VALLUVAR VALLALAR VATTAM

செந்தமிழ் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலி

1,22,413

சொற்கள்

தேவநேயப் பாவாணர்
DEVANEYA PAVANAR

தமிழ் இணையக் கல்விக்கழகம்
(முந்தைய தமிழ் இணையப் பல்கலைக்கழகம்)
Tamil Virtual Academy
(Erstwhile Tamil Virtual University)

Books nationalized by Tamil Nadu Government to be released in Public Domain - Announcement

Chennai,
December 18, 2015

Nationalization of books written by eminent people who have worked for the development of Tamil language and society is a pioneering scheme by Tamil Nadu Government where copyright is acquired following due procedure and the books are declared nationalized for public usage.

In order to make these books fully available for public usage globally, it is essential that these books are available under a free content license.

Therefore, all books that have been nationalized so far by the Tamil Nadu Government and all books that will be nationalized in future will be released under CC0 1.0 Universal (CC0 1.0) Public Domain Dedication license.
(Refer https://creativecommons.org/publicdomain/zero/1.0/ for more info), when their copyright has not already expired according to Indian Copyright Act, 1957 and Indian Copyright Rules, 1958.

A complete list of all nationalized books can be seen at http://tamilvu.org/library/nationalized/html/books-list.htm

தமிழ் இணையக் கல்விக்கழகம் 08 DEC 2015 TAMIL VIRTUAL ACADEMY

18/12/2015
For Director
Tamil Virtual Academy

Anna University Campus,Gandhi Mandapam Road, Kottur, Chennai - 600 025.
Tel : 91-44-2220 1012, 91-44-2230 1012, 91-44-2230 1109.
Fax : 91-44-2230 1016, E-mail: tamilvu@yahoo.com, URL:www.tamilvu.org

அக்கரகாரம்	அக்கரகாரம் akkarakāram, பெ. (n.) ஒரு மருந்துவேர் ; pellitory root, Pyrethri radix. "அக்கர காரம் அதன்பேர் உரைத்தக்கால் உக்கிரகா லத்தோடம் ஒடுங்காண் -- முக்கியமாய்க் கொண்டாற் சலமூறும் கொம்பனையே தாகசுரம் கண்டாற் பயந்தோடுங் காண்" (பதார்த்த. 1025);.{U, akkarkarhā}. [ஒருகா. அக்கரம் + காரம்.] அக்கரகாரம்பற்றிச் சாம்பசிவம்பிள்ளை அகரமுதலி கூறுவது;அக்கரகாரம் வடஆப்பிரிக்கா தேசத்தில் விளையும் ஒருவகைப் பூமரம், அக்கரகார வேர் (ஒரு); மருந்துவேர். இது முக்கியமாய் வடஆப்பிரிக்காக் கண்டத்திலிருந்து பம்பாய் வழியாகக் கொண்டுவரப்படும். எல்லாக் கடைகளிலும் காணலாம். இது துண்டு துண்டாகவும், மேற்புறம் மங்கல் நிறமாகவும், உள்ளே வெண்மையாகவும் இருக்கும். இதை மெல்லுவதனால், வாய்க்கு அழற்சியையும் நாக்கிலும் உதட்டிலும் விருவிருப்பையுங் கொடுக்கும். பல்வலிக்கு மெல்லுவதுண்டு. கருக்கிட்டுக் (கஷாயமிட்டுக்); குடிக்க ஊதை (வாத); நோய் குணப்படும்.
அக்கரம்	அக்கரம்1 akkaram, பெ. (n.) வெள்ளெருக்கு (மலை); ; white madar. [அக்கு = வெள்ளை. அக்கு → அக்கரம். இனி. எல் = வெள்ளை, கரம் = நஞ்சு ; எல்கரம் → அல்கரம் → அஃகரம் → அக்கரம் என்றுமாம்.] மறுவ. அக்கரம்மா அக்கரம் 2 akkaram, பெ. (n.) மாமரம் (மலை.); ; mango tree. அக்காரம் பார்க்க ;see {akkâram*}. [அக்காரம் = சருக்கரை, சருக்கரைபோல் இனிக்கும் மாங்கனி, அக் கனி தரும் மரம். அக்காரம் = மாமரம் (மு.அ.);. அக்காரம் → அக்கரம்.] சருக்கரைக்குட்டி என்று ஒருவகை மாங்கனி பெயர் பெற்றிருப்பது கவனிக்கத்தக்கது. அக்கரம் 3 akkaram, பெ. (n.) ஒருவகை மருந்து வேர் (மு.அ.); ; pellitory root, அக்கரகாரம் பார்க்க ;see akkara-karam. தெ. அக்கர ; க. அக்கல ; ம. அக்கரம் கொல்லி. அக்கரம் akkaram, பெ. (n.)
அக்கரம்மா	அக்கரம்மா akkarammā, பெ. (n.) வெள்ளெருக்கு ; white madar. Calotropis gigantea (albiflora); (சா.அக.);. அக்கரம் பார்க்க ;see "akkaram".

அக்கரன்	அக்கரன் akkaraṉ, பெ. (n.) அக்கரன், கொம்பன், படுவன் என்னும் மூவகைக் கக்கற் கழிச்சல்களுள் (வாந்திபேதிகளுள்); ஒன்று. இது கொப்பூழின்கீழ்ச் சார்ந்து, சூட்டுக் கழிச்சல் (உஷ்ணபேதி); போலும், செரியா மாந்தம் போலும் வெண்மையாகவும் சோறு சோறாகவும் கழிச்சல் கண்டு, குடலிரைச்சல், குமட்டல், நெஞ்சுக் குத்தல், நாவறட்சி, தாகம், கிடைபொருந்தாமை, வியர்வை, வலி, உடல் குளிரல் முதலிய குணங்களைக் காட்டும் ; one of the three kinds of cholera contemplated in the Tamil Medical Science. It is marked by an acute catarrhal inflammation of the mucous membrane of the stomach and the intestines, enteric pain, thirst, perspiration, parched tongue, restlessness, rumbling noise in the stomach, nausea, chest pain, presence of partially digested food in the facces, cold skin etc. The other two kinds are {komban} and {paduvan} (சா.அக.);. அக்கரன் akkaraṉ, பெ. (n.) கடவுள் (சங்.அக.); God, as the indestructible one. [Skt. a-ksara → த. அக்கரன்.]
அக்கரிவாள்	அக்கரிவாள் akkarivāḷ, பெ. (n.) அக்கறுவாள் பார்க்க ;see {akkaruval}.
அக்கரை	அக்கரை akkarai, பெ. (n.) 1. ஆற்றின் அல்லது கால்வாயின் எதிர்க்கரையான மறு கரை the opposite bank of a river or canal. "இக்கரை மாட்டுக்கு அக்கரை பச்சை (பழ.);. " "அக்கரைப் பாகலுக்கு இக்கரைக் கொழு கொம்பா? (பழ.);. " 2. கடலின் அப்பாற்பட்ட மறுகரை ; the opposite shore of a sea or ocean. "அளக்கரக்கரை காண்பான்"(சுந்தரத். 10);. ம. அக்கர ; க. அத்தல் கரெ, அத்த கரெ, அத்கட கரெ, தெ. அவ்வல கர, குட. அப்பர கரெ, து. ஆபெ கரெ ; பிரா. ஒ கர்ரக். [அ (சேய்மைச் சுட்டு); = அந்த. அ + கரை - அக்கரை.]
அக்கரைச்சீமை	அக்கரைச்சீமை akkaraiccīmai, பெ. (n.) கடலுக்கு அக்கரையிலுள்ள நாடு ; country on the opposite shore. [அ + கரை + சீமை. Skt. {Sima} (எல்லை, நாடு); → த. சீமை.] அக்கரை நாடு என்றே வழங்கலாம்.

அக்கரைப்பச்சை	அக்கரைப்பச்சை akkaraippaccai, பெ. (n.) ஆற்றின் ஒரு கரையினின்று பார்க்கும் மாட்டிற்கு அல்லது மாந்தனுக்கு, எதிர்க்கரை பசேர் என்று தோன்றும் பொய்த்தோற்றம் ; illusion that causes a person on one bank believe that the vegetation on the other bank is greener or more fertile. அது உனக்கு அக்கரைப் பச்சையாயிருக்கிறது (உ.வ.);. [அ + கரை, பக → பச்சு → பச்சை.]
அக்கரைப்படுத்து-தல்	அக்கரைப்படுத்து-தல் akkaraippaḍuddudal, 2 பி. வி. (v. caus.) ஆளையேனும் சரக்கை யேனும் பரிசலில் அல்லது படகிலேற்றி ஆற்றைக் கடப்பித்தல் ; to ferry over a river passengers or cargo in boat or coracle. [அ + கரை + படுத்து. படு (த.வி.); → படுத்து (பி.வி.);. 'து' பி.வி. ஈறு.]
அக்கரையர்	அக்கரையர் akkaraiyar, பெ. (n.) மேலுலக வாணர் (பரலோகவாசிகள்); ; heavenly beings, as inhabiting the regions beyond the ocean of worldly life. 'அக்கரையராய் .... நித்ய ஸீரிகளில் ஒருவர் வந்தவதரித்தார்' (உபதேச ரத். அவதா. பக். 1);. [அ + கரை + அர் (பலர்பாலீறு);.] இவ்வுலக வாழ்க்கை ஒரு கடல் கடத்தலைப் போன்றிருத்தலால், இதைக் கடந்து விண்ணுலகையடைந்தவர் அக்கரையர் எனப்பட்டனர்.
அக்கரையான்	அக்கரையான் akkaraiyāṉ, பெ. (n.) கடலுக்கு அக்கரையிலுள்ள நாட்டான் ; one who lives on the farther shore. [அ + கரை + ஆன் (ஆண்பாலீறு);.]
அக்கரைவைப்பகம்	அக்கரைவைப்பகம் aggaraivaippagam, பெ. (n.) ஒரு வைப்பகத்தின் பெயர் (இக்.வ.); ; Overseas Bank (Mod.);. [அ + கரை + வைப்பு + அகம். வை → வைப்பு (தொ.பெ.);. 'பு' தொ.பெ. ஈறு.]
அக்கலாட்டி	அக்கலாட்டி akkalāṭṭi, பெ. (n.) காசுக்கட்டி ; black catechu, Catechu nigrum (சா.அக.);.
அக்கவடம்	அக்கவடம் akkavaḍam, பெ. (n.) அக்க மாலை ; string of rudraksha beads. வடம் பார்க்க ;see vadam. [அக்கம் + வடம்.]
அக்கவாலதி	அக்கவாலதி akkavāladi, பெ. (n.) நெருஞ்சில் (சா.அக.); ; cow's thorn, a small prostrate herb, Tribulus terrestris. [ஒருகா, அக்கம் + வாலதி = வால்போல் நீண்ட முனைகளையும் அக்கமணி (உருத்திராக்கம்); போல உருண்ட வடிவினையுமுடைய முள்வகை. த. வால் → வாலம் → Skt. {väladi}.]

அக்கழலை	அக்கழலை akkaḻlai, பெ. (n.) அக்கழற்சி பார்க்க ;see {akkalarci}. [அக்கு = எலும்பு. அழல் → அழலை = அழற்சி. 'ஐ' தொ.பெ. ஈறு.]
அக்கழற்சி	அக்கழற்சி akkaḻṟci, பெ. (n) எலும்புக்கு உண்டாகும் அழற்றி ; inflammation of bone, Osteitis (சா.அக.);. [அக்கு = எலும்பு, அழல் → அழற்சி (தொ. பெ.);. 'சி' தொ.பெ. ஈறு.]
அக்கழிவு	அக்கழிவு akkaḻivu, பெ. (n.) எலும்பிற்கு ஏற்படும் அழிவு ; death or decay of bone, Osteolysis or Osteonecrosis (சா.அக.);. [அக்கு + அழிவு. அழி → அழிவு (தொ.பெ.);. 'வு' தொ.பெ. ஈறு.]
அக்களவு	அக்களவு akkaḷavu, பெ. (n.) 1. எலும்பின் அளவு ; the size of a bone. 2. பூநீர் ; a liquid salt said to be obtained from the soil of fuller's earth during the dewy season. (Several versions are told about the method of collecting this. For details see under {pūnir} (சா. அக.);. [அக்கு + அளவு. அள → அளவு (தொ.பெ., பண்.பெ.);. 'வு' தொ.பெ. அல்லது பண்.பெ.ஈறு.]
அக்களிப்பு	அக்களிப்பு akkaḷippu, பெ. (n.) மனமகிழ்ச்சி ; exultation. "சக்களத்திகள் அக்களிப்பொடு கெக்கலிப்பட" (ச. ச. ச. கீர்த். 186);. அகக் களிப்பு பார்க்க ;see aga-k-kalippu. [அகம் = மனம். களிப்பு = மகிழ்ச்சி. அகம் + களிப்பு - அகக்களிப்பு → அக்களிப்பு (மரூ.உ);.]
அக்கறக்கி	அக்கறக்கி akkaṟakki, பெ. (n.) செந்தினை ; red millet, Setaria italica (சா.அக.);.
அக்கறந்தான்	அக்கறந்தான் akkaṟandāṉ, பெ. (n.) சுடுக்காய் ; chebulic myrobalan (T.C.M. ii, 12, 429);. ஒ.நோ ; அக்காத்தான்.
அக்கறுவாள்	அக்கறுவாள் akkaṟuvāḷ, பெ. (n.) சப்பாத்துக் கள்ளியையும் முட்செடிகளையும் வெட்ட உதவும் அறுவாள் வகை; bill-hook for lopping thorns and prickly pear. [அக்கு = முள், முட்செடி. அறுவாள் (வினைத் தொகை); = .வெட்டுக்கத்தி. ஒ.நோ ; அக்கக்காய் = துண்டு துண்டாக, அகைதல் = ஒடிதல். அகைத்தல் = முறித்தல், அறுத்தல்.] அரிதல் = சிறு கத்தியால் அல்லது அரிவாள் மணையலகால், காய்கறி முதலிய மெல்லியவற்றைச் சிறுசிறு துண்டுகளாக மென்மையாய் நறுக்குதல். அறுத்தல் = பெரியவற்றையும் வன்மையானவற்றையும், இரண்டாகவோ பல பெருந்துண்டுகளாகவோ, சிறு கத்தியாலும் பெருவாளாலும் முன்னும் பின்னும் வன்மையாய் இழுத்தராலியும் கத்தரித்தும் வெட்டியும் துணித்தல். ஆதலால், அரிவாள் வேறு ; அறுவாள் வேறு. ஆகவே, அக்சுறுவாளை அக்கரிவாள் என்பது தவறாம்.

அக்கறை	அக்கறை akkaṟai, பெ. (n.) பற்று, ஊக்கம், கவனம், கருத்து, கவலை ; interest, concern, care. அவனுக்குப் படிப்பில் அக்கறையில்லை (உ.வ.);. 2. தேவை ; need, necessity. தேர்வில் தேறித் தகுதித்தாள் பெற்று வேலைதேடுவது யாருக்கு அக்கறை? உனக்கா எனக்கா? (உ.வ);. 'அவரவர் அக்கறைக்கு அவரவர் பாடுபடுவார்" (பழ.);. தெ. அக்கற ; க. அக்கறெ ; து. அக்கரெ ; U. akhass. [ஒருகா. அகக்குறை என்பது அக்கறை என்று திரிந்திருக்கலாம். குறை = தேவை அல்லது இன்மையுணர்ச்சி. அகக்குறை = ஒன்றின்மையால் அதைப் பெறுதற்கேற்ற முயற்சியை அல்லது விருப்பத்தை யுண்டுபண்ணும் மனக்குறை.] அக்கறை யென்னுஞ் சொல்லில் உள்ளது வல்லின றகரம். "உம்பரக்கரையா யனுப்ப" என்னும் பாடலில் (தனிப்பா. தி. 1, பக். 374); இடையின ரகரம் வந்திருப்பது, ஏட்டுப் பிழையாயிருத்தல் வேண்டும்.
அக்கறைப்படு-தல்	அக்கறைப்படு-தல் akkaṟaippaḍudal, 20 செ. கு.வி. (v.i.) பற்றுவைத்தல், ஊக்கங் கொள்ளுதல் ; to become interested. நீ அக்கறைப்பட்டால் அஃது உனக்குக் கிடைக்கும். [அக்கறை + படு. படுதல் = கொள்ளுதல்.]
அக்கன்	அக்கன் akkaṉ, பெ. (n.) அக்கை ; elder sister. 'நாம் கொடுத்தனவும் அக்கன் கொடுத்தனவும்' (S.I.I. ii, 2);. அக்கை பார்க்க ;see akkai. ம. அக்கன் ; க. அக்கன், அக்கனு ; தெ. அக்க ; கோத. அக்ன் ; துட. ஒக்ன். [அக்கை → அக்கன். இது அம்மை → அம்மன் என்னுந் திரிபை ஒத்தமைந்தது.] இங்ஙனம் அன்னீறு பெற்ற பெண்பாற் பெயர்கள் ஆண்மறத்தன்மையை உணர்த்தும். எ-டு : மாரியம்மை → மாரியம்மன். அக்கன் akkaṉ, பெ. (n.) அக்குமணியை அல்லது மாலையை அணிந்தவன் ; wearer of {rudrāksa} beads. [அக்கு = சிவமணி. அக்கு → அக்கன். 'அன்' ஆண்பாலீறு.] அக்கன் akkaṉ, பெ. (n.) நாய் (சூடா); ; dog. [அக்கு = எலும்பு. அக்கு → அக்கன் = எலும்பை விருப்பமாய்க் கடிக்கும் நாய்.] இதுபற்றிய பழமொழிகள் வருமாறு ; 'எலும்பு கடிக்கிற நாய்க்குப் பருப்புஞ் சோறும் ஏன்?', 'எலும்பு கடிக்கிற இரும்பைக் கடிக்குமா
அக்கனக்காய்	அக்கனக்காய் akkaṉakkāy, பெ. (n.) பூவந்திக்கொட்டை ; soapnut, Sapindus emarginatus (சா.அக.);. [அக்கனம் + காய்.]

அக்கா	அக்கா akkā, பெ. (n.) 1. தாய் ; mother. 2. மூத்த உடன்பிறந்தாள் ; elder sister. 3. அரத்தக் கலப்புள்ள உறவினர்க்குள் அக்கைமுறைப்பட்டவள் ; elder cousin-sister. 4. மணவுறவால் அக்கைமுறைப்பட்டவள்; an older woman who has acquired the relationship of a cousin through marriage. 5. மதிப்புரவால் அக்கா என்று விளிக்கப்படும் அல்லது சொல்லப்படும் உறவல்லா மூத்த பெண் ; any unrelated elderly woman addressed or spoken of as akka out of courtesy. 6. திருமகளுக்கு அக்கையாகச் சொல்லப்படும் மூதேவி; Goddess of misfortune said to be the elder sister of Tirumagal (Laksmi);, the Goddess of wealth. 7. அக்கை என்பதன் விளிவடிவம்; vocative of akkai. ம., தெ., க. அக்க ; து. அக்க. அக்கெ ; குட. அக்கெ ; கோத அக்ன் ; துட. ஒக்ன், ஒக்கொக், கோண். அக்கா, தக்கா ; கொலா. அக்காபாயீ. [அம்ம → அவ்வ → அக்க → அக்கா (விளி);. அம்மை → அவ்வை → அக்கை → அக்கா (விளி);. ஒ.நோ. செம் → செம்மை → செவ்வை, செம்→ செவ் → செவ → செவப்பு → செகப்பு, செவ → சிவ → சிவப்பு → சிகப்பு, செவ் → செவ்வல் → செக்கல் (செந்நிறம்); → செக்கர் = சிவப்பு. ம → வ → க, போலித்திரிபு அல்லது ஒலித்திரிபு.] அக்கா என்னுஞ் சொல்லின் திரிந்த வடிவங்கள், வடதிரவிட மொழிகளிற் பாட்டனையுங் குறிக்கும். எ-டு;மொழிசொல்குறிக்கும் வடிவம்இனமுறை
அக்காக்காய்	அக்காக்காய் akkākkāy, பெ. (n.) பெண்டிர் சிறுபிள்ளைகட்குத் தலைவாரிச் சடைபின்னும் போது, அப் பிள்ளைகள் திமிறாது அமைதியாயிருத்தற்பொருட்டு, அவர்களின் கவனத்தையீர்க்க, அருகிலுள்ள காக்கையை வந்து பின்னச் சொல்வதுபோல் நடிக்கும் நடிப்பில் அதை விளிக்கும் விளிப்பு ; a playful invitation by a child's mother or nurse addressed to an imaginary or real crow to come and braid the child's hair along with her, the purpose being to divert the attention of the child and make it stay quiet without moving its head. "பின்னை மணாளனைப் பேரில் கிடந்தானை முன்னை யமரர் முதல்தனி வித்தினை என்னையும் எங்கள் குடிமுழு தாட்கொண்ட மன்னனை வந்து குழல்வாராய் அக்காக்காய்! மாதவன் தன்குழல் வாரா யக்காக்காய்!" (திவ். பெரியாழ். 2.5 ; 1);. "பிண்டத் திரளையும் பேய்க்கிட்ட நீர்ச்சோறும் உண்டற்கு வேண்டிநீ ஒடித் திரியாதே அண்டத் தமரர் பெருமான் அழகமர் வண்டொத் திருண்ட குழல்வாராய் அக்காக்காய்! மாயவன் தன்குழல் வாரா யக்காக்காய்!" (திவ். பெரியாழ். 2.5 ;7);. [அ + காக்காய். காக்கை(எழு.); → காக்காய் (விளி);. ஐ → ஆய், விளித்திரிபு. அகர முன்னொட்டுப் பலுக்கெளிமையும் ஒலிப்பினிமையும் பற்றியது. பலுக்கு (தென்சொல்); = உச்சரிப்பு (வடசொல்);.] பெரியாழ்வார் திருமொழி 2ஆம் பத்து 5ஆம் திருமொழிப்பொருள் தலைப்பு, 'கண்ணன் குழல்வாரக் ... என்றிருத்தலையும் ... திருமொழியின் முதல் ... பாவிசையும் "குழல்வாராய்

அக்காக்குருவி	அக்காக்குருவி akkākkuruvi, பெ. (n.) அக்கா என்னும் ஒலி தோன்றக் கத்தித் திரியும் குருவி வகை ; koel, a bird that keeps crying akka, Eudynamis honorata. [அக்கா + குருவி. 'அக்கா' ஒலிக்குறிப்பு.]
அக்காகலம்	அக்காகலம் akkākalam, பெ. அகில் (பரி.அக.);, அகில்மரம் ; eaglewood (சா.அக.);.
அக்காடச்செல்லிகண்டன்	அக்காடச்செல்லிகண்டன் aggāṭaccelliganṭaṉ, பெ. (n.) 1. தாவிச் செல்லும் அணிற் பிள்ளை ; a species of rodents with long bushy tails living in trees and distinguished by their capacity to leap long distances. 2. பறக்கும் அணில் ; flying squirrel, Petaurista philippensis. அக்காடச்செல்லிகண்டன் மர அணிலில் ஒரு வகை போலும் (சா.அக.);. [P]
அக்காடி	அக்காடி akkāṭi, பெ. (n.) அக்கையென்னும் முறைப்பெயரின் விளிவடிவம் ; voc, of akkai. [அக்கை → அக்கா (விளி); + அடி (விளியசை);.] அக்காடி (அண்மை விளி);, அக்காடீ (சேய்மை விளி);. இது அருமை பற்றியதாகக் கருதப்படினும், தாழ்ந்தோர் வழக்காம்.
அக்காடிதல்	அக்காடிதல் akkāṭidal, பெ. (n.) 1. ஒரு வகைச் செய்ந்நஞ்சு (கௌரி பாடாணம்); ; a kind of arseaic preparation (?);. 2. ஒரு வகைப் பறங்கி வைப்புநஞ்சு (பாடாணம்); ; a kind of arsenic processed by the Chinese (?); (சா.அக.);. இருபொருளும் வினாக் குறியிடப்பட்டிருப்பதால் ஐயுறவுப் பொருள் என்பது அறியப்படும்;
அக்காடிப்பயறு	அக்காடிப்பயறு akkāṭippayaṟu, பெ. (n.) மொச்சைக்காய் ; black-seeded dolichos, Lablab vulgaris (சா.அக.);.
அக்காடீ	அக்காடீ akkāṭī, இடை. (int.) இரங்கல், அச்சம், நோவு முதலியவற்றையுணர்த்தும் குறிப்புச் சொல் ; an exclamation of grief, pain, fear etc. [அக்கை → அக்கா (விளி); + அடீ (விளியசை);. அடா (ஆ.பா.); – அடீ → அடி (பெ.பா.);.] அக்கா என்பது விளிப்பெயராயினும், உணர்ச்சிக் குறிப்பானமையின் இடைச்சொல்லாயிற்று. அக்காடீ ஆத்தாடி என்பது மரபிணைக் கூட்டுச்சொல். இது இலக்கியத்திற்கும் உயர்ந்தோர்க்கும் ஏலாத ஒருவகை இழிவழக்காம். அக்காடீ ஆத்தாடி என்று அலறிக்கொண்டு ஓடிவந்தாள் (உ.வ.);; அக்காடி என்னும் சொல் குறிப்புச்சொல்லான வகையை அக்கட என்னுஞ் சொல்லின் கீழ்க் காண்க; ஆழ்ந்த உணர்ச்சி நேரங்களில், பிள்ளைப் பருவங் கடந்த ஆண்மக்கள் தந்தையையும் பெண்மக்கள் தாயையும் விளிப்பதே இயல்பாதலால், ஆத்தாடி என்பது பெண்பாற் கூற்றாம். சிற்றிளம்பருவத்தில் இருபாற் பிள்ளைகளும் தாயொடும் தமக்கையொடும் நெருங்கிப் பழகுவதால், அக்கட என்பது இருபாற் பொதுவானது, மேற்கூறிய நெறி முறைக்கு விலக்கென்க; அக்காடீ என்பது, அக்காடி என்பதன் நீட்டமான சேய்மை விளி;

அக்காடுதி	அக்காடுதி akkāṭudi, பெ. (n.) தான்றி (மலை.);; belleric myrobalan (சா.அக.);.
அக்காணி	அக்காணி akkāṇi, பெ. (n.) பூதவுடம்பு ; gross mortal body. "கயிற்றும் அக்காணி கழித்து" (திவ். பெரியாழ். 5.2;3);; | [ஒருகா. அச்சாணி → அக்காணி. அச்சு = உடம்பு. ஆணி = அடிமூலம். அக்காணி = பிறவிக்கு அடிக்களமாயிருப்பது.] அக்காணி akkāṇi, பெ.(n.) பதநீர்; sweet toddy drawn in a pot lined with lime to prevent fermentation. [அக்காரம்+நீர்-அக்காரநீர்-அக்காணிர்அக்காணி (கொ.வ.);]
அக்காத்தான்	அக்காத்தான் akkāttāṉ, பெ. (n.) தான்றி (மலை.); ; belleric myrobalan.
அக்காத்தை	அக்காத்தை akkāttai, பெ. (n.) அக்கை, மூத்த உடன்பிறந்தாள் (இ.வ.); ; elder sister (Loc.);. [அக்கா + ஆத்தை - அக்காத்தை.] அக்கா என்னும் தனிச்சொல்லே மூத்த உடன்பிறந்தாளைக் குறிக்கப் போதியதாம். அக்கையின் தாய்த்தன்மையை உணர்த்தற்கு ஆத்தை என்னும் தாய்ப்பெயர் சேர்ந்து அக்காத்தை என்னும் கூட்டுச் சொல் தோன்றிற்று. இது அண்ணனை அண்ணாச்சியென்பது போன்றது; தாய்க்குப்பின் தமக்கை என்னும் கருத்துப் பற்றி, ஆத்தை என்னும் சொல் கண்ணியம் அல்லது அருமை குறித்த பின்னொட்டாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது;
அக்காதேவி	அக்காதேவி akkātēvi, பெ. n.) வறுமைத் தெய்வமும் திருமகளின் அக்கையாகச் சொல்லப்படுபவளுமான மூதேவி (சங்.அக.); ; Goddess of poverty, represented as the elder sister of Tirumagal (Laksmi);, in mythology. ம. அக்காள் [அக்கா = திருமகளின் அக்கை. தேவன் (ஆ.பா.); - தேவி (பெ.பா.]. மூதேவி திருப்பாற்கடலில் திருமகளுக்கு முந்தித் தோன்றினாள் என்பது ஆரியத் தொன்மம் (புராணம்);;
அக்காந்தி	அக்காந்தி akkāndi, பெ. (n.) தான்றி (பரி. அக..);; belleric myrobalan. அக்கந்தம், அக்காந்தி, அக்காத்தான், அங்காத்தான் என்பன, ஒரே பெயரின் பல்வேறு வடிவங்களாகத் தோன்றுகின்றன;
அக்காரக்காரம்	அக்காரக்காரம் akkārakkāram, பெ. (n.) ஒரு மருந்துச் சரக்கு ; a drug.

அக்காரடலை	அக்காரடலை akkāraḍalai, பெ. (n.) சருக்கரை சேர்த்துச் சமைத்த சோறு ; rice boiled with sugar, "ஆம்பா லக்கா ரடலை யண்ப னீருறமிர்தம்" (சீவக. 928);. ம. அக்காரடல [சருக்காரம் → சக்காரம் → அக்காரம் = சருக்கரை அடுதல் = சமைத்தல். அடு → அடல் → அடலை = சோறு. அக்காரம் + அடலை - அக்காரடலை.]
அக்காரடியல்	அக்காரடியல் akkāraḍiyal, பெ. (n.) சருக்கரைப் பொங்கல் (M.E.R. 582 of 1920);; rice boiled in milk with ghee and sugar. [அக்காரம் = சருக்கரை அடுதல் → அடுசல் → அடிசல் → அடியல். (தொ.ஆகு.] [அக்காரம் + அடியல் - அக்காரவடியல் → அக்காரடியல். அகரம் இடையில் தொக்கது.]
அக்காரநீர்	அக்காரநீர் akkāranīr, பெ. (n.) பதநீர் (நாஞ்.);; sweet toddy. ம. அக்கானி [அக்காரம் = சருக்கரை. அக்கார நீர் = சருக்கரைபோல் இனிக்கும் அல்லது சருக்கரை போன்ற கருப்புக்கட்டி காய்ச்சப்படும் பதநீர்.] அக்காரநீர் என்பது, இன்று கொச்சை வழக்கில் அக்கானி என்று வழங்குகின்றது; பதநீர் என்பது பாண்டிநாட்டு வழக்கு; தெளிவு என்பது சோழநாட்டு வழக்கு; பனஞ்சாறு என்பது சென்னை வழக்கு;
அக்காரம்	அக்காரம் akkāram, பெ. (n.) 1. சருக்கரை ; sugar. "அக்கார மன்னா ரவர்க்கு" (நாலடி.. 374);. "ஆடையுஞ் சருக்கரையும் அக்காரமாகும்" (பிங். 10 ; 5);; 2. கரும்பு (மு.அ.);; sugar-canc. முந்து. சருக்காரம் [சருக்காரம் = வட்டம். சருக்கரம் → சருக்கரை = முதற்கண் வட்ட வடிவாக அல்லது உருண்டை வடிவாகக் காய்ச்சப்பட்ட வெல்லக் கட்டி. சருக்கரம். சருக்காரம் → சர்க்காரம் → சக்காரம் → அக்காரம்.] சருக்கரை பிற்காலத்திற் பல்வேறு வடிவில் வார்க்கப்பட்டது; பல்வேறு வகையிற் சீர்திருத்தப்பட்டது. அயிர், கண்டு, கற்கண்டு முதலியன திருத்திய வகைகளாம்; பதநீர் அக்காரநீர் எனப்படுவதாலும், பனைமரம், முழுகிப்போன பழம் பாண்டி நாட்டுக் குறிஞ்சி நிலத்தும் முல்லை நிலத்தும் இயற்கைக் கருப்பொருளாயிருந்ததனாலும், கரும்பு, நாகநாடெனப்படும் கீழைக்கரைத் தீவுகளினின்று சேரவேந்தனொருவனாற் கொண்டுவரப்பட்டமையாலும், இன்றும் பனங்கருப்புக்கட்டி வட்டவடிவமாக அல்லது அரையுருண்டை வடிவமாக வார்க்கப்பட்டு வட்டெனப்படுவதாலும்,சருக்கரையென்னும் பெயர் முதற்காலத்திற் கருப்புக்கட்டியையே குறித்திருக்கலாம்; அக்காரம் akkāram, பெ. (n.) மாமரம் (மு.அ.);; mango tree. [அக்காரம் = சருக்கரைபோல் இனிக்கும் மாங்கனி அல்லது மாங்கனி வகைகளுள் ஒன்று, அக் கனிமரம். கனியைக் குறிப்பின் பண்பாகு பெயரும், மரத்தைக் குறிப்பின் சினையாகு பெயரும் இருமடியாகுபெயரும் ஆகும்.] இன்றும், சருக்கரைக்குட்டி என்று ஒரு வகை மாங்கனி பெயர் பெற்றிருப்பது கவனிக்கத்தக்கது; மாவை ஒன்றாகக் கொண்ட முக்கனியென்னும் தமிழ்நாட்டு வழக்கு, வரலாற்றிற்கெட்டாத் தொன்றுதொட்டது; அக்காரம் akkāram, பெ. (n.)
அக்காரவடிசில்	அக்காரவடிசில் akkāravaḍisil, பெ. (n.) சருக்கரைப் பொங்கல் வகை ; rice boiled in milk and ghee with sugar. "அக்கார வடிசில். சொன்னேன்" (தில். நாய்ச் 9 ; 6);. [அக்காரம் = ச்ருக்கரை. அடுதல் → அடுசல் → அடிசில் (தொ.ஆ.கு.); = அடப்பட்ட சோறு. அடுதல் = சமைத்தல்.]

அக்காரை	அக்காரை akkārai, பெ. (n.) இனிப்புச் சிற்றுண்டி வகை ; a kind of sweet cake. 'அக்காரையாக அடப்பட்டதுமாம்' (சீவக. 928, நச். உரை);. [அக்காரம் = சருக்கரை, இனிப்பு. அக்காரம் → அக்காரை = இனிப்புச் சிற்றுண்டி.]
அக்காள்	அக்காள் akkāḷ, பெ. (n.) 1. மூத்த உடன் பிறந்தாள் (உ.வ.); ; elder sister. 2. அரத்தவுறவுள்ள அக்கை முறையினள் ; elder cousin sister. 3. மனக்கலப்பால் ஏற்பட்ட அக்கை முறையினள் ; a senior girl or woman who has become a cousin-sister through marriage alliance. "அக்காளைப் பழித்துத் தங்கை அலவை (அபசாரி); ஆனாள்" (பழ.);. அக்கா பார்க்க ;see akka. சில முறைப்பெயர்களின் விளிவடிவங்கள், கொச்சை வழக்கில் எழுவாயாக வழங்கி வருகின்றன. அவற்றுட் பெரும்பாலன பாலீறும் பெற்றுள்ளன. இது இருமடி வழுவாம்;எ-டு : எழுவாய் விளி பாலீறு பெற்ற யெழுவாய் விளியெழுவாய் அம்மை அம்மா அம்மாள் அக்கை அக்கா அக்காள் ஆத்தை ஆத்தா ஆத்தாள் ஆய் ஆயா ஆயாள் தங்கை தங்கா(ய்);தங்காள் அப்பன் அப்பா அப்பார்
அக்காளன்	அக்காளன் akkāḷaṉ, பெ. (n.) ஒருவகைக் காட்டுப்புல் (மலை.); ; species of wild grass.
அக்காளி	அக்காளி akkāḷi, பெ. (n.) அக்காளிப்பிரசாதம் பார்க்க ;see {akkali-p-piraśddam}.
அக்காளிப்பிரசாதம்	அக்காளிப்பிரசாதம்,பெ. (n.) கோயிலில் தெய்வத்திற்குப் படைக்கப்படும் திருச்சோற்று வகை; [ஒரு கா. அங்காளி → அக்காளி. Skt. {prasāda} → த. பிரசாதம்.] ஸாத என்பது மேலை யாரியமொழி யொன்றிலு மில்லாத வடநாட்டுச் சொல். சோறு என்னும் சொல்லே சோறு → -சோது → சாது → ஸாத என்று திரிந்திருக்கலாம். ஏனெனின், ப்ரஸாத என்னும் முன்னொட்டுப் பெற்ற சொல்லன்றி, ஸாத என்னும் தனிச்சொல் வடமொழி வழக்கிலில்லை. தமிழில் மட்டும் 'சாதம்' என்று சோறுகுறித்து வழங்கி வருகின்றது; மாணிக்கவாசகர், சோறு என்னுஞ் சொல்லைப் "பாதகமே சோறு பற்றினவா தோணோக்கம்" என்னும் திருவாசக அடியில் (15 ; 7); பேரின்பப் பேறு அல்லது அறப்பயன்மிக்க திருவினை என்னும் பொருளில் ஆண்டிருப்பதுபோல், 'சாதம்' என்னும் சொல்லும் திருக்கோயில் அல்லது மதத்தொடர்பாகச் சிறப்புப் பொருளில் ஆளப்பட்டு வந்திருக்கின்றது; அக்காளிமண்டை பார்க்க ;see "akkali-mandai."

அக்காளிமண்டை	அக்காளிமண்டை akkāḷimaṇṭai, பெ. (n.) மொந்தையாகப் படைக்கப்படும் திருக்கோயில் திருச்சோறு; [ஒருகா. அங்காளி → அக்காளி. மொத்தை → மொந்தை → மண்டை. இனி, மொண்டை (மொந்தை); → மண்டை, மண்டையளவான சோறு என்றுமாம்.] முதற்காலத்தில் அக்காளிமண்டையென்று வழங்கிய முழுத் தூய தமிழ் வழக்கே, ஆரியப் பூசாரியர் தென்னாடு வந்தபின் அக்காளிப் பிரசாதம் என இருபிறப்பியாக (hybrid); மாற்றப்பட்டிருக்கலாம்.
அக்கானி	அக்கானி akkāṉi, பெ. (n.) அக்கார நீர் பார்க்க ;see akkara-nir.
அக்கி	அக்கி akki, பெ. (n.) ஒருவகைப் பூச்சி (வின்.);; an insect. அக்கி1 akki, பெ. (n.) கற்றாழை (சித்.அக.);; aloe. [ஒருகா. அங்கனி (கற்றாழை); → அங்கி → அக்கி.] அக்கி akki, பெ. (n.) சூட்டினால் (உடலின் மிகு வெப்பத்தால்); சிறுசிறு கொப்புளப் படலமாகத் தோன்றும் தோல்நோய்; herpes. ம. அக்கி, அக்கிக்கரப்பன்; தெ. அக்கி ; பிராகி. அக்கி. [உல் → உல → உலர், உலை. உல்→ உள் → ஒள் → ஒளி → ஒளிர் → ஒளிறு. உள்→ அள் → (அழு); → அழல். அழு → அகு → அகை. அகைதல் = எரிதல். "அகையெரி யானாது' (கலித். 139 ; 26);. அகு → அக்கு → அக்கி = தீ. சூடு, சூட்டுக்கரப்பன்.] அக்நி என்னும் வடசொல்லை மூலமாகக் கொள்வர் ஒரு சாரார். அதுவுந் தென் சொற் றிரிபே யென்பதை அவர் அறியார். உள் → உண் → உண. உணத்தல் = காய்தல். உண → உணங்கு. உணங்குதல் = காய்தல். உண் → உண்ணம் → Skt. {uspa}. உள் → அள் → (அழு); → அழல் → அழன் → அழனம் = தி (பிங்..);, வெம்மை (பிங்.);. அழன் → அழனி → (அகனி); → Skt. agni; L. ignis. ழ → க. போலித்திரிபு. ஒ.நோ. மழ(வு); → மக(வு);, தொழு(தி); → தொகு(தி);, முழை → முகை, குழை → குகை.
அக்கிக்காய்ச்சல்	அக்கிக்காய்ச்சல் akkikkāyccal, பெ. (n.) 1. உடம்பில் அக்கியை எழுப்பும் ஒருவகைக் காய்ச்சல் ; a fever accompanied by herpes, herpetic fever. 2. உடம்பிற் சிறு குருக்களையெழுப்பும் ஒருவகைக் காய்ச்சல்; an eruptive fever, the eruption which characterises such fever, Exanthema. 3. குழந்தைகளுக்கு அக்கியை யெழுப்பும் தணிமுறைக் காய்ச்சல் ; remittent fever in children followed by a rash, Exanthema subitum (சா.அக.);. [அக்கி + காய்ச்சல், காய் → காய்ச்சல் (தொ.ஆ.கு.);. 'சல்' தொ.பெ. ஈறு.]
அக்கிக்கொடி	அக்கிக்கொடி akkikkoḍi, பெ. (n.) ஒருவகைக் கொடி ; a creeper, twin-leaved mountain ebony (சா.அக.);.

அக்கிடம்	அக்கிடம் akkiḍam, பெ. (n.) 1. வசம்பு ; sweet flag, Acorus calamus. 2. கற்றாழை ; Indian aloe, Aloe vera (officinalis); (சா.அக.);.
அக்கிப்படுவன்	அக்கிப்படுவன் akkippaḍuvaṉ, பெ. (n.) குளிர் காய்ச்சல் கண்டு உடம்பிற் சில பாகங்களிற் சதை வீங்கிச் சிவந்து வலியுண்டாகி, தினவும் எரிச்சலும் கூடிய குருக்களை யெழுப்பி, சில நாளுக்குள் குணமடையும் ஒரு தோல்நோய் ; a contagious skin disease appearing with eruptions on certain parts of the body, Idiopathic erysipelas. [படுதல் = தோன்றுதல், பருத்தல். படு → படுவன்.]
அக்கிப்படை	அக்கிப்படை akkippaḍai, பெ. (n.) உடம்பில் அக்கியைப்போலெழும்பும் ஒருவகைப் படை ; a variety of skin eruption characterised by small vesicles in clusters of the nature of herpes, Herpes farinosus. [படுதல் = பரத்தல். படு → படை. 'ஐ' தொ.பெ. ஈறு.]
அக்கிப்பிச்சல்	அக்கிப்பிச்சல் akkippiccal, தொ.பெ. (vbl.n.) 1. அக்கி யெழும்பல் ; formation of grouped vesicles on an inflamed skin in any part of the body, Herpes. 2. பல்லி எச்சம் (மூத்திரம்); உடம்பிற்படுவதால் அக்கியைப்போற் சிறுசிறு கொப்புளங்கள் தோன்றுதல் ; formation of a group of small ulcers on the surface of the skin, as a result of blistering caused by the urine of lizards (சா.அக.);. [பீச்சு → பீச்சல் (தொ.பெ.);. 'அல்' தொ.பெ. ஈறு.]
அக்கிப்புடை	அக்கிப்புடை akkippuḍai, பெ. (n.) அம்மைக் கொப்புளங்கள் போன்ற குருக்கள் உடம்பின் மேல் திரட்சியாகத் தோன்றுவதால் உண்டாகும் சிவந்த வீக்கம் ; a swelling on a reddish base caused by the eruption of vesicles and papulae in groups on the surface of the skin, Herpes zoster (சா.அக.);. [புடைத்தல் = வீங்குதல். புடை (முத.தொ. ஆகு.);]
அக்கிப்பூடு	அக்கிப்பூடு akkippūṭu, பெ. (n.) கொடிமாமரம் ; a species of spreading mango tree. (சா.அக.);. [பூணுதல் = பொருந்துதல், நெருங்கிச் சேர்தல், பூண் → பூண்டு → பூடு = நிலத்தோடொட்டிப் படர்ந்து கிடக்கும் நிலைத்திணை வகை. நிலத்தின் கீழ்ப் பற்கள் இறுகப் பொருந்தி விளையும் உள்ளி வகை.]
அக்கிமகாரம்	அக்கிமகாரம் akkimakāram, பெ. (n.) அக்கரகாரம் பார்க்க ;see akkara-karam.
அக்கிமச்சா	அக்கிமச்சா akkimaccā, பெ. (n.) அமுக்கிரா இலை (பரி.அக.); ; leaf of Indian winter cherry (செ.அக.); அமுக்கிறா இலை ; the leaf of the plant horse-root, Withania somnifera (சா.அக.);.

அக்கியம்	அக்கியம் akkiyam, பெ. (n.) அக்கியம் akkiyam, பெ. (n.) 1. ஈயமணல் ; lead ore. 2. துத்தநாக மணல் ; zinc ore (சா.அக.);.
அக்கியெழுது-தல்	அக்கியெழுது-தல் akkiyeḻududal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) அக்கிப் படலத்திற்கு மருந்தாக, அதன் மேற் செங்காவிக் குழம்பினால் மடங்கல் (சிங்கம்); அல்லது நாய் உருவம் வரைதல் ; to paint the figure of a lion or dog with red ochre on the herpes sore, as a cure. ம. அக்கியெழுத்து மருத்துவர் பலரிருப்பினும், பொற் கொல்லர் அல்லது குயவரைக்கொண்டு அக்கியெழுதுவிப்பதே வழக்கம்;
அக்கிராந்தம்	அக்கிராந்தம் akkirāndam, பெ. (n.) 1. சேம்பு (பச்.மு.);; Indian kales (செ.அக.);. 2. சோம்பு ; aniseed, seeds of the plant, Pimpinella anisum (சா.அக.);.
அக்கிலாங்கொடி	அக்கிலாங்கொடி akkilāṅgoḍi, பெ. (n.) கருப்பு நாகதாளி ; black and few-spined prickly pear, Opuntia nigricans. [அக்கு = முள். அக்கில் + ஆம் + கொடி. 'இல்' சிறுமைப்பொருட் பின்னொட்டு. "ஆம்" புணர்ச்சிச் சாரியை.]
அக்கிலிப்பிக்கிலி	அக்கிலிப்பிக்கிலி akkilippikkili, பெ. (n.) 1. குழப்பம் ; confusion, 2. மனக்குழப்பம் (இ.வ.); ; confusion of mind (Loc.);. தெ. அக்கிலி [பிக்கு = 1. சிக்கு (வின்); (தெ. பிக்கு);. 2. குழப்பம் (வின்); (தெ. பிக்கு);. அக்கல் பிக்கல் என்னும் இணைச்சொல் அக்கிலிப் பிக்கிலி என்று திரிந்திருக்கலாம்.]
அக்கிலு	அக்கிலு akkilu, பெ. (n.) நெருஞ்சில் (மு.அ.);; tribulus plant. [அஃகுதல் = கூராதல். அஃகு → அக்கு → அக்கில் → அக்கிலு.]
அக்கிள்	அக்கிள் akkiḷ, பெ. (n.) அக்குள் பார்க்க ;see akkul.

அக்கினி	அக்கினி akkiṉi, பெ. (n.) நெருஞ்சில் (மலை.);; tribulus plant. [அ.கு = கூர்மை, அஃகு → அக்கு → அக்கில் → அக்கிலி → அக்கினி.] அக்கினி akkiṉi, பெ. (n.) 1, தீ; fire. 2. தீக்கடவுள் (பிங்.);; Agni, the god of fire, regent of the south east, one of asta-tikku-p-palakar. q.v.s. 3. வேள்வித் தீ; sacrificial fire. 4. உணவைச் செரிமானம் செய்யும் வயிற்றுத் தீ; digestive fire. 5. முளரிப் (ரோசா); பூவுள்ள கொடிவகை; rosy-flowered lead wort. 6. பகல் 15 முழுத்தத்துள் பதினொராவதும் இரவு 15 முழுத்தத்துள் ஏழாவதும் (விதான. குணா. 73, உரை);; 7. வெடியுப்பு (மூ.அ.);; saltpetre. 8. ஒருவகை உப்பு; ammonium chloride. 9. செடிவகை (மலை);; tribulus plant. உள் → உண் → உண. உணத்தல் = காய்தல், உண → உணங்கு → உணங்குதல் = காய்தல். உண் → உண்ணம் → Skt. usna. உள் → அள் → (அழு); → அழல் → அழன் → அழனம் = தீ (பிங்.);, வெம்மை (பிங்.);. அழன் → அழனி → Skt. agni → த. அக்னி → L. ignis.
அக்கு	அக்கு akku, பெ. (n.) எருத்துத் திமில் (பிங்.);; ox's hump. 2. சிவமணி (உருத்திராக்க மணி); ; rudrākṣa bead. "அக்கையணிந்தவர்" (திருவானைக் கோச்செங். 4);; 3. அகில் (மலை);; eagle wood. 4. உசா (L);; sand-paper tree. [அஃகுதல் = சுருங்குதல், குவிதல், கூராதல், நுண்ணிதாதல், அஃகு → அக்கு. எருத்துத் திமில் குவிந்தது. சிவமணி, மத்தங்காய் (ஊமத்தங் காய்); போலும் பலாக்காய் போலும் முட்போன்ற முனைகளையுடையது. அக்கு = கூரிய முனை. ஒ.நோ.; முள்மணி → முண்மணி = சிவமணி. கள் (முள்); மணி → கண்மணி = சிவமணி. கள் → கள்ளி = முட்செடி. ஒ.நோ.; முள் → முள்ளி = முட்செடி.] ak, to be sharp, to pierce. Gk. ak-ros, pointed. ak-ohé, whetstone. ak-me, edge. L., ac-us, needle. ac-uere, to sharpen, ac-iés, edge. - acumen, anything sharp. AS. ecg, edge. E. acute, sharp, pointed. f. L. acutus, p.p. of acuere, Fr. aigu, acute. அக்கு என்பதே முதன்முதல் தோன்றிய இயற்கையான பெயர். அது 'அம்' என்னும் பெருமைப்பொருட் பின்னொட்டுப் பெற்று அக்கம் என்றானது. ஒ.நோ.; முத்து → முத்தம் (பருமுத்து);. அக்கம் = பருஞ் சிவமணி. ஆரியப் பூசாரியர் அக்கம் என்பதைச் சமற்கிருதத்தில் அக என்று திரித்து, அதற்குக் கண் என்று வடமொழிப் பொருள்கொண்டு, ஆரிய உருத்திரனைத் (Rudra); தமிழ்ச் சிவனாக்கி, சிவமணியை உருத்திராக்கம் (ருத்ராக்ஷ); என்றனர். அக்காலத்தில் மொழி நூல் வளர்ச்சி பெறாமையாலும், ஆரிய மொழி தேவமொழியென நம்பப்பட்டமையாலும், தமிழர் அதை எதிர்த்திலர். வேத ஆரியர் இந்தியாவிற்குட் புகு முன்னரே, அவர் முன்னோர் மேலையாசியாவில் ஒரு தனி வகுப்பினராகத் தோன்று முன்னரே வடதிரவிடரான பிராகிருதர் ... சென்று ... மாறு

அக்குக்கணம்	அக்குக்கணம் akkukkaṇam, பெ. (n.) 1. எலும்பைப் பற்றிய ஒரு கணநோய். இது பொதுவாகக் குழந்தைகட்கு ஏற்படும். இதனால் எலும்பிற்குள்ளிருக்கும் மூளைத் தாது தாக்கப்பட்டு அழிவுறும்; a disease, chiefly in infants, affecting the bones in the system and in which the cells of the bone marrow disappears, Osteotabes. 2. குழந்தைகட்கு உச்சிக்குழி மூடாமல் எலும்புகளைத் தாக்கி, அதனால் அவை மெதுவாகி வளைந்தும் கோணலாகியும் காணுவதோடு, நரம்புநோய், காய்ச்சல், வலிப்பு, சதைவலி முதலிய குணங்களைக் காட்டும்நோய் ; a constitutional disease in children, marked by bending and distortion of the bones, delayed closure of the fontanels, and degeneration of the liver and the spleen. There are often riervous affections, feverishness, convulsions, pain in the muscles etc., a kind of rickets (சா.அக.);.. [அக்கு = எலும்பு. கணம் = கணை.]
அக்குக்கழலை	அக்குக்கழலை akkukkaḻlai, பெ. (n.) 1. எலும்பின்மே லுண்டாகும் கழலைக் கட்டி ; a hard tumour developing on a bone, Osteoma. 2. எலும்பின் கழலைக் கட்டி ; tumour of a bone, Osteoncus (சா.அக.);. [அக்கு = எலும்பு. கழல் → கழலை = நெகிழ்ந் தசையுங் கட்டி.]
அக்குக்குறுக்கம்	அக்குக்குறுக்கம் akkukkuṟukkam, பெ. (n.) எலும்பு சிறிதாகல் ; diminution of a bone, retarded ossification (சா.அக.);. [அக்கு = எலும்பு. குறு → குறுகு → குறுக்கு → குறுக்கம். 'அம்' தொ.பெ. ஈறு.]
அக்குக்குறுக்கி	அக்குக்குறுக்கி akkukkuṟukki, பெ. (n.) எலும்பைச் சிறியதாக்கும் நோய் ; a disease causing diminution in the size of a bone, rickets, atrophy of the bone, Osteonabrosis. [அக்கு = எலும்பு. குறு → குறுகு → குறுக்கு → குறுக்கி. 'இ' வி.முத. ஈறு.]
அக்குச்சரி	அக்குச்சரி akkuccari, பெ. (n.) சங்குவளையல் ; shell-bracelet, "கைச்செறி யக்குச்சரி" (தக்க யாகப். 100);; [அக்கு = வெண்சங்கு. சுரி → சரி = வளை, வளையல்.]
அக்குச்சுருக்கம்	அக்குச்சுருக்கம் akkuccurukkam, பெ. (n.) அக்குக்குறுக்கம் பார்க்க ;see {akku-k-kurukkam}.
அக்குணி	அக்குணி akkuṇi, பெ. (n.) சிறிதளவு ; small quantity, trifle. எனக்கு அக்குணி கொடுத்தான் (உ.வ.);. [அக்கு = அறுப்பு, வெட்டு. அக்குண்ணுதல் = அறுக்கப்படுதல். 'உண்' ஒரு செயப்பாட்டுப் பொருள் துணைவினை. அக்குண்ணி → அக்குணி = அறுக்கப்பட்ட சிறு துண்டு. "இ" செயப். வி.முத. ஈறு.]

அக்குணிப்பிள்ளை	அக்குணிப்பிள்ளை akkuṇippiḷḷai, பெ. (n.) 1. சிறுகுழந்தை ; child congenitally small. 2. நாடிக் குற்றத்தினால் (தோஷத்தினால்); அல்லது காரணந் தெரியாது இளைத்துச் சிற்றளவாகவுள்ள குழந்தை ; child abnormally small due to bad humours of the system or to emaciation with no obvious cause, Marasmus infantalis (சா.அக.);. [புள் - பிள் → பிள்ளை.] அக்குணி பார்க்க ;see akkuni.
அக்குருக்கி	அக்குருக்கி akkurukki, பெ. (n.) எலும்புருக்கி என்னும் நோய் ; consumption (W.);— a disease causing necrosis or degeneration of the bone, Osteonecrosis (சா.அக.);. [அக்கு + உருக்கி. அக்கு = எலும்பு. உருகு (த.வி.); → உருக்கு (பி.வி.); → உருக்கி. 'இ' வி.முத. ஈறு.]
அக்குல்லி	அக்குல்லி akkulli, பெ. (n.) 1. அஃகுல்லி பார்க்க ;see akkulli, 2. ஒருவகைச் சிற்றுண்டி (சங்.அக.); ; a kind of confectionary. 3. பிட்டு (மு.அ.); ; a kind of steamed meal cake. ஒ.நோ ; Skt. {Saskuli} [அஃகுல்லி → அக்குல்லி.]
அக்குல்லு	அக்குல்லு akkullu, பெ. (n.) நெல்வகை (நெல்லிடு.);; a kind of paddy. தெ. அக்குல்லு
அக்குவடம்	அக்குவடம் akkuvaḍam, பெ. (n.) சங்குமணி வடம் ; string of shell beads for the neck or waist. "அக்கு வடமுடுத்து" (திவ். பெரியாழ். 1.7 ; 2);. [அக்கு = வெண்சங்கு. வள் → வட்டு → வட்டம் → வடம். உருண்டு திரண்ட கயிறு அல்லது தொடரி (சங்கிலி.]
அக்குவலி	அக்குவலி akkuvali, பெ. (n.) எலும்புநோவு ; pain in a bone or in the bones, Ostealgia or Ostalgia (சா.அக.);.
அக்குவா	அக்குவா akkuvā, பெ. (n.) சிற்றுண்டிவகை ; cake, sweet cake (சா.அக.);.

அக்குள்	அக்குள் akkuḷ, பெ. (n.) விலாக்குழி, கமுக்கூடு; armpit. ம. அக்குளம் ; க. கங்குழு, கங்குள், கவுங்குள்; தெ. சங்க, கௌங்குலி, து. கங்கள. [ஒருகா. அக்கு (அக்கம்); = பக்கம். உள் = உள்ளிடம். ஒ.நோ; பக்கம் = சிறகு.] அக்கிள் என்பது கொச்சை வடிவு.
அக்குள் கட்டி	அக்குள் கட்டி akkuḷkaṭṭi, பெ. (n.) அக்குளில் நிலப்பூசணிக் கிழங்களவு பருமனுங் கெட்டியுமாய் எழும்பும் கட்டி ; inflammatory swelling of a lymphatic gland of the size of white yam under the armpit, Bubo (சா.அக.);
அக்குள் படை	அக்குள் படை akkuḷpaḍai, பெ. (n.) அக்குளில் தோன்றும் படை ; ringworm of the axilla (armpit);, Tinea axillaris (சா.அக.);.
அக்குள்பாய்ச்சு-தல்	அக்குள்பாய்ச்சு-தல் akkuḷpāyccudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.i.) 1. விளையாட்டாகப் பிறர் கமுக்கூட்டுள் கைவிட்டு மெல்லச் சொறிந்து கூச்சமுண்டாக்குதல் ; to tickle a person's armpit for fun. 2. காமக் குறிப்பொடு ஒரு பெண்ணின் கமுக்கூட்டுள் கைவிடுதல் அல்லது கூச்சமுண்டாக்குதல் ; to touch or tickle a female person's armpit as an amorous gesture. ம. கிக்கிளி, கிக்கிளியிடல் ; க. அக்கள ; தெ. கிதகித பெட்டு, [பாய் (த.வி.); → பாய்ச்சு (பி.வி.);. 'சு' பி.வி. ஈறு.] அக்குள் பார்க்க ;see akkul.
அக்குள் மயிர்	அக்குள் மயிர் akkuḷmayir, பெ. (n.) கமுக்கூட்டு மயிர் ; the hairs in the armpit (axilla);, Glandebalae (சா.அக.);. [மை = கருப்பு. மை → மயி → மயிர் = கரிய முடி.] அக்குள் பார்க்க ;see akkul.
அக்குளு-த்தல்	அக்குளு-த்தல் akkuḷuttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.i.) அக்குளிற் கூச்சமுண்டாக்குதல் ; to tickle the armpit. "அக்குளுத்துப் புல்லலு மாற்றேன்"' (கலித். 94 ; 20);. [அக்குள் (பெ.); → அக்குளு (வி.);]
அக்குளு	அக்குளு akkuḷu, பெ. (n.) அக்குள் கூச்சம் (கலித். 94 ; 20. உரை);; tickling sensation in the armpit. [அக்குள் - அக்குளு (முத.தொ.பெ.); = அக் குளுப்பு.]
அக்குளுக் காட்டு-தல்	அக்குளுக் காட்டு-தல் akkuḷukkāṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.i.) அக்குளிற் கூச்சமுண்டாக்குதல் (கிச்சுக்கிச்சு மூட்டுதல்); (கலித். 94;20. உரை); ; to tickle the armpit. [அக்குள் → அக்குளு காண் (த.வி. → -காட்டு (பி.வி.);. காண் + து - காட்டு. காட்டுதல் = காண்பித்தல், தோற்றுதல், உண்டாக்குதல்.]

அக்கேனம்	அக்கேனம் akāṉam, பெ. (n.) அஃகேனம் பார்க்க ;see {akké nam}.
அக்கை	அக்கை akkai, பெ. (n.) 1. அன்னை ; mother. 2. உடன்பிறந்த மூத்தாள்; elder sister. 3. அரத்த வுறவுற்ற அக்கை முறையாள்; cousin-sister. 4. திருமணவுறவாலான அக்கை முறையாள்; a senior girl or woman who has become a cousin-sister through marriage alliance. 5. மதிப்பினால் அல்லது அன்பினால் அக்கா என்று விளிக்கப்படும் அல்லது சொல்லப்படும் உறவல்லாத மூத்த பெண் ; an unrelated senior girl or woman addressed or spoken of as akka by courtesy or love. [அம்மை → அவ்வை → அக்கை.] செந்தமிழ் நடையில் அல்லது இலக்கண முறையில் எழுவாயாக வழங்கக் கூடிய வடிவம், அக்கை என்பதே. அக்கா என்பது கொச்சை; அக்காள் என்பது கொச்சையும் வழுவுங் கலந்தது; இருளர் பேச்சில் தாயைக் குறிக்கும் அக்வெ என்னுஞ் சொல், அக்கல்வை (அக்கை + அவ்வை); என்னும் இணைச்சொல்லின் திரிபாயிருக்கலாம். இது, சில வகுப்பார் தந்தையை அப்பச்சி என்று வழங்குவது போன்றது; அக்கை யென்னும் திரவிடச்சொல் சித்திய மொழிகளிற் பெருவழக்காக வழங்கினும், அது திரவிடச் சொல்லேயன்றிச் சித்தியச் சொல்லாகாது. அக்கை யென்பதன் இனச் சொல் சித்திய மொழிகளில் தங்கையையும் குறித்தலால், அது முதுமையையுணர்த்தும் 'அக்' என்னும் மூலத்தினின்று தோன்றியதென்பதும் பொருந்தாது; மேலும், உலக முதல் உயர்தனிச் செம்மொழியாயிருப்பதும், சொல்வளம் மிக்கதென்று கால்டுவெலாராற் பாராட்டப்பெற்றதுமான தமிழ், அக்கையைக் குறிக்கச் சொல்லின்றிச் சித்தியமொழிக் குடும்பத்தினின்று கடன்கொண்டதென்பது, உத்திக்குப் பொருந்துவதன்று; பொதுவாக, அன்னைமுறைப் பெயர்களே அக்கைக்கும் வழங்கிவருகின்றன. அவ்வை, அக்கை, அத்தி, அச்சி என்னும் நாற்பெயரும் தாய்க்கும் மூத்த உடன்பிறந்தாட்கும் பொதுவாயிருத்தலையும், அவை தாயையே முந்திக் குறித்தலையும் நோக்குக; வகரம் ககரமாகத் திரிவது பன்மொழிப் பொதுவியல்பு;எ-டு : சிவப்பு → சிகப்பு. E. ward-guard, செவ்வல் என்பது செக்கல் என்று திரிந்திருத்தலால், அவ்வை என்பதே அக்கையென்று திரிந்திருத்தல் வேண்டும் யென்னுஞ் சொன்மூலத்தை அச்சொல்லுருப்படியிற்
அக்கைச்சி	அக்கைச்சி akkaicci, பெ. (n.) மூத்த உடன் பிறந்தாள் ; elder sister. ம. அக்கச்சி [அக்கை + அச்சி – அக்கைமச்சி → அக்கைச்சி.. அச்சி = தாய்.] அக்கை தாய் போன்றவளாதலால், அச்சி என்பது மதிப்பும் அன்பும் பற்றிப் பின்னொட்டாகச் சேர்க்கப்பட்டது; அக்கை என்பது தாயைக் குறிக்குமாயின், அக்கைச்சி அல்லது அக்கச்சி என்பது அம்மாச்சி என்பது போன்று பாட்டியைக் குறிக்கும்;அக்கச்சி பார்க்க ;see akkacci.
அக்கோ	அக்கோ akā, இடை. (int.) வியப்பு, இரக்கம், துயரம் முதலியவற்றையுணர்த்தும் குறிப்பு ; an exclamation of wonder, pity, grief etc. [அக்கை → அக்கோ (விளி);. அக்கை என்பது முதற்காலத்தில் தாயைக் குறித்ததனால், அதன் விளிவடிவம் வியப்பு, இரக்கம் முதலியவற்றையுணர்த்தும் குறிப்பிடைச் சொல்லாயிற்று. ஒ.நோ.; அம்மை → அம்மோ, அன்னை → அன்னோ.]
அக்கோலம்	அக்கோலம் akālam, பெ. (n.) 1. தேற்றாங் கொட்டை ; clearing nut, so called from its power of purifying muddy water. 2. தேற்றாமரம் ; clearing nut tree, Strychnos pototorium (சா.அக.);. [ஒருகா. அம் + கோலம் - அங்கோலம் → அக்கோலம்.]

அகக்கடவுள்	அகக்கடவுள் agaggaḍavuḷ, பெ. (n.) 1. ஆதனுக்குள்ளிருக்குங் கடவுள் ; God, as immanent in the individual soul (W.);. 2. வழிபடுதெய்வம் ; tutelary deity, the deity which a man worships as his own God or the God of his family or caste. 3. ஆதன் (ஆன்மா); ; soul. [அகம் + கடவுள். கட → கடவுள். 'உள்' தொ.பெ. ஈறு. முக்கரணங்களையுங் கடந்து நிற்பவர் கடவுள்.]
அகக்கடுப்பு	அகக்கடுப்பு agaggaḍuppu, பெ. (n.) 1. உள் வலி, வயிற்றுக்கடுப்புப்போல் உடம்பின் உள்ளுறுப்புகளுள் உண்டாகும் வலி ; irritation in the internal organs of the body. 2. குடல் வலி ; colic pain due to irritation in the intestines. 3. மனக்கடுப்பு, வெகுளி ; anger, indignation (சா.அக.);. | [அகம் + கடுப்பு. கடுத்தல் = மிகுதல், கடுமையாதல், நோதல். கடு → கடுப்பு (தொ.பெ.);. 'பு' தொ.பெ. ஈறு.]
அகக்கண்	அகக்கண் agaggaṇ, பெ. (n.) 1. உட்கண் ; inner vision. 2. அறிவம் (ஞானம்); ; wisdom. 3. மனம் ; mind. 4. எலும்பின் உட்டுளை ; a cavity in a bone. 5. புண்புரை ; an abnormal infiltration of ulceration, sinus (சா.அக.);.
அகக்கணு	அகக்கணு agagganu, பெ. (n.) 1. மரங்களிலுண்டாகும் உட்கணு ; inner tuberosity (W.);. 2. எலும்பின் உட்புறந் தோன்றும் கணு ; any protuberance on the inner side of a bone, inner or internal tuberosity (சா.அக.);. [அகம் + கணு. கண்ணுதல் = பொருந்துதல். கண் → கணு = பொருத்து, பொருத்தில் தோன்றும் புடைப்பு.]
அகக்கரணம்	அகக்கரணம் agaggaraṇam, பெ. (n.) 1. மதி (புத்தி);, உள்ளம் (சித்தம்);, மனம், நானுணர்வு (அகங்காரம்); என்னும் உட்புலன்கள் அல்லது அறிவுப் புலன்கள் நான்கனுள் ஒன்று ; one of the four internal intellectual faculties viz., intellect, determinative power, mind and ego. 2. மனம்; mind. "சமமகக் கரண தண்டம்" (கைவல். தத். 2);. [அகம் = உள். கரணம் = கருவி.] கரணம் பார்க்க ;see karanam.
அகக்கருவி	அகக்கருவி agaggaruvi, பெ. (n.) "இக் கூறிய இலக்கணங்கள் கருவியுஞ் செய்கையுமென இருவகைய. அவற்றுட் கருவி, புறப்புறக்கருவியும் புறக்கருவியும் அகப்புறக் கருவியும் அகக்கருவியுமென நால்வகைத்து. நூன்மரபும் பிறப்பியலும் புறப்புறக்கருவி; மொழிமரபு புறக்கருவி; புணரியல் அகப்புறக்கருவி, எகர ஒகரம் பெயர்க்கீ றாகா" (தொல். எழுத்து. 272); என்றாற் போல்வன அகக்கருவி' (தொல், எழுத்து, நூன். 1, நச். உரை);; [அகம் + கருவி. அகம் = உள், உள் நெருக்கம், பிறவற்றினும் நெருங்கிய தொடர்பு, முதற்றர உறவு. கரு → கருவி (தொ.ஆ.கு.);.] கருவி பார்க்க ;see karuvi.

அகக்களிப்பு	அகக்களிப்பு agaggaḷippu, பெ. (n.) மனமகிழ்ச்சி ; exultation, elation of spirits.
அகக்காட்சி	அகக்காட்சி agaggāṭci, பெ. (n.) இயற்றைக் காட்சி கம்மியனின் உள்ளத்தில் தோற்றுவிக்கும் வடிவம் ; the image produced by nature in the mind of a sculptor. சிற்ப வடிவங்கள் இயற்கை உடற்கூறுகளைக் கொண்டிருப்பினும், அவற்றின் புறத்தோற்றத்தை அகக்காட்சியைக் கொண்டே அமைப்பது முதற்படியாகும்' (சி. செ. பக். 118, பத்தி 4);.
அகக்காழ்	அகக்காழ் agaggāḻ, பெ. (n.) 1. மரத்தின் உள் வயிரம் ; core of a tree, as the hardest part. "அகக்கா ழனவே மரமென மொழிப" (தொல். பொருள். மர. 86);. 2. ஆண்மரம் (பிங்.);; male tree. 3. வயிரக்கல் ; diamond, a substance of impenetrable hardness, adamant (சா.அக.);. [அகம் + காழ். காழ்த்தல் = மிகுதல், அளவு கடத்தல், முற்றுதல், வயிரங் கொள்ளுதல். காழ் (மூத.தொ.ஆ.கு.); = வயிரம்.]
அகக்குறி	அகக்குறி agagguṟi, பெ. (n.) 1. உட்குறி. அதாவது, நோயினால் உடம்பினுட் காணுங்குறி ; internal symptom of a disease. 2. காமவின்பக்குறி ; symptom of sexual pleasure (சா.அக.);.
அகக்கூத்து	அகக்கூத்து agagāttu, பெ. (n.) உண்மை (சத்துவம்);, ஒண்மை (இராசதம்);, இருண்மை (தாமதம்); என்னும் முக்குணத் தொடர்பான நடிப்பு அல்லது கூத்து ; exposition, by gesture and dancing of the three fundamental qualities. "குணத்தின் வழியதகக் கூத்தெனப் படுமே" (குணநூல்);, "அகத்தெழு சுவையா னகமெனப்படுமே" (சயந்தம்); - (சிலப். 3;12, அடியார்க். உரை);.
அகக்கூத்துக்கை	அகக்கூத்துக்கை agagāttuggai, பெ. (n.) 'எழிற்கையுந் தொழிற்கையு மென்றது; எழிற்கை - அழகுபெறக் காட்டுங்கை. தொழிற்கை - தொழில்பெறக் காட்டுங்கை, உம்மையாற் பொருட்கையும் கூறப்பட்டது. பொருட்கை - பொருளுறக் காட்டுங்கை என்னை ?; "அவைதாம், எழிற்கை யழகே தொழிற்கை தொழிலே பொருட்கை கவியிற் பொருளா கும்மே" என்றாராகலின். கொண்ட வகையறிந்து ; கொண்ட வகையறிதலாவது, பிண்டியும் பிணையலும் புறக்கூத்துக்குரிய கையென்றும், எழிற்கையும் தொழிற்கையும் அகக்கூத்துக்குரிய கையென்றும் அறிதல்' (சிலப். 3;18-19, அடியார்க். உரை);; [அகம் + கூத்து + கை. இம் முச்சொற்களும் தனித்தனி வருமிடத்துக் காண்க..]
அகக்கொதிப்பு	அகக்கொதிப்பு agaggodippu, பெ. (n.) 1. உடம்பினுள் உண்டாகும் கடுப்பு ; irritation of the internal organs of the body. 2. வெட்டை ; venereal heat in the system (சா.அக.);. [அகம் + கொதிப்பு. கொதி → கொதிப்பு (தொ.பெ.);. 'பு' தொ.பெ. ஈறு.]
அகக்கொல்லி	அகக்கொல்லி agaggolli, பெ. (n.) தில்லைமரம் ; a tree, the milky juice of which is said to be used as a beverage by the {Siddhars} for promoting longevity, tiger's milk-spurge, Excoecaria agallocha (சா.அக.);.

அகக்கோளாளர்	அகக்கோளாளர் agagāḷāḷar, பெ. (n.) அகம் படிப் பெண்டுகள் ; maid-servants, as in a temple. "காஞ்சுகி முதியரு மகக்கோ ளாள ரொடு" (பெருங், உஞ்சைக். 47;167-8);. [அகம் = உள், உள்ளிடம், மனை, கோயில். கோள் = கொள்ளுதல். ஆள் → ஆளர் = ஆள்கள். 'அர்" ப.பா. ஈறு. அகக்கோளாளர் = கோயிற்பணிக்குக் கொள்ளப்பட்ட பெண்டிர்.] பண்டைக்காலத்தில், பத்தி மேலீட்டினால் கோயிற் பணிக்கென்று பெற்றோரால் ஒதுக்கப்பட்டவரும், தாமே அப்பணிக்குத் தம்மைத் தத்தஞ் செய்துகொண்டவரும், விலைக்குக் கொள்ளப்பட்டவரும், வழக்கமாகப் பணிசெய்துவருபவருமாக, கோயிற் பணிப்பெண்டிர் நால்வகையர்;
அகங்கரி-த்தல்	அகங்கரி-த்தல் agaṅgarittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) செருக்குதல் ; to be self-conceited. "தம்முனடிவீழ்ந் தகங்கரித்தான்" (பாரத. பதினே. 162);. [அகம் - மனம். கருமை - பெருமை, வலிமை, கொடுமை. கரு → கரி. கரித்தல் = மிகுதல், வலுத்தல், அடுத்தல், உறுத்துதல், காரமாதல்.] அகம் பார்க்க ;see agam. உப்புக் கரித்தல் என்னும் உலக வழக்கில் 'கரித்தல் மிகுதற் பொருளையும், "செங்குட்டுவன் சினஞ்செருக்கி" (சிலப். 29, உரைப்பாட்டுமடை); என்னுஞ் செய்யுள் வழக்கில் 'செருக்குதல்' மிகுத்தற் பொருளையும் உணர்த்துதலால், செருக்குதற் கருத்திற்கு மிகுதற் கருத்தே அடிப்படையென்பது உணரப்படும். கரித்தல் என்னும் வினை வட மொழியிலில்லை.
அகங்கரிப்பு	அகங்கரிப்பு agaṅgarippu, பெ. (n.) செருக்கு ; arrogance, haughtiness. "அகங்கரிப்பு வரிலெவர்க்கு மறங்கெடுக்கும்" (பிரபோத. 7;25);. [அகம் = மனம். கரி → கரிப்பு (தொ.பெ.); = மிகவு, கடுப்பு, செருக்கு. 'பு' தொ.பெ. ஈறு.]
அகங்காரம்	அகங்காரம் agaṅgāram, பெ. (n.) 1. சினம் ; anger. 2. செருக்கு ; conceit, arrogance, haughtiness. [அகம் = மனம். கரி → காரம் = மிகவு, வலிமை, கடுப்பு, செருக்கு. 'காரம்' முதனிலை திரிந்து ஈறு பெற்ற தொழிற்பெயர். ஒ.நோ ; கடி → கரி → காரம். அதிகரி → அதிகாரம், இளக்கரி → இளக்காரம்.] மனஞ் செருக்குதல் அல்லது மனச்செருக்கு என்பதே தமிழ் அகங்காரச் சொற்பொருளென்றும், நானுணர்வு அல்லது தற்பற்று என்பதை அடிப்பொருளாகவும் செருக்கு என்பதை வழிப்பொருளாகவும் கொண்டதே சமற்கிருத அஹம்கார'ச் சொல்லென்றும் வேறுபாடறிதல் வேண்டும்; Aham-kara = conception of one's individuality, self consciousness, the making of self, thinking of self, egotism, pride, haughtiness; (in {Sāňkhya} phil.); third of the eight producers or sources of Creation, viz., the conceit or conception of individuality, individualization' (M.S.E.D.);. தமிழ்க் கூட்டுச்சொல்லின் நிலைச்சொல் (அகம்); மனத்தைக் குறிப்பது; வருஞ்சொல் (காரம்); மிகுதலைக் குறிக்கும் 'கரி' என்னும் வினைமுதனிலை கொண்டது; சமற்கிருதக் கூட்டுச்சொல்லின் நிலைச்சொல் 'நான்' என்று பொருள்படுவது; வருஞ்சொல் (கார); செய்தலைக் குறிக்கும் க்ரு' என்னும் வினை முதனிலை கொண்டது. இதனால், தமிழ் அகங்காரச் சொல்லும் சமற்கிருத அஹங்காரச் சொல்லும் பெரும்பாலும் ஒலியொத்திருப்பினும், வெவ்வேறு வகையில் அமைந்தவையென்பதும், முன்னது பின்னதன் வழியதன்றென்பதும் அறியப்படும்; மனச்செருக்கு என்னும் தென்சொல், மனக் களிப்பு, அகங்காரம் என்னும் இருபொருள்படுவதும், இங்குக் கவனிக்கத்தக்கது; இன்னும் இதன் விரிவை அகம் என்னுஞ் சொல்லின்கீழ்க் காண்க; அகங்காரம் akaṅkāram, பெ. (n.) செருக்கு; conceit, arrogance, [அகம்+காரம்=அகங்காரம்→அகம்.]
அகங்கார முதற்கரு	அகங்கார முதற்கரு agaṅgāramudaṟgaru, பெ. (n.) 1. பிறவிக்கு மூலமாகிய கரு ; the operating or the first cause of transmigration. 2. தலை ; head, which is supposed to be the seat of egotism (சா. அக.);

www.valluvarvallalarvattam.com

அகங்காரி	அகங்காரி agaṅgāri, பெ. (n.) 1. கடுமனத்தன், சினத்தன் ; person of violent temper. 2. செருக்கன், செருக்கி ; proud, conceited person. "என்போற் பகர்வா ரிலையென்றெண்ணகங் காரி' (முல்லையந் 62);. த. அகங்காரி → Skt. {aham-kärin} [அகங்காரம் → அகங்காரி. "இ" உடைமையுணர்த்தும் வி.மு.த. ஈறு.] அகங்காரம் பார்க்க ;see {agarigdram.}
அகங்காழ்	அகங்காழ் agaṅgāḻ, பெ. (n.), உள்வயிரம்; inside hard core of trees in the class of exogens. [அகக்காழ் → அகங்காழ்.] அகக்காழ் பார்க்க ;see aga-k-kal.
அகங்கை	அகங்கை agaṅgai, பெ. (n.) 1. கையின் உட்புறம் ; inner surface of hand. 2. விரல்களல்லாத கையின் உட்புறம் ; palm of hand, 3. உள்ளங்கை, கையின் உட்புற நடுப்பகுதி ; central part of palm. ம. அகங்கை ; தெ. அறசேயி, அரசெய்யி ; க., து, குட., கோத அங்கை, மா. அத்தெ; கொலா. ஆரன்கெயி. [அகம் (உள்); + கை.]
அகச்சந்தானம்	அகச்சந்தானம் agaccandāṉam, பெ. (n.) [அகம் = உள், உள்ளானது, நெருங்கியது, தற்கிழமையானது, தன்னைச் சேர்ந்தது, தன் கொள்கையானது, தன் கொள்கையைச் சேர்ந்தது.] Skt. {santäna} → த. சந்தானம்.
அகச்சமயம்	அகச்சமயம் agaccamayam, பெ. (n.) religious sects six in number intimately related to the {Šaiva Siddhānta}. "அகச்சமயத் தொளியாய்" (சிவப்பிர, 7);. [அகம் = தன் கொள்கையைச் சேர்ந்தது. சமை → சமையம் → சமயம்.] சமயம் பார்க்க ;see (šamayam.);
அகச்சாதி	அகச்சாதி agaccāti, பெ. (n.) "ஆசானுக்கு அகச்சாதி காந்தாரம்" (சிலப். 13;112, அடியார்க். உரை);. [அகம் = தனக்கு இனமானது. Skt {iati} → த. சாதி = குலம், இனம், வகுப்பு, பிரிவு.]

அகச்சுட்டு	அகச்சுட்டு agaccuṭṭu, பெ. (n.) சேய்மை, அண்மை, முன்மை ஆகிய மூவிடங்களையும் சுட்டும் சொற்களின் முதலில் சொல்லுறுப்பாக வரும் ஆ, ஈ, ஊ அல்லது அ, இ, உ என்னும் மூவுயிரெழுத்துகள் ; demonstrative vowels a, i, o or, a, i, u forming initial parts of the remote proximate and frontal demonstrative words. e.g., ஆங்கு, சங்கு, ஊங்கு அவன், இவன், உவன். [அகம் + சுட்டு. அகம் = உள்.] சுட்டு பார்க்க ;see {$uttu,} முன்மை என்பது சேய்மைக்கும் அண்மைக்கும் இடையிலிருப்பதால், அதை இடைமைச் சுட்டென வழங்குவர். ஆயின், இடைமையென்பது திட்டவட்டமாக ஓர் இடத்தைச் சுட்டாமையாலும், ஊகார உகரங்கள் முன்னிடத்தையும் முன்னிலைப் பொருளையுமே சுட்டுவதாலும், அவற்றை முன்மைச் சுட்டென வழங்குவதே பொருத்தமாம்;
அகச்சுவை	அகச்சுவை agaccuvai, பெ. (n.) அகச்சுவையாவன ; இராசதம், தாமதம், சாத்துவிகமென்பன. "குணத்தின் வழியதகக் கூத்தெனப் படுமே" என்றார் குணநூலுடையார், "அகத்தெழு சுவையா னகமெனப் படுமே" என்றார் சயந்தநூலுடையாருமெனக் கொள்க (சிலப்.. 3 ; 12. அடியார்க். உரை);. [அகம் = உள், மனம். சுவை = மனச்சுவை, உணர்ச்சி.] முக்குணத்தைத் தேவிகம் (divinity);, மாந்திகம் (humanity);, பேயிசும் (devilishness); என்று குறிப்பின் மிகப்பொருத்தமாயிருக்கும்; அகச்சுவை akaccuvai, இசையோசையில் உள்ள ஒரு சுவை; an intrinsic musical note. [அகம்+சுவை]
அகச்சூடு	அகச்சூடு agaccūṭu, பெ. (n.) 1. உட்சூடு, அதாவது உடம்பினுள் வெப்பம்; internal heat, bodily heat. 2. கணைச்சூடு ; heat arising from a wasting disease in the system (சா.அக.);. [அகம் = உள், உடம்பின் உள். சுடு → சூடு (முத.தி.தொ.பெ.);.]
அகச்சூலி	அகச்சூலி agaccūli, பெ. (n.) 1. ஆசுபத்திரா மரம் (சித்.அக.); ; the tree known as {ağupattird} maram (செ. அக.);. 2. சிறிய சூலிமரம் ; toon tree, Cedrela toona (சா.அக.);.
அகச்செய்கை	அகச்செய்கை agacceygai, பெ. (n.) "இக்கூறிய இலக்கணங்கள் கருவியும் செய்கையுமென இருவகைய...... இனிச் செய்கையும் புறப்புறச் செய்கையும் புறச்செய்கையும் அகப்புறச் செய்கையும் அகச்செய்கையுமென நால்வகைத்து. "எல்லா மொழிக்கு முயிர்வரு வழியே' (எழுத்து. 140); என்றாற் போல்வன புறப்புறச் செய்கை ; "லனவென வரூஉம் புள்ளி முன்னர்" (எழுத்து. 149); என்றாற் போல்வன புறச்செய்கை ; "உகரமொடு புணரும் புள்ளி யிறுதி" (எழுத்து. 163); என்றாற் போல்வன அகப்புறச் செய்கை ; தொகைமரபு முதலிய ஒத்தினுள் இன்ன ஈறு இன்னவாறு முடியுமெனச் செய்கை கூறுவனவெல்லாம் அகச் செய்கை (தொல். எழுத்து. நூன். 1, நச். உரை);; [அகம் = உள். நெருக்கவுறவு. செய் →. செய்கை (தொ.பெ.);. 'கை' தொ.பெ. ஈறு.]
அகச்சோலை	அகச்சோலை agaccōlai, பெ. (n.) இன்பக் கா (உய்யான வனம்); ; pleasure garden. 'கற்பக விருட்சமுள. இவளது அகச்சோலையில்' (தக்கயாகப். 66, உரை);; [அகம் = மனம், மனவின்பம்.] சோலை பார்க்க ;see {Şālai.}

அகசம்	அகசம் agasam, பெ. (n.) 1. எலுமிச்சை (மறை. அக.); ; sour lime, Citrus medica. 2. அகத்தி (சித். அக.); ; West Indian pea-tree (செ.அக.); — Agastia's plant, Coronilla grandifloraalias Agati grandiflora alias Sesbania grandiflora (சா.அக.);. ஒ.நோ; அச்சம், [2. அகத்தி → அகசி → அகசம்.]
அகசம்பங்கி	அகசம்பங்கி agasambaṅgi, பெ. (n.) பெரிய சம்பங்கிமரம் ; a very large tree that bears yellow flowers—tulip tree, Indian magdolina, Michelia champaca (சா.அக.);.
அகசரிப்பு	அகசரிப்பு agasarippu, பெ. (n.) ஒரு பொருளின் சுற்றெல்லையிலுள்ள பகுதி அப்பொருளின் நடுவத்தை (மையத்தை); நோக்கி நெருங்கும் ஆற்றல் (சக்தி); (இக். வ.); ; centripetal force (Mod.);. [அகம் = உள், நடு, நடுவம். சரிதல் = சாய்தல், இயங்குதல். சரி → சரிப்பு (தொ.பெ.);. 'பு' தொ.பெ. ஈறு.]
அகசி	அகசி agasi, பெ. (n.) 1. அகசம் 2 பார்க்க ;see {agašam} 2. 2. சீமையகத்தி ; West Indian sesbane, Cassia alata. 3. அலிசி ; linseed plant, Linum usitatissimum (சா.அக.);. [அகத்தி → அகசி.]
அகசுகம்	அகசுகம் agasugam, பெ. (n.) 1. மனநலம் ; mental health. 2. தன்னை அடைந்தவர்க்கு நலந்தரும் ஆற்றல் வாய்ந்த அரசமரம் ; a tree possessing healing powers and giving health to those who go under it—peepul tree, Ficus religiosa (சா.அக.);. [அகம் = மனம். Skt. {Sukha} → த. சுகம் = இன்பம், நலம்.]
அகஞ்சுரிப்படுத்து-தல்	அகஞ்சுரிப்படுத்து-தல் agañjurippaḍuddudal, 2 பி.வி. (v.caus) 1. மனத்தைத் தேற்றுதல் ; to compose, console, as the mind. 'எனக்கோடுகிற தசையை உங்களுக்குச் சொல்லி அகஞ்சுரிப்படுத்தித் தரிக்கைக்கு' (ஈடு, 8.2 ; 2);. 2. குறையச் செய்தல் ; (ஈடு, 4.7 ;9);; to cause to diminish, lessen. 1. அகம் சரிப்படுத்து → அகஞ்சுரிப்படுத்து. அகம் = மனம். சரி - சமம், நேர், செவ்வை, திருத்தம். சரிப்படுத்துதல் = சரியாக்குதல், திருத்துதல், தேற்றுதல்; 2. அகம் = உள். சுரிதல் = சுருங்குதல், குறைதல், உள்ளொடுங்குதல். சுரி (முத.தொ.ஆ.கு.); = சுருக்கம், குறைவு. சுரிப்படுத்துதல் = குறையச் செய்தல். 'படு' துணைவினை. படு (த.வி.); → படுத்து (பி.வி.);;
அகஞ்செவி	அகஞ்செவி agañjevi, பெ. (n.) உட்செவி; auricular cavity. 'அகஞ்செவி நிரம்பும்படி ஆரவாரித்தன" (முல்லைப். 89, நச். உரை);; [அகம் - செவி, அகம் = உள். செவி = காது.]

அகட்டு-தல்	அகட்டு-தல் agaṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t) அகல வைத்தல் ; to open wide. "அண்ணாந்து காலை யகட்டி நடந்து" (பஞ்ச. திருமுக. 876);; ம. அகற்றுக, அகத்துக ; க. அகலிசு ; தெ. அகலிம்பு. [அகல் (த.வி.); → அகற்று (பி.வி.); → அகட்டு.]
அகட்டுத்தே	அகட்டுத்தே agaṭṭuttē, பெ. (n.) பெருவயிற்றுத் தெய்வம், பிள்ளையார்; Ganeśa, the potbellied God. [அகடு = வயிறு. தே = தெய்வம். பல் பருத்தவனைப் பல்லன் என்பது போல், அகடு பருத்த தெய்வத்தை அகட்டுத்தே என்றனர்.] தே பார்க்க ;see {ta.}
அகடு	அகடு agaḍu, பெ. (n.) 1. உள், உட்புறம் ; interior. "செழுந்தோட் டகட்டினடைகிடக்கும்" (கூர்மபு. தக்கன்வே. 57);; 2. வயிறு ; belly. "அகடாரார்" (குறள், 936);; 3. நடு; middle. "மதியகடுதோய்" (தாயு. சச்சி. 6);. 4. நடுவுநிலைமை ; impartiality. "அகடுற யார் மாட்டும் நில்லாது செல்வம்" (நாலடி. 2);; [அகு → அகள் (அகழ்); → அகண் → அகடு = உள், உட்புறம், நடு, நடுநிலை, உடம்பின் உள்ளும் நடுவும் உள்ள வயிறு.] அகடு agaḍu, பெ. (n.) முகடு (சம்.அ.க.கை); ; top, ridge, as of roof. [முகம் (முக்கு); → முகடு = மூக்குப் போன்ற வீட்டின் மேற்பகுதி. முகடு → (உகடு); → அகடு. இனி, அகைத்தல் = உயர்த்துதல் அகைப்பு = எழுச்சி. அகை → அகடு = வீட்டின் உயர்ச்சியான அல்லது எழுச்சியான பகுதி என்றுமாம்]. அகடு agaḍu, பெ. (n.)
அகடுசெய்-தல்	அகடுசெய்-தல் agaḍuseytal, 1 செ.குன்றாவி. (vt.) துன்புறுத்துதல் (வின்.); ; to tease, vex.
அகடுரி	அகடுரி agaḍuri, பெ. (n.) பாம்பு (சிந்தா.நி.);; snake. [அகடு - வயிறு. ஊர் → ஊரி. 'இ'. வி.முத. ஈறு. ஊர்தல் = ஒட்டி நகர்ந்து செல்லுதல். அகடுரி = காலின்றி வயிற்றுப்புறத்தால் நகர்ந்து செல்வது.]

அகண்	அகண் agaṇ, பெ. (n.) அண்மை (சம்.அக.);; nearness. [ஒருகா. அகம் + அண் – அகவண் → அகண்.]
அகண்டகம்	அகண்டகம் agaṇṭagam, பெ. (n.) 1. முள்ளில்லாத செடி அல்து காய் ; a thornless plant or fruit. 2. முள்ளந்தண்டில்லாதது ; invertebrate (சா.அக.);. ம., க. அகண்டக ; Skt. Akantaka. ['அ' எதிர்மறை முன்னொட்டு. குள் → கள் → கண்டு → கண்டம் → கண்டகம் = முள்.]
அகண்டகாவேரி	அகண்டகாவேரி agaṇṭagāvēri, பெ. (n.) ஈரோட்டிற்கும் (ஈரோடைக்கும்); திருச்சிராப்பள்ளிக்கும் இடையில், இரண்டாகப் பிரியாது ஓடும் காவேரியாறு ; the undivided {Kavéri} river, between Erode and its point of bifurcation close to {Thiruchirāppalli.} ['அ' எதிர்மறை முன்னொட்டு. கண்டம் = துண்டம், பிரிவு, பெருநிலப்பகுதி. அகண்டம் = பகுக்கப்படாதது. காவிரி → காவேரி.] கொள்ளிடம், காவிரி என இரண்டாகப் பிரியாத நிலையிலுள்ள காவிரி அகண்ட காவேரி;
அகண்டதீவம்	அகண்டதீவம் agaṇṭatīvam, பெ. (n.) நந்தா விளக்கு ; lamp that burns perpetually, used in worship in temples. [அகண்டம் = பகுக்கப்படாதது. தீய் → தீய்வு → தீவு → தீவம் = விளக்கு.] காலத்தாற் பகுக்கப்படாது என்றும் எரியும் தீவம் அகண்ட தீவம். Skt. Akhanda dipa. இனி, அகன்ற வட்டவடிவமான அகல்விளக்கு எனப் பொருள் கொள்ளின், 'அகண்ட' என்பது 'அகன்ற' என்பதன் திரிபாகும்;
அகண்டபூண்டு	அகண்டபூண்டு agaṇṭapūṇṭu, பெ. (n.) 1. பிரமிப்பூடு ; a plant used in medicines, Gratiola monieri. 2. வல்லாரை ; Indian penny wort, Hydrocotyle asiatica. 3. வென்னர் (சித்தர்); உண்ணும் ஒரு கற்ப மூலிகை; a drug taken by Siddhas for rejuvenescence (சா.அக.);. பூண்டு பார்க்க ;see {pündu.}

அகண்டம்	அகண்டம் aganṭam, பெ. (n.) 1. பகுக்கப்படாதது ; that which is indivisible. "அகண்டமா யமர்ந்த தன்றே" (கோயிற்பு. பதஞ். 65);. 2. நிறைவு ; perfection. "அகண்டவறிவு" (ஞானவா. உபசாந். 34);. 3. முழுதும், எல்லாம் (சூடா.); ; the whole, 4. நந்தா விளக்கு ; perpetually burning lamp. Skt. {akhayda} [அல் → 'அ' எதிர்மறை முன்னொட்டு. கள் → கண்டு → கண்டம் = துண்டம். ஒ.நோ. துள் → துண்டு → துண்டம். பல கண்டமாகப் பகுக்கப்படாது ஒரே முழுமையாக இருப்பது அகண்டம்.] அகண்டம் aganṭam, பெ. (n.) அகன்ற வட்ட வடிவமான தகழி (அகல்); விளக்கு ; a round shaped oil burning open lamp. [அகல் → அகன்றம் → அகண்டம்.] அகண்டம் aganṭam, பெ. (n.) மூளை ; brain, medullary substance (சா.அக.);.
அகண்டமெழுகு	அகண்டமெழுகு aganṭameḻugu, பெ. (n.) மூளையினின்று செய்யும் ஒருவகை மெழுகு ; a kind of paste prepared from the human brain (சா.அக.);. மெழுகு பார்க்க ;see melugu.
அகண்டவடிவம்	அகண்டவடிவம் agaṇḍavaḍivam, பெ. (n.) பகுக்கப்படாத வடிவம், கடவுள் ; indivisible form, as of the Absolute. "அகண்ட வடிவப் பரம்பொருளாம்" (ஞானவா. பிரகலா. 9);.
அகண்டவரை	அகண்டவரை aganṭavarai, பெ. (n.) (Yoga); a psychic centre situated in the cerebral region—Medulla oblongata, which is the upper enlarged end of the spinal cord reachable only through yoga. "அறிவான வையாவே கும்ப மேறி அகண்டவரை அகண்டவரை காணுவாயே" (இராமதேவர்); - (சா.அக.);. [அகண்டம் = மூளை. வரை = எல்லை யளவு.] புருவிடை என்பது, இரு புருவத்திற்கும் நடுவே ஈரிதழ்த்தாமரை வடிவில் ஒகியராற் காணப்படும் நரம்புச் சக்கரம் ; a cakra in the body, described as a two-petalled lotus situated between the two eyebrows, one of the six dynamic Tattvic centres which are nerve plexuses.
அகண்டவறை	அகண்டவறை aganṭavaṟai, பெ. (n.) மூளையின் கண்ணறை ; cells of the brain (சா.அக.);. [அகண்டம் + அறை.]

அகண்டவாய்	அகண்டவாய் agaṇṭavāy, பெ. (n.) விரிவான வாய் ; wide or large mouth (சா.அக.);. [அகல் → அகன்ற (இ.கா.பெ.எ.); → அகண்ட.]
அகண்டவிளக்கு	அகண்டவிளக்கு agaṇṭaviḷaggu, நந்தா விளக்கு ; perpetually burning lamp. [விளங்கு → விளக்கு (பி.வி., முத.தொ.ஆ.கு.] அகண்டதீவம் பார்க்க ;see agenda-tivam.
அகண்ட வீணை	அகண்ட வீணை agaṇṭavīṇai, பெ. (n.) பொருத் தின்றிக் குடமும் (பத்தரும்); கோடும் (தண்டும்); ஒரே நெடும் பலாக்கட்டையிற் செதுக்கப்பட்ட வீணை ; a lute whose whole body is made from a single block of jack-wood. ['அ' எதிர்மறை முன்னொட்டு. கண்ட = துண்டான, பகுக்கப்பட்ட அகண்ட = பகுக்கப்படாத, பொருத்தில்லாத. விண்னெனல் = விண் விண் என நரம்பு தெறித்தல். விண் → வினை.]
அகண்டி	அகண்டி agaṇṭi, பெ. (n.) இசைக்கருவி வகை (இராட்..); ; a musical instrument (R.);.
அகண்டிதம்	அகண்டிதம் agaṇṭidam, பெ. (n.) துண்டிக்கப்படாதது ; that which is undivided or indivisible. Skt. akhandita ['அ' எதிர்மறை முன்னொட்டு. கண்டு = துண்டு. கண்டு → கண்டி. கண்டித்தல் = துண்டித்தல். கண்டி → கண்டிதம் = துண்டிப்பு. 'இதம்' தொ.பெ. ஈறு. அகண்டிதம் = துண்டிக்கப்படாதது.] 'அ' என்னும் எதிர்மறை முன்னொட்டும் 'கண்டு' என்னும் சொல்லும் 'இதம்' என்னும் ஈறும் தமிழே யாதலால், 'அகண்டிதம்' என்னும் சொல்லும் தமிழெனக் கொள்ளப்பட்டது;
அகண்டிதன்	அகண்டிதன் agaṇṭidaṉ, பெ. (n.) கடவுள் ; God, as an undivided whole. "அகண்டிதனகம்பன்" (மதுரைப் பதிற்றுப். 70);. Skt. akhandita [அகண்டிதம் → அகண்டிதன் = துண்டிக்கப்படாதவன், பகுக்கப்படாதவன்.] அகண்டிதம் பார்க்க ; sce agandidam. முந்தின சொற்குக் கூறிய சிறப்புக் குறிப்பையே இதற்குங் கொள்க;

அகண்ணியம்	அகண்ணியம் agaṇṇiyam, பெ. (n.) அவமதிப்பு ; dishonour, disgrace. அங்கே போவது உனக்கு அகண்ணியம் (உ.வ.);. Skt. aganya. ['அ' எதிர்மறை முன்னொட்டு. கண்ணுதல் = கருதுதல், மதித்தல். கண் → கண்ணியம் = மதிப்பு. 'இயம்' தொ.பெ. ஈறு. அகண்ணியம் = மதிப்பின்மை, அவமதிப்பு.]
அகணி	அகணி agaṇi, பெ. (n.) 1. உள், உட்புறம் ; inside, interior. 'சுடுக்காயில் அகணி நஞ்சு, சுக்கிற் புறணி நஞ்சு (பழ.);. 2. மரப்பட்டையின் உட்பக்கத்து நார் ; fibre in the inner side of the bark of a tree (சா.அக.);. 3. மருதநிலம் (சூடா.); ; agricultural tract of land. 4. நெல் வயல் ; paddyield. "அகணியின்கரை புரளு மெங்கணும்" (அரிசமய. குலசே. 8);. 5. தென்னை பனைகளின் உள்மட்டை மேல் நார் ; upper rind of the stem of the coconut and palmyra frond. [அகம் = உள், உட்புறம், நாட்டின் உட்பட்ட மருதநிலம், மருதநில வயல்]. "புறஞ்சிறை மாக்கட் கறங்குறித் தகத்தோர் புய்த்தெறி கரும்பின் விடுகழை தாமரைப் பூம்போது சிதைய வீழ்ந்தெனக் கூத்தர் ஆடுகளங் கடுக்கும் அகநாட் டையே" (புறநா. 28;11-14);; அகணி agaṇi, பெ. (n.) நம்பிக்கைக்குரிய நட்பினர் ; confidant. "அகணியாகிய .... சகுனி" (பெருங். மகத. 26 ; 29-30);. [அகம் = உள்ளம். அகம் → அகன் → அகண் → அகணி = உள்ளம் ஒன்றிய உண்மை நட்பு, நண்பன்.]
அகணிக்கடுக்காய்	அகணிக்கடுக்காய் agaṇiggaḍuggāy, பெ. (n.) 1. உட்சதைப்பற்றுள்ள கடுக்காய்; a gall-nut with thick fleshy portion surrounding the seed inside. 2. முற்றிய கடுக்காய் ; a fully developed or ripe gall-nut (சா.அக.);. [அகம் → அகன் → அகண் → அகணி = உள். உட்சதைப்பற்று.]
அகணிதம்	அகணிதம் agaṇidam, பெ. (n.) கணிக்கப்படாதது ; that which is beyond computation. 'ம. அகணித ; க. அகண்ய ; Skt. agaṇita. ['அ' எதிர்மறை முன்னொட்டு. கணி → கணிதம் = கணிக்கப்பட்டது. அகணிதம் = கணிக்கப்படாதது. 'இதம்' தொ.பெ. ஈறு.] கணித்தல் பார்க்க ;see kanittal.

அகணிப்பாய்	அகணிப்பாய் agaṇippāy, பெ. (n.) அகணிப் பிளாச்சினாற் பின்னிய மூங்கிற்பாய் ; bamboo mat plaited with thick splits. [அகம் → அகன் → அகண் → அகணி. ஒருகா. அகப் பகுதியொடு சேர்ந்த தடித்த மூங்கிற் பிளாச்சு.] பாய் பார்க்க;see pay.
அகணியகில்	அகணியகில் agaṇiyagil, பெ. (n.) அகில் மரத்தின் உட்பாகம் ; that portion which is inside the agilwood tree (சா.அக.);. அகணிக்கடுக்காய். அகில் பார்க்க ;see agani-k-kadu-k-kay, agil.
அகத்தடிமை	அகத்தடிமை agattaḍimai, பெ. (n.) அணுக்கத் தொண்டு ; services of a devoted servant or follower. "அகத்தடிமை செய்யு மந்தணன்" (தேவா. 7.9 ; 6);. ம. அகத்தோன், தெ. அடியடு, அடிய.
அகத்தடியாள்	அகத்தடியாள் agattaḍiyāḷ, பெ. (n.) வீட்டு வேலைக்காரி ; maid-servant of a house. "அகத் தடியாள் மெய்நோவ" (தனிப்பா. தி. 1, பக். 279);. ம. அடியாட்டி
அகத்தமிழ்	அகத்தமிழ் agattamiḻ, பெ. (n.) அகத்திணை பற்றிய தமிழிலக்கியம் ; Tamil literature dealing with love.
அகத்தன்	அகத்தன் agattaṉ, பெ. (n.) இடத்தினன் ; one who is in a place. "ஆதவ னெழுகிரி யகத்த, ராக்கினான்" (கந்தபு. யுத்த சிங்க. 328);.
அகத்தான்	அகத்தான் agattāṉ, பெ. (n.) 1. உள்ளிடத் திருப்பவன் (இறை. 59, உரை); ; one who is in. 2. இல்வாழ்வான் ; householder. "அகத்தாரே வாழ்வாரென் றண்ணாந்து நோக்கி" (நாலடி. 31);. ம. அகத்தான்

அகத்தி	அகத்தி agatti, பெ. (n.) மக்கட்குக் கீரையும் மாட்டிற்குத் தழையுணவும் உதவுவதும், பெரும்பாலும் கொடிக்காலிலும் மிளகாய்த்தோட்டத்திலும் பயிரிடப்படுவதுமான சிறு மரவகை ; West Indian pea-tree, s. tr., Sesbania grandiflora, whose leaves are edible and also used as cattle food. "நல்லகத்தி வேரதனை நாடுங்கான் மேக மெனுஞ் சொல்லகலுந் தாகமறுந் தோகையே மெல்லமெல்ல மெய்யெரிவு கையெரிவு மேகனத்தி மையெரிவும் போமென் றறி" (னுள்ளெரிவு (பதார்த்த. 47;5);. அகத்தியினங்கள்; species of sesban. சாழையகத்தி, ஒரு பழமரம் ; a fruit tree. சிற்றகத்தி, ஒரு சிறு மருந்துமரம் ; a small tree used for medicine. சீமையகத்தி, ஒரு செடிவகை; large-leafed eglandular senna, Cassia alata (L.);. செவ்வகத்தி, ஒரு செம்மலர்ச் சிறுமரம் ; a small tree with red flowers. ம. அகத்தி ; க., து. அகசெ ; தெ. அகிசெ; த. அகத்தி → Skt. agasti. [அகம் அகத்தி. அகம் = உள். கொடிக் கால், மிளகாய்த் தோட்டம் முதலிய பிற செடி கொடித் தோட்டங்களினுள்ளே பயிரிடப்படுவதால், அகத்தியெனப் பெயர்பெற்றது போலும்.] பேயகத்தி, சீமையகத்தி பார்க்க ;see pey-agatti, {šimai-y-agatti.} "அகத்தி ஆயிரங் காய்த்தாலும் புறத்தி புறத்தியே" என்பது, மருமகளுக்கும் அகத்தி மரத்திற்கும் பொதுவான இரட்டுறற் பழமொழி அகத்திமரம் தோட்டத்திற்குள்ளிருந்து கொத்துக்கொத்தாக
அகத்திக்கறுப்பு	அகத்திக்கறுப்பு agattiggaṟuppu, பெ. (n.) சில சிற்றூர்த் தெய்வங்கட்குச் சாத்தும் ஆடை வகை (தஞ்சை); ; a kind of garment put on certain village deities (Tj.);.
அகத்திக்கீரை	அகத்திக்கீரை agattigārai, பெ. (n.) இலைக் கறிக்கு உதவும் அகத்தித் தழை; sesban leaves used as edible greens.
அகத்திடு-தல்	அகத்திடு-தல் agaddiḍudal, 17 செ.குன்றாவி. (v.t) 1. கையால் உள்ளணைத்தல் (திவா.);; to fold in the arms, embrace. 2. செருகுதல் ; to insert (W.);. 3. உள்ளிடுதல் (கலித். 4. உரை); ; to enclose, enfold.
அகத்திப்பழுப்பு	அகத்திப்பழுப்பு agattippaḻuppu, பெ. (n.) அகத்திக்கறுப்பு பார்க்க ;see agatti-k-karuppu.
அகத்திணை	அகத்திணை agattiṇai, பெ. (n.) கைக்கிளை, குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை, பெருந்திணை என்னும் ஏழு பிரிவுகளாக வகுக்கப்பட்டுள்ள காதலின்ப வொழுக்கம் ; love, as a mental experience of lovers or conjugated couple classified into seven forms according to ecology and stress of passion. "கைக்கிளை முதலாப் பெருந்திணை யிறுவாய் முற்படக் கிளந்த எழுதிணை யென்ப" (தொல். பொருள். அகத். 1);. [அகம் + திணை.]

அகத்திணைப்புறம்	அகத்திணைப்புறம் agattiṇaippuṟam, பெ. (n.) அகத்தினைக்குப் புறம்பான கைக்கிளை, பெருந்திணை என்னும் இருதினைகள் (தொல். பொருள். அகத். 54, நச். உரை);; the two forms of undesirable love, viz., unreciprocated love, and love by force, as opposed to reciprocal love. [அகம் + திணை + புறம்.]
அகத்தியம்	அகத்தியம் agattiyam, பெ. (n.) தோரா. கி.மு. 12ஆம் நூற்றாண்டில், அகத்திய முனிவரால் இயற்றப்பட்டதாகக் கருதப்படும் மாபிண்டம் என்னும் முத்தமிழிலக்கணச் சார்புநூல் ; a poetic work of grammar by sage Agastya, dealing with the three conventional classes of Tamil literature, and based upon earlier Tamil treatises, ascribed to circa 12th century B.C. அகத்தியம் agattiyam, பெ.(n.) மிகத் தேவை (அடிப்படை);யானது (அத்தியாவசியம்);; that which is indispensable, essential. மறுவ. கட்டாயம் [அகம்+அகத்து-அகத்தியம்]
அகத்தியர்	அகத்தியர் agattiyar, பெ. (n.) அகத்தியன் பார்க்க ;see agattiyan.
அகத்தியர் குழம்பு	அகத்தியர் குழம்பு agattiyarguḻmbu, பெ. (n.) பெருங்காயம், இந்துப்பு, இதள் (ரசம்);, வெண்காரம், மனோசிலை, அரிதாரம், நேர்வாளம், ஓமம், கருஞ்சீரகம் என்னுஞ் சரக்குகளைச் சேர்த்து அகத்தியர் செய்ததாகச் சொல்லப்படும் பெயர்பெற்ற நலக்கழிச்சல் மருந்து; a famous cathartic medicinal compound, ascribed to Agastya, the ingredients being asafoetida, rock salt, mercury, borax, realgar, yellow orpiment, true croton, bishop's weed and black cumin. [Skt Agastya → த. அகத்தியன், அகத்தியர்.]
அகத்தியர் தேவாரத்திரட்டு	அகத்தியர் தேவாரத்திரட்டு agattiyartēvārattiraṭṭu, பெ. (n.) அகத்தியர் பெயரால் வழங்கும் 25 தேவாரப் பதிகத் தொகுதி ; a collection of 25 hymns from the {Tāvaram,} erroneously attributed to sage Agastya. [அகத்தியர் + தேவாரம் + திரட்டு.]

அகத்தியன், அகத்தியனார்	அகத்தியன், அகத்தியனார் agattiyaṉagattiyaṉār, பெ. (n.) 1. சில வேத மந்திரங்களின் ஆசிரியரும், தென்னாட்டில் ஒரு பிராமணக் குடியேற்றத்தை நிறுவியவரும், ஒரு முத்தமிழ்ச் சார்புநூலும் சில மருத்துவ நூலும் இயற்றிய வரும் தோரா. கி.மு. 12ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவருமான ஓர் ஆரியச் சான்றோர் ; an Aryan sage, author of several Vedic hymns, said to have founded a Brähmin colony in South India, written some books on medicine. and composed a Tamil grammar. 2. அகத்திய நாண்மீன் ; the star Canopus, of which Agastya is the regent. 'அகத்தியனென்னு மீன் உயர்ந்த தன்னிடத்தைக் கடந்து மிதுனத்தைப் பொருந்த' (பரிபா. 11;11. உரை);; [Skt ga = செல். 'அ' எதிர்மறை முன்னொட்டு. Skt. aga = அசையாதது, மலை. Skt. As = எறி. அகஸ்திய (Agastya); = மலையை எறிந்தவன் அல்லது அடக்கியவன்.] ஆரியர் இந்தியாவிற்குட் புகுந்தபின், சில நூற்றாண்டுகளாக விந்த(விந்திய); மலையைக் கடந்து தெற்கே வர இயலவில்லை. முதன் முதலாக அதைக் கடந்தவர் அகத்தியர். அதனால், அவருக்கு விந்தமலையை வென்றவர் என்றும், விந்தமலையின் செருக்கை அடக்கியவரென்றும் புகழ்ச்சி எழுந்தது. இக் காலத்தும், எவரெசிற்று (Everest); முடியேறிய வரை அக் குவட்டை வென்றவர் (conqueror of the Everest); என்று கூறுதல் காண்க; விந்தமலையை அடக்கியதனால் அகத்தியர் அப்பெயர் பெற்றார் என்னும் வடநூலார் கூற்று, பொருத்தமுடையதாய்த் தோன்றவில்லை. ஏனெனின், விந்தமலையைக் கடக்கு முன்னரும் அவருக்கு அப்பெயர் இருந்ததாகத் தெரிகின்றது; அகத்தியன் என்னும் பெயரை யொத்த Augustus, Augustainus, Augustanus, Augustulus முதலிய இலத்தீன் பெயர்களும், Augusti என்னும் செருமானியப் பெயரும், Augustine என்னும் ஆங்கிலப் பெயரும் மேலைநாடுகளில் மக்கள் இயற்பெயர்களாகத் தொன்று தொட்டு வழங்கி வந்திருக்கின்றன. அவற்றிற்கெல்லாம் மூலமாகத் தோன்றும் augustus என்னும் இலத்தீன் சொல்லிற்கு, consecrated (திருப்படையல் செய்யப்பட்ட);, venerable (வணங்கப்படத்தக்க); என்று பொருள் சொல்லப்படுகின்றது; இலத்தினை யடுத்து வழங்கும் கிரேக்கத்திற்கு இனமான ஒரு மொழியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்ட ஓர் இனத்தாரின் வழிவந்த வேத ஆரியக் குரவர் ஒருவர்க்கு அம் மேலைப் பெயர் இடப்பட்டதென்று கொள்வது, இயற்கைக்கு முற்றும் ஒத்ததே. ஆகவே, அகத்தியன் என்னும் ஆரியச் சொல்லிற்கு, வணங்கப்படத்தக்கவன் என்று பொருள் கூறுவதே பொருத்தமாம்; இலக்கண நூல் முதற்கண் இயற்றமிழ்க்கே தோன்றியிருத்தல்கூடும். அதுவும் எழுத்திலக்கணம், சொல்லிலக்கணம், சொற்றொடரிலக்கணம், செய்யுளிலக்கணம், பொருளிலக்கணம் என்னும் ஐந்நிலைப்பட்டிருத்தல் வேண்டும் அதன்பின்
அகத்தியான்பள்ளி	அகத்தியான்பள்ளி agattiyāṉpaḷḷi, பெ. (n.) திருமறைக்காட்டிற்கு அருகிலுள்ள ஒரு திருநகர் (தேவா. 2.212); ; a shrine near Tirumaraikkadu {}. [அகத்தியன் → அகத்தியான். பள்ளி = தவநிலையம்.]
அகத்திசரறுகு	அகத்திசரறுகு agattisararugu, பெ. (n.) சிற்றறுகு (இராட்,); ; species of grass, short in stature like Agastya (R.);. [Skt. agastya + {1ša} – அகஸ்திச → த. அகத்திசன் → அகத்தியர். வ. ஈசன் = கடவுள், தேவன், தெய்வத்தன்மையுள்ளவன். அகத்தியர் குள்ளராயிருந்ததனால், அவரைப்போல் உருவிற் சிறிதான சிற்றறுகு அகத்திசாறுகு எனப் பெயர்பெற்றது.]
அகத்தீசுரப்புல்	அகத்தீசுரப்புல் agattīcurappul, பெ. (n.) அகத்தீசரறுகு ;see {agattišar-arugu.} [Skt. agastya + {išvara} + த. புல் – அகஸ்தீச்வரப்புல் → அகத்தீசுவரப்புல் → அகத்திசுரப்புல்.]
அகத்தீடு	அகத்தீடு agattīṭu, பெ. (n.) 1. எண்ணம்; thought, idea. "அகத்தீடு முற்றும் பிரணவமாகப் பிறங்கி" (கச்சி, வண்டு. 352);. 2. கையால் உள்ளணைக்கை (அகநா. 26;17, உரை); ; embrace. [அகத்து + இடு - அகத்திடு. இடு → ஈடு.]
அகத்துரைப்போன்	அகத்துரைப்போன் agatturaippōṉ, பெ. (n.) 1. மனச்சான்று ; the inner voice, the voice of conscience (இராட்.);. 2. கடவுள் ; God. [அகத்து + உரைப்போன். அகம் = மனம்.]

அகத்துழிஞை	அகத்துழிஞை agattuḻiñai, பெ. (n.) [அகத்து + உழிஞை.]
அகத்துழிஞையான்	அகத்துழிஞையான் agattuḻiñaiyāṉ, பெ. (n.) [அகத்துழிஞையான் = அகத்தோன்.]
அகத்துறுப்பு	அகத்துறுப்பு agatturuppu, பெ. (n.) 1. அன்பு, அருள், இரக்கம் முதலிய மனப்பண்பு ; qualities of the heart, as love, grace, mercy. "அகத் துறுப் பன்பி லவர்க்கு" (குறள், 79);. 2. உடலின் உள்ளுறுப்பு ; internal organs of the body. [அகத்து + உறுப்பு.]
அகத்தை	அகத்தை agattai, பெ. (n.) தாய் ; mother
அகத்தொண்டன்	அகத்தொண்டன் agattoṇṭaṉ, பெ. (n.) வீட்டு வேலைக்காரன் ; domestic servant. 'ஒருவர் மனையிற் பணிசெய்யும் அகத்தொண்டர்க்குளதாகிய உரிமை' (சி.போ.பா. 8;1,பக்.429);. [அகம் + தொண்டன். அகம் = வீடு.]
அகத்தோன்	அகத்தோன் agattōṉ, பெ. (n.) அகத்துழிஞையான் பார்க்க ;see {agatt(u);-uliñaiyán.}
அகதேசி	அகதேசி agatēci, பெ. (n.) உள்நாட்டு இரப்போன், பரதேசி என்பதற்கு எதிர்; native mendicant, dist. f. {paradēši.} [அகம் + தேசி.] அகதேசி பரதேசி என்னும் மரபிணைமொழி எதுகை நோக்கி 'அரதேசி பரதேசி' என்று தவறாக உலகவழக்கில் வழங்கிவருகிறது;
அகநகர்	அகநகர் aganagar, பெ. (n.) 1. கோட்டைக்குள் அடங்கிய நகரப்பகுதி (சிலப். 14; 69, அடியார்க். உரை); ; interior of a fortified town. 2. உவளகம் (அந்தப்புரம்); ; women's appartments in a palace. "அகநகர் கைவிட்டு'" (மணிமே. 23;57);. [அகம் + நகர். அகம் = உள்.]
அகநகை	அகநகை aganagai, பெ. (n.) இகழ்ச்சிநகை (சிலப். 16;164, அடியார்க். உரை);; derisive laughter. [அகம் + நகை.]
அகநகை-த்தல்	அகநகை-த்தல் aganagaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) இகழ்ச்சியாகச் சிரித்தல்; to laugh in derision. "அகநகைத் துரைத்து" (சிலப். 16;164);.

அகநாடகம்	அகநாடகம் aganāṭagam, பெ. (n.) மனத்திலுள்ள காதலைப் புலப்படுத்தும் நளிநயங்களோடு கூடிய நடம் (சிலப். 3;14, அடியார்க். உரை);; dance accompanied by gestures expressing love. [அகம் + நாடகம்.]
அகநாடகவுரு	அகநாடகவுரு aganāṭagavuru, பெ. (n.) அக நாடகத்திற்குரிய பாடல்கள் (சிலப். 3 ;14, அரும். உரை); ; various kinds of musical compositions used in performing dances expressing love. [அகம் + நாடகம் + உரு.]
அகநாடு	அகநாடு aganāṭu, பெ. (n.) 1. உள் நாடு ; interior of a territory. "அகநாடு புக்கு" (மதுரைக். 149);. 2. மருதநிலம் ; agricultural tract. "புறஞ்சிறை மாக்கட் கறங்குறித் தகத்தோர் புய்த்தெறி கரும்பின் விடுகழை தாமரைப் பூம்போது சிதைய வீழ்ந்தெனக் கூத்தர் ஆடுகளங் கடுக்கும் அகநாட்டையே" (புறநா. 28;11-14);. [அகம் + நாடு.]
அகநாழிகை	அகநாழிகை aganāḻigai, பெ. (n.) தெய்வப் படிமையிருக்கும் கருவறை, உண்ணாழிகை; sanctuary of a South Indian (Hindu); temple. 'அகநாழிகைப் பணிசெய்வார்' (T.A.S. i, 6);. ம. அகநாழிக [அகம் + நாழிகை.] நாழிகை பார்க்க ;see naligai.
அகநானூறு	அகநானூறு aganāṉūṟu, பெ. (n.) கடைக் கழகக்காலப் புலவர் ஏறத்தாழ நூற்றறு பதின்மர் அகப்பொருள்பற்றிப் பாடியனவும், உருத்திரசன்மரால் தொகுக்கப்பட்டனவுமான நானூறு அகவற்பாத் திரட்டு ; Ananthology of 400 love-lyrics in agaval metre by about 160 poets of the period of the 3rd Tamil Academy, compiled by {Uruttirašanman.} [அகம் + நானூறு.]
அகநிலை	அகநிலை aganilai, பெ. (n.) 1. உள்ளிடம் ; inside (W.);. 2. மனத்துள்ளிருக்குங் கடவுள் (இராட்.);; God as residing in one's mind (R.);. 3. நகர் ; town. "அரைசுமேம் படிஇய வக நிலை" (சிலப் 5 ;161);; 4. குல(சாதி);ப் பெரும் பண்வகை நான்கனுள் ஒன்று; one of the four primary melody-types. [அகம் + நிலை.] அகநிலை aganilai, பெ. (n.) பரதக்கலையில் கையாளும் ஒரு முத்திரை நிலை. An hand posture in Bharathanatyam. [அகம்+நிலை]

அகநிலைக்குறிஞ்சி	அகநிலைக்குறிஞ்சி aganilaigguṟiñji, பெ. (n.) குறிஞ்சிப் பண்ணின் ஒருவகை; a primary melody-type, a variety of {kuriñji.} "தென்னுறு பாலை குறிஞ்சியே மருதஞ் செவ்வழி யென்னுநா னிலத்திற் பின்னகம் புறமே யருகியல் மற்றைப் பெருகிய லுறழவெண் ணிரண்டாய்" (கந்தபு. அசுர, சூரன் அரசிருக். 23);; [அகம் + நிலை + குறிஞ்சி.]
அகநிலைக் கொச்சகம்	அகநிலைக் கொச்சகம் aganilaiggoccagam, பெ. (n.) [அகநிலை + கொச்சகம்.]
அகநிலைச் செய்யுட்டாழிசை	அகநிலைச் செய்யுட்டாழிசை aganilaisseyyuṭṭāḻisai, பெ. (n.) கடவுளை வண்ணித்துப் புகழாததும், அகப்பொருள்பற்றிய ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாவிற்குரியதுமான செய்யுளுறுப்பு ;{tališai,} which does not deal with the greatness of God, being a member of an {ottališaikkali *erse} which deals only with an amatory theme. [அகநிலை + செய்யுள் + தாழிசை.] 'வண்ணித்துப்புகழ்தலின் வண்ணக மெனப் படும். என்னை? தரவினானே தெய்வத்தினை முன்னிலையாகத் தந்து நிறீஇப் பின்னரத் தெய்வத்தினைத் தாழிசையானே வண்ணித்துப் புகழ்தலின், அப்பெயர் பெற்றதாகலின். ஒழிந்த உறுப்பான் வண்ணிப்பினுஞ் சிறந்த உறுப்பு இதுவென்க' (தொல்.பொருள்.செய். 140, பேரா. உரை);;
அகநிலைச் செவ்வழி	அகநிலைச் செவ்வழி aganilaiccevvaḻi, பெ. (n.) செவ்வழிப் பண்ணின் ஒருவகை; a primary melody-type, a variety of {Seyvali.} [அகநிலை + செவ்வழி.] செவ்வழி பார்க்க ;see {}
அகநிலைப் பசாசம்	அகநிலைப் பசாசம் aganilaippacācam, பெ. (n.) [அகநிலை + பசாசம்.]
அகநிலைப்பாலை	அகநிலைப்பாலை aganilaippālai, பெ. (n.) [அகநிலை + பாலை.]
அகநிலைமருதம்	அகநிலைமருதம் aganilaimarudam, பெ. (n.) "அகநிலை மருதமும் புறநிலை மருதமும்" (சிலப். 8;39);.
அகநிலையொத்தாழிசை	அகநிலையொத்தாழிசை aganilaiyottāḻisai, பெ. (n.) 1. கலிப்பா வகை (பாப்பா. 91); ; 2. கலிப்பாவுறுப்பு வகை (தொல், பொருள். செய். 138, பேரா. உரை);; an element of kali verse. [அகநிலை + ஒத்தாழிசை.]
அகப்பக்கம்	அகப்பக்கம் agappaggam, பெ. (n.) 2. உட்பக்கம்; inside. [அகம் + பக்கம்.]

அகப்பகை	அகப்பகை agappagai, பெ. (n.) உட்பகை; ஒரு குடும்பம், இனம், வகுப்பு, அமைப்பகம், நிறுவனம், நாடு முதலியவற்றுள் ஒன்றற்குள்ளேயே தோன்றி, ஒற்றுமையைக் குலைத்துப் பகைவர்க்குக் காட்டிக்கொடுக்கும் பகை, புறப் பகைக்கு எதிர் ; enmity within a family group of relatives, community, class, organization, establishment or country, leading to disunity and destruction. "புறப்பகை கோடியின் மிக்குறினு மஞ்சார் அகப்பகை யொன்றஞ்சிக் காப்ப" (நீதிநெறி. 55);. ம. அகப்பக [அகம் + பகை.]
அகப்பட்டி	அகப்பட்டி agappaṭṭi, பெ. (n.) அகக் கட்டுப்பாடு இல்லாதவன்-ள் ; an irresponsible person. "அகப்பட்டி யாவாரைக் காணின்" (குறள், 1074);; [அகம் + பட்டி.]
அகப்படச் சூத்திரி-த்தல்	அகப்படச் சூத்திரி-த்தல் agappaḍaccūttirittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பொருள் புலப்படாவாறு உள்ளடங்க நூற்பா இயற்றுதல் ; to versify grammatical rules rendering the meaning obscure. 'குறித்த பொருள் விளங்காமையின் அகப்படச் சூத்திரியாராகலானும்' (தொல். சொல். கிளவி. 35, சேனா. உரை);; Skt. Sutra → த. சூத்திரம் → சூத்திரி. அகப்பட + சூத்திரி.]
அகப்படு-தல்	அகப்படு-தல் agappaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உட்படுதல், உள்ளடங்குதல் ; to be included. "சத்தவிருடிக் கணமகப்பட...... முனித்தலை வரும்" (உத்தரரா. வரையெடு. 69);; 2. குறைதல் ; to be diminished, shortened. (தொல். பொருள். செய்.134, பேரா. உரை);. 3. சிக்கிக் கொள்ளுதல் ; to be entangled. மான் வலைக்குள் அகப்பட்டுக்கொண்டது (உ.வ.);. 'அகப்பட்டுக் கொள்வேன் என்றா கள்வன் களவெடுக்கிறது' (பழ.);. 4. பிடிபடுதல் ; to be caught. "கொண்டல் வண்ண னகப்படா னெவர்க்கும்" (பாரத. கிருட். 174);. வேட்டைக்குப் போனால் முயல் அகப்படுமா? (உ.வ.);. 5. வசப்படுதல் ; to be brought under one's influence, to become subordinate. ஊரெல்லாம் அவனுக்கு அகப்பட்டிருக்கிறது (உ.வ.);; 6. கிடைத்தல் ; to be obtained. "யாழுடை யார்மணங் காணணங் காய்வந் தகப்பட்டதே" (திருக்கோ, 7);; 'அகப்பட்டதைச் சுருட்டடா கம்பளியப்பா (பழ.);. ம. அகப்பெடுக; க., தெ. அகபடு.
அகப்படுத்து-தல்	அகப்படுத்து-தல் agappaḍuddudal, 2 பி.வி. (v. caus.) 1. சிக்கவைத்தல் ; to entrap. "பரதவர் வலையி னகப்படுத் தரிய" '(பாரத.குரு. 105);. 2. பிடித்தல் ; to catch hold of. "மற்றவன் பெருமுரண் முருக்கிக். கையகப்படுத் துய்ப்பனால்" (கந்தபு. மகேந். வச்சிர. 6);;

அகப்படை	அகப்படை agappaḍai, பெ. (n.) நம்பகமான அணுக்கத்தொண்டர் ; trustworthy attendants. 'அகப்படை யென்று மிடுக்கரா யிருப்பாரை' (ஈடு, 10 ; 1. பிர.);; [அகம் + படை.] அகப்படை akappaṭai, பெ. (n.) கமுக்க (அந்தரங்க);ப் படை; confidential military force "உறுதியில் பொரு தமது அகப்படை"(வி.பா.28:47.); [அகம்+படை]
அகப்பணி	அகப்பணி agappaṇi, பெ. (n.) 1. மறைமுகமான தொண்டு ; confidential service. "அங்கு அகப்பணி செய்வர் விண்ணோர்" (திவ். திருவாய். 10.2;6);. 2. வீட்டுவேலை ; domestic work. [அகம் + பணி.]
அகப்பத்தியம்	அகப்பத்தியம் agappattiyam, பெ. (n.) 1. மருந்து உண்ணுங்காலத்து உட்கொள்ளும் வரம்பிட்ட உணவு, புறப்பத்தியம் அல்லது மறு பத்தியம் என்பதற்கு எதிர் ; diet or regimen observed during the course of taking medicine. 2. மருத்துவக் காலத்திற் புணர்ச்சியின்பந்தவிர்கை ; abstention from sexual intercourse, while under medical treatment. [அகம் + பத்தியம்.] பத்தியம் பார்க்க ;see pattiyam.
அகப்பரம்	அகப்பரம் agapparam, பெ. (n.) திண்ணை ; pial, a raised platform under the varandah used for sitting. [ஒருகா. அகம் = வீடு. புறம் = வெளி. அகப்புறம் → அகப்பரம் = வீட்டு வெளித் திண்ணை. இனி, அகம் = உள்; பரம் = மேல், மேலிடம், மேடு, திண்ணை, அகப்பரம் = உள் திண்ணை என்றுமாம்.]
அகப்பரிவாரம்	அகப்பரிவாரம் agapparivāram, பெ. (n.) 1. வீட்டு வேலைக்காரர் (சீவக. 292, நச். உரை); ; domestic servants. 2. அரண்மனைப் பணியாளர் ;ம. அகப்பரிவாரம் [அகம் + பரிவாரம்.] பரிவாரம் பார்க்க ;see parivaram.
அகப்பற்று	அகப்பற்று agappaṟṟu, பெ. (n.) 1. தன் உடம்பின்மீதுள்ள பற்றெண்ணம், புறப்பற்று என்பதற்கு எதிர் (குறள், 345, பரிமே. உரை); ; attachment to self, self-love, opp. to purapparru. "போமே யகப்பற்றென் றுந்தீபற" (அவிரோ. 14);. 2. சிற்றூர்ப் பங்காளிகள் அவ்வப்போது பகிர்ந்து பயன்படுத்தும் ஊர் நிலம் 3. தொடக்கந்தொட்டுக் குளப்பாசனமுள்ள நிலம் (நெல்லை); ; land which has been irrigated by a tank since the very beginning (Tn.);. ம. அகப்பற்று [அகம் + பற்று.]

அகப்பா	அகப்பா agappā, பெ. (n.) 1. கோட்டை மதில் ; fortified wall, wall of a fort or fortress. "அகப்பா எறிந்த அருந்திறல்" (சிலப். 28;144);. 2. மதிலுண்மேடை (பிங்.); ; mound within inner fortifications. 3. அகழி (பிங்.); ; ditch around a fort. ம. அகப்ப [உகப்பு → அகப்பு → அகப்பா.] அகப்பு பார்க்க ;see agappu.
அகப்பாட்டு	அகப்பாட்டு agappāṭṭu, பெ. (n.) 1. அகப்பொருட் செய்யுள், புறப்பாட்டு என்பதற்கு எதிர் ; love-poem, opp. to purappattu. 2. அகநானூறு (கலித். 37. நச். உரை); ; an anthology of love-lyrics. [அகம் + பாட்டு.] அகநானூறு பார்க்க ;see {aga-naniiru.}
அகப்பாட்டுவண்ணம்	அகப்பாட்டுவண்ணம் agappāṭṭuvaṇṇam, பெ. (n.) "அகப்பாட்டு வண்ணம், முடியாத் தன்மையின் முடிந்ததன் மேற்றே" (தொல், பொருள். செய். 222);; எ-டு : "உண்கண் சிவப்ப தெவன்கொ லன்னாய்" (ஐங்குறு. 21);; [அகம் + பாட்டு + வண்ணம்.]
அகப்பாட்டுறுப்பு	அகப்பாட்டுறுப்பு agappāṭṭuṟuppu, பெ. (n.) அகப்பொருளின் அல்லது அகத்திணையின் பன்னிரு கூறு ; the twelve members of agapporul or agattinai. 1. இயல் பகத்திணை; method of defining a thing or showing its nature, quality, etc. 2. வகையத்திணை; amplification or detailing at large what has been said briefly. 3. பொதுவகத்திணை; the rule for summing up or recapitulating. 4. சிறப்பகத்திணை;\ the rule for discriminating or explaining the difference between things. 5. உவமவகத்திணை; the rule for illustrating a subject by metaphors, comparisons, etc. 6. புறநிலையகத்திணை; the rule for exemplifying a subject through examples. 7. எதிர்நிலையகத்திணை; the rule for elucidating a point through its opposite. 8. காரண (அ); கருவியகத்திணை; revealing the condition or quality of a thing by its origin. 9. காரியவகத்திணை; proving a thing by its effects. 10. காரகவகத்திணை; the rule for relating an action, event, etc., to which belong the following;
அகப்பாட்டெல்லை	அகப்பாட்டெல்லை agappāṭṭellai, பெ. (n.) குறித்த வரம்பைத் தன்னகத் தடக்கிக்கொள்ளும் எல்லை (தொல், பாயி. இளம். உரை); ; confining limit or boundary. [அகப்படு → அகப்பாடு + எல்லை.]

அகப்பாடு	அகப்பாடு agappāṭu, பெ. (n.) 1. அகப்படுதல் ; being caught or obtained. 2. உண்ணிகழ்ச்சி ; internal occurrence. 3. நெருங்கிருக்கை ; being close. "அகப்பாட் டண்மையன்" (பெருங். மகத. 18;20);. 4. புதுக் கண்டுபிடிப்பு (புதுவை); ; discovery (Pond.);. [அகப்படு → அகப்பாடு.]
அகப்பு	அகப்பு agappu, பெ. (n.) ஆழம் (வின்.); ; depth. [அகழ்தல் = தோண்டுதல். அகழ் → அகழ்ப்பு → அகப்பு = தோண்டப்பட்ட அல்லது தோண்டப்படும் ஆழம்.] அகழ்ப்பு பார்க்க ;see agalppu. அகப்பு agappu, பெ. (n.) மரப்பிளப்பிற் செலுத்தும் மரத்துண்டு, ஆப்பு (இ.வ.);; wedge (Loc.);. [அகைத்தல் = அடித்தல், செலுத்துதல். அகை → அகைப்பு → அகப்பு அடித்துச் செலுத்தப்படும் ஆப்பு.] அகப்பு agappu, பெ. (n.) எழுச்சி (சம்.அக.); ; height. [உகத்தல் = உயர்தல். உக → உகப்பு = உயர்ச்சி. "உகப்பே உயர்தல்" (தொல். சொல். உரி. 8);. உகப்பு → அகப்பு. உ → அ சொல்லாக்கத் திரிபு. ஒ.நோ.; உகை(த்தல்); → அகை(த்தல்);.]
அகப்புலி	அகப்புலி agappuli, பெ. (n.) பொருள்கள், சொத்து (கரு.அக.); ; things, property. [பொலிதல் = செழித்தல், மிகுதல். அகப்பொலி → அகப்புலி.]
அகப்புறக்கருவி	அகப்புறக்கருவி agappuṟaggaruvi, பெ. (n.) [அகம் + புறம் + கருவி.]

அகப்புறக் கைக்கிளை	அகப்புறக் கைக்கிளை agappuṟaggaiggiḷai, பெ. (n.) அன்பினைந்திணை என்னும் இரு தலைக்காதற்குப் புறமான ஒருதலைக் காதல் ; unreciprocated love, as outside the sphere of reciprocal love. [அகம் + புறம் + கைக்கிளை.] மக்கள் விருப்பத்தைக் கவனியாது பெற்றோரால் முடித்து வைக்கப்படும் திருமணங்களுள், மணமகன் மணமகள் என்னும் இருவருள் ஒருவர் மட்டும் காதலித்து, இன்னொருவர் கடமைக்காக இணங்கியிருப்பதே, ஒருதலைக் காமம் என்னும் கைக்கிளையாகும்; "காமஞ் சாலா இளமை யோள்வயின் ஏமஞ் சாலா இடும்பை யெய்தி நன்மையுந் தீமையும் என்றிரு திறத்தால் தன்னொடும் அவளொடும் தருக்கிய புணர்த்துச் சொல்லெதிர்பெறாஅன் சொல்லியின்புறல் புல்லித் தோன்றும் கைக்கிளைக் குறிப்பே" (தொல். பொருள். அகத். 50); என்பது, நூற்பாவிற் குறித்துள்ளவாறு, சொல்லளவான காமக் குறிப்பேயன்றிக் கூட்டத்தொடு கூடிய ஒழுக்கமோ மண வாழ்க்கையோ அன்று. ஆகவே, கைக்கிளைக் குறிப்பு, கைக்கிளையொழுக்கம் அல்லது கூட்டம் எனக் கைக்கிளை இருதிறத்தது என அறிக. இங்ஙணமே, பெருந்திணைக்குறிப்பு, பெருந் திணையொழுக்கம் எனப் பெருந்திணையும் இருதிறத்ததாம். அது பெருந்திணையிற் கூறப்படும்;
அகப் புறச் சமயம்	அகப் புறச் சமயம் agappuṟaccamayam, பெ. (n.) six religious sects not intimately related to orthodox {Saivism.}. [அகப்புறம் + சமயம்.]
அகப்புறத்தலைவன்	அகப்புறத்தலைவன் agappuṟattalaivaṉ, பெ. (n.) [அகப்புறம் + தலைவன்.]
அகப்புறத்திணை	அகப்புறத்திணை agappuṟattiṇai, பெ. (n.) அகப்பொருட்டினை ஏழனுள், அகனைந் திணைக்குப் புறம்பான கைக்கிளை, பெருந்திணைகள் (யாப். வி.பக். 528); ; the two forms of love kaikkilai and perundinai out of seven, as outside the sphere of {aganaindinai.}. [அகப்புறம் + திணை.] அகப்பொருட்குப் புறம்பான புறப்பொருட்டிணை ஏழிருப்பதால், அகப்பொருட்குள்ளேயே சற்றுப் புறம்பானது அகப்புறம் எனப்பட்டது. இங்ஙனம் புறப்பொருட்குள்ளும் சற்றுப் புறம்பானது புறப்புறம் எனப்படும்;
அகப்புறப்பாட்டு	அகப்புறப்பாட்டு agappuṟappāṭṭu, பெ. (n.) கைக்கிளை, பெருந்திணைகளுக்குரிய செய்யுள் ; poem describing love which is unreciprocated or improper if not criminal. "அகப்புறப்பாட்டு மிகப்பில வவையே" (நம்பியகப். 250);; [அகப்புறம் + பாட்டு.]
அகப்புறப்பெருந்திணை	அகப்புறப்பெருந்திணை agappuṟapperundiṇai, பெ. (n.) இருதலைக் காமமென்னும் அகனைந்திணைக்குப் புறமாகிய பொருந்தாக் காமம் (நம்பியகப். 243); ; improper or criminal love, as outside the sphere of mutual love. [அகப்புறம் + பெருந்தினை.]

அகப்புறப்பொருள்	அகப்புறப்பொருள் agappuṟapporuḷ, பெ. (n.) அகப்புறத்திணைகட்குரிய ஒருதலைக் காமமும் பொருந்தாக் காமமும் ; themes relating to unreciprocated and improper or criminal love. [அகப்புறம் + பொருள்.]
அகப்புறம்	அகப்புறம் agappuṟam, பெ. (n.) 1. ஒன்றோடு தொடர்புகொண்டு அதற்குச் சற்றுப் புறம்பானது ; that which is related to, but is not of the essence. 2. அகத்திணைப்புறம் பார்க்க;see {aga-t-tinai-p-puram. -} [அகம் + புறம்.]
அகப்புறமுழவு	அகப்புறமுழவு agappuṟamuḻvu, பெ. (n.) தண்ணுமை, தக்கை, தகுணிச்சம் முதலிய இடைநிலைத் தோற்கருவிகள் (சிலப். 3 ; 27, அடியார்க். உரை); ; drums of the medium grade, like tantumai, takkai amd taguaiccam, etc., used as accompaniment to music and dancing. 'அகமுழவாவன ; முன்சொன்ன உத்தமமான மத்தளம், சல்லிகை, இடக்கை, கரடிகை, பேரிகை, படகம், குடமுழா வெனவிவை. அகப்புற முழவாவன ; முன்சொன்ன மத்திமமான தண்ணுமை, தக்கை, தகுணிச்சம் முதலாயின; புறமுழவாவன; முன் சொன்ன அதமக் கருவியான கணப்பறை முதலாயின; புறப்புற முழவாவன; முற்கூறப்படாத நெய்தற்பறை முதலாயின' என்று அடியார்க்கு நல்லார் (சிலப். 3;27, உரை); கூறியிருப்பதால், அகம் அகப்புறம் புறம் என்று வகுத்த மூவகை முழவுகளும், முறையே, முதல் இடை கடைப்பட்ட மங்கல முழவுகள் என்பதும், புறப்புறம் என்று இழித் தொதுக்கியவை அமங்கலப் பறைகள் என்பதும் உய்த்துணரப்படும்;
அகப்பூ	அகப்பூ, agappū, பெ. (n.) நெஞ்சத்தாமரை ; heart-lotus, used fig. "அகப்பூ மலைந்து" (சீவக. 1662);. ம. அகமலர் [அகம் + பூ.]
அகப்பூசை	அகப்பூசை agappūcai, பெ. (n.) மன வழிபாடு ; worshipping in mind, meditation. [அகம் + பூசை.]
அகப்பேய்ச்சித்தர்	அகப்பேய்ச்சித்தர் agappēyccittar, பெ. (n.) அடிக்கடி தம் மனத்தை 'அகப்பேய்' என்று விளித்துப் பனுவல் பாடிய ஒரு வென்னர் (சித்தர்); ; name of a Siddha, author of a poem in which the mind is addressed as "mind-devil' in every stanza. [அகம் + பேய் + சித்தர்.]

அகப்பை	அகப்பை agappai, பெ. (n.) சோறு, குழம்பு, காய்கறி முதலிய சமைத்த உணவுப் பொருள்களை முகந்து பரிமாற உதவும் நீண்ட பிடியுள்ள சிரட்டை அல்லது சிறுகலம் (சூடா); ; ladle, large spoon with a long handle, usu. of coconut shell. 'அகப்பை அறுசுவை யறியுமா? (பழ);. 'அகப்பை குறைந்தால் கொழுப்பெல்லாம் அடங்கும்" (பழ);. 'அகப்பை பிடித்தவன் தன்னவனானால் அடிப்பந்தியில் இருந்தாலென்ன? கடைப்பந்தியில் இருந்தாலென்ன?' (பழ.);; ம. அகப்பான் ; க. அகபெ ; தெ. அகப ; து. காபெ. [அகழ்தல் = தோண்டுதல், முகத்தல். அகழ் → அகழ்ப்பு → அகழ்ப்பை → அகப்பை, ஒ.நோ.; கேழ்ப்பு → கேழ்ப்பை → கேப்பை. சமைத்த உணவு வகைகளைக் கலத்திலிருந்து அகழ்ந்து (தோண்டி அல்லது முகந்து); எடுத்தற்குச் சிரட்டையாலும் மரப்பிடியாலும் செய்யப்பட்ட கருவி அகப்பை.]
அகப்பைக்கணை	அகப்பைக்கணை agappaigganai, பெ. (n.) அகப்பைக் காம்பு ; handle of ladle. [அகப்பை + கணை.]
அகப்பைக்கின்னரி	அகப்பைக்கின்னரி agappaigginnari, பெ. (n.) அகப்பை வடிவில் .செய்த விளையாட்டு நரம்பிசைக் கருவி ; stringed toy musical instrument shaped like a coconut-shell ladle. [அகப்பை + கின்னரி.] கின்னரி பார்க்க ;see kinnari.
அகப்பைக்குறி	அகப்பைக்குறி agappaigguri, பெ. (n.) 1. அகப்பையளவு (ஈடு, 1.4; 6, அரும்.);; measure of quantity, a coconut-shell ladle can hold. 2. நெற்குவியலின்மேல் இடும் சாணிப்பாற்குறி ; marks of cow-dung solution poured from a ladle on heaps of paddy. "கண்ணாரக் கண்டதற்கு ஏன் அகப்பைக் குறி ?' (பழ.);; 3. அகப்பை விழும் நிலையைக் கொண்டு குறிபார்த்தல் (லின்.); ; prognostication by observing the lying position and direction of a ladle let fall perpendicularly, practised by women. [அகப்பை + குறி.] குறி பார்க்க ;see kuri.
அகப்பைக்கூடு	அகப்பைக்கூடு agappaigāṭu, பெ. (n.) அகப்பைசெருகி ; rack for ladles. [அகப்பை + கூடு.]
அகப்பைசெருகி	அகப்பைசெருகி agappaiserugi, பெ. (n.) அகப்பைகள் செருகி வைக்கும் சட்டம்; perforated frame for holding ladles, the handles being inserted into the perforations.

அகப்பைசொருகி	அகப்பைசொருகி agappaisorugi, பெ. (n.) அகப்பைசெருகி பார்க்க ;see {agappai-šerugi.}.
அகப்பையடி	அகப்பையடி agappaiyaḍi, பெ. (n) 1. அகப்பையினாலடிக்கும் அடி ; a blow dealt with a ladle. 2. பட்டினி ; starvation. 3. அகப்பையின் அடிப்பகுதி ; the bottom of a ladle. [அகப்பை + அடி.]
அகப்பையடிபடு-தல்	அகப்பையடிபடு-தல் agabbaiyaḍibaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அகப்பையினாலடிபடுதல் ; to be beaten with a ladle. 2. பட்டினி போடப்படுதல் ; to be starved. [அகப்பை + அடி + படு.]
அகப்பையைச் சுருங்கப்பிடி-த்தல்	அகப்பையைச் சுருங்கப்பிடி-த்தல் agappaiyaiccuruṅgappiḍittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) பிள்ளைகட்குத் தண்டனையாகச் சாப்பாட்டைக் குறைத்தல் ; to decrease the quantity of food given, as a punishment, to children. [அகப்பை + ஐ + சுருங்க-பிடி.]
அகப்பொருட்கைக் கிளை	அகப்பொருட்கைக்கிளை agapporuṭgaiggiḷai, பெ. (n.) காமம் நுகர்தற்குரிய கன்னித் தலைமகளின் காதற் குறிப்பை அறியும் வரை, தலைமகன் அவளைச் சாராதுநின்று தன் நெஞ்சொடு கூறல் (நம்பியகப். 28); ; theme in which a lover is talking to his own mind, while awaiting indications from his sweet heart of her love in response to his. [அகம் + பொருள் + கைக்கிளை.]
அகப்பொருட்கோ வை	அகப்பொருட்கோவை agapporuṭāvai, பெ. (n.) களவில் தொடங்கிக் கற்பில் முடியும் அகப்பொருட்டலைவன் தலைவியரின் காதல் வாழ்க்கையை, நானூற்றிற்குக் குறையாத கட்டளைக்கலித்துறையில் கோவைபடக் கூறும் பனுவல் வகை; division of poem, in not less than 400 kattalaikkalitturai verses which treats of the continuous life of lovers, beginning with clandestine union and culminating in married and domestic life. "ஆறிரண் டுறுப்பும் ஊறின்றி விளங்கக் கூறுவ தகப்பொருட் கோவை யாகும்" (இலக். வி. 816);. [அகம் + பொருள் + கோவை.]
அகப்பொருட்டலை வன்	அகப்பொருட்டலைவன் agapporuṭṭalaivaṉ, பெ. (n.) அகப்பொருட் செய்யுளில் வரும் காதலன் ; hero of a love-poem. [அகம் + பொருள் + தலைவன்.]
அகப்பொருட்டலை வி	அகப்பொருட்டலைவி agapporuṭṭalaivi, பெ. (n.) அகப்பொருட் செய்யுளில் வரும் காதலி ; heroine of a love-poem. [அகம் + பொருள் + தலைவி.]
அகப்பொருட்டுறை	அகப்பொருட்டுறை agapporuṭṭuṟai, பெ. (n.) அகப்பொருள் பற்றிய பொருட்கூறு ; a theme of love-poetry. [அகம் + பொருள் + துறை.]

அகப்பொருட்பெரு ந்திணை	அகப்பொருட்பெருந்திணை agapporuṭperundiṇai, பெ. (n.) இருதலைக் காமத் தலைவனுந் தலைவியும் இன்பம் நுகர்ந்துவருங்கால், இடைக்காலத்தில் ஏற்பட்ட சில இன்ப நுகர் ச் சித் தடைகளை எடுத்துக்கூறுவது; narration of obstacles encountered in the love-life of genuine lovers. "அகன்றுழிக் கலங்கலும் புகன்றமடற் கூற்றும் குறியிடை யீடுந் தெளிவிடை விலங்கலும் வெறிகோள் வகையும் விழைந்துடன் போக்கும் பூப்பிய வுரைத்தலும் பொய்ச்சூ ளுரையும் தீர்ப்பி லூடலும் போக்கழுங் கியல்பும் பாசறைப் புலம்பலும் பருவமாறுபடுதலும் வன்புறை யெதிர்ந்து மொழிதலும் அன்புறு மனைவியுந் தானும் வனமடைந்து நோற்றலும் பிறவும் அகப்பொருட் பெருந்திணைக் குரிய" (நம்பியகப். 243);. [அகம் + பொருள் + பெருந்தினை.]
அகப்பொருள்	அகப்பொருள் agapporuḷ, பெ. (n.) 1. நாற் பொருள்களுள் ஒன்றான இன்பம் ; pleasure, as one of the four objectives of life. 2. காமவின்பம் ; sexual pleasure. 'நீ புறப்பொருளை விரும்பி அகப்பொருளைக் கைவிட்டதிலே' (கலித்.15, நச். உரை);. 3. அகத்திணையென்னும் இன்பவொழுக்கங் கூறும் இலக்கண நூல் ; a grammar of love-theme. எ-டு : இறையனாரகப் பொருள், நம்பியகப்பொருள் ; 4. இன்பவொழுக்கங் கூறும் நூற்றொகுதி; love-literature, 5. அகத்திணையாகிய பொருள் ; love-theme. "புலவோ ராய்ந்த வருந்தமி ழகப் பொருள்" (நம்பியகப். 1);; 6. உட்பொருள் ; inner meaning. "நான்மறை யகப்பொருள் புறப்பொரு ளறிவார்" (கம்பரா. யுத்த. இரணிய. 32);; 7. வீட்டிலுள்ள பொருள்; household effects. "அகப்பொரு டமக்கருளு வார்க்கஃது நல்கி யுகப்புறு பரத்தையர்கள்" (தணிகைப்பு. திருநகரப். 78);; ம. அகப்பொருள் [அகம் + பொருள்.]
அகப்பொருள் விளக்கம்	அகப்பொருள் விளக்கம் agapporuḷviḷaggam, பெ. (n.) ஓர் அகத்தினை நூல் ; name of a grammar of love-poetry. நம்பியகப்பொருள் விளக்கம் பார்க்க ;see nambi-y-aga-p-porul vilakkam. [அகம் + பொருள் + விளக்கம்.]

அகம்	அகம் agam, பெ. (n.) 1. உள்ளிடம், புறம் என்பதற்கு எதிர் ; inside, opp. to puram. "அகம்புற நிறைந்த சோதியாய்" (தாயு. சிவன்செ. 4);. 2. உள்ளடங்குகை ; being subordinate. "அகப்பட்டி யாவாரைக் காணின்" (குறள், 1074);. 3. உடம்பினகத்துள்ள மனம்; mind. "அகமலர்ந் தீவார்" (பதினொ. திருவிடை. மும். 7);. அகம் அங்கே ஆக்கை இங்கே (பழ.);. 'அகம் ஏறச் சுகம் ஏறும்' (பழ.);. 'அகம் மலிந்தால் அஞ்சும் மலியும், அகம் குறைந்தால் அஞ்சும் குறையும்' (பழ.);. 4. நெஞ்சம் ; heart, 5. ஆதன் (ஆன்மா); ; soul. "அதுவதுதா னென்னு மகம்" (சி.போ.சிற். 3.6);. 6. மார்பு ; chest. "புல்லக மகன்றது" (சிலப். 30;16);. 7. அகப்பொருள் என்னும் காதல் ; love-theme. 8. எழுவகைப்பட்ட அகத்திணை ; love, as a mental experience of lovers, of seven forms. விளையும் காமலின்பம்
அகம்படி	அகம்படி agambaḍi, பெ. (n.) 1. உள்ளிடம் ; inside. "திருவயிற்றி னகம்படியில் வைத்து" (திவ். பெரியதி. 11.6 ; 8);. 2. மனம் ; mind. "அகம்படிக் கோயிலானை" (தேவா. 5.91;1);. ம. அகம்படி. 3. திருக்கோயிலில் அல்லது அரண்மனையிற் செய்யும் அகத்தொண்டு; service in a sanctuary or inner appartments of a palace. 'அகம்பாடிப் பெண்டுகள்' (I.M.P. Tp. 274.);. 4. அடியார் ; devotees (ஈடு, 5.8; 2);. [அகம்பு + உள். அகம்பு + அடி – அகம்படி. புறம்படி என்பதற்கு எதிர்.] அகம்படி akampaṭi, பெ. (n.) 1.குடும்பம்; family. (தெ.கோ.சா. 3;2);. [அகம்+படி]
அகம்படித்தொண்டு	அகம்படித்தொண்டு agambaḍittoṇḍu, பெ. (n.) அணுக்கத்தொண்டு ; service, as in a sanctuary. "கோயிலுள்ளா லகம்படித் தொண்டு செய்வார்" (பெரியபு. தில்லை. 4);. [அகம்பு + அடி + தொண்டு.] 'அகம்படிமை' என்றும் வழங்கும்.

அகம்படிப்பெண்டுகள்	அகம்படிப்பெண்டுகள் agambaḍippeṇḍugaḷ, பெ. (n.) கோயிலகப் பணிப்பெண்கள், அகக்கோளாளர் (தக்கயாகப், 95, உரை);; maid servants in a temple. [அகம்பு + அடி + பெண்டுகள்.]
அகம்படிமுதலிகள்	அகம்படிமுதலிகள் agambaḍimudaligaḷ, பெ. (n.) திருக்கோயிற் பணியாளர்;ம. அகம்படி [அகம்பு + அடி + முதலிகள்.] அகம்படிமுதலிகள் akampaṭimutalikaḷ, பெ. (n.) அந்தப்புரத்து அதிகாரிகள் (தெ.கோ.சா.3 :2);; Officers of the royal chamber meant for queen. [அகம்+படி+முதலிகள்]
அகம்படிமை	அகம்படிமை agambaḍimai, பெ. (n.) அகம்படித் தொண்டு பார்க்க ;see agambadi-t-tondu. "அகம்படிமைத் திறலினர்" (கோயிற்பு. பாயி. 13);. [அகம்பு + அடிமை.]
அகம்படியர்	அகம்படியர் agambaḍiyar, பெ. (n.) 1. வீட்டு வேலை செய்வோர் ; domestic servants. 'அவ்வவர்க்குரிய அகம்படியர் (திவ். திருப்பா. 4;72, வியா);. 2. தஞ்சை, மதுரை மாவட்டங்களில் முன்பு குறுநில மன்னர் அரண்மனைகளிற் பணிசெய்து, இன்று உழவுத்தொழில் செய்துவரும் ஒரு குலத்தார் ; name of a caste of agriculturists in Thanjāvūr and Madurai districts, who originally were doing service in the palace of ancient chieftains. ம. அகம்படிக்காரன் [அகம்பு + அடியர்.]
அகம்படியார்	அகம்படியார் agambaḍiyār, பெ. (n.) திருக் கோயில்களிலும் அரண்மனைகளிலும் அகத்தொண்டு செய்வார் ; those who do service in a sanctuary or inner appartments of a palace. [அகம்பு + அடியார்.]
அகம்பாடு	அகம்பாடு agambāṭu, பெ. (n.) உள்ளீடான மெய்ப்பொருள் ; essential truth. "விச்சையினகம்பா டுணர்ந்தறிவு முற்றுபயனுற்றவரை யொத்தாள்" (கம்பரா. பால. கோலங். 39);; [அகம்படு → அகம்பாடு.]
அகம்பு	அகம்பு agambu, பெ. (n.) உள் ; புறம்பு என்பதற்கு எதிர் ; inside; opp. to purambu. ம. அகமே [அகம் → அகம்பு.]

அகமகன்	அகமகன் agamagaṉ, பெ. (n.) கடைக்கழகக் காலத்திற்குப்பின் தமிழ்நாட்டிற் புகுத்தப்பட்டதும், சிவனின் மூத்த மகனாகச் சொல்லப்படுவதும், காப்புத் தெய்வமாகக் கருதப்படுவதும், பெரும்பாலும் வீடுதொறும் வழிபடப்.படுவதுமான ஆனைமுகப் பிள்ளையார்த் தெய்வம் (சம்.அக.); ; elephant-headed God {Ganeśa}, the eldest son of {Śiva,} commonly worshipped in Hindu homes.
அகமகிழ்ச்சி	அகமகிழ்ச்சி agamagiḻcci, பெ. (n.) மனக்களிப்பு (பிரபோத. 27;33); ; joy, inward happiness. [அகம் + மகிழ்ச்சி.]
அகமடல்	அகமடல் agamaḍal, பெ. (n.) பாளை ; spathe. "அகமடல் வதிந்த வன்புபுரிபேடை" (பெருங். மகத. 4 ; 47);; [அகம் + மடல்.]
அகமணைத்தட்டு	அகமணைத்தட்டு agamaṇaittaṭṭu, பெ. (n.) வண்டியினுறுப்புவகை ; a part in the frame work of a cart. "புறமணைப் பலகையு மகமனைத் தட்டும்" (பெருங், உஞ்சைக். 58; 50);; [அகமனை + தட்டு.]
அகமரி-த்தல்	அகமரி-த்தல் agamarittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கருப்பையில் இறத்தல் (சீவரட். 207);; to die in the womb. [த.மடி → Skt. mari (mru);. அகம் + மரி – அகமரி.]
அகமலர்ச்சி	அகமலர்ச்சி agamalarcci, பெ. (n.) மனமகிழ்ச்சி (திவா.); ; joy, happiness, as blossoming of the mind. [அகம் + மலர்ச்சி.]
அகமலர்ச்சியணி	அகமலர்ச்சியணி agamalarcciyaṇi, பெ. (n.) ஒரு பொருளின் உயர்வுதாழ்வுகளை இன்னொரு பொருளின் உயர்வுதாழ்வுகளோடு ஒப்பு நோக்குவதனாற் புலப்படுத்தும் பொருளணி வகை (அணியி. 69); ; figure of speech in which the excellences and defects of one object are brought out, through a comparison with the same qualities in another object. அகமலர்ச்சியணி – ஒரலங்காரம் ; அஃது, ஒன்றின் குணத்தான் மற்றொன்றின் குணமும், ஒன்றின் குற்றத்தான் மற்றொன்றின் குற்றமும், ஒன்றின் குணத்தான் மற்றொன்றின் குற்றமும், ஒன்றின் குற்றத்தான் மற்றொன்றின் குணமும் வருணிக்கப்படுவது. இதனை வடநூலார் 'உல்லாசாலங்காரம்' என்பர் (குவ. 69); - (சங்.அக.);; [அகமலர்ச்சி + அணி.]
அகமாட்சி	அகமாட்சி agamāṭci, பெ. (n.) இல்லறத்திற்குரிய நற்குண நற்செய்கைகள் (உபதேசகா. சூராதி. 77);; good qualities and deeds befitting an ideal family life. [அகம் + மாட்சி. அகம் = வீடு, இல்லறம்.]
அகமிசைக்கிவர்-தல்	அகமிசைக்கிவர்-தல் agamisaiggivartal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) கோட்டை மதிலின்மேல் ஏறி நின்று போர்புரிதல் ; to fight on the ramparts. "அகமிசைக் கிவர்ந்தோன் பக்கமும்" (தொல், பொருள். புறத். 13);; "மதின்மிசைக் கிவர்ந்தோன் பக்கமும்" என்றும், "மதின்மிசைக் கிவர்ந்த மேலோர் பக்கமும்" என்றும், இரு பாட வேறுபாடு முண்டு. [அகமிசைக்கு + இவர்.]

அகமுகம்	அகமுகம் agamugam, பெ. (n.) உள்முகம் ; the state of being turned inward. [அகம் + முகம்.]
அகமுகமா(கு)-தல்	அகமுகமா(கு)-தல் agamugamāgudal, 6 செ.கு.வி. (v.i.) உள்நோக்குதல் ; to be turned or pointed inward. "அகமுகமாந் தொடர்பால்" (ஞானவா. சுரகு. 12);. [அகமுகம் + ஆ(கு);.]
அகமுடையாள்	அகமுடையாள் agamuḍaiyāḷ, பெ. (n.) மனைவி, அகமுடையான் என்பதன் பெண்பால் ; wite, fem. of agamudaiyán. ம. அகத்தாள் [அகம் + உடையாள்.]
அகமுடையான்	அகமுடையான் agamuḍaiyāṉ, பெ. (n.) 1. கணவன் ; husband, as master of the house. 2. வீட்டுக்காரன் ; householder. 3. அகம்படியக் குலத்தான் (I.M.P. Tj. 1033);; person of the Agambadiyar caste. ம. அகத்தான் [அகம் + உடையான்.]
அகமுழவு	அகமுழவு agamuḻvu, பெ. (n.) மத்தளம், சல்லிகை, இடக்கை, கரடிகை, பேரிகை, படகம், குடமுழா என்னும் உயர்நிலைத் தோற் கருவிகள் (சிலப். 3;27, அடியார்க். உரை);; high quality drums, viz., mattalam, šalligai, idakkai, karadigai, pērigai, padagam and kudamula.
அகமெய்ப்பாடு	அகமெய்ப்பாடு agameyppāṭu, பெ. (n.) காதலால் உடம்பின் புறத்துத் தோன்றும் விளர்ப்பு, பசப்பு, மெலிவு, விதிர்ப்பு முதலிய முப்பத்திரு வகைப்பட்ட உணர்ச்சி வெளிப்பாடு ; physical manifestation of emotions, such as paleness, sallowness, feebleness, trembling, thirty-two in number, due to love-sickness. மெய்ப்பாடு பார்க்க;see mey_p-padu. "அகமெய்ப் பாடே யறையுங் காலை.... எண்ணாற் றுறையு மென்மனார் புலவர்" [அகம் + மெய்ப்பாடு. மெய்ப்படு → மெய்ப்பாடு (தொ.பெ.);. படுதல் = தோன்றுதல்.]
அகமொடுக்கு	அகமொடுக்கு agamoḍuggu, பெ. (n.) கொள் கொம்பு (சம்.அக.); ; pole for a creeper. [அகம் + ஒடுக்கு.]

அகரசீர்மை	அகரசீர்மை agaracīrmai, பெ. (n.) ஆரியப் பார்ப்பனச் சேரி (அக்கிரகாரம்); (M.E R 389 of 1916);; Brähmin quarters. [அகரம் + சீர்மை. Skt, simi → த. சீமை → சீர்மை.] மூவேந்தரும் பிராமணர் என்னும் ஆரியப் பார்ப்பனர்க்கு மருதநிலத்துக் குடியேற்றங்களைத் தானமாக அளித்துவந்தனர். அவை பொதுவாகச் 'சதுர்வேதி மங்கலம்' எனப் பெயர் பெற்றன; நாளடைவில், பிராமணர் தமிழர் குடியிருப்பையொட்டியும் வாழத் தொடங்கினர். ஊர்க்கோடியில் தனிக் கூட்டமாக வாழ்ந்ததனால், அவர் குடியிருப்பு அக்கிராகரம் எனப்பட்டது; Skt. agra = நுனி ; GK. acros, topmost, outermost; E. acro, highest, topmost, terminal, tipped with; at the point or extremity of. அக்ர + அகரம் – அக்ராகரம். ஊர்க்கோடியிலிருந்ததனாலும் மருதநிலக் குடியிருப்பாதலாலும், ஆரியப் பார்ப்பனச்சேரி அக்ராகரம் எனப்பட்டதென்பது பொருத்தமே; ஆயின், அக்ராகரம் (agra-kara); என்னாது அக்ரஹார (agra-hara); என்பதே, தொன்று தொட்ட பிராமண வழக்காயிருந்து வருகின்றது; எனினும், "அகர மாயிரம் அந்தணர்க் கீயிலென்" என்னும் திருமந்திர (1860); வடியிலும், அதுபோன்ற பிறவிடத்தும், அகரம் என்னும் சொல் மருதநிலத்தூரைக் குறிக்கும் தென்சொல்லாகவே கொள்ளப்படும்;
அகரப்பற்று	அகரப்பற்று agarapparru, பெ. (n.) பிராமணருக்குத் தானஞ் செய்யப்பட்ட நிலம் (M.E.R. 556 of 1919);; land gifted to Brāhmins. [அகரம் + பற்று.]
அகரம்	அகரம் agaram, பெ. (n.) 'அ' என்னும் தமிழ் வண்னமாலை முதலெழுத்து; the letter 'a' with which the Tamil alphabet begins. "அகர முதல் னகர இறுவாய்" (தொல், எழுத்து. நூன். 1);. 'கரம்' குறிற் சாரியை; அகரம் agaram, பெ. (n.) 1. மெய்யெழுத்துச் சாரியை ; particle employed to enunciate consonants. 2. மெய்யெழுத்திற்கும் உயிர் மெய்க்கும் பொதுவான சாரியை ; enunciative particle common to consonants and vowel consonants (or syllabic consonants);. "மகரத் தொடர்மொழி மயங்குதல் வரைந்த" (தொல். எழுத்து. மொழி. 49);. "இஇடை நிலைஇ ஈறுகெட ரகரம் நிற்றல் வேண்டும் புள்ளியொடு புணர்ந்தே" (தொல். எழுத்து. புள்ளி. 31);. மகரத் தொடர்மொழி என்பதில் 'மகரம்' என்னுஞ் சொல் (ம் + அகரம்); மகர மெய்யைக் குறித்தலையும், ரகரம் நிற்றல் என்பதில் 'ரகரம்' என்னுஞ்சொல் ரகர மெய்க்கும் ரகர உயிர்மெய்கட்கும் பொதுவாக நிற்றலையும் நோக்குக; அகரம் agaram, பெ. (n.) 1. மருதநிலத்தூர் ; town in an agricultural tract. 2. ஊர் (பிங்.); ; town. [அகம் → அகர் → அகரம் = அகநாடென்னும் மருதநிலத்தூர், நகரம்.]
அகரமுதலி	அகரமுதலி agaramudali, பெ. (n.) அகரத்தில் தொடங்கி, ஒரு மொழியின் எல்லாச் சொற்களையும், அல்லது பெரும்பாற் சொற்களையும் வண்ணாமாலை வரிசைப்படுத்திப் பொருள் கூறும் சொற்பொத்தகம் ; Dictionary giving all the words of a language or a majority of them with their meanings and arranged alphabetically beginning with 'a'. [அகரம் + முதலி. படைத். பாவாணர்.] அகராதி பார்க்க ;see agaradi.

அகரமேற்று-தல்	அகரமேற்று-தல் agaramēṟṟudal, 2 பி.வி. (v. caus.) பிராமணரை மருதநிலத்தூரிற் குடியேற்றுதல் ; to establish a [Brähmin] colony in an agricultural tract. "அகரமேற்றி நன்றிகொ டேவதான நல்கி" (திருவாலவா. 48 ; 22);. [அகரம் + ஏற்று.]
அகராதி	அகராதி agarāti, பெ. (n.) ஒரு மொழியிலுள்ள சொற்களையெல்லாம் அல்லது அவற்றின் பெரும்பகுதியை, வண்ணமாலை வரிசைப்படியமைத்தும் பொருள்கூறும் சொற்பொத்தகம்; Dictionary, a book containing the words of a language alphabetically arranged together with their meanings. [அகர முதற்சொல்லை அல்லது சொற்களை முதலிற் கொண்டுள்ளமையால் சொற்பொத்தகம் அகராதியெனப்பட்டது. அகரம் + ஆதி - அகராதி.] தொடக்கத்தில், தமிழிலக்கியத்திலுள்ள அருஞ்சொற்களின் பட்டிகளே, செய்யுள் நடையிற் பொருள்கூறி, உரிச்சொல் என்றும் உரிச்சொற்றொகுதி என்றும் பெயர்பெற்று வழங்கிவந்தன. பின்னர், அவை 'நிகண்டு' என்னும் வடசொற் பெயரால் வழங்கத் தலைப்பட்டன; 1594-ல் முதன்முதலாக, சிதம்பரரேவண சித்தர் என்பவர் தம் நிகண்டை வண்ணமாலை வரிசைப்படுத்தி அதற்கு அகராதி நிகண்டு எனப் பெயரிட்டார்; 18ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் வீரமா முனிவர் (Father Beschi); முதன்முதலாகச் செய்யுள் நடையை விட்டுவிட்டு மேலை நாட்டு முறையைக் கையாண்டு, பெயர், பொருள், தொகை, தொடை என்னும் நால் வகைத் தலைப்பிற் சொற்களைத் தொகுத்து, சதுரகராதி என்று பெயரிட்டார்; அதன்பின், 1779-ல் பெப்பிரசியசு (Fabricius);, பிரேய்த்தாப்து (Breithaupt); என்னும் இரு செருமானிய லுத்தரன் விடையூழியர் (Missionaries);, தமிழும் இங்கிலேசுமாயிருக்கிற அகராதி என்னும் பெயரில் ஒரு தமிழாங்கில அகரமுதலி வெளியிட்டனர்.பின்னர் 'அகராதி' என்னும் பெயர் பெரு வழக்காயிற்று; பதினெண்கீழ்க்கணக்கில் ஒரு நூல் ஏலாதி யெனப்பெயர் பெற்றிருப்பினும் ஆதி என்னும் சொல் தூய தென்சொல்லாகத் தோன்றாமையால், இன்று அகராதி அகரமுதலி யெனப்படுகின்றது; அகராதி2 akarāti, பெ. (n.) அதிகம் படித்தவர்களை அழைக்கும் கிண்டற்சொல்; a metaphorical term to represent an erudite scholar. அவன் ஒரு அகராதி (இ.வ.); [அகம்+அறுதி]
அகராதிக்கலை	அகராதிக்கலை agarātiggalai, பெ. (n.) அகர முதலித் தொகுப்புக்கலை ; lexicography. [அகராதி + கலை.]
அகராதிநிகண்டு	அகராதிநிகண்டு agarātiniganṭu, பெ. (n.) சிதம்பர ரேவண சித்தர் 1594-ல் வண்ணமாலை வரிசைப்படி தொகுத்த செய்யுள்நடைச் சொற்களஞ்சியம் ; name of a thesaurus in verse, as giving the words in alphabetical order, by {šidambara Rēvaṇa šittar.} A.D. 1594.
அகராதிப்படித்தவன்	அகராதிப்படித்தவன் agarātippaḍittavaṉ, பெ. (n.) 1. அதிகங் கற்றவன் ; a very learned person. 'அகராதி படித்தவன் அஞ்சிப் பேசுவானா?' (பழ.);. 2. சொன்ன கருத்தை மாற்றுபவன், சொற்பொருள் திரிப்பவன் ; punster, quibbler. அவன் பெரிய அகராதி படித்தவன் ; அவனொடு பேசாதே (உ.வ.);; 'அகராதி படித்தவனுக்கு எதிராகப் பேசாதே' (பழ.);. 'அகராதி படித்துவிட்டால் அடக்கமின்றிப் பேசுவதா?' (பழ.);.
அகராதிமுறை	அகராதிமுறை agarātimuṟai, பெ. (n.) வண்ண மாலை வரிசை ; alphabetical order.

அகராதியொழுங்கு	அகராதியொழுங்கு agarātiyoḻuṅgu, பெ. (n.) அகராதி முறை பார்க்க ;see agaradi-murai. [அகராதி + ஒழுங்கு.]
அகராதி வரிசை	அகராதி வரிசை agarātivarisai, பெ. (n.) அகராதி முறை பார்க்க ;see agaradi-murai.
அகராது	அகராது agarātu, பெ. (n.) கொன்றை (வை.மு.);; Indian laburnum.
அகல்(லு)-தல்	அகல்(லு)-தல் agalludal, 13 செ.கு.வி. (v.i.) 1. விரிவடைதல் ; to widen, spread, extend. "விலங்ககன்ற வியன்மார்ப" (புறநா. 3;16);. 2. ஆக்க முறுதல், பெருகுதல், வளர்ச்சியடைதல் ; to prosper, increase, develop, grow, progress. "அழுக்கற் றகன்றாரு மில்லை" (குறள், 170);. 3. நீங்குதல் ; to leave, vanish. "பாயிரு ளகல" (புறநா. 25; 1);; 4. பிரிதல் ; to separate, part. "அகன்றபூங் கொடியை" (பாரத. குரு. 79);. 5. கடத்தல் (திவா.); ; to pass beyond, cross, leap over. 6. நைந்து கிழிதல் ; to be worn out, to be torn. வேட்டி அகன்று போயிற்று (வின்.);. ம. அகலுக ; க. அகல் ; தெ. அகலு.

அகல்	அகல் agal, பெ. (n.) 1. விரிவு ; wideness. 2. பரப்பு ; extent of space, expanse. 3. அல்குல் (பிங்.); ; the part immediately above pudendum muliebre. 4. வாயகன்றகலமான சட்டி ; earthen pot, having a wide mouth. "காரகற் கூவியர்" (பெரும்பாண். 377);. 5. விளக்குத் தகழி ; hollow earthen vessel for lamp. "திருவிளக்குத் திரியிட்டங்ககல்பரப்பி" (பெரியபு. கலிய.15);. 6. ஓர் அளவு ; (தொல். எழுத்து. தொகை 28, உரை); ; a measure of capacity. 7. உள்ளூர் (பொதி.நி.); ; inland town or village. 8. ஊரின் உட்புறம் (பொ.நி.); ; the interior or inner part of a town or village. 9. நாடு (பொதி.நி.); ; country, province. 10. பெருமரம் (வின்.); ; tooth-leaved tree of Heaven, Ailanthus excelsa. 11. வெள்வேல் (சங்.அக.); ; panicled babul. ம. அகல் (தகழி); ; க. அகல் ; து. அகொலி ; கட. அகலெ.
அகல்வட்டம்	அகல்வட்டம் agalvaṭṭam, பெ. (n.) கதிரவனை அல்லது திங்களைச் சுற்றிப் போட்டிருக்கும் பெருங்கோட்டை ; large halo around the Sun or Moon. 'அகல்வட்டம் பகல் மழை' (பழ.);.
அகல்வு	அகல்வு agalvu, பெ. (n.) 1. அகலம் ; extent, expanse. "ஒருநிரல் செல்லுமுள்ளகல்வுடைத் தாய்" (பெருங், உஞ்சைக்.49;59);; 2. அடர்த்தியின்மை; sparseness. "பைத்த நிலத்தி னகன்ற பயிரகல்வி னீங்கப் பதித்து" (தணிகைப்பு. திருநாட்டுப். 93);. 3. நீங்குகை ; removal. "அமிழ்தம் வவ்வி யகல்வழி" (காஞ்சிப்பு. முத்தி. 10);.
அகல்வோர்	அகல்வோர் agalvōr, பெ. (n.) 1. விலகியிருப்பவர் ; those who live or remain apart. 2. நீண்டாதார் (வின்.); ; outcastes, untouchables.
அகலக்கட்டை	அகலக்கட்டை agalaggaṭṭai, பெ. (n.) அகலக் குறைவுள்ளது, பொதுவாக அகலக் குறைவுள்ள துணி ; that which lacks width, ordinarily applied to cloth. [அகலம் + கட்டை.]

அகலக்கால் வை-த்தல்	அகலக்கால் வை-த்தல் agalaggālvaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) செலவு, வினைமுயற்சி முதலியவற்றில் அளவுகடந்து போதல் ; to go beyond limits, as in enterprise, spending, etc. 'அகலக்கால் வைக்காதே' (பழ.);. [அகலம் + கால் + வை.]
அகலத்தேடு-தல்	அகலத்தேடு-தல் agaladdēṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) நீங்க வகைபார்த்தல் ; to seek escape. "அவன்றான் அகலத் தேடிலும்" (திவ். திரு வாய். பன்னீ.);. -, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.); விரிவாகத் தேடிப்பார்த்தல் ; to search extensively.
அகலநில்-தல்	அகலநில்-தல் agalaniltal, 14 செ.கு.வி. (v.i.) ஒதுங்கி நில், விலகி நில் ; to stand aloof, to stand afar. 'அகல இருந்தால் பகையும் உறவாம்' (பழ.);. 'அகல இருந்தால் புகல உறவு' (பழ.);.
அகலப்பா	அகலப்பா agalappā, பெ. (n.) தனிநிலைச் செய்யுளாகவோ தொடர்நிலைச் செய்யுளாகவோ பரந்த பனுவல் ; voluminous work of poetry, epic poem. "ஈங்ககலப் பாக்க ளிரண் டாகும்" (வெண்பாம். செய். 5);. [அகலம் + பா.] அகலப்பா agalappā, பெ. (n.) அகலக்கவி பார்க்க; see agala-k-kavi. "ஈங்கு அகலப்பாக்கள்" (வெ.பா:27); [அகலம்+யா]

அகலம்	அகலம் agalam, பெ. (n.) 1. பரப்பு ; extent, expanse. "சென்னி யகல முப்பா னிராயிர மாம்" (கந்தபு. அசுர அண்ட. 29);; 'அகல உழுகிறதைவிட ஆழ உழுகிறது மேல்' (பழ.);. 2. குறுக்களவு ; width. ஆடையினகலம் மூன்று முழம் (உ.வ.);. 3. பெருமை ; greatness. "நின் தோற்றமு மகலமு நீரினுள" (பரிபா. 4 ; 30);; 4. ஞாலம் (அ.க.நி.); ; Earth. 5. வானம் (பிங்.);; sky, atmosphere. 6. உழாது விடப்பட்ட நிலம். தரவை நிலம் ; uncultivated land. 7. மார்பு ; breast, chest. "மலைப்பரு மகலம்" (புறநா. 78 ; 4);. 8. அகலப்பா ; voluminous poetic work, extensive poem. "ஆசு மதுரஞ் சித்திர மகலம்" (இலக். வி. 763);. 9. அகலவுரை ; claborate commentary. 'பொழிப்பு நுட்பம் நூலெச்சம் என்னும்
அகலர்	அகலர் agalar, பெ. (n.) கீழ்மக்கள் ; low-born persons, outcastes (W.);.
அகலவாய்ச்சி	அகலவாய்ச்சி agalavāycci, பெ. (n.) மரத்தை அல்லது பலகையைச் செதுக்கும் தச்சுக்கருவி வகை ; howel, cooper's tool for smoothing work. adze.
அகலவுரை	அகலவுரை agalavurai, பெ. (n.) விரிவானவுரை (இறை.1, உரை); ; elaborate commentary. [அகலம் + உரை.]
அகலவுழு-தல்	அகலவுழு-தல் agalavuḻudal, 1 செ.கு.வி. (v.i.) மேலாக உழுதல் ; to plough shallowly.
அகலறை	அகலறை agalaṟai, பெ. (n.) 1. பாசறை ; military camp. "மாக்க ணகலறை யதிர்வன முழங்க" (பட்டினப். 237);; 2. மலைப்பக்கம் (பட்டினப். 237, நச். உரை); ; slope of a hill, hillside. [அகல் + அறை.]
அகலன்	அகலன் agalaṉ, பெ. (n.) 1. பருத்தவன் ; stout man. 2. தீண்டாதவன் (சம்.அக.); ; member of the untouchable class. [அகல் + அன்.]

அகலி-த்தல்	அகலி-த்தல் agalittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. விரிவுறுதல் ; to broaden out, extend, widen. 2. பெருகுதல் ; to enlarge. "அகலி யாவினை யல்லல் போயறும்" (தேவா. 2.161 ; 1);; [அகல் → அகலி.] ம. அகலிக்குக ; க. அகலிசு ; தெ. அகலின்சு.
அகலிடம்	அகலிடம் agaliḍam, பெ. (n.) அகன்ற இடமாகிய ஞாலம் ; Earth, as a wide place. "அகலிட நீரேற்றான்" (தேவா. 3.324;9);; [அகல் + இடம்.]
அகலிய	அகலிய agaliya, பெ.எ. (adj.) அகன்ற, அகலமான ; broad, wide.
அகலியம்	அகலியம் agaliyam, பெ. (n.) கிளைகளுடன் அகன்று வளரும் மரம் (பிங்.);; tree, as broadening out with branches. [அகல் → அகலி → அகலியம்.]
அகலுள்	அகலுள் agaluḷ, பெ. (n.) 1. அகலம் (திவா.); ; width. 2. பெருமை (திவா.); ; greatness. 3. அகன்ற தெரு (சிலப். 1 ; 47, அடியார்க். உரை); ; broad street. 4. ஊர் (திவா.); ; town, village. 5. நாடு (திவா.); ; country. 6. ஞாலம் (ஆ.நி.); ; Earth. [அகல் + உள்.]
அகவடி	அகவடி agavaḍi, பெ. (n.) உள்ளங்கால் ; sole of foot, 'அகல்டி யங்கை" (திருவிளை. உக்கிரபா. 41);. [அகம் + அடி.]
அகவயிரம்	அகவயிரம் agavayiram, பெ. (n.) அகக்காழ் (இராட்.);; hard core of a tree (R.);. [அகம் + வயிரம்.]

அகவர்	அகவர் agavar, பெ. (n.) நாட்டில் வாழ்வார் (பொருந. 220);; inhabitants of a country. அகவர் agavar, பெ. (n.) வைகறையிற் பாடி அரசனைத் துயிலெழுப்பும் பாணர் ; bards who rouse the king from sleep with songs in the early morning. "நாளீண்டிய நல்லகவர்" (மதுரைக். 223);. அகவர்1 akavar, பெ. (n.) நாட்டில் வாழ்பவர். local people: "அகவர் நீனிற முல்லைப்பஃறிணை நுவல" (பொ.220-21);. [அகம்+அவர்] அகவர்2 akavar, பெ. (n.) பாட்டுப்பாடும் பாணருள் ஒரு வகையினர். bards who sing lyrics. (35:11); [அகவு+வரை]
அகவல்	அகவல் agaval, பெ. (n.) 1. மயிற்குரல் (பிங்.);; the call or cry of a peacock. 2. அழைக்கை (பிங்.); ; calling, addressing. 3. பாடல் (குறுந். 298); ; singing. 4. நடஞ்செய்தல் (பிங்.); ; dancing. 5. எடுத்தலோசை (பிங்.); ; high tone, acute accent. 6. அகவற்பாவிற்குரிய ஓசை (யா.கா. 21); ; rhythm peculiar to agaval metre. 7. ஆசிரியப்பா ; one of the four chief kinds of metre in Tamil prosody. "அகவல் என்ப தாசிரி யம்மே" (தொல், பொருள். செய். 80);. ம. அகவல்
அகவலன்	அகவலன் agavalaṉ, பெ. (n.) பாணன் ; bard of the Pânar caste who sings on the battle-field. "களம் வாழ்த்து மகவலன்" (பதிற்றுப். 43);. அகவலன் பண்பாட அதுகேட்டுப் பெண் பாட (பழ.);. [அகவல் + அன்.] அகவலன் akavalaṉ, பெ. (n.) அழைத்துப் புகழும் பாணன். A bard addresses while singing; "கண்டி நுண்கோல் கொண்டு களம் வாழ்த்தும் அகலவன் பெறுக மாவே."(பமி.43:27:8);. [அகவு-அகவல்+அன்]

அகவலியற்சீர்	அகவலியற்சீர் agavaliyaṟcīr, பெ. (n.) பெரும் பாலும் ஆசிரியப்பாவிற்குரிய ஈரிய லசைச் சீர்கள் ; metrical feet of two iyal syllables each chiefly found in asiriyappa. [அகவல் + இயற்சீர்.] இயலசை மயக்கத்தால் ஏற்பட்ட தேமா (நேர்நேர் --);. புளிமா (நிரைநேர் {} -);, கருவிளம் (நிரைநிரை { });, கூவிளம் (நேர்நிரை-{ }); ஆகிய நான்கும் இயல்பான ஆசிரிய வியற்சீர்கள்; "இயலசை மயக்கம் இயற்சீர்" (தொல். பொருள். செய்.13);; இனி, உரியிசையுடன் நேர் என்னும் இயலசை மயங்குவதால் ஏற்படும் நேர்புநேர் (சேற்றுக்கால், வேணுக்கோல்);, நிரைபுநேர் (களிற்றுத்தாள், முழவுத்தோள்);, என்னும் இருசீரும், ஆசிரிய வியற்சீரின்பாற்படும்; "நேரவண் நிற்பின் இயற்சீர்ப் பால" இங்ஙனமே, இயலசையுடன் உரியசை மயங்குவதால் ஏற்படும் நேர் நேர்பு (போரேறு);, நேர்நிரைபு (பூமருது);, நிரை நேர்பு (கடியாறு);, நிரைநிரைபு (மழகளிறு); என்னும் நாற்சீரும், கூவிளம் (பாதிரி);, கருவிளம் (கணவிரி); என்பனபோல ஆசிரிய வியற் சீராகக் கொள்ளப்படும்; "இயலசை யீற்றுமு னுரியசை வரினே நிரையசை யியல வாகு மென்ப"
அகவலுரிச்சீர்	அகவலுரிச்சீர் agavaluriccīr, பெ. (n.) உரியசை மயக்கத்தாலும், உரியசையுடன் இயலசை விரவுவதாலும், ஏற்படும் ஈரசை ஆசிரியவுரிச்சீர்கள் ; bisyllabic metrical feet, in which, either both the syllables are uri or the succeeding one is ival. [அகவல் + உரிச்சீர்.] உரியசை மயக்கமான நேர்புநேர்பு (வீடு பேறு);, நிரைபுநேர்பு (வரகுசோறு);, நிரைபு நிரைபு (முடவுமருது);, நேர்புநிரைபு (பாறு குருகு); என்னும் நான்கும் இயல்பான ஆசிரிய வுரிச்சீர்கள்; "உரியசை மயக்கம் ஆசிரிய வுரிச்சீர்" (தொல். பொருள். செய். 13, பேரா. உரை);; உரியசையும் இயலசையுங் கலந்த நேர்பு நிரை (நீடுகொடி, நாணுத்தளை);. நிரைபு நிரை (குளிறுபுலி, விரவுக்கொடி); என்னும் இரண்டும் ஆசிரிய வுரிச்சீரின்பாற்படுவன; "முன்னிரை யுறினும் அன்ன வாகும்" (தொல். பொருள். செய். 14, பேரா. உரை);; இற்றை யிலக்கண நூல்கட்கெல்லாம் தொல்காப்பியம் மூலமாதலின், அதனொடு முரண்படும் கூற்றுகள் பெரும்பாலுங் கொள்ளத்தக்கன வல்ல; உரிச்சீர் என்பது, முற்கால முறைப்படி உரியசைச் சீரையோ, பிற்கால முறைப்படி மூவசைச் சீரையோ குறித்தல் வேண்டும்; பிற்கால இலக்கண நூல்களுட் சிறந்தயாப்பருங்கலத்திலும்; "ஈரசை கூடிய சீரியற் சீரவை யீரிரண் டென்ப வியல்புணர்ந் தோரே" "கூடிய" என்ற மிகையால் இயற்சீரை ஆசிரிய வுரிச்சீர் என்று வழங்குவாரும் உளர் ; என்னை ? "இயற்சி ரெல்லாம் ஆசிரிய வுரிச்சீர்" என்றார் காக்கைபாடினியார்" என்று, வேண்டாது மிகைபடக் கூறியுள்ளார்; யாப்பருங்கலக் காரிகை 10-ல் "ஒண்சீ ரகவ லுரிச்சீர்" என்னும் ஈற்றடித் தொடரும் "ஒண்சீ ரகவ லியற்சீர்" என்றே ஒருகால் இருந்திருக்கலாம். அதனால், தளையோ ஓசையோ சிறிதுங் கெடவில்லை ஆகவே, இயற்சீர் நான்கையும் அகவலுரிச் சீர் என்று அகரமுதலிகள் கூறுவது பொருந்தாது;

அகவலோசை	அகவலோசை agavalōcai, பெ. (n.) ஆசிரியப் பாவிற்குரிய ஓசை ; rhythm peculiar to agaval metre. "இயற்சீர்த் தாகியும் அயற்சீர் விரவியும் தன்றளை தழுவியும் பிறதளை தட்டும் அகவலோசைய தாசிரியம்மே" (மயேச்சுரம்);. ஏந்திசை யகவலும், தூங்கிசை யகவலும், ஒழுகிசையகவலுமென, அகவலோசை மூன்று வகைப்படும்; "நேர்நே ரியற்றளை யான்வரு மகவலும் நிரைநிரை யியற்றளை யான்வரு மகவலும் ஆயிரு தளையுமொத் தாகிய வகவலும் ஏந்தல் தூங்கல் ஒழுகல் என்றிவை யாய்ந்த நிரனிறை யாகு மென்ப" (இலக். வி. 732, உரை);. [அகவல் + ஓசை.]
அகவற்சீர்	அகவற்சீர் agavaṟcīr, பெ. (n.) ஆசிரியப்பாவிற்குரிய இயற்சீர்கள் ; metrical feet of two syllables each, chiefly found in asiriyappa. [அகவல் + சீர்.]
அகவற்கரிதகம்	அகவற்கரிதகம் agavaṟgaridagam, பெ. (n.) ஆசிரியப்பா வடிவான கலிப்பாவின் இறுதியுறுப்பு ; last member of certain kinds of kali verse. ஆசிரியச் சுரிதகம் பார்க்க ;see diriyac-curidagam. [அகவல் + சுரிதகம்.]
அகவற்பா	அகவற்பா agavaṟpā, பெ. (n.) அகவலோசையுடைய ஆசிரியப்பா ; one of four kinds of verse, having agaval rhythm. [அகவள் + பா.]
அகவற்றாழிசை	அகவற்றாழிசை agavaṟṟāḻisai, பெ. (n.) அளவொத்த மூவடி கொண்ட ஆசிரியப்பாவின் வகை ; variety of agaval verse containing three lines of equal length. "மூன்றடி யொத்த முடிவின வாய்விடின் ஆன்ற வகவற் றாழிசை யாமே" (யாப். வி. 75);. [அகவல் + தாழிசை.]
அகவற்றுள்ளல்	அகவற்றுள்ளல் agavaṟṟuḷḷal, பெ. (n.) வெண்டளையுங் கலித்தளையுங் கலந்துவரும் துள்ளலோசை ; a rhythm in kali metre. "வெண்டளை தன்றளை யென்றிரண் டியையின் ஒன்றிய வகவற் றுள்ளலென் றோதுப" (யா.கா. 21, உரை);; [அகவல் + துள்ளல்.]

அகவற்றுறை	அகவற்றுறை agavaṟṟuṟai, பெ. (n.) நான்கடி கொண்டு ஈற்றயலடி குறைந்தும், ஈற்றயலடி குறைந்து இடைமடக்காயும், இடையிடை குறைந்தும், இடையிடை குறைந்து இடைமடக்காயும் வரும் ஆசிரியப்பாவினம்; variety of agaval verse of four lines, in which the middle lines may differ in length from the first or last line. "கடையத னயலடி கடைதபு நடையவும் நடுவடி மடக்காய் நான்கடி யாகி யிடையிடை குறைநவு மகவற் றுறையே" (யாப். வி. 76);. [அகவல் + துறை.]
அகவற்றூங்கல்	அகவற்றூங்கல் agavaṟṟūṅgal, பெ. (n.) ஒன்றாத வஞ்சித்தளையான் வரும் தூங்க லோசை (யா. கா. 21, உரை);; a rhythm in vañji metre. [அகவல் + தூங்கல்.]
அகவன்மகள்	அகவன்மகள் agavaṉmagaḷ, பெ. (n.) பாண் மகள் ; female bard of the Pânar caste. "வெண் கடைச் சிறுகோலகவன் மகளிர்" (குறுந் 298);.
அகவன்மண்டிலம்	அகவன்மண்டிலம் agavaṉmaṇṭilam, பெ. (n.) அளவொத்த கழிநெடிலடி நான்குகொண்ட ஆ.சிரியமண்டிலம் என்னும் ஆசிரியப் பாவினம் ; stanza of four lines of equal length, each line containing not less than six feet. "கழிநெடிலடிநான் கொத்திறின் விருத்தமஃ தழியா மரபின தகவ லாகும்" (யாப். வி. 77);. துறை, தாழிசை, மண்டிலம் என்னும் மூன்றும் தூய தமிழ் யாப்பு வகைகள். மண்டிலம் என்பது எல்லா வடியும் அளவொத்து வரும் செய்யுள். நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா, அடிமறிமண்டில வாசிரியப்பா என்பவற்றை நோக்குக; நாற்பாவிற்குமுரிய மண்டிலம் என்னும் இனம், அளவொத்த அடிகளாலேயே அமைதல் காண்க;மண்டிலம் என்பது வட்டம். வட்டம் என்னும் சொல் முழுமையை அல்லது நிறைவைக் குறிக்குமாதலால், எல்லா வடிகளும் நிரம்பி வரும் பாவினம், மண்டிலம் எனப்பட்டது. வடமொழியாளர் வட்டம் என்னும் தென் சொல்லை வ்ருத்த' எனத் திரித்தனர். ஒ.நோ. த. நடம் → நட்டம் → பிராகி. நட்ட → Skt. nirtta. இங்ஙனமே, வட்டம் என்னும் சொல்லும் திரிக்கப்பட்டது. த. வட்டம் → பிராகி. நட்ட l → Skt. virtta. 'மண்டிலம்' என்னும் சொல் வட்டம் என்னும் பொருளதாதலால், மண்டில யாப்பை 'வ்ருத்த யாப்பு' என்றனர் தமிழ்நாட்டு வட மொழியாளர். வடமொழி (வேதமொழியும் சமற்கிருதமும்); தேவமொழியென நம்பப்பட்டதனாலும், இற்றை மொழியாராய்ச்சி முற்காலத்தின்மையாலும், மண்டிலத்திற்கு 'விருத்தம்' என்னும் வடசொற் பெயரைத் தமிழர் ஏற்றுக்கொண்டு வழங்கி வந்திருக்கின்றனர்; மூவடியாலும் நாலடியாலும் வரும் வெளி மண்டிலம் தவிர, மற்ற முப்பா மண்டிலங்களும் நாலடியாலேயே அமையும். வட மொழியிற் பொதுவாக விருத்தம் எனப்படும் யாப்புவகை ஈரடியே கொண்டது. இது வேதயாப்பிற்குப் பிற்பட்டதாதலால், தமிழையே பின்பற்றியதாகும்; மண்டிலம் (மண்டலம்);, தாண்டகம் என்னும் சொற்களும், அவை குறிக்கும் யாப்பு வகைகளும், தூய தமிழேயென்பது, அச்சொற்களின் கீழ் ஐயந்திரிபற விளக்கப்படும்; விருத்தம் என்று சொல்லப்படும் தமிழ் யாப்பு வகைகள் அனைத்தையும் இனி மண்டிலம் என்றே வழங்கல் வேண்டும்;
அகவாட்டி	அகவாட்டி agavāṭṭi, பெ. (n.) மனைவி (வின்.); ; wife. [அகம் + ஆட்டி - அகவாட்டி. அகம் = வீடு. ஆள் → ஆளன் → ஆட்டி (பெ.பா. ஈறு.);] அகவாட்டி agavāṭṭi, பெ. (n). மனைவி (வின்.);; wife. [அகம் + ஆட்டி - அகவாட்டி. அகம் = வீடு. ஆள் → ஆளன் → ஆட்டி (பெ.பா. ஈறு.);]

அகவாய்	அகவாய் agavāy, பெ. (n.) 1. உள்ளிடம் ; interior, inside. "அகவாயிற் பெருச்சாளி" (திவ். திருமாலை 7, வியா.);. 2. மனம் (சம். அக. கை.); ; mind. 3. கதவுநிலை ; door-frame. 'திருக்கற்றளிப் பலகைப்படையும் பஞ்சரமும் அகவாயுஞ் செய்தான்' [அகம் - வாய்.] அகவாய் agavāy, பெ. (n.) 1. உள்ளிடம் ; interior, inside. 'அகவாயிற் பெருச்சாளி' (திவ். திருமாலை 7, வியா.);; 2. மனம் (சம்/ அக.கை..); ; mind. 3. கதவுநிலை ; door-frame. 'திருக்கற்றளிப் பலகைப் படையும் பஞ்சரமும் அகவாயுஞ் செய்தான்' (Pudu, Insc. 635);; [அகம் + வாய்.] அகவாய் akavāy, பெ. (n.)
அகவாய்க்கோடு	அகவாய்க்கோடு agavāygāṭu, பெ. (n.) வண்டியின் நெடுஞ்சட்டம் ; long bar of the body of a cart. "அகவாய்க் கோடும் புறவாய்ப் பூணும்" (பெருங், உஞ்சைக். 58 ; 48);; [அகம் + வாய் + கோடு.] அகவாய்க்கோடு agavāygāṭu, பெ. (n.) வண்டியின் நெடுஞ்சட்டம் ; long bar of the body of a cart. "அகவாய்க் கோடும் புறவாய்ப் பூணும்" (பெருங். உஞ்சைக். 58 ; 48);; [அகம் + வாய் + கோடு.]
அகவாயில்	அகவாயில் agavāyil, பெ. (n.) மனம் ; mind. "அகவாயி லெண்ணத்தின் ஏற்ற மறிந்து" (குருபரம். 258);; [அகம் + வாயில்.]

அகவிதழ்	அகவிதழ் agavidaḻ, பெ. (n.) உள்ளிதழ் ; inner petal of a flower. "அம்மல ரகவிதழ்" (கலித். 77 7);; [அகம் + இதழ்.] அகவிதழ் agavidaḻ, பெ, (n.) உள்ளிதழ் ; inner petal of a flower. "அம்மல ரகவிதழ்" (கலித். 77 ; 7);. [அகம் + இதழ்.] அகவிதழ் akavitaḻ, பெ. (n.) மலர்களின் உள் இதழ்; innerpetal5 ""அம்முகை மிசை.அம்மலர் அகவிதழ்த் தண்பனி உறைத்தரும்." (கலி 77:6–7);. [அகழ்+இதழ்]
அகவிரல்	அகவிரல் agaviral, பெ. (n.) விரலின் உட்புறம் ; inner side of a finger. 'விக்கின நரம்பை அக விரலாலும் புறவிரலாலுங் கரணஞ் செய்து' (சீவக. 657, நச். உரை);; [அகம் + விரல்.] அகவிரல் agaviral, பெ. (n.) விரலின் உட்புறம்; inner side of a finger. 'வீக்கின நரம்பை அக விரலாலும் புற விரலாலும் கரணஞ் செய்து' (சீவக. 657, நச். உரை);; [அகம் + விரல்.]
அகவிருள்	அகவிருள் agaviruḷ, பெ. (n.) அறியாமையாகிய மனவிருள் ; spiritual ignorance, as inner darkness. "அக்வீருட் பானு" (திருவேங். சத. தனியன்);. [அகம் + இருள்.] அகவிருள் agaviruḷ, பெ. (n.) அறியாமையாகிய மனவிருள் ; spiritual ignorance, as inner darkness. "அக்வீருட் பானு" (திருவேங். சத. தனியன்);. [அகம் + இருள்.]

அகவிலை	அகவிலை agavilai, பெ. (n.) உள்ளிதழ் ; inner petal of a flower. "அகவிலை யாம்பல்" (தேவா. 4.55 ; 8);; [அகம் + இலை.] அகவிலை agavilai, பெ. (n.) தவசவிலை ; cost of foodgrains. "நெல்லு மகவிலை குறைந்து" (திருநெல், பு. நெல்லு. 4);; 'அகவிலை யறிவா தவன் துக்கம் அறியான்' (பழ.);; 'அகவிலை ஏறினால் அவளுக்கென்ன, அகமுடையான் இருக்கிறான் தேடிப்போட' (பழ.);; 'அகவிலை தெரியாது அவள் பேச்சுப் புரியாது' (பழ.);; 'அகவிலையால் திண்டாடும்போது வைர அட்டிகை கேட்டாளாம்' (பழ.);; [அஃகம் → அகம் + விலை.] அகவிலை agavilai, பெ. (n.) உள்ளிதழ் ; inner petal of a flower. "அகவிலை யாம்பல்" (தேவா. 4.55 8);;
அகவு-தல்	அகவு-தல் agavudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மயில் அகவுதல் ; to call or cry, as a peacock. 'பல் பொறி மஞ்ஞை வெல்கொடி யகவ' (திரு முருகு. 122);; 2. பாடுதல் ; to sing. 'அகவலன் பெறுக மாவே' (பதிற்றுப். 43;28);; 3. நடஞ்செய்தல் (பிங்.); ; to dance, as a peacock. 4. நெடுமையாதல் (ஈடு, 6.2;9); ; to become long, lengthen out. —, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.); அழைத்தல் (பிங்.); ; to call, summon. Skt. {ä-hvé} அகவு-தல் agavudal, 5 செ.கு.வி. (v.i) 1. மயில் அகவுதல் ; to call or cry, as a peacock. 'பல் பொறி மஞ்ஞை வெல்கொடி யகவ" (திரு முருகு. 122);; 2. பாடுதல் ; to sing. "அகவலன் பெறுக மாவே" (பதிற்றுப். 43 ; 28);.
அகவு	அகவு agavu, பெ. (n.) அமுக்கிரா (மூ.அ.); ; species of withania.

அகவுயிர்	அகவுயிர் agavuyir, பெ. (n.) உடம்பினுள் உள்ள உயிர் ; in-dwelling soul. "என தகவுயிர்க் கமுதே யென்னும்" (திவ். திருவாய். 2.4;6);. [அகம் + உயிர்.] அகவுயிர் agavuyir, பெ. (n.) உடம்பினுள் உள்ள உயிர் ; in-dwelling soul. "என தகவுயிர்க்கமுதே யென்னும்" (திவ். திருவாய். 2.4;6);; [அகம் + உயிர்.] அகவுயிர் akavuyir, பெ. (n.) ஆதன், (ஆன்மா);; soul. [அகம்+உயிர்]
அகவேளை	அகவேளை agavēḷai, பெ. (n.) 1. நண்பகல் ; midday. 2. நள்ளிரவு ; midnight. [அகம் + வேளை.]
அகவை	அகவை agavai, பெ. (n.) 1. உள்ளிடம் ; inside. "ஆய கானத் தகவையுள்"" (உபதேசகா. சிவவி. 143);; 2. உட்பட்ட பருவம் ; age within a certain milit. "ஈராறாண் டகவையாள்" (சிலப். மங்கல. 24);. 3. ஆண்டுப்பருவம் ; age. உன் அகவை என்ன? (உ.வ.);. --, இடை. (ind.); இடவேற்றுமை யுருபு ; a loc. ending. "ஆடித் திங்க ளகவையின்" (சிலப். உரை பெறுகட் 3);; அகவை agavai, பெ. (n.) 1. உள்ளிடம் ; inside. "ஆய கானத் தகவையுள்" (உபதேசகா. சிவவி. 143);; 2. உட்பட்ட பருவம் ; age within a certain milit. "ஈராறாண் டகவையாள்" (சிலப். மங்கல. 24);. 3. ஆண்டுப்பருவம் ; age.

அகழ்-தல்	அகழ்-தல் agaḻtal, 2 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. தோண்டுதல் ; to dig out, excavate. "அகழ் வாரைத் தாங்கும் நிலம்போல" (குறள், 151);; 2. பிடுங்குதல் ; to pluck out, as an eye. "தனது கண் ணகழ்ந்து" (திருக்காளத், பு. 6;36);; 3. அடியோடு களைதல், மூலத்தோடு நீக்குதல் ; to uproot. "அகழ்தரு பாவத் தினராய்" (சூத. சிவ. 13;31);; ம. அகழுக; க. அகழ் ; துட.. அட் ; கோத. அல் ; கொலா. அகுல். அகழ்-தல் agaḻtal, 2 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. தோண்டுதல் ; to dig out, excavate. "அகழ் வாரைத் தாங்கும் நிலம்போல" (குறள், 151);; 2. பிடுங்குதல் ; to pluck out, as an eye. "தனது கண் ணகழ்ந்து" (திருக்காளத். பு. 6 ; 36);; 3. அடியோடு களைதல், மூலத்தோடு நீக்குதல் ; to uproot. "அகழ்தரு பாவத் தினராய்" (சூத. சிவ. 13;31);. ம. அகழுக ; க. அகழ் ; துட. அட் ; கோத. அவ் ; கொலா. அகுல்.
அகழ்ச	அகழ்ச agaḻca, பெ. (n.) 1. அகழி ; moat. "வையையு மொருபுறத் தகழாம்" (திருவிளை. திருநகரப். 17);; 2. குளம், நீர்த்தேக்கம் ; tank, reservoir. "நீர்நசைஇக் குழித்தவகழ்" (பெரும்பாண். 108);. ம. அகழி; க. அகழ் ; து. அகள்.
அகழ்த்துவங்கொள்-தல்	அகழ்த்துவங்கொள்-தல் agaḻttuvaṅgoḷtal, 16 செ.கு.வி. (v.i) கடைகாலெடுத்தல் (வானந் தோண்டுதல்); ; to dig out for laying foundation. "'தேவர் தங்கட் கோய்வுறு கோயி லகத்துவங் கொள்க" (விதான நல்வினை. 12);; [அகழ் → அகழ்த்துவம் + கொள்.] மேற்கோளில், அகழ்த்துவம் என்பது அகத்துவம் எனத் தவறாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. அத் தவற்று வடிவத்தைச் சரியானதாகக் கொண்டு, "கர்ப்பக்கிரகத் தன்மை, வீட்டுத் தன்மை" என மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க அகர முதலி பொருள் கூறியுள்ளது; அகழ்த்துவங்கொள்-தல் agaḻttuvaṅgoḷtal, 16 செ.கு.வி. (v.i) கடைகாலெடுத்தல் (வாணந் தோண்டுதல்); ; to dig out for laying foundation. "தேவர் தங்கட் கோய்வுறு கோயிலகத்துவங் கொள்க" (விதான, நல்வினை. 12);; [அகழ் → அகழ்த்துவம் + கொள்.] மேற்கோளில், அகழ்த்துவம் என்பது அகத்துவம் எனத் தவறாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. அத்தவற்று வடிவத்தைச் சரியானதாகக் கொண்டு, "கர்ப்பக்கிரகத் தன்மை, வீட்டுத் தன்மை" என மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க அகர முதலி பொருள் கூறியுள்ளது;

அகழ்ப்பு	அகழ்ப்பு agaḻppu, பெ. (n.) ஆழம் (வின்); ; depth. இச்சொல் தவறாக அகப்பு எனச் சென்னை அகரமுதலியிற் குறிக்கப்பட்டுள்ளது; அகழ்ப்பு agaḻppu, பெ. (n.) ஆழம் (வின்.); ; depth. இச் சொல் தவறாக அகப்பு எனச் சென்னை அகரமுதலியிற் குறிக்கப்பட்டுள்ளது;
அகழான்	அகழான் agaḻāṉ, பெ. (n.) வளை தோண்டும் வயலெலி அல்லது காட்டெலி ; field rait or wild rat. [அகழ் → அகழான்.] அகழெலி பார்க்க ;see agal-eli. அகழான் agaḻāṉ, பெ. (n.) வளை தோண்டும் வயலெலி அல்லது காட்டெலி ; field rat or wild rat. [அகழ் → அகழான்.] அகழெலி பார்க்க ;see agal-eli.
அகழானெடு-த்தல்	அகழானெடு-த்தல் agaḻāṉeḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வளை தோண்டுதல் (வின்.);; to make holes in the earth; to burrow, as rats. [அகழான் + எ.டு.] அகழானெடு-த்தல் agaḻāṉeḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வளை தோண்டுதல் (வின்.); ; to make holes in the earth; to burrow, as rats. [அகழான் - எ.டு.]

அகழி	அகழி agaḻi, பெ. (n.) 1. கோட்டையைச் சூழ்ந்துள்ள நீர்க்கிடங்கு ; ditch surrounding a fortification, moat. "அகழிசூழ் போகி" (சிலப். 13;183);; 'அகழிவாய் முதலைபோல் வாயைப் பிளக்கிறான்' (பழ.);; 'அகழியிலே விழுந்த முதலைக்கு அதுவே வைகுந்தம்' (பழ.);; 2. கிடங்கு ; pit. depression. "பாருடைத்த குண்டகழி" (புறநா. 14;5);; க. அகழு ; தெ. அகட்த. [அகழ் → அகழி.] அகழி agaḻi, பெ. (n.) வாயகன்ற கலம் ; pot with a wide mouth. "ஓரசுழி பெய்த்தற்பின்" (தைலவ. தைல. 94.);. [அகல் → அகலி → அகழி.] பாவினம் ; stanza of four lines of equal length, each line containing not less than six feet. "கழிநெடிலடிநான் கொத்திறின் விருத்தமஃ தழியா மரபின தகவ லாகும்" (யாப். வி. 77);.
அகழ்	அகழ் agaḻ, பெ. (n.) 1. அகழி ; moat. "வையயு மொருபுறத் தகழாம்" (திருவிளை. திருநகரப். 17);; 2. குளம், நீர்த்தேக்கம் ; tank, reservoir. "நீர்நசைஇக் குழித்தவகழ்" (பெரும்பாண். 108);. ம. அகழி ; க. அகழ் ; து. அகள்.
அகழிதிருத்து-தல்	அகழிதிருத்து-தல் agaḻidiruddudal, 5 செ.கு.வி. (v.i). பயிரிடுதற்காகச் சிறிய பள்ளங்களைத் தூர்த்துச் சமமாக்குதல் ; to fill up small pits and level the ground for cultivation. 'புன்செய்த் திடல் கல்லி அகழி திருத்தி' (S.I.I. v, 216);.
அகழு	அகழு agaḻu, பெ. (n.) பெருமரம் (அக.நி.); ; tooth leaved tree of Heaven.
அகழெலி	அகழெலி agaḻeli, பெ. (n..) வளை தோண்டும் எலி (பிங்,);. ; field rat, Millardia meltada. [அகழ் + எலி.]

அகளங்கம்	அகளங்கம் agaḷaṅgam, பெ. (n.) 1. மாசின்மை ; blemishlessness. "அகளங்க வுருவுடைய னாகலின்" (செங்கழு. விநா. பிள். அம். 2);; 2. ஒரு கனிய நஞ்சு (சீதாங்க பாடாணம்); (மூ.அ.); ; a mineral poison. [அ + களங்கம். 'அ' எதிர்மறை முன்னொட்டு.] களங்கம் பார்க்க ;see kalarigam.
அகளங்கன்	அகளங்கன் agaḷaṅgaṉ, பெ. (n.) 1. மாசிலாதவன் ; one free from impurity. "அகளங்க னனகன்" (நல். பாரத. ஆரணிய, கௌசிக. 77);. 2. புத்தன் (திவா.); ; the Buddha. [அ + களங்கன்.]
அகளம்	அகளம் agaḷam, பெ. (n.) 1. *சாடி (பிங்.); ; jar. 2. மிடா (திவா.); ; large earthen pot. 3. நீர்ச்சால் ; bucket. "அகளத் தன்ன நிறைகனை" (மலைபடு..104);; 4. யாழின் பத்தர் ; head of the lute, being shaped like a bowl, resonator. [அகல் + அம் - அகலம் → அகளம்.]
அகளுதி	அகளுதி agaḷudi, பெ. (n.) வேம்பு (பச்.மு.); ; margosa tree.
அகற்சி	அகற்சி agaṟci, பெ. (n.) 1. அகலம் ; breadth. "அன்ன மாபெருங் கயிலையி னகற்சியும் நிவப்பும்" (உபதேசகா. கைலை. 14);. 2. பிரிவு ; separation. "அயலோ ராயினு மகற்சி மேற்றே" (தொல். பொருள். அகத். 38);. 3. துறவறம் ; ascetic life. "அருளொடு புணர்ந்த வகற்சியானும்" (தொல். பொருள். புறத். 21);. ம. அகல்ச (பிரிவு); ; க. அகலிகெ (பிரிவு); ; தெ. அகலுட (பிரிவு);.
அகற்றம்	அகற்றம் agaṟṟam, பெ. (n.) பரப்பு ; width, expanse. "எயில தகற்றமும்" (பெருங். மகத. 14;25);. [அகல் → அகற்று → அகற்றம்.]
அகற்றல்	அகற்றல் agaṟṟal, தொ. பெ. (vbl.n.) மந்திர வலிமையால் ஒருவரை ஓரிடத்தினின்று நீங்கச் செய்தல் (திருக்காளத். பு. 33; 23); ; causing a person to quit his place through magic. [அகல் → அகற்று → அகற்றல்.]

அகற்று-தல்	அகற்று-தல் agaṟṟudal, 2 பி.வி. (v.caus.) 1. விரிவுபடுத்துதல் ; to widen, broaden, extend. "களிறுசென்று களன.கற்றவும்" (புறநா. 26 ; 3);. 2. பெருகச்செய்தல் ; to increase. "மடங்கொன் றறிவகற்றுங் கல்வி" (நீதி நெறி. 3);. 3. நீக்குதல் ; to remove. "இன்பம் பெருக்கி யிருள கற்றி" (திருவாச. 47;11);. ம. அகற்றுக ; க. அகலிசு ; தெ. அகலின்சு (விரிவுபடுத்துதல்);. [(அகல் (த.வி.); → அகற்று (பி.வி.);.]
அகறல்	அகறல் agaṟal, பெ. (n.) 1. அகலம் (சூடா); ; width, extension. 2. கடத்துதல் ; passing beyond. "அடர்மலர்க் காற் குங் கட்கு மகறலால்" (இரகு. மாலை. 35);. 3. நீங்கல் ; separation, removal. "அகறலினாற் பிறருடல் போற்றன்னுடலந் தனினு முறுதிதருமபிமான மின்மையேயாகி" (வேதா. சூ.459);. [அகல் + தல் - அகறல்.]
அகன்	அகன் agaṉ, பெ. (n.) 1. உள் ; inside. 2. மனம் ; mind. 3. காதல் ; love. [அகம் → அகன் (போலி);.] அகன் agaṉ, பெ. (n.) கணவன் (மலை.); ; husband. அகன் agaṉ, பெ.எ. (adj.) அகன்ற ; broad. "சிலம்பாற் றகன்றலை" (சிலப். 11;108);. "அகன்பணை" (திருக்கோ. 11);, "அகன் மணி" (திவா.);. [அகல் → அகன்.]

அகன்றிசைப்பு	அகன்றிசைப்பு agaṉṟisaippu, பெ. (n.) செய்யுளில் உரைநடை கலக்கும் யாப்புக் குற்றம் ; defect in poetical composition caused by the introduction of prose in verse. "கானக நாடன் கருங்கோன் பெருமலைமே லானை கிடந்தாற்போ லாய பெருங்கற்க டாமே கிடந்தன கொல்லோ வவையேற்றிப் பெற்றிப் பிறக்கி வைத்தா ருளர் கொல்லோ" 'இது முன் செய்யுளாய் வந்து இறுதி பரவிக் கட்டுரையாய் வந்தமையால், அகன்றிசைப் பென்னுங் குற்றமாயிற்று" (யாப். வி. 35, உரை, பக். 404);. [அகன்று + இசைப்பு.] யாப்பு முறையினின்று அகன்று இசைப்பது அகன்றிசைப்பு எனப்பட்டது.
அகன்றில்	அகன்றில் agaṉṟil, பெ. (n.) ஆண் அன்றில்; male Greek-partridge. "குறுங்கான் அகன்றில்" (ஐங்குறு. 381. பா.வே.);. [மகன்றில் → அகன்றில்.] "மகன்றில் பார்க்க ;see maganril.
அகனம்	அகனம் agaṉam, பெ. (n.) வேங்கைமரம் (பச்.மூ.); ; Indian kino tree. ஒ.நோ ; அசனம்.
அகனாதி	அகனாதி agaṉāti, பெ. (n.) 1. கொடுவேலி (சித்.அக.); ; Ceylon leadwort. 2. இதள் (வை.மூ.); ; quick Silver. ஒ.நோ. ; அசுனாதி.
அகனைந்திணை	அகனைந்திணை agaṉaindiṇai, பெ. (n.) குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை என்னும் ஐந்திணைக்குமுரிய இருதலைக் காதல் ; the five forms of reciprocated love related to the five natural regions of the Tamil country. "மக்கள் நுதலிய அகனைந் திணையும்" (தொல். பொருள். அகத். 54);. [அகம் → அகன் + ஐந்திணை.]
அகாந்தம்	அகாந்தம் akāndam, பெ. (n.) தான்றி (பச்.மூ.); ; belleric myrobalan. [அக்கந்தம் → அகாந்தம்.] அக்கந்தம் பார்க்க ;see akkandam.
அகாமம்	அகாமம் akāmam, பெ. (n.) காமமின்மை ; absence of desire or lust. [அ + காமம். 'அ' எதிர்மறை முன்னொட்டு.] காமம் பார்க்க ;see {kāmam.}

அகாமவினை	அகாமவினை akāmaviṉai, பெ. (n.) அறியாது அல்லது விருப்பவுணர்ச்சியின்றிச் செய்யுஞ் செயல் ; unintentional action. "கிருகபதியகாம வினையினுக்குப் பரிகாரம் பகர்ந்திடுவர்" (சிவதரு. பரிகார, 2);. [அ + காமம் + வினை.] அகாமவினை akāmaviṉai, பெ. (n.) விரும்பாமலே செய்யும் தொழில்; unintentional action. "கிருகபதி யகாம வினையினுக்குப் பரிகாரம் பகர்ந்திடுவர்" (சிவதரு. பரிகார-2);.
அகாரம்	அகாரம் akāram, இடை. (part.) 'கரம்' என்பது 'அ' என்னும் எழுத்தின் சாரியை. அகரம் = அ. 'அ' என்பதும் அகரம்' என்பதும் மெய்யெழுத்தின் சாரியை. க = க், ககரம் = க் 'கரம்' என்பது குறிற்கே யுரிய சாரியை யாதலின், 'அகாரம்' என்றோ 'ககாரம்' என்றோ உரைநடையிற் குறித்தல் வழுவாம். "ரகார ழகாரம் குற்றொற் றாகா" (தொல். எழுத்து. மொழி. 16); என்பது செய்யுள் வடிவான நூற்பாவாதலின், 'அகரம்' என்பது "அகாரம்' என இன்னோசையும் இசைநிறைவும்பற்றி நீண்டொலித்தது. இதை இயல்பென்று கொள்வது தவறாகும். வடமொழியிலக்கணம் தமிழிலக்கணத்திற்குப் பிந்தியதும் அதைத் தழுவியதுமாதலின், தமிழ்முறையறியாது நெடிற்குரிய காரச் சாரியையையும் குறிற்கேற்றிக்கொண்டது. இதையறியாத பிற்காலத் தமிழிலக்கண நூலாசிரியரும் வடநூல் முறையைப் பின்பற்றுவராயினர். கரம், காரம், கான் பார்க்க ;see karam, karam, kdn. அகாரம் akāram, பெ. (n.) வீடு (பிங்.);; house. [Skt. agara → த. அகாரம்.]
அகாரவுப்பு	அகாரவுப்பு akāravuppu, பெ. (n.) கல்லுப்பு (வை.மூ.); ; rock-salt. [அ+-காரம் + உப்பு - அகாரவுப்பு. 'அ' எதிர்மறை முன்னொட்டு.]
அகாலச்சாவு	அகாலச்சாவு akālaccāvu, பெ. (n.) இளமை அல்லது மூப்பிற்கு முந்திய சாவு ; premature or early death. [அ + காலம் + சாவு.]
அகாலப் பிள்ளைப்பேறு	அகாலப் பிள்ளைப்பேறு akālappiḷḷaippēṟu, பெ. (n.) உரிய காலத்திற்குமுன் பிள்ளை பெறுகை ; premature delivery of child. [அ + காலம் + பிள்ளை + பேறு.]

அகாலப்பேறுகாலம்	அகாலப்பேறுகாலம் akālappēṟukālam, பெ. (n.) அகாலப் பிள்ளைப்பேறு பார்க்க ;see agala-p-pillai-p-peru. [அ + காலம் + பேறு + காலம்.]
அகாலம்	அகாலம் akālam, பெ. (n.) 1. தகாத அல்லது உரிய காலமல்லாத காலம்; inauspicious or inopportune time. "அகாலத்தி லுன்னுடை யுடலைவிட நினைப்பதென்" (ஞானவா. பிரகலாத. 61);. 2. பஞ்ச காலம் (வின்.); ; times of scarcity. [அ + காலம். 'அ' எதிர்மறை முன்னொட்டு.] காலம் பார்க்க ;see kalam.
அகாலவுண்டி	அகாலவுண்டி akālavuṇṭi, பெ. (n.) காலந் தவறி யுண்ணும் உணவு ; untimely meal. [அ + காலம் + உண்டி.]
அகாலவுணவு	அகாலவுணவு akālavuṇavu, பெ. (n.) அகால வுண்டி பார்க்க ;see agala-v-undi. [அ + காலம் + உணவு.]
அகி	அகி agi, பெ. (n.) இரும்பு (பிங்.); ; iron. அகி1 agi, பெ. (n.) பாம்பு; snake. "கடி யகிப்பிணி தீர்ந்ததன்பின்" (சேதுபு. இராமனருச். 30.);. [Skt. ahi → த. அகி.] அகி2 agi, பெ. (n.) 1. ஈயம்; lead plumbum. 2. ஒருவகை மரம்; a kind of tree. 3. கதிரவன்; the sun (சா.அக.);.

அகில	அகில agila, பெ. (n.) மாதர் அணியும் ஒலிக்குங் காற் சிலம்பு (பொதி.நி.); ; anklets, worn by women that produce a tinkling sound while walking. அகில agila, கு.பெ.அ. (adj.) நாடு அல்லது உலகுதழுவிய; all. அகில இந்தியத் தொழிளாளர் சங்கம் (இக்.வ.);. அகில இந்திய வானொலி;அகில உலகப் புகழ் (இ.வ.);. [Skt. a-kila → த. அகில.]
அகிர்	அகிர் agir, பெ. (n.) தலைப் பொடுகுவகை (இராட்.); ; a kind of scurf, dandruff (R);. ஒ.நோ; அசறு.
அகில்	அகில் agil, பெ. (n). 1. ஒருவகை நறுமண மரம் ; eagle-wood, Aquilaria agallocha. 2. அகில் மரத்தின் அடியிலும் கிளைகளிலுமிருந்தும் பெறப்படும் நறும்பிசின் ; a fragrant resin called agar obtained from the trunk and branches of eagle-wood. ம. க., து. அகில் ; தெ. அகரு, பர். அகலு. Heb. aghalim; L. aquilla ; Port, aguila ; Sp. Aguila ; Gk. Agallochon ; E. eagle-wood. agila, agalloch; Skt. agaru; Pkt. agaluya, agara. ["கள்ளி வயிற்றி னகில்பிறக்கும்" என்று நான்மணிக்கடிகை (6); கூறுவதால், அகின்மரம் ஒருவகை முண்மரமாயிருக்கலாம். கள் = முள். கள் → கள்ளி = முட்செடி, முண்மரம்.] அக்கு = அகில். அஃகு = நுண்மை, கூர்மை, அஃகு → அக்கு → அக்கில் → அகில். ஒ.நோ.; முள் = நுண்மை, கூர்மை.] "யானைவெண் கோடும் அகிலின் குப்பையும்" (சிலப். 25 ; 37); குன்றக்குறவர் சேரன் செங்குட்டுவனுக்குக் காணிக்கையாகப் படைத்ததனாலும், "குடமலைப் பிறந்த கொழும்பஃ றாரம்" (சிலப். 10 ; 1.06); என்பதற்கு, அருஞ்சொல்லுரை யாசிரியர் "தாரம்-சந்தனம் அகில் முதலாயின" என்று உரை வரைந்திருப்பதனாலும், தமிழகத்திலும்; "குணதிசை மருங்கிற் காரகி றுறந்து"
அகில்வகை	அகில்வகை agilvagai, பெ. (n.) அருமணவன், தக்கோலி, கிடாரவன், காரகில் முதலிய அகில் வகைகள் ; different varieties of cagle-wood, the chief of them being arumanavaŋ, {takkōli}. {kidāravan}, and karagil. 'அருமணவன், தக்கோலி, கிடாரவன், காரகிலென்று சொல்லப்பட்ட பலவகைத்தாய தொகுதியும்' (சிலப். 14;108, அடியார்க். உரை);. 'அருமணம்' என்பது கீழைக்கடல் தீவுகளுள் ஒன்று. அங்கிருந்து வந்தது அருமணவன். 'கிடாரவன்' என்பது கடாரத்தினின்று வந்ததுபோலும் ! 'கடாரம்' என்பது காழகம் (Burma); அல்லது சுமதுரை (Sumatra);. "புகைக்கினுங் காரகில் பொல்லாங்கு கம ழாது" என்று நறுந்தொகை (26); பாடுவதால், காரகில் தலைசிறந்ததா யிருந்திருக்கலாம்.

அகில்விறகு	அகில்விறகு agilviṟagu, பெ. (n.) பண்டைநாட்செல்வமகளிர் கூதிர்காலத்தில் குளிர்காய நெருப்பெரிக்கும் அகிற்கட்டை ; blocks of eagle. wood used in olden days by women of noble families as fuel for kindling fire, to warm themselves during winter. "முகிறோய் மாடத் தகிறரு விறகின் மடவரன் மகளிர் தடவுநெருப் பமர்ந்து நறுஞ்சாந் தகலத்து நம்பியர் தம்மொடு குறுங்க ணடைக்குங் கூதிர்க் காலையும்" (சிலப். 14; 98-101);.
அகிலங்கட்டை	அகிலங்கட்டை agilaṅgaṭṭai, பெ. (n.) அகிற் கட்டை பார்க்க ;see agir-kattai. [அகில் + அம் + கட்டை.]
அகிலுறுப்பு	அகிலுறுப்பு agiluṟuppu, பெ. (n.) ஒரு கலவைப் புகைப்பொருளின் ஆறுறுப்புகளுள் ஒன்றான அகில் ; eagle-wood as one of the six ingredients of a mixed fragrant fumigant. [அகில் + உறுப்பு.] அயிர், தேன், பிசின், பச்சிலை, சந்தனம், அகில் என்பன அவ்வாறுறுப்புகள். The six ingredients are sugar-candy, honey, resin, patchouli, sandal and eagle-wood. "நேர்கட்டி செந்தே னிரியாசம் பச்சிலை ஆர மகிலு றுப்போ டாறு" (சிலப். 5;14, அடியார்க். உரை);. இவற்றுள் அயிரும் அகிலும் முதன்மையானவை. அவ்விரண்டினாலுமே ஒரு புகைக்கலவை அமைந்திருக்கலாம். "குடதிசை மருங்கின் வெள்ளயிர் தன்னொடு குணதிசை மருங்கிற் காரகி றுறந்து" (சிலப். 4 ; 3.5-6);, "இருங்கா ழகிலொடு வெள்ளயிர் புகைப்ப" (நெடுநல். 56);.
அகிற்கட்டை	அகிற்கட்டை agiṟgaṭṭai, பெ. (n.) அகில்மரக் கட்டை ; block of eagle-wood. [அகில் + கட்டை.] மறுவ. அகிலங்கட்டை, அகிற்குறடு.
அகிற்குடம்	அகிற்குடம் agiṟguḍam, பெ. (n.) அகில் புகைக்குங் கலம் ; vessel meant for burning agar incense. "அகிற்குடம் பரப்பி" (சீவக. 2391);. [அகில் + குடம்.]
அகிற்குறடு	அகிற்குறடு agiṟguṟaḍu, பெ. (n.) 1. அகிற் கட்டையால் செய்யப்பட்ட பாதக்குறடு ; slipper made of eagle-wood. 2. அகிற் கட்டை பார்க்க ;see agir-kattai. [அகில் + குறடு.]

அகிற்கூட்டு	அகிற்கூட்டு agiṟāṭṭu, பெ. (n.) அகில், கற்பூரம், காசுக்கட்டி, தேன், ஏலம் முதலியன சேர்ந்த நறுமணக் கலவை ; a fragrant mixture of agar, camphor, catechu, honey, cardamom and other spices. [அகில் + கூட்டு.] "உந்துசந் தனங்கர்ப் பூர முடனெரி காசு செந்தே னந்தவே லங்க ளென்ப வகிற்கூட்டு" (சூடா. 12;36); என்பதில், அகில் விட்டுப் போயிருத்தல் வேண்டும் ; அல்லது சந்தனத்தை அகிலாகக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும்.
அகிற்சாந்தம்	அகிற்சாந்தம் agiṟcāndam, பெ. (n.) காரகிற் கட்டையை நீர் தோய்த்து உரசியமைத்த சந்தனம் போன்ற தேய்வை அல்லது திண் குழம்பு ; eagle-wood made into paste. "காழகிற் சாந்தம்" (சிலப். 13;115);. [அகில் + சாந்தம்.] மறுவ. அகினெய்
அகிற்புகை	அகிற்புகை agiṟpugai, பெ. (n.) அகிற் கட்டையை யெரிப்பதால் எழும் நறும் புகை ; fragrant fumes of burning eagle-wood. [அகில் + புகை.]
அகினெய்	அகினெய் agiṉey, பெ. (n.) அகிற்சாந்தம் பார்க்க ;see agir-candam. [அகில் + நெய்.]
அகீர்த்தி	அகீர்த்தி aārtti, பெ. (n.) கீர்த்தியின்மை, அவமானம் ; ill-fame, disgrace. [அ + கீர்த்தி. 'அ' எதிர்மறை முன்னொட்டு.] கீர்த்தி பார்க்க ;see kirtti.
அகுட்டம்	அகுட்டம் aguṭṭam, பெ. (n.) மிளகு (வின்.); ; black pepper.
அகுடம்	அகுடம் aguḍam, பெ. (n.) கடுகுரோகிணி (மலை.); ; black hellebore.
அகுணியகில்	அகுணியகில் aguṇiyagil, பெ. (n.) செம்பில் (L.); ; cup-calyxed white cedar.

அகுதை	அகுதை agudai, பெ. (n.) சோழனொருவன் மகள் ; name of the daughter of a Côla king. அஃதை பார்க்க ;see akdai. அகுதை agudai, பெ. (n.) ஒரு கொடையாளி ; a philanthropist. "மணநாறு மார்பின் மறப்போ ரகுதை" (புறநா. 347;5);. இவன் பெயர் அஃதை என்றும் எழுதப்படும். அகுதை akutai, பெ. (n.) குறுநில மன்னன் பெயர்; name of the chieftain. "வயங்கு பெருந்தானை அகுதை" (அகம் 112.); க.அகுந்தலெ (உயர்வு-மேன்மை); [ஆகு-ஆகுந்தி-அகுந்தி-(பெருக்கம், மிகுதி, உயர்வு, தலைமை]
அகும்பை	அகும்பை agumbai, பெ. (n.) கவிழ்தும்பை (மலை.); ; species of Trichodesma.
அகுல்	அகுல் agul, பெ. (n.) அடுப்பு ; oven. [ஒருகா. அழல் → அகல் → அகுல்.]
அகுலாதிகம்	அகுலாதிகம் agulātigam, பெ. (n.) கரிசலாங் கண்ணி (சித்.அக.); ; a medicinal plant, usually found in marshy places.
அகுலி	அகுலி aguli, பெ. (n.) நறுவிலி (மலை); ; sebestan species and its varieties. நறுவலி பார்க்க ;see naruwili. Note The correct spelling is 5 நறுவிழி, but colloquially it is நறுவிலி. பின் வருவன நறுவிலியின் வகைகள் (The following are the different species);; சிறு நறுவிலி – Cordia myxa. பெறு நறுவிலி – a variety bearing large fruits-Cordia obliqua. நாய் நறுவிலி – Cordia monoica. பொன் நறுவிலி – Cordia sebestena (speciosa);. நாறு நறுவிலி — Eugenia jambolana. (caryophyllifolia);. அச்சி நறுவிலி — Cordia sebestena.
அகுலோதிகம்	அகுலோதிகம் agulōtigam, பெ. (n.) கருங் கொடுவேலி (சித்.அக.); ; a black variety of Ceylon leadwort.

அகுவைக்கட்டி	அகுவைக்கட்டி aguvaiggaṭṭi, பெ. (n.) அரையாப்பு (சங்.அக.); ; venereal tumour in the groin.
அகுளுதி	அகுளுதி aguḷudi, பெ. (n.) வேப்பமரம் ; margosa tree, Azadirachta indica. அகுளுதி aguḷudi, பெ. (n.) அகுளுதி பார்க்க;see aguludi.
அகுளை	அகுளை aguḷai, பெ. (n.) கல்லடிச் சேம்பு (சித்.அக.); ; an inferior variety of $émbu.
அகுன்றி	அகுன்றி aguṉṟi, பெ. (n.) இசைக்கருவிவகை (அக.நி.); ; a kind of musical instrument.
அகை-தல்	அகை-தல் agaidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தளிர்த்தல் ; to sprout. "கொய்குழை யகைகாஞ்சி" (கலித். 74;5);. 2. செழித்தல் ; to thrive, flourish, grow well, as vegetation. "சுயமயை வயனிறைக்கும்" (மதுரைக் 92);. 3. மலர்தல் ; to blossom, to expand. "அகைமத்தத் தளி வர்க்கத் தளகக்கொத் தினரே" (தக்கயாகப். 98);. ம. அக ; க. அகெ ; தெ., கூ. ஆகு ; து., அத்தெ குட. அகெ ; கோண். ஆசீ ; கொலா. எத் ; குரு. அகரார்ன. [உல் → உல்லரி = தளிர். உல் → உல → உலவை = பசுந்தழை. உல் → உள் → உழு → உகு → உகை → அகை. ஒ.நோ ; நுல் → நுள் → நுழு → நுழை - நுழாய் = இளம்பாக்கு. நுழு → நுகு → துகும்பு = பனங்குருத்து. முல் → முள் → முழு → முகு → முகை = அரும்பு.] அகை-தல் agaidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1 எரிதல் ; to burn. "அகையெரி யானாது" (கலித். 139 ; 26);. 2. வருந்துதல் ; to suffer. "அகையே லமர்தோழி" (சீவக. 1524);. [அழல் → அழு → அகு → அகை. அழல் = நெருப்பு.]

அகை-த்தல்	அகை-த்தல் agaittal, 2 பொ.வி. (com.v.) 1. தளிர்த்தல், கிளைத்தல் ; to sprout. "குப்பைக் கீரை கொய்கண் ணகைத்த" (புறநா. 159;9);. 2. மலர்த்துதல் ; to spread or expand by force. அகைத்தல் - வலிய மலர்த்தலுமாம் (தக்க யாகப். 98);. [உகு → உகை → அகை. அகை = தளிர்த்தல்.] அகை-த்தல் agaittal, 4 செ.குன்றாவி, (v.t.) வருத்துதல், துன்புறுத்துதல் (சூடா.);; to trouble, oppress. [அழல் → அழு → அகு → அகை. அழல் = மனம் எரிதல், வருந்துதல்.] அகை-த்தல் agaittal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) விட்டு விட்டுச் செல்லுதல் (தொல். பொருள். செய். 229, பேரா. உரை); ; to quit, desert, leave behind. --. 4. செ.குன்றாவி. (v.t.); 1. ஒடித்தல், முறித்தல் ; to break. "உம்பலகைத்த வொண்முறி யாவும்" (மலைபடு. 429);. 2. அடித்தல் (பிங்.);; to beat. 3. அறுத்தல்;
அகைப்பு	அகைப்பு agaippu, பெ. (n.) வருத்தம், முயற்சி, மனத்திட்பம், அதன் விளைவு ; suffering, effort, result of effort, effect of will. "அண்டந் திருமால்கைப்பு" (திவ். இயற். 4;37);. [அழு → அழல் = நெருப்பு, எரிவு. அழலுதல் = எரிதல், பொறாமை கொள்ளுதல். அழு → அழுங்கு. அழுங்குதல் = வருந்துதல், துன்புறுதல். அழுங்கு → அழுக்கு = பொறாமை. அழு → அகு → அகை. அகைதல் = எரிதல்.] அகைப்பு agaippu, பெ. (n.) இடையிடை விட்டுச் செல்லுகை ; movements with breaks for stopping. "அகைப்பு வண்ணம்" (தொல். பொருள். செய். 221);. [உகை → அகை → அகைப்பு.] அகைப்பு agaippu, பெ. (n.) 1. எழுச்சி; rising, elevation. 2. மதிப்பு ; esteem. "அகைப்பில் மனிசரை" (திவ். இயற். 4;38);. [உகத்தல் = உயர்தல். உ.க → உகை. உகைத்தல் = எழுதல், உயரக் குதித்தல், எழும்புதல். உகை → அகை.]
அகைப்புவண்ணம்	அகைப்புவண்ணம் agaippuvaṇṇam, பெ. (n.) "அகைப்பு வண்ணம் அறுத்தறுத் தொழுகும்" (தொல். பொருள். செய். 221);. [அக்கு = துண்டு, கூறு. அக்கு → அகு → அகை. அகைத்தல் = கூறுபடுத்துதல், அறுத்தல், அறுத்தறுத்து அல்லது விட்டு விட்டுச் செல்லுதல் அகை = கூறுபாடு.]

அகைமம்	அகைமம் agaimam, பெ. (n.) 1. புல்லுருவி (பச்.மூ); ; honey-suckle, mistletoe. 2. கருந்தாளி மரம் (சித்.அக.); ; a tree, Diospyros ebenum.
அகையாறு	அகையாறு agaiyāṟu, பெ. (n.) கிளையாறு ; river branch. 'இவ்வூர் அகையாறும் ஆக இறையிலி' (S.I.I. ii, 56);. [அகை + ஆறு.]
அகைவாய்க்கால்	அகைவாய்க்கால் agaivāyggāl, பெ. (n.) கிளை வாய்க்கால் (S.I.I. iii, 171); ; subsidiary canal. [அகை + வாய்க்கால், அகை = கிளை.]
அகோரி	அகோரி aāri, பெ. (n.) மோதிரக்கண்ணிச்செடி ; species of Hugonia (L.);.
அகோரை	அகோரை aārai, பெ. (n.) இரண்டரை நாழி கைக் கால அளவு (வின்.); ; hour, a measure of time. அகோரை aārai, பெ. (n.) வெப்பநாள்; a sultry day (சா.அக.);. த.வ. முதுவேனில். [Skt. a-ghora → த. அகோரை.]
அகோவனம்	அகோவனம் aāvaṉam, பெ. (n.) தரிசு ; waste land. 'இத்தேவர் பழந்தேவதானத்தில் அகோவனமாகக் கிடந்த திடலை' (S.I.I. vii, 309);.
அங்கங்கு	அங்கங்கு aṅgaṅgu, சு.வி.எ. (demons. adv.) அந்தந்த இடத்தில் ; here and there, at different places. 'அங்கங்கு குறுணி அளந்துகொட்டிக் கிடக்கிறது' (பழ.);. [அங்கு + அங்கு.]
அங்கங்கே	அங்கங்கே aṅgaṅā, சு.வி.எ. (demons. adv.) அங்கங்கு பார்க்க ;see angangu. "அங்கங்கே கலைகள் தேறும் அறிவன்போல் இயங்கும்" (திருவிளை. தருமிக்கு. 19);. [அங்கு + அங்கு + ஏ.]
அங்கடத்தன்	அங்கடத்தன் aṅgaḍattaṉ, பெ. (n.) பாசிப்பயறு ; green gram, Phaseolus mungo (சா.அக.);.

அங்கடியிங்கடி	அங்கடியிங்கடி aṅgaḍiyiṅgaḍi, சு.வி.எ. (demons.adv.) அங்குமிங்கும் ; here and there (Näfi.);. அங்கிடியிங்கிடி (தொ.வ.);. [அங்கு + இடை + இங்கு + இடை.]
அங்கண்	அங்கண் aṅgaṇ, சு.வி.எ. (demons. adv.) அவ்விடம் ; there. "அங்க ணுற்றிலர்" (கந்தபு. சூரன்தண்டஞ் 29);. [அங்கு + அண்.] அங்கண் aṅgaṇ, பெ. (n.) 1. அழகிய கண் ; beautiful eye. 2. கண்ணோட்டம் ; kindness, favouritism. "அங்க ணுடைய னவன்" (கலித். 37 ; 22);. [அம் + கண் - அங்கண். அம் = அழகிய, பொருந்திய, அன்பான.] அங்கண் aṅgaṇ, பெ. (n.) அழகிய இடம் ; beautiful spot. "அங்கண் விசும்பி னகனிலா" (நாலடி. 151);. [அம் + கண் - அங்கண். அம் = அழகிய, கண் = இடம்.]
அங்கண்ணன்	அங்கண்ணன் aṅgaṇṇaṉ, பெ. (n.) 1. அழகிய கண்ணுடையவன் ; one with beautiful eyes. 2. மிகுந்த ஆர்வமுள்ளவன் ; one who is very affectionate. "அங்கண்ண னுண்டவென் னாருயிர்க்கோதிது" (திவ். திருவாய். 9.6 ; 6);. | 3. சிவன் ; {Śiva.} [அம் + கண் + அன் - அங்கண்ணன்.]

அங்கணம்	அங்கணம் aṅgaṇam, பெ. (n.) 1. சாய்கடை (சலதாரை); ; drain, ditch, sewer. 'ஊரங் கண நீர் உரவுநீர் சேர்ந்தக்கால்" (நாலடி. 175);. 2. சாய்கடை யொட்டிய உள்முற்றம் ; inner courtyard in a house, 3. சேறு (பிங்.); ; mud. 4. கட்டடப் பிரிவு (இராட்.); ; division of a building chamber, room (R.);. 5. இரு தூண்களுக்கு கிடைப்பட்ட இடம் (இராட்.); ; space between two pillars (R.);. க. அங்கண 6. நான்கு தூண்களுக்கிடைப்பட்ட இடம் (C.G.); ; space enclosed by four pillars. 7. மனைக்குரிய 72 சதுர அடி நிலப்பரப்பளவு (C.G.);; superficial measure for house sites, about 12 ft. long by 6ft. broad. தெ. அங்கணமு. 8. இடம் (திருநூற். 18, உரை);; space, place. ம. அங்கணம். ம. அங்கணம் ; க., து, வ. பிராகி, மரா. அங்கண ; தெ. அங்கணமு; குவி. அங்கணி ; பா. அங்கணம் ; குச். ஆங்குணம் ; இந். அங்கண், ஆங்கண். [வங்கு → அங்கு. அங்குதல் = சாய்தல். வளைதல். அங்கு + அணம் - அங்கணம். கழிநீர் செல்லும் சாய்கடை, வாட்டஞ்சாய்வாயிருப்பதால் அங்கணம் எனப்பட்டது.]
அங்கணன்	அங்கணன் aṅgaṇaṉ, பெ. (n.) 1. கண்ணழகன்; one who has beautiful eyes. "அங்கணனுக்குரியார்" (கம்பரா. பால. கடிமண. 96);. 2. அருளாளன், அருட்பார்வையன் ; one who has gracious eyes. "அழக னங்கணன்" (கம்பரா. அயோத். சித்திர. 1);. 3. சிவன்;{Śiva,} as gracious-eyed. "அங்கணனே யருளாய்" (தேவா. 7.25;4);. அங்கணன் aṅgaṇaṉ, பெ. (n.) அங்கண பாடாணம் பார்க்க;see angina-padanam (சா.அக.);.
அங்கணாளன்	அங்கணாளன் aṅgaṇāḷaṉ, பெ. (n.) 1. கண்ணோட்ட முடையவன் ; gracious person, as one who looks with favour. "அறனறிந் தொழுகு மங்க ணாளனை" (கலித்.144 ; 70);. 2. சிவபெருமான் ; Lord Siva. "கைக்கொண்ட அங்கணாளன் றிருவுருவம்" (காஞ்சிப்பு. சிவ்புண். 33);. [அங்கண் + ஆளன் - அங்கணாளன்.]

அங்கணி	அங்கணி aṅgaṇi, பெ. (n.) சிவை (மலைமகள்); (சங். அக.); ; Malaimagal (Pārvat);, as gracious eyed. அங்கணி aṅgaṇi, பெ. (n.) கற்றாழை (மலை.); ; aloe. Skt. afganä.
அங்கணிதம்பூண்டு	அங்கணிதம்பூண்டு aṅgaṇidambūṇṭu, பெ. (n.) பருத்தி ; cotton plant, Gossypium arboreum (சா.அக.);.
அங்கணேல்-தல்	அங்கணேல்-தல் aṅgaṇēltal, துயிலுணர்தல் (தூக்கத்தினின்று விழித்தல்) ; to awake. "தேவியை......... அங்கணேற்றபிற் காணாது" (பெருங். வத்தவ. 7.92);. [அங்கண் + ஏல் - அங்கணேல்.]
அங்கத்தவர்	அங்கத்தவர் aṅgattavar, பெ. (n.) அவ்விடத்திலுள்ளவர் ; the inhabitants of that place as opposed to "this place'. அங்கத்தவரானால் என்ன, இங்கத்தவரானால் என்ன? (உ.வ.);. [அங்கு + அத்து + அவர்.]
அங்கத்து	அங்கத்து aṅgattu, பெ.எ. (adj.) அவ்விடத்து ; of that place. [அங்கு + அத்து. 'அத்து' இடப்பொருட் சாரியை.]
அங்கதச்செய்யுள்	அங்கதச்செய்யுள் aṅgadacceyyuḷ, பெ. (n.) வசைப்பாட்டு, அங்கதப்பாட்டு ; satire, lampoon. "வசையொடும் நசையொடும் புணர்ந்தன் றாயின் அங்கதச் செய்யுள் என்மனார் புலவர்" (தொல். பொருள். செய். 125);. [அங்கதம் + செய்யுள்.]
அங்கதப்பாட்டு	அங்கதப்பாட்டு aṅgadappāṭṭu, பெ. (n.) அங்கதச் செய்யுள் பார்க்க ;see arigada-c-ceyyul. "அங்கதப்பாட்டவற்றளவோ டொக்கும்" (தொல். பொருள். செய். 152);. [அங்கதம் + பாட்டு.]

அங்கதம்	அங்கதம் aṅgadam, பெ. (n.) 1. வசை, பழிப்பு ; abuse 'அங்கத மென்பது வசை' (தொல். பொருள். செய். 124, பேரா. உரை);. 2. அங்கதச் செய்யுள் பார்க்க ;see arigada-c-ceyyul. 3. பொய் (அக.நி.); ; falsehood. "அங்கதந் தானே அரில்தபத் தெரியின் செம்பொருள் கரந்த தெனவிரு வகைத்தே" (தொல். பொருள். செய். 120);. "செம்பொரு ளாயின் வசையெனப் படுமே" (தொல். பொருள். செய். 121);. "மொழிகரந்து சொலினது பழிகரப் பாகும்" (தொல், பொருள். செய். 122);. அங்கதம் aṅgadam, பெ. (n.) தோட்கடகம் வாகுவளையம் ; bracelet worn on the upper arm. "புயவரை மிசை .... அங்கதம்" (திருவிளை. மாணிக். 12);. ம. அங்கதம் ; க., வ. அங்கத ; தெ. அங்கதமு. [அங்குதல் = வளைதல். அங்கு → அங்கதம் = வளையல், கடகம்.] அங்கதம் aṅgadam, பெ. (n.) 1. யானையின் உணவு ; food of elephants. "போந்த பிடியினமு மங்கதங் கிட்டாம லறமெலிந்து" (பஞ்ச. திருமுக. 158);.
அங்கதர்	அங்கதர் aṅgadar, பெ. (n.) வசைகூறுவோர் ; those who use abusive language, revilers. "பொலா வங்கதர்க் கெளியே னலேன்" (தேவா. 3.297;10);.
அங்கப்பால்	அங்கப்பால் aṅgappāl, பெ. (n.) தாய்ப்பால் (முலைப்பால்); ; mother's milk. "அங்கப்பா லுண்ணாமல் தேகம் உதித்தீரோ" (பெண் -மதி மாலை, 30);.
அங்கபடி	அங்கபடி aṅgabaḍi, பெ. (n.) ஏறுமிதி, அடிதாங்கி; stirrup (W.);. 'அங்கவடி' என்றும் கூறப்படும். க. அங்கவடி ; தெ. அங்கவணெ ; து. அங் கோலெ.
அங்கபறைநாதி	அங்கபறைநாதி aṅgabaṟaināti, பெ. (n.) இலவங்கப்பட்டை ; Cinnamomum zeylanicum (சா.அக.);.
அங்கபாதி	அங்கபாதி aṅgapāti, பெ. (n.) முடக்கொற்றான் ; balloon-vime, s. cl., Cardiospermum halicacabum (சா.அக.);.

அங்கம்	அங்கம் aṅgam, பெ. (n.) கொன்றை (பச்.மு.); ; Indian laburnum. அங்கம் aṅgam, பெ. (n.) வரிவகை (T.A.S. iii. 266); ; a petty cess. அங்கம் aṅgam, பெ. (n.) கட்டில் ; couch, bedstead, cot. "அணையங்க மீதே" (திருப்பு.128);. அங்கம் aṅgam, பெ. (n.) வெட்டுகை (பொதி.நி.); ; cutting, chopping. அங்கம் aṅgam, பெ. (n.) 1. பாடலிபுத்திரத்திற்குக் கிழக்கில் உள்ள ஒரு பழைய நாடு ; an ancient country which lay east of Pātaliputra, modern Patna. "அங்கநாடி.துவும்" (கம்பரா. பால. தாடகை. 2);. 2. அந்நாட்டு மொழி (திவா.); ; language of that country. சிவபெருமானால் எரிக்கப்பட்ட காமனின் உடம்பு (அங்கம்); வீழ்ந்த இடத்தைத் தன்னுட் அங்கநாடெனப்பட்டதென்பது பிற்காலக் கட்டுக்கதையாகும்
அங்கம்மா	அங்கம்மா aṅgammā, பெ. (n.) அங்காளம்மை, காளியின் ஒரு வடிவம் ; name of a form of Kali. ம. அங்கம்ம ; க., தெ. அங்கம்மா, அங்களம்ம. [அம் + காளி + அம்மை – அங்காளியம்மை → அங்காளியம்மா → அங்காளம்மா → அங்கம்மா.]
அங்கமண்	அங்கமண் aṅgamaṇ, பெ. (n.) அழமண் ; fuller's earth (சா.அக.);.
அங்கமணி	அங்கமணி aṅgamaṇi, பெ. (n.) மணப்பெண் கணவன் வீட்டிற்குத் தன்னுடன் கொண்டு செல்லும் சீர்வரிசை ; dowry in the form of jewels, clothes, furniture, vessels, etc., which a married girl takes with her to her new home. "இதுக்கு அங்கமணி செய்யலாவதே" (திவ். திருமாலை, 37, வியா.);. க. அங்கமணி அங்கமணி aṅkamaṇi, சிற்பங்களிற் காணலாகும் ஓர் மார்பணி; chest cover seen in statues. (5:71.). [அங்கம்+மணி]
அங்கமணிக்கூடை	அங்கமணிக்கூடை aṅgamaṇikāṭai, பெ. (n.) மணப்பெண்ணிற்குக் கூடையில் வைத்துக் கொடுக்கும் வரிசை (இராட்.);; a basket of presents to a bride (R.);. [அங்கமணி + கூடை]

அங்கமணிப்பணம்	அங்கமணிப்பணம் aṅgamaṇippaṇam, பெ. (n.) சீர்வரிசைப் பணம் (S.I.I. vi, 152);; dowry money. [அங்கமணி + பணம்.]
அங்கயற்கண்ணி	அங்கயற்கண்ணி aṅgayaṟkaṇṇi, பெ. (n.) மதுரையிற் கோயில்கொண்டிருக்கும் மீனக் கண்ணி (மீனாட்சி); யம்மை ; Minaksi, Goddess of the Madurai temple. "அங்கயற் கண்ணி தன்னொடு மமர்ந்த வாலவாய்" (தேவா. 3.378; 1);. [அம் + கயல் + கண்ணி.]
அங்கர்	அங்கர் aṅgar, பெ. (n.) அங்கநாட்டார் ; inhabitants of {Aṅgadēśa.}. "அங்கர் மாகத ராரியர்" (திருவிளை. திருமண. 74);. அங்கர் aṅgar, பெ. (n.) அங்கநாட்டார்; argadesa, the country about Benares, "அங்கர் மாகத ராரியர்" (திருவிளை. திருமண. 74);. [Skt. anga → த. அங்கர்.]
அங்கர்கோமான்	அங்கர்கோமான் aṅgarāmāṉ, பெ. (n.) அங்க நாட்டரசனான கன்னன் (சூடா);; Karṇa, king of {Aṅgadeśa.}. அங்கர்கோமான் aṅgarāmāṉ, பெ. (n.) அங்கநாட்டை ஆட்சிசெய்த கண்ணன்;(சூடா);; Karnan, as king of anga-desam. [அங்கர் + கோமான்.] [Skt. anga → அங்கர்.]
அங்கரமாதி	அங்கரமாதி aṅgaramāti, பெ. (n.) ஒருவகைச் செய்நஞ்சு (கௌரி பாடாணம்); (இராட்.); ; a processed arsenic (R.);.
அங்கரமோதகி	அங்கரமோதகி aṅgaramōtagi, பெ. (n.) கருதாரத்தை (சித்.அக.); ; a species of narattai.
அங்கரவல்லி	அங்கரவல்லி aṅgaravalli, பெ. (n.) பெருங் குறிஞ்சா (சித்.அக.); ; a species of scammony swallow-wort.
அங்கராயர்	அங்கராயர் aṅgarāyar, பெ. (n.) கள்ளர்குலப் பட்டப்பெயர்களுள் ஒன்று (கள்ளர் சரித். பக். 145);; a title of Kallars.
அங்கலாப்பு	அங்கலாப்பு aṅgalāppu, பெ. (n.) அங்கலாய்ப்பு பார்க்க ;see angalayppu.

அங்கலாய்-த்தல்	அங்கலாய்-த்தல் aṅgalāyttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. துயருறுதல் ; to lament, grieve, sorrow. "அங்கலாய்ப் பாளே" (இராமநா. ஆரணிய. பக். 187);. 2. பொறாமை கொள்ளுதல்; to be envious, jealous. 'ஆடுமறித்தவன் செய் விளையுமா, அங்கலாய்த்தவன் செய் விளையுமா? (பழ.);. --, 4 செ.குன்றாவி. (v.t); வெஃகுதல் (இச்சித்தல்);; to covet (W.);. [அகம் + கலாய் - அங்கலாய். அகம் = மனம். கலாய்த்தல் = கலகித்தல், கலங்குதல்.]
அங்கலாய்ப்பு	அங்கலாய்ப்பு aṅgalāyppu, பெ. (n.) 1. கலக்கம் ; disquiet, mental worry. 2. அருவருப்புக் கொள்கை ; becoming disgusted. 3. பேராவல் (யாழ்.அக.);; yearning. 4. பேராசை (சங்.அக.); ; greed. ம. அங்கலாய்க்க ; க., து. அங்கலாப்பு ; தெ. அங்கலார்ச்சு. [அகம் + கலாய் – அகங்கலாய் → அங்கலாய். அகம் - மனம், கலாய்த்தல் - கலகித்தல், கலங்குதல்.]
அங்கலி	அங்கலி aṅgali, பெ. (n.) கொங்கை (சித்.அக.); ; breast. அங்கலி aṅkali, பெ. (n.) பசி; hunger. தெ. ஆங்கிலி [அங்கல்-வயிறு கருங்கல். பசி. அங்கல்-அங்கலி]
அங்கவடி	அங்கவடி aṅgavaḍi, பெ. (n.) 1. அங்கபடி பார்க்க ;see ariga-padi. 2. பாலூட்டியின் காதிலுள்ள அங்கவடி போன்ற சிற்றெலும்பு ; stirrup-bone.
அங்கவம்	அங்கவம் aṅgavam, பெ. (n.) பழவற்றல் ; dried fruit (சா.அக.);.
அங்கவன்	அங்கவன் aṅgavaṉ, பெ. (n.) ஒரு கனிய நஞ்சு (வை.மு.); ; a mineral poison. மறுவ. அங்கணன்

அங்கனம்	அங்கனம் aṅgaṉam, வி.எ. (adv.) அப்படி. அங்ஙன் ; so, in that manner, thus. [ஆங்கனம் → அங்கனம்.] அங்கனம் aṅgaṉam, பெ. (n.) அங்கணம் பார்க்க ;see anganamo.
அங்கனி	அங்கனி aṅgaṉi, பெ. (n.) கற்றாழை (மலை.);; aloe. அங்கணி பார்க்க ;see angani. Skt. afiganä
அங்கா-த்தல்	அங்கா-த்தல் aṅgāttal, 3 செ.கு.வி. (v.i) வாய் திறத்தல் ; to open the mouth. "அஆ ஆயிரண் டங்காந்தியலும்" (தொல். எழுத்து. பிறப்.3);. து. அங்காவுனி குட. அங்கால் ; கூ. அங் கலங்க ; குவி. அங்கலசலி ; பர். அங்கலங்க மா. அங்கலெ ; கொலா. அங்கசி ; குரு. அங்கல் ; கோண். அங்ஙல் ; மண். அங்லா ; மங். அங்கை. [ஆ → அங்கா. 'ஆ' வாய்திறத்தல் ஒலிக் குறிப்பு.]
அங்கா	அங்கா aṅgā, பெ. (n.) 1. வாய்திறப்பு ; opening the mouth. "அங்கா முயற்சி" (நன். 86);. 2. கொட்டாவி; yawn.

அங்காடி	அங்காடி aṅgāṭi, பெ. (n.) 1. கடை, கடைத்தெரு ; bazaar, bazaar street. "அரசுலிழை திருவி னங்காடி வீதியும்" (சிலப். 14;179);. 2. நாட்சந்தை; daily market. 'அங்காடி மேயும் பழங்கன்று ஏறாதலும் உண்டு' (பழ.);. 'அங்காடி விலையால் எங்கோடிப் போனாளோ !' (பழ.);. 'அங்காடி விலையை (கூடையை); அதிர அடிக்காதே' (பழ.);. 'அங்காடிக்காரியைச் சங்கீதம் பாடச் சொன்னால் வெங்காயம் கறிவேப்பிலை என்பாள்' (பழ.);. ம. அங்காடி. ; க., தெ., கோத அங்காடி ; து., இரு. அங்கடி, அங்காடி ; துட. ஒதொடி ; கொலா. அங்கடி ; நா. அங்காறி ; பர். அங் கொட் ; சிங். அங்கணிய. [அம்முதல் (தெ.); = விற்றல். கடை = இடம். கடை → கடி → காடி என்று திரிந்திருக்கலாம். அம் + காடி - அங்காடி.] பண்டைத் தமிழக மாநகர்களில், சிறப்பாக வேந்தர் தலைநகர்களில், நாள்தொறும் பகலிலும் மாலையிலும் பல பண்டங்களும் விற்கும் அங்காடிச் சந்தைகள் நடைபெற்று வந்திருக்கின்றன. பகற்சந்தை 'நாளங்காடி' யென்றும், மாலைச் சந்தை 'அல்லங்காடி' யென்றும் பெயர் பெற்றிருந்திருக்கின்றன. "நடுக்கின்றி நிலைஇய நாளங் காடியில்" (சிலப். 5 ; 63);. 'அல்லங்காடியு முண்டாதலின், இதனை நாளங்காடி யென்றார்' (அடியார்க். உரை);.
அங்காடிக்கூலி	அங்காடிக்கூலி aṅgāṭikāli, பெ. (n.) கடைவரி (I.M.P.Tj. 119);; tax collected from stalls put up in the bazaar. [அங்காடி + கூலி.]
அங்காடி கூறு-தல்	அங்காடி கூறு-தல் aṅgāṭiāṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பண்டங்களை விற்குமாறு பெயர் சொல்லிக் கூவுதல் (இராட்); ; to cry out the names of goods for sale in order to attract buyers (R.);.
அங்காடிப்பண்டம்	அங்காடிப்பண்டம் aṅgāṭippaṇṭam, பெ. (n.) 1. கடைச்சரக்கு ; article sold in the market. 2. கடையில் வாங்கக்கூடிய சரக்கு; article available in the market. 'அங்காடிப் பண்டங்கிடீர் எனக்கரிதாயிற்று' (திவ். திருநெடுந். 16, வியா);. 3. எளிதாய்ப் பெறக்கூடியது ; that which is easily obtained. [அங்காடி + பண்டம்.]
அங்காடிப்பாட்டம்	அங்காடிப்பாட்டம் aṅgāṭippāṭṭam, பெ. (n.) [அங்காடி + பாட்டம்.]
அங்காடிபாரி-த்தல்	அங்காடிபாரி-த்தல் aṅgāṭipārittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) மனவரசாளுதல் (மனோராஜ்யம் பண்ணுதல்);, வானக்கோட்டை கட்டுதல் ; to build castles in the air.
அங்காத்தான்	அங்காத்தான் aṅgāttāṉ, பெ. (n.) தான்றி (பச்.மூ.);; belleric myrobalan. அக்காந்தி பார்க்க ;see akkāndi.

அங்காப்பு	அங்காப்பு aṅgāppu, பெ. (n.) 1. வாய் திறக்கை ; opening the mouth. "முயற்சியுள் அஆ அங்காப் புடைய" (நன். 76);. 2. நீர்வேட்கை ; thirst. "அங்காப் பொழிய வருணனுக்கு" (அழகர் கலம். 68);. [ஆ → அங்கா → அங்காப்பு.]
அங்காரி	அங்காரி aṅgāri, பெ. (n.) வெண்காரம் (மு.அ.);; borax. அங்காரி aṅgāri, பெ. (n.) அங்காரதாளிகை, 2 பார்க்க;see angarataligai (சா.அக.);. [Skt. angara → த. அங்காரி.]
அங்காலே	அங்காலே aṅgālē, சு.வி.எ. (demons. adv.) அங்கே (யாழ்ப்.); ; there (J.);. அங்காலே இங்காலே அலையாதே (இ.வ.);. [அங்கு + ஆல் + ஏ.]
அங்காளகை	அங்காளகை aṅgāḷagai, பெ. (n.) கரும்பு (பச்.மூ.);; sugar-cane. [அம் + காளகை. காளம் → காளகம் → காளகை. காளம் = கருமை.]
அங்காளதேவி	அங்காளதேவி aṅgāḷatēvi, பெ. (n.) அங்காளம்மை ; a Goddess. "அங்காள தேவியெனை யாண்டுகொண்ட சோதி" (பஞ்ச. திருமுக. 670);. [அங்காளி + தேவி - அங்காளிதேவி - அங்காளதேவி.]
அங்காளம்மை	அங்காளம்மை aṅgāḷammai, பெ. (n.) அங்காளம்மைத் தெய்வம் ; a Goddess. 'அங்காளம்மைத் தெய்வம் அகப்பைக்கூர் வழியாய் வரும்' (பழ.);. [அங்காளி + அம்மை - அங்காளியம்மை → அங்காளம்மை.] தெ. அங்காளம்ம பெண்தெய்வப் பெயர்கட்குமுன், அழகை உணர்த்தும், 'அம்' என்னும் முன்னொட்டுச் சேர்ப்பது மரபு. ஒ.நோ ; அம் + கயற்கண்ணி - அங்கயற் கண்ணி. இம் முறையில், காளி அங்காளியெனப்பட்டாள். காளி தூய தமிழ்த் தெய்வம் என்பதும், காளி என்னும் பெயர் தூய தமிழ்ச்சொல் என்பதும் 'காளி' என்னும் உருப்படியில் விரிவாக விளக்கப்படும்.

அங்காளி	அங்காளி aṅgāḷi, பெ. (n.) பாலைநிலத் தெய்வமாகிய ; Goddess Kali, a female deity. [அம் + காளி - அங்காளி.]
அங்கிங்கு	அங்கிங்கு aṅgiṅgu, கு.வி.எ. (adv.) அங்கே அல்லது இங்கே ; here or there. "அங்கிங் கெனாதபடி" (தாயு. கடவுள். 1);. [அங்கு + இங்கு.]
அங்கிட்டு	அங்கிட்டு aṅgiṭṭu, கு.வி.எ. (adv.) 1. அவ்விடம், அவ்விடத்தில் ; there, yonder. 'அங்கிட்டுப் பிறந்து' (ஈடு, 6.8;11);. 2. அப்பால் ; away. அங்கிட்டுப்போ (உ.வ.);. ம. அங்கோட்டு [அங்கு + இட்டு.]
அங்கிட்டு இங்கிட்டு (அங்கிட்டிங்கிட்டு)	அங்கிட்டு இங்கிட்டு (அங்கிட்டிங்கிட்டு) aṅgiṭṭuiṅgiṭṭuaṅgiṭṭiṅgiṭṭu, கு.வி.எ. (adv.) அந்தப் பக்கம் அல்லது இந்தப் பக்கம் ; this side or that side. என் மகன் என்னை அங்கிட்டிங்கிட்டுப் போகவிடமாட்டான் (உ.வ.);.
அங்கிடியிங்கிடி	அங்கிடியிங்கிடி aṅgiḍiyiṅgiḍi, கு.வி.எ. (adv.) அங்கடியிங்கடி பார்க்க ;see arigadi-yirigadi.
அங்கிடுதத்தி	அங்கிடுதத்தி aṅgiḍudaddi, பெ. (n.) நிலை கெட்டவன் (யாழ். அக.);; a person of vagrant habits. 2. அடிக்கடி கட்சி மாறுபவன் ; one who frequently changes his party, turn-coat. [அங்கு + இடு + தத்தி.]
அங்கிடுதிருப்பினர்	அங்கிடுதிருப்பினர் aṅgiḍudiruppiṉar, பெ. (n.) குறளை கூறுபவ-ன்-ள் ; tale-bearer. 'அங்கிடுதிருப்பி எங்கடி போனாய், சின்னண்ணன் செத்த இழவுக்குப் போனேன்' (பழ.);. [அங்கு + இடு + திருப்பி.]
அங்கிடுதுடுப்பன்	அங்கிடுதுடுப்பன் aṅgiḍuduḍuppaṉ, பெ. (n.) குறளை கூறுவோன் (இராட்.); ; tale-bearer. 2. அடிக்கடி கட்சி மாறுவோன் (வின்.); ; one who frequently changes his party, turn-coat (W.);. 3. நாடோடி (வின்.); ; vagrant (W.);.

அங்கிடுதொடுப்பி	அங்கிடுதொடுப்பி aṅgiḍudoḍuppi, பெ. (n.) குறளை கூறுவோன் ; slanderer, tale-bearer. 'அங்கிடுதொடுப்பிக்கு அங்கிரண்டு குட்டு, இங்கிரண்டு சொட்டு' (பழ.);.
அங்கு	அங்கு aṅgu, சு.வி.எ. (demons. adv.) அவ்விடம் அவ்விடத்தில், அவ்விடத்திற்கு ; there, thither. 'அங்கும் இருப்பான் இங்கும் இருப்பான், ஆக்கின சோற்றுக்குப் பங்கும் இருப்பான்' (பழ.);. 'அங்கும் தம்பி இங்கும் தம்பி அகப்பட்டுக் கொண்டான் தும்மட்டிப்பட்டன்' (பழ.);. [ஆங்கு → அங்கு.] அங்கு aṅgu, பெ. (n.) உடலுறுப்பு; limb of the body (சா.அக.);. [Skt. anga → த. அங்கு.]
அங்குசம்	அங்குசம் aṅgusam, பெ. (n.) 1. யானைத் துறட்டி ; elephant goad. "அங்குசம் கடாவ ஒருகை" (திருமுருகு 110);, "பகழிங்குசமும்" (கந்தபு. உற்பத். விடைபெ. 37);. 2. வாழை (மலை.); ; plantain. ம. அங்குசம் ; க. அங்குச ; தெ. அங்குசமு, அங்குசம் ; Skt. ankusa. [அங்குதல் = வளைதல், அங்கு → அங்குசம்.] 'அங்குசம்' என்னும் சொல் பண்டையிலக்கிய வழக்கில் இடம்பெறுவதாலும், தமிழ் வேரினின்று பிறந்திருத்தலாலும், அங்கதம் (வளையல், கொடுவாய்); என்னுஞ் சொல்லைப் பெரிதும் ஒத்திருத்தலாலும், வாழையென்னும் பொருளுடைமையாலும், 'வி' கரம் சேர்ந்து 'கொள்' என்னும் கூலத்தைக் குறித்தலாலும், இங்குத் தென்சொல்லாகக் கொள்ளப்பட்டது. வாழை குலை தள்ளியபின், சிறப்பாகப் பூ விரியுமுன், அங்குசம் போன்ற தோற்றங் கொள்ளுதலால் அங்குசம் என்னும் உவமையாகுபெயர் பெற்றதுபோலும் ! அங்குசம் aṅgusam, பெ. (n.) தையற்காரரின் விரற்கூடு (இராட்);; thimble. [Skt. angusthan → த. அங்குசம்.]
அங்குசவி	அங்குசவி aṅgusavi, பெ. (n.) கொள் (வின்.); ; horse gram. [அங்குசம் →- அங்குசவி.] கொள்ளுக்காய் வளைந்து அங்குசத்தை ஒரு புடையொத்திருப்பது கவனிக்கத்தக்கது. காணம், கொள் என்னும் பெருவழக்கான பெயர்களும், இப்பொருட்காரணம் பற்றியனவே. அப் பெயர்களைக் காண்க.
அங்குசோலி	அங்குசோலி aṅgucōli, பெ. (n.) அறுகம்புல் (மூ.அ.); ; harialli grass, Cynodon dactylon.

அங்குத்தி	அங்குத்தி aṅgutti, பெ. (n.) அங்குற்றி பார்க்க ;see angurri.
அங்குத்தை	அங்குத்தை aṅguttai, பெ. (n.) 1. அவ்விடம்; that place. 'அங்குத்தை வார்த்தையை இங்கே சொல்லி' (ஈடு);. 2. தேவீர், பெரும்பாலும் சிவ மடங்களில் வழங்குவதும் 'தாங்கள்' என்னுஞ் சொல்லினும் உயர்வு மிக்கதுமான ஒரு முன்னிலைச்சொல் ; "your worthiness", "your holiness' a term of highest respect, used in the second person singular chiefly in Saiva mutts. அங்குற்றி பார்க்க ;see angurri.
அங்குமிங்கும்	அங்குமிங்கும் aṅgumiṅgum, வி.எ. (adv.) அவ்விடத்தும் இவ்விடத்தும்; here and there. அங்குமிங்கும் திரிகிறான் (உ.வ.); [அங்கும் + இங்கும்.]
அங்குமிங்கும்பாடி	அங்குமிங்கும்பாடி aṅgumiṅgumbāṭi, பெ. (n.) 1. ஒரு கட்சியை வெளிப்படையாகவும் மற்றொரு கட்சியை மறைவாகவும் சேர்ந்தவன் (வின்.);; one who is an overt member of one party while being a secret member of another (W.);. 2. மாறுபட்ட இருவேறு கட்சிகளைச் சேர்ந்தவனாக நடிப்பவன் அல்லது ஏமாற்றுபவன் ; double crosser, double - dealer. 3. நம்பத் தகாதவன் ; unreliable person. [அங்கும் + இங்கும் + பாடி.]
அங்குரம்	அங்குரம் aṅguram, பெ. (n.) குப்பைமேனி (வின்.); ; Indian acalypha. அங்குரம்1 aṅguram, பெ. (n.) நீர் (நாநார்த்த.);; water. [Skt. ankura → த. அங்குரம்.] அங்குரம்2 aṅguram, பெ. (n.) 1. வாழை; plantain tree, Musa parasidiaca. 2. பூண்டின் முளை; the shoot of plant. 3. முளை; sprout from a seed. "அங்குரம் போல் வளர்ந்தருளி" (பெரியபு. திருஞா. 53);. 4. குருதி; blood. 5. மயிர்; hair. [Skt. ankura → த. அங்குரம்.]
அங்குள்	அங்குள் aṅguḷ, பெ. (n.) குறட்டைப்பழம், சவுரிப்பழம் (வை.மூ.);; bitter snake-gourd.

அங்குற்றி	அங்குற்றி aṅguṟṟi, பெ. (n.) திருமடத் தம்பிரான்கள்' போலும் உயர்ந்தோரை. நோக்கி வழங்கும் முன்னிலை உயர்வுச் சொல் ; a term of highest respect, meaning 'your worthiness' pr your holiness", used in addressing religious dignitaries like heads of mutts. [அங்கு + உறு + இ - அங்குற்றி. அங்கு + உறு + ஐ - அங்குற்றை.] மறுவ. அங்குத்தி, அங்கத்தி, அங்குற்றை, அங்குத்தை. அவ்விடத்திருந்தாய் (வினையாலணையும் பெயர்); என்பது சொற்பொருள் ; கண்ணியம் மிக்க அல்லது தெய்வத்தன்மையுள்ள தாங்கள் என்பது கருத்துப் பொருள். 'இ', 'ஐ' முன்னிலை யொருமை யீறுகள். றகர வடிவுச் சொற்கள் திருந்தினவும், தகர வடிவுச் சொற்கள் அவற்றின் திரிபுகளும் ஆகும். நீர், நீங்கள், தாங்கள், அங்குற்றி (அங்குற்றை); என்பன, முறையே ஒன்றினொன்று உயர்ந்த முன்னிலைப் பெயர்கள்.
அங்குற்றை	அங்குற்றை aṅguṟṟai, பெ. (n.) அங்குற்றி பார்க்க ;see angurri.
அங்கூதியிற்கூதி	அங்கூதியிற்கூதி aṅātiyiṟāti, பெ. (n.) கோட்சொல்லி ; tale - bearer, back - biter. 'அங்கூதி இங்கூதி அடுப்பூதி" (பழ.);. [அங்கு + ஊதி + இங்கு + ஊதி.]
அங்கே	அங்கே aṅā, வி.எ. (adv.) அவ்விடத்தில்; there. 'அங்கே கண்டான் இங்கே செய்கிறான்' (பழ.);. 'அங்கேண்டி மகளே கஞ்சிக்கு அழுகிறாய், இங்கே வாடி காற்றாய்ப் பறக்கலாம்' (பழ.);. [அங்கு + ஏ.]
அங்கேக்கு	அங்கேக்கு aṅākku, வி.எ. (adv.) அவ்விடத்திற்கு (ஆம்); ; thither (Ām);.
அங்கேயிங்கே	அங்கேயிங்கே aṅāyiṅā, வி.எ. (adv.) 1. அந்தப் பக்கம் அல்லது இந்தப் பக்கம்; this side or that side. அங்கேயிங்கே பார்க்கக் கூடாது (உ.வ.);. 2. அங்குமிங்கும்; here and there. அங்கே யிங்கே போகக் கூடாது (உ.வ.);. [அங்கே + இங்கே.]

அங்கை	அங்கை aṅgai, பெ. (n.) உள்ளங்கை ; palm of hand. "அக்கேபோ லங்கை யொழிய விரலழுகி" (நாலடி. 123);. [அகம் + கை - அங்கை (மரூஉப் புணர்ச்சி);.]
அங்கையில் வட்டா-தல்	அங்கையில் வட்டா-தல் aṅgaiyilvaṭṭātal, 6 செ.கு.வி. (v.i.) அடைதற்கு மிக எளிதாக அண்மையிலிருத்தல் ; to be at hand; to be | within one's reach. "அங்கையில் வட்டா மிவளெனக் கருதுகின் றாயே" (தில். பெரிய தி. 10.9 ; 3);.
அங்கொன்றிங் கொன்றாக	அங்கொன்றிங்கொன்றாக aṅgoṉṟiṅgoṉṟāka, வி.எ. (adv.) நீண்ட இடையிட்டு ; sparsely, at distant intervals. அங்கொன்றிங்கொன்றாக நட்டிருக்கின்றான் (உ.வ.);. [அங்கு + ஒன்று + இங்கு + ஒன்று + ஆக.]
அங்கோடிங்கோடு	அங்கோடிங்கோடு aṅāṭiṅāṭu, வி.எ. (adv.) அங்குமிங்கும் (ஈடு. 1.4; 9);; here and there. [அங்கோடு + இங்கோடு.]
அங்ஙன்	அங்ஙன் aṅṅaṉ, வி.எ. (adv.) அங்கனம் பார்க்க ;see anganam. அங்ஙன் aṅṅaṉ, வி.எ. (adv.) அவ்விடம் ; there. "நம்மொடு மங்கன் குலாவினான்" (திருக் காளத். பு, 16 ; 16);. [அங்ஙனம் → அங்கன்.]
அங்ஙனம்	அங்ஙனம் aṅṅaṉam, வி.எ. (adv.) 1. அவ்விடம் ; there, in that place. 2. அவ்வகை, அப்படி ; in that manner. [அங்கனம் → அங்ஙனம்.]
அங்ஙனே	அங்ஙனே aṅṅaṉē, வி.எ. (adv.) 1. அவ்விடம் ; there, in that place. "அன்பருக் கங்ஙனே யமிர்தசஞ் சீவிபோல் வந்து" (தாயு. சுக. 4);. 2. அவ்வகை அப்படி ; in that manner. "அங்ஙனே வடமொழியில் வசனங்கள் சிறிது புகல்வேன்" (தாயு. சித்தர். 10);. [அங்ஙன் + ஏ.]
அங்ஙனேயிங்ங னே	அங்ஙனேயிங்ஙனே aṅṅaṉēyiṅṅaṉē, வி.எ. (adv.) அங்கேயிங்கே ; here and there.

அஙினே	அஙினே aṅiṉē, வி.எ. (adv.) அங்கே, there. அஙினே போய்ப் பார் (இ.வ.);.
அஙினேயிஙினே	அஙினேயிஙினே aṅiṉēyiṅiṉē, வி.எ. (adv.) அங்கேயிங்கே; here and there. அஙினே யிஙினே கிடக்கிறதை யெல்லாம் பொறுக்கு (இ.வ.);.
அச்சக்கொடை	அச்சக்கொடை accakkoḍai, பெ. (n.) அச்சத் தாற் கொடுக்குங் கொடை (சுக்கிர நீதி, 145);; gift made out of fear of something or somebody. [அச்சம் + கொடை.]
அச்சகம்	அச்சகம் accagam, பெ. (n.) 1. நீர்முள்ளி (மலை.);; species of Hygrophila (Lex.);; a thorny plant, nail-dye—Barleria longifolia alias Suellia longifolia (சா.அக.);. 2. ஈரவுள்ளி ; onion, Allium leepa. அச்சகம் accagam, பெ. (n.) அச்சடிக்கும் இடம் ; printing press. [அச்சு + அகம்.]
அச்சங்கரனை	அச்சங்கரனை accaṅgaraṉai, பெ. (n.) அச்சாணிக்கொடி பார்க்க ;see accapi-k-koli.
அச்சங்கொடி	அச்சங்கொடி accaṅgoḍi, பெ. (n.) ஒருவகைக் கொடி ; a kind of creeping plant, climbing Indian linden, Grewia heterotricha (சா.அக.);.
அச்சச்சுவை	அச்சச்சுவை accaccuvai, பெ. (n.) அகச்சுவை எட்டனுள் ஒன்றான அச்சம் ; sentiment offear or terror. "அணங்கே விலங்கே கள்வர்தம் இன்றயெனப் பிணங்கல் சாலா அச்சம் நான்கே" (தொல், பொருள். மெய்ப். 8);. [அச்சம் + சுவை.]
அச்சடல செயநீர்	அச்சடல செயநீர் assaḍalaseyanīr, பெ. (n.) வேகாதுப்பு செயநீர், மாந்த உடலினின்று சித்தர்கள் மட்டுமே அறிந்த ஒரு கமுக்க முறையில் செய்யப்பட்ட ஓர் அனைத்துக் கரைப்பான் நீர்மம் ; a liquid preparation from the human body made by a secret process known only to Siddhās. It is a universal solvent (சா.அக.);.

அச்சடி	அச்சடி accaḍi, பெ. (n.) அச்சடிச்சீலை பார்க்க ;see accadi-c-cilai. "நினைத்தால் எடுப்பார்கள் நெருஞ்சிப்பூ அச்சடியை" (நா.பா.);. [அச்சு + அடி.]
அச்சடி-த்தல்	அச்சடி-த்தல் accaḍittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t) 1. உருக்கெழுத்தைப் பதித்தல்; to print, as a book. 2. முத்திரையைப் பதித்தல் ; to stamp, impress pattern. ம. அச்சடி [அச்சு + அடி.]
அச்சடிச்சீலை	அச்சடிச்சீலை accaḍiccīlai, பெ. (n.) சித்திர வண்ணம் அல்லது ஓலிய வுருவம் பதிக்கப்பட்ட ஆடை ; chintz. ம. அச்சன் சேல [அச்சு + அடி + சீலை.]
அச்சடிச்சேலை	அச்சடிச்சேலை accaḍiccēlai, பெ. (n.) அச்சடிச்சீலை பார்க்க ;see accadi-a-cilai. [அச்சு + அடி + சேலை.]
அச்சடியன்	அச்சடியன் accaḍiyaṉ, பெ. (n.) அச்சடிச்சிலை (செ. அக.);. - சாயப்புடைவை வகை (யாழ். அக.);; a kind of chintz for saree. [அச்சு + அடி + அன்.]
அச்சடியோலை	அச்சடியோலை accaḍiyōlai, பெ. (n.) முத்திரையிடப்பட்ட ஓலை ; stamped ōlai (palm leaf prepared for writting);. ம. அச்சடியோல [அச்சு + அடி + ஓலை.]
அச்சடுக்கி	அச்சடுக்கி accaḍukki, பெ. (n.) அச்சுக்கோப்பாளன் ; compositor. [அச்சு + அடுக்கு + இ (ஒருமையீறு);.]
அச்சடுக்கு-தல்	அச்சடுக்கு-தல் accaḍukkudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) உருக்கெழுத்தைச் சொல்லாகக் கோத்தல் ; to compose, set up type to form words. [அச்சு + அடுக்கு.]

அச்சடை	அச்சடை accaḍai, பெ. (n.) கீழ்காய்நெல்லி ; a small medicinal plant, Phyllanthus niruri. "மிரியல் வழுதுணை மூலமா லூர மச்சடை" (தைலவ. தைல. 4);.
அச்சடையாளம்	அச்சடையாளம் accaḍaiyāḷam, பெ. (n.) 1. அடிமை யென்பதைக் காட்டுஞ் சூட்டுக் குறி (கிறித்.வ.);; marks branded on the body of a slave. 2. முத்திரை யச்சுருவம் ; stamped impression. 3. 2-sylloum J told; resemblance, as in bodily features. [அச்சு + அடையாளம்.]
அச்சத்தி	அச்சத்தி accatti, பெ. (n.) கத்தரி (மு.அ.);; brinjal.
அச்சத்திரி	அச்சத்திரி accattiri, பெ. (n.) கத்தரி (சித். அக.);; brinjal.
அச்சதறி	அச்சதறி accadaṟi, பெ. (n.) ஒரு பழைய வரி (S.I.I. i. 91);; an ancient tax.
அச்சம்	அச்சம் accam, பெ. (n.) அகத்தி (திவா.);; West-Indian pea-tree, Sesbania grandiflora. அச்சம் accam, பெ. (n.) சன்னம்; thinness. இந்தத் தகடு அச்சமாயிருக்கிறது (உ.வ.);. அச்சம் accam, பெ. (n.) வெரு (பயம்); ; fear, dread, terror. 'அச்சம் அற்றவன் அம்பலம் ஏறுவான் (பழ.);. 'அச்சம் ஆண்மை குலைக்கும்' (பழ.);. ம. அச்சம்; க. அஞ்சிகெ. அச்சம்1 accam, பெ. (n.) வைப்புநஞ்சு (சங்.அக.);; a mineral poison. அச்சம்2 accam, பெ. (n.) அன்னை (பொதி. நி. 19, பிம்);; mother. [த. அச்சி → Pkt. ajja → த. அச்சம்.]
அச்சம்பேரளம்	அச்சம்பேரளம் accambēraḷam, பெ. (n.) சிகப்பு அடுக்கலரி அல்லது இரட்டைச் சிகப்பலரி ; South sca rose, Nerium odorum (சா.அக.);.

அச்சமம்	அச்சமம் accamam, பெ. (n.) முயிற்றுப்புல் (மலை.);; species of grass.
அச்சமரம்	அச்சமரம் accamaram, பெ. (n.) நான்முகப் புல்லுருவி ; a plant-parasite, Saccharum spontaneum (சா.அக.);.
அச்சமாடல்	அச்சமாடல் accamāṭal, பெ. (n.) பிறர்க்கு அச்சமுண்டாகப் பேசுதல் ; talk meant for frightening others, intimidating talk. "அழுக்கா றவாவஞ்ச மச்ச மாடலும்" (நன்.. 31);. [அச்சம் + ஆடல். ஆடல் = பேசுதல்.]
அச்சமாமுகம்	அச்சமாமுகம் accamāmugam, பெ. (n.) புல்லுருவி ; honeysuckle, mistletoe, Loranthus elasticus (சா.அக.);.
அச்சமாயிதம்	அச்சமாயிதம் accamāyidam, பெ. (n.) செங்சுழற்றிக் கொடி ; a red species of creeper, Molucca bean, Caesalpinia bonducella (சா.அக.);.
அச்சயில்கரணை	அச்சயில்கரணை accayilkaraṇai, பெ. (n.) ஒரு முட்கொடி; axil-spined.jack. அச்சாணிக்கொடி பார்க்க ;see accdni-k-ködi.
அச்சரக்காய்ச்சல்	அச்சரக்காய்ச்சல் accarakkāyccal, பெ. (n.) அச்சர நோயுடன் வருங் காய்ச்சல் (வின்.);; fever accompanying thrush, Febris aphthosa. [அச்சரம் +_காய்ச்சல்.]
அச்சரம்	அச்சரம் accaram, பெ. (n.) பெரும்பான்மை பிள்ளைப் பருவத்திலும் சிறுபான்மை இள வட்டப் பருவத்திலும் வாயில் அல்லது நாவில் சிறுசிறு கொப்புளங்களாக எழும் நோய்; thrush, aphthae, Parasitic stomatitis. ம. அக்கரம்; க., து. அக்ர; தெ. அட்சரமு. [அக்கரம் → அச்சரம்.] அச்சரம் accaram, பெ. (n.) எழுத்து (இ.வ.);; letter. த.வ. எழுத்து. [Skt. aksara → த. அச்சரம்.]

அச்சரிபுச்சரி	அச்சரிபுச்சரி accaribuccari, பெ. (n.) 1. தினவெடுக்கை ; itching sensation. 2. தொந்தரவு ; annoyance, vexation, worry, அச்சரிபுச்சரியாயிருக்கிறது (உ.வ.);.
அச்சல்	அச்சல் accal, பெ. (n.) ஒரு பாட்டம் மழை; a shower of rain. [ஒருகா. அஞ்சல் → அச்சல்.]
அச்சலச்சலாய்	அச்சலச்சலாய் accalaccalāy, வி.எ. (adv.) பாட்டம் பாட்டமாய் ; shower after shower. அச்சலச்சலாய் மழைபெய்கிறது (உ.வ.);. நளி (கார்த்திகை); மாத மழை அச்சலச்சலாய்ப் பெய்யும் (உ.வ.);. [அச்சல் + அச்சல் + ஆய்.]
அச்சலத்தி	அச்சலத்தி accalatti, பெ. (n.) சலிப்பு ; tediousness, weariness. ஒரே பாட்டைத் திரும்பத் திரும்ப கேட்கிறது எனக்கு அச்சலத்தியாயிருக்கிறது (உ.வ.);.
அச்சலத்தி புச்சலத்தி	அச்சலத்தி புச்சலத்தி accalattibuccalatti, பெ. (n.) சலிப்புணர்ச்சியின் மிகுதியைக் குறிக்கும் அச்சலத்தி என்னுஞ் சொல்லின் எதுகையிரட்டிப்பு; a duplication of the second syllable of accalatti expressing intensity of the feeling of tediousness or disgust. ஒ.தோ; அச்சரிபுச்சரி
அச்சவபிநயம்	அச்சவபிநயம் accavabinayam, பெ. (n.) ஒருவரின் அச்சவுணர்ச்சியைக் காட்டும் மெய்ப்பாடுகளைத் தோற்றுவிக்கும் உடம்பு அல்லது உறுப்புச் செய்கையான நளிநயம் ; artistic gesticulation or theatrical action which expresses the sentiment of fear. "அச்ச வவிநயம் ஆயுங் காலை யொடுங்கிய வுடம்பு நடுங்கிய நிலையும் அலங்கிய கண்ணுங் கலங்கிய வுளணுங் கரந்துவர லுடைமையுங் கையெதிர் மறுத்தலும் பரந்த நோக்கமு மிசைபண் பினவே' (சிலப். 3;13, அடியார்க். உரை);. [அச்சம் + அபிநயம். Skt. abhi-naya → த. அவிநயம்.] அவிநயத்தைத் தமிழில் நளிநயம் என்னலாம்.

அச்சவுபதை	அச்சவுபதை accavubadai, பெ. (n.) அரசன் தான் தெரிந்தெடுத்த ஒருவரை அமைச்சராகவோ வேறு உயரதிகாரியாகவோ அமர்த்து முன், அவர்க்கு உயிரச்ச முண்டுபண்ணும் ஒரு சூழ்நிலையைத் தோற்றுவித்து, அதன் வாயிலாக அவரின் மறத்தையும் உண்மைத் திறத்தையும் தேர்தல் ; King's clandestine test of a candidate's ability and honesty by exposing him to situations which call for display of courage amidst fear of death before appointing him minister or as any other high authority of State. "அச்சவுபதையாவது, (அரசன்); ஒரு நிமித்தத்தின்மேலிட்டு ஒர்மைச்சனால் ஏனையோரை அவனில்லின்கண் அழைப்பித்து. 10 'இவர் அறைபோவான் எண்ணற்குக் குழீஇயினா ரென்று தான் காவல் செய்து, ஒருவனால் இவ்வரசன் நம்மைக் கொல்வான் சூழ்கின்றமையின் அதனை நாம் முற்படச் செய்து நமக்கினிய அரசனொருவனை வைத்தல் ஈண்டையாவர்க்கு மியைந்தது; நின் கருத்தென்னை?' எனச் சூளுறவோடு சொல்லுவித்தல். (இதில்); திரிபிலனாயவழி எதிர்காலத் துந்திரிபிலனெனக் கருத்தளவையால் தெளியப்படுமென்பதாம்" (குறள், 501, பரிமே. உரை);. அரசன், அறம் பொருள் இன்பம் உயிரச்சம் என்னும் நான்கு தெளிவகைகளால் அமைச்சனையும் ஏனையுயரதிகாரிகளையும் தேர்ந்தெடுப்பது, அவரையமர்த்துமுன்பேயன்றி அமர்த்தின. பின்பன்று. திருவள்ளுவர், வலியறிதல் காலமறிதல் இடனறிதல் என்பவற்றிற்குப் பின்னும், தெரிந்து வினையாடல் என்பதற்கு முன்னும், தெரிந்து தெளிதல் என்னும் அதிகாரத்தை வைத்திருத்தலாலும்; "தேரான் பிறனைத் தெளிந்தான் வழிமுறை தீரா இடும்பை தரும்' (508);, "தேறற்க யாரையுந் தேராது தேர்ந்தபின் தேறுக தேறும் பொருள்' (509);, "தேரான் தெளிவுந் தெளிந்தான்கண் ஐயுறவும் தீரா இடும்பை தரும்ஞ (510);
அச்சழிவு	அச்சழிவு accaḻivu, பெ. (n.) முத்திரை தேய்ந்த பணம் (பணவிடு. 142); ; defaced coin, coin worn-out by use. [அச்சு + அழிவு.]
அச்சறுக்கை	அச்சறுக்கை accaṟukkai, பெ. (n.) அச்சத்தை நீக்குதல் ; removal of fear. [அச்சம் + அறுக்கை.]
அச்சறை	அச்சறை accaṟai, பெ. (n.) அச்செழுத்துகளைப் போட்டுவைக்கும் அறைகளையுடைய தட்டம் ; case (printing);. [அச்சு + அறை.]
அச்சறைத்தட்டம்	அச்சறைத்தட்டம் accaṟaittaṭṭam, பெ. (n.) அச்சறை பார்க்க ;see acc(u);-arai. [அச்சு + அறை + தட்டம்.]
அச்சறைத்தட்டு	அச்சறைத்தட்டு accaṟaittaṭṭu, பெ. (n.) அச்சறை பார்க்க ;see acc(u);-arai. [அச்சு + அறை + தட்டு.]

அச்சறை தாங்கி	அச்சறை தாங்கி accaṟaitāṅgi, பெ. (n.) அச்சறைத் தட்டுகளைச் செருகிவைக்கும் நிலைச்சட்டம்; stand (printing);. 'அச்சுத் தட்டுத் தாங்கி' என்றும் குறிக்கப்பெறும். [அச்சு + அறை + தாங்கி.]
அச்சன்	அச்சன் accaṉ, பெ. (n.) 1. தந்தை; father. 'குடநாட்டார் தந்தையை அச்சனென்றும்.... வழங்குப' (தொல். சொல். எச். 4. நச். உரை);. 2. கடவுள்; God. "அச்ச னின்றனைத் தும் விளைத் தாலென" (தணிகைப்பு. பிரமன் சிருட்டி. 23);. ம. அச்சன்; க. அச்ச அச்ச, து., குட. அத்தெ; கோத அச், குரு. அச்சோத்; பிராகி. அச்ச. [த. அத்தன் (தந்தை); → அச்சன். ஒ.நோ. பித்தன் → பிச்சன்.] 'அச்சன்' என்னும் தூய தென்சொற்கு, 'ஆர்ய' என்னும் வடசொல்லொடு எவ்வகைத் தொடர்புமில்லை. துளுவச் சொல்லின் திரிபே பிராகிருதச் சொல்லும். கடவுள் எல்லாவுயிர்கட்கும் தந்தை போலுதலால் அச்சன் எனப்பட்டார். அச்சன் accaṉ, பெ. (n.) அழிஞ்சில் ; ancola fruit plant, Alangium lamarckii.
அச்சன் முள்(ளு)	அச்சன் முள்(ளு) accaṉmuḷḷu, பெ. (n.) அச்சாணிக்கொடியில் காணப்படும் முள்(ளு);; thorn of the plant accani-k-kodi.
அச்சனம்	அச்சனம் accaṉam, பெ. (n.) நெய்வார் கருவி வகை ; a weaver's implement. 'நூல் புடவையாய்த் திரிதற்கு அச்சனம் முதலாயின ஸாதனம்' (நீலகேசி, 421, உரை);.
அச்சணம்	அச்சணம் accaṇam, பெ. (n.) வெள்ளைப் பூண்டு (பரி.அக.); ; garlic. அச்சணம் accaṇam, கு.வி.எ. (adv.) உடனே (இராட்.);; immediately. [Skt. a+kshana.]

அச்சாணி	அச்சாணி accāṇi, பெ. (n.) 1. கடையாணி; linch pin. "தேர்க் கச்சாணி யன்னார்" (குறள், 667);. 'அச்சாணி இல்லாத் தேர் முச்சானும் ஓடாது' (பழ.);. 2. நிலவேம்பு (சித்.அக.);; French chiretta. 3. கருப்பு வேம்பு (சா.அக.); ; black neem, Garuga pinnata. 4. உத்தாமணி ; hedge cotton, Daemia extensa. ம. அச்சாணி (கடையாணி); [அச்சு + ஆணி.]
அச்சாணிக்கொடி	அச்சாணிக்கொடி accāṇikkoḍi, பெ. (n.) ஒரு முட்கொடி, அச்சயில்கரணை; also accayil karanai, axle-spined jack, Cudrania javanensis. மறுவ. அச்சங்கரணை, அச்சயில்கரணை, அச்சாணிமுள்.
அச்சாணிமுள்(ளு)	அச்சாணிமுள்(ளு) accāṇimuḷḷu, பெ. (n.) அச்சாணிக்கொடி பார்க்க;see accani-k-kodi.
அச்சாணிமூலி	அச்சாணிமூலி accāṇimūli, பெ. (n.) வேலிப் பருத்தி (மலை.); ; a hedge-twiner. [அச்சாணி + மூலி.]
அச்சாப்பொங்கா	அச்சாப்பொங்கா accāppoṅgā, பெ. (n.) அச்சோப் பெண்காள் பார்க்க ;see accö-p-pepgal.
அச்சான்	அச்சான் accāṉ, பெ. (n.) அச்சிலுண்டாகும் உருவம் ; cast taken from a mould. [அச்சு + ஆன் (ஒன்றன்பாலீறு);.]
அச்சான்கொடி	அச்சான்கொடி accāṉkoḍi, பெ. (n.) அச்சங் கொடி பார்க்க ;see accarigodi.

அச்சி	அச்சி acci, பெ. (n.) 1. தாய் ; mother. 2. அக்கை (பள்.);; elder sister. 3. நாயர்குலப் பெண் ; a Nāyar woman. —, இடை. (part.); ஒரு பெண் பாலீறு ; a fem. suff. ம.., க. அச்சி [அச்சன் (ஆ.பா.); - அச்சி (பெ.பா.);. எ-டு : மருத்துவச்சி, வேட்டுவச்சி.] அச்சி acci, பெ. (n.) அகத்தி (இராசவைத்.);. West-Indian pea-tree. 2. பாலையுடைச்சி ; tender wild jack, Pajanelia sheedii. 3. பூதப்பூ (பூதபுட்பம்); ; Indian trumpet flower, Oroxylum indicum (சா.அக.);. அச்சி acci, பெ. (n.) சுமதுரைத் தீவின் வட மேலை நாடு ; Achen or Acheen, the N.W. division of Sumatra (சா.அக.);. 'அச்சியிலே போனாலும் அரைக்காசு'
அச்சிக்கிச்சிலி	அச்சிக்கிச்சிலி accikkiccili, பெ. (n.) அச்சி நாட்டுக் கிச்சிலிப் பழம்; a kind of orange grown in Acheen (N.W. of Sumatra); (சா.அக.);. [அச்சி + கிச்சிலி.]
அச்சிக்குதிரை	அச்சிக்குதிரை accikkudirai, பெ. (n.) அச்சி நாட்டு மட்டக்குதிரை (இராட்.);; Achin pony (R.);. [அச்சி + குதிரை.]
அச்சிடு-தல்	அச்சிடு-தல் acciḍudal, 7 செ.குன்றாவி. (v.t.) பொத்தகம் முதலியவற்றிற்கு உருக்கெழுத்துப் பதித்தல் ; to print, as a book. [அச்சு + இடு.]
அச்சித்தினை	அச்சித்தினை accittiṉai, பெ. (n.) அச்சி நாட்டினின்று கொண்டுவந்து விளைக்கப்பட்ட தினைவகை ; variety of Italian millet, Setaria italica, as from Achin. 2. ஒருவகைப் புல் ; a kind of grass. [அச்சி + தினை.]
அச்சிநடை	அச்சிநடை accinaḍai, பெ. (n.) அச்சிக் குதிரையின் நடைவேகம் ; amble of the Achin pony.

அச்சிநறுவிலி	அச்சிநறுவிலி accinaṟuvili, பெ. (n.) சிவப்புப் பூப்பூக்கும் ஒருவகை மரம். அச்சிநாட்டினின்று கொண்டுவந்து மைசூரில் பயிராக்கப்பட்டது. அதன் பட்டை நாரினால் கயிறு திரிக்கப்படும் ; scarlet long-flowered sebasten, Cordia sebastena, a tree peculiar to Achin, brought and naturalised in Mysore. Ropes are made from the fibre of its bark.
அச்சிப்பாக்கு	அச்சிப்பாக்கு accippākku, பெ. (n.) அச்சிநாட்டினின்று இறக்குமதியான பாக்கு ; arecanut imported from Achin. [அச்சி + பாக்கு.]
அச்சிமட்டம்	அச்சிமட்டம் accimaṭṭam, பெ. (n.) அச்சிநாட்டு மட்டக்குதிரை ; Achin pony. ம. அச்சிமட்டம்
அச்சியர்	அச்சியர் acciyar, பெ. (n.) சமணத் துறவினியர் ; Jain women ascetics. "அங்கபூ வாதி நூலு ளச்சியர்க் குரிய வோதி" (மேருமந். 619);.
அச்சியில்கரணை	அச்சியில்கரணை acciyilkaraṇai, பெ. (n.) அச்சாணிக்கொடி பார்க்க;see accapi-k-kodi.
அச்சிரம்	அச்சிரம் acciram, பெ. (n.) முன்பனிக் காலம் ; early dewy season. "அரிதில் தோன்றும் அச்சிரக் காலையும்" (சிலப். 14;105);. [த. அல் = இரவு. Skt. sisira = பனிக்காலம். அல் + சிசிரம் – அற்சிசிரம் → அச்சிரம் = முன்னிரவிற் பனி பெய்யுங் காலம்.] அல் என்பது, அல்லங்காடி என்பதிற் போன்று இங்கு மாலையை அல்லது முன்னிரவைக் குறித்தது. அச்சிரம் என்பது தென்சொல்லும் வடசொல்லும் கலந்த இருபிறப்பி (hybrid);.);
அச்சிருங்கி	அச்சிருங்கி acciruṅgi, பெ. (n.) ஆடுதின்னாப் பாலை ; worm-killer, 4ristolochia bracteata.
அச்சிவெல்லம்	அச்சிவெல்லம் accivellam, பெ. (n.) அச்சிநாட்டினின்று முற்காலத்தில் இறக்குமதியான ஒரு வகை வெல்லம் ; a kind of jaggery formerly imported from Achin.
அச்சிறுபாக்கம்	அச்சிறுபாக்கம் acciṟupākkam, பெ. (n.) ஒரு சிவநகர் ; a Śiva shrine. "அச்சிறு பாக்கத் தணைந்தார்" (பெரியபு. திருஞா. 1132);. [அச்சு + இறு + யாக்கம்.]

அச்சினி	அச்சினி acciṉi, பெ. (n.) எட்டாம் மாதம் (சித்.அக.); ; eighth month. அச்சினி acciṉi, பெ. (n.) எட்டாம் மாதம் (சித்.அக.);; eighth month. த.வ. எட்டாம்திங்கள். [Skt. asta → த. அச்சினி.]
அச்சீடு	அச்சீடு accīṭu, பெ. (n.) அச்சிடுகை; printing. [அச்சு + இடு. இடு → ஈடு.]
அச்சு	அச்சு accu, பெ. (n.) 1. கட்டளைக் கருவி; mould. அச்சிலே வார்த்த உருவம் (உ.வ.);. 2. கம்பியச்சு; wire-mould. "கம்பி வாங்கு மச்சென லாயதால்" (இர்கு. திக்கு. 189);. 3. உருக்கெழுத்து ; printing type. 4. குத்தும் முத்திரை ; stamp. 5. *சரியொப்பு ; exact likeness. "கடைமாந்த ரச்சாய்" (சேதுபு. வேதா. 16.);. 6. அடையாளம் ; sign, mark, print, stamp, "பவளத் திருமார்பிலச்சிட் டவர்க்கு" (ஏகாம். உலா, 211);. 7. அச்சுக்கட்டு; weaver's reed instrument for pressing down the threads of the woof. 8. பண்ணை ; comb-like frame in a loom through which the warp threads are passed and by which they are pressed or battened together. ம. க., தெ. அச்சு ; து. அச்சி. [அட்டுதல் - வார்த்தல், உருக்கி வார்த்தல். அட்டு → அச்சு = வார்ப்புக் கருவி. அச்சிலே வார்த்த உருவங்களெல்லாம் வார்ப்பு அல்லது வார்ப்படம் என்று சொல்லப்படுவதை நோக்குக.]
அச்சுக்கட்டி	அச்சுக்கட்டி accukkaṭṭi, பெ. (n.) 1. ஆடையிற் சாய அச்சுவேலை செய்வோன் (சிலப். 5 ; 17, அரும்.);; one who folds and ties clothin dyeing, where by any desired figure is printed. 2. நாட்டு அறுவை மருத்துவன் (இ.வ.);; Indian country surgeon (Loc.);. 3. நெசவுத் தொழிலுக்குரிய அச்சுக்கட்டு செய்பவன் ; weaver's reed maker. [அச்சு + கட்டி.]

அச்சுக்கட்டு-தல்	அச்சுக்கட்டு-தல் accukkaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஓவியம் வரையுமுன் ஈனை வரைந்து கொள்ளுதல் ; to draw the out line of a picture. 2. நன்செய் புன்செய் வரம்பு கட்டுதல்; to form a ridge around a field. [அச்சு + கட்டு.]
அச்சுக்கட்டு	அச்சுக்கட்டு accukkaṭṭu, பெ. (n.) 1. அச்சடித்தற்குச் சேலையை மடிக்கை ; folding of cloth in dyeing whereby the desired figure is printed. 2. நெய்வார் கருவி வகை ; weaver's reed. 3. வரம்பு கட்டிய செய் (இரா.பி.);; field with ridges, lands divided into beds to admit and retain water for the cultivation of paddy (R.F.);. க., தெ. அச்சுக்கட்டு [அச்சு + கட்டு.] அச்சுக்கட்டு accukkaṭṭu, பெ. (n.) காஞ்சிபுரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Kanchipuram Taluk. [அச்சு+கட்டு]
அச்சுக்கட்டை	அச்சுக்கட்டை accukkaṭṭai, பெ. (n.) அச்சு மரம் பார்க்க ;see accu-maram. [அச்சு + கட்டை.] அச்சுக்கட்டை accukkaṭṭai, பெ. (n.) மட்பாண்டங்களில் முத்திரையிடும் கட்டை. (ம.வ.சொ.67.); block of wood having design for sealing pottary. [அச்சு+கட்டை]
அச்சுக்கம்பி	அச்சுக்கம்பி accukkambi, பெ. (n.) குண்டுக் குழாயில் (gun); மருந்திடிக்கும் இருப்புக் கருவி; iron ramrod. [அச்சு + கம்பி.]
அச்சுக்கம்பு	அச்சுக்கம்பு accukkambu, பெ. (n.) குண்டுக் குழாயில் மருந்திடிக்கும் மரத்தடி ; wooden ramrod. ம. அச்சுக்கோல் [அச்சு + கம்பு.]
அச்சுக்கரு	அச்சுக்கரு accukkaru, பெ. (n.) வார்ப்படம் வார்க்கும் அச்சு; matrix. [அச்சு + கரு.]

அச்சுக்கலை	அச்சுக்கலை accukkalai, பெ. (n.) அச்சுத்தொழிற் கலை ; art of printing. [அச்சு + கலை.]
அச்சுக்கலைஞர்	அச்சுக்கலைஞர் accukkalaiñar, பெ. (n.) அச்சுத்தொழிலில் வல்லுநர் ; one skilledin the art of printing. [அச்சு + கலைஞர்.]
அச்சுக்கூடம்	அச்சுக்கூடம் accukāṭam, பெ. (n.) அச்சடிக்கும் சாலை, அச்சகம்; printing house. ம. அச்சுக்கூடம்; க. அச்சுகூட; தெ. அச்ச கூடமு. [அச்சு + கூடம்.]
அச்சுக்கோ-த்தல்	அச்சுக்கோ-த்தல் accukāttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) உருக்கெழுத்தைச் சொல்லாக அடுக்குதல்; to set up type to form words, compose. [அச்சு + கோ.] அச்சுக்கோ-த்தல் accukāttal, செ.குன்றாவி. 1. நூலைத்தறியில் இணைத்தல். (ம.வ.சொ. 67.);.; to set up thread in weavers loom. 2.நெய்து முடிந்த பின் மீண்டும் புதிய பாவு நூலைத் தறியில் இணைத்தல். (நெ.தொ.க..51); connecting new thread pan. [அச்சு+கோ-]
அச்சுக்கோப்பாளன்	அச்சுக்கோப்பாளன் accukāppāḷaṉ, பெ. (n.) அச்சடுக்கி, கோப்பாளன் ; compositor. [அச்சி + கோப்பு + ஆளன்.]
அச்சுக்கோப்புப் பொறி	அச்சுக்கோப்புப் பொறி accukāppupporị, பெ. (n.) அச்செழுத்துகளைக் கோக்க உதவும் பொறி ; type composing machine. [அச்சு + கோப்பு + பொறி.]
அச்சுத்தகடு	அச்சுத்தகடு accuttagaḍu, பெ. (n.) பாள அச்சுத் தகடு, நெகிழ்வற்ற உருச்சட்டம்; sterco plate. [அச்சு + தகடு.]

அச்சுத் தட்டுத் தாங்கி	அச்சுத் தட்டுத் தாங்கி accuttaṭṭuttāṅgi, பெ. (n.) அச்சறைதாங்கி பார்க்க;see accalai. tårigi. [அச்சு + தட்டு + தாங்கி.]
அச்சுத்தடி	அச்சுத்தடி accuttaḍi, பெ. (n.) நெம்புதடி (புதுவை);; lever in mechanics (Pond.);. [அச்சு + தடி.]
அச்சுத்தாலி	அச்சுத்தாலி accuttāli, பெ. (n.) காசுமாலை (திவ். திருப்பா. 7. வியா.);; necklace of gold coins or other stamped pieces. [அச்சு + தாலி.]
அச்சுத்திரட்டு-தல்	அச்சுத்திரட்டு-தல் accuddiraṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பழுதுற்ற வண்டியச்சினை உருப்படுத்துதல் ; to repair a worn-out axle by welding with iron and turning on a lathe. [அச்சு + திரட்டு.]
அச்சுத்திருத்து-தல்	அச்சுத்திருத்து-தல் accuddiruddudal, 5 செ.கு.வி. (v.i) 1. நன்செய் நேர்த்தி செய்தல்; to arrange plots in a field in suitable order. 2. அச்சுத் தாள்களைத் திருத்துதல் ; to correct the printed proofs. [அச்சு + திருத்து.]
அச்சுத்துணி	அச்சுத்துணி accuttuṇi, பெ. (n.) அச்சிடப்பட்ட துணி ; printed textile. [அச்சு + துணி.]
அச்சுத்துளையிடு	அச்சுத்துளையிடு accuttuḷaiyiḍu, பெ. (n.) அச்சுத்துளையிடுதல் ; making holes with a punch. [அச்சு + துளையிடு.]
அச்சுப்படி	அச்சுப்படி accuppaḍi, பெ. (n.) அச்சிட்டதன் ஒரு படி ; printed copy. [அச்சு + படி.]
அச்சுப்படிமை	அச்சுப்படிமை accuppaḍimai, பெ. (n.) அச்சிட உதவும் படக்கட்டை ; printing block. [அச்சு + படிமை.]

அச்சுப்படிவம்	அச்சுப்படிவம் accuppaḍivam, பெ. (n.) அச்சிடப்பட்ட படிவம் ; printed forms. [அச்சு + படிவம்.]
அச்சுப்பலகை	அச்சுப்பலகை accuppalagai, பெ. (n.) நெசவுக் கருவிகளுள் ஒன்று (வின்);; weaver's bar (w.);. [அச்சு + பலகை.] அச்சுப்பலகை accuppalakai, பெ. (n.) அச்சு வெல்லம் வார்க்கப்பயன்படும் பலகை; iaggery mould. [அச்சு + பலகை] [P]
அச்சுப்பிழை	அச்சுப்பிழை accuppiḻai, பெ. (n.) அச்சில் நேர்ந்த பிழை ; typographical mistake, printer's devil. [அச்சு + பிழை,]
அச்சுப்பூட்டியிழு-த்தல்	அச்சுப்பூட்டியிழு-த்தல் accuppūṭṭiyiḻuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) தறியூடு நூலைச் செலுத்துதல் (வின்.); ; to pass the thread through the loom (W.);. [அச்சு + பூட்டி + இழு.]
அச்சுப்பூட்டி விளையாடு-தல்	அச்சுப்பூட்டி விளையாடு-தல் accuppūṭṭiviḷaiyāṭudal, 5 செ. கு. வி. (v.i.) பந்து, புளியங் கொட்டை முதலியன கொண்டு விளையாடுதல் (இராட்.);; to play with balls, tamarind seeds, etc. (R.);. [அச்சு + பூட்டி + விளையாடு.]
அச்சுப்பொறி	அச்சுப்பொறி accuppoṟi, பெ. (n.) அச்சிடும் பொறி, அச்சு எந்திரம்; printing machine. [அச்சு + பொறி.]
அச்சுப்போடு-தல்	அச்சுப்போடு-தல் accuppōṭudal, 19 செ.குன்றா வி. (v.t.) அச்சடித்தல் ; to print. [அச்சு + போடு.]
அச்சுமட்டம்	அச்சுமட்டம் accumaṭṭam, பெ. (n.) அச்சி மட்டம் ;see acci-mattam. "கட்டுப்படாத தந்த அச்சுமட்டம்" (மது. வா. ஞா. கோ. 97);.

அச்சுமரம்	அச்சுமரம் accumaram, பெ. (n.) வண்டியில் உருள்கோத்த மரம்; axle-tree. 'அச்சுமரத்தின் மேலே...... நெடுகக்கிடக்கின்ற பருமரங்களை' (பெரும்பாண். 48, நச்.உரை);. க. அச்சுமர அச்சுமரம் accumaram, அச்சு இணைந்த ஆளுயர நீள் சதுரமான கருவி. (நெ.சொ.க. 52.) device in loom.
அச்சுமூசை	அச்சுமூசை accumūcai, பெ. (n.) அச்செழுத்தின் அச்சுரு ; type mould.
அச்சு மை	அச்சு மை accumai, பெ. (n.) அச்சிட உதவும் மை ; printing ink.
அச்சுரு	அச்சுரு accuru, பெ. (n.) உரு அச்சு, கட்டளைச் சட்டம் ; mould, matrix. [அச்சு + உரு.]
அச்சுருளி	அச்சுருளி accuruḷi, பெ. (n.) அச்சுப்பொறி உருளை ; cylinder used in printing machine. [அச்சு + உருளி.]
அச்சுலக்கை	அச்சுலக்கை acculakkai, பெ. (n.) துலாவைத் தாங்குங் கட்டை ; axle of a well-sweep. [அச்சு + உலக்கை.]
அச்சுவரி	அச்சுவரி accuvari, பெ. (n.) பழைய வரிவகை (I.M.P. Tn. 104);; an ancient tax. ம. அச்சு வரி [அச்சு + வரி.]
அச்சு வார்ப்படச்சாலை	அச்சு வார்ப்படச்சாலை accuvārppaḍaccālai, பெ. (n.) அச்செழுத்துகளை வார்க்கும் வார்ப்படப் பட்டறை ; type foundry. [அச்சு + வார்ப்படம் + சாலை.]
அச்சுவார்ப்படம்	அச்சுவார்ப்படம் accuvārppaḍam, பெ. (n.) மாழையை (உலோகத்தை); உருக்கி அச்செழுத்துகளாக வார்த்தல்; type founding. [அச்சு + வார்ப்படம்.]

அச்சுவிழுது	அச்சுவிழுது accuviḻudu, பெ. (n.) கைத்தறி நெசவிற் பயன்படும் ஒருவகை நூல், தலை நூல் ; a kind of thread used in handloom weaving.
அச்சுறு-தல்	அச்சுறு-தல் accuṟudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) அச்சமடைதல் ; to fear, dread. "அச்சுறுகின்றதென் னாவ தாகுமால்" (கந்தபு. யுத்த தரும கோ. 19);. [அச்சம் + உறு. - அச்சுறு.]
அச்சுறுக்கை	அச்சுறுக்கை accuṟukkai, பெ. (n.) அச்சமுண்டாக்குகை ; threat, intimidation. [அச்சம் + உறுக்கை. உறுக்கை = உண்டாக்குதல்.] இச் சொல் சில அகரமுதலிகளில் 'அச் சறுக்கை' என்று தவறாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.
அச்சுறுகொழுந் தொடர்	அச்சுறுகொழுந்தொடர் accuṟugoḻundoḍar, பெ. (n.) மதயானை விசையாதபடி, மரங்களிலிரும்பைத் தைத்த தொடரியை அதன் கழுத்தில் மாலைபோல் இட்டு மரத்திற் கட்டும் தடுப்பு ; iron chain put round the neck of a must elephant like a garland and fastened to a tree. "அச்சுறு கொழுந்தொடர் யாப் பழித்து" (சீவக. 1836);. [அச்சு + உறு + கொழுந்தொடர்.]
அச்சுறுத்து-தல்	அச்சுறுத்து-தல் accuṟuddudal, 2 பி.வி. (v. caus.) அச்சமுண்டாக்குதல் ; to frighten, threaten, intimidate. "அஞ்சியச் சுறுத்தலும்" (தொல், பொருள். கள. 24);. ம. அஞ்சுக; க., தெ. அஞ்சு. [அங்குதல் = வளைதல். அங்கு → அஞ்சு. அஞ்சுதல் = வளைதல், வணங்குதல், வெருவுதல், ங்க → ஞ்ச. ஒ.நோ. பொங்குதல் = செழித்தல். பொங்கு → பொஞ்சு. பொஞ்சுதல் = செழித்தல். இங்கே → இஞ்சே (கீழை நெல்லை வட்டாரக் கொச்சை வழக்கு);. cf. E. bank, galley-rower's bench; OHG. bank; F. banc; OS. banc; OE. benc, E. bench. nk-nch.] வணங்கு என்னும் சொல்லின் அடிப்படைப் பொருள் வளை என்பதே. வணங்கத்தக்கவர் தேவராயினும் மக்களாயினும் அஞ்சத்தக்கவராகவேயிருப்பர்.
அச்செழுத்தலகு	அச்செழுத்தலகு acceḻuttalagu, பெ. (n.) அச்செழுத்துகளின் புள்ளி அளவு. 1 புள்ளி I/72 அல்லது 0.01383 விரலம் ; unit of measurement for type bodies. [அச்செழுத்து + அலகு.]
அச்செழுத்து	அச்செழுத்து acceḻuttu, பெ. (n.) அச்சடித்த எழுத்து ; printed letter or script. [அச்சு + எழுத்து.]
அச்சென	அச்சென acceṉa, வி.எ. (adv.) விரைவாக; quickly, swiftly. "அச்செனத் தணந்தேகி" (கந்தபு. மகேந் நகர்புகு. 97);.

அச்சேறு-தல்	அச்சேறு-தல் accēṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) அச்சடிக்கப்படுதல் ; to be printed. [அச்சு + ஏறு.]
அச்சை	அச்சை accai, பெ. (n.) அச்சத்தால் வரும் நோய் ; a disease arising from fear (சா.அக.);. அச்சை accai, பெ. (n.) வேதத் தொடரியம் (வாக்கியம்);; vedic hymn. "முப்பத்திரண்டு அச்சையும் ஐஞ்சு வாரமுமோதி" (T.A.S. i. 8);. [Skt. rca → த. அச்சை.]
அச்சொடுபுரி-தல்	அச்சொடுபுரி-தல் accoḍuburidal, 2 செ.குன்றாவி, (v.t.) மூலவடிவாகச் செய்தல், சரியொப்பாகச் செய்தல் ; to make similar to the original.
அச்சோ	அச்சோ accō, இடை. (int.) 1. ஓர் இரக்கச் சொல் ; an exclamation of pity. "அச்சோ எனப் பல் இமையோரையீண்டு சிறைவைத்த பாவம்" (கந்தபு. அவை புகு, 43);. 2. ஒரு வியப்புமொழி ; an exclamation of wonder. "அச்சோ ஒருவ ரழகியவா" (தில்,பெரியதி. 9.2;1);.
அச்சோப்பருவம்	அச்சோப்பருவம் accōpparuvam, பெ. (n.) 1. தாய் குழந்தையை அணைக்க 'அச்சோ அச்சோ என்று கூறி அழைக்கும் பருவம்; childhood, as the age when the mother seeks her child's embrace, saying acco acco. "ஆரத் தழுவாய்வந் தச்சோ அச்சோ" (திவ். பெரியாழ். 1.8;6);. [அச்சோ + பருவம்.]
அச்சோப்பெண்காள்	அச்சோப்பெண்காள் accōppeṇkāḷ, பெ. (n.) விளக்கைச் சுற்றிவந்தவாறு கைகொட்டிப் பாடிக்கொண்டு மகளிர் ஆடும் ஆட்டம் (பிராம.);; dance of women round a lamp singing and clapping hands (Brăh.);. [அச்சோ + பெண்காள்.]
அசக்கு-தல்	அசக்கு-தல் asakkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அசைத்தல்; to shake. "அகடசக் கரவின் மணியா" (கந்தபு. பாயிரம், 1);. [அசங்கு (த.வி.); → அசக்கு (பி.வி.);. aiakku causative of ašarigu.] அசக்கு – cf. E. shake, ME. schaken, shaken. fr. OE. scacan, "to shake, to move, quickly, flee, depart rel. to ON. and Swed. skaka, Dan. skage, 'to shift, turn, reel'. F. secourer, to shake—(K.C.E.D.E.L.);.
அசகங்கை	அசகங்கை asagaṅgai, பெ. (n.) தில்லைப்பால்; the milky juice of the tree called tiger's milk spurge, Excoecaria agallocha (சா.அக.);.
அசங்கு-தல்	அசங்கு-தல் asaṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i) அசைதல் ; to stir, move, shake. "சங்கர நான்முகர் கைத்தலம் விண்ட சங்கிட" (கம்பரா. யுத்த. இராவணன் வதை. 28);. ம. அசங்குக; க. அசி ; தெ. அசியாடு ; குருக். அசர்னா. [அல் → அலு → அலுங்கு → அலங்கு → அசங்கு.]

அசட்டன்	அசட்டன் asaṭṭaṉ, பெ. (n.) 1. குற்றமுள்ளவன்; delinquent, offender, culprit, criminal. 2. கீழ் மகன் ; low, mean person. "கள்வ ராயுழ லசட்டர்க ளைவரை" (கம்பரா. பால. திருவவ. 76);.
அசட்டாட்டம்	அசட்டாட்டம் asaṭṭāṭṭam, பெ. (n.) புறக் கணிப்பு (இராட்.); ; disregard, contempt (R.);. [அசடு + ஆட்டம்.]
அசட்டாளம்	அசட்டாளம் asaṭṭāḷam, பெ. (n.) 1. பாண்டலழுக்கு ; filthiness. 2. ஒழுங்கின்மை ; disorder, confusion, muddle. க. அசட்டாள ; தெ. அசட்டாளுவு.
அசட்டுச்சிரிப்பு	அசட்டுச்சிரிப்பு asaṭṭussirippu, பெ. (n.) மடத்தனமான சிரிப்பு ; foolish laughter. [அசடு + சிரிப்பு.]
அசட்டுப்பிசட்டெனல்	அசட்டுப்பிசட்டெனல் asaṭṭuppisaṭṭeṉal, பெ. (n.) பேதைத்தனமாய் நடந்துகொள்கை; behaving foolishly, stupidly. ம, மரா. அசகட விசகட. ['அசடு' என்னும் சொல்லின் எதுகை யிரட்டிப்பு.]
அசட்டுவிழி	அசட்டுவிழி asaṭṭuviḻi, பெ. (n.) 1. மனக் களங்கத்தை வெளிப்படுத்தும் பார்வை ; telltale look. 2. அறியாமையை வெளிப்படுத்தும் பார்வை; ignorant look. அசட்டுவிழி விழிக்கிறான் பார் (உ.வ.);. [அசடு + விழி.]
அசடன்	அசடன் asaḍaṉ, பெ. (n.) 1. மடையன், மூடன்; fool, stupid, silly man. "அசட னறிவிலி" (திருப்பு. 1241);. 2. கீழ்மகன்; low mean person. "அசடர் பெரியோ ராவரோ" (குமரேச. சத. 15);. ம. அசடன் ; க. அசட.

அசடு	அசடு asaḍu, பெ. (n.) 1. புண்ணின் பொருக்கு; an incrusted substance formed over a sore in healing, scab. 2. மாழை (உலோகம்); முதலியவற்றிலிருந்து பெயரும் பொருக்கு; small splinter of a surface as of a plate of metal, the scum or extraneous matter in metals thrown off in the process of melting. 3. குற்றம், பழுது ; fault, defect, blemish. "அறிவுளோர் தமக்கும் யாதோ ரசடது வருமே யாகில்" (விவேகசிந். 64);. 4. அறிவு மழுக்கம்; stupidity. 5. அறிவு மழுங்கி ; stupid man, fool. அந்த அசடு எங்கே? (உ.வ.);. 6. அறியாமை; ignorance. ம., க. அசடு. [அயறு → அசறு → அசடு → அயறு = புண் வழலை.] ஒ.நோ ; Scab, dry rough incrustation formed over sore in healing, cicatrice; mange, itch or similar skin-disease; kind of fungous plant disease; mean dirty fellow (Arch.);; (trade unionism); workman who refuses to join strike or union or takes striker's place, black-leg— (C.O.D.);.
அசடுதட்டு-தல்	அசடுதட்டு-தல் asaḍudaḍḍudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அறியாமை புலப்படுதல் ; ignorance or folly becoming evident. 2. பொலிவழிதல் ; to lose beauty, brightness, as a town. அந்த ஊர் அசடுதட்டியிருக்கிறது (உ.வ.);.
அசடுவழி-தல்	அசடுவழி-தல் asaḍuvaḻidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) அறியாமை பெருகி வெளிப்படுதல்; to display gross ignorance. அவனிடத்தில் அசடுவழிகிறது (உ.வ.);.
அசடெழும்பல்	அசடெழும்பல் asaḍeḻumbal, தொபெ. (vbl.n.) சிம்பெழும்பல்; membranous separation of bone or other tissues from the living structure, as in dry necrosis, etc., exfoliation (சா.அக.);. [அசடு + எழும்பல்])

அசதி	அசதி asadi, பெ. (n.) 1. களைப்பு ; tiredness, fatigue, weariness. 2. தூக்க மயக்கம் ; drowsiness. 3. சோர்வு ; langour, depression of spirits. 4. வலுவின்மை; weakness. 5. மறதி ; forgetfulness. 6. ஔவையாரால் அசதிக் கோவை பாடப்பெற்றவன்; name of a shepherd, said to be the hero of {Avvaiyar's Aşadi-k-kóvai,} as having forgotten his name when he was asked. ம. அசதி, தெ. அசது. [அயர் → அயர்தி → அசர்தி → அசதி.] அசதி asadi, பெ. (n.) சடுதி (வின்.); ; suddenness (W.);. அசதி acati, பெ. (n.) சோர்வு, அயர்வு. (நெ.வ.வ.சொ.35.);. tiredness. [அயர்தி+அயதி+அசதி]
அசதிக்கோவை	அசதிக்கோவை asadikāvai, பெ. (n.) ஔவையாரால் அசதி என்பவன்மேற் பாடப்பட்டதும் இறந்துபட்டதுமான ஒரு கோவைப் பனுவல்; name of a love-poem in praise of Aşadi, attributed to Avvaiyar and now not extant. [அசதி + கோவை.]
அசதி நோய்	அசதி நோய் asadinōy, பெ. (n.) நரம்புத் தளர்ச்சியால் ஏற்படும் நோய்; a disease resulting from nervous exhaustion, neurasthenia (சா.அக.);. அசப்பு __, பெ. (n.); அசதி பார்க்க;see {ašadio.}

அசப்பு	அசப்பு asappu, பெ. (n.) கவனமின்மை; inattentiveness, absence of mind. "ஒருவ ரசப்பிலே யென்னை யழைத்த போது" (அருட்பா, 6, பிள்ளைப்பெரு. 53);. ம. அயர்ப்பு. [அயர் → அயர்ப்பு → அசர்ப்பு → அசப்பு.] அசப்பு acappu, பெ. (n.) ஒரு கோணம் ஒப்புமை resemblence. "ஒரு அசப்புல அவள் பார்க்க நன்றாக இருப்பாள். (வ.சொ.அக.);. [அயப்பு-அசப்பு]
அசம்	அசம் asam, பெ. (n.) 1. அத்தி (சா.அக.);; fig tree. 2. சந்தனம் (மலை.);; sandal. 3. வெங்காயம் (மூ.அ.);; onion. 4. மூவாட்டை நெல் (வின்.);; three-year-old paddy. 5. நெற்குவை (தைலவ. தைல. 47);; heap of paddy. [அதம் = அத்தி, அதம் → அசம்.] அசம்1 asam, பெ. (n.) அசமடம் (T.C.M. ii, 2, 429); பார்க்க;see asamadam. [Skt. aja → த. அசம்.] அசம்2 asam, பெ. (n.) 1. ஆடு; sheep. 2. வெள்ளாடு; goat (சா.அக.);. [Skt. aja → த. அசம்.]
அசம்பி	அசம்பி asambi, பெ. (n.) அசம்பை பார்க்க;see {ašambai.}
அசம்பை	அசம்பை asambai, பெ. (n.) வழிப்போக்கர் தோட்பை (வின்.); ; traveller's bag hung on the shoulder. ம. பயிம்ப; க. கசும்பெ; தெ. அசிமி; து. பசும்பெ; பய்ம்பெ. [அசம் + பை..]

அசர்-தல்	அசர்-தல் asartal, 2.செ.கு.வி. (v.i.) 1. களைப்பாற் சோர்வடைதல் ; to become weary or worn-out with fatigue. 2. ஆழ்ந்த தூக்கத்தில் உணர் விழத்தல் ; to lose sensation during deep sleep. அசர்ந்து தூங்கிவிட்டேன் (உ.வ.);. 3. வியப்பால் மயங்குதல் ; to become astonished or amazed. அந்தச் சிறுமியின் நடனத்தைக் கண்டு அவையோரெல்லாரும் அசர்ந்து போயினர் (உ.வ.);. ம. அயர்க்க; க. அசுர், தெ. அசுருசுரு; து. அசுரு. [அயர் → அசர்.]
அசர்	அசர் asar, பெ. (n.) தலைப்பொடுகு (வை.மூ.);; dandruff, scurf. [அசறு → அசர்.]
அசரக்கம்	அசரக்கம் asarakkam, பெ. (n.) கசகசா; poppy seed or white poppy, Papaver somniferum (சா.அக.);.
அசரப் போடு-தல்	அசரப் போடு-தல் asarappōṭudal, 19 செ. குன்றாவி. (v.t.) காலந்தாழ்த்தி வைத்தல் (உ.வ.);; to shelve, defer consideration of, allow to lie over (com.u.);. தெ. அசரவேயு. [அசர + போடு. அயர → அசர.]
அசரை	அசரை asarai, பெ. (n.) ஒருவகைக் கடல்மீன்; a kind of sea-fish, Lepidoc ephalichthyus.

அசல்	அசல் asal, பெ. (n.) 1. அண்டை, பக்கம்; neighbourhood, vicinity. 2. அண்டைவீட்டான்-ர் ; next-door neighbour or neighbours. "அசல் வாழ்ந்தால் ஐந்துநாள் பட்டினி கிடப் பாள்" (பழ.);. "அசல்வீட்டு விளக்கை மூச்சு விட்டு அணைப்பாள்" (பழ.);. 3. வேற்றூரது, வெளிநாட்டது, உறவல்லாதது (அக.நி.);; that which is foreign, strange. [அயல் அசல்.] அசல் asal, பெ. (n.) அசவல் பார்க்க;see ašaval. அசல் acal, பெ. (n.) துணி காயப் போட உதவும் மூங்கிற் கழி, கயிறு முதலியன; a cloths line, rope, etc. (வ.சொ.அக.); [அயல்-அசல்] அசல் asal, பெ. (n.) 1. நிலம்; the earth. 2. மேன்மையானது; superior.
அசல்பிளந்தேறிடு-தல்	அசல்பிளந்தேறிடு-தல் asalpiḷandēṟiḍudal, 17 செ.குன்றாவி, (v.t.) 'வீடுபேற்றின் பின் ஒருவர் தம் நல்வினைகளை நண்பரிடத்தும் தீவினைகளைப் பகைவரிடத்துஞ் சேர்ப்பிக்கை' (அஷ்டாதச. அர்ச்சி.பிர. 1);; to transfer one's merits to friends and sins to enemies on one's attaining final bliss. [அசல் + பிளந்து + ஏறு + இடு.]
அசல்விட்டுக்கிட-த்தல்	அசல்விட்டுக்கிட-த்தல் asalviḍḍukkiḍattal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) சூழ்ந்துள்ள நிலங்கள் அறுவடையான பின்னும், அறுவடையாகாதிருத்தல் (நாஞ்.);; to remain unharvested while the surrounding fields have been harvested (Näfi.);. [அசல் + விடு + கி.ட.]
அசல்விடு-தல்	அசல்விடு-தல் asalviḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) அசல்விட்டுக்கிட-த்தல் பார்க்க;see asal-wittuk-kida-. [அசல் + விடு.]
அசலகத்தான்	அசலகத்தான் asalagattāṉ, பெ. (n.) அடுத்த வீட்டுக்காரன் (இராட்.);, neighbour (R.);. [அசல் + அகத்தான்.]
அசலகம்	அசலகம் asalagam, பெ. (n.) அடுத்த வீடு (திவ். பெரியாழ். 2.9 ; 6);; neighbouring house, next door. ம. அசலாத்து [அயலகம் → அசலகம்.]

அசலர்	அசலர் asalar, பெ. (n.) அயலார் ; neighbours, strangers. "அசலருஞ் செச்செச் செச்செ யென" (திருப்பு. 459);.
அசலார்	அசலார் asalār, பெ. (n.) பிறர் (உ.வ.); ; others. "அசலார் உடைமைக்குப் பேயாய்ப் பறக்கிறது" (பழ.);.
அசலிடு-தல்	அசலிடு-தல் asaliḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) எல்லை கடத்தல் ; to pass beyond the limits; to overstep. 'பிராதிகூல்யம் அசலிட்டுத் தன்னளவும் வருமென்று (திவ். பெருமாள். 3;1, அவ.);.
அசலை	அசலை asalai, பெ. (n.) மீன்வகை; a kind of fish. "நெற்றிலியசலை மசறி" (குருகூர்ப். 20);. [அயிலை → அயலை → அசலை.] அசலை asalai, பெ. (n.) 1, நிலம் earth. "அசலை மங்கை" (கந்தபு. இரணியன்யு. 56);. 2. மலைமகள் (கூர்மபு. திருக்கல். 20);; Parvati. [Skt. a-sala → த. அசலை.]
அசவல்	அசவல் asaval, பெ. (n.) கொசுகு (சூடா);; gnat, mosquito.
அசறு	அசறு asaṟu, பெ. (n.) 1. சேறு (பிங்.);; mud, mire. 2. தலைப்பொடுகு (உ.வ.);; dandruff, scurf. 3. புண்ணின் பொருக்கு; scab. 'ஆறின புண்ணினும் அசறு நிற்கும்' (பழ.);- (சா.அக.);. 4. புண்ணிலுள்ள அழுக்கு; ; impure matter in an ulcer or sore. 5. ஆடுகளுக்குண்டாகுஞ் சொறிநோய் ; scab in sheep and goats. 6. செடிப்பூச்சி வகை ; minute insect that sticks on leaves and injures plants. 7. ஒருவகை வண்டு ; a kind of beetle (சா.அக.);. 8. புழு; (சா.அக.);. [அயறு → அசறு.]
அசறுக்கம்	அசறுக்கம் asaṟukkam, பெ. (n.) கருஞ்சிவப்பு நிறம் ; dark-red colour (W.);.

அசறுப்புழுநோய்	அசறுப்புழுநோய் asaṟuppuḻunōy, பெ. (n.) உடம்பினுள் சிறு பூச்சிகளினாலேற்படும் நோய்கள் ; diseases arising from the action of microbes in the system (சா.அக.);. [அசறு + புழு + நோய்.]
அசறுபாய்-தல்	அசறுபாய்-தல் asaṟupāytal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) அசும்பொழுகுதல் (திவ். பெரியாழ். 5.4; 8, வியா.);; to trickle.
அசறுபிடி-த்தல்	அசறுபிடி-த்தல் asaṟubiḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. செடியில் அல்லது பழத்தில் பூச்சி பிடித்தல்; sticking of small insects to fruits or herbs. 2. புண்ணின்மேல் பக்கு உண்டாதல்; the formation of scab on a sore while it is healing (சா.அக.);.
அசன்றிகா	அசன்றிகா asaṉṟikā, பெ. (n.) தைவேளை (மலை.);; species of cleome.
அசனப்பூடு	அசனப்பூடு asaṉappūṭu, பெ. (n.) வெள்ளைப் பூடு (சித்.அக.);; garlic. [அசனம் + பூடு]
அசனம்	அசனம் asaṉam, பெ. (n.) 1. பகுதி (பிங்.);; portion. 2. அளவு (பிங்.);; measure. அசனம் acaṉam, பெ. (n.) கோழி அறுத்து பொங்கலிட்டு அன்னதானம் செய்தல். (நெ.வ.வ.சொ.26.); a village festival. [ஆச்சி-அசி+காடு] அசனம்1 asaṉam, பெ. (n.) 1. உணவு; food. "கொடுப்பி னசனங் கொடுக்க" (நான்மணி. 81);. 2. சோறு (சூடா.); bold rice. 3. பசி (பிங்.);; hunger. 4. கொழுப்பு (பிங்.);; fat. த.வ. அயினி. [Skt. asana → த. அசனம்.]
அசனவு	அசனவு asaṉavu, பெ. (n.) இலையத்தி (பரி.அக.);; a kind of country fig.

அசா	அசா acā, பெ. (n.) 1. தளர்ச்சி ; languor, faintness. "அசாஅத்தா னுற்ற வருத்தம்" (நாலடி. 201);. 2. துன்பம்; distress. "அரிவை புலம்பசா விடவே" (குறுந் 338);. [அயா → அசா.]
அசாகசம்	அசாகசம் asākasam, பெ. (n.) பொய் (யாழ்ப்);; lie (J.);. அசாகசம் asākasam, பெ. (n.) அமைதி (யாழ்.அக.);; gentleness. [Skt. a-sahasa → த. அசாகசம்.]
அசாகம்	அசாகம் acākam, பெ. (n.) அரசு, அரசமரம் (பரி.அக.);; pipal tree.
அசாகரம்	அசாகரம் acākaram, பெ. (n.) கரிசாலை (சா.அக.); ; eclipse plant, Eclipta prostrata.
அசாகை	அசாகை acākai, பெ. (n.) 1. களி (சங்.அக.);; a paste of flour. 2. புற்கை, ஒருவகைக் கஞ்சி ; a kind of porridge of rice or other grains. 3. சாகாமை ; the condition or nature of being immortal (சா.அக.);. அசாகை acākai, பெ. (n.) கிளைபிறிதின்மை; without branches (சா.அக.);. த.வ. கிளையிலி.
அசாணிமூலி	அசாணிமூலி acāṇimūli, பெ. (n.) அச்சாணி மூலி பார்க்க;see accdai-milli.
அசாவிடு-தல்	அசாவிடு-தல் acāviḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) இளைப்பாறுதல்; to rest. "இரைதேர்ந்துண் டசா விடூஉம் புள்ளினம்" (கலித். 132; 3);. [அயாவிடு → அசாவிடு.]
அசாவு-தல்	அசாவு-தல் acāvudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) தளர்தல்; to be discouraged, to lose heart, to droop, languish, grow slack. "அறுமை யுடைத்தென்றசாவாமை வேண்டும்" (குறள், 611);. [அயாவுறு → அசாவுறு → அசாவு.]

அசாவுறு-தல்	அசாவுறு-தல் acāvuṟudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) தளர்தல் ; to be discouraged. "அசாவுறு செருவில்வென் றாடல்கொள் வதற்கு" (கந்தபு. யுத்த. முதனாட். 383);. [அயா + உறு - அயாவுறு → அசாவுறு.]
அசிர்-த்தல்	அசிர்-த்தல் asirttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t) ஐயுறுதல்; to doubt. 'தாய்வழியை நினைத்து அசிர்த்தாரிறே' (ஈடு, 6.7 ; 1);. [அயிர் → அசிர்.]
அசீர்	அசீர் acīr, பெ. (n.) தட்டுமுட்டு (யாழ்ப்.);; domestic utensils (J.);. அசீர் acīr, பெ. (n.) அணியம் (ஆயத்தம்); (யாழ்.அக.);; readiness. [U. hazir → த. அசீர்.]
அசுகி	அசுகி asugi, பெ. (n.) கடுகு (பரி.அக.); ; mustard.
அசுகுணி	அசுகுணி asuguṇi, பெ. (n.) செடிப்பூச்சி வகை (வின்.);; a small insect breeding and feeding on plants. [P] 2. காதில் வரும் கரப்பான் (வின்.);; a kind of eruption, chiefly about the ears. [அகவுணி → அசுகுணி.] அசுவுணி பார்க்க;see { }.

அசுணம்	அசுணம் asuṇam, பெ. (n.) இன்னிசை நுண்ணுணர்ச்சியுள்ளதும், இன்சுவை யூனுடையதும், பிடிப்பவர் புதர்மறைவில் நின்று முன்பு இனிய யாழிசையால் மயக்கிப் பின்பு திடுமெனக் கடும்பறையை முழக்குவதால் அதனைப் பொறுக்க மாட்டாது இறந்து படுவதும், வேறுவகையிற் பிடித்தற்கரியதும், பண்டைத் தமிழகத்திலேயே (குமரிநாட்டிலேயே); இறந்துபட்டதாகக் கருதப்படுவதுமான ஒரு விலங்கினம் ; an extinct animal of ancient Tamil Nadu, reputed to have been a table delicacy and believed to have been so susceptible to harmony that when it was fascinated by melodious notes of music, a sudden loud beat of a drum caused its instantaneous death. "அசுணங் கொல்பவர் கைபோல் நன்றும் இன்பமுந் துன்பமு முடைத்தே" (நற்.304);. "இன்ன ளிக்குரல் கேட்ட வசுணமா அன்ன ளாய்மகிழ் வெய்துவித்தாளரோ" (சீவக. 1402);. "இசைகொள் சீறியா ழின்னிசை கேட்ட அசுண நன்மா வந்நிலைக் கண்ணே பறையொலி கேட்டுத்தன் படிமறந்ததுபோல்" அசுணம் என்பது ஒரு பறவையினம் என்று கூறும் அறிஞரும் உளர். ஆயின், அசுணமா என்றே யன்றி அசுணப்புள் அல்லது அசுணப் பறவை என்று வழக்கின்மையானும், பண்டை யுரையாசிரிய ரெல்லாரும் விலங்கென்றே யுரைத்தமையானும், அங்ஙனமே இங்குங் கொள்ளப்பட்டது. அசுணமா-கேகயப்புள், இசையறி பறவை; a species of bird (which is); charmed by music and is said to die while under the charm. என்பது சாம்பசிவம்பிள்ளை தமிழ்-ஆங்கில அகரமுதலி (பக்.72);.
அசுணமா	அசுணமா asuṇamā, பெ. (n.) அசுணம் ; an extinct animal. "அசுணமாமுடியுமா போலே" (ஶ்ரீவசன. 41);. 'அசுணமாச் செவிப்பறை அடுத்தது போலும்' (பழ.);. அசுணம் பார்க்க ;see ašuṇam.
அசுதி	அசுதி asudi, பெ. (n.) 1. அண்டி வழியாகப் பெருங்குடற்குள் நீர் அல்லது கிசம் (gas); செலுத்துகை (புதுவை);; enema (pond.);. 2. அதைச் செலுத்தும் பீச்சாங்குழல் (புதுவை);; clyster pipe (Pond.);.
அசுப்பு	அசுப்பு asuppu, பெ. (n.) 1. திடுநிநிலை; suddenness, quickness. அசுப்பிலே சாகிறது (இராட்.);. 2. கவனமின்மை (புதுவை);; inattentiveness, absence of mind (Pond.);. 3. உளவறிகை (சங்.அக.);; spying. [அயர்ப்பு → அசர்ப்பு → அசப்பு → அகப்பு.]

அசும்பு-தல்	அசும்பு-தல் asumbudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒழுகுதல்; to flow. "அசும்பு பொன்வரை" (சீவக. 533);. 2. பரவுதல் ; to spread, be diffused. "அவிரொளி யசும்ப" (காஞ்சிப்பு. பன்னிரு. 164);. 3. வழுக்குதல் ; to be slippery. "சோலைத்தே னொழுகிறின் றகூம்புயர் சந்தனத் தொகுதிக் குன்றம்" (சீவக. 3063);. [அள் → அய் → அயிம்பு → அசிம்பு → அசும்பு.]
அசும்பு	அசும்பு asumbu, பெ. (n.) 1. வீசுகை (பொதி.நி);; scattering, throwing. 2. ஒளிர்வு காந்தி (பொ.தி.நி.); ; lustrc. 3. ஊற்று (பிங்.);; spring. 4. கிணறு (திவா.);; well. 5. நீர்ப்பொசிவு; ooze, exudation. "அசும்பிவர் சாரல்" (சீவக. 522);. 6. சேறு (பிங்.);; soft mud. "தாழ்கண் ணசும்பின்" (மணிமே. 8;6);. 7. உளைநிலம் (திவா.);; miry place. 8. வழுக்குநிலம் ; slippery ground. 9. சிறுதிவலை ; minute drop of water. "மழை தூங் கசும்பினிற் றுன்னி" (திருக்கோ. 149);. 10, பற்று ; adherence, connection. "அசும்பறத் துடைத்தும்" (ஞானா. 41);. 11. வறுமை ; want, poverty. 12. குற்றம்
அசும்புசெய்-தல்	அசும்புசெய்-தல் asumbuseytal, 1 செ.கு.வி. (v.i.) ஒளிர்தல் ; to shine, emit light. "ஆய பொதியில் வளைபொன்னா லசும்பு செய்து" (திருவிளை. உலவா. 17);.
அசுமாற்றம்	அசுமாற்றம் asumāṟṟam, பெ. (n.) 1. குறிப்பு, சாடை (யாழ்ப்.); ; hint, slight indication, gesture. 2. அயிர்ப்பு (யாழ்ப்.); ; doubt, suspicion (J.);.
அசுர்	அசுர் asur, பெ. (n.) ஆரியர்க்குப் பகைவரான ஒரு வகுப்பார் ; an anti-Aryan' race of people said to be demons in {Purānās}. "அசுரைச் செற்ற...... மாதவன்" (திவ். இயற். திருவிருத். 67);. [அசுரர் → அசுர்.]
அசுரகுரு	அசுரகுரு asuraguru, பெ. (n.) அசுரர் குரவனான வெள்ளி ; Velli, the preceptor of the Asuras.

அசுரசந்தி	அசுரசந்தி asurasandi, பெ. (n.) அந்தி நேரம் ; evening twilight.
அசுரநாள்	அசுரநாள் asuranāḷ, பெ. (n.) 19ஆம் நாண் மீனான மூலம் (பிங்.); ; Mulam the 19th lunar asterism.
அசுரம்	அசுரம் asuram, பெ. (n.) கொல்லேறு கோடல், திரிபன்றி யெய்தல், கன வில் நாணேற்றல் முதலிய மறவினைகளும் அருவினைகளுஞ் செய்து ஒரு பெண்ணை மணத்தல்; acquirement of a bride by the successful performance of some valiant deed enjoined by her father, such as seizing of a wild bull, shooting down of a whirling target in the shape of a boar, bending of a heavy bow and fastening its string, etc. மன்றல் எட்டாவன ; பிரமம், பிரசா பத்தியம், ஆரிடம், தெய்வம், காந்தருவம், அசுரம், இராக்கதம், பைசாசம் என்பன. அவற்றுள்.........அசுரமாவது; கொல்லேறு கோடல், திரிபன்றி யெய்தல், வில்லேற்றுதல் முதலியன செய்து கோடல். "முகையவிழ் கோதையை முள்ளெயிற் றரிவையைத் தகைநலங் கருதுந் தருக்கினி ருளரெனின் இவையிவை செய்தாற் கெளியண்மற் றிவளெனத் தொகைநிலை யுரைத்த பின்றைப் - பகைவலித் தன்னவை யாற்றிய வளவையில் தொன்னிலை யசுரந் துணிந்த வாறே" (தொல். பொருள். கள. 1. நச். உரை);. "கொல்லேற்றுக் கோடஞ்சு வானை மறுமையும் புல்லாளே ஆய மகள்" (கலித். 103); என்னும் பண்டைத் தமிழாயர் மரபின்படி, கண்ணபிரானார் எழுவிடை தழுவி நப் பின்னையை
அசுரமணம்	அசுரமணம் asuramaṇam, பெ. (n.) அசுரம் பார்க்க ;see {ašuram}.
அசுரமந்திரி	அசுரமந்திரி asuramandiri, பெ. (n.) அசுரரின் மந்திரியான வெள்ளி (திவா.);; Velli, as minister of the Asuras.

அசுரமருத்துவம் (அசுரவைத்தியம்)	அசுரமருத்துவம் (அசுரவைத்தியம்) asuramaruttuvamasuravaittiyam, பெ. (n.) அறுவை மருத்துவம்; surgery (W.);. 'மீன்தேர் கொட்பிற் பணிக்கயம் மூழ்கிச் சிரல்பெயர்ந் தன்ன நெடுவெள்ளூசி நெடுவசி பரந்த வடுவாழ் மார்பின் அம்புசேர் உடம்பினர்" (பதிற். 42 ; 2-5);, "ஆரார் தலைவணங்கார் ஆரார்தாம் கையெடார் ஆரார்தாம் சத்திரத்தி லாறாதார் - சீராரும் தென்புலியூர் மேவுஞ் சிவனருள்சே ரம்பட்டத் தம்பிடிகான் வாசலிலே தான்" "உடலிடைத் தோன்றிற் றொன்றை யறுத்ததன் உதிர முற்றிச் சுடலுறச் சுட்டு வேறோர் மருந்தினால் துயரம் தீர்வர்" "...... கருவியிட் டாற்றுவார் புண்வைத்து மூடார் பொதிந்து" (நீதிநெறி. 56); என்பவற்றால், அசுர மருத்துவம் என்னும் அறுவை மருத்துவம் தமிழ் மருத்துவமே யென்பது பெறப்படும்.
அசுரமாயம்	அசுரமாயம் asuramāyam, பெ. (n.) பேய் பூதங்களைக் கொண்டு செய்யும் மாயவினை; a kind of magic, performed with the aid of evil spirits—demoniacal magic.
அரசுமெய்ப்பாடு (அசுர சத்துவம்)	அரசுமெய்ப்பாடு (அசுர சத்துவம்) arasumeyppāṭuasurasattuvam, பெ. (n.) மகளிர்க்குரிய பத்து மெய்ப் பாடுகளுள் (சத்துவங்களுள்); ஒன்று (கொக்கோ.);; a characteristic of women, one of the ten external signs of erotic emotion.

அசுரர்	அசுரர் asurar, பெ. (n.) ஆரியர்க்கும் தேவர்க்கும் பகைவராகவும், பதினெண் கணத்துள் ஒரு கணமாகவும் சொல்லப்படும் ஓர் உயர்திணை வகுப்பார் ; a rational class of beings said to be inimical to the Aryan race and gods, and constituting one of the eighteen classes of celestial hosts. [சுரர் = தேவர். சுரர் x அசுரர் = தேவரல்லாதார், தேவர்க்குப் பகைவர். 'அ' அன்மை மறுதலைப் பொருள் முன்னொட்டு.) ஆரியப் புராணங்களில் அசுரர் என்று பொதுவாகச் சொல்லப்படுபவரின் வரலாற்றையும் இயல்பையுங் கூர்ந்து நோக்குங்கால், அவர் ஆரியர்க்கு மாறாயிருந்த தமிழ வேந்தரும் மன்னரு மென்றே கருத இடந்தருகின்றது. அசுரனும், திருமாலின் ஐந்தாம் தோற்றரவான மாணி (பிரமச்சாரி); யுருவால் அழிக்கப்பட்டவனுமான மகாபலிச் சக்கரவர்த்தி உண்மையில், மாவலி என்ற பெயர் கொண்டவனும், செங்கோலனும், மாபெருங் கொடைவள்ளலுமான ஒரு சேரவேந்தனே. சோ வென்னும் அரணிருந்த சோணிதபுரத்தைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆண்ட அரசனும், கண்ணபிரானான திராவிட மன்னனுடன் போர் புரிந்து தோற்றவனுமான, வாணாசுரன் என்பவன் மாவலி வேந்தனின் மைந்தனே. மணிமேகலை காலத்துக் கிள்ளிவளவன் என்னும் சோழ வேந்தனின் கோப்பெருந் தேவியாயிருந்த சீர்த்தி என்னும் கோமகள், மாவலி வழிவந்தவளே. எருமையூர் அரையம் (மைசூர் ராஜ்யம்);, கருநூல் மாவட்டம், வடார்க்காடு மாவட்டம் ஆகியவற்றின் பகுதிகளைக் கொண்ட வாண கோப்பாடியை, இடைக்காலத்திற் பன்னூற்றாண்டாகச் சீருஞ் சிறப்புமாக ஆண்டுவந்த வாணகோவரையர் என்னும் சிற்றரசக் குடியினர் வாணன் கொடிவழியினரே. அசுர மணம், அசுர மருத்துவம், அசுர வினை முதலிய வழக்காறுகள், தமிழ நாகரிகத்திற்கும் வாழ்க்கை நெறிக்குமே பொருந்துவனவாயிருக்கின்றன. அசுரன் என்னும் சொல்லைப்பற்றிப் பேரா. (P. S.); சுப்பிரமணிய சாத்திரியார் தம் வடமொழி நூல் வரலாறு என்னும் பொத்தகத்தில் வரைந்திருப்பது வருமாறு; 'ஸெண்ட் அவெஸ்தாவில் கடவுள் அஹீர மஸ்தா, மஸ்தா, அஹீர என்ற சொற்களால் வழங்கப்படுகின்றார். ஆங்குள்ள மஸ்தா என்ற சொல்லும் வடமொழி மஹித சொல்லும் ஒருபொருட் கிளவியாயிருத்தல் கூடும் அஹீர அஸீர
அசுரவியம் (அசுரவாத்தியம்)	அசுரவியம் (அசுரவாத்தியம்) asuraviyamasuravāttiyam, பெ. (n.) முரசு முதலிய இசைக்கருவிகள் (நாஞ்.);; musical instruments like drum, etc. (Nāñ.);.
அசுரவினை (அசுரகிருத்தியம்)	அசுரவினை (அசுரகிருத்தியம்) asuraviṉaiasuragiruttiyam, பெ. (n.) அசுரர் செய்தற்குரிய அருஞ்செயல்; marvellous work, Herculean labour, as of Asurās.
அசுரற்றடிந்தோன்	அசுரற்றடிந்தோன் asuraṟṟaḍindōṉ, பெ. (n.) சூரபதுமன் என்னும் அசுரனைக் கொன்றவனாகச் சொல்லப்படும் முருகன் (சுந்தர புராணம்);; Muruga, as the slayer of the Asura called Sūrapadmā (Skanda purāna);. [அகரன் + தடிந்தோன். தடிதல் = கொல்லுதல்.]
அசுரன்	அசுரன் asuraṉ, பெ. (n.) 1. அசுர வகுப்பினருள் ஒருவன்; one of the class of Asuras. 2. நவச்சாரம் ; hydrochlorate of ammonia - Sal ammoniac (சா.அக.);. 3. இராகு ; Rāhu, the ascending node of the moon. 4. கேது ;{ }; the descending mode of the moon. "தகை பெறு பூத சம்போ தனனென்று மசுர னென்றும்" (மச்சபு. புவனகோச. 27);.
அசுவணி	அசுவணி asuvaṇi, பெ. (n.) சொறி (இ.வ.);; eczema (Loc.);.

அசுவு	அசுவு asuvu, பெ. (n.) அசுவுணி பார்க்க;see aŝuvuṇi.
அசுவுணி	அசுவுணி asuvuṇi, பெ. (n.) செடிப்பூச்சி வகை; a destructive insect. அசுகுணி பார்க்க;see aŝuguṇi.
அசுழம்	அசுழம் asuḻm, பெ. (n.) நாய்; dog. "கருதசுழ மாமிந்த மட்டைதனை யாள" (திருப்பு. 140);. தெ. அசுர
அசுனாதி	அசுனாதி asuṉāti, பெ. (n.) இதள் (வை.மு.);; mercury. ஒ.நோ.; அகனாதி
அசை-தல்	அசை-தல் asaidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அலுங்குதல் ; to shake slightly. ஓர் இலைகூட அசையவில்லை (உ.வ.);. 'அசைந்து தின்கிறது மாடு, அசையாமல் தின்கிறது' வீடு (பழ.);. 2. நுடங்குதல், துவளுதல்; to be flexible. "அசையியற் குண்டாண்டோர்ஏஎர்" (குறள். 1098);. 3. தள்ளாடுதல் ; to totter, stagger. "வெங்கழுத் தசைய நின்று சுமந்திளைத்தனர்" (பாரத. முதற்போ. 36);. 4. இயங்குதல்; to move, stir. 'அவனன்றி யோரணுவும் அசையாது' (பழ.);. 5. ஆடுதல், கூத்தாடுதல் (பிங்.);; to dance. 6. மெல்லச் செல்லுதல்; to walk or ride slowly. 7. புடைபெயர்தல், செல்லுதல், விட்டுப்போதல் ; to go away, depart. "அசைந்திடா தொழிகவென" (ஞானவா. 955. 70);. 8. உலாவுதல் ; to move along, as wind "தென்றியா யசைந்து மெல்லச் சினகரம் புகுது மெல்லை" (கந்தபு. உற்பத். திருவவ. 11);. 9. கைகாலோய்தல், உடம்பு தளர்தல் ; to become weary, exhausted, weak, infirm as a limb of the body, to become worn-out with fatigue.

அசை-த்தல்	அசை-த்தல் asaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அலுங்குதல் ; to shake slightly. "ஆடி யாடி. யசைந்தசைந் திட்டு" (திவ். பெரியாழ். திரு. 137);. 2. ஆட்டுதல் ; to shake violently. "நந்திபிரான் றிருப்பிரம்பை யசைத்தருள" (காஞ்சிப்பு. மணிகண். 34);. 3. இயக்குதல் ; to move, stir. 4. வீசுதல் ; to fan. "ஆலவட்ட மசைத்தனர்" (கந்தபு. உற்பத். திருக்கைலா. 21);. 5. கட்டுதல் ; to tie, bind, fasten. "புலித் தோலை யரைக்கசைத்து" (தேவா. 7.24;1);. 6. வருத்துதல் ; to afflict, persecute. "நாய் நாவி னல்லெழி லசைஇ" (சிறுபாண். 17);. 7. தட்டுதல்; to knock at. "கதவஞ்சேர்ந் தசைத்தகை" (கலித். 68);. 8. சார்த்துதல்; to join with. "அசைநிலைக் கிளவியாகி வருநவும்" (தொல். சொல். இடை. 2);. 9. ஓசையெடுத்தல்
அசை	அசை asai, பெ. (n.) 1. அசைகை அல்லது அசைக்கை ; shaking. 2. அசைச்சொல்; expletive. அசைச்சொல் பார்க்க ;see a$ai-ccol. 3. நேர், நிரை, நேர்பு, நிரைபு என நால் வகைப்படும் செய்யுளுறுப்பு; metrical syllable, of which there are four kinds, viz., nér, nirai, mērbu, and niraibu. "மாத்திரை யெழுத்திய லசைவகை யெனா அ" (தொல். பொருள். செய். 1);. "அசைத்திசை கோடலி னசையே" (இலக். வி. 711);. 4. (இசை); தாளத்தில் ஒரு மாத்திரைக் காலம் ; 'கொட்டு மசையும்...... அசை ஒரு மாத்திரை; அதற்கு வடிவு, எ. ......அசையாவது தாக்கியெழுதல்' (சிலப். 3;16, அடியார்க். உரை);. 5. ஆடுமாடுகள் உட்கொண்ட இரையை மீட்டும் மெல்லுகை; cud. "அருந்தும் பசும்புல் லுணாத்தெவிட்டி யசைவிட்டுறங்குங்கன்று" (கூர்மபு. கண்ணனவ. 83);. 6. சுவடித் தூக்கு; sling for carrying or preserving old books. 7. குற்றம் (சம்.அக.கை.); ; fault, blemish. 8. e-L-so (Los naorul.9);; body, trunk. அசை acai, பெ. (n.) படுக்கை தலை யனைகளை வைக்கவுதவும் மரத்தினாலான சட்டக்கோவைத் தொங்கல்; swinging
அசைகம்பு	அசைகம்பு asaigambu, பெ. (n.) ஒன்பதடி நீளமுள்ளதும் வண்ணம் பூசியதும் சலங்கை கட்டியதுமான பரவர் மணக்கோல்; nine-foot painted rod with tinkling bells, used in Parava weddings.

அசைகொம்பு	அசைகொம்பு asaigombu, பெ. (n.) கட்டு கொம்பு ; splint.
அசைச்சீர்	அசைச்சீர் asaissīr, பெ. (n.) [அசை +- சீர்.] அசைச்சீர் வாய்பாடு பார்க்க;see asai.c-cirvdypadu.
அசைச்சீர் வாய்பாடு	அசைச்சீர் வாய்பாடு asaissīrvāypāṭu, பெ. (n.) நேரசைக்கு 'நாள்' என்றும், நிரையசைக்கு 'மலர்' என்றும் இருவகை ஓரசைச் சீர்க்குக் கொள்ளப்படும் எடுத்துக்காட்டு வடிவங்கள்; the two formulas, viz., ndland malar, representing a metrical monosyllabic foot of one vowel and two vowels respectively. "அசைச்சீர்க்குதாரண நாண்மலரே" (யா.கா. 7);. [அசை + சீர் + வாய்பாடு.]
அசைச்சொல்	அசைச்சொல் asaissol, பெ. (n.) முன்னிலை யசைச்சொல் என்றும், மூவிடப் பொது அசைச் சொல் என்றும், ஈற்றசை யென்றும், உரையசை யென்றும், வியங்கோ ளசைச்சொல் என்றும், பிரிவி லசைநிலை யென்றும்; பெரும்பாலும் பெயர்நிலையைச் சார்ந்தும், சிறுபான்மை அவற்றைச் சாராதும், ஒரோவழியிரட்டியும்; உருத்திரிந்தும், பொருளிறந்தும், பொருள் மறைந்தும், பொருள் குன்றியும், பொருள் நிறைந்தும்; குறிப்பாகவும் வெளிப்படையாகவும்; இருவகை வழக்கிலும் தொன்று தொட்டு வழங்கிவரும் இடைச்சொல் வகை; expletive particles and various kinds of indeclinable words. [அசை + சொல்.]
அசைத்தொழில்	அசைத்தொழில் asaittoḻil, பெ. (n.) தாக்கியெழுதல் (சிலப். 3;16, அடியார்க். உரை);; raising the hand immediately after Striking. [அசை + தொழில்.]
அசைந்தாடு-தல்	அசைந்தாடு-தல் asaindāṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கூத்தாடுதல் (இராட்.);; to dance (R.);. [அசைந்து + ஆடு.]
அசைந்தாடுசீலை	அசைந்தாடுசீலை asaindāṭusīlai, பெ. (n.) தொட்டிற்சீலை (இராட்.); ; cradle improvised out of cloth (R.);. [அசைந்து + ஆடு + சீலை.]
அசைநிலை	அசைநிலை asainilai, பெ. (n.) அசைச்சொல் பார்க்க;see asai.c-col. "அசைநிலைக் கிளவியாகி வருநவும்" (தொல், சொல், இடை. 2);.
அசைநிலையளபெடை	அசைநிலையளபெடை asainilaiyaḷabeḍai, பெ. (n.) அசைகோடற்பொருட்டுக் கொண்ட அளபெடை ; lengthening of sound for the sake of metre. எ-டு; 'செறாஅஅய் வாழிய நெஞ்சு' (பிர. விவே. 5, உரை);. [அசைநிலை + அளபெடை.]

அசைப்பு	அசைப்பு asaippu, பெ. (n.) 1. அசைக்கை; shaking. "மலர்க்கையசைப்பின்" (காஞ்சிப்பு. பரசிரா. 11);. 'அசைப்புக்கு ஆயிரம் பொன் வாங்குகிறது' (பழ.);. 2. சொல் (திவா.);; speech. 3. சொல்லுகை ; speaking. 4. இறுமாப்பு (யாழ்ப்.);; arrogance (J.);.
அசைபறி-தல்	அசைபறி-தல் asaibaṟidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) அசைபோடுதல் (இராட்.); ; to chew the cud (R.);. [அசை + பறி.]
அசைபோடாமை	அசைபோடாமை asaipōṭāmai, பெ. (n.) மாடுகளுக்கு வரும் ஒரு நோய்; a disease in cattle, marked by loss of ability to chew the cud (சா.அக.);.
அசைபோடு-தல்	அசைபோடு-தல் asaipōṭudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) ஆடுமாடுகள் தாம் உட்கொண்ட இரையை இரைப்பையின் முதலறையிலிருந்து வாய்க்குக் கொண்டுவந்து ஒய்வாகமெல்லுதல்; to bring back the cud from the first chamber of the stomach into mouth and chew at leisure, as ruminating animals. ம. அயிவிறக்குக, அகவிறக்குக; க. அகி; து. அக்கியுனி; துட. அக்த்.
அசைமீட்டு-தல்	அசைமீட்டு-தல் asaimīṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i) அசைபோடும் விலங்குகள் தாம் உண்ட இரையை மீட்டும் மென்று இரைப்பையினுட் செலுத்துதல் (சங்.அக.); ; to chew the cud and pass it on to the second chamber of the stomach, as ruminating animals.
அசையடி	அசையடி asaiyaḍi, பெ. (n.) ஒருவகைக் கலிப்பாவின் உறுப்பான அம்போதரங்கம்; one of the component parts of a variety of kalippa metre. "நீர்த்திரை போன்ம் மரபொன்று நேரடி முச்சீர் குறள்நடுவே மடுப்பின்...... அது அம்போ தரங்க வொத் தாழிசை" (யா.கா. 30);, "அசையடி முன்ன ரராகம் வந்து" (யா.கா. 31);. [அசை + அடி.]
அசையந்தாதி	அசையந்தாதி asaiyandāti, பெ. (n.) செய்யுளில் ஒரடியி னீற்றசை அடுத்த அடிக்கு முதலசையாக வருந்தொடை (தொல்,பொருள். செய். 99, பேரா.உரை);; metrical composition in which the same syllable ends one line and begins the succeeding of a stanza. எ-டு : "குன்றகச் சாரற் குதித்தன கோண்மா மாவென மதர்த்தன கொடிச்சி வான்கண்ஞ என்பது அசையந்தாதி. 'அந்தாதி' வட சொல். அதை, தமிழில் ஈறுதொடங்கி அல்லது இறுதிமுதலி என்னலாம். [அசை + அந்தாதி.]
அசையாக்கட்டை	அசையாக்கட்டை asaiyākkaṭṭai, பெ. (n.) ஒருவகைச் செடி ; a kind of plant.
அசையாததுரையார்	அசையாததுரையார் asaiyādaduraiyār, பெ. (n.) கள்ளர்குலப் பட்டப்பெயர்களு ளொன்று (கள்ளர் சரித். பக். 145);; a title of Kallars.

அசையாநிலை	அசையாநிலை asaiyānilai, பெ. (n.) சில நோய்களில் உடம்பும் உள்ளமும் ஒருங்கே அசையாது நிற்கும் நிலை; a fixed and motionless state of both body and mind in certain diseases (சா.அக.);.
அசையாப்பொருள்	அசையாப்பொருள் asaiyāpporuḷ, பெ. (n.) இயங்குதிணை என்பதற்கு எதிரான நிலைத் திணை ; category of immovables, opp. to {ašaiyum porul.} [அசையாத → அசையா (ஈ.கெ.எ.ம.பெ.எ.); + பொருள்.]
அசையாமணி	அசையாமணி asaiyāmaṇi, பெ. (n.) குடிகளின் பெருந் துன்பவேளைகளிலன்றி வேறு சமையங்களில் அசைக்கப்படாத, அரண்மனைவாயில் ஆராய்ச்சி மணி ; bell attached to the royal palace to apprise the sovereign of any calamity, as being seldom rung. [அசையாத → அசையா (ஈ.கெ.எ.ம.பெ.எ.); + மணி.]
அசையாமை	அசையாமை asaiyāmai, பெ. (n.) அசையாத் தன்மை; immovability. "விஞ்சு மசைவசை யாமை யிரண்டு மொன்றாய்" (ஞானவா. சிகித். 160);.
அசையாவிணைப்பு	அசையாவிணைப்பு asaiyāviṇaippu, பெ. (n.) அசைவில்லாதபொருத்து ; immovable articulation or joint with no intervening tissue between the bones, as the bones of the pelvis (சா.அக.);. [அசையாத → அசையா (ஈ.கெ.எ.ம.பெ.எ.); + இணைப்பு.]
அசையிடு-தல்	அசையிடு-தல் asaiyiḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) அசைபோடுதல் ; to chew the cud (W.);. [அசை + இடு.]
அசையியல்	அசையியல் asaiyiyal, பெ. (n.) நுடங்கிய இயல்புடைய பெண்; slender woman. "அசையியற் குண்டாண்டோ ரேனர்" (குறள், 1098);. [அசை + இயல்.]
அசையு	அசையு asaiyu, பெ. (n.) அமுக்கிரா (மலை);; species of withania.
அசையும்பொருள்	அசையும்பொருள் asaiyumboruḷ, பெ. (n.) நிலைத்திணை என்பதற்கு எதிரான இயங்கு திணை ; category of movables, opp. to {ašaiyapporu!.}.
அசைவாடு-தல்	அசைவாடு-தல் asaivāṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அசைதல் ; to shake, move, stir. 2. மேலுலாவிச் செல்லுதல் ; to hover over, move or stir, as wind on the surface of water (W.);. [அசைவு + ஆடு.]

அசைவிடு-தல்	அசைவிடு-தல் asaiviḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அசைபோடுதல் ; to chew the cud. "அசைவிட் டுறங்குங் கன்று" (கூர்மபு. கண்ணனவ. 83);. 2. இளைப்பாறுதல் (பரிபா. 6 ; 2);; to rest.
அசைவின்மை	அசைவின்மை asaiviṉmai, பெ. (n.) 1. அசைவிலாமை ; cessation of motion. 2. சோகம் ; temporary partial or complete suspension of the function of respiration and circulation. 3. பித்தத்தினால் உடம்பு மயக்கங்கொண்டிருப்பதுபோல் அசைவற்றுக் கிடத்தல்; senseless and motionless condition of the body due to bilious causes (சா.அக.);. 4. முயற்சி ; effort, enterprise. "ஆகூழாற் றோன்று மசை வின்மை" (குறள், 371);. [அசைவு + இன்மை.]
அசைவு	அசைவு asaivu, பெ. (n.) 1. அசைகை, ஆட்டம்; shaking, moving about, swinging. "தூண மொத் தசைவற நின்றான்" (காஞ்சிப்பு. சார்ந்தா. 13);. 2. உண்கை, eating. "நஞ்சினை யசைவு செய்தவன்" (தேவா. 3.111 ; 3);. 'அசைவிருந்தால் விட்டுப் போகமாட்டான்' (பழ.);. 3. அதிர்ச்சி; vibration. 4. புடை பெயர்ச்சி; movement (சங்.அக.);. 5. இளைப்பு, தளர்வு, சோர்வு ; weariness, faintness, exhaustion. "நாட்டிடை நெறியசைவு தீரவிருந்து" (சீவக. 1185);. 6. சோம்பல் ; laziness, sloth. "ஆகூழாற் றோன்றும் அசைவின்மை" (குறள், 371);. 7. பாடற்குற்றம் ; a flaw in singing. "நாசி காகுளி பேசுறு குற்ற மசை வொடு மாற்றி" (கல்லா. 22);. 8. தப்பு; slip, failure. "அசைவில செழுந்து" (மதுரைக். [illegible]);.
அசைவுசெய்-தல்	அசைவுசெய்-தல் asaivuseytal, 1 செ.குன்றாவி. (v.t.) உண்ணுதல் ; to eat. "நஞ்சினை யசைவு செய்தவன்" (தேவா. 3.111;3);. ம. அசிக்க; க., தெ. அசன. [அலகசைத்து உண்பதால், உண்ணுதல் அசைவுசெய்தல் எனப்பட்டது.]
அசைவுதிர்-தல்	அசைவுதிர்-தல் asaivudirdal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) இளைப்பாறுதல் ; to take rest.
அசைவுபோடு-தல்	அசைவுபோடு-தல் asaivupōṭudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) அசையிடுதல் ; to chew the cud.

அசைவெட்டு-தல்	அசைவெட்டு-தல் asaiveṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) அசைபோடுதல் ; to chew the cud (W3);. ம. அசவெட்டுக, அயவெட்டுக.
அசோகம்	அசோகம் acōkam, பெ. (n.) 1. ஒருவகை மரம், பிண்டி; a sacred tree. "பொழி பெயல் வண்மையான் அசோகந்தண் காவினுள்" (கலித். 57 ;12);. "பூமலி அசோகின் புனை நிழல் அமர்ந்த நான்முகற் றொழுதுநன் கியம்புவன் எழுத்தே" (நன். 56);. 2. வாழை; plantain (W.);. அசோகம்1 acōkam, பெ. (n.) 1. இதளியம் (பாதரசம்);; mercury. 2. திமிசுமரம்; east Indian kino. [Skt. asoka → த. அசோகம்.] அசோகம்2 acōkam, பெ. (n.) கவலையின்மை (தஞ்சைவா.11.);; freedom from sorrow. [Skt. asoka → த. அசோகம்.] அசோகம்3 acōkam, பெ. (n.) 1. அகத்தி; Agastya's plant, Sesbania grandiflora alias coronila Grandiflora. 2. மருதமரம்; Aryuna tree, winged myrobalan, Terminalla alata alias tomentosa.
அசோண்டி	அசோண்டி acōṇṭi, பெ. (n.) அசோணம் பார்க்க;see alonam.
அசோணம்	அசோணம் acōṇam, பெ. (n.) 1. வாழை; plantain (சா.அக.);. 2. குறட்டை; bitter snake-gourd (மலை);.
அசோதம்	அசோதம் acōtam, பெ. (n.) 1. அவுரி (பரி.அக.);; indigo (genus); indigofera. 2. வெள்ளிலோத்திரம் ; lodhra.
அசோனம்	அசோனம் acōṉam, பெ. (n.) அசோணம் பார்க்க;see asanam. [அசோனம் → அசோனம்.] அசோனம் acōṉam, பெ. (n.) அசோணம் பார்க்க;see asonam (சா.அக.);.

அஞ்சக்கரம்	அஞ்சக்கரம் añjakkaram, பெ. (n.) சிவ வழிபாட்டில் ஓதுவதும், சிவாயநம அல்லது நமசிவா(வ); ய என்னும் ஐந்தெழுத்துக்கொண்டதுமான, திருவைந்தெழுத்தென்னும் சிவ வணக்க மந்திரம் ; the five-lettered mantra, viz., ši va ya na ma or na ma ši(ci); va(wa); ya, uttered in the worship of šiva (சா.அக.);. "அஞ்சக் கரத்தின் அரும்பொருள்" (விநா. அகவல்);. [த. அஞ்சு + அக்கரம் - அஞ்சக்கரம் (இ.பி.);. Skt. aksara → த. அக்கரம்.]
அஞ்சடுக்குமல்லிகை	அஞ்சடுக்குமல்லிகை añjaḍuggumalligai, பெ. (n.) ஐந்தடுக்கு இதழுள்ள மல்லிகைப் பூ வகை ; jasmine flower with five rows of petals (சா.அக.);. [ஐந்து → அஞ்சு + அடுக்கு + மல்லிகை.]
அஞ்சடுக்குமுலி	அஞ்சடுக்குமுலி añjaḍukkumuli, பெ. (n.) கருவூமந்தம் பூ ; black dhatura flower (சா.அக.);. [ஐந்து → அஞ்சு + அடுக்கு + மூலி.]
அஞ்சணங்கம்	அஞ்சணங்கம் añjaṇaṅgam, பெ. (n.) எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி என்னும் ஐந்தமிழிலக்கணம் (யாழ்ப்.);; the five divisions of Tamil grammar, viz., orthography, accidence, science or subject-matter, prosody and rhetoric. [அணங்குதல் = ஒலித்தல். அணங்கு = எழுத்து. அணங்கு → அணங்கம் = இலக்கணம் (சிந்தா.நி.);. இனி, அணங்கு = அழகு (பிங்.);. அணங்கு → அணங்கம் = மொழியின் அழகை அல்லது ஒழுங்கை விளக்கும் இலக்கணம் என்றுமாம்.] ஒ.நோ. Gk. gramma, thing written, letter of alphabet; grammetiké, art of letters. Gk. grammatikē; L. grammatica; O.F. gramaire; ME. grammar; E. grammar, "Art and science dealing with a language's inflexions or other means of showing relation between words as used in speech or writing, and its phonetic system (usu. divided into phonology, accidence and syntax.);"—(C.O.D.);.
அஞ்சணங்கியம்	அஞ்சணங்கியம் añjaṇaṅgiyam, பெ. (n.) ஐந்திலக்கணத்திற்கும் எடுத்துக்காட்டான ஐவகையிலக்கியம் ; the theoretical divisions of classics illustrating the five divisions of grammar. [அஞ்சு + அணங்கியம். ஐந்து → அஞ்சு. அணங்கம் → அணங்கியம் = இலக்கணத்தைத் தழுவிய இலக்கியம்.]
அஞ்சத்தம்	அஞ்சத்தம் añjattam, பெ. (n.) சுக்கு ; dry ginger (சா.அக.);.
அஞ்சதி	அஞ்சதி añjadi, பெ. (n.) காற்று; wind (சா.அக.);. தெ. அஞ்சதி

அஞ்சநாலா	அஞ்சநாலா añjanālā, பெ. (n.) 1. கருங் காக் கணம் ; blue-flowered mussell-shell creeper, Clitoria ternatea (சா.அக.);. 2. கருங்குவளை, நீலோற்பலம் ; blue water - lily, Pontederia (சா.அக.);.
அஞ்சப்படு-தல்	அஞ்சப்படு-தல் añjappaḍudal, செயப். வி. (pass. v.) மதிக்கப்படுதல் ; to be respected, esteemed. "அலரேந்தி அஞ்சலிசெய் தஞ்சப் படுவான்" (சீவக. 1610);.
அஞ்சமிருகல்	அஞ்சமிருகல் añjamirugal, பெ. (n.) சிற்றரத்தை ; Chinese galangal, Alpinia officinarum (சா.அக.);.
அஞ்சராகம்	அஞ்சராகம் añjarākam, பெ. (n.) மஞ்சள் ; turmeric (சா.அக.);.
அஞ்சல்	அஞ்சல் añjal, பெ. (n.) சாலைக் கடத்தத்தில்; குறிக்கப்பட்ட இடந்தொறும் வண்டிக்காளை அல்லது சுமையாள் மாற்றப்படும் ஏற்பாடு; relay. "ஒலைபிடித்தஞ்சலிலே யோடி" (பணவிடு. 281);. 2. வழிப்போக்கில் தங்கும் இடம் ; resting place on a journey. 3. மடல், கடித அஞ்சல் ; letter-post. ம, து. அஞ்சல்; க., தெ. அஞ்செ மரா. அஞ்சீ ; Gk. aggelos, a messenger; LL. angelus; OE. engel; E. angel, a divine messenger. [ஒருகா. அச்சல் → அஞ்சல்.] அச்சலச்சலாய் மழை பெய்கிறது = பாட்டம் பாட்டமாய் மழை பெய்கிறது; It rains repeatedly or successively shower after shower. பாட்டம் – a batch of clouds. நளி (கார்த்திகை); மாதத்திற் பாட்டம் பாட்டமாய் முகிற்கூட்டம் வந்து மழை பொழிவது மரபு. அஞ்சல் ஒருவகையில் பகுதிபகுதியாய் வரும் முகிற் கூட்டத்தை ஒத்திருத்தலால், அப் பெயர் பெற்றதுபோலும். அஞ்சல் añjal, பெ. (n.) 1. தோல்வி (பிங்.);; defeat. 2. சோம்பல் (திவா.);; laziness, sloth.
அஞ்சல் எடுத்தல்	அஞ்சல் எடுத்தல் añjaleḍuttal, பெ. (n.) அஞ்சற்பெட்டியில் சேர்ந்த மடல்களை எடுத்தல் ; letter-box clearance.
அஞ்சல் ஏவம்	அஞ்சல் ஏவம் añjalēvam, பெ. (n.) அஞ்சலகப் பணமதிப்புத் தாள் ; postal-order.

அஞ்சல் செய்தல்	அஞ்சல் செய்தல் añjalceytal, பெ. (n.) 1. அஞ்சற்பெட்டியில் மடலைப் போடுதல்; to post a letter. 2. வானொலி, தொலைக்காட்சி நிலையங்களிலிருந்து பெறும் நிகழ்ச்சிகளை மறு ஒலி/ ஒளி பரப்புதல் ; relaying the broadcast or transmission received from other Radio and T.V. stations.
அஞ்சல்தா-தல் (தருதல்)	அஞ்சல்தா-தல் (தருதல்) añjaldādaldarudal, 18 செ.கு.வி. (v.i.) அடைக்கலந்தருதல் ; to give or assure protection, as saying "Fear not". "அடைக்கலங்கொண் டஞ்சல்தந்து" (தேசிகப். 3 ;9);.
அஞ்சல்துறை	அஞ்சல்துறை añjalturai, பெ. (n.) அஞ்சல் தொடர்பான பணிகளில் ஈடுபட்டுள்ள துறை; postal department.
அஞ்சல்நாடி	அஞ்சல்நாடி añjalnāṭi, பெ. (n.) விட்டு விட்டு அல்லது இடைவிட்டு அடிக்கும் நாடி; intermittent pulse (சா.அக.);.
அஞ்சல் நிலையம்	அஞ்சல் நிலையம் añjalnilaiyam, பெ. (n.) 1. அஞ்சற் பணியாற்றும் அலுவலகம் ; post-office. 2. வானொலி/தொலைக்காட்சி ஒலி/ ஒளி பரப்புகளைப் பெற்று மறு ஒலி/ஒளி பரப்புச் செய்யும் நிலையம் ; a relay station for Radio and Television transmissions.
அஞ்சல்பரப்பு-தல்	அஞ்சல்பரப்பு-தல் añjalparappudal, 5 செ. குன்றாவி, (v.t) மறு ஒலி / ஒளி பரப்புதல்; relaying the broadcast or transmission received from other Radio and Television stations.
அஞ்சல்மடல்	அஞ்சல்மடல் añjalmaḍal, பெ. (n.) அஞ்சல்வழி அனுப்பப்படும் மடல் (கடிதம்); ; a letter bypost.
அஞ்சல்மாடு	அஞ்சல்மாடு añjalmāṭu, பெ. (n.) அஞ்சல் வண்டிக்குக் கட்டப்படும் காளை; relay of bullocks, as in journey by stage.
அஞ்சல் வண்டி	அஞ்சல் வண்டி añjalvaṇṭi, பெ. (n.) அஞ்சலிற்குப் பயன்படுத்தப்படும் வண்டி (தபால் வண்டி);; stage-coach.
அஞ்சல்வண்டிக்காளை	அஞ்சல்வண்டிக்காளை añjalvaṇṭikkāḷai, பெ. (n.) அஞ்சல்மாடு பார்க்க ;see afijal-madu.
அஞ்சல்வழங்கு-தல்	அஞ்சல்வழங்கு-தல் añjalvaḻṅgudal, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) அஞ்சலில் வந்த மடல்களை உரியவர்களுக்குக் கொண்டுபோய்க் கொடுத்தல் ; delivery of letters from the post-office.
அஞ்சல்வழிக்கல்வி	அஞ்சல்வழிக்கல்வி añjalvaḻikkalvi, பெ. (n.) அஞ்சல்வழிப் பாடங்களை அனுப்பிக் கற்பிக்கும் கல்விமுறை ; education system by sending lessons by post, postal tuition. [அஞ்சல் + வழி + கல்வி.]

அஞ்சல்விடை	அஞ்சல்விடை añjalviḍai, பெ. (n.) மறுமொழி விடுக்க உதவும் இரட்டை அஞ்சலட்டை; reply card.
அஞ்சலகம்	அஞ்சலகம் añjalagam, பெ. (n.) அஞ்சல் நிலையம் ; post-office. [அஞ்சல் + அகம்.]
அஞ்சலகர்	அஞ்சலகர் añjalagar, பெ. (n.) அஞ்சல் நிலைய அதிகாரி ; postmaster.
அஞ்சலட்டை	அஞ்சலட்டை añjalaṭṭai, பெ. (n.) மடலட்டை, post-card. [அஞ்சல் + அட்டை.]
அஞ்சலம்	அஞ்சலம் añjalam, பெ. (n.) 1. சீலையின் ஒரம்; edge of a cloth (சா.அக.);. 2. வாளுறை ; sheath of a sword (சங்.அக.);. ம. அஞ்சலம் ; க. அஞ்சல ; தெ. அஞ்சலமு.
அஞ்சலர்	அஞ்சலர் añjalar, பெ. (n.) பகைவர் ; enemies. "அஞ்சலர் தனிப்போ ரேறே" (நல். பாரத. ஆரணிய. மார்க். 245);.
அஞ்சலளி-த்தல்	அஞ்சலளி-த்தல் añjalaḷittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) அஞ்சல்தா-தல் பார்க்க; see artial-ia. [அஞ்சல் + அளி.]
அஞ்சலா	அஞ்சலா añjalā, பெ. (n.) 1. காமமுள்ள; lustful (சா. அக.);. 2. வலுவுள்ள; strong (சா.அக.);.
அஞ்சலாதிறை	அஞ்சலாதிறை añjalātiṟai, பெ. (n.) ஒரு மூலிகை (சீவக மூலி); ; a kind of drug, Indian coccinia, Cephalandra indica (சா.அக.);.

அஞ்சலி.	அஞ்சலி. añjali, பெ. (n.) 1. ஆடுதின்னாப் பாலை (சங்.அக.); ; a worm-killer, Aristolochia bracteata. 2. காட்டுப் பலா (காட்டுப் பிலவு);; jungle jack, Artocarpus hirsuta. 3. தாழை ; fragrant screw pine, Pandanus odoratissimus (சா.அக.);. 4. மாவிலிங்க மரம்; lingam tree, Crataeva religiosa (சங்.அக.);. 5. வறட்சுண்டி ; floating sensitive-plant, Mimosa triqueira (W.);. 6. சங்கங் குப்பி ; smooth volkameria (W.);. 7. வண்டுகொல்லி ; cassia alata (alasa); (சா.அக.);. தெ. அஞ்சலிக
அஞ்சலி	அஞ்சலி añjali, பெ. (n.) 1. வௌவால்வகை; a kind of bat (R.);. 2. வண்டுவகை ; a kind of beetle (சிந்தா.நி.64.);. அஞ்சலி añjali, பெ. (n.) நான்கு பலம்; a measure of weight = 4 palams. "சுழலடி யஞ்சலி யைந்து" (தைலவ. தைல. 54);. ம. அஞ்சான்; க. அஞ்சலி, அஞ்சலி añjali, பெ. (n.) ஒருவகை அம்பு; a kind of arrow. "அஞ்சலி யஞ்சுகோடி தொடுத்திக லரக்க னெய்தான்" (கம்பரா. யுத்த. நாகபா. 113);. ம. அஞ்சலிகம் அஞ்சலி añjali, பெ. (n.) வணக்கம், வணங்குதல் ; worship. [அங்கு → அஞ்சு → அஞ்சலி. அங்குதல் = வளைதல், வணங்குதல்.]
அஞ்சலிக்கை	அஞ்சலி அஞ்சலிக்கை añjalikkai, பெ. (n.) 'அஞ்சலி யென்ப தறிவுறக் கிளப்பின் எஞ்ச லின்றி இருகையும் பதாகையாய் வந்தகம் பொருந்து மாட்சித் தென்றனர் அந்தமில் காட்சி யறிந்திசி னோரே" [P] [அஞ்சலி + கை. அஞ்சு → அஞ்சல் → அஞ்சலி.]

அஞ்சலி காரிகை	அஞ்சலி காரிகை añjaligārigai, பெ. (n.) 1. ஒரு பூண்டுவகை (சங்.அக.); ; a kind of herb or shrub. 2. தொட்டாற் சுருங்கி ; the sensitive plant, Mimosa pudica. ம, தெ. அஞ்சலிகாரிக; க. அஞ்சலிகாரிகெ.
அஞ்சலிகை	அஞ்சலிகை añjaligai, பெ. (n.) வௌவால் வகை ; a kind of bat (R.);.
அஞ்சலிப்பாலை	அஞ்சலிப்பாலை añjalippālai, பெ. (n.) ஆடு தின்னாப் பாலை பார்க்க;see diu-tima-ppalai.
அஞ்சலி முத்திரை	அஞ்சலி முத்திரை añjalimuttirai, பெ. (n.) அஞ்சலி செய்யும் கைக்குறி; hand-pose in worship. 'அஞ்சலி வணக்கம் ஆருக்கும் நன்மை' (பழ.);.
அஞ்சலினவர்	அஞ்சலினவர் añjaliṉavar, பெ. (n.) பாஞ்சராத் திரிகள் என்னும் மாலிய (வைணவ); வகுப்பினர்; Vaisnavās of the Pāficarātra sect. "அஞ்ச லினவர் புகழண்ணல்" (கந்தபு. திருவவ. 62);. [வ. பஞ்சம் = ஐந்து ராத்ரி = இரவு. பாஞ்ச ராத்திரம் (பாஞ்சராத்ர); = ஐயிரவிற் சொல்லப்பட்ட மாலியத் தொழுமறை (ஆகமம்);. பாஞ்ச ராத்திரத்தைக் கடைப்பிடிக்கும் மாலியர் பாஞ்சராத்திரிகள் அல்லது பாஞ்சராத்திரிகர் எனப்பட்டனர். இப் பெயரின் தமிழ் மொழி. பெயர்ப்பு 'அஞ்சலினவர்'. அஞ்சு = ஐந்து. அல் = இரவு. அஞ்சு + அல் + இன் + அவர் - அஞ்சலினவர் (பாஞ்ச ராத்திரிகள்);. 'இன்' சாரியை, "அவர்" ப.பா. ஈறு.].
அஞ்சலுறை	அஞ்சலுறை añjaluṟai, பெ. (n.) மடலை (கடிதம்); உள்ளே வைத்து ஒட்டி அஞ்சலில் அனுப்ப உதவும் மேலுறை ; postal envelope. [அஞ்சல் + உறை.]
அஞ்சலொட்டகம்	அஞ்சலொட்டகம் añjaloṭṭagam, பெ. (n.) அஞ்சல் சுமந்து செல்லும் ஒட்டகம்; camel carrying mail bags (R.);. [அஞ்சல் + ஒட்டகம்.]
அஞ்சவத்தை	அஞ்சவத்தை añjavattai, பெ. (n.) "ஆன்மாத் தங்கிய வஞ்சவத்தை" (சிவப்பிர. 51);. [த. அஞ்சு. Skt, avastha → த. அவத்தை = நிலை. அஞ்சவத்தை (இ.பி.);.]
அஞ்சற்கட்டு	அஞ்சற்கட்டு añjaṟkaṭṭu, பெ. (n.) அஞ்சற்பை பார்க்க ;see añjar-pai. [அஞ்சல் + கட்டு]

அஞ்சற்கடிதம்	அஞ்சற்கடிதம் añjaṟkaḍidam, பெ. (n.) மடல்; letter by post. அஞ்சல் மடல் பார்க்க ;see aňjal-madal. [அஞ்சல் + கடிதம்.]
அஞ்சற்காரன்	அஞ்சற்காரன் añjaṟkāraṉ, பெ. (n.) அஞ்சற் கடிதம், கட்டு முதலியன கொண்டுவந்து கொடுப்பவன் ; a post or courier, post-runner, post-man. ம. அஞ்சல்காரன்; க. அஞ்செதார, தெ. அஞ்செகாடு. [அஞ்சல் + காரன்.]
அஞ்சற்குழற்சி	அஞ்சற்குழற்சி añjaṟkulṟci, பெ. (n.) 32 வகைச் செயற்கை நஞ்சுகளுள் ஒன்று (குங்கும பாடாணம்);; one of the 32 kinds of processed arsenic preparations (சா.அக.);.
அஞ்சற்குளச்சி	அஞ்சற்குளச்சி añjaṟkuḷacci, பெ. (n.) அஞ்சற் குழற்சி பார்க்க ;see afjar-kularci.
அஞ்சற்சான்று	அஞ்சற்சான்று añjaṟcāṉṟu, பெ. (n.) அஞ்சல் வழி மடல் அனுப்பியதற்கான சான்று; certificate of posting. [அஞ்சல் + சான்று.]
அஞ்சற்பணவிடை	அஞ்சற்பணவிடை añjaṟpaṇaviḍai, பெ. (n.) அஞ்சல்வழிப் பணம் அனுப்புதல்; money-order, sending money by post. [அஞ்சல் + பணம் + விடை. விடு → விடை.]
அஞ்சற்பணவிடைத்தாள்	அஞ்சற்பணவிடைத்தாள் añjaṟpaṇaviḍaittāḷ, பெ. (n.) அஞ்சல்வழிப் பணம் அனுப்புதற்குரிய படிவம் ; money-order form. [அஞ்சல் + பணம் + விடை + தாள்.]
அஞ்சற்பற்றுச்சீட்டு	அஞ்சற்பற்றுச்சீட்டு añjaṟpaṟṟuccīṭṭu, பெ. (n.) அஞ்சல்வழிப் பணம் அனுப்பியதற்கான பற்றுச்சீட்டு ; money-order receipt. [அஞ்சல் + பற்று + சீட்டு.]

அஞ்சற்பிரிப்பு	அஞ்சற்பிரிப்பு añjaṟpirippu, பெ. (n.) மடல்கள் சென்று சேரவேண்டிய இடங்களுக்கு ஏற்பப் பிரித்து ஒழுங்குபடுத்தப்படுதல்; sorting of the letters. [அஞ்சல் + பிரிப்பு.]
அஞ்சற்பெட்டி	அஞ்சற்பெட்டி añjaṟpeṭṭi, பெ. (n.) அஞ்சல் போடும் பெட்டி, post-box. [அஞ்சல் + பெட்டி..] [P]
அஞ்சற்பை	அஞ்சற்பை añjaṟpai, பெ. (n.) மடல்களை இட்டுக் கட்டும் பை; postal bag. [அஞ்சல் + பை.]
அஞ்சற்றலை	அஞ்சற்றலை añjaṟṟalai, பெ. (n.) மடல்களுக்கு ஒட்டப்படும் அஞ்சல் வில்லை; postal stamp. [அஞ்சல் + தலை.]
அஞ்சறைப்பெட்டி	அஞ்சறைப்பெட்டி añjaṟaippeṭṭi, பெ. (n.) மஞ்சள், மிளகு முதலிய கறிச்சரக்குகள் வைப்பதற்குரிய ஐந்தறையுள்ள மரப்பெட்டி ; a spice box made of wood with five compartments. [ஐந்து → அஞ்சு + அறை + பெட்டி.] [P] அஞ்சலப்பெட்டி, அஞ்சனப்பெட்டி, அஞ்சாரப்பெட்டி யென்னும் வடிவங்கள் கொச்சையாதலின் கொள்ளத்தக்கனவல்ல.

அஞ்சனம்	அஞ்சனம் aññaṉam, பெ. (n.) தெய்வப் படிமையை மந்திரங் கூறி நீராட்டுகை ; a ceremonial bath given to the idol of the deity. மஞ்சனம் பார்க்க ;see maijanam. அஞ்சனம் añcaṉam, பெ. (n.) ஒரு வகை நெல்; a kind of paddy. [அஞ்சு-அஞ்சனம்] அஞ்சனம்1 añjaṉam, பெ. (n.) 1. அஞ்சனகேசி (யாப். வி.பக். 540); பார்க்க;see anjana-kesi. 2. அவுரி (வை.மூ.);; indigo. 3. சலவைக்கல் (R}; marble. [Skt. anjana → த. அஞ்சனம்.] அஞ்சனம்2 añjaṉam, பெ. (n.) 1. மேற்பூச்சு மருந்து; a semi-solid ointment consisting of fatty substances mixed with an active principle or drug-unguentum. 2. மறைபொருளைக் காட்டும் மை; a magic black paint used for finding out concealed or hidden treasures or things.
அஞ்சாங்காய்ச்சலுப்பு	அஞ்சாங்காய்ச்சலுப்பு añjāṅgāyccaluppu, பெ. (n.) தமிழ் (சித்த); மருத்துவ முறைப்படி ஐந்துதரங் காய்ச்சித் துப்புரவு செய்த ஒருவகை வெடியுப்பு ; a kind of salt, boiled and purified five times according to the special process laid down in Tamil (Siddhas); medical science. [ஐந்தாம் → அஞ்சாம் + காய்ச்சல் + உப்பு.]
அஞ்சாங்குலத்தான்	அஞ்சாங்குலத்தான் añjāṅgulattāṉ, பெ. (n.) நால் வரணத்திற்கும் அப்பாற்பட்ட ஐந்தாங் குலத்தான் (பஞ்சமன்); எனப்பட்டவன்; one belonging to the 5th caste. [ஐந்தாம் → அஞ்சாம் + குலத்தான் - அஞ்சாங் குலத்தான்.]
அஞ்சாச்சிறப்பு	அஞ்சாச்சிறப்பு añjācciṟappu, பெ. (n.) வாகைத் திணை வேறுபாடுகளுள் ஒன்றான 'சான்றோர் பக்கம்' ; theme describing the nobility of great men. 'சான்றோர் பக்கமாவது, பகைவர்கண்ணுந் தன்பாலார் கண்ணு மொப்புமையாகப் பாசறையுள்ளாச் தால்புடைமை கூறுதல் 'அஞ்சாச் சிறப்பென் பதுமது' (வீரசோ. பொருட். 19, உரை);. [அஞ்சாத → அஞ்சா (ஈ.கெ.எ.ம.பெ.எ.); + சிறப்பு.]
அஞ்சாணிமூலி	அஞ்சாணிமூலி añjāṇimūli, பெ. (n.) அச்சாணிமூலி பார்க்க;see accali-mil.

அஞ்சாப்பட்டயம்	அஞ்சாப்பட்டயம் añjāppaṭṭayam, பெ. (n.) 1. பகைவனுக்குத் தப்பிப் புகலடைந்தவனுக்கு அரசன் தரும் அடைக்கலப் பட்டயம் (யாழ்ப்.);; writ of authority granting refuge or protection. 2. குற்றத்தாலிழந்த வுரிமைகளை மீளப் பெறுவதற்கு அரசன் அளிக்கும் குடியுரிமைப் பட்டயம் (யாழ்ப்ப.); ; royal certificate, formerly inscribed on metal, clearing a person from a charge of guilt and re-establishing his or her rights as a citizen. 3. பிறர் கொடுமை செய்யாவாறு அரசன் அளிக்கும் காப்புறுதிப் பட்டயம் (யாழ்ப்.); ; writ of authority as security against oppression and ill-treatment by others (J.);. [அஞ்சாத → அஞ்சா (ஈ.கெ.எ.ம.பெ.எ.); + பட்டயம்.]
அஞ்சாமை	அஞ்சாமை añjāmai, பெ. (n.) அரசன் வினை செய்ய அச்சமுறாமை; fearlessness, as a kingly character. "அஞ்சாமை யீகை யறிவூக்க மிந்நான்கும் எஞ்சாமை வேந்தற் கியல்பு" (குறள், 382);.
அஞ்சாலி	அஞ்சாலி añjāli, பெ. (n.) பழைய வரிவகை (T.A.S. v., 218);; an ancient petty cess. [ஒருகா. அஞ்சு + ஆலி. ஐந்து → அஞ்சு. அகல் = ஒரு முகத்தல் அளவு. அகல் → ஆல் → ஆலி = அகலளவு நெல், அஞ்சாலி = ஐந்தகல் நெல்.] அஞ்சாலி añcāli, பெ. (n.) எழுத்து மூலமான ஒப்புதல்; a written agreement. "பொறியாரையும் ஊராரையும் வளைச்சு அஞ்சாலி எழுதிப் படிப்பிச்சுக் கடமையுங் கொண்டு" (TAS, III, p. 59-63.);. [அஞ்சல்-அஞ்சாலி]
அஞ்சாலிகள்	அஞ்சாலிகள் añjāligaḷ, பெ. (n.) நில வருமானத்தில் ஐந்திலொரு பங்கை மட்டும் வைத்துக் கொண்டு நான்கு பங்கை அரசனுக்குக் கொடுக்கும்படி வற்புறுத்தப்பட்ட உழுகுடிகள் (இராட்.);; cultivators who were entitled to only one-fifth of the produce of their cultivation, the remainder being compulsorily paid to the king (R.);. [ஒருகா, ஐந்திலோன்று சாலி = நில வருமானத்தில் அல்லது விளைச்சலில் ஐந்திலொரு பங்கையுடையவன். சாலுதல் - பொருந்துதல், உடைமை கொள்ளுதல். சால் → சாலி = உடைய - வன் – வள் - து.]
அஞ்சாலியிடையர்	அஞ்சாலியிடையர் añjāliyiḍaiyar, பெ. (n.) மணமான பெண்கள் மங்கல அணியாக ஐந்தாலியணியும் இடையர் வகுப்பார் (வின்.);; herdsmen of a particular sub-caste whose women wear tali, with five jewels. ம. அஞ்சாலி இடையர் [ஐ = ஐந்து. ஐ + தாலி + இடையர் - ஐந்தாலியிடையர் → அஞ்சாலியிடையர்.]
அஞ்சாவிரா	அஞ்சாவிரா añjāvirā, பெ. (n.) கருங்குமிழ்; heart-leaved bell vervein, Gmelina arborea (சா.அக.);.
அஞ்சானனம்	அஞ்சானனம் añjāṉaṉam, பெ. (n.) அஞ்சா முகம் ; lion, as a fearless animal, fearless face.

அஞ்சானனன்	அஞ்சானனன் añjāṉaṉaṉ, பெ. (n.) ஐந்து முகமுள்ள சிவன் ; Siva, as having five faces. [ஐந்து → அஞ்சு. Skt, anana → த. ஆனனம் = முகம். ஆனனம் → ஆனனன் = முகன். அஞ்சு + ஆனனன் - அஞ்சானனன்.]
அஞ்சி	அஞ்சி añji, பெ. (n.) கடையெழு வள்ளல்களுள் ஒருவனான அதியமான் (அதிகமான்); அஞ்சி (புறநா.91;4);; Adiyaman Añji, a munificent chief of the Sangam age. ம. அஞ்சி [ஒருகா, அச்சன் → அச்சி → அஞ்சி.] அஞ்சி añji, பெ. (n.) அஞ்சல் ; letter by post. அஞ்சியில் பணம் வந்தது (உ.வ.);. க. அஞ்செ தெ. அஞ்சிய, து. அஞ்சல்; மரா. அஞ்சீ. அஞ்சி añji, பெ. (n.) அஞ்சுபவன் ; coward. "அஞ்சி அஞ்சி வாழ்வதைவிட அஞ்சாமற் சாவதே மேல்", 'அஞ்சி ஆண்மை செய்ய வேணும்', 'அஞ்சினவனைக் குஞ்சும் விரட்டும்' (பழ.);. க. அஞ்சுகுளி அஞ்சி
அஞ்சிக்கை	அஞ்சிக்கை añjikkai, பெ. (n.) அச்சம் ; fear. ம. அஞ்சல்; க. அஞ்சிகெ, தெ. அஞ்சிக, அச்சிகமு; து. அஞ்சிகெ; துட. ஒசிக் கோத, கொலா. அஞ்சல்க் கூ. அச குவி. அச்சலி, பிரா. தீசிங்.
அஞ்சிகம்	அஞ்சிகம் añjigam, பெ. (n.) கண்; eye. "பொய்த்தொரு அஞ்சிகத்தி லிட்டு நன்றாய்ப் பொருந்தியே நீபார்க்கில் திறக்கும் தூசு" (கருவூ. குருநூல்);. தெ. அஞ்சிகமு
அஞ்சிமூலம்	அஞ்சிமூலம் añjimūlam, பெ. (n.) பழைய வரி வகை (T.A.S. iii, 216);; an ancient tax. [ஒருகா. அஞ்சுமூலம்.]

அஞ்சிலேபிஞ்சிலே	அஞ்சிலேபிஞ்சிலே añjilēpiñjilē, கு.வி.எ. (adv.) இளம்பருவத்தில் ; in the young age. *அஞ்சிலே பிஞ்சிலே அடித்து வளர்க்க வேண்டும் (உ.வ.);. 'அஞ்சிலே பிஞ்சிலே கொஞ்சாமல் அறுபதிற்கு மேல் கொஞ்சினானாம்', 'அஞ்சிலே பழுத்து ஆறிலே விழுந்தான்', 'அஞ்சிலே வளையாதது ஐம்பதிலே வளையுமா?' (பழ.);. [அஞ்சு = ஐந்து அகவை. பிஞ்சு = இளங்காய். இரு சொல்லும் இளமை குறித்து ஒரு பொருளில் வந்த மரபு இணைமொழி (idiomatic pair of words);.]
அஞ்சினான் புகலிடம்	அஞ்சினான் புகலிடம் añjiṉāṉpugaliḍam, பெ. (n.) கைவருக்கஞ்சினார் அடைக்கலம் புகுமிடம்; refuge for the terrified, asylum for the timid (T.A.S. iv, 98);. [அஞ்சினான் + புகல் + இடம்.]
அஞ்சினி	அஞ்சினி añjiṉi, பெ. (n.) 1. ஐந்தாம் மாதம்; fifth month. 2. ஐந்து மாதச் சூலி (கருப்பிணி);; a woman with five months of pregnancy. [அஞ்சு + இனி (பெ.பா. ஈறு); - அஞ்சினி. ஒ.நோ. பாடி → பாடினி.]
அஞ்சு	அஞ்சு añju, பெ. (n.) 1. ஐந்து ; five. "அஞ்சு வைகலில் வகன்கிரி நண்ணி" (கந்தபு. தக்ஷ. வள்ளி. 225);. அஞ்சுவிரலும்பட அடித்தான் (உ.வ.);. 'அஞ்சுக்கு இரண்டு பழுதில்லை', 'அஞ்சுபுலன் அடங்கினால் அகிலமும் அடங்கும்', 'அஞ்சாவது பெண் கெஞ்சினாலும் கிடையாது', 'அஞ்சு காசுக்குக் குதிரையும்வேண்டும், அது ஆற்றைக் கடக்கப் பாயவும் வேண்டும்" (பழ.);. 2. கவறாட்டத்தில் வழங்கும் ஒரு குழூஉக்குறி; acant used in dice-play. "அஞ்சென்பர்' (கந்தபு. தக்ஷ. கயமுகனுற். 167);. ம. அஞ்சு; க. அய்து, தெ. கொலா., குருக்., குரும். ஐது; து. ஐது குட. அஞ்சி, கோத. அஞ்ச்; துட. உத்; கூ. சிங்கி, கோண்டு. ஐயன், ஐகு, சையுங், பையுங், பர். சேந்து, சேவிர் (ஐவர்);; நா. ஐது, சேகுர் (ஐவர்);. [ஐந்து → அஞ்சு.] அஞ்சு añju, பெ. (n.) அச்சம்; fear, terror. "அஞ்சுவரத்தகுந" (புறநா. 41);.

அஞ்சு-தல்	அஞ்சு-தல் añjudal, 5 செ.கு.வி., 5 செ.குன்றாவி, v.i, & v.t.) 1. வெருவுதல் (பயப்படுதல்);; to fear, dread. "அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை" (குறள், 428);. 2. மதித்தல் ; to respect, venerate. 3. வணங்குதல் ; to worship. ம. அஞ்சுக; க., தெ. அஞ்சு; து. அஞ்சுனி; பட அஞ்சினெ; கொலா., கொண்., கோத. அஞ்ச்; துட. ஒத்; கூ. அச பிரா. கீசிங், குவி. அத்தலி, அத்தரி, அத்தி. [அங்கு → அஞ்சு. அங்குதல் → அஞ்சுதல் = வளைதல், வணங்குதல், வெருவுதல். ங்கு → ஞ்சு.]
அஞ்சுகம்	அஞ்சுகம் añjugam, பெ. (n.) கிளி (சிந்தா.நி.);; parrot. [த. அம் (அழகிய); + Skt, suka → த. சுகம் = கிளி. அஞ்சுகம் (இ.பி.);.] அஞ்சுகம் añjugam, பெ. (n.) மெல்லாடை; fine cloth. [Skt. amsuka → த. அஞ்சுகம்.] அஞ்சுகம்2 añjugam, பெ. (n.) ஈயக்கல் (சிலாவங்கம்);; a stone containing lead or lead ore, hardened lead ore (சா.அக.);.
அஞ்சுகொம்பு	அஞ்சுகொம்பு añjugombu, பெ. (n.) ஐம்பொறி, the five sensory organs. "கப்பான அஞ்சுகொம்பில் மனந்தான் சென்று கலக்கத்தில் விழுகாதே கருத்துரன் றிப்பார்" (கொங்க. வாத காவியம்); - (சா.அக.);.
அஞ்சுங்குளிர்-தல்	அஞ்சுங்குளிர்-தல் añjuṅguḷirtal, 2.செ.கு.வி. (v.i.) ஐம்பொறியும் இன்பமடைதல் ; to be in ecstasy, as having all the five senses participate in the joy. 'அகங்குளிர்ந்தால் அஞ்சுங்குளிரும்' (பழ.);. [அஞ்சு = ஐம்பொறி (தொகைக்குறிப்பு);. குளிர்தல் = இன்பந் தருதல், இன்புறுதல், வெப்பநாட்டில் தட்பம் இன்பம் தருவதால், குளிர்ச்சி இன்பத்தைக் குறித்தது.]

அஞ்சு சுண்ணாம்புக்குகை	அஞ்சு சுண்ணாம்புக்குகை añsusuṇṇāmbuggugai, பெ. (n.) ஐந்துவகைச் சுண்ணாம்பினாற் செய்த குகை; அதாவது, கடல் நுரை, கல்லுப்பு, வெடியுப்பு, சீனக்காரம், சூடன் ஆகிய இவ்வைந்து சரக்குகளைத் தனித்தனியாக ஊதிச் சேர்த்து அரைத்து மூசை செய்து, அதற்குள் வேதைக்குண்டான உலோகங்களை அல்லது உபரசச் சத்துகளை வைத்து உருக்குங் குகை; "வாதமஞ்சி யிதைக்கண்டால் வாயைப் பொத்தும் வாதிக்கு மிதைவிட்டால் சுண்ணாம் பில்லை போதவஞ்சு குகைக்குள்ளே சூதம் நீறும் பொன்னீறும் வெள்ளிமுதல் போக்கு நீறும் நாதமஞ்சும் உபரசங்க ளெல்லாம் நீறும் நாதவிந்து முதல்நீறும் நாட்டில் காணே" A crucible made of five kinds of calcium compounds after grinding them into a paste. These compounds are derived by burning each of the following five substances into ash, viz., sea-froth, rock-salt, nitre, alum and camphor. The crucible thus prepared is capable of enduring extreme heat, even under a severe and scorching test, and this is made clear from the above stanza quoted from the Konganava's work on alchemy (சா.அக.);. [ஐந்து + சுண்ணாம்பு + குகை. ஐந்து → அஞ்சு.]
அஞ்சுநீர்	அஞ்சுநீர் añjunīr, பெ. (n.) 1. சரக்குகளைக் கட்டப் பயன்படுத்தும் ஐந்துவகை மருந்து நீர்; five kinds of liquid extracts used in medicine or in alchemy for consolidating drugs or metals that cannot stand the test of fire. 2. ஐந்து வகைச் சரக்குகளைக் கொண்டு உருவாக்கும் ஒருவகைச் செயநீர் ; a liquid medicine prepared from a mixture of five drugs (சா.அக.);. செயனீர் (செயல்நீர்); என்பது செயநீர் எனத் தவறாகக் குறிக்கப்பட்டது போலும்.
அஞ்சுநீறு	அஞ்சுநீறு añjunīṟu, பெ. (n.) 1. ஐந்துவகைச் சுண்ணம் ; five kinds of calcined calcium compounds. 2. ஐம்மாழைச் சுண்ணம் (பஞ்ச லோக பற்பம்);; a calcined product of five metals.
அஞ்சுப்பு	அஞ்சுப்பு añjuppu, பெ. (n.) ஐந்துப்பு பார்க்க ;see aind(u);-uppu. [ஐந்துப்பு → அஞ்சுப்பு.]
அஞ்சுபஞ்சலத்தார்.	அஞ்சுபஞ்சலத்தார். añjubañjalattār, பெ. (n.) தச்சர், கம்மியர் (கற்றச்சர்);, கொல்லர், கன்னார், தட்டார் என்னும் ஐவகைக் கொல்லர் அல்லது கம்மாளர் (I.M.P. Cg. 371);; the five artisan classes. [அஞ்சு கம்மாளர் → பஞ்ச கம்மாளர் → பஞ்ச கம்மாளம் → பஞ்ச கம்மாளத்தார் → பஞ்சாளத்தார் → பஞ்சலத்தார்.] பஞ்சலத்தார் என்பது, அஞ்சு என்னும் பொருள் மறைந்து ஒரே குலப்பெயர்போல் வழங்கத் தலைப்பட்டபின், அஞ்சு என்னும் சொல்லை மிகைபடக் கூறலாக முற்சேர்க்க வேண்டியதாயிற்று. பஞ்ச என்னும் வட சொல் நிலைமொழியும், சிதைவு நிலையில் அஞ்சு என்னும் பொருள் மறைய ஒரளவு துணைசெய்தது. பஞ்ச கம்மாளர் என்பது இருபிறப்பி (hybrid);. அரைஞாண் (நாண்); என்பது, வருஞ் சொற்பொருள் மறைந்தபின் அரைஞாண். கொடி எனப் பின்மிக்கது போல், பஞ்சலத்தார் என்பது நிலைச்சொற்பொருள் மறைந்த பின் அஞ்சு பஞ்சலத்தார் என முன்மிக்கது.

அஞ்சுபதம்	அஞ்சுபதம் añjubadam, பெ. (n.) சிவ வழிபாட்டு மந்திரமாகிய சிவாயநம என்னும் திரு வைந்தெழுத்து ; the five-lettered mantra ši va ya na ma, uttered in the worship of šiva. "அந்தியும் நண்பகலும் அஞ்சுபதம் சொல்லி" (தேவா. 7.83 ; 1);. பதினெட்டாம்நாட் பெருக்கு என்பது பதினெட்டாம் பெருக்கு என இடைத் தொக்கது போன்று, அஞ்செழுத்துப் பதம் என்பது அஞ்சுபதம் என இடைத்தொக்கது. [த. ஐந்து → அஞ்சு + Skt, pada → த. பதம். அஞ்சுபதம் (இ.பி.);.]
அஞ்சுபயம்	அஞ்சுபயம் añjubayam, பெ. (n.) ஐந்து பயம் பார்க்க ;see aindu-payam.
அஞ்சுமணிப்பூ	அஞ்சுமணிப்பூ, añjumaṇippū, பெ. (n.) சாயுங் காலம் 5 மணிக்குப் பூக்கும் அந்திமந்தாரை; a flower that opens out its petals at 5 p.m. [ஐந்து அஞ்சு + மணி + பூ.]
அஞ்சுமுத்திரைத்தகடு	அஞ்சுமுத்திரைத்தகடு añjumuttiraittagaḍu, பெ. (n.) ஐந்து முத்திரைத் தகடு பார்க்க;see aindu-muttirai-t-tagadu. [ஐந்து → அஞ்சு + முத்திரை + தகடு.] அஞ்சுமுத்திரைத்தகடு añjumuttiraittagaḍu, பெ. (n.) செப்புத்தாது செய்வதற்காகப் பழங்காலத்தில் பயன்படுத்தி வந்ததோர் உயர்ந்த செப்புத்தகடு; a kind of pure, thin copper plate used formerly for obtaining calcined copper known as copper aksir (சா.அக.);.
அஞ்சுமுத்துத்தாவடம்	அஞ்சுமுத்துத்தாவடம் añjumuttuttāvaḍam, பெ. (n.) ஐந்து முத்துவடங்கள் சேர்ந்த கழுத்தணி ; a necklace of five strings of pearls. 'அஞ்சு முத்துத் தாவட மொன்றா யிருக்கு மது' (திவ். பெரியதிரு. 1.1;5, அரும்.);. [ஐந்து → அஞ்சு + முத்து + தாழ்வடம் → தாவடம். வடம் = திரண்ட கொடி அல்லது கோவை.]
அஞ்சுமேனிதிரமம்	அஞ்சுமேனிதிரமம் añjumēṉidiramam, பெ. (n.) ஒரு பழங்காசு (M.E.R. 322 of 1923);; an ancient coin. [ஒருகா. திரம் (திடம், உறுதி); → திரமம்.]
அஞ்சுருக்காணியுப்பு	அஞ்சுருக்காணியுப்பு añjurukkāṇiyuppu, பெ. (n.) முடியண்ட படருப்பு ; a kind of salt extracted from the human skull by a special process known only to Siddhās, and used in alchemy (சா.அக.);. [ஒருகா. அஞ்சு + உருக்கு + ஆணி + உப்பு.]

அஞ்சுருவாணி	அஞ்சுருவாணி añjuruvāṇi, பெ. (n.) தேரின் ஐந்து தட்டையும் ஊடுருவிச் செல்லும் நடு அச்சாணி ; centre-bolt binding together the five tiers of a temple car. "தடையற்ற தேரிலஞ் சுருவாணி போலவே தன்னிலசை யாது நிற்கும்" (தாயு. மௌன. 9);. 'அஞ்சுரு ஆணியில்லாத் தேர் அசைவதரிது' (பழ.);. [அஞ்சு + உருவு + ஆணி. அஞ்சு = ஐந்து தட்டு (தொகைக்குறிப்பு);.] அஞ்சுருவாணி añjuruvāṇi, பெ. (n.) 1. துருசு ; copper acetate. 2. பூநீறு ; an efflorescent salt collected in the soil of fuller's earth (சா.அக.);.
அஞ்சுருவாணிக	அஞ்சுருவாணிக añjuruvāṇiga, பெ. (n.) [அஞ்சு + உருவு - ஆணி.]
அஞ்சுருவாணிப்பூட்டு	அஞ்சுருவாணிப்பூட்டு añjuruvāṇippūṭṭu, பெ. (n.) துருசுச் செம்பு ; copperextracted from copper sulphate or copper acetate (சா.அக.);. [அஞ்சுருவாணி + பூட்டு.]
அஞ்சுருவாணிமூலம்	அஞ்சுருவாணிமூலம் añjuruvāṇimūlam, பெ. (n.) எல்லாவகை மருந்தையும் நீறாக்குந் தன்மையுடைய மூப்பு ; an old name for the supposed Universal Solvent, as well as for a medicine for all kinds of diseases (சா.அக.);.
அஞ்சுருவாணியுப்பு	அஞ்சுருவாணியுப்பு añjuruvāṇiyuppu, பெ. (n.) 1. கல்லுப்பு ; salt precipitated at the bottom of the sea. 2. பூநீறு ; an efflorescent salt found in the soil of fuller's earth (சா.அக.);.
அஞ்சுவண்ணத்தி	அஞ்சுவண்ணத்தி añjuvaṇṇatti, பெ. (n.) ஐந்து நிறங் கலந்த ஐம்புள் நஞ்சு (பஞ்சபட்சி பாடாணம்);; a kind of poison emitting five colours.
அஞ்சுவண்ணம்	அஞ்சுவண்ணம் añjuvaṇṇam, பெ. (n.) ஒருகார் வணிகர் குழு (T.A.S. ii, 69);; a trade guild.
அஞ்சுவரணத்தான் (வரணத்தோன்)	அஞ்சுவரணத்தான் (வரணத்தோன்) añjuvaraṇattāṉvaraṇattōṉ, பெ. (n.) துத்தநாகம் (இராட்.); ; zinc (R);. [ஐந்து வரணம் → ஐந்து வரணத்தான் → அஞ்சு வரணத்தான். வரணத்தான் → வரணத் தோன்.]
அஞ்சுவன்னம்	அஞ்சுவன்னம் añjuvaṉṉam, பெ. (n.) அஞ்சு வண்ணம் பார்க்க;see alit-warnam. "அயன் மிகு தானைய ரஞ்சுவன் னத்தவர்" (களவியற். பக். 93);. [அஞ்சுவண்ணம் → அஞ்சுவன்னம்.]

அஞ்சுவனத்தார்	அஞ்சுவனத்தார் añjuvaṉattār, பெ. (n.) தறி நெய்யும் முகம்மதியருள் ஒரு பிரிவார் (இராட்);; a sect of Muhammadan weavers (R.);.
அஞ்சுவிரலி	அஞ்சுவிரலி añjuvirali, பெ. (n.) ஐவிரலி பார்க்க ;see ai-virali.
அஞ்சூகம்	அஞ்சூகம் añjūkam, பெ. (n.) சிவப்பு அறைக் கீரை ; a red variety of garden greens, Amaranthus gangeticus (சா.அக.);.
அஞ்செடுப்பு	அஞ்செடுப்பு añjeḍuppu, பெ. (n.) பூப்படைந்த பெண் குளித்த நாளில் தன் எதிர்காலப் பிள்ளைப்பேற்றிற் கறிகுறியாக, நிலத்திற் கீறிய ஐஞ்சதுரத்தினின்று பொருள்களைத் தன் மடியில் எடுத்துவைக்குஞ் சடங்கு (இ.வ.);; ceremony performed by a girl, on the day she bathes after attaining puberty, by placing in her lap articles from five squares marked on the ground, thus indicating her future role as mother of children (Loc.);. [அஞ்சு = ஐந்து பொருள் அல்லது பாவை (தொகைக்குறிப்பு);. எடுப்பு = மடியிலெடுத்து வைப்பு.]
அஞ்சென்ணெய்த் தயிலம்	அஞ்சென்ணெய்த்தயிலம் añjeṇīeyttayilam, பெ. (n.) ஐந்தெண்ணெய்த்தயிலம் பார்க்க;see aind(u);-enney-t-tayilam. [அஞ்சு + எண்ணெய் (எள் + நெய்); + தயிலம். Skt. tila (எள்); → தைல → த. தயிலம்.]
அஞ்செருப்புடம்	அஞ்செருப்புடம் añjeruppuḍam, பெ. (n.) ஐந்து வறட்டியைக் கொண்டு போடும் புடம்; a fire raised with five dry cow-dung cakes, used for calcination (சா.அக.);. [அஞ்சு + எரு + புடம்.]
அஞ்செலி	அஞ்செலி añjeli, பெ. (n.) 1. காட்டுப்பலா; jungle jack, Artocarpus hirsuta (சா.அக.);. 2. ஆடுதின்னாப்பாலை (சித். அக.);; worm killer. 3. தாழை (பச்.மூ); ; fragrant screw pine (செ.அக.);.
அஞ்செவி	அஞ்செவி añjevi, பெ. (n.) உட்காது ; cavity of the ear. "அஞ்செலி நிறைய வாலின" (முல்லைப். 89);. [அகம் = உள். அகம் + -செவி – அகஞ்செவி → அஞ்செவி. ஒ.நோ.; அகங்கை → அங்கை.]

அஞ்செழுத்து	அஞ்செழுத்து añjeḻuttu, பெ. (n.) சிவாயநம அல்லது நமசிவாய என்னும் ஐந் தெழுத்துக் கொண்ட திருவைந்தெழுத்து என்னும் சிவ வழிபாட்டு மந்திரம்; the live. lettered mantra, viz., na ma ši va ya or Ši ya ya na ma, uttered in the worship of šiva. "அஞ்செழுத்தை விதிப்படி யுச்சரிக்க" (சி.சி. சுபக். 9;8);. "அஞ்செழுத்தும் பாவனையும் அப்பனைப் போல் (அவனைப்போல்); இருக்கிறது' (பழ.);. இவ் வைந்தெழுத்துள், 'சி' சிவத்தையும், 'வ' அருளையும், 'ய' ஆதனையும் (ஆன்மாவையும்);, 'ந' மறைப்பாற்றலையும் (திரோதான சக்தியையும்);, 'ம' ஆணவக் குற்றத்தையும் குறிக்கும் (சிவப்பிர. 97, உரை);. [அஞ்சு + எழுத்து.]
அஞ்சைக்களம்	அஞ்சைக்களம் añjaikkaḷam, பெ. (n.) மேல் கரைக் கொடுங்கோளூரிலுள்ள சிவன்கோயில்;šiva temple at Kodungälär, the modern Cranganore, on the West coast. "கடலங்கரை மேன் மகோதை...................அஞ்சைக்களத் தப்பனே" (தேவா. 7.4;1);. மறுவ திருவஞ்சைக்களம்
அஞ்சோளம்	அஞ்சோளம் añjōḷam, பெ. (n.) எருக்கு giant swallow-wort, sun plant, Calotropis gigantea (சா.அக.);.
அஞ்ஞலம்	அஞ்ஞலம் aññalam, பெ. (n.) கொசு ; mosquito (சா.அக.);. அஞல் பார்க்க;see aial.
அஞ்ஞுலாத்தி	அஞ்ஞுலாத்தி añḷulātti, பெ. (n.) நோய் கொண்டவள் ; a sickly woman (சா.அக.);.
அஞ்ஞாழிக்கால்	அஞ்ஞாழிக்கால் aññāḻikkāl, பெ. (n.) ஐந்து நாழி கொண்ட மரக்கால் வகை (S.I.I. iii, 241);; a grain measure of five ndlis. ம. அஞ்ஞாழி [ஐ + நாழி + கால் - ஐந்நாழிக்கால் → அஞ்ஞாழிக்கால். கால் = மரக்கால்.]
அஞ்ஞான்று	அஞ்ஞான்று aññāṉṟu, கு.வி.எ. (adv.) 1. அப்போது ; on that occasion, at that time. "அஞ்ஞான் றாடலை வெஃகி" (கந்தபு. தக்ஷ. காளிந்திப்.15);. 2. அந்த நாளில்; on that day. ம. அன்னு; க. அந்து, து. ஆனி தெ. நாடு; கோண். ஆண்டி, கூ. அண்டி.. [அ + ஞான்று.]

அஞ்ஞை	அஞ்ஞை aññai, பெ. (n.) அன்னை; mother. "அஞ்ஞைநீ யேங்கி யழலென்று" (சிலப். 9;24);. தெ. அன்னு; பிராகி. அன்னி. [அம்மை → அன்னை → அஞ்ஞை.] அஞ்ஞை aññai, பெ. (n.) அழகு (பொதி.நி);; beauty. [அம் = அழகு. அம் → அம்மை = அழகு. அம்மை → அஞ்ஞை.] அஞ்ஞை aññai, பெ. (n.) 1. அறிவிலான்; ignorant person. 2. கிடாய்; he-goat, male of the sheep. [Skt. a-jna → த. அஞ்ஞை.]
அஞர்-தல்	அஞர்-தல் aṇurtal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தளர்தல்; to become weary, to faint. 2. சோம்புதல் (திவா.); ; to be lazy, slothful. [அயர் → அஞர். அயர்தல் = தளர்தல், வருந்துதல்.]
அஞர்	அஞர் aññar, பெ. (n.) 1. நோய் (திவா.);; disease. 2. துன்பம் ; distress, calamity. "பேரஞர்க் கண்ணள் பெருங்காடு நோக்கி" (புறநா. 247 ; 6);. 3. வழிநடந்த வருத்தம்; fatigue. "ஆர வுண்டு பேரஞர் போக்கி" (பொருந. 88);. 4. அச்சம் (திவா.);; fear. 5. வழுக்குநிலம் (திவா.); ; slippery ground. [அயர் →- அஞர் = தளர்ச்சி, நோய், துன்பம், அச்சம்.]
அஞராட்டி	அஞராட்டி aññarāṭṭi, பெ. (n.) நோயுள்ளவள்; sickly woman. "அழிவுடை யுள்ளத் தாரஞ ராட்டி" (சிலப். 13; 80);.
அஞல்	அஞல் aññal, பெ. (n.) கொசுகு (சிந்தா.நி.);; a species of gnat. [அள் = கூர்மை, அள் → அய் → அயல் → அஞல் = கூரிய உறிஞ்சியாற் குருதியை உறிஞ்சுவது.]

அஞலம்	அஞலம் añalam, பெ. (n.) 1. கொசு ; mosquito. 2. நுளம்பு (திவா.); ; a species of gnat. [அஞல் → அஞலம். 'அம்' பெருமைப்பொருட் பின்னொட்டு.] அஞல் பார்க்க;see aial. அஞலம் añalam, பெ. (n.) ஐவிரை (பஞ்ச வாசம்); (பொதி.நி.);; the five aromatics. [ஒருகா. ஐ + நலம் – ஐந்நலம் → ஐஞ்ஞலம் → அருலம். நலம் = நறுமை (வாசனை);. கை (விரல் தொகை); = ஐந்து, வறட்டி முதலிய பொருள்களை விற்கும்போது, ஒவ்வோர் ஐந்தையும் ஒவ்வொரு கை என்று சொல்வது வழக்கம். கை → ஐ → ஐது → ஐந்து → அஞ்சு.] "In some languages the word used to signify five properly means a hand, or is derived from a word which has that meaning, —the number of fingers on each hand being five. In Lepsius's opinion, the word for ten, which is used in all the Indo-European dialects, had its origin in the Maeso-Gothic tai-hun, two hands. Applying this principle to the Dravidian languages, ei, five, might be presumed to be derived from kei, Tam. a hand, by the proces$of the softening away of the initial consonant."—(C.C.G.D.L., pp. 338-39);. In many languages the word for 'five is identical with or similar to the word for "hand"; "ten is frequently two hands or pair of hands' or 'the upper part"; "twenty" is in some languages called "all digits', 'hands and feet', 'the whole man" or something of the sort. There are also expressions for the numbers from six to nine which are clearly based on finger counting, since they say for "six" something like "one on the left hand', for "nine perhaps "one short of two hands'.-The Origin and Derivation of Language, pp. 183-4.
அட்டக்கரி	அட்டக்கரி aṭṭakkari, பெ. (n.) மிகக் கருப்பு, மிகக் கருப்பானது ; jet black, that which is jet black. ம. அட்டக்கரி [ஒருகா. அண்டம் (அண்டங்காக்கை); போன்ற கருப்பு என்றிருக்கலாம். ஒ.நோ.; நண்டுவாய்க் காலி → நட்டுவாய்க்காலி.]
அட்டக்கருப்பு	அட்டக்கருப்பு aṭṭakkaruppu, பெ. (n.) மிகக் கருப்பு, மிக்க கருப்பு; jet black. 'கறுப்பு' என்னும் வடிவம் சினத்தைக் குறிக்குஞ் சொல்லாதலால், கருநிறத்தைக் குறிக்குஞ் சொல்லைக் 'கருப்பு' என்றே சொல்லவும் எழுதவும் வேண்டும். "கறுப்புஞ் சிவப்பும் வெகுளிப் பொருள்" என்று தொல்காப்பியம் (சொல், உரி. (5); கூறுதல் காண்க.
அட்டக்காய்	அட்டக்காய் aṭṭakkāy, பெ. (n.) சாதிக்காய்; nutmeg, Myristica fragrans (சா.அக.);.
அட்டகசம்	அட்டகசம் aṭṭagasam, பெ. (n.) ஆடாதோடை; Malabar nut tree, justicewort, Adhatoda wasica (சா. அக.);. அட்டகசம் aṭṭagasam, பெ. (n.) ஆடாதோடை; Malabar nut trees, JusticeWort-Adhatoda vasica, a medicinal shrub commonly found in all hedges in S. India (சா.அக.);. [P]

அட்டகணி	அட்டகணி aṭṭagaṇi, பெ. (n.) அட்டகசம் பார்க்க ;see attakašam.
அட்டகத்தாதி	அட்டகத்தாதி aṭṭagattāti, பெ. (n.) சிவப்புச் சர்க்கரைவள்ளி ; red sweet potato, panicled batatas, Ipomaea digitata alias Convolvulus balatas (சா.அக.);.
அட்டகம்	அட்டகம் aṭṭagam, பெ. (n.) வசம்பு (மலை.);; sweet flag. அட்டகம் aṭṭakam, பெ. (n.) எட்டு பாகம் கொண்ட நிலக்கூறு; "திருவடி சோமாசியார் அட்டகத்துக்கு மேக்கும்." (SII, xiv.19.); [எட்டு-எட்டகம்-அட்டகம்] அட்டகம்1 aṭṭagam, பெ. (n.) மறைநூலில் அடங்கிய ஒருசார் மந்திரத்தொகுதி; a collection of mantras in the veda. "வருக்க முழுதும் வந்தவட் டகமும்" (கலிங். 170);. த.வ. எட்டகம். [Skt. astaka → த. அட்டகம்.] அட்டகம்2 aṭṭagam, பெ. (n.) எட்டன் தொகுதி; group of eight. "உருவமெலாம் பூத வுபாதாய சுத்தாட்டக வுருவ மென்னின்" (சி.சி. பர. சௌத். மறு. 17);. [Skt. astaka → த. அட்டகம்.]
அட்டங்கால்	அட்டங்கால் aṭṭaṅgāl, பெ. (n.) அட்டணைக் கால் பார்க்க ;see attanai-k-kal.
அட்டணங்கால்	அட்டணங்கால் aṭṭaṇaṅgāl, பெ. (n.) அட்டணைக்கால் ;see attanai-k-kal.
அட்டணை	அட்டணை aṭṭaṇai, கு.வி.எ. (adv.) குறுக்கே (வின்.); ; across. [அட்டம் + அணை.]

அட்டணைக்கால்	அட்டணைக்கால் aṭṭaṇaikkāl, பெ. (n.) 1. உட்கார்கையிற் கால்மேல் காலாகக் குறுக்காக மடக்கிவைக்குங் கால்; folded legs in sitting cross-legged. 2. கால்மேல் குறுக்காக இடுங்கால் ; one leg placed over the other in sitting, cross-legged. [அட்டம் + அணை + கால். அட்டம் = குறுக்கு. அணை = அணைக்கை, தழுவுகை, சேர்க்கை.] து. அட்டகாரு
அட்டணைக்கால் போட்டிரு-த்தல்	அட்டணைக்கால் போட்டிரு-த்தல் aṭṭaṇaikkālpōṭṭiruttal, 3 செ.கு.வி. (v.i.). நாற்காலி போன்ற இருக்கைகளில் கால்மேல் காலிட்டு அமர்ந்திருத்தல்; to sit cross-legged, especially on a raised seat like a stool, chair or bench. [அட்டம் = குறுக்கு. அணை = அணைக்கை, தழுவுகை, சேர்க்கை. அட்டம் + அணை – அட்டணை.] [P]
அட்டதிசம்	அட்டதிசம் aṭṭadisam, பெ. (n.) எருக்கு (மலை.);; madar, Calotropis gigantea.
அட்டதிசை	அட்டதிசை aṭṭadisai, பெ. (n.) அட்டதிசம் பார்க்க ;see attadi§am (சா.அக);.
அட்டதீரசம்	அட்டதீரசம் aṭṭatīrasam, பெ. (n.) இரும்பு அரப்பொடி (பரி.அக.); ; iron filings.
அட்டதேறல்	அட்டதேறல் aṭṭatēṟal, பெ. (n.) காய்ச்சிய மது; distilled arrack. "அட்ட தேறலு மடாதமை தேறலும்" (கந்தபு. மகேந் நகர்புகு. 60);. [அடு → அட்ட = காய்ச்சிய. தேறு → தேறல் = தெளிவு, தெளிந்த மது, மது.]
அட்டநேமிநாதர்	அட்டநேமிநாதர் aṭṭanēminātar, பெ. (n.)
அட்டப்பல்லக்கு	அட்டப்பல்லக்கு aṭṭappallakku, பெ. (n.) குறுக்காகக் கொண்டுபோகும்படி யமைக்கப்பட்டதும், மிகப் பெரியோர்க்கே பயன்படுத்தப்படுவதுமான சிவிகை வகை; palanquin with curved roof having poles fixed at right angles to its body, so that it can be carried from the sides, used only for the most eminent persons. [அட்டம் + பல்லக்கு.]

அட்டம்	அட்டம் aṭṭam, பெ. (n.) 1. அருகு ; nearness. "அடர்க்கு நாய்க ளட்டமாக விட்டு" (பெரியபு. கண்ணப். 76);. 2. பக்கம்; side. 'இரண்டட்டத்திலும் மரகத கிரியைக் கடைந்து மடுத்தாற்போல்' (அஷ்டாதச. அர்ச்சி. பிர. 3);. 3. குறுக்கு ; opposition, cross direction. மாட்டுக்கு அட்டத்திலே போகாதே (உவ.);. 4. மாறு, பகை ; hostility, enmity. "அட்டமாக வழுதிமே லமர்க்கெழுந்த தொக்குமே" (திருவிளை. கடல்சுவற. 9);. [அடு → அட்டம். அடுத்தல் = பக்கஞ்செல்லுதல். அடுத்தற் கருத்தினின்று குறுகுதல், எதிர்த்தல் முதலிய கருத்துகள் தோன்றின.] அட்டம் aṭṭam, பெ. (n.) 1. மேல்வாய் ; palate. "அட்டத்திற் கட்டி" (திருமந்; 799);. 2. அட்டாலை ; watch-tower on a fort (நாநார்த்த);. 3. மேல்வீடு ; apartment on flat roof (நாநார்த்த.);. மேல்மாடி
அட்டம்பக்கம்	அட்டம்பக்கம் aṭṭambakkam, பெ. (n.) அடுத்த பக்கம் (யாழ்ப்.); ; adjoining side (J.);.
அட்டம்பாரி-த்தல்	அட்டம்பாரி-த்தல் aṭṭambārittal, 4 செ.கு.வி. (v.i) 1. பக்கஞ்சார்ந்து செல்லுதல் (யாழ்ப்.);; to walk by the side, walk abreast. 2. பக்க வாட்டில் அகலித்தல், பருத்தல் (யாழ்ப்.);; to grow in bulk as a tree, an animal (J.);. ம. அட்டம் ; தெ. அட்டமு; க. அட்ட. [அடு → அட்டம். அடுத்தல் = பக்கஞ்செல்லுதல், அடுத்தற் கருத்தினின்று குறுகுதல், எதிர்த்தல் முதலிய கருத்துகள் தோன்றின.]
அட்டமிடு-தல்	அட்டமிடு-தல் aḍḍamiḍudal, 17 செ.குன்றாவி. (v.t.) சுற்றுதல் (இராட்.); ; to turn, to move round (R.);. க. அடன; தெ. அடனமு. [வட்டம் → அட்டம்.]
அட்டமுகடு	அட்டமுகடு aḍḍamugaḍu, பெ. (n.) உச்சி (யாழ்ப்.); ; top (J.);.
அட்டர்	அட்டர் aṭṭar, பெ. (n.) அட்டம் பார்க்க;see "attam". [அட்டம் → அட்டர்.]

அட்டரக்கு	அட்டரக்கு aṭṭarakku, பெ. (n.) உருக்கிய மெழுகு அல்லது அரக்கு ; melted wax or lac. "அட்டரக் கனைய செவ்வாயணிநலங்கருகி" (சீவக. 468);. [அடுதல் = காய்ச்சுதல், உருக்குதல். அட்ட + அரக்கு - அட்டரக்கு.]
அட்டரித்தான்	அட்டரித்தான் aṭṭarittāṉ, பெ. (n.) கோவைக் கொடி; a creeper, Indian caper, Bryonia grandis (சா.அக.);.
அட்டலங்காய் புட்டலங்காய்	அட்டலங்காய் புட்டலங்காய் aṭṭalaṅgāyputṭalaṅgāy, பெ. (n.) தாய் அல்லது செவிலித்தாய்; சிறுபிள்ளையின் கால்களை நீட்டிவைத்து, அவற்றைக் கணுக்கால்மேல் வலக்கையால் இடசாரியாகவும் வலசாரியாகவும் தடவிக் கொடுத்துக்கொண்டு, 'அட்டலங்காய் புட்டலங்காய்' என்று தொடங்கும் மரபுச்சொற்றொடர்களைச் சொல்லி, இறுதியில் தானே தன் வினாவிற்கு விடை சொல்லும்போது பிள்ளையைச் சுட்டிக்காட்டும் விளையாட்டுக் காலப்போக்கு; a playful pastime for a child in which, the mother or the foster-mother recites some traditional nursery rhymes beginning with the words attalangay puttalangay while she keeps stroking the ankles of the child's outstretched legs with her right hand and finally points out towards the child answering the question she has posed in the rhymes. மரபுச் சொற்றொடர்கள் 'அட்டலங்காய் புட்டலங்காய் அடுக்கடுக் காய் மாதுளங்காய் பச்சரிசி குத்திப் பரண்மேலே வச்சிருக்கு மாங்கா யுடைத்து மடிமேலே வச்சிருக்கு தேங்கா யுடைத்துத் திண்ணையிலே வச்சிருக்கு எந்தப் பூனை தின்றது? (வினா); இந்தப் பூனை தின்றது! (விடை);'
அட்டலி	அட்டலி aṭṭali, பெ. (n.) மரவகை ; a kind of tree, Jatropha glauca (Nels.);.
அட்டவண்ணைத்திருக்கை	அட்டவண்ணைத்திருக்கை aṭṭavaṇṇaittirukkai, பெ. (n.) நெடுக்களவு 3 அடியும் குறுக்களவு 6 அடியுமுள்ள பெருந்திருக்கை மீன் ; sting-ray, reddish brown fish, 6 feet across and 3 feet long, Pteroplatea micrura. [ஒருகா. அட்டம் + வண்ணை + திருக்கை.]
அட்டவணை	அட்டவணை aṭṭavaṇai, பெ. (n.) 1. பொருட்பட்டி, பொருட்குறிப்பேடு, பதிவேடு, பேரேடு; index, ledger, register, catalogue. "அட்டவணையிட்டது போலத்தனையுந் தானிருந்து" (பணவிடு. 30);. 2. பதிவுபெற்ற பதவியாளர் என்பதைக் குறிக்கப் பதவிப் பெயருக்குமுன் சேர்க்கும் முன்னொட்டு; எ-டு; அட்டவணை அரசிறையாளர் (தாசில்தார்);; prefix to an official designation to imply that the person holding the office is duly registered or gazetted as in attavanai-t-tahsildar (R.F.); க. அட்டவணெ; து. அட்டகென; மரா. அடவண. இச் சொல் மராட்டியச் சொல்லாயினும், ஐந்திரவிடம் (பஞ்ச திரவிடம்); என்னும் பண்டை முறைப்படி இங்குத் தமிழ்ச் சொல்லாகத் தழுவப்பட்டது.

அட்டவணைக்கணக்கன்	அட்டவணைக்கணக்கன் aṭṭavaṇaikkaṇakkaṉ, பெ. (n.) பேரேடெழுதுங் கணக்கன் (W.);; accountant, ledger-keeper. [அட்டவணை + கணக்கன்.]
அட்டவணைக்காரன்	அட்டவணைக்காரன் aṭṭavaṇaikkāraṉ, பெ. (n.) அட்டவணைக் கணக்கன் பார்க்க;see attavanai-k-kanakkan.
அட்டவணைச்சாலை	அட்டவணைச்சாலை aṭṭavaṇaiccālai, பெ. (n.) கணக்குவேலை பார்க்குமிடம் (இராட்);; counting house, office of accountants (R.);. [அட்டவணை + சாலை.]
அட்டவணைப்பிள்ளை	அட்டவணைப்பிள்ளை aṭṭavaṇaippiḷḷai, பெ. (n.) அட்டவணைக்கணக்கன் பார்க்க;see attavanai-k-kanakkan. [அட்டவணை + பிள்ளை.] பண்டை நாளிற் கணக்குவேலை பார்ப்பவர் பெரும்பாலும் வெள்ளாளர் என்னும் வேளாளராக இருந்ததனால், கணக்க வேலைக்காரர் தமக்குரிய குலப்பட்டத்துடன் கணக்கப்பிள்ளை யெனப்பட்டனர்.
அட்டனம்	அட்டனம் aṭṭaṉam, பெ. (n.) 1. வட்ட வடிவமாகிய பரிசை; round shield. 2. சக்கரப் படை (சிந்தா. நி.);; discus. Skt. attana [வட்டம் → வட்டனம் → அட்டனம்.]
அட்டாங்கால் போடு-தல்	அட்டாங்கால் போடு-தல் aṭṭāṅgālpōṭudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) மீன்வலை சுருட்டும்போது அல்லது மீன் பிடிக்கும்போது மீனவர்கள் சிறிதே உட்கார முயன்றாற்போல் முன் கால் அகற்றி அசைந்தவாறு நடத்தல் (மீனவ.);; to step out and walk as fishermen do with knees bent almost in a sitting posture while handling their nets (Fisher.);. [ஒருகா. அகட்டாங்கால் போடுதல் → அட்டாங்கால் போடுதல்.] [P]
அட்டாரி	அட்டாரி aṭṭāri, பெ. (n.) அட்டாலி பார்க்க (Gærsøsu);;see attali. [அட்டாலி → அட்டாரி.]
அட்டாலகம்	அட்டாலகம் aṭṭālagam, பெ. (n.) 1. கோட்டை மதின்மேலுள்ள காவற்கூடம்; watch-tower on a fort. 'அட்டாலகமும் மதிற்பொறியு முதலாயின' (குறள், 744, மணக். உரை);. 2. மேல்வீடு (சங்.அக.);; apartment on flat roof. ம, அட்டாலகம்; க. அட்டாளக; தெ. அட்டாலகமு. [த. அட்டாலகம் → Skt. Attalaka.]

அட்டாலம்	அட்டாலம் aṭṭālam, பெ. (n.) அட்டாலை பார்க்க ;see attalai.
அட்டாலி	அட்டாலி aṭṭāli, பெ. (n.) மாடிவீடு (கோவை);; house with an upper floor (Cm.);. அட்டாலி aṭṭāli, பெ. (n.) வீட்டின் மேல் பகுதியில் உள்ள பரண். (கொ.வ.வ.சொ.3);. a shelf in the roof of a house. [அட்டாளி-அட்டாலி]
அட்டாலிகை	அட்டாலிகை aṭṭāligai, பெ. (n.) 1. மேல்வீடு (சங்.அக.);; apartment on an upper storey. 2. அரசர் மனை ; royal palace. க. அட்டாள; தெ. அட்டாலிக. [அட்டாலை → அட்டாலம் → அட்டாலி → அட்டாலிகை. 'கை' சிறுமைப்பொருட் பின்னொட்டு (aug. suf);. அட்டாலிகை → Skt. aṭṭālikā.]
அட்டாலை	அட்டாலை aṭṭālai, பெ. (n.) 1. மேல்வீடு (வின்.);; apartment on an upper storey. 2. கோட்டை மதின்மேற் காவற்கோபுரம்; watchtower on a fort. "கீழ்பா லிஞ்சி யணைய வட்டாலை கட்டு" (திருவாலவா. 26 10);. 3. தோட்டம், புன்செய், ஆட்டுப்பட்டி, சிற்றூர் முதலியவற்றின் காவற்பரண் (யாழ்ப்.);; raised covered platform from which one keeps watch on a garden, a field, a sheep-fold, a village, etc. 4. அரசர் மனை (சங்.அக.); ; royal residence. "கதன வாயிலுங் கட்டுமட் டாலையும்" (கம்பரா. யுத்த. முதற்போர். 32);. 5. காப்பு (சம். அக. கை.);; protection. 6. மரவகை (இராட்.);; a species of tree (R.);. ம. அட்டாலம்; க. அட்டாள, தெ. அட்டடி. [அட்டாலை → Skt. Attala. எட்டம் → அட்டம். எட்டம் = உயரம், அட்டம் + ஆலை - அட்டாலை.]
அட்டாலைச்செட்டி	அட்டாலைச்செட்டி aṭṭālaicceṭṭi, பெ. (n.) பழைய காசு (நாணய); வகை (சரவண. பணவிடு. 59);; an ancient coin. [அட்டாலை + செட்டி. அட்டாலைச் செட்டி யென்னுங் காசு, ஒரு மாடமாளிகையில் வாழ்ந்த பெருவணிகச் செட்டியின் மாழையினாலோ (உலோகத்தினாலோ); பொருளுதவியினாலோ மாராயம் பெற்ற நெடுமொழியினாலோ அச்சு அடிக்கப்பட்டதாக இருக்கலாம்.]
அட்டாலைச்சேவகன்	அட்டாலைச்சேவகன் aṭṭālaiccēvagaṉ, பெ. (n.) கோட்டை மதிற் காவற்கோபுரத்திலிருந்து காவல் புரியும் பொருநன் (போர் மறவன்);; soldier keeping guard on the watch-tower of a fort. "சந்திர சேகரனை யட்டாலைச் சேவகனை" (சொக்க, உலா, 276);. Skt. sèvaka → த. சேவகன். [அட்டாலை + சேவகன்.]

அட்டாலைமண்டபம்	அட்டாலைமண்டபம் aṭṭālaimaṇṭabam, பெ. (n.) மேல் வீடாகக் கட்டப்பட்ட மண்டபம்; big hall forming the upper storey of a mansion. "கீட்டிசை மருங்கோ ரட்டாலை மண்டபஞ் செய்யென வதுகேட் டெழுந்தரசன்" (திருவிளை. யானை. 23);.
அட்டாளகம்	அட்டாளகம் aṭṭāḷagam, பெ. (n.) மேல்மாடி (புதுவை);; upper storey (Pond.);. [அட்டாலகம் → அட்டாளகம்.]
அட்டாளிகை	அட்டாளிகை aṭṭāḷigai, பெ. (n.) அட்டாளகம் பார்க்க ;see attalagam.
அட்டாளை	அட்டாளை aṭṭāḷai, பெ. (n.) 1. அட்டாளகம் பார்க்க ;see attalagam. 2. காவற்பரண் (யாழ்ப்.); ; covered platform used for watching a garden (J.);. [எட்டம் = உயரம். எட்டம் → அட்டம் = உயரமான கட்டடம். அட்டம் + ஆலை (சாலை); - அட்டாலை → அட்டாலம் → அட்டாலி → அட்டாலிகை. அட்டாலம் → அட்டாலகம். அட்டாலி → அட்டாரி. அட்டாலம் → அட்டாளம் → அட்டாளகம். அட்டாலை → அட்டாளை. அட்டாலை மரம் காவற்பரணாகப் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கலாம். காவற் கோபுரமும் காவற் பரணும் காவற்குப் பயன்பட்டதனால், அட்டாலைச் சொல்லிற்குக் காப்புப்பொருள் தோன்றியிருத்தல் வேண்டும்.]
அட்டாளைப்பெட்டி	அட்டாளைப்பெட்டி aṭṭāḷaippeṭṭi, பெ. (n.) தட்டுகள் உள்ள பேழை (இ.வ.);; case with shelves (Loc.);. [அட்டாளை + பெட்டி.]

அட்டி	அட்டி aṭṭi, பெ. (n.) 1. செஞ்சந்தனம் (மூ.அ.);; red sandalwood, m. tr., Pterocarpus santalinus. 2. சந்தனம் (மு.அ.);; sandal. 3. இலுப்பை (மு.அ.);; South Indian mahua (L.);, long-leaved bassia, Bassia longifolia (சா.அக.);. 4. எட்டி (மு.அ.); ; strychnine, Nux vomica. 5. குன்றிவேர் ; Indian liquorice root, Abrus precatorius (சா.அக.);. 6. பருப்பு ; kernel of shelled seeds (சா. அக.);. அட்டி aṭṭi, பெ. (n.) முன்னங் கால்களில் கழற்காயளவு உருண்டை கட்டுங் குதிரை (அசுவசா. பக். 112);; disease of horses which forms as a ball-like growth as big as bonduc-nuts, on the forelegs. அட்டி aṭṭi, பெ. (n.) 1. தாழ்ப்பு (தாமதம்);; procrastination, delay. "அட்டிசெய நினையாதீர்" (அருட்பா, 6, திருவருட்பேறு, 2);. 2. தடை ; hindrance, obstacle. கேட்டவுடன் அட்டி சொல்லாமற் பணத்தைக் கொடுத்து விட்டான் (உ.வ.);. ம. அட்டிமறிக்குக; க., தெ. அட்டி; து. அட்டி.
அட்டிகம்	அட்டிகம் aṭṭigam, பெ. (n.) சாதிக்காய் (மலை.);; nutmeg, Myristica fragrans.
அட்டிகை	அட்டிகை aṭṭigai, பெ. (n.) கழுத்தை யொட்டி யிருக்கும் பொன் அல்லது முத்து அணிவகை; closely fitting necklace of gold wires or of precious stones. "அட்டிகைக்கு ஆசைவைத்து எருமைச் சங்கிலியைக் கட்டிக்கொண்டாளாம்" (பழ.);. ம., தெ. அட்டிக; க., கூ, அட்டிகெ. [ஒட்டு → அட்டு → அட்டி → அட்டிகை.]
அட்டிப்பேறு	அட்டிப்பேறு aṭṭippēṟu, பெ. (n.) செப்புப் பட்டயத்துடன் நீர்வார்த்துக் கொடுக்கப்பட்ட மரபுரிமைத் தானம் (வெட்.);; gift, hereditary possessions and rights bestowed on a person by a copper-plate charter (Insc.);. ம. அட்டிப்பேர், அட்டிப்பேறு. [அட்டுதல் = வார்த்தல். பெறு → பேறு = பெறுகை. அட்டிப்பேறு = உறுதிப்பொருட்டு நீர்வார்த்துக் கொடுக்கப்பெற்ற பேறு.] அட்டிப்பேறு aṭṭippēṟu, பெ. (n.) நீர் வார்த்துக் கொடுத்து ஒப்படைத்தல்; to made gifts by pouring water on the right hand of the donee. (தெ.கோ.சா. 3:2);. [அட்டு + இ + பேறு]

அட்டிமை	அட்டிமை aṭṭimai, பெ. (n.) 1. சீரகம் (மு.அ.);; cumin seed. 2. கருஞ்சீரகம் (சா.அக.); ; black cumin, Nigella sativa (சா.அக.);. 3. ஓமம் (வின்.); ; bishop's weed (W.);, . Sison ammi (சா.அக.);.
அட்டியல்	அட்டியல் aṭṭiyal, பெ. (n.) 1. அடுக்குக்கலம் (இ.வ.);; a set of vessels of cylindrical shape fitting one within the other (Loc.);. 2. அட்டிகை பார்க்க ;see attigai.
அட்டில்	அட்டில் aṭṭil, பெ. (n.) 1. மடைப்பள்ளி, சமையலறை; kitchen. "புனிற்றுநாய் குரைக்கும் புல்லெ னட்டில்" (சிறுபாண். 132);. 2. வேள்விக் கூடம் ; place for performing sacrificial ceremonies. "அட்டின் மறையோ ராக்கிய வாவுதி" (சிலப். 10;143);. [அடு + இல் - அட்டில்.]
அட்டிற்சாலை	அட்டிற்சாலை aṭṭiṟcālai, பெ. (n.) சமையலறை; kitchen. "அட்டிற்சாலையு மருந்துநர் சாலையும்" (மணிமே. 20 ;7);. [அட்டில் - சாலை.]
அட்டிற்பேறு	அட்டிற்பேறு aṭṭiṟpēṟu, பெ. (n.) கோயிற் பணியாளர்க்குத் திருப்படையற்சோறு வழங்குவதற்காக நிறுவிய அறக்கொடை; an endowment for the distribution of food to the servants of a temple (M.E.R. 448 of 1928-9);. [அட்டில் + பேறு.]
அட்டினம்	அட்டினம் aṭṭiṉam, பெ. (n.) சீரகம் (பரி.அக.);; cumin seed, Cuminum cyminum.

அட்டு-தல்	அட்டு-தல் aṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i) வடிதல்; to be discharged, as pus; to flow, as honey. "சீயட்டு முயவுநோய்" (சீவக. 2798);. -, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.); 1. வார்த்தல்; to pour, as water or oil. "யாப்பினு ளட்டிய நீர்" (குறள், 1093);. 2. நீர்வார்த்துத் தானஞ் செய்தல் ; to make gifts by pouring water on the right hand of the donee. 3. நீர்வார்த்தாற் போற் கொண்டுவருதல் ; to bring, as a river. "அட்டித்தரப் பணியே" (தேவா. 7.20;1);. 4. தான பட்டயம் (சாஸனம்); அளித்தல்; to endow, , as on a temple. 'கோக்கரு நந்தடக்கன்........................ அட்டின பூமி' (T.A.S. i. 6);. 5. இடுதல் ; to give. "அளகத்தி னட்டிய தாதும்" (திருக்கோ. 122);. 6. செலுத்துதல் (S.I.I. ii, 147);; to remit money. க. அட்டு ; து. அட்டுனி ; கோத, அட்; துட. ஒட். அட்டு-தல் aṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி, (v.t)
அட்டு	அட்டு aṭṭu, பெ. (n.) 1. வெல்லம் ; cake of unrefined sugar. 2. பனம்பழத்திலிருந்து செய்யப்பட்ட பனாட்டு என்னும் வெல்லக்கட்டி ; dried palmyra fruit jelly. பனாட்டு பார்க்க ;see pandttu. க., தெ. அட்டு. [அடுதல் = காய்ச்சுதல். அடு → அட்டு = காய்ச்சப்பட்டது.] அட்டு aṭṭu, பெ. (n.) அழுக்கான கூழ்ச்சேறு; dirty watery mud, slush. 2. அழுக்கு ; dirt. அவன் அட்டுப் பிடித்தவன் (உ.வ.);. க. ஆட்டு [அள்ளுதல் = செறிதல். அள் = செறிவு. அள் → அள்ளல் = நெருக்கம், (மண் செறிந்த); சேறு. அள்ளு → அட்டு = அழுக்கும் மண்ணும் செறிந்த சேறு.] அட்டு aṭṭu, இடை (int.) பிறர் கூற்றை மறுக்கும் இடைச்சொல் ; an exclamation of contradiction (Loc.);. அட்டு, அவன் ஆறு நாளுக்குள் ஆண்டுப் பாடத்தையெல்லாம் படித்து விடுவானாம் (இ.வ.);.
அட்டுக்கிறை	அட்டுக்கிறை aṭṭukkiṟai, பெ. (n.) பழைய வரிவகை (S.I.I. iii, 311);; an ancient tax. [ஒருகா. அட்டுக்கு + இறை. அட்டு = வெல்லம். இறை = வரி.]

அட்டுணவு	அட்டுணவு aṭṭuṇavu, பெ. (n.) சமைத்த உணவு; cooked food. [அட்ட + உணவு.] அட்டுண் பார்க்க ;see attiin.
அட்டுப்பு	அட்டுப்பு aṭṭuppu, பெ. (n.) 1. காய்ச்சிய வுப்பு (சா.அக.); ; salt produced by evaporating sea-water. "அமிர்தையிங் கட்டுப்பு" (தைலவ. தைல. 129);. 2. கறியுப்பு; common salt extracted from soils containing it, either pure, singly or in combination with other salts by the process of filtration. 3. பூநீர் (பூநீறு);. வெடியுப்பு, சீனம், சாரம், இந்துப்பு ஆகிய இவற்றைக் காமன் தண்ணீரில் (கழுதை மூத்திரத்தில்); கணக்காய் எரித்துப் பதங்கண்டு இறக்கி ஆறியபின் கட்டியாய் நிற்கும் ஒரு வகை வைப்புச் சரக்கு (மச்சமுனி, 800);; a salt obtained by boiling pooneer, nitre, alum, sal ammoniac and rock-salt dissolved in ass's urine. 4. இருபத்தைந்து வகை இலவணங்களி லொன்றாகிய காய்ச்சு இலவணம்; one of the 25kinds of salt described in the Indian Medical Science. [அட்ட + உப்பு.] ம. க. அட்டுப்பு ; தெ. அட்டுப்பு, அண்டுப்பு.
அட்டும்	அட்டும் aṭṭum, ஏ.து.வி. (imp, aux, v.) அட்டுதல் பார்க்க ;see attuo.
அட்டுண்	அட்டுண் aṭṭuṇ, பெ. (n.) சன்மத்த உணவு ; cooked food. "அயலறியா வட்டுணோ வில்" (பழமொழி, 148);. [அட்ட + ஊண்.]
அட்டுழியம்	அட்டுழியம் aṭṭuḻiyam, பெ. (n.) கொடுந்தீம்பு ; atrocity. அவன் பண்ணின அட்டுழியத்திற்கு அளவில்லை (உ.வ.);. ம. அட்டூழியம்; க. அட்டுளி.

அட்டை	அட்டை aṭṭai, பெ. (n.) நிலத்திலும் நீரிலும் வாழக்கூடியதும், நாங்கூழ்போற் குறுகி நீள்வதும், (தமிழ்நாட்டில்); ஒரு விரலம் (அங்குலம்); முதல் ஒரு சாண் வரை நீண்டு வளர்வதும், ஊனுடம்புகளில் ஒட்டிக்கொண்டு அரத்தத்தை யுறிஞ்சுவதும், புழுப்போன்றதுமான ஓர் ஊருயிரி; leech. "ஆக்க முண்டே லட்டைகள் போற் சுவைப்பர்" (திவ். திருவாய். 9.1;2);. 'அட்டைக்கும் குட்டைக்குந்தான் உறவு, அதில் விழுந்த எருமைக்கு என்ன உறவு?', 'அட்டை செத்தால் குட்டைக்கு நட்டமா?', 'அட்டையைப் பிடித்து மெத்தையிலே வைத்தது போல' (பழ.);;ம, தெ. அட்ட ; க., குட. அட்டெ, [ஒட்டு → அட்டு → அட்டை.] அட்டை aṭṭai, பெ. (n.) 1. சன்னப் பலகை போன்று தடித்த தாளட்டை; card board. 2. பொத்தகக் கட்டட அட்டை; bound book cover. 3. செருப்பின் தோலட்டை; layer of the sole of a sandal or shoe. க., து. அட்டெ ; தெ. அட்ட. [அள் = செறிவு, திண்மை. அள் → அட்டு → அட்டை = திண்ணமான தாட்பலகை அல்லது தோற்பட்டை.] அட்டை aṭṭai, பெ. (n.) பொத்தக மேலுறை; book cover. க. அட்டெ ; தெ. அட்ட. [ஒருகா. சட்டை → அட்டை.]
அட்டைக்கடி	அட்டைக்கடி aḍḍaikkaḍi, பெ. (n.) 1. அட்டையினாற் கடிக்கப்படுதல் ; leech-bite. 2. அட்டைக்கடி தழும்பு ; scar left by leech-bite (சா.அக.);. [அட்டை + கடி.]
அட்டைக்கடிப் பண்டுவம் (சிகிச்சை)	அட்டைக்கடிப் பண்டுவம் (சிகிச்சை) aḍḍaiggaḍippaṇḍuvamcigiccai, பெ. (n.) "அட்டையை உறிஞ்சவிட்டு நோயாளிகளின் கெட்ட அரத்தத்தை வெளியேற்றிக் குணப்படுத்துதல்; the art of healing by draining blood by leechbite, leech-craft (சா.அக.);. [அட்டை + கடி + பண்டுவம்.]
அட்டைக்குப்பி	அட்டைக்குப்பி aṭṭaikkuppi, பெ. (n.) பண்டுவத்திற்காக அட்டையை வைத்து வளர்க்கும் புட்டி ; glass tube for keeping leeches meant for curative purposes (சா.அக.);. [அட்டை + குப்பி.]
அட்டைக்குழி	அட்டைக்குழி aṭṭaikkuḻi, பெ. (n.) 1. அட்டையுள்ள கிடங்கு ; pit of leeches. 2. அட்டைக் கடியால் துன்புறும் நரகம் (வின்.); ; a pit in Hell said to be infested with leeches. [அட்டை + குழி.]

அட்டைப்பால்	அட்டைப்பால் aṭṭaippāl, பெ. (n.) பனங்கள் ; palmyra toddy (சா.அக.);.
அட்டைப்பிசின்	அட்டைப்பிசின் aṭṭaippisiṉ, பெ. (n.) அட்டையைப்போல் ஒட்டிக்கொள்ளும் பிசின்; a kind of gum which would stick like a leech. [அட்டை + பிசின்.]
அட்டைப்பிரயோகம்	அட்டைப்பிரயோகம் aṭṭaippirayōkam, பெ. (n.) உடம்பில் அரத்தம் கெட்டுப்போயிருப்பினும், கட்டியிருப்பினும், அதை .வெளியேற்ற அட்டையைப் பயன்படுத்தல் ; application of leeches to the body of patients having impure or congested blood in their system (சா.அக);. [அட்டை + Skt.. pra-yoga → த. பிரயோகம் = பயன்படுத்தல்.]
அட்டைப்பூச்சி	அட்டைப்பூச்சி aṭṭaippūcci, பெ. (n.) வயிற்றுக்குள் அட்டையைப்போல் ஒட்டிக்கொண்டு வாழ்வதும், நாடாப்போல் நீண்டதுமான பூச்சி வகை ; tape-worm, which breeds by sticking to the inside walls of the stomach, like a leech (சா. அக.);. [அட்டை + பூச்சி.]
அட்டையாடல்	அட்டையாடல் aṭṭaiyāṭal, பெ. (n.) போர்க்களத்திற் போர் மறவனுடல் துண்டிக்கப்பட்ட விடத்தும், துண்டிக்கப்பட்ட அட்டை இயங்கித் துடித்தல் போன்று மறச்செயல் காட்டியாடுகை (தொல், பொருள். புறத். 16, உரை);; hero's body continuing to perform heroic deeds even after dismemberment, as the quivering of a leech after being cut in two. க. அட்டெயாட [மட்டை → அட்டை. ஒ.நோ. மலர் → அலர். அட்டை = தலையற்ற முண்டம். அட்டையாடல் = போர்க்களத்தில் தலையற்றவிடத்தும் போர்மறவனுடல் சிறிது நேரம் மறச்செயல் காட்டி யாடுகை.] அட்டையாடல் என்பது, இளம்பூரணர், நச்சினார்க்கினியர் ஆகிய இருவரின் தொல்காப்பியவுரையிற் கண்ட தொடர். அதிலுள்ள அட்டையென்னுஞ் சொல்லிற்கு, அவ்விருவரே ஊருயிரியாகிய அட்டையென்று பொருள் கொண்டுள்ளனர். அட்ட என்னும் தெலுங்கச் சொல் உடம்பைக் குறிப்பதால், அட்டையாடுதல் என்பது தலையில்லா முண்டம் ஆடுவதையே குறிக்குமென்பர் ஒருசாராராய்ச்சியாளர். அட்டை போலாடுதல் என்னும் உவமைப் பொருளினும், முண்டமாடுதல் என்னும் உவமையில்லாப் பொருளே சிறந்திருத்தலால், இளம் பூரணர்க்கு முந்திய உரையாசிரியர் அப்பொருளே கொண்டிருக்கலாமென்று கருத இடமுண்டு. அங்ஙனமாயின், அப்பொருள் வழக்கு இளம்பூரணர் காலத்தில் இறந்துபட்டிருத்தல் வேண்டும். மொட்டை = 1. கூரின்மை. 2. தட்டையான தலைக்கவிப்பு (மொட்டைத் தொப்பி);. 3. மயிர் மழித்த அல்லது வெட்டின தலை (மொட்டைத்தலை);. 4. தலையில்லா முண்டம், 5. கொம்பில்லா மாடு (மொட்டை மாடு);.

அட்டையிலட்சணம்	அட்டையிலட்சணம் aṭṭaiyilaṭcaṇam, பெ. (n.) தன்வந்திரி வாகடம் 110-ல் சொல்லியுள்ள அட்டையைப்பற்றிய நெறிமைகள் (விதிகள்);; a treatise compiled by Dhanwantri on the art of healing by the use of leeches, a science on leech-craft (சா.அக.);. [த. இலக்கணம் → Skt. Laksana → த. இலட்சணம்.] இலக்கணம் பார்க்க ;see ilakkaṇam.
அட்டையெண்ணெய் (தயிலம்)	அட்டையெண்ணெய் (தயிலம்) aṭṭaiyeṇīeytayilam, பெ. (n.) அட்டைத் தலைகளினின்று உருவாக்கும் ஒருவகை யெண்ணெய் ; an extract prepared from the heads of leeches and employed to prevent the formation of blood clots (சா.அக.);. [அட்டை + எண்ணெய்.]
அட்டையொட்டல்	அட்டையொட்டல் aṭṭaiyoṭṭal, பெ. (n.) காத்துக்கொள்ளாத வழிப்போக்கர் மேலும், வேட்டைக்காரர் மேலும் அட்டை தானாகவே ஒட்டிக்கொண்டு அரத்தத்தை யுறிஞ்சல் ; sticking of leeches by themselves to the body of unwary travellers and hunters for sucking their blood (சா.அக.);. [அட்டை + ஒட்டல்.]
அட்டைவகை	அட்டைவகை aṭṭaivagai, பெ. (n.) அட்டையின் பல்வேறு வகைகள் ; the different species of leeches. அட்டைகள் பின்வருமாறு வெவ்வேறு வகையில் இவ்விரு பிரிவாகப் பிரிக்கப்படலாம்;நல்லட்டை யென்பன மருத்துவத்திற்குப் பயன்படுவன. அவை ஆயுர்வேத மருத்துவப் படி ஆறாகும். அவையாவன ; குராலி (கபிலம்);, உள்ளியம் (பிங்கலை);, சங்குமுகன் (சங்குமுகி);, எலியன் (மூஷிகம்);, முளரிமுகன் (புண்டரீகமுகி);, மரையடைவண்ணன் (சபரிகம்);. நிறவகையில் செவ்வட்டை, பச்சட்டை, காரட்டை, பொன்னட்டை என நான்காகப் பகுக்கலாம்.
அட்டைவிடல்	அட்டைவிடல் aḍḍaiviḍal, பெ. (n.) உடம்பிலுள்ள கெட்ட அரத்தத்தை நீக்குமாறு, அட்டையை உறிஞ்சவிடல் ; employment of leeches for removing impure blood from a human body (சா.அக.);.
அட்டைவிதி	அட்டைவிதி aṭṭaividi, பெ. (n.) அட்டையின் வேறுபாடுகளையும் அவற்றைக் கொண்டு செய்யும் பண்டுவ (சிகிச்சை); முறைகளையும் பற்றிக் கூறும் நூல் ; a treatise dealing with the various species of leeches, and the method of their application in the treatment of diseases (சா.அக.);. Skt. vidhi →. த.விதி = நெறிறிமை" [ஒட்டு → அட்டு → அட்டை.]
அட்டோலக்கம்	அட்டோலக்கம் aṭṭōlakkam, பெ. (n.) அட்டோலகம் பார்க்க ;see attolagam.

அட்டோலகம்	அட்டோலகம் aṭṭōlagam, பெ. (n.) 1. ஆரவாரக் காட்சி (யாழ்ப்.; pomp, show, magnificence. 2. கெந்தளிப்பு (யாழ்ப்.); ; mirth, festivity, rejoicing (J.);. [ஒட்டோலக்கம் → அட்டோலக்கம் → அட்டோலகம்.] ஒட்டோலக்கம் பார்க்க ;see ottå̊lakkam.
அட	அட aḍa, இடை (int.); 1. துயரம், இரக்கம், வியப்பு, வெறுப்பு முதலியவற்றை யுணர்த்தும் இடைச்சொல்; exclamation of regret, pity, surprise or wonder, dislike, etc. துயரம் ; "அடகெடுவாய் பலதொழிலு மிருக்கக் கல்வி யதிகமென்றே கற்றுவிட்டோ மறிவில்லாமல்" (தனிப்பா. தி.1, பக். 241);. | இரக்கம்; அட தெய்வமே! ஏன் இந்தத் தாயில்லாப் பிள்ளை இப்படி இரு கண்ணுங் குருடாய்ப் பிறக்க வேண்டும்? (உ.வ.);. வியப்பு ; அட! அமெரிக்கர் திங்களையும் அடைந்து திரும்பி விட்டனர் (உ.வ.);. வெறுப்பு அல்லது சினம் ; அட போ, உனக்கென்ன தெரியும் அவன் செய்தி ? (உ.வ.);. 2. விளியிடைச்சொல்; vocative particle. அட பயலே ! நான் சொன்ன படி செய் (உ.வ.);. ம. அட; க. எலா, அலா ; தெ. அரே, அடே ; து. எலா ; துட. எத். [ஏ (விளியிடைச்சொல்); → ஏல் → ஏல → ஏள → ஏழ → ஏட → (எட); → அட.]
அடக்கச்சடங்கு	அடக்கச்சடங்கு aḍakkaccaḍaṅgu, பெ. (n.) சவத்தை அடக்கஞ் செய்யும் வினை; burial. [அடக்கம் + சடங்கு.]
அடக்கச்செலவு	அடக்கச்செலவு aḍakkaccelavu, பெ. (n.) 1. அடக்கவினைக்குச் செல்லும் பணச்செலவு; burial expenses. 2. அடக்கச் சடங்கு (புதுவை);; burial (Pond.);. [அடக்கம் + செலவு.]
அடக்கஞ்செய்-தல்	அடக்கஞ்செய்-தல் aḍakkañjeytal, 1 செ.குன்றாவி. (v.t.) சவத்தைப் புதைத்தல் ; to bury the corpse. [அடக்கம் + செய்.]
அடக்கத்துச்சோரம்	அடக்கத்துச்சோரம் aḍakkattuccōram, பெ. (n.) நாரி வெள்ளை (சுக்கிலம்);; a fluid dis- charged apart from the menstrual blood in women through vagina (சா.அக.);. [அடக்கம் + அத்து (சாரியை); + சோரம்.]
அடக்க நிலைமை	அடக்க நிலைமை aḍakkanilaimai, பெ. (n.) 1. செயப்பாடான நிலைமை; a quiescent condition, as in a woman in the act of sexual intercourse. 2. பெண்ணின் மடமை ; modesty of a woman (சா.அக.);.

அடக்கம்	அடக்கம் aḍakkam, பெ. (n.) 1. அமைதி ; calmness. 'அடக்கமற்ற பெண் அவிந்து போன கண்', 'அடக்கமே அறிவுக்கு வித்து', 'அடக்கம் ஆயிரம் பொன் தரும்', 'அடக்கம் உடையார் அறிஞர், அடங்காதார் கல்லார்' (பழ.);. 2. ஆரவாரமின்மை ; unostentatiousness. 3. பிறர் செய்தியில் தலையிடாமை; non-interference. "அடக்கமுடையா ரறிவில ரென்றெண்ணிக் கடக்கக் கருதவும் வேண்டா!' (மூதுரை, 16);. 4. பணிவான ஒழுக்கம் ; humility, submission, subordination. 'அடக்கமென்பது, உயர்ந்தோர்முன் அடங்கி யொழுகும் ஒழுக்கம்; அவை ; பணி ந் த மொழியுந் தணிந்த நடையுந் தானை மடக்கலும் வாய்புதைத்தலும் முதலாயின. (தொல். பொருள். மெய்ப். 12, பேரா. உரை);. 5. தன்னடக்கம்; self-control. "இளையா னடக்க மடக்கம்" (நாலடி. 65);. 6. பொறுமை; patience. 7. ஐம்புல வடக்கம் ; subjugation of the five senses. "ஒருமையு [illegible] ளாற்றின்" (குறள் [illegible]
அடக்கம்பண்ணு-தல்	அடக்கம்பண்ணு-தல் aḍakkambaṇṇudal, 5 செ. குன்றாவி, (v.t) 1. உள்ளடக்கி வைத்தல்; to pack, stow away. 2. சவத்தைப் புதைத்தல் ; to bury, inter, entomb. 3. மறைத்து வைத்தல் ; to conceal, put out of sight.
அடக்கமா(கு)-தல்	அடக்கமா(கு)-தல் aḍakkamākudal, 6 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பள்ளி (சமாதி); புகல் ; to enter into samādhi voluntarily to attain union with the Universal soul or the Divine spirit. 2. ஒடுக்கமாதல் ; to become modest. 3. சுருங்குதல் ; to shrink (சா.அக.);. -, 5 செ.குன்றாவி, (v.t.); மூச்சொடுக்கல் ; to control the breath. [அடக்கம் + ஆ(கு);.]
அடக்கமானம்	அடக்கமானம் aḍakkamāṉam, பெ. (n.) படிமக் கலையிற் கையாளப்படும் அறுவகை அளவு மானங்களுள் ஒன்று ; one of the six kinds of dimensions observed in sculpture. 'படிமத்தின் முன்புறத்தில் ஒரு தூக்கு நூலைத் தொங்க விட்டு, அந்த நூலிலிருந்து படிமத்தின் தலை, நெற்றி, மூக்கு, மோவாய், கழுத்து, மார்பு, கொப்பூழ் (நாபி);, தொடை ஆகிய உறுப்புகள், அந் நூலுக்குச் செங்குத்தாக எவ்வெவ்வளவு அடக்கம் கொண்டு இருக்கின்றன என்பதை அறிய உதவும் இவ்வளவை............ அடக்கமானம் என்றும் தாழ்த்துமானம் என்றும்................ சொல்வது நடைமுறை வழக்கு' (சி.செ. பக். 184, பத்தி 5);. [அடக்கம் + மாணம். அடங்கு → அடக்கு → அடக்கம். மா + அனம் (தொ. பெ. ஈறு); - மானம்.].

அடக்கமெழுப்பு-தல்	அடக்கமெழுப்பு-தல் aḍakkameḻuppudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t) 1. மயக்கந் தெளிவித்தல்; to restore consciousness as from stupor caused by snake bite, fits, etc. 2. நஞ்சிறக்கல் to dispel poisonous effects through medicine or magical chant (சா.அக.);. [அடக்கம் + எழுப்பு.] அடக்கமெழுப்பு-தல் aḍakkameḻuppudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மயக்கந் தெளிதல்; to regain consciousness as from stupor caused by snake bite or a fit (W);. [அடக்கம் + எழும்பு.]
அடக்கவிலை	அடக்கவிலை aḍakkavilai, பெ. (n.) ஊதியங் கருதாது சென்ற செலவின் அளவாகக் குறிக்கப்பட்ட விலை ; actual cost price, rock-bottom price, non-profit cost price of manufactured articles, books, etc.
அடக்கவிலைப் பதிப்பு	அடக்கவிலைப் பதிப்பு aḍakkavilaippadippu, பெ. (n.) ஊதியங்கருதாது செலவின் அளவாக விலை குறிக்கப்பட்ட பதிப்பு ; cost price edition, cheapest edition of a publication. [அடக்கம் + விலை + பதிப்பு.]
அடக்காப்புல்	அடக்காப்புல் aḍakkāppul, பெ. (n.) பீனசப் புல் ; a kind of grass, Panicum dactylon.
அடக்கி	அடக்கி aḍakki, பெ. (n.) 1. தன் திறமையை அல்லது நிலைமையை வெளிக்குக் காட்டாத ஆள் ; taciturn person, one who conceals his real circumstances or ability. 2. சிறுநீர் மலங்களை அவ்வப்போது வெளிப்படுத்தாது அடக்கி வைப்பவன்-ள் ; one who postpones answering calls of nature.
அடக்கியல்	அடக்கியல் aḍakkiyal, பெ. (n.) அடக்கியல் வாரம் பார்க்க (வீரசோ. யாப். 11. உரை);;see adakkiyal-varam.
அடக்கியல்வாரம்	அடக்கியல்வாரம் aḍakkiyalvāram, பெ. (n.) 'அடக்கியல் வாரமென்பது அடக்கும் இயல் பிற்றாகிய வாரமென்றவாறு. ...... அடக்கிய லென்றான், முன்னர்ப் பலவகையாற் புகழப்பட்ட தெய்வத்தினை ஒரு பெயர் கொடுத்தடக்கி நிற்றலின். வாரமென்றான், தெய்வக் கூற்றின் மக்களைப் புகழ்ந்த அடி மிகுமாதலி னென்பது' - பேராசிரியருரை. "அடக்கியலின்றி அடிநிமிர்ந்தொழுகியும்" (செய். 149); என்று தொல்காப்பியரே கூறுதலால், அடக்கியல் என்பதும் சுரிதகத்திற்கு ஒரு பெயரென்பது பெறப்படும். ஆகவே, அடக்கியல்வாரம் என்பது இருபெயரொட்டாகும். இருபெயரும் வெவ்வேறு பொருட்கரணியங் குறித்தலாலேயே இருபெயரொட்டாயின. கலிப்பாவில் முற்கூறப்பட்ட பொருள்களையெல்லாம் அடக்கி நிற்பதனால் அடக்கியல் என்றும், பாட்டின் முடிபைக் கொண்டு மகுடம்போல உயர்ந்து நிற்றலால் வாரம் என்றும், சுரிதகம் பெயர் பெற்றதென்று கொள்ளலாம். வார்தல்=உயர்தல். பேராசிரியர், நீண்டு வருதலென்று பொருட் கரணியங் கொண்டார். வார்தல் = நீளுதல். இவ் வியல்பு வாரங்கொண்ட எல்லாக் கலிப்பாவிற்கும் ஏற்காமை அவர் கூற்றானே விளங்கும்.
அடக்கியொடுக்கி	அடக்கியொடுக்கி aḍakkiyoḍukki, கு.வி.எ. (adv.) 1. முற்றுங்கீழ்ப்படுத்தி ; having subjugated completely. 2. வேரறக் களைந்து ; having eradicated.

அடக்கிராவி	அடக்கிராவி aḍakkirāvi, பெ. (n.) நெல்வகை; variety of paddy (T.A.S. v., 204);.
அடக்கு-தல்	அடக்கு-தல் aḍakkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) அடங்கு என்பதன் பி.வி. 1. அடங்கச் செய்தல் ; to bring under control. கலகத்தை அடக்கிவிட்டார்கள் (உ.வ.);. 2. கீழ்ப்படுத்துதல் ; to constrain, repress, bring to terms, to subjugate, curb, coerce, tame, break, as a horse. 3. சுருக்குதல் (வின்.);; to condense, abbreviate. 4. உள்ளடக்குதல் ; to pack, stow away. 5. புதைத்தல் ; to bury, 6. சிறுநீர், மலங்களை வெளிப்படுத்துவதைக் கடத்தி வைத்தல் ; to postpone answering calls of nature. ம. அடக்குக ; க. அடக்கு ; தெ. அடாசு;கோத அற்கு ; கூ. ஆட்ப ; துட. ஒர்க் ; குட. அடக் ; து. அடேவுனி ; கொலா. டாங்க்த் ; மா. அர்கெ ; கொண். டாங் ; குரு. அர்க்னா.
அடக்குப்பண்ணு-தல்	அடக்குப்பண்ணு-தல் aḍakkuppaṇṇudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) தடைசெய்தல் ; to hinder, stop. [அடக்கு + பண்ணு.]
அடக்குமுறை	அடக்குமுறை aḍakkumuṟai, பெ. (n.) கண்டித் தடக்குகை (இக்.வ.);; repression (Mod.);. 'அடக்குவா ரற்ற கழுக்காணி', 'அடக்குவா ரின்றேல் ஆமையும் தாவும்' (பழ.);.
அடக்குமுறைச்சட்டம்	அடக்குமுறைச்சட்டம் aḍakkumuṟaiccaḍḍam, பெ. (n.) கண்டித்தடக்கும் சட்டம் (இக்.வ.);; repressive legislation (Mod.);. [அடக்குமுறை + சட்டம்.]
அடக்குமுறை யாட்சி	அடக்குமுறை யாட்சி aḍakkumuṟaiyāḍci, பெ. (n.) கண்டித்தடக்கும் அரசாட்சி (இக்.வ.);; repressive government (Mod.);. [அடக்குமுறை + ஆட்சி.]
அடகம்	அடகம் aḍagam, பெ. (n.) 1. வசம்பு (பரி.அக.);; sweet flag. அட்டகம் பார்க்க ;see attagam. 2. நாய்வேளை ; dog--mustard plant, Cleome viscosa (சா.அக.);.

அடகு	அடகு aḍagu, பெ. (n.) 1. இலைக்கறி ; greens, edible leaves. "மென்பிணி யவிழ்ந்த குறுமுறி யடகு" (மதுரைக் 531);. 2. பச்சிலை; odoriferous Indian plant, medicinal green leaves. "ஆயிர மாண்டுபுல் லடகு மேயினான்" (கந்தபு. தக்ஷ. கயமுகனுற். 73);. 3. மகளிர் விளையாட்டு வகை; a girls game. "கூட லனையாளை யாடா வடகினுங் காணேன்" (திணைமாலை. 4);. க. ஆகு ; தெ. ஆக்கு ; கொண். ஆக்; கோண். ஆகீ ; கூ., பெங்., மண். ஆகி ; குவி. ஆக்கு ; குரு. அட்கா ; மா. அத்தெ ; பிராகி. டாக. [அடை = இலை. அடை → அடகு.] அடகு aḍagu, பெ. (n.) கொதுவை; pledge, pawn of personal property. "ஆபரணம் வைத்தடகு தேடுபொருள்" (திருப்பு. 606);. ம. அடமானம் ; க. அடவு ; து. அடவு. அடாவு, தெ. அட்டமு. [அடை → அடைவு = அடைமானம். கொதுவை. அடைவு → அடவு → அடகு.]
அடகுபிடி-த்தல்	அடகுபிடி-த்தல் aḍagubiḍittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) கடனாகப் பணங்கொடுத்து அதற்கீடாக விலைபெறும் பொருள்களை வாங்கி வைத்தல்; to do pawn-broking. அடகுபிடி-த்தல் aḍagubiḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) [அடி → அடிகு → அடகு.]
அடகோலை	அடகோலை aḍaālai, பெ. (n.) அடைமான ஒலை ; lease deed. [அடகு + ஒலை.]
அடங்க	அடங்க aḍaṅga, கு.வி.எ. (adv) 1. உள்ளாக ; to be contained within. "அவனி முழுது மோரடிக்கு ளடங்க வளந்து கொண்டவனே" (சூத. முத்தி. 4;29);. 2. முழுதும்; wholly, entirely. 'வயலடங்கக் கரும்பும்' (ஈடு, 8.9;4);. ம. அடங்க, அடங்கனெ.
அடங்கம்	அடங்கம் aḍaṅgam, பெ. (n.) கடுகுரோகிணி (பச்.மூ.); ; Christmas rose.

அடங்கல்	அடங்கல் aḍaṅgal, பெ. (n.) 1. கீழ்ப்படிகை; submitting, obeying. 2. பகுதியாக அமைகை ; being comprised or included. 3. உள்ளிடம் பெற முடிக ; being possible to be stuffed into, 4. செய்யத் தகுகை ; being fit or worthy to act or perform. "தாதைய ரிட்ட காரிய மடங்கலின் றாயினு மமையு மாயினும்" (சேதுபு. அவைய. 2);. 5. தங்குமிடம்; abode. "அடங்கல் வீழிகொண்டிருந்தீர்" (பெரியபு. ஏயர்கோ. 59);. 6. சாகுபடி நோட்டம் (சோதனை);; examination of the cultivation of village lands (R.F.);. 7. சாகுபடிக் கணக்கு ; detailed village account showing lands cultivated and the nature of the crops. 8. அடங்கல் (குத்தகை); வேலை ; contract work. ம. அடங்கல்; தெ. அடங்கு ; பிரா. அட்கல். [அடங்கு → அடங்கல்.]
அடங்கலமிசம்	அடங்கலமிசம் aḍaṅgalamisam, பெ. (n.) ஓராண்டு விளைவு மதிப்பு (C.G.);; estimated annual produce of a piece of land. [த. அடங்கல் + Skt. .amsa → த. அமிசம் = கூறு.]
அடங்கலன்	அடங்கலன் aḍaṅgalaṉ, பெ. (n.) 1. கீழ்ப்படியாதவன் ; insubordinate man. 2. பகைவன் ; defiant enemy or foe. "அடங்கலர் முப்புர மெரித்தார்" (பெரியபு. இடங்கழி, 4);. 3. புலன்கள் அடங்காதவன் ; one whose senses are not restrained. "அடங்கலர்க் கீந்த தானப் பயத்தினால்" (சீவக. 2842);.
அடங்கலும்	அடங்கலும் aḍaṅgalum, கு.வி.எ. (adv.) எல்லாம், முழுதும் ; quite, entirely. "திக்கடங்கலும்" (திருவிளை. திருநகரங் கண்ட 13);. [அடங்கல் + உம் (முற்றும்மை);.] அடங்கலும் aṭaṅkalum, இடை, (part) முழுதும்; entire. "பெருநில மன்னன் இருநிலம் அடங்கலும் பசியும் பிணியும் பகையும் நீங்கி". (சிலப்.5:11-2);. [அடங்கல்+உம்]
அடங்கவும்	அடங்கவும் aḍaṅgavum, கு.வி.எ. (adv.) அடங்கலும் பார்க்க ;see adañgalum. "உடம்ப டங்கவு மூன்கெட" (பெரியபு. திருநாவுக். 359);.

அடங்கன்முறை	அடங்கன்முறை aḍaṅgaṉmuṟai, பெ. (n.) அப்பர், சம்பந்தர், சுந்தரர் என்னும் மூவர் தேவாரம் முழுதும் ; Tevaram, in the sense that it includes all the hymns of three Saints Appar, Sambandar and Sundarar. [அடங்கல் + முறை. அடங்கல் = எல்லாம். முறை = சிவநெறித் திருமுறை பன்னிரண்டுள் முதல் ஏழான மூவர் தேவாரம்.]
அடங்காக்கரத்தி	அடங்காக்கரத்தி aḍaṅgākkaratti, பெ. (n.) "சதுரக்கள்ளி" ; square spurge, Euphorbia quadruculli (சா.அக.);.
அடங்காத்தணலி	அடங்காத்தணலி aḍaṅgāttaṇali, பெ. (n.) *கருப்புச் சித்திரமூலம் ; black or blue flowered leadwort, Plumbago zeylanica (சா.அக.);. [தழல் → தணல் → தணலி. அடங்காத → அடங்கா (ஈ.கெ.எ.ம.பெ.எ.); + தணலி.]
அடங்காத சத்தி	அடங்காத சத்தி aḍaṅgātasatti, பெ. (n.) அடங்காக்கரத்தி பார்க்க;see agaigi-kkaratti.
அடங்காப்பச்சை	அடங்காப்பச்சை aḍaṅgāppaccai, பெ. (n.) முலைப்பால் ; a woman's breast milk (சா.அக.);. [அடங்காத → அடங்கா (ஈ.கெ.எ.ம.பெ.எ.); + பச்சை.]
அடங்காப்பற்று	அடங்காப்பற்று aḍaṅgāppaṟṟu, பெ. (n.) அரசன் கட்டளையை மீறுவோர் வதியும் ஊர் (யாழ்ப்.);; village rebellious against king's order (J.);. [அடங்காத → அடங்கா (ஈ.கெ.எ.ம.பெ.எ.); + பற்று = பற்று = சிற்றூர்.]
அடங்காப்பிடாரி	அடங்காப்பிடாரி aḍaṅgāppiḍāri, பெ. (n.) எவர்க்கும் அடங்காதவள்; termagant, shrew. பிடாரி = காளி. காளி போற் சினமும் முரட்டுத் தன்மையுமுடையவளைக் காளியென்பது உலக வழக்கு. 'அடங்காப் பிடாரியைக் கொண்டவனுங் கெட்டான், அறுகங் காட்டை உழுதவனும் கெட்டான்' (பழ.);. [அடங்காத → அடங்கா (ஈ.கெ.எ.ம.பெ.எ.); +- பிடாரி.]
அடங்காமரம்	அடங்காமரம் aḍaṅgāmaram, பெ. (n.) ஒரு வகை மரம் (இ.வ.); ; a kind of tree (Loc.);.

அடங்காமாரி	அடங்காமாரி aḍaṅgāmāri, பெ. (n.) அடங்காப் பிடாரி பார்க்க ;see adaňgd-p-pidari. [அடங்காத → அடங்கா (ஈ.கெ.எ.க.பெ.எ.); + மாரி.] மாரி என்பது காளியின் பெயர்களுள் ஒன்று. மாரி பார்க்க ;see mari.
அடங்கார்	அடங்கார் aḍaṅgār, பெ. (n.) பகைவர் ; enemies. "அடங்காரை யெரியழலம் புகவூதி" (திவ். திருவாய். 4.8 ; 8);.
அடங்காவாரிதி	அடங்காவாரிதி aḍaṅgāvāridi, பெ. (n) 1. கடலுப்பு (வின்.); ; sea-salt. 2. சிறுநீர் ; urine.
அடங்கிடம்	அடங்கிடம் aḍaṅgiḍam, பெ. (n.) பேருழியிறுதியில் அனைத்தும் ஒடுங்கும் பரசிவம் ; ParaSivam, the highest form of Śiva, in whom all would be absorbed on the dissolution of the Grand Universe. **விந்து நாதஞ் சத்தி நெறியே யடங்கி டும்பர சிவத்தினில்" (அருணாசலபு. திருமலைச். 5);. [அடங்கு + இடம்.]
அடங்கு-தல்	அடங்கு-தல் aḍaṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கீழ்ப்படிதல் ; to obey, yield, submit. பெற்றோர்க் கடங்கி நடத்தல் வேண்டும் (உ.வ.);. 2. அறத்தின்கண் அமைந்தொழுகுதல் ; to behave righteously. "கதங்காத்துக் கற்றடங்க லாற்றுவான்" (குறள், 150);. 3. புலன் ஒடுங்குதல் ; to be still, to be subdued, as the mind of a sage. "சிந்தையு மென் போலச் செயலற் றடங்கிவிட்டால்" (தாயு. பராபர. 325);. 4. உறங்குதல் ; to sleep. "விழித்துழி விழித்தும் அடங்குழி யடங்கியும்" (கல்லா. 7);. 5. மக்கள் உறங்கி அமைதி நிலவுதல் ; to become quiet, as a result of all the inhabitants of a place having gone to sleep. ஊர் அடங்கிவிட்டது (உ.வ.);. 6. உடம்பு ஒடுங்குதல் ; to be reduced, as the body, through disease, old age or grief. ஆறு மாதத்திற்குள் ஆள் அடங்கிவிட்டான் (உ.வ.);. 7. நாடி நின்றுவிடுதல் ; to stop beating as the pulse. நாடியடங்கிவிட்டது (உ.வ.);. 8. மூச்சு நின்று விடுதல் ; to stop breathing, மூச்சடங்கி விட்டது (உ.வ.);
அடச்செம்பை	அடச்செம்பை aḍaccembai, பெ. (n.) கருஞ் செம்பை ; common sesban, I. sh., Sesbania aegyptiaca.

அடசட்டா	அடசட்டா aḍasaḍḍā, பெ. (n.) சாகுபடி மதிப்பு (R.T.);; an estimate of cultivation.
அடசர்ப்புல்	அடசர்ப்புல் aḍasarppul, பெ. (n.) பீனசப்புல்; a kind of grass, Panicum decrylon (சா.அக.);. க. அடசல
அடசு-தல்	அடசு-தல் aḍasudal, 5 செ.கு.வி. (v.i) 1. செறிதல்; to be crowded. 2. சிறிது ஒதுங்குதல் ; to move aside.
அடசி நில்	அடசி நில் aḍasinil, 5 செ.குன்றாவி. (v.t) அடையச் செய்தல், செறித்தல்; to set closely (சா.அக.);. "அழுந்த வாளி யொன்று பத்துநூறு வன்பொ டடசினான்" (பாரத. பதினா. 30);. க.அடசு [அடைதல் = செறியக் குவித்தல். அடை → அடைக → அடக்.]
அடசுவர்	அடசுவர் aḍasuvar, பெ. (n.) பால்; milk (சா.அக.);.
அடடா	அடடா aḍaḍā, இடை. (int.) 1. வியப்புக் குறிப்பு ; an expression of surprise. அடடா ! அவன் எவ்வளவு இனிமையாகப் பாடுகின்றான்! (உ.வ.);. 2. இகழ்ச்சிக் குறிப்பு; an ex. pression of contempt. "அடடா ! வெளியே புறப்படடா" (இராமநா. யுத்த. பக். 320);. 3. வருந்தற் குறிப்பு; an expression of grief. அடடா! மோசம் போனேனே! (உ.வ.);. ம. அம்பம்பெடா, அம்பம்ப; க. அலலா, எலவெலவொ; தெ. அரரெ.

அ	அ1 a, பெ. (n.) அங்காத்தலாலேயே (வாயைச் சற்று விரிவாகத் திறத்தலாலேயே); ஒலிக்கப்படுவதாயும், வண்ணமாலையில் (குறுங்கணக்கிலும் நெடுங்கணக்கிலும்); முதலெழுத்தாயும் உள்ள உயிர்க்குறில்; the first letter and a short vowel of the Tamil Alphabet. இற்றை மொழியியலார் இதைப் பிறப்பிடம் நோக்கி, நடுவக் குவியாத் தாழ்குறில் (central unrounded low short vowel); எனக் குறிப்பார். "அஆ ஆயிரண் டங்காந் தியலும்" (தொல். எழுத்து. பிறப். 3);. 'அகர முதல எழுத்தெல்லாம்' (குறள், 1);. வண்ணமாலை என்பது அரிவரி. உயிரெழுத்தும் மெய்யெழுத்துமே கொண்டது குறுங்கணக்கு;அவற்றோடு உயிர்மெய்யெழுத்துங் கொண்டது நெடுங்கணக்கு; அ2 a, இடை. (part) சேய்மைச்சுட்டு; remote demonstrative. i. அகச்சுட்டு; demonstrative base forming an integral part of a word denoting or pointing out a remote person, place or thing. எ-டு: அவன், அங்கு, அது, அந்த; ii. புறச்சுட்டு; demonstrative prefix. demonstrative prefix to a noun, expressing remoteness of a person, place or thing actually pointed out by the hand. எ-டு: அப் பையன், அப் பக்கம், அம்மரம்; demonstrative prefix to a noun, referring to its antecedent. எ-டு: தலைக்கழகக் காலமே தமிழுக்குப் பொற்காலம். அக்காலத்து நிகழ்ந்ததே முதற்கடல்கோள்
அஅன்ன ஆவன்னா	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;
அஅன்ன ஆவன்னாத் தெரியாதவன்	அஅன்ன ஆவன்னாத் தெரியாதவன் aaṉṉaāvaṉṉātteriyātavaṉ, பெ. (n.) படியாதவன், அறிவிலி; illiterate, ignoramus.
அஆ	அஆ1 aā, பெ. (n.) தமிழ் வண்ணமாலை (இக்.வ,);; Tamil Alphabet (Mod.);. உனக்கு 'அஆ' தெரியுமா ? (படித்தோர் உ.வ.);. இது பழைய 'அஅன்ன ஆவன்னா' என்பதன் சீர்திருத்தம்; அஆ2 aā, இடை. (int) ஓர் இரக்கக் குறிப்பு; an exclamation of pity. "வழங்கான் பொருள்காத் திருப்பானேல் அஆ இழந்தானென் றெண்ணப் படும்" (நாலடி.-9);.

அஇவனம்	அஇவனம் aivaṉam, பெ. (n.) ஐவனம் பார்க்க;see {aivanam.} 'அகர இகரம் ஐகார மாகும்' (தொல். எழுத்து. மொழி. 21);; 'அகரமும் இகரமுங் கூட்டிச் சொல்ல ஐகாரம் போல இசைக்கும்; அது கொள்ளற்க என்றவாறு. போல என்றது தொக்கது. ஐவனம் அஇவனம் என வரும். ஆகுமென்றதனால் இது இலக்கண மன்றாயிற்று' (நச். உரை);; 'அம்முன் இகரம் யகரம் என்றிவை எய்தின் ஐயொத் திசைக்கும் அவ்வோ டுவ்வும் வவ்வும் ஔவோ ரன்ன"' (நன். 125);; 'அகரமுன் இகரமும் யகரமும் வரின், ஐகார ஓசை போல இசைக்கும்..... எ_று. போல இசைக்கு மெனவே, அவை ஆகா; போலியா மெனக் கொள்க. வ-று. அஇவனம், அய்வனம்-ஐவனம்...... என வரும்' (நன். மயிலை. உரை);;
அஉ	அஉ au, பெ. (n.) 1. நிலம், நீர், தீ, வளி, வெளி, கதிரவன், திங்கள், ஆதன் (ஆன்மா); ஆகிய எண்வடிவான சிவனும், அறவருளாட்டியாகிய கயற்கண்ணியும் மறவருளாட்டியாகிய காளியும் ஆகிய இருவடிவான சிவையும்;{Siva} whose eight forms are earth, water, fire, air, sky, sun, moon and soul and His consort {Sivai} who manifested herself in two forms, viz., {Kayarkanni} and {Kali}, the former an embodiment of the Divine grace that protects and the latter, of that which chastises. "அஉ அறியா அறிவிலிடைமகனே" (யாப். வி. 37, உரை, பக். 142);; "எட்டி னோடிரண் டும்அறி யேனையே" (திருவாச. 5 ; 49);; 2. ஒரு மெய்ப் பொருளியல் மறைபொருட் குறியீடு; a mystic philosophical, term or symbol. [அகரவரிவடிவு தமிழில் எட்டு என்னும் எண்ணின் குறியாதலால் எண்பொருள் வடி வான சிவனையும், உகர வரிவடிவு இரண்டு என்னும் எண்ணின் குறியாதலால் இருவேறு வடிவு கொண்ட சிவையையும் குறித்தன. உமை என்பது வடசொல்லாதலால், அரன் உமை என்னும் பெயர்களின் முதலெழுத்துகள் அ.உ என்பது பொருந்தாது.;
அஃகடி	அஃகடி akkaḍi, பெ. (n.) துன்பம் (இராட்.);; difficulty, trouble (R.);. [அஃகுதல் = சுருங்குதல், வறுமையடைதல். அடி = அடிப்பு, தாக்கு. அஃகு + அடி – அஃகடி..]
அஃகம்,	அஃகம், akkam, பெ. (n.) தவசம்; grain, cereal. "அஃசுமுங் காசுஞ் சிக்கெனத் தேடு" (கொ.வே. 13);. க.. து. அக்கிதெ. அக்குள்ளு. [அஃகுதல் = சுருங்குதல், சிறுத்தல், நுணுகுதல், கூராதல். சோற்றுவகைக் குதவும் தவசங்களும் கறிவகைக் குதவும் பயறுகளும் ஆகக் கூலங்கள் பெரும்பாலும் இருவகைப்பட்டுள்ளன. அவரை, மொச்சை முதலிய பயறுகள் போன்று, பருத்த தவசம் ஒன்றுமேயில்லை. நெல்லுஞ் சோளமுமாகிய பெருந்தவசங்கள் காராமணி, தட்டை, துவரை முதலிய இடைத்தரப் பயறுகளினும் சிறுத்தும், கம்பு, வரகு, கேழ்வரகு, காடைக் கண்ணி, குதிரைவாலி, தினை, சாமை ஆகிய சிறு தவசங்கள் உழுந்து, கொள் (காணம்);, பச்சை (பாசி);, கல், காம்பை முதலிய சிறு பயறுகளினும் சிறுத்தும் இருத்தலை நோக்கின், தவசம் ஒப்புநோக்கிய சிறுமைபற்றி அ.;கம் எனப்பட்டதாகக் கருத இடமுண்டு; நெல், புல் (கம்பு);, காடைக்கண்ணி, குதிரை வாலி, வரகு, தினை, சாமை ஆகிய பெரும்பால் தவசங்கள், இருபுறமுங் கூராயிருப்பதால் அ.;கம் எனப்பட்டன என்று கொள்ளுதலும் பொருந்தும். அஃகம் = கூர்மை.] தானியம் என்னும் வடசொல் தமிழ் நாட்டில் வழக்கூன்றிய பின், அஃகம் என்னும் தென்சொல் வழக்கு வீழ்ந்து இலக்கியச் சொல்லாயிற்று. ஆயினும், அஃகவிலை யேறிவிட்டது' என்பது இன்றும் அகவிலை யேறிவிட்டது' என்று உலக வழக்கில் வழங்கி வருவது கவனிக்கத்தக்கது. தவசத்தைக் குறிக்கும் அஃகம் என்னும் தென்சொல்லிற்கும், பெறுமதியை அல்லது விலைமதிப்பைக் குறிக்கும் அர்க (argha); என்னும் வடசொல்லிற்கும் எள்ளளவுந் தொடர்பில்லை;

அஃகம்	அஃகம் ak̠kam, பெ. (n.) முறைமை; course of action. "ஒரு ரிரண்டஃக மாயிற்று" (சீவக. 2087);. அஃகம் ak̠kam, பெ. (n.) நீருற்று (பிங்.);; spring. "அஃகம் உறவியும் அசும்பும் ஊறல்" (பிங். 4 ; 110);. [அஃகு→ அஃகம் = சிறுத்து ஊறும் அல்லது ஒழுகும் நீர்நிலை.]
அஃகரம்	அஃகரம் ak̠karam, பெ. (n.) வெள்ளெருக்கு; white madar. [எல்= ஒளி, வெள்ளை. கரம் = நஞ்சு. எல் கரம் → அல்கரம் → அஃகரம் = வெண்ணிறமாயும் நஞ்சாயும் உள்ள செடி.] இதை அலர்க்க (alarka); என்னும் வட சொல்லோ டிணைப்பது பொருந்தாது.
அஃகல்	அஃகல் ak̠kal, பெ. (n.) சிறிதாகல் (திவா.);; becoming small, being reduced. 2. வறுமை (திவா.);; poverty. Destitution. அஃகுதல் பார்க்க; { }
அஃகான்	அஃகான் ak̠kāṉ, பெ. (n.) அ என்னும் எழுத்து; the letter 'அ'."அஃகா னடைவு மாகும்" (நன். 212);. ['அ'வண்ணமாலை முதலெழுத்தான உயிர்க் குறில். 'கான்' எழுத்துச் சாரியை. ஃ (ஆய்தம்); இணைப்பெழுத்து.] 'கான்' என்பது ஐகார ஔகார உயிர் நெடில்கட்கே சிறப்பான எழுத்துச் சாரியை. நன்னூலார் அதை மெய்கட்கும் இருவகைக் குறில்கட்கும் ஆண்டுவிட்டார்.

அஃகு-தல்	அஃகு-தல் ak̠kudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உயிரெழுத்து அளவிற் குறுகுதல்; to be shortened. as a vowel. "தொடர் மொழி யிறுதி வன்மையூர் உகரம் அஃகும்" (நன். 94);. 2. சுருங்குதல்; to shrink, to be reduced. "கற்பக் கழிமட மஃகும்" (நான்மணிக். 30);. 3. குவிதல்; to become closed, compressed, as a flower. "ஆம்பல்.... மீட்டஃகுதலும்" (காஞ்சிப்பு. திருக்கண். 104);. 4. கூம்புதல்; to become coniform, to taper to a point at one end. 5. கூராதல்; to become sharp, acute. "அஃகி யகன்ற அறிவென்னாம்" (குறள், 175);, 6. மனங்குன்றுதல்; to be dejected. 7. கழிந்துபோதல்; to pass away, "அல்லாயிர மாயிர மஃகினவால்" (கம்பரா. யுத்த. அதிகா. 68);. க. அக்குடிசு ; து. அக்கரு. அஃகு cf. acus, needle, pin. L., fr. I.-E. base ak-, 'sharp pointed', whence also acer,'sharp', see acrid and cp. the first element in aciform. E. acute, L. {acitus},'sharp', lit.'sharpened', p.p. of acuere,"to sharpen", which is rel. to acus,"needle" (K.C.E.D.E.L.);. [உல்→ உல்லாடி = மெல்லிய ஆள் (யாழ். அக.);. உல்லி = ஒல்லி (யாழ். அக.);. உல் → ஒல் → ஒல்கு. ஒல்குதல் சுருங்குதல் ஒல்கு அல்கு அல்குதல் சுருங்குதல் அல்கு அலகு கூர்மை அல்கு
அஃகு	அஃகு ak̠ku, பெ. (n.) ஊறுநீர் (திவா.);; oozing Water. [அஃகம்= ஊறல், நீருற்று (பிங்.);. அஃகு → அஃகம். அஃகுதல் = நீரூறுதல். 'அஃகு' ஊறு நீரைக் குறிப்பின் முதனிலைத் தொழிலாகு பெயராம். ஊற்றுச் சுருங்கியும் ஒடுங்கியும் ஒழுகுவதால் அஃகு எனப்பட்டது.] அஃகு ak̠ku, பெ. (n.) தகுதி (சம்.அக.);; ftness. இது அக்கு என்னும் உருதுச் சொல்லாகவும் இருக்கலாம். U. hagg = உரிமை; claim, right.
அஃகுல்லி	அஃகுல்லி ak̠kulli, பெ. (n.) உக்காரி யென்னும் சிற்றுண்டி (பிங்.);; a steamed meal-cake. ஒ.நோ ; Skt. {Faskuli}.

அஃகுவஃகெனல்	அஃகுவஃகெனல் aḵkuvaḵkeṉal, தொ.பெ. (vbl.n.) ஆடு மேய்க்கும் இடையன், 'அஃ(கு);' என்னும் ஒலியைத் திரும்பத் திரும்ப ஒலித்தல்; uttering the sound {ak(ku);} now and then as a shepherd, while grazing a flock of sheep or goats, to control their movements. "அஃகுவஃகென்று திரியும் இடைமகனே" (பெருந்தொ. 1423);. ஆடுமேய்க்கும் இடையன், வழிவிலகி அல்லது எல்லை கடந்து செல்லும் ஆடுகளை, அஃகுவஃகென்று அதட்டித் திருப்புவது வழக்கம். ['அஃ'என்பது, மந்தையைவிட்டுத் தனித்துச் செல்லும் ஆட்டை இடையன் அதட்டும் ஒலி. ஆய்தமும் வல்லின மெய்யும் தமிழிற் சொல்லி றாகாமையின், உகரம் பெற்று ஈறாகும். அந் நெறிப்படி, 'அஃ.' என்பது, உயிரேறும் இனமெய்யாகிய ககரத்துடன் கூடி உகரம் பெற்று, 'அஃகு' என்றாயிற்று. 'அஃ' என்பது தனித்தும் இரட்டியும் நிகழும். 'அஃகுவஃகு' என்பது பன்மை குறித்த அடுக்குத்தொடர்.] அஃகுவஃகெனல் 'ஓயாது அலைதற் குறிப்பு; expr. of restless wandering' என்று சென்னை அகரமுதலி (பிற்சேர்ப்பு); பொருள் குறித்திருப்பது பொருத்தமாய்த் தோன்றவில்லை. அஃகு அஃகு என்னும் அடுக்குத்தொடர் அஃகஃகு என்று புணர்வதே நெறியாயினும், அஃகு என்பது பொருளுணர்த்தாத ஒலிக்குறிப்புச் சொல்லேயாதலின், ஒருவகை விலக்காக உடம்படுமெய் இடையிட்டுப் புணர்ந்த தெனக் கொள்ளல்வேண்டும்."உயிர்வரின் உக்குறள் மெய்விட் டோடும்" (நன். 164); என நூற்பா யாத்த ஆசிரியரே, அந் நெறிக்கு விலக்காக,"ஆற னொருமைக் கதுவும் ஆதுவும்" (நன். 300); என்று புணர்த்துள்ளமை காண்க. இனி, அஃவஃகு என்றிருப்பினும், மெய்யீற் றுடம்படுமெய்யா யமையும்.
அஃகுள்	அஃகுள் aḵkuḷ, பெ. (n.) அக்குள் பார்க்க;see akkul.
அஃகேனம்	அஃகேனம் aḵāṉam, பெ. (n.) மெல்லிய ககரமும் சார்பெழுத்து மூன்றனுள் ஒன்றுமான ஆய்தவெழுத்து; the letter'ak' (ஃ);. "அஃகேன மாய்தம்" (யா. கா. 4, உரை);. ['அ'முற்சாரியை ; 'ஃ' ஆய்தவெழுத்து;'ஏனம்' பிற்சாரியை,'க்' ஆய்தவெழுத்தை உயிரெழுத்தோடு இணைக்கும் மெய்.] மெய்யெழுத்துகளெல்லாம் உயிரெழுத்தின் உதவியின்றித் தமித்து ஒலியாதவையாதலின், உலகவழக்கில் இகரச்சாரியையை முன்னும் (எ-டு: இக்);, செய்யுள் அல்லது இலக்கண வழக்கில் அகரச் சாரியையைப் பின்னும் (எ-டு: க் + அ-க);, பெற்றே இயங்க அல்லது ஒலிக்க இயலும். ஆய்தம் உயிரேறா மெய்வகையான சார்பெழுத்தாதலின், அது தனித்தொலிக்கும்போது அதற்கு முன்னும் பின்னும் சாரியை வேண்டும். இங்ஙனம் இருதலைச் சாரியை பெறும் ஆய்தத்திற்கு, ஏனச்சாரியை தனிச்சிறப்பாக உரியதாகும். அஃகேனம் என்பது, கொச்சை வழக்கில் அஃகேனா என்றும் அஃகன்னா என்றும் சிதைந்து வழங்கும். அஃகேனம், ககரமெய்யின் நுணுக்கமாதலின் ஆய்தம் என்றும், பின்வரும் வல்லின மெய்யை மெலித்தலின் நலிபு என்றும், மூன்று புள்ளிகளாற் குறிக்கப்படுதலின் முப்புள்ளியென்றும், உயிரும் மெய்யுமல்லாது தனித்து நிற்றலின் தனிநிலையென்றும் பெயர்பெறும். அஃகேனம் ககரத்திற்கு இனமானதென்பது, அதன் ஒலியினாலும், அதை ஏனச் சாரியையோடிணைக்கும் ககரமெய்யினாலும், நெடுங்கணக்கிலும் குறுங்கணக்கிலும் அது உயிருக்கும் மெய்க்கும் இடையிற் ககரத்தையடுத்து அதற்குமுன் வைக்கப்படுவதனாலும், பண்டை நெடுங்கணக்கு ஓலைச்சுவடிகளில் க-ஃ என்று குறிக்கப்பட்டு வந்ததனாலும் அறியப்படும். தென்னிந்திய அல்லது திரவிட மொழிக்குடும்ப ஒப்பியல் இலக்கண நூலாசிரியரான கால்டுவெலாரும் அதை'The guttural' என்று குறித்திருப்பது கவனிக்கத்தக்கது. மிடற்றொலியெழுத்தென்பது ககரமே. "அஃகேன மாய்தந் தனிநிலை புள்ளி ஒற்றிப் பால வைந்தும் இதற்கே" என்று இருக்க வேண்டிய அவிநய நூற்பாவில் அஃகேனத்தை 'அக்கேன' மென்று யாப்பருங்கல (உறுப்பு. 2, பக். 28); விரிவுரை (விருத்தி);யில் தவறாக அச்சிட்டுள்ளதைப் பின்னர், பிழையும் திருத்தமும் என்னும் பகுதியின் முதற் பக்கத்தில் (i); பக்கவெண் வரியெண் குறிப்பிட்டு'அஃகேனம்' எனத் திருத்தம் காட்டியுள்ளனர். இதனைப் பாராமல் சென்னை அகரமுதலியில் 'அக்கேனம்' என்று குறித்துப் பக்கவெண்ணும் காட்டியிருப்பது தவறு.

அஃதான்று	அஃதான்று aḵtāṉṟu, கு.வி.எ. (adv.) அதுவன்றி; besides. "அனைத்தனைத் தவ்வயின் அடைத் தோன் அஃதான்று, முன்னோன் காண்க" (திருவாச. 3 ; 28);. [அ.து + அன்று → ஃதன்று → அஃதான்று.] அதுவுமல்லாது 'besides' என்று பொருள்படும் 'அஃதன்று' என்னுந் தொடர், செய்யுளில் 'அஃதான்று' என நீளும். இந் நீட்டம் பொருட்டெளிவும் இன்னிசையும் நோக்கியதாகும். அன்று என்னும் சொல் முற்று, எச்சம் ஆகிய இரண்டிற்கும் பொதுவாம். அஃதன்று என இருப்பின், அன்று என்பது முற்றெனத் தோன்றி முன் வந்த கூற்றை மறுக்கவுஞ் செய்யும். ஆதலால், அதன் எச்சத் தன்மையையுணர்த்த நீட்டம் வேண்டியதாகும். அதனால் இசையினிமையும் மிகுகின்றது. இம் முறையை யொட்டியே, 'அதன்று' என்னும் தொடரும் செய்யுளில் 'அதான்று' என நீளவும் 'அதாஅன்று' என அளபெடுக்கவும் செய்யும். அது என்னுஞ் சொல்லே அஃது என்று திரிந்திருப்பதனால், அது + அன்று → அதன்று → அதான்று → அஃதான்று எனினும், அஃது + அன்று – அஃதன்று → அஃதான்று எனினும் இரண்டும் ஒன்றே.
அஃது	அஃது aḵtu, சு.பெ. அது; that, it. "மறத்திற்கும் அஃதே துணை" (குறள், 76);. [அ(சேய்மைச் சுட்டெழுத்து); → அல் → அது → அத்து → அஃது. ஒ.தோ ; பல் → பது → பத்து → பஃது.] 1 அஃது என்னும் ஆய்தம் இடையிட்ட வடிவு இலக்கிய வழக்கிற்கே யுரியது; அதிலும் பெரும்பாலும் எழுவாயாகவே வழங்கும். அதனையடுத்து வருவது உயிர்முதற் சொல்லாயிருத்தல் வேண்டும். எ-டு: அஃதாவது, அஃதில்லை, அஃதொட்டம். அல், அத்து4 பார்க்க;see al., attu.
அஃதே	அஃதே1 aḵtē, சு.பெ. அதுவே; that very thing, the same as that, the self-same thing, only that. [அஃது + ஏ (தேற்றம், வரையறை, தனிநிலை ஆகிய பொருளுணர்த்தும் இடைச்சொல்.);] அஃதே2 aḵtē, சு.பெ. அதுவா ? Is it that ? அஃதே3 aḵtē, இடை நீ சொல்வது சரிதான், அது உண்மையே, அப்படியே ஆகட்டும், ஆம்; Indeed, it is so, yes. ம. அதே க. அவ்து தெ. அவ்னு. [அ.து + ஏ (உடன்பாட்டுப்பொருள் அல்லது ஒத்துக்கொள்வுப் பொருள்படும் இடைச் சொல்.);] அஃதே எனினும் அதே எனினும் ஒக்கும். முன்னது இலக்கிய வழக்கு ; பின்னது உலக வழக்கு. ஆம் என்று பொருள்படும் அதே என்னும் உடன்பாட்டுப்பொருளிடைச் சொல், இற்றைச் சோழ பாண்டியெல்லைகளில் வழங்காவிடினும், பழஞ் சேரநாடாகிய மலையாள நாட்டில் வழங்கி வருகின்றது. 'அஃதே, அவர் (தொல்காப்பியர்); சார்பெழுத்தென மூன்றே கொண்டாராலோ வெனின்; அஃதே, நன்று சொன்னாய்! ஒழிந்தவை எப்பாற்படு மென்றார்க்கு மூன்றாவதோர் பகுதி சொல்லலாவ தின்மையானும், முதலெழுத்தாந் தன்மை அவற்றிற்கின்மையானும், சார்பிற்றோன்றுதலானும், இப் பத்தும் சார்பாகவே கொள்ளவேண்டுமென்பது. அஃதே அமைக' (நன். 59, மயிலை, உரை);. இதில் வந்துள்ள 'அஃதே மூன்றனுள், முதலிரண்டும் 'அஃதொக்கும்','நீ கூறியது அமையும்' என்றும், இறுதியது 'அப்படியே ஆகுக' என்றும் பொருள்படும் குறிப்பிடைச் சொற்களாகும்

அஃதை	அஃதை aḵtai, பெ. (n.) சோழனொருவன் மகள் பெயர்; name of a daughter of a {Côla} king. "அங்கலுழ் மாமை யஃதை தந்தை" (அகநா. 96 ; 12);. அகுதை என்று பாட வேறுபாடுமுண்டு. அச் சொல்லையே புலவர் அஃதை என்று திரித்திருக்கவுங்கூடும். அகுதை பார்க்க; see agudai. 'அஃதை என்பது அஃதி, அகுதி எனவுந் திரிந்து திக்கற்றவன், திக்கற்றவள், திக் கற்றது என உயர்திணை யாணொருமை பெண்ணொருமை அஃறிணை யொருமையிலும் விரவிநிற்பதோர் பொதுச்சொல்' என்று, இராமானுசக் கவிராயர்'ஒருமையிற் பன்மையும் பன்மையினொருமையும்' என்னும் நன்னூல் நூற்பாவிற்கு (421); வரைந்த உரையுள் உரைத்தமைக்கு,"ஒருமை சுட்டிய பெயர்நிலைக் கிளவி" என்னும் தொல்காப்பிய நூற்பா (எச்ச. 65); உரையில்,"'அஃதை தந்தை….சோழர்' என்புழிச் சோழரெல்லாரும் அஃதைக்குத் தந்தையாம் முறையராய் நிற்றலின்,"தந்தை' என்னும் ஒருமை சோழர் என்னும் பன்மையோடு தனித்தனி சென்று கூடுதலின் வழுவிற்றேனும், ஈற்றுப் பன்மைபற்றி வழுவமைத்தார்" என்று நச்சினார்க்கினியர் கூறியது ஏதுவாயிருக்கலாம். எங்ஙனமிருப்பினும், அஃதை அல்லது அகுதையென்னுஞ் சொல்லிற்குத் திக்கற்ற – வன்-வள்-து என்னும் பொருளில்லை. கவிராயர் அச்சொல்லை அகதியென்னும் வடசொல்லோடு தொடர்புபடுத்திக்கொண்டதாகத் தெரிகின்றது. அதனால், தமிழ்ச்சொல் லகராதி கவிராயர் கூற்றையே மேற்கோளாகக் காட்டி, அஃதி, அஃதை என்னும் இரு சொல்லும் 'அகதி' என்பதன் மரூஉ என்று வெளிப்படையாகவுங் கூற நேர்ந்துள்ளது. 'அகதி' என்பது கதியற்ற ஒருவனையும் ஒருத்தியையும் ஒன்றையும் குறிக்கும் வட சொல். கடைக்கழகக் காலத் தமிழ்மக்கள் பெயர்கள், பெரும்பாலும் தனித்தமிழ்ச் சொற்களாகவேயிருந்தன. வளவன் என்று குடிப்பெயர் பெற்ற சோழனொருவன் மகள், ஊழ்வலியாற் புகலிலியாக நேர்ந்ததென்று கொள்ளினும், களைகணிலிகட்கெல்லாம் பொதுவான அகதி என்னும் வடசொல் தமிழ வேந்தனொருவன் மகளுக்கு இயற்பெயராயிருந்ததென்பது உத்திக்கும் இயற்கைக்கும் ஒரு சிறிதும் பொருந்தாது. இனி, ஒலியொப்புமை நோக்கினும், மூவெழுத்துள் ஒன்றே ஒத்துள்ளது. ஆதலால், அவ்விரு சொல்லையும் இணைப்பது பல்வேறறியாமையின் விளைவேயாம்.
அஃறிணை	அஃறிணை aḵṟiṇai, பெ. (n.) உயிருள்ளனவும் உயிரில்லனவுமாகிய பகுத்தறிவில்லாத் தாழ்வகுப்புப் பொருள் தொகுதி; inferior class of beings and irrational things both animate and inanimate. "உயர்திணை யென்மனார் மக்கட் சுட்டே அஃறிணை யென்மனார் அவரல பிறவே" (தொல், சொல். கிளவி, 1);."மக்கள் தேவர் நரகர் உயர்திணை மற்றுயிருள்ளவும் இல்லவும் அஃறிணை" (நன். 261);. [அல் = உயர்திணை யல்லாது தாழ்ந்த, திணை = வகுப்பு. அல் + திணை – அஃறிணை. நிலைச்சொல் லகர மெய்யிறு வருஞ்சொல் தகரமுதலொடு புணர்ந்து ஆய்தமாகத் திரிந்தது. "குறில்வழி லளத்தல் வணையி னாய்தம் ஆகவும் பெறுஉ மல்வழி யானே" என்பது நன்னூல் நூற்பா (228);. இஃது, அல்வழியில் தனிக்குறிலை யடுத்த லகரமெய் தகரத்தொடு புணரின் றகரமாகத் திரிவதும், அஃதல்லாது ஆய்தமாகத் திரிவதும், அவ்விரண்டுமாக உறழ்வதும், ஆக முந்நிலையடையும் என்று கூறுகின்றது. இது தொன்று தொட்டு வரும் இலக்கிய வழக்கைத் தழுவியதே யன்றிப் புதிய நெறியீடன்று. எ-டு: நல் + திணை-நற்றிணை - றகரத் திரிபு அல் + திணை → ஃறிணை பல் + துளி-பஃறுளி - ஆய்தத் திரிபு சில் + தாழிசை-சிஃறாழிசை கல் + தீது = கற்றீது, கஃறீது - உறழ்ச்சி தமிழிலக்கண முதனூலாசிரியன், பேருலகிலுள்ள எல்லாப் பொருள்களையும் பகுத்தறி வடிப்படையில் உயர்திணை (உயர்வகுப்பு);, அஃறிணை (தாழ்வகுப்பு); என இரு பெரு வகுப்பாக வகுத்து, கடவுளும் மாந்தரும் இன்ப வுலகடையும் மாந்தரான தேவரும் துன்பவுலகடையும் மாந்தரான நரகரும் ஆன, பகுத்தறிவுள்ள உயிர்களெல்லாம் உயர் திணையென்றும், அவ் வறிவில்லா உயிருள்ளனவும் இல்லனவுமான பொருள்களெல்லாம் அஃறிணையென்றும் வேறுபடுத்தி, அவ் வேறுபாட்டைப் பேச்சுவழக்கிலும் நிலை நிறுத்திவிட்டான்].
அஃறிணைச்சொல்	உயர்திணை அஃறிணைச்சொல் aḵṟiṇaiccol, பெ. (n.) அஃறிணைபற்றிய அல்லது குறித்த சொல்; word or term relating to the class of irrational things. எ-டு: மாடு, மரம், கல், நிலம், வந்தது, உள்ளது.

அக்கக்காய்	அக்கக்காய் akkakkāy, கு.வி.எ. துண்டு துண்டாக (உ.வ.);; asunder (com.u.);. அக்கு6 பார்க்க;see Akku6. து. அக்கக்க [அகு→ அக்கு = துண்டு. 'அக்கக்கு' அடுக்குத் தொடர்.'ஆய்' கு.வி.எ. ஈறு.]
அக்கச்சி	அக்கச்சி akkacci, பெ. (n.) 1. மூத்த உடன் பிறந்தாள்; elder sister. 2. அக்கை முறையினள்; elder cousin-sister related either by blood or marriage. 3. மதிப்புரவு பற்றி அக்கச்சி என்று விளிக்கப்படும் மூத்த பெண்; any senior girl or woman addressed akkacci. out of courtesy. அக்கை பார்க்க;see akkai. 'அக்கச்சி யுடமை அரிசி, தங்கச்சி யுடமை தவிடா?' (பழ.);. [அக்கை + அச்சி (தாய்); – அக்கைச்சி → அக்கச்சி. அக்கை தாய் போன்றவளாதலால் அச்சியெனப்பட்டாள்.]
அக்கசாலை	அக்கசாலை akkacālai, பெ. (n.) 1. பொன், வெள்ளி முதலிய கணியவேலை செய்யுமிடம் (சிலப். 16 126, அடியார்க். உரை);; metal works. 2. தங்கசாலை (வின்.);; mint. [அலங்குதல்= ஒளி செய்தல் (பிங்.);. அலங்கு → அலக்கு → அலக்கம் = ஒளி. ஒ.நோ ; இலங்கு → இலக்கு → இலக்கம் = ஒளி. அலக்கம் → அக்கம் = ஒளியுள்ள பொன், பொன், போன்ற பிற கனியம். ஒ.நோ ; அரத்தம் = சிவப்பு. அரத்தம் → அத்தம் = சிவப்பு.] பண்டைத் தமிழகமான குமரி நாட்டில் முதன்முதற் பொன்னே கிடைத்தமையால், பொன்னின் பெயரே பின்னர்க் கனியப் பொதுப்பெய ராயிற்று. எ-டு: வெண் பொன் = வெள்ளி, செம்பொன் = செம்பு, கரும்பொன் = இரும்பு."தூண்டிற்பொன் மீன்விழுங்கி யற்று" என்னும் குறளடியில் (931); பொன் என்னும் பெயர் அடையடுக்காதே இரும்பைக் குறித்தல் காண்க. அக்கசாலை என்னும் கூட்டுச்சொல் வட மொழியில் இல்லை. அக்கம் என்னும் சொல்லிற்கு"அர்க்க (arka); என்னும் வடசொல்லை மூலமாகக் காட்டியுள்ளது, சென்னை அகரமுதலி. 'அர்க்க' என்னும் வடசொல்லிற்கு ஒளிக் கதிர், ஒளிவீச்சு, கதிரவன், பன்னிரண்டு, [அ.து + ஏ (வினாவிடைச்சொல்.);] செம்பு, மதச்சடங்கு, புகழ்ச்சி, பாட்டு, பாடகன், அண்ணன், உணவு என்னும் பொருள்களைக் கூறி, அச் சொல் ஒளிர் தலையும் போற்றுதலையும் குறிக்கும் 'அர்ச்' (arc); என்னும் மூலத்தினின்று தோன்றியதாகக் குறித்துள்ளது, மானியர் வில்லியம்சு சமற்கிருத-ஆங்கில அகரமுதலி. 'அர்க்க' என்னும் வடசொற்குச் செம்பு என்னும் பொருளிருக்குமாயின் அச் சொல்'அரக்கம்' என்னும் தென்சொல்லினின்றே திரிந்திருத்தல்வேண்டும். அரக்கு = சிவப்பு, செம்மெழுகு, செவ்வைப்புநஞ்சு. அரக்காம்பல் = செவ்வாம்பல் அரக்கு → அரக்கம் = சிவப்பு, அரத்தம், அவலரக்கு. அரக்கம் → Skt, arka = செம்பு. நெருப்பிற்கு அல்லது அதன் குணமாகிய ஒளிக்கு வெண்மை, செம்மை, பொன்மை என்னும் முந்நிறமிருப்பதால், நெருப்பைக் குறிக்க, உல் என்னும் வேர், அல் → அர் என்றும், இல் → இர் என்றும், எல் → எர் என்றும் திரிந்து வெவ்வேறு சொற்களைப் பிறப்பிக்கும். இது ் என்னும் உருப்படியில் விளக்கப்படும்
அக்கசாலையர்	அக்கசாலையர் akkacālaiyar, பெ. (n.) தட்டார் (பிங்.); ; goldsmiths, jewellers. க. அக்கசால, அக்கசாலிக ; தெ. அக்கசால, அகசாலி ; து. அக்கசாலெ ; மரா. அகதாளி.

அக்கட	அக்கட akkaḍa, இடை. (int.) ஒரு வியப்புக்குறிப்பு; an exclamation of wonder. "அக்கட விராவணற் கமைந்த வாற்றலே" (கம்பரா. யுத்த இராவணன் மந்திரப். 32);. ம. அக்கடா (விளி.இ.);;க. அக்கட, அக்கடக் கட (அ.தொ.);. அக்க-வியப்பு, துயரம், வெறுப்பு, அழுக்காறு முதலியன உணர்த்தும் இடைச்சொல், தெ. அக்கட, அக்கடக்கட (அ.தொ.);, அக்கசமு (வியப்பிடைச்சொல்);. [அக்கை = தாய். அக்கை → அக்க (விளி);. 'அட' ஒரு பொது விளிச்சொல் அல்லது வியப்பு, துயரம் முதலியன உணர்த்தும் இடைச்சொல். அக்க + அட - அக்கட.] சிறுபிள்ளைகள், பெரியதொன்றைக் கண்டு வியக்கும்போதும், அழகியதொன்றைக் கண்டு மகிழும்போதும், தீயதொன்றை அல்லது காணாததொன்றைக் கண்டு அஞ்சும் போதும், நோய்நிலையில் அல்லது துன்ப நிலையில் வருந்தும்போதும், தாயை அல்லது தந்தையை ஒருமுறையும் பன்முறையும் விளிப்பதும், நோவுறும்போது அவ்விளிப் பெயரைப் பன்முறை சொல்லிப் புலம்புவதும் இயல்பே. முதற்காலத்திற் சிறுபிள்ளைகளாற் சொல்லப்பட்ட அவ் விளிப்பெயர்கள் பின்னர் வளர்ச்சிநிலையிலும் வழங்கியதனால் நாளடைவிற் பல்வேறு குறிப்பிடைச் சொற்களாக மொழிவழக்கில் நிலைத்து விட்டன. ஐயன், அக்கை, அத்தன், அப்பன், அம்மை, அன்னை முதலிய தாய் தந்தை முறைப் பெயர்களின்கீழ், அவ்வப் பெயரினின்று திரிந்துள்ள குறிப்பிடைச் சொற்களைக் காண்க. அக்கட என்னுஞ் சொல் வேறு உணர்ச்சிகளையும் உணர்த்தக்கூடிய குறிப்பிடைச் சொல்லே. அக்கட akkaḍa, கு.வி.எ. அவ்விடம், அங்கு, அப் பக்கம்; there, thither, that side. "அக்கட போவெனும்" (தனிப்பா. தி. 2, பக். 3);.
அக்கடாவெனல்	அக்கடாவெனல் akkaṭāveṉal, பெ. (n.) நெடு வழி வந்த அல்லது வருந்தி யுழைத்த இளைப்புக் களைப்புத் தீர, நிழலில் ஓய்ந்திருத்தற் குறிப்பு; expr. of repose in a shady spot, after a long tedious journey or arduous labour. தெ. அக்கடா [அக்கை= தாய். அக்கை → அக்க (விளி);. 'அடா' ஒரு விளியிடைச்சொல். அக்க + அடா → க்கடா.] நெடுவழிப்போக்கரும் கடுவுழைப்பாளரும் இடையிலும் கடையிலும் இளைப்பாறும் போது,'அக்கடா' என்று சொல்லி அமர்வது வழக்கம். இனி, குடும்பத் தொல்லையால் நெடுநாள் இடர்ப்பட்ட நிலைமையினின்று நீங்கி அமைதியுறுவதும், அக்கடாவென்றிருத்தல் எனப்படும். 'இதுவரை எத்தனையோ ஆண்டு உங்களாலே படாதபாடெல்லாம் பட்டேன். இனி, உங்களைவிட்டுப் பிரிந்து அக்கடாவென் றிருக்கப்போகிறேன்' என்பது ஓர் உலகவழக்குத் தாய் கூற்று. அக்கடா என்பது, ஓர் ஒய்வுக்குறிப்பு விளிப்பெயரேயன்றி ஒலிக்குறிப்பன்று. அக்கட என்னும் வியப்புக்குறிப்புச் சொல்லிற்கு உரைத்த விளக்கத்தை, ஏற்குமளவு இதற்குங் கொள்க.
அக்கடி	அக்கடி akkaḍi, பெ. (n.) 1. மரக்கலம் கடுங் காற்றால் கயிற்றடியுண்டு அங்குமிங்கும் அலைதல்; difficulty or trouble experienced in a voyage by a ship which is being tossed about in a storm and battered by its ropes. 2. ஏதம், துன்பம்; peril, distress (R.);. எனக்கு அக்கடியாயிருக்கிறது (உ.வ.);. ம. அக்கடி, அக்கிடி, அக்கிளிப்பு ; க. அக்கடிதக்கடி. [அக்கம் = கயிறு. அடி = அடிப்பு. அக்க + அடி → க்கடி.)

அக்கடை	அக்கடை akkaḍai, பெ. (n.) அப் பக்கம் ; that side. [அ + கடை → க்கடை.] அக்கடை akkaḍai, கு.வி.எ. (adv.) அங்கே; there. தெ. அக்கட [அ + கடை → க்கடை.]
அக்கணம்	அக்கணம் akkaṇam, பெ. (n.) வெண்காரம்; borax (W.);.
அக்கணா	அக்கணா akkaṇā, பெ. (n.) தான்றி; belleric myrobalan, Terminalia belerica. மறுவ. அக்கத்தான். அக்கந்தம், அக்கம், அக்காடுதி, அக்காத்தான், அக்காந்தி.
அக்கத்தான்	அக்கத்தான் akkattāṉ, பெ. (n.) அக்கணா பார்க்க;see akkaṇa.
அக்கதேவி	அக்கதேவி akkatēvi, பெ. (n.) சோனைப்புல் (மலை.);; species of grass.
அக்கந்தம்	அக்கந்தம் akkandam, பெ. (n.) அக்கணா பார்க்க;see akkaṇa.
அக்கந்து	அக்கந்து akkandu, பெ. (n.) போரடிக்குங் களத்திற் பொலி தூற்றுகையில், மணிக்குவியலுக்கு அப்பாற்போய் விழுந்துகிடக்கும் பதர்த்திரள் (யாழ்ப்.);; the chaff which separates, in the process of threshing and forms a sort of ridge all around the threshing floor (J.);.
அக்கப்பறை	அக்கப்பறை akkappaṟai, பெ. (n.) அலைகை (சம்.அக.);; wandering about. [ஒருகா.கடுங்காற்றிலகப்பட்ட மரக்கலக் கயிறும் பாயும் அலசடிப்படுவதுபோல், துன்புற்று அங்குமிங்கும் அலைகை, அக்கம் = கயிறு. பற → பறை = பறத்தல், காற்றிற் பறத்தல்.]

அக்கப்பாடு	அக்கப்பாடு akkappāṭu, பெ. (n.) 1. மரக்கலச் சேதம்; disaster at sea, shipwreck (வின்.);. 2. கப்பற் சரக்கிழப்பு; loss of cargo (W.);. [.ஒருகா. அக்கம் = கூலச்சரக்கு ; பாடு = கெடுகை.]
அக்கப்போர்	அக்கப்போர் akkappōr, பெ. (n.) 1. கலகம் (கொ.வ..);; affray, scuffle (colloq.);. 2. தொந்தரவு, தொல்லை (கொ.வ.);; worry, trouble (colloq.);. ம. அக்கப்போரு. [ஒருகா.அக்கு = துண்டு, சிறியது. அக்கு + போர் → க்குப்போர் = சிறுபோர், கலகம், தொந்தரவு. அக்குப்போர் → அக்கப்போர். இனி, அக்கு → அக்கம் + போர் → க்கப்போர் என்றுமாம். அக்கக்காய் (துண்டு துண்டாக);, அக்குணிப் பிள்ளை (சிறுபிள்ளை); என்னும் வழக்குகளை நோக்குக.]
அக்கம்	அக்கம் akkam, பெ. (n.) தவசம்; cereal. அஃகம் பார்க்க;see akkam'. 'அக்கவிலை யறியாதவன் துக்கமறியான்'. (பழ);. க., து. அக்கி. [அஃகம்→ அக்கம்.] அக்கம் என்பது அகம் என்னும் தொகும். அக்கம் akkam, பெ. (n.) வெண்மை, கருமை, செம்மை, பொன்மை, குரால் (கபிலம்-brown); என்னும் நிறங்களால் ஐவகைடிபட்டதும், ஒன்று முதல் பதினாறு வரை முண்முனைகளைக் கொண்டதும், ஒருவகைச் சிறப்பான மருத்துவ ஆற்றல் கொண்டதாகக் கருதப்படுவதும், குமரிநாட்டுக் காலந்தொட்டுச் சிவ நெறித் தமிழரால் அணியப்பட்டுவருவதும், பனிமலையடிவார நேபாள நாட்டில் இயற்கையாக விளைவதும், அக்கமணி என்று பெயர் வழங்கியதும், ஆரியர் தென்னாடு வந்தபின் உருத்திராக்கம் (ருத்ராக்ஷ); எனப் பெயர் மாறியதுமான காய்மணி ;{Rudråkṣa} bead, a Nepalese product, of five different colours, having one to sixteen pointed projections over the surface, considered to possess some rare medical properties, and customarily worn by the Tamilian Saivites from Lemurian or pre-historic times. "தலையெலும் பப்புக் கொக்கிற அக்கம்" (திருப்பு. 475);. அக்கு பார்க்க; ;see akku. [அள்= கூர்மை (திவா.);. அள் → அள்கு → அஃகு. ஒ.நோ. வெள் → வெள்கு → வெ.ஃகு = விரும்பு, மிக விரும்பு பிறர் பொருளை விரும்பு அஃகு அக்கு கூர்மை முனை முண் முனை முண்முனையுள்ள
அக்கம்காரை	அக்கம்காரை akkamkārai, பெ. (n.) ஒருவகைக் கடல்மீன்; a kind of sea-fish, Chorinemus moadetta (queen-fish);.
அக்கம்பக்கம்	அக்கம்பக்கம் akkambakkam, பெ. (n.) அண்டையயல்; this side and that side, in the neighbourhood, all around. 'பகலில் அக்கம்பக்கம் பார்த்துப் பேசு' (பழ.);. பக்கம் பார்க்க;see pakkam. [அடு → அடுக்கு → அடுக்கம் = பக்கம், அண்மை. ஒ.நோ ; ம. அடுக்கல் = பக்கம். அடுக்கம் → அக்கம். 'அக்கம்பக்கம்' எதுகை மரபினைச்சொல். எதுகை நோக்கி அடுக்கம் அக்கம் எனத் தொக்கது. எனினுமாம்.]

அக்கம்பாரை (தோல்பாரை)	அக்கம்பாரை (தோல்பாரை) akkambāraitōlpārai, பெ. (n.) ஒருவகை கடல்மீன்; a kind of sea fish, Chorinemus spp.
அக்கமணி	அக்கமணி akkamaṇi, பெ. (n.) சிவமணி (உருத்திராக்கம்);;{rudrākṣa} bead. "பொறியர வக்க மணித்தொடை பூண்டு" (திருக்காளத். பு. 5 ; 27);. [அக்கம் + மணி. உருண்டையாயிருப்பதனாலும் மணிபோல் அணியப்படுவதனாலும் அக்குக்காய் மணியெனப்பட்டது.]
அக்கமாலை	அக்கமாலை akkamālai, பெ. (n.) 1. சிவமணி (உருத்திராக்க); மாலை; string of {rudrāksa} beads. "புகலுறு மக்க மாலை புனைகுவோர்" (பிரபோத, 18;3);. 2. மன்றாட்டு (செப); மாலை; rosary. "புத்தக மக்க மாலை...... பொருந்து கையாள்" (திருவாலவா. கடவுள்வா. 20);. [அக்கம் + மாலை.] அக்கமாலை akkamālai, நான்முகனின் பிரம்மாவின் சிற்பத்தில் வலது மேற்கை ஏந்தியிருக்கும் மாலை. string of beads in the hands of Brahma. [அக்கம்+மாலை]
அடந்தகம்	அடந்தகம் aḍandagam, பெ. (n.) வெள்ளைச் சாரணை; a kind of plant with white flowers of one-styled trianthema, Trianthema monogyna (சா.அக.);.
அடந்தை	அடந்தை aḍandai, பெ. (n.) ஒரு தாளம்; a time measure in music (சங்.அக.);. ம. அடந்த, அடதாளம்; க. அட்டதாள. அடதாள, தெ. அடிதாளமு. அடந்தை aṭantai, பெ.. (n.) தொண்டரடிப் பொடியாழ்வாரது திருவரங்கத்து வனங்கள்; Flower garden. "அடந்தை நடந்தை வனஞ்சூழ் அரங்கத்து அரவனை" (அட். 2:20);. [அடு-அடைந்தை]
அடப்பக்கத்தி	அடப்பக்கத்தி aḍappakkatti, பெ. (n.) ஒரு வகைக் கடல்மீன்; a kind of sea-fish, Notopterus kapirat.
அடப்பக்கத்திப்பாறை	அடப்பக்கத்திப்பாறை aḍappakkattippāṟai, பெ. (n.) ஒருவகைக் கடல்மீன்; a kind of sea-fish, Notopterus chitala.

அடப்பங்கொடி	அடப்பங்கொடி aḍappaṅgoḍi, பெ. (n.) 1. ஆட்டுக்காலடம்பு அல்லது முயற்றழை (முசற்றழை);; goat's foot creeper, goat's foot convolvulus or hareleaf, Ipomaeabiloba. 2. வெள்ளடம்பு; white goat's foot, Ipomaea beladamboo alias Convolvulus flagelliformis (சா.அக.);. 'அடப்பங் கொடியும் திரண்டால் மிடுக்கு' (பழ.);. ம. அடம்பு ; க., து. அடும்பு. [அடம்பு + அம் (சாரியை); + கொடி.] [P]
அடப்பதாதி	அடப்பதாதி aḍappatāti, பெ. (n.) சிவப்புக் கூத்தன் குதம்பை; a kind of plant bearing red flowers, Inula indica. [த. அடப்பம் + Skt. tadi.]
அடப்பம்	அடப்பம் aḍappam, பெ. (n.) அடைப்பம் என்பதன் வேறு வடிவம்; dial. var. ofadaippam. அடப்பம் aḍappam, பெ. (n.) வாதுமை; almond, Amygdalus communis.
அடப்பம்விதை	அடப்பம்விதை aḍappamvidai, பெ. (n.) வாதுமைப் பருப்பு; almond kernel. "அடப்பம்விதையாம் வாதுமைப் பருப்பினாலே" (பதார்த்த, 785);.
அடப்பமரம்	அடப்பமரம் aḍappamaram, பெ. (n.) வாதுமை மரம்; almond tree. ம. அடமரம்
அடப்பன்	அடப்பன் aḍappaṉ, பெ. (n.) கடம்பு (மலை.);; common cadamba, Eugenia racemosa alias Anthocephalus cadamba (சா.அக.);. அடப்பன் aḍappaṉ, பெ. (n.) பரவர்குலப் பட்டப் பெயர் (யாழ்ப்.);; a caste title of Paravās (J.);.
அடப்பனார்	அடப்பனார் aḍappaṉār, பெ. (n.) அடப்பன் என்னும் பட்டப்பெயரின் உயர்வுப் பன்மை வடிவம்; honorific form of the caste title adappaṇ.
அடப்பான்	அடப்பான் aḍappāṉ, பெ. (n.) வைரிப்புள், வல்லூறு (கலைமகள், 56 ; 189);; peregrine falcon.

அடப்பி	அடப்பி aḍappi, பெ. (n.) அடப்பன் பார்க்க;see adappan".
அடப்பிமாதிகம்	அடப்பிமாதிகம் aḍappimātigam, பெ. (n.) சிவப்புக் காசித்தும்பை; Benares red toombay (Lucas);, balsom flower, Impatiens genus (சா.அக.);.
அடம்	அடம் aḍam, பெ. (n.) சுத்தி (இ.வா.);; knife (Loc.);. க. அடகத்தி, தெ.அடகத்து; து. இடகத்தி; மரா. அடகிதா. அடம் aṭam, பெ.. (n.) த திடம், அழுத்தம்; strength, power "மாடு நல்ல அடமா இருக்கு" (வ.சொ.அக.);. [அடு-அடம்]
அடம்பாரம்	அடம்பாரம் aḍambāram, பெ. (n.) 1. பண்டங்களின் ஏராளம் (தஞ்சை);; plenty, as of articles (Tj.);. 2. முழுதும்; the entire, whole, altogether (W.);. ம. அடம்பாடெ
அடம்பு	அடம்பு aḍambu, பெ. (n.) 1. ஒரு படர்கொடி; 'அடம்பங் கொடியும் திரண்டால் மிடுக்கு' (பழ.);. "தும்பைவெள் ளடம்பு திங்கள்" (பெரியபு. ஏயர்கோ. 100);. 2. கடலிப்பூ; sea-flower, Adambia glabra (சா.அக.);. 3. கடம்பு; 4. கொன்றை (சம்.அக. கை.);; Indian laburnum. 5. ஒருவகை மரம்;ம. அடம்பு; க., து. அடும்பு.
அடமருது	அடமருது aḍamarudu, பெ. (n.) கடலாத்தி (Nels.);; stag's horn trumpet flower.
அடமானம்	அடமானம் aḍamāṉam, பெ. (n.) அடைமானம் பார்க்க;see adai-manam.
அடர்-தல்	அடர்-தல் aḍartal, 2 செ.குவி. (v.i.) 1. நெருங்குதல், செறிதல்; to be close together, thick, crowded. "அறுகையு நெருஞ்சியு மடர்ந்து" (மணிமே.12;60);. 2. போர் செய்தல்; to fight, engage in a battle. "எண்ணுறு படைகளில்வா றெதிர்தழீஇ யடரும் வேலை" (கந்தபு. உற்பத். தாரக 39);.

அடர்	அடர்1 aḍarttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) '1அடர்தல்' என்பதன் பி.வி. (caus. of agardal);. 1. அமுக்குதல்; to press down, crush, squeeze. "திருவிரலா லடர்த்தான்வல் லரக்கனையும்" (தேவா. 7.97;8);. 2. நெருக்குதல்; to press hard, exert pressure upon. 3. வருத்துதல்; to oppress. "அடர்புலன் போக்கற் றோர்க்கும்" (கோயிற்பு. பாயி. 18);. 4. தாக்குதல், போர் செய்தல்; to attack, make an onset upon, begin a quarrel. "ஆளை யாள்கொண்டடர்த்தனர்" (கந்தபு. யுத்த முதனாட். 111);. 5. கொல்லுதல்; to kill. "இடங்கரை யாழி வலவ னடர்த்தது போல" (கல்லா. 59);. 6. கெடுத்தல்; to destroy, remove. "பாவ மடர்த்தமர்வாரேசிவலோ சுத்து" (சைவச. பொது. 567);. ம. அடர்க்குக ; க. அடரிசு ; தெ. அடரின்சு. [அடு → அடர்.] அடர்2 aḍarttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.)
அடர்ச்சி	அடர்ச்சி aḍarcci, பெ. (n.) 1. நெருக்கம் (சிந்தா, நி.);; closeness. 2. கொடியவுரை யெண்ணஞ் செயல்களாகிய மாந்திகத்தின் (இராசதத்தின்); குணம்; qualities of passion.
அடர்சோளம்	அடர்சோளம் aḍarcōḷam, பெ. (n.) கால்நடைத் தீனிக்காக அடர்த்தியாகப் பயிரிடும் காக்காய்ச் சோளம்; black Solam sown closely as a fodder crop [M. Cm. D. (1887);, 201].
அடர்த்தி	அடர்த்தி aḍartti, பெ. (n.) நெருக்கம்; closeness, thickness. தலைமயிர் அடர்த்தியா யிருக்கிறது (உ.வ.);.
அடர்த்திப்பலகை	அடர்த்திப்பலகை aḍarttippalagai, பெ. (n.) திண்ணமான பலகை (யாழ்ப்.);; thick plank (J.);. [அடர்த்தி + பலகை.]
அடர்ந்தேற்றம்	அடர்ந்தேற்றம் aḍarndēṟṟam, பெ. (n.) கொடுமை, வல்லந்தம் (வின்.);; oppression, violence. [அடர்ந்து + ஏற்றம்.] அடர்ந்தேற்றம் aṭarntēṟṟam, பெ.. (n.) மொத்தமாக வரையறுக்கப்பட்ட வரி; totallydefined tax. (தெ.கோ.சா3:2);. [அடர்ந்து+ஏற்றம்]

அடர்ந்தேற்றி	அடர்ந்தேற்றி aḍarndē̱ṟṟi, பெ. (n.) அடர்ந்தேற்றம் பார்க்க;see adarndsu)-érram. [அடர்ந்து + ஏற்றி.]
அடர்ப்பம்	அடர்ப்பம் aḍarppam, பெ. (n.) நெருக்கம் (uurrupti..);; closeness (J.);.
அடர்ப்பு	அடர்ப்பு aḍarppu, பெ. (n.) 1. நெருக்குகை; pressure. "அவன் சங்கற்ப புருடனைப்போ லசைவற் றிருப்ப வடர்ப்பரிதாய்" (ஞானவா. ஞானவிண். 16);. 2. போர்; struggle, battle. "அசனியி னயிற்படை யடர்ப்புமோ ரயலாக" (இரகு. திக்கு. 174);.
அடர்பு	அடர்பு aḍarpu, பெ. (n.) 1. நெருக்கம்; closenes (சங்.அக.);. 2. நெருங்கித் தொடர்கை; close pursuit.
அடர்மை	அடர்மை aḍarmai, பெ. (n.) நொய்ம்மை; Lightness. "அரத்த வடர்மையும்" (பெருங். உஞ்சைக் 53;130);.
அடர்வைசூரி	அடர்வைசூரி aḍarvaicūri, பெ. (n.) ஒன்றோடொன்று கலக்கும்படி நெருக்கமாக வார்க்கும் அம்மை நோய்; small-pox in which the pustules run together or into each other, confluent small-pox alias C. variola (சா.அக.);. [த. அடர் + Skt. masüraka < த. வைசூரி.]
அடரடிபடரடி	அடரடிபடரடி aḍaraḍibaḍaraḍi, பெ. (n.) முனைந்து பொருகை, பெருங்குழப்பம் (வின்.);; desperate fighting, hard scuffle, great confusion.
அடரார்	அடரார் aḍarār, பெ. (n.) பகைவர் (சிந்தா.நி.);; enemies.
அடரொலி	அடரொலி aḍaroli, பெ. (n.) அதட்டுஞ்சொல் (பிங்.);; vehement noise to scare away beasts. [அடர் + ஒலி. அள் → அடு → அடர். அள்ளுதல் = நெருங்குதல். அடர்த்தல் = நெருங்கிப் பொருதல், வருத்துதல், கொல்லுதல்.]

அடல்	அடல் aḍal, பெ. (n.) 1. சமைத்தல்; cooking. 2. கொல்லுகை; killing, murdering. "அன்னவர் தமையட லரிய தாமெனின்" (கந்தபு. யுத்த மூவாயி. 70);. 3. வருத்துதல்; to afflict, cause pain or suffering. "அடல்வண்ண வைம்பொறியும்" (சீவக. 1468);. 4. பகை; hatred, enmity. "மன்னுசிற் றம்பலவர்க் கடலையுற் றாரின்" (திருக்கோ. 218);. 5. போர் (சூடா.);; war, conflict. "அடல்வலிமானவர்" (கந்தபு. தேவ. தெய்வ. 67);. 6. வலிமை; power, strength. "அடன்மாவின் பேரு ரித்திறந் தரித்தனை" (கந்தபு. உற்பத். மோன. 12);. 7. வெற்றி; victory, success. "அடலயி னெடுவே லண்ணல்" (கந்தபு. யுத்த, சூரபன். 256);. ம. அடல், அடர் ; க., தெ. அடரு. [அடு → அடல். அடுதல் = சமைத்தல், கொல்லுதல், வருத்துதல்.]
அடலம்	அடலம் aḍalam, பெ. (n.) மாறாமை (சிந்தா. 5.);; state of remaining unchanged.
அடலி	அடலி aḍali, பெ. (n.) அடுக்களை வேலைக்காரி, வெள்ளாட்டி (யாழ்ப்.);; a woman cook. maid-servant (J.);. [அடுதல் = சமைத்தல். அடு → அடல் → அடலி = சமையற்காரி.]

அடலை	அடலை aḍalai, பெ. (n.) 1. காய்ச்சல்; fever (சா.அக.);. 2. சுடலை (பொதி.நி.);; cremation ground. 3. சோறு; cooked rice. அக்காரடலை (உ.வ.);. 4. சாம்பல்; ashes. "வேளும் புரமும் அடலைபட விழித்து" (உபதேசகா நரகா. 39);. 5. நீறு (பற்பம்); (இராசவைத். 161);; metallic calx. 6. திருநீறு; sacred ashes smeared on the body as a mark of a saivaite. "ஆதியாலயத் தடலைகொண்டு" (திருவிளை. சமணரைக். 82);. 7. போர் (பிங்.);; battle. 8. போர்க்களம்; battle-field. "அடலையினுணர்வின் றாகும்" (கந்தபு. யுத்த. சூரபன். 256);. ம. அடர்களம். 9. துன்பம்; trouble, distress. "அடலைக்கடல் கழிவான்" (தேவா. 4.110 ; 6);.
அடலை புடலையாய்	அடலை புடலையாய் aḍalaibuḍalaiyāy, கு.வி.எ. (adv.) (நெல்லை) 1. மிகத் துணிச்சலாய்; in an impetuous manner. 2. திடுமென; Suddenly. [அடு → அடல் → அடலை → அடலைபுடலை - 'அடலை'யின் எதுகையிரட்டல்.]
அடலைமுடலை	அடலைமுடலை aḍalaimuḍalai, பெ. (n.) வீண் சொல் (யாழ்ப்.);; vain words (J);. [அடலை → அடலைமுடலை - 'அடலை'யின் எதுகையிரட்டல்.]
அடவாபிதன்	அடவாபிதன் aḍavāpidaṉ, பெ. (n.) மஞ்சள்; turmeric, saffron, Curcuma longa (சா.அக.);.

அடவி	அடவி aḍavi, பெ. (n.) 1. மரமடர்ந்த காடு; thick forest, jungle. "விந்தத் தடலியும்." (சிலப். 6;29);. 'அடவி சென்றும் விறகுக்குப் பஞ்சமா' ? (பழ.);. 2. சோலை; grove. 3. மிகுந்த கூட்டம் அல்லது அளவு; large collection. "வேரிமலர் முண்டகத் தடவிதிக் கெறிய" (கல்லா. 56);. 4. பூஞ்சோலை (நந்தவனம்); (திவா.);; pleasure-garden. ம. க., கொலா., பிராகி., அடவி ; தெ. அடவி, அடி.வி. [அடு → அடர் → அடர்வி → அடவி = மரமடர்ந்த காடு.] த. அடவி → Skt. aṭavi. அட் (to wander); என்னும் மூலத்தினின்று திரிந்து, அலைந்து திரியும் இடத்தைக் குறிப்பது அடவி யென்னுஞ் சொல்லென்று வடமொழியாளர் பொருட்கரணியம் கூறுவது பொருந்தாது. இராமனும் பாண்டவரும் பிறரும் காட்டில் அலைந்து திரிந்ததை உட்கொண்டு அவர் அக்கருத்தைக் கொண்டிருக்கலாம். ஆயின், அது ஒரு சிலர்க்கே பொருந்துவதாதலானும், அடவியென்பது மரமடர்ந்த காட்டையே குறிக்குஞ் சிறப்புச் சொல்லாதலானும், ஆரியரொடு தொடர்பற்ற ஆனைமலைக் காடரும் அச்சொல்லைத் தொன்றுதொட்டு வழங்கி வருதலானும், தமிழ் வடமொழிக்கு முந்தியதாதலானும், அடவியென்பது தமிழ்ச் சொல்லேயென்பது தேற்றமாம். அடவி aṭavi, பெ.. (n.) 1. போர்ப்படை; army. (தெ.கோ.சா.3:2);.
அடவிக்கச்சோலம்	அடவிக்கச்சோலம் aḍavikkaccōlam, பெ. (n.) 1. கத்தூரி மஞ்சள்; long and round zedoary, Curcuma amada. 2. ஒருவகை நறுமணப் பண்டம்; an aromatic drug. ம. அடவிக்கச்சோலம் [அடவி + கச்சோலம்.]
அடவிக்கம்பம்	அடவிக்கம்பம் aḍavikkambam, பெ.. (n.) சாம்பல்; ashes (சா. அக.);.
அடவிக்கல்	அடவிக்கல் aḍavikkal, பெ. (n.) காட்டில் அகப்படும் கரும்புள்ளிக் கல், கானகக் கல்; a stone with black dots, found in the forest (சா.அக.);. [அடவி + கல்.)
அடவிக்காணம்	அடவிக்காணம் aḍavikkāṇam, பெ. (n.) காட்டுக் கொள்; jungle horse-gram, Cassia absus (சா.அக.);. [அடவி + காணம்.]
அடவிக்கொல்	அடவிக்கொல் aḍavikkol, பெ. (n.) கோரோசனை (பரி.அக.);; bezoar.

அடவிகம்	அடவிகம் aḍavigam, பெ.. (n.) சாம்பல்; ashes (சா.அக.);. அடவிக்கம்பம் பார்க்க;see adavi-k-kambam.
அடவிச்சொல்	அடவிச்சொல் aḍaviccol, பெ. (n.) கோரோசனை; bezoar (மு.அ.);. ஒ.நோ. அடவிக் கொல்.
அடவிசரர்	அடவிசரர் aḍavisarar, பெ. (n.) வேடர்; hunters. "அடவி சரர்குல மரகத வனிதையும்" (திருப்பு. 563);. [த. அடவி +- Skt. cara → த. சரர்.]
அடவிநீர்	அடவிநீர் aḍavinīr, பெ. (n.) காட்டாற்று நீர்; water of a jungle river (சா.அக.);.
அடவிமஞ்சள்	அடவிமஞ்சள் aḍavimañjaḷ, பெ. (n.) மரமஞ்சள்; tree turmeric, Coscinium fenestratum (சா.அக.);.
அடவிமார்	அடவிமார் aḍavimār, பெ. (n.) நெசவாளருள் ஒரு வகுப்பார்; a class of weavers (M.E.R. 310 of 1916-B);. [அடை → அடைவு → அடைவி → அடவி + மகார் → மார் (ப. பா. ஈறு);.]
அடவிமூர்ச்சி	அடவிமூர்ச்சி aḍavimūrcci, பெ. (n.) சிவப்புக் கிலுகிலுப்பை; rattle-wort, Crotolaria laburnifolia (சா. அக.);.
அடவிமேற்புல்லுருவி	அடவிமேற்புல்லுருவி aḍavimēṟpulluruvi, பெ. (n.) கள்ளிப்புதரில் முளைக்கும் புல்லுருவி; a parasite found on kalli tree, Euphorbia genus. [அடவி + மேல் + புல்லுருவி.]
அடவிமை	அடவிமை aḍavimai, பெ. (n.) கருங்கரிசாலை, கரிசலாங்கண்ணியின் கரிய வகை; black eclipse plant, Eclipta prostata (nigra);.

அடவியன்	அடவியன் 1 aḍaviyaṉ, பெ. (n.) காடுவாழ்நன்; forest-dweller. ம. அடவிகன் ; க. அடவிசரரு. அடவியன் 2 aḍaviyaṉ, பெ. (n.) 1. ஒலையீர்க்கு வாரடை (யாழ்ப்.);; mid-rib, as of a palm leaf(J.);. 2. துடைப்ப வகை (யாழ்ப்.);; broom made of woody tendons or mid-ribs of palm leaves (J.);.
அடவியார்	அடவியார் aḍaviyār, பெ. (n.) கைக்கோளரின் குலப் பட்டப்பெயர்களுள் ஒன்று (இ.வ.);; a caste title of the Kaikkola weavers (Loc.);. [அடை → அடைவு → அடைவி → அடவி + ஆர் (உ. பன். ஈறு);.] அடைதல் = 1. அடைக்கலம் புகுதல். "அடைந்தவர்க் கருளா னாயின்" (கம்பரா. விபீடண. 111);. 2. பேரின்ப வீடுபெறுதல். உலக வாழ்வில், ஒருவர் துன்பத்திற்கு அல்லது கொலைக்குத் தப்பி அடைக்கலம் புக அரசன், படைத்தலைவன், வலியவன், பெருஞ் செல்வன், முனிவன் முதலிய பலரிருப்பினும், இறைவனை அடைதலே சிறந்த அடைக்கலம் புகுதலாகக் கருதப்படும். இறைவன் பற்று விஞ்சியவர் நீறுபூசி, இலிங்கங்கட்டி முதலிய பட்டங்களைத் தாங்கிக்கொள்வதும் வழக்கம். கைக்கோளருள் ஒரு பிரிவார், இலிங்கம் என்னும் சிவக்குறி யணிபவர்; மற்றொரு பிரிவார் சீர்பாதம் என்னும் குலப்பட்டமுடையார். கோயில்களிலுள்ள தெய்வங்கட்குரிய சப்பரங்களையும் அணிகங்களையும் (வாகனங்களையும்); திருவிழாக் காலங்களில் தாங்கிச் செல்வார் சீபாதந் தாங்கிகள் எனப்படுவர். அப் பெயரின் குறுக்கமே சீபாதம் என்பது. தேவபத்தி மிகுதியால், ஒவ்வொரு கைக் கோளக் குடும்பமும் ஒரு பெண்ணைக் கோயில் தொண்டிற்கு ஒப்படைத்து வந்ததாகத் தெரிகின்றது. அதுபற்றி, எட்கார் தரசத்தன் (Edgar Thurston); தம் தென்னாட்டுக் குலமரபுகள் (Castes and Tribes of Southern India); என்னும் நூலிற் பின்வருமாறு தெரிவித் துள்ளார்; "In every Kaikolan family, at least one girl should be set apart for and dedicated to temple service........." "Kaikolan girls are made Dasis either by regular dedication to a temple, or by the headman tying tali (náttu potfu);. The latter method is at the present day adopted because it is considered a sin to dedicate a girl to the god after she has reached puberty, and because the securing of the requisite official certificate for a girl to become a Dasi involves considerable trouble."
அடவியில்திருடி	அடவியில்திருடி aḍaviyiltiruḍi, பெ. (n.) சதுரக் கள்ளி; square spurge, Euphorbia quadruculli.
அடவியீ	அடவியீ aḍaviyī, பெ. (n.) கடிக்கின் பெருந் தூக்கமும் மயக்கமும் உண்டாக்கும் காட்டு ஈ (சீவரட். 451);; an insect of the forest, the bite of which develops excessive sleep and stupor. 2. ஒருவகைக் காட்டுப்புழு; a forest worm (சா.அக.);. [அடவி + ஈ.]
அடவு	அடவு aḍavu, பெ. (n.) அடகு (W.G.);; pledge, pawn. ம., க., து. அடவு ; தெ. அட்டமு. [அடைவு → அடவு.]

அடவுசெய்வார்	அடவுசெய்வார் aḍavuseyvār, பெ. (n.) அடவிமார் பார்க்க;see adavimar.
அடவோலை	அடவோலை aḍavōlai, பெ. (n.) அடைமான ஓலை; lease-deed. [அடை → அடைவு → அடவு. அடவு + ஒலை.]
அடளை	அடளை aḍaḷai, பெ. (n.) கடல்மீன்வகை; a kind of marine fish. அடல்2 பார்க்க;see adal2.
அடா	அடா 1 aṭā, இடை. (int.) 1. இழிந்தோன், கீழ்ப்பட்டவன், சிறுவன், சண்டையிடும் பகைவன் ஆகியோரை விளிக்கும் விளி; a vocative addressed to an outcaste, or an inferior, or a small boy or a quarrelling enemy. "அவன் செத்த சேதியை நீ யறியாயோ அடா பித்த" (இராமநா. சுந்தர. பக். 267);. "நில்லடா சிறிது நில்லடா" (கம்பரா. யுத்த. நாகபா. 73);. 2. இகழ்ச்சி, வெறுப்பு, வியப்பு, மன வருத்தம் முதலியவற்றின் குறிப்பிடைச்சொல்; an exclamation of contempt, hatred, surprise, regret, etc. அடா ! இப்பொழுதுதானே பார்த்துவிட்டு வந்தேன். அதற்குள்ளேயா போய்விட்டார்! (உ.வ.);. ம. எடா ; க. அடா ; தெ. ஏரா. [ஏலா → ஏளா → ஏழா → ஏடா → எடா → அடா.] அடா 2 aṭā, பெ.எ. (adj.) அடாத பார்க்க; see adda. [அடாத → அடா (ஈ.கெ.எ.ம.பெ.எ.);.]
அடாசனி	அடாசனி aṭācaṉi, பெ. (n.) 1. நீர்க்கால்களில் இயற்கையாகப் படரும் ஆரைக்கீரை; greens growing near water channels. 2. புளியாரை (மலை.);; yellow wood-sorrel, Oxtilis corniculata.
அடாசு-தல்	அடாசு-தல் aṭācudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) விலகுதல்; to recede, give place to. —, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.); திணித்தல்; to stuff. க. அடசு [அடை → அடைசு → அடாசு.]
அடாசு	அடாசு aṭācu, பெ. (n.) மட்கின பொருள்; spoiled substance, damaged stuff, putrefied matter. க. அடசல; து. அதெசு; மரா. அடசாண்டா. [அடு → அடாதது → அடாது → அடாசு = தகாதது.]

அடாஞ்சி	அடாஞ்சி aṭāñji, பெ. (n.) இலவங்கப்பூ; flower of the clove tree, Caryophyllum (சா.அக.);.
அடாதஞ்சம்	அடாதஞ்சம் aṭātañjam, பெ. (n.) துதிக்கையுள்ள அரிமாப் (சிங்கம்); போன்ற இறந்துபட்ட விலங்கினம், யாளி; an extinct animal resembling the lion, but with a proboscis like that of the elephant.
அடாத	அடாத aṭāta, பெ.எ. (adi.) தகாத, பொருந்தாத; unfit, improper. [அடு + ஆ(எ.ம.இ.நி.); + த.]
அடாதது	அடாதது aṭādadu, பெ. (n.) தகாதது; that which is unfit, improper. "தமக்கடாதது செய்துயிர் வாழ்வது தன்னில்" (பிரபுலிங்க. அக்கமா. துற. 21);. ம. அடாதது [அடுத்தல் = பொருந்துதல், ஏற்றல், தகுதல். அடுத்தது x அடாதது (எ. ம. வினையா. பெ.);.]
அடாது	அடாது aṭātu, பெ. (n.) அடாதது பார்க்க;see adddadu. "அடாதுசெய் சடாசுரன்" (பாரத. சடாசு. 22);. 'அடாது செய்பவர் படாதுபடுவர்" (பழ.);. [அடாதது → அடாது.]
அடாதுடி	அடாதுடி aḍātuḍi, பெ. (n.) தீம்பு; perversity, wickedness. க., தெ. அட்டாதிட்டி ; து. அட்டாதுட்டி.
அடாநிந்தை	அடாநிந்தை aṭānindai, பெ. (n.) 1. நிலைக் களம் (ஆதாரம்); இல்லாப் பழிச்சொல்; unfounded reproach. 2. பொறுக்கமுடியாப் பழிச்சொல்; unbearable slander. [த. அடா + Skt. ninda → த. நிந்தை = பழிப்பு. அடாத → அடா.]
அடாநெறி	அடாநெறி aṭāneṟi, பெ. (n.) தகாத வழி; evil ways. "அடாநெறி யறைதல் செல்லா வருமறை" (கம்பரா. பால. எதிர்கொள். 1);. [அடாத → அடா + நெறி.] அடா2 பார்க்க;see ada2.
அடாப்பழி	அடாப்பழி aṭāppaḻi, பெ. (n.) தகாத பழிச் சொல் (சிலப். 9 ; 7, உரை);; slander, calumny, unjust accusation. [அடாத → அடா + பழி.] அடா 2பார்க்க;see ada2.

அடாபிடாவெனல்	அடாபிடாவெனல் aṭāpiṭāveṉal, பெ. (n.) 'அடா' என்று விளித்து மதிப்பின்றிப் பேசுதல்; talking impolitely addressing one ada. ஏன் என்னை அடாபிடா என்று பேசுகிறாய்? மதிப்பாய்ப் பேசு (உ.வ.);.
அடாபிடி	அடாபிடி aḍāpiḍi, பெ. (n.) வன்செயல்; violence. ம. அடாபிடி [ஒருகா. அடா (தகாத); + அடி – அடாவடி → அடாபிடி.]
அடாபிடித்தனம்	அடாபிடித்தனம் aḍāpiḍittaṉam, பெ. (n.) வன்செயல் தன்மை; the quality of being violent. குண்டர்களைக் கொண்டு நன்கொடைப் பணந்தண்டுவது அடாபிடித்தனம். [ஒருகா. அடா (தகாத); + அடி (தாக்கு); – அடாவடி → அடாபிடி.]
அடாபுடாவெனல்	அடாபுடாவெனல் aṭāpuṭāveṉal, பெ. (n.) ஓர் ஆடவனை மதிப்புரவின்றிப் பேசுதல்; speaking impolitely to a male person. அவன் என்னை அடாபுடா என்று பேசுகிறான் (உ.வ.);. [அட → அடா. 'புடா' எதிரொலிச்சொல் (echo-word);. என் → எனல் (தொ.பெ.);. 'அல்' (தொ.பெ. ஈறு);.] அடா1 பார்க்க;see ada1.
அடார்	அடார் aṭār, பெ. (n.) புலி முதலிய விலங்குகளை அகப்படுத்தும் பொறி; trap for tigers and other animals. "பெருங்கல் லடாரும் போன் மென" (புறநா. 19;6);. [அடர்த்தல் = அமுக்குதல், நெருக்குதல். அடர் → அடார்.]
அடார்வெளி	அடார்வெளி aṭārveḷi, பெ. (n.) தரிசு நிலம் (இராட்.);; uncultivated open land.
அடாரளப்பூ	அடாரளப்பூ aṭāraḷappū, பெ. (n.) முடக்கொற்றான்; a plant palsy curer, Cardiaspermum halicacabum.
அடாவடி	அடாவடி aḍāvaḍi, பெ. (n.) 1. கொடும்பேச்சு; violent talk. 2. கொடுஞ்செயல்; outrage, violence. ம. அடாபிடி; க., தெ. அடாவுடி; H. hadabadi. [அடா + அடி. அடாத → அடா.]

அடாவடித்தனம்	அடாவடித்தனம் aḍāvaḍittaṉam, ப.பெ. (abst.n.) 1. போக்கிரித்தனம்; mischief. 2. கொடுஞ்செயல்; act of violence, outrage. அவன் செய்வதெல்லாம் அடாவடித்தனம் (உ.வ.);. [அடாவடி + தனம் (ப.பெ. ஈறு);.]
அடாவடியடி	அடாவடியடி1 aḍāvaḍiyaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வல்லடி வழக்காடுதல்; to lay unjust claim to the property of others using force. அடாவடியடித்து அவன் பணத்தையெல்லாம் அக்கம்பக்கத்தார் கவர்ந்து கொண்டார்கள் (உ.வ.);. 2. வம்புரையாடுதல்; to harass by mischievous talk, as a rowdy. ம. அடாபிடி; க. அடாவுடி; தெ. அடாவடி. [அடா (தகாத, முறையற்ற); + அடி (தாக்கு); + அடித்தல் (தாக்கியுரைத்தல்);. அடுத்தல் = தகுதல். அடாத → அடா (ஈ.கெ.எ.ம.பெ.எ.);.] அடாவடி → டாவடி → ராவடி (கடுங்கொ.);. அடாவடியடி2 aḍāvaḍiyaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கொடுமையாகப் பேசுதல்; to speak outrageously. ஓயாமல் அவனிடம் போய் அடாவடியடிக்கிறார்கள். நேற்று இரவெல்லாம் எல்லாருஞ் சேர்ந்து அவனை அடாவடியடித்தார்கள் (உ.வ.);. -, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.); கொடுமை செய்தல்; to do violence, to perpetrate outrage. அவன் பங்காளிகள் அடாவடியடித்து அவன் சொத்தையெல்லாம் பறித்துக்கொண்டார்கள் (உ.வ.);. [அடாவடி + அடி (து.வி.);.]
அடாவந்தி	அடாவந்தி aṭāvandi, பெ. (n.) 1. முறையன்மை (அநியாயம்); (வின்.);; injustice, impropriety. 2. இட்டேற்றம் (வின்.);; foisted accusation, false report, slander. 3. துன்பம் (வின்.);; grievance. [அடா (அடாது); + வந்தி (வந்தது);. அடாது = தகாது.]
அடாவரி	அடாவரி aṭāvari, பெ. (n.) முறைகேடான வரி (இராட்.);; unjust tax. [அடா + வரி. அடாத → அடா.]
அடாவழி	அடாவழி aṭāvaḻi, பெ. (n.) 1. கடுவழி; rough path. 2. தீயநெறி; evil ways. ம. அடாவழி [அடா + வழி. அடாத → அடா.]

அடி-த்தல்	அடி-த்தல் aḍittal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) 1. விளையாடுதல்; to sport, play. குண்டடித்தல், கோலியடித்தல், சிலம்படித்தல், நொண்டியடித்தல் முதலியன. 2. தனியாக அல்லது கூடிக் கூத்தாடுதல்; to dance singly or in groups. கூத்தடித்தல், கழியலடித்தல், கும்மியடித்தல் முதலியன. 'நான் இவ்வமணக் கூத்தெல்லா மடித்தேன்' (திவ். திருமாலை. 34, வியா.);. 3. ஒரு நன்னிகழ்ச்சியின்போது கண்னன்ன உறவினர் ஒருவரின்மையால் மனம் வருந்துதல்; to suffer in mind due to the absence of a beloved person on a festive occasion. நேற்று நிகழ்ந்த விருந்திற்கு நீங்களின்மையால் என் மனம் மிகவும் அடித்துக்கொண்டது (உ.வ.);. 4. துடித்தல்; to twitch, move spasmodically. இருநாளாய் எனக்குக் கண் அடித்துக்கொள்கிறது, என்ன நேருமோ, தெரியவில்லை (உ.வ.);. 5. சாடை காட்டுதல்; to hint by gesture. அவன் அவளைப் பார்த்துக் கண்ணடிக்கிறான் (உ.வ.);. 6. உடம்பு சுடுதல்; to suffer from fever. அவனுக்குக் காய்ச்சலடிக்கிறது (உ.வ.);. 7. பூசுதல்; to besmear, daub. வீட்டிற்கு வெள்ளையடிக்க வேண்டும் (உ.வ.);.
அடி	அடி aḍi, 4 செகுன்றாவி, (v.t.) 1. விரித்த கையினாலாவது, கோல் முதலிய கருவியினாலாவது, ஆளை அல்லது அஃறிணைப் பொருளை அறைதல்; to beat a person, place or thing with open hand or an instrument, smite, hammer அவனைக் கன்னத்தில் ஐந்து விரலும்பட அடித்தான் (உவ);; 2. தண்டித்தல்; to punish "அக்கிரமத்தாற் குற்ற மடித்துத் தீர்த்து" (சி சி சுபக் 2.15);; "அடிக்கும் ஒரு கை, அணைக்கும் ஒரு கை" (பழ);; குட்டையிலடித்தல் 3. தோற்கருவியியக்குதல்; to play on musical instruments made of hollow cylinder or hemisphere with parchment stretched over the opening like drums (S);; அழகநம்பி நன்றாய் மதங்கம் (மிருதங்கம்);;அடிப்பான் (உவ);; 4. மணி யொலிப்பித்தல்; to ring a bell நிலையத்தில் சுமைதூக்கி (porter);;மணியடித்தவுடன் வண்டி புறப்பட்டுவிட்டது 5. சிறகியக்குதல்; to flap the wings கூட்டிலிருந்த குஞ்சு சிறகடித்துப் பறந்துபோய்விட்டது 6. கல்லெறிந்து காய் வீழ்த்துதல்; to throw a stone and cause fruit(s);; to fall from a tree ஒரே கல்லால் ஒரு மாங் குலையை அடித்து விட்டான் (உவ);; 7. தண்ணீரை வலுவாகத் தெளித்தல்; to splash water with force முகத்தில் தண்ணீரை அடி
அடிக்கட்டு-தல்	அடிக்கட்டு-தல் aḍikkaḍḍudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) புண் புடைத்தல்; to become inflamed, as a boil. [அடி + கட்டுதல்.]

அடிக்கட்டை	அடிக்கட்டை aḍikkaḍḍai, பெ. (n.) பாய்மரத்தின் அடிப்பாகம் (M. Navi. 81);; lower mast. [அடி + கட்டை..]
அடிக்கடி	அடிக்கடி 1 aḍikkaḍi, பெ. (n.) அடிக்குச் சரியான அடி; blow returned. [அடிக்கு + அடி.] அடிக்கடி 2 aḍikkaḍi, கு.வி.எ. (adv.) 1. அடி பெயர்க்குந்தோறும்; at every step. "அடிக்கடி படித்துகள் பரவை தூர்த்தன" (பாரத. பதினான். 201);. 2. திரும்பத் திரும்ப, பல முறை; frequently, often, repeatedly. "அண்ணல் சாமந்தன் றுஞ்சா னடிக்கடி யெழுந்து" (திருவிளை. மெய்க்காட் 20);. அவன் அடிக்கடி வந்து போகின்றான் (உ.வ.);. ம. அடிக்கடி ; க. அடிகடிகெ; தெ. அடுகடு குன. [அடிக்கு + அடி.] அடிக்கடி aṭikkaṭi, இடை. (part) அடுத்தடுத்தது; successively. Often. "அலக்கு உக அலக்கு உக அடிக்கடி சிரித்தன" (கலிங்.9:18.);
அடிக்கடிசம்போகி	அடிக்கடிசம்போகி aḍikkaḍisambōki, பெ. (n.) 1. சேவல்; cock. 2. அடைக்கலங் குருவி; house sparrow. இவை அடிக்கடி புணர்வதால் இப்பெயர் பெற்றன (சா.அக.);. [Skt. sambhōgam (புணர்ச்சி); → த. சம்போகம் → சம்போகி = புணர்ச்சி செய்வது.]
அடிக்கணை	அடிக்கணை aḍikkaṇai, பெ. (n.) கணைக் கால்; shin. "இணைவரால் நிகரடிக் கணை யாளை" (சேதுபு. விதும. 80);. [அடி + கணை.]
அடிக்கப்பிடிக்க	அடிக்கப்பிடிக்க aḍikkappiḍikka, நி.கா.எ. (inf.) பந்தை அடிக்கவும் பிடிக்கவும்; to strike the ball and catch it. கைப்பந்தாட்டத்தில் அடிக்கவும் பிடிக்கவும் நல்ல ஆளில்லை. [அடிக்க + பிடிக்க.]
அடிக்கயில்	அடிக்கயில் aḍikkayil, பெ. (n.) தேங்காயின் அடிப்பாகம், கண்கயில் என்பதற்கு எதிரானது (யாழ்ப்.);; bottom half of a broken coconut shell, as opp. to the top half of the shell containing the three eyelets (J.);. க. அடிகரட [அடி + கயில்.]

அடிக்கரை	அடிக்கரை aḍikkarai, பெ. (n.) கடற்கரையோரம்; fringe of the seashore. அடிக்கரை பிடித்துப் போனால் முடிக்கரை சேரலாம் (உ.வ.);. [அடி + கரை.]
அடிக்கல்	அடிக்கல் aḍikkal, பெ. (n.) அடிப்படைக் கல், கட்டுமானத்தின் அடையாளமாக முதன் முதலில் இடப்படும் கல்; foundation stone. முதலமைச்சர் கல்லூரிக்கு அடிக்கல் நாட்டினார் (உ.வ.);. க. அடிகல் [அடி + கல்.]
அடிக்கலம்	அடிக்கலம் aḍikkalam, பெ. (n.) சிலம்பு; Anklet. "அடிக்கல மரற்ற" (சீவக. 2041);. [அடி + கலம். அடி = பாதம். கலம் = அணிகலன், சிலம்பு.]
அடிக்கழஞ்சுபெறு-தல்	அடிக்கழஞ்சுபெறு-தல் aḍikkaḻñjubeṟudal, 19 செ. குன்றாவி. (v.t.) பெருமதிப்புப் பெறுதல்; to be highly valued. 'உங்கள் போக்கு அடிக்கழஞ்சு பெறாதோ?' (ஈடு, 1.4 ; 1);. [அடி + கழஞ்சு + பெறு.]
அடிக்கழிவு	அடிக்கழிவு aḍikkaḻivu, பெ. (n.) முறைகேடு; disorder, derangement, irregularity, confusion. 'நீ செய்கிற அடிக்கழிவால்' (ஈடு, 6.2;6);.
அடிக்காந்தல்	அடிக்காந்தல் aḍikkāndal, பெ. (n.) எண்ணெய், குழம்பு முதலிய மருந்து வகைகளைக் காய்ச்சும்போது, அவை பாண்டத்தின் அடியிற் பற்றித் தீய்தல்; scorching due to overheating of medicines, under preparation, such as medicated oil, electuary, etc. adhering to the bottom of the vessel (சா.அக.);. மறுவ. அடிபற்றிக் காந்தல் [அடி + காந்தல்.]
அடிக்காயம்	அடிக்காயம் aḍikkāyam, பெ. (n.) அடியால் உண்டான புண்; contused wound, as caused by a blow or knock. [அடி + காயம்.]
அடிக்காரி	அடிக்காரி aḍikkāri, பெ. (n.) புணர்ச்சியிற் பெருவிருப்பங் கொண்ட பெண்; a girl or woman having a strong desire for frequent copulatiom, a whore.

அடிக்கீழ்	அடிக்கீழ் aḍikāḻ, பெ. (n.) உன் பாதத்தின் கீழ் வாழ்வேன்' என்னும் பொருள்கொண்ட ஒரு வணக்கச் சொல் (புறநா. 67;12. உரை);; your obedient servant as flourishing beneath your feet', an ancient term of submissive respect in the first person. [அடி + கீழ்.]
அடிக்கீழ்ப்படுத்து-தல்	அடிக்கீழ்ப்படுத்து-தல் aḍikāḻppaḍuddudal, பி.வி. (v. caus) வென்று தன் அதிகாரத்திற்குட்படுத்துதல்; to bring under subjection. [அடி + கீழ்ப்படுத்து.]
அடிக்குச்சி	அடிக்குச்சி aḍikkucci, பெ. (n.) ஓரடி அளவு கோல் (இ.வ.);; foot-rule (Loc.);. அடிக்கோல் பார்க்க;see adi-k-kol. [அடி + குச்சி.]
அடிக்குச்சு	அடிக்குச்சு aḍikkuccu, பெ. (n.) அடிக்குச்சி பார்க்க;see adi-k-kucci.
அடிக்குடல்	அடிக்குடல் aḍikkuḍal, பெ. (n.) சிறுகுடலின் கீழ்ப்பாகம்; the lower part of the small intestimes (சா.அக.);. [அடி + குடல்.]
அடிக்குடலிசிவு	அடிக்குடலிசிவு aḍikkuḍalisivu, பெ. (n.) சிறு குடலையிழுத்துப்பிடித்துத் துன்புறுத்தும் ஒரு கொடிய நோய்; a dangerous ailment with a severe colic or spasm due to intestinal obstruction, Iliac passion or Ileus (சா.அக.);. [அடி + குடல் + இசிவு.]
அடிக்குடி	அடிக்குடி aḍikkuḍi, பெ. (n.) இறைவனின் அடிமைத் தொண்டன்; a humble devotee. "வைத்திடிங் கென்னை நின்னடிக் குடியா" (தாயு. ஆசை. 37);. ம. அடிக்குடி [அடி + குடி.]

அடிக்குடில்	அடிக்குடில் aḍikkuḍil, பெ. (n.) 1. இறையடிமைக் குடும்பம்; family devoted to service of the deity. "அடி யோங்களை டிக்குடில் வீடு பெற் றுய்ந்ததுகாண்" (திவ். திருப்பல், 10);. 2. அரண்மனை அல்லது கோயில் வேலைக்காரர் வாழும் அடிச்சேரி; servants' quarters. "அன்னநந்துஞ்சு மடிக்குடிலின்" (சீவக. 2588);. 3. புறநகர்; suburb of a town or city (வின்.);. 4. வேடரிருக்குமூர்; a village inhabited by hunters (சங்.அக.);. [அடி + குடில்.]
அடிக்குழம்பு	அடிக்குழம்பு aḍikkuḻmbu, பெ. (n.) அடி மண்டி; that which settles at the bottom, sediment. தெ. அடிகண்ட்லு [அடி + குழம்பு.]
அடிக்குள்	அடிக்குள் aḍikkuḷ, கு.வி.எ. (adv.) மிக விரைவில்; in a moment. ஓரடிக்குள் (ஓரடிக்குள்ளே); வந்துவிடு (உ.வ.);. [அடிக்கு + உள்.]
அடிக்கொருக்க	அடிக்கொருக்க aḍikkorukka, கு.வி.எ. (adv.) அடிக்கொருக்கால் பார்க்க;see adikk(u);. oru-k-kal. [அடிக்கு + ஒருகால் - அடிக்கொருகால் → அடிக்கொருக்கால் → அடிக்கொருக்க (கொ.வ.);.]
அடிக்கொருக்கால்	அடிக்கொருக்கால் aḍikkorukkāl, கு.வி.எ. (adv.) 1. ஒவ்வோர் அடுயெடுத்து வைப்பிற்கும் ஒருமுறை; once at every step. அடிக்கொருக்கால் திரும்பிப் பார்க்கிறான். 2. ஒவ்வொரு குறுகிய நேரங் கழித்தும்; regularly at short intervals. அடிக்கொருக்கால் தண்ணீர் கேட்கிறான். ஒருகால் பார்க்க;see oru-kal. [அடிக்கு + ஒருகால்.]
அடிக்கொள்(ளு)-தல்	அடிக்கொள்(ளு)-தல் aḍikkoḷḷudal, 16 செ.கு.வி. (v.i.) முளைத்தல், தோன்றுதல்; to sprout, originate. "வாட்டடங் கண்ணி மார்பில் வந்தடிக் கொண்ட ஞான்றே" (கூர்மபு. கண்ணனவ. 25);. [அடி + கொள்.]
அடிக்கோல்	அடிக்கோல் aḍikāl, பெ. (n.) ஓரடி அளவு கோல்; foot-rule. [அடி + கோல்.]

அடிக்கோலு-தல்	அடிக்கோலு-தல் aḍikāludal, 7 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அடிப்படையிடுதல்; to lay a foundation, make preparations. 2. தொடங்குதல்; to begin. "அடிக்கோலி ஞாலத்தாள் பின்னு நலம்புரிந்த தென்கொலோ" (திவ். இயற். 2; 82);. [அடி + கோலு.]
அடிகண்மார்	அடிகண்மார் aḍigaṇmār, பெ. (n.) சமயக் குரவன்மார், சிறப்பாகச் சமணக் குரவர்; priests, esp. of the Jains. "அடிகண் மார்க்கு மேவிய தீங்கு தன்னை விளைப்பது" (பெரியபு. திருஞான. 641);. [அடிகள் + மார்.]
அடிகல்	அடிகல் aḍigal, பெ. (n.) செதுக்கித் திருத்திய கல்; dressed stone. [அடி + கல்.]
அடிகள்	அடிகள் aḍigaḷ, பெ. (n.) 1. கடவுள்; God Almighty. 2. திருமால்; Visnu. "மலர்மகள் விரும்பும் நம் அரும்பெற லடிகள்" (திவ். திருவாய். 1.3;1);. 3. துறவறப் பெரியோர்; sages, ascetics. இளங்கோவடிகள் கவுந்தியடிகள். "'அடிகள் நீரே அருளுகென் றாற்கு" (சிலப் பதி. 62);. "அடிகள் நீரே அருளுதி ராயின்" (சிலப். 10;62);. 4. பேரறிஞரான இறையடியார் பெயருடன் இணைத்து வழங்கும் மதிப்புச் சொல் ; a term of respect added to the names of scholarly devotees. எ-டு: மறை மலையடிகள். 5. அரசன்; king. 6. அரசி; queen. 'வீரசிம்மாசனத்து முக்கோக்கிழானடிகளோடும் வீற்றிருந்தருளிய' (சோழவமி. பக். 102);. 7. குரு; spiritual preceptor. ம. அடிகள் ; க. அடிக. [அடிகள் என்பது திருவடிகள் என்பதன் குறுக்கம். திருவடி = திருப்பாதம். இறைவனுக்கு உருவமில்லாவிடினும் அவனுக்குச் செய்யவேண்டிய பத்தி குறித்தற்கு
அடிகனத்த சட்டி	அடிகனத்த சட்டி aḍigaṉattasaḍḍi, பெ. (n.) எண்ணெய், குழம்பு முதலியன காய்ச்சுவதற்காக அடிப்பாகத்தைக் கனதியாகச் செய்த மட்கலம்; earthen vessel with a bottom sufficiently thick, so as not to break or give way while preparing medicated oils, electuary, etc. (சா.அக.);. [அடி + கனத்த + சட்டி.]

அடிகனத்த தாழி	அடிகனத்த தாழி aḍiganattatāḻi, பெ. (n.) அடிகனத்த சட்டி பார்க்க;see adi-kanattašatti. [அடி + கனத்த + தாழி.]
அடிகாசு	அடிகாசு aḍikācu, பெ. (n.) பழைய வரிவகை (I.M.P. Sm. 91);; an ancient tax collected from stalls in markets.
அடிகாயம்	அடிகாயம் aḍikāyam, பெ. (n.) அடிக்காயம் பார்க்க;see adi-k-kayam.
அடிகாற்று	அடிகாற்று aḍikāṟṟu, பெ. (n.) பெருங்காற்று (யாழ்ப்.);; powerful wind, strong gale, tempest, cyclone (J.);.
அடிகாரன்	அடிகாரன் aḍikāraṉ, பெ. (n.) 1. கறியுணவிற்காகக் கால்நடைகளைக் கொல்பவன்; butcher. 2. சிலம்பம் வீசுவோன்; man who fences with long bamboo sticks.
அடிகுளிர்-தல்	அடிகுளிர்-தல் aḍiguḷirtal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கால் சில்லிடுதல்; to become chill, as the legs or extremities of limbs. 2. அண்டி சில்லிடுதல்; to become chill, as the anus (சா.அக.);.
அடிகூலி	அடிகூலி aḍiāli, பெ. (n.) கல்லில் அம்மி திரிகை உரல் முதலியன உளியாற் செதுக்கியமைப்பதற்குக் கொடுக்குங் கூலி; charges for making grind-stone, hand-mill, stone mortar, etc., by cutting and chiselling.
அடிகொள்(ளு)-தல்	அடிகொள்(ளு)-தல் aḍigoḷḷudal, 16 செ.கு.வி. (v.i.) தொடங்குதல்; to begin, commence (சா.அக.);.
அடிகோல் சயம்	அடிகோல் சயம் aḍiālcayam, பெ.. (n.) இருமல்நோயின் தொடக்கம்; incipient consumption (சா.அக.);. Skt. kšaya → 5. த. சயம். [அடிகோல் + சயம்.]
அடிகோலு-தல்	அடிகோலு-தல் aḍiāludal, 7 செ.கு.வி. (v.i.) அடிக்கோலு-தல் பார்க்க;see adi-k-kölu-.
அடிச்சட்டம்	அடிச்சட்டம் aḍiccaḍḍam, பெ. (n.) கதவு, பலகணி முதலியவற்றின் அடியிலிடும் மரம்; bottom piece, as of a door. [அடி + சட்டம்.]
அடிச்சரக்கு	அடிச்சரக்கு aḍiccarakku, பெ. (n.) 1. மட்டமான சரக்கு; inferior articles of merchandise. 2. குப்பை; refuse. [அடி + சரக்கு.]

அடிச்சால்	அடிச்சால் aḍiccāl, பெ. (n.) உழவின் முதற்சால்; first furrow in ploughing. [அடி + சால்.]
அடிச்சான்பிடிச்சான் வியாபாரம்	அடிச்சான்பிடிச்சான் வியாபாரம் aḍiccāṉpiḍiccāṉviyāpāram, பெ. (n.) அடித்தான்பிடித்தான் வியாபாரம் பார்க்க;see adittan-pidittan-viyabdram.
அடிச்சி	அடிச்சி aḍicci, பெ. (n.) அடியவள்; devoted maiden, maid-servant. "புனைகோதை சூட்டுன் னடிச்சியை" (சீவக 481);. 'அடிச்சிக்கு ஆசை அரசன் மீது' (பழ.);. [அடி → அடித்தி → அடிச்சி.] அடித்தி பார்க்க;see aditti.
அடிச்சிரட்டை	அடிச்சிரட்டை aḍicciraḍḍai, பெ. (n.) தேங்காயின் அடிக்கொட்டாங்கச்சி, கண்சிரட்டையின் வேறானது (யாழ்ப்.);; thick half or bottom of a coconut shell, used as a vessel, dist. fr. kaṇširattai (J.);. [அடி + சிரட்டை.]
அடிச்சீப்பு	அடிச்சீப்பு aḍiccīppu, பெ. (n.) வாழைக்குலையின் முதற் சீப்பு; first formed comb in a bunch of plantains. [அடி + சீப்பு.]
அடிச்சுவடு	அடிச்சுவடு aḍiccuvaḍu, பெ. (n.) பாதத் தடம்; footprint. [அடி + சுவடு.]
அடிச்சூடு	அடிச்சூடு aḍiccūḍu, பெ. (n.) பாதத்திலுறைக்கும் வெப்பம்; heat felt in the soles of the feet when walking. [அடி + சூடு.]
அடிச்சூத்திரன்	அடிச்சூத்திரன் aḍiccūttiraṉ, பெ. (n.) தாழ்ந்த வகுப்பினன்; a person of inferior caste. [அடி + சூத்திரன். Skt. südra → த. சூத்திரன்.] நாற்குலம் பார்க்க;see mar-kulam.

அடிச்சேரி	அடிச்சேரி aḍiccēri, பெ. (n.) 1. பணியாளர் குடியிருப்பு (ஈடு. 6.7;1);; servants' quarters, section of a town occupied by the labouring classes. 2. ஊரிற் காணியாளர் குடியிருக்கும் பகுதி (W.G.);; part of a village in which the hereditary proprietors reside. 3. நகரையடுத்த ஊர், புறநகர்; [அடி + சேரி.]
அடிச்சேரியாள்	அடிச்சேரியாள் aḍiccēriyāḷ, பெ. (n.) குச்சுக்காரி (நெல்லை);; low-class prostitute (Tn.);. [அடி + சேரியாள். குற்றில் → குச்சில் → குச்சு = குடிசை அல்லது சிறு கூரைவீடு. அதிற் குடியிருக்கும் எளிய பொதுமகள், குச்சுக்காரி.]
அடிசாய்-தல்	அடிசாய்-தல் aḍicāytal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) அடிக்கீழ் நிழல் சாய்தல்; sun's declining, as indicated by the lengthening of the shadow under one's foot.
அடிசில்	அடிசில் aḍisil, பெ. (n.) 1. சோறு; boiled rice. 2. உணவு; food. 'அடிசில் என்பது. __' (தொல். சொல். கிளவி. 46, சேனா. உரை);. க. அடிகெ [அடுசில் → அடிசில்.] அடிசில் பார்க்க;see adušil.
அடிசிற்சாலை	அடிசிற்சாலை aḍisiṟsālai, பெ. (n.) உணவுக் கொடையில்லம், அன்னசத்திரம்; rest house for providing food. 'அடிசிற் சாலையும் அறப்புறமும்' (சீவக. 76, உரை);. [அடிசில் + சாலை.]
அடிசிற்பள்ளி	அடிசிற்பள்ளி aḍisiṟpaḷḷi, பெ. (n.) மடைப் பள்ளி; kitchen. "ஐவே றமைந்த அடிசிற் பள்ளியும்" (பெருங். இலாவாண. 7 ; 1.33);. க. அடிகெமனெ [அடிசில் + பள்ளி.]
அடிசிற்புறம்	அடிசிற்புறம் aḍisiṟpuṟam, பெ. (n.) உணவிற்காக விடப்படும் இறையிலி நிலம்; land assigned tax-free for providing food. "அடிசிற்புறம் ஆக்கினான்" (சீவக. 2577);. [அடிசில் + புறம்.]
அடிசிற்றளி	அடிசிற்றளி aḍisiṟṟaḷi, பெ. (n.) மடைப்பள்ளி; kitchen. "அடிசிற் றளியா னெய்வார்ந்து" (சீவக. 2579);. [அடிசில் + தளி.]
அடிஞானம்	அடிஞானம் aḍiñāṉam, பெ. (n.) ஆவியியல் அல்லது இறையியல் அறிவு (பதிஞானம்);; spiritual wisdom. "அடிஞான மான்மாவிற் றோன்றும்" (சி.சி. சுபக். 8;28);.

அடித்தண்டு	அடித்தண்டு aḍittaṇḍu, பெ. (n.) வேரையடுத்துள்ள தண்டு; that portion of the stalk nearest to the root (சா.அக.);. [அடி + தண்டு.]
அடித்தலம்	அடித்தலம் aḍittalam, பெ. (n.) 1. கீழிடம்; lower part. "பாசறை கொண்டே யொப்ப வடித்தலம் படுத்து" (கந்தபு. அசுர. நகர் செய். 3.);. 2. அடிப்படை (அஸ்திவாரம்);; foundation of a building (W.);. 3. பாதம்; foot. "முத்தமிழ் விரகர் பொன்ன டித்தலம்" (பெரியபு. திருஞான. 1072);. 'அடிச்சுவடு கொண்டு கள்ளனைப் பிடிக்கலாம்' (பழ.);. 4. திருவடி நிலை; sandals of a great person. "அடித்தல மிரண்டையு மழுத கண்ணினான் முடித்தல மிவையென முறையிற் சூடினான்" (கம்பரா. அயோத். திருவடிசூட்டு. 136);. க. அடிதள [அடி + தலம். Skt. sthala → த. தலம்.]
அடித்த வெண்ணெய்	அடித்த வெண்ணெய் aḍittaveṇīey, பெ. (n.) துப்புரவு செய்த வெண்ணெய்; purified butter (சா.அக.);.
அடித்தழும்பு	அடித்தழும்பு aḍittaḻumbu, பெ. (n.) அடியால் ஏற்பட்ட புண்ணின் வடு; cicatrice, mark left after healing of wound caused by a blow. [அடி + தழும்பு.]
அடித்தள்ளிப்போ-தல்	அடித்தள்ளிப்போ-தல் aḍittaḷḷippōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) 1. இருக்கை (ஆசன); வாய் மூலம் வெளிப்பிதுங்கி நிற்றல்; protrusion of the rectal walls beyond the anus, prolapse of the rectum. 2. பெண்கட்குக் கருப்பை வாய் தள்ளல் (உறுப்புத் தள்ளல்);; protrusion of the womb beyond the vulva, prolapse of the uterus (சா.அக.);. [அடி + தள்ளிப்போ.]
அடித்தளம்	அடித்தளம் aḍittaḷam, பெ. (n.) 1. கட்டடத்தின் அடிநிலைப் பரப்பு; ground foor. 2. கிணற்றின் அடிப்பார்; foundation of a well. 3. அடிவரிசை; lowest stratum, as of a pile (W.);. 4. அடித்திண்டு (C.E.M.);; basement. 5. கற்படுத்த நிலம் (சங்.அக,);; ground paved with stones, stone pavement. 6. படையின் பின்னணி; rear guard of an army. [அடி + தளம்.]

அடித்தான்பிடித்தான் வியாபாரம்	அடித்தான்பிடித்தான் வியாபாரம் aḍittāṉpiḍittāṉviyāpāram, பெ. (n.) சண்டை சச்சரவான செய்தி; an affair or matter involving quarrel and violent action. அது, அடித்தான் பிடித்தான் வியாபாரம், நாம் அதில் தலையிட வேண்டியதில்லை (உ.வ.);. [அடித்தான் + பிடித்தான் + வியாபாரம். Skt.vyapara → த. வியாபாரம் = தொழில், வேலை, செய்கை, செய்தி.]
அடித்தானம்	அடித்தானம் aḍittāṉam, பெ. (n.) நிலைக்களம் (ஆதாரம்);; basis, foundation. ம. க., து. அடி ; தெ. அடுகு. [த.அடி + Skt. sthāna → த. தானம் = இடம். மண்டுதல் = நெருங்குதல், நெருங்கித் தொடுதல் அல்லது தாக்குதல், தாங்குதல். மண்டுகால் = முட்டுக்கால், தாங்குகால். மண்டு → மண்டி = தாங்கி. மண்டி → அண்டி = தாங்கி, தாங்கி நிற்கும் அடிப்பகுதி, கைகாலில்லா உடம்பின் அடிப்பகுதி (anus);, அடி. அண்டி தள்ளுதல் = மல வாயிலைக் கொண்ட அடிப்பகுதி கீழிறங்குதல். அண்டி = அடிபோல் தோன்றும் நுனியிற் கொட்டையுள்ள பழம் பழுக்கும் ஒருவகை மரம். அண்டிக்கொட்டை (அண்டிமாங்கொட்டை); = மரமுந்திரிப் பழத்தின் அடியிலுள்ள கொட்டை. அண்டி → அடி.] ஒ.நோ; தண்டி தடி. இனி, நிலத்தை அடுத்திருக்கும் பகுதி அல்லது உறுப்பு அடியெனப்பட்டது எனினுமாம். அடு → அடி. ஒ.நோ; தொடு → தொடி.
அடித்தி	அடித்தி aḍitti, பெ. (n.) அடியாள்; devoted maiden, maid-servant. "அடித்தி யாரு முன்பட்ட தொழிந்து நுங்கண் முகவியர்" (சீவக. 20.45);. [அடி → அடித்தி.] அடித்தி aḍitti, பெ. (n.) வணிக ஆணையாளர் (C.G.);; mercantile correspondent or agent. [U arhat → த. அடித்தி.]
அடித்திகம்	அடித்திகம் aḍittigam, பெ. (n.) அமுக்கிரா (மலை.);; species of withania. அமுக்கிறா; horse-plant, Withania somnifera alias Physalis flexuosa (சா.அக.);.
அடித்திப்பை	அடித்திப்பை aḍittippai, பெ. (n.) bed, that on which anything lies. [அடி + திப்பை.] திப்பை பார்க்க;see tippai.

அடித்துக்கொண்டு போ-தல்	அடித்துக்கொண்டுபோ-தல் aḍittukkoṇḍupōtal, 1. வாரிக்கொண்டு செல்லுதல்; to sweep away, as a flood, carry away with a rush. வெள்ளம் வீடுகளையெல்லாம் அடித்துக்கொண்டுபோய்விட்டது. 2. கொள்ளைகொண்டு செல்லுதல்; to plunder, rob and get away. விசயநகர் அரண்மனையில் எஞ்சியிருந்த செல்வங்களையெல்லாம் கொள்ளைக் கூட்டம் அடித்துக்கொண்டு போய்விட்டது. 3. துயர மிகுதியால் ஒரு பெண் தன் தலையில் அடித்துக்கொண்டு செல்லுதல்; to go about beating on the head, as a grief-stricken woman. தன் மகன் இறந்து விட்டானென்று தொலைவரி (தந்தி); வந்ததும், தாய் தன் தலையில் அடித்துக்கொண்டு போனாள். 4. ஊர்காவலர் குற்றவாளிகளை அடித்துச் சிறைக்குக் கொண்டு செல்லுதல்; to beat the law-breakers and take them to prison, as policemen. [அடித்து + கொண்டு + போ.]
அடித்துக்கொல்(லு)-தல்	அடித்துக்கொல்(லு)-தல் aḍiddukkolludal, 7 செ. குன்றாவி. (v.t.) கையால் அல்லது கருவியாலடித்துக் கொல்லுதல்; to kill a person or animal by beating with hand(s); or weapons. [அடித்து + கொல்.]
அடித்துக்கொள்(ளு)-தல்	அடித்துக்கொள்(ளு)-தல் aḍiddukkoḷḷudal, 16 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தன்னை அறைந்து கொள்ளுதல்; to beat oneself once or repeatedly. தன் கணவனுக்கு வேலைபோய்விட்டதென்று தன் தலையில் அடித்துக்கொண்டாள். 2. பன்முறை தடுத்துரைத்தல்; to repeatedly protest against. அது செய்யத் தகாதென்று முன்னமே எத்தனையோ முறை அடித்துக்கொண்டேன். 3. அடிக்கடி சண்டையிடுதல்; to quarrel again and again. இவ்விருவரும் நாள்தோறும் அடித்துக்கொள்கிறார்கள். 4. மனம் வருந்துதல்; to suffer in mind. திடுமென்று ஆற்றில் வெள்ளம் வந்ததனால், என் மகன் திரும்பி வரும்வரை என் மனம் மிகவும் அடித்துக்கொண்டது (உ.வ.);. [அடித்து + கொள்.]
அடித்துக்கொளுத்து-தல்	அடித்துக்கொளுத்து-தல் aḍiddukkoḷuddudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பொதுமேடையில் தலை சிறந்த சொற்பொழிவாற்றுதல்; to deliver an excellent speech at a public meeting; அன்று நடந்த பொதுக்கூட்டத்தில் ஆ. இராமசாமி (முதலியார்); அடித்துக்கொளுத்திவிட்டார் (உ.வ.);. 2. பேச்சுப் போட்டியில் ஒப்புயர்வற்ற திறமை காட்டுதல்; to exhibit extraordinary talents in an oratorical contest. நேற்றுப் பள்ளியில் நடந்த பேச்சுப்போட்டியில், உங்கள் மகன் அடித்துக்கொளுத்தி விட்டான் (உ.வ.);. ம. அடிச்சுதகர்க்குக [அடித்து + கொளுத்து.]
அடித்துச்சொல்(லு)-தல்	அடித்துச்சொல்(லு)-தல் aḍidduccolludal, 8 செ. குன்றாவி. (v.t.) வலியுறுத்திக் கூறல்; to say emphatically. [அடித்து + சொல்.]

அடித்துண்டு	அடித்துண்டு aḍittuṇḍu, பெ. (n.) பிழைப்பு மூலம், வாழ்க்கைமுதல் (ஜீவனாம்சம்);; subsistence allowance. [அடி + துண்டு.] மறுவ. அடுத்தூண்
அடித்துப்பிடுங்குகிறசுத்தியல்	அடித்துப்பிடுங்குகிறசுத்தியல் aḍittuppiḍuṅgugiṟasuttiyal, பெ. (n.) ஆணியடிக்கவும் அதைப் பிடுங்கவும் பயன்படும் சிறு சம்மட்டி, கவைசுத்தியல்; small hammer used to drive nails in and pull them out.
அடித்துப்புரண்டு விழு-தல்	அடித்துப்புரண்டுவிழு-தல் aḍidduppuraṇḍuviḻudal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வழுக்குநிலத்தில் வழுக்கிவிழுதல்; to slip and fall down violently on slippery ground. 2. திகிலடைந்து கலைந்தோடுங் கூட்டத்தில் தடுக்கி விழுதல்; to tumble and roll in a stampede. 3. சாவீட்டில் பெண்கள் மார்பிலடித்துப் புரண்டு விழுதல்; to beat the breasts and fall down in lamentation at a house where death has occurred. [அடித்து + புரண்டு + விழு.]
அடித்துப்புரண்டு விழுந்தழு-தல்	அடித்துப்புரண்டுவிழுந்தழு-தல் aḍidduppuraṇḍuviḻundaḻudal, 1 செ.கு.வி. (v.i.) இழவு வீட்டில் மார்பிலடித்துக்கொண்டு தரையில் விழுந்து அழுதல்; to beat the breasts and fall down at a house where death has occurred and bewail, as a woman. [அடித்து + புரண்டு + விழுந்து + அழு.]
அடித்துப்புரண்டு விழுந்தெழு-தல்	அடித்துப்புரண்டுவிழுந்தெழு-தல் aḍidduppuraṇḍuviḻundeḻudal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) நெரிசலில் கீழே விழுந்து உருண்டு எழுதல்; to tumble and roll on the ground in stampede and rise. [அடித்து + புரண்டு + விழுந்து + எழு.]
அடித்துப்புரண்டு விழுந்தெழுந்தோடு -தல்	அடித்துப்புரண்டுவிழுந்தெழுந்தோடு-தல் aḍidduppuraṇḍuviḻundeḻundōḍudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) நெரிசலில் தவறிக் கீழே விழுந்து உருண்டு விலகித் தப்பித்து ஓடுதல்; to tumble and roll on the ground in stampede, and rise and run away. [அடித்து + புரண்டு + விழுந்து + எழுந்து + ஒடு.]
அடித்துப்புரண்டோடு-தல்	அடித்துப்புரண்டோடு-தல் aḍidduppuraṇḍōḍudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வெள்ளம்போல் வாரியடித்துக்கொண்டு போதல்; to roll and rush forward, as a water-fall or flooded river. [அடித்து + புரண்டு + ஒடு.]
அடித்துப்புரள்[ளு]-தல்	அடித்துப்புரள்[ளு]-தல் aḍidduppuraḷḷudal, 16 செ.கு.வி. (v.i.) சினந்து அடம்பிடிக்கும் குழந்தை அல்லது தினவு கொண்ட கழுதைபோல் தரையில் புரண்டு உருளுதல்; to roll on the ground, as a naughty child in anger or as an ass, to allay itching. [அடித்து + புரள்.]
அடித்துப்பேசு-தல்	அடித்துப்பேசு-தல் aḍidduppēcudal, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) மறுத்துப் பேசுதல்; to refute, contradict emphatically. [அடித்து + பேசு.]
அடித்துமுதலானது	அடித்துமுதலானது aḍiddumudalāṉadu, பெ. (n.) கதிரையடித்துக் களத்திற் குவித்த கூலம்; quantity of grain threshed and heaped on the threshing-floor.
அடித்துவிடு-தல்	அடித்துவிடு-தல் aḍidduviḍudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) வலிமையாகச் செய்து முடித்தல் (இராட்.);; to accomplish by force (R.);.

அடித்துவிழு-தல்	அடித்துவிழு-தல் aḍidduviḻudal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) இழவு வீட்டில் மாரடித்துக்கொண்டு விழுதல்; to beat the breasts and fall down at the house where death has occurred, as a woman.
அடித்துவிழுந்தழு-தல்	அடித்துவிழுந்தழு-தல் aḍidduviḻundaḻudal, 1 செ.கு.வி. (v.i.) இழவு வீட்டில் மாரடித்துக் கொண்டு விழுந்தழுதல்; to beat the breasts and fall down and bewail, as a woman, at the house where death has occurred. [அடித்து + விழுந்து + அழு.]
அடித்தூறு	அடித்தூறு aḍittūṟu, பெ. (n.) மரத்தின் அடிக்கட்டை; stump of a tree. [அடி + தூறு.]
அடித்தேறு	அடித்தேறு aḍittēṟu, பெ. (n.) முறைகேடு, நயனன்மை (அநீதி); (இ.வ.);; injustice (Loc.);. [அடி + தேறு.]
அடித்தொடை	அடித்தொடை aḍittoḍai, பெ. (n.) 1. தொடையின் மேற்பாகம்; upper part of the thigh. 2. தொடையின் பின்புறம்; the back part of the thigh. 3. (யாப்.); செய்யுளின் அடிதொறும் தொடையமையத் தொடுப்பது; [அடி + தொடை.]
அடித்தொண்டை	அடித்தொண்டை aḍittoṇḍai, பெ. (n.) தொண்டையின் கீழ்ப்பகுதி; the lower part of the throat. [அடி + தொண்டை.]
அடித்தொண்டையிற் பேசு-தல்	அடித்தொண்டையிற் பேசு-தல் aḍiddoṇḍaiyiṟpēcudal, 5 செ.கு.வி., 5 செ.குன்றாவி. (v.i. & v.t.) குரலை அடித்தொண்டையிலடக்கிப் பேசுதல்; to speak in guttural voice. [அடி + தொண்டை + இல் + பேசு.]
அடித்தொழில்	அடித்தொழில் aḍittoḻil, பெ. (n.) குற்றேவல்; menial service. "அப்பிறப் பியானின் னடித் தொழில் கேட்குவன்" (மணிமே. 22;1.34);. [அடி + தொழில்.]
அடித்தோழி	அடித்தோழி aḍittōḻi, பெ. (n.) தலைமைத் தோழி; chief woman attendant, confidante of a lady. "அடித்தோழி சொல்" (சிலப்.29;4-ன் தலைப்பு);. [அடி + தோழி.]
அடிதடி	அடிதடி aḍidaḍi, பெ. (n.) அடித்துச் செய்யும் சண்டை; quarrel that ends in blows. கடைசியில் அந்த வழக்காரம் (dispute); அடிதடியில் தான் வந்து முடியும். அந்தத் தெருவெல்லாம் அடிதடியாய்க் கிடக்கிறது (உ.வ.);. ம. அடிதட ; க. அடிதடி.

அடிதடில்	அடிதடில் aḍidaḍil, பெ. (n.) அடிதடி பார்க்க;see adidadi.
அடிதண்டம்	அடிதண்டம் aḍidaṇḍam, பெ. (n.) 1. தலையெடுக்க வொட்டாத திடீர் அடி; sudden blow that incapacitates. 2. அடிதண்டனை; flogging (W.);. அடிதண்டம் aṭitaṇṭam, பெ.. (n.) செய்யாத குற்றத்திற்கு இடப்பட்ட கட்டாய ஒறுப்புக் கட்டணம்; compulsory fine levied for a crime or fault actually not committed. (வ.சொ.அக.); [அடி+தண்டம்]
அடிதண்டா	அடிதண்டா aḍidaṇḍā, பெ. (n.) 1. மண்வெட்டி (C.E.M.);; showel. 2. கதவிற் குறுக்காக இடும் சட்டத் தாழ்ப்பாள்; bar laid across a door.
அடிதரிகம்	அடிதரிகம் aḍidarigam, பெ. (n.) அசுவகெந்தி; a plant having the smell of a horse, Withania somnifera alias Physalis flexuosa (சா.அக.);. குறிப்பு: திரு. சாம்பசிவம் பிள்ளை, அடித்திகம் என்பதற்குப் போன்றே அடிதரிகம் என்பதற்கும், ஆங்கிலப் பொருள் கூறியிருக்கின்றார். ஆயின் பின்னதற்குத் தமிழ்ப் பொருள் அமுக்கிரா என்னாது 'அசுவ கெந்தி' என்று வேறுபட்டுள்ளது. அடிதரிகம் என்பது வேறு அகரமுதலிகளிற் காணப்படாமையாலும், மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத் தமிழ்ச்சொல் லகராதி அடித்திகம் என்பதற்கு அசுவகந்தி என்று பொருள் குறித்திருப்பதாலும், அடிதரிகம் என்பது அடித்திகம் என்பதன் (ஏட்டுப் பிழையால் நேர்ந்த); வேற்று வடிவமோ என ஐயுறக் கிடக்கின்றது. அசுவகந்தி என்பதைக் குதிரைநாறி என்று தமிழிற் குறிக்கலாம்.
அடிதலை	அடிதலை aḍidalai, பெ. (n.) 1. தொடக்கவிறுதி, முதலும் முடிவும்; beginning and end. "அடிதலை வரவிது" (அருணாசலபு. திருமலைச் 60);. 2. வரலாறு; history, account. 3. ஒழுங்கு; order, regularity (W.);. —, பெ., கு.வி.எ. (n. & adv.); கீழ்மேல்; upside down. க. அடிதலெ
அடிதலை தடுமாற்றம்	அடிதலை தடுமாற்றம் aḍidalaidaḍumāṟṟam, பெ. (n.) முன்பின் முறையின்றிக் குழம்புதல்; utter confusion or disorder in things or statements, topsyturvydom.
அடிதலை தடுமாறு-தல்	அடிதலை தடுமாறு-தல் aḍidalaidaḍumāṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) தொடக்கவிறுதி தெரியாவாறு குழம்புதல்; to be confused, in the statement of serial or chronological order of things or events. "அந்தமில் மறையெல்லா மடிதலை தடுமாறி" (கந்தபு. பாயிரப். 1);. [அடி + தலை + தடுமாறு.]

அடிதவ்வு-தல்	அடிதவ்வு-தல் aḍidavvudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) அடிதாண்டிப் பழகுதல் அல்லது விளையாடுதல்; to jump over, as an exercise of children or young animals (W.);. [அடி + தவ்வு. தவ்வு = தாவு. தாண்டு.]
அடிதாளம்	அடிதாளம் aḍitāḷam, பெ. (n.) கைகளால் தட்டும் தாளம்; beating time with the hand. 'அடிதாளம் போடா விட்டால் பாட்டு வாராது என்பார்கள்' (மதி. களஞ். ii, 72);. [அடி + தாளம், அடி = கைகளால் தட்டுதல்.]
அடிதாறு	அடிதாறு aḍitāṟu, பெ. (n.) அடிச்சுவடு; footprint. "நிழலு மடிதாறு மானோம்" (திவ். இயற். பெரியதிருவந். 31);. [அடி + தாறு. அடி = பாதம்.]
அடிதிரும்பு-தல்	அடிதிரும்பு-தல் aḍidirumbudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பொழுது சாய்தல்; sun's declining, as indicated by the turning eastward of the shadow under foot.
அடிதின்னல்	அடிதின்னல் aḍidiṉṉal, தொ.பெ. (vbl. n.) அடியுண்ணல் 1 பார்க்க;see adi-y-uṇṇal 1.
அடிதொடு-தல்	அடிதொடு-தல் aḍidoḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i) தெய்வத்தின் பாதந் தொட்டுச் சூளிடுதல்; to take an oath by touching the feet of God or a deity. "ஒழியப் போகேனுன்னடி தொட்டேன்" (மணிமே. 18;171);. -, 19 செ.குன்றாவி. (v.t); பெரியோரின் பாதந் தொட்டு வணங்குதல்; to pay homage to great men by touching their feet. "கோனடி தொட்டேன்" (கலித். 94;36);. [அடி + தொடு. அடி = பாதம்.]
அடிதொறும்	அடிதொறும் aḍidoṟum, கு.வி.எ. (adv.) அடிக்கடி; often, repeatedly. "அடிதொறாயிரங்கள் சிந்தி" (சீவக. 106);. [அடி + தொறும்.] எடுத்துக்காட்டிய செய்யுள் தொடரில் 'உம்'மை தொக்கது.
அடிதோறும்	அடிதோறும் aḍitōṟum, கு.வி.எ. ஒவ்வோரடிப்பின் போதும்; at every beat. [அடி + தோறும். அடி = அடிப்பு. தொறும் → தோறும்.] அடிதோறும் aḍitōṟum, கு.வி.எ. (adv.) 1. அடிக்கடி; often, repeatedly. 2. ஒவ்வொன்றன் அடியிலும்; at the bottom of everything. 3. ஒவ்வொரு பாதத்தின்கண்ணும்; at every foot. 4. செய்யுளின் ஒவ்வோரடியிலும்; in every line of a poem or verse. [அடி + தோறும். தொறும் → தோறும்.]
அடிநகர்-தல்	அடிநகர்-தல் aḍinagartal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) இடம்விட்டுப் பெயர்தல்; to move a little, to be dislodged.

அடிநடுமுடி	அடிநடுமுடி aḍinaḍumuḍi, பெ. (n.) காரம், சாரம், உப்பு என்பவற்றை-சிறப்பாகச் சூதம், பூரம், சாரம் என்பவற்றைக் குறிக்கும் குழூஉக் குறியீடு; a veiled term referring in general to alkali, acid and salt but in particular, to mercury, subchloride of mercury and hydrochlorate of ammonia (சா.அக.);.
அடிநமைச்சல்	அடிநமைச்சல் aḍinamaiccal, பெ. (n.) மலவாயிலைச் சுற்றிலும் உண்டாகும் தினவு; intense itching at the anus, Pruritus ani (சா.அக.);.
அடிநா	அடிநா aḍinā, பெ. (n.) நாவின் அடிப்பகுதி; root or lower part of the tongue (W.);.
அடிநாச்சூலை	அடிநாச்சூலை aḍināccūlai, பெ. (n.) ஊதையினால் (வாதத்தினால்); நாவினடியில் ஏற்படும் குத்தல் நோய்; a piercing pain at the root of the tongue. [அடி + நா + சூலை.]
அடிநாய்	அடிநாய் aḍināy, பெ. (n.) பெரியோர் முன் தன்னைத் தாழ்த்திக் கூறுஞ் சொல்; a term of humility meaning "slave-dog'. "அடிநாயுரை" (தேவா. 7.59 ;11);.
அடிநாயேன்	அடிநாயேன் aḍināyēṉ, பெ. (n.) 'நாய்போலத் தாழ்ந்த அடிமையாகிய நான்' என்று பொருள்படும் ஒரு வணக்கச் சொல்; a term of humility referring to oneself as 'Your humble slave dog. "உத்தம வடிநாயே னோதுவ துளது" (கம்பரா. அயோத். குகப். 37);.
அடிநாள்	அடிநாள் aḍināḷ, பெ. (n.) 1. முதல்நாள், தொடக்கநாள்; the first day. 2. இளமைக் காலம்; தொடக்ககாலம்; early life, younger days, early period.
அடிநிலம்	அடிநிலம் aḍinilam, பெ. (n.) அடிப்பக்கம், அடியிடம்; bottom of the fort-wall. "அடி நிலத்திலே படிவன விடிமுகி லனைத்தும்" (பாரத. கிருட், 60);.
அடிநிலை	அடிநிலை aḍinilai, பெ. (n.) 1. அடிப்படை (அஸ்திவாரம்);; foundation. "ஆகமத்தாலடி நிலை பாரித்து" (பெரியபு. பூச. 6);. 2. பாதக்குறடு; sandal. ம. அடிநில அடிநிலை aḍinilai, பெ. (n.) தூணின் அடிப்பகுதி; the foot or lower member of a pillar. [P]

அடிநிலைச் சாத்து	அடிநிலைச் சாத்து aḍinilaiccāttu, பெ. (n.) குதிரை யங்கவடி; stirrup. "அடிநிலைச் சாத்தோ டியாப்புப் பிணியுறீஇ" (பெருங். இலாவாண. 18;22);. [அடி + நிலை + சாத்து.]
அடிநிழலார்	அடிநிழலார் aḍiniḻlār, பெ. (n.) குடிகள் (P.);; subjects of a king.
அடிநீறு	அடிநீறு aḍinīṟu, பெ. (n.) பாதத்தூளி; dust on the feet. "நின்றபிரா னடிநீறு அடியோம் கொண்டு சூடுவதே" (திவ். திருவாய். 5.9 ;2);.
அடிப்பட்ட காந்தி	அடிப்பட்ட காந்தி aḍippaḍḍakāndi, பெ. (n.) தீமுறுகற் செய்ந்நஞ்சு (பாடாணம்); (மூ.அ.);; an arsenic preparation. மறுவ. அடிபட்ட காந்தி, அடிபட்ட முறுவல், அடியக்காந்தி, அடியட்காந்தி, அடியற்காந்தி (சா.அக.);.
அடிப்பட்ட சாந்தி	அடிப்பட்ட சாந்தி aḍippaḍḍacāndi, பெ. (n.) பேரமைதி (மகாசாந்தி); (சங்.அக.);; absolute peace, tranquillity or composure.
அடிப்பட்ட சான்றோர்	அடிப்பட்ட சான்றோர் aḍippaḍḍacāṉṟōr, பெ. (n.) பண்டை நல்லிசைப் புலவர்; recognised scholars of yore. 'இலக்கண மன்றெனினும் இலக்கண முடையதுபோல அடிப்பட்ட சான்றோரால் வழங்கப்பட்டு வருவதும்' (நன். 266, மயிலை. உரை);.
அடிப்பட்ட முறுவல்	அடிப்பட்ட முறுவல் aḍippaḍḍamuṟuval, பெ. (n.) அடிப்பட்ட காந்தி பார்க்க;see adi-p-patta-kandi.
அடிப்பட்டடை நெல்	அடிப்பட்டடை நெல் aḍippaḍḍaḍainel, பெ. (n.) களத்துப் பட்டடையில் வைக்கோலொடு கலந்துகிடக்கும் நெல் (R.T.);; grains of paddy caught in the straw on which paddy is heaped. [அடி + பட்டடை + நெல்.]
அடிப்பட்ட வழக்கு	அடிப்பட்ட வழக்கு aḍippaḍḍavaḻkku, பெ. (n.) தொன்றுதொட்டு வரும் வழக்கு; ancient usage.
அடிப்படர்-தல்	அடிப்படர்-தல் aḍippaḍartal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கீழ்ப்பரவுதல்; to spread underneath; as roots, creepers. 2. சூழ்நிலைகள் இசைந்து வருதல்; to be propitious. "நல்லூழி யடிப் படர" (மதுரைக். 21);. [அடி + படர்.]

அடிப்படி	அடிப்படி aḍippaḍi, பெ. (n.) கதவு நிலையின் அடிமரப்படி; bottom piece of the frame of a door. [அடி + படி.]
அடிப்படு-தல்	அடிப்படு-தல் aḍippaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கீழ்ப்படையிலிருத்தல் (சங். அக.);; to be in the lower stratum. 2. அடிச்சுவடுபடுதல்; to be worn-out by passing feet, as a path. "சிலநாளடிப்படிற் கல்வரையு முண்டா நெறி" (நாலடி. 154);. 3. கீழ்ப்படிதல்; to obey, do another's will willingly. "ஆணைகொண்டடிப்பட விருந்தன்று" (பு. வெ. 6;31);. "உரிய வம்புவி பல்லாண் டடிப்பட வாண்டான்" (பாரத. உலூகன். 3);. 4. பழகுதல்; to become accustomed to. 'ஒழுகுதலைக் கற்றலாவது அடிப்படுதல்' (குறள், 140, பரிமே. உரை);. 5. பழைமையாக வருதல்; to be long established. 'அடிப்பட்ட சான்றோர்' (நன். 266, மயிலை. உரை);. [அடி + படு.]
அடிப்படுத்து-தல்	அடிப்படுத்து-தல் aḍippaḍuddudal, 2 பி.வி. (v.caus.) 1. கீழ்ப்படுத்துதல், அடக்கியாளுதல்; to subdue, subject, as a country, a foe. "பிறபுலங்க ளடிப்படுத்து" (பெரியபு. ஐயடி, 2);. 2. பாதத்தின்கீழ் அடங்கச் செய்தல்; to hold or contain under a foot. "மாவலி யளிப்ப ஞால முழுவது மாய னெய்திப் பாவடிப் படுத்தி முன்னம் பண்பொடு கவர்ந்தவாறும்" (கூர்மபு. அனுக்கிரமணி. 9);. 3. நிலைபெறச் செய்தல்; to establish firmly. 'தன் நெறிமுறைமை அடிப்படுத்து வருதற்குப் பிரிவன்' (கலித். 26, நச். உரை);. ம. அடிப்பெடுக [அடி + படுத்து.]
அடிப்படை	அடிப்படை aḍippaḍai, பெ. (n.) 1. நிலைக்களம் (ஆதாரம்);; foundation, base. 2. சுவரின் அடித்தளம்; lowest layer of mud or brick in a wall, basement. 3. சேனையில் தலைமையாகவுள்ள பகுதி; the main division of an army (W.);. ம. அடிப்பட [அடி + படை.]
அடிப்பணி	அடிப்பணி aḍippaṇi, பெ. (n.) குற்றேவல்; menial service. "அன்னவற் குரிய னென்ன வடிப்பணி செய்வல்" (சீவக. 552);. [அடி + பணி.]

அடிப்பதறு-தல்	அடிப்பதறு-தல் aḍippadaṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கால் நடுங்குதல்; to tremble, as the feet (W.);. 2. நிலைதவறுதல் (யாழ்ப்.);; to fall in business, lose a situation or property (J.);. 3. மனங்கலங்குதல் (யாழ்ப்.);; to be perplexed in consequence of failure (J.);. [அடி + பதறு.]
அடிப்பந்தி	அடிப்பந்தி aḍippandi, பெ. (n.) 1. முதன்முறையுண்போர் வரிசை; row of people first sitting down to a meal. 'இடுகிறவன் தன்னவனானால் அடிப்பந்தியிலிருந்தா லென்ன, கடைப் பந்தியி லிருந்தா லென்ன?' (பழ.);. 2. உண்போரின் முதல் வரிசை; front row of people at a meal. [அடி + பந்தி.]
அடிப்பரத்து-தல்	அடிப்பரத்து-தல் aḍipparaddudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பூப்புக்குளிப்பு (ருதுஸ்நான);ச் சடங்கில் நிலத்தில் நெற்பரப்பி மணையிட்டு அதன்மேற் பூப்படைந்த பெண்ணை உட்கார வைத்தல்; to seat a girl on paddy spread on the ground, as part of the ceremony performed on her attaining puberty. [அடி + பரத்து.]
அடிப்பல்	அடிப்பல் aḍippal, பெ. (n.) கீழ்வரிசைப் பற்களுள் ஒன்று; one of the teeth in the lower jaw. [அடி + பல்.]
அடிப்பலம்	அடிப்பலம் aḍippalam, பெ. (n.) அடிப்படை வலிமை; strength of groundwork or basis. [அடி + Skt. bala. த.வலம் → Skt. bala → த. பலம்.]
அடிப்பலன்	அடிப்பலன் aḍippalaṉ, பெ. (n.) முதற்பயன்; first fruits or advantage. [அடி + Skt. phala. த. பழம் → Skt. phala → த. பலம் → பலன்.]
அடிப்பற்று-தல்	அடிப்பற்று-தல் aḍippaṟṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அடுகலத்தின் அடியிற் சோறு, கறி முதலியன தீய்ந்துபோதல்; to be scorched or charred, as rice, curry, etc., for want of water or over-heating when cooking. 2. மிகு தீயினால் சோறு, கறி முதலியன அடுகலத்தினடியில் பற்றிக் கொள்ளுதல்; to stick to the bottom of the inside of the cooking vessel, as rice, curry, etc. "கனலடிப் பற்றா வண்ண மிடைவி டாமற் றுழாவி" (தைலவ. தைல. 94);. 3. இறைவன் திருவடியைப் பற்றுதல் (ஈடு, 2.6 ;9);; to cling to the feet of God. ம. அடிக்குபற்றுக; க. அடிகத்து. [அடி + பற்று.]

அடிப்பற்று	அடிப்பற்று aḍippaṟṟu, பெ. (n.) சமையலில் தீய்ந்துபோன சோறு, கறி முதலியன; food, curry, etc., charred in cooking. 2. பாறையுப்பு (யாழ்.அக.);; rock-salt. [அடி + பற்று.]
அடிப்பாடு	அடிப்பாடு aḍippāḍu, பெ. (n.) 1. அடிச்சுவடு; track, footprint. "நிலந்தனி லடிப்பா டுணர்ந்து" (நல். பாரத. சாந்தி. அரசநீ.155);. 2. அடிப்பட்ட வழி (யாழ்.அக.);; beaten path. 3. வழக்கு; usage, custom. 'விகாரமாவன; பதத்துள் அடிப்பாடும் செய்யுட்டொடையும் ஒலியும் காரணமாக வல்த்தல் மெலித்தல் முதலாயினவாக வருவன' (நன். 132, மயிலை. உரை);. 4. உறுதியான நிலை; firminess, stability, fortitude. 'இதிறே உபாயத்தில் அடிப்பாடு' (ஈடு, 6.3 ; 3);. 5. வரலாறு; origin, history. 'உகந்தருளின நிலங்களுடைய அடிப்பாடு சொல்லுகிறது' (திவ். திருநெடுந். 6, வியா.);. 6. திருவடியில் ஈடுபாடு; attachment to the feet of God. 'இதென்ன அடிப்பாடுதான்' (ஈடு, 4.1;11);. 7. முதனிலை; stem of noun or verb. 'பகுதி, முதனிலை, வினையடி, அடிப்பாடு, தாது என்பனவெல்லாம் ஒரு பொருள்' (நன். 321, இராமா. உரை);. ம. அடிப்பாடு [அடிப்படு → அடிப்பாடு. படு → பாடு.]
அடிப்பாய்-தல்	அடிப்பாய்-தல் aḍippāytal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) தாவிக் குதித்தல்; to leap over a mark, as a child, play at leap-frog (W.);. [அடி + பாய்.]
அடிப்பார்-த்தல்	அடிப்பார்-த்தல் aḍippārttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நிழலளந்து பொழுதறிதல்; to measure time by one's shadow. 2. தகுந்த சமயம் நோக்குதல்; to wait for an opportunity. [அடி + பார்.]
அடிப்பாரம்	அடிப்பாரம் aḍippāram, பெ. (n.) 1. அடிப்படை (அஸ்திவாரம்); (கோயிலொ. 130);; foundation. 2. கப்பலடியிலுள்ள சரக்குக் கனம், சாலையமைப்பின் அடிக்கனம்; ballast. 3. சிரங்கின் புடைப்பு; swellings of eczema or itch. [அடி + Skt. bhāra. த.பொறு → Skt. phar → bhr → bhāra → த.பாரம்.]

அடிப்பிச்சை	அடிப்பிச்சை aḍippiccai, பெ. (n.) 1. இரப்பெடுக்கப் போகும் போது கலத்திலிட்டுக் கொள்ளும் சிறிது அரிசி அல்லது சோறு; a small quantity of food in a beggar's bowl as a start in proceeding to beg. 2. சிறு மூலச்சொத்து; small ancestral property. அவனுக்கு அடிப்பிச்சை ஏதாவது உண்டா? (உ.வ.);. [அடி + Skt bhiksa. ஒருகா. த. வேள் → வேட்கும் → க. பேகு → Skt. bhiks → bhiksä → த. பிச்சை. ஒ.நோ. க. பேகு; E. beg. வேள் → வேண் → வேண்டு → வேண்டும். வேள் → வேட்கும் = வேண்டும். வேண்டுதல் = விரும்புதல், கெஞ்சுதல், இரத்தல்.]
அடிப்பிடி-த்தல்	அடிப்பிடி-த்தல் aḍippiḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சோறு, கறி முதலியன சமையற் கலத்தினடியிற் பற்றிப்போதல்; to stick to the bottom of the cooking vessel and become scorched, as rice, curry, etc. (யாழ்.அக.);. 2. அடிச்சுவட்டைக் கண்டுபிடித்தல்; to trace a footprint. 3. குறிப்பறிதல்; to get the clue. 4. முதலிலிருந்து தொடங்குதல்; to begin from the beginning. 5. தட்டி முடைதல் (செ.அக.);; to weave palmleaf screen. 6. காலைப்பிடித்து வேண்டுதல்; to take hold of the feet in supplication.
அடிப்பிரதட்சிணம்	அடிப்பிரதட்சிணம் aḍippiradaḍciṇam, பெ. (n.) அடியடியாய் மெதுவாய் நடந்து கோயிலை வலம்வருகை; going around a sacred place slowly, as if measuring the distance in feet, circumambulation. [அடி + Skt. pradaksina → த. பிரதட்சிணம்.]
அடிப்பினை	அடிப்பினை aḍippiṉai, பெ. (n.) 1. வங்க மணல் (மூ.அ.);; sand containing lead, lead ore. 2. வங்கம் (மூ.அ.);; lead.
அடிப்புக் கண்டுமுதல்	அடிப்புக் கண்டுமுதல் aḍippukkaṇḍumudal, பெ. (n.) மொத்த நெல்விளைவு (R.T.);; gross out-put of paddy. [அடிப்பு + கண்டு முதல்.]
அடிப்புக்கூலி	அடிப்புக்கூலி aḍippukāli, பெ. (n.) கதிரடிக்குங் கூலி; wages for threshing grain. [அடிப்பு + கூலி.]
அடிப்புல்	அடிப்புல் aḍippul, பெ. (n.) நிலத்தினடியில் எறும்புகள் சேர்த்துவைக்கும் தவசம்; grain stored by ants under the ground. [அடி + புல். புல் = புல்லரிசி.]

அடிப்புல்லரிசி	அடிப்புல்லரிசி aḍippullarisi, பெ. (n.) புல்லின் தண்டிலிருக்கும் விதைகள்; seeds in the stalk of green grass (சா.அக.);. [அடி + புல் + அரிசி.]
அடிப்பெருங்கடவுள்	அடிப்பெருங்கடவுள் aḍipperuṅgaḍavuḷ, பெ. (n.) எல்லாவற்றிற்கும் மூலமான முழுமுதலிறைவன்; the Supremé Being. "அடிப்பெருங்கடவு ளூழி யீறுதொறும்" (தக்கயாகப். 656);. [அடி + பெருங்கடவுள்.]
அடிப்பையாதகம்	அடிப்பையாதகம் aḍippaiyātagam, பெ. (n.) காட்டெருமை; wild bufalo (சா.அக.);.
அடிப்போடு-தல்	அடிப்போடு-தல் aḍippōḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தொடங்குதல்; to lay the foundation, begin (W.);. 2. ஒருவரிடம் உதவி பெறுதற்கு ஏற்ற செய்திகளை முன்னடிப்படையாகச் சொல்லிவைத்தல்; to say or do things as preparing the ground for getting favours from somebody. இவன் பணத்திற்கு அடிப்போடுகிறான் (உ.வ.);. [அடி + போடு.]
அடிபட்டவன்	அடிபட்டவன் aḍibaḍḍavaṉ, பெ. (n.) 1. காயம்பட்டவன்; wounded person. 2. தோற்றவன்; defeated contestant. 3. இயற்கை நிலைமைகளைப் பட்டறிந்தவன்; one who has experienced different situations in life. மழையிலுங் காற்றிலும் அடிபட்டவன் (உ.வ.);. 4. ஒன்றிற் பழகினவன் அல்லது பயிற்சி பெற்றவன்; trained, experienced person.

அடிபடு-தல்	அடிபடு-தல் aḍibaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அடிக்கப்படுதல்; to be beaten, struck. "பிட்டமுதுக் கடிபடுவோன்" (திருப்பு. 451);. "விண்ணிலுறை வானவரில் யாரடி படாதவர்" (பாரத. அருச். தவ. 107);. 2. தாக்குண்ணுதல்; to hit against, stub, be attacked. "அவசமாகியடிபட் டெனைத்தா முறுப்புந் தூளாய்" (ஞானவா. மனத். 6);. 3. நீக்கப்படுதல்; to be struck off, removed. அவன் பெயர் அடிபட்டுப்போயிற்று. 4. தானாக நீங்கிவிடுதல்; to be automatically cancelled, repealed, nullified. புதுச் சட்டத்தால் பழைய சட்டம் அடிபட்டுவிட்டது. 5. பலர் வாயில் வழங்குதல்; to be in every one's mouth, be a household word. அடுத்த ஆளுநராக அவர் வருவாரென்று, அவர் பெயர் எல்லார் வாயிலும் அடிபடுகிறது. 6. செவிக்கெட்டுதல்; to reach one's ears, as a rumour. அந்தச் செய்தி நேற்றுத்தான் என் காதில் அடிபட்டது (உ.வ.);. 7. உலகப் பட்டறிவில் அழுந்துதல்; to be involved, plunged. பல வகைத் துன்பங்களிலும் கட்டங்களிலும் அடிபட்டவன் (உ.வ.);. 8. செலவழித்தல்
அடிபணி-தல்	அடிபணி-தல் aḍibaṇidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) தண்டனிடுதல்; to fall at one's feet, worship. "அடிபணிந்தேன் விண்ணப்பம்" (திவ். பெரி யாழ். 3.10 ; 2);.
அடிபதறு-தல்	அடிபதறு-தல் aḍibadaṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அடிப்பதறு-தல் 1 பார்க்க;see adi-p-padara, 1. 2. பாதம் உதறுதல் அல்லது துடித்தல்; shaking of the feet, as in shaking palsy (சா.அக.);.
அடிபற்றிக்காந்தல்	அடிபற்றிக்காந்தல் aḍibaṟṟikkāndal, பெ. (n.) அடிக்காந்தல் பார்க்க;see adi-kkandal. [அடி + பற்றி + காந்தல்.]
அடிபற்று-தல்	அடிபற்று-தல் aḍibaṟṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) அடிப்பற்று-தல் 1, 2 பார்க்க;see adi-p-parru-, 1, 2.
அடிபறி-த ல்	அடிபறி-த ல் aḍibaṟidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) வேரொடு பெயர்தல்; to be uprooted. 'ஊசி வேர் அடிபறிய' (தக்கயாகப். 144, உரை);.
அடிபாடு	அடிபாடு aḍipāḍu, பெ. (n.) மாடு, குதிரை முதலிய வீட்டு விலங்குகளின் உழைப்பு (இ.வ.);; labour, work, as done by domestic animals (Loc.);. ம. அடிபாடு

அடிபிடி-த்தல்	அடிபிடி-த்தல் aḍibiḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. எண்ணெய், மெழுகு முதலிய மருந்து வகைகளைக் காய்ச்சும்போது, அடிக்கடி. கிண்டாமையால் அடியிலுள்ள மருந்து தீய்ந்து சட்டியுடன் ஒட்டிக்கொள்ளுதல்; to stick to the bottom of vessel after having been scorched, as medicines such as oil and electuary, when they are not stirred up properly in the course of preparation (சா.அக.);. 2. ஒருவனுடைய அடிச்சுவடு பற்றிப்போதல்; to trace one's footstep. 3. துப்பறிதல்; to get a clue, as to a crime.
அடிபிடி	அடிபிடி aḍibiḍi, பெ. (n.) சண்டை; broil, fray, scuffle. இரு கட்சியார்க்கும் எங்குப் பார்த்தாலும் அடிபிடியாய்க் கிடக்கிறது (உ.வ.);.
அடிபிடிக்காமற் சாடு-தல்	அடிபிடிக்காமற் சாடு-தல் aḍibiḍikkāmaṟcāḍudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பாண்டத்தினடியில் மருந்து, பற்றாதபடி, துடுப்புக்கொண்டு கிளறுதல் அல்லது துழாவுதல்; to stir with a wooden spatula, so as not to allow any thick solution of the medicine to adhere to the bottom of the vessel in which it is prepared. [அடி + பிடிக்காமல் - சாடு.]
அடிபிடிசண்டை	அடிபிடிசண்டை aḍibiḍisaṇḍai, பெ. (n.) ஒருவரையொருவர் அடித்துக் கொண்டு செய்யுஞ் சண்டை; quarrel in which both parties exchange blows. அண்ணன் தம்பியிருவர்க்கும் இன்று காலை அடிபிடி சண்டை (உ.வ.);.
அடிபிழை-த்தல்	அடிபிழை-த்தல் aḍibiḻaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நெறிதவறி நடத்தல்; to act unlawfully, illegally. "வேந்தன் அடிபிழைத் தாரை யொறுக்குந் தண்டத்து" (மணிமே. 19 ; 43);.
அடிபிறக்கிடு-தல்	அடிபிறக்கிடு-தல் aḍibiṟakkiḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) பின்வாங்குதல்; to fall back, retreat. 'அடிபிறக்கிட் டோனையும்' (தொல். பொருள். புறத். 10, நச். உரை);.
அடிபுதையரணம்	அடிபுதையரணம் aḍibudaiyaraṇam, பெ. (n.) பாதக்கூடு; boot or boot like sandal. "அடி புதை யரண மெய்தி" (பெரும்பாண். 69);. [அடி + புதை + அரணம்.]
அடிபுனைதோல்	அடிபுனைதோல் aḍibuṉaitōl, பெ. (n.) செருப்பு; sandal. "அடிபுனை தோலி னரண்சேர்ந்து" (பெருந்தொ. 437);.
அடிபெயர்-தல்	அடிபெயர்-தல் aḍibeyartal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) காலெடுத்து வைத்தல்; to move a step, move from the spot where one stands.
அடிபெயர்-த்தல்	அடிபெயர்-த்தல் aḍibeyarttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) அடிபெயர்-தல் பார்க்க;see adi-peyar.

அடிபோடியெனல்	அடிபோடியெனல் aḍipōḍiyeṉal, பெ. (n.) ஒரு பெண்ணை மதிப்புரவின்றிப் பேசுதல்; speaking impolitely to a woman. அவன் என்னை அடிபோடி என்று பேசுகிறான் (உ.வ.);. [அட (ஆ. பா. விளி); - அடி (பெ. பா. விளி); – போ + அடி - போடி.]
அடிபோடு-தல்	அடிபோடு-தல் aḍipōḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) அடிப்போடு-தல் பார்க்க;see adi-p-podu-. அடிபோடு-தல் aṭiyōṭutal, செ.கு.வி. (vi.) நின்ற நிலையில் ஆடும் கும்மியாட்டம்.(2:92);. kummi play in standing position. [அடி+போடு] [P]
அடிம்பு	அடிம்பு aḍimbu, பெ. (n.) சிவதை; Indian jalap, Convolvulus turpethum alias Ipomaea turpethum (சா.அக.);.
அடிம்புருகம்	அடிம்புருகம் aḍimburugam, பெ. (n.) அடிம்பு பார்க்க;see adimbu.
அடிமட்டம்	அடிமட்டம் aḍimaḍḍam, பெ. (n.) கீழ்மட்டம்; base level, bottom level.
அடிமடக்கு	அடிமடக்கு aḍimaḍakku, பெ. (n.) 1. (அணி.); செய்யுளடி மீண்டும் அல்லது மீண்டும் மீண்டும் பொருள் வேறுபட்டுவரும் சொல்லணி வகை; 2. (யாப்.); செய்யுளடியின் பெரும் பகுதி பொருள் வேறுபடாது மீண்டும் வரும் யாப்பு வகை;
அடிமடி	அடிமடி aḍimaḍi, பெ. (n.) ஆடையின் உள் மடிப்பு; inner fold of the waist-cloth. அடிமடி aṭimaṭi, பெ.. (n.) ஆடையினுள் மடிப்பு (நெ.தொ.சொ.52);; inner fold of dress. [அடி+மடி]
அடிமடியில் நெருப்பைக்கட்டு-தல்	அடிமடியில் நெருப்பைக்கட்டு-தல் aḍimaḍiyilneruppaikkaḍḍudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கன்னிப் பெண்ணை மணம்முடித்துத் தரும்வரை மிகவும் விழிப்போடு காக்கும் கடும் பொறுப்பேற்றல்; to take up the heavy responsibility of protecting as a mother or a matron, the virginity of a matured girl till she is given away in marriage, lit., to keep tied up embers in the inner fold of the waist-cloth. [அடி + மடி + இல் + நெருப்பு + ஐ + கட்டு.]
அடிமடை	அடிமடை aḍimaḍai, பெ. (n.) முதன்மடை; head of a sluice.

அடிமடையன்	அடிமடையன் aḍimaḍaiyaṉ, பெ. (n.) முழு முட்டாள்; utter idiot or fool.
அடிமண்	அடிமண் aḍimaṇ, பெ. (n.) 1. கீழ்மண்; soil underneath. 2. செய்வினைக்காக (சூனியத்திற்காக); எடுக்கும் காலிலொட்டிய மண்; earth that has been touched by a person's foot, taken for witchcraft against him (W.);.
அடிமண்டி	அடிமண்டி aḍimaṇḍi, பெ. (n.) ஒரு கலத்தின் அடியில் தங்கும் மண்டி அல்லது கசடு; dregs, deposit. "தாம் தந்த மயர்வறு மதிநலமெல்லாம் அடிமண்டியோடே கலங்கிற்று என்னுங்கோள்' (ஈடு, 1.4 ; 3, வியா.);.
அடிமணியிடு-தல்	அடிமணியிடு-தல் aḍimaṇiyiḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) தொடக்கஞ் செய்துவைத்தல்; to make a beginning, as placing gems in the place where a foundation is to be laid. "இனிமுடிக்கும் வென்றிக் கடிமணி யிட்டாய்" (கம்பரா. யுத்த. மகுடபங். 47);. [அடி + மணி + இடு.)
அடிமனை	அடிமனை aḍimaṉai, பெ. (n.) நிலைக்களம் (ஆதாரம்);; basis, support. 'எல்லாப் பண்ணிற்கும் இஃது அடிமனையாதலின்' (சிலப். 3 ; 63, அடியார்க். உரை);. அடிமனை aḍimaṉai, பெ. (n.) 1. சுற்றுச் சுவர்; walls of a building. "அடிமனை பவளமாக" (சீவக. 837);. 2. வீடுகட்டுதற்குரிய அடிநிலம்; ground, plot.
அடிமயக்கு	அடிமயக்கு aḍimayakku, பெ. (n.) அடிமயக்கு aṭimayakku, பெ.. (n.) சித்திர கவி வகை; a kind of picture poetry in prosody. "சொற்றிடும் மாலை மாற்றே சூழிகுளம் அடிமயக்கு……..சருப்பதோபத்திரங்கள் ------------- சித்திரகவி என்றாமே" (நிக.க. 12:26 :27-28);. [அடி+மயக்கு]
அடிமரம்	அடிமரம் aḍimaram, பெ. (n.) 1. மரத்தின் அடி; trunk of a tree. 2. பாய்மரத்தின் அடிப்பாகம் (M. Navi. 81);; lower mast.
அடிமறி	அடிமறி aḍimaṟi, பெ. (n.) அடிமறிமாற்று பார்க்க;see adi-mari-madrzu. "அடிமறியான" (தொல். சொல். எச். 12);.

அடிமறிமண்டிலம்	அடிமறிமண்டிலம் aḍimaṟimaṇḍilam, பெ. (n.) அடிகளை எவ்வாறு முறை மாற்றினும் பொருள் மாறாவாறு, அதாவது, எல்லாவடிகளும் அடிதோறும் பொருள்முடியும் அளவடியாகப் பாடப்படும் அகவற்பா வகை; a kind of agavarpa verse so constructed that the lines are interchangeable without change of meaning. "நடுவாதி யந்தத்து அடைதரு பாதத் தகவல் அடிமறி மண்டிலமே" (யா. கா. 28);. எ-டு : "சூரல் பம்பிய சிறுகான் யாறே சூரர மகளி ராரணங் கினரே வாரலை யெனினே யானஞ் சுவலே சார னாட நீவர லாறே."
அடிமறிமண்டில வாசிரியம்	அடிமறிமண்டிலவாசிரியம் aḍimaṟimaṇḍilavāciriyam, பெ. (n.) அடிமறிமண்டிலம் பார்க்க;see adi-mari-mandilam. "அகப்படு மடிமுதலிடையீ றாயின் அடிமறி மண்டில வாசிரிய மாதலும்" (இலக். வி. 734);. [அடி + மறி + மண்டிலம் + ஆசிரியம்.]
அடிமறிமாற்று	அடிமறிமாற்று aḍimaṟimāṟṟu, பெ. (n.) எண் வகைப் பொருள்கோள்களுள், பொருளுக்கு ஏற்றவாறு அடிகளையெடுத்துக் கூட்டுவதும், எந்த அடியை எங்கு நிறுத்தினும் ஓசையும் பொருளும் வேறுபடாததும் ஆகிய வகை; mode of construing in which the lines of a verse have to change places to give the one tended meaning, or can change places without affecting the rhythm and meaning at the same time, one of eight modes of construing verses. "ஏற்புழி யெடுத்துடன் கூட்டுறு மடியவும் யாப்பீ றிடைமுத லாக்கினும் பொருளிசை மாட்சியு மாறா அடியவும்.அடிமறி" (நன். 419);. இந் நூற்பாவின்படி, (1); ஏற்புழிக்கூட்டும் அடிமறிமாற்று, (2); மாறா அடிமறிமாற்று என அடிமறிமாற்றுப் பொருள்கோள் இரு வகைப்படும். அவற்றுட் பின்னது, (அ); பொருளிசைமாட்சி மாறா அடிமறிமாற்று, (ஆ); பொருள்மாட்சி மாறா அடிமறிமாற்று என இருவகைப்படும். எ-டு : "நடுக்குற்றுத் தற்சேர்ந்தார் துன்பந் துடையார் கொடுத்துத்தான் துய்ப்பினும் ஈண்டுங்காலீண்டும் மிடுக்குற்றுப்பற்றினும் நில்லாது செல்வம் விடுக்கும் வினையுலந்தக் கால்." இது, "கொடுத்துத்தான் துய்ப்பினும் ஈண்டுங்கா லீண்டும், விடுக்கும் வினையுலந்தக் கால் மிடுக்குற்றுப் பற்றினும் நில்லாது செல்வம், (இஃதறியார்);
அடிமாடு	அடிமாடு aḍimāḍu, பெ. (n.) கறிசமைக்கக் கொல்வதற்குரிய மாடு; cattle for slaughter. அடிமாடு aṭimāṭu, பெ. (n.) இறைச் சிக்காகக் கொல்லப்படும் மாடு. (கொ.வ. வ.சொ.4.); cow or bull to be killed for meat. [அடி+மாடு]
அடிமாண்டுபோ-தல்	அடிமாண்டுபோ-தல் aḍimāṇḍupōtal, 7 செ.கு.வி. (v.i.) அடியோடழிதல்; to perish completely, root and branch.

அடிமாற்று	அடிமாற்று aḍimāṟṟu, பெ. (n.) ஏற்புழிக் கூட்டும் அடிமறிமாற்று பார்க்க;see erpuli-k. kittum-adi-mari-marru. [அடி + மாற்று. படைத். பாவாணர்.]
அடிமுகனை	அடிமுகனை aḍimugaṉai, பெ. (n.) தொடக்கம்; beginning (W.);.
அடிமுட்டாள்	அடிமுட்டாள் aḍimuḍḍāḷ, பெ. (n.) முழு மூடன்; utter fool or idiot.
அடிமுடி	அடிமுடி aḍimuḍi, பெ. (n.) 1. காலுந் தலையும், பாதமுந்தலையும்; head and foot. 2. ஒழுங்கு (யாழ்.அக.);; order, regularity (W.);. 3. தொடக்கமும் முடிவும்; beginning and end. "அடிமுடியொன் றில்லாத வகண்ட வாழ்வே" (தாயு. பன்மாலை, 3);. 4. வரலாறு (சங்.அக.);; history.
அடிமுண்டம்	அடிமுண்டம் aḍimuṇḍam, பெ. (n.) 1. வெட்டிய மரத்தின் அடிப்பாகம்; stump of a tree. 2. பயனற்றவன்-ள்; worthless person (Loc.);.
அடிமுதன்மடக்கு	அடிமுதன்மடக்கு aḍimudaṉmaḍakku, பெ. (n.) செய்யுளடியின் முதற்சீர் மடங்கிப் பொருள் வேறுபட்டு வரும் சொல்லணி; repetition of the initial foot in a poetic line with a variation in sense. [அடி + முதல் + மடக்கு.]
அடிமுந்தி	அடிமுந்தி aḍimundi, பெ. (n.) சீலையின் உள் முகப்பு; the end of a woman's cloth, which is worn inside. [அடி + முன் + தானை - அடிமூன்றானை → அடிமுந்தானை → அடிமுந்தி.] அடிமுன்றானை பார்க்க;see adi-munranai.
அடிமுரண்டொடை	அடிமுரண்டொடை aḍimuraṇḍoḍai, பெ. (n.) [அடி + முரண் + தொடை.]
அடிமூன்றானை	அடிமூன்றானை aḍimūṉṟāṉai, பெ. (n.) சீலையின் உள்முகப்பு; the end of a woman's cloth, which is worn inside. [அடி + முன் + தானை.]

அடிமூலம்	அடிமூலம் aḍimūlam, பெ. (n.) 1. அடிவேர், ஆணிவேர்; main root (சா. அக.);. 2. உள் மூலம்; internal hemorrhoids. [அடி + மூலம்.] உள்மூலம் பார்க்க;see ul-mulam.
அடிமேலடியடி-த்தல்	அடிமேலடியடி-த்தல் aḍimēlaḍiyaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) ஒரேயிடத்தில் மேலும் மேலும் அடித்தல்; to beat or strike repeatedly on the same spot. 'அடிமேல் அடியடித்தால் அம்மியும் நகரும்' (பழ.);. [அடி + மேல் + அடி + அடி.]
அடிமை	அடிமை aḍimai, பெ. (n.) 1. தொழும்பு, பிறருக்குக் கட்டாயத் தொண்டு செய்யும் நிலைமை; slavery, bondage, servitude. "ஒன்னார்க் கடிமை புகுத்தி விடும்" (குறள், 608);. 2. அடிமையாள், தொழும்பன்; Slave, formerly attached to land and transferable with it. "நீ அடிமையாதல் சாதிப்பன்" (பெரியபு. தடுத்தாட், 49);. 3. தொண்டன், இறையடியான்; servant, devotee. "அஞ்சலஞ்சலென் றடிமைக்கு........... நெஞ்சி லுணர்த்தும்" (தாயு. பராபர.124);. 'அடிமை படைத்தால் ஆள்வது கடன்' (பழ.);. ம. அடிம; க. அடிமெ; தெ. அடிமெ, அடியண்டு.
அடிமைக்காசு	அடிமைக்காசு aḍimaikkācu, பெ. (n.) கோயில் வேலைக்காரரிடமிருந்து பெறும் வரிவகை (I.M.P. Sm. 38);; a fee collected from temple servants. ம. அடிமக்காசு [அடிமை + காசு.]
அடிமைச்சீட்டு	அடிமைச்சீட்டு aḍimaiccīḍḍu, பெ. (n.) அடிமையோலை; slave-bond. [அடிமை + சீட்டு.]
அடிமைப்படு-தல்	அடிமைப்படு-தல் aḍimaippaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) அடிமையாதல்; to become a slave, to be enslaved. [அடிமை + படு.]
அடிமைப்படுத்து-தல்	அடிமைப்படுத்து-தல் aḍimaippaḍuddudal, 2. பி.வி. (v. caus.) அடிமையாக்குதல்; to enslave. [அடிமை + படுத்து.]
அடிமைப்பத்திரம்	அடிமைப்பத்திரம் aḍimaippattiram, பெ. (n.) அடிமையோலை; slave-bond. [அடிமை + Skt. patra → த. பத்திரம் = ஒலை, ஆவணம்.]

அடிமைப்பள்ளன்	அடிமைப்பள்ளன் aḍimaippaḷḷaṉ, பெ. (n.) பள்ளருள் அடிமைப்பணி செய்பவன் (P.T.L.);; serf or bond-labourer of the Palla caste. [அடிமை + பள்ளன்.]
அடிமைபூண்(ணு)-தல்	அடிமைபூண்(ணு)-தல் aḍimaipūṇṇudal, 12 செ. கு.வி. (v.i.) 1. அடிமையாயமைதல்; to be. come a bond-slave. 2. திருத்தொண்டனாதல்; to become a devotee. "நானடிமை பூண்டேன்" (திவ். பெரியதி. 7.2;5);.
அடிமையோலை	அடிமையோலை aḍimaiyōlai, பெ. (n.) அடிமையாவணம் (அடிமைப்பத்திரம்);; bond of a slave. ம. அடிம ஒல [அடிமை + ஒலை.]
அடிமோனைத்தொடை	அடிமோனைத்தொடை aḍimōṉaittoḍai, பெ. (n.) "எழுவா யெழுத்தொன்றின் மோனை" (யா. கா. 16);. [அடி + மோனை + தொடை.]
அடியக்காந்தி	அடியக்காந்தி aḍiyakkāndi, பெ. (n.) அடிப்பட்ட காந்தி பார்க்க;see adi-p-patta-kandi.
அடியட்காந்தி	அடியட்காந்தி aḍiyaḍkāndi, பெ. (n.) அடிப்பட்ட காந்தி பார்க்க;see adi-p-patta-kandi.
அடியடியாக	அடியடியாக aḍiyaḍiyāka, கு.வி.எ. (adv.) 1. ஒவ்வோரடியாக; line by line. 2. தலை முறை தலைமுறையாக (யாழ்ப்.);; hereditarily, from generation to generation (J.);. 3. அடிமேலடியாக; step by step. [அடி + அடி + ஆக.]

அடியந்தாதி	அடியந்தாதி aḍiyandāti, பெ. (n.) ஒரு செய்யுளின் ஓரடி அடுத்தவடியாகவேனும், ஒரு செய்யுளின் ஈற்றடி அடுத்த செய்யுளின் முதலடியாகவேனும் அமையுமாறு தொடுக்கப்படுவது; mode of versification, in which, a line in verse is repeated as the next line, or a line that ends one stanza begins the following stanza. "அடியுஞ் சீரு மசையு மெழுத்து முடிவு முதலாச் செய்யுள் மொழியினஃ தந்தாதித் தொடையென் றறிதல் வேண்டும்" (யாப். வி. 52, மேற். பக். 183);. எ-டு: "ஆதியங் கடவுளை யருமறை பயந்தனை போதியங்கிழவனை பூமிசையொதுங்கினை போதியங் கிழவனை பூமிசை யொதுங்கிய சேதியஞ் செல்வநின் றிருவடி பரவுதும்" (யாப். வி. 52, மேற். பக். 186);. இதில் இரண்டாம் அடியே, ஈற்றெழுத்து மட்டும் மாறி மூன்றாம் அடியாய் அமைந்திருத்தல் காண்க. [அடி + அந்தாதி.]
அடியந்திரம்	அடியந்திரம் aḍiyandiram, பெ. திருமணம், விருந்து முதலிய சிறப்பு (விசேடம்);; marriage, feast, etc., anything special. [ம. அடியந்தரம் → த அடியந்திரம்.]
அடியம்	அடியம் aḍiyam, பெ. (n.) 'அடியேன்' என்பதன் பன்மை; pl. of adiyan. "அடியமில் லறத்தை யாற்றி" (கந்தபு. திருநகரப். 112);.
அடியர்	அடியர் aḍiyar, பெ. (n.) 1. அடிமைகள்; slaves. "அடியரு மாயமும் நொடிவனர் வியப்ப" (பெருங், உஞ்சைக். 34 ; 179);. 2. அடியார், தொண்டர்; devotees. "பணிதற் கடியர் சென்றெதிர் கொள" (பெரியபு. திரு ஞான. 501);.
அடியரேங்கள்	அடியரேங்கள் aḍiyarēṅgaḷ, பெ. (n.) 'அடிய னேன்' என்பதன் இரட்டைப் பன்மை; double pl. of adiyanēn. "சிற்றடிய ரேங்கள் செயல் சீருளதை யன்றோ" (கந்தபு. தேவ. தெய்வ. 226);.
அடியரேம்	அடியரேம் aḍiyarēm, பெ. (n.) 'அடியனேன்' என்பதன் பன்மை; pl. of adiyanēn.
அடியவர்	அடியவர் aḍiyavar, பெ. (n.) தொண்டர்; devotees. "அந்நகரில் வாழ்வாரு மடியவரு மனமகிழ்ந்து" (பெரியபு. திருஞான. 325);.

அடியவன்	அடியவன் aḍiyavaṉ, பெ. (n.) 1. அடிமை; slave. 2. பத்தன் (பக்தன்);; devotee. "அமரர்நா யகன் றனக் கடியவன்" (கந்தபு. யுத்த. சிங்கமுகா 279);. ம. அடியான்; க. அடிய ; தெ. அடிய. அடியடு.
அடியளபெடைத் தொடை	அடியளபெடைத்தொடை aḍiyaḷabeḍaittoḍai, பெ. (n.) செய்யுளடிகளின் முதற்கண் அளபெடை யமையத் தொடுப்பது; concatenation, in which, the initial feet of the lines of a verse begin with prolonged vowels or vowel consonants. "அடிதோறு முதன்மொழிக்கண் அழியா தளபெடுத் தொன்றுவ தாகு மளபெடையே" (யா. கா. 16);. எ-டு: "ஓஒதல் வேண்டும் ஒளிமாழ்கும் செய்வினை ஆஅதும் என்னு மவர்." "அங்ங் கனிந்த வருளிடத்தார்க் கன்புசெய்து நங்ங் களங்கறுப்பா நாம்." [அடி + அளபெடை + தொடை.]
அடியற்காந்தி	அடியற்காந்தி aḍiyaṟkāndi, பெ. (n.) அடிப்பட்ட காந்தி பார்க்க;see adi-p-patta-kandi.
அடியறி-தல்	அடியறி-தல் aḍiyaṟidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) மூலகாரணந் தெரிதல்; to find out the first or primary cause. 'அடியறியும் வியாசமுனிவர்' (ஈடு, 1.1 ; 8);. [அடி + அறி.]
அடியறு-த்தல்	அடியறு-த்தல் aḍiyaṟuttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) மூலத்தோடு நீக்குதல்; to eradicate. 'அஹங்கார மமகாரங்களையும்...........அடியறுத்து' (ரஹஸ்ய. 320);. ம. அடியறுக்குக [அடி + அறு.]
அடியறு-தல்	அடியறு-தல் aḍiyaṟudal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) மூலமறுதல், முழுதும் அழிதல்; to be uprooted, completely removed. 'அடியற்ற மரம்போல் அலறி விழுகிறது', 'அடி யற்றால் நுனி விழாம லிருக்குமா?' (பழ.);. [அடி + அறு.]
அடியறுக்கி	அடியறுக்கி aḍiyaṟukki, பெ. (n.) குயவன் மட்கல மறுக்குங் கருவி; flat piece of wood by which the potter marks his work and separates it from the wheel below (W.);. [அடி + அறுக்கி.]

அடியறை	அடியறை aḍiyaṟai, பெ. (n.) அடியற்றது; that which has no basis or support. [அடி + அறை.]
அடியன்	அடியன் aḍiyaṉ, பெ. (n.) 1. கீழிருப்பவன்; he who is underneath. 2. அடிமை; slave. 3. தொண்டன்; devotee. [அடி + அன்.]
அடியனாதி	அடியனாதி aḍiyaṉāti, பெ. (n.) எண்ணிற்கு மெட்டாத் தொன்மை; time immemorial. [அடி + Skt. anādi (அன் + ஆதி);.] அன் பார்க்க;see an.
அடியனேன்	அடியனேன் aḍiyaṉēṉ, பெ. (n.) அடியேன், உன் அடியனாகிய நான்; a submissive term of respect meaning, "I, your slave, your humble servant. "உன்னடிய னேனும்வந் தடியிணையடைந்தேன்" (திவ். பெரியதி, 5.8;3);. [அடியன் + ஏன் (த. ஒ. ஈறு);.]
அடியாகெதுகை	அடியாகெதுகை aḍiyāgedugai, பெ. (n.) அடியெதுகைத்தொடை பார்க்க;see adi-yedugai-t-todai. [அடி + ஆகு + எதுகை.]
அடியாட்டி	அடியாட்டி aḍiyāḍḍi, பெ. (n.) அடியாள்; maid-servant. 'கூனி சொன்னது கேட்க வேண்டா தொழிகிறது, அடியாட்டி யாகை யாலே' (திவ். திருநெடுந் 12, வியா.);. ம. அடியாட்டி, அடியாத்தி. [அடியான் (ஆ.பா.); - அடியாட்டி (பெ.பா.);.]
அடியார்	அடியார் aḍiyār, பெ. (n.) 1. அடிமையர்; slaves. "பின்னும் பகர்வாள் மகனே யிவன் பின் செல்தம்பி யென்னும் படியன் றடியாரினி னேவல் செய்தி" (கம்பரா. அயோத். நகர்நீங்கு. 147);. 2. தொண்டர்; devotees. "அடியார்க் கெல்லா மலகிலா வினைதீர்க்க" (தாயு. ஆசை. 7);.

அடியார்க்குநல்லார்	அடியார்க்குநல்லார் aḍiyārkkunallār, பெ. (n.) சிலப்பதிகாரத்திற்குச் சிறந்த விரிவுரை வரைந்த 12ஆம் நூற்றாண்டு உரையாசிரியர்; name of a commentator of šilappadigaram, who lived in the 12th century A.D. அடியார்க்குநல்லார் என்பது, அடியார்க் கன்பன் (பக்தவத்ஸல); என்பது போன்ற இறைவன் பெயர். இறைவன் பெயரை மக்கட்கு இயற்பெயராக இடுவது தொன்று தொட்ட தமிழர் வழக்கம். நல்லார் என்பது நல்லான் என்பதன் உயர்வுப் பன்மை.
அடியாள்	அடியாள் aḍiyāḷ, பெ. (n.) பகைவரை அடிப்பதற்காக அமர்த்தப்படும் தடியன்; hooligan hired for beating enemies. அடியாள் aḍiyāḷ, பெ. (n.) குற்றேவற்பெண் (I.M.P. Sm. 38);; maid-servant. ம. அடியாள்; க. அடியாளு.
அடியாளுறுத்தி	அடியாளுறுத்தி aḍiyāḷuṟutti, பெ. (n.) சிறு குறிஞ்சா; small Indian ipecacuanha, Gymnema sylvestre (சா.அக.);.
அடியாறு	அடியாறு aḍiyāṟu, பெ. (n.) தொன்று தொட்ட வரலாறு (இ.வ.);; historical succession from ancient times (Loc.);.
அடியான்	அடியான் aḍiyāṉ, பெ. (n.) 1. அடிமை; slave. 2. ஏவலாளன்; man-servant. 3. தொண்டன்; devotee, servant as of a deity. "குன்றாமல் உலக மளந்த அடியானை அடைந்தடியேன் உய்ந்த வாறே" (திவ். திருவாய். 9.4;10);. ம. அடியான்; க. அடிய; தெ. அடியடு. அடியான் aṭiyāṉ, பெ. (n.) ஏசுதற்சொல்; an abusive term, scolding word. (வ.சொ.அக.);. [அடி+ஆன்]
அடியானபடி	அடியானபடி aḍiyāṉabaḍi, பெ. (n.) தலை; head (சா.அக.);. [அடி + ஆன + படி.] இப் பொருள், அடியார் இறைவன் திருவடியைச் சூடும் கருத்தில், அடியார் தலை இறைவன் திருப்பாதத்திற்குப் படிபோலமையுங் குறிப்பைக் கொண்டதாயிருக்கலாம்.

அடியிடு-தல்	அடியிடு-தல் aḍiyiḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தொடங்குதல், தொடக்கஞ் செய்தல்; to make a beginning, commence an undertaking. "படிந்தழுவதற்குப்பாவாயடியிட்டவாறு" (சீவக. 1391);. 2. கூடை, பாய் முதலியன முடைதற்கு அடியமைத்தல்; to make the bottom of a basket or one end of a mat as the first step in basket making or mat weaving. 3. நடக்கக் காலெடுத்துவைத்தல்; to step forward. "பரவை வாயிலம்மட்டு மடியிட்டு" (தாயு. மலைவளர். 4);. 4. நடத்தல்; to walk. "ஆடுந ராட நெஞ்சி னெண்ணினோ ரடியிட்டோர்கள்" (கூர்மபு. நவகண். 31);. 5. மிதித்தல்; to tread on. "சேடன் முடியுங் கதிர் கொள் சென்னி வரையுந் தூளாட வடியிட்டு" (திருவிளை. மாயப். 6);. 6. சீர்கள் தொடர்ந்து செய்யுளடியாக வமைதல்; to form a line in a verse, as metrical feet. "அடியிட்ட செந்தமிழினருமையிட் டாரூரில்" (தாயு. மலைவளர். 4);. ம. அடியிடுக [அடி + இடு.]
அடியியைபுத்தொடை	அடியியைபுத்தொடை aḍiyiyaibuttoḍai, பெ. (n.) "இறுதி யியைபு" (யா. கா. 16);. எ-டு: தளையவிழ் நறுமலரே தனியவள் திரியிடமே முளைவளர் இளநகையே முழுமதி புரைமுகமே இளையவள் இணைமுலையே எனையிடர் செய்தவையே" ஒன்றே, சிறியிலை வெதிரி னெல்விளை யும்மே; இரண்டே, தீஞ்சுளைப் பலவின் பழமூழ்க் கும்மே; மூன்றே, கொழுங்கொடி வள்ளிக் கிழங்குவீழ்க் கும்மே;நான்கே, அணிநிற வோரி பாய்தலின் மீதழிந்து திணிநெடுங் குன்றந் தேன்சொரி யும்மே" (புறநா. 109);. நன்மா மேனிச் சுணங்குமாரணங்கே ஆடமைத் தோளி யூடலு மனங்கே அரிமதர் மழைக்கணு மணங்கே திருநுதற்பொலிந்த திலகமுமணங்கே" (யா. கா. 16, உரைமேற்.);. [அடி + இயைபு + தொடை.]

அடியிரட்டி-த்தல்	அடியிரட்டி-த்தல் aḍiyiraḍḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. இட்ட அடியின்மேல் அடியிடுதல்; to take steps without advancing, to mark time. "அடியிரட்டித் திட்டாடு மாட்டு" (பு. வெ. 2 ; 8);. 2. அம்மானைச் செய்யுளின் இரண்டாமடியிரட்டுதல்; to be repeated immediately like the doubling of the second line of an ammānai verse. எ-டு: "விரிந்தபுகழ்ப் புள்ளிருக்கு வேளூர் வயித்தியனார் பரிந்துவினை தீர்க்கவல்ல பண்டிதர்கா ணம்மானை;பரிந்துவினை தீர்க்கவல்ல பண்டிதரே யாமாயின் மருந்துவிலை கைக்கூலி வாங்காரோ வம்மானை? வாயினிலே மண்போட்டு வாங்குவார்கா ணம்மானை." இத்தகைய செய்யுள்களின் இரண்டாமடி ஈற்றுச் சீர் மாற்றியே மடக்கப்படும். [அடி + இரட்டி.]
அடியிலிடுகலசம்	அடியிலிடுகலசம் aḍiyiliḍugalasam, பெ. (n.) எண்ணெய் வடிக்குங் கலம்; a vessel for filtering medicated oils (சா.அக.);. [Skt. kalaša → த.கலசம் = கும்பம்.] அடியிலிடுகும்பம் அல்லது கலம் எனின் முற்றுந் தமிழாம். [அடி + இல் + இடு + கலசம்.]
அடியிலேயுறை-தல்	அடியிலேயுறை-தல் aḍiyilēyuṟaidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) வழிபடுதல்; to worship, to be in reverence. 'அடியிலே யுறைதல் வழிபாடென்னும் பொருடந்து நிற்றலின்' (கலித். 140, நச். உரை);. [அடி + இல் + ஏ + உறை.]
அடியிறங்கு-தல்	அடியிறங்கு-தல் aḍiyiṟaṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சூலிக்குப் பிள்ளைப்பேற்றுக் காலத்தில் வயிறு தளர்தல்; sinking due to loosening of the muscles of the abdomen in a woman, as a sign of approaching labour (சா.அக.);. 2. அடித் தள்ளிப்போ-தல் 2 பார்க்க;see ali-i-talli-pPō-, 2. [அடி + இறங்கு.]
அடியீடு	அடியீடு aḍiyīḍu, பெ. (n.) 1. அடியிட்டு மெல்ல நடக்கை; slow dignified steps, as of a king or a noble. "அருந்திறன் மாக்க ளடியீ டேத்த" (சிலப். 26 ; 90);. 2. தொடக்கம்; beginning. [அடி + ஈடு. இடு → ஈடு.]
அடியிரல்	அடியிரல் aḍiyiral, பெ. (n.) மண்ணீரல்; spleen (சா.அக.);. [அடி + ஈரல்.]

அடியுடுப்புமுண்டு	அடியுடுப்புமுண்டு aḍiyuḍuppumuṇḍu, பெ. (n.) இடுப்புவேட்டி (நாஞ்.);; cloth worn round the waist (Näfi.);. [அடி + உடுப்பு + முண்டு.]
அடியுண்(ணு)-தல்	அடியுண்(ணு)-தல் aḍiyuṇṇudal, 12 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அடிக்கப்படுதல்; to be beaten. 2. பலவிடத்துந் திரிந்து துன்பப்பட்டுப் பழகுதல்; to wander along experiencing all sorts of troubles. [அடி + உண்.]
அடியுண்ணல்	அடியுண்ணல் aḍiyuṇṇal, தொ.பெ. (vbl.n.) 1. அடிபடுதல்; the act of receiving beatings. 2. வெயிலிலும் மழையிலும் திரிந்து பழகுதல்; tramping here and there in sun and rain and becoming experienced. [அடி + உண்னல்.]
அடியுணி	அடியுணி aḍiyuṇi, பெ. (n.) அடிபட்டவன்-ள்; one who is beaten (W.);. [அடி + உணி. உண்ணி → உணி.]
அடியுப்பு	அடியுப்பு aḍiyuppu, பெ. (n.) கல்லுப்பு; common salt dug out from the bottom of the sea, where it is deposited after the evaporation of the sea-water (சா.அக.);. [அடி + உப்பு.]
அடியுரம்	அடியுரம் aḍiyuram, பெ. (n.) 1. முன்பு இட்ட எரு; manure put in previous seasons. 2. மரத்தைச் சுற்றியிடும் எரு (யாழ்ப்.);; manure added to the soil around a tree (J.);. 3. அடுத்த ஆண்டிற்காகச் சேமித்து வைக்கப்படும் நடப்பு ஆண்டுத் தவசம் (யாழ்ப்.);; crop of a year preserved for subsistence during the following year (J.);. 4. முன்னோர் தேட்டு முதுசொம் (யாழ்ப்.);; ancestral property (J.);. 5. ஆற்றல் (யாழ்ப்.);; physical strength, power of wealth (I.);. 6. அடிப்படை (யாழ்.அக.);; foundation. [அடி + உரம்.]

அடியுறை	அடியுறை aḍiyuṟai, பெ. (n.) 1. பாத காணிக்கை; offering to God or a great-personage, as laid at His or his feet. "ஈட்டிய பல்பொருள்க ளெம்பிரானுக் கடியுறை யென்று" (திவ். பெரியாழ். 4.3;9);. 2. வழிபாட்டுறைகை; living a life of reverence, as for a person worthy of respect. "அடியுறை காட்டிய செல்வேன்" (கலித். 140 ; 11);. 3. 'உன் பாதத்தில் வாழ்வேன்' என்னும் பொருளில் வழங்கும் ஒரு வணக்கச்சொல்; 'your obedient servant who would be honoured to flourish under your feet', an ancient term of submission and respect, in the first person. "நின் னடிநிழற் பழகிய வடியுறை" (புறநா. 198; 26);. ம. அடியுற [அடி + உறை.]
அடியெடுத்தல்	அடியெடுத்தல் aḍiyeḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அடிவைத்தல்; to step. "அடியெடுத்துக் கொண்டெடென்பால் வரலா குங்கொல்" (சடகோபரந். 28);. 2. அப்பாற் போதல்; to go beyond. "அடியெடுப்ப தன்றோ வழகு" (திவ். இயற். பெரிய திருவந். 30);. [அடி + எடு.]
அடியெடுத்துக்கொடு-த்தல்	அடியெடுத்துக்கொடு-த்தல் aḍiyeḍuttukkoḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i) 1. மாணவன் ஒரு வனப்பு (காவியம்); இயற்றுவதற்குத் தொடக்கச் சொல்லை அல்லது சொற்றொடரை ஆசிரியன் சொல்லியுதவுதல்; to help a student, as a teacher, to compose a poem, by suggesting an apt beginning word or phrase. 2. ஓர் அடியாரான புலவர் ஒரு திருவனப்பை இயற்றுதற்கு, இறைவனே தொடக்கச் சொல்லை உடம்பிலிக் கூற்றாக வுரைத்தருளுதல்; to help a devotee to compose a sacred poem, by uttering the apt beginning word, as God Almighty in His invisible form often does. "அடைய லார்புரம் நீறெ ழத்திரு நகைசெய் தன்றொரு மூவரைப் படியின் மேலடி மைக்கொ ளும்பத பங்க யங்கள்ப ணிந்துநின் றடிக ளேயுன தடியர் சீரடி யேனு ரைத்திட அடியெடுத் திடர்கெ டத்தரு வாயெ னத்திரு வருளை எண்ணியி றைஞ்சினார்." "அலைபு னற்பகி ரதிந திச்சடை யாட வாடர வாடநின் றிலகு மன்றினி லாடு வார்திரு வருளி

அடியெதுகைத்தொடை	அடியெதுகைத்தொடை aḍiyedugaiddoḍai, பெ. (n.) "இரண்டாம் வழுவா எழுத்தொன்றின் எதுகை" (யா. கா. 16);. "துகடீர் பெருஞ்செல்வந் தோன்றியக்காற் றொட்டுப் பகடு நடந்தகூழ் பல்லாரோ டுண்க அகடுற யார்மாட்டு நில்லாது செல்வம் சகடக்கால் போல வரும்" [அடி + எதுகை + தொடை.]
அடியெழுத்து	அடியெழுத்து aḍiyeḻuttu, பெ. (n.) 'பன்னிருயிரும் பதினெண் மெய்யுமாகிய முதலெழுத்து' (பேரகத் 8, உரை);. [அடி + எழுத்து.]
அடியேந்திரம்	அடியேந்திரம் aḍiyēndiram, பெ. (n.) அடியந்திரம் பார்க்க;see adi-yandiram.
அடியேபிடித்து	அடியேபிடித்து aḍiyēpiḍittu, கு.வி.எ. (adv.) தொடக்கத்திலிருந்து (ஆதியிலிருந்து);; from the beginning.
அடியேம்	அடியேம் aḍiyēm, பெ. (n.) 'உம் அடியாராகிய யாம்' என்னும் பொருளில் வரும் வணக்க மொழி, 'அடியேன்' என்பதன் பன்மை; a humble term of respect meaning, "We, your claves, your humble servants', pl. of adiyén. "தொழுமடியேம் வல்வினையின் வேர்தடிந்தாய்" (கந்தபு. யுத்த தேவர்கள். 3);. [அடி + ஏம்.]
அடியேன்	அடியேன் aḍiyēṉ, பெ. (n.) 'உன் அடியானாகிய நான் என்னும் பொருளில் வரும் ஒரு வணக்கமொழி; a modest term of respect meaning, "I, your slave, your humble servant'. "நானும் உனக்குப் பழவடியேன்" (திவ். திருப்பல். 11);. [அடி + ஏன்.]
அடியொட்டி	அடியொட்டி aḍiyoḍḍi, பெ. (n.) 1. தண்டனைக்குத் தப்பியோடும் தீவினையார் காலில் தைக்கும்படி நிலத்தில் நட்டுவைக்கும் இருப்பூசி; iron spikes planted in the ground, in order to pierce the feet of those, who try to run away and escape punishment for their evil deeds. "ஊளைக்கொண் டோடுகின்றா ருள்ளடி யூசி பாய" (சீவக. 2768);. இதன் உரை; 'கூப்பிட்டு ஒடுகின்றவர்கள் அங்ஙன மோடாமைக்கு நட்டு வைத்த அடியொட்டி உள்ளடியிலே பாய்கையினாலே'. 2. பூடு வகை (நெருஞ்சிமுள்);; a kind of thorny shrub. [அடி + ஒட்டி.]

அடியொத்தகாலம்	அடியொத்தகாலம் aḍiyottakālam, பெ. (n.) நிழல் பாதத்தடியில் நிற்கும் நண்பகல்; midday, as being the time when one's shadow is at his feet. 'வளைந்த வாயினையுடைய கூகை அடியொத்த காலத்தே கூப்பிடும்படியாகவும்' (பட்டினப். 268, நச். உரை); -- (கூஷ அடிக்.); அடியொத்த காலம் = நிழல் அடியோடு பொருந்திய காலம் ; என்றது உச்சிக் காலத்தை. [அடி + ஒத்த + காலம்.]
அடியொற்று-தல்	அடியொற்று-தல் aḍiyoṟṟudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பின்பற்றுதல்; to follow. 'அதை அடியொற்றி யாயிற்று, இவர் இப்படி அருளிச் செய்தது' (திருவாய். நூற். 1, வியா.);. இயேசுவின் மாணவர் பன்னிருவருட் பதினொருவர் அவரை அடியொற்றிச் சென்றனர். மறைமலையடிகளின் சாகுந்தல நாடகம் எல்லா வகையிலும் மூலத்தை அடியொற்றியது. 2. புறப்படுதல்; to start, to step out. 'பரமபதத்தினின்றும் அடியொற்றினான், திருமலையளவும் பயணமுண்டாயிருந்தது' (திவ். அமலனாதி. 3, வியா.);. ம. அடியிருத்துக ; தெ. அடுகுபெட்டு. [அடி + ஒற்று.]
அடியோட்டி	அடியோட்டி aḍiyōḍḍi, பெ. (n.) 1. ஆனை நெருஞ்சில் போன்றவடிவுங் கூருமமைந்து, தன் மேல் நடப்பாரின் பாதங்களைக் கிழிக்கவல்ல இருப்பு முள் (வின்.);; caltrops, a spiked iron ball kept on the ground meant for piercing the feet of men who tread on it. 2. நெருஞ்சில்; a thorny shrub, Tribulus terrestris (சா.அக.);. [அடி+ ஒட்டி - அடியொட்டி → அடியோட்டி.] அடியொட்டி பார்க்க;see adi-y-otti.
அடியோடு	அடியோடு aḍiyōḍu, கு.வி.எ. (adv.) வேருடன், முழுதும்; radically, completely, utterly. "அறஞ்செயா தடியோ டிறந்து" (திருப்பு. 57);. [அடி + ஒடு.]
அடியோர்	அடியோர் aḍiyōr, பெ. (n.) பிறர்க்குக் குற்றேவல் செய்வோர்; menial servants. "அடியோர் பாங்கினும்" (தொல். பொருள். அகத். 23);.
அடியோன்	அடியோன் aḍiyōṉ, பெ. (n.) 1. குற்றேவலன், வீட்டு வேலைக்காரன்; menial, household servant. 2. அடிமை; slave.
அடிலவோடாகம்	அடிலவோடாகம் aḍilavōḍākam, பெ. (n.) ஒரு செடி. இதன் இலைகளும் வேரும் சாறு பிழிந்து, மந்தார ஈளை (மந்தாரகாசம்);, கோழை (கபம்); என்னும் நோய்கட்கு மருந்தென்று, மலையாள நாட்டில் வழங்குகிறார்களாம் (சங்.அக.);. – மலையாளத்தில் விளையுமொரு செடி; a plant found in Malabār, Justicia bivalvis ? (சா.அக.);.
அடிவட்டம்	அடிவட்டம் aḍivaḍḍam, பெ. (n.) 1. பாத அளவு; measure of foot. "அடிவட்டத் தாலளப்ப" (திவ். இயற். 3 ;13);. 2. இசைக்குழலின் (நாதசுரத்தின்); அடிப்பூண் (பரத. ஒழிபி. 6);; large end of the Indian clarionet.

அடிவண்டல்	அடிவண்டல் aḍivaṇḍal, பெ. (n.) எண்ணெய் முதலியவற்றைக் காய்ச்சும்போது, அடியில் தங்கி நிற்கும் கசடு; the sediment deposited at the bottom of a vessel while boiling, in the preparation of a decoction, medicated oil, etc. (சா.அக.);. அடிவண்டல் aṭivaṇṭal, பெ. (n.) குடும்பத்தின் கடைசிக் குழந்தை, கடைக்குட்டி; the last child in a family. [அடி+வண்டல்]
அடிவயிற்றிசிவு	அடிவயிற்றிசிவு aḍivayiṟṟisivu, பெ. (n.) மல மூத்திரங்களை யடக்குவதனாலும், மந்தத்தையுண்டாக்கும் பல பண்டங்களையுண்பதனாலும், வளி (வாயு); அடிவயிற்றில் தங்கி, அதனால் நரம்பு சுருங்கி, மல மூத்திரம் வராதபடி மேலே யிழுத்துப் பிடித்து, வலியையுண்டாக்கும் ஓர் ஊதை (வாத); நோய்; a spasm of the abdomen resulting in obstruction to the free movement of faeces and urine and causing pain (சா.அக.);. [அடி + வயிறு + இசிவு.]
அடிவயிற்றிறுக்கம்	அடிவயிற்றிறுக்கம் aḍivayiṟṟiṟukkam, பெ. (n.) தாழ்வான இருக்கையில் அமர்தல், இறுக்கமான வுடைகளை யணிதல் முதலிய காரணங்களால், அடிவயிறு அடிக்கடி அழுந்தி, அதனால் நேரும் நிலைமை; abdominal compression, a condition brought about by the compression of bowels due to habitual sitting on a low seat and use of tight dress (சா.அக.);. [அடி + வயிறு + இறுக்கம்.]
அடிவயிற்றுக்கட்டு	அடிவயிற்றுக்கட்டு aḍivayiṟṟukkaḍḍu, பெ. (n.) பிள்ளைபெற்ற பெண்கட்கு, மார்பிலிருந்து அடிவயிறு வரையும், கருப்பை யழுந்தும்படி துணியால் இறுகச் சுற்றிக் கட்டும் கட்டு; abdominal bandage, a tight bandage worn by women immediately after delivery round the abdominal region in order to exert pressure on the womb (சா.அக.);. [அடி + வயிறு + கட்டு.]
அடிவயிற்றுக்கருப்பம்	அடிவயிற்றுக்கருப்பம் aḍivayiṟṟukkaruppam, பெ. (n.) பெண்களின் கீழ்வயிற்றிற் கருத் தங்கிப் புடைத்துக் காட்டும் ஒருவகைச் சூல்; abdominal pregnancy, lodgment of ovum in a woman, in the abdominal cavity (சா.அக.);. [அடி + வயிறு + கருப்பம்.]
அடிவயிற்றுக்கழலை	அடிவயிற்றுக்கழலை aḍivayiṟṟukkaḻalai, பெ. (n.) ஆவிற்கு (பசுவிற்கு); அடிவயிற்றில் காணுமொரு கட்டி; abdominal tumour, a peritonitic disease attacking cows (சா.அக.);. [அடி + வயிறு + கழலை.]

அடிவயிற்றுக்கோளாறு	அடிவயிற்றுக்கோளாறு aḍivayiṟṟukāḷāṟu, பெ. (n.) அடிவயிற்றி லேற்படும் குழப்பம்; disorder of the abdominal organs (சா.அக.);. [அடி + வயிறு + கோளாறு.]
அடிவயிற்றுட்சவ்வு	அடிவயிற்றுட்சவ்வு aḍivayiṟṟuḍcavvu, பெ. (n.) கீழ்வயிற்றின் உட்புறச் சவ்வு; peritoneum, a membrane investing the internal surface of the abdomen (சா.அக.);. [அடி + வயிறு + உள் + சவ்வு.]
அடிவயிற்றுப்புரட்டல்	அடிவயிற்றுப்புரட்டல் aḍivayiṟṟuppuraḍḍal, பெ. (n.) நீர்க்கொம்பன் (வாந்திபேதி);, பித்தக் கோளாறு, நஞ்சு முதலியவற்றால் வயிற்றில் ஏற்படும் புரட்டல; turning of bowels in cholera, bilious disorders, poisonous affections, etc. (சா.அக.);. [அடி + வயிறு + புரட்டல்.]
அடிவயிற்றுப்பொருமல்	அடிவயிற்றுப்பொருமல் aḍivayiṟṟupporumal, பெ. (n.) 1. செரியாமையால் வயிற்றின் கீழ்ப் பாகத்திலேற்படும் உப்பசம்; distension of the abdomen due to the presence of gas in the intestines, flatus. 2. அடிவயிற்றுச் சவ்வின் அழற்சியாலேற்படும் வீக்கம்; distension of the abdomen, due to the presence of gas or air in the peritoneal cavity, as in peritonitis, Peritoneal tympanites (சா.அக);. [அடி + வயிறு + பொருமல்.]
அடிவயிற்றுவலி	அடிவயிற்றுவலி aḍivayiṟṟuvali, பெ. (n.) 1. கீழ்வயிற்றிற் காணும் வலி; abdominal pain in general. 2. பெருங்குடலிற் காணும் வலி; colic. 3. பித்தக் கோளாற்றினாலேற்படும் வலி; bilious colic. 4. குடலிற் காணும் ஒரு கொடிய வலி; intestinal colic. 5. மாதவிடாய்க் கோளாற்றினாற் பெண்கட்கு அடிவயிற்றிற் காணும் ஒரு கொடிய வலி; menstrual colic (சா.அக.);. [அடி + வயிறு + வலி.]
அடிவயிறு	அடிவயிறு aḍivayiṟu, பெ. (n.) கீழ்வயிறு; lower part of the abdomen.
அடிவரலாறு	அடிவரலாறு aḍivaralāṟu, பெ. (n.) 1. கரணியம் (காரணம்);; cause, source. 2. பழைய வரலாறு; old history. 3. கொடியவழி; lineage, ancestry (W.);.
அடிவரவு	அடிவரவு aḍivaravu, பெ. (n.) பாடல்களின் முதற்குறிப்பு; mnemonic of initial syllables or initial words of stanzas in a poem.

அடிவருடி	அடிவருடி aḍivaruḍi, பெ. (n.) 1. கால் பிடிப் பவ-ன்-ள்-ர்; massager. 2. தான் எண்ணியது எய்தப் பிறரைப் போற்றுபவர்; booticker.
அடிவருடு-தல்	அடிவருடு-தல் aḍivaruḍudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கால்பிடித்தல், உளைச்சல் சோம்பல் முதலியன தீரப் பாதங்களைப் பிடித்துப் பிசைதல்; to massage the feet to stimulate them to action or relieve pain.
அடிவரை	அடிவரை aḍivarai, பெ. (n.) 1. மலையடிவாரம், தாழ்வரை; foot of a mountain. 'அடிவரையிலே சிங்கம் பாய்ந்தாற்போல்' (கலித். 86, உரை);. 2. செய்யுளின் அடிவரம்பு; limit to the length of a poetic line or to that of a stanza or poem. "அடிவரை யில்லன ஆறெனெ மொழிப" (தொல். பொருள். செய்.162);.
அடிவரையறை	அடிவரையறை aḍivaraiyaṟai, பெ. (n.) 1. செய்யுளின் அடிவரம்பீடு; regulation regarding the number of lines in different kinds of stanzas or poems. 'அடிவரையறை யின்மையும் அளவிய லென்பதும்' (தொல். பொருள். செய்.164, பேரா. உரை);. 2. பாட்டின் முதற்குறிப்பு வரிசை (மீனாட்சிசுந். சரித். 1, பக். 10);; index of initial syllables of the stanzas in a poem. [அடி + வரை + அறை.]
அடிவளையம்	அடிவளையம் aḍivaḷaiyam, பெ. (n.) அண்டி வாயிலுக்குள் அமைந்திருக்கும் மூவகை வளையங்களுள் அடிப்பாகத்திலுள்ளது; one of the three rings of sphincter muscles at the anus, which is located internally, sphincter ani internal சா.அக.).
அடிவாரச்செயல்	அடிவாரச்செயல் aḍivāracceyal, பெ. (n.) மண்டையோட்டின் மூலத்துளைக்கு முன்பாகவுள்ள ஒருவகை யெலும்பு; a strong quadrilateral plate of occipital bone in front of the foramen magnum, basilar process (சா.அக.);.
அடிவாரம்	அடிவாரம் aḍivāram, பெ. (n.) மலையினடி; foot of a hill. "பிடியுமடிவாரஞ் சேர்கயிலை" (தேவா. 1.68 ; 5);. ம. அடிவாரம் ; க., பட. அடிவார ; தெ. அடி வாரமு.
அடிவானம்	அடிவானம் aḍivāṉam, பெ. (n.) 1. கீழ்வானம்; horizon. 2. அடிப்படை (அஸ்திவாரம்);; foundation, groundwork. ம. அடிவானம் [2. அடிவாணம் → அடிவானம்.]
அடிவிடு-தல்	அடிவிடு-தல் aḍiviḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) அடிவிரி-தல் பார்க்க;see adi.viri.
அடிவிரி-தல்	அடிவிரி-தல் aḍiviridal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பாதம் வெடித்தல்; to become cracked, as the skin of the feet. 2. சமையற் கலத்தில் அடி கீறிப்போதல் அல்லது வெடித்தல்; to crack at the bottom, as a cooking vessel.
அடிவின்(ளு)-தல்	அடிவின்(ளு)-தல் aḍiviṉḷudal, 16 செ.கு.வி. (v.i.) அடிவிரி-தல் பார்க்க;see adi-viri-.

அடிவிளக்கு-தல்	அடிவிளக்கு-தல் aḍiviḷakkudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) இறையடியார், ஆசிரியர், துறவியர் முதலிய கண்ணியமுள்ள விருந்தினரின் பாதங்களைக் கழுவிச் சிறப்புச் செய்தல்; to wash the feet of an honoured guest. "திருந்தடி விளக்கிச் சிறப்புச் செய்தபின்" (மணிமே. 24 ; 96);.
அடிவினை	அடிவினை 1 aḍiviṉai, பெ. (n.) ஆடையொலிக்கை; washing of clothes. "அடி வினைக் கம்மியர் வெடிபட வடுக்கிய" (பெருங். இலாவாண. 4;183);. [அடுதல் = கொல்லுதல், வருத்துதல். அடித்தல் = புடைத்தல், வருத்துதல், கொல்லுதல். அடு → அடி.] ஆடடித்தல், கோழியடித்தல், முயலடித்தல், புலியடித்தல், பேயடித்தல் முதலிய வழக்குகள் கொலைத்தொழிலைக் குறித்தலையும், இந்தியில் 'மார்னா' என்னும் சொல் அடித்தல் என்றும் கொல்லுதல் என்றும் பொருள்படுதலையும் நோக்குக. அடிவினை 2 aḍiviṉai, பெ. (n.) 1. கேடான சூழ்வினை; scheming, undermining, stratagem. அவனுக்கு அடிவினை வைக்கிறான் (உ.வ.);. 2. மாறாட்டம்; perversity 3. கறுவு (இராட்.);; extreme malice (R.);.
அடிவீக்கம்	அடிவீக்கம் aḍivīkkam, பெ. (n.) 1. உள்வீக்கம்; internal swelling. 2. ஆழ்ந்த அல்லது அடிகனத்த வீக்கம்; a deep-seated swelling, as in carbuncle (சா.அக.);.
அடிவீழ்-தல்	அடிவீழ்-தல் aḍivīḻtal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) தண்டனிடுதல், காலில் விழுந்து கும்பிடுதல்; to fall at another's feet, as in worship or paying homage. "அடிகண் முன்னர் யானடி வீழ்ந்தேன்" (சிலப். 13; 87);. க. அடிபீழ்
அடிவீழ்ச்சி	அடிவீழ்ச்சி aḍivīḻcci, பெ. (n.) வணக்கம்; prostration, homage. "தத்தையடி வீழ்ச்சி'" (சீவக. 2587);.
அடிவெண்குருத்து	அடிவெண்குருத்து aḍiveṇkuruttu, பெ. (n.) தென்னை, பனை, வாழை முதலியவற்றின் அடியிளங் குருத்து; the tender white shoots of the palm and plantain trees.
அடிவெயிற்காய்-தல்	அடிவெயிற்காய்-தல் aḍiveyiṟkāytal, 2. செ.கு.வி. (v.i.) அடையுங்கால மஞ்சள் வெயிலிற் காய்தல்; to expose oneself to the rays of the setting sun (சா,அக.);. [அடி + வெயில் + காய்.]

அடிவை-த்தல்	அடிவை-த்தல் aḍivaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. காலடி வைத்தல்; to place one's foot. 2. குழந்தை அடியெடுத்து வைத்து நடக்கப் பழகுதல்; to learn to walk, as a child. 3. தொடங்குதல்; to begin. 4. ஒரு வினை முயற்சியை மேற்கொள்ளுதல்; to enter into an afair. 5. பிறர் கருமத்தில் தலையிடுதல்; to meddle in another's affair. No Text. —, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.); உள்நோக்கமாக ஒன்றைக் கொள்ளுதல்; to harbour an unrevealed intent or purpose in one's mind. அவன் எதையோ அடிவைத்துக்கொண்டு பேசுகிறான் (உ.வ.);.
அடிவைக்கும் ஆலாத்து	அடிவைக்கும் ஆலாத்து aḍivaikkumālāttu, பெ. (n.) கப்பலில் பணியாளர் நின்று வேலை செய்ய உதவும் பெருங்கயிறு; cable that serves as a foot rest for workers in a ship.
அடு-த்தல்	அடு-த்தல் 1 aḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i) 1. அண்மையிலிருத்தல்; to be adjacent, next, near. "அடுத்தநாட் டரசியல் புடைய" (கம்பரா. யுத்த. வீடணன், 79);. 2. தகுந்ததாதல்; to be fit, becoming, deserving. இப்படிச் செய்திருக்கிறாயே! இஃது உனக்கு அடுக்குமா? (உ.வ.);. 3. நிகழ்தல்; to happen, occur. "ஆவி நைந்திற வடுத்ததென்?" (கம்பரா. அயோத் நகர்நீங்கு. 13);. 4. கூத்தாடுதல் (பிங்.);; to dance. —, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.); 1. கிட்டுதல்; to approach, approximate to, come in contact with. "மயிலன்னா ளடுத்து வயமா ருதியை" (பாரத. மணிமா. 3);. 2. புகலடைதல்; to take refuge. "கற்பகசுந்தனையடுத் துய்வாம்" (சூத. முத். 1);. 3. அடைதல்; to reach, arrive at. தலைநகர் அடுத்தோம் (உ.வ.);. 4. சார்தல், சேர்தல்; to join.

"முனிவர் யாரு மடுத்திடு ... ணெய்தி" (கந்தபு ... ததீசியுத்தரப் ...

அடு-தல்	அடு-தல் aḍudal, 17 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சுடுதல், வாட்டுதல், வறுத்தல், பொரித்தல்; to roast, fry. 2. காய்ச்சுதல்; to boil. "அட்டாலும் பால்சுவையிற் குன்றாது" (மூதுரை, 4);. 3. சமைத்தல்; to cook, dress, as food. "அமுதமடு மடைப்பள்ளி" (கல்லா. 14);. 4. உருக்குதல்; to melt. "அட்டொளி யரத்த வாய்க் கணிகை" (சீவக. 98);. 5. கொல்லுதல்; to kill. "அடுநையாயினும்" (புறநா. 36;1);. 6. பொருதல்; to fight, wage war. "அடுவாரடலுளோர்" (சேதுபு. தனுக்கோ. 34);. 7. வெல்லுதல்; to conquer, subdue, as the senses, passions. "ஐம்பொறியு மட்டுயர்ந்தார்" (சீவக.1468);. 8. வருத்துதல்; to trouble, afflict. "கழிபசி நோயடக் கவலும் பூதரும்" (கந்தபு. மகேந் சூரன்அமைச். 59);. 9. அழித்தல்
அடுக்கடுக்காய்	அடுக்கடுக்காய் aḍukkaḍukkāy, கு.வி.எ. (adv.) கட்டுக்கட்டாய், கோப்புக்கோப்பாய், வரிசை வரிசையாய், தொகுதி தொகுதியாய், படை படையாய்; in piles, in tiers. பெட்டிக்குள் அடுக்கடுக்காய் உடுப்புகளை வைத்திருக்கிறான் (உ.வ.);. "அண்டமவை யடுக்கடுக்கா யந்தரத்தி னிறுத்தும்" (தாயு. மண்டல. 1);. [அடுக்கு + அடுக்கு + ஆய்.]
அடுக்கடுக்காய் வாட்டு-தல்	அடுக்கடுக்காய் வாட்டு-தல் aḍukkaḍukkāyvāḍḍudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) கொத்துக் கொத்தாய் நெருப்பிலிட்டுச் சுடுதல்; to roast batch by batch. [அடுக்கு + அடுக்கு + ஆய் + வாட்டு.]
அடுக்கணி	அடுக்கணி aḍukkaṇi, பெ. (n.) "அடுக்கணி யொருபொருட் கடுக்கிய திரிசொல் அடுக்கி வைப்ப தடுக்கணி யெனப்படும்." (இ-ள்.); சிறப்புக் காட்டவும், அன்பு துயர் களிப்பிவற்றை மிக்கெனத் தோற்றவும், ஒரு பொருளைத் தரும் பல திரிசொல் லடுக்கி வைப்ப தடுக்கணி யெனப்படும். (வ-று.);; "இகழ்ந்தொ ளித்தானோ வென்னை யிகழ்ந்தகன் றானோ கொடிய நெஞ்சான்", "என்னுயிர் காத்துப் புரந்தாண்ட வென்னிறைவன் தன்னுயிர் பட்டிறந்து சாய்ந்தொழிந்தான் - பின்னுயிராய் மீண்டென்னைக் காத்தோம்ப மேவிப் புரந்தளிப்ப யாண்டையும் யார்யா ரெனக்கு" என்பன விவற்றுட் டுயரின் மிகுதியைக் காட்டப் பல திரிசொல் சிறப்பி லடுக்கி வந்தவாறு காண்க (தொன். வி. 317, நூற்பாவும் உரையும்);. [அடுக்கு + அணி.]

அடுக்கம்	அடுக்கம் aḍukkam, பெ. (n.) 1. அடுக்கு; pile, tier. 2. ஒன்றன்மேலொன்றாய் அடுக்கிச் செய்யப்பட்ட வீடு; a tier of houses. "விஞ்சு மேனில வடுக்கமும்" (கந்தபு. மகேந். நகர்புகு. 82);. 3. பன்மலை வரிசை; a complex mountain range. "பஃறுளி யாற்றுடன் பன்மலை யடுக்கத்துக் குமரிக் கோடும்" (சிலப். 11;19);. 4. அரைமலை; middle of a mountain slope. "ஆடுமழை யணங்குசா லடுக்கம் பொழியுநும்" (புறநா. 151 ; 10 - 11);. 5. "கறி வள ரடுக்கத்து மலர்ந்த காந்தள்" (புறநா. 168;2);. 6. பக்கமலை; lesser mountain adjacent to a greater one. "மந்தியு மறியா மரன்பயி லடுக்கத்து" (திருமுருகு 4;2);. 7. மரஞ்செறிந்த சோலை; thick grove. குரங்கமை யுடுத்த மரம்பயி லடுக்கத்து" (சிலப். 10 ; 157);. 8. மலைப் பக்கம்; hillside. 9. பாறை; ledge of rock, stratum of stone. "மால்வரை யடுக்கத்து" (கலித். 44 ; 2);. 10. படுக்கை
அடுக்கல்	அடுக்கல் aḍukkal, பெ. (n.) 1. ஒன்றன்மேலொன்றாக வைத்தல்; to pile up one on top of another. "திங்கண்மூன் றடுக்கிய திருமுக் குடைக்கீழ்" (சிலப். 11;1);. 2. அடுக்கு; series. "ஆர வடுக்கல்பொன் னாக மிலங்க" (கந்தபு. மகேந். அவை புகு. 35);. 3. குவியல்; heap, collection. "மீனத் தடுக்கன் முழுவது நோக்கி" (கந்தபு. அசுர. தேவரையேவல். 8);. 4. படைபடையாய் அமைந்த மலை; mountain as stratified. "அடுக்கன் மீமிசை யருப்பம் பேணாது" (மலைபடு. 19);. [அடு → அடுக்கு + அல் (தொ.பெ. ஈறு);.]
அடுக்கலரி	அடுக்கலரி aḍukkalari, பெ. (n.) இரட்டையலரி; double-flowered oleander. [அடு → அடுக்கு + அலரி. அலர் → அலரி.]
அடுக்கலிடு-தல்	அடுக்கலிடு-தல் aḍukkaliḍudal, 17 செ.குன்றாவி. (v.t.) உமியை முற்றும் போக்க, நெல் முதலியவற்றை இரண்டாம்முறை குற்றுதல்; to pound grains like paddy a second time to remove all husks (W.);. [அடு → அடுக்கு + அல் (தொ. பெ. ஈறு); - அடுக்கல். அடுக்கல் + இடு.]

அடுக்கவரை	அடுக்கவரை aḍukkavarai, பெ. (n.) அவரை பார்க்க;see avarai. [அடுக்கு + அவரை.]
அடுக்களை	அடுக்களை aḍukkaḷai, பெ. (n.) 1. அடுப்பு; oven. 2. சமையலறை; kitchen, cook-house. "வகையமை யடுக்களைபோல்" (மணிமே. 29;61);. 'அடுக்களைப் பூனைபோல் இடுக்கிலே ஒளிக்கிறது', 'அடுக்களைப் பெண்ணுக்கு அழகு வேண்டுமா?', 'அடுக்களைக் கிணற்றிலே அமுதம் எழுந்தாற்போல்' (பழ.);. ம. அடுக்கள; க. அடுகள; தெ. அடசால; து. அட்கல. [அடு + களம் – அடுக்களம் → அடுக்களை. களம் → களை. களம் = இடம்.]
அடுக்களை குருக்கள்	அடுக்களை குருக்கள் aḍuggaḷaiguruggaḷ, பெ. (n,) நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டிப் பெண்டிர்க்குரிய குரு (செட்.நா.);; spiritual guru of the women of the Nåttukkottai Chetti caste.
அடுக்களை காணுதல்	அடுக்களை காணுதல் aḍukkaḷaikāṇudal, பெ. (n.) மருமகளின் தாய் அவளை வந்து காணும்போது செய்யும் சடங்கு (நாஞ்.);; a ceremony performed by the girl's mother when she visits her daughter in her house (Näfi.);.
அடுக்களைப்புறம்	அடுக்களைப்புறம் aḍukkaḷaippuṟam, பெ. (n.) கோயில் மடைப்பள்ளிச் செலவிற்காக விடப்படும் மானியம் (M.E.R. 574 of 1926);; endowment for the kitchen expenses of a temple. ம. அடுக்களப்புறம் [அடுக்களை + புறம்.]
அடுக்காலாத்தி	அடுக்காலாத்தி aḍukkālātti, பெ. (n.) அடுக்குத்தீபம் பார்க்க;see adukku-t-tībam. [அடுக்கு + ஆலாத்தி.]
அடுக்காழி	அடுக்காழி aḍukkāḻi, பெ. (n.) மணிக்கல் பதிக்கப்பட்ட மோதிரம்; finger ring set with gems. 'இரத்தினக் கற்கள் பதிக்கப்பெற்ற மோதிரம் அடுக்காழி என்று சொல்லப்படும்' (சி. செ. பக். 100, பத்தி 7);. [அடுக்கு + ஆழி.]
அடுக்கானகன்னி	அடுக்கானகன்னி aḍuggāṉagaṉṉi, பெ. (n.) 1. அழகும் குணமும் நிறைந்தவள் (வின்.);; perfect woman. 2. பவளப்புற்றுச் செய்ந்நஞ்சு (பாடாணம்); (மூ.அ.);; an arsenic preparation. [அடுக்கு + ஆன + கன்னி.]

அடுக்கியல்	அடுக்கியல் aḍukkiyal, பெ. (n.) [அடுக்கு + இயல்.]
அடுக்கிளநீர்	அடுக்கிளநீர் aḍukkiḷanīr, பெ. (n.) ஆயிரங் காய்ச்சித் தேங்காயின் நீர்; water inside the kernel of a particular variety of coconut palm, which bears fruits abundantly. [அடுக்கு + இளநீர்.]
அடுக்கிறை	அடுக்கிறை aḍukkiṟai, பெ. (n.) வெண்டாமரை, white lotus, Nelumbium speciosum (alba); (சா.அக.);.
அடுக்கு-தல்	அடுக்கு-தல் aḍukkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t) 1. கலங்கள்போல் ஒன்றன்மே லொன்றாக வைத்தல்; to pile up one on top of another. "திங்கண்மூன் றடுக்கிய திருமுக் குடைக்கீழ்" (சிலப்.11;1);. 'அடுக்குகிற அருமை உடைக்கிற நாய்க்குத் தெரியுமா?' (பழ.);. 2. வரிசைப்பட வைத்தல்; to arrange in a series, row, or order. பொத்தகங்களை யெல்லாம் வரிசையாக அடுக்கிவை (உ.வ.);. 3. பணத்தை மேன் மேலும் பெருக்குதல்; to accumulate money or wealth. "அடுக்கிய கோடி பெறினும்" (குறள், 954);. 4. சொற்களை மேன்மேலும் தொடுத்தல்; to go on speaking or adding words. சொல்லச் சொல்ல கேட்காமல் அடுக்கிக்கொண்டே போகிறாள் (உ.வ.);. ம. அடுக்கு; க. அடுகு; துட. ஒட்த். [அடு → அடுக்கு.]

அடுக்கு	அடுக்கு aḍukku, பெ. (n.) 1. ஒன்றன்மேலொன்றாக அடுக்கியது; pile, tier. "அண்டகோ டியையெலாங் கருப்பவறை போலவு மடுக்கடுக்காக வமைத்து" (தாயு. தேசோ. 7);. 2. வரிசை; series, row. கொலுப்பொம்மை யடுக்கு நன்றாயிருக்கிறது (உ.வ.);. 3. அடுக்குக் கலம்; set of vessels which fit one within another. என் பெண்ணுக்குச் சீர்வரிசையாகப் பித்தளை பதினோரடுக்கு வைத்தேன் (உ.வ.);. 4. அடுக்குத் தொடர்; repetition of words. "தழுவு தொடரடுக் கெனவீ ரேழே" (நன். 152);. 5. கோப்பு; file. இக்கடிதத்தை அடுக்கிலே வை (உ.வ.);. 6. செழிப்பு; prosperity. அவள் அடுக்காய் வாழ்கிறாள் (உ.வ.);. 7. நூலடுக்கு; four threads of yarn, a term used by weavers (W.);. [அடு → அடுக்கு.]
அடுக்குக்குலை-தல்	அடுக்குக்குலை-தல் aḍukkukkulaidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வரிசை கலைதல்; to get into disorder, as a row or pile of things (W.);. 2. நிலை கெடுதல்; to become deranged, as one's business or circumstances. 3. கற்பிழத்தல்; to lose one's chastity, as a woman. [அடுக்கு + குலை.]
அடுக்குச்சட்டி	அடுக்குச்சட்டி aḍukkuccaḍḍi, பெ. (n.) அடுக்குக் கலம்; tier of pots of a particular size and shape; set of such vessels which fit one within another. [அடுக்கு + சட்டி.]
அடுக்குச்சாத்து-தல்	அடுக்குச்சாத்து-தல் aḍukkuccāddudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) தெய்வத் திருமேனிக்குக் கொய்து ஆடையணிதல் (கோயிலொ. 38);; to adornam idol with a cloth gathered if, folds. [அடுக்கு + சாத்து.]
அடுக்குச் செம்பரத்தை	அடுக்குச் செம்பரத்தை aḍukkuccembarattai, பெ. (n.) அடுக்காக இதழுள்ள இரட்டைச் செம்பரத்தைப் பூ; double shoe-flower (சா.அக.);. இது பின்வருமாறு மூவகைப்படும்; double lesh-coloured shoe-flower or scarlet shoe-flower, Hibiscus rosa-sinensis (carnea-plena);. double bluff-coloured shoe-flower, Hibiscus sinensis (flava-plena);. double white-coloured shoe-flower, Hibiscus mutabilis (alba rubescens);. [அடுக்கு + செம்பு + அரத்தை.]

அடுக்குச் செவ்வரத்தை	அடுக்குச் செவ்வரத்தை aḍukkuccevvarattai, பெ. (n.) அடுக்குச் செம்பரத்தை பார்க்க;see adukku-c-cembarattai. [அடுக்கு + செவ் (செம்); + அரத்தை.]
அடுக்குத்தீபம்	அடுக்குத்தீபம் aḍukkuttīpam, பெ. (n.) ஒன்றன்மேலொன்றான வட்ட வரிசைகளாக அமைக்கப்பட்ட கோயில் விளக்குவகை; tier of lamps in circular rows, used in temple worship. [P] [அடுக்கு + தீவம். த. தீ → தீவு → தீவம் → Skt. dipa → த. தீபம்.]
அடுக்குத்தும்பை	அடுக்குத்தும்பை aḍukkuttumbai, பெ. (n.) காசித்தும்பை (மலை.);; a species of double balsam, Banares tumbai, Leucas linifolia (சா.அக.);. [அடுக்கு + தும்பை.]
அடுக்குத்தொடர்	அடுக்குத்தொடர் aḍukkuttoḍar, பெ. (n.) உடன்பாடு, உணர்ச்சி, வற்புறை அல்லது தேற்றம், விரைவு, பல்கால் நிகழ்ச்சி, இசை நிறை முதலியனபற்றி, ஒரு சொல் இருமுறை முதல் நான்குமுறை வரை அடுக்கி வருவது; repetition of a word twice to four times in token of having followed what is said or to indicate one's agreement, or emotion, or for emphasis or suggestive of swiftness or repetition of action, or as an expletive used to fill a gap in metre. "அசைநிலை பொருணிலை இசைநிறைக் கொருசொல் இரண்டு மூன்றுநான் கெல்லைமுறை யடுக்கும்" (நன். 396);. எ-டு: 1. அசைநிலை நல்லது நல்லது, மதி மதி, அடியேன் அடியேன். 2. பொருணிலை வருக வருக, வாழ்க வாழ்க - மகிழ்ச்சி. அடி அடி, கொல் கொல் - சினம், பகை, வெறுப்பு. பாம்பு பாம்பு, தீத்தீத்தீ--அச்சம். ஐயையோ (ஐயோ ஐயோ);, செத்தேன் செத்தேன்--துன்பம். அடாடா (அடா அடா);, கெட்டேன் கெட்டேன்--மனவருத்தம். உண்டு உண்டு, வருவான் வருவான்--வற்புறை. வந்தேன் வந்தேன், போ போ போ -- விரைவு. திரும்பத்திரும்ப, போய்ப்போய், மேலும் மேலும்--பல்கால் நிகழ்ச்சி.
அடுக்கு நந்தியாவட்டம்	அடுக்கு நந்தியாவட்டம் aḍukkunandiyāvaḍḍam, பெ. (n.) 1. அடுக்குக் கண்வலிப் பூ; doubleblossomed eye-flower, 1. sh., Tabernaemontana coronaria (L.); (செ.அக.);. 2. இரட்டை நந்தியாவட்டம்; double-blossomed common waxflower; dog bane, Tabernaemontana coronaria (சா. அக.);. [அடுக்கு + Skt. nandyävarta → த. நந்தியா வட்டம்.]

அடுக்குப்பண்ணு-தல்	அடுக்குப்பண்ணு-தல் aḍukkuppaṇṇudal, 5 செ. குன்றாவி, (v.t.) அணியம் (ஆயத்தம்); செய்தல்; to prepare, to make preparation(s);. [அடுக்கு + பண்ணு.]
அடுக்குப் பணியாரம்	அடுக்குப் பணியாரம் aḍukkuppaṇiyāram, பெ. (n.) கோதுமை மாவால் ஏழு அடைகளைத் தட்டி நெய்கூட்டி, ஒன்றன்மேலொன்றாக அடுக்கிச் சுட்டெடுக்கும் பலகாரம். இதற்குப் பூரி எனவும் பெயர்; a kind of cake made of seven thin layers of wheat flour and fried in ghee (சா.அக.);. [அடுக்கு + பணியாரம்.]
அடுக்குப்பருத்தி	அடுக்குப்பருத்தி aḍukkupparutti, பெ. (n.) பெரும்பருத்தி, ஒருவகை யுயர்ந்த பருத்தி (G. Sm. D. I, i, 227);; a superior variety of cotton raised in red loam. [அடுக்கு + பருத்தி.]
அடுக்குப்பற்சுறா	அடுக்குப்பற்சுறா aḍukkuppaṟcuṟā, பெ. (n.) ஒருவகைச் சாம்பல் நிறச் சுறா; grey shark, Carcharias ellioti. [அடுக்கு + பல் + சுறா.]
அடுக்குப்பாத்திரம்	அடுக்குப்பாத்திரம் aḍukkuppāttiram, பெ. (n.) ஒன்றனுள் ஒன்று அடுக்கி அடுக்காகவுள்ள கலங்கள்; a set of vessels or cups placed one inside of another or one upon another. ம. அடுக்குப்பாத்திரம்; க. அடுக்கு பாத்ரெ. [அடுக்கு + Skt. pattra → த. பாத்திரம்.]
அடுக்குப்பார்-த்தல்	அடுக்குப்பார்-த்தல் aḍukkuppārttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தக்க துணை தேடுதல் (இ.வ.);; to look out for suitable help or companion (Loc.);. 2. ஒத்திகை பார்த்தல் (யாழ்ப்.);; to rehearse, as stage players (J.);. [அடுக்கு + பார்.]
அடுக்குப்பாளம்	அடுக்குப்பாளம் aḍukkuppāḷam, பெ. (n.) தெய்வச்சிலைக்குப் பின்புறத்திற் சாத்தும் கொய்த ஆடை; cloth gathered into folds, worn on the back of an idol. [அடுக்கு + பாளம்.]
அடுக்குப்பாற்சொற்றி	அடுக்குப்பாற்சொற்றி aḍukkuppāṟcoṟṟi, பெ. (n.) பாற்சொற்றி யென்னும் செடிவகை; a variety of the plant, Ruellia secunda (W.);. [அடுக்கு + பாற்சொற்றி.]

அடுக்குப்பாறை	அடுக்குப்பாறை aḍukkuppāṟai, பெ. (n.) நிலத்தில் தளவரிசையாகப் பொத்தக ஏடுகள்போல் ஒன்றன்மே லொன்றா யமைந்த பல்வேறு படைக் கற்பாறை; a mound of rock composed of different horizontal strata of rocks, like the leaves of a book (சா.அக.);. [அடுக்கு + பாறை.]
அடுக்குப்பானை	அடுக்குப்பானை aḍukkuppāṉai, பெ.(n.) 1. பல்பொருள்கள் போட்டு வைப்பதற்கு ஒன்றன்மே லொன்றா யடுக்கிய மட்பானைகள்; big earthen pots piled one over another and used as receptacles. 2. சில குலத்தார் கலியாணச் சடங்கிற்கு அடுக்கிவைக்கும் ஏழு கோலப் பானைகள்; tier of seven painted pots used at marriage ceremony among certain Castes. [அடுக்கு + பானை.]
அடுக்குப்பூண்டு	அடுக்குப்பூண்டு aḍukkuppūṇḍu, பெ. (n.) கோபுரப்பூண்டு; a kind of plant (சா.அக.);. [அடுக்கு + பூண்டு.]
அடுக்குமல்லிகை	அடுக்குமல்லிகை aḍuggumalligai, பெ. (n.) பல இதழ் வரிசையுள்ள மல்லிகைவகை (மூ.அ.);; double-flowered jasmine, m. sh., Jasminum sambac.
அடுக்குமாடி	அடுக்குமாடி aḍukkumāḍi, பெ. (n.) பல நிலையுள்ள கட்டடம் அல்லது வீடு; multi-storied building or house. ஏழடுக்குமாடி.
அடுக்குமுள்ளி	அடுக்குமுள்ளி aḍukkumuḷḷi, பெ. (n.) பெரு முள்ளி யென்னும் பூடுவகை (மூ.அ.);; thorn-bush, a variety of prickly night shade, Indian hyssop, Solanum (Genus); (சா.அக.);
அடுக்குமெத்தை	அடுக்குமெத்தை aḍukkumettai, பெ. (n.) தேங்காய் நார், பருத்திப் பஞ்சு, இலவம் பஞ்சு, ஓதிமத் தூவி, நறுமென் மலரிதழ் ஆகியவற்றாலமைந்த மெத்தைகள் முறையே ஒன்றன்மே லொன்றா யமைந்த அஞ்சணைப் படுக்கை; bed with mattresses made of coconut fibre, cotton, silk-cotton, swan's down and soft fragrant flower petals, placed one upon another in the given order. அடுக்குமெத்தை aḍukkumettai, பெ. (n.) அடுக்குமாடி பார்க்க;see adukku-mddi.
அடுக்குவட்டா	அடுக்குவட்டா aḍukkuvaḍḍā, பெ. (n.) சாப்பாடு தூக்கிக்கொண்டு போவதற்குப் பல வட்டக் கிண்ணங்கள் ஒன்றன்மே லொன்றாக அமைந்த தூக்குக் கலம் (இக்.வ.);; tiffin-carrier or meal-carrier consisting of several cups or round vessels placed one upon the other (Mod.);.

அடுக்குவாகை	அடுக்குவாகை aḍukkuvākai, பெ. (n.) பெரு வாகைமரம்; sirissa tree, Albizzia labbak (சா.அக.);.
அடுக்குவாழை	அடுக்குவாழை aḍukkuvāḻai, பெ. (n.) பனை வாழை; a kind of plantain tree (சா.அக.);. ம. அடுக்கன் வாழ
அடுக்குவிருசு	அடுக்குவிருசு aḍukkuvirusu, பெ. (n.) பொரி வாணவகை; (T.C.M. ii, 2, 598);; a kind of rocket.
அடுக்குள்	அடுக்குள் aḍukkuḷ, பெ. (n.) 1. அறைக்குள் அறை; room within a room. 2. சமையலறை; kitchen (Brähm.);. க. அடுகள [அடுக்கு + உள்.]
அடுக்குளமைந்தோன்	அடுக்குளமைந்தோன் aḍukkuḷamaindōṉ, பெ. (n.) ஒருவகைச் செய்ந்நஞ்சு (மிருத பாடாணம்);; a kind of arsenic preparation (சா.அக.);.
அடுக்கூமத்தை	அடுக்கூமத்தை aḍukāmattai, பெ. (n.) காட்டுமத்தை; downy datura, m. sh., Datura metal (சா.அக.);. [அடுக்கு + ஊமத்தை. த. மத்தை → Skt. matta → unmatta → த. ஊமத்தை.]
அடுகலம்	அடுகலம் aḍugalam, பெ. (n.) அடுகலன் பார்க்க;see adukkalan. [அடு + கலம்.]
அடுகலன்	அடுகலன் aḍugalaṉ, பெ. (n.) சமையற்கலம்; vessel for cooking. "அடுகலன் பிறவு மெரி பொனா லிழைத்து" (திருவிளை. திருநகரப். 64);. க. அடுகல [அடு + கலம். கலம் கலன்.]
அடுகளம்	அடுகளம் aḍugaḷam, பெ. (n.) போர்க்களம். battle-field. "அடுகளத்துள்......... வாளமர் வேண்டி" (தில். இயற். 1;81);.
அடுகனலவன்	அடுகனலவன் aḍugaṉalavaṉ, பெ. (n.) அழிப்புத் தொழில் செய்யும் ஊழித்தீ யுருத்திரன்; Rudra, the God of destruction. "அடுகனலவன் கூர்மாண்ட னாடகன்" (கந்தபு. உற்பத். திருக்கல். 94);. [அடு + கனல் + அவன்.]

அடுகிடை	அடுகிடை aḍugiḍai, பெ. (n.) அடுத்துக் கிடத்தல்; lying closely. [அடு + கிடை. கிடை = கிடத்தல்.]
அடுகிடைபடுகிடை	அடுகிடைபடுகிடை aḍugiḍaibaḍugiḍai, பெ. (n.) 1. விரும்பியது பெறுமளவும் ஒருவர் வீட்டின்முன் படுத்துக்கிடக்கை; lying down at a person's house determined not to leave the place till the thing asked for is obtained (W.);. 2. நோய்வாய்ப்பட்டுப் பாயும் படுக்கையுமாய்க் கிடத்தல்; being completely bedridden, as in illness. அவன் ஒரு மாதமாக அடுகிடை படுகிடையாய்க் கிடக்கிறான் (உ.வ.);.
அடுகுவளம்	அடுகுவளம் aḍuguvaḷam, பெ. (n.) 1. அடுக்கி வைக்கப்பட்ட உண்டிப்பெட்டி (ஈடு, 6.1;2);; pile of baskets or vessels containing cakes, sweet meats, etc., one on another. 2. உண்டி; food. 'அடுகுவளம் தடைப்படும் போல் காணும்' (ஈடு, 10.4;3);. [அடுக்கு → அடுகு + வளம் = உண்டிப்பெருக்கம்.]
அடுகுறல்	அடுகுறல் aḍuguṟal, தொ.பெ. (Vbl.n.) கொல்லுதல்; killing. "அடுகுற் றிடுகு லமடற் கதைக டொடுகுற் றனர்" (கந்தபு. யுத்த மூவாயிர. 28);. [அடு → அடுகு + உறல். 'கு' சொல் விரி வீற்றுச் சாரியை.]
அடுகைமனை	அடுகைமனை aḍugaimaṉai, பெ. (n.) மடைப்பள்ளி; kitchen, cook-house. "அங்கிமுதற்றென்றிசை யந்தத் தடுகைமனை" (சிவதகு. சிவஞானதா. 70);. க. அடிகெமனெ [அடு → அடுகை → மனை.]
அடுங்குன்றம்	அடுங்குன்றம் aḍuṅguṉṟam, பெ. (n.) யானை; elephant (சா.அக.);. [அடுதல் = கொல்லுதல். குன்றம் = சிறுமலை. அடுங்குன்றம் = கொல்லுஞ் சிறுமலை போன்றது.]
அடுசில்	அடுசில் aḍusil, பெ. (n.) சோறு; boiled rice. 'அடுசில்நெய் யாகிய ஆவுதி' (பதிற். 21, உரை);. ம. அட்டம்; க. அடிகெ; தெ. அட்டமு; து. அட்யெ ; Skt. attam. [அடு → அடுதல் → அடுசல் → அடுசில்.]
அடுசிலைக்காரம்	அடுசிலைக்காரம் aḍusilaikkāram, பெ. (n.) செந்நாயுருவி (மூ.அ.);; red species of Indian burr, Achyranthus aspera (சா.அக.);.

அடுத்த	அடுத்த aḍutta, கு.பெ.எ. (adj.) 1. ஒட்டியுள்ள, நெருங்கியுள்ள; adjoining, contiguous, neighbouring, next. 'அடுத்த வீட்டுக்காரி பிள்ளை பெற்றாளென்று அம்மிக்குழவி யெடுத்துக் குத்திக்கொண்டாளாம்' (பழ.);. 2. அண்டியுள்ள; support-seeking. ம. அடுத்த; மா. அட்கெ; கூ. அட.
அடுத்தடுத்து	அடுத்தடுத்து aḍuttaḍuttu, கு.வி.எ. (adv.) 1. ஒன்றன்பின் ஒன்றாக; one after another. "அடுத்தடுத்து வன்காய் பலபல காய்ப் பினும்" (நாலடி. 203);. 2. அடிக்கடி; often, ever and anon. "அடுத்தடுத்து வேகமுடைத்தாம்" (நாலடி. 348);. 'அடுத்தடுத்துச் சொன்னால் தொடுத்த காரியம் முடியும்' (பழ.);. ம. அடுத்தடுத்து [அடுத்து + அடுத்து.]
அடுத்தணித்தாக	அடுத்தணித்தாக aḍuttaṇittāka, கு.வி.எ. (adv.) மிக அண்மையில் (ஈடு, 9.8;7);; very near, close by. [அடுத்து + அணித்து + ஆக.]
அடுத்தமுறை	அடுத்தமுறை aḍuttamuṟai, பெ. (n.) 1. மறு தடவை; next time. 2. நெருங்கின உறவு; nearest relationship.
அடுத்தவரைக் கெடு-த்தல்	அடுத்தவரைக் கெடு-த்தல் aḍuttavaraikkeḍuttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) புகலடைந்தவர்க்குத் தீங்கு செய்தல்; to ruin or kill refugees trea-cherously. 'அடுத்தவரைக் கெடுக்கலாமா?' (பழ.);. [அடுத்தவரை + கெடு.]
அடுத்தார்	அடுத்தார் aḍuttār, பெ. (n.) 1. உதவி நாடி வந்தவர்; those who have approached for help. 2. வந்து சேர்ந்தவர்; those who have joined, seeking protection.
அடுத்தாரைக்கொல்லி	அடுத்தாரைக்கொல்லி aḍuttāraikkolli, பெ. (n.) நெருப்பு; fire (சா. அக.);. ஒ.நோ. "சேர்ந்தாரைக் கொல்லி" (குறள், 306);. [அடுத்த + அவரை - அடுத்தவரை → அடுத்தாரை + கொல்லி.]
அடுத்தாரை மயக்கி	அடுத்தாரை மயக்கி aḍuttāraimayakki, பெ. (n.) கஞ்சா. இதன் மறுபெயர்கள் கோரக்கர் மூலி, சித்தருண்ணு மூலி, கற்பத்து ஞானி, யோகம் வளர்க்கு மூலி என்பன; gunjah, Cannabis sativa. It is known by different names such as carl hemp, Korakkan's drug, fimble, gallow grass, giddy plant, Indian hemp, wishing plant, victory (siddhi); plant and so on (சா.அக.);.
அடுத்தாள்	அடுத்தாள் aḍuttāḷ, பெ. (n.) உதவியாள் (இ.வ.);; assistant (Loc.);. [அடுத்த + ஆள்.]

அடுத்தி	அடுத்தி aḍutti, பெ. (n.) முறைகேடான வட்டி (W.G.);; usury. க. அட்; தெ. அடிதி ; து. அடவு. [அடு → அடர் → அடர்த்தி → அடத்தி → அடுத்தி.]
அடுத்து	அடுத்து aḍuttu, கு.வி.எ. (adv.) 1. நெருங்கி, அண்டி; having approached. 'அடுத்து வந்தவர்க்கு ஆதரவு சொல்வோன் குரு' (பழ.);. 2. மறு நிகழ்ச்சியாக; as the next item, next. அடுத்து, பேரா. இராமசாமிக் கவுண்டர் அவர்கள் தொல்காப்பியம் பற்றி ஓர் அரிய ஆய்வுரை நிகழ்த்துவார்கள். 3. மேன்மேல்; again and again, further and further. "அதனை யடுத்தூர்வ தஃதொப்ப தில்" (குறள், 621);.
அடுத்துக் கழுத்தறு-த்தல்	அடுத்துக் கழுத்தறு-த்தல் aḍuttukkaḻuttaṟuttal, 4 செ.குன்றாவி, (v.t.) 1. நம்பிக்கைக் கேடு செய்து கொல்லுதல்; to kill by treachery. 2. நண்பன்போற் பலநாட் பழகிக் கேடு செய்தல்; to do harm insidiously. [அடுத்து + கழுத்து + அறு.]
அடுத்துக்கெடு-த்தல்	அடுத்துக்கெடு-த்தல் aḍuttukkeḍuttal, 4 செ. குன்றாவி, (v.t) நட்புப்போற் சேர்ந்து கேடு செய்தல்; to ruin a person by associating with him, to kill by treachery. 'அடுத்துக் கெடுப்பான் கபடன், தொடுத்துக் கெடுப்பாள் மடந்தை' (பழ.);. [அடுத்து + கெடு.]
அடுத்துமுயல்-தல்	அடுத்துமுயல்-தல் aḍuttumuyaltal, 13 செ.கு.வி. (v.i.) இடைவிடாது முயலுதல்; to make continuous effort. "அடுத்து முயன்றாலும்" (மூதுரை, 5);. 'அடுத்து முயன்றாலும் ஆகும் நாள்தான் ஆகும்' (பழ.);.
அடுத்துவரலுவமை	அடுத்துவரலுவமை aḍuttuvaraluvamai, பெ. (n.) எ-டு; பவளம் போன்றது கோவைப்பழம்; கோவைப்பழம் போன்றது சிவந்த உதடு. "துப்புறழ் தொண்டைச் செவ்வாய்" (சீவக. 107); என்பதில், 'தொண்டை வாய்க்கு அடை துப்பை யொக்கும் தொண்டை போலும் செவ்வாயென இரண்டுவமையும் செவ்வாயை நோக்குதலின், அடுத்துவரலுவமை யன்று' (நச். உரை);. [அடுத்து + வரல் + உவமை.]
அடுத்துவிளக்கு-தல்	அடுத்துவிளக்கு-தல் aḍudduviḷakkudal, 5 செ. குன்றாவி. (v.t) 1. மாழை (உலோக);ப் பற்று வைத்தொட்டுதல்; to solder. 'அடுத்து விளக்கின மொட்டும் பறளையும்' (S.1.1. ii, 96);. 2. அடுத்தாற்போல் விளக்கிச் சொல்லுதல்; to explain subsequently.

அடுத்தூண்	அடுத்தூண் aḍuttūṇ, பெ. (n.) பிழைப்பிற்கு விடப்பட்ட நிலம் (ஈடு. 4.8; 8);; land given for one's livelihood. ம. அடுத்தூண் [அடுத்து + ஊண்.] அடுத்தூண் aṭutturaṇ, பெ. (n.) மாதச் செலவுக்கு வேண்டிய பணம்; money needed for monthly expenses. (தெ.கோ.சா.3:2);. [அடுத்து+ஊண்]
அடுத்தேறு	அடுத்தேறு aḍuttēṟu, பெ. (n.) மிகை; excess. 'அடுத்தேறாக வந்த கரத்தைக் கழித்து' (ஈடு, 3.8; 9);. [அடுத்து + ஏறு.]
அடுநறா	அடுநறா aḍunaṟā, பெ. (n.) காய்ச்சிய சாறாயம்; distilled intoxicating drink.
அடுப்பங்கடை	அடுப்பங்கடை aḍuppaṅgaḍai, பெ. (n.) 1. அடுப்பின் பக்கம்; side of the oven. 2. சமையலறை; kitchen. [அடுப்பு + அம் (சாரியை); + கடை. கடை = பக்கம்.);
அடுப்பங்கரை	அடுப்பங்கரை aḍuppaṅgarai, பெ. (n.) அடுப்பங்கடை பார்க்க;see aduppari-kadai. [கடை → கரை.] 'அடுப்பாங்கரை' என்பது நீட்டிய உலக வழக்கு.
அடுப்பம்	அடுப்பம் aḍuppam, பெ. (n.) 1. கனம்; heaviness, weight. 'மேக அடுப்பமும் பார் அடுப்பமும் ஒத்தன பேய்க்கணங்கட்கு' (தக்கயாகப் 361, உரை);. 2. நெருங்கிய உறவு (நெல்லை);; close intimacy or relationship (Tn.);. ம. அடுப்பம் [அடு → அடுப்பம். அடு = நெருங்கு.]

அடுப்பு	அடுப்பு aḍuppu, பெ. (n) 1. சமையற் கலத்தை யேற்றி யெரிக்கவுதவும் முக்கற் கூட்டு; three stones arranged in triangular form to serve as an oven. 'அடுப்புக் கூட்டுப்போல...... மூன்று புள்ளிவைத்து எழுதப்படுதலால்' (நன். 90, சடகோ. உரை);. அடுப்புக் கட்டிக்கு அழகு வேண்டுமா? (பழ.);. 2. விறகிட்டு எரித்தற்கு மண், இரும்பு முதலியவற்றாற் செய்யப்பட்ட கருவி; oven, fire-place for cooking. "பாலைக் கறந் தடுப்பேற வைத்து" (திவ். பெரியாழ். 2.9;5);. 'அடுப்பு மூன்றானால் அம்மா பாடு திண்டாட்டம்' (பழ.);. 3. அடுப்பு நெருப்பு; fire, in the oven. அடுப்பெரிகிறதா பார் ? (உ.வ.); 'அடுப்பு எரிந்தால்பொரிபொரியும்', 'அடுப்புநெருப்பும் போய் வாய்த்தவிடும் போச்சு' (பழ.);. 4. முக்கல் லடுப்பு வடிவான நாண்மீன் (பரணி);; the second lunar constellation. 5. மனைவி (இழிசி.வ.);; wife. 6. அச்சம் (பிங்.);; fear. ம. அடுப்பு ; து. அட்பு, அட்கல. [அடுதல் = கடுதல், சமைத்தல். அடு → அடுப்பு.]
அடுப்பு ஊதி	அடுப்பு ஊதி aḍuppuūti, பெ. (n.) பொருவா, ஒருவகைக் கடல்மீன்; a kind of sea-fish, Thryssa malabarica.
அடுப்புக்கரி	அடுப்புக்கரி aḍuppukkari, பெ. (n.) 1. அடுப்பிலெரித்த கரி; dead coals from an oven. 2. மரக்கரி; charcoal, as taken out from or used in an oven. ம. அடுப்புக்கரி ; க. அடுகரி ; து. அட்கலகரி. [அடுப்பு + கரி.]
அடுப்புக்கும்பி	அடுப்புக்கும்பி aḍuppukkumbi, பெ. (n.) அடுப்புச் சாம்பல் அல்லது சுடுசாம்பல்; hot ashes in the oven. [அடுப்பு + கும்பி.]
அடுப்புக்கொட்டம்	அடுப்புக்கொட்டம் aḍuppukkoḍḍam, பெ. (n.) சமையற் கொட்டகை; kitchen shed. [அடுப்பு + கொட்டம்.]

அடுப்புந்துடுப்புமாய்	அடுப்புந்துடுப்புமாய் aḍuppunduḍuppumāy, கு.வி.எ. (adv.) சமையல்வேலை செய்து கொண்டு; engaged in cooking. "அடுப்புந்துடுப்புமாயிருக்கிறேன்; இப்போது வரமுடியாது" (உ.வ.);. [அடுப்பும் + துடுப்பும் + ஆய்.]
அடுப்புப்பற்றவை-த்தல்	அடுப்புப்பற்றவை-த்தல் aḍuppuppaṟṟavaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) அடுப்பில் நெருப்பு மூட்டுதல்; to kindle fire in the oven. [அடுப்பு + பற்றவை.]
அடுப்புவெட்டு	அடுப்புவெட்டு aḍuppuveḍḍu, பெ. (n.) மழித்த இடம் அடுப்புத் திறப்புப்போல் அல்லது தலை கீழான பகரம்போல் தோன்றுமாறு, முன்றலை மயிரை வறண்டி வைத்தல்; shaving the hair just above the forehead, in such a fashion that the shaven part looks like the opening of an oven.
அடுப்பூதி	அடுப்பூதி aḍuppūti, பெ. (n.) 1. சமையற் கா-ரன்-ரி; cook. 2. மூடன் (மதி. களஞ்.ii, 5);; fool. [அடுப்பு + ஊதி.]
அடுப்பூது-தல்	அடுப்பூது-தல் aḍuppūdudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) அடுப்பில் விறகு எரியாதபோது ஊதாங்குழல் வாயிலாகக் காற்றூதி யெரிய வைத்தல்; to blow and kindle the fire in the oven. "அடுப்பூதும் பெண்ணிற்குப் படிப்பென்னத்திற்கு?" (பழ.);. [அடுப்பு + ஊது.]
அடுப்பெரி-தல்	அடுப்பெரி-தல் aḍupperidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அடுப்பில் நெருப்பு எரிதல்; to burn, as fire in the oven. 2. வீட்டில் சமையல் நடைபெறுதல்; to do cooking in a house. பணமுடையால் ஐந்து நாளாய் அடுப்பெரியவில்லை (உ.வ.);. [அடுப்பு + எரி.]
அடுப்பேற்று-தல்	அடுப்பேற்று-தல் aḍuppēṟṟudal, 5 செ.குன்றா வி. (v.t) உலைவைத்தல், சமைத்தற்கு நீரிட்ட கலத்தை அடுப்பின்மேல் வைத்தல்; to set a pot of water on the fire for boiling or cooking anything. [அடுப்பு + ஏற்று.]
அடும்பு	அடும்பு aḍumbu, பெ. (n.) அடம்பு பார்க்க;see adambu. "அடும்பிவ ரணியெக்கர்" (கலித். 132 ;16);. ம., க., து. அடும்பு. [அடம்பு → அடும்பு.]
அடுமா	அடுமா aḍumā, பெ. (n.) கொட்டை (பரி.அக.);; nut. [ஒருகா. அண்டுமா (அண்டிமா); → அடுமா.]

அடுவம்	அடுவம் aḍuvam, பெ. (n.) மலைப்புன்கு (L.);; Wight's Indian nettle.
அடுவல்	அடுவல் aḍuval, பெ. (n.) வரகு நெல் கலப்பு (யாழ்ப்.);; mixture of paddy and common millet (J.);. [ஒருகா. அடு → அடுவல். அடு = சேர், கல.]
அடே	அடே aṭē, இடை. (part.) 'அடா' என்னும் ஆண்பால் (சேய்மை); விளியின் மறுவடிவம்; an exclamation of calling, another form of the masculine address ada. [அட (விளியி.); + ஏ (விளியு.);.]
அடேயப்பா	அடேயப்பா aṭēyappā, இடை (int.) வியப்புக் குறிப்பு; an exclamation of astonishment. [அட (விளியி.); → அடே. அப்பன் → அப்பா (விளிப்பெயர்);. அடே + அப்பா - அடேயப்பா. முதற்காலத்தில் விளிப்பெயராக மட்டுமிருந்த 'அப்பா' என்னுஞ் சொல், பிற்காலத்தில் வியப்பிடைச் சொல்லுமாயிற்று.] அப்பா பார்க்க;see appa. அட, அடா, அடே, அடோ என்னும் பல் வடிவான விளியிடைச் சொல் தந்தை முறைப் பெயருக்கு முன்னும் வரும், பின்னும் வரும். ஆயின், இட வேறுபாட்டிற்கேற்பப் பொருள் வேறுபடும். எ-டு;அடேயப்பா (அடாயப்பா); - வியப்புக் குறிப்பு. அப்பாடா (அப்பா + அடா); – ஒய்வு அல்லது இளைப்பாறற் குறிப்பு.

அடை	அடை1 aḍaidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பறவைகள் கூட்டில் இராத் தங்குதல்; to go to roost, as birds. 2. பாம்புகள் வளைக்குட் புகுதல்; to resort to holes, as snakes. 3. ஆடுமாடுகள் கூடிக்கிடத்தல்; to gather together and lie down for rest, as sheep or cattle. 4. கோழி அடைகாத்தல்; to sit on eggs, as a hen. 5. மாந்தர் இறந்தடங்குதல்; to attain eternal rest, die. அந்தப் பெரியவர் அடைந்து விட்டார் (உ.வ.);. 6. தூசி சேர்தல்; to collect, gather as dust. மேசை நாற்காலிகளில் நாள்தோறும் தூசி வந்தடைகிறது (உ.வ.);. 7. வண்டல் படிதல்; to be deposited, as alluvium. 8. கிணறு தூர்தல்; to be silted up, choked up, filled up, closed, as a well. 9. கடன் தீர்தல்; to be paid-up, as a debt. கடனெல்லாம் அடைந்துபோயிற்று (உ.வ.);. 10. சேர்ந்திறுகுதல்; to settle, become close, compact, hard, as sand by rain. 11. பொருந்துதல்; join, mingle. "அணுவினோ டெல்லா மாகி யடைந்திடுந் தத்துவங்கள்" (சி. சி. சுபக் 2;78);.
அடைக்க	அடைக்க aḍaikka, கு.வி.எ. (adv.) முழுவதும்; entirely. வீடடைக்க நோயாயிருக்கிறது (உ.வ.);. ம. அடக்கம் ; க., பட. அடெ. [அடை → அடைக்க.]
அடைக்கண்	அடைக்கண் aḍaikkaṇ, பெ. (n.) கண்ணிமைகள் ஒன்றோடொன்று ஒட்டிக்கொள்ளும் நோய் (வைத். சங்.);; a disease that makes eyelids stick to each other, ankyloblepharon. [அடை + கண்.]
அடைக்கப்பட்டார்	அடைக்கப்பட்டார் aḍaikkappaḍḍār, பெ. (n.) கள்ளர் குலப் பட்டப்பெயர்களுளொன்று (கள்ளர் சரித். பக். 145);; a title of Kallars.
அடைக்கப்புடைக்க	அடைக்கப்புடைக்க aḍaikkappuḍaikka, கு.வி.எ. (adv.) பரபரப்பாக, சுருக்காக, விரைவாக; hurriedly, quickly.
அடைக்கலக்குருவி	அடைக்கலக்குருவி aḍaikkalakkuruvi, பெ. (n.) அடைக்கலங்குருவி பார்க்க;see agaikkalaikuruvi. [அடைக்கலம் + குருவி.]

அடைக்கலங்கா-த்தல்	அடைக்கலங்கா-த்தல் aḍaikkalaṅgāttal, 4 செ. கு.வி. (v.i.) ஒப்படைக்கப்பட்ட பொருளைப் பாதுகாத்தல்; to protect one who seeks refuge, to take care of a deposit or trust. [அடைக்கலம் + காத்தல்.]
அடைக்கலங்காத்தான்	அடைக்கலங்காத்தான் aḍaikkalaṅgāttāṉ, பெ. (n.) அடைக்கலங்குருவி பார்க்க;see adaikkalari-kuruvi. ம. அடக்காவு [அடைக்கலம் + காத்தான்.]
அடைக்கலங்குருவி	அடைக்கலங்குருவி aḍaikkalaṅguruvi, பெ. (n.) வீட்டுக் கூரைகளிற் கூடுகட்டி வாழும் குருவி; house sparrow, Passer domesticus. "அடைக்கலங் குருவிக்கு ஆயிரத்தெட்டுக் கண்டம்" (பழ.);. [P] ம. அடுக்கலக்குரிகில் [வீடுகளில் அடைந்து வாழ்வதால், அடைக்கலங்குருவி யெனப்பட்டது.]
அடைக்கலஞ்செய்-தல்	அடைக்கலஞ்செய்-தல் aḍaikkalañjeytal, 1 செ. குன்றாவி. (v.t.) சவத்தைப் புதைத்தல் (மதி. களஞ். ii, 145);; to bury, intern, entomb. ம. அடக்கு [அடைக்கலம் + செய்.]
அடைக்கலத்தளம்	அடைக்கலத்தளம் aḍaikkalattaḷam, பெ. (n.) புகலிடம் (இராட்.);; asylum, place of refuge (R.);. [அடைக்கலம் + தளம்.]
அடைக்கலத்தான்	அடைக்கலத்தான் aḍaikkalattāṉ, பெ. (n.) அடைக்கலங்குருவி பார்க்க;see adaikkalaṅkui trvi. [அடைக்கலம் + அத்து (சாரியை); + ஆன்.]
அடைக்கலப்பொருள்	அடைக்கலப்பொருள் aḍaikkalapporuḷ, பெ. (n.) பாதுகாப்பிற்காக ஒப்படைக்கப்பட்ட பொருள்; deposit, which is entrusted for safe keeping. [அடைக்கலம் + பொருள்.]

அடைக்கலம்	அடைக்கலம் aḍaikkalam, பெ. (n.) 1. புகலிடம்; asylum, refuge, shelter, person who gives shelter. அவன் எல்லார்க்கும் அடைக்கலம் (உ.வ.);. 'அடைக்கலம் என்று வந்தவன் படைக்கலம் எடுக்கிறான்' (பழ.);. 2. பாதுகாப்பிற்காக ஒப்படைக்கப்பட்ட அடைக்கலப் பொருள்; deposit, which is entrusted for safe keeping. ம. அடைக்கலம்
அடைக்கலம்புகு-தல்	அடைக்கலம்புகு-தல் aḍaiggalambugudal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) புகலடைதல்; to fly to one for shelter, take refuge.
அடைக்கலமாதா	அடைக்கலமாதா aḍaikkalamātā, பெ. (n.) இயேசுவின் தாய், அடைக்கலமளிக்கும் தேவஅன்னை (உரோ. கத்.);; The Lady of Refuge (R.C.);. [அடைக்கலம் + மாதா.]
அடைக்கலாங்குருவி	அடைக்கலாங்குருவி aḍaikkalāṅguruvi, பெ. (n.) அடைக்கலங்குருவி பார்க்க;see adaikkalari-kuruvi. [அடைக்கலம் + ஆம் + குருவி.]
அடைக்காய்	அடைக்காய் aḍaikkāy, பெ. (n.) 1. பாக்கு; areca nut. "வெள்ளிலை யடைக்காய் விரும்பி" (தாயு. சச்சி. 11);. 2. தாம்பூலம்; pan supari. "விஞ்சிய வடைக்கா யுண்டி வழியிடை வெறுப்ப தாக்கி" (அருணாசலபு. திருமலைவலம். 26);. ம. அடய்க்க; க., பட., குட. அடகெ. அடிகெ ; துட., கோத. அட்கெ ; து. அட்ட கட்டெரி. [அடை+காய். அடை=இலை, வெற்றிலை.]
அடைக்கியாழம்	அடைக்கியாழம் aḍaikkiyāḻm, பெ. (n.) அடைக்குடிநீர் பார்க்க;see agai-k-kudi-nir. [அடை + Skt. kasiya → த. கியாழம்.]
அடைக்குஞ்சவ்வு	அடைக்குஞ்சவ்வு aḍaikkuñjavvu, பெ. (n.) மூடுசவ்வு valve (சா.அக.);. [அடைக்கும் + சவ்வு.]

அடைக்குடிநீர்	அடைக்குடிநீர் aḍaikkuḍinīr, பெ. (n.) மரம், செடி, கொடி, புல் என்னும் நால்வகை நிலைத் திணையின் வேர் (கிழங்கு);, பட்டை, கட்டை, பிசின், இலை, பூ, கனி, வித்து என்னும் எண் வகை யுறுப்புகளையும் காரசாரச் சரக்குகளையும் சேர்த்து ஒன்றாக இடித்து, ஒரு பானையிலிட்டுப் பலநாட்குதவுமாறு சுண்டக் காய்ச்சி வடித்தெடுத்த கருக்கு (சங்.அக.);; a strong decoction of the roots, barks, woods, gums, leaves, flowers, fruits and seeds of several herbs, shrubs, creepers and trees, mixed up with some spices, boiled down to a certain degree and proportion with a view to preserve it for many days (சா.அக.);. "நான்காகச் செப்புவன்மை வேராதிகளை வெவ்வே றிடித்துச் சீவநீயத் தூறச் செய்தாக்கற் குடிநீ ரொப்பிலடை" (தைலவ. தைல. பாயிர, 29);. [அடை + குடி + நீர்.]
அடைக்குத்தகை	அடைக்குத்தகை aḍaigguttagai, பெ. (n.) குத்தகைக்காரன் தவசமாகக் கொடுக்கும் அரசிறை; revenue in the form of grain from land leased out by Government. ம. அடக்காணம் [அடை + குத்தகை.]
அடைக்கெத்து	அடைக்கெத்து aḍaikkettu, பெ. (n.) அடைக்கோழி சிறப்பாக இடுங்குரல்; peculiar clucking of a brooding hen. [அடை + கெத்து.] 'அடைக்கத்து' எனச் சில அகரமுதலிகள் குறிப்பது தவறாகும்.
அடைக்கோழி	அடைக்கோழி aḍaikāḻi, பெ. (n.) அடைகாக்குங் கோழி; sitting hen. ம. அடகோழி [அடை + கோழி.]
அடைகசாயம்	அடைகசாயம் aḍaigacāyam, பெ. (n.) அடைக்குடிநீர் பார்க்க;see adai-k-kudi-nir.
அடைகட்டி	அடைகட்டி aḍaigaḍḍi, பெ. (n.) 1. கலப்பையிலொட்டும் மண்; earth that sticks to the plough, 2. வண்டல் படிந்த மண்கட்டி; a clod of silt, a lump of fine earth or clay (சா.அக.);.
அடைகட்டு-தல்	அடைகட்டு-தல் aḍaigaḍḍudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நீர்ப்பெருக்கைத் தடுக்க அணைகட்டுதல்; to construct a dam. 'அண்ட கடாகம் வெடித்து அடைகட்ட வேண்டும்படி' (திவ். அமலனாதி. 2. வியா.);. 2. வண்டி நகராதபடி சக்கரத்திற்குமுன் தடைவைத்தல்; to place a bar of wood or stone in front of a wheel of carriage to prevent it from moving. 3. தேர் வண்டிகளின் சக்கரத்தைத் தூக்க அடியில் முட்டுக்கொடுத்தல்; to insert a piece of wood under a car or cart and thus lift the wheel out of a rut. ம. அடயல்; க. அட்டசுட்டெ ; தெ. அட்ட கட்ட.

அடைகடல்	அடைகடல் aḍaigaḍal, பெ. (n.) கடற்கரை; sea coast. 'அடைகட லென்பது அடையாகிய கடலென இருபெயர்ப் பண்புத்தொகை' (தொல். சொல். எச்ச. 23, சேனா. உரை);.
அடைகரை	அடைகரை aḍaigarai, பெ. (n.) கரைப்பக்கம்; shore. "உரவுத்திரை பொருத திணிமண லடைகரை" (குறுந். 175);.
அடைகல்	அடைகல் aḍaigal, பெ. (n.) 1. பட்டடை; anvil. "சுட்ட வல்லிரும் படைகலைச் சுடு கலா ததுபோல்" (கம்பரா. சுந்தர. பாச. 58);. 2. நிலைக்களக் கற்படை, stone base. "ஆமையாய் மேருத் தாங்கி யடைகலாய்க் கிடந்த போது" (சி. சி. பர. பாஞ்சரா. மறு. 11);. ம. அடகல்லு ; க. அடெகல்லு ; தெ. டாகல்லு ; து. அட்டெ ; கோத. அர்கல். அடைகல் aḍaigal, பெ. (n.) மதகடைக்குங் கல்; stone placed at the mouth of a sluice to stop the flow of water.
அடைகலம்	அடைகலம் aḍaigalam, பெ. (n.) சேமக்கலம், கோயில்களில் அடிக்கும் வட்ட மணி; gong used in temples.
அடைகா-த்தல்	அடைகா-த்தல் aḍaikāttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கோழி அவயங்காத்தல்; to incubate, as a hen.
அடைகாய்	அடைகாய் aḍaikāy, பெ. (n.) 1. வெற்றிலை பாக்கு; betel and areca-nut. 2. ஊறுகாய்; pickle (சா.அக.);. 3. காயவைத்துப் பதப்படுத்திய காய்; dried and preserved fruit (சா.அக.);. ம. அடுவந்து; க. அடுகாய்.
அடைகிட-த்தல்	அடைகிட-த்தல் aḍaigiḍattal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கோழி அடைகாத்தல்; to incubate, as a hen. 2. தங்கியிருத்தல்; to abide, stay permanently. "முயலடை கிடக்குந் திங்கள்" (கூர்மபு. மேருவின். 16);.
அடைகியாழம்	அடைகியாழம் aḍaigiyāḻm, பெ. (n.) அடைக்கியாழம் பார்க்க;see agai-k-kiyalam.
அடைகு-தல்	அடைகு-தல் aḍaigudal, 9 செ.கு.வி. (v.i.) சேர்தல்; to reach. --, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.); பெறுதல்; to obtain. "புரையில் வீட்டின்ப மடைகு வான்" (வைராக். 17.);. [அடை → அடைகு. 'கு' சொல்விரிவீற்றுச் சாரியை.]

அடைகுடி	அடைகுடி aḍaiguḍi, பெ. (n.) 1. சார்ந்த குடும்பம்; dependent family. 'இவன் தானும் இவன் அடைகுடி......... ஆனைச்சாத்தனும்' (S. I.I. ii, 444);. 2. பயிரிடுங்குடி; cultivating tenant (S.I.I. ii, 250);. ம. அடகுடி ; க. அட்டொக்கல்.
அடைகுத்து-தல்	அடைகுத்து-தல் aḍaiguddudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) அடைமானம் வைத்தல்; to mortgage. 'குடியொடுகுடி பெறும் விலைக்கு அடை குத்துக என்று' (S.I.I. v, 305);.
அடைகுளம்	அடைகுளம் aḍaiguḷam, பெ. (n.) போக்கில்லாத குளம் (யாழ்ப்.);; tank with no outlet (J.);.
அடைகுறடு	அடைகுறடு aḍaiguṟaḍu, பெ. (n.) 1. கம்மியர் பட்டடை (பிங்.);; anvil. 2. பற்றுக்குறடு; tongs (W.);. ம. அடகொரடு அடைகுறடு aṭaikuṟaṭu, பெ. (n.) பட்டடை; anivil. "பட்டடை அடை குறடே". (நிக.தி.7: 214);. [அடை+குறடு]
அடைகொடு-த்தல்	அடைகொடு-த்தல் aḍaigoḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நிலவிளைவில் அரசன் பங்கைச் செலுத்துதல்; to pay the king's share of the produce (W.);. 2. நிறைத்து வைத்தல்; to fill up. 3. அடைமொழி முன்வைத்தல்; to prefix an adjunct or epithet.
அடைகொள்(ளு)-தல்	அடைகொள்(ளு)-தல் aḍaigoḷḷudal, 10 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. பாதுகாப்பிற்காக ஒப்படைக்கப்பட்ட பொருளை ஏற்றுக்கொள்ளுதல்; to accept a deposit for safe keeping. 'அடைகொண்டு பாழ்போக்குவா னொருவ னன்றே' (ஈடு, 5.10 ; 5);. 2. நிலத்தை ஒற்றியாகப் பெறுதல்; to take a land on mortgage. 'இலட்சுமண நம்பி அடைகொண்ட நிலமும்' (S. I.I. iv. 81);.
அடைகொளி	அடைகொளி aḍaigoḷi, பெ. (n.) அடைமொழியென்னும் சிறப்பிக்கும் சொல்லைக் கொண்டது (விசேடியம்); (நன். 401. சடகோ. உரை);; that which is qualified. [அடை + கொள் + இ. 'இ' உடைமை குறித்த ஈறு.]
அடைகோட்டை	அடைகோட்டை aḍaiāḍḍai, பெ. (n.) முற்றுகையிடப்பட்ட கோட்டை; a besieged fort.
அடைகோழி	அடைகோழி aḍaiāḻi, பெ. (n.) அடைக்கோழி பார்க்க;see adai-k-köli.

அடைகோன்	அடைகோன் aḍaiāṉ, பெ. (n.) அடைக்குந் திருகு; stop-cock (சா.அக.);.
அடைச்சீட்டு	அடைச்சீட்டு aḍaiccīḍḍu, பெ. (n.) வரிப் பற்று முறி (யாழ்ப்..);; receipt for payment of tithe or tax (J.);. [அடை + சீட்டு.]
அடைச்சு-தல்	அடைச்சு-தல் aḍaiccudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அடைவித்தல், சேரச்செய்தல்; to put, place. "அடைச்சிய கோதை பரிந்து" (கலித். 51;2-3);. 2. செருகுதல் (சூடா.);; to insert, stick in, as flower in the hair. 3. உடுத்துக்கொள்ளுதல்; to clothe or wrap oneself in. "நெடுந் தொடர்க் குவளை வடிம்புற வடைச்சி" (மதுரைக். 588);. 4. பொத்துதல்; to shut, to close. "கையாற் செவிமுத லடைச்சிச் சொன்னாள்" (சீவக. 1048);. க. அடசுவிகெ [அடைத்து → அடைச்சு.]
அடைசல்	அடைசல் aḍaisal, பெ. (n.) பொருள் நெருக்கம்; crowded condition, density. [அடைத்தல் → அடைச்சல் → அடைசல்.]
அடைசாரல்	அடைசாரல் aḍaicāral, பெ. (n.) பருவகாலத்து அடைமழை; heavy monsoon rains. 'ஆனி முற்சாரல், ஆடி அடைசாரல்' (பழ.);.
அடைசிலை	அடைசிலை aḍaisilai, பெ. (n.) பாளச்சிலை; cloth steeped in a medicinal preparation and put in the mouth for sore throat (W.);. 1. காரச்சீலை; a corrosive plaster used in the treatment of abnormal or morbid growth of flesh or sores. 2. மருந்துச்சீலை; plaster. 3. புண்ணின் வாயில் மருந்திட்டு அடைக்கப்பட்ட சீலை; cloth soaked in medicine and plugged as is done to the mouth of a sinussore (சா.அக.);.

அடைக-தல்	அடைக-தல் aḍaigadal, 5 செ.கு.வி. (v.i. 1. அடைதல் (சங்.அக.);; to reach. 2. கிட்டுதல்; to get near. 3. நெருங்குதல்; to crowd, get close together. "அஞ்சு பூத மடைசிய சவடனை" (திருப்பு. 63.8);. 4. பொருந்துதல்; to be joined, placed. "உள்ளே சீலை யடைசின ….. சட்டை" (சீவக. 819, நச். உரை);. 5. ஒதுங்குதல்; to deviate, recede, give place, make room. அடைசி நில் (உ.வ.);. --, 5 செ.குன்றாவி, (v.t.); 1. நெருங்கச் சொரிதல் அல்லது எய்தல்; to shower upon. "அழுந்த வாளியொன்று பத்துநூறு வன்பொ டடைசினான்" (பாரத. பதினான். 30);. 2. நெருக்குதல்; to press hard, exert pressure upon. க. அடசு [அடைத்து → அடைச்சு → அடைசு.]
அடைசுபலகை	அடைசுபலகை aḍaisubalagai, பெ. (n.) 1. வாயிற் கதவாகச் செருகுபலகை; boards inserted into grooves to form a door (W.);. 2. கதவு நிலைகளின்மேல் வைக்குஞ் சூரிப் பலகை; plank placed above the lintel of a door frame (W.);. க. அடவு, அட்டவலகெ.
அடைசுபொட்டணம்	அடைசுபொட்டணம் aḍaisuboḍḍaṇam, பெ. (n.) அடைசீலை பார்க்க;see adai-$ilai.
அடைசுமருந்து	அடைசுமருந்து aḍaisumarundu, பெ. (n.) வாய்ப் புண்ணிற்காகக் கொப்புளிக்கும் மருந்து நீர்; any liquid preparation used for washing the mouth and the throat, gargle (சா.அக.);.
அடைசுவலை	அடைசுவலை aḍaisuvalai, பெ. (n.) வலை வகை (இ.வ.);; a kind of net (Loc.);.
அடைசொல்	அடைசொல் aḍaisol, பெ. (n.) 1. (இலக்.); அடைமொழி; 2. (இலக்.); ஈறு; 'கள்ளென்பது பன்மை அடை சொல்' (தக்க. 463. உரை);.
அடைத்தகுரல்	அடைத்தகுரல் aḍaittagural, பெ. (n.) கம்மிய குரல்; hoarse, husky voice (W.);.
அடைத்தது	அடைத்தது aḍaiddadu, பெ. (n.) இட்ட கட்டளை; order or command given. "ஈதுனக் கடைத்த தென்ன" (கந்தபு. உற்பத். மேருப்;9);.

அடைத்து	அடைத்து aḍaittu, கு.வி.எ. (adv.) முழுவதும்; entirely, wholly. வீடடைத்து நூல்கள் (உ.வ.);.
அடைத்துப்பெய்-தல்	அடைத்துப்பெய்-தல் aḍaittuppeytal, 1. செ.கு.வி. (v.i.) வானம் முகில் (மேகம்); மூடி, விடாது பெய்தல்; to rain incessantly with the whole sky overcast. [அடைத்து + பெய்.]
அடைத்தேற்று-தல்	அடைத்தேற்று-தல் aḍaiddēṟṟudal, 5 செ. குன்றாவி, (v.t.) வருந்திக் கரும முடித்தல் (ஈடு. 6.8;1);; to accomplish with difficulty, as lifting water to an upper channel. [அடைத்து + ஏற்று.]
அடைதடையம்	அடைதடையம் aḍaidaḍaiyam, பெ. (n.) பொய்யாய் உரிமைப்படுத்திய பொருள் (இ.வ.);; foisted property (Loc.);. [அடை + தடையம்.]
அடைதூண்	அடைதூண் aḍaitūṇ, பெ. (n.) கடைதறி; pillar to which the churning rod is tied. "மத்து மந்தரம் வாசுகி கடைகயிறடைதூண் மெத்து சந்திரன்" (கம்பரா. பால. அகலிகை. மிகைப், 3-19);. [அடை + தூண்.]
அடைந்தார்	அடைந்தார் aḍaindār, பெ. (n.) 1. அடைந்தவர்; those who have reached or arrived. 2. அடைக்கலம் புகுந்தவர்; refugees. 3. நண்பர்; friends. 4. இறந்துபோனவர்; those who have passed away, the dead.
அடைந்தெழுந்திடுதல்	அடைந்தெழுந்திடுதல் aḍaindeḻundiḍudal, பெ. (n.) கண்ணில் நீர் வடிந்து விழி கடுத்து, இமைகள் வீங்கிக் கண் சிவந்து, எரிச்சலுண்டாகிப் பீளைகட்டுவதும்; பூச்சியூர்வதுபோலரிப்புண்டாக்கி, மூக்கில் நீர்வடிவதுடன் அடுத்தடுத்து வலியையும் உண்டாக்குவதுமான ஒரு நோய்; a kind of ophthalmia characterised by itching sensation, water running through the nose and intermittent pain in the eyes (சா.அக.);.
அடைந்தோர்	அடைந்தோர் aḍaindōr, பெ. (n.) 1. அடைக்கலம் புகுந்தவர்; those who have taken refuge. "அடைந்தோர் தம்மை யேமுற வினிதி னோம்பி" (கம்பரா. யுத்த. வீடண. 111);. 'அடைந்தோரை ஆதரி' (பழ.);. 2. சுற்றத்தார் (சது.);; relatives.
அடைநிலப்பீர்க்கு	அடைநிலப்பீர்க்கு aḍainilappīrkku, பெ. (n.) அதளை; species of bitter luffa.
அடைநிலை	அடைநிலை aḍainilai, பெ. (n.) கலிப்பாவினுறுப்பாகிய தனிச்சொல் (தொல். பொருள். செய். 131);; detached foot that is a constituent of kali verse.

அடைநேர்-தல்	அடைநேர்-தல் aḍainērtal, 2 செ.குன்றாவி. (v.t) மகட்கொடைக்கு உடம்படுதல்; to agree to give one's daughter, in marriage. 'தலைவர்க்கே நம்மை அடைநேர்ந்தில ராயினும்' (குறிஞ்சிப். 23, நச். உரை);.
அடைப்பக்காரன்	அடைப்பக்காரன் aḍaippakkāraṉ, பெ. (n.) 1. வெற்றிலைப் பை வைத்துக்கொண்டு அரசர்க்கும் பெருமக்கட்கும் வெற்றிலை மடித்துக் கொடுக்கும் வேலைக்காரன்; servant who carries the betel pouch, and gives folded betel leaves to kings and nobles for chewing. 2. முடிதிருத்துபவர்; barber. ம. அடப்பக்காரன் ; க. அடபதார ; தெ. அடபதாண்டு. [அடை + பை + காரன் (உடையானைக் குறிக்கும் ஈறு); – அடைப்பைக்காரன் → அடைப்பக்காரன். அடை = வெற்றிலை.] அடைப்பைக்காரன் பார்க்க;see agai-p-paik-karan.
அடைப்படி	அடைப்படி aḍaippaḍi, பெ. (n.) அடைமானம் (S.I.I. iii, 307);; pledge. [அடை + படி.]
அடைப்பம்	அடைப்பம் aḍaippam, பெ. (n.) 1. வெற்றிலைப் பை; betel pouch. 2. மஞ்சிகன் (நாவிதன்); கருவிப் பை; barber's razor case. 3. பண்டங்கள் பெய்யும் பை (சங்.அக.);; bag for keeping miscellaneous things in. 4. அடைப்பக்காரன் (I.M. P. N.A. 195);; servant serving betel. ம. அடப்பம் ; க., து. அடப்ப; தெ. அடப்பமு; பிரா. கதப்ப. [அடைப்பை → அடைப்பம்.] அடைப்பம் aḍaippam, பெ. (n.) அடைக்கும் பொருள்; a stopper or a plug (சா.அக.);. [அடைப்பு + அம்.]
அடைப்பன்	அடைப்பன் aḍaippaṉ, பெ. (n.) 1. வரவெக்கை நோய் (G.Tj. D. i, 11);; aggravated constipation, a cattle disease. 2. மாடுகளுக்குத் தொண்டையில் வரும் ஒரு வெக்கைநோய்; inflammation of the throat or parts adjacent to it, a common disease among cattle, Anthrax (சா.அக.);. ம. அடப்பாம்குரு அடைப்பன் aḍaippaṉ, பெ. (n.) கடுக்காய்; Indian gall-nut, Terminalia chebula (சா.அக.);.
அடைப்பன்கட்டு	அடைப்பன்கட்டு aḍaippaṉkaḍḍu, பெ. (n.) 1. ஆடுமாடுகளுக்குண்டாகும் ஒருவகை வெக்கை நோய்; a splenic fever, in sheep and cattle caused by minute organisms introduced into the blood, Malignant anthrax. 2. ஆடு மாடுகளின் அடப்பன்கட்டு நோயினால் மாந்தருக்கு முண்டாகும் தொண்டையடைப்பு; a malignant pustule caused in men by infection from the animals so affected, contagious anthrax (சா.அக.);.

அடைப்பாசாரம்	அடைப்பாசாரம் aḍaippācāram, பெ. (n.) காற்றோட்டமின்மை (சேலம்);; want of ventilation (Sm.);. இந்த வீடு அடைப்பாசாரமாயிருக்கிறது (உ.வ.);. [அடைப்பு (ஒருகா. ஆசாரம் (அரசர்வாழ் கூடம்);.]
அடைப்பான்	அடைப்பான் aḍaippāṉ, பெ. (n.) 1. கால்நடை நோய்வகை (கால், வி.15);; anthrax. 2. அடைக்கும் மூடி; plug, stopper, cork.
அடைப்பான்வந்தை	அடைப்பான்வந்தை aḍaippāṉvandai, பெ. (n.) அடைப்பான் நோயை உண்டாக்கும் பூச்சி (கால். வி. 25);; anthrax parasite.
அடைப்பிரதமன்	அடைப்பிரதமன் aḍaippiradamaṉ, பெ. (n.) கன்னலமுது (பாயச); வகை; a kind of porridge. ம. அடப்பிரதமன் [அடை + ம. பிரதமன்.]
அடைப்பு	அடைப்பு aḍaippu, பெ. (n.) 1. மூடுகை; shutting, closing, stopping. 'அடைப்பைப் பிடுங்கினால் பாம்பு கடிக்கும்' (பழ.);. 2. வேலி (பிங்.);; fence, enclosure. 3. தடை; obstruction. இது காற்றடைப்பான இடம் (உ.வ.);. 4. அடைக்கும் மூடி; plug, stopper, cork. 5. படற்கதவு; door or small gate of braided palm leaves or thorns but not of boards. 6. வாரச் சாகுபடி, குத்தகை; lease. 7. நோய் வகை; a disease. "சிகைபிடித் தீர்த்தோர் அடைப்புநீர்க் கடுப்புக்கல் லெரிப்பர்" (கடம்ப, பு. இலீலா. 146);. 8. அடைப்பக்காரன்; servant serving betel (M.E.R. 203 of 1919);. ம. அடப்பு ; க., து. அட்ட ; தெ. அட்டமு ; கோத. அட்வ் ; துட. அட்ப்; குட. அட ; மா. அடரெ; பர். அட்டொம்; பிரா. அர், அரி. [அடை → அடைப்பு. 'பு' தொ.பெ. ஈறு.] அடைப்பு aṭaippu, பெ. (n.) விலங்குகளின் பக்கவயிறு, விலாப்புறம்
அடைப்புக்கருக்கு	அடைப்புக்கருக்கு aḍaippukkarukku, பெ. (n.) கட்டடங்களின் வெற்றிடங்களை நிரப்பும் (அடைக்கும்); ஓவிய வேலைப்பாடு; loral or other ornamental designs sculptured on walls and pillars, architecturally intended to fill up empty spaces in a building. 'கட்டடங்களின் குறிப்பிட்ட ஒருசில வெற்றிடமான பகுதிகளை இலை, கொடி, பூக்கள் செறிந்த கருக்கமைப்பால் நிரப்பி, அணிபெறச்செய்தல் ஒரு விதக் கலை வழக்காகும். இதற்கு அடைப்புக் கருக்கு என்று பெயர்' (சி. செ. பக். 116, பத்தி 2);. [அடை → அடைப்பு. 'பு' தொ. பெ. ஈறு. கரு → கருக்கு = பொறித்த ஓவியம்.]

அடைப்புக்குச்சு	அடைப்புக்குச்சு aḍaippukkuccu, பெ. (n.) 1. தக்கை; cork (சா.அக.);. 2. குப்பி; மூடி. stopper (சா.அக.);. [அடைப்பு + குச்சு.]
அடைப்புக்குழல்	அடைப்புக்குழல் aḍaippukkuḻl, பெ. (n.) தண்ணீர்க்குழாய்த் திருப்பு மூடி; a turning cock used for stopping or regulating the flow of water, liquids or gases in a pipe, stop-cock (சா. அக.);. [அடைப்பு + குழல்.]
அடைப்புண்(ணு)-தல்	அடைப்புண்(ணு)-தல் aḍaippuṇṇudal, ஒன்றனுள் அடங்குதல்; to be included. 'கழிந்தவற்றிலும் வருமவற்றிலும் அடைப்புண்ணுமிறே வர்த்தமானம்' (ஈடு. 1.1 ; 4);. [அடைப்பு + உண்.]
அடைப்புமுதலிகள்	அடைப்புமுதலிகள் aḍaippumudaligaḷ, பெ. (n.) அவையின் கருமத் தலைவர் (M.E.R. 191 of 1925);; executive officers of an assembly.
அடைப்பை	அடைப்பை aḍaippai, பெ. (n.) 1. வெற்றிலைப் பை; betel pouch. "செம்பொ னடைப்பையுட் பாகு செல்ல" (சீவக. 1303);. 2. பாக்கு, வெற்றிலை, அட்டிகம் (சாதிக்காய்);, ஏலம் முதலிய நறும்பொருள்கள் வைத்திருக்கும் பை (பெரியபு. தடுத். 187, உரை);; bag containing spices, such as areca-nut, betel, nutmeg, and cardamom. ம. அடப்பன் ; க., து. அடப; தெ. அடபமு. [அடை + பை.]
அடைப்பைக்காரன்	அடைப்பைக்காரன் aḍaippaikkāraṉ, பெ. (n.) வெற்றிலை மடித்துக் கொடுக்கும் வேலைக்காரன்; servant who serves betel leaves rolled up with the required spices. ம. அடப்பக்காரன் [அடை + பை + காரன் (உடையவனைக் குறிக்கும் ஈறு);.]
அடைப்பைகட்டு-தல்	அடைப்பைகட்டு-தல் aḍaippaigaḍḍudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வெற்றிலை மடித்துக் கொடுத்தல்; to prepare and serve rolls of betel leaves with spices for chewing. 'பிரதாபருத்திரனிடத்திற் போய் அவன் அடைப்பை கட்டிவரக் கம்பர் பாடிய வெண்பா' (பெருந்தொ. 1203);. [அடை + பை + கட்டு.]
அடைப்பையான்	அடைப்பையான் aḍaippaiyāṉ, பெ. (n.) அடைப்பைக்காரன் பார்க்க;see adappai-kkaran. 'அடைப்பையான் கொள்ளச் சிறு கோல் கொடுத்தான்' (பெருந்தொ. 863);. [அடை + பை + ஆன்.]

அடைபடு-தல்	அடைபடு-தல் aḍaibaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அடைக்கப்படுதல்; to be shut or enclosed. 'அடைபட்டுக் கிடக்கிறான் செட்டி, அவனை அழைத்துவா, பணம் பாக்கி என்கிறான் பட்டி' (பழ.);. 2. முடிதல்; to be completed. கடன் தீர்தல்; to be paid up, as debt. [அடை + படு.]
அடைபுடை	அடைபுடை aḍaibuḍai, பெ. (n.) 1. அக்கம் பக்கம்; surroundings. 2. இராப்பகல்; day and night. "அடைபுடை தழுவி அண்டநின் றதிரும்" (திவ். பெரியதி. 4.10 ; 3);.
அடைபொருள்	அடைபொருள் aḍaiboruḷ, பெ. (n.) தேட்டுப் பொருள்; earnings. 'அடைபொருள் கருதுவி ராயின்' (இறை. 28, உரை, பக். 169);.
அடைமண்	அடைமண் aḍaimaṇ, பெ. (n.) 1. கலப்பையிலொட்டும் மண் (யாழ். அக.);; earth that sticks to the plough. 2. வண்டல் மண்; silt, alluvium. 3. பொருக்கு மண்; sand and clay mixed with gravel and pebbles (சா.அக.);. [அடை + மண். அடு → அடை = ஒட்டுதல்.] களிமண், மணல் என்னும் பொருள் இச் சொற்குப் பொருந்துவதாய்த் தோன்றவில்லை.
அடைமதிற்படு-தல்	அடைமதிற்படு-தல் aḍaimadiṟpaḍudal, கு.வி. (v.i.) முற்றுகையிடப்படுதல்; to be besieged. 'நெடுநாட்பட அடைமதிற்பட்ட காலத்தே விளைத்துக் கோடற்கு' (பதிற். 16 ; 2. உரை);. [அடை + மதில் + படு.]
அடைமழை	அடைமழை aḍaimaḻai, பெ. (n.) விடாமழை, அடைத்துப் பெய்யும் மழை; continuous rain from an overcast sky. 'ஐப்பசி அடைமழை, கார்த்திகை கனமழை', 'அடைமழைக்குக் குடை இல்லாதவனுக்கு ஐந்து பெண்டாட்டியாம்', 'அடைமழையில் நாற்று நட்டால் ஆற்றோடு போகும்', 'அடைமழை விட்டும் செடிமழை விடவில்லை', (பழ.);. ம. அடமழ ; க. அட்டமளெ. [அடை + மழை. அடை = அடைத்தல்.]
அடைமாங்காய்	அடைமாங்காய் aḍaimāṅgāy, பெ. (n.) 1. மாங்காய் ஊறுகாய்; mango pickle. 2. உப்பிட்டுக் காயவைத்த மாங்காய்; dried, salted mango (சா.அக.);. ம. அடமாஙங, க. அட ; து. அடங்காயி. [அடை + மாங்காய்.]

அடைமானம்	அடைமானம் aḍaimāṉam, பெ. (n.) 1. கொதுவை; pledge, property mortgaged. 2. (தொல்லை தீரும்); வழிவகை; help. remedy, means. 3. உவமை (யாழ்.அக.);; resemblance, comparison. 4. ஒப்பானது, ஈடானது, படி (பிரதி);; equivalent (W.);. ம. அடமானம்; க., பட. அடமான ; தெ. அட்டமு, அடமானமு; து. அடவு. [அடை + மாணம் (ஈறு);.]
அடைமானவோலை	அடைமானவோலை aḍaimāṉavōlai, பெ. (n.) அடைமான ஆவணம் (பத்திரம்);; mortgage deed, deed of hypothecation. [அடைமானம் + ஓலை.]
அடைமுதற்பற்று	அடைமுதற்பற்று aḍaimudaṟpaṟṟu, பெ. (n.) குடிகட்குப் பற்றடைக்கப்பட்ட நிலம் (M.E.R. 209 of 1925);; land leased out to tenants. [அடை + முதல் + பற்று.]
அடைமொழி	அடைமொழி aḍaimoḻi, பெ. (n.) "அடைமொழி யினமல் லதுந்தரும்" (நன். 402);.
அடைய	அடைய aḍaiya, கு.வி.எ. (adv.) முழுவதும்; completely, thoroughly, altogether. "கோயிலடைய விளக்கேற்றி" (பெரியபு. நமிநந்தி. 14);. ம. அடய, அடவெ.
அடையங்கம்	அடையங்கம் aḍaiyaṅgam, பெ. (n.) உழுந்து; black gram, Phaseolus mungo.
அடையடிமை	அடையடிமை aḍaiyaḍimai, பெ. (n.) விலைக்குப்பெற்ற அடிமையாள் (இ.வ.);; purchased slave (Loc.);. [அடை + அடிமை.]
அடையடுத்தவாகுபெயர்	அடையடுத்தவாகுபெயர் aḍaiyaḍuttavākubeyar, பெ. (n.) ஆகுபெயர்வகை ; metonymical synecdochical expr. invariably including a qualifying word. 'வெற்றிலை நடு', 'மருக்கொழுந்து நட்டான்', 'திருவாசகம்' என்பவற்றில், வெறு மரு திரு என்னும் அடைமொழிகளால் அடுக்கப்பட்ட இலை, கொழுந்து, வாசகம் என்பன ஆகுபெயராதலால், இவை அடையடுத்த ஆகுபெயர்" (நன். 290, சடகோ. உரை);. [அடை + அடுத்த + ஆகுபெயர்.]

அடையல்	அடையல் aḍaiyal, பெ. (n.) 1. அடைகை ; reaching. "சாயலு ளடையலுற் றிருந்தேன்" (தேவா. 7.58 ; 7);. 2. அடைந்த பொருள்; acquired thing or property. 3. எல்லாம் ; all. 4. செருப்புவகை ; a kind of sandals. "புரிமென் பீலிப்போழ்புனை யடையல்" (பரிபா. 21;7);. 5. நீர் தெளிதலா லுண்டான அடிமண்டி அல்லது வண்டல் ; a substance deposited from a liquid in which it had remained suspended, precipitate (சா.அக.);. [அடை + அல். 'அல்' தொ.பெ. ஈறு.]
அடையலர்	அடையலர் aḍaiyalar, பெ. (n.) பகைவர் (பிங்.);; enemies, foes. "அடையலார் தம்மை வென்று" (கந்தபு. யுத்த. அக்கினி. 131);. 'அடையலரை அடுத்து வெல்லு' (பழ.);. ம. அடயலர் [அடை + அல் + அர். 'அல்' எ.ம.இ.நி.]
அடையலவர்	அடையலவர் aḍaiyalavar, பெ. (n.) அடையலர் பார்க்க;see adaiyalar. "அடையலவ ராவி வெருவ" (திருப்பு. 4);. ம. அடயலர்
அடையலார்	அடையலார் aḍaiyalār, பெ. (n.) அடையலர் பார்க்க;see adaiyalar. [அடை + அல் + ஆர். 'அல்' எ.ம.இ.நி.]
அடையவளைஞ்சான்	அடையவளைஞ்சான் aḍaiyavaḷaiñjāṉ, பெ. (n.) 1. கோயிலின் வெளிச்சுற்றுமதிற் புறத்தெரு; street surrounding the outermost walls of a temple. 'அடையவளைஞ்சான் தளவிசை படுப்பித்தார்' (S.I.I.i.84);. 2. அடையவளைந்தான் பார்க்க;see adaiya-valaindan. [அடையவளைந்தான் → அடையவளைஞ்சான் (கொ.வ.);.]
அடையவளைந்தான்	அடையவளைந்தான் aḍaiyavaḷaindāṉ, பெ. (n.) 1. அடையவளைஞ்சான்; street surrounding the outermost walls of a temple. 2. தட்டுச்சுற்று வேட்டி; cloth tied around the waist and hanging down to the ankles. 3. ஈட்டின் ஓர் அருஞ்சொல்லுரை; one of the glosses for the commentary Idu.
அடையன்	அடையன் aḍaiyaṉ, பெ. (n.) கடுக்காய்; gallnut (T.C.M. ii, 2,429);, Chebulic myrobalan.
அடையாண்கிளவி	அடையாண்கிளவி aḍaiyāṇkiḷavi, பெ. (n.) குழுஉக்குறிபோல் வழங்கும் அடையாளச் சொல்; word used for recognition, pass-word. "அறியக் கூறிய அடையாண் கிளவியும்" (பெருங். உஞ்சைக். 56 ; 184);. [அடையாளம் + கிளவி - அடையாளங் கிளவி → அடையாண் கிளவி. கிளவி = சொல்.]

அடையாதவர்	அடையாதவர் aḍaiyātavar, பெ. (n.) பகைவர்; enemies, foes. "அடையாதவர் முவெயில். சீறும் விடையான்" (தேவா. 1.37 ;7);. [அடையாத + அவர் -- அடையாதவர் (வினையா. பெ.);] அடையாதவர் aṭaiyātavar, பெ. (n.) சேராதவர் those who not reach. "நெய்த்தானம் அடையாதவர் என்றும் அமர் உலகம் அடையாரே." (சம் 1:15:6.); [அடை+ஆ+த்+அவர்]
அடையாதார்	அடையாதார் aḍaiyātār, பெ. (n.) அடையாதவர் பார்க்க;see adaiyddavar.
அடையார்	அடையார் aḍaiyār, பெ. (n.) அடையாதவர் பார்க்க;see adaiyadavar. "அடையார்தம் புரங்கள்" (தேவா. 1.65 ; 1);.
அடையாள்	அடையாள் aḍaiyāḷ, பெ. (n.) வேலையாள் (S.I.I. vii, 72);; servant. [அடை + ஆள்.]
அடையாளக்காரர்	அடையாளக்காரர் aḍaiyāḷakkārar, பெ. (n.) அரச விருதுகளையும் எடுபிடிகளையும் பிடித்துச் செல்வோர் (ரஹஸ்ய. 587); ; persons who carry the insignia of royalty or royal paraphernalia. [அடையாளம் + காரர்.]
அடையாளப்பூ	அடையாளப்பூ, aḍaiyāḷappū, பெ. (n.) அரசக் குடியின் அடையாளமாக அணியும் பூ; particular flower worn as a symbol, as of a dynasty. 'இப் பாட்டு........வேம்புதலை யாத்த நோன்கா ழெஃகம் என அடையாளப்பூக் கூறின மையின், அகமாகாதாயிற்று' (நெடுநல். நச். முன்னுரை);. [அடையாளம் + பூ.]
அடையாளம்	அடையாளம் aḍaiyāḷam, பெ. (n.) 1. அறிகுறி; mark, symbol, emblem, seal, sign. "அந்தமில் குணங்கள் செய்கை யாதியா வடையா ளங்கண் முந்தையின் வழுவா வண்ணம் முறையினான் மொழிந்தான் முன்னோன்" (திருவிளை. மாமனாக. 32);. "தவத்தைச் சிதைத்ததுமோ ரடையாளம்" (தில். பெரியாழ். 3.10 ; 1);. 2. நோய்க்குறி; symptoms of diseases. தழும்பு (scar); முதலியனவும் அறிகுறியுள் அடங்கும். ம. அடயாளம் ; க. அடயாள ; தெ. அடியாளமு; துட. ஒட்யோள்ம்.
அடையுண்(ணு)-தல்	அடையுண்(ணு)-தல் aḍaiyuṇṇudal, அடைபடுதல்; to be shut up or enclosed. 'புலிக்குட்டி கூட்டிடத்தே அடையுண்டிருந்து' (பட்டினப். 221, நச். உரை);. [அடை + உண்.]

அடையுணி	அடையுணி aḍaiyuṇi, பெ. (n.) ஒருவரைச் சார்ந்து உண்ப-ன்-ள்; one depending on another for food. [அடை + உண் + இ. 'இ' உடைமை குறித்த ஈறு.]
அடையெழுது-தல்	அடையெழுது-தல் aḍaiyeḻududal, 5 செ.குன்றா வி. (v.t.) கணக்கிற் பதிவுசெய்தல்; (S.I.I. iv, 150);; to make an entry in an account. [அடை + எழுது.]
அடையோடறுதல்	அடையோடறுதல் aḍaiyōḍaṟudal, பெ. (n.) ஒரு வகைக் கண்ணோய்; a kind of eye-disease (சா.அக.);.
அடையோலை	அடையோலை aḍaiyōlai, பெ. (n.) அடைமான ஆவணம் (பத்திரம்); (I.M.P. S.A. 15);; bla document serving as evidence of pledge. ம. அடயோல [அடை + ஓலை.]
அடைவளைந்தார்	அடைவளைந்தார் aḍaivaḷaindār, பெ. (n.) கள்ளர்குலப் பட்டப் பெயர்களுள் ஒன்று (கள்ளர் சரித். பக். 145);; a title of Kallars. [அடையவளைந்தார் → அடைவளைந்தார். அடைய = முழுதும். வளைதல் = முற்றுகையிடுதல்.]
அடைவாகவுண்ணல்	அடைவாகவுண்ணல் aḍaivākavuṇṇal, பெ. (n.) தொடர்ச்சியாய் மருந்துண்ணல்; taking medicine continuously (சா.அக.);. [அடைவு + ஆக - உண்ணல்.]
அடைவிக்கச்சோலம்	அடைவிக்கச்சோலம் aḍaivikkaccōlam, பெ. (n.) அடவிக்கச்சோலம் பார்க்க;see adavi-k-kaccolam. [அடவி → அடைவி + கச்சோலம்.]

அடைவு	அடைவு aḍaivu, பெ. (n.) 1. அடைகை; arrival, joining, acquisition. 2. புகலிடம்; refuge. "அடைவிலோ மென்றுநீ யயர் வொழி" (தேவா. 3.282;5);. 3. பறவைகள் தங்குமிடம்; roosting place for birds. 4. கொதுவை; pledge (W.);. 5. வரலாறு; origin, history. "கயிலையி னடைவு சொற்றாம்" (காஞ்சிப்பு. வீரரா. 1);. 6. வழி (பிங்.);; path, way. 7. வகை; kind, manner. 8. முறை; order, course. "அடைவீன் றளித்த" (கல்லா. 6 ; 35);. "அங்கதி னொருசில வடைவிற் கூறுகேன்" (கந்தபு. அவையட. 12); ; 9. நிரனிறையணி (வீரசோ. அலங். 12);; a figure of speech indicating the arrangement of two or more groups of words in their respective order. 10. ஒப்புமை; resemblance, similarity. 11. எல்லாம் ; all. 12. துணை; help, aid.
அடைவுகேடு	அடைவுகேடு aḍaivuāḍu, பெ. (n.) முறைத் தவறு, முறைகேடு, ஒழுங்கின்மை; irregularity, impropriety, disorder, derangement.
அடைவுசரக்கு	அடைவுசரக்கு aḍaivusarakku, பெ. (n.) கற்பூரவகை (சிலப். 14 109, அடியார்க். உரை);; a kind of camphor.
அடைவுபடு-தல்	அடைவுபடு-தல் aḍaivubaḍudal, 20 செ,கு,வி, (v.i.) ஒழுங்காதல் (திவ். திருநெடுந் 22, வியா.);; to be in order, orderly.
அடைவே	அடைவே aḍaivē, கு.வி.எ. (adv.) 1. ஒழுங்காக; regularly, in an orderly manner. 2. நெடுக; a long. 'கரையடைவே போன வாய்க் காலுக்கும்' (S.I.I. ii, 103);. ம., க. அடவு. [அடைவு + ஏ.]
அடைவை-த்தல்	அடைவை-த்தல் aḍaivaittal, 4 செ.குன்றாவி, (v.t.) 1. அடைகாக்கும்படி கோழியை முட்டைகளின் மேல் வைத்தல்; to make a hen sit on eggs for incubation. 2. தேன்கூடுகட்டுதல்; to build a hive, as bees. தேன் அடைவைத்திருக்கிறது (உ.வ.);. [அடை + வை.]

அண்	அண் aṇ, பெ. (n.) 1. மேல், மேற்பக்கம் (சங்.அக.);; upper part. 2. வேட்டைநாயின் உருவுகயிறு; leash for dogs, running knot (w.);. 3. தடியில் வெட்டிய வரை (இராட்);; notch, indentation made in a stick (R.);. ம., க. அண். [உ → உண் → ஒண் → அண். அண் = மேல், மேல்வாய். அண்பல் = மேல்வாய்ப் பல்.] அண்ணம் = மேல்வாய்ப்புறம். அண்ணல் = மேலோன், தலைவன், அரசன், கடவுள். அண்ணன் = மேலோன், மூத்தோன், தமையன். அண்ணாத்தல் = மேனோக்குதல். அணத்தல் = தலையெடுத்தல், தலைதூக்குதல். அணர்தல் = மேனோக்கியெழுதல். அணர் = மேல்வாய்ப்புறம். அணரி = மேல்வாய்ப்புறம். அணவுதல் = மேனோக்கியெழுதல். அணிதல் உடம்பின்மேலிடுதல் (to put on);. E. on, prep.–ME., fr. OE. on, an, rel. to OS. an, ON. đ, Du, aan, OHG, ana, MHG. ane, G. an, Goth. ana, 'on, upon', and cogn. with Avestic ana, "on", Gk. ava, OSlav. na, OPruss. no, na, "on, upon'. E. on, n., the on or leg side of the field. Fr. on, adj.
அண்டக்கட்டு-தல்	அண்டக்கட்டு-தல் aṇṭakkaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வீங்குதல்; to swell, as on account of a boil. --, 5 செ.குன்றாவி, (v.t); முட்டித் தாங்க வைத்தல்; to prop up, support, buttress. [அண்ட + கட்டு. அண்டுதல் = நெருங்குதல், முட்டுதல், முட்டித் தாங்குதல்.]
அண்டக்கொடு-த்தல்	அண்டக்கொடு-த்தல் aṇḍakkoḍuttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) அண்டக்கட்டு-தல் பார்க்க;see anda-k-kattu-. [அண்ட + கொடு.]
அண்டகம்	அண்டகம் aṇṭagam, பெ. (n.) குப்பைமேனி (மலை.);; Indian acalypha. அண்டகம் aṇṭagam, பெ. (n.) 1. கொட்டை; testicle. 2. சிறுமுட்டை; ovum. 3. குப்பைமேனி; rubbish plant, Acalph Indica (சா.அக.);. த.வ. விதைக்கொட்டை. [Skt. anda → த. அண்டகம்.]
அண்டங்காக்கை	அண்டங்காக்கை aṇṭaṅgākkai, பெ. (n.) பெரியதும், முற்றும் மிகக் கரியதுமான காட்டுக் காக்கை (பிங்.); ; Indian raven, a big jet black jungle crow, Corvus mactorhyncus. "அண்டங் காக்காய்குழறுகிறாப் போலே" (பழ.);. ம. அண்டன்காக்க [P]

அண்டங்காகம்	அண்டங்காகம் aṇṭaṅgākam, பெ. (n.) அண்டங்காக்கை பார்க்க;see anda-kakkai.
அண்டநாடு	அண்டநாடு aṇṭanāṭu, பெ. (n.) பாண்டி நாட்டின் ஒரு பகுதி (I.M.P. ii, 62);; a sub-division of the Pandya (country); Kingdom.
அண்டப்பார்-த்தல்	அண்டப்பார்-த்தல் aṇṭappārttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) பொருந்தச் செய்தல்; to unite, join. [அண்டு → அண்ட + பார்.]
அண்டர்	அண்டர் aṇṭar, பெ. (n.) இடையர்; herdsmen, cowherds, shepherds. "அண்டர் மிண்டிப் புகுந்துநெய் யாடினார்" (திவ். பெரியாழ். 1.1 ; 5);. ம. அண்டர்; சிங். எண்டேர. [அண்டுதல் = நெருங்குதல். அண்டு → அண்டர் = நெருங்கி அல்லது சேர்ந்து குடியிருப்பவர். ஒ.நோ.: சேர் → சேரி = வீடுகள் சேர்ந்து அல்லது நெருங்கியுள்ள இடையரூர்.] அண்டர் aṇṭar, பெ. (n.) பகைவர்; foes, enemies. "கால்வல் புரவி யண்ட ரோட்டி" (பதிற். 88;9);. ம. அண்டர் [அண்டார் → அண்டர்.] அண்டர் aṇṭar, பெ. (n.) 1. குன்று மலை போன்றவற்றின் மேலே வாழ்பவர்; hill dwellers. 2. ஆடு மாடுகளை மேய்ப்போர்; cattle raisers. 3. மீனவர்; fishermen. ம.அண்டிலர். அண்டத்தி(ஓடக்காரி);.
அண்டர்நிலை	அண்டர்நிலை aṇṭarnilai, பெ. (n.) பொன்னாங் கண்ணி (தைலவ. பாயி. 57);; species of Alter nanthera (L.);. — an edible plant with yellow flowers, Illecebrum sessile (சா.அக.);.
அண்டலர்	அண்டலர் aṇṭalar, பெ. (n.) பகைவர்; foes, enemies. "அண்டல ரெனினுங் கண்டா லன்பு வைத்து" (யசோதர. 1 ; 25);. ம. அண்டலர் [அண்டு + அலர்.]
அண்டாதவன்	அண்டாதவன் aṇṭātavaṉ, பெ. (n.) பகைவன்; foe, enemy. "அண்டா தவனாலெம் மகத் திலிரு ளுண்டாகிய தன்மை யுணர்ந்து" (கந்தபு. யுத்த. முதனாட், 351);.

அண்டாதோடல்	அண்டாதோடல் aṇṭātōṭal, தொ. பெ. (vbl.n.) நோய் திரும்பவும் வராமல் உடம்பைவிட்டகலல்; a permanent or radical cure (சா.அக.);. [அண்டாது + ஒடல்.]
அண்டார்	அண்டார் aṇṭār, பெ. (n.) பகைவர்; foes, enemies. "அண்டார்.தமக் கோர ரியே" (கந்தபு. யுத்த. சிங்க. 470);. ம. அண்டார் [அண்டாதவர் → அண்டாதார் → அண்டார்.]
அண்டிக்கொட்டை	அண்டிக்கொட்டை aṇṭikkoṭṭai, பெ. (n.) முந்திரிக்கொட்டை (நெல்லை);; cashew-nut (Tn.);. ம. அண்டி [அண்டி + கொட்டை. அண்டி = அடி.]
அண்டிகம்	அண்டிகம் aṇṭigam, பெ. (n.) செந்நாய் (பிங்.);; a wild dog, Cyon dukhumensis (L.);. - a red wild dog, Canis dukhenensis alias C. primaerus (சா. அக.); அண்டிகம் aṇṭigam, பெ. (n.) 1. கரிமா, அரிமா ஆகியவற்றிற்குக் காணும் காய்ச்சல்; fever in an elephant or a lion. 2. தீங்கு விளைவிக்கும் நீர்; un whole some or bad water (சா.அக.);.
அண்டிதள்ளுகை	அண்டிதள்ளுகை aṇṭidaḷḷugai, தொ.பெ. (vbl.n.) மலவாயின் (ஆசனத்தின்); உட்பகுதி வெளித்தள்ளல் (நெல்லை);; Prolapsus ani (Tn.);.
அண்டிமா	அண்டிமா aṇṭimā, பெ. (n.) மரமுந்திரி ; cashew.
அண்டிமாங்கொட்டை	அண்டிமாங்கொட்டை aṇṭimāṅgoṭṭai, பெ. (n.) மரமுந்திரிக்கொட்டை; cashnew-nut. ம. அண்டிமாங்ங

அண்டிரன்	அண்டிரன் aṇṭiraṉ, பெ. (n.) 1. கடையெழு வள்ளல்களுள் ஒருவனான ஆய் அண்டிரன்; one of the last seven liberal chiefs in South Indian History. "ஆஅ யண்டிர னடுபோரண்ணல்" (புறநா. 129;5);. 2. ஆடவன்; male human being. 3. சமர்த்தன்; clever or capable man. 4. மாந்தன் (சிந்தா. நி. 114);; man. தெ. அண்டீருண்டு [ஆண் + திறம் - ஆண்டிறம் → ஆண்டிறன் = ஆண்டிறலோன், ஆண்டகை. ஒ.நோ.: Gk. anir, andros, male.]
அண்டில்	அண்டில் aṇṭil, பெ. (n.) மாடு, குதிரை முதலியவற்றின் கண்ணிற் பற்றுமொரு பூச்சி (யாழ்ப்.);; parasite that sticks to the eyes of cattle and horses (J.);. [அண்டு → அண்டில்.] அண்டுப்புழு பார்க்க;see andu-p-pulu.
அண்டினவன்	அண்டினவன் aṇṭiṉavaṉ, பெ. (n.) நம்பிச் சேர்ந்தவன்; one who had taken refuge. "உற்றார் கன்மத்தா லண்டினவர்" (திருவாய். நூற். 81);.
அண்டீரன்	அண்டீரன் aṇṭīraṉ, பெ. (n.) (நாநார்த்த.); 1. ஆண்டகை; hero, warrior. 2. மாந்தன்; man. தெ. அண்டீரண்டு, அண்டீரடு. [அண்டிரன் → அண்டீரன்.]

அண்டு-தல்	அண்டு-தல் aṇṭudal, 5 செ.குன்றாவி, (v.t.) 1. கிட்டுதல்; to approach. "அண்டினள் சேர்தலும்" (கந்தபு. தக்க. திருமண. 45);. 2. ஏற்றல், பொருந்துதல்; to fit, to be appropriate to. "ஆகார மாமுவமைக் கண்டா தென்னும்" (ஞானவா. முமுட்சு. 27);. 3. பற்றுக்கோடாகக் கொள்ளுதல் ; to have as a support. ஒருவனை அண்டிப் பிழைக்க இடமில்லை (உ.வ.);. 4. ஒதுங்குதல்; to take refuge in, retire for shelter. 'அண்ட நிழலில்லாமற் போனாலும் ஒண்ட அடியுண்டு' (பழ.);. 5. அழுந்துதல் (சங்.அக.);; to get pressed, to be impressed, to press hard. ம. அண்டுக; க. அண்டிசு; தெ. அண்டு; கோத. அண்ட். [அள் → அண் → அண்டு.] அண்டு-தல் aṇṭutal, செ.கு.வி. (v.i.) நெருங்குதல்; to be close together. "ஏன் இப்படி அண்டுகிறாய்? தள்ளி உட்கார்." (வ.சொ.அக.);. [அள்→அண்→அண்டு]
அண்டு	அண்டு aṇṭu, பெ. (n.) மணிமாலை முதலியவற்றின் தனியுரு (இ.வ.);; unit in a string of beads, link in a chain (Loc.);. அந்தத்தொடரிக்கு (சங்கிலிக்கு); இன்னும் நாலு அண்டு வேண்டும் (உ.வ.);. தெ. அண்டு அண்டு aṇṭu, செ.கு.வி. (v.i.) சிதைந்து கிடத்தல்; piling up of waste. "குப்பை யெல்லாம் அண்டுகிடக்கிறது". (வ.சொ.அக.);. [அண்டு+து+அண்டு]
அண்டுகம்	அண்டுகம் aṇṭugam, பெ. (n.) ஒரு பறவை; a kind of bird (சா.அக.);.
அண்டு தள்ளுகை	அண்டு தள்ளுகை aṇṭudaḷḷugai, பெ. (n.) 1. மலவாயின் (ஆசனத்தின்); உள்ளுறுப்பு வெளித்தள்ளல்; protrusion of the rectal walls beyond the anus, prolapsis of the anus or the rectum. 2. பெண்களின் குறித்துளையின் (யோனித் துவாரத்தின்); சதை நழுவி வெளி வருதல்; a condition in which the walls of the vagina are thrust out beyond the normal limit (சா.அக.);. க. அண்டு அண்டிதள்ளுகை பார்க்க;see andi-tallugai.

அண்டுப்புழு	அண்டுப்புழு aṇṭuppuḻu, பெ. (n.) அண்டில் (யாழ்ப்.);; worm that enters the eyes of cattle and horses (J.);. [அண்டு + புழு.]
அண்டுபடு-தல்	அண்டுபடு-தல் aṇḍubaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) பிடிபடுதல் (இ.வ.); ; to be within reach (Loc.);.
அண்டை	அண்டை aṇṭai, பெ. (n.) 1. அண்மை; nearness, vicinity. =அண்டையில் ஒரு கடையும் இல்லை (உ.வ.);. . அயல்; neighbourhood. அண்டைவீட்டுக் கடன் ஆகாது (உ.வ.);. 'அண்டைவீட்டுக் கடனும் பிட்டத்துச் சிரங்கும் ஆகாது', 'அண்டைவீட்டுச் சண்டை கண்ணுக்குக் குளிர்ச்சி' (பழ.);. 3. பக்கம்; side, direction. அந்த வூர்க்கு நாலண்டையும் வழி (உ.வ.);. 4. ஓட்டையடைக்கும் ஒட்டு; thing attached, annexed, as a plug to close a hole, patch. சீலைக்கு அண்டை வைத்துத் தைத்தான் (உ.வ.);. 5. முட்டு; prop, support. சுவர் சாயாதபடி அண்டை கொடு (உ.வ.);. 6. வரப்பு; field bund, ridge of a field. "அண்டை கொண்டு கெண்டை மேயும்" (திவ். திருச்சந்த, 49);. 7. நீர்தூவுங் கருவி; a contraption that squirts water, used on certain festive occasions. "வெண்பொ னண்டை கொண்டு" (திருவிளை, உக்கிரபா. 24);. 8. ஒரு கட்டியின் அல்லது காயத்தின் விளைவாக மற்றோரிடத்தில் தோன்றும் வீக்கம்; sympathetic pain or
அண்டைகட்டு-தல்	அண்டைகட்டு-தல் aṇṭaigaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i) ஒருறுப்பில் உண்டான கட்டி அல்லது காயத்தின் விளைவாக மற்றோருறுப்பில், பொதுவாகக் கமுக்கூட்டில் அல்லது கவானில், வலி அல்லது வீக்கம் தோன்றுதல்; to get pain or swelling in the glands generally in the armpit or in the loins as a sympathetic response to swelling or pain in the connected limbs of the body.
அண்டைகொள்(ளு)-தல்	அண்டைகொள்(ளு)-தல் aṇṭaigoḷḷudal, 10 செ.குன்றாவி. (v.t.) பக்கத்துணை கொள்ளுதல்; to gain the support of, secure the help of. 'கிருஷ்ணனை அண்டை கொண்டு' (திவ். திரு நெடுந் 13, வியா.);.
அண்டைபோடு-தல்	அண்டைபோடு-தல் aṇṭaipōṭudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) ஒட்டுப்போடுதல் (இ.வ.);; to mend, patch (Loc.);.
அண்டையயல்	அண்டையயல் aṇṭaiyayal, பெ. (n.) அக்கம் பக்கம்; neighbourhood. அண்டையயல் பார்த்துப் பேசவேண்டும் (உ.வ.);. [அண்டை + அயல்.]

அண்டைவீடு அடுத்தவீடு	அண்டைவீடு அடுத்தவீடு aṇḍaivīḍuaḍuttavīḍu, பெ. (n.) அக்கம்பக்கத்து வீடுகள்; neighbouring houses. அண்டை வீடு அடுத்த வீடெல்லாம் சிரிக்கும்படி சண்டை போடுகிறார்கள் (உ.வ.);.
அண்டைவெட்டு-தல்	அண்டைவெட்டு-தல் aṇṭaiveṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) வரப்புவெட்டுதல் (இ.வ.);; to cut or trim the ridge or bunds in the field (Loc.);. [அள்ளுதல் = நெருங்குதல், செறிதல். அள் → அண். அண்ணுதல் = நெருங்குதல். அண் → அண்டு. அண்டுதல் = நெருங்குதல். அண்டு → அண்டை = நெருங்கிய பக்கம், ஒட்டு, முட்டு, திரட்சி, வரப்பு.]
அண்ணக்குஞ்சம்	அண்ணக்குஞ்சம் aṇṇakkuñjam, பெ. (n.) உண்ணாக்கு; pendulum of the palate, uvula (சா.அக.);. [அண்ணம் + குஞ்சம்.]
அண்ணச்சோர்வு	அண்ணச்சோர்வு aṇṇaccōrvu, பெ. (n.) மேல் வாயின் நரம்புச் சோர்வு; paralysis of the palate, palatoplegia (சா.அக.);. [அண்ணம் + சோர்வு.]
அண்ணணி	அண்ணணி aṇṇaṇi, கு.வி.எ. (adv.) நெருங்கிய அண்மையில்; in close proximity. 'அண்ணணிக் கொண்டான்' (தொல். எழுத்து. உயிர்மயங். 44, நச். உரை);. [அண்ணுதல் = நெருங்குதல். அண் → அணி = அண்மையில். அண் + அணி → அண்ணணி = நெருங்கிய அண்மையில், மிக அண்மையில்.]
அண்ணணித்து	அண்ணணித்து aṇṇaṇittu, பெ. (n.) மிக அண்மையானது; that which is close by, very near. "அண்ணணித் தூராயின்" (கலித். 108;36);. [அண் + அணித்து.]
அண்ணத்தாபிதம்	அண்ணத்தாபிதம் aṇṇaddāpidam, பெ. (n.) 1. மேல் வாயழற்றி; inflammation of the palate, Palaitis. 2. வாயின் மேற்பரட்டிற் காணும் அழற்றி; inflammation of the hard palate, uranisconitis (சா.அக.);. [அண்ணம் + Skt. tabita → த. தாபிதம்.]
அண்ணத்தொங்கணி	அண்ணத்தொங்கணி aṇṇattoṅgaṇi, பெ. (n.) அண்ணக்குஞ்சம் பார்க்க;see appa-k-kuriam. [அண்ணம் + தொங்கணி.]
அண்ணந்தாள்	அண்ணந்தாள் aṇṇandāḷ, பெ. (n.) அண்ணாந்தாள் பார்க்க;see anaandal.

அண்ணப்பரடு	அண்ணப்பரடு aṇṇapparaḍu, பெ. (n.) மேல் வாயின் கரடு; hard or bony palate (சா.அக.);. [அண்ணம் + பரடு.]
அண்ணப்பிளப்பு	அண்ணப்பிளப்பு aṇṇappiḷappu, பெ. (n.) மேல் வாயின் அல்லது மேற்பரட்டின் வெடிப்பு; a fissure or a narrow opening in the palate, Uranisochasma, Palatoschisis (சா.அக.);.
அண்ணப்பிளவு	அண்ணப்பிளவு aṇṇappiḷavu, பெ. (n.) மேல் வாயின் பிளவு; a cleft or congenital fissure of the palate, cleft palate (சா.அக.);. [அண்ணம் + பிளவு.]
அண்ணம்	அண்ணம் aṇṇam, பெ. (n.) 1. மேல்வாய்; palate, roof of the mouth. "அண்ண நண்ணிய பல்" (தொல். எழுத்து. பிறப். 11);. 2. உண்ணாக்கு (திவா.); ;u vula. 3. அண்ணாக்கு; the soft palate behind the uvula, palatum molle (சா.அக.);. ம. அண்ணம்; க. அங்கல, அண்ணாலிகெ; தெ. அங்கிலி ; து. அண்ண; நா. அங்குல்; பட. அங்குவ. [அண் + அம்.] அண் என்பது மேற்புறத்தைக் குறித்த சொல்லாதலால், அண்ணம் என்பதற்குக் கீழ்வாய்ப்புறம் என்றும் சில அகரமுதலிகள் பொருள் குறிப்பது பொருந்தாது.
அண்ணம் வீழ்ச்சி	அண்ணம் வீழ்ச்சி aṇṇamvīḻcci, பெ. (n.) 1. அண்ணாக்கு விரிந்து தொங்கல்; sagging of the soft palate, Uvuloptosis. 2. உண்ணாக்கு வளர்த்தி; elongation or pendulous condition of the uvula, staphyloptosis (சா.அக.);.
அண்ணம்வெடிப்பு	அண்ணம்வெடிப்பு aṇṇamveḍippu, பெ. (n.) அண்ணப்பிளப்பு பார்க்க;see appa-p-pilappu.
அண்ணமார்	அண்ணமார் aṇṇamār, பெ. (n.) 1. ஒரு சிற்றூர்ச் சிறுதெய்வம் (கோவை); ; a minor village deity (Cm.); — (L.);. 2. ஓர் அசுரப் பெண் தேவதை; a female evil spirit, demoness (சா.அக.);.
அண்ணமார்கல்	அண்ணமார்கல் aṇṇamārkal, பெ. (n.) கட்டடத்தில் தட்டை வளைவின் குத்துக்கல் (சென்னை);; upright bricks of a flat arch (Madr.);. [அண்ணம் + ஆர் + கல் - அண்ணமார்கல் = வளைவின் மேற்பகுதியிற் பொருத்திய குத்துக்கல்.]

அண்ணல்	அண்ணல் aṇṇal, பெ. (n.) 1. பெருமை; greatness. "அண்ணலங் குமரரா மென்று" (பாரத. திரௌ. 63);. 2. உயர்வு, சிறப்பு; exaltation, excellence, loftiness. "ஓங்கு மண்ணல் மால்வரை" (கூர்மபு. திருக்கல்.18);. 3. தலைமை; superiority. "அண்ணல் மணி நெடுந்தேர்" (திருக்கோ. 256);. 4. பெருமையிற் சிறந்தோள்; greatman, superior. "அகத்தியனுக்கோத்துரைக்கு மண்ணல்" (சிவப்பிர. 4);. 5. தலைவன்; master. "அடுபோரண்ணல் கேட்டிசின் வாழி" (மதுரைக். 207, 208);. 6. தந்தை (அரு.நி.);; father. 7. அண்ணன் (நாநார்த்த.);; elder brother. 8. குரு, குரவன், ஆசிரியன்; preceptor, spiritual guide. 9. முல்லைநிலத் தலைவன் (தொல், பொருள். அகத். 20, நச். உரை);; ruler of a land predominantly pastoral. 10. அரசன் (சூடா.);; king. 11. சிவன்
அண்ணல்வல்லி	அண்ணல்வல்லி aṇṇalvalli, பெ. (n.) கோவை; Indian caper, Cephalandra indica alias Bryonia grandis (சா.அக.);.
அண்ணலார்	அண்ணலார் aṇṇalār, பெ. (n.) சிவன்;Śiva. "ஆடன் மேவிய வண்ண லாரடி" (பெரியபு. ஏயர்கோ. 98);. ம. அண்ணலார் [அண்ணல் + ஆர் (உ.ப. ஈறு);.]
அண்ணவெலும்பு	அண்ணவெலும்பு aṇṇavelumbu, பெ. (n.) மூக்கின் பின்புறத்திலிருக்கும் எலும்பு; the bony structure behind the nostrils (சா.அக.);. [அண்ணம் + எலும்பு.]
அண்ணவோதை	அண்ணவோதை aṇṇavōtai, பெ. (n.) நாவாற் கொட்டும் ஒலி; clicking sound produced by pressing the tongue against the roof of the mouth (W.);. [அண்ணம் + ஓதை.]

அண்ணன்	அண்ணன் aṇṇaṉ, பெ. (n.) 1. தமையன், தம்முன் (பிங்.);; elder brother. "முன்னவ னண்ணன் மூத்தோன்" (சூடா.);. 2. மதிக்கத்தக்க மூத்தோன்; respectable elderly man. 'அண்ணனுக்குத் தம்பி அல்லவென்று போகுமா?', 'அண்ணனுக்குப் பெண் பிறந்தால் அத்தை அயல்நாட்டாள்', 'ஐந்து வயதில் அண்ணன் தம்பி, பத்து வயதில் பங்காளி" (பழ.);. ம. அண்ணன்; க., பட., குட. அண்ண ; தெ., குவி. அன்ன; து. அண்ணெ; கோத. அண்ணன்; இரு., குரு., துட. ஒணென்; கொலா. அணுக்; கோண். தன்னால்; கொர. ஆண்; எரு. அண; சப். அண்ணா.
அண்ணனார்	அண்ணனார் aṇṇaṉār, பெ. (n.) அண்ணன் என்பதன் உயர்வுப்பன்மை; honorific of annan. [அண்ணன் + ஆர் (உ.ப. ஈறு);.] அண்ணார் என்னுங் கொச்சை வடிவம், அண்ணனார் என்பதன் மரூஉவன்று. அண்ணா என்னும் விளிவடிவே, ரகர மெய்யீறு பெற்று அண்ணார் என்று தவறாக வழங்கிவருகின்றது.
அண்ணா-த்தல்	அண்ணா-த்தல் aṇṇāttal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மேல்நோக்குதல்; to look up ward. செம்பில் வாய்படாமல் தண்ணீரை அண்ணாக்கக் குடி (உ.வ.);. 2. மேனோக்கிப் பார்த்தல்; to look up intently. "அண்ணாந்து கேட்பரழகழ கென்பர்" (தனிப். தி. 2, பக்.293);. 3. தலைநிமிர்தல்; to hold the head erect. "நண்ணார் நாண அண்ணாந் தேகி" (புறநா. 47 ; 8);. 4. நிமிர்ந்து நிற்றல்; to stand erect. "அண்ணாந் தேந்திய வன முலை" (நற். 10;1);. 5. வாய் திறத்தல்; to gape, open the mouth. "அண்ணாத்தல் செய்யா தளறு" (குறள், 255);. ம. அண்ணா ; க. அண்ணெ ; து. அண்ணாவுனி, அணாவு.

அண்ணா	அண்ணா1 aṇṇā, பெ. (n.) உண்ணாக்கு; uvula. "அண்ணா வுரிஞ்சி மூக்குயர்த்தார்" (சீவக. 2703);. ம. அண்ணா [உள் + நா -- உண்ணா → அண்ணா.] அண்ணா2 aṇṇā, பெ. (n.) திருவண்ணாமலை; Tiruvannamalai, a siva shrine. "உயர்பொழி லண்ணாவி லுறைகின் றாரும்" (தேவா. 6.16;5);. [அருணமலை → அண்ணாமலை -- அண்ணா.] அண்ணா3 aṇṇā, பெ. (n.) 1. அண்ணன்; elder brother. 2. தந்தை (பிராம.);; father (Brahm,);. [அண்ணன் → அண்ணா (விளி);.] முறைப்பெயர்களின் விளிவடிவை முதல் வேற்றுமையாக (எழுவாயாக); வழங்குவது பிற்காலத்தெழுந்த வழுவழக் காதலால், அதைப் பொத்தகங்களிற் கையாளாததோடு பேச்சிலும் விட்டுவிடல் வேண்டும். இவ் வழக்கு, கன்னட முதலிய திரவிடமொழிகளில் வழுவமைதியாயினும், தமிழில் ஆகாது.
அண்ணாக்க	அண்ணாக்க aṇṇākka, கு.வி.எ. (adv.) மேனோக்கி, பல்லில் அல்லது உதட்டிற் படாமல்; with head turned upward gulping food or drink without the vessel or food touching the teeth and lips. தண்ணீரை அண்ணாக்கக் குடி மருந்தை அண்ணாக்க விழுங்கிவிடு (உ.வ.);. ம. அண்ணான்னு
அண்ணாக்கழற்றி	அண்ணாக்கழற்றி aṇṇākkalrri, பெ. (n.) 1. உண்ணாக் கழற்சி; inflammation of the uvula, uvulitis. 2. மேல்வாயின் கீழ்ப்புறத்திற் காணும் அழற்சி; inflammation of the soft palate, Palatitis (சா.அக.);. [அண்ணாக்கு + அழற்சி. உள் + நாக்கு -- உண்ணாக்கு → அண்ணாக்கு.]
அண்ணாக்கறுத்தல்	அண்ணாக்கறுத்தல் aṇṇākkaṟuttal, தொ.பெ. (vbl.n) 1. உண்ணாக்கு வளர்ச்சியைக் கத்தியாலறுத்து நீக்கல்; the surgical operation of the uvula ora part there of, uvulotomy. 2. உண்ணாக்குச் சதை கரையும்படி கார மருந்திடல்; application of corrosive drug to the uvula to reduce its size (சா.அக.);. [உள் + நாக்கு – உண்ணாக்கு → அண்ணாக்கு + அறுத்தல்.]
அண்ணாக்கு	அண்ணாக்கு aṇṇākku, பெ. (n.) உண்ணாக்கு; uvula. 'அண்ணாக்கும் தொண்டையும் அதிர அடைத்தது' (பழ.);. ம. அண்ணாக்கு; க. அண்ணாலிகெ; தெ. அங்கிலி. [உள் + நாக்கு – உண்ணாக்கு → அண்ணாக்கு.]

அண்ணாக்குப் பிரிவு	அண்ணாக்குப் பிரிவு aṇṇākkuppirivu, பெ. (n.) இரண்டாகப் பிரிந்த உண்ணாக்கு; a split uvula, bifid uvula (சா.அக);. [உண்ணாக்கு → அண்ணாக்கு + பிரிவு.]
அண்ணாக்கெடுத்தல்	அண்ணாக்கெடுத்தல் aṇṇākkeḍuttal, தொ. பெ. உண்ணாக்கிற்கு மேற்புறந் தொங்கும் சதையை, வாய்க்குட் கையை விட்டோ உச்சிமயிரைத் தூக்கிப்பிடித்தோ தொங்காதவாறு செய்தல்; arresting the sagging of the soft palate, either by thrusting the fingers into the mouth, or by holding the head up by the hair on the crown. [உண்ணாக்கு → அண்ணாக்கு + எடுத்தல்.]
அண்ணாச்சி	அண்ணாச்சி aṇṇācci, பெ. (n.) அண்ணனார் (தெற்கு);; elder brother (South);. ம. அண்ணாச்சி, அண்ணாழ்வி. [அண்ணாட்சி → அண்ணாச்சி.]
அண்ணாட்சி	அண்ணாட்சி aṇṇāṭci, பெ. (n.) அண்ணனார் (தெற்கு);; elder brother (South);. [அண்ணன் + ஆட்சி -- அண்ணாட்சி. ஒ.நோ ; அண்ணன் + ஆள்வி -- அண்ணாள்வி → அண்ணாவி.] பொதுவாக, அண்ணன் என்பது படியாதவர் வழக்கும், அண்ணாட்சி என்பது படித்தவர் வழக்கும் ஆகும். 'தந்தைக்குப் பின் தமையன்' என்னும் முறைப்படி ஆண்மக்கள் பலருள்ள குடும்பத்தில் மூத்தவனே தந்தைக்குப் பின் குடும்ப ஆட்சியை மேற்கொள்வானாதலால், அவன் தம்பி தங்கைமாரால் அண்ணாட்சியென விளிக்கப்பட்டான். முதற் காலத்தில் மூத்த அண்ணனுக்கு வழங்கிய பெயர்வடிவம், பிற்காலத்தில் இளைய அண்ணன்மார்க்கும் வழங்கலாயிற்று. அவருள் வேறுபாடு குறிக்க 'மூத்த', 'இளைய' அல்லது 'பெரிய', 'சின்ன' என்னும் அடைகள் சேர்க்கப்பட்டன.

அண்ணாத்தை	அண்ணாத்தை aṇṇāttai, பெ. (n.) 1. அண்ணன், சில சமயங்களில் இழிவு குறித்தது (வடக்கு);; elder brother, sometimes in contempt (North);. 2. வெறும் பெரியவர் (இ.வ.);; idler, worthless fellow (Loc.);. [ஒருகா. அண்ணன் + தே -- அண்ணாத்தை அல்லது அண்ணன் + அத்தன் → அண்ணத்தன் → அண்ணத்தை → அண்ணாத்தை.] அண்ணாத்தை என்பது, சில சமயங்களில் இளையவர்க்கும் தகுதியில்லாதவர்க்கும் இழிவு குறித்த பகடிச்சொல்லாக வழங்கினும், மூத்தவர்க்கும் தகுதியுள்ளவர்க்கும் அண்ணனார், தமையனார், அண்ணாட்சி என்பன போன்று மதிப்புச் சொல்லாகவும் வழங்கிவருகின்றது. தெய்வத்தையும் தலைவனையுங் குறிக்கும் தே என்னும் சொல்லைப் பின்னொட்டாகப் பெற்று வழங்கும் நாயன்தே என்பது போன்று, அண்ணாத்தே என்னுஞ் சொல்லுந் தோன்றி அண்ணாத்தை யென்று மருவியிருக்கலாம். ஒ.நோ ; நாயன்தே → நாயந்தே → நாயிந்தே → நயிந்தே → நயிந்தை. அண்ணாத்தே → அண்ணாத்தை. இனி, அண்ணன் அல்லது அண்ணா என்னுஞ் சொல் தந்தையைக் குறிக்கும் அத்தன் என்னுஞ் சொல்லொடு புணர்ந்து அண்ணாத்தன் → அண்ணாத்தை என்று திரிந்ததாகக் கொள்ளவும் இடமுண்டு. அத்தை யென்பது பெண்பாற் பெயராதலின், அண்ணாத்தையென்னும் புணர்ச் சொல்லின் வருஞ்சொல்லாக இருத்தல் இயலாது.
அண்ணாந்தாள்	அண்ணாந்தாள் aṇṇāndāḷ, பெ. (n.) ஒருவனைக் குனியவைத்து. அவன் கழுத்தைச் சுற்றி ஒரு கயிற்றைத் தொங்கவிட்டு, அதன் ஒரு முனையை ஒருகாற் பெருவிரலிலும் மற்றொரு முனையை மற்றொருகாற் பெருவிரலிலுங் கட்டி, முதுகின்மேல் ஒரு கனத்த கல்லையும் ஏற்றி, நீண்ட நேரம் அதே நிலையில் இருக்கச் செய்யுந் தண்டணை; placing an individual in a stooping position, fastening a string to each great toe, passing the bight over the back of the neck, and putting a stone on his back, as a punishment (E.T.);. — தலையையுங் காலிற் பெருவிரலையுஞ் சேர்த்துக் கட்டித் தலை நிமிர்ந்திருக்கச் செய்யுந் தண்டனை (சங்.அக.);; fastening the head and toes of an individual, and making him hold his head in an erect position, as a punishment (S.D.);.
அண்ணாந்தாள்பூட ்டு-தல்	அண்ணாந்தாள்பூட்டு-தல் aṇṇāndāḷpūṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி, (v.t.) அண்ணாந்தாள் தண்டனையிடுதல்; to inflict anaandal punishment.
அண்ணாந்துபார்-த்தல்	அண்ணாந்துபார்-த்தல் aṇṇāndupārttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) மேல்நோக்கிப் பார்த்தல்; to look upward. --, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.); கூர்ந்து பார்த்தல்; to look into, consider deeply. "அண்ணாந்து பார்க்க வழியு முடம்பே" (திருமந். 2139);.
அண்ணாநாடு	அண்ணாநாடு aṇṇānāṭu, பெ. (n.) திருவண்ணாமலை வட்டாரம்; the region about Tiruvannāmalai. 'அண்ணாநாட்டு எல்லையில் திருந் திகை யாற்றை யடைத்து' (S.I.I.vii,44);.
அண்ணாமலை	அண்ணாமலை aṇṇāmalai, பெ. (n.) சிவன் கோயில்கொண்டுள்ள திருவண்ணாமலை; Tiruvannāmalai, a Śiva shrine. "அண்ணாமலையங் கமரர் பிரான்" (பெரியபு. திருஞான. 970);. 'அண்ணாமலையாருக்கு அறுபத்து நான்கு பூசை, ஆண்டிகளுக்கு எழுபத்து நான்கு பூசை, அண்ணாமலையார் அருளுண்டானால் மன்னார்சாமி வம்பா செய்யும்?' (பழ.);. [அருணமலை → அண்ணாமலை.]

அண்ணாமலை முழும்	அண்ணாமலை முழும் aṇṇāmalaimuḻum, பெ. (n.) 24 விரல்கொண்டதும், முன்பு தஞ்சைப் பெருவுடையார் திருக்கோயிற்கும் பின்பு திருவண்ணாமலைத் திருக்கோயிற்கும் கட்டுமானத்திற் பயன்படுத்தியதுமான அளவுகோல்; a standard measuring rod, so called because it was used in the construction of the temples at Thafijāvūr and Tiruvanqāmalai. '24 விரல்கொண்ட கிஷ்கு முழத்திற்குத் தஞ்சை முழமென்றும் ஒரு பெயர் வழக்கில் உண்டு. தஞ்சைப் பெருவுடையார் திருக் கோயிலை நிருமாணிப்பதில் இம் முழம் கையாளப் பெற்றமையால் இப் பெயர் பெற்றது. திருவண்ணாமலைத் திருக்கோயிலை அமைப்பதற்குப் பயன்படுத்திய அளவுகோல் இம் முழக்கோலாகையினால் இதற்கு அண்ணாமலை முழமென்று மற்றொரு பெயருமுண்டு' (சி.செ. பக். 3. பத்தி 1);. [அருணமலை → அண்ணாமலை + முள் → முழி (மொழி); → முழம்.]
அண்ணார்	அண்ணார் aṇṇār, பெ. (n.) பகைவர், வணங்கார்; enemies, recalcitrants. "அண்ணார் புரமவிய" (உபதேசகா. திரிபுர. 112);. ம. அண்ணார் [அண் + ஆ (எ.ம.இ.நி.); + ஆர் (ப.பா. ஈறு);. 'ஆர்' புணர்ச்சியில் முதல் கெட்டது.] கொச்சை வழக்கில் உயர்வுப் பன்மையாக அண்ணனைக் குறிக்கும் அண்ணார் (அண்ணா + ஆர்); என்னுஞ்சொல், வழுஉச் சொல்லாதலின் இவ் வகரமுதலியிற் கொள்ளப்படவில்லை. அண்ணனார் பார்க்க;see annanar.
அண்ணாவி	அண்ணாவி aṇṇāvi, பெ. (n.) 1. ஆசிரியன்; teacher. 'தன்னாலே தான் கெட்டால் அண்ணாவி என்ன செய்வான்?', 'அண்ணாவி தான் செத்தார், அவர் சொல்லிக் கொடுத்த பாடமுமா செத்தது?', 'அண்ணாவி விழுந்ததும் ஒர் அடவுதான்' (பழ.);. 2. கூத்துப் பயிற்றுவோன், நாடக ஆசிரியன்; dancing master, director of theatrical performances. 3. அதிகாரி ; master, superior, one in authority. நீ அதற்கு அண்ணாவியல்லை (உ.வ.);. 4. புலவன் (யாழ்.அக.);; poet. ம. அண்ணாவி [அண்ணன் + ஆள்வி -- அண்ணாள்வி → அண்ணாவி.] அண்ணாவி aṇṇāvi, பெ. (n.) வில்லுப் பாட்டினைக் கற்றுதரும் ஆசிரியர்; folksong teacher [அண்ணன்-அண்ணாவி]
அண்ணாள்வி	அண்ணாள்வி aṇṇāḷvi, பெ. (n.) அண்ணனார், அண்ணாட்சி; elder brother or cousin. 'எங்களண்ணாழ்வி (அண்ணாள்வி); செய்த பணி' (T.A.S. i, 103);. ம. அண்ணாழ்வி அண்ணாழ்வி என்பது, ஆழ்வார். என்னுஞ் சொல்லைப் பின்பற்றின தவற்று வடிவமாகும். [அண்ணன் + ஆள்வி - அண்ணாள்வி. ஆள்வு → ஆள்வி = ஆள்வோன், ஆளி.]
அண்ணாளன்	அண்ணாளன் aṇṇāḷaṉ, பெ. (n.) 1. பெண் வழிச் செல்வோன் (இ.வ.); ; husband under the authority of his wife, hen-pecked husband (Loc.);. 2. அலி (இ.வ.); ; hermaphrodite (Loc.);. இச்சொல் ஷண்ட என்னும் வடசொல்லொடு தொடர்புடையதாகத் தெரியவில்லை.

www.valluvarvallalarvattam.com 296 of 19068.

அண்ணி-த்தல்	அண்ணி-த்தல் aṇṇittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நெருங்குதல் ; to come near, get close. 2. பொருந்துதல்; to join, unite. "அடியார்க் கென்று மாரமுதா யண்ணிக்கு மையாற்றான் காண்" (தேவா. 6.30;2);. 3. தித்தித்தல்; to taste sweet. "சிந்தை செயச்செயக் கருப்புச் சாற்றிலு மண்ணிக்குங் காண்மினே" (தேவா. 5.61 ; 5);. [அண் → அண்ணி. அண்ணுதல் = நெருங்குதல், பொருந்துதல், தித்தித்தல்.]
அண்ணி	அண்ணி aṇṇi, பெ. (n.) அண்ணன் மனைவி; elder brother's wife. 'அண்ணன்தான் கூடப் பிறந்தான், அண்ணியுமா கூடப்பிறந்தாள்?' (பழ.);.
அண்ணிது	அண்ணிது aṇṇidu, பெ. (n.) 1. அண்மை ; proximity, nearness. 2. அண்மையிலுள்ள; that which is near. [அண் + இது. இனி, அண்ணியது → அண்ணிது என்றுமாம். அண்ணிது → அண்ணீசு (யாழ். அக.);. ஒ.நோ.: பெரிது → பெரிசு.]
அண்ணிமை	அண்ணிமை aṇṇimai, பெ. (n.) அண்மை (ஈடு);; nearness. [அண்மை → அணிமை → அண்ணிமை.]
அண்ணியது	அண்ணியது aṇṇiyadu, பெ. (n.) கிட்டியது; that which is near. "அண்ணிய தாயுமகன்றும்" (கூர்மபு. பொது. 12);.
அண்ணியன்	அண்ணியன் aṇṇiyaṉ, பெ. (n.) 1. அண்மையன்; he who is near. 2. நெருங்கிய உறவினன்; close kinsman. 'தமப்பன் பகையாக அவனிலும் இவன் அண்ணிய னென்று வர நின்ற ப்ரஹலாதன்' (ஈடு, 10 ; 3, பிர. பக். 70);. [அண் → அண்ணியன்.]
அண்ணு-தல்	அண்ணு-தல் aṇṇudal, 5 செ.குன்றாவி, (v.t.) 1. கிட்டுதல்; to approach, draw near. "அண்ணிய தாயு மகன்றும்" (கூர்மபு. பொது. 12);. 2. சேர்தல்; to join, unite with. "உன்னடிக்கீழண்ணியமெய் யடியவர்க்கு" (திரு விளை. மெய்க்காட். 8);. 3. ஒத்தல்; to resemble. "புகலும் வாளரிக் கண்ணியர்" (கம்பரா. பால, வரைக்காட். 28);. து. அண்டுனி [அள் → அண் → அண்ணு.]

அண்ணுண்டார்	அண்ணுண்டார் aṇṇuṇṭār, பெ. (n.) கள்ளர் குலப் பட்டப்பெயர்களுள் ஒன்று (கள்ளர் சரித். பக். 145);; a caste title of Kallars. [ஒருகா. 'அரண்வென்றார்' என்பது அண்ணுண்டார் என்று திரிந்திருக்கலாம்.]
அண்ணுத்திப்பிரியர்	அண்ணுத்திப்பிரியர் aṇṇuttippiriyar, பெ. (n.) கள்ளர்குலப் பட்டப்பெயர்களுள் ஒன்று (கள்ளர் சரித். பக். 145);; a caste title of Kallars. ஒருகா. 'ஐந்நூற்றுப் பேரர்' என்பது இதன் மூலமாயிருந்திருக்கலாமென்று, சென்னை அகரமுதலி கருதுகின்றது. அதை 'ஐந்நூற்றுப் பிரிவார் அல்லது 'ஐந்நூற்றுப் பெரியார்' என்று கொள்ளவும் இடமுண்டு.
அண்ணெரிஞ்சான் பூண்டு	அண்ணெரிஞ்சான்பூண்டு aṇīeriñjāṉpūṇṭu, பெ. (n.) இது கொச்சை வடிவமாதலாற் கொள்ளத்தக்கதன்று; [அன்றெரிந்தான் பூண்டு → அண்ணெரிஞ்சான் பூண்டு.] அன்றெரிந்தான் பூண்டு பார்க்க;see anrerindan-pū ndu.
அண்ணை	அண்ணை aṇṇai, பெ. (n.) பேய் (பொதி.நி.);; devil, ghost, goblin. [மண்ணை (பேய்); → அண்ணை.]
அண்பல்	அண்பல் aṇpal, பெ. (n.) மேல்வாய்ப் பல்; upper tooth or teeth. "அண்பல முதனா விளிம்புற வருமே" (நன். 77);. ம. அணப்பல்லு [அண்பல் = அண்ணத்தைப் பொருந்திய பல்.] சீவகசிந்தாமணி 928ஆம் செய்யுளிலுள்ள, "அண்பன் னீரு றமிர்தம்" என்னுந் தொடருக்கு, 'அடிப்பல்லில் நீருறமிர்தம்—புளிங்கறி' என்று நச்சினார்க்கினியர் குறிப்புரை வரைந்திருக்கின்றார். 'அண்பல்' என்பதற்கு 'அடிப்பல்' என்னும் பொருள் எங்ஙனம் பொருந்துமென்பது தெரியவில்லை. புளிங்கறிக்கோ பிறவகை யுண்டிகட்கோ உமிழ்நீர் சுரப்பின், அது எல்லாப் பற்கும் பொதுவாதலால், இங்கு 'அண்பல்' என்பதற்கு, அண்ணி அல்லது நெருங்கிய பற்கள் என்று பொதுப்படக் கூறுவதே பொருத்தமாம்.
அண்பினார்	அண்பினார் aṇpiṉār, பெ. (n.) அண்டினவர்; those who have taken refuge. "அண்பினார் பிரியார்" (தேவா. 3.379 ; 6);. [அண் → அண்மு → அண்பு + இன் + ஆர்.]
அண்பு-தல்	அண்பு-தல் aṇpudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அண்ணுதல்; to approach (தேவா. 3.379 ; 6);. அண்டுதல்; to associate with, to take refuge. [அண் → அண்மு → அண்பு.]

அண்மு-தல்	அண்மு-தல் aṇmudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t) கிட்டுதல்; to approach. "அணிமாடத் திடை யோர் மண்டபத்தை யண்மி" (கம்பரா. பால. திருவவ. 61);. [அண்மை → அண்மு.] அண்மு-தல் aṇmutal, செ.கு.வி. (v.t) நெருங்கு நெருங்குதல்; to come close. "அம் கண் நாயகற் காண வந்து அண்மினார்." (அயோ, 7-10);. [அன்-அண்மு]
அண்மை	அண்மை aṇmai, பெ. (n.) 1. காலத்தால் அல்லது இடத்தால் நெருங்கியுள்ள நிலைமை; nearness of time or place. "அண்மையாற் சேய்த்தன்றி" (கலி. 108 ; 35);. 2. பொருள் தொடர்புள்ள இரு சொற்கள் அல்லது தொடர்ச் சொற்கள் ஒன்றையொன்று அடுத்து நிற்றல், தொடர்ச்சொற்கள் பொருள் தொடர்பு கொள்ளு முறை மூன்றனுள் ஒன்று; immediate proximity of the qualifying (or governing); and the qualified (or governed); words to each other, one of the three modes by which words" or phrases express their syntactic relationship. 3. அடையுந் தன்மை; nature of approaching or joining. "விண்ணவர்பாலண்மையிலனாகு மண்ணல்" (கந்தபு. உற்பத். காமதக. 38);. [அண் → அண்மை.]
அண்மைச்சுட்டு	அண்மைச்சுட்டு aṇmaiccuṭṭu, பெ. (n.) Gram.) demonstrative letter or word denoting the nearness of a person, place, thing or time; dist. from $éymai-c-cuttu. இவன் இங்கு இதைச் செய்தது இன்றுதான் (உ.வ.);. [அண்மை + சுட்டு.]
அண்மைவிளி	அண்மைவிளி aṇmaiviḷi, பெ. (n.) நாய், பூனை முதலிய சில வீட்டு, விலங்குகட்குப் பெயரிட்டு விளிப்பினும், அப்பெயர்கள் அவற்றிற்கு ஒருவகை அடையாளச் சொல்லாகவேயிருத்தலால், அவற்றின் விளி மக்கட்பெயர்விளிக் கொப்பாகக் கொள்ளப்படா.
அண்வரு-தல் (அண்வா-தல்)	அண்வரு-தல் (அண்வா-தல்) aṇvarudalaṇvādal, 18 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அருகில் வருதல்; to come near. 2. அருகிலிருத்தல்; to be close, near. 'ஆவண வீதியெல்லாம்நிழல் பாயநின் றண்வருமே' (இறை. 2. உரை, பக். 53);.

அண	அண1 aṇattal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) பொருந்துதல்; to be joined, united. "முலைமுன் றணந்த சிறுநுதல்" (கல்லா. 13;12);. [அண் → அண. அண்ணுதல் = பொருந்துதல்.] அண2 aṇattal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தலையெடுத்தல்; to lift the head. "பாம்பணந்தன்ன" (பெருந. 13);. 2. மேனோக்குதல்; to look upward. "நெற்கொ ணெடுவெதிர்க் கணந்த யானை" (குறிஞ்சிப். 35);. து. அணவு, அணாவுனி. [அண் → அண.]
அணங்கம்	அணங்கம் aṇaṅgam, பெ. (n.) இலக்கணம் (சிந்தா. நி. 103);; grammar. [அஞ்சணங்கம் = ஐந்திலக்கணம் (யாழ்.அக.);. அணங்கு + அம். அணங்கு = ஒலி, எழுத்து.] ஐந்திலக்கணம் பார்க்க;see aind(u);-ilak-kanam.
அணங்கயர்-தல்	அணங்கயர்-தல் aṇaṅgayartal, 2 செ.கு.வி, (v.i.) திருவிழாக் கொண்டாடுதல்; to celebrate a religous festival. "சுறவ முண்மருப் பணங்கயர் வனகழிச் சூழல்" (பெரியபு. திருக்குறிப்.7);. [அணங்கு + அயல்.]
அணங்காட்டு	அணங்காட்டு aṇaṅgāṭṭu, பெ. (n.) வேலன் வெறியாட்டு (வின்.);; dance under possession by Velan (W.);. [அணங்கு + ஆட்டு.]
அணங்காடு-தல்	அணங்காடு-தல் aṇaṅgāṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) தெய்வமேறி யாடுதல்; dance of one possessed by the spirit of Velan. "அணங்கொடுத லன்றந்தோ" (திவ்.திருவாய்.4.6;5);. [அணங்கு+ஆடு.]
அணங்கார்	அணங்கார் aṇaṅgār, பெ. (n.) பெண்கள்; women (சங்.அக.);. [அணங்கு + ஆர் (ப.பா.ஈறு);,]
அணங்கிய	அணங்கிய aṇaṅgiya, கு.பெ.எ. (adj.) அழகிய; beautiful. "சீரணங்கிய தேவர்கள்" (பெரியபு.திருநகரச்.10);.

அணங்கியம்	அணங்கியம் aṇaṅgiyam, பெ. (n.) இலக்கியம்; literature. அஞ்சணங்கியம் = ஐந்திலக்கியம். [அணங்கு + இயம்.] ஐந்திலக்கியம் பார்க்க;see aind(u);-ilakkiyam.
அணங்கியோன்	அணங்கியோன் aṇaṅgiyōṉ, பெ, (n.) வருத்தியவன்; one who persecuted. "பெருந்துறைக் கண்டிவ ளணங்கி யோனே" (ஐங்குறு.182);.
அணங்கினர்	அணங்கினர் aṇaṅgiṉar, பெ. (n.) தெய்வப்பெண்கள்; celestial damesels. "புடையுற வணங்கினர் போற்றி" (கந்தபு.தேவ.தெய்வ.10);.
அணங்கு	அணங்கு1 aṇaṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஒலித்தல்; to sound; make noise. "புகை யணங்க" (பு.வெ.10;8);. [ஒல் → ஒலி. ஒல் → அல் → அலம்பு. அலம்புதல் = ஒலித்தல். அல் → அலு → அலுங்கு → அணுங்கு. அணுங்குதல் = முணுமுணுத்தல், ஒலித்தல். அலுங்கு → அணுங்கு → அணங்கு.] அணங்கு2 aṇaṅgudal, 5 செ.கு.வி. (vi.i) 1. அஞ்சுதல் (சங்.அக.);; to fear, to be afraid. 2. வருந்துதல்; to suffer, to be distressed. "ஆடியுட் பாவை போனீ யணங்கிய தணங்க வென்றான்" (சீவக.957);. 3. இறந்துபடுதல்; to die, to be slain. "நற்போ ரணங்கிய" (பு.வெ.7;27);. 4. பொருந்துதல்; to be joined united. 'உரையணங்குந் தமிழ்வேந்தன் (இறை. 50, உரை, பக்.230);. 5. பின்னி வளர்தல்; to grow, thick with brancehs interlaced as bamboos. "முழுநெறி யணங்கிய நுண்கோல் வேரலோடு" (மலைபடு. 223);. 6. விரும்புதல் (சங்.அக.);; to desire.
அணங்குசார்ந்தாள்	அணங்குசார்ந்தாள் aṇaṅgucārndāḷ, பெ. (n.) தேவராட்டி; temple-priestess divinely inspired and possessed with oracular powers. "அழைத்தபணி யென்னென்றா ளணங்கு சார்ந்தாள்" (பெரியபு. கண்ணப், 49);.
அணங்குடையாட்டி	அணங்குடையாட்டி aṇaṅguḍaiyāḍḍi, பெ. (n.) தெய்வமேறி யாடுபவள்; a divinely inspired woman having oracular powers. "அப்பெற்றியில் வாழ்த்தும் அணங்குடையாட்டி" (பெரியபு. கண்ணப். 67);. [அணங்கு + உடை + ஆட்டி.]

அணங்குத்தாக்கு	அணங்குத்தாக்கு aṇaṅguttākku, பெ. (n.) அணங்குதாக்கு பார்க்க;see anarigu-takku.
அணங்குதாக்கு	அணங்குதாக்கு aṇaṅgutākku, பெ. (n.) காம நெறியா லுயிர்கொள்ளுந் தெய்வமகளால் தாக்கப்படுகை; possession by a demoness of lust. [அணங்கு + தாக்கு.]
அணங்குறைவாள்	அணங்குறைவாள் aṇaṅguṟaivāḷ, பெ. (n.) அணங்குடையாட்டி பார்க்க;see apaŕg(u);udai-y-alli. "அணங்குறை வாளையுங் கொண்டு" (பெரியபு. கண்ணப். 153);. [அணங்கு + உறைவாள்.]
அணங்கெழுந்தாடு -தல்	அணங்கெழுந்தாடு-தல் aṇaṅgeḻundāṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) அணங்காடு-தல் பார்க்க;see anang(u);-adu- (சிலப். 5 ; 70);. [அணங்கு + எழுந்து + ஆடு.]
அணத்தான்	அணத்தான் aṇattāṉ, பெ. (n.) ஓணான் (கோவை);; blood-sucker, Calotes verisicolor (Cm.);. [அணத்தல் = தலையெடுத்தல். அண → அணந்தான் → அணத்தான் → அடிக்கடி தலையெடுக்கும் ஓணான்.] [P]
அணப்பு	அணப்பு aṇappu, பெ. (n.) 1. முப்பத்தைந்திலிருந்து ஐம்பதுவரைப்பட்ட கசம் (yd.); கொண்ட நீட்டலளவு (G. Tp. D. i, 179);; a measure of length = 35 to 50 yds. 2. அரைச் செறுவிற்கு (acre); மேற்பட்ட சதுர அளவு (G. Tp. D. i., 179);; a square measure exceeding acre. [அணை → அணைப்பு → அணப்பு.] ஓர் அணைப்புத் தொலை (துாரம்); = ஒரு படைச்சால் நீளம். ஓர் அணைப்பு = ஓரிணை யேர்கொண்டு ஒரு நாளில் உழக்கூடிய நிலப் பரப்பு. அணைத்தல் = தழுவுதல், சேர்த்தல், கட்டுதல், கையை வளைத்துக் கட்டித் தழுவினாற்போல் சால்வளைத்து உழுதல். அணப்பு aṇappu, பெ. (n.) விளைவயலின் ஒரு பகுதி (கொ.வ.வ.சொ.5.);; a small division in field. [அண-அணைப்பு]
அணம்	அணம் aṇam, பெ. (n.) 1. மேல்வாய்; the palate or the roof of the mouth. "பல்லணத் தொழிலின்" (நன். 74);. 2. மேல்வாய்ப்புறம்; the side of the upper jaw (சா.அக.);. மேல்வாய் என்பது மேல்வாய்ப்புறத்தையுங் குறிக்குமாதலால், அதை ஒரு தனிப் பொருளாகக் குறிக்கத் தேவையில்லை. [அண்ணம் → அணம்.]

அணர்-தல்	அணர்-தல் aṇartal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) மேனோக்கிச் செல்லுதல்; to rise, move upward. "அணரி நுனிநா வண்ண மொற்ற" (தொல். எழுத்து. பிறப். 12);. [அண் → அண → அணர்.]
அணர்	அணர் aṇar, பெ. (n.) 1. மேல்வாய்ப்புறம் (பிங்.);; the side of the upper jaw. 2. மேற்பரடு; hard palate (சா.அக.);. 3. மீசை முளைக்குமிடம்; that part of the face where the moustache grows. [அணல் → அணர்.]
அணர்ச்செவி	அணர்ச்செவி aṇarccevi, பெ. (n.) எடுத்த அல்லது மேனோக்கிய காது; prominent or erect ears. "நோன்புறத் தணர்ச்செவிக் கழுதைச் சாத்தொடு" (பெரும்பாண். 79-80.);. [அணர் + செவி.]
அணரி	அணரி aṇari, பெ. (n.) மேல்வாய்; palate, roof of the mouth. 'அணரியிலே கரையையும்' (ஞானா. 44, உரை);. [அணர் → அணரி.]
அணரிடு-தல்	அணரிடு-தல் aṇariḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) கொக்கரித்தல்; to shout in token of triumph. "சொக்கனுமங் கணரிட்டுத் துடைதட்டிச் சிரித்தருளி" (திருவாலவா. 52 ; 8);. [அணர் + இடு. ஒருகா. சேவல் போரில் வென்றபின் தலைதூக்கிக் கொக்கரித்தாற்போல், போர்மறவனும் வெற்றி பெற்றபின் தலை நிமிர்ந்து ஆரவாரித்தல். அணர்தல் = மேனோக்குதல், மேலெழுதல்.]
அணல்	அணல் aṇal, பெ. (n.) 1. மேல்வாய்ப்புறம் (பிங்.);; the side of the upper jaw. 2. உள்மிடறு (பிங்.);; throat, windpipe. 3. கழுத்து; neck. "கறையணற் குறும்பூழ்" (பெரும் பாண். 205);. 4. கீழ்வாய்ப்புறம் (திவா.);; lower part of the mouth; chin. 5. தாடி; beard. "மையணற் காளை" (புறநா. 83;1);. 6. அலைதாடி; dewlap. "மொய்யணலானிரை" (பு. வெ. 1;12);. ம., க. அணல். [அண் → அணல்.]

அணவல்	அணவல் aṇaval, பெ. (n.) பல் (சம்.அக.கை);; tooth. --, தொ.பெ. (vbl.n.); 1. அணுகுதல்; to go near, approach, come close to. 2. பொருந்துதல்; to unite. ம. அணயுக; க. அணெ, அணி. [அண் → அண → அணவு → அணவல். அண்ணுதல் = நெருங்குதல், அணவுதல் = பொருந்துதல். நெருங்கியிருத்தலால் அல்லது பொருந்துதலால், பல் அணவல் எனப்பட்டது போலும். இது தொழிலாகுபெயர்.]
அணவன்	அணவன் aṇavaṉ, பெ. (n.) பொருந்தினவன்; one who has taken abode, resident. "குரங்காடு துறைதனி லணவன்தான்" (தேவா. 5.63 ; 4);. [அண → அணவு → அணவன்.]
அணவா	அணவா1 aṇavādalaṇavarudal, 18 செ.கு.வி. (v.i.) அணுகுதல்; to come near. [அண் → அண (நி.கா.வி.எ.); + வா.] அணவா2 aṇavādalaṇavarudal, 18 செ.கு.வி. (v.i.) மேலுயர்த்தப்படுதல்; to be raised. "நீர்வழிக் கணவரு நெடுங்கைய வாகி" (பெருங், உஞ்சைக். 54 ; 42);. [அண் → அண (தி.கா.வி.எ.); + வா.] அணவா aṇavā, பெ. (n.) ஒரு பூண்டு; a plant (unidentified); (சா.அக.);.

அணவு	அணவு1 aṇavudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மேல் நோக்கிச் செல்லுதல்; to go upward, ascend. "அந்தர வகடுதொட் டணவு நீள் புகழ்" (சீவக. 1239);. [அண் → அண → அணவு.] அணவு2 aṇavudal, 5 செ.குன்றாவி, (v.t.) 1. அணுகுதல் (சூடா.);; to go near, approach, come close to. 2. தொடுதல், புல்லுதல் (சூடா.);; to embrace. "மாடக்கொடிகதிரணவுந்திருவெள்ளியங்குடி" (திவ். பெரிய திரு. 4.10 ;4 3. பொருந்துதல்; to unite. 4. ஒட்டுதல் (பிங்.); ; to stick to, adhere to. 5. புணர்தல் ; to have sexual intercourse (சா.அக.);. ம. அணவு ; க. அணசு. [அண் → அண → அணவு.] அணவு1 aṇavu, தொ.பெ. (vbl.n.) பொருந்துதல் ; joining, uniting. "இருகரை யணவுறக் கிடக்கும்"
அணற்கமந்திரம்	அணற்கமந்திரம் aṇaṟkamandiram, பெ. (n.) தூதுவளை; three-lobed night shade, Solanum trilobatum (சா.அக.);.
அணன்	அணன் aṇaṉ, பெ. (n.) 1. பொருந்தியவன்; one who possesses, as greatness. "சீரணனை" (தில். இயற். நான். 67);. 2. இரண்டறக் கலந்தவன்; one who is inseparably united with the universe. [அண் + அன்.]
அணா	அணா aṇā, பெ. (n.) இன்பப்போக்கு, பற்றாட்டு; pastime, recreation, hobby, sport. 'அணாவாய்த்துக் காலங்கழிக்க' (ஈடு);. [அண்ணுதல் = பற்றுதல். அணா = மனம் பற்றிய ஆட்டு.] அணா aṇā, பெ. (n.) 1. பணம்; money, the small coin termed fanam, whether of gold or of silver. 2. தட்டார்நிறை; goldsmith's weight. i.e., மஞ்சிட்டி = 1 அணா. 3. ஆறு குண்டுமணி எடை; 6 grains, 4. வீசம்; 1/16 part (சா.அக.);. த.வ. ஆனைக்காசு. [U. ana → த. அணா.]

அணாப்பன்	அணாப்பன் aṇāppaṉ, பெ. (n.) ஏமாற்றுபவன்; a male cheat, swindler, deceiver. [அணாப்பு + அன் (ஆ.பா. ஈறு);.]
அணாப்பி	அணாப்பி aṇāppi, பெ. (n.) ஏமாற்றுபவள்; deceitful woman. "அணாப்பிகள், படிறிகள்" (திருப்பு. 343);. [அணாப்பு + இ (பெ.பா. ஈறு);.]
அணாப்பு-தல்	அணாப்பு-தல் aṇāppudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஏமாற்றுதல்; to deceive, cheat. "அணாப்பித் துலக்கஞ் சீர்த்துத் திரிமானார்" (திருப்பு. 381);. [அணா (அணவு); → அணாப்பு. அணாப்பு = ஒக்க அல்லது பொருந்தச் சொல்லி ஏமாற்றுதல். ஒ.நோ.: ஏய்தல் = ஒத்தல், ஏய்த்தல் = ஏமாற்றுதல்.]
அணாப்பு	அணாப்பு aṇāppu, தொ.பெ. (vbl.n.) ஏமாற்றுகை (இ.வ.); ; deceit, fraud (Loc.);. அணாப்பு பார்க்க ; see anappu. ம. அணப்பு
அணார்	அணார் aṇār, பெ. (n.) கழுத்து; neck. "அணார் சொறிய" (திவ். பெரியாழ். 3.5;8);. [அணல் → அணர் → அனார்.]
அணாவு-தல்	அணாவு-தல் aṇāvudal, 5 செ.குன்றாவி, (v.t.) கிட்டுதல்; to approach. "அருக்கன் மண்டலத் தணாவு மந்த ணாரூர்" (தேவா. 2.237 ; 1);. [அணவு → அணாவு.]

அணி-தல்	அணி-தல் aṇidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அழகாதல்; to be beautiful. "பாஅ யன்ன பாறையணிந்து" (மதுரைக். 278);. 2. அணிகலமாதல் (செ.அக.); ; to be an ornament. "ஐயிரு திசையினு மணிந்து செல்வன" (கந்தபு. தேவ. தெய்வ. 65);. 3. வரிசையாதல்; to be drawn up in lines. "ஐயிரு திசையினு மணிந்து செல்வன" (கந்தபு. தேவ. தெய்வ. 65);-(சங். அக.);. 4. பரத்தல்; to spread. "சுணங்கணி யாகம்" (கலித். 4;17);. -, 2 செ.குன்றாவி. (v.t); 1. அலங்கரித்தல்; to adorn. "இக்கோ நகரணிக" (கம்பரா. அயோத். மந்தரை, 33);. 2. தாங்குதல்; to bear, as weapons; to wear, as dress. "ஆத லாற்றனை வியப்பதற் கன்றவை யணிதல்" (கந்தபு. தக்க ததீசியுத். 14);. 3. பூணுதல்; to wear, as jewels. 4. பொருந்துதல்; tojoin.with. ... தூம்பகம்" பதிற் ...
அணி	அணி aṇi, பெ. (n.) 1. அழகு (பிங்.);; beauty. "அணிமாழ்கி (கந்தபு. உற்பத். காமதக. 8);. 2. அணிகலம்; ornament, jewel. 'அணியென்பது கவிப்பன கட்டுவன செறிப்பன பூண்பன வென்னுந் தொடக்கத்தன' (தொல், சொல். கிளவி. 46, சேனா. உரை);. 'அணிபூண்ட நாய்போல', 'அணியெல்லாம் ஆடையின் பின் (பழ.);. 3. ஒப்பனை (பிங்.);; embellishment, decoration. 4. சொல்லணி பொருளணியென்னும் இருவகை யிலக்கிய அழகு; figure of speech. "வல்லோ ரணிபெறச் செய்வன செய்யுள்" (நன். 268);. 5. அணியிலக்கணம்; rhetoric. 6. தொழிற்கருவி; mechanic's tool. 7. வழிப்போக்கு, போர் முதலியவற்றிற்குரிய பூட்டுப் பொருத்துகள்; outfit for journey, equipment for battle. 8. கோலம்; disguise. "அணரியி னரங்கின்மே லாடுநர்போல்" (ஏலாதி, 24);. 9. அடுக்கு; tier. "அணிநிலை மாடம்" (பெருங். உஞ்சைக். 33 ;105);. 10. திரள்; pile, heap.

அணிக்கிழங்கு	அணிக்கிழங்கு aṇikkiḻṅgu, பெ. (n.) நுணாவின் அடிவேர்க் கிழங்கு; the bulbus root of the nuna (சா.அக.);. [ஒருகா. அடிக்கிழங்கு → அணிக்கிழங்கு.]
அணிகம்	அணிகம் aṇigam, பெ. (n.) 1. அணிகலம்; ornament. "அணிகமாப் பணிகள் செய்து" (சீவக 2811);. 2. ஊர்தி; conveyance, vehicle. "அணிகமூர்ந் தமர ரீண்டி" (சீவக. 3115);. [அணி → அணிகு → அணிகம். அண் = மேல். அணிகம் = மேலூர்ந்து செல்வது.]
அணிகயிறு	அணிகயிறு aṇigayiṟu, பெ. (n.) குதிரையின் கடிவாளம்; reins. "அணிகயிறு தெரிபு வருவார்" (பரிபா. 9 ; 52);.
அணிகலச்செப்பு	அணிகலச்செப்பு aṇigalacceppu, பெ. (n.) நகைப்பெட்டி (பிங்.);; jewel-casket. [P] [அணிகலம் + செப்பு.]
அணிகலம்	அணிகலம் aṇigalam, பெ. (n.) 1. நகை ; ornament, jewel. 2. நகைப்பெட்டி (புதுவை);; jewel-casket (Pond.);; 3. கம்மாளர் கருவி (யாழ்.அக.); ; smith's instrument. ம. அணிகலம்
அணிகலன்கள்	அணிகலன்கள் aṇigalaṉgaḷ, பெ. (n.) நகை நட்டு ; ornaments, jewels. "செய்யணி கலன்கள் சிந்தி" (சீவக. 117);. [அணிகலம் → அணிகலன்.]
அணிச்சுரம்	அணிச்சுரம் aṇiccuram, பெ. (n.) அணிசநாசம் பார்க்க;see aṇišanašam.
அணிச்சுராவிதம்	அணிச்சுராவிதம் aṇiccurāvidam, பெ.. (n.) சிவப்புக் கீழ்க்காய் நெல்லி; red small-leaved feather foil, Phyllanthus polyphyllus alias P. niruri (சா.அக.);.
அணிச்சை	அணிச்சை aṇiccai, பெ. (n.) நாகமல்லி (பச்.மு.);; ringworm root. ஒ.நோ; அனிச்சை.

அணிசநாசம்	அணிசநாசம் aṇisanāsam, பெ. (n.) நாக மல்லிகை; snake jasmine, Rhinacanthus communis (சா. அக.);.
அணிஞ்சகம்	அணிஞ்சகம் aṇiñjagam, பெ. (n.) கொடிவேலி; Ceylon leadwort, Plumbago zeylanica (சா.அக.);.
அணிஞ்சில்	அணிஞ்சில்1 aṇiñjil, பெ. (n.) 1. கொடிவேலி (மலை.);; Ceylon leadwort. 2. சிற்றாமுட்டி (மலை.); ; rose-coloured sticky mallow. 3. நொச்சி (மலை.); ; five-leaved chaste tree. 4. முள்ளி (மலை.); ; species of Solanum. அணிஞ்சில்2 aṇiñjil, பெ. (n.) அழிஞ்சில் (வின்.);: sage-leaved tree, Alangium. [அழிஞ்சில் → அணிஞ்சில்.]
அணிஞ்சேபம்	அணிஞ்சேபம் aṇiñjēpam, பெ. (n.) சிவப்புக் கொம்மட்டி; a red variety of water-melon, Citrullus vulgaris (சா.அக.);.
அணிந்தம்	அணிந்தம் aṇindam, பெ. (n.) கோபுரவாயிலின் முகப்பிலுள்ள மேடை (வின்.);; pial at the entrance of a temple tower. [அணி → அணிந்து → அணிந்தம் → அளிந்தம் → Skt. alinda.]
அணிந்தவைதிருத்தல்	அணிந்தவைதிருத்தல் aṇindavaidiruddal, பெ. (n.) காதல் மயக்குற்ற இளம்பெண் தன் நெகிழ்ந்துபோன வளையல் முதலிய அணிகளைச் செறித்தல், இருபத்து நான்கு மெய்ப் பாட்டுச் செயல்களுள் ஒன்று; one of the 24 emotional acts of a maiden overwhelmed with love, such as tightening the loosened bracelets. "அணிந்தவை திருத்தல்" (தொல், பொருள். மெய்ப். 15);.
அணிந்தற்றுப்போ-தல்	அணிந்தற்றுப்போ-தல் aṇindaṟṟuppōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) வறுமைப்படுதல் (இராட்);; to become destitute (R.);. [ஒருகா. அழிந்தற்றுப்போ → அணிந்தற்றுப்போ.]
அணிந்துரை	அணிந்துரை aṇindurai, பெ. (n.) முகவுரை, பாயிரம்; preface (நன். 1);. [அணிந்து + உரை.]
அணிநிலைமாடம்	அணிநிலைமாடம் aṇinilaimāṭam, பெ. (n.) அடுக்கான மேனிலைகளுள்ள வீடு அல்லது கட்டடம்; storeyed house. "அத்தம் பெயரிய வணிநிலை மாடத்து" (பெருங். உஞ்சைக். 33; 105);.

அணிநுணா	அணிநுணா aṇinuṇā, பெ. (n.) இராமசீத்தா (யாழ்ப்.);; bullock's heart, s, tr., Anona reticulata. ஒ.நோ; Span. anona.
அணரிநோக்கி	அணரிநோக்கி aṇarinōkki, பெ. (n.) செங்கொன்றை; red Indian cassia, Cassia marginata (சா.அக.);.
அணிப்பாடு	அணிப்பாடு aṇippāṭu, பெ. (n.) வணிக மருமம் (இ.வ.); ; trade secret (Loc.);. க. அணிபாடு
அணிப்பூ	அணிப்பூ aṇippū, பெ. (n.) புளி; tamarind, Tamarindus indica (சா.அக.);.
அணிபடு-த்தல்	அணிபடு-த்தல் aṇibaḍuttal, 5 செ.குன்றாவி, (v.t.) 1. சுவடித்தல், அழகுபடுத்துதல்; to decorate. "அண்டம் வெஃக அணிபடுத் திட்டவை" (கந்தபு. உற்பத். திருக்கல். 31);. 2. ஒழுங்காக்குதல்; to set in order, arrange, regulate.
அணிபெறு-த்தல்	அணிபெறு-த்தல் aṇiberuttal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) அழகுபெறச் செய்தல், புனைதல்; to adorn. "அந்நகருக்கோர்நாம மணிபெறுத்தி யளித்தனனே" (கந்தபு. அசுர நகர்செய். 22);.
அணிமாக்கசங்கு	அணிமாக்கசங்கு aṇimākkasaṅgu, பெ. (n.) இந்துப்பு; rock-salt (சா.அக.);.
அணிமுகம்	அணிமுகம் aṇimugam, பெ. (n.) அலங்காரமான வாயில்முகப்பு; decorated portal. "வாயின் மாடத் தாய்நல வணிமுகத்து" (பெருங். மகத. 3 ; 31);.
அணிமுலை	அணிமுலை aṇimulai, பெ. (n.) 1. பூசணி (மலை.);; pumpkin. 2. அழிஞ்சில்; ancola fruit plant, Alangium lamarckii (சா.அக.);.
அணிமுலைப்பால்	அணிமுலைப்பால் aṇimulaippāl, பெ. (n.) பூசணிக்காம்பினின்று ஒழுகும் நீர்; fluid oozing out of the pumpkin peduncle (சா.அக.); [அணி முலை + பால்.]
அணிமுலைமாது	அணிமுலைமாது aṇimulaimātu, பெ. (n.) பூசணிக்காய்; pumpkin, Cucurbita maxima.

அணிமை	அணிமை1 aṇimai, பெ. (n.) அருகு; nearness, proximity, either of time or place. "மூதூரணிமையின்" (காஞ்சிப்பு. நாட், 16);. [அண் → அணி → அணிமை.] அணிமை2 aṇimai, பெ. (n.) 1. நுண்மை (சிந்தா.நி. 105);; minuteness. 2. அணுவைப் போல் நுண்மையாகை, எண்பெரும் பெற்றிகளுள் ஒன்று; supernatural power of becoming as small as an atom, one of emperum-perrigal. [அள் = கூர்மை, நுண்மை. அள் → அண் → அணி → அணிமை.]
அணியத்துக்கட்டை	அணியத்துக்கட்டை aṇiyattukkaṭṭai, பெ. (n.) [அண் → அணி → அணியம். அணியம் + அத்து + கட்டை.]
அணியப் பாய்மரப்பருமல்	அணியப் பாய்மரப்பருமல் aṇiyappāymarapparumal, பெ. (n.) அணியப் பாய்மரப் பாய் பார்க்க;see aniya-p-paymara-p-pay. [அணியம் + பாய்மரம் + பருமல்.]
அணியப் பாய்மரப் பாய்	அணியப் பாய்மரப் பாய் aṇiyappāymarappāy, பெ. (n.) அணியத்திலுள்ள பாய்மரத்திற் கட்டும் பாய் (புதுவை); ; sail of the mast on the prow of a vessel (Pond.);. [அணியம் + பாய் + மரம் + பாய்.]
அணியம்	அணியம் aṇiyam, பெ. (n.) படைவகுப்பு; array of an army. 2. உடனே வினைதொடங்கற்கேற்ற நிலை (ஆயத்தம்); (வின்.);; readiness. க. அணி. 3. கப்பலின் முன்பக்கம்; forepart of a vessel, stem, prow. அணியத்திலே கிழிந்தாலுங் கிழிந்தது, அமரத்திலே கிழிந்தாலுங் கிழிந்தது (உ.வ.);. 4. துணைக்கருவி; apparatus (சா.அக.);. 5. ஆட்டின் தலை; sheep's head (சா.அக.);. ம. அணியம்; து. அண்ய. [அணி → அணியம் = போருடையணிந்து படைக்கலங்களைத் தாங்கி நிற்றல்போல், அல்லது போர்க்களத்திற் படைவகுப்பு வகுக்கப்பட்டதுபோல், வினை உடனே தொடங்கற்கேற்ற நிலை, ஒருகா, போர்ப்படையின் முன்னணியும் கப்பலின் முன்பக்கமும் போர் தொடங்குவதையொத்தது போலும், போர்முகத்தில் வெட்டப்படும் ஆட்டுக்கடாவெட்டு.] அணியம் aṇiyam, பெ.(n.) செயலாக்க முனைப்பு; completely prepared for action. தவ. செயல்முனைப்பு [அணி-அணியம்]

அணியல்	அணியல் aṇiyal, பெ. (n.) 1. வரிசை; line, order. "அளக்கர்வாய் முத்தமூர லணியலா ரணியின் சோதி" (கம்பரா. அயோத். கைகேயி சூ. 79);. 2. மாலை; garland. "அணிய லணிகுவ னன்றி" (நைடத. அன்னத்தைத்தூ. 99);. 3. அழகுசெய்கை; adorning, decorating. "கறைமிட றணியலு மணிந்தன்று" (புறநா. 1;5);. ம. அணியல் [அணி + அணியல்.]
அணியன்	அணியன்1 aṇiyaṉ, பெ. (n.) 1. அழகன்; handsome man. 2. அணியுடையவன்; one who possesses ornaments. 3. அணிகளையணிந்தவன்; one who is wearing ornaments. [அணி →- அணியன்.] அணியன்2 aṇiyaṉ, பெ. (n.) நெருங்கினவன்; one who is very close. "நாய்க்காற் சிறு விரல்போ னன்கணியர்" (நாலடி. 218);. க. அணுக [அணி → அணியன்.]
அணியாத்தரங்கன்	அணியாத்தரங்கன் aṇiyāttaraṅgaṉ, பெ. (n.) அணில்; squirrel (சா.அக.);.
அணியிடுவான்வரி	அணியிடுவான்வரி aṇiyiḍuvāṉvari, பெ. (n.) பழைய வரிவகை (S.I.I. iv, i22);; an ancient tax.
அணியியல்	அணியியல் aṇiyiyal, பெ. (n.) 1. (இலக்.); அணியிலக்கணம்; 2. ஒரு பண்டை அணியிலக்கண நூல் (சிலப். 2 ; 27, உரை);; an ancient work on rhetoric. [அணி + இயல்.]
அணியிலக்கணம்	அணியிலக்கணம் aṇiyilakkaṇam, பெ. (n.) சொல்லணி பொருளணி யென்னும் இருவகை யணிகளையும் பற்றிக் கூறும் இலக்கணம்; rhetoric. [அணி + இலக்கணம்.]
அணியிழை	அணியிழை aṇiyiḻai, பெ. (n.) 1. அழகிய அணிகலம்; beautiful jewel or ornament. 2. அழகிய அணிகளையணிந்த பெண்; woman, adorned with beautiful jewels. "அணியிழை தன்னோய்க்குத் தானே மருந்து" (குறள், 1102);. [அணி + இழை.]

அணியுஞ்செம்பு	அணியுஞ்செம்பு aṇiyuñjembu, பெ. (n.) உயர்ந்த களிம்பற்ற செம்பு; superior copper which is free from verdigris, pure copper (சா. அக.);. [அணியும் + செம்பு.]
அணியெண்	அணியெண் aṇiyeṇ, பெ. (n.) 35 என்னும் எண், தண்டியலங்காரம் என்னும் தமிழ் அணியிலக்கண நூலிற் சொல்லப்பட்டுள்ள பொருளணிகளின் தொகை; the number 35, as that of porul ani in Tandiyalangaram, a Tamil treatise on rhetoric. "அணியெண் முதலிரண்டரைத்தூக்கு" (தைலவ. தைல, 42);.
அணியொட்டிக்கால்	அணியொட்டிக்கால் aṇiyoṭṭikkāl, பெ. (n.) தலைப்பக்கம் வேலைப்பாடமைந்த தமிழ் நாட்டுக் கோயிற் கற்றூண்; Dravidian temple pillar with ornamented capital. அணியொட்டிக்கால் மண்டபம் (உ.வ.);. [அணி + ஒட்டி + கால்.]
அணில்	அணில் aṇil, பெ. (n.) மரங்களில் வாழ்வதும், சாம்பல் நிறமும் மயிரடர்ந்த வாலும் முதுகில் மூவெள் வரியும் உள்ளதும், வால் நீங்கலாக 8 விரலம் (அங்குலம்); நீளம் வளர்வதும், வேகமாய் ஓடவும் தாவவும் வல்லதும், கொறிப்பான் (rodent); வகுப்பைச் சேர்ந்ததுமான_உயிரி (பிராணி);; squirrel, Furambulus palmarum, a kind of arboreal rodent of ashen grey colour, growing to a length of about 8 inches excluding the tail, with three whitish stripes along the whole length of the back and with bushy tail, distinguished by its agility and power of leaping and fast-running. "மூவரி யணிலொடு" (தொல், பொருள். மர. 6);. 'அணில் கொப்பிலும் ஆமை கிணற்றிலும்', 'அணில் நெட்டியா தென்னை சாயும்?', 'அணிற்பிள்ளைக்கு நுங்கு அரிதோ? ஆண்டிச்சி பிள்ளைக்குச் சோறு அரிதோ?', 'அணிற்பிள்ளையின் தலை மீது அம்மிக் கல்லை வைத்தது போல' (பழ.);. ம. க., பட., துட. அணில்; து. சணில். [அணி → அணில் = முதுகில் மூவரியுள்ளது. அணி = வரி.] சாம்பசிவம் பிள்ளை தமிழ்-ஆங்கில அகர முதலி அணிலைப்பற்றிச் சிறப்பாகக் கூறுவது வருமாறு ; Squirrel, Sciurus palmarum. It is the name given to the various species of rodents living in trees............ The several species are; 1. பனையேறியணில் ; palm squirrel. 2. வரியணில்; striped squirrel, Pencillatus. 3. பறவையணில் ; flying squirrel, Pteromis petaurista.
அணில்வரிக் கொடுங்காய்	அணில்வரிக் கொடுங்காய் aṇilvarikkoḍuṅgāy, பெ. (n') வெள்ளரிக்காய் (புறநா. 246 ; 1);; cucumber. [அணில் + வரி + கொடும் + காய்.]

அணில்வரியன்	அணில்வரியன் aṇilvariyaṉ, பெ. (n.) 1. வெள்ளரிவகை (யாழ்ப்.);; mottled watermelon, Citrullus vulgaris (J.);. 2. வரிப் பலாப்பழம் (யாழ்ப்.); ; a streaked jackfruit (J.);. 3. முதுகில் வரியுள்ள ஆவு (பசு); (யாழ்ங்.);; cow with a large stripe on its back (J.);. 4. ஒருவகைக் கோடுள்ள பட்டு (யாழ்ப்.);; a kind of silk cloth with stripes (J.);.
அணில்வாற்றினை	அணில்வாற்றினை aṇilvāṟṟiṉai, பெ. (n.) அணிலின் வாலைப்போன்ற கதிருள்ள ஒரு வகைத் தினை (யாழ்ப்.); ; species of Italian millet, Panicum italicum (J.);. [அணில் + வால் + தினை.]
அணிலம்	அணிலம் aṇilam, பெ. (n.) அணில்; squirrel. "தரங்கநீ ரடைக்க லுற்ற சலமிலா வணிலம்" (திவ். திருமாலை, 27);. [அணில் → அணிலம்.]
அணிவகு-த்தல்	அணிவகு-த்தல் aṇivaguttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) தானை, குதிரை, யானை, தேர் என்னும் நால்வகைப் படைகளையும், வெற்றிபெறற் கேற்றவாறு பெரும்படைத் தலைவன் தான் கருதியபடி போர்க்களத்தில் வகுத்து நிறுத்துதல் ; to draw up in battle array, as the commander-in-chief or generalissimo, all the four constituents of an army, namely infantry, cavalry, elephantry and chariotry, on the battle-field in strategic formation. "மண்ணகத்தணி யணிகளாக மகீபர்தம்மை வகுத்துளான்" (பாரத. படையெழுச். 38);.
அணிவகுப்பு	அணிவகுப்பு aṇivaguppu, பெ. (n.) படை மறவரை வரிசைப்பட நிறுத்துதல்; strategic formation of an army in battle array. அணிவகுப்பு எனினும் படைவகுப்பு எனினும் ஒக்கும். அது வடிவு (வியூகம்);, உறுப்பு என இருதிறப்படும். தண்டம், மண்டலம், சக்கரம், சகடம், பருந்து முதலியனவாக வடிவு பலவகைப்படும். வடிவின்வகை, சேனையின் அளவையும் படையின் வகையையும் போர்க்களத்தின் பரப்பையும் அவ்வப்போது நேரும் போர் நிலைமையையும் படைத்தலைவன் திறமையையும் பொறுத்தது. ஒட்டு, உண்டை, அணி என்பன வடிவின் பெயர்கள். "ஒட்டும் யூகமு முண்டையு மணியு மற்றிவை படையின் வகுப்பென லாகும்" (பிங், 6 ; 402);. தூசி (தூசு);, கூழை, நெற்றி, கை, அணி என்பன உறுப்பின் பெயர்கள். உறுப்புகள் என்பன வடிவுகளின் பிரிவுகள். பருந்து வடிவின் உறுப்புகள் ஏழாகலாம். தார், தூசி, கொடி என்பன ஒருபொருட் சொற்கள். அவை படையின் முன்னணியைக் குறிப்பன. கூழை யென்பது பின்னணி. அதன் பிற்பகுதி கடைக்கூழை யெனப்படும். "தூசியுங் கூழையு நெற்றியுங் கையு மணியு மென்ப தப்படைக் குறுப்பே" (பிங். 6;403);. "தாரே முன்செல் கொடிப்படை யாகும்" (பிங், 6 ; 405);. படையியல்பற்றிக் கூறும் பண்டைத் தமிழ்ப் பொருள் நூல்களெல்லாம் இறந்துபட்டன. அதனாலேயே, பரிமேலழகர் படை வகுப்பாவது வியூகம் ; அஃது எழுவகை உறுப்பிற்றாய், வகையால் நான்காய், விரியால் முப்பதாம்............... இவற்றின் பெயர்களும் இலக்கணமும் ஈண்டுரைப்பிற்பெருகும். அவையெல்லாம் வடநூல்களுட் கண்டுகொள்க' என்று உரைத்தார் (குறள், 767, பரிமே. உரை);. தொன்றுதொட்டு வருதல் ... பாண்டியரென்றாற்போலப் படைப்புக் ... தொடங்கி மேம்பட்டு
அணிவடம்	அணிவடம் aṇivaḍam, பெ. (n.) கழுத்திலணியும் மணிமாலை; ornamental string of jewels, necklace.

அணிவியூகம்	அணிவியூகம் aṇiviyūkam, பெ. (n.) படை வகுப்பு; military array. [அணி + Skt. vyaha → த.வியூகம்.]
அணிவிரல்	அணிவிரல் aṇiviral, பெ. (n.) மோதிர விரல்; ring-finger. "அதிரதர் தம்மை யெண்ணி லணிவிரல் முடக்க வொட்டா" (பாரத. நிரைமீட் 91);. ம. அணிவிரல் [அணி + விரல். அணி = மோதிரம், கைந்நகை. அண் → அணி.] [P]
அணிவில்	அணிவில் aṇivil, பெ. (n.) பேரேடு (கணக். பதி. 36);; ledger.
அணிவிளக்கு-தல்	அணிவிளக்கு-தல் aṇiviḷakkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t) அலங்கரித்தல்; to adorn. "தில்லைநகர் மணிவீதி யணிவிளக்கும்......... அனபாயன்" (பெரியபு. புகழ்ச் 8);.
அணிவு	அணிவு aṇivu, பெ. (n.) அணிகை; wearing. "புனையிழைகள் அணிவும்" (திவ். திருவாய். 8.9 ; 5);. ம. அணிவு [அணி → அணிவு.]
அணிவேர்	அணிவேர் aṇivēr, பெ. (n.) வெட்டிவேர்; cuscuss grass root, Andropogon aromatices. "அணிவேர் தகரம் பூரம்" (தைலவ. தைல. 86);.
அணிற்பிள்ளை	அணிற்பிள்ளை aṇiṟpiḷḷai, பெ. (n.) 1. அணிற் குட்டி; young of squirrel. 2. அணில்; squirrel, [அணில் + பிள்ளை.] சிலர் அணிலைப் பிள்ளையைப்போல் வீட்டில் வளர்ப்பதால், அதன் குட்டிமட்டுமன்று, முழுவளர்ச்சியடைந்த அணிலும், பிள்ளையெனப்படும். இருக்கும் பிள்ளை மூன்று, பறக்கும் பிள்ளை மூன்று, ஒடும் பிள்ளை மூன்று என்பது ஒரு சொலவடை. ஒடும் பிள்ளை மூன்றனுள் ஒன்று அணில், அணிற்பிள்ளை1 aṇiṟpiḷḷai, பெ. (n.) நான்கு கட்டத்திற்குள் சிறுகல்லினை எடுத்து ஆடல்; a children"s play. [அணில்+பிள்ளை] அணிற்பிள்ளை2 aṇiṟpiḷḷai, பெ. (n.) காக்கைக்குஞ்சு விளையாட்டில் மற்றொரு பெயர்; name of a game. [அணில்+பிள்ளை]

அணு	அணு aṇu, பெ. (n.) 1. நுண்மை (பிங்.);; minuteness, smallness, subtleness. 'அணு அளவு இலாபத்திலும் அரைப்பங்கு பாழ்', 'அணு மாமேரு ஆகுமா?', 'அணுவும் மலையாச்சு மலையும் அணுவாச்சு (பழ.);. 2. பகுக்க முடியாவாறு நுண்மையானது; minute particle of matter, atom. "அணும யங்குமின் நுழை கதிர் எறிந்தவா ளாக" (பிரபுலிங்க. கோரக். 53);; 'அவனின்றி அணுவு மசையாது' (பழ.);. 3. ஆதன் (ஆன்மா);; soul. "அன்னை யொப்ப வணுக்கட்கு நல்லவர்" (திருவாலவா. 34 ;19);. 4. நுண்ணுடம்பு (சூக்குமச சரீரம்);; subtle body. "உளமணுவாய்ச் சென்று" (சி.போ. சிற். 2.3 ; 1);. 5. நுண்ணாற்றல் வடிவம் (சூக்கும சத்திரூபம்);; a body or form having minute power. "வித்துச் சாகாதி யணுக்க ளாக வேற்றதேல்" (சி.சி. சுபக். 1;14);. 6. மந்திரம் (பொதி.நி.);; mantra. 7. பொடி (பிங்.); ; dust. 8. தினை; Italiam millet, Panicum italicum (சா.அக.);. 9. வரகு
அணுக்கச்சேவகம்	அணுக்கச்சேவகம் aṇuggaccēvagam, பெ. (n.) அரசர் முதலியோரிடம் அணுகிச் செய்யும் ஊழியம்; service to kings and nobles as personal attendant. "அணுக்கச் சேவகத்திலுள்ளோர்" (பெரியபு. ஏயர்கேர். 332);. [அணுக்கம் + Skt. sevaka → த. சேவகம்.] அணுக்கம் பார்க்க;see anukkam.
அணுக்கடிக்கை	அணுக்கடிக்கை aṇukkaḍikkai, பெ. (n.) உண்ணெருக்கமாகுகை (ஈடு, 7.3 ; 4);; becoming intimate, becoming a confidential friend. [அணுக்கு + அடிக்கை. அடி → அடிக்கை.] அணுக்கு பார்க்க;see anukku.
அணுக்கத்தொண்டன்	அணுக்கத்தொண்டன் aṇukkattoṇṭaṉ, பெ. (n.) 1. அரசனுக்கு நெருங்கிப் பணிசெய்வோன்; one who renders service to a king as his personal attendant. 2. இறைவனுக்கு நெருங்கிய அடியான்; an ardent devotee of God. [அணுக்கம் + தொண்டன்.]
அணுக்கநம்பி	அணுக்கநம்பி aṇukkanambi, பெ. (n.) சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் (செந். XXV; 342);; Saint Sundarar. [அணுக்கம் + நம்பி.]

அணுக்கம்	அணுக்கம்1 aṇukkam, பெ. (n.) அண்மை, நெருக்கம்; proximity, nearness, closeness. "அணுக்க வன்றொண்டர்" (பெரியபு. வெள்ளா. 3);. [அள்ளுதல் = நெருங்குதல், செறிதல். அள் → அண். அண்ணுதல் = நெருங்குதல். அண் → அணு → அணுகு. அணுகுதல் = கிட்டுதல், நெருங்குதல். அணுகு → அணுக்கு → அணுக்கம்.] அணுக்கம்2 aṇukkam, பெ. (n.) 1. சந்தனம்; sandalwood (அ.க.நி.);. ஒ.நோ.: அணுகம். 2. பாம்பு; snake.
அணுக்கவிளக்கு	அணுக்கவிளக்கு aṇukkaviḷakku, பெ. (n.) கோயில் திருமேனிக்கு (மூர்த்திக்கு);ப் பக்கத்தில் எரியும் திருவிளக்குவகை; light burning near the chief deity of a temple. 'இரவை ஸந்திக்கு அணுக்க விளக்காக எரியவைத்த விளக்கு ஒன்றுக்கு' (S.I.I. viii, 34);.
அணுக்கற்பிதம்	அணுக்கற்பிதம் aṇukkaṟpidam, பெ. (n.) 1. (உடலியங்.); அணுவைப்பற்றிய கோட்பாடு; 2. (வேதி.); அணுவின் கோட்பாடுகளைக் கற்பிக்கும் நூல்; the elements consist of indivisible atoms. the atoms of different elements unite in fixed proportions. they enter into chemical combinations (சா.அக.);. [அணுக்கற்பிதம் = அணுக்கோட்பாடு. அணு + கற்பிதம். Skt. kalpita → த. கற்பிதம்.]
அணுக்கன்	அணுக்கன் aṇukkaṉ, பெ. (n.) 1. அண்மையன்; one who is near. "வீரனை யணுக்கனாய்த் தொழுதான்" (தணிகைப்பு. நந்தி. 40);. 2. தொண்டன்; devotee, as being near to God. "அவ்வப் புவன பதிகளுக்கு அணுக்கராய் வைகி" (சி.போ. பா. 8;1, பக். 429);. 3. உண்ணெருக்கமானவன் (அந்தரங்கமானவன்); (திவ். பெரியாழ்.. 5.4 ; 11);; one who is intimate. 4. குடை; umbrella. "அணுக்கனைக் கவிழ்த்துப் பிடித்தாற்போலே" (ஈடு, 5.6;6);. [அணுக்கம் → அணுக்கன்.]
அணுக்கன்திருவாயில்	அணுக்கன்திருவாயில் aṇukkaṉtiruvāyil, பெ. (n.) உண்ணாழிகை (கர்ப்பக்கிருக); வாயில்; entrance to the inner sanctuary.
அணுக்கி	அணுக்கி aṇukki, பெ. (n.) திருவடியாள்; a female devotee. =அணுக்கி மாரும் அநேகர் இருக்கவே" (கலிங். 321);. [அணுக்கன் (ஆ.பா.); - அணுக்கி (பெ.பா.);.]

அணுக்கிருமி	அணுக்கிருமி aṇukkirumi, பெ. (n.) 1. அரத்த மோடும் நரம்பிடங்களில் பிறந்து அவற்றில் உலாவும் அறுவகைப் பூச்சிகளுள் ஒன்று; the minute organisms which appear in organic matter and are found moving in blood-vessels, Bacteria. 2. சிறிய புழு; a germ, microbe. [அணுக்கிருமி = அணுப்புழு. அணு + Skt. krimi → த.கிருமி.] அரத்தக்கிருமி பார்க்க;see aratta-k-kirumi.
அணுக்கு	அணுக்கு aṇukku, பெ. (n.) அணிமை, நெருங்கிய அண்மை; nearness. "தன்ன பேரணுக் குப்பெற்ற பெற்றியி னோடு" (திருக்கோ. 373);. [அண் → அணுக்கு.]
அணுக்கொப்புளம்	அணுக்கொப்புளம் aṇukkoppuḷam, பெ. (n.) மிகச் சிறிய கொப்புளம்; a minute vesicle (சா.அக.);. [அணு + கொப்புளம்.]
அணுக்கோட்பாடு	அணுக்கோட்பாடு aṇukāṭpāṭu, பெ. (n.) அணுவின் கற்பனை (அணுக்கொள்கை);; the theory that all matter is composed of atoms and the weight of each atom differs in different substances, the hypothesis that all chemical combinations take place between the ultimate particles of bodies and in proportions expressed by the simple multiple of the number of atoms, Atomic theory (சா.அக.); – Atomic theory that states that elemental bodies consist of indivisible atoms of definite relative weight, and that atoms of different elements unite with each other in fixed proportions, which determine the proportions in which elements and compounds enter into chemical combination— (C.O.D.);. [அணு + கோள் + படு. கோட்படு → கோட்பாடு = கொள்கை.] அணுக்கற்பிதம் பார்க்க;seeanu-k-karpidam.
அணுகம்	அணுகம் aṇugam, பெ. (n.) செஞ்சந்தனம் (பச். மூ.);; red sanders.
அணுகலர்	அணுகலர் aṇugalar, பெ. (n.) பகைவர்; enemies, foes.
அணுகார்	அணுகார் aṇukār, பெ. (n.) அணுகலர் பார்க்க;see anugalar.
அணுகாரணவாதம்	அணுகாரணவாதம் aṇukāraṇavātam, ஐம்பூத நுண்ணணுக்களே உலக முதற்கருவி யென்னுங் கொள்கை (சி.சி. சுபக். 1;11, சிவஞா); doctrine that the Universe is created from the atoms of the five elements. [அணு + காரணம் + வாதம். Skt, karara → த. காரணம். Skt vada → த. வாதம். காரணம் = த. கரணியம். வாதம் = த. உறழ். அணுகாரண வாதம் → த. அணுகரணியவுறழ்.]
அணுகு-தல்	அணுகு-தல் aṇugudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) கிட்டுதல், நெருங்குதல்; to draw near, approach. "தாணிழன் மருங்கி லணுகுபு" (பொருந. 149);. [அள் → அண் → அணு → அணுகு.]

www.valluvarvattam.com

அணுசதாசிவர்	அணுசதாசிவர் aṇusatāsivar, பெ. (n.) [Skt. Sadasiva → த. சதாசிவம் = அருட்சிவம்.] அணுசதாசிவர் = த. அணுவருட்சிவர்.
அணுசாத்திரம்	அணுசாத்திரம் aṇucāttiram, பெ. (n.) நுண்ணணுக்களைப்பற்றிய நூல்; the science of atoms, atomology. [Skt. Sastra → த. சாத்திரம் = நூல்.] அணுசாத்திரம் = த. அணுநூல்.
அணுசைவம்	அணுசைவம் aṇusaivam, பெ. (n.) பதினாறு வகைச் சிவனியத்துள் (சைவத்துள்); ஒன்று; அது சிவனை உள்ளும் புறமும் ஐந்தொழில் (பஞ்ச கிருத்தியம்); செய்வனென்றறிந்து அம்மணக்கோலம் (திகம்பர வேடம்); பூண்டு, நன்னெறியிலக்கணத்தோடு (சன்மார்க்கலக்கணத்தோடு); கூடிக் குருவிலங்கக் கோலம் (குருலிங்க வேடம்); பொருளாய்ச் சிவன் செய்யுந் தொழில்களைப் பட்டறிவிலே (அனுபவத்திலே); பார்த்து, இன்பம் (ஆனந்தம்); பொங்கி அதன்கண் மனம் ஒன்றிவிடுவதே (மனோலய மாவதே); வீடு (மோட்சம்); என்று சொல்வது (த.நி.போ. 259); - (சங்.அக.);; Saiva sect which holds that an initiate into Šaivism should realise Śiva as performing the pañca-kiruttiyam in and out of himself, take delight there in and get absorbed in mind one of the 16 Šaivam. [சிவன் → சிவம் → Skt. saiva → த. சைவம்.]
அணுத்தத்துவம்	அணுத்தத்துவம் aṇuttattuvam, பெ. (n.) நுண்ணணுவின் உண்மையைப்பற்றியவொரு நூல்; the science dealing with the philosophy of atoms, the doctrine of the formation of all things from individual particles endowed with gravity and motion, atomic philosophy (சா.அக.);. [அணு + தத்துவம். த. தான் → Skt. tat → tattva = அதாயிருக்குந் தன்மை, உண்மைத் தன்மை, மெய்ப்பொருள். Skt. tattva → த. தத்துவம்.]
அணுத்திரள்	அணுத்திரள் aṇuttiraḷ, பெ. (n.) தனிமையாகத் தோற்றமளிக்கும் அணுக்கூட்டமாகிய ஒரு பொருள்; a very minute particle of matter consisting of a number of atoms and capable of existing in a separate form—a molecule (சா.அக.);. [அணு + திரள்.]
அணுத்துவம்	அணுத்துவம் aṇuttuvam, பெ. (n.) 1. நுண்மை; minuteness, atomic nature (செ.அக.);. 2. அணுக்கள் அமைந்திருக்குந் தன்மை; chemical valency of an atom—Atomicity (சா.அக.);. [அணு → Skt. anutva → . அணுத்துவம் = அணுத்தன்மை, அணுமை.]
அணுத்தைலம்	அணுத்தைலம் aṇuttailam, பெ. (n.) பல சரக்குகளைச் சேர்த்து மூக்கிற் பிழிவதற்காக உருவாக்கிய ஒருவகையெண்ணெய்; a medicated oil prepared from several drugs for application in the nostrils (சா.அக.);. [அணு + தைலம். Skt tila → த. தைலம் = எண்ணெய். அணுத்தைலம் = அணுஎண்ணெய்.]

அணுதரிசினி	அணுதரிசினி aṇudarisiṉi, பெ. (n.) நுண்பொருளைப் பெரிதாகக் காட்டும் கண்ணாடி; microscope. [Skt. drs → த. தரிசி → தரிசினி. அணு தரிசினி = அணுக்காணி, பூதக்கண்ணாடி, பெருக்கங்காட்டி.]
அணுநுட்பம்	அணுநுட்பம் aṇunuṭpam, பெ. (n.) நுண்ணணு (பரமாணு);, அணுவிற்கணு; the ultimate unit of an element which is incapable of further sub-division—Atom (சா.அக.);.
அணுநூல்	அணுநூல் aṇunūl, பெ. (n.) அணுவைப்பற்றிய நூல் (அணுசாத்திரம்); ; the science of atoms— Atomology.
அணுப்பகுப்பு	அணுப்பகுப்பு aṇuppaguppu, பெ. (n.) அணுவைக் கூறுபடுத்துதல் (இக்.வ.);; splitting of atom (Mod.);. [அணு + பகுப்பு.]
அணுப்பிரி-த்தல்	அணுப்பிரி-த்தல் aṇuppirittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) நீரை நுண்துளிகளாகப் பிரித்தல்; the mechanical process of breaking liquid into spray, atomization (சா.அக.);. [அணு + பிரி.]
அணுப்பிச்சி	அணுப்பிச்சி aṇuppicci, பெ. (n.) நுண்டுளி சிதறுங் கருவி; an instrument that throws a jet of spray (சா.அக.);.
அணுபட்சம்	அணுபட்சம் aṇubaṭcam, பெ. (n.) 1. சிவனது ஏவலின்கீழ்த் தூவிலாவுலகத்தில் (அசுத்த பிரபஞ்சத்தில்); தொழில் புரியும் (அனந்தர், சீகண்ட வுருத்திரர் போன்ற); மிகு சமைவுற்ற (பரியக்குவ மடைந்த); ஆதன்களான (ஆன்மாக்களான); சிவ வேறுபாடுகள் (பேதங்கள்); (சி.போ. பா. 2 ; 4, பக். 276);; 2. ஆதன்கள் (ஆன்மாக்கள்); தாமே சமைவுற்று (பக்குவப்பட்டு); இறைவனை அடையும் நெறி, சம்புபட்சத்தின் எதிர்; the spontaneous mode of elevation of the souls to the feet of God, dist. from šan;bupaṭcam. "ஆனநெறி யாஞ்சரியை யாதிசோ பானமுற் றணுபட்ச சம்புபட்ச மாமிரு விகற்பமும்" (தாயு. மௌன. 5);. [பகு → பக்கம் (பகுதி, வகுப்பு, கட்சி.] → Skt. paksa → த பட்சம். அணுபட்சம் = ஆதன் பக்கம்.]
அணுபரசிவன்	அணுபரசிவன் aṇubarasivaṉ, பெ. (n.) அணுபட்சத்துப் பரசிவன்;(šaiva.); Para-Śiva of apupatcam. "அணுபர சிவாந்த அநேகே சுரர்கள்" (சி.சி. சுபக். 3 ; 74, ஞானப். உரை);. [புரம் → பரம் → பர = மேலான, உயர்ந்த. சிவ → சிவன். பரசிவன் = உயர்நிலைச் சிவன் (Śiva in His highest form);.]

அணுபரிணாமவாதம்	அணுபரிணாமவாதம் aṇubariṇāmavātam, பெ. (n) அணுவிலிருந்து எல்லா உலகங்களும் உண்டாயிருப்பதாகக் கூறும் கொண்முடிபு (சித்தாந்தம்); (இக்.வ.);; atomism (Mod.);. [Skt. parinâma = த மாற்றம். Skt. vädam = த. உறழ். அணுபரிணாமவாதம் = அணுமாற்றவுறழ்.]
அணுபலை	அணுபலை aṇubalai, பெ. (n.) காட்டுப்பயறு; small wild-gram, Phaseolus amarus (சா.அக.);.
அணுபேதம்	அணுபேதம் aṇupētam, பெ. (n.) ஆதன்பக்க வேறுபாடு (ஆன்மபட்ச பேதம்);; difference of apupatcam. "சிவபேத மணுபேத மெனப் பிரமாதி" (சி.சி. சுபக். 2 ; 74, ஞானப். உரை);. [Skt. bheda → த. பேதம் = வேறுபாடு.]
அணுமூர்த்தி	அணுமூர்த்தி aṇumūrtti, பெ. (n.) ஆதத் திருமேனி (ஆன்மமூர்த்தி); (சங். அக.);; an attributive name of Siva.
அணுமூலுதுவரை	அணுமூலுதுவரை aṇumūluduvarai, பெ. (n.) போகர் நிகண்டிற் சொல்லப்பட்டுள்ள ஒரு வகைத் துவரை ; a kind of red-gram referred to in the Bhāgar Nighandu (சா.அக.);.
அணுமை	அணுமை aṇumai, பெ. (n.) அணுத்தன்மை; atomicity. [அணு → அணுமை.] அணுமை aṇumai, பெ. (n.) அணிமை; nearness. "வரைந்த அணுமைக் கண்ணே" (ஐங்குறு. 83, உரை);. [அண் → அணு (அண்ணு); → அணுமை. இனி, அண் → அணி < அணிமை → அணுமை என்றுமாம்.]
அணுவலி	அணுவலி aṇuvali, பெ. (n.) 1. ஆதன் ஆற்றல் (ஆன்மசக்தி);; the power of the soul. "அடங்கிடு மனாதி முத்தன் வலியணு வலியு மென்னில்" (சிவதரு. சிவஞானயோ. 107);. 2. அணுவின் ஆற்றல் (இக்.வ.); ; atomic power (Mod.);.
அணுவிடை	அணுவிடை aṇuviḍai, பெ. (n.) அணுவினிடை (அணுவாந்திரிகம்);; inter-molecule (சா.அக.);.
அணுவிரதம்	அணுவிரதம் aṇuviradam, பெ. (n.) ஒரு சமண நோன்பு; subordinate duties or vows of Jaina laymen. [Skt. vrata → த. விரதம் = நோன்பு. அணு விரதம் = அணுநோன்பு.]

அணுவிற்கணு	அணுவிற்கணு aṇuviṟkaṇu, பெ. (n.) 1. நுண்ணணு (பரமாணு);; the smallest atom. "அணுவிற் கணுவாய் அப்பாலுக் கப்பாலாய்" (விநா.அகவல்);. 2. ஆதன் (ஆன்மா);; soul. [அணுவிற்கு + அணு.]
அணுவுருவம்	அணுவுருவம் aṇuvuruvam, பெ. (n.) 1. அணு வகை; a kind of atom. "ஒழிந்திடு மணுருபங்கள்" (சி.சி. சுபக், 1 ; 11);. 2. நுண்ணிய வடிவம்; minuteness. [அணு + உருவம். உரு → உருவு → உருவம் → Skt. rüpa.]
அணுவுருவி	அணுவுருவி aṇuvuruvi, பெ. (n.) 1. ஆதன் (ஆன்மா);; soul. 2.. கடவுள்; God. [அணு + உருவி. உரு → உருவு → உருவி → Skt. rüpi.]
அணுவெடை	அணுவெடை aṇuveḍai, பெ. (n.) மிகச் சிறு பொருளின் நிறை; the weight of an atom of an element, atomic weight (சா.அக.);. [அணு + எடை.]
அணை-தல்	அணை-தல்1 aṇaidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உண்டாதல், பிறத்தல்; to be born. தவத்தாலணைந்த புதல்வன் (உ.வ.);. 2. படுத்தல்; to be laid down. "அணைய தரவணை மேல்" (திவ். திருவாய். 2.8 ;1);. 3. அவிதல்; to be extinguished. விளக்கணைந்தது (உ.வ.); --, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.); 1. அடைதல், சார்தல்; to approach, come near. "பெருந்துறை மருங்கினி லணைந்தார்" (திருவாத. திருப் பெருந். 23);. "அணைந்திது நெஞ்சஞ் சாம லறைவதென்" (திருவாலவா. 29 ; 14);. 2. பொருந்துதல்; to touch, come in contact with. "பாரணையா வடிதாங்க" (திருநூற். 91);. "அடுகொலைக் கணைந்த முகிலுருப் பெறும்" (கல்லா. 15 ; 26-7);. 3. புணர்தல்; to copulate with. "கிரதுவினை யணைந்து பெற்றாள்" (கூர்மபு. பிருகுவா. 8);.

அணயுக அண்டு அிணெபுனி

அணை-த்தல்	அணை-த்தல்2 aṇaittal, பெ. (n.) 4 செ.குன்றாவி. (v.t.); 1. உண்டாக்குதல்; to produce. "மம்மரே யணைக்குங் கள்" (சேதுபு. திரு நாட். 54);. 2. அடுத்துச்சேர்த்தல்; to join, put close to, as heaping with earth the base of a tree trunk. மரத்துக்கு மண் அணைத்தான் (உ.வ.);. 3. அமைத்துவைத்தல்; to cause to happen, to predestine. "அல்லன் மிக வுயிர்க் கிவைதா னணைத்தது" (சிவப்பிர. 25);. 4. அடைகிடத்தல்; to incubate. "குருகு மன்னமும் வால்வளைக் குப்பையை யண்டமும் பார்ப்பு மாமென வணைக்கும்" (கல்லா. 46 ; 23-4);. 5. தழுவுதல்; to embrace, hold, clasp in the arms. "அன்னை யடுங்கனா வொழித்து வல்லே யணைத்திடப் பெறுஞ் சிறார்" (காஞ்சிப்பு. தக்கே. 59);. 6. கட்டுதல்; to tie, fasten, as animals. "களிறணைக்குங் கந்தாகும்" (நாலடி. 192);. 7. கூட்டி முடித்தல்; to tie up in a bunch. "அணைத்த கூந்தல்" (திருமுருகு. 200);.
அணை	அணை3 aṇai, பெ. (n.) 1. அணைக்கட்டு; embankment, bund, dam, ridge for retaining water in a field. 'அணைகடந்த வெள்ளத்தை மறிப்பவர் யார்?', 'அணைகடந்த வெள்ளம் அழுதாலும் வராது', 'அணைகட்ட இறங்கி ஆற்றோடுபோய்விட்டான்' (பழ.);. 2. தடை; hindrance, obstacle. "அணையின்றி யுயர்ந்த வென்றி" (கம்பரா. யுத்த. கும்ப. 159);. 3. நீர்க்கரை; bank of a river, seashore. "அணையை நூக்கிச் சென்ற நீர் வெள்ளம்" (பெரியபு. திருஞான. 723);. 4. செய்கரை (சேது);; causeway, bridge. "அலைகடற்றலை யன்றணை வேண்டிய" (கம்பரா. பால. ஆற்றுப். 9);. 5. முட்டு; support, prop, buttress. மரம் விழாதபடி அணை வை (உ.வ.);. 6. உதவி; protection, help, accessoriness to a crime (W.);. 7. இருக்கை (ஆசனம்); ; raised seat, couch. "அரியணையனுமன்றாங்க" (கம்பரா. யுத்த திருமுடி. 38);.

அணைக்கட்டி	அணைக்கட்டி aṇaikkaṭṭi, பெ. (n.) உழுசாலிற் பெயருங் கட்டி; furrow-slice, clod of earth that turns up while ploughing. [அணை + கட்டி.]
அணைக்கட்டிபோடு-தல்	அணைக்கட்டிபோடு-தல் aṇaikkaṭṭipōṭudal, 19 செ.குன்றாவி. (v.t.) உழுசாலிற் பெயர்ந்த கட்டிகளை யுடைத்து நிரவுதல் (இ.வ.);; to break the clods of earth turned up by the plough and level up the ground (Loc.);. [அணை + கட்டி + போடு.]
அணைக்கட்டு	அணைக்கட்டு aṇaikkaṭṭu, பெ. (n.) நீர்ப் பாசனத்திற்காக ஆறு, கால்வாய்களின் குறுக்கே கட்டும் அணை; anaicut, dam for regulating the flow of water in an irrigating channel. 2. செய்கரை; embankment, dyke. க. அணெகட்டு [அணை + கட்டு.] [P]
அணைக்கல்	அணைக்கல் aṇaikkal, பெ. (n.) அணையிலுள்ள குத்துக்கல்; upright stones in a dam. [அணை + கல்.]
அணைக்காரன்	அணைக்காரன் aṇaikkāraṉ, பெ. (n.) அணைக்கட்டின் காவற்காரன்; watchman of an anaicut. [அணை + காரன் (பணிசெயல்பற்றிய ஆ.பா. ஈறு);.]
அணைகட்டிப்பேசு-தல்	அணைகட்டிப்பேசு-தல் aṇaigaṭṭippēcudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஒருவன் தன் குற்றத்தை மறைத்துப் பேசுதல் ; to speak in veiled terms to escape blame. [அணைகட்டி + பேசு.]
அணைகட்டு-தல்	அணைகட்டு-தல் aṇaigaṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) அணைக்கட்டு அமைத்தல்; to construct a dam. "குரக்கினத் தாலே குரைகட றன்னை நெருக்கி யணைகட்டி" (திவ். பெரியாழ். 1.6;8);.
அணைகட-த்தல்	அணைகட-த்தல் aṇaigaḍattal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வெள்ளம் எல்லை கடந்து மீளா நிலையடைதல் ; to overflow an embankment, as flood, beyond control. "அணைகடந்த வெள்ளம் அழுதாலும் வராது" (பழ.);. 2. ஒரு வினை உரிய காலத்திற் செய்யப்படாமையால் ஒரு வாய்ப்பு என்றும் இழக்கப்படுதல்; to be lost for ever, as a chance, owing to failure to do a thing in time.
அணைகயிறு	அணைகயிறு aṇaigayiṟu, பெ. (n.) 1. பால் கறக்கும்போது ஆவின் பின்னங்காலிற் கட்டுங் கயிறு; cord used for tying together a cow's hind-legs when she is milked. 2. பால் கறக்கும் போது ஆவின் முன்னங்காலிற் கன்றைக் கட்டுங் கயிறு; cord with which a calf is tied to the cow's foreleg, when she is milked.

அணைகல்	அணைகல் aṇaigal, பெ. (n.) தீட்டுக்கல்; whetstone.
அணைகோலு-தல்	அணைகோலு-தல் aṇaiāludal, 10 செ.கு.வி. (v.i.) வெள்ளத்தைத் தடுக்க அணை அமைத்தல்; to form an embankment to confine flood. "வெள்ளம் வருவதற்கு முன்ன ரணைகோலி வையார்" (நன்னெறி, 30);.
அணைசு-தல்	அணைசு-தல் aṇaisudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஒதுங்குதல், விலகுதல்; to step aside and give way to a superior, as a mark of respect. ஒ.நோ; அடைசுதல்
அணைசு	அணைசு aṇaisu, பெ. (n.) இசைக்குழலின் வெண்கலச் சீவாளி அல்லது ஊதி; metalic mouth-piece of a wind instrument. 'வெண்கலத்தாலே அணைசு பண்ணி இடமுகத்தை யடைத்து' (சிலப். 3 ; 26, அடியார்க். உரை);. ம. அணசி [அணை → அணைசு.] அணைசு aṇaicu, பெ. (n.) ஒன்றனுக்குப் பக்கத் துணையாயிருப்பதுகாப்பு:support. [அணை→அணை சு- அணைந்து இருப்பது]
அணைசொல்	அணைசொல் aṇaisol, பெ. (n.) துணைச்சொல்; word supplied to assist a hesitating speaker, a prompt (W.);.
அணைதறி	அணைதறி aṇaidaṟi, பெ. (n.) யானை, குதிரை, மாடு முதலியவற்றைக் கட்டும் கம்பம் அல்லது குறுந்தறி; post or peg for tying elephants, horses, cows, etc.
அணைப்பு	அணைப்பு1 aṇaippu, பெ. (n.) 1. தழுவுகை; embracing. 2. ஒரு நாளில் இரண்டேரைக் கொண்டு உழக்கூடிய நிலப்பரப்பு;ம. அணச்சல் [அணை → அணைப்பு.] அணைப்பு2 aṇaippu, பெ. (n.) அணாப்பு பார்க்க; see anappu.
அணைப்புத்தூரம்	அணைப்புத்தூரம் aṇaipputtūram, பெ. (n.) ஓர் உழவுச்சால் தொலைவு (G. Sm.D.I.i. 287);; length of a furrow from one end of the field to the other, approximately taken as 50 yds. [அணைப்பு + Skt, dira → த. தூரம்.] அணைப்புத்தூரம் = த. அணைப்புத் தொலைவு.

அணைமரம்	அணைமரம் aṇaimaram, பெ. (n.) கன்றிழந்த ஆவைக் கறத்தற்கு அணைக்குங் கணைமரம் (இ.வ..); ; narrow wooden enclosure in which a cow is penned for milking, especially when it has lost its calf and resents milking (Loc.);.
அணையம்	அணையம் aṇaiyam, பெ. (n.) கருப்பையில் தாய்க்கும் பீளுக்கும் தொடர்பை யுண்டுபண்ணுவதும், நஞ்சுக் கொடியொடு சேர்ந்ததுமான ஓர் உறுப்பு ; an organ within the womb of mammals in pregnancy, establishing connection between the pregnant mother and the foetus by means of the umbilical cord, placenta (சா.அக.);.
அணையமறி	அணையமறி aṇaiyamaṟi, பெ. (n.) பிள்ளை பிறந்தவுடன் நஞ்சுக்கொடி விழாமை; retention of placenta, incarcerated placenta (சா.அக.);.
அணையமாதி	அணையமாதி aṇaiyamāti, பெ. (n.) நஞ்சுக் கொடி முதலியன; placenta and other secundines (சா. அக.);. [அணையம் + ஆதி. Skt. adi = முதல், முதலியன. அணையமாதி = அணைய முதல், அணைய முதல, அணைய முதலியன.]
அணையாடை	அணையாடை aṇaiyāṭai, பெ. (n.) 1. சேய்க்கு அடியிலிடும் துணிப்படுக்கை; strip of cloth used as a bed for an infant. "அணையாடை மண்பட வுந்தி யுதைந்து கவிழ்ந்து" (பட்டினத். உடற்கூற்று.);. 2. பிறந்த குழவிக்குத் தொப்புளிறுக்குஞ் சீலை (இ.வ.);; cloth tied over the navel of an infant (Loc.);— (W.);. ம. அணச்சீல [அணை + ஆடை.]
அணையார்	அணையார் aṇaiyār, பெ. (n.) பகைவர்; enemies, foes. "அணையார்தம் படைக் கடலில்" (பாரத, பதினே. 260);. [அணை + ஆ (எ.ம.இ.நி.); + ஆர் (ப.பா. ஈறு);.]
அணையுறுமூக்கு	அணையுறுமூக்கு aṇaiyuṟumūkku, பெ. (n.) 1. பேய்க்கொள்; wild bitter gram. 2. காட்டுக்கொள்; wild-gram, Rynchosia (Genus); (சா.அக.);.
அணைவு	அணைவு aṇaivu, பெ. (n.) 1. தழுவுகை (சங்.அக.);; embracing. "முன்னும் பின்னு மருங்கு மணைவெய்த" (பெரியபு. ஏயர்கோ. 369);. 2. தழுவப்பட்டது; that which is embraced. [அணை → அணைவு.]

அணோக்கம்	அணோக்கம் aṇōkkam, பெ. (n.) மேனோக்கம்; looking upward, high aspiration. [அண் = மேல். நோக்கம் = பார்வை, குறிக்கோள். அண் + நோக்கம் –அண்ணோக்கம் → அணோக்கம்.] பல அகரமுதலிகளில் இச்சொற்கு 'மரம்' அல்லது 'மரப்பொது' என்று பொருள் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. "மரப்பொதுவெனப் பொருள்படும் 'அநோகஹம்' என்னும் வடமொழியைத் திரித்து அணோக்கம் என எழுதினாரும் உளர்" என்று தமிழ்ச்சொல்லகராதி யென்னும் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க அகரமுதலி குறித்திருப்பது கவனிக்கத்தக்கது. அணோக்கம் aṇōkkam, பெ. (n.) 1. மரப் பொது; tree in common. 2. மரம்; tree (சா.அக.);.
அத்தக	அத்தக1 attaga, கு.வி.எ. (adv.) அத்தன்மையதாக; in that manner. "அத்தக நிறீஇ" (பெருங். இலாவாண. 6 ; 150);. ['அ' சேய்மைச்சுட்டு. தகுதல் = பொருந்துதல், ஒத்தல். தகு → தகை = பொருத்தம், ஒப்பு, தகுதி, தன்மை. தகு → தக (நி. கா. வி. எ.);. அ + தக - அத்தக - அதற்குப் பொருந்த, அத்தன்மையதாக.] அத்தக2 attaga, கு.வி.எ. அழகு பொருந்த; beautifully. "அத்தக வரிவைய ரளத்தல் காண்மின்" (பரிபா. 12;44);. [அம் = அழகு. தக = பொருந்த அம் + தக – அந்தக → அத்தக.]
அத்தகம்	அத்தகம்1 attagam, பெ. (n.) கருஞ்சீரகம் (மலை.);; black cumin, Nigella sativa. அத்தகம்2 attagam, பெ. (n.) கணக்கன்; accountant. "அத்தகங் கூட்டமிடு மங்கணத்தில்" (நெல்விடு. 318);. [ஒருகா. அத்தகன் → அத்தகம்.] அத்தகம் attagam, பெ. (n.) 1. ஆமணக்கு; castor oil plant ricinus communis. 2. கருஞ்சீரகம்; black cumin seed, Niggella sativa (சா.அக.);.
அத்தகாண்டகம்	அத்தகாண்டகம் attagāṇṭagam, பெ. (n.) முத்து; pearl (சா.அக.);.
அத்தகாதிதம்	அத்தகாதிதம் addakādidam, பெ. (n.) ஒரு மருந்துச் செடி (அதிவிடையம்);; a medicinal plant (சா.அக.);.

அத்தகிதம்	அத்தகிதம் addagidam, பெ. (n.) சிவப்பு மூக்கறைச் சாரணை; a red creeper (சா.அக.);. [அத்தம் = சிவப்பு.]
அத்தகைச்சாரணை	அத்தகைச்சாரணை attagaiccāraṇai, பெ. (n.) சிவப்பு வட்டச் சாரணை; a red species of round-leaved plant (சா.அக.);. [அத்தம் = சிவப்பு.]
அத்தகோரம்	அத்தகோரம் attaāram, பெ. (n.) நெல்லி; emblic myrobalan (W.);.
அத்தங்கார்	அத்தங்கார் attaṅgār, பெ. (n.) அத்தை மகள் (பிராம.);; paternal aunt's daughter (Brahm.);. [ஒருகா. அத்தை மங்கையார். மங்கை = பெண், மகள்.]
அத்தங்கி	அத்தங்கி attaṅgi, பெ. (n.) முழங்கால்; knee (சா.அக.);.
அத்தஞ்சடம்	அத்தஞ்சடம் attañjaḍam, பெ. (n.) ஒரு வகை நஞ்சு (கௌரி பாடானம்);; yellow oxide of arsenic (சா.அக.);.
அத்தடம்	அத்தடம் attaḍam, பெ. (n.) 1. ஒரு மருந்துச் சரக்கு (அதிவிடையம்); ; a bazaar drug called Indian atees (atis);, Aconitum heterophyllum. 2. பொன்; gold.
அத்தத்தாவெனல்	அத்தத்தாவெனல் attattāveṉal, தொ.பெ. (vbl.n.) குழந்தை தந்தையை அடுத்தடுத்துக் கூப்பிடுதல் ; child calling its father repeatedly. "அடுத்தடுத் தத்தத்தா வென்பான்" (கலித். 81;19);. [அத்தன் = தந்தை. அத்தன் → அத்தா (விளி);. அத்தா + அத்தா -அத்தத்தா (பன்முறைபற்றிய அடுக்குத்தொடர்);.]
அத்ததாளி	அத்ததாளி attatāḷi, பெ. (n.) காட்டுப்பூவரசு (L.);; falsefern tree.

அத்தம்	அத்தம்1 attam, பெ. (n.) 1. குக்கில் (மு.அ.);; Indian bdellium. 2. ஒரு மருந்துச்செடி (அதிவிடையம்); (மு.அ.);; atis. 3. கரிசலாங்கண்ணி (இராசவைத்.);; species of eclipta, Eclipta alba. 4. குந்துருக்கம்; white dammer, Vateria indica (சா.அக.);. 5. கருங்குங்கிலியம்; black dammer, Canarium strictum. 6. வெள்ளை யாமணக்கு; white castor plant, Jatropha Curcas (சா.அக.);. 7. ஒருவகை நஞ்சு (கெந்தி பாடாணம்);; a kind of arsenic. அத்தம்2 attam, பெ. (n.) கண்ணாடி; mirror. "அத்தமதின் முன்பின்போல்" (வேதா. சூ. 108);. தெ. அத்தமு அத்தம்3 attam, பெ. (n.) 1. ஆள் வழங்காக்காடு (திவா.);; jungle. 2. செல்லுதற்கரிய காட்டுப் பாதை; rough and difficult jungle path. மாகிய புறநா
அத்தம்பியார்	அத்தம்பியார் attambiyār, பெ. (n.) அக்கை கணவன், அத்தான் (இ.வ.); ; sister's husband (Loc.);. [ஒருகா. அத்தி + நம்பியார் - அத்தம்பியார். அத்தன் = அப்பன். அத்தி = அன்னை, அக்கை. நம்பி = ஆடவருட் சிறந்தோன், ஆடவன், கணவன்.]
அத்தரசிதம்	அத்தரசிதம் addarasidam, பெ. (n.) மயில்துத்தம் (மு.அ.);; native hydrous silicate of zinc, calamin. குறிப்பு ; இதையொத்த சொல் வட மொழியிலின்மையால், இது இத் தென்சொல் லகரமுதலியிற் சேர்க்கப்பட்டது.
அத்தவத்திரதம்	அத்தவத்திரதம் addavaddiradam, பெ. (n.) ஒருவகை மருந்துச் சரக்கு; a kind of drug. "துத்த மாஞ்சி யத்தவத் திரதம்" (பெருங். மகத. 17;147);.

அத்தவாளம்	அத்தவாளம்1 attavāḷam, பெ. (n.) காடு ; jungle (W.);. [அத்தம் + வாளம். அத்தம் = காடு. வாளம் = வட்டம், வட்டாரம், நிலப்பகுதி.] அத்தவாளம்2 attavāḷam, பெ. (n.) 1. முன்றானை (ஈடு, 9; 10, பிர.); ; outer loose end of a saree. 2. முன்றானைபோல் ஆடவர் தோண்மேலணியும் மேலாடை (பிங்.);; a garment loosely worn by men on their shoulders. 3. போர்வைச் சீலை (சங்.அக.);; covering upper cloth. "வடக முல்லாச மத்த வாளம்" (பிங். 6;179);. "அத்தவாளப்பட்டு மதளும் வடகம்" (பிங். 10;987);. 'வடகம், அத்த வாளம் உடைவிசேடம்' (சீவக. 462, நச். உரை);. [ஒருகா. அற்றம் → அத்தம் = முடிவு, கடை. வாலம் → வாளம் = நீண்ட துணி. அத்தவாளம் = சேலையின் முன்கடைப் பக்கமான வெளிமுந்தி (முன்றானை);. போர்வைச் சீலை உடம்பைப் போர்ப்பதில் முன்றானையையும் மேலாடையையும் ஒரளவு ஒக்கும்.] அத்தவாளம்3 attavāḷam, பெ. (n.) உள்ளக் கிளர்ச்சி, கெந்தளிப்பு; hilarity, elation, mirth. "வடக முல்லாசமத்த வாளம்" (பிங். 6 ;179);. அத்தவாளம் attavāḷam, பெ. (n.)
அத்தன்	அத்தன்1 attaṉ, பெ. (n.) 1. அப்பன்; father. "என்னத்தனை வென்றிசை கொண்டிலனோ" (கந்தபு. உற்பத். காமதக. 10);. 2. தமையன்; elder brother. 3. மூத்தோன் (திவா.);; elder. 4. உயர்ந்தோன்; person of rank or eminence. "அத்தரின் அரும் பொருள்" (திருவிளை. மெய்க்காட். 34);. 5. குரு; priest. "அத்தனே யடுவ லாண்மை" (பாரத. பதினைந், 27);. 6. சிவன்; Siva. "அத்தாவுனக் காளாயினி யல்லேனென லாமே" (தேவா. 7.1 ; 1);. 7. திருமால்; Višnu. 8. வைரவன்; Bhairava. 9. அருகன்; Arhat. ம. அத்தன் Hit. at-ta-as; L. atavus, great-grandfather's grandfather (ata+ayus, grandfather);; Pkt. atta. ஒல்லுதல் பொருந்துதல் இயலுதல் ஒண்ணுதல் பொருந்துதல் இயலுதல்
அத்தன்பாதம்	அத்தன்பாதம் attaṉpātam, பெ. (n.) செருப்படை ; a medicinal plant, Coldenia procumbens (சா.அக.);.

அத்தன்புள்ளடி	அத்தன்புள்ளடி attaṉpuḷḷaḍi, பெ. (n.) அத்தன்பாதம் பார்க்க ;see attan-pddam.
அத்தனாபேதி	அத்தனாபேதி attaṉāpēti, பெ. (n.) கடுக்காய் சேர்ந்த குய்யபேதி (என்னுங் கழிச்சல் மருந்து);; a purgative containing ink-nut as the chief ingredient (சா.அக.);. [அத்தன் + ஆ (இணைப்பிடைச்சொல்); + பேதி, Skt, bhedin → த. பேதி = பிரிப்பு, கழிச்சல், கழிச்சல் மருந்து.]
அத்தனை	அத்தனை attaṉai, பெ. (n.) அவ்வளவு; that much. "நீருரைத்த தொன்றை நான்செய்யு மத்தனை" (பெரியபு. இயற். 9);. கடுகத்தனை கொடுத்தான். அத்தனையுந் தின்றுவிட்டான் (உ.வ.);. அத்தனை attaṉai, பெ.எ. (adj) 1. அத்தொகையான; so many. அத்தனைபேருந் தேறி விட்டனர். அத்தனை மரங்களும் பட்டுப் போய்விட்டன (உ.வ.);; "அத்தனையும் நேர்ந்தாள் உப்பிட மறந்தாள்" (பழ.);; 2. அவ்வளவு; so much. "அத்தனை குணக் கேடர் கண்டதாக் கேட்டதா வவனிமிசை யுண்டோ சொலாய்" (தாயு. ஆனந்தமான பரம். 9);; ம. அத்தன [அ (சேய்மைச்சுட்டு);; + துணை (அளவு);; → தனை.]
அத்தாச்சி	அத்தாச்சி1 attācci, பெ. (n.) அண்ணி (அண்ணன் மனைவி); (இ.வ..);; elder brother's wife (Loc.);. க., து., படீ. அத்திகெ. [அத்தன் = பெரிய அண்ணன், அண்ணன். அச்சி = அன்னை, அக்கை. அத்தன் + அச்சி - அத்தாச்சி.] அண்ணன், சிறப்பாகப் பெரியண்ணன் தந்தையொத்தவனாதலால், அவன் மனைவி தாயொத்தவள் என்பது கருத்து. அத்தாச்சி2 attācci, பெ. (n.) நாத்துணாள் (கணவன் ; உடன்பிறந்தாள்); (இ.வ.);; husband's sister (Loc.);. க. அத்திகெ; படீ. அத்திகெனன்னி. [அத்தான் = மூத்த அளியன் (மைத்துனன்);, கணவன். அச்சி = அன்னை, அக்கை. அத்தான் + அச்சி - அத்தாச்சி.] அண்ணியும் மூத்த நாத்துணாளும் முறையிலும் மதிப்பிலும் ஒத்தவர் என்பது கருத்து. இளைய நாத்தூரணாளைக் கொழுந்தி யென்பது மரபு. அத்தாச்சியென்னும் பெயர் கொழுந்தியைக் குறிக்குமாயின், அச்சியென்பது அன்பு அல்லது அருமைபற்றியதாகும். ஒ.நோ ; தங்கை + அச்சி - தங்கைச்சி.

அத்தாசம்	அத்தாசம் attācam, பெ. (n.) உயர்வெளி (அந்தரம்);; mid-air, aloft or above the head. அவனை அத்தாசமாய்த் தூக்கிக்கொண்டு போனான் (உ.வ.);. [அத்தாயம் → அத்தாசம்.]
அத்தாய்	அத்தாய் attāy, பெ. (n.) [ஆடை → ஆதை → ஆதாய் → அத்தாய்.]
அத்தாயப்படு-தல்	அத்தாயப்படு-தல் addāyappaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) கட்டப்படுதல், துன்பப்படுதல் (இ.வ.);; to suffer, to be distressed (Loc.);. அவன் மிக அத்தாயப்படுகிறான் (உ.வ.);. [அத்தாயம் + படு.]
அத்தாயம்	அத்தாயம் attāyam, பெ. (n.) 1. கடைசற் சக்கரத்தின் மிதிதடி (யாழ்ப்.);; treadle of a turner's lathe (J);. 2. உயர்வெளி (அந்தரம்);; mid-air aloft or above the head. அவனை அத்தாயமாய்த் தூக்கியெறிந்தான் (உ.வ.);. 3. இளைப்பு; fatigue, weariness. 4. கட்டம், துன்பம்; difficulty, distress.
அத்தாரம்	அத்தாரம் attāram, பெ. (n.) மரமஞ்சள்; tree turmeric, Coscinium fenestratum (சா.அக.);.
அத்தாவரி	அத்தாவரி attāvari, பெ. (n.) வெட்பாலையரிசி (பரி.அக.);; the drug known as vetpalaiyariši (செ.அக.); – வெட்பாலரிசி; dyer's oleander, seeds of Wrightia tinctoria (சா.அக.);.

அத்தாள்	அத்தாள் attāḷ, பெ. (n.) தாய் (இராட்.);; mother (R.);. தெ. அத்த ஒ.நோ ; ஆத்தாள் [அத்தை → அத்தா → அத்தாள். அத்தன் (ஆ.பா.); - அத்தி (பெ.பா.); = அன்னை. அத்தன் (ஆ.பா.); - அத்தை → ஆத்தை (பெ.பா.); = அன்னை.] ஐகாரவீற்று அன்னை (அல்லது அக்கை); முறைப்பெயர்களின் ஆகாரவீற்று விளிவடிவங்கள் பல, கொச்சை வழக்கில் ளகர மெய்யீறு ஏற்றும் ஏலாதும் எழுவாய் வடிவுகளாக வழங்கிவருகின்றன. எ-டு : அம்மை → அம்மா → அம்மாள். இம் முறையில், ஆத்தை என்பது ஆத்தாள் என்று திரிந்து வழங்குகின்றது. அத்தி (அன்னை); என்பது, இலக்கண முறைப்படி, அத்தீ என்று ஈறுநீண்டே விளியேற்கும். ஆதலால், ள கர மெய்யீறு பெறாது. இன்று தந்தையின் உடன்பிறந்தாளையும் மாமியையுங் குறிக்கும் அத்தையென்னுஞ் சொல், முதற்காலத்தில் அன்னையையுங் குறித்திருத்தல் வேண்டும். அன்றேல், அத்தாள் என்னும் வடிவு பெற்றிராது. பிராகி., வ. அத்தா. ஐகார ஈறு ஆகார ஈறாகத் திரிவது பிராகிருத ஆரிய (சமற்கிருத); இயல்பே.
அத்தாளம்	அத்தாளம் attāḷam, பெ. (n.) இராச் சாப்பாடு (இ.வ..);; supper (Loc.);. "அத்தாளப் பட்டினியு மப்படியே" (சரவண. பணவிடு.);. ம. அத்தாழம் [அல் + தாலம் – அற்றாலம் → அத்தாளம்.] அல் = இரவு. தாலம் = தட்டு, உண்கலம், உண்டி (இடவாகுபெயர்);. ஒ.நோ. E. dish = vessel for holding food, food so held, particular kind of food. அத்தாளம் attāḷam, பெ. (n.) இரவு உணவு; Supper. [அல்+தாளம்]
அத்தாளி	அத்தாளி attāḷi, பெ. (n.) காட்டுப் பூவரசு; falsefern tree. அத்ததாளி பார்க்க;see attatali. [அத்ததாளி → அத்தாளி.]

அத்தான்	அத்தான்1 attāṉ, பெ. (n.) 1. அக்கை கணவன்; elder sister's husband. 2. மனைவி தமையன்; wife's brother, when elder. 3. கணவன் தமையன்; husband's brother, when elder. 4. அம்மான் மகன்; maternal uncle's son, when elder. 5. அத்தை மகன்; paternal aunt's son, when elder. [அத்தன் → அத்தான் = மதிப்பில் தந்தையை அல்லது தமையனை ஒத்தவனாய், மணஞ் செய்துகொள்ளும் முறையில் உள்ளவன். இனி, அத்தை மகன் → அத்தைமான் → அத்தான் என்றுமாம்.] அத்தான்2 attāṉ, பெ. (n.) முடக்கொற்றான் (பரி.அக..);; balloon-vine. [முடங்கொன்றான் → முடக்கொற்றான். முடக்கற்றான் என்னும் தவறான வடிவை, முடக்கு + அற்றான் என்று பிரித்ததனால் ஏற்பட்ட 'அற்றான்' என்னுங் குறுக்கம் 'அத்தான்' என்று திரிந்திருக்கலாம்.]
அத்தான்மதனி	அத்தான்மதனி addāṉmadaṉi, பெ. (n.) அத்தான் மதினி பார்க்க;see attdn-madini.
அத்தான்மதினி	அத்தான்மதினி addāṉmadiṉi, பெ. (n.) அத்தை மகன் மனைவி (பிராம.);; wife of the paternal aunt's son (Brāhm.);.
அத்தி	அத்தி1 atti, பெ. (n.) 1. அன்னை; mother. 2. அக்கை; elder sister. ம. அத்திக ; க. அத்திகெ (அக்கை); ; தெ. அத்தி (தாய்);; கூ. அத (பாட்டி); ; பிரா. அத்தி (தாய்);; பிராகி. அத்தா (தாய்);. வ. அத்தா = அன்னை, அக்கை; அந்தி(கா);, அத்திகா = அக்கை. வடமொழி ஆவீறு தமிழில் ஐயீறாவது போன்று, தமிழ் ஐயீறு வடமொழியில் ஆவீறாகும். அத்தன் (ஆ.பா.); - அத்தி (பெ.பா.);. அத்தி என்னுஞ் சொல், அக்கை யென்னும் பொருளில் தமிழில் வழக்கற்றது. ஆயின், அதன் திரிபான அச்சி என்னும் வடிவம் அப் பொருளில் உலக வழக்கில், சிறப்பாகத் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பாரிடை வழங்கி வருகின்றது. மூத்த உடன்பிறந்தாள் தாய்க்குச் சமமாதலால், தாய் முறைப்பெயர் அக்கைக்கு வழங்கி வருவது இயல்பே. ஒ.நோ ; அவ்வை = அன்னை, அக்கை. தம் + அவ்வை = தவ்வை = தமக்கை. 'கை' கு.பொ.பின். (dim. suff.); எ-டு : குடி → குடிகை = சிறுகோயில். கன்னி → கன்னிகை = இளங்கன்னி. அண்ணன் தந்தையை யொத்தவனாயின் அண்ணி தாயை யொத்தவளாதலால் கன்னடத்தில் 'அத்திகெ' என்பது அண்ணியைக் குறிக்கின்றது. ஐகார ஈறு கன்னடத்தில் எகர ஈறாவது இயல்பே. இம் முறையில், அத்திகை என்பது, முதற் கண் அக்கைமாருள் இளையவளைக் குறித்திருக்கலாம்.

அன்னையும் அக்கையும் ... பாட்டியும் அன்னையு மிருத்தலால்

அத்திக்கரணி	அத்திக்கரணி attikkaraṇi, பெ. (n.) 1. சிற்றாமணக்கு; small-seeded castor plant, Rhicinus communis. 2. பலாசு; bastard plant, Butea frondosa (சா.அக.);.
அத்திக்கள்	அத்திக்கள் attikkaḷ, பெ. (n.) அத்திப் பதநீர், அத்திப்பால், நாட்டத்தி வேரினின்று எடுக்கப்படும் கள்; toddy extracted from the country fig. ம. அத்திக் கள்ளு மறுவ. அத்திப் பதநீர். அத்திப்பால், அத்தி நீர்.
அத்திக்கன்னி	அத்திக்கன்னி attikkaṉṉi, பெ. (n.) வெருகு; toddy bird, Paradoxurus niger. It is so called from its attachment to toddy trees, where it hangs its curious pensile nests (சா. அக.);.
அத்திக்கனி	அத்திக்கனி attikkaṉi, பெ. (n.) 1. அத்திப் பழம்; fig fruit. 2. கரிசலாங்கண்ணி; species of eclipta (செ.அக.); – eclipse plant, Eclypta alba (சா.அக.);. [அத்தி + கனி.]
அத்திக்காய்க்கிரந்தி	அத்திக்காய்க்கிரந்தி attikkāykkirandi, பெ. (n.) மேகநோயினால் உடம்பு முழுவதும் அத்திக்காய்ப் பருமன் கட்டிகளை யெழுப்பும் ஒரு புண்ணோய்; a syphilitic affection causing fig-size ulcers of warts all over the body (சா.அக.);. [அத்திக்காய் + Skt, granthi → த. கிரந்தி.]
அத்திக்காய் பரு	அத்திக்காய் பரு attikkāyparu, பெ. (n.) ஒரு மேகப் புண்ணோய்; a fig-wart of venereal origin, a kind of verruca in secondary syphilis (சா.அக.);.
அத்திக்காளிக்கீரை	அத்திக்காளிக்கீரை attikkāḷikārai, பெ. (n.) கோழிக்குறும்பான் கீரை; a kind of amaranthus known as cock's green, Portulaca oleracea (சா.அக.);.
அத்திக்கொடி	அத்திக்கொடி attikkoḍi, பெ. (n.) கொடியத்தி; a fig çreeper, Ficus repens (சா.அக.);. ம. அத்திக்கிழங்குவள்ளி [அத்தி + கொடி.]
அத்திக்கோலிகம்	அத்திக்கோலிகம் attigāligam, பெ. (n.) சிறு குறிஞ்சா; a small Indian ipecacuanha, Gymnema parviflorum (சா.அக.);.

அத்திகை	அத்திகை attigai, பெ. (n.) தமக்கை; elder sister. ம., க. அத்திகெ; Skt. attiga. [அத்தி (அக்கை); + கை (கு.பொ.பின்.); - அத்திகை (இளைய அக்கை, அக்கை.);.]
அத்திகோலம்	அத்திகோலம் attiālam, பெ. (n.) அழிஞ்சில் (மலை.);; sage-leaved alangium.
அத்திசம்	அத்திசம் attisam, பெ. (n.) நீர்முள்ளி; a thorny shrub, Hygrophila spinosa (சா.அக);. அத்திசம் attisam, பெ. (n.) எலும்புக்குள் தோன்றுவது; that which is produced in the bone like its marrow (சா.அக.);. த.வ. என்பியம். [Skt. asthi → த. அத்திசம்.]
அத்தித்தேக்கி	அத்தித்தேக்கி attittēkki, பெ. (n.) சிறு கொத்தவரை (சீனியவரை);; a small species of cluster beans, Cyamopsis peoralioides (சா.அக.);. [அத்துதல் = ஒட்டுதல். தேக்குதல் = நிறைத்தல், கூட்டுதல், கொத்தாக்குதல். கிளை யொட்டிக் கொத்துக்கொத்தாய்க் காய்த்தலால், கொத்தவரையெனப்பட்டது.]
அத்திநீர்	அத்திநீர் attinīr, பெ. (n.) அத்திப்பதநீர் பார்க்க;see atti-p-pada-nir.
அத்திப்பட்டை	அத்திப்பட்டை attippaṭṭai, பெ. (n.) அத்தி மரத்தின் உரி (மேல்தோல்); ; bark of the fig tree. [அத்தி + பட்டை.] இப் பட்டைச்சாறு, நச்சுக்கடி, புலி அல்லது பூனை யுகிர்ப் பறண்டல் பிளவை, பெரும்பாடு ஆகியவற்றைக் குணமாக்கும்; The juice from this bark is a cure for poisonous bites, scratches caused by tiger's claws or cat's paw, carbuncles and menorrhagia.
அத்திப்பதநீர்	அத்திப்பதநீர் addippadanīr, பெ. (n.) அத்தி மரத்தின் வேரினின்று வடியும் நீர் அல்லது கள்; a fluid exuding from the root of the fig tree. இஃது உடம்பிற்குக் குளிர்ச்சியையுண்டாக்கி, வெட்டைச் சூடு, கண்ணெரிச்சல் முதலியவற்றைப் போக்கும்; This is used for cooling down the human body system, and for removing venereal heat and for curing inflammation of the eyes. [அத்தி + பதநீர்.]

அத்திப்பழச்சாறு	அத்திப்பழச்சாறு attippaḻccāṟu, பெ. (n.) அத்திப்பழத்தின் பிழியல்; the juice of fig fruit. இது, மதுமேகம், மூத்திரநோய் முதலியவற்றிற்குக் கொடுக்கும் சுண்ணம் (பற்பம்);, செந்தூரம் முதலிய மருந்துகட்கு உடன்குடிப்பாக (அனுபானமாக); உதவும்; This is used by native physicians as a medium in the administration of calcined oxides and red oxides or other metalic preparations, for curing diabetes and urinary disorders (சா.அக.);. [அத்தி + பழம் + சாறு.]
அத்திப்பால்	அத்திப்பால் attippāl, பெ. (n.) அத்திமரத்தினடியிற் குத்தியெடுக்கப்படும் பால்; the milky juice of the country fig tree collected from the stem. நாட்டத்திப்பால் அரத்தக்கழிச்சல், வயிற்றுக்கடுப்பு, வயிற்றுப்போக்கு, நீரிழிவு, மூலம், பெரும்பாடு, அரத்தமூத்திரம் முதலியவற்றைக் குணமாக்கும். அயல்நாட்டத்திப் பாலோ, உடம்பிற் பட்டாற் சிவந்து புண்ணாகும்; The juice of the country fig tree is a good remedy for dysentery, inflammation or irritation of the stomach, diarrhoea, diabetes, piles, memorrhagia, blood in the urine, etc. But, the juice of the foreign fig tree has only a blistering effect (சா.அக.);. [அத்தி + பால்.]
அத்திம்பியார்	அத்திம்பியார்1 attimbiyār, பெ. (n.) அக்கை கணவன் (பிராம.); ; elder sisters's husband (Brāhm.);. மறுவ. அத்தம்பியார், அத்திம்பேர். [ஒருகா. அத்தி + நம்பியார் - அத்திநம்பியார் → அத்திம்பியார்.] அத்தம்பியார் பார்க்க;see attambiyđr. அத்திம்பியார்2 attimbiyār, பெ. (n.) அத்தை கணவன் (பிராம.); ; paternal aunt's husband (Brāhm.);. [ஒருகா. அத்தை + நம்பியார் + அத்தைநம்பியார் → அத்திம்பியார்.]
அத்திம்பேர்	அத்திம்பேர் attimbēr, பெ. (n.) அக்கை கணவன் (பிராம.); ; elder sister's husband (Brāhm.);. [ஒருகா. அத்தி + நம்பியார் - அத்திநம்பியார் → அத்திம்பேர்.] அத்திம்பேர் attimbēr, பெ. (n.) அத்தை கணவன் (பிராம.);; paternal aunt's husband (Brāhm.);. [ஒருகா. அத்தை + நம்பியார் - அத்தைநம்பியார் → அத்திம்பியார் → அத்திம்பேர்.]
அத்திமானம்	அத்திமானம் attimāṉam, பெ. (n.) ஆமணக்கு (சித்.அக.);; castor plant.

அத்திமேற்புல்லுருவி	அத்திமேற்புல்லுருவி attimēṟpulluruvi, பெ. (n.) அத்திமரத்தில் முளைத்திருக்கும் புல்லுருவிப் பூடு ; a parasitic plant found growing on fig tree, Banda roxburghii (சா.அக.);.
அத்திரதம்	அத்திரதம் addiradam, பெ. (n.) இஞ்சி; ginger, Zinziber officinale.
அத்திரப்பல்	அத்திரப்பல் attirappal, பெ. (n.) 1. குழந்தை கட்கு 7ஆம் மாத முதல் 36ஆம் மாதம் வரை முளைக்கும் 20 பற்கள்; the 20 temporary or milk teeth that grow in children between the 7th and 36th month. 2. பாற்பல்; the tooth of the first dentition, milk-tooth. 3. குதிரைப் பல்; horse tooth (சா.அக.);.
அத்திரப்பிடுக்கன்	அத்திரப்பிடுக்கன் attirappiḍukkaṉ, பெ. (n.) 1. குதிரைப்பிடுக்கன்மரம்; horse almond tree, Sterculia foetida. 2. பருத்த பிடுக்கையுடையவன்; one with a big scrotum (சா.அக.);. [அத்திரம் + பிடுக்கன்.]
அத்திரம்	அத்திரம்1 attiram, பெ. (n.) 1. குதிரை; horse. 2. கழுதை; ass (அ.க.நி.);. அத்திரம்2 attiram, பெ. (n.) 1. இலந்தை; (மு.அ..);; jujube, sh. & s. tr., Zizyphus jujuba. 2. இஞ்சி (பச்.மு.); ; green ginger, Zinziber officinale. 3. குங்கிலியம் (சித்.அக.); ; Indian bdellium. 4. கடுக்காய்ப் பூ ; Japanese wax-tree. 5. குக்கில் ; a resin, Balsmodendron roxburghii (சா.அக);. அத்திரம்1 attiram, பெ. (n.) வில் (நாநார்த்த);; bow. [Skt. astra → த. அத்திரம்.]
அத்திரா	அத்திரா attirā, பெ. (n.) அரசு (சித்.அக.);; pipal.

அத்திரி	அத்திரி attiri, பெ. (n.) 1. ஒட்டகம் (பிங்.);; camel. 2. குதிரை; horse. "மனப்பே ரத்திரி யுகைத்து" (ஞானா. 33 ;10);. 3. கழுதை (திவா.);; ass. 4. கோவேறு கழுதை; mule. "வான வண்கைய னத்திரி யேற" (சிலப். 6; 119);. 5. உலைத்துருத்தி (திவா.);; forge, bellows. ம. அத்திரி அத்திரி1 attiri, பெ. (n.) 1. கதிரவன்; sun. 2. விண்; sky, firmament. [Skt. adri → த. அத்திரி.] அத்திரி2 attiri, பெ. (n.) மலை; mountain (சா.அக.);. அத்திரி
அத்திரிகா	அத்திரிகா attirikā, பெ. (n.) சிறு சிமிட்டி; a kind of plant (சா.அக.);.
அத்திரிப்பாய்ச்சல்	அத்திரிப்பாய்ச்சல் attirippāyccal, பெ. (n.) குதிரை தாவியோடும் வேகம்; gallop of a horse. [அத்திரி + பாய்ச்சல்.]
அத்திரியர்	அத்திரியர் attiriyar, பெ. (n.) கள்ளர்குலப் பட்டப் பெயர்களுள் ஒன்று (கள்ளர் சரித். பக். 145);; a title of Kallars. [அத்திரி = குதிரை. அத்திரி → அத்திரியன் = குதிரை மறவன்.] சோழர் குதிரைப்படையினரின் வழிவந்த கள்ளர், தம் முன்னோரின் தொழிலடிப் பெயரை இன்று தம் குலப் பட்டப்பெயராகக் கொண்டுள்ளதாகவிருக்கலாம். அத்திரியன் (ஒருமை); - அத்திரியர் (பன்மையும் உயர்வுப் பன்மையும்);.
அத்திரு	அத்திரு attiru, பெ. (n.) அரசு, அரசமரம் (மலை.);; pipal tree, Ficus religiosa.
அத்திலிகை	அத்திலிகை attiligai, பெ. (n.) நஞ்சுத் தொடர்பான நீரட்டையை (சூகையை);க் கையாள்வதால் (பிரயோகிப்பதால்); வளி (வாயு); வேகமடைந்து உடம்பிலெழும்புங் காய்ப்பருக்கள்; eruptions of hard stone-like pimples on the body due to activisation of vayu locally where a plaster of poisonous Şüka (leech); has been applied.

அத்திலை	அத்திலை attilai, பெ. (n.) செருப்படை (மு.அ.);; a low spreading plant, species of coldenia, Coldenia procumbens.
அத்திவங்கம்	அத்திவங்கம் attivaṅgam, பெ. (n.) காரீயம்; lead, plumbago (சா.அக.);.
அத்திவீரம்	அத்திவீரம் attivīram, பெ. (n.) சவ்வீரம்; Hydrargiri perchloridum (சா.அக.);.
அத்தின்	அத்தின் attiṉ, பெ., 5ஆம் வேற். அதனின், அதனின்று; from that "தானத்தின் வேறாகுந் தான்" (சி.போ. 3;7. வெண்பா);. [அது → அத்து + இன். ஒ.நோ ; எது → எத்து. 'எத்தால் வாழலாம், ஒத்தால் வாழலாம்' (பழ.);.]
அத்தீர்	அத்தீர் attīr, பெ. (n.) குழித்தாமரை (பரி.அக.);; rootless nelumbo. sky lotus, Distia stralioles (சா.அக.);.
அத்து	அத்து1 addudal, 5 செ.குன்றாவி, (v.t.) 1. அப்புதல்; to apply, as medicine to a wound. மருந்தைக் காயத்தின்மே லத்தி வைத்தான் (வின்.);. 2. இரு அல்லது பல துண்டை ஒன்றாகப் பொருத்தியிசைத்தல்; to join two or more parts making them fit in with one another. அத்தித் தைத்தான் (வின்.);. 3. சார்தல்; to lean on. என் தோளை அத்திக்கொண்டு வா (வின்.);. 4. எட்டுதல்; to reach. அந்தச் செய்தி தலைவர் காதிலும் அத்திப்போய் விட்டது (உ.வ.);. ம. அத்துக; க. அதுகு ; தெ. அத்து. [உ → உத்து → அத்து. உத்தல் = பொருந்துதல், ஒத்தல்.] அத்து2 attu, பெ. (n.) 1. அரைப்பட்டிகை (பிங்..);; girdle, waist ornament. 2. தையல் (பிங்.); ; sewing. [உ → உத்து → அத்து.]
அத்துகம்	அத்துகம் attugam, பெ. (n.) 1. ஆமணக்கு (மலை.);; castor-plant, Recinus communis. 2. ஆமணக்கமரம் (சங்.அக.);; castor-tree.

அத்துகமணி	அத்துகமணி attugamaṇi, பெ. (n.) அரசு, அரசமரம் (பச்.மூ.); ; pipal tree.
அத்துகமானி	அத்துகமானி attugamāṉi, பெ. (n.) அரசு, அரசமரம் (மலை.); ; pipal tree, Ficus religiosa. மறுவ. அத்துகமணி, அத்துமணி, அத்து மானி.
அத்துகமேதி	அத்துகமேதி attugamēti, பெ. (n.) சிறுசிலும் பான்; a kind of plant (சா.அக.);.
அத்துகோசகம்	அத்துகோசகம் attuācagam, பெ. (n.) சிறு சீரகம், பெருஞ்சீரகத்திற்கு எதிர்; cumin, Cuminum cyminum, opp. to peruñjiragam.
அத்துசம்	அத்துசம் attusam, பெ. (n.) மரமஞ்சள் (பச்.மு.);; tree-turmeric, Coscinium fenestratum.
அத்துணை	அத்துணை attuṇai, பெ. (n.) அவ்வளவு; that much, so much. அஃது அத்துணை நன்றாயில்லை (உ.வ.);. [அ (சேய்மைச்சுட்டு); + துணை (அளவு); - அத்துணை.]
அத்துதல்	அத்துதல் addudal, பெ. (n.) அரத்தைப்பூடு; galangal, Alpinia galangal (சா.அக.);.
அத்துமணி	அத்துமணி attumaṇi, பெ. (n.) அத்துகமானி பார்க்க;see attugamani.
அத்துமம்	அத்துமம் attumam, பெ. (n.) அரத்தை (மு.அ.);; galangal, Alpinia galangal.
அத்துமாகசம்	அத்துமாகசம் attumākasam, பெ. (n.) சிறு செந்தொட்டி; small climbing nettle, Tragia involucrata (சா.அக.);.

அத்துமானி	அத்துமானி attumāṉi, பெ. (n.) அத்துகமானி பார்க்க;see attugandni.
அத்துராதி	அத்துராதி atturāti, பெ. (n.) வால்மிளகு; tail pepper, Piper cubeba (சா.அக.);.
அத்துலாக்கி	அத்துலாக்கி attulākki, பெ. (n.) கருஞ்சீரகம் (மூ.அ..);; black cumin, Nigella sativa. மறுவ. அத்துலாக்கினம், அத்துவர்க்கயம், அத்துவர்க்காயம், அத்துவாக்காயம்.
அத்துலாக்கினம்	அத்துலாக்கினம் attulākkiṉam, பெ. (n.) அத்துலாக்கி பார்க்க;see attulakki (சா.அக.);.
அத்துலி	அத்துலி attuli, பெ. (n.) சிறுதெல்லு ; a kind of creeper (சா.அக.);.
அத்துவசம்	அத்துவசம் attuvasam, பெ. (n.) ஒரு பூடு; the plant swarmúli (சா.அக.);.
அத்துவசல்லியம்	அத்துவசல்லியம் attuvasalliyam, பெ. (n.) நாயுருவி; Indian burr, Achyranthes aspera (சா.அக.);.
அத்துவம்	அத்துவம் attuvam, பெ. (n.) சிவப்பு ; redness (சா.அக.);. [அத்து = சிவப்பு. அத்து → அத்துவம்.]
அத்துவர்க்கயம்	அத்துவர்க்கயம் attuvarkkayam, பெ. (n.) கருஞ் சீரகம்; black cumin, Nigella sativa (சா.அக.);.
அத்துவர்க்காயம்	அத்துவர்க்காயம் attuvarkkāyam, பெ. (n.) அத்துவர்க்கயம் பார்க்க;see attuvarkkayam.
அத்துவாக்காயம்	அத்துவாக்காயம் attuvākkāyam, பெ. (n.) அத்துவர்க்கயம் பார்க்க;see attuwarkkayam.

அத்துவானம்	அத்துவானம்1 attuvāṉam, பெ. (n.) செவ் வானம் (சங்.அக.);; red tinted sky. [அத்து + வானம். அத்து = சிவப்பு.] அத்துவானம்2 attuvāṉam, பெ. (n.) 1. பாழ்ங்காடு (சங்.அக.);; desert. அது அத்துவானக் காடு (உ.வ.);. 2. பாழிடம்; desolate place. அத்துவானப் பொட்டல் (உ.வ.);. 3. பாழ்; ruins. தெ. அத்துவானம் [அத்தம் = ஆள்வழங்கா அருநெறி, கடுங்காட்டு வழி. வனம் = காடு. அத்தவனம் → அத்து வானம்.]
அத்துளாசுண்ணம்	அத்துளாசுண்ணம் attuḷācuṇṇam, பெ. (n.) ஈரற்சுண்ணம்; a calcined powder prepared out of gall-stone (சா.அக.);.
அத்தூரம்	அத்தூரம் attūram, பெ. (n.) மரமஞ்சள் (மு.அ.);; tree-turmeric, Coscinium fenestratum.
அத்தை	அத்தை1 attai, பெ. (n.) 1. தந்தையுடன் பிறந்தவள்; father's sister. "கானிடையத்தைக் குற்ற குற்றமும்" (கம்பரா. சுந்தர. பாசப், 44);. 'அத்தைக்கு மீசை முளைத்தால் சித்தப்பா எனலாம்', 'அத்தைமகளானாலும் சும்மா வருமா', 'அத்தைமகள் சொத்தை அவள் கேட்கிறாள் மெத்தை (பழ.);. 2. மனைவியின் தாய்; wife's mother, motherin-law. "மாமியை யத்தையைத் தோயின்" (கூர்மபு. பிராயச். 1);. 3. கணவன் தாய்; husband's mother, mother-in-law. "அரசர்க் கத்தையர்க்கு" (கம்பரா.அயோத் தைல. 39);. 4. தாய்; mother. 5. தமக்கை; elder sister. 6. தலைவி (பிங்.); ; lady, woman of rank or eminence. 7. குருபத்தினி (நாநார்த்த.);; guru's wife. ம. அத்த (தந்தையுடன் பிறந்தாள் . கணவன் அல்லது மனைவியின் தாய்);; க.அத்தி (அத்தை, மாமி);; க. சோதர் அத்தெ, சோதர் அத்தி (தந்தையுடன் பிறந்தாள், அம்மான் மனைவி);, தெ. அத்த (மாமி, தந்தையுடன் பிறந்தாள், அம்மான் மனைவி);, து. அத்தெ (மாமி);, கட. ஆத்த (மாமி, தந்தையுடன் பிறந்தாள்);; கோண். ஆத்தி (தந்தையுடன் பிறந்தாள்); ; குவி. அத்த; பிராகி. அத்தா (மாமி, தந்தையுடன் பிறந்தாளின் கணவன்);; மரா. அத்தா (மூத்தவள்);.

அத்தனுடன் (தந்தையுடன்) பிறந்தவள் அம்மையுடன்

அத்தைசார்	அத்தைசார் attaicār, பெ. (n.) அத்தையார் (தந்தையுடன் பிறந்தவள்);; father's sister. அத்தை, 1. பார்க்க ;see attai1. [ஆர். → உ.பன். ஈறு. யா → சா. போலி.]
அத்தைதாளி	அத்தைதாளி attaitāḷi, பெ. (n.) காட்டுப் பூவரசு; falsefern tree, Filicium decipiens.
அத்தைநாறி	அத்தைநாறி attainā꞉ṟi, பெ. (n.) காட்டுக் கோங்கு (L.);; prussic acid tree.
அத்தைப்பாட்டி	அத்தைப்பாட்டி attaippāṭṭi, பெ. (n.) பாட்டனுடன் பிறந்தாள்; grand-father's sister. 'அத்தைப்பாட்டி போல அளந்து கொட்டுகிறாள் பெரிதாக' (பழ.);. [அத்தை + பாட்டி.]
அத்தைபிள்ளை	அத்தைபிள்ளை attaibiḷḷai, பெ. (n.) அத்தான் (இ.வ..);; father's sister's son (Loc.);.
அத்தோ	அத்தோ attō, இடை. (int.) வியப்பு, இரக்கம் முதலியவற்றையுணர்த்தும் குறிப்பிடைச் சொல் (பிங்.); ; an exclamation of wonder, pity, etc. [அத்தன் = தந்தை, அத்தன் → அத்தோ, ஒ.நோ ; ஐயன் → ஐயோ (இரக்கக் குறிப்பு);. தாய் தந்தை முறைப்பெயர்களின் விளிவடிவங்கள் பல்வேறு குறிப்பிடைச் சொற்களாவது, முன்னரே கூறப்பட்டது.] அக்கோ பார்க்க;see akko.
அத	அத ada, பெ. (n.) அத்தி; country fig, Ficus glomerata.. 'அதக்குறிது' (தொல். எழுத்து. உயிர். 1. நச். உரை);. மறுவ. அதவம், அதவு, அதா.
அதக்காயநாளம்	அதக்காயநாளம் adakkāyanāḷam, பெ. (n.) ஈரலின் இடப்புற நாளம்; a large hollow vein of the liver, Vena cava hepatica.

அதக்கு-தல்	அதக்கு-தல் adakkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. மெல்ல அழுக்குதல்; to press gently or softly as is done to a boil to bring out the pus or other matter (சா.அக.);. 2. கீழ்ப்படுத்துதல், அடக்குதல்; to subdue, subject, control. "மாவலியைக் குறும்பதக்கி" (திவ். பெரியாழ். 4. 9;7);. 3. கசக்கியிளக்குதல் (வின்.);; to grind, rub in the hand, press softly, soften, as fruit. 4. வாயில் அடக்குதல்; to cram in the mouth, as betel, as a monkey, its food. 5. குதப்புதல்; to turn about food in the mouth, munch. ம. அதக்குக ; க. அதுக்கு ; தெ. அதுமு. [அல் → அலு → அலுங்கு → அலுக்கு → அதுக்கு → அதக்கு. அலுங்குதல் = அசைதல். அலுக்குதல் = அசைத்தல். அதுக்குதல் = அசைத்து இளக்குதல், கசக்குதல், அடக்குதல். ல → த, போலி.]
அதகடி	அதகடி adagaḍi, பெ. (n.) அதட்டு (யாழ்ப்.);: menace, threat, hectoring (J.);. [அதக்கு + அடி - அதக்கடி → அதகடி.]
அதங்கதம்	அதங்கதம் adaṅgadam, பெ. (n.) யானைத் தீனி (அக.நி.);; food of elephant.
அதங்கம்	அதங்கம் adaṅgam, பெ. (n.) ஈயம் (மு.அ.);; lead, plumbum. [ஒருகா. அதக்கு → அதக்கம் → அதங்கம் = எளிதாய் இளகுவது.] அதங்கம் adaṅgam, பெ. (n.) ஈயம் (மூ.அ.);; lead, plumbum. [Skt. tanka → த. அதங்கம்.]
அதங்கோட்டாசான்	அதங்கோட்டாசான் adaṅāṭṭācāṉ, பெ. (n.) கி.மு. 6ஆம் அல்லது 7ஆம் நூற்றாண்டில், நிலந்தரு திருவிற் பாண்டியன் அவைக்களத்தில் தொல்காப்பியம் அரங்கேற்றப்பட்ட போது, அவ்வரங்கிற்குப் புலமைத் தலைமை தாங்கி அந்நூற்கு ஒப்பந் தந்த அதங்கோட்டு வாணனான பேராசிரியன்; a great Tamil scholar of Adaṅgådu, who as president, gave his approval to Tolkāppiyam when it was presented before a learned assembly for acceptance, in the immediate presence of King Nilandaruthiruvir Pandiyan, who ruled over the Pandya Kingdom in the 6th or 7th century B.C. [அதங்கோடு + ஆசான்]

அதங்கோடு	அதங்கோடு adaṅāṭu, பெ. (n.) சேரநாட்டில் திருவனந்தபுரம் பக்கத்திலுள்ள ஒரு பழைய ஊர்; an old town in the Céra or Kérala country near Trivandrum. அது பின்னர் வேணாட்டுத் தலைநகரானபோது திரு என்னும் அடைபெற்றுத் திருவதங்கோடு எனப்பட்டது. அப்பெயர் பின்னர்த் திருவிதாங்கூர் என மருவிற்று. ஆங்கிலர் காலத்தில் அது திருவாங்கூர் (Travancore); எனக் குறுகிற்று. அவ்வூரைத் தலைநகராகக் கொண்ட நாடும் திருவாங்கூர் எனப் பெற்றது.
அதட்டு-தல்	அதட்டு-தல் adaṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி, (v.t.) 1. உறுக்குதல்; to rebuke authoritatively, hector. "எவரு மடங்க .... அதட்டு வான் போன்று" (பிரபோத. 11;1);. 2. ஒலித்து உரப்புதல்; to frighten with a vehement or sudden noise, as a beast. "உரத்த தொனியோ டதட்டி" (நல். பாரத. உத்தரநிரை, 334);. 'அதட்டிப் பேசினால் உண்மை அழிந்தா போகும்?' (பழ.);. க. அதடு [அரட்டு → அதட்டு.]
அதட்டு	அதட்டு adaṭṭu, பெ. (n.) வெருட்டும் ஓர் உரத்த ஒலி அல்லது சொல்; rebuke, ranting, hectoring. ஓர் அதட்டுப் போட்டான் ஊர் வெடிக்க (உ.வ.);. [அரட்டு → அதட்டு.]
அதப்பு	அதப்பு adappu, பெ. (n.) செருக்கு (இ.வ.);; arrogance (Loc.);. அதப்பு adappu, பெ. (n.) மதிப்புறவு; reverence/manner. [U. adab → த. அதப்பு.]
அதம்	அதம் adam, பெ. (n.) அத்தி (சூடா.); ; country fig, Ficus glomerata. [அத → அதம்.]
அதம்பம்	அதம்பம் adambam, பெ. (n.) ஒரு கணிய நஞ்சு (கற்பரி பாடாணம்); (மு.அ.);; a mineral poison.
அதம்பழம்	அதம்பழம் adambaḻm, பெ. (n.) அளித்த பழம் (அருங்கலச் 123); ; over-ripe fruit.

அதம்பு-தல்	அதம்பு-தல் adambudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) அடங்காது பேசுதல் (இ.வ.); ; to speak intemperately (Loc.);. க. அதப்பு.
அதம்பு	அதம்பு adambu, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) கண்டித்தல் (வின்.);; to rebuke, தெ. அதல்பு. [ஒருகா. அரம்பு → அதம்பு.]
அதர்	அதர்1 adar, பெ. (n.) 1. வழி; way, path, public road. "ஆக்க மதர்வினாய்ச் செல்லும்" (குறள், 594);. "ஆனினங் கலித்த வதர் பல கடந்து" (புறநா. 138 ; 1);. க., தெ. தாரி. 2. முறைமை; order. "அதர்படத் துதித்து" (திருவாலவா. 25 ; 26);. அதர்2 adar, பெ. (n.) 1. சிறுகல் (பொதி.நி); ; gravel. 2. நுண்மணல் (பிங்.); ; fine sand. க. அதுரு. 3. புழுதி (சூடா);; dust 4. மருந்துக் கசடு (சித்.அக.); ; sediment in medicine. அதர்3 adar, பெ. (n.) தலைப்பொடுகு,
அதர்கோள்	அதர்கோள் adarāḷ, பெ. (n.) வழிப்பறி (திவா.);; highway robbery.
அதர்ப்படு-தல்	அதர்ப்படு-தல் adarppaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) நெறிப்படுதல்; to conform to rules. "அதர்ப் பட யாத்தலோ டனைமர பினவே" (தொல், பொருள். மர. 99);. [அதர் + படு. அதர் = வழி.]
அதர்பறி-த்தல்	அதர்பறி-த்தல் adarpaṟiddal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நீளக்கிடங்கு வெட்டுதல்; to dig a long pit for a foundation, ditch or trench. [அதர் + பறி. அதர் = நீளக்கிடங்கு.
அதர்வை	அதர்வை adarvai, பெ. (n.) 1. வழி; way, path. "அம்புதல் அதர்வை' (பெருங். உஞ்சைக். 53 ;145);, தெ. தோவ. 2. ஒருவகைக் கொடி; a climber. "அதர்வைக் கொடிபுரை கயிற்றொடு கொளுத்தினர்" (பெருங். உஞ்சைக். 55;53-54);.

www.valluvarvallalarvattam.com

அதரஞ்செய்-தல்	அதரஞ்செய்-தல் adarañjeydal, 1 செ.குன்றாவி. (v.t.) தடைசெய்தல்; to obstruct. "புரை யிடத்திற் சென்று அதரஞ் செய்யு மவர்களும்" (T.A.S. iii, 194);.
அதரம்	அதரம் adaram, பெ. (n.) மஞ்சள் (பரி.அக.);: turmeric. அதரம்1 adaram, பெ. (n.) கீழ் (நாநார்த்த.);; place or space below, [Skt. adhara → த. அதரம்.] அதரம்2 adaram, பெ. (n.) அல்குல் (நிதம்பம்);; the external part of the organs of generation of the female, vulva (சா.அக.);. த.வ. குய்யம். கருவாய். [Skt. adhara → த. அதரம்.] அதரம்3 adaram, பெ. (n.) 1. கீழுதடு(பிங்);; lower lip. 2. இதழ் (உதடு); (சூடா);; lip. [Skt. adhara → த. அதரம்.]
அதரவன்	அதரவன் adaravaṉ, பெ. (n.) வெண்டோன்றி (வை.மூ.);; Malabar glory-lily.
அதரிகொள்(ளு)-தல்	அதரிகொள்(ளு)-தல் adarigoḷḷudal, 10 செ.குன்றாவி. (v.t) களத்திற் கதிரைக் கடாவிட்டு உழக்குதல்; to thresh grain with cattle on the threshing floor. "அதரி கொள்பவர்" (மதுரைக். 94);. 2. பகையழித்தல்; to tread upon enemies, as on a threshing floor. "கொண்டனை பெரும குடபுலத் ததரி" (புறநா. 373 ; 26);.
அதரிடைச்செலவு	அதரிடைச்செலவு adariḍaiccelavu, பெ. (n.) மறவர் நிரைமீட்சிக்குப் புறப்படும் புறத்துறை (பு.வெ. 2;3);; theme of an episode in which warriors set forth to recover cattle seized by enemies. [அதர் + இடை + செலவு.]
அதரிதிரி-த்தல்	அதரிதிரி-த்தல் adaridiriddal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) கதிரைக் கடா விட்டு உழக்குதல்; to thresh grain with cattle. "அதரி திரித்த வாளுகு கடாவின்" (புறநா. 371 ;17);. [அதரி + திரி.]
அதலமூலி	அதலமூலி adalamūli, பெ. (n.) ஆடுதின்னாப் பாலை; a plant, worm-killer, Aristolochia bracteata.

அதலி	அதலி adali, பெ, (n.) அதிலி பார்க்க;see adili. [அதிலி → அதலி.]
அதவம்	அதவம் adavam, பெ. (n.) 1. அத்தி; country fig. "வெண்கோட் டதவத் தெழுகுளிறு மிதித்த வொருபழம்" (குறுந் 24);. 2. நெய்த் துடுப்பு; ladle for ghee used in sacrifice. "அதவமாய் நறுநெ யுண்டு" (கம்பரா. ஆரணிய விராதன். 44);. [அத → அதவு → அதவம்.]
அதவல்குதவல்	அதவல்குதவல் adavalkudaval, பெ. (n.) தீனி செரியாது கழிந்த சாணி; loose dung of cattle. "சாணி அதவல்குதவலாகப் போடும்" (பெரியமாட் 104);.
அதவு	அதவு adavu, பெ. (n.) அத்தி; country fig. "அதவுதி ரரிசி யன்ன" (கல்லா. 99 ;18);. [அத → அதவு.]
அதவு-தல்	அதவு-தல் adavudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. எதிர்த்து நெருக்குதல்; to attack. "அதவிப் போர் யானை யொசித்து" (திவ். இயற். 2; 89);. 2. கொல்லுதல்; to kill. "முதலை மடுவினி லதவிய புயலென" (திருப்பு. 282);.
அதவுநெய்	அதவுநெய் adavuney, பெ. (n.) அத்திப் பிசின்; the gum of the fig tree (சா.அக..);.
அதழ்	அதழ் adaḻ, பெ. (n.) பூவிதழ்; petal. "ஞெகி ழதழ்க் கோடலும்" (கலித். 101; 4);. [உது → உதழ் → அதழ்.]
அதள்	அதள் adaḷ, பெ. (n.) 1. தோல்; skin. "அதளோன் துஞ்சுங் காப்பின்" (பெரும் பாண். 151);. 2. மரப்பட்டை; bark. "வேங்கை யதள்" (தைலவ.);. 3. எருதின் அலைதாடி; bull's dew-lap (சங்.அக.);. [அத்து → அது → அதள் = உடம்பின்மேல் ஒட்டியிருப்பது.]

அதள்புனையரணம்	அதள்புனையரணம் adaḷpuṉaiyaraṇam, பெ. (n.) தோற் கைத்தளம் என்னும் கையுறை; glove used in warfare. "அதள்புனை யரணமும்" (சிலப். 14;170);. [அதள் + புனை - அரணம்.]
அதளப்பிச்சி	அதளப்பிச்சி adaḷappicci, பெ. (n.) செந்நிறமான சீமைப் பிச்சி, வாதுமையைப் போன்றது. பாரசீகத்திலிருந்து கொண்டுவரப்பட்டதால் பாரசீகப் பழம் எனப்படும்; a well-known fruit of a pale-red colour allied to the almond, supposed to have been brought originally from Persia, and hence the name Persian fruit (சா.அக.);.
அதளமேலிச்சாரணை	அதளமேலிச்சாரணை adaḷamēliccāraṇai, பெ. (n.) சிவப்புச் சத்திச் சாரணை; a red variety of the plant, Boerhaavia procumbens alias B. repens (சா.அக.);. அதளமேலிச்சாரணை adaḷamēliccāraṇai, பெ. (n.) சிவப்புச் சத்திச்சாரணை; a red variety of a plant, Boerhaavia procumbens alias B. repens (சா.அக.);.
அதளி	அதளி adaḷi, பெ. (n.) குழப்பம், ஆரவாரம் (வின்.);; noise, tumult. ம. அதளி ஒ.தோ ; ஆதாளி
அதளை	அதளை1 adaḷai, பெ. (n.) 1. நீர்ப்பீர்க்கு; a bitter plant, Cucumis tuberosus. 2. பாகல்; fig-gourd, Momordica charantia. 3. நிலப்பீர்க்கு; gourd plant, Cucurbita acutangulus. 4. புளியதளை; ones; a variety of sour gourd of the species of Cucurbita (சா.அக.); – (செ.அக.); 1. நிலப்பீர்க்கு (மு.அ.);; species of bitter luffa. 2. புளியுருண்டை (வின்.); ; ball made of the pulp of tamarind fruit. அதளை2 adaḷai, பெ. (n.) 1. பெரும்பாண்டம்; large pot (W.);. 2. காவற் குடிசை; hut for shelter of those who watch over the harvest (W.);. அதளை ataḷai, பெ. (n.) மதுரை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Madurai Taluk. [அதளம்-அதளை(செடி);]
அதளைவற்றல்	அதளைவற்றல் adaḷaivaṟṟal, பெ. (n.) நிலப் பீர்க்கு வற்றல்; the preserves of adalai fruit (சா.அக.);.

அதற்றி	அதற்றி adaṟṟi, பெ. (n.) மாவிலங்கமரம்; lingam tree, Crataeva religiosa (Rox burghii); (சா.அக.);.
அதறஞ்சி	அதறஞ்சி adaṟañji, பெ. (n.) காட்டுமுருங்கை; wild drum-stick tree, Moringa conconensis alias Ormocarpum sennoides (சா.அக.);.
அதறு-தல்	அதறு-தல் adaṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பதறுதல் (திசைச்.);; to be shaken by fear (Prov.); (சங்.அக.);.
அதனப்பற்று	அதனப்பற்று adaṉappaṟṟu, பெ. (n.) அதிகப் பற்று; debit in account, overdraft. உன் கணக்கு அதனப்பற்றா யிருக்கிறது (உ.வ.);.
அதனப்பிரசங்கி	அதனப்பிரசங்கி adaṉappirasaṅgi, பெ. (n.) அடங்காப் பேச்சாளி; impudent speaker. [அதனம் + Skt. prasaṅga → த. பிரசங்கம் → பிரசங்கி.] அதனப்பிரசங்கி = அதனப் பொழிவாளன்.
அதனம்	அதனம் adaṉam, பெ. (n.) அதிகம், மிகுதி, மிகை; much, excess. தெ. அதனமு [அதித்தல் = மிகுதல். அதி + அனம் - அதனம்.]
அதா	அதா1 atā, பெ. (n.) அத்தி (பரி.அக.);; country fig. [அத → அதா.] அதா2 atā, இடை (int.) இடத்தைச் சுட்டிக் காட்டும் சேய்மைச்சுட்டு; demons. int. meaning "behold there!' அதா பார் மயில்! ஒ.நோ ; அதோ, அந்தா. தெ. அதிகோ, அதுகோ.
அதாகம்	அதாகம் atākam, பெ. (n.) சிவப்புச் சிவதை; Indian red rhubarb orjalap, Ipomaca turpethum (சா.அக.);.
அதாங்கி	அதாங்கி atāṅgi, பெ. (n.) ஒரு காட்டுமரம் (கா.வ..);; a kind of wild tree, Nagetta, I, tr. Gordonia obtusa, Kāṇar usage (L.);.

அதாவது	அதாவது adāvadu, கு.வி.எ.தொ. (adv. phr.) அஃது என்னவென்றால்; that is to say, namely. இடைக்கால மலையாள நாட்டிற் பெரு வழக்காயிருந்தது மருமக்கட்டாயம்; அதாவது, ஒருவனது சொத்தை அவனுக்குப் பின் அவனுடைய உடன்பிறந்தாளின் புதல்வர் அடையும் உரிமைமுறை. ம. அதாயது [அது + ஆவது - அதாவது.]
அதான்று	அதான்று atāṉṟu, இடை. (conj.) அதுவன்றி, அதுவல்லாமல்; besides, moreover. அது + அன்று - அதுவன்று, அதன்று. இங்ஙனம் புணர்வதே இயற்கையான முறை. செய்யுளில் ஒரோவிடத்து 'அதான்று' என வருவதுபற்றி, "அன்றுவரு காலை யாவா குதலும் செய்யுண் மருங்கி னுரித்தென மொழிப" (தொல். எழுத்து. உயிர். 56); என்று தொல்காப்பியர் நூற்பா யாத்தார். எதுகை நோக்கியோ இசை நிறைப்புப் பற்றியோ, செய்யுளில் எழுத்துகள், நீள்வதும் அளபெடுப்பதும் இயல்பு. அதனால், 'அதன்று' என்பது 'அதான்று' என நீட்டல் திரிபு பெற்றும், 'அதாஅன்று' என அளபெடுத்தும் வரும். 'அதான்று' என்பதே ஒரு செய்யுள் நீட்டம். 'அதாஅன்று' என்பதோ, அதன்மேலும் ஓர் அளபெடை நீட்டம். உரையாசிரியன்மார் இதை நோக்காது, மேற் கூறிய நூற்பாவிற்கு, அதாஅன்றம்ம, இதாஅன்றம்ம, உதாஅன்றம்ம, 'அதாஅன்றென்ப வெண்பா யாப்பே' என அளபெடுத்த தொடர்களையே எடுத்துக் காட்டியுள்ளனர். 'அதான்று என்னும் புணர்ச்சொல்லின் ஆகாரத்தை, தொல்காப்பியர் 'அது' என்னும் நிலைச்சொல்லீற்றுத் திரிபாகக் கொண்டார். அங்ஙனமே உரையாசிரியன்மாரும் கொண்டனர். ஆயின், நன்னூலாரோ, அவ்வாகாரத்தை வருஞ்சொன் முதலெழுத்துத் திரிபாகக் கொண்டு, "அதுமுன் வருமன் றான்றாந் தூக்கின்" (நன். 180); என நூற்பாவியற்றினார். ஆயினும், சொற்புணர்ச்சியளவில் இருவரிடையும் ஒரு வேறுபாடுமில்லை. அதுவன்று, அதன்று என்னும் புணர்ச்சியே உலகவழக்கிற்கும் உரைநடைக்கும் ஒத்ததென்பதும், அதான்று, அதாஅன்று என்பன செய்யுட்கே யுரியன வென்பதும், 'மொழிந்த பொருளோ டொன்ற வவ்வயின் மொழியா ததனை முட்டின்றி முடித்த லென்பதனால், அதன்று இதன்று உதன்று என உகரங் கெட்டுத் தகரவொற்று நிற்றல் கொள்க' என்று நச்சினார்க்கினியரும், 'ஆன்றேயாம் என இயல்பை விலக்காமையின், அதுவன்று அதன்று என வருவனவுங் கொள்க' என்று நன்னூல் விரிவுரைஞர் சங்கரநமச்சிவாயப் புலவரும், 'ஆன்றேயாமெனத் தேற்றேகாரங் கொடாமையால், அதுவன்று, அதன்று என வருவனவுங் கொள்க' என்று நன்னூல் விரிவுரைஞர் இராமானுசக்கவிராயரும், 'ஆன்றேயா மென்னாமையால், அதன்று, அதுவன்று என நீளாமலும் வரும்' என்று நன்னூற் காண்டிகையுரைஞர்

ராமானுசாசாரியாரும் உரைத்ததினின்று தெளியப்படும். "உயிர்வரின் உக்குறள் மெய்விட்

அதி	அதி1 adiddal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மிகுதல்; to increase, to become abundant. 2. மிகையாதல்; to exceed, to become excessive. 3. சிறத்தல்; to excel, to become excellent. "அதிக்கின்ற ஐவருள் நாத மொடுங்க" (திருமந். 610);. அதி → Skt. ati. Sinh. ati. [அதை → அதி. அதைத்தல் = வீங்குதல், பருத்தல், மிகுதல், செருக்குதல்.] அதி2 adi, இடை. (pref.) மிகுதிப்பொருள் தரும் முன்னொட்டு; pref implying intensity. excessiveness, rarely made use of in poetry or prose. "அதிநுட்பம் யாவுள" (குறள். 636);. செல்வம் மிகமிகச் செருக்கு அதிகரிக்கும் (உ.வ.);. அதி → Skt. adhi. அதி3 adi, பெ. (n.) வலையர் குலம்; the Valaiya caste. "காதலியோடதியரையன் கனகமழை பொழிந்து" (திருவாலவா 22;18);.
அதிக்கண்டம்	அதிக்கண்டம் adikkaṇṭam, பெ. (n.) 'அதிக் கண்ட மென்றும்.......... சீரை.......... பகர்வர்' (யாப். வி. 22, மேற். பக். 97);.
அதிக்கம்	அதிக்கம் adikkam, பெ. (n.) மேன்மை; excellence. "அதிக்க மன்னவர் முகம்" (இரகு. கடிமண. 40);. [அதி → அதிக்கம்.]
அதிக்குதி	அதிக்குதி adikkudi, பெ. (n.) வெற்றியினால் அல்லது உயர்நிலையால் ஏற்படும் செருக்கு நடை (யாழ்ப்.); ; ostentatious conduct, because of success or superiority, as jumping up and down (J.);.
அதிகடப்பால்	அதிகடப்பால் adigaḍappāl, பெ. (n.) 1. எருக்கம்பால்; milk of the spurge, Calotropis gigantea. 2. யானைப்பால்; elephant's milk (சா.அக.);. [அதி + க்டம் + பால். அதி = மிகுந்த, கடுமையான. கடம் = 1. காடு. 2. மதம்.]
அதிகடம்	அதிகடம் adigaḍam, பெ. (n.) யானை; elephant (சங்.அக.);. [அதி = மிகுந்த. கடம் = மதம். அதிகடம் = மதமிக்க யானை, யானை.]
அதிகண்டகம்	அதிகண்டகம் adigaṇṭagam, பெ. (n.) பெருங்காஞ்சொறி; nettle plant of the big species, Tragia involucrata (சா.அக..);. [அதி + கண்டகம். அதி = மிகுந்த. கள் → கண்டு → கண்டம் → கண்டகம் = முள்.]

அதிகண்ணி	அதிகண்ணி adigaṇṇi, பெ. (n.) 1. முன்துடரி; a species of tugari plant, Rhamnus circumcissus. 2. பெருங்கண்ணையுடையவள்; a woman with big eyes (சா.அக..);.
அதிகத்தி	அதிகத்தி adigaddi, பெ. (n.) குருக்கத்தி; a species of fig tree.
அதிகதை	அதிகதை adigadai, பெ. (n.) வெற்றுரை (வின்.);; meaningless talk, senseless expression. [அதி = மிகுந்த கத்துதல் = உரக்கக் கூவுதல், உரக்கச் சொல்லுதல். கத்து → கதை. ஒ.நோ ; நச்சு → நசை, கதை = பலருக்கு உரக்கச் சொல்லும் பழைய வரலாறு, வரலாற்றுக் கதை, கட்டுக்கதை.] இதன் விளக்கத்தைக் கதை என்னும் உருப்படியில் காண்க. அதிகதை → Skt. ati-katha.
அதிகநங்கை	அதிகநங்கை adiganaṅgai, பெ. (n.) சிறியாணங்கை; snake-root, Polygala glabra (சா.அக.);.
அதிகநாரி	அதிகநாரி adiganāri, பெ. (n.) அதிகநாறி பார்க்க;see adiga-ndri.
அதிகநாலம்	அதிகநாலம் adiganālam, பெ. (n.) கொடிவேலி; Ceylon leadwort. அதிகநாறி பார்க்க;see adiga-nari.
அதிகநாலினி	அதிகநாலினி adiganāliṉi, பெ. (n.) சிவப்புத் தட்டைப் பயிறு; a red variety of gram (சா.அக.);.
அதிகநாவி	அதிகநாவி adiganāvi, பெ. (n.) வெண்ணாவி; white aconite, a poisonous root.
அதிகநாறி	அதிகநாறி adiganāṟi, பெ. (n.) Ceylon leadwort – (சா.அக..); 1. கொடிவேலி; Ceylon leadwort, Plumbago zeylanica. 2. மிகுதியாக நாற்றமுடையது; that which is excessively fetid or that which has a strong smell. 3. பெருங்காயம்; 4. பீநாறி; a fetid plant or tree, Sterculia foetida. மறுவ. அதிகநாரி. அதிகநாலம். அதிகாரி. அதிபதுங்கி.

அதிகப்படி	அதிகப்படி adigappaḍi, பெ. (n.) அளவிற்குமேலிருக்கை; being excessive, overmuch. [அதிகம் + படி (அளவு);.]
அதிகப்படு-தல்	அதிகப்படு-தல் adigappaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) மிகுதியாதல்; to increase, become greater. [அதிகம் + படு. படுதல் = உண்டாதல்.]
அதிகப்பற்று	அதிகப்பற்று adigappaṟṟu, பெ. (n.) அளவிற்கு அதிகமாகப் பற்றிக்கொண்ட பொருள்; debit in account, overdraft. [அதிகம் + பற்று.]
அதிகப்பிரசங்கம்	அதிகப்பிரசங்கம் adigappirasaṅgam, பெ. (n.) அடங்காப் பேச்சு; impudent talk. [அதிகம் + Skt. prasanga → த. பிரசங்கம் = சொற்பொழிவு.]
அதிகப்பிரசங்கி	அதிகப்பிரசங்கி adigappirasaṅgi, பெ. (n.) 1. வளவளத்த பேச்சாளி; garrulous person. 2. அடங்காப் பேச்சாளி; impudent fellow. [அதிகம் + Skt. prasa figa → த. பிரசங்கம் → பிரசங்கி.]
அதிகப்பேச்சு	அதிகப்பேச்சு adigappēccu, பெ. (n.) கோட்டி (பைத்தியம்);, இசிவு (சன்னி);, பக்கச்சூலை (அதிர்தாக்கம்);, பேய்கோள் முதலிய நோய்களினால் அறிவுகெட்டு, உடம்பிலுள்ள கூழ்ம் பாலும் (chyle); அரத்தமும் சுண்டுமாறு அளவிறந்து பேசுதல்; excessive indulgence in talking resulting in the loss of vital forces of the chyle and blood in the system, as in lunacy, delirium, apoplexy, devilry, etc. (சா.அக..);. [அதிகம் + பேச்சு. பேசு → பேச்சு.]

அதிகம்	அதிகம்1 adigam, பெ. (n.) 1. மிகுதி (திவா.);; much abundance, excess, surplus. 'அதிக ஆசை அதிக நட்டம்', 'அதிகக் கரிசனமானாலும் ஆமுடையானை அப்பா என்றழைக்கிறதா? (பழ.);. 2. ஒன்றினொன்று மிகுதி; one being in excess of another. "போகந் துய்ப்ப ரொன்றற்கொன் றதிகமாக" (சூத. (முத்தி. 35. 2;26);. 3. மேன்மை; excellence. "அதிகமாயின திருப்பணி" (பெரியபு. ஏயர்கோ. 7);. 4. யாவற்றுள்ளும் உயர்வு; pre-eminence. "எவ்வகைய வுலகத்துந் தருமதலமதிகம்" (திருவிளை. தலவிசே. 3);. 5. சேனை; army (சங்.அக.);. 6. தாங்குவதினும் தாங்கப்படுவதைப் பெரிதாகக் காட்டும் ஓர் அணி; a figure of speech in which, that which is supported is shown to be larger than the support. "உலக முழுதடங்கு மாவிசும்பி லுன்றனலகில் குணமடங்கா வாம்" (விசாகப். அணியி. 41);. 7. ஊதியம் (வின்.);; gain, profit. 8. பொலிவு (திவா.);; brightness, blooming complexion. ம. அதிகம்; க., து., கொங். அதிக ; தெ. அதிகமு; Pali atiga. [அதி [illegible] (ஏறு) [illegible] அதிகம்.]
அதிகமரிச்சம்	அதிகமரிச்சம் adigamariccam, பெ. (n.) வாலுளுவை யரிசி (சு.வை.ர. 558);;seeds of climbing-staff plant. ஒ.நோ ; அதிபறிச்சம்
அதிகமாதம்	அதிகமாதம் adigamādam, பெ. (n.) மூவாண்டிற் கொருமுறை அதிகப்பட்டு வரும் மாதம் (விதான. குணா. 81. உரை);; intercalated month occurring once in three years. [அதிகம் + மாதம்.]
அதிகமாலி	அதிகமாலி adigamāli, பெ. (n.) குருக்கத்தி; tripterocarp creeper, Hiptage madablota (சா.அக.);.

அதிகமான்	அதிகமான்1 adigamāṉ, பெ. (n.) கி.பி. 2ஆம் நூற்றாண்டில், இற்றைத் தருமபுரியான தகடூரைத் தலைநகராகக் கொண்டு, கொங்கு நாட்டின் ஒரு பகுதியையாண்ட சேரர்குடிச் சிற்றரசன், கடையெழு வள்ளல்களுள் ஒருவன்; a liberal chief of the Céra family, who reigned over a part of the Kohgu country in the 2nd century A.D. with Tagadir, modern Dharmapuri, as his capital. 'அது சேரமான் செல்வுழித் தகடூரிடை அதிகமான் இருந்ததாம்' (தொல், பொருள். புறத். 7, நச். உரை);. [அதிகம் → அதிகன் = மேம்பட்டவன். மகன் → மான், அதிகன் + மான் (ஆ. பா. ஈறு); - அதிகமான்.] அதிகமான்2 adigamāṉ, பெ. (n.) கள்ளர்குலப் பட்டப்பெயர்களுள் ஒன்று (கள்ளர் சரித். பக். 145);; a caste title of Kallars. ஒருசார் கள்ளர், அதிகமான் வழிவந்த பிற்காலச் சிற்றரசருள் ஒருவனுடைய படை மறவராயிருந்திருக்கலாம். அதிகமான் atikamāṉ, பெ. (n.) தகடுர் நாடாண்ட சேரர் குடிச் சிற்றரசன் a king of Cera family who ruled Tagadur region. [அதியன்→அதிக + (மகன்); மான்→அதிகமான்.]
அதிகமானஞ்சி	அதிகமானஞ்சி adigamāṉañji, பெ. (n.) அதியமான் நெடுமானஞ்சி பார்க்க;see adiyaman neduman-nanji.
அதிகர்	அதிகர் adigar, பெ. (n.) 1. பெரியோர்; great men, wise men, saints. "அதிகருக் கமுதமேந்தல்" (சூடா. 12 ; 99);. 2. அதிகமான் குடியினர்; name of the line of Adigamān, a branch of the Céras. [அதிகம் → அதிகன் → அதிகர் (ப.பா.);.]
அதிகரம்	அதிகரம் adigaram, பெ. (n.) காட்டுமல்லிகை (வின்.);; wild jasmine, Jasminum angustifolium (சா.அக.);. அதிகரம் adigaram, பெ. (n.) காட்டு மல்லிகை; wild jasmine, Jasminum angustifolium (சா.அக.);.

அதிகரி-த்தல்	அதிகரி-த்தல் adigariddal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மிகுதல், அதிகப்படுதல்; to increase, enlarge. "அதிகரித்த குந்தனை" (தைலவ. தைல. 13);. 2. வளர்ச்சியடைதல்; to grow, develop, make progress. 3. வினையில் முனைதல்; to be diligently engaged in. 'ஐவர்க்கும் பரதந்த்ரனாய்க் கொண்டு தூதக்ருத்யத்திலே அதிகரித்து' (திவ். பெரியாழ். 1.8 ; 3, வியா.);. 4. நூற் பெரும்பிரிவாதல்; to be the subject or topic forming the major section of a literary work. எழுத்ததிகாரம், சொல்லதிகாரம், பொருளதிகாரம் என்றாற் போல்வன. 5. அதிகாரத்தொடு பொருந்தவருதல்; to fit in with the theme of a chapter or major section of a literary work. 'அதிகாரமாவது ; எடுத்துக் கொண்ட அதிகாரம் இதுவாதலின், இச்சூத்திரத்து அதிகரித்த பொருள் இதுவென அவ்வதிகாரத்தோடு பொருந்த உரைக்க வேண்டுழி உரைத்தல்' (நன். 21, சங்கரநமச். உரை);. 6. உரிமைபூண்டு கொண்டாடல்; to cherish, as a right. 'மறைமொழிகளை யதிகரிக்கும் பிராமணர்' (சிவதரு. பாயி. 9, உரை);. 7. உரிமைபூண்டு கற்றல்; to learn a best-suited art or study an appropriate literary work. "அவைநீ அதிகரித்தற் குரியை" (அரிசமய. பராங்குச. 78);. 8. அதிகாரஞ் செலுத்துதல்; to exercise authority. அதிகாரம்-அதிகரித்தல். அஃது இருவகைப்படும். அவற்றுள் ஒன்று, வேந்தன் இருந்துழியிருந்து தன்நிலம் முழுவதும் தன்னாணையின் [illegible] செய்வது [illegible] எழுத்து முன்னுரை சிவஞான விருத்
அதிகல்	அதிகல் adigal, பெ. (n.) காட்டுமல்லிகை (வின்.);; wild jasmine. ஒ.நோ ; அதிரல்
அதிகவணி	அதிகவணி adigavaṇi, பெ. (n.) அதிகம், 6 பார்க்க;see adigam, 6.
அதிகவாரம்	அதிகவாரம் adigavāram, பெ. (n.) பிராமணர் முதலிய சிறப்புரிமையாளர்க்கு விளையுளில் (மாசூலில்); பிரித்துக் கொடுக்கும் அதிகப் பங்கு; an extra share assigned to Brāhmins or other privileged persons in the distribution of the farm yield (W.G.);. [அதிகம் + வாரம்.]

அதிகவுச்சம்	அதிகவுச்சம் adigavuccam, பெ. (n.) கோள்களின் மிகுந்த வுச்சநிலை; highly elevated position of planets. "அதிகவுச்சந் தனையுரைக்கிற் கதிரவ னுக்குத்தா னானமே டந்தனிலே பாகையொரு பத்தாம் மதிதனக்கே ரிடபத்திற் றான்.மூன்று பாகை வருஞ்சேய்க்கு மகரத்தி லிருபத்தெட் டாகுந் துதிபுதற்குக் கன்னியினிற் பதினைந்து பாகை சொற்குருவுக் கேகடகந் தனிலைந்து பாகை புதியபுதற் கேமீனி லிருபத்தேழ் பாகை புகழ்ச்சனிக்குக் கோலிலிரு
அதிகழிச்சல்	அதிகழிச்சல் adigaḻiccal, பெ. (n.) 1. மிகுதியாகக் கழிச்சலாதல்; excessive purgation, Hypercatharsis. 2. அதிக அரத்தப்போக்கு; excessive bleeding. 3. வயிற்றோட்டம்; diarrh(o);ea. 4. வயிற்றளைச்சல் (சீதபேதி);; dysentery (சா.அக.);. [அதி + கழிச்சல்.]
அதிகற்றாதி	அதிகற்றாதி adigaṟṟādi, பெ. (n.) கொடுவேலி (மலை.);; Ceylon leadwort, Plumbago zeylanica.

அதிகன்	அதிகன் adigaṉ, பெ. (n.) 1. கடையெழு வள்ளல்களு ளொருவனான அதிகமான்; Adigaman, a liberal chieftain of the 2nd century A.D. "அரவக் கடற்றானை யதிகனும்" (சிறுபாண்.103);. 2. மேம்பட்டவன்; superior person. "பகைஞர்க் கெல்லா மதிகனாய்" (பிரபோத. 26 ; 110);. 3. பரம்பொருள்; Supreme Being. "அதிகன் வேணியி லார்தரு கங்கையை" (கந்தபு. உற்பத்தி. திருக்கயி. 20);. அதிகன் atikaṉ, பெ. (n.) 1 அதியமான் குடி மரபினன்; chieftain of Chera dynasty. 2. மேம்பட்டவன்; man of high position. க.அத்திக (தலைவன்);.து.அதிக (சொத்தினை ஆளும் குடியுரிமை);. தெ.அதிக்கு (மேம்பட்டவன்);. [அதி-அதியன்-அதிகன்]
அதிகாந்தம்	அதிகாந்தம் adikāndam, பெ. (n.) 1. ஒரு விலையுயர்ந்த ஒளிக்கல் (வின்.);; a precious stone 2. செவ்வானம் (சிந்தா.நி. 137);; famered sky at sunset. 3. பேரழகு; great beauty. [காந்துதல் = எரிதல், ஒளிர்தல். காந்து → காந்தம். அதிகாந்தம் = மிகுந்த வொளியுள்ளது.]
அதிகாந்தி	அதிகாந்தி adikāndi, பெ. (n.) குருக்கத்தி; tripterocarp creeper, Hiptage madablota (சா.அக.);.
அதிகாரக்கணக்கு	அதிகாரக்கணக்கு adikārakkaṇakku, பெ. (n.) அரசியல் வருமானக் கணக்கு (யாழ்ப்.);; accounts relating to State revenue (J.);. [அதிகாரம் + கணக்கு.]
அதிகாரச்சாலை	அதிகாரச்சாலை adikāraccālai, பெ. (n.) 1. அலுவலகம்; office (R.);. 2. வழக்குமன்றம்; court (R.);. ம. அதிகார மண்டபம், தெ. அதிகரணமு. [அதிகாரம் + சாலை.]
அதிகாரசிவன்	அதிகாரசிவன் adikārasivaṉ, பெ. (n.) The Mahésvara aspect of Śiva in which the Energy of action predominates. [அதிகாரம் + சிவன்.]
அதிகாரஞ்செலுத்து-தல்	அதிகாரஞ்செலுத்து-தல் adikārañjeluddudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஆட்சி நடாத்துதல், தன் கட்டளையை நிறைவேற்றுவித்தல்; to exercise authority. [அதிகாரம் + செலுத்து.]

அதிகார நூற்பா (சூத்திரம்)	அதிகார நூற்பா (சூத்திரம்) adikāranūṟpācūddiram, பெ. (n.) தான் ஒன்றையும் சிறப்பாக நெறியிடாது (விதித்திடாது); ஓர் இலக்கணச் செய்தியைப் பொதுப்படக் குறித்துப் பல நூற்பாக்கட்குமுன் படிக்கப்பட்டு, அவற்றுக்குப் பொருள் கொள்ளும்போது, அவற்றுடன் சேர்ந்து பொருள் கொள்ளப்படும் நூற்பா; a mirpa (śīitra); defining the scope of the other niirpas in a section of a treatise. எ-டு : "அவற்றுவழி மருங்கின் சாரியை வருமே" (தொல். எழுத்து. புண. 16);. "அவைதாம் இன்னே வற்றே அத்தே அம்மே ஒன்னே ஆனே அக்கே இக்கே அன்னென் கிளவி உளப்படப் பிறவும் அன்ன என்ப சாரியை மொழியே" (தொல், எழுத்து. புண. 17);. "அவற்றுள் இன்னின் இகர மாவின் இறுதி முன்னர்க் கெடுதல் உரித்து மாகும்" (தொல், எழுத்து. புண. 18);. [அதிகாரம் + நூற்பா.]
அதிகாரப்புறனடை	அதிகாரப்புறனடை adikārappuṟaṉaḍai, பெ. (n.) ஒரு நூலின் அதிகார விறுதியில், முற்கூறாதவற்றையெல்லாம் கூறியவற்றைக் கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுமாறு கூறும் பொது நூற்பா; general permissive rule at the end of a chapter, sanctioning grammatical forms, not specifically dealt with earlier. "பிண்டந் தொகைவகை குறியே செய்கை கொண்டியல் புறனடைக் கூற்றன சூத்திரம்" (நன். 20);. (இ-ள்.); 'பிண்டமெனவும் தொகையெனவும் வகையெனவும் குறியெனவும் செய்கையெனவும், இவற்றை அலைவறக்கொண்டு இவற்றின் புறத்து அடையாய் வரும் புறனடையெனவும் கூறுங் கூற்றினையுடையவாம், மேற்கூறிய சூத்திரங்கள் (நன். 20, சங்கர நமச். உரை);. எ-டு : தொல். எழுத்ததிகாரப் புறனடை நூற்பா "கிளந்த வல்ல செய்யுளுள் திரிநவும் வழங்கியல் மருங்கின் மருவொடு திரிநவும் விளம்பிய இயற்கையின் வேறுபடத் தோன்றின் வழங்கியல் மருங்கின் உணர்ந்தன ரொழுக்கல் நன்மதி நாட்டத் தென்மனார் புலவர்" (தொல், எழுத்து. குற்றிய. 77);. [அதிகார்ம் + புறன் + அ டை.]
அதிகாரப்பேறு	அதிகாரப்பேறு adikārappēṟu, பெ. (n.) பழைய வரிவகை (S.I.I. iv, 125);; an ancient tax. [அதிகாரம் + பேறு.]
அதிகாரப் பொன்	அதிகாரப் பொன் adikārappoṉ, பெ. (n.) பொற்காசாக வாங்கப்பட்ட பழைய வரிவகை (S.I.I. iv, 195);; a kind of ancient tax, in gold. [அதிகாரம் + பொன்.]

அதிகாரம்	அதிகாரம்1 adikāram, பெ. (n.) 1. அதிகரித்தல்; the act of increasing, enlargement. 'எழுத்ததிகார மென்பதற்கு எழுத்து அதிகரித்தல் எனப் பொருள் கூறுவாரும் உண்டு' (நன். எழுத்து. முன்னுரை, இராமா. விருத்.);. 2. உடைமை, உடையனாந் தன்மை; possession, ownership. இவனே இந்த வீட்டின் அதிகாரமுடையவன் (உ.வ.);. 3. உரிமை; right of possession or enjoyment. 'அதிகார மென்ற பொருண்மை......... கிழமையெனவும் கொள்ளப்படும் (தொல். பொருள். மர. 110. பேரா. உரை);. 4. ஆட்சி; rule, dominion, sovereignty. 'அதிகாரத்தைத் தன்மாட்டு வைத்து மன்னவன் வறிதே யிருப்ப' (சி.போ. பா. 6 ; 2, பக். 376);. 5. பதவி வலிமை, அலுவலாற்றல்; public office, power, authority. அவருக்குப் பணியாளரை அமர்த்தவுந் தள்ளவும் அதிகாரமுண்டு. அழுத பிள்ளையும் வாய் மூடும் அதிகாரம் (உ.வ.);. 'அதிகாரம் இல்லாவிட்டால் பரியாரம் வேண்டும்' (பழ.);. 6. தலைமை; headship, leadership. 7. நூற் பெரும்பிரிவு; main division of a treatise. எழுத்ததிகாரம், சொல்லதிகாரம், பொருளதிகாரம். 'எழுத்தை நுதலிவரும் பல ஒத்தினது தொகுதி எழுத்ததிகாரம் என்றாராயிற்று' (நன். எழுத்து. முன்னுரை, சிவஞான. விருத்.);. நூல் 'பிங்'
அதிகாரமலம்	அதிகாரமலம் adikāramalam, பெ. (n.) [அதிகாரம் + மலம்.]
அதிகாரமுறை	அதிகாரமுறை adikāramuṟai, பெ. (n.) நூற் பிரிவின் முறைவைப்பு; logical order of subjects in a book. 'அதிகார முறைமை என்பது, முன்னின்ற சூத்திரப் பொருண்மை பின்வருஞ் சூத்திரத் திற்கும் பெறற்பாலன பெறவைத்தல்; அவை; "இயற்கைப் பொருளை யிற்றெனக் கிளத்தல்" (தொல். சொல். கிளவி, 19); என்றவழி இற்றெனக் கிளத்த லுரிமை பூண்டதன்றே. அதனை, "செயற்கைப் பொருளை யாக்க மொடு கூறல்" (தொல், சொல். கிளவி, 20); என்புழியுங் கொள்ள வைத்தலும் "குற்றிய லிகரம் நிற்றல் வேண்டும்" (தொல், எழுத்து. மொழி. 1); என்பதனை "குற்றிய லுகரம் வல்லா றூர்ந்தே" (தொல். எழுத்து. மொழி. 3); நிற்றல் வேண்டும் என்று கொள்ளவைத்தலும் போல்வன. இனி, வழக்கியலும் வழக்கியலாற் செய்யப்பட்ட செய்யுளியலும்பற்றி எழுந்த இலக்கணம் இயற்றமிழெனப்படும். அச் செய்யுளின்றி அமையாத இசையிலக்கணம் இசைத் தமிழெனப் பெயரெய்தி அவ்வியற்றமிழ்ப் பின்னர் வைக்கப்பட்டதெனப்படும்; இவ் விரண்டன்வழி நிகழ்த்துங் கூத்திலக்கணங் கூறிய நாடகத்தமிழ் அவற்றுப் பின்னர்த்தாமென முறைமை கூறுதலும்; இனி இயற்றமிழுள்ளும் எழுத்ததிகாரத்தோடு சொல்லதிகாரத்திற்கும், சொல்லதிகாரத்தோடு பொருளதிகாரத்திற்கும் இயைபு கூறுதலும்; அதிகாரத்துள் ஒத்துப் பலவாகலின் அவை ஒன்றன்பின் ஒன்று வைத்தற்கு இயைபு கூறுதலும்; அவ்வாறே சூத்திரத்திற்கு இயைபு கூறுதலுமெல்லாம் அதிகாரமுறைமைக்கு இன மென்று சேர்த்தியுணரப்படும்' (தொல். பொருள். மர. 110, பேரா. உரை);. [அதிகாரம் + முறை.]

அதிகாரமேலெழுத்து	அதிகாரமேலெழுத்து adikārameleḻuddu, பெ. (n.) கீழலுவலர் பிறப்பித்த கட்டளையை மாற்றியெழுதும் ஆணை; revisional order. 'திருச்சிவிந்திரத்து மஹாஸ்பையோம் அதிகார மேலெழுத்து' (T.A.S. iii, 71);. [அதிகாரம் + மேலெழுத்து.]
அதிகாரவுரை	அதிகாரவுரை adikāravurai, பெ. (n.) ஒரு நூற்பாவிற்கு அதிகாரத்தோடு அல்லது நூற்பிரிவோடு பொருந்த ஓரிரு சொல்லை வருவித்துரைக்கும் உரை, நூலுரை பதினான்கனுள் ஒன்று; supplying of an ellipsis to complete the sense of a rule or passage according to the context, one of the 14 requisites of a commentary. 'அதிகாரத்தால் வருவிக்கப்பட்டதென அதிகாரத்தொடு பொருந்தக் காட்டி யெழுது முரை அதிகாரவுரை' (நன். 21. இராமா. விருத்.);. [அதிகாரம் + உரை.]
அதிகாரவோலை (பத்திரம்)	அதிகாரவோலை (பத்திரம்) adikāravōlaibaddiram, பெ. (n.) ஒருவன் தனக்குத் தலைமாறாக (பதிலாக); வினையாற்றவோ வழக்காடவோ இன்னொருவனுக்கு எழுதிக்கொடுக்கும் ஓலை; letter of authority, power of attorney by which a person appoints another to act for him in business or legal matters. [அதிகாரம் + ஓலை.]
அதிகாரன்	அதிகாரன் adikāraṉ, பெ. (n.) 1. அதிகாரி; officer, superintending official, a person of authority. 'வரிகளைச் சுமத்தி அநியாயஞ் செய்த பூர்விக அதிகாரர்கள் சதிகாரர்களே' (பெண்மதிமாலை, பக். 136);. 2. அதிகார சிவன் பார்க்க;see adigara-Śivan. ம. அதிகாரர்
அதிகாரி	அதிகாரி1 adikāri, பெ. (n.) 1. கேள்வித்தலைவர் (விசாரணைக் கர்த்தா); (வெட்.);; executive or superintending officer (Insc.);. "அதிகாரியுடனே எதிர்பண்ணலாமா?', 'அதிகாரியும் தலையாரியும் ஒன்றானால் விடியுமட்டும் திருடலாம்', 'அதிகாரி வீட்டில் திருடித் தலையாரி வீட்டில் வைத்ததுபோல', 'அதிகாரி வீட்டுக் கோழிமுட்டை குடியானவன் வீட்டு அம்மியையுடைத்ததாம் (பழ.);. 2. அரசியல் அலுவலர்; government officer or official. 3. மேலதிகாரி; superior, higher authority over one. நீ எனக்கு அதிகாரியா? 4. ஓர் அதிகாரத்தின் தலைமையலுவலன் (நாஞ்.);; officer in charge of a adigăram (Năfi.);. 5. (சிவ.); பெருவுடையார் (மகேசுவரன்); (சி.சி. 5.1 ; 65, மறைஞா.);; 6. உரிமையுள்ளவன்; rightful claimant, proprietor, owner, master. 7. ஒரு படிப்புத் துறையில் அல்லது ஒரு நூலறிவில் தேர்ச்சிபெற்றவன்; an authority on a subject or a branch of knowledge. நூலகக் கல்விக்கு அரங்கநாதன் ஓர் அதிகாரி, குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டத்திற்குச் சந்திரசேகரன் ஓர் அதிகாரி, பெரியபுராணத்திற்குக் கோவைச் சுப்பிர மணிய முதலியார் ஓர் அதிகாரியாவர். 8. ஒரு நூலைக் கற்கத் தகுந்தவன்; one qualified to study a literary or scientific work. 'அந்நூல்.............. கேட்டற்குரிய அதிகாரிகளாவார் இவரென்பது தூஉம்' (நன். சிறப்புப். சிவஞான. விருத்.)

அதிகாலம்	அதிகாலம் adikālam, பெ. (n.) 1. விடியற் கருக்கல்; early dawn. "அதிகால விழிப்பின் குணத்தைக் காண்" (பதார்த்த 1309);. 2. நெடுநேரம்; long time (சா.அக.);.
அதிகாலை	அதிகாலை adikālai, பெ. (n.) அதிகாலம் 1. பார்க்க;see adi-kalam1. 'அதிகாலை எழாதவன் வேலை அழுதாலும் தீராது' (பழ.);.
அதிகுகம்	அதிகுகம் adigugam, பெ. (n.) பேராமல்லி; single-flowered Arabian jasmine, Jasminum sambuc (சா.அக.);.
அதிகுணம்	அதிகுணம் adiguṇam, பெ. (n.) மிகு நற்பண்பு, மேலான தன்மை; good quality, virtuous character, extraordinary greatness.
அதிகுணன்	அதிகுணன் adiguṇaṉ, பெ. (n.) 1. மேலான குணமுள்ளவன்; one possessing extraordinary attributes. "களிறது பிளிறிட வுரிசெய்த அதிகுணன்" (தேவா. 1.22;5);. 2. கடவுள்; God, as transcending all attributes. 3. அருகன் (திவா.);; Arhat.
அதிகும்பை	அதிகும்பை adigumbai, பெ. (n.) கரிசலாங்கண்ணி (மலை.); ; species of eclipta (செ.அக.); . பொற்றலைக் கையாந்தகரை; Marigold verbisena, Wedelia calundulacea (சா.அக.);.
அதிகை	அதிகை adigai, பெ. (n.) 1. அதிகமானது; that which is much or in excess. 'பலாதிகயானால்' (பௌட் மாயா 55, உரை); (சங்.அக.);. 2. (நடுநாடென்னும்); தென்னார்க் காடு மாவட்டத்திலுள்ளதும், சிவபெருமான் முப்புரத்தை யெரித்ததாகச் சொல்லப்படுவதுமான ஒரு சிவநகர், எண் மறத்தாவுகளுள் ஒன்று;Śiva shrine in South Arcot district where Śiva is believed to have reduced to ashes the Tiripuram, one of Atta Virattam. அதிகை atikai, பெ. (n.) தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் பண்ணுருட்டிக்கு அருகில் உள்ள ஓர் ஊர்; name of the village in south arcot near the Panrutti. [அதியன்→அதிகை.]
அதிகோரம்	அதிகோரம் adiāram, பெ. (n.) நெல்லி (T.C.M. ii, 2;429);; Emblic myrobalan.
அதிகோலம்	அதிகோலம் adiālam, பெ. (n.) 1. மிக்கவழகு; excessive beauty (சா.அக.);. 2. அழிஞ்சில் (மூ.அ.); ; sage-leaved alangium, Alangium lamarckii.

அதிகோவம்	அதிகோவம் adiāvam, பெ. (n.) அதிகோலம் பார்க்க;see adi-kölam.
அதிகோவிகம்	அதிகோவிகம் adiāvigam, பெ. (n.) செந்தோட்டி; climbing nettle, Tragia involucrata (சா.அக.);.
அதிங்கம்	அதிங்கம் adiṅgam, பெ. (n.) 1. அதிமதுரம்; liquorice plant. "அதிங்கத்தின் கவளங் கொண்டால்" (சீவக. 750);. 2. குன்றி (L.);; crab's-eye. [அதிங்கு → அதிங்கம்.] அதிங்கு பார்க்க;see adirigu.
அதிங்கன்	அதிங்கன் adiṅgaṉ, பெ. (n.) அதிங்கம் பார்க்க;see adingam.
அதிங்கு	அதிங்கு adiṅgu, பெ. (n.) அதிமதுரம்; liquorice plant. "அரக்கு மதிங்கும்" (பெருங். இலா வாண. 18 ; 46);. மறுவ. அதிங்கை, அதிங்கம், அதிங்கன்.
அதிங்கை	அதிங்கை adiṅgai, பெ. (n.) அதிங்கம் பார்க்க;see adirigam.
அதிசுட்கம்	அதிசுட்கம் adisuṭkam, பெ. (n.) வயிற்றுத் தீயின் (சமாக்கினியின்); குறைவால் நாளுக்கு நாள் உடம்பு மெலிந்து, கழுத்து வயிறு தொடை முதலிய உறுப்புகள் உலர்ந்து சூம்பித் தேவாங்கைப்போல் இளைத்த உருவத்தை அடையச் செய்யும் நோய்; a progressive wasting disease arising from decreased appetite due to digestive disorders. It is marked by reduction of fat, loss of blood and weakening of muscles in the thighs, neck, abdomen, etc. and a general emaciation owing to lack of nutrition, Idiopathic muscular atrophy (சா.அக.);.
அதிசுரம்	அதிசுரம் adisuram, பெ. (n.) சுடுங்காய்ச்சல்; high fever, Hyperpyrexia (சா.அக.);.
அதிசுழுத்தி	அதிசுழுத்தி adisuḻuddi, பெ. (n.) மயக்கத்தோடு கூடிய தூக்கம்;
அதிசூரன்	அதிசூரன் adicūraṉ, பெ. (n.) பெருமறவன்; great hero, one who excels in valour.

அதிதாகம்	அதிதாகம் adidākam, பெ. (n.) மிகுந்த நீர் வேட்கை; intense thirst, Anadypsia (சா.அக.);. க. அதிதாக [அதி + தாகம். Skt. daha → த. தாகம்.]
அதிதாரம்	அதிதாரம் adidāram, பெ. (n.) இலந்தை (மலை.);; jujube tree, Ziziphus jujuba. மறுவ. அதிநாரம்
அதிதானம்	அதிதானம் adidāṉam, பெ. (n.) பெருங்கொடை (சிந்தா. நி. 143);; munificence, liberal giving.
அதிதூதன்	அதிதூதன் adidūdaṉ, பெ. (n.)
அதிதெய்வம்	அதிதெய்வம் adideyvam, பெ. (n.) இடத்தையாளுந் தெய்வம், எழுந்தருளியிருக்குந் தெய்வம்; presiding deity. "புரம்பொடி படுத்த புண்ணியனே யதிதெய்வம்" (சூத. எக்கி, பூ. 6 ; 4);.
அதிதேவன்	அதிதேவன் adidēvaṉ, பெ. (n.) 1. குலதெய்வம்; tutelary deity. 2. மேலான கடவுள்; Supreme God. ம. அதிதேவன் ; க. அதிதேவதெ ; தெ. அதி தேவுடு; Pali atideva.
அதிநரம்	அதிநரம் adinaram, பெ. (n.) சீமை அதிமதுரம்; sweet root, Glycirrhiza glabra (சா.அக.);.
அதிநாரம்	அதிநாரம் adināram, பெ. (n.) இலந்தை; Indian plum, Ziziphus jujuba (சா.அக.);. அதிதாரம் பார்க்க;see adidaram.
அதிநீர்	அதிநீர் adinīr, பெ. (n.) 1. மிக்க நீர்; water in excess, as in cold. 2. அளவிற்கு மிஞ்சின மூத்திரம்; excessive urination, as in diabetes (சா.அக.);.
அதிநீலம்	அதிநீலம் adinīlam, பெ. (n.) இலுப்பை; honey tree, Bassia longifolia alias B. latifolia (சா.அக.);.

அதிநுட்பம்	அதிநுட்பம் adinuṭpam, பெ. (n.) 1. மிகு நுண்மை; microscopic minuteness. 2. விளங்காத அல்லது விடுவிக்க முடியாத நுண்ணிய சிக்கலான செய்தி; that which is exceedingly minute, complex and difficult to understand or solve. "மதிநுட்ப நூலோடுடையார்க் கதிநுட்பம் யாவுள முன்னிற் பவை" (குறள், 636);.
அதிநுண்கணிதம்	அதிநுண்கணிதம் adinuṇkaṇidam, பெ. (n.) வகையீட்டு நுண்கணிதம் (புதுவை);; Differential Calculus (Pond.);.
அதிநோய்	அதிநோய் adinōy, பெ. (n.) அழிஞ்சில் (பரி.அக.);; sage-leaved alangium.
அதிபசமி	அதிபசமி adibasami, பெ. (n.) கொன்றை (மலை.);; Indian laburnum, Cassia fistula. தெ. அதிபசிமி
அதிபசி	அதிபசி adibasi, பெ. (n.) கடும்பசி; abnormal increase in the sensation of hunger, Hyperorexia (சா.அக.);.
அதிபத்தநாயனார்	அதிபத்தநாயனார் adibaddanāyaṉār, பெ. (n.) அறுபத்துமூன்று சிவனடியார்களுள் ஒருவர்; name of a canonized Saiva saint, one of 63.
அதிபதுங்கி	அதிபதுங்கி adibaduṅgi, பெ. (n.) கொடுவேலி (மூ.அ.);; Ceylon leadwort, Plumbago zeylanica.
அதிபம்	அதிபம் adibam, பெ. (n.) வேம்பு (சித்.அக.);; margosa. அதிபம் adibam, பெ. (n.) மூளையின் சிறப்பு மிக்க உயர்ந்த கூறு; the superior portion of the brain, cerebrum (சா.அக.);. [Skt. adhipa → த. அதிபம்.]
அதிபலம்	அதிபலம் adibalam, பெ. (n.) 1. நேர்வாளம் (பச்.மூ.);; true croton-oil plant, Croton tigilium. 2. மயிர் மாணிக்கம்; morning mallow, Sida aclita (சா.அக.);.
அதிபலா	அதிபலா adibalā, பெ. (n.) சிறுதுத்தி; evening mallow, Abutilon crispum (சா.அக.);. ம. அதிம்பல

அதிபலை	அதிபலை adibalai, பெ. (n.) பேராமுட்டி (தைலவ.);; species of Hibiscus (செ.அக.); — fragrant sticky mallow, Pavonia odorata (சா.அக.);.
அதிபற்கூச்சம்	அதிபற்கூச்சம் adibaṟāccam, பெ. (n.) பற்கள் அதிகமாகக் கூசுதல்; over-sensitiveness of the teeth, Odonthemodia. [அதி + பல் + கூச்சம்.]
அதிபறிச்சம்	அதிபறிச்சம் adibaṟiccam, பெ. (n.) வாலுளுவை (மூ.அ.);; climbing staff plant (செ.அக.); — intellect tree, Celastrus pariculata (சா.அக.);.
அதிபாற் சொரிவு	அதிபாற் சொரிவு adipāṟcorivu, பெ. (n.) 1. மிகுதியான பால் சுரப்பு; excessive secretion of milk, Hyperlactation. 2. முலைப்பால் மிகுதியாகச் சுரந்து ஒழுகுதல்; excessive secretion and flow of milk in a nursing woman, Galactorrhea. [அதி + பால் + சொரிவு.]
அதிபித்தம்	அதிபித்தம் adibiddam, பெ. (n.) பித்த மிகுதி; excessive secretion of bile, Hypercholia.
அதிபிள்ளை	அதிபிள்ளை adibiḷḷai, பெ. (n.) மூத்த மனைவி (கோவை);; senior wife (Cm.);. [ஒருகா. Skt.adi + த. பிள்ளை (மனைவி);.]
அதிபூதம்	அதிபூதம் adipūdam, பெ. (n.) 1. மாயைமலம்; the spiritual substratum of the material or gross objects (சா.அக.);. 2. மாயை யாற்றல்; the all penetrating influence of the Supreme Spirit. 3. முதனிலை (பிரகிருதி); மாயை, அதாவது உலகத்திற்குக் கரணியமான (காரணமான); மாயை; material Maya (illusion); as the base on which this material world is created. தூவில் (அசுத்த); மாயை பார்க்க;see tivilmayay. 4. உடம்பிற்கு (சரீரத்துக்கு); வேறாயும், பொறிகட்குப் புலனாயும் (இந்திரியங்களுக்கு விடயமாயும்); இருக்கும் பொருள் (விசாரசா, 29);; matter which is different from the body and perceived by the senses (சா.அக.);. 5. பரம ஆதன் (பரமாத்துமா); ; the Supreme or Universal Soul (சா.அக.);. ம. அதிபூதம்; க. அதிபூத. [அதி + பூதம். பூத்தல் = தோன்றுதல். பூ → பூது → பூதம் = ஐம்பொருட் கூறுகளுள் ஒன்றாகத் தோன்றியது.] இதன் விளக்கத்தைப் பூதம் என்னும் உருப்படியிற் காண்க.

அதிமதுக்குரு	அதிமதுக்குரு adimadukkuru, பெ. (n.) நீரிழிவு நோயில் சருக்கரையினாலேற்படும் சிறுகொப்புளங்கள்; small papules occurring in diabetes due to irritation of the skin, Symptomatic prurigo (சா.அக.);. [அதி + மது + குரு.]
அதிமதுக்குருதி	அதிமதுக்குருதி adimadukkurudi, பெ. (n.) அதிகமாகத் தித்திப்புச் சேர்ந்த அரத்தம்; excess of sugar in the blood, Hyperglycemia (சா. அக.);. [அதி + மது + குருதி.]
அதிமதுரகவி	அதிமதுரகவி adimaduragavi, பெ. (n.) 15ஆம் நூற்றாண்டில் காளமேகப் புலவர் காலத்திலிருந்த திருமலைராயன் அவைக்களத் தலைமைப் புலவர் (தமிழ்நாவ, 209);; name of the poet laureate in the court of Thirumalairayan, contemporary of Kalamēgappulavar, 15th century. [மத்து → மது → மதுர் → மதுரம். அதி + மதுரம் + Skt. kavi - அதிமதுரகவி.] மதுரம் பார்க்க;see maduram.
அதிமதுரப்பால்	அதிமதுரப்பால் adimadurappāl, பெ. (n.) அதிமதுரச் செடியின் வேரினின்று வடிக்கும் பால். இக் கடைச்சரக்கு வாயிலடக்கிக் கொள்ளின் நாவறட்சி, வாய்ப்புண், வேக்காளம் முதலியவற்றை நீக்கும்; a dry extract prepared from the decoction of the roots of honey-creeper by evaporation, used as a cure for persistent thirst or parched tongue, stomatitis or ulcers of the mouth, inflammation of the mouth, etc. (சா.அக.);. [அதிமதுரம் + பால்.]
அதிமதுரம்	அதிமதுரம் adimaduram, பெ. (n.) மிக இனிமையானது; that which is very sweet. "அதிமதுரக் கனியொன்று" (பெரியபு. காரைக். 25);. ம., க. அதிமதுர ; தெ. அதிமதுரமு. அதிமதுரம் adimaduram, பெ. (n.) 1. நறுமணப் பூடுவகை; "பிங்குணம் பிரச பூர வருந்ததி மதுரம்" (மச்சபு. சருவ. 8);. liquoriceplant, Glycyrrhiza glabra (செ.அக.); சீமை அதிமதுரம்; honey-creeper, Glycirrhiza triphylla (சா.அக.);. 2. குன்றி (மலை.); ; crab's-eye (செ.அக.);. 3. நாட்டு அதிமதுரம் அல்லது குன்றிவேர்; Indian liquorice root, Abrus precatorious (சா.அக.);. ம. அதிமதுரம் ; க. அதிமதுர ; தெ. அதிமதுரமு.
அதிமந்தம்	அதிமந்தம் adimandam, பெ. (n.) மிகுந்த கண்ணோவையும் ஒற்றைத் தலைவலியையும் உண்டாக்கும். ஒரு கண்ணோய்; a disease invariably attended with an excruciating pain in the eye, and extending upward to one side of the head (சா.அக.);. [அதி + மந்தம். மொத்து → மொந்து → மொந்தம் → மந்தம்.] அதிமந்தம் - முழுக்கண்ணோய் மூன்றனுள் ஒன்று. அது ஊதையதிமந்தம் (வாதாதி மந்தம்);, பித்தவதிமந்தம், கோழையதிமந்தம் (சிலேட்டுமாதிமந்தம்);, அரத்தவதிமந்தம் (ரக்தாதிமந்தம்);, மிகையதிமந்தம் (அதாதிமந்தம்); என ஐவகைப்படும் (சீவரட். 258); - (சங்.அக.);.

அதிமந்தாரம்	அதிமந்தாரம் adimandāram, பெ. (n.) கண் வலித்துக் கடுத்து நீர் வடிந்து, பாவையிற் குத்தலுண்டாகிப் பார்வை நாளுக்குநாள் இருண்டுவரும் தீராக் கண்ணோய்; a chronic incurable disease of the eye, marked by inflammation and darting pain of the cornea, watery discharge from the eyes, hazy vision and gradual loss of sight (சா.அக.);. [மந்தம் + ஆரம் (ஓர் ஈறு); - மந்தாரம்.]
அதிமயிர்வளர்த்தி	அதிமயிர்வளர்த்தி adimayirvaḷarddi, பெ. (n.) 1. தலைமயிர் அதிகமாக வளர்தல்; excessive growth of hair on the scalp. 2. உடம்பில் அதிகமாக மயிர் முளைத்தல்; excessive growth of hair all over body, Hypertrichiasis universalis (சா.அக.);.
அதிமல்லி	அதிமல்லி adimalli, பெ. (n.) மாவிலங்கம் (மறை.அக.);; a species of crataeva. ஒ.நோ ; அதிமலம் 1.
அதிமலம்	அதிமலம் adimalam, பெ. (n.) 1. மாவிலிங்கம் (மூ.அ.);; species of crataeva (செ.அக.); — sacred lingam tree, Crataeva religiosa (சா.அக.);. 2. அதிக மலந்தள்ளல்; excessive discharge of faecal matter (சா.அக.);.
அதிமாதம்	அதிமாதம் adimādam, பெ. (n.) அதிக மாதம் பார்க்க;see adiga-mddam.
அதிமிதி	அதிமிதி adimidi, பெ. (n.) வீம்பாட்டம், ஒட்டோலக்க நடை (யாழ்ப்.);; acting very ostentatiously because of prosperity (J.);.
அதிமுணி	அதிமுணி adimuṇi, பெ. (n.) பிறருடைய கிணற்றிலிருந்து நீரிறைத்துப் பயிரிடுவதற்காகக் கிணற்றுக்காரருக்குக் கொடுக்கும் வாரம்; dues payable by owners of fields to owners of wells for drawing water from the wells for irrigating their fields (R.T.);. [ஒருகா. அதிகம் + உணி.]
அதிமுத்தகம்	அதிமுத்தகம் adimuddagam, பெ. (n.) 1. அனிச்சை; ring-worm root, Rhinacanthus communis. 2. மஞ்சள் மந்தாரை; mountain ebony, Bauhinia tomentosa (சா.அக..);.
அதிமூத்திரநீக்கி	அதிமூத்திரநீக்கி adimūddiranīkki, பெ. (n.) சிவப்புப் பொன்னாங்கண்ணி; a red species of edible plant, river blatty, Illecebrum sessile (சா.அக.);. [அதிமுத்திரம் + நீக்கி.]
அதிமூத்திரம்	அதிமூத்திரம் adimūddiram, பெ. (n.) 1. மூத்திரம் மிகுதியாகப் பெய்தல்; excessive secretion of urine, Hyperdiuresis. 2. ஒருவகை நீரிழிவு; a kind of diabetes, Diabetes insipidus (சா.அக.);. [அதி + மூத்திரம்.]

அதிமூத்திரவொழுக்கு	அதிமூத்திரவொழுக்கு adimūddiravoḻukku, பெ. (n,) மூத்திரம் மிகுதியாக வொழுகுதல்; an excessive flow of urine, Urorrhagia, urethrorrhea (சா.அக.);. [அதி + மூத்திரம் + ஒழுக்கு.]
அதியம்	அதியம் adiyam, பெ. (n.) 1. ஒரு மருந்து (சங்.அக.);; a kind of medicine. 2. ஒருவகைச் செயற்கை நஞ்சு (அப்பிரகப் பாடாணம்);; a kind of mineral poison prepared from mica (சா.அக.);.
அதியமான்	அதியமான்1 adiyamāṉ, பெ. (n.) கடையெழு வள்ளல்களுளொருவன்; a liberal chief of the 2nd century A.D. "அணியூ னணிந்த யானை யியறேர் அதியமான்" (புறநா. 101; 4.5);. அதியமான் நெடுமானஞ்சி பார்க்க;see adiyaman-medund n-afiji. [அதிகன் → அதியன். மகன் → மான். அதியன் + மான் (ஆ.பா. ஈறு); - அதியமான்.] அதியமான்2 adiyamāṉ, பெ. (n.) அதிகமான் பார்க்க;see adigaman=.
அதியமான் நெடுமானஞ்சி	அதியமான் நெடுமானஞ்சி adiyamāṉneḍumāṉañji, பெ. (n.) கடையெழு வள்ளல்களுள் ஒருவனும் ஔவையாரைச் சிறப்பாகப் போற்றினவனுமான ஒரு சிற்றரசன்; hame of an ancient chief noted for his liberality and for his patronage of the poetess Avvai, one of seven Kadaivallal. 'அதியமான் நெடுமானஞ்சியை ஔவையார் பாடியது' (புறநா. 87, கொளு);. [அதியன் + மான் + நெடு + மான் + அஞ்சி.]
அதியர்	அதியர் adiyar, பெ. (n.) அதிகமான் குடியினர்; name of the line of Adigamān, a branch of the Ceras. "ஆர்கலி நறவி னதியர் கோமான்" (புறநா. 91; 3);.
அதியர்கோமான்	அதியர்கோமான் adiyarāmāṉ, பெ. (n.) அதிகர்குடித் தலைவனான அதியமான் நெடுமானஞ்சி; Adiyaman, a chief of a branch of the Cēras. "ஆர்கலி நறவி னதியர் கோமின் போரடு திருவிற் பொலந்தா ரஞ்சி" (புறநா. 91 ; 3-4);. [அதியன் → அதியர் + கோமான். கோ + மகன் – கோமகன் → கோமான்.]
அதியரத்தம்	அதியரத்தம் adiyaraddam, பெ. (n.) 1. மிகச் சிவப்பு; bright red. 2. உடம்பிலுள்ள அரத்தமிகை; excessive blood in the body, Hyperemia (சா.அக.);. ம., க. அதிரக்த. [அதி + அரத்தம்.]
அதியருவதம்	அதியருவதம் adiyaruvadam, பெ. (n.) 1. ஏற்கெனவே யுள்ள கழலைமேற் புறப்படும் மற்றொரு கரையாக் கழலைக் கட்டி; an incurable tumour cropping upon another existing one, secondary tumour. 2. ஒரே காலத்தில் அல்லது ஒன்றன் பின் ஒன்றாக எழும்பும் பல கழலைக் கட்டிகள்; numerous contiguous tumours cropping up simultaneously or one after another, multiple tumour (சா.அக.);. [அதி + அருவதம்.]

அதியரையன்	அதியரையன் adiyaraiyaṉ, பெ. (n.) மீன் வலைஞர் தலைவன்; chief of fishermen. "இலங்கதி யரையனம் மன்பன்" (திருவால வா. 22;9);. [அதி + அரையன்.]
அதியன்	அதியன் adiyaṉ, பெ. (n.) 1. மேம்பட்டவன்; one who is pre-eminent. "திருவாவடு துறையுள் அதியனே" (தேவா. 7.70;4);. 2. அதிகமான்; Adigaman. ம. அதியன் [அதிகன் → அதியன்.]
அதியாமம்	அதியாமம் adiyāmam, பெ. (n.) அறுகம்புல் (மூ.அ.);; Cynodon grass (செ.அக.); – (சா.அக.); 1. அருகம்புல்; couch grass, Agrostis linearis. 2. முயற்புல்; Cynodon grass, Cymodon dectylon. அதியாமம் adiyāmam, பெ. (n.) 1. அறுகம் புல்; couch grass, Agrostis linearis. 2. முயற்புல்; cynodon grass, cynodon dactylon (சா.அக.);.
அதியுச்சம்	அதியுச்சம் adiyuccam, பெ. (n.) [அதி + உச்சம். உத்தி → உச்சி → உச்சம்.]
அதியுமிழ்-தல்	அதியுமிழ்-தல் adiyumiḻdal, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அதிகமாக வாய்நீரூறலால் அடிக்கடி துப்புதல்; constant spitting owthg to excessive flow of saliva. 2. இதன் (ரச); மருந்தைத் தவறாகப் பயன்படுத்தலால் அளவிற்கு மிஞ்சி வாய்நீர் ஒழுகல்; abnormal flow of saliva due to misuse of mercury drugs, Mercurialism alias Mercury ptyalism (சா.அக.);. [அதி + உமிழ்தல்.]

அதிர்-தல்	அதிர்-தல் adirdal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. குலுங்குதல்; to shake, quake, tremble, as by an earthquake, by the fall of a tree, by the rolling of chariots, by the loud report of a gun. நிலமதிர்ந்தது (உ.வ.);. "பெண்ணொருத்தி பேசிற் பெரும்பூமி தானதிரும்" (நீதிவெண். 31);. 'அதிர அடித்தால் உதிர விளையும்', 'அதிர ஆடிக் குடியைக் கெடுத்தாள்' (பழ.);. 2. உடம்பு நடுங்குதல்; to be startled, as by the sound of a cannon. 3. உளம் நடுங்குதல்; to be alarmed, as by reports of robbery, by the prevalence of an epidemic. "அதிர வருவதோர் நோய்" (குறள், 429);. 4. விசையாகத் துடித்தல்; to vibrate. 5. முழங்குதல்; to resound, as thunder, to reverberate, to sound as a drum, to roar as a lion. "அதிர மாமுழவு" (திருவாலவா. 37 ; 23);. 6. எதிரொலித்தல்; to echo. "குரல்கேட்ட கோழி குன்றதிரக் கூவ" (பரிபா. 8;19);. ம. அதிருக ; க. அதிரு ; தெ. அதரு ; து. அதுருனி.
அதிர்-த்தல்	அதிர்-த்தல் adirddal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. முழங்குதல்; to thunder, roar, as the sea. "மதித்த வேலையல் வேலையி னுடைந்தென வாய்விட் டதிர்த்த" (கந்தபு. தக்க ததீசியுத். 325);. 2. கலங்குதல்; to be confused. "சுற்றானதிர்ப்பிற் பொருளதிர்க்கும்" (நான்மணிக். 21);. --, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.); 1. அசைத்தல்; to shake. 2. நடுங்கச் செய்தல்; to cause alarm by shouting, intimidate. "பின்னதிர்க்குஞ் செய்வினை" (நான்மணிக். 69);. 3. அதட்டுதல்; to rebuke, menace. "அரிப்பதாக னுரகப் பதாகனை யதிர்த்து" (பாரத. பதினெட். 186);. 4. சொல்லுதல்; to say, tell (பிங்.);. 5. அசைத்துத் தள்ளுதல் (சங்.அக.);; to shake and push away. "அஞ்செழுத்தா லதிர்த்தெழுந்து" (கோயிற்பு. பாயி. 9);.
அதிர்	அதிர் adir, பெ. (n.) 1. நடுக்கம்; shivering. 2. அச்சம்; fear. 3. கடுவிலை; exorbitant demand or price.
அதிர்காணி	அதிர்காணி adirkāṇi, பெ. (n.) காணியாட்சியுரிமை; proprietary right in village lands. 'தனக்கு அதிர்காணியாக' (S.I.I. iv, 156);. [அதிர் + காணி.]

அதிர்ச்சி	அதிர்ச்சி adircci, பெ. (n.) 1. அசைவு (சா.அக.);; shaking. 2. அதிகப்படுதல் (சங்.அக.);; increase. 3. நடுங்குகை (திவா.);; trembling as by an earthquake, from thunder. 4. அச்சம்; fear. 5. பேரோசை (திவா.); ; loud noise or report. 6. பிளிறல், உரறல்; roaring. "காய்சினக் களிற திர்ந்திடு மதிர்ச்சி" (உபதேசகா. விபூதி. 118);. 7. மின்வலியால் நரம்பிற்கும், கடுந்துயரச் செய்தியால் மனத்திற்கும் ஏற்படும் திடுந்தாக்கு; electric shock or sudden and violent emotion caused by unbearable tragic news. க. அதிருவிகெ [அதிர்த்தி → அதிர்ச்சி.]
அதிர்சன்னி	அதிர்சன்னி adircaṉṉi, பெ. (n.) 1. இசிவு நோயால் ஏற்படும் அதிர்ச்சி; tremors in delirium. 2. தாங்கமுடியா நோவு, அடி, காயம், புண் முதலியவற்றாலேற்படும் அதிர்ச்சி யிசிவு; delirium as a result of unbearable pain, severe blow, wound, ulcer, etc., Traumatic delirium. [அதிர் + சன்னி. Skt. sannipädå → த. சன்னி = இசிவு.]
அதிர்த்தி	அதிர்த்தி adirddi, பெ. (n.) அதிர்ச்சிப் பேரோசை; loud noise or report. 'அதுதான் இவன் கன்றுமறித் தோடுகிற வதிர்த்தியாலும் (திவ். பெரியாழ். 3.2 ; 3, வியா.);. [அதிர் → அதிர்த்தி.]
அதிர்ப்பு	அதிர்ப்பு adirppu, பெ. (n.) 1. அதிர்ச்சி, நடுக்கம்; trembling. "இப்படி யருஞ்சம ரிழைத்திடு மதிர்ப்பினில்" (உபதேசகா. சூராதி. 28);. 2. எதிரொலி; echo. "எதிர்குதி ராகின் றதிர்ப்பு" (பரிபா. 8;21);. க. அதிர்ப்பு [அதிர் → அதிர்ப்பு.]
அதிர்விலை	அதிர்விலை adirvilai, பெ. (n.) மன நடுங்கத் தக்க கடுவிலை; exorbitant demand, fabulous price.
அதிர்வு	அதிர்வு adirvu, பெ. (n.) 1. நடுக்கம்; shaking trembling. 2. யாழ்நரம்பின் அதிர்ச்சி; tremolo in a stringed instrument. "செம்பகை யார்ப்பே யதிர்வே கூடம்" (சிலப். 8 ; 29);. க. அதிர்கெ ; தெ. அதுரு. [அதிர் → அதிர்வு.

அதிர்வெடி	அதிர்வெடி adirveḍi, பெ. (n.) அதிர்வேட்டு பார்க்க;see adir-véttu.
அதிர்வேட்டு	அதிர்வேட்டு adirvēṭṭu, பெ. (n.) 1. குழாய்வெடியோசை; explosion of a rocket, usu. in temple festivals. 2. வெடிகுழாய் (யாழ்ப்.); ; rocket (J.);. தெ. அதுருவேடு
அதிரடி	அதிரடி adiraḍi, பெ. (n.) 1. பெருங்கலக்கம்; violent agitation. "அச்சந் திகிலு மதிரடியுஞ் சொற்பனமும்" (பஞ்ச. திருமுக. 720);. 2. மிரட்டு (நெல்லை);; bluff (Tn.);. 3. கடுவிலை; excess, as of prices. விலை அதிரடியாயிருக்கிறது (உ.வ.);. 4. கடும்பேச்சு; violent language. [அதிர் + அடி.]
அதிரடிக்காரன்	அதிரடிக்காரன் adiraḍikkāraṉ, பெ. (n.) கேட்பார்க்கு அதிர்ச்சி அல்லது அச்சம் உண்டாகுமாறு உரத்த குரலிற் கடுமையாகப் பேசுபவன்; boisterous fellow. [அதிர் + அடி + காரன்.]
அதிரர்	அதிரர் adirar, பெ. (n.) அசுரர்; Asuras. "அதிரர் தேவ ரியக்கர்" (தேவா. 5.32;8);. [அசுரர் → அதிரர்.]
அதிரல்	அதிரல் adiral, பெ. (n.) 1. நடுங்கல்; trembling. 2. காட்டுமல்லிகை; wild jasmin(e);. 'விரிமலர் அதிரலும்' (சிலப். 13 ; 156, அரும்.);. 3. புனலி (மோசிமல்லிகை);; hog-creeper. "அதிரல் பூத்த ஆடுகொடிப் படாஅர்" (முல்லைப். 51); (செ. அக.); புனலிப்பூ; bastard rosewood climber, Dalbergia volubilis (சா.அக.);. 4. அடித்தூறு; spreading base of a tree's trunk, stump (W);. அதிரல் atiral, பெ. (n.) ஒரு வகைக் கொடி; a creeper, dillenia Indica. [அதிர்-அதிரல்]

அதிராகம்	அதிராகம் adirākam, பெ. (n.) கந்தகம் (மூ.அ.);; sulphur.
அதிராம்பை	அதிராம்பை adirāmbai, பெ. (n.) பொற்றலைக் கையாந்தகரை (மலை.);; a medicinal herb (செ.அக.);; eclypta with yellow flowers, Marygold verbesina, Wedelia calendulacea (சா.அக..);.
அதிராயம்	அதிராயம் adirāyam, பெ. (n.) இறும்பூது (அதிசயம்); ; amazement, wonder (W.);.
அதிராவடிகள்	அதிராவடிகள் adirāvaḍigaḷ, பெ. (n.) மூத்த பிள்ளையார் திருமும்மணிக்கோவையின் ஆசிரியரான ஒரு சிவனடியார் (பதினொ.);; name of a Šaiva saint, author of the Mütta Pillaiyar Tirumummanikkövai.
அதிலி	அதிலி adili, பெ. (n.) ஒருவகை வேர்; a kind of root. 'காக்கணம் வேர், அதிலிவேர், பாலை வேர் இம் மூன்றும் அரைத்துப் பாத மேற் பூச்சுச் செய்யவும், நச்சுத் தீண்டாது'
அதிவிடயம்	அதிவிடயம் adiviḍayam, பெ. (n.) ஒரு மருந்துச் சரக்கு; a bazaar drug called Indian atees, Aconitum heterophyllum. [P]
அதிவியர்வை	அதிவியர்வை adiviyarvai, பெ. (n.) மிகுதியாக வியர்வை காணல்; excessive sweating, Hyperephidrosis (சா.அக.);.
அதிவீரராமபாண்டியன்	அதிவீரராமபாண்டியன் adivīrarāmapāṇṭiyaṉ, பெ. (n.) 16ஆம் நூற்றாண்டில் திருநெல்வேலி நாட்டை யாண்டவரும், நைடதம், காசி காண்டம் முதலிய பனுவல்களின் ஆசிரியரும், இறுதிக்காலப் பாண்டியருள் ஒருவருமான சிற்றரசர்; name of a later Pandya king of Thirunelvéli, author of the Naidadam, Kašikandam and other works during 16th century.
அதிவெப்பம்	அதிவெப்பம் adiveppam, பெ. (n.) மிக்க கொதிப்பு; high temperature, excessive heat, Hyperthermia (சா.அக.);.
அதிவெள்ளை	அதிவெள்ளை adiveḷḷai, பெ. (n.) ஒரு செயற்கை நஞ்சு (பரங்கிப் பாடாணம்);; sublimate of mercury (சா.அக.);.

அதிவெள்ளைச்செந்தூரம்	அதிவெள்ளைச்செந்தூரம் adiveḷḷaiccendūram, பெ. (n.) அதிவெள்ளை பார்க்க;see adi-vellai. [அதி + வெள்ளை + செந்தூரம்.]
அது	அது adu, சு.பெ. (demons. pron.) 1. பொதுவாக மெய்ம்முதற் சொல்லின்முன் ஆளப்படும் அஃறிணை யொருமைச் சேய்மைச் சுட்டுப் பெயர்; that, a demonstrative pronoun denoting a remote singular young child, animal or inanimate object, generally used before a consonant. 'அததற்கு ஒரு கவலை ஐயாவுக்கு எட்டுக் கவலை', 'அது மூன்றே முக்கால் நாழிகை வாழ்வு' (பழ.);. 2. அஃறிணை யுலகைக் குறிக்கும் சுட்டுப்பெயர்; a pronoun denoting the inanimate world. "அவனவளதுவெனு மவைமூ வினைமையில்" (சி.போ. 1);. 3. முற்கூறியதைக் குறிக்கும் சுட்டுப் பெயர்; a pronoun referring to something mentioned or a statement made before. நேற்று ஒருமாம்பழம் தின்றேன்; அது மிக இனிமையாயிருந்தது. இந்தியா ஆங்கிலத்தை விடமுடியாதென்று, தலைமை மந்திரினியார் இந்திரா காந்தியம்மையார் தெரிவித்திருக்கின்றார்; அது மிக நல்ல செய்தி (உ.வ.);. ம., க., கோத., துட., பட., குட. அது ; தெ. அதி ; து. அவு ; குரு. ஆத் ; கோண்., பர்., கொலா., அத் ; பிரா. ஏத். [அ → அல் → அது. ஒ.நோ.; மெல் → மெது. இனி, ஆது → அது என்றுமாம்.] அது adu, இடை (part) 1. அஃறிணையொருமை வினைமுற்றீறு ; a neut. sing, ending of the finite verb. அது வந்தது (உ.வ.); 2. காலங்காட்டும் தொழிற்பெயர் ஈறுகளுள் ஒன்று; a tense-showing vbl. n. ending. வந்தது எனக்குத் தெரியாது
அது இது எனல்	அது இது எனல் aduidueṉal, தொ.பெ. (vbl.n.) 1. ஏதேனும்-ஒன்றுபற்றி முறையிடுதல்; to complain about something or other. என்னிடத்தில் அது இது என்று சொல்லக் கூடாது (உ.வ.);. 2. ஏதேனும் ஒன்று கேட்டல்; to ask something or other. என்னிடம் அது இது என்று கேட்கக்கூடாது (உ.வ.);. [என் + அல் (தொ.பெ. ஈறு);.]
அதுக்கம்	அதுக்கம் adukkam, பெ. (n.) 1. அமுக்கம்; reduced condition, as of a boil. 2. ஒதுக்கம்; stuffing into the mouth. 3. அடிப்பு; beating. [ஒடுங்கு → ஒதுங்கு → அதுங்கு → அதுக்கு. அதுக்கு + அம் - அதுக்கம்.]

அதுக்கு-தல்	அதுக்கு-தல் adukkudal, 5 செ.குன்றாவி, (v.t.) 1. அழுக்குதல்; to press with the fingers, as a ripe fruit or boil. 2. பிசைதல்; to squeeze, pinch, as the stomach in grief. "அவ்வயிறதுக்கும்" (திருவிளை. வன்னியுங். 41);. 3. கடித்தல்; to bite, as one's lips. "நண்ணுந் துயரந்தனை நோக்கி நகையாச் சினவி யித ழதுக்கி" (கூர்மபு. தக்கன்வே. 32);. 4. நறுக்குதல்; to cut into pieces, mince as vegetables. "வீரநோய் வெகுளி தோற்றி விழுப்பற வதுக்கி யிட்டுக் காரகற் பொரிப்பர்" (சீவக. 2771);. 5. மெல்லுதல்; to chew. "வாயினி லதுக்கிப் பார்த்து" (பெரியபு. கண்ணப்ப. 118);. 6. வாயிலடக்குதல்; to stuff into the mouth, as does a monkey. 7. அடித்தல்; to slap with the hand, beat with a stick. "தாளிற மூர்க்க ரதுக்கலின்" (சீவக. 936);. ம. அதுக்குக ; க. அதகு ; தெ. அதுமு ; து. அலமுனி. [ஒடுங்கு → ஒதுங்கு → அதுங்கு (த.வி.); - அதுக்கு (பி.வி.);.]
அதுக்கு	அதுக்கு adukku, பெ. (n.) ஏனங்களின் ஒடுக்கு; state of being pressed in as of parts of a vessel, dent, or depression in a metal utensil. [அதுங்கு → அதுக்கு.]
அதுக்கெடு-த்தல்	அதுக்கெடு-த்தல் adukkeḍuddal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) ஏனங்களைத் தட்டி நெளிவெடுத்தல்; to remove a dent, smooth out the dented surface of a metal utensil. [அதுங்கு → அதுக்கு + எடு.]
அதுகுபடி	அதுகுபடி adugubaḍi, பெ. (n.) 1. தரிசு நிலத்தைக் குறைந்த வரியிற் பயிரிட விடுதல்; giving waste land to a cultivator at a low rate of assessment on condition of his cultivating it (W.G.);. 2. பயிரிடத் தகுதியாக ஒரு நிலத்தைத் திருத்தும்பொருட்டுக் குறைந்த தீர்வைக்குக் கொடுக்கப்படும் பாசன நீர்; supplying water to a cultivator at a low rate of assessment on condition of his bringing a piece of unoccupied land into cultivation (R.T.);. தெ. அதுகுபடி [ஒருகா. அதுக்கு → அதுகு + படி.]
அதுங்கு-தல்	அதுங்கு-தல் aduṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அமுங்குதல்; to be forced out or in by pressure, to be stuffed in, compressed. 2. ஒதுங்குதல்; to draw to one side. [ஒடுங்கு → ஒதுங்கு → அதுங்கு.]
அதும்பு-தல்	அதும்பு-தல் adumbudal, செ.கு.வி. (v.i.) மொய்த்தல்; to Swarm. "முரல்வண் டதும்புங் கொழுந்தேன்" (திருவாச. 6;36);. [ஒல்லுதல் = பொருந்துதல், கூடுதல், ஒல் → அல் → அது → அதும்பு.]

அதெந்து	அதெந்து adendu, இடை. (int.) அச்சந் தீருமாறு 'அது என்ன?' என்று அருளொடு வினவற் குறிப்பு'. "What is that?" as a question uttered by one to dispel the fears of his dependant or to encourage him. "ஆதியே அடியேனாதரித் தழைத்தால் அதெந்துவே யென்றரு ளாயே" (திருவாச. 29 ; 1);. ம. அதெந்து [அது + எந்து. எது → எத்து → எந்து = என்னது? இனி, என்னது (என் + அது); → என்று (என் + து); → எந்து என்றுமாம். ஒ.நோ ; த. ஒன்று → க. ஒந்து.] ஒருவன் துன்புற்று மேலோன் துணை வேண்டி விளிக்கும்போது, அம் மேலோன் அதென்னவென்று வினவுவது இயல்பே. "எத்தால் வாழலாம், ஒத்தால் வாழலாம்" என்னும் பழமொழியினின்று எது என்னுஞ் சொல்லிற்கு 'எத்து' என்னும் வடிவுண்மை அறியப்படும். ஆதலால், 'அதெந்து' என்னுங் கூட்டுச்சொல் திசைச் சொல் என்றும், தெலுங்கச்சொல் என்றும் கொள்வது தவறாம்.
அதே	அதே atē, சு.பெ. (demons. pron.) 1. 'அதுதான்' என்று பொருள்படும் தேற்றேகாரம் பெற்ற படர்க்கை யொன்றன்பாற் சுட்டுப் பெயர்; a demons, pron. of the third person irr. sing. comb. with the emphatic particle 'e', and meaning, "It is the same'. 2. 'அதுதானா?' அல்லது 'அதுவா?' என்று பொருள்படும் வினாவேகாரம் பெற்ற படர்க்கை யொன்றன்பாற் சுட்டுப்பெயர்; a demons. pron. of the third person irr. sing. comb. with the interrogative particle 'e' and meaning "Is it the same?" or "Is it that?" —, பெ.எ. (adj.);. அதுவேயான, அதையேயொத்த; the same, the very same. அதே வண்டியில் நாங்களும் ஏறிக்கொண்டோம். அதே நிறத்தில் அவரும் சட்டையணிந்திருந்தார். —, இடை. (part.); ஆம்; yes. கூறுவோன்; ஒற்றுமையின்மையாலேயே மூவேந்தரும் வலிமை குன்றி ஆட்சியிழந்தனர். கேட்போன்; அதே.
அதை-த்தல்	அதை-த்தல் adaiddal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வீங்குதல்; to swell, to be puffed up. கன்னம் அதைத்திருக்கிறது. 2. செருக்குதல்; to grow arrogant, become proud. இவனுக்கு அதைத்துப்போயிற்று (வின்.);. 3. தாக்கி மீளுதல்; to rebound, recoil. அதைத்து விழுந்த பந்து. 4. அலைதல்; to wander about. "உனை நாடி யதைத்தொழிந் தேன்" (திருமந். 1691);.

அதைப்பு	அதைப்பு adaippu, பெ. (n.) 1. வீக்கம்; swelling. 2. நீர்க்கோப்பு; dropsy, an unnatural collection of fluid in any cavity of the body. 3. செருக்கு; pride. 4. தாக்கி மீளல்; rebounding. 5. விம்மல்; turgescence (சா.அக.);. 6. =எலும்பினெழுச்சி; protuberance of a bone, tuberosity.
அதோ	அதோ atō, இடை (int.) சேய்மையிடத்தைச் சுட்டிக் கவனிக்கச்செய்தற் குறிப்பு; behold there! 'இதோ' என்பதற்கு எதிர்; look there! opp. ido. "அங்கதோ வுள்கறுத் தழகிற் றேய்ந்தது" (சீவக. 2679);. ம. அதா ; க. அதோ. [அது → அதா → அதோ.]
அதோள்	அதோள் atōḷ, கு.வி.எ. (adv.) அங்கே, அவ்விடத்தில்; there. 'இதனானே. அதோட் கொண்டான், இதோட் கொண்டான், உதோட் கொண்டான், எதோட் கொண்டான்......... என உருபு வாராது உருபின் பொருள்பட வந்தனவுங் கொள்க' (தொல். எழுத்து. புள்ளி. 103, நச். உரை);. [அது → அதோ → அதோல் → அதோள். ஒ.நோ ; இந். உதர் ; Skt. tatra ; E. thither.]
அதோளி	அதோளி atōḷi, கு.வி.எ. (adv.) அதோள் பார்க்க;see adōl. க., படட. அல்லி. "சுட்டு முதலாகிய விகர விறுதியும்" (தொல். எழுத்து. தொகை. 17);. 'அதோளிக் கொண்டான், இதோளிக் கொண்டான், உதோளிக் கொண்டான், எதோளிக் கொண்டான்...... எனவும் இவை மிக்கன. அதோளி அவ்விடமென்னும் பொருட்டு' (தொல். எழுத்து. தொகை. 17, நச். உரை);. அதோள், அதோளி; இதோள், இதோளி; உதோள், உதோளி; எதோள், எதோளி என்பன இறந்துபட்ட குமரிநாட்டுச் சொற்கள்.

அந்த	அந்த anda, கு.பெ.எ. (adj.) அங்குள்ள, அன்றுள்ள, முன்சொன்ன என்று பொருள்படும் சேய்மைச்சுட்டுப் பெயரெச்சம்; that. "காலா லந்தக் கருங்கனி சிதைத்தேன்" (மணிமே. 17 ; 34); 'அந்த வெட்கக்கேட்டை ஆரோட சொல்கிறது' (பழ.);. ம. அ ; க., து., பட., தெ. ஆ ; துட. அமுன். [ஆ → அ → அல் → அது → அத்து → அந்து → அந்த 'அ' பெயரெச்ச ஈறு. அந்து + அ - அந்த.] அந்த anda, இடை. (int.) இரக்கக் குறிப்புச் சொல்; exclamation of pity. "அந்தொக்க வரற்றவோ" (கம்பரா. யுத்த இராவணன் சோ. 38);. சிங். அந்தோ; Skt. hanta. [அத்தன் (தந்தை); → அத்தோ → அந்தோ → அந்த → Skt. hanta. இனி, அத்தன் → அத்த → அந்த என்றுமாம். ஒ.நோ ; ஐயன் → ஐயோ, ஐயன் → ஐய.] "செந்தமிழ் சேர்ந்த பன்னிரு நிலத்துந் தங்குறிப் பினவே திசைச்சொற் கிளவி" என்னும் தொல்காப்பிய நூற்பா (சொல். எச். 4); உரையில் நச்சினார்க்கினியர், 'பன்னிரு நிலமாவன ; பொங்கர் நாடு, ஒளி நாடு, தென்பாண்டிநாடு, குட்டநாடு, குட நாடு, பன்றிநாடு, கற்காநாடு, சீதநாடு, பூழிநாடு, மலையமானாடு, அருவாநாடு, அருவாவடதலை எனத் தென்கீழ்பால் முதலாக வடகீழ்பா லீறாக எண்ணுக.
அந்தகக்கவி வீரராகவ முதலியார்	அந்தகக்கவி வீரராகவ முதலியார் andagaggavivīrarāgavamudaliyār, பெ. (n.) 17ஆம் நூற்றாண்டினவரும், கழுக்குன்றப்புராணமும் பிற பனுவல்களும் இயற்றியவரும், கடும்பா (ஆசுகவி); வல்லுநரும், பிறவிக் குருடருமான ஒரு தமிழப் பாவலர்; name of a blind poet, author of the Kalukkunra-p-puranam and other works, 17th century. [Skt. andhaka + kavi + Vīra + Rāghava + த. முதலியார்.]
அந்தகம்	அந்தகம் andagam, பெ. (n.) ஆமணக்கு (மலை.);; castor-plant. அந்தகம் andagam, பெ. (n.) 1. அந்தகசன்னி பார்க்க;see andaga-sanni. 2. ஒரு வகை செய் (சாலாங்க); நஞ்சு; a kind of arsenic. 3. ஒரு வகை செய் (அவுபல); நஞ்சு; one of the 32 kinds of native arsenic. 4. குருடு; blindness. [Skt. andhaka → த. அந்தகம்.]
அந்தகோ	அந்தகோ andaā, இடை (int.) இரக்கக் குறிப்புச்சொல்; an exclamation of pity. "அந்த கோவிது வருவதே யெனக்கு" (வேதா ரணியபு. பிரமசா. 22);. அந்த பார்க்க;see anda=. [அத்தன் → அத்த → அந்த → அந்தவோ → அந்தகோ. ஒ.நோ.; ஐயன் → ஐய → ஐயவோ → ஐயகோ; அம்மை → அம்ம → அம்மவோ → அம்மகோ. வ → க, போலி.]
அந்தகோரம்	அந்தகோரம் andaāram, பெ. (n.) நெல்லி (மலை.); ; emblic myrobalan (செ.அக.); - gooseberry tree, Phyllanthus emblica (சா.அக.);. மறுவ. அந்தகோலம், அந்தகோளம்.

அந்தகோலம்	அந்தகோலம் andaālam, பெ. (n.) அந்தகோரம் பார்க்க;see andagóram.
அந்தகோளம்	அந்தகோளம் andaāḷam, பெ. (n.) அந்தகோரம் பார்க்க;see andagóram.
அந்தச்சம்	அந்தச்சம் andaccam, பெ. (n.) அந்தச்சு பார்க்க;see andaccu. [அந்தச்சு → அந்தச்சம்.]
அந்தச்சு	அந்தச்சு andaccu, பெ. (n.) வடிவின் சரியொப்பு; striking resemblance. [அந்த + அச்சு - அந்தச்சு (அதே வடிவம்);.]
அந்தண்	அந்தண் andaṇ, பெ. (n.) 1. துறவியர் வகுப்பு; a class of ascetics. "அந்தண ரென்போ ரறவோர்மற் றெவ்வுயிர்க்குஞ் செந்தண்மை பூண்டொழுக லான்" (குறள், 30);. 2. பிராமணர் குலம்; Brahmin caste. "அந்தண்மா முதுகுரவரென் றுன்னினன்." [அந்தணன் → அந்தண்.] அந்தணன் பார்க்க;see andanan.
அந்தண்டை	அந்தண்டை andaṇṭai, பெ. (n.) கு.வி.எ. (adv.); 1. அந்தப் பக்கம்; that side. போ அந்தண்டை. 2. அப்பால், அக்கரைப்பக்கம்; beyond, the opposite side. சென்னைக்கு அந்தண்டை திருப்பதி. ஆற்றிற்கு அந்தண்டை எங்கள் புன்செய் இருக்கிறது (உ.வ.);. [அ → அந்த + அண்டை.]
அந்தண்பாடி	அந்தண்பாடி andaṇpāṭi, பெ. (n.) 1. தமிழ்ப் பார்ப்பார் குடியிருப்பு (பழை.வ.); ; quarters where the learned Tamilians lived (Arch.);. 2. பிராமணர் குடியிருக்குமிடம்; quarters where Brāhmins reside. "அந்தண் பாடியு மணுகி யல்லது" (பெருங். மகத. 4;33);. [அந்தணர்பாடி → அந்தண்பாடி.] அந்தணன் பார்க்க;see andanan.

அந்தண்புலவன்	அந்தண்புலவன் andaṇpulavaṉ, பெ. (n.) 1. கற்ற துறவி (பழை.வ.);; a learned ascetic (Arch.);. 2. பிராமணப் புலவன்; Bráhmin scholar. "மறையறிய வந்தண் புலவர்" (நான்மணிக். 91);. [அந்தணப்புலவன் → அந்தண் புலவன்.] அந்தணன் பார்க்க;see andanan.
அந்தண்மை	அந்தண்மை andaṇmai, பெ. (n.) 1. அழகிய குளிர்ந்த அருள்; comely graciousness. "அந் தண்மை பூண்ட......... அந்தணர்" (திருமந். 234);. 2. துறவுநிலை; asceticism. 3. பிராமணத் தன்மை; Brāhminhood. [அம் = அழகிய. தண் = குளிர்ந்த மை = தன்மை, தன்மையுணர்த்தும் ஈறு. அம் + தண் + மை - அந்தண்மை.]
அந்தணநாகம்	அந்தணநாகம் andaṇanākam, பெ. (n.) பொன்னிறமான நல்ல பாம்பு; cobra of a golden colour, lit. Brähmin cobra, so called because of its bright colour. [அந்தணன் + நாகம் - அந்தண நாகம் = பிராமணன் நிறமுள்ள நல்லபாம்பு.]
அந்தணநாபி	அந்தணநாபி andaṇanāpi, பெ. (n.) நாபிவகை (மூ.அ.);; white variety of aconite — (செ.அக.); 1. நச்சுத் தன்மையைப் போக்குமொரு முதன்மையான மருந்து; sacerdotal antidote for a kind of poison. 2. வெண்ணாபி; a white variety of aconite root (சா.அக.);.
அந்தணமை	அந்தணமை andaṇamai, பெ. (n.) 1. அழகிய குளிர்ந்த அருட்டன்மை; comely graciousness. 2. துறவுநிலை; asceticism. 3. பிராமணத் தன்மை; Brahminhood. "குளித்துமூன்றனலை யோம்புங் குறிகொளந் தணமை தன்னை யொளித்திட்டேன்" (திவ். திரு மாலை, 25);. [அந்தண்மை → அந்தணமை.] அந்தண்மை பார்க்க;see andanmai.
அந்தணர்	அந்தணர் andaṇar, பெ. (n.) 1. அழகிய குளிர்ந்த அருளையுடைய துறவியர்; the gracious ascetics. "அந்தண ரென்போ ரற வோர்மற் றெல்வுயிர்க்குஞ் செந்தண்மை பூண்டொழுக லான்" (குறள், 30);. 2. பிராமணர்; Brahmins. "ஆறறி யந்தணர்க் கரு மறை பலபகர்ந்து" (கலித்.கடவுள்வா. 1);. [அம் = அழகு. தணம் = குளிர்ச்சி, குளிர்ந்த அருள். தணம் → தணன் = குளிர்ந்த அருளுடையவன். தணன் (ஒருமை); - தணர் (பன்மை);. அம் + தணம் + அர் (ஈறு);.] 'அந்தத்தை அணவுவார் அந்தணர் என்றது, வேதாந்தத்தையே பொருளென்று மேற்கொண்டு பார்ப்பாரென்றவாறு' என்று நச்சினார்க்கினியர் அந்தணர் என்னுஞ் சொல்லிற்குக் கூறியுள்ள பொருட்காரணம் பொருந்தாது.

அந்தணர்சேரி	அந்தணர்சேரி andaṇarcēri, பெ. (n.) அந்தண் பாடி பார்க்க;see andan-padi. "அந்தணர் சேரி யகவித ழாக" (பெருங். மகத. 3 ; 87);.
அந்தணர்வாக்கு	அந்தணர்வாக்கு andaṇarvākku, பெ. (n.) 1. வேதம் (சிந்தா. நி.);; the vedas. 2. பிராமணர் கூற்று; sayings of Brāhmins.
அந்தணரறுதொழில்	அந்தணரறுதொழில் andaṇararudoḻil, பெ. (n.) ஓதல், ஒதுவித்தல், வேட்டல், வேட்பித்தல், ஈதல், ஏற்றல் (திவா.);; the six occupations of the Brähmins, viz., learning, teaching, sacrificing, conducting sacrifices, giving and receiving. [அந்தணர் + ஆறு + தொழில். ஆறு → அறு.] இது பிற்காலக் கொள்கையும் வழக்குமாகும். ஆரியப் பூசாரியர் தென்னாடு வருமுன், அந்தணர் என்னும் பெயர் தமிழத் துறவியரையே சிறப்பாகவும், தமிழப் பூசாரியரையும் புலவரையுமே பொதுவாகவுங் குறித்ததனால், தமிழமுறைப்படி அந்தண ரறுதொழில் ஒதல், ஒதுவித்தல், ஈதல், ஏற்றல், தூதுபோதல், சந்துசெய்தல் என்னும் ஆறேயாகும். ஔவை, அதியமான் விடத் தொண்டைமானுழைத் தூது சென்றதையும் (புறநா. 95);, கோவூர்கிழார், உறையூர் முற்றியிருந்த சோழன் நலங்கிள்ளியையும் அடைத்திருந்த நெடுங்கிள்ளியையும் பாடிச் சந்துசெய்ததையும் (புறநா. 45); நோக்குக. இதனால், "ஆபயன் குன்று மறுதொழிலோர் நூன்மறப்பர் காவலன் காவா னெனின்" என்னுங் குறளில் (560); உள்ள 'அறுதொழிலோர்' என்னுஞ் சொல், தமிழ அந்தணர்க்குப் பொருந்துதலையுங் காண்க. சந்துசெய்தலில், தலைவன் தலைவியர் பிணக்குத் தீர்த்தலும் அடங்கும். பேகனால் துறக்கப்பட்ட கண்ணகி காரணமாக, அவனைக் கபிலர் (புறநா.143);, பரணர் (புறநா. 144, 145);, அரிசில்கிழார் (புறநா. 146);, பெருங்குன்றூர்கிழார் (புறநா. 147); பாடியதையும்; "கழிவினும் நிகழ்வினும் எதிர்வினும் வழிகொள நல்லவை யுரைத்தலும் அல்லவை கடிதலும் செவிலிக் குரிய வாகு மென்ப" (பொருள். கற். 12);,

அந்தணன்	அந்தணன் andaṇaṉ, பெ. (n.) 1. அழகிய அருளாளன்; the gracious one. 2. முனிவன் துறவி; sage, recluse, ascetic. "அந்தண ரென்போ ரறவோர்மற் றெவ்வுயிர்க்குஞ் செந்தண்மை பூண்டொழுக லான்" (குறள். 30);. 3. அறவோன் (பொதி, நி.);; virtuous person. 4. தூயோன்; pure person. "தேவர்க்கும் அறிய லாகா அந்தணனை" (திவ். திருநெடுந் 4);. 5. பிராமணன்; Brahmin. "நூலே கரகம் முக்கோல் மணையே ஆயுங் காலை யந்தணர்க் குரிய" (தொல். பொருள். மர. 71);. 6. பிராமணவகை நாகம்; cobra of the Brahmin variety. "அந்தண னாறு மான்பா லவியினை (சீவக. 1287);. 7. பிரமன்; Brahma (பிங்.);. 8. சிவன்; Siva. "யாழ்கெழு மணிமிடற் றந்தணன்" (அகநா. கடவுள்வா.);. 9. அருகன்; Arhat (சங்.அக.);. 10. கடவுள்; God (சங்.அக.);. 11. வியாழன்
அந்தணாட்டி	அந்தணாட்டி andaṇāṭṭi, பெ. (n.) 1. அழகிய குளிர்ந்த அருளுடையவள்; gracious woman. 2. துறவினி (பெண்துறவி);; a woman ascetic. 3. பிராமணத்தி; a Brähmin woman. "மந்திர நாவி னந்த ணாட்டி" (பெருங். இலாவாண. 17; 18);. [அம் + தணம் + ஆட்டி (பெ.பா. ஈறு); - அந்தணாட்டி, அந்தணாளன் என்பதன் பெண்பால். ஆள் + தி - ஆட்டி.]
அந்தணாளன்	அந்தணாளன் andaṇāḷaṉ, பெ. (n.) 1. அழகிய குளிர்ந்த அருளாளன்; gracious person, gracious one. "செய்யதீ வண்ண ரந்த ணாளர் கண்டீர்" (தேவா. 5.8;6);. | 2. முனிவன்; sage, recluse, hermit. "அந்த ணாளனுன் னடைக்கலம் புகுத" (தேவா. 7.55;1);. 3. பிராமணன்; Brahmin. "அந்த ணாளனு மதி சயித் தரும்பெறன் மகட்கு" (திருவிளை.விருத்தகு. 5);. [அம் + தணம் + ஆளன் (ஈறு); - அந்தணாளன். ஆள் + அன் - ஆளன்.]

அந்தணி	அந்தணி andaṇi, பெ. (n.) 1. அழகிய குளிர்ந்த அருளுள்ளவள்; gracious woman. 2. துறவினி; female ascetic. 3. பிராமணத்தி; a Brahmin woman. "அந்தணி தான்கொண் டெழுந்த தவத்துறை நீங்கி" (பெருங். உஞ்சைக். 36;195-6);. ம. அந்தணி [அந்தணன் (ஆ.பா.); - அந்தணி (பெ.பா.);. அம் + தணம் + இ (பெ.பா. ஈறு); - அந்தணி.] அந்தணாட்டி பார்க்க;see andandtti.
அந்தந்த	அந்தந்த andanda, கு.பெ.எ. (adj.) பெரும்பான்மை, எந்தெந்த, ஒவ்வொரு, எல்லாம் என்னுஞ் சொற்களுள் ஒன்றோடு உடனுறவுச் சொல்லாகவும் (correlative); சிறுபான்மை தனித்தும் நின்று, பல பொருளிடங் காலஞ் செயல்களைத் தனித்தனி குறிக்கும் சேய்மைச் சுட்டுப் பெயரெச்ச வடுக்கு; reduplication of the remote, demons. adj. anda, meaning, "such and such', 'respective', 'proper', 'fitting' or 'appropriate". எ-டு : பொத்தகங்களை எந்தெந்த இடத்திலிருந்து எடுத்தீர்களோ அந்தந்த இடத்தில் வைத்துவிடுங்கள். ஒவ்வொருவரும் எந்தெந்த வேலைக்குத் தகுதியென்று கண்டு அந்தந்த வேலையில் அமர்த்த வேண்டும். எல்லாப் பயிர்களையும் அந்தந்தக் காலத்திற் பயிரிட வேண்டும். அந்தந்தக் காலத்திலேயே பாடங்களைப் படித்து வந்திருந்தால் தேர்வுச் சமையத்தில் திண்டாட வேண்டியதில்லையே!
அந்தம்	அந்தம் andam, பெ. (n.) அழகு; beauty, comeliness. "அந்தஞ் சான்ற பிடியொடு பெண்ணே" (தொல். பொருள். மர. 3);. அந்தங் கெட்டவள் (உ.வ.);. ம. அந்தம் ; க., து. அந்த ; தெ. அந்தமு. [அம் = அழகு. அம் → அந்து → அந்தம். அந்தம் என்பதற்கு முடிவு என்று பேராசிரியர் பொருளுரைத்திருப்பது அத்துணைப் பொருத்தமாய்த் தோன்றவில்லை.) அந்தம்1 andam, பெ. (n.) 1. ஈறு (நாநார்த்த.);; 2. உறுதி (நாநார்த்த.);; certainly. 3. அழிவு (நாநார்த்த.);; destruction. 4. உறுப்பு (நாநார்த்த.);; limb. 5. அணியம் (நாநார்த்த.);; nearness. 6. இயல்பு (நாநார்த்த.);; nature. [Skt. anta → த. அந்தம்.] அந்தம்2 andam, வி.அ. (adv.) வரைக்கும்; as far as, up to till. "சேவப்ப நாயக்கர் முதல் விசயராகவ நாயக்கரந்தம்" (தஞ். சரசு. i, 319);.

அந்தரி	அந்தரி andari, பெ. (n.) தோற்கருவி வகை; a kind of drum (சிலப். 3; 27, அடியார்க். உரை);. ம. அந்தரி அந்தரி antari, பெ. (n.) பண்டைய தோற் கருவியினுள் ஒன்று; a musical drum. [P] அந்தரி1 andarittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தனித்திருத்தல் (வின்.);; to be forlorn, solitary lonely. 2. உதவியற்றிருத்தல் (வின்.);; to be friendless, helpless. 3. மாறுதல்; to differ, to be inconsistent. "விதி யந்தரிக்க வொழுதி" (திருநூற். 62);. 4. கழித்தலா லுண்டாகும் வேறுபாடு அறிதல் (வின்.);; to find the difference between two quantities. [Skt. antara → த. அந்தரி-,] அந்தரி2 andari, பெ. (n.)
அந்தரை	அந்தரை andarai, பெ. (n.) பரவர், பட்டப் பெயர்; a title of Paravas (T.A.S. iv, 179);.
அந்தலை	அந்தலை andalai, பெ. (n.) 1. சந்திப்பு (யாழ்ப்.);; juncture (I.);. 2. முடிவு (யாழ்ப்.);; end, extremity, border (J.);. 3. மேடு (யாழ்ப்.); ; projection as of roof (J.);. [அந்துதல் = சந்தித்தல். அந்து → அந்தல் → அந்தலை.]
அந்தளகத்தாளார்	அந்தளகத்தாளார் andaḷagattāḷār, பெ. (n.) கவசந் தாங்கிய போர்மறவர்; warriors wearing coat of mail. உத்தமசோழத் தெரிந்த வந்தளகத்தாளார் (S.1.1. ii, 97);. [அந்தளகம் + அத்து (சாரியை); + ஆள் + ஆர் (ப.பா. ஈறு);.]
அந்தளகம்	அந்தளகம் andaḷagam, பெ. (n.) கவசம்; coat of mail (S. I. I. ii, 98, குறிப்பு);. ஒ.நோ ; தெ. பொந்தளமு [அந்தளம் → அந்தளகம்.]
அந்தளம்	அந்தளம் andaḷam, பெ. (n.) கவசம் (பிங்.);; coat of mail. [உம் → உந்து → அந்து → அந்தளம்.] அந்தளம் andaḷam, பெ. (n.) புல்லுருவி; a parasitic plant (சா.அக.);.

அந்தளி	அந்தளி andaḷi, பெ. (n.) தேவர் கோயில்; temple (சங்.அக.);. அந்தளி antaḷi, பெ. (n.) திருக்கோயிலூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tirukkoyilur Taluk. [அம்+தளி]
அந்தன்	அந்தன் andaṉ, பெ. (n.) அந்தனம் பார்க்க;see andanam (மலை.);. அந்தன் antaṉ, பெ. (n.) அழகன் (திருப்பு.40);; handsome man. க.அந்த.[அம்>அந்தனம்>அந்தம்-அந்தன்] அந்தன்1 andaṉ, பெ. (n.) 1. கூற்றுவன் (தேவா. 978, 5.);; Yama. 2. காரி (சனி); (திவா.);; saturn. [Skt. anta → த. அந்தன்.] அந்தன்2 andaṉ, பெ. (n.) 1. குருடன்; blind man. "அந்தர் கரமுற்ற தடியன்றி யறிவார்" (திருவாத, பு. புத்தரை. 79.);. 2. அறிவிலான்; fool, ignorant man. "கூடற்பெருமான் செந்தாள் விடுத்துறை யந்தர்கள்" (கல்லா. 7.);. [Skt. andha → த. அந்தன்.]
அந்தனம்	அந்தனம் andaṉam, பெ. (n.) கடுக்காய்; inknut, Terminalia chebula (சா.அக.);.
அந்தனாதி	அந்தனாதி andaṉāti, பெ. (n.) பழம்புளி; tamarind, kept in storage for a long time.

அந்தா	அந்தா andā, இடை. (int.) அதோ!, ஒரு சேய்மைச்சுட்டுச் சொல், ஒரு பொருளைச் சுட்டிக் கவனிக்கச்செய்தற் குறிப்பு; remote demonstrative. [அது → அத்து → அந்து → அந்தா.] அந்தா andā, இடை. (int.) 1. ஒரு வியப்புக் குறிப்பு; an exclamation of wonder. "அந்தாவிவ வளயிராணி" (கந்தபு. அசுர. அசமுகிப். 17);. 2. ஒரு மகிழ்ச்சிக் குறிப்பு; an exclamation of joy. "அந்தாவுய்ந்தேன்" (கந்தபு. அசுர, அசுரர்தோ. 1);. [அத்தன் (தந்தை); → அத்தா (விளி); → அந்தா. ஒ.நோ ; அப்பன் → அப்பா, அடேயப்பா (வியப்புக் குறிப்பு);.]
அந்தாக	அந்தாக andāka, பெ. (n.) 'அப்படியே யாகுக!' என்று பொருள்படும் ஓர் இசைவுத் தொடர்புச் சொல்; an expression, meaning 'Let it be so. "அந்தாக வென்றுவந் தையனும்" (கம்பரா. யுத்த நிகும்பலை. 101);. [அது → அத்து → அந்து + ஆக. ஆகு + அ (வியங். ஈறு); - ஆக, இனி, அன்னது → அன்று [அன் + து) → அந்து + ஆக என்றுமாம்.]
அந்தாயம்	அந்தாயம் andāyam, பெ. (n.) 1. போலிகை (மாதிரி); (இ.வ.);; model (Loc.);. 2. குத்து மதிப்பு; rough estimate. ம. அந்தாயம்
அந்தாரப்பனை	அந்தாரப்பனை andārappaṉai, பெ. (n.) தொட்டிப்பானை; a species of palmyra (சா.அக.);. அந்தாரப்பனை andārappaṉai, பெ. (n.) தொட்டிப் பனை; a species of palmyra (சா.அக.);.
அந்தாலே	அந்தாலே andālē, சு.கு.வி.எ. (demons. adv.) அங்கே (யாழ்ப்.); ; there, over there (J.);. [அது → அத்து → அந்து + ஆல் + ஏ. அந்து = அங்கு. 'ஆல்' இடவுருபு. 'ஏ' பிரிநிலை அல்லது தேற்றப்பொருளிழந்த ஈற்றசை. ஒ.நோ ; பின் → பின்னால் → பின்னாலே, பிறகு → பிறகால் → பிறகாலே.]
அந்தாளி	அந்தாளி andāḷi, பெ. (n.) ம., க. அந்தாளி.

அந்தாளிக்குறிஞ்சி	அந்தாளிக்குறிஞ்சி andāḷikkuṟiñji, பெ. (n.) அந்தாளி பார்க்க;see andali. [அந்தாளி + குறிஞ்சி.]
அந்தாளிபாடை	அந்தாளிபாடை andāḷipāṭai, பெ. (n.) [அந்தாளி + Skt bhasa → த. பாடை.]
அந்தான்	அந்தான் andāṉ, பெ. (n.) கப்பல் அல்லது படகிலுண்டாகுஞ் சிறு பொத்தல் வழியே தண்ணிர் புகாதபடி அடைக்குஞ் சிறுபலகை; a small wooden board nailed over a hole in a ship or boat to close a leak (R.);. [அத்துதல் = இரு துண்டை ஒன்றாயிணைத்தல், ஒட்டுப்போட்டுத் தைத்தல். அத்து → அந்து → அந்தான்.]
அந்தி-த்தல்	அந்தி-த்தல் andittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பொருந்துதல் (பொதி.நி.);; to fitin. --, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.); 1. கிட்டுதல்; to approach. "வேதம் அந்தித்தும் அறியான்" (திருவிளை. நகர. 106);. 2. சந்தித்தல்; to unite, join, meet. "யமபடையென வந்திக்குங்கட்கடையாலே" (திருப்பு. 55);. 3. முடித்து வைத்தல்; to tie up in a knot. "அந்தித் திருக்கும் பொருளில்லை" (திருவாலவா. 30;14);. 4. ஏற்படுத்துதல் (நியமித்தல்); ; to appoint, ordain. "அந்தித்த நின் புணர் ப்பை" (கந்தபு. மகேந்திர. சயந்தன்புலம். 58);. க., தெ. அந்து. [உம் → உந்து → அந்து → அந்தி.] அந்தி பார்க்க;see andi=.

அந்தி	அந்தி andi, பெ. (n.) 1. ஒரு தெரு இன்னொரு தெருவிற் குறுக்காக வந்து சேர்வதால், அல்லது மூவேறு தெரு ஒன்றுகூடுவதால், ஏற்படும் முச்சந்தி; junction of two or three streets. "அந்தியுஞ் சதுக்கமு மாவண வீதியும்" (சிலப். 14;213);. 2. இரவும் பகலுங் கலக்கும் விடியற்காலை; morning twilight, as joining night with day. "காலை யந்தியும்" (புறநா. 34 ; 8);. 3. பகலும் இரவுங் கலக்கும் மாலைக் காலம்; evening twilight, as joining day with night. "மாலை யந்தியும்" (புறநா. 34 ; 8);. 'அந்தி ஈசல் அடைமழைக்கு அறிகுறி', 'அந்தி ஈசல் பூத்தால் அடைமழை அதிகரிக்கும்'. 'அந்தி மழை அழுதாலும் விடாது', 'அந்தி மழையும் விடாது ஔவையாரைப் பிடித்த பிணியும் விடாது' (பழ.);. 4. அந்தியுஞ் சந்தியுஞ் செய்யுந் திருமன்றாட்டு; morning and evening prayers. "ஓதி யுருவெண்ணு மந்தியால்" (திவ். இயற். 1 ; 33);. 5. மாலை யந்தியிற் பூக்கும் அந்திமந்தாரை; plant whose flowers blossom at 5 p.m., Mirabilis jalapa. 6. மாலைச் செவ்வானம்; red glow of sunset. "அந்தி வண்ணர்தம் மடியவர்க் கமுதுசெய்வித்து" (பெரியபு. அமர்நீதி. 3);. 7. மாலையொடு தொடங்கும் இரவு; night. "அந்தி காவலன்" (திவ். பெரியதி. 8.5 ; 1);. 8. பொருத்து, முடிவு; joint, end.
அந்திக்கடை	அந்திக்கடை andikkaḍai, பெ. (n.) மாலையில் விற்குங்கடை, அல்லங்காடி; evening bazaar. ம. அந்திக்கட [அந்தி + கடை.]
அந்திக்காப்பு	அந்திக்காப்பு andikkāppu, பெ. (n.) 1. குழந்தைகளுக்கு அந்திப் பொழுதிற் செய்யுங் காப்புச்சடங்கு; mystic rite performed in the evening for a child, to avert evil (திவ். பெரியாழ். 2 ; 8, வியா. பிர.);. 2. கடவுட்கு மாலைக்காலத்துச் செய்யும் வழிபாடு (மதுரைக், 460, நச். உரை, அடிக்குறிப்பு);; evening service performed in a temple. ம. அந்திக்காப்பு [அந்தி + காப்பு.]
அந்திக்கோன்	அந்திக்கோன் andikāṉ, பெ. (n.) இரவிற்கு அரசனான திங்கள்; moon. "அந்திக் கோன்றனக் கேயருள் செய்தவர்" (தேவா. 5.25;1);. [அந்தி + கோன்.]
அந்திக்காசம்	அந்திக்காசம் andikkācam, பெ. (n.) மாலைக்கண்; night blindness, Nyctalopia (சா.அக.);. [அந்தி + காசம். Skt, kica → த. காசம் = கண்ணோய்.]

அந்திகால்	அந்திகால் andikāl, பெ. (n.) சுரபுன்னை, ஒரு மரம்; a tree, soorapoon, Octrocarpus longifolius (சா.அக.);.
அந்திக்காவலன்	அந்திக்காவலன் andikkāvalaṉ, பெ. (n.) இராக் காலத்துக் காவலன் போன்ற திங்கள்; moon, as the lord of night or night guardian. "அந்தி காவல னமுதுறு பசுங்கதிர்" (திவ். பெரியதி. 8.5;1);.
அந்திகுணம்	அந்திகுணம் andiguṇam, பெ. (n.) பெருங் காயம்; asafoetida (சா.அக.);.
அந்திகூப்பு-தல்	அந்திகூப்பு-தல் andiāppudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மாலைத் தெய்வ வணக்கஞ் செய்தல்; to offer evening prayers or perform evening worship. "மந்திரத் தந்தி கூப்பி" (பெருங், உஞ்சைக். 55;7-8);. ம. அந்தி வழங்குக
அந்திகை	அந்திகை andigai, பெ. (n.) 1. அண்மை; nearness, neighbourhood (சங்அக.);. 2. இரவு; night. ம. அந்திகம் ; தெ. அந்திகமு. அந்திகை andigai, பெ. (n.) அக்கை; elder sister (சங்.அக.);. ம. அந்தி ; தெ. அந்திக. [அத்தி = அன்னை, அக்கை. அத்தி → அந்தி → அந்திகை = இளைய அக்கை. 'கை' கு.பொ.பின். ஒ.நோ.; கன்னி → கன்னிகை.] அந்திகை andigai, பெ. (n.) அடுப்பு; oven (சங்.அக.);. ம., தெ. அந்திக ; க. அந்திகெ. அந்திகை andigai, பெ. (n.) 1. கண்ணோய்; a disease of the eye. 2. குருடு; blindness (சா.அக.);. [[illegible] அந்திகை]
அந்திசந்தி	அந்திசந்தி andisandi, பெ. (n.) 1. காலை அல்லது மாலை; morning or evening. 2. காலையும் மாலையும்; morning and evening. அந்தியுஞ் சந்தியும் = 1. காலையும் மாலையும்; both (in the); morning and evening. 2. எப்போதும்; always. அவனுக்கு அந்தியுஞ் சந்தியும் இதுதான் வேலை (உ.வ.);.

அந்திசந்துவாதம்	அந்திசந்துவாதம் andisanduvātam, பெ. (n.) இராக்காலத்தில் மூட்டுகளைத் தாக்கும் ஊத (வாத); நோய்; a disease affecting the joints during the night, evening arthritis, gout (சா.அக.);. [அந்தி + சந்து + Skt, vita → த. வாதம்.]
அந்திதோசம்	அந்திதோசம் anditōcam, பெ. (n.) அந்திப்புள் தோசம் பார்க்க;see andi-p-pul-tošam. [அந்தி + Skt. dosam → த.தோசம்.]
அந்திநட்சத்திரம்	அந்திநட்சத்திரம் andinaṭcattiram, பெ. (n.) மாலை வெள்ளி, விடிவெள்ளிக்கு எதிர்; evening star (W.); opp, vidivelli. [அந்தி + நட்சத்திரம். Skt. naksatra → த. நட்சத்திரம் = வெள்ளி.]
அந்திப்பீளை	அந்திப்பீளை andippīḷai, பெ. (n.) சிறுபூளை; woolly caper, Achyranthes lanata (சா.அக.);. [அந்தி + பீளை. பூளை → பீளை.]
அந்திப்புள்தோசம்	அந்திப்புள்தோசம் andippuḷtōcam, பெ. (n.) பொழுதடையும் நேரத்தில் பறவைகள் கூடு நோக்கிப் பறந்து போகும்போது குழவிகளைப் புறத்துக் காட்டலால் நேரும் தீட்டு; disease of babies caused by their being exposed at sunset when birds fly to their nests. [அந்தி = மாலைத் தொடக்க வேளை. புள் = பறவை. Skt. dosa → த. தோசம் = குற்றம், தீட்டு.] தோஷ என்னும் வடசொல் தமிழில் தோடம் என்றும் திரியும். அதனால், பால வாகடத் திரட்டு என்னும் மருத்துவ நூலில் (93);, 'அந்திப்புட்டோடம்' என்னும் வடிவு ஆளப்பட்டுள்ளது.
அந்திப்பூ	அந்திப்பூ andippū, பெ. (n.) அந்திமல்லிகை (மலை.);; four o'clock flower, Mirabilis jalapa. ம. அந்திமலரி, அந்திமந்தாரம். [அந்தி + பூ.] இது, அந்தி மந்தார வேளையிற் பூப்பதால் அந்திமந்தாரம், அந்திமந்தாரை யென்றும், சாயுங்காலம் 5 மணிக்குப் பூப்பதால் அஞ்சு மணிப் பூ என்றும் பெயர் பெறும்.
அந்திப்பொழுது	அந்திப்பொழுது andippoḻudu, பெ. (n.) கையெழுத்து மறையும் மாலை மசங்கல் நேரம்; evening twilight, dusk, about the time when written characters start fading and become indistinct (சா.அக.);. ம. அந்திகெட்டந்தி [அந்தி + பொழுது.]
அந்திபகல்	அந்திபகல் andibagal, பெ. (n.) 1. இரவும் பகலும்; night and day. "அந்திபசு லாச் சிவனை யாதரித்து" (பட்டினத்துப் பொது. 2.);. 2. (சிவ.); கீழால் மேலால் நிலைகளைக் (கேவல சகலத்தைக்); குறிக்கும் குறிப்புச்சொல்;

www.valluvarvallalarvattam.com 393 of 19068.

அந்திமந்தாரம்	அந்திமந்தாரம் andimandāram, பெ. (n.) அந்திமந்தாரை பார்க்க;see andi-mandarai.
அந்திமந்தாரை	அந்திமந்தாரை andimandārai, பெ. (n.) அஞ்சு மணிப் பூ; four o'clockflower, Mirabilis-jalapa. ம. அந்திமந்தாரம் மறுவ. அந்திமந்தாரம், அந்திமல்லி, அந்தி மல்லிகை, அந்திமலர்ந்தான், அந்திமலரி.
அந்திமந்தி	அந்திமந்தி andimandi, பெ. (n.) மாலை மங்கற் பொழுது; evening twilight. அந்திமந்தி நேரத்தில் வெளியே போகாதே (உ.வ.);.
அந்திமல்லி	அந்திமல்லி andimalli, பெ. (n.) அந்திமந்தாரை பார்க்க;see andi-mandarai. ம. அந்திமலரி
அந்திமல்லிகை	அந்திமல்லிகை andimalligai, பெ. (n.) அந்தி மந்தாரை பார்க்க;see andi-mandarai.
அந்திமலர்ந்தான்	அந்திமலர்ந்தான் andimalarndāṉ, பெ. (n.) அந்திமந்தாரை பார்க்க;see andi-mandarai.
அந்திமலரி	அந்திமலரி andimalari, பெ. (n.) அந்தி மந்தாரை பார்க்க;see andi-mandārai.
அந்திமாலை	அந்திமாலை andimālai, பெ. (n.) 1. மாலைப் பொழுது; evening. "அந்திமாலைச் சிறப்புச் செய் காதையும்" (சிலப். பதி. 66);. 2. மாலைக்கண்; night-blindness, Nyctalopia. 3. பகுதி அல்லது முழுதும் பார்வை கெடும் கண்ணோய் வகை (M.L.);; partial or total loss of sight, Amaurosis. ம. அந்திக்குருடு
அந்தியுழவு	அந்தியுழவு andiyuḻvu, பெ. (n.) கோடையில் அந்தி நேரத்தில் உழுகை (நாஞ்.);; tilling the soil in the evening time during summer (Näfi.);. [அந்தி + உழவு.]

அந்திரர்	அந்திரர் andirar, பெ. (n.) ஆந்திரர்; the Andhras. "அந்திரர் முதலிய வரசர்" (பெருந்தொ. 788);. Skt. ändhra அண்டிரன், ஆந்திரன் பார்க்க;see andiran, đndiran.
அந்திரன்	அந்திரன் andiraṉ, பெ. (n.) வேடன் (சிந்தா.நி. 160);; hunter. Skt. andhra அந்திரன் antiraṉ, பெ. (n.) தேவன், கடவுள்; celestial person, god. அந்திரனை ஆரூரில் அம்மான் தன்னை(தேவா.723-4); [அண்+தன்-அந்தன்-அந்தரன்-அந்திரன்] அந்திரன் andiraṉ, பெ. (n.) தேவன்; god. "அந்திரனை யாரூரி லம்மான் யன்னை" (தேவா. 723, 4.);. [Skt. antara → த. அந்திரன்.]
அந்தில்	அந்தில் andil, பெ. (n.) 1. இடம் (அ.க.நி.);; place. 2. இரண்டு (பொதி.நி.); ; two. --, சு.கு.வி.எ. (demons. adv.); அவ்விடம்; there. "அந்தி லரங்கத் தகன்பொழில்" (சிலப்.11 ; 6);. --, இடை. (part.); ஓர் அசைச்சொல்; an expletive in poetry. "அந்தில் ஆங்க அசைநிலைக் கிளவியென் றாயிரண் டாகு மியற்கைய என்ப" (தொல், சொல். இடை. 19);. [அந்த + இல் – அந்தில். இல் = இடம்.] அந்தில் andil, பெ. (n.) வெண்கடுகு (பிங்.);; white mustard, Brassica alba.
அந்திவண்ணன்	அந்திவண்ணன் andivaṇṇaṉ, பெ. (n.) செவ்வானம்போற் சிவந்த சிவன் (பிங்.);;Śiva, His body having the red hue of sunset. [அத்தி + வண்ணன். வண்ணம் → வண்ணன்.]

அந்து	அந்து andu, சு.கு.வி.எ. (demons, adv.) அப்படி; in that way. "அந்துசெய் குவெனென" (கம்பரா. யுத்த. இராவணன்வதைப். 61);. க. அந்து ; தெ. அடு ; து. அஞ்ச. [அ → அன் → அனை → அனைத்து → அந்து = அவ்வளவு, அப்படி.] அந்து andu, பெ. (n.) நெற்பூச்சி; a small greywinged insect found in stored paddy (செ.அக.);. "அந்துகடி துண்டுபோய கதிர்நெல்லும்" (பிரபோத, 19 ; 6);. 'அந்துாது நெல்லானேன்' (பழ.);. — a small insect that causes damage to stored paddy or other grains, Weevil (சா.அக.);. க. அந்தி அந்து andu, பெ. (n.) மொத்தக் கூட்டுத் தொகை (இ.வ.);; total, aggregate (Loc.);. தெ. அந்து [ஒருகா. அனைத்தும் → அந்தும் → அந்து = அவ்வளவும், முழுதும்.] அந்து andu, பெ. (n.)
அந்துக்கண்ணி	அந்துக்கண்ணி andukkaṇṇi, பெ. (n.) புளிச்சைக்கண்ணி; blear-eyed, ill-looking girl or woman. 'அந்துக்கண்ணிக்கு அழுதாலும் வாரான் அகமுடையான்' (பழ.);. [அந்து + கண்ணி.]
அந்துளியிற்துளியா-தல்	அந்துளியிற்துளியா-தல் anduḷiyiṟtuḷiyātal, 4 செ.கு.வி. (v.i) 1. தலை சுழலுதல்; to suffer from vertigo. 2. பதைபதைத்தல்; to throb with pain, shiver with fear or grief. --, 4 செ.குன்றாவி. (v.t); சூறையாடல்; to plunder, pillage.
அந்தை	அந்தை andai, பெ. (n.) ஒரு பழைய நிறைவகை (தொல். எழுத்து. தொகை 28, நச். உரை);; an ancient standard weight. [ஒருகா. அண்டை → அந்தை.]
அந்தைமந்தை	அந்தைமந்தை andaimandai, பெ. (n.) மந்த குணம்; sluggishness, dull nature (சா.அக.);.

அந்தோ	அந்தோ andō, இடை. (int.) 1. வியப்புருக்கக் குறிப்புச்சொல்; an exclamation of reverential wonder. "அந்தோவென் னாருயிரே யரசே யருள்" (திவ். பெரியதி. 7, 2;6);. 2. இரக்கக் குறிப்புச் சொல்; an exclamation of pity. "பெற்றிலள் தவமந்தோ பெருநில மகள்" (கம்பரா. அயோத். வனம்புகு. 25);. [அத்தன் (தந்தை); → அத்தோ (விளி); → அந்தோ.] இச் சொல் இரக்கம், துயரம், துன்பம், வியப்பு முதலிய பல குறிப்புகளை உணர்த்துமேனும், இரக்கக் குறிப்பே இதற்குச் சிறப்பாகவுரியதாம். ஐயோ என்னும் சொல் இரக்கம், துயரம், துன்பம், வியப்பு முதலிய பல குறிப்புகளையுணர்த்தினும், இரக்கக் குறிப்பையே சிறப்பாகவுணர்த்துதலை இதனுடன் ஒப்பு நோக்குக. சொல்லாராய்ச்சியும் மொழியாராய்ச்சியுமில்லாத காலத்தில், நச்சினார்க்கினியரும், தெய்வச்சிலையாரும், பிறரும் 'அந்தோ' என்னும் குறிப்புச் சொல்லைச் சிங்களச் சொல்லென்றும் வடசொல்லென்றும் மயங்கினர். அது சிங்களத்திற்கும் வடமொழிக்கும் முந்தின குமரிநாட்டுத் தென்சொல்லென்பதை அவரறியார். "நன்றீற் றேயும் அன்றீற் றேயும் அந்தீற் றோவும் அன்னீற் றோவும் அன்ன பிறவுங் குறிப்பொடு கொள்ளும்" என்னும் தொல்காப்பிய நூற்பா (சொல். இடை. 34); உரையில், 'அந்திற் றோவும் அன்னீற் றோவுமாவன; அந்தோ அன்னோ என்பன' என்றும், 'அடுக்கியும் அடுக்காதும் இரங்கற் குறிப்பு வெளிப்படுக்கும்' என்றும், சேனாவரையர் கூறியிருத்தல் காண்க.
அந்தோர்	அந்தோர் andōr, பெ. (n.) நெல்லி (மலை.);; emblic myrobalan (செ.அக.); -— (சா.அக.); Endian gooseberry tree, Phyllanthus emblica.
அநாகரிகம்	அநாகரிகம் anāgarigam, பெ. (n.) 1. நாகரிகமின்மை; boorishness, uncivilizedness. 2. பண்பாடின்மை; uncultured state. [அல் → அ + நாகரிகம்.]
அப்ப	அப்ப appa, பெ. (n.) அப்பன் என்னும் பெயரின் விளிவடிவம்; voc. of appan. --, இடை. (int.); வியப்புக் குறிப்புச் சொல்; an exclamation of wonder.
அப்பக்காய்க்கறிய மிது	அப்பக்காய்க்கறியமிது appakkāykkaṟiyamidu, பெ. (n.) அப்பக்காய்க்கறியமுது பார்க்க;see appa-k-kāy-k-kari-y-amudu. 'அப்பக்காய்க் கறியமிதுக்கு' (S.I.I. ii, 127);.

அப்பக்காய்க்கறியமுது	அப்பக்காய்க்கறியமுது appakkāykkaṟiyamudu, பெ. (n.) சமைத்த அப்பக்காய்க் கறி; a kind of curry preparation of appakkay. 'அமிது' கொச்சை வடிவம். அப்பைக்காய் பார்க்க;see appai-k-kay. [அப்பக்காய் + கறி + அமுது.]
அப்பக்கொடி	அப்பக்கொடி appakkoḍi, பெ. (n.) கோவைக் கொடிவகை; a common creeper, weed, Ageratum conyzoides (சா.அக.);. ம. அப்ப
அப்பகம்	அப்பகம் appagam, பெ. (n.) வட்டத்திருப்பி; Indian pareira, Cissampelos pareira (சா.அக.);. மறுவ. அப்பட்டர், அப்பட்டா, அப்பம்.
அப்பகாசம்	அப்பகாசம் appakācam, பெ. (n.) சீமைச் சோம்பு; foreign aniseed or Armenian cumin, Carum garui (சா.அக.);.
அப்பச்சன்	அப்பச்சன் appaccaṉ, பெ. (n.) 1. தந்தையின் தந்தை; paternal grandfather. 2. தந்தை (நாஞ்.);; father (Näfi.);. [அப்பன் + அச்சன் - அப்பச்சன்.] அப்பிச்சன் என்பது நாஞ்சில்நாட்டுக் கொச்சை வழக்கு.

அப்பச்சி	அப்பச்சி appacci, பெ. (n.) 1. பாட்டன் (பள்.);; grandfather (Palla.);. 2. அப்பன் (செட்.நா.); ; father (C.N.);. 'அப்பச்சி குதம்பையைச் சூப்பப் பிள்ளை முற்றின தேங்காய்க்கு அழுகிறதுபோல', 'அப்பச்சிகோவணத்தைப் பருந்து கொண்டு ஓடுகிறது, பிள்ளை வீரவாளிப் பட்டுக்கு அழுகிறது' (பழ.);. 3. பள்ளர் மறவரை விளிக்கும் மதிப்புரவுப் பெயர்; a term of respect used by Pallas in addressing Maravas. ம. அப்பச்சன் [அப்பன் + அச்சு - அப்பச்சு → அப்பச்சி = அப்பனைப் பெற்ற பாட்டன். அச்சன் = தந்தை. அச்சன் → அச்சு. ஒ.நோ ; அப்பன் → அப்பு.] அப்பச்சன் என்றிருக்க வேண்டிய பெயர் அப்பச்சி என வழங்கிவருகின்றது. தந்தையை அப்பச்சியென்னும் செட்டிநாட்டு வழக்கு, பாட்டனைத் தந்தை பெயராலும் பாட்டியைத் தாய் பெயராலும் விளிக்கும் வழக்கின் தலைமாற்றாகும். அப்பச்சி appacci, பெ. (n.) சிற்றுண்டி; light refreshment. ம. அப்பாச்சி ; க., தெ. அப்பச்சி ; பிராகி. அபூப. [ஒருகா. அப்பம் + சோய் (சோறு); – அப்பச் சோய் என்னும் குழந்தை வழக்காகவோ செவிலி மொழியாகவோ (Nursery usage); இருக்கலாம்.]
அப்பட்டச்சரக்கு	அப்பட்டச்சரக்கு appaṭṭaccarakku, பெ. (n.) உயர்ந்த பண்டம்; high quality goods. அப்பட்டம் பார்க்க;see appattam. அப்பட்டச் சரக்கு என்பது கொச்சை வழக்கு.
அப்பட்டம்	அப்பட்டம் appaṭṭam, பெ. (n.) 1. கலப்பற்றது, தூயது; that which is unmixed, unadulterht, pure. அப்பட்டம் பால் (அப்பட்டப் பால்);, அப்பட்டம் எண்ணெய். 2. வெளிப்படையானது (இ.வ.); ; that which is plain (Loc.);. க., பட. அப்பட்ட ; தெ. அப்பட்டமு, அபூடமு; கொங்., மரா. அபூட ; பிராகி. அபுட்ட [ஒருகா. அப்பு + அற்றம் - அப்பற்றம் → அப்பட்டம் = நீர் கலவாதது.]
அப்பட்டர்	அப்பட்டர் appaṭṭar, பெ. (n.) அப்பகம் பார்க்க;see appagam.
அப்பட்டா	அப்பட்டா appaṭṭā, பெ. (n.) வட்டத்திருப்பி (மலை.);; Indian pareira. அப்பகம் பார்க்க;see appagam.

அப்படா	அப்படா appaṭā, இடை. (int.) 1. வியப்புக் குறிப்புச் சொல்; an exclamation of wonder. 2. இளைப்பாறற்குறிப்புச் சொல்; an exclamation of repose. வழிப்போக்கன் மரத்தடியில் 'அப்படா' என்று உட்கார்ந்தான் (உ.வ.);. [அப்பன் → அப்ப (விளி); + அடா (ஆ.பா. விளி); - அப்படா.]
அப்படி	அப்படி appaḍi, கு.வி.எ. (adv.) 1. அவ்வாறு; So, in thatway. "அப்படி யொருத்தி செல்ல" (கந்தபு. தேவ. தெய்வ. 89);. 2. அவ்வரிசையில்; in that order. 'அப்படிப் பார்த்தாலும் விகடகவி, இப்படிப் பார்த்தாலும் விகடகவி' (தென்னாலிரா.);. 'அப்படிச் சொல் வழக்கை, அவன் கையில் கொடு உழக்கை' (பழ.);. 3. அத்தன்மை; in that manner. ம. அப்படி [அ + படி _ அப்படி. படி = வகை, வண்ணம்.]
அப்படிக்கூடி	அப்படிக்கூடி appaḍikāḍi, கு.வி.எ. (adv.) அவ்வழியாக; by that way. அப்படிக்கூடி வா, போ (உ.வ.);. [அ + படி + கூடி. கூடு → கூடி (இ.கா. வி.எ.);.]
அப்படிப்பட்ட	அப்படிப்பட்ட_, கு.வி.பெ. (adj.) of that type, kind or category. அப்படிப்பட்ட வள்ளலை இன்று காணமுடியாது. அப்படிப்பட்ட திருட்டுப் பயலை ஏன் வீட்டில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறாய்? (உ.வ.);. [அ + படி + பட்ட. படு → பட்ட (இ.கா. பெ.எ.);. 'படு' துணைவினை.]
அப்படிப்போல்	அப்படிப்போல் appaḍippōl, கு.வி.எ. (adv.) அதைப்போல்; like that, similarly. "ஆனைகட்டச் சங்கிலி தானெடுத்துக் கொடுக்கும் அப்படிப்போல் நமது வாயும்நமைக் கெடுக்கும்" (ச. ச. ச. கீர்த்.); [அ + படி + போல்.]
அப்படியப்படியே	அப்படியப்படியே appaḍiyappaḍiyē, கு.வி.எ. (adv.) 1. ஒன்றையும் எடுக்காமல் உடனே; without removing anything, leaving things as they are. தொலைவரி வந்தவுடன் வேலைக்காரரை மட்டும் வைத்துவிட்டு எல்லாரும் அப்படியப்படியே எழுந்து புறப்பட்டுவிட்டார்கள் (உ.வ.);. 2. வெவ்வேறு திசையில் அவரவரிடத்திற்கு; in various directions to their respective places. கூட்டம் முடிந்தவுடன் எல்லாரும் அப்படியப்படியே போய்விட்டார்கள் (உ.வ.);. [அ + படி + அ + படி + ஏ (இடை.);. 'அப்படியப்படி' அடுக்குத்தொடர்.]

அப்பபடியாதற்குகந்த	அப்படியாதற்குகந்த appaḍiyātaṟguganda, பெ.எ. (adj.) அப்படிப்பட்ட, அருமையான; of such an excellence or merit. அப்படியாதற் குகந்த பெருமக்களே போய்விட்டார்கள்; இனி மற்றவர்களைப்பற்றிக் கவனிப்பானேன்? (உ.வ.);. [அ + படி + ஆதற்கு + உகந்த. ஆ → ஆதல் (தொ.பெ.);. ஆதற்கு (4ஆம் வே.);. உக → உகந்த (இ.கா.பெ.எ.);. உகத்தல் = தகுதல், ஏற்றல்.] இது இன்று 'அப்படியாக்கொத்த', 'அப்படி யாக்கொந்த' என்று கொச்சையாய் வழங்குகின்றது.
அப்படியாகப்பட்ட	அப்படியாகப்பட்ட appaḍiyākappaḍḍa, பெ.எ. (adj.) அப்படிப்பட்ட சிறந்த; of such merit and importance. அப்படியாகப்பட்ட மக்களையெல்லாம் பெற்றுவிட்டு இந்த நிலைமையிலிருக்கிறேன் (உ.வ.);. [அ + படி + ஆக + பட்ட ஆகு → ஆக (நி.கா.வி.எ.);. படு → பட்ட (இ.கா.பெ.எ.);. 'படு' துணைவினை.]
அப்படியிப்படி	அப்படியிப்படி appaḍiyippaḍi, வி.எ. (adv.) 1. அப்பக்கம் இப்பக்கம், அத்திசை இத்திசை; this side or that side. அப்படியிப்படித் திரும்பாதே. 2. ஏதேனும் மாறாக; in any way against, anything different from. உன்னைப்பற்றி அப்படியிப்படியென்று ஒன்றும் என் காதில் விழக்கூடாது (உ.வ.);. [அ + படி + இ + படி.]
அப்படியும்	அப்படியும் appaḍiyum, வி.எ. (adv.) 1. அவ்வகையிலும்; in that way also. அப்படியுஞ், சொல்லிப் பார்த்தேன்; அவன் கேட்கவில்லை (உ.வ.);. 2. அப்படியிருந்தாலும்கூட; even in that event, even if it were so. அப்படியும் அவன் தன் மனைவியைத் தன்னந்தனியாய் விட்டுவிட்டுப் போகலாமா? (உ.வ.);. [அ + படி + உம் (இடை.);.]
அப்படியும் இப்படியும்	அப்படியும் இப்படியும் appaḍiyumippaḍiyum, வி.எ. (adv.) 1. அப்பக்கமும் இப்பக்கமும்; this side and that side. அப்படியும் இப்படியும் திரும்பிக்கொண்டேயிருக்கிறான் (உ.வ.);. 2. அவ்வகையிலும் இவ்வகையிலும், இருவகையிலும், சார்பாகவும் மாறாகவும்; in this way and that way, both ways, for and against. அவன் அப்படியும் பேசுவான் இப்படியும் பேசுவான் (உ.வ.);. [அ + படி + உம் + இ + படி + உம்.]

அப்படியே	அப்படியே appaḍiyē, கு.வி.எ. (adv.) 1. அந் நிலையிலேயே; in the same state or situation. மரத்திலிருந்தவன் அப்படியே கீழே விழுந்து விட்டான். காமராசர் இளம்பருவத்திலேயே பேராயக்கட்சியிற் சேர்ந்து இறுதிவரை அப்படியே இருந்துவிட்டார் (உ.வ.);. 2. ஒருவர் சொன்னபடியே; exactly as one said. ஆசிரியர் சொன்னதை அப்படியே மாணவன் சொல்லிவிட்டான் (உ.வ.);. 3. ஒருவர் செய்த படியே; exactly as one did. தியாகராசப் பாடகர் எப்படிப் பாடினாரோ அப்படியே இவனும் பாடுகிறான் (உ.வ.);. 4. அந்த வழியே; by that way alone. அப்படியே போ (உ.வ..);. [அ + படி + ஏ (இடை.);.]
அப்பத்தாள்	அப்பத்தாள் appattāḷ, பெ. (n.) 1. தந்தையின் தாய் (நாஞ்.);; father's mother (Näfi.);. 2. தமக்கை; அக்கை (யாழ்ப்.);; elder sister (J.);. [அப்பன் + ஆத்தாள் – அப்பாத்தாள் → அப்பத்தாள். ஆத்தை → ஆத்தா → ஆத்தாள்.] முறைப்பெயர்களின் விளி வடிவங்கள் பாலீறு பெற்று வழங்குவது கொச்சைத் தமிழ் வழக்கு.
அப்பநிவேதனம்	அப்பநிவேதனம் appanivētaṉam, பெ. (n.) அப்பமுது; bread or cake offering. "அப்ப நிவேதனம்" (S.I.I. iii, 150);. அப்பமுது பார்க்க;see appamudu. [அப்பம் + நிவேதனம். Skt. nivedana → த. நிவேதனம்.]
அப்பப்ப	அப்பப்ப appappa, இடை (int.) வியப்பு, இரக்கம், துயரம் முதலியவற்றின் குறிப்பு; exclamation of wonder, pity, grief, etc. அப்பப்ப, வறுமை கொடிது! (உ.வ.);. ம. அப்பப்பா ; க., தெ., பட. அப்பப்ப; து. அப்ப. [அப்பன் → அப்ப (விளி);. அப்ப + அப்ப - அப்பப்ப.]
அப்பப்பா	அப்பப்பா appappā, இடை (int.) அப்பப்ப பார்க்க;see appappa. [அப்பன் → அப்ப (விளி);; அப்ப + அப்பா - அப்பப்பா.]

அப்பம்	அப்பம் appam, பெ. (n.) 1. பண்ணிகார வகை; round cake of rice flour and sugar, fried in ghee. "அப்பம் .... சுட்டுவைத்தேன்" (திவ். பெரியாழ். 2. 4;5);. 'அப்பத்தை எப்படிச் சுட்டாளோ, தித்திப்பை எப்படி நுழைத்தாளோ?', 'அப்பம் என்றால் பிட்டுக்காட்ட வேண்டுமா?', அப்பம் சுட்டது சட்டியில் அவல் இடித்தது திட்டையில்' (பழ.);. 2. அடை (பிங்.);; thin cake, wafer, bread. 3. உணவு (கிறித்.);; food (Chr.);. 'எங்கள் அன்றாட அப்பத்தை இன்று எங்களுக்குத் தாரும்' (பரமண்டல மன்றாட்டு);. ம. அப்பம் ; க., து. அப்ப; தெ. அப்பமு; வ. அபூபு; பிராகி. அபூய, அபூவ ; பிரா. அப்பம். [உப்புதல் = பருத்தல், எழும்புதல். உப்பு → உப்பம் → அப்பம்.] அப்பம் appam, பெ. (n.) 1. புட்டுத்திருப்பி; a plant, Sida acuta (சா.அக.);. 2. வட்டத் திருப்பி; Indian pareira, Cissampelos pareira (சா.அக.);.
அப்பமுது	அப்பமுது appamudu, பெ. (n.) அப்பப் படையல்; bread or cake offering. [அப்பம் + அமுது.]
அப்பர்	அப்பர் appar, பெ. (n.) 1. ஆணாது, வெள்ளாட்டுக் கடா, செம்மறியாட்டுக் கடா; he-goat, ram. "மோத்தையுந் தகரும் உதளும் அப்பரும்.................... யாத்த ஆண்பாற் பெயரென மொழிப" (தொல். பொருள். மர. 2);. 2. ஆண்குரங்கு; male monkey. 'அப்பர் குரங்கென்றலுமாம்' (தொல். பொருள். மர. 47, பேரா. உரை);. [ஒருகா. உப்பு → உப்பர் → அப்பர் = பருத்தது.] விலங்குகளில் பெண்ணினும் ஆண் பருத்திருப்பது பெரும்பான்மை. அப்பர் appar, பெ. (n.) 1. தேவார மூவருள் ஒரு வரும் சிவசமய குரவர் நால்வருள் ஒருவரும் ஆன திருநாவுக்கரசு நாயனார்; Tirunavukkaraśu Nayandr, one of the three celebrated authors of the Téváram. [அப்பன் → அப்பர் → அப்பனார் (உயர்வுப் பன்மை);.); "தொழுதணைவுற் றாண்டஅர சன்புருகத் தொண்டர்குழாத் திடையே சென்று பழுதில்பெருங் காதலுடன் அடிபணியப் பணிந்தவர்தம் கரங்கள் பற்றி எழுதரிய மலர்க்கையால் எடுத்திறைஞ்சி

அப்பவருக்கம்	அப்பவருக்கம் appavarukkam, பெ. (n.) அப்பம் என்னும் பலகாரவினம்; various kinds of cakes or pastry, numbering ten and belonging to the class appam. அபூபம், கஞ்சம், இலையடை, மெல்லடை, நொலையல், பூரிகை, சஃகுல்லி, போனகம், மண்டிகை, பொள்ளல் என்னும் பத்தும் அப்பவினமாம். "அபூபங் கஞ்ச மிலையடை மெல்லடை நொலையல் பூரிகை சஃகுல்லி போனக மண்டிகை பொள்ளலு மப்ப வருக்கம்" (பிங். 6;17);. அப்பம் → Skt. abüba. பிங்கல நிகண்டு 10ஆம் நூற்றாண்டினதாதலால், அபூப என்னும் வடசொல்வடிவை ஆண்டுள்ளது. [அப்பம் + வருக்கம். Skt. varga → த. வருக்கம் = இனம்.]
அப்பவாணிகம்	அப்பவாணிகம் appavāṇigam, பெ. (n.) பண்ணிகார விற்பனை; sweet-meat selling. [அப்பம் + வாணிகம்.]
அப்பவாணிகர்	அப்பவாணிகர் appavāṇigar, பெ. (n.) பண்ணிகாரம் விற்போர்; sweet-meat sellers (சிலப். 5;24, அடியார்க். உரை);. [அப்பம் + வாணிகர்.]
அப்பழுக்கு	அப்பழுக்கு appal̤ukku, பெ. (n.) 1. மாசு, அழுக்கு, கறை; blot, dirt, speck. அவன் உடுத்திருக்கும் ஆடை அப்பழுக்கில்லாதது (உ.வ.);. 2. குற்றம், மாசு மறு; fault, guill, defect. அவன் அப்பழுக்கில்லாதவன் (உ.வ.);. [ஒருகா. அப்பு + அழுக்கு - அப்பழுக்கு. அப்புதல் = படையாய் ஒட்டிக்கொண்டிருத்தல்.]
அப்பளக்காரம்	அப்பளக்காரம் appaḷakkāram, பெ. (n.) அப்பளத்திற்குப் பயன்படுத்தப்படும் உறைப்பும் உவர்ப்புமுள்ள ஒரு கடைச்சரக்கு; a subcarbonate of soda, used chiefly in manufacturing appalams. "குடல்வாதஞ் சூலை கொடிதான வாத மடல்புரியுமையு மறுக்கும் – நெடுவயிற்றி னுப்பிசத்தினோடேயுயர்குன்ம நோயகற்று மப்பளக் கார மது" (பதார்த்த, 1134);. 'அப்பளாக்காரம்' என்பது கொச்சை வழக்கு. [அப்பளம் + காரம்.]
அப்பளக்குழவி	அப்பளக்குழவி appaḷakkul̤vi, பெ. (n.) அப்பளந் தேய்க்கும் உருளைக்கட்டை; rolling pin for smoothing out the dough for flour-cakes. [அப்பளம் + குழவி.]

அப்பளம்	அப்பளம் appaḷam, பெ. (n.) உழுத்தமாவினாலும் அரிசிமாவினாலும் செய்யப்படும் மெல்லிய அடை ; light, thin flour-cake, usually of black gram and rice. "வாதத்தை யுண்டாக்கு மாபலத்தை யுங்கொடுக்குஞ் சீதத்தை மேவுகபந் தீர்க்குங்காண் - ஓதுமுழுந் தப்பளஞ்சோற் றப்பளங்கா லாதிகள் விஞ்சாதுநிலை யொப்பவளஞ் செய்யு முரை" (பதார்த்த 1446);. ம. பப்படம்; க. அப்பள ; தெ. அப்பளமு; து. அப்பளோ பிராகி. அப்பட ; பட. பப்பட ; Skt. parpata. [அப்பளித்தல் = சமனாகத் தேய்த்தல். அப்பளி -→ அப்பளம்.] 'சுவரை அப்பளித்துப் பூசுகிறான்' என்னும் வழக்கை நோக்குக. 'அப்பளாம்' என்பது பிராமணக் கொச்சை வழக்கு.
அப்பளி-த்தல்	அப்பளி-த்தல் appaḷittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) சுவரிற் சாந்து பூசும்போது சமனாக்கித் தேய்த்தல்; to remove unevenness in the wall when plastering. சுவரை அப்பளித்துப் பூசுகிறான் (உ.வ.);. க. அப்பளிசு ; தெ. அப்பளிஞ்சு து. அப் பரீபு. [அப்பு → அப்பளி. அப்புதல் = சாத்துதல், பூசுதல்.]
அப்பளாசிட்டி	அப்பளாசிட்டி appaḷāciṭṭi, பெ. (n.) அப்பளம் வெண்மையாதற்குப் பயன்படுத்தும் சாறுள்ள ஒரு பூண்டு; a herbaceous plant, the juice of which is used for making appalams look white (சா.அக.);.
அப்பறாத்தூணி	அப்பறாத்தூணி appaṟāttūṇi, பெ. (n.) அம்பறாத்தூணி பார்க்க;see amb(u);-ara-t-tūṇi. [அம்பு + அறா (நீங்காத); + தூணி (கூடு);. அம்பறாத்தூணி → அப்பறாத்தூணி.] அப்புராத்தூணி என்பது கொச்சை வடிவம். அப்பறாத்தூணி appaṟāttūṇi, பெ. (n.) ஒரு வகை நஞ்சு (சரகண்ட பாடாணம்);; a kind of native arsenic (சா.அக.);.

அப்பன்	அப்பன் appaṉ, பெ. (n.) 1. தந்தை; father. "அப்பன்நீ யம்மைநீ" (தேவா. 6. 95 ; 1);. 'அப்பன் அருமை அப்பன் மாண்டால் தெரியும், உப்பின் அருமை உப்பு இல்லாவிட்டால் தெரியும்', 'அப்பன் செத்தும் தம்பிக்கு அழுகிறதா? அப்பன் மரித்தால் அந்தத் துணி எனக்கு' (பழ.);. 2. சிறுவரையும் கீழோரையும் விளிக்கும் அருமைச் சொல்; a term of endearment used in addressing little Children or inferiors. 3. பெற்றோர் மகனைக் குறிக்கும் அருமைச்சொல்; a term of endearment used by parents in addressing their son, especially when young. 4. வள்ளல், பெருநன்மை செய்தவன்; patron, benefactor. "கீழைச்சாரம் வெங்களப்பன், மேலைச்சாரம் எங்களப்பன்" (பழ.);. 5. ஆண்பாற் பெயரீற்றுச்சொல்; so a component word suffixed to names of male persons. கண்ணப்பன், செல்லப்பன். 6. பெரிய தகப்பன் (ஆதி);; father's elder brother (Ādi.--Lex. Sup.);. 7. திருநாவுக்கரசு நாயனார் (உபதேசகா. கடவுள்வா. 7);; Tirunavukkara$u Nayanar. திறமையிற் பெரியவன்; one's better, superior in ability. இவன் இசைக்குழல் (நாதசுரம்); இசைப்பதில் இராசரத்தினத்திற்கு அப்பனாய் வருவான் (உ.வ.);. ம. அப்பன் ; தெ., க., து., பிராகி., படட. அப்ப ; குட. அப்பெ ; கோண். ஆபோரோல் ; கூ. ஆப; குருக். அப்பா ; பிரா. அபா ; கொங். பாபா ; சிங். அப்பா ; மணி. இபா ; வங். பாபா.
அப்பன்காளை	அப்பன்காளை appaṉkāḷai, பெ. (n.) தாதர் என்னும் இரப்போர் வகுப்பார் வீடுவீடாய்க் கொண்டுபோய் மூக்கணாங்கயிற்றையிழுக்கும்போது, கேட்ட கேள்விக்கு உடன்பாட்டு விடை சொல்வதுபோல் தலையசைப்பதும், பலகறையாலும் வண்ணத்துணியாலும் அணி செய்யப்பட்டிருப்பதுமான பெருமாள் மாடு (இ.வ..);; sacred bull owned by men of the Tadar caste and trained to respond by nodding its head to questions put to it as it is taken round decked with multi coloured clothes and cowrie shells, to houses for the purpose of collecting alms (Loc.);. ம. அப்பக்காள பெருமாள்மாடு என்பதே பெருவழக்கு. சிலவிடங்களில் பூம்மாடு என்றும் சொல்லப்படும்.
அப்பா	அப்பா appā, பெ. (n.) 1. அப்பன் என்னும் தந்தை முறைப்பெயரின் விளிவடிவம்; voc. of appan. 2. இளையவரும் கல்லாதவருமான ஆடவரை விளிக்குஞ் சொல் (நெல்லை);; a vocative employed in addressing young or illiterate men (Tn.);. அப்பா! இந்தச் சுமையைச் சற்றுத் தூக்கிவிடு (உ.வ.);. 'அப்பா என்றால் உச்சி குளிருமா?' (பழ.);. --, இடை. (int.); 1. ஓர் இளைப்பாறற் குறிப்புச் சொல்; an exclamation of repose. உழைப்பாளி, 'அப்பா!' என்று சொல்லி நிழலில் உட்கார்ந்தான் (உ.வ.);. ' 2. வியப்பு, துயரம், நோவு முதலியவற்றை யுணர்த்துங் குறிப்புச்சொல்; an exclamation of wonder, grief, pain, etc. "என்னப்பா மற்றில் வெழுபது வெள்ளமு மொருவன் தின்னப் போதுமோ' (கம்பரா. யுத்த மூலபல. 40);. இது வியப்புக்குறிப்பு. க., து., படக. அப்ப. [அப்பன் (தந்தை) - அப்பா (விளி);]

அப்பாகம்	அப்பாகம் appākam, பெ. (n.) வாலுளுவை (பச்.மு,);; climbing staff plant (செ.அக.); — intellect tree, Celastrus paniculata (செ.அக.);.
அப்பாசி	அப்பாசி appāci, பெ. (n.) விசயநகர வேந்தரான கிருட்டிண தேவராயரின் பெயர்பெற்ற மந்திரி; 'Appāji, the famous minister of the Vijayanagar king Krisnadévarāyar. "அப்பாசி யூகி...... இவர்களினும் மெய்ப்பான புத்தி விதரணமும்" (தெய்வச். விறலி. 82);.
அப்பாட்டன்	அப்பாட்டன் appāṭṭaṉ, பெ. (n.) தந்தையின் பாட்டன் (இ.வ.); ; great-grandfather (Loc.);. [அப்பன் + பாட்டன் - அப்பாட்டன்.]
அப்பாடா	அப்பாடா appāṭā, இடை. (int.) இளைப்பாறல், வியப்பு, நோவு ஆகிய குறிப்புகளை உணர்த்துஞ் சொல்; an exclamation of relief, wonder, surprise or pain. மூட்டைக்காரன் தலையிலிருந்து மூட்டையை இறக்கி வைத்துவிட்டு 'அப்பாடா' என்று மரத்தடியில் உட்கார்ந்தான் (இளைப்பாறற் குறிப்பு);. தென்னாலி யிராமனாற் சூடிடப்பட்ட பிராமணர், 'அப்பாடா! அப்பாடா!' என்று கத்திக் கொண்டு ஓடினார்கள் (நோவுக் குறிப்பு);. [அப்பன் → அப்பா (விளி); + அடா (ஆ.பா. விளி); - அப்பாடா.] இது பெரும்பாலும் ஆடவர் கூற்று.
அப்பாடி	அப்பாடி appāṭi, இடை. (int.) அப்பாடா என்பதன் பெண்பால் வடிவம்; fem form of appddü. [அப்பன் → அப்பா (விளி); + அடி (பெ.பா. விளி); - அப்பாடி.] இது பெண்டிர் கூற்று. உணர்ச்சியளவிற்கேற்ப இது 'அப்பாடீ' என்று நீளவுஞ் செய்யும்.
அப்பாத்தாள்	அப்பாத்தாள் appāttāḷ, பெ. (n.) தந்தையைப் பெற்ற பாட்டி (இ.வ.); ; father's mother, paternal grandmother (Loc.);. [அப்பன் (தந்தை); + ஆத்தாள் (தாய்); - அப்பாத்தாள். ஆத்தை (தாய்); → ஆத்தா → ஆத்தாள்.]
அப்பாத்தை	அப்பாத்தை appāttai, பெ. (n.) அக்கை, தமக்கை (இ.வ.); ; elder sister (Loc.);. [அப்பன் (தந்தை); + ஆத்தை (தாய், அக்கை); - அப்பாத்தை.] இதில் 'அப்பன்' என்னும் நிலைச்சொல் பொருத்தமும் பயனும் அற்றது.

அப்பாய்	அப்பாய் appāy, பெ. (n.) தந்தையின் தாய் (இ.வ..);; paternal grandmother (Loc.);. ம. அப்பாயி [அப்பன் + ஆய் (தாய்); - அப்பாய்.] 'அப்பாயி' என்பது கொச்சை வழக்கு.
அப்பாயி	அப்பாயி appāyi, பெ. (n.) பையன், இளைஞன் (இ.வ..);; boy, lad (Loc.);. [அப்பு → தெ. அப்பாய், அப்பாயி ; தெ. அப்பாயி → த. அப்பாயி.]
அப்பாரகம்	அப்பாரகம் appāragam, பெ. (n.) புளிமா; sour mango, Mangifera indica (சா.அக.);.
அப்பால்	அப்பால் appāl, பெ. (n.) அப்பக்கம்; that side. "அப்பாலிருந்த வனசரித ரைவர்க்கு" (பாரத. நச்சுப், 16);. --, கு.வி.எ. (adv.); 1. அதன்மேல்; after that, afterwards, further, beyond. "பின்னவன் பெற்ற செல்வ மடியனேன் பெற்ற தன்றோ வென்னினி யுறுதி யப்பால்" (கம்பரா. அயோத். கைகேயி சூழ். 114);. 2. பிறகு; afterwards, sometime later. அப்பால் கொடுக்கிறேன் (உ.வ.);. ம. அப்பால் அப்பால் என்னும் இச் சொல் ஆரிய மொழிகளில் பல்வேறு வடிவில் முன்னொட்டாக (pref); வழங்குகின்றது. எ-டு: Skt. apa, away from. Gk., apo, from, off, away; aph (before an aspirate);, away from, L. ap, away. ab, from, orig. form ap. aba, extended form of ab. E. of OE. of, weaker form of af, originally af, corresp. to OFris. af, of, ofe. OS. af, MLG. af prep. and adv. MDu. ave, af, of; Du. af adv. off; OHG. aba, ab; MHG. abe, ab. prep. and adv. Ger. ab adv. off, away; ON. af; Goth. af prep. and adv. OTeut.
அப்பாலுக்கப்பால்	அப்பாலுக்கப்பால் appālukkappāl, பெ. (n.) மனத்திற்கு எட்டாத தொலைவு; distance beyond one's imagination. "அணுவிற் கணுவா யப்பாலுக் கப்பாலாய்" (விநா. அகவல்); (சா.அக.);. [அப்பாலுக்கு + அப்பால்.]

அப்பாலுமடிச்சார்ந்தார்	அப்பாலுமடிச்சார்ந்தார் appālumaḍiccārndār, பெ. (n.) தமிழ்நாட்டிற்கு அப்பாற்பட்டவரும் சிவனடியார் அறுபத்து மூவர்க்கு முன்னும் பின்னு மிருந்தவருமான தொகையடியாருள் ஒரு வகுப்பார்; Those who, hailing from lands outside the Tamil country, have attained the feet of God, and who existed before and after the period of the 63 canonized Šaiva saints, one group of Togaiyadiyar. "மூவேந்தர் தமிழ்வழங்கு நாட்டுக் கப்பால் முதல்வனார் அடிச்சார்ந்த முறைமை யோரும் நாவேய்ந்த திருத்தொண்டத் தொகையிற் கூறும் நற்றொண்டர் காலத்து முன்னும் பின்னும் பூவேய்ந்த நெடுஞ்சடைமே லடம்பு தும்பை புதியமதி நதியிதழி பொருந்த வைத்த சேவேந்து வெல்கொடியா னடிச்சார்ந் தாரும் செப்பியஅப் பாலுமடிச் சார்ந்தார் தாமே" (பெரியபு. அப்பாலுமடிச். 1);. [அப்பாலும் + அடி + சார்ந்தார்.]
அப்பாவி	அப்பாவி appāvi, பெ. (n.) பேதை, வெள்ளந்தி, தீங்கில்லாதவன்-ள்; simpleton, artless and harmless person. [அல் → அ (எ.ம.முன்.); + Skt. papi → த. பாவி → அபாவி → அப்பாவி. Skt. papa (திவினை); → த. பாவம். பாவி = தீவினைஞன். அபாவி = தீவினைசெய்யாதவன், தீங்கில்லாதவன்.]
அப்பிரு	அப்பிரு appiru, பெ. (n.) பேரோசனை (R.);; a kind of mineral, turquoise.
அப்பு-தல்	அப்பு-தல் appudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பூசுதல்; to stick or daub with the hand, as sandal paste, to plaster with a trowel, as mortar. "அரைபடு மகிலுஞ் சாந்து மப்பி" (திருவிளை. நாட்டு, 13);. 2. சாத்துதல்; to put on. "மலர்த்தார்...... அப்ப" (பதினொ. கோயிற்றிருப். 4);. 3. ஒற்றுதல்; to apply repeatedly, as a fomentation (W.);. 4. தாக்குதல்; to come to grips, to grapple with, as in wrestling. "இருவரும் புயங்களி னப்பி மொத்தினர்" (பாரத, பதினேழா. 147);. 5. அறைதல் (சங்.அக.); ; to beat, strike. 6. கும்முதல் (சங்.அக.);; to pommel. 7. கவ்வுதல்; to snatch at firmly. நாய் அப்பிக்கொண்டு போய்விட்டது (உ.வ.);. 8. வாயில் திணித்தல்; to thrust in the mouth. "அவல்தேனு மப்பி யமுதுசெயும்" (திருப்பு. 1147);. 9. கொட்டுதல் (சங்.அக.); ; to throw or cast into a vessel. ம. அப்புக; க. அப்பிகெ; தெ. அப்பளிஞ்சு ; து. அப்பளிபுனி ; பிராகி. அப்பால ; பட. அப்பு. அம்மு → அப்பு

அப்பு	அப்பு appu, பெ. (n.) 1. அப்பன் (இ.வ.);; father (Loc.);. 2. சிறுவரையுங் கீழோரையும் அன்புகாட்டி அழைக்குஞ் சொல் (இ.வ.);; a term of endearment used in addressing children or inferiors (Loc.);. ம., க. அப்பு ; படை. அப்பி என்பது கொச்சை வழக்கு. 3. வீட்டு வேலைக்காரன்; domestic man-servant. சிங். அப்பு. [அப்பன் → அப்பு.] அப்பு appu, பெ. (n.) 1. ஐம்பூதங்களுள் ஒன்றான நீர் (பிங்.); ; water, as one of the five elements. 2. கடல்; sea. 3. பனிக்குடத்து நீர்; liquid of the amniotic sac, amnic liquor (சா.அக.);. ம., க. அப்பு ; மரா. அப் ; L. aqua. [அப்பு → Skt, ap. அம்முதல் = பொருந்துதல், கலத்தல். அம் = நீர். அம் → அம்பு → அப்பு.] அம்பு பார்க்க;see ambu". அப்பு appu, பெ. (n.) அம்பு; arrow.
அப்புக்கட்டு	அப்புக்கட்டு appukkaṭṭu, பெ. (n.) அம்புகளின் கற்றை (பதிற்றுப். 16 ; 4, உரை);; sheaf of arrows. [அம்பு + கட்டு.]
அப்புக்காய்	அப்புக்காய் appukkāy, பெ. (n.) ஒருவகைக் காய்; a kind of unripe fruit (சா.அக.);.
அப்புக்குட்டி	அப்புக்குட்டி appukkuṭṭi, பெ. (n.) ஒருவகைக் கடல்மீன்; sucker fish, remora (சா.அக.);. [ஒருகா. அப்புக்குள் + ஒட்டி - அப்புக்குளொட்டி → அப்புக்குட்டி. அப்பு = நீர்.]
அப்புண்டு	அப்புண்டு appuṇṭu, பெ. (n.) முட்டாள் (நெல்லை);; dolt, idiot (Tn.);. அம்முண்டு பார்க்க;see ammundu. [அம்முண்டு → அப்புண்டு.]

அப்புத்திரட்டி	அப்புத்திரட்டி apputtiraṭṭi, பெ. (n.) கட்டுக் கொடி, நீரை உறைவிக்க வல்லது; a creeper which is capable of solidifying water, Smilax pseudo-china (சா.அக.);. [அம் → அம்பு → அப்பு + திரட்டி - அப்புத்திரட்டி. அம் = நீர். திரள் → திரட்டு → திரட்டி = திரள அல்லது உறையச் செய்வது.] கட்டு என்னும் பெயரும் இப்பொருளதே.
அப்புதத்துவம்	அப்புதத்துவம் appudadduvam, பெ. (n.) முப்பத்தாறு தத்துவங்களுள் ஒன்று; one of the 36 reals. [அப்பு + Skt, tattva → த. தத்துவம். த. தான் → Skt. tat = அது. தத்வ = அதாயிருக்குந் தன்மை, தானாயிருக்கை, தனிப்பொருள், மெய்ப்பொருள்.]
அப்புதம்	அப்புதம் appudam, பெ. (n.) கோரைவகை (பச்.மு.);; a sedge. [ஒருகா. அப்பு → அப்புது → அப்புதம் = நீரில் விளைவது.]
அப்புது	அப்புது appudu, இடை. (int.) பாகர் யானையைத் தட்டிக் கொடுத்து அமைதிப்படுத்தும்போது கூறும் ஒரு குறிப்புச்சொல்; expr. which a mahout uses while patting and quieting down an elephant. "அங்கையந் தலத்தினா லப்புதா தையெனக் கொங்கலர் கண்ணியான் கொம்மைதான் கொட்டலும் பொங்கிய வுவகையிற் பொலிந்துமாக் களிறவன் றங்கிய பயிர்த்தொழி றடக்கையாற் செய்ததே" (சீவக. 1834);. இ.ள் ; கண்ணியான், அப்புது அப்புது, ஆது ஆது. ஐ ஐ என்று கூறி, அங்கையாகிய அழகிய தலத்தாற் பொய்க்கத் தட்டினவளவிலே, அக் களிறு உவகையாற் பொலிந்து அவன்கட்டங்கிய பயிராற் றொழில்களைத் தன் கையாலே செய்த தென்க. பயிராவன ; பரிபரி யென்பன முதலியன. தொழில் = தோட்டி முதலியன எடுத்துக் கொடுத்தல் (நச். உரை);. பயிர் = மரபுக் குறிப்புமொழி (பரிபாஷை);. யானை கூட்டங் கூட்டமாகத் தொன்று தொட்டுக் குடமலைத் தொடரில் வாழ்ந்து வருவதனாலும், தமிழவேந்தர் மூவரும் தொடக்கந்தொட்டுக் கொண்டிருந்த நால்வகைப் படையுள் யானைப்படை யொன்றாதலாலும், அரசர் வழிப்போக்கிற்கும் முரசறைந்து விளம்பரஞ் செய்தற்கும் விழாக் கால வூர்வலத்திற்கும் புலவர்க்குப் பரிசளிப்பிற்கும் யானை மிகப் பயன்பட்டதனாலும், யானையைப் பயிற்றுந் தொழில் தமிழர்க்கு நன்றாகத் தெரிந்ததே. அப் பயிற்சிக்குரிய சொற்களும் தனித்தமிழ்ச் சொற்களே. அவற்றின் பொருள் இன்று அறியப்படாமையால் அவை அயற்சொற்களாகா.
அப்புநீர்	அப்புநீர் appunīr, பெ. (n.) கடல்நீர்; Sea water (சா.அக.);. [அம் → அம்பு → அப்பு.]
அப்புநீறு	அப்புநீறு appunīṟu, பெ. (n.) கடலுப்பு; sea-salt (சா.அக.);. [அப்பு = நீர், கடல். நீறு = சுண்ணம், பொடி.]

அப்புப்பு	அப்புப்பு appuppu, பெ. (n.) சோற்றுப்பு; common salt generally extracted from seawater and used with food (சா.அக.);. [அப்பு + உப்பு. அப்பு = நீர்.]
அப்புப்புச்செயனீர்	அப்புப்புச்செயனீர் appuppucceyaṉīr, பெ. (n.) பிண்டவுப்புச் செயனீர்; a liquid obtained from the salt extracted from the foetus (சா.அக.);.
அப்புப்போடு-தல்	அப்புப்போடு-தல் appuppōṭudal, 19 செ.குன்றாவி. (v.t.) வாங்கின கடனைத் தீர்க்காது ஏமாற்றுதல் (இ.வ.);; to deceive by evading or denying repayment of debt (Loc.);. அவன் ஐம்பது உருபா அப்புப் போட்டுக்கொண்டான். [தெ. அப்பு = கடன். போடுதல் = வாயிற் போட்டுக்கொள்ளுதல், கவர்ந்துகொள்ளுதல், தனக்குப் பயன்படுத்திக்கொள்ளுதல்.]
அப்புபூதவாதிமதம்	அப்புபூதவாதிமதம் appupūdavādimadam, பெ. (n.) அப்பு என்னும் பூதமே பரம்பொருள் என்று கொள்வோன் மதம் (த.நி.போ. 280);; the religion of one who holds that the element water is the Supreme Being.
அப்புமேழி	அப்புமேழி appumēḻi, பெ. (n.) வயல் உழுதற்குரிய மேழிவகை; a kind of plough. [அப்பு = நீர், நீருள்ள வயல். மேழி = கலப்பையின் கைப்பிடி அல்லது மேற்பகுதி. ஒருகா. மேலி → மேழி.]
அப்புரா	அப்புரா appurā, பெ. (n.) பாதிரி; trumpet flower tree, Bignonia chelonoides (சா.அக);.
அப்புருவம்	அப்புருவம் appuruvam, பெ. (n.) 1. உப்பு; salt. 2. நவச்சாரம்; salammoniac, Ammonium hydrochiorate (சா.அக.);. [அப்பு + உருவம்.]
அப்புலிங்கத்தலம்	அப்புலிங்கத்தலம் appuliṅgattalam, பெ. (n.) இலங்கம் (இலிங்கம்); நீர் வடிவாகவுள்ள திருவானைக்காவல் (திருவானைக். மூர்த்தி. 3);; Tiruvanaikkaval, where the linga in the shrine represents the element, water. [அப்பு + லிங்கம் + Skt sthala → த. தலம் (இடம்);.] அப்புலிங்கம் பார்க்க;see appu-liigam.

அப்புலிங்கம்	அப்புலிங்கம் appuliṅgam, பெ. (n.) ஐம்பூதங்களையும் நிகர்க்கும் ஐந்திலங்கங்களுள் ஒன்றானதும், திருவானைக்காவிலுள்ளதுமான நீரிலங்கம்; Linga in the shrine at Tiruvanaikkāval, as representing the element water, or; of the pañja linigams which represent the five elements. [அம் → அம்பு → அப்பு = நீர். இலக்கு → இலக்கம் = குறி. இலக்கம் → இலங்கம் → இலிங்கம் → லிங்கம் (கொச்சை); → Skt, liga. ஒ.நோ; அர் → அரங்கு → அரங்கம் → ரங்கச் (கொச்சை); → Skt, ranga. உல்→ உர் → அர் → அரத்தம் → ரத்தம் (கொச்சை); → Skt rakta. மாவிலிங்கம் (மரம்); என்பது மாவிலங்கச் என்று வழங்குதலையும் நோக்குக.] சிவமதம் குமரிநாட்டில் தோன்றிய தூய தமிழ மதம். அம்மையப்பர் வழிபாடு போன்றே இலிங்க வழிபாடும் அங்குத் தோன்றியதாகும். உருத்திரன் என்னும் ஆரியச் சிறுதெய்வத்திற்கும் சிவன் என்னும் தமிழ இறைவனுக்கும், எத்தகைத் தொடர்புமில்லை. வேத ஆரியர், வட இந்தியச் சிவ நெறியாரை ஆண்குறித் தெய்வ வணக்கத்தார் (சிசிநதேவ); என்று முதற்கண் பழித்து வந்தனர். தமிழரது சிவமதம் மிகமிக வுயர்ந்த தென்று கண்ட பின்னரே, அவர் அதைத் தழுவலாயினர். இலங்கம் (லிங்கம்); என்னும் தென்சொல்லை வட சொல்லென்பது, தமிழரது சிவமதத்தை ஆரிய மதம் என்பது போன்றதே.
அப்புவின் கூறு	அப்புவின் கூறு appuviṉāṟu, பெ. (n.) உடம்பிலிருக்கும் நீர்ப்பாகங்கள், அதாவது சிறுநீர், அரத்தம், சுக்கிலம் (வெள்ளை); முதலியன; the liquid portion of the body, viz., urine, blood, semen, etc. (சா.அக.);.
அப்புளண்டம்	அப்புளண்டம் appuḷaṇṭam, பெ. (n.) தகரை (மலை.);; fetid cassia (செ.அக);. தகரைச் செடி; ringworm plant, Cassia tora (சா.அக.);.
அப்புளாகாசம்	அப்புளாகாசம் appuḷākācam, பெ. (n.) வேரில்லாக் கொத்தான்; princess hair, moss creeper, Cassytha filiformis (சா.அக.);.
அப்புறக்கடல்	அப்புறக்கடல் appuṟakkaḍal, பெ. (n.) பெரும்புறக்கடல்; the mythical outermost sea. "அப்புறக்கட லுஞ்சுவையற்றன" (கம்பரா. யுத்த சேது. 61);. [அ + புறம் + கடல்.]
அப்புறத்தையோட்டிவைத்தான்	அப்புறத்தையோட்டிவைத்தான் appuṟattaiyōṭṭivaittāṉ, பெ.. (n.) காசுக்கட்டி; a brownred colouring matter obtained from areca-nut, Areca red, Arecin (சா.அக.);. [அப்புறம் + அத்து (சாரியை); + ஐ (2ஆம் வே.உ.); + ஒட்டி + வைத்தான்.]
அப்புறப்படுத்து-தல்	அப்புறப்படுத்து-தல் appuṟappaḍuddudal, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) இடத்தைவிட்டு அகற்றுதல், வேறிடத்திற்குக் கொண்டுபோய் வைத்தல்; to remove, send away. [அப்புறம் = அந்தப் பக்கம். படுதல் (த.வி.); = அமர்தல், சேர்தல். படுத்துதல் (பி.வி.); = சேர்த்தல், இடுதல், வைத்தல்.]

அப்புறம்	அப்புறம் appuṟam, பெ. (n.) அந்தப் பக்கம்; that side. —, கு.வி.எ. (adv.); 1. அதன்பின், மேற்பட்டு; then, after that, thenceforward, furthermore 2. சற்றுநேரங் கழித்து; after sometime, a little later. அப்புறம் வா, தருகிறேன் (உ.வ.);. 3. மற்றைப் பக்கம்; the other side. "அப்புற வுலகி லுள்ளார் அறிந் திட யானே சென்று செப்புவ னென்பான் போல" (கந்தபு. உற்பத். தேவகிரிப். 3);. 4. வெளிப்பக்கம்; the outside. "சுற்ற மப்புற நிற்க" (கம்பரா. அயோத். குகப், 10);. ம. அப்புறம் ; க. அப்பர ; து. அபர ; Nep. apar, Skt. apara. [அ + புறம்.]
அப்பூச்சி	அப்பூச்சி appūcci, பெ. (n.) ஒளிந்துநின்று திடுமென்று தோன்றி மகிழ்விக்கும் விளையாட்டு; a game in which one hides and then makes a sudden appearance thus causing a pleasant surprise, bo-peep. தெ. அப்பச்சி [ஒருகா. இராவேளையில் விளக்கு வெளிச்சத்தில் விட்டிற்பூச்சிகள் திடுமென்று தோன்றித் திடுமென்று மறைவதை யொத்த சிறுபிள்ளைகள் விளையாட்டாயிருக்கலாம். 'அ' என்பது ஒரு முன்னொட்டாகவோ (pref); 'அம்'. என்னும் சொற்றிரியாகவோ இருக்கலாம்.]
அப்பூச்சிகாட்டு-தல்	அப்பூச்சிகாட்டு-தல் appūccikāṭṭudal, 5 செ.கு. வி. (v.i.) கண்ணிதழை மடித்துச் சிறு பிள்ளைகளை அச்சுறுத்துதல்; to frighten children by the ghastly look of eyes with eyelids folded inside out. "அத்தூதன் அப் பூச்சி காட்டுகின்றான்" (திவ். பெரியாழ். 2. 1; 1);. [பூச்சி = அச்சம், அஞ்சத்தக்க வுருவம். 'அ' முன்னொட்டு.]
அப்பூதி	அப்பூதி appūti, பெ. (n.) அப்பூதியடிகள்; name of a canonized Saiva saint. "ஒரு நம்பி அப்பூதி" (தேவா. 7 - 39 ; 4);.
அப்பூதியடிகள்	அப்பூதியடிகள் appūtiyaḍigaḷ, பெ. (n.) அப்பூதியடிகள் நாயனார் பார்க்க;see appidi-yadigal-nayanar.
அப்பூதியடிகள் நாயனார்	அப்பூதியடிகள் நாயனார் appūtiyaḍigaḷnāyaṉār, பெ. (n.) திருநாவுக்கரசு நாயனார் காலத்தவரும், அறுபத்து மூன்று நாயன்மாருள் ஒருவருமான சிவனடியார் (பெரியபு.);; name of a canonized Šaiva saint, contemporary of Tirunavukkaraşu Nayandr, one of the 63 Nayandrs. [அப்பூதி + அடிகள் + நாயனார்.]

அப்பை	அப்பை appai, பெ. (n.) 1. அப்பைக்கோவை பார்க்க;see appai-k-kōvai (பாலவா. 347);. 2. கொன்றை; common cassia, Cassia fistula (சா.அக.);. 3. சரக்கொன்றை; Indian laburnum. 4. கற்கோவை; a plant, Bryonia epigea. 5. ஒரு சிறு கடல்மீன்; a marine fish, brownish, attaining more than one foot in length, Monocanthus monoceros.
அப்பைக்காய்	அப்பைக்காய் appaikkāy, பெ. (n.) கொவ்வைக் காய்; the unripe fruit of a climbing plant, Bryonia (சா.அக.);. "அப்பைக்காய் நெய் துவட்ட லாக்கினாள்" (தனிப்பா. தி. 1. பக். 39);.
அப்பைக்கிழங்கு	அப்பைக்கிழங்கு appaikkiḻṅgu, பெ. (n.) அப்பைக்கோவைக்கிழங்கு; the root of a climber, Bryonia rostrata (சா.அக.);. [அப்பை + கிழங்கு.]
அப்பைக்கொடி	அப்பைக்கொடி appaikkoḍi, பெ. (n.) அப்பைக் கோவை பார்க்க;see appai-k-kövai. [அப்பை + கொடி.]
அப்பைக்கொவ் வை	அப்பைக்கொவ்வை appaikkovvai, பெ. (n.) அப்பைக்கோவை பார்க்க;see appai-k-kovai.
அப்பைக்கோவை	அப்பைக்கோவை appaikāvai, பெ. (n.) ஒர் இவர்கொடி (மலை.); ; a climber, Bryonia rostrara. [அப்பை + கோவை.]
அப்பைக்கோவைக் கிழங்கு	அப்பைக்கோவைக்கிழங்கு appaikāvaikkiḻṅgu, பெ. (n.) அப்பைக்கிழங்கு பார்க்க;see appai-k-kilarigu. [அப்பை + கோவை + கிழங்கு.]
அப்பைச்சுருக்கி	அப்பைச்சுருக்கி appaiccurukki, பெ. (n.) சிறு கீரை; a kind of vegetable greens, Amaranthus campestris (சா.அக.);. [அப்பை + சுருக்கி.]

அப்பொழுது	அப்பொழுது appoḻudu, கு.வி.எ. (adv.) 1. அந்தக் காலத்தில், அந்த நேரத்தில்; then, at that time. "அப்பொழு தலர்ந்த செந்தா மரையினை வென்ற தம்மா" (கம்பரா. அயோத். கைகேயிசூழ். 112);. 2. அப்படியானால்; then, if so, in that case. ம. அப்பொழுது ; க. ஆவொத்து ; தெ. அப்ரொத்து, அப்புடு ; து. ஆபொலே ; பட. ஆக ; பர்., கோண். அப்பொடு ; கொலா. அபுடு ; கை. அடோ ; நா. அபுர். [அ + பொழுது.]
அப்பொழுதை	அப்பொழுதை appoḻudai, கு.பெ.எ. (adj.) அந்நேரத்திற்குரிய; of that time. "அப்பொழுதைத் தாமரைப்பூக் கண்பாதம்" (திவ். திருவாய். 2.5 ; 4);. அப்பொழுதை நிலைமை சரியாயில்லை (உ.வ.);. [அ + பொழுதை.]
அப்பொழுதைக்கு	அப்பொழுதைக்கு appoḻudaikku, கு.வி.எ. (adv.) அந்த நேரத்திற்கு; for that time. [அ + பொழுதைக்கு.]
அப்போது	அப்போது appōtu, கு.வி.எ. (adv.) 1. அன்று, அந்த நேரத்தில்; then, at that time. 2. அப்படியானால்; then, if it be so. அப்போது நாம் திரும்பி வந்துவிடலாம் (உ.வ.);. ம. அப்போது ; க., படட. ஆக. [அ + பொழுது → போது.]
அப்போதைக்கப் போது	அப்போதைக்கப்போது appōtaikkappōtu, கு.வி.எ. (adv.) 1. அவ்வக் காலத்தில்; from time to time. 2. அன்றன்று, உடனுக்குடனே; then and there, forthwith. [அ + பொழுதைக்கு + அ + பொழுது - அப்பொழுதைக்கப்பொழுது → அப்போதைக்கப்போது.]
அப்போழ்து	அப்போழ்து appōḻtu, கு.வி.எ. (adv.) அன்று, அந்த நேரத்தில்; then, at that time. ம. அப்போழ் [அ + பொழுது - அப்பொழுது → அப்போழ்து. பொழுது → போழ்து.]
அபயலை	அபயலை abayalai, பெ. (n.) இலாமிச்சை (தைலவ. தைல. 34);; cuscus grass, Andropogon muricatus.

அபலம்	அபலம் abalam, பெ. (n.) திமிங்கிலம் (வை.மு.);; whale. அபலம்1 abalam, பெ. (n.) பயனின்மை; uselessness, barrenness. "பலாபல மிவற்றில் விருப்பமற" (ஞானவா. விரத. 10);. [Skt. a-phala → த. அபலம்.] அபலம்2 abalam, பெ. (n.) வலியின்மை; weakness, as want of strength. [Skt. a-bala → த. அபலம்.] அபலம்3 abalam, பெ. (n.) 1. காய்ப்புமாறிய மரம் (R.T.);; tree which is past fruit-bearing. 2. இழப்பு (நட்டம்); (பாண்டி);; loss. [Skt. a-phala → த. அபலம்.] அபலம்4 abalam, பெ. (n.) கொழு
அபலி	அபலி abali, பெ. (n.) வெண்கடுகு (பச்.மு.);; white mustard, Brassica alba.
அபின்னை	அபின்னை abiṉṉai, பெ. (n.) திருமாலினின்று பிரிக்கப்படாத திருமகள்; Tirumagal, the Goddess of wealth inseparable from Tirumal (Vishu.);. 'ஶ்ரீ எனப்படும் லகஷ்மி, விஷ்ணுவிடம் அபின்னையாக (பிரிக்க முடியாதவளாக); இருக்கின்றாள் என்பதைக் காட்டும்' (சி. செ. பக். 133);. [அ (எ.ம. முன்.); + பின்னை. பிள் → பில் → பின் → பின்னை. பிள்ளுதல் = பிளவுபடுதல், வேறுபடுதல், பிரிக்கப்படுதல்.]

அம்	அம் am, பெ. (n.) நீர்; water. "அந்தாழ் சடையார்" (வெங்கைக்கோ. 35);. [உம்முதல் = கூடுதல். உம் → அம். அம்முதல் = கலத்தல்.] ஐம்பூதங்களுள், தன்னொடு தானும் பிறிதொடு தானும் மிகவொன்றிக் கலக்கக் கூடியது நீர் ஒன்றே. "நிலத்தியல்பால் நீர்திரிந் தற்றாகும்" (குறள், 452);, "செம்புலப் பெயனீர் போல அன்புடை நெஞ்சந் தாங்கலந் தனவே" (குறுந் 40); என்பன கவனிக்கத்தக்கன. அம் am, பெ. (n.) அழகு; beauty, prettiness. "கிஞ்சுகவா யஞ்சுகமே" (திருவாச. 19;5);. [இயற்கை யழகெல்லாம். நீர்வளத்தாலுண்டாவதால், அம் என்னும் நீர்ப்பெயர் அழகு பொருள் பெற்றிருக்கலாம்.] அம் am, இடை. (part.) 1. பெயரீறு; n. suff. 1. ஒரு வினைமுதற்பொருளீறு; Sufi denoting the agent or subject of the action expressed by a verb.
அம்பகம்	அம்பகம் ambagam, பெ. (n.) எழுச்சி (சது.);; elevation. [எம்புதல் = எழுதல். எம்பு → எம்பகம் → அம்பகம்.] எழும்பு → எம்பு என்று கொள்ளவும் இடமுண்டு. ஆயின் எஃகு, எக்கு, எங்கு, எஞ்சு, எட்டு, எவ்வு, எழு, ஏண், ஏத்து, ஏந்து, ஏப்பம், ஏர், ஏல், ஏறு என ஏறத்தாழ எல்லா மெய்களையும் பிற்கொண்டு எழுச்சி குறித்த எகர ஏகார முதற்சொற்கள் தொன்று தொட்டு வழங்கிவருவதால், எம்பு என்பது ஒரு தனிச்சொல் என்றே கொள்ளப்படும். அம்பகம் ambagam, பெ. (n.) இசைவுமொழி, உத்தரவு; permission, leave. தெ. அம்பகமு [ஒம்புதல் = இசைதல், மனங்கொள்ளுதல். ஒம்பு → ஒம்பகம் → அம்பகம்.] மனத்திற்கு ஒம்பவில்லை என்பது உலக வழக்கு. அம்பகம் ambagam, பெ. (n.) சேம்பு (பச்.மு.); ; Indian kales, Colocasia antiquorum (செ.அக.); — a garden plant, Caladium esculentum (சா.அக.);. அம்பகம் ambagam, பெ. நடிகர் கூலி (யாழ்ப்.);; pay of an actor in a play (J.);.
அம்பகன்	அம்பகன் ambagaṉ, பெ. (n.) ஒரு கனிய நஞ்சு (சீர்பந்த பாடாணம்); (மூ.அ.);; a mineral poison.

அம்படம்	அம்படம் ambaḍam, பெ. (n.) ஆடுதின்னாப் பாளை (மலை.);; a worm-killer (செ.அக.); – ஆடுதின்னாப்பாலை; a worm-killer, Aristalachia bracteata (சா.அக.);. சங்க அகராதியில் இச் சொற்குப் புழுக் கொல்லி என்று வேறொரு பொருள் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. அது ஆங்கிலப் பெயரின் மொழி பெயர்ப்பாகவோ ஆடுதின்னாப்பாளையின் மறுபெயராகவோ இருப்பினும் இருக்கலாம்.
அம்படலம்	அம்படலம் ambaḍalam, பெ. (n.) அம்மி; grinding stone (அக.நி.);. அம்படலம் ambaḍalam, பெ. (n.) 1. இதள் (பாதரசம்);; mercury (அ.க.நி.);. 2. ஈயம்; lead. 3. வெள்ளி; silver. 4. வெளி; open space. அம்படலம் ambaḍalam, பெ. (n.) 1. மரக்கால்; a grain measure varying in different places, from 4 to 8 padis (அக.நி.);. 2. ஓடம். மரக்கலம்; boat, ship (அக.நி.);. 3. தேர்; car, chariot (சங்.அக.);. அம்படலம் ambaḍalam, பெ. (n.) வாழை; plantain tree, Musa paradisiaca (சா.அக.);.
அம்பணத்தி	அம்பணத்தி ambaṇatti, பெ. (n.) காளி, துர்க்கை (பிங்.);; Kāli, Durga. [அம்பணம் = மரக்கால். அம்பணத்தின்மேல் நின்றாடியவள் அம்பணத்தி. அம்பணம் + அத்து (சாரியை); + இ (பெ.பா. ஈறு);.] "அம்பண வளவைய ரெங்கணுந் திரிதர" (சிலப். 14;209);. பதினோராடல்களுள் ஒன்றான மரக்கால், காளியாடியது. 'கடைய மயி ராணிமரக் கால்விந்தை', 'மாயவ ளாடன் மரக்கால்' (சிலப். 3;14. அடியார்க். உரை);. காளி அவுணரென்னும் அசுரரை வென்று மரக்கால்மேல் நின்றாடிய வெற்றிக் கூத்து மரக்கால் எனப்பட்டது. "ஆய்பொன் னரிச்சிலம்புஞ் சூடகமு மேகலையு மார்ப்ப வார்ப்ப மாயஞ்செய் வாளவுணர் வீழநங்கை மரக் கான்மேல் வாளமலை யாடும்போலும்" (சிலப். 12. கூத்துள்படுதல்);.

அம்பணம்	அம்பணம் ambaṇam, பெ. (n.) 1. நீர் (சது.);; water. 2. நீர்விழுங் குழாய்; water -pipe. "கிம்புரிப் பகுவா யம்பண நிறைய" (நெடு. நல். 96);. 3. வாழை (பிங்.); ; plantain tree, Musa paradisiaca. 4. வாழைத்தண்டு (நாநார்த்த); ; stem of the plantain tree. 5. ஊறுகாய்; pickles (சா.அக.);. 6. வாய் (அக.நி.);; mouth. [அம் = நீர். அம் → அம்பு → அம்பணம் = நீர், நீருள்ள பொருள். அணத்தல் = பொருந்துதல். அண → அணம்.] அம்பணம் ambaṇam, பெ. (n.) 1. மரக்கால்; a grain measure. "அம்பண வளவைய ரெங் கணுந் திரிதர" (சிலப். 14;209.);. பாலி. அம்பண. 2. மரக்கலம் (அ.க.நி.);; ship boat. 3. துலாக்கோல் (அக.நி.);; beam of scales, balance. 4. ஆமை (அக.நி.); ; tortoise. 5. ஒரு
அம்பணவர்	அம்பணவர் ambaṇavar, பெ. (n.) ஆமையாழ்ப் பாணர், பாணர்; an ancient caste of musicians who played on a kind of lute called amaiyúl. [அம்பணம் = ஆமை, ஆமையாழ். அம்பணம் → அம்பணவன் → அம்பணவர்.] அம்பணவர் ambaṇavar, பெ. (n.) கி.பி. 2ஆம் நூற்றாண்டில், வேதம் ஓதாது இசைத் தொழிலை மேற்கொண்டு வேறுபிரிந்து தனிக் குடியிருப்பில் வதிந்த தமிழ்நாட்டுப் பிராமணக் கூட்டத்தார்; a sect of Brāhmins of Tamil Nadu, who gave up reciting the Vedas, took to practising music and so - moved into separate residential colonies in second century A.D. "வரிநவில் கொள்கை மறைநூல் வழுக்கத்துப் புரிநூன் மார்பர்" (சிலப். 13 ; 38-9);. [பண் → பண்ணவன் = பாணன். பண்ணவன் → பணவன். அம் (அழகிய); + பணவன் – அம்பணவன் → அம்பணவர்.] அம்பணவர் ambaṇavar, பெ. (n.) பாணர், சிறப்பாக யாழ்ப்பாணர்; an ancient caste of musicians, especially lute players. "-------------------- ------ ஆங்கு ஆடியல் கொள்கை யந்தரி கோலம் பாடும் பாணரிற் பாங்குறச் சேர்ந்து" என்னும் சிலப்பதிகார அடிகட்கு (13;103105);, அடியார்க்குநல்லார், 'அவ்விடத்துத் துர்க்கையது வெற்றிபொருந்திய அசுரரோடு பொருத போர்க்கோலத்தைப் பாடும் பாட்டாண்மையை யுடைய அம்பணவரில் தானும்மொருவனாக கலந்து' என்று உரை வரைந்திருத்தல் காண்க.

அம்பர்	அம்பர் ambar, கு.வி.எ. (adv.) அங்கே, அவ்விடம்; yonder, there. "அம்பரப் பருந்துபட" (பெரும்பாண்.117);. [ஆ → அ → அம் → அம்பு → அம்பர்.] அம்பர் ambar, பெ. (n.) தஞ்சை மாவட்டத்தில் வரலாற்றுச் சிறப்புப் பெற்ற ஓர் ஊர்; name of a village of historical importance in Thanjāvūr district. "அம்பரான் சோமாசி மாறனுக்கும் அடியேன்" (தேவா. 7. 39;5);. அம்பர் ambar, பெ. (n.) ஒருவகைப் பிசின்; amber, a fossil resin, succinite (செ.அக.);. ம. அம்பர் ; தெ. அம்பரமு, அம்பரு. U., Ar. ambar; L. ambra; OF. ambre; ME., E. amber. அம்பர், பொன்னம்பர் அல்லது கற்பூரமண். இது தேவமரம் (தேவதாரு); முதலிய மரங்களின் பிசின்; தானாகவே உறைந்து நிலத்திற்குள் அமைந்தது. இது சுண்ணாம்பு நிலத்தில் விளைந்த மரத்தின் பிசினாகையால், இதற்குத் தமிழில் 'கற்பூ' என்றும், துலுக்கு மொழியில் 'கற்பா' என்றும் பெயர். சப்பான் நாட்டில் இதை "நம்பு' என்று சொல்வதுண்டு. இக் கற்பூவை மணியாகச் செய்வதால், இதற்குக் கற்பூரமணி யென்றும் பெயர் வழங்கும். இது தக்கண தேசத்தில் நேர்த்தியானதாய் அகப்படும். ஆனால், மிக அரிது. சில திருவாங்கூர் முதலிய இடங்களிலுங் கிடைக்கும் இது மிகுதியாய்ச் சீனம்
அம்பர்கிழானருவந்தை	அம்பர்கிழானருவந்தை ambarkiḻāṉaruvandai, பெ. (n.) திவாகர நிகண்டு தொகுப்பித்தோன் (திவா. இறுதிக்கட்டுரை); ; Aruvandal. chief of Ambar, under whose auspices the Tivagaram was compiled. [அம்பர் = ஒருர், கிழவன் → கிழான் = தலைவன். அருவன் + தந்தை - அருவந்தை.]
அம்பர்மாகாளம்	அம்பர்மாகாளம் ambarmākāḷam, பெ. (n.) ஒரு திருநகர்; a shrine.
அம்பரத்தவர்	அம்பரத்தவர் ambarattavar, பெ. (n.) தேவர்; celestials. "அம்பரத்தவருடன்று சீறினுமொ ரம்பிலே யழிவர்" (பாரத. கிருட். 135);. [அம்பரம் = தேவருலகம். அம்பரம் + அத்து (சாரியை); + அவர் (ப.பா. ஈறு);.]

அம்பரம்	அம்பரம் ambaram, பெ. (n.) 1. தேவருலகம்; celestial world. 2. உயர்ந்த வானவெளி காயம் (ஆகாயம்);; sky, atmosphere, ether. "அம்பர மனல்கால்" (திவ். பெரியதி. 1.8 ; 8);. 3. திசை; point of the compass. "விஞ்ச வம்பர மேவிய போதினும்" (ஞானவா. தாம வியான. 21);. ம. அம்பரம் ; க., .து. அம்பர ; தெ. அம்பரமு; படட. அம்பார் (மேலே);; பாலி. அம்பர ; Skt. ambara. [உ → உம்பு → உம்பர் = மேல், மேலுலகம், தேவர், தேவருலகம். உம்பர் → உம்பரம் = தேவருலகம், உம்பரம் → அம்பரம்.] அம்பரம் ambaram, பெ. (n.) கடல் வாரி; sea, ocean. "எரிகணை யேவ வம்பர முற்றது" (பாரத. பதினான். 93);. [அம் = நீர். அம் → அம்பு = நீர், கடல். அம்பு → அம்பரம்.] அம்பரம் ambaram, பெ. (n.) 1. அம்பர் (நாநார்த்த.);; ambergris, a fragrant substance. தெ. அம்பரமு.
அம்பரமணி	அம்பரமணி ambaramaṇi, பெ. (n.) கதிரவன்; the sun, lit., the jewel of the sky. Skt. ambaramayi [அம்பரம் = வானம். மணி = ஒளிர்கல், மணியோல் ஒளிவிசுவது.]
அம்பரர்	அம்பரர் ambarar, பெ. (n.) அசுரர் (சங்.அக.);; the Asuras, a class of super human beings said to have been at war with the gods. "அம்பரருயிர்" (சுந்தரந். காப்பு, 2);. [அம்பரம் = கடல். அம்பரம் → அம்பரர் = கடலிடத் தொரு நகரில் வாழ்ந்தவர் (சங்.அக.);.]
அம்பரவாணம்	அம்பரவாணம் ambaravāṇam, பெ. (n.) எண்காற் புள் (பிங்.); ; fabulous eight-legged bird. மறுவ. அம்பாவனம்
அம்பரான்	அம்பரான் ambarāṉ, பெ. (n.) அம்பரென்னும் திருநகரிலிருக்குஞ் சிவன்;Śiva, who has taken =bode at Ambar. "இன்னல் களைவன இன்னம்ப ரான்றன் இணையடியே" (தேவா. 4-100; 1);.

அம்பரை	அம்பரை ambarai, பெ. (n.) 1. நிமிளை (மு.அ.); bismuth (செ.அக.);—a hard mineral of a brassyellow colour used in the production of sulphur and sulphuric acid, iron pyrites (சா.அக.);. 2. பொன்னிமிளை; iron pyrites occurring in dark yellow modules with a golden lustre. 3. வெண்கல நிமிளை. இஃது உடம்பிற்கு வலுவையுண்டாக்கும்; bismuth. It is medicinally a tonic.
அம்பல்	அம்பல் ambal, பெ. (n.) 1. பூ அலர்தற்குச் சிறிது முன்னுள்ள நிலை (இறை. 22, உரை);; condition of a flower about to blossom. 2. சிலர் கூறும் புறங்கூற்று, அலருக்கு எதிர்; slander uttered by a few. "அம்பலே சிலரறிந் திட்டது புறங்கூற லாகும்" (சூடா. 10 ; 8);. 3. சிலரறிந்து தம்முட் கூறும் களவுக் காதற் செய்தி; private talk between people concerning love intrigues of others, dist. fr. alar. "அம்பலு மலருங் களவுவெளிப் படுத்தலின்" (தொல். பொருள். கள. 49);. 4. பழிச்சொல் (பிங்.); ; calumny. [உம் → அம் → அம்பு. அம்புதல் = குவிதல். அம்பு → அம்பல் = குவிந்துள்ள அரும்பு அல்லது முகை, அலராத அரும்புபோற் பரவாத பழிச் சொல் அல்லது மறைவுச் செய்தி.] அம்பல் ampal, பெ. (n.) நன்னிலம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Nannilam Taluk. [அம்பு+அம்பல்]
அம்பலக்கல்	அம்பலக்கல் ambalakkal, பெ. (n.) ஊரவையார் இருந்து ஊராட்சிச் செய்திகளைப் பேசும் ஊர்ப் பொதுமேடைக் கல் (இ.வ.);; broadstone slab set up as a platform in a village, on which the members of the village committee sit and discuss village matters (Loc.);. [அம்பலம் + கல்.]
அம்பலக்கனி	அம்பலக்கனி ambalakkaṉi, பெ. (n.) செங் கொய்யா; red guava, Psidium guava (pomi-. ferum); (சா.அக.);.
அம்பலக்கூத்தன்	அம்பலக்கூத்தன் ambalakāttaṉ, பெ. (n.) தில்லைப் பொன்னம்பலத்தில் முத்தொழிற் கூத்தாடுஞ் சிவபெருமான்; Siva, as dancing the dance of triple functions of Godhead, in an open space of Tillai (Chidambaram);. "அனைத்தும் வேடமா மம்பலக் கூத்தனை" (தேவா. 5.2 ; 1);. [அம்பலம் + கூத்தன்.]
அம்பலக்கோடகம்	அம்பலக்கோடகம் ambalagāṭagam, பெ. (n.) கோடகசாலை; a kind of plant, Justicia procumbens.

அம்பலகாரன்	அம்பலகாரன் ambalakāraṉ, பெ. (n.) 1. ஊரவைத் தலைவன் (R.T.);; chairman of a village assembly. 2. ஊர்த்தலைவன்; headman of a village. 3. கள்ளர், வலையர் பட்டப் பெயர் ; a caste title of Kallars and Valaiyars. ம. அம்பலக்காரன் [அம்பலம் + காரன் (உடைமை அல்லது உரிமை குறித்த ஆ.பா. ஈறு);.]
அம்பலச்சாவடி	அம்பலச்சாவடி ambalaccāvaḍi, பெ. (n.) ஊரவை மண்டபம்; public building in a village where village affairs are discussed and settled. [அம்பலம் + சாவடி.]
அம்பலத்தாடி	அம்பலத்தாடி ambalattāṭi, பெ. (n.) ஐவகையம்பலத்தில், சிறப்பாகப் பொன்னம்பலத்தில், முத்தொழில் நடஞ்செய்யுஞ் சிவபெருமான்;Śiva, as dancing the dance of triple functions of Godhead in an open space at five places, especially at Tillai (Chidambaram);. "புனையு மம்பலத் தாடிபொற் பாதமும் போற்றி" (சூத. எக்கிய, பூ. 43 ; 44);. ம. அம்பலத்தாடி [அம்பலம் + அத்து (சாரியை); + ஆடி. ஆடி = கூத்தாடுபவன்.]
அம்பலத்தார்	அம்பலத்தார் ambalattār, பெ. (n.) ஊரவையார்; members of a village assembly. "நிலத்தை வலுக்கொண் டம்பலத்தா ரெடுத்துழுது கொண்டார்க ளென்று" (சரவண. பணவிடு. 185);. [அம்பலம் + அத்து (சாரியை); + ஆர் (ப.பா. ஈறு);.]
அம்பலத்தி	அம்பலத்தி ambalatti, பெ. (n.) 1. தான்றிமரம்; belleric myrobalan, Terminalia belerica. 2. தில்லை மரம்; blinding tree, spurgewoft, Excoecaria agallocha (சா.அக.);.
அம்பலத்திற் கட்டுச்சோறவிழ்-த்தல்	அம்பலத்திற் கட்டுச்சோறவிழ்-த்தல் ambalattiṟkaṭṭuccōṟaviḻttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஒரு மறைவுச் செய்தியை ஒரு கூட்டத்திற் சொல்லுதல்; to divulge a secret at a public meeting. 'அம்பலத்தில் பொதி அவிழ்க்க லாகாது' (பழ.);. [அம்பலத்தில் + கட்டுச்சோறு + அவிழ்.]
அம்பலத்திற்கு வா(வரு)-தல்	அம்பலத்திற்கு வா(வரு)-தல் ambaladdiṟkuvāvarudal, 18 செ.கு.வி. (v.i.) மறைவு வெளிப்படுதல்; to become public, as a secret.
அம்பலத்தோதிகம்	அம்பலத்தோதிகம் ambalattōtigam, பெ. (n.) செஞ்சதுரக்கள்ளி; a red variety of square milk hedge, square spurge, Euphorbium antiquorum (சா.அக.);.
அம்பலநாட்டான்	அம்பலநாட்டான் ambalanāṭṭāṉ, பெ. (n.) 1. ஊர்த்தலைவன்; headman of a village. 2. அம்பலகாரன், ஊரவைத் தலைவன்; chairman of a village assembly. "கிராம முன்சீ பம்பல நாட்டா ரெவர்க்கும்" (பஞ்ச. திருமுக. 380);.

அம்பலம்	அம்பலம் ambalam, பெ. (n.) 1. பலர் கூடும் வெளியிடம்; open space for the use of the public. 'அம்பலக் கழுதை அம்பலத்திற் கிடந்தா லென்ன? அடுத்த திருமாளிகையிற் கிடந்தா லென்ன?' (பழ.);. 2. ஊரவை; village assembly for transacting village affairs. 'அகதி சொல் அம்பல மேறாது' (பழ.);. 3. கற்றோரவை; assembly of scholars. 'அரைச்சொல் கொண்டு அம்பல மேறலாமா?' (பழ.);. 4. கூத்துக் காண்போர் இருக்கை; pit of a theatre. "அம்பலமு மரங்கமுஞ் சாலையும்" (சீவக. 21.12);. 5. தில்லையம்பலம்; Sivashrine at Tillai (Chidambaram);. "பாம்பலங் காரப் பரன்றில்லை யம்பலம்" (திருக்கோ. 11);. 6. சித்திரகூடம் (சங்.அக.); ; Visnu shrine in Chidambaram. 7. சிற்றூர் அலுவல் (கிராம உத்தியோக); வகை; village revenue office. 8. அம்பலகாரன்; headman of a village. 9. கள்ளர், வலையர் பட்டப்பெயர்; a caste title of Kallars and Valaiyars. ம. அம்பலம் ; க. அம்பல ; து., குட. அம்பில ; Skt. ambara. 'அம்புதல் குவிதல் கூடுதல் அம்பு ... கூடும்
அம்பலமானியம்	அம்பலமானியம் ambalamāṉiyam, பெ. (n.) ஊர்த்தலைவன் பயனுகரும் (அனுபவிக்கும்); (இறையிலி நிலம் (W.G.);; land held free of tax by the headman of a village, as a perquisite of his office.
அம்பலமேறு-தல்	அம்பலமேறு-தல் ambalamēṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வழக்குத் தொடுக்க அறங்கூறவையத்திற்கு அல்லது வழக்குமன்றத்திற்குச் செல்லுதல்; to go to court or village assembly. 2. அவையாரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுதல்; to be acceptable to the assembly. 'அகதிசொல் அம்பல மேறாது'. 'அம்பலத்தி லேறும் பேச்சை அடக்கம்பண்ணப் பார்க்கிறான்' (பழ.);. [அம்பலம் + ஏறு.]
அம்பலவரி	அம்பலவரி ambalavari, பெ. (n.) இராமநாதபுரம் வேளகத்தில் (சமீந்தாரியில்); சிற்றூரலுவலர் தம் சம்பளவுரிமைக்காகச் செலுத்திய வரி; tax paid by village officers in the Ramnad Zamindary to keep up their claim to official emoluments or mirasis.
அம்பலவன்	அம்பலவன் ambalavaṉ, பெ. (n.) தில்லைச் சிவபிரான்; Siva at Tillai (Chidambaram);. "குவளைக் களத்தம் பலவன்" (திருக்கோ. 33);. [அம்பலம் + அவன் (ஆ.பா. ஈறு);.]

அம்பலவாசி	அம்பலவாசி ambalavāci, பெ. (n.) 1. மலையாள நாட்டிற் கோயில்வேலை செய்யும் ஒரு குலம் (அபி.சிந்.);; a caste in Malayalam country rendering service in temples. 2. அக்குலத்தான்; a member of that caste. [அம்பலம் + வாசி. வதிதல் = தங்குதல், வாழ்தல், இருத்தல். வதி → வசி → வாசம் → வாசி. அம்பலவாசி = கோயிலில் தங்கி வேலை செய்பவன்.]
அம்பலவாண கவிராயர்	அம்பலவாண கவிராயர் ambalavāṇagavirāyar, பெ. (n.) அறப்பளீசுர சதகம் என்னும் அற நூலின் ஆசிரியர்; name of the author of Arappališura Sadagam, an ethical poem of hundred stanzas. [அம்பலம் + வாணன். வாழ் → வாழ்நன் → வாணன். Skt, kavi + அரசன் → அரைசன் → அரையன் → ராயன் → ராயர். கவிராயர் = பாவரசர், பாவியற்றுவதில் அல்லது செய்யுள் செய்வதில் வல்லவர்.]
அம்பலவாண தேசிகர்	அம்பலவாண தேசிகர் ambalavāṇatēcigar, பெ. (n.) பண்டார சாத்திரம் என்னும் சிவக் கொண்முடிபு (சைவ சித்தாந்த); நூல்களுள் பத்தை இயற்றிய திருவாவடுதுறை மடத்துச் சிவத்துறவியார்; name of a Saiva ascetic of the Tiruvavaduturai mutt, author of ten of the fourteen Saiva philosophical works called Pandara Sattiram. [அம்பலவாணன் + Skt. desika → த. தேசிகன் = குரு.]
அம்பலவாணன்	அம்பலவாணன் ambalavāṇaṉ, பெ. (n.) தில்லையம்பலத்திற் கோயில் கொண்டுள்ள சிவபெருமான்;Śiva, as the presiding deity at the shrine of Tillai (Chidambaram);. "ஆயும் புகழ்த்தில்லை யம்பல வாணன்" (பட்டினத். திருத்தில், 9);. [அம்பலம் + வாணன். வாழ் → வாழ்நன். → வாணன்.]
அம்பலவேகி	அம்பலவேகி ambalavēki, பெ. (n.) செஞ்சூரன் பார்க்க;see šeñjūran.
அம்பலி	அம்பலி ambali, பெ. (n.) ஒரு பழைய தோலிசைக்கருவி; an ancient drum. "அம்பலி கணுவை யூமை" (கம்பரா. யுத்த பிரமாத் திர. 5);. அம்பலி ambali, பெ. (n.) 1. களி, சிறப்பாகக் கேழ்வரகுகூழ்; porridge, esp. of ragi. 2. பசை; a gummy substance (சா.அக.);. 3. முட்டை வெள்ளை (ஜாலத். பக். 21); ; the white of an egg. க., தெ. அம்பலி ; து. அம்பெலி ; கொலா. அம்ப ; நா. அம்பால் ; பட. அம்பிலி.
அம்பளங்காய்	அம்பளங்காய் ambaḷaṅgāy, பெ. (n.) 1. வெடியுப்பைக் கட்டுஞ் சீனதேசத்துக் காய்; a fruit grown in China, said to consolidate nitre. 2. பேரிக்காய்; Indian apple (சா.அக.);.

அம்பளாசை	அம்பளாசை ambaḷācai, பெ. (n.) அகத்தி; Indian pea-tree, Sesbania grandiflora (சா.அக.);.
அம்பறாத்தூணி	அம்பறாத்தூணி ambaṟāttūṇi, பெ. (n.) அம்புக்கூடு (பிங்.);; uiver, case for arrows. [அம்பு + அறு + ஆ (எ.ம. இ.நி.); + தூணி (கூடு);. அறா = நீங்காத.] மறுவ. அம்புக்கூடு, அம்புப்புட்டில், அம்புறை தூணி. [P]
அம்பறு-த்தல்	அம்பறு-த்தல் ambaṟuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) அம்பைத் தூணியினின்று உருவுதல்; to draw an arrow out of the quiver. 'அம்பறுத் தெய்ய வேண்டும்படி' (ஈடு. 1.2;7);. [அம்பு + அறு.]
அம்பனத்திப்பழம்	அம்பனத்திப்பழம் ambaṉattippaḻm, பெ. (n.) பொன்னாங்காய் அல்லது பூவந்திக்கொட்டை; soap-nut tree, Sapiandus emarginatus (சா.அக.);.
அம்பனம்	அம்பனம் ambaṉam, பெ. (n.) வாழை; common plantain tree, Musa paradisiaca (சா.அக.);. [அம்பு = நீர். அம்பு → அம்பனம் = நீருள்ளது.]
அம்பாணி	அம்பாணி ambāṇi, பெ. (n.) அம்பு நுனி; sharp head of an arrow. அம்பாணி தைத்து போலப் பேசுகிறான் (உ.வ.);. [அம்பு + ஆணி. ஆழ் → ஆணு → ஆணி = ஆழ்ந்து பதியும் ஊசி.] அண் → (அண்ணி); → ஆணி என்பர் கால்டுவெல். ஒன்றோடு இறுகப் பொருந்துவதினும் ஒன்றில் ஆழமா யிறங்குவதே ஆணியாதலால், 'ஆழ்' என்னும் மூலமே மிகப்பொருத்தமாம். ஆணிவேர், ஆணிக்குருத்து, ஆணிக் கொள்ளுதல் (ஊன்றிக்கொள்ளுதல்); என்னும் வழக்குகளை நோக்குக. ஆணி → Skt. äyi.
அம்பாயப்படு-தல்	அம்பாயப்படு-தல் ambāyappaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) பிள்ளைப்பேற்று நோவுறுதல்; to travail at child-birth.
அம்பாயம்	அம்பாயம் ambāyam, பெ. (n.) 1. பிள்ளைப் பேற்று நோவு; travail, pangs of child-birth. 2. வலி, நோவு (வின்.);; pain.

அம்பால்	அம்பால் ambāl, பெ. (n.) தோட்டம் வின்); garden. [ஒருகா. அம் + பால். அம் = அழகிய. பால் = இடம்.] அம்பால் ambāl, இடை. (ind.) பிள்ளைகள் கூட்டு விளையாட்டில், ஆடைநெகிழின் அதைத் திருத்துதற்கு விளையாட்டைச் சில நொடிகள் நிறுத்திவைக்குமாறு பயன்படுத்துஞ்சொல்; a word used in children's games, meaning 'wait a minute!" or 'stop for a few seconds!" in order to tighten the garment when it becomes loose or slips off. ம. அம்பாலெ ; தெ. அம்பால் ; படீ. அம்பேல். [ஒருகா. அப்பால் என்பது அம்பால் என மெலிந்திருக்கலாம்.]
அம்பாலம்	அம்பாலம் ambālam, பெ. (n.) மருமாங்காய்; hogplum, Spondias mangifera (சா.அக.);. ம. அம்பாழம்
அம்பாலிகை	அம்பாலிகை ambāligai, பெ. (n.) அறத்தேவி (பிங்..);; Goddess of virtue.
அம்பாவனம்	அம்பாவனம் ambāvaṉam, பெ. (n.) எண்காற்புள் (சரபபட்சி (வின்.);; fabulous eight-legged bird. [அம்பாவாணம் → அம்பாவனம் (கொச்சைத் திரிபு.] அம்பரவாணம் பார்க்க;see ambaravanam.

அம்பி	அம்பி ambi, பெ. (n.) 1. மிடா; large water jar. 2. இறைகூடை; baling-basket. 3. நீர்ப்பொறி; water-lift, wind-mill. 4. தாம்பு, நீரிறைக்குங் கயிறு; rope used for drawing water. 5. தெப்பம்; raft, float. "துறையம்பி யூர்வான்" (கலித். 103;38);. 6. தோணி; small boat. "பரிமுக வம்பியுங் கரிமுக வம்பியும்" (சிலப். 13 ; 176);. 7. ஓடம்; flat - bottomed ferry-boat. "ஆயிர மம்பிக்கு நாயகன்" (கம்பரா. அயோத். குகப். 1);. [P] 8. மரக்கலம் (திவா.);; ship. 9. காராம்பி (பிங்.);; suspended water shovel. 10. கள் (திவா.); ; toddy. க. அம்பி அம்பு அம்பு அம்பி வடிவானது தொடர்புள்ளது
அம்பிகா	அம்பிகா ambikā, பெ. (n.) அம்பளங்காய் பார்க்க;see ambalanigay (சா.அக.);.
அம்பிகை	அம்பிகை ambigai, பெ. (n.) வெட்பாலை; a plant, Wrightia antidysenterica (சா.அக.);. அம்பிகை1 ambigai, பெ. (n.) மலைமகள் (பார்வதி); (கந்தபு. தெய்வ. 32);; Parvadi, as mother. [Skt ambika → த. அம்பிகை.] அம்பிகை2 ambigai, பெ. (n.) 1. தாய்; mother. 2. அத்தை; aunt. [Skt. ambika → த. அம்பிகை.] அம்பிகை3 ambigai, பெ. (n.) வெட்பாலை; a plant, Wrightia antidysenterica.
அம்பிகைக்குழலாள்	அம்பிகைக்குழலாள் ambigaigguḻlāḷ, பெ. (n.) பெருச்சாளி; bandicoot (சா. அக.);.

அம்பிடி	அம்பிடி ambiḍi, பெ. (n.) சருக்கரை (பச்.மூ.);; white sugar.
அம்பியம்	அம்பியம் ambiyam, பெ. (n.) கள்; toddy. [அம்பி = கள். அம்பி → அம்பியம்.]
அம்பிலி	அம்பிலி ambili, பெ. (n.) கேழ்வரகின் கூழ்; porridge, esp. of ragi. U. ambil [அம்பலி → அம்பிலி.] அம்பிலி பார்க்க;see ambali?. அம்பிலி ampili, பெ. (n.) மல்லாக்கப்படுத்து கால்களை மடக்கிய நிலையில், பாத மடங்கில் குழந்தையை உட்கார வைத்து பாதத்தோடு குழந்தையை தூக்கித் தூக்கிப் போட்டுச் சிரிப்புக் காட்டும் விளையாட்டு; a childish play. [அம்பல்+அம்பிலி] அம்பிலி ambili, பெ. (n.) முட்டைக் கரு (பைஷஜ. பக். 127);; yolk or white of egg. [U. ambil → த. அம்பிலி.]
அம்பிளி	அம்பிளி ambiḷi, பெ. (n.) அம்பலி என்பதன் கொச்சை; corrupt of ambali.
அம்பினடி	அம்பினடி ambiṉaḍi, பெ. (n.) திப்பிலி மூலம்; root of long pepper. "திரிகடுகு வசம்போமமம்பினடி" (தைலவ. தைல. 39);.

அம்பு	அம்பு ambu, பெ. (n.) 1. நீர்; water. "வழிச் செல்வோர்க்கு மோதுகானலி னம்புமுறைமை போல்" (ஞானவா. வைராக் 61);. 2. கடல்; sea. "அம்பேழும்" (திருப்பு. 99);. 3. முகில் (மேகம்); (அக.நி); ; cloud. 4. குடிநீர்; tincture. "இருசத் தம்பில்வரும் பேசு" (தைலவ. பாயி. 30);. 5. ஊண்செரிபால் (அன்னசாரம்); ; chyle of digested food. 6. நீர்சூழ்ந்த வுலகம்; world, surrounded by water. "அம்புகைக் கொண்டால்" (சீவக. 2332);. [அம் = நீர். அம் → அம்பு = நீர், நீர்நிலை, நீருள்ளது, நீர்த்தொடர்பு கொண்டது.] அம்பு ambu, பெ. (n.) 1. ஆடுதின்னாப் பாலை; a worm-killer, Aristolachia bracteata. 2. எலுமிச்சை; lime, Citrus medica. 3. பாதிரி மரம்; trumpet flower tree, Stereospermum chelonoides.
அம்புக்கட்டு	அம்புக்கட்டு ambukkaṭṭu, பெ. (n.) அம்புக் கற்றை (பிங்.); ; sheaf of arrows. [அம்பு + கட்டு.]
அம்புக்குதை	அம்புக்குதை ambukkudai, பெ. (n.) அம்பின் நுனி (திவா.); ; pointed end of an arrow. [அம்பு + குதை.]
அம்புக்குப்பி	அம்புக்குப்பி ambukkuppi, பெ. (n.) அம்பின் கொண்டை (பிங்.);; arrow-head. [அம்பு + குப்பி.]
அம்புக்குழைச்சு	அம்புக்குழைச்சு ambukkuḻaiccu, பெ. (n.) அம்புக்குப்பி பார்க்க;see ambu-k-kuppi. [அம்பு + குழைச்சு.]

அம்புக்கூடு	அம்புக்கூடு ambukāṭu, பெ. (n.) அம்பறாத் தூணி (திவா.);; quiver. [அம்பு + கூடு.]
அம்புகணை	அம்புகணை ambugaṇai, பெ. (n.) 32 வகைக் கனிய நஞ்சுகளுள் ஒன்று (சரகாண்ட பாடாணம்);; one of the 32 kinds of arsenic (சா.அக.);.
அம்புச்சிறகு	அம்புச்சிறகு ambucciṟagu, பெ. (n.) அம்பின் அடிப்பாகம் (நாமதீப.); ; feather end of an arrow. [அம்பு + சிறகு.]
அம்புடம்	அம்புடம் ambuḍam, பெ. (n.) அம்படம் பார்க்க;see ambadam. [P]
அம்புத்தலை	அம்புத்தலை ambuttalai, பெ. (n.) அம்பின் அடி (திவா.);; butt end of an arrow. [அம்பு + தலை.]
அம்புநீர்	அம்புநீர் ambunīr, பெ. (n.) விந்து (சித்.அக.);; semen.
அம்புநேசம்	அம்புநேசம் ambunēcam, பெ. (n.) தாமரை (பரி.அக.);; lotus, Nelumbium speciosum.
அம்புப்பறை	அம்புப்பறை ambuppaṟai, பெ. (n.) பறையருள் ஒரு பிரிவு; name of a class of Paraiahs.
அம்புப்புட்டில்	அம்புப்புட்டில் ambupputṭil, பெ. (n.) அம்பறாத்தூணி; quiver. [அம்பு + புட்டில். புட்டி → புட்டில் = சிறு புட்டி, கூடு. "இல்" சிறு. பொ. பின். (dim, suff.);]
அம்புமுது	அம்புமுது ambumudu, பெ. (n.) முத்துவகை (S.I.I. ii, 431);; a kind of pearl.
அம்புமுதுபாடன்	அம்புமுதுபாடன் ambumudupāṭaṉ, பெ. (n.) முத்து வகை (S.I.I. ii, 78);; a kind of pearl.

அம்புமுதுவரை	அம்புமுதுவரை ambumuduvarai, பெ. (n.) முத்துவகை (S.I.I. ii, 78);; a kind of pearl.
அம்புயம்	அம்புயம் ambuyam, பெ. (n.) 1. பொதி; pack, bundle. 2. அம்புப்புட்டில்; quiver (அ.க.நி.);.
அம்புலி	அம்புலி ambuli, பெ. (n.) 1. நிலா; moon. "அம்புலி காட்ட லினிது" (கலித். 80 ;19);. 2. நிலவொளி; moon-light (சா.அக.);. 3. அம்புலிப்பருவம் (இலக். வி. 806);; a certain stage of childhood when moon is shown to the child for its enjoyment. 4. நிலாத்திருப்பி (சந்திரகாந்தி); ; a flower which turns towards the moon, moon flower (சா.அக.);. ம. அம்புளி [ஒருகா. அம் + புல்லி - அம்புல்லி → அம்புலி → நீரின் தன்மை, அதாவது குளிர்ச்சி பொருந்தியது.] அம்புலி ambuli, பெ. (n.) சோளக்கூழ்; maize porridge. 'பட்டிநாய்களுக்கு அம்புலி காய்ச்சு மிடமும்' (எங். ஊர், 40);. அம்பலி பார்க்க;see ambali".
அம்புலிகா	அம்புலிகா ambulikā, பெ. (n.) புளியாரை; a vegetable green, sorrel, Oxalis corniculata (சா. அக.);.
அம்புலிப்பருவம்	அம்புலிப்பருவம் ambulipparuvam, பெ. (n.) இது சிறுபிள்ளைச் செய்திகளைப் பாட்டுடைத் தலைவன்மேலேற்றி வரணித்துக் கூறும் பிள்ளைத்தமிழ் என்னும் சிறுவனப்பு (காவிய); வகையில் பத்துப் பருவங்களுள் ஏழாவது; தாய் தன் குழந்தைக்கு நிலாவைக் காட்டி அதனை அக் குழந்தையுடன் விளையாட வருமாறு அழைப்பதைப் பொருளாகக் கொண்டது; the seventh out of the ten stages of childhood described in Pillaittamil, a species of minor poem, during which the mother points out the moon to the child and makes gestures to the moon to come and play with the child. [அம்புலி + பருவம். அம்புலி = நிலா.]
அம்புலிமணி	அம்புலிமணி ambulimaṇi, பெ. (n.) நிலவொளியில் ஈரங் கொள்வதாகச் சொல்லப்படும் நிலாக்காந்தக்கல் (சந்திரகாந்தக்கல்); (இரகு. சீதைவ. 23);; moonstone said to emit moisture when placed in the moon-light, adularia. ம. அம்பிளிமணி
அம்புலிமான்	அம்புலிமான் ambulimāṉ, பெ. (n.) அம்புலியம்மான் பார்க்க;see ambuli-y-amman.

அம்புலியம்மாள்	அம்புலியம்மாள் ambuliyammāḷ, பெ. (n.) நிலா; moon. 'அம்புலியம்மானைப் பிடித்துத் தரவேணு மென்றழுத ப்ரஜைக்கு' (ஈடு, 4; 3. பிர.); (Nurs.);. ம. அம்பிளியம்மாவன் [ஒருகா. நிலாவின் களங்கத்தை ஒரு மான் வடிவினதாகக் கருதி அம்புலிமான் அல்லது அம்புலியம்மான் என்றனர் போலும்.]
அம்புவல்லி	அம்புவல்லி ambuvalli, பெ. (n.) ஒரு பூண்டு; a plant, Momordica charantia (சா.அக.);.
அம்புவி	அம்புவி ambuvi, பெ. (n.) ஞாலம் (பூமி); ; earth. "அம்புவி யெயினர் போற்றும் வள்ளியை" (கந்தபு. தக்க. வள்ளி. 1);. [அம் = அழகிய. Skt bhuvi = ஞாலம்.]
அம்புறை தூணி	அம்புறை தூணி amburaitūṇi, பெ. (n.) அம்பறாத்தூணி (சங்.அக.);; quiver. [அம்பு + உறை + தூணி. உறைதல் = தங்குதல், இருத்தல். தூணி = கூடு.]
அம்பேல்	அம்பேல் ambēl, பெ. (n.) அம்பால் பார்க்க;see ambal".
அம்பை	அம்பை ambai, பெ. (n.) 1. வெட்டிவேர் (புதுவை);; cuscus grass, Andropogon aromaticus (Pond.);. 2. கொக்குமந்தாரை (நாமதீப.);; taper-pointed mountain ebony. 3. வெள்ளைச் சாரணை; a plant (நாமதீப.);. 4. மூத்திரக் கிறிச்சனம்; a urinary disease, difficulty in voiding urine (சா.அக.);. [அம்பு → அம்பை.] அம்பு பார்க்க;see ambu". அம்பை1 ambai, பெ. (n.) 1. மலைமகள் (திருக்காளத். பு. 24, 12);; Parvadi. 2. காசிராசன் மகள் (பாரத. குருகுல. 127);; name of a sister of Pandu's mother, daughter of a king of Kasi. [Skt. amba → த. அம்பை.]
அம்பொருந்தகரை	அம்பொருந்தகரை amborundagarai, பெ. (n.) செந்தகரை; a plant (சா.அக.);.

அம்போ	அம்போ ambō, பெ. (n.) 1. நீரிற் பிறப்பன; the water-born. 2. தாமரை; day-lotus. 3. ஒரு செடி; a plant, Calcumus rotang. 4. நாரை; Indian crane (சா.அக.);.
அம்போதரங்கம்	அம்போதரங்கம் ambōtaraṅgam, பெ. (n.) அம்போதரங்க வொத்தாழிசைக் கலிப்பாவின் ஐந்துறுப்புகளுள் ஒன்றும், வண்ணக வொத்தாழிசைக் கலிப்பாவின் ஆறுறுப்புகளுள் ஒன்றுமாக அமைவதும், ஈரளவடியும் ஓரள வடியும் சிந்தடியும் குறளடியுமாக உயர்ந்தெழுந்து வரவரச் சுருங்கும் கடற்கரையலை போல் வரவரக் குறைவதுமான செய்யுளுறுப்பு; one of the five members of ambódarañgavottališaikkalippa and one of the six members of the vannaga vottališaikkalippa, in which the lines diminish in length gradually like waves on the shore. அம்போதரங்கம், அம்போதரங்க வொத்தாழிசைக் கலிப்பாவில் தாழிசைக்குப் பின்னும், வண்ணக வொத்தாழிசைக் கலிப்பாவில் அராகத்திற்குப் பின்னும், இணையளவடியிரண்டும், தனியளவடி நான்கும், சிந்தடி எட்டும், குறளடி பதினாறுமாக வந்து, முறையே பேரெண், அளவெண், இடையெண், சிற்றெண் எனப் பெயர்பெறும். இவ் வெண்ணுறுப்புகள், முறையே இணையளவடி யொன்றும், தனி யளவடி யிரண்டும், சிந்தடி நான்கும், குறளடி யெட்டுமாகப் பப்பாதி குறைந்தும் வரும். அது சிறப்பிலதாகக் கருதப்படும். "…………………………………….. --------- மன்னியவீ ரடியிரண்டு மோரடியா னான்கும் உளமலிசிந் தடியெட்டுங் குறளடியீ ரெட்டும் ஒருங்கியல்பே ரெண்சிற்றெண் ணிடை யெண்ணோ டளவெண் தளமலியம் போதரங்க மெனும்பெயரா னிலவும்" [அம் → அம்பு = நீர், கடல். தரங்கு = குத்துப் படைக்கலம். தரங்கு → தரங்கம் = கரையைக் குத்தும் அலை. அம்பு + ஓ (சாரியை); + தரங்கம் = அம்போதரங்கம்.]
அம்போதரங்கவ ொத்தாழிசை	அம்போதரங்கவொத்தாழிசை ambōtaraṅgavottāḻisai, பெ. (n.) அம்போதரங்க வொத்தாழிசைக் கலிப்பா பார்க்க;see ambādarañgavottališai-k-kali-p-pa. [அம்போதரங்கம் + ஒத்தாழிசை.]
அம்போதரங்கவ ொத்தாழிசைக் கலிப்பா	அம்போதரங்கவொத்தாழிசைக் கலிப்பா ambōtaraṅgavottāḻisaikkalippā, பெ. (n.) ஒரு தரவு, மூன்று தாழிசை, அம்போதரங்கம், தனிச்சொல், சுரிதகம் என்னும் ஐந்துறுப்பும் பெற்றுவரும் ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா வகை; a variety of ottališaikkali verse having ambódaranigam as one of its members in the middle. "தரவொன்று தாழிசை மூன்று தனிச்சொற் சுரிதகமாய் நிரலொன்றி னேரிசை யொத்தா ழிசைக் கலி நீர்த்திரைபோன் மரபொன்று நேரடி முச்சீர் குறணடு வேமடுப்பின் அரவொன்று மல்குல தம்போ தரங்க வொத் தாழிசையே" (யா. கா. 38);. [அம்போதரங்கம் + ஒ + தாழ் + இசை + கலி + பா. ஒ = ஒத்த தாழ் = தாழ்ந்த, தாழம் பட்ட. இசை = ஒலி, ஓசை. தாழிசை = தாழம் பட்ட ஓசையுள்ள கலிப்பாவுறுப்பு. கலித்தல் = துள்ளல். கலி = துள்ளலோசையுள்ள பாவகை. பண் → பாண் → பா = இசைப்பாட்டு, செய்யுள் வகை.] அம்போதரங்கம் பார்க்க;see ambõdaraṅgami.

அம்போதரங்க வொருபோகு	அம்போதரங்கவொருபோகு ambōtaraṅgavorupōku, பெ. (n.) கொச்சகக் கலிப்பா வகைகளுள் ஒன்று; a variety of koccagakkali verse. இது தரவு, கொச்சகம், அராகம், சிற்றெண், அடக்கியல்வாரம் என்னும் ஐந்துறுப்புப் பெற்று, தலையளவில் 60 அடியும், இடையளவில் 30 அடியும், கடையளவில் 15 அடியும் கொண்டு வரும். "அம்போ தரங்க மறுபதிற் றடித்தே செம்பால் வாரஞ் சிறுமைக் கெல்லை" (தொல், பொருள். செய். 145);. "எருத்தே கொச்சக மராகஞ் சிற்றெண் அடக்கியல் வாரமொ டந்நிலைக் குரித்தே" (தொல். பொருள். செய். 146);. அம்போதரங்கத்தின் நால்வகையெண்ணுள் ஒன்றாகிய சிற்றெண்ணே பெற்றதனால், "கண்ணக னிருவிசும்பிற்கதழ்பெயல்" என்று தொடங்கும் கலித்தொகை 102ஆம் செய்யுள் அம்போதரங்க வொத்தாழிசைக் கலியாகாது, அம்போதரங்க வொருபோகாயிற்று. "தரவின் றாகித் தாழிசை பெற்றும் தாழிசை யின்றித் தரவுடைத் தாகியும் எண்ணிடை யிட்டுச் சின்னங் குன்றியும் அடக்கிய லின்றி யடிநிமிர்ந் தொழுகியும் யாப்பினும் பொருளினும் வேற்றுமை யுடையது கொச்சக வொருபோ காகு மென்ப" (தொல். பொருள். செய். 143); என்னும் நூற்பாப்படி இஃது எண்ணிடை யிட்டுச் சின்னங் குன்றும் கொச்சக வொரு போகாகும்.
அம்போதி	அம்போதி ambōti, பெ. (n.) பாட்டின் உட் பொருள் (சங்.அக.); ; the inner meaning of a Stanza. [அகம் = உள். பொதி = பொதிந்திருப்பது, அடங்கியிருப்பது. அகம் + பொதி - அகம் பொதி → அம்போதி.]
அம்ம	அம்ம amma, பெ. (n.) அம்மை என்னும் தாய் முறைப் பெயரின் விளி; voc. of ammai (mother);. —, இடை.. (int.); 1. கேட்பாயாக எனப் பொருள்படும் ஓர் இடைச்சொல்; an exclamation inviting attention. "அம்மகேட்பிக்கும்" (தொல். சொல். இடை. 28);. 2. ஒரு வியப்புக்குறிப்பு; an exclamation of surprise or wonder. "விதியினார்க் கியானம்ம செய்கின்றதோ ரளவுண்டோ" (கந்தபு. அசுர. அசுரர் தோற். 14);. --, இடை. (part.); ஓர் உரையசைச் சொல்; expletive adding grace to composition. "அதுமற் றம்ம" (நன். 438, விருத்தி உரை);. ம., க., தெ. அம்ம ; குட. அம்மெ ; பட. அமெ. [அம்மை → அம்ம (விளி);.]
அம்மகோ	அம்மகோ ammaā, இடை (int.) ஓர் இரக்கக் குறிப்பு; an exclamation of pity. "அம்மகோவெனும் விழுமழும்" (மதுரைக்கலம், 15);. [அம்மை → அம்ம → அம்மவோ → அம்மகோ.]

அம்மங்கார்	அம்மங்கார் ammaṅgār, பெ. (n.) திருமாலிய (வைணவ);க் குரவன் மனைவி (திருமா.);; wife of a Vaisnava Acarya or priest (Vaisn.);. தெ. அம்மகாரு [அம்மையவர் → தெ. அம்மவாரு → அம்மகாரு → த. அம்மங்கார்.] அம்மங்கார் ammaṅgār, பெ. (n.) அம்மான் மகள் (பிராம.); ; daughter of a maternal uncle (Brāhm.);. [அம்மான் + மங்கையார் (மகள்); - அம்மான் மங்கையார் → அம்மங்கார்.]
அம்மங்காள்	அம்மங்காள் ammaṅgāḷ, பெ. (n.) அம்மங்கார் பார்க்க;see ammarigar. [மங்கை → மங்கா → மங்காள். ஒ.நோ ; தங்கை → தங்கா → தங்காள். அம்மான் + மங்காள் - அம்மங்காள் (கொ.வ.);.]
அம்மச்சி	அம்மச்சி ammacci, பெ. (n.) செந்தணக்கு; false tragacanth, Sterculia urens (சா.அக.);.
அம்மட்டம்	அம்மட்டம் ammaṭṭam, பெ. (n.) வட்டத்திருப்பி (சங்.அக.);; velvet leaf.
அம்மட்டி	அம்மட்டி ammaṭṭi, பெ. (n.) கொட்டி (பச்.மூ.);; an aquatic plant (செ.அக.); -- (சா.அக.); கொட்டிக்கிழங்கு; an edible root of a waterplant, Aponogeton.
அம்மடிங்கம்	அம்மடிங்கம் ammaḍiṅgam, பெ. (n.) பட்டாணி; pea, Pisum sativum (சா.அக.);.
அம்மண்டார்	அம்மண்டார் ammaṇṭār, பெ. (n.) தாய்மாமன் (நாஞ்.);; maternal uncle (Niñ.);. [அம்மான் + ஆண்டார் - அம்மாண்டார் → அம்மண்டார்.]

அம்மணி	அம்மணி ammaṇi, பெ. (n.) பெண்ணைக் குறிக்கும் மதிப்புரவுச் சொல் (குருபரம். 285);; a term of respect used in referring to or calling a woman. ம. அம்மிணி ; க., தெ. அம்மண்ணி. [அம்மனை → அம்மணி. இனி, அம்மை + மணி என்றுமாம்.] அம்மணி ammaṇi, பெ. (n.) 1. மடி (சம்.அ.க. கை.);; lap. 2. இடை, இடுப்பு; waist of a woman. "நின் னம்மைதன் அம்மணிமேற் கொட்டாய் சப்பாணி" (தில். பெரியாழ். 1.7;3);. ம. அம்மணி [அம் (அழகிய); + மடி _ அம்மடி → அம்மணி. ஒ.நோ.; பிடி → பிணி.]
அம்மந்தி	அம்மந்தி ammandi, பெ. (n.) அம்மான் மனைவி, அத்தை (இ.வ.);; maternal uncle's wife (Loc.);. [அம்மான் + தேவி - அம்மாந்தேவி → (அம் மாந்தே); → அம்மாந்தி → அம்மந்தி. தேவி = பெண்தெய்வம், பெண், மனைவி.]
அம்மம்	அம்மம் ammam, பெ. (n.) 1. பெண்முலை; woman's breast. "கொம்மை யம்ம மசைவுற" (இரகு. நாட்டு. 80);. 2. முலைப்பால்; woman's breast milk. "அம்ம முண்ணத் துயிலெழாயே" (திவ். பெரியாழ். 2. 2;1);. "அன்னே யுன்னை யறிந்துகொண் டேனுனக் கஞ்சுவ னம்மந் தரவே" (திவ். பெரியாழ். 3.1 ; 1);. 3. குழந்தை யுணவு; babies' food (சா.அக.);. ம. அம்மிஞ்ஞி ; க. அம்மி ; து. அமணி. ஒ.நோ ; L. mamma. [மருமம் = மார்பு, முலை. மருமம் → மம்மம் → அம்மம். ஒ.நோ. ; கருமம் → கம்மம் → கம்.]
அம்மம்ம	அம்மம்ம ammamma, இடை (int.) அம்ம என்பதன் மிகு வியப்புக் குறிப்பு; an exclamation of astonishment or bewilderment. "அம்மம்ம வெல்ல லெளிதோ" (தாயு. சச்சி. 4);. ம. அம்மம்ம, அம்பம்பட ; க. அம்மம்ம. [அம்மை (தாய்); → அம்ம (விளி); → அம்ம அம்ம (இரட்டல்); → அம்மவம்ம → அம்மம்ம.] அம்மவம்ம பார்க்க;see amma-y-amma.
அம்மமுண்ணு-தல்	அம்மமுண்ணு-தல் ammamuṇṇudal, 12 செ.கு.வி. (v.i.) முலைப்பால் குடித்தல்; sucking milk from woman's breast. [அம்மம் + உண்ணு.]

அம்மல்	அம்மல் ammal, பெ. (n.) 1. செரியாமை; indigestion. 2. மந்தாரம்; cloudiness, murkimess. 3. மூடம்; stupidity. 4. விறைப்பு; stiffness, numbness. [கம்முதல் = மந்தாரமாதல், மந்தமாதல். கம் → கம்மல் → அம்மல்.]
அம்மலர்மூலி	அம்மலர்மூலி ammalarmūli, பெ. (n.) செங்குன்றி ; red bead vine, Abrus precatorius (சா. அக.);.
அம்மவம்ம	அம்மவம்ம ammavamma, இடை (int.) மிகு வியப்புக் குறிப்பு; an exclamation of intense surprise or wonder. "அம்மவம்ம கடவுண் மகனான நின்னா லறிவுற்றேன்" (ஞானவா. சிகித்து. 130);. [அம்மை (தாய்); → அம்ம (விளி);. அம்ம அம்ம (இரட்டல் (→ அம்மவம்ம.]
அம்மவோ	அம்மவோ ammavō, இடை. (int.) ஓர் இரக்கக் குறிப்பு; an exclamation of pity. "அம்மவோ விதியே யென்னும்" (கந்தபு. யுத்த. அக்கினி, 194);. தெ. அம்மரோ [அம்மை (தாய்); → அம்ம (விளி); → அம்மவோ. அம்ம + ஒ (வி.இ.); - அம்மவோ.]
அம்மன்	அம்மன் ammaṉ, பெ. (n.) 1. தாய் (சங்.அக.);; mother. 2. மறப் பெண்தெய்வம்; manly goddess. 3. காளி; kali. அம்மன் கொண்டாடி. 4. அம்மை நோய்வகை; smallpox, chickenpox, measles. ம., க. அம்மன் ; தெ. அம்மவாரு.
அம்மன்கட்டு	அம்மன்கட்டு ammaṉkaṭṭu, பெ. (n.) அம்மைக் கட்டு, கூகைக்கட்டு; mumps, Idiopathic parotiditis, an infectious disease of children between the ages of 5 and 15 characterised by swelling of the parotid and other salivary glands of the neck and the cheek, running a definite course and generally terminating in recovery. மறுவ.. பொன்னுக்குவீங்கி, புட்டாலம்மை. [அம்மன் = காளியம்மை. கட்டு = வீக்கம். அம்மன்கட்டு = காளியம்மையால் நேர்வதாகக் கருதப்பட்ட கன்னங்கழுத்து வீக்கம்.]
அம்மன்காசு	அம்மன்காசு ammaṉkācu, பெ. (n.) பழைய புதுக்கோட்டை நாட்டில், காவல் தெய்வமாகிய பெருவுடையாட்டியின் (பிருகதம்பாவின்); உருவம் பொறிக்கப்பட்டு, பெயரளவில் 1/16 அணா மதிப்பும் நடை முறையில் 1/20 அணா மதிப்பும் பெற்று வழங்கிய சிறு செப்புக் காசு; copper coin of the old Pudukkottai State, nominally 1/16 anna, practically 1/20 anna, as bearing the image of the tutelary deity Brahadămbă. [P] [சிவனுடைய ஆற்றலும் அருளும் ஆணும் பெண்ணுமாக உருவகிக்கப்பட்டு, பொது மக்கட்கு எளிதாக விளங்குமாறும் தெய்வப் பற்றுண்டாக்குமாறும் உலகத் தந்தை தாயாகக் காட்டப்பட்டபின், சிவன் தேவியாகவும் அனைத்துயிர்க்கும் அன்னையாகவும் கருதப்பட்ட பெண் தெய்வம் அம்மன். ஒருகா. அம்மம் (முலைப் பால்); → அம்ம → அம்மன். இனி, அம்மா (ஆவின் கன்று தாயை விளிக்குங் குரல்); → அம்ம → அம்மன் என்றுமாம்.]

அம்மன்கொடை	அம்மன்கொடை ammaṉkoḍai, பெ. (n.) 1. ஒரு சிற்றூர்ப் பெண்தெய்வத்தைக் கொண்டாடும் திருவிழா (G.Tn. D. i, 111);; festival of a village goddess. 2. காளிக்கு ஆடுமாடுகளைக் காவு கொடுக்கும் சிற்றூர்ப் பெருவிழா; sacrifice of goats and cattle to Kali in a village festival. ம. அம்மன்கொட [அம்மை → அம்மன். கொடு → கொடை..]
அம்மன்கொண்டாடி	அம்மன்கொண்டாடி ammaṉkoṇṭāṭi, பெ. (n.) தெய்வமேறியாடும் காளிகோயிற் பூசாரி; priest of Kaliyamman temple, who goes about dancing under inspiration. [அம்மை → அம்மன். கொண்டு + ஆடு - கொண்டாடு. ஆடு + இ (ஒருமை வினை முதலீறு); - ஆடி.]
அம்மனே	அம்மனே ammaṉē, இடை. (int.) ஒரு வியப்புக் குறிப்பு; an exclamation of wonder or surprise. "உடைந்ததுவு மாய்ச்சிபான் மத்துக்கே யம்மனே" (திவ். இயற். 3;28);. [அம்மை (தாய்); → அம்மன் → அம்மனே (விளி);.]
அம்மனை	அம்மனை ammaṉai, பெ. (n.) 1. தாய்; mother. "தன்கைக்கோல் அம்மனைக்கோ லாகிய ஞான்று" (நாலடி. 14);. 2. தலைவி; lady, mistress. "நோற்றுச் சுவர்க்கம் புகுகின்ற அம்மனாய்" (தில். திருப்பா. 10);. [அம்மை + அன்னை - அம்மையன்னை → அம்மன்னை → அம்மனை (அருமைபற்றி வந்த மீமிசைச்சொல்);. ஒ.நோ. ; தாய் + அம்மை - தாயம்மை.] அம்மனை ammaṉai, பெ. (n.) 1. அம்மானை யென்னும் மகளிர் பந்து விளையாட்டு (பிங்.);; a girls' game with balls. 2. அம்மானை விளையாடும் பந்து; balls used in the game. "அம்மனை தங்கையிற்கொண்டு" (சிலப். 29, அம்மானை வரி, 4);. ம. அம்மன ; க. அம்மாலெ ; தெ. அம்மனலு. [அம்ம + அனை (அன்னை); - அம்மனை.] அம்மானை பார்க்க;see ammanai. அம்மனை ammaṉai, பெ. (n.) நெருப்பு; fire.
அம்மவை	அம்மவை ammavai, பெ. (n.) அவ்வீடு; that house. இம்மனையினும் அம்மனை பெரிது (உ.வ.);. க. ஆமனெ ['அ' சேய்மைச்சுட்டு. மனை = வீடு, மாளிகை. அ + மனை - அம்மனை.]

அம்மனைப்பாட்டு	அம்மனைப்பாட்டு ammaṉaippāṭṭu, பெ. (n.) அம்மானை விளையாட்டிற் பாடும் பாட்டு; song sung by girls when playing the game of balls.
அம்மனைமடக்கு	அம்மனைமடக்கு ammaṉaimaḍakku, பெ. (n.) மகளிர் இருவர் வினாவிடையாய் இருபொருள்படக் கூறுவதாகக் கலித்தாழிசையால் இயற்றப்படும் அம்மானைப் பாட்டு; poetic composition in kalittališai metre, in which, two girls engaged in conversation try to outwit each other through questions and responses couched in ambiguous words. "அம்மனை கைக்கொண்டாடுநர் தம்மையும் அம்மனை யாய்மதித் தாங்கொர்கர்த் தாவினை நிந்தாத் துதிதுதி பெறநிகழ்த் துதலும் அந்தா தித்திடை யடிமடக் காகவும் ஈற்றடி யிரட்டுற விசைத்ததைத் தாபித் தாற்றலி னமைக்குமம் மனைமடக் கொன்றுள" (மாற. 267);. [அம்மானை → அம்மனை. மடங்கு → மடக்கு = மடக்கி (திரும்ப, திரும்பத் திரும்ப); வரும் அசை, சொல், சீர், தொடர், அடி முதலியன.]
அம்மானையோ	அம்மானையோ ammāṉaiyō, இடை. (int.) ஒரு துயரக் குறிப்பு; an exclamation of grief. "அம்மனை யோவெனாத் துண்ணெ னெஞ்சின ளாய்த்துடித்து" (சீவக. 760);. [அம்மை (தாய்); + அணை (அன்னை); + ஒ (விளியுருபு); - அம்மனையோ.]
அம்மனோ	அம்மனோ ammaṉō, இடை. (int.) ஒரு துயரக் குறிப்பு; an exclamation of grief "வழா நெடுந் துன்பத்த ளென்றிரங்கார் அம்மனோ" (தில். இயற். திருவிருத். 37);. [அன்னை + ஒ (விளியுருபு); – அன்னையோ → அன்னோ. அம்மை + அன்னோ – அம்மன்னோ → அம்மனோ.]

அம்மா	அம்மா ammā, பெ. (n.) 1. தாய் (விளி. வே.);; mother (voc.);. 2. தலைவி, பெருமாட்டி; matron, lady. 3. தாய் (உ.வ.); ; mother (com.u.);. அம்மா ammā, இடை. (int.) 1. ஒரு வியப்புக் குறிப்பு; an exclamation of wonder. "பொன்னக ரிதனை யொக்கு மென்பது புல்லி தம்மா" (கம்பரா. சுந்தர. கடல்தாவு. 92);. 2. ஓர் இரக்கக் குறிப்பு; an exclamation of pity. "பிறந்தவர்க...... வெறும்பொருள தம்மா விடுத்திடுமி னென்றாள்" (சீவக. 2622);, 3. ஓர் உவப்புக் குறிப்பு; an exclamation of joy. "அம்மாவென் றுகந்தழைக்குமார்வச் சொல்" (திவ். பெருமாள்தி. 9;6);. 4. ஓர் அசைச்சொல்; an expletive, "கடவுளர்க் கமைத்த யாக தலமெனக் கவினிற் றம்மா" (பாரத. இராசசூய. 91);. 5. மதிக்கப்படும் பெண்; respectable woman. ஓர் அம்மா வந்திருக்கிறது (உ.வ.);. ம., க., தெ. எரு., நா., கை., குற., கொர., து. அம்ம; குட. அம்மெ; பட., கோத. அவ்வே ; இரு. அவ்வெ ; துட. குரு பிரா பிராகி சிங்
அம்மாச்சன்	அம்மாச்சன் ammāccaṉ, பெ. (n.) தாய்மாமன் (நாஞ்.);; maternal uncle (Nafi.); அம்மண்டார் பார்க்க;see ammandar. [அம்மான் + அச்சன் - அம்மாச்சன் (அம்மானாகிய அச்சன்);. அம்மான் = தாய் மாமன். அச்சன் = தந்தை தந்தை போல்வான்.]
அம்மாச்சி	அம்மாச்சி ammācci, பெ. (n.) 1. தாயைப் பெற்ற பாட்டி (தஞ்சை); ; maternal grandmother (Tj.);. 2. தாய்; mother (சங்.அக.);. [அம்மா = தாய். அச்சி = தாய். அம்மா + அச்சி - அம்மாச்சி (தாயின் தாய்);.] பாட்டியென்பதே இச்சொற்கு உரிய பொருள். தாயை அம்மாச்சி யென்பது ஒருசிலர் வழக்கே.
அம்மாஞ்சி	அம்மாஞ்சி ammāñji, பெ. (n.) 1. அம்மான் மகன் (பிராம.); ; son of a maternal uncle (Brahm.);. 2. மூடன்; fool cf. mätula-tamaya, a name for ümattai which by its derivation unmatta suggests foolishness, eccentricity akin to madness (செ.அக.);. ம. அம்மாஞ்சி [அம்மான் + சேய் - அம்மான்சேய் → அம்மாஞ்சேய் → அம்மாஞ்சி (கொச்சை);.]
அம்மாஞ்சிமதினி	அம்மாஞ்சிமதினி ammāñjimadiṉi, பெ. (n.) அம்மான் மகன் மனைவி (பிராம.);; wife of the son of a maternal uncle (Brāhm.);. [அம்மான் + சேய் + மதினி - அம்மாஞ்சி மதினி. Skt. maithuni → த.மதினி.]

அம்மாட்டி	அம்மாட்டி ammāṭṭi, பெ. (n.) கொட்டிக்கிழங்கு (மலை.);; the root of a waterplant, species of aponogeton, Aponogeton monastachyan (சா அக.);. [அம்மட்டி → அம்மாட்டி.] அம்மட்டி பார்க்க;see ammatti.
அம்மாடி	அம்மாடி ammāḍi, இடை. (int.) 1. வியப்புக் குறிப்பு; an exclamation of wonder. அம்மாடி ! எவ்வளவு பெரிய ஆமை! 2. அச்சக் குறிப்பு; an exclamation of dread. அம்மாடி ! எவ்வளவு பெரிய தேள்! 3. இரக்கக் குறிப்பு; an exclamation of pity. அம்மாடி ! இவ்வழகான பிள்ளைக்கு இருகண்ணுமில்லையே! 4. நோவுக் குறிப்பு; an exclamation of pain. அம்மாடி! வயிற்றுவலி தாங்க முடியவில்லையே! 5. இளைப்பாறற் குறிப்பு; an exclamation of relief. கனத்த சுமையை இறக்கிவிட்டு 'அம்மாடி' என்று மரத்தடியில் உட்கார்ந்தான் (உ.வ.);. [அம்மை (தாய்); → அம்மா (விளி); + அடி (பெ.பா. விளி); - அம்மாடி. அட (ஆ.பா.); - அடி (பெ.பா.);.] பொதுவாக ஆடவர் அப்பனையும் பெண்டிர் அம்மையையும் விளித்து, ஒன்றைச் சொல்வது அல்லது ஒரு குறிப்பைத் தெரிவிப்பது இயல்பு. அப்பாடா (ஆ.பா.); - அம்மாடீ → அம்மாடி (பெ.பா.);.
அம்மாத்தாள்	அம்மாத்தாள் ammāttāḷ, பெ. (n.) தாயைப் பெற்ற பாட்டி (இ.வ.);; mother's mother (Loc.);. [அம்மை → அம்மா + ஆத்தாள் - அம்மாத்தாள். ஆத்தை (தாய்); → ஆத்தா → ஆத்தாள் (கொ.வ.);.] பாட்டன் பாட்டி, தாய் தந்தை, அண்ணன் அக்கை ஆகிய மூத்தோரின் முறைப்பெயர்களின் விளிவடிவம் பாலீறு பெற்று வழங்குவது வழுவாயினும், பெரும்பால் உலக வழக்காயுள்ளது.
அம்மாத்திரம்	அம்மாத்திரம் ammāttiram, பெ. (n.) அவ்வளவு; that much, so much. ம. அம்மாத்திரம் [அ (அந்த); + மாத்திரம் (அளவு);.] அம்மாத்தம் என்பது கொச்சை.
அம்மாதிகம்	அம்மாதிகம் ammātigam, பெ. (n.) செந்திராய்; a red variety of Indian chickweed, Mollugo parviflora (சா.அக.);.

அம்மாபத்தினி	அம்மாபத்தினி ammāpattiṉi, பெ. (n.) வேம்பு; margosa, Azadirachta indica (சா.அக.);.
அம்மாமி	அம்மாமி ammāmi, பெ. (n.) 1. அம்மான் மனைவி; maternal uncle's wife. 2. கணவன் தாய்; husband's mother. "அம்மாமி தன் வீவுங் கேட்டாயோ தோழி" (சிலப். 29. தேவந்தி யரற்று);. ம. அம்மாவி [1. அம்மான் + மாமி - அம்மான்மாமி = அம்மான் மனைவியாகிய மாமி. ஒ.நோ.; மகன் பிள்ளை பேரன் = மகன் பிள்ளையாகிய பேரன். கணவன் தாயாகிய மாமியினின்றும் வேறுபடுத்த அம்மான் என்னும் அடை வந்தது. அவ் வடை அம்மான் தொடர்பு குறிப்பதனால், அம்மான் மாமி என்பது அத்தையைக் குறிக்கும். அத்தை மணவுறவு முறையில் மாமியை ஒத்திருப்பதால், அவளும் மாமியெனப்பட்டாள். அம்மான்மாமி → அம்மாமி. 2. அம் (அழகிய, நல்ல); + மாமி - அம்மாமி. நல்லம்மான், நற்றாய் என்பவற்றிலுள்ள 'நல்' என்னும் அடைபோல், அம்மாமி என்பதில் 'அம்' என்னும் அடை அருமையும் நெருக்கமுங் குறித்து வந்தது.]
அம்மாய்	அம்மாய் ammāy, பெ. (n.) தாயைப் பெற்ற பாட்டி (வின்.); ; maternal grandmother. ம. அம்மாம்ம [அம்மை → அம்மா + ஆய் - அம்மாய். ஆய் = அன்னை.] அம்மாயி என்பது கொச்சை வடிவம்.
அம்மாரம்	அம்மாரம் ammāram, பெ. (n.) அலரிச்செடி (பச்.மு.);; sweet scented oleander, Nerium odorum.
அம்மாலிகை	அம்மாலிகை ammāligai, பெ. (n.) புளி; tamarind, Tamarindus indica (சா.அக.);.
அம்மாலைத்தேவர்	அம்மாலைத்தேவர் ammālaittēvar, பெ. (n.) கள்ளர்குலப் பட்டப் பெயர்களுள் ஒன்று (கள்ளர் சரித். பக். 145);; a caste title of Kallars. [அம் + மாலை + தேவர்.]

அம்மாள்	அம்மாள் ammāḷ, பெ. (n.) 1. தாய்; mother. 2. தாய்போல் மதிக்கப்படுபவள்; any matron respected as a mother. அந்த அம்மாள் நல்ல அம்மாள். 3. ஒரு திருமாலிய (வைணவ); ஆசிரியர் பெயர்; name of a Vaisoava Äcärya. 'நடாதூரம்மாள்' (ஈடு, 7. 6 10);. ம. அம்மாள் [மருமம் = மார்பு, முலை. மருமம் → மம்மம் → அம்மம் = தாயின் அல்லது பெண்ணின் முலை, முலைப்பால், குழந்தையுணவு. ஒ.நோ.; கருமம் → கம்மம் → கம். அம்மம் → அம் → அம்மு = தாய்ப்பால், குழந்தையுணவு, குழந்தைக்கு ஊட்டுஞ்சோறு. அம் → அம்ம = பாலூட்டுந் தாய். அம்ம → அம்மை = தாய். 'அம்ம' என்பதே முந்து வடிவம் ; அதன் இலக்கிய வடிவமே 'அம்மை'. ம., தெ., க. அம்ம. அம்ம → அம்மா = 1. விளி வடிவம். 2. எழுவாய் வடிவம். அம்மா → அம்மாள் = தாய் (உ.வ.);. ஒ.நோ.; அக்க → அக்கா → அக்காள். அம்மா, அம்மாள் என்னும் வடிவங்கள் கொச்சையாகக் கொள்ளப்படாவிடினும், வழுவான வடிவங்களாகும். முன்னது வேற்றுமை வழு; பின்னது அதன்மேலும் பெண்பாலீறு சேர்ந்த ஈற்று வழு. அம்ம அல்லது அம்மை என்பதே பெண்பாற் பெயர். அதன்மேலும் பெண் பாலீறு சேர்ப்பது மிகைப்படக்கூறல். அம்மை → அம்மன் = காளி போன்ற ஆண் அதன் மிக்க பெண்தெய்வம். அன்னீறு ஆண்மையை யுணர்த்தும்.]
அம்மான்	அம்மான் ammāṉ, பெ. (n.) 1. தாயுடன் பிறந்தவன் (பிங்.); ; mother's brother, maternal uncle. 2. பெண்கொடுத்த மாமன் (இ.வ.);; wife's father (Loc.);. "உரியவம்மான் மாதுலன்றான்" (கூர்மபு. வியாதர் கரும 10);. 3. அத்தை கணவன்; husband of father's sister. 4. தந்தை; father. "மலரோணம்மான்" (கம்பரா. ஆரணிய. மாரீசன். 50);. 5. அழகிய பெரியோன்; the beautiful great one. "திகழத் திகழு மடிமுடியுங் காண்பான் கீழ்மே லயனு மாலும் அகழப் பறந்துங் காணமாட்டா வம்மான்" (திருவாச. 442);. 6. கடவுள்; God, as father. "அன்னவர் செய்யுஞ் சிருட்டியு மம்மா னருளினாற் மன்வயத் தாக்கி" (சூத. சிவமான். 10;17);. "ஆழி யங்கைக் கருமேனி யம்மான்" (திவ். திருவாய். 5, 1 ; 6);. ம, அம்மாவன் [அம்மை → அம்மான் = அம்மையொடு பிறந்தவன்.]
அம்மான்கோலம்	அம்மான்கோலம் ammāṉālam, பெ. (n.) தாய் மாமன் மூன்றாம் நாள் பெண்ணிற்கு ஆணுடையணிவித்துச்செய்துவைக்கும் திருமணவூர்வலம் (பிராம.);; a ceremony conducted under the auspices of the maternal uncle usually on the third day of marriage, when the bride dressed as a boy is taken in procession (Brahm.);.
அம்மான்சம்பாவனை	அம்மான்சம்பாவனை ammāṉcambāvaṉai, பெ. (n.) திருமணத்தில் அம்மான் கொடுப்பதாக விளம்பியிடும் முதற் கொடைப்பணம் (பிராம.);; first money gift made at the wedding by the maternal uncle to the bride or bridegroom (Brāhm.);. [அம்மான் + Skt. sambhāvanã → த. சம்பாவனை = சிறப்பு, நன்கொடை.]

அம்மான்சீர்	அம்மான்சீர் ammāṉcīr, பெ. (n.) பையனுக்குப் பூணூற் சடங்கிலாவது பெண்ணிற்குத் திருமணத்திலாவது தாய்மாமன் வைக்கும் வரிசை; gifts made by a maternal uncle to his nephew during his investiture with the sacred thread, or to his niece at her wedding.
அம்மான்பச்சரிசி	அம்மான்பச்சரிசி ammāṉpassarisi, பெ. (n.) 1. நிலத்தையொட்டிப் படரும் ஒரு செடிவகை; an annual with procumbent branches, Euphorbia hirta (செ.அக.); raw-rice plant, Euphorbia indica alias E. thymifolia (சா.அக..);. மறுவ. சித்திரப் பாலாவி, சித்திரவல்லாதி, சிற்றிலைப் பாலாவி, சீதேவியார் செங்கழுநீர். சென்னை அகராதியின் (Lexicon); பின்னிணைப்பில் red Indian water-lily; செங்கழுநீர் என்று குறித்திருப்பது ஐயுறவிற்கிடமானது. அம்மான்பச்சரிசியின் மூவகைகள் ; 1. சின்னம்மான் பச்சரிசி; thyme - leaved spurge, Euphorbia thymifolia alias E. macrophylla. இதுவே மூன்றிலும் பெருவழக்கானது. 2.. பெரியம்மான்பச்சரிசி; pill-bearihospurge, a common weed, Euphorbia pilulifera alias E. hirta. 3. சிவப்பம்மான்பச்சரிசி; a red variety, Euphorbia rosea. [P]
அம்மான்பொடி	அம்மான்பொடி ammāṉpoḍi, பெ. (n.) அம்மான் அம்மான் என்று கத்திக்கொண்டு தன் பின்னால் வருமாறு பிள்ளைக்கடத்தி பிள்ளைகளின்மேல் தூவும் சொக்குப்பொடி (திவ். நாய்ச். 2;4, வியா.);; magic powder thrown by a kidnapper on a child causing the child to follow him crying ammān amnán (செ.அக.); — a medicinal or magic powder having the quality of inducing sleep—Soporific, Hypnotic. Note; It was generally used in olden days by Koravas and other criminals to decoy children for purposes of theft, and by magicians to decoy children as well as adults for purposes of their own (சா.அக.);.
அம்மானார்	அம்மானார் ammāṉār, பெ. (n.) 1. மகளிரின் அம்மானைப் பந்தாட்டம்; a game of balls played by girls. அம்மானை பார்க்க;see ammalai. 2. அம்மானைப் பனுவல்; a species of poem, which has the word ammānai as its refrain. "சீராமர் அம்மானார் முகிந்தது முற்றும்" (தஞ். சரசு. i. 467);.

அம்மானை	அம்மானை ammāṉai, பெ. (n.) 1. மகளிர் மூவர் கூடிப் பல பந்துகளை மேலெறிந்து அம்மானைப் பாட்டுப் பாடிக்கொண்டு அவை நிலத்தில் விழாவாறு மேன்மேலும் ஒவ்வொன்றாக விரைந்து கையால் தட்டி மேலெழுப்பி, விரும்பிய நேரம் விளையாடும் விளையாட்டு; a game played by girls singing the ammānai song, at the same time, throwing up and keeping a number of balls in the air (இலக் வி. 807);. 2. அம்மானையாடும் பந்துகள்; balls used in the game. 3. அம்மானையாடும் போது பாடும் கலித்தாழிசைப் பாட்டு; a particular type of song sung by the players during the game. எ-டு: "கருமிடற்றா ருலகமெலாங் காணியெனக் கொண்டதனால் கருதரிய பெருஞ்செல்வர் காலமெலாம் அம்மானை கருதரிய பெருஞ்செல்வர் காலமெலாம் ஆவாரேல் கருவையிலேன் பலரறியக் களவாண்டார் அம்மானை களவாண்ட பின்மறைவாய்க் கடந்துமுளா ரம்மானை." 4. அம்மானைப்பருவம் பார்க்க;see ammalaip-paruvam. 5. பதினெண் கலம்பக வுறுப்புகளுள் ஒன்றான பாட்டு, அம்மானைப் பாட்டுப் போல் இயற்றப்படுவது (இலக். வி. 812);; a section of kalambagam, a species of poem. 6. உறுப்பிசை (stanza); தோறும் ஈற்றில் அம்மானை அல்லது அம்மானாய் என்று முடியும் தொகைப் பா; a minor species of poetic composition, each" verse or stanza of which has ammānai or ammandy as its refrain.
அம்மானைப்பருவம்	அம்மானைப்பருவம் ammāṉaipparuvam, பெ. (n.) பெண்பாற் பிள்ளைத்தமிழ்ப் பனுவற் பருவங்கள் பத்தனுள் ஒன்று; a section of peoparpillaittamil, which describes the stage of childhood, in which the child plays the ammanai game. There are ten stages of childhood, of which this stage is one. [அம்மானை + பருவம்.]
அம்மானைவரி	அம்மானைவரி ammāṉaivari, பெ. (n.) ஒருவரைப் புகழ்ந்து பாடும் அம்மானைப் பாட்டு; song sung in praise of a person by girls or women while playing the ammanai game. ம. அம்மானப்பாட்டு எ-டு : "வீங்குநீர் வேலி யுலகாண்டு விண்ணவர்கோன் ஒங்கரணங் காத்த வுரவோன்யார் அம்மானை ஒங்கரணங் காத்த வுரவோன் உயர்விசும்பில் தூங்கெயில் மூன்றெறிந்த சோழன்காண் அம்மானை சோழன் புகார்நகரம் பாடேலோ ரம்மானை" (சிலப். 29, அம்மானை வரி);. இது, வினாவும் விடையும் அதனாலெடுக்கும் முடிபுமாக அமைந்துள்ளது. [வள் → வர் → வரி. வரித்தல் = வரணித்தல், புகழ்தல். வரி = ஒன்றை வண்ணித்து அல்லது புகழ்ந்து பாடும் பாட்டு, அம்மானை விளையாட்டிற் பாடும் வரிப்பாட்டு.]

அம்மி	அம்மி ammi, பெ. (n.) 1. கறிச்சரக்கு அரைக்கும் சின்னம்மி; horizontal flat stone on which spices for curry are crushed or ground with a stone roller. "உரலி லம்மியி லோங்கு முலக் கையில்" (காசிகாண். கற்பிலக். 26);. 2. சாந்தரைக்கும் பெரியம்மி; big horizontal level or concave stone used for grinding fine mortar. 3. மாமி; mother-in-law (சங்.அக.);. ம. அம்மி [அம்முதல் = அமுக்குதல், அமுக்கியரைத்தல். அம் + இ - அம்மி.]
அம்மிக்கல்	அம்மிக்கல் ammikkal, பெ. (n.) 1. அரைகல், அம்மி; grindingstone. "பெருத்த வம்மிக்கன் முதலிய தாங்கிப் பேணிவிற் றுண்ப னோ வுணர்வீர்" (சூத. ஞான. 11;27);. 2. அம்மிக்குழவி (பிங்.);; stone roller for grinding. ம. அம்மிக்குட்டி, அம்மிக்குழவி. [P] [அம்மி + கல்.]
அம்மிக்குழவி	அம்மிக்குழவி ammikkul̤vi, பெ. (n.) அம்மியில் அரைக்கும் நீண்ட கல்லுருளை; cylindical stone roller used for grinding curry ingredients. ம. அம்மிக்குழவி [அம்மி + குழவி.]
அம்மிப்பாலுண்ணவரை-த்தல்	அம்மிப்பாலுண்ணவரை-த்தல் ammippāluṇṇavaraittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) கலுவத்தில் ஈரமில்லாதபடி குழவியைக்கொண்டரைத்தல்; to grind without leaving moisture (சா.அக.);. [அம்மி + பால் + உண்ண + அரை.]
அம்மிமிதி-த்தல்	அம்மிமிதி-த்தல் ammimididdal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) திருமணக் கரணத்தில் மணமகன் மணமகள் வலக்காலைத் தூக்கிவைக்க உதவ, அவள் அதை அம்மிமேல் வைத்தல்; to perform the ceremonial procedure in which the bride places her right foot on the grinding-stone, the bridegroom helping her to do so. "அம்மி மிதிக்கக் கனாக்கண்டேன் தோழீநான்" (திவ். நாய்ச். 6 ; 8);. ம. அம்மிசவிட்டுக
அம்மியம்	அம்மியம் ammiyam, பெ. (n.) 1. கள் (பிங்.); ; toddy. 2. காளம் (வின்.); ; trumpet. 3. சிறு சின்னம் (சங்.அக); ; a kind of clarionet. அம்மியம் ammiyam, பெ. (n.) செந்தாடு பாவை; one of the 21 kinds of rare plants (unidentified);. The correct spelling of this term is probably (சா.அக.);.

அம்மிரா	அம்மிரா ammirā, பெ. (n.) செந்தாழை; false tragacanth, Sterculia urens (சா.அக.);.
அம்மினியுளுவை	அம்மினியுளுவை amminiyuḷuvai, பெ. (n.) ஒரு வகை மீன்; a kind of fish, Narcine timlei.
அம்மு	அம்மு ammu, பெ. (n.) சோறு; boiled rice. [அம்முதல் = உண்ணுதல். அம்மு (மு.தொ. ஆ.பெ.);.]
அம்மு-தல்	அம்மு-தல் ammudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. முகில் படிந்து வானம் மந்தாரமாதல் (யாழ்ப்.);; to spread thickly, as a mass of motionless clouds that overspread the heavens, obscuring the rays of the sun (J.);. 2. மாயம் பண்ணுதல் (வின்.); ; to dissemble, on hearing a thing spoken of, by seeming to know nothing about it, to act with reserve and duplicity.
அம்முதல்	அம்முதல் ammudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அமுக்குதல்; to press down. "வல்லிய மாமனெகிழ்த்து" (மருதுரந். 91);; 2. விரைந்து மிகுதியா யுண்ணுதல்; to eat voraciously. சோற்றை நன்றாய் அமுக்குகிறான் (உ.வ.);; 3. அடைத்தல்; to plug (சா.அக.);; 4. மூடுதல்; to cover (சா.அக.);; 5. ஏமாற்றுதல்; to deceive. ம. அம்முக [அம் → அம்மு. அம்முதல் = அமுங்குதல், அமுக்குதல்.]
அம்முக்கள்ளன்	அம்முக்கள்ளன் ammukkaḷḷaṉ, பெ. (n.) அடக்கத் திருடன், மாய்மாலக் கயவன்; thievish person, dissembling rogue (W.);. ம. அம்மக்கள்ளன் [அம்மு + கள்ளன்.]
அம்முண்டு	அம்முண்டு_, பெ. (n.) முட்டாள், மதியிலி (இ.வ.);; dolt, idiot (Loc.);. [அம் = அமுக்கம், அடக்கம். உண்டு = உள்ளது. அம் + உண்டு - அம்முண்டு (மதி யமுங்கி அல்லது மதிகுன்றி யிருப்ப-வன்-வள்);. அம்முண்டு → அப்புண்டு (நெல்லை);.]
அம்மூவனார்	அம்மூவனார் ammūvaṉār, பெ. (n.) எட்டுத் தொகையுள் ஒன்றான ஐங்குறுநூற்றில் இரண்டாம் நூறான நெய்தலை யியற்றியவர்; name of the author of the second section of Aingurunuru, one of the Eight Anthologies of the Šangam period.

அம்மெனல்	அம்மெனல் ammeṉal, பெ. (n.) 1. நீர் ததும்பற் குறிப்பு; onom. expr. of filling or overflowing, as of water. "அம்மெனக் கண்ணீ ரரும்பி" (பதினொ. திருவிடை. மும். 10;16);. 2. ஓர் ஒலிக்குறிப்பு (பிங்.);; onom expr of humming. 3. ஓர் அசை; a syllable. "அம் மென்றா லாயிரம்பாட்டாகாதோ?" (தனிப்பா. தி, 1, பக். 10);. [அம் + எனல்.]
அம்மே	அம்மே ammē, பெ. (n.) குறத்திப்பாட்டில் பாட்டு தொறும் அல்லது அடிதொறும் ஈற்றில் வரும் மகடூஉ முன்னிலை; a vocative addressing a lady, and occurring at the end of each stanza or line of a song sung by a Kurava woman in the traditional pattern, or of one composed in imitation of that. எ-டு : "மோரியாவின் மலைதனிலே யாபிரகா மம்மே முக்கியமா யீசாக்கைப் பலிகொடுத்தா னம்மே" (பெத்லகேம் குறவஞ்சி, மலைவளம், 3);.
அம்மை	அம்மை ammai, பெ. (n.) 1. தாய்; mother. "அத்தனொடும் அம்மையெனக் கானார்" (தேவா. 6.53 ;9);. 2. மலைமகள் (பிங்.);; Pārvati. 3. காளி; Káli. 4. பாட்டி (பரவர்);; grandmother (Paravas);. 5. சமணத் துறவினி (பெண்துறவி); (சூடா.); ; female Jaina recluse. 6. அறத்தேவி (தருமதேவதை); (சூடா.);; Goddess of virtue. 7. அம்மை நோய் வகைகள்; kinds of pox. Sum. eme; Akkad. ama, amu; Sum., Oce. um, ama; Ar. um; Indon. ma, uma, amai, umai, yama; Mon-Khm. ama, ma; Mu. umā, mắc, mẳy, mđ-in; Skt. umã, ambã. அம்மைநோய் வகைகள் ; 1. சின்னம்மை; small-pox, Variola. 2. பெரியம்மை; small-pox with an eruption of large blebs, Variola pemphigosa. 3. விளையாட்டம்மை; a mild form of small-pox, Varioloid. 4. தட்டம்மை; pseudo small-pox, almost the same as the preceding. 5. பாலம்மை; a mitigated form of small pox, milk-pox. 6. தவளையம்மமை; another form of smallpox affecting the joints.
அம்மைக்கட்டு	அம்மைக்கட்டு ammaikkaṭṭu, பெ. (n.) கூகைக் கட்டு; inflammation of the salivary glands with swelling along the neck, mumps, Parotitis (சா.அக.);. அம்மன்கட்டு பார்க்க;see amman-kattu.

அம்மைக்குரு	அம்மைக்குரு ammaikkuru, பெ. (n.) அம்மைக் கொப்புளம்; pustule of small-pox. [அம்மை + குரு.]
அம்மைக்கொண்டை	அம்மைக்கொண்டை ammaikkoṇṭai, பெ. (n.) பெண்டிர் கொண்டைவகை; a mode of coiffure. [அம்மை + கொண்டை..]
அம்மைக் கொப்புளம்	அம்மைக் கொப்புளம் ammaikkoppuḷam, பெ. (n.) அம்மைநோயில் தோன்றும் சலக்கட்டி; pustule of small-pox. [அம்மை + கொப்புளம்.]
அம்மைகுண்டலி	அம்மைகுண்டலி ammaiguṇṭali, பெ. (n.) "காலைப் பிடித்தனலை யம்மை குண்டலியடிக் கலைமதியி னூடு தாக்கி" (தாயு. தேசோ. 1);. Note; In Tantric science, it is described as a coiled serpent lying dormant in the human body. It is by rousing this Cosmic power that a Yogi is said to obtain whatever he desires and gains all psychic powers (சா.அக.);.
அம்மைகுத்து-தல்	அம்மைகுத்து-தல் ammaiguddudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஆவின் அம்மைக் கொப்புளத்தினின்று எடுத்த பாலை அம்மைநோய் தாக்காவாறு மக்களுடம்பில் ஊசிவாயிலாகச் செலுத்துதல்; to inoculate with vaccine (virus of cow-pox); to procure immunity from small-pox or atleast mitigate its virility or severity, vaccinate. 2. அம்மைகுத்தல்; vaccination.
அம்மைச்சுரம்	அம்மைச்சுரம் ammaiccuram, பெ. (n.) அம்மைக் கொப்புளத்தோடு கூடி வரும் காய்ச்சல்; fever accompanied by eruption on the skin, as in small-pox, eruptive fever. [அம்மை + சுரம். சுள் → சுல் → சுர் → சுரம் = உடம்புசுடும் காய்ச்சல். சுள்ளெனல் = சுடுதல்.] சுரம் → Skt. jvara.
அம்மைத்தழும்பு	அம்மைத்தழும்பு ammaittaḻumbu, பெ. (n.) அம்மைக் கொப்புளம் அடங்கித் தீர்ந்தபின் ஏற்படும் வடு; small-pox pit. [அம்மை + தழும்பு.]
அம்மைப்பால்	அம்மைப்பால் ammaippāl, பெ. (n.) 1. அம்மை குத்துதற்குரிய பால்; virus of cow-pox as used in vaccination. 2. அம்மையின் பால்; smallpox vaccine (சா.அக.);. அம்மைகுத்தற் பாலின் இருவகை; 1. ஆவம்மைப் பால்; bovine vaccine got direct from cow. 2. மாந்தன்வாய்ப் பால்; humanized vaccine, got from human subject (C.O.D.);. [அம்மை + பால்.]

அம்மைபோடு-தல்	அம்மைபோடு-தல் ammaipōṭudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) அம்மை வார்த்தல்; to have an attack of small-pox, chicken-pox or any other allied disease. வீட்டில் குழந்தைக்கு அம்மை போட்டிருக்கிறது (உ.வ.);. [அம்மை + போடு. போடுதல் = கொப்புளம் உண்டாதல்.] அம்மை போட்டுதல் என்பது சொல்வழு. புகவிடு → புகடு → புகட்டு → போட்டு. போட்டுதல் = குழந்தைக்கும் நோயாளிக்கும் பால், மருந்து, நீர் முதலியவற்றைச் சங்கில் அல்லது கறண்டியிலிட்டு வாய்வழி உட் செலுத்துதல்.
அம்மைமுத்து	அம்மைமுத்து ammaimuttu, பெ. (n.) அம்மை நோய்க் கொப்புளம்; pustule of small-pox. [முத்துப்போல் உருண்டையாயும் சற்றுப் பளபளப்பாயும் இருத்தலால், கொப்புளம் முத்தெனப்பட்டது (உ.ஆ.பெ.);.);
அம்மையப்பர்	அம்மையப்பர் ammaiyappar, பெ. (n.) உயிரினங்களெல்லாவற்றிற்கும் தாயுந் தந்தையும் போன்ற இறைவன், சிவன்; God, as father and mother of all living beings, Šiva. "அம்மை யப்பரே யுலகுக் கம்மை யப்பரென் றறிக" (திருக்களிற்றுப். 1);. [அம்மை + அப்பன் - அம்மையப்பன் → அம்மையப்பர். 'அர்' உயர்வுப் பன்மையீறு.] கடவுள், தாய் கூறும் தந்தை கூறும் ஒருங்கே கொண்டவர் என்பதைப் பொதுமக்கட்கு எளிதாய் விளக்குதற்பொருட்டு, முந்துகால மெய்ப்பொருளியலார் கடவுளின் ஆற்றலைத் தனியாகப் பிரித்து அம்மையென்றும், எஞ்சிய கூற்றை அப்பனென்றும் உருவகித்துக் கூறினர். ஆயின், உருவ வழிபாட்டை நிலை நாட்ட விரும்பிய பிற்காலத்தார், அவ்வணி வகையிருகூறுகளையும் உண்மையான ஆண் பெண் வடிவுகளாகவே காட்டி உருவங்களையுஞ் செய்துவிட்டனர். உண்மையில், கடவுள் உருவமும் பாலியல்புமின்றி, ஒரு வகையிலும் பகுக்கப்பட முடியாதவராய், ஆவி வடிவில் எங்கும் நிறைந்து மன மொழி மெய்களைக் கடந்திருப்பவர். சிவமதம் முதன்முதல் தமிழ்நாட்டில் தோன்றியமையாலும், இன்றும் பெருவழக்காயுள்ளமையாலும், 'சிவன்' என்னும் பெயர் கடவுளைச் சிறப்பாகக் குறித்தது.
அம்மையப்பன்	அம்மையப்பன் ammaiyappaṉ, பெ. (n.) அம்மையப்பர் பார்க்க;see ammai-y-appar. [அம்மை + அப்பன்.]
அம்மையார்கூந்தல்	அம்மையார்கூந்தல் ammaiyārāndal, பெ. (n.) கொடியார்கூந்தலென்னும் பூண்டு (சங்.அக.);; a kind of plant called kodiyarkündal – பூண்டு வகை (மு.அ.); – Seeta's thread, m. cl., Cuscuta reflexa (செ.அக.);. ம. அம்மையார்கூந்தல் சவரிக்கொடி; இதுவே கொடியார்கூந்தல் அல்லது மெலியார் கூந்தல்; Sita's thread. It is so called because of its inter-twining nature. Virginian silk, Periploca asclepidae alias Cuscuta reflexa. It is medicinally a diuretic.
அம்மையார்சீட்டு	அம்மையார்சீட்டு ammaiyārcīṭṭu, பெ. (n.) அரசன் (ராஜா); மந்திரி என்னுஞ் சீட்டாட்டம்; a kind of card-play.

அம்மையோ	அம்மையோ ammaiyō, இடை. (int.) ஒரு வியப்புக் குறிப்பு ; an exclamation of astonishment. 'அன்னையோ வென்றது அம்மையோ வென ஒரு வியப்பு' (கலித். 85;29, நச். உரை);. [அம்மை + ஓ.]
அம்மைவடு	அம்மைவடு ammaivaḍu, பெ. (n.) அம்மைத் தழும்பு; small-pox pits, pock-mark.
அம்மைவனப்பு	அம்மைவனப்பு ammaivaṉappu, பெ. (n.) அம்மை பார்க்க;see ammai=.
அம்மைவார்-த்தல்	அம்மைவார்-த்தல் ammaivārttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) அம்மை போடுதல்; to have small-pox, chicken-pox, etc.
அம்மைவார்த்த சொள்ளை	அம்மைவார்த்தசொள்ளை ammaivārttasoḷḷai, பெ. (n.) அம்மைநோயாலேற்பட்ட தழும்புக் குழி; the pit-mark left by the small-pox pustule, pock-mark or pock-pit (சா.அக.);.
அம்மைவார்த்தமுகம்	அம்மைவார்த்தமுகம் ammaivārttamugam, பெ. (n.) அம்மைத் தழும்புள்ள முகம்; face with small-pox pits, pock-marked face.
அம்மைவார்த்தமூஞ்சி	அம்மைவார்த்தமூஞ்சி ammaivārttamūñji, பெ. (n.) அம்மைவார்த்தமுகம் பார்க்க;see ammai-yartta-mugam. [மூஞ்சி = முகம். மக்கள் முகத்தை 'மூஞ்சி' யென்பது இழிவழக்கு (slang);.]
அம்மைவிளையாடு-தல்	அம்மைவிளையாடு-தல் ammaiviḷaiyāṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) அம்மைநோய் காணுதல்; to have an attack of small-pox, chicken-pox, etc.
அம்மைவிளையாட்டு	அம்மைவிளையாட்டு ammaiviḷaiyāṭṭu, பெ. (n.) அம்மைநோய்ப்பட்டிருத்தல்; attack of or suffering from small-pox. ம. அம்மவிளையாட்டு [அம்மைநோய் காளியால் வருவதாகக் கருதப்பட்டதனாலும், பெரியம்மை பெரும்பாலும் சாவிற்கேதுவாயிருந்ததனாலும், அந் நோய் தாக்குவதைக் காளியம்மையின் விளையாட்டென்று மங்கல வழக்காகக் கூறினர். அவ் வழக்கு இன்றும் கல்லா மக்களிடைத் தொடர்கின்றது.]
அம்மைவேணி	அம்மைவேணி ammaivēṇi, பெ. (n.) வெண் தகரை; sulphur flowered senna, Cassia glauca (சா.அக.);.

அம்மோ	அம்மோ ammō, இடை (int.) இரக்கக் குறிப்புச் சொல் (நாமதீப.); ; an exclamation of pity. ம. அம்மோ
அம்வந்தி	அம்வந்தி amvandi, பெ. (n.) நீரிழிவு (ம. தி. 32, உரை); ; diabetes. [ஒருகா. அம் + வந்தி. அம் = நீர் வா → வந்தி.]
அமங்கலம்	அமங்கலம் amaṅgalam, பெ. (n.) 1. நன்மையல்லாத நிகழ்ச்சி; inauspicious occurrence. 2. சாவு; death. 3. கைம்மை; widowhood. "மங்கலங்களும் அமங்கலமாம்" (காஞ்சிப்பு. அனேகத. 8);. ம. அமங்கள ; க. அமங்கல ; தெ. அமங்களமு. அமங்கலம் → Skt. amafigala. [அல் → அ (எ.ம.முன்.);. அ + மங்கலம் - அமங்கலம்.] அமங்கலம் amaṅgalam, பெ. (n.) ஆமணக்கு (சங்.அக.);; castor-plant, Ricinus communis. அமங்கலம் amaṅgalam, பெ. (n.) ஆமணக்கு; castor plant, Ricinus communis (சா.அக.);.
அமங்கலி	அமங்கலி amaṅgali, பெ. (n.) கணவனையிழந்ததனால் தாலியில்லாதவளாகிய கைம்பெண் (பிங்.);; மங்கலி என்பதற்கு எதிர்; widow, as without the tali, opp. to marigali. [அல் → அ (எ.ம.முன்.);. மங்கலம் = தாலி. மங்கலம் → மங்கலி = தாலியுடையவள், கணவனொடு வாழ்பவள். அ + மங்கலி - அமங்கலி. "இ" பெ.பா. ஈறு.] ம. அமங்கலி ; க. அமங்கலெ.
அமங்கலை	அமங்கலை amaṅgalai, பெ. (n.) அமங்கலி பார்க்க;see a-maigali. "கைம்மையே கைனி பூண்ட கலன்கழி மடந்தை யேங்கி விம்மிய விதவை நான்கே அமங்கலை விளங்கு நாமம்" (சூடா. 2; 63);. [அ + மங்கலை - அமங்கலை. 'ஐ' பெ.பா. ஈறு. ஒ.நோ ; ஐயன் → ஐயை, பண்டிதன் → பண்டிதை.]
அமங்கலைநாள்	அமங்கலைநாள் amaṅgalaināḷ, பெ. (n.)
அமச்சன்	அமச்சன் amaccaṉ, பெ. (n.) அமைச்சன் பார்க்க;see amaiccan.

அமச்சு	அமச்சு amaccu, பெ. (n.) அமைச்சு பார்க்க;see amaiccu".
அமசடக்கம்	அமசடக்கம் amasaḍakkam, பெ. (n.) 1. மூடுகை; concealing, covering (R.);. 2. காப்பாற்றுகை; protecting. 3. அமைதி; quietness. ம. அமயடக்கம் [அமை + அடக்கம் - அமையடக்கம் → அமயடக்கம் → அமசடக்கம்.]
அமஞ்சி	அமஞ்சி amañji, பெ. (n.) 1. கூலியில்லாமற் செய்யும் வலுக்கட்டாய வேலை; forced unpaid labour. 2. வீணானது; that which is useless. 3. போலிவேலைத் தட்டுமுட்டு; trumpery furniture. ம. அமஞ்சி ; தெ. அமிதி. அமைந்தபணி பார்க்க;see amainda-pani.
அமஞ்சிபணி	அமஞ்சிபணி amañjibaṇi, பெ. (n.) அமைந்த பணி பார்க்க;see amainda-pani. ம. அமஞ்சிபணி [அமைந்தபணி → அமஞ்சிபணி.]
அமஞ்சியாள்	அமஞ்சியாள் amañjiyāḷ, பெ. (n.) கூலியில்லாமல் வலுக்கட்டாய வேலை செய்பவன்; work. man pressed into service without wages, forced and unpaid labourer. [அமஞ்சி + ஆள்.]
அமஞ்சிவேலை	அமஞ்சிவேலை amañjivēlai, பெ. (n.) போலி வேலை; shoddy work.
அமட்டம்	அமட்டம் amaṭṭam, பெ. (n.) அம்மட்டம் பார்க்க;see ammattam.

அமட்டு-தல்	அமட்டு-தல் amaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. புரளுதல் (வின்.);; to wobble. 2. நிலைப்படாதசைதல் (சங்.அக.); ; to be unsteady, as a bench on uneven legs. --, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.); 1. அதட்டி அச்சுறுத்துதல்; to hector, bully, intimidate. "ஆராலு மென்னை யமட்ட வொண்ணாது" (திருமந். 2960);. 2. மயக்குதல்; to overcome, as by sleep. தூக்கம் வந்து என்னை அமட்டுகிறது (உ.வ.);. 3. சிக்க வைத்தல் (வின்.);; to inveigle, entrap, ensnare. ம. அமட்டுக ; க. அமரிசு ; தெ. அதடு. [அமடு (த.வி.); - அமட்டு (பி.வி.);]
அமட்டு	அமட்டு amaṭṭu, பெ. (n.) 1. அச்சுறுத்துகை; threat, menace. 2. ஏய்ப்பு; wiles, tricks. ம. அமட்டு [அமடு → அமட்டு.]
அமடு	அமடு amaḍu, பெ. (n.) சிக்குகை; being inveigled, entrapped. "மாதரா ரொளிரமளி பீடத்தி லமடுபடு வேனுக்கு" (திருப்பு. 422);. [ஒருகா. அமல்தல் = நெருங்குதல். அமல் → அமள் → அமடு.]
அமண்டலாதி	அமண்டலாதி amaṇṭalāti, பெ. (n.) செங்கடம்பு (சித்.அக.); ; small Indian oak (செ.அக.); — a red species of kadambu tree, Barringtonia acutangula (சா.அக.);.
அமணம்	அமணம் amaṇam, பெ. (n.) இருபதினாயிரங் கொட்டைப்பாக்கு; 20,000 areca nuts. "பதினாயிரங் கொட்டைப் பாக்கா யிருந்தனள் பைந்தொடியே' (தனிப்பா. தி. 2. பக். 11);. ம. அவணம் அமணம் என்பது இருபதினாயிரம் என்னும் எண்ணைக் குறிக்கப் பாக்கு வணிகரால் ஆளப்படும் தொகைப்பெயர். அரையமணம் என்பது அதிற் பாதியாகும். அமணம் என்பது அம்மணம் என்னுஞ் சொல்லின் தொகுத்தலாதலால், அரையமணம் என்னுங் கூட்டுச்சொல் இடுப்பில் ஆடையின்றியிருக்கும் மொட்டைக்கட்டைநிலையென்று வேறொரு பொருளையுந் தரும். அணி கருதியும், ஒருவகை யிடக்கரடக்கல் பற்றியும், பாவாசிரியர் அக் கூட்டுச்சொல்லின் ஒரு பொருளை மற்றொரு பொருளைக் குறிக்குஞ் சொற்றொடரால் வட்டமொழி யணியாகக் (circumlocution or periphrasis); குறித்துள்ளார். அமணம் amaṇam, பெ. (n.) 1. சமணமதம்; Jainism. 2. அரையில் ஆடையின்மை; nakedness, nudity, as the characteristic of Jaina ascetics. [Skt. sramana → த. அமணம்.]

அமணானைப்படு-தல்	அமணானைப்படு-தல் amaṇāṉaippaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) காமவெறி கொண்டு திரிதல்; to burn with lust. 'களிறு .... அமணானைப் பட்டுத் திரியுமா போலே' (திவ். இயற். திரு விருத். 15, வியா.);. [ஒருகா. கழிகாம முற்று அம்மணமாக மத யானை போல் மதியழிந்து திரிதலைக் குறிக்குந் தொடர்ச்சொல் வினையாக இருக்கலாம்.]
அமத்தம்	அமத்தம் amattam, பெ. (n.) வெறியின்மை; sanity, soundness of mind [அல் → அ (எ.ம.முன்..); மத்தம் = மத்தியம், வெறி. அ + மத்தம் - அமத்தம்.]
அமதி'	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;
அமதி	அமதி amadi, பெ. (n) சமையம், காலம்; time, Context. ம., க. அ.மதி. [அமைதல் = பொருந்துதல், நேர்தல். அமை → அமைதி → அமதி. ஒ.நோ.; அமை → அமையம் → அமயம்.]
அமந்தம்	அமந்தம் amandam, பெ. (n.) 1. மந்தமின்மை, செரிமான நிலை; the state of being free from indigestion or dullness of appetite (சா.அக.);. 2. சுறுசுறுப்பு; diligence, activity. 3. விழிப்பு; watchfulness, vigilance, alertness. 4. வினைத்திறம்; business ability. 5. வேகம்; vehemence, force. ம. அமந்தம் ; க. அமந்த ; தெ. அமந்தமு. [அல் → அ (எ.ம.முன்.);. மொத்தம் → மத்தம் → மந்தம். அ + மந்தம் - அமந்தம்.] அமந்தம் amandam, பெ. (n.) நாட்டு வாதுமை மரம்; wild almond myrobalan, Terminalia catappa.

அமந்தலம்	அமந்தலம் amandalam, பெ. (n.) செங்கத்தரி (மூ.அ.);; orbicular-leaved caper shrub (செ.அக.); - false peacock's foot tree, Niebuhria linearis (சா.அக.);.
அமத்தாசிகம்	அமத்தாசிகம் amattācigam, பெ. (n.) சுருளி (சித்.அக.); ; iron-wood of Ceylon (செ.அக.); — சுருள்பட்டை; red creeper, Ventilago madraspatana (சா.அக.);.
அமயம்	அமயம் amayam, பெ. (n.) சமையம்; right time, opportunity, context. "ஆனதோ ரமயந் தன்னி லாடின. ரமரர் மாதர்" (கந்தபு. உற்பத். திருக்கல், 72);. [அமைதல் = பொருந்துதல், நேர்தல். அமை → அமையம் → அமயம். ஒ.நோ.; நேர் → நேரம்.]
அமர்-தல்	அமர்-தல் amartal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. இருத்தல்; to abide, be seated, remain. "திருப்பரங் குன்றமர் சேயைப் போற்றுவோம்" (கந்தபு. கடவுள்வா. 12);. 2. அமைதியாதல்; to become still or tranquil. காற்றுமர்ந்தது (உ.வ.); 3. இளைப்பாறுதல்; to rest, repose. 4. படிதல்; to settle, be deposited, as a sediment, become close and hard, as sand by rain. 5. பொருந்துதல்; to rest upon, as a javelin on the person. "தன்னம ரொள்வாளென் கைதந்தான்" (பு. வெ. 4;5);. 6. பொலிதல் (திவா.);; to flourish, to be abundant. 7. விளக்கணைதல்; to be extinguished, as a lamp. 'விளக்கானது......காற்றினால் அமருமா போலே' (குருபரம். 305);. 8. ஏற்றதாதல்; to be suitable. குலத்துக் கமர்ந்த தொழில் (உ.வ.);. 9. திட்டமாதல்; to be settled, as an affair, to be engaged, as a house. 10. வேலையிற் சேர்தல்; to join duty, to be established in a work. வேலையில்

உம்முதல்	உம்முதல் ummudal, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நெருங்குதல்; to get close to. "அமரப்புல்லும்" (திருக்கோ. 372);; 2. ஒப்பாதல் (விதான, குணா. 38);; to resemble. 3. விரும்புதல்; to wish, desire. "அகனமர்ந்தீதலி னன்றே" (குறள், 92);; 4. செய்தல்; to do, perform. "நீயிவ ணமர்ந்தன யாவுந் தூதர் கூற" (கந்தபு. யுத்த. முதனாட். 60);; 5. பொந்திகை (திருப்தி);; கொண்டமைதல்; to rest satisfied. 6. மேற்கொள்ளுதல்; to undertake, take upon oneself to do. "ஆடலமர்ந்தானமர்வெய்யோன்" (பு. வெ. 7;15);; 7. விரும்புதல்; to wish, desire, like, to be pleased with. 8. நேசித்தல், அன்புவைத்தல்; to love. "ஆத்தி சூடி யமர்ந்த தேவனை" (ஆ. சூ. கடவுள்வா.);; 9. காமித்தல், காமத்தோடு காதலித்தல்; to have sexual love. ம., க. அமர் ; தெ. அமரு ;து. அமரி.
அமர்-த்தல்	அமர்-த்தல் amarttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பொருதல், மாறுபடுதல்; to be at strife. "பேதைக் கமர்த்தன கண்" (குறள், 1084);. ம. அமருக; க. அமர் ; தெ. அமரு.
அமர்	அமர் amar, பெ. (n.) 1. விருப்பம், அன்பு, காதல்; desire, wish, love. "வாலெயிற் றமர் நகை" (ஐங்குறு. 198);. 2. போர் (சூடா.);; battle, war. "பூழி புனைந்தவர் பாலகனோ வமர்புரி வானே" (கந்தபு. யுத்த வரவுகே. 13);. 3. போர்க்களம்; battle-field. "அஞ்சுவரு தானை யமரென்னு நீள்வயலுள்" (பு. வெ. 8; 5);. 4. கோட்டைமதில் (வின்.); ; wall around a fort, battlement, rampart. 5. வெறி; fury, rage, passion (சா.அக.);. 6. நோய்க்கடுமை; virulency of a disease. 7. காய்ச்சலின் மும்முரம்; the acme of fever (சா.அக.);. L. amo, tô love from inclination or passion, amo-amor, love, Cupid (C.L.D.);. E. amour, n., a love affair; F. =love' fr. L. amorem, acc. of amor, =love' fr. amare, 'to love' (K.C.E.D. E.L.);. [உம் → அம் → அமல் → அமர்.] அமர்தல் = பொருந்துதல். பொருந்துதல் என்பது கூடுதல், ஒன்றாதல் என இருதிறப்படும். பல பொருள்கள் நெருங்கியிருத்தல் கூடுதல்; பல பொருள்கள் ஒன்றாய் இணைந்து விடுதல் ஒன்றுதல். போர்க்களத்தில் இரு ... கூடுதல், இருவரின் அல்லது

அமர்க்கம்	அமர்க்கம் amarkkam, பெ. (n.) எருக்கு; a milky shrub, giant swallow-wort, Calotropis gigantea.
அமர்க்களம்	அமர்க்களம் amarkkaḷam, பெ. (n.) 1. போர்க் களம்; battle-field. "இடைந்தி லாவமர்க் களத்திடை" (இரகு. திக்கு. 172);. 2. குழம்பிய ஆரவாரம்; confused noise, stir, bustle, as at a battle-field. ம. அமர்க்களம் ; க. அமக்கள. [அம் → அமர் + களம் (வயல், நிலம், இடம்); - அமர்க்களம்.] அமக்களம் என்பது கொச்சை வடிவம்.
அமர்கொடு-த்தல்	அமர்கொடு-த்தல் amarkoḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பொருதல்; to give battle, fight, wage war against. "கலுழனோ டெதிர்மலைந் தமர் கொடுத் தணர்களால்" (உபதேசகா. சூராதி. 22);.
அமர்த்த	அமர்த்த amartta, பெ.எ. (adj.) 1. பொருந்திய; befitting, suitable. 2. மாறுபட்ட; opposed in character, inconsistent. 3. விரும்பிய; amorous (சங்.அக.);. [அமர் → அமர்த்த.]
அமர்த்திக்கை	அமர்த்திக்கை amarttikkai, பெ. (n.) வீண் பெருமை பாராட்டுகை (இ.வ.);; giving oneself airs, being vainglorious (Loc.);. [அமர்த்து → அமர்த்தி + கை (தொ.பெ. ஈறு); - அமர்த்திக்கை.]
அமர்த்து-தல்	அமர்த்து-தல் amarddudal, 2 பி.வி. (v.caus.) 1. அமைதியாயிருக்கச் செய்தல்; to make quiet, tranquilize. 2. அடக்குதல்; to restrain. 3. திட்டப்படுத்துதல்; to engage as, a house, a servant. குடியிருக்க வீடமர்த்திவிட்டான் (உ.வ.);. 4. நிலைநிறுத்துதல்; to establish, as one in life. 5. இருத்துதல்; to seat. 6. குடியிருக்கச் செய்தல்; to make one settle down. --, 5 செ.கு.வி. (v.i.); பெருமிதம்பட நடித்தல்; to pose, affect greatness. "அமர்த்துத லிவ்வளவு வேணுமடி" (கவிகுஞ். 34);. க. அமரிசு; தெ. அமர்ச்சு; து. அமருனி. [அமர் + து (பி.வி. ஈறு); - அமர்த்து.]

அமர்ந்ததிருக்கோலப்படிமம்	அமர்ந்ததிருக்கோலப்படிமம் amarndadirukālappaḍimam, பெ. (n.) திருமாலின் இருந்த திருக்கோலவுருவம்; image of Tirumal (Viṣṇu); in the sitting posture. "ராஜச உயரத்தை அமர்ந்த திருக்கோலப் படிமங்கட்கும்......... உரியதாகத் தெரிந்தெடுத்தல் வேண்டும்' (சி. செ. பக். 19);. [அமர் → அமர்ந்த (இ.கா.பெ.எ.); + திரு + கோலம் + படிமம். படி → படிமை → படிமம்.]
அமர்ந்ததிருக்கோலம்	அமர்ந்ததிருக்கோலம் amarndadirukālam, பெ. (n.) திருமாலின் இருந்த திருக்கோலம்; the sitting posture of Tirumal (Visnu);. அமர்ந்ததிருக்கோலப்படிமம் பார்க்க;see amarnda-tiru-k-köla-p-padimam.
அமர்ந்ததிருமேனி	அமர்ந்ததிருமேனி amarndadirumēṉi, பெ. (n.) திருமாலின் இருந்த திருக்கோலம் (சி. செ. பக். 22);; the image of Tirumal (Viṣṇu); in the sitting posture. [அமர் → அமர்ந்த (இ.கா.பெ.எ.); + திரு + மேனி. மேல் → (மேலி); → மேனி.]
அமர்ந்தநிலை	அமர்ந்தநிலை amarndanilai, பெ. (n.) இருந்த நிலை (சி.செ.பக்.138); ; sitting posture. [அமர் → அமர்ந்த (இ.கா.பெ.எ.); + நிலை. நில் → நிலை. 'ஐ' தொ.பெ. ஈறு.]
அமர்நீதிநாயனார்	அமர்நீதிநாயனார் amarnītināyaṉār, பெ. (n.) சிவனடியாரான அறுபத்துமூன்று நாயன்மாருள் ஒருவர்; name of a canonized Saiva saint, one of 63 (பெரியபு.);. [அமர் + Skt. niti + நாயனார்.]
அமர்வு	அமர்வு amarvu, பெ. (n.) இருப்பிடம்; abode. "அரிபுருடோத்தமனமர்வு" (திவ். பெரியாழ். 4.7 ; 8);. [அமர் + வு (தொ.பெ. ஈறு); - அமர்வு.] அமர்வு amarvu, பெ. (n.) குறிப்பிட்ட செயலாற்றும் காலப்பகுதி; session, sitting, கருத்தரங்கின் முதல் அமர்வில் என் கட்டுரையைப் படித்துவிட்டேன். [அமர்+அமர்வு]
அமர	அமர amara, நி.கா.வி.எ. (inf) இருக்க, உட்கார; to sit, be seated. "குமரவே ளொருபுடையமர" (கந்தபு. உற்பத். சரவண. 25);. --, இடை. (part.); ஓர் உவமவுருபு (தொல். பொருள். உவம 11, பேரா. உரை);; an adverbial of comparison. [அமர் + அ (தி.கா.வி.எ. ஈறு); - அமர.]
அமரக்காரன்	அமரக்காரன் amarakkāraṉ, பெ. (n.) 1. சிற்றரசன் கீழுள்ள படைமறவன்; military retainer of a chief. 2. ஆயிரங்காலாள்களுக்குத் தலைவன்; commander of thousand foot soldiers. க. அமர ; தெ. அமரகாடு. [அமர் → அமரம். காரம் → காரன் (ஆ.பா. ஈறு);. அமரம் + காரன் - அமரக்காரன்.]

அமரகண்டம்	அமரகண்டம் amaragaṇṭam, பெ. (n.) குதிரை வலிப்பு (சீவரட்.); ; a severe type of convulsion or spasm so called from its similarity to the attack in horses. இது உடம்புவலி, மயக்கம், அசைவின்றிக் கிடத்தல், வியர்த்தல், பல்லை யிளித்தல் முதலிய குணங்களையுடைய ஒரு வலிப்பு நோய் (சா.அக.);. [மூலம் தெரியவில்லை. கண்டம் = சாவுக் கேதுவான நிலை.]
அமரகம்	அமரகம் amaragam, பெ. (n.) போர்க்களம்; battle-field. "அமரகத் தாற்றறுக்குங் கல்லாமா" (குறள், 814);. [அமர் = போர். அகம் = இடம்.]
அமரகுணர்	அமரகுணர் amaraguṇar, பெ. (n.) கடுக்காய்ப் பூ (சங்.அக.); ; flower of Chebulic myrobalan,
அமரசிலை	அமரசிலை amarasilai, பெ. (n.) 1. ஒருவகைக் கந்தகம்; a variety of sulphur (சா.அக.);. 2. ஒருவகை வைப்பு நஞ்சு; a kind of prepared arsenic (சா.அக.);.
அமரசிலைக்கந்தகம்	அமரசிலைக்கந்தகம் amarasilaiggandagam, பெ. (n.) ஒருவகை வைப்பு நஞ்சு; a kind of prepared arsenic (சா.அக.);.
அமரநாயகம்	அமரநாயகம் amaranāyagam, பெ. (n.) 1. படைத்தலைமை (M.E.R. 36 of 1928-9);; commandership. 2. படைத் தலைவனுக்கு விடப்பட்ட நிலம் (I.M.P. Tn. 407);; grant of land to the commander of an army. க. அமர ; தெ. அமரநாயகுடு, அமரமு.

அமரம்	அமரம் amaram, பெ. (n.) கண்சூட்டுநோய் (தைலவ. தைல. 34);; disease of the conjunctival membrane of the eye, conjunctivitis (செ.அக.); - ஒருவகைக் கண்ணோய் (சங்.அக.);; a kind of disease of the eye. "விழியருக லொடுநீர்க் கம்மலும் அமரமுங் கண்ணோயு மேக வழறலைநோயு மாமையஞ் சிறகாமரோ" (தைலவ. தைல. 34);. கண்களின் இறப்பைத்தோலில் குருக்களைப் போலெழுப்பி, அப்பாகத்தை உருவழியச் செய்யும் ஒரு கண்ணோய்; a disease of the conjunctiva attended with the formation of small elevations on the conjunctiva of the lids which results in the deformity of the lids, Granular conjunctivitis or Trachoma (சா.அக.);. அமரம் amaram, பெ. (n.) 1. பண்டைக் காலத்திற் சிற்றரசனால் அமரக்காரருக்கு விடப்பட்ட மானியம்; land or revenue granted in ancient times by a chief to his retainers for military service. 2. ஆயிரங் காலாள்களை ஆளுகை; command of one thousand foot soldiers. ம. அமரு ; க. அமர ; தெ. அமரமு. [அமர் = போர். அமர் → அமரன் = போர் மறவன். அமரன் → அமரம்.] அமரம் amaram, பெ. (n.) படகோட்டுந் தண்டு; oar used to steer a boat. ம. அமரம் ; தெ. அமரமு ; து. அமர.
அமரம்பால்	அமரம்பால் amarambāl, பெ. (n.) பனங்கள்; palmyra toddy (சா.அக.);.
அமரம்பிரிதற்கண்	அமரம்பிரிதற்கண் amarambiridaṟkaṇ, பெ. (n.) ஒருவகைக் கண்ணோய்; an eye disease (சா. அக.);.
அமரர்	அமரர் amarar, பெ. (n.) பகைவர் (பிங்.); ; foes, enemies. அமரார் பார்க்க;see amarar. [அமர்தல் = பொருந்துதல். அமரார் = பொருந்தாதவர், பகைவர். ஒ.நோ ; ஒன்றார், ஒன்னார், நண்ணார். துன்னார் = பொருந்தாதவர், பகைவர். அமரார் → அமரர்.]
அமரல்	அமரல் amaral, பெ. (n.) 1. நெருக்கம் (பொதி. நி.);; closeness, density. 2. மிகுதி (பொதி.நி.); ; abundance, excess. 3. பொலிவு (திவா.); ; fertility, luxuriance, prosperity. 4. பீடு, பெருமை, சிறப்பு (பொதி.நி.);; excellence, grandeur. [அமர்தல் = நெருங்குதல், பொருந்துதல். அமர் → அமரல்.]

அமரன்	அமரன் amaraṉ, பெ. (n.) போர்மறவன்; warrior. "அமர னாயி னமைவொடு நிற்கென" (பெருங், உஞ்சைக். 37 ; 202);. [அமர் = போர். அமர் → அமரன்.] அமரன் amaraṉ, பெ. (n.) வித்தமிழ்தை (இந்திரியத்தை);க் கட்டுக்குள் வைத்து ஆள்வோன்; one who controls the semen. [அமர்+அன்]
அமராடு-தல்	அமராடு-தல் amarāṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) போர் செய்தல்; to fight, carry on war. "அந்தண் சேய்களுக் காயம ராடுநின் மைந்தன் றானு மடிந்தனன்" (சேதுபு. இராமதீ. 54);. [அமர் = போர். அமர் + ஆடு (துணை வினை);.]
அமராபரணன்	அமராபரணன் amarāparaṇaṉ, பெ. (n.) போரையே அணிகலமாகக் கொண்டவன்; warrior, one who regards warfare as his decoration. "அருங்கலை வினோத னமரா பரணன்" (நன். சிறப்புப்பா.);. [அமர் + வ. ஆபரணன். Skt. äbharaya → த. ஆபரணம் = அணிகலம். ஆபரணம் → ஆபரணன். 'அன்' ஆ.பா. ஈறு.]
அமரார்	அமரார் amarār, பெ. (n.) பகைவர்; foes, as not agreeing or associating cordially. "அமராரை வெல்ல வல்லான் வரோதயன் வாணன்" (தஞ்சைவா. 8);. [அமர்தல் = பொருந்துதல். அமர் → அமரார் = பொருந்தாதவர்.]

அமரி	அமரி amari, பெ. (n.) சிறுநீர் (பிங்.); ; urine. ம. அமரி [உவரி → உமரி → அமரி.] அமரி amari, பெ. (n.) போர்த்தெய்வமான காளி (பிங்.); ; Kali, as war goddess. "பலர் தொழும் அமரி" (சிலப். 12 ; 66-7);. ம., க., தெ. அமரி. [அமர் = போர். அமர் → அமரி.] பண்டைத் தமிழகத்தில், வெட்சிமறவர் நிரைகவரச் செல்லு முன்பும், படைமறவர் போர்க்களத்திற்குச் செல்லு முன்பும் கொற்றவையென்னும் வெற்றித்தெய்வமாகிய காளிக்குக் காவு கொடுப்பது வழக்கம். "மறங்கடைக் கூட்டிய துடிநிலை சிறந்த கொற்றவை நிலையும் அத்திணைப் புறனே" (தொல். பொருள். புறத். 4);. அமரி amari, பெ. (n.) கற்றாழை (மலை.);; aloe. [ஒருகா. குமரி → அமரி. கற்றாழைக்குக் குமரி என்றொரு பெயருமுண்டு. குமரி யென்பது காளிக்கும் பெயராதலால், அவளின் மறுபெயரான அமரி யென்னுஞ் சொல் கற்றாழையைக் குறிக்க ஆளப்பட்டிருக்கலாம்.]
அமரிக்கை	அமரிக்கை amarikkai, ப.பெ. (abs.n.) அமைதி, அடக்கம் (உ.வ.); ; quietness, stillness, tranquillity, calmness (com.u.);. ம. அமர்ச்ச ; க. அமக ; தெ. அமரிக ; து. அமருனி. [அமர்தல் = அமைதல், அடங்குதல், அமைதியாயிருத்தல். அமர் → அமர்கை → அமருகை → அமரிக்கை. ஒ.நோ ; கோர் → கோரு → கோருகை → கோரிக்கை. எண் → எண்ணு → எண்ணுகை → எண்ணிக்கை.]
அமரிதாவிகம்	அமரிதாவிகம் amaritāvigam, பெ. (n.) கையாந்தகரை (சித். அக.); ; a plant growing in damp places (செ.அக.);—செங்கரிப்பான் அல்லது சிவப்புக் கரிசலை ; a red variety of a plant, Euclypta prostrata (சா.அக.);.
அமரிப்புல்	அமரிப்புல் amarippul, பெ. (n.) ஒட்டுப்புல் (சித்.அக.);; sticking grass. [அமர்தல் = பொருந்துதல், ஒட்டுதல். அமர் → அமரி. அமரி + புல்.]
அமரிப்பூகம்	அமரிப்பூகம் amarippūkam, பெ.. (n.) செங்கரந்தை (சித்.அக.); ; red basil, Sphoeranthes.

அமரிய	அமரிய amariya, பெ.எ. (adj.) பொருத; that which fought. "அமரிய சேனை" (சங்.அக.); [அமர்த்தல் = மாறுபடுதல், பொருதல், அமர் → அமரி → அமரிய.]
அமரியம்	அமரியம் amariyam, பெ. (n.) 1. குருத்து (மலை.);; species of atlantia (செ.அக.); — குருந்தமரம்; wild lime tree, Atlantia missionis (சா.அக.);. 2. சண்பகம்; champak. 3. சண்பகப்பூ; flower of tulip tree, Michelia champaca (சா.அக.);.
அமரியுப்பு	அமரியுப்பு amariyuppu, பெ. (n.) சிறுநீருப்பு; salt taken from urine. [அமரி = சிறுநீர். அமரி + உப்பு.] அமரி பார்க்க;see amari".
அமரியோன்	அமரியோன் amariyōṉ, பெ. (n.) போர்மறவன்; warrior. "அமரி யோர்களொ ரைம்பது வெள்ளத்தர்" (கந்தபு. மகேந். காவலா. 15);. [அமர்தல் = பொருதல். அமர் → அமரியவன் → அமரியான் → அமரியோன் (ஆ.பா.); - அமரியோர் (ப.பா.);.]
அமரை	அமரை amarai, பெ. (n.) 1. தூண்; pillar. 2. அறுகம்புல்; durva grass. 3. சீந்தல்; gulancha (சா.அக);. 4. அறுகு; panic grass, Cynodon dactylon. 5. கருப்பை; the uterus of a female. 6. கொப்பூழ்க்கொடி; the umbilical cord (சா.அக.);. அமரை amarai, பெ. (n.) 1. அமராவதி; Amarāvadi. 2. தூண்; pillar. 3. அறுகம்புல்; durva grass. 4. சீந்தில்; gulancha. [Skt. amara → த. அமரை.]

அமரோசை	அமரோசை amarōcai, பெ. (n.) "அத்தகைமை யாரோசை யமரோசை களினமைத்தார்" (பெரியபு. ஆனாய. 24);. [அம்முதல் = அமுங்குதல். அம் → அமர் → அமர்தல் = அமைதல். அடங்குதல், தாழ்தல். அமர் + ஓசை.] அமரோசை amarōcai, பெ. (n.) ஒருவகையான சுரநிரல்; a musical fluctuation. [அமர்+ஓசை]
அமல்[லு]-தல்	அமல்[லு]-தல் amalludal, 13 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நெருங்குதல்; to be close, thickly grown. "வேயமலகலறை" (கலித். 45;1);. 2. பொருந்துதல்; to join, unite with. 3. மிகுதல், அதிகரித்தல்; to be abundant, to increase. "தருக்கமல மலமென்ன" (திருவானைக் கோச், 3);. 4. பரவுதல்; to spread, pervade. "எங்கணுந் தானினி தமலும்" (ஞானா. 14);. --, 7 செ. குன்றாவி, (v.t.); 1. அடைதல், சேர்தல்; to reach, arrive at. "அமலும் வேறிட மளவை யின்றியே விமல ரூபமாய் வரவும்" (சேதுபு. சீவதிர்த்த. 70);. 2. அணைதல்; to embrace. "அமல லகல மகல லபய" (தண்டி. சொல். 6);. ம. அமலிக்குக [அம்முதல் = பொருந்துதல். அம் → அமல்.]
அமல்	அமல் amal, பெ. (n.) நிறைவு (ஞானா. 34);. fullness. ம. அமல் [அம் → அமல்.] அமல் amal, பெ. (n.) 1. அதிகாரம்; authority, sway. 2. மேலாய்வு (R.F.);; administration or management of any land or business of behalf of another. [U. amal → த. அமல்.]
அமலமஞ்சள்	அமலமஞ்சள் amalamañjaḷ, பெ. (n.) மரமஞ்சள் (சித்.அக.);; tree turmeric.

அமலனாதிப்பிரான்	அமலனாதிப்பிரான் amalaṉātippirāṉ, பெ. (n.) 'அமல னாதிப் பிரான்' என்று தொடங்கும் திருப்பாணாழ்வார் பதிகம், நாலாயிரத் தெய்வப் பனுவலுள் (திவ்வியப் பிரபந்தத்துள்); ஒன்று; a division of Tivviyaprabandham. [அல் → அ (எ.ம.முன்.); + மலம் (குற்றம்); → மலன் (குற்றமுற்றவன்); - அமலன் = குற்றமற்றவன். வ. ஆதி = முதல். பெருமகன் → பெருமான் → பிரான். அமலனாதிப்பிரான் = குற்றமற்றவனும் உலக முதல்வனும் பெருமானுமான இறைவன், திருமால்.]
அமலை	அமலை amalai, பெ. (n.) 1. மிகுதி (திவா.);; abundance. 2. செறிவு ; denseness. "அடுசினத் தமலையை" (ஞானா. 43);. 3. சோற்றுத் திரளை; lump of rice. "பிச்சைப் பாத்திரப் பெருஞ்சோற் றமலை" (மணிமே. 17;2);. 4. சோற்றுருண்டை; rice ball. "வெண் ணெறிந் தியற்றிய மாக்க ணமலை" (மலை படு. 441);. 5. சோறு (திவா.);; boiled rice. 6. கட்டி; boil. 7. கடுக்காய் (மலை.);; chebulic myrobalan (செ.அக.); — ink-nut, Terminalia chebula (சா.அக.);. 8. படைமறவர் திரண்டு பட்ட பகைவேந்தனைச் சூழ்ந்துநின்று ஆடுங் கூத்து; dance of soldiers who have gathered around a fallen enemy king. "களிற்றொடு பட்ட வேந்தனை அட்ட வேந்தன் வாளோர் ஆடும் அமலையும்" (தொல், பொருள். புறத். 14);. 9. படைமறவர் திரண்டு பட்ட பகை வேந்தனைச் சூழ்ந்து நின்று பாடும் பாட்டு; songs sung by soldiers who have gathered around a fallen enemy king (தொல். பொருள். புறத் 14, இளம்பூ, உரை);. 10. ஆரவாரம்; hubbub, confused yelling of war-cry, great din.
அமலைதாரம்	அமலைதாரம் amalaitāram, பெ. (n.) அரிதாரம் (சித்.அக.);; orpiment.

அமளி	அமளி amaḷi, பெ. (n.) 1. மிகுதி; increase, abundance. பனம்பழம் இப்போது நல்ல அமளியாயிருக்கும் (யாழ்ப்.);. ம. அமலி. 2. ஆரவாரம்; tumult, uproar, bustle, stir, press of business. 'வந்தபோ திருந்த அமளி காண்' (திவ். திருநெடுந் 21, வியா.);. 3. மக்கட் படுக்கை; bed, mattress, sleeping couch. "ஐந்துமூன் றடுத்த செல்வத் தமளிமூன் றியற்றி" (சீவக. 838);. 4. கட்டில்; cot, bedstead. "மணிக்கா லமளி" (பெருங். உஞ்சைக். 33 ;106);. 5. பள்ளியறை (சங். அக.);; bedroom. [அமல் → அமலி → அமளி. அமலுதல் = பொருந்துதல், மிகுதல், அமர்தல்.]
அமளிகுமளி	அமளிகுமளி amaḷigumaḷi, பெ. (n.) பேராரவாரம்; great uproar. ம. அமரல் [அமல் → அமலி → அமளி. கும்முதல் = கூடுதல், திரளுதல். கும் → குமல் → குமலி → குமளி. அமளிகுமளி - பொருளை மிகுத்துக் காட்டும் இணைமொழி (words in pairs);.]
அமளிபண்ணு-தல்	அமளிபண்ணு-தல் amaḷibaṇṇudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஆரவாரஞ் செய்தல்; to make a great noise, raise hue and cry, make a fuss. 2. சச்சரவு விளைத்தல்; to create disturbance, cause Commotion. அமளி பார்க்க;see amali.
அமளை	அமளை amaḷai, பெ. (n.) 1. கடுகுரோகணி (மலை.);; black hellebore (செ.அக.);—black hellebore or bear's foot, Helleborus niger (சா.அக.);. 2. மரவகை (L.);; diverse trifoliate sumach soap-nut, s. tr., Allophyllus cobbe. அமளை amaḷai, பெ. (n.) மழைநீரை மட்டுமே நம்பியிருக்கும் மானா வாரிப் பயிரில் விழும் பசளி போன்ற ஒருவகைக் களை; a weed like pasai (வ.சொ.அக.);. [அமல்-அமலை-அமளை]
அமளைக்கண்ணி	அமளைக்கண்ணி amaḷaikkaṇṇi, பெ. (n.) கொள் (காணம்); (பச்.மூ.);; horse-gram.
அமளோகிதம்	அமளோகிதம் amaḷōkidam, பெ. (n.) செங்கீரை (சித்.அக.);; cock's comb greens.
அமனிதம்	அமனிதம் amaṉidam, பெ. (n.) புளியாரை (சித்.அக.);; yellow wood-sorrel (செ.அக.);— sorrel, Oxalis corniculata (சா.அக.);.

அமனைக்கன்னி	அமனைக்கன்னி amaṉaikkaṉṉi, பெ. (n.) காணம்; horse-gram, Dolichos uniflorus alias D. biflorus (சா.அக);. ஒ.நோ.; அமனைக்கண்ணி
அமாத்திரை	அமாத்திரை amāttirai, பெ. (n.) ஓம் என்னும் முளைமந்திரத்திலுள்ள மகரமெய்; the consonant "ம" (m); in the mystic syllable àm. 'ஓம் என்ற பிரணவ ஒலியில் அ, உ, ம ஆகிய மூன்று எழுத்துகள் அடங்கும். இவற்றுக்கு மாத்திரைகள் என்று பெயர். ஓம் என்பதில் மெய் ஒற்றும் இருக்கின்றதல்லவா? இதனை அமாத்திரை என்பர் அறிஞர்' (சி. செ. பக். 274);. [அ + மாத்திரை. மா → மாத்திரை. 'திரை' ப.பெ. ஈறு.] ஓம் என்பதில் ஒ என்பதே உயிர்நாடியெழுத்து. மகரமெய் புறவெழுத்து அல்லது மிகையெழுத்து என்னுங் கருத்தில் அதை அமாத்திரை என்றனர் போலும்!
அமாந்தக்காரன்	அமாந்தக்காரன் amāndakkāraṉ, பெ.. (n.) 1. சவளி வணிகன் (புதுவை);; cloth merchant (Pond.);. 2. தெருவிற் பண்டம் விற்கும் மூட்டைக்காரன்; street hawker (R.);.
அமாந்தம்	அமாந்தம் amāndam, பெ. (n.) பொய் (நாஞ்.);; fib, lie (Nāñ.);.
அமாந்தம்பற்றவை-த்தல்	அமாந்தம்பற்றவை-த்தல் amāndambaṟṟavaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) இல்லாததைச் சொல்லுதல் (நாஞ்.);; to fib (Nāñ.);.
அமாமிக்கடம்பு	அமாமிக்கடம்பு amāmikkaḍambu, பெ. (n.) செங்கடம்பு (சித்.அக.);; small Indian oak.

அமானி	அமானி amāṉi, பெ. (n.) புளியாரை (மலை.);; yellow wood-sorrel. ஒ.நோ.; அமனிதம் அமானி1 amāṉi, பெ. (n.) 1. பொறுப்பு; security, trust, deposit. 2. அரசுப் பொறுப்பிலுள்ள நிலம் (C.G.);; land held directly under the government, opp. to இஜாரா. 3. வரி நிலுவை முதலியவற்றிற்காக அரசுப் பார்வையிலுள்ள நிலம் (C,G);; land under the management of government officers for arrears of revenue or for any other reason. 4. உரிமையாளன் பொறுப்பில் இல்லாத நிலம்; land not held by the owner, for whom another holds it a trustee. த.வ. சாராநிலம், உரிமைசாராநிலம். [U. amani → த. அமானி.] அமானி2 amāṉi, பெ. (n.) வரையறுக்கப்படாதது; that which is not previously filled. "அமானியிலே கண்டுமுதல் பண்ணிக்கொள்" (இ.வ.);. [Skt. a-mani → த. அமானி.]
அமிசடக்கம்	அமிசடக்கம் amisaḍakkam, பெ. (n.) அமைதி, அடக்கமான ஒழுக்கம்; modesty, quiet behaviour. [அமை + அடக்கம் - அமையடக்கம் → அமை சடக்கம் → அமிசடக்கம்.]
அமிஞ்சி	அமிஞ்சி amiñji, பெ. (n.) அமஞ்சி பார்க்க;see amaji. 'அமிஞ்சிக்கு உழுதால் சரியாய் விளையுமா? (உ.வ.);.
அமிஞை	அமிஞை amiñai, பெ. (n.) தாயைப் பெற்ற பாட்டி (பள்.);; maternal grandmother (Pal.);. [அம்மை + அஞ்ஞை - அம்மைஞ்ஞை → அம்மிஞ்ஞை → அமிஞை. அன்னை → அஞ்ஞை.]
அமிதசாகரர்	அமிதசாகரர் amidacākarar, பெ. (n.) 11ஆம் நூற்றாண்டினரும், யாப்பருங்கலம், யாப்பருங்கலக் காரிகை என்னும் யாப்பிலக்கண நூல்களின் ஆசிரியருமாகிய ஒரு சமணத் துறவியார்; name of a Jaina sage of the 11th century and author of two grammatical treatises on Tamil prosody, viz. Yapparurigalam and Yapparuńgalakkârigai. "அளப்பருங் கடற்பெயரருந்தவத்தோனே" (யாப். வி.சி.பா.); [அ (எ.ம.முன்.); + Skt. mita + Skt. ságara.]

அமிர்தக்கடுக்காய்	அமிர்தக்கடுக்காய் amirtakkaḍukkāy, பெ. (n.) கடுக்காய் வகை; species of chebulic myrobalan (சா.அக.);. விம்மித் தசை மிகுந்துள்ள 32 வகைக் கடுக்காய்களிலொன்று; இது காசியில் விளையும்; தொண்டையிலுண்டாகும் கீச்சொலியையுங் கோழையையும் நீக்கும்; one of the 32 kinds of country gall-nuts which contain thick coverings and small kernels, said to grow in Benares and cure the wheezing sound or whistling noise in the throat due to phlegm (சா.அக.);. "அமிர்த மெனுங்கடுக்காயம்புவியி லுள்ள திமிர்த சிலேட்டுமத்தைத் தீர்க்கும் -- விமிதச் சதைப்பற்றுண் டாயிருக்குஞ்சாற்றிலதன் றேசங் கதிக்கொத்த காசியென்பார் காண்" (பதார்த்த 1004);. [அமிர்தம் + கடு - காய்.] அமிழ்து பார்க்க;see amildu.
அமிர்தக்குமரி	அமிர்தக்குமரி amirtakkumari, பெ. (n.) சீந்திற்கொடி, கற்றாழை முதலிய மூலிகைகளினின்று வடிக்கப்படும் எண்ணெய்; a medicated oil prepared from moon-creeper, aloe and other plants (சா.அக.);. [அமிர்தம் + குமரி. அமிழ்து → அமிர்து.]
அமிர்தக்குழல்	அமிர்தக்குழல் amirtakkuḻl, பெ. (n.) உழுந்து மாவும், அரிசிமாவும், வெண்ணெயும், வெல்லப் பாகுஞ் சேர்த்து, நாவிற்கும் மனத்திற்கும் இன்பந்தருமாறு செய்யப்படும் 'மனோகரம்' என்னும் பணிகார வகை; confection made of black gram, rice and butter mixed with treacle. உழுந்துமாவிற்குத் தலைமாறாகக் கடலை மாவைச் சேர்ப்பதுமுண்டு. [அமிர்தம் + குழல் (தேங்குழல் போன்றது);.] அமிழ்து பார்க்க;see amildu.
அமிர்தக்கொடி	அமிர்தக்கொடி amirtakkoḍi, பெ. (n.) சீந்திற் கொடி (சங்.அக.); – gulancha (செ.அக.);—moon creeper, bile killer, Tinosphora cordifolia alias Menispermum cordifolium (சா.அக.);. [அமிர்தம் + கொடி.] அமிழ்து பார்க்க;see amildu.
அமிர்தக்கோலி	அமிர்தக்கோலி amirtakāli, பெ. (n.) திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலோடும் பொருநை (தாம்பிரவரணி); யாறு; the river Tamhiravarani, flowing in Thirunelveli district. [அமிர்தம் + கோலி.] அமிழ்து பார்க்க;see amildu.

அமிர்தகணத்தார்	அமிர்தகணத்தார் amirtagaṇattār, பெ. (n.) 1. ஊரவையாரான கணப்பெருமக்கள் (I.M.P. Cg. 1027);; members of the committee for the management of village affairs. 2. கோயிற் பண வருமானங்களைக் கணக்கிடுஞ் சவையார் (M.E.R. 90 of 1913);; members in charge of the cash receipts of a temple. [அமிர்தம் + கணத்தார்.] அமிழ்து பார்க்க;see amildu.
அமிர்தகலை	அமிர்தகலை amirtagalai, பெ. (n.) திங்களின் 16 கூறுகளுள் ஒன்று; a digit or 1/16 of the moon's disc; a phase of the moon. "அமிர்த கலையி னீரை மாந்தி" (சிலப். 5 ; 208, உரை);. ம. அம்ருதகல [அமிர்தம் + கலை.) அமிழ்து பார்க்க;see amildu. நிலவொளி குளிர்ந்து இன்பந் தருவதனாலும், திங்களின் பெயராகிய மதியென்னுஞ் சொற்கு மது (தேன்); என்னுஞ் சொல்லை மூலமாகக் கொண்டதனாலும், திங்கட்கு 'அமிர்தகிரணன்' என்று வடமொழியில் ஒரு பெயரிருப்பதனாலும், மதியொளியிற் படுப்பதனால் மத்தம் உண்டாகுமென்று பண்டையோர் நம்பியதனாலும், திங்களின் கூறு அமிர்தகலையெனப்பட்டது.
அமிர்தகவிராயர்	அமிர்தகவிராயர் amirtagavirāyar, பெ. (n.) 17ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்தவரும் 'ஒருதுறைக் கோவை' யாசிரியருமான சிறந்த புலவர்; name of a poet, author of Oruturaikkövai, 17th century. [அமிழ்தம் → அமிர்தம் + வ. கவி + அரசன் → அரைசன் → அரையன் → அரையர் → ராயர்.] அமிழ்து பார்க்க;see amildu.
அமிர்தகுணம்	அமிர்தகுணம் amirtaguṇam, பெ. (n.) சிறந்த குணம்; excellent quality (தெய்வச். விறலி. 147);. அமிழ்து பார்க்க;see amildu. [அமிர்தம் + குணம். இனிமையும் நன்மையும் பற்றிச் சிறந்த குணம் அமிர்தகுணம் எனப்பட்டது.]
அமிர்தங்கலங்கு-தல்	அமிர்தங்கலங்கு-தல் amirdaṅgalaṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மூளை கலங்குதல் (வின்.);; brain being disturbed, shocked, as by a blow, concussion of the brain. [அமிர்தம் → அமிதம் → அமுதம் = சோறு. அமிர்தம் = குழைந்த சோறு போன்ற மூளை.] அமிழ்து பார்க்க;see amildu.
அமிர்தசர்க்கரை	அமிர்தசர்க்கரை amirtasarkkarai, பெ. (n.) 1. சீந்தில்மா; flour made from gulancha stalk. 2. சீந்திற்கொடியினின்று எடுக்கப்படும் வெள்ளுப்பு, மண்ணீரல் வலுவிற்கும் மெலிந்த வுடம்பை வலுப்படுத்தற்கும் பயன்படுத்தப்படுவது; a white salt extracted from the moon-creeper, used in diseases of the spleen and as a tonic in convalescence. [அமிர்தம் + சருக்கரை. அமிர்தம் = சிந்திற் கொடி.] அமிழ்து பார்க்க;see amildu.

அமிர்தசாரவெண்பா	அமிர்தசாரவெண்பா amirtacāraveṇpā, பெ. (n.) தத்துவராயர் இயற்றிய ஒரு பனுவல்; name of a poem by Tattuvarayar. [அமிர்தம் + சாரம் + வெள்ளை + பா.] அமிழ்து பார்க்க;see amildu.
அமிர்தசூரணம்	அமிர்தசூரணம் amirtacūraṇam, பெ. (n.) சீந்திற்கொடிச் சுண்ணம், குடற் கோளாற்றிற்கும் காமாலைக்கும் பயன்படுத்தப்படுவது; a bitter and slightly nauseous powder of the dried tender shoots of the moon-creeper, Tinosphora cordifolia alias Menispermum cordifolium, prescribed as án alternative in cases of visceral obstructions and jaundice (சா.அக.);. [அமிர்தம் + சூரணம். சுள்ளெனல் = சுடுதல், எரித்துச் சாம்பல் அல்லது நீறாக்குதல், சுள் → கண் → சுண்ணம் = நீறு, பொடி. சுள் → சுர் → சூர் → துரணம்.] அமிழ்து பார்க்க;see amildu.
அமிர்தசெந்தூரம்	அமிர்தசெந்தூரம் amirtasendūram, பெ. (n.) சூலை, காயம், புரை, புண் முதலிய நோய்கட்குக் கொடுக்கும் செந்நீறு; a calcined red metallic oxide prescribed for healing acute pain, sores, sinuses or other wounds. [அமிர்தம் + செந்தூரம். செந்துள் → செந்தூளம் → செந்தூரம்.] அமிழ்து பார்க்க;see amildu.
அமிர்ததலைச்சி	அமிர்ததலைச்சி amirdadalaicci, பெ. (n.) சீந்திற்கொடி; gulancha (செ.அக.); - moon-creeper (சா.அக.);. [அமிர்தம் + தலைச்சி.] அமிழ்து பார்க்க;see amildu.
அமிர்தநிலை	அமிர்தநிலை amirtanilai, பெ. (n.) அமுத நிலை பார்க்க;see amuda-milai. "அறிந்து பதினைந் தமிர்தநிலை யாராய்ந்து" (விறலி விடு. 546);. [அமிர்தம் + நிலை.] அமிழ்து பார்க்க;see amildu.
அமிர்தப்பால்	அமிர்தப்பால் amirtappāl, பெ. (n.) தாய்ப்பால்; mother's breast milk. [அமிர்தம் + பால்.]
அமிர்தபதி	அமிர்தபதி amirdabadi, பெ. (n.) ஒரு பழந்தமிழ்ப் பனுவல் (யாப். வி. 95, பக். 487);; an ancient Tamil Poetic work. [அமிர்தம் + பதி.] அமிழ்து பார்க்க;see ami!du.

அமிர்தபலா	அமிர்தபலா amirtabalā, பெ. (n.) கொய்யா மரம்; guava tree, Pisidium guyara (சா.அக.);. [அமிர்தம் + பலா.] அமிழ்து பார்க்க;see amildu.
அமிர்தபழம்	அமிர்தபழம் amirtabaḻm, பெ. (n.) ஒரு நீல மலைப்பழம்; nectar fruit or pear, Pyrus communis, borne by a small thorny tree in the Nilgiris (சா.அக.);. [அமிர்தம் + பழம்.] அமிழ்து பார்க்க;see amildu. பேரிக்காய் மேனாட்டினின்று கொண்டு வந்து பயிராக்கப்பட்டது.
அமிர்தம்	அமிர்தம் amirtam, பெ. (n.) 1. முலைப்பால்; woman's breast milk. 2. ஆவின் பால்; cow's milk. "திலநெய் யமிர்தம்" (தைலவ. தைல. 1);. 3. பாலிருப்பிடம்; the source of milk. 4. வெண்ணெய்; butter. 5. நெய்; ghee. 6. தேன்; honey. 7. இனிப்பு; sweetness. 8. இனிப்பு பண்டம்; sweet cake. 9. இனிமை; pleasantness. "அமிர்தங் கொளவுயிர்க்குங் கருங்கா ழகிலி னறும்புகை" (சீவக. 349);. 10. நீர்; water. 11. உணவு; food. "தந்தவ னமிர்த மூட்ட வுண்டு" (சீவக. 1178);. 12. சோறு; boiled rice. 13. [illegible]
அமிர்தமூடியவிடம்	அமிர்தமூடியவிடம் amirtamūḍiyaviḍam, பெ. (n.) மாச் சுக்கு; soft dried ginger (சா.அக.); - (தைலவ. தைல. 1);.
அமிர்தமூடுமிடம்	அமிர்தமூடுமிடம் amirtamūḍumiḍam, பெ. (n.) அமிர்தமூடியவிடம் பார்க்க;see amirdam-müdiya-v-idam. "சீரமிர்த மூடுமிட மஃதை" (தைலவ. தைல. 1);. குறிப்பு ; சங்க அகரமுதலியிலும் அதிலுள்ள மேற்கோளிலும் 'மூடுவிடம்' என்னும் பாடம் உள்ளது.

அமிர்தவடிகம்	அமிர்தவடிகம் amirtavaḍigam, பெ. (n.) அமிர்தத்தைக் கொடுக்குஞ் சீந்திற்கொடி; moon-creeper which gives an essence like nectar (சா.அக.);. [அமிர்தம் + வடிகம்.] அமிழ்து பார்க்க;see amildu.
அமிர்தவடை	அமிர்தவடை amirtavaḍai, பெ. (n.) தித்திப்பான உழுந்துவடை; a sweet cake made of black gram and sugar. [அமிர்தம் + வடை.] அமிழ்து பார்க்க;see amildu.
அமிர்தவல்லி	அமிர்தவல்லி amirtavalli, பெ. (n.) சீந்திற் கொடி (சூடா.);; gulancha (செ.அக.);. ம. அமிர்தவல்லி ; க. அம்ருதபல்லி ; தெ. அம்ருதவல்லி. [அமிர்தம் + வல்லி.] அமிழ்து பார்க்க;see amildu.
அமிர்தவள்ளி	அமிர்தவள்ளி amirtavaḷḷi, பெ. (n.) சர்க்கரை வள்ளிக் கிழங்கு; sweet potato, Ipomala batatas. [அமிர்தம் + வள்ளி.] அமிழ்து பார்க்க;see amildu.
அமிர்தவிந்து	அமிர்தவிந்து amirtavindu, பெ. (n.) இதள் (பாதரசம்); (சங்.அக.); ; quick-silver. [அமிர்தம் + விந்து.] அமிழ்து பார்க்க;see amildu.
அமிர்தவுப்பு	அமிர்தவுப்பு amirtavuppu, பெ. (n.) சீந்திலுப்பு; salt extracted from the moon-creeper, Tinosphora cordifolia. அமிர்தசர்க்கரை பார்க்க;see amirda-Šarkkarai. [அமிர்தம் + உப்பு..] அமிழ்து பார்க்க;see amildu.

அமிர்து	அமிர்து amirtu, பெ. (n.) 1. முலைப்பால்; breast milk. "கனதனத்தி லூறுமமிர் தூட்டினளால்" (கந்தபு. தக்க. வள்ளி. 37);. 2. சோறு; boiled rice. "அத்திரத்தா லந்நீ ரமிர்திற் புரோக்கிக்க" (சைவச. பொது. 296);. 3. திணைநிலச் செல்வம்; products of particular tracts of land. "நாட்டகத் தமிர்து நளிகட லமிர்து நல்வரை யமிர்தமு மல்லாக் காட்டகத் தமிர்துங் காண்வர" (சீவக. 2110);. [அமிழ்து → அமிர்து.] அமிழ்து பார்க்க;see amildu.
அமிரம்	அமிரம் amiram, பெ. (n.) மிளகு (மலை.);; black pepper. தெ. மிரியமு
அமிழ்-தல்	அமிழ்-தல் amiḻtal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) முழுகுதல், ஆழ்தல்; to sink, to be immersed, to plunge. "இன்பக் கடலூடே யமிழுவேனை" (திருப்பு. 36);. ம. அமிழுக ; க. அவுகு ; து. கமரு ; பட. அமுகு. [அம்முதல் = அமுங்குதல். அம் → (அமில்); → அமிழ்.]
அமிழ்த்து-தல்	அமிழ்த்து-தல் amiḻddudal, 2 பி.வி. (v. caus.) 1. அமுக்குதல்; to press down. 2. முழுக்குதல், ஆழ்த்துதல்; to cause to sink, immerse, ingulf, drown. "ஆடன் மைந்த ரடங்க வமிழ்த்தி னான்" (சேதுபு. அக்கினி. 31);. 3. மறைத்தல்; to cover, as eyelids cover the eyes. "அமிழிமைத் துணைகள்" (கம்பரா. பால. கோலங். 3);. ம. அமிழ்த்துக ; க. அமுத ; து. அமபுனி ; பட. அமுக்கு ; கோத. அம்ங் ; துட. ஒம்க். [அமிழ் (த.வி.); - அமிழ்த்து (பி.வி.);]
அமிழ்தக்கொடி	அமிழ்தக்கொடி amiḻtakkoḍi, பெ. (n.) அமிர்தக்கொடி பார்க்க;see amirda-k-kodi.

அமிழ்தம்	அமிழ்தம் amiḻtam, பெ. (n.) 1. உணவு; food. "அங்கவர்க் கறுசுவை நால்வகை யமிழ்தம்" (மணிமே. 28;116);. 2. உயிர்மருந்து; clixir. "தானமிழ்த மென்றுணரற் பாற்று" (குறள், 11);. 3. முலைப்பால்; woman's breast milk. 4. ஆவின்பால்; cow's milk. 5. தீங்குடிப்பு; honey-sweet drink. ம. அமுதம், அமிர்தம். [அமிழ்து → அமிழ்தம்.]
அமிழ்து	அமிழ்து amiḻtu, பெ. (n.) 1. உணவு; food. 2. முலைப்பால்; woman's breast milk. 3. ஆவின்யால்; cow's milk. "இருதூணி யமிழ்துகுத் ததின்" (தைலவ. தைல. 28);. 4. உயிர்மருந்து; elixir. "அமிழ்தினு மாற்ற வினிதே" (குறள், 64);. 5. உயிர்மருந்துபோற் சிறந்தது; anything as good as elixir. 6. இனிப்புப் பண்டம்; sweet meat. 7. தேங்கூழ்; honey-sweet salad or porridge. ம. அமிர்து ; க., து. அம்ருத ; தெ. அம்ருதமு ; கொங். அம்ருத். [மருமம் = மார்பு, முலை. மருமம் → மம்மம் = முலை. ஒ.நோ ; கருமம் → கம்மம். மம்மம் → L. mamma, milk – secreting organ of female in mammals. மம்மம் → அம்மம் = முலை, முலைப்பால், குழந்தையுணவு. அம்மம் → அம்மு = முலைப் பால், குழந்தையுணவு, குழந்தைக்கு மதித்து ஊட்டும் சோறு. அம்முதல் = உண்ணுதல். அம்மு → அம்முது → அமுது = முலைப்பால், ஆவின்பால், உணவு. அமுது → அமுதம் = பால், உணவு. அமுதப்பால் என்பது உலக வழக்கில் தாய்ப்பாலான முலைப்பாலையே குறித்தல் காண்க. அவிதல் = வேதல், சமைதல். அவி → அவிழ் = வெந்த சோற்றுப்பருக்கை, சோறு. அவி → அவிழ்து → அவிழ்தம் = சோறு.
அமிழ்ந்து-தல்	அமிழ்ந்து-தல் amiḻndudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஆழ்தல், முழுகுதல்; to sink. "சூழ்ந்த புனற்கய மதனேர் விழுந்த மிழ்ந்தி மீள வெழும்" (சேதுபு. அகத். 14);. ம. அமிழ்ந்துக ; தெ. அமுகு. [அம் → அமிழ் → அமிழ்ந்து.]

அமுக்கடி	அமுக்கடி amukkaḍi, பெ. (n.) 1. நெருக்கடி; density in a throng of people. 2. மந்தாரம்; cloudiness. 3. முட்டாயிருத்தல் (சங்.அக.);; to be in straitened circumstances. 4. மூடமாயிருத்தல் (சங்.அக.); ; stupidity, ignorance. 5. மூடிக்கொள்ளுதல் (சங்.அக.); ; to close, as a hand or flower. [அமுக்கு + அடி.] அமுக்கடி amukkaṭi, பெ. (n.) கிடைத்ததைப் பற்றிக் கொள்ளுதல்; grabbing whatever available. "அவன்அமுக்கடிக் காரனாயிற்றே!." (வ.சொ. அக.);. [அமுக்கு+அடி]
அமுக்கம்	அமுக்கம் amukkam, பெ. (n.) உள்ளே யமுங்கியிருக்குந் தன்மை; compression. [அமுக்கு → அமுக்கம்.]
அமுக்கலான்	அமுக்கலான் amukkalāṉ, பெ. (n.) கட்டி, சிலந்தி முதலியவற்றைக் கரையச்செய்யுந் தழையுள்ள செடி; a plant whose leaves are used as absorbifacient. [அமுக்கு → அமுக்கல் → அமுக்கலான்.]
அமுக்கன்	அமுக்கன் amukkaṉ, பெ. (n.) 1. மறைவாகக் கருமஞ்செய்வோன்; one who does things secretly. 2. கரவுள்ளவன்; sly, cunning person, dissembler. 3. தூங்கும்போது ஒரு பேய் மேலுட்கார்ந்து அமுக்குவதுபோல் தோன்றும் உணர்ச்சி; nightmare. ம. அமுக்கன் [அமுக்கு → அமுக்கன். 'அன்' ஆ.பா. ஈறு.]
அமுக்கனங்கிழங்கு	அமுக்கனங்கிழங்கு amukkaṉaṅgiḻṅgu, பெ. (n.) அமுக்கிராக்கிழங்கு பார்க்க;see amukkira-k-kilangu.
அமுக்கி	அமுக்கி amukki, பெ. (n.) அமுக்கன் பார்க்க;see amukkan. [அமுக்கு → அமுக்கி. "இ" ஒருமையீறு.]

அமுக்கிரா	அமுக்கிரா amukkirā, பெ. (n.) ஒரு மருந்துச் செடி; a medicinal plant, Indian winter cherry, s.sh., Withania somnifera. மறுவ. அமுக்கிரி, அமுக்குரா, அமுக்குரவு. ம. அமுக்கிரம்; க. அமக்கீர. [P]
அமுக்கிராக்கிழங்கு	அமுக்கிராக்கிழங்கு amukkirākkiḻṅgu, பெ. (n.) அமுக்கிராச் செடியின் கிழங்கு, கட்டிகளைக் கரைக்கும் மருந்து; the root of Indian winter cherry used as an absorbifacient. [அமுக்கிரா + கிழங்கு.] மறுவ. அமுக்கனங்கிழங்கு, அமுக்கிராங் கிழங்கு.
அமுக்கிராங்கிழங்கு	அமுக்கிராங்கிழங்கு amukkirāṅgiḻṅgu, பெ. (n.) அமுக்கிராக்கிழங்கு பார்க்க;see amukkira-k-kilangu. [அமுக்கிரா + கிழங்கு.]
அமுக்கிரி	அமுக்கிரி amukkiri, பெ. (n.) அமுக்கிரா பார்க்க;see amukkira (தைலவ. தைல. 42);.
அமுக்கு-தல்	அமுக்கு-தல் amukkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அழுத்துதல், நெருக்குதல், கசக்குதல்; to crush, press, squeeze, as a fruit or a boil. 2. அமரச்செய்தல், பிடித்திழுத்தல்; to press down, pull back. "வெற்பி னுச்சி தொட்ட முக்கின சிலகரம்" (உபதேச. கூர்ம 15);. 3. நீருள் அமிழ்த்துதல்; to press down into water, immerse. "ஆழ வழுக்கி முகக்கினு மாழ்கடலுள்" (மூதுரை, 19);. 4. தோற்கடித்தல், அடக்கியொடுக்குதல்; to overcome, repress. அவனைச் சண்டையில் அமுக்கி விட்டான் (உ.வ.);. ம. அமுக்குக; க. அமுது, அவுங்கு ; தெ. அவுக்கு, அன்சு ; து. அமபுனி ; கோத. அம்க் ; துட. ஓம்க் ; படு. அமக்கு. [அம் → அமுங்கு → அமுக்கு.]
அமுக்கு	அமுக்கு amukku, பெ. (n.) 1. அழுத்துகை; pressure, as in a nightmare. அவன் அமுக்குண்டு கதறிக்கொண்டு கிடந்தான் (உ.வ.); 2. அழுத்துகிற பொறை (பாரம்);; the thing that compresses, incumbent weight (W.);. [அம் → அமுங்கு → அமுக்கு (மு.தொ.பெ.);.]

அமுக்குணி	அமுக்குணி amukkuṇi, பெ. (n.) அடக்கி; a reticent person, one who pretends not to know anything about an event or incident. 2. இருந்த இடத்தைவிட்டு அசையாத-வன்-வள்; one who sits unmoved. [அமுக்கு + உண்ணி - அமுக்குண்ணி → அமுக்குணி. 'இ' ஒருமை யீறு. 'உண்' செயப்பாட்டுத் துணைவினை.]
அமுக்குணிப்பிள்ளையார்	அமுக்குணிப்பிள்ளையார் amukkuṇippiḷḷaiyār, பெ. (n.) 1. பிள்ளையார்போல் இருந்த இடத்தைவிட்டு அசையாத-வன்-வள் (உ.வ.);; one who sits unmoved as the image of Ganeśa (Com.u.);. 2. ஒன்றும் தெரியாத-வன்-வள் போல் நடிப்ப-வன்-வள்; dissembler, reticent person. [அமுக்கு + உண்ணி + பிள்ளையார்.] அமுக்குணி பார்க்க;see amukkuni.
அமுக்குரவு	அமுக்குரவு amukkuravu, பெ. (n.) அமுக்கிரா பார்க்க;see amukkira.
அமுக்குரா	அமுக்குரா amukkurā, பெ. (n.) அமுக்கிரா பார்க்க;see amukkira. ம. அமுக்கிரம்; க. அமங்குர.
அமுக்கொத்தி	அமுக்கொத்தி amukkotti, பெ. (n.) கத்திவகை, பாசவன் கத்தி; cleaver, butcher's knife (W.);. [அமுக்கு + கொத்தி. அமுக்கு + கத்தி எனினுமாம்.]
அமுகம்	அமுகம் amugam, பெ. (n.) 1. கடுக்காய்; gallnut, Chebulic myrobalan. 2. சீந்தில்; gulancha, Tinospera cordifolia. 3. நெல்லி; emblic myrobalan, Phyllanthus emblica.
அமுங்காக்கொடி	அமுங்காக்கொடி amuṅgākkoḍi, பெ. (n.) நெட்டி (சித்.அக.); ; sola pith.
அமுங்கு-தல்	அமுங்கு-தல் amuṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அமர்தல் (சங்.அக.); ; to become compressed, to sink to a lower level. கட்டடமுங்கிவிட்டது. 2. அமிழ்தல்; to sink. 3. அழுந்துதல்; to be pressed down, mashed, as ripe fruit. 4. நெரிபடல்; to be crushed, as by a weight. வீடுவிழ எல்லாரும் அமுங்கிப்போனார்கள் (உ.வ.);. ம. அமுங்நுக, அமங்நுக; க. அமுக்கு, அமுகு ; தெ. அதுமு; கோண். அதமன ; கொலா., நா. அதும்.

அமுசகம்	அமுசகம் amusagam, பெ. (n.) செருப்படை (சித்.அக.);; a diffuse prostrate herb found in tank beds and in the harvested fields, Coldenia procumbens. [அம்முதல் = அமுங்குதல். அம் → அமுசு → அமுசகம்.]
அமுசம்	அமுசம் amusam, பெ. (n.) சிறுசெருப்படை (மலை.);; a small variety of Coldenia procumbens. [அம்முதல் = அமுங்குதல். அம் → அமுசு → அமுசம்.]
அமுசு	அமுசு amusu, பெ. (n.) ஒட்டடை ; soot. [அம் → அமுசு.] அமுசு amucu, பெ. (n.) அழகு, பேரழகு; beauty, charming. [அம்.(அழகு);அம்முது-அமுசு]
அமுணங்கம்	அமுணங்கம் amuṇaṅgam, பெ. (n.) அடக்கமின்மை (சிந்தா. நி. 190); ; want of self restraint. [முணங்குதல் = முடங்குதல், உள்ளடங்குதல். முணங்கு → முணங்கம் = உள்ளொடுக்கம், அடக்கம். அ (எ.ம.முன்.); + முணங்கம் - அமுணங்கம்.]
அமுத்தல்	அமுத்தல் amuttal, பெ. (n.) கர்க்கடசிங்கி (பரி.அக.);; Japanese wax-tree.
அமுத்தி	அமுத்தி amutti, பெ. (n.) விருப்பின்மை (சிந்தா.நி.);; dislike.
அமுத்திரம்	அமுத்திரம் amuttiram, பெ. (n.) மஞ்சிட்டி (பச்.மூ.);; Indian madder, mañjit. ஒ.நோ ; அமுதசகரம்
அமுதக்கதிர்க்கடவுள்	அமுதக்கதிர்க்கடவுள் amudakkadirkkaḍavuḷ, பெ. (n.) திங்கள்; moon. "அமுதக் கதிர்க் கடவுள் ரவிகட் கிரட்டி தனி" (தக்கயாகப். 460);. [அமுதம் + கதிர் + கடவுள்.]

அமுதக்குவிகம்	அமுதக்குவிகம் amudagguvigam, பெ. (n.) செங்கற்றாழை; a species ofaloe (சித்.அக.); — dull red-flowered aloe, Aloe vera (rosea); (செ.அக.);. [அமுதம் + குவிகம். அமுதம் = சிறந்த மருந்து. குவிகம் = மேனோக்கிக் குவிந்தது.]
அமுதக்கொடி	அமுதக்கொடி amudakkoḍi, பெ. (n.) பெரு மருந்துக்கொடி (பச்.மூ.); ; Indian birthwort. [அமுதம் + கொடி.]
அமுதக்கோணிகம்	அமுதக்கோணிகம் amudagāṇigam, பெ. (n.) செங்கிளுவை (சித்.அக.); ; whistling teal. [அமுதம் + கோணிகம். அமுதம் = சிறந்தது.]
அமுதகடிகை	அமுதகடிகை amudagaḍigai, பெ. (n.) சில நாண்மீன் காலங்களில் மங்கல வினைகட்குரியனவாகச் சொல்லப்படும் நாழிகைகள் (விதான. குணா. 26;27);; auspicious hour of each day. [அமுதம் + கடிகை. அமுதம் = அமுதம்போற் சிறந்தது. கடிகை = நாழிகைவுட்டில், நாழிகை.]
அமுதகதிரோன்	அமுதகதிரோன் amudagadirōṉ, பெ. (n.) திங்கள் (பிங்.);; moon. [அமுதம் + கதிரோன். அமுதம் = இனிமை, இன்பம். கதிரோன் = ஒளிக்கதிருடையது.]
அமுதகம்	அமுதகம் amudagam, பெ. (n.) 1. கொங்கை; woman's breast. 2. பாற்கடல்; sea of milk. 3. உண்டிச்சாலை; hotel, eating house. 4. நீர்; Water. [அமுது (பால், உணவு); + அகம் (இடம்);.]
அமுதகரந்தை	அமுதகரந்தை amudagarandai, பெ. (n.) சிவ கரந்தை (சித்.அக.);; fever basil (செ.அக.); - a plant, Schoenanthes zeylanica (சா.அக.);. [அமுதம் + கரந்தை. அமுதம் = சிறந்த மருந்து. கரந்தை = கரிய (நீல); நிறப் பூப் பூக்கும் பூண்டு. கள் → கர் → கரம் → கரந்து → கரந்தை.]
அமுதகிண்ணம்	அமுதகிண்ணம் amudagiṇṇam, பெ. (n.) 1. பாற்கிண்ணம்; milk bowl. 2. இளம்பெண் முலை; maiden's breast (சா.அக.);. [அமுதம் (பாலுள்ளது); + கிண்ணம் (சிறுகலம், கிண்ணம் போன்ற வடிவுகொண்ட வுறுப்பு);.]

அமுதகுடம்	அமுதகுடம் amudaguḍam, பெ. (n.) 1. பாற்குடம்; milk-pitcher. 2. பெண்முலை; woman's breast (சா.அக.);. [அமுதம் (பாலுள்ளது); + குடம் (உருண்ட கலம், குடம்போன்ற வுறுப்பு);.]
அமுதகுண்டம்	அமுதகுண்டம் amudaguṇṭam, பெ. (n.) பாற்குடம்; milk pot. [Skt amrita + குண்டம். அமுதம் + குண்டம் (குண்டாயிருக்குங் கலம்);.]
அமுதகுண்டா	அமுதகுண்டா amudaguṇṭā, பெ. (n.) இரப் போர்கலம்; beggar's bowl. [Skt. amrita + குண்டா. அமுதம் = உணவு, சோறு. குள் → குண்டு → குண்டா.]
அமுதகுலர்	அமுதகுலர் amudagular, பெ. (n.) 1. இடையர் (வின்.); ; herdsmen, as dispensers of milk. 2. சான்றோர் (வின்.); ; the learned, the great. [அமுதம் = பால், அமுதம்போற் சிறந்த அறிவு. குலம் = கூட்டம், தொழில்வகுப்பு, வகுப்பு. குலம் → குலன் (ஆ.பா.); - குலர் (ப.பா.);.]
அமுதகுவிகம்	அமுதகுவிகம் amudaguvigam, பெ. (n.) அமுதக்குவிகம் பார்க்க;see amuda-k-kuvigam.
அமுதகுழல்	அமுதகுழல் amudagul̲l, பெ. (n.) அமுதகோளத்தின் குழாய்; the duct of a gland (சா. அக.);.
அமுதகுழலற்றகோளம்	அமுதகுழலற்றகோளம் amudagul̲l̲ar̲r̲aāḷam, பெ. (n.) அமுததாரையில்லாத கோளங்கள்; ductless glands (சா.அக.);. [அமுதம் + குழல் + அற்ற + கோளம்.]

அமுதகோணிகம்	அமுதகோணிகம் amudaāṇigam, பெ. (n.) செங்கிளுவை; the whistling teal, Dendrocygna awsuree alias D. arcuata (சா.அக.);. சில கூட்டுச்சொற்கள், செ. அகரமுதலியில் (Lexicon); வலிமிக்கும், சா. அகரமுதலியில் வலிமிகாதும் புணர்ந்துள்ளன. எ-டு:செ. அகரமுதலி சா. அகரமுதலி அமுதக்குவிகம் அமுதகுவிகம் அமுதச்சேவிகம் அமுதசேவிகம் இங்ஙனமே அமுதக்கோணிகம் என்று செ. அகரமுதலியிலும் (பின்னிணைப்பு);, அமுத கோணிகம் என்று சா. அகரமுதலியிலும் உள்ளன. இவ்விரண்டும் ஒன்றே. எல்லா ஆங்கில அகரமுதலிகளிலும் 'peal' (அல்லது peel); என்பது ஒரு கடல்மீனென்றும், 'teal' என்பது ஒரு வாத்து என்றுமே குறிக்கப்பட்டுள்ளன. 'peal' என்னும் கடல்மீன் பிரித்தானியத் தீவுக் கடல்களில் மட்டும் கிடைப்பது. அதன் பெயர் 'Salmon grilse' என்று அயர்லாந்திலும், 'sea-trout' என்று இங்கிலாந்திலும் வழங்குகின்றது. வீளை (whistle); யொலிக்கும் அஃறிணை வுயிரினங்களாகச் சில மரங்களும், மீன்களும், பறவைகளும், எலி பாம்பு போன்ற நிலவுயிரிகளும் ஆங்கில அகரமுதலிகளிற் குறிக்கப்படுகின்றன. அவை 'whistler' என்று பொதுப் பெயர் பெறுகின்றன.
அமுதகோளம்	அமுதகோளம் amudaāḷam, பெ. (n.) [அமுதம் + கோளம். அமுதம் = உயிர்மருந்து ஒத்த சுரப்பு நீர். கோளம் = உருண்டை. குள் → கொள் → கோள் → கோளம்.]
அமுதங்கரந்த நஞ்சு	அமுதங்கரந்த நஞ்சு amudaṅgarandanañju, பெ. (n.) 1. இஞ்சி; ginger. 2. கடுஞ்சொல்லுங் கனிந்த மனமுமுடைய-வன்-வள்; a person of harsh words but kind disposition (W.);.
அமுதச்சேவிதம்	அமுதச்சேவிதம் amudaccēvidam, பெ. (n.) சிறுகுறிஞ்சா (சித்.அக.); ; a medicinal climbing plant (செ.அக.);— அமுதசேவிதம்; small Indian ipecacuanha, Gymnema sylvestris (சா.அக.);.
அமுதச்சோகிதம்	அமுதச்சோகிதம் amudaccōkidam, பெ. (n.) செங்குமிழ் (சித்.அக.); ; small cashmeer tree (செ. அக.); - அமுதசோகிதம்; red cashmcer tree, Gmelina tomentosa (சா.அக.);.
அமுதசகரம்	அமுதசகரம் amudasagaram, பெ. (n.) மஞ்சிட்டி (வை.மூ.); ; Indian madder, mañjit. ஒ.நோ ; அமுத்திரம்

அமுதசருக்கரை	அமுதசருக்கரை amudasarukkarai, பெ. (n.) சீந்திற்கிழங்கிலிருந்து செய்த சருக்கரை (சங்.அக.);; a medicinal vegetable salt prepared from the root or stem of the plant gulancha. மறுவ. சீந்தில்மா
அமுதசாரணி	அமுதசாரணி amudacāraṇi, பெ. (n.) வெள்வேல் (வை.மூ.);; panicled babul (செ.அக.); – white babool, white bark acacia, Acacia leucophloea (சா.அக.);.
அமுதசாரம்	அமுதசாரம் amudacāram, பெ. (n.) 1. அமுதசாரணி பார்க்க;see amuda-Sarani. 2. தேன்; honey (சா.அக.);. 3. கற்கண்டு; sugar-candy (சா.அக.);.
அமுதசுரபி	அமுதசுரபி amudasurabi, பெ. (n.) மணிமேகலை கையிலிருந்த உலவாக் கலம் (அட்சய பாத்திரம்);; a vessel supplying inexhaustible food, used by Manimégalai, for feeding the poor. "அமுத சுரபியெனும் மாபெரும் பாத்திரம்" (மணிமே. 11;44-5);. [அமுதம் + சுரபி. சுரத்தல் = ஊறுதல், சொரிதல், கறத்தல். சுர → சுரப்பு → சுரப்பி → சுரபி → Skt. surabhi.]
அமுதசுரா	அமுதசுரா amudasurā, பெ. (n.) அமுதசாரணி பார்க்க;see amuda-Šarani,
அமுதசுறா	அமுதசுறா amudasuṟā, பெ. (n.) அமுதசுரா பார்க்க;see amuda-Šura. [அமுதம் + சுரா (சாரம்); → சுறா (வெள்வேல்);. சுர → சுரா.]. அமுதசுறா amudasuṟā, பெ. (n.) பாற்சுறா; a white shark (சா.அக.);. [சுள் → சுர் → சுரி. சுரித்தல் = துளைத்தல், குத்துதல், வெட்டுதல். சுரி → சூரி = குத்தி, கத்தி வகை. சுர் → சுறு → சுற → சுறவு → சுறா. அமுதம் (பால், வெள்ளை); + சுறா (வெட்டும் செதிளுடைய மீன்.]
அமுததரம்	அமுததரம் amudadaram, பெ. (n.) 1. மஞ்சிட்டி (மலை.);; muñjit. 2. மஞ்சிட்டி; arnotto (L.); madder of Bengal, Bixa orellan (சா.அக.);.
அமுததாரை	அமுததாரை amudadārai, பெ. (n.) 1. அமிர்தத் துளி; ambrosial drop. "அமுத தாரைகள் எற்புத் துளைதொறு மேற்றினன்" (திருவாச. 3 ; 174-5);. 2. உடம்பினுள் அமுதந் தங்கி நிற்கும் பலவிடங்கட்குப் போகும் வழி; nerve channel through which ambrosia is supposed to circulate and reach several centres in the human system (சா.அக.);. 3. முலைப்பால் வரும் வழி; milk duct, galactophorous duct.

அமுதநிலை	அமுதநிலை amudanilai, பெ. (n.) 1. உடம்பில் அமுதந் தங்கிநிற்குங் கோளங்கள்; situation of several glands in the body supposed to be capable of producing secretions or vital fluids like ambrosia. "அமுத நிலையும் ஆதித்தன் இயக்கமும்" (விநா. அக.); - (சா. அக.);. 2. மகளிர் உடம்பில் குறித்த காலங்களில் தொடுவதால் காமவின்பம் விளைப்பதாகக் கருதப்படும் பெருவிரல், புறந்தாள், பரடு, முழங்கால், அல்குல், கொப்பூழ், மார்பு, முலை, கைமூலம், கழுத்து, கன்னம், வாய், கண், நெற்றி, உச்சி என்னும் பதினைந் திடங்கள் (கொக்கோ. 2;1);; The 15 parts of a woman's body supposed to yield sensuous delight when touched on particular days, viz., big toe, instep, ankle, knee, the part between the waist and the genital organ, navel, chest, breast, arm-pit, neck, cheek, mouth, eye, forehead and crown.
அமுதநீர்	அமுதநீர் amudanīr, பெ. (n.) 1. விந்து, வெள்ளை (சுக்கிலம்); (சித்.அக.);; semen virile. 2. விடாய் நீர் (சூதக நீர்); (சித்.அக.);; menstrual fluid or blood. 3. பிண்ட நீர்; liquid contained in the amniotic sac in which the foetus lies (சா. அக.);. 4. திரைந்த பாலினின்று பிரிக்கப்பட்ட நீர்; whey.
அமுதப்பார்வை	அமுதப்பார்வை amudappārvai, பெ. (n.) குளிர்ந்த இனிய பார்வை; sweet inspiring look, as a lady's towards her lover (W.);. [அமுதம் + பார்வை.]
அமுதப்பால்	அமுதப்பால் amudappāl, பெ. (n.) முலைப்பால்; woman's breast milk (சா.அக.);. [அமுதம் + பால்.]
அமுதப்பீ	அமுதப்பீ amudappī, பெ. (n.) தான்றிக்காய் (பச்.மூ.);; unripe fruit of belleric myrobalan. [அமுதம் + பீ.]
அமுதபுரம்	அமுதபுரம் amudaburam, பெ. (n.) சிறுகுறிஞ்சா (பச்.மூ.);; a medicinal climbing plant. அமுதச்சேவிதம் பார்க்க;see amuda-c. cēvidam.

அமுதம்	அமுதம் amudam, பெ. (n.) 1. முலைப்பால்; mother's breast milk. 2. ஆவின்பால்; cow's milk (பிங்.);. 3. தயிர் (வின்.);; curd. 4. மழை (அக.நி.);; rain 5. முகில் (பொதி.நி);; cloud. 6. நீர்; water. "துலங்கிய வமுதம்" (கல்லா. 5);. 7. சோறு (பிங்.);; boiled rice. 8. உப்பு (பிங்.);; salt. 9. இனிமை (நாமதீப.); ; sweetness. "தேன்பொதிந் தமுத மூறப் பயிரிலா நரம்பிற் கீதம்" (சீவக. 2048);. 10. சுவை (பிங்.);; taste, flavour, relish. 11. பெருமை (பொதி.நி.); ; eminence, greatness. 12. சிறந்த தன்மை; excellence. 13. விரும்பப்படுவது (சங்.அக.);; desirable thing. உயிர்மருந்து
அமுதமூளை	அமுதமூளை amudamūḷai, பெ. (n.) பெருமூளை; cerebrum (சா.அக.);.
அமுதமேந்தல்	அமுதமேந்தல் amudamēndal, தொ.பெ. (vbl.n.) பெரியோர்க்கு உண்டி படைத்தல் (சூடா.);; serving food to the holy or the great. [அமுதம் + ஏந்தல்.]
அமுதர்	அமுதர் amudar, பெ. (n.) பால் விற்கும் முல்லை நில மாக்கள், இடையர் (பிங்.);; herdsmen, as dispensers of milk. [அமுதம் (பால்); → அமுதன் (ஆ.பா.); - அமுதர் (ப.பா.);.]
அமுதவல்லி	அமுதவல்லி amudavalli, பெ. (n.) சீந்தில் (திவா.);; gulancha (செ.அக.);—moon-creeper, Tinosphora cordifolia alias Menispermum cordifolium (சா.அக.);.
அமுதவி	அமுதவி amudavi, பெ. (n.) 1. கடுக்காய்; country gall-nut, chebulic myrobalan. 2. அமுதவல்லி பார்க்க;see amuda-valli. 3. நெல்லி; country goose berry, Phyllanthus emblica (சா.அக.);.

அமுதவிந்து	அமுதவிந்து amudavindu, பெ. (n.) a mystic symbol representing ether, in the form of a globular drop. "அறு புள்ளி அமுதவிந்து" (சி. சி. சுபக். 2 ; 68);.
அமுதவெழுத்து	அமுதவெழுத்து amudaveḻuddu, பெ. (n.) "கசதந பமவ வேழொடும் அகரம் இகரம் உகரம் எகரம் நான்கும் அமுத வெழுத்தென் றறைந்தனர் புலவர்" (இலக். வி. 779);. [அமுதம் + எழுத்து.] அமிழ்து பார்க்க;see amildu.
அமுதனார்	அமுதனார் amudaṉār, பெ. (n.) மாலியக் குரவருள் (வைஷ்ணவாசாரியருள்); ஒருவரும் இராமானுசாசாரியரின் காலத்தவரும் இராமானுச நூற்றந்தாதியின் ஆசிரியருமானவர்; name of the author of the Ramanuša-nurranddai, contemporary of Rāmānujāchārya. [அமுதம் → அமுதன் (ஆ.பா.); - அமுதனார்.]
அமுதாரி	அமுதாரி amutāri, பெ. (n.) பூனைக்காலி (மலை.);; cowhage (செ.அக.); – cat-bean, Mucana pruriens (சா.அக.);.
அமுது	அமுது amudu, பெ. (n.) 1. முலைப்பால்; breast milk. 2. ஆவின் பால்; cow's milk. 3. உறை மோர்; butter-milk, used for curdling boiled milk. 4. சோறு; boiled rice. 5. உணவு; food. "வாடா மலரும் நல்லமுதும்" (ஞானவா. பிரகலா.8);. 6. உப்பு; salt. "அள்ளலோங்களத் தமுதின் பண்டியும்" (கம்பரா. பால. நாட்டு. 54);. 7. தெய்வத்திற்குப் படைக்கும் கறிவகை, உணவுவகைகளைக் குறிக்கும் பொதுச்சொல்; affix to the names of articles of food and drink offered to God. எ-டு; கறியமுது, பருப்பமுது, இலையமுது, தயிரமுது. 8. மழை (பொதி.நி.);; rain. 9. நீர்; water. "அமுதுகொப்பளித்திட வாங்கி" (தைலவ. தைல. 34);. 10. உயிர் மருந்து; elixir. 11. இனிமை (பிங்.);; sweetness.
அமுதுகுத்து-தல்	அமுதுகுத்து-தல் amuduguddudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பிரைமோர் ஊற்றுதல் (மாலியப்பிராம.);; to add a little butter-milk to boiled milk to make curd (Vaiṣṇ. Brāhm.);.

அமுதுசெய்-தல்	அமுதுசெய்-தல் amuduseydal, 1 செ.குன்றாவி. (v.t.) உண்ணுதல் (ஒரு கண்ணிய வினைச் சொல்);; to eat, dine (a term used to enhance respect);. "நறுவெண்ணெ யாயர் மங்கைய ரிடவிட வமுது செய்து" (பாரத. நச்சு. 1);.
அமுதுபடி	அமுதுபடி amudubaḍi, பெ. (n.) 1. உணவு; food. 'இவள்தான் அமுதுபடி திருத்துவது சாத்துப்படி திருத்துவதாகாநின்றாள்' (தில். பெரியாழ். 3.7 ; 8. வியா.);. 2. அரிசி; rice. "அமுதுபடி புறம்பில்லை யென்செய் கேன்" (திருவாலவா. 31;12);. ம. அமுதுபடி [அமுது = சோறு. படி = நாழி. அளவு, அளவிட்ட சோறு அல்லது உணவு, அளவிட்ட அரிசி.] அமுதுபடி amutupaṭi, பெ. (n.) உணவுச் செலவு; expenditure of food stuff. [அமுது+படி]
அமுது படைத்-தல்	அமுது படைத்-தல் amudubaḍaiddal, 4 செ.குன்றாவி, (v.t.) உணவு பரிமாறுதல்; to serve food. "உழையிடை யமுது படையென" (திருவாலவா. 31; 11);.
அமுதுபாறை	அமுதுபாறை amudupāṟai, பெ. (n.) பெருமாள் கோயில்களிற் சோற்றுடன் தயிரை அல்லது புளிச்சாற்றைக் கலக்குங் கற்பலகை; stone slab on which boiled rice is mixed with curds or prepared tamarind juice, in Vişou temples.
அமுதுபுரம்	அமுதுபுரம் amuduburam, பெ. (n.) சிறு குறிஞ்சா; a medicinal climbing plant. அமுதச்சேவிதம் பார்க்க;see amuda-c. cē vidam.
அமுதுமண்டபம்	அமுதுமண்டபம் amudumaṇṭabam, பெ. (n.) கோயில் மடைப்பள்ளி (கல்வெட்.);; temple kitchen hall where food is prepared (Insc.);.
அமுதுமோர்	அமுதுமோர் amudumōr, பெ. (n.) உறைமோர்; butter-milk used for curdling boiled milk.
அமுதுறை	அமுதுறை amuduṟai, பெ. (n.) எலுமிச்சை (சிந்தா.நி. 198);; sour lime, Citrus medica acida. [அமுது + உறை - அமுதுறை (பாலை உறையச் செய்யும் சாறுள்ள கனிமரம்);.]
அமுதூட்டு-தல்	அமுதூட்டு-தல் amudūṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. குழந்தைக்குப் பாலூட்டுதல்; to feed a child with milk, to suckle. 2. பிள்ளைக்கு ஏழாம் மாதம் சோறூட்டுதல் (பிங்.); ; to start feeding a child with boiled rice in the seventh month. [அமுது + ஊட்டு. உண் (த.வி.); - ஊட்டு (பி.வி.);.]

அமுதெழுத்து	அமுதெழுத்து amudeḻuddu, பெ. (n.) பாட்டியற்படி ஒரு பனுவலின் அல்லது பாடலின் முதலில் வரவேண்டிய மங்கலவெழுத்து (பிங்.); ; a letter deemed auspicious for commencing a poem, acc. to Poetics. அமுதவெழுத்து பார்க்க;see amuda-y-eluttu. [அமுது + எழுத்து.]
அமுதை	அமுதை amudai, பெ.. (n.) 1. சீந்தில்; gulancha. 2. கடுமரம்; chebulic myrobalan. 3. நெல்லி; emblic myrobalan. அமுதை → Skt. amrita. [அமுது → அமுதை.]
அமுந்திரம்	அமுந்திரம் amundiram, பெ. (n.) முத்தக்காசு (பரி.அக.);; straight sedge.
அமுந்திரி	அமுந்திரி amundiri, பெ. (n.) அரிசி (மாலி);; rice (Vaiśn.);. [ஒருகா. அமுது + அரி. அமுது = சோறு. அரி = அரிசி.]
அமுரி	அமுரி amuri, பெ. (n.) 1. மூத்திரம், சிறப்பாகச் சிறுகுழந்தை மூத்திரம்; urine, esp. that of a child. 2. கடல்நீர்; sea water. 3. கருங்குன்றி; a black species of Indian liquorice, Abrus precatorius. 4. ஒரு செடி; a plant. எ-டு : அமுரி சுட்டுச் சாம்பலாக்கல். 5. ஒகப் பயிற்சியினால் உடலிலுண்டாகும் அமுதம்; nectar believed to be generated in the body by yogic exercises (செ.அக.);. ஓகம் → Skt. yoga. [உவர் → உவரி → உமரி → அமரி → அமுரி.]
அமுரிகம்	அமுரிகம் amurigam, பெ. (n.) சிறுநீருள் ளிருக்கும் ஒரு பளிங்கியற் பொருள்; a crystalline substance that exists in urine, urea (சா.அக.);. [அமுரி → அமுரிகம்.]
அமுரிசிங்கி	அமுரிசிங்கி amurisiṅgi, பெ. (n.) ஒரு மருந்தெண்ணெய்; a kind of medicated oil (சா. அக.);.

அமுரித்திரகம்	அமுரித்திரகம் amurittiragam, பெ. (n.) குண்டிக் காயினுள்ளிருக்கும் சிறுநீர்க் குழாய்கள்; the urinary tubes of the kidneys, urinoferous tubules (சா.அக.);. [அமுரி + திரகம். ஒருகா. துர → துரகம் → திரகம். துரத்தல் = செலுத்தல்.]
அமுரிதம்	அமுரிதம் amuridam, பெ. (n.) சிறுநீர் பெய்விக்கும் மருந்து; medicine exciting discharge of urine, diuretic (சா.அக.);. ஒ.நோ ; அமுரியோட்டி [அமுரி → அமுரிதம்.]
அமுரிநஞ்சு	அமுரிநஞ்சு amurinañju, பெ. (n.) சிறுநீர்ப் பொருள்கள் உடம்பின் தாதுவிற் சேர்வதனாலுண்டாகும் நச்சுத்தன்மை; urosepsis. 2. சிறு நீரிலுண்டான நச்சுப்பொருள்; urotoxin (சா. அக.);.
அமுரிமுறி-த்தல்	அமுரிமுறி-த்தல் amurimuṟittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சிறுநீரிலுள்ள களங்கங்களை நீக்குதல்; to remove the impurities in the urine (சா.அக.);.
அமுரியரத்தம்	அமுரியரத்தம் amuriyarattam, பெ. (n.) சிறு நீர்க் கழிவு அரத்தத்திற் கலப்பதனாலேற்படும் நோய்; morbid condition of blood due to retention of urinary matter normally eliminated by kidneys, uraemia (சா.அக.);. [அமுரி + அரத்தம்.] அமுரி பார்க்க;see amuri.
அமுரியான்	அமுரியான் amuriyāṉ, பெ. (n.) நவச்சாரம்; ammonia hydrochlorate (சா.அக.);. [அமுரி → அமுரியான்.]
அமுரியுப்பு	அமுரியுப்பு amuriyuppu, பெ. (n.) சிறுநீரினின்றெடுக்கும் உப்பு; salt extracted from urine, urate. 2. சுண்ணத்தினின்று (சுண்ணாம்பினின்று); நீரைப் பிரிக்கும் ஓர் உப்பு; a salt used for absorbing water from lime (சா.அக.);. [அமுரி + உப்பு.] அமுரி பார்க்க;see amuri.

அமுரியோட்டி	அமுரியோட்டி amuriyōṭṭi, பெ. (n.) சிறுநீரை அடிக்கடி வெளிப்படுத்தும் மருந்து; a medicine that hastens the secretion or excretion of urine, diuretic (சா.அக.);. ஒ.நோ.; அமுரிதம் [அமுரி + ஒட்டி. ஒடு → ஒட்டு → ஒட்டி. ஒட்டுதல் = விரைந்து போக்குதல். 'இ' வினைமுதல் ஈறு.] குறிப்பு; 'அமுர்தம்' என்னும் வடிவு வழுநிலையாதலால், அச் சொல்லும் அதனை நிலைச் சொல்லாகக் கொண்ட கூட்டுச்சொற்களும் இவ்வகரமுதலியிற் கொள்ளப்பட்டில. அச்சொல் வழக்குள்ள இடமெல்லாம் அமிர்தம் அல்லது அமுதம் என்று மாற்றிக்கொள்க.
அமுறை	அமுறை amuṟai, பெ. (n.) பூசணி மொக்குள் (இராசவைத்.);; pumpkin bud (சங்.அக.);.
அமை-தல்	அமை-தல் amaidal, 2 செ.கு.வி. (v.i) 1. நெருங்குதல்; to be near, crowd together, be close. "வழையமை சாரல்" (மலைபடு. 181);. 2. பொருந்துதல்; to be attached, connected, joined. "பாங்கமை பதலை" (கந்தபு. தேவ. திருப்பர. 9);. 3. நிறைதல்; to be full, complete. "உறுப்பமைந்து" (குறள், 761);. 4. மாட்சிமையுடையதாதல்; to be excellent, glorious. 5. அடங்குதல்; to be comprised, included. 6. அடக்கமாயிருத்தல்; to become still, quiet, to subside, to be mild, gentle or tractable, to become submissive, modest or humble. "அமையா வென்றி யரத்தநெடு வேலோய்" (கல்லா. பாயி. வேலன். 15);. 7. ஒடுங்குதல்; to be reverentially obedient or silent. "வாய் மொழி யமைந்து நின்றான்" (ஞானவா. வைராக். 134);. 8. தங்குதல்; to abide. "மறந்தவ ணமையா ராயினும்" (அகநா. 37; 1);. 9. பதிதல்; to be impressed, as on the mind.

அமை-த்தல்	அமை-த்தல் amaittal, 4 செ.குன்றாவி, (v.t.) 1. சேர்த்தல்; to bring together. "அனாதி யாதி யமைக்க வேண்டும்" (சி.சி. பர. லோகா. மறு. 18);. 2. சாத்துதல்; to offer in worship. "அரு மறைத் தாபத னமைத்திடு செம்மலர்" (கல்லா. 15);. 3. நாட்குறித்தல்; to appoint, fix, as time. "நாளமைத் தழைக்க" (கல்லா. 15);. 4. ஏற்படுத்துதல், தோற்றுவித்தல், அமர்த்துதல்; to appoint, constitute, set up as a committee. அதற்கு ஒரு குழு அமைக்க வேண்டும் (உ.வ.);. 5. அடக்குதல்; to control, keep in subjection. "புலனைந்தும் விடயங் களிற் செலாதமைத்து" (வைராக். சத. 37);. 6. நிறுத்துதல்; to stop. 'திருவடிகளின் மார்த்தவத்தை நினைத்து இந்தக் கூத்தை அமைக்கைக்காக வணங்க' (திவ். பெரியாழ். 1 . 9; 8, வியா.);. 7. வசமாக்குதல்; to get into possession, get over to one's interest. 8. அமைதிபெறச் செய்தல்; to cause to be still, patient. "பாரிடக் கணங்களைப் பாணியா லமைத்து" (கந்தபு. யுத்த. அக்கினி. 67);.
அமை	அமை amai, பெ. (n.) 1. அமைவு, பொருத்தம் (பிங்..);; fitness. 2. அழகு (பிங்.); ; beauty. 3. நாணல்; reed, kaus. 4. கெட்டிமூங்கில்; solid bamboo. "அமையொடு வேய்கலாம் வெற்ப" (பழ. 357);. 5. மூங்கில் (பிங்.);; bamboo, Bambusa arundinacea. 6. கூந்தற்கமுகு; coca-palm (சா.அக.); - areca palm, Areca catechu (செ.அக.);. ம. அம [அம்முதல் = பொருந்துதல், கூடுதல். அம் → அமை. அமைதல் = பொருந்துதல், சேர்தல், 'திரளுதல், கெட்டியாதல். அமைத்தல் = பொருத்துதல், புனைதல்.] அமை amai, பெ. (n.) தினவு (தைலவ. தைல. 124);; itching sensation. [நமை → அமை. நமை → நமைச்சல் = தினவு.] அமை amai, பெ. (n.) கதிரவனும் நிலவும் கூடி நிற்கும் நாளாகிய காருவா

அமைச்சன்	அமைச்சன் amaiccaṉ, பெ. (n.) 1. மந்திரி (பிங்.);; minister of a state. "விதுரனே யமைச்சனிக் காவ லற்கென வைத்தான்" (பாரத. சம்பவ. 21);. 2. மந்திரித் தலைவன் (பிங்.);; prime minister. 3. மந்திரித் தலைவனுடைய நட்பாளன் (பிங்.);; friend of the prime minister. 4. வியாழன் (சூடா.);; the planet Jupiter. ம. அமச்சன்; க. அமாத்ய ; தெ. அமாத்யுடு. 'அமைச்சன்' என்பது, இயல்பாக ஒரு மந்திரியைக் குறிக்குமேயன்றி, மந்திரித் தலைவனைக் குறிக்காது. மந்திரித் தலைவனைக் குறிக்கவேண்டின், முதலமைச்சன் அல்லது தலைமையமைச்சன் என்று குறித்தல் வேண்டும். மந்திரித் தலைவனின் நண்பனையும் அமைச்சன் என்பது சற்றும் பொருந்தாது. பிருகற்பதி (ப்ருகஸ்பதி); என்று பெயர் கொண்டிருந்த ஒரு வடநாட்டு அமைச்சனை அப் பெயருள்ள வியாழக்கோளொடு மயக்கி, அக் கோளையும் அமைச்சன் என்றது தொன்மக் கூற்று. தொன்மம் = புராணம். இக்கால இந்திய நிலைக்கேற்றவாறு, நடுவண் அமைச்சர் தலைவனைத் தலைமை மந்திரி (Prime Minister); என்றும், நாட்டு அமைச்சர் தலைவனை முதலமைச்சன் (Chief Minister); என்றும் வேறுபடுத்திக் கூறலாம். மந்திரி (ஆ.பா.); - மந்திரினி (பெ.பா.);. அமைச்சன் (ஆ.பா.);-அமைச்சி (பெ.பா.);. 'அமைத்தன்' (அமைத்தோன்); என்னும் தென்சொல்லும் 'அமாத்ய' என்னும் வட சொல்லும் வடிவொத்திருப்பதால், இவற்றுட் பின்னதே முன்னதற்கு மூலமோவென ஆராய்ச்சியில்லார்க்கு ஐயுறவெழும்.
அமைச்சாகிதம்	அமைச்சாகிதம் amaiccākidam, பெ. (n.) செங்குறுந்தொட்டி; a red variety of rose-coloured sticky mallow, Pavonia zeylanica (சா.அக.);.
அமைச்சி	அமைச்சி amaicci, பெ. (n.) பெண் அமைச்சர்; a woman minister. [அமைச்சன் (ஆ.பா.); - அமைச்சி (பெ.பா.);.] அமைச்சி amaicci, பெ. (n.) விரையூதம் (அண்டவாதம்);; hydrocele (சா.அக.);. [ஒருகா. அமை (கட்டி, கெட்டி); → அமைச்சி.]
அமைச்சியல்	அமைச்சியல் amaicciyal, பெ. (n.) 1. மந்திரித் தொழில்; duties of a minister. "சிறுவராந்தனி முதல்வற்கு மமைச்சியல் செய்வார்" (கந்தபு. மகேந். அவை புகு. 114);. 2. மந்திரியிலக்கணம்; qualifications of a minister. [அமை → அமைத்தன் → அமைச்சன் → அமைச்சு + இயல். இயல் = இலக்கணம், இயல்பு, தொழில்.]

அமைச்சு	அமைச்சு amaiccu, பெ. (n.) 1. அமைச்சன்; minister. "அருவினையு மாண்ட தமைச்சு" (குறள், 631);. 2. அமைச்சனது தன்மை, அதாவது அவன் குணங்களுஞ் செயல்களும்; nature and functions of a minister. [அமைத்தன் → அமைச்சன் → அமைச்சு.] அமைச்சு amaiccu, பெ. (n.) பித்தம்; bile (சா.அக.);.
அமைத்தன்	அமைத்தன் amaittaṉ, பெ. (n.) மந்திரி, அமைச்சன்; minister. முதலமைத்தன் மகன் (M.E.R. 1926-7, p. 89);. ம. அமச்சன் அமைத்தன் → Skt. amatya. [அமைத்தல் = அரசியற் கருமங்களை ஒழுங்குசெய்தல். அமை → அமைத்தோன் → அமைத்தன்.]
அமைதல்	அமைதல் amaidal, பெ. (n.) பொழுது (பொதி. நி.);; season, occasion, opportunity. [அமை → அமைதல்.]
அமைதி	அமைதி amaidi, பெ. (n.) 1. பொருந்துகை; being attached, joined. 2. உறைவிடம் (சங். அக.);; residence, dwelling place, habitat. 3. பொருத்தம், தகுதி; fitness, propriety. "அகலிட நெடிதாளு மமைதியை" (கம்பரா. அயோத். வனம்புகு. 24);. 4. மிகுதி; abundance, plenitude. 5. நிறைவு; fulness, perfectness, completeness. 6. சிறப்பு, மாட்சிமை; grandeur, glory, magnificence, splendour. "அண்ணலங் கடிநக ரமைதி செப்புவாம்" (சீவக. 78);. 7. பொந்திகை (திருப்தி); ; satisfaction, contentment. "அமைதியொடு பேசாத பெருமை பெறு குணசந்த்ர ராமென விருந்த பேரும்" (தாயு. பரிபூரண 3);. 8. தன்மை; nature. "ஆற்றின தமைதியங் கறியக் கூறினான்" (சீவக. 1176);, 9. செய்கை, தொழில்; deed, action. "அவ்விடை செய்திடு மமைதி கூறுவாம்" (கந்தபு. தேவ. தெய்வ. 185);. 10. சமையம்; occasion, opportunity.

ரமைதி கந்தபு யுத்த மூன்றா

அமைதிப்பொடி	அமைதிப்பொடி amaidippoḍi, பெ. (n.) மனவடக்கத்தை யுண்டுபண்ணும் ஒரு மருந்துப் பொடி; a powder inducing tranquillity or calmness, a sedative (சா.அக.);. [அமைதி + பொடி.]
அமைந்தபணி	அமைந்தபணி amaindabaṇi, பெ. (n.) ஒப்புக்கொண்ட வேலை; work that was accepted. 2. இலவயமாகச் செய்வதாக ஒப்புக்கொண்ட வேலை; a job or work that was undertaken without wages. 3. இலவயமாகச் செய்து முடிக்குமாறு கட்டளையிடப்பட்ட ஊர்ப்பொதுப்பணி; a village communal work that was ordained to be completed without wages. 'இவ்வமஞ்சுது பண்ணாதவன் பெருமானடி கள்க்கு ஐம்பதின்கழைஞ்ஞு பொன் தண்டம்' (திருவல்லம் கல்வெட்டு - T.A.S. ii, 194);. [அமை → அமைந்த + பணி.]
அமைப்பகம்	அமைப்பகம் amaippagam, பெ. (n.) பலர் அல்லது பல வகுப்பார் அல்லது பல நாட்டார் கூடி ஏற்படுத்தும் ஒரு பொதுநல அல்லது கூட்டுறவுப் பணிநிலையம் அல்லது அலுவலகம்; an organization, incorporation or public institution. 'ஒன்றிய நாட்டினங்கள்' ஒர் உலகப் பொது அமைப்பகம். [அமை → அமைப்பு + அகம்.]
அமைப்பு	அமைப்பு amaippu, பெ. (n.) 1. கூட்டரவு, புணர்ப்பு, சேர்ப்பு; uniting.joining. "அனாதி யாதி யமைக்க வேண்டு மமைப்பி னோடு மனாதியே" (சி. சி. பர. உலகா. மறு. 18);. 2. சொல் அல்லது சொற்றொடர்க் கட்டு; structure or construction of a word or sentence. சொல்லமைப்பு, சொற்றொடரமைப்பு. 3. வீடு அல்லது நகர் கட்டுகை; building a house or township. வீடமைப்புத் துறை, நகரமைப்புத் திட்டம். 4. கட்டுக்கோப்பு; build, constitution, style of construction. கட்டுக்கோப்புச் சரியாயில்லாமையாற் கடுங்காற்றிற்குக் கட்டடம் விழுந்துவிட்டது. 5. கட்டட வடிவுவகை; plan. அவ் வீட்டின் அமைப்பு ஒரு புதுவகையானது. 6. அமர்த்துகை, ஏற்படுத்துகை; appointment, constitution, formation, setting up. வரவேற்புக் குழுவமைப்பு ஒழுங்காய் நடைபெறவில்லை. 7. இயற்கைக்கு மாறான உறுப்பு அல்லது இயல்பு; abnormal feature. கைகால்களில் அவ்வாறு விரலிருப்பது ஒர் அமைப்பு. 8. ஊழ்; destiny, fate. எல்லாருக்கும் அவரவர் அமைப்பின்படியே நடக்கும்.

அமைப்போன்	அமைப்போன் amaippōṉ, பெ. (n.) 1. செய்பவன், வினைமுதல்; actor, agent. "அமைப்போ னாத லெனக் கெங்கே" (ஞானவா. திருவா. 20);. 2. ஏற்படுத்துவோன்; organizer.
அமைமோனி	அமைமோனி amaimōṉi, பெ. (n.) செங்கொடி வேலி; rosy-flowered leadwort, Plumbago rosea (சா.அக.);.
அமைய	அமைய amaiya, வி.எ. (adv.) 1. பொருந்த; fittingly, suitably, appropriately. 2. போதியவளவு; sufficiently. 3. பொந்திகை பெற (திருப்தி வர);; to the degree or extent of satisfaction. "சிறுவனை யமைய நோக்கி" (கூர்மபு. கண்ணனவ. 27);.
அமையப்படை	அமையப்படை amaiyappaḍai, பெ. (n.) குறுங் காலத்தில் திரட்டப்படும் சேனை (சுக்கிரநீதி, 303);; forces raised within a short period. [அமையம் + படை.]
அமையம்	அமையம் amaiyam, பெ. (n.) இலாமிச்சை (மலை.);; cuscuss grass (செ. அக.);-விலாமிச்சு; a fragrant grass (சா.அக.);. அமையம் amaiyam, பெ. (n.) சமையம் (சந்தர்ப்பம்);; occasion, context, opportunity. "ஆனதோ ரமையந் தன்னில்" (கந்தபு. உற்பத். திருக்கல். 72);. [அமைதல் = பொருந்துதல், நேர்தல். அமை → அமையம்.]
அமையவன்	அமையவன் amaiyavaṉ, பெ. (n.) அருகன் (திவா.);; Arhat. [அமைதல் = அடங்குதல், புலனடங்குதல். அமை + அவன் (ஆ.பா. ஈறு); - அமையவன் = ஐம்புலனு மடங்கிய அருகன்.]
அமையாமை	அமையாமை amaiyāmai, பெ. (n.) 1. கிடைத்தற் கருமை; difficulty of attainment. "அமையா வின்பவிண் ணாட்டில்" (ஞானவா. சுக்கிர. 9);. 2. கீழ்ப்படியாமை; disobedience. 3. பொந்திகை யடையாமை (திருப்திப்படாமை);; dissatisfaction. "பெரும்பாழ் செய்து மமையான்" (பட்டினப். 270);.
அமைலம்	அமைலம் amailam, பெ. (n.) மாப்பசை; a vegetable substance universally diffused in plants and generally extracted from wheat flour, rice, etc., starch (சா.அக.);.

அமைவடக்கம்	அமைவடக்கம் amaivaḍakkam, பெ. (n.) 1. அடங்கிய வொழுக்கம் (வின்.);; modesty, respectful behaviour. 2. மனம் ஒருவழிப் பட்டடங்கிநிற்றல் (சங்.அக.);; restraint of the senses and concentration of mind. 3. மறைவு (சங்.அக.); ; disappearance. 4. சாவு; demise. [அமைவு + அடக்கம். அமை → அமைவு. அடங்கு → அடக்கு → அடக்கம்.]
அமைவர	அமைவர amaivara, வி.எ. (adv.) மனத்துட்பதிய; to be clearly understood and grasped. "ஆசாற் சார்ந்தவை யமைவரக் கேட்டல்" (நன். 41);. [அமை + வர. அமை → அமைவு = பதிவு.]
அமைவன்	அமைவன் amaivaṉ, பெ. (n.) 1. அடக்கமுள்ளோன்; one who has self-control. 2. முனிவன்; sage, as a serene person. "பிருகு வென்னு மமைவன்" (விநாயகபு. பதி, 2);. 3. அருகன் (நாநார்த்த.);; Arhat. 4. கடவுள்; the Supreme Being. "அமைவன தடி பணிந்து" (இலக். வி. 159);.
அமைவு	அமைவு amaivu, பெ. (n.) 1. சேர்வு, கூட்டு; joining, uniting. 2. ஒப்புமை; similarity. 3. பொருந்துகை, ஏற்றதாதல்; fitting, being suitable or acceptable, conformity. 'அமைவின்மை அம்மரபிற் கேலாமை' (குறள், 956, பரிமே. உரை);. 4. நட்புப் பொருத்தம்; friendly relation. "அஞ்சு மறியானமைவிலன்" (குறள், 863);. 5. இடங்கொண்டிருப்ப-வன்-வள்-து; resident, presiding deity. "திருக்கா ளமைவே" (தேவா. 7. 26 ; 2);. 6. அடக்கம் (சிந்தா. நி.);; modesty, respectable conduct. 7. புலனடக்கம் (சங்.அக.); ; control of the senses. "அமைவு பிறக்கு மமரர்கள்" (விருத்தா. திருத்த. 14);. 8. பொறுமை; patience. "ஞாலத் தார்கொலோ வமைவின் மிக்கோர்" (பாரத. நிரை, 132);. 9. மனவமைதி; peace of mind. "நிகராகியு மமைவுற்றோ னிமல முத்தனாம்" (ஞானவா. வேதாள 3);. ஆறுதல் ஆற்றியிருத்தல்
அயக்கம்	அயக்கம் ayakkam, பெ. (n.) நோயின்மை; free from disease, healthiness (சா.அக.);. [ஒருகா. அயங்கு → அயக்கு → அயக்கம். அயங்குதல் = விளங்குதல்.]

அயக்கு-தல்	அயக்கு-தல் ayakkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) அசைத்தல்; to shake, cause to tremble. "குன்றுக ளயக்கலின்" (கம்பரா. யுத்த. சேதுப. 10);. [அலை → அசை → அசக்கு → அயக்கு.]
அயகத்தினை	அயகத்தினை ayagattiṉai, பெ. (n.) செந்தினை; red millet (சா.அக.);.
அயகம்	அயகம் ayagam, பெ. (n.) 1. சிறுகுறிஞ்சா; species of Gymnema (செ.அக.); — the small Indian ipecacuanha, Gymnemia silvestre alias G. parviflorum (சா.அக.);. 2. வசம்பு (மலை.); ; sweet-flag, Acorus calamus (சா.அக.);.
அயங்கு-தல்	அயங்கு-தல் ayaṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) விளங்குதல்; to shine, appear bright. "பல்ல யங்குதலை யேந்தினார்" (தேவா. 2.211 ; 4);. [வயங்குதல் = விளங்குதல். வயங்கு → அயங்கு.]
அயதி	அயதி ayadi, பெ. (n.) திருநாமப்பாலைக்கொடி (மூ.அ..);; oval-leaved China root.
அயம்	அயம் ayam, பெ. (n.) 1. பள்ளம்; depression, ditch, valley. "அயமிழி யருவி" (கலித். 46;9);. 2. குளம் (பிங்.);; tank, pond. "அயத்துவளர் பைஞ்சாய்" (அகநா. 62;1);. 3. சுனை (அகநா. 38, உரை);; spring on a mountain. 4. நீர் (பிங்.);; water. 5. மழைநீர் (பச்.மூ.); ; rain water. 6. சேறு (உரி.நி.);; mud, mire. [பள் → பய் → பயம் → பயம்பு = பள்ளம். பயம் → அயம். இனி, பள்ளம் → பய்யம் → பயம் என்றுமாம்.] அயம் ayam, பெ. (n.) சிறுபூலா; a shrub. அயம் ayam, பெ. (n.) ஐயம் (சந்தேகம்);; doubt. "மன்னவன்...அயம தெய்தி" (திருவாலவா. 33;15);.
அயமவாதி	அயமவாதி ayamavāti, பெ. (n.) அயவாசி பார்க்க;see ayaváši.

அயமி	அயமி ayami, பெ. (n.) வெண்கடுகு (மலை.);; white mustard.
அயர்-தல்	அயர்-தல் ayartal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. விளையாடுதல்; to play, sport. "மடக்குறு மாக்களோ டோரை யயரும்" (கலித். 82 ;9);. 2. சோர்தல், தளர்தல், இளைத்தல்; to become weary, to be fatigued, to be exhausted. "அடியேனு மயலார் போல வயர்வேனோ" (திரு வாச. 32 ;9);. 3. உணர்வழிதல்; to lose consciousness, as in fainting, sleep, or drunkenness. "கள்ளுண் டயர்தல்" (கூர்மபு. திரிபுர. 28);. -, 2 செ.குன்றாவி. (v.t); 1. மெய்வருந்திச் செய்தல்; to labour hard, to do dili-gently. 2. செய்தல் (திவா.); ; to do, perform. 3. தேர் செலுத்துதல்; to drive, as a chariot. "திண்டே ரயர்மதி" (கலித். 30;19);. 4. வழிபடுதல்; to worship. "பலிசெய் தயரா நிற்கும்" (திருக்கோ. 348);. 5. வேலன் வெறியாடுதல்; to dance under possession by Muruga. "வெறியயர் வியன்களம் பொறப்ப" (அகநா. 98;19);. 6. விழாக் கொண்டாடுதல்; to celebrate a festival. 7. விருந்தோம்பல்
அயர்-த்தல்	அயர்-த்தல் ayarttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) மறத்தல்; to forget. "அங்கவ டன்றிற மயர்ப்பா யென்றே" (மணிமே. 19 ; 9);.
அயர்க்கு-தல்	அயர்க்கு-தல் ayarkkudal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) மறத்தல்; to forget. "தன்னை யயர்க்குதல்" (உபதேசகா. சிவபுண்ணி. 28);.

அயர்ச்சி	அயர்ச்சி ayarcci, பெ. (n.) 1. செய்கை; deed, action, performance. "சாறயர்ச்சி விளைப்பன" (சீகாழித். பூந்தரா. 4);. 2. களைப்பு, சோர்வு; fatigue, weariness. 3. மறதி; forgetfulness. "அயர்ச்சி மனத்திலறுத்து" (சைவச. பொது. 372);. 4. மனக் கவற்சி; anxiety. "அயர்விலர்" (புறநா. 182;6);. 5. வருத்தம்; distress. "மறைந்து போயினா ரெனச்சிறி தயர்ச்சியு மனத்தினிறைந்த தோர் பெருங்கவற்சியை" (திருவிளை. இரசவா.27);. 6. வலுக்குறைவு; weakness. 7. உணர்வழிவு; unconsciousness. 8. சோம்பு (சங்.அக.); ; slackness, lethargy. 9. வெறுப்பு (சங்.அக.); ; dislike, disgust, aversion. ம. அயர்ச்ச [அயர் → அயர்ச்சி.]
அயர்த்ததுமறந்தது	அயர்த்ததுமறந்தது ayarddadumaṟandadu, பெ. (n.) மறந்துபோன பொருள் அல்லது செய்தி; forgotten thing or matter. அயர்த்தது மறந்தது ஏதேனுமிருந்தால் இப்பொழுதே பார்த்துக்கொள்ளுங்கள் (உ.வ.);. [மரபிணை மொழி (idiomatic words-in pairs);.]
அயர்தி	அயர்தி ayarti, பெ. (n.) 1. இளைப்பு; feebleness, languor. 2. களைப்பு, சோர்வு, தளர்வு; weariness, fatigue. 3. உணர்வழிவு; fainting, loss of consciousness. 4. மறதி; forgetfulness. 5. சோம்பு (சங்.அக.); ; slack-ness. ம. அயர்தி ; க. அயலு ; தெ. அசுரு. [அயர் + தி (தொ. பெ. ஈறு);.]
அயர்திமறதி	அயர்திமறதி ayardimaṟadi, பெ. (n.) மறப்புத் தன்மை; forgetfulness. அயர்திமறதியாயிராதே (உ.வ.);. மரபிணைமொழி அயர்திமறதி என்பது, எதுகை நோக்கித் தவறாக அரதிமறதியென்று உலக வழக்கில் வழங்கிவருகின்றது.

அயர்ந்ததூக்கம்	அயர்ந்ததூக்கம் ayarndatūkkam, பெ. (n.) உழைப்பினாலுங் களைப்பினாலும் ஏற்பட்ட மெய்ம்மறந்த தூக்கம்; deep sleep caused by hard labour and exhaustion.
அயர்ப்பு	அயர்ப்பு ayarppu, பெ. (n.) மறப்பு; forgetfulness. "அயர்ப்பிலா தானே யோலம்" (பெரியபு. இயற். 29);. ம. அயர்ப்பு [அயர் + பு (தொ.பெ. ஈறு);.]
அயர்வு	அயர்வு ayarvu, பெ. (n.) 1. சோர்வு (நாநார்த்த.);, தளர்வு; fatigue, weariness. "களைந்து களைந்தயர் வுறுவார்" (சேதுபு. நாட்டு. 62);. 2. சோம்பு; slackness, lethargy. "அயர்வில் காலன்" (ஞானவா. ஞானவிண். 20);. 3. மனக்கவற்சி; anxiety. "உலகுடன் பெறினுங் கொள்ளல ரயர்விலர்" (புறநா. 182;6);. 4. வருத்தம் (நாமதீப.);; suffering. "அயர் வன்றியில்" (ஞானவா. புசுண். 84);. 5. அவலம்; distress. 6. மயக்கம் (நாநார்த்த.);; dizziness, fainting, swooning. 7. மத்தம்; suspension of sensibility. 8. வெறுப்பு; disgust, aversion. ம. அயவு [அயர் + வு (தொ. பெ. ஈறு, ப. பெ. ஈறு]. [அவு → வு.]
அயர்வுயிர்-த்தல்	அயர்வுயிர்-த்தல் ayarvuyirttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. இளைப்பாறுதல்; to rest. "திருவயர் வுயிர்க்கு மார்பன்" (சூளா. துற. 23);. 2. சிந்துதல்; to be spilled. "கள்ளயர் வுயிர்க்குஞ் செழுங்கமல மென்பொகுட்டு வள்ளல்" (கூர்மபு. அட்ட. 8);. 3. சோர்வு நீங்குதல்; to be relieved of fatigue, to recoup one's energy. "குருகயர் வுயிர்க்குஞ் சோலை" (சூளா. துற. 23);. 4. மயக்கந் தீர்தல்; to recover from stupor. 5. வருத்தந் தீர்தல்; to be relieved of suffering. [அயர்வு + உயிர். உயிர்த்தல் = வெளிப்படுத்துதல், தளர்வு அல்லது மயக்கந் தீர்தல்.]
அயரப்போடு-தல்	அயரப்போடு-தல் ayarappōṭudal, 19 செ. குன்றாவி. (v.t.) அசரப்போடு-தல் பார்க்க;see asara-p-pôdu-. [அயர + போடு.]

அயரவிடு-தல்	அயரவிடு-தல் ayaraviḍudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) அயரப்போடு-தல் பார்க்க;see ayara-ppōdu-.
அயல்-தல்	அயல்-தல் ayaltal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) காரம் மிகுதல், உறைத்தல்; to be acrid, pungent. குழம்பு அயலுகிறது (உ.வ.);. [அழல் → அயல்.]
அயல்	அயல் ayal, பெ. (n.) 1. அருகிடம்; neighbourhood, adjacent place. "தனக்கயலின் வந்த பரிசனத்தை" (கந்தபு. உற்பத். காம தக. 65);. 2. இடம் (பிங்.);; place. 3. வெளியிடம், புறம்பு; outside. "பொய்வார்த்தை சொல்லிலோ திருவருட் கயலுமாய்" (தாயு. சுக. 3);. 4. வேற்றினமானது, வெளிநாட்டது; that which is foreign or alien. "ஆருற வெனக்கிங் காரய லுள்ளார்" (திருவாச. 22;8);. 5. வேறு; that which is different. "விரியுருவா யயல்போலாய்" (ஞானவா. விரதசூ. 3);. -, இடை. (part.); இடப்பொருளுருபு; a locative ending. "தலைக்குவட்டயன்மதி தவழு மாளிகை" (கம்பரா.அயோத் நகர்நீங். 193);. ம. அயல் [அள்ளுதல் = நெருங்குதல், செறிதல். அள் → அய் → அயல்.] அயல் ayal, பெ. (n.)
அயலகத்தான்	அயலகத்தான் ayalagattāṉ, பெ. (n.) 1. அடுத்தவீட்டுக்காரன்; next door neighbour. 2. பக்கத்திலுள்ளவன்; neighbour. 3. வெளியூரான்; Stranger. ம. அயலூதி, அயல்காரன். [அயல் + அகம் (விடு, இடம்); + அத்து (சாரியை); + ஆன் (ஆ.பா. ஈறு);.] அயலகம் __, பெ. (n.); 1. அடுத்த வீடு; next house. 2. பக்கம்; neighbourhood [அயல் + அகம்.]
அயலத்தான்	அயலத்தான் ayalattāṉ, பெ. (n.) அயலகத்தான் பார்க்க;see ayal-agattan.

அயலவன்	அயலவன் ayalavaṉ, பெ. (n.) 1. பக்கத்தான்; neighbour. 2. வேற்றூரான், உறவல்லாதவன்; stranger. 3. நொதுமலான் (சூடா.); ; a neutral. ம. அயலான் [அயல் + அவன் (ஆ.பா. ஈறு);.]
அயலன்	அயலன் ayalaṉ, பெ. (n.) அயலவன் பார்க்க;see ayalavan.
அயலார்	அயலார் ayalār, பெ. (n.) 1. பக்கத்தார்; neighbours. "அன்புடையன் கொல்லென் றயலா ரெடுத்துரைப்ப" (கந்தபு. யுத்த. இரணியன்பு. 8);. 2. ஏவலாளர்; servants. "தன் பன்னியொடு மயலார் சுற்றந் தமரோடும்" (திருவிளை. உலவர்க்கோ. 18);. 3. உறவல்லாத பிறர், வேற்றிடத்தார்; strangers. [அயல் + ஆர் (ப.பா. ஈறு);.]
அயலார்காட்சி	அயலார்காட்சி ayalārkāṭci, பெ. (n.) கண்டோர் சான்று (Cola. II. ii, 258);; testimony of eye witnesses. "அயலார் தங்கள் காட்சியில்" (பெரியபு. தடுத்தாட். 56);.
அயலாள்	அயலாள் ayalāḷ, பெ. (n.) உறவல்லாத வெளியூரா-ன்-ள்; stranger. [அயல் + ஆள்.]
அயலான்	அயலான் ayalāṉ, பெ. (n.) 1. பக்கத்தான்; neighbour. 2. உறவல்லாத வெளியூரான்; stranger. 3. பகைவன்; enemy. "அயலா ருரி லஞ்சிலே யொன்றை வைத்தான்" (கம்பரா. பால. மிகைப். 10);. ம. அயலான், அயவன். [அயல் + ஆன் (ஆ.பா. ஈறு);.]
அயலி	அயலி ayali, பெ. (n.) 1. வெண்கடுகு (மலை.);; white mustard, Brassica alba. 2. சிற்றரத்தை; lesser galangal, Alpinia galanga (mimor); (சா.அக.);.
அயலிலாட்டி	அயலிலாட்டி ayalilāṭṭi, பெ. (n.) அடுத்த வீட்டுப் பெண்; woman of the next house. "அமுத முண்கநம் மயலி லாட்டி" (நற். 65);. [அயல் + இல் (வீடு); + ஆட்டி (பெண்டு);. ஆள் (பொ.பா.); - ஆளன் (ஆ.பா.); - ஆட்டி (பெ.பா.);. ஆளன் = ஆடவன். ஆட்டி = பெண்டு. ஆள் + தி (பெ.பா.ஈறு); - ஆட்டி. அத்தி (தாய்); → தி (பெ.பா. ஈறு); - ஒ.நோ ; மறத்தி, குறத்தி, வண்ணாத்தி.]

அயலுரை	அயலுரை ayalurai, பெ. (n.) 1. அயலாரொருப்பட்ட வுரை; resolute talk of neighbours. 2. இயைபில்லாத பேச்சு; irrelevant talk. "கயல்புரை கண்ணியை அயலுரை யுரைத்தது" (திருக்கோ. 137, கொளு);. "அயலுரை - தலைமகட்கியாதும் இயைபில்லாத வுரை ; அயலா ரொருப்பட்ட வுரை யென்றுமாம்" (கெஷி உரை);. [அயல் (அயலார்); + உரை (பெண்கோடற் பேச்சு);.]
அயலை	அயலை ayalai, பெ. (n.) அயிலை பார்க்க;see ayilai.
அயலோர்	அயலோர் ayalōr, பெ. (n.) 1. பக்கத்தவர்; neighbours. 2. மற்றையோர்; others. "ஆரியர் பேணுவ தாகி யயலோர்க் கெல்லா மரிதான" (ஞானவா. முமூட்சு 17);. [அயலார் → அயலோர்.]
அயவகண்டம்	அயவகண்டம் ayavagaṇṭam, பெ. (n.) முசுமுசுக்கை; bristly bryonia, Bryonia scabra (சா.அக.);.
அயவந்தி	அயவந்தி ayavandi, பெ. (n.) ஒரு சிவநகர்; a Saiva shrine. "அயவந்தி யமர்ந்தருளு மங்கணர்தம் கோயில் மருங்கணைந்து" (பெரியபு. திருஞான. 461);.
அயவம்	அயவம் ayavam, பெ. (n.) ஒருவகைக் குடற்புழு; one of the seven species of worms in the intestines (சா.அக.);.
அயவல்லி	அயவல்லி ayavalli, பெ. (n.) கோவை; Indian caper, Bryonia grandis (சா.அக.);.
அயவாசி	அயவாசி ayavāci, பெ. (n.) வசம்பு (பச்.மூ.);; sweet flag. மறுவ. அயவாரி, அயவாரிதி.

அயவாரி	அயவாரி ayavāri, பெ. (n.) 1. அயவாசி பார்க்க;see ayavaşi. 2. செந்நாகதாளி; crimsonflowered prickly pear, Opuntia monocantha (சா.அக.);. அயவாரி ayavāri, பெ. (n.) வசம்பு; sweet-flag. [Skt. aja+ari → த. அயவாரி.]
அயவாரிதி	அயவாரிதி ayavāridi, பெ. (n.) அயவாசி பார்க்க;see ayavaši.
அயவாருகம்	அயவாருகம் ayavārugam, பெ.. (n.) செந்நாயுருவி; a red species of the plant, Achyranthes aspera (சா.அக.);.
அயவி	அயவி ayavi, பெ. (n.) சிற்றரத்தை (மலை.);; lesser galangal, Alpinia galangal (minor); (சா. அக.);. மறுவ. அயலி, அயவிகம்.
அயவிகம்	அயவிகம் ayavigam, பெ. (n.) அயவி பார்க்க;see ayavi.
அயவு	அயவு ayavu, பெ. (n.) அகலம் (சிந்தா.நி.);; breadth, width.
அயற்படு-தல்	அயற்படு-தல் ayaṟpaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) நீங்கிப்போதல்; to leave, depart, disappear. "இயற்படு மானமு மிகலு நாணமு மயற்பட" (கந்தபு. மகேந், சயந்தன்பு. 5);. [அயல் (பக்கம், அப்பால்); + படுதல் (சேர்தல், செல்லுதல்);.]
அயறு	அயறு ayaṟu, பெ. (n.) புண்வழலை, புண்ணின் பொருக்கு; scab of a wound, excrescence resulting from a sore. "அயறுசோரு மிருஞ்சென்னிய" (புறநா. 22;7);. ம. அயறு [ஒருகா. அளறு → அயறு. இனி, அசறு → அயறு என்றுமாம்.] அசறு பார்க்க;see asaru.
அயன்முப்பு	அயன்முப்பு ayaṉmuppu, பெ. (n.) தலைப் பிண்டம் (குழூஉக்குறி); ; the first-born foetus (சா.அக.);.

அயன்மை	அயன்மை ayaṉmai, பெ. (n.) உறவன்மை; absence of kinship, non-relationship. "எமக்கிவன் யாரென்று அயன்மை கூறுதலாம்" (தொல். பொருள். சுற். 6, நச். உரை);. [அயல் + மை (ப.பெ. ஈறு);.]
அயா	அயா ayā, பெ. (n.) 1. தளர்ச்சி (திவா.);; languor, faintness. 2. வருத்தம்; distress. "மானயா நோக்கியர் மருங்குல்" (சீவக. 1822);. [அயர் → அயா. அயர்தல் = தளர்தல், வருந்துதல்.]
அயாகம்	அயாகம் ayākam, பெ. (n.) மத்தை (ஊமத்தை);; datura, Datura fastuosa. மறுவ. அயிகம், அயிகா, அயிரகம்.
அயாஞ்சி	அயாஞ்சி ayāñji, பெ. (n.) நிலப்பனை, ஒரு மருந்துச்செடி; a medicinal herb, Curculigo orchioides (சா.அக.);. மறுவ. அயிஞ்சி
அயாந்திரமாகம்	அயாந்திரமாகம் ayāndiramākam, பெ. (n.) 1. கருங்காணம் (பச்.மூ); ; a species of horsegram (செ. அக.);. 2. கருங்காக்கணம்; crow creeper, Clitoria ternatea (சா.அக.);. ஒ.நோ ; அயித்திரம்
அயாரியம்	அயாரியம் ayāriyam, பெ. (n.) நெட்டிச்செடி; cork-plant (சா.அக.);.
அயாலி	அயாலி ayāli, பெ. (n.) கோரை (பச்.மூ.);; sedge (செ.அக.); – a species of grass, Cyperus (சா. அக.);.
அயாவு-தல்	அயாவு-தல் ayāvudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வருந்துதல்; to be distressed. "மானயா நோக்கியர்" (சீவக. 1822);. ம. அயவு [அயர் (தளர்); → அயா (வருத்தம்); → அயாவு.]

அயாவுயிர்-த்தல்	அயாவுயிர்-த்தல் ayāvuyirttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நெட்டுயிர்த்தல், பெருமூச்செறிதல்; to take a deep breath, to sigh. "அழுதன ளேங்கி யயாவுயிர்த் தெழுதலும்" (மணிமே. 21;26);. 2. இளைப்பாறுதல்; to take rest. 3. மயக்கந் தெளிதல்; to recover from swoon. 4. வருத்தந் தீர்தல்; to be relieved of distress or pain. 5. கொப்புளித்தல்; to bubble up, burst forth. "நறவயா வுயிர்க்கு மாலை" (சீவக. 1125);. -, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.); இளைப்பாற்றுதல்; to give rest to, to refresh. "எம்மைச் சுமந்தயா வுயிர்த்த வாண்மை" (சீவக. 2947);. [அயர் → அயா (தளர்ச்சி, வருத்தம்); + உயிர். உயிர்த்தல் = மூச்சுவிட்டுத் தீர்தல்.]
அயிகம்	அயிகம் ayigam, பெ. (n.) 1. அயாகம் பார்க்க;see ayagam. 2. இலவு; silk-cotton tree (சா.அக.);.
அயிகா	அயிகா ayikā, பெ. (n.) அயிகம் பார்க்க;see; ayigam.
அயிங்கவலை	அயிங்கவலை ayiṅgavalai, பெ. (n.) சூடைமீன்; bluish-green sardine fish, Clupea fimbria;(சா. அக.);.
அயிஞ்சி	அயிஞ்சி ayiñji, பெ. (n.) அயாஞ்சி பார்க்க;see aydfji.
அயித்திரம்	அயித்திரம் ayittiram, பெ. (n.) 1. கருங்காணம்; black horse-gram (செ.அக.);. 2. கருங்காக்கணம்; crow creeper, Clitoria ternated (சா. அக.);.
அயிநார்	அயிநார் ayinār, பெ. (n.) ஐநார் பார்க்க;see; ainar.
அயிப்பை	அயிப்பை ayippai, பெ. (n.) ஒரு செடி; a shrub.

அயிர்-த்தல்	அயிர்-த்தல் ayirttal, 4 செ.கு.வி. (v.i) ஐயுறுதல் (சந்தேகித்தல்);; to suspect. "அருங்கடி வாயி லயிராது புகுமின்" (மலைபடு. 491);. -, 4 செ.குன்றாவி, (v.t.); மறைத்தல்; to hide, conceal. "உயிரனை யாயயி ராம லுரை யெனக்கே" (தஞ்சைவா. 303); - (சங்.அக.);. [ஐ (ஐயம்); → அய் → அயிர். ஐயுறுதல் = சொல்லத் தகாதென்று மறைத்தல் (சொக்கப்ப நாவலர் உரை);.);
அயிர்	அயிர் ayir, பெ. (n.) ஐயவுணர்வு; doubt, suspicion. "அயிரிற் றீர்ந்தபே ரறிஞரும்" (திருவிளை. திருநகர. 65);. [ஐ (ஐயம்); → அய் → அயிர்.] அயிர் ayir, பெ. (n.) 1. நுண்மை (திவா.);; fineness, subtlety. 2. நுண்மணல்; fine sand. "அயிர செறியிலைக் காயா அஞ்சனம் மலர" (முல்லைப். 92-3);. ம. அயிர். 3. சருக்கரை; Sugar. "அயிருந் தேனும்" (கம்பரா. பால. நாட்டு. 55);. 4. கண்டசருக்கரை (திவா.);; candied sugar. 5. புகைக்கும் ஒரு வெள்ளை நறுமணப்பொருள்; name of an imported white fragrant substance for burning. "குடதிசை மருங்கின் வெள்ளயிர் தன்னொடு" (சிலப். 4;35);. 6. சிறுநீர் (இராசவைத்.);; urine. 7. வெள்வேலம்பட்டை; the bark of white acacia, Acacia leucophloea (சா.அக.);. 8. யானைக்காஞ்சொறி; a species of nettle, Tragia involucrata (சா.அக.);.
அயிர்க்கடு	அயிர்க்கடு ayirkkaḍu, பெ. (n.) யானைத் துறட்டி (சிந்தா. நி.220); ; goad for elephants. [அயில் = கூர்மை. கோடு = வளைவு, கொம்பு. அயில் + கோடு - அயிற்கோடு → அயிர்க்கடு.] அயிற்கடு பார்க்க;see ayir-kadu.
அயிர்த்துரைத்தல்	அயிர்த்துரைத்தல் ayirtturaittal, பெ. (n.) (அகப்.); தலைமகளின் கண்சிவப்பு முதலியவற்றைத் தோழி கண்டு ஐயங்கொள்வதைக் கூறும் அகப்பொருட்டுறை; theme describing the maid's doubts on seeing the reddened eyes, etc., of the heroine (களவியற்.);. 50);. [அயிர்த்து + உரைத்தல்.]

அயிர்ப்பு	அயிர்ப்பு ayirppu, பெ. (n.) 1 ஐயுறவு; doubt, suspicion. "அண்ணலங் குமர ராமென் றயிர்ப்புறு மரசர் யாரும்" (பாரத. திரௌ. 63);. 2. (இசை); குறிஞ்சி யாழ்த்திறவகை (பிங்.);; [அயிர் → அயிர்ப்பு.] அயிர்ப்பு ayirppu, பெ. (n.) திறப்பண்களின் ஒரு வகை. (113:119.);.; a musical note. [அயிர்+அயிர்ப்பு]
அயிரகம்	அயிரகம் ayiragam, பெ. (n.) 1. மத்தங்காய்; அயிகம் பார்க்க;see ayigam. 2. கருமத்தை (காரூமத்தை);; black variety of datura, Stramonium fastuosa (சா.அக.);, (சித்.அக.);—purple stramony (செ.அக.);.
அயிரம்	அயிரம் ayiram, பெ. (n.) கண்டசருக்கரை (மூ.அ.);; candied sugar. [அயிர் = நுண்மை, நுண்மணல். அயிர் → அயிரம்.]
அயிரி	அயிரி ayiri, பெ. (n.) மீன்முள்ளை எடுக்க உதவுங் கத்தி; a knife, for picking out the bones of fish (W.);. ம. அயிரி [அயில் = கூர்மை, அயில் → அயிர் → அயிரி.] அயிரி ayiri, பெ. (n.) நெட்டிப்புல்; long grass (செ.அக.);—pith-grass, Typha angustifolia (சா.அக.);.
அயிரியம்	அயிரியம் ayiriyam, பெ. (n.) நெட்டி (மு.அ.);; sola pith, Aeschynomene aspera.

அயிரை	அயிரை ayirai, பெ. (n.) 1. நுண்மணல்; fine sand. "அயிரை வார்கரைக் குடகடல்" (சூளா. கல்யா. 53);. 2. ஒரு சிறு ஆற்றுமீன் அல்லது குளத்துமீன்; a small river-fish or tank-fish. "குமரியம் பெருந்துறை யயிரை மாந்தி" (புறநா. 67 ; 6); நொய்ம்மீன்; small edible freshwater fish, loach, sandy coloured Cobitio thermalis. "சிறுவெண் காக்கை...... அயிரை யாரும்" (ஐங்குறு. 164); (செ. அக.);. ம. அயிர. 3. சேரநாட்டிலுள்ள ஓர் ஆறு; name of a river in the Céra country. "உருகெழு மரபி னயிரை மண்ணி" (சிலப். 28; 145);. 4. சேரநாட்டிலுள்ள ஒரு மலை; name of a hill in the Céra country. 9 miles west of Palani. "நேருயர் நெடுவரை யயிரைப் பொருந" (பதிற்றுப். 21;29);. [ஐ → அய் → அயிர் = நுண்மை. அயிர் → அயிரை = நுண்மணற் சிறுமீன், நுண்மணலாறு.]
அயில்-தல்	அயில்-தல் ayiltal, 7 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. உண்ணுதல்; to eat "அடிசி லயில்வோர் தம்மை" (திருவிளை. உக். வேல்வளை. 60);. 2. பருகுதல், குடித்தல்; to drink. "பாலயி லுற்றிடு பொழுதத் தினில்" (கந்தபு. உற்பத். சரவண. 33);. [ஐ = நுண்மை, மென்மை. ஐ → அய் → அயில். அயிலுதல் = குழந்தை சிறிது சிறிதாக மெல்லுணவுண்ணுதல். அயில் → அயிலி → அயினி = குழந்தை முதன்முதலாக உண்ணுஞ் சோறு. இனி, அள்ளுதல் = நுகர்தல். அளைதல் = நுகர்தல், அள் → அய் → அயில் என்றுமாம்.]
அயில்	அயில் ayil, பெ. (n.) 1. கூர்மை; sharpness. "ஆண்மகன் கையி லயில்வாள்" (நாலடி. 386);. 2. வேல்; javelin, lance. "அயில்புரை நெடுங்கண்" (ஞானா. 33);. ம. அயில். 3. அறுவைசெய்யும் கத்தி; surgical knife, lancet. "அயிலரி யிரலை விழுப்புண்" (ஞானா. 30);. 4. கலப்பை (சங்.அக.);; plough. தெ. அயர. 5. இரும்பு; iron. "அயிலாலே போழ்ப வயில்" (பழ. 8);. ம. அயில். 6. கோரை; sedge (W.);. 7. முசுமுசுக்கை (பச்.மூ.);; rough bristly bryony, Bryonia scabra (சா.அக.);. 8. வேலம்பட்டை (இராசவைத்);; babul bark. [அள் = கூர்மை, அள் → அய் → அயில் = கூர்மை, கூரிய பொருள்.] அயில் ayil, பெ. (n.)

அயிலம்	அயிலம் ayilam, பெ. (n.) இலுப்பைவேர்ப் பட்டை (இராசவைத்.);; bark of the mahwa root (செ.அக.); — the root bark of the flower dropping tree, Bassia longifolia (சா.அக.);.
அயிலவன்	அயிலவன் ayilavaṉ, பெ. (n.) முருகன்; Lord Muruga, as bearing a javelin. "தினைகாவன் மயிலை மணந்த வயிலவ" (திருப்பு. 341);. [அயில் + அவன் (ஆ.பா. ஈறு);. அயிலவன் = வேற்படையுடையவன்.]
அயிலான்	அயிலான் ayilāṉ, பெ. (n.) அயிலவன் பார்க்க;see ayil-avan (உரி.நி.);. [அயில் + ஆன் (ஆ.பா. ஈறு);.]
அயிலாலி	அயிலாலி ayilāli, பெ. (n.) செந்நாரை; a red crane, Tantalus gangeticus (சா.அக.);.
அயிலி	அயிலி ayili, பெ. (n.) சதுரக்கள்ளி (பிங்.);; square spurge. 2. அயிலக்கீரை; a kind of edible greens. [அயில் → அயிலி.]
அயிலிடம்	அயிலிடம் ayiliḍam, பெ. (n.) சிற்றரத்தை (மலை.);; lesser galangal.
அயிலுழவன்	அயிலுழவன் ayiluḻvaṉ, பெ. (n.) போர் மறவன், வீரன் (உரி.நி.); ; warrior, as ploughman with javelin. [அயில் (வேல்); + உழவன் - அயிலுழவன் = வேலால் உழுபவன், பொருநன், மறவன்.]
அயிலேயம்	அயிலேயம் ayilēyam, பெ. (n.) முசுமுசுக்கை (நாமதீப.);; bristly bryony, Bryonia scabra. [அயில் → அயிலை → அயிலையம் → அயிலேயம்.]
அயிலை	அயிலை ayilai, பெ. (n.) 1. ஒரு கடல்மீன் வகை; a kind of sea-fish. "அயிலை துழந்த வம்புளி" (அகநா. 60;5);.
அயிலைக்கீரை	அயிலைக்கீரை ayilaikārai, பெ. (n.) ஒரு வகைக் கீரை; a kind of edible greens.

அயிவாவி	அயிவாவி ayivāvi, பெ. (n.) செந்நாவி; red aconite, Aconitum ferox (சா.அக.);.
அயிற்கடு	அயிற்கடு ayiṟkaḍu, பெ. (n.) யானைத்துறட்டி; goad for elephant. [அயில் = கூர்மை. கோடு = வளைவு, கொம்பு. அயிற்கோடு → அயிற்கடு.]
அயிற்பட்டை	அயிற்பட்டை ayiṟpaṭṭai, பெ. (n.) வேலம் பட்டை; the bark of acacia tree, Acacia leucophloea (சா.அக.);. [அயில் + பட்டை.]
அயிற்பூகம்	அயிற்பூகம் ayiṟpūkam, பெ. (n.) செந்நெல்லி; red gooseberry, Phyllanthus emblica.
அயிற்பெண்டு	அயிற்பெண்டு ayiṟpeṇṭu, பெ. (n.) வரிக் கூத்துவகை; a masquerade dance. "திரு விளக்குப் பிச்சி திருக்குன் றயிற்பெண்டு" (சிலப். 3 ;13, அடியார்க். உரை);. [அயில் + பெண்டு - அயிற்பெண்டு = ஒரு பெண் வேலேந்தியாடும் கூத்துபோலும்!]
அயின்றாள்	அயின்றாள் ayiṉṟāḷ, பெ. (n.) அன்னை (அக.நி.);; mother. [ஒருகா. புளிக்குடித்தவள் என்னும் பொருளுள்ளதாயிருக்கலாம்; அன்றேல், என்றாள் என்பதன் கொச்சைத் திரியாயிருக்கலாம்.]
அயினாலிகம்	அயினாலிகம் ayiṉāligam, பெ. (n.) செம்பசலை; red pursalane (சா.அக.);.

அயினி	அயினி ayiṉi, பெ. (n.) 1. குழந்தை முதலில் உண்ணுஞ்சோறு; the first rice meal of a child. "பால்விட் டயினியு மின்றயின் றனனே" (புறநா. 77 ; 8);. 2. உணவு; food. "நன்னற்கு மயினி சான்மென" (மலைபடு. 467);. ம. அயனி. 3. பழஞ்சோற்று நீர் (இராசவைத்.);; water in which boiled rice had been kept soaked for some time. தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியனின் சிற்றிளமையைக் குழந்தைப் பருவம் போன்று உயர்வு நவிற்சியாகக் கூற விரும்பிய இடைக்குன்றூர்கிழார், "கிண்கிணி களைந்தகா லொண்கழல் தொட்டுக் குடுமி களைந்தநுதல் வேம்பி னொண்டளிர் நெடுங்கொடியுழிஞைப்பவரொடுமிலைந்து குறுந்தொடி கழித்தகைச் சாபம் பற்றி நெடுந்தேர்க் கொடுஞ்சி பொலிய நின்றோன் யார்கொல் வாழ்கவவன் கண்ணிதார்பூண்டு தாலி களைந்தன்று மிலனே பால்விட் டயினியு மின்றயின் றனனே......' என்று (புறநா. 77); பாடியிருத்தலால், குழந்தை பால்குடி மறந்து முதன்முதலாக வுண்ணுஞ் சோறு அயினி யெனப்பட்ட தென்று கொள்ள இடமுண்டு. அயில் அயில்தல் குழந்தை ஐதாகவுண்ணுதல் ஐது நுண்ணிது சிறிது மெல்லிது
அயினிக்கீரை	அயினிக்கீரை ayiṉikārai, பெ. (n.) மணலிக் கீரை; a bitter kitchen herb, Gisekia pharmacioides (சா.அக.);. [அயிலி + கீரை → அயினிக்கீரை.]
அயினிநீர்	அயினிநீர் ayiṉinīr, பெ. (n.) மணமக்கள் முன் அல்லது ஒரு வெற்றியாளன் முன், கண்ணெச்சில் கழிக்குமாறு மங்கலப் பெண்டிர் சுற்றியெடுக்கும் சோறும் மஞ்சளும் சுண்ணாம்புங் கலந்த ஆலத்தி நீர்; water mixed with boiled rice, saffron and lime, waved before the bridal couple or a victor in any contest, in order to dispel the supposed effects of the evil eye.
அயினிநீர்சுழற்று-தல்	அயினிநீர்சுழற்று-தல் ayiṉinīrcuḻṟṟudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) மேற்கூறியவாறு ஆலத்தி சுற்றியெடுத்தல்; to perform the ceremony of waving saffron water, as said above. "போதுடயினிநீர் சுழற்றி" (கம்பரா. பால, மிதிலை. 51);.

அர்	அர் ar, இடை. (part.) 1. பலர்பாலீறு; pl. suff. அரசர் ஆண்டனர். 2. உயர்வுப்பன்மையீறு; honorific pl. suff. திருவள்ளுவர். 3. முதனிலைப் பொருள் ஈறு; an expletive affixed to some words. பின் - பின்னர். 4. சில குற்றியலுகர வீற்றுப் பெயர்களுடன் சேர்க்கப்பெறும் ஈறு; an expletive added to some nouns ending in short 'u' ம. அர். அரு ; தெ. அரு ; து. எர் ; குட. ஆரு ; கோண். ஒர் ; குரு. அர், ஒர், ஒர்க் ; பிரா. உர், அர், ஒர், ர். E. -er. suff. used to form nouns denotingan agent as in hatter, ruler, teacher. ME. -ere, -er, fr. OE. -ere, rel. to OS. -eri. ON. -ari, Dan., Du. -er. OHG. -āri, ari, -eri, MHG. -ere, G. -er, Goth."-areis, fr. OTeut. which derives fr. M. ärius – (K.C.E.D.E.L.);. E. -or suff. denotingam agent or an instrument.– (1); ME. -or, -our, fr. OE."-eor, -eur (F. -eur);, fr. L. -orem, acc. of -or, a suff. added to the pp. stem of verbs (Cp. e.g. actor, author);; (2); ME. -or, -our, fr. OF, -eor, -eur (F. -eur);, fr. L. -ātórem acc. of -ātor (Cp. e.g. donor, emperor);; see -tor, -ator. Cp. the agential suff. -er. According to the general rule, -or is added to words of Latin -er to those of English origin — (K.C.E.D.E.L.);.
அர்க்கம்	அர்க்கம் arkkam, பெ. (n.) நீர்க்காக்கை (பிங்.);; little cormorant. ஆலர்க்கம் பார்க்க;see dlarkkam. அர்க்கம் arkkam, பெ. (n.) எருக்கு (மலை.); madar. [Skt. arka → த. அர்க்கம்.]
அர்க்கமலை	அர்க்கமலை arkkamalai, பெ. (n.) திருவண்ணாமலைக்குக் கிழக்கேயுள்ள மலை; a hill to the east of Tiruvannamalai. "அர்க்கமா மலையுள தடுத்த கீழ்த்திசை" (அருணாசலபு. திரு நகர. 36);. [P] அருக்கமலை பார்க்க;see arukka-malai.
அர்க்குளா	அர்க்குளா arkkuḷā, பெ. (n.) மேற்புறம் நீலமாயும் அடிப்புறம் வெள்ளையாயுமுள்ள நால் விரல் (அங்குல); நீளக் கடல்மீன்; seer-fish, bluish above, silvery below, attaining 4 inches in length, Cybium commer sonji. [அறக்குளா → அர்க்குளா.] அறக்குளா பார்க்க;see arakkula.
அர	அர ara, பெ. (n.) பாம்பு; snake. "பையர விழுங்கப்பட்ட பசுங்கதிர் மதியம்" (சீவக. 1540);. ம. அரவு [அர் → அர → அரவு. அரவுதல் = வருத்துதல். அர் → அரா → அர.]

அரக்கக்குரியான்	அரக்கக்குரியான் arakkakkuriyāṉ, பெ. (n.) மருள்; bewilderment of the mind (சா.அக.);.
அரக்ககத்தி	அரக்ககத்தி araggagatti, பெ. (n.) சிற்றகத்தி; a small variety of agatti tree, Cassia cuspidata alias C. aegyptiaca (சா.அக.);.
அரக்கம்	அரக்கம் arakkam, பெ. (n.) 1. அரத்தம்; blood. 2. அவலரக்கு; shellac. "அரக்கத்தன்ன நுண்மணற் கோடு கொண்டு" (பதிற்றுப்.30;27);. 3. கொம்பரக்கு (சங்.அக.);, அரக்குவகை; stick-lac. 4. அரக்கரிசி;seed-lac (சா.அக.);. 5. அகில் (பரி.அக.);; eaglewood. ம. அரத்தம் [உல் → உர் → உரு. உருத்தல் = எரிதல், அழலுதல். உல் → எல் = ஒளி, நெருப்பு, கதிரவன். எல் → எரி. எரி = நெருப்பு, சிவப்பு. உல் → அல் → அலத்தம் → அலத்தகம் = செம் பஞ்சுக் குழம்பு. அல் → அர் → அரகு → அரக்கு = சிவந்தது. அரக்கு → அரக்கம்.] அரக்கம் arakkam, பெ. (n.) 1. நன்னாரி (மலை.);; Indian sarasaparilla. 2. திருநாமப்பாலை (வை.மூ); ; 1oval-leaved China root, Smilax macrophylla (செ.அக.); – wild sarasaparilla (சா.அக.);.
அரக்கரிசி	அரக்கரிசி arakkarisi, பெ. (n.) அரக்குவகை;seed-lac. [அரக்கு + அரிசி.] அரக்கு பார்க்க;see arakku.
அரக்கல்	அரக்கல் arakkal, பெ. (n.) அரசிறைத் தவணை (T.A.S. iii, 62);; an instalment of land tax. ம. அரக்கல் அரக்கல் arakkal, தொ.பெ. (vbl.n.) அரக்குதல் பார்க்க;see arakku-.

அரக்கன்	அரக்கன் arakkaṉ, பெ. (n.) 1. ஆறடிக்குமேல் வளர்ந்து பருத்தவுடம்பும், பெரும்பாலும் கருத்த மேனியும், பெருவலிமையும் கொண்டு, பிறரை வருத்தும் நாகரிகப் பண்பாடற்ற மாந்தன்; inhumanly wicked person of gigantic stature. 2. பண்டைக்காலத்தில் இலங்கையிலும் பிறவிடங்களிலும் இருந்ததாகத் தவறாகக் கருதப்படும் ஒருவகைப் பூதமாந்தரினத்தான்; one of an anthropomorphous race of demons erroneously considered to have inhabited Ceylon and other places in pre-historic times. "அரக்கரோரழிவு செய்து கழிவரேல்" (கம்பரா. கிட்கிந்தா. வாலிவதை. 87);. 3. பலரைத் துன்புறுத்துங் கொடியவன்; one who harasses and ruins many. ம. அரக்கன்; பிராகி. ரக்க. [அரக்குதல் = வருத்துதல், அழித்தல். அரக்கு → அரக்கன்.] அரக்கன் arakkaṉ, பெ. (n.) அசுரன் (சுரர் என்னும் தேவர்க்குப் பகைவராகவும், வானத்தில் இயங்கும் பதினெண் கணத்தாருள் ஒரு கணத்தாராகவும் சொல்லப்படும் அசுரர் வகுப்பினன்);; one of the class of demons called Asuras warring with the gods and forming one of the 18 classes of celestial hosts. "ஆம்பன்முக வரக்கன்" (கல்லா. கண. 19);. பதினெண்கணம் என்பது ஆரியத் தொன்மப் பகுப்பு. தொன்மம் (த.); என்பது புராணம் (வ.);. பதினெண்கணத்துள் அரக்கரும் அசுரரும் வெவ்வேறு கணத்தாராகவே கூறப்படுகின்றனர். 'நிசாசரர்' என்னும் பெயர் அவ்விரு கணத்தார்க்கும் பொதுவாயிருப்பது, அவ்வேற்றுமையை விலக்கவில்லை.
அரக்காணி	அரக்காணி arakkāṇi, பெ. (n.) செம்புளிச்சை; a kind of fragrant wood tree like cedar (சா. அக.);. [அரக்கம் + ஆணி.]
அரக்காந்தம்	அரக்காந்தம் arakkāndam, பெ. (n.) அரக்குக் காந்தம் பார்க்க;see arakku-k-kandam. [அரக்கு + காந்தம் - அரக்குக்காந்தம் → அரக்காந்தம்.]
அரக்காம்பல்	அரக்காம்பல் arakkāmbal, பெ. (n.) செவ்வாம்பல் (பிங்.); ; red water-lily, Nymphae rubra. "அள்ளற் பழனத் தரக்காம்பல் வாயவிழ" (முத்தொள். 110);. ம. அரக்காம்பல் [அரக்கு (சிவப்பு); + ஆம்பல்.]

அரக்கி	அரக்கி arakki, பெ. (n.) 1. கொடிய பெண்; wicked and fierce woman. 2. (தொன்.); அரக்க இனப் பெண்; "மைவண்ணத் தரக்கி" (கம்பரா. பால. அகலி. 24);. [அரக்கு → அரக்கி. அரக்குதல் = வருத்துதல்.] அரக்கி arakki, பெ. (n.) 1. கடுக்காய்; Indian gall-nut, Terminalia chebula. 2. சேங்கொட்டை; marking nut, Semcarpus anacardium. 3. கல்லுப்பு; a kind of salt, dug out from the beds of salt deposited at the bottom of the sea. 4. மனோசிலை; red arsenic, Arsenicum rubrum (சா.அக.);. 5. ஒரு நஞ்சு (பாடாணம்);, (வை.மூ.);; poison. [அரக்குதல் = உராய்தல், தேய்த்தல், சிதைத்தல், தறித்தல், ஒடுக்குதல், குறைத்தல், வருத்துதல், வெட்டுதல். அரக்கு + இ (வி.மு.த. ஈறு); - அரக்கி.]
அரக்கிநட-த்தல்	அரக்கிநட-த்தல் arakkinaḍattal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நெளிந்து நடத்தல் (வின்.);; to wriggle as a snake, to waddle. 2. தொடைகள் ஒன்றோடொன்று உராய நடத்தல்; to walk with difficulty, as a man whose thighs rub against each other while walking. அவன் அரக்கி நடக்கிறான் (உ.வ.);.
அரக்கு-தல்	அரக்கு-தல் arakkudal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நெளிந்து நடத்தல்; to waddle. —, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.); 1. அழுத்துதல்; to press down. "விரலாற் றலைய ரக்கினான்" (தேவா. 5. 20 ; 1.0);. 2. தேய்த்தல்; to rub with the palm of the hand or the sole of foot. கண்ணரக்கல் (சினேந், 456);. "அரக்க னீரைந்து வாயு மலறவே யரக்கினா னடியாலும்" (தேவா. 5. 27 10);. 3. கனத்த வுடம்பை இருப்புவிட்டுப் பெயர்த்தல் (யாழ்ப்);; to push, drag or otherwise move, as a heavy body (J.);. 4. குழந்தை புட்டத்தை நிலத்தில் தேய்த்துப் பெயர்தல்; to move by rubbing the buttocks against the ground, as a child. பிள்ளை யரக்கி யரக்கி வந்தது (உ.வ.);. 5. துடைத்தல்; to wipe, as tears. "பெருமதர் மழைக்கண் வருபனி யரக்கி" (பெருங், உஞ்சைக். 33 ; 1.36);. 6. அரைத்தல்; to grind. 7. வருத்துதல்; to cause trouble to, afflict. "எல்லரக்கு மயினுதிவே லிராவணனும்" (கம்பரா. சுந்தர. ஊர்தேடு. 230);.

அரக்கு	அரக்கு arakku, பெ. (n.) 1. சிவப்பு; redness. "அரக்குண் பஞ்சிக டிரட்டி" (சீவக. 1564);. ம., க. அரக்கு. 2. செம்மெழுகு; sealing wax. "தீ யூட்டரக்கே யென்ன வுருகி" (கந்தபு.அசுர. மார்க்கண். 95);. 3. சாதிலிங்கம்; vermilion. "அங்கை யரக்குத் தோய்ந்தன்ன சேயிதழ்" (சிறுபாண். 74);. 4. அரக்கு மஞ்சள்; saffron root (சா.அக.);. 5. தேன் (சங். அக.);; honey. 6. எள்ளுக்காயிற் காணும் ஒருவகை நோய்; a disease peculiar to sesame pods. 'மகுளி பாயாது = அரக்குப் பாயாமல்' (மலைபடு. 103, நச். உரை);. 7. சாயம், மசி, முத்திரை முதலியவற்றிற்குதவும் பிசின் போன்ற ஒரு சரக்கு; lac. ம. அரக்கு; க., து. அரகு; தெ. லாகா ; குரு. அரகு. [உல் → உல. உலத்தல் = காய்தல். உல → உலர். உல் → உர் → உரு. உருத்தல் = எரிதல், அழலுதல். உல் → அல் → அள் → அழல். அல் → அல → அலத்தம் = செம்பருத்தி. அலத்தம் → அலத்தகம் = செம்பஞ்சுக் குழம்பு அல் → அர் → அரம் = சிவப்பு. அரம் → அரன் = சிவன். அர் → அர → அரகு → அரக்கு = சிவப்பு, சிவந்த பொருள். நெருப்பின் நிறம் சிவப்பாதலால் நெருப்புக் கருத்தினின்று சிவப்புக் கருத்துத் தோன்றிற்று.] அரக்குண்டாகும் … ஒருவகைப் பூச்சியினத்தின் … மரத்தில் துளையிட்டு
அரக்குக்கச்சி	அரக்குக்கச்சி arakkukkacci, பெ. (n.) 1. செம்முள்ளங்கி; a red variety of country radish Raphanus sativus alias R. radicula. 2. கெம்-முள்ளங்கி அல்லது சிவப்பு முள்ளங்கி; red country radish, Daucus carota (சா.அக.);.
அரக்குக்காந்தம்	அரக்குக்காந்தம் arakkukkāndam, பெ. (n.) ஒருவகைக் காந்தக்கல் (வின்.);; magnetic irostone used medicinally. [அரக்கு + காந்தம்.]
அரக்குக்குகை	அரக்குக்குகை aragguggugai, பெ. (n.) 1. மாழையுருக்கும் ஒருவகைக் குகை; a kind of crucible for melting metals. 2. சிவப்புக் குகை; a red crucible (சா.அக.);. [அரக்கு + குகை.]
அரக்குக்குப்பி	அரக்குக்குப்பி arakkukkuppi, பெ. (n.) சிவப்புப்புட்டி; a red bottle. [அரக்கு + குப்பி.]

அரக்குச்சந்தனாதி	அரக்குச்சந்தனாதி arakkuccandaṉāti, பெ. (n.) கொம்பரக்குடன் சில கடைச்சரக்குகளை நல்லெண்ணெயிற் சேர்த்துக் காய்ச்சி வடிக்கும் ஒருவகை யெண்ணெய்; a medicinal oil prepared by boiling and filtering, a mixture of gingelly oil with a few other ingredients. இதை உடம்பில் தேய்ப்பதனால் தீராத காய்ச்சல் தீரும்; Rubbing the body with this oil is said to be an infallible cure in cases of persistent and chronic fevers. [அரக்கு + சந்தனம் + ஆதி (வடநாட்டுச் சொல்);. இதை முழுத் தமிழில் அரக்குச் சந்தன முதலி எனலாம்.]
அரக்குச்சாயம்	அரக்குச்சாயம் arakkuccāyam, பெ. (n.) 1. சீலைகளுக்கூட்டும் கருஞ்சிவப்புச் சாயம்; lac dye, colouring matter extracted from sticklac. 2. மெருகெண்ணெய் (M.M.);; varnish with lac as its chief ingredient. [அரக்கு + சாயம்.]
அரக்குச் சாராயம்	அரக்குச் சாராயம் arakkuccārāyam, பெ. (n.) வேலம்பட்டை சேர்த்துக் காய்ச்சிய தென்னங் கள் அல்லது பனங் கள் (இராட்.);; arrack, spirituous liquors distilled by boiling the bark of vēl with toddy or palm wine. [அரக்கு + சாராயம். சாறாயம் → சாராயம்.]
அரக்குச்சொக்கட்டான்	அரக்குச்சொக்கட்டான் arakkuccokkaṭṭāṉ, பெ. (n.) சேலைவகை; a kind of saree.
அரக்குநாயகி	அரக்குநாயகி araggunāyagi, பெ. (n.) செங்குருந்து; red canary, Gluta travancoria (சா.அக.);.
அரக்குநீர்	அரக்குநீர் arakkunīr, பெ. (n.) 1. சாதிலிங்கங் கலந்த நீர்; vermilion water, used for sprinkling on festive occasions. "அரக்குநீர்ச் சிவிறி யேந்தி" (சீவக. 2657);. 2. ஆலத்தி நீர்; solution of saffron and lime ceremoniously waved in front of a bridal couple to ward off the evil eye. "அரக்குநீர் சுழற்றி" (விநாயகபு. 80 ; 277);. 3. அரத்தம்; blood. "புண்ணிடை யரக்குநீர் பொழிய" (சூத. முத்தி. 7;25);, (செ.அக.);. 4. அரத்தநீர்; the serum of the blood (சா.அக.);. 5. ஒரு நறுமண நீர்; a perlumed water (சா.அக.);.
அரக்குப்புளிப்பு	அரக்குப்புளிப்பு arakkuppuḷippu, பெ. (n.) அரக்கினின்று உண்டாக்கும் ஒருவகைப் புளிப்பு; a peculiar acid prepared from lac, laccic acid (சா.அக.);. [அரக்கு + புளிப்பு.]

அரக்குப்பூக்சி	அரக்குப்பூக்சி arakkuppūkci, பெ. (n.) அரக்கை உண்டாக்கும் ஒரு பூச்சிவகை; lac insect. [அரக்கு + பூச்சி.]
அரக்குப்பேய்ப்பீர்க்கு	அரக்குப்பேய்ப்பீர்க்கு arakkuppēyppīrkku, பெ. (n.) மெழுகுப் பேய்ப்பீர்க்கு; a kind of bitter luffa, Luffa amara (சா.அக.);. [அரக்கு + பேய் + பீர்க்கு.]
அரக்குமஞ்சள்	அரக்குமஞ்சள் arakkumañjaḷ, பெ. (n.) 1. கருஞ் சிவப்பு மஞ்சள்; saffron root of a deep yellow colour (செ.அக.); மஞ்சள்வேர்க் கொம்பு; dark-red saffron, Curcuma longa. 2. சிவப்பு மஞ்சள்; red saffron (சா.அக.);.
அரக்குமாளிகை	அரக்குமாளிகை araggumāḷigai, பெ. (n.) பாண்டவரை வஞ்சனையாற் கொல்லத் துரியோதனன் அரக்கினாற் செய்வித்த பெருமனை; wax palace built by Duryodhana to carry out his scheme for the destruction of the Pāndavās. "அரக்கு மாளிகைஇப் படியினால் இயற்றிய தொழில்" (பாரத. வாரணா. 122);.
அரக்குமுத்திரை	அரக்குமுத்திரை arakkumuttirai, பெ. (n.) அரக்கில் இடப்பட்ட முத்திரை; stamp impressed with sealing wax.
அரக்குமெழுகு	அரக்குமெழுகு araggumeḻugu, பெ. (n.) பச்சையரக்கு; lac in its raw state. "எரியணை அரக்கு மெழுகும் ஒக்கும்" (திவ். திருவாய். 2.4 ; 3);.
அரக்குரோசா	அரக்குரோசா arakkurōcā, பெ. (n.) சிவப்பு உரோசாப்பூ; dark red rose. [அரக்கு = சிவப்பு. E. rose → த. உரோசா.] உரோசா மலரைத் தமிழில் முளரிகை யெனலாம்.
அரக்குவட்டச்சாரணை	அரக்குவட்டச்சாரணை arakkuvaṭṭaccāraṇai, பெ. (n.) சிவப்புவட்டச்சாரணை; the red variety of vattaccdranai (round-leaved trianthema);.
அரக்குவளையல்	அரக்குவளையல் arakkuvaḷaiyal, பெ. (n.) அரக்கினாற் செய்த கையணி; wax bracelet covered with thin brass leaf tinsel.
அரக்குவிசிறி	அரக்குவிசிறி arakkuvisiṟi, பெ. (n.) சேலை வகை; a kind of saree.

அரக்குவை-த்தல்	அரக்குவை-த்தல் arakkuvaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) அரக்குமுத்திரையிடுதல்; to seal with Wax.
அரக்கெண்ணெய்	அரக்கெண்ணெய் arakkeṇīey, பெ. (n.) கொம்பரக்குடன் அமுக்கிறாவேர், ஆவின்பால், பழங்காடி, நல்லெண்ணெய், சில கடைச் சரக்குகள் முதலியவற்றைச் சேர்த்துக் காய்ச்சி வடித்த தலைமுழுக்கெண்ணெய்; a medicated oil obtained by boiling stick-lac, Indian winter cherry and other ingredients in a mixture of cow's milk, seasoned vinegar and gingelly oil, anointed preparatory to bath, shellac oil (சா.அக.);. [அரக்கு + எண்ணெய்.]
அரகண்டரி	அரகண்டரி aragaṇṭari, பெ. (n.) பாசிப்பயறு; green gram (சா.அக.);.
அரகதி	அரகதி aragadi, பெ. (n.) செவ்வல்லி; red lily, Nymphae rubra (சா.அக.);.
அரகம்	அரகம் aragam, பெ. (n.) 1. ஒரு பூண்டு; a plant, Blyxa ottandra. 2. கம்பிழ்; a plant, Gardenia enneandra (சா.அக.);.
அரகர	அரகர aragara, பெ. (n.) வழிபாட்டில் அல்லது வழுத்திற் சிவனை விளிக்கும் விளிப்பெயர்; address to Siva in invocation or praise. "அரசுர முழக்கஞ் செய்வோர்" (திருவிளை. இந்திரன் முடி. 17);. [அரன் = சிவன். அரன் → அர (விளி);. அர + அ - அரவர (விளியடுக்கு); → அரகர. வ → க, போலி.] அழிப்பவன் என்று பொருள்படும் 'ஹர' என்னும் சமற்கிருதச்சொல் வேறு ; செவ்வண்ணன் என்று பொருள்படும் 'அரன்' என்னும் தமிழ்ச்சொல் வேறு. அரன் பார்க்க;see aran.
அரங்கக்கூத்தி	அரங்கக்கூத்தி araṅgakātti, பெ. (n.) நாடக மேடையில் நடிக்கும் அல்லது நடஞ்செய்யும் பெண்; female actor or dancer on the stage. "அரங்கக் கூத்திசென் றையங் கொண்டதும்" (மணிமே. 24;22);. [அரங்கம் + கூத்தி.] அரங்கம் பார்க்க;see aranigam.
அரங்கணி	அரங்கணி araṅgaṇi, பெ. (n.) அறுவு, (இ.வ.);; dried up source of a tank or well (Loc.);. [அரங்குதல் = அழுந்துதல், அழிதல், வற்றுதல். அரங்கல் + நீர் - அரங்கனீர் → அரங்கணி (கொச்சைத் திரிபு);. ஒ.நோ. தண்ணீர் → தண்ணி (கொச்சை);.]

அரங்கநாதன்	அரங்கநாதன் araṅganātaṉ, பெ. (n.) திருவரங்கத்தில் வழிபடப்படும் திருமால்; Visnu, as worshipped in Tiruvarangam (Srirañgam);. [அரங்கம் + Skt natha → த. நாதன் = தலைவன், கடவுள்.]
அரங்கபூசை	அரங்கபூசை araṅgapūcai, பெ. (n.) 1. போர்த் தொடக்கத்தில் கொற்றவை யென்னும் வெற்றித் தெய்வமாகிய காளிக்குச் செய்யும் வழிபாடு; worship of Korravai (Kali);, the goddess of victory, preliminary to a battle. "மறங்கடைக் கூட்டிய துடிநிலை சிறந்த கொற்றவை நிலையும் அத்திணைப் புறனே" 2. பந்தய விளையாட்டின் தொடக்கத்திற் செய்யும் வழிபாடு; worship at the commencement of an athletic contest. "சினந்தணிந் தரங்கபூசை செய்வன்" (பாரத. வாரணா. 64);. 3. நாடகத் தொடக்கத்திற் செய்யும் வழிபாடு; worship preliminary to a dramatic performance. [அரங்கம் + பூசை.] அரங்கம் பார்க்க;see ararigam.
அரங்கம்	அரங்கம் araṅgam, பெ. (n.) 1. ஆற்றிடைக் குறை; island formed by a river or rivers, ait. "ஆற்றுவீ யரங்கத்து" (சிலப். 10;156);. 2. திருவரங்கம்; Sriraigam. "அண்டமுந் தானம் நின்ற எம்பெருமான் அரங்கமா நகரமான தானே" (திவ். பெரியதி. 5. 7 ;1);. 3. நாடக மேடை; stage. ம. அரங்ஙு. 4. நாடகசாலை; theatre, dancing hall. "ஆடம் பலமு மரங்க முஞ் சாலையும்" (சீவக. 2112);. 5. அவைக்களம்; hall for assembly of learned mez. 6. அவை (திவா.); ; assembly of learned mez. 7. சூதாடுமிடம் (பிங்.); ; gambling house. 8. படைக்கலம் பயிலுமிடம் (சூடா.);; school for practice of arms. 9. சிலம்பக்கூடம்; fencing school. 10. மற்போர்க்களம்; wrestling arena. 11. போர்க்களம்; battle-field. 12. கமுக்கம் (இ.வ.);; secrecy (Loc.);. திருமணம் முடியும் செய்திகளையும் வைத்துக்கொண்டார்கள்
அரங்கமேடை	அரங்கமேடை araṅgamēṭai, பெ. (n.) நாடகம் நடிக்கும் அல்லது நடஞ்செய்யும் இடம்; stage. [அரங்கம் + மேடை.]

அரங்கவாசல்	அரங்கவாசல் araṅgavācal, பெ. (n.) நகர்முற்ற வெளி (புதுவை); ; esplanade (Pond.);. [அரங்கம் + வாசல். வாயில் → வாயல் → வாசல்.]
அரங்கல்களிம்பு	அரங்கல்களிம்பு araṅgalkaḷimbu, பெ. (n.) கட்டிகளைக் கரைக்கவும், அவற்றைப் பழுக்க அல்லது அழுந்திப்போகும்படி செய்யவும், வீக்கங்களை மெதுவாக்கவும் தடவும் ஒரு வகைக் களிம்பு; an ointment or paste used in medical practice for reducing, ripening, suppressing or suppurating an abscess (சா.அக.);. [அரங்கு → அரங்கல்.] அரங்கு-தல் பார்க்க;see araigu.
அரங்கன்	அரங்கன் araṅgaṉ, பெ. (n.) திருவரங்கப் பெருமாள்; Visnu, as worshipped at Tiruvarangam (Šriraṅgam);. "அண்டர்கோ னணியரங்கன்" (திவ். அமலனாதி. 10);. ம. அரங்ஙன் ; க. ரங்கனு; தெ. ரங்கடு. [அரங்கம் → அரங்கன்.] [P]
அரங்கி	அரங்கி araṅgi, பெ. (n.) 1. நடனக்காரி; dancing girl. "மடவா ராயிரம்பேருண்டென் றரங்கி யறியாளோ" (கூளப்ப. காதல், 359);. 2. செய்திகளை மறைத்துவைக்கும் வஞ்சகக்காரி; taciturn and deceitful woman. 'ஆரை நம்பினாலும் அரங்கியை நம்பக்கூடாது' (பழ.);. [அரங்கு → அரங்கி = 1. அரங்கில் ஆடுபவள். 2. அறைக்குள்ளிருப்பவள் அல்லது அடக்கி வைப்பவள்.]

அரங்கு-தல்	அரங்கு-தல் araṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தேய்தல்; to wear away by friction. 2. அழுந்துதல் (உரி.நி.); ; to be pressed down. 3. அம்பு முதலியன தைத்தல்; to pierce, penetrate, as an arrow. "வேலம்பு...... துணை முலையினுள் ளரங்கி மூழ்க" (சீவக. 293);. 4. சிதைதல்; to be injured. 5. குறைதல்; to diminish. 6. வருந்துதல்; to suffer. "கடகரிக் கோடரங் கிடவெழுங் குவிதடங் கொங்கையார்" (கம்பரா. பால. எதிர்கொள். 33);. 7. உருகுதல் (இ.வ.);; to melt, as ghee (Loc.);. நெய்யை அரங்கவை. 8. கெடுதல், அழிதல், நீங்குதல்; to be destroyed, to be removed. "பிணியரங்க" (கம்பரா. பால. குலமுறை. 2);. ம. அரங்நுக [அர் → அர → அரவு → அராவு. அர் → அரம். அரவு → அரகு → அரங்கு.]
அரங்கு	அரங்கு araṅgu, இ பெ. (n.) 1. அறை; room. வீடு அரங்கரங்காயிருக்கிறது (உ.வ.);. 2. உள்ளறை (நாநார்த்த.);; inner room. 3. பாண்டி (சில்லாக்கு); விளையாட்டிற்கு நிலத்திற் கீறியமைக்கப்படும் பலவறைக் கட்டம்; chequered lines traced on the ground for playing pandi, a children's game. "கட்டளை யன்ன வட்டரங் கிழைத்துக் கல்லாச் சிறாஅர் நெல்லிவட் டாடும்" (நற். 3);. 4. சூதாட்டத்திற்கு வகுக்கப்பட்ட பலவறைக் கட்டம்; place or board chequered with squares for gambling. "அரங்கின்றி வட்டாடி யற்றே" (குறள், 401);. 5. சூதாடுமிடம்; gambling house. "அறிவிலாளர் சூதாடு மரங்கினும்" (பிரமோத். 22;13);. 6. ஆற்றிடைக்குறை (சங்.அக.); ; island formed within a river. 7. நாடகமேடை; stage. "அவை புக ழரங்கின்மே லாடுவாள்" (கலித். 79);. 8. நடனக் கூடம்; dancing hall. 9. போர்க்களம் (சங்.அக.);; battle-field.
அரங்குவீடு	அரங்குவீடு araṅguvīṭu, பெ. (n.) பாதுகாப்பான உள்ளறை (நெல்லை);; inner room, regarded as secure (Tn.);.

அரங்கேற்றம்	அரங்கேற்றம் araṅāṟṟam, பெ. (n.) ஒரு புலவரின் புதுநூல் அல்லது பனுவல், ஒரு கணிகையின் நடனத்திறமை முதலியவற்றை அறிஞரவையிற் காட்டி, அவரது ஒப்பம் பெறுகை; presentation of a new literary work by its author or the first public performance of a dancing girl, before a learned assembly for approval. ம. அரங்ஙேற்றம் [அரங்கு = மேடை. ஏறு → ஏற்று → ஏற்றம் = ஏறிப் புலமை அல்லது திறமை காட்டுகை.]
அரங்கேற்று	அரங்கேற்று araṅāṟṟu, பெ. (n.) அரங்கேற்றம் பார்க்க;see arang(u);-érram. [அரங்கு + ஏற்று - அரங்கேற்று (முத.தொ. பெ.);.]
அரங்கேற்று-தல்	அரங்கேற்று-தல் araṅāṟṟudal, 5.செ.குன்றாவி. (v.t) 1. ஒரு நல்லிசைப் புலவர் தம் புதுநூலை அல்லது பனுவலைத் தலையாய புலவரவையிற் படித்துக்காட்டி, அவர் நிகழ்த்தும் தடைகட்கெல்லாம் தக்க விடைகள் கூறி, அவர்தம் ஒப்பம் பெறுதல்; to present, as an author, a new literary work, before an eminent body of learned men and get its approval, after countering all objections raised. "எண்ணிய சகாத்த மெண்ணூற் றேழின்மேற் சடையன் வாழ்வு நண்ணிய வெண்ணெய் நல்லூர் தன்னிலே கம்ப நாடன் பண்ணிய விராம காதை பங்குனியத்த நாளிற் கண்ணிய வரங்கர் முன்னே கவியரங் கேற்றி னானே" 2. ஓர் இளங்கணிகை, பயிற்சி முற்றியபின், தன் ஆடல் பாடலை இசையாசிரியர் முன்னும் நாடகவாசிரியர் முன்னும் ஆடிப்பாடிக் காட்டி, அவர்தம் ஒப்பமும் அரசனிடமிருந்து தலைக்கோற் பட்டமும் ஆயிரத்தெண் கழஞ்சு பொன் மதிப்பும் பெறுதல்; to give the first public performance, as a dancing girl, before competent authorities on the arts of singing and dancing and get their approval for proficiency, thus entitling her to receive the Talaikköl title and eligibility to a prize of 1008 kalañjus of pure gold from the king (சிலப். அரங்கேற்று காதை);. ம. அரங்ஙேறுக [அரங்கு ஏறு ஏற்று ஏற்றுதல் மேடையேறிப் புது நூலைப் படித்து விளக்கி அல்லது
அரங்கேற்றுப்படி	அரங்கேற்றுப்படி araṅāṟṟuppaḍi, பெ. (n.) அரங்கேற்றம் பார்க்க;see arañg(u);-érram.

அரங்கேறு-தல்	அரங்கேறு-தல் araṅāṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. புதுநூலாசிரியன் அல்லது இளங்கணிகை அறிஞரின் ஒப்பம் பெறுதல்; to get the approval of competent authorities, as an author or a dancing girl. 'அவருட் கவியரங்கேறினார் எழுவர் பாண்டிய ரென்ப' (இறை. 1, உரை);. மாதவி கரிகாலன் முன்னிலையில் ஆடல்பாடலரங்கேறினாள். 2. புதுநூல் அல்லது கணிகை திறம் அறிஞரின் ஒப்பம் பெறுதல்; to be approved by the authorities, as a new treatise or a dancing girl's ability. [அரங்கு (மேடை); + ஏறு.] அரங்கு பார்க்க;see aranigu.
அரங்கொழிசெய்யுள்	அரங்கொழிசெய்யுள் araṅgoḻiseyyuḷ, பெ. (n.) புறநாடக வுருக்களுள் இறுதியானது; the last item in the list of the species of musical compositions relating to themes other than love and intended for the atrical performance. 'புற நாடகங்களுக்குரிய உருவாவன; தேவபாணி முதலாக அரங்கொழிசெய்யுளீறாகவுள்ள செந்துறை விகற்பங்களெல்லா மென்க' (சிலப். 3;14, அடியார்க். உரை);.
அரசகம்	அரசகம் arasagam, பெ. (n.) 1. அரசினர் வீடு; government house. 2. அரசன் வாழ் மனை; royal residence. 3. அரசிருக்கை; seat of government. 4. செம்மணத்தி; a kind of fragrant wood tree (சா.அக.);. [அரசு + அகம்.] அரசன் பார்க்க;see arasan.
அரசகேசரி	அரசகேசரி arasaāsari, பெ. (n.) பிற்காலச் சோழர் ஒருவர்விட்டு ஒருவராகத் தாங்கி வந்த பட்டம், பரகேசரி என்பதற்கு எதிர்; a title borne by the later Cōlas alternately, opp. to parakesari. 2. பரராசசேகரவரசன் காலத்தவரும் தமிழ் இரகுவமிச ஆசிரியருமான, பெயர் பெற்ற யாழ்ப்பாணப் புலவர்; name of a famous Jaffna poet, author of the Tamil Iraguvamišam, contemporary of the king PararāśaSégaran. [அரசன் → அரச → Skt. rāja. Skt. kësarin → த. கேசரி (அரிமா);. அரசகேசரி = பகையரசர்க்கு அரிமாப் போன்றவன்.]
அரசங்கள்	அரசங்கள் arasaṅgaḷ, பெ. (n.) அரசமரத்தினின் றெடுக்குங்கள்; pipal toddy (செ.அக.); அரசமரத்தினின்று வடியும் பதநீர்; the liquid product of the tree peepul, used medicinally (சா.அக.);. [அரசு (ஒரு மரம்); + அம் (சாரியை); + கள்.]
அரசசட்டம்	அரசசட்டம் arasasaṭṭam, பெ. (n.) ஓர் இறந்துபட்ட கணிதநூல் (யாப். வி. பக். 528);; a treatise on mathematics, now not extant.

அரசசின்னம்	அரசசின்னம் arasasiṉṉam, பெ. (n.) அரசர்க்குரியனவாகச் சொல்லப்படும் அடையாளப் பொருள்கள் இருபத்தொன்று. அவை; மகுடம், குடை, கொடி, முரசு, பூமாலை, கவரி, அரி யணை, யானை, சக்கரம், தோட்டி, சங்கு, மதில், தோரணம், நீர்க்குடம், கடல், சுறவு, ஆமை, இணைக்கயல், தீவம், அரிமா, விடை என்பன; the insignia of State and royal emblems numbering twenty-one, viz., crown, umbrella, flag, drum, garland, yak-tail fan, throne, elephant, wheel, elephant goad, conch, fort-wall, festoon, water-jar, sea, shark, turtle, pair of carp fish, lamp, lion and bull. "முடிகுடை கவரி தோட்டி முரசுசக் கரமே நால்வாய் கொடிமதில் தோர ணம்நீர்க் குடமலர் மாலை சங்கு கடலொடு மகர மாமை கயலினை யரிமாத் தீபம் இடபமாசனமூ வேழு மிறைதிருப் பொறிக ளாமே" (சூடா. 12 ; 121);. அரச சின்னமென்று மேற்குறித்த இருபத்தொன்றும் சின்னமல்ல; சில சின்னங்கள்; சில மங்கலப் பொருள்கள்; சில அரசனின் வலிமை பெருமை முதலிய சிறப்புகளைக் குறிப்பன. முதன்மையான அரச சின்னங்களுள் ஒன்றான செங்கோல் இவற்றுட் சேர்க்கப்படாமை ஒரு குறையேயாம்.
அரசண்மை	அரசண்மை arasaṇmai, பெ. (n.) நாட்டுக் கேடு ஆறனுள் ஒன்று; approach or nearness of an enemy king, one of the six disasters that may befall a land. "மிக்கபெயலோடுபெய லின்மையெலி விட்டில்கிளி அக்கணர சண்மையோ டாறு" (குறள், 732, பரிமே. உரை);. [அரசு + அண்மை.] அரசன் பார்க்க;see arašan.
அரசநாகம்	அரசநாகம் arasanākam, பெ. (n.) பறவைமா நாகம் (நாமதீப.); ; winged serpent.
அரசநீதி	அரசநீதி arasanīti, பெ. (n.) 1. அரசியல் முறை; kingly duties. 2. அரசியல் நூல்; political science, politics. "அரசருக் கென்று கொண்டரச நீதியிற் சொன்னார்" (பாரத. குது. 71);. [அரசன் → அரச + Skt. niti.]
அரசப்பள்ளி	அரசப்பள்ளி arasappaḷḷi, பெ. (n.) வன்னியர் குலப் பிரிவுகளுள் ஒன்று; a division of the Vanniya caste. [அரசன் → அரச + பள்ளி.]

அரசப்புரசல்	அரசப்புரசல் arasappurasal, பெ. (n.) மிகக் குறைவு (இ.வ.); ; scarceness, scantiness (Loc.);. [அரைதல் = தேய்தல். அரைதல் → அரைசல். புரைசல் = துளை, பொல்லம் பொத்துதல். அரைசல்புரைசல் (மீமிசைச் சொல்லான மரபினை மொழி); → அரசல்புரசல் → அரசப்புரசல்.]
அரசம்பதநீர்	அரசம்பதநீர் arasambadanīr, அரசங்கள் பார்க்க;see arašani-kal.
அரசம்புல்லுருவி	அரசம்புல்லுருவி arasambulluruvi, பெ. (n.) அரசமரத்தின்மேல் முளைத்திருக்கும் புல்லுருவிச் செடி; a parasite on the pipal tree. [அரசு + அம் (சாரியை); + புல் + உருவி.]
அரசமாடம்	அரசமாடம் arasamāṭam, பெ. (n.) பெரும்பயறு (நாமதீப.); ; chowli bean.
அரசமுத்திரைக்காரன்	அரசமுத்திரைக்காரன் arasamuttiraikkāraṉ, பெ. (n.) அரசனது முத்திரையை வைத்திருக்கும் அலுவலன் (புதுவை); ; keeper of the privy seal (Pond);. [அரசன் → அரச + முத்திரை + காரன்.]
அரசமுல்லை	அரசமுல்லை arasamullai, பெ. (n.) அரசன் பகைவரை வென்று குடிகளைக் காக்குந் திறமையைப் போற்றிக் கூறும் புறத்துறை; theme extolling a king's power to destroy his foes and protect his subjects. "செருமுனை யுடற்றுஞ் செஞ்சுடர் நெடுவே லிருநிலங் காவல னியல்புரைத் தன்று" (பு.வெ. 8 ; 17);. [அரசன் → அரச + முல்லை.]
அரசர்	அரசர் arasar, பெ. (n.) 1. அரசன் என்பதன் உயர்வுப் பன்மை; hon. pl. of arašan (king);. 2. அரசர்கள்; pl. of arašan (king);.
அரசர்க்கரசன்	அரசர்க்கரசன் arasarkkarasaṉ, பெ. (n.) மன்னர்மன்னன் (சக்கரவர்த்தி);; king of kings. [அரசர்க்கு + அரசன்.]

அரசர்குணம்	அரசர்குணம் arasarkuṇam, பெ. (n.) அரசர்க்கு வேண்டிய தூங்காமை, கல்வி, துணிவுடைமை என்னும் முக்குணங்கள் (சங்.அக.);; the three indispensable qualities of kings, viz., vigilance, learning and power of determination. "துங்காமை கல்வி துணிவுடைமை யிம்மூன்றும் நீங்கா நிலனாள் பவற்கு" (குறள், 383);. அரசர்க்கு இன்றியமையாத சிறப்புக் குணங்கள் ஏழு. அவற்றுள் நான்கை இயல்பென்றும், மூன்றைக் குணமென்றும் பிரித்துக் கூறுவது பொருந்தாது. ஏழு குணங்களையும் ஒரே குறளில் அடக்கிக் கூற இயலாமை பற்றியே, அவற்றை இரு குறள்களில் கூறினார் திருவள்ளுவர். அரசரெழுகுணம் பார்க்க;see arašar-eiukunam.
அரசர்குழு	அரசர்குழு arasarkuḻu, பெ. (n.) ஐம்பெருங்குழு பார்க்க;see aim-peruri-kulu.
அரசர்சின்னம்	அரசர்சின்னம் arasarsiṉṉam, பெ. (n.) அரச சின்னம் பார்க்க;see araša-šinnam.
அரசர்பக்கம்	அரசர்பக்கம் arasarpakkam, பெ. (n.) அரசரின் ஓதல், ஈதல், காத்தல், படைக்கலம் பயிறல், பொருதல், தண்டஞ்செய்தல் என்னும் அறுவகைத் தொழில்கள்; occupations of a king, six in number, viz., learning, liberality, protection of subjects, practice of arms, warfare and chastisement. [பக்கம் = பகுதி. அரசர் பக்கம் = அரசர் தொழிற்பகுதி அல்லது கடமைக் கூறு.] அரசர் தொழில் ஆறே யன்றி ஐந்தல்ல. "ஐவகை மரபினரசர் பக்கமும்" என்று தொல்காப்பியத்துள் (புறத். 20); காணப்படுவது வழுவாகும். தொல்காப்பியர் கருத்து இவ்வாறிருக்க முடியாது. இஃது ஏடெழுதுவோரால் ஏற்பட்ட பிழை எனக் கருத இடமுளது. 'அவ்வகை' என்பதனை 'ஐவகை' என்று பாடங் கொண்டுள்ளனர். இப்பாடத்திற்கேற்ப, 'ஓதல் வேட்டல் ஈதல் காத்தல் தண்டஞ்செய்தல் என்னும் ஐவகையிலக்கணத்தையுடைய அரசியற் கூறு' என்று, நச்சினார்க்கினியரும் தவறாக உரை கூறியுள்ளார். அந்தணர் அரசர் வைசியர் சூத்திரர் என்னும் நால்வகுப்பார்க்கும், ஒரொக்க அவ்வாறு தொழிலே சூடாமணி நிகண்டு கூறுதல் காண்க (12 ; 52, 53, 54);. "ஓதல் பொருதல் உலகு புரத்தல் ஈதல் வேட்டல் படைபயிற லறுதொழில்" என்று பிங்கலத் தொகுதியும் (நிகண்டும்); அரசர் தொழிலை ஆறாகவே கூறுகின்றது (5;42);. "அறனிழுக்காது' (384); என்னும் குறளுரையில், பரிமேலழகரும், 'அவ் வறமாவது, ஓதல், வேட்டல், ஈதலென்னும் பொதுத் தொழிலினும், படைக்கலம் பயிறல், பல்லுயிரோம்பல் பகைத்திறந்தெறுதல் என்னுஞ் சிறப்புத் தொழிலினும் வழுவாது ... என்று

அரசர்பரி	அரசர்பரி arasarpari, பெ. (n.) பெண்டிர் மனம்போல மிக்க மணத்ததாய், வாழைப்பூ மடல் போன்ற செவியுடையதாய், நாற்காலும் முன்புறமும் முதுகும் பிடர்த்தலையும் முகமும் வெண்மையாய், 82 விரலம் (அங்குலம்); உயர்ந்ததாயுள்ள அரசர்க்குரிய குதிரை; royal horse, supposed to have fragrant smell like women, ears like the petals of a plantain flower, with legs, forepart, back, neck and face all white, and a height of 82 inches. "மாதர்தம் மணமென மிக்க மணத்தது வாழை மடலென வளர்ந்த செவியது நாலு தாளும் எருத்தும் முகனும் வெந்நு முன்னும் வெண்மை யுடையதாய் எண்பத் திருவிர லுயர முயர்ந்தது பண்புடை யரசர்க் காவது பரியே" (பிங். 6 ; 1493);.
அரசர்பா	அரசர்பா arasarpā, பெ. (n.) அரசர்க்கே யுரியதாகப் பாட்டியல்கள் கூறும் அகவல் என்னும் ஆசிரியப்பா; Agaval metre, the kind of verse prescribed by treatises on Poetics, to be used exclusively in respect of kings. "அரசர் பாவாலாற்றுப் படைமேல்" (இலக். வி. 873);. "காவலர் சாதியாகிய அகவற்கு" (பன். பாட். 92);.
அரசர்பின்னோர்	அரசர்பின்னோர் arasarpiṉṉōr, பெ. (n.) தொழில் பற்றிய நால்வகுப்பாருள் அரசர்க்கு அடுத்துச் சொல்லப்படும் வணிவர்; Vanigar (Vaisyas); ranking next to kings in the vocational system of castes. "அரசர் பின்னோர்க் கருமறை மருங்கின்" (சிலப். 16;44);.
அரசர்மன்னன்	அரசர்மன்னன் arasarmaṉṉaṉ, பெ. (n.) துரியோதனன் (சூடா.); ; Duryodhana, as a king of kings.
அரசறுகுணம்	அரசறுகுணம் arasaṟuguṇam, பெ. (n.) அரசர் பிறவரசரொடு தொடர்புகொள்ளும் முறைகள் ஆறு; அவை; நட்பு, பகை, செலவு, இருக்கை, கூடினரைப் பிரித்தல், கூட்டல் என்பன (பு.வெ. 9;37, உரை);; six measures of foreign policy of kings, viz., friendship, enmity, expedition, waiting for opportunity, effecting discord among foes, restoring friendship with those who have seceded. [அரசர் + அறு + குணம். ஆறு → அறு.] இவற்றை அரசர் அறுகுணம் என்னாது, அரசர் அறுவலக்காரம் அல்லது அறுதிறம் என்று கூறுவது மிகப் பொருத்தம்.
அரசறுதொழில்	அரசறுதொழில் arasaṟudoḻil, பெ. (n.) ஓதல், ஈதல், காத்தல், படைக்கலம்பயிறல், பொருதல், தண்டஞ்செய்தல் என்னும் அரசர் அறுசெயல்கள்; six occupations of kings, viz., learning, liberality, protection of subjects, practice of arms, warfare and chastisement. [அரசர் + அறு + தொழில். ஆறு → அறு.] அரசர்பக்கம் பார்க்க;see arašar-pakkam.
அரசரியல்பு	அரசரியல்பு arasariyalpu, பெ. (n.) அரசர்க்கு இயல்பாக இருக்கவேண்டிய தன்மைகள்; அவை; அஞ்சாமை, ஈகை, அறிவு, ஊக்கம் என்பன; the indispensable natural kingly qualities, four in number, viz., intrepidity, liberality, sagacity and energy. "அஞ்சாமை யீகை யறிவூக்க மிந்நான்கும் எஞ்சாமை வேந்தற் கியல்பு" (குறள், 382);. [அரசர் + இயல்பு.]

அரசரெழுகுணம்	அரசரெழுகுணம் arasareḻuguṇam, பெ. (n.) அரசர்க்கு எப்போதும் இருக்கவேண்டிய ஏழு குணங்கள்; அவை; அஞ்சாமை, ஈகை, அறிவு, ஊக்கம், தூங்காமை, கல்வி, துணிவுடைமை என்பன; the seven qualities that must be permanently possessed by kings, viz., intrepidity, liberality, sagacity, energy, vigilance, learning and power of determination. "அஞ்சாமை யீகை யறிவூக்க மிந்நான்கும் எஞ்சாமை வேந்தற் கியல்பு" (குறள், 382);. "தூங்காமை கல்வி துணிவுடைமை யிம்மூன்றும் நீங்கா நிலனாள் பவற்கு" (குறள், 383);. ஊன்றிநோக்கின், இவ்வேழு குணங்களும் அரசர்க்கு ஒருபடித்தாய் என்றுமிருக்க வேண்டிய குணங்களென்று திருவள்ளுவர் கொண்டமை புலனாம். எஞ்சா இயல்பு, நீங்காக்குணம் என்னும் இரு பயனிலைகளும், சற்றும் ஏற்றத்தாழ்வின்றிப் பொருளும் வலிமையும் ஒத்திருத்தல் காண்க. ஏழு குணங்களையும் ஒரே குறளில் அடக்க வியலாமைபற்றியே, இருவேறு குறளில் இடையீடின்றித் தொடர்ந்து கூறினார் என அறிக. [அரசர் + எழு + குணம். ஏழு → எழு.]
அரசரொளி	அரசரொளி arasaroḷi, பெ. (n.) குடிகளைப் பேணல், செங்கோலாட்சி, கொடை, அருளுடைமை ஆகிய நாற்குணங்களையுடைமையால், அரசர் குலத்திற்கு ஒளிபோல்வான்; that king who is a luminary among rulers by virtue of possessing the four essentials, viz., tender protection of subjects, righteous government, munificence and graciousness. "கொடையளி செங்கோல் குடியோம்பல் நான்கும் உடையானாம் வேந்தர்க் கொளி" (குறள், 390);. [அரசர் + ஒளி.]
அரசவனம்	அரசவனம் arasavaṉam, பெ. (n.) தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள திருவாவடுதுறை யென்னுஞ் சிவநகர்; Tiruvavaduturai, a Siva shrine in Thafijavur District. "ஸ்ரீஞானக் கோமுத்தி நவகோடி சித்தவாசபுரம், அரசவனம் ஆதியாகிய திருப்பெயர்கள் பூண்ட திருவாவடுதுறையை அடைந்து" (கச்சியப்ப முனிவரர் சரித்திரம், தணி. 4);.
அரசவாகை	அரசவாகை arasavākai, பெ. (n.) அரசனின் அறுதொழில் வெற்றியைப் புகழ்ந்துகூறும் புறத்துறை (பு.வெ. 8;3);; theme extolling the successful discharge of the six fold duties of a king. [அரசன் → அரச + வாகை.] அறுதொழில்கள் ; ஓதல், காத்தல், படைக்கலம் பயிறல், பொருதல், தண்டஞ்செய்தல்; learning, liberality, protection, practice of arms, warfare and chastisement. புறப்பொருள் வெண்பா மாலை ஒருமருங்கு தொல்காப்பியத்தைப் பின்பற்றுவதோடு தமிழகத்தில் ஆரியம் வேரூன்றிய பிற்கால நூலாதலால், அது, "ஐந்தொழி னான்மறை முத்தி யிருபிறப்பு" அரசனியல்பாகக் கூறுவது தமிழ் மரபிற்கு முற்றும் முரணானதாம்.
அரசவாரியன்	அரசவாரியன் arasavāriyaṉ, பெ. (n.) குதிரை நடத்துவோரிற் சிறந்தவன் (கலித். 96, உரை);; skilled horseman.
அரசவாலன்	அரசவாலன் arasavālaṉ, பெ. (n.) இராமநாதபுர மாவட்ட முட்புதர்களில் காணப்படும், நீண்ட வாலுடைய ஒரு வகைக் குருவி; a long-tailed bird to be found in thickets in Ramanāthapuram District. – Paradise flycatcher.

அரசவிலைமுருகு	அரசவிலைமுருகு arasavilaimurugu, பெ. (n.) காதணிவகை (சரவண. பணவிடு. 121);; an cat-ornament. [P] ம. அரசில [அரசு (அரசமரம்); → அரச (அகரமேறிய கு.பெ.எ.); + இலை + முருகு. அரசிலை வடிவிற் செய்யப்பட்டதனால் அரசிலை முருகெனப் பெயர் பெற்ற காதணி இலக்கியத்தில் அரச விலை முருகென்னும் வடிவுகொண்டது. அரசு + இலை - அரசிலை. அரச + இலை - அரசவிலை. வகரவுடம்படுமெய் புணர்ச்சியால் தோன்றியது. அரசமரம், அரசங்கள், அரசம் பட்டை முதலிய வழக்குகள் அரசவிலையென்பதற்கு வழிவகுத்தன. இனி, அரசன் என்பது பூவரசமரப்பெயராதலால், அரசவிலை என்னும் கூட்டுச்சொல்லில் அரச என்னும் நிலைச்சொல் ஈறுகெட்ட குறிப்புப் பெயரெச்சம் என்றலுமாம்.]
அரசவை	அரசவை arasavai, பெ. (n.) 1. அரச அவை; king's council. 2. அரச அவைக்களம்; king's council chamber or audience hall. "அரசவை யிருந்த" (பொருந. 55);. [அரசன் → அரச + அவை. இனி, அரசு + அவை என்றுமாம்.]
அரசளி-த்தல்	அரசளி-த்தல் arasaḷittal, 4 செ.குன்றாவி, (v.t) அரசாளுதல்; to rule, as a king. "திருவாரூரரச ளிப்பவர்" (பெரியபு. திருஞான. 506);. [அரசு + அளி.]
அரசன்	அரசன் arasaṉ, பெ. (n.) 1. ஆள்வோன்; king. 2. வன்னியன் (பொதி.நி.);; a person of the Vaṇṇiya caste. 3. வியாழன் (பிங்.);; Jupiter. 4. பூவரசு (மருத்.); portia tree, Thespesia populanea. 5. கோவைக்கொடி (மருத்.);; a common creeper of the hedges. ம. அரசன்; க. அரச; து. அரசு; தெ. அரசு, ராசு; கோத. அர்ச்; துட. அர்ச். [அரசனுக்கு இன்றியமையாத கருவி வலிமை. அது படைவலிமை, சூழ்ச்சிவலிமை, மனவலிமை என முத்திறப்படும். உரம் = வலிமை. உரம் → உரவு = வலிமை. உரவு → உரவன் = வலியோன். உரவன் → உரவோன். "பரந்துபட்ட வியன் ஞாலம் தாளிற் றந்து தம்புகழ் நிறீஇ யொருதா மாகிய வுரவோ ரும்பல்" (புறநா. 18 : 2 - 4); இதிற் பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனின் முன்னோரையெல்லாம் உரவோர் என்றார் குடபுலவியனார். உரவன் = வலியோன், அரசன். உரவு → அரவு → அரசு. ஒ.நோ : பரவு → பரசு. விரவு → விரசு. அரவணைத்தல் = அரசுபோ லணைத்துக் காத்தல். அரவு → அரவன் → ராவன் → ராவ் (மராட்டியர் பட்டப்பெயர்].
அரசன்கன்னி	அரசன்கன்னி arasaṉkaṉṉi, பெ. (n.) கந்தகம்; sulphur (சா.அக.);.

அரசன்தோல்	அரசன்தோல் arasaṉtōl, பெ. (n.) அரசன் பட்டை பார்க்க;see arašan-pattai.
அரசன்பட்டை	அரசன்பட்டை arasaṉpaṭṭai, பெ. (n.) பூவரசம் பட்டை; the bark of the portia or tulip tree (சா.அக.);.
அரசன்விருத்தம்	அரசன்விருத்தம் arasaṉviruttam, பெ. (n.) பத்துக் கலித்துறையும், முப்பது விருத்தமும் கலித்தாழிசையுமாக, மலை கடல் நாட்டு வரணனையும் நிலவரணனையும் வாண் மங்கலமும் தோண்மங்கலமும் பாடி முடிக்கும் பனுவல் வகை. இது முடிபுனைந்த வேந்தற்காம் (தொன். வி. 283. உரை);; poem celebrating the natural resources, prosperity of the land and prowess of a ruling king, containing 10 kalitturai and 30 viruttan besides 30 kalitalisai. விருத்தம் என்பது தனித்தமிழில் மண்டிலம் எனப்படும்.
அரசாங்கம்	அரசாங்கம் aracāṅgam, பெ. (n.) அரசு; government. க. அரசாங்க
அரசாட்சி	அரசாட்சி aracāṭci, பெ. (n.) அரசாளுகை; reign, rule, government. "என்னேயிவ் வரசாட்சி யினிதே யம்மா" (கம்பரா, யுத்த. மீட்சி. 221);. ம. அரசு; க. அரசாளிகெ. [அரசு + ஆட்சி.]
அரசாணி	அரசாணி aracāṇi, பெ. (n.) அரசி; queen. அல்லியரசாணிமாலை. க. அரசாணி, அரசி. [அரசன் (ஆ.பா.); - அரசி (பெ.பா.); → அரசினி (இரட்டைப் பெ.பா.); → அரசாணி. இராணி (ராஜ்ஞீ); என்னும் வடசொல் திரிபின் வடிவைப் பின்பற்றி அரசாணி என்னும் வடிவு ஏற்பட்டிருக்கலாம். ஒ.நோ : பாணன் → பாணி → பாணினி → பாடினி. 'இ' பெ.பா. ஈறு.] அரசாணி aracāṇi, பெ. (n.) 1. அரசங்கொம்பு; branch of the pipal tree. "அரசாணியை வழிபட்டு" (திவ். பெரியாழ். 3.8:3);. 2. அரசங்கொம்பு நடப்பட்ட மணமேடை அல்லது அறை (யாழ்.அக.);; marriage platform having a branch of pipal planted on it. [அரசு (மரம்); + ஆணி (நிலைக்களம், தாங்கல்);. "மன்ன னுயிர்த்தே மலர்தலை யுலகம்" (புறநா. 186:2);. ஆதலால், உழுவார்போல் உலகத்திற்கு ஆணியாயிருக்கும் அரசனுக்கு அடையாளமாக நிறுவப்பெறும் அரசமரக் கொம்பு, அரசாணிக் கொம்பு எனப்பட்டது போலும். இனி, அரசனுக்கு அடையாளமாக ஊன்றுங்கோல் என்றுமாம். ஆணுதல் = ஊன்றுதல். 'அரசாணி' மண மேடையைக் குறிப்பின், இடவனாகுபெயர் (தானியாகுபெயர்);.] அரசாணி aracāṇi, பெ. (n.) அம்மி; a flat horizontal stone used for macerating spices for curry (திவ். பெரியாழ். 3.8 : 3, வியா.);.

அரசாணிக்காய்	அரசாணிக்காய் aracāṇikkāy, பெ. (n.) பூசணிக்காய் (M.M.);; pumpkin, Cucurlita maxima.
அரசாணிக்கால்	அரசாணிக்கால் aracāṇikkāl, பெ. (n.) மணவறையில் முருக்குடன் நடப்படும் அரசங்கொம்பு; pipal branch along with branches of other trees kept planted on a platform and around which the bridegroom and bride are made to go in a marriage ceremony. [அரசு + ஆணி + கால் (கொம்பு, தூண்);. அரசாணி = மணவறை.]
அரசாணிப்பானை	அரசாணிப்பானை aracāṇippāṉai, பெ. (n.) பலவண்ணம் பூசினவும், நீரில் அல்லது தவசத்தில் சில சமையங்களில் பொன்துணுக்குகள் கொண்டனவும், மணவறைப் பக்கத்தில் வைக்கப்படுவனவுமான அடுக்குப் பானை; large painted earthen pots placed one above another near the marriage chamber, and often containing water or grain with a few pieces of gold thrown in. க. அய்ரணெ; தெ. ஐரேனி. [அரசாணி (மணமேடை, மணவறை); + பானை.] [P]
அரசாணிமேடை	அரசாணிமேடை aracāṇimēṭai, பெ. (n.) அரசங்கொம்பு நடப்பட்ட மணமேடை; marriage platform, on which is planted a pipal branch.
அரசாணை	அரசாணை aracāṇai, பெ. (n.) அரசு வெளியிட்ட ஆணை; order issued by the government. க. அரசாணெ
அரசாமீயம்	அரசாமீயம் aracāmīyam, பெ. (n.) செவ்வகத்தி; a red species of the agatti tree, Coronilla coccinea (சா.அக.);.
அரசாள்[ளு]-தல்	அரசாள்[ளு]-தல் aracāḷḷudal, 10 செ.குன்றாவி. (v.t.) அரசன் ஆட்சி செய்தல்; to reign, rule, govern. "மூண்டபகை செற்றுலக முற்று மரசாளும் பாண்டியன்" (திருவாத, பு. மந்திரி. 2);. க. அரசாளு [அரசு + ஆள்.] அரசன் பார்க்க;see arata.
அரசாள்	அரசாள் aracāḷ, பெ. (n.) கரும்பு; sugar-cane, Saccharum officinarum (சா.அக.);.

அரசானம்	அரசானம் aracāṉam, பெ. (n.) 1. அரசு (மலை.);; pipal. 2. அரத்தை (மலை.);; galangal. 3. பேரரத்தை; greater galangal, Alpinia galangal (major); (சா.அக.);. ம. அரசு; Skt. rásma.
அரசி	அரசி arasi, பெ. (n.) 1. அரசன் தேவி; queen. "மங்கையர்க்கரசி வளவர்கோன் பாவை" (தேவா. 3.378 : 1);. 2. நாடாள்பவள்; reigning queen. 3. கற்பரசி; queen of chastity. "உன்னைக் காட்டினன் கற்பினுக் கரசியென் றுலகிற் பின்னைக் காட்டுவ தரியதென் றெண்ணி" (கம்பரா. யுத்த, மீட்சி. 122);. க. அரசி [அரசன் (ஆ.பா.); - அரசி (பெ.பா.);. "இ" பெ. பா. ஈறு.]
அரசியம்	அரசியம் arasiyam, பெ. (n.) 1. அரசு, ஆளுகைக்குட்பட்ட நிலம்; kingdom, territory of a ruler. ம. அரசு [அரசு → அரசியம். அரசியம் → Skt. rajya.]
அரசியல்	அரசியல் arasiyal, பெ. (n.) 1. அரசனியல்புங் கடமையும்; kingly qualities and duties. 2. ஆட்சி; government. 3. ஆட்சியமைப்பு; the institution of government, requisites of regal administration. 4. ஆட்சி நூல்; political treatise. 5. அரசனியல்பைக் கூறும் திருக்குறள் பகுதி; a chapter of Tirukkural dealing with kingship. [அரசு + இயல் (தன்மை, முறை);.]
அரசிரு-த்தல்	அரசிரு-த்தல் arasiruttal, 3 செ.குன்றாவி. (v.t.) அரசாக வீற்றிருத்தல்; to sit in state, as a king. "கன்னிப்பெண் ணரசிருந்து" (திருவிளை. தடாதகை, 43);. [அரசு + இரு.]
அரசிருக்கை	அரசிருக்கை arasirukkai, பெ. (n.) 1. அரசு வீற்றிருக்கை; the sitting in state of a king or queen. 2. அரசவைக்களம் அல்லது ஓலக்க மண்டபம் (பிங்.);; King's council chamber or audience hall. 3. அரியணை; throne. 4. ஆட்சியுரிமை; the right to govern. "தனைய னாங் குலோத்துங் கற்குத் தன்னர சிருக்கை நல்கி" (திருவிளை. பழியஞ். 2);. [அரசு + இருக்கை (தொ.பெ., தொ.ஆ.கு.);.]

அரசிருப்பு	அரசிருப்பு arasiruppu, பெ. (n.) 1. அரசு வீற்றிருக்கை; the sitting in state of a king or queen. 2. அரசு வீற்றிருக்குமிடம்; the seat of a king or government. "அவனகரு மரசிருப்பு மண்டபமும்" (திருவிளை. மாணிக். 77);. க. அரமனெ [அரச+ இருப்பு.]
அரசிலக்கணம்	அரசிலக்கணம் arasilakkaṇam, பெ. (n.) அரசர்க்குரிய குணங்கள்; kingly qualities. "நித்திய கரும மகன்று வாளா விருந்திடுத லரசிலக்கண மன்றென" (மகாராஜா துறவு, 31);. க. அரசஞ்செ [அரசு + இலக்கணம்.]
அரசிலி	அரசிலி arasili, பெ. (n.) ஒரு சிவநகர் (பெரியபு. திருஞான. 1135);; a Siva shrine.
அரசிலை	அரசிலை arasilai, பெ. (n.) 1. அரசமரத்தின் இலை; pipal leaf. 2. அரைமுடி, அற்றம் மறைக்கும் சிறுமியர் அணிகலம்; pipal leaf. shaped plate of metal or glass worn by naked little girls to cover their pubes. 3. எருதின் தலைமேலிடும் ஒருவகையணி; ornament, for the head of a bull, in the shape of a pipal leaf. "அரசிலை யொளிபெற மிளிர்வதோர் சினமுதிர் விடை" (தேவா. 3. 344 : 2);. 4. விலங்குகளுக்கிடுஞ் சூட்டுக் குறி; figure of a leaf as branded on beasts (W.);. [அரசு + இலை.] [P] அரசிலை aracilai, பெ. (n.) விழாக் காலங்களில் இசைக்கப்படும் ஒரு சலங்கைக் கருவி, a musical instrument. [அரசு+இதழ்] [P]
அரசிலைக்கரண்டி	அரசிலைக்கரண்டி arasilaikkaraṇṭi, பெ. (n.) அரசிலை வடிவான கொத்தன் கரண்டி; mason's trowel in the shape of a pipal leaf. [அரசு + இலை + கரண்டி.] [P]
அரசிலைத்தூக்கம்	அரசிலைத்தூக்கம் arasilaittūkkam, பெ. (n.) அரைஞாணிற் கோத்துப் பெண் குழந்தையின் அரையிற் கட்டுவதும், அரசிலை போன்று பொன் அல்லது வெள்ளியால் ஆனதுமான தகட்டணி (இ.வ.);; plate of gold or silver in the shape of pipal leaf, strung in the waistband of little girls to cover their pubes (Loc.);. [அரசு + இலை + தூக்கம். தூக்கம் = தொங்கல்.]

அரசிலைத்தொங்கல்	அரசிலைத்தொங்கல் arasilaittoṅgal, பெ. (n.) அரசிலைத்தூக்கம் பார்க்க;see araš(u);-ilai-t-tukkam. [அரசு + இலை + தொங்கல்.]
அரசிலையைம்படை (அரசிலைப் பஞ்சாயுதம்)	அரசிலையைம்படை (அரசிலைப் பஞ்சாயுதம்) arasilaiyaimbaḍaiarasilaippañsāyudam, பெ. (n.) அரசிலை வடிவாகப் பொன்னாற் செய்யப்பட்டதும், திருமாலின் ஐம்படை பொறிக்கப்பட்டதும், சிறுபிள்ளைகளாலும் பெண்டிராலும் அணியப்படுவதுமான கழுத்தணி (யாழ்ப்.);; a fig leaf. shaped gold ornament worn by children or women, with the tali of a woman showing in relief the five weapons of Tirumal (Visou); (J.);. [அரசு + இலை + ஐம் + படை. ஐந்து → -ஐம்.] திருமாலியம் (வைணவம்); தமிழர்மதமாதலாலும், ஐம்படைத்தாலியென்பதே பண்டை வழக்காதலாலும், பஞ்சாயுதம் என்னும் வடசொல் வழக்குப் பிற்காலத்ததாகல் வேண்டும்.
அரசிலைவாளி	அரசிலைவாளி arasilaivāḷi, பெ. (n.) அரசிலை வடிவான பெண்டிர் காதணி; a fig leaf-shaped ear ornament of women. ம. அரசில [அரசு + இலை + வாளி.]
அரசிறை	அரசிறை arasiṟai, பெ. (n.) அரசனுக்கு இறுக்கப்படும் (செலுத்தப்படும்); நிலவரி; tax on land. "இறைவற் கிறையொருங்கு நேர்வது நாடு" (குறள், 733);. [அரசு + இறை. இறுத்தல் = கடனாகச் செலுத்துதல். இறு → இறை.] அரசிறை arasiṟai, பெ. (n.) அரசர்க்கரசன்; king of kings. "அரசிறை யரசரொ டெழுதலும்" (சூளா. கல்யாண. 109);. [அரசு + இறை. இறுத்தல் = தங்குதல், எங்குந் தங்குதல். இறு → இறை = எங்குந் தங்கும் இறைவன் (கடவுள்);. உலகில் இறைவனை நிகர்க்கும் அல்லது அதிகாரத்தால் தன் நாடு முழுதுந் தங்கும் அரசன்.]

அரசு	அரசு arasu, பெ. (n.) 1. அரசன்; king. "நராதிப னாகருக் கரசாய் மகுட மேந்திய குரிசில்" (பாரத. குருகுல 20);. 2. அரசர்; kings. "அரசுபட வமருழக்கி" (மதுரைக். 128);. 3. அரசனது தன்மை; kingliness. "மான முடைய தரசு" (குறள், 384);. 4. அரசாட்சி; government. "அரசே தஞ்சமென் றருங்கானடைந்த" (சிலப். 13 : 64);. 5. அரசியம் (ராஜ்யம்);; kingdom, territory of a ruler. "எனதுயிரரசு வாழ் வென்ப யாவையும்" (பாரத. குருகுல. 51);. 6. தலைமையானது; that which is preeminent. "மின்னார் தமக்கோ ரரசே" (கந்தபு. தேவ. தெய்வ. 143);. 7. பண்டை வேளாளர் பட்டப்பெயர்; an ancient title cf Vēḷāḷa chieftains. "வேளெனவும் அரசெனவும் உரிமை யெய்தினோரும்" (தொல், பொருள். அகத். 30, நச். உரை);. 8. தேவார மூவருள் ஒருவராகிய திருநாவுக்கரசு நாயனார்; Tirunavukkaraśu Nayanar, one of the three authors of Tevaram.
அரசுக்காரன்	அரசுக்காரன் arasukkāraṉ, பெ. (n.) காவலுரிமைக்காரன் (P.T.L.);; person holding particular privileges for doing police duty. [அரசு (காவல்); + காரன் (உரியவன்);. 'காரன்' ஆ.பா. ஈறு.]
அரசுக்காவல்	அரசுக்காவல் arasukkāval, பெ. (n.) 1. நாட்டுப் பொதுக்காவல் (M.M.);; ஊர்க்காவல் என்பதற்கு எதிர்; general police duty, as distinguished from village police duty. 2. நாட்டுப் பொதுக்காவல் செய்வதற்காக ஏற்பட்ட நிலமானியம் (R.T.);; land granted for services in performing general police duties, dist. fr. ūrkkával. [அரசு + காவல்.]
அரசுகட்டில்	அரசுகட்டில் arasugaṭṭil, பெ. (n.) அரசன் வீற்றிருக்கும் அரியணை; throne. "அரைசு கட்டிலிற் றுஞ்சிய பாண்டியன்" (சிலப். 23 : கட்டுரை, 17);.
அரசுசெய்-தல்	அரசுசெய்-தல் arasuseytal, 1 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஆளுதல்; to govern, reign, rule.
அரசுசொல்(லு)-தல்	அரசுசொல்(லு)-தல் arasusolludal, சதுரங்க விளையாட்டில் அரசனுக்குப் பகைக்காயை எடுத்துவைத்து, 'அரசு' என்று சொல்லுதல்; to say "check" in a chess game.
அரசுதலைபணி-த்தல்	அரசுதலைபணி-த்தல் arasudalaibaṇiddal, 4 செ.கு.வி. (v.i) முடிசூட்டப் பெறுதல்; to be crowned as king. "அங்கர்கோனாயரசுதலை பணித்து" (ஞானா. 32);. [பணிதல் (த.வி.); → பணித்தல் (பி.வி.);. முடிசூடும்போது தலை தாழ்த்தலால், முடிசூட்டுதலைப் பணித்தல் எனப்பட்டது.]

அரசுபேறு	அரசுபேறு arasupēṟu, பெ. (n.) அரசன் குடிகளிடம் பெறும் இறை அல்லது வரி (I.M.P. Tj., 464);; tax due to a king. [அரசு + பேறு. பெறு → பேறு (தொ.ஆ.கு.);.]
அரசுவா	அரசுவா arasuvā, பெ. (n.) நாற்கால், துதிக்கை, குறி, வால் ஆகிய ஏழுறுப்பும் நிலத்தில் தோய்வனவாய்; காலுகிர் (நகம்); பாலும் சங்கும் போல் வெண்ணிறமாய்; நாற்கால், துதிக்கை, வால், இருமருப்பு (தந்தம்); ஆகிய எண்ணுறுப்புங் கொல்லவல்லனவாய், ஏழுமுழவுயர்ச்சியும் ஒன்பது முழ நீட்சியும் பதின்மூன்று முழச் சுற்றளவுமுடையதாய்; சிறுகண்ணுஞ் செம்புள்ளியுமுடையதாய்;முற்பக்க முயர்ந்து பிற்பக்கந் தாழ்ந்த பட்டத்தியானை (பிங்.);: State elephant, having its four legs, trunk, sexual organ and tail touching the ground with white toe-nails, seven cubits in height, mine cubits long and thirteen cubits in circumference, with the fore part of the body higher than the back part, its four legs, trunk, tail and tusks serving it as weapons. "அரசோடு அரசுவா வீழ்ந்த" (களவழி. 35);. "காலோர் நான்குந் தணிக்கையுங்கோசமும் வாலுறுப்போடேழு மாநிலத்தோய்வதும் பாலுஞ் சங்கும் போலுங் காலுகிர் காலினுந் தன்றனிக் கையினு மெய்யினும் வாலினு மருப்பினும் கோறல்வல்லதுவா யேழ்முழ முயர்ந்தொன் பான்முழ நீண்டு பதின்மூன்றுமுழஞ் சுற்றுடைத் தாகித் தீயுமிழ் சிறுகணுஞ் செம்புகரு முடைத் தாய் முன்னன்பு யர்ந்து பின்னன்ப ணித்தாய தியானை யரசுவா வாகு [illegible] பிங் [illegible]
அரசுறுப்பு	அரசுறுப்பு arasuṟuppu, பெ. (n.) அரசுக்குரிய படை, குடி, கூழ், அமைச்சு, நட்பு, அரண் என்னும் ஆறு உறுப்புகள்; the six constituents of State, viz., army, people, wealth, ministry, allies and fortress. "படைகுடி கூழமைச்சு நட்பர ணாறும் உடையான் அரசருள் ஏறு" (குறள், 381);. [அரசு + உறுப்பு.]
அரட்சி	அரட்சி araṭci, பெ. (n.) அச்சம் மிக்க நிலை; state of fear, frightful confusion. ம. அரட்டு; க. அரலு; தெ. அரடொணு. [அரளுதல் = அச்சம் மிகக் கொள்ளுதல். அரள் → அரட்சி.]
அரட்டடக்கி	அரட்டடக்கி araḍḍaḍakki, பெ. (n.) குறும்பரையும் செருக்கரையும் அடக்கியாள்பவன்; one who subdues harassers and haughty persons. "தக்கன்றன் வேள்வியை அரட்ட டக்கிதன் னாரு ரடைமினே" (தேவா. 5.7 : 5);. [அரள் (த.வி.); → அரட்டு (பி.வி.); → அரட்டன் → அரட்டு (ஈறு கெட்டது); + அடக்கி. அடக்கு → அடக்கி. 'இ' வி.மு.த. ஈறு.]

அரட்டம்	அரட்டம் araṭṭam, பெ. (n.) பாலைநிலம் (சிந்தா. நி. 272);; desert tract. [அரள் (த.வி.); → அரட்டு (பி.வி.); → அரட்டன் = குறும்பன், கொள்ளைக்காரன். அரட்டன் → அரட்டம் = ஆறலைப்போர் வாழும் வறண்ட நிலம்.] அரட்டம் araṭṭam, பெ. (n.) விடிகை (அக.நி.);; dawn.
அரட்டமுக்கி	அரட்டமுக்கி araṭṭamukki, பெ. (n.) 1. குறும்பரை அடக்குபவன்; one who keeps under control harassing petty chieftains. அரட்டடக்கி பார்க்க;see aratt(u);-adakki. 2. திருமங்கையாழ்வார்; Tirumaŗgaiyalvar. "அருள்மாரி அரட்டமுக்கி" (திவ். பெரியதி. 3. 4:10);. [அரள் (த.வி.); → அரட்டு (பி.வி.); → அரட்டன் → அரட்டு (ஈறு கெட்டது); + அமுக்கி. அமுக்குதல் = அடக்குதல். அமுக்கு → அமுக்கி. "இ" வி.மு.த. ஈறு.]
அரட்டர்	அரட்டர் araṭṭar, பெ. (n.) 1. கொள்ளையடிக்குங் குறுநிலமன்னர்; harrying petty chieftains. "அரட்டக் கரும்படை மானவேற் குறுமன்னவர் நண்ணினார்" (திருவிளை. உக்கிர. வேல்வளை, 19);. 2. குறும்பர், தீயர்; harriers, mischief-makers, wicked persons. "அடைந்தவர்க் குறுக ணாற்று மரட்டரும்" (காஞ்சிப்பு. இருபத். 384);. [அரள் (த.வி.); → அரட்டு (பி.வி.); → அரட்டர் = அச்சுறுத்துவோர், துன்புறுத்துவோர்.]
அரட்டல்	அரட்டல் araṭṭal, தொ.பெ. (vbl.n.) அச்சுறுத்தல்; frightening, intimidation. [அரட்டு + அல் (தொ.பெ. ஈறு);.]
அரட்டல்புரட்டல்	அரட்டல்புரட்டல் araṭṭalpuraṭṭal, தொ.பெ. (vbl.n.) 1. இழித்தும் பழித்தும் அச்சுறுத்தி மிரட்டுதல்; threatening speech, acts of intimidation. இந்த அரட்டல் புரட்டலெல்லாம் இங்குச் செல்லாது. 2. நோய் முற்றலால் அல்லது நஞ்சு வேகத்தால் ஏற்படும் தாங்கொணா நோவு அல்லது ஆரவார உடற் கோளாறு; tossing restlessly, as in agonising pain caused by severe disease or venomous bite. [அரட்டு → அரட்டல் + புரட்டு → புரட்டல். பொருளை மிகுதிப்படுத்த வந்த மரபினை மொழி.]
அரட்டன்	அரட்டன் araṭṭaṉ, பெ. (n.) 1. அரட்டர் பார்க்க;see arattar. 2. மிடுக்கன்; strong, powerful and arrogant man. "அரட்டன்வந்தப்பூச்சி காட்டுகின்றான்" (திவ். பெரியாழ். 2.1 : 4);. [அரள் → அரட்டு → அரட்டன்.]

அரட்டி	அரட்டி araṭṭi, பெ. (n.) அச்சம் (வின்);. fear, terror. [அரட்டு → அரட்டி.]
அரட்டு-தல்	அரட்டு-தல் araṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) அச்சுறுத்தல்; to frighten, terrify. ம. அரட்டு [அரள் (த.வி.); → -அரட்டு (பி.வி.);. அரளுதல் = அஞ்சுதல்.]
அரட்டு	அரட்டு araṭṭu, பெ. (n.) 1. அச்சுறுத்தம்; frightening, intimidation, severe rebuke. 2. குறும்பு; mischief. "மலநோ யரட்டொதுக்கும்" (காஞ்சிப்பு. சிவபுண். 10);. 3. மிடுக்கு; prowess. (திவ். பெரியாழ். 2. 1:4, வியா.);. 4. அச்சம் (இ.வ.);; fear, tremor (Loc.);. [அரள் → அரட்டு (தொ.பெ.);.]
அரட்டுப்புரட்டு	அரட்டுப்புரட்டு araṭṭuppuraṭṭu, பெ. (n.) அச்சுறுத்தும் பொய்புரட்டு (சம்.அக.);; bluff, frightening and deceiving. [அரள் → அரட்டு + புரள் → புரட்டு. அரட்டும் புரட்டும் = அச்சுறுத்தும் பொய்யும்.]
அரட்டை	அரட்டை araṭṭai, பெ. (n.) 1. வீண்பேச்சு, வம்பளப்பு (நெல்லை);; idle talk, gossip (Tn.);. 2. வீண்பேச்சாளி; idle talker, gossiper. "அப்பனில்லாதது அரட்டை, தாயில்லாதது தறுதலை" (பழ.);. [அரட்டு → அரட்டை.]
அரட்டையடித்தல்	அரட்டையடித்தல் araḍḍaiyaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வீண்பேச்சு பேசுதல்; to gossip, talk purposelessly. 2. வீண்பெருமை பேசுதல் (உ.வ.);; to swagger, bluster (Com.u.);. [அரட்டு → அரட்டை + அடி.]
அரடா	அரடா araṭā, பெ. (n.) அணியின் விளிம்புறுப்பு; the raised rim of a jewel. தெ. அரடா
அரடு	அரடு araḍu, பெ. (n.) ஒரு மரம்; Indian trumpet flower, Colosanthes indica (சா.அக.);.

அரண்	அரண் araṇ, பெ. (n.) 1. வலிமை; strength. 2. காப்பு; protection. 3. தற்காப்பு; defence. 4. கோட்டை; fort, fortress, castle. 5. கோட்டைமதில்; fort-wall, rampart. 6. சுற்று மதில்; compound wall, as of a temple. 7. காப்பான இடம்; fortified place. 8. மார்புக் காப்பான அல்லது உடற்காப்பான கவசம்; armour. 9. பாதக்காப்பான செருப்பு; sandals, as protection for the feet. 10. வேல் (பிங்.);; spear. 11. அழகு (சங்.அக.);; beauty. ம. அரண்; க. அருணி. அழகான பெண்ணும் பொருளும் இடமும் போற்றிக் காக்கப்படுவதனால், அழகும் ஒரு வகை அரணாயிற்று. அதனால் 'அரண்' என்னும் சொல் 'அழகு" என்னும் பொருளுங் கொண்டது. அரண்வகைகள்: 1. மதிலரண்; fort-wall, rampart.
அரண்மனை	அரண்மனை araṇmaṉai, பெ. (n.) 1. மதிவரண் சூழ்ந்த மாளிகை; fortified palace. 2. அரசன் குடியிருக்கும் மாளிகை; royal palace. 'அரண்மனைக் கோழிமுட்டை அம்மியை உடைக்கும்' (பழ.);. ம. அரமன; க., து., குட., பட. அரமனெ. அரண்மனை → அரமனை (இழி.வ.);. [அரண் + மனை.]
அரண்மனைக்காகிதம்	அரண்மனைக்காகிதம் araṇmaṉaikkākidam, பெ. (n.) அரசியற் கட்டளைத் திருமுகம் (புதுவை);; government despatch or order (Pond.);. க. அரசாணெ [அரண்மனை + காகிதம்.]
அண்மனைக்காணி	அண்மனைக்காணி aṇmaṉaikkāṇi, பெ. (n.) படைக்கு வேண்டிய உணவுப்பொருள்களை நேரடியாக விளைவிப்பதற்காக அரசியலார் வைத்துக்கொள்ளும் பண்ணைகள்; estate run directly by the government for the supply of grain to troops. [அரண்மனை + காணி.]
அரண்மனைச்சீட்டு	அரண்மனைச்சீட்டு araṇmaṉaiccīṭṭu, பெ. (n.) அரண்மனைக்காகிதம் பார்க்க;see aranmanai-k-kadidam. [அரண்மனை + சீட்டு.]

அரண்மனைப்பற்று	அரண்மனைப்பற்று araṇmaṉaippaṟṟu, பெ.. (n.) அரச குடும்பத்திற்குச் சொந்தமான ஊர்; village in the possession of a royal family. [அரண்மனை + பற்று.] பற்று பார்க்க;see parru.
அரண்மனையார்	அரண்மனையார் araṇmaṉaiyār, பெ. (n.) 1. அரச குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்; members of the royal family or household. 2. அரண்மனையலுவலர்; palace officials. [அரண்மனை + ஆர் (ப.பா. ஈறு);.]
அரண்மனையூழியம்	அரண்மனையூழியம் araṇmaṉaiyūḻiyam, பெ. (n.) அமஞ்சி, கூலியில்லா வேலை (புதுவை);; work without remuneration (Pond.);. [அரண்மனை + ஊழியம்.]
அரண்மனைவார்த்தை	அரண்மனைவார்த்தை araṇmaṉaivārttai, பெ. (n.) அரசியல் நடவடிக்கைகளில் வழங்குஞ் சொல் (P.T.L.);; words used in official records or communications. [அரண் + மனை + Skt. värtta → த. வார்த்தை = சொல்.] இது அறமனை வார்த்தையென்று தவறாக வழங்கிவருகின்றது.
அரணம்	அரணம் araṇam, பெ. (n.) 1. கோட்டை மதில்; wall round a fort. "முழுமுதலரண கோடலும்" (தொல். பொருள். புறத். 10);. 2. கோட்டை; fort. 3. காவற்கூடம்; prison house. 4. கொத்தளம் (அக.நி.);; bastion. 5. காட்டரண் (பிங்.);; forest, as a strong defence. 6. காடு (அக.நி.);; forest. 7. தடை; obstruction. "அறிவுகா ணாமே அரணமல் லவர்க்கிவை கடந்தகல் வரிதாக" (கம்பரா. யுத்த. மீட்சி. 106);. 8. காப்பு; protection. "அவுணர் வைகுமோ ரரணமான கிரவுஞ்ச கிரி" (கந்தபு. உற்பத். தாரகன்வதை. 108);. "என்னுயிர்க் கரணம் நின்னோடு" (யசோதர. 102);. 9. அரணான இடம்; place of safety. "துன்னெறியவுணர் யாருந்துவன்றிய வரணமாகி" (கந்தபு. அசுர, விந்தம்பிலம். 1);. 10. கவசம் (பிங்.);; coat of mail.

பிணித்த ... கந்தபு அசுர

அரணம்வீசு-தல்	அரணம்வீசு-தல் araṇamvīcudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கவசமணிதல்; to put on a coat of mail. "அரைசரு மமர்மலைந் தரணம் வீசினார்" (சீவக. 777);.
அரணவுணர்வு	அரணவுணர்வு araṇavuṇarvu, பெ. (n.) இறையறிவு (பதிஞானம்);; knowledge of God. [அரணம் + உணர்வு.]
அரணாம்பரம்	அரணாம்பரம் araṇāmbaram, பெ. (n.) 1. மதில்; fort-wall. 2. வேலி; hedge. [அரண் → அரணம் + அம்பரம. உமபரம் (வானம்); → அம்பரம் = வானளாவும் உயர்ச்சி.]
அரணி-த்தல்	அரணி-த்தல் araṇittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) உரத்தல், கடினப்படுதல்; to grow hard, as a boil. --, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.); 1. அரண்செய்தல் (M.);; to fortify, strengthen. 2. காவல் செய்தல்; to defend, protect. 3. அழகுபடுத்துதல்; to adorn. [அரண் → அரணி.]
அரணி	அரணி araṇi, பெ. (n.) 1. கோட்டை மதில் (அக.நி.);; wall of a fort. 2. வேலி (பொதி.நி.);; hedge. 3. கவசம் (அக.நி.);; coat of mail. 4. காடு; jungle, forest (W.);. [அரண் → அரணி.] அரணி araṇi, பெ. (n.) கன்னி முத்திரை, அல்குல் சவ்வு; the fold of mucous membrane at the vaginal entrance, hymen (சா.அக.);.
அரணிச்சுறா	அரணிச்சுறா araṇiccuṟā, பெ. (n.) ஒருவகைக் கடல்மீன்; a kind of sea-fish, Scyllium marmoratum. [அரணி + சுறா.]
அரணித்த பரு	அரணித்த பரு araṇittabaru, பெ. (n.) கட்டி; an abeess or boil, a matured wart (சா.அக.);.
அரணிய	அரணிய araṇiya, பெ.எ. (adj.) காப்புடைய; defended. "அரணிய விலங்கை" (பாரத. இராசசூ. 67);. [அரண் → அரணிய.]

அரணிருக்கை	அரணிருக்கை araṇirukkai, பெ. (n.) கோட்டை (சங்.அக.);; fort, fortress. [அரண் + இருக்கை (தொ.ஆ.கு.);.]
அரணை	அரணை araṇai, பெ. (n.) 1. பல்லியரணை; a type of red-tailed lizard, lacertidae. 2. பாம்பரணை, பல்லியைப் போன்ற வடிவும் பாம்பைப் போன்ற தோற்றமும் முழு வளர்ச்சியில் 8 அல்லது 9 விரலம் (அங்குலம்); நீளமுள்ள அரணை; smooth streaked lizard, Lacerta interpanctula (செ.அக.);. உடும்பைப்போல் இரட்டை நாக்குடையதும், பல்லியைப்போன்ற வடிவுள்ளதுமான ஒரு நச்சுயிரி. இது தலைப்பக்கம் உறை போன்ற அமைப்புடன், முதுகிற் சிலாம்புகள் உள்ளதாயும், பக்கங்களிற் சுரசுரப்பானதாயும், வால் நீண்டும் இருக்கும். இது கடித்தால் (அல்லது நக்கினால்); உடம்பு முழுவதும் நடுக்கங் கண்டு, நாக்குத் தடித்து, வாயில் நுரை தள்ளும். 'அரணை கடித்தால் (தீண்டினால்); மரணம் என்பது பழமொழி. அரணையிற் பலவகையுண்டு. காவேரி, சேலம், கோயம்புத்தூர் - இவ்விடங்களில் இவற்றை மிகுதியாகக் காணலாம்; a house lizard with red tail. It is a reptile having double tongue like the iguana and resembling the lizard in its structure. It is a class of reptiles that have heads covered with shields. It is 54" long. Its tongue is slender, free, exertive and terminating in a fork. It has scales on the back and is granular on the sides. Its tail is very long. Its licking is considered poisonous and is marked by tremor and thickening of tongue. There is a Tamil proverb, viz., "If a streaked lizard bites death ensues'. The reptile is very commou on the Coromandel coast, Salem and Coimbatore, especially near the banks of Cavéry, Cabrita leschenaultii. The other South Indian species are : 1. Acanthodactylus nilgherrensis. 2. Nilgherries. 3. Calosaura leschenaultii. 4. Lacerta leschenaultii. ம. அரண; க., து. அரணெ.. [அரள் → அரளை → அரணை = அச்சத்தையுண்டுபண்ணுவது. அரணை தீண்டினால் மரணம் (பழ.);. ஒருமருங்கு யொத்திருப்பதனாலும் கொல்லுந் திறனுடையதாயிருந்தும்
அரணைக்கடி	அரணைக்கடி araṇaikkaḍi, பெ. (n.) அரணை நக்கல்; the licking of a streaked lizard. [அரணை + கடி.]
அரணைக்கல்	அரணைக்கல் araṇaikkal, பெ. (n.) வேலை செய்யப்படாத கல் (இ.வ.);; uncut stone (Loc.);. [அரணை + கல்.]
அரணைச்சம்பா	அரணைச்சம்பா araṇaiccambā, பெ. (n.) நெல் வகை (A.);; a kind of paddy. [அரணை + சம்பா.]
அரணைதீண்டல்	அரணைதீண்டல் araṇaitīṇṭal, தொ.பெ. (vbl.n.) அரணைநக்கல்; the licking of a streaked lizard.

அரணை நக்கல்	அரணை நக்கல் araṇainakkal, தொ.பெ. (vbl.n.) அரணைதீண்டல்;see araṇaitīṇdal.
அரணைமதி	அரணைமதி araṇaimadi, பெ. (n.) நினைவுக் குறைவான மதி (புத்தி); (இ.வ.);; mind deficient in memory (Loc.);.
அரணைவாற்சுருட்டை	அரணைவாற்சுருட்டை araṇaivāṟcuruṭṭai, பெ. (n.) அரணைபோல வாலுடைய ஒருவகைச் சுருட்டைப் பாம்பு; a kind of Šuruttai snake with tail like that of the green lizard, lizard-tail carpet snake (சா.அக.); - சுருட்டைப் பாம்பு வகை (M.M.);; variety of Echis carinata (செ.அக.);. [அரணை + வால் + சுருட்டை.]
அரணைவாற்றுடிப்பு	அரணைவாற்றுடிப்பு araṇaivāṟṟuḍippu, பெ. (n.) துண்டிக்கப்பட்ட அரணைவால் துடித்தல்போல் மாந்தர் நாடி விரைவாகத் துடித்தல்; violent pulsation like the flirt of flutter of the cut-off tail of a streaked lizard (சா.அக.);. [அரணை + வால் + துடிப்பு.]
அரத்தக்கசடு	அரத்தக்கசடு arattakkasaḍu, பெ. (n.) அரத்தக் கேடு; impurities of blood (சா.அக.);. [அரத்தம் + கசடு. கசண்டு → கசடு.]
அரத்தக்கசிவு	அரத்தக்கசிவு arattakkasivu, பெ. (n.) அரத்தம் கசிதல்; oozing of blood, Angiorrhea (சா. அக.);. [அரத்தம் + கசிவு. கசி → கசிவு. 'வு' தொ.பெ. ஈறு.]
அரத்தக்கட்டி	அரத்தக்கட்டி arattakkaṭṭi, பெ. (n.) 1. வேனிற் காலத்தில் அரத்தக் கொதிப்பினால் உடம்பிற் பலவிடங்களில் எழும்புங் கட்டி; painful boils appearing on several parts of the body during summer, oriental boil. 2. அரத்தம் தங்கி நிற்கும் கட்டி; an abscess which contains blood, Haemorrhagic abscess. 3. அரத்தம் உறைந்து திரண்ட கட்டி; a clot of blood, Crassamentum (சா.அக.);. [அரத்தம் + கட்டி. கட்டு → கட்டி. 'இ' வி.முத. ஈறு.]
அரத்தக்கட்டு	அரத்தக்கட்டு arattakkaṭṭu, பெ. (n.) 1. அரத்தத் தேக்கம்; congestion of blood, overfullness of the capillaries and other blood vessels in any part of the body. 2. அரத்தம் உறைதல்; clotting or coagulation of blood. [அரத்தம் + கட்டு (முத.தொ.பெ.);.]

அரத்தக்கடுப்பு	அரத்தக்கடுப்பு arattakkaḍuppu, பெ. (n.) 1. சீலமும் அரத்தமுமாகவாவது அரத்தமாகவாவது கழியும் வயிற்றுளைச்சல்; dysentery characterised by discharge of blood with or without mucus. 2. அரத்தக் கழிச்சலால் மல வாயிலிற் காணும் எரிச்சல்; burning sensation felt in the anus from discharge of blood. 3. அரத்தக் கொதிப்பு; the heated condition of blood in the system (சா.அக.);. [அரத்தம் + கடுப்பு. கடு → கடுப்பு. 'பு' தொ. பெ. ஈறு. கடுத்தல் = எரிதல், வெப்பமாதல்.]
அரத்தக்கண்	அரத்தக்கண் arattakkaṇ, பெ. (n.) கண்களிலுள்ள அரத்தக் குழாய்கள் பருத்து அதனால் மிகுதியாக அரத்தந் தங்கிச் சிவந்த கண்; blood-shot eyes due to the extravasation of blood within the eye. 2. சினக்கண்; reddened eyes of an irate person. [அரத்தம் + கண்.]
அரத்தக்கண்ணன்	அரத்தக்கண்ணன் arattakkaṇṇaṉ, பெ. (n.) 1. செங்கண்ணன்; a person with blood-shot eyes. 2. புளிச்சக்கண்ணன்; one with blear-eyes (சா.அக.);. 3. சினக்கண்ணன்; irate person with reddened eyes. [அரத்தம் + கண்ணன். கண் → கண்ணன். 'அன்' உடையவன் ஈறு (ஆ.பா.);.]
அரத்தக்கணம்	அரத்தக்கணம் arattakkaṇam, பெ. (n.) குழந்தைகட்கு நாக்குப் பூத்து, வயிறு கடுத்து, நாடி அயர்ந்து, உடல் வாடி, இருமலுடன் அரத்தங் கழியும் ஒருவகைக் கணநோய்; an obscure disease in children complicated with intestinal disturbances, and characterised by furred tongue, irritation of the bowels, weakness, emaciation, cough, haemorrhages from mucous membranes, etc., a kind of tabes (சா.அக.);. [அரத்தம் + கணம். கணத்தல் = எரிதல், சுடுதல். கண → கணம்.]
அரத்தக்கணமூலம்	அரத்தக்கணமூலம் arattakkaṇamūlam, பெ. (n.) கணநோயாற் குழந்தைகட்கு மல வாயின் வழியாக அரத்தம் ஒழுகும் ஒருவகை மூலநோய்; bleeding from the anus in children due to improper diet, infantile scurvy (சா.அக.);. [அரத்தம் + கணம் + மூலம்.]
அரத்தக்கத்தரி	அரத்தக்கத்தரி arattakkattari, பெ. (n.) ஒரு வகைப் பாம்பு; a kind of snake (சா.அக.);. [அரத்தம் + கத்தரி.]
அரத்தக்கதசுரம்	அரத்தக்கதசுரம் araddakkadasuram, பெ. (n.) 1. அரத்தத்தை முறித்து உடம்பின் வலுவைக் குறைக்கும் ஒருவகைக் காய்ச்சல்; a fever in which the blood undergoes rapid degenerative changes and as a result of which the body becomes weak. 2. அரத்த மூத்திரத்தையுண்டாக்கும் ஒரு நச்சுக் காய்ச்சல்; a malarial fever causing the passing of blood in urine, Haematuric fever (சா.அக.);. [அரத்தம் + கதம் + சுரம். கதத்தல் = சுடுதல். கத → கதம். கள் → சுர் → சுரம் = சூடு, காய்ச்சல், கடும் பாலைநிலம்.]

அரத்தக்கதிப்பு	அரத்தக்கதிப்பு araddakkadippu, பெ. (n.) உடம்பில் எப்பாகத்திலேனும் ஏற்படும் அரத்த மிகுதி; excess of blood in any part of the body, Hyperemia (சா.அக.);. [அரத்தம் + கதிப்பு. கதித்தல் = மிகுதல். 'பு' தொ.பெ. ஈறு.]
அரத்தக்கந்தகம்	அரத்தக்கந்தகம் arattaggandagam, பெ. (n.) நால்வகைக் கந்தகங்களுள் ஒன்றாகிய சிவப்புக் கந்தகம்; red sulphur (சா.அக.);. [அரத்தம் + கந்தகம். காந்து → காந்தகம் → கந்தகம் = விரைந்து எரியும் பொருள். காந்துதல் = எரிதல்.] சமற்கிருதத்திலுள்ள 'கந்தக' (gandhaka); என்னும் சொற்கு 'மணமுள்ள' என்றே பொருள் கூறப்பட்டுள்ளது. அது பொருந்தாது. ஆதலால், அச் சொல் தென்மொழியினின்று வடமொழி கடன்கொண்டதாகவேயிருத்தல் வேண்டும்.
அரத்தக்கமலம்	அரத்தக்கமலம் arattakkamalam, பெ. (n.) செந்தாமரை; red lotus, Nelumbium speciosum (சா.அக.);. [அரத்தம் + கமலம். கம் = நீர். கம் → கமல் → கமலம் = நீரில் முளைப்பது.]
அரத்தக்கல்	அரத்தக்கல் arattakkal, பெ. (n.) ஈரற்கல்; blood-stone or oriental jasper, Heliotrope (சா.அக.);. [அரத்தம் + கல்.]
அரத்தக்கலசவெரிச்சல்	அரத்தக்கலசவெரிச்சல் arattakkalasaverissal, பெ. (n.) மாடுகட்குண்டாகும் மார்பெரிச்சல்; inflammation of the heart in cattle, heart-burning (சா.அக.);. [அரத்தம் + கலசம் + எரிச்சல், எரி → எரிச்சல். 'சல்' தொ.பெ. ஈறு.] அரத்தக்குலையெரிச்சல் என்பது தூய தமிழ்.
அரத்தக்கலப்பு	அரத்தக்கலப்பு arattakkalappu, பெ. (n.) 1. நெருங்கியவுறவு; consanguinity, blood relationship. 2. ஒருவரின் அரத்தம் மற்றொருவருடம்பிற் போய்க் கலத்தல்; running of one's blood in another's veins, said of relatives. 3. இருவகை யரத்தம் ஒருமிக்கச் சேர்தல்; an admixture of two kinds of blood. 4. அரத்தத்திலுண்டான பலவகைக் கூறுகளின் கலப்பு; composition of blood (சா.அக.);. [அரத்தம் + கலப்பு.]
அரத்தக்கலிதம்	அரத்தக்கலிதம் araddakkalidam, பெ. (n.) 1. ஆண்குறியின் வழியாக அரத்தம் வெளிப்படல்; discharge of blood through the urinary tract. 2. அரத்தம் கலந்த விந்து வெளிப்படல்; discharge of blood in semen, Haematospermia (சா.அக.);. [அரத்தம் + Skt.. skhalitā → த. கலிதம் = கழிகை, வெளிப்பாடு.] அரத்தக்கழிவு என்பது தூய தமிழ்.

அரத்தக்கவிச்சு	அரத்தக்கவிச்சு arattakkaviccu, பெ. (n.) அரத்த நாற்றம்; stink of blood (W.);, [அரத்தம் + கவிச்சு. ஒருகா. கொச்சு (கொச்சை); → கவிச்சு.]
அரத்தக்கழலை	அரத்தக்கழலை arattakkaḻlai, பெ. (n.) 1. அரத்தச் சொரிவினாலேற்பட்ட கழலைக் கட்டி; a tumour containing effused blood, blood tumour, Haematoma. 2. கண்ணிமைக்கு மேல் சிவப்பாக எழும்பும் ஒருவகைக் கழலைக் கட்டி, மூவகைக் கழலைகளுள் ஒன்று; one of the three tumours contemplated in Tamil Medical Science, i.e., a sebaceous cyst of an eye-lid, stye, Blepharo atheroma. 3. அரத்த நரம்புகளாலாக்கப்பட்ட ஒருவகைக் கழலை; a tumour formed by an artery and filled with blood, Aneurysm. 4. அரத்தக் குழாய்கள் அமைந்த கழலை; a tumour made up of newformed blood vessels, Haemangioma (சா.அக.);. [அரத்தம் + கழலை. கழலுதல் = நெகிழ்தல். கழல் → கழலை = நெகிழும் கட்டி.]
அரத்தக்கழிச்சல்	அரத்தக்கழிச்சல் arattakkaḻiccal, பெ. (n.) 1. அரத்தமுஞ் சீலமுங் கலந்த வயிற்றோட்டம்; diarrhoea with discharge of blood and mucous stools, Dysenteric diarrhoea, Melaena. 2. அரத்தப் போக்கு; discharge of blood, dysentery, bloody flux. 3. மலம் கலந்த அரத்தப் போக்கு; the passage of blood in faeces, Haematechezia. 4. அரத்தமும் சீலமும் மலமுங் கலந்த கழிச்சல்; purgation or discharge through the anus, of blood mixed with faeces and mucus (சா.அக.);. இவ் விறுதிவகை பல்வேறு கரணியங்களால் நிகழும். violent purgative. blood-poisoning. fear, shock, sudden agitation, etc., intestinal haemorrhage. black art such as sorcery, witchcraft, etc. complications arising from some chronic diseases.
அரத்தக்கள்ளி	அரத்தக்கள்ளி arattakkaḷḷi, பெ. (n.) சிவப்புச் சதுரக்கள்ளி; a red variety of square-spurge, Euphorbia antiquorum (சா.அக.);. [அரத்தம் (சிவப்பு); + கள்ளி. கள் = முள். கள் → கள்ளி.]
அரத்தக்கற்றாழை	அரத்தக்கற்றாழை arattakkaṟṟāḻai, பெ. (n.) செங்கற்றாழை; red aloe, Aloe vera (officinalis);. [அரத்தம் + கற்றாழை. அரத்தம் = சிவப்பு.]

அரத்தக்கன்னசூலை	அரத்தக்கன்னசூலை arattakkaṉṉacūlai, பெ. (n.) ஊதை பித்த கோழையாலும், கல் முதலியவற்றால் அடியுண்பதனாலும், காதினுள் சீழ் அரத்தம் முதலியன சேர்ந்து குத்தலையும் அரத்தவொழுக்கையும் உண்டாக்கும் ஒரு காது நோய்; a disease of the ear followed by pricking pain and discharge of blood arising from the deranged condition of the humours in the system, and also from traumatic causes, Otitis haemorrhagica (சா.அக.);. [அரத்தம் + கன்னம் + சூலை.] அரத்தம், கன்னம், சூலை பார்க்க;see arattam, kannum", silai.
அரத்தக்கனப்பு	அரத்தக்கனப்பு arattakkaṉappu, பெ. (n.) 1. அரத்தம் மீறுகை; a condition marked by excess of blood and fullness of pulse, plethora. அரத்தக்கொழுப்பு பார்க்க;see aratta-kkoluppu. 2. அரத்தக் கொதிப்பினால் எழும் சூடு; local increase of heat due to larger supply of blood in a part of the body. [அரத்தம் + கனப்பு. கனத்தல் = மிகுதல். கன → கனப்பு. 'பு' தொ.பெ. ஈறு.]
அரத்தக்கனி	அரத்தக்கனி arattakkaṉi, பெ. (n.) கோவைப் பழம்; bright scarlet edible fruit of Indian caper, Bryonia grandis (சா.அக.);. [அரத்தம் (சிவப்பு); + கனி. கன்னுதல் = பழுத்தல். கன் → கன்னி → கனி.]
அரத்தக்காசம்	அரத்தக்காசம் arattakkācam, பெ. (n.) செங்கீரை; a red edible greens, Amaranthus (genus); (சா.அக.);.
அரத்தக்காஞ்சனம்	அரத்தக்காஞ்சனம் arattakkāñjaṉam, பெ. (n.) செம்மந்தாரை; pink and yellow mountain ebony, Bauhinia variegata (சா.அக.);.
அரத்தக்காஞ்சினை	அரத்தக்காஞ்சினை arattakkāñjiṉai, பெ. (n.) ஆற்றலரி; marking-nut tree, Semicarpus anacardium (சா.அக.);.
அரத்தக்காம்பிலூசரமாக்கி	அரத்தக்காம்பிலூசரமாக்கி arattakkāmbilūcaramākki, பெ. (n.) உகாமரம்; tooth-brush tree, Salvadora persica (சா.அக.);.
அரத்தக்காட்டேறி	அரத்தக்காட்டேறி arattakkāṭṭēṟi, பெ. (n.) அரத்தத்தை உறிஞ்சும் ஒருவகைப் பெண் பேய்; a blood-thirsty female demon (சா.அக.);. [அரத்தம் + காட்டேறி (காடு + ஏறி);. ஏறு → ஏறி. "இ" வி.மு.த. ஈறு.]

அரத்தக்காணிக்கை	அரத்தக்காணிக்கை arattakkāṇikkai, பெ. (n.) போரில் விழுப்புண்பட்ட அல்லது மடிந்த மறவரின் மைந்தர்க்குக் கொடுக்கும் நிலமானியம் (M.M.);; 'Blood-present', an endowment in the form of a gift of land rent free for the support of the heirs of warriors wounded or killed in battle. [அரத்தம் + காணிக்கை. காணித்தல் = மேற்பார்த்தல், கவனித்தல், காத்தல். காணி → காணிக்கை (தொ.ஆ.கு.);. 'கை' தொ.பெ. ஈறு.]
அரத்தக்காயம்	அரத்தக்காயம் arattakkāyam, பெ. (n.) அரத்தம் ஒழுகும் புதுப்புண், கத்திபடுவதனால் அல்லது கரடுமுரடான கற்போன்ற கடினப் பொருள் மோதுவதனால் உண்டாவது; bleeding wound caused by knife, rough stone, etc. ம. காயம்; க., து. தாய; தெ. காயமு; மரா. காய. [காழ்த்தல் = தழும்புண்டாதல். காழ் = தழும்பு, புண் (ஆகு.);. காழ் → காய் → காயம்.]
அரத்தக்காலி	அரத்தக்காலி arattakkāli, பெ. (n.) செந் நெல்; red paddy (சா.அக.);. [அரத்தம் + காலி. அரத்தம் = சிவப்பு.]
அரத்தக்கிட்டம்	அரத்தக்கிட்டம் arattakkiṭṭam, பெ. (n.) அரத்தக் கட்டியின்மேல் உண்டாகும் ஏடு (புதுவை);; buffy coat of coagulated blood (Pond);. [அரத்தம் + கிட்டம். கிட்டுதல் = நெருங்குதல், இறுகுதல், கிட்டு → கிட்டம் (தொ.ஆகு.);. இறுகிய அல்லது திணிந்த ஏடு. 'அம்' தொ.பெ. ஈறு.]
அரத்தக்கிருமி	அரத்தக்கிருமி arattakkirumi, பெ. (n.) அரத்தம் கெடுவதனால் அரத்தமோடும் நரம்பிடங்களிற் பிறந்து பிறகு தனித்தனியே பெருங்கூட்டங்களாகி எங்கும் பரவி மயிர்க்கால்களையணுகி மயிர்களை உதிரச் செய்தும், உடம்பின் நிறத்தை மாற்றியும் மற்றும் பல்வகை இடையூறுகளைச் செய்யும் நோய்ப்பூச்சிகள். அணுக்கிருமி, வட்டக்கிருமி, வாலில்லாக்கிருமி, மிகநுண்கிருமி, செங்கிருமி, தோற்றாக்கிருமி என இவை அறு வகைப்படும்; the germs supposed to originate in the veins due to the vitiation of the blood. They increase in large numbers and are carried by the circulation to the hair-follicles where they bring about unhealthy changes, such as, falling of hairs, change of complexion, etc. They are of six kinds, as enumerated above of which, some are minute, but visible, while others are invisible virus. Some are round and some without flagellum and some are red and others are black (சா.அக.);. [அரத்தம் + கிருமி. Skt. krimi → த. கிருமி.]
அரத்தக்கிலிட்டம்	அரத்தக்கிலிட்டம் arattakkiliṭṭam, பெ. (n.) ஒரு கரணியமுமின்றிக் கண்களுக்கு மிகுந்த அரத்த நிறத்தையும் வாட்டத்தையும் உண்டு பண்ணும் கண்ணோய் வகை; congestion or inflammation of the eye without any apparent cause (சா.அக.);.

அரத்தக்குட்டம்	அரத்தக்குட்டம் arattakkuṭṭam, பெ. (n.) புண்களினின்று அரத்தம் வடியும் ஒருவகைக் குட்டநோய்; a kind of leprosy attended with discharge of blood from the ulcers (சா.அக.);. [அரத்தம் + குட்டம். குள் → குட்டு → குட்டம் = உறுப்புகள் அழுகிக் குட்டம் படுதல் (குட்டையாதல்);.]
அரத்தக்குடல்விருத்தி	அரத்தக்குடல்விருத்தி arattakkuḍalvirutti, பெ. (n.) அரத்தம் குடலில் நிறைந்து அதைப் பருக்கச் செய்தும், சிறுசிறு கொப்புளங்களையுண்டாக்கியும் குடலில் வலியைத் தோற்றுவிக்கும் ஒருவகைக் குடல்நோய்; enlargement of the intestines marked by pain and ulceration, caused by the accumulation of blood in the bowels (சா.அக.);. [அரத்தம் + குடல் + Skt. vriddhi = வளர்ச்சி.] அரத்தக்குடல் வளர்ச்சி அல்லது பெருக்கம் என்பது தூய தமிழாகும்.
அரத்தக்குந்தம்	அரத்தக்குந்தம் arattakkundam, பெ. (n.) கண்விழியின் சதை சிவந்து பிதுங்கிக் குத்தலெடுக்கும் ஒருவகைக் கண்ணோய்; protrusion of the cornea or sclera resulting from inflammation and marked by lancinating pain, Staphyloma (சா.அக.);. [அரத்தம் + குந்தம். குத்து → குந்து → குந்தம் = குத்தும் ஈட்டி, ஈட்டி குத்துவது போன்ற குத்தல் வலி.]
அரத்தக்குமிளம்	அரத்தக்குமிளம் arattakkumiḷam, பெ. (n.) வெள்விழியிற் சிவப்புக் குண்டுமணிபோற் சிவந்த கொப்புளத்தையுண்டாக்கும் ஒரு வகைக் கண்ணோய்; a disease developing red pustules in the white of the eye; a variety marked by small vesicles or ulcers, each surrounded by a reddened zone, Phyletenular conjunctivitis (சா.அக.);. [அரத்தம் + குமிளம். கும் → குமி → குமிள் → குமிளம் = உருண்ட திரண்ட கொப்புளம்.]
அரத்தக்குமுதம்	அரத்தக்குமுதம் araddakkumudam, பெ. (n.) 1. செவ்வாம்பல்; red Indian water-lily. 2. செஞ்சந்தனம்; red sandal. 3. கருவிழியில் அரத்தம் போற் சிவந்த சதை வளர்ந்து தீச்சுட்ட புண் போல் எரிச்சலும் குத்தலும் உண்டாகி முன் துருத்திக்கொண்டிருக்கும் கண்ணோய்; Staphyloma formed by an iris protruding through the cornea and causing acute pain as a result of inflammation, Staphyloma corneae (சா.அக.);. [அரத்தம் (சிவப்பு); + குமுதம். கும் → குமுது → குமுதம் = குவிவது.] அரத்தக் குமுதம் என்பது செந்தாமரைக்கு ஒரு பெயராக மலையகராதியிற் குறித்திருப்பது பொருந்தாது.
அரத்தக்குரா	அரத்தக்குரா arattakkurā, பெ. (n.) வேங்கை மரம்; Indian kimo tree, Pterocarpus marsupium (சா.அக.);. [அரத்தம் + குரா.]

அசத்தக்குலை	அசத்தக்குலை asattakkulai, பெ. (n.) அரத்தம் வெளிப்படும் ஒருவகைக் குலைநோய்; an inter-nal disease, so called from the discharge of blood from the viscera (சா.அக.);. [அரத்தம் + குலை.]
அரத்தக்குவை	அரத்தக்குவை arattakkuvai, பெ. (n.) கடைக் கண்ணில் அரத்த நிறமான நுண்ணிய சதை வளரும் ஒருவகைக் கண்ணோய்; an eye disease marked by a growth of thin red flesh on the inner corner of the eye, Pterygium; a patch of thickened conjunctiva extending over a part of the cornea, Congenital pterygium (சா.அக.);. [அரத்தம் (சிவப்பு); + குவை. குவி → குவை.]
அரத்தக்குழல்	அரத்தக்குழல் arattakkuḻl, பெ. (n.) 1. அரத்தம் ஒடும் குழாய்; blood-vessel. 2. அரத்தம் ஒடும் நாடிகள், நாளங்கள், தந்துகிகள் ஆகிய அரத்தக் குழாய் வகைகளின் பொதுப்பெயர்; a common name for the system of blood-vessels comprising of the arteries, veins and capillaries (சா.அக.);. [அரத்தம் + குழல்.] தந்துகிகளை மயிரங்கள் எனலாம். ஒ.நோ. L. capillus, hair. E. capillary, blood-vessel of minute or hair-like diameter. அரத்தக்குழல் விரிவு; dilatation of the blood-vessels (சா.அக.);.
அரத்தக்குழாய்	அரத்தக்குழாய் arattakkuḻāy, பெ. (n.) அரத்தக்குழல் பார்க்க;see aratta-k-kulal. [அரத்தம் + குழாய்.]
அரத்தக்குறுகடம்	அரத்தக்குறுகடம் arattaggur̠ugaḍam, பெ. (n.) 1. உடம்பிலுள்ள அரத்தத்திற் காணப்படும் சிறிய சாலங்கள் (சிற்றுருக்கள்);; blood corpuscles, Haemad. 2. சிவப்புக் குறுகடம்; red corpuscle, Erythrocyte (சா.அக.);. [அரத்தம் + குறு + கடம். குடம் → கடம் = குடம்போன்ற உடம்பு, பொருள், உருவம்.] L. corpus=body, corpusculum (சிற்றுடம்பு);. E. corpuscle = minute body forming distinct part of the organism, esp. (pl.); those constituting large part of the blood in vertebrates. குறுகடம் என்பது ஆங்கிலச் சொல்லின் மொழிபெயர்ப்பாகத் தோன்றுகின்றது. குறுங்கடம் என்பது சிறுகடம் என்பதை யொத்துக் குறுகடம் என்றானது.
அரத்தக்குறைச்சல்	அரத்தக்குறைச்சல் arattakkur̠aiccal, பெ. (n.) அரத்தக்குறைவு பார்க்க;see aratta-k-kuraivu. [அரத்தம் + குறைச்சல்.]

அரத்தக்குறை(ப்)பாடு	அரத்தக்குறை(ப்)பாடு arattakkuṟaippāṭu, பெ. (n.) உடம்பில் அரத்தம் குறைவாயிருத்தல்; deficiency in the volume of blood in the system, Oligemia (சா.அக.);. [அரத்தம் + குறைபாடு. குறைபடு → குறைபாடு (முத.தி.தொ.பெ.);. 'படு' து.வி.]
அரத்தக்குறைவு	அரத்தக்குறைவு arattakkuṟaivu, பெ. (n.) 1. அரத்தக்குறை; deficiency of blood in quality, anaemia. 2. அரத்தக் குறைச்சல்; deficiency of blood in quantity, Oligocythemia (சா.அக.);. [அரத்தம் + குறைவு. குறை → குறைவு (தொ.பெ.);. 'வு' தொ.பெ. ஈறு.]
அரத்தக்குன்மம்	அரத்தக்குன்மம் arattakkuṉmam, பெ. (n.) பெண்டிரின் மாதவிடாய் தடைப்படும் ஒரு நோய் (தைலவ. தைல. 108);; uterine tumour, a disease causing amenorrhoea. [அரத்தம் + Skt. gulma → த. குன்மம்.] இதை விடாய்க்கட்டு எனலாம்.
அரத்தக்கூட்டு	அரத்தக்கூட்டு arattakāṭṭu, பெ. (n.) அரத்தக்கலப்பு; mixture of blood (சா.அக.);. [அரத்தம் + கூட்டு.]
அரத்தக்கூறுபாடு	அரத்தக்கூறுபாடு arattakāṟupāṭu, பெ. (n.) அரத்தக் கூறுகளைப் பிரித்தல்; analysis of the blood, Haemanalysis (சா.அக.);. [அரத்தம் + கூறுபாடு. கூறுபடு → கூறுபாடு (முத.தி.தொ.பெ.);. 'படு' து.வி.]
அரத்தக்கேடு	அரத்தக்கேடு arattakāṭu, பெ. (n.) 1. அரத்தக் கெடுதி; the disintegration or degeneration of the blood, Haematolysis or Haemalysis. 2. அரத்தக் குறைவு; defective state of the blood, Anaemia (சா.அக.);. [அரத்தம் + கேடு. கெடு → கேடு (முத.தி. தொ.பெ.);.]
அரத்தக்கொதி	அரத்தக்கொதி araddakkodi, பெ. (n.) 1. துயரம், கவலை, மூளையுழைப்பு முதலிய வற்றாலுண்டாகும் அரத்தக் கொதிப்பு; heated condition of the blood, consequent on excessive grief, care, brain-work, etc. 2. காமச்சூடு; heat of blood in youth inflamed with sexual passion, lasciviousness. [அரத்தம் + கொதி.]
அரத்தக்கொப்புளம்	அரத்தக்கொப்புளம் arattakkoppuḷam, பெ. (n.) அரத்தங்கட்டிய கொப்புளம்; blister containing blood (சா.அக.);. [அரத்தம் + கொப்புளம். கொப்புளி → கொப்புளம் (தொ.பெ.);. 'அம்' தொ.பெ. ஈறு.]
அரத்தக்கொய்யா	அரத்தக்கொய்யா arattakkoyyā, பெ. (n.) சிவப்புக் கொய்யா; red guava fruit. [அரத்தம் + கொய்யா. Sp. guayaba → E. guava → த.கொய்யா.]

அரத்தக்கொழுப்பு	அரத்தக்கொழுப்பு arattakkoḻuppu, பெ. (n.) 1. அரத்தக்கொழுப்பு; fullness of blood. 2. மதம், மதர்ப்பு; high mettle, voluptuousness. 3. செருக்கு; arrogance, haughtiness (W.);. [அரத்தம் + கொழுப்பு. கொழுத்தல் = செழித்தல். கொழு → கொழுப்பு. 'பு' தொ.பெ. ஈறு.]
அரத்தக்கோமாரி	அரத்தக்கோமாரி arattakāmāri, பெ. (n.) 1. மாட்டிற்குண்டாகும் அரத்தக் கழிச்சல் (மூ.அ.);; a disease incident to cattle characterized by a discharge of blood. 2. ஒருவகைப் புல்; a species of red grass (சா.அக.);. [அரத்தம் + கோ + மாரி. கோ = ஆன், ஆனினம், மாடு. ஒருகா. மாரி = அம்மைநோய் வகை. மால் → மார் → மாரி = காளி, அம்மை நோய்.] மாரி பார்க்க;see mari.
அரத்தக்கோவை	அரத்தக்கோவை arattakāvai, பெ. (n.) ஒரு கல்லீரல் நோய்; congestion of the liver, Hepatitis (சா.அக.);.
அரத்தக்கோழை	அரத்தக்கோழை arattakāḻai, பெ. (n.) அரத்தங்கலந்த கோழை; mucous streaked with blood (சா.அக.);. [அரத்தம் + கோழை.]
அரத்தகம்	அரத்தகம் arattagam, பெ. (n.) பெண்டிர் தம் பாதத்திற்கும் இதழுக்கும் ஊட்டும் செம்பஞ்சுக் குழம்பு; red lac used by women for dyeing the feet and sometimes the lips. "அரத்தக மருளச் செய்த சீறடி" (சீவக. 2459);. Skt. alaktaka [உல் → உல. உலர். உலர்தல் = காய்தல். உல் → எல் → எரி – நெருப்பு. நெருப்பின் நிறமான சிவப்பு. உல் → அல் → அலத்தம் = சிவப்பு. செம்பருத்தி. அலத்தம் → அலத்தகம் = செம்பஞ்சுக் குழம்பு. அலத்தகம் → அரத்தகம். ஒ.நோ. அலத்தம் → அரத்தம். இலத்தி → இரத்த.] [லத்தி → இலத்தை → இலந்தை). ல → ர, போலி.] 'அ-லக்தக' என்று வடமொழியார் பிரிப்பது தவறு.
அரத்தங்கக்கல்	அரத்தங்கக்கல் arattaṅgakkal, பெ. (n.) 1. இருமலினால் அரத்தங் கக்கல்; spitting of blood through cough, Haemoptysis. 2. நுரையீரலிலிருந்து அரத்தம் வெளிப்படல்; discharge of blood from the lungs, Bronchial haemorrhage (சா.அக.);. [அரத்தம் + கக்கல். கக்கு → கக்கல் (தொ.பெ.);. 'அல்' தொ.பெ. ஈறு.]
அரத்தங்கட்டல்	அரத்தங்கட்டல் arattaṅgaṭṭal, தொ.பெ. (vbl.n) 1. அரத்தக் குழாயினின்று அரத்தம் வெளிப்பட்டுச் சதையில் தங்குதல்; a discharge or escape of blood from a vessel into the tissue, extravasation of blood. 2. சாகுந்தறுவாயில் உடம்பிலுள்ள அரத்தம் கட்டிகளாக உறைதல்; clot of blood formed in the system in the process of dying, thrombus (சா.அக.);. [அரத்தம் + கட்டல். கட்டு → கட்டல் (தொ.பெ.);. 'அல்' தொ.பெ. ஈறு.]

அரத்தங்கன்றல்	அரத்தங்கன்றல் arattaṅgaṉṟal, தொ.பெ. (vbl.n) 1. அடி, காயம் முதலியவற்றால் அரத்தம் இறுகுதல்; a livid, black or yellow spot produced by extravasated blood caused by a contusion. 2. அடியினால் தோல் நிறம் மாறுதல்; discolouration of the skin through contusion, bruise. [அரத்தம் + கன்றல். கன்று → கன்றல் (தொ.பெ.);. 'அல்' தொ.பெ. ஈறு.]
அரத்தங்குத்திவாங்கல்	அரத்தங்குத்திவாங்கல் arattaṅguttivāṅgal, தொ.பெ. (vbl.n.) அரத்தநாளத்தைத் திறந்து அரத்தம் வெளியெடுத்தல்; the opening of a vein for blood-letting, venesection, Phlebotomy (சா.அக.);. [அரத்தம் + குத்தி + வாங்கல்.]
அரத்த(ச்)சஞ்சம்	அரத்த(ச்)சஞ்சம் arattaccañjam, பெ. (n.) 1. மலைமா; hill mango. 2. செங்கிளுவை; red teal. 3. செவ்வரக்கு; red sealing wax (சா.அக.);.
அரத்தச்சதுரக்கள்ளி	அரத்தச்சதுரக்கள்ளி araddaccadurakkaḷḷi, பெ. (n.) ஒருவகைச் சிவப்புச் சதுரக்கள்ளி; red square-spurge, Euphorbia antiquorum (சா.அக.);. [அரத்தம் + சதுரம் + கள்ளி.]
அரத்தச்சந்தனம்	அரத்தச்சந்தனம் arattaccandaṉam, பெ. (n.) செஞ்சந்தனம்; red sandalwood paste, Pterocarpus santalinus (சா.அக.);. [அரத்தம் + சந்தனம்.]
அரத்தச்சந்தியகம்	அரத்தச்சந்தியகம் arattaccandiyagam, பெ. (n.) செங்கழுநீர்; Indiam red water-lily, Nymphae odorata (சா.அக.);. [அரத்தம் + சந்தியகம்.]
அரத்தச்சந்தியம்	அரத்தச்சந்தியம் arattaccandiyam, பெ. (n.) குளிரி; arrow leaf plant, Saggitaria obtusifolia (சா.அக.);.
அரத்தச்சவாகை	அரத்தச்சவாகை arattaccavākai, பெ. (n.) பெருவேம்பு; giant neem or mountain neem, Melia composita (சா.அக.);.
அரத்தச்சாட்சி	அரத்தச்சாட்சி arattaccāṭci, பெ. (n.) 1. மதத்தின்பொருட்டுக் கொல்லப்படுகை (கிறித்.வ.);; martyrdom (Chr.);. 2. மதத்தின்பொருட்டுக் கொல்லப்படுபவன் (கிறித்.வ.);; martyr (Chr.);. ம., து. ரக்தசாக்ழி. [அரத்தம் + சாட்சி. Skt. sakshin → த. சாட்சி = சான்று, சான்றாளன்.]

அரத்தச்சாயல்	அரத்தச்சாயல் arattaccāyal, பெ. (n.) அரத்தங்கலந்தது; blood-streaked. 2. அரத்த நிறம் போன்றது; resemblance to a blood-red colour (சா.அக.);. [அரத்தம் + சாயல். சாய் → சாயல். 'அல்' தொ.பெ., பண்.பெ. ஈறு.]
அரத்தச்சாய்ப்பு	அரத்தச்சாய்ப்பு arattaccāyppu, தொ.பெ. (vbl.n.) அரத்தங்கொட்டல்; bleeding, haemorrhage (சா.அக.);. ம. ரக்தச்சாரி; க. ரக்ததாரெ. [அரத்தம் + சாய்ப்பு. சாய் → சாய்ப்பு. 'பு' தொ.பெ. ஈறு.]
அரத்த(ச்)சாரம்	அரத்த(ச்)சாரம் arattaccāram, பெ. (n.) கருங்காலி (சித்.அக.);; ebony.
அரத்தச்சாலி	அரத்தச்சாலி arattaccāli, பெ. (n.) செஞ்சம்பா (அரிசி);; a kind of red rice (சா.அக.);. [அரத்தம் + சாலி.] சாலி என்பதே செந்நெல்லின் பெயராகும். அரத்தச்சாலி என்பது மிகைபடக் கூறலே.
அரத்தச்சித்திரமூலம்	அரத்தச்சித்திரமூலம் arattaccittiramūlam, பெ. (n.) பாறைவெடிப்பில் வளர்ந்திருக்கும் சிவப்புச்சித்திரமூலம்; a red variety of leadwort, Plumbago rosea (சா.அக.);. [அரத்தம் + சித்திரமூலம்.]
அரத்தச்சிலந்தி	அரத்தச்சிலந்தி arattaccilandi, பெ. (n.) 1. புண் கட்டி வகை; herpes. 2. உடம்பிற்பட்டவிடத்தில் அரத்தம் வடியும் கொப்புளங்களையெழுப்பும் சிலந்திப்பூச்சி வகை; a kind of poisonous spider which causes bleeding blisters on coming in contact with the human body. 3. அரத்தம் வடியும் புண்வகை; haemorrhagic ulcer. [அரத்தம் + சிலந்தி.] சிலந்தி பார்க்க;see šilandi.
அரத்தச்சிவதை	அரத்தச்சிவதை araddaccivadai, பெ. (n.) சிவப்புச் சிவதை; Indian jalpa. Ipomaea turpethum (சா.அக.); [அரத்தம் + சிவதை.]
அரத்தச்சிவப்பு	அரத்தச்சிவப்பு arattaccivappu, பெ. (n.) 1. அரத்தம் போன்ற சிவப்பு; blood-red colour, scarlet 2. அரத்தத்திலுள்ள செந்நிறப் பொருள்; the red colouring matter of the blood, Haemachrome (சா.அக.);. [அரத்தம் + சிவப்பு. சிவ → சிவப்பு (தொ.பெ.);. 'பு' தொ.பெ., பண்.பெ.ஈறு.]

அரத்தச்சுரப்பு	அரத்தச்சுரப்பு arattaccurappu, பெ. (n.) 1. அரத்த மிகுதி; fullness of blood. 2. அரத்தவூறல்; suffusion of blood from a bruise (சா.அக.);. 3. செருக்கு; arrogance, haughtiness. [அரத்தம் + சுரப்பு. சுரத்தல் = ஊறல், மிகுதல். சுர → சுரப்பு (தொ.பெ.);. 'பு' தொ.பெ.ஈறு.]
அரத்தச்சுரம்	அரத்தச்சுரம் arattaccuram, பெ. (n.) குழந்தைகட்கு விட்டுவிட்டுக் காய்ச்சலடிப்பதனால் அரத்தக்கொதிப்பு ஏற்பட்டு மயக்கத்தையுண்டுபண்ணும் காய்ச்சல் வகை; an intermit. tent fever in children attended with swooning as a result of heated condition of the blood. [அரத்தம் + சுரம். சுள் → சுர் → சுரம்.]
அரத்தச்சுருட்டை	அரத்தச்சுருட்டை arattaccuruṭṭai, பெ. (n.) கடிப்பதனால் அரத்தங் கக்க வைக்கும் சுருட்டைப் பாம்பு வகை (M.M.);; blood carpetsnake, the bite of which causes vomiting of blood, variety of Echis carinata (சா.அக.);. [அரத்தம் + சுருட்டை. சுருள் → சுருட்டு → சுருட்டை. கடிப்பினால் அரத்தங் கக்கவைக்கும் குணத்தால் அரத்தச்சுருட்டை யெனப்பட்டது.]
அரத்தச்சுழற்சி	அரத்தச்சுழற்சி arattaccuḻrci, பெ. (n.) அரத்தவோட்டம்; circulation of blood (சா.அக.);. [அரத்தம் + சுழற்சி. சுழல் → சுழற்சி (தொ. பெ.);. 'சி' தொ.பெ.ஈறு.] அரத்தம் நெஞ்சாங்குலையினின்று நாடிகள் வாயிலாகச் சென்று உடம்பு முழுவதும் பரவி நாளங்கள் வாயிலாக நெஞ்சாங்குலைக்கு மீள்வது ஒரு சுழற்சியாயிற்று.
அரத்தச்சுற்றோட்டம்	அரத்தச்சுற்றோட்டம் arattaccuṟṟōṭṭam, பெ. (n.) அரத்தச்சுழற்சி பார்க்க;see arata. c-cularci. [அரத்தம் + சுற்றோட்டம்.]
அரத்தச்சூரிகை	அரத்தச்சூரிகை arattaccūrigai, பெ. (n.) அரத்தவொழுக்கேற்படுத்தும் ஒருவகைக் கடுங் காய்ச்சல்; a kind of acute fever attended with extravasation of blood into the skin and mucous membranes, Scarlatina haemorrhagica (சா. அக.);. [அரத்தம் + சூரிகை. சுள் → சுர் → சுரம் → சூரம் → சூரிகை.}
அரத்தச்சூலை	அரத்தச்சூலை arattaccūlai, பெ. (n.) சூதகவாயு (மாதவிடாய் தடைவளி);; swelling of the abdomen, due to obstruction of the menstrual flow (W.); (செ.அக.);. உடம்பின் எப்பாகத்திலாவது உறுப்பிலாவது அரத்தம் அதிகமாய்ச் சேர்வதால் ஏற்படும் குத்தல்நோய்; an acute pain arising in any part or organ of the body due to the accumulation of blood (சா.அக.);. [அரத்தம் + சூலை.]

அரத்தச்சூலைவாயு	அரத்தச்சூலைவாயு arattaccūlaivāyu, பெ. (n.) சூதகவாயு (மாதவிடாய்த் தடைவளி);; painful menstruation, Dysmenorrhoea (சா.அக.);. [அரத்தம் + சூலை + Skt vayu = வளி.]
அரத்தச்சூறை	அரத்தச்சூறை arattaccūṟai, பெ. (n.) சாம்பல் நிறமான மீன்வகை; greyish tunny, Thynnus macropterus. [அரத்தம் + சூறை.]
அரத்தச்செம்மை	அரத்தச்செம்மை arattaccemmai, பெ. (n.) மாணிக்கம்; ruby, one of the nine gems. [அரத்தம் + செம்மை.]
அரத்தச்சேமி	அரத்தச்சேமி arattaccēmi, பெ. (n.) நெருஞ்சில்; a thorny herb, Tribulus terrestris (சா.அக.);.
அரத்தச்சொறி	அரத்தச்சொறி arattaccoṟi, பெ. (n.) 1. அரத்தங் காணும்வரை தினவெடுக்கும் சொறிவகை; a skin disease causing intense itching resulting in bleeding. 2. அரத்தக் கேட்டினாலுண்டாகுஞ் சொறி; itching due to impurities of blood in the system (சா.அக.);. [அரத்தம் + சொறி.]
அரத்தச்சோகை	அரத்தச்சோகை arattaccōkai, பெ. (n.) 1. ஓரிடத்தில் அரத்தங் கட்டிக்கொண்டு காணும் வீக்கம்; a swelling caused by extravasation of blood. 2. அரத்தக் குறைவினா லேற்படும் சோகைநோய்; anaemia caused by malnutrition and reduction in blood-cells, Haemophthisis (சா.அக.);. [ஒருகா. அரத்தம் + சோர்வை → சோவை → சோகை.] 'சோகை' என்னுஞ் சொல்லிற்குச் 'சோஷ' என்னும் வடசொல்லை மூலமாகக் காட்டுவது பொருந்தாது. சோகை பார்க்க;see šõgai.
அரத்தஞ்சாதல்	அரத்தஞ்சாதல் arattañjātal, தொ.பெ. (vbl.n.) அரத்தம் வெளுத்துக் காணுதல்; blood appearing pallid (சா.அக.);. [அரத்தம் + சாதல். சா → சாதல் (தொ.பெ.);. 'தல் தொ.பெ. ஈறு.]
அரத்தஞ்சுண்டுதல்	அரத்தஞ்சுண்டுதல் araddañjunṭudal, தொ.பெ. (vbl.n.) 1. அரத்தம் வற்றுதல்; gradual loss of blood. 2. நோயினால் அல்லது மூப்பினால் உடம்பில் அரத்தக் குறைவுண்டாதல்; drying up or decreasing of blood due to disease or old age (சா.அக.);. [அரத்தம் + சுண்டுதல். சுள் → சுண்டு → சுண்டுதல் (தொ.பெ.);. 'தல்' தொ.பெ. ஈறு.]

அரத்ததசரம்	அரத்ததசரம் araddadasaram, பெ. (n.) அரத்தவோட்டத் தொடர்பான கருவிகள்; blood-vessels sub serving circulation (சா.அக.);. [அரத்தம் + தசரம்.]
அரத்ததசரமண்டலம்	அரத்ததசரமண்டலம் araddadasaramaṇṭalam, பெ. (n.) அரத்தக்குழாய்த் தொகுதி; vascular system (சா.அக.);. [அரத்தம் + தசரம் + மண்டலம்.] மண்டலம் பார்க்க;see mandalam.
அரத்தத்தடிப்பு	அரத்தத்தடிப்பு arattattaḍippu, பெ. (n.) அரத்தநீர்க் குறைவால் அரத்தத்தில் ஏற்படும் திண்மைநிலை; deficiency of water in the blood, thickened condition of blood (சா.அக.); [அரத்தம் + தடிப்பு. தடி தடிப்பு (தொ.பெ., 'பு' தொ.பெ. ஈறு.]
அரத்தத்தடை	அரத்தத்தடை arattattaḍai, பெ. (n.) அரத்தவடைப்பு; stoppage of blood (சா.அக.);. [அரத்தம் + தடை.]
அரத்தத்தாது	அரத்தத்தாது arattattātu, பெ. (n.) 1. உடம்பின் எழுகூறுகளுள் ஒன்றான அரத்தம்; blood which is one of the seven constituent parts of the body. 2. அரத்த நாடி; artery. 3. செம்பு; copper. 4. செவ்வரிதாரம்; red orpiment (சா.அக.);. [அரத்தம் + தாது.] தாது பார்க்க;see tadu.
அரத்தத்தாதுகதசுரம்	அரத்தத்தாதுகதசுரம் araddaddādugadasuram, பெ. (n.) உடம்பு சிவந்து தடிப்புண்டாகி, நெஞ்சிற் கோழைகட்டி, உமிழ்நீரில் அரத்தம் விழும் ஒருவகைக் காய்ச்சல்; a fever in which the skin turns red with raised patches, the phlegm is collected in the lungs and the saliva is streaked with blood (சா.அக.);. [அரத்தம் + தாது + கதம் + சுரம்.] தாது. கதம். சுரம் பார்க்க;see tadu, kadam, šuram.
அரத்தத்தாரை	அரத்தத்தாரை arattattārai, பெ. (n.) அரத்தஞ் செல்லும் வழி; the passage of blood, the course of the circulation of blood (சா.அக.);. [அரத்தம் + தாரை. தார் → தாரை = தாரை போன்ற குழாய்.]

அரத்தத்திமிர்	அரத்தத்திமிர் arattattimir, பெ. (n.) 1. அரத்தக் கதிப்பினால் (மிகையினால்); ஏற்பட்ட மதம்; a restlessness arising from fullness of blood. 2. அரத்தத்தினாலுண்டான மரப்பு; numbness due to blood condition (சா.அக.);. [அரத்தம் + திமிர். திம் → திமிர். திமுதல் = திணிதல்.]
அரத்தத்திரட்சி	அரத்தத்திரட்சி arattattiraṭci, பெ. (n.) 1. அரத்தம் உறைதல்; clotting or coagulation of blood. 2. பெண்குறிப் புழையில் அரத்தம் திரண்டு தங்கல்; accumulation of blood or menstrual fluid in the uterus, Haematocolpos. 3. அரத்தம் சேர்தல்; accumulation or extravasation of blood (சா.அக.);. [அரத்தம் + திரட்சி. திரள் → திரட்சி (தொ. பெ.);. 'சி' தொ.பெ. ஈறு.]
அரத்தத்திரள்	அரத்தத்திரள் arattattiraḷ, பெ. (n.) அரத்தத் திரட்சி 3 பார்க்க;see aratta-t-tiratci 3. [அரத்தம் + திரள்.]
அரத்தத்துடிப்பு	அரத்தத்துடிப்பு arattattuḍippu, பெ. (n.) 1. அரத்தவேகம்; the pressure of blood on the walls of the arteries. 2. நாடித்துடிப்பு; pulsation of blood, pulse (சா.அக.);. [அரத்தம் + துடிப்பு. துடி → துடிப்பு (தொ.பெ.);. 'பு' தொ.பெ.ஈறு.]
அரத்தத்தொடர்பு	அரத்தத்தொடர்பு arattattoḍarpu, பெ. (n.) அரத்தச்சேர்பு, அரத்தம்பற்றியது; relating to blood. [அரத்தம் + தொடர்பு.]
அரத்தந்ததும்பு-தல்	அரத்தந்ததும்பு-தல் araddandadumbudal, 5 செ.கு. வி. (v.i) 1. முகஞ் சிவந்துகாட்டுதல்; to be florid, as the flushed countenance (W.);. 2. சினத்தால் முகஞ்சிவத்தல்; to be inflamed, as the face through anger (W.);. 3. அரத்தம் நிறைந்த கலத்தில் தளம்புதல்; to wabble, fap, fluctuate, as blood in a moving or shaking vessel which is full to the brim. [அரத்தம் + ததும்பு, தள (தளதள); → தளம்பு → ததம்பு → ததும்பு. தளதளத்தல் = நீர் அசைதல்.]
அரத்தநரம்பழற்சி	அரத்தநரம்பழற்சி arattanarambaḻrci, பெ. (n.) அரத்தக்குழாயின் வெம்மை; inflammation of a blood-vessel (சா.அக.);. [அரத்தம் + நரம்பு + அழற்சி. அழல் → அழற்சி (தொ.பெ.);. 'சி' தொ.பெ.ஈறு.]
அரத்தநரம்பு	அரத்தநரம்பு arattanarambu, பெ. (n.) 1. அரத்தநாடி; artery. 2. அரத்தநாளம்; vein. 3. அரத்தக்குழாய்; blood-vessel in common (சா.அக.);. [அரத்தம் + நரம்பு. நார் → (நரம்); → நரம்பு.]

அரத்தநரம்பொடுக்கம்	அரத்தநரம்பொடுக்கம் arattanarambodukkam, பெ. (n.) அரத்தக்குழாய் சிறுத்தல்; the shrinking of a blood-vessel, Haemadostenosis (சா.அக.);. [அரத்தம் + நரம்பு + ஒடுக்கம். ஒடு → ஒடுங்கு → ஒடுக்கு → ஒடுக்கம்.]
அரத்தநாகி	அரத்தநாகி arattanāki, பெ. (n.) சாயவேர் (மண்திருஷ்டி);; madder of Bengal, chaya root. Oldenlandia umbellata (சா.அக.);.
அரத்தநாடி	அரத்தநாடி arattanāṭi, பெ. (n.) செஞ்சாங் குலையினின்று உடம்பின் பலவிடங்கட்கும் அரத்தங் கொண்டுசெல்லும் குழாய்; any one of the vessels through which blood passes from the heart to the various parts of the body, artery (சா.அக.);. [அரத்தம் + நாடி. நாளம் → நாளி → நாழி → நாடி.]
அரத்தநாடிப்பிளப்பு	அரத்தநாடிப்பிளப்பு arattanāṭippiḷappu, பெ. (n.) அரத்தநாடி தெறித்துப்போதல் அல்லது அறுந்துபோதல்; the forcible tearing or rupture of a blood-vessel, Angiorrhexis (சா.அக.);. [அரத்தம் + நாடி + பிளப்பு. பிள் → பிள → பிளப்பு (தொ.பெ.);. 'பு' தொ.பெ. ஈறு.]
அரத்தநாடிமூலம்	அரத்தநாடிமூலம் arattanāṭimūlam, பெ. (n.) அரத்தப் பெருங்குழாய்; the great artery that springs from the heart, Aorta (சா.அக.);. [அரத்தம் + நாடி + மூலம்.]
அரத்தநாடிவிரிவு	அரத்தநாடிவிரிவு arattanāṭivirivu, பெ. (n.) அரத்தக்குழாயின் விரிவு; dilatation of a bloodvessel, Angiochalasis (சா.அக.);. [அரத்தம் + நாடி + விரிவு. விரி → விரிவு (தொ.பெ.);. 'வு' தொ.பெ. ஈறு.]
அரத்தநார்	அரத்தநார் arattanār, பெ. (n.) உடம்பின் அரத்தத்திலுள்ள வெண்கரு வலுவின் (சத்தின்); இனத்தைச் சேர்ந்த ஒரு பொருள்; a pecular organic substance of the nature of the white of an egg found in animals and vegetables and readily obtained from fresh blood, protein (சா.அக.);. [அரத்தம் + நார்.]
அரத்தநார்ச்சத்து	அரத்தநார்ச்சத்து arattanārccattu, பெ. (n.) அரத்தம் புளிப்பதனாலுண்டாகும் நாரைப் போன்ற ஒருவகை வெண்கரு வலு (சத்து);; a whitish protein from the blood formed by the action of a ferment in blood, fibrin (சா.அக.);. [அரத்தம் + நார் + Skt. sat → த. சத்து = வலு.] இதை 'அரத்தநார் வலு' எனலாம்.

அரத்தநாளம்	அரத்தநாளம் arattanāḷam, பெ. (n.) 1. கெட்ட அரத்தத்தை நெஞ்சாங்குலைக்குக் கொண்டு செல்லும் குழாய்; a vessel which conveys impure blood to the heart, vein. 2. செங்கழுநீர்; red water-lily, Nymphaea odorata (சா.அக.);. [அரித்தம் + நாளம். துள் → நள் → (நாள்); → நாளம்.] நாளம் பார்க்க;see nalam.
அரத்தநிற்பாட்டு	அரத்தநிற்பாட்டு arattaniṟpāṭṭu, பெ. (n.) அரத்தவொழுக்கை நிற்கச்செய்தல்; the arresting of bleeding, Haemostasis (சா.அக.);. [அரத்தம் + நிற்பாட்டு. நில் → நிற்பு (தொ.பெ.);. 'பு' தொ.பெ. ஈறு. ஆடு (த.வி.); → ஆட்டு (பி.வி.);. நிற்பு + ஆட்டு (து.வி.); - நிற்பாட்டு (முத.தொ.பெ.);.]
அரத்தநிறம்	அரத்தநிறம் arattaniṟam, பெ. (n.) அரத்தச் செந்நிறம்; blood-red colour.
அரத்தநீர்	அரத்தநீர் arattanīr, பெ. (n.) 1. அரத்தம் உறையுங்காலத்து மேற்பாகத்தில் தெளிந்து நிற்கும் நீர், ஊனீர்; the thin transparent watery substance that separates and stands over the solidified part when blood kept in a vessel coagulates, serum, Liquor sanguinis. 2. அரத்தங்கலந்த சிறுநீர்; urine found to be of blood colour or urine charged with blood (சா.அக.);. [அரத்தம் + நீர்.]
அரத்தநீர்க்குறை	அரத்தநீர்க்குறை arattanīrkkuṟai, பெ. (n.) ஊனீர்க்குறைவு; deficiency of water in the blood, Anydremia (சா.அக.);.
அரத்தநீர்ச்சுருக்கம்	அரத்தநீர்ச்சுருக்கம் arattanīrccurukkam, பெ. (n.) அரத்தநீர்க்குறை பார்க்க;see aratta-nir-k-kurai. [அசத்தம் + நீர் + சுருக்கம்.]
அரத்தநோய்	அரத்தநோய் arattanōy, பெ. (n.) 1. அரத்தத்தினால் உடம்பில் ஏற்படும் நோய்கள்; diseases arising from or relating to blood. 2. அரத்தம் பரவிய ஒருவகைக் கண்ணோய்; an extravasation of blood within the eye, Haemophthalmia (சா.அக.);. [அரத்தம் + நோய். நொள் → நோள் → நோய்.] 'அரத்தநோய்' என்பது அரத்தத் தொடர்பான நோய்கட்கெல்லாம் பொதுப்பெயராயிருப்பதனாலும், அரத்தம் பரவிய கண்ணோய்க்கு 'அரத்தக்கண்' என்று சிறப்புப் பெயரிருப்பதனாலும், பின்னதை இரண்டாம் பொருளாக இங்குக் கூறுவது பொருந்தாது.
அரத்தப்பசப்பு	அரத்தப்பசப்பு arattappasappu, பெ. (n.) அரத்தச் செழுமை; fullness of blood. [அரத்தம் + பசப்பு. பசு → பச → பசப்பு (தொ.பெ.);. 'பு' தொ.பெ. ஈறு.]

அரத்தப்பசுமை	அரத்தப்பசுமை arattappasumai, பெ. (n.) அரத்தப்பசப்பு பார்க்க;see arata.p-pasappu. [அரத்தம் + பசுமை. பசு → பசுமை (பண்.பெ.);. 'மை' பண்.பெ. ஈறு.]
அரத்தப்பசை	அரத்தப்பசை arattappasai, பெ. (n.) 1. அரத்தப்பிசுபிசுப்பு; viscidity of blood. 2. அரத்தச்சாரம்; essence of blood. [அரத்தம் + பசை.] பசை பார்க்க;see pašai.
அரத்தப்படலம்	அரத்தப்படலம் arattappaḍalam, பெ. (n.) கண்மணியிற் கரித்தல், காந்தல், கன்றுதல், பீளை சாரல், எரிதல், அரத்தங்கட்டல், புருவம் நெற்றி பிடரிகளிற் குத்தல் முதலிய குணங்களைக் காட்டும் கண்ணோய்; an eye-disease characterised by inflammation and congestion of the pupil, accumulation of muco-purulence, burning sensation and pin-prick pain in the eye-brows, forehead and the nape of the neck, pannus (சா.அக.);. [அரத்தம் + படலம், படு → படல் → படலம்.]
அரத்தப்படாத்தி	அரத்தப்படாத்தி arattappaṭātti, பெ. (n.) 1. வெள்விழியில் அரத்தம் குழம்பும்படி செந்நிறச் சதையை வளர்க்கும் நோய்; a disease in the white of the eye marked by a morbid growth of red flesh and congestion of the part affected. 2. கடைக்கண்ணில் வெப்பத்துடன் அரத்தம் வடியச் செய்யும் நோய்; congestion of the corner of the eye with discharge of blood (சா.அக.);. [ஒருகா. அரத்தம் + படர்த்தி. படர் → படர்த்தி → படாத்தி.]
அரத்தப்படுவன்	அரத்தப்படுவன் arattappaḍuvaṉ, பெ. (n.) ஒருவகைக் கண்ணோய்; a kind of eye-disease (சா. அக.);. அரத்தச்சிலந்தி பார்க்க;see aratta-c-cilandi. [அரத்தம் + படுவன். ஒருகா. படு (தோன்று); → படுவன். ஒ.நோ : புறப்படு → புறப்பாடு = உடல் மேல் தோன்றும் கொப்புளம், சிலந்தி, பிளவை முதலிய புண் கட்டிவகை.]
அரத்தப்பண்டுவம்	அரத்தப்பண்டுவம் arattappaṇṭuvam, பெ. (n.) அரத்தத்தை உடம்பினின்று வெளிப்படுத்தி அல்லது உட்புகட்டி நோய்களைக் குணப்படுத்தும் மருத்துவமுறை (சிகிச்சை);; treatment of disease using blood or blood preparations, as in venesection, transfusion of blood, etc. [அரத்தம் + பண்டுவம். பண்டு → பண்டுவன் → பண்டுவம்.]
அரத்தப்பரு	அரத்தப்பரு arattapparu, பெ. (n.) அரத்தம் நிறைந்த பரு; a wart containing blood. [அரத்தம் + பரு. புருத்தல் = தோன்றுதல், பிறத்தல், ஒருகா. புரு → பரு.]

அரத்தப்பலி	அரத்தப்பலி arattappali, பெ. (n.) 1. அரத்தப் படையல், அரத்தக் காவு; libation of blood, blood sacrifice. 2. கொலை; murder (W.);, [அரத்தம் + Skt. bali → த. பலி.] அரத்தக்காவு என்பது தூய தமிழ்.
அரத்தப்பழம்	அரத்தப்பழம் arattappaḻm, பெ. (n.) 1. சிவந்த பழம்; a red fruit. 2. கோவைப்பழம்; the fruit of a common creeper of the hedges, Coccinia indica. 3. ஆலம்பழம்; the fruit of the banyan tree, Ficus bengalensis. கோவையை Bryonia grandis என்று சா. அகரமுதலி கூறும். [அரத்தம் + பழம்.]
அரத்தப்பழி	அரத்தப்பழி arattappaḻi, பெ. (n.) 1. கொலைக் குற்றம்; crime of bloodshed (W.);. 2. கொலைக்குக் கொலை; revenge for murder. [அரத்தம் + பழி.]
அரத்தப்பனையன்	அரத்தப்பனையன் arattappaṉaiyaṉ, பெ. (n.) ஒரு கொடிய பாம்பு; a venomous snake (சா.அக.);. [அரத்தம் + பனையன். ஒருகா. பனை → பனையன் = பனை விரியன்.]
அரத்தப்பாடு	அரத்தப்பாடு arattappāṭu, பெ. (n.) 1. பெரும்பாடு; abnormally profuse menstruation, Menorrhagia. 2. பெரும்பாட்டைப்போல் பெண்குறிப் புழைவழியாக ஒழுகும் அரத்தவொழுக்கு; an excessive haemorrhage like menorrhagia in the uterus, Metrorrhagia (சா,அக.);. [அரத்தம் + பாடு. படு → பாடு (முத.தி. தொ.பெ.]
அரத்தப்பாதம்	அரத்தப்பாதம் arattappātam, பெ. (n.) 1. (முழங்காலிற் சிவந்த); கிளி; parrot,so called from its red coloured knee. 2. முருக்கமரம்; Indian coral tree, Butea frondosa alias Erythrina indica. [அசத்தம் + பாதம். பதி → பாதம் = நிலத்திற் பதியும் உறுப்பு.]
அரத்தப்பாதிரி	அரத்தப்பாதிரி arattappātiri, பெ. (n.) சிறு புள்ளடி, ஒரு செடிவகை (பதார்த்த. 866);; a plant, Hedysarum (சா.அக.);.
அரத்தப்பாய்ச்சல்	அரத்தப்பாய்ச்சல் arattappāyccal, பெ. (n.) 1. உடம்பிற்குள் ஒரிடத்திற்கு அரத்தம் பாய்தல்; the flow or rush of blood to a particular part of the body, afflux. 2. உடம்பிற்குள் பலவிடங்கட்கும் அரத்தம் பாய்தல்; circulation of blood in the system. 3. அரத்தப் போக்கு; bleeding in general. 4. எலிகடி நஞ்சினாற் பற்களிலுண்டாகும் அரத்தப் போக்கு; bleeding from the gum of the teeth due to the poisonous bite of a rat (சா.அக.);. [அரத்தம் + பாய்ச்சல். பாய் → பாய்ச்சல் (தொ.பெ.);. 'சல்' தொ.பெ. ஈறு.]

அரத்தப்பாலா	அரத்தப்பாலா arattappālā, பெ. (n.) தித்திப்புக் கோவை; a variety of sweet bryony (not identified);, said to be used for solidifying mercury (சா.அக.);. [அரத்தம் + பாலா.]
அரத்தப்பாலி	அரத்தப்பாலி arattappāli, பெ. (n.) செந்தாடு பாவை, ஒரு மூலிகை; an unidentified plant supposed to possess powerful qualities (சா.அக.);. மறுவ. செந்தாடுபாவை, சேர்ந்தாடு பாவை. [அரத்தம் + பாலி.]
அரத்தப்பாளம்	அரத்தப்பாளம் arattappāḷam, பெ. (n.) 1. உறைந்த அரத்தத்தின் பரந்த கட்டி; a big mass of coagulated blood. 2. கரியபோளப் பிசின் (மூசாம்பரம்);; a resinous inspissated juice of the Aloe species, Myrrh (சா.அக.);.
அரத்தப்பிண்டகம்	அரத்தப்பிண்டகம் arattappiṇṭagam, பெ. (n.) ஒரு பூடு; Ipomaea barbata (சா.அக.);. [அரத்தம் + பிண்டகம். பிண்டம் → பிண்டகம்.]
அரத்தப்பிண்டம்	அரத்தப்பிண்டம் arattappiṇṭam, பெ. (n.) 1. சீனமல்லிகை (மலை.);; China jasmine, Rangoon creeper. 2. காட்டுமல்லிகை; wild jasmine, Jasminum angustifolium (சா.அக.);. [அரத்தம் + பிண்டம்.]
அரத்தப்பிணிநீர்ப்பை	அரத்தப்பிணிநீர்ப்பை arattappiṇinīrppai, பெ. (n.) அரத்தம் தங்கி நிற்கும் கழலை போன்ற ஒரு சதைப் பை; a sac-like tumour containing blood, blood-cyst, Haemato-cyst (சா.அக.);. [அரத்தம் + பிணி + நீர் + பை.]
அரத்தப்பித்தச்சமனி	அரத்தப்பித்தச்சமனி arattappittaccamaṉi, பெ. (n.) சடாமாஞ்சில், ஒரு புல்லினம்; fragrant cyperus, Indian spikenard, Valeriana jatamansi (சா.அக.);.
அரத்தப்பித்தச்சூலை	அரத்தப்பித்தச்சூலை arattappittaccūlai, பெ. (n.) அரத்தங் கக்கி வயிற்றிற் குத்தல்வலியெடுக்கும் ஒருவகைச் சூலைநோய்; an acute colic pain in the stomach attended with vomiting of blood, gastritis accompanied by vomiting of blood (சா.அக.);. [அரத்தம் + பித்தம் + சூலை.]

அரத்தப்பித்தம்	அரத்தப்பித்தம் arattappittam, பெ. (n.) அரத்தப் பெருக்கினாலும் அரத்தக் கேட்டினாலும் உடம்பினின்று ஒன்பான் துளை வழியாய் மிகுதியாக வெளிப்படும் அரத்தவொழுக்கு; a copious escape of blood from vessels through the nine openings of the body, bleeding or haemorrhage (சா.அக.);. [அரத்தம் + பித்தம். பித்து → பித்தம்.] அரத்தப்பித்தம் arattappittam, பெ. (n.) ஆடா தோடை; Malabar-nut (சித்.அக.);.
அரத்தப்பித்து	அரத்தப்பித்து arattappittu, பெ. (n.) குருவிந்தக் கல்; a kind of ruby (சா.அக.);.
அரத்தப்பிரியன்	அரத்தப்பிரியன் arattappiriyaṉ, பெ. (n.) கொலைவிருப்பன்; bloodthirsty person. [அரத்தம் + Skt. priya → த. பிரியன். புரிதல் = விரும்புதல். புரி → புரியம் → Skt. priya.] 'அரத்த வேட்கையன்' என்பது தூய தமிழ்.
அரத்தப்பீளை	அரத்தப்பீளை arattappīḷai, பெ. (n.) வெள் விழியிற் படலம் உண்டாகும்போது சரியும் பீளை; a muco-purulent discharge with blood streaks from the eyes, appearing especially when a layer of mucous membrane is formed on the white of the eye (சா.அக.);.
அரத்தப்புடையன்	அரத்தப்புடையன் arattappuḍaiyaṉ, பெ. (n.) கடித்து அரத்தம் வடியச்செய்யும் பாம்புவகை; a kind of snake which causes haemorrhage by its biting. [அரத்தம் + புடையன். புடை → புடையன்.]
அரத்தப்புழு	அரத்தப்புழு arattappuḻu, பெ. (n.) அரத்தத் தாதுக்கள் கெடுவதனால் அரத்த நரம்புகளிற் பிறந்து, பின்பு வெவ்வேறு பெருங்கூட்டங்களாகப் பெருகி, ஏழு தாதுக்களிலும் பரவி, மயிர்க்கால்களையணுகி மயிர்களை உதிரச் செய்தும், உடம்பின் நிறத்தை மாற்றியும், பல வகையிடையூறுகளைச் செய்யும் புழுக்கள். இவை அணுப்புழு, வட்டப்புழு, வாலில்லாப்புழு, மிக நுண்புழு, செம்புழு, தோற்றாப்புழு என ஆறு வகைப்படும்; The germs supposed to originate in the veins due to vitiation of the blood, increase in large numbers and are carried by the circulation of blood to the hairfollicles, causing falling off of hair, change of skin complexion, etc. They are of six kinds (சா.அக.);. [அரத்தம் + புழு.] 'கிருமி' என்னும் வடசொல் இங்குப் 'புழு' என்னும் தென் சொல்லாக மாற்றப்பட்டுள்ளது.

அரத்தப்புளி	அரத்தப்புளி arattappuḷi, பெ. (n.) செம்புளி; red tamarind (சா.அக.);. [அரத்தம் + புளி. அரத்தம் = சிவப்பு.]
அரத்தப்புளிப்பு	அரத்தப்புளிப்பு arattappuḷippu, தொ.பெ. (vbl.n.) அரத்தங்கெட்டுப் புளித்தல்; fermentation of the blood. Haemotozymosis (சா.அக.);. [அரத்தம் + புளிப்பு. புளி → புளிப்பு (தொ. பெ.);. 'பு' தொ.பெ. ஈறு.]
அரத்தப்பூசம்	அரத்தப்பூசம் arattappūcam, பெ. (n.) கோசாப்பழம் (தர்பூசணி);; goat melon or sweet water-melon, Citrullus vulgaris (சா.அக.);. [அரத்தம் + பூசம். அரத்தம் = சிவப்பு.]
அரத்தப்பூஞ்செடி	அரத்தப்பூஞ்செடி arattappūñjeḍi, பெ. (n.) சூரைச்செடி; a plant, jackal jujube, Zizyphus oenoplia (சா.அக.);. [அரத்தம் + பூ + செடி.]
அரத்தப்பூடம்	அரத்தப்பூடம் arattappūṭam, பெ. (n.) முள்ளிலவு; red-flowered silk-cotton, Bombax malabaricum (சா.அக.);.
அரத்தப்பெருக்கு	அரத்தப்பெருக்கு arattapperukku, பெ. (n.) அரத்தக்குழாயினின்று மிகுதியான அரத்த வெளிப்பாடு; haemorrhage, profuse flow of blood. [அரத்தம் + பெருக்கு. பெரு → பெருகு → பெருக்கு (தொ.பெ.);.]
அரத்தப்பெருநாளம்	அரத்தப்பெருநாளம் arattapperunāḷam, பெ. (n.) கெட்ட அரத்தம் நெஞ்சாங்குலைக்கு மீளும் பெரிய அரத்தக்குழாய்; vena cava. இது மேற்பெரு நாளம் (superior vena cava, கீழ்ப் பெரு நாளம் (inferior vena cava); என இரு வகைப்படும். இவற்றுள், முன்னது உடம்பின் மேற்பாதியிலுள்ள அரத்தத்தையும், பின்னது கீழ்ப்பாதியிலுள்ள அரத்தத்தையும் கொண்டு செல்லும். [அரத்தம் + பெருநாளம்.]
அரத்தப்பெரும்பாடு	அரத்தப்பெரும்பாடு arattapperumbāṭu, பெ. (n.) இடைவிடாது மிகுதியாக அரத்தம் வெளிப்படும் மாதவிடாய்ப் போக்கு; an abnormally profuse and continuous menstruation (சா.அக.);. [அரத்தம் + பெரும்பாடு.]

அரத்தப்பைத்தியம்	அரத்தப்பைத்தியம் arattappaittiyam, பெ. (n.) அரத்தக்கோட்டி; mania to kill, homicidal mania (சா.அக.);. [அரத்தம் + பித்தம் Skt. paittika → த. பைத்தியம்.] அரத்தக்கோட்டி என்பது தூய தமிழ்.
அரத்தப்பொருமல்	அரத்தப்பொருமல் arattapporumal, பெ. (n.) நெஞ்சாங்குலையைச் சார்ந்த பெரிய அரத்தக் குழாய்களிடம் உண்டாகும் ஓர் அமைதியான ஒலி; a faint murmur of blood heard in the main blood vessels at the base of the heart, Heimic murmur or Anaemic murmur (சா.அக.);. [அரத்தம் + பொருமல். பொருமு → பொருமல் (தொ.பெ.);. 'அல்' தொ.பெ. ஈறு.]
அரத்தப்போக்கு	அரத்தப்போக்கு arattappōkku, பெ. (n.) 1. அரத்தம் வெளிப்படல், போதல், ஒழுகல்; discharge or flow of blood. 2. அரத்தம் வெளிப்படும் வழி; the opening through which blood is discharged. [அரத்தம் + போக்கு. போ → போகு → போக்கு (தொ.பெ.);.]
அரத்தப்போளம்	அரத்தப்போளம் arattappōḷam, பெ. (n.) ஒரு வகை நறுமணப் பண்டம் (மூ.அ.);; gum-myrrh.
அரத்தம்	அரத்தம் arattam, பெ. (n.) 1. சிவப்பு; red colour. "அரத்த வேணியர்" (கந்தபு. யுத்த. முதனா. 82);. 2. சிவந்த பொருள் (நாநார்த்த.);; red substance. 3. குருதி; blood. "அரத்தமுண்டொளிரும்வா ளவுனர்" (நைடத. நளன்றூ. 14);. 4. பவளம் (திவா.);; coral. 5. அரக்கு (திவா.);; lac, red sealing-wax. 6. செம்பு (சங்.அக.);; copper. 7. செம்பருந்து (சங்.அக.);; sacred kite (bird);. 8. செந்தாமரை; red lotus. 9. செம்பருத்தி (L.);; Brazil cotton. 10. செம்பரத்தை (மலை.);; shoe-flower. 11. செங்கழுநீர் (சூடா.);; red water-lily. 12. செங்குவளை (சங்.அக.);; a kind of water-lily. 13. செங்கடம்பு (பிங்.);; small Indian oak, Barringtonia acutangula (சா.அக.);. 14. [illegible]
அரத்தம்நிறுத்தல்	அரத்தம்நிறுத்தல் arattamniṟuttal, தொ.பெ. (vbl.n.) 1. அரத்தத்தை நிற்பாட்டுதல்; arresting or preventing the flow of blood, Haemostasis (சா. அக.);. [அரத்தம் + நிறுத்தல் - அரத்தம் நிறுத்தல். நிறு → நிறுத்து → நிறுத்தல் (தொ.பெ.);. 'அல்' தொ.பெ. ஈறு.]

அரத்தம்படல்	அரத்தம்படல் arattambaḍal, தொ.பெ. (vbl.n.) 1. மாதவிடாய் உண்டாதல்; the act of menstruating. 2. மாதவிடாய் சரியாக ஒழுகாமற் சிறிதாய் வரல்; scanty discharge of menstrual blood (சா.அக.);. [அரத்தம் + படல். படுதல் = உண்டாதல். சிறிதாய்த் தோன்றுதல். படு → படல் (தொ. பெ.);. 'அல்' தொ.பெ. ஈறு.]
அரத்தம்பீரிடல்	அரத்தம்பீரிடல் arattambīriḍal, தொ.பெ. (v.bl.n.) அரத்தம் வேகமாய்ப் பாய்தல்; blood gushing out, spouting of blood, Arterial haemorrhage (சா.அக.);. [ஆரத்தம் + பீர் + இடல். பீல் → பீர். இடு (து.வி.); → இடல் (தொ.பெ.);. 'அல்' தொ.பெ. ஈறு.]
அரத்தம்பெய்-தல்	அரத்தம்பெய்-தல் arattambeytal, 1 செ.குன்றாவி. (v.t.) அரத்தங் கலந்த சிறுநீர் விடுதல்; to discharge urine mixed with blood (சா.அக.);.
அரத்தம்மை	அரத்தம்மை arattammai, பெ. (n.) கொப்புளங்களிலிருந்து அரத்தம் வடியும் அம்மைநோய் வகை; a form of small-pox in which haemorrhage occurs in the vesicles, Haemorrhagic variola (சா.அக.);. [அரத்தம் + அம்மை – அரத்தவம்மை → அரத்தம்மை.]
அரத்தம்வடிதல்	அரத்தம்வடிதல் araddamvaḍidal, தொ.பெ. (vbl.n.) அரத்தவொழுக்கு; bleeding or haemorrhage (சா.அக.);.
அரத்தம்வாங்கல்	அரத்தம்வாங்கல் arattamvāṅgal, பெ. (n.) அரத்தம் குத்தியெடுத்தல்; therapeutic with. drawal of blood (சா.அக.);. [அரத்தம் + வாங்கல். வாங்கு → வாங்கல் (தொ.பெ.);. 'அல்' தொ.பெ. ஈறு. வாங்குதல் = எடுத்தல், பெறுதல்.]
அரத்தம்வாங்கி	அரத்தம்வாங்கி arattamvāṅgi, பெ. (n.) உடம்பினின்று அரத்தத்தை வெளிப்படுத்துவதற்குப் பயன்படுத்தும் கருவி; a glass vessel like a cup applied to the skin or any device for drawing blood, cupping glass, Cucurbitula alias Haeтоspast. [அரத்தம் + வாங்கி. வாங்கு → வாங்கி, 'இ' வி.முத. ஈறு.]
அரத்தம்விடல்	அரத்தம்விடல் arattamviḍal, தொ.பெ. (vbl.n.) பழங்காலத்தில், உடம்பில் அரத்தக்குறைவு ஏற்படுங்கால், எருதின் அரத்தத்தை உடம்பிற்குட் செலுத்தல்; treatment of human diseases in olden days by transfusion of arterial blood of bullocks by injection or through the mouth, Haemotherapy (சா.அக.);. [அரத்தம் + விடல். விடுதல் = உள்ளிடுதல். விடு → விடல் (தொ.பெ.);.] 'அரத்தக் குறைவு ஏற்படுங்கால்' என்று ஒரு நோயை விதந்துகூறும் தமிழ்ப் பொருளொடு, 'treatment of diseases' என்று பொதுப்படக் கூறும் ஆங்கிலப் பொருள், ஓரளவு முரண்படுகின்றது.

அரத்தமடக்கி	அரத்தமடக்கி arattamaḍakki, பெ. (n.) அரத்த வொழுக்கை நிறுத்தும் மருந்து (M.M.);; styptic, medicine to stop or restrain haemorrhage. [அரத்தம் + அடக்கி. அடங்கு (த.வி.); → அடக்கு (பி.வி.); → அடக்கி. 'இ' வி.முத. ஈறு.]
அரத்தமண்டலம்	அரத்தமண்டலம் arattamaṇṭalam, பெ. (n.) 1. அரத்த வட்டம்; circulatory system. 2. உடம்பிற் காணும் செந்நிறப் படைநோய்; a skin disease marked by red patches on the body (சா.அக.);. 3. செந்தாமரை (மலை.);; red lotus. [அரத்தம் + மண்டலம். மண்டுதல் = வளைதல், மண்டு → மண்டலம் (வட்டம்);. 'அலம்' தொ.பெ., தொ.ஆகு., பண்.பெ. ஈறு.]
அரத்தமண்டலி	அரத்தமண்டலி arattamaṇṭali, பெ. (n.) உடம்பின்மேற் செம்புள்ளிகளை அல்லது வளையங்களையுடைய நச்சுப் பாம்பு; a venomous snake with red spots or rings over its body. [அரத்தம் + மண்டலி. மண்டலம் (வட்டம்); → மண்டலி. 'இ' உடையவன் ஈறு.] அரத்தமண்டலி arattamaṇṭali, பெ. (n.) 1. குளத்தில் காணப்படும் துளசிப்பூண்டு; a variety of basil found in tanks. 2. கழுதைத் தும்பை; a species of leucas, donkey toombay Indian borage, horago indica (சா.அக.);.
அரத்தமதப்பால்	அரத்தமதப்பால் araddamadappāl, பெ. (n.) சிவப்புக் கொய்யா; red guava fruit (சா.அக.);.
அரத்தமதம்	அரத்தமதம் araddamadam, பெ. (n.) ஆரத்தப் பெருக்கினால் உடம்புங் கண்ணும் மதர்த்து உணர்ச்சியற்று மூக்கினால் அரத்தவொழுக்கு முதலிய பல கெட்ட குணங்களைக் காட்டும் நோய்; a condition marked by vascular turgescence, excess of blood, fullness of pulse, bleeding from the nose, and various other bad signs, Plethora (சா.அக.);. [அரத்தம் + மதம்.]
அரத்தமயக்கம்	அரத்தமயக்கம் arattamayakkam, பெ. (n.) 1. அரத்தவொழுக்கினால் ஏற்படும் மயக்கம்; giddiness due to excessive bleeding. 2. உடம்பில் அரத்தப்பெருக்கினால் ஏற்படும் மயக்கம்; giddiness caused by blood pressure (சா.அக.);. [அரத்தம் + மயக்கம். மயங்கு (த.வி.); → மயக்கு (பி.வி.); → மயக்கம் (தொ.பெ.);. 'அம்' தொ.பெ. ஈறு.]
அரத்தமலடு	அரத்தமலடு arattamalaḍu, பெ. (n.) கருப்பையில் அரத்தஞ் சேர்ந்து பந்துபோலுருண்டு வளி (வாயு); போலோடும் மாதவிடாய் (சூதக); நோய்; a condition of sterility in women characterised by suppression of menses and other symptoms of pregnancy.

அரத்தமலப்போக்கு	அரத்தமலப்போக்கு arattamalappōkku, பெ. (n.) அரத்தங் கலந்த மலப்போக்கு; blood in the faeces (சா.அக.);. [அரத்தம் + மலம் + போக்கு.]
அரத்தமலம்	அரத்தமலம் arattamalam, பெ. (n.) 1. வயிற்றுளைச்சல்; dysentery attended with discharge of blood. 2. அரத்தங் கலந்து வெளிவரும் மலம்; blood in the faeces. 3. அரத்தவழுக்கு; impurities of blood (சா.அக.);. [அரத்தம் + மலம்.] மலம் பார்க்க;see malam.
அரத்தமறிப்பு	அரத்தமறிப்பு arattamaṟippu, பெ. (n.) அரத்தவொழுக்கைத் தடுத்தல்; checking the flow of blood, Haemostatic (சா.அக.);. [அரத்தம் + மறிப்பு. மறித்தல் = தடுத்தல். மறி → மறிப்பு (தொ.பெ.);. 'பு' தொ.பெ. ஈறு.]
அரத்தமாடன்	அரத்தமாடன் arattamāṭaṉ, பெ. (n.) அரத்த வேட்கையுள்ள ஒரு பேய்; a bloodthirsty evil spirit. [அரத்தம் + மாடன் (இறந்துபோன ஒரு மறவன் பெயர்);.]
அரத்தமாரணம்	அரத்தமாரணம் arattamāraṇam, பெ. (n.) காவிக்கல்; reddle, red ochre (சங்.அக.);. [அரத்தம் + மாரணம்.]
அரத்தமாரம்	அரத்தமாரம் arattamāram, பெ. (n.) அரத்த மாரணம் பார்க்க;see aratta-maranam (சா. அக.);.
அரத்தமானியம்	அரத்தமானியம் arattamāṉiyam, பெ. (n.) படைத்துறை யூழியத்திற்காகக் கொடுக்கப்பட்ட உம்பள (நில); மானியம்; blood fief, fief granted as reward for military service. [அரத்தம் + மானியம். மானித்தல் = மதித்தல், பெருமைப்படுத்தல். மானம் → மானி → மானியம்.]
அரத்தமுறிஞ்சல்	அரத்தமுறிஞ்சல் arattamuṟiñjal, தொ.பெ. (vbl.n.) அட்டை முதலியவற்றால் உடம்பினின்று அரத்தத்தை வெளிப்படுத்தல்; abstraction of blood from the body in leech-bite, devilry, diseases, etc. (சா.அக.);. [அரத்தம் + உறிஞ்சல். உறி → உறிஞ்சு → உறிஞ்சல் (தொ.பெ.);. 'அல்' தொ.பெ. ஈறு.]

அரத்தமுறிக்கும்பாலி	அரத்தமுறிக்கும்பாலி arattamuṟikkumbāli, பெ. (n.) சிவப்புச் சதுரக்கள்ளி; a red variety of square-spurge, Euphorbia antiquorum (சா.அக.);. [அரத்தம் + முறிக்கும் + பாலி. முறி → முறிக்கும் (பெ.எ.);. பால் → பாலி. 'இ' உடையவன் ஈறு.]
அரத்தமூத்திரம்	அரத்தமூத்திரம் arattamūttiram, பெ. (n.) அரத்தங் கலந்துவரும் சிறுநீர்; presence of blood in the urine, discharge of blood in urine, Haematuria. [அரத்தம் + மூத்திரம். மோத்திரம் → முத்திரம்.] மோத்திரம் பார்க்க;see motiram.
அரத்தமூலம்	அரத்தமூலம் arattamūlam, பெ. (n.) அண்டியிலிருந்து அரத்தம்வடியும் மூலநோய் (மு.அ.);; bleeding piles, Haemorrhoids. "அரத்த மூலநீர்ச் செறுப்புவெங் கயத்தர்" (கடம்ப. பு. இலீலா. 128);. [அரத்தம் + மூலம் (முளை);.] இது (1); அண்டிவாய்க்கு உட்பட்டது (internal);, (2); வெளிப்பட்டது (external);, (3); உட்பட்டும் வெளிப்பட்டுமிருப்பது (mixed); என மூவகைப்பட்டதாகச் சா. அகரமுதலி கூறும்.
அரத்தமெடுத்தல்	அரத்தமெடுத்தல் arattameḍuttal, தொ.பெ. (vbi.n.) அரத்தம்வாங்கல் பார்க்க;see arattamvårigal. [அரத்தம் + எடுத்தல்.]
அரத்தமேகம்	அரத்தமேகம் arattamēkam, பெ. (n.) அரத்த வெட்டை பார்க்க;see aratta-Vettai. [அரத்தம் + Skt. meha → த. மேகம்.]
அரத்தவடி	அரத்தவடி arattavaḍi, பெ. (n.) அம்மைக் கொப்புளம், அம்மைநோய் (மு.அ.);; small. pox pustule, small-pox. Skt. vatt [அரத்தம் + வடி. வள் → வட்டு → வட்டி → வடி = உருண்ட கொப்புளம்.]
அரத்தவண்ணகம்	அரத்தவண்ணகம் arattavaṇṇagam, பெ. (n.) பெருங்கம்பிப் பூடு; a plant (unidentified); (சா.அக.);. [அரத்தம் + வண்ணகம். வண்ணம் → வண்ணகம்.] அரத்தவண்ணம் பார்க்க;see aratta-vannam.

அரத்தவண்ணம்	அரத்தவண்ணம் arattavaṇṇam, பெ. (n.) 1. அரத்தச் செந்நிறம்; blood-redcolour. 2. ஒருவகைச் செவ்வரிசி; a kind of red rice (சா. அக.);. [அரத்தம் + வண்ணம். வள் → வண் → வண்ணம். வள் → வர் → வரி → வரணம்.] வண்ணம், வரணம் பார்க்க;see vannam, varanam. நெல் (paddy); என்பது உமியும் அரிசியும் சேர்ந்தது. அரிசி என்பதை rice என்றே ஆங்கிலத்திற் குறித்தல் வேண்டும். இதைச் சில அகரமுதலிகள் கவனிப்பதில்லை.
அரத்தவம்மை	அரத்தவம்மை arattavammai, பெ. (n.) அரத்தம்மை பார்க்க;see arattammai. [அரத்தம் + அம்மை.]
அரத்தவரி	அரத்தவரி arattavari, பெ. (n.) கயிறுபோன்ற இருவரிகள் அரத்த நிறத்துடன் கடைக்கண் வரை படர்ந்து கருவிழியைத் தாக்கும் ஒரு கண்ணோய்; a disease affecting the iris of the eye, and characterised by blood-streaked lines extending to the corners of the eyes (சா.அக.);. [அரத்தம் + வரி. வள் → வுர் → வரி = கோடு.] அரத்தவரி arattavari, பெ. (n.) தண்ணில் அரத்தவூறலினால் நமைச்சலெடுக்கும் ஒரு வகைக் கண்ணோய்; an eye-disease attended with itching sensation due to extravasation of blood in the eye (சா.அக.);. [அரத்தம் + அரி (அரிப்பு); முத.தொ.பெ.]
அரத்தவல்லி	அரத்தவல்லி arattavalli, பெ. (n.) ஒரு சிவப்புக் கொடி; a red creeper, Ventilago madraspatana (சா.அக.);. [அரத்தம் + வல்லி. வல்லுதல் = வளைதல். வல் → வல்லி. 'இ' வி.முத. ஈறு.]
அரத்தவலிப்பு	அரத்தவலிப்பு arattavalippu, பெ. (n.) அரத்த மிகுதியினாலுண்டாகும் இசிவுநோய் (மூ.அ.);; convulsion caused by very high blood pressure. [அரத்தம் + வலிப்பு. வலித்தல் = இழுத்தல். வலி → வலிப்பு (தொ.பெ.);. 'பு' தொ.பெ. ஈறு.]
அரத்தவழலை	அரத்தவழலை arattavaḻlai, பெ. (n.) கடிப்பதனால் அரத்தங் கக்கவைக்கும் ஒரு வகை நச்சுப் பாம்பு; a poisonous snake, the bite of which causes vomiting of viscid blood (சா.அக.); – a snake causing vomiting of blood by its bite prob, russell's viper (செ.அக.);. [அரத்தம் + வழலை (ஒருவகைப் பாம்பு);. ஒருகா. வழல் → வழலை.]

அரத்தவள்ளி	அரத்தவள்ளி arattavaḷḷi, பெ. (n.) செவ்வள்ளி (வின்.);; purple yam (செ.அக.); — yam, sweet potato, Dioscorea purpurea (சா.அக.);. [அரத்தம் + வள்ளி. வள்ளுதல் = வளைதல். வள் → வள்ளி = கொடி. கிழங்கைக் குறிப்பின், வள்ளுதல் = வளமாதல், உருண்டு திரளுதல். வள்ளி = உருண்டு திரண்ட கிழங்கு என்றாகும்.]
அரத்தவற்கனம்	அரத்தவற்கனம் arattavaṟkaṉam, பெ. (n.) செம்பு; copper (சா. அக.);. [அரத்தம் + வற்கனம். ஒருகா. வல் → வற்கு → வற்கனம்.]
அரத்தவாமைக்கட்டி	அரத்தவாமைக்கட்டி arattavāmaikkaṭṭi, பெ. (n.) மண்ணீரலிற் காணும் அரத்தத் திரட்சி; enlargement of the spleen attended with marked increase of blood, congestion of the spleen with blood, Splenemia (சா.அக.);. [அரத்தம் + ஆமை + கட்டி. ஆமை = ஆமை வடிவு. கட்டு → கட்டி.]
அரத்தவாரி	அரத்தவாரி arattavāri, பெ. (n.) 1. மாதவிடாய்ப் பெருக்கு; abnormal flow of menstrual blood. 2. மிகுந்த அரத்தப்போக்கு; profuse bleeding, Haemorrhage. 3. பெரும்பாடு; Menorrhagia. [அரத்தம் + வாரி. வார்த ல் = ஒழுகல், போதல், நீளல். வார் → வாரி.] "வார்தல் போகல் ஒழுகல் மூன்றும் நேர்பும் நெடுமையும் செய்யும் பொருள" (தொல். சொல். உரி. 20);.
அரத்தவிந்து	அரத்தவிந்து arattavindu, பெ. (n.) குருவிந்தம் என்னும் மாணிக்கவகை (சிலப். 14:186, அடியார்க். உரை);; corundum, alumina in a crystalline state. [அரத்தம் + விந்து. வித்து → விந்து.]
அரத்தவியர்வை	அரத்தவியர்வை arattaviyarvai, பெ. (n.) அரத்தமே வியர்வையாகக் காணுதல்; sweating of blood (சா.அக.);. [அரத்தம் + வியர்வை. விளர் → வியர் → வியர்வை.]
அரத்தவிரியன்	அரத்தவிரியன் arattaviriyaṉ, பெ. (n.) கடித்தவுடன் அரத்தங் கக்கவைக்கும் விரியன்பாம்பு வகை; russell's viper, Vipera russellii. [அரத்தம் + விரியன்.]
அரத்தவிருமல்	அரத்தவிருமல் arattavirumal, பெ. (n.) 1. இருமும்போது அரத்தங்கக்கும் இருமல் நோய்; discharge of blood from the lungs during cough in a consumptive patient. 2. திடுமென்று ஏற்படும் திகிலினாலுண்டாகும் அரத்தங் கக்கல்; a cough with spitting of blood due to shock or sudden fear. [அரத்தம் + இருமல். இருமு → இருமல் (தொ.பெ.);. 'அல் தொ.பெ. ஈறு.]

அரத்தவிரைச்சல்	அரத்தவிரைச்சல் arattaviraiccal, பெ. (n.) உடம்பில் அரத்தக் குறைவினால் உண்டாகும் ஒலி; murmur due to anaemic condition of the blood, Haemic murmur (சா.அக.);. [அரத்தம் + இரைச்சல். இரை → இரைச்சல் (தொ.பெ.);. 'சல்' தொ.பெ. ஈறு.]
அரத்தவீக்கம்	அரத்தவீக்கம் arattavīkkam, பெ. (n.) உடம்பில் ஓரிடத்தில் அரத்தஞ் சேர்வதனால் ஏற்படும் வீக்கம்; a swelling due to accumulation of blood in the tissues or cavities of the body, Congestive edema (சா.அக.);. [அரத்தம் + வீக்கம். வீங்கு → வீக்கு → வீக்கம் (தொ.பெ.);. 'அம்' தொ.பெ. ஈறு.]
அரத்தவீளை	அரத்தவீளை arattavīḷai, பெ. (n.) அர்த்தங் கக்கும் ஈளை (காச); நோய்; asthma attended with spitting of blood. [அரத்தம் + ஈளை.]
அரத்தவுப்பசம்	அரத்தவுப்பசம் arattavuppasam, பெ. (n.) அரத்தமிகுதியினால் நாடி அல்லது நாளம் பருத்துக் காணல்; distension of blood-vessels (சா.அக.);. [அரத்தம் + உப்பசம். உப்புதல் = பருத்தல், வீங்குதல். உப்பு → உப்பசம் (தொ.பெ.);. 'அசம்' தொ.பெ. ஈறு.]
அரத்தவுதிரி	அரத்தவுதிரி araddavudiri, பெ. (n.) மாட்டு நோய்வகை (மாட்டுவை. சிந். 5);; a disease in cattle. [அரத்தம் + உதிரி. ஒருகா. உதிர் → உதிரி. 'இ' வி.முத. ஈறு.]
அரத்தவூறல்	அரத்தவூறல் arattavūṟal, பெ. (n.) 1. அரத்தச் சுரப்பு பார்க்க;see arata-c-curappu. 2. அரத்தப் பசப்பு பார்க்க;see aratta-p-pašappu (சா.அக.);, [அரத்தம் + ஊறல். ஊறு → ஊறல் (தொ.பெ.);. 'அல்' தொ.பெ. ஈறு.]
அரத்தவெட்டை	அரத்தவெட்டை arattaveṭṭai, பெ. (n.) 1. அரத்தங் கலந்த மூத்திரம் வெளிப்படும் நோய்வகை; gonorrhoea with discharge of blood (செ. அக.);. 2. வெட்டைச் சூட்டினால் விந்து (வெள்ளை); அரத்தத்தொடு கலந்து ஆண் குறி வழியாய் ஒழுகல்; discharge of semen mixed with blood through the penis, due to venereal heat of the system, blood stained condition of the semen, Hemospermia (சா.அக.);. [அரத்தம் + வெட்டை. வெள் → வெட்டை = சூடு, காமச்சூடு.]
அரத்தவெள்ளுடைப்பு	அரத்தவெள்ளுடைப்பு arattaveḷḷuḍaippu, பெ. (n.) விழுகின்ற அரத்தத்தை விழ வொட்டாமற் செய்யும் மருந்து; a kind of medicinal ghee administered to stop all kinds of haemorrhages. [அரத்தம் + வெள் + உடைப்பு (தொ.பெ.);. உடை → உடைப்பு. 'பு' தொ.பெ. ஈறு.]
அரத்தவெள்ளை	அரத்தவெள்ளை arattaveḷḷai, பெ. (n.) 1. நோய் கொண்ட பெண்டிரைப் புணர்வதனாற் சிறு நீர்த் துளையிற் புண்ணாகி, அதினின்று அரத்தமும் வெள்ளை நீரும் சீழும் வடியும் நீர் (மேக); நோய்; 2. பிள்ளை பெற்ற பெண்டிர்க்குக் காணும் அரத்தங் கலந்த வெள்ளையொழுக்கு; [அரத்தம் + வெள்ளை. வெள் → வெள்ளை.]

அரத்தவெறி	அரத்தவெறி arattaveṟi, பெ. (n.) 1. அரத்தங் குடிப்பதனால் உண்டாகும் வெறி; fury arising from drinking blood. 2. கொலைசெய்ய உண்டாகும் கோட்டித்தனம்; an insanetendency to murder, running amuck, Haemothymia (சா.அக.);. [அரத்தம் + வெறி.]
அரத்தவேங்கை	அரத்தவேங்கை arattavēṅgai, பெ. (n.) சிவந்த வேங்கைமரம்; a red species of kino tree, kino rose-wood, Pterocarpus marsupium (acuminata); (சா. அக.);. [அரத்தம் + வேங்கை. அரத்தம் = சிவப்பு.]
அரத்தவேட்கை	அரத்தவேட்கை arattavēṭkai, பெ. (n.) கொலை விருப்பு; bloodthirstiness. [அரத்தம் + வேட்கை.] அரத்தவேட்கையன் பார்க்க;see aratta-vetkaiyan.
அரத்தவேட்கையன்	அரத்தவேட்கையன் arattavēṭkaiyaṉ, பெ. (n.) கொலைவிருப்புள்ளவன், கொலை விரும்பி; bloodthirsty person. [அரத்தம் + வேட்கை + அன். வேட்டல் = விரும்பல். வேள் → வேட்கை (தொ.பெ.);. 'கை' தொ.பெ. ஈறு. 'அன்' ஆ.பா. ஈறு.]
அரத்தவேற்றம்	அரத்தவேற்றம் arattavēṟṟam, தொ.பெ. (vbl.n.) அரத்தத் திரளுதல்; congestion or accumulation of blood (சா.அக.);. [அரத்தம் + ஏற்றம். ஏறு → ஏற்று → ஏற்றம் (தொ.பெ.);. 'அம்' தொ.பெ. ஈறு.]
அரத்தவொழுக்கு	அரத்தவொழுக்கு arattavoḻukku, பெ. (n.) 1. அரத்தம்வடிதல்; bleeding or haemorrhage. 2. மாதவிடாய்; menstrual flow. 3. பெரும்பாடு; excessive flow of blood from the vagina, Menorrhagia (சா.அக.);. [அரத்தம் + ஒழுக்கு. ஒழுகு → ஒழுக்கு (தொ.பெ.);.]
அரத்தவோட்டம்	அரத்தவோட்டம் arattavōṭṭam, தொ.பெ. (vbl.n.) நெஞ்சாங்குலையினின்று அரத்தம் உடம்பெங்கும் சென்று திரும்புகை; circulation of blood. [அரத்தம் + ஓட்டம். ஓடு → ஓட்டு → ஓட்டம் (தொ.பெ.);.].
அரத்தன்	அரத்தன் arattaṉ, பெ. (n.) செவ்வாய் (பிங்.);; the planet Mars, as red. [அரத்தம் → அரத்தன்.]

அரத்தாங்கம்	அரத்தாங்கம் arattāṅgam, பெ. (n.) பவளம்; coral. [அரத்தம் +Skt aiga → த. அங்கம் = உடம்பு.]
அரத்தாங்கன்	அரத்தாங்கன் arattāṅgaṉ, பெ. (n.) செவ்வாய் (சோதிட அக.);; அரத்தன் பார்க்க;see arattan. [அரத்தம் (சிவப்பு); + Skt. anga → த. அங்கன் = உடம்பினன்.]
அரத்தி	அரத்தி aratti, பெ. (n.) 1. அரத்தாங்கன் பார்க்க;see arattangan. 2. செவ்வல்லி (சிந்தா.நி.);; red water-lily, Nymphaea edulis.
அரத்திதம்	அரத்திதம் araddidam, பெ. (n.) செவ்வாமணக்கு; a red variety of castor plant, Ricinus communis (சா.அக);.
அரத்துறை	அரத்துறை aratturai, பெ. (n.) ஒரு சிவநகர்; a Siva shrine. "அரத்துறை நோக்கியே காதலா லணைவார்" (பெரியபு. திருஞான. 187);.
அரத்தை	அரத்தை arattai, பெ. (n.) 1. சிற்றரத்தை; lesser galangal, m. sh., Alpinia officinarum. ம. அரத்த; Skt. räsnä. "வாந்திபித் தங்கரப்பான் வாதஞ் சிரரோகம் சேர்ந்தகப முத்தோடஞ் சீதமொடு - நேர்ந்தசுர மற்றரத்தைக் காட்டி வருமிரும லுந்தீரும் சிற்றரத்தை நன்மருந்தாற் றேர்" (பதார்த்த 1019);. 2. சிற்றரத்தை வகை (L.);; light galangal, l. sh., 4lpinia nutans. 3. பேரரத்தை; big galangal, s.sh., 4lpinia galangal. "வாத மிசிவு வலிசன்னி பித்தையும் சீதசுரந் தாவிரணஞ் சொன்னநீர் - ஓதுபல வாங்கடுப் பூப்படரு மாறு மொளியாரு மீங்கடரும் பேரரத்தை யால்" (பதார்த்த 1018);. 4. முடக்கொற்றான் (பச்.மூ);; balloon vinc. 5. பசரை (சா.அக.);; a plant called palsy curer. அரத்தை arattai, பெ. (n.)
அரத்தைப்பெட்டி	அரத்தைப்பெட்டி arattaippeṭṭi, பெ. (n.) நெல் வகை (A);; a kind of paddy.

அரத்தொகுத்தி	அரத்தொகுத்தி arattogutti, பெ. (n.) செவ்வல்லி; red water-lily, Nymphaea edulis (சா.அக.);.
அரத்தோற்பலம்	அரத்தோற்பலம் arattōṟpalam, பெ. (n.) 1. செங்குவளை; red Indian water-lily. 2. செங்கழுநீர்; purple Indian water-lily. [அரத்தம் + Skt. utpala → த. உற்பலம்.]
அரதேசிபரதேசி	அரதேசிபரதேசி aratēcibaratēci, பெ. (n.) அகதேசி பார்க்க;see agadēši.
அரதைப் பெரும்பாழி	அரதைப் பெரும்பாழி aradaipperumbāḻi, பெ. (n.) ஒர் ஊர்; a town. "பாடும் அரதைப் பெரும் பாழியே முதலாக" (பெரியபு. திருஞான. 403);.
அரந்தம்	அரந்தம் arandam, பெ. (n.) 1. செங்கழுநீர்; red water-lily, Nymphaea odorata. 2. தாமரை; lotus, Nelumbiam speciosum. 3. கடுக்காய்; chebulic myrobalan, Terminalia chebula. 4. கற்பரி நஞ்சம் (பாடாணம்);; a kind of arsenic (சா.அக.);. [அரத்தம் → அரந்தம்.]
அரந்தளி	அரந்தளி arandaḷi, பெ. (n.) மரவுரியென்னும் மரம் (L);; bark tree (செ.அக.); - பட்டைமரம், இரைஞ்சி; bark tree, Antiaris toxicuria (சா.அக.);.
அரந்தெல்லி	அரந்தெல்லி arandelli, பெ. (n.) அரந்தளி பார்க்க;see arandali.

அரந்தை	அரந்தை arandai, பெ. (n.) 1. காட்டுத் தீ; wild fire. "அரந்தை விரிந்தவியு மாறுபோல்" (தொல். பொருள். புறத். 3. நச். மேற்கோள்);. 2. சுரவெட்டை (இராசவைத்.);; high temperature in fever (சா.அக.);. 3. சொரிகொன்றை; Indian calosanthes (சா.அக.);. [உல் → அல் → அன் → அனல். அல் → அள் → அழல். அல் → அர் → அரி = நெருப்பு. அர் → அரம் = அரந்தை.] அரந்தை arandai, பெ. (n.) 1. துன்பம்; affliction, trouble. "ஒருதனி வேழத் தரந்தையை ------------ தீர்த்தனை" (திவ்.இயற். திருவெழு கூற். 12-13);. 2. மனக்கவற்சி, துயரம்; Sorrow, distress. "அரந்தைப் பெண்டி ரினைந்தன ரகவ" (மதுரைக்.166);, "துன்பத் தரந்தையிற் கன்றுபு கனலும்" (ஞானா. 27);. 3. பக்க இசிவு (பாரிசசன்னி);; paralysis. [அலத்தல் = துன்புறுதல். அல → அலம் = துன்பம். அலம் → அலந்தை = துன்பம். அலந்தை → அரந்தை.] அரந்தை arandai, பெ. (n.)
அரந்தையன்	அரந்தையன் arandaiyaṉ, பெ. (n.) வறியன் (சம்.அக.);; destitute person. [அரந்தை = துன்பம், துன்பத்திற்கேதுவான வறுமை. அரந்தை → அரந்தையன்.] "இன்மையி னின்னாத தியாதெனின் இன்மையின் இன்மையே யின்னா தது" (குறள், 1041);.
அரப்பள்ளி	அரப்பள்ளி arappaḻḻi, பெ. (n.) திருமாலின் படுக்கையாகச் சொல்லப்படும் அரவணை (பாம்புப்படுக்கை);; Tirumal's (Visnu's); serpent bed, formed of the coils of Ādišeša. [அர = பாம்பு. பள்ளி = படுக்கை.]
அரப்பள்ளியான்	அரப்பள்ளியான் arappaḻḻiyāṉ, பெ. (n.) அரவணையானாகிய திருமால்; Tirumal (Visnu); reclining on the serpent, Adišēsa. "அரப்பள்ளியானு மலருறை வானும்" (தேவா. 1.98:9);. அரப்பள்ளி பார்க்க;see ara-p-palli.
அரப்பிரியை	அரப்பிரியை arappiriyai, பெ. (n.) சிவன்தேவி;Šiva's consort. "அரப்பிரியை பார்ப்பதியே" (திருவானைக் கோச்செங், 81);. [அர் → அரம் (சிவப்பு); → அரன் (சிவன்); → Skt. Hara, புரிதல் = விரும்புதல். புரி → Skt. pri → priya → priyā.]
அரப்பொடி	அரப்பொடி arappoḍi, பெ. (n.) இரும்புத் தூள்; iron filings, Ferri limatura (செ.அக.);.

அரபத்தநாவலர்	அரபத்தநாவலர் arabattanāvalar, பெ. (n.) பரத சாத்திர நூலாசிரியர்; name of the author of the Parada Šattiram. [அரன் + பத்தன் + நாவலர். அரன் → Skt. Hara. பத்தன் → Skt. bhakta.] அரன், பத்தன் பார்க்க;see aran, pattan.
அரபி	அரபி arabi, பெ. (n.) கடுக்காய் (மலை.);; chebulic myrobalan. அரபி arabi, பெ. (n.) 1. அரபு நாடு; Arabic Country. 2. ஒரு மொழி; Arabic language. [U, arab → த. அரபி.]
அரம்	அரம் aram, பெ. (n.) 1. இரும்பு செம்பு முதலிய மாழைகளையும் (உலோகங்களையும்); மரம் கொம்பு முதலிய வன்பொருள்களையும் அராவும் இரும்புக் கருவி; file, rasp. "அரம் போலுங் கூர்மைய ரேனும்" (குறள், 997);. 2. வாளரம், அரம்பம்; saw. "அரம்போழ்ந் தறுத்த கண்ணே ரிலங்குவளை" (மதுரைக். 316);. 3. உருக்கு; steel (சா.அக.);. 4. புண் (இராசவைத்.);; wound. ம. அரம்; க., து., பட. அர; தெ. ஆகுராயி; கோத. ஆர்ம்; பிரா. அர. [உர் → அர் → அரவு → அராவு. அர் → அரம்.] [P] அரம் aram, பெ. (n.) 1. நாகருலகம், கீழுலகம்; nether world of serpents. "அரமேவி வெம்பின பணி" (இரகு. யாகப், 81);. 2. கீழறை (சங்.அக.);; cellar, underground room. 3. குகை (சங்.அக.);; cave. பாம்பு பாம்புவணக்க கீழைநாடுகள்
அரம்பணம்	அரம்பணம் arambaṇam, பெ. (n.) வெற்றிலை நறுக்குங்கருவி (C.G.);; betel-leaf plucker's thimble. [அரம் → அரம்பு → அரம்பணம்.] [P]

அரம்பன்	அரம்பன் arambaṉ, பெ. (n.) குறும்பன், குறும்பு செய்வோன்; mischievous fellow. "அரம்பாவுன்னை யறிந்து கொண்டேன்" (திவ். பெரியாழ், 3.1 : 6);. ம. அரம்பன் [அர் → அரம் → அரம்பு → அரம்பன்.]
அரம்பிலம்	அரம்பிலம் arambilam, பெ. (n.) கீழுலகம் (பாதலம்); (சிந்தா.நி.);; the nether world. [அரம் + பிலம். அர → அரம் = நாகருலகம், கீழுலகம். Skt bila → த. பிலம் = கீழுலகம். இனி, புல் → பில் (பிள்); → பிலம் = பிளவு, வெடிப்பு, குழி, வளை, குகை, கீழறை, கீழுலகம் என்றுமாம்.]
அரம்பு	அரம்பு arambu, பெ. (n.) 1. குறும்பு; mischief, wicked deed. "வரம்பிகந் தரம்பு செய்யுங் கலி" (சீவக. 2727);. 2. விரும்பியதைச் செய்து முடிக்கும் வன்மை (திவ். பெரியாழ். 3.1 : 6. வியா.);; ability to accomplish one's desires. [அர் → அரவு. அர் → அரம் → அரம்பு.]
அரம்பை	அரம்பை arambai, பெ. (n.) ஓமம் (மலை.);; omum. அரம்பை arambai, பெ. (n.) 1. வானுலக நடன மங்கையருளொருத்தி (திவ். பெரியாழ், 3, 6, 4);; name of a Courtesan in the world of the gods. 2. வாழை; plantain. "அரம்பை நிரம்பிய தொல்வரை" (கம்பரா. வரைக். 59);. [Skt. rambhā → த. அரம்பை.]
அரமகள்	அரமகள் aramagaḷ, பெ. (n.) தெய்வப்பெண்; celestial damsel. "அங்கினி திருந்த காலை யரமக ளவனை நோக்கி" (கந்தபு. தக்க. வள்ளி. 237);. [அர் → அரம் = அச்சம், துன்பம். அரமகள் = துன்புறுத்தும் தெய்வப் பெண், தெய்வப் பெண்.
அரமங்கை	அரமங்கை aramaṅgai, பெ. (n.) தெய்வப் பெண்; celestial damsel. "அரமங்கையர் சாமரை பாங்க ரசைத்திட" (காஞ்சிப்பு. பன்னி. 294);. அரமகள் பார்க்க;see ara-magal. [அரம் + மங்கை.]
அரமாதர்	அரமாதர் aramātar, பெ. (n.) தெய்வப்பெண்கள்; celestial damsels. "அம்மென் மூர லர மாதர்" (இரகு, திக்கு. 105);. [அரம் + மாதர்.]

அரமாரவம்	அரமாரவம் aramāravam, பெ. (n.) நாயுருவி (மலை.);; species of achyranthus (செ.அக.); - Indian burr, Achyranthes aspera (சா.அக.);.
அரமான்	அரமான் aramāṉ, பெ. (n.) தெய்வப்பெண் (நாமதீப.);; celestial damsel. அரமகள் பார்க்க;see ara-magal. [அரம் + மான் (மான்போலுஞ் சாயலையுடைய பெண்);, "மட்டுப் படாக்கொங்கை மானார் கலவி மயக்கத்திலே" (தனிப்பா. 1. பக். 157);.]
அரமானசூலை	அரமானசூலை aramāṉacūlai, பெ. (n.) ஒரு வகைச் சூலைநோய்; a severe piercing pain (சா.அக.);. [அரம் + ஆன + சூலை. அரம் = அச்சம், துன்பம்.]
அரமி	அரமி arami, பெ. (n.) கடுக்காய்; gall-nut, chebulic myrobalan, Terminalia chebula (சா.அக.);.
அரமியம்	அரமியம் aramiyam, பெ. (n.) நாயுருவி (பச்.மூ.);; a species of achyranthus. அரமியம் aramiyam, பெ. (n.) 1. அரண்மனை (பிங்.);; palace. 2. நிலாமுற்றம்; terrace of a house, open space above the first or other foor. "அரமிய மேறித் தாங்காது வீழ்ந்து" (மணிமே. 12, 47);. [Skt. harmya → த. அரமியம்.]
அரமீன்	அரமீன் aramīṉ, பெ. (n.) ஒருவகைக் கடல்மீன்; a kind of sea-fish, file fish (சா.அக.);. [அரம் + மீன். முதுகில் அரம்போன்ற முட்கள் உடையது.]
அரமுறி	அரமுறி aramuṟi, பெ. (n.) 1. இருப்புமுறிச் செடி; silvery leaved indigo or Arabian indigo, Indigofera argentia. 2. எஃகு; steel (சா.அக.);.
அரயக்கொம்மை	அரயக்கொம்மை arayakkommai, பெ. (n.) ஒரு பூவாழை; true banana, Musa sapientum (champa); (சா.அக.);.
அரயரல்	அரயரல் arayaral, பெ. (n.) அரசு; pipal tree, Ficus religiosa (சா.அக.);.

அரல்	அரல் aral, பெ. (n.) கோழை (சிலேட்டுமம்); (பரி.அக.);; phlegmatic humour in the body. அரல் aral, பெ. (n.) முதலாளி (யாழ்ப்.);; principal: master (J.);. அரல் aral, பெ. (n.) நாக்கு போன்ற வடிவில் உள்ள கடல் வாழ் உயிரி; a tongue shaped marine fish variety. [அரு-அரல்] [P] இதில் கொத்து கொத்தாக இருப்பதை அரல் என்பர். அருவருப்பான தோற்றமுடையது நாய் அரல்; பெரியது பேய் அரல்.
அரலை	அரலை aralai, பெ. (n.) கோழை (சங்.அக.);; phlegm. [அரல் → அரலை.] அரலை aralai, பெ. (n.) 1. கனி; fruit. 2. கழலை; wen, tubercle, tumour. "அயிலரி யரலை விழுப்புண்" (ஞானா. 30);. 3. விதை (சூடா.);;seed. "அரலை யுக்கன நெடுந்தா ளாசினி" (மலைபடு, 139);. 4. பொடிக்கல்; stone broken for roads. "அரலைக் கற்களாற் சிவபரனை மறைத்திட் டானால்" (திருக் காளத். பு. 5 : 8);. துட. அர்ல அரலை aralai, பெ. (n.) 1. மரல் (சூடா);; bowstring hemp. 2. கற்றாழை; aloes.
அரவக்கடி	அரவக்கடி aravakkaḍi, பெ. (n.) பாம்புக் கடி; snake-bite. [அரவம் + கடி.]
அரவக்கிரி	அரவக்கிரி aravakkiri, பெ. (n.) ஆதிசேடன் வடிவாகச் சொல்லப்படும் வேங்கடமலை; Tiruppadi hills, the serpent Sesa said to be in the form of a hill. "அரவக்கிரி சார்ந்தான்" (பாரத. அருச்சுனன்றீர். 12);. [அரவம + Skt. giri.]

அரவக்கொடியோன்	அரவக்கொடியோன் aravakkoḍiyōṉ, பெ. (n.) பாம்புக்கொடியையுடைய துரியோதனன்; Duryodhana having the banner with serpent emblem. ம. அரவக்கொடி [அரவம் + கொடியோன்.]
அரவங்கலக்கம்	அரவங்கலக்கம் aravaṅgalakkam, பெ. (n.) சாகுங்காலத்து உண்டாகும் மனத்தெளிம்பு (இ.வ.);; brightening of the mind on the approach of death (Loc.);. [ஒருகா. அறவன் கலகலக்கம் → அரவங்கலக்கம். அறவன் = நல்லொழுக்கன். கலகலத்தல் = உள்ளத்தில் உள்ளதை மறையாது சொல்லுதல், ஊக்கங்கொள்ளுதல்.]
அரவஞ்செய்-தல்	அரவஞ்செய்-தல் aravañjeytal, 1 செ.கு.வி. (v.i.) ஒலித்தல், ஓசையுண்டாக்குதல், கத்துதல்; to sound, make a noise, shout. [அரவம் (ஒலி, ஓசை); + செய்.] அரவஞ்செய்-தல் aravañjeytal, 1 செ.குன்றாவி. (v.t.) மனங்கலக்குதல், வருத்துதல்; to confuse the mind, to torment. "கண்ணும் புருவமு மரவஞ் செய்ய" (சீவக. 2806.); [அரவுதல் = வருத்துதல். அரவு → அரவம் + செய்.]
அரவணிந்தோன்	அரவணிந்தோன் aravaṇindōṉ, பெ. (n.) சிவன் (சூடா.);; Siva, wearing serpents. ம. அரவணி (பாம்பணி);. [அரவு + அணிந்தோன்.]

அரவணை-த்தல்	அரவணை-த்தல் aravaṇaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கட்டித்தழுவுதல் (ஏகாம். உலா 436);; to embrace, fondle. 2. தாங்குதல், உதவிசெய்து அன்பாகப் போற்றிக் காத்தல்; to support, cherish, protect dearly. [அரவு → அரசு. அரவணைத்தல் = அரசன் போலப் போற்றிக் காத்தல்.] "குடிதழீஇக் கோலோச்சு மாநில மன்னன் அடிதழீஇ நிற்கு முலகு" (குறள், 544);. "நெல்லு முயிரன்றே நீரு முயிரன்றே மன்ன னுயிர்த்தே மலர்தலை யுலகம் அதனால், யானுயி ரென்ப தறிகை வேன்மிகு தானை வேந்தற்குக் கடனே" (புறநா. 186);. "வய்யக முழுவதும் வறிஞ னோம்புமோர் செய்யெனக் காத்தினி தரசுசெய் கின்றான்" (கம்பரா. பால, அரசியற். 12);. இவையும், இத்தகைய பிறவும், அரசனின் அரவணைத்தற் சிறப்பைத் தெளிவாகக் காட்டும். அரசனை அல்லது அரசைக் குறிக்கும் "அரவு' என்னும் பண்டைச்சொல் வழக்கற்றுப் போனபின், 'அரவணைத்தல்' என்னுங் கூட்டுச்சொல் வினைக்குப் பாம்பு தழுவுதல் என்னும் போலிப்பொருளே ஆராய்ச்சியில்லார்க்குத் தோன்றிற்று. சொல் வகையிலாயினும் அணிவகையிலாயினும் இப்பொருள் பொருந்தாமையை எண்ணிக் காண்க. அரசன் பார்க்க;see arašan.
அரவணை	அரவணை aravaṇai, பெ. (n.) 1. ஆதிசேடன் சுருளையாலான திருமாலின் பாம்புப்படுக்கை; Tirumal's (Visnu's); serpent bed, formed of the coils of Ādišēṡa. "ஆடக மாடத் தரவணைக் கிடந்தோன்" (சிலப். 30: 51);. 2. திருமால் கோயில்களில் நடுச்சாமத்திற் படைக்குஞ் சருக்கரைப் பொங்கல்; a sweet rice meal with sugar and other ingredients offered to Tirumal (Visnu);, at night, before bed time. ம. அரவண [அர → அரவு (பாம்பு); + அணை.]
அரவணைச்செல்வன்	அரவணைச்செல்வன் aravaṇaiccelvaṉ, பெ. (n.) அரவணையான் பார்க்க;see arav(u);-anaiyán. [அரவு + அணை + செல்வன்.]
அரவணைப்பு	அரவணைப்பு aravaṇaippu, தொ.பெ. (vbl.n.) 1. தழூஉ (தழுவல்);; embrace. 2. அன்பான போற்றிக்காப்பு; affectionate support or loving protection. "ஐயன் புரியு மரவணைப்பும்" (பணவிடு. 27);. து. அராவுனி [அரவு + அணைப்பு.]
அரவணையான்	அரவணையான் aravaṇaiyāṉ, பெ. (n.) பாம்புப்படுக்கையானாகிய திருமால்; Tirumal (Visnu);, reclining on the serpent. "அரவணை யான்பாதம் எவர்வணங்கி யேத்தாதார்" (திவ், இயற். 2:12);. [அரவு + அணையான். அரவு = பாம்பு.]

அரவந்தீண்டல்	அரவந்தீண்டல் aravandīṇṭal, தொ. பெ. (vbl.n.) பாம்பு கடித்தல்; Snake-bite. [அரவம் + தீண்டல்.]
அரவப்பகை	அரவப்பகை aravappagai, பெ. (n.) பாம்புப் பகையான கலுழன் (கருடன்);; Garuda. the enemy of snakes. "அரவப்பகை யூர்தி யவனுடைய" (திவ். பெரியாழ். 3.5:11);. [அர → அரவு → அரவம் + பகை.]
அரவம்	அரவம் aravam, பெ. (n.) 1. பாம்பு; snake. "வெஞ்சின வரவம்" (மணிமே, 20:104);. 2. ஒன்பதாம் நாண்மீன் (ஆயிலியம்);; the ninth lunar asterism. "ஆதிரை கேட்டை யரவம்" (விதான. பஞ்சாங். 16);. 3. இராகு கேதுக்கள்; ascending and descending nodes, regarded as planets in the form of monstrous dragons. "வரியரவம் பெண்" (விதான. பஞ்சாங். 17);. 4. ஆதிசேடனின் தோற்றரவாகக் (அவதாரமாகக்); கருதப்படும் பதஞ்சலி முனிவர்; Pataijali, a sage, considered to be an incarnation of Adisesa. "புலியரவங் கண்டு கொண்டாட வாடும் புராதனன்" (புலியூரந். 71);. 5. வருத்தம், மனக்கலக்கம்; torment, confusion of mind. "கண்ணும் புருவமு மரவஞ் செய்ய" (சீவக. 2806);. ம. அரவம் [அரவுதல் = வருத்துதல். அர → அரவு → அரவம்.] அரவம் aravam, பெ. (n.) ஒலி; mild sound. "மொழிமுதற் மாமணுத் திரளொலி"
அரவமகுடி (அரவக்கிபீடி)	அரவமகுடி (அரவக்கிபீடி) aravamaguḍiaravaggipīḍi, பெ. (n.) கீரிப்பூடு; Indian snake root or mongoose plant, Ophiorrhiza mungos (சா.அக.);.
அரவமணி	அரவமணி aravamaṇi, பெ. (n.) 1. நாகமணி (நாகரத்தினம்);; a kind of ruby said to be fotnd on the heads of certain aged cobras. 2. உருத்திராக்கம்; rudrãksa bead, Eleocarpus tubeculatus (சா.அக.);. [1. அர → அரவு → அரவம் (பாம்பு); + மணி. 2. அரவன் = பாம்பையணிந்த சிவன். அரவ மணி = சிவமணி.]
அரவமணிக்கல்	அரவமணிக்கல் aravamaṇikkal, பெ. (n.) மணிக்குடல் (வை.மு.);; small intestine.

அரவமாகம்	அரவமாகம் aravamākam, பெ. (n.) அவல்; flattened rice obtained by pounding fried paddy (சா.அக.);.
அரவர்	அரவர் aravar, பெ. (n.) தமிழர் (அக.நி.);; the Tamils. அருவர் பார்க்க;see aruvar. [அருவா (நாடு); → அருவர் → அரவர்.] அரவர் என்பது திருத்தமான சொல்லன்று.
அரவன்	அரவன் aravaṉ, பெ. (n.) சிவன் (உரி.நி.);;šiva, wearing serpents.
அரவாட்டிப்பச்சை	அரவாட்டிப்பச்சை aravāṭṭippaccai, பெ. (n.) தொழுகண்ணி; telegraph plant (செ.அக.); - telegraph plant or moving plant, Desmodium gyrans alias Hedysarum gyrans (சா.அக.);. [ஒருகா. அரவு + ஆட்டி + பச்சை.]
அரவாபரணன்	அரவாபரணன் aravāparaṇaṉ, பெ. (n.) பாம்பை யணிகலமாக வணிந்த சிவன்;šiva, as adorned with serpents. "அரவா பரணன் றந்தரு எருமா மறை" (பாரத. பதினான். 51);. [அரவு + Skt. ābharaṇa → த. ஆபரணம்.]
அரவாய்க்கடிப்பகை	அரவாய்க்கடிப்பகை aravāyggaḍippagai, பெ. (n.) அரம் (அரம்பம்); போன்ற விளிம்புடையதும் பேயோட்டுவதுமான வேப்பிலை; serrated leaf of the margosa (Azadirachta indica);, as hostileto demoniacinfluence. "அர வாய்க் கடிப்பகை" (மணிமே. 7 : 73);. [அரம் + வாய் + கடி (பேய்); + பகை.]
அரவாள்	அரவாள் aravāḷ, பெ. (n.) ஒரு பழைய காசு (நாணய); வகை (சரவண. பணவிடு. 58);; an ancient coin.
அரவி-த்தல்	அரவி-த்தல் aravittal, 4 செ.குன்றாவி, (v.t.) ஓசையுண்டாக்குதல், அரவஞ்செய்தல்; to make noise. "அமரரோ டசுரர் கூடி யரவித்துக் கடைய" (தேவா. 4.70:7);. [அரவம் (பெ.); → அரவி (வி.);.]

அரவிந்தம்	அரவிந்தம் aravindam, பெ. (n.) அரன்விந்து பார்க்க;see aran-vindu. அரவிந்தம் aravindam, பெ. (n.) 1. தாமரை (திவ், திருநெடுந். 21);; lotus. 2. நாரை; Crane. 3. செம்பு; copper. 4. இதளியம்; mercury. [Skt. aravinda → த. அரவிந்தம்.]
அரவிந்து	அரவிந்து aravindu, பெ. (n.) அரன்விந்து பார்க்க;see aran-vindu.
அரவினாள்	அரவினாள் araviṉāḷ, பெ. (n.) ஒன்பதாம் நாண் மீன் (ஆயிலியம்); (திவா.);; the ninth lunar asterism. அரவம் பார்க்க;see aravam. [அரவு (பாம்பு); + இன் + நாள்.]
அரவீசம்	அரவீசம் aravīcam, பெ. (n.) இதள் (பாதரசம்);; mercury. [அரன் → Skt. hara. Skt. harabija → த. அரபீசம் → அரவிசம் = அரன்விந்து.]
அரவு-தல்	அரவு-தல் aravudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஒலித்தல், அரவஞ்செய்தல்; to sound, hum. "வண்டரவு கொன்றை" (தேவா. 3. 339 : 3);. [அர் → அர → அரவு.] அரவு-தல் aravudal, 5 செ.குன்றாவி, (v.t.) வருத்துதல்; to torment. "வேளரவு கொங்கை யிள மங்கையர்கள்" (தேவா. 3.332 : 2);. [அர் → அர → அரவு.]

அரவு	அரவு aravu, பெ. (n.) ஒலி; sound. 'பாய் குழக் கன்றி னார்ப்பரவும்" (திருக்காளத். பு. 2:7);. ம. அரவு [அர் → அர → அரவு.] அரவு aravu, பெ. (n.) 1. பாம்பு; snake. "நச்சா டரவணையான்" (பாரத. பதின்மூ. 108);. 2. பாம்பின் நஞ்சு; snake poison. "அரவுறு துயர மெய்துப" (ஐங்குறு. 173);. 3. ஒன்பதாம் நாண்மீன் (ஆயிலியம்);; the ninth lunar asterism. "அளைபுகு மரவினோ டலவன் வாழ்வுற" (கம்பரா. பால. திருவவ. 105);. 4. ஆதிசேடனின் தோற்றரவாகக் கருதப்படும் பதஞ்சலி முனிவர்; Patanjali, a sage, considered to be an incarnation of Adises.a. "புலியோ டரவுதொழுங் கூத்து டையவர்" (வெங்கைக்கோ. 347);. 5. உடைப் படைக்கும் வைக்கோற் பழுதை; twisted rope of straw entwined about stakes for closing a breach in a bund.
அரவுச்சக்கரம்	அரவுச்சக்கரம் aravuccakkaram, பெ. (n.) 'இதனுட் சக்கர மென்ற தனானே......... அரவுச் சக்கரமும் முதலாகவுடையன, புணர்ப்பாவையுள்ளும் போக்கி யத்துள்ளும் கிரணியத்துள்ளும் வதுவிச்சை யுள்ளும், கண்டுகொள்க' (யாப். வி. ஒழிபி. பக். 497);. [அரவு + சக்கரம்.]
அரவுநாள்	அரவுநாள் aravunāḷ, பெ. (n.) அரவினாள் பார்க்க;see aravinal.
அரவுயர்த்தவன்	அரவுயர்த்தவன் aravuyarttavaṉ, பெ. (n.) துரியோதனன் (சூடா.);; Duryodhana, having the serpent as emblem on his banner. [அரவு + உயர்த்தவன் (வினையா.பெ.);.]
அரவுயிர்ப்பு	அரவுயிர்ப்பு aravuyirppu, பெ. (n.) பாம்பின் மூச்சு; breath of a serpent. [அரவு + உயிர்ப்பு. உயிர்த்தல் = மூச்சு விடுதல்.]
அரவுருட்டு-தல்	அரவுருட்டு-தல் aravuruṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வைக்கோற் புரியை உடைப்பிற் செலுத்துதல்; to thrust twisted straw into a breach. "அரவு ருட்டுவார்" (திருவிளை. மண்சுமந். 5);. [அரவு + உருட்டு. உருள் (த.வி.); → உருட்டு (பி.வி.);.]
அரவை-த்தல்	அரவை-த்தல் aravaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) புடமிடுதல் (சா.அக.); to calcine, refine metals.

அரவொலி	அரவொலி aravoli, பெ. (n.) 'அர' என்னும் விளியொலி; the acclamation Ara, addressed to siva. "அரவொலி யாகமங்க ளறிவார்" (தேவா. 7.100 8);. [அரன் (சிவன்); → அர (விளி); → Skt, Hara.]
அரவோன்	அரவோன் aravōṉ, பெ. (n.) ஆதிசேடன் தோற்றரவாகக் கருதப்படும் பதஞ்சலி முனிவன்; Patañjali, a sage, considered to be an incarnation of Ādišēṣa. "சீரர வோனும்" (கோயிற்பு. நடராச. 70);. [அரவு (பாம்பு); + ஒன் (ஆ.பா. ஈறு);.]
அரள்(ளு)-தல்	அரள்(ளு)-தல் araḷḷudal, 16. செ.கு.வி. (v.i.) மாபேரச்சங் கொள்ளுதல்; to be extremely terrified. 'அரண்டவன் கண்ணுக்கு இருண்டதெல்லாம் பேய்' (பழ.);. ம. அரளுக; க. அரள்; தெ. அரடொணு; படட. அருண்டு. [அர் → அரள்.]
அரளி	அரளி araḷi, பெ. (n.) 1. பீநாறி (மலை.);; fetid tree, Sterculia foetida. 2. செம்பருத்தி; a variety of cotton flower (Loc.);. 3. அலரி (உ.வ.);; oleander, Nerium odorum. ம., க. அரளி. அரளி araḷi, பெ. (n.) திருக்கோயிலூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tirukkoyilur Taluk. [அரளி(செடி);-அரளி]
அரளித்தொக்கு	அரளித்தொக்கு araḷittokku, பெ. (n.) பீநாறிப் பட்டை; the bark of fetid tree.
அரளைசரளை	அரளைசரளை araḷaisaraḷai, பெ. (n.) பாதையும் சாலையும் அமைக்கப் பயன்படுத்தப்படும் மணற்பாறைச் சல்லிக் கற்கள்; gravel used for laying paths and roads. அரளை சரளை பரப்பியாகிவிட்டதா? (உ.வ.);. [சரள் = மணற்பாறைச் சல்லி, முரம்பு. சரள் → சரளை. அரலை → அரளை - இணை மொழி யெதுகைச்சொல். அரளை சரளை - மரபிணை மொழி.]
அரற்றல்	அரற்றல் ararral, பெ. (n.) யாழ்நரம்போசை (பிங்..);; twang of the string of a lute. [அரற்று → அரற்றல்.]

அரற்று-தல்	அரற்று-தல் ararrudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. திடுமென்று அஞ்சிக் கதறுதல்; to shout suddenly with fear. 2. கதறியழுதல்; to cry, weep aloud, bewail. "மடந்தை ...... கனவி னரற் றின்று" (பு. வெ.கைக்கிளை. 9);. 3. பலவுஞ் சொல்லித் தன் குறைகூறிப் புலம்புதல் (தொல். பொருள். மெய்ப். 12, பேரா. உரை);; to pour out one's troubles in lamentation. 4. உரத்து முறையிடுதல்; to complain vociferously. "அருமறை யின்னமுங் காணா தரற்ற" (தாயு. ஆகார 4);. 5. ஆரவாரித்தல் (பிங்.);; to shout with excitement. 6. கத்திச் சொல்லுதல்; to utter loudly. "அங்க சரீரி யரற்றிய மாற்றம்" (பாரத. முண்டகச் 80);. 7. ஒலித்தல்; to sound, tinkle. "நோன்கழல் கல்லென வரற்றிட" (கந்தபு. யுத்த முதனாட். 22);. 8. பிதற்றுதல் (நாநார்த்த.);; to blabber. ம. அறளுக [அலறு → அரறு → அரற்று.]
அரற்று	அரற்று ararru, பெ. (n.) 1. பலசொல்லிப் புலம்பல்; lamentation, expressing one's woes in many words. 'தேவந்தி யரற்று' (சிலப். 29);. 2. ஒலி; sound. "அரற்றொடு குறைந்து வீழ்ந்தும்" (கந்தபு. யுத்த. சூரபன். வதை, 488);. 3. குறிஞ்சி யாழ்த்திறவகை (திவா.);; secondary melody-type of the kuriñji class. ம. அரள்ச்ச; து. அரடுனி. [அலறு → அரறு → அரற்று.] அரற்று ararru, பெ. (n.) ஒரு வகையான திறப்பண்; a musical note. [அரறு-அரற்று]
அரறு-தல்	அரறு-தல் ararudal, 5 செ.கு.வி. (v.i) பேரொலி செய்தல், முழங்குதல்; to roar. "அரறுவ போல வார்க்கும்" (பெருங், உஞ்சைக். 38: 40);. [உரறுதல் = உரத்து முழங்குதல். உரறு → அரறு.]

அரன்	அரன் araṉ, பெ. (n.) 1. சிவன்;Šiva. 2. எப்பொருட்கும் இறைவன் (சூடா.);; Lord of the Universe. 3. அரசன் (நாமதீப.);; king. 4. உருத்திரன், அழிப்புத்தலைவன் (சங்கார கர்த்தா); (சிவதரு. ஐவகை. 33);; the destroyer. 5. உருத்திரர் பதினொருவருள் ஒருவன் (பிங்.);; one of the eleven Rudrās. 6. பகலிலும் இரவிலும் முதலில் நிகழும் உருத்திர முழுத்தம் (ரௌத்திர முகூர்த்தம்); (விதான, குணா. 73);; Rudra mularia. 7. அழலோன் (நாநார்த்த.);; Agni, the god of fire. 8. மஞ்சள் (பச்.மு.);; turmeric. ம. அரன்; க. அரசின; தெ. அரருண்டு; அரன் → Skt. Hara. [அரம் = சிவப்பு. அரம் → அரன் = செந்நிறமான சிவன்.] அரன் என்பது, முதற்கண் கருஞ்சிவப்பான அரக்குமஞ்சளைக் குறித்துப் பின்னர்ப்பொது மஞ்சட்கும் பெயராகியிருத்தல் வேண்டும். பழுத்த ஆதன்களின் (பக்குவ ஆன்மாக்களின்); கட்டை (பாசத்தை); யரிக்கையினாலே சிவன் அரனெனப்பட்டான் என்பது பொருந்தினும், உண்மையானதன்று.
அரன்சிறுகு	அரன்சிறுகு araṉciṟugu, பெ. (n.) மான்செவிக் கள்ளி; a kind of spurge, the leaves of which resemble the ears of the deer (சா.அக.);.
அரன்பாகிகம்	அரன்பாகிகம் araṉpāgigam, பெ. (n.) செவ்வாழை; red or royalbanana, Mиsa sapientum (rubra); (சா.அக.);.
அரன்பூசைமரம்	அரன்பூசைமரம் araṉpūcaimaram, பெ. (n.) செம்மந்தாரை; pink and yellow mountain ebony, Bauhinia variegata (purpurascens); (சா. அக.);.
அரன்பெண்டிர்	அரன்பெண்டிர் araṉpeṇṭir, பெ. (n.) கந்தகம்; sulphur.
அரன்மகன்	அரன்மகன் araṉmagaṉ, பெ. (n.) 1. முருகன்; Muruga. "மத்தமும் மதியமும் வைத்திடுமரன் மகன்'' (திருப்பு. 1.);. 2. பிள்ளையார் (சங். அக.);; Vinayaka. 3. வீரபத்திரன் (சங்.அக.);; Virabhadra.

அரன்முப்பு	அரன்முப்பு araṉmuppu, பெ. (n.) தலைப் பிண்டம்; the first foetus. 'சித்தர்' என்னும் வென்னர் ஒரு மரும முறையால், ஒரு வியன் பொதுவுப்பைச் செய்வதற்கு அதைப் பயன்படுத்துவதால், அது அப்பெயர் பெற்றது; It is so called as it is used for preparing a universal salt, by a secret process known to Siddhars (சா.அக.);. [அரன் + முப்பு (மூவுப்பு);.]
அரன்விந்து	அரன்விந்து araṉvindu, பெ. (n.) 1. இதள் (பாதரசம்); (பச்.மூ.);; mercury. 2. வெள்ளி (சாங்.அக.);; silver. [அரன்விந்து → Skt. harabindu.]
அரன்வெற்பு	அரன்வெற்பு araṉveṟpu, பெ. (n.) வெள்ளிமலை (கைலாயம்);; Mt. Kailas (சங்.அக.);.
அரன்றலையணி	அரன்றலையணி araṉṟalaiyaṇi, பெ. (n.) அறுகு (பச்.மு.);; harialli grass, Cynodon dactylon. [அரன் + தலை + அணி. சிவன் அறுகம் புல்லைத் தலையிலணிந்திருப்பதாகச் சொல்லப்படுவதால், அது அப்பெயர் பெற்றது.]
அரன்றோழன்	அரன்றோழன் araṉṟōḻṉ, பெ. (n.) சிவனுடைய நண்பனாகச் சொல்லப்படும் குபேரன் (திவா.);; Kubĕra, the companion of Siva. [அரன் + தோழன்.]
அரனாள்	அரனாள் araṉāḷ, பெ. (n.) ஆறாம் நாண்மீனாகிய மூதிரை (ஆதிரை); (பிங்.);; the sixth lunar asterism presided over by Aran, Šiva. [அரன் + நாள் - அரனாள். அரனுக்குரிய நாண்மீன்.]
அரனிடத்தவள்	அரனிடத்தவள் araṉiḍattavaḷ, பெ. (n.) சிவனது இடப்பாகத்தி லமர்ந்திருக்கும் தேவியாகிய மலைமகள் (பார்வதி); (பிங்.);; Malaimagal (Pârvati);, sitting on the left of Śiva, as His Consort. [அரன் + இடத்து + அவள். இடம் (இடப் பாகம்); → இடத்து (7ஆம் வே.);. 'அத்து' சாரியை.]
அரனுகம்	அரனுகம் araṉugam, பெ. (n.) வால்மிளகு (பச்.மூ.);; tail pepper, piper cubeba.
அரனெறி	அரனெறி araṉeṟi, பெ. (n.) திருவாரூரிலுள்ள ஒரு சிவநிலையம் (பெரியபு. புராணசா. 31);; asiva shrine at Tiruvariir. "அரனெறி யமர்ந்த செங்கணேற்றவர் சேவடி வணங்கி" (பெரியபு. திருஞான. 513);. [அரன் + நெறி.]

அரா	அரா arā, பெ. (n.) 1. பாம்பு; snake, serpent. "நல்லரா வுறையும் புற்றம்" (புறநா. 309:3);. 2. ஒன்பதாம் நாண்மீனாகிய அரவினாள் (ஆயிலியம்);; the ninth lunar asterism. "முற்றிலரா வழல்பூர மூன்று மகம்விற் பரணி யதோ முகம்ஞ" (விதான, பஞ்சாங். 18);. 3. நாகமல்லி (இராசவைத்.);; ringworm-root, Rhinacanthus communis. [அர் → அர → அரா.]
அராக்கோள்	அராக்கோள் arākāḷ, பெ. (n.) இராகுகேதுக்கள்; ascending and descending nodes of the moon, Rāhu and Kētu. "அராக்கோ ளிரண்டும்" (திவா. 12);. [அரா = பாம்பு. கோள் = கொட்கும் (சுற்றும்); விண்சுடர் அல்லது விண்ணுலகு. கதிரவன் மறைவும் திங்கள் மறைவும், அவற்றைச் செம் பாம்பும் கரும்பாம்பும் கவ்வுதலாகப் பண்டையாரியர் கருதியதால், அவை கேது இராகு என்னும் பாம்புக்கோள்களாகச் சொல்லப்பட்டன.]
அராகம்	அராகம் arākam, பெ. (n.) (யாப்.) 1. கலிப்பாவின் வகைகளுள் ஒன்றான வண்ணக வொத்தாழிசையின் ஆறு உறுப்புகளுள் ஒன்று; a member of vannaga vottališai, a variety of kali metre, characterised by rapid movement caused by quick succession of short vowels. "எருத்தே கொச்சகம் அராகம் சிற்றெண்" (தொல் பொருள். செய். 152);. எ-டு: "உருகெழு முருகிய முருமென வதிர்தொறு மருகெழு சிறகொடு மணவரு மணிமயில்" (தொல். பொருள். செய். 152. பேரா. உரை மேற்கோள்.);. 2. பாலை யாழ்த்திறவகை (பிங்.);; a secondary melody-type of the palai class. 3. தக்கராகம் (பிங்.);; a melody-type. அராகம் → Skt. räga. [அர் - ஒர் ஒலிக்குறிப்பு. அர் → அர → அரவு → அரவம் = ஒலி, ஒசை. அரவம் → அராவம் → அராகம் = ஒலிச்சிறப்புள்ள செய்யுளுறுப்பு அல்லது பண்.] வண்ணகம் என்னும கலிப்பாவுறுப்பு பற்றிக் கருத்து வேறுபாடுண்டு. தொல்காப்பியர் வண்ணகவொத்தாழிசைக் கலிப்பாபற்றிய, "வண்ணகந் தானே தரவே தாழிசை எண்ணே வாரம்என் றந்நால் வகையிற் றோன்று மென்ப" என்னும் நூற்பாவில் [illegible] குறிக்கவில்லை [illegible] பேராசிரியர்
அராகவொத்தாழி சைக் கலிப்பா	அராகவொத்தாழிசைக் கலிப்பா arākavottāḻisaikkalippā, பெ. (n.) தரவு, தாழிசை, அராகம் (வண்ணகம்);, அம்போதரங்கம், தனிச் சொல், சுரிதகம் என்னும் வரிசையில் ஆறுறுப்பும் வரும் வண்ணக வொத்தாழிசைக் கலிப்பா (இலக்.வி. 738);; a variety of kali metre, in which all its six members occur in the following order, viz., taravu, tališai, aragam, ambōdarangam, taniccol and Suridagam. அராகம் பார்க்க;see aragam. [அராகம் + ஒத்தாழிசை + கலிப்பா.]
அராகி-த்தல்	அராகி-த்தல் arākittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) செய்யுளோசை இடையறாது கடுகிச்செல்லுதல்; to move rapidly, as a verse. (தொல். பொருள். செய். 152. பேரா. உரை.); [அராகம் → அராகி.]

அராட்டுப்பிராட்டு	அராட்டுப்பிராட்டு arāṭṭuppirāṭṭu, பெ. (n.) போதியதும் போதாததுமானது; that which may or may not be sufficient (ஈடு. 3.7 : 3);. அறாட்டுப்பறாட்டு பார்க்க;see arattu-p. pardttш.
அராத்து-தல்	அராத்து-தல் arāddudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அராவுதல் (சங்.அக.);; to file, grate. 2. முட்டுதல் (சங்.அக.);; to butt, hit a gainst. 3. உள்குதல் (சிந்தித்தல்); (சங்.அக.);; to consider, ponder, meditate. 4. மிண்டுதல் (யாழ்ப்.);; to talk arrogantly, resist openly (J.);. [அர் → அரா → அராத்து.]
அராத்தொட்டிலை	அராத்தொட்டிலை arāttoṭṭilai, பெ. (n.) மனிக்கிச்செடி (பச்.மூ.);; the plant manikki
அராந்தல்	அராந்தல் arāndal, பெ. (n.) ஒரு காட்டுப் பலா; tender wild jack, Pajanelia rheedii (சா.அக.);.
அராநட்பு	அராநட்பு arānaṭpu, பெ. (n.) பிடிகொடாத கொண்டாட்டம் (சங்.அக.);; exultation over escape or evasion. [அரா (பாம்பு); + நட்பு.]
அராப்புக்கோட்டை	அராப்புக்கோட்டை arāppukāṭṭai, பெ. (n.) படைவீடு (இராட்.);; citadel. [அராப்பு = பாதுகாப்பு, அராப்பு → ராப்பு (சென்னை);.]
அராப்பொடி	அராப்பொடி arāppoḍi, பெ. (n.) இரும்புத் தூள்; iron filings. [அரா (இரும்பை அராவுகை); + பொடி.]
அராபதம்	அராபதம் arāpadam, பெ. (n.) வண்டு; beetle. "தங்க ராபத நெருங்கு தொங்கல்" (பாரத. மணிமான். 109);. [ஒருகா. அறுபதம் → அராபதம்.]
அராபதம்பாணி	அராபதம்பாணி arāpadambāṇi, பெ. (n.) கீரிப்பிள்ளை; mongoose, Herpestese mungo, also called Indian ichneumon or Pharoah's cat (சா. அக.);. [P]

அராம்பை	அராம்பை arāmbai, பெ. (n.) கழுதைத்தும்பை; donkey's toombay.
அராமுனி	அராமுனி arāmuṉi, பெ. (n.) ஆதிசேடன் தோற்றரவாகக் கருதப்படும் பதஞ்சலி முனிவன்; Patañjali, a sage, considered as an incar-nation of Adišésa. "அராமுனி யீது வேண்டும்" (திருவிளை. வெள்ளி. திருக்கூ. 25);. [அர → அரா (பாப்பு); + முனி (முனிவன்);.]
அராலம்	அராலம் arālam, பெ. (n.) குங்கிலியம்; resin of the plant Shorea robusta (சா.அக.);. அராலம் arālam, பெ. (n.) பொது மகளிர்; a prostitute. [Skt. arala → த. அராலம்.]
அராலி	அராலி arāli, பெ. (n.) பில்லிப்பிச்சு; fetid holly, Mappia foetida (typica); (சா.அக.);.
அராவடம்	அராவடம் arāvaḍam, பெ. (n.) 1. அராவு தொழில் (R.);. act of filing. 2. சாணை பிடிக்கை; grinding. 3. மெருகிடுகை; polishing. [அராவு + அடம் (தொ.பெ. ஈறு);.]
அராவணம்	அராவணம் arāvaṇam, பெ. (n.) புலம்பாமை; not lamenting. "ஞாலம் அராவண மதா வவதரித் திடுமருட் சீதரா" (சேதுபு. இராமனருச். 59); (சங். அக.);.
அராவணல்	அராவணல் arāvaṇal, பெ. (n.) பாம்புகட்குள் தலைமையான ஆதிசேடன்; Adisesa as chief of the snakes. "அராவணன் முடித்தலை" (சேதுபு. இராமனருச். 59);. [அரா (பாம்பு); + அண்ணல் (தலைவன்); → அணல்.]
அராவணை	அராவணை arāvaṇai, பெ. (n.) திருமாலின் பாம்புப்படுக்கை, சேடப்பள்ளி; Tirumal's (Visnu's); serpent bed, formed of the coils of Šēṣa. "அராவணை யிற்றுயில் வோயென" (கம்பரா. பால. திருவவ. 117);. அரவணை பார்க்க;see arav(u);-aṇai. [அரா (பாம்பு); + அணை.] ம. அரவண

அராவாரம்	அராவாரம் arāvāram, பெ. (n.) கொடிமுந்திரி (திராட்சை);; grape vine. "மதுமாங்கனி மாதுலங்கங் கதலி யராவாரங் கொளுஞ்சி" (தைலவ. தைல. 135);.
அராவு-தல்	அராவு-தல் arāvudal, 5 செ.கு.வி. (v.i) மாறுபடுதல் (வின்.);; to clash with, disagree with. – 5 செ.குன்றாவி. (v.t.); 1. அரத்தால் தேய்த்தல்; to file. "வைய ராவிய மாரன் வாளியும்" (கம்பரா. அயோத். கைகேயி 58);. 2. உரசுதல்; to rub, grate. "பொருப்ப ராவி யிழிபுனல்" (தேவா. 5. 30: 7);. 3. அறுத்தல்; to cut. "மெய்ய ராவிட" (கம்பரா. அயோத். கைகேயி. 58);. ம. அராவுக [அர் → அர → அரவு → அராவு.]
அராவைரி	அராவைரி arāvairi, பெ. (n.) 1. கலுழன் (கருடன்);; Garuda, the enemy of serpents 2. மயில்; peacock. 3. கீரி; mongoose (W.);. [அரா (பாம்பு); + வைரி (பகை);. வயிர்த்தல் = கடினமாதல், செற்றங்கொள்ளுதல், பகைத்தல். வயிர் → வயிரம் → வைரம் → வைரி.]
அராளகி	அராளகி arāḷagi, பெ. (n.) வால்வெள்ளி (தூமகேது); வகை. (தக்கயாகப், 457, உரை);; a comet.
அராளம்	அராளம் arāḷam, பெ. (n.) 1. இருவாட்சி (தைலவ. தைல. 135, 49);; Tuscanjasmine. 2. குங்கிலியம் (தைலவ. தைல. 119);; sal resin (செ. அக.);-a hard, dark coloured, brittle resinous substance which exudes from the trees of Dammara genus in the Eastern islands. Resin of Shorea robusta (சா.அக.);. ம. அராளம் அராளம் arāḷam, பெ. (n.) ஒருவகையான ஒற்றை முத்திரை நிலை, a dancing pose. [அரள்+அராளம்]

அரி-தல்	அரி-தல் aridal, 2 செ.குன்றாவி. (v.t) 1. நெல், சாமை, வரகு முதலியவற்றின் தாளையறுத்தல்; to cut the stalk of paddy, poor man's millet, common man's millet, etc. "நெல்லரி தொழுவர்" (புறநா. 379:3);. 2. உறுப்பறுத்தல்; to cut off, as an organ. "நாக்கரியுந் தயமுகனார்" (கம்பரா. ஆரணிய சூர்ப்ப 125);. 3. செங்கலறுத்தல் (யாழ்ப்.);; to cut and remove the excess clay spilling out of the mould in making bricks. 4. சங்கறுத்தல்; to cut chank for making ornaments. "சங்கை யரிந்துண்டு வாழ்வோம்" (தனிப்பா.1, பக். 213);. 5. காய் கறிகளைப் பொடியாக நறுக்குதல்; to cut vegetables into very small pieces. அரிவாள்மணை. ம. அரியுக; க., து., பட அரி : துட. அர்கி; கொலா., நா. அர்க். [அர் → அறு. அர் → அரி.]
அரி-த்தல்	அரி-த்தல் arittal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. தினவெடுத்தல்; to have an acute itching sensation. 2. இடைவிட்டொலித்தல்; to sound intermittently. "வாட லுழுஞ்சில் விளைநெற் றந்துணர் ஆடுகளப் பறையி னரிப்பன வொலிப்ப" (அகநா. 45 : 1-2);. 3. இடைவிடுதல்; to intermit "உண்கண் கலுழ்ந்துவாரரிப்பனி" (புறநா. 144 : 4-5);. -, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.); 1. கறையான் தின்னுதல்; to gnaw, as white ants. "கணச்சித லரித்த" (சிறுபாண். 133);. 2. புழு பூச்சி துளைத்தல்; to burrow, as worms or in-sects. 3. உருக்கிநோய் தோல் சதையெலும்பைக் குறைத்தல்; to corrode the skin, flesh or bone, as emaciating diseases. 4. துருப்பிடித்தல்; to be eaten away by rust. 5. வண்டுண்ணுதல்; to feed, browse or eat away, as beetles. "மாலையை வேய்ந்தரிக்கு மிஞிறு" (சீவக. 1769);. 6. நீர் அறுத்துச் செல்லுதல்; erosion of the bank or shore by waves. "அரித்தொழுகும் வெள்ளருவி" (தேவா. 4.3 : 3);.
அரித்தல்	அரித்தல் arittal, 4 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. சிறிது சிறிதாகக் கூட்டிச் சேர்த்தல்; to sweep up, gather little by little. 'சருகரிக்க நேரமன்றிக் குளிர்காய நேரமில்லை' (பழ.);. 2. பூதங்களைச் சேர்த்துப் படைத்தல்; to create. "ஒங்குலகை யரித்து மளித்து மழிப்பவ ராத்த ரென்னு" (திருநூற். 16);.

அரி	அரி ari, செ.பெ. (ger.) அரிகை (சூடா);; cutting, nipping. அரி ari, பெ. (n.) 1. நெற்கதிர் (பிங்.);; ear of paddy. 2. கைப்பிடிக்கதிர்; a handful of harvested ears of paddy. 3. கதிர்க்குவியல் (R.F.);; a heap of harvested ears of paddy or spikes of corn. 4. கதிரறுக்கும் பருவம்; matured state of grain, time for harvest. "அரிபுகு பொழுதின்" (பெரும்பாண். 202);. 5. நெல் (தைலவ. தைல. 84);; paddy. 6. நெற்சூடு; heat from a heap of paddy (சா.அக.);. ம., க., து. அரி; கோத. அய்ர். அரி ari, தொ.பெ. (vbl.n.) 1. அரிக்கை (சூடா.);; sifting, separating. 2. இடைவிடுகை; intermittance. "கலுழ்ந்துவாரரிப்பனி பூணக நனைப்ப" (புறநா. 14 4:5);. அரிப்பு அரிபு
அரிக்கஞ்சட்டி	அரிக்கஞ்சட்டி arikkañjaṭṭi, பெ. (n.) அரிசி களையும் அகன்றவாய்ச் சட்டி; large-mouthed shallow pot for cleaning rice. ம. அரிப்ப. அரிக்குட்ட. [அரிக்குஞ்சட்டி → அரிக்கஞ்சட்டி.]
அரிக்கஞ்சம்பா	அரிக்கஞ்சம்பா arikkañjambā, பெ. (n.) அரக்கன் நாட்டினின்று கொண்டுவரப்பட்ட நெல் வகை (நெல்லை);; a kind of paddy, originally brought from the Arakkan country (Tn.); (செ.அக.);. [அரக்கன் + சம்பா - அரக்கஞ் சம்பா → அரிக்கஞ்சம்பா.]
அரிக்கட்டு	அரிக்கட்டு arikkaṭṭu, பெ. (n.) நெற்கதிர்க் கட்டு; sheaf of paddy, bundle of reaped grain (G.G.);. [அரி + கட்டு.] [P]
அரிக்கண்சட்டி	அரிக்கண்சட்டி arikkaṇcaṭṭi, பெ. (n.) அரிசியரித்தற்குச் சிறு துளைகள் விட்டுச் செய்யப்பட்ட அகன்றவாய்ச் சட்டி (சங். அக.);; largemouthed perforated shallow pot for cleaning rice before cooking. இச்சொல் 'அரிக்கஞ்சட்டி' என்பதன் தவறான வடிவாக இருக்கலாம்.

அரிக்காமரம்	அரிக்காமரம் arikkāmaram, பெ. (n.) ஆத்திமரம்; mountain ebony, Bauhinia racemosa (சா.அக.);.
அரிக்கி	அரிக்கி arikki, பெ. (n.) கடுக்காய்; Indian gallnut. Terminalia chebula (சா.அக.);.
அரிக்கியந்தம்	அரிக்கியந்தம் arikkiyandam, பெ. (n.) பூனைக்காலி; cat bean, Mucana pruriens (சா.அக.);.
அரிக்கிராவி	அரிக்கிராவி arikkirāvi, பெ. (n.) சுறவத்திற்கும் (தைக்கும்); மீனத்திற்கும் (பங்குனிக்கும்); இடையில் அறுவடையாகும் ஒருவகை மட்ட நெல்; a coarse paddy that is harvested between January and March (Rmd.M.);. மறுவ. அருகிராவி
அரிக்குரம்	அரிக்குரம் arikkuram, பெ. (n.) காட்டுக் கரணைக் கிழங்கு; a tuberous-rooted plant, Amorphophallus campamulatus (சா.அக.);.
அரிக்குரல்	அரிக்குரல் arikkural, பெ. (n.) 1. அரித்தெழும் ஓசை; shrill sound. "அரிக்குரற் றடாரி" (புறநா. 249 : 4);. 2. இனியவொலி; sweet sound. "அரிக்குரற் பேடை" (ஐங்குறு. 85);. 3. நுண்ணிய ஒலி; minute sound.
அரிக்குழி	அரிக்குழி arikkuḻi, பெ. (n.) முற்காலப் பள்ளிப் பிள்ளைகள் அரி (ஹரி); என்று தொடங்கி வண்ணமாலையை விரலால் எழுதுவதற்காகத் தோண்டிய பள்ளம் (ஈடு, 5 6 2. ஜீ.);; depres. sion made by school children in the ground for writing with the finger Ari (Hari);, with which the Tamil alphabet began in the medieval days. [அரி என்பது திருமாலைக் குறிக்கும் வட சொல். அது மால் என்னும் தென்சொல்லின் மொழிபெயர்ப்பு. நம்மாழ்வார் காலத்தில் மாலியம் (வைணவம்); தமிழகத்தில் முன்னினும் மிக்குப் பரவியிருந்ததனால், தமிழ் வண்ண மாலை அல்லது நெடுங்கணக்கு 'அரிஓம் நம' (ஓம் மால் வணக்கம்); என்று திருமால் வணக்கத்துடன் தொடங்கியதாகத் தெரிகின்றது.]
அரிக்குறடு	அரிக்குறடு arikkuṟaḍu, பெ. (n.) அறுக்குங்குறடு; saw forceps (சா.அக.);. [அரி + குறடு. அரி = அறுப்பு.]
அரிக்கோவை நெல்	அரிக்கோவை நெல் arikāvainel, பெ. (n.) நெல் வகை; a kind of paddy (A.);.

அரிகண்டம்	அரிகண்டம் ariganṭam, பெ. (n.) 1. ஓர் அடியான் தன்னொறுப்பாகத் தன் கழுத்தில் மாட்டிக்கொள்ளும் இருப்புச்சட்டம் அல்லது கூண்டு (ஈடு, 4.6 : 2);; iron grate or frame or cage of cross-bars, worn on the neck by a devotee, as a mode of self-torture. 2. அறளை, தொந்தரவு, நைப்புத் தொல்லை; teasing, annoying, vexing. 3. சுவர்க்கால் (புதுவை);; post or stem forked at one end (Pond.);. [அரி = அறுப்பு, நைப்பு. கள்ளுதல் = பொருந்துதல். கள் → களம் = தலை உடல் என்னும் இரண்டின் பொருத்து, கழுத்து. கள் → களுத்து → கழுத்து. கள் → கண்டு → கண்டம் → Skt. kantha.] மறுவ. அரியண்டம் அரிகண்டம் ariganṭam, பெ. (n.) அறுக்கப்பட்ட துண்டம்; a sliced piece or lump.
அரிகண்டம்பாடு-தல்	அரிகண்டம்பாடு-தல் ariganṭambāṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i) ஒரு பாவலன், தான் தோற்றுப் போனால் கழுத்தறுப்புண்டு சாவதற்கு அணிய மாயிருப்பதாகக் காட்டி, தன் கழுத்தில் ஒரு வாளைக் கட்டிக் கொண்டு தன் எதிரி கொடுக்குங் குறிப்பிற்கிணங்க உடனுடன் பாடுதல்; to composeverses extempore on a challenge from his rival, with a sword hung about his neck indicating readiness to die, if not successful. [அரி + கண்டம் + பாடு. அரிதல் = அறுத்தல். கண்டம் = கழுத்து.]
அரிகயிறு	அரிகயிறு arigayiṟu, பெ. (n.) cord tied across the entrance of a fort and so contrived as to cut off the hand that grasps it.
அரிகரப்பன்	அரிகரப்பன் arigarappaṉ, பெ. (n.) 1. கிளி வன்னம் என்னும் செடி (பச்.மு.);; the plant kilivannam. 2. குழந்தைகளுக்குக் குறியுறுப்பிற் புற்றுண்டாகி உருவையழிக்கும் ஊதை(வாத);க் கரப்பான் நோய்; a kind of itching eczema, common in children, arising in the genitals in the form of a sore (சா.அக);.
அரிகரப்பான்	அரிகரப்பான் arigarappāṉ, பெ. (n.) அரிகரப்பன் 2 பார்க்க;see ari-karappan 2. "குட்டரிகரப்பான் வெய்ய மருத்தணி மருட்காய்கள் வதப்பும் போம்" (தைலவ. தைல. 133);.
அரிகரி	அரிகரி arigari, பெ. (n.) அத்திக்கொழுந்து; tender leaves of the fig tree.
அரிகளவம்	அரிகளவம் arigaḷavam, பெ. (n.) ஆறு (சங்.அக.);; river.
அரிகறையான்	அரிகறையான் arigaṟaiyāṉ, பெ. (n.) 1. அரிக்கின்ற சிதல்; gnawing white ant. 2. தொந்தரவு செய்பவன்; teaser, vexatious person (W.);.
அரிகாரம்	அரிகாரம் arikāram, பெ. (n.) 1. சீனக்காரம் (வை.மு.);; alum (செ.அக.); -China alkali (சா.அக.);. 2. பொரிகாரம்; alum, alumen, a double salt composed of sulphate of potash and sulphate of ammonia (சா.அக.);.

அரிகால்	அரிகால் arikāl, பெ. (n.) அரிதாள்; stubble. "அரிகாலின் கீழுகூஉ மந்நெல்லே" (பொருந. தனிப்பா.);.
அரிகிணை	அரிகிணை ariginai, பெ. (n.) அறுவடைக் காலத்தில் மள்ளர் (பள்ளர்); இயக்கும் உறுமியென்னும் பறை; a peculiar drum called urumi beaten by the agriculturist class during harvest time. "மள்ள ரரிகிணைக் கிசைய வூதும்" (அருணாசல பு. திருக்கண்பு. 45);. [அரி = அறுப்பு. கினை - உறுமிப்பறை.]
அரிகிரந்தி	அரிகிரந்தி arigirandi, பெ. (n.) விரைந்து பரவிச் சதையை அரித்து அழுகச் செய்யும் புண்ணோய்; an ulcer which spreads rapidly and destructively, eating away the tissues, Phagedenic ulcer (சா.அக.);. [அரி + Skt, granthi → த. கிரந்தி. அரித்தல் = கறையான் போற் சிறிதுசிறிதாய்த் தின்னுதல்.]
அரிகீரை	அரிகீரை ariārai, பெ. (n.) அறைக்கீரை; a pot-herb.
அரிகுரல்	அரிகுரல் arigural, பெ. (n.) கரகரத்த வொலி; hoarse or discordant sound. "அரிகுரற் கோழி" (சீவக. 1755);. [அரி + குரல்.]
அரிகூடம்	அரிகூடம் ariāṭam, பெ. (n.) கோபுர வாயின் மண்டபம்; passage or hall under the tower at the entrance to a castle or temple.
அரிகூலி	அரிகூலி ariāli, பெ. (n.) பழைய வரிவகை (Anc. Dec. 344; an ancient tax. [அரி + கூலி.]
அரிகேசரி	அரிகேசரி ariācari, பெ. (n.) கடைக்கழகக் காலப் பாண்டியர் சிலர் தாங்கிவந்த பட்டப் பெயர்; a title of certain Pandyas of the period of the 3rd Academy. [அரி = பகைவன். Skt. kesarin → த. கேசரி = அரிமா. அரிகேசரி = பகைவருக்கு அரிமாப் போன்றவன்.]
அரிகொழி	அரிகொழி arigoḻi, பெ. (n.) பழைய வரிவகை (S. I. I. ii, 352);; an ancient tax. [அரி = அரிசி. கொழி = கொழித்தல், தெள்ளுதல்.]
அரிச்சந்தனம்	அரிச்சந்தனம் ariccandaṉam, பெ. (n.) செஞ் சந்தனம் (பச்.மு.);; red-sanders (செ.அக.);—red sandal, Pterocarpus santalinus (சா.அக.);. அரிச்சந்தனம் → Skt. haricandana. [அரி + சந்தனம். அர் → அரி = சிவப்பு.]

அரிச்சந்திரபுராணம்	அரிச்சந்திரபுராணம் ariccandiraburāṇam, பெ. (n.) வீரைஆசுகவிராயர் கி.பி. 1524-ல் அரிச்சந்திரன் கதையைப் பற்றிப் பாடிய பனுவல்; name of a poem relating to the story of Harišcandra, composed in A.D. 1524 by Virai Äšukavirāyar. [Skt. Hariscandra → த. அரிச்சந்திரன். வாய்மை யறத்தைக் கடைப்பிடிக்க எல்லாவற்றையும் தன்னையும் ஒப்புக் கொடுத்தவனாகச் சொல்லப்படும் பண்டை வடநாட்டுக் கதிரவக் குடி (சூரிய வமிச); அரசன்.]
அரிச்சந்திரம்	அரிச்சந்திரம் ariccandiram, பெ. (n.) முகட்டுக்கை தாங்குங் கட்டை (Madr.);; kingpost in a truss.
அரிச்சல்	அரிச்சல் ariccal, பெ. (n.) 1. நாணம் (இ.வ.);; bashfulness (Loc.);. 2. அருமை; rarity.
அரிச்சலாக	அரிச்சலாக ariccalāka, கு.வி.எ. (adv.) அருமையாக; once in a way, rarely. உங்களை எங்கேயோ அரிச்சலாகப் பார்த்த நினைவிருக்கிறது (உ.வ.);. [அரு → அருகு → அருக்கு → அருக்கம் = அருமை. அருக்கம் → அருக்கல் → அருச்சல் → அரிச்சல். ஒ.நோ : பக்கம் → பக்கல்.]
அரிச்சாவி	அரிச்சாவி ariccāvi, பெ. (n.) பெருங்குமிழ் (பச்.மு.); – பெருங்குமிழ்; coomb teak (செ.அக.); – kandahar tree, Gmelina arborea (சா.அக.);. மறுவ. அரிசா. அரிசாகிகம்.
அரிச்சுவடி	அரிச்சுவடி ariccuvaḍi, பெ. (n.) அரி என்று தொடங்கும் நெடுங்கணக்குப் பொத்தகம் அல்லது ஒலைக்கற்றை; Tamil alphabet book commencing with the name Ari (Vişṇu);. [இடைக்காலத்தில் நெடுங்கணக்குச் சுவடி திருமால் வணக்கத்தொடு தொடங்கியதால் அரிச்சுவடியெனப்பட்டது. அரி (திருமால்); + சுவடி (சிறுபொத்தகம், பொத்தகம்);.] அரிக்குழி பார்க்க;see ari-k-kuli.
அரிச்சோளம்	அரிச்சோளம் ariccōḷam, பெ. (n.) வெள்ளைச் சோளம்; white maize (சா.அக.);. ம. அரிச்சோளம்; து. அரிசோள. [அரி + சோளம்.]
அரிச்சோனகம்	அரிச்சோனகம் ariccōṉagam, பெ. (n.) நரியீந்து; small date, Phoenix farinifera (சா.அக);.

அரிசம்	அரிசம் arisam, பெ. (n.) 1. மிளகு; black pepper, Piper nigrum. 2. மஞ்சள்; turmeric. Curcuma longa. க. அரிசின. 3. மூலம்; piles or haemorrhoids. தெ. அரிசெ; ம. அரிசத். 4. மூல முளை; vascular tumour in the rectum (சா.அக.);. அரிசம்1 arisam, பெ. (n.) காருவா அதிகமும் (பிரதமை); ஒரி குறைவுமாகக் கூடியிருக்கும் நாள் (மச்சபு. புரூரவா. 27);; calendar day comprising the major part of the new moon lunar day. [Skt. arša → த. அரிசம்.] அரிசம்2 arisam, பெ. (n.) மகிழ்ச்சி (சி.சி2,800, மறைஞா.);; joy, pleasure happiness. [Skt. harsa → த. அரிசம்.]
அரிசம்மாரிகம்	அரிசம்மாரிகம் arisammārigam, பெ. (n.) நரிக்கொன்றை; horse cassia, Cassia marginata (சா.அக.);.
அரிசயம்	அரிசயம் arisayam, பெ. (n.) 1. சரக்கொன்றை (மலை.);; Indian laburnum (செ.அக.); - king's tree or Indian laburnum, Cassia fistula. 2. எலுமிச்சை (மலை);; sour lime (செ.அக.); - lime, Citrus medica-acida (சா.அக.);. மறுவ. அரிசலம்
அரிசயமங்கு	அரிசயமங்கு arisayamaṅgu, பெ. (n.) கொன்றை; common cassia, Cassia fistula.
அரிசரி	அரிசரி arisari, பெ. (n.) அத்திக்கொழுந்து (வை.மூ.);; tender leaves of the Indian fig.
அரிசலம்	அரிசலம் arisalam, பெ. (n.) அரிசயம் பார்க்க;see arišayam.

அரிசனம்	அரிசனம் arisaṉam, பெ. (n.) 1. மஞ்சள்; turmeric, Curcuma longa. "அரிசன மேனி நல்லாள்" (கந்தபு. தேவ. தெய்வ. 87);. 2. மஞ்சள் விரவிய கலவைப் பொடி; a mixture of turmeric Powder and other powders. "ஆசனத் தணிநீ ராட்டி யரிசனஞ் சாத்தி" (பெரியபு. தடுத்தாட். 15, உரை); (சங்.அக.);. க., பட. அரிசின; கோத., துட.. அர்சன். அரிசனம் arisaṉam, பெ. (n.) நல்லூழ் இருபத்தெழிலொன்று; [Skt. harsana → த. அரிசனம்.]
அரிசனி	அரிசனி arisaṉi, பெ. (n.) பெருங்குமிழ் (மலை.);; pricking or piercing pain (சா.அக.);.
அரிசா	அரிசா aricā, பெ. (n.) பெருங்குமிழ் (மலை.);; coomb teak (செ.அக.);. அரிச்சாவி பார்க்க;see ari-c-cavi.
அரிசாகிகம்	அரிசாகிகம் aricāgigam, பெ. (n.) அரிச்சாவி பார்க்க;see ari-c-cavi.
அரிசாரணம்	அரிசாரணம் aricāraṇam, பெ. (n.) மாவிலிங்கம் (பரி.அக.);; lingam tree (செ.அக.); — sacred lingam tree, Cretaeva religiosa (சா.அக.);.
அரிசாரம்	அரிசாரம் aricāram, பெ. (n.) பழுப்பு; essence of yellow colour (சா.அக.);. [அரி = மஞ்சள். சாரம் = சாறு. உட்பொருள்.]

அரிசி	அரிசி arisi, பெ. (n.). 1. உமி நீங்கிய நென்மணி; rice removed of its husk. "நாழி யரிசிக்கே நாம்" (நல்வழி, 19);. 2. உமி நீங்கிய தவசமணி; any husked grain. "வர கரிசிச் சோறும்" (தனிப்பா. 1. பக். 112);. 3. நெய்யுள்ள வித்தின் உட்பருப்பு (நாமதீப.);; inner pulp of oil seeds. 4. மூங்கிலரிசி முதலியன; small seeds, as of the bamboo, etc. அரிசி வகைகள் : 1. அறுவகை மருத்துவ அரிசி (the six kinds of seeds or rice used in medicines); : hazel leaved psoralea, Psoralea corylifolia. spindle tree, Celastrus paniculata. Amomum cardomum. அதவரிசி, உருளரிசி, ஏலரிசி, கார் புகா அரிசி, ஊவா அரிசி, வெட் பாலை அரிசி (சங். அக.);. 2. ஐவகைப் பத்தியக் கஞ்சி யரிசி (the five kinds of rice used as diet, when one is under medical treatment);: boiled rice. wheat rice.
அரிசிக்கஞ்சி	அரிசிக்கஞ்சி arisikkañsi, பெ. (n.) 1. நோயாளிகட்காகவும் வலுவற்றவர்க்காகவும் வேக வைத்த நீரோடு கலந்த குழைந்த அரிசிச்சோறு; over cooked or recooked rice along with the water in which it has been cooked as diet for sick persons and invalids. 2. குழந்தைகட்காகக் கூழ்ப்பதமாகக் காய்ச்சின அரிசிச் சோறு; gruel prepared from rice for infants. க., பட. அக்கி கஞ்சி; து. அர்கஞ்சி. [அரிசி + கஞ்சி.]
அரிசிக்கணக்கு	அரிசிக்கணக்கு arisikkaṇakku, பெ. (n.) ஒன்றனைப்பற்றிக் கேட்டவர்க்கு "உனக்கும் (உமக்கும்); அதற்கும் தொடர்பில்லை" என்பதைக் குறிக்கும் சொல்; a term indicating, 'a matter that does not concern you.' அது அரிசிக் கணக்கு (உ.வ.);.
அரிசிக்கம்பு	அரிசிக்கம்பு arisikkambu, பெ. (n.) மேழத்தில் (சித்திரையில்); விதைத்து அலவனில் (ஆடியில்); அறுவடையாகும் சிறுகம்பு (G.S.D. ii, 219);; a short species of kambu, sown in April - May and harvested in July - August. ['அரிசி' கு.பொ.முன். (a dim. pref.);.]
அரிசிக்கழுநீர்	அரிசிக்கழுநீர் arisikkaḻunīr, பெ. (n.) அரிசி கழுவிக் களைந்த நீர்; the water with which rice has been washed and cleaned. [அரிசி + கழு + நீர்.]

அரிசிக்களா	அரிசிக்களா arisikkaḷā, பெ. (n.) சிறுகளா; a low-spreading spiny evergreen shrub, Carissa spinarum. ['அரிசி' கு.பொ.முன்.]
அரிசிக்காடி	அரிசிக்காடி arisikkāṭi, பெ. (n.) புளித்த கஞ்சி; grain vinegar, sour gruel, from the acetous fermentation of rice (செ.அக.); — 1. அரிசிக் கஞ்சியைப் புளிக்கவைத்து அதனின்று வடித்த காடி. இதற்குக் காஞ்சிகம் என்று பெயர்; an acetous fermentation of powdered rice, rice ferment or grain vinegar, acetum of chemists. 2. புளித்த கஞ்சி; sour conjee. 3. கருங்குறுவை யரிசியைக்கொண்டு போகர் 7000-ற் சொல்லியபடி உண்டாக்கிய ஆறு மாதக் காடி. இது தமிழ் மருத்துவத்தில் மருந்துகள் அரைத்துப் புடமிடுவதற்கு மிகப் பயன்படும். இதற்குப் 'பழச்சாறு' என்பது குழூஉக்குறி; acetic acid prepared from the husked black paddy, as per process laid down in Bogar (7000);. The liquid conjee to be fermented is kept in earthen jars or pots just covering the mouth with a piece of white cloth, and exposing the same to the hot sun for six months (between February and July); when the acetification is said to be accomplished. This is known by the secret term palaccaru (சா.அக.);. ம. அரிக்காடி [அரிசி + காடி.]
அரிசிக்காணம்	அரிசிக்காணம் arisikkāṇam, பெ. (n.) பழைய வரிவகை (I.M.P. Tp. 234);; an ancient tax on rice. [அரிசி + காணம் (வரி);.]
அரிசிக்காய்	அரிசிக்காய் arisikkāy, பெ. (n.) ஒருவகை மாங்காய், பச்சரிசி மாங்காய்; a variety of mango. [பச்சரிசி → அரிசி (குறுக்கம்);.]
அரிசிக்கோதுமை	அரிசிக்கோதுமை arisikātumai, பெ. (n.) வாற்கோதுமை (விவசா. 3);; a species of wheat. [அரிசி + கோதுமை.]
அரிசிங்காமூலி	அரிசிங்காமூலி arisiṅgāmūli, பெ. (n.) சிறியாணங்கை, பெரியாணங்கை என்பதற்கு எதிர்; a plant with peculiar virtues of curing snakebites, Polygula glabra, opp. to periyanangai. [அரி = அழகு. சிங்கா = குன்றாத. மூலி = மூலிகை. சிங்குதல் = குன்றுதல், அழிதல்.]
அரிசிங்கி	அரிசிங்கி arisiṅgi, பெ. (n.) அழகைக் குறைக்கும் ஒருவகைப் புண்ணோய்; a kind of ulcerous disease affecting the handsome or beautiful looks of a person. [அரி = அழகு. சிங்கி = குன்றி, குறைவது. சிங்குதல் = குன்றுதல், அழிதல்.]

அரிசிச்சாதம்	அரிசிச்சாதம் arisissātam, பெ. (n.) அரிசிச் சோறு; boiled rice. "நெய்யிலாச் சாதமுந் திருத்தி யில்லை" (குமரேச சத. 63);. தெ. சாதமு [அரிசி + சாதம். 'சாதம்' என்னுஞ் சொல் பொதுவாக வடசொல்லாகக் கருதப்படுகின்றது. ஆயின், 'ப்ரஸாத' என்னுங் கூட்டுச்சொல்லிலன்றி, வடமொழியிலும் இது தனித்து வழங்குவதில்லை. அதனால் இதற்கு மூலமும் இம் மொழியில் இல்லை. ஒருகால், சோறு → சோது → சாது → சாதம் என்று திரவிடத்தில் திரிந்திருக்கலாம். மாணிக்கவாசகர் 'சோறு' என்னுஞ் சொல்லை விடு (முத்தி); என்னும் பொருளில் ஆண்டிருத்தலால், 'சாதம்' என்னும் வடிவம் வட மொழியிற் 'ப்ர' என்னும் முன்னொட்டுப் பெற்றுப் 'ப்ரஸாத' என்றாகிக் கோயிலிற் படைக்கப்படும் திருச்சோற்றிற்கு அல்லது திருப் படையலுக்குப் பெயராகியிருக்கலாம்.]
அரிசிச்சாராயம்	அரிசிச்சாராயம் arisissārāyam, பெ. (n.) புளிக்கவைத்த அரிசியொடு வெல்லங் கலந்து அதனின்றெடுக்கும் மதுவகை; arrackextracted from rice fermented with jaggery. [அரிசி + சாராயம். சாறாயம் → சாராயம்.]
அரிசிச்சோளம்	அரிசிச்சோளம் arisissōḷam, பெ. (n.) சிறு சோளம், சோளவகை (Rmd.M);; variety of cõlam, Holcus saccharatus (சா.அக.);. ம. அரிச்சோளம்; து. அரிசோள. [அரிசி + சோளம். 'அரிசி' சி.பொ.முன்.]
அரிசிச்சோறு	அரிசிச்சோறு arisissōṟu, பெ. (n.) நெல்லரிசிச் சோறு; boiled rice. [அரிசி + சோறு.]
அரிசித்தழுப்பு	அரிசித்தழுப்பு arisittaḻuppu, பெ. (n.) பெண்டிர் காதணிவகை (நெல்லை);; a kind of women's ear ornament (Tn.);.
அரிசித்திப்பிலி	அரிசித்திப்பிலி arisittippili, பெ. (n.) சிறுதிப்பிலி; a small variety of long pepper, Piper longum (சா.அக.);. [அரிசி + திப்பிலி. 'அரிசி' சி.பொ. முன்.]
அரிசித்தினை	அரிசித்தினை arisittiṉai, பெ. (n.) சிறுதினை, தினைவகை (விவசா. 3);; a kind of small millet. [அரிசி + தினை. 'அரிசி' சி.பொ. முன்.]
அரிசித்துண்டம்	அரிசித்துண்டம் arisittuṇṭam, பெ. (n.) பழைய வரிவகை (M.E.R. 110 of 1917);; an ancient tax.

அரிசிதவசி	அரிசிதவசி arisidavasi, பெ. (n.) அரிசியும் அதற்கினமான பிறவும்; rice and allied food grains. அந்தவூரில் அரிசிதவசி மலிவாய் விற்கும் (உ.வ.);. ['அரிசிதவசி' ஒரு மரபிணைமொழி. தவசம் → தவசி, எதுகை நோக்கி ஈறு திரிந்தது.]
அரிசிப்பல்	அரிசிப்பல் arisippal, பெ. (n.) சிறுபல் (நெல்லை);; small tooth or teeth (Tn.);. [அரிசி + பல். 'அரிசி' சி.பொ. முன்.]
அரிசிப்பிட்டு	அரிசிப்பிட்டு arisippiṭṭu, பெ. (n.) அரிசிமாப்பிட்டு; a kind of pastry prepared by steaming rice flour. ம. அரிமாவு (அரிசிமாவு);; க. அக்கி இட்டு. [அரிசி + பிட்டு.]
அரிசிப்புல்	அரிசிப்புல் arisippul, பெ. (n.) 1. மத்தங்காய்ப் புல்; a kind of grass, Cynosurus egypticus (சா.அக.);. "அரிசிப்புல் லார்ந்த மோட்டின" (சீவக. 43);. 2. கம்பரிசி; a species of husked kambu millet (சா.அக.);. க. அக்கி குல்லு [அரிசி + புல்.]
அரிசியரக்கு	அரிசியரக்கு arisiyarakku, பெ. (n.) பொடியரக்கு; lac in granulated form deprived of its resinous matter and part of its colouring. [அரிசி + அரக்கு. 'அரிசி' சி.பொ.முன்.]
அரிசியற்றுப்போ-தல்	அரிசியற்றுப்போ-தல் arisiyaṟṟuppōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) வாழ்நாள் இறுதியடைதல் (நாஞ்.);; to reach the closing days of one's life (Nāñ.);. [அரிசி + அற்று + போ.]
அரிசியிடு-தல்	அரிசியிடு-தல் arisiyiḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) பிணத்தின் வாயில் உறவினர் அரிசியிடுதல்; to put rice into the mouth of a deceased person, as part of the funeral rites. "அள்ளி யிடுவ தரிசியோ" (பட்டினத். பொது. தாயா. 6);. [அரிசி + இடு.]
அரிசியிலந்தை	அரிசியிலந்தை arisiyilandai, பெ. (n.) நரியிலந்தை; a small species of jujube, Zizyphus horrida. [அரிசி + இலந்தை. 'அரிசி' சி.பொ.முன்.]

அரிசிரங்கு	அரிசிரங்கு arisiraṅgu, பெ. (n.) சொறிசிரங்கு; itch, scabies. [அரித்தல் = நமைச்சலெடுத்தல். அரி (அரிக்கின்ற); + சிரங்கு.]
அரிசில்	அரிசில் arisil, பெ. (n.) 1. சோணாட்டிலுள்ள காவிரியின் கிளையான ஓர் ஆறு; name of an affluent of the Kavéri in Thafijävur district. "அம்பர் சூழ்ந்த வரிசில்" (நற். 141 :11);, "அரிசிற் றென்கரை யழகார் திருப்புத்தூர்" (தேவா.7.9:5);. 2. ஒரு பழைய ஊர்; name of an ancient village.
அரிசில்கிழார்	அரிசில்கிழார் arisilkiḻār, பெ. (n.) பதிற்றுப் பத்தில் 8ஆம் பத்தைப் பாடிய ஒரு புலவர்; name of an ancient poet, author of the eighth ten of the Padirruppattu. அரிசில்கிழார் aricilkiḻār, பெ. (n.) சோழ நாட்டில் அரிசில் என்னும் ஊரில் வாழ்ந்த சங்கப் புலவர்; a sangam poet of arisil village in chola country. [அரிசில்+கிழார்]
அரிஞ்சான்	அரிஞ்சான் ariñjāṉ, பெ. (n.) ஒருவகைக் கடல் மீன்; a kind of sea-fish, Cirrhina reba.
அரிணம்	அரிணம் ariṇam, பெ. (n.) 1. சிவப்பு; red colour. 2. காவிநிறம்; tawny colour. 3. மானிறம் (நாநார்த்த.);; fawn colour. 4. மான் (சூடா.);; deer. "வெங்கோட் டரிணத் தொக்கு" (பாரத. இராசசூ. 105);. 5. மஞ்சள் நிறம்; yellow colour. 6. பொன் (R.);; gold. 7. எலுமிச்சை; sour lime, Citrus medica-acida. 8. வெண்மை (R.);; whiteness. ம. அருணம்; க. அருண; தெ. அருணமு. அரிணம் → Skt. harina. [அரி = நெருப்பு. செம்மை, மானிறம், மஞ்சள் நிறம் - இம் மூன்றும் நெருப்பிற்குரியன. வெண்மை நெருப்பின் ஒளிக்குரியது. உல் → அல் → அர் → அரணம் → அருணம் → அரிணம் = சிவப்பு.] அரிணம் ariṇam, பெ. (n.) சந்தனம் (பச்.மூ.);; sandal wood. என்பது செஞ்சந்தனம்போலும்

அரிணன்	அரிணன் ariṇaṉ, பெ. (n.) 1. சிவன்;Šiva. 2. கதிரவன்; sun. [அருணம் = சிவப்பு. அருணம் → அருணன் = செந்நிறத்தனான சிவன், எழுகையிலும் விழுகையிலும் சிவந்து தோன்றுங் கதிரவன். அருணன் → அரிணன்.]
அரிணி	அரிணி ariṇi, பெ. (n.) 1. பொன்னாலாகிய உருவம் (சங்.அக.);; gold image. 2. அழகி; beautiful woman. 3. வஞ்சிக்கொடி; water rattan, Calamus rotang (சா.அக.);. [அரிணம் = பொன், அழகு. அரிணம் → அரிணி = அழகி.]
அரிணை	அரிணை ariṇai, பெ. (n.) கள் (வை.மூ.);; toddy.
அரித்துக்கட்டி	அரித்துக்கட்டி arittukkaṭṭi, பெ. (n.) கண்டதையெல்லாம் தனக்கென்று ஈட்டுவோன்; one who scrapes and picks and appropriates whatever comes in his way, a grabbing person. அவன் ஒரு பெரிய அரிச்சுக் கட்டி (உ.வ.);. [அரித்துக்கட்டி → அரிச்சுக்கட்டி.]
அரித்தை	அரித்தை arittai, பெ. (n.) 1. துயரம் (சங். அக.);; grief. 2. துன்பம்; distress. [அரித்தல் → துன்புறுத்துதல். அழித்தல். அரி → அரித்தை.]
அரிதட்டு	அரிதட்டு aridaṭṭu, பெ. (n.) சல்லடை (புதுவை);; sieve (Pond.);.
அரிதளம்	அரிதளம் aridaḷam, பெ. (n.) 1. அரிதாரம் (வின்.);; yellow orpiment. 2. தாளகச் செய்ந் நஞ்சு (பாடாணம்);; a kind of arsenic (சா. அக.);. [அரிதாரம் → அரிதாலம் → அரிதாளம் → அரிதளம்.]
அரிதாசம்	அரிதாசம் aritācam, பெ. (n.) செம்பைமரம்; a flowering tree, Coronilla seshan (சா.அக.);.
அரிதாசர்	அரிதாசர் aritācar, பெ. (n.) இருசமய விளக்கம் என்னும் நூலாசிரியரான 18ஆம் நூற்றாண்டுப் புலவர்; name of a poet at the beginning of the 18th century, author of the Iru Samaya Vilakkam. [Skt. Haridasa → த. அரிதாசர் = திருமாலடியார்.]

அரிதாட்புள்ளி	அரிதாட்புள்ளி aritāṭpuḷḷi, பெ. (n.) கதிரறுத்த தாளைக்கொண்டு கணிக்கும் பொலி மதிப்பு; estimate of the produce of a field from the appearance of the stubble (R.F.);. [அரிதல் = தாளறுத்தல், அரி + தாள் + புள்ளி (மதிப்பு, கணக்கு);.]
அரிதாரக்கட்டு	அரிதாரக்கட்டு aritārakkaṭṭu, பெ. (n.) தாளகக்கட்டு (வின்.);; consolidated orpiment. [அரிதாரம் + கட்டு.]
அரிதாரசெந்தூரி	அரிதாரசெந்தூரி aritārasendūri, பெ. (n.) கப்புச்சடைச்சி; a plant (unidentified); (சா.அக.);.
அரிதாரநாகம்	அரிதாரநாகம் aritāranākam, பெ. (n.) தலைச்சன் பிள்ளையின் மண்டையோட்டினின்று உருவாக்கும் ஒருவகை அண்டச் சுண்ணம்; a kind of calcium compound prepared out of the skull of the first born child (சா.அக.);.
அரிதாரநீற்றி	அரிதாரநீற்றி aritāranīṟṟi, பெ. (n.) முட்பலா; a kind of plant capable of calcining orpiment. [அரிதாரம் + நீற்றி. நீறு → நீற்று. நீற்றுதல் = சண்ணமாக்குதல். நீற்று → நீற்றி. 'இ' வி.முத. ஈறு.]
அரிதாரப்புகை	அரிதாரப்புகை aritārappugai, பெ. (n.) 1. அகத்தியர் மருத்துவ நூலிற் சொல்லப்பட்டுள்ள ஒரு மருந்துப் புகை; a kind of fumigation described in Agastiyar's treatise on medicine. 2. கைகாலுளைச்சல், கறடு முதலியவற்றிற்கு அரிதாரத்தைக்கொண்டு போடும் புகை; the smoke of orpiment used for curing pain in the limbs and other rheumatic complaints (சா.அக.);. [அரிதாரம் + புகை.]
அரிதாரபூதிச்சி	அரிதாரபூதிச்சி aritārapūticci, பெ. (n.) தும்பி; moss creeper, Cassytha filiformis, capable of calcining orpiment. [அரிதாரம் + பூதிச்சி. பூதி = புழுதி, சாம்பல், திருநீறு. பூதித்தல் = நீற்றுதல். பூதி → பூதிச்சி.]

அரிதாரம்	அரிதாரம் aritāram, பெ. (n.) 1. தாளகச் செய்ந்நஞ்சு (பாடாணம்);; yellow orpiment, arsenic sulphide. "குன்மமெட்டும் பேருங் காண்.............. அரிதா ரத்தால்" (பதார்த்த, 1188);. 2. காசறை (கஸ்தூரி); மானின் கொப் பூழினின்று எடுக்கப்படும் நறுமைப் பொருள்; musk. மான் வயிற்றி னொள்ளரி தாரம் பிறக்கும்" (நான்மணிக். 6);. 3. மஞ்சள் (வை.மூ.);; turmeric. ம. அரிதாரம்; க. அரிதாள; தெ. அரிதளமு. [அரி = மஞ்சள். தாரம் = சரக்கு.] மறுவ. அரிமின், அரியணைச்செல்வி. அரிதாரம் (தாளக பாடாணம்); பற்றிய சிறப்புக் குறிப்புகள் : 1. மனோசிலை யென்னும் அரிதாரம் மலைகளிலே பிறக்கும் (பெரியபு. கண்ணப்ப. 48, உரை); (சங்.அக.மேற்.);. 2. இது (அரிதாரம்); சீனம், பர்மா, சுமத்திரா முதலியவிடங்களிலிருந்து இறக்குமதியாகுஞ் சரக்கு. இது எலுமிச்சம்பழ நிறமாகவிருந்து, பிறகு பழுப்பு நிறமாக மாறும். இதன் துண்டுகள் கோணங்களாக அகப்படும். இதற்கு எலிக்கூட்டுப் பாடாணமென்றும், பொன்னிறமென்றும் பல பெயர்களுண்டு. இது அடியிற் கண்டபடி பலவகைத்தாயினும் கடையில் மூன்று வகையான சரக்குகள் தாம் அகப்படும். ஒன்று பளபளப்புள்ள கம்பி பாய்ந்த சரக்கு மற்றிரண்டும் மஞ்சள் நிறமான கட்டிகளாகவிருக்கும். அரிதார வகைகள் :
அரிதாரவஞ்சி	அரிதாரவஞ்சி aritāravañji, பெ. (n.) கொத்தமல்லி; coriander seed, Coriandrum sativum (சா.அக.);.
அரிதாரவெண்ணெய்	அரிதாரவெண்ணெய் aritāraveṇīey, பெ. (n.) வலி, சொறி, சிரங்கு, கரப்பன் படை, ஆறாப் புண் முதலியவற்றிற்கு, அரிதாரத்துடன் மற்றச் சரக்குகளைச் சேர்த்து நல்லெண்ணெயிலிட்டுக் காய்ச்சி உருவாக்கும் மருந்தெண்ணெய்; a medicinal oil prepared by boiling a mixture of gingelly oil with yellow orpiment as chief ingredient amongst several other drugs, and used in aches, eczema, karpaung, etc. (சா.அக.);. [அரிதாரம் + எண்ணெய் (எள் + நெய்);.]
அரிதாலம்	அரிதாலம் aritālam, பெ. (n.) 1. பொன்னரிதாரம் (புதுவை);; yellow orpiment (Pond.);. 2. மஞ்சள் நிறமான ஒருவகைப் புறா; a high class pigeon of a yellow colour, golden pigeon, Carpophaga sylvatica alias C. pusilla (சா.அக.);. 3. வெண்ணிறமான மலையாள நாட்டுப் புறா; bronze-backed imperial pigeon of Malabar, Carpophaga insignis (சா.அக.);. [அரிதாரம் (மஞ்சள் நிறமானது); → அரிதாலம். அரி = சிவப்பு, மஞ்சள், வெள்ளை.]
அரிதாள்	அரிதாள் aritāḷ, பெ. (n.) நெல், வரகு, தினை, சாமை முதலியவற்றின் கதிரறுத்த தாள்; stubble left on a harvested field.

அரிதாளகம்	அரிதாளகம் aritāḷagam, பெ. (n.) பொன்னரி தாரம்; yellow orpiment (சா.அக.);. [அரிதாரம் → அரிதாலம் → அரிதாளம் → அரிதாளகம்.]
அரிதாளம்	அரிதாளம் aritāḷam, பெ. (n) பொன்னரிதாரம் (வின்.);; yellow orpiment (சா.அக.);. [அரிதாரம் → அரிதாலம் → அரிதாளம்.] அரிதாளம் aritāḷam, பெ. (n.) ஒருவகைத் தாளம்; a variety of time-measure in music. [அரி + தாளம் (தாளால் அல்லது காலால் தட்டிக் காட்டும் இசைக்கால அளவு.]
அரிதின்பாலை	அரிதின்பாலை aridiṉpālai, பெ. (n.) திருநாமப் பாலை; oval-leaved China root. Smilax macrophylla (சா.அக.);. [ஒருகா. அரிது + இன் + பாலை.]
அரிதின்வயச்சி	அரிதின்வயச்சி aridiṉvayacci, பெ. (n.) 1. அரிதின்பாலை பார்க்க;see aridin-palai (udsmsv.);; 2. காட்டு நன்னாரி; false sarsaparilla, Hemidesmus indica (சா.அக.);. [ஒருகா. அரிது + இன் + வயச்சி.]
அரிது	அரிது aridu, பெ. (n.) 1. அரிதின்பாலை பார்க்க; that which is rare, precious. மணிகளுள் அரிது கோகினூர் வயிரம். 2. பெறுதற்கு அல்லது செய்தற்கு மிகக் கடினமானது; that which is very difficult to obtain or perform. "சிந்தையை யடக்கியே சும்மா யிருக்கின்ற திறமரிது" (தாயு. தேசோ. 8);. 3. எவ்வகையிலும் பெற அல்லது செய்ய இயலாதது; that which is unattainable or impossible. எத்துணை முயலினும் ஒருவன் இறவாதிருத்தல் அரிது. ம., தெ. அருது : க. அரிது. [அரு → அரிது.]
அரிதொடர்	அரிதொடர் aridoḍar, பெ. (n.) தொட்டார் கையை நறுக்கும் தொடரிப் (சங்கிலிப்); பொறி; chain across the entrance to a fort, capable, on mere contact, of severing the hands of approaching enemies. "அரிதொடர் பிடித்தகை யறுக்க விட்டு" (திருவிளை. திருநகரப். 27);. [அரி + தொடர்.]
அரிநாரி	அரிநாரி arināri, பெ. (n.) குண்டுப்பனை; a species of palmyra, Borassus Alabellifer (சா.அக.);.

அரிநுகர்மூலம்	அரிநுகர்மூலம் arinugarmūlam, பெ. (n.) கோரைக்கிழங்கு; coray root, Cyperus rotundus (சா.அக.);. [அரி = பன்றி. நுகர்தல் = தின்னுதல். மூலம் = கிழங்கு.]
அரிநூற்பொறி	அரிநூற்பொறி arinūṟpoṟi, பெ. (n.) தொட்டவர் கையை அரியும் நூற்பொறி (சிலப். 15 : 216, அடியார்க். உரை);; cord across the entrance to a fort so contrived as to cut off the hand that grasps it. [அரி + நூல் + பொறி.]
அரிநெல்லி	அரிநெல்லி arinelli, பெ. (n.) சிறுநெல்லி; otaheite goose-berry, s.tr. Phyllanthus distichus (செ.அக.); - country star goose-berry, Brazil cherry, Phyllanthus distichus (சா.அக.);. ம. அரிநெல்லி [அரி + நெல்லி. 'அரி' சி.பொ. முன்.]
அரிப்பர்	அரிப்பர் arippar, பெ. (n.) அரித்துப் பொருள் தேடுவோர்; those who scrape and dig and appropriate whatever comes in their way. "அரிப்பர் கையகப் படுவன வாயிரத் திரட்டி" (திருவிளை. திருநகரப். 66);. [அரிப்பு → அரிப்பர்.]
அரிப்பரி-த்தல்	அரிப்பரி-த்தல் aripparittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சிறிது சிறிதாகச் சேர்த்தல்; to gather in small quantities. அரிப்பரித்துப் பொருள் சேர்க்கிறான். 2. வயலில் அல்லது களத்தில் விழுந்த நென்மணிகளைக் கூட்டிக் கொழித்தெடுத்தல்; to separate grains by sifting. "கைத் தலத்த வுய்த்துச் சொரிந்திட் டரிப்பரித் தாங்கு" (நீதிநெறி. 8);. [அரி → அரிப்பு (தொ.பெ.); + அரி.]

அரிப்பறை	அரிப்பறை arippaṟai, பெ. (n.) இரைந்தொலிக்கின்ற கிணை அல்லது உறுமியென்னும் மருத நிலப் பறை; a peculiar drum, of the people of the agricultural tract, called kinai or urumi. "அரிப்பறை வினைஞர்" (ஐங்குறு. 81);. ம. அரிப்பற [அரித்தல் = இரைந்தொலித்தல். அரி (தொ.பெ.); + பறை. இனி, நெல்லரியும்போது உழவர் கொட்டும் பறை என்றுமாம்.] அரி = நெற்றாளரிதல். அரி (தொ. பெ.); + பறை. ஒ.நோ : "விளைந்த கழனி வன்கை வினைஞ ரரிப்பறை" (மதுரைக். 261-2);. "விளைகழனி யரிப்பறையாற் புள்ளோப் புந்து" (புறநா. 396 : 3-4);. உழவர் அறுவடை செய்யும்போது இன்னியம் இயக்குவது பண்டை மரபு. இதை, "வெண்ணெல் லரிஞர் தண்ணுமை" (புறநா. 348 : 1);, "வெண்ணெ லரிநர் தண்ணுமை" (நற். 350 : 1);, "வெண்ணெ லரிநர் பின்றைத் ததும்புந் தண்ணுமை" (அகநா. 40 :13);, "வெண்ணெல் லரிநர் மடிவாய்த் தண்ணுமை" (அகநா. 204:10);, "வெண்ணெல் லரிநர் தண்ணுமை" (மலைபடு. 471); என்பவற்றால் அறிக.
அரிப்பன்	அரிப்பன் arippaṉ, பெ. (n.) 1. அரிப்புக்காரன், பொற்றுகளை மணலினின்று அரித்தெடுப்போன்; one who sifts gold particles from sand. "குருட்ட ரிப்ப னார்க்குங் குபேர னென்று பேரோ" (ஒழிவி. பொது. 5);. 2. சருகு முதலியவற்றை அரிப்பவன்; one who gathers dry leaves, etc. ம. அரிப்பன் [அரி → அரிப்பு → அரிப்பன்.]
அரிப்பாளன்	அரிப்பாளன் arippāḷaṉ, பெ. (n.) அரிப்போன்; sifier. 'பிறவி யந்தகனாகிய வரிப் பாளனுக்குங் குபேரனென்று பெயருண்டு கொலோ' (ஒழிவி. பொது. 5. உரை);. [அரிப்பு + ஆளன் (ஆ.பா. ஈறு);.]
அரிப்பான்	அரிப்பான் arippāṉ, பெ. (n.) அரிப்பன் பார்க்க;see arippan. அரிப்பான் aḻippāṉ, பெ. (n.) சலிப்பான்; sieve. [அரி-அரிப்பான்]

அரிப்பு	அரிப்பு arippu, பெ. (n.) 1. அரித்தல்; gathering or collecting in small quantities. 2. பிரித்தெடுக்கை; sifting, separating. "அரிப்பரித்தாங் கெய்த்துப் பொருள் செய்திடல்" (நீதிநெறி.9);. 3. தினவு; itching, pruritus. 4. சினம் (சூடா.); ; anger. 5. குற்றம் (திவா.); ; fault. 6. சிறிது சிறிதாய்க் கடித்தல் அல்லது அறுத்தல்; gnaw. ing, corrosion. ம. அரிப்பு ; க. அரிபு ; து. அரிபுனி. [அரி + பு (தொ. பெ. ஈறு);.]
அரிப்புக்காரன்	அரிப்புக்காரன் arippukkāraṉ, பெ. (n.) 1. அரித்துப் பிழைப்பவன்; sifter, one who lives by sifting. 2. அரித்துப் பொருள் தேடுவோன்; money scraper. ம. அரிப்பன் [அரி + பு (தொ.பெ. ஈறு); - அரிப்பு. 'காரன்' உடையோனைக் குறிக்கும் ஈறு.]
அரிப்புக்கூடை	அரிப்புக்கூடை arippukāṭai, பெ. (n.) 1. சல்லடை (வின்.);; riddle, sieve 2. ஒருவகை மீன்பிடி கருவி; a kind of fishing implement. ம. அரிப்புக்கூட ; து. அரிப்பு. [அரிப்பு + கூடை.]
அரிப்புச்சரி	அரிப்புச்சரி arippuccari, பெ. (n.) தொங்கல் வகை, ஓர் அணி (S.I.I. iv, 77);; a pendant. [அரிப்பு = நுண் குற்றொலிப்பு. சரி = வளையம்.]
அரிப்புப்படை	அரிப்புப்படை arippuppaḍai, பெ. (n.) உடம்பிற் படர்ந்து நமைச்சலை யுண்டாக்கும் ஒரு தோல் நோய்; a parasitic disease of the skin characterised by itching sensation, a kind of ringworm (சா.அக.);. [அரி + பு (தொ.பெ. ஈறு); – அரிப்பு. படை = படர்வு.]
அரிப்புவலை	அரிப்புவலை arippuvalai, பெ. (n.) ஒருவகை மீன்பிடி வலை; a kind offishing net.
அரிப்புழுக்கல்	அரிப்புழுக்கல் arippuḻukkal, பெ. (n.) அரிசிச்சோறு; boiled rice. "சமையக் கொட்டிய வாலரிப் புழுக்கலும்" (திருவிளை. குண்டோ. 6);. [அரி = அரிசி. புழுங்குதல் = வேதல், அவிதல். புழுங்கு → புழுக்கு → புழுக்கல் (தொ. ஆகு.);.]

அரிப்பூ	அரிப்பூ arippū, பெ. (n.) ஒரு பூக்கும் பூண்டு; a flowering plant, Lantana indica (சா.அக.);. ம. அரிப்பூ
அரிப்பூண்டு	அரிப்பூண்டு arippūṇṭu, பெ. (n.) கடுகுரோகிணி (சித்.அக.);; Christmas rose.
அரிப்பெட்டி	அரிப்பெட்டி arippeṭṭi, பெ. (n.) சல்லடை (வின்.);; sieve. ம. அரிக்கட்ட
அரிபடைவட்டம்	அரிபடைவட்டம் aribaḍaivaḍḍam, பெ. (n.) கூரிய கற்கள் நிறைந்த நரகம், எழுவகையுள் ஒன்று; a hell paved with pointed stones, one of seven kinds. [அரி = அறுக்கின்ற. படை = படைக்கலம் போன்ற கூர்ங்கல். வட்டம் = இடப்பரப்பு.]
அரிபதம்	அரிபதம் aribadam, பெ. (n.) மேழ இயவு (மேடாயனம்); (புதுவை);; vernal equinox (Pond.);. Skt. haripada [அரி = செம்மறியாடு, மேழம். பதம் = செலவு.]
அரிபாலுகம்	அரிபாலுகம் aripālugam, பெ. (n.) 1. தக்கோலம் (பச்.மு.);; cubeb (செ.அக.);-தக்கோலம்; one of the five aromatics, a fragrant drug chewed with betel. 2. நறு (வாசனை); மிளகு; fragrant pepper, Piper cubeba (சா.அக.);.
அரிபிளவை	அரிபிளவை aribiḷavai, பெ. (n.) நச்சுப் புண் வகை (வின்.);; cancer (செ.அக.);. 2. சதையை அரித்துக் குடையும் ஒருவகைப் பிளவைப் புண்; a hard deep-seated and painful inflammation of the skin (sub-cutaneous tissue); which invades the surrounding tissues and burrows under the skin leaving a deep irregular cavity, a kind of carbuncle. 3. ஒருவகை நச்சுப்புண்; a kind of ulcer, Phagedenic ulcer (சா.அக.);. [அரி = அரிக்கும். பிள → பிளவை = சதையைப் பிளக்கும் புண்.]
அரிபுதை	அரிபுதை aribudai, பெ. (n.) இரவு (சிந்தா.நி);; night.
அரிபெட்டி	அரிபெட்டி aribeṭṭi, பெ. (n.) அரிப்பெட்டி பார்க்க;see ari-p-petti.

அரிமஞ்சரி	அரிமஞ்சரி arimañjari, பெ. (n.) குப்பைமேனி (மலை.);; Indian acalypha (செ.அக.);—rubbish plant, Acalypha indica (சா.அக.);.
அரிமண்டகம்	அரிமண்டகம் arimaṇṭagam, பெ. (n.) பனிப் பயறு; dew gram (சா.அக.);.
அரிமண்டை	அரிமண்டை arimaṇṭai, பெ. (n.) கொண்டைக் கடலை; Bengal gram, Cicer arietinum (சா.அக.);.
அரிமணல்	அரிமணல் arimaṇal, பெ. (n.) 1. நுண்மணல்; fine sand. 2. அரித்த மணல்; sieved sand.
அரிமணை	அரிமணை arimaṇai, பெ. (n.) அரிவாள்மணை; a knife-blade fixed to a block of wood, for slicing vegetables. ம. அருமாமண [அரி = அரியும் அலகு. மணை = பலகை, கட்டை.]
அரிமந்திரம்	அரிமந்திரம் arimandiram, பெ. (n.) அரிமாக் குகை; lion's den. "அரிமந் திரம்புகுந்தா லானை மருப்பும்" (நீதிவெண்.2);. [அரிதல் = அழித்தல். அரி = பிற விலங்குகளையும் மாந்தரையும் கொன்று தின்றழிக்கும் விலங்கு. மன்னுதல் = பொருந்துதல், கூடுதல். பொருந்தி அல்லது கூடி வதிதல். மன் + திரம் (தொ.பெ.ஈறு); - (மன்றிரம்); → மந்திரம் = பொருந்தி வதியும் இடம்.] ஒ. நோ ; மன்று → மந்து, மன் → மனை.
அரிமர்த்தனன்	அரிமர்த்தனன் arimarttaṉaṉ, பெ. (n.) ஒரு தொன்மப் பாண்டியன் பெயர்; name of a legendary Pandya king. "திறலரி மர்த்தன னென்னுந் தென்பார் வேந்தன்" (திருவிளை. மண். 90);. [அரி + மர்த்தனன். Skt, mardana → த. மர்த்தனன். வ. அரிமர்தந = பகைவனையிடிப்போன் (அழிப்போன்);.]
அரிமல்	அரிமல் arimal, பெ. (n.) மாவிலிங்கம் (பச்.மு.);; lingam tree, Crātaeva religiosa.
அரிமலம்	அரிமலம் arimalam, பெ. (n.) அரிமல் பார்க்க;see arimal (சா.அக.);.

அரிமா	அரிமா arimā, பெ. (n.) 1. மடங்கல் (சிங்கம்); lion. "அரிமா மதுகை யவர்" (நாலடி. 198);. 2. ஒட்டுமாமரம்; grafted mango tree (சா.அக.);. [அரி = மடங்கல் (சிங்கம்);மா = விலங்கு. அரிமா = அரியாகிய மா (இருபெயரொட்டு);]
அரிமாநோக்கம்	அரிமாநோக்கம் arimānōkkam, பெ. (n.) முன்னும் பின்னுமுள்ள நூற்பாக்களொடு (சூத்திரங்களொடு); பொருள் தொடர்பு கொள்ளும் நூற்பா (சூத்திர); நிலை, நால்வகையுள் ஒன்று; the way a lion looks to one side and then to the other side illustrates how a nii rpd (Šutra); or versified grammatical rule is connected with those that have preceded as well as those that follow, one of four niirpa (sūtra);nilai. "ஆற்றொழுக் கரிமா நோக்கம் தவளைப்பாய்த்துப் பருந்தின்வீழ் வன்னசூத் திரநிலை" (நன். 19);. [அரிமா, செல்லும்போது அடிக்கடி முன்னும் பின்னும் பார்த்துச் செல்லும் என்பது பண்டையோர் கொள்கை. நோக்கு → நோக்கம் = கூரிய பார்வை.] அரிமா பார்க்க;see ari-ma.
அரிமாவால்குரங்கு	அரிமாவால்குரங்கு arimāvālkuraṅgu, பெ. (n.) அரிமாவின் (சிங்கத்தின்); வாலைப் போன்ற வாலுடைய குரங்கு; lion - tailed monkey. [P]
அரிமான்	அரிமான் arimāṉ, பெ. (n.) அரிமா (சிங்கம்);; lion. "அரிமா னிடித்தன்ன" (கலித். 15 ; 1);. [அரி - மடங்கல் (சிங்கம்);. மா → மான் = விலங்கு. அரிமா → அரிமான் (இருபெய ரொட்டு);.]
அரிமின்	அரிமின் arimiṉ, பெ. (n.) அரிதாரம் (சா.அக.);; yellow orpiment. [அரி = மஞ்சள், மின் = பளபளப்பு, பளபளப்பானது.]
அரிமுக்கை	அரிமுக்கை arimukkai, பெ. (n.) மூன்று கைப்பிடியாக எடுக்கப்படும் பழைய நெல்லாயம்; three handfuls, an ancient tax on paddy crop. 'அரிமுக்கையுட் பட்ட பல நெல்லாயங்களும்' (S.I.I. i. 89);. [அரி = நெல்லரிதாள். மூன்று + கை - முக்கை. கை = கைப்பிடியளவு.]
அரிமுகச்சிவிகை	அரிமுகச்சிவிகை arimugaccivigai, பெ. (n.) அரிமாத் தலைபோன்ற முகப்புள்ள பல்லக்கு வகை. சமயத் தருக்கரை வென்ற மதவியலாசிரியர் ஏறுவது; palanquin with a lion figure-head, intended for a preceptor, who has defeated his opponents in religious disputation, to ride in. [அரி = மடங்கல் (சிங்கம்);. அரி + முகம் + சிவிகை (சிறு பல்லக்குவகை);.]
அரிமுகவம்பி	அரிமுகவம்பி arimugavambi, பெ. (n.) மடங்கல் (சிங்கத்); தலைபோன்ற முகப்பையுடைய ஓட வகை; canoe with a lion figure-head. "பரிமுக வம்பியுங் கரிமுக வம்பியும் அரிமுக வம்பியும்" (சிலப். 13;176.7);. [அரி (மடங்கல்); + முகம் + அம்பி.]

அரிமுகன்	அரிமுகன் arimugaṉ, பெ. (n.) அரிமாமுகவசுரன்; (கந்தபு. யுத்த. சிங்க. 473);; a lion-faced legendary hero.
அரிமூத்திரம்	அரிமூத்திரம் arimūttiram, பெ. (n.) மிகுந்த காரமும் நச்சுத்தன்மையுமுள்ளதும் செம்பைப் பழுக்கவைப்பதுமான அரிமாச் சிறுநீர்; lion's urine, said to be highly pungent and corrosive and having the power of reacting chemically on copper (சா.அக.);. [அரி + மூத்திரம். மோத்திரம் → மூத்திரம்.]
அரிமேரை	அரிமேரை arimērai, பெ. (n.) சிற்றூர் ஊழியர்க்கு நெற்களத்திற் கொடுக்கும் அறுவடையுரிமைப் பங்கு; harvest perquisites to which village servants have a claim. [அரி = நெல்லறுவடை. மேரை → தெ. மேர (எல்லை, மதிப்பு, உரிமைக் களத்துப் பங்கு); → Skt. marya (எல்லை);.]
அரிமோதகி	அரிமோதகி arimōtagi, பெ. (n.) நவுகு; honey thorn, Canthium umbellatum (சா.அக.);.
அரிய	அரிய ariya, கு.பெ.எ. (adj.) அருமையான; rare, precious, dear, difficult, impossible. ம. அரிய ; க. அரிது ; தெ. அருது. [அரு → அரிய. ஒ.நோ ; பெரு → பெரிய.]
அரியகண்டகி	அரியகண்டகி ariyagaṇṭagi, பெ. (n.) வளையலுப்பு; crude common salt educed from bangle earth, glass-gall, Fel vitri (சா.அக.);.
அரியகம்	அரியகம் ariyagam, பெ. (n.) 1. காற்சரியென்னும் காலணி; an ancient, hollow anklet that tinkles while walking. "அரியகங் காலுக் கமைவுற வணிந்து" (சிலப். 6 ; 85);. 2. கொன்றைமரம்; cassia. [அரித்தல் = சிலம்புப்பரல் அரித்தொலித்தல், காய்ந்த கொன்றைக்காய் அரித்தொலித்தல். அரி + அகம் - அரியகம்.] அரியகம் ariyagam, பெ. (n.) நோயையுண்டாக்கும் பேய்; a demon causing illness (சா.அக.);.

அரியகொள்கை	அரியகொள்கை ariyagoḷgai, பெ. (n.) தவஞ் செய்வார்க்குரிய எண்வகை அரிய ஒழுக்கம்; the eight-fold discipline of the ascetics who perform penance. "அரிய கொள்கையர்" (சீவக. 1423);. தவத்தோர் எண்வகை யொழுக்கம் ; பலமுறை நீரில் மூழ்கல், நிலத்திற் கிடத்தல், தோலுடுத்தல், எரியோம்பல், ஊரடையாமை, சடைதாங்குதல், காட்டிலுண்டல், கடவுட் பூசை; frequent immersion in cold water, lying or sleeping on bare ground, being clad in skins, to keep burning an undying fire, refrain from going home, wearing matted locks of hair, eating only the forest produce and worshipping God. "நீர்பலகான் மூழ்கி நிலத்தசைஇத் தோலுடீஇச் சோர்சடை தாழச் சுடரோம்பி-யூரடையார் கானகத்த கொண்டு கடவுள் விருந்தோம்பல் வானகத் துய்க்கும் வழி" (பு.வெ. 8;14);.
அரியசம்	அரியசம் ariyasam, பெ. (n.) சரக்கொன்றை (மலை.);; Indian laburnum, Cassia fistula. [அரியகம் → அரியசம்.]
அரியசாரணம்	அரியசாரணம் ariyacāraṇam, பெ. (n.) மாவிலிங்கம்; lingam tree, Crataeva religiosa.
அரியசாரணை	அரியசாரணை ariyacāraṇai, பெ. (n.) மாவிலிங்கு (மலை.);; species of Crataeva (செ.அக.);. அரியசாரணை ariyacāraṇai, பெ. (n.) சாரணைக்கொடி; a creeper, Trianthema monogyna (சா.அக.);.
அரியண்டம்	அரியண்டம் ariyanṭam, பெ. (n.) அரிகண்டம் பார்க்க;see ari-kandam.
அரியணை	அரியணை ariyaṇai, பெ. (n.) அரியுருவந் தாங்கும் அரசிருக்கை; throne with carvings of lion. "அரியணை யனுமன் றாங்க" (கம்பரா. யுத்த. திருமுடி. 38);. [அரி = மடங்கல் (சிங்க); உருவம். அணை = இருக்கை.]
அரியணைச்செல்வன்	அரியணைச்செல்வன் ariyaṇaiccelvaṉ, பெ. (n.) அருகன் (பிங்.); ; Arhat, as seated on a throne. [அரியணை + செல்வன்.]

அரியணைச்செல்வி	அரியணைச்செல்வி ariyaṇaiccelvi, பெ. (n.) அரிதாரம்; yellow orpiment (சா.அக.);. [அரியணை + செல்வி.]
அரியபச்சை	அரியபச்சை ariyabaccai, பெ. (n.) வங்காளப் பச்சை (பரி.அக.); ; verdigris.
அரியம்	அரியம் ariyam, பெ. (n.) இசைக்கருவி (சிந்தா. நி.); ; musical instrument. [அரி = அரித்தொலிக்கும். இயம் = இசைக் கருவி. அரி + இயம் - அரியியம் → அரியம். இனி, அரிய + இயம் என்றுமாம்.]
அரியமான்	அரியமான் ariyamāṉ, பெ. (n.) ஒரு பூண்டு; the Asclepias plant (சா.அக.);.
அரியல்	அரியல் ariyal, பெ. (n.) 1. அரிதல் (சங்.அக.); ; cutting into small pieces. 2. நெற்றாளரிதல்; reaping. 3. அறுத்தல்; cutting. 4. துண்டித்தல்; amputating (சா.அக.);. ம. அரியுக ; க. அரி ; தெ. அரவரலு. [அரி → அரியல்.] அரியல் ariyal, பெ. (n.) 1. அரித்தல்; skimming. 2. அரித்தெடுக்குங் கள்; toddy, fermented liquor. "அரியலார்ந் தமர்த்தலின்" (சீவக. 1249);. [அரி → அரியல்.] அரியல் ariyal, பெ. (n.) செடி (நாமதீப.);; shrub. ம. அரியன்
அரியலூர்த்தாட்டு	அரியலூர்த்தாட்டு ariyalūrttāṭṭu, பெ. (n.) முதற்கண் அரியலூரிலிருந்து வந்த கச்சு (இரவிக்கை);த் துண்டுவகை (இ.வ.);; a cloth for bodice, as originally from Ariyalur (Loc.);.

அரியளாமெனல்	அரியளாமெனல் ariyaḷāmeṉal, பெ. (n.) [அரு → அரியள் (பெ.பா.); + ஆம் (ஆகும்); + எனல் (என் + அல்);.]
அரியன்	அரியன் ariyaṉ, பெ. (n.) சிவபிரான் (நாமதீப.);; Siva. [அர் → அரம் = சிவப்பு. அரம் → அரன் = சிவன். அர் → அரு → அரியன் = செவ்வண்ணன்.] அரியன் ariyaṉ, பெ. (n.) 1. அருமையானவன்; a rare man, a beloved or endeared person. 2. காண்டற்கு அல்லது முற்றும் அறிதற்கு இயலாதவன்; one who is invisible or beyond comprehension. "மறைகடே டரிய னாவோன்" (பாகவத. சிசுபால. 64);. 3. தலைவன்; lord. master. 4. மேலானவன். சிறந்தவன்; noble, aristocrat. 5. பெருவணிகன்; merchant prince, commercial magnate.
அரியாசம்	அரியாசம் ariyācam, பெ. (n.) ஒரு நறுமணச் சரக்கு (சிலப். 5;14, அரும்.);; an aromatic, a fragrant substance.
அரியாணம்	அரியாணம் ariyāṇam, பெ. (n.) பெருங்காசி அல்லது பெருஞ்சீரகம்; Indian fennel, Anethum foeniculam (சா.அக.);.
அரியாயோகம்	அரியாயோகம் ariyāyōkam, பெ. (n.) 1. அரைப்பட்டிகை; girdle. 2. மருந்து; medicine. 'அரியா யோகமும் - கருவி விலக்காகப் புனைந்த அரைப்பட்டிகையும், அரிதல் செய்யாத யோகம் என்க ; வியாதிகளைக் கெடுக்கும் மருந்தென்றுமாம்' (சிலப். 14;170, உரை);. 3. மருந்துக் கூட்டு; medicinal preparation, a mixture of medicine (சா.அக.);.
அரியாலுகம்	அரியாலுகம் ariyālugam, பெ. (n.) அரிபாலுகம் பார்க்க;see ari-palugam.
அரியான்	அரியான் ariyāṉ, பெ. (n.) பொதுவாக அலவன் (ஆடி); மாதத்தில் விதைக்கப்படுவதும், நான்கு அல்லது ஆறு மாதத்தில் விளைவதுமான மட்ட நெல்வகை (இ.வ.);; a kind of inferior paddy, usually sown in July when water is likely to stagnate, maturing in four to six months (Loc.); (செ.அக.); – குறுவைநெல்; a kind of paddy ready for reaping, 60 days after sowing (சா.அக.);.
அரியின்திப்பிலி	அரியின்திப்பிலி ariyiṉtippili, பெ. (n.) அரிசித் திப்பிலி; long pepper, Piper longum. [அரி + இன் (சாரியை); + திப்பிலி. அரி = அரிசி.]
அரியீயம்	அரியீயம் ariyīyam, பெ. (n.) 1. செம்பு (பரி.அக.);; copper. 2. நெட்டிமுட்டி என்னும் செடி; the plant nettimutti.

www.valluvarvallalarvattam.com 627 of 19068.

அரியுண்மூலம்	அரியுண்மூலம் ariyuṇmūlam, பெ. (n.) கோரைக்கிழங்கு; coray root, Cyperus rotundus. அரிநுகர்மூலம் பார்க்க;see ari-nugar-mūlam. [அரி = பன்றி. உண் = உண்கின்ற, மூலம் = கிழங்கு.]
அரியுப்பு	அரியுப்பு ariyuppu, பெ. (n.) கறியுப்பு (வை.மு.);; common salt, Calcium chloride. [அரி = வெள்ளை. அரியுப்பு = வெள்ளுப்பு. ஒ.நோ ; "வெள்ளுப்புப் பகருநர்" (மணிமே. 28 ; 31);.]
அரியெடுப்பு	அரியெடுப்பு ariyeḍuppu, பெ. (n.) சிற்றூர் ஊழியக்காரருக்குக் களத்திற் கொடுக்கும் இருகை யளவுத் தவசம்; 55uérib; double handful of grain, as much grain as can be held by both the hands, given as a perquisite from the threshing floor to village servants at the division of produce (R.F.);. [அரி = நெல், தவசம். எடுப்பு = எடுத்துக் கொள்கை.]
அரியேறி	அரியேறி ariyēṟi, பெ. (n.) காளி (திவா.);; Kali (Durga);, as riding on a lion. [அரி = மடங்கல் (சிங்கம்);. ஏறி = ஏறிச் செல்பவள், ஊர்தியாகக் கொண்டவள். ஏறு + இ (வி.முத. ஈறு.); _ ஏறி.]
அரியேறு	அரியேறு ariyēṟu, பெ. (n.) 1. ஆண் அரிமா; male lion. "வேழக் குழாமடு மரியேறு" (இரகு. தேனுவந். 37);. 2. ஆணரிமாப் போன்றவன்; one who resembles a male lion in valour and strength. 3. ஆணரிமா வடிவம் அல்லது உருவம்; carved or sculptured form of a male lion. "அரியே றேந்து மாசனம்" (பாரத. கிருட். 74);. [அரி = பிற விலங்குகளையும் மாந்தரையும் கொன்றழிக்கும் விலங்கு. "ஏறும் ஏற்றையும் ------ யாத்த ஆண்பாற் பெயரென மொழிப" (தொல். பொருள். மா. 2);.]
அரியோகிதம்	அரியோகிதம் ariyōkidam, பெ. (n.) நாகப்படக் கற்றாழை; a thornless aloe resembling the hood of a cobra (சா.அக.);. [அரி = பாம்பு. ஓ → ஒவு → ஒவுதல் = ஒத்தல், பொருந்துதல், கூடுதல். ஒவு → ஒகு → ஒகிதம் = ஒத்தது. அரியோகிதம் = பாம்புப் படத்தை யொத்தது.]
அரிராசி	அரிராசி arirāci, பெ. (n.) களப்பொலியின் அடியில் மீந்துள்ளதைச் சிற்றூர் ஊழியர்க்குப் பகிர்ந்து கொடுக்கும் உரிமைப் பங்கு; harvest perquisites of village servants distributed out of the grain left at the bottom of the heap. [அரி (அறுவடை நெற்பொலி); + Skt risi (குவியல், பங்கு);.]

அரில்	அரில் aril, பெ. (n.) 1. பின்னல்; braiding, plaiting, matting. "அரில்வலை யுணங்கு முன்றில் களும்" (திருக்காளத்.பு. 2;9);. 2. பாய், பாயல் (அரு.நி.);; mat, bed. 3. குழல் (அரு.நி.);; women's tresses, lock of hair. 4. பிணக்கம்; interlacing, as of bamboo stalks growing together. "மூதரினிவந்த முதுகழை யாரிடை" (பு.வெ. 10;2);. 5. மூங்கில் (மலை.);; bamboo, Bambusa arundinacea. 6. சிறு புதர்; thicket, dense bush. "முளியரில் பொத்திய முழங் கழல்" (கலித்.13;20);. 7. சிறுகாடு; low jungle of short trees. "பின்னி யன்ன பிணங்கரி னுழைதொறும்" (மலைபடு, 379);. 8. மாறுபாடு. திரிபு ; disagreement, confusion, contrariety, perversity. "அரிறப வுணர்ந்தோர்" (தொல். பொருள். புறத். 1);. 9. குற்றம் (திவா.);; fault, defect, blemish. [அல்லுதல் = பொருந்துதல். அல் → அர் → அரு → அருகு அருகுதல் = கிட்டுதல், நெருங்குதல். அரு → அரில் = நெருக்கம், பிணக்கம், அடர்த்தி.]
அரிவரி	அரிவரி arivari, பெ. (n.) அரிச்சுவடி பார்க்க;see ari-c-cuvadi.
அரிவாகை	அரிவாகை arivākai, பெ. (n.) பன்றிவாகை; bastard rose wood, Dalbergia paniculata.
அரிவாட்கட்டுக்கதிர்	அரிவாட்கட்டுக்கதிர் arivāṭkaṭṭukkadir, பெ. (n.) அரிவாள்களைக் கட்டி வைப்பதற்கென்று அறுவடை செய்வோர்க்கு உரிமையாக அளிக்குங் கதிர்க்கட்டு (இ.வ.);; a perquisite consisting of sheaves of corn, given to harvesters for packing the scythes after harvest (Loc.);. [அரிவாள் + கட்டு + கதிர்.]
அரிவாட்கள்ளன்	அரிவாட்கள்ளன் arivāṭkaḷḷaṉ, பெ. (n.) அடிக்கடி அரிவாள் பிடித்தலால் உள்ளங்கையில் உண்டாகும் வீக்கம்; horny swelling on the palm of the hand caused by frequent handling of the sickle. [அரிவாள் = அரியும் அல்லது அறுக்கும் கத்தி அல்லது அலகு. கள் → கள்ளம் → கள்ளன் = மறைவாகத் தோன்றுவது. ஒ.நோ ; குதிக் கள்ளன்.] மறுவ. அரிவிக்கள்ளன்

அரிவாட்சொண்டன்	அரிவாட்சொண்டன் arivāṭcoṇṭaṉ, பெ. (n.) கடலில் திரியும் ஒருவகைக் கொக்கு (யாழ்ப்.);; a sea-bird of the heron species, having beak like a sickle (J.);. [அரிவாள் + சொண்டன்.]
அரிவாட்டாய நாயனார்	அரிவாட்டாய நாயனார் arivāṭṭāyanāyaṉār, பெ. (n.) சிவனடியார் அறுபத்து மூவருள் ஒருவர் (பெரியபு.);; name of a canonized Saiva saint, one of 63. [அரிவாள் + தாயன் + நாயனார்.] தாயன் என்பது இயற்பெயர். நாயனார் என்பது சிவபத்தியாற் பெற்ற பெயர். 'அரிவாள்' என்பது கீழே சிந்திய செந்நெல்லரிசியையும் செங்கீரையையும் மாவடுவையும் கடவுள் திருவமுது செய்தருளும் பேறு பெற்றே னில்லையே என்று, அரிவாளினாலே தம் ஊட்டியை அரிந்ததனால் அவர் பெற்ற அடைமொழி. "நல்லசெங் கீரை தூய மாவடு அரிசி சிந்த அல்லல்தீர்த் தாள வல்லார் அமுதுசெய் தருளும் அப்பே(று); எல்லையில் தீமை யேனிங் கெய்திடப் பெற்றி லேனென்(று); ஒல்லையில் அரிவாள் பூட்டி ஊட்டியை அரிய லுற்றார்" (பெரியபு. 13;16);.
அரிவாட்பதற்கு	அரிவாட்பதற்கு arivāṭpadaṟku, பெ. (n.) ஒரு பழைய வரி; an ancient tax (Pudu.Insc.38);. [அரிவாள் + பதக்கு. அரிவாள் வேலை செய்பவரிடம் வாங்கிய ஆட்டை வரியாயிருக்கலாம். பதக்கு = பத்து நாழி.]
அரிவாட்பெட்டி	அரிவாட்பெட்டி arivāṭpeṭṭi, பெ. (n.) பனை யேறிகள் அறுவாளை உள்ளிட்டுத் தம் இடுப்பிற் கட்டிக்கொள்ளும் சிறு பனைநார்க்கூடை; basket of palm-fibre, fastened to the waist of climbers of palm trees, intended for holding their knives. ம. அருவாப்பெட்டி [அறுவாள் + பெட்டி - அறுவாட்பெட்டி → அரிவாட்பெட்டி. அறுவாட்பெட்டி என்பதே சரியான பெயர்.] அறுவாள் பார்க்க;see aruval.
அரிவாண்மணை	அரிவாண்மணை arivāṇmaṇai, பெ. (n.) காய்கறிகளைப் பெரும்பாலுஞ் சிறுசிறு துண்டுகளாக அறுக்க உதவும் கருவி (பிங்.); ; a knifeblade fastened to a block of wood for slicing vegetables and meat. [P] ம. அருமாமண [அரிவாள் + மணை. அரிவாள் = சிறு துண்டுகளாக நறுக்கும் கத்தி. மணை = பலகை.]
அரிவாண்முகம்	அரிவாண்முகம் arivāṇmugam, பெ. (n.) காயப் பூடு; wound plant, Sida acuta (சா.அக.);. அரிவாண்மூக்கன் பார்க்க;see arivan-mukkan. [அரிவாள் + முகம். இது படைக்கலத்தினாலுண்டான காயத்தை ஆற்றுந் தன்மையது.]

அரிவாண்முனைப் பூண்டு	அரிவாண்முனைப்பூண்டு arivāṇmuṉaippūṇṭu, பெ. (n.) அரிவாள் முனைபோன்ற இலையுள்ள ஒருவகைச் செடி; sickle-leaf, m. sh., Sida carpinifolia (I. P.);. [அரிவாள் + முனை + பூண்டு. காய்கறியறுக்கும் அரிவாள் முனைபோன்ற வடிவும் ஒரமெல்லாம் அரம்பப்பல்போன்ற முனைகளும் கொண்ட இலையுடைமையால், அரிவாண் முனைப்பூண்டு எனப்பட்டது. இதை அரிவாண் மனைப்பூண்டு என்பது தவறு. மணையென்பது அரிவாள் பதித்த பலகை அல்லது கட்டை. அது அரிவாள் பதித்த தலைப்பக்கம் குவிந்திருப்பினும், பெரும்பாலும் நீண்ட கனசதுரம் ; ஆதலால் இலைக்கோ பூண்டிற்கோ உவமையாகாது.]
அரிவாண்மூக்கன்	அரிவாண்மூக்கன் arivāṇmūkkaṉ, பெ. (n.) 1. அரிவாண்முனைப்பூண்டு (M. M.);; sickle. leaf, having serrated leaves (செ.அக.); – காயப்பூடு; sickle-leaved plant or wound plant, Sida acuta (சா.அக.);. [அரிவாள் + மூக்கன். காய்கறியறுக்கும் அரிவாளின் முனைபோன்ற இலையுடைய செடி.] அரிவாண்மூக்கன் arivāṇmūkkaṉ, பெ. (n.) அரிவாட்சொண்டன் (யாழ்ப்.); ; a sea-bird of the heron species having beak like a sickle (J.);. [P] ம. அருவாள்மூக்கன் [கதிரறுக்கும் பன்னறுவாள் போன்ற அலகுடைய பறவை. மூக்கு = பறவையலகு.]
அரிவாண்மூக்கு	அரிவாண்மூக்கு arivāṇmūkku, பெ. (n.) அரிவாண்மூக்கன் பார்க்க;see arivan-mukkan.
அரிவாண்மூக்குக் கீரை	அரிவாண்மூக்குக்கீரை arivāṇmūkkukārai, பெ. (n.) அரிவாண்முனைப்பூண்டு (இ.வ.);; sickle-leaf (Loc.);. [அரிவாள் + முக்கு + கீரை. காய்கறியறுக்கும் அரிவாளின் முனைபோன்ற இலை, அதையுடைய செடி. மூக்கு = முனை. இலையைக் கீரையென்பது மரபு. 'கீரை' என்பது செடியைக் குறிப்பின் சினையாகு பெயர்.]
அரிவாண்மூக்குப் பச்சிலை	அரிவாண்மூக்குப்பச்சிலை arivāṇmūkkuppaccilai, பெ. (n.) அரிவாண்மூக்கன் பார்க்க;see arivan-mukkan. [அரிவாள் + மூக்கு + பச்சிலை.]

அரிவாணம்	அரிவாணம் arivāṇam, பெ. (n.) செப்புத் தட்டு அல்லது தாம்பாளம்; copper tray, platter. 'அரிவாணம் பன்னிரண்டுக்கு' (S.H.I.vii, 22);. க. அரிவாண ; தெ. அரிவாணமு ; து. அரிவாணொ. [ஒருகா. அரி = செம்பு. பாளம் → வாளம் → வானம் = பலகை, தட்டு.] அரிவாணம் arivāṇam, பெ. (n.) பாக்குஞ் சுண்ணாம்புங் கலந்த கலவை (இ.வ.); ; mixture of areca-nut and lime (Loc.);. க. அரிவாண [ஒருகா. அரி + வண்ணம் - அரிவண்ணம் → அரிவணம் → அரிவாணம். அரி = சிவப்பு.] அரி பார்க்க;see ari.
அரிவாலுகம்	அரிவாலுகம் arivālugam, பெ. (n.) 1. முசுமுசுக்கை; rough bryonia, Bryonia scabra. 2. ஏலா வாலுகம், பேரேலம்; greatercardamom (சா.அக.);.
அரிவாள்	அரிவாள் arivāḷ, பெ. (n.) 1. காய்கறிகளை அரியும்படி மணையிற் பதிக்கப்படும் அலகு; a knife-blade fastened to a block of wood for slicing vegetables and meat. 2. நெல், தினை முதலியவற்றின் தாளை யரியுங் கூனிரும்பு அல்லது பன்னறுவாள்; sickle, garden-knife. 3. செடி புதர்களை மட்டமாகக் கத்தரிக்குங் கத்தி; bill-hoçk, scissors-like implement for pruning hedges. 4. மரத்தை யறுக்கும் ஈர் வாள் அல்லது அரம்பம்; saw. "அறுதி மரத்துக் கீரரிவாள்" (ஞானவா.புசுண். 75);. ம., க. அரிவாள். [அரிதல் = சிறிது சிறிதாக அறுத்தல். வள் → வாள் = வளைந்த கத்தி.]
அரிவிக்கள்ளன்	அரிவிக்கள்ளன் arivikkaḷḷaṉ, பெ. (n.) அரிவாட்கள்ளன் பார்க்க;see arivat-kallan. [அரிவி + கள்ளன்.]
அரிவிடந்தீண்டி	அரிவிடந்தீண்டி arividandīṇḍi, பெ. (n.) செய்யான், செம்பூரான்; a venomous centipede (சா.அக.);. [அரி + விடம் + தீண்டி. அரி = தோலையரிக்கும் (?);. Skt, visa → த. விடம். தீண்டுதல் = கடித்தல். தீண்டு + இ (வி.முத. ஈறு); - தீண்டி.]
அரிவிமயிர்	அரிவிமயிர் arivimayir, பெ. (n.) போர்மறவர் வேல்துணியில் அணியும் பறவை மயிர்; plumes, of certain birds that frequent rivers in Ceylon, with which soldiers adorn the tops of their lances or spears (W.);. [அரிவி + மயிர். ஒருகா. அரிதாட் கதிர் போல் வேல் நுனியில் தோன்றும் தூவி அல்லது இறகுகற்றை.]

அரிவியரிவாள்	அரிவியரிவாள் ariviyarivāḷ, பெ. (n.) கதிரறுக்குங் கருக்கரிவாள்; sickle, reaping hook (W.);. [அரிவி + அரிவாள். அரிவி = தாளறுத்தல். நெற்றாள். அரிவாள் = பன்னறுவாள்.]
அரிவிவெட்டு-தல்	அரிவிவெட்டு-தல் arivivețțudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கதிரறுத்தல் (யாழ்ப்.);; to reap corn (J.);. [அரிவி + வெட்டு. அரிவி = கதிரொடு கூடிய தாள்.]
அரிவீகம்	அரிவீகம் arivīkam, பெ. (n.) நெடுநாரை; fragrant cherry, nutmeg, Polyalthia fragrans (சா.அக.);.
அரிவை	அரிவை arivai, பெ. (n.) 1. இருபது முதல் இருபத்தைந்து அகவைக்குட்பட்ட பெண் (பிங்..);; woman in the age group of 20 to 25. 2. அழகிய பெண் (சங்.அக.); ; beautiful woman. 3. பெண்; maiden or woman. "அம்மா வரிவை முயக்கு" (குறள், 1107);. ம. அருவ. அரிவ. [அரி = அழகு. அரி → அரிவை = அழகிய பெண் அல்லது அழகு சிறந்து தோன்றும் பெண் பருவம்.] அரிவைப் பருவ மேலெல்லை 24 அகவை யென்பது பொய்கையார் கூற்று. "அரிவைக் கியாண்டே அறுநான் கென்ப" - பொய்கையார். பிங்கலமும் பிற பாட்டியல்களும் 25 என்றே கூறுகின்றன. "அரிவை......ஆண்டு......ஐயைந்து" (பிங், 5 ; 216);. "பகருங்கா லைந்தேழ் பதினொன்று பன்மூன் றகலாத பத்தொன்பானையைந் - திகலாத முப்பத்தொன் றீரிருபான் பேதை முதலோர்க்குச் செப்புவராண் டெல்லைத் திறம்" (வெண்பாப். செய். 26);. "பேதைமுத லெழுவோர்க்குப் பிராயங்கள் பேசிடுங்கால் ஆதியி பதினொன்று பன்மூன்று
அரிவைப்பு	அரிவைப்பு arivaippu, பெ. (n.) சமையல் (நாஞ்..);; cooking (Näfi.);. ம. அரிவெப்பு [அரி = சோறு. வைப்பு = சமைப்பு.]
அரிள்	அரிள் ariḷ, பெ. (n.) அச்சம் (சங்.அக.); ; fear. க. அரள் [அரள் → அரிள்.]

அரினி(க்)கோழி	அரினி(க்)கோழி ariṉikāḻi, பெ. (n.) 1. தூவு கருத்த கோழி; black fowl. 2. தோல் கருத்த கோழி; fowl with dark skin. [P] [P] [P] [P] [P]
அரு	அரு aru, கு.பெ.எ. (adj.) 1. கிடைத்தற்கரிய, விலையுயர்ந்த; rare, precious. 2. அருமையான; dear, beloved. 3. செய்தற்கியலாத; impossible. ம. அரு [அல் → அல்கு. அல்குதல் = சுருங்குதல், குறைதல், சிறுத்தல். அல்லுஞ் சில்லுமாய் = சிறிது சிறிதாய். அல் → அர் → அரு → அருகு. அருகுதல் = குறைதல், கிடைத்தற் கரிதாதல், அருமையாதல்.] அரு aru, பெ. (n.) அட்டை; leech. "இருநிலந் தீண்டா வருநிலை" (தொல். பொருள். புறத். 16);.
அருக்கம்	அருக்கம் arukkam, பெ. (n.) 1. சுருக்கம்; contraction, smallness, brevity, minuteness. "அருக்கமாய்ப் பெருக்க மாகி" (தேவா. 4.32; 7);. 2. சுக்கு (T.C.M. ii, 2;429);; dried ginger. து., துட. அர்க் ; கோத. அர்த் ; பட. அருக்கு. [அருகுதல் = குறைதல், சுருங்குதல், சிறுத்தல், நுண்ணியதாதல், காய்ந்து சிறுத்தல். அருகு → அருக்கு → அருக்கம் (தொ.பெ.);. 'அம்' தொ.பெ. ஈறு.] அருக்கம் arukkam, பெ. (n.) செம்பு (நாநார்த்த.);; copper. [அர் → அரம் = சிவப்பு. அர் → அரக்கு = சிவப்பு. அரக்கு → அருக்கு → அருக்கம் = செம்மாழை.]
அருக்கமலை	அருக்கமலை arukkamalai, பெ. (n.) திருவண்ணாமலைக்குக் கிழக்கேயுள்ள மலை; a hill to the east of Tiruvannamalai.

அருக்கல்	அருக்கல் arukkal, தொ.பெ. (vbl.n.) 1. குறைத்தல் , சுருக்கல்; to reduce in quantity. 2. சுண்டக் காய்ச்சுதல்; to boil down to a thick liquid (சா.அக.);. 3. அருமைப்படுத்துதல்; to endear. ம. அருக்குக ; து. அர்க்குனி ; படட. அருக்கு. [அரு → அருகு → அருக்கு → அருக்கல். 'அல்' தொ.பெ.ஈறு.] அருக்கல் arukkal, பெ. (n.) அச்சம்; fear. [அருக்கு → அருக்கல்.]
அருக்களி-த்தல்	அருக்களி-த்தல் arukkaḷittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) அஞ்சுதல் (வின்.); ; to be frightened. —, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.); அருவருத்தல்; to loathe, abominate. [அருக்குதல் = அஞ்சுதல். அருக்கு = அச்சம். அருக்கு → அருக்களி.]
அருக்களிப்பு	அருக்களிப்பு arukkaḷippu, தொ.பெ. (vbl.n.) அருவருப்பு (இ.வ..);; loathing, abomination, repugnance, dislike (Loc.);. [அருக்களி → அருக்களிப்பு. 'பு' தொ.பெ.ஈறு.]
அருக்கன்	அருக்கன் arukkaṉ, பெ. (n.) சுக்கு; dried ginger (சா.அக.);. [அருக்கம் = சுக்கு. அருக்கம் → அருக்கன்.] அருக்கன் arukkaṉ, பெ. (n.) கதிரவன்; Sun, "அருக்க னணிநிறமுங் கண்டேன்" (திவ் இயற் 3.1);. [Skt. arka → த. அருக்கன்.]
அருக்கன்கொம்பு	அருக்கன்கொம்பு arukkaṉkombu, பெ. (n.) சுக்கு; dried ginger (சா.அக.);. [அருக்கன் = சுக்கு. கொம்பு = கொம்புபோற் கிளைத்திருப்பது.] மறுவ. அருக்கம், அருக்கன். இஞ்சியைக் குறிக்கும் 'ச்ருங்கவேர' என்னும் வடசொற்கு, மான்கொம்பு போன்றது என்று பொருள் கூறுவது இங்குக் கவனிக்கத் தக்கது.

அருக்காணி	அருக்காணி arukkāṇi, பெ. (n.) 1. அருமை; rareness, preciousness, endearment. அஞ்சு பேருக்கு அருக்காணித் தங்கை. 2. அழுத்தம்; reluctance to accommodate, closeness in a bargain (W.);. ம. அரு [அருக்கு = அருமை. 'ஆணி' ஒரு பின்னொட்டு (sufl.);. ஒ.நோ ; உச்சாணி, சிரிப்பாணி, விசுக்காணி.]
அருக்கு-தல்	அருக்கு-தல் arukkudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அஞ்சுதல்; to be afraid, terrified. "பலவிலங்கிற் கருக்கி" (உபதேசகா. சிவவிரத. 66);. 2. மனமின்மை காட்டுதல். செய்யப் பின்வாங்குதல்; to show disinclination in a bargain. "அம்புவி தனிற்பொன் னுள்ளோ னுலோ வியா யருக்கி னானேல்" (மச்சபு. சங்கிரா. 11);. [உரு = அச்சம். உரு → அரு → அருகு → அருக்கு. அருக்குதல் = அஞ்சுதல். அருக்கு = அச்சம்.] அருக்கு-தல் arukkudal, 5 செ.குன்றாவி, (v.t.) 1. அருமை பாராட்டுதல்; to cherish, value, regardas precious. "நம்மை அருக்கினான் போ னோக்கி" (கலித்.104; 69-70);. 2. சுருக்குதல், குறைத்தல்; to reduce in quantity, make scarce. "மழையருக்குங் கோள்" (திரிகடு. 50);. 3. காய்ச்சுதல், காய்ச்சியளவு குறைத்தல்; to boil. "நீரருக்கிமோர்பெருக்கி நெய்யுருக்கி" (பதார்த்த. 1520);. 4. சுண்டக் காய்ச்சுதல்; to boil down to a thick liquid. 5. விலக்குதல்; to stop, put a stop to. "அருக்குக யார் மாட்டு முண்டி" (நான்மணிக். 88);.
அருக்கு	அருக்கு arukku, பெ. (n.) 1. அருமை; scarceness, rarity. "நிதியி னருக்கு முன்னி" (திருக் கோ. 275);. . பெரிதும் அன்புசெய்யப்படுகை; the state of being dearly loved. [அருகுதல் = குறைதல். அருகு → அருக்கு = குறைவு. அருமை.] அருக்கு arukku, பெ. (n.) அச்சம்; fear. [உரு (அச்சம்); → அரு → அருகு → அருக்கு.]
அருக்குகொல்லை	அருக்குகொல்லை aruggugollai, பெ. (n.) ஆற்றோரத்து நிலம்; land adjoining a river bed. "ஆற்றுப் பெருக்கிலே அருக்கு கொல்லைக ளுடைந்தால் நோக்குகிறவர்கள் கைவிட்டுக் கடக்கநின்று கூப்பிடுமாபோலே" (திவ்.திருமாலை. 19, வியா.);. [அருகு = அண்மை. அருகு → அருக்கு + கொல்லை.]

அருகசனி	அருகசனி arugasaṉi, பெ. (n.) பேரேலம் (மலை.);; greater cardamom, Amomum subulatum alias Elettaria cardamum (சா.அக.);
அருகஞ்சி	அருகஞ்சி arugañji, பெ. (n.) சந்தில் (மலை.); ; gulancha (செ.அக..); — சந்திற்கொடி; moon creeper, bile killer, Tinosphora cordifolia of Menispermum cordifolium (சா.அக.);. மறுவ. அருகம்
அருகண்மை	அருகண்மை aruganṃai, பெ. (n.) மிக நெருங்கிய அண்மை; close proximity. ஊர் தொலைவிலில்லை ; அருகண்மையில்தானிருக்கிறது (உ.வ.);. [அருகு (பெ. அல்லது கு.பெ.எ.); = நெருங்கிய பக்கம், நெருங்கிய பக்கமான (அருகிய);. அண்மை = நெருங்கிய பக்கம். அருகண்மை = மிக நெருங்கிய பக்கம் (மீமிசைச்சொல்);.] அருகண்மை → அருகாண்மை (வழுச்சொல்); → அருகாமை (வழுச்சொல்);.
அருகணம்	அருகணம் aruganạm, பெ. (n.) பச்சைமிளகாய்; green chilly, Capsicum frutescens (சா.அக.);.
அருகணி	அருகணி aruganị, பெ. (n.) பிரண்டை (மலை.); ; square-stalked vine (செ.அக.); — நான்முகப் பிரண்டை; square-stalked vine, Vitis quadrangularis alias Cissus quadrangulus (சா.அக.);.
அருகணை	அருகணை aruganại, பெ. (n.) நுழைவாயிலின் பக்கம்; side of a wicket-gate. "கோபுரத்தில் சேதமான முகவணை அருகணை" (கோயிலொ. 138);. [அருகு = பக்கம். அணை = சார்பு.]
அருகணோதை	அருகணோதை aruganōtai, பெ. (n.) பச்சை வாழை; green plantain, dwarf banana or Chinese banana, Musa chinensis. (சா.அக..);.
அருகதிகம்	அருகதிகம் arugadigam, பெ. (n.) வண்டல் மண் (புதுவை); ; alluvium (Pond.);. [ஒருகா அரு + வதிகம். வதி = சேறு.]
அருகபம்	அருகபம் arugabam, பெ. (n.) குல (சாதி); முத்து; solid or genuine pearl (சா.அக.);.

அருகம்	அருகம் arugam, பெ. (n.) அண்மை; nearness. neighbourhood (சங்.அக..);. அருகம் arugam, பெ. (n.) 1. அகில்; eaglewood. 2. சீந்தில் (பரி.அக.); ; gulancha. ஒ.நோ ; அருகஞ்சி அருகம்1 arugam, பெ. (n.) மதிப்புடையது; that which is worthy. த.வ. தக்கது. [Skt. arha → த. அருகம்.] அருகம்2 arugam, பெ. (n.) சமணமதம்; jaina religion. "பௌத்த மருகம்" (சூத.எக்கிய பூ. 32: 12);. த.வ. தகைஞன்மதம். [Skt. arhat → த. அருகம்.]
அருகர்	அருகர் arugar, பெ. (n.) 1. அண்மை; nearness. "'துறக்கநா டருகர்க் கண்டான்" (கம்பரா. சுந்தர. கடல்தாவு. 1);. 2. அண்மையிலுள்ளவர், அண்மை நண்பர்; some one in close proximity. [அருகு + அர். 'அர்' -] 1. குற்றியலுகரனீற்றுச் சொல்லீறு. 2. ப.பா.ஈறு. அருகர் arugar, பெ. (n.) நிலையாமை (பொதி, நி.);; instability, impermanence. [ஒருகா. அருகுதல் = குறைதல். அருகர் = காலங் குறைந்த நிலை.]

அருகல்	அருகல் arugal, பெ. (n.) அண்மை; nearness. "அவனென் னருக லிலானே" (திவ். திருவாய். 1.9 ; 2.);. _, தொ. பெ. (vbl.n.); 1. கிட்டுதல்; approach. 2. அணைதல்; embrace. [அருகு → அருகல்.] அருகல் arugal, தொ.பெ. (vbl.n.) 1. குறைதல், சுருங்கல்; decrease, diminution, dwindling, shrinkage, deficiency. "அருகலிலாய பெருஞ்சீரமரர்கள்" (திவ்.திருவாய். 1.9 ; 3);. 2. சிந்துதல், ஒழுகுதல்; spilling, leakage. நீரருகிப் பாய்தல் (சங்.அக.);. 3. அருமை (யாழ்ப்.); ; rareness. 4. கண்ணிடுக்குதல் (சீவக. 3124, உரை);; twitching the eye. உடம்பை வருத்தியொடுக்குதல்; mortification of body. "வினை கண் மாற்றிட வருகலும்" (கந்தபு. பாயிரப். 26); (சங்.அக.);.
அருகன்	அருகன் arugaṉ, பெ. (n.) தோழன் (பிங்.);; associate, companion, friend. [அருகு = அண்மை, பக்கம். அருகன் = உடனிருப்பவன், கூட்டாளி.] அருகன் arugaṉ, பெ. (n.) 1.அருகக்கடவுள் (திவா.);; Arhat. 2. சமண மதத்தான்; Jain. "அருகர்ச் சார்ந்து நின்று" (கல்லா. 4.);. த.வ. தகைஞன். [Skt. Arhat → த. அருகன்.]
அருகாண்மை	அருகாண்மை arukāṇmai, பெ. (n.) அருகண்மை பார்க்க;see aruganṃai.
அருகால்	அருகால் arukāl, பெ. (n.) கதவுநிலை (இ.வ.); ; door frame (Loc.);. [அருகுகால் → அருகால்.] அருகுகால் பார்க்க;see arugu-kal.

அருகாழி	அருகாழி arukāḻi, பெ. (n.) கால்விரல் மோதிரம் (குருபரம். 117);; ring worn on the toe. ஒ.நோ ; அறுகாழி [ஒருகா. அறுகாழி → அருகாழி. அறுகு = யாளி. ஆழி = மோதிரம். அறுகாழி = யாளி வடிவு பொறித்த மிஞ்சி.] அருகாழி arukāḻi, பெ. (n.) மோதிரவகை (திவ். பெரியாழ். 1.6 ; 3. வியா.);; a kind of ring (செ.அக.);.
அருகி	அருகி arugi, பெ. (n.) கள் (வை.மு.);; toddy. ஒ.நோ ; அருத்தி = கள். [ஆர்தல் = உண்ணுதல், பருகுதல். ஆர் → அரு → அருந்து. அரு → அருகு → அருகி. 'இ' செயப்படுபொருளீறு. அருந்துதல் = உண்ணுதல், பருகுதல்.]
அருகித்தோன்று-தல்	அருகித்தோன்று-தல் arugiddōṉṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அரிதாகத் தோன்றுதல்; to appear rarely. "விண்ணிலங் கருகித் தோன்று மேதகு வடமீ னன்றி" (பாரத சூது. 201);. 2. சுருங்கித் தோன்றுதல்; to appear diminished in size or quantity. 'அம்மலை முடிமேலேறிநின்று மீண்டு பார்க்குமிடத்து, முன்னிருந்த மாநிலமும் பின் வந்த மலையிடமுந் தானின்ற விடத்திற்குக் கீழ்ப்பட்டருகித் தோற்றுமா போலும்' (ஒழிவி. பொது. 43, உரை);. [அருகி + தோன்று.]
அருகியரத்தம்	அருகியரத்தம் arugiyarattam, பெ. (n.) பூனைக்காலி (மலை.);; cowhage (செ.அக.); - cat bean, cowitch plant, Mucana pruriens alias Dolichos pruriens (சா.அக.);.
அருகியல்	அருகியல் arugiyal, பெ. (n.) "தென்னுறு பாலை குறிஞ்சியே மருதஞ் செவ்வழி யென்னுநா னிலத்திற் பின்னகம் புறமே யருகியன் மற்றைப் பெருகிய லுறழ" (கந்தபு. அசுர. சூரனர. 23.); [அருகு → அருகியல்.]
அருகியவழக்கு	அருகியவழக்கு arugiyavaḻggu, பெ. (n.) குறைந்த சொல்லாட்சி; very rare, nearly obsolete usage. [அருகுதல் = குறைதல். அருகு → அருகிய (பெ.எ.);. வழங்குதல் = ஆளப்படுதல், பயன்படுத்தப்பெறுதல். வழங்கு → வழக்கு (தொ.பெ.);.]
அருகியற்குறிஞ்சி	அருகியற்குறிஞ்சி arugiyaṟguṟiñji, பெ. (n.) [அருகியல் + குறிஞ்சி.]

அருகியற்செவ்வழி	அருகியற்செவ்வழி arugiyaṟcevvaḻi, பெ. (n.) [அருகியல் + செவ்வழி.]
அருகியற்பாலை	அருகியற்பாலை arugiyaṟpālai, பெ. (n.) [அருகியல் + பாலை.]
அருகியன்மருதம்	அருகியன்மருதம் arugiyaṉmarudam, பெ. (n.) [அருகியல் + மருதம்.]
அருகிராவி	அருகிராவி arugirāvi, பெ. (n.) நெல்வகை (Nels.; a kind of paddy. ஒ.நோ ; அரிக்கிராவி
அருகு-தல்	அருகு-தல் arugudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. குறைதல்; to diminish, to be reduced, to become scarce. "ஒன்னார் மதிநிலை யருக" (இரகு. யாக 34);. 2. அரிதாதல்; to happen rarely, to be of uncommon occurence. "அருகுவித் தொருவரை யகற்றலின்" (கலித். 142;2);. 3. மனமொடுங்குதல், அஞ்சுதல்; to be afraid, to fear. "அஞ்செஞ் சாய லருகா நணுகும்" (சிலப். 30;126);. 4. நோவுண்டாதல் (வின்.);; to smart, prick, pain. ஒ.நோ ; அருவு. 5. கெடுதல், சாதல் ; to be ruined, to perish, die. ம. அருகுக ; க., பட. அருகு ; தெ. உருகு ; து. அரு. [அல் = சிறு துண்டு. அல்குதல் = சுருங்குதல், குறைதல். அல் → அர் → அரு → அருகு.] அருகு-தல் arugudal, செ.கு.வி. (v.i) பெருகுதல்; to increase. "அருகு நேமிபா தாளம்" (தக்கயாகப். 104);. -, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.); 1. கிட்டுதல் (சூடா);; to approach.

அருகு	அருகு arugu, பெ. (n.) 1. அண்மை; nearness. contiguity, neighbourhood. "சுயோதனனுக் கருகா சனத்தர்" (பாரத. திரௌ. 36);. 2. ஓரம்; border, edge, vicinity. "மொய்ம் மலரைத் தும்பி யருகுடைக்கும் நன்னாட்டரசு" (நள. கலிநீங். 21);. 3. பக்கம்; side. 'அவ்வருகு கடத்தும் ஓடம்' (ஈடு);. 4. இடம் (பிங்.);; place. ம. அருவு, அரிதெ ; க. அருகு ; து. அரு ; தெ. இருகு ; மா. அர்கே. [அல்லுதல் = பொருந்துதல், நெருங்குதல். அல் → அர் → அரு → அருவு → அருகு.] அருகு arugu, பெ. (n.) "சால்புறு மகம்பு றத்தோ டருகொடு பெருகுஞ் சாரல் நூலுணர்ந் துறழி னூற்று மூன்றதா நுவலும் பண்ணே" [அல் → அல்கு. அல்குதல் = சுருங்குதல், குறைதல். அல் → அர் → அரு → அருகு. பெருகு என்னும் எதிர்ச்சொல்லை இதனொடு ஒப்பு நோக்குக.] அருகு arugu, பெ. (n.)
அருகுகண்டம்	அருகுகண்டம் aruguganṭam, பெ. (n.) பதக்க அணிவகை (S.I.I. viii, 53; a jewel pendant.
அருகுகால்	அருகுகால் arugugāl, பெ. (n.) கதவு நிலை (இ.வ..);; threshold, door frame (Loc.);. [அருகு = ஓரம். கால் = நிலை.]
அருகுசாதி	அருகுசாதி arugucāti, பெ. (n.) (இசை); ஆசான் குலப் பண்வகைகளுள் ஒன்று; a class of asan melody-type. 'ஆசான் என்னும் பண்ணிய லாகிய நால்வகைச் சாதி... ஆசான் சாதி நால்வகையாவன ; ஆசானுக்கு அகச்சாதி காந்தாரம், புறச்சாதி சிகண்டி. அருகுசாதி தசாக்கரி, பெருகுசாதி சுத்த காந்தாரமெனக் கொள்க' (சிலப். 13 ; 112. அடியார்க். உரை);. [அருகியல் → அருகு. Skt jati → த. சாதி (குலம்);.]
அருகுதை-த்தல்	அருகுதை-த்தல் arugudaiddal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) மடித்துத் தைத்தல்; to hem. [அருகு → ஓரம். அருகுதைத்தல் = ஓரத்தில் மடித்துத் தைத்தல்.]
அருகுமணிச்சேலை	அருகுமணிச்சேலை arugumaṇiccēlai, பெ. (n.) புடைவைவகை (பஞ்ச. திருமுக. 1163);; a kind of saree. [அருகு + மணி + சேலை.]
அருகுவை-த்தல்	அருகுவை-த்தல் aruguvaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) குழந்தைகட்கு இழுப்பு வரும்போது சூடு போடுதல் (இ.வ.);; to brand children with the intention of arresting convulsions (Loc.);. [உல் → உர் → உரு. உருத்தல் = அழலுதல். உரு → அரு → அருகு = சூடு. ஒ.நோ ; உல் → உர் → (க.); உரி → அரி → நெருப்பு.]

அருகுறல்	அருகுறல் arugu<u>r</u>al, தொ.பெ. (vbl.n.) கிட்டுதல், பக்கத்தில் வருதல்; to approach, get near. "ஆன்றவிச் செல்வமித் தனையுமொய்த் தரு குற" (கம்பரா. பால. எதிர். 29);. [அருகு + உறு - அருகுறு (முதனிலை); → அருகுறல் (தொ.பெ.);. 'அல்' தொ.பெ. ஈறு.]
அருகோலம்	அருகோலம் aruālam, பெ. (n.) அந்தி மல்லிகை; a flower that blossoms at 4 p.m., Mirabilis jalapa (சா.அக.);.
அருங்கதி	அருங்கதி aruṅgadi, பெ. (n.) பேரின்ப வீடு; heaven, which is difficult to attain. "பெருந்தவர் குழுவு மருங்கதி யிருப்பும்" (கல்லா. 25);. [அரு = பெறற்கு அரிய. Skt gati → த. கதி = செலவு, புகலிடம்.]
அருங்கல்	அருங்கல் aruṅgal, தொ.பெ. (vbl. n.) சுருங்குகை (சம்.அக.);; diminution, contraction. [அருகுதல் = குறைதல், சிறுத்தல், சுருங்குதல். அருகு → அருங்கு → அருங்கல் (தொ.பெ.);. 'அல்' தொ.பெ. ஈறு.] அருங்கல் aruṅgal, பெ. (n.) சார்வு (சம்.அக.); dependence. [அருகுதல் = நெருங்குதல், சார்தல். அரு → அருகு → அருங்கு → அருங்கல்.]
அருங்கலச்செப்பு	அருங்கலச்செப்பு aruṅgalacceppu, பெ. (n.) 1. அணிகலப் பெட்டி; jewel casket. "ஆயிரங் கண்ணோ னருங்கலச் செப்பு வாய்திறந் தன்ன" (சிலப். 14; 68);. 2. குறள்வெண்பாவால் இயற்றப்பட்ட ஒரு சமண அறநூல்; name of a Jaina ethical treatise in kural venba. [அரு + கலம் + செப்பு.]
அருங்கலச்செவ்விதழ்	அருங்கலச்செவ்விதழ் aruṅgalaccevvida<u>l</u>, பெ. (n.) பொற்றாமரை; red lotus, Nelumbium speciosum (சா.அக.);. [அருங்கலம் + செவ்விதழ்.]
அருங்கலப்பாவை	அருங்கலப்பாவை aruṅgalappāvai, பெ. (n.) மணிபதித்த பாவை; "ஆய்கலைப் பாவை யருங்கலப் பாவை" (சிலப். 12 ; 71);; gemstudded figure. [அருங்கலம் + பாவை.]

அருங்கலம்	அருங்கலம் aruṅgalam, பெ. (n.) 1. அணிகலம்; ornament, jewel. "அருங்கல வெறுக் கையொ டளந்துகடை யறியா" (சிலப். 5;20);. 2. விலையுயர்ந்த அணிகலம்; precious ornament. "பெண்ணினிற் கருங்கல மனைய பெய்வளை" (கம்பரா. கிட்கிந்தா. கார்கால. 20);. 3. அழகு செய்யும் பொருள்; that which adorns, beauty aids. "பூவினுக் கருங்கலம் பொங்கு தாமரை" (தேவா. 4.11;2);. 4. (சமணம்); மும்மணி (இரத்தினத் திரயம்); என்னும் சமணப் பண்புகள் மூன்று; அவை நன்ஞானம், நற்காட்சி, நல்லொழுக்கம் என்பன; "நாதர் நுவன்ற வருங்கலம்" (திருநூற். 70);. [அரு (அரிய); + கலம். ஒருகா. கல் (ஒளிக்கல், மணி); → கலம். இனி, கலம் = பொன்னிலும் வெள்ளியிலும் .செதுக்கிச் செய்யப்பட்ட அணிப்பொருள் என்றுமாம். கல்லுதல் = தோண்டுதல், செதுக்குதல்.]
அருங்கலைநாயகன்	அருங்கலைநாயகன் aruṅgalaināyagaṉ, பெ. (n.) புத்தன் (திவா.);; the Buddha, one well-versed in sacred lore. [அரு (அரிய); + கலை (கல்வி, நூல்); + நாயகன் (தலைவன்);.]
அருங்கலைவினோதன்	அருங்கலைவினோதன் aruṅgalaiviṉōtaṉ, பெ. (n.) சிறந்த நூற்பயிற்சியை இன்ப விளையாட்டாகக் கொண்டவன். ஆராய்ச்சி செய்து அரிய கலையும் அறிவியலும் வளர்ப்பதில் இன்புறுபவன்; person devoted to learning as a recreation, one whose time is pleasantly spent in cultivating arts and sciences. "அருங்கலை வினோத னமரா பரணன்" (நன். சிறப்புப்பாயி.);. [அரு + கலை + Skt vinoda → த. வினோதம் = விளையாட்டு, இன்பப் பொழுதுபோக்கு, மனமகிழ்ச்சி. வினோதம் → வினோதன்.]
அருங்கவி	அருங்கவி aruṅgavi, பெ. (n.) பல்வேறு சித்திரங்கட்குள் அமைக்கக் கூடிய அரும்பா, சித்திரப்பா; a variety of metrical composition fitted into fanciful figures. 2. அரும்பாப் பாடுவோன், சித்திரப்பாப் புலவன்; poet who composes cittirappa. 'சித்திரகவி யாவான் மாலைமாற்று முதலாய அருங்கவி பாடும் நன்மையை யுடையான்' (யாப்.வி. 96. உரை, பக். 513);. [அரு + Skt. kavi = பா. பாவலன்.]
அருங்காவல்	அருங்காவல் aruṅgāval, பெ. (n.) கடுஞ்சிறை (வின்.);; rigorous imprisonment, strict confinement. [அரு = கடுமையான. காவல் = சிறை.]
அருங்கிடை	அருங்கிடை aruṅgiḍai, பெ. (n.) 1. கடும் பட்டினி; extreme hunger from long abstinence. 2. நோயாற் படுத்த படுக்கையாயிருக்கை; being confined to the bed from protracted illness. [அரு + கிடை. கிட → கிடை = கிடத்தல், படுத்திருத்தல். 'ஐ' தொ.பெ. ஈறு.]

அருங்கு	அருங்கு aruṅgu, பெ. (n.) அருமை; rareness. "உறலருங் குண்மையின்" (தொல். பொருள். கற். 5);. [அர் → அரு → அருகு → அருங்கு. அருகுதல் = குறைதல், சிறுத்தல், அரிதாதல், அருமையாதல்.]
அருங்கேடன்	அருங்கேடன் aruṅāṭaṉ, பெ. (n.) 1. கேடில்லாதவன்; one free from destruction. "அருங் கேட னென்ப தறிக" (குறள், 210);. 2. மிகக் கெட்டவன் (சங்.அக.);; a very wicked man. [அரு = அரிய, இல்லாத. அருங்கேடன் (கேடரியன்); = இல்லாத கேடன், கேடில்லாதவன். கேடு → கேடன். 'அன்' ஆ.பா. ஈறு.]
அருங்கேடு	அருங்கேடு aruṅāṭu, பெ. (n.) கேடின்மை; being free from destruction or destructive causes. "அருங்கேட்டா லாற்ற விளைவது நாடு" (குறள், 732);. [அரு (அரிய, இல்லாத); + கேடு. அருங்கேடு = கேடருமை (கேடின்மை);. கெடு → கேடு.]
அருங்கொடைத்தானம்	அருங்கொடைத்தானம் aruṅgoḍaittāṉam, பெ. (n.) தலையாய தானம்; supreme gif. "அருங்கொடைத் தான மாய்ந்த வருந்தவந் தெரியின் மண்மேன் மருங்குடை யவர்கட் கல்லான் மற்றவர்க் காவ துண்டே" (சீவக. 2924);. [அரு (அரிய, சிறந்த); + கொடை + தானம்.]
அருங்கோடை	அருங்கோடை aruṅāṭai, பெ. (n.) 1. வேனிற் காலத்தின் வெப்பமிக்க பகுதி; the hottest part of summer. 2. தீ நாள் (அக்கினி நட்சத்திரம்);; dog-days (சா.அக.);. 3. வறட்காலம் (வின்.);; severe drought. [அரு + கோடை.]
அருச்சந்தம்	அருச்சந்தம் aruccandam, பெ. (n.) பித்தளை (புதுவை);; brass (Pond.);.
அருச்சனம்	அருச்சனம் aruccaṉam, பெ. (n.) நெல்வகை (பறாளை. பள்ளு. 23); ; a kind of paddy.
அருசகம்	அருசகம் arusagam, பெ. (n.) சேங்கொட்டை; marking-nut, the nut of Semicarpus anacardium (சா.அக.);.
அருசகா	அருசகா arusakā, பெ. (n.) பப்பரப்புளி; brahmin tamarind, Adansonia digitata (சா.அக.);. மறுவ. பார்ப்பாரப்புளி, பொந்தப்புளி.

அருசம்	அருசம் arusam, பெ. (n.) 1. சீந்தில்; moon creeper, Menispermum cordifolium. 2. மூலம்; piles or haemorrhoids. 3. மூக்கில் வளர்ந்த சதை; a fleshy growth on the mucous surface of the nose, polypus (சா.அக.);.
அருசாகுமிழ்	அருசாகுமிழ் arucākumiḻ, பெ. (n.) பெருங் குமிழ்; bell vervain, Gmelina arborea (சா.அக.);. மறுவ, அருசாவிரா, அருசா.
அருசாரை	அருசாரை arucārai, பெ. (n.) நாளா; a kind of plant (சா.அக.);.
அருசாவிரா	அருசாவிரா arucāvirā, பெ. (n.) பெருங்குமிழ் (பச்.மு.);; coomb-teak. அருசாகுமிழ் பார்க்க;see arušа-kumil. ஒ.நோ ; அரிசா
அருசிவசமவாதி	அருசிவசமவாதி arusivasamavāti, பெ. (n.) ஆதனறிவும் (ஆன்மசித்தும்); சிவனறிவும் (சிவ சித்தும்); ஒத்து வேறாய் நிற்குமென்னுங் கொள்கையன் (சி.சி. 11;11, சிவஞா.);; one who holds that the Soul and Śiva would stand aloof being intellectually equal. [அ + உருவம் + -சிவன் + சமம். Skt. vadin → த. வாதி. அல் → அ. உரு → உருவு → உருவம். உருவம் → Skt. ropa.]
அருஞ்சிலைக்கல்	அருஞ்சிலைக்கல் aruñjilaikkal, பெ. (n.) கெண்டகச்சிலை; a kind of black stone used in medicine, one of 120 natural bodies acc. to Tamil Medical Science (சா.அக.);. [அரு + சிலை + கல். 'சிலை' தென்சொல்லா வடசொல்லா வென்னும் ஐயுறவிற் கிடமானது.] மறுவ. அருட்சிலை
அருஞ்சிறை	அருஞ்சிறை aruñjiṟai, பெ. (n.) 1. கடுங்காவல்; rigorous imprisonment. "அற்புத னரக்கர்தம் வருக்க மாசற விற்பணி கொண்டருஞ் சிறையின் மீட்டநாள்" (கம்பரா. சுந்தர. உருக்கா. 20);. 2. நரகம் (பிங்.); ; hell. [அரு = கடிய, கொடிய. சிறைத்தல் = ஒன்றன் இயக்கத்தைத் தடுத்து ஓரிடத்திருத்துதல். சிறை (முத.தொ.பெ.); = தடுத்துச் செய்யுங் காவல். 'செறி', 'செறு' என்பன தொடர்புடைய சொற்கள்.] அருஞ்சிறை aruñjiṟai, பெ. (n.) அரிய சிறகு; rare type of wing. "அருஞ்சிறை பெற்ற மேருவ தென்ன" (கந்தபு. தேவ. தெய்வ. 48);. [அரு + சிறை. சிறகு → சிறை.]

அருஞ்சுரம்	அருஞ்சுரம் aruñjuram, பெ. (n.) 1. கடத்தற் கரிய வெம்பாலை நிலம்; bare, open, torrid plain. 2. கடுங்காய்ச்சல்; a severe type of fever, Hyperpyrexia (சா.அக.);. [அரு + சுரம். சுள் → கர் → சுரம் = சுடும் பாலை, கடுங்காய்ச்சல்.]
அருஞ்சோதி	அருஞ்சோதி aruñjōti, பெ. (n.) நெல்வகை (ஏரெழு.உரை);; a kind of paddy (செ.அக.);— ஒருவகைச் சிவப்புநெல்; a kind of red paddy (சா.அக.);. [அரு + Skt. jyotis → த. சோதி = ஒளி.]
அருட்கண்	அருட்கண் aruṭkaṇ, பெ. (n.) 1. அருள்நோக்கம்; gracious look. 2. ஒதிக்கண் (ஞானக்கண்); (சி.போ. 5.2;3);; eye of wisdom. [அருள் + கண்.]
அருட்கரம்	அருட்கரம் aruṭkaram, பெ (n.) சேங்கொட்டை; marking-nut tree, Semicarpus anacardium (சா.அக.);. [அருள் + ஒருகா. Skt. kara.]
அருட்குடையோன்	அருட்குடையோன் aruḍkuḍaiyōṉ, பெ. (n.) அருளைக் குடையாகக் கொண்ட கடவுள்; God, as benevolent (W.);. [அருள் + குடையோன்.]
அருட்குறி	அருட்குறி aruṭkuṟi, பெ. (n.) சிவ இலங்கம் (சிவலிங்கம்);;Śiva-linga, the symbol of divine grace. "ஆனுயர்த்தவனருட்குறியருச்சனை" (காஞ்சிப்பு. சார்ந்தா. 21);. [அருள் + குறி.]
அருட்கேவலம்	அருட்கேவலம் aruṭāvalam, பெ. (n.) மெய்ப் பொருட் டுப்புரவின் பின் ஏற்படுந் தனிமை (தத்துவசுத்தியின் பின்னர்ப்படுங் கேவலம்); (சி.போ. 6 ; 6 சிவ ஞான முனி); (சங்.அக.);; solitariness of the soul following its spiritual experience in which the soul is no longer influenced by the 36 Reals (tattvas); and realizes itself to be an entity different from them. [அருள் + Skt. kevala → த. கேவலம்.]
அருட்கொடியோன்	அருட்கொடியோன் aruḍkoḍiyōṉ, பெ. (n.) அருகன் (சூடா.);; Arhat, the Lord whose banner is grace. [அருள் + கொடியோன். கொடி → கொடியோன். "ஒன் உடைமை குறித்த ஆ.பா. ஈறு.]
அருட்கொடிவேந்தன்	அருட்கொடிவேந்தன் aruḍkoḍivēndaṉ, பெ. (n.) அருட்கொடியோன் பார்க்க;see arut-kodiyon. [அருள் + கொடி + வேந்தன் (பேரரசன், பெருந்தலைவன், இறைவன்.]

அருட்கொடையோன்	அருட்கொடையோன் aruḍkoḍaiyōṉ, பெ. (n.) God, the gracious one or the giver of wealth. [அருள் + கொடையோன். கொடு → கொடை → கொடையோன். 'ஒன்' வி.முத. குறித்த ஆ.பா. ஈறு.]
அருட்சத்தி	அருட்சத்தி aruṭcatti, பெ. (n.) பரை, பரையாற்றல் (பராசக்தி);;Śiva's supreme energy. "முன்னருட் சத்தி தன்பான் முகிழ்க்குந்தான் முளையா னன்றே" (சி.சி.சுபக். 1 ; 68);. [அருள் + Skt. sakti → த. சத்தி = ஆற்றல்.]
அருட்சி	அருட்சி aruṭci, பெ. (n.) அரட்சி பார்க்க;see aratci. [அரட்சி → அருட்சி.] அருட்சி aruṭci, பெ. (n.) அருளுதல் (சங்.அக.);; to be gracious. அருள்[ளு]-தல் பார்க்க;see arul.
அருட்சித்தி	அருட்சித்தி aruṭcitti, பெ. (n.) இதள் (பாதரசம்); (வின்.);; quicksilver. [அருள் + Skt. siddhi → த. சித்தி.]
அருட்சிலை	அருட்சிலை aruṭcilai, பெ. (n.) ஒருவகைக் கருங்கல்; a black granite stone (சா.அக.);. அருஞ்சிலைக்கல் பார்க்க;see arunjilai-k-kal.
அருட்செல்வம்	அருட்செல்வம் aruṭcelvam, பெ. (n.) 1. அருளாகிய செல்வம், பொருட்செல்வம் என்பதற்கு எதிர்; wealth of grace, opp. to porutcelvam. "அருட்செல்வஞ் செல்வத்துட் செல்வம்" (குறள், 241);. 2. இறைவனருள்; wealth of divine grace. [அருள் + செல்வம்.]
அருட்சோதி	அருட்சோதி aruṭcōti, பெ. (n.) 1. அருட்பெருஞ் சுடராகிய கடவுள்; God, the embodiment of effulgent grace. 2. அருட்பெருஞ்சுடர்; the effulgence of grace. "அருட்சோதித் தெய்வமென்னை யாண்டு கொண்ட தெய்வம்" (அருட்பா. பரசிவ. 1);. 3. ஒருவகைக் கனியச் செய்ந்நஞ்சு (கௌரி பாடாணம்); (மு.அ.);; a mineral poison. [அருள் + Skt. iyotis → த. சோதி = ஒளி.]

அருட்டரிசனம்	அருட்டரிசனம் aruṭṭarisaṉam, பெ. (n.) தெய்வக் காட்சி (தெய்வதரிசனம்); (ஒழிவி. விரத்தி. 9, உரை);; vision of divine grace (செ.அக.);. அருட்டெரிசனம் - சூரியோதயத்திலே இருளு நட்சத்திரமுமின்றிச் சூரியப் பிரகாச மாத்திரங் கண்ட கண்போல, அருள் தோற்றிய காலத்துக் கேவல விருளுங் கருவிக் கூட்டங்களுந்தோன்றாது அருளை மாத்திரம் ஆன்மாக் கண்டுகொண்டிருப்பது (ஒழிவி. விரத்தி. 9, உரை); (சங்.அக.);. [அருள் + தரிசனம். Skt. darsana → த. தரிசனம்.]
அருட்டி	அருட்டி aruṭṭi, பெ. (n.) 1. அச்சம் (சங்.அக.);; fear, dread. 2. நடுக்கம் (வின்.);; quaking, trembling, agitation. ம. அரள்ச்ச ; க. அரள். [அரள் → அருள் → அருட்டு → அருட்டி.]
அருட்டு-தல்	அருட்டு-தல் aruṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி, (v.t.) 1. மயக்குதல்; to confuse, bewilder, frighten. "அருட்டிக்கண் சிமிட்டி" (திருப்பு. 647);. 2. துயிலுணர்த்துதல்; to wake up. 3. எழுப்பி விடுதல்; to rouse to action, wake from inactivity. 4. ஏவிவிடுதல், தூண்டிவிடுதல்; to excite, instigate. ம. அரட்டுக [அரள் → அருள் → அருட்டு.]
அருட்பா	அருட்பா aruṭpā, பெ. (n.) 1. தேவாரம் திருவாசகம் போல இறைவன் ஏவியெழுப்பலாற் பாடப்பட்ட செய்யுள் அல்லது பாட்டு; poems or songs produced under divine inspiration, as Tevaram and Tiruvašagam. 2. இராமலிங்க அடிகளின் பாடல், திருவருட்பா; poems and songs composed by Ramalinga Adigal. Tiruvarutpd.
அருட்புரி	அருட்புரி aruṭpuri, பெ. (n.) a secondary melody-type of the kuriñji class.
அருண்முனி	அருண்முனி aruṇmuṉi, பெ. (n.) அருகன்; Arhat. "அங்கம் பயந்தோனருகனருண் முனி" (சிலப். 10;187);. [அருள் + முனி.]
அருண்மொழி	அருண்மொழி aruṇmoḻi, பெ. (n.) அருளொடு கூடிய சொல் அல்லது பேச்சு; gracious word or speech, as uttered by God. [அருள் + மொழி.]
அருண்மொழித்தேவர்	அருண்மொழித்தேவர் aruṇmoḻittēvar, பெ. (n.) பெரியபுராண ஆசிரியரான சேக்கிழார் (சேக்கிழார்பு 18);; Sekkilar the author of Periyapurdham. [அருள் + மொழி + தேவர்.]

அருணகமலம்	அருணகமலம் aruṇagamalam, பெ. (n.) செந்தாமரை; red lotus, Nelumbium speciosum (சா.அக.);. [அருணம் = சிவப்பு. கமலம் = தாமரை.] அருணம், கமலம் பார்க்க;see arunam, kamalam.
அருணகிரி	அருணகிரி aruṇagiri, பெ. (n.) திருவண்ணாமலை, ஒரு பெயர் பெற்ற சிவநகர்; Tiruvalldmalai, a famous Šiva shrine. 2. அருணகிரி நாதர்; Arunagirinadar. "வாக்கிற் கருணகிரி" (தனிப்பா.);. [1. அருணம் + Skt. giri → த. கிரி (மலை);. 2. அருணகிரிநாதர் → அருணகிரி (குறுக்கம்);. ஒருகாலத்தில், திருமாலும் நான்முகனும் அடி முடி யறியாவாறு சிவபெருமான் நெடிய அழற் பிழம்பாய் நின்ற வுருவம் அருணமலையாயிற் றென்பது தொன்மக்கதை. அருணமலை → அண்ணாமலை (மரூ.உ);. அருணம் = சிவப்பு, அழல்நிறம்.]
அருணகிரிநாதர்	அருணகிரிநாதர் aruṇagirinātar, பெ. (n.) 15ஆம் நூற்றாண்டில் திருவண்ணாமலையில் வாழ்ந்தவரும், திருப்புகழ், கந்தரலங்காரம், சுந்தரனுபூதி, திருவகுப்பு, வேல்விருத்தம், உடற்கூற்று வண்ணம் முதலிய பனுவல்களின் ஆசிரியருமாகிய பெரும்பாவலர்; name of a great poet who lived in Tiruvannamalai in the 15th century, author of the Tiruppugal and other works. அருணகிரிநாதர் என்பது, அருணகிரி எ ன் னும் திருவண்ணாமலையிற் கோயில் கொண்டிருக்கும் சிவபெருமான் பெயர். அஃது அவருக்கு அவருடைய பெற்றோரின் சிவபத்தியாலிடப்பட்டது.
அருணகுட்டம்	அருணகுட்டம் aruṇaguṭṭam, பெ. (n.) உடம்பு முழுதுங் கருஞ்சிவப்புத் தழும்புகள் பரவிக் குத்தலெடுத்துத் தோலில் திமிருண்டாகும் நோய், செங்குட்டம்; a kind of leprosy marked by well-defined reddish brown patches spreading all over the body, pricking pain and insensibility of the skin, macular leprosy (சா. அக.);. தெ. அருணமு [அருணம் = சிவப்பு. குள் → குட்டம் = குறுமை, கை கால் விரல் மூக்கு முதலிய வுறுப்புகள் அழுகிக் குறுகுந் தொழுநோய்.] குட்டம் பார்க்க;see kuttam.
அருணச்சிவப்பு	அருணச்சிவப்பு aruṇaccivappu, பெ. (n.) எழுங்கதிரவன் போன்ற செந்நிறம்; bright red colour like that of the rising sun (சா.அக.);. [அருணம் = சிவப்பு. சிவ → சிவப்பு. 'பு' பண். பெ. ஈறு.]
அருணந்திசிவாசாரியார்	அருணந்திசிவாசாரியார் aruṇandisivāsāriyār, பெ. (n.) பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டினரும், வழிமுறைக் (சந்தான); குரவருள் ஒருவரும், சிவஞான சித்தியார், இருபாவிருபஃது என்னும் நூல்களின் ஆசிரியருமான சிவாசாரியார்; name of a Saiva preceptor, author of the šivahana Šittiyar and the Irupavirupakdu, of 13th century, one of the four Šandana kuravar. [அருள் + நந்தி - சிவ + ஆசாரியார். ஆசிரியர் → Skt. äcärya.]

அருணம்	அருணம் aruṇam, பெ. (n.) 1. சிவப்பு; red, bright red. "அருண மேனி" (பாரத. இராச. 105);. 2. கருஞ்சிவப்பு; dark-red. 3. கெம்பு; ruby (சா.அக.);. 4. சிந்தூரம் (இராசவைத்.);; red lead or red oxide. 5. செம்பு; copper (சா.அக);. 6. செம்பொன்; superior gold. 7. சிவப்பு ஆன் (பசு); அல்லது பெற்றம்; red cow or bull (சா.அக.);. 8. செம்மறியாடு (பிங்.); ; ram or ewe (சா.அக.);. 9. மான் (பிங்.);; deer. 10. சிவப்பெலி; a rat of a dark-red colour (சா.அக.);. 11. அருணன் (செங்கதிரவன்); எழும் விடியற்காலம்; dawn. 12. செவ்வானம் (நாநார்த்த.);; evening sky. 13. செங்குட்ட நோய் (நாநார்த்த.);; red leprosy. 14. ஒரு பூண்டு; a plant, Rottloria tinctoria (சா.அக.);. அருணம் அருண அருணமு
அருணமணி	அருணமணி aruṇamaṇi, பெ. (n.) செந்நிற ஒளிக்கல். மாணிக்கம்; ruby. "அருண மணி சூழ் பாதலத்தில்" (ஞானவா.பிரகலா, 47);. ம. அருணமணி [அருணம் + மணி. மண் → மண்ணி → மணி = கழுவித் துலக்கப்பட்டது.]
அருணர்	அருணர் aruṇar, பெ. (n.) சான்மலித் தீவின் அரசர்; the kings of Śānmali, an island continent. "மன்னவரை மாறெறி வடிவே லருனரென் றுரைப்பர்" (கூர்மபு;பிலக்க.24); (சங்.அக.);.
அருணரி	அருணரி aruṇari, பெ. (n.) பாழ்நிலம்; waste land (சா.அக.);.
அருணவூரி	அருணவூரி aruṇavūri, பெ. (n.) மழைக்காலத்தில் ஊர்ந்து திரியும் தம்பலப்பூச்சி (இந்திரகோபம்);; cochineal insect (செ.அக.);. An insect of crimson red colour, appearing in the rainy season, lady fly or scarlet moth, Mutella occidentalis (சா.அக.);. [அருணம் (சிவப்பு); + ஊரி. ஊர் → ஊரி. 'இ' வி.முத. ஈறு.]
அருணவெலி	அருணவெலி aruṇaveli, பெ. (n.) ஒருவகைக் கருஞ்சிவப்பெலி; a rat of dark-red colour (சா. அக.);. [அருணம் = சிவப்பு. எல் → எலி. முதற் காலத்தில் வெள்ளெலியைக் குறித்தது பின்னர் எலிப் பொதுப்பெயராயிற்று.]

அருணவேலி	அருணவேலி aruṇavēli, பெ. (n.) செங்கொடு வேலி; Ceylon leadwort, Plumbago zeylanica (சா.அக.);. [அருணம் (சிவப்பு); + வேலி.]
அருணன்	அருணன் aruṇaṉ, பெ. (n.) 1. எழுங்கதிரவன் (திவா.);; the rising sun. "அருணனை யன்ன செவ்வேற்படைச் செந்திலர்க்கு" (திருச்செந்தினிரோட்ட காப்பு);. 2. அறிவன் (புதன்); (சூடா.);; the planet Mercury. 3. ஏகம்பச்சாரம்; a kind of mineral salt used in alchemy (சா. அக.);. ம. அருணன் ; க., து. அருண ; தெ. அருணுண்டு ; Pali aruna. [அருணம் (சிவப்பு); → அருணன்.] அருணம் பார்க்க;see arumam.
அருணா	அருணா aruṇā, பெ. (n.) 1. குரால் (கபிலச்); சிவப்பு; reddish brown colour. 2. அதிவிடையம்; Aconitum heterophyllum. [அருணம் (சிவப்பு); → அருணா. குரால் நிறம் சிவப்புவகை. அதிவிடைய வேர் குரால் நிறமானது.]
அருணாசலக்கவிராயர்	அருணாசலக்கவிராயர் aruṇācalakkavirāyar, பெ. (n.) சீகாழியில் 18ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவரும், இராம நாடகம், சீகாழித் தல புராணம் முதலிய பனுவல்களின் ஆசிரியருமான ஒரு வேளாண் குலப் புலவர்; name of a Vēţāla poet of Śikāli, 1712-79, author of the Irama nadagam, the šikalitialapuranam and other poems. [அருணாசலம் + Skt. kavi = ராயர். அரசர் → அரைசர் → அரையர் → ராயர்.] அருணாசலம் பார்க்க;see arunasalam.
அருணாசலபுராணம்	அருணாசலபுராணம் aruṇācalaburāṇam, பெ. (n.) திருவண்ணாமலைப் பெருமையைக் கூறும் சிவனியத் தொன்மம், எல்லப்ப நாவலர் இயற்றியது; name of a poem, which narrates the legends,of Tiruvanadmalai, sacred to šiva by Ellappa Navalar. [அருணாசலம் + Skt. purana (தொன்மம்);.] அருணாசலம் பார்க்க;see arunasalam.

அருணாசலம்	அருணாசலம் aruṇācalam, பெ. (n.) திருவண்ணாமலை; Tiruvannđmalai. ம. அருணாசலம் [அருணம் (சிவப்பு); + அசலம்.] அருணம் பார்க்க;see arupam. சலித்தல் = அசைதல். சலி → சலம் = அசைவது. அல் → அ (அன்மையின்மை மறுதலைப் பொருளுணர்த்தும் முன்னொட்டு);. அசலம் (அ + சலம்); = அசையாதது, மலை. சலி → வ. சல் (cal);. சலி என்னுஞ் சொல்லும் 'அ' என்னும் முன்னொட்டும் தமிழாயினும், அவ் விரண்டையும் புணர்த்து அசல (acala); என்னுஞ் சொல்லைத் தோற்றுவித்தது வட மொழியிலாகும். ஆதலால், அசலம் என்பது உறுப்பால் தென்சொல்லாயினும் சொல்லால் வடசொல்லே. சலித்தல் = 1. அசைதல், அசைத்தல். எ-டு:சலியடை → சல்லடை, 2. வருத்துதல், சோர்தல், வெறுத்தல், அருவருத்தல். எ-டு:சலிப்பாயிருக்கிறது, கேட்டுக்கேட்டுச் சலித்துப் போனான், தின்றுதின்று சலித்துப் போயிற்று. சலி-த்தல் பார்க்க;see ali. திருமாலும் நான்முகனும் தன் அடிமுடி யறியாவாறு, சிவபெருமான் ஒரு காலத்தில் அழற்பிழம்பாய் நின்ற வுருவமே திருவண்ணாமலை யென்னுங் கருத்தினால், அழல்நிறமான செம்மலை அருணமலையெனப்பட்டதென்பர். அருணமலை → அண்ணாமலை → திருவண்ணாமலை, ஆரியர் தென்னாடு வந்தபின், 'மலை' என்னும் வருஞ்சொல்லிற்குத் தலைமாறாக 'அசலம்' என்னும் சொல்லைச் சேர்த்து, அருணமலை என்பதை அருணாசலம் என மாற்றினர். இலக்கிய வழக்கில் அருணாசலம் என்னும் வடசொல் வடிவம் இடம்பெற்றிருப்பினும், உலக வழக்கில் அருணமலையென்பதன் மரூஉவான அண்ணாமலையென்னும் தென்சொல் வடிவமே வழக்கூன்றியிருத்தல் காண்க. திருவண்ணாமலை, கிருதவூழியில் அழன் மலையாகவும், திரேதாவூழியில் மாணிக்க மலையாகவும், துவாபரவூழியிற் பொன்மலையாகவும், கலியூழியிற் கன்மலையாகவும் உருக்கொண்ட தென்பது
அருணாதி	அருணாதி aruṇāti, பெ. (n.) வேம்பு; neem tree, Azadirachta indica (சா.அக.);.
அருணாதியெலி	அருணாதியெலி aruṇātiyeli, பெ. (n.) அருணம் முதலிய அறுவகை நச்செலிகள்; the six kinds of poisonous rats. இவை கடிப்பதனால், குடற்காய்ச்சல் (சன்னிபாதக்); குறிகளுடன் அரத்தம் வடிதல், கட்டிகள் எழும்புதல் முதலியவற்றையுண்டாக்கும்; Their bites are characterised by symptoms of typhoid, haemorrhage, appearance of boils, abscesses and so on (சா.அக.);. [அருணம் + ஆதி (முதலிய); + எலி.]
அருணினம்	அருணினம் aruṇiṉam, பெ. (n.) 1. நன்னாரி; Indiam sarsaparilla, Hemidesmus indicus. 2. திருநாமப்பாலை; wild sarsaparilla, Smilax macrophylla (சா.அக.);.
அருணூல்	அருணூல் aruṇūl, பெ. (n.) வேத சிவாகமங்கள்; the Vedas and the Saiva Agamas. "அருணூலின் விதித்த வாறே" (உண்மைநெறி. 2);. [அருள் + நூல்.] இது பிற்காலத் தமிழர் மேற்கொண்ட ஆரியக் கொள்கை.

அருணெறிசுரக்குஞ்செல்வன்	அருணெறிசுரக்குஞ்செல்வன் aruīeṟisurakkuñselvaṉ, பெ. (n.) புத்தன் (திவா.);; the Buddha. [அருள் + நெறி + சுரக்கும் + செல்வன்.]
அருணை	அருணை aruṇai, பெ. (n.) 1. அதிவிடையம்; (நாநார்த்த.);; atis, Aconitum heterophyllum. 2. சிவதை; Indian jalap. 3. நன்னாரி; Indian sarsaparilla, Hemidesmus indicus. அருணை aruṇai, பெ. (n.) 1. பாலை; desert (சா.அக.);. 2. திருவண்ணாமலை; Tiruvarldmalai. "அருணையை நினைக்க வெய்தலா முத்தியென் றுரைத்தீர்" (அருணாசலபு. திருநகர. 45);. [1. அருணை = ஒருகா. அருணனால் (கதிரவனால்); எரிக்கப்பட்ட நிலம். 2. அருண மலை → அருணை (இலக்கிய மலரு.உ);.]
அருத்தி	அருத்தி arutti, பெ. (n.) கள் (அக.நி.);; toddy. [ஒருகா. அருந்து → அருத்து → அருத்தி.] அருத்தி arutti, பெ. (n.) கூத்து (வின்.);; dancing. அருத்தி1 aruttittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) இரத்தல்; to beg, ask for. "நெடுமாலே யுன்னை யருத்தித்து வந்தோம்" (திவ். திருப்பா.25);, [Skt. arth-, → த. அருத்தி-.] அருத்தி2 arutti, பெ. (n.) 1. பணிவோன் (சேவிப்போன்);; servant. 2. இரப்போன்; beggar. 3. செல்வன்; rich man. [Skt.arth → த. அருத்தி.]
அருத்து-தல்	அருத்து-தல் aruddudal, 5 செ.குன்றாவி, (v.t.) 1. உண்பித்தல்; to feed. "வேதியர்க் கருத்திப் பின்னர்" (நைடத. நாட்டு. 14);. 2. நுகர (அனுபவிக்க);ச் செய்தல்; to cause to experience. [அருந்து (த.வி.); → அருத்து (பி.வி.);. அருந்துதல் = உண்டல்.]

அருந்தங்கம்	அருந்தங்கம் arundaṅgam, பெ. (n.) முத்திரை; seal (சா.அக.);.
அருந்தல்	அருந்தல் arundal, பெ. (n.) 1. அருமை (சூடா.);. அரிதாய்க் கிடைத்தல்; scarcity, rarity, dearth. 2. விலையேற்றம், கடுவிலை; exorbitant price. மலைப்பழம் அருந்தலா யிருக்கிறது. [அரு → அருந்து → அருந்தல்.]
அருந்தவர்	அருந்தவர் arundavar, பெ. (n.) முனிவர்; sages, hermits "அயரு மருந்தவர் தம்பழி" (கோயிற்பு. பதஞ்சலி. 63);. ம. அருந்தவர் [அரு = செயற்கரிய. தவர் = தவஞ்செய்தோர். தவம் → தவன் (ஒ.);, தவர் (ப.);.]
அருந்திறல்	அருந்திறல் arundiṟal, பெ. (n.) 1. அரிய திறமை; great prowess, rare capacity, remarkable valour, extraordinary might. 2. அரிய திறமையுடையவன்; person of great prowess, valiant warrior. "அருந்திறல் பிரிந்த வயோத்தி போல" (சிலப். 13. 65);. [அரு (அரிய); + திறல் (திறமை); → திறம் → திறன் → திறல். திறல் = திறலோன் (பண். ஆகு.);.]
அருந்து-தல்	அருந்து-தல் arundudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. உண்ணுதல்; to eat, as a meal. "அருந்தேல் விடலிபதி மனையிலன்னம்" (சைவச.பொது. 245);. 2. தின்னுதல்; to eat a thing like sweetmeat, to eat, as a bird or animal. "அருந்துதற் கினியமீன் கொணர" (கம்பரா. யுத்த. வீடணன், 29);. 3. குடித்தல்; to drink "தண்ணீ ரருந்தி" (தாயு. எந்நாள். அருளி. 11);. 4. விழுங்குதல்; to swallow. "அங்க வற்றையும் பற்றி யருந்தினான்" (கந்தபு. யுத்த இரண்டாநாட்சூர. 65);. 5. நுகர்தல் (அனுபவித்தல்);; to experience, either good or evil, pleasure or pain, reap the fruits of actions done. 6. தன்னிடத்துக் கொள்ளுதல்; to contain, hold. "சாந்தருந்தி மைந்திறை கொண்ட மலர்ந்தேந் தகலத்து" (குறிஞ்சிப். 120);. ம. அருந்துக [ஆர்தல் = உண்ணுதல் ஆர் → அரு → அருந்து.]
அருந்தும்மட்டி	அருந்தும்மட்டி arundummaṭṭi, பெ. (n.) சிறு தும்மட்டி; a small species of bryony, Bryonia callosa.

அருந்தோடு	அருந்தோடு arundōṭu, பெ. (n.) பழைய வரி வகை (S.I.I. vii, 30.);; an ancient tax. [ஒருகா அரு + தோடு, அல்லது அருந்து + ஒடு.] அருந்தோடு aruntōṭu, பெ.) (n.) வந்தவாசி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in wandiwash Taluk. [அரும்+தோடு(ஓடை);]
அருநங்கன்	அருநங்கன் arunaṅgaṉ, பெ. (n.) நல்ல பாம்பு; cobra (சா.அக.);. அருநங்கன் arunaṅgaṉ, பெ. (n.) நாகப்பாம்பு; cobra.
அருநரகம்	அருநரகம் arunaragam, பெ. (n.) 1. பாழ் நரகம் (சங்.அக.);; the most miserable hell. 2. கடு நோவு (வேதனை); ; severe pain.
அருநிலம்	அருநிலம் arunilam, பெ. (n.) பாலைவனம் (தொல். பொருள். புறத். 24, நச். உரை); ; desert tract. [அரு + நிலம்.]
அருநிலை	அருநிலை arunilai, பெ. (n.) 1. ஆழமான நீர் நிலை; deep water. "வாய்ப்பரு நீரும் அரு நிலையாய்" (திவ். இயற். திருவிருத். 16, வியா.); 2. கடந்துசெல்லற்கரிய ஆற்றுநிலம் (சங்.அக.); ; river-bed that is difficult to pass over. 3. போர்நிலை (சங்.அக.); (பாரத.);; state of war, stage of battle, belligerency. [அரு = அரிய, கடிய, நில் → நிலை = நிலைமை, 'ஐ' தொ.பெ.ஈறு.]
அருநிழல்	அருநிழல் aruniḻl, பெ. (n.) விளக்கின் சிறு நிழல் (இ.வ.);; shadow cast by a lamp (Loc.); (செ.அக.);.
அருநீர்	அருநீர் arunīr, பெ. (n.) 1. பாசனத்திற்கு உதவும் ஏரிநீர்; water in a public reservoir available for irrigation. 2. கண்ணீர்; tears (சா. அக.);. [அருவுதல் = மெல்லெனச் செல்லுதல், அருவு நீர் → அருநீர்.]
அருநீர்த்ததும்பல்	அருநீர்த்ததும்பல் arunīrddadumbal, தொ.பெ. (vbl.n.) எப்போதும் நீரொழுகும் கண்ணோய்; an eye disease attended always with tears. [அருவு + நீர் + ததும்பல். ததும்புதல் = நிறைதல், நிரம்பி வழிதல், ததும்பு → ததும்பல். 'அல்' தொ.பெ.ஈறு.]

அருநீலியம்	அருநீலியம் arunīliyam, பெ. (n.) சிறுநீலி; small-leaved indigo plant (சா.அக.);. [அரு (சி.பொ.முன்.); → அரு = சிறு. நீல் → நீலி → நீலியம். நீலி = நீலச்சாயங் காய்ச்சவுதவுஞ் செடி.]
அருநெஞ்சு	அருநெஞ்சு aruneñju, பெ. (n.) விருப்பின்மை (இ.வ..);; unwillingness, reluctance (Loc.);. அரைமனத்தோடு அருநெஞ்சுப்பட்டுக் கொடுத்தான். [அரு = அரிய, இல்லாத, நெஞ்சு = விருப்பம்.]
அருநெஞ்சுப்படுதல்	அருநெஞ்சுப்படுதல் aruneñjuppaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) விருப்பமில்லாதிருத்தல்; to be unwilling, reluctant. [அருநெஞ்சு = விருப்பமின்மை. படுதல் = உண்டாதல்.] அருநெஞ்சு பார்க்க;see aru-nenju.
அருநெல்லி	அருநெல்லி arunelli, பெ. (n) 1. சிறுநெல்லி; otaheite goose-berry, m.tr. Phyllanthus distichus. "அருநெல்லிக்காய் குளிர்ச்சியாம்" (பதார்த்த. 671); (செ.அக.); - வரிநெல்லி, இதற்கு அரிநெல்லியென்று பெயர்; a small tree. called country star goose-berry, Phyllanthus distichus (சா.அக.);. 2. மரவகை (L.);; species of goose-berry balsam tree, 1. tr., Garuga pinnata (செ.அக.);. [அரி (சி.பொ. முன்.); + நெல்லி.]
அருநெல்லிப்பழம்	அருநெல்லிப்பழம் arunellippaḻm, பெ. (n.) ஒருவகைப் பழம்; a kind of fruit, Chillic millic (சா.அக.);. இது தெளிவற்ற, மயக்கத்திற்கிடமான பெயர்.
அருநெறி	அருநெறி aruneṟi, பெ. (n.) 1. போதற்கரிய வழி; difficult way, that perplexes one. "அருநெறிக் கடவுளர்க் கமுத மூட்டுதல்" (பாரத. வேத்திரகீ. 34);. 2. ஒடுங்கிய வழி; marrow way. "முடுக்கரு மருநெறித் தொடர்பும்" (உப தேசகா. சிவவிரத. 141);. 3. (சிறு); மனை வாயில் (பிங்.);; narrow gateway or entrance. 4. பாலைவனம் (பிங்.);; desert tract. 5. நரகம் (சங்.அக.); ; hell. [அரு = அரிய நேர் → நெறி.] நெறி பார்க்க;see neri.
அருநேரளி	அருநேரளி arunēraḷi, பெ. (n.) பிடங்குநாரி; a plant (சா.அக.);.

அருப்பம்	அருப்பம் aruppam, பெ. (n.) 1. நெற்கதிர்க் கரு; germ of a grain of paddy. "அருப்பமாகில வருங்கதிர்" (இரகு. நாட். 32);. 2. பிள்ளை; child (சா.அக);. 3. முதலில் முளைக்கும் மீசை; The sprouting downy moustache. 4. மயிர்க்கிளர்ச்சி; goose-flesh, horripilation. 5. பனி (த்துளி); ; dew (drops);. 6. முகநோய்; a disease of the face (சா.அக.);. 7. கள்; liquor. 8. மோர்; butter-milk. [உரு → அரு → அரும்பு. அரும்புதல் = தோன்றுதல். அரும்பு → அருப்பு → அருப்பம். அரும்பு + அரிசி. கள், புளிக்கவைத்த அரிசியினின்று இறக்கியதாயிருக்கலாம். அரும்பு → அருப்பு → அருப்பம். மோர் கள் போற்புளிப்பது.] அருப்பம் aruppam, பெ. (n.) 1. சிறிது; that which is little, small, unimportant. "அருப்ப மென்று பகையையும்.............இகழ்ந்தால்" (கம்பரா. யுத்த முதற்போர். 92);. 2. மா (பிங்.); ; flour.
அருப்பம்பூச்சி	அருப்பம்பூச்சி aruppambūcci, பெ. (n.) பச்சைப் பூச்சிவகை (இ.வ.); ; a green insect (Loc.);. [ஒருகா. அரும்பு + பூச்சி. வலித்தலும் 'அம்' சாரியையும் புணர்ச்சி விளைவு. ஒ.நோ.; கரும்பு + கழி - கருப்பங்கழி.]
அருப்பலம்	அருப்பலம் aruppalam, பெ. (n.) 1. அனிச்ச மரம் (சூடா.); ; ringworm tree, Rhinacanthus communis (சா.அக.);. 2. புல்லரிசி; the seed of a grass (சா.அக.);. 3. அனிச்சமலர் (திவா.);; aflower supposed to be so delicate as to droop or even perish when smelt (செ.அக.);.

அருப்பு	அருப்பு aruppu, பெ. (n.) 1. கிளைத்தல் (சங்.அக.);; ramification, multiplication, increase. "அருப்பறா வாக்கம் பலவுந் தரும்" (குறள், 522);. 2. தயிர்; curd. [அரும்புதல் = தோன்றுதல், கிளைத்தல், பெருகுதல். அரும்பு → அருப்பு (தொ.பெ.);.] அருப்பு aruppu, பெ. (n.) 1. கொலை; killing, murder. "அருப்புடை யறலி னஞ்சம்" (பாரத.நச்சு. 31);. 2. துயர்; grief. "அருப் பறப் பிறந்த கோப மாறினான்" (கம்பரா. யுத்த. வருண. 74);. [அர் → அரி. அரிதல் = அறுத்தல். அரித்தல் = அழித்தல். அர் → அரம் = அராவுங்கருவி. அர் → அரங்கு = அறை. அர் → அறு. அறுத்தல் = நீக்குதல். அர் → அரு → அருப்பு.]
அருப்புச்சரிக்கடுக்கன்	அருப்புச்சரிக்கடுக்கன் aruppuccarikkaḍukkaṉ, பெ. (n.) அரும்புவடிவான கடுக்கன்; bud-shaped ear-ring (W.);. [அரும்பு + சரி. (ஒப்பு); + கடுக்கன் (ஆடவர் காதணி);.]
அருப்புத்துருப்பு	அருப்புத்துருப்பு arupputturuppu, பெ. (n.) 1. அருந்தேட்டம் (சங்.அக.); ; hard-earned money, rare wealth. 2. அருமை; rareness, preciousness, dearness. [அரு → அருப்பு = அருமை. துரு → துருப்பு = தேட்டு.]
அருப்புத்தொழில்	அருப்புத்தொழில் arupputtoḻil, பெ. (n.) அணிகலங்களில் அரும்பு வடிவமைத்து அழகுபடுத்துதல் (கலித். 104, உரை); ; filigree work in imitation of flower buds. [அரும்பு + தொழில்.]
அருபாகம்	அருபாகம் arupākam, பெ. (n.) கையாந்தகரை; eclipse plant, Eclypta prostrata (சா.அக.);.
அருபாரம்	அருபாரம் arupāram, பெ. (n.) அருபாகம் பார்க்க;see arubagam.

அரும்பகைத்தொள் ளாயிரம்	அரும்பகைத்தொள்ளாயிரம் arumbagaittoḷḷāyiram, பெ. (n.) ஒட்டக்கூத்தரால் இயற்றப்பட்ட 900 செய்யுள் கொண்ட ஒரு பனுவல் (தமிழ்நா. 117); ; name of a poem of 900 verses by Ottakküttar. Qāstairst. தொள்ளாயிரம் என்பது முதலில் ஒன்பதாயிரத்தையே (9,000); குறித்தது. பின்னர், எக் காரணத்தையிட்டோ ஒன்பது (9); என்னும் எண்ணின் முந்துபெயரான தொண்டு என்னுஞ் சொல் வழக்கற்றுப் போக, அதனிடத்திற்கு ஒன்பது பத்தைக் குறிக்கும் தொண்பது (90); என்னுஞ் சொல் இறங்கிவிட்டது. அதனால் அதன் மேலிடப் பதின்படி யுயர்வு எண்ணுப்பெயர்களும் முறையே ஒவ்வோர் இடம் கீழிறங்கி விட்டன. ஆகவே, இன்று தொண்ணூறு என்னும் சொல்லிற்குத் தலைமாறாகத் தொள்ளாயிரம் என்னும் சொல் வழங்குகின்றது. இதைக் கீழ்வரும் பட்டியலால் தெளிந்துகொள்க. 9. தொண்டு 90. 'தொண்பது 900 தொண்ணுூறு 9ooo தொள்ளாயிரம் இன்னும் இதன் விளக்கத்தை ஒன்பது, தொண்டு என்னுஞ் சொற்கீழ்க் காண்க.
அரும்பண்டம்	அரும்பண்டம் arumbaṇṭam, பெ. (n.) கடற்றாரம், மலைத்தாரம் முதலிய கிடைத்தற்கரிய பொருள் (பிங்..); ; rare commodity, choice articles obtained from the seas, hills, etc. [அரும் + பண்டம்.]
அரும்பத்தியம்	அரும்பத்தியம் arumbattiyam, பெ. (n.) கடும்பத்தியம்; strict regimen or diet (சா.அக.);. [அரும் + பத்தியம்.] மானியர் வில்லியம்சு சமற்கிருத-ஆங்கில அகரமுதலியில் 'patha, way, path' என்றும் 'athya', 'belonging to the way, wholesome diet' என்றும் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. தமிழில், மருத்துவ நெறிப்பட்ட உணவு என்றோ, நோயாளிக்குப் பதமான உணவு என்றோ குறிக்கலாம்.
அரும்பதம்	அரும்பதம் arumbadam, பெ. (n.) அரிய செவ்வி; rare opportunity, most appropriate occasion, excellent condition, most favourable mood. 2. சிறந்த வுணவு; rich food. "அழிவு நன்ககல வரும்பத மூட்டா" (பெருங். வத்தவ. 3;20);. [அரும் + பதம்.] அரும்பதம் arumbadam, பெ. (n.) பொருள் தெரியாச் சொல்; rare or difficult word. [அரு + Skt, pada → த. பதம் (சொல்);.]
அரும்பதவுரை	அரும்பதவுரை arumbadavurai, பெ. (n.) அரிய சொல்லுக்கு உரை; glossary. [அரு + Skt. padam + உரை.]

அரும்பர்	அரும்பர் arumbar, பெ. (n.) அரும்பு; bud. "பரம்புவ தாமரை யரும்பர்" (தணிகைப்பு. நாட்டு. 86);. [அரும்பு → அரும்பர். எ-டு : இடக்கு → இடக்கர், வண்டு → வண்டர்.] குற்றுகர வீற்றுச் சொற்கள், பொருண் மாற்றம் பற்றியோசொன்னீட்டம் பற்றியோ சிறுபான்மை 'அர்' என்னும் மேலீறு பெறும்.
அரும்பாடு	அரும்பாடு arumbāṭu, பெ. (n.) கடின வுழைப்பு; hard work or labour. அரும்பாடு பட்டுப் பெரும் பொருளீட்டினான் (உ.வ.);. [அரு + பாடு. படுதல் = வருந்துதல். படு → பாடு = வருந்திய வுழைப்பு.]
அரும்பாலை	அரும்பாலை arumbālai, பெ. (n.) பாலைப்பண் வகை (பிங்.);; a primary melody-type of the pala class. "அரும் பாலைக்கு நரம்பு இரட்டித்த பெற்றித்து" (சிலப். 3;84-5, அரும்.);.
அரும்பாவி	அரும்பாவி arumbāvi, பெ. (n.) பெரும்பாவி, கொடும்பாவி; heinous sinner. "கேகயர் கோன்மகளாய்ப் பெற்ற அரும்பாவி சொற் கேட்ட அருவினையேன்." (திவ். பெருமாள். 9;5);. [அரு + Skt. päpin → த. பாவி. Skt. → papa → த. பாவம் (தீவினை); → பாவி (தீவினைஞன்);.]
அரும்பி-த்தல்	அரும்பி-த்தல் arumbittal, பெ. (n.) 4 செ.கு.வி. (v.i.); அரும்பு தோன்றுதல். தோன்றுதல்; to bud, sprout, rise. "அரும்பித்த செஞ்ஞாயி றேய்க்கு மடி" (தேவா. 6.6 ; 4);. [உரு → அரு → அரும்பு → அரும்பி.]
அரும்பி	அரும்பி arumbi, பெ. (n.) ஒரு செய்ந்நஞ்சு (குங்குமபாடாணம்.);(மு.அ.);; a prepared arsenic.
அரும்பிஞ்சு	அரும்பிஞ்சு arumbiñju, பெ. (n.) பூம்பிஞ்சு, மிக இளங்காய்; tender fruit recently formed from the flower. [அரும் + பிஞ்சு.]
அரும்பிணி	அரும்பிணி arumbiṇi, பெ. (n.) தீராநோய்; incurable disease. "ஐயா வதற்கு மரும்பிணி யொன் றெய்தியக்கா லுய்யானே" (கந்தபு. அசுர, மார்க்கண். 18);. [அரு + பிணி. பிணித்தல் = கட்டுதல், இறுக்குதல், வருத்துதல், நோவுறுத்துதல்.]

அரும்பு-தல்	அரும்பு-தல் arumbudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அரும்பு தோன்றுதல், முகிழ்த்தல்; to bud, sprout. "காலை யரும்பிப் பகலெல்லாம் போதாகி" (குறள், 1227);. 2. சற்றே அல்லது சிறிதே தோன்றுதல்; to sprout slightly or a little. "அரும்பு மிளநகை போற்றி" (திருவிளை. கடவுள். 4);, "அமுதூற் றரும்பி" (தாயு. பொருள் வண. 2);. 3. தோன்றுதல்; to sprout, spring forth. ம. அரும்புக ; து. அரும்பு. [உருத்தல் = தோன்றுதல். உரு → அரு → அரும்பு.]
அரும்பு	அரும்பு arumbu, பெ. (n.) 1. மொட்டு (பிங்.);; bud. 2. அணிகலத்தின் அழகிய அரும்புவேலை (வின்.); ; filigree work in imitation of buds. 3. முகத்திற்றோன்றும் இளமயிர்; soft sprout. ing hair, beard or moustache in its early stage. முகத்தில் அரும்பிறங்குகிறது. 4. அரிசி; rice. "அரும்புக்குங் கொத்துக்கும் வந்தார்" (தனிப்பா. தி. 1. பக். 96);. ம. அரிம்பு, அரும்பு ; க. அரும்பு. [உருத்தல் = தோன்றுதல். உரு → அரு → அரும்பு.]
அரும்புகட்டி	அரும்புகட்டி arumbugaṭṭi, பெ. (n.) சிறப்பாகத் திருச்சி இராமநாதபுரம் மாவட்டங்களில் வாழ்பவரும் மாலைகட்டுவதைத் தொழிலாகக் கொண்டவருமான வேளாண் குலப் பிரிவினர்; name of a subdivision of the Vēlālas, esp. in Thiruchirāppaḷḷi and Rāmanāthapuram districts, arising from their occupation of making garlands. [அரும்பு + கட்டி. கட்டு → கட்டி. 'இ' வி.முத. ஈறு.]
அரும்புச்சரம்	அரும்புச்சரம் arumbuccaram, பெ. (n.) கண்ட சரம்; necklace. 'ஒரு சரட்டில் முல்லை அரும்புகளைக் கோவையாக அமைத்துக் கழுத்தில் அணிவது அரும்புச்சரம் எனப்படும். இது கண்டசரம் என்றும் சொல்லப்படும்' (சி.செ. பக், 93);. [அரும்பு + சரம்.]
அரும்புமணி	அரும்புமணி arumbumaṇi, பெ. (n.) பொன்னாற் செய்யப்பட்ட அரும்பு வேலைப்பாடுள்ள கழுத்தணி (வின்.);; necklace of gold beads set with tiny bud-like granules of gold. ம. அரும்புமணி
அரும்புவளையம்	அரும்புவளையம் arumbuvaḷaiyam, பெ. (n.) தாழ்வட மணிகளின் இடையிற் கோக்கும் பொன் அல்லது வெள்ளி வளையம்; gold or silver chain rings interspersed with beads in a rosary. [அரும்பு + வளையம். வள் → வளை → வளையம்.]

அரும்பூட்டு	அரும்பூட்டு arumbūṭṭu, பெ. (n.) 1. அரைக்கச்சை, கழுத்தணி, வில் நாண் முதலியன குட்டையாயிருப்பின் வருந்தியிழுத்துப் பூட்டுவது (யாழ்ப்.);; anything too short to be securely fastened, as a short girdle, necklace or bow-string. 2. பேசி யிணக்கமாக முடிவு செய்யக் கூடாத செய்திக் கூறு; that which is difficult for a negotiated settlement. 3. சிக்கிக் கொள்கை; entanglement, ensnarement. 4. இயற்கைக்கு மாறான அல்லது நிரடான சொற்றொடர்ப் புணர்ப்பு; difficult or unnatural construction in language. சொற்களை யரும் பூட்டாய்த் தொடுத்துப் பேசினான். [அரு + பூட்டு, பூண் (த.வி.); → பூட்டு (பி.வி.); = பொருத்து, புணர்ப்பு (தொ.பெ.);.]
அரும்பூது-தல்	அரும்பூது-தல் arumbūdudal, பெ. (n.) 5 செ.கு.வி. (v.i.); ஊதிப் பொன்மணி செய்திணைத்தல் (வின்.);; making globules out of melted gold by blowing and joining them with one another. [அரும்பு + ஊது.]
அரும்பெறல்	அரும்பெறல் arumbeṟal, பெ. (n.) பெறுதற்கரியது; that which is difficult to obtain. "அரும்பெற லடிகள்" (திவ். திருவாய். I. 3;1);. [அரு + பெறல். பெறு → பெறல். 'அல்' தொ.பெ.ஈறு.]
அரும்பைத்தொள் ளாயிரம்	அரும்பைத்தொள்ளாயிரம் arumbaittoḷḷāyiram, பெ. (n.) அரும்பகைத்தொள்ளாயிரம் பார்க்க;see arumbagai-t-toll ayiram.
அரும்பொருள்	அரும்பொருள் arumboruḷ, பெ. (n.) 1. பெறுதற்கரிய பொருள்; anything difficult to obtain. 2. விலையுயர்ந்த பொருள்; any precious thing. 3. பெருஞ்செல்வம்; enormous wealth. 4. எளிதில் விளங்காத பொருள்; meaning that is difficult to grasp. 5. பிதிர் (திவா.);; riddle. ம. அரிம்பொருள் [அரு + பொருள். பொல் → பொர் → பொரு → பொருள் = பொருந்தியது.]
அரும்பொருள்வி னைநிலை	அரும்பொருள்வினைநிலை arumboruḷviṉainilai, பெ. (n.) செயற்கரிய மறச்செயல் புரிந்து செய்யும் திருமணம், அசுரமணம் (இறை. 1, உரை);; marriage as reward for a heroic deed. அரும்பொருள் வினைகளாவன ; கொல்லேறு தழுவல், திரிபன்றியெய்தல், கனவில் நாணேற்றல், கடுமாக் கோறல் முதலியன. [அரு + பொருள் + வினை + நிலை. நில் → நிலை. 'ஐ' தொ.பெ. ஈறு.] அரும்பொருள் பார்க்க;see arum-porul.
அருமணம்	அருமணம் arumaṇam, பெ. (n.) ஒரு கீழ்த்திசைத் தீவு; an eastern island.

அருமணவன்	அருமணவன் arumaṇavaṉ, பெ. (n.) 1. அகிலுக்கும் யானைக்கும் பெயர் பெற்ற ஒரு கீழ்த்திசைத் தீவு; name of an island noted for elephants and aromatics. "அருமணவ னானை" (திவ். திருநெடுந் 14, வியா.);. 2. அருமணத் தீவின் யானை; elephant from the above island. 3. அருமணத் தீவின் அகில்; eaglewood from the same island. 'அகில்' அருமணவன் தக்கோலி கிடாரவன் காரகி லென்று சொல்லப்பட்ட பல வகைத்தாய தொகுதியும் (சிலப். 14 108, அடியார்க். உரை);. [அருமணம் → அருமணவன்.]
அருமதாளம்	அருமதாளம் arumatāḷam, பெ. (n.) [ஒருகா. அருமம் + தாளம்.]
அருமந்த	அருமந்த arumanda, கு.பெ.எ. (adj.) ஆருயிர் மருந்து போன்ற, அருமையான; very rare. precious as nectar, most endearing. "அருமந்த நன்மை" (தேவா, 6 83;7);. ம. அருமாந்த [அரு + மருந்து + அன்ன – அருமருந்தன்ன → அருமந்தன்ன → அருமந்த. அரு = பெறற்கரிய. அன்ன = ஒத்த.]
அருமந்தன்ன	அருமந்தன்ன arumandaṉṉa, கு.பெ.எ. (adj.) அருமந்த பார்க்க;see aru-manda. "அருமந் தன்ன வதிர்கழல் சேர்மினோ" (தேவா. 5. 97; 21);.
அருமருந்தன்ன	அருமருந்தன்ன arumarundaṉṉa, கு.பெ.எ. (adj.) அருமந்த பார்க்க;see aru-manda.
அருமருந்தான்	அருமருந்தான் arumarundāṉ, பெ. (n.) ஆருயிர் மருந்து போன்றவன்; one, precious as nectar. [அரு + மருந்தான் (மருந்து + ஆன்);. 'ஆன்' ஆ.பா.ஈறு. உவமைக் கருத்தை யுட்கொண்டது.]
அருமருந்து	அருமருந்து arumarundu, பெ. (n.) 1. ஆருயிர் மருந்து, சாவாமருந்து; ambrosia, elixir of life. 2. பெறற்கரிய மருந்து; rare medicine. "அரந்தைவெம் பிறவி யென்னோய்க் கரு மருந்தனைய வையா" (கம்பரா. கிட்கிந்தா. வாலி. 128);.
அருமவதி	அருமவதி arumavadi, பெ. (n.) ஒரு பண்; a melody-type (செ.அக.);-அருமலதி (சங்.அக.);.

அருமறை	அருமறை arumaṟai, பெ. (n.) 1. அறிதற்கரிய மறைநூல்; sacred scripture, as difficult to understand "அருமறை முதல்வனை யாழி மாயனை" (பாரத. வாரணா. மிகைப். 1);. 2. அறிதற்கரிய மறைபொருள்; profound secret "அருமறை செவிலி யறிந்தமை கூறலும்" (நம்பியக. களஅ. 48);. [அரு + மறை.]
அருமறைக்கொடி யோன்	அருமறைக்கொடியோன் arumaṟaikkoḍiyōṉ, பெ. (n.) துரோணாசாரியன் (சூடா);; Droṇācārya. [அரு + மறை + கொடியோன்.]
அருமாந்த	அருமாந்த arumānda, கு.பெ.எ. (adj.) அருமந்த என்பதன் கொ.வ. திரிபு; colloq. corruption of arumanda. ம. அருமாந்த
அருமிதம்	அருமிதம் arumidam, பெ. (n.) அளவின்மை, அளவிறந்த நிலை; transcending limits. "சேணுய ரருமித நிலையவர் தமக்கு மாகுமே" (இரகு. இரகுவ. 29);. [அருமை + இதம் (ஈறு);. ஒ.நோ ; பெருமை + இதம் - பெருமிதம்.]
அருமிதி	அருமிதி arumidi, பெ. (n.) மிகுதி, ஏராளம்; excessiveness. 'அருமிதியான பணத்தை வாங்கிக்கொண்டு' (திவ். திருப்பள்ளி. 2, வியா.);. [அரு + மிதி. மதி → Skt, miti. மதித்தல் = அளவிடுதல், மதி = அளவு.]
அருமேனி	அருமேனி arumēṉi, பெ. (n.) கடவுளின் உருவிலா வடிவம்; invisible form of God. "உருவிறந்த வருமேனி" (சி.சி. சுபக். 1 ; 55);.

அருமை	அருமை arumai, பெ. (n.) 1. சிறுமை; smallness, minuteness. 2. எளிதிற் பெறக்கூடாமை; difficulty of attainment. "அருமையினெய்தும் யாக்கையும்" (சீவக. 2748);. 3. எளிதிற் காணக் கூடாமை (அபூர்வம்);; rareness. இன்று நீர்நாயைக் காண்பது அருமை. 4. எளிதிற் செய்யக்கூடாமை; difficulty of performance. "அருமை யுடைத்தென் றசா வாமை வேண்டும்" (குறள், 611);. "அருமை நோன்புக ளாற்றுதி யாமன்றே" (கம்பரா. அயோத். நகர்நீங்கு. 20);. 5. முயற்சி வருத்தம் (பிரயாசம்);; laborious effort. "கான்புறஞ் சேறலி லருமை காண்டலால்" (கம்பரா. அயோத். தைல. 30);. 6. பெருமை, மேன்மை, சிறப்பு (திவா.);; greatness, pre-eminence, excellence, preciousness. 7. பெரும்பாலுமின்மை; being nearly extinct. வெள்ளை யானையைக் காண்ப தருமை. 8. இன்மை; nothingness, non-existence, impossibility. மாந்தன் எத்துணை முயலினும் சாவாமை அருமை. கிட்டுதற்கருமை
அருமைக்காரன்	அருமைக்காரன் arumaikkāraṉ, பெ. (n.) கொங்க வேளாளரின் பூசாரி; priest of the Końgu Vēḷāḷas. [அருமை = அருமையான சடங்கு. "காரன்" வி.முத. உணர்த்தும் ஆ. பா. ஈறு.]
அருமைக்காரி	அருமைக்காரி arumaikkāri, பெ. (n.) கொங்க வேளாளர் பூசாரியின் மனைவி; wife of the priest of the Kofigu Vălălas. [அருமைக்காரன் (ஆ.பா.); - அருமைக்காரி (பெ.பா.);. 'காரி' பெ.பா. ஈறு.] அருமைக்காரி2 arumaikkāri, பெ. (n) கொங்கு வேளாளர் திருமணத்தில் பெண்ணுக்குரிய சடங்குகளைச் செய்யும் பெண்; Tamil priestess authorised to conduct marriage ceremonies for kongu vellalars. [அருமை+காரி]
அருமைசெய்-தல்	அருமைசெய்-தல் arumaiseytal, 1 செ.கு.வி. (v.i.) அருவினை செய்தல், பேராண்மை காட்டுதல் (சூடா.); ; to perform heroic deeds. –, 1 செ.குன்றாவி. (v.t.); அருமைப்படுத்துதல்; to cherish greatly, to treat endearingly.
அருமைப்படுத்து-தல்	அருமைப்படுத்து-தல் arumaippaḍuddudal, 5 செ.குன்றாவி, (v.t) மிகுதியாக அருமை பாராட்டுதல்; to cherish greatly, appreciate highly, treat endearingly. [அருமை + படுத்து. படுதல் (த.வி.); = உண்டாதல். படுத்துதல் (பி.வி.); = உண்டாக்குதல்.]

அருமைபெருமை	அருமைபெருமை arumaiberumai, பெ. (n.) அருமையும் பெருமையும்; preciousness and greatness. அதன் அருமைபெருமை உனக் கென்ன தெரியும்? [அரு+மை. பெரு+மை. 'மை' பண்.பெ.ஈறு. 'அருமைபெருமை' மரபிணை மொழி.]
அருமைமணம்	அருமைமணம் arumaimaṇam, பெ. (n.) பெற்றோர் தம் பிள்ளைகளுள் ஒருவர்க்குத் திருமணமானபின், அருமைக்காரனும் அருமைக்காரியுமாகும் கொங்க வேளாளர் சடங்கு; ceremony among Końgu Vēlālas whereby the parents, after the marriage of one of their children are given the appellation, arumaikkaran and arumaikkdri.
அருமொழி	அருமொழி arumoli, பெ. (n.) அருமொழித் தேவர் பார்க்க;see aru-moli-t-tévar (சாஸனத்.);.
அருமொழித்தேவர்	அருமொழித்தேவர் arumoḻittēvar, பெ. (n.) முதலாம் இராசராசச் சோழனது பட்டப்பெயர் (சிவக். பிரபந். பக். 214, கீழ்க்குறிப்பு);; a title of Rājarāja I. [அரு + மொழி + தேவர். அரு = அருமையான. தேவர் = அரசர்.]
அருமொழிவிநாயகர்	அருமொழிவிநாயகர் arumoḻivināyagar, பெ. (n.) தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோயிலிலுள்ள தலைமைப் பிள்ளையார் (பிரதான விநாயகர்); (சிவக். பிரபந். தஞ்சைப். காப்பு);; the God Ganeśa in "the Siva shrine in Thañjāvūr. [அரு + மொழி + Skt. vinayaka (இடையூறகற்றி);.]
அருவசிவசமவாதி	அருவசிவசமவாதி aruvasivasamavāti, பெ. (n.) ஆதனறிவு ம் (ஆன்மசித்தும்); சிவனறிவும் (சிவசித்தும்); ஒத்து வேறாய் நிற்கு மென்னுங் கொள்கையன்; one who holds that the soul and Siva would stand aloof being intellectually equal............ 'ஒத்து வேறாய் நிற்குமென்னும் அருவசிவசமவாதிகளை மறுத்தற்குரியவாறு காண்க' (சி.சி. சுபக். 11. 11, உரை);. [அ + உருவம் + சிவன் + சமம் + Skt. vadin → த. வாதி. அல் → அ. உரு → உருவு → உருவம். உருவம் → Skt. rupa.]

அருவத்திருமேனி	அருவத்திருமேனி aruvattirumēṉi, பெ.. (n.) சிவன் நடிக்கும் தொண் வேறுபாடுகளுள் (நவ பேதத்துள்); அருவ வடிவமாகக் கற்பிக்கப்படும் சிவம், ஆற்றல் (சத்தி);, ஒதை (நாதம்);, விந்து எனப்படும் நான்கு மேனிகள்; the four of the nine manifestations of Šiva, viz., šivam. šatti, nddam and vindu, said to be invisible forms. "சிவஞ்சத்தி நாதம் விந்து சதாசிவந் திகழு மீச னுவந்தரு ளுருத்தி ரன்றான் மாலய னொன்றி னொன்றாய்ப் பவந்தரு மருவ நாலிங் குருவநா லுபய மொன்றா நவந்தரு பேத மேக நாதனே நடிப்ப னென்பர்" (சி.சி. சுபக் 2;74);. [அ + உதவம் + திரு + மேனி.] அருவசிவசமவாதி பார்க்க;see aruva-siva. Śama-vadi.
அருவம்	அருவம் aruvam, பெ. (n.) அருமை (யாழ்ப்.);; scarcity, rarity (J.);. ம. அரும [அரு → அருவு → அருகு அருகுதல் = குறைதல், அரிதாதல். அருவு → அருவம்.] அருவம் aruvam, பெ. (n.) உருவமின்மை; formlessness, incorporeity, invisibility. ="அருவமு முருவு மாகி" (கந்தபு. உற்பத். திருவவ. 92);. ம., க., து. அரூப ; தெ. அரூபமு ; Mar., Pali arūpa; Sinh. aropi. [அல் → அ. உரு → உருவு → உருவம் → Skt ropa. அ + உருவம் –அவுருவம் → அருவம். ஒ.நோ.; அ + வலம் - அவலம்.] அருவம் aruvam, பெ. (n.) பெரிய பானை, large water pot. [அரு-அருவம்]

அருவர்	அருவர் aruvar, பெ. (n.) தமிழர்; the Tamils. "அருவ ரருவ ரெனாவி றைஞ்சினர்" (கலிங், 452);. தெ. அரவவார்லு [அருவா (நாடு); + அர் (ப.பா. ஈறு);.] அருவாநாடு, அருவா வடதலைநாடு என்பன இடைக்காலக் கொடுந்தமிழ் நாடுகள் பன்னிரண்டனுள் இரண்டு. அவை வட கோடியில் வடுக அல்லது தெலுங்க நாட்டை அடுத்திருந்தன. அருவா என்னும் பொதுப் பெயரால் அவ்விரண்டனையும் ஒரே நாட்டின் இருபகுதிகளாகக் கருதினர் தெலுங்கர். அதனால், அவர் தமிழரை அருவாநாட்டார் என்னுங் கருத்தில் அருவர் அல்லது அரவர் என்றனர். அயலாரான வந்தேறிகள் அல்லது அடுத்து வாழும் பிற நாட்டார், ஒரு நாட்டை அதன் எல்லைப்புறப் பகுதியின் பெயராற் குறிப்பது இயல்பே. ஒ.நோ ; கருநாடகம் (தென்னாடு முழுமைக்கும் முகமதியர் இட்ட பெயர்);, இந்து (இந்தியா முழுமைக்கும் உரோமகிரேக்கர் இட்டபெயர்);. சிந்து → ஹிந்து → இந்து.
அருவரு-த்தல்	அருவரு-த்தல் aruvaruttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) துப்புரவின்மை, தீயொழுக்கம், கடும்பகை முதலியவற்றால் மிக வெறுத்தல்; to loathe, abhor, feel disgusted with on account of filthiness, evil conduct or rancour. [அர் அரி, அரித்தல் = அழித்தல், அரி = பகை. அர் → அரு. அருஅரு → அருவரு (இ.கி.);. இனி, அறவெறு → அருவரு என்றுமாம்.]
அருவருப்பு	அருவருப்பு aruvaruppu, தொ.பெ. (vbl.n.) மிக வெறுப்பு (சூடா.);; disgust, loathing, abhorrence. [அருவரு அருவருப்பு. 'பு' தொ.பெ. ஈறு.]
அருவருளிமூலி	அருவருளிமூலி aruvaruḷimūli, பெ. (n.) சிற்றாமணக்கு; small-seeded castor-oil plant, Ricinus communis (சா.அக.);.
அருவல்	அருவல் aruval, பெ. (n.) 1. இறுகப் பிணிக்கும் வலி; griping pain. வயிற்றருவல். 2. கண் கரித்தல்; irritation of the eyes (சா.அக.);. 3. துன்பம் (பிங்.); ; affliction. ம. அருவல் [அருவுதல் = நோவுறுத்துதல், துன்புறுத்துதல். அருவு → அருவல்.]
அருவன்	அருவன் aruvaṉ, பெ. (n.) உருவிலி; one who has no visible body. "அருவனா யிவற்றோடு" (சி.சி. சுபக். 4 ; 31);.
அருவா-தல்	அருவா-தல் aruvātal, 6 செ.கு.வி. (v.i.) பிறப்பறுதல்; to be freed from rebirths. "அழுந்தேன் வந்துன் னடியடைந்தே னருவாய்ப் போத லழகிதோ" (சீவக. 3021);. [அரு + ஆ அல் → அ. உரு → உருவு → உருவம் → Skt rupa. அ + உரு - அவுரு → அரு.] ஒ.நோ. ; அ + வலம் - அவலம்.

அருவா	அருவா aruvā, பெ. (n.) இடைக்காலக் கொடுந் தமிழ்நாடு பன்னிரண்டனுள் ஒன்றான அருவா நாடு; one of the 12 regions where vulgar dialects of Tamil were said to be spoken during the mediaeval period. "பன்றி யருவா வதன் வடக்கு" (நன். 273, விருத்.);. அருவாநாடு பார்க்க;see aruva-nadu.
அருவாட்டி	அருவாட்டி aruvāṭṭi, பெ. (n.) அருவாநாட்டுப் பெண் (தொல். சொல். பெயர். 11, நச். உரை);; woman of aruvanadu. தெ. அரவத
அருவாணம்	அருவாணம் aruvāṇam, பெ. (n.) 1. செப்புத் தட்டு, தாம்பாளம்; copper tray, platter. 2. கோயில் திருச்சோறு (பிரசாதம்); (கோயிலொ. 50); ; food offered to a deity in a temple. இது சுரிவாண மெனவும் படும். தேவநிலையங்களிலிருந்து (தேவாலயங்களிலிருந்து); பெரியோர்க்குச் செய்யுஞ் சிறப்பிற்கு வழங்கப்படுகிறது (சங்.அக.);. க. அரிவாண ; தெ. அரிவாணமு ; பிராகி. தரிவாண.
அருவாணாடு	அருவாணாடு aruvāṇāṭu, பெ. (n.) அருவா நாடு பார்க்க;see aruva-nadu. 'அருவாணாட்டார் சிறுகுளத்தைக்கேணியென்றும்......... வழங்குவர் (நன். 272, மயிலை.);. [அருவாள் + நாடு.]
அருவாநாடு	அருவாநாடு aruvānāṭu, பெ. (n.) இடைக்காலப் பன்னிரு கொடுந்தமிழ் நாடுகளுள் ஒன்று, தென்னார்க்காடு மாவட்டத்திலொரு பகுதியும் அடார்க்காடு மாவட்டத்திலொரு பகுதியுஞ் சேர்ந்த நிலப்பாகமாகத் தெரிகின்றது; one of the 12 regions where vulgar dialects of Tamil are said to have been spoken during the mediaeval period, possibly comprising a portion of the South Arcot district and another of the North Arcot district. 'செந்தமிழ் சேர்ந்த பன்னிரு (கொடுந்தமிழ்); நிலமாவன............ அருவாநாடு,............என இவை' (தொல். சொல். எச்ச. 4, உரை);.
அருவாவடக்கு	அருவாவடக்கு_, பெ. (n.) அருவா வடதலை பார்க்க;see aruva-vada-talai (சங்.அக.);. "தெண்பாண்டி குட்டங் குடங்கற்கா வேண்பூழி பன்றியருவா வதன்வடக்கு.................." (நன். 272, மயிலை.);.
அருவாவடதலை	அருவாவடதலை aruvāvaḍadalai, பெ. (n.) இடைக்காலப் பன்னிரு கொடுந்தமிழ் நாடுகளுள் ஒன்று, அருவா நாட்டையடுத்து அதற்கு வடக்கிலிருந்தது, பெரும்பாலும் இற்றைச் செங்கழுநீர்ப்பட்டு (செங்கற்பட்டு); மாவட்டமும் அதனையடுத்து வடக்கிலுள்ள ஒரு சிறு நிலப் பகுதியும்; one of the 12 regions where vulgar dialects of Tamil are said to have been spoken during the mediaeval period, possibly the Chengalpattu district together with an adjoining portion of land in the north. "செந்தமிழ் சேர்ந்த பன்னிரு (கொடுந்தமிழ்); நில மாவன........._. அருவா வடதலை............ என இவை' (தொல். சொல். எச்ச. 4, உரை);.
அருவாள்	அருவாள் aruvāḷ, பெ. (n.) அருவா பார்க்க;see aruva. கொடுந்தமிழ் நிலம் .... தென்பாண்டி குட்டங் குடங்கற்கா வேண் பூழி பன்றி யருவா வதன் வடக்கு................ என்னும் இப் பன்னிரு நாடுமாம்" (நன். 272, மயிலை.);.
அருவாள்வடதலை	அருவாள்வடதலை aruvāḷvaḍadalai, பெ. (n.) அருவாவடதலை பார்க்க;see aruva-vada-talai. 'அருவாள் வடதலையார் புளியை எகின மென்றும்............ வழங்குவர்' (நன். 272. மயிலை.);.

அருவாளர்	அருவாளர் aruvāḷar, பெ. (n.) அகத்தியனாரால் தென்னாட்டிற் குடியேற்றப்பட்டவராகச் சொல்லப்படும் ஒரு வகுப்பார்; name of a tribe said to have been established by Agastya in South India and to have inhabited Aruvanddu. அவரும் (அகத்தியனாரும்); தென்றிசைக் கட் போதுகின்றவர்...............துவராபதிப் போந்து நிலங்கடந்த நெடுமுடி யண்ணல் வழிக்கண் அரசர் பதினெண்மரையும் பதினெண்குடி வேளிருள்ளிட்டாரையும் அருவாளரையுங் கொடுபோந்து காடுகெடுத்து நாடாக்கி.................... (தொல். எழுத்து. பாயி, நச். உரை);. [அருவாள் + அர். 'அருவாள்' ஒரு நாட்டின் பெயர். 'அர்' ப.பா. ஈறு.]
அருவி	அருவி aruvi, பெ. (n.) 1. மலையினின்று விழும் நீர்வீழ்ச்சி; waterfall, cascade. "அருவிக் குன்றமு மைவனச் சாரலும்" (சீவக. 1779);. 2. ஆறு (பொதி.நி.);; river. 3. கழிமுகம் (சூடா.);; estuary of backwater. 4. நீரூற்று (F.);; spring at the foot of a hill. 5. நீர்; water. "அருவி யாம்பல்" (பதிற். 71- 2);. 6. ஒழுங்கு, வரிசை; arrangement, row. "வேலருவிக் கண்ணினார்" (சீவக. 291);. 7. மலை (பொதி. நி.);; hill, mountain. ம. அருவி ; க. அர்வி ; து. அருவெ. [அருவுதல் = அறுத்தொழுகுதல். அருவு → அருவி. 'இ' வி.முத. ஈறு.] அருவி aruvi, பெ. (n.) 1. அறுத்த ஒரு பிடிக் கதிர்; sheaf of corn. "அருவிகட்டும் வல்லயக் காரர்" (தெய்வச். விறலிவிடு.);.
அருவித்தின்(னு)-தல்	அருவித்தின்(னு)-தல் aruviddiṉṉudal, 14 செ. குன்றாவி. (v.t.) மிகத் துன்புறுத்துதல்; to cause greatpaia. "அருவித் தின்றிட வஞ்சிறின் னடைந்தேன்" (திவ். பெரியதி. 7.7 ; 1);. [அருவுதல் = துன்புறுத்துதல். அருவு → அருவி (இ.கா.வி.எ.);. அருவி + தின். தின்னுதல் = தின்றாற்போலரித்தல். ஒ.நோ ; தினவுதின்னுதல்.]
அருவிநீர்ததும்பல்	அருவிநீர்ததும்பல் aruvinīrdadumbal, தொ.பெ. (vbl.n.) கண்ணினின்று தாரையாக நீர் வழியுங் கண்ணோய்; an eye disease characterised by secretion and discharge of tears, lachrymation (சா.அக.);. [அருவி (இ.கா.வி.எ.); + நீர் + ததும்பல். ததும்புதல் = நிறைதல், நிறைந்து வழிதல். 'அல்' தொ. பெ. ஈறு.]

அருவிலைக்காலம்	அருவிலைக்காலம் aruvilaikkālam, பெ. (n.) பஞ்சகாலம்; days of famine, characterised by exorbitant prices of commodities. [அரு + விலை + காலம்.]
அருவிவெட்டல்	அருவிவெட்டல் aruviveṭṭal, தொ.பெ. (vbl.n.) அருவிவெட்டு பார்க்க;see aruvi-vettu.
அருவிவெட்டு	அருவிவெட்டு aruviveṭṭu, தொ.பெ. (vbl.n.) அறுவடை; harvesting. "நாற்று நடுகை அருவி வெட்டு" (தண்டிகை. பள். ஆராய். 1);.
அருவு	அருவு aruvu, பெ. (n.) அத்தி; fig, Ficus glomeraia (சா.அக.); [அர் → அரக்கு. அர் → அரு → அருவு = செங் கனிமரம்.] அருவு aruvu, பெ. (n.) அறுகங்கட்டை பார்க்க: See arukarikaffai [அருகு-அருவு]
அருவு-தல்	அருவு-தல் aruvudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t) அறுத்தொழுகுதல்; to wear away, as a flood the banks of a river. கரையை ஆற்று வெள்ளம் அருவுகிறது (இ.வ.);. 2. துன்புறுத்துதல்; to aflict, gripe. "அருவிநோய் செய்து" (திவ். பெரியதி. 9 7 ; 6); -, 5 செ.கு.வி. (v.i.); வெள்ளம்போல் மெல்லச் செல்லுதல்; to move or flow down gently. [அர் → அரி. அரித்தல் = அறுத்தொழுகுதல். அர் → அரு → அருவு.] அருவு-தல் aruvudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) கிட்டுதல் (வின்.);; to approach. [அல்லுதல் = பொருந்துதல். அல் → அள். அள்ளுதல் = நெருங்குதல், செறிதல். அள் → அர் → அரு → அருவு. ஒ.நோ ; அருவு → அருகு.]
அருவுகால்	அருவுகால் aruvukāl, பெ. (n.) அருகுகால்; door frame. [அள் → அரு → அருவு + கால்.] அருவு-தல் பார்க்க;see aruvu.

அருவுடம்பு	அருவுடம்பு aruvuḍambu, பெ. (n.) நுண்ணிய வுடம்பு (சூக்கும சரீரம்);, உருவுடம்பு என்பதற்கு எதிர்; the subtle body, opp. to uruvudambu. 'உடம்பென்ற பொதுமையான், உருவுடம்பும் அருவுடம்புங் கொள்ளப்படும். அவற்றுள் அருவுடம்பாவது பத்துவகைப் பொறியுணர்வோடும் (இந்திரிய வுணர்வோடும்); ஐவகை வளிகளோடும் (வாயுக்களோடும்); காமவினை விளைவுகளோடுங் கூடிய மனம்' (குறள், 345, பரிமே. உரை);. [அரு + உடம்பு.]
அருவுரு	அருவுரு aruvuru, பெ. (n.) 1. அருவும் உருவும்; that which has no form and that which has any form. 2. அருவுருவம் பார்க்க;see aru-y-uruyam. "அருவுருவ மாயெங்கு மமரா நிற்கும்" (சூத முத்தி. 4;16);. [அரு + உரு.] அரு, உரு பார்க்க;see aru, uru
அருவுருவம்	அருவுருவம் aruvuruvam, பெ. (n.) சிவக்குறியும் ஒளிப்பிழம்பும் போன்று அருவென்றும் உருவென்றும் சொல்லலாகாதது; form which can be said to be of no form, as the Śiva-linga or a flood of light. "அருவுருவந் தானறித லாயிழையா யான்மா அருவுருவ மன்றாகு முண்மை-யருவுரு வாய்த் தோன்றியுட னில்லாது தோன்றாது நில்லாது தோன்றன் மலர்மணம்போற் றொக்கு" (சி.போ. சாதன. 7. 3;1);. [அரு + உருவம்.] அரு, உருவம் பார்கக;see aru, uruyam.
அருவேதனை	அருவேதனை aruvētaṉai, பெ. (n.) பெருநோவு, பெருந்தொல்லை; great torment, severe affliction. உன்னால் நான் அருவேதனைப்படுகிறேன் (உ.வ.);. [அரு + வேதனை. வேதல் = எரிதல், நோதல், வருந்துதல். வே → வேத → வேதனை. 'அனை' தொ.பெ.ஈறு.]

அருள்(ளு)-தல்	அருள்(ளு)-தல் arul̤ludal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) 1. இரக்கங் காட்டுதல்; to be gracious to, to show favour. "அருளாத நீரருளி" (தில்.திருவாய். 1. 4;6);. 2. சிவன் (இறைவன்); பழுத்த ஆதன்கட்கு (பக்குவ ஆன்மாக்கட்கு); வீடளித்த லாகிய ஐந்தாம் தொழிலைச் செய்தல்; to grant eternal bliss, as šiva (God);, to perfected souls. 3. மகிழ்தல்; to rejoice. "அரிமயி ரொழுகு நின் னவ்வயி றருளி" (தொல். பொருள். கற். 5, நச். உரை மேற்கோள்);. 4. தூக்கம் விழித்தல்; to keep awake (சா.அக.); -, 6 செ.குன்றாவி, (v.t.); 1. அளித்தல்; to grant, bestow. ஏற்றவர்க்கு மாற்றா தருள் செய்கை (தஞ்சைவா. 126);. 2. படைத்தல்; to create. "ஆரணத் தானருள் பாரளித்தான்" (தஞ்சைவா. 265);. 3. காத்தல்; to protect, preserve. "பொறுத்தே யருள்வா யென்னா விருதாள் சென்னி புனைந்தேன்" (கம்பரா. அயோத் நகர்நீங்கு. 82);. 4. அருளோடு சொல்லுதல்; to speak graciously. "நீதான் யாவன் அந்தோ வருள்கென்று" (கம்பரா. அயோத் நகர்நீங்கு. 76);.
அருள்	அருள் arul̤, பெ. (n.) 1. தொடர்பு பற்றாதும் கைம்மாறு கருதாதும் எல்லாவுயிர்கள் மேலும் இயல்பாகச் செல்லும் இரக்கி அன்பு; grace, mercy, favour, benevolence. "அருளில்லார்க்கவ்வுலக மில்லை" (குறள், 247);. 2. சிவன் (இறைவன்); 5ஆம் தொழிலாகிய வீடளிப்பு; deliverance of soul effected by siva. 3. சிவனாற்றல், பரை (சூடா.);;Šiva's energy. 4. கொடை; gift. "அருளி லார்களிலைந்தரு நிகர்க்கிலா ரில்லை" (நைடத. நகர. 9);. 5. நல் வினை (பிங்.);; good deeds. 6. பட்டறிவுள்ள குரவன் நல்லுரை (அனுபவமுடைய தேசிகன் உபதேசம்);; spiritual instruction by an experienced religious preceptor. "அருளினா லாகமத்தே யறியலாம்" (சி.சி. சுபக்.பாயி. 5);. 7. அருட்கட்டளை; gracious command. "கொண்டு வருகென வருளுங் குலவு திரு வருள்" (கோயிற்பு. இரணிய. 51);. 8. முகவொளி, முகக்களை; brightness of appearance. முகத்தில் அருளில்லை. ம., க., பட. அருள் ; தெ. அருலு.
அருள்செய்-தல்	அருள்செய்-தல் arul̤ceytal, 1 செ.குன்றாவி. (v.t.) அருளொடு சொல்லுதல்; to speak graciously. "உள்ளபடி யருள்செய்ய வேண்டு மென" (கோயிற்பு. பதஞ், 6);.

அருள்சோதி	அருள்சோதி aruḷcōti, பெ. (n.) 1. ஒரு செய்ந் நஞ்சு (கௌரிபாடாணம்);; a kind of arsenic (சா.அக.);. 2. அருட்சோதி பார்க்க;see arut-codi. [அருள் + Skt. jyotis → த.சோதி.]
அருள்பாடு	அருள்பாடு aruḷpāṭu, பெ. (n.) அருட்கட்டளை; gracious commandment (சம்.அக.);. அருளிப்பாடு பார்க்க;see aruli-p-pddu. [அருள்படு → அருள்பாடு (முத.தி.தொ.பெ.);.]
அருள்பாதமூலி	அருள்பாதமூலி aruḷpātamūli, பெ. (n.) நரிப் பாலை; fox milkwort, Oxystelma wallichii (சா.அக.);.
அருள்புரிபத்திரம்	அருள்புரிபத்திரம் aruḷburibattiram, பெ. (n.) அரசன், ஒருவனின் ஊழியத்தையும் மறத்தையும் பாராட்டி ஊர் முதலியவற்றை அவனுக்கு மானியமாக அளித்ததற்கு எழுதிக்கொடுக்கும் ஆவணம் (மிருதிசந். 31);; title deed given in confirmation of a royal grant of land to one, in recognition of his service and valour (சங். அக.);. [அருள் + புரி + பத்திரம். Skt. pattra → த. பத்திரம்.]
அருள்மரம்	அருள்மரம் aruḷmaram, பெ. (n.) முதிர்ந்த மாதுளைமரம்; an old pomegranate tree (சா.அக.);.
அருள்மாரி	அருள்மாரி aruḷmāri, பெ. (n.) 1. அருள்மழை; shower of blessings. 2. அருள்பொழிவோன்; one who showers blessings. "அருள்மாரி யரட்டமுக்கி" (திவ். பெரியதி. 3. 4;10);.
அருள்வடிவன்	அருள்வடிவன் aruḷvaḍivaṉ, பெ. (n.) சிவபிரான் (நாமதீப. 10);;Śiva, as embodiment of grace.
அருள்வரை (ரேகை)	அருள்வரை (ரேகை) aruḷvarairēkai, பெ. (n.) [மதிவரை = புத்திரேகை. திங்கள்மேடு = சந்திரமேடு.]
அருள்வாக்கி	அருள்வாக்கி aruḷvākki, பெ. (n.) திருவருள் பெற்ற பாவலன் அல்லது நாவலன்; one whose utterances are divinely inspired.
அருளக்கமயம்	அருளக்கமயம் aruḷakkamayam, பெ. (n.) தூதுவளை; three-lobed night-shade, Solanum trilobatum (சா.அக.);.
அருளகம்	அருளகம் aruḷagam, பெ. (n.) வெள்ளெருக்கு (மலை.);; white madar, Calotropis gigantea.

அருளப்பாடு	அருளப்பாடு aruḷappāṭu, பெ. (n.) அருட் கட்டளை (ஈடு. 6.9; 73); ; gracious commandment. அருளிப்பாடு பார்க்க;see aruli-p-padu. [அருள (நி.கா.வி.எ.); + படு. அருளப்படு → அருளப்பாடு (முத.தி.தொ.பெ.);.]
அருளம்	அருளம் aruḷam, பெ. (n.) பொன் (வை.மு.);; gold.
அருளரசி	அருளரசி aruḷarasi, பெ. (n.) 1. வெட்பாலை (மலை.);; ivory tree. 2. குடசப்பாலை (மு.அ.);; conessibark (செ.அக.);.
அருளரிசி	அருளரிசி aruḷarisi, பெ. (n.) 1. வெட்பாலையரிசி; the seeds of Medicinal Echites, Holarrhena anti-dysenterica. 2. குடசப்பாலை; a plant, Holanhena codaga (சா.அக.);.
அருளல்	அருளல் aruḷal, பெ. (n.) பெருங்கொடை (பிங்.);; liberality, generosity, munificence. அருள் பார்க்க;see arul.
அருளவம்	அருளவம் aruḷavam, பெ. (n.) 1. அழிஞ்சில் (வின்.);; sage-leaved alangium (செ.அக.); - ancola fruit plant, Alangium lamarckii alias A. decapetatum (சா.அக.);. 2. பெருமரம் (மலை.);; tooth-leaved tree of heaven (செ.அக.); – fetid tree, Plumosa alba (சா.அக.);. மறுவ. அருளுவம்
அருளறம்	அருளறம் aruḷaṟam, பெ. (n.) அருளாகிய அறம்; virtue of grace. "அருளறம் பூண்டவொருபெரும் பூட்கையின்" (மணிமே. 5 ; 75);. [அருள் + அறம்.] அருளறம் aruḷaṟam, பெ.(n.) உயிர்களின் பொருட்டுச்செய்யும் அறச்செயல்; meritorious deeds performed in favour of living beings. [அருள்+அறம்]
அருளறம்பூண்டோன்	அருளறம்பூண்டோன் aruḷaṟambūṇṭōṉ, பெ. (n.) புத்தன் (மணிமே.);; the Buddha. [அருள் + அறம் + பூண்டோன். பூண் → பூண்டவன் → பூண்டான் → பூண்டோன் (வினையா. பெ.);.]
அருளாசி	அருளாசி aruḷāci, பெ. (n.) வேம்பு; margosa (சா.அக.);.

அருளாதோதியம்	அருளாதோதியம் aruḷātōtiyam, பெ. (n.) புளிப் பிலந்தை; sour jujuba, Zizyphus jujuba (சா.அக.);.
அருளாந்தை	அருளாந்தை aruḷāndai, பெ. (n.) பாளையுடைச்சி (L.);; Indian Colasanthes (செ.அக.);— Indian Colasanthes, Oroxylum indicum (சா.அக.);.
அருளாப்பு, அருளாபு	அருளாப்பு, அருளாபு aruḷāppuaruḷāpu, பெ.. (n.) சாரணை (மலை.);; purslane-leaved Trianthema (செ.அக.); - nasar junghi plant, Trianthema monogyna (சா.அக.);.
அருளாபோகிகம்	அருளாபோகிகம் aruḷāpōgigam, பெ. (n.) புளி மாதுளை; sour pomegranate, Punica granatur (சா அக.);.
அருளாழி	அருளாழி aruḷāḻi, பெ. (n.) "வினையெறியு மருளாழியும்" (மேருமந் 1039.);. [அருள் + ஆழி.] அருள், ஆழி பார்க்க;see arul, ali.
அருளாழிவேந்தன்	அருளாழிவேந்தன் aruḷāḻivēndaṉ, பெ. (n.) 1. கடவுள் (வின்.);; God. 2. அருட்சக்கரம் உருட்டும் அருகன்; Arhat, as wielding the disc of grace. [அருள் + ஆழி + வேந்தன்.] அருள், ஆழி, வேந்தன் பார்க்க;see artil. ali, vēndan.
அருளாளப் பெருமாள்	அருளாளப் பெருமாள் aruḷāḷapperumāḷ, பெ. (n.) காஞ்சிபுரத்துத் திருமால் (S.I.I. iii. 188; Tirumal (Visnu);, as worshipped in Kāñjipuram. [அருள் + ஆளன் + பெருமாள். பெருமால் → பெருமாள்.] பெருமாள் பார்க்க;see perumal.
அருளாளன்	அருளாளன் aruḷāḷaṉ, பெ. (n.) அருள் நிறைந்த கடவுள்; God, who is full of grace. "பித்தா பிறை சூடீபெரு மானேயருளாளா" (தேவா. 7.1 ; 1);. க. அருளாளு [அருள் + ஆளன். ஆள் → ஆளன் = ஆள்வோன், உடையோன். 'அன்' ஆ.பா. ஈறு.]
அருளானவன்னம்	அருளானவன்னம் aruḷāṉavaṉṉam, பெ. (n.) refined gold (சா.அக.);. [அருள் + ஆன + வன்னம் (தங்கம்);. அருளம் = பொன்.]
அருளி	அருளி aruḷi, பெ. (n.) 1. (வேதி.); வீரம்; 2. இருள்மரம்; ironwood of Ceylon, Mesua ferrea (சா.அக.);. [இருள் → இருளி → அருளி.]

அருளிச்செய்-தல்	அருளிச்செய்-தல் aruḷicceytal, 1 செ.குன்றாவி. (v.t.) கடவுள் அல்லது வணங்கப்படத்தக்க பெரியோர் அருளொடு சொல்லுதல்; to speak, as God or venerable persons. "நம் பெருமாட்டிக் கங்கு நாயக னருளிச் செய்வான்" (பெரியபு. காரைக் 57);. [அருளி + செய்.]
அருளிச்செயல்	அருளிச்செயல் aruḷicceyal, பெ. (n.) 1. இறைவன் அல்லது அரசன் கட்டளை; God's or king's gracious command. 'ராஜாவின் அருளிச் செயற்படிக்கு மந்திரமூர்த்தி வெட்டுவித்தது' (S.I.I. ii, 118);. 2. அடியார் பாடல்; poetical utterances of saints. "அருளிச் செயல்வாழி" (உபதேசரத், 3);. ம. அருளிச்செய்யுக [அருளி + செயல்.]
அருளிப்பாடியன்	அருளிப்பாடியன் aruḷippāṭiyaṉ, பெ. (n.) தேவ அல்லது அரசக் கட்டளையை நிறைவேற்றுவோன்; executor of divine or royal commands. "அங்கருளிப் பாடியரோ டரு முனிவர் கடிதணைந்து" (கோயிற்பு.இரணிய, 52);. [அருளிப்பாடு → அருளிப்பாடியன்.] அருளிப்பாடு பார்க்க;see aruli-p-padu.
அருளிப்பாடு	அருளிப்பாடு aruḷippāṭu, பெ. (n.) இறைவன் அல்லது அரசன் கட்டளை; God's or king's gracious command. "ஆயசீ ரிராகவ னருளிப் பாடென வாயில்காப் பாளரு மகிழ்ந்து கூறலும்" (உத்தரரா. அசுவ. 157); -, இடை. (int.); 'கட்டளைப்படி செய்வோம்' என்னுங் குறிப்பு; 'As it pleaseth thee!' said in response to a divine or royal command. "கணநாதரருளிப்பா டென்றார்கள்" (கோயிற்பு. இரணிய. 51);. ம. அருளிப்பாடு ; க. அருளபாடு. [அருளப்பாடு → அருளிப்பாடு. இனி, அருளி = அருளினதினால், பாடு = உண்டாகை என்றுமாம்.]
அருளுத்தசாரம்	அருளுத்தசாரம் aruḷuttacāram, பெ. (n.) ஊர்க்குருவி; Indiam house-sparrow, Passer indicus (சா.அக.);.
அருளுபதி	அருளுபதி aruḷubadi, பெ. (n.) அருளுறுதி பார்க்க;see arulurudi.
அருளுருநிலை	அருளுருநிலை aruḷurunilai, பெ. (n.) சிவபெருமான் குருவுருக் கொள்ளும் நிலை (திருவருட் 5. தலைப்பு);; manifestation of Śiva as a spiritual preceptor. [அருன் + உரு (உருவம்); + நிலை.]
அருளுவம்	அருளுவம் aruḷuvam, பெ. (n.) அருளவம் பார்க்க;see arulavam.

அருளுறுதி	அருளுறுதி aruḷuṟudi, பெ. (n.) வேம்பு; margosa, Melia azadirachta. மறுவ. அருளுபதி
அருளொடுநீங்கல்	அருளொடுநீங்கல் aruḷoḍunīṅgal, தொ.பெ. (vbl.n.)
அருளோதியம்	அருளோதியம் aruḷōtiyam, பெ. (n.) புளிப்புக் கொடிமுந்திரி; sour grapes, Vitis vinifera (சா. அக.);.
அருளோன்	அருளோன் aruḷōṉ, பெ. (n.) 1. கடவுள்; God. 2. அருளுடையோன் (சூடா.);; gracious person.
அருனாவரிசி	அருனாவரிசி aruṉāvarisi, பெ. (n.) அறுவகை யரிசியுள் ஒன்றான மருந்துச் சரக்கு (சங்.அக.);; a kind of seed used in medicine.
அரை-தல்	அரை-தல் araidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தேய்தல்; to become macerated, worn out. "நீளிடை யங்கமெங்கு மரைந்திட" (பெரியபு. திருநாவு. 360);. 2. அரைபடல் (சங்.அக.);; to be ground. ம. அரயுக ; க., படை. அரெ ; குட. அர ; து. அரெபுனி ; தெ. ராசு ; கோத. அர்வ், அர்த் ; கொலா. ராக் ; கோண். அரீதானா ; கூ. ராத்; குவி. ராது. [அர் → அரம், அரவு → அராவு, அரவு → அரகு → அரங்கு அர் → அறு. அர் → அரை. அரைத்தல் = அராவித் தூளாக்குதல் அல்லது பசையாக்குதல்.]
அரை-த்தல்	அரை-த்தல் araittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தேய்த்தல்; to rub against, graze, mash. "அரைத்த வாரமும்" (பாரத. நிரை. 29);. 2. கொட்டை நீக்குதல்; to remove seeds. பஞ்சரைக்கும் ஆலை; gin. 3. நசுக்குதல் (சங். அக.);; to crush. 4. அம்மியில் வைத்து அரைத்தல்; to grind "அரைத்த மஞ்சள தாவதை" (தேவா. 7. 60;2);. 5. பொடித்தல், தூளாக்குதல், மாவாக்குதல்; to pulvelise. மாவரைக்கும் ஆலை. 6. அழித்தல் (வின்.);; to destroy. 7. நோயிலழுந்தல் (சங்.அக.);; to be afflicted with sickness. 8. வெட்கப்படுதல் (நாஞ்.);; to be ashamed (Näfi.);. ம. அரய்க்குக ; க. அரெயிசு ; தெ. அரகதீயு ; துட. யெரை ; து. அரெபு ; படை. அரெ. அரை-தல் பார்க்க;see arai.

அரை	அரை arai, பெ. (n.) 1. இடை; waist, loins. "புனைமணி யரைஞாணொடு போதும்" (பெரியபு. திருஞான. 93);. 2. பாதி; half. "வேணப்பா கஸ்தூரி வகைக்குத் தானும் விளங்கவே யரைக்கழஞ்சு வேண்டு வாயே" 3. இ, உ என்னும் பின்னவெண்; the fraction. 4. நடு; middle. "மழையமைந் துற்ற வரை நா ளமயமும்" (மதுரைக். 649);. 5. வயிறு; stomach. "கன்றரைப்பட்ட கயந்தலை மடப்பிடி" (மலைபடு. 307);. 6. அல்குல்; the portion between waist and Pudendum muliebre. 7. தொடையின் மேற்பாகம்; the upper part of the thigh (பொருந. 104, உரை);. 8. தண்டு; stem. "முள்ளரைத் தாமரை" (சிறுபாண். 183);. 9. மரத்தின் அடிப்பாகம்; trunk of a tree. [illegible] நாட்டு [illegible]
அரைக்கச்சு	அரைக்கச்சு araikkaccu, பெ. (n.) 1. இடைப் பட்டிகை; waist-band, girdle. 2. இடையிற் கட்டும் ஒடுக்க உடை; narrow cloth tied about the waist and tucked in behind. [அரை + கட்டு → கச்சு.]
அரைக்கச்சை	அரைக்கச்சை araikkaccai, பெ. (n.) அரைக்கச்சு பார்க்க;see arai-k-kaccu. [அரை + கட்டு → கச்சு → கச்சை.]
அரைக்கட்டி	அரைக்கட்டி araikkaṭṭi, பெ. (n.) அரையாப்பு; inguinal bubo. [அரை + கட்டி.]
அரைக்கடி	அரைக்கடி araikkaḍi, பெ. (n.) இடுப்பிலுண்டாகும் சொறிபுண்; dhobies' itch, a kind of ringworm, Tinea circinata. [அரை + கடி.]

அரைக்கடுவன்	அரைக்கடுவன் araikkaḍuvaṉ, பெ. (n.) அரைக்கடி பார்க்க;see arai-k-kadi (செ.அக.); இடுப்பு, தொடைச்சந்து, குறி இவ்விடங்களிற் படர்ந்து நமைச்சலுண்டாக்கும் ஒருவகைப் படை; a parasitic skin disease like ringworm marked by brownish eczematus patches on the inside of the thighs, lips, groins and the genitals, Tinea cruris (சா.அக.);. [அரை + கடுவன்.]
அரைக்கண்	அரைக்கண் araikkaṇ, பெ. (n.) 1. பாதி மூடிய கண்; half-closed eyes. அரைக்கண்ணாற் பார்க்கிறான் (உ.வ.);. 2. குறைந்த பார்வை; partial sight. அரைக்கண் பார்வை. க. அரெகண் ; தெ. அரகண்ணு ; படை. அரெ கண்ணு. [அரை + கண்.]
அரைக்கண்ணுறக்கம்	அரைக்கண்ணுறக்கம் araikkaṇṇuṟakkam, பெ. (n.) அரைத் தூக்கம் அல்லது பாதி விழி மூடிய தூக்கம்; sleep with eyes half-closed or partial sleep. [அரை + கண் + உறக்கம்.]
அரைக்கண் போடு-தல்	அரைக்கண் போடு-தல் araikkaṇpōṭudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) கால்நடை முதலியன அரைக்கண்ணோடு பார்த்தல் (பெரியமாட். 129); ; to see with eyes half-closed, as cattle, etc. [அரை + கண் + போடு.]
அரைக்காசப்புல்	அரைக்காசப்புல் araikkācappul, பெ. (n.) பூனைப்புல்; a species of grass (சா.அக.);. [ஒருகா. அரை + காசம் + புல், Skt, kasa → த. காசம் = ஈளைநோய். பூனை வாய்வைத்த உணவை யுண்டால் ஈளைநோய் வரும் என்பர்.]
அரைக்காசுத்தொண்டன்	அரைக்காசுத்தொண்டன் araikkācuttoṇṭaṉ, பெ. (n.) மிக எளியவன்; a poor, despicable fellow, pauper. "அரைக்காசுத் தொண்ட னிவன்" (விறலிவிடு. 833-4);. [அரை + காசு + தொண்டன்.]
அரைக்காணி	அரைக்காணி araikkāṇi, பெ. (n.) the fraction 1/160, as half a kani. ம. அரக்காணி ; க. அரெகாணி. [அரை + காணி.]
அரைக்காய்ச்சல்	அரைக்காய்ச்சல் araikkāyccal, பெ. (n.) நன்றாய்க் காயாத புழுங்கல் நெல்லையிடித்த வதவலரிசி (இ.வ.);; rice husked from boiled paddy, not fully dried (Loc.);. [அரை + காய்ச்சல்.]

அரைக்கால்	அரைக்கால் araikkāl, பெ. (n.) the fraction 1/8, as half of a quarter. ம. அரக்கால் ; க. அரெகால். [அரை + கால். எட்டிலொரு பங்கு நாலிலொரு பங்காகிய காற்பங்கிற் பாதியாதலால், அரைக்கால் எனப்பட்டது.]
அரைக்கால்வாசி	அரைக்கால்வாசி araikkālvāci, பெ. (n.) பழைய வரிவகை (S. I. I. ii, 115);; an ancient tax. [அரை + கால் + வாசி. வருமானத்தில் அல்லது ஒரு விளைச்சலில் அரைக்காற்பங்கு கொடுக்கப்பட்ட வரியாயிருந்திருக்கலாம்.]
அரைக்காற்சட்டை	அரைக்காற்சட்டை araikkāṟcaṭṭai, பெ. (n.) சல்லடம், முட்டி (முழங்கால் கணு); வரையணியும் காற்சட்டை; shorts, drawers. [அரை + கால் + சட்டை முட்டி வரை அரைக்காலாதலால், அதுவரையணியும் சட்டை அரைக்காற் சட்டையெனப்பட்டது.]
அரைக்கீரை	அரைக்கீரை araikārai, பெ. (n.) அறைக்கீரை பார்க்க;see arai-k-kirai.
அரைக்குரல்	அரைக்குரல் araikkural, பெ. (n.) தெளிவில்லாப் பேச்சு (புதுவை);; indistinct speech (Pond.);. [அரை + குரல். அரை = குறை.]
அரைக்குருடு	அரைக்குருடு araikkuruḍu, பெ. (n.) குறைந்த பார்வை; partial blindness, Amblyopia (சா.அக.); க. அரெகுருடு [அரை + குருடு.]
அரைக்குழல்	அரைக்குழல் araikkuḻl, பெ. (n.) அரை ஞாணிற் கோத்து அணியும் மந்திரத்தகடு அடைத்த குழல் (இ.வ.);; a pendant, encasing a mystic scroll, worn with the waist-cord (Loc.);. [அரை + குழல். அரை = இடுப்பு.]
அரைக்குளகம்	அரைக்குளகம் araigguḷagam, பெ. (n.) 1. ஒரு பட்டணம் படி; a Madras measure approximately 2½ litres. 2. அரைமரக்கால்; half a marakkal, equivalent to 8 or 10 measures varying according to places. [அரை + குளகம்.]

அரைக்கூறு	அரைக்கூறு araikāṟu, பெ. (n.) 1. பாதிப் பங்கு; half the portion or share. 2. மதிப்பாகப் பாதியளவு; approximately half. 3. அரைக்கூறு காய்ந்த நீர், கைபொறுக்குஞ் சூடுள்ள நீர்; half-boiled water, tepid water, lukewarm water. [அரை + கூறு.]
அரைக்கைச்சட்டை	அரைக்கைச்சட்டை araikkaiccaṭṭai, பெ. (n.) மொழி (முழங்கைக்கணு); வரை கை வைத்துள்ள மேற்சட்டை; half-sleeved jacket, shirt or. Coat. தெ. அரசட்ட [அரை + கை + சட்டை மொழிவரையுள்ள கை ஏறத்தாழப் பாதியாதலால் அரைக்கையெனப்பட்டது.]
அரைகடி	அரைகடி araigaḍi, பெ. (n.) அரைக்கடி பார்க்க;see arai-k-kadi. [அரை = இடுப்பு.]
அரைகல்	அரைகல் araigal, பெ. (n.) அம்மி; grinding stone. ம. அரகல்லு ; க. அரெகல் ; படட. அரெ. [அரை = அரைப்பு.]
அரைகுலையத் தலைகுலைய	அரைகுலையத் தலைகுலைய araigulaiyattalaigulaiya, வி.எ. (adv.) இடுப்பாடையும் தலைமுடிப்பும் அவிழும்வண்ணம் மிகப் பரபரப்பாய்; very hurriedly, even to the extent of letting one's waist-cloth and the tuft of hair on one's head to become loose. 'அரை குலையத் தலைகுலைய வந்து' (ஈடு, 3.5 ; 1);. [அரைகுலைய + தலைகுலைய. அரை, தலை என்பன ஆகுபெயரொத்த ஏற்றுரை வழக்கு (உபசார வழக்கு - Transferred epithet);. 'அரை............குலைய' என்பது ஒரு மரபுத் தொடர்மொழி (Idiomatic phrase);.]
அரைகுளம்பு	அரைகுளம்பு araiguḷambu, பெ. (n.) கால்நடைகளின் குளம்பிற் காணப்படும் ஒரு குற்றம் (பெரியமாட். 19);; a defect in the hoof of cattle. [ஒருகா. அரை = அரைப்பு.]
அரைகுறை	அரைகுறை araiguṟai, பெ. (n.) 1. போதாமை; insufficiency, deficiency. பணம் அறைகுறையாயிருக்கிறது (உ.வ.);. 2. வினை முடியாமை, முற்றுப்பெறாமை; incompleteness, imperfection. கட்டட வேலை அரைகுறையாய்ச் செய்திருக்கிறது (உ.வ.);. க., படட. அரெகொரெ. [அரை = பாதி. 'அரைகுறை' (அரையுங் குறையுமாயிருத்தல்); - ஒரு மரபிணைமொழி.]

அரைங்கரம்	அரைங்கரம் araiṅgaram, பெ. (n.) நானாழி; a measure of capacity, as half of the symbol for kurupi. "வல்லி சம்படி யுகர மாய மிருங் கர மடவந்த புனல ரைங்கரம்" (தைலவ. தைல. 6);. [குறுணி 8 படி. அதற்குக் குறி 'ங' (ஙகரம்);. குறுணியிற் பாதி நானாழி (நாலுபடி);. குறுணி குறிமுறையில் ஙகர மெனப்படுமாதலால், அதிற் பாதி அரைஙகரமெனப்பட்டது. அரைஙகரம் → அரைங்கரம் (மரூஉ);.]
அரைச்சட்டை	அரைச்சட்டை araiccaṭṭai, பெ. (n.) உடற் பயிற்சி செய்ய அணியும் சல்லடம்; short drawers worn during athletic exercises. ம. அரச்சட்ட [அரைக்காற்சட்டை → அரைச்சட்டை.]
அரைச்சதங்கை	அரைச்சதங்கை araiccadaṅgai, பெ. (n.) பிள்ளைகளின் சதங்கை கோத்த அரையணி; string of jingling beads worn by children around the waist. [அரை = இடுப்பு. சலங்கை → சதங்கை.]
அரைச்சந்துவாதம்	அரைச்சந்துவாதம் araiccanduvātam, பெ. (n.) நடக்கும்போது இடுப்பும் தொடைச்சந்தும் நோகும் ஊத (வாத); நோய்; rheumatic affect-tion of the waist and the groins, Lumbago (சா.அக.);. [அரை (இடுப்பு); + சந்து (தொடைப் பொருத்து); + Skt, vita → த. வாதம் (ஊதம்);.]
அரைச்சம்பளம்	அரைச்சம்பளம் araiccambaḷam, பெ. (n.) சம்பளத்திற் பாதியாகப் பெறும் மூப்புச் சம்பளம் (உ.வ.);; pension (Com.u.);. [அரை + சம்பளம். அரை = பாதி.]
அரைச்சல்லடம்	அரைச்சல்லடம் araiccallaḍam, பெ. (n.) அரைக்காற்சட்டை (சங்.அக.);; shorts, drawers. க. அரெசல்லண [அரை + சல்லடம்.]
அரைச்சவரம்	அரைச்சவரம் araiccavaram, பெ. (n.) 1. தலை மழிப்பு; shaving the head. 2. முகமழிப்பு (இ.வ.);; shaving the face (Loc.);. [அரை (பாதி); + Skt. kshaura → த. சவரம். அரைமழிப்பு (ப.வ.);.]
அரைச்சாப்பாடு	அரைச்சாப்பாடு araiccāppāṭu, பெ. (n.) உண்டிச்சாலைகளில் வரையறுக்கப்பட்ட குறைந்த அளவான சாப்பாடு, முழுச்சாப்பாடு என்பதற்கு எதிர்; half-meal or limited meal, served in hotels, opp. to full meal. [அரை + சாப்பாடு.]

அரைச்சாப்பு	அரைச்சாப்பு araiccāppu, பெ. (n.) மதங்கத்தின் (மிருதங்கத்தின்); கரணைப் பக்கத்தில் தட்டும் மெல்லிய தட்டு; a gentle tap on the right head of madanigam, a skinned instrument of music. [அரை + சாப்பு. ச (குரல்); → சா → சாப்பு = பாடகன் குரலின் (voice); சமனிலைக் குரலான (the first note of the gamut); அலகிற்கு (key-note); ஒத்ததாக அமைக்கப்படும் ஒசையுள்ள மதங்கத்தின் வலப்புறத் தட்டு. அதிற் குறைந்தது அரைச்சாப்பு.]
அரைச்சாயம்	அரைச்சாயம் araiccāyam, பெ. (n.) இளஞ் சாயம் (வின்.);; a slight tinge in dyeing.
அரைச்சீட்டு	அரைச்சீட்டு araiccīṭṭu, பெ. (n.) தொடர் வண்டிகளிலும் பேரியங்கிகளிலும் 12 அகவைக்கு உட்பட்ட சிறுவர்க்குக் கொடுக்கும் அரைக்கட்டணச்சீட்டு; half-ticket, concession ticket for children below 12 years of age, issued at half rate, in trains and buses. [அரை + சீட்டு.]
அரைச்சீர்	அரைச்சீர் araiccīr, பெ. (n.) சில குலத்தாராற் குறிக்கப்பட்ட சீர்வரிசையில் ஏறத்தாழப் பாதியளவு; half Šir, presents given to a bride by her parents, representing half of the dowry prescribed by usage. [அரை + சீர்.] நாட்டான் குல முழுச்சீர் ; 64 வள்ளம் அரிசி, 25 பனைவட்டு, 5 கவளி வெற்றிலை, 1 பட்டணம்படிப் பாக்கு, 1 படி மஞ்சள், 4 படி நெய், கூறை, பொன் தாலிக்கொடி ஆகிய இவை. கொங்க வெள்ளாளர் குல முழுச்சீர் ; 45 உருபாக் காசு, 10 வள்ளம் அரிசி, 25 வெல்லவுருண்டை, தேங்காய், வெற்றிலைபாக்கு, வாழைப்பழம் முதலியன.
அரைசபாரம்	அரைசபாரம் araisapāram, பெ. (n.) அரசாட்சிக் கடமை; the duties and responsibilities of government. "அருந்தவ மரைச பார மிரண்டுமே" (சூளா. மந். 33);. [அரசன் → அரைசன் → அரைச + பாரம்.]
அரைசன்	அரைசன் araisaṉ, பெ. (n.) அரசன்; king. "அரைசரிற் பிறந்து" (கம்பரா. அயோத். மந்தரை. 69);. [அரசன் → அரைசன்.]
அரைசாந்து	அரைசாந்து araicāndu, பெ. (n.) அரைத்த சுண்ணாம்பு (வின்.);; ground mortar, stucco. [அரை + சாந்து. அரை = அரைத்த.]
அரைசி	அரைசி araisi, பெ. (n.) 1. அரசாள்பவள்; the reigning queen. 2. கோப்பெருந்தேவி; chief queen, queen consort. 3. கோத்தேவிகளுள் ஒருத்தி; one of the queens. [அரசன் → அரைசன் (ஆ.பா.); - அரைசி (பெ.பா.);.]

அரைசிலை	அரைசிலை araisilai, பெ. (n.) அம்மி (பிங்.);; grinding-stone. "அரைசிலை குமிழ்ப்பு வடித்தல்" (தைலவ. பாயி. 12);. [அரை (அரைக்கின்ற); + Skt. Sila → த. சிலை = கல்.]
அரைசு	அரைசு araisu, பெ. (n.) 1. அரசன்; king. 2. அரசன் தன்மை; kingliness. 3. அரசியம்; kingdom. [அரசு → அரைசு.]
அரைசுகட்டு	அரைசுகட்டு araisugaṭṭu, பெ. (n.) சிற்றூார் உரிமைவகை (புதுக். கல்.); ; a village perquisite (Pudu. Insc.);.
அரைசெலவு	அரைசெலவு araiselavu, பெ. (n.) உசிலைச் சரக்கு (மசாலைப்பண்டம்); (இ.வ.);; curry stuffs (Loc.);. [அரை (குழம்பிற்கும் காய்கறிச் சமையற்கும் அரைக்கின்ற); + செலவு (செலவாகும் அல்லது பயன்படும் பொருள்);. செல் → செலவு (தொ.ஆகு.);.]
அரைசோறு	அரைசோறு araicōṟu, பெ. (n.) 1. செரியாத சோறு; undigested rice-food. 2. பாதி வெந்த சோறு; half-boiled (cooked); rice (சா.அக.);.
அரைசோறுபோற்கழிதல்	அரைசோறுபோற்கழிதல் araicōṟupōṟkaḻidal, பெ. (n.) செரியாத சோற்றோடு கலந்த கழிச்சல்; diarrhoea with fluid stools containing undigested rice or food, Lienteric diarrhoea (சா.அக.);. [அரைச்சோறு (பாதி வெந்த சோறு); → அரைசோறு.]
அரைஞாண்	அரைஞாண் araiñāṇ, பெ. (n.) 1. ஆண்மக்கள் அரையிற் கட்டுங் கயிறு; waist-cord worn by men and boys. 2. அரையணி (பிங்.);; ornament worn round the waist. 3. கிணற்றின் செங்கல்வரை; rows of brick lining a well, bricky revetment of a well. ம. அரஞ்ஞாண். [அரை (இடுப்பு); + நாண் (கயிறு, கொடி); → ஞாண்.]
அரைஞாண் கயிறு	அரைஞாண் கயிறு araiñāṇkayiṟu, பெ. (n.) அரைஞாண் பார்க்க;see arai-nam. [அரை + ஞாண் + கயிறு.] அரைஞாண் என்னுங் கூட்டுச்சொல்லின் வருஞ்சொல் உலகவழக்கிற் பொருளிழந்த போது, கயிறு என்னுஞ் சொல் கூட்டப்பட்டது. இது மிகைபடக்கூறல் (redundancy);. 'அரணாக்கயிறு' என்பது கடுங்கொச்சை (barbarism);.

அரைஞாண்கொடி	அரைஞாண்கொடி araiñāṇkoḍi, பெ. (n.) அரைஞாண் பார்க்க;see arai-nan. [அரை + ஞாண் + கொடி.] 'அரைஞாண்கயிறு' ஒத்ததே 'அரைஞாண்கொடி' என்பதும். ஆதலால் இதுவும் மிகை படுசொல்லே (redundant word);. கயிறு என்பது நூலாலும் நாராலும் திரிக்கப்பட்டதையும், கொடி என்பது பொன், வெள்ளி முதலிய மாழையாற் செய்யப் பட்டதையும் குறிக்கும். இதுவே இவற்றிடை வேற்றுமை. அரணாக்கொடி என்பது கடுங்கொச்சை (barbarism);.
அரைத்தரை-த்தல்	அரைத்தரை-த்தல் araittaraittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) முன் அரைத்ததையே திரும்பவும் அரைத்தல்; to grind again (சா.அக.);. [அரைத்து + அரை.]
அரைத்தரைத்துப்புடம்போடு-தல்	அரைத்தரைத்துப்புடம்போடு-தல் araiddaraidduppuḍambōḍudal, 19 செ.குன்றாவி. (v.t.) திரும்பத் திரும்ப அரைத்து நீற்றுதல்; to grind again and again for purposes of calcination (சா.அக.);. [அரைத்து + அரைத்து + புடம் + போடு.]
அரைத்தவளை	அரைத்தவளை araittavaḷai, பெ. (n.) வாலறாத அரைவளர்ச்சித் தவளை, தலைப்பிரட்டை; tadpole. [அரை + தவளை. அரை = பாதி.]
அரைத்திரணையரம்	அரைத்திரணையரம் araittiraṇaiyaram, பெ. (n.) பாதி திரண்ட அரம் (C.G.);; a half round file. [அரை (பாதி); + திரணை + அரம். திரள் → திரளை → திரணை.]
அரைத்துச்சேவி-த்தல்	அரைத்துச்சேவி-த்தல் araittuccēvittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) வீக்கம், புண் முதலியனவற்றிற்கு மருந்தை அரைத்துத் தடவுதல்; to grind and apply medicine as a protective covering for swelling, burns, wounds, ulcers, etc. (சா.அக.);. [அரைத்து + சேவி.]
அரைத்துட்டு	அரைத்துட்டு araittuṭṭu, பெ. (n.) இற்றை ஒரு காசிற்குச் சமமான பழைய இருசல்லி (தம்பிடி);; an old copper coin equal to one current paisa. [அரை + துட்டு.]
அரைத்தூக்கி	அரைத்தூக்கி araittūkki, பெ. (n.) தூக்குமர வகை; pillory (W.); (செ.அக.);. [அரை (பாதி); + தூக்கி. தூக்கு → தூக்கி. 'இ' வி.முத.ஈறு.]

அரைத்தொடர்	அரைத்தொடர் araittoḍar, பெ. (n.) இடைத் தொடர் (சங்கிலி);; waist-chain. "நாணு மரைத்தொடரும்" (திவ்.பெரியாழ். 1.3 ; 4);. [அரை = இடுப்பு. தொடு → தொடர். தொடுத்தல் = கோத்தல்.]
அரை நலம்	அரை நலம் arainalam, பெ. (n.) காளை அரையுங் குறையுமாகக் காயடிக்கப்படுதல்; not being properly castrated, as a bull. [அரை = பாதி, குறை. நல் → நலம் = நன்மையான வினை.]
அரைநலவன்	அரைநலவன் arainalavaṉ, பெ. (n.) நன்றாக விதையடிக்கப்படாத மாடு (யாழ்ப்.);; bull not properly castrated (J.);. [அரை = பாதி. நலம் (விதையடித்தல்); → நலவன். 'அன்' ஒருமையீறு.]
அரைநா	அரைநா arainā, பெ. (n.) முதலை; crocodile.
அரைநாண்	அரைநாண் araināṇ, பெ. (n.) இடுப்பிற் கட்டும் கயிறு அல்லது கொடி; waist-cord or waistchain. "பொன்னரை நாணொடு" (தில். பெரியாழ். 1. 6;2);. [அரை + நாண். அரை = இடுப்பு.]
அரை நாவை	அரை நாவை araināvai, பெ. (n.) 1. கலப்பைக் கொழுவின் ஒருபால் வளைந்த நுனி; the part of the ploughshare which is bent on one side. 2. ஒரு பக்கம் வளைந்த மண்வெட்டி நுனி; tip of a hoe bent over. [அரை = பாதி, குறை. நா = அலகு. நா → நாவை. 'ஐ' உடைமையீறு.]
அரைநாழி	அரைநாழி araināḻi, பெ. (n.) கைந்நாழி என்னும் நாட்டுப் படியிற் பாதியளவு, உரி; half a country measure. [அரை + நாழி. அரை = பாதி.]
அரைநாள்	அரைநாள் araināḷ, பெ. (n.) 1. பாதிநாள், ஒரு நாளிற் பாதியளவு; half a day. 2. நள்ளிரவு; midnight. "மழையமைந் துற்ற வரைநா ளமயமும்" (மதுரைக். 649);. [அரை + நாள். அரை = பாதி.]
அரைநீர்	அரைநீர் arainīr, பெ. (n.) குறித்த காலங்களிற் பாசனமாகப் பாய்ச்சும் நீர் (C.G.);; water for irrigation drawn from a public reservoir during a certain period of the year. [அரு (அருமையான); → அரை.]

அரைநூல்	அரைநூல் arainūl, பெ. (n.) 1. அரை நாண் (சங்.அக.); waist-cord. 2. அரைச்சதங்கை; string of tinkling beads worn by children around the waist. 3. பாதி, நூல், அறுவைமர அளவிற் பாதி 12 சதுர அடி; half of a timber square measure. [அரை = 1, 2. இடுப்பு ; 3. பாதி.]
அரைநூன்மாலை	அரைநூன்மாலை arainūṉmālai, பெ. (n.) அரைப்பட்டிகை, மேகலை; women's girdle, broad chain-belt of gold. [அரை (இடுப்பு); + நூல் (நாண்); + மாலை.]
அரைநெக்கல்	அரைநெக்கல் arainekkal, பெ. (n.) பாதி பழுத்தது, அரைப்பழம்; half-ripe fruit. [அரை = பாதி. நெகுதல் = நெகிழ்தல், மெதுவாதல், இளகுதல். நெகு → நெக்கல் (தொ.ஆ.கு.);.]
அரைநெறி	அரைநெறி araineṟi, பெ. (n.) தொடைச் சந்திற் கட்டும் நெறிக்கட்டி; a sympathetic bubo (swelling); in the groins (சா.அக.);. [அரை = இடுப்பு. நெறித்தல் = முறுக்காயிருத்தல், விறைத்தல். நெறி = இறுகிய கட்டி.]
அரைநோக்கு	அரைநோக்கு arainōkku, பெ. (n.) [அரை = பாதி. நோக்கு (முத. தொ. பெ.); = நோக்கல், பார்வை.]
அரைப்பட்டம்	அரைப்பட்டம் araippaṭṭam, பெ. (n.) ஒ.நோ ; சின்னப் பட்டம் (சிவமட மரபு);. [அரை = பாதி, இளமை. பட்டம் = சிறப்புப் பெயர், பதவி.]
அரைப்பட்டிகை	அரைப்பட்டிகை araippaṭṭigai, பெ. (n.) பெண்டிர் இடையணிவகை, ஒட்டியானம்; gold or silver girdle or waist-belt worn by women over their dress. ம. அரப்பட்ட [அரை = இடுப்பு. பட்டி = பட்டை. பட்டி → பட்டிகை.]
அரைப்பட்டினி	அரைப்பட்டினி araippaṭṭiṉi, பெ. (n.) பாதியளவே உணவுண்டிருத்தல்; being half-starved. [அரை = பாதி. பட்டி = துணி, சீலை. ஒருகா. பட்டி → பட்டினி = உணவில்லாத போது வயிற்றில் ஈரத்துணியைப் போர்த்திக் கொண்டிருத்தல்.]

அரைப்பட்டினிகிட-த்தல்	அரைப்பட்டினிகிட-த்தல் araippaḍḍiṉigiḍattal, 3 செ. கு. வி. (v.i.) 1. பாதியளவே யுணவுண்டிருத்தல்; half-starvation. 2. மருத்துவ முறையாக அரையுணவுண்டல்; semi-starvation, the so called hunger cure (சா.அக.);. அரைப்பட்டினி பார்க்க;see arai-p-pattini. [கீழ் → கிழ → கிட. கிடத்தல் = படுத்திருத்தல், கீழிருத்தல், இருத்தல்.]
அரைப்படிப்பு	அரைப்படிப்பு araippaḍippu, பெ. (n.) நிரம்பாக் கல்வி; inadequate learning. [அரை = பாதி. படி → படிப்பு.]
அரைப்பணம்	அரைப்பணம் araippaṇam, பெ. (n.) 1. இடத்திற்கேற்ப வேறுபட்ட ஒரு பணமதிப்பிற் பாதி; a coin, the value of which is equivalent to half a panam, varying in value from place to place. 2. அரைப்பணம், ஒன்றே காலணா (3¾ துட்டு);; a coin equal to one anna and three pies (சா.அக.);. பணமதிப்பு வேறுபாடு ;இடம் மதிப்பு திருநெல்வேலி - 10 துட்டு (40 சல்லி, 20 காசு); தஞ்சை, - 7½ ;துட்டு (30 சல்லி, 15 காசு); இராமநாதபுரம் திருச்சிராப்பள்ளி - 6 துட்டு (24 சல்லி, 12 காசு); சென்னை - 3¾ துட்டு (15 சல்லி, 7½ காசு); திருவிதாங்கூர் - 4 சக்கரம் (24 சல்லி, 12 காசு); [அரை = பாதி.] பணம் பார்க்க;see panam. அரைப்பணம் araippaṇam, பெ. (n.) அல்குல் (பணவிடு. 369);; Pudendum muliebre. [ஒருகா. அர (பாம்பு); + பணம் (படம்);. பெண் குறிக்குப் பாம்பின் படத்தை உவமை கூறுவது புலவர் மரபு.]
அரைப்பள்ளி	அரைப்பள்ளி araippaḷḷi, பெ. (n.) 1. நாட்டுப் புறத் தொடக்கப் பள்ளிகளில் காரி (சனி); தொறும் வைத்துக்கொள்ளும் அரை நாட் பள்ளி; closing of primary or lower elementary schools after the morning session, on Saturdays in the rural areas. 2. பள்ளிகளின் அரைநாள் விடுமுறை; half holiday for schools. [அரை = பாதி.] பள்ளி பார்க்க;see palli.

அரைப்பு	அரைப்பு araippu, பெ. (n.) 1. அரைக்கை; grinding, pulverising. 2. அரைக்கப்பட்டது; that which is ground. 3. இலுப்பைப் பிண்ணாக்கு; cakes of crushed matter left behind in the press after the extraction of oil from the oleagenous mahua seeds; these are used by some as soap. "சோடியிருப் பைத்திப்பி சொல்லரைப்பா நெய்க்குமுறகந் தேடியரைப் பாகுந் தெளி" (தைலவ. பாயி. 50);. 4. அரைத்த சீயக்காய்; ground soap-nut. 5. உடம்பில் தேய்த்த எண்ணெயைப் போக்குவதற்கு அரைத்தெடுத்த பச்சைப்பயறு முதலிய பல்வகைப் பொருள்கள்; powdered substances such as green gram flour used for removing the oil from the oil smeared body. 'அரைப்பு' என்னுஞ் சொல், அரைப்பு வினையைக் குறிப்பின் தொழிற்பெயர் ; அரைக்கப்பட்ட பொருளைக் குறிப்பின் தொழிலாகு பெயர். ம. அரப்பு ; க. அரெ.
அரைப்புளி	அரைப்புளி araippuḷi, பெ. (n.) நோயாளியின் பத்தியத்திற்காக உணவில் அரைப்புளியிடல்; regulating the diet by adding to curries only half of the normal quantity of tamarind. [அரை + புளி.]
அரைப்பூட்டு	அரைப்பூட்டு araippūṭṭu, பெ. (n.) தொடையெலும்பு அரையுடன் பொருந்தும் பொருத்து, தொடைச்சந்து (புதுவை);; groin (Pond.);. ம. அரப்பூட்டு [அரை + பூட்டு.]
அரைப்பேச்சு	அரைப்பேச்சு araippēccu, பெ. (n.) பேசத் தொடங்கும் குழந்தையின் திருந்தாப் பேச்சு; indistinct words of a child beginning to learn speech, prattle of a child. [அரை + பேச்சு.]
அரைப்பை	அரைப்பை araippai, பெ. (n.) 1. காப்புறுதிக்காக இடுப்பிற் கட்டும் நீண்ட பணப்பை; long. narrow canvas money-bag kept fastened round the waist for safety. 2. பெண்குறி; the genital of a female, Pudendum muliebre. [அரை = இடுப்பு. பின்பொருள் உவமையாகுபெயர்ப் போலி.] பை பார்க்க;see pai.
அரைப்பையாக்கு-தல்	அரைப்பையாக்கு-தல் araippaiyākkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) வேண்டிய போதெல்லாம் சிறிது சிறிதாக எடுத்து நுகர்தல் (ஈடு, 1. 7;2);; to enjoy little by little, whenever wanted. [அரை + பை + ஆக்கு. அரைப்பையிலுள்ள பணத்தை வேண்டும் போதெல்லாம் எடுத்துச் செலவிடுதல் போன்றது, ஒன்றைச் சிறிது சிறிதாக எடுத்து நுகர்தல்.]

அரைபடு-தல்	அரைபடு-தல் araibaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அரைக்கப்படுதல்; to be ground. சாந்து நன்றாய் அரைபடவில்லை (உ.வ.);. 2. உரைசப்படுதல்; to be rubbed, irritated by rubbing. தொடைச்சந்து அரைபட்டுப் போயிற்று (உ.வ.);. 3. பழிக்கப்படுதல்; to be derided. அவன் பலர்வாயிலும் அரைபடுகின்றான் (உ.வ.);. [அரை = அரைப்பு. 'படு' து.வி.]
அரைபாணா	அரைபாணா araipāṇā, பெ. (n.) சிலம்பக் கழிவகை (மதி.களஞ். 1, 66);; a kind offencing rod. உரு. பாணா.
அரைமண்டலம்	அரைமண்டலம் araimaṇṭalam, பெ. (n.) நாட்டு மருத்துவத்திற் கவனிக்கப்படும் 40 நாட் கொண்ட மண்டலம் என்னும் கால அளவிற் பாதி. 20 நாள்; a period of 20 days, half of a mandalam, a period of 40 days observed in indigenous medical treatment. மண்டலம் பார்க்க;see mandalam. [அரை = பாதி. மண்டலம் = வட்டம்.]
அரைமணி	அரைமணி araimaṇi, பெ. (n.) 1. அரைஞாண் மணி, அரைச்சதங்கை; string of tinkling. [P] [P] beads worn by children around the waist. ம. அரமணி. 2. பன்னிரண்டரை மணி (செ.நா.);; half past twelve o'clock (C.N.);. 3. முப்பது நிமையம், ஒருமணி நேரத்திற் பாதி; halfan hour, thirty minutes time. [அரை = இடுப்பு, பாதி.] மணி பார்க்க;see mani.
அரைமதியிரும்பு	அரைமதியிரும்பு araimadiyirumbu, பெ. (n.) பாதிநிலாப் போன்ற ஒருவகை யானைத் துறட்டி; a crescent-shaped goad for elephant. "அரைமதி யிரும்பொடு" (பெருங். உஞ்சைக். 32; 96);. தெ. ஆரெகோல [அரை (பாதி); + மதி (நிலா); + இரும்பு (இரும்பினாற் செய்த அங்குசம்);. 'இரும்பு' கருவியாகுபெயர்.] [P]
அரைமலை	அரைமலை araimalai, பெ. (n.) மலைச்சாரலின் நடுவிடம்; middle of a mountain slope or hill. 'அரைமலையின்கண்................மான்பிணைகள்.......... துயிலும்......... பொதியின் மலை' (புறநா. 2. உரை);.

அரைமனிதன்	அரைமனிதன் araimaṉidaṉ, பெ. (n.) மதிப்புக் குறைந்தவன்; man of low esteem. 'ஆடையில்லாதவன் அரைமனிதன்' (பழ.);. [அரை = பாதி. குறை. Skt. manuja → த. மனிதன். த. மன் → Skt. manu → manuja.] மன் பார்க்க;see man.
அரைமனிதனமுரி	அரைமனிதனமுரி araimaṉidaṉamuri, பெ. (n.) இளஞ்சிறுவனின் சிறுநீர்; urine of a small boy (சா.அக.);. [அரை (பாதி); + மனிதன் + அமுரி. உவர் → உவரி → உமரி → அமரி → அமுரி.] அரைமனிதன் பார்க்க;see arai-manidan.
அரைமா	அரைமா araimā, பெ. (n.) the fraction 1/40, as half of orumd. "ஒருமாவின் கீழரையின் றோது" (தனிப்பா.தி. 1, பக். 44);. ம. அரம [மா = அளவு, ஒன்றிற்குக் குறைந்த சிற்றளவு. ஒருமா = 1/20. ஆகவே, அரைமா = 1/40. மாத்தல் = அளத்தல். மா → மாத்திரம் = அளவு, மட்டு, மா → மாத்திரை = எழுத்தொலிக்கும் கால அளவு, நோயாளியுண்ணும் மருந்தளவு. மாத்தல் என்னும் வினை வழக்கிறந்தது. மாத்திரம் → Skt matra மாத்திரை → Skt. mâträ.]
அரைமூடி	அரைமூடி araimūṭi, பெ. (n.) சிறு பெண் பிள்ளைகளின் அற்றம் (அம்மணம்); மறைப்பதும், அரசிலை வடிவானதும், வெள்ளி அல்லது பொன்னாலானதுமான அரையணி; pipal-leaf shaped plate of metal, worn by naked little girls to cover their pubes. [அரை = இடுப்பு. மூடு → மூடி = மறைப்பது. 'இ' வி. முத. ஈறு.] [P]
அரையணி	அரையணி araiyaṇi, பெ. (n.) அரையிலணியும் அணிகலம்; any ornament worn around the waist. [அரை = இடுப்பு. அணி (முத. தொ. ஆகு.); = அணியப்படுவது.] அரையணி araiyaṇi, பெ. (n.) திருவாடானை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruvādanāi Taluk. [அரை-அணி]
அரையணிகை	அரையணிகை araiyaṇigai, பெ. (n.) திருமணத்தில் மணமக்கள் புதிய ஆடையணிகை; the bride and bridegroom performing the ceremony of wearing new clothes.

அரையர்	அரையர் araiyar, பெ. (n.) பெருமாள்கோயில்களில் நாலாயிரத் தெய்வப் பனுவல்களைப் பாடுந் தொண்டு செய்வோர் (கோயிலொ. 36);; priests in some Visnu temples whose duty is to chant the Divviya Prabandhas. [அரசன் → அரைசன் (ஓ.); - அரைசர் → அரையர் (ப.);.]
அரையர்கோவை	அரையர்கோவை araiyarāvai, பெ. (n.) தஞ்சைத் தயாபரன் என்ற தலைவன் மேற் பாடப்பட்ட கோவைப் பனுவல் (களவியற்.90); ; a kövai on the chief Thayāparan of Thafijai, now not extant. [அரசன் → அரைசன் → அரையன் (ஓ.); - அரையர் (ப.);. கோ → கோவை (தொ. ஆகு.);.]
அரையல்	அரையல் araiyal, பெ. (n.) 1. துவையல் (வின்.);; a ground pasty side dish used as seasoning for the main dish. 2. அரையலன் பார்க்க (யாழ்ப்.);;see araiyalan (J.);. [அரைத்தல் = அழுத்தித் தேய்த்துத் தூள் அல்லது பசையாக்கல். அரை + அல் (தொ.பெ. ஈறு.); - அரையல் (தொ. பெ., தொ. ஆகு.);.]
அரையலன்	அரையலன் araiyalaṉ, பெ. (n.) சோம்பேறி (யாழ்ப்.);; lazy, inactive person, sluggard (J.);. அவனொரு அரையலன் (உ.வ.);. [அரை அரையல் → அரையலன்.] அரையலிடுகை பார்க்க;see araiyal-idugai.
அரையலிடுகை	அரையலிடுகை araiyaliḍugai, பெ. (n.) உட்கார்ந்தாவது நின்றாவது ஒரிடத்தைத் தேய்த்துக்கொண்டிருக்கை (வின்.);; rubbing or wearing away a place by sitting or standing. 2. வேலை செய்யாமல் அதிகமாய் உண்கை; eating too much without doing any work. [அரையல் = 1. தேய்த்தல். 2. பல்லால் அரைத்தல், உண்ணுதல் (இழிப்புக் கருத்து);. அரை → அரையல். 'அல்' தொ.பெ. ஈறு. இடு → இடுகை. 'கை' தொ.பெ. ஈறு. இடுதல் = செய்தல். இருவகை யரையலும் சோம்பேறித்தனத்தைக் குறிப்பாயுணர்த்தும்.]
அரையற்றநாள்	அரையற்றநாள் araiyaṟṟanāḷ, பெ. (n.) மான்றலை (மிருகசீரிடம்);, அறுவை (சித்திரை);, காசம் (அவிட்டம்); என்னும் நாண்மீன்கள் (சோதிட. அக.);; the 5th, 14th and 23rd lunar asterisms.

அரையன்	அரையன் araiyaṉ, பெ. (n.) 1. அரசன்; king. "அரையனாயம ருலக மாள்வதற்கு" (தேவா. 7. 34;4);. 2. ஒரு பழைய பட்டம்; an ancient title. 'அரையன் அரங்கன்பிச்சன்' (S.I.I. iii, 438);. ம. அரயன் [அரசன் → அரைசன் → அரையன்.] அரையன் araiyaṉ, பெ. (n.) 1. (அரையில் ஏதேனு மணிந்தவன்); ஏதேனு மணிந்த அரையை யுடையவன் (சங்.அக.); ; a man wearing something or other round his waist. "வெம்மான்றோல் வீக்கு மரையன்" (கலைசை. 82);. 2. பாதியையுடையோன்; one who has half of a thing. [அரை = இடுப்பு, பாதி. அரை → அரையன். 'அன்' ஆ. பா. ஈறு.] அரையன் araiyaṉ, பெ. (n.) தூள்; powder (சா.அக.);.
அரையன்சம்பா	அரையன்சம்பா araiyaṉcambā, பெ. (n.) நெல்வகை (A);; a kind of paddy. சம்பா பார்க்க;see šamba.
அரையன்விரோதி	அரையன்விரோதி araiyaṉvirōti, பெ. (n.) கோவைக்கொடி; a creeper, Bryonia grandis (சா.அக.);. [அரையன் + Skt, virodhin → த. விரோதி (பகைவன்);.]
அரையாப்பு	அரையாப்பு araiyāppu, பெ. (n.) 1. தொடைச் சந்து (புதுவை); ; groin (Pond);. 2. தொடையிடுக்கி லுண்டாகும் கட்டி; Inguinal bubo (செ.அக.);. பல மாதரைக் கூடுவதால் வெட்டை (பிர மேக); அல்லது புண் (விரண); மேகத் தொடர்பு ஏற்பட்டு, பின்னர் நரம்புக் கோளாற்றினாலும், நோய்கொண்ட பெண்களைப் புணருவதால் வெள்ளை வெட்டையேற்படுவதாலும் --------------- ஈன்பொறிகளில் (ஜனனேந்திரியங்களில்); சூடு (தாபிதம்); கண்டு, அங்கிருந்து அரையின் நிணநீர்க் கோளத்திற்குப் பரவிச் செல்வதனால், தொடையிடுக்கில் அல்லது கவட்டியில் நெறிகள் பெருத்துக் கட்டியைப் போற காணும் ஒருவகைப் புண் (விரண); நோய்; an inflammation and swelling of a lymphatic gland, generally in the groin, usually following chancroid, gonorrhoea, syphilitic infection or some other form of venereal disease, Inguinal bubo (சா.அக.);. ம. அரயாப்பு [அரை = இடுப்பு. யாத்தல் = கட்டுதல். யா → யாப்பு. 'பு' தொ.பெ. ஈறு. 'அரையாப்பு' தொ. ஆகு.]
அரையாப்புக்கட்டி	அரையாப்புக்கட்டி araiyāppukkaṭṭi, பெ. (n.) அரையாப்பு 2 பார்க்க;see araiyappu 2. [அரை + யாப்பு + கட்டி.]

அரையாறுபடு-தல்	அரையாறுபடு-தல் araiyāṟubaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) குறைதல்; to decrease, lessen, to be reduced. "பிரிவாலே அரையாறு பட்டுச் சிவந்திருக்கும்" (ஈடு, 1.4 ; 2. பக். 176.);. [அரை (பாதி); + ஆறு + படு. படுதல் = உண்டாதல்.]
அரையாறுபடுத்து-தல்	அரையாறுபடுத்து-தல் araiyāṟubaḍuddudal, 2 பி.வி. (v.caus.) குறையப்பண்ணுதல்; to reduce. 'அந்த ரஸத்தை அரையாறுபடுத்தி' (ஈடு, 4 ; 4, பிர.);. அரையாறுபடு-தல் பார்க்க;see arai-y-arupadu-. [அரையாறுபடு (த.வி.); → அரையாறுபடுத்து (பி.வி.);. படு → படுத்து. 'து' பி.வி. ஈறு.]
அரையிரவு	அரையிரவு araiyiravu, பெ. (n.) 1. நள்ளிரவு; midnight. "மடவரலிங் கரையிரவிற் கண் விழித்தாள்" (ஞானவா. சிகித்து. 75);. 2. பாதியிரவு; half the night, midnight. [அரை = பாதி. இருமை = கருமை. இர் → இரு. இர் → இர → இரவு.]
அரையிருள்	அரையிருள் araiyiruḷ, பெ. (n.) நள்ளிரவு; midnight. "அரையிரு ணடுநாள்" (குறுந். 190);. [அரை = பாதி. இர் → இருள்.] அரையிரவு பார்க்க;see arai-y-iravu.
அரையுடம்பு	அரையுடம்பு araiyuḍambu, பெ. (n.) 1. பாதியுடம்பு; half of the body. 2. பாதியளவாக இளைத்த வுடம்பு; an emaciated or half-reduced body. [அரை = பாதி. உடல் → உடன் (உடம்); → உடம்பு.]
அரையுப்பு	அரையுப்பு araiyuppu, பெ. (n.) நோயாளிக்குரிய பத்தியவுணவில் பாதியளவே உப்புச் சேர்த்தல்; regimen with half of the required quantity of salt. ஒ.நோ ; அரைப்புளி
அரையுரல்	அரையுரல் araiyural, பெ. (n.) மருந்தரைக்கும் கலுவம், குழியம்மி; small mortar or hollow grinding stone for macerating medicines. [அரைக்கும் உரல்.] உரல் பார்க்க;see ural.
அரையெழுத்து	அரையெழுத்து araiyeḻuttu, பெ. (n.) நெடுங் கணக்கைப்பற்றிய சிற்றறிவு; a smattering knowledge of the alphabet. அரையெழுத்துக் கற்றிருக்கிறான் (உ.வ.);. [அரை = பாதி. எழுது → எழுத்து (தொ. ஆகு);.]

அரைவகுப்பு	அரைவகுப்பு araivaguppu, பெ. (n.) குழந்தைகளின் தொடக்க வகுப்பு; beginner's class in a school for infants. [அரைவகுப்பு = முதல் வகுப்பிற் பாதி போன்றது. வகு → வகுப்பு. 'பு' தொ.பெ. ஈறு.]
அரைவட்டம்	அரைவட்டம் araivaṭṭam, பெ. (n.) 1. வட்டத்திற் பாதி; semi-circle. 2. அரைமூடி; metal plate intended for covering the pubes of little girls. [அரை = பாதி. வள்ளுதல் = வளைதல். வள் → வட்டு → வட்டம்.]
அரைவடம்	அரைவடம் araivaḍam, பெ. (n.) அரைச் சதங்கை; string of beads round the waist, worn by little children. "அரைவட்டங்கள் கட்டி" (திருப்பு. 13);. [அரை = இடுப்பு. வள்ளுதல் = வளைதல், உருண்டையாதல், உருண்டு திரளுதல். வள் → வட்டு → வட்டம் → வடம் = உருண்டு திரண்ட நாண் அல்லது கொடி.]
அரைவண்டி	அரைவண்டி araivaṇṭi, பெ. (n.) பாதியளவான கூண்டுவண்டி; small-wheeled cart or half-sized bandy, generally covered. [அரை = பாதி. வள் → வண்டு → வண்டி = சக்கரம், சகடம்.]
அரைவயிரக்கண்	அரைவயிரக்கண் araivayirakkaṇ, பெ. (n.) கம்மாளர் கருவிகளுள் ஒன்று (சங்.அக.);; a tool used by goldsmiths. [அரை + வயிரம் + கண்.]
அரைவயிறன்	அரைவயிறன் araivayiṟaṉ, பெ. (n.) கருக்காய், அரிசி முதிராத நெல்; husk containing withered or half-ripe paddy grain. [அரை = பாதி, வயிறு → வயிறன். வயிறு → அகடு. அரைவயிறன் = அரை யுணவுண்ட வயிறுபோலப் பாதி விளைந்த அரிசி அல்லது உள்ளீடுள்ள கூலமணி.]
அரைவயிறு	அரைவயிறு araivayiṟu, பெ. (n.) பாதி வயிறு, முழுவயிறு என்பதற்கு எதிர்; அரைவயிற்றுச் சாப்பாடு; half bellyful, opp. to bellyful. ம. அரவயறு [அரை = பாதி. வைத்தல் = இடுதல், உணவிடுதல். இல் → இடம். வை + இல் – வையில் → வயில் → வயின் → வயிறு.]
அரைவயிறுங்குரை வயிறும்	அரைவயிறுங்குரைவயிறும் araivayiṟuṅguraivayiṟum, பெ. (n.) வயிறு நிரம்பாமை; the state of not being bellyful. அரைவயிறுங் குறைவயிறுமாய்ச் சாப்பிட்டு வந்திருக்கிறான் (உ.வ.);. 'அரை......... வயிறும்' மரபிணைக் கூட்டு மொழியான தொடர்மொழி அரைவயிறு பார்க்க;see arai-vayiru.

அரைவளைந்தான்	அரைவளைந்தான் araivaḷaindāṉ, பெ. (n.) தாறு பாய்ச்சாது கட்டும் வெற்றுச் சுற்றாடை; cloth worn round the waist without folding and tucking one end of it behind. [அரை = இடுப்பு. வளை → வளைந்தவன் → வளைந்தான் = சுற்றிக்கட்டினது (வினையா. பெ.);.]
அரைவளைவாசனம்	அரைவளைவாசனம் araivaḷaivācaṉam, பெ. (n.) [அரை + வளைவு. Skt. asana → த. ஆசனம் (இருக்கை);.]
அரைவறுப்பு	அரைவறுப்பு araivaṟuppu, பெ. (n.) பாதி அல்லது இளவறுப்பு; partial frying.
அரைவாசி	அரைவாசி araivāci, பெ. (n.) 1. பாதியளவு; one half, half quantity. இதில் அரைவாசி தேறும் (உ.வ.);. 2. அரைமூச்சு, முழுமூச்சு என்பதற்கு எதிர்; half-breath, opp. to full breath (சா.அக.);. ம. அரவாசி
அரைவாதம்	அரைவாதம் araivātam, பெ. (n.) 1. குழந்தைகட்கு இடுப்பின் கீழாகவும் கால்களிலுமுண்டாகும் இளம்பிள்ளையூதம் (வாதம்);; a kind of paralysis of the legs and the lower part of the body occuring in early childhood, Infantile paraplegia. 2. தொடைச் சந்திலுண்டாகும் ஒருவகை ஊதம்; paralytic pain in the groin, Bubonalgia. [அரை = இடுப்பு. Skt, vita → த. வாதம் = ஊதம்.]
அரைவாய்	அரைவாய் araivāy, பெ. (n.) 1. வாய் நிறையக்கொள்வதிற் பாதி; half a mouthful. 2. பங்கப்பட்ட வாய் (சங்.அக.); ; deformed or disfigured mouth. ம. அரவாய்
அரைவாய்க்கொண்டுதின்னல்	அரைவாய்க்கொண்டுதின்னல் araivāykkoṇṭudiṉṉal, பெ. (n.) நோய்ப்பட்ட மாடு முதலியவை மெதுவாக இரையெடுக்கை (பெரியமாட். 156);; eating in half-mouthfuls like sick cattle. [அரை (பாதி); + வாய் + கொண்டு + தின்னல். கொள் → கொண்டு (இ. கா. வி. எ.);. தின் → தின்னல் (தொ.பெ.);. 'அல்' தொ.பெ. ஈறு.]
அரைவாயன்	அரைவாயன் araivāyaṉ, பெ. (n.) உரையாட்டில் அல்லது தருக்கத்தில் தெரிந்து பேசத் தெரியாதவன் (இ.வ.);; one who is not able to hold his own in a learned discussion (Loc.);. [அரை = பாதி. வாய் → வாயன். 'அன்' ஆ.பா. ஈறு.]
அரைவீற்று	அரைவீற்று araivīṟṟu, பெ. (n.) வட்டத்திற் பாதி; semi-circle. [அரை = பாதி. வீறு → வீற்று = பகுதி. அரைவீற்றுவளைவு என்பதன் குறுக்கம்.]

அரைவீற்றுவளைவு	அரைவீற்றுவளைவு araivīṟṟuvaḷaivu, பெ. (n.) அரைவளைவுக் (கமான்); கட்டடம் (C.E.M.);; semi-circular arch.
அரைவெட்டு	அரைவெட்டு araiveṭṭu, பெ. (n.) 1. தையலிற் கைகாற் பாதிவெட்டு; half-cut in tailoring. 2. பாதியளவு முடிவெட்டு; half-cut in cropping the hair.
அரைவெறி	அரைவெறி araiveṟi, பெ. (n.) கட்குடியாலுண்டாகுஞ் சிறுமயக்கம்; partial intoxication.
அரைவேக்காடு	அரைவேக்காடு araivēkkāṭu, பெ. (n.) பாதியளவு வெந்திருக்கை; half-boiled condition. சோற்றை அரைவேக்காட்டில் வடித்திருக்கின்றனர் (உ.வ.);. [அரை = பாதி. வே → வேக்காடு. 'காடு' தொ.பெ. ஈறு.]
அரைவேட்டி	அரைவேட்டி araivēṭṭi, பெ. (n.) ஆடவர் இடுப்பிற் கட்டும் ஆடை; cloth worn by males as an outer garment, covering from waist to ankles. [அரை = இடுப்பு, வேடு → வேட்டி = சுற்றிக் கட்டுவது.] வேட்டி பார்க்க;see vetti.
அரைவைரக்கண்	அரைவைரக்கண் araivairakkaṇ, பெ. (n.) அரைவயிரக்கண் பார்க்க;see arai-wayira-kkan.
அரைவைரம்	அரைவைரம் araivairam, பெ. (n.) அரிசி முதிராத நெல் (இ.வ.); ; paddy with grains only half-developed for want of rain or water (Loc.);. [அரை = பாதி. வயிர்த்தல் = திண்ணிதாதல், முதிர்தல், வயிர் → வயிரம் → வைரம்.]

அரோ	அரோ arō, இடை. (part.) ஓர் ஈற்றசைச் சொல்; an expletive at the end of a line in a verse. "நோதக விருங்குயி லாலுமரோ" (கலித். 33; 24-5);. ம., தெ. அரே ; க. அல. [எல்ல → ஏல → ஏழ → ஏட → ஏடா → ஏடோ → எடோ → அடோ → அரோ ; அல்லது, ஏட → எட → அட → அடா → அடோ → அரோ.] ஒ.நோ ; அட → அடா → தெ. அரா → ரா. "ஏமிரா வோரி யென்பாள் எந்துண்டி வஸ்தி யென்பாள்" (தனிப்பா. தி. 1, பக்.96);. 'அடா' என்னும் விளியிடைச் சொல் ஆடுஉ முன்னிலையாகப் பாட்டில் வருவதுண்டு. "நட்ட கல்லைத் தெய்வமென்று நாலு புட்பஞ் சாத்தியே சுற்றிவந்து மொணமொ ணென்று சொல்லு மந்திர மேதடா" (சிவவாக்கியர்);. 'ஏட' என்னும் சொல்லும் அதன் திரிவுகளும், முதற்காலத்தில் தோழனையும் ஒத்தோனையும் விளிக்குஞ் சொற்களாயிருந்து, பின்னர் ஏவலனையும் இழிந்தோனையும் விளிக்குஞ் சொற்களாக இழிந்துவிட்டன. இனி, 'அரோ' என்பது சிவனைக் குறிக்கும் 'அரன்' என்னுஞ் சொல்லின் விளிவடிவம் எனலுமாம். இது, இளைப்பாறுகின்றவன் 'சிவசிவா' என்று இறைவனை விளித்தல் போல்வது. அரோ + அரா – அரோவரா → அரோகரா என்னும் விளியிரட்டையை நோக்குக.
அல்	அல் al, பெ. (n.) 1. மயக்கம்; confusion, delusion. "தன்னறிவு சாட்சி யல்லாற் சாயுச்சி யப்பயனைச் சொன்னபிழை கெட்டேன் றொலைப்பரோ" (ஒழிவி. பொதுவி. 6);. 2. அந்திவேளை; evening. "அல்லங் காடியில் அழிதரு கம்பலை" (மதுரைக். 544);. 3. கருமை; black. "அல்லார்ந்த மேனியொடு குண்டுகட் பிறை யெயிற் றாபாச வடிவமான அந்தகா" (தாயு. தேசோ. 9);. 4. இருள் (பிங்.);; darkness. 5. இரா (பிங்.);; night. "அல்லும் பகலு மனவரத முந் துதித்தால்" (சரசுவதியந். காப்பு);. ம. அல் [பல பொருள்கள் கலக்கும்போது கலக்கம் அல்லது மயக்கம் உண்டாகின்றது. கருமை அல்லது இருட்கருத்து, பொதுவாக மயக்கக் கருத்தினின்று தோன்றுகின்றது. ஒரு பொருளைப்பற்றி அல்லது செய்தியைப்பற்றி ஒன்றுந் தோன்றாத நிலை, கருநிறத்தை அல்லது இருள்நிலையை ஒத்திருக்கின்றது. இருள் நிலையே இரவு. அல்லுதல் = கலத்தல், முடைதல், பின்னுதல். அல் = கலப்பு, கலக்கம், மயக்கம், இருள், இரவு.]

அல்கந்தி	அல்கந்தி alkandi, பெ. (n.) மாலை யந்திப் பொழுது; evening twilight. "தெய்வத்தை...... அல்கந்தி நின்று தொழுதல் பழி" (ஆசாரக். 10);. [அல் → அல்கு = இரவு. அந்துதல் = கலத்தல். அந்து → அந்தி = பகலும் இரவும் கலக்கும் வேளை.]
அல்கல்	அல்கல் alkal, பெ. (n.) 1. தங்குகை; abiding, staying. "பல்பூங் கானல் அல்கினம் வருதல்" (அகநா. 20;10);. 2. நாள் (பிங்.);; day of 24 hours. "இருங்குயில்......... அல்கலும்....... கூவ" (அகநா.25 ; 6-8);. 3. இரவு; night. "அல்கற் கனவுக்கொல்" (கலித். 90;21);. [அல்குதல் = தங்குதல். அல்கு → அல்கல் = தங்கும் இரவு, தங்கிச் செல்லும் அல்லது கழியும் நாள். ஒ.தோ ; "வைகலும் வைகல் வரக்கண்டு மஃதுணரார் வைகலும் வைகலை வைகுமென் றின்புறுவர் வைகலும் வைகற்றம் வாழ்நாண்மேல் வைகுதல் வைகலை வைத்துணரா தார்" (நாலடி, 40);.] அல்கல் alkal, பெ. (n.) 1. குறைவு; deficiency. "அல்கலின் மொழிசில வறைந்து" (நைடத. அன்னத்தைக்கண். 66);. 2. வறுமை (திவா.); ; destitution, want, poverty.
அல்கலும்	அல்கலும் alkalum, கு.வி.எ. (adv.) நாடோறும்; daily. "இருங்குயில்.......அல்கலும்...... கூவ" (அகநா. 25 ; 6-8);.
அல்கா	அல்கா alkā, பெ. (n.) குதிரைச் சேணத்தில் கழுத்து வளையத்துக்குக் கீழிடும் மெத்தை (இ.வ..);; inside padding of the collar of a horse (Loc.);. [ஒருகா. அல்கு → அல்கா = தங்கும் மெத்தை.]

அல்கு-தல்	அல்கு-தல் alkudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தங்குதல் (பிங்.);; to stay, abide, lodge. 2. நிலைத்து நிற்றல்; to be permanent. —, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.); 1. சேர்தல்; to reach, arrive at. "அவரல்குவர்போய்......பழனங்களே" (திருக்கோ. 249);. 2. உணவைப் பலநாட்குச் சேமித்து வைத்தல்; to preserve, as food for many days. "சிலைகெழு குறவர்க் கல்குமிசை வாகும்" (புறநா. 236 ; 2);. [ஒல்லுதல் = பொருந்துதல். ஒல் → அல் → அல்கு. அல்குதல் = பொருந்தித் தங்குதல்.] அல்கு-தல் alkudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சுருங்குதல்; to shrink, diminish, lessen, diminish in quantity gradually. 2. அழிதல்; to be destroyed. "அளியி னாற்றொழு வார்வினை யல்குமே" (தேவா. 5. 23;10);. [ஒல் → ஒல்கு. ஒல்குதல் = ஒடுங்குதல், சுருங்குதல், தளர்தல், கெடுதல். ஒல்கு → அல்கு.]
அல்கு	அல்கு alku, பெ. (n.) 1. பிற்பகல்; afternoon. "அல்கு நிழற்போ லகன்றகன் றோடுமே" (நாலடி. 166);. 2. இரவு; night. "அல்குண் டடங்கல் வழி" (ஆசாரக். 30);. 3. தங்குகை (பொதி.நி.); ; stay, sojourn. [அல் = மயங்கும் மாலை, கருமை, இரவு. அல் → அல்கு. இனி, அல்கு = கழியும் பகல் வேளை, இல்லில் தங்கும் அல்லது ஒடுங்கி யுறங்கும் வேளை என்றுமாம்.]
அல்குகழி	அல்குகழி algugaḻi, பெ. (n.) 1. உப்பங்கழி; backwater from the sea. "அல்கு கழியினுஞ் செல்லாதோ கடல்" (நன்னெறி, 16);. 2. சிற்றாறு (சங்.அக.);; stream, rivulet. [அல்குதல் = நீர் ஓடாது தங்கி நிற்றல். கழி = கடற்கரையைக் கடந்துசெல்லும் நீர்க்கால். இனி, கோல்போல் நீண்டிருக்கும் நீர்க்கால் என்றுமாம்.]
அல்குநர்	அல்குநர் alkunar, பெ. (n.) குடிகள்; inhabitants, subjects. "அல்குநர் போகிய வூரோ ரன்னர்" (கலித். 23;11);. [அல்குதல் = தங்குதல், வதிதல். அல்குகின்றார் → அல்குன்னார் → அல்குனார் → அல்குநர்.]
அல்குப்பை	அல்குப்பை alkuppai, பெ. (n.) பொற்றலைக் கையாந்தகரை (வை.மு.);; Ceylon verbisina.

அல்குபதம்	அல்குபதம் alkubadam, பெ. (n.) கட்டுச்சோறு, ஆற்றுணா; cooked rice prepared and bundled up, as food for a journey. "வல்வி லிளையர்க் கல்குபத மாற்றாத் தொல்குடி மன்னன் மகளே" (புறநா. 353;10-11);. [அல்குதல் = பல நாளுக்குதவுமாறு சேமித்து வைக்கப்பட்டுத் தங்குதல் அல்லது இருத்தல். பதம் = பதஞ் செய்யப்பட்ட உணவு.]
அல்குமிசை	அல்குமிசை alkumisai, பெ. (n.) அல்குபதம் பார்க்க;see algu-padam. "சிலைகெழு குற வர்க் கல்குமிசை வாகும்" (புறநா. 236 ; 2);. [மிசைதல் = உண்ணுதல். மிசை → மிசைவு (தொ.பெ., தொ.ஆ.கு.);.]
அல்குல்	அல்குல் alkul, பெ. (n.) 1. அரை; waist. "பூந்துகில்சே ரல்குல் காமரெழில் விழ லுடுத்து" (திவ். பெருமாள். 9;7);. 2. பக்கம்; side. "கவைத்தாம்பு தொடுத்த காழுன் றல்குல்" (பெரும்பாண். 244);. 3. பெண்குறியின் மேற்பக்கம்; the lower part of the hypo - gastric region. 4. பெண்குறி; genital organ of the female, Pudendum muliebre. ம. அல்கல் ; கோத. அல்கல்வ். [அல்குதல் = ஒடுங்குதல், சுருங்குதல், சிறுத்தல். அல்கு → அல்குல் = சிறுத்த பெண்டிரிடை, அவ்விடைக்குக் கீழ் அடுத்துள்ள பெண் குறியின் மேற்பக்கம், பெண் குறி, இடுப்புப்போன்ற பக்கம்.] சங்க அகராதியில், 1. அல்குல் - நிதம்பம். (உ-ம்.); "கலந்தகி னாறு மல்குற் கவான்மிசைக் கொண்டி ருந்தாள்" (சீவக. 1397);. 2. பெண்குறி ஆண்குறியின் மேற்பக்கம். (உ-ம்.); "எம்மல்குற் கும்மல்கு லிணையொக் கும்" (காஞ்சிப்பு. அந்தகேச.15); என்று கூறப்பட்டுள்ளது. 'நிதம்பம்' என்னும் வடசொல் புட்டத்தையே குறிக்கும். அப் பொருள் 'அல்குல்' என்னும் தென்சொல்லிற்குப் பொருந்தாது. மேலும், பெண்குறியின் மேற்பக்கத்தையேயன்றி ஆண்குறியின் மேற்பக்கத்தை அல்குலென்றல் மரபன்று. அல்குலைப்பற்றிச் சாம்பசிவம்பிள்ளை அகராதியிற் பின்வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளது ; அல்குல், பெண்குறியின் [illegible] அதாவது அடிவயிற்றின்கீழ் [illegible] பொருத்து வாயின்மேல்
அல்குலழற்சி	அல்குலழற்சி alkulalrci, பெ. (n.) பெண்குறி வெளியுறுப்புகளின் வேக்காடு; inflammation of the external organs of generation, Vulvitis (சா.அக.);. [அல்குல் + அழற்சி. அழலுதல் = எரிதல், வேதல். அழல் → அழற்சி. 'சி' தொ.பெ. ஈறு.]

அல்குற்கட்டு	அல்குற்கட்டு alkuṟkaṭṭu, பெ. (n.) ஒருவன், தன்னைத் தவிர மற்றோர் ஆடவனை ஒரு பெண் அடைந்தால் அவளுக்குக் கருவழிவு, யோனிப்புற்று, யோனிப்புண், பெரும்பாடு முதலிய நோய்களை யுண்டாக்கித் துன்புறச் செய்வதுமல்லாமல் மறுபடியும் அவள் கலவிக்குத் தகுதியில்லாதவளாகச் செய்யும் ஒரு மந்திர வித்தை; a kind of black art practised on a woman who is made to suffer from diseases peculiar to the genital organs such as, abortion, chancre, condyloma, menorrhagia, etc., thus rendering her unfit for sexual intercourse. This is done purely out of malice with a view to wreak vengeance, on finding her in love with another. [அல்குல் + கட்டு (கள் + து);. கள்ளுதல் (த.வி.); = கலத்தல், பொருந்துதல். கட்டுதல் (பி.வி.); = கலத்தல், பொருத்துதல், இறுக்குதல். கட்டு (முத.தொ.ஆ.கு.); = பொருத்து, மூட்டு, அவிழ்க்காமை, திறவாமை, வழங்காமை, இயங்காமை, தடை.]
அல்குற்கண்டதாபனம்	அல்குற்கண்டதாபனம் alkuṟkaṇṭatāpaṉam, பெ. (n.) பெண்குறியின் கடிதடத்திற்கு அடியிலுள்ள நீண்ட கூர்மையான உறுப்பாகிய சுமரிக்கு ஏற்படும் அழற்சி; inflammation of the erectile organ known as clitoris, Clitoriditis. [அல்குல் + கண்டம் + தாபனம். குள் → கள் → கண்டு → கண்டம் = முள், முட்போற் கூர்மையான உறுப்பு. Skt, tap → த. த.பி. தபித்தல் = சுடுதல், அழலுதல். தபி → தாபனம் = அழற்சி. தகுதல் = அழலுதல், எரிதல், விளங்குதல். தகதகவெனல் = திகழ்தல், விளங்குதல். தகு → தவு → தபு → Skt. tap.]
அல்குற்கண்டம்	அல்குற்கண்டம் alkuṟkaṇṭam, பெ. (n.) பெண் குறியிலுள்ள சிறிய நீண்ட கூர்மையான உறுப்பு, இதற்குச் சுமரி யென்றும் பெயர்; the small, elongated, erectile body in the vulva, Clitoris. [அல்குல் + கண்டம்.] அல்குற்கண்டதாபனம் பார்க்க;see algur_ kanda-tabanam.
அல்குற்கந்தம்	அல்குற்கந்தம் alkuṟkandam, பெ. (n.) அல்குற் புற்று பார்க்க;see algur-purru. [அல்குல் + கந்தம். ஒருகா. Skt. kanda → த. கந்தம் = கிழங்கு, கிழங்குபோல் வேரூன்றும் புற்றுநோய்.]
அல்குற்கவை	அல்குற்கவை alkuṟkavai, பெ. (n.) வடிசம், இது பெண்குறியின் பேரிதழின் பிற்பகுதியில் மடிந்துள்ளவோர் சளிச்சவ்வு; a fold of mucous membrane at the posterior junction of the labia majora, Fourchette. [அல்குல் + கவை. ஒருகா. கவ் (கவ்வு); → கவ → கவை = கவ்வுங் குறடுபோற் கவடுபட்ட அல்லது பிளவுபட்ட உறுப்பு.]
அல்குற்கழலை	அல்குற்கழலை alkuṟkaḻalai, பெ. (n.) பெண் குறியின் உதட்டின் இரு பக்கங்களிலும் உற்பத்தியாகி ஆழமாக வெடித்துப் புண்ணாகி நாற்றத்துடன் நீரொழுகப்பெற்ற ஒருவகைப் பெருங் கழலைக்கட்டி. இஃது அரிதில் உண்டாகும்; a rare disease in the genital of a female consisting of large tumours on both sides of the lips (labia majora); divided with deep fissures and discharging a large quantity of offensive fluid, Oozing tumour. [அல்குல் + கழலை. கழல் = கழற்சிக்காய். கழல் → கழலை = கழற்சிக்காய் போன்ற கட்டி.]

அல்குற்சிலந்தி	அல்குற்சிலந்தி alkuṟcilandi, பெ. (n.) பெண்களின் வெளியுறுப்புகளிற் காணும் விரணத்தோடு கூடிய புண்; ulceration of the extermal genital parts in a female, Cancrum pudendi. [அல்குல் + சிலந்தி. ஒருகா. சிலந்திப்பூச்சி போன்ற சிறு கட்டி.]
அல்குற்சிவு	அல்குற்சிவு alkuṟcivu, பெ. (n.) 1. கிழிந்த அல்குலைத் தைத்தல்; the sewing up of a lacerated perineum. 2. அல்குலின் பேரிதழுக்குப் போடும் தையல்; suturing of the labia majora, Episiorrhaphy. [அல்குல் + சிவு. ஒருகா. E. sewing → த. சீவு → சிவு.]
அல்குற்சுமரி	அல்குற்சுமரி alkuṟcumari, பெ. (n.) அல்குற் கண்டம் பார்க்க;see algur-kandam. [அல்குல் + சுமரி (?);.]
அல்குற்சூலை	அல்குற்சூலை alkuṟcūlai, பெ. (n.) 1. பெண் குறியின் சூதகத் தாரையில் ஏற்படும் வலி; pain in the vagina, Vaginodynia or Colpodynia. 2. சூதகத் தாரைக்கு ஏற்பட்ட அழற்சியினாலுண்டாகும் குத்தல்நோய்; acute pain due to vaginal inflammation. [அல்குல் + சூலை. சூலுதல் = குடைதல். சூல் → சூலை = குடைச்சல் வலி.]
அல்குற்பவுத்திரம்	அல்குற்பவுத்திரம் alkuṟpavuttiram, பெ. (n.) பெண்குறியின் பூப்பகம் அல்லது மூத்திரத் தாரை, பேரிதழ், ஆசனவாய் முதலியவைகளுக்குள் ஏற்படும் பலவகைப் பவுத்திர நோய்கள்; the several kinds of fistula in a female pertaining to the vagina, the rectum, the bladder, the urethra and the perineum viz., 1.Genito-urinary fistula. 2.Perino-vaginal fistula. 3.Recto-labial fistula. 4.Recto-vaginal fistula. 5.Vesico-vaginal fistula. [அல்குல் + Skt. bhagandaram → த, பகந்தரம் → பகத்திரம் → பவுந்திரம் → பவுத்திரம் = அண்டியிலுண்டாகும் புரைப்புண்.]
அல்குற்பிளவு	அல்குற்பிளவு alkuṟpiḷavu, பெ. (n.) பெண்குறியின் இருபக்கங்களிலுமுள்ள வுதடுகளின் நடுவேயுள்ள பிளப்பு. இதற்குப் புழுக்கை யென்றும் பெயர்; the hollow space below the clitoris and between the two lips (labium); in a female.Vestibule of the vulva. [அல்குல் + பிளவு. பிள்ளுதல் + பிளத்தல். பிள் → பிள → பிளவு.]
அல்குற்பிறை	அல்குற்பிறை alkuṟpiṟai, பெ. (n.) பெண்குறியின் தீட்டுத் தாரையின் வாயிலண்டை இருக்கும் சதைப் பாகங்களுக்குக் காணும் மிக்க உணர்ச்சியால் ஏற்படும் பிடிப்பு வலி; the painful spasm of the vagina due to the extreme sensitiveness of the skin at its entrance or thereabout, Vaginismus. [அல்குல் + பிறை. ஒருகா. பிறக்கும் (தோன்றும்); வலி. பிறத்தல் = தோன்றுதல், பிற → பிறை.]

அல்குற்புகல்	அல்குற்புகல் algurpugal, பெ. (n.) யோனிக்குட் புகட்டுதல்; vulval penetration. [அல்குல் + புகல். புகு → புகல் = புகுதல், மருந்து புகட்டப்படுதல். புகவிடு → புகடு → புகட்டு (பி.வி.);.]
அல்குற்புரை	அல்குற்புரை alkurpurai, பெ. (n.) யோனித் துவாரத்தி னருகேயுள்ள நான்கு மடிப்புகளாலாகிய சுருங்கிய தசைப் பாகம்; the four rings or folds surrounding the vagina at its orifice, resembling myrtle leaves, Caruncula myrtiformis. Note; They are supposed to be the relics or remains of the ruptured hymen, but they are not so. [அல்குல் + புரை. புல்லுதல் = துளைத்தல். புல் = உட்டுளையுள்ளது. புல் → புர் → புரை = துளை, பை, பையின் பிரிவு, மடிப்பு.]
அல்குற்புழுக்கை	அல்குற்புழுக்கை alkurpulukkai, பெ. (n.) சுமரிக்குக்கீழ் உதடுகளின் நடுவிலிருக்கும் பிளப்பு; the space below the clitoris and between the labium minor, Vestibule. அல்குற்பிளவு பார்க்க;see algur-pilavu. [அல்குல் + புழுக்கை. புல் → புள் → புழு = துளைக்கும் உளு. புழுத்தல் = துளைத்தல், புழுத் துளைத்தல். ஒ.நோ.; உள் → உளு. உளுத்தல் = துளைத்தல், உளுத் துளைத்தல். புழு → புழுக்கை = துளைப்பு, பிளப்பு.]
அல்குற்புற்று	அல்குற்புற்று alkurpurru, பெ. (n.) அல்குலில் உண்டாகும் புற்றுநோய்; cancer of Pudendum mulibre (சா.அக.);. [அல்குல் + புற்று. புல்லுதல் = துளைத்தல், தோண்டுதல். புல் → (புறு); → புற்று = துளை, எறும்புவளை, கறையான் கட்டிய மண்கூடு, புரைவைத்த புண்.]
அல்குற்றபம்	அல்குற்றபம் alkurrabam, பெ. (n.) பெண் குறியிலுண்டாகும் அழற்சி; inflammation of the vulva, Vulyitis. [அல்குல் + தயம். Skt.tap → த. தபு → தபம் = அழற்சி. 'அம்' தொ.பெ. ஈறு.] அல்குற்கண்டதாபனம் பார்க்க;see algurkanda-tabanam.
அல்குற்றாபம்	அல்குற்றாபம் alkurrāpam, பெ. (n.) 1. பொதுவாகப் பெண்குறியின் வெளியுறுப்புகளுக்குக் காணும் அழற்சி; inflammation of the external part of the organs of generation in the female (vulva);, Vulvitis. 2. பெண்குறியின் சூதகத் தாரையில் ஏற்படும் அழற்சி; inflammation of the vagina, Vaginitis. [அல்குல் + தாபம். Skt. tapa → த. த.பி. தபித்தல் = சுடுதல், எரிதல், அழலுதல். தபி → தாபம் = அழற்சி.] அல்குற்கண்டதாபனம் பார்க்க;see algurkanda - tabanam.

அல்குற்றாரை	அல்குற்றாரை alkuṟṟārai, பெ. (n.) அல்குற்றுவாரம் பார்க்க;see algur - ruvaram. [அல்குல் + தாரை (குழல், துளை););.]
அல்குற்றிரவித்தல்	அல்குற்றிரவித்தல் alkuṟṟiravittal, பெ. (n.) பெண்குறியினின்று நீர் முதலியவை பொசியப் பண்ணல். இது பொதுப்பட, சூல்கொண்ட காலத்தில் வெளிப்படும்; a discharge of thin mucuous from the uterus of the pregnant woman due to the excessive secretion of uterine glands, Hydrorrhea gravidarum. [அல்குல் + திரவி. Skt. drava = நீர்ப்பொருள் சொட்டுதல், ஒழுகுதல், ஓடுதல். வ. த்ரவ → த. திரவி.]
அல்குற்றினவு	அல்குற்றினவு alkuṟṟiṉavu, பெ. (n.) பெண்குறியின் வெளியுறுப்புகளிற் காணும் மிக அதிக நமைச்சல்; a disease consisting of an intense itching of the external genitals of the female, Pruritus vulvae. [அல்குல் + தினவு. தின்னுதல் = ஊறலெடுத்தல், சொறிவெடுத்தல், அரிப்பெடுத்தல், நமைச்சல். 'தின்றவிடஞ் சொறிந்தாற்போல' (திவ். திருவாய். 4. 8 ; 9, பன்னீ.);. தின் → தினவு. 'அவு' தொ.பெ. ஈறு.]
அல்குற்றுவாரம்	அல்குற்றுவாரம் alkuṟṟuvāram, பெ. (n.) 1. பூப்பகம் அல்லது தீட்டுத் தாரையின் வாயில்; the external vaginal opening. 2. பூப்பகம். அதாவது, பெண்களுக்குக் கருப்பையினின்று மாதவிடாய் ஒழுகப்பெற்ற தாரை. இதுவே கருப்பத்தினின்று குழந்தை வெளிவரும் வழி, புணர்ச்சிக்குக் காரணமானவிடம்; the membraneous canal through which the menstrual blood is discharged. This is the passage intended for the expulsion of the child from the womb and for receiving the penis in copulation. [அல்குல் + Skt dvara → த. துவாரம் = துளை.]
அல்சா	அல்சா alcā, பெ. (n.) சுக்கான் (இ.வ.); rudder (Loc.);.
அல்சி	அல்சி alci, பெ. (n.) ஆழிவிதைச் செடி; linseed plant, Linum usitatissimum (சா.அக.);.
அல்நார்	அல்நார் alnār, பெ. (n.) கல்நார் (R.);; asbestos (செ.அக.);. கல்நார்; earth-flax or mountain - flax called asbestos, Amianthus. It has the peculiar property of resisting fire. [கல்நார் → அல்நார்.] கல்நார் பார்க்க;see kal-nar.
அல்பொருள்	அல்பொருள் alporuḷ, பெ. (n.) 1. தீவினை, கரிசு (பாவம்); ; sin. "அறனை நினைப்பானை யல்பொரு ளஞ்சும்" (திரிகடு. 72);. 2. (அணி); உவமம் (உபமானம்); (விசாக அணியி. 3);; [அல் = அறமல்லாத. பொருள் = வினை, செய்தி. 2. அல் = பொருள் (உபமேயம்); அல்லாத. பொருள் = உவமமாகச் சொல்லப்படும் அறுவகைப் பொருள்களுள் ஒன்று.]

அல்மதம்	அல்மதம் almadam, பெ. (n.) கன்மதம் (புதுவை); ; rock alum (Pond.);. [கல்மதம் → அல்மதம்.] கல்மதம் பார்க்க;see kal-madam.
அல்ல	அல்ல alla, பெ. (n.) 1. பலவின்பாற் படர்க்கை எதிர்மறைக் குறிப்புவினைப் பெயர்; neut pl. neg. appellative verb used as noun. "செய்தக்க அல்ல செயக்கெடும்" (குறள், 466);. 2. முன் சொல்லாதொழிந்தன; those not mentioned before. "உருவ வெட்பய றழுந்து மல்லவும்" (சீவக. 1561);. 3. முன் சொன்னதற்கு மாறானவை; those contrary or opposite to the aforesaid. "அறங்கூறா செயினும்" (குறள், 181);. -, கு.வி.மு. (impl.fin.v.); பலவின்பாற் படர்க்கை எதிர்மறைக் குறிப்புவினைமுற்று; neut. pl. neg. appellative verb. "ஒருவற் கணியல்ல மற்றுப் பிற" (குறள், 95);. ம. க., தெ., குட., பட. அல்ல ; கோத. அல ; கோண். கல்லே ; பிரா. அல்லவ். Fin. älä, Heb. al. [அல் → அல்ல.] அல் பார்க்க;see al.
அல்லகண்டம்	அல்லகண்டம் allagaṇṭam, பெ. (n.) துன்பம் (பிங்.);; affiction. "அல்லகண் டங்கொண் டடியேனென் செய்கேனே" (தேவா. 6.62;1);. [அல்ல = நல்லதல்லாத, தீய. கண்டு → கண்டம் = பகுதி, வேளை. ஒ.நோ ; பொல்லாத வேளை.]
அல்லகம்	அல்லகம் allagam, பெ. (n.) 1. செங்கழுநீர்; red Indian water-lily, Nymphae odorata. "அல்லகாத் திரிபார்" (தணிகை. புராணவர. 59);. 2. செந்தாமரை; red lotus, Nelumbium speciosum. [எல் → அல் → அலத்தம் = செம்பருத்தி. அலத்தகம் = செம்பஞ்சுக் குழம்பு. அல் → அல்லகம்.] அல்லகம் allagam, பெ. (n.) நீர்ச்சீலை (கோவணம்);; man's loin-cloth.
அல்லகாத்திரி	அல்லகாத்திரி allakāttiri, பெ. (n.) தணிகை மலை; the hill at Tiruttanigai. "வைகறொறு மலர்மூன்று கோலமார் காவி யுதிர்த்தலி னல்ல காத்திரி" (தணிகை. புராணவர. 59);. [அல்லகம் + Skt. adri → த. அத்திரி = மலை. அல்லகம் - செங்கழுநீர்.] அல்லகம் பார்க்க;see allagam.

அல்லகுறி	அல்லகுறி allaguṟi, பெ. (n.) "அல்ல குறிப்படுதலு மவள்வயி னுரித்தே" (தொல். பொருள். கள. 42);. [அல் → அல்ல + குறி.]
அல்லகுறிப்படு-தல்	அல்லகுறிப்படு-தல் allaguṟippaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) [அல்ல + குறி + படு.]
அல்லங்காடி	அல்லங்காடி allaṅgāṭi, பெ. (n.) மாலைக் கடைத்தெரு, நாளங்காடி என்பதற்கு எதிர்; evening bazaar, opp. to nalarigadi. "அல்லங்காடி யழிதரு கம்பலை" (மதுரைக். 544);. [அல் + அங்காடி. அல் = மாலை. அங்காடி = கடைத்தெரு.]
அல்லசங்கம்	அல்லசங்கம் allasaṅgam, பெ. (n.) வெள்ளி; silver, Argentum (சா.அக.);.
அல்லணை	அல்லணை allaṇai, பெ. (n.) கல்லால் அமைத்த அணைக்கட்டு (R.T.);; dam, built of stones. [கல்லணை → அல்லணை.]
அல்லத்தட்டு-தல்	அல்லத்தட்டு-தல் alladdaṭṭudal, 5. செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. ஏவினதைச் செய்ய மறுத்தல், அறிவுரையைப் புறக்கணித்தல் (உ.வ.);; to refuse compliance, disobey, reject advice, object to (Com.u.);. 2. நம்பிக்கையைக் கெடுத்தல்; to frustrate, disappoint (W.);. க. அல்லகளெ [அல்ல = தகாதது (என்று);, தட்டுதல் = தடுத்தல், தடைசெய்தல்.]
அல்லது	அல்லது alladu, பெ. (n.) 1. முன்சொன்னதல்லாதது; that which is other than or opposed to, the aforesaid. "நல்லது செய்த லாற்றீ ராயினும் அல்லது செய்த லோம்புமின்" (புறநா. 195 ; 6);. தெ. அல்லதி. 2. தீவினை; evil, sin, misdeed. "அல்லது கெடுப்பவனருள் கொண்ட முகம்போல" (கலித். 148 ; 4);. கோத. அலது. -, இடை (coni.); 1. அல்லா விட்டால்; or, if not, an alternative conjunction. கல்வி அல்லது செல்வம் இல்லாதவன் சிறப்பாக வாழ முடியாது. "சேவடி தொழுத லொன்றோ அல்லதிவ் வுடம்பு நீங்க வேற்றுல கடைத லொன்றோ" (சீவக. 1745);. 2. தவிர; except. உழுந்தல்ல தில்லை. 3. தவிர வேறொன்றாக; except as. "நீயாக வல்லது மாந்தழையாக நினைந்திலளே" (தஞ்சைவா. 129);. ம. அல்லாதெ, அல்லயாகில், அல்லயால்; க. அல்லது. அல்து. Gk. allos, other; E. allo, alle, comb. form. L. alius, otherwise, at another time; L. alias, (name used); on other occasions.

அல்லதூஉம்	அல்லதூஉம் allatūum, இடை. (conj.) அல்லாமலும்; besides, moreover, in addition. "அல்லதூஉ மவனுடைத் துணைவ ராயினார்க்கு" (கம்பரா. சுந்தர. பிணிவீட். 22);. ம. அல்லாதெ [அல் → அல்லது → அல்லதும் → அல்லதூஉம் (இன்னிசை யளபெடை);.]
அல்லதேல்	அல்லதேல் allatēl, இடை. (coni.) அல்லாமற் போனால், அல்லாவிட்டால், அல்லாதிருந்தால்; if not. "அத்த விங்கினிக் காத்தரு எல்லதே லடுவல்லே" (கந்தபு. உற்பத். மோன. 10);. ம. அல்லாய்க. அல்லாய்கில் ; கோத, அலாத் மேல் ; கோண். கல்லே ; பிரா. அலவா. [அல்லது + ஏல். என் → எனில் → ஏல் (ஐயமுணர்த்தும் வி.எ.ஈறு.]
அல்லதை	அல்லதை alladai, இடை. (conj.) 1. அல்லது; or, or else, if not. "அலிய ரல்லதை யாண்டகை யார்கொலோ வனையோர்" (கந்தபு. அசுர, சூரன்தண். 25.);. 2. அல்லாமல்; except. "பலவுறு நறுஞ்சாந்தம் படுப்பவர்க் கல்லதை மலையுளே பிறப்பினு மலைக்கவைதா மென்செய்யும்" (கலித். 9;12-13);. ம. அல்லாத்த ; க. அல்லத ; குட. அல்லதெ. [அல் → அல்லது → அல்லதை 'ஐ' சாரியையீறு.]
அல்லம்	அல்லம் allam, கு.வி.மு. (impl.v.) 1. தன்மைப் பன்மை எதிர்மறைக் குறிப்புவினைமுற்று; neg. impl. fin. v. of the 1st pers. pl. யாம் தண்டனை யடைதற்குக் குற்றவாளிய ரல்லம். 2. தன்மை யுயர்வுப்பன்மை எதிர்மறைக் குறிப்புவினைமுற்று; neg, impl. fin. v. of the 1st pers. hon, pl. "பண்டைய மல்லம்" (சீவக. 1623);. [அல் + அம் (தன்மைப் பன்மை வி.மு. ஈறு.] அல் பார்க்க;see al. அல்லம் allam, பெ. (n.) இஞ்சி (திவா.);; ginger. தெ. அல்லமு ; க. அல்ல ; மரா. அலேம். [ஒருகா. உல் → அல் → அல்லம் = எரிச்சலுள்ளது.] மறுவ. அல்லமாகிதம்

அல்லமன்	அல்லமன் allamaṉ, பெ. (n.) சிவனது தோற்றரவாகக் கருதப்படும் பிரபுலிங்கலிலைக் கதைத் தலைவன்; name of the hero of the Pirabulingalilai, considered to be a manifestation of Śiva. சுஞ்ஞானி, நிராங்காரன் என்னும் இருவர்க்கும் பிறந்த புதல்வன். "தொல்லையி லுயர்சுஞ் ஞானி தூய்நிராங் கார னென்போர் எல்லையி றவங்கள் செய்ய வெமதுமெய் வடிவத் தானே அல்லம னாம மமைந்த னாயினம்" (பிரபுலிங். கைலாச. 54);. க. அல்லமன் ; தெ. அல்லமதேவுடு.
அல்லமாகிகம்	அல்லமாகிகம் allamāgigam, பெ. (n.) இஞ்சி; ginger, Zingiber officinalis (சா.அக.);. அல்லம் பார்க்க;see allamo.
அல்லர்	அல்லர் allar, பெ. (n.) 1. அல்லாதவர்; others, those not mentioned before. "வீரரை யல்லரை வெகுள லீரென" (கந்தபு. யுத்த. சிங்கமுகா. 117);. 2. பலர்பால் எதிர்மறைக் குறிப்புவினைமுற்று; meg. impl. fin. v. of the 3rd pers. rational pl. "வறிது பெயர்குலரல்லர்" (புறநா. 124 ; 3);. கோத. அலாவோர் [அல் → அல்லர். 'அர்' ப.பா.ஈறு.] அல் பார்க்க;see al.
அல்லரியல்	அல்லரியல் allariyal, பெ. (n.) கண்ணறையுள்ள ஆடை; that which is loosely woven or braided. அல்லரியற் புடைவை (யாழ்ப்.);. [அல் + அரியல்.]
அல்லல்	அல்லல் allal, பெ. (n.) துன்பம்; affliction, distress, evil, misfortune, privation. "அல்ல லருளாள்வார்க் கில்லை" (குறள், 245);. ம. அல்லல் ; க. அல்ல ; தெ. அல்லரி. [அலத்தல் = துன்புறுதல். அலம் = துன்பம். அலக்கண் = துன்பம், துயரம். அலவுதல் = வருந்துதல். அலைதல் = அசைதல், வருந்துதல். அலைத்தல் = அசைத்தல், வருத்துதல். அல்லுதல் = அசைதல், வருந்துதல், துன்புறுதல். ஒ.நோ.; அசைவு = அசைகை, உடம்பு அலட்டுண்கை, தளர்வு, வருத்தம். அல் → அல்லல். 'அல்' தொ.பெ. ஈறு.]

அல்லவை	அல்லவை allavai, பெ. (n.) 1. தீவினை; sin, evil. "அழுக்காற்றி னல்லவை செய்யார்" (குறள், 164);. 2. பயனற்றவை (பிங்.);; useless things, futile acts. 3. மாறானவை; contrary acts, contradictory actions or sayings. "தவமறைந் தல்லவை செய்தல்" (குறள், 274);. ம. அல்ல ; கோத. அல. [அல்ல + அவை.] அல் பார்க்க;see al.
அல்லறம்	அல்லறம் allaṟam, பெ. (n.) தீவினை; sin, sinful act. "அல்லறஞ் செய்வோ ரருநர கடைதலும்" (மணிமே. 16;89);, [அல் + அறம். 'அல்' மறுதலைப் பொருளில் வரும் முன்னொட்டு. அல்லறம் = அறத்திற்கு மாறானது.]
அல்லறைசில்லறை	அல்லறைசில்லறை allaṟaisillaṟai, பெ. (n.) 1. மிச்சத் துண்டு துணிக்கைகள்; odds and ends. 2. மிச்சத் தொகையான சிறு காசுகள்; small coins remaining as balance. ம. அல்லறசில்லற [ஒல்லி → உல்லி. ஒல்கு → அல்கு. அல்குதல் = சுருங்குதல், சிறுத்தல். அறை = அறுக்கப்பட்டது. துண்டு. அல்லறை = சிறுதுண்டு. சில்லறை = சிறுதுண்டு. 'அல்லறை சில்லறை' எதுகை மரபினைமொழி. ஒ.நோ.; அல்லுச் சில்லுப்படுதல் = சின்னஞ்சிறு துண்டாதல், சிறிது சிறிதாகக் குறைதல் அல்லது கெடுதல். 'சில்லறை' என்பதன் இரட்டிய வழக்கான 'அல்லறைசில்லறை' என்பது அத்துணைப் பொருத்தமுள்ளதன்று.]
அல்லன்	அல்லன் allaṉ, பெ. (n.) 1. அல்லாதவன்; one who is not, bther than, different from. "ஒருவனே யெல்லா மாகி யல்லனா யுடனுமாவன்" (சி.சி. சுபக். 1;27);. 2. தீயவன்; sinner, evil-doer, wicked man. "அல்லனோ டொருபந்தி யயின்றிடல்" (சேதுபு. காசிப. 66);. -, கு.வி.மு. (impl. v.); அன்மைப் பொருளில் வரும் ஆண்பாற் குறிப்புவினைமுற்று; he is not. "இறையு மல்லன்" (சி.சி. சுபக், 8;38);. [அல் → அல்லன். 'அன்' ஆ.பா.ஈறு.] அல், அல் பார்க்க;see al, al.

அல்லன	அல்லன allaṉa, பெ. (n.) 1. முன் சொன்னது அல்லது சொன்னவை அல்லாதவை, ஒழிந்தவை; those other than the previously mentioned, the rest. "சொன்ன நன்மலரு மல்லனவும்" (சீவக. 1652);. 2. தீயன, தீவினைகள்; misdeeds, sinful acts, evils. "நல்லா றொழுக்கின் றலைநின்றார் நல்கூர்ந்தும் அல்லன செய்தற் கொருப்படார்" (நீதிநெறி. 61);. [அல் + அன் (சாரியை); + அ (பல.பா.ஈறு);. இனி, 'அன' பல. .பா. ஈறு என்றுமாம்.] அல், அல் பார்க்க;see al, al.
அல்லா-த்தல்	அல்லா-த்தல் allāttal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) துன்புறுதல்; to suffer, to be in distress. "ஆக்க மிழந்தேமென் றல்லாவார்" (குறள், 593);. வயவுநோய் நலிதலி னல்லாந்தார்" (கலித். 29 ; 1 - 2); தெ. அல்லட [அல் → அலம் = துன்பம். அல் → அல்லா. இனி, அலம்வா → அலமா → அல்லா என்றுமாம்.] அல்லா-த்தல் allāttal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) மகிழ்தல்; to rejoice, to be glad. "அதனெதிர் சொல்லே மாதலி னல்லாந்து கலங்கி" (குறிஞ்சிப். 143);. [மல்லாந்து = மலர்தல், மகிழ்தல். மல்லா → அல்லா.] 'அல்லாந்து' என்னுஞ் சொல்லிற்கு நச்சினார்க்கினியர் 'மகிழ்ந்து' என்று பொருள் கூறியதனால், அதற்கேற்ப இங்கு மூலங் கூறப்பட்டது. ஆயின் குறிஞ்சிப் பாட்டில் அச்சொல்வரும் அடியையும், அதன் முன்பின் சொற்களின் பொருட்டொடர்பையும் அச்சொன்னிகழ்ச்சிக்குரிய அமையத்தையும் நோக்குமிடத்து, நச்சினார்க்கினியர் ஒரு சொல்லை வலிந்து பிரித்து நலிந்து பொருள் கூறியதாகவே தோன்றுகின்றது. 'அல்லாந்து கலங்கி' என்னும் வினையெச்சத் தொடர், ஒரே வினைமுதலின் வினையென்று கொள்வதற்கே ஏற்றதாக இணைந்துநிற்றல் காண்க.

அல்லா	அல்லா allā, கு.பெ.எ. (adj.) 1. முன் சொன்னவையல்லாத, ஒழிந்த; other than the previously mentioned. "சோதிவைகும் பொற்றைய தொன்றே யல்லாப் பொருப்பெலாம்" (கந்தபு. யுத்த. சூரபன். 486);. 2. தாய் (நாடகத்தில் வழங்கப்படும் சொல்); (சங்.அக.);; mother. [அல் + ஆ (பொருளற்ற எதிர்மறையிடை நிலை); + து (வி.எ. ஈறு); + அ (பெ.எ. ஈறு); அல்லாத → அல்லா (ஈ.கெ.எ.ம.பெ.எ.);.] அல் பார்க்க;see al. ம. அல்ல அல்லா allā, பெ. (n.) துன்பம், வருத்தம்; affiction, distress, disaster. "அல்லா நெஞ்சமுறப் பூட்ட" (பரிபா. 6;99);. [அல்லா = அல்லாப்பு.] அல்லா allā, பெ. (n.) முகமதியர் வணங்கும் கடவுள்ன் பெயர்; name of Muslim's god. [U, allah → த. அல்லா.]
அல்லாக்கால்	அல்லாக்கால் allākkāl, இடை (conj.) அல்லாவிட்டால்; if not, failing which. இன்றே பணங் கட்டிவிடவேண்டும்; அல்லாக்கால் தேர்வெழுத முடியாது. ம. அல்லாக்கால் ; படட. அல்லாதோலெ. [அல்லாத → அல்லா (ஈ. கெ. எ. ம. பெ.எ.); + கால் = வேளை.]
அல்லாசி	அல்லாசி allāci, பெ. (n.) பெருங்கொடி முந்திரிகை; a big species of grapes, Vitis vinifera (சா.அக.);.
அல்லாட்டம்	அல்லாட்டம் allāṭṭam, பெ. (n.) அலைந்து திரிதல், அலைச்சல்; wandering from place to place. க., தெ. அல்லாட. [அல்லாடு → அல்லாட்டு → அல்லாட்டம்.]

அல்லாடு-தல்	அல்லாடு-தல் allāṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அலைந்துதிரிதல்; to wander from place to place. 2. தொந்தரவுபடுதல்; to suffer, to be troubled. க., தெ. அல்லாடு ; து. அலெயுனி. [அல் அலை. ஆடுதல் = திரிதல்.] அல்லாடு-தல் allāṭutal, தொல்லைப்படுதல், துன்பப்படுதல்; to suffer. [அல்லல்+ஆடு]
அல்லாத	அல்லாத allāta, பெ. (n.) 1. மாறானவை; what are not, are different. "சொலற்பாலவல்லாத சொல்லுதலுங் குற்றம்" (நான்மணிக். 28);. 2. தீயவை (சங்.அக.); ; evils, evil things. –, கு.பெ.எ. (adj.); 1. மாறான; which is not, other than, different from. "அல்லாத பரசமய வலகைத்தேர்" (சேதுபு. கடவு. 13);. 2. தீய (சங்.அக.);; bad, evil. -, கு.வி.மு. (impl.fin.v.); தீயன (சங்.அக.); ;ம. அல்லாத்த [அல் + ஆ (பொருளற்ற எ.ம.இ.நி.); + து (வி. எ. ஈறு); + அ (பெ. எ. ஈறு); - அல்லாத (பெ.எ.);. அல் + ஆ (பொருளற்ற எ.ம.இ.நி.); + து (வி.எ. ஈறு); + அ (பல.பா.வி.மு. ஈறு, பல.பா. பெ. ஈறு); - அல்லாத (கு.வி.மு., குறிப்பு வினையா. பெ.);.] 'அல்' என்னும் முதனிலையே எதிர்மறைப் பொருள் கொண்டிருத்தலால் 'ஆ' என்னும் எதிர்மறையிடைநிலை தேவையில்லை. நல், நல்ல, நல்லன, நல்லவை என்பனபோல, அல், அல்ல, அல்லன, அல்லவை என்றிருப்பதே போதும். ஆயின், கல், கல்லாத → கல்லா. கல்லாதன. கல்லாதவை ; சொல், சொல்லாத → சொல்லா, சொல்லாதன. சொல்லாதவை ; நில், நில்லாத → நில்லா, நில்லாதன. நில்லாதவை ; பொல், பொல்லாத → பொல்லா, பொல்லாதன. பொல்லாதவை என்பன போன்ற தெரிநிலை வினைச்சொல் வடிவுகளை யொத்து, 'அல்', 'இல்' என்னும் இயல்பான எதிர்மறைக் குறிப்புவினைகளும் ஆகார எதிர்மறை யிடைநிலை பெற்று, ஒத்தமைவாக வழங்கி வந்திருக்கின்றன. இலக்கணப்படி ஈரெதிர்மறை ஒருடன்பாடாகல் வேண்டும். அந் நெறிமுறை கடைப் பிடிப்பின், அல்லாத ... எதிர்மறையிடை ... வடிவுகள்
அல்லாதது	அல்லாதது allādadu, பெ. (n.) 1. சொல்லாதொழிந்தது (சங்.அக.);; that which is no mentioned. 2. தகாதது, தீயது; that which is improper, that which is evil. [அல் + ஆ (எ.ம.இ.நி.); + து (வி.எ. ஈறு); அ (பெ.எ. ஈறு); - அல்லாத. அல்லாத + அது (ஒன்.பா. ஈறு); - அல்லாதது.] அல்லாத பார்க்க;see allada. [P] [P]
அல்லாதவர்	அல்லாதவர் allātavar, பெ. (n.) 1. முன்சொல்லப் படாதவர் (சங்.அக.); ; persons not mentioned before. "சமயாதிபர்களுக்கு மல்லாத வர்க்கும்" (பாரத. கிருட். 232);. 2. தகாதவர், தீயவர்; improper persons, evil-doers. [அல்லாத + அவர்.] அல்லாத பார்க்க;see allada.

அல்லாதன	அல்லாதன allātaṉa, பெ. (n.) 1. முன்சொல்லா தொழிந்தவை (சங்.அக.);; those not men. tioned, the rest. 2. தகாதன, தீயன; improper things, evils. "பற்றினர்போ யல்லாதன புரிவர்" (கந்தபு. அசுர அயிராணிசோக. 15);. [அல்லாத + அன் (சாரியை); + (பல.பா. ஈறு);. இனி, அல்லாத + அன என்றுமாம். அன்ன → அன = அவை.] அல்லாத பார்க்க;see allada.
அல்லாதார்	அல்லாதார் allātār, பெ. (n.) 1. முன்சொல்லப்படாத பிறர் (சங்.அக.);; persons other than those mentioned. "பெற்றார் மகப்பெற்றா ரல்லாதார் பிறர்மக்கள் பிறரே கண்டீர்" (5 சீவக. 1545);. 2. தீயார்; sinners, evil-doers. "அருட்கண்ணா னோக்காதா ரல்லா தாரே" (தேவா. 6. 25 ; 1);. [அல்லாத + அவர் → ஆர் (ப.பா. ஈறு);.] அல்லாத பார்க்க;see allada.
அல்லாது	அல்லாது allātu, கு.வி.எ. (prep.) தவிர; except, besides. "அயில்வே லாண்மை யாலு மவனே யல்லாது வேறு சிலரிலர்" (பாரத. பதினெட். 4);. ம. அல்லாதெ [அல் + ஆ (எ.ம.இ.நி.); + து (வி.எ. ஈறு);.] அல்லாத பார்க்க;see allada.
அல்லாப்பாண்டியடி-த்தல்	அல்லாப்பாண்டியடி-த்தல் allāppāṇḍiyaḍittal, 4.செ.கு.வி. (v.i) மல்லாக்க வளைந்து கரணம் போடுதல் (நெல்லை);; to perform a somersault (Tn.);. [மல்லா = மல்லாக்க. மல்லா → அல்லா. பாண்டி = வட்டம், வளைவு, கரணம். அடித்தல் = போடுதல், அடிப்பதுபோற் காலை நிலத்திலூன்றுதல்.] அல்லாப்பாண்டி யடித்தலுக்கும் அல்லாப் பண்டிகைக்கும் யாதொரு தொடர்புமில்லை.
அல்லாப்பு	அல்லாப்பு allāppu, பெ. (n.) வருத்தம்; distress. "இவன் நெஞ்சின்கண் அல்லாப்பை இறுகப் பூட்டுதலால்" (பரிபா. 6 99, உரை);. தெ. அலபு [அல்லா → அல்லாப்பு (தொ.பெ.);. 'பு' தொ. பெ. ஈறு.]
அல்லாமல்	அல்லாமல் allāmal, கு.வி.எ. (prep.) 1. தவிர; except, besides. "சேதாம்பல் மருவுயிர்க்கு நாண்மலர்க்கு மாமதியு மல்லாம லுரைபெறு நற்றலைவர்பிற ருளர்கொல்லோ" (நைடத. அன்னத்தைத்தூ. 98);. 2. இல்லாமல்; without. அவனை யல்லாமல் இது நடக்குமா? (உ.வ.);. [அல் + ஆ (எ.ம.இ.தி.); + மை (பண்.பெ. ஈறு);. மை → மல்.] அல்லாத பார்க்க;see allada. 'இல்லாமல்' என்னும் பொருளில் இச்சொல்லை வழங்குவது வழுவழக்கே. பண்புப் பெயரீறு எதிர்மறை வினையெச்ச ஈறாக ஆளப்பட்டது.

அல்லாமலும்	அல்லாமலும் allāmalum, இடை. (conj.) மேலும்; moreover, besides, in addition to. அவர் கையூட்டு வாங்கியிருப்பது பெருந்தவறு ; அல்லாமலும், கள்ளக்கையெழுத்திட்டிருப்பது மன்னிக்கத்தகாத குற்றம். அவ்வுயர்ந்த பதவிக்கு அமர்த்தப்பட்டிருப்பவர் மிக இளைஞர்; அல்லாமலும், அவர் ஒர் அயல் நாட்டார். [அல் + ஆ (எ.ம.இ.நி.); + மல் (எ.ம.கு.வி.எ. ஈறு); + உம் (இறந்தது தழுவிய எச்சப்பொருளிடைச்சொல்);.]
அல்லாமே	அல்லாமே allāmē, எ.ம.கு.வி.எ. (prep.) அல்லாமல்; except. அவனல்லாமே வேறு யார் இதைச் செய்ய முடியும்? [அல் + ஆ (எ.ம.இ.நி.); + மை → மே (எ.ம. கு.வி.எ. ஈறு);.]
அல்லாமை	அல்லாமை allāmai, பெ. (n.) தீயகுணம்; evil disposition, bad character. "தேகத்தில் வாஞ்சை முதலாய் அல்லாமை யெத்தனை" (தாயு. ஆனந்த 1);. [அல் + ஆ (எ. ம.இ. நி.); + மை (பண். பெ.ஈறு);. நன்மையல்லாமை என்பது கருத்து.]
அல்லார்	அல்லார் allār, பெ. (n.) அல்லாதார் 2 பார்க்க;see alladdr 2. [அல் + ஆர் (ப.பா. ஈறு);. அவர் → ஆர்.]
அல்லாரி	அல்லாரி allāri, பெ. (n.) வெள்ளாம்பல் (மு.அ.);; white water-lily. [அல் (இரவு); + ஆரி. அலரி → ஆரி. அல்லாரி = இரவில் மலரும் பூ.] அல்லாரி allāri, பெ. (n.) சுவரின் ஆரல் தாங்கு முளை (இ.வ.);; stake in a mud wall to support the coping (Loc.);. அல்லாரி allāri, பெ. (n.) அடர்த்தியின்மை (இ.வ.);; thinness, sparseness, lightness of texture. ம. அல்லாரி [ஒருகா. அலசாரி (அலசல்); → அல்லாரி.]
அல்லாருகம்	அல்லாருகம் allārugam, பெ. (n.) பெருந்தாளி; a large species of convolvulus (சா.அக.);.

அல்லால்	அல்லால் allāl, கு.வி.எ. (prep.) அல்லாமல்; except, besides. "அஞ்சாமை யல்லால் துணைவேண்டா" (குறள், 497);. ம. அல்லால் [அல் + ஆல் (வி.எ. ஈறு);.]
அல்லாவிட்டால்	அல்லாவிட்டால் allāviṭṭāl, இடை. (conj.) அல்லாக்கால் பார்க்க;see allakkal.
அல்லாவிடத்து	அல்லாவிடத்து allāviḍattu, இடை. (conj.) அல்லாக்கால் பார்க்க;see allakkal. -, கு.வி.எ. (adv.); வேறிடத்தில்; elsewhere.
அல்லாவிடின்	அல்லாவிடின் allāviḍiṉ, இடை. (conj.) அல்லாக்கால் பார்க்க;see allakkal.
அல்லி	அல்லி alli, பெ. (n.) 1. இரா (சங்.அக.);; night. 2. ஆம்பல் (மு.அ.);; water-lily, Nymphaea lotus. 3. வெள்ளாம்பல் (பிங்.);; white water-lily. 4. தாமரை; lotus. "அல்லிமாதர் புல்க" (திவ். பெரியதி. 1. 7;9);. 5. அல்லி யரிசி; lily seeds. "குளநெல்லும் விளைந்த வாம்ப லல்லியு முணங்கு முன்றில்" (சீவக. 355);. 6. அகவிதழ் (பிங்.);, புல்லி என்பதற்கு எதிர்; inner flower petals, opp. to pulli. "அல்லியங் கமலந் தன்னி லரிவையும்" (கந்தபு. உற்பத். திருக்கல். 73);. 7. பூந்தாது; filaments of a stamen. "அல்லியங் குழலா டன்னை" (அரிச்சந். விவாக, 23);. அல்லிவகைகள் - Different varieties of alli இது அடியிற்கண்டபடி பல வகைப்படும். ஆயினும், பொதுவாக அல்லியெனின் வெள்ளல்லியையே குறிக்கும். 1. வெள்ளல்லி ; white Indian water-lily, Nymphae lotus (pubescens);. 2. செவ்வல்லி ; red Indian water-lily, Nymphae rubra alias Nymphae edulis.

அல்லிக்கிழங்கு	அல்லிக்கிழங்கு allikkiḻṅgu, பெ. (n.) அல்லிக் கொடியின் கிழங்கு; the root of the plant, Nymphae lotus. இதன் மா ஏழைகட்கு உணவாகப் பயன்படும்; the flour prepared from this root forms an article of food for the poor (சா. அக.);.
அல்லிக்கேணி	அல்லிக்கேணி allikāṇi, பெ. (n.) திருவல்லிக் கேணி; Tiruvallikkeni. "மயிலைமா வல்லிக் கேணியான்" (தில். இயற். நான்மு. 35);. [அல்லி + கேணி.]
அல்லிக்கொடிமூலச்செயனீர்	அல்லிக்கொடிமூலச்செயனீர் allikkoḍimūlacceyaṉīr, பெ. (n.) a strong liquid prepared by a special process known only to Siddhars and guarded as a secret and used in Alchemy and for rejuvenation (சா.அக.);. [அல்லி + கொடி + மூலம் + செயல் + நீர். மூலம் = கிழங்கு, செயல் + நீர் - செயனீர்.]
அல்லிக்கொடிமூலம்	அல்லிக்கொடிமூலம் allikkoḍimūlam, பெ. (n.) 1. அல்லிக்கிழங்கு; the root of the plant Nymphae lotus. 2. சாகாவுப்பு; a kind of salt prepared by a secret process for strengthening the body and also for longevity (சா.அக.);.
அல்லிக்கோணி	அல்லிக்கோணி allikāṇi, பெ. (n.) பேய்க் கற்றாழை; wild aloe, demon aloe, Agave americana (சா.அக.);. இதனால் நீரிழிவுபோன்ற சிறுநீர் நோய்கள் நீங்கும்.
அல்லிகம்	அல்லிகம் alligam, பெ. (n.) பேய்க்கொம்மட்டி (மு.அ..);; colocynth.
அல்லித்தண்டு	அல்லித்தண்டு allittaṇṭu, பெ. (n.) ஆம்பற்றாள் (சீவக. 2876 ; உரை);; lily stem, stalk of the water-lily.
அல்லித்தாமரை	அல்லித்தாமரை allittāmarai, பெ. (n.) செங்கழுநீர்; red water-lily (செ.அக.); –வெள்ளாம்பல் ; white Indian water-lily, Nymphaea lotus (சா.அக.);. ம. அல்லித்தார் இங்ஙனம் ஈரகரமுதலிகளும் வேறுபடுவதற்குக் கரணியம் (காரணம்);, 'தாமரை' என்னுஞ் சொல் இருவண்ண மலர்க்கும் பொதுவாயிருத்தல் போலும்.
அல்லித்தாள்	அல்லித்தாள் allittāḷ, பெ. (n.) மலர் நடுவிலுள்ள பெண்ணுறுப்பு, முசலி (M.M.);; pistil. [அல்லி = அகவிதழ். தாள் = அகவிதழைச் சேர்ந்த தண்டுபோன்ற உறுப்பு.] அல்லித்தாள் allittāḷ, பெ. (n.) அல்லித் தண்டு (சீவக. 2876);; lily-stem. [அல்லி = ஆம்பல், தாள் = தண்டு.]

அல்லித்தேங்காய்	அல்லித்தேங்காய் allittēṅgāy, பெ. (n.) கூகைக்காய் அல்லது கோட்டான்காய் என்னும் சொத்தைத் தேங்காய் (தெங்கங்காய்); வகை (உ.வ..);; blighted coconut (Com.u.);. [அல்லி + தேங்காய். ஒல் → அல் → அல்லி. அல் = சுருங்குதல். கோட்டான் இளநீர்மேல் உட்கார்ந்தால், அக்காய் சொத்தையாய்ப் போய்விடுமென்பது பொதுமக்கள் நம்பிக்கை. தேரை உட்கார்ந்தது தேரைக்காய் என்பர். இரண்டும் அல்லிக்காய் எனப்படும்.]
அல்லிப்பாவை	அல்லிப்பாவை allippāvai, பெ. (n.) அல்லியக் கூத்தில் ஆட்டும் படிமை (பிரதிமை);; puppets used to exhibit alliyam dance. "வல்லோன் றைஇய வரிவனப் புற்ற அல்லிப் பாவை யாடுவனப் பேய்ப்ப" (புறநா. 33 ; 16-17);. [அல்லியம் + பாவை - அல்லியப்பாவை → அல்லிப்பாவை.] அல்லியம் பார்க்க;see alliyam.
அல்லிப்பிஞ்சு	அல்லிப்பிஞ்சு allippiñju, பெ. (n.) பூ விழாத இளம்பிஞ்சு (வின்.);; fruit newly formed from the blossom. [அல்லி = அகவிதழ். அகவிதழை யொட்டிக் கொண்டிருக்கும் பூம்பிஞ்சு அல்லிப்பிஞ்சு.]
அல்லிமாதர்	அல்லிமாதர் allimātar, பெ. (n.) தாமரை மலர்மே லமர்ந்திருக்கும் திருமகள்; Tirumagal (Laksmi);, seated on a lotus. "அல்லி மாதர் புல்கநின்ற ஆயிரந்தோளன்" (திவ். பெரியதி. 1.7; 9);. [அல்லி = அல்லிபோன்று நீர்ப்பூவாகிய தாமரை. மாதர் = அழகு, அழகுள்ள திருமகள் (பண்.ஆ.கு.);.]
அல்லிமுகை	அல்லிமுகை allimugai, பெ. (n.) பூந்தாது; anther (சா.அக.);; part of stamen containing pollen.
அல்லிமூக்கு	அல்லிமூக்கு allimūkku, பெ. (n.) அரத்த மொழுகும் மூக்கு (இ.வ.);; bleeding nose (Loc.);. ஒ.நோ ; சில்லிமூக்கு
அல்லியக்கிழங்கு	அல்லியக்கிழங்கு alliyakkiḻṅgu, பெ. (n.) கொட்டிக்கிழங்கு; the root of a water plant, Aponogeton monostochyon (சா.அக.);.

அல்லியத்தொகுதி	அல்லியத்தொகுதி alliyaddogudi, பெ. (n.) தன்னைக் கொல்லுமாறு மாமனாகிய கஞ்சன் ஏவிய யானையின் மருப்பையொடித்துக் கண்ணன் ஆடிய கூத்து; Krisna's dance when he broke the tusk of the elephant that was set on him by Kamsa, his uncle. "கஞ்சன் வஞ்சங் கடத்தற் காக அஞ்சன வண்ணன் ஆடிய வாடலுள் அல்லியத் தொகுதியும்" (சிலப். 6 ; 46-8);. தொகுதியென்றார் முகம் மார்பு கை கால்களின் வட்டணை அவிநய முதலியன இருந்தும் தொழில் செய்யாது நிற்றலின் ; 'ஆடலின்றி நிற்பவை யெல்லா மாயோ னாடும் வைணவ நிலையே' என்றார். அல்லிய மென்பதனை அலிப்பேடென்பாரு முளர். 'அல்லியம்.........ஆறாமெனல்' (அடியார்க். உரை);. 'தொகுதி' யென்றற்கு உரையாசிரியர் கூறிய கரணியம் (காரணம்); ஆய்தற் குரியது.
அல்லியம்	அல்லியம் alliyam, பெ. (n.) கண்ணன் ஆடிய கூத்து; Krişņa's dance. அல்லியத் தொகுதி பார்க்க;see alliya-t-togudi. இது ; 1. தேவராடல் பதினொன்றுள் ஒன்று. "கடையம்...........காண்பதினோர் கூத்து". 2. நின்றாட லாறனுள் ஒன்று. "அல்லியம்......... நின்றாட லாறு". 3. கஞ்சனை வென்று கண்ணன் ஆடிய பத்தனுள் ஒன்று. "கஞ்சன்......... அல்லியத் தொகுதியும்" (சிலப். 6 ; 46-8);. இதற்கு உறுப்பு ஆறு. "அல்லிய மாயவனாடிற் றதற்குறுப்புச் சொல்லுப வாறா மெனல்". ['அலிப்பே டென்பாருமுளர்' என்று அடியார்க்குநல்லார் கூறுவதால், அல் → அல்லி (அலி); → அல்லியம் என்று ஒருசார் உரையாசிரியர் திரித்தது தெரிகின்றது.] பதினோராடலும் பிறவும் குறிப்பிட்ட காலத் தேவர் வினைகளாகத் தொன்ம (புராண); முறைப்படி சொல்லப்படினும் அவை யாவும் அவ்வத் தெய்வ வணக்கத் தாரான தமிழர் தொன்றுதொட்டு ஆடிவந்தவையே என்றறிதல் வேண்டும். கண்ணன் மேலும், காமன்மேலும் ஏற்றிக் கூறப் பட்டவையெல்லாம், அவருக்கு முன்பே திருமால் வழிபாட்டினர் ஆடி வந்தவையே. ம. அல்லியம் அல்லியம் alliyam, பெ. (n.)
அல்லியரிசி	அல்லியரிசி alliyarisi, பெ. (n.) அல்லிப்பூவின் கொட்டையிலுள்ள சிறுவிதை (சீவக. 2682. உரை.);; lily seeds. [அல்லி + அரிசி.]
அல்லியன்	அல்லியன் alliyaṉ, பெ. (n.) தன் குழுவைவிட்டுப் பிரிந்த யானை (வின்.); ; stray elephant separated from the fold. ம. அல்லியன் [ஒருகா. அல் (அல்லாத, கூட்டத்தைச் சேராத); → அல்லி → அல்லியன். இனி, ஒருகா. அகல் → அகலி → அகலியன் → அல்லியன்.]

அல்லியாமரம்	அல்லியாமரம் alliyāmaram, பெ.. (n.) படகு வலிக்குந் தண்டு (வின்.);; long steering oar.
அல்லியான்	அல்லியான் alliyāṉ, பெ. (n.) தாமரைமலரில் தோன்றியுள்ள நான்முகன்; Brahma, the lotus-born. "அல்லி யானர வைத்தலை நாகணைப் பள்ளியான்" (தேவா. 5. 33 ; 9);. [அல்லி (தாமரை); → அல்லியான்.] நான்முகன் திருமாலின் திருவுந்தித் தாமரையில் தோன்றியுள்ளான் என்பது தொன்மக் கதை.
அல்லியுணவு	அல்லியுணவு alliyuṇavu, பெ. (n.) அல்லியரிசியாலான உணவு; food prepared from water lily seeds. "அல்லி யுணவின் மனைவியோ டினியே புல்லென் றனையால் வளங்கெழு திருநகர்" (புறநா. 250 ; 6);. [அல் → அல்லி = அல்லியரிசி (கருவியாகு பெயர்);. உண் → உணவு. 'அவு' செயப்படு பொருளீறு.]
அல்லியோரங்கை	அல்லியோரங்கை alliyōraṅgai, பெ. (n.) கீரிப் பிள்ளை; mongoose, Herpestes mungo (சா.அக.);.
அல்லிரி	அல்லிரி alliri, பெ. (n.) அல்லி பார்க்க;see alli.
அல்லிருள்	அல்லிருள் alliruḷ, பெ. (n.) இரவிருள், திணிந்த இருள்; darkness of night, dense darkness. "அருக்கனேர் நிற்பினு மல்லிருளே காணார்க்கு" (சி. போ. சிற். 11. 2 ; 1);. [அல் = இருள்வேளை. 'அல்லிருள்' மீமிசைச் சொல் (redundancy intensifying the meaning);.]
அல்லிவஞ்சி	அல்லிவஞ்சி allivañji, பெ. (n.) பட்டாணி; pea, Pisum sativum (சா.அக.);.
அல்லிவாதாளி	அல்லிவாதாளி allivātāḷi, பெ. (n.) அமுக்குரா; Indian winter cherry, Withania somnifera (சா.அக.);.
அல்லு	அல்லு allu, தொ.பெ. (vbl.n.) முடைதல்; weaving. தெ. அல்லு [அல்லுதல் = முடைதல். 'அல்லு' முத. தொ. பெ.]

அல்லு-தல்	அல்லு-தல் alludal, 5 செ.கு.வி. (v.i) பின்னிக் கொள்ளுதல் (இ.வ.); ; to interlace closely (Loc.);. மரங்கள் அல்லிக்கொண்டன. -, 5 செ.குன்றாவி. (v.t); முடைதல் (இ.வ.); ; weaving. குருவி கூட்டை அல்லுகிறது. க., தெ. அல்லு ; கொலா. அல் ; பர். அல்த் ; நா. அல் ; கூ. அல்ப் ; குவி அல்லினய். [ஒல்லுதல் = பொருந்துதல். ஒல் → அல் → அல்லு.]
அல்லுகம்	அல்லுகம் allugam, பெ. (n.) பெருங்கொய்யா; a big variety of guava, Psidium guyaba (சா. அக.);.
அல்லுச்சில்லுப்படு-தல்	அல்லுச்சில்லுப்படு-தல் alluccilluppaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சிறிது சிறிதாகப் பிரிந்து போதல்; to get subdivided minutely or into small pieces. 2. சிறிது சிறிதாகக் கெடுதல்; to be frittered away, as money. பணத்தை யாருக்குங் கடன்கொடாமல் வைப்பகத்திற் போட்டுவிடு ; இல்லாவிட்டால் அல்லுச் சில்லுப்பட்டுப் போகும் (உ.வ.);. [அல் → அல்கு. அல்குதல் = சிறுத்தல். சில் = துண்டு. 'அல்' வழக்கிறந்த சொல். அல் → அல்லு. சில் → சில்லு. 'அல்லுச்சில்லு' எதுகை மரபிணைமொழி, மீமிசைச் சொல்போற் பொருளை மிகுத்துக் காட்டுவது.]
அல்லும்பகலும்	அல்லும்பகலும் allumbagalum, பெ. (n.) இரவும் பகலும்; day and night. அல்லும் பகலுஞ் சேர்ந்த ஒரு நாள் -, கு.வி.எ. (adv.); இரவும் பகலும்; night and day, always. "அல்லும் பகலும் அனவரதமுந் துதித்தால்" (சரசுவதி யந் காப்பு);. அல்லும் பகலும் அரும்பாடு பட்டுத் தேடிய சொத்து (உ.வ.);. ['அல்லும் பகலும்' எதிர்மறை மரபிணை மொழி. 'உம்' ஈரிடத்திலும் எண்ணுப் பொருளிடைச்சொல், பக → பகல். 'அல்' தொ.பெ. ஈறு.] அல் பார்க்க;see al.
அல்லுழி	அல்லுழி alluḻi, கு.வி.எ. (adv.) முன்சொன்னது அல்லாதவிடத்து; elsewhere. 'அல்லுழியெல்லாம் பரந்துபட்டு வரவும் பெறும்' (தொல். பொருள். செய். 183, பேரா. உரை);. [அல் = அல்லாத. உள் → உளி → உழி = இடம்.]
அல்லூரம்	அல்லூரம் allūram, பெ. (n.) வில்வமரம் (மலை.);; bael (செ.அக.); — holy garlic pear, Crataeva religiosa (சா.அக.);.

அல்லை	அல்லை allai, பெ. (n.) 1. வள்ளைக்கொடி; a creeper, the root of which forms an article of food, Convolvulus repens (சா.அக.); – கொடி வகை ; a climber, a running plant, the root of which forms an article of food (W.);. 2. அல்லி (பச்.மு.); ; water-lily. [அல்லை 2. அல் → அல்லி.] அல்லை allai, கு.வி.மு. (impl.v.) நீ அல்லாய்; you are not. "காதர மார்தரு மனமே கமல மலரய னல்லை" (கோயிற்பு. பாயி. 23);. [அல் → அல்லை (அல் என்னும் இயற்கையெதிர்மறைக் குறிப்புவினையின் முன்னிலையொருமை முற்று);. 'ஐ' முன்னிலை யொருமையீறு.]
அல்லைதொல்லை	அல்லைதொல்லை allaidollai, பெ. (n.) மிகுந்த துன்பம் (உ.வ.);; great trouble (Com.u.);. மழையில் வண்டி கிடையாமல் இருநாளாய் அல்லைதொல்லைப்பட்டு இங்கு வந்துசேர்ந்தேன். [அல் → அல்லல் = துன்பம். அல் → அல்லை. தொல் → தொல்லை = துன்பம். 'அல்லை தொல்லை' பொருளை மிகுத்துக் காட்டும் எதுகை மரபிணைமொழி.]
அல்லோர்	அல்லோர் allōr, பெ. (n.) 1. முன் சொல்லப்பட்டவரல்லாதார்; those other than the aforesaid. "அன்புளோ ரல்லோ ராய வரசமண் டலங்களெல்லாம்" (இரகு. மாலை. 128);. 2. முன் சொல்லப்பட்ட பண்பில்லாதார்; those without the said quality. "பல்வகை யுதவி வழிபடு பண்பின் அல்லோர்க் களிக்கும் அதுமுடத் தெங்கே" (நன். 35);. [அல் + ஓர் (ப.பா. ஈறு);. ஆர். → ஓர். அல்லார் → அல்லோர்.]
அல்லோலகல்லோலம்	அல்லோலகல்லோலம் allōlagallōlam, பெ. (n.) மிகுந்த ஆரவாரம், பெருங்குழப்பம்; great noise, hullabaloo, an uproar. க. அல்லோலகல்லோல ; Skt halola kallola. [அல் + ஒலம் + கல் + ஒலம். அலம்புதல் = ஒலித்தல். அலறுதல் = அஞ்சிக் கதறுதல். ஆலுதல் = ஒலித்தல். 'கல்'லெனல் ஓர் ஒசைக் குறிப்பு. கல் → கலி. 'கலகல' ஒலிக்குறிப்புகள். ஒ → ஒல் = ஒலி. ஒல் → ஓலம் = அடைக்கலம் வேண்டிக் கதறும் ஓசை. ஒல் → ஒல். 'ஒல்'லெனல் ஒலிக்குறிப்பு. ஒல் → ஒலி. ஒல் → அல். ஒ → அ. போலித் திரிபு அல்லது சொல்லாக்கத் திரிபு.]

அல்லோன்	அல்லோன் allōṉ, பெ. (n.) திங்கள் (பிங்.);; Moon, the ruler of the night. [அல் = இரா. அல் → அல்லோன் = இரவில் ஒளிதரும் நிலா.] அல்லோன் allōṉ, பெ. (n.) ஒரு மரம்; the oak tree (சா.அக.);. அல்லோன் allōṉ, பெ. (n.) அல்லோர் என்பதன் ஒருமை; sing. of allor.
அல்வழக்கு	அல்வழக்கு alvaḻkku, பெ. (n.) 1. தகாத வழக்காரம் அல்லது வழக்காட்டு; illegal dispute or suit. 2. தகாத வொழுக்கம்; improper conduct, wrong attitude of mind. "அல்வழக்கொன்றுமில் லாஅணி கோட்டியர் கோன்" (திவ். திருப்பல். 11);. [அல் = தகுதி அல்லது முறை அல்லாத. வழங்கு → வழக்கு.]
அல்வழி	அல்வழி alvaḻi, பெ. (n.) 1. நெறியல்லா நெறி, தகாத நெறி, தீய நெறி; wrong path. 2. சொற் புணர்ச்சியின் வேற்றுமையல்லாத வழி, வேற்றுமைவழி என்பதற்கு எதிர்; combination of an undeclined or indeclinable word with another word, opp. to vērrumai vali. [அல் = வேற்றுமையல்லாத, வழி = சொற்புணர்ச்சி நிலை.] அல்வழிப்புணர்ச்சி பார்க்க;see al-wall-ppunarcci. இருசொல் புணரும் நிலை வேற்றுமைவழி, அல்வழி என இரண்டு. நிலைச்சொல் (முன் சொல்); வேற்றுமையேற்கத் தக்கதாயின், அது வருஞ்சொல்லொடு (பின்சொல்லொடு); புணர்வது வேற்றுமைவழி ; ஏற்காதது அல்லது ஏற்கத் தகாதது ஆயின் அல்வழி. நிலைச்சொல் இரண்டாம் வேற்றுமை முதல் ஏழாம் வேற்றுமை வரை ஏதேனுமொன்றை ஏற்றிருப்பின், அது வருஞ்சொல்லொடு புணர்வது வேற்றுமைவழி ; அல்லாதது அல்வழி. வேற்றுமையுருபு வெளிப்பட்டும் தொக்கும் இருவகையாயிருக்கும். முன்னது விரியென்றும் பின்னது தொகையென்றும் சொல்லப்படும். புணரும் சொல்லிணை வினைத்தொகை முதல் அடுக்குத்தொடர் வரை பதினால் வகைப்பட்டிருப்பது அல்வழி. அதை அடுத்த உருப்படியிற் காண்க.

அல்வழிப்புணர்ச்சி	அல்வழிப்புணர்ச்சி alvaḻippuṇarcci, பெ. (n.) வேற்றுமையேற்காத அல்லது ஏற்கத் தகாத சொல் வேறொரு சொல்லொடு புணர்வது; combination of an undeclined or indeclinable word with another. அல்வழிப் புணர்ச்சி கீழ்வருமாறு பதினால் வகைப்படும் ;சொல்லிணை புணர்ச்சி 1. வினைத்தொகை கோல்யானை, சுடுசோறு. 2. பண்புத்தொகை செந்தாமரை, வன்செயல். இருபெயரொட்டுப் பனைமரம், பண்புத்தொகை குமரிமலை. 3. உவமைத்தொகை முத்துப்பல், பொன்மொழி. 4. உம்மைத்தொகை தாய்தந்தை, சேர சோழ பாண்டியர். 5. அன்மொழித்தொகை கடுவாய் வந்தது, தேன்மொழி பேசினாள். 6. எழுவாய்த்தொடர் நக்கீரர் பாடினார், மறைமலையடிகள் எழுதினார். 7. விளித்தொடர் அண்ணா! வா, அமைச்சரே ! வருக.
அல-த்தல்	அல-த்தல் alattal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அலைதல் (சங்.அக.);; to wander, roam about. "ஐவர் வந்து முறைமுறை துயரஞ் செய்ய வற்றுநா னலந்து போனேன்" (தேவா, 4. 52 : 8);. 2. துன்பமுறுதல்; to suffer, to be in distress. "அலந்தாரை மல்லனோய் செய்தற்றால்" (குறள். 1303);. வறுமைப்படுதல்; to suffer privation, to be in want. "அலந்தவர்க்குதவுதல்" (கலித். 133 : 6);. 4. ஆசைப்படுதல்; to desire, long for, hanker after. கறிக்கு அலந்துபோய்க் கிடக்கிறான் (உ.வ.);. தெ. அலகுவ [அல் → அல்லல் = துன்பம். அல் → அலம் → அலமி = துன்பம். அல் → அலை. அலைதல் = அசைதல், வருந்துதல், துன்புறுதல். அல் → அல.]
அலக்கண்	அலக்கண் alakkaṇ, பெ. (n.) துன்பம்; affliction, distress, disaster. "ஆதலா லெங்க ளலக்க ணகற்றிடுவான்" (கந்தபு. அசுர. தேவர்.புல. 24);. [அல் → அலம் = துன்பம். 'கண்' இடமும் காலமும் உணர்த்தும் ஓர் ஈறு. ஒ.நோ : இடுக்கண்.]

அலக்கலக்காய்	அலக்கலக்காய் alakkalakkāy, கு.வி.எ. (adv.) தனித்தனியாய், வெவ்வேறாய்; separately, part by part. உறுப்புகளையெல்லாம் அலக்கலக்காய்ப் பிரித்துவிட்டாள் (உ.வ.);. [அலக்கு = கிளை. அலக்கலக்காய் = கிளை கிளையாய், பகுதிபகுதியாய். இனி, அலகு (அடிப்படையுறுப்பு); → அலக்கு எனினுமாம். 'அலக்கலக்கு' அடுக்குத்தொடர். 'ஆய்' கு.வி.எ. ஈறு.]
அலக்கழி-தல்	அலக்கழி-தல் alakkaḻidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) மிக வருந்துதல், துன்புறுதல்; to be wexed, troubled, harassed. "கலக்கநா னலக்கழிந்தேன்" (தேவா. 4. 70 : 3);. [அலக்க (நி.கா.வி.எ.); + அழி. அலத்தல் = துன்புறுதல். அழிதல் = மனம்நோதல்.]
அலக்கழி-த்தல்	அலக்கழி-த்தல் alakkaḻittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அலைத்து வருத்துதல் (பணவிடு. 177); ; to vex, harass, harry, perplex, tease, distress, worry by continual putting off. 2. கெடுதல்; to ruin, destroy. "தக்கன்பெரு வேள்வியங் கலக்கழித்து" (தேவா. 5. 73:1);. 3. அழகு காட்டுதல்; to mimic in derision. [அலக்கழிதல் (த.வி.); → அலக்கழித்தல் (பி.வி.);.] அலக்கழி-தல் பார்க்க;see allakkali-.
அலக்கறுவாள்	அலக்கறுவாள் alakkaṟuvāḷ, பெ. (n.) துறட்டுக்கோலின் நுனியிற் சேர்த்துள்ள அறுக்கும் அலகு (தஞ்சை); ; crotchet-shaped blade attached to a pole (Tj.);. [அலக்கு (துறட்டுக்கோல்); + அறுவாள். அலக்கரிவாள் என்பது வழுவடிவம்.]
அலக்காய்	அலக்காய் alakkāy, கு.வி.எ. (adv.) தனியாய், வேறாய்; separately. தலையை அலக்காய் எடுத்துவை (உ.வ.);. [அலக்கு + ஆய் (கு.வி.எ. ஈறு);.] அலக்கு பார்க்க;see alakku.
அலக்கு-தல்	அலக்கு-தல் alakkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) அசைவித்தல்; to shake, cause to move. "சங்கலக்குந் தடங்கடல்வாய்" (தேவா. 7. 51: 3);. 2. ஆடைவெளுத்தல்; to wash, as clothes. ம. அலக்கு ; க. அலகு. அலி ; து. லம்பு ; படீ. அலுக்கு. [அல → அலக்கு.]

அலக்கு	அலக்கு alakku, பெ. (n.) 1. வரிச்சு; roof laths. "மனையி னீடு மலக்கினை யறுத்து வீழ்த்தார்" (பெரியபு. இளையான். 19);. 2. துறட்டுக்கோல் (தஞ்சை); ; a pole with an iron hook to pluck fruits and leaves (Tj.);. 3. கிளை; branch of a tree. 4. எலும்பு; bone. "விலா வலக்குக வலக்குக வடிக்கடி சிரித்தன" (கலிங். 229);. 5. கோட்டை; fort (சங்.அக.);. ம. அலகாடி [உல் → உல. உலத்தல் = வளைதல். உல் → உலம் = வட்டம், உருண்டை. உலம்வரு → உல மரு. உலமருதல் = சுழலுதல். உலக்கை = நீண்டுருண்ட கோல். உல → உலவு. உலவுதல் = கற்றுதல், திரிதல். உல → உலா. உலவு → உலகு = சுற்றிவரும் கோள். உலகு → அலகு = வளைந்த குறடு, வளைந்த கத்தி (அறுவாள்);, குறடுபோன்ற தாடை. உலம் → அலம் = வளைந்த கொடுக்கு, கொடுக்குள்ள தேள். அலம் → அலவன் = குறடுபோன்ற முன் காலுள்ள நண்டு. அலகு → அலக்கு = வளைந்த அறுவாள், வளைந்த கிளை (ஒ.நோ.: கோடு = கிளை, கொம்பு = கிளை);, வளைந்த அல்லது கிளை போன்ற விலாவெலும்பு, வளைந்த மதில் (அலகு → அலங்கு → அலங்கம் = கோட்டை);, கிளைபோன்ற கோல் அல்லது சட்டம். ஒ.நோ.: கொம்பு → கம்பு. எலும்பைக் குறிக்கும் அலக்கு என்னுஞ் சொல் விலாவெலும்பைச் சிறப்பாகக் குறிக்காததாயின், எல் → அல் → அலவு → அலகு (வெள்ளையானது); → அலக்கு என்று திரிந்திருத்தல் வேண்டும். ஒ.நோ : எல் (ஒளி, வெள்ளை); → எலும்பு.] அலக்கு alakku, பெ. (n.)
அலக்குக்காரன்	அலக்குக்காரன் alakkukkāraṉ, பெ. (n.) வண்ணான், சலவை செய்பவன் (நாஞ்.);; washerman (Nāñ.);. ம. அலக்குகாரன் ; க. அல்லிகாரிக. [அலக்கு = சலவை. 'காரன்' வி.முத. ஈறு அல்லது உடைமையோன் ஈறு.]
அலக்குத்தடி	அலக்குத்தடி alakkuttaḍi, பெ. (n.) வேலியடைக்கும் மரக்கிளை (இ.வ.);; small branches or boughs used in the repair of hedges (Loc.);. [அலகு → அலக்கு. தண்டு → தண்டி → தடி.]
அலக்குப்போர்	அலக்குப்போர் alakkuppōr, பெ. (n.) காவலர் ஈட்டிகளை ஒன்றோடொன்று எதிர்த்து வைக்கை; stack of arms. அலக்குப் போர் போலே......... கூடுதல் (?); [அலகு → அலக்கு. பொருதல் = பொருந்துதல், சேர்தல், பொரு → போர் = செறிவு, குவியல், சாணை, படப்பு.]
அலக்கைச்சுரம்	அலக்கைச்சுரம் alakkaiccuram, பெ. (n.) கீழ்க்காய்நெல்லி; a small plant with slender green main branches, Phyllanthus niruri (சங்.அக.);. மறுவ. அலகைச்சுரம்

அலக்கொடு-த்தல்	அலக்கொடு-த்தல் alakkoḍuttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) தொந்தரவு செய்தல், தொல்லை கொடுத்தல் (இ.வ.);; to give trouble, cause worry to (Loc.);.
அலக்கொடுப்பு	அலக்கொடுப்பு alakkoḍuppu, பெ. (n.) தொந்தரவு செய்கை, தொல்லை கொடுப்பு; giving trouble, harassment.
அலகநீரணி	அலகநீரணி alaganīraṇi, பெ. (n.) மரமஞ்சள்; tree-turmeric, Coscinium fenestratum (சா.அக.);.
அலகம்	அலகம் alagam, பெ. (n.) 1. யானைத்திப்பிலி (மலை.);; elephant pepper, Scindapsus officinalis. 2. வேப்பலகு; margosa stalk.
அலகம்பு	அலகம்பு alagambu, பெ. (n.) அலகைத் தலையாகக்கொண்ட அம்புவகை; arrow, having a blade for its head. "அஞ்சம்பையு மையன்றன தலகம்பையு மளவா" (கம்பரா. அயோத். கங்கை. 3);. [அலகு + அம்பு. அலகு = கூர்மை, கூர்மையான கத்தியலகு. அம்பல் = கூம்பல், குவிதல். ஒருகா. அம்பு = நுனியிற் குவிந்திருப்பது.]
அலகமான்	அலகமான் alagamāṉ, பெ. (n.) திப்பிலி (பச்.மு.);; long pepper, Piper longum. [அலகம் → அலகமான்.]
அலகலகாக	அலகலகாக alagalagāga, கு.வி.எ.. (adv.) தனித் தனியாக, வெவ்வேறாக; separately. 'அலகலகாக எண்ணிக்கொள்ளலாய்' (ஈடு, 3. 6 : 5);. H. alagalag [அலகு = அடிப்படையுறுப்பு அல்லது அளவு. அல்லுதல் = பொருந்துதல். அல் → அலவு → அலகு = பொருந்தியவுறுப்பு அல்லது பொருந்தியளக்கும் அளவு. ஒ.நோ : அள்ளுதல் = பொருந்துதல், அள் → அள → அளவு. அளத்தல் = அளவுசெய்தல். அளவுதல் = பொருந்துதல், கலத்தல். அளவு = பொருந்துகை அளவீடு, குறிப்பிட்ட அளவு, அளவுகருவி.] 'அலக்' (alag); என்னும் உருதுச் சொல்லிற்கும் அலகு என்னும் தமிழ்ச்சொல்லிற்கும் தொடர்பில்லை. தொடர்பிருப்பின், முன்னது பின்னதன் திரிபாயேயிருத்தல் வேண்டும்.
அலகழுங்கு	அலகழுங்கு alagaḻuṅgu, பெ. (n.) திப்பிலி (சங்.அக.);; long pepper, Piper longum. [அலகு + அழுங்கு அலகு → அலகம் = யானைத்திப்பிலி.] மறுவ. அலகளுங்கு (சா.அக.);
அலகா	அலகா alakā, பெ. (n.) தொடைச்சந்து; groin (சா.அக.);.

அலகாபிதம்	அலகாபிதம் alakāpidam, பெ. (n.) புளிப்பு முந்திரிகை; sour grapes (சா.அக.);.
அலகிடு-தல்	அலகிடு-தல் alagiḍudal, 19 செ.குன்றாவி, (v.t.) 1. அளவிடுதல், அலகுவைத்துக் கணக்கிடுதல்; to reckon, compute, measure, estimate. 2. செய்யுளில் தளையும் ஓசையும் வழுவாவாறு அசைகளைப் பிரித்துக் கணக்கிடுதல்; to scan, as a verse. "அசையுஞ் சீரும் அடியு மெல்லாம் இசைய வருபொரு ளியைபு நோக்கா தோசையே குறிக்கொண் டொடுங்கவும் விரியவும் அலகிடல் வகையுளி யாகு மென்ப" (இலக். வி.752);. [அலகு = அளவு. அலகு + இடு (து.வி.);. அலகிடு-தல் alagiḍudal, 19 செ.குன்றாவி. (v.t) துடைப்பத்தாற்பெருக்குதல்; to sweep with a broom 'அலகிடுவனென் றுள்ளங் குளிர அலகிட்டான்' (இறை. 1. உரை);. [அலகு = துடைப்பம் : அலகு + இடு (:து.வி.);.]
அலகிரி	அலகிரி alagiri, பெ. (n.) வெட்கங்கெட்டவன் (திருச்சி); ; immodest fellow (Tp.);. [ஒருகா. அலகிலி → அலகிரி. ஒ.நோ : போக்கிலி → போக்கிரி, அலகு = அளவு, மதிப்பு. இலி = இல்லாதவன்.]
அலகிருக்கைவெண்பா	அலகிருக்கைவெண்பா alagiruggaiveṇpā, பெ. (n.) மிறைப்பாவகை; a kind of verse in Venba metre fitted into some fanciful figure. 'விரித்து முடித்த மிறைக்கவிப் பாட்டு' என்று சிறப்பித்தவதனால் .... அலகிருக்கைவெண்பாப் பாடுதலும் (யாப். வி. பக். 510);.
அலகின்மாறு	அலகின்மாறு alagiṉmāṟu, பெ. (n.) துடைப்பம்; broom. "அலகின் மாறு மாறாத கலதி" (திருப்பு. 418);. [அலகுமாறு என்பதே பெயர். திருப்புகழில் வண்ணம்பற்றி ஒன்றன் கூட்டக் கிழமையுருபு இடைத் தோன்றியது.]

அலகு	அலகு alagu, பெ. (n.) 1. அளவு (பிங்.);; measure, measurement, quantity. 2. மட்டு, வரம்பு; limit. "அலகி லாவிளை யாட்டுடையார்" (கம்பரா. சிறப்புப்பாயி. 1);. 3. அளவுகருவி; standard of measurement. "வாழ் நாட்கலகாய் வயங்கொளி மண்டிலம்" (நாலடி. 22);. 4. எண் (திவா.);; number, calculalion. 5. (யாப்பு.); செய்யுளின் அசையுறுப்பாகப் பிரித்தெண்ணப்படுதல்; "ஆரு மறிவ ரலகுபெறாமை" (யா. கா. ஒழி. 1);. 6. (இசை); ஒரு நிலையின் 22 (அல்லது ஒரு சாரார் கொள்கைப்படி 24); நுண்ணிசைகளுள் ஒன்று; 'வட்டப்பாலையின் முடிவு தானமாய் வலிந்த நிலைமையினையுடைய தாரம் பெற்ற இரண்டலகில் ஒரலகையும், இப் பாலையின் முதல்தானமாய் மெலிவினிற்கும் குரல்நரம்பு பெற்ற நாலலகில் இரண்டலகையும், தாரநரம்பில் அந்தரக் கோலிலே கைக்கிளையாக நிறுத்தத் தாரந் தான் கைக்கிளையாயிற்று" (சிலப். 3 :72-8, அடியார்க். உரை);. 7. பலகறை, எண்ணிக்கையில் எண்குறிகளாகப் பயன்படுத்தப்படுவது; cowries, small shells, as signs of number in reckoning. "அலகை யன்ன வெள்வேர்ப் பீலி" (மலைபடு 234);. 8. மகிழம்விதை (திவா.);; berries of Mimusops elengi. "மகிழலகு ஒன்றே போல மாறும்பல யாக்கை" (திவ். இயற். முதற். 49);. 9. [illegible] பாக்கு (அபி. சிந்.) [illegible]
அலகுகட்டு-தல்	அலகுகட்டு-தல் alagugaṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. மந்திரத்தினால் தீயவுயிரிகளின் (பிராணிகளின்); வாய் திறவாதிருக்கச் செய்தல்; to charm a snake or beast, so as to prevent it from biting or opening its mouth. 2. வாள் வெட்டை மந்திரத்தால் வலியற்ற தாக்குதல் (வின்.);; to render the sword powerless by enchantment. 3. கணக்குத் தீர்த்தல் (வின்.);; to settle accounts. [அலகு = தாடை. கட்டுதல் = அடைத்தல், திறவாதபடி செய்தல்.]
அலகுகட்டை	அலகுகட்டை alagugaṭṭai, பெ (n.) வண்டிச் சக்கர வட்டை; felly of a wheel. [அலகு = வளைவு. கட்டை = சட்டம்.]
அலகுகழி-த்தல்	அலகுகழி-த்தல் alagugaḻittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) கணக்கிடுவதிற் பலகறை, விதை முதலியவற்றைக்கொண்டு தொகை குறைத்தல் (வின்.);; to subtract, deduct a number in reckoning, with cowries, seeds, etc. [அலகு = அளவு குறிக்கும் பலகறை, விதை முதலியன. கொழித்தல் = ஒதுக்குதல், நீக்குதல். கொழி → கழி. ஒ → அ. ஒ.நோ : ஒழி → அழி, பொலிசை → பலிசை, மொண்டை → மண்டை.]
அலகுகிட்டு-தல்	அலகுகிட்டு-தல் alagugiṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) இசிவு (சன்னி); நோயிற் பல் பூண்டுகொள்ளுதல்; jaws being rigidly locked, as in tetanus. [அலகு = தாடை. குல் → குலம் = கூட்டம். குல் → குலை = கொத்து, தாறு. குல் → குலவு. குலவுதல் = கூடுதல். குல் → குள் → குழு → குழுவு. குள் → கூள் → கூண்டு → கூடு. குள் → குட்டு → கிட்டு. கிட்டுதல் = நெருங்குதல், பொருந்துதல், பூணுதல்.]

அலகுகுத்து-தல்	அலகுகுத்து-தல் alaguguddudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) தெய்வத்திற்கு நேர்த்திக்கடனாகவும், தன் தீவினைக்குத் தன் தண்டணையாகவும், நாவொடு இரு கன்னங்களிலும் அல்லது உடம்பின் பலவிடங்களிலும், வெள்ளியூசிகளாலும் கம்பிகளாலும் ஊடுருவக் குத்திக்கொள்ளுதல்; to hate one's tongue and cheeks pierced with silver pins, or to have small skewers inserted in many parts of the body, in fulfilment of a vow or as an act of self mortification for atonement of one's own sins. [அலகு = தாடை, கன்னம். குத்துதல் = ஊசியை ஒன்றனை ஊடுருவச் செய்தல்.]
அலகுகூடை	அலகுகூடை alaguāṭai, பெ. (n.) சிறு போத்துகளால் நெருக்கிப் பின்னப்பட்ட இறை கூடை (R.);; basket, made of thin twigs closely woven together, used for drawing water. [அலகு = ஒருகா. வளைந்த போத்து, வளார். கூடு → கூடை.] [P]
அலகுகோலி	அலகுகோலி alaguāli, பெ. (n.) 1. அறுகு; a species of sacred grass, Cynodon dactylon. 2. கற்றாழை; aloe, Aloe vera (officinalis);. [அலகு = அறுகு (பச்.மு.);. சோலி (?); அலகு கோலி (?);.]
அலகுசோலி	அலகுசோலி alagucōli, பெ. (n.) அறுகு (மலை.);; cynodon grass (சா.அக.);.
அலகுஞ்சம்	அலகுஞ்சம் alaguñjam, பெ. (n.) மின்மினி; fire-fly, glow-worm. [இலகு → அலகு = ஒளி, விளக்கம், மின்மினி. ஒருகா. உந்து → உஞ்சு → உஞ்சம் = விடுவது, வீசுவது. உந்துதல் = வெளிப்படுத்துதல், வீசியெறிதல்.] அலகுஞ்சம் alaguñjam, பெ. (n.) நுளம்பு; gnat. [அலகு = நுளம்பு. ஒருகா. உந்து → உஞ்சு → உஞ்சம் = நுண்ணுறிஞ்சியை உட்செலுத்துவது. உந்துதல் = தள்ளுதல், செலுத்துதல்.]
அலகுநிலை	அலகுநிலை alagunilai, பெ. (n.) கூட்டல் அல்லது பெருக்கல் என்னுங் கணிதத்தில் வரும் விடைத்தொகை (வின்.);; result of a computation in addition or multiplication (செ.அக);. கூட்டல், பெருக்கல் முதலியவற்றான் வரும் பெயர் (க.அக.);. [அலகு = அளவு. நில் → நிலை. 'ஐ' தொ. பெ.ஈறு.]

அலகுநிறுத்தல்	அலகுநிறுத்தல் alaguniṟuttal, தொ.பெ. (vbl.n.) திரௌபதியம்மன் திருவிழாவிற்கு முன், அம்மன் படிமைக்கு எதிரில் ஒரு நிறை குடத்தினருகே ஒரு வாளைத் தலைகீழாக நட்டுச் செய்யும் தொடக்கச் சடங்கு; ceremony preliminary to festival performed in honour of Draupati, in which a sword is planted point downwards near a vessel filled with water and placed before the idol, the sword standing firm being considered auspicious for the festival. [அலகு = கூர்மை, கூரிய வாள். நில் (த.வி.); → நிறுத்து (பி.வி.);. நிறுத்து → நிறுத்தல் (தொ.பெ.);. 'அல்' தொ.பெ.ஈறு.] தலைகீழாக நிறுத்தப்பட்ட வாள் விழாதும் சாயாதும் உறுதியாக நேர்நின்றால், அது விழாவிற்கு நற்குறியாகக் கருதப்படும். பாண்டவர் வடநாட்டாராயினும் திங்கள் மரபினரான பாண்டியர் வழியினரே யாதலாலும், பாரதப் போரில் முத்தமிழ் வேந்தருங் கலந்துகொண்டதனாலும், திரௌபதி ஐவர் மனைவியெனினும் கற்பரசியாகவே தமிழராற் கருதப்பட்டதனாலும், அவள் இறந்த பின் கண்ணகிபோன்றே கற்புத் தெய்வமாகக் கல்லா மாந்தரால் வணங்கப்பட்டு வருகின்றாள். பண்டு கண்ணகி கோயில்களாயிருந்தவையே பின்னர்த் திரௌபதி கோயில்களாக மாறின என்பதும் ஒருசார் ஆராய்ச்சியாளர் கருத்து.
அலகுப்பூட்டு	அலகுப்பூட்டு alaguppūṭṭu, பெ. (n.) நேர்த்திக் கடனாக, இரு கன்னத்தையுந் துளைத்துப் புறங்காணுமாறு கம்பியைச் செலுத்தி வாயை அடைத்துக்கொள்ளுதல்; locking the mouth by a wire running through the cheeks, in fulfilment of a vow. [அலகு = தாடை. பூண் (த.வி.); → பூட்டு (பி.வி.); - முத.தொ.ஆ.கு.] அலகு பார்க்க;see alagu
அலகுபருப்பு	அலகுபருப்பு alagubarubbu, பெ. (n.) 1. பட்டாணிப்பயறு;seed of the garden pea. 2. அகலமான துவரம்பருப்பு; broad-sized dholl. [2. அலகு = அகலம். பரு → பருப்பு.]
அலகுபனை	அலகுபனை alagubaṉai, பெ. (n.) 1. காய்க்காத ஆண்பனை (நெல்லை);; male almyra which does not bear fruit (Tn.);. 2. ஒருவகை நெட்டோலைப் பனை; long-lobed palmyra, Borassus fiebelliformis (சா.அக.);. 3. ஒருவகை மடற்பனை; Nepal fan-palm, Trachycarpus martiana (L.);. 4. சீனப் பனை; China fanpalm, Trachycarpus excelsa (சா.அக.);. [அலகு = கூரிய கருக்குமட்டை. அலகு பனை = ஒருகா. நீண்டநாளாக மடலறுக்காது விடப்படும் ஆண்பனை. ஆண் பனைபோற் காய்க்காத பிற பனை வகைகளும் அலகுபனையெனப் பெயர் பெற்றிருக்கலாம்.]
அலகுபாக்கு	அலகுபாக்கு alagupāggu, பெ. (n.) மெல்லிய வில்லைகளாகக் கத்தரித்து வேகவைத்துச் சாயமூட்டின பகட்டான செந்நிறப் பாக்கு; areca-nut sliced thin and boiled, having a bright reddish hue. [அலகுவாக்கு = ஒருகா. அகலப் பாக்கு இனி, ஒருகா. இலகுபாக்கு என்றுமாம். இலகுதல் = விளங்குதல்.]
அலகுபீசன்	அலகுபீசன் alagupīcaṉ, பெ. (n.) பூனைப்பிடுக்கன்; Indian linden, Grewia scabrophylla (சா.அக.);.

அலகுபூட்டு-தல்	அலகுபூட்டு-தல் alagupūṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) அலகுப்பூட்டு பார்க்க;see alagu-p-piittu.
அலகுபோடு-தல்	அலகுபோடு-தல் alagupōṭudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) அலகுகுத்து-தல் பார்க்க;see alagukuttu.
அலகுமாரகம்	அலகுமாரகம் alagumāragam, பெ. (n.) பூனைப் புல்; a kind of grass (சா.அக.);.
அலகுமாறு	அலகுமாறு alagumāṟu, பெ. (n.) விளக்குமாறு; broom.
அலகுமூலம்	அலகுமூலம் alagumūlam, பெ. (n.) விலாமிச்சை வேல்; khuskhus root, Andropogon aromaticus.
அலகுவிரல்	அலகுவிரல் alaguviral, பெ. (n.) பனங்கதிர் (நெல்லை);; spathe of the male palmyra (Tn.);. [அலகு = ஆண்பனை. விரல் = விரல் போன்றவுறுப்பு.]
அலகுவிறைப்பு	அலகுவிறைப்பு alaguviṟaippu, பெ. (n.) குளிர் மிகுதியினால் தாடை கிட்டுகை; spasmodic rigidity of the under-jaw due to excessive cold, lock-jaw. அலகு பார்க்க;see alaguo. [விறத்தல் = செறிதல், இறுகுதல். விற → 'விறை. விறைத்தல் = குளிரால் மரத்துப் போதல்.]

அலகை	அலகை alagai, பெ. (n.) 1. பேய்; devil, evil spirit, demon. "வையத் தலகையா வைக்கப்படும்" (குறள், 850);. ம. அலக. 2. பேய்க் கொம்மட்டி (மலை);; colocynth, Cucumis colocynthis. 3. காட்டுக் கற்றாழை (வின்.);; century plant, m. sh., Agaye americana (செ.அக.); — ஆனைக் கற்றாழை; wild aloe or the elephant aloe (சா.அக.);. 4. தன் உடம்பின் அரத்தம் உறிஞ்சப்படுவதாக எண்ணிக்கொண்டு அதனால் உடம்புவற்றி அதனால் மனமயக்கங் கொள்ளுமாறு செய்யும் ஒரு பேய்வினை; devilry in which a person is led to an insane belief that some one sucks his blood and thereby gets himself reduced in body and confused in mind (சா.அக.);. [அல் = இருள், கருநிறம், "அல்லார்ந்த மேனி" (தாயு. தேசோ. 9);. அல் → அலகை = கருநிறமான பேய். ஒ.நோ. : இருள் = இருட்டு, பேய். இந்த வழியே இளம்பெண் தனியாகச் சென்றால் இருளடிக்கும் (உ.வ.);. கசப்பான அல்லது உடம்பிற்குத் தீங்கு விளைக்கும் நிலைத் திணை (தாவர); வகைப் பெயர்கள், 'பேய்' என்னும் அடைமொழி கொள்வது இயல்பு. 'அலகை' யென்னுஞ் சொல் அடைமொழியாகாது பெயராகவே வழங்குவது உவமையாகு பெயராகும்.] அலகை alagai, பெ. (n.) அளவு, அளவை; standard. "அலகை சான்ற வுலக புராணமும்" (பெருங். உஞ்சைக். 32:2);. [அலகு = அளவு. அலகு → அலகை.]
அலகைக்கொடியாள்	அலகைக்கொடியாள் alagaiggoḍiyāḷ, பெ. (n.) காளி (பிங்.);; Kali, having the figure of a devil on her banner. [அலகை = பேய். அலகைக்கொடியாள் = பேயுருவைச் சின்னமாகக் கொண்ட கொடியையுடையாள். 'ஆள்' பெ.பா. ஈறு.]
அலகைச்சுரம்	அலகைச்சுரம் alagaiccuram, பெ. (n.) கீழ்க்காய் நெல்லி (மு.அ.);; species of phyllanthus [ஒருகா. அலக்கைச்சுரம் → அலகைச்சுரம்.] அலக்கைச்சுரம் பார்க்க;see alakkai-c-curam.
அலகைத் தேர்	அலகைத் தேர் alagaittēr, பெ. (n.) கடுங் கோடை நண்பகல் நேரத்திற் சற்றுத் தொலைவில் ஆறு ஓடுவதுபோல் தோன்றும் பொய்த் தோற்றம், கானல்நீர் என்னும் பேய்த்தேர்; optical illusion, esp. illusive appearance of sheet of water in desert, at noon during hot summer, mirage, lit. the devil's car. "அலகைத் தேரும்" (கல்லா. வேழமுக);. [தில் → திர் (திரி); → தேர்.] அலகை தேர் பார்க்க;see alagai", tēr.
அலகைப்புடல்	அலகைப்புடல் alagaippuḍal, பெ. (n.) பேய்ப் புடல்; bitter snake-gourd, Tricosanthes laciniosa (சா. அக.);.

அலகைமலடு	அலகைமலடு alagaimalaḍu, பெ. (n.) 1. பேய் மலடு (சா.அக.);; barrenness or sterility due to hysteria. 2. பேய்வினையாற் கருவற்று மலடாதல்; the state of barrenness in a woman suffering from demonomania. [ஒருகா. மல் + அறு – மலறு → மலடு. மல் = வளம், கருவளம். ஒ.நோ.: செவி + அறு - செவியறு → செவிறு → செவிடு. செவியறை = செவிடு.]
அலகைமுலையுண்டோன்	அலகைமுலையுண்டோன் alagaimulaiyuṇṭōṉ, பெ (n.) திருமால் (பிங்.);; Tirumal (Visnu);, who as Krisna sucked to death a demoness who tried to suckle him to death with poisonous milk. [அலகை = பேய், பூதம். திருமாலின் தோற்றரவான (அவதாரமான); கண்ணபிரான், தன் குழவிப் பருவத்தில் தன்னை நச்சுமுலைப்பாலூட்டிக் கொல்ல வந்த பூதனையென்னும் அரக்கியை, ஒட்டவுறிஞ்சிக் கொன்றானென்பது பாகவதக் கதை. அரக்கரையும் ஒருவகைப் பேயினமாகக் கொள்வது தொன்ம (புராண); மரபு. முல் → முலை = முன் தள்ளும் அல்லது தழுவும் உறுப்பு. உண் → உண்டவன் (உண்ட+அவன்); → உண்டான் → உண்டோன்.]
அலங்கங்கணம்	அலங்கங்கணம் alaṅgaṅgaṇam, பெ. (n.) வாலுளுவை; spindle tree, Gymnosporia montana aliaš Celestrus paniculata (சா.அக.);.
அலங்கடை	அலங்கடை alaṅgaḍai, கு.வி.எ. (adv.) அல்லாவிடத்து; in places other than, except in the case of "சார்ந்துவரல் மரபின் மூன்றலங் கடையே" (தொல். எழுத்து. நூன். 1);. [அல் = அல்லாத. 'அம்' இன்னோசைச் சாரியை. கடை = இடம்.]
அலங்கம்	அலங்கம் alaṅgam, பெ. (n.) 1. கோட்டை மதில்மேலுள்ள அகன்ற நடை; broad-topped and usu. stone-parapeted walk on top of a defensive wall. 2. கொத்தளம்; bastion, defensive erection on the top of a rampart. 3. மதிலின் ஒருறுப்பு; part of a rampart. 4. அரண்; defence, rampart, bulwark. "தெண்டிரை யலங்கத்துப் புக்குலவி" (திருப்பு. 459);. [அல் = மதில். அல் → அலகம் → அலங்கம். இனி, அலகு (அகலம்); → அலங்கு → அலங்கம் என்றுமாம்.] அலங்கம் alaṅgam, பெ. (n.) திகைப்பூச்சி; an insect, the contact of which is said to cause perplexity of mind (சா.அக.);. [அலங்குதல் = மனந்தத்தளித்தல். அலங்கு → அலங்கம்.]
அலங்கமலங்க	அலங்கமலங்க alaṅgamalaṅga, கு.வி.எ. (adv.) மனமயங்க, பொறிகலங்க; to bewilder. அவனை அலங்கமலங்கத் தள்ளினான் (வின்.);. [அலங்குதல் = மனந்தத்தளித்தல். மலங்குதல் = மனமயங்குதல். 'அலங்க', 'மலங்க' நி.கா.வி.எ. 'அலங்கமலங்க' பொருளை மிகுத்துக் காட்டும் எதுகை மரபினைமொழி.]

அலங்கல்	அலங்கல் alaṅgal, பெ. (n.) 1. அசைதல்; shaking, moving. 2. அசையுங்கதிர் (அகநா. 13, உரை);; waving ear of corn. 3. பூமாலை (பிங்.); ; wreath, garland. "நறைவிரி யலங்கன் மார்பிற் றிளைத்தலின்" (நைடத. அன்னத்தைக்கண். 17);. 4. மயிர்ச்சூட்டு மாலை (பிங்.); ; wreath for the hair. 5. ஒழுங்கு (குருபரம். ஆறா. 121); ; arrangement, order, regularity. 6. தாழை; screw pine, Pandanus odoratissimus. 7. துளசி (பச்.மு); ; sacred basil, Ocimum sanctum. 8. தளிர்; sprout. [அல் → அலை → அசை. அல் → அலு → அலுங்கு → அனுங்கு. அலுத்தல் = அசைதல், களைத்தல். அலுங்கு → அலங்கு. அலங்குதல் = அசைதல். அலங்கு → அலங்கல் = அசைதல், அசையும் பொருள், இளமென்பொருள், அசையும் மாலை, மாலையொழுங்கு, மாலைப்பூ.] அலங்கல் alaṅgal, பெ. (n.) ஒளி (ஈடு, 10.1:2); ; light. [இலகு → இலங்கு → அலங்கு → அலங்கல். இலகுதல் = விளங்குதல். இலங்குதல் = விளங்குதல், திகழ்தல்.]
அலங்கலம்	அலங்கலம் alaṅgalam, பெ. (n.) அசைகை (சிந்தா. நி. 5.296);; movement. [அல் → அலு → அலுங்கு → அலங்கு → அலங்கல் → அலங்கலம்.]
அலங்கழித்தொழில்	அலங்கழித்தொழில் alaṅgaḻittoḻil, பெ. (n.) அலவலைத்தொழில், தீங்கு அல்லது கொடுமை செய்தல்; acts of wickedness or oppression. "அறவிய மனத்தினை யாகி யலங்கழித் தொழிலொழிந் தடங்கி" (நீலகேசி, 74);. [அல்லுதல் = பொருந்துதல், மனம்பொருந்துதல், அன்புசெய்தல். அல் + பு - அன்பு. அல் + அம் - அலம் = அன்பு, அலம் + கழி - அலங்கழி = அன்பு நீக்கம். அலங்கழித் தொழில் = அன்பு நீங்கிய செயல், கொடுஞ்செயல்.]
அலங்கன்	அலங்கன் alaṅgaṉ, பெ. (n.) 1. கோட்டை மதில்; fort-wall, rampart, bulwark. 2. கொத்தளம்; bastion. க. அலங்க [அலங்கம் → அலங்கன். ம் → ன், இறுதிப் போலி.] அலங்கம் பார்க்க;see alarigam.
அலங்கனாரி	அலங்கனாரி alaṅgaṉāri, பெ. (n.) முத்துச்சிப்பி; pearl-oyster. [அலங்கல் = ஒளி. நாரி = பெண். அலங்கம் = ஒளி. அலங்கன் = ஒளியுள்ள முத்து. அலங்கன் ஆரி = முத்துப் பொருந்திய சிப்பி என்றுமாம். ஆர்தல் = பொருந்துதல். 'இ' வி.முத. ஈறு.] 'அலங்கனாரு' என்பது சா.அக. பாடம்.

அலங்கிதம்	அலங்கிதம் alaṅgidam, பெ. (n.) கருவண்டு; black beetle (சா.அக.);.
அலங்கிதன்	அலங்கிதன் alaṅgidaṉ, பெ. (n.) அரிதாரம் (வை.மு.); ; yellow orpiment. [அலங்குதல் = விளங்குதல். அலங்கு → அலங்கிதம் → அலங்கிதன்.]
அலங்கு-தல்	அலங்கு-தல் alaṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அசைதல்; to shake, move, swing, dangle. "அலங்குளைப் புரவி" (புறநா. 2 : 13);. 2. மனந்தத்தளித்தல் (வின்.);; to be agitated in mind, troubled. 3. இரங்குதல் (பிங்.);; to pity, sympathise. ம. அலங்நு ; க., தெ. அலகு ; து. அலங்கு. [அல் → அலு - அலுங்கு → அலங்கு. மனங் கலங்குதலும் இரங்குதலும் மன அசைவாகும்.] அலங்கு-தல் alaṅgudal, 5 செ,கு,வி. (v.i.) ஒளி செய்தல் (பிங்.);; to shine, glitter, flash. "மறையருளா லடைந்தலங்கு முத்தியில்" (சூத. முத். 8 : 84);. [இலகு → இலங்கு → அலங்கு. இலங்குதல் = ஒளிவிடுதல், விளங்குதல்.]
அலங்கை	அலங்கை alaṅgai, பெ. (n.) துளசி (மலை.); ; sacred basil. [அலங்கல் = துளசி. அலகை = துளசி. அலங்கு → அலங்கல். அலங்கு → அலங்கை → அலகை.]
அலங்கோலம்	அலங்கோலம்_, பெ. (n.) 1. தோற்றக்கேடு; disorder, slovenliness, confusionin dress, want of comeliness in appearance, esp. in time of danger or disaster. 2. வேலை, தொழிற்சாலை, போக்குவரத்து முதலியவற்றின் சீர்கேடு; disorder, dislocation or derangement of business, plans, public department, traffic, etc., as a result of accident, insurgence or natural calamity. ம. அலங்கோலம் ; க. அல்லோலகல்லோல ; தெ. அல்லகல்லோலமு ; பட. அலங்கோல. [அல் → அலம் → துன்பம். கோல் → கோலம் = தோற்றம். அல் → அல்லல் = துன்பம். கோலுதல் = கொள்ளுதல், மேற்கொள்ளுதல், கோலம்பூணுதல்.]
அலங்கோலை	அலங்கோலை alaṅālai, பெ. (n.) அலங்கோலம் பார்க்க;see alangölam (புதுவை);. [அலங்கோலம் → அலங்கோலை.]
அலசகம்	அலசகம் alasagam, பெ. (n.) சோம்பு (பரி. அக.); ; common anise.

அலசடி	அலசடி alasaḍi, பெ. (n.) 1. அலைச்சல்; wandering. 2. தொல்லை; trouble. அலம்பலு மலசடியும் பட்டேன் (வின்.);. அலைசடி பார்க்க ; see alaišagi. க., து. அலசிகெ ; தெ. அலசடி. [அலைசடி → அலசடி.]
அலசந்தி	அலசந்தி alasandi, பெ. (n.) பெரும்பயறு (நாமதீப.); ; chowlibean. க. அலசந்தி ; தெ. அலச்சந்த.
அலசம்	அலசம் alasam, பெ. (n.) கால்விரல்களுக்கு இடையேயுண்டாகும் சேற்றுப்புண் (நாநார்த்த.);; ground itch, an ulcer caused by the contact of poisonous mire and appearing between the toes (சா.அக.);. Skt. alasa அலசம் alasam, பெ. (n.) 1. மந்தம்; torpidity inactivity of the organs. "தலைநோயலசம்" (தைலவ. தைவ. 8); 2. விரலிடைச் சேற்றுப்புண்; itching sore between the toes. [Skt. alasa → த. அலசம்.]
அலசல்	அலசல் alasal, பெ. (n.) 1. அலசு-தல் பார்க்க;see alašu-. 2. இழை விலகியிருக்கை; being thinly woven. 3. இழை நெருக்கமில்லாத ஆடை (வின்.);; cloth thinly woven. 4. சிதறுண்ட பொருள் (வின்.);; things scattered or carelessly thrown away. 5. உருபப்படாத வேலை (வின்.);; shoddy work, business which does not succeed. [அல் → அலை → அலைசு → அலசு.] அலசல் alasal, பெ. (n.) சோம்பல் (வின்.);; laziness, langour. த.வ. மந்தம். [Skt. alasa → த. அலசல்.]
அலசி	அலசி alasi, பெ. (n.) பாறைகளிலும் கப்பலடியிலும் ஒட்டிக்கொண்டிருக்கும் நத்தைவகை; mussel, a species of bivalvular shellfish that adheres to the keel of ships. இஃது உணவாகவும் தூண்டிலிரையாகவும் பயன்படும் (சா.அக.);. [ஒருகா. அலைசு → அலைசி → அல்சி = அலையினால் அலசப்படும் கூடுள்ளது.]

அலசிவிதை	அலசிவிதை alasividai, பெ. (n.) 1. ஆழிவிதை (சா.அக.);; linseed. 2. அகத்திவிதை;seed of sesbania (சா.அக.);.
அலசு-தல்	அலசு-தல் alasudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அசைதல்; to shake, be agitated. "இறுநுசுப் பலச வெறுநிலஞ் சேர்ந்தாங்கு" (மணிமே. 9:7);. 2. உடம்பு அல்லது உளம் வருந்துதல்; to suffer, to be afflicted. "திருவுடம் பலச நோற்கின்றான்" (கம்பரா. ஆரணிய. சூர்ப்ப, 18);. ம. அலசுக. 3. சோர்தல் (சிலப். 16 : 197, அரும்.);; to be exhausted, to become weary. -, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.); 1. அசைத்து அல்லது கசக்கிக் கழுவுதல்; to rinse, as soaked cloth. ஊறவைத்த வேட்டியை அலசு (உ.வ.);. 2. வெட்கும்படி பலபடப் பேசுதல், ஒருவர் கூற்றைத் திறம்பட மறுத்தல்; to scold, snub,to refute forcibly. அவனை நன்றாய் அலசி விட்டான் (உ.வ.);. 3. ஆராய்தல்; to analyse, examine minutely. அக் குற்றச்சாட்டை நன்றாய் அலசிப் பார்த்தபோது, அது கட்டுச் செய்தியென்று தெரிந்தது. க., தெ., து. அலசு. [அல் → அலை → அலைசு → அலசு.]
அலசு	அலசு alasu, தொ.பெ. (vbl.n.) 1. அலசிக் கழுவுகை; to rinse. இந்தத் துணியை ஓர் அலசு அலசு. 2. உடம்பு வருந்தல்; physical suffering. "ஐதின்மேனி யலசுற யான்றவஞ் செய்தது" (கந்தபு. அசுர, மாயைப். 71);. 3. துயரம் (சம். அக. கை.);; sorrow, grief. க. அலசு ; தெ. அலகுவ. அலசு-தல் பார்க்க;see alašu.
அலட்டி	அலட்டி alaṭṭi, பெ. (n.) 1. அலப்பி, வீண்பேச்சாளி; chatterbox. 2. அரட்டி; bully, blusterer. ம. அலப்பன் [அலறு → அலற்று → அலட்டு → அலட்டி. "இ" வி.முத. ஈறு.] அலட்டி alaṭṭi, பெ. (n.) 1. நோய் நிலையில் அடிக்கடி புரண்டு தன் உடம்பை வருத்திக் கொள்பவன்; one who tosses about or restlessly turns this side and that side in bed during illness. 2. பிறரை அலைக்கழித்து வருத்துபவன்; one who troubles another by causing him to move about restlessly.

அலட்டு-தல்	அலட்டு-தல் alaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வீண்பேச்சுப் பேசுதல்; to talk vainly or incessantly. 2. பிதற்றுதல்; to talk foolishly or incoherently. —, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.); 1. அரட்டுதல்; to bully, bluster. 2. தொல்லைப்படுத்துதல்; to tease, annoy, pester. ம. அலட்டுக ; Skt. lapita. [அலறு → அலற்று → அலட்டு.] அலட்டு-தல் alaṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி, (v.t.) 1. (நோயாளி); ஓயாது உடம்பை அசைத்துத் தன்னை வருத்திக்கொள்ளுதல்; to trouble oneself by constantly changing posture, esp. as a sick person in bed. உடம்பை வீணாய் அலிட்டிக்கொள்ளாதே. 2. அலைக்கழித்தல்; to trouble and cause restlessness in another person. ம. அலட்டல் ; தெ. அலன்சுட.
அலட்டு	அலட்டு alaṭṭu, பெ. (n.) 1. வீண்பேச்சு; chatter. 2. அரட்டு; boisterous talk. 3. பிதற்றல்; raving, incoherent talk, delirium. 4. தொந்தரவு; teasing, trouble, annoyance, importunity "ஒருவன் கூறும் வாக்கியத் தலட்டுக் கீதல்" (மச்சபு. பத்தி. 22);. [அலறு → அலற்று → அலட்டு.] அலட்டு alaṭṭu, பெ. (n.) அலைக்கழிப்பு; troubling one and causing restlessness in him (சா. அக.);.
அலட்டுச்சன்னி	அலட்டுச்சன்னி alaṭṭuccaṉṉi, பெ. (n.) பிதற்றுங் குணஞ்செய்யும் இசிவுநோய்; delirium. [அலட்டு + Skt. sanni. Skt. sanni-päta → த. சன்னி.] அலட்டு பார்க்க;see alattu. இதை முழுத்தமிழில் 'அலட்டிசிவு' என்று சொல்லுதல் வேண்டும்.
அலட்டுச்சனி	அலட்டுச்சனி alaṭṭuccaṉi, பெ. (n.) 1. வக்கிரக்காரி; malignant saturn. 2. அரட்டித் தொந்தரவு செய்பவன் (இராட்.);; one who is boisterous and troublesome. [அலட்டு + Skt. §ani.] அலட்டு பார்க்க;see alattu. இதை முழுத்தமிழில் 'அலட்டுக்காரி' என்று சொல்லுதல் வேண்டும்.

அலத்தகம்	அலத்தகம் alattagam, பெ. (n.) 1. செம்பஞ்சுப் பூண்டு; red-cotton shrub or West Indian cotton, Gossypium barbadense (acuminatum); (சா.அக.);. 2. செம்பஞ்சுக் குழம்பு; red lac used by women for dyeing their feet, lips, etc. "அந்நலார்த மலத்தக மலர்த்தா ணீவி" (நைடத. நாட்டு, 26);. "அம்மல ரடியுங் கையு மணிகிளர் பவள வாயுஞ் செம்மலர் நுதலு நாவுந் திருந்தொளி யுகிரோ டங்கேழ் விம்மிதப் பட்டு வீழ வலத்தக மெழுதி விட்டா ளம்மலர்க் கண்ட முள்ளிட் டரிவையைத் தெரிவை தானே" (சீவக. 2440);. 3. செம்பருத்தி (பச்.மு.);; Bengal, cotton, Gossypium arboreum (சா.அக.);. ம., க. அலக்த ; தெ. அலக்தமு. [அலத்தகம் → Skt. alaktaka. உல் → எல் → எர் → எரி = நெருப்பு, சிவப்பு. உல் → அல் → அன் → அனல் = நெருப்பு. அல் → அலத்து → அலத்தி = மின்மினி, அலத்து → அலத்தம் = செம்பருத்தி. அலத்தம் → அலத்தகம் = செம்பஞ்சு.] என்னுஞ் ... மொழியில் ... என்று திரிக்கப்பட்டுள்ளது
அலத்தம்	அலத்தம் alattam, பெ. (n.) செம்பருத்தி (மலை.);; Bengal cotton, Gossypium arboreum (சா.அக.);. [அலத்தம் → Skt. alakta.] அலத்தகம் பார்க்க;see alattagam. வடமொழியில் அ-லக்த, அ-லக்தக என்று முன்னொட்டுஞ் சொல்லுமாகப் பிரிப்பர். அது அவற்றை வடசொல்லாகக் காட்டுதற்குக் கையாளும் வழி. த்த என்னும் உடனிலை மெய்ம்மயக்கம் க்த என்னும் வேற்றுநிலை மெய்ம்மயக்கமாக மாறுவது வடமொழி மரபு. ஒ.நோ : அரத்தம் → Skt, rakla, முத்தம் → Skt. mukta. அலத்தம் alattam, பெ. (n.) 1. செம்பருத்திப் பூண்டு (க.அக.);; Bengal cotton, Gossypium arboreum. 2. செம்பஞ்சுக்குழம்பு; red lac used by ladies for dyeing their feet, lips, etc. (சா.அக.);. ம., க. அலக்த ; தெ. அலக்தமு. [அலத்தம் → Skt. alakta.] அலத்தம் பார்க்க;see alattam. அலத்தம் alattam, பெ. (n.) பொழுதுவணங்கி (சூரியகாந்தி); (மஞ்சிக. நி.);; sunflower.

அலத்தி	அலத்தி alatti, பெ. (n.) மின்மினி (சது.);; fire. fly, glow-worm. [உல் → உல. உலத்தல் = காய்தல். உல் → உலை = நெருப்படுப்பு. உல் → எல் = ஒளி. உல் → அல் → அன் → அனல். அல் → அல → அலத்து → அலத்தி = ஒளிவிடுவது.] அலத்தி alatti, பெ. (n.) நுளம்பு (க.அக.);; gnat. [உல் → உலம் → உலங்கு. உல் → அல் → அல → அலவு → அலகு = கூர்மை, அல் → அலம் → அலத்தி = கூரிய உறிஞ்சியுள்ளது.]
அலத்திடுசன்னி	அலத்திடுசன்னி alattiḍusaṉṉi, பெ. (n.) அதிகத் துன்பத்தையுண்டாக்கும் ஒருவகை இசிவு; a kind of delirium giving rise to much suffering to the patient (சா.அக.);, [அலத்திடு + Skt. sanni. அலம் = துன்பம். அலத்திடுதல் (அலத்து + இடுதல்); = துன்பத்தில் வைத்தல். Skt. sanni-päta → த. சன்னி = இசிவு.] 'அலத்திடும் இசிவு' என்பது முழுத்தமிழ்.
அலத்து	அலத்து alattu, பெ. (n.) உமுரி; a kind of herb with a saline taste, growing on sandy soils, glass-wort, Salicornia herbaco (சா.அக.);,
அலத்துருஞ்சூலி	அலத்துருஞ்சூலி alatturuñjūli, பெ. (n.) பெருஞ்சூலி, ஒரு நிலத்திணைவகை; bridalconch plant, Hymenodictyon excelsum (சா.அக.);,
அலத்தை	அலத்தை alattai, பெ. (n.) செம்பஞ்சு (அக.நி.);; cotton coloured with lac-dye. [உல் → எல் → எர் → எரி = நெருப்பு, சிவப்பு. உல் → அல் → அல → அலத்து → அலத்தை = சிவந்தது.] அலத்தகம் பார்க்க;see alattagam.
அலதிகுலதி	அலதிகுலதி aladiguladi, பெ. (n.) அலங்கோலம்; disorder, confusion. "விழுந்தன ரலதி குலதியொ டேழ்கலிங்கரே" (கலிங். போர். 47);. ம. அலதி [அலைதிகுலைதி → அலதிகுலதி. அலை + தி (தொ.பெ.ஈறு); - அலைதி. குலை + தி (தொ. பெ. ஈறு); - குலைதி.] அலைதிகுலைதி பார்க்க;see alaidi-kulaidi.
அலந்தம்	அலந்தம் alandam, பெ. (n.) கடுக்காய்; ink-nut, Terminalia chebula.

அலந்தல்	அலந்தல் alandal, பெ. (n.) 1. மயிலடிக் குருந்து; false peacock's foot tree, Neburia linearis. 2. செங்கத்தரி (மலை.);; orbicular-leaved caper shrub. [உல் → எல் → எர் → எரி = நெருப்பு, சிவப்பு. உல் → அல் → அலத்து → அலந்து → அலந்தல் = சிவந்தது.] அலத்தகம் பார்க்க;see alattagam.
அலந்தலி	அலந்தலி alandali, பெ. (n.) செங்கத்தரி (பச்.மு.);; orbicular-leaved caper shrub. அலந்தல் 2 பார்க்க;see alandal 2.
அலந்தலை	அலந்தலை alandalai, பெ. (n.) 1. மயக்கம்; giddiness (சா.அக.);. "அலந்தலை யுற்ற வரும்புலன்களைந்தும்" (கம்பரா. அயோத். கைகேயிசூழ். 17);. 2. கலக்கம்; confusion. "இவள்பேச்சு மலந்தலையாய்" (திவ். பெரியாழ். 3. 7:1);. 3. துன்பம்; distress, vexation, affliction. "அலந்தலைப் பட்ட சிந்தைய னாகி" (உபதேச சனகாதி. 23);. ம. அலமாறு ; க. அலவு ; தெ. அலந்துரு. [அலம் + தலை, அலம்வரல் → அலமரல் = சுழலுதல், தலைசுற்றுதல், மனஞ்சுழலுதல், மயங்குதல், கலங்குதல், துன்புறுதல். அலம் = சுழற்சி, மயக்கம், கலக்கம், துன்பம். 'தலை' ஓர் ஈறு.]
அலந்தலைமை	அலந்தலைமை alandalaimai, பெ. (n.) தொல்லை, தொந்தரவு; worry, trouble, annoyance. "அலந்தலைமை செய்துழலு மையன்" (திவ். பெரியதி. 4. 4:3);. [அலந்தலை → அலந்தலைமை. 'மை' பண். பெ. ஈறு.] அலந்தலை பார்க்க;see alandalai.
அலந்தார்	அலந்தார் alandār, பெ. (n.) 1. துன்பமுற்றோர்; those who suffered, the afflicted, the distressed, those in agony. "அலந்தாரை யல்லனோய் செய்தற்றால்" (குறள், 1303);. 2. வறுமையுற்றோர்; the poor, the destitute. "அலந்தார்க் கொன்றீந்த புகழும்" (திரிகடு. 41);. [அலத்தல் = துன்புறுதல். அல → அலந்தார் (ப.பா. படர்க்கை இ.கா. வினையா. பெ.]
அலந்தாரி	அலந்தாரி alandāri, பெ. (n.) எழுத்தாணிப் பூண்டு; style-plant or sarment lettuce, Launea pinnatifida (சா.அக.);.

அலந்தை	அலந்தை alandai, பெ. (n.) துன்பம் (சது.);; trouble, distress, affliction. தெ. அலன்த ; து. அனுபங்க. [அலம் = துன்பம். அலம் → அலந்து → அலந்தை.] அலந்தை alandai, பெ. (n.) நீர்நிலை, குளம்; tank, pond. "இருடீர் மலயமுனி யலந்தை" (சேதுபு. சேதுவந்த 44);. [ஒருகா. அலை → அலந்தை = அலைவீசும் பெருங்குளம்.]
அலந்தோர்	அலந்தோர் alandōr, பெ. (n.) அலந்தார் பார்க்க;see alandar "அலந்தோர்க் களிக்கும் பொலம்பூட் சேஎய்" (திருமுரு. 271);. [அலந்தார் → அலந்தோர்.]
அலப்பம்	அலப்பம் alappam, பெ. (n.) உடற்பித்து (அங்கப்பிச்சு);; bile in the system (சா.அக.);.
அலப்பல்	அலப்பல் alappal, பெ. (n.) 1. வீண்பேச்சு; idle talk, gossip. 2. பிதற்றல்; talking nonsense. 3. கலவையோசை (பிங்.); ; confused noise of many sounds. ம, அலப்பு [அலப்பு → அலப்பல்.]
அலப்பறை	அலப்பறை alapparai, பெ. (n.) 1. வீண்பேச்சாளி; blabber, gossip, vain talker. 2. இரப்போன் (பிச்சைக்காரன்); (நெல்லை);; beggar (Tn.);. ம. அலப்பற [அலப்பு + அறை. அலப்புதல் = வீண்பேச்சுப் பேசுதல், அலப்பு = வீண்பேச்சு, அறைதல் = உரத்துச் சொல்லுதல், சொல்லுதல், பேசுதல். அறை = உரத்துச் சொல்பவன், பேசுபவன் (ஆ.கு.);.]
அலப்பன்	அலப்பன் alappaṉ, பெ. (n.) வீண்பேச்சுக்காரன்; chatterer, gossip, prattler. ம. அலப்பன் [அலப்பு → அலப்பன். 'அன்' ஆ.பா.ஈறு.]
அலப்பாட்டு-தல்	அலப்பாட்டு-தல் alappāṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மனஞ்சுழலுதல், மயங்குதல்; to become confused. "பேதைக ளுரைப்பன வேசொல்லிப் பெரிதலப் பாட்டினைநீ" (நீலகேசி, 448);. [அலப்பு + ஆட்டு. அலத்தல் = சுழலுதல். அல → அலப்பு. 'ஆடு' து.வி. (த.வி.); → ஆட்டு (பி.வி.);. இங்குப் பிறவினை தன்வினையாய் ஆளப்பட்டது.]

அலப்பாரி-த்தல்	அலப்பாரி-த்தல் alappārittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வீண்பேச்சுப் பேசி ஆரவாரித்தல் (இ.வ.);; to shout empty words (Loc.);. [அலப்பு + ஆரி. ஆரித்தல் = ஆரவாரஞ் செய்தல். ஆர் → ஆரி.]
அலப்பு-தல்	அலப்பு-தல் alappudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வீண் பேச்சுப் பேசுதல்; to chatter, prattle, gossip, talk in vain. 2. பிதற்றுதல்; to talk nonsense, to talk incoherently. "அலப்பிய தக்கன் பெருவேள்வி" (தேவா. 5.73:1);. - 5 செ.குன்றாவி, (v.t.); அலைத்தல், வருத்துதல்; to harass, vex, annoy, afflict. "அமர்க்கண் மகளிரலப்பிய வந்நோய்" (கலித். 75 :7);. ம. அலப்பு [அலம்பு (த.வி.); → அலப்பு (பி.வி.);. அலப்புதல் = நாவசைத்தல், பேசுதல், அசைத்து வருத்துதல்.]
அலப்பு	அலப்பு alappu, பெ. (n.) மனக்கலக்கம்; confusion of mind. "அலப்பா யாகா சத்தை நோக்கி" (திவ். திருவாய். 5. 8 : 4);. க. அலபு [அலத்தல் = சுழலுதல், துன்புறுதல். அல → அலப்பு. 'பு' தொ.பெ. ஈறு.]
அலப்புணி	அலப்புணி alappuṇi, பெ. (n.) வீண்பேச்சுப் பேசுபவ-ன்-ள் (இ.வ.);; gossip, chatterer (Loc.);. [அலப்பு + உண்ணி. 'உண்' து.வி. ஒ.நோ : நோயுண்ணுதல் = நோய்கொள்ளுதல். உண்ணுதல் = கொள்ளுதல். உண்ணி = கொள்ளி. 'இ' வி.முத. ஈறு.]

அலம்	அலம் alam, பெ. (n.) 1. சுழற்சி; whirling, spinning around. 2. மனச்சுழற்சி; confusion, perturbation. "சித்த மலமில்லை" (சி.சி.சுபக். 8:32);. 3. துன்பம்; distress, affliction, pain, misery. "அலமகன் முத்தி யுண்டாம்" (சூத. எக்கிய, பூ. 2 : 8);. தெ. அலமு [உலம் = சுற்று, சுழற்சி. உலம் → அலம்.] அலம் alam, பெ. (n.) 1. தேட்கொடுக்கு (நாநார்த்த.);; scorpion's sting. 2. தேள் (திவா.);; scorpion, as having a sting. 3. நளியோரை (விருச்சிகராசி);; scorpio of the zodiac. ம. அலம் ; க. அல ; தெ. அலமு. [அலம் → Skt ala. உலம் → வளைவு. உலம் → அலம் = வளைந்த கொடுக்கு, கொடுக்குள்ளது, கொடுக்குள்ள தேள்போன்ற வடிவினது. இதன் வேரும் முந்தியதன் வேரும் ஒன்றே.] அலம் alam, பெ. (n.)
அலம்பல்	அலம்பல் alambal, பெ. (n.) 1. ஆரவாரம் (பிங்.);; loud noise. 2. பலர்வாய்ப் படல்; unfortunate publicity. உன் பெயர் அலம்பலாயிற்று (இ.வ.);. 3. வீண்பேச்சு; gossip, vain talk. 4. முயற்சி, மெய்வருத்தம்; effort, pains. 5. தொந்தரவு; vexation, trouble. அலம்பலும் அலசடியும் பட்டேன் (வின்.);. 6. கொள்ளை நோய் (இ.வ.);; epidemic (Loc.);. 7. அலம்புதல் பார்க்க;see alambu!-. ம. அலம்பல் ; தெ. அலமு ; து. அலுபங்க. [அல் → அல → அலம்பு → அலம்பல் = அசைத்தல், அசைத்து ஒலித்தல், வருந்துதல்.] அலம்பல் alambal, பெ. (n.) அலக்குத்தடி (யாழ்ப்.);; small branches or boughs used in the construction and repair of hedges (J.);. [ஒருகா, அலம் → அலம்பு → அலம்பல் = வளைந்த குச்சி அல்லது கிளை.]
அலம்பல்மரம்	அலம்பல்மரம் alambalmaram, பெ. (n.) வெடங் குறுணி, மலையாளத்தில் விளையும் மணமுள்ள வெண்பூ மரம்; savathi tree, collar-bone tree, walking stick bignonia, Stercospermum xylocarpum (சா.அக.);.

அலம்பி	அலம்பி alambi, பெ. (n.) உடம்பிலோடும் பது (தச); நாடிகளு ளொன்றாகிய, நாவிலோடும் நாடி; one of the ten arteries, existing or operating in the tongue, Lingual artery (சா.அக.);.
அலம்பு-தல்	அலம்பு-தல் alambudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒலித்தல்; to sound, tinkle, murmur, as a brook. 2. ஆரவாரித்தல்; to make loud noise. "மாட லம்பின மாமணித் தேர்மணி பாட லம்பின பாய்மத யானையே" (கம்பரா. யுத்த. முதற்போர். 17);. 3. அலைதல்; to wander, fluctuate. "வண்டலம்புஞ் சோலை" (திவ். திருவாய். 2. 8:11);. 4. ததும்புதல் (வின்.);; to move, dance or wabble, as water in a vessel which is not full. 5. தவறுதல் (வின்.);; to swerve from a proper line of conduct. —, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.); 1. அலைத்தல்; to cause to wander on account of panic. "அலம்பா வெருட்டாக் கொன்று திரியு மரக்கரை" (திவ். பெரியாழ். 4. 2 : 1);. 2. கழுவுதல்; to wash, rinse. 'வடிம்பலம்ப நின்றான்' (புறநா. 9, உரை);. ம. அலம்பு ; க. அலும்பு, அலம்பு ; தெ. அலமு ; து. அலம்புனி. [அல் (அலை); → அலம்பு. அலம்புதல் = அசைதல், அசைத்தல், அசைந்து ஒலித்தல், அசைந்து வழிதல், கழுவுதல், அசைந்து விலகுதல், அலைதல், அலைத்தல்.]
அலம்புடை	அலம்புடை alambuḍai, பெ. (n.) உடம்பிலோடும் பது நாடிகளுளொன்று (சிலப். 3 : 26, உரை);; a principal tubular vessel of the human body— 'அலம்புடை' மூலநிலைக்களந் (மூலாதாரம்); தொட்டுக் காதளவாய் நிற்பது; one of the ten tuberous (tubular); vessels of the human body, extending from the anal region upto the level of the ears (சா.அக.);. Skt. alambusa

அலம்வா(வரு)-தல்	அலம்வா(வரு)-தல் alamvāvarudal, 18 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சுழலுதல்; to whirl, spin around. 2. மனஞ்சுழலுதல்; to be perturbed in mind, agitated. "வெறியோ டலம்வரும் யாய்" (ஐந்திணை ஐம். 20);. [உல் → உலம் = சுழற்சி. உலம் → அலம் + வா.] வா பார்க்க;see va. அலமரல் __, பெ. (n.); 1. சுழற்சி (திவா.);; whirling, spinning around. 2. மனச்சுழற்சி; confusion, perturbation. 'அலமர லாயம்' (தொல். சொல். உரி. 13, நச். உரை);. 3. துயரம் (பிங்.);; sorrow. 4. அச்சம் (திவா.);; fear, dread. தெ. அலமட [அலம்வரல் → அலமரல்.]
அலமரு-தல்	அலமரு-தல் alamarudal, 18 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சுழலுதல்; to whirl, spin around. "விளரி வண் டினங்க ளலமருங் கழனி" (நைடத. அன்னத்தைத்தூ. 10);. 2. மனஞ்சுழலுதல், கலங்குதல்; to be confused, agitated, confounded, nonplussed, perturbed in mind. 'அலமர லாயம்' (தொல். சொல். உரி. 13, நச். உரை);. 3. அசைதல்; to shake, tremble. "ஆலைக் கலமருந் தீங்கழைக் கரும்பே" (மலைபடு. 119);. 4. அஞ்சுதல் (திவா.);; to be afraid. "ஐமே லுந்தி யலமந்த போதாக வஞ்சேலென் றருள்செய்வான்" (தேவா. 1 , 130 : 1);. 5. வருந்துதல், துன்புறுதல்; to be vexed, distressed. "கொம்பரில் லாக்கொடி. போலல மந்தனன்" (திருவாச. 6:20);. 6. இளைத்தல் (க.அக.);; to grow weary, to be fatigued, to get exhausted. "ஓடி யலமந்து" (கோயிற்பு. இரணி. 28);. க. அலெமாடு ; தெ. அலமடிஞ்சுட. [அலம்வருதல் → அலமருதல்.]
அலமல-த்தல்	அலமல-த்தல் alamalattal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அங்கலாய்த்தல்; to lament, grieve, sorrow. 2. மனங்கலங்குதல்; to be confounded, nonplussed. 3. பரபரப்படைதல்; to be eager, anxious, restless. [அலம் = சுழற்சி, துன்பம். அலத்தல் = துன்புறுதல். அலம் + அல - அலமல (பொருள் மிகு எதுகை மரபிணை மொழி);. இனி, அலம் + மல - அலமல என்றுமாம். மலத்தல் = மயங்குதல்.]

அலமலத்து-தல்	அலமலத்து-தல் alamaladdudal, 2 பி.வி. (v.caus.) கலக்கமுறச் செய்தல், மயக்குதல்; to confuse, confound. "ஆளைப் பகட்டி யலமலத்தி" (பஞ்ச. திருமுக. 1366);. [அலமல (த.வி.); → அலமலத்து (பி.வி.);.] அலமல-த்தல் பார்க்க;see alamala-.
அலமலா-த்தல்	அலமலா-த்தல் alamalāttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) அலமல-த்தல் பார்க்க;see alamala- (க.அக.);. [அலமல → அலமலா (உ.வ.);.]
அலமாப்பு	அலமாப்பு alamāppu, பெ. (n.) துன்பம்; trouble, distress. "அலமாப்பினிற் பாரிவரு கூத்து" (திருப்பு. 988);. [அலம் + யா → ஆ - அலமா. அலம் = துன்பம். யாத்தல் = கட்டுதல், சேர்தல், பொருந்துதல். அலமா → அலமாப்பு. 'பு' தொ.பெ.ஈறு. 'யா' து.வி. ஒ.நோ.: மார் + யாப்பு - மாராப்பு.]
அலமாரி	அலமாரி alamāri, பெ. (n.) பேராசையுள்ளவன் (இ.வ..);; covetous, greedy person (Loc.);. நீயேன் அலமாரிப் பேயாய்த் திரிகிறாய் ? [ஒருகா. அலைவாரி → அலவாரி → அலமாரி. அலைவாருதல் = அலைத்து (வருத்தி); வாரிக் கொண்டு போதல். வார் → வாரி. 'இ' வி.முத. ஈறு.] அலமாரி alamāri, பெ. (n.) நிலைப்பேழை; closed wall-shelves, wall cupboard. [U. almári → த. அலமாரி.]
அலமாறு	அலமாறு alamāṟu, பெ. (n.) தொந்தரவு, தொல்லை (இ.வ.);; bother, worry, vexation (Loc.);. ம. அலமாறு ; தெ. அலமறு. [ஒருகா. அலம்வா → அலம்வரவு → அல மரவு → அலமாறு. அலம் = துன்பம்.]
அலமான்	அலமான் alamāṉ, பெ. (n.) திப்பிலி (சங்.அக.);; long pepper, Piper longum. [அலகமான் → அலமான்.] அலகமான் பார்க்க;see alagaman.
அலமிளகு	அலமிளகு alamiḷagu, பெ. (n.) திப்பிலி; long pepper, Piper longum (சா.அக.);. [ஒருகா. அலைமிளகு = தீவுகளினின்று கடல் கடந்து வரும் மிளகுபோன்ற காரச்சரக்கு. மலைமிளகு x அலைமிளகு.]

அலமுறல்	அலமுறல் alamuṟal, தொ. பெ. (vbl.n.) துன்பமடைதல்; to suffer, to be inflicted, to be in distress, disaster or danger. "தந்தை தாயை யிழந்தல முறுமி னென்னா" (திருவிளை. பன்றி. 7);. [அலம் = துன்பம். உறுதல் = அடைதல். உறு + அல் - உறல். 'அல்' தொ.பெ. ஈறு.]
அலர்-தல்	அலர்-தல்_, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மலர்தல், பூ விரிதல்; to blossom, open up, as a flower bud. "தாமரை யலர்ந்த பூந்தடம்" (நல். பாரத. நகர. 24);. 2. பரத்தல்; to spread, to expand, to be diffused, as the rays of the Sun, as water. "அலர்தலை மாநிலம்" (நைடத. சிறப்பு. 1);. 3. பருத்தல், பெருத்தல்; to increase in size, become large. "அலர்முலையாகத்து" (கலித். 14:5);. 4. விளங்குதல், விளங்கித் தோன்றுதல்; to shine forth, mani-fest oneself. "ஆழியங் கிழவனா யாரும்" (சூளா. குமார. 43);. 5. சுரத்தல்; to form, collect, as milk in the breast. "அலர்முலைச் செவிலியம் பெண்டிர்த் தழீஇ" (பெரும் பாண். 250);. ம., க., து. அலர் ; தெ. அலரு. [மலர் → அலர். மலர்தல் = விரிதல், பூ விரிதல், பரத்தல், விளங்குதல்.]
அலர்	அலர் alar, பெ. (n.) 1. மலர்ந்த பூ (திவா.);; full-blown flower. "அலரின் வண்டள கத்தலர் பாய்வன" (தணிகை. நாட். 106);. 2. பூ மாலை; flower-garland. "நீயன்று சூட்டலர்" (தஞ்சைவா. 285);. 3. (அகப்.); இரு காதலர் களவொழுக்கத்தைப் பலரறிந்து வெளிப்படையாகக் கூறும் பழிக்கூற்று, சிலரே அறிந்து மறைவாகக் கூறும் 'அம்பல்' என்பதற்கு எதிர்; 4. பழிச்சொல் (க.அக.);; slander, calumny. "அருந்த வந்த புள்ளார்த்தலர் தூற்றுமால்" (நைடத. நகர. 29);. 5. மகிழ்ச்சி (பிங்.);; joy. 6. நீர் (பிங்.);; water. 7. மிளகுகொடி; black pepper vine. 8. மிளகு (மலை.);; black pepper. 9. மஞ்சள்; turmeric. அலர்-தல் பார்க்க;see alar.

அலர்க்கம்	அலர்க்கம் alarkkam, பெ. (n.) வெள்ளெருக்கு; white madar, Calotropis gigantea (albiflora);. ம. அலர்க்கம் ; க. அலர்க்க ; தெ. அலர்க்கமு. [எல் = ஒளி, வெள்ளை. ஒ.நோ : எல் → எலும்பு = வெண்தாது. எல் → அல். எருக்கு → எருக்கம் → அருக்கம் → அர்க்கம். அல் + அர்க்கம் – அல்லர்க்கம் → அலர்க்கம்.] அலர்க்கம் alarkkam, பெ. (n.) 1. ஒருவகைப் புழு; a kind of germ. 2. வெறிநாள்; rabid dog. ம. அலர்க்கம் ; க. அலர்க்க ; தெ. அலர்க்கமு.
அலர்க்குறி	அலர்க்குறி alarkkuṟi, பெ. (n.) [அலர் = பூ. குறி = அடையாளம். அலர்க் குறி = அல்ல குறிப் பட்டவிடத்தில் தலைவன் வைக்கும் பூக்குறி.]
அலர்ச்சி	அலர்ச்சி alarcci, தொ. பெ. (vbl.n.) மலர்ச்சி; process of blooming, blooming. ம. அலர்ச்ச [அலர் + சி (தொ.பெ.ஈறு);.]
அலர்த்தி	அலர்த்தி alartti, தொ.பெ. (vbl.n.) அலர்ச்சி பார்க்க;see alarcci. [அலர் + தி (தொ.பெ.ஈறு);.]
அலர்த்து-தல்	அலர்த்து-தல் alarddudal, 2 பி.வி. (v.caus.) 1. மலரச்செய்தல்; to cause to blossom. "பரிதி யலர்த்திடு வதுபோல்" (சி. சி. சுபக். 11:8);. 2. விரித்தல்; to open, expand, unfold. "கரகமலப்போ தலர்த்தித் தாங்கினான்" (திருவிளை. வெள்ளையா. 3);. [அலர் (த.வி.); → அலர்த்து (பி.வி.);. 'து' பி.வி. ஈறு.]
அலர்ந்தபூ	அலர்ந்தபூ alarndapū, பெ. (n.) 1. மலர்ந்த பூ; full-blown flower. 2. கொற்றான் (மலை.);; green thread creeper, Cassytha filiformis. ['அலர்ந்த பூ' பெ.எ. தொடர்ச்சொல்.]
அலர்ப்பகம்	அலர்ப்பகம் alarppagam, பெ. (n.) இலாமிச்சை (பச்.மு.);; cuscus grass. ஒ.நோ. : அலாபதம்

அலர்மகள்	அலர்மகள் alarmagaḷ, பெ. (n.) 1. செந்தாமரை மலர்மேல் வீற்றிருக்குத் திருமகள்; Tirumagal (Laksmi);, goddess of wealth, seated on a red lotus. "அரைசெய் மேகலை யலர் மக ளவளொடும்" (திவ். பெரியதி. 1, 2:5);. 2. வெண்டாமரை மலர்மேல் வீற்றிருக்கும் கலைமகள் (க.அக.);; Kalaimagal (Sarasvati);, goddess of learning, seated on a white lotus. [மலர் → அலர், பொதுச்சொல் சிறப்புப் பற்றித் தாமரையைக் குறித்தது. மக → மகள் = புதல்வி, பெண், பெண்தெய்வம்.] அலர்மகள் என்பது முதற்கண் திருமகள் பெயராகவே தோன்றி வழங்கிற்று. வண்ண அடைச்சொல்லின்றிப் பொதுச்சொல்லால் வழங்கும்போது, அது கலைமகட்கும் பொருந்துமேனும், வழக்கிற்கு மாறானதாகும். பொதுமக்கள் வழக்கில், 'அலர் மேல்' என்பது இன்றும் திருமகளையே குறிக்கும்.
அலர்முகராகம்	அலர்முகராகம் alarmugarāgam, பெ. (n.) பரதவுறுப்புகளுள் ஒன்று (சா.அக.);; name of a dancing posture (?);.
அலர்முலை	அலர்முலை alarmulai, பெ. (n.) விம்மிய முலை; distended breast of a woman, especially through passion (சா.அக.);. [அலர்தல் = பருத்தல், முல் → முலை. முல்லுதல் = முன்வருதல் அல்லது தழுவுதல் (வழக்கற்ற வினை);.]
அலர்மேல்	அலர்மேல் alarmēl, பெ. (n.) அலர்மேல்மங்கை என்பதன் குறுக்கம்; contraction of Alarmélmarigai. அலர்மேல்மங்கை பார்க்க;see alar_mel - marigai.
அலர்மேல்மங்கை	அலர்மேல்மங்கை alarmēlmaṅgai, பெ.. (n.) செந்தாமரை மலர்மேல் வீற்றிருக்கும் திருமகள்; Tirumagal (Laksmi);, seated on a red lotus. "அலர்மேல் மங்கையுறை மார்பா" (தில். திருவாய். 6 10:10);. ம. அலர்மங்க ; தெ. அலமேலுமங்க. [மலர் → அலர். மே → மேல் (இடப்பொருளுருபு);. மங்கலம் → மங்கலை → மங்கை = 12 முதல் 13 வரைப்பட்ட அகவையளும் மங்கலமான மணப் பருவத்தினளுமான பெண், பெண்டு, பெண்தெய்வம்.] அலர் என்னும் பொதுச்சொல், சிறப்பு நோக்கித் தாமரை மலரையும் இடம் நோக்கிச் செந்தாமரையையுங் குறித்தது.
அலர்வு	அலர்வு alarvu, தொ.பெ. (vbl.n.) அலர்ச்சி பார்க்க;see alarcci. [அலர் → அலர்வு. 'வு' தொ.பெ.ஈறு.]
அலரவன்	அலரவன் alaravaṉ, பெ. (n.) நான்முகன் (பிரமன்);; Nanmugan (Brahma);, the lotus-born. "அலரவனு மாலவனு மறியாமே யழலுரு வாய்......நின்றதுதா னென்னேடீ" (திருவாச. 12:6);. க. அலரிச [மலர் → அலர் 'அவன்' ஆ.பா.ஈறு.]

அலரி	அலரி alari, பெ. (n.) 1. பூ (திவா.);; flower. 2. அழகு (பிங்.);; beauty. 3. ஒரு பூச்செடி (பிங்.);; oleander, l.sh., Nerium odorum. 4. நறுமணம்; fragrance. "அலரிவாய் கமழக் கூறினான்" (சீவக. 1618);. 5. ஆற்றுப் பாலை; willow. 6. ஒரு மரம்; a kind of tree. "பாதிரி யலரி புன்னை" (சேதுபு. இராமநாத. 55);. 7. தேனீ (சது.);; bee. 8. நீர்நிலை (சது.);; water tank. [P] ம. அலரி ; க. அலர் ; தெ. அலரு ; து. அரல். [அலர் → அலரி = மலர்ந்த பூ, பூவின் அழகு, பூவினின்று தேனெடுக்கும் ஈ, பூச்செடி, பூமரம், பரந்த நீர்நிலை.] அலரி alari, பெ. (n.) தீத்தெய்வம்
அலரிக்கண்ணாடி	அலரிக்கண்ணாடி alarikkaṇṇāṭi, பெ. (n.) உடும்பின் உகிர் (நகம்);; the mail of iguana (சா.அக.);.
அலரிக்கூடை	அலரிக்கூடை alarikāṭai, பெ. (n.) சவப் பெட்டி (புதுவை);; coffin (Pond.);. [ஒருகா. அலரிப் பிரம்பால் அல்லது வேராற் பின்னிய கூடை.]
அலரிச்செவி	அலரிச்செவி alariccevi, பெ. (n.) ஒருவகைச் செடி (பச்.மு.);; a kind of plant.
அலரிசபோதம்	அலரிசபோதம் alarisapōtam, பெ. (n.) உடும்பு; double tongued lizard, iguana, Lacerta iguana (சா. அக.);.
அலரித்தட்டி	அலரித்தட்டி alarittaṭṭi, பெ. (n.) மீன் பிடிக்குங் கூடை வகை (புதுவை);; wicker basket for catching fish (Pond.);. [P] [அலரிப் பிசம்பாற் பின்னிய தட்டுக்கூடை போலும் ! தட்டு → தட்டி.]

அலரிப்பந்தம்	அலரிப்பந்தம் alarippandam, பெ. (n.) கட்டு நார் (புதுவை);; withe (Pond.);. [அலரி + Skt. bandha → த. பந்தம் = கட்டு.]
அலரிவிழுந்தலை யழுவாள்	அலரிவிழுந்தலையழுவாள் alariviḻundalaiyaḻuvāḷ, பெ. (n.) குண்டுப்பனை; a kind of male palmyra, Borrassus flebellifer (சா.அக.);. [இதன் மூலந் தெரியவில்லை. ஒருகா. அலறி விழுந்து தலைவிரித்தழுவாள் போன்ற தோற்றமுடையதோ?]
அலரிவேர்	அலரிவேர் alarivēr, பெ. (n.) அலரிச்செடியின் வேர்; the root of Indian willow (சா.அக.);. இது கடுநஞ்சு. தற்கொலை புரிபவர் இதை யரைத்து (நல்லெண்ணெயிற் கலந்து); உட்கொள்வது வழக்கம்.
அலவல்	அலவல் alaval, பெ. (n.) 1. பெண்டிரின் கற்பில்லா வொழுக்கம் (வியபிசாரம்);; adultery. "அவமறைந் தொழுகும் அலவற் பெண்டிர்" (சிலப். 5:129);. 2. இழைவிலக்கமாய் நெய்யப்பட்டது (யாழ்ப்.);; that which is loosely woven (J.);. ம. அலவல [அலை → அலைவு → அலவு → அலவல்.]
அலவலை	அலவலை alavalai, பெ. (n.) 1. மனக்கலக்கம்; confusion of mind, agitation, distress. "அலவலை யுடையை யென்றீ தோழி" (கலித். 122 : 6);. 2. ஆராயாது செய்வது; hasty action. "அலவலைச் செய்திக் கஞ்சினேன்" (மணிமே. 17:51);. ம. அலவன் [அலவல் → அலவலை.] அலவலை alavalai, பெ. (n.) விடாது பேசுவோன்; babbler. "அல்லவை செய்யும் அலவலை" (திரிகடு. 99);. [அல → அலப்பு. அல → அலவு → அலவல் → அலவலை.]

அலவலைமை	அலவலைமை alavalaimai, பெ. (n.) ஆராயாது செய்கை; rash action. [அலவலை → அலவலைமை.] அலவலைமை alavalaimai, பெ. (n.) மிகுதியாகப் பேசுகை; babbling, talking excessively. "சிசுபாலன் றன்னை யலவலைமை தவிர்த்த வழகன்" (திவ். பெரியாழ். 4. 3:5);. [அலவலை → அலவலைமை.]
அலவறை	அலவறை alavaṟai, பெ. (n.) உண்பதிற் பரபரப்பு, அவக்காச்சி (நாஞ்.);; voracity, ravenousness, greediness in eating (Näfi.);. ம. அலன்ன [அலத்தல் = கிடையாதவுணவின்மேல் அளவிறந்த ஆசைகொண்டிருத்தல். அல → அலவு. அறை = அடி. அலவறை = ஆசைத்தாக்கு, பரபரப்பு, அவக்காச்சி.]
அலவன்	அலவன் alavaṉ, பெ. (n.) 1. நிலா (பிங்.);; Moon. 2. பூனை (பிங்.);; cat. [அல் = இரவு. அல் + அவன் (ஒருமையீறு); - அல்லவன் → அலவன் = இரவில் ஒளி தரும் நிலா. ஒ.நோ : அல்லோன் = நிலா. அலவன் = சிறப்பாக இரவில் வழங்கும் பூனை.] அலவன் alavaṉ, பெ. (n.) 1. ஆண்நண்டு (பிங்.);; male crab. 2. நண்டு; crab. "ஆடு மலவனை யன்ன மருள்செய" (சீவக. 516);. 3. கடகவோரை (கர்க்கடக ராசி); (திவா.);; cancer of the zodiac. ம. அலகம் [அலம் = கொடுக்கு. அலம் → அலவு → அலகு = வளைந்த குறடு. அலவு → அலவன் = குறடுபோன்ற முன்னங்கால்களையுடைய நண்டு. 'அன்' ஈறு ஆண்பாலைச் சிறப்பாகக் குறிக்க ஏதுவாயிற்று. ஒ.நோ.: கடுவன் = ஆண் குரங்கு. கடகவோரை நண்டு வடிவினது.] அலவன் alavaṉ, பெ. (n.) இஞ்சி; ginger (சா.அக.);. [அல்லம் = இஞ்சி. அல்லம் → அலம் = இஞ்சி அலம் → அலமன் → அலவன். 'அன்' ஈறு.]
அலவாங்கு	அலவாங்கு alavāṅgu, பெ. (n.) கடப்பாரை (யாழ்ப்.);; crow-bar (J.);. ம. அலவாங்கு [அலவு = அலகு. வாங்கு = இழுப்பு, இழுப்பது. அலவு + வாங்கு - அலவாங்கு = நெம்புதடிபோலப் பயன்படும் (காக்கை யலகு போன்ற முனையுடைய); இருப்புக் கம்பி.]

அலவாட்டு	அலவாட்டு alavāṭṭu, பெ. (n.) வழக்கம் (வின்.);; custom. practice. தெ. அலவாட்டு அலவாட்டு alavāṭṭu, பெ. (n.) தொடர்ச்சியாகச் செய்யப்படும் விரும்பத்தகாத செயல்; continuation of undesired activities. [அலவு+ஆட்டு]
அலவாரி	அலவாரி alavāri, பெ. (n.) பேராசைக்காரன் – காரி (புதுவை);; covetous person (Pond.);. [அலத்தல் = ஏங்குதல், அதிக ஆசைப்படுதல். அல → அலவு. ஆர்தல் = நிறைதல். அலவாரி = ஆசை நிறைந்தவன். "இ" வி.முத. ஈறு.] மறுவ. அலமாரி
அலவான்	அலவான் alavāṉ, பெ. (n.) பல்லாங்குழியாட்டத்தில் ஒரு குழியிற் கூடுங் காய்கள்; seeds accumulated in a pit in the palldriguli game. [ஒருகா. அள்ளுவான் → அலவான். ஆட்டத்தில் வெல்பவர் குழியிற் சேர்ந்துகிடக்குங்காய்களையெல்லாம் அள்ளிக்கொள்வது முறை.]
அலவு-தல்	அலவு-தல் alavudal, 5 செ.கு.வி. (v.i) 1. வருந்துதல்; to be troubled in mind. "அன்பனைக் காணா தலவுமென் னெஞ்சன்றே" (சிலப். 18:17);. 2. சிந்துதல்; to spill. "அலவு நுண்டுளி யருவிநீர்" (கம்பரா. அயோத். சித்திர, 25);. க., தெ. அலவு. [அல்லுதல் = அசைதல், வருந்துதல், செல்லுதல், நீங்குதல், சிந்துதல். அல் → அலம் = துன்பம். அலம் → அலவு.]
அலவு	அலவு alavu, பெ. (n.) மனத்தடுமாற்றம்; confusion, perturbation. "ஆதுல மாக்களு மல வுற்று விளிப்ப" (மணிமே. 4 : 42);. அலவு-தல் பார்க்க;see alavu.

அலவை	அலவை alavai, பெ. (n.) விடாது பிதற்றுபவள்; a woman who chatters ceaselessly. "மாய வலவை சொற்கொண்டு" (தில், திரு வாய், 4 6 : 4);. [அலத்தல் = அசைத்தல், வாயசைத்தல். அல → அலப்பு. அலுப்புதல் = வீண் பேச்சுப் பேசுதல், பிதற்றுதல். அல → அலவை.] அலவை alavai, பெ. (n.) கற்பின்மை (வியபிசாரம்);; adultery. "அவமறைந் தொழுகும் அலவைப் பெண்டிர்" (சிலப் 5:129,அரும்.);. [வலவை = நாணிலி. வலவை → அலவை.]
அலற்று-தல்	அலற்று-தல் alaṟṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) இடை விடாமலும் முறையின்றியும் பேசுதல்; to talk unceasingly and with impropriety. (திவ். திருவாய். 1 . 3 : 1.0); (செ.அக.);. [ஆயின், "அயர்ப்பிலன் அலற்றுவன் தழுவுவன் வணங்குவன் அமர்ந்தே" (திவ். திருவாய். 1 . 3:10); என்னும் அடியிலுள்ள 'அலற்று' என்னும் வினைச்சொல்லிற்கு, சே. கிருட்டிணமாசாரியார் பதிப்பில் அழுதற்பொருள் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. அதுவே பொருத்தமாகவுந் தோன்றுகின்றது.]
அலறல்	அலறல் alaṟal, பெ. (n.) திரண்டவோசை (பிங்.);; loud cry, great sound. ம. அலர்ச்ச அலறு-தல் பார்க்க;see alaru1.
அலறி	அலறி alaṟi, பெ. (n.) நாகணம் என்னும் ஒரு நறும்பண்டம் (வை.மு.);; maganam, an aromatic substance. அலறி alaṟi, பெ. (n.) உகிர் (நகம்);; finger-nail (சா. அக.);.

அலறு-தல்	அலறு-தல் alaṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அச்சத்தால் திடுமென்று கதறுதல்; to cry aloud due to sudden fright. 2. உரத்தழுதல்; to weep aloud, cry from sorrow. "பூதல மதனிற் புரண்டுவீழ்ந் தலறியும்" (திருவாச. 2: 134);. 3. மிக்கொலித்தல்; to vociferate, roar. "அலறுஞ் சிறுவெண் சங்கும்" (சீவக. 2195);. 4. ஆடுமாடு ஆந்தை முதலியன கதறுதல்; to bellow, bleat, hoot. ம. அலறு [அல் → அலம் → அலர் → அலறு. அலறுதல் = துன்பத்தாற் கதறுதல். இனி, ஒலிக்குறிப்பு என்றுமாம். ஒல் → ஒலி. ஒல் → அல் → அலறு.] அலறு-தல் alaṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) விரிதல்; to spread out, branch. "அலறுதலையோமை" (ஐங்குறு. 321);. ம. அலருக ; க. அலர் ; தெ. அலரு ; து. அலருனி. [மலர் → அலர் → அலறு.]
அலறுசன்னி	அலறுசன்னி alaṟusaṉṉi, பெ. (n.) படுத்திருக்கும்போது அடிக்கடி திடுமென அலறியெழுந்துட்காரச் செய்யும் ஒருவகை இசிவுக்காய்ச்சல் (சா.அக.);; raving delirium. "அலறு சன்னியோ டின்னல்வெம் பிணியர்" (கடம்ப. பு. இலீலா. 127);. [அலறு + Skt. sanni. Skt. sanni-päta → த. சன்னி.]
அலறுபித்தம்	அலறுபித்தம் alaṟubittam, பெ. (n.) கூச்சலிடும் ஒரு பித்தநோய்; a bilious disease accompanied by loud cries (சா.அக.);.
அலன்றல்	அலன்றல் alaṉṟal, தொ.பெ. (vbl.n.) சாதல் (சா.அக.);; dying — சாவு (இராட்.); ; death. [அழன் = பிணம். ஒருகா. அழன் → அழன்று → அழன்றல் → அலன்றல் = பிணமாதல், சாதல்.]
அலாடம்	அலாடம் alāṭam, பெ. (n.) கஞ்சா; Indian hemp, Cannabis sativa (சா.அக.);.
அலாதிகழ்	அலாதிகழ் alātigaḻ, பெ. (n.) சிவ நெறித் திருவைந்தெழுத்து மந்திரத்தின் உறுப்பான வகரம்; va, one of the letters of the tiruvaindeluttu (pañjāksara); mantra of Saiva religion (சா.அக.);.

அலாபதம்	அலாபதம் alāpadam, பெ. (n.) இலாமிச்சை (மலை.);; cuscus grass.
அலாரி	அலாரி alāri, பெ. (n.) அலரி (மலை.);; oleander. மறுவ. அலாரிதா
அலாரி-த்தல்	அலாரி-த்தல் alārittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நடனத் தொடக்கப்பாட்டைப் பாடுதல்; to sing the opening song in a dance programme.
அலாரிதா	அலாரிதா alāritā, பெ. (n.) அலாரி பார்க்க;see alari (மலை.);.
அலாரிப்பு	அலாரிப்பு alārippu, பெ. (n.) ம. அலாரிப்பு
அலாருகம்	அலாருகம் alārugam, பெ. (n.) பெருங்களா; large corandah, Carissa carandas (typica); (சா. அக.);.
அலி	அலி ali, பெ. (n.) 1. ஆணும் பெண்ணுமல்லாது இரண்டிற்கும் பொதுவான மாந்தப் பிறவி; hermaphrodite, person who is neither man nor woman wholly. "ஆணல்லன் பெண்ணல்லன் அல்லா அலியு மல்லன்" (திவ். திருவாய். 2. 5:10);. பெண்ணிலும் ஆணிலும் சேராத உறுப்பையுடைய மாந்தப்பிறவி. இது ஆணலி, பெண்ணலி என இருவகைப்படும். ஆணுருவ மிகுந்திருந்தால் ஆணலியென்றும், பெண்ணுருவமிகுந்திருந்தால் பெண்ணலியென்றும் சொல்வதுண்டு; an individual in whom will be found the co-existence of the ill-developed organs of both sexes, i.e., ovaries and testicles or at least one of the ẽach glands—Hermaphrodite. Hermaphroditism is of two kinds according to the structural formation and development in the reproductive or sexual organs. If the male organ is more developed the individual is called the male or he-hermaphrodite and if the female organ is developed more, the individual is called the female or she-hermaphrodite. 2. பேடி; an impotent man (சா. அக.);. 3. விதையில்லாத மாந்தன்; a man deprived of testes, eunuch (சா.அக.);. ம. அலி [அல் → அலி = ஆணும் பெண்ணும் அல்லாதது.] அலி ali, பெ. (n.) வயிரமில்லாத மரம்; a tree, the wood of which is soft in its central core, pithy tree (சா.அக.);. [ஆண்மையில்லாத மாந்தன்போன்று வயிரமில்லாத மரம்.] அலி ali, பெ. (n.)

அலிக்கிரகம்	அலிக்கிரகம் aliggiragam, பெ. (n.) நொதுமலான (பொதுப்பட்ட); அறிவன், காரி என்னும் கோள்கள் (சாதகா. 56, உரை);; neutral planets as Mercury or Saturn. [அல் → அலி = இரண்டுமல்லாது இடைப்பட்டது.] இனி, அலிக்கோள் என்றே வழங்குதல் வேண்டும்.
அலிக்கை	அலிக்கை alikkai, பெ. (n.) இன்னும் (ஒருசாரார்); ஒற்றைக்கை இரட்டைக்கை யென்னுமிவற்றை, இவ்வகையோடும் ஆண்கை, பெண்கை, அலிக்கை, பொதுக்கை யென்னும் நான்கினையும் கூட்டி ஆறென்பாருமுளர். என்னை? "............... மொழிநரு முளரே" (சிவப்.3:18, அடியார்க், உரை);. "சர்ப்பசிரம் வண்டு தனிமுகுளங் கத்தரிகை விற்பணஞ்சேர் கோசங்க வித்தமுடன் - அற்புதமே ஆகு மலிக்கைக ளாறென் றுரைப்பரே பாகனைய சொல்லாய் பரிந்து"
அலிகை	அலிகை aligai, பெ. (n.) நாணல்; kaus, a large and coarse grass, 1.sh., Saccharum spontaneum.
அலித்தூர்வம்	அலித்தூர்வம் alittūrvam, பெ. (n.) ஒரு பூடு; the name of a plant (சா.அக.);.
அலிநாள்	அலிநாள் alināḷ, பெ. (n.) மான்றலை (மிருக சீரிடம்); செக்கு (சதயம்); நாண்மீன்கள் (சோதட சிந். 38);; the 5th and the 24th lunar asterisms. [அலிபோன்று பொதுத்தன்மையுடைய நாண் மீன்.]
அலிப்பான்	அலிப்பான் alippāṉ, பெ. (n.) வெடியுப்பு (பச்.மு.);; saltpetre.
அலிப்புண்	அலிப்புண் alippuṇ, பெ. (n.) நாறும் புண்; a foul smelling sore or wound, gangrene.
அலிப்பேடு	அலிப்பேடு alippēṭu, பெ. (n.) கண்ணன் ஆடிய அல்லியக்கூத்து; a dance of Krisna. 'அல்லிய மென்பதனை அலிப்பே டென்பாருமுளர்' (சிலப். 6:48, அடியார்க், உரை);.
அலிமகம்	அலிமகம் alimagam, பெ. (n.) பெண்களைத் தாக்கும் ஒருவகைச் சோகைநோய்; anaemia accompanied by nervous disturbances, chlorosis.
அலிமரம்	அலிமரம் alimaram, பெ. (n.) 1. வயிரமில்லாத மரம் (பிங்.);; tree with soft, pithy core. 2. பாலும் நாருமுள்ள மரம்; a tree with milky juice and fibres (சா.அக.);. து. அலிமர் [அல் → அலி = வயிரமில்லாதது.]

அலியர்	அலியர் aliyar, பெ. (n.) 1. பேடிகள் (சா.அக.);; impotent men. 2. ஆணிலும் பெண்ணிலும் சேராதவர்; hermaphrodites.
அலியன்	அலியன் aliyaṉ, பெ. (n.) செங்கடுக்காய்; a red variety of chebulic myrobalan, Terminalia chebula (சா.அக.);.
அலியன்குறிஞ்சி	அலியன்குறிஞ்சி aliyaṉkuṟiñji, பெ. (n.) செந்தொட்டி; climbing nettle, Tragia involucrata (சா.அக.);.
அலியாநிலை	அலியாநிலை aliyānilai, பெ. (n.) சலியாத நிலை; immovable or unalterable state. "அலியா நிலைநிற்கு மைய னையாறன்" (தேவா. 4. 92:20);. [அல் → அலி. வலித்தல் = அசைதல். அல் → சல் → ச்லி. அல் → அலை → அசை.]
அலியெழுத்து	அலியெழுத்து aliyeḻuttu, பெ. (n.) 1. ஆய்தம்; the letter ஃ, as being regarded neither a vowel nor a consonant. "ஆய்தம்பே டாகும்" (வெண்பாப், முதன் மொ. 6);. 2. மெய்யெழுத்து (பிங்..);; consonant. "எண்ணுங் குறிலாண் இயைந்த நெடிலெல்லாம் பெண்ணாகும் ஒற்றாய்தம் பேடாகும்" (வெண்பாப். முதன்மொ. 6);. [அல் → அலி = ஆணும் பெண்ணும் அல்லாத எழுத்து.]
அலு-த்தல்	அலு-த்தல் aluttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) களைத்தல், சோர்தல்; to be tired, weary, fatigued by overwork or long journey. க. அல ; தெ. அலயு. [அல் → அலு.]
அலுக்கு-தல்	அலுக்கு-தல் alukkudal, 5 செ.குன்றாவி, (v.t.) 1. சிறிது அசைத்தல்; to shake slightly. நான் கையெழுத்துப் போடும்போது என் தூவலை (pen); அலுக்கிவிட்டான் (உ.வ.);. 2. பாடும் போது குரலை இனிமையாக வுருட்டுதல்; to sing with graceful nuances in melody. தியாகராச பாடகர் நன்றாய் அலுக்கிப் பாடுவார் (உ.வ.);. 3. பிலுக்குப் பண்ணுதல் (வின்);; to strut, swagger.
அலுக்கிக்குலுக்கி	அலுக்கிக்குலுக்கி alukkikkulukki, வி.எ. (adv.) 1. ஆட்டியசைத்து; shaking frequently and violently. வண்டி வழி நெடுக எங்களை அலுக்கிக் குலுக்கி அலைக்கழித்துவிட்டது (உ.வ.);. 2. வேண்டுமென்று அசைத்துப் பிலுக்குப் பண்ணி; making a wanton display by shaking. தன் புது நகையைக் காட்டவேண்டு மென்று காதை அலுக்கிக்குலுக்கி நடந்து வந்தாள். ம. அலுக்குக. [அல் → அலு → அலுங்கு (த.வி.); → அலுக்கு (பி.வி.);. அலுங்குதல் = அசைதல்.]

அலுக்குத்து	அலுக்குத்து alukkuttu, பெ. (n.) முகம்மதியப் பெண்டிர் காதணி; an ear- ornament of Mohammedan women. ம. அலுக்குத்து [அள் = காது. குத்து = குத்திய கம்பிநகை. அள்குத்து → அலுக்குத்து.]
அலுக்குலை-தல்	அலுக்குலை-தல் alukkulaidal, 2 செ.கு.வி. (v.i) சீர்கெடுதல் (வின்.);; to become disorganised, to get out of order. ம அலுக்குலுக்கு [ஒருகா. அடுக்குக்குலை → அடுக்குலை → அலுக்குலை.]
அலுங்கு	அலுங்கு aluṅgu, பெ. (n.) மணிமுடி (கிரீடமகுடம்); யென்னும் மகுடவகையிற் செதிள் போன்ற மலரணி யுறுப்பு; fin-like ornamental floral design forming part of manimudi, a variety of royal crown. 'நான்கு பூரிமங்களோடு கூடியதாகவும் திரண்ட பகுதியில் அலுங்கு எனப்படும் செதிள்போன்ற மலர் அணிகளை உடையதாகவும்............இருத்தல் வேண்டும்' (சி. செ. பக். 87-88);. [அல் → அலு → அலுங்கு.]
அலுங்கு-தல்	அலுங்கு-தல் aluṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) சிறிது அசைதல்; to shake slightly or gently. காற்றில்லாமல் ஈ யாடவில்லை; இலையலுங்க வில்லை (உ.வ.);. ம. அலுங்ஙுக ; க. அலகு. அலுங்கு ; தெ. அலகு ; து. அலங்குனி. [அல் → அலு → அலங்கு. அலுத்தல் = அசைதல், தளர்தல்.]
அலுசிலும்பல்	அலுசிலும்பல் alusilumbal, பெ. (n.) குழப்பம் (யாழ்ப்..);; disorder, derangement, confusion (J.);. [ஒருகா. அலை சிலும்பல் (அலைகலங்கல்); என்பது மூலமாயிருக்கலாம்.]
அலுத்துப்புலுத்து	அலுத்துப்புலுத்து aluttuppuluttu, வி.எ. (adv.) மிகவும் களைத்து; extremely tired. பகல் முழுவதும் வேலைசெய்து அலுத்துப்புலுத்துப் போனான். நாள் முழுவதும் வழிநடந்து அலுத்துப்புலுத்து வந்து சேர்ந்தான்.
அலுப்பு	அலுப்பு aluppu, தொ.பெ. (vbl.n.) சோர்வு, அயர்வு, தளர்வு; weariness, exhaustion. ம., க., தெ. அலுப்பு. அலுப்பு aluppu, பெ. (n.) சலிப்பு, சோம்பல்; dullness, laziness. [அல்+அலுப்பு]

அலுப்புநித்திரை	அலுப்புநித்திரை aluppunittirai, பெ. (n.) அலுப்புறக்கம் பார்க்க;see alupp(u);-urakkam (சா.அக.);.
அலுப்புறக்கம்	அலுப்புறக்கம் aluppuṟakkam, பெ. (n.) 1. உடம்புச் சோர்வினா லேற்பட்ட தூக்கம்; sleep through fatigue. 2. ஆழ்ந்த தூக்கம்; deep sleep.
அலுவல்	அலுவல் aluval, பெ. (n.) வேலை; engagement, business, occupation, employment, affair. "சமய மிதுவென் றலுவலிட்டு" (மீனாட். பிள்ளைத் 72);. ம. அலுவல் [அலுத்தல் = களைத்தல். அலு → அலுவல் = களைக்குமளவு உழைக்கும் வேலை, வேலை, பதவி.]
அலுவலுவெனல்	அலுவலுவெனல் aluvaluveṉal, தொ.பெ. (vbl.n.) அலப்பற்குறிப்பு (வின்.);; unceasing chatter. [அல் → அல → அலப்பு. அல் → அலு → அலுவலு (இரட்டைக்கிளவி);. எனல் (என் + அல்); = எனச் சொல்லுதல்.]
அலுவீகம்	அலுவீகம் aluvīkam, பெ. (n.) வில்வம் (மலை.);; bael (செ.அக.); — sacred lingam tree or holy garlic pear, Crataeva religiosa alias Aegle marmelos (சா.அக.);.
அலூகம்	அலூகம் alūkam, பெ. (n.) அலுவீகம் பார்க்க;see aluvigam (பச்.மு.);. [அலுவீகம் → அலூகம்.]
அலூரமாமுகம்	அலூரமாமுகம் alūramāmugam, பெ. (n.) புல் (பச்.மு.);; grass.
அலை-தல்	அலை-தல் alaidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அசைதல்; to wave, shake, play in the wind, move, as a reflection in water. "அலைந்தன நாகம்" (கந்தபு. யுத்த. முதனாட். 50);. 2. தள்ளாடுதல் (வின்.);; to stagger, totter. 3. திரிதல்; to roam, wander, go here and there in search of an object. "புசிப்புக் கலைந்திடல்" (தாயு. சித்தர். 5);. 4. வருந்துதல் (வின்.);; to be harassed, to wander in weariness. ம. அல, அலயுக ; க., து., பட. அலெ ; தெ. அல ; கோத. அல்த் ; துட. அல்க். [அல் → அலை.]

அலை-த்தல்	அலை-த்தல் alaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) அலை மோதுதல்; to dash, as waves. "அலைக்கு மாழி" (கம்பரா. ஆரணிய சூர்ப்ப. 75);. -. 4 செ.குன்றாவி. (v.t.); 1. அசைத்தல்; to shake, move. "காலலைத் தலைய வீழ்ந்து" (திருவிளை. பழியஞ், 8);. 2. அலையச் செய்தல்; to cause to wander back and forth, drive hither and thither. 3. அடித்தல்; to beat, slap. "ஊதையஞ் சேர்ப்பனை யலைப்பேன் போலவும்" (கலித். 128:19);. 4. அடித்துப்பறித்தல்; to rob on the highway. "வன்கண்ண ராட்டிவிட் டாறலைக்கு மத்தம்" (ஐந்திணை ஐம். 34);. 5. வருத்துதல்; to harass, vex, annoy, afflict. "பெருமுலை யலைக்குங் காதின்" (திருமுரு. 50);. 6. நிலைகெடுத்தல்; to disorganize, reduce to poverty. "ஆனிரை முழுவது மலைத்து" (கந்தபு. ஆற்று. 16);. 7. உருட்டுதல்; to roll down. தொழுகு புறநா
அலை	அலை alai, பெ. (n.) 1. நீர்த்திரை (பிங்.);; wave, billow, ripple. 2. நீர்; water. 3. கடல்; sea. "அலைவளம் பெரிதென்கோ" (நைடத. நாட்டு. 22);. 4. மிகுதி (சூடா.);; abundance, fullness. ம., தெ. அல ; க., து. அலெ ; G. welle ; Arm. alik. அலை-த்தல் பார்க்க;see alai_. [அல் → அலை.] அலை alai, பெ. (n.) 1. கண்டனம்; hostile criticism. "அலைபலவே யுரைத்தாளென் றருகிருந்தோர் கருதுதலும்" (நீலகேசி, 204);. 2. வருத்துகை; injury, oppression. "உறுப்பறை குடிகோள் அலைகொலை" (தொல். பொருள். மெய்ப். 10);. 3. கொலை (பிங்.);; murder. [அல் → அலை.]

அலைக்கழி-தல்	அலைக்கழி-தல் alaikkal̠idal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) அலைந்து வருந்துதல்; to suffer wandering here and there in search of work, be vexed by repeated disappointments. "ஐம்பூதத்தாலே யலைக்கழிந்த தோடமற" (தாயு. எந்நாட். தத். 1);. [அலைக்க + அழிதல் (நோதல், வருந்துதல்);.]
அலைக்கழி-த்தல்	அலைக்கழி-த்தல் alaikkal̠ittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) அலைத்து வருத்துதல்; to put one to continued trouble, to make one tramp up and down for nothing. [அலைக்கழிதல் (த. வி.); → அலைக்கழித்தல் (பி.வி.);.]
அலைக்கழிவு	அலைக்கழிவு alaikkal̠ivu, பெ. (n.) அலைந்து வருந்தும் வருத்தம்; continued trouble, labour attended with repeated disappointments. [அலைக்க + அழிவு.]
அலைகல்	அலைகல் alaigal, பெ. (n.) கரையை நீர் கரைக்காதபடி அமைக்குங் கல்; stone-facing, to protect the banks of tanks and water-courses. [அலைமோதுங்கல் = அலைகல்.]
அலைகாற்று	அலைகாற்று alaikār̠r̠u, பெ. (n.) பெருங்காற்று (இராட்.);; fierce wind, tempest. அலைக்கும் (வருத்தும்); காற்று அலைகாற்று. அலைகாற்று alaikār̠r̠u, பெ. (n.) இடைவெளி விட்டு வேகமாகக் கடல் அலையைப் போன்று சீறிச்சீறி வீசுங்காற்று; a wind surge. [அலை+காற்று]
அலைகுலையாக்கு-தல்	அலைகுலையாக்கு-தல் alaigulaiyāggudal, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) நிலைகுலையச் செய்தல்; to ruin, destroy completely. "கயிலை தன்னை ------ தாக்கினான் தன்னையன்று அலைகுலை யாக்குவித்தான்" (தேவா. 4, 59 : 4);. [அலைதல் = தள்ளாடுதல். குலைதல் = அழிதல். 'அலைகுலை' அழிவுப்பொருளை மிகுத்துக் காட்டும் மரபிணை மொழி. ஆகு (த.வி.); → ஆக்கு (பி.வி.);.]
அலைகொள்(ளு)-தல்	அலைகொள்(ளு)-தல் alaigoḷḷudal, 16 செ.கு.வி. (v.i.) கலக்கமுறுதல், துன்புறுதல்; to be agitated, harassed. "காமன் கொண்டலை கொள்ளவோ" (திருக்கோ. 90);. [அலை → அலைவு.]
அலைச்சல்	அலைச்சல் alaiccal, பெ. (n.) தொ.பெ. (vbl.n.) 1. அலைந்து திரிகை; wandering. 2. தொந்தரவு; weariness, vexation. ம. அலயுக ; க. அலெத ; து. அலசல் ; பட. அலெச்சல். [அலை + சல் (தொ.பெ. ஈறு);.]

அலைசடி	அலைசடி alaisaḍi, பெ. (n.) 1. சோர்வு; fatigue, lassitude. 2. தொந்தரவு; trouble. க. அலெத ; தெ. அலசடி. [அலைசு (கசக்கு); + அடி (தாக்கு);.]
அலைசல்	அலைசல் alaisal, பெ. (n.) 1. அலைகை (திவா.);; wandering. 2. தளர்வு; fatigue. 3. சோம்பல் (திவா.);; laziness. 4. துன்பம் (வின்.);; affliction. ம. அலச ; க. அலசிகெ ; தெ. அலசட் ; கெரலா. அலய் ; து. அலசல் ; Pali, Sinh. alasa. [அலை → அலைதல் → அலைசல். ஒ. நோ : வளைதல் → வளைசல். இனி, அலையல் → அலைசல் என்றுமாம்.] இது அ-லஸ் என்னும் வடசொல்லின் திரிபன்று. அலைச்சலால் தளர்ச்சியும் தளர்ச்சியால் சோம்பலும் உண்டாவது இயற்கையே.
அலைசு-தல்	அலைசு-தல் alaisudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) சோம்புதல் (பிங்.);; to be lazy. -, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.); 1. ஆடையைக் கசக்கிக் கழுவுதல்; to wash clothes, rinse. 2. குலுக்குதல்; to shake. தண்ணீர்விட்டு அலைசிக் குடி. 3. பேச்சில் வெல்லுதல், நாவெழாதவாறு கலக்கடித்தல்; to discomfit one in debate, to confound by powerful arguments. அவனைப் பேச்சில் அலைசிவிட்டான். க. அலசு ; து. அலசுனி. [அல் → அலை → அலைசு.]
அலைசோலி	அலைசோலி alaicōli, பெ. (n.) தொந்தரவு (யாழ்ப்.);; trouble, annoyance, vexation (J.);. [அலை = அலைச்சல். சோலி = வேலை.]
அலைத்துக்குலைத்து	அலைத்துக்குலைத்து alaittukkulaittu, வி.எ. (adv.) கட்டவிழுமாறு ஆட்டியசைத்து; having made a mess by constant shaking. அந்தப் பொத்தகக் கட்டை அலைத்துக்குலைத்துக் கொண்டுவந்து சேர்த்தான். [அலை → அலைத்து (இ.கா.வி.எ.);. குலை → குலைத்து (இ.கா.வி.எ.);. 'அலைத்துக்குலைத்து' பொருளை மிகுத்துக் காட்டும் எதுகை மரபிணை மொழி.]

அலைதாங்கி	அலைதாங்கி alaitāṅgi, பெ. (n.) அலையைத் தடுக்கும் செய்கரை அல்லது கற்சுவர் (C.G.);; breakwater. [அல் → அலை. தாங்கு → தாங்கி. 'இ' வி.முத. ஈறு.]
அலைதாடி	அலைதாடி alaitāṭi, பெ. (n.) ஆட்டின் அல்லது மாட்டின் கழுத்தில் கீழ்ப்பகுதியில் தொங்கும் தசை மடிப்பு; dewlap, excrescence found under the necks of cattle. [அலை = அசைகின்ற, தாடி = தாடிபோல் தொங்கும் தசை. 'அலைதாடி' வினைத்தொகை.]
அலைதாரை	அலைதாரை alaitārai, பெ. (n.) நீர்மட்டத்தின் அளவுகாட்டும் கரைப்பக்கக் குறி (C.G.);; watermark, mark left on the side of the bank or wall by constant dashing of water. [அலை = நீரலை. தார் → தாரை = நீண்ட வரை.] அலைத்தாரை யென்று வலிமிகுப்பது பொருத்தம்.
அலைதிகுலைதி	அலைதிகுலைதி alaidigulaidi, பெ. (n.) குலைந்த நிலை; disturbed or confused condition, as that of dishevelled hair. 'மயிர்முடி அலைதிகுலைதியாய்ப் பேணாதே போக' (திவ். பெருமாள்தி. 6 : 3, வியா.);. ம. அலதி [அலை → அலைதி (தொ.பெ.);. குலை → குலைதி (தொ.பெ.);. 'தி' தொ.பெ. ஈறு. 'அலைதி குலைதி' பொருளை மிகுத்துக்காட்டும் எதுகை மரபிணைமொழி.]
அலைப்பு	அலைப்பு alaippu, தொ.பெ. (vbl.n.) 1. அசைக் கை; shaking, moving. 2. வருத்தம்; distress, trouble. "அரிய செய்கையி லவனியில் விழுந் தெழுந் தலைப்புறும் மனைவாழ்க்கை" (பெரியபு. வெள்ளானை. 29);. க. அலெப [அலை → அலைப்பு (தொ.பெ.);. 'பு' தொ.பெ. ஈறு.]
அலைமகள்	அலைமகள் alaimagaḷ, பெ. (n.) திருமகள் (பிரமோத். 7:26);; Tirumagal (Laksmi);; born in the sea of milk. [அலை = கடல். மகள் = பெண், திருமகள். திருப்பாற்கடலில் பிறந்தவள் என்பது தொன்மக் கதை.]
அலையல்	அலையல் alaiyal, பெ. (n.) 1. திரிதல்; wandering, waving. "அங்குமிங்குநின் றலைய லாமோ" (தாயு. பரா. 321);. 2. சோர்வு (பதிற்றுப். 50:21, உரை);; languishing, drooping, swooning. 3. சோம்பல் (நாநார்த்த.);; laziness. க. அலெத [அல் → அலை → அலையல்.]

அலையிற்றிரண்ட தீபம்	அலையிற்றிரண்டதீபம் alaiyiṟṟiraṇṭatīpam, பெ. (n.) கடல்நுரை; sea-froth (சா.அக.);. [அலை → அலையில் (இடவேற்றுமையேற்ற பெயர். 'இல்' 7ஆம் வே.உ. திரள் → திரண்ட (இ. கா. பெ. எ.);. தீய் → தீய்வு → திவம் → Skt, dipa. கடல்நுரை விளக்குத் தீக் கொழுந்துபோல் வெள்ளையாயிருப்பதால், இப் பெயர் பெற்றது.]
அலையெறி-தல்	அலையெறி-தல் alaiyeṟidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) நெடுந்தொலைவு பரவுதல்; to spread abroad. 'கிருஷ்ணனுடைய இங்குத்தை நீர்மை பரம பதத்திலுஞ் சென்று அலையெறியும்படி' (திவ். திருப்பா. 1. வியா.);. [அலை + எறி.]
அலையேறு	அலையேறு alaiyēṟu, பெ. (n.) அலையெறிகை; dashing of the waves. 'அலையேற்றிலே கொண்டுபோய்' (ஈடு, 7, 2 : 2);. [அலை + ஏறு (எறிகை);.]
அலைவன்	அலைவன் alaivaṉ, பெ. (n.) 1. பூனை; cat (சா.அக.);. 2. பூனைக்காஞ்சொறி (பச்.மூ.);; small climbing nettle. [அல் (இரவு); → அலவன் (இரவில் சிறப்பாக இயங்கும் பூனை); → அலைவன்.]
அலைவாய்	அலைவாய் alaivāy, பெ. (n.) திருநெல்வேலி மாவட்டக் கடற்கரை நகர்களு ளொன்றும், பெயர்பெற்ற முருகன் கோயிலுள்ளதுமான திருச்செந்தூர்; Tiruccendūr in Thirunelvēli district, a seacoast pilgrim centre famous for its Muruga shrine. "அலைவாய்ச் சேறலு நிலைஇய பண்பே" (திருமுரு. 125);. [அலை = கடல். வாய் = வாய் அல்லது முகம் போன்ற இடம்.]
அலைவாய்க்கரை	அலைவாய்க்கரை alaivāykkarai, பெ.. (n.) கடற்கரை; seashore washed by the waves.
அலைவிரிசல்	அலைவிரிசல் alaivirisal, பெ. (n.) சுருளும் அலை (வின்.);; curling or unfurling wave. [அலை + விரியல் → விரிசல், 'அல்' தொ. பெ. ஈறு.]
அலைவு	அலைவு alaivu, பெ. (n.) 1. அசைகை; shaking, moving, waving. 2. மனக்கலக்கம், துன்பம்; mental agitation. க. அலவு ; து. அலசுனி. [அல் → அலை → அலைவு.]

அலைவுற்றநாடி	அலைவுற்றநாடி alaivuṟṟanāṭi, பெ. (n.) அலையைப்போல் நிலையில்லாமல் அசையும் நாடி; an unsteady pulse like the waves of the sea (சா.அக.);. [அலைவு + உற்ற + நாடி. அல் → அலை → அலைவு (தொ.பெ.);. உறு → உற்ற (இ.கா. பெ.எ.);. நாளி → நாழி → நாடி.]
அவ்	அவ் av, சு.பெ. (demons. pron.) அவை; they (impers.);. "அவ்வே இவ்வென அறிதற்கு மெய்பெறக் கிளப்ப" (தொல். சொல். விளி. 2);. ம. அவ் ; க., து. அவு ; படை. அவெ. [அ → அம் → அவ். ஒ.நோ : செம் → செவ்.] 'அவ்' வரலாறு ஐம்பாலீறுகள் தோன்றுமுன், சுட்டுவினாப் பெயர்களும் மூவிடப்பெயர்களும் ஒருமை, பன்மையீறுகளே பெற்றுவந்தன. 'ஒன்று' என்னும் முதலெண்ணுப் பெயரின் மறுவடிவான 'ஒன்' என்பது ஒருமையீறாகவும், கூடுதலைக் குறிக்கும் 'உம்' என்னும் வினை முதனிலை பன்மையீறாகவும் இருந்தன. ஈரெண்ணீறும், மூவிடப் பெயரொடு புணருங்கால், உயிர்முதல் கெடும். எ-டு : ஊ + ஒன் - -ஊன், ஊ + உம் - ஊம். இங்ஙனமே சுட்டுவினாப் பெயர்களும் எண்ணீறேற்றன. எ-டு : அ + ஒன் - அன், அ + உம் - அம். மகரவீறு பின்னர் வகரவீறாக மாறிற்று. எ-டு : அம் → அவ், எம் → எவ். ஒ.நோ : செம் → செவ், செம்மை → செவ்வை, அம்மை → அவ்வை. அவ் = அவை. எவ் = எவை. பிற்காலத்தில், அவ், எவ் என்னும் சுட்டு வினாப் பன்மைப் பெயர்கள் சுட்டுவினா அடிகள் (bases); ஆகிவிட்டன. அதனால் அவற்றின்மேல் ஐம்பாலீறும் ஏறின. எ-டு : அவ் + அன் - அவன் அவ் + அள் - அவள்
அவ்வண்ணம்	அவ்வண்ணம் avvaṇṇam, கு.வி.எ. (adv.) அப்படி; in that way of maner. "அவ்வண்ணத் தவர்நிலைமை கண்டும்" (திவ். திருநெடுந் 21);. [அ (சே.சு.); + வண்ணம் (நிறம், வகை, படி, முறை);.] ம. அவ்வண்ணம்
அவ்வது	அவ்வது avvadu, கு.வி.எ. (adv.) அவ்வாறு; in that way. "அவ்வ துறைவ தறிவு" (குறள், 426);. படை. அத்தெ [அ (சே. சு.); + அது (கு.வி.எ. ஈறு);. அது = ஆறு, வகை.]
அவ்வமை	அவ்வமை avvamai, பெ. (n.) இந்துப்பு (சங்.அக.);; rock salt or sodium chloride used in medicine.

அவ்வயிறு	அவ்வயிறு avvayiṟu, பெ. (n.) அழகிய வயிறு; beautiful belly. "அவ்வயிற் றகன்ற வல்குல் தைஇ" (அகநா. 21:3);. [அம் = அழகு. அம் + வயிறு - அவ்வயிறு.]
அவ்வருகு	அவ்வருகு avvarugu, பெ. (n.) 1. அவ்வோரம்; that border, that edge. 2. அப்பக்கம்; that side. 3. அவ்விடம்; that place. —, கு.வி.எ. (adv.); 1. அப்பால்; beyond, above. 'எண்ணுக்கு அவ்வருகே பெருகியிருக்கிற' (ஈடு, 1. 2 : 10, ஜீ.);. 2. உயர்வாக; higher than, superior to. 'ஒரு குரங்கை நித்யாச்ரிதையான பிராட்டிக்கும் அவ்வருகாக நினைத்தான்' (ஈடு. 1. 3 : 1);. [அ = அந்த அருகு = பக்கம். அவ்வருகு = 1. அப்பக்கம் (பெ.);. 2. அப்பால், அப்பாலாக (கு.வி.எ.);.]
அவ்வழி	அவ்வழி avvaḻi, பெ. (n.) அந்தப் பாதை, அந்த வழி; that path, that way, that route. —, கு.வி.எ. (adv.); 1. அந்த வகையில், அந்த முறையில்; in that way, in that manner. 2. அப்படி வருமிடத்து; according to that course. "அவ்வழி ஆவி இடைமை இடமிடறாகும்" (நன், 75);. 3. அதன்பின்பு; after that. "அவ்வழி............... உதித்த தன்றே" (கூர்மபு. வருணாச். 5);. [அ + வழி.]
அவ்வளவிலவன்மகிழ்கவெனல்	அவ்வளவிலவன்மகிழ்கவெனல் avvaḷavilavaṉmagiḻgaveṉal, பெ. (n.) பின்னர் எதிரியை வெல்லக்கூடிய உறழிற்கு (வாதத்திற்கு); இடமுண்மை கண்டு, அவன் மகிழ்கவென்று தொடக்கத்தில் அவன் கொள்கையை ஒப்புக்கொள்ளும் முறை (நியாயம்); (சி. போ. சிற். 3 : 6);; maxim followed by one who starts with pleasing his opponent by accepting the stand taken by him in an argument knowing fully well that he can eventually bring the opponent round to accept his own point of view. [அ (அந்த); + அளவில் + அவன் + மகிழ்க - எனல்.]

அவ்வளவு	அவ்வளவு avvaḷavu, பெ. (n.) 1. அந்த அளவு; that measurement. அவ்வளவு சரியாயில்லை. 2. அம்மட்டு; that limit, that much. அவ்வளவு போதாது. அவன் கத்தியை எடுத்தான்; அவ்வளவுதான்; எல்லோரும் எடுத்தார்கள் ஒட்டம். -, கு.வி.எ. (adv.); போதிய அளவு; sufficiently, upto the mark. நீ வாங்கி வந்த பழம் அவ்வளவு இனிமையாயில்லை. நேற்று அவர் ஆற்றிய சொற்பொழிவு அவ்வளவு நன்றாயில்லை. ம. அவ்வளவு [அ + அளவு.]
அவ்வாய்	அவ்வாய் avvāy, பெ. (n.) அழகிய இடம்; beautiful place. "அவ்வாய் வளர்பிறை சூடி" (பெரும்பாண். 412);. [அம் (அழகு); + வாய் (இடம்);.]
அவ்வாறு	அவ்வாறு avvāṟu, பெ. (n.) 1. அந்த ஆறு; that river. 2. அந்த வழி; that way. -, கு.வி.எ.. (adv.); அப்படி; in that way or manner. "அவ்வாறு பயில்கின்ற வருள்வாரி" (பாரத. முண்டக. 126);. ம. அவ்வாறு [அ (அந்த); + ஆறு (மண்ணை யறுத்தோடும் நீர்க்கால், வழி);.] அவ்வாறு avvāṟu, பெ. (n.) 1. ஆறு ஆறு; six to each. அறுபதைப் பதின்மருக்குப் பகிர்ந்தால் அவ்வாறு வரும். 2. தனித்தனி ஆறு; in sixes, six each. "ஒவ்வொருத்திக் கவ்வாறாய்" (திருவிளை. பழியஞ் 4);. [ஆறு + ஆறு - அவ்வாறு (தோன்றல் திரிதல் கெடுதல் மூன்றுங் கொண்ட புணர்ச்சி);.]
அவ்வி-த்தல்	அவ்வி-த்தல் avvittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பொறுமை நீங்குதல்; to become intolerant, impatient. "அவ்வித் தழுக்கா றுடையானை" (குறள், 167);. [ஒருகா. அவி → அவ்வி. அவிதல் = புழுங்குதல், வேகுதல். அவ்வித்தல் = பொறாது மனம் புழுங்குதல் அல்லது எரிதல்.] 167ஆம் குறளுரையில், 'மனத்தைக் கோடுவித்து அழுக்காறுடையன் ஆயினானை யென்றுரைப்பாருமுளர்' என்று பரிமேலழகர் இழிவுசிறப்பும்மையால் அப்பொருளின் பிழைபாட்டைக் குறித்திருத்தலால், அவ்வித்தல் என்னுஞ் சொல்லிற்கு, மனத்தைக் கோணச்செய்தல் என்னும் பொருள் கூறுவது பொருந்தாது.

அவ்விடம்	அவ்விடம் avviḍam, பெ. (n.) அந்த இடம்; that place. —, கு.வி.எ. (adv.); அங்கு; there, in that place. ம. அவிடெ ; க., பட. ஆயெடெ ; தெ. அய்யெட ; து. அவுளு. [அ + இடம்.]
அவ்விதழ்	அவ்விதழ் avvidaḻ, பெ. (n.) அழகிய பூவிதழ்; beautiful petal. "அவ்வித ழவிழ்பதங் கமழ" (நெடுநல். 41);. [அம் (அழகு); + இதழ். அம் → அவ்.]
அவ்விதை	அவ்விதை avvidai, பெ. (n.) நேர்வாளம் (சங்.அக.);; true croton-oil plant (செ.அக.); — croton seed, Croton tiglium (சா.அக.);.
அவ்வை	அவ்வை avvai, பெ. (n.) 1. தாய்; mother. "அவ்வைக்கு மூத்த மாமன்" (சீவக. 10.46);. 2. பாட்டி; grandmother. 3. கிழவி; old woman. 'அந்திமழையும் விடாது அவ்வையாரைப் பிடித்த பிணியும் விடாது' (பழ.);. 4. தவப்பெண் (சூடா.);; woman ascetic. 5. புகழ்பெற்ற பெண்பாற்புலவரின் பெயர்; name of a famous poetess. "அவ்வை பாடலுக்கு" (பாரத. சிறப்புப்பாயி. 8);. க. அவ்வ, அவ்வெ ; தெ., பர். அவ்வ ; குட., கொண். அவ்வெ ; கோத., துட. அவ் ; கோண். அவ்வல், அவ்தாரி. [அம்மை → அவ்வை.]
அவ்வையன்	அவ்வையன் avvaiyaṉ, பெ. (n.) கடுக்காய்ப் பிஞ்சு (சங்.அக.);; tender berry of chebulic myrobalan, Terminalia chebula.
அவ்வோ	அவ்வோ avvō, சு.கு.பெ.எ. (demons. adj.) அந்தந்த; each, taken severally. 'அவ்வோ பதார்த்தங்கள்தோறும்' (ஈடு, 1. 1:7);. [அ + அ - அவ்வ → அவ்வோ. அ. = அந்த. 'அவ்வ' பன்மை குறித்த சுட்டுக் குறிப்புப் பெயரெச்ச அடுக்குத்தொடர்.] ஈற்றுத் திரிபு தோன்றற் புணர்ச்சியைத் தடுத்துள்ளது. இது மணிப்பவள நடையால் ஏற்பட்டதாதலின், செந்தமிழ் வழக்கிற் கொவ்வாது.

அவ்வோன்	அவ்வோன் avvōṉ, சு.பெ. (demons. pron.) அவன்; he, that one. "அவ்வோ னுயிருக் கழிவில்லை" (பாரத. பதினெட், 111);. [அ (சே.சு.); + அன் (ஆ.பா.ஈறு);. அவன் → அவ்வன் → அவ்வோன்.]
அவக்கரம்	அவக்கரம் avakkaram, பெ. (n.) யானைக் குடல் (நாநார்த்த.);; elephant's bowels. அவக்கரம்1 avakkaram, பெ. (n.) 1. குய்யம்; private parts off a male or female. 2. விட்டை; excrement, dung. 3. மக்களின் மலம்; human excrement. [Skt. avaskaram → த. அவக்கரம்.] அவக்கரம்2 avakkaram, பெ. (n.) தேரின் உறுப்பு (நாநார்த்த.);; a part of a chariot, [Skt. apaskara → த. அவக்கரம்.]
அவக்கவக்கெனல்	அவக்கவக்கெனல் avakkavakkeṉal, பெ. (n.) 1. விரைவாக உண்ணுங் குறிப்பு; onom expr. of gorging, voracity. அவன் அவக்கவக்கென்று சாப்பிடுகிறான். காகம் அவக்கவக்கென்று அரிசியைத் தின்கிறது. 2. ஓர் ஒலிக்குறிப்பு; onom, expr. of a repeated explosive sound. அவக்கவக்கென்று நாய் குரைக்கிறது. ['அவக்கு' ஒலிக்குறிப்பு. 'அவக்கவக்கு' விரைவுத்தொடர்ச்சி குறித்த ஒலிக்குறிப் படுக்குத் தொடர்.]
அவக்களி	அவக்களி avakkaḷi, பெ. (n.) பயனற்றவன் (இ.வ.);; useless or worthless person (Loc.);. [ஒருகா. அவம் (கேடு); + கழி. அவக்கழி → அவக்களி = கேடுகெட்ட கழிசடை.]
அவக்காலம்	அவக்காலம் avakkālam, பெ. (n.) 1. துன்பக் காலம்; disastrous period, evil days, time of danger. 2. அழிவுக்காலம்; period or time of destruction. 3. ஆகாத வேளை; inauspicious or unlucky time. Mar. avakāḷa [அவம் = கேடு. கால் → காலம்.]
அவக்கீர்த்தி	அவக்கீர்த்தி avakārtti, பெ. (n.) புகழ்க்கேடு; infamy, disgrace. "அவகீர்த்தி யுலகி னிற்ப" (மச்சபு. பத்திமான். 14);. ம. அவசீர்த்தி [அவம் = கேடு. சீர் → சீர்த்தி → கீர்த்தி.] மேற்கோளில் இயல்புபுணர்ச்சி வடமொழி வழக்குத் தழுவியது.

அவக்குணம்	அவக்குணம் avakkuṇam, பெ. (n.) கெட்ட தன்மை; bad quality, evil nature, bad disposition. "அவகுண விரகனை" (திருப்பு. 638);. ம. அவகுணம் ; க., து. அவகுண ; தெ. அவகுணமு; Mar. avaguna ; Nep. avagun: Sinh. awaguṇa. [அவம் (கேடு); + குணம்.] மேற்கோளில் இயல்புபுணர்ச்சி வடமொழி வழக்குத் தழுவியது.
அவக்குறி	அவக்குறி avakkuṟi, பெ. (n.) கேடுகாட்டுங் குறி; sign of approaching calamity, portent. [அவம் (கேடு); + குறி.]
அவக்கேடு	அவக்கேடு avakāṭu, பெ. (n.) பெருந்தீங்கு; calamity, great disaster. ம., க., து. அவகட ; தெ. அவதடமு; Mar. avagaça. [அவம் = கேடு. 'அவக்கேடு' மீமிசைச் சொல்.]
அவக்கொடை	அவக்கொடை avakkoḍai, பெ. (n.) தகாதவர்க்குச் செய்யுந் தானம்; gif made to unworthy persons. [அவம் (கேடு); + கொடை. கொடு → கொடை.] கொலைகாரனுக்குப் பரிசும் கொள்ளைக்காரனுக்குப் படைக்கலமுங் கொடுப்பது போன்றது அவக்கொடையென்றும், முல்லைக் கொடிக்குத் தேரும் குருடனுக்கு விளக்கும் கொடுப்பது போன்றது கொடைமடம் என்றும் வேறுபாடு குறிக்கலாம்.
அவக்கொலை	அவக்கொலை avakkolai, பெ. (n.) தீய சாவு; unnatural death from accident, suicide, murder, etc. (சா.அக.);. [அவம் (கேடு); + கொலை. கொல் → கொலை. 'ஐ' தொ.பெ. ஈறு.]
அவச்சா	அவச்சா avaccā, பெ. (n.) அவக்கொலை பார்க்க;see ava-k-kolai (சா.அக.);.
அவச்சாடை	அவச்சாடை avaccāṭai, பெ. (n.) கேடுணர்த்துங் குறி (இ.வ.);; evil or inauspicious omen, portent (Loc.);. [அவம் (கேடு); + சாடை. சாடு → சாடை = சாயை. சாடுதல் = சாய்தல்.]

அவச்சாயை	அவச்சாயை avaccāyai, பெ. (n.) 1. நிழலற்றவுருவம்; shadowless being, as a deity or celestial being. 2. சாவுக்குறி; a sign of death. 3. நிழலையளந்து நாழிகை கணிப்பதில் மாதத்திற்குரிய தள்ளுபடி நிழலளவு; monthly deduction from the length of one's shadow, varying with the time of the year, made in calculating the hour of the day. ம. அபச்சாய; Mar. apaccāya. [அவம் (கேடு); + சாயை. சாய் → சாயை = நிழல். சாய்தல் = கோணுதல், சாய்ந்து விழுதல். அவச்சாயை → Skt apacchayi.] அவம், சாயை பார்க்க;see awam, cayai.
அவச்சாவு	அவச்சாவு avaccāvu, பெ. (n.) தீய அல்லது அகாலச் சாவு; unnatural or premature death. [அவம் + சாவு.]
அவச்சின்னம்	அவச்சின்னம் avaccinṉam, பெ. (n.) 1. (ஏர.); குறிப்பிட்டு வேறுபடுத்தப்பட்டது; 2. தீக்குறி; evil sign, portent. [அவம் (கேடு); + சின்னம். சில் → சின் → சின்னம்.] சின்னம் பார்க்க;see šinnam.
அவச்சுழி	அவச்சுழி avacculi, பெ. (n.) 1. தீய சுழி; a mark of swirling hair or lines on the body, portending evil. 2. தீயூழ் (உ.வ.);; evil fate (Com.u.);. [அவம் (கேடு); + சுழி. சுல் → சுள் → சுளி → சுழி. சுழித்தல் = வளைத்தல், வட்டமாகத் திரித்தல், வட்டம் வரைதல். சுழி = வட்டம், வட்டக்குறி.] உடம்பிலுள்ள சுழிகள் நன்மையும் தீமையுங் காட்டுங் குறிகள் என்பது குறிநூற் கொள்கை. மக்கள் நம்பிக்கையும் அது. அதனால் தீச்சுழி தீயூழ்ப் பெயராயிற்று.
அவச்சொல்	அவச்சொல் avaccol, பெ. (n.) அமங்கலச் சொல்; inauspicious word. [அவம் (கேடு); + சொல்.]
அவசம்	அவசம் avasam, பெ. (n.) தன்வசப்படாமை; being beside oneself, not having one's own free will, bewilderment. "ஆவிய தில்லா ளென்ன வவசமாய்" (கந்தபு. தக்க. வள்ளியம். 153);. [அல் → அ. வை → வயம் → வசம்.] அவசம் avasam, பெ. (n.) தன்வயப்படாமை; bewilderment, being beside oneself, not having one's own free will. "ஆவிய தில்லா ளென்னவவசமாய்" (கந்தபு. வள்ளியம். 153);. [Skt. a-vasa → த. அவசம்.]
அவசி	அவசி avasi, பெ. (n.) நச்சறுப்பான் (தைலவ. தைல. 72);; Indian ipecacuanha (செ.அக.); கழுதைப்பாலை அல்லது நஞ்சறுப்பான்; common Indian ipecacuanha, Tylaphora asthmatica (சா.அக.);.

அவட்டம்	அவட்டம் avaṭṭam, பெ. (n.) 1. நாய்வேளை (சங்.அக.);; a species of cleome (செ.அக.); - dog-mustard plant, Cleome viscosa (சா.அக.);. 2. வால்மிளகு; tail-pepper, Piper cubeba (சா.அக.);. அவத்தம் பார்க்க;see awattam.
அவடம்பதி	அவடம்பதி avaḍambadi, பெ. (n.) வசம்பு (சங்.அக.);; sweet flag (செ. அக.); – அவடம்பாதி; sweet flag, Acorus calamus (சா.அக.);.
அவண்	அவண் avaṇ, கு.வி.எ. (adv.) 1. அவ்விடம், அங்கு; there. "அரைசெலா மவண மணி யெலா மவண" (கம்பரா. பால. நகரப். 7);. 2. அவ்வகை; in that manner. "அற்றது மாயையு மற்றறி யவணே" (ஞானா. 22);. க. அவம் ; து. அவுளு. [அ + அண்.[
அவணம்	அவணம் avaṇam, பெ. (n.) இருபதினாயிரம் கொட்டைப் பாக்கு; a measure = 20,000 arecanuts (W.);. ம. அவணம் [அமணம் → அவணம்.]
அவணன்	அவணன் avaṇaṉ, பெ. (n.) 1. திண்ணியன்; stalwart. 2. சொற்செல்வுள்ளவன்; man of influence. [ஒருகா. அவுணன் (அசுரன்); → அவணன்.]
அவணி	அவணி avaṇi, பெ. (n.) நன்மை; benefit (R.);.
அவணியம்	அவணியம் avaṇiyam, பெ. (n.) கடைத்தெரு (புதுவை);; bazaar (Pond.);. [ஒருகா. ஆவணம் → அவணியம்.]

அவத்தம்	அவத்தம் avattam, பெ. (n.) 1. கேடு; evil, calamity. "அவத்தங்கள் விளையும்" (திவ். திருவாய். 10.3:9);. 2. பயனற்றது; that which is useless, vain. "அல்லல் வாழ்க்கை யுய்ப்பதற் கவத்தமே பிறந்துநீர்" (தேவா. 2. 233 : 6);. [அவம் (கேடு, வீண்); → அவத்தம்.] அவத்தம் avattam, பெ. (n.) நாய்வேளை (மு.அ.);; species of cleome. [அவம் → அவத்தம்.] மறுவ. அவட்டம்
அவத்தன்	அவத்தன் avattaṉ, பெ. (n.) பயனற்றவன்; usely person. "மருட்கொண் டழியு மவத்தன்" (திருப்பு. 333);. ம. அவதாளன் [அவம் → அவத்தம் → அவத்தன்.]
அவத்தாளம்	அவத்தாளம் avattāḷam, பெ. (n) 'தாளவியல்பு பொலிவுபெற அவதாளம் நீங்க' (சிலப். 3 : 135-6, அடியார்க். உரை);. ம. அவத்தாளம் [அவம் → அவத்தம்.] மேற்கோளில் இயல்புபுணர்ச்சி வடமொழி வழக்குத் தழுவியது.
அவத்துறை	அவத்துறை avattuṟai, பெ. (n.) தீயவழி; evil way. "அவத்துறை போய நெஞ்சத் தக்கனாங் கறைந்திட் டானே" (கூர்மபு. தக். வே. 7);. [அவம் = கேடு, தீமை. துறு → துறை = பிரிவு, நெறி.]
அவத்தூறு, அவதூறு	அவத்தூறு, அவதூறு avattūṟuavatūṟu, பெ. (n.) பழிப்பு; vilification, slander, illreport, defamation. க, தெ. அபதூரு. [அவம் = கேடு, தீங்கு. துறு → தூறு = தூறல், தூற்றல்.] பழிச்சொற்களைப் பரப்புவது, முகில் மழைத்துளிகளைச் சிதறுதல் போலிருத்தலால், பழிப்பு அவதூறெனப்பட்டது. உலக வழக்கிலுள்ள இயல்புபுணர்ச்சி வடமொழி வழக்குத் தழுவியது.

அவந்தன்	அவந்தன் avandaṉ, பெ. (n.) பயனற்றவன்; useless or worthless man. "நின்மக னவந்தனாய் வெறுநிலத் திருக்க லான போது" (கம்பரா. அயோத். மந்தரை. 63);. [அவம் (கேடு, வீண்); → அவத்தம் → அவத்தன் → அவந்தன்.] அவந்தன் avandaṉ, பெ. (n.) தலை குனிந்து வணங்குவோன்; one with head bowed down with humility. "அரச வைநத னானான்" (கோயிற்பு. இரணி. 14.); [Skt. ava-näita → த. அவநதன்.]
அவந்தி	அவந்தி avandi, பெ. (n.) 1. கோவை (பச்.மூ.);; Indian caper. 2. ஒரு நாட்டின் பெயர்; name of a country. அவந்தி1 avandi, பெ. (n.) காடி (தைலவ, தைல.. 119);; vinegar, fermentation of rice-water. [Skt. Avanti → த. அவந்தி.] அவந்தி2 avandi, பெ. (n.) 1. பிள்ளை பெற்றவள்; woman who has borne children. 2. காய்க்கும் மரம்; fruit-bearing tree. 3. ஈற்று ஆ (பசு);; cow that has calved. [Skt. avandhya → த. அவந்தி.]
அவந்திக்கண்ணி	அவந்திக்கண்ணி avandikkaṇṇi, பெ. (n.) வெருகஞ்செடி (மலை.);; a plant with bulbous roots, Arum macrorhizon (சா.அக.);.
அவநம்பிக்கை	அவநம்பிக்கை avanambikkai, பெ. (n.) நம்பிக்கையின்மை, ஐயுறவு; disbelief, distrust, suspicion, doubt. து., கொங். அபநம்பிகெ. [அவம் (கேடு); + நம்பிக்கை. நம்பு → நம்புகை → நம்பிகை → நம்பிக்கை (தொ.பெ.);. 'கை' தொ.பெ. ஈறு.]
அவநெறி	அவநெறி avaneṟi, பெ. (n.) தீயவழி, கரிசு (பாவ); நெறி; evil way, way of sin. "அவநெறியிற் செல்லாமே தடுத்து" (பெரியபு. தடுத்தாட். 79);. [அவம் (கேடு, தீங்கு); + நெறி. நெள் → நெரு → நெரி → நெறி = நெருங்கிச் செல்லும் வழி.]
அவப்படு-தல்	அவப்படு-தல் avappaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) பயனற்றதாதல்; to become useless. "அருந்தவ மவப்படா தருளி" (உபதேசகா. சூராதி. 129);. [அவம் (கேடு, வீண்); + படு. படுதல் = பொருந்துதல், நேர்தல்.]

அவப்பேர்	அவப்பேர் avappēr, பெ. (n.) கெட்ட பேர், அவக்கீர்த்தி, புகழ்க்கேடு; bad name, ill-fame, bad reputation. [அவம் (கேடு); + பேர். பெயர் → பேர் = புகழ்.]
அவப்பொழுது	அவப்பொழுது avappoḻudu, பெ. (n.) வீண் காலப்போக்கு; mis-spent time. 'அவப்பொழுதிலும் தவப்பொழுது நல்லது' (பழ.);. "அவப்பொழு தகல விருப்பதென் விருப்போ" (வைராக். தீப. 18);. [அவம் + பொழுது. அவம் = கேடு, வீண்.]
அவபத்தி	அவபத்தி avabatti, பெ. (n.) 1. பத்தியின்மை; impiety. 2. மூடப்பத்தி (வின்.);; superstition. [அவம் (கேடு); + பத்தி. பகு → பா → பாத்தி → பத்தி = பாற்படுதல், பற்றுக்கொள்ளுதல். பகு → Skt. bhaj. ஒ.நோ : புகு → Skt. bhuj. பத்தி → Skt, bhakti. இனி, பற்று → பற்றி → பத்தி எனினுமாம்.] பத்தி பார்க்க;see patti. அவப்பத்தி என்பது, வடமொழி வழக்கைப் பின்பற்றி அவபத்தி என இயல்புபுணர்ச்சி கொண்டது.
அவம்	அவம் avam, பெ. (n.) கேடு; evil, destruction. "அவஞ் செய்வா ராசையுட் பட்டு" (குறள், 266);. 2. வீண், பயனின்மை; vanity, uselessness, nothingness. 3. வானத் (ஆகாயத்); தாமரை; floating lotus or sky lotus, Pistia stratiotes alias Tala indica. It is also called 'The rootless nelumbo' since its roots only float on water (சா.அக.);. [அவி → அவம் (தொ.பெ.);. 'அம்' தொ.பெ.ஈறு. அவிதல் = வேதல், அழிதல், கெடுதல், அணைதல், சாதல், அவம் = அழிவு, கேடு. அவம் → அவ (முன்னொட்டு); → Skt.apa (upasarga);.] ஒ.நோ : உவத்தல் - ஒத்தல். உவமை = ஒப்பு. உவமை → Skt. upamä. உவ → Skt. upa = உடன், கூட, துணையான, உதவியான. இங்ஙனம் தமிழ் முன்னொட்டுகள் ஆரிய மொழிகளில் உபசர்க்கங்கள் (prefixes); ஆவதை, முன்னொட்டு என்னும் உருப்படியிற் காண்க. அவம் avam, பெ. (n.) 1. வேள்வி; sacrifice. 2. அழைப்பு; invitation. 3. ஆணை; command. [Skt. hava → த. அவம்.]
அவமதி-த்தல்	அவமதி-த்தல் avamadiddal, 4 செ.குன்றாவி, (v.t.) இகழ்தல், மதிப்புக்குறைவாக நடத்துதல்; to insult, to disgrace, to treat with disrespect or contempt. "பரனைக் குருவை யவமதித்தோர்" (தணிகைப்பு. அகத். 336);. [அவம் (கேடு); + மதி. மத்து (மட்டு); = அளவு. மத்து → மத்தி. மத்தித்தல் = அளவிடுதல். மத்தி → மதி. மதித்தல் = அளவிடுதல், தகுதியறிதல், மானஞ்செய்தல், பெருமைப்படுத்துதல்.]

அவமதி	அவமதி avamadi, பெ. (n.) அவமானம்; disregard, disgrace, contempt. "இழிஞன் புலைக் கரந் தீண்டி யென்னை யவமதி செய்திட" (காஞ்சிப்பு. பரசிரா. 42);. ம., க., தெ. அவமதி ; து. அவமான. [அவம் + மதி (மதிப்பு, மானம்);. அவமதி → Skt. ava-mati.] அவமதி-த்தல் பார்க்க;see awa-madi-.
அவமதிப்சிரிப்பு	அவமதிப்சிரிப்பு avamadipcirippu, பெ. (n.) இகழ்ச்சிநகை (திவா.);; derisive laughter. [அவம் + மதி + சிரிப்பு. சிரி → சிரிப்பு (தொ.பெ.);. 'பு' தொ.பெ. ஈறு.]
அவமதிப்பு	அவமதிப்பு avamadippu, தொ.பெ. (vbl.n.) இகழ்ச்சி; disregard, disrespect, derision, contempt. [அவம் + மதிப்பு. மதி → மதிப்பு (தொ.பெ.); 'பு' தொ. பெ. ஈறு.]
அவமழை	அவமழை avamaḻai, பெ. (n.) 1. கேடு விளைக்கும் மழை; destructive or injurious rain (W.);. 2. அகால அல்லது பயனற்ற மழை; unseasonable or unwanted rain.
அவமாக்கு-தல்	அவமாக்கு-தல் avamākkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) வீணாக்குதல்; to waste, make useless. [அவம் + ஆக்கு. ஆகு (த.வி.); → ஆக்கு (பி.வி.);.]
அவமானம்	அவமானம் avamāṉam, பெ. (n.) மதிப்புக்கேடு, அவமதிப்பு; disrespect, dishonour, contempt. "ஐயனேயின் றமணர்கள் தாமென்னை யவ மானஞ் செய்ய" (பெரியபு. தண்டி. 11);. ம. அவமானம் ; க., பட. அவமான ; தெ. அவமானமு ; து. அபமான ; Mar. avamana ; Pali avamānam. அவமானம் → Skt. ava-mäna. [அவம் (கேடு); + மானம். மாத்தல் = அளத்தல். மா + அனம் - மானம் (அளவு, அளவீடு, மதிப்பு);.]
அவமானி-த்தல்	அவமானி-த்தல் avamāṉittal, 4 செ.குன்றாவி, (v.t.) அவமதித்தல், அவமானப்படுத்துதல், மதிப்புக்குறைவாக நடத்துதல்; to despise, disgrace, treat with contempt. "அவையினி லவமானித்த பாதகன்" (நல். பாரத.சொர்க்க. தெரி. 31);. ம. அவமானிக்குக ; க. அவமானிசு ; தெ. அவமானிஞ்சு ; து. அபமானமுள்புனி. [அவம் + மானி. மானம் (பெ.); → மானி (வி.); ஒ.நோ : தீர்மானம் → தீர்மானி.]
அவமீதம்	அவமீதம் avamītam, பெ. (n.) பொற்றலைக் கையாந்தகரை; marygold verbesina, Wedelia calendulacea (சா.அக.);.
அவயக்கோழி	அவயக்கோழி avayakāḻi, பெ. (n.) அவையக் கோழி பார்க்க;see avaiya-k-kóli.

அவயங்காத்தல்	அவயங்காத்தல் avayaṅgāttal, பெ. (n.) அவையங்காத்தல் பார்க்க;see avaiyari-kattal.
அவயம்	அவயம் avayam, பெ. (n.) அவையம் 4 பார்க்க;see avaiyami 4. அவயம் avayam, பெ. (n.) 1. அடைக்கலம் புகுவோன்; one who seeks refuge. "அவயநின் னவய மென்னா" (கம்பரா. வருணனை. 67);. 2. புகலிடம் (வின்);; refuge, place of shelter. 3. வெட்டிவேர் ((இ.வ.);; cuscuss grass. [Skt. a-bhaya → த. அவயம்.]
அவர்	அவர் avar, சே.சு.பெ. (rem. demons. pron.) 1. பலர்பாற் சேய்மைச் சுட்டுப்பெயர்; rem. demons. pron. and pl. of "he" or "she". அதோ! அவர் வருகிறார். 2. முன் சொல்லப்பட்டவரைக் குறிக்கும் பலர்பாற் சேய்மைச் சுட்டுப்பெயர்; masc. pl. demons. pron. referring to anteceden noun or nouns. பண்டைக் காலத்தில் தமிழகத்தைச் சேர சோழ பாண்டியர் ஆண்டனர் ; அவர் காலத்திற் பெரும்பாலுஞ் செங்கோலாட்சி நிலவியது. ஒருவரைக் குறிக்கும் உயர்வுப்பன்மைச் சொல்; that person, honorific term. அவர் ஓர் ஆசிரியர். ம., க., துட. அவர் ; தெ. வாரு ; து. ஆரு ; குட. அவு ; கோத. அவ்ர் ; கோண். அவ். ஆர் ; கொலா. அவ்ர், அவுர் ; குவி அவரு ; கூ. ஒரு ; பர். ஓர் ; குரு. ஆர் ; கை. ஆவுங் ; கொர. அவ்த், ஆக ; எரு. அவல்லு ; இரு. அதுரு ; பட. அவக. [அ (சே.சு.); → அவர். 'அர்' ப. பா. ஈறு. 'வ்' உடம்படுமெய்.]
அவர்கள்	அவர்கள் avarkaḷ, சே.சு.பெ. (rem. demons. pron) 1. பலர்பாற் சேய்மைச் சுட்டுப்பெயர்; pl. demons, pron. denoting persons at a distance. அதோ பார்! அவர்கள் யார்? 2. முன் சொல்லப்பட்டவரைக் குறிக்கும் பலர்பாற் பெயர்; pl. demons. pron, referring to persons mentioned before. அண்மையில் நிகழ்ந்த இலங்கைக் கலகத்தில் ஆயிரக்கணக்கானவர் கொல்லப்பட்டனர் ; அவர்களனைவரும் தமிழரே. 3. ஒருவரைக் குறிக்கும் உயர்வுப் பன்மைச்சொல்; that person, honorific term. இந்தியெதிர்ப்பை மறைமலையடிகள் தொடங்கி வைத்தார்கள் ; உண்மைத் தமிழர் அனைவரும் அவர்களைப் பின்பற்றினார்கள். 4. ஒருவர் பெயருக்குப் பின் சேர்க்கப்படும் மதிப்புச்சொல்; honorific term appended to a name. மனோன்மணீய ஆசிரியர் சுந்தரம் பிள்ளை அவர்கள் பாடிய தமிழ்த்தாய் வாழ்த்து, தமிழ் இனத்திற்குப் பள்ளியெழுச்சிப் பாடல் போல் உணர்ச்சியூட்டியது. 'ஆநந்த நமசிவாய பண்டார மவர் களுக்கு' (S.I.I. i, 85);. [அ → அவர் → அவர்கள். 'கள்' பன்மையீறு ; சிறுபான்மை உலகவழக்குப் பலர்பாலீறு. 'அவர்கள்' இரட்டைப் பன்மை.]

அவரை	அவரை avarai, பெ. (n.) பெரும்பான்மை வெளிறின பசுமை நிறமாகவும் சிறுபான்மை வெண்மை செம்மை நிறமாகவும், பல்வேறு வடிவிலும் இரு விரலம் (inch); முதல் எண் விரலம் வரை பல்வேறு அளவில் இருப்பதும், பொதுவாக வீட்டுப்புறங்களில் விளைக்கப்படுவதும், இவர்கொடியிலேனும் (climber); படர் கொடியிலேனும் (creeper); சிறுபான்மை குத்துச் செடியிலேனும், (shrub); மாரிக்காலத்திற் காய்ப்பதும், உடல்நலத்திற் கேற்றதும் சுவையுள்ளதும் எல்லாராலும் விரும்பப்படுவதுமான கறி வகைக் காய்; field bean, cl. Dolichos lablab. "ஆய்மக ளட்ட வம்புளி மிதவை யவரை கொய்யுந ரார மாந்தும்" (புறநா. 215 : 4-5);. அவரைவகைகள் : 1. ஆட்டுக்கொம்பவரை – attu-k-komb(u);-avarai ; ஆட்டுக் கொம்பு போன்ற அவரை வகை ; a variety of field bean resembling goat's horn. 2. ஆரால்மீனவரை - aral - min – avarai ; ஆரால்மீன்போன்ற அவரைவகை ; a variety of field bean resembling sand-eel. 3. ஆனைக்காதவரை – anai-k-kad(u);-avarai ; ஆனைக்காதுபோன்ற அவரை வகை ; a variety of field bean resembling elephant's ear. 4. கணுவவரை – kanu-v-avarai ; கணுக்களிற் காய்க்கும் அவரைவகை ; a variety of field bean that bears fruit in its joints. 5. கொழுப்பவரை – kolupp(u);=avarai ; குட்டையாகவுங் கொழுமையாகவுமுள்ள அவரைவகை ; a variety of field bean that is short and fleshy. 6. கோழியவரை (கோழிக்காலவரை); kōli-y-avarai (kōli-k-kal-avarai);; கோழிக்கால் போன்ற அவரைவகை ; West Indian sea-side beam, m. cl. Canavalia obtusifolia (A.); (செ.அக.);—cock-bean (சா.அக.);.
அவல்	அவல் aval, பெ. (n.) 1. பள்ளம்; shallow depression. "அவலிழியினு மிசையேறினும்" (புறநா. 102:3);. 2. விளைநிலம்; cultivated land. "மெல்லவ லிருந்த வூர்தொறும்" (மலைபடு. 450);. 3. குளம்; tank (சது.);. 4. நெல்லை ஊறவைத்து வறுத்திடித்த தின்பண்டம்; paddy soaked in water and then fried and flattened. "பாசவ லிடிக்கும் இருங்கா ழுலக்கை" (அகநா. 141 : 18);. ம., க. அவல் ; தெ. அடுகுலு ; குட. அவ்ல் அக்கி. [அம் → அம்மி → அமுக்கியரைக்குங் கல். அம்முதல் = அமுங்குதல், பள்ளமாதல், தாழ்வாதல், தட்டையாதல். அம் → அமல் → அவல் = பள்ளம், பள்ளமான விளைநிலம் அல்லது குளம், தட்டையான அவல். ஒ.நோ. : கம → சுமல் → சுவல் = சுமக்குத் தோட்பட்டை.] பள்ளம் என்பது தாழ்ந்தமட்டமாதலால், குட்டை தட்டையானவற்றையுங் குறிக்கும். எ-டு : பள்ளி = தாழ்ந்தமட்டமான படுக்கை. பள்ளையாடு = குள்ளமான ஆட்டு வகை. பள்ளையன் = குறுகிப் பருத்தவன். குள்ளம் உயரத்திற் குறுகியது. அதுவே தட்டை. அரிசியை நோக்க அவல் தட்டையாயிருத்தல் காண்க. அவலிடிக்கும் வகை அன்றறுத்த பச்சைநெல்லை அல்லது ஊற வைத்த உணந்த நெல்லை வறுத்து, மரவுரலில் இட்டு விரைந்திடித்து உமியைப் போக்கினது அவல்; newly reaped fresh paddy or well soaked dried paddy is fried in a shallow earthen pot till one or two grains begin to pop. It is thereafter pounded quickly in a wooden mortar till the grain is
அவல்குசம்	அவல்குசம் avalkusam, பெ. (n.) ஒரு செடி; a plant, Vernonia anthelmintica.

அவல்குலி	அவல்குலி avalkuli, பெ. (n.) ஒரு நச்சுப்பூச்சி; a poisonous insect.
அவலச்சமர்த்து	அவலச்சமர்த்து avalaccamarttu, பெ. (n.) போலித் திறமை;seeming ability, folly parading as cleverness. [அவலம் (அ + வலம்); - வலியின்மை, சமர் = போர், வலிமை, சமர் → சமர்த்து.] சமருக்கு (போருக்கு); வலிமை வேண்டுமாதலால், சமர்க் கருத்தில் வலிமைக் கருத்துத் தோன்றிற்று. இது கரும (காரிய); வாகுபெயர்.
அவலச்சுவை	அவலச்சுவை avalaccuvai, பெ. (n.) [அவலம் (அ + வலம்); = வலியின்மை, நோய், துன்பம். சுவை இங்கு மனச்சுவை.]
அவலச்சுழி	அவலச்சுழி avalacculi, பெ. (n.) கேட்டுச்சுழி, தீயூழ் (கெட்ட விதி); ; a swirl mark of hairs or lines on the body portending evil or destruction, ill-fate. [அவலம் (அ + வலம்); = வலியின்மை, நோய், துன்பம், கேடு. சுல் → சுள் → சுளி → சுழி = swirl or eddy mark on the body portending good or evil.]
அவலம்	அவலம் avalam, பெ. (n.) 1. வலியின்மை (வின்.); ; weakness, feebleness, faintness. 2. நோய் (பிங்.); ; sickness, disease. 3. துன்பம்; suffering, pain, distress. "செய்வினை முற்றாம லாண்டோ ரவலம் படுதலு முண்டு" (கலித். 19:12-13);. 4. (செய்); துன்பச்சுவை, துன்பவுணர்ச்சி (சோகரசம்);; "அழுகை என்பது அவலம்" (தொல். பொருள். மெய்ப். 3, பேரா. உரை);. 5. அழுகை; weeping, sorrowing. "அவலங்கொண் டழிவலோ" (சிலப். 18:41);. 6. வறுமை; poverty, want. "கெடுசுநின்னவலம்" (பெரும்பாண். 38);. 7. கவலை; care, anxiety. "நெஞ்சத் தவல மிலர்" (குறள், 1072);. 8. மாயை (மதுரைக். 208, நச். உரை);; illusion. ம. அபல ; க. அவலெ, அபலெ ; து. அபலெ. அவலம் → Skt. abala. [அல் → அ (எ.ம.முன்..);. வல் → வலம் = வ:பிமை. அவலம் = வலிமையின்மை, நோய், துன்பம், துயரம், வறுமை துன்பமும் துன்பத்திற்கு ஏதுவும் ஆகும்.]

அவலமுதுப்புறம்	அவலமுதுப்புறம் avalamuduppuṟam, பெ. (n.) திருக்கோயிற் படையலுக்காக (நிவேதனத்துக்காக); விடப்பட்ட இறையிலிநிலம் (S.I.I. iv, 147);; endowment made to a temple to carryout regular offering of flattened rice to the deity. [அவல் + அமுது + புறம். புறம் = இறை நிலத்திற்குப் புறம்பாக்கப்பட்ட தேவதான நிலம்.] அவல், அமுது பார்க்க;see aval, amudu.
அவலரக்கு	அவலரக்கு avalarakku, பெ. (n.) அவல்போல் தட்டையாகச் செய்யப்பட்ட அரக்குவகை; seed-lac melted and run into thin layers like flattened rice. க. அவலரகு [அவல் + அரக்கு.] அவல், அரக்கு பார்க்க;see aval, arakku.
அவலன்	அவலன் avalaṉ, பெ. (n.) 1. உடற்குற்றமுள்ளவன் (சா.அக.);; one with physical defects. 2. நோயாளி; sick person, patient (சா.அக.);. 3. குற்றமுள்ளவன்; one who is at fault. "அறவும் பரிய னவலன்" (சைவச. ஆசா. 8);. [வலம் = வலிமை. அ. (எ.ம.முன்.); + வலம் - அவலம் → அவலன் = வலிமையிலான், நோயாளி, உடற்குறையுள்ளவன்.]
அவலாவி	அவலாவி avalāvi, பெ. (n.) பெரும்பீளை; Javanese wool-plant, Aerua jaranica (சா.அக.);.
அவலி-த்தல்	அவலி-த்தல் avalittal, 4 செ.கு.வி. (v.i) 1. வருந்துதல்; to suffer, to be distressed in mind. "அருவரை மார்ப னவலித் திருந்தான்" (சீவக. 515);. 2. அழுதல்; to weep, lament. "அவலித் தணங்கு நையாவகை தேறற்கு" (தணிகைப்பு. களவு. 532);. 3. பதறுதல்; to be furried. "அவலித் திழிதலின்" (சிலப். 23:186);. [அவலம் → அவலி.]
அவலி	அவலி avali, பெ. (n.) பூனைக்காலி (மலை.);; cowhage plant, Mucana pruriens (சா.அக.);.
அவலிடி	அவலிடி avaliḍi, பெ. (n.) வரிக்கூத்துவகை; a masquerade dance. 'உந்தி யவலிடி யூராளி யோகினிச்சி' (சிலப். 3:13, அடியார்க். உரை);. [அவல் + இடி. ஒருகா. அவலிடிப்பது போன்ற கூத்துப்போலும்.]

அவலுப்பு	அவலுப்பு avaluppu, பெ. (n.) அவுரியினின்றெடுக்கும் ஒருவகை யுப்பு; aniline salts extracted from indigo. [அவுரியுப்பு → அவரியுப்பு → அவலுப்பு.]
அவலை	அவலை avalai, பெ. (n.) 1. கடுப்பு (பிங்.);; acute pain, throbbing, throes. 2. காடு (பிங்.);; barren land, wilderness. [அவலம் → அவலை = வலமின்மை, நோவு, விளையாநிலம்.]
அவவு	அவவு avavu, பெ. (n.) அவா, ஆசை; avidity, craving. "அவவுக்கை விடுத லதுமனும் பொருளே" (கலித். 14:19);. ஒ.நோ : L. avere, crave. [அவ் → அவா → அவவு.]
அவள்	அவள் avaḷ, சு.பெ. (demons. pron.) பெண்பால் ஒருமைப் படர்க்கைச் சுட்டுப் பெயர், அந்தப் பெண், அப்பெண்டு; that female person, she, fem. of avan. ம. அவள் ; க. அவளு ; தெ. அதி ; குட. அவ ; து. ஆள் ; கோத. அவ்ள் ; கூ. ஆளு ; பட. அவ ; Mar. tī. [அ (சே.க.); → அவ் → அவள். 'அள்' பெ.பா. ஈறு.]
அவளிகை	அவளிகை avaḷigai, பெ. (n.) குடல்களின் மேற் பக்கம் நான்கு பட்டைகளுள்ளதாய்க் கவர்ந்து தொங்கும் ஒருவகைச் சவ்வு; a fold of the peritoneum connecting the abdominal viscera (சா.அக.);.
அவளிவளெனல்	அவளிவளெனல் avaḷivaḷeṉal, தொ.பெ. (vbl.n.) பெண்டிரிடம் அல்லது பெண்டிரைப் பற்றி மதிப்பின்றிப் பேசுதல்; to speak to or about women discourteously. அந்த அம்மையாரை இவன் 'அவள் இவள்' என்று பேசுகிறான். அவள் பார்க்க;see aval.
அவளைதுவளை	அவளைதுவளை avaḷaiduvaḷai, பெ. (n.) கதம்பவுணவு (யாழ்ப்.); ; mixture of rice, curry, ghee, curds etc. (J.); curry and rice. It is a mixture of boiled rice, meat and ghee with spices, a favourite dish among the Mohamedans. 2. கிச்சடிச்சோறு (சாதம்);; a rich food prepared on ceremonial occasions by the Hindus from boiled rice mixed with spices and other fragrant powders. It is purely a vegetable preparation (சா.அக.);.

அவற்காளான்	அவற்காளான் avaṟkāḷāṉ, பெ. (n.) காளான் வகை (வின்.);; a species of fungus (செ.அக.);— தட்டையாயுள்ள ஒருவகைக் காளான்; a kind of flat mushroom (சா.அக.);. [அவல் + காளான். காளாம்பி (காளஆம்பி); காளான் = கரிய ஆம்பி. வெள்ளாம்பிக்கு எதிரான காளாம்பிப் பெயர் பிற்காலத்தில் இரண்டிற்கும் பொதுப்பெயராயிற்று.] அவல் பார்க்க;see aval.
அவற்பதம்	அவற்பதம் avaṟpadam, பெ. (n.) அவலிடித்தற் கேற்ற தவச மெல்வெந்நிலை; grain made consistent for making flattened rice. [அவல் + பதம்.] அவல், பதம் பார்க்க;see awal, padam.
அவன்	அவன் avaṉ, சு.பெ. (demons, pron.) அந்த ஆண்பிள்ளை அல்லது ஆடவன்; that male person, he. ம. அவன் ; க. அவனு ; தெ. வாடு ; குட. அவென் ; கோத. அவ்ன் ; து. ஆயெ ; கை. ஆவு. அவனெ ; இரு. அவ ; கொர. அவெ : பட. அம ; பர். ஒத் ; கொலா. அந்து ; மா. ஆக்; பிரா, ஒடெ. ['அ' சே.சு. 'அன்' ஆ.பா. ஈறு. 'வ்' உடம்படு மெய்.] அவன் avaṉ, பெ. (n.) வீண், பயனின்மை; uselessness. "அவன்செயத் திருவுடம் பலச நோற் கின்றான்" (கம்பரா. ஆரணிய சூர்ப். 18);. [அவி → அவம் = கேடு, வீண். அவம் → அவன் (கடைப்போலி);.]

அவனறிவுதான்காண்டல்வினா	அவனறிவுதான்காண்டல்வினா avaṉaṟivutāṉkāṇṭalviṉā, பெ. (n.) பிறன் கருத்தையறிதற்குக் கேட்குங் கேள்வி; questioning with the object of ascertaining another's view. 'வினாவாவது அறியலுறவு வெளிப்படுப்பது. அது மூவகைப்படும், அறியான் வினாவும் ஐயவினாவும் அறிபொருள்வினாவுமென'. 'உரையாசிரியர், அறிபொருள் வினாவை அறிவொப்புக் காண்டலும் அவனறிவு தான் காண்டலும் மெய்யவற்குக் காட்டலும் என விரித்து, ஏனைய கூட்டி ஐந்தென்றார்' (தொல். சொல். கிளவி 13, சேனா, உரை);. 'வினா ஐந்து வகைப்படும். அறியான் வினாதல், அறிவொப்புக் காண்டல், ஐய மறுத்தல், அவனறிவு தான்கோடல், மெய்யவற்குக் காட்டல் என' (தொல். சொல். கிளவி 13, இளம், உரை);. உரையாசிரியர் என்று பொதுவாகச் சொல்லப்படுபவர் இளம்பூரணர். ஏனெனின், இன்றுள்ள தொல்காப்பிய வுரைகளுள் முதலது அவரதுவே. 'அவனறிவு தான்காண்டல்' என்று உரையாசிரியர் கூறியதாகச் சேனாவரையர் கூறினார். ஆயின், அச் சொற்றொடர் இளம்பூரணர் உரையில் 'அவனறிவு தான்கோடல்' என்றுள்ளது. 'அவனறிவு தான்காண்டல்' என்பது அறிவொப்புக் காண்டல் என்றும் பொருள்படும். காண்டலுக்கும் கோடலுக்கும் பெரிதும் பொருள் வேறுபாடுள்ளது. ஆதலால், இச் சொல் வேறுபாடு ஏட்டுப் பிழையால் நேர்ந்ததாகவும் இருக்கலாம். உரையாசிரியர், வேறு இளம்பூரணர் என்று காட்டுவதாகவும் இருக்கலாம். உரையாசிரியர் உரையென்று கூறப்பட்டவை சில இளம்பூரணருரையினும் வேறுபட்டிருப்பதால், இருவரும் ஒருவரோ வேறோ என்று ஏற்கெனவே பெரும்பேராசிரியர் உ.வே. சாமிநாதையரும் ஐயுற்றுள்ளார். நன்னூலாசிரியரான பவணந்தி முனிவர், அறிபொருள் வினாவை மூன்றாக விரிக்காது அறிவினா என்று ஒன்றாகவே குறித்து வினாவை அறுவகையாக வகுத்தார். தொல்காப்பியர் வினாவை வகுக்காது "செப்பும் வினாவும் [illegible] கிளவி [illegible]
அவனிமருந்து	அவனிமருந்து avaṉimarundu, பெ. (n.) அவுரிக்கருக்கு (கஷாயம்); (பச்.மு.);; decoction of indigo plant. [அவுரி → அவனி, மரு → மருந்து.]
அவனிவனெனல்	அவனிவனெனல் avaṉivaṉeṉal, தொ.பெ. (vbl.n.) ஆடவரைப்பற்றி மதிப்பின்றிப் பேசுதல்; to speak to or about men discourteously. அந்த ஐயாவை இவன், 'அவன் இவன்' என்று பேசுகிறான். அவன் பார்க்க;see avan1.
அவா	அவா avā, பெ. (n.) ஆசை, எனக்கிது வேண்டுமென்னும் எண்ணம்; desire for a thing, covetousness. [கவ்(வு); → அவ் → அவா. கவ்வுதல் = வாயாற் பற்றுதல். வவ்வுதல் = கையாற் பற்றுதல். அவ்வுதல் = மனத்தாற் பற்றுதல்.]
அவாபுளப்பி	அவாபுளப்பி avāpuḷappi, பெ. (n.) ஒருவகைச் செடி (பிராமி); (சங்.அக.);; species of Herpestis.

அவாய்நிலை	அவாய்நிலை avāynilai, பெ. (n.) ஒரு சொல் தன்னொடு பொருந்திப் பொருள் முடிதற்குரிய மற்றொரு சொல்லை வேண்டி நிற்றல்; அதாவது, ஒரு சொற்றொடரில் ஒரு சொல் தொக்கு நிற்றல்; syntactical expectancy consisting in the need of one word for another such as predicate for a subject or subject for a predicate. [அவாவு → அவாவி (இ. கா. வி. எ.); → அவாய். நில் → நிலை (தொ.பெ.);.] எழுவாய், பயனிலை, செயப்படுபொருள் என்னும் சொற்றொடர் உறுப்பு மூன்றனுள் எதுவுந் தொக்குநிற்கலாம். "இனிய வுளவாக இன்னாத கூறல் கனியிருப்பக் காய்கவர்ந் தற்று" என்னுங் குறளில் (100);, 'ஒருவர்' என்னும் எழுவாய் தொக்கது. "கெடுப்பதூ உம் கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற் றாங்கே எடுப்பதூ உம் எல்லாம் மழை" என்னுங் குறளில் (15);, 'வல்லது' என்னும் பயனிலை தொக்கது. "நல்லாறெனினுங் கொளல்தீது மேலுலகம் இல்லெனினும் ஈதலே நன்று" என்னுங் குறளில் (222);, 'பொருள்' என்னும் செயப்படுபொருள் தொக்கது. உலகவழக்கில், எழுவாயாக வரும் தன்மை முன்னிலைப் பெயர்கள் தொகுவது பெரு வழக்கு. தொடர்ச்சொற் பொருளுணர்த்தும் மூவகையுள் ஒன்று அவாய்நிலை. ஏனையிரண்டு அண்மைநிலை, தகுதி.
அவாரி	அவாரி avāri, பெ. (n.) சிறுநீர் (சங். அக.);; urine. [அமரி = சிறுநீர். அமரி → அவரி → அவாரி.] அவாரி avāri, பெ. (n.) தடையின்மை; absence of restraint or hindrance. "அவாரியாகப் பிராமணருக்கு ஸ்த்ரபோசன மிடுவர்" (குருபரம். ஆறா. 218);. [Skt. a-vârya → த. அவாரி.]
அவாவறு-த்தல்	அவாவறு-த்தல் avāvaṟuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) ஆசையொழித்தல் (குறள், 37ஆம் அதி.);; to extirpate desire. [அவா + அறு.] அவா பார்க்க;see ava.
அவாவன்	அவாவன் avāvaṉ, பெ. (n.) ஆசையுடையவன்; avaricious person. "கோவி யவாவன்" (சைவச. ஆசா. 17);. [அவா + அன் (ஆ.பா. ஈறு);. 'வ்' உடம்படு மெய்.]

அவாவு-தல்	அவாவு-தல் avāvudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. விரும்புதல்; to desire, wish for. "உலக வாம் பேரறி வாளன்" (குறள், 215);. 2. பற்றுச்செய்தல்; to long for intensely, crave for, covet. 3. (இலக்.); சொற்றொடரில் ஒரு சொல் தன்னொடு பொருந்திப் பொருள் முடித்தற்கு மற்றொரு சொல்லை வேண்டுதல்; [அவ் → அவவு → அவாவு.] அவா பார்க்க;see ava.
அவி'-தல்	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;
அவி-த்தல்	அவி-த்தல் avittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t) 1. வேகவைத்தல்; to boil in a liquid, cook by boiling or steaming. "அறுத்தவித் தாரச் சமைத்த பிள்ளைக் குகந்தார்" (மறைசை. 20);. 2. கெட்ட நீரை வெளியேற்ற வெப்பூட்டல்; to apply heat to eliminate the accumulation of bad fluids from the system (சா.அக.);. 3. அடக்குதல்; to subdue, suppress, repress. "ஐந்தவித்தான்" (குறள், 25);. 4. அணைத்தல்; to extinguish, put out. விளக்கை அவித்து விட்டான். 5. கெடுத்தல், அழித்தல்; to destroy. "ஒருமுன் றவித்தோன்" (சிலப். 10: 194);. 6. துடைத்தல்; to wipe off, dust, brush. "சிலம்பிற் போர்த்த பூந்துக ளவித்து" (சீவக. 2064);. 7. நீக்குதல்; to remove, avoid. "செவிச்சொல்லுஞ் சேர்ந்த நகையும் அவித் தொழுகல்" (குறள், 694);. ம. அவிக்குக, அவிச்சல். [அகை → அகு → அகி → அவி.]

அவி	அவி avi, பெ. (n.) 1. கதிரவன்; Sun. 2. ஒளிக்கதிர்; ray. 3. சோறு (சூடா.);; boiled rice. 4. உணவு; food. "அவியடு நர்க்குச் சுவைபகர்ந் தேவி" (பதினொ. திருவிடை. 7);. 5. நெய் (பிங்.);; ghee. "அவிசொரிந் தாயிரம் வேட்டலின்" (குறள், 259);. ம., க., தெ. அவி ; Skt. avi. [அகை → அகு → அகி → அவி.] அவி-தல் பார்க்க;see avio-.
அவிகண்	அவிகண் avigaṇ, பெ. (n.) 1. ஒருவகைக் கண்ணோய்; a kind of ophthalmia. 2. கெட்டுப் போன கண்; an eye in which the cornea is destroyed. 3. குருட்டுக்கண்; blind eye (சா.அக.);. ['அவிகண்' வினைத்தொகை.] அவி-தல் பார்க்க;see avi.
அவிகாயம்	அவிகாயம் avikāyam, பெ. (n.) 1. எரிச்சல்; burning sensation. 2. அழற்சி; inflammation. 3. தோல் வெந்த தழும்பு; scar left by a scald. 4. நுரையீரல் வெந்து புண்ணாகும் இருமல் நோய்; consumption attended with inflammation of the lungs, pulmonary tuberculosis (சா.அக.);. 5. இசிவு (சன்னி); வகை (தஞ். சரசு. iii, 194);; a kind of delirium (செ. அக.);. ['அவிகாயம்' வினைத்தொகை. காயம் = உடம்பு.] அவி-தல் பார்க்க;see avi.
அவிச்சன்	அவிச்சன் aviccaṉ, பெ. (n.) தந்தை (நாஞ்.);; father (Nāñ.);. Cf. L. arus, grandfather. [ஒருகா. அவ்வையச்சன் (தாயைப் பெற்ற பாட்டன்); → அவிச்சன் = பாட்டன், தந்தை.] தந்தை முறைப்பெயர் பாட்டனையும், பாட்டன் முறைப்பெயர் தந்தையையும் குறித்தல் இயல்பே. எ-டு : அச்சன் (தந்தை);. க. அத்து = பாட்டன். அப்பச்சன் → அப்பச்சி (பாட்டன்); = தந்தை (செட். நா.);.
அவிசல்	அவிசல் avisal, பெ. (n.) அவிந்துபோனது; that which is decayed. [அவி → அவியல் → அவிசல் (தொ.ஆ.கு.); = வெந்துபோனது, கெட்டுப்போனது. 'அல்' தொ.பெ. ஈறு.]

அவிசற்கினம்	அவிசற்கினம் avisaṟkiṉam, பெ. (n.) விடாக் காய்ச்சல்; unintermittent fever, persistent fever (சா.அக.);. [ஒருகா. அவிசற்கு + இனம் - அவிசற்கினம்.] அவிசல் பார்க்க;see avišal.
அவிசற்பல்	அவிசற்பல் avisaṟpal, பெ. (n.) சொத்தைப்பல் (இ.வ..);; decayed tooth (Loc.);. [அவி → அவியல் → அவிசல் + பல்.] அவியல் பார்க்க;see aviyal.
அவிசனாற்றம்	அவிசனாற்றம் avisaṉāṟṟam, பெ. (n.) அழுகிய காய்கனி முதலியவற்றின் தீய மணம்; odour of decaying matter. [அவி → அவியல் → அவிசல். 'அல்' தொ.பெ. ஈறு. நாறு → நாற்றம். 'அம்' தொ.பெ. ஈறு.] உலகவழக்கில் நாற்றம் என்னுஞ் சொல் தீய மணத்தையே குறிக்கும்; இலக்கிய வழக்கில் நல்லது தீயது ஆகிய இரண்டிற்கும் பொதுவாம்.
அவிசுப்பம்	அவிசுப்பம் avisuppam, பெ. (n.) தொடரி (வை. மு.);; a species of jujube. மறுவ. அவுசுப்பம்
அவிட்டம்	அவிட்டம் aviṭṭam, பெ. (n.) கோரைக்கிழங்கு (பச்.மு.);; root of sedge, Cyperus rotundus. அவிட்டம் aviṭṭam, பெ. (n.) ஒரு விண்மீன்; name of the 23rd naksatra, the constellation Dolphin in makara-rasi and kumpa-rasi. த.வ. பறவைமின். [Skt. sravisthå → த. அவிட்டம்.]
அவிடு	அவிடு aviḍu, பெ. (n.) நகையாட்டுச் சொல்; word spoken in jest. "சொல்லும் அவிடு சுருதியாம்" (ஞானஸாரம், 40);.
அவித்துவையல்	அவித்துவையல் avittuvaiyal, பெ. (n.) பச்சடி (பிங்.);; a vegetable savoury. [அவி + துவையல்.]
அவிந்துவி	அவிந்துவி avinduvi, பெ. (n.) இருவேரி (பச்.மு.);; cuscus grass.

அவிநயம்	அவிநயம் avinayam, பெ. (n.) இறந்துபட்ட ஒரு பழைய தமிழிலக்கணநூல்; an extinct ancient Tamil grammar. அவிநயம் avinayam, பெ. (n.) 1. அவிநயரால் எழுதப்பட்டதும் வடமொழி பரத நூலுக்கு முற்பட்டதுமாகிய தமிழ் நாட்டிய நன்னூல்; A Tamil treatise on Tamil dance a original work composed prior to the Sanskrit Natya sastra of the sage Bharath Rishi. 2. மனக்கருத்தைக் குறிப்பாய் விளக்கும் உறுப்பு (அங்கச்); செய்கை; gesticulation. "அவிநயங் காட்டி" (மதுரைப். 12);. 3. ஒரு யாப்பிலக்கணம் (நன். 369, மயிலை);; name of a treatise on prosody by Avinayanār. [Skt. abhi-naya → த. அவிநயம்.]
அவிநயனார்	அவிநயனார் avinayaṉār, பெ. (n.) இறந்துபட்ட அவிநயம் என்னும் பழைய இலக்கண நூலின் ஆசிரியர்; the author of the Avinayam, an extinct ancient Tamil grammar. [Skt. abhi-naya → அபிநயம் → அவிநயம் → அவிநயன் → அவிநயனார். 'ஆர்' உயர்வுப்பன்மையீறு.]
அவிநீர்	அவிநீர் avinīr, பெ. (n.) 1. வெந்நீர்; boiled water. 2. மூலிகைகளைக் குறுக அரிந்து அல்லது வேர்களை இடித்து வேடுகட்டிப் பிட்டவியலாக அவித்துப் பிழிந்துகொண்டு அத்துடன் தேன்கூட்டிக் கொள்ளும் நீர்; an essence extracted from sliced green herbs or pounded roots boiled sufficiently in steam, and mixed with honey. It is taken internally (சா.அக.);. ['அவிநீர்' வினைத்தொகை.]
அவிப்பிணம்	அவிப்பிணம் avippiṇam, பெ. (n.) உவர் மண்ணையெடுத்துக் காய்ச்சும் உப்பு (சங். அக.);; salt prepared by distilling the solution of saiine earth. [ஒருகா. அவிப்பு + உமணம் – அவிப்புமணம் → அவிப்பிணம் (மரு.உ);. உமண் = உப்பு மண், உப்பு, உப்பமைப்போர் குலம். உமண் → உமணன் = உப்பமைக்குங் குலத்தான். உமணன் → உமண். ஒ.நோ.: பாணன் → பாண்.]
அவிப்புடமிடு-தல்	அவிப்புடமிடு-தல் avippuḍamiḍudal, 19 செ. குன்றாவி. (v.t.) மருந்திற்கேற்றவாறு குழி வெட்டி மணல்கொட்டிப் பரப்பி மருந்தை நடுவில் வைத்து, எருவடுக்கிப் புடம்போடுதல்; the process of calcining medicines by burying them in a pit under a heap of sand over which cowdung cakes are piled up and burnt (சா. அக.);. [அவி + புடம் + இடு.] அவி, புடம் பார்க்க;see avi, pudam.
அவியம்	அவியம் aviyam, பெ. (n.) கடுகு; mustard (சா. அக.);. [ஒருகா. அவி → அவியம் = சூடாக்குவது. அவித்தல் = வேகவைத்தல், சூடாக்குதல்.]
அவியரிசி	அவியரிசி aviyarisi, பெ. (n.) 1. பிட்டரிசி (சித்.அக.);; a kind of rice. 2. அவித்த பிட்டரிசி; ஒரு சிற்றுண்டி; a confection prepared out of boiled pittariśi (சா.அக.);. ['அவியரிசி' வினைத்தொகை.]

அவியல்	அவியல் aviyal, பெ. (n.) 1. சமைக்கை (பிங்.);; cooking, boiling. 2. சமைக்கப்பட்ட உணவு; cooked food. "செந்தினையி னவியல்" (கூர்மபு. கண்ணன்மண. 143);. 3. பலவகைக் காய்கள் ஒருசேரச் சமைக்கப்பட்ட கறிவகை; a kind of mixed vegetable dish. 4. பிட்டவியலாகச் சமைத்த பண்டம்; anything prepared or baked insteam (சா.அக.);. 5. வெந்த பண்டம்; anything boiled or over-boiled by heat. 6. கடுவெப்பம்; burning and oppressive heat. 7. புழுக்கம்; swelter, sultriness. 8. வெந்த புண்; a burn or injury caused by a hot liquid, scald (சா.அக.);. 9. வாய்ப்புண்; inflammation of the mouth, stomatitis. ம. அவியல் ; க. அவிலு. "தேசு மருவும் பாலகர்க்குச் சேருமவியல் பலவகையும்" (பரராசசேகரம்); (சா.அக.);. [அவி → அவியல் - 1. தொ.பெ. 2. தொ. ஆகு. 'அல்' தொ.பெ. ஈறு.] அவியல் என்னுங் கறிவகை, பலவகைக் காய்களைச் சேர்த்துச் சமைப்பது. அது மலையாள நாட்டிற்குச் சிறப்பானது. மலையாளியர் தமிழ்நாடு வந்தபின், தமிழ் நாட்டிலும், சிறப்பாக உண்டிச்சாலைகளில் அது கையாளப்படுகின்றது
அவியல்மணம்	அவியல்மணம் aviyalmaṇam, பெ. (n.) காய்கறி முதலானவை அழுகுவதனாலுண்டாகும் தீய மணம் (வின்.);; offensive smell of putrid vegetable matter. [அவி → அவியல். 'அல்' தொ. பெ. ஈறு. மண → மணம் (தொ.ஆ.கு.);. 'அம்' தொ.பெ. ஈறு.]
அவியற்கறி	அவியற்கறி aviyaṟkaṟi, பெ. (n.) 1. வெந்த இறைச்சி (வின்.);; boiled meat. 2. பலவகைக் காய்களை ஒருசேரச் சமைத்த கறி; a dish prepared with several kinds of vegetables, mixed hotchpotch. [அவி → அவியல். கறி = கறித்துத் தின்னும் காய்கறிச் சமையல்.)]
அவியற்சரக்கு	அவியற்சரக்கு aviyaṟcarakku, பெ. (n.) 1. முடக்குச் சரக்கு; any drug from which its virulence or poisonous principle is eliminated. 2. வேகவைத்த சரக்கு; anything boiled or baked for purposes of purification. 3. அழிந்த சரக்கு; any putrefied drug (சா.அக.);. [அவியல் + சரக்கு.] அவியல், சரக்கு பார்க்க;see aviyal, carakku.
அவியற்பல்	அவியற்பல் aviyaṟpal, பெ. (n.) சொத்தைப் பல்; decayed tooth. [அவியல் + பல். அவி → அவியல் = கெடுதல்.]

அவிர்-தல்	அவிர்-தல் avirtal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) விளங்குதல், ஒளிர்தல்; to glitter, shine, glisten. "அவிர்மதிக்குப் போல" (குறள், 1117);. [அவிர்தல் = வேதல், எரிதல், ஒளிர்தல்.] அவிர்-தல் avirtal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கிழிதல் (பொதி.நி.); ; to be torn, to be rent asunder. 2. பீறுதல்; to be lacerated (சா.அக.);. [அவிழ்தல் = நெகிழ்தல், மலர்தல், விரிதல், பிளத்தல், பீறுண்ணல், அவிழ் → அவிர்.]
அவிர்	அவிர் avir, பெ. (n.) ஒளிர்வு, திகழ்வு (பிரகாசம்);; brightness, glitter, splendour. "அடர் பொன் னவிரேய்க்கும்" (கலித். 22:19);. அவிர்-தல் பார்க்க;see avir-1. அவிர் avir, பெ. (n.) 1. புல்; grass. 2. பீனசப் புல்; a species of grass of the order of Graminaceae (சா.அக.);.
அவிரி	அவிரி aviri, பெ. (n.) அவுரி (மு.அ.);- நீலிச் செடி (திவா.); ; indigo plant, m.sh., Indigofera tinctoria. ம. அவரி ; தெ. அவிரி. [அவிர் → அவிரி. அவிர்தல் = நிறத்தால் விளங்குதல். 'இ' வி.முத.ஈறு.]
அவிரிரா	அவிரிரா avirirā, பெ. (n.) பெரும்புள்ளடி; a plant, Hedysarum gangeticum.
அவிவு	அவிவு avivu, பெ. (n.) ஒழிவு; extinction, annihilation. "கந்தத் தவிவே முத்தி" (பெரியபு. திருஞான. 916);. [அவிதல் = கெடுதல், அழிதல். அவி → அவிவு. 'வு' தொ.பெ. ஈறு.]

அவிழ்-தல்	அவிழ்-தல் aviḻtal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நெகிழ்தல்; to become loose, untied. 'ஆப்பவிழ்ந்தும்' (திவ். இயற். திருவிருத். 95);. வேட்டி அவிழ்ந்துவிட்டது. 2. மலர்தல்; to expand: open. "கருநனைக் காயாக் கணமயி லவிழ வும்" (சிறுபாண். 165);. 3. உதிர்தல்; to drop off, as leaves; to fall out, as hair. "அவிழ்பன்ன முணாய்" (ஞானவா. சுரகு. 35);. 4. சொட்டுதல்; to drip. "மட்டவி ழலங்கல் மறவோனுடன்" (பாரத. மணி. 38);. 5. இளகுதல்; to melt, soften. "சிந்தை யவிழ்ந்தவிழ்ந்து" (தாயு. பராபர. 75);. [அவி → அவிழ், அவிதல் = அவிந்து விரிதல். ஒ.நோ. : குமி → குமிழ்.]
அவிழ்-த்தல்	அவிழ்-த்தல் aviḻttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கட்டு நீக்குதல்; to loosen, untie, unbind, unpack. பொட்டணத்தை அவிழ்த்தான். 'அம்பலத்திற் கட்டுச் சோறு அவிழ்க்க லாகாது' (பழ.);. 2. மலரச்செய்தல்; to cause to open. "புல்லிதழ்த் தாமரை புதுமுகை யவிழ்ப்ப" (கல்லா. 53 : 6);. 3. விடுகதைப் பொருளை விடுத்தல்; to solve, as a riddle. [அவிழ்தல் (த.வி.); → அவிழ்த்தல் (பி.வி.);.] அவிழ்-தல் பார்க்க;see avil_1.
அவிழ்	அவிழ் aviḻ, பெ. (n.) 1. பருக்கை; single grain of boiled rice. "அவிழொன்றற் குகமொன்றா" (திருவிளை. மூர்த்தி. 27);. 2. சோறு; boiled rice. "வாலவிழ் வல்சி" (மலைபடு. 183);. 3. ஓர் அரிசி; single grain of raw rice. 'கலவுமி தின்றால் ஓர் அவிழ் தட்டாதா?' (பழ.);. ம. அவிழு ; க. அகுளு. அவிழ்-தல் பார்க்க;see avil.
அவிழ்த்துக்கொடு-த்தல்	அவிழ்த்துக்கொடு-த்தல் aviḻttukkoḍuttal, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) சொந்தப் பொருளிலிருந்து எடுத்துக்கொடுத்தல்; to pay from one's own pocket. [அவிழ்த்தல் = முடிச்சு அவிழ்த்தல், கட்டவிழ்த்தல். பழங்காலத்திற் பணத்தைத் துணியில் முடிந்து வைத்திருந்ததனால், இவ் வழக்குத் தோன்றிற்று.]
அவிழகம்	அவிழகம் aviḻkam, பெ. (n.) மலர்ந்த பூ; full blown flower. "ஒள்ளித ழவிழகம்" (பதிற்றுப். 52 : 19);. [அவிழ் + அகம் (இடம்);. 'அகம்' ஓர் ஈறு.]
அவினந்தமாலை	அவினந்தமாலை aviṉandamālai, பெ. (n.) இறந்துபட்ட ஒரு கணிதநூல் (யாப். வி. பக். 528);. an extinct Tamil treatise on mathematics.

அவுக்கவுக்கெனல்	அவுக்கவுக்கெனல் avukkavukkeṉal, பெ. (n.) அவக்கவக்கெனல் பார்க்க;see avakkavakk(u);enal. [அவக்கவக்கெனல் → அவுக்கவுக்கெனல்.]
அவுசாக	அவுசாக avucāka, கு.வி.எ. (adv.) ஒழுங்காக, நேர்த்தியாக (உ.வ.);; neatly, tidily, nicely (Com.u.);. [அழகிது → அழகிக → அழவிசு → அவிசு + ஆக.] அவுசு பார்க்க;see avušu,
அவுசு	அவுசு avusu, பெ. (n.) ஒழுங்கு, நேர்த்தி (உ.வ.);; neatness, tidiness, trimness, niceness (Com.u.);. [ஒருகா. அழகிது → அழகிசு → அழவிசு → அவிசு.]
அவுசுக்காரன்	அவுசுக்காரன் avusukkāraṉ, பெ. (n.) ஆடையிற் புரியம் (பிரியம்); உடையவன்; one very fond of dresses (W.);. [அவுசு = அழகிது. 'காரன்' உடைமை குறித்த ஈறு. அழகாகவுடுப்பதில் மிகுந்த விருப்பமுள்ளவன் அவுசுக்காரன் எனப்பட்டான்போலும்.] One fond of dressing trimly அல்லது one fond of fine clothes என்று ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்ப்பது பொருத்தமாயிருக்கும். அவுசு பார்க்க;see avusu.
அவுசுப்பம்	அவுசுப்பம் avusuppam, பெ. (n.) அவிசுப்பம் பார்க்க;see avišuppam.
அவுரம்	அவுரம் avuram, பெ. (n.) ஒருவகைச் செய் நஞ்சு (கௌரிபாடாணம்);; a kind of prepared arsenic, yellow oxide of arsenic (சா.அக.);.

அவுரி	அவுரி avuri, பெ. (n.) மீன்வகை (நெல்லை);; a kind of fish (Tn.);. ம. அவலி அவுரி avuri, பெ. (n.) அவிரி பார்க்க;see aviri அவுரிவகைகள் (சா. அக.);; 1. வச்சிர நீலி - கருப்புநிறமான நீலி; blackaviry. [P] 2. நீலி அவுரி – நாட்டவுரி ; common indigo, Indigofera tinctoria. 3. இருப்புமுறி அவுரி - வெண்மையும் நீலமும் கலந்த அவுரி ; Arabian indigo, Indigofera argentia. 4. மேனாட்டவுரி - அமெரிக்கா தேசத்து அவுரி ; indigo from Brazil and Mexico, Baptisia tinctoria. 5. மணிலா அவுரி - மணிலா நீலம் ; Manilla indigo, Anoma reticulata. 6. பெரிய அவுரி (பேரவுரி); ; a large variety of the plant. 7. கள்ளவுரி – நீலப்பூ அவுரி ; bastard indigo, Amorpha fruticosa. 8. சீமை அவுரி - ஆங்கிலநாட்டு அவுரி ; British indigo, Isatistinctoria. 9. சீன அவுரி - சீன தேசத்து அவுரி ; China indigo, Isatis indigotica. 10. காட்டவுரி - மஞ்சட்பூ அவுரி ; false indigo, Baptisia tinctoria.
அவுரிச்சால்	அவுரிச்சால் avuriccāl, பெ. (n.) வாயகன்ற பெருங்கலம் (இ.வ.);; big vessel with wide mouth (Loc.);. [அவுரி + சால். அவிழ் → அவிர். அவிர்தல் = கட்டவிழ்தல், விரிதல், மலர்தல். அவிர் → அவிரி = விரிந்தது, அகன்றது. 'இ' வி.முத.ஈறு. சாலுதல் = மிகுதல், நிறைதல், பருத்தல், அகலுதல். சால் = பெருங்கலம், தாழி.]
அவுரிநெய்	அவுரிநெய் avuriney, பெ. (n.) அவுரி வேரினின்று இறக்கும் ஒருவகை நெய்; an oil extracted from the root of the indigo plant (சா.அக.);.
அவுரிப்பச்சை	அவுரிப்பச்சை avurippaccai, பெ. (n.) பச்சைக் கருப்பூரம் (வை.மு.);; refined camphor (செ.அக.); — பச்சைக்கற்பூரம்; crude camphor (சா.அக.);. [அவிர்தல் = விளங்குதல், விளக்கமாயெரிதல். அவிர் → அவிரி → அவுரி. 'இ' வி.முத. ஈறு. பச்சையவுரி → அவுரிப்பச்சை (முறை மாற்று);.]
அவுளிமீன்	அவுளிமீன் avuḷimīṉ, பெ. (n.) ஒருவகைக் கடல் மீன்; a kind of sea-fish, Mugil cocrules, Maculatus.

அவுளியா	அவுளியா avuḷiyā, பெ. (n.) வெளவால் மீன்; pomfrets, marine fish, Stromatens. ம. ஆவோளி
அவுறுதம்	அவுறுதம் avuṟudam, பெ. (n.) 1. பித்தநோய்வகை; a bilious disease (செ.அக.); — பித்தக்கடுமை (பித்தாதிக்கம்);; aggravated condition of the bile (சா.அக.);. 2. புணர்ச்சி நோய் (கிரந்தி); வகை; a venereal disease. siphilitic skin affections (W.);. 3. மேகநோய்; venereal disease (சா.அக.);.
அவெளி	அவெளி aveḷi, பெ. (n.) நிலவிளா (பரி.அக.);; a species of wood-apple (செ.அக.); – நரி விளா (சா. அக.);.
அவேளை	அவேளை avēḷai, பெ. (n.) வேளையல்லாத வேளை; improper or inopportune time, unfavourable or unpropitious time. ம., தெ. அவேல ; க. அவேளெ. [அல் → அ (எ.ம.முன்..);. வேலை → வேளை.]
அவை-த்தல்	அவை-த்தல் avaittal, 4 செ.குன்றாவி (v.t.) அவித்தல் (பிங்.);; to cook, boil. [அகைதல் = எரிதல், வேதல். அகைத்தல் = எரித்தல், வேவித்தல். அகை → அவை. ஒ.நோ.: குகை → குவை.] அவை-த்தல் avaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நெல் அரிசி முதலியவற்றைக் குற்றுதல்; to pound, thump, in a mortar. "அவைப்புமாணரிசி யமலைவெண் சோறு" (சிறுபாண். 194);. 2. கையாற் குத்துதல்; to cuff, prod. "ஆவி யயர்ந்துன தங்கை யவைத்தலின்" (சேதுபு. தேவிபுர. 61);. 3. நெரித்தல்; to squeeze, press down, crush. "இறைவிரலா லவைத்துகந்த வீசா" (தேவா. 5. 55 :11);. ம. அவய்க்குக ; க. அவல் ; து. அபெபுனி. [அகைத்தல் = அடித்தல், ஒடித்தல், அறுத்தல், வருத்துதல். அகை → அவை.]

அவை	அவை avai, சு.பெ. (demons, pron.) அப்பொருள்கள்; those, those things. ம. அவ, அவ் ; க., து. அவு ; தெ. அவி ; பட. அவெ. ['அ' சே.சு. அ → ஐ (பல. பா. ஈறு);, அ → அவ் → அவ → அவை. அவ் = அவை (பல. பா. சே. சு. பெ.);.] அவை avai, பெ. (n.) 1. மாந்தர் கூட்டம்; (பிங்.);; assembly of men. 2. அறிஞர் கூட்டம்; assembly of learned men. 'அவையறிதல்' (குறள், அதி. 72);. 3. புலவர் (திவா.);; learned men, poets. 4. அவை மண்டபம்; assembly hall. "தமனியத் தவைக்கண்" (கந்தபு. மகேந் நகரழி. 6);. 5. நாடகவரங்கு; theatre. "கூத்தாட்டவை" (குறள், 332);. [அமைதல் = பொருந்துதல், கூடுதல், நிறைதல். அமை = கூட்டம். அமை → அவை.] அவை → சவை. ஒ.நோ :. அமர் → சமர், அமை → சமை. ச.வை → சபை, ஒ.நோ : உருவு → உருபு, செய்வவர் → செய்பவர். சபையென்னும் தென்சொல்லே வடமொழியிற் சபா (Sabha); என்று திரிந்துள்ளது. ... என்னுஞ் சொல்லிற்கு வடமொழியிற் கூறும் வேர்ப்பொருள் விளங்குவது 'பிரகாசிப்பது'
அவைக்களம்	அவைக்களம் avaikkaḷam, பெ. (n.) அவை கூடுமிடம்; place or hall of assembly. "அரசவைக் களத்துள்" (கந்தபு. யுத்த. பானுகோ. 159);. [அவை + களம். கள்ளுதல் = கலத்தல், கூடுதல். கள் → களம் = கூட்டம், கூடுமிடம்.] அவை பார்க்க;see avai=.
அவை நான்கு	அவை நான்கு avaināṉku, பெ. (n.) நல்லவை, தீயவை, நிறையவை, குறையவை என்னும் நால்வகைக் கற்றோர் கூட்டம்; assembly of four kinds, viz., good assembly, bad assembly, perfect assembly and defective assembly. அவைதாம் நான்கு வகைப்படும் ; நல்லவையும் தீயவையும் குறையவையும் நிறையவையும் என என்னை? "அவையெனப் படுபவை யரிறபத் தெரியி னல்லவை தீயவை குறையவை நிறையவை யெனச் சொல்லுப வென்ப தொல்லை யோரே" என்பவாகலின் (யாப். வி. பக். 514);. [அவை + நான்கு. நால் → நால்கு → நான்கு.] அவை பார்க்க;see avai".

அவைப்பு	அவைப்பு avaippu, பெ. (n.) 1. அரிசி முதலியன உரலிற் குற்றுதல்; pounding, as rice, in a mortar. "அவைப்புமா ணரிசி" (சிறுபாண்.194);. 2. குற்றின அரிசி அல்லது தவசம்; pounded rice or grain. அவை-த்தல் பார்க்க;see avai-. அவைப்பு avaippu, பெ. (n.) வைக்கப்படாதது, இயற்கையானது; that which is not prepared or is not artificial, i.e., that which is natural (சா. அக.);. [அல் → அ (எ.ம. முன்..);. வை → வைப்பு. 'பு' தொ.பெ. ஈறு.]
அவையக்கோழி	அவையக்கோழி avaiyakāḻi, பெ. (n.) அடைகாக்கும் கோழி; brooding hen. [அவையம் + கோழி.]
அவையங்காத்தல்	அவையங்காத்தல் avaiyaṅgāttal, பெ. (n.) அடைகாத்தல் (வின்.);; to sit on eggs, brood. கோழி அவையங்காக்கிறது. [அவையம் + காத்தல்.]
அவையடக்கம்	அவையடக்கம் avaiyaḍakkam, பெ. (n.) அறிஞர் அவைக்கு, அதன்முன் நின்றேனும், தாம் இயற்றும் நூன்முகத்திலேனும், ஓர் அறிஞர் வணக்கங் கூறுதல்; exhibition of modesty by a speaker addressing a public assembly, traditional apologetic modesty expressed by an author while presenting a literary work. 'அதனைச் சங்கத்தார் ஆராய்ந்தமை கூறவே அவையடக்க முணர்த்திய தாயிற்று' (சீவக. 4, உரை);. [அடங்கு → அடக்கு → அடக்கம் = அடக்கவுரை, வணக்கமொழி.] அவை பார்க்க;see avai=.
அவையடக்கியல்	அவையடக்கியல் avaiyaḍakkiyal, பெ. (n.) அவையடக்கம் பார்க்க;see avai-y-adakkam. "அவையடக் கியலே யரிறபத் தெரியின் வல்லா கூறினும் வகுத்தனர் கொண்மினென் றெல்லா மாந்தர்க்கும் வழிமொழிந் தன்றே" (தொல், பொருள். செய். 113);. [அவை + அடக்கு + இயல் (இயல்பு, தன்மை, இலக்கணம்);.]
அவையடக்கு	அவையடக்கு avaiyaḍakku, பெ. (n.) அவையடக்கியல் பார்க்க;see avai-y-adakkiyal. [அவை + அடக்கு.]

அவையத்தார்	அவையத்தார் avaiyattār, பெ. (n.) 1. புலவர் அல்லது அறிஞர் கூட்டத்தார்; members of a learned assembly. 2. முறையம் (நியாயம்); ; உரைக்கும் அவையோர், அறங்கூறவையத்தார்; judges. "எட்டுவகை நுதலிய அவையத் தானும்" (தொல். பொருள். புறத். 21);. 'எண்வகைக்குணத்தினைக் கருதிய அவையத் தாரது நிலைமையானும் : அவை குடிப்பிறப்புக் கல்வி ஒழுக்கம் வாய்மை தூய்மை நடுவுநிலைமை அழுக்காறின்மை அவாவின்மை எனவிவை யுடையராய் அவைக்கண் முந்தியிருப்போர் வெற்றியைக் கூறுதல்" (நச். உரை);. [அவை → அவையம் → அவையத்தார். 'அம்' பெ.பொ.பின். அல்லது ஈறு (aug.suf);. 'அத்து' சாரியை. 'ஆர்' ப. பா. ஈறு.]
அவையம்	அவையம் avaiyam, பெ. (n.) 1. புலவர் அல்லது அறிஞர் கூட்டம்; assembly of learned men. 2. வழக்குத் தீர்க்கும் அறமன்றம், முறையம் (நியாயம்); கூறும் அவை; court of law. "சிறந்த கொள்கை யறங்கூ றவைய மும்" (மதுரைக். 492);. 3. அவை மண்டபம்; assembly hall. "வாய்மை யிகழ்ந்துளா னவை யத்தைமுன் னீறுசெய்து" (கந்தபு. மகேந். சதமுக 21);. 4. அடைகாத்தல்; brooding. கோழி அவையத்தில் இருக்கிறது. [அவை → அவையம் 1, 2, 'அம்' பெ. பொ. பின். அவையம் 3. இடவனாகு பெயர் (தானியாகுபெயர்);.] அவையம் avaiyam, பெ. (n.) அவயம், இலா மிச்சை, வெட்டிவேர் (வை.மு.);; cuscus grass. அவையம் avaiyam, பெ. (n.) இரைச்சல் (நெல்லை);; noise. அவையம் போடாதே. அவையம் avaiyam, பெ. (n.)
அவையர்	அவையர் avaiyar, பெ. (n.) 1. அவையுறுப்பினர்; members of an assembly. "அவையரு மனைய ரானார்" (திருவிளை. இசை. 22);. 2. சொற்பொழிவு கேட்குங் கூட்டத்தார்; assembly of listeners, audience. [அவை + அர் (ப. பா. ஈறு);.]

அவையல்	அவையல் avaiyal, பெ. (n.) திரள் (அக.நி.);; gathering, collection. [அமைதல் = நெருங்குதல், கூடுதல், திரள்தல். அமை → அவை → அவையல். 'அல்' தொ. பெ. ஈறு.] அவையல் avaiyal, பெ. (n.) 1. குற்றல்; pounding of rive. 2. தீட்டல்; removal of bran and polishing, as of rice by pounding. 3. தீட்டின அரிசி; polished rice. "ஆய்தினையரிசி யவையல்" (பொருந. 16);. 4. அவல் (வின்.);; flattened rice. [அகை → அவை → அவையல். 'அல்' தொ. பெ. ஈறு.] அவை-த்தல் பார்க்க;see avai-.
அழக்கு	அழக்கு aḻkku, பெ. (n.) ஆழாக்கு (தைலவ. தைல. 84);; ollack, measure of quantity of dry or liquid commodities, 1/8 of a measure. ம. ஆழக்கு ; க. ஆழாக்கு. [அரையுழக்கு → ஆழாக்கு → அழக்கு.]
அழக்குடம்	அழக்குடம் aḻkkuḍam, பெ. (n.) பிணக்குடம்; urn, earthen pot used in a funeral ceremony. 'அழக்குட மென்பது பிணக்குடத்தை' (தொல். எழுத்து புள்ளி. 59, நச். உரை);. [அழன் + குடம். அழன் = பிணம். குடம் = மட்கலம்.]
அழக்கொடி	அழக்கொடி aḻkkoḍi, பெ. (n.) 1. பேய்ப் பெண்; demoness. "அழக்கொடி யட்டான்" (திவ். திருவாய். 2. 10:9);. 2. எப்பொழுதும் அழுதுகொண்டேயிருக்கும் பேய்பிடித்த பெண்; a woman who keeps weeping under the influence of a demoness (சா.அக.);. [அழல் = அழுதல். கொடி = கொடிபோன்ற பெண். அழற்கொடி → அழக்கொடி.]
அழகங்காட்டு-தல்	அழகங்காட்டு-தல் aḻkaṅgāṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i) அழகுகாட்டி நகையாடுதல் (நெல்லை);; to mimic and make fun of (Tn.);. [அழகு + அம் + காட்டு. 'அம்' சாரியை.]
அழகச்சு	அழகச்சு aḻkaccu, பெ. (n.) பழைய காசு (நாணய); வகை (T.A.S. iii, 50);; an ancient coin. ம. அழகச்சு [அழகு + அச்சு (அச்சடித்தது);.]
அழகப்பன்காளை	அழகப்பன்காளை aḻkappaṉkāḷai, பெ, (n.) பெருமாள் மாடு (நெல்லை);; sacred bull, adorned with cowries and trained, by a class of wandering mendicants, to nod its head in response to questions (Tn);. [அழகப்பன் = பெருமாள். காளை = காளை மாடு. திருமால் மதத்தாரான இரப்போரே காளையைப் பழக்கி இரப்பிற்குத் துணைக்கொள்வதனால், பெருமாள்மாடு என்னும் பெயர் தோன்றிற்று. அழகப்பன் என்பது திருமாலுக்கு, ஒரு பெயர்.]

அழகம்	அழகம் aḻkam, பெ. (n.) ஒருவனைப்போல் நடித்து ஏளனம் செய்தல்; mimicry, ridicule by imitation.
அழகர்	அழகர் aḻkar, பெ. (n.) திருமாலிருஞ்சோலைத் திருமால்; Tirumal (Visnu);, the handsome one, worshipped at Alagarmalai near Madurai. [அழகு → அழகன் → அழகர். 'அர்' உயர்வுப் பன்மையீறு.] இறைவன் எல்லா நல்லியல்புகளையும் நற்குணங்களையும் உடையவனாதலால், அவனை அழகன் என்பது பொது வழக்கு. திருமால் மதத்தார் தசரதன் மகனான இராமனைத் திருமாலின் தோற்றரவுகளுள் (அவதாரங்களுள்); ஒன்றாகக் கொண்டதனால், அழகன் என்பது சிறப்பாகத் திருமாலுக்கொரு பெயராயிற்று. 'ராம' என்னும் வடசொல்லின் பொருள் அழகன் என்பதே. அழகர் aḻkar, பெ. (n.) வெள்ளெருக்கு (மலை.);; white madar (செ.அக.); — white flowered giant swallow wort, Calotropis gigantea (alkiflora);.
அழகர்கலம்பகம்	அழகர்கலம்பகம் aḻgargalambagam, பெ. (n.) வேம்பத்தூரார் ஒருவர் திருமாலிருஞ்சோலை யழகர்மேற் பாடிய கலம்பகப் பனுவல்; name of a Kalambagam poem on Alagar of Tirumaliruñjōlai by a native of Vémbattur. அழகர், கலம்பகம் பார்க்க;see alagar, kalambagam.
அழகர்பிள்ளைத்தமிழ்	அழகர்பிள்ளைத்தமிழ் aḻkarpiḷḷaittamiḻ, பெ. (n.) வேம்பத்தூரார் ஒருவர் திருமாலிருஞ் சோலை யழகர்மேற் பாடிய பிள்ளைத்தமிழ்ப் பனுவல்; name of a Pillaittamil poem on Alagar of Tirumaliruñjōlai by a native of Vēmbattūr. [(அழகர் + பிள்ளை + தமிழ்.] அழகர், பிள்ளைத்தமிழ் பார்க்க;see alagar, pillai-t-tamil.
அழகர்மலை	அழகர்மலை aḻkarmalai, பெ.. (n.) மதுரையருகிலுள்ள திருமாலிருஞ்சோலை; name of a hill temple near Madurai. 'திருமால்குன்றம் - அழகர் திருமலை' (சிலப். 11:91, அடியார்க். உரை);. [அழகர் + மலை. மல் (வளம்); → மலை.] அழகர் பார்க்க;see alagar.
அழகரந்தாதி	அழகரந்தாதி aḻkarandāti, பெ. (n.) பிள்ளைப் பெருமாள் ஐயங்கார் திருமாலிருஞ்சோலை யழகர்மேற் பாடிய அந்தாதிப் பனுவல்; name of an andadi poem on Alagar of Tirumaliruńjōlai by Piḷḷaipperumāḷ Aiyañgār. [அழகர் + அந்தாதி.] அழகர்', அந்தாதி பார்க்க;see alagar, andadi.

அழகவேதம்	அழகவேதம் aḻkavētam, பெ. (n.) ஒரு மூலிகையின் (அதிவிடயம்); வேர் (மலை);; atis (செ.அக.); – the root of Indian attees, Aconitum heterophyllum (சா.அக.);.
அழகன்	அழகன் aḻkaṉ, பெ. (n.) 1. அழகுள்ளவன்; handsome man. 2. அழகனான இராமன்; Rama, the handsome one. "அழகித ழகிதென வழகன்" (கம்பரா. யுத்த மூலபல. 160);. 3. திருமால்; Tirumal (Viṣṇu);. "திகிரியை யுடைய அழகனை" (தக்கயாகப். 239, உரை);. ம. அழகன் [அழகு → அழகன்.]
அழகாத்திரிவெட்டு	அழகாத்திரிவெட்டு aḻkāttiriveṭṭu, பெ. (n.) பழைய காசுவகை (பணவிடு. 132);; an ancient coin. [அழகாத்திரி + வெட்டு.]
அழகாரம்	அழகாரம் aḻkāram, பெ. (n.) 1. அழகான பேச்சு; brilliant speech, brilliancy of expression. 2. வீண் புகழ்ச்சிப் பேச்சு; empty compliment. [அழகு + ஆரம் (ஒர் ஈறு);. இனி, அழகிய மாலைபோன்ற பேச்சு எனினுமாம். ஆரம் = முத்து, முத்துமாலை.]
அழகானகருப்பி	அழகானகருப்பி aḻgāṉagaruppi, பெ. (n.) நீலஞ்சோதி; the root of the milky shrub, Euphorbia tirucalli (சா.அக.);. [அழகு + ஆன + கருப்பி. கரு → கருப்பு → கருப்பி.]
அழகி	அழகி aḻki, பெ. (n.) அழகுள்ளவள்; beautiful woman. "அழகி கூத்தாடுகின்றாள்" (சீவக. 1254);. [அழகு → அழகி. 'இ' பெ. பா. ஈறு.]
அழகிதழகிது	அழகிதழகிது aḻkidaḻkidu, பெ. (n.) மிக நன்று! 'Very fine! magnificant!' used often ironically. "அழகித ழகிதென வழகன்" (கம்பரா. யுத்த மூலபல. 160);. [அழகிது + அழகிது - அழகிதழகிது (அ. தொ.);.] இது அடிக்கடி இழிவுக்குறிப்பாக நிகழும்.
அழகியநம்பி	அழகியநம்பி aḻkiyanambi, பெ. (n.) தமிழ்க் குருபரம்பரை நூலாசிரியர்; the author of the Guru parambarai in Tamil verse.

அழகியமணவாளதாசர்	அழகியமணவாளதாசர் aḻkiyamaṇavāḷatācar, பெ. (n.) அட்டப் பிரபந்தம் என்னும் திருமாலிய (வைணவ);ப் பனுவல் திரட்டின் ஆசிரியரான பிள்ளைப்பெருமாள் ஐயங்கார் (அஷ்டப். திருவரங். கலம். 101);; another name of Pillaipperumāl Aiyangār, the author of Asta prabandham. [அழகிய மணவாளன் = திருமால். Skt. dasa → த. தாசர் = அடியார். 'அர் உயர்வுப் பன்மையீறு.]
அழகியமணவாளன்	அழகியமணவாளன் aḻkiyamaṇavāḷaṉ, பெ. (n.) அரங்கநாயகன் என்னும் திருவரங்கத் திருமால்);; Tirumal (Vişṇu); at Tiruvararigam (Srirańgam);, the handsome bridegroom. [அழகு → அழகிய (கு. பெ. எ.);. மணம் + ஆளன் (ஆ.பா. ஈறு); - மணவாளன்.] சூடிக் கொடுத்த நாய்ச்சியார் என்னும் ஆண்டாளம்மையார் திருமாலைத் தம் மணவாளனாகக் கருதியது இங்குக் கவனிக்கத் தக்கது.
அழகியவாணன்	அழகியவாணன் aḻkiyavāṇaṉ, பெ. (n.) ஒரு வகை மட்ட நெல்; a variety of paddy yielding coarse rice. [அழகு → அழகிய (கு. பெ. எ.);. வாழ் → வாழ்நன் → வாணன் (மரு.உ);.]
அழகியன்	அழகியன் aḻkiyaṉ, பெ. (n.) அழகனான சிவன்;Śiva, the handsome one. "நித்த மணாளர் நிரம்ப வழகியர்" (திருவாச. 17:3);. [அழகு → அழகிய → அழகியவன் (அழகிய + அவன்); → அழகியன்.]
அழகியாள்	அழகியாள் aḻkiyāḷ, பெ. (n.) செவ்வகத்தி; scarlet-flowered pea tree, Sesbania punicea alias Coronilla grandiflora (coccinea); (சா.அக.);.
அழகியான்	அழகியான் aḻkiyāṉ, பெ. (n.) அழகனான திருமால்; Tirumal (Vişqu);, the handsome one. "அழகியான் தானே அரியுருவன் தானே" (திவ். இயற். நான்மு. 22);. [அழகு → அழகிய → அழகியவன் → அழகியான்.]

அழகு	அழகு al̠ku, பெ. (n.) 1. எழில், கண்ணிற்கினிமை; beauty, comeliness. "அரிபொங்கிக் காட்டு மழகு" (தில் இயற். நான்மு. 21);. 2. சிறப்பு (திருநூற். 9);; excellence. 3. நற்குணம் (அரு.நி.);; good nature. 4. இன்பம் (பிங்.);; happiness. 5. இளமை; youth (சா.அக.);. 6. பாட்டின் எண் வகையான வனப்புகளுள் ஒன்று; a kind of literary work, one of the eight vanappus. "செய்யுள் மொழியாற் சீர்புனைந்தியாப்பின் அவ்வகை தானே அழகெனப் படுமே" (தொல். பொருள். செய். 236);. ம. அழகு ; க. அடகு ; தெ. அங்கு. அழகு al̠ku, பெ. (n.) 1. கண்டசருக்கரை (வின்.);; rock candy. 2. சருக்கரை; sugar (சா. அக.);. 3. வெல்லம்; jaggery (சா.அக.);.
அழகுகாட்டு-தல்	அழகுகாட்டு-தல் al̠kukāṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) உடம்பின் அல்லது உறுப்பின் சைகைகளால் நகையாடுதல் (பரிகசித்தல்); அல்லது பழித்தல்; to mimic, make faces at, for sport or ridicule. [அழகு + காட்டு. காண் (த.வி.); → காட்டு (பி.வி);.] அழகு பார்க்க;see alagu".
அழகுகாமாலை	அழகுகாமாலை al̠kukāmālai, பெ. (n.) காமாலை வகை (சீவரட்.);; variety of jaundice (செ. அக.); - உடம்பு மினுமினுத்து, கைகால் அசதியையும், புருவம் கண் மூத்திரம் முதலியவற்றில் மஞ்சள் நிறத்தையும், ஆண்குறியில் எரிச்சலையும், செரியாமை (அசீரணம்); உப்பசம் முதலிய குணங்களையும் உண்டாக்கும் ஒருவகைக் காமாலை; a form of jaundice characterised by glossy skin, languor, yellow eyes, yellow urine, burning sensation in the urinary passage, indigestion and distension of the stomach, etc., so called because of its lending a peculiar beauty to the body (சா.அக.);.
அழகுகுளிசம்	அழகுகுளிசம் al̠guguḷisam, பெ. (n.) கழுத்தணி வகை; amulet worn as an ornament on the neck. [ஒருகா. குளிகம் (குளிகை); → குளிசம்.] அழகு பார்க்க;see alagu".
அழகுசர்ப்பம்	அழகுசர்ப்பம் al̠kusarppam, பெ. (n.) ஒருவகை அழகிய பாம்பு; a kind of beautiful snake. [அழகு + சர்ப்பம். Skt. sarpa → த. சர்ப்பம்.] அழகு பார்க்க;see alagu".

அழகுசப்பாணி	அழகுசப்பாணி al̲kusappāṇi, பெ. (n.) நடக்க வொட்டாது குழந்தை கால்களை முடக்கும் ஓர் ஊதை (வாயு);; a paralytic affectation manifested in the legs of children rendering them unable to walk, Poliomyelitis (சா.அக.);. [அழகு + சப்பாணி. சப்பளி → சப்பாளி → சப்பாணி = காலை மடக்கிச் சப்பளித்திருத்தல்.]
அழகுசம்பங்கி	அழகுசம்பங்கி al̲kusambaṅgi, பெ. (n.) கொடிச் சம்பங்கி; the creeper champak, Indian cowslip creeper, Pergularia minor (சா.அக.);.
அழகுசிவப்பி	அழகுசிவப்பி al̲kusivappi, பெ. (n.) அழகியாள் பார்க்க;see alagiyal (சா.அக.);.
அழகுசெண்டேறுதல்	அழகுசெண்டேறுதல் al̲kuseṇṭēṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i) 1. விளையாட்டுக்காகச் சாரி வருதல் (ஈடு, 7 , 3 : 1);; to ride for pleasure. 2. அழலைக் காட்டுதல் (ஈடு, 1.4 : 6);; to exhibit one's beauty. [அழகு + செண்டு + ஏறு. செண்டு = குதிரையைப் பழக்கிச் செலுத்தும் வட்டப் பாதைவெளி. செண்டேறுதல் = செண்டுவெளியிற்போற் குதிரையேறி வருதல்.] அழகு பார்க்க;see alagu".
அழகுதுரைச்சி	அழகுதுரைச்சி al̲kuduraicci, பெ. (n.) ஒரு செயற்கை நஞ்சு (இந்திர பாடாணம்); (மு.அ.);; an arsenic preparation. [அழகு + துரைச்சி. துரை = தலைவன், வேள், மன்னன். துரை (ஆ.பா.); - துரைச்சி (பெ.பா.);. இங்கு அணிவகையில் அஃறிணைப் பெயராயிற்று.]
அழகுதுரைப்பெண்	அழகுதுரைப்பெண் al̲kuduraippeṇ, பெ. (n.) அழகுதுரைச்சி பார்க்க;see alagu-turaicci. [துரைச்சி = துரைப்பெண்.]
அழகுதேமல்	அழகுதேமல் al̲kutēmal, பெ. (n.) பெண்கட்கு அழகையுண்டாக்கும் தேமல் வகை; spreading yellow spots on the body of women, regarded as adding beauty to them.
அழகுபூச்சூடி	அழகுபூச்சூடி al̲kupūccūṭi, பெ. (n.) நீரரளி; water gannair or knot grass, Polygonum genus (சா. அக.);. [அழகு + பூ + சூடி.]
அழகுமுல்லை	அழகுமுல்லை al̲kumullai, பெ. (n.) ஒரு வகை மலையாள முல்லைப்பூ; Malabar jasmine, Jasminum malabaricum (சா.அக.);.

அழகுவண்ணத்தி	அழகுவண்ணத்தி al̲kuvaṇṇatti, பெ. (n.) மரு தோன்றி; fragrant nail dye, Lawsonia alba (சா. அக.);. [அழகு + வண்ணத்தி. வண்ணம் (நிறம்); → வண்ணத்தி = நிறத்தை யுண்டுபண்ணுவது. 'அத்து' சாரியை. 'இ' வி.முத. ஈறு.] அழகு பார்க்க;see alagu".
அழகுவண்ணன்	அழகுவண்ணன் al̲kuvaṇṇan̲, பெ. (n.) இதள் (பாதரசம்);; mercury. [அழகு + வண்ணன். வண்ணம் (நிறம்); → வண்ணன். 'அன்' உடைமை குறித்த ஒருமையீறு.]
அழகெருது	அழகெருது al̲kerudu, பெ. (n.) பழைய வரி வகை (T.A.S. iii, 32; an ancient tax. [அழகெருது வைத்திருந்தவனிடம் இவ்வரி வாங்கப்பட்டதாகத் தெரிகின்றது.]
அழகெருதுக் காட்சிக்காசு	அழகெருதுக் காட்சிக்காசு al̲kerudukkāṭcikkācu, பெ. (n.) அழகெருது பார்க்க;see alag(u);-erudu. [அழகு + எருது + காட்சி + காசு. அழகெருதை வைத்திருந்தவன், அதைக் காட்சிப் பொருளாகக் காட்டி மக்களிடம் பணம் வாங்கிப் பிழைத்ததனால் அல்லது பொருளீட்டியதனால், அரசு அவனிடம் வரி வாங்கியதுபோலும்!]
அழகோலக்கம்	அழகோலக்கம் al̲ālakkam, பெ. (n.) அரசன் தன் அழகுதோன்றக் கொலுவிருக்கை (தில். இயற். திருவிருத். 13, வியா);; glorious presence, as that of a king in his throne hall. [அழகு + ஒலக்கம். ஒல் → ஒலகம் → ஒலக்கம்.]
அழசிகம்	அழசிகம் al̲cigam, பெ. (n.) எருக்கு; lightning leaf, Calotropis gigantea (சா.அக.);.
அழசிதிப்பிலி	அழசிதிப்பிலி al̲cidippili, பெ. (n.) பெருந்திப்பிலி; elephant pepper, Piperlongum scindapsus (சா.அக.);.
அழத்தியம்	அழத்தியம் al̲ttiyam, பெ. (n.) சோமனாதிப் பெருங்காயம்; asafoetida, formerly exported from Somnăd in Gujarat (சா.அக.);. [ஒருகா அழல் → அழற்று → அழற்றியம் → அழத்தியம்.] அழத்தியன் பார்க்க;see alattiyan. மறுவ. அழத்தியன்

அழத்தியன்	அழத்தியன் aḻttiyaṉ, பெ. (n.) பெருங்காயம் (மு.அ.);; asafoetida. [ஒருகா. அழற்று → அழற்றி → அழற்றியம் → அழற்றியன் → அழத்தியன்.] அழத்தியம் பார்க்க;see alattiyam.
அழல்-தல்	அழல்-தல் aḻltal, 13 செ.கு.வி. (v.i.) 1. எரி; to burn, to glow. "விளக்கழ லுருவின்" (பொருந. 5);. 2. திகழ்தல் (பிரகாசித்தல்);; to shine. "மணிவிளக் கழலும் பாயலுள்" (கம்பரா. பால. கடிமண. 67);. 3. காந்துதல் (புறநா. 25 :10, உரை);; to burn. 4. உறைப்பாதல்; to be acrid, pungent. 5. வெகுள்தல்; to get into a rage. "அதிவேகமொ டழலா" (பாரத. மணிமா. 19);. ம. அழலுக (நோதல், துயருறுதல்); ; க. அழல், அடலு ; தெ. அடலு (வருந்துதல்); ; து. அரதெ, அர்ல, அர்லுனி. [உள் → அள் → அழல்.] உண்ணம் பார்க்க;see unnam.
அழல்	அழல் aḻl, பெ. (n.) 1. தீ, நெருப்பு; fire. "வேளாக மழல்பட" (கந்தபு. உற்பத். காமத. 90);. 2. தீக்கொழுந்து; flame. "தீயழ றுவைப்ப" (பரிபா. 5:3);. 3. சூடு, வெப்பம்; heat. "நெருப்பழல் சேர்ந்தக்கால் நெய் போல்வ தூஉம்" (நாலடி. 124);. 4. காய்ச்சல் (சுர); வெப்பம்; temperature in fever (சா.அக.);. 5. நரகம்; hell. "அழனம்மை நீக்குவிக்கும்" (தேவா. 6 93: 4);. 6. செவ்வாய் (பிங்.);; Mars. 7. ஆரல் (கார்த்திகை);; the 3rd lunar asterism. "அழலெனு மீனவர்க்கத் தறு வரும்" (கந்தபு. உற்பத். திருவவ. 126);. 8. கேட்டை (பிங்.);; the 18th lunar asterism. 9. எரிவு; burning sensation as of a wound, of medicine in the system. 10. உறைப்பு; pungency (தைலவ, தைல. 54);. 11. சினம்

அழல்சொரிந்தவுப்பி	அழல்சொரிந்தவுப்பி aḻlcorindavuppi, பெ. (n.) கல்லுப்பு; a kind of common salt obtained in the natural state, so called from the heat it had imbibed while remaining buried under the earth (சா.அக.);.
அழல்வண்ணன்	அழல்வண்ணன் aḻlvaṇṇaṉ, பெ. (n.) சிவன்;Śiva, one having the colour of fire. "அழல் வண்ண வண்ணர்தாம் நின்ற வாறே" (தேவா. 6. 94:7);. [அழல் + வண்ணன். வள் = வரி. வரி → வரணம் → வரணன், வள் → வண் → வண்ணம் → வண்ணன் = வரணன்.] அழல், வண்ணம் பார்க்க;see alal, vannam.
அழல்விதை	அழல்விதை aḻlvidai, பெ. (n.) நேர்வாளவித்து (மலை.);; croton seed (செ.அக.); — croton seed or king's seed, Croton tigilium (சா.அக.);. Note (சா.அக.); : These seeds which were formerly known in Europe under the name of Grana molucca, are of a convex shape on one side and bluntly angular on the other. They are reckoned by Vaidyans amongst their drastic purgatives and are frequently prescribed by them when powerful cathartics are required. இவ்விதை முன்பு ஐரோப்பாவில் 'கிரானா மொலுக்கா' என்னும் பெயரொடு வழங்கிற்று. இது ஒருபுறம் உள்வளைவாகவும் மறுபுறம் மொட்டைக் கோண வடிவிலும் இருக்கும். இது நாட்டு மருத்துவரால் கடுங் கழிச்சல் மருந்துகளுள் ஒன்றாகக் கொள்ளப்படுகிறது. வலிய கழிச்சல் மருந்து வேண்டும் போதெல்லாம் இதுவே கொடுக்கப்படும்.
அழல்விரியன்	அழல்விரியன் aḻlviriyaṉ, பெ. (n.) கடித்தால் தாங்கமுடியாத எரிச்சலையும் வலியையும் உண்டுபண்ணும் எரிவிரியன், விரியன்பாம்பு வகைகளுள் ஒன்று; a kind of venomous viper, the bite of which is followed by unbearable burning sensation and pain. [அழல் + விரியன். அழல் = எரிச்சல்.]
அழல்விழி-த்தல்	அழல்விழி-த்தல் aḻlviḻittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சினத்தொடு பார்த்தல், வெகுளியாற் கண் சிவந்து நோக்குதல், தீப் புறப்பட விழித்தல்; to flash fire from the eyes in anger. "அங்க ணேவ வழல்விழித்து" (திருவாலவா. 14:5);. [அழல் + விழி. சினம் நெருப்பின் தன்மையது. அதனால், அழலுதல், கனலுதல், வெகுளுதல் முதலிய வினைச்சொற்கள் பிறந்தன. இனி, ஒரோவொரு சமையத்தில் வெகுளி வேகத்தாற் கண்களினின்று தீப்பொறி பறப்பது முண்டு.]
அழலம்பூ	அழலம்பூ aḻlambū, பெ. (n.) தீம்பூ, தீம்பூ மரம்; a kind of flower, the tree that produces that flower. "அழலம்பூ நறவார்ந்து" (சீவக. 939);. [அழல் + அம் (சாரியை); + பூ.] இச் சொல்லிற்குச் சா. அகரமுதலியில் 'சங்கங்குப்பிச் செடி' என்று இன்னொரு பொருள் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆயின் , 'small-leaved glory tree, Cleodendron inerme' என்னும் அதன் ஆங்கிலப் பொருள் பொருந்தவில்லை. செடியும் மரமும் ஒன்றல்ல.

அழலவன்	அழலவன் aḻlavaṉ, பெ. (n.) 1. நெருப்புத் தேவன்; god of fire. 2. கதிரவன் (பிங்.);; Sun. 3. செவ்வாய் (பிங்.);; Mars. [அழல் + அவன் (ஆ. பா. ஈறு);.]
அழலாடி	அழலாடி aḻlāṭi, பெ. (n.) சிவன் (திவா.);;Śiva, dancing with fire in his hand. [அழல் + ஆடி. ஆடு → ஆடி. 'இ' வி. முத. ஈறு. நெருப்பைக் கையிலேந்தி நடஞ்செய்வதாகச் சொல்லப்படுவதனால், சிவன் அழலாடியெனப்பட்டான்.]
அழலானி	அழலானி aḻlāṉi, பெ. (n.) வாட்டம்; fading, withering. அழலானியை யுடைய தாமரைப் பூவில்" (திவ். அமலனாதி. தனியன், வியா.); [அழல் + ஆனி. ஒருகா. Skt hani → த. ஆனி (தீங்கு);.]
அழலி	அழலி aḻli, பெ. (n.) நெருப்பு (பிங்.);; fire. [அழல்தல் = எரிதல், அழல் + இ - அழலி. 'இ' வி.மு.த. ஈறு.]
அழலிக்கை	அழலிக்கை aḻlikkai, பெ. (n.) எரிச்சல், வயிற்றெரிச்சல்; smarting pain, a peculiar burning sensation in the stomach caused by jealousy. என் உடைமையைக் கொடுக்க உனக்கேன் இத்தனை அமுலிக்கை (இராட்.);. [அல் → அழல்கை → அழலுகை → அழலிக்கை (தொ.பெ.);.]
அழலிடமேந்தி	அழலிடமேந்தி aḻliḍamēndi, பெ. (n.) நெருப்பை இடக்கையில் ஏந்தி நிற்கும் அல்லது ஆடும் சிவபெருமான் (கந்தபு:சுருக். 1);; Siva, as holding a ball of fire in his left hand. [அழல் + இடம் + ஏந்தி. இடம் = இடக்கை. ஏந்து → ஏந்தி. 'இ' வி.முத. ஈறு.]
அழலுட்டு-தல்	அழலுட்டு-தல் aḻluṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி, (v.t.) தீயுண்ணச் செய்தல், தீ வைத்துக் கொளுத்துதல்; to set on fire, burn. "அரியன முப்புரங்கள் அவை ஆரழ லூட்ட லென்னே" (தேவா. 7. 99 : 8);. [அழல் + ஊட்டு. உண் (த.வி.); → ஊட்டு (பி.வி.);. ஊண் + து - ஊட்டு. 'து' பி.வி. ஈறு.]
அழலேந்தி	அழலேந்தி aḻlēndi, பெ. (n.) சிவபிரான் (திவா.);;Śiva, holding fire in the hand. [அழல் + ஏந்தி, ஏந்து → ஏந்தி. 'இ' வி. முத. ஈறு.]

அழலை	அழலை a<u>l</u>lai, பெ. (n.) 1. உடம்பின் காந்தல்; internal heat of the body (சா.அக.);. 2. தொண்டைக் கரகரப்பு (C.G.);; irritation of the throat. 3. களைப்பு (C.G.);; fatigue. 4. ஒருவகைப் பாம்பு; a kind of snake. [அழல் → அழலை. 'ஐ' தொ. பெ. ஈறு.]
அழலைக்கிராணி	அழலைக்கிராணி a<u>l</u>laikkirāṇi, பெ. (n.) உடம்பின் வெப்பத்தா லேற்படுங் கழிச்சல்; inflammatory or irritant diarrhoea (சா.அக.);. [அழலை + கிராணி. Skt. grahani → த. கிராணி.]
அழலைச்சுரம்	அழலைச்சுரம் a<u>l</u>laiccuram, பெ. (n.) 1. உடம்பு அதிக வெப்பங் கொள்வதனால் உண்டாகுங் காய்ச்சல்; fever arising from excessive heat in the body. 2. கணச்சூட்டினாற் குழந்தைகட்கு உண்டாகுங் காய்ச்சல்; a fever in children arising from a wasting disease such as Tabes mesenterica. சுரம் → Skt. jvara. [அழல் → அழலை. சுள் → கர் → சுரம்.]
அழலைநோய்	அழலைநோய் a<u>l</u>lainōy, பெ. (n.) குழந்தைகட்குக் கணச்சூட்டினால் உறுப்புகள் வெந்து அதனால் ஏற்படும் ஒருவகைக் கணநோய்; tuberculosis in children, characterised by inflammation of the internal organs of the body, such as Tabes, etc.
அழலோம்பு-தல்	அழலோம்பு-தல் a<u>l</u>ōmbudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தீ வளர்த்தல்; to tender the sacred fire. 2. தீயிற் படைத்தல் (அக்கினி காரியஞ் செய்தல்); (சைவச. பொது. 325);; to ofter oblations in fire. [அழல் + ஒம்பு. ஒப்புதல் = உயரவெடுத்தல். ஒப்பு → ஒம்பு.] ஒம்பு-தல் பார்க்க;see ombu. தீ வளர்த்தல், சிறுதெய்வ வழிபாட்டினரும் தீயைச் சிறந்த தெய்வமாகக் கொண்டவருமான ஆரியப் பூசாரியர் வழக்கம். தமிழர், சிவன் என்னும் பெயராலும் திருமால் (மாயோன்); என்னும் பெயராலும் முழுமுதற் கடவுளை வணங்குபவராதலின், தீ வளர்த்தல் அவர்க்குரிய தன்று.

அழலோன்	அழலோன் al̲ōṉ, பெ. (n.) 1. நெருப்புத் தெய்வம்; god of fire. "அஞ்சியந்த வழலோனு மப்பொழுதொ ரந்த ணாளன் வடிவாகியே" (பாரத. இராசசூய. 57);. 2. கதிரவன்; Sun. "அங்கம் வெம்பினை பனிக்கதி ரல்லைநீ யழலோய்" (கந்தபு. ஆற்று. 24);. 3. செவ்வாய்; Mars (சூடா.);. 4. நெருப்பு; fire (சா.அக.);. [அழல் → அழலவன் → அழலான் → அழலோன்.] அழலோன் al̲ōṉ, பெ. (n.) திக்கடவுள்; the god of fire. [அழல்+(ஆன்); ஓன்]
அழவணங்காட்டு-தல்,	அழவணங்காட்டு-தல், al̲vaṇaṅgāṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) முகத்தைச் சுழித்து ஒருவர் முகவமைப்பைப் பழித்துக் காட்டுதல்; to mock by mimicking or by making faces at. அவனை அழவணங் காட்டுகிறான். [அழகு + வண்ணம் (வகை); + காட்டு. காண் (த.வி.); → காட்டு (பி.வி.);.]
அழவணம்	அழவணம் al̲vaṇam, பெ. (n.) மருதோன்றி (இ.வ.);; henna (செ.அக.); — fragrant nail dye, Lawsonia alba alias Lawsonia spinosa (சா.அக.);. [அழகுவண்ணம் → அழவணம்.] அழகுவண்ணத்தி பார்க்க;see alaguvaṇṇatti. 'அழவண' என்பது கொச்சை வடிவம்.
அழற்கங்கை	அழற்கங்கை al̲ṟkaṅgai, பெ. (n.) 1. கருக்குழியிலுண்டாகும் பனிக்குடத்து நீர்; the fluid collected in the womb of the female during her pregnancy, Liquor amnii. 2. அழல்நீர்; a thin watery acrid humour or discharge, Ichor (சா.அக.);.
அழற்கண்	அழற்கண் al̲ṟkaṇ, பெ. (n.) அழற்சி விழி; an eye-disease accompanied by inflammation of the eyes, inflamed eyes, Ophthalmia (சா.அக.);. [அழல் + கண்.]
அழற்கண்ணன்	அழற்கண்ணன் al̲ṟkaṇṇaṉ, பெ. (n.) சிவன்;Śiva. having the eye of fire on his forehead. [அழல் + கண்ணன். கண் → கண்ணன் 'அன்' ஆ.பா. ஈறு.]

அழற்கண்வந்தோன்	அழற்கண்வந்தோன் aḻṟkaṇvandōṉ, பெ. (n.) வீரபத்திரன் என்னும் சிவத்தோற்றத் தெய்வம் (பிங்.);; Virabhadra, born of Śiva's eye of fire. [அழல் + கண் + வந்தோன். Skt. Virabhadra → த. வீரபத்திரன்.] இது தொன்மக் கதையால் தோன்றியது. சிவபிரானின் நெற்றிக்கண்ணினின்று 'வீரபத்திரன்' என்னும் தேவன் தோன்றித் தக்கன் வேள்வியை அழித்தான் என்பது ஆரியச் சிவத் தொன்மக் கதை.
அழற்கதிர்	அழற்கதிர் aḻṟkadir, பெ. (n.) கதிரவன்; Sun sending forth fiery rays. "வேலை யழற்கதிர் படிந்த வியன்கங்குல்" (பெரியபு. திருஞான. 8);. [அழல் + கதிர்.] அழல், கதிர் பார்க்க;see alal, kadir.
அழற்கரத்தோன்	அழற்கரத்தோன் aḻṟkarattōṉ, பெ. (n.) நெருப்பைக் கையிலேந்திய சிவபிரான் (உரி.நி);. ; Siva, holding fire in the hand. [அழல் + கரத்தோன். கரம் + அத்து (சாரியை); + ஒன் (ஆ.பா. ஈறு); - கரத்தோன். கருத்தல் = செய்தல். கரு → கரம் = செய்யுங் கை.] 'கரம்' என்னுஞ் சொல் 'கர' என்னும் வட சொல்லாகக் கருதப்படுகின்றது. ஆயின், அதன் மூலத்தை நோக்கின் தென்சொல்லாகத் தெரிகின்றது. கருமம், கருவி என்பன தென் சொற்கள். கருமம் → கம்மம் → கம். கம்மவர் = பயிர்த்தொழில் செய்வார். கம்மாளர் = கொற்றொழில் செய்வார். "ஈமுங் கம்மும் உரும்என் கிளவியும் ஆமுப் பெயரும் அவற்றோ ரன்ன"' என்னும் தொல்காப்பிய (எழுத்து. புள்ளி. 33); நூற்பா, 'கம்' என்னுஞ் சொல்லைத் தென் சொல்லாகவே கொண்டுள்ளது. சமற் கிருதத்தில் பல தென்சொற்கள் வெளிப்படையாகவும் சில தென்சொற்கள் கரந்தும் வழங்குகின்றன. செய்தல் என்னும் பொருள் கொண்ட 'கருத்தல்' என்னுஞ் சொல் தமிழிற் பண்டே வழக்கற்றது; அதனால், கழகச் செய்யுள்களில் இடம்பெறவில்லை. இந் நிலைமையும், வடநூல்களிற் கரச்சொற் பெருவழக்கும், ஆரியர் சொல்வன்மையும், தமிழர் சொலமாட்டாமையும், கருமம் என்னுஞ் சொல்லைக் 'கர்ம' என்னும் வட சொற்றிரிபாகக் கொள்ள இடந்தருகின்றது. இன்னும் இதன் விளக்கத்தைக் கருமம் என்னும் உருப்படியிற் காண்க. 'கரு' என்னும் தமிழ் வினைமுதனிலை வட மொழியிற் 'க்ரு' என்று திரியும்.
அழற்கருமம்	அழற்கருமம் aḻṟkarumam, பெ. (n.) தீ வழிபாடும் தீயிற் படைப்பும் (அக்கினி காரியம்); (கூர்மபு. வருணாச். 19);; religious oblations offered in fire. [அழல் + கருமம். கரு → கருமம்.] அழற்கரத்தோன் பார்க்க;see alar-karattön.
அழற்காமாலை	அழற்காமாலை aḻṟkāmālai, பெ. (n.) காமாலை நோய்வகை (தஞ். சரசு. iii, 122);; a kind of jaundice (செ.அக.); — பித்தத்தாலுடம்பில் எரிச்சலை யுண்டாக்கும் ஒருவகைக் காமாலை; jaundice accompanied by a burning sensation of the body due to disturbance in bile secretion (சா.அக.);. [அழல் + காமாலை.]

அழற்காய்	அழற்காய் al̠kāy, பெ. (n.) 1. மிளகாய்; chilly (சா.அக.);. 2. மிளகு; black pepper. "தோகை விளங்கழற்காய்" (தைலவ. தைல. 51);. [அழல் = நெருப்பெரிவு போன்ற உறைப்பு. காழ் → காய்.] காய் பார்க்க;see kay.
அழற்குட்டம்	அழற்குட்டம் al̠kuṭṭam, பெ. (n.) 1. 3ஆம் நாண்மீனாகிய ஆரல் (கார்த்திகை);; the 3rd lunar asterism. "ஆடிய லழற்குட்டத்து" (புறநா. 229 : 1);. [அழல் = நெருப்பு. குள் → குட்டு → குட்டம் = திரள்.]
அழற்குத்து-தல்	அழற்குத்து-தல் al̠kuddudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மணம் உறைத்தல் (இ.வ.); ; to have a strong smell (Loc.); (செ.அக.);. 2. கொடிய நாற்றம் வீசுதல்; to emit a strong offensive smell like the smell of putrefaction, to stink (சா.அக.);. [அழல் = நெருப்பு. குத்துதல் = கையால் அல்லது கத்தியால் குத்துதல். அழற்குத்துதல் = நெருப்புத் தாக்குவதுபோன்று கடுநாற்றம் மூக்கைத் தாக்குதல்.]
அழற்சி	அழற்சி al̠ci, பெ. (n.) 1. கொதிப்பு; internal heat of the body (சா.அக.);. 2. உள்ளழற்சி; inflammation of any internal organ of the body (சா.அக.);. 3. எரிவு; burning sensation. 4. உறைப்பு; pungency. "புளிப்புக்கைப் பழற்சி யுப்பு" (ஞானவா. விரதகு. 13);. 5. சினம், வெகுளி; anger, rage. "அவன்றிறத் தழற்சி யின்மை வேண்டுவல்" (சீவக. 393);. 6. அழுக்காறு, பொறாமை (வின்.);; envy, jealousy. 7. கால்நடைகட்குச் சுரமுண்டாக்கும் ஒரு நோய்; inflammatory fever in cattle. ம. அழல்ச்ச [அழல் + சி (தொ. பெ. ஈறு);.]
அழற்சிநஞ்சு	அழற்சிநஞ்சு al̠cinañju, பெ. (n.) உடம்பின் உள்ளுறுப்பை வெந்துபோகச் செய்யும் நஞ்சு அல்லது நஞ்சுகூடிய மருந்து; any poison or poisonous compound causing inflammation of the internal organs, irritant poison or acrid poison (சா.அக.);.
அழற்சியிலாநஞ்சு	அழற்சியிலாநஞ்சு al̠ciyilānañju, பெ. (n.) உள்ளுக்குக் கொள்வதனால் அழற்சியுண்டாக்காத நஞ்சு; non-irritant poison (சா.அக.);. [அழற்சியிலாத → அழற்சியிலா + நஞ்சு.]

அழற்சிவிழி	அழற்சிவிழி al̠rcivil̠i, பெ. (n.) அழற்சியையுண்டாக்குங் கண்ணோய்; an eye disease accompanied by inflammation of eyes, inflamed eyes, Ophthalmia (சா.அக.);.
அழற்சூடி	அழற்சூடி al̠rcūṭi, பெ. (n.) கொடிவேலி (கொடுவேலி);; Ceylon leadwort, Plumbago zeylanica (சா.அக.);. [அழல் + சூடி. சூடு → சூடி. 'இ' வி.முத. ஈறு.]
அழற்பால்	அழற்பால் al̠rpāl, பெ. (n.) 1. எருக்கு (பச்.மு.);; madar (செ.அக.);. 2. உடம்பிற் பட்டவிடத்தில் வேகச்செய்யும் பால்; அதாவது எருக்கம்பால், தில்லைப்பால்; the milky juice of plants like madar and spurgewort, causing inflammation or blister on coming in contact with the skin. [அழல் + பால்.]
அழற்பிணி	அழற்பிணி al̠rpiṇi, பெ. (n.) அழற்சியையுண்டாக்கும் நோய்; any disease causing inflammation of the internal organ or organs of the body, such as Phthisis, Stomatitis, Hepatitis, etc. (சா.அக.);. [அழல் + பிணி.]
அழற்பித்தம்	அழற்பித்தம் al̠rpittam, பெ. (n.) பித்தநோய் வகை; a kind of bilious disease (W.); (செ.அக.); - உடம்பிற் பித்தக்கொதிப்பினால் இளமையில் மயிர்நரைத்து உடம்பு வெளுத்துக் கடைக்கண் சிவந்து, அறிவம் (ஞானம்); பேசும் ஒருவகைப் பித்தநோய்; a disease peculiar to young people characterised by premature greyness of the hair, anaemia, inflammation of the corner of the eyes, etc., due to excessive heat in the body arising from the deranged condition of the bile. Such persons are inclined to philosophical discussions, a kind of mania (சா.அக.);. [அழல் + பித்தம்.]
அழற்புண்	அழற்புண் al̠rpuṇ, பெ. (n.) சிவந்து அரத்தம் வடியும் புண் (இங்.வை.);; inflamed bleeding sore or ulcer. [அழல் + புண்.]
அழற்புற்று	அழற்புற்று al̠rpur̠r̠u, பெ. (n.) வெள்ளை விழியில் எரிசதையை உண்டாக்கும் ஒருவகைக் கண்ணோய் (சீவரட். 266);; an eye disease creating an outgrowth in the white of the eye which causes burning sensation. [அழல் + புற்று.] இது குணமாக்க முடியாதது (incurable); என்பது சா.அக. கூற்று.
அழற்றடம்	அழற்றடம் al̠r̠r̠aḍam, பெ. (n.) தீக்காய் கலம்; vessel containing fire. "அழற்றடம் புரையு மருஞ்சுரம்" (திருக்கோ. 202, கொளு);. [அழல் + தடம். தட = பெரிய. தட → தடம் = பெரும்பானை, மிடா.]

அழற்றாரன்	அழற்றாரன் al͟r͟r͟āraṉ, பெ. (n.) மகாரம்; the sacred mystic letter ma. It is so called because it represents one of the 5 psychic centres situated in the navel region containing gastric fire (சா.அக.);. [அழல் + தாரன். தாரன் என்பது தாரணன் என்னும் வடசொற் றிரியாயிருக்கலாம். Skt. dhBraŗa → த. தாரணம் → தாரணன் = கொண்டு அல்லது தாங்கி நிற்பது.]
அழற்றி	அழற்றி al͟r͟r͟i, பெ. (n.) 1. அழற்சி; inflammation (சா.அக.);. 2. எரிவு; burning sensation (சா.அக.);. 3. எரியச்செய்வது; that which causes burning. 4. கண்ணைச் சுற்றிலும் குறிபோட்டதுபோற் கருப்புண்டாகி, வலியேற்பட்டுக் கடைக்கண்களில் வீக்கங் கண்டு, இளஞ்சிவப்பாகிப் பீளை கட்டி, நெற்றி, கன்னம் ஆகிய இடங்களில் அதிக வலியை யுண்டாக்கும் ஒரு கண்ணோய்; A mucopuulent inflammation of the conjunctiva, marked, by a dark ring round the eyes, with pain and swelling in the corners of the eye (சா.அக.);. [அழல் (த.வி.); → அழற்று (பி.வி.); → அழற்றி. 'இ' வி.முத. ஈறு.] 'அழற்றி என்னுஞ் சொல் 'அழற்று' என்னும் பிறவினையினின்று திரிந்திருப்பதால், அழற்சி, எரிவு என்னும் தன்வினைப்பொருள்கள் அத்துணைப் பொருத்தமானவையல்ல.
அழற்று-தல்	அழற்று-தல் al͟r͟r͟udal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வெம்மைசெய்தல்; to burn, scorch, heat, cauterise; cause smarting as a burn, or a caustic, or a poison; to inflame, irritate. "அழற்றிய பல்கதிர்" (கந்தபு. தேவ. திருப்பரங். 6); (செ.அக.); (சா.அக.);. 2. சுடல்; to burn, to make sore. 3. வெம்மையுறல்; to cauterise or to cause smarting pain by the use of a came. 4. (கடுங்காய்ச்சலால்); துன்புறல் (வாதனைப்படல்); அல்லது அலற்றுதல்; to be in anguish as in virulent fever. சுடல் என்பது வெம்மைசெய்தல் என்பதில் அடங்கும். வெம்மையுறுதல் என்பது பிற வினைப் பொருட்குப் பொருந்தாது. அலற்றுதல் என்பது பொதுவாகப் பிதற்றுதலையும் புலம்பலையுமே குறிக்கும். அலற்றுதல் வேறு; அழற்றுதல் வேறு. [அழல் (அழலுதல்); (த.வி.); → அழற்று (பி.வி.);. அழற்றுதல் = அழலச்செய்தல்.]
அழறு	அழறு al͟ru, பெ. (n.) சேறு; mire. "அழறலர் தாமரை" (திவ். இயற். திருவிருத். 58);. [அள்ளுதல் = நெருங்குதல், செறிதல், குழம்புதல். அள் → அளல் → அளறு = குழைசேறு, சேறு. அளறு → அழறு.] அழறு என்னும் வடிவம் ஏட்டுப் பிழையாகவுமிருக்கலாம்.
அழன்	அழன் al͟ṉ, பெ. (n.) 1. பிணம்; corpse, carcase. "அழனெ னிறுதிகெட வல்லெழுத்து மிகுமே" (தொல். எழுத்து. புள்ளி, 59);. 2. பேய் (பிங்.); ; evil spirit, devil. [அழி → அழம் → அழன். அழிதல் = கெடுதல், சாதல்.]
அழன்மண்	அழன்மண் al͟ṉmaṇ, பெ. (n.) மிதித்தால் எரிச்சலை உண்டாக்கும் மண், உவர்மண்; fuller's earth (சா.அக.);. [அழல் + மண், அழலுதல் = எரிதல்.]

அழன்மண்வெதுப் புங்கோபி	அழன்மண்வெதுப்புங்கோபி aḻṉmaṇveduppuṅāpi, பெ. (n.) குழல் ஆதொண்டைச்செடி; common caper, Capparis aphylla (சா.அக.);.
அழன்றுகுழன்று	அழன்றுகுழன்று aḻṉṟuguḻṉṟu, வி.எ. (adv.) நாட்பட்ட பிணம்போல் அழுகிக் குழகுழத்து; in a putrefied or decomposed state as a corpse. அந்தப் பிணம் அழன்றுகுழன்று வந்து சேர்ந்தது. [அழலுதல் = வெந்ததுபோலாதல். குழலுதல் = துவளுதல். அழல் + து - அழன்று. குழல் + து - குழன்று. 'து' இ.கா.வி.எ. ஈறு. 'அழன்றுகுழன்று' எதுகை மரபிணைமொழி.]
அழனம்	அழனம் aḻṉam, பெ. (n.) பிணம்; corpse. [அழன் → அழனம். 'அம்' ஓர் ஈறு.] அழன் பார்க்க;see alan. அழனம் aḻṉam, பெ. (n.) 1. தீ (பிங்.);; fire. 2. வெம்மை (பிங்.);; heat. [அழல் → அழன் → அழனம்.] அழல் பார்க்க;see alal.
அழனாகம்	அழனாகம் aḻṉākam, பெ. (n.) ஒருவகை நச்சுப் பாம்பு (வின்.);; a poisonous snake whose lick is said to cause burning sensation (செ.அக.); — நாவினால் நக்குவதனால் எரிச்சலை யுண்டாக்கும் ஒருவகை நாகப்பாம்பு; a poisonous cobra causing a burning sensation by its mere licking (சா.அக.);. [அழல் + நாகம்.] நாகம் என்பது பாம்பினத்தின் பொதுப் பெயர். நகர்ந்து செல்வது நாகம். நல்ல பாம்பு பாம்பினத்திற் சிறந்தது அல்லது தலைமையானது என்பதுபற்றி, பொதுப் பெயராலும் குறிக்கப்படுவது மரபு. அதனால் நாகப்பாம்பு என்னும் வழக்கெழுந்தது. பாம்பு என்னும் பொதுப்பெயர், முதற்காலத்தில் நல்லபாம்பையே சிறப்பாகக் குறித்துப் பின்னர்ப் பொதுப்பெயராயிற்று. இங்ஙனம் நாகம், பாம்பு என்னும் இருபெயரும் முரண்பட்ட வழக்குமாற்றம் பெற்றுள்ளன. இதன் விளக்கத்தை நாகம், பாம்பு என்னும் உருப்படிகளிற் காண்க.
அழனிறக்கடவுள்	அழனிறக்கடவுள் aḻniṟakkaḍavuḷ, பெ. (n.) அழலின் செந்நிறங்கொண்ட சிவபெருமான்;Śiva, having the hue of fire. "ஆலவாயி னழனிறக் கடவுள்" (இறை. உரை);. [அழல் + நிறம் + கடவுள் (முக்கரணத்தையுங் கடந்த முழுமுதல் தேவன்);.] ஒருசார் பண்டைத்தமிழர், கடவுளை நெருப்பின் கூற்றைச் சிறப்பாகக் கொண்டதாகக் கருதினதினால், அதன் நிறத்தை அவனுக்கு ஏற்றி அவனைச் சிவன் (சிவந்தவன்); என்றனர்.

அழனீர்	அழனீர் aḻṉīr, பெ. (n.) தென்னங் கள்; coconut toddy (சா.அக.);. [அழல் + நீர்.] தென்னங் கள் உடம்பிற்குச் சூட்டைத் தருவதால் அழனீர் எனப்பட்டது. வெப்பக் கால அரையாண்டு குளிர்ச்சிதரும் பனங் கள்ளும், குளிர்கால அரையாண்டு வெப்பந் தரும் தென்னங்கள்ளும் வடியும் இயற்கை யமைப்பு கவனிக்கத் தக்கது.
அழாக்கு	அழாக்கு aḻākku, பெ. (n.) அழாக்கு, ஒரு முகத்தலளவு; a measure of capacity, 1/8 of a measure. "வீரிய மழாக்குடற் பித்த முழக்கு" (தணிகைப்பு. அகத்திய, 308);. [அரையுழக்கு → ஆழாக்கு → அழாக்கு.]
அழாந்தை	அழாந்தை aḻāndai, பெ. (n.) அழான் என்பவனின் தந்தை; father of Alan. 'அழான் புழான் என நிறுத்தித் தந்தை என வருவித்து, நிலைமொழி னகரமும் வருமொழித் தகரமும் அகரமுங் கெடுத்து, அழாந்தை புழாந்தை என முடிக்க' (தொல். எழுத்து. புள்ளி. 53, நச். உரை);.
அழால்	அழால் aḻāl, தொ.பெ. (vbl.n.) அழுகை; weeping, crying. [அழு + ஆல் (தொ. பெ. ஈறு);. ஒ.நோ.: எழு - எழால்.);
அழாஅல்	அழாஅல் aḻāal, தொ.பெ. (vbl.n.) அழுகை; weeping, crying. "அழாஅன் மறந்த புன்றலைச் சிறாஅர்" (புறநா. 46 : 5-6);. [அழல் → அழாஅல். அழால் → அழாஅல். இவை அளபெடை.] அளபெடைச் சொல் செய்யுட்குரிய செயற்கை வடிவமாதலால், அகரமுதலியில் இடம்பெற இயல்புசொற்போல் அத்துணை ஏற்றதன்று.

அழி-தல்	அழி-தல் aḻidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நாசமாதல்; to perish, to be ruined or destroyed. 2. சிதைதல், கெடுதல்; to decay, to be mutilated, to collapse. "ஆரவண்ட லழியும்" (நைடத. கைக்கி. 10);. 3. செலவாதல்; to be spent, used up, sold out, exhausted. என்னிடமிருந்த சரக்கெல்லாம் அழிந்துவிட்டது. 4. தவறுதல்; to fail, to be frustrated. "நீ யுரைத்த தொன்று மழிந்திலது." (கம்பரா. யுத்த, சீதைகளங், 30);. 5. நிலைகெடுதல்; to lose one's standing, to be reduced to lower state, to become bankrupt. அழிந்த குடி. 6. தோற்றல்; to be defeated. "வாதி லழிந்தெழுந்த" (தேவா. 3.297 : 3);. 7. காதலால் உருகுதல்; to melt with love. 8. பரிவுகூர்தல்; to sympathise with. "புணர்ந்த நெஞ்சமொ டழிந் தெதிர் கூறி விடுப்பினும்" (தொல். பொருள். -933. 40);. 9. வருந்துதல்; to suffer, to be troubled. "குணயத் திறத்தாற் சோர்வுகண் டழியினும்" (... பொருள். கற்பு ...
அழி-த்தல்	அழி-த்தல் aḻittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நாசஞ்செய்தல்; to destroy, exterminate. "உலகழித்து நிற்கும் ஒருபெருங் கடவுள்" (கந்தபு. மகேந் நகரழி. 6);. 2. கெடுத்தல்; to ruin, damage. 3. பழித்தல்; to vilify, abuse, slander. 'அழித்துச் சொன்னவாறு' (தக்கயாகப், 494, உரை);. 4. கலைத்தல்; to efface, obliterate. "கோல மழித்தி யாகிலும்" (திவ். நாய்ச். 2:5);. 5. நீக்குதல்; to leave off, bring to a close. "அசைவர லூசற்சீரழித்தொன்று பாடித்தை" (கலித். 131 . 34);. 6. குலைத்தல்; to disarrange. "ஈடுசால் போரழித்து" (சீவக. 59);. 7. மறப்பித்தல்; to cause to forget. "பொய்த லழித்துப் போனா ரொருவர்" (சிலப். 7 : 43);. 8. உள்ளதை மாற்றுதல்; to change the form or mode of 'உடையினைப் பலகாலு மழித் துடுத்தல்' (தொல், பொருள். மெய்ப். 14, பேரா. உரை);. 9. செலவழித்தல்

அழி	அழி aḻi, பெ. (n.) 1. கேடு; ruin, destruction. "அழிவந்த செய்யினும்" (குறள், 807);. 2. வைக்கோல்; straw. "உழுத நோன்பகடழிதின் றாங்கு" (புறநா.125 :7);. 3. வைக்கோலிடும் தொட்டி அல்லது அடைப்பு; crib for straw. 4. அளித்தட்டி (கிராதி); ; lattice. ம. அழி. 5. வருத்தம், மனநோவு; grief, mental pain. "அழிதக மாஅந்தளிர் கொண்ட போழ்தினான்" (கலித். 143:27);. 5. இரக்கம்; pity. "அழிவரப் பாடி வருநரும்" (புற. 158: 17-18);. 7. மிகுதி; excessiveness. "அற்றா ரழிபசி தீர்த்தல்" (குறள், 226);. க. அழி ; து. அளிபுனி. [ஒழி → அழி. 'அழி' முதனிலைத் தொழிற் பெயரும் தொழிலாகு பெயரும்.] முதிர்ந்த நெற்பயிரின் சிதைந்தநிலை மனநோவு மனநிலையழிவு
அழிகட்டு	அழிகட்டு aḻigaṭṭu, பெ. (n.) 1. ஒன்றை அழித்தற்காகச் செய்யும் எதிர்ச்செய்கை; an action in opposition to another action, counteraction (சா.அக.);. 2. பொய்ச்சீட்டு; fabrication to deprive another of his rights, forgery (W.);. 3. வீண் சாக்குப்போக்கு; lame excuse, pretence (W.);. 4. தடை; obstacle, impediment, hindrance. 5. நஞ்சை முறிக்கும் மாற்று; antidote. 6. நஞ்சைப் போக்கும் மந்திர மாற்று; magic power by which the effects of poisons are counteracted. 7. மாற்று மந்திரம்; magic counteracting magic. ['அழிகட்டு' வினைத்தொகை. 'கட்டு' முத. தொ. ஆகு.]
அழிகடை	அழிகடை aḻigaḍai, பெ. (n.) மிகமிகக் கெட்டது; the worst. ['அழிகடை' வினைத்தொகை. 'கடை' பண். ஆகு.]
அழிகண்	அழிகண் aḻigaṇ, பெ. (n.) 1. பார்வையைக் கெடுக்கும் ஒருவகைக் கண்ணோய்; an eye disease causing blindness. 2. குருட்டுக்கண்; blind eye. க. அழிகண்
அழிகண்டி	அழிகண்டி aḻigaṇṭi, பெ. (n.) கஞ்சன், பிசினாறி; niggard, miser.

அழிகண்பிரித்தல்	அழிகண்பிரித்தல் aḻigaṇpirittal, பெ. (n.) கண் மிகவும் வலித்து விழியின்மேற் சதைமூடிக் கண்ணைச் சுற்றிப் புண்ணாக்கிப் பீளை கட்டும் ஒருவகைக் கண்ணோய்; a form of ophthalmia marked by severe inflammation all round the eye and a mucopurulent discharge with swelling and excessive pain (சா.அக.);.
அழிகரப்பான்	அழிகரப்பான் aḻigarappāṉ, பெ. (n.) படர் தாமரை நோய் (புதுவை);; ringworm (Pond.);. [அழி = மிகுந்த, கடுமையான.] கரப்பான் பார்க்க;see karappan.
அழிகரு	அழிகரு aḻigaru, பெ. (n.) 1. அழிந்த சினை; an undeveloped ovum (சா.அக.);. 2. கருவழிவு, செத்துப் பிறந்த பீள்; aborted foetus (W.);. ['அழிகரு' வினைத்தொகை.] கரு பார்க்க;see karu.
அழிகன்று	அழிகன்று aḻigaṉṟu, பெ. (n.) 1. சிதைந்து விழும் விலங்குக் கரு (புதுவை);; aborted foetus, in animals (Pond.);. 2. செத்துப் பிறக்கும் விலங்குக் குட்டி; still-born young of animals. ['அழிகன்று' வினைத்தொகை.] கன்று பார்க்க;see kanru.
அழி கால்	அழி கால் aḻikāl, பெ. (n.) முதிர்ச்சியால் அழிக்கவேண்டிய வெற்றிலைத் தோட்டம் (P.T.L.);; betel-leaf garden where the vines having become old and unproductive are to be destroyed. ['அழிகால்' வினைத்தொகை, கொடிக்கால் → கால் (குறுக்கம்);.] கொடிக்கால் பார்க்க;see kodi-k-kal.
அழிகாலி	அழிகாலி aḻikāli, பெ. (n.) வீண்செலவு செய்வோ-ன்-ள் (இ.வ.);; spendthrift, extravagant person (Loc.);. ['அழிகாலி' வினைத்தொகை. ஒருகா. U. qawwali → த. காலி = மனம் போனபடி நடப்பவன்.]
அழிகிரந்தி	அழிகிரந்தி aḻigirandi, பெ. (n.) புணர்ச்சிப் புண்ணோய் வகை; sloughing venereal ulcer (W.);. [அழி = கடுமையான. Skt. granthi → த. கிரந்தி.]

அழிகுட்டம்	அழிகுட்டம் aḻiguṭṭam, பெ. (n.) உடம்பு முழுவதிலும் புண்கள் (இரணங்கள்); ஏற்பட்டுச் சதையழுகித் துன்புறுத்தும் ஒருவகைக் குட்ட நோய்; a kind of severe leprosy marked by sloughing ulcers and gangrene all over the body (சா.அக.);. ['அழிகுட்டம்' வினைத்தொகை. மேனி முழுவதும் வெண்ணிறமாய் மாறுவது தொழுநோய் என்றும், கைகால் அழுகிக் குறுகுவது குட்டம் என்றும் பெயர்பெற்றனபோலும்! குள் → குட்டு → குட்டம் = குறுமை.] குட்டம் பார்க்க;see kuttam.
அழிகுட்டி	அழிகுட்டி aḻiguṭṭi, பெ. (n.) 1. விலங்குகளின் வயிற்றினின்று சிதைந்துவிழுங் கரு; aborted foetus in animals (W.);. 2. வயிற்றில் இறந்து வெளியேற்றப்பட்ட பீள்; the lifeless foetus expelled as a result of abortion (சா.அக.);. 3. வயிற்றில் இறந்து வெளியேற்றப்பட்ட குழந்தை; still-born child or aborted dead child. ['அழிகுட்டி' வினைத்தொகை.] குட்டி பார்க்க;see kutti.
அழிகுநன்	அழிகுநன் aḻigunaṉ, பெ. (n.) தோற்றவன்; defeated person, one who is ruined. "அழிகுநர் புறக்கொடை" (பு. வெ. 3:20, கொளு);. [அழிகின்றான் → அழிகின்னான் → அழிகுன்னான் → அழிகுன்னன் → அழிகுனன் → அழிகுநன் (வினையா. பெ.);.] கின்று பார்க்க;see kinru.
அழிகுளம்	அழிகுளம் aḻiguḷam, பெ. (n.) நீர்வற்றி மீன் பிடிக்கின்ற அல்லது பிடித்த குளம்; a nearly dried up tank or pond in which fishing operations have been carried out or are being carried out.
அழிகொடிக்கால்	அழிகொடிக்கால் aḻigoḍiggāl, பெ. (n.) முதிர்ச்சியால் அழிக்கப்படுகின்ற அல்லது அழிக்கப்படவேண்டிய வெற்றிலைத் தோட்டம்; betel-leaf garden where the vines have become unproductive and are being or have be destroyed. [அழி + கொடி + கால். 'அழிகொடிக்கால்' வினைத்தொகை.] கொடிக்கால் பார்க்க;see kodi-k-kal.
அழிச்சாட்டம்	அழிச்சாட்டம் aḻiccāṭṭam, பெ. (n.) 1. அழிம்பு, தீம்பு; wickedness. "அழிச்சாட்டங் கூடுமோ?" (குருபரம். பன். பக். 343);. 2. பொய்வழக்குத் தொடுப்பு; false litigation. [அழி = கெடுதி. சார்த்து → சாட்டு → சாட்டம் = பிறர்மேல் (தீங்காகப்); பழிசுமத்துதல்.]
அழிச்சாட்டியக்காரன்	அழிச்சாட்டியக்காரன் aḻiccāṭṭiyakkāraṉ, பெ. (n.) 1. அழிச்சாட்டியம் செய்பவன், தீம்பு செய்பவன்; unjust and wicked person. 2. பொய்வழக்கை எழுப்புகிறவன்; one who incites false litigation. [அழி = சாட்டியம் + காரன். 'காரன்' உடைமை குறித்த ஆ. பா. ஈறு.] அழிச்சாட்டியம் பார்க்க;see ali-c-cattiyam.

அழிச்சாட்டியம்	அழிச்சாட்டியம் aḻiccāṭṭiyam, பெ. (n.) 1. அழிம்பு, தீம்பு; wicked nature, persisting in evil conduct. வாங்கின கடனைக் கொடாமல் அழிச்சாட்டியம் பண்ணுகிறான். [அழி + கேடு. சாட்டி → சாட்டியம் = பொய்க்குற்றஞ் சாட்டுதல், பிறர்மேற் பழிசுமத்துதல்.] வஞ்சகம், பொய் என்று பொருள்படும் Skt. Sathya என்னும் வடசொல்லின்று 'சாட்டியம்' என்னும் தென்சொல் திரிந்துள்ளதாகச் சென்னை யகரமுதலி குறிக்கின்றது. வடசொற்கு மூலமில்லை. சாட்டம் என்னும் வடிவும் தமிழிலுள்ளது. 'அழிச்சாட்டியம் பண்ணுதல்' என்பது கல்லா நாட்டுப்புற மக்களிடையும் தாழ்த்தப்பட்டவரிடையும் பெருவழக்காக வழங்குகின்றது. ஆதலால், 'சாட்டியம்' தென்சொல் லென்றே இங்குக் கொள்ளப்பட்டது.
அழிசெய்-தல்	அழிசெய்-தல் aḻiseytal, 1 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கெடுத்தல்; to spoil, ruin, destroy. 2. கற்பழித்தல்; to deflower the virginity of a women. "கன்னியை யழிசெயக் கருதி னோன்" (கம்பரா. அயோத். பள்ளி. 110);.
அழிசெலவு	அழிசெலவு aḻiselavu, பெ. (n.) 1. தோட்ட வளர்ச்சி, திருத்தம் முதலியவற்றிற்குச் செல்லுஞ் செலவு (இ.வ.);; expense incurred in improving gardens (Loc.);. 2. வீண்செலவு; prodigality. ['அழிசெலவு' வினைத்தொகை. செல் → செலவு.]
அழிஞ்சகி	அழிஞ்சகி aḻiñjagi, பெ. (n.) பெருஞ்செருப்படை அல்லது செருப்படை; a medicinal herb, Coldenia procumbens (சா.அக.);.
அழிஞ்சியேறி	அழிஞ்சியேறி aḻiñjiyēṟi, பெ. (n.) ஏறழிஞ்சில்; a kind of alinjil tree. அழிஞ்சில் பார்க்க;see alinjil.
அழிஞ்சில்	அழிஞ்சில் aḻiñjil, பெ. (n.) மரவகை; sage. leaved alangium, Alangium lamarckii. ம. அழிஞ்ஞில் "அழிஞ்சிலது மாருதத்தை யையத்தைத் தாழ்த்தும் ஒழிஞ்சபித் தத்தை யுயர்த்தும் - விழுஞ்சீழாங் குட்டமெனு நோயகற்றுங் கூறுமருந் தெய்திடில் திட்ட மெனவறிந்து தேர்" (பதார்த்த 219);. அழிஞ்சில்விரை நாட்பட்ட சீலக்கழிச்சலுக்குப் (chronic dysentery); பயன்படுத்தப்படும் கூட்டுச்சரக்குகளுள் ஒன்று (சா.அக.);. அழிஞ்சில்வேர்ச் சாறு புழுக்கொல்லி (worm-killer);. அழிஞ்சிலெண்ணெய் மறைப்பு மை செய்தற்கும் வசியத்திற்கும் பயன்படும். It is used for preparing a magic paint used for rendering oneself invisible and also for enticement (சா.அக.);. அழிஞ்சிற்பட்டைக் கருக்கு (கஷாயம்); ஊதை (வாத); நோய், குட்டம் முதலியவற்றைப் போக்கும் (சா.அக.);.
அழிஞ்சு	அழிஞ்சு aḻiñju, பெ. (n.) அழிஞ்சில் பார்க்க;see alinjil (தைலவ. தைல. 72);.

அழிஞ்சுக்காடு	அழிஞ்சுக்காடு aḻiñjukkāṭu, பெ. (n.) அழிஞ்சு நிறைந்த பாலைநிலம்; desert covered with alimil. 'பெருவிடாய னானவன் அழிஞ்சுக்கா டேறப்போக' (ஈடு, 6 2, பிர.);.
அழித்தழித்து	அழித்தழித்து aḻittaḻittu, வி.எ. (adv.) திரும்பத் திரும்ப; again and again. "அழித்தழித்து விவாகம் பண்ணுமா போலேயும்" (திவ். திரு நெடுந் 16, வியா.);. [அழி → அழித்து (இ.கா.வி.எ.);. 'அழித்தழித்து' பன்மை குறித்த வி.எ. தொடர்.] மேலும் மேலும் அழிவுசெய்த என்பது இயல்புபொருள் ; திரும்பத் திரும்ப என்பது அணியியற் பொருள்.
அழித்தியங்காட்டு-தல்	அழித்தியங்காட்டு-தல் aḻiddiyaṅgāṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) முகத்தை அருவருப்பாகத் திரித்துக் காட்டி ஒருவரைப் பழித்தல் (நெல்லை);; to make faces at someone (Tn.);. என்னைப் பார்க்கும்போதெல்லாம் அழித்தியங் காட்டுகிறான் (உ.வ.);. [ஒருகா. அழித்து + ஓவியம் + காட்டு. அழித்தல் = மாற்றுதல், திரித்தல். ஓவியம் = அழகு. காண் (த.வி.); → காட்டு (பி.வி.);.]
அழித்து	அழித்து aḻittu, இ.கா.வி.எ. (p. parti) 1. திரும்பவும்; again. "அழித்துப் பிறந்தனனாகி" (புறநா. 383 :16);. 2. முன்னுக்குப் பின் முரணாக; contrarily. "வழுத்தினாள் தும்மினேனாக அழித்தழுதாள்" (குறள், 1317);. [அழி → அழித்து (இ.கா.வி.எ.);.] அழிவுசெய்து என்பது இயல்புபொருள் ; திரும்பவும் என்பது அணியியற் பொருள்.
அழித்துச்சொல்(லு)-தல்	அழித்துச்சொல்(லு)-தல் aḻidduccolludal, 8 செ. குன்றாவி. (v.t.) இழித்துக் கூறுதல்; to state contemptuously. 'அழித்துச் சொன்னவாறு' (தக்கயாகப், 494, உரை);. [அழித்து + சொல்.]
அழித்துரை	அழித்துரை aḻitturai, பெ. (n.) இழித்துரை; word of contempt. 'அடா வென்பது அழித்துரை' (தக்கயாகப், 508, உரை);. [அழித்து (இ.கா.வி.எ.); + உரை (தொ.ஆ.கு.);.]
அழிதகவு	அழிதகவு aḻidagavu, பெ. (n.) துயரம்; grief. "அழிதக வுள்ளமொ டரற்றின னாகி" (மணிமே. 12: 43);. [அழி + தகவு, தகு → தகவு (தொ. பெ.); = தன்மை, குணம்.]
அழிதகன்	அழிதகன் aḻidagaṉ, பெ. (n.) தீய வொழுக்கத் தான் (கந்தபு. யுத்த தருமகோ. 78);; man of depraved character, wicked person. [அழி = தீய, கெட்ட தகு → தகம் (தகுதி, தன்மை); → தகன் = தன்மையன், நெறியன், ஒழுக்கத்தான்.]

ஆழிதலை	ஆழிதலைāḻidalai, பெ. (n.) 1. தலையோடு; skull. "அழிதலை யங்கையிலேந்தி" (தேவா. 1. 40 :7);. 2. தலையோட்டுமாலை (பிங்.); ; garland of skulls worn by Śiva. ['அழிதலை' வினைத்தொகை. 'தலை' ஆகு.]
அழிதூ	அழிதூ aḻitū, பெ. (n.) 1. அலி (நன். 263, மயிலை.);; hermaphrodite human being. 2. பேடி; an impotent man (சா.அக.);. [அழி = கெட்ட தூ = வலிமை, ஆண்மை. அழிதூ (அன்மொழித்தொகை); = ஆண்மையில்லாதவன்.]
அழிதூஉ	அழிதூஉ aḻitūu, பெ. (n.) அழிதூ பார்க்க;see ali-tii. [அழிதூ → அழிதூஉ (அளபெடை);.]
அழிந்தவள்	அழிந்தவள் aḻindavaḷ, பெ. (n.) கற்பழிந்தவள்; fallen woman. [அழி → அழிந்த → அழிந்தவள் (அழிந்த + அவள்);.]
அழிந்தொழிந்து	அழிந்தொழிந்து aḻindoḻindu, இ.கா.வி.எ. (p.parti) மிகக்கெட்டு, அடியோடழிந்து, முற்றும் வழக்கற்று; having been completely destroyed, ruined, having become completely dead. "ஆரியம்போல் உலகவழக் கழிந் தொழிந்து சிதையாவுன் சீரிளமைத் திறம் வியந்து" (மனோன். த. வா.);. [அழிந்து + ஒழிந்து. 'அழித்தொழிந்து' எதுகை மரபிணை மொழி.]
அழிந்தோரைநிறுத் தல்	அழிந்தோரைநிறுத்தல் aḻindōrainiṟuttal, தொ.பெ. (vbl.n.) கெட்டோரை நன்னிலைப்படுத்தல், வேளாண்மாந்தர் இயல்புகளுள் ஒன்று (திவா.);; rehabilitating ruined men, a characteristic of the Velāla.
அழிநோய்	அழிநோய் aḻinōy, பெ. (n.) குட்டம் (இ.வ.);; leprosy (Loc.);. ['அழிநோய்' வினைத்தொகை.]
அழிப்படுத்து-தல்	அழிப்படுத்து-தல் aḻippaḍuddudal, 2 பி.வி. (v.caus.) தவசக் கதிரைக் கடாவிட்டுழக்குதல்; to thresh the grain with cattle. "ஆளழிப் படுத்த வாளே ருழவ" (புறநா. 368:13);. [அழி = வைக்கோல். படுதல் (த.வி.); = உண்டாதல். படுத்தல் (பி.வி.); = உண்டாக்குதல்.]

அழிப்பன்	அழிப்பன் aḻippaṉ, பெ. (n.) 1. நாசஞ்செய்பவன்; the destroyer. "ஆழிவிடுத் தவருடைய கருவழித்த வழிப்பனூர்" (திவ். பெரியாழ்.4.8: 6);. 2. துன்புறுபவன்; one. who is sorrow-stricken. "அழிப்பனாய் வாழ மாட்டேன்" (தேவா. 4. 52:2);. க. அழிப்பான் [அழி → அழிப்பு → அழிப்பன்.]
அழிப்பாங்கதை	அழிப்பாங்கதை aḻippāṅgadai, பெ. (n.) விடுகதை (நெல்லை); ; riddle, puzzle, conundrum (Tn.);. நான் ஓர் அழிப்பாங்கதை போடுகிறேன்; அழிக்கிறாயா? ம. அழிப்பாங்கத [அழித்தல் = விடுகதை விடுவித்தல். அழி → அழிப்பான் (அழிக்கப்படுவது); + கதை - அழிப்பான்கதை → அழிப்பாங்கதை.]
அழிப்பாளன்	அழிப்பாளன் aḻippāḷaṉ, பெ. (n.) தட்டான் (ஈடு, 5. S:1);; goldsmith. [அழித்தல் = உருக்குதல். அழிப்பு = பொன்னுருக்குதல். 'ஆளன்' ஆ.பா. ஈறு. அழிப்பாளன் = பொன்னுருக்குத் தட்டான்.]
அழிப்பாளி	அழிப்பாளி aḻippāḷi, பெ. (n.) வீண்செலவாளி (உ.வ..);; spendthrift (Com.u.);. [அழி → அழிப்பு (தொ.பெ.);. ஆள் → ஆளி (ஆ.பா. ஈறு);.]
அழிப்பிண்டம்	அழிப்பிண்டம் aḻippiṇṭam, பெ. (n.) கருவழிந்த பிண்டம்; an aborted foetus, Ambloma (சா.அக.);. [அழி = அழிவு. பிண்டி → பிண்டம் = திரட்சி, சதைத்திரள், பீள், கரு.]
அழிப்பு	அழிப்பு aḻippu, பெ. (n.) 1. கெடுப்பு, நாசஞ் செய்கை; destruction. "கருமமழிப் பளிப்பு" (திவ். இயற். முதற். 5);. 2. குற்றம் (திவா.);; fault. [அழி → அழிப்பு (தொ.பெ., தொ.ஆகு.);.]
அழிபசி	அழிபசி aḻibasi, பெ. (n.) 1. கடும்பசி; abnormal increase in the sensation of hunger, Hyperorexia (சா. அக.);. 2. கொல்லும் பசி; killing hunger. "அற்றாரழிபசி தீர்த்தல்" (குறள், 226);. ['அழிபசி' வினைத்தொகை.]

அழிபடு-தல்	அழிபடு-தல் aḻibaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சிதைதல், மறைதல்; to be erased. 2. செலவாதல்; to be spent. [அழிபடுதல் = அழிவுபடுதல் அல்லது அழிக்கப்படுதல். முன்னதில் 'படு' பொதுத் து.வி.; பின்னதில் 'படு' செயப். து.வி.]
அழிபயல்	அழிபயல் aḻibayal, பெ. (n.) கெட்ட நடத்தைப் பையன் (இ.வ.);; good-for-nothing fellow, naughty boy (Loc.);. ['அழிபயல்' வினைத்தொகை. பை → பையல் → பயல்.]
அழிபாடு	அழிபாடு aḻipāṭu, பெ. (n.) அழிவு; destruction. "அழிபாடில்லாத கடலின்" (தேவா. 2.222: 8);. க. அழிபாடு [அழிபடு → அழிபாடு (முத.தி.தொ.பெ.);.] அழிபாடு aḻipāṭu, பெ. (n.) விற்பனை, sales. "இந்த மாதம் சரக்கு அழிபாடு நன்றாகவுள்ளது"(இ.வ.);. மறுவ அழிவு. [அழி+பாடு]
அழிபு	அழிபு aḻibu, பெ. (n.) 1. நாசம்; destruction. "ஒன்னார்நாடழிபிரங்கின்று" (பு.வெ. 3:8, கொளு);. 2. தோல்வி; defeat. "அழிபட லாற்றா லறிமுறை யேன்று" (பு. வெ. 8:19);. ம. அழிவு ; க. அழிபு ; து. அலிவு. [அழி → அழிவு → அழிபு. ஒ.நோ.: நலி → நலிவு → நலிபு, அள → அளவு → அளபு.]
அழிபுண்	அழிபுண் aḻibuṇ, பெ. (n.) 1. அழுகிய புண் (இங். வை.. 302);; sloughing ulcer. 2. ஆறாத புண்; a chronic ulcer. 3. நாற்றப் புண்; a foul smelling ulcer (சா.அக.);. ['அழிபுண்' வினைத்தொகை.]
அழிபெயல்	அழிபெயல் aḻibeyal, பெ. (n.) கடுமழை; heavy and destructive rain. "அழிபெயல் காலை" (பரிபா. 10:1);. ['அழிபெயல்' வினைத்தொகை. பெய் → பெயல் (தொ. ஆகு.);.]

அழிம்பன்	அழிம்பன் aḻimbaṉ, பெ. (n.) தீம்பு செய்பவன்; a habitual evil-doer. க. அழிப [அழி → அழிம்பு → அழிம்பன்.]
அழிம்பு	அழிம்பு aḻimbu, பெ. (n.) 1. தீம்பு; evil deed, gross misdeed. 2. வெளிப்படையான பொய் (இ.வ.);; patent falsehood (Loc.);. 3. அவதூறு, பழிப்புரை; calumny, scandal. 4. அன்முறையான வழக்காட்டு; unrighteous claim or plea. [அழி → அழிம்பு.]
அழிமதி	அழிமதி aḻimadi, பெ. (n.) 1. கெடுமதி; folly leading to ruin. 2. அழிமானம் (இ.வ.); ; waste (Loc.);. ம. அழிமதி ; க. அழிமன. ['அழிமதி' வினைத்தொகை 'மதி' (முத.தொ.ஆகு.);. மதித்தல் = அளவிடுதல், கருதியறிதல். மதி = அளவு, அளந்து அல்லது கருதி யாய்ந்து அறியும் அறிவுப்புலன்.]
அழிமருந்து	அழிமருந்து aḻimarundu, பெ. (n.) கருவைக் கரைக்கும் மருந்து; an abortive drug, abortifacient (சா.அக.);.
அழிமானம்	அழிமானம் aḻimāṉam, பெ. (n.) அழிந்தது, பாழானது, அழிந்த அல்லது பாழான அளவு; that which is wasted or spent in vain, the amount of waste. ['அழிமானம்' வினைத்தொகை (அழிந்த அளவு);, தொழிற்பெயர் (அழிவு);. மாத்தல் = அளத்தல். மா + அனம் - மானம் (தொ.பெ. ஈறு); = அளவு.] 'மாத்தல்' என்னும் வினைச்சொல் வழக்கற்றது. மா (1/20); என்னும் கீழிலக்கப் பெயர் முத.தொ.ஆகு. மாத்திரம், மாத்திரை யென்னும் சொற்களில் 'மா' என்பது முதனிலை. அழிமானம் aḻimāṉam, பெ. (n.) தோட்டங்களுக்கு ஆடுமாடுகளால் ஏற்படும் அழிவு: damage by cattle in the farm or garden. "தோட்டத்தில் ஆடுகளை விட்டு அவர்கள் செய்யும் அழிமானம் தாங்க முடியவில்லை". (ம.சொ.அக.);. [அழி+மானம்]
அழிமுதல்	அழிமுதல் aḻimudal, பெ. (n.) மூலவைப்புக் கேடு (உ.வ.); ; waste of capital (Com.u.);. ['அழிமுதல்' வினைத்தொகை. 'முதல்' ஆகு.]

அழிமேய்ச்சல்	அழிமேய்ச்சல் aḻimēyccal, பெ. (n.) பயிர் (முழுதும்); அழியுமாறு கால்நடைகளை மேய விடுதல் (தஞ்சை);; ruinous grazing of crops by cattle (Tj.);. ['அழிமேய்ச்சல்' வினைத்தொகை. மேய் → மேய்ச்சல். 'சல்' தொ.பெ. ஈறு. தல் → சல்.]
அழியமாறு-தல்	அழியமாறு-தல் aḻiyamāṟudal, 5 செ.கு.வி., செ.குன்றாவி. (v.i. & v.t.) 1. நோயாற் பீடிக்கப்பட்டு அடையாளந் தெரியாதபடி உருவம் மாறுதல் (சா.அக);; to be reduced and wasted by disease so as to render identification difficult. 2. அடையாளந் தெரியாதவாறு தன் நிலையை மாற்றி வேறாதல்; to so change as to obliterate one's identification. 'தன்னை யழிய மாறியும் உதவினவனுடைய' (ஈடு, 4. 2:6);.
அழியல்	அழியல் aḻiyal, தொ.பெ. (vbl.n.) 1. மனம் வருந்துதல்; agony. 2. அழிவு; destruction, ruin, waste. [அழி → அழியல் (தொ.பெ.);. 'அல்' தொ.பெ. ஈறு.]
அழியாதபத்தினி	அழியாதபத்தினி aḻiyātabattiṉi, பெ. (n.) பாண்டவர் பொதுமனைவியான திரௌபதி; Draupadi, the common wife of the Pāndavas. "ஐவர்க்குந் தேவி, அழியாத பத்தினி" (பழ.);. [அழி → அழியாத (எ.ம.பெ.எ.);. பத்தி → பத்தன் (ஆ.பா.); - பத்தினி (பெ.பா.); = கணவன் பத்தியுள்ள கற்புடை மனைவி.] கணவன் பத்தியுள்ளவள் என்று பொருள்படும் பத்தினி என்னுந் தென்சொல் வேறு: பதியென்னும் வடசொல்லின் பெண்பாலான 'பத்நீ' என்னும் சொல் வேறு. பத்தி, பத்தன், பத்தினி என்னும் உருப்படிகளைப் பார்க்க.
அழியாவியல்பு	அழியாவியல்பு aḻiyāviyalpu, பெ. (n.) (Jain.); indestructibleness, one of the eight attributes of Arugan. [அழி → அழியாத → அழியா (ஈ. கெ. எ. ம. பெ. எ.);. இயல் → இயல்பு = தன்மை, 'பு' பண். பெ. ஈறு.]
அழியாவிளக்கு	அழியாவிளக்கு aḻiyāviḷakku, பெ. (n.) நந்தா விளக்கு (ரஹஸ்ய. 1335);; perpetual lamp. [அழி → அழியாத → அழியா (ஈ. கெ. எ. ம. பெ. எ.);. விளங்கு (த.வி.); → விளக்கு (பி.வி.);. விளக்கு (தொ.ஆ.கு.); = பொருள்களை விளங்கச் செய்யும் சுடர். விளங்கச்செய்தல் = தோன்றச் செய்தல், காட்டுதல்.] தெய்வத்தன்மையைக் காட்டுதற்கு அல்லது தெய்வவுணர்ச்சியை ஊட்டுதற்குத் திருக்கோயில்களில் இரவும் பகலும் அணையாமல் எரியவிடும் விளக்கு நந்தாவிளக்கு. நந்தாமை = அழியாமை.
அழிவது	அழிவது aḻivadu, பெ. (n.) கெடுதி; harm. 'அவனையாங் கிழமை கொள்ள அழிவதுண்டோ' (இறை. 28, உரை);. க. அளிபு [அழி → அழியும் (எ. கா. பெ. எ.); + அது - அழியுமது → அழியுவது → அழிவது. 'து' காலங்காட்டும் தொ. பெ. ஈறு.]

அழிவழக்கு	அழிவழக்கு aḻivaḻkku, பெ. (n.) 1. அன்முறையான வழக்காட்டு, ஒழுங்கற்ற வழக்காரம்; unjust law-suit. "வழக்கை யழிவழக்குச் செய்தோன்" (தனிப்பா. தி. 1, பக். 18);. 2. வீண் உறழ் (வாதம்);; unreasonable argument. 3. இழிந்தோர் , வழக்கு; vulgar usage. 'ஞழியிற்று என்றாற் போல்வன விலக்கினவும் வருமாலெனின், அவை அழிவழக்கென்று மறுக்க' (தொல். எழுத்து. மொழி. 31, இளம். உரை);. ['அழிவழக்கு' வினைத்தொகை. வ.ழங்கு (த.வி.); → வழக்கு (தொ. பெ.);. 1. வழக்காறு, 2. வழக்குப்பற்றிய சச்சரவு.] அழிவழக்கு என்பதினும் இழிவழக்கு என்பதே பொருந்தும்.
அழிவாய்	அழிவாய் aḻivāy, பெ. (n.) கூடல்முக மணல் மேடு (இ.வ.);; sand bank at the mouth of a river or harbour (Loc.);. [கழி → அழி. வாய் = ஆற்றுவாய் போன்ற கூடல்முகம்.]
அழிவாயு	அழிவாயு aḻivāyu, பெ. (n.) நவுக்கார வளி (நவச்சார வாயு);; sulphuretted hydrogen or hydrogen sulphide or hydrosulphuric acid (சா.அக.);. [அழி + Skt vayu. அழிதல் = அழுகுதல். அழுகின பொருள்களிலிருந்து உண்டாவதால் இது அழிவாயு எனப்பட்டது. இதை நவுக்கார வளி எனலாம். நவுதல் = மக்குதல், கெடுதல். காரம் = கடுமை. வளி = காற்று.] இது கந்தக மணம் (வாசனை); கலந்ததாய்க் கெட்ட நாற்றத்தை வீசும் ஒரு காற்று. செடி கொடிகள் அழுகுவதனாலும், உயிரிகள் (பிராணிகள்); இறந்து அவற்றின் உடல்கள் அழுகுவதனாலும், சாக்கடைக் கால்வாய்களிலிருந்தும், இக் காற்று உண்டாகும். இது மாந்தருக்குத் தீங்கை விளைவிக்கும். குதிரை மந்திரம் (லாயம்);, மாட்டுத் தொழுவம், சுடுகாடு, நீலிச்சாலை, நாருரிக்குஞ் சாலை, தோற்கிடங்கு முதலிய இடங்களில் இவ் வளி (வாயு); பரவியிருக்கும் (சா.அக.);.

அழிவி	அழிவி aḻivi, பெ. (n.) கழிமுகம்; inlet to a backwater, mouth of a river. "அழிவி நின்ற வலர்வேர்க் கண்டல்" (குறுந் 340);. இது திருமாளிகைச் சௌரிப்பெருமாளரங்கன் பதிப்பிற் கொள்ளப்பட்ட பாடம். உ.வே.சா. பதிப்பில் "அழுவ நின்ற அலர் வேய் கண்டல்" என்று பாடம் கொள்ளப்பட்டு, அதற்கேற்ப, 'கடற்கரைப் பரப்பிலே நின்ற மலரைப் பொருந்திய தாழை' என்று பொருளுங் கூறப்பட்டுள்ளது. இதுவே பொருத்தமாகத் தோன்றுகின்றது. ஆதலால், "அழிவி நின்ற வலர்வேர்க் கண்டல்" என்ற பாடமும், 'கழிமுகத்தில் நிலைத்த பரவிய வேரையுடைய கண்டல் மரம் என்னும் அதன் உரையும், கொள்ளத் தக்கன வல்ல. "அழிவி' என்ற பாடவேறுபாடும் உ.வே.சா. பதிப்பில் 'அழுவி' என்று குறிக்கப்பட்டுள்ளது. திருமாளிகைச் சௌரிப்பெருமாளரங்கன் பதிப்பின் ஆண்டு 1915. உ.வே.சா. பதிப்பின் ஆண்டு 1937. சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ் அகரமுதலியின் (Lexicon); முதன்மடல முதற்பகுதி (அ-ஆ); வெளிவந்தது 1924. ஆதலால், சென்னை அகரமுதலியில் சௌரிப்பெருமாளரங்கன் பதிப்பே பயன்படுத்தப்பட்டது. "அதோமுகம் புகாரோ டழிவி கூடல் கழிமுக மென்றனர் காயலு மாகும்" என்று பிங்கலம் கூறுவதால், சௌரிப்பெருமாளரங்கனார் 'அழிவி' என்ற பாடத்தைச் சிறந்ததாகக் கொண்டார் போலும்! அடுத்த அடி, "கழிபெயர் மருங்கி னொல்கி யோதம்" என்று வருவதால், கூறியது கூறல் என்னுங் குற்றந் தங்காவாறு
அழிவு	அழிவு aḻivu, பெ. (n.) 1. கேடு (பிங்.);; destruction, ruin, loss. 2. தீமை; sinful deed, immoral action, deviation from virtue. "அரக்கரோ ரழிவு செய்து கழிவரேல்" (கம்பரா. கிட்கிந்தா. வாலிவ. 79);. 3. செலவு; expenditure, expense. 'வேண்டும் அழிவுக்குப் பொலிசையூட்டுக்கு வைத்த' (S.I.I. ii, 69);. 4. தோல்வி; defeat. "அரும்புறு காலைக் கொங்கைக் கழிவுற்று" (கந்தபு. அசுர. மாயைப். 59);. 5. மனவுறுதியின்மை; want of firmness of mind. "அழிவிலா னுற்ற விடுக்கண்" (குறள், 625);. 6. துன்பம், வருத்தம்; distress, pain of separation. "அழிவு தலைவரினும்" (தொல். பொருள். கள. 24);. 7. வறுமை; powerty. "அழிவினாற் கொண்ட வருந்தவம் விட்டானும்" (திரிகடு. 79);. 8. கழிமுகம் (பிங்.);; mouth of river or backwater. ம., க. அழிவு ; து. அலிவு ; பட. அளிவு. [அழி அழிவு [illegible] ஈறு]
அழிவுகாலம்	அழிவுகாலம் aḻivukālam, பெ. (n.) 1. கெட்ட காலம்; evil time. 2. ஊழியிறுதி (சூடா. 12 : 76);; time of universal destruction. க. அளிகால

அழிவுபாட்டின்மை	அழிவுபாட்டின்மை aḻivupāṭṭiṉmai, பெ. (n.) [அழிவு + படு - அழிவுபடு (முதனிலை); → அழிவுபாடு (தொ.பெ.); + இன்மை.] முன்னின்மை, பின்னின்மை, அழிவுபாட்டின்மை, முற்றுமின்மை என இன்மை நால்வகை.
அழிவுபாடு	அழிவுபாடு aḻivupāṭu, தொ.பெ. (vbl.n.) அழிக்கப்படுகை, அழிவு; destruction, being destroyed, ceasing to exist. க. அளிபாடு [அழி → அழிவு + படு (து.வி., செயப். து.வி.);. அழிபடு → அழிவுபாடு (செயப். தொ.பெ.);.] அழிக்கப்படுகையென்று பொருள்படின் செயப்பாட்டுத் தொழிற்பெயரும், அழிவுறுகையென்று பொருள்படின் தொழிற் பெயரும் ஆகும் என அறிக.
அழு-தல்	அழு-தல் aḻudal, 1 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கண்ணீர் விட்டுக் கதறி வருந்துதல்; to weep aloud shedding tears. "அல்லற்பட் டாற்றா தழுத கண்ணீர்" (குறள், 555);. 2. வருந்திக் கண்ணீர் விடுதல்; to shed tears and weep silently. 3. புலம்பிக் கதறுதல்; to cry aloud without shedding tears, to lament. 4. சிணுங்குதல்; to whine, whimper. 5. ஒன்றை அவாவி வருந்துதல்; to crave. 'குடல் கூழுக்கழக் கொண்டை பூவுக் கழுகிறதா?' (பழ.);. 6. வீணுக்குச் செலவழித்தல்; to waste, spend in vain. உனக்கு ஆயிரம் உருபா அழுதேனே! - 1 செ.குன்றாவி. (v.t); அழுதுமறத்தல் (உ.வ..);; to cease thinking of or sever connexion from, after weeping over someone or something (lit. and fig.);. அவனை அன்றைக்கே அழுதுவிட்டேன். ம., க. அழு ; தெ. அடலு, ஏடுசு ; து. அர்ப்பினி ; கொலா., நா. அர் ; பர். அள் ; படட. அவ்வு. [அழிதல் = வருந்துதல், மனம் நோதல். அழி → அழு.]
அழுக்ககற்றி	அழுக்ககற்றி aḻuggagaṟṟi, பெ. (n.) வண்ணான் காரநீர்; lye, water impregnated with alkaline salts from wood ashes (W.); — 1. வண்ணான் காரநீர் (சா.அக.); ; lye used for washing purposes. 2. சாம்பற் காரநீர்; water impregnated with alkaline salt imbibed from the ashes of wood, lye. [அழுக்கு + அகற்றி. ஒருகா. அழுகு → அழுங்கு → அழுக்கு. அழுங்குதல் = கெடுதல். ஒ.நோ.: ஒழுகு → ஒழுங்கு → ஒழுக்கு. அகல் (த.வி.); → அகற்று (பி.வி.); → அகற்றி. 'இ' வி. முத. ஈறு.]
அழுக்ககற்றுங்கல்	அழுக்ககற்றுங்கல் aḻuggagaṟṟuṅgal, பெ. (n.) சுக்கான் கல்; lime-stone, known for its power of removing dirt from clothes. [அழுக்கு + அகற்றும் + கல். 'உம்' எ.கா. பெ.எ. ஈறு.] அழுக்ககற்றி பார்க்க;see alukk(u);-agarri.

அழுக்ககற்றும்பூ	அழுக்ககற்றும்பூ aḻuggagaṟṟumbū, பெ. (n.) 1. பூநீறு; fuller's earth. 2. ஒரு களிமண்; a clay used as a dressing for sores (சா.அக.);. [அழுக்கு + அகற்றும் + பூ.] அழுக்ககற்றி, அழுக்ககற்றுங்கல் பார்க்க;see alukk(u);-agarri, alukk(u);-agarruṅ-kal. சா.அக.-வில், அழுக்ககற்றும் வண்ணான், அழுக்ககற்றும் வண்ணாத்தி என்னும் இரு சொற்கும் பொதுவாகச் சவர்க்காரம் என்று பொருள் குறித்து, 'a soft, friable clay, which absorbs grease and is much used in fulling cloth, Dhoby's earth' என்று ஆங்கிலத்திலும் விளக்கங் கூறியிருப்பது, அகரமுதலியில் இடம்பெறத்தக்க அத்துணைச் சிறப்புடையதாகத் தோன்றவில்லை.
அழுக்கடி-த்தல்	அழுக்கடி-த்தல் aḻukkaḍittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t) அழுக்குப் போக்குதல்; to wash. "அழுக்கடிக்கும் வண்ணார் போலாய்" (தாயு. உடல். 65);. [அழுக்கு + அடி.]
அழுக்கடை-தல்	அழுக்கடை-தல் aḻukkaḍaidal, 2 செ.கு.வி. (v.i) அழுக்காதல், துப்புரவுகெடுதல்; to become unclean, dirty. [அழுக்கு + அடை. அடு → அடை.] அழுக்கு பார்க்க;see alukku.
அழுக்கணவன்	அழுக்கணவன் aḻukkaṇavaṉ, பெ. (n.) 1. இலை தின்னும் புழு (வின்.);; small insect blight upon leaves. 2. புழுக்கூடு; the nest of a worm (சா.அக.);. [ஒருகா. அழி + கணவன். அழி = அழிப்பு. கணம் = கூட்டம். கணம் → கணவன் = கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவன். அழிக்கணவன் (அழிக்கும் புழுக்கூட்டத்தைச் சேர்ந்தது); → அழுக்கணவன்.]
அழுக்கம்	அழுக்கம் aḻukkam, பெ. (n.) கவலை; care, concern, anxiety. "அழுக்கமுற் றெழுந்து" (திருவிளை. விறகு. 48);. [அழுங்குதல் = துயருறுதல், வருந்துதல். அழுங்கு → அழுக்கு → அழுக்கம்.]
அழுக்கறு-தல்	அழுக்கறு-தல் aḻukkaṟudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) பொறாமை கொள்ளுதல்; to be envious. "அழுக்கற் றகன்றாரு மில்லை" (குறள், 170);. [அழுங்குதல் = பிறராக்கம் பொறாது வருந்துதல். அழுங்கு → அழுக்கு = அவ் வருத்தம். அழுக்கு + உறு. - அழுக்குறு. அழுக்குறுதல் = அவ் வருத்தமடைதல், பொறாமைப்படுதல். அழுக்குறு → அழுக்கறு. ஒ.நோ: நாசமுற்றுப்போவான் → நாசமற்றுப்போவான் (ஒரு வசைச் சொல்);.] பொறாமை என்பது பிறராக்கங் கண்டு பொறாது எரியும் எரிச்சல். ஆதலால், அது தீக்குணமே யன்றி நற்குணமாகாது. 'அழுக்கறு' என்பதில் 'அறு' என்னும் துணைவினை இயல்பானதாயின் அழுக்கறுதல் அல்லது அழுக்கறுத்தல் என்னுஞ் சொல் ஒரு நல் வினையை அல்லது நல்லியல்பையே குறித்தல் வேண்டும். அங்ஙனங் குறியாமையின், அது வடிவுதிரிந்த சொல் என்பது தெளிவு. பொறாமை யென்பது ஒருவகை யெரிச்சல் என்பதைப் புழுங்குதல், காழ்ப்பேறுதல் முதலிய சொற்களாலும் அறியலாம்.

அழுக்கறு-த்தல்	அழுக்கறு-த்தல் aḻukkaṟuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பொறாமை கொள்ளுதல்; to be envious. "கொடுப்ப தழுக்கறுப்பான் சுற்றம்" (குறள், 166);. 'அறு' என்னும் முதனிலை அறுதல், அறுத்தல் என்னும் இருவகைத் தொழிற்பெயர்க்கும் பொதுவாகும். 'அறுதல்' என்னும் தொழிற் பெயர்க்குரியது அற்றான் அறுகின்றான் அறுவான் என்றும், 'அறுத்தல்' என்னும் தொழிற்பெயர்க்குரியது அறுத்தான் அறுக்கின்றான் அறுப்பான் என்றும் புடைபெயர்வது மரபு. 'அழுக்கற்று' (குறள், 170); என்னும் இறந்த கால வினைவடிவிற்கேற்ப 'அறுதல்' என்பது தொழிற்பெயராதல் வேண்டும். 'அழுக்கறுப்பான்' (குறள், 166); என்னும் எதிர்கால வினை வடிவிற்கேற்ப 'அறுத்தல்' என்பது தொழிற் பெயராதல் வேண்டும். ஆதலால், இவ் விரு வகை வடிவிலும் தொழிற்பெயர் கொள்ளப்பட்டது. 'அழுக்கறு' என்பது செய்யுள் வழக்குச் சொல்லாதலால், அவ் வழக்குப்பற்றி இந் நிலைமை ஏற்பட்டது.
அழுக்கன்	அழுக்கன் aḻukkaṉ, பெ. (n.) கஞ்சன், பிசினாறி (உ.வ.);; miser. [அழுங்கு → அழுக்கு → அழுக்கன் = பிறருக்கு ஒன்றைக் கொடுக்க வருந்துபவன். இனி, அழுக்கு → அழுக்கன் = மனமாசுள்ளவன் என்றுமாம்.]
அழுக்காமை	அழுக்காமை aḻukkāmai, பெ. (n.) அழுங்காமை பார்க்க;see aluńgamai. [அழுங்கு + ஆமை - அழுங்காமை → அழுக்காமை.]
அழுக்காறு	அழுக்காறு aḻukkāṟu, பெ. (n.) பொறாமை; envy. "அழுக்கா றிலாத வியல்பு" (குறள், 161);. க. அழ்கத [அழுங்குதல் = பிறராக்கம் பொறாது வருந்துதல். அழுங்கு → அழுக்கு (தொ.பெ.); → அழுக்குறு → அழுக்கறு → அழுக்காறு (முத. தி. தொ.பெ.);, 'உறு' து.வி.] 'அழுக்கறு' என்னும் முதனிலை ஈறு திரிந்து ஒருசொற்றன்மைப்பட்ட கூட்டுச்சொல்லாதலால், புறப்படு → புறப்பாடு என்பது போலத் துணைவினை முதலுயிர் நீண்டு 'அழுக்காறு' எனத் தொழிற்பெயராயிற்று. அழுக்காறு aḻukkāṟu, பெ. (n.) 1. மனத்தழுக்கு (பிங்.);; impurity of mind, evil disposition. 2. தீயநெறி; evil way, bad conduct. [அழுங்குதல் = கெடுதல். அழுங்கு → அழுக்கு (தொ.பெ.);. ஆறு = வழி, ஒழுக்கநெறி.]

அழுக்கு	அழுக்கு aḻukku, பெ. (n.) 1. மாசு; dirt, filth, stain. உடம்பில் அழுக்குப் பிடித்திருக்கிறது. 2. உடம்பினின்று வெளிப்படும் சிறுநீர் மலங்கள்; physical impurities, urine and excrement. "இரண்டியக்க முதலான வழுக்காடை யெய்தின்" (தணிகைப்பு. அகத். 392);. 3. நோய்க்காலத்தில் உதடு பல் முதலியவற்றிற் படியும் ஊத்தை; the dark-brown foul matter which collects on the lips and the teeth in low fevers (சா.அக.);. 4. பிள்ளைப்பேற்றின்பின் வடியும் ஊனீர்; lochia, discharges after confinement. 5. வெளுத்தற்குரிய மாசுபடிந்த ஆடை; soiled clothes. வண்ணான் அழுக்கெடுக்க வந்திருக்கிறான். 6. மனமாசு; impurity of mind. "அழுக்கு ளத்தினு முடலி னுமறா தொருநா ளருச்சனை செய்தோர்" (தணிகைப்பு. அகத். 213);. 7. காம வெகுளி மயக்க மென்னும் ஆதன் மலம்; impurity of soul. "அமலனுயிர்க் கழுக்கறுக்க" (சிவதரு. பாயி. 7);. 8. பொறாமை; envy. "உள்ளத் தழுக்க றாமையால்" (திருவிளை. நகரப். 100);. ம. அழுக்கு ; க., தெ. அடுசு ; து. அடக ; பட. அளுக்கு.
அழுக்குத்தங்கல்	அழுக்குத்தங்கல் aḻukkuttaṅgal, தொ.பெ. (vbl.n.) பிள்ளைப்பேற்றின்பின் கருப்பையினின்று வழக்கமாக வரக்கூடிய அரத்தம் முதலியவை வெளிவராமல் தடைப்படல்; sudden interruption of the usual lochial discharges after child-birth. [அழுக்கு + தங்கல். தங்கு → தங்கல் (தொ. பெ.);. 'அல்' தொ.பெ. ஈறு.]
அழுக்குத்தேமல்	அழுக்குத்தேமல் aḻukkuttēmal, பெ. (n.) உடலில் அழுக்கினால் தோன்றும் புள்ளிகள் (இ.வ.);; spots on the body, formed by dirt (Loc.); (செ.அக.); - உடம்பிற் சில பாகங்களில் தழும்புகள் ஏற்பட்டு அவற்றின்மேற் கருப்பாக அழுக்கு நிறைந்து, தேய்க்கத் தோலுரியும் ஒருவகைத் தேமல்; a disease of the skin marked by patches, dark with dirt and the exfoliation of the scarf skin or epidermis in several parts of the body (சா.அக.);. [அழுங்கு → அழுக்கு. திறம்பு → தேம்பு → தேம்பல் → தேமல்.] தேமல் பார்க்க;see temal.
அழுக்குத்தேய்-த்தல்	அழுக்குத்தேய்-த்தல் aḻukkuttēyttal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) அழுக்கைக் கையினாலாவது கருவியினாலாவது உரசிப் போக்குதல்; to rub ofdirt, either with the hand or with an implement.
அழுக்குநீர்	அழுக்குநீர் aḻukkunīr, பெ. (n.) 1. துப்புரவற்ற நீர்; dirty water. 2. மாதவிடாய் நீர், சாண்டு; menstrual discharge. 3. பிள்ளை பிறந்தபின் பெண்டிர்க்கு அல்குல் தாரையினின்று ஒழுகும் அரத்தம் அல்லது ஊனீர்; the lochial discharge after child-birth (சா.அக.);.

அழுக்குப்படி-தல்	அழுக்குப்படி-தல் aḻukkuppaḍidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) தூசி, புழுதி முதலிய மாசு ஒன்றன்மேல் விழுந்து தங்குதல்; to settle, as dust or mould, on anything. [அழுங்கு → அழுக்கு + படி. படு → படி. படுதல் = விழுதல்.]
அழுக்குப்போடு-தல்	அழுக்குப்போடு-தல் aḻukkuppōṭudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) அழுக்குத் துணிகளைச் சலவை செய்ய வண்ணானிடம் கொடுத்தல்; to put dirty clothes for wash.
அழுக்குமூட்டை	அழுக்குமூட்டை aḻukkumūṭṭai, பெ. (n.) பழைய மூடப்பழக்கவழக்கங்களைப் பின்பற்றுபவ-ன்-ள்; one who sticks to time-worn superstitious practices, a term of contempt. [அழுங்கு → அழுக்கு. மூள் → மூட்டு → மூட்டை. 'அழுக்குமூட்டை' இருமடி ஆகு.] அழுக்கு என்பது அழுக்குப்போன்ற மூடப் பழக்கவழக்கம். மூட்டை அதன் தொகுதி, இங்கு அதைச் சுமப்பவன்.
அழுக்குருட்டி	அழுக்குருட்டி aḻukkuruṭṭi, பெ. (n.) 1. குளியாமல் உடம்பிலுள்ள அழுக்கை அடிக்கடி தேய்த்து உருட்டிக்கொண்டிருப்பவ-ன்-ள்; one who indulges in the habit of rubbing the skin and scraping off the dirt from his body, instead of bathing. 2. ஒரு வண்டு; a beetle. [அழுங்கு → அழுக்கு. உருள் → உருட்டு → உருட்டி. 'இ' வி.மு.த. ஈறு.]
அழுக்குருட்டு-தல்	அழுக்குருட்டு-தல் aḻukkuruṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) உடம்பிலுள்ள அழுக்கைத் தேய்த்து உருட்டுதல் அல்லது உருளுமாறு தேய்த்தல்; to rub and scrape off the dirt from the body while bathing or even while not bathing. [அழுங்கு → அழுக்கு. உருள் (த.வி.); → உருட்டு (பி.வி.);.]
அழுக்குவிழு-தல்	அழுக்குவிழு-தல் aḻukkuviḻudal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பிள்ளை பெற்றவுடன் கருப்பையினின்று மாசு வெளிப்படுதல் (சா.அக.);; the discharge from the uterus immediately after child birth. 2. நஞ்சுவிழுதல்; casting off of the placenta after child-birth.
அழுக்கெடு-த்தல்	அழுக்கெடு-த்தல் aḻukkeḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அழுக்குத் துணிகளைச் சலவை செய்ய வண்ணான் எடுத்துக்கொள்ளுதல்; to take away dirty clothes for wash, as by a washer man. 2. நகையிலுள்ள அழுக்கைப் போக்குதல்; to clean and polish, as jewels.
அழுகண்	அழுகண் aḻugaṇ, பெ. (n.) 1. கண்ணிலிருந்து எப்போதும் நீர் வடிந்துகொண்டிருக்கும் கண்ணோய் வகை; an affliction of the eye which consists in continual watering of the eye, running eye, moist eye. 2. கண்ணீர்த் தாரையின் சுருக்கத்தினாலேற்படும் கண்ணீரொழுக்கு; abnormal overflow of tears due to the stricture of the lachrimal passage, Epiphora (சா.அக.);. ['அழுகண்' வினைத்தொகை.] கண் பார்க்க;see kan.

அழுகண்ணி	அழுகண்ணி aḻugaṇṇi, பெ. (n.) 1. பூடு வகை (சங்.அக.);; a plant from which water is continuously oozing and dripping (செ.அக.);. 2. என்றும் அழுதுகொண்டிருக்கும் குழந்தை அல்லது பெண்; a child or woman always seen weeping (சா.அக.);. 3. எக்காலத்துந் தண்ணீர் கசிந்து ஒழுகிக்கொண்டிருக்கும் ஒருவகை மரம்; a tree from which water is continuously oozing and dripping, Indian weeping tree. 4. எப்போதும் புண்ணினின்று நீர் கசிந்து கொண்டிருக்கும் ஒருவகைக் குட்டம்; a leprosy attended with constant or unceasing discharge from sores. 5. மருத்துவ (வைத்திய); முப்பு; a name for the universal salt used as a base in the preparation of all Tamil medicines, especially metals and metallic compounds. 6. எப்போதும் அரத்தம் சீழ் ஒழுகிக்கொண்டிருக்கும் புண்ணோய்; a running sore. 7. தேவாங்கு; sloth. ம. அழுகண்ணி ['அழுகண்ணி' வினைத்தொகை. கண் → கண்ணி. "இ" உடையவன் ஈறு.]
அழுகண்ணிச்சித்தன்	அழுகண்ணிச்சித்தன் aḻugaṇṇiccittaṉ, பெ. (n.) இதளிய மருத்துவ அறிவத்தில் (இரச வாத வைத்திய ஞானத்தில்); வல்லோனாகிய ஒரு சித்தன்; one of the Siddhars School, pro-ficiett in Medicine, Alchemy, Philosophy, etc. (சா.அக.);. [அழு + கண்ணி + Skt. Siddha → த. சித்தன்.] சித்தியைப் (Siddhi); பெற்றவன் சித்தன். சித்தி = கைகூடுகை, வினைவெற்றி.
அழுகண்ணிப்பால்	அழுகண்ணிப்பால்_, பெ. (n.) தூய முலைப்பால்; unadulterated breast milk (சா.அக.);. [ஒருகா. அழகு + உண்ணி + பால் (?);. உண் → உண்ணி.]
அழுகண்ணிமுறை (மார்க்கம்)	அழுகண்ணிமுறை (மார்க்கம்) aḻugaṇṇimuṟaimārggam, பெ. (n.) இதளிய (இரசவாத); முறைப் படி அழுகண்ணி இலையைக் கொண்டு பொன்னை மாற்றுயர்வாகச் செய்யும் ஒரு பொன்னாக்க முறை; an alchemical process of refining gold to a higher standard with the aid of the leaves of the weeping tree (சா.அக.);. [அழுகண்ணி + முறை.]
அழுகணி	அழுகணி aḻugaṇi, பெ. (n.) அழுகண்ணி பார்க்க;see alu-kanni.
அழுகணித்தூறல்	அழுகணித்தூறல் aḻugaṇittūṟal, பெ. (n.) துலை (ஐப்பசி); மாதத்தில் இடைவிடாது தூறும் தூறல்; incessant drizzling of rain for weeks together during the month of tulai (October-November);. 'ஐப்பசி மாதம் அழுகணித் தூறல்' (பழ.);. ['அழுகணி' வினைத்தொகை. தூறு → தூறல் (தொ.பெ., தொ.ஆ.கு.);. 'அல்' தொ.பெ. ஈறு.] 'அழுகணி' இங்குக் குறிப்புப் பெயரெச்சம் போல் ஆளப்பட்டது.

அழுகல்	அழுகல் aḻugal, பெ. (n.) 1. பதனழிதல்; rotting, putrefying, decomposing. 2. பதனழிந்த பண்டம்; rotten fruit, putrefied matter. அதிக விலைகொடுத்து அழுகலை வாங்கிக் கொண்டு வந்திருக்கிறான். 3. துப்புரவின்மை; uncleanness. "அழுகற் சின்னீர்" (குறுந் 56);. 4. புண்செதிள் அல்லது பொருக்கு; a scar or the crust on a wound occasioned by burns or caustic applications (சா.அக);. [அழு (அழி); → அழுகு → அழுகல் (தொ.பெ., தொ.ஆ.கு.);. 'அல்' தொ.பெ. ஈறு.]
அழுகவூதல்	அழுகவூதல் aḻugavūtal, தொ.பெ. (vbl.n.) குகை அழியும்படி நெருப்பிலிட்டு ஊதல்; heating a solid matter in a crucible to refine it (சா.அக.);. [அழுகு → அழுக (நி.கா.வி.எ.);. ஊது → ஊதல். 'அல்' தொ.பெ. ஈறு.] இதை 'அழியவூதல்' என்பது மிகப் பொருத்தமாகும்.
அழுகள்ளன்	அழுகள்ளன்_, பெ. (n.) 1. அழுது தன் குற்றத்தை மறைக்குங் கள்ளன்; thief who weeps and denies his theft. 'அழுகள்ளன் தொழுகள்ளன் ஆசாரக் கள்ளன்' (பழ.);. 2. அழுது பாசாங்கு செய்வோன்; weeping hypocrite. ['அழுகள்ளன்' வினைத்தொகை. கள் → கள்ளன். கள்ளுதல் = களவுசெய்தல்.]
அழுகற்சரக்கு	அழுகற்சரக்கு aḻugaṟcaraggu, பெ. (n.) 1. பதனழிந்த பண்டம்; rotten fruits or vegetables. 2. பதனழிந்த மருந்துச்சரக்கு; a rotten or decomposed drug (சா.அக.);. 3. வழியில் அழுகுதற்குரிய பண்டம்; perishable goods in traffic. 4. அழுகக்கூடிய சரக்குகளுக்கு இடும் வரி (S.I.I. ii, 114);; tax on perishable goods. [அழுகல் + சரக்கு. அழுகு → அழுகல். 'அல்' தொ.பெ. ஈறு.]
அழுகற்சிரங்கு	அழுகற்சிரங்கு aḻugaṟciraṅgu, பெ. (n.) நீர் கசியுஞ் சிரங்கு; weeping eczema. [அழுகல் + சிரங்கு.]
அழுகற்பிணம்	அழுகற்பிணம் aḻugaṟpiṇam, பெ. (n.) கட்டு விட்டு நாறும் பன்னாட் பிணம்; decomposed corpse. [அழுகல் + பிணம்.]

அழுகற்பீனசம்	அழுகற்பீனசம் aḻugaṟpīṉasam, பெ. (n.) சிராய்ப் பீனசம்; inflammation of the mucous membrane of the nose with a caseous, gelatinous and fetid discharge, Rhinitis caseosa (சா. அக.);. [அழுகல் + Skt. pinasa → த. பீனசம், பீனிசம்.] பீனசத்தைப் (ozena); பீமுக்கு என்றும், அழுகற் பீனசத்தை அழுகற் பீமுக்கு என்றும் சொல்லலாம்.
அழுகற்புண்	அழுகற்புண் aḻugaṟpuṇ, பெ. (n.) அழுகி நாற்றமெடுக்கும் புண்; gangrene which emits an offensive odour due to mortification of the part affected. [அழுகல் + புண்.]
அழுகற்றூற்றல்	அழுகற்றூற்றல் aḻugaṟṟūṟṟal, பெ. (n.) அழுகணித்தூறல் பார்க்க;see alu-kani-t-tural. [அழுகல் + தூற்றல்.]
அழுகிச்சேதம்	அழுகிச்சேதம் aḻugiccētam, பெ. (n.) வெள்ளத்தாலுண்டாகும் பயிர்ச் சேதத்திற்குச் செய்யும் வரிநீக்கம் (நாஞ்.);; remission of land tax in cases of loss of crop due to inundation (Nāñ.);. [அழுகு → அழுகி (இ.கா.வி.எ.);. சேதம் = சேதப்படுதல். 'அழுகிச்சேதம்' வரியைக் குறித்தலால் அடையடுத்த ஆகுபெயர்.]
அழுகு-தல்	அழுகு-தல் aḻugudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பதனழிதல்; to rot, decompose, putrefy. ம., க. அழுகு. [அழி → அழு → அழுகு.]
அழுகுகால்	அழுகுகால் aḻugugāl, பெ. (n.) நீர்ப்பெருக்கால் அழுகிய நெற்பயிர் (P.T.L.);; paddy crop become rotten from over-irrigation or floods.
அழுகுகிரந்தி	அழுகுகிரந்தி aḻugugirandi, பெ. (n.) சதையழுகிய புண்; a gangrenous sore, Carious ulcer (சா.அக.);. [அழுகு + கிரந்தி - அழுகுகிரந்தி → அழுகிரந்தி (சா.அக.);. Skt. granthi → த. கிரந்தி.]

அழுகுசப்பாணி	அழுகுசப்பாணி aḻugusappāṇi, பெ. (n.) 1. அழுகுநாகம் (சர்ப்பம்);; a poisonous reptile (W.);. 2. அழுகுநாகம் (சர்ப்பம்); நக்குவதால் உடம்பிற் சதையழுகி யுண்டாகும் புண்ணோய்; sore supposed to have been caused by the lick of the above reptile which causes the flesh to putrefy. ['அழுகுசப்பாணி' வினைத்தொகை.] சப்பாணி என்னும் சொல், தமிழில், நடக்க வியலாது சப்பையாக (சப்பளித்து); இருக்கும் முடவனையும், சப்பளித்திருக்கும் குழந்தை கைவிரித்துத் தட்டுதலையுமே குறிக்கும். நாகத்தைக் குறிக்குமாயின், அந் நாகம் நிலத்திற் சப்பையாய் கிடத்தல்வேண்டும் ; அல்லாக்கால், 'ஸர்ப்பஹானி' என்னும் வட மொழிக் கூட்டுச்சொல் முதற்கண் புண்ணையும் பின்னர் அதையுண்டாக்கும் நச்சுயிரியையும் குறித்ததாகல் வேண்டும். "ஸர்ப்ப' (sarpa); என்னும் வடசொற்கு ஊர்வது, நகர்வது என்றே பொருளிருத்தலால், அப் பொருளுள்ள நாகம் என்னும் தென்சொல்லையே அதற்குப் பகரமாக ஆள்தல் வேண்டும். நகர்வது நாகம், மலையில் (வ. நகம்); உள்ளது நாகம் என்பது வட மொழியார் குறிக்கோட் சொல்லியல்.
அழுகுசர்ப்பம்	அழுகுசர்ப்பம் aḻugusarppam, பெ. (n.) நக்குவதனால் நஞ்சூட்டுவதாகக் கருதப்படும் ஒரு நச்சுயிரி (விஷஜந்து); (வின்.);; a reptile whose lick is supposed to be poisonous. [அழுகு + Skt. sarpa → த. சர்ப்பம்.]
அழுகுசிறை	அழுகுசிறை aḻugusiṟai, பெ. (n.) சிறையாளர் (கைதிகள்); புழுங்கிச் சாகுமாறு காற்று வரவில்லா தமைத்த காவலறை; non-ventilated prison-cell where the prisoner is left to die of suffocation.
அழுகுணி	அழுகுணி aḻuguṇi, பெ. (n.) 1. என்றும் அழுதுகொண்டே யிருப்பவ-ன்-ள்; tearful person, one who has a tendency to be always weeping or crying. 2. இடைவிடாது அல்லது அடிக்கடி அழுங்குழந்தை; a weeping child-inarm. 3. ஒரு வகை மரம்; a willow tree. க. அளுபுருக [அழுகை + உண்ணி - அழுகையுண்ணி → அழுகுண்ணி → அழுகுணி. ஒ.நோ : நோயுணி. இனி, 'அழுகுணி' வினைத்தொகை என்றுமாம். அழு = அழுகின்ற, குணம் → குணி = குணத்தையுடைய-வன்-வள்-து.] அழுகுணி aḻuguṇi, பெ. (n.) 1. சொறிசிரங்கு வகை; a kind of itch in the form of small eruptions on the skin (செ.அக.);. 2. காதில் வரும் ஒருவகைக் கரப்பான்; an eruption chiefly about the ear.
அழுகுநாகம்	அழுகுநாகம் aḻugunāgam, பெ. (n.) அழுகு சர்ப்பம் பார்க்க;see alugu-šarppam.

அழுகுபுண்	அழுகுபுண் aḻugubuṇ, பெ. (n.) 1. சதையைத் தின்றுகொண்டே போகும் ஒருவகை நாற்றப் புண்; a stinking ulcer that goes on eating away the flesh, gangrene. 2. உடம்பினுட் பரவிச் சதையை அரித்துத் துணுக்குகளாக வெளிப்படுத்தும் அரிப்புண் (கிரந்திப்புண்);; an ulcer which spreads rapidly eating away the tissues and is marked by sloughing particles in the discharge, Phagedenic ulcer. ம. அழுகுபுண் ; க. அழுகுண்ணு. ['அழுகுபுண்' வினைத்தொகை.]
அழுகுபுண்குட்டம்	அழுகுபுண்குட்டம் aḻugubuṇguṭṭam, பெ. (n.) குட்டநோய்வகை (கடம்ப. பு. இலீலா. 145);; leprosy with running sores.
அழுகுமூலம்	அழுகுமூலம் aḻugumūlam, பெ. (n.) மூலநோய் வகை (கடம்ப. பு: இலீலா. 106);; a kind of piles. [ஒருகா. நாட்பட்ட கொடிய மூலம்போலும்.]
அழுகுரற்பறவை	அழுகுரற்பறவை aḻugurar̠par̠avai, பெ. (n.) புலம்புங் குரலுடைய பறவை; a bird making a weeping noise (சா.அக.);. [அழு + குரல் + பறவை. 'அழுகுரல்' வினைத் தொகை, பற → பறவை (தொ.ஆ.கு.);.]
அழுகை	அழுகை aḻugai, தொ.பெ. (vbl.n.) 1. அழுதல்; weeping. 2. அவலச் சுவை; pathetic emotion. 'இளிவும் இழத்தலும் அசைதலும் வறுமையுமென இந் நான்கு பொருள்பற்றித் தோன்றும் அவலம் என்றவாறு' (தொல். பொருள். மெய்ப். 5, பேரா. உரை);. ம. அழுக ; க. அளலிகெ ; தெ. ஏட்சு ; து. அர்பினி ; கோத. அத் ; துட. ஒர் ; நா. அர் ; பர். அர், அழி ; கோண். ஆழானா ; கட., கொலா. அர் : குரு. ஒல்வு ; பட. அவ்வு. [அழு → அழுகை (தொ.பெ.);. 'கை' தொ.பெ. ஈறு.] அழுகை aḻugai, தொ.பெ. (vbl.n.) அழுகுதல், பதனழிதல்; putridity, partial or complete rottenness, putrescence. ம. அழுகுக ; க. அழுகு. [அழுகு → அழுகை (தொ.பெ.);. 'ஐ' தொ.பெ. ஈறு.]
அழுகைக்கண்ணீர்	அழுகைக்கண்ணீர் aḻugaiggaṇṇīr, பெ. (n.) அழுகையால் வடியுங் கண்ணீர்; tears of sorrow. "அழுகைக் கண்ணீர்போல உவகைக் கண்ணீர் வீழ்தலும் உண்டு" (தொல். பொருள். மெய்ப். 5, பேரா. உரை);. [அழுகை + கண்ணீர். அழு → அழுகை (தொ.பெ.);. கண் + நீர் - கண்ணீர்.]
அழுகைத்தூற்றல்	அழுகைத்தூற்றல் aḻugaittūr̠r̠al, பெ. (n.) துலை (ஐப்பசி); மாதம் இடைவிடாது தூறும் மழைத்தூறல்; continuous drizzle during the month of October–November. [அழுகை + தூற்றல். அழு → அழுகை (தொ.பெ.);. தூறு → தூற்றல் (தொ.பெ.);. 'அல்' தொ.பெ. ஈறு.]

அழுகைத்தூறல்	அழுகைத்தூறல் aḻugaittūṟal, பெ. (n.) அழுகைத்தூற்றல் பார்க்க;see alugai-t tural. [அழுகை + தூறல். தூறு → தூறல் (தொ. பெ.);. 'அல்' தொ.பெ. ஈறு.]
அழுகைமாது	அழுகைமாது aḻugaimātu, பெ. (n.) கவிழ் தும்பை; stooping toombay, Nepeta indica (சா.அக.);. [அழுகைமாது (உ.ஆகு.); = அழும்பெண்டு போல் தோன்றுவது.]
அழுகையுங்கண்ணீருமாய்	அழுகையுங்கண்ணீருமாய் aḻugaiyuṅgaṇṇīrumāy, கு.வி.எ. (adv.) அழுதுகொண்டு கண்ணீர் சிந்தி; crying (or weeping); and shed ding tears. அழுகையுங் கண்ணீருமாய் வந்து நின்றான் (உ.வ.);. [அழுகை + உம் + கண்ணீர் + உம் + ஆய். அழு → அழுகை (தொ.பெ.);. கண் + நீர் - கண்ணீர். 'உம்' ஈரிடத்துங் கூட்டிணைப்புச் சொல் (cumulative conjunction);. 'ஆய்' வி.எ. ஈறு. ஆ (ஆகு.); → ஆய் (இ.கா.வி.எ.);.]
அழுகைவாடிமூலி	அழுகைவாடிமூலி aḻugaivāṭimūli, பெ. (n.) அழுகண்ணி பார்க்க;see alu-kanni (சா.அக.);.
அழுங்கல்	அழுங்கல் aḻuṅgal, பெ. (n.) 1. அழுதல்; crying, weeping. 2. துன்பம் (திவா.);; affliction. 3. நோய் (திவா.);; disease. 4. கேடு (திவா.);; ruin. 5. அச்சம் (திவா.);; fear. 6. இரக்கம்; pity, compassion. "அழுங்கலெய்திய வாருயிர்ப் பாங்கற்கு" (திருக்கோ. 29. கொளு);. 7. கண்கலங்குதல்; congestion of the eyes (சா.அக.);. 8. கைகால் கருப்பேறல்; darkening of the limbs through disease (சா.அக.);. 9. உருவழிதல்; to be disfigured (சா.அக.);. 10. சோம்பல் (திவா.);; sloth. 11. யாழின் நரம்போசை (பிங்.);; sound of lute. 12. ஆரவாரம் (திவா.);; loud noise, uproar. "அழுங்க லூரே" (நற். 36 :9);. 13. மலை; mountain (சா.அக.);.

அழுங்குக

அழுங்காமை	அழுங்காமை aḻuṅgāmai, பெ. (n.) 1. ஒரு வகைக் கடலாமை (வின்.);; hawk's bill, Caretta squamata. 2. அழுங்கு (வின்.);; pangolin. ம. அழுங்காம [அழுங்கு + ஆமை.]. அழுங்குத் தன்மையும் ஆமைத் தன்மையும் சேர்ந்தது என்னும் பொருள் அழுங்கிற்குப் பொருந்தாது.
அழுங்கிப்புழுங்கி	அழுங்கிப்புழுங்கி aḻuṅgippuḻuṅgi, வி.எ. (adv.) மிக மனமெரிந்து, மிகப் பொறாமைப்பட்டு; suffering from burning jealousy, being extremely envious. பகைவன் தேர்தலில் வெற்றி பெற்றதனால் அழுங்கிப்புழுங்கி அவனைக் கொல்லத் துணிந்தான். [அழுங்கு → அழுங்கி (இ.கா.வி.எ.); ; புழுங்கு → புழுங்கி (இ.கா.வி.எ.);. 'இ' ஈரிடத்தும் இ.கா.வி.எ.ஈறு. 'அழுங்கிப்புழுங்கி' பொருளை மிகுத்துக்காட்டும் மரபிணைமொழி.]
அழுங்கு-தல்	அழுங்கு-தல் aḻuṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வருந்துதல் (பிங்.);; to suffer, to be in distress, in anguish. 2. அஞ்சுதல் (உரி.நி.);; to fear. 3. துயரப்படுதல் (பிங்.);; to grieve, sorrow, regret. 4. அழுதல் (நாநார்த்த. 968);; to weep. 5. கெடுதல்; to be spoiled, injured. "அழுங்க லிரக்கமுங் கேடுமாகும்" (தொல். சொல். உரி. 52);. 6. மாசுறுதல்; to be tarnished, to suffer damage of reputation. "குண னழுங்கக் குற்ற முழைநின்று கூறும்" (நாலடி. 353);. 7. உருவழிதல்; to be disfigured. "பிணனழுங்கக் களனுழக்கி" (புறநா. 98:5);. 8. சோம்புதல் (திவா.);; to be idle, lazy. 9. தவிர்தல்; to dispense with. "அழுங்கின னல்லனோ வயர்ந்ததன் மணனே" (அகநா. 65 : 26);. 10. ஒலித்தல் (சூடா.);; to sound. ம. அழுங்கு ; க. அழ்கு. [அழு அழுகு அழுங்கு

அழுங்கு	அழுங்கு aḻuṅgu, பெ. (n.) 1. வளைக்குள் வதிந்து இரவிற் கறையான் தின்று வாழும் சிறு விலங்கு (பிங்.);; pangolin, Indian scaly ant-eater, Manis crassicandata (செ.அக.); — Manis pentadactyla alias M. brachyura (சா.அக.);. 2. அழுங்காமை, கடலாமைவகை; hawk's bill. 3. (இசை); பாலையாழ்த் திற வகை (பிங்.);; (Mus.); a secondary melody-type of the palai class. 4. கற்றாழை (பச்.மு.);; aloe. ம. அள்ளுவன் ; தெ. ஆளுக ; து. அளங்கு ; குட. செள்ளவே. [நளுங்கு → அளுங்கு → அழுங்கு.] அழுங்கு aḻuṅku, பாலையாழுக்குரிய பண்வகை; a musical note. [அழு-அழுங்கு]
அழுங்குப்பிடி	அழுங்குப்பிடி aḻuṅguppiḍi, பெ. (n.) விடாப்பிடி (வின்.);; firm unyielding hold, pertinacity, obstinacy.
அழுங்குவி-த்தல்	அழுங்குவி-த்தல் aḻuṅguvittal, 1 பி.வி. (v.caus.) 1. துன்பமுறுத்துதல்; to distress. "அன்புருகு நெஞ்ச மழுங்குவிக்கு மாலை" (சீவக. 2051);. 2. தவிர்த்தல், நிகழவொட்டாது தடுத்தல்; to prevent, stop. 'சொல்லுஞ் செயலும் ஒவ்வாமைக் குற்றம் அவர்க்கெய்தும்; அஃதெய்தாவகை அழுங்குவி யென்பது கருத்து' (குறள், 1154, பரிமே. உரை);. [அழுங்கு (த.வி.); → அழுங்குவி (பி.வி.);.]
அழுங்கோடு	அழுங்கோடு aḻuṅāṭu, பெ. (n.) அழுங்கின் செதிள்; scales of the pangolin. [அழுங்கு + ஒடு.]
அழுத்தக்காரன்	அழுத்தக்காரன்_, பெ. (n.) 1. கையிறுக்கமுள்ளவன் (உ.வ.);; parsimonious, niggardly person, miser (Com.u.);. அவன் ஓர் அழுத்தக்காரன் : ஒருவருக்கும் ஒன்றுங் கொடான். 2. அமுக்கன் (உ.வ.); ; deep person (Com.u.);. அவன் பெரிய அழுத்தக்காரன் ; அவனை யாரும் அறிந்துகொள்ள முடியாது. [அழுந்து → அழுத்து (தொ.பெ.); → அழுத்தம் (தொ.பெ.); + காரன் (உடைமை குறித்த ஆ.பா. ஈறு);.] காரன் பார்க்க;see karan.
அழுத்தத்திருத்தம்	அழுத்தத்திருத்தம் aḻuttattiruttam, பெ. (n.) 1. சிறிதும் வழுவின்மை; perfectly correct. அழுத்தந்திருத்தமாய்ப் பேசவும் எழுதவும் வேண்டும். 2. பொருள் வலியுடைமை; empfasis and forcefulness. அவன் பேச்சு அழுத்தந் திருத்தமானது. [அழுந்து → அழுத்து → அழுத்தம் + திருந்து → திருத்து → திருத்தம். 'அழுத்தந்திருத்தம்' பொருள் வலி மிகுக்கும் மரபிணைமொழி.]

www.valluvarvallalarvattam.com 846 of 19068.

அழுத்தம்	அழுத்தம் al̠uttam, பெ. (n.) 1. அமுக்கம், நெருக்கம்; pressure. அழுத்தம் போதாது. 2. இறுக்கம், திணுக்கம், இழைநெருக்கம்; compactness, closeness of texture, as of cloth. துணி அழுத்தமாயில்லை. 3. பலகைக் கடினம்; hardness, rigidity, as of wood. 4. உறுதி; durability, strength, as of binding. அழுத்தமான கட்டடம். 5. ஒட்டாரம் (பிடிவாதம்);; obstinacy. 6. ஈயாமை, கஞ்சத்தனம்; close-fistedness, parsimony. செல்வத்தில் அழுத்தமுள்ளவன் செத்தாலும் கொடான். 7. பொருள் வலியுடைமை; cmphasis, forcefulness, decisiveness. அவன் பேச்சு அழுத்தமுள்ளது. 8. ஆழ்ந்தறியுந் தன்மை; profoundness of one's mental application. அவனுடையது அழுத்தமான படிப்பு. ம. அழுத்தம் [அழுந்து அழுத்து [illegible] அழுத்தம் [illegible]]
அழுத்தமில்லாவுடம்பு	அழுத்தமில்லாவுடம்பு al̠uttamillāvuḍambu, பெ. (n.) பழக்கத்தில் அடிப்படாத வுடம்பு; body not moulded by experience, nor toughened by strict habit (சா.அக.);. [அழுந்து → அழுத்து → அழுத்தம் + இல் → இல்லா + உடம்பு.]
அழுத்து-தல்	அழுத்து-தல் al̠uddudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அழுந்தச்செய்தல்; to press down, press hard, impress. முத்திரை யழுத்து. தலையிற் கையைவைத் தழுத்திவிட்டான். 2. பதித்தல்; to encase, inlay. "மைதீர் பசும்பொன் மேன் மாண்ட மணியழுத்தி" (நாலடி. 347);. 3. அமிழ்த்துதல்; to plunge, immerse, press down. குரல்வளையை நெரித்துக் குளத்தில் அமிழ்த்திவிட்டான். 4. அம்பெய்தல், அம்பெய்து ஒருடம்பிற் பதியச் செய்தல்; to shoot crimplant an arrow into a body. "பகழி வசிங்கிக் கடுவிசை யண்ணல் யானை யணிமுகத் தழுத்தலின்" (குறிஞ்சிப். 170:1);. 5. ஒருவர் பிழைப்பைக் கெடுத்துவிடுதல்; to ruin one. நெருக்கடி காலத்தில் அவனை ஒரே அழுத்தாய் அழுத்திவிட்டார்கள். 6. உறுதியாக்குதல்; to make firm or compact, confirm. 7. வற்புறுத்துதல்; to insist on, affirm. ம. அழுத்துக ; க., தெ. அத்து (அமிழ்த்து);. [அமிழ் → ஆழ் → (அழு); → அழுந்து (த.வி.); → அழுத்து (பி.வி.);.]

அழுத்து	அழுத்து aḻuttu, பெ. (n.) 1. அழுத்துகை; pressure. ஓர் அழுத்து அழுத்தினான். 2. பதிவு; imprint, impression. "நகநுதி யழுத்தைக் காட்டி" (திருப்பு. 452);. [அழுந்து → அழுத்து (தொ.பெ.);.]
அழுதகண் சிந்தியமூக்கு	அழுதகண் சிந்தியமூக்கு aḻudagaṇcindiyamūggu, பெ. (n.) என்றும் துயரத்தில் அழுது கொண்டேயிருத்தல்; to keep on weeping through distress (சா.அக.);. அழுதகண்ணீரும் சிந்திய மூக்குமாய் பார்க்க;see aluda - kan - nīrum - šindiya - mūkkum - ay.
அழுதகண்ணீரும் சிந்தியமூக்குமாய்	அழுதகண்ணீரும் சிந்தியமூக்குமாய் aḻudagaṇṇīrumcindiyamūggumāy, கு.வி.எ. (adv.) அழுது கண்ணீர் வடித்துக்கொண்டும் மூக்குச் சிந்திக்கொண்டும்; in a lachrymose state of falling tears and running nose. அழுத கண்ணீரும் சிந்திய மூக்குமாய் வந்து நின்றான். [அழு → அழுத (இ.கா.பெ.எ.);. கண் + நீர் + உம் (கூட்டிணைப்புச்சொல்); - கண்ணீரும். சிந்து → சிந்திய (இ.கா.பெ.எ.);. மூக்கு + உம் (கூட்டிணைப்புச் சொல்); - மூக்கும். ஆ → ஆய் (இ.கா.வி.எ. இங்குக் கு.வி.எ. ஈறு);.] சிறு பிள்ளைகளும் பெண்டிரும் வருந்தி யழும்போது இந் நிலைமை யடைவது இயல்பு.
அழுதுகும்பிட்டு	அழுதுகும்பிட்டு aḻudugumbiṭṭu, வி.எ. (adv.) அழுதுதொழுது பாரிக்க;see aludu-toludu. [அழு → அழுது (இ.கா.வி.எ.); + கும்பிட்டு (இ.கா.வி.எ.);.]
அழுது தொலை-த்தல்	அழுது தொலை-த்தல் aḻududolaiddal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அழுது மறந்துவிடுதல்; to lament over and forget. அவனை முன்னமே அழுதுதொலைத்துவிட்டேன். 2. வருத்தத்துடன் செலவிடுதல்; to spend grudgingly. அவனுக்கு ஆயிரம் உருபா அழுது தொலைத்தேன்.
அழுதுதொழுது	அழுதுதொழுது aḻudadoḻudu, வி.எ. (adv.) அழுதும் கெஞ்சியும்; by crying and cringing. அழுதுதொழுது எப்படியோ முதலாளியிடம் பணம் வாங்கிவிட்டான். [அழு → அழுது (இ.கா.வி.எ.);. தொழு → தொழுது (இ.கா.வி.எ.);. 'அழுது தொழுது' பொருள் மிகுக்க வந்த மரபிணைமொழி.]
அழுதுவழி-தல்	அழுதுவழி-தல் aḻuduvaḻidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) பொலிவின்றியிருத்தல்; to be dull, dispirited, gloomy. அழுது கண்ணீர் வழிகின்ற நிலையில் ஒருவரின் அழகு கெட்டிருப்பது இயல்பே.

அழுந்த	அழுந்த aḻunda, வி.எ. (adv.) இறுக; tightly, closely. "அவரை யழுந்தப் பற்றி" (புறநா. 77: 10-11);. [அழுந்து → அழுந்த (நி.கா.வி.எ.);. 'அ' நி.கா.வி.எ. ஈறு.]
அழுந்தல்	அழுந்தல் aḻundal, தொ.பெ. (vbl.n.) 1. பதிதல்; impression, being inlaid. 2. நாடி விழுதல்; depression as in pulsation indicating collapse or death. நாடியழுந்தல் (சா.அக.);. 3. வருந்துதல்; suffering from disease, pain, etc. (சா.அக.);. [அழுந்து → அழுந்தல் (தொ.பெ.);.]
அழுந்து-தல்	அழுந்து-தல் aḻundudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அமுங்குதல்; to become pressed down, to press tight. நிலம் அழுந்திவிட்டது. 2. முத்திரையடிபடுதல்; to be impressed, imprinted. 3. மனத்திற் பதிதல்; to be impressed on the mind. 4. அமிழ்தல்; to sink, to be immersed, drowned. "அழுந்தே னரகத்து" (திருக்கோ. 166);. 5. மணி பதிதல்; to be inlaid, encased. 6. உறுதியாதல்; to become firm, close, compact. தளம் அழுந்தியிருக்கிறது. 7. உறுதியாகப் பற்றுதல்; to persist, become deep rooted. எலும்பிற் சுரம் அழுந்திவிட்டது. 8. பட்டறிவு பெறுதல்; to gain experience. உலகநடப்பில் அழுந்தினவன். 9. வருந்துதல் (நாநார்த்த.);; to suffer. ம. அழுந்துக [அமிழ் (அழு) அழுத்து]
அழுந்து	அழுந்து aḻundu, பெ. (n.) 1. நீராழம் (திவா.);; depth of water. 2. வெற்றிலை நடும் வரப்பு (வின்.);; ridge on which betel vine is planted. அழுந்து-தல் பார்க்க;see alundu-.
அழுந்துபடு-தல்	அழுந்துபடு-தல் aḻundubaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) தொன்றுதொட்டு வருதல்; to be long. standing, to have existed for generations. "அழுந்துபட் டிருந்த பெரும்பா ணிருக்கையும்" (மதுரைக். 342);. [அழுந்து (முத.தொ.பெ.);. 'படு' து.வி.]
அழுப்பு	அழுப்பு aḻuppu, பெ. (n.) சோறு (சது.);; boiled rice. [அழும்புதல் = செறியக் கலத்தல். ஒருகா. அழும்பு → அழுப்பு = உடம்பொடு இரண்டறக் கலக்கும் அல்லது உடம்பாக மாறும் உணவு, சோறு. "உண்டி முதற்றே யுணவின் பிண்டம்" (புறநா. 18:20);. ஒ.நோ : அரும்பு = அரிசி]

அழுப்புகம்	அழுப்புகம் aḻuppugam, பெ. (n.) தேவருலகம் (சிந்தா. நி. 332);; celestial world, heaven. [ஒருகா. அழுப்பு + அகம் - அழுப்பகம் → அழுப்புகம். ஒ.நோ. : சோறு = வீடுபேறு, வீட்டின்பம் (முத்தி);. "பாதகமே சோறு பற்றினவா தோணோக்கம்" (திருவாச. 15:7);.]
அழுபிள்ளை	அழுபிள்ளை aḻubiḷḷai, பெ. (n.) ஓயாமல் அல்லது அடிக்கடி அழுதுகொண்டிருக்கும் கைப் பிள்ளை; weeping child-in-arm. ['அழுபிள்ளை' வினைத்தொகை.]
அழுபிள்ளைக்காரி	அழுபிள்ளைக்காரி aḻubiḷḷaikkāri, பெ. (n.) ஓயாமல் அல்லது அடிக்கடி அழுதுகொண்டிருக்கும் கைப்பிள்ளையின் தாய்; the mother of a weeping child-in-arm. [அழு + பிள்ளை + காரி. 'காரி' பெ.பா. ஈறு.] அழுபிள்ளை பார்க்க;see alu-pillai.
அழும்பு-தல்	அழும்பு-தல் aḻumbudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) செறியக்கலத்தல்; to be intimate, in communion. "அமர வழும்பத் துழாவி யென் னாவி" (திவ். திருவாய், 1.7 : :9);. [அள்ளுதல் = நெருங்குதல், செறிதல். அள் (அழு); → அழும்பு.]
அழுமூஞ்சி	அழுமூஞ்சி aḻumūñji, பெ. (n.) 1. என்றும் அழுதுகொண்டிருப்ப-வன்-வள்; a lachrymose person. 2. பொலிவற்ற முகமுள்ள-வன்-வள்; a melancholy or dolorous looking person. க. அளுகுளி ['அழுமூஞ்சி' வினைத்தொகை.] மூஞ்சி பார்க்க;see mūñji.
அழுவணங்காட்டு-தல்	அழுவணங்காட்டு-தல் aḻuvaṇaṅgāṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஒரு பிள்ளை அழும்போது இன்னொரு பிள்ளை அதைப்போல் அழுது பழிப்புக் காட்டுதல்; to mock a weeping child by mimicking it. இந்தப் பிள்ளை அந்தப் பிள்ளையை அழுவணங் காட்டுகிறது (உ.வ.);.

அழுவம்	அழுவம் aḻuvam, பெ. (n.) 1. ஆழம்; depth. "கடல்மண் டழுவத்து" (மலைபடு. 528);. 2. குழி; pit. "ஆரிட ரழுவத்து" (மலைபடு. 368);. 3. கடல் (பிங்.);; deep sea. 4. பரப்பு; expanse. "தெண்கட லழுவத்து" (கலித். 121: 2);. 5. பெருமை (திவா.); ; greatness, excellence. 6. மிகுதி; abundance, copiousness. "மறப்படை யழுவ மாரி" (சீவக. 802);. 7. முரசு (பொதி, நி.);; drum. 8. நடுக்கம் (பொதி. நி.);; trembling, quaking, fear. ம. அழுவம் [ஆழ் → ஆழ்வு → ஆழ்வம் → அழுவம். கடலும் குழியும் ஆழமுள்ளவை. கடல் பரந்தது. ஒ.நோ : பரவை = கடல், பரப்பாற் பெருமையும் மிகுதியும் உடையது. முரசு பருமையானது, பரந்த கண்ணுடையது, கடல்போல் முழங்குவது, அதிர்வது.]
அழுவிளிப்பூசல்	அழுவிளிப்பூசல் aḻuviḷippūcal, பெ. (n.) அழுகைப் பேரொலி; loud lamentation. "பிறவோ ரிறந்த வழுவிளிப் பூசலும்" (மணிமே. 6:73);. ['அழுவிளி' வினைத்தொகை. 'பூசல்' ஒலிக் குறிப்பு.]
அழுவுணி	அழுவுணி aḻuvuṇi, பெ. (n.) அழுகிற குணமுள்ள-வன்-வள்; tearful person, one who is always crying or has the tendency to cry under the slightest pretext. [அழு (முத. தொ. பெ.); + உண்ணி. உண் → உண்ணி. 'இ' வி. முத. ஈறு. 'உண்' து.வி.]
அழுவை	அழுவை aḻuvai, பெ. (n.) யானை (அக.நி.);; elephant. [வழுவை (யானை); → அழுவை.]

அழை-த்தல்	அழை-த்தல் aḻaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i) கதறுதல் (பிங்.);; to cry out, utter a loud cry, shout. -, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.); 1. கூப்பிடுதல்; to call, invoke, invite. "ஆதியே யடியே னாதரித்தழைத்தால்" (திருவாச. 29 : 1);. 2. பெயரிட்டுக் கூப்பிடுதல்; to call by name. "சிரீதரா வென்றழைத்தக்கால்" (திவ், பெரியாழ். 4. 6: 2);. 3. வரவழைத்தல்; to summon, direct to appear or to be brought, to send for. "அரசியலுரிமைக் கெல்லா மாங்கவ ரழைத்து" (கந்தபு. தேவ. விண்குடி. 40);. [அல் → அல → அலம்பு → அலப்பு. அல → அலறு. அல → அலங்கு → (அளங்கு); → அணங்கு. அல் → அலு → (அளு); → அழு → அழுங்கு. அழு → அழை (ஒலிக்குறிப்பு);.); ஒலி பார்க்க;see oli.
அழைப்பி-த்தல்	அழைப்பி-த்தல்_, 1 பி.வி. (v.caus.) தருவித்தல்; to fetch, to get at, to invite through another, to import, to send for. தம் திருமணத்திற்கு அமைச்சரைத் தம் நண்பரைக் கொண்டு அழைப்பித்தார். 'பத்தடி உத்தரமுள்ள மரங்களும் அழைப்பித்து' (கோயிலொ. 146);. [அழை (த.வி.); → அழைப்பி (பி.வி.);. 'பி' பி.வி. ஈறு.]
அழைப்பிதழ்	அழைப்பிதழ் aḻaippidaḻ, பெ. (n.) ஒரு நிகழ்ச்சிக்கு ஒருவரை வருமாறு வேண்டும் அட்டை அல்லது தாள் (இக்.வ.);; invitation Card (Mod.);. [அழை → அழைப்பு (தொ. பெ.); + இதழ் (தாள் அல்லது அட்டை);.]
அழைப்பு	அழைப்பு aḻaippu, பெ. (n.) 1. கூப்பிடுகை; call. "அப்போ தொழியு மழைப்பு" (திவ். இயற். நான்மு. 38);. 2. வருமாறு வேண்டுகை; invitation. 3. பொருள்புணரா வோசை; meaningless Sound. 'பித்து-பித்தாற் பிறந்த அழைப்பு. அழைப்பு - பொருள் புணரா வோசை' (திருக்கோ. 102, பழைய வுரை); (செ.அக.);. [அழை → அழைப்பு (தொ.பெ.);.] 102ஆம் திருக்கோவைப் பாட்டில், தலைவன் கையில் வில்லின்றியே தானொரு யானை வேட்டுவனாக நடித்து யானை வினவியதையே தோழி நகையாடி, இப் பெரியவர் பித்து மிகுந்து நின்றார் என்னும் பொருளில் "பித்தழையா நின்றாரிப் பெரியவரே" என்று கூறியதாகவுள்ளது. ஆகவே, தலைவன் வினா முழுவதும் பொருள் புணரா வோசையே யன்றி, அழைப்பு என்னுஞ் சொல் மட்டு மன்று. ஆதலால், 3ஆம் பொருள் கொள்ளத் தக்கதன்று.
அழைப்புச்சுருள்	அழைப்புச்சுருள் aḻaippuccuruḷ, பெ. (n.) திருமணத்திற்கு அழைக்கும்போது, மணமக்களுக்கும் உறவினர்க்கும் தாம்பூலத்துடன் கொடுக்கும் பணமுடிப்பு (நாஞ்.);; money presented along with betels by the invitees to the bride or bridegroom or relations, as a formal procedure while being invited by them to the marriage. [அழை → அழைப்பு (தொ.பெ.); + சுருள் (முத. தொ. ஆகு.); = பணமுடிப்பு.]

அழைப்புத்தூரம்	அழைப்புத்தூரம் al̠aipputtūram, பெ. (n.) கூப்பீடு கேட்கும் அளவான 1000 முழவிணைத் (கச); தொலைவு (இ.வ.);; calling distance, 1000 yards (Loc.);. [அழைப்பு + தூரம். கூப்பிடு தொலைவு, அழைப்புத் தொலைவு என்பன தூய தமிழ்.]
அழைப்புப்பத்திரம்	அழைப்புப்பத்திரம் al̠aippuppattiram, பெ. (n.) 1. அழைப்பு மடல்; letter of invitation. 2. கிறித்தவச் சவைக்குக் குருவாகும்படி அழைக்கும் ஓலை (கிறித்.);; written formal call to a priest to take charge of the pastorate of a Christian church (Chr.);. [அழை → அழைப்பு (தொ.பெ.);. Skt pattra - த. பத்திரம்.] 'அழைப்போலை' என்பது தூய தமிழ்.
அழைப்புமூலிகை	அழைப்புமூலிகை al̠aippumūligai, பெ. (n.) மாந்திரிக வசியத்திற்குப் பயன்படுத்தும் துடரி வேர், சிறியாணங்கை, அழிகண்ணி முதலியன; the drug or drugs used as magic charms such as the root of Rhamnus circumcissus, Polygala glabra, Indian weeping plant, etc. (சா.அக.);. [அழை → அழைப்பு (தொ. பெ.);. மூலம் → மூலி → மூலிகை = வேர் அல்லது வேர்ச்செடி.]
அழையுறு-த்தல்	அழையுறு-த்தல் al̠aiyur̠uttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) அகவுதல்; to screech, to utter sound as a peacock. 'அழையுறுத்து மாமயில்க ளாலுஞ் சோலை" (தேவா. 6. 47:7); [அழை + உறு - அழையுறு (த.வி.); → அழையுறுத்து (பி.வி.);. 'உறு' து.வி.]
அள்	அள் aḷ, பெ. (n.) 1. கூர்மை (திவா.);; sharpness, keenness of edge. 2. நீர்முள்ளி (இராசவைத்.); ; a species of thorny shrub, Hygrophila spinosa. 3. வாண்முள்ளி; a species of thorny nail dye, Barleria prionitis (சா.அக.);. [உள் → உளி. உள் → அள்.] அள் aḷ, பெ. (n.) 1. அள்ளப்படுவது (கல்);; handful, anything that can be contained within the hollow of the hand. 2. பக்கம்; side. 3. விலாவெலும்பு (தஞ்சை);; rib (Tj.);. 4. அள்ளுமாந்தம்; infantile bronchitis (தைலவ. தைல. 8);. 5. செறிவு (திவா.);; closeness, thickness. 6. பற்றிரும்பு (திவா.);; clamp, iron band to hold parts together. 7. வண்டிவில்லைத் தாங்குங் கட்டை (இ.வ.);; block of wood connecting the spring with the axle (Loc.);. 8. பூட்டு (பிங்.);; lock, padlock. 9. வன்மை (சூடா.);; strength, firmness. [உல் → அல் → அள். அள்ளுதல் = பொருந்துதல், செறிதல். அள் → அள்ளை = பொருந்திய பக்கம். ஒ.நோ மருவுதல் பொருந்துதல் மரு மருங்கு அள்ளுதல் பொருத்திப் பற்றுதல்]

அள்வழுப்பு	அள்வழுப்பு aḷvaḻuppu, பெ. (n.) காது குறும்பி; car-wax or cerumen [அள் + வழுப்பு. வழு → வழுப்பு = வழுவழுப்பானது.]
அள்ளத்தி	அள்ளத்தி aḷḷatti, பெ. (n.) அள்ளாத்தி பார்க்க;see all atti.
அள்ளத்துள்ளப் போ-தல்	அள்ளத்துள்ளப்போ-தல் aḷḷattuḷḷappōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) கழிச்சல், துன்ப நேர்ச்சி, கொள்ளை, போர் முதலியவற்றால் திடுமென இறந்துபோதல்; sudden death due to cholera, accident, robbery, war and other unnatural causes (சா.அக.);. ['அள்ளத்துள்ள' (துள்ளத்துடிக்க ஒரு மரபிணைமொழி. போதல் = சாதல்.]
அள்ளநோய்	அள்ளநோய் aḷḷanōy, பெ. (n.) அள்ளுநோய்; குழந்தைகட்கு ஏற்படும் ஓர் உயிர்ப்பு (சுவாச); நோய்; a disease in children arising from defects in nursing them such as over-feeding, etc., infantile bronchitis, Broncho pneumonia (சா.அக.);. [அள் → அள்ளம் + நோய். ஒருகா. அள்ளு நோய் → அள்ளநோய்.]
அள்ளல்	அள்ளல் aḷḷal, பெ. (n.) 1. நெருக்கம்; crowdedness, closeness. "அள்ளற் பயலையூர்கின்றது" (திவ். இயற். திருவிருத், 13);. 2. சேறு (திவா.);; mud, mire. 3. எழுவகை அளறுகளுள் (நரகங்களுள்); ஒன்று (பிங்.);; one of the seven hells. க. அள் [அள்ளுதல் = செறிதல். அள் → அள்ளல் = செறிவு. சேறு, நெருப்பு முதலியன செறிந்த இடம்.] அள்ளல் aḷḷal, பெ. (n.) எண்வகை இசைக் கரணங்களுள் ஒன்று; one of eight musical practices. [அள்-அள்ளல்]
அள்ளாடித்தள்ளாடி	அள்ளாடித்தள்ளாடி aḷḷāṭittaḷḷāṭi, வி.எ. (adv.) தளர்ந்த நடையாய், தட்டுத்தடுமாறி; moving with faltering steps, as a small child of an aged person, with an unsteady gait sway-ing to and fro. பாட்டனார் அள்ளாடித் தள்ளாடி வீடுவந்து சேர்ந்தார். க. அள்ளாடு ; தெ. அல்லாடு, அல்லலாடு. [அள்ளாடு → அள்ளாடி (இ.கா.வி.எ.);. தள்ளாடு → தள்ளாடி (இ. கா. வி. எ.);, 'அள்ளாடித் தள்ளாடி' பொருள் மிகுக்கும் எதுகை மரபிணை மொழி.]
அள்ளாடு-தல்	அள்ளாடு-தல் aḷḷāṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) செறிதல்; to be close. "அள்ளாடிய கவசத்தவிர் மணியற்றன" (கம்பரா. யுத்த. முதற்போ. 177);. [அள் = செறிவு. 'ஆடு' து.வி.]

அள்ளாத்தி	அள்ளாத்தி aḷḷātti, பெ. (n.) கண்பெருத்த மீன் வகை; big-eyed herring, Elops saurus (சா.அக.);.
அள்ளாயமானியம்	அள்ளாயமானியம் aḷḷāyamāṉiyam, பெ. (n.) அள்ளுரிமை (அள்ளு சுதந்திரம்); (I.M.P. Sm. 91);; right to receive a handful of the grain sold, as perquisite. [அள் (அள்ளும்); + ஆயம் (வருவாய்); - அள்ளாயம் (வினைத்தொகை);. மானம் → மானி → மானியம் = ஊழியருக்கு அரசு அளிக்கும் உரிமை வருமானம் அல்லது உரிமை நிலம். 'அள்ளாய மானியம்' இருபெயரொட்டு.]
அள்ளி	அள்ளி aḷḷi, பெ. (n.) வெண்ணெய் (இராசவைத்.);; butter. [அள்ளுதல் = செறிதல். அள் → அள்ளி = செறிந்தது, சேறுபோன்றது. 'இ' வி.முத. ஈறு.]
அள்ளிக்குத்து-தல்	அள்ளிக்குத்து-தல் aḷḷikkuddudal, 5 செ.குன்றா.வி. (v.t) 1. செடி முதலியவற்றின்மேல் நீர் தெளித்தல் (யாழ்ப்.);; to sprinkle water on plants, etc. (J.);. 2. கஞ்சியுணவைச் சிறுகக் கொடுத்தல் (யாழ்ப்.);; to give liquid food in small quantities (J.);. [அள் → அள்ளி (இ.கா.வி.எ.);. குத்துதல் = தெளித்தல், தெளித்தாற்போற் சிறிதாகக் கொடுத்தல்.]
அள்ளிக்கொட்டு-தல்	அள்ளிக்கொட்டு-தல் aḷḷikkoṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) உடம்பு முழுதும் பரவுதல்; to spread over the whole body, as small-pox. அம்மை யள்ளிக்கொட்டி யிருக்கிறது. -, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.); 1. மிகு பொருள் தேடுதல்; to acquire wealth in unlimited measure. அவன் வணிகஞ் செய்து பணத்தை அள்ளிக் கொட்டுகிறான். 2. தாராளமாகக் கொடுத்தல்; to give liberally. செண்டத்தூர் ஐயாத்துரை முதலியார் ஏழைகட்குப் பணத்தை அள்ளிக்கொட்டினார். [அள் → அள்ளி (இ. கா. வி. எ.);. கொட்டுதல் = கொட்டுதல்போல் ஏராளமாகப் போடுதல், தேடுதல், கொடுத்தல்.]
அள்ளிக்கொண்டு போ-தல்	அள்ளிக்கொண்டுபோ-தல் aḷḷikkoṇṭupōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) நீர்க்கால் வேகமாயோடுதல்; to run swiftly, as a water-course. —, (8); செ. குன்றாவி. (v.t.); 1. மிகுதியாக வாரிக் கொண்டு போதல்; to sweep away, as a tornado. சூறாவளி அள்ளிக்கொண்டு போகிறது. 2. நோய் கடுமையாகக் கொள்ளை கொள்ளுதல்; to cause havoc in a severe epidemic form. அந்தவூரில் நச்சுக் கழிச்சல் (பேதி); அள்ளிக்கொண்டு போகிறது. [அள் → அள்ளி (இ. கா. வி. எ.); + கொள் (தற்பொருட்டுத் து. வி.); → கொண்டு (இ. கா. வி. எ.); + போதல் = செல்லுதல், இயங்குதல், நிகழ்தல்.]
அள்ளிச்செருகு-தல்	அள்ளிச்செருகு-தல் aḷḷiccerugudal, 5 செ. குன்றாவி, (v.t.) சிற்ப இலக்கணப்படி அரசர், அரசியர் கொண்டைக் கூந்தலை மொத்தமாகக் கையால் வாரியெடுத்து நெகிழ்ச்சியாகச் செருகுதல்; to gather by the hands the long flowing tresses of hair, of a king or queen, and tie them up in a loose knot. "தலையிலுள்ள கேசத்தை அள்ளிச்செருகியும்" (சி.செ. பக். 74);. [அள் → அள்ளி (இ. கா. வி. எ.); + செருகு → செருகு.]

அள்ளித்துள்ளு-தல்	அள்ளித்துள்ளு-தல் aḷḷidduḷḷudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மிகச் செருக்குதல்; to be overbearing, to give oneself airs. "அள்ளித்துள்ளி அரிவாண் மணையில் விழாதே" (பழ.);. [அள் → அள்ளி (இ. கா. வி. எ.);. துள் → துள்ளு. துள்ளுதல் = குதித்தல், செருக்குதல்.]
அள்ளிமுடி-த்தல்	அள்ளிமுடி-த்தல் aḷḷimuḍittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அரசர் அரசியர் கொண்டைக் கூந்தலை மொத்தமாகக் கையால் வாரியெடுத்து முடிச்சிடுதல்; to gather and tie into a knot, as the flowing tressess of hair of a king or queen. "தலையிலுள்ள கேசத்தை அள்ளிச் செருகியும் முடித்தும்" (சி.செ.பக். 74);. 2. கூந்தலை முடிக்கும் பொதுவகைகளுள் ஒன்று; a general method of gathering and tying into a knot, as the flowing trasoess of hair. [அள் → அள்ளி (இ.கா.வி.எ.); + முடி.]
அள்ளியிறை-த்தல்	அள்ளியிறை-த்தல் aḷḷiyiṟaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கையால் முகந்து எறிதல்; to take something in the hollow of the hands and then scatter it. கோழிகட்குத் தீனியை அள்ளி யிறைத்தான். 2. அளவிற்கு மிஞ்சிச் செலவிடுதல்; to spend extravagantly, squander. [அள் → அள்ளி (இ.கா.வி.எ.);. இறைத்தல் = வீசித்தெளித்தல்.]
அள்ளிருள்	அள்ளிருள் aḷḷiruḷ, பெ. (n.) செறிந்த இருட்டு; thick darkness. [அள் + இருள் (வினைத்தொகை);. இர் → இருள்.]
அள்ளிவிடுதல்	அள்ளிவிடுதல் aḷḷiviḍudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) மிகக்கொடுத்தல்; to give liberally. [அள் → அள்ளி (இ.கா.வி.எ.);. விடுதல் = நீக்குதல், போக்குதல், கொடுத்தல்.]
அள்ளு-தல்	அள்ளு-தல் aḷḷudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) செறிதல்; to be dense, thickly interwoven. "அள்ளிலை யணிந்த வைவேல்" (சீவக. 615);. -, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.); 1. கையால் முகத்தல்; to take, collect or gather in the hollow of the hand or hands. "அள்ளிக் கொளலாய்" (நள. சுயம், 98);. 2. வாரிக்கொண்டு போதல்; to sweep away, carry off in large quantities or numbers. "அள்ளிக் கொள்வற்றே பசப்பு" (குறள், 1187);. 3. எற்றுதல், எறிதல் (பிங்.);; to throw up. 4. நுகர்தல்; to enjoy. "அள்ளூற வளிந்த காமம்" (சீவக. 1387);. ம. அள்ளு "அள்ளூற வளிந்த" என்னும் சிந்தாமணித் தொடருக்கு. 'நுகருந்தன்மை யுறும்படி பழுத்த' என்று நச்சினார்க்கினியர் உரைத்திருப்பது அத்துணைப் பொருத்தமாய்த் தெரியவில்லை. ஒருகால், 'நன்றாகப் பழுத்த அல்லது முற்றக் கனிந்த' என்பது பொருளாயிருக்கலாம்.

அள்ளு	அள்ளு aḷḷu, பெ. (n.) 1. விலாவெலும்பு (தஞ்சை);; rib (Tj.);. 2. அளவுகூலியாக அல்லது உரிமையாகக் கையால் அள்ளிக் கொள்ளும் கூலம் அல்லது தவசம் (தானியம்); (C.G.);; handful of grain given to or claimed by a labourer, as wages or perquisite for measuring - grains. 3. பற்றிரும்பு (பிங்.); ; clamp, iron band to hold parts together. 4. வண்டிவில்லைத் தாங்குங் கட்டை (இ.வ.);; block of wood connecting the spring with the axle (Loc.);. 5. காது (பிங்.);; ear. [அள் → அள்ளு (முத. தொ. பெ.);.] அள்ளு aḷḷu, பெ. (n.) 1. அள்ளு நோய், குழந்தைகட்கு ஏற்படும் ஓர் உயிர்ப்பு (சுவாச); நோய்; a disease in children arising from defects in nursing them such as over-feeding, etc., infantile bronchitis, Broncho-pneumonia. 2. வலி; cramp (சா. அக.);. அள்ளுமாந்தம் பார்க்க;see allu-mandam.
அள்ளுக்கட்டு-தல்	அள்ளுக்கட்டு-தல் aḷḷukkaṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பெட்டி முதலியவற்றை இரும்புத் தகட்டால் இறுக்குதல்; to fasten with clamps or plates of iron, bind together with wire (W.);. 2. வலுப்படுத்துதல்; to strengthen, confirm, encourage by promises (W.);. [அள் → அள்ளு + கட்டு.] கட்டு பார்க்க;see kattu.
அள்ளுக்காசு	அள்ளுக்காசு aḷḷukkācu, பெ. (n.) சில்லறை விற்பனையாளரிடமிருந்து தண்டும் பணம்; market dues collected from retail sellers. [அள் → அள்ளு (முத. தொ. பெ.);.] காசு பார்க்க;see kašu.
அள்ளுகொண்டை	அள்ளுகொண்டை aḷḷugoṇṭai, பெ. (n.) பெண்டிர் மயிர்முடிச்சுவகை; coil of women's hair tied up in a special way (W.);. ['அள்ளுகொண்டை' வினைத்தொகை. அள் → அள்ளு. கொள் → கொண்டை. கொள்ளுதல் = திரளுதல்.] கொண்டை பார்க்க;see kondai.
அள்ளுகொள்ளை	அள்ளுகொள்ளை aḷḷugoḷḷai, பெ. (n.) பெருங் கொள்ளை; great plunder, pillage, dacoity. ['அள்ளுகொள்ளை' வினைத்தொகை. அள் → அள்ளு. கொள் → கொள்ளை. கொள்ளுதல் = கவர்தல்.]

அள்ளுச்சீடை	அள்ளுச்சீடை aḻuccīṭai, பெ. (n.) சிறு சீடை வகை (இ.வ.);; a small kind of Šidai cake. [அள்ளு + சீடை அள் → அள்ளு = அள்ளக் கூடிய அளவு, சிறுமை.] சீடை பார்க்க;see sidai.
அள்ளுமாந்தம்	அள்ளுமாந்தம் aḻumāndam, பெ. (n.) குழந்தைகட்கு நாமுள் தீங்கினால் (தோஷத்தினால்); விலாப்பக்கம் இரண்டும் உயர வெழும்பித் துன்பமும் வலியுமுண்டாக்கும் ஒரு நோய். இதைத் தெற்கத்திக் கணை (கணம்); என்பதுமுண்டு);; a disease in children attended with fits affecting the intercostal muscles, caused by eruptions on the tongue due to congenital causes (சா.அக.); – குழந்தைகட்கு உண்டாகும் மாந்தவகை ; infantile bronchitis, Broncho-pneumonia, convulsion (சா.அக.);. [அள் (விலா); → அள்ளு. மந்தம் → மாந்தம்.]
அள்ளூரல்	அள்ளூரல் aḻural, பெ. (n.) அரணை அல்லது காட்டுக்கரணை; wild elephant yam, Dracontium polyphyllum (சா.அக.);.
அள்ளூறு-தல்	அள்ளூறு-தல் aḻuṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வாயூறுதல்; to water in the mouth. "அமுதனென் றள்ளூறித் தித்திக்க" (திருவாச. 7 : 3);. [அள் = வாய், எச்சில். உள் → உறு → ஊறு.]
அள்ளெடு-த்தல்	அள்ளெடு-த்தல் aḻeḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கைப்பிடியளவு வாருதல்; to take handfuls. 'சந்தைக் கடையில் அள்ளெடுக்கிறதற்குப் போனார்களோ என்னமோ' (தாசில்தார் நா. பக். 11);. ம. அள்ளுக [அள் (முத. தொ. ஆகு.); + எடு.] அள்ளெடு-த்தல் aḻeḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நோயினால் விலா எழும்புதல்; an involuntary rising of the intercostal muscles from a disease. 2. இறக்குங்கால் மூச்சுவிட முடியாமல் விலாப்பக்கத்தைத் தூக்கிவிடுதலான சாவுக்குறி; respiration due to the action of the intercostal and other thoracic muscles; Thoracic respiration alias T. breathing, observed in persons gasping for breath just before death and considered a symptom of death (சா. அக.);. [அள் = விலா. எடுத்தல் = எழும்புதல்.] நோயினால் விலாவெழும்பும் அள்ளெடுத்தலை, 'அள்ளெடுக்குதல்' என்று சா.அக. குறிக்கின்றது. அள்ளெடுத்தல் என்றாலே போதும்.
அள்ளெடுக்கிறவன்	அள்ளெடுக்கிறவன் aḻeḍukkiṟavaṉ, பெ. (n.) ஒவ்வோர் அளவிலும் ஒவ்வொரு பிடி பெற்றுக்கொண்டு நெல் அளப்பவன் (W.G.);; a labourer who measures paddy and is paid for it by a handful of paddy from each unit measured. [அள் (முத. தொ. ஆகு.); + எடுக்கிறவன் (வினையா. பெ.);. எடு → எடுக்கிற (நி. கா. பெ.எ.); + அவன் (ஆ. பா. ஈறு); - எடுக்கிறவன்.]

அள்ளெடுக்குமாந்தம்	அள்ளெடுக்குமாந்தம் aḷḷeḍukkumāndam, பெ. (n.) அள்ளுமாந்தம் பார்க்க;see allumăndam. [அள் (விலா); + எடுக்கும் + மாந்தம். எடு → எடுக்கும்.]
அள்ளெலும்பு	அள்ளெலும்பு aḷḷelumbu, பெ. (n.) 1. கன்னப்பொறியெலும்பு, அதாவது காதண்டையிருக்கும் எலும்பு; a bone on the side of the head between the forehead and the ear, Temporal bone (சா.அக.);. 2. விலாவெலும்பு; rib. [அள் (விலா); + எலும்பு. எல் → எல்பு → எலுபு → எலும்பு.]
அள்ளை	அள்ளை aḷḷai, பெ. (n.) விலாப்புறம்; side of the body. க., து. அள்ளெ ; கோத. அள். [அள் → அள்ளை.] அள்ளை aḷḷai, பெ. (n.) பேய் (பிங்.);; devil, demon. [ஒருகா : அல் (இருள்); → அல்லை → அள்ளை.]
அள்ளைப்புறம்	அள்ளைப்புறம் aḷḷaippuṟam, பெ. (n.) 1. விலாப்புறம்; side of the body. 2. வீட்டின் மருங்குப் பகுதி (கோவை);; the side portion of a house (Cm.);.
அள்ளைப்பை	அள்ளைப்பை aḷḷaippai, பெ. (n.) சட்டையின் பக்கப்பை; side-pocket. [அள் → அள்ளை = பக்கம்.] பை பார்க்க;see pai.
அள்ளைமரை	அள்ளைமரை aḷḷaimarai, பெ. (n.) பக்கங்களில் வெள்ளைநிறங் கலந்த காளை (இ.வ.);; bull with patches of white on its sides (Loc.);. [அள் (பக்கம்); → அள்ளை. மல் → மர் → மரு (மறு); → மரை (மறை);.] மரை (மறை); என்னுஞ் சொல், முதற்கண் கரும்புள்ளியையே குறித்துப் பின்னர்ச் செம்புள்ளி வெண்புள்ளிகளையுங் குறிக்கும் பொதுப்பெயராக மாறியதாகத் தெரிகின்றது.

அள-த்தல்	அள-த்தல் aḷattal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கலத்தல்; to mingle, blend. 2. அளவளாவுதல்; to talk together, to converse. "என்முக மளக்குங் கால்" (கல்லா, 19 : 36);. 3. சிறு பொய்யுரை கூறுதல்; to tell venial lies. –, 3 செ.குன்றாவி (v.t.); 1. அளவிடுதல்; to measure, fathom. "அடியளந்தான்" (குறள், 610);. 2. எட்டுதல்; to extend, to reach. "மௌலி யண்ட முகட்டினை யளப்ப" (கூர்மபு. தக்கன்வே. 6);. 3. அளவை (பிரமாணம்); கொண்டறிதல்; to test by the logical modes of proof. "குறைவிலா அளவி னாலுங் கூறொணா தாகி நின்ற இறைவனார்" (சி.சி. சுபக். அவைய. 4);. 4. வரையறுத்தல்; to limit, define, determine the bounds of "அவையளந் தறியினு மளத்தற் கரியை" (புறநா. 20: 5);. 5. கருதுதல்; to consider. "ஊறளந் தவர்வயின்" (கலித். 17:3);. 6. வீண்பேச்சுப்பேசுதல்
அளக்கர்	அளக்கர் aḷakkar, பெ. (n.) 1. உப்பளம் (பிங்.);; salt-pans. 2. கடல்; sea, ocean. "அங்கண்மா ஞாலஞ் சூழு மளக்கர்" (கந்தபு. ஆற்று. 36);. ம. அளக்கர் [அளம் = உப்பு, உப்பளம், நெய்தல் நிலம், உவர்நீர், அளம் → அளக்கு → அளக்கர்.] அளக்கர் aḷakkar, பெ. (n.) 1. சேறு (பிங்.);; mud, mire. 2. ஞாலம் (பூமி); (பிங்.);; Earth. 3. ஆரல் (கார்த்திகை); (பிங்.);; the 3rd asterism. 4. நீள்வழி (பிங்.);; long road. [அள்ளுதல் = செறிதல், அளத்தல் = கலத்தல். ஒ.நோ.: செறுத்தல் = செறிதல், செறு → சேறு. "நிலந்தி நீர்வளி விசும்போ டைந்தும் கலந்த மயக்கம் உலக மாதலின்" (தொல். பொருள். மர. 89);. ஆர்தல் = பொருந்துதல். ஆர் → ஆரல் = அறுமீன். அளத்தல் = எட்டுதல்.]
அளக்கரர்	அளக்கரர் aḷakkarar, பெ. (n.) உப்பளவர்; workers in the salt-pans (சா.அக.);. [அளக்கர் → அளக்கரர்.] அளக்கர் பார்க்க;see alakkar.

அளக்காய்	அளக்காய் aḷakkāy, பெ. (n.) வெள்ளெருக்கு (சங்.அக.);; white madar. [ஒருகா. அளம் + காய் - அளக்காய் (உப்புப் போல் வெண்ணிறமான எருக்கங்காய்);.]
அளக்கூறுபாடு	அளக்கூறுபாடு aḷakāṟupāṭu, பெ. (n.) அளவின் பிரிவு; quantitative analysis (சா.அக.);. [அளம் (அளவு); + கூறுபாடு (தொ.பெ.);. 'படு' து.வி. படு → பாடு (முத.தி.தொ.பெ.);.]
அளகத்தி	அளகத்தி aḷagatti, பெ. (n.) கூந்தலுடையவள்; woman having a thick tuft of hair. "சீவிக் கோதிமு டித்தள கத்திகள்" (திருப்பு. 451);. [அளகம் + அத்து (சாரியை); + இ (பெ.பா. ஈறு);.]
அளகசூடம்	அளகசூடம் aḷagacūṭam, பெ. (n.) ஆடவர்க்கும் பெண்டிர்க்கும் குழந்தைகட்கும் பொதுவாக உரிய எளிய தலைக்கோலவகை; a simple mode of dressing the hair on the head, common to men, women and children. "குழல், கேசத்தால் அமைக்கப்படும் ஒருவகை நெற்றி யலங்காரமே என்றாலும், இது மகுட வகையாகவே படிமத்துறையிற் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இஃது ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் குழந்தைகளுக்கும் உரிய எளிய தலைக்கோலமாகும். இதில் நெற்றி விளிம்பில் வளர்ந்திருக்கும் முடி கருவண்டினைப் போன்று சுருள்சுருளாக அமைக்கப்படும். இச் சுருள் முகத்தின் வலப்புறத்தில் அமையும் போது இடமாகவும், முகத்தின் இடப் புறத்தில் அமையும்போது வலமாகவும் சுழிந்து அமையும். முகத் தாமரையை வண்டுகள் சூழ்ந்த தோற்றத்தைக் கவிஞன் போன்றே சிற்பியும் கலைநயத்தோடு இயற்றுவதை இங்குக் காண்க. இதற்குச் சிரச்சூளம் என்ற பெயருமுண்டு' (சி.செ. பக். 87);. [அலகு = வளைவு. அலகு → அளகு → அளகம் = நெற்றி மயிர்ச்சுருள். அளகம் → Skt. alaka. சூடு → சூடம்.]
அளகபந்தி	அளகபந்தி aḷagabandi, பெ. (n.) கூந்தலினொழுங்கு; orderly arrangement of a woman's hair. "நல்லா ரளகபந்தி யெனவிருண்ட" (இரகு, திக்கு. 12);. [அளகம் + பந்தி. பத்தி = வரிசை, ஒழுங்கு. பத்தி → பந்தி. பந்தி → Skt. paṅkti.]
அளகபாரம்	அளகபாரம் aḷagapāram, பெ. (n.) கூந்தற்றொகுதி; mass of a woman's hair. "அளகபாரம் அலைந்து குலைந்திட" (திருப்பு. 78);. [அளகம் + Skt. bhara → த. பாரம்.] த. பொறு → Teut. ber, L. fer, Gk. pher, Skt. bhara.
அளகபேதம்	அளகபேதம் aḷagapētam, பெ. (n.) அதிவிடயம் (சங்.அக.);; atis, Aconitum heterophylum. மறுவ. அழகவேதம் (மலை.);

அளகம்	அளகம் aḷagam, பெ. (n.) 1. மயிர்க்குழற்சி (பிங்.);; curl. 2. நுதலைச் சார்ந்த முன்னுச்சி மயிர்; curls of hair on the forehead. "அலமரு திருமுகத் தளகத் தப்பிய" (பெருங். உஞ்சைக். 33 :119);. 3. பெண்மயிர் (பிங்.);; woman's hair. 4. காட்டகத்தி; unifoliate caper, Cadaba indica (சா.அக.);. ம. அலகம் [அலம் = வளைவு, வட்டம், சுழற்சி, அலம் வரல் → அலமரல் = சுழற்சி. அலம் → அலவு → அலகு → அலகம் → அளகம்.] அளகம் → Skt alaka, அகத்திப்பூ கொடு வாள்போல் வளைந்தது. அளகம் aḷagam, பெ. (n.) பன்றிமுள் (திவா.);; porcupine's quill. [அள் = கூர்மை, அள் → அள்கு → அளகு → அளகம்.] அளகம் aḷagam, பெ. (n.) 1. நீர் (பிங்.);; water. 2. மழைநீர் (பச்.மு.);; rain-water.
அளகமம்	அளகமம் aḷagamam, பெ. (n.) புல்லுருவி; parasite plant (சா.அக.);. [அளத்தல் = கலத்தல். ஒருகா அளவு → அளகு → அளகம் → அளகமம்.]
அளகவல்லி	அளகவல்லி aḷagavalli, பெ. (n.) மயிர்மாட்டி; hair hook, a chain like ornament worn in the ear and hooked to the hair. "இருபாலு மளக வல்லி யருகிலங்க" (சூளா. சுயம். 195);. [அளகம் = பெண்டிர் கூந்தல். வல் → வல்லி = கொடி.]
அளகளப்பு	அளகளப்பு aḷagaḷappu, பெ. (n.) அளவளப்பு பார்க்க;see alavalappu.
அளகன்	அளகன் aḷagaṉ, பெ. (n.) ஒருவகைச் செயனஞ்சு (சோரபாடாணம்);; a kind of arsenic (சா.அக.);.
அளகாபுரி	அளகாபுரி aḷakāpuri, பெ. (n.) 1. குபேரன் நகரம்; city of Kuberan. "அந்தத் தமரஞ் சென் றுயரள காபுரி" (பாரத. மணிமான். 15.);. 2. தஞ்சாவூர்; Thanjavur (கோடீச்சுரக். 54, கீழ்க்குறிப்பு);. ஒருகா. அழகாபுரி → அளகாபுரி, புரி பார்க்க;see puri.

அளகு	அளகு aḷagu, பெ. (n.) 1. கோட்டான், கோழி, மயில் ஆகியவற்றின் பெண்; hen of owl, fowl and peacock. "கோழி கூகை ஆயிரண் டல்லவைசூழுங் காலை அளகென லமையா" (தொல். பொருள். மர. 56);. "அப்பெயர்க் கிழமை மயிற்கு முரித்தே" (கூடி 57);. 2. கோழிச் சேவல்; cock. "அளகைப் பொறித்த கொடி யிளையோன்" (திருவிளை. அருச்சனை. 34);. [ஒருகா. அளவு → அளகு.] திருவிளையாடற் புராணத்திற் சேவற் கொடியை அளகைக்கொடியோன் என்றது, கோழிக்கொடியோன் என்னும் பொதுப் பெயர் வழக்குப்பற்றியதாகலாம். அளகு aḷagu, பெ. (n.) ஆரல் (கார்த்திகை); (பிங்.);; the 3rd asterism.
அளகை	அளகை aḷagai, பெ. (n.) 1. அளகாபுரி 1 பார்க்க;see alagapuri 1 (உத்தரரா. வரை. 1);. 2. அளகாபுரி 2 பார்க்க;see alagapuri 2 (கோடீச்சுரக். 54);.
அளகையாளி	அளகையாளி aḷagaiyāḷi, பெ. (n.) குபேரன் (திவா.);; Kuběran, ruler of Alagai.
அளத்தி	அளத்தி aḷatti, பெ. (n.) 1. நெய்தல் நிலப் பெண்; woman of the marine tract. 2. உமணர்குலப்பெண்; woman belonging to the ancient caste of salt-makers. [அளம் = உப்பு, உப்பளம். அளம் → அளத்தி. 'அத்து' சாரியை. 'இ' பெ.பா. ஈறு.]
அளத்தியம்	அளத்தியம் aḷattiyam, பெ. (n.) 1. சவர்க்காரம்; fuller's earth, soap. 2. நீலச் செயனஞ்சு (நீலப்பாடாணம்);; a prepared arsenic (சங்.அக.);. [அளம் = உப்பு, உவர்மண், அளம் → அளத்தியம். 'அத்து' சாரியை. 'இயம்' ஈறு.]
அளத்துநிலம்	அளத்துநிலம் aḷattunilam, பெ. (n.) அளர்நிலம் பார்க்க;see alar-nilam (R.T.);.
அளத்துப்பச்சை	அளத்துப்பச்சை aḷattuppaccai, பெ. (n.) மருக் கொழுந்துச் சக்களத்தி (மு.அ.);; sea-blite, a plant akin to maid's love, found growing in the brackish soil or near the sea-side (சா. அக.);. [அளம் + பச்சை = உவர்நிலத்திலுண்டாகும் பச்சைச்செடி. 'அத்து' சாரியை.]
அளத்துப்பாசிதம்	அளத்துப்பாசிதம் aḷadduppācidam, பெ. (n.) பெருமுன்னை; dusky-blite (சா.அக.);. [அளம் + பாசிதம். 'அத்து' சாரியை. பசு → பாசம் → பாசிதம்.]

அளத்துப்புல்	அளத்துப்புல் aḷattuppul, பெ. (n.) முயிற்றுப் புல் (மு.அ.);; a kind of grass (செ.அக.); — maritime grass orant-grass found growing near ant-hills, Pommeruella cornucopia (சா.அக.);. [அளறு + புல் - அளற்றுப்புல் → அளத்துப் புல்.]
அளத்துப்பூசனி	அளத்துப்பூசனி aḷattuppūcaṉi, பெ. (n.) பெரும்பூசணி; ash-coloured pumpkin, Cucurbita maxima (சா.அக.);. [அளம் + அத்து + பூசணி. அளம் = ஒருகா. சாம்பல் நிறம்.] பூசணி பார்க்க;see pūšaṇi.
அளத்துப்பூசை	அளத்துப்பூசை aḷattuppūcai, பெ. (n.) அளத்துப்பச்சை, மருக்கொழுந்துச் சக்களத்தி (மலை.);; sea-side Indian saltwort. [ஒருகா. அளத்துப்பச்சை → அளத்துப்பூசை.]
அளத்துப்பூளை	அளத்துப்பூளை aḷattuppūḷai, பெ. (n.) ஒரு வகைப் பூளைச்செடி; species of wool-plant, Aerua brachiatum. [அளம் + அத்து + பூளை. 'அத்து' சாரியை.]
அளந்தறி-தல்	அளந்தறி-தல் aḷandaṟidal, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அளவிட்டு அறிதல்; to know by measurement. 2. மதித்து அறிதல்; to know by discernment. [அள → அளந்து (இ.கா.வி.எ.); + அறி.]
அளப்பம்	அளப்பம் aḷappam, பெ. (n.) 1. அளக்கை; measuring (W.);. 2. சூழ்ச்சி, ஆம்புடை (உபாயம்);; contrivance, stratagem. அளப்ப மறிந்தவன் (உ.வ.);. [அள → அளப்பு → அளப்பம்.] அளப்பம் aḷappam, பெ. (n.) அங்கப்பிச்சு, பித்தநாளம்; bile-duct (சா.அக.);.

அளப்பள-த்தல்	அளப்பள-த்தல் aḷappaḷattal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அலப்புதல்; to prate, chatter, gossip, repeat needlessly (W.);. 2. வீண்பெருமை பேசுதல்; to boast, bluff. 3. புரளி சொல்லுதல்; to speak falsehood, to propagate false rumour. 4. அளப்பறி-தல் பார்க்க;see alapp(u);-ari-. 5. முறுமுறுத்தல்; to complain, grumble, express dissatisfaction (செ.அக.);. [அள → அளப்பு (தொ.பெ.); + அள.] அளப்பளத்தல் என்னும் சொல்லிற்கு முறு முறுத்தல் என்னும் பொருள் பொருத்தமாய்த் தோன்றவில்லை.
அளப்பறி-தல்	அளப்பறி-தல் aḷappaṟidal, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. ஒருவருடைய மனத்தை ஆராய்ந்தறிதல்; to fathom, gauge, as the mind of a person. 2. ஒருவருடைய உட்கருத்தை வலக்காரமாய் (தந்திரமாய்); அறிதல்; to discover another's designs, find out another's intentions. [அள → அளப்பு (தொ.பெ.); + அறி.]
அளப்பன்	அளப்பன் aḷappaṉ, பெ. (n.) வீணாகப் பேசுவோன்; prater, chatterer, babbler (W.);. [அள → அளப்பு (தொ.பெ.); → அளப்பன். 'அன்' ஆ.பா. ஈறு.]
அளப்பு	அளப்பு aḷappu, பெ. (n.) 1. அளக்கை; measuring. "அளப்பருந் தன்மைய ஊழியங் கங்குல்" (திவ். இயற். திருவிருத். 60);. 2. ஆராய்ந்தறிகை; ascertaining after inquiry. 3. எல்லை; bounds limit. "ஈசனை யளப்பில் கால மிதயமே லுன்னி" (கந்தபு. தக்க. ததீசிப், 32);. 4. அறிவுரை, சூழ்வுரை (பஞ்ச. திருமுக. 1530);; counsel. 5. அலப்புகை; chatter. [அள → அளப்பு (தொ.பெ.);, 'பு' தொ.பெ. ஈறு.] 'அளத்தல்' என்னுஞ் சொல்லே ஏராளமாய் அளத்தல் என்னும் பொருளடிப்படையில் வீண்பேச்சுப் பேசுதல் அல்லது பிதற்றுதல் என்னும் பொருளைப் பெற்றுவிட்டது. அளத்தல் வேறு ; அலப்புதல் வேறு. முதனிலை யளவிலும் வினைப்பெயரளவிலும் இவ்விரு சொல்லின் வேறுபாடு தெள்ளத் தெளிவாம். 'அளப்பு' என்பது புவ்வீற்றுத் தொழிற் பெயர் 'அலப்பு' என்பது இயல்பு முதனிலை அல்லது முதனிலைத் தொழிற்பெயர். 'அலப்புதல்' என்னுஞ் சொல்லிற்கு முறு முறுத்தல் என்னும் பொருள் பொருத்த மின்மை முன்னரே குறிக்கப்பட்டது.
அளப்புக்கு	அளப்புக்கு aḷappukku, பெ. (n.) முடக்கொற்றான் (மு.அ.);; balloon-vine (செ.அக.); — palsy curer, Cardiospermum halicacabum (சா.அக.);.

அளபு	அளபு aḷabu, பெ. (n.) 1. அளவு; measurement. "மேவிய வுயிரளபாய்" (நன், 88. மயிலை.);. 2. (இலக்.); அளபெடை; "குற்றுயிரளபினீறாம்" (நன்.108);. [அள → அளவு → அளபு.]
அளபெடு-த்தல்	அளபெடு-த்தல் aḷabeḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) [அள → அளவு → அளபு (எழுத்தின் ஒலியளவு); + எடு. எடுத்தல் = மிகுதல், மிகுத்தல், உயர்த்தல்.]
அளபெடை	அளபெடை aḷabeḍai, பெ. (n.) [அள → அளவு → அளபு + எடை. எடு → எடை (தொ.பெ.);. 'ஐ' தொ.பெ. ஈறு. 'அளபெடை' தொ.ஆ.கு.] அளபெடை வகைகள் : அளபெடை பின்வருமாறு பலதிறம்பற்றிப் பற்பல வகைப்படும். 1. வழக்கிடம்பற்றி, உலகியலளபெடை, செய்யுளியலளபெடை என இருவகையாம். எ-டு : 'தயிரோஒஒ தயிர்' - பண்டமாற்று 'பொன்னாஅர் மேனியனேஎஎ' - இசை 'அண்ணோஒஒஒ' - விளி 'ஒருவழியுஞ் சொல்லாமல் உலகை விட்டுப் போனாரேஎஎ' - அழுகை "உறாஅர்க் குறுநோயுரைப்பாய்" - செய்யுளிய வளபெடை. உலகிய லளபெடையை இயற்கையளபெடை யென்றும், செய்யுளிய லளபெடையைச் செயற்கை யளபெடை யென்றும் சொல்லலாம். 2. பயன்பாடுபற்றி, இசைநிறையளபெடை, இன்னிசையளபெடை, சொல்லிசையளபெடை, எழுத்துப்பேற்றளபெடை என நால்வகையாம். எ-டு : "உறாஅர்க் குறுநோயுரைப்பாய்" - இசைநிறை யளபெடை. "கெடுப்பதூஉ உங்கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற் றாங்கே எடுப்பதூஉ [illegible]
அளபெடைவண்ணம்	அளபெடைவண்ணம் aḷabeḍaivaṇṇam, பெ. (n.) "அளபெடை வண்ணம் அளபெடை பயிலும்" (தொல். பொருள். செய். 219);. [அளபு + எடை + வண்ணம். அள → அளவு → அளபு. எடு → எடை (தொ.பெ.);. வள் → வண் → வண்ணம்.] வண்ணம் பார்க்க;see vannam. எ-டு : "மராஅ மலரொடு விராஅய்ப் பராஅம்" (அகநா. 99 : 8);. "கண்ண் டண்ண்ணெனக் கண்டுங் கேட்டும்" (மலைபடு 352);.

அளம்	அளம் aḷam, பெ. (n.) கூர்மை (பொதி.நி);; sharpness. [அள் = கூர்மை, அள் → அளம்.] அளம் aḷam, பெ. (n.) செறிவு (அக.நி.);; closeness, density. [அள்ளுதல் = நெருங்குதல், செறிதல். அள் = செறிவு. அள் → அளம்.] அளம் aḷam, பெ. (n.) 1. உப்பு; salt. 2. உப்பளம்; salt-pan. 3. நெய்தல் நிலம் (வின்.);; maritime tract. 4. கடல் (பொதி.நி.);; sea. 5. களர்நிலம் (அக.நி.);; saline soil. ம., து. அளம் ; தெ. அளமு. [அள் → அளம்.]
அளம்படு-தல்	அளம்படு-தல் aḷambaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) வருந்துதல்; to suffer. "அளம்பட்டறிவொண்ணாவகை" (தேவா. 1. 13 9);. [அலம் = துன்பம், அலம் → அளம். "படு' து.வி.]
அளம்பல்	அளம்பல் aḷambal, பெ. (n.) வெடங்குறுணி பார்க்க;see vedaniguruni (L.); — stag's-horn trumpet flower (செ. அக.); - மான்கொம்புப் பூச்செடி; stag's-horn trumpet flower, Stereospeгтит xylocarpит. அடப்பமரம் பார்க்க;see adappa-maram (சா.அக.);.
அளம்பல்மரம்	அளம்பல்மரம் aḷambalmaram, பெ. (n.) வெடங்குறுணி, மலையாளத்தில் மிகுதியாக வளரும் ஒரு மரம். இதன் பூ வெள்ளையாயும் இலை அடர்த்தியாயும் பார்வைக்கு அழகாயுமிருக்கும். குளிர்காலத்தில் இலை உதிரும். இதன் பழம் மெதுவாயிருக்கும் ; உண்ணவுதவும். இம்மரத்தினின்று ஒருவகை எண்ணெயெடுத்துத் தோல்நோய்க்குப் பயன்படுத்துவார்கள்; a tree, walking-stick bignonia, Stereospermum xylocarpum. It is a native of Malabar, its flowers are white and the leaves deciduous in cold weather and also ornamental; the tender fruit is edible. A thick fluid of the colour and consistence of Stockholm tar is obtained from this tree and it is used by Vaidyans as a remedy for scaly eruptions on the skin (சா.அக.);. குறிப்பு : சா.அக. அளம்பல் என்று ஒரு செடியும் ஒரு மரமும் இருப்பதாக வேறுபடுத்திக்கூறி, 'Stereospermum xylocarpum' என்னும் இலத்தீன் நிலைத்திணைப் பெயரை இரண்டிற்கும் பொதுவாகக் குறித்திருப்பது மயக்கத்திற்கிடமானது. ஆசிரியர் சிறந்த புலவரும் மருத்துவருமாதலால், அவர் கூறியவாறே இங்குப் பெயர்த்தெழுதப்பட்டது. ஒருகால் அச்சுப் பிழையாகவுமிருக்கலாம்.
அளம்பற்று-தல்	அளம்பற்று-தல் aḷambaṟṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) உப்புப் பூத்தல்; to wear away through the action of salt. 'உளுத்து அளம்பற்றின சுவர்' (தில். திருக்குறுந் 19. வியா.);.

அளமம்	அளமம் aḷamam, பெ. (n.) பொன் (சங்.அக.);; gold.
அளமரு-தல்	அளமரு-தல் aḷamarudal, 18 செ.கு.வி. (v.i.) மனஞ்சுழலுதல், கலங்குதல், மயங்கி வருந்துதல்; to be bewildered, to be distressed. "அளமரு குயிலினம்" (சீவக. 49);. [உலம்வா → உலமா → அலமா → அலமருதல் → அளமருதல். உலம்வருதல் = சுழலுதல்.]
அளர்	அளர் aḷar, பெ. (n.) 1. உவர்; saltishness, brackishness. 2. உவர்மண்; fuller's earth (சா.அக.);. [அளம் → அளர்.] அளர் aḷar, பெ. (n.) 1. சேறு; mire. 2. களி மண்; soft clay (சா.அக.);. [அள் = செறிவு. அள் → அளர்.]
அளர்க்காடு	அளர்க்காடு aḷarkkāṭu, பெ. (n.) உவர்மண் வெளி; extensive stretch of soil of fuller's earth. [அளம் → அளர். கடு → காடு.]
அளர்நிலம்	அளர்நிலம் aḷarnilam, பெ. (n.) களர்நிலம்; saline soil (R.T.);. [அளம் → அளர். நில் → நிலம்.]
அளர்ப்பூளை	அளர்ப்பூளை aḷarppūḷai, பெ. (n.) அளத்துப் பச்சை (புதுவை);; sea-blite (Pond.);. [அளம் → அளர். பூளை = பீளை.]
அளவஞ்சிமூலி	அளவஞ்சிமூலி aḷavañjimūli, பெ. (n.) தேட் கொடுக்கி; scorpion-sting plant, Heliotropicum indicum (சா. அக.);.

அளவடி	அளவடி aḷavaḍi, பெ. (n.) 1. பத்து முதற் பதினான்கு வரை உயிரும் உயிர்மெய்யுமான எழுத்துகளைக்கொண்ட நாற்சீர்க் கட்டளையடி; a poetic line of four metrical feet, containing ten to fourteen letters, both vowels and vowel-consonants, separate-consonants not being counted. "நாற்சீர் கொண்ட தடியெனப் படுமே" (தொல். பொருள். செய். 32);, "பத்தெழுத் தென்ப நேரடிக் களவே ஒத்த நாலெழுத் தொற்றலங் கடையே" (கூடி 38);. "குறளடி முதலா அளவடி காறும் உறழ்நிலை யிலவே வஞ்சிக் கென்ப" (கூடி 56);. எ-டு : "நன்மணங் கமழும் பன்னெல் லூர (10); வமையேர் மென்றோ ளாயரி நெடுங்க (11); ணிணையீரோதியேந்திள வனமூலை (12); யிறும்பமன் மலரிடை யெழுந்த மாவி (13); னறுந்தழை துயல்வரூஉஞ் செறிந்தேந் தல்குல்" (14); 2. நாற்சீரடி; a line of four metrical feet. "நாலொருசீர் அறிதரு காலை அளவொடு நேரடி" (யா.கா. 12);. [அளவு அடி அளவடி]
அளவநிலம்	அளவநிலம் aḷavanilam, பெ. (n.) அளர்நிலம் பார்க்க;see alar-nilam (R.T.);. [அளம் → அளவம் + நிலம். நில் → நிலம்.]
அளவப்பொட்டல்	அளவப்பொட்டல் aḷavappoṭṭal, பெ. (n.) அளர் நிலம் பார்க்க;see alar-nilam (R.T.);. [அளம் → அளவம் + பொட்டல். பொட்டு → பொட்டல்.]
அளவம்	அளவம் aḷavam, பெ. (n.) அளகம் பார்க்க;see alagam.
அளவர்	அளவர் aḷavar, பெ. (n.) உப்பமைக்குங் குலத்தார்; persons belonging to the caste of saltmanufacturers. "பரதவ ரளவர் வாரிப்படுத்தமீ னுப்பின் குப்பை" (கந்தபு. ஆற்று. 30);.
அளவழிச்சந்தம்	அளவழிச்சந்தம் aḷavaḻiccandam, பெ. (n.) நான்கு முதல் இருபத்தாறெழுத்துவரை வந்து அளவொவ்வாத அடிகளையுடைய செய்யுள் வகை (யாப். வி. 95, உரை);; a stanza of the mandilam (viruttam); type whose lines are not equal in length, but no line containing less than 4 and more than 26 letters. [அளவு + அழி + Skt. chandas → த. சந்தம் (வண்ணம்);.] இஃது அளவியற் சந்தத்திற்கு எதிர்.

அளவழித்தாண்டகம்	அளவழித்தாண்டகம் aḷavaḻittāṇṭagam, பெ. (n.) இருபத்தேழெழுத்து முதலாக வந்து அளவொவ்வாத அடிகளையுடைய செய்யுள் வகை (யாப். வி. 95, உரை);; a stanza in which each line contains not less than 27 letters without the lines being equal in length with each other. [அளவு + அழி + தாண்டகம். தாண்டு → தாண்டகம். 'அகம்' ஈறு. இருபத்தாறெழுத்து என்னும் மண்டில வரம்பைத் தாண்டிச் செல்லும் செய்யுள் வகை.] தாண்டகம் பார்க்க;see tandagam. இஃது அளவியற் றாண்டகத்திற்கு எதிர்.
அளவளப்பு	அளவளப்பு aḷavaḷappu, பெ. (n.) அளவளாவுகை (வின்.);; sociability. [அளவு + அளவு - அளவளவு → அளவள → அளவளப்பு.]
அளவளாவு-தல்	அளவளாவு-தல் aḷavaḷāvudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கலந்து பேசுதல்; to hold intimate talks, converse freely, live socially. "அளவளாய் நட்டாலும்" (மூதுரை, 4);. [அளவு + அளவு - அளவளவு → அளவளாவு.]
அளவளாவு	அளவளாவு aḷavaḷāvu, பெ. (n.) கலந்து வாழ்கை, மனக்கலப்பு; intimacy. "அளவளா வில்லாதான் வாழ்க்கை" (குறள், 523);. ['அளவளாவு' முத.தொ.பெ.] அளவளாவு-தல் பார்க்க;see alayalavu.
அளவறுத்தல்	அளவறுத்தல் aḷavaṟuttal, தொ. பெ. (vbl.n.) 1. அளவைகளால் அளந்தறிதல்; to test by the logical methods of proof. "அளவறுப்பதற் கரியவன்" (திருவாச. 5:35);. 2. வரையறை செய்தல்; to fix limit, define. 3. வரம்பு நீக்குதல்; to unlimit. க. அளவியறி [அள் → அள → அளவு + அறு.]
அளவன்	அளவன் aḷavaṉ, பெ. (n.) தவசம் அளப்போன்; one who measures the grain. ம. அளவன் [அள → அளவு → அளவன்.] அளவன் aḷavaṉ, பெ. (n.) உப்புக் காய்ச்சுவோன், உப்பமைப்போன்; salt-manufacturer (சா.அக.);. [அளம் (உப்பு); → அளமன் → அளவன். 'அன்' ஆ.பா. ஈறு.] அளவன் aḷavaṉ, பெ. (n.) ஒரு செயனஞ்சு (சோரபாடாணம்); (மு.அ.);; a kind of prepared arsenic.

அளவாக்கு-தல்	அளவாக்கு-தல் aḷavākkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) மட்டமாக்குதல்; to make even, to level, to straighten, to set right. 'நூற்பிடித்த பத்தியை அளவாக்க வேணும்' (திவ். திருக் குறுந்- 10, வியா.);. [அளவு + ஆக்கு. ஆகு (த.வி.); → ஆக்கு (பி.வி.);.]
அளவி	அளவி aḷavi, பெ. (n.) அளவு; limit. "அளவியை யார்க்கு மறிவரியோன்" (திருக் கோ. 1:10);. ம., பட. அளவு : க. அளவி ; தெ, அலவி : கொலா. லாவ்.
அளவிடு-தல்	அளவிடு-தல் aḷaviḍudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) அளத்தல்; to measure, explore. "மண்ணுற்ற வெல்லை யளவிட் டிடுமால்" (கந்தபு. அசுர. அகத். 7);. ம. அளக்குக ; க. அளதெவடு ; து., குட. அளதெ ; பட. அளெ. [அள → அளவு + இபி (து.வி.);.]
அளவிடை	அளவிடை aḷaviḍai, தொ.பெ. (vbl.n.) மதிப்பிடுகை; calculation, estimation. சத்துருவை அளவிடை பார் (வின்.);. [அளவு + இடை. இடு → இடை (தொ.பெ.);. ஒ.நோ: எடு → எடை.]
அளவியல்	அளவியல் aḷaviyal, பெ. (n.) "நோக்கே பாவே அளவியல் எனாஅ" (தொல். பொருள். செய். 1);. [அள → அளவு + இயல் (ஒழுங்கு);.]
அளவியற்சந்தம்	அளவியற்சந்தம் aḷaviyaṟcandam, பெ. (n.) நான்கு முதல் இருபத்தா றெழுத்துவரை அளவொத்து வரும் அடிகளையுடைய செய்யுள் வகை (யாப். வி. 95, உரை);; a stanza in which each one of the lines contains the same number of letters between 4 and 26, both limits inclusive. [அளவு + இயல் + Skt. chandas → த. சந்தம்.] இது அளவழிச் சந்தத்திற்கு எதிர்.
அளவியற்றாண்டகம்	அளவியற்றாண்டகம் aḷaviyaṟṟāṇṭagam, பெ. (n.) இருபத்தே ழெழுத்து முதலாக வரும் அளவொத்த அடிகளையுடைய செய்யுள்வகை (யாப். வி. 95, உரை);; a stanza in which each one of the lines contains not less than 27 letters and all lines contain the same number. [அளவு + இயல் + தாண்டகம். தாண்டு → தாண்டகம். 'அகம்' ஈறு. இருபத்தாறெழுத்து என்னும் வரம்பைத் தாண்டிச் செல்லும் மண்டில (விருத்த); வகைத் தாண்டகம்.] தாண்டகம் பார்க்க;see tandagam.

அளவில்	அளவில் aḷavil, கு.வி.எ. (adv.) 1. மட்டில்; as regards என் அளவில் ஒரு குற்றமுமில்லை. 2. எல்லைக்குள்; within bounds, to the extent. அந்த அளவில் அவனை வைத்துக்கொள். 3. உடனே; as soon as, immediately after. அவன் சொன்ன அளவில் எல்லாரும் பணத்தைக் கொடுத்துவிட்டார்கள். [அளவு + இல் (7ஆம் வே. உருபு);.]
அளவிற-த்தல்	அளவிற-த்தல் aḷaviṟattal, 3 செ.கு.வி (v.i) 1. எல்லையிலதாதல், அளந்தறிய முடியாததாதல்; to be unlimited, to be immeasurable. இறைவனாற்றல் அளவிறந்தது. 2. குறித்த அளவு கடத்தல்; to exceed appointed limits. "ஆவியும் ஒற்றும் அளவிறந் திசைத்தலும்" (நன். 101);. [அளவு + இற. இறத்தல் = கடத்தல், மிகுதல்.]
அளவினார்	அளவினார் aḷaviṉār, பெ. (n.) நேர்வாளம் (சங்.அக.);; croton.
அளவு	அளவு aḷavu, பெ. (n.) 1. எண்ணல், எடுத்தல், முகத்தல், நீட்டல் என்னும் நால்வகையளவுகளுள் ஒன்று; one of the four modes of measurements, viz., counting, weighing, measure of capacity and linear measure. 2. அளவுமானம்; measurement. 3. நிலவளவு (I.M.P. Tj. 1000);; Revenue survey. 4. வடிவளவு; size. 5. தன்மை; quality, nature. "ஏரள வில்லா வளவினர்" (திருக்கோ. 308);. 6. தக்க சமையம்; opportunity, favourable occasion. 'நமக்குக் கிஞ்சித்கரிக்க நல்லவளவு' (ஈடு, 1, 4 : 4);. 7. மட்டு; limit. 8. (இலக்.); எழுத்தொலிக்குங் கால வளவு, மாத்திரை; "வரைமித மளவு மட்டுமாத் திரைப்பெயர்" (பேரகத். 116);. 9. (இசை); தாளத்தில் 3 மாத்திரைக் காலம் (சிலப். 3 :16, உரை);; 10. தருக்க அளவை; laws of reasoning, dialectics. "ஆற்றினள வறிந்து கற்க" (குறள், 725);. 11. அறிவம் (ஞானம்);; wisdom (ஈடு, 3 7 :3); -, கு.வி.எ. (adv.);

அளவுதல்	அளவுதல் aḷavudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. விரவுதல்; to blend, mingle. "புறத்திணை மருங்கிற் பொருந்தி னல்ல தகத்திணை மருங்கி னளவுத லிலவே" (தொல். பொருள். அகத். 58);. 2. கலத்தல், ஒன்றுசேர்தல்; to mix. "கோற்றேனிலளவுந் தீஞ்சொல்" (கூர்மபு. கண்ணன்மண. 71);. -, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.); உசாவுதல்; to inquire after one's welfare. "அலமர லுள்ளமொ டளவிய விடத்தும்" (தொல். பொருள். கற். 5.);. [அள்ளுதல் = பொருந்துதல், செறிதல், கலத்தல். அள் → அளவு. அளவுதல் = கலத்தல், கலந்துரையாடல்.]
அளவுக்கல்	அளவுக்கல் aḷavukkal, பெ. (n.) நீரேற்றங் காட்டும் கற்றூண் (S.I.I. i, 130);; stone pillar for measuring the height of water level, in tanks.
அளவுக்கூறுபாடு	அளவுக்கூறுபாடு aḷavukāṟupāṭu, பெ.. (n.) ஒரு கூட்டுப் பொருளின் அல்லது கலவைப் பொருளின் அமைப்புக் கூறுகளைப் பிரித்தறிதல்; determination of the proportion of various elements forming a compound, quantitative analysis (சா.அக.);. [அளவு + கூறுபாடு. கூறுபடு → கூறுபாடு. (முத.தி.தொ.பெ.);. 'படு' து.வி.]
அளவுகருவி	அளவுகருவி aḷavugaruvi, பெ. (n.) அளக்கவுதவும் அளவைக் கருவி; instrument of measurement.
அளவுகாரன்	அளவுகாரன் aḷavukāraṉ, பெ. (n.) நெல் முதலியன அளப்பவன்; one who measures paddy and other grains (R.T.);. [அள → அளவு. 'காரன்' தொழிலுரிமை பற்றிய ஆ.பா. ஈறு.]
அளவுகூடை	அளவுகூடை aḷavuāṭai, பெ. (n.) அரிசிதவசி அளக்க வுதவுங் கூடை (இ.வ.);; a basket of certain capacity for measuring rice, etc. (Loc.);. [அள → அளவு. குடை → கூடை = குடை வான பின்னற் கலம்.]
அளவுகோல்	அளவுகோல் aḷavuāl, பெ. (n.) அளக்குந் தடி; measuring rod, foot-rule. "வியனிலத் தளவுகோல்" (பிரபுலிங்க. துதி. 16);.
அளவுசாப்பாடு	அளவுசாப்பாடு aḷavucāppāṭu, பெ. (n.) உண்டிச்சாலைகளில் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவாகப் படைக்கும் சாப்பாடு; meals served in fixed quantity in hotels and eating-houses. [அள → அளவு. சாப்பிடு → சாப்பீடு → சாப்பாடு.] இது போர்க்காலத்தில் அரிசித்தட்டினால் ஏற்பட்டது.

அளவுசோறு	அளவுசோறு aḷavucōṟu, பெ. (n.) அளவு சாப்பாடு பார்க்க;see alavu-šappadu.
அளவுதடி	அளவுதடி aḷavudaḍi, பெ. (n.) அளவுகோல் பார்க்க;see alavu-köl. அளவுதடி aḷavudaḍi, பெ. (n.) ஆண்குறி; penis (சா.அக.);. [அளவுதல் = கலத்தல், புணர்தல். தடி = தடித்த அல்லது தடிபோன்ற உறுப்பு.]
அளவுநாழி	அளவுநாழி aḷavunāḻi, பெ. (n.) முத்திரைப்படி; standard measure. [அள → அளவு. நாளம் → நாளி → நாழி.]
அளவுப்பதிவு	அளவுப்பதிவு aḷavuppadivu, பெ. (n.) வயல்களை அளந்து பதிவு செய்கை (அளவு பைமாஷ்);; survey or measurement of fields (R.T.);. [அள → அளவு. பதி → பதிவு.]
அளவு படி	அளவு படி aḷavubaḍi, பெ. (n.) அளவு நாழி பார்க்க;see alavu-nali.
அளவுபடுத்து-தல்	அளவுபடுத்து-தல் aḷavubaḍuddudal, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) வரையறை செய்தல்; to limit. [அள → அளவு. அளவுபடு (த.வி.); → அளவுபடுத்து (பி.வி.);. 'படு' து.வி. படு (த.வி.); → படுத்து (பி.வி.);.]
அளவுபடை	அளவுபடை aḷavubaḍai, பெ. (n.) சிறு சேனை; small army. 'அளவுபடைக்குப் பெரும்படை தோற்பது' (ஈடு, 2:4:7);.
அளவுவர்க்கம்	அளவுவர்க்கம் aḷavuvarkkam, பெ. (n.) அளவைப் படிகட்கு ஏற்பட்ட ஒரு பழைய வரி (S.1.1. i, 247);; an ancient tax on measures of capacity. [அளவு + Skt varga → த. வர்க்கம் → வருக்கம்.]
அளவெடு-த்தல்	அளவெடு-த்தல் aḷaveḍuttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஒன்றன் நீளம் அகலம் முதலியவற்றை அளந்தறிதல்; to take the dimensions of. [அள → அளவு + எடு.]

அளவெண்	அளவெண் aḷaveṇ, பெ. (n.) a member of ambādarañga vottališaikkalippa consisting of four lines of four feet each. " ....நீர்த்திரைபோல் மரபொன்று நேரடி முச்சீர் குறணடு வேமடுப்பின் அரவொன்று மல்குல தம்போ தரங்கவொத் தாழிசையே" (யா.கா. 10);. எ-டு : "கண்கவர் கதிர்முடி கனலுஞ் சென்னியை தண்கட ருறுபகை தவிர்த்த வாழியை ஒலியிய லுவண மோங்கிய கொடியினை வலிமிகு சகட மாற்றிய வடியினை" (யா.கா. 10, உரை);. [அள → அளவு. அளவு + எண் - அளவெண். எண் = எண்கொண்ட செய்யுளுறுப்பு.]
அளவை	அளவை aḷavai, பெ. (n.) 1. அளவு; measurement. 2. எண்ணல், எடுத்தல், முகத்தல், நீட்டல் என்னும் நால்வகை அளவைகளுள் ஒன்று; measure of four kinds mentioned in ancient literature, viz., computation, weight, capacity and extent. 3. அளவுக்கருவி; standard of measure. 4. காட்சி, கருத்து, ஒப்பு, உரை என்னும் நால்வகை ஏரண அறிவழிகள்; means of acquiring correct knowledge, which are four, viz., perception, inference, similarity and precept. 5. எல்லை; bound, limit. "ஐந்தியாண்டெனு மளவை நிற் ககன்றுழி" (கந்தபு. தக்க உமைகயி. 49);. 6. அமையம்; time, occasion, opportunity. "அன்னதோ ரளவை தன்னில்" (கந்தபு. தேவ. விண்குடி. 38);. 7. நாள் (சூடா.);; day. 8. தன்மை; nature. "அதன் பய மெய்திய வளவை மான" (பொருந. 92);. 9. அறிகுறி; sign, indication. "இவை யளவை யாக விடர்க்கடல் கடத்தி" (கம்பரா. யுத்த. சீதை. 29);. [அள் → அள → அளவை.]
அளவைக்கால்	அளவைக்கால் aḷavaikkāl, பெ. (n.) மரக்கால் (திவா.);; a grain measure. [அள → அளவை. கல்லுதல் = தோண்டுதல், குடைதல். கல் → கால்.]
அளவைநூல்	அளவைநூல் aḷavainūl, பெ. (n.) ஏரணம், தருக்கிநூல்; logic. 'அளவைநூல் சொன்னூல் கற்றே கற்கவேண்டுதலின்' (குறள். 725, பரிமே. உரை);. [அள → அளவை. நுவல் → நூல்.]

அளவையாகுபெயர்	அளவையாகுபெயர் aḷavaiyākubeyar, பெ. (n.) எண்ணல், எடுத்தல் முதலிய நால் வகை அளவைப் பெயர்களுள் ஒன்று, அவ்வளவையுடைய பொருளுக்கு ஆகிவருவது (நன். 290, உரை);; Metonymy in which a word and its implied meaning relate to measurement, of which there are four according as the measure is one of computation or weight or capacity or extent. [அள → அளவை 'ஆகுபெயர்' வினைத் தொகை. ஆ → ஆகு. பெய் → பெயர் = இடுவது.]
அளவைவடிவம்	அளவைவடிவம் aḷavaivaḍivam, பெ. (n.) உருவத்தைக் காட்டுவதற்கு வரைந்த படம் (புதுவை);; diagram (Pond.);. [அள → அளவை. படி → படிவு → படிவம் → வடிவம்.]
அளவைவாதம்	அளவைவாதம் aḷavaivātam, பெ. (n.) ஏரணச் சான்று காட்டி உண்மையை நிறுவும் தருக்கம் அல்லது உறழ் (பிரமாண வாதம்); (மணிமே. 29:42, உரை);; debate or argument seeking to establish truth through logical proof. [அள → அளவை. Skt vada → த. வாதம்.] அளவைத்தருக்கம் அல்லது அளவையுறழ் என்பது தூய தமிழ்.
அளவைவாதி	அளவைவாதி aḷavaivāti, பெ. (n.) அளவைச் சொற்போர் செய்பவன் (மணிமே. 27 3);; one who expounds logical debate or argument. [அள → அளவை. Skt. vadin → த. வாதி.] அளவைத்தருக்கி அல்லது அளவையுறழி என்பது தூய தமிழ்.
அளவொழுகு	அளவொழுகு aḷavoḻugu, பெ. (n.) 1. நிலபுலங்களை யளந்து பதிவுசெய்கை; survey or measurement of fields. 2. சிற்றூர் நிலபுலங்களின் அளவுகளைப் பதிவுசெய்யும் பொத்தகம்; register specifying the measurements of the fields of a village (R.T.);. [அள → அளவு + ஒழுகு (ஒழுங்கு);.]
அளறு	அளறு aḷaṟu, பெ. (n.) 1. நீர்; water. "குளிர் பொய்கை யளறு நிறைய" (பரிபா. 8:93);. 2. குழம்பு; liquid of thick consistency. "முலைச் சுண்ணமு மளறும்" (கல்லா. 27 : 20);. 3. குழைசேறு (பிங்.);; soft mud, slough, mire. [அள்ளுதல் = பொருந்துதல், கலத்தல், செறிதல் அள் → அளர் → அளறு.] அளறு aḷaṟu, பெ. (n.) 1. நரகம்; hell. "பூரியர்க ளாழு மளறு" (குறள், 919);. 2. காவிக்கல்; red ochre. 'அளற்றுப் பொடி' (திவ். திருப்பா. 14, வியா.);. [அழல் → அழறு → அளறு = நெருப்பு, செந்நிறம்.]

அளறு-தல்	அளறு-தல் aḷaṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நெரிதல் (வின்.);; to be fractured by a fall or blow, broken, bruised. 2. பிளத்தல் (வின்.);; to split due to falling. 3. சிதறி வெடித்தல்; to be mauled, shattered. [அள்ளுதல் = செறிதல். அள் → அளறு. அளறுதல் = செறிந்து நெரிதல், பிளத்தல், வெடித்தல்.]
அளறுபடு-தல்	அளறுபடு-தல் aḷaṟubaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சேறாதல்; to turn into mire. 2. நிலை கலங்குதல்; to be disconcerted, perplexed. "இராவணனை யளறுபட வடர்த்தானிடம்" (தேவா. 1. 10: 8);. [அளறு + படு (து.வி.);. அளறு = குழம்பு, சேறு. அளறுபடுதல் = மனங்குழம்புதல், மனங் கலங்குதல்.]
அளாய்குளாய்	அளாய்குளாய் aḷāykuḷāy, பெ. (n.) பரபரப்பான செய்கை; hasty action. 'அளாய் குளாயாய்ப் போகுமது' (ஈடு, 9.1 . 9);. [ஒருகா. அளை என்னும் சொல்லினின்று திரிந்த 'அளைகுளை' என்னும் ஒலிக்குறிப்புச் சொல்லாயிருக்கலாம்.]
அளாரியம்	அளாரியம் aḷāriyam, பெ. (n.) வெங்காயம் (சித்.அக.);; onion (செ.அக.); – பெருவெங்காயம்; a big variety of onion (சா.அக.);.
அளாவல்	அளாவல் aḷāval, தொ.பெ. (vbl.n.) அளாவு-தல் பார்க்க;see alavu-.
அளாவன்	அளாவன் aḷāvaṉ, பெ. (n.) கலப்பு; mixture. 'அளாவனான சத்துவத்தை யுடையராயிருப்பாரும்' (ஈடு, 1.1 : 5);. [அளவு → அளாவு → அளாவன். 'அன்' ஒன். பா. ஈறு.]
அளாவு-தல்	அளாவு-தல் aḷāvudal, 5 செ.கு.வி. (v.i) கலத்தல்; to mingle. "பாலோ டளாய நீர்" (நாலடி.177);. -, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.); 1. பொருந்துதல்; to reach, extend up to, touch. "விசும்பினை யளாவு மன்னவன் கோயிலை" (கந்தபு. யுத்த மூவாயி. 1);. 2. கையால் அளைதல், கறண்டியால் துழாவுதல்; to stir, as with a hand or spoon. 3. கலந்துறவாடல்; to have social intercourse, mingle freely with relatives. [அள → அளவு → அளாவு.]

அளி-தல்	அளி-தல் aḷidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. செறிதல்; to become crowded, dense. 2. கலத்தல்; to mix, mingle. "சிறியார்களோடளிந்தபோது" (கம்பரா. சுந்தர. ஊர்தேடு. 154);. 3. குழைதல்; to be overboiled. சோறளிந்து போயிற்று. 4. அறக்கனிதல்; to become overripe, mellow. "அளிந்ததோர் கனியே" (திருவாச. 37 : 4);. 5. புரியமாயிருத்தல் (பிரியமாயிருத்தல்); ; to be attached. "மந்தி யளிந்த கடுவனையே நோக்கி" (திவ். இயற். மூன்றாம் திருவந் 58);. [அள் → அளி.]
அளி-த்தல்	அளி-த்தல் aḷittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. செறித்தல் (பிங்.);; to crowd together. 2. அறம் நோக்கிக் கொடுத்தல்; to give in charity. "அரிதாய வறனெய்தி யருளியோர்க் களித்தலும்" (கலித். 11:1);. 3. தகுதிபற்றிக் கொடுத்தல்; to give as prize or reward, to confer a title or degree. பரிசளிப்பு. பட்டமளிப்பு விழா. 4. அன்பினாற் கொடுத்தல்; to give free or as a token of love. அன்பளிப்பு. 5. ஈனுதல்; to yield, beget. "காந்தார பதியளித்த மெய்க்கன்னி" (பாரத. சம்பவ. 22);. 6. அருளிப்படைத்தல்; to create. "யாவையு மயன்கணின் றளிப்பான்" (கந்தபு. தக்க ததீசியுத். 9);. 7. அருளி அல்லது அன்பினாற் காத்தல் (பிங்.);; to protect, take care of, nourish. 8. அன்பினாற் சொல்லுதல்; to speak, express with affability. "முகமனளித்தும்" (கல்லா. 14:17);. -, 4 செ.கு.வி. (v.i.); அருள்செய்தல்

அளி	அளி aḷi, பெ. (n.) 1. அன்பு; love. "அளி நயந்து" (இரகு. நாட்டு. 1);. 2. அன்பு கரணியத்தால் தோன்றும் அருள்; clemency, grace. "கொடையளி செங்கோல் குடியோம்பல் நான்கும்" (குறள், 390);. 3. அன்பினாலுண்டாகும் ஆசை; desire. "அளியா லிவ்வூர் காணு நலத்தால்" (கம்பரா. சுந்தர. ஊர்தேடு. 83);. 4. அருள்போன்ற குளிர்ச்சி; coolness. "திங்களு ளளியுநீ" (பரிபா. 3:67);. 5. அன்பினால் நிகழுங் கொடை (திவா.);; gift, present. 6. அன்போடு கூடிய வேளாண்மை (உபசாரம்); மதிப்புரவு (குறள், 390, உரை);; civility, politeness. 7. அருளினால் அல்லது அன்பினால் இரங்கத்தக்க எளிமை; miserableness, wretchedness. "தாய்த்தாய்க் கொண்டேகு மளித்திவ் வுலகு" (நாலடி. 15);. ம., க. அளி. [அள் → அளி.] அளி-த்தல் பார்க்க;see alit2.
அளிகம்	அளிகம் aḷigam, பெ. (n.) நெல்லி (பச்.மு.);; emblic myrobalan.
அளித்து	அளித்து aḷittu, பெ. (n.) இரங்கத்தக்கது; that which deserves pity. "கலங்கு மளித்தென் கடும்பு" (பு.வெ. 9:25);. [அளி (இரக்கம்); → அளித்து. 'து' ஒன்.பா. ஈறு. 'த்' புணர்ச்சித் தோன்றல்.]
அளிது	அளிது aḷidu, பெ. (n.) அளித்து பார்க்க;see alittu. "அளிதோ தானே பாரியது பறம்பே" (புறநா. 109:1);. [அளி → அளியது → அளிது. 'து' ஒன்.பா. ஈறு.]
அளிந்தார்	அளிந்தார் aḷindār, பெ. (n.) அன்புடையோர்; loving persons. "அளிந்தார்க ணாயினும் ஆராயா னாகித் தெளிந்தான் விளிந்து கெடும்" (பழமொழி. 182);. [அளி → அளிந்த (இ. கா. பெ. எ.); + அவர் (ப.பா.ஈறு.); – அளிந்தவர் → அளிந்தார். அளிதல் = அன்புசெய்தல்.]
அளிப்பாய்ச்சு-தல்	அளிப்பாய்ச்சு-தல் aḷippāyccudal, 5 செ.கு.வி. (v.i) வலைத்தட்டியிடுதல்; to construct a lattice. [அழி → அளி. பாய் (த.வி.); → பாய்ச்சு (பி. வி.);. 'சு' பி.வி. ஈறு.]

அளியன்	அளியன் aḷiyaṉ, பெ. (n.) 1. அன்பு மிக்கவன்; one who has great love, gracious benefactor. "அகியேன் போலப் புலம்பினன்" (கந்தபு. யுத்த. அக்கினி. 198);. 2. காக்கப்படத்தக்கவன்; one who deserves protection, needy person. "அளியன் றானே முதுவா யிரவலன்" (திருமுருகு, 284);. 3. இரங்கப்படத்தக்கவன்; one who deserves pity. "அளியன் நம்பையல் என்னார் அம்மவோ" (திவ். திருமாலை, 37);. ம. அளியன் ; க., து. அளிய ; தெ. அல்லுடு ; படீ. அளிய (மருமகன்);. [அளி (அன்பு, இரக்கம்); → அளியன், 'அன்' ஆ.பா. ஈறு.]
அளிலாமயம்	அளிலாமயம் aḷilāmayam, பெ. (n.) ஊதை (வாத); நோய் (வை.மு.);; rheumatism. [அளில் + Skt. ämayam (நோய்);.]
அளுக்கு-தல்	அளுக்கு-தல் aḷukkudal, 5 செ.கு.வி. (v.i) குலைதல் (திவா.);; to be perturbed, disconcerted. க. அலுகு ; தெ. அலுகு. [அலுங்கு (த.வி.); → அலுக்கு (பி.வி.); → அளுக்கு. அலுங்குதல் = அசைதல்.]
அளுங்கு	அளுங்கு aḷuṅgu, பெ. (n.) அழுங்கு, ஒரு விலங்கு (மு.அ.);; pangolin. ம. அளுங்கு ; தெ. அளுகு, அளுவ ; து. அளங்கு. [நளுங்கு → அளுங்கு.] அளுங்கு aḷuṅgu, பெ. (n.) ஒரு வகைக் கிளிஞ்சல்; a kind of shell (சா.அக.);.
அளுங்கோடு	அளுங்கோடு aḷuṅāṭu, பெ. (n.) அழுங்கின் கொம்பு; the horn of a pangolin (சா.அக.);. [அளுங்கு + கோடு - அளுங்குக்கோடு → அளுங்கோடு.]
அளேசுவிடையம்	அளேசுவிடையம் aḷēcuviḍaiyam, பெ. (n.) அளேசுவெப்பம் பார்க்க;see alēšu-veppam.
அளேசுவெப்பம்	அளேசுவெப்பம் aḷēcuveppam, பெ. (n.) அதி விடையம் (மு.அ.);; atis. (செ.அக.); - அதி விடைய வேர்; the root of Indian atee, Aconitum heterophyllum (சா.அக.);.

அளேசுவெப்பு	அளேசுவெப்பு aḷēcuveppu, பெ. (n.) அளேசு வெப்பம் பார்க்க;see aléSu-weppam.
அளை-தல்	அளை-தல் aḷaidal, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தழுவுதல்; to embrace, caress. "என்னணியார் முலையாக மளைந்து" (திருவாச. 49: 4);. 2. சூடுதல்; to wear. 'அனிச்சப்பூவை மயிரில் அளைந்தாள்' (குறள், 1118, மணக். உரை);. 3. துழாவுதல்; to stir with the hand or a ladle, to dabble with the hand, as a child. "இன்னடிசில் புக்களையுந் தாமரைக்கை" (நள.கலிதொ. 63);. 4. கலத்தல்; to mix up, mingle with. "ஊனளைந்த வுடற்குயி ராமென" (கம்பரா. அயோத், பள்ளி. 16);. 5. நுகர்தல் (அனுபவித்தல்);; to enjoy, experience. "அளைவது காமம்" (சீவக. 1551);. -, 2 செ.கு.வி. (v.i.); 1. கூடியிருத்தல்; to be mixed, mingled. "ஆர்வமொடளைஇ" (தொல். பொருள். கற். 5);. 2. வயிறு வலித்தல் (இ.வ.);; to suffer from gripes, as in dysentery (Loc.);. [அள்ளுதல் = பொருந்துதல், செறிதல், வாருதல். அள் → அளை.]
அளை	அளை aḷai, பெ. (n.) 1. தயிர் (பிங்.);; curd, curdled milk. 2. மோர்; butter-milk. "செம்புற் றீயலி னின்னளைப் புளித்து" (புறநா. 119:3);. 3. வெண்ணெய்; butter (சேதுபு. விதூம. 75);. க., து. அளெ ; தெ., பர். சல்ல ; கொலா. சல்ல ; நா. சள. [அள் → அளி. அளிதல் = குழைதல். அளி → அளை.] அளை aḷai, பெ. (n.) 1. எலி, நண்டு, பாம்பு முதலியவற்றின் வளை; rat-hole, crab-hole, snake-hole, etc., hole in the ground. 2. புற்று; ant-hill. "அளைப்பிரியா வரவு" (தேவா. 7. 43:4);. 3. பொந்து (வின்.);; hollow in the tree. 4. குகை; cave, cavern in a mountain or rock. "அளைச்செறி யிரும்புலி" (சீவக. 1851);. ம. அள ; க. அளெ ; கோத. அள் ; துட. ஒள்ப். [உள் → அள் → அளை = துளை.]

அளைச்சல்	அளைச்சல் aḷaiccal, பெ. (n.) வயிற்றளைச்சல் (இ.வ..);; dysentery (Loc.);. [அளை → அளைத்தல் → அளைச்சல். 'சல்' தொ.பெ. ஈறு.]
அளைமறிபாப்பு	அளைமறிபாப்பு aḷaimaṟipāppu, பெ. (n.) தலை முன்னும் வால் பின்னுமாக வளைக்குட் புகுந்த பாம்பு, அங்ஙனமே, அதாவது வால் முன்னும் தலை பின்னுமாகத் தானிருந்தபடியே பின்னுக்குத் திரும்பாது, வளைக்குள் ஒரு சுற்றுச் சுற்றி, மீண்டும் தலைமுன்னாக மாறிக் கொள்வதுபோல், ஒரு செய்யுள் தலைகீழாக இறுதியடி முதலடியாகவும் முதலடியிறுதி யடியாகவும் வரிசைமாற்றிப் பொருள் கொள்ளப்படும் முறை, எண்வகைப் பொருள் கோள்களுள் ஒன்று; a mode of poetic construction in which, the lines of a poem or stanza are taken in the reversed order for construing, one of eight modes of construing. "தாழ்ந்த வுணர்வினராய்த் தாளுடைந்து தண்டூன்றித் தளர்வார் தாமும் சூழ்ந்த வினையாக்கை சுடவிளிந்து நாற்கதியிற் சுழல்வார் தாமும் மூழ்ந்த பிணிநலிய முன்செய்த வினையென்றே முனிவார் தாமும் வாழ்ந்த பொழுதினே வானெய்து நெறிமுன்னி முயலா தாரே" இச் செய்யுளில், 4ஆம் அடி முதலடியாகவும், 3ஆம் அடி 2ஆம் அடியாகவும், 2ஆம் அடி 3ஆம் அடியாகவும், முதலடி 4ஆம் அடியாகவும், தலைகீழாக மாறியமைந்து பொருள்படுதல் காண்க. "செய்யு ளிறுதி மொழியிடை முதலினும் எய்திய பொருள்கோள் அளைமறி பாப்பே" (நன். 417);. [அளை = வளை. மறி = (தலைகீழாய்); மடங்குகின்ற, பாம்பு → பாப்பு (வலித்தல் திரிபு);. 'அளைமறிபாப்பு' பன்மொழித் தொடரான அன்மொழித்தொகை. "அளைமறி' வே.தொகை. "மறிபாப்பு' வினைத்தொகை.]
அளையெடு-த்தல்	அளையெடு-த்தல் aḷaiyeḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வளைதோண்டுதல் (வின்.);; to burrow. 2. புரைவைத்தல் (வின்.);; to grow hollow, as in ulcers.
அளைவு	அளைவு aḷaivu, பெ. (n.) 1. கலப்பு; mixture (சா.அக.);. 2. சோறு முதலியன குழைகை (அக.நி.);; becoming soft, as rice by over boiling. [அள் → அளை → அளைவு. 'வு' தொ.பெ. ஈறு.]
அற்கத்தி	அற்கத்தி aṟkatti, பெ. (n.) திப்பிலி (மலை.);; long pepper.
அற்கப்பிளப்பு	அற்கப்பிளப்பு aṟkappiḷappu, பெ. (n.) திருநாமப்பாலை; oval-leaved China root, Smilax macrophylla (சா.அக.);.

அற்கம்	அற்கம் aṟkam, பெ. (n.) அடக்கம்; self-restraint, self-control. "அற்கமொன்று மறிவுறாள்" (திவ். திருவாய். 6 5:4);. [ஒல்கு → அல்கு → அற்கு → அற்கம். ஒல்குதல் = தளர்தல். அல்குதல் = சுருங்குதல்.] அற்கம் aṟkam, பெ. (n.) 1. வெண்டுளசி (பச். மு.);; white basil, Ocimum alba. 2. தும்பைச்செடி (சா.அக.);; bitter leucas, Leucas aspera. 3. அலரி; sweet-scented oleander, Nerium odorum. 4. குன்றி; Indian or country liqùorice, Abrus precatorius. 5. நந்தியாவட்டம்; broad-leaved rosebay, Ceylon jasmine, Tabernaemontana coronaria alias Nerium coronarium. 6. முருக்கு; Indian coral tree, Erythrina indica. 7. வன்னிமரம்; suma tree, Prosopis spicogera. 8. வேம்பு; margosa, Azadirachta indica.
அற்கரா	அற்கரா aṟkarā, பெ. (n.) பேயிலுப்பை; wild mohwah, Bassia latifolia (சா.அக.);.
அற்காமை	அற்காமை aṟkāmai, பெ. (n.) நிலையாமை (அக.நி,);; impermanence. [அல்குதல் = தங்குதல். அல்கு → அற்கு → அற்காமை. 'ஆ' எ.ம.இ.நி. 'மை' பண்.பெ ஈறு.]
அற்கு-தல்	அற்கு-தல் aṟkudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) நிலை பெறுதல்; to be permanent, to remain, endure. "அற்காவியல்பிற்றுச் செல்வம்" (குறள்,333);. [அல்கு → அற்கு.]
அற்கெந்தி	அற்கெந்தி aṟkendi, பெ. (n.) the yogic centre araimadi. 'சாந்தியா தீத மற்கெந்தி' (தத்துவப். 189);. [ஒருகா. அரைக்காந்தி → அற்கெந்தி.]
அற்பகதம்	அற்பகதம் aṟpagadam, பெ. (n.) வாழை (பச்.மு.);; plantain tree, Musa paradisiaca.
அற்பரம்	அற்பரம் aṟparam, பெ. (n.) மக்கட் படுக்கை (சது.);; bed, mattress.

அற்பருத்தம்	அற்பருத்தம் aṟparuttam, பெ. (n.) வாழை (மலை.);; plantain, Musa paradisiaca.
அற்புத்தளை	அற்புத்தளை aṟputtaḷai, பெ. (n.) நேசக்கட்டு; bond of love or friendship. "அற்புத் தளை யறப் பரிந்திட் டானே" (சீவக. 2885);. [அன்பு + தளை (கட்டு);. 'ற்' புணர்ச்சித் திரிபு.]
அற்றகாரியம்	அற்றகாரியம் aṟṟakāriyam, பெ. (n.) தீர்ந்த செய்தி, முடிந்த கருமம் (சிலப்.17, முன்னிலைப். 2, உரை);; settled fact, matter decided upon. [அறு → அற்ற (இ.கா.பெ.எ.);. Skt. karya → த. காரியம். அறுதல் = தீர்தல், முடிதல்.]
அற்றகுளம்	அற்றகுளம் aṟṟaguḷam, பெ. (n.) நீர்வற்றிய குளம்; the tank in which water has dried up. "அற்ற குளத்தின்" (மூதுரை, 17);. ம. அற்றகுழ [அறு → அற்ற (இ. கா. பெ. எ.);. குள் → குளம்.]
அற்றகுற்றம்	அற்றகுற்றம் aṟṟaguṟṟam, பெ. (n.) 1. குற்றங் குறை; defect or deficiency. 2. கேடிழப்பு; loss or damage. ம. அற்றகுற்றம் [அறு → அற்றம் + (குறு); → குற்றம்.]
அற்றசெம்பு	அற்றசெம்பு aṟṟasembu, பெ. (n.) களிம்பற்ற செம்பு; copper free from verdigris, refined copper (சா.அக.);. [அறு → அற்ற (இ.கா.பெ.எ.);. செம் → செம்பு. அறுதல் = நீங்குதல், இல்லாதிருத்தல்.]
அற்றநோய்	அற்றநோய் aṟṟanōy, பெ. (n.) தீர்ந்த நோய்; cured disease (சா.அக.);. [அறு → அற்ற (இ.கா.பெ.எ.);.] நோய் பார்க்க;see noy.
அற்றப்படு-தல்	அற்றப்படு-தல் aṟṟappaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. இல்லாதிருத்தல்; to be unavailable. "ஆளற்றப்பட் டிரந்தாள்" (தில். இயற். திருவிருத், 30);. 2. மறதியாயிருத்தல், கவனம் இடையறவுபடுதல்; to be forgetful. "பொச்சாப்பென்பது அற்றப்படுதல்; அஃதாவது, பாதுகாத்துச் செல்கின்ற பொருட்கண் யாதானும் ஒரிகழ்ச்சியான் இடையறவுபடுதல்" (தொல், பொருள். மெய்ப். 12, பேரா. உரை);. [அறு = அற்றம். 'அம்' தொ.பெ. ஈறு. அற்றம் + படு (து.வி.); - அற்றப்படு.]

அற்றபேச்சு	அற்றபேச்சு aṟṟapēccu, பெ. (n.) முடிவான பேச்சு; the last word in a bargain or agreement. [அறு → அற்ற (இ.கா.பெ.எ.);. பேசு → பேச்சு (மூத. இரட்.தொ.பெ.);.]
அற்றம்	அற்றம் aṟṟam, பெ. (n.) 1. நீங்குகை, விலகுகை; separation, leaving. 2. இடைவிடுகை; discontinuity, break. "அற்றமில் பெரும்படை" (சீவக. 565);. 3. ஆடை நீங்கிய நிலை, மொட்டைக்கட்டை; nudity. "அற்றங் காவாச் சுற்றுடைப் பூந்துகில்" (மணிமே. 3 139);. 4. அவமானம்; shame. "அற்ற மறைக்கும் பெருமை" (குறள், 980);. 5. ஆள் நீங்கிய சமையம்; the time of a person's being away. "தந்தையை யற்ற நோக்கியே" (கம்பரா. பால. திருவவ. 40);. 6. (தடை நீங்கிய); தகுந்த சமையம் (அவகாசம்); (சூடா.);; occasion, opportunity. 7. பொய் ; untruth, lie. "அற்ற மின்மையி னவல நீங்கினார்" (சீவக. 1764);. 8. (பொய் நீங்கிய); உண்மை (பொதி. நி.);; truth 9. (செல்வம் நீங்கிய); வறுமை; destitution, poverty. "பண்பிலார்க் கற்ற மறிய வுரையற்க" (நாலடி. 78);, 10. தேடு
அற்றவன்	அற்றவன் aṟṟavaṉ, பெ. (n.) பற்றற்றவன்; one who has renounced all ties. "அற்றவர்க்கற்றோன்" (திருவானைக். நைமி. 29);. [அறு → அற்ற (இ.கா.பெ.எ.);. அற்ற + அவன் - அற்றவன்.]
அற்றறாவாயு	அற்றறாவாயு aṟṟaṟāvāyu, பெ. (n.) வயிற்றில் முழுவதும் நீங்காத வளியால் (வாயுவால்); செரியாமை ஏற்பட்டு, நாளும் புளித்தேப்பமும் வலுக்குறைவு உடம்புக் கொதிப்பு முதலிய குணங்களும் உண்டாகும் செரியாவளி (குன்ம வாயு); நோய்; dyspepsia arising from indigestion due to the retention of gas in the stomach, and marked, by sour belch, weakness, a feeling of glowing heat in the system, etc., Flatulent dyspepsia (சா.அக.);. [அறு → அற்று (இ.கா.வி.எ.); + அறா (ஈ.கெ. எ.ம.பெ.எ.); + Skt. väyu..]
அற்றறுதி	அற்றறுதி aṟṟaṟudi, பெ. (n.) தொடர்பு நீங்குகை; separation, severance of connection. எனக்கும் அவனுக்கும் இன்றோடு அற்றறுதியாகி விட்டது. [அறு → அற்று (இ.கா.வி.எ.); + அறுதி. அறு → அறுதி. 'தி' தொ.பெ. ஈறு.]

அற்றறுதிபற்றறுதி	அற்றறுதிபற்றறுதி arrarudibarrarudi, பெ. (n.) முற்றுந் தொடர்பு நீங்குகை; complete separation, absolute severance of connection. அப்பன் இறந்தபின் அண்ணன் தம்பிமார்க்குள் அற்றறுதிபற்றறுதியாகிவிட்டது. [பற்று + அறுதி - பற்றறுதி. அறு → அறுதி. 'தி' தொ.பெ. ஈறு. 'அற்றறுதி பற்றறுதி' பொருளை மிகுக்க வந்த எதுகை மரபிணைமொழி.] அற்றறுதி பார்க்க;see arrarudi.
அற்றார்	அற்றார் arrār, பெ. (n.) 1. பொருளில்லாதவர்; destitute persons. "அற்றா ரழிபசி தீர்த்தல்" (குறள், 226);. 2. உறவினரில்லாதவர்; those who have no relation. "அற்றாரைத் தேறுத லோம்புக" (குறள், 506);. 3. தம்மை இறைவனுக்கு ஒப்படைத்தவர்; those who have dedicated themselves to the service of God. "முதல்வன் பாதத் தற்றாரடியார்" (தேவா. 7.94:10);. 4. இறந்தவர்; dead persons (சா. அக.);. [அறு → அற்ற (இ.கா.பெ.எ.); + அவர் – அற்றவர் → அற்றார் (வினையா.பெ.);.]
அற்று	அற்று arru, பெ. (n.) அத்தன்மையது; one of such quality, impers. sing. "மறந்தனை யெம்மை யற்றால்" (கந்தபு. அசுர உருத்திரர்கே. 6); - வி. (v.); அது அதையொத்தது, போன்றது; is like that, is of the same kind, became or has become like that, impers. sing. finite verb "அவ்வளவில் அள்ளிக்கொள் வற்றே பசப்பு" (குறள், 1187);. -, இடை. (part.); ஓர் உவமவுருபு (தொல், பொருள். உவம. 11. பேரா. உரை);; an adverbial word of comparison. [அன் + து - அற்று. 'து' ஒன்.பா. ஈறு. அன்னது (அன் + அது); என்பது ஈற்றின் அகர முதல் தொக்கு அற்று என்றாயிற்று. ஒ.நோ : என்னது → எற்று (என் + து);.] அற்று arru, இடை. (part) ஒரு சாரியை (நன். 224);; an euphonic increment. எ-டு : அவை + ஐ (2ஆம் வே.உ.); - அவற்றை பல + இன் (6ஆம் வே.உ.); - பலவற்றின் தொல்காப்பியர், அற்றுச் சாரியையை வற்றுச்சாரியை என்று கொண்டு, ஐகார வீற்றுச் சுட்டுச் சொன்முன் வகரங்கெடும் என்பர்.

அற்றுப்போ-தல்	அற்றுப்போ-தல் aṟṟuppōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) 1. இடைமுறிதல்; to be severed, to be broken as a string. 2. முழுவதும் நீங்குதல்; to cease completely, as a disease. நோய் முழுவதும் அற்றுப்போயிற்று. 3. ஓர் உயிரினம் இறந்துபடுதல்; to become extinct, as a species. ஓதிமம் (அன்னம்); தமிழ்நாட்டில் அற்றுப் போயிற்று. 4. முழுவதும் கைவருதல்; to have complete possession (Com.u.); (செ.அக.);. [அறு → அற்று (இ.கா.வி.எ.);. 'போ' ஒழிதலைக் குறிக்கும் து.வி.]
அற்றுவிடல்	அற்றுவிடல் aṟṟuviḍal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) அற்றுப்போ-தல் 1, 2, 3 பார்க்க;see arru-p-p51, 2, 3. ['விடு' நீங்கல் குறிக்கும் து.வி.] அற்று பார்க்க;see arru.
அற்றூரம்	அற்றூரம் aṟṟūram, பெ. (n.) மரமஞ்சள்; tree turmeric.
அற்றேல்	அற்றேல் aṟṟēl, இடை. (conj.) அப்படியானால்; if so. 'அற்றேல், கேட்போர் மாணாக்கரும் கேட்பிப்போர் ஆசிரியரு மாகலான்' (நன். சிறப்புப்பாயி. சிவஞான. விருத்தி. பக். 13);. [அன்னது → அற்று (அன் + து); + எல். என் → எனில் (எ.கா.வி.எ.); → ஏல் (எ.கா.வி.எ. ஈறு);.]
அற்றை	அற்றை aṟṟai, கு.பெ.எ. (adj.) 1. அந்நாட்குரிய; of that day. "அற்றைத் திங்கள் அவ்வெண் ணிலவின்" (புறநா. 112 : 1);. "அற்றைவெஞ் சமரில்" (பாரத. பதினே.2);. 2. சிறிய, முதன்மையல்லாத; little, trifling. அற்றைக் காரியம் (யாழ்ப்.);. [அன்று → அற்றை வலித்தலும் ஐகாரச் சாரியையும் புணர்ச்சி விளைவு.]
அற்றைக்கூலி	அற்றைக்கூலி aṟṟaikāli, பெ. (n.) அன்றன்று பெறும் நாட்கூலி; daily wages. [அன்று → அற்றை + கூலி. கூலம் → கூலி.] அற்றை பார்க்க;see arrai.
அற்றைக்கூழ்	அற்றைக்கூழ் aṟṟaikāḻ, பெ. (n.) மாவைப் புளிக்க வையாது அன்றே காய்ச்சும் கேழ்வரகு கூழ்; porridge made out of unleavened ragimeal. [அன்று → அற்றை + கூழ். குழை → கூழ்.]

அற்றைக்கொத்து	அற்றைக்கொத்து aṟṟaikkottu, பெ. (n.) நாள்தோறும் தவசமாகக் கொடுக்குங் கூலி; daily wages, paid in kind. [அன்று → அற்றை + கொத்து. ஒருகா. குத்து → கொத்து = குத்துக்குத்தாக அள்ளிப் போடும் தவசம்.]
அற்றைத்திங்கள்	அற்றைத்திங்கள் aṟṟaittiṅgaḷ, பெ. (n.) அப்பொழுதை நிலா; the Moon at that time. "அற்றைத் திங்கள் அவ்வெண் ணிலவின்" (புறநா. 112 : 1);. [அன்று → அற்றை + திங்கள். திகழ் → திங்கள்.]
அற்றைநாள்	அற்றைநாள் aṟṟaināḷ, பெ. (n.) அந்நாள்; that day. "யான்காவல் பூண்ட வற்றைநாண் முதலா" (அரிச்சந். விவாக. 29);. [அன்று → அற்றை + நாள். நள் → நாள்.]
அற்றைநிலை	அற்றைநிலை aṟṟainilai, பெ. (n.) நோயாளிக்கு நாட்படியுள்ள உடம்பின் நிலைமை; the daily condition of a patient (சா.அக.);. [அன்று → அற்றை. நில் → நிலை.]
அற்றைப்படி	அற்றைப்படி aṟṟaippaḍi, பெ. (n.) நாள்தோறும் உணவிற்காக அளிக்கப்படும் பண்டம் அல்லது பணம்; daily allowance, either in kind or cash. 'நற்பரிகள் ஐயாயிரத்துக்கும் அற்றைப்படி யாம்படி கொடுத்து' (பாரத வெண். 161, உரை);. [அன்று → அற்றை, படி (அளவை ஆகு.); = படியாலளக்கப்படும் பொருள். அதன் விலை மதிப்பான பணம்.]
அற்றைப்பரிகாரம்	அற்றைப்பரிகாரம் aṟṟaipparikāram, பெ. (n.) 1. உடற்கேட்டிற்கு உடனே செய்யும் மருத்துவ உதவி; first aid. 2. துன்பந் தீர்க்க உடனே செய்யும் நல்வினை; immediate relief. [அன்று → அற்றை. Skt. parihāra → த. பரிகாரம்.]
அற்றைப்பரிசம்	அற்றைப்பரிசம் aṟṟaipparisam, பெ. (n.) விலைமாதர் அன்றன்று பெறும் கூலி (சிலப். 5:51, அடியார்க். உரை);; daily hire of a harlot. [அன்று → அற்றை. பரிசு → பரிசம்.]
அற்றைப்பாடு	அற்றைப்பாடு aṟṟaippāṭu, பெ. (n.) 1. அன்றன்று செய்யும் உழைப்பு; daily labour. 2. அன்றன்று வேண்டிய உணவுப்பேறு; earning of the daily bread. அற்றைப்பாடு கழிய வேண்டுமே ! (உ.வ.);. [அன்று → அற்றை. படு → பாடு.]
அற்றைப்பிழைப்பு	அற்றைப்பிழைப்பு aṟṟaippiḻaippu, பெ. (n.) அன்றன்று உணவுதேடும் வாழ்க்கை; living from hand to mouth, poor living. [அன்று → அற்றை. பிழை → பிழைப்பு.]

அற்றைப்பொழுது	அற்றைப்பொழுது aṟṟaippoḻudu, பெ. (n.) அந்த நேரம், அந்த நாள்; that time, that day. அற்றைப் பொழுதிற்கு அப்படிச் செய்ய வேண்டியிருந்தது (உ.வ.);. [அன்று → அற்றை. போழ் → போழ்து → பொழுது.]
அற்றைமருந்து	அற்றைமருந்து aṟṟaimarundu, பெ. (n.) நோயாளிக்கு நாள்தோறும் கொடுக்கும் மருந்து; the daily medicine prescribed for a patient. [அன்று → அற்றை. மரு → மருந்து.]
அற	அற aṟa, கு.வி.எ. (adv.) 1. முழுதும்; wholly, entirely, quite. "வகையறச் சூழாது" (குறள், 466);. 2. மிகவும்; intensely, excessively. "அறவே துயர் செய்து" (கந்தபு. அசுர. காசிபன்பு. 15);. 3. தெளிவாக; clearly. "அற மறக் கண்ட நெறிமா ணவையத்து" (புறநா. 224:4);. 4. செவ்வையாக; thoroughly, properly. திண்ணையை அறக்கூட்டு (உ.வ.);. ம. அற [அறு → அற (நி.கா.வி.எ.); = நீங்க, குறை நீங்க, குறையில்லாவாறு.]
அறக்கட்டல்	அறக்கட்டல் aṟakkaṭṭal, தொ.பெ. (vbl.n.) பிள்ளைபெற்றவுடன் பெற்றவளின் வயிற்றை இறுக்கமாகக் கட்டல்; binding very tight, as the abdominal belt worn by a woman. after delivery (சா.அக.);. [அறு → அற (நி.கா.வி.எ.);. கட்டு → கட்டல் (தொ.பெ.);. 'அல்' தொ.பெ. ஈறு.]
அறக்கடவுள்	அறக்கடவுள் aṟakkaḍavuḷ, பெ. (n.) 1. அறத் தெய்வம் (தருமதேவதை); (குறள், 204, உரை);; the god of virtue, personified. 2. கூற்றுவன்; the god of death, Yama. "தொல்லறக் கடவுளருளுட னளித்த" (பாரத. நாடுகர. 3);. 3. கூற்றுவனின் தோற்றரவாகக் (அவதாரமாகக்); கருதப்பட்ட விதுரன்; Vidura, an uncle of the Pāndavas, as the incarnation of Yama. =நல்லறக் கடவுளுக்கு முரையா" (பாரத. வாரணா. 53);. [அறம் + கடவுள். கட → கடவுள்.] அறம் பார்க்க;see aram.

அறக்கடை	அறக்கடை aṟakkaḍai, பெ. (n.) தீவினை, கரிசு (பாவம்);; sin. "அறக்கடை தணப்ப" (காஞ்சிப்பு. பதிக. 4);. [அறம் + கடை. கட → கடை.] அறன்கடை பார்க்க;see aran-kadai.
அறக்கண்டி-த்தல்	அறக்கண்டி-த்தல் aṟakkaṇṭittal, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) நோயை முழுதும் நீக்குதல்; to effect a radical cure, as in a disease (சா. அக);. [அற = முழுதும். கண்டி → கண்டித்தல் (தொ.பெ.);. 'தல்' தொ.பெ. ஈறு.]
அறக்கப்பறக்க	அறக்கப்பறக்க aṟakkappaṟakka, கு.வி.எ. (adv.) 1. மிக விரைவாக; in great haste. அறக்கப்பறக்க வருகிறாள். 2. ஊக்கமாக; diligently. [பற → பறக்க (நி.கா.வி.எ.] = விரைவாக, 'அறக்கப்பறக்க' எதுகை மரபிணைமொழி. அறுக்கப்பொறுக்க பார்க்க;see arukka-pporukka.
அறக்கப்பாலை	அறக்கப்பாலை aṟakkappālai, பெ. (n.) திருநாமப்பாலை (சித்.அக.);; oval-leaved China root.
அறக்கம்	அறக்கம் aṟakkam, பெ. (n.) 1. அறக்கப்பாலை பார்க்க;see arakkappalai. 2. சுக்கு; dried ginger (சா.அக.);.
அறக்கமா	அறக்கமா aṟakkamā, பெ. (n.) புளிமா; sou mango, Spondiàs mangifera (சா.அக.);.
அறக்கருணை	அறக்கருணை aṟakkaruṇai, பெ. (n.) அரவணைக்கும் அறவருள். மறவருள் என்பதற்கு எதிர்; embracing or protecting divine grace, opm, to maravarul. [அறம் + Skt. karuna → த. கருணை.] க்ரு, க்ரூ என்னும் வேர்ச்சொற்களினின்று கருண (கருணா); என்னும் வடசொல் திரிந்துள்ளதாக, மானியர் வில்லியம்சு தம் சமற்கிருத ஆங்கில அகரமுதலியிற் குறிக்கின்றார். 'க்ரு' என்னும் முதனிலைக்குச் 'செய்' என்பதே அடிப்படைப் பொருள். 'க்ரூ' என்னும் முதனிலைக்கு எறி, சிதறு, குவி, ஊற்று, நிரப்பு, மூடு என்னும் பொருள்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. இவற்றுள் ஒன்றேனும் அருட் கருத்தொடு தொடர்புள்ளதாயில்லை. 'கரைதல்' என்னும் தென்சொல்லிற்கு உருகுதல், இளகுதல், இரங்குதல், அருள்தல் என்னும் பொருள்கள் உள்ளன. இரங்குதல் என்னும் பொருளில் மனங்கரைதல் என்னும் வழக்கும், தமிழகத்தில், சிறப்பாக யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ளது. ஆதலால், 'கரை' என்னும் தென்மொழி முதனிலையினின்றே கருண (கருணா); என்னும் வடசொல் தோன்றியிருத்தல் வேண்டும். இங்ஙனம் நூற்றுக்கணக்கான வடசொற்கள் தென்மொழி முதனிலைகளினின்று தோன்றியுள்ளன. எ-டு : புரிதல் = விரும்புதல். புரி → Skt. pri, priya, priti.

அறக்கழிவு	அறக்கழிவு ar̲akkal̲ivu, பெ. (n.) உலக வழக்கத்திற்குப் பொருத்தமில்லாமை; inconsistency with the normal customs and practices of the world. "அறக்கழி வுடையன பொருட் பயம்பவரின்" (தொல். பொருள். பொருளியல், 24);. [அறம் + கழிவு. கழி → கழிவு.]
அறக்களஅழி	அறக்களஅழி ar̲akkaḷalul̲i, பெ. (n.) [அறம் + களம் + வழி. கள் → களம்.]
அறக்களவேள்வி	அறக்களவேள்வி ar̲akkaḷavēḷvi, பெ. (n.) "ஆரிய வேத வேள்வி, மறக்கள வேள்வி என்பதற்கு எதிர"; sacrifice according to Vedic rites opp. to marakkala vēlvi. "அறக்கள வேள்வி செய்யா தியாங்கணும்" (சிலப். 28:131);. [அறம் + களம் + வேள்வி. கள் → களம். வேள் → வேள்வி.]
அறக்கற்பு	அறக்கற்பு ar̲akkar̲pu, பெ. (n.) அமைதி நிலையுள்ள கற்பு (சிலப் பதி. 42, அடியார்க். உரை);, மறக்கற்பு என்பதற்கு எதிர்; chastity unobtrusive, opp. to marakkarpu. [அறம் + கற்பு. கல் → கற்பு.] கற்பு பார்க்க;see karpu.
அறக்காடு	அறக்காடு ar̲akkāṭu, பெ. (n.) சுடுகாடு (வின்.);; cremation ground. [அறம் + காடு.] ஆண்டி முதல் அரசன் வரை அனைவர்க்கும் ஒரே நிலைமை வகுப்பதால், சுடலை அறக்காடெனப்பட்டது. கூற்றுவனுக்கு அறக்கடவுள் என்னும் பெயருண்மை நோக்குக.
அறக்குளாமீன்	அறக்குளாமீன் ar̲akkuḷāmīn̲, பெ. (n.) மேற்புறம் நீலமாயும் அடிப்புறம் வெள்ளையாயுமுள்ள நால்விரல (அங்குல); நீளக் கடல்மீன் (வின்.);;seer fish, bluish above, silvery below, attaining 4 inches in length, Cybium commer Sonii.
அறக்கூர்மை	அறக்கூர்மை ar̲akārmai, பெ. (n.) மிகக் கூர்மை; excessive sharpness. 'அறக்கூர்மை முழுமொட்டை' (பழ.);. [அற = மிக கூர் → கூர்மை (பண்.பெ.);. 'மை' பண்.பெ. ஈறு.] அற பார்க்க;see ara.
அறக்கொள்(ளு)-தல்	அறக்கொள்(ளு)-தல் ar̲akkoḷḷudal, 10 செ. குன்றாவி, (v.t.) முழுதும் பெறுதல்; to receive in full. 'விலைத் திரவியமும் இறைத் திரவியமும் அறக்கொண்டு' (S.I.I. i. 16);. [அற = மிக.] அற பார்க்க;see ata.

அறகப்பிளப்பி	அறகப்பிளப்பி aṟagappiḷappi, பெ. (n.) அறக்கப்பாலை பார்க்க;see arakkappalai.
அறங்கடை	அறங்கடை aṟaṅgaḍai, பெ. (n.) தீவினை, கரிசு (பாவம்);; sin. "அறங்கடை நில்லாது" (மணிமே. 11:113);. [அறன்கடை → அறங்கடை.] அறன்கடை பார்க்க;see aran-kadai.
அறங்காவல்	அறங்காவல் aṟaṅgāval, பெ. (n.) கோயில், சத்திரம் முதலியன காக்குந்தொழில் (S.I.I.iv, 492);; trusteeship of temples, choultries, etc. [அறம் + காவல். கா → காவல் (தொ.பெ.);. 'அல்' தொ.பெ. ஈறு.]
அறங்கூறவையம்	அறங்கூறவையம் aṟaṅāṟavaiyam, பெ. (n.) வழக்காடு மன்றம், அறமன்றம், முறையவை (நியாய சபை);; court of law where justice is administered. "அறங்கூ றவையத் துரை நூல் கோடி" (சிலப். 5:135);. [அறம் + கூறு + அவையம். அவை → அவையம். 'அம்' பெ.பொ. பின்.]
அறங்கை	அறங்கை aṟaṅgai, பெ. (n.) அகங்கை; palm of the hand. அறங்கையும் புறங்கையும் நக்குகிறது (வின்.);. தெ. அறசேயி, அறசெய்யி. ['அகங்கை' என்பது 'புறங்கை' என்பதன் சேர்க்கையால் ஒத்தமைவு (analogy); முறையில் 'அறங்கை' எனத் திரிந்தது.] 'அகங்கை' என்பது எதுகை நோக்கி 'அறங்கை' எனத் திரிந்தது கொச்சை வழக்கு; ஆதலால், கொள்ளத் தக்கதன்று. 'அறங்கை' என்பது கொள்ளப்படின், 'எகனைமுகனை' (எதுகைமோனை); என்னும் கொச்சை வழக்கிலுள்ள 'எகனை' என்பதும் கொள்ளப்படல் வேண்டும். அது கொள்ளப்படாமை அறிஞர் அறிவர். ஆகவே 'அறங்கை' என்பதும் கொள்ளப்படாதென்பதை அறிதல் வேண்டும். சில அகரமுதலிகளில் இச் சொல் இடம் பெற்றுள்ளதால், இங்குங் கொண்டு களையப்பட்டது.
அறச்சந்தகாரன்	அறச்சந்தகாரன் aṟaccandakāraṉ, பெ. (n.) சாரைப்பாம்பு; male of the rat-snake species. 'male Cobra' என்று சா. அகரமுதலியிற் குறிக்கப்பட்டுள்ளது பொருந்துமா என்பது தெரியவில்லை.
அறச்சபை	அறச்சபை aṟaccabai, பெ. (n.) அறங்கூறவை; body of persons, elected or appointed, to administer justice.
அறச்சாலாபோகம்	அறச்சாலாபோகம் aṟaccālāpōkam, பெ. (n.) அறச்சாலைகட்கு விடப்பட்ட மானியம் (S.I.I. iii, 389);; endowment of land for maintenance of choultries, alms-houses, etc. [அறம் + சாலா + போகம். சாலை → skt. sālā. Skt. bhöga → த. போகம் = நுகர்ச்சி. புகுதல் = உண்ணுதல் புகு → புகா = உணவு. புகு → Skt. bhuj → bhöga.] புகு பார்க்க;see pugu.

அறச்சாலை	அறச்சாலை ar̠accālai, பெ. (n.) அறம் வழங்குமிடம் (தருமசாலை);, ஊட்டுப்புரை; alms-house, feeding house. "பிறரறச் சாலைகள் காப்போரும்" (தணிகைப்பு. அகத். 340);. [அறம் + சாலை. சால் → சாலை.]
அறச்செட்டு	அறச்செட்டு ar̠acceṭṭu, பெ. (n.) கடுஞ்செட்டு; excessive frugality, parsimony. 'அறச்செட்டு முழுநட்டம்' (பழ.);. [அற (வி.எ.); = மிக அளவிற்கு மிஞ்சி. செட்டி → செட்டு = செட்டியின் தன்மை, சிக்கனம்.] செட்டி பார்க்க;see setti.
அறச்செல்வி	அறச்செல்வி ar̠accelvi, பெ. (n.) சிவை, மலை மகள் (பார்வதி); (சிந்தா. நி. 351);; Parvathi, consort of Siva. [அறம் + செல்வி. செல்வம் → செல்வி. "இ" பெ.பா. ஈறு.] காஞ்சிபுரத்தில் 32 அறங்கள் செய்ததாகத் தொன்மம் (புராணம்); கூறுவதால், சிவை அறச்செல்வி யெனப்பட்டாள்.
அறச்சோலை	அறச்சோலை ar̠accōlai, பெ. (n.) கோயிலினுட்சோலை; grove within a temple. "அறச்சோலை தானும் பிரானும் பயின்றாடு மச்சோலையே" (தக்கயாகப். 65);. [அறம் + சோலை.] "புறச்சோலை பூதங்களும்பேயும் யாவும் புகுஞ்சோலையே அறஞ்சோலை தானும் பிரானும் பயின்றாடு மச்சோலையே" என்னுந் தாழிசையில் புறம் அறம் என்பன எதிர்ச்சொற்களா யமைந்திருப்பதாலும், தக்கயாகப்பரணி யுரையாசிரியர் அறச் சோலையாவது, பரமேசுவரியிருக்குங் கோயிற் சோலையான உட்சோலை என்று சிறப்புரை வரைந்திருப்பதாலும், இதில் அறம் என்பது அறங்கை புறங்கை என்பதிற்போல எதுகை நோக்கித் திரிந்த அகம் என்னுஞ் சொல்லோவென ஐயுறக்கிடக்கின்றது. அத் திரிபு உண்மையாயின், திரிக்கும்வழித் திரித்தலான செய்யுள் திரிபாகக் கொள்ளப்படும்.
அறசம்	அறசம் ar̠asam, பெ. (n.) கத்தரி (சங்.அக.);; brinjal.
அறசோகணக்கு	அறசோகணக்கு ar̠acōkaṇakku, பெ. (n.) 1. காட்டுக்கரணை (பரி.அக.);; purple-stalked dragon root. 2. கரணைக் கிழங்கு (சங்.அக.);; elephant yam — white yam, Dracontium polyphyllum (சா.அக.);.
அறணை	அறணை ar̠aṇai, பெ. (n.) 1. காட்டுக்கரணை (மு.அ.);; purple - stalked dragon plant (செ.அக.);. 2. அள்ளூரல்; wild elephant yam, Dracontium polyphyllum (சா.அக.);.
அறணையம்	அறணையம் ar̠aṇaiyam, பெ. (n.) அறணை 2 பார்க்க;see aranai 2.
அறத்தவிசு	அறத்தவிசு ar̠attavisu, பெ. (n.) அறங்கூறதிகாரியின் பீடம், தீர்ப்பாளன் இருக்கை; judge's seat in court. "அறத்தவி சிருப்போ ரேவ லாடவ ரோடும் போந்து" (திருவிளை. மாமனாக. 17);. [அறம் + தவிசு. ஒருகா. தவ்வு → தவிசு = தடுக்கு, சிற்றிருக்கை. தவ்வுதல் = சிறுத்தல், குறைதல். இனி, Pers, divisi → த. தவிசு என்றுமாம்.]

அறத்தளி	அறத்தளி aṟattaḷi, பெ. (n.) ஒரு பழ நகர்; an ancient town. [அறம் + தளி (கோயில்);.] அறத்தளி aṟattaḷi, பெ. (n.) உவளகம் (அந்தப்புரம்); (சிந்தா. நி. 349);; zenana, harem. [அகம் → அறம் + தளி (கோயில்);.] பண்டைக் காலத்தில் அரசனின் அரண்மனையும் திருக்கோயில் போலத் தெய்வத் தன்மையுள்ளதாகக் கருதப்பட்டது. அரசியர் அரண்மனையின் உட்புறத்தில் வதிந்ததனால், அவரிருக்கை அகத்தளியெனப்பட்டது. [அகத்தளி → அறத்தளி.] அறங்கை பார்க்க;see ararigai.
அறத்தின்செல்வி	அறத்தின்செல்வி aṟattiṉcelvi, பெ. (n.) அறத்தெய்வம் (தருமதேவதை); (பிங்.);; goddess of virtue. [அறம் + அத்து (சாரியை); + இன் (6ஆம் வே.உ.); + செல்வி. செல்வம் → செல்வி. 'இ' பெ.பா. ஈறு.]
அறத்தின்சேய்	அறத்தின்சேய் aṟattiṉcēy, பெ. (n.) கூற்றுவன் என்னும் அறக்கடவுளின் மகனாகக் கருதப்படுபவனும் பாண்டவருள் மூத்தவனுமான தருமன் என்னும் யுதிட்டிரன் (சூடா);; Yudhisthfra, the son of Yamadharma and the eldest of the Pändu princes. [அறம் → அத்து (சாரியை); + இன் (6ஆம் வே.உ.); + சேய் (மகன்);.]
அறத்தின்மூர்த்தி	அறத்தின்மூர்த்தி aṟattiṉmūrtti, பெ. (n.) 1. அறத்தேவன் (வின்.);; the god of justice. 2. சிவை, மலைமகள் (பார்வதி); (வின்.);; the consort of Śiva. 3. திருமால்; Visnu. "அறத்தின் மூர்த்திவந் தவதரித்தான்" (கம்பரா. அயோத். மந்திரப். 36);. [அறம் + அத்து (சாரியை); + இன் (6ஆம் வே.உ.); + Skt morti → த. மூர்த்தி (வடிவன், திருமேனி);.]
அறத்துணைவி	அறத்துணைவி aṟattuṇaivi, பெ. (n.) கற்புடை மனைவி; chaste wife, virtuous helpmate, wife. [அறம் + துணைவி. துணை → துணைவன் (ஆ.பா.); - துணைவி (பெ.பா.);. 'இ' பெ.பா. ஈறு.]
அறத்துப்பால்	அறத்துப்பால் aṟattuppāl, பெ. (n.) திருக்குறளின் முப்பால்களுள் முதலாவதும் அறத்தைப்பற்றிக் கூறுவதுமான பகுதி; the first section of Tirukkural which treats of virtue, one of muppal.
அறத்துவச்சளம்	அறத்துவச்சளம் aṟattuvaccaḷam, பெ. (n.) [அறம் + Skt. vatsalatva → த. வச்சளம். 'அத்து' சாரியை. Skt vatsalam = பேரன்பு. வத்ஸலத்வ = பேரன்புத் தன்மை, பேரன்பு செய்கை. Skt. Vatsalatva → த. வச்சலத்து வம் → வச்சளம்.]

அறத்துறத்தல்	அறத்துறத்தல் aṟattuṟattal, தொ.பெ. (vbl.n.) உலகப் பற்றை முழுதும் விட்டுவிடுதல்; to renounce the world completely (சா.அக.);. [அற (வி.எ.); = முற்றும். துற = துறத்தல் (தொ.பெ.);. 'தல்' தொ.பெ. ஈறு.]
அறத்துறுப்பு	அறத்துறுப்பு aṟattuṟuppu, பெ. (n.) ஐயப்படாமை, விருப்பின்மை, வெறுப்பின்மை, மயக்கமின்மை, பழியை நீக்கல், அழிந்தோரை நிறுத்தல், அறம் விளக்கல், பேரன்புடைமை என்னும் எண்வகை அறத்தன்மைகள் (சூடா.);; constituent parts of virtue, of which the principal ones being eight, viz., having no doubt, having no desire, having no aversion, clarity of mental vision, expiation, re-establishing the ruined, exposition of virtue and possession of great love. [அறம் + உறுப்பு. 'அத்து' சாரியை, கிழமைப் பொருள்பட நின்றது.]
அறத்துறை	அறத்துறை aṟattuṟai, பெ. (n.) அறநெறி (தருமமார்க்கம்);; path of virtue. "அறத்துறை யறிந்தநீ" (பாகவ. 1. 8 : 40);. [அறம் + துறை. துறு → துறை.] துறை பார்க்க;see turai.
அறத்துறையம்பி	அறத்துறையம்பி aṟattuṟaiyambi, பெ. (n.) பேராறுகளிலும் வெள்ளக்காலத்திலும் ஏழைகளை இலவசமாகக் கடத்தும் படகு; terry-boat conveying poor people free of charge over river, canal or strait. "உறுவருஞ் சிறுவரு மூழ்மா றுய்க்கு மறத்துறை யம்பி" (புறநா. 381: 23-24);. [அறம் + துறை + அம்பி.] அம்பி பார்க்க;see ambi.
அறத்தைக்காப் போன்	அறத்தைக்காப்போன் aṟattaikkāppōṉ, பெ. (n.) Aiyanar, protector of virtue. [அறம் + அத்து (சாரியை); + ஐ (2ஆம் வே. உ.); + காப்போன் (வினையா. பெ.);. கா → காப்பவன் → காப்பான் → காப்போன். ஆன் (ஆ.பா. ஈறு); → ஒன்.]
அறத்தொடுநிலை	அறத்தொடுநிலை aṟattoḍunilai, தொ.பெ. (vbl.n.) அறத்தொடுநிற்றல் பார்க்க;see arattodu-nirral. "ஆற்று றஞ்சினும் அவன்வரைவு மறுப்பினும் வேற்றுவரைவு நேரினும் காப்புக்கை மிகினும் ஆற்றுறத் தோன்றும் அறத்தொடு நிலையே" (நம்பியகப். 47);. [அறம் + அத்து (சாரியை); + ஒடு (3ஆம் வே. உ); + நிலை (தொ.பெ.);. நில் → நிலை.]

அறத்தொடுநிற்றல்	அறத்தொடுநிற்றல் aṟattoḍuniṟṟal, தொ.பெ. (vbl.n.) [அறம் + அத்து (சாரியை); + ஒடு (3ஆம் வே. உ.); + நிற்றல் (தொ.பெ.);. 'தல்' தொ.பெ. ஈறு.] தலைவியின் களவொழுக்கம் தோழிக்குந் தெரியாததாயின், தலைவியே முதற்கண் தோழிக்கு அறத்தொடு நிற்கும். "தலைவி பாங்கிக் கறத்தொடு நிற்கும் பாங்கி செவிலிக் கறத்தொடு நிற்கும் செவிலி நற்றாய்க் கறத்தொடு நிற்கும் நற்றாய் தந்தை தன்னையர்க் கறத்தொடு நிற்கு மென்ப நெறியுணர்ந் தோரே" (நம்பியகப். 48);.
அறதேயன்	அறதேயன் aṟatēyaṉ, பெ. (n.) மானிய அறப் பணிகளை நடத்துவோன் (S.I.I. iv, 31);; one who manages charitable endowments. [அறம் + தேயன். Skt, deya = செல்வம், பொருள். Skt, deya → த. தேயம் → தேயன், இனி, தேயம் என்பது பக்கம் எனினுமாம். எ.டு. "நெறியினாற்றிய அறிவன்றேயமும்" (தொல். பொருள். புறத். 20);, "பின்சார் அயல்புடை தேவகை யெனாஅ" (தொல். சொல். வேற். 21);. "கிழவோள் தேஎத்து" (இறை. 8);.]
அறநிலை	அறநிலை aṟanilai, பெ. (n.) 1. அறப்பணிச் செல்வங்களைப் பாதுகாத்தற்குரிய நிலையம் (இக்.வ.);; institution or trust for the management of charities (Mod.);. 2. பிரமம் என்னும் ஆரிய மணவகை; a form of Aryan marriage. 'பிரமம் என்பது, நாற்பத்தெட்டியாண்டு பிரமசரியங் காத்தாற்குப் பன்னீராட்டைப் பிராயத்தாளை அணிகலனணிந்து கொடுப்பது. கொடாவிடின், ஒரிருதுக் காட்சி ஒருவனைச் சாராது கழிந்தவிடத்து ஒரு பார்ப்பனக் கொலையோடு ஒக்குமென்பது ; அதனை அறநிலை யென்பது' (இறை. 1, உரை);. [அறம் + நிலை (தொ.பெ.);. 'ஐ' தொ.பெ. ஈறு.]
அறநிலைப்பொருள்	அறநிலைப்பொருள் aṟanilaipporuḷ, பெ. (n.) நெறிப்படி அரசன் பெறும் இறைப்பொருள் (திவா.);; just and rightful dues to a sovereign. [அறம் + நிலை + பொருள்.] அறநிலை பார்க்க;see ara-nilai.
அறநிலையறம்	அறநிலையறம் aṟanilaiyaṟam, பெ. (n.) நால் வகை வரணத்தாரும் தத்தம் நெறியிற் பிழையாவாறு அரசன் பாதுகாக்கை (பிங்.);; protection and maintenance by the king of the observance of caste rules by the four castes.
அறநிலையின்பம்	அறநிலையின்பம் aṟanilaiyiṉpam, பெ. (n.) ஒத்த கன்னியை மணந்து இல்லறத்தில் நின்று நுகரும் இன்பம் (பிங்.);; domestic happiness enjoyed by marrying a suitable woman. [அறம் + நிலை + இன்பம். இன்பு → இன்பம்.]
அறநீர்	அறநீர் aṟanīr, பெ. (n.) அறனீர் பார்க்க;see aranir.

அறநூல்	அறநூல் aṟanūl, பெ. (n.) அறவொழுக்க நூல் (தரும சாத்திரம்); (குறள், 388, உரை);; Code of Laws, treatise on civil and religious duties.
அறநெறி	அறநெறி aṟaneṟi, பெ. (n.) 1. அறவொழுக்க நெறி, நன்னெறி (தரும மார்க்கம்);; path of virtue. "அறிமி னறநெறி" (நாலடி. 172);. 2. ஊசலாங்கொடி; a creeper (சா.அக.);.
அறநெறிச் சந்தேகசாத்திரி	அறநெறிச் சந்தேகசாத்திரி aṟaneṟiccandēkacāttiri, பெ. (n.) [அறம் + நெறி + Skt. sandSha + Skt. §ästrin. Skt. sandëha → த. சந்தேகம் Skt. šāstrin → த. சாத்திரி.]
அறநெறிச்சாரம்	அறநெறிச்சாரம் aṟaneṟiccāram, பெ. (n.) முனைப்பாடியார் இயற்றிய ஓர் அறநூல்; name of a poem on the path of virtue by Munaippadiyar. [அறம் + நெறி + சாரம்.]
அறப்பரிகாரம்	அறப்பரிகாரம் aṟapparikāram, பெ. (n.) அறப் பரிசாரம் பார்க்க;see ara-p-parišaram (சிலப். 2 : 85, அரும்.);.
அறப்பரிசாரம்	அறப்பரிசாரம் aṟapparicāram, பெ. (n.) அடியார், துறவியர் முதலியவர்க்குச் செய்யும் பணிவிடை; services rendered to devotees, ascetics, etc. "மறப்பருங் கேண்மையோ டறப்பரி சாரமும்" (சிலப். 2: 85);. [அறம் + பரிசாரம். Skt. paricara → த. பரிசாரம்.]
அறப்பளீசுரசதகம்	அறப்பளீசுரசதகம் aṟappaḷīsurasadagam, பெ. (n.) அம்பலவாணக் கவிராயர் அறவொழுக்கம்பற்றிப் பாடிய நூறு பாட்டுக் கொண்ட ஒரு பனுவல் வகை; a poem of 100 stanzas on virtue by Ambalavānakkavirayar. [அறப்பளி + ஈசுரன் + சதகம். Skt iswara → த. ஈசுவரன் → ஈசுரன். Skt Sata (நூறு); → setaka → த. சதகம்.] அறப்பளியில் எழுந்தருளியுள்ள இறைவனை (சிவனை);ப் பாட்டுடைத் தலைவனாகக் கொண்ட சதகம் அறப்பளீசுர சதகம் எனப்பட்டது. சதகம் என்பது தொண்ணூற்றாறு வகைப் பனுவல் (பிரபந்த); வகைகளுள் ஒன்றாகச் சொல்லப்படும்.
அறப்பாடல்	அறப்பாடல் aṟappāṭal, பெ. (n.) 1. அறம் பற்றிய பாட்டு; song or poem on virtue. 2. பாடப்பட்டவர்க்குக் கேடு விளைக்கும் எழுத்து அல்லது சொல் அமைந்த பாட்டு (வின்.);; verse containing words or letters which bring about ruin or death to a person on whom the verse is made. [அறம் + பாடல். பாடு → பாடல் (தொ. ஆகு.);. 'அல்' தொ.பெ. ஈறு.]
அறப்பாடுபடு-தல்	அறப்பாடுபடு-தல் aṟabbāḍubaḍudal, 20 செ.கு. வி. (v.i.) மிக உடல்வருந்தி யுழைத்தல்; to work hard, labour. [அற (வி.எ.); = மிக படு → பாடு (தொ. பெ.);. 'படு' து.வி.]
அறப்பார்-த்தல்	அறப்பார்-த்தல் aṟappārttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தீர ஆராய்தல்; to examine thoroughly. 2. ஒருவரை அழிக்க வழிதேடுதல் (யாழ்ப்.);; to take measures to ruin a person. 3. சூனியம் வைத்தல்; to ruin a person by the evil influence of spirits, as by sorcery (சா.அக.);. [அற (நி.கா.வி.எ.); = நீங்க. கெட, அழிய, சாக. பார்த்தல் = வழிபார்த்தல்.]

அறப்புறங்காவல்	அறப்புறங்காவல் aṟappuṟaṅgāval, தொ.பெ. (vbl.n) அறத்திற்காக விடப்பட்ட மானியங்களைப் பாதுகாத்தல்; protection of endowments of land to religious and social charities. "அறப்புறங் காவனாடு காவலென" (நம்பியகப். 72);. [அறம் + புறம் + காவல். கா → காவல் (தொ.பெ.);. 'அல்' தொ.பெ. ஈறு.]
அறப்புறம்	அறப்புறம் aṟappuṟam, பெ. (n.) 1. கரிசு, தீவினை (பாவம்);; sin. "அறப்புறத் தினார் புரம் பொடித்த" (திருவிளை. தண்ணீர்ப். 9);. 2. அறத்திற்கு விடப்பட்ட இறையிலி நிலம்; lands endowed for charitable purposes and exempted from assessment; charitable endowments. "அறப்புறமு மாயிரம்" (சீவக. 76);. 3. அறச்சாலை (தருமசாலை);, ஊட்டுப்புரை; alms-house, feeding house. "மடமறப் புற நீர்ச் சாலை" (திருவிளை. திருநாட். 33);. 4. ஆரியமறை (வேதம்); ஓதும் பள்ளி (திவா.);; place where the Védas are taught, school for Vēdic learning. [அறம் + புறம். அகம் (உள்); x புறம் (வெளி, அயல்); = 1. அறத்திற்கு அயலான (மாறான); தீவினை (பாவம்);. 2. இறை நிலத்திற்கு அயலான (மாறான); இறையிலி நிலம் அல்லது இடம். புறம் = வெளி, வெளிப்பக்கம், பக்கம், இடம்.] [அறம் + போர்.]
அறப்போர்	அறப்போர் aṟappōr, பெ. (n.) 1. அறநெறியைக் கடைப்பிடித்துச் செய்யும் போர்; battle in which moral principles are strictly observed. 2. மதத்தின்பொருட்டு அல்லது ஒருவரின் அல்லது ஒரு நாட்டாரின் விடுதலைக்காகச் செய்யும் போர்; battle fought for a religious cause or for the liberation of a worthy person or an oppressed country.
அறம்	அறம் aṟam, பெ. (n.) 1. நல்வினை; good deed. 2. ஐயம் (பிச்சை); alms. 3. ஏழைகட்கு இலவசமாகக் கொடுப்பது; free gift to the poor. 4. நோயாளிகட்கு இலவசமாக மருந்தீகை; free distribution of medicine to the sick (சா.அக.);. 5. நலமானது; that which is salutary "அறத்துறை மாக்க டிறத்திற் சாற்றி" (சிலப். 14:28);. 6. இன்பம் (சுகம்);; happiness (சம்.அக.கை.);. 7. தகுதியானது; that which is fitting or worthy. 8. கற்பு; chastity. "அறத்தொடு நிற்குங் காலத்தன்றி அறத்தியல் மரபிலள் தோழி என்ப" (தொல். பொருள். பொருளியல், 12);. 9. நோன்பு; fasting. "நலம்புரி நங்கை வைத்து நல்லறங் காக்க வென்றாள்" (சீவக. 386);. 10. அறப்பயன் (புண்ணியம்);; moral or religious merit. "அறம்பாவ மென்னு மருங்கயிற் றாற்கட்டி" (திருவாச. 1 : 52);.

அறம்பாடு-தல்	அறம்பாடு-தல் aṟambāṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) அறநூல் கூறுதல்; to state or declare, as a poetic treatise on virtue. "அறம்பாடிற்றே யாயிழை கணவ" (புறநா. 34 :7);. 2. தீச் சொற் பட்டுத் தீங்குண்டாகப் பாடுதல்; to compose verse which contains letters or words that cause harm or ruin. அந்தப் புலவரைப் பகைத்துக்கொள்ளக் கூடாது; அறம்பாடி விடுவார் (உ.வ.);. அறம் பார்க்க;see aram2.
அறம்புறம்	அறம்புறம் aṟambuṟam, பெ. (n.) 1. தடுமாற்றம்; confusion of mind (சா.அக.);. 2. மதிப்புரவின்மை (மரியாதையின்மை); (யாழ்ப்.);; disrespect, want of courtesy (J.);. 'அகம்புறம்' என்னும் மரபிணைமொழியை அறம்புறம் என வழங்குவது கொச்சை வழக்கென அறிக.
அறம்புறமாகப்பேசு-தல்	அறம்புறமாகப்பேசு-தல் aṟambuṟamākappēcudal, 5 செ.குன்றாவி. செ.கு.வி. (v.t & v.i.) மதிப்புரவின்றித் தாழ்வாகப் பேசுதல் (யாழ்ப்.);; to speak disrespectfully (J.);. அவரை அறம்புறமாகப் பேசுகிறான். அறம் புறமாகப் பேசாதே (உ.வ.);. [அறம் + புறம் + ஆக (கு.வி.எ. ஈறு); + பேசு.]
அறமறை	அறமறை aṟamaṟai, பெ. (n.) வாழை; plantain tree, Musa paradisiaca (சா.அக.);.
அறமன்றம்	அறமன்றம் aṟamaṉṟam, பெ. (n.) வழக்கு மன்றம் (இக்.வ);; Law-court (Mod.);.
அளமிளகரணை	அளமிளகரணை aḷamiḷagaraṇai, பெ. (n.) ஒருவகை மிளகரணை; prickly scopolia, Scopolia bilocularis (சா.அக.);. [அறம் + மிளகு + அரணை.]

அறல்	அறல் aṟal, பெ. (n.) 1. அறுதல், அறுகை; becoming detached by cutting. 2. அரித்தோடுகை; laving. "மட்டற னல்யாற்று" (புறநா. 177:10);. 3. அறுத்துச் செல்லும் நீர்; flowing water that causes breaches to the bank. "எக்கர்போழ்ந் தறல்வார" (கலித். 29 : 6);. 4. நீர்; water. "மாவலி மாவலி முழுதுமாற்ற மாற்றங்கொண் டறல் கொண்டு" (மாற. மேற். 723);. 5. நீர்த் திரை (திவா.);; wave, ripple. 6. நீர்க்கடுப்பு; slow and painful discharge of the urine drop by drop, Stranguary (சா.அக);. 7. கொற்றான் (பச்.மு);; korran a parasitic leafless plant. ம. அறல் [அறுதல் = அறுபடுதல், நீங்குதல், சிறிது சிறிதாகப் பிரிதல். அறுத்தல் = அரித்தல், ஊடறுத்தல். அறு → அறல் (தொ.பெ. தொ.ஆ.கு.);. 'அல்' தொ.பெ. ஈறு.] அறல்2 aṟal, பெ. (n.) 1. கருமணல்; black sand. திரிந்துவே றாகி"
அறவச்சுன்னம்	அறவச்சுன்னம் aṟavaccuṉṉam, பெ. (n.) புடமிடப்பட்ட சுன்னம்; a metallic calx (சா.அக.);.-
அறவழக்கம்	அறவழக்கம் aṟavaḻkkam, பெ. (n.) அறநுவற்சி (தருமோபதேசம்);; moral or religious instruction. "அருளிருந்த திருமொழியா லற வழக்கங் கேட்டிலமால்" (வீரசோ. யாப். 15, உரை);. [அறம் + வழக்கம். வழங்கு → வழக்கு → வழக்கம் (தொ.பெ.);. 'அம்' தொ.பெ. ஈறு. வழங்குதல் = சொல்லுதல்.]
அறவன்	அறவன் aṟavaṉ, பெ. (n.) 1. அறவியல்பன் (தருமவான்);; one who is virtuous. "அறவனீ யல்லையோ" (திருவிளை. தண்ணீர்ப். 36);. 2. சமண அறங்கூறுவோன்; one who teaches the doctrines of Jain religion. "அருகனறவ னறிவோற் கல்லது" (சிலப். 10: 202);. 3. இறைவன், திருமால்; god, Tirumal. "அறவனை யாழிப்படை யந்தணனை" (திவ். திருவாய், 1.7 : 1);. 4. முனிவன் (சூடா.);; sage, ascetic. 5. அந்தணன்; sage. "அறவரடிதொடினும்" (பரிபா. 8 : 68);. ம._அறவன் [அறம் → அறவன். 'அன்' ஆ.பா. ஈறு.]

அறவாடி	அறவாடி aṟavāṭi, பெ. (n.) அனைத்தியல் இறக்கம் (சர்வத் திராவகம்);; universal solvent which is useful for all metallic preparations in medicine (சா.அக.);.
அறவாணன்	அறவாணன் aṟavāṇaṉ, பெ. (n.) அறவடிவான கடவுள்; God, the abode of virtue. "அறவாணர்க் கன்பென்னு மமுதமைத் தர்ச்சனை செய்வார்" (பெரியபு. வாயி. 8);. [அறம் + வாணன். வாழ் → வாழ்கின்றான் → வாழுந்நான் → வாழுநன் → வாழ்நன் → வாணன் (மரு.உ);.]
அறவாய்ப்போ-தல்	அறவாய்ப்போ-தல் aṟavāyppōtal, 8 செ.கு. வி. (v.i.) முற்றும் செலவாய்ப் போதல்; to be exhausted, completely spent. [அறிவு + ஆய் + போ. அறுதல் = நீங்குதல், தீர்தல். அறு → அறவு (தொ.பெ.);. 'வு' (அவு); தொ.பெ. ஈறு. 'ஆய்' வி.எ. ஈறு.]
அறவாழி	அறவாழி1 aṟavāḻi, பெ. (n.) அறச்சக்கரம் (தருமசக்கரம்);; wheel of virtue. "அருளோ டெழுமற வாழி யப்பா" (திருநூற். 5);. [அறம் → ஆழி, ஆல் → ஆவி → ஆழி (சுழலுஞ் சக்கரம்);.] அறவாழி2 aṟavāḻi, பெ. (n.) அறக்கடல், அறவாரி; sea or ocean of virtue. "அறவாழி யந்தணன்" (குறள், 8);. [அறம் + ஆழி. ஆழ் → ஆ = ஆழ்ந்த கடல். 'இ' வி.முத. ஈறு.]
அறவாழிக்கை	அறவாழிக்கை aṟavāḻikkai, பெ. (n.) 'அஞ்சலிக்கை (அஞ்சலி ஹஸ்தம்);, ஊழ்கக் கை (தியான ஹஸ்தம்);, பூக்குடலைக் கை (புஷ்பபுட ஹஸ்தம்);, அறவாழிக்கை (தர்மசக்கர ஹஸ்தம்);. வலக்கரத்தை மார்போடு அமைத்து வெளிமுகமாக வியாக்யான முத்திரை பிடித்து இடக்கையை வலக்கையருகே கொணர்ந்து உள்முகமாகத் திருப்பி, சுட்டுவிரலும் பெருவிரலும் ஒன்றை ஒன்று தொட்டமையவும், பிறவிரல்கள் பின் அடங்கி நிற்கவும், ஞானமுத்திரையாகப் பிடித்த கையமைதியும் தர்ம சக்கர பிரவர்த்தன முத்திரை எனப்படும். இது தர்ம சக்கரத்தை இயக்கிவிடும் முத்திரை என்று பொருள்படும். இதற்கு அறவாழிக்கை என்ற அழகிய பெயருமுளது' (சி.செ. பக். 43-44.); [அறம் + ஆழி + கை ஆல் → ஆவி → ஆழி. ஆலுதல் = வட்டமாக வரல், சுற்றுதல், சுழலுதல்.]
அறவாளன்	அறவாளன் aṟavāḷaṉ, பெ. (n.) அறவியல்பன் (தருமவான்);; virtuous man. [அறம் + ஆளன் (ஆ.பா. ஈறு);. அறவாட்டி (பெ.பா.);.]

அறவி	அறவி aṟavi, பெ. (n.) 1. அறம்; virtue. "ஓங்குயர் சமந்தத் துச்சி மீமிசை யறவியங் கிழவோன்" (மணிமே. 11:22-3);. 2. அறவினைக்கு உதவுவது; that which is set apart for charitable purposes. "அறவி நாவா யாங்குளது" (மணிமே. 11:25);. 3. துறவினி; female ascetic. "ஆசில் கொள்கை யறவிபா லணைந்து" (சிலப். 13 103);. 4. ஊர்ப் பொதுமடம்; public choultry or rest-house. "உலக வறவியி னொருபுடை யிருத்தலும்" (மணிமே, 7 93);. [அறம் → அறவி. 'வி' (இ); ஒர் ஈறு.]
அறவிடு-தல்	அறவிடு-தல் aṟaviḍudal, 18 செ.குன்றாவி, (v.t) 1. முற்றும் நீக்குதல்; to give up completely, renounce altogether. "உளதுமிலது மறவிட்டு" (ஞானவா. மானுவே. 17);. 2. விற்றல்; to sell off. 'ஆபத்துக் காலத்திலே அறவிட்டு ஜீவிப்பாரும்' (ஈடு, 3. 6:9);.
அறவிநாவாய்	அறவிநாவாய் aṟavināvāy, பெ. (n.) 1. அறத்துறை யம்பி; ferry-boat that conveys the poor across a river or canal free of charge. 2. ஆதன்களைப் (ஆன்மாக்களைப்); பிறவிப் பெருங்கடலிற் கடத்திவிடும் கப்பலாகிய இறைவன்; God, as the ship that transports souls fit for salvation across the sea of births. "ஓங்குயர் சமந்தத் துச்சி மீமிசை யறவியங் கிழவோ னடியிணை யாகிய பிறவி யென்னும் பெருங்கடல் விடுஉம் அறவி நாவாய்" (மணிமே. 11:22-25);.
அறவிய	அறவிய aṟaviya, கு.பெ.எ. (adi.) அறத்தொடு கூடிய, அறவியலுள்ள; virtuous, disposed to virtue. "அறவிய மனத்த ரன்றி" (சூளா. தூது. 91);. [அறம் + இய (கு.பெ.எ. ஈறு);.]
அறவியங்கிழவோன்	அறவியங்கிழவோன் aṟaviyaṅgiḻvōṉ, பெ. (n.) அறத்திற்கு உரிமை பூண்டவன் அல்லது அறத்தின் தலைவனான புத்தன்; the Buddha, as wedded to or lord of virtue. "ஓங்குயர் சமந்தத் துச்சி மீமிசை யறவியங் கிழவோன்" (மணிமே. 11:22-3);. [அறவி + அம் (சாரியை); + கிழவோன்.. கிழமை → கிழவன் → கிழவோன். அன் → ஒன் (ஆ.பா. ஈறு);.]
அறவியான்	அறவியான் aṟaviyāṉ, பெ. (n.) அறத்தில் நிற்பவன்; virtuous man. "அறவியாற் காறு மூன்று மமைந்தநா லமிர்த மேந்த" (சீவக. 1125);. [அறம் → அறவி + ஆன் (ஆ.பா. ஈறு);.]

அறவிலை	அறவிலை aṟavilai, பெ. (n.) முழு விற்பனை; absolute, unconditional sale. "அறவிலை செய்தனன்" (தில், திருவாய். 8, 1 10);. [அறு → அற → விலை.]
அறவிலைவாணிகன்	அறவிலைவாணிகன் aṟavilaivāṇigaṉ, பெ. (n.) பொருள் கொடுத்து அறத்தை விலைக்கு வாங்குவோன்; one who practises virtue, not for virtue's sake, but for the reward it brings here and hereafter, one who buys virtue. "இம்மைச் செய்தது மறுமைக் காமெனு மற விலை வாணிகன்" (புறநா. 134:1-2);. [அறம் + விலை + வாணிக ன். வில் → விலை (தொ.பெ.);. 'ஐ' தொ.பெ.ஈறு. வாணிகம் → வாணிகன். 'அன்' அ.பா. ஈறு.]
அறவினை	அறவினை aṟaviṉai, பெ. (n.) அறச்செயல்; virtuous deed. "அறவினை யாதெனின் கொல்லாமை" (குறள், 321);. [அறம் + வினை.]
அறவு	அறவு aṟavu, பெ. (n.) நீங்குகை, ஒழிகை, தீர்கை; severance, cessation, exhaustion, extinction. "நீரற வறியாக் கரகத்து" (புறநா. 1:12);. [அறு → அறவு (தொ.பெ.);. 'வு' (அவு); தொ.பெ. ஈறு.]
அறவுபதை	அறவுபதை aṟavubadai, பெ. (n.) அமைச்சர், படைத்தலைவர் முதலிய தலைமை அரசியலலுவலரை அரசன் தேர்ந்தெடுக்கக் கையாளும் நால்வகை மரும ஆய்வுகளுள் ஒன்று, அறத் தேர்திறம்; loyalty test, one of the four secret selection tests for appointment to top-ranking government posts such as ministers and army chiefs, conducted by ancient sovereigns for ascertaining their honesty by placing the aspirants in trying situations, constantly exposing them to concocted tales of their sovereign's unrighteousness. "அறம்பொருள் இன்பம் உயிரச்சம் நான்கின் திறந்தெரிந்து தேறப் படும்" (குறள், 501);. [அறம் + Skt. upa.dha → த.உபதை. Skt. upa = அண்டை, பக்கம், பால், உடன், கீழ், துணை என்று பொருள்படும் குறிப்புப் பெயரெச்ச வினையெச்ச முன்னொட்டு (pref.);. Skt. dha = இடு (வினை, து.வி.);.] அறத்தேர்திறமாவது, கோயிற் பூசாரியும், ஈகையாளரும், பொதுநலத் தொண்டரும், துறவியரும், இறையடியாரும் போன்றாரை விடுத்து, நம் அரசன் ஏழை செல்வன் என்னும் வேறுபாடின்றி எல்லாக் குடிகட்கும் கடுவரியிட்டு மழை பெய்யாப் பஞ்சகாலத்தும் ஈகையிரக்கமில்லாக் காலகண்டரைக் கொண்டு துன்புறுத்தி வரி தண்டுவதால், இக் கொடுங் கோலனை நீக்கிவிட்டுச் செங்கோலனான வேறொருவனை அரசனாக்குவோம் என்று சொல்வித்து, அதிகாரியாகத் தேரப்படும் ஒருவரின் கருத்தைச் சூளுறவுடன் தெரிந்து கொள்ளுதல். பொருட்டேர்திறம், இன்பத்தேர்திறம், உயிரச்சத் தேர்திறம் என்னும் ஏனை மூன்றை, அவ்வச் சொற்களின்கீழ்க் காண்க.
அறவுரை	அறவுரை aṟavurai, பெ. (n.) அறவியல் அல்லது சமயவியல் அறிவுரை (தருமேர்பதேசம்);; religious or moral instruction (அருங்கலச். 124);.

அறவுளி	அறவுளி1 aṟavuḷi, பெ. (n.) ஒரு நோயாளியை நலம்பெறச் செய்யும் மந்திரம் (வின்.);; charms employed to cure a sick person (செ.அக.);— நோயாளிக்கு மந்திரித்தல்; psychic or magnetic cure effected in a sick person (சா.அக.);. [அறு → அறவு (தொ.பெ.); = நீக்கம், நோய் நீக்கம். "அவு' தொ.பெ. ஈறு. உள்ளுதல் = கருதுதல். உள் → உள்ளி = கருதுவது. 'இ' வி.முத. ஈறு.] அறவுளி2 aṟavuḷi, பெ. (n.) முடிவு; cessation. [அறு → அறவு = நீக்கம், முடிவு. 'உளி' ஒரு முதனிலைப் பொருளீறு (பகுதிப்பொருள் விகுதி);. ஒ.நோ.: பழுது + உளி - பழுதுளி. "சிறுகட் பன்றி பழுதுளி போக்கி" (மலைபடு. 153);. இனி, உளி = உள்ளது. அறவுளி = முடிவாகவுள்ளது எனினுமாம்.]
அறவூதல்	அறவூதல் aṟavūtal, தொ.பெ. (vbl.n) 1. முழுமையுஞ் சாம்பலாகும்படி ஊதுதல் (சா. அக.);; to heat by blowing fire and reduce a substance to ashes. 2. புடமிடல்; to sublimate or calcinate, as is done to chemicals. [அறு → அற (நி.கா.வி.எ.); = முழுதும். ஊது → ஊதல் (தொ.பெ.);. 'அல்' தொ.பெ. ஈறு.]
அறவூது-தல்	அறவூது-தல் aṟavūdudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) புடமிடுதல் (வின்.);; to refine, as gold, sublimate, as chemicals. [அறு → அற + ஊதுதல் (தொ.பெ.);. 'தல்' தொ.பெ. ஈறு.] அறவூதல் பார்க்க;see ara-v-udal.
அறவை-த்தல்	அறவை-த்தல் aṟavaittal, 4 செ.குன்றாவி, (v.t.) புடமிடுதல்; to refine. "அறவைத் தோங்கும் பொன்னி றத்தர்" (கூர்மபு. நவகண். 5);. [அறு → அற (நி.கா.வி.எ.); = ஒட்டற, குற்றம் நீங்க. அற + வை. 'வைத்தல்' (தொ. பெ.);. 'தல்' தொ.பெ. ஈறு.]
அறவை	அறவை1 aṟavai, பெ. (n.) அறநெறி, அற வொழுக்கம்; righteousness. "அறவை நெஞ்சத் தாயர்" (புறநா. 390 : 1);. [அறம் → அறவை. 'வை' பண்.பெ. ஈறு.] அறவை2 aṟavai, பெ. (n.) 1. உதவியற்ற நிலை; helplessness, destitution. "அறவையேன் மனமே கோயிலாக் கொண்டு" (திருவாச. 37 d);. 2. தீமை; evil, violence. "அறவைத் தொழில்புரிந்து" (தேவா. 4. 110: 7);. [அறு → அறவை = உதவியற்ற அல்லது நன்மையற்ற நிலை. 'அவை' தொ.பெ. ஈறு.]
அறவைச்சிறை	அறவைச்சிறை aṟavaicciṟai, பெ. (n.) கடுஞ்சிறை; rigorous imprisonment, distressing captivity. 'ஸம்ஸாரமாகிற அறவைச் சிறை' (ஈடு, 1 . 3 :11);. [அறவை = தீங்கு, கடுமை. சிறைத்தல் = தடுத்தல். 'சிறை' முத.தொ. ஆகு.]

அறவைச்சோறு	அறவைச்சோறு aṟavaiccōṟu, பெ. (n.) களைகணிலிகட்கும் ஏழையெளியவர்க்கும் இடும் உணவு (பிங்.);; food for the helpless and the destitute. [அறம் → அறவை. "வை' பண்.பெ. ஈறு. சொல் (நெல்); → சொறு → சோறு.]
அறவைத்தூரியம்	அறவைத்தூரியம் aṟavaittūriyam, பெ. (n.) களைகணிலிகட்கும் ஏழையெளியவர்க்கும் அளிக்கும் உடை (பிங்.);; clothes for the helpless and the destitute. [அறம் → அறவை. தூரியம் = ஒருவகையாடை (சிலப். 14:108, அடியார்க். உரை);.] அறவைச்சோறு பார்க்க;see araya-c-coru.
அறவைப்பிணஞ்சுடு-தல்	அறவைப்பிணஞ்சுடு-தல் aṟavaippiṇañjuḍudal, 17 செ.குன்றாவி. (v.t) கவனிப்பாரற்ற பிணத்தையெடுத்துச் சுடுதல் (பிங்.);; cremating an unclaimed corpse. [அறம் → அறவை + பிணம் + சுடு.]
அறவைப்பு	அறவைப்பு aṟavaippu, தொ.பெ. (vbl.n.) அறவைத்-தல் பார்க்க;see ara-vai-.
அறவோர்	அறவோர் aṟavōr, பெ. (n.) அறவாளர்; virtuous persons. "அறவோ ரவைக்களம்" (சிலப். 30 : 193);.
அறவோர்பள்ளி	அறவோர்பள்ளி aṟavōrpaḷḷi, பெ. (n.) சமண, புத்தக் கோயில் (சிலப். 5 : 179, உரை);; Jain or Buddhist temple. [அறம் → அறவோர். ஆர் → ஒர் (ப.பா. ஈறு);. பள் → பள்ளி = படுக்கை, படுக்குமிடம், வீடு, கோயில். 'இ' இடப்பொருளீறு.]
அறவோலை	அறவோலை aṟavōlai, பெ. (n.) கையடையாவணம் (வெட்..);; trust deed (Insc.);. இனாம் சாசனம் என்பது சென்னை யகர முதலியிற் குறிக்கப்பட்டுள்ள பொருள். [அறம் + ஒலை (கருவி ஆகு.);.]
அறவோன்	அறவோன் aṟavōṉ, பெ. (n.) 1. அறவாளன் (தருமிஷ்டன்);; virtuous man. 2. புத்தன்; the Buddha. "அறவோ னாசனம்" (மணிமே. 12:11);. [அறம் → அறவோன். ஆன் → ஒன் (ஆ.பா. ஈறு.]
அறளிகா	அறளிகா aṟaḷikā, பெ. (n.) ஏறத்தாழப் பதினோரகவையுள்ள குதிரையினுடைய பற்களின் பொன்னிறம் (அசுவசா. 6);; golden colour of the teeth of horses when they are about eleven years old.
அறளை	அறளை aṟaḷai, பெ. (n.) 1. ஒரு நோய் (வின்.);; a kind of disease. 2. நச்சுத் தொந்தரவு (யாழ்ப்.);; teasing, fretfulness, murmuring, as of old people, repining, babbling, as of the old or sick (J.);. [அரள் → (அரளை); → அறளை = அரட்டு.]

அறளையம்	அறளையம் aṟaḷaiyam, பெ. (n.) அறணையம் பார்க்க;see aranaiyam.
அறன்	அறன் aṟaṉ, பெ. (n.) 1. நல்வினை; good deed. 2. எளியார்க்கீதல்; giving to the poor. 3. மனத்தூய்மை; purity of mind. "மனத்துக் கண் மாசில னாத லனைத்தறன்" (குறள், 34);. 4. சமயம்; religion, religious faith. "அன்றியு மறனு மொன்றே" (சீவக. 544);. 5. வேள்வி முதல்வன்; one who performs a sacrifice, as performing a sacred duty. "ஞாயிறுந் திங்களு மறனு மைவரும்" (பரிபா. 3:5);. [அறம் → அறன். ம் → ன், இறுதிப்போலி.] அறம் பார்க்க;see aram.
அறன்கடை	அறன்கடை aṟaṉkaḍai, பெ. (n.) கரிசு, தீவினை (பாவம்);; sin. "அறன்கடை நின்றாரு ளெல்லாம்" (குறள், 142);.
அறனில்பால்	அறனில்பால் aṟaṉilpāl, பெ. (n.) தீவினை, அறமில்லாத பழவினை; evil destiny. "போக்கிய புணர்த்த வறனில் பாலே" (ஐங் குறு. 376);. [அறம் → அறன் + இல் (இல்லாத); + பால். பகு → பகல் → பால் = பகுதி, ஊழ்.]
அறனலாளன்	அறனலாளன் aṟaṉalāḷaṉ, பெ. (n.) அறச்செயலில்லாதவன்; one who does not practise virtue. "அறனி லாளற் கண்ட பொழுதில்" (ஐங்குறு. 118);. [அறம் → அறன் + இல் (இல்லாத); + ஆளன் (ஆ.பா. ஈறு);.]
அறனீர்	அறனீர் aṟaṉīr, பெ.. (n.) அருநீர் (R.T.);; water allowed for irrigation, in large or small quantities depending on the storage level in the reservoir. [அறல் + நீர். அறு → அறல்.]
அறனையம்	அறனையம் aṟaṉaiyam, பெ. (n.) காட்டுக் கரணை (சங்.அக.);; purple-stalked dragon plant. அறணை பார்க்க;see aranai.

அறனோம்படை	அறனோம்படை aṟaṉōmbaḍai, பெ. (n.) 1. அறத்தைப் பாதுகாக்கை (சிலப். 5 : 179, அரும்.); ; fostering virtue. 2. அறத்தைப் பாதுகாக்குமிடம்; institution where virtue is fostered. 3. அறத்தை நுவலும் (போதிக்கும்); இடம்; place of moral and religious instruction. =அறவோர் பள்ளியு மறனோம் படையும்" (சிலப். 5 : 179);. [.அறம் → அறன் + ஒம்பு + அடை. ஓம்புதல் = பாதுகாத்தல். அடு → அடை.]
அறாக்கட்டை	அறாக்கட்டை aṟākkaṭṭai, பெ. (n.) 1. மூடன்; fool. 2. கஞ்சன், பிசினாறி (சென்னை);; miser (Madr.);. [அறு → அறாத → அறா (ஈ.கெ.எ.ம.பெ.எ.);. கட்டை = மரக்கட்டை, கட்டை போன்ற உடம்பு, உடம்புள்ள ஆள் (ஆ.கு.);.] இங்குக் கட்டை யென்றது இழிவுகுறிப்பு. அறுக்க முடியாத கட்டைபோற் பயன்படாதவன் என்பது கருத்துப்போலும்.
அறாட்டுப்பறாட்டு	அறாட்டுப்பறாட்டு aṟāṭṭuppaṟāṭṭu, பெ. (n.) போதியதும் போதாதுமானது; that which may or may not be sufficient (ஈடு. 3.7 : 3);. [ஒருகா. அறை → அறாட்டு. அறை = நீங்குதல், குறைபடுதல். அறாட்டு = குறைபடும் தன்மை, 'அறாட்டுப்பறாட்டு' எதுகை மரபிணை மொழி.] அறை3 பார்க்க;see arai3.
அறநாட்பு	அறநாட்பு aṟanāṭpu, பெ. (n.) நிலைத்த நட்பு; lasting friendship. [அறுதல் = நீங்குதல். அறு → அறாத → அறா (ஈ.கெ.எ.ம.பெ.எ.);. நள் → நட்பு (தொ.பெ.);. 'பு' தொ.பெ. ஈறு.]
அறாம்பை	அறாம்பை aṟāmbai, பெ. (n.) தும்பை (சங்.அக.);; white dead-nettle (செ.அக.); – bitter leucas, Leucas aspera alias Phlomis aspera (சா.அக.);.
அறாமதி	அறாமதி aṟāmadi, பெ. (n.) நாரை; crane (சா.அக.);.
அறாமை	அறாமை aṟāmai, பெ (n.) கவிழ் தும்பை (மலை.);; species of Tricodesma (செ.அக.); – stooping leucas plant. Phlomis biflora (சா.அக.);. [P]

அறாயிரம்	அறாயிரம் aṟāyiram, பெ. (n.) ஆறாயிரம்; the number 6000. [ஆறு → அறு + ஆயிரம் - அறாயிரம்.] "மூன்று மாறு நெடுமுதல் குறுகும்" (தொல். எழுத்து. குற்றியலுகர. 35); என்னும் நூற்பாவின்படி ஆறு என்னும் நிலைச்சொல் அறு எனக் குறுகி நின்று புணரும். "ஆயிரக் கிளவி வரூஉங் காலை முதலீ ரெண்ணி னுகரங் கெடுமே" (கூஷ 59);, "ஆறன் மருங்கிற் குற்றிய லுகரம் ஈறுமெய் யொழியக் கெடுதல் வேண்டும்" (கூஷ 64);, என்னும் நூற்பாக்களின்படி, ஆறு + ஆயிரம் - அறாயிரம் எனப் புணர்ந்தது. "ஆறன் மருங்கில்" என்னும் நூற்பாவின் விளக்கவுரையில், "முன்னர் நெடுமுதல் குறுகும்" (தொல். எழுத்து. குற்றியலுகர. 35); என்ற வழி அறுவென நின்ற முற்றுகரத்திற்கே ஈண்டுக் கேடு கூறினாரென்பது பெற்றாம். என்னை ? குற்றியலுகரமாயின் ஏறி முடிதலின். இது குற்றுகரந் திரிந்து முற்றுகரமாய் நிற்றலின் ஈண்டு முடிபு கூறினார். முற்றியலுகரம் ஈறுமெய் யொழியக் கெடுமெனவே, குற்றுகரங் கெடாது ஏறி முடியுமென்து அருத்தாபத்தியிற் பெறுதும். ஆறாயிரம் எனவரும்" என நச்சினார்க்கினியர் உரைத்ததைக் கவனிக்க. அருத்தாபத்தியைத் தமிழில் எதிர்மறையெச்சம் எனலாம்.
அறாவட்டி	அறாவட்டி aṟāvaṭṭi, பெ. (n.) அதிக வட்டி, கடுவட்டி; exorbitant interest. "அன்னியரையெல்லாம் அறாவட்டி வாங்கி" (நெல்விடு. 368);. [அறுதல் = அறத்தொடு முடிதல் அல்லது கூடுதல். அறு → அறாத → அறா (ஈ.கெ.எ.ம.பெ.எ.); + வட்டி.] வட்டி பார்க்க;see vatti.
அறாவழக்கு	அறாவழக்கு aṟāvaḻkku, பெ. (n.) முடிவிற்கு வராத வழக்கு அல்லது சச்சரவு; endless dispute. 'கொட்டை முந்தினதோ பனை முந்தினதோ என்கிற அறாவழக்கிலே' (சிவப் பிர. 34, உரை);. [அறுதல் = தீர்தல். அறு → அறாத → அறா (ஈ.கெ.எ.ம.பெ.எ.);. வழங்கு → வழக்கு.]
அறாவிலை	அறாவிலை aṟāvilai, பெ. (n.) அளவிற்கு மிஞ்சிய விலை (வின்.);; exorbitant price. "நடந்து கொள்ளுநர்க் கறாவிலை பகர்ந்து" (திருவிளை. விறகு, 17);. [அறு → அறாத → அறா (ஈ.கெ.எ.ம.பெ.எ.);. வில் → விலை (ஆகு.); = விற்ற பணம்.] அறாவட்டி பார்க்க;see ara-watti.
அறாவு-தல்	அறாவு-தல் aṟāvudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) அடித்தல்; to strike, beat, whip. "மத்திகை யினா லறாவி" (சீவக. 703);. [அறு → அறை. அறைதல் = அடித்தல். அறு → (அற); → (அறவு.); → அறாவு.]

அறி-தல்	அறி-தல் aṟidal, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. ஐம்புலனால் உணர்தல்; to perceive by the senses. 2. மதியினாலுணர்தல்; to know, understand, comprehend, recognise. "ஆவ தறிவார்ப் பெறின்" (நாலடி. 73);. 3. மனத்தினாலுணர்தல்; to conceive, to know by imagination or deliberation. 4. புதிதாய்க் கண்டுபிடித்தல் (புதுவை);; to discover (Pond.);. 5. தேறுதல், திட்டஞ்செய்தல்; to ascertain, determine, decide. "அழிபட லாற்றா லறிமுறை யேன்று" (பு. வெ. 8:19);. 6. நினைத்தல் (பிங்.);; to think. 7. மதித்தல்; to esteem, prize. "யாமறிவ தில்லை யறிவறிந்த மக்கட்பே றல்ல பிற" (குறள், 61);. 8. நுகர்தல், பட்டறிதல் (அனுபவித்தல்);; to experience. "கண்டுகேட் டுண்டுயிர்த் துற்றறியு மைம்புலனும்" (குறள், 1101);. 9. பயிலுதல்; to know by practice, to be accustomed to. "களவறிந்தார் நெஞ்சிற் கரவு" (குறள், 288);. ம. அறியுக ; க., குட., து. அறி ; தெ. எறுகு ; பட. அறதனெ ; கோத. அர்ச் ; துட. அர்ச், அர்யி ; குரு அறிதனெ ; பிரா. கறிபிங்.
அறி	அறி aṟi, பெ. (n.) அறிவு; knowledge. "அறிகொன்றறியா னெனினும்" (குறள், 63.8);. க. அறி ['அறி' முத.தொ. ஆகு.]
அறிக்கை	அறிக்கை aṟikkai, பெ. (n.) 1. அறிவிப்பு; notice, report. "தானற வுயர்ந்த துன்பந் தனை நினக்கறிக்கை செய்ய" (வேதாரணியபு. பரஞ்சோ. மணவாளச். 33);. 2. (கிறித்.); குற்றத்தை ஒப்புக்கொள்கை; 'எருசலேம் நகரத்தாரும் யூதேயா தேசத்தார் அனைவரும்......... தங்கள் பாவங்களை அறிக்கையிட்டு............ திருக்குளிப்புப் பெற்றார்கள்' (விவிலியம், மத். 3:4-5);. 3. பயிற்றுகை (பொதி.நி.);; training, teaching. ம. அறியிப்பு ; க., பட., து. அறிகெ ; தெ. எறுக ; கோத. அர்க்யம். [அறி (த.வி.); → அறிவி (பி.வி.); → அறிவிக்கை (தொ.பெ.); → அறிக்கை. இனி, அறிகை (த.வி., தொ.பெ.); → அறிக்கை (பி.வி., தொ.பெ.); என்றுமாம். ஒ.நோ : செறி → செறிகை (த.வி., தொ.பெ.); → செறிக்கை (பி.வி., தொ.பெ.);. 'அறித்தல்' என்னும் பிறவினை இன்று வழக்கற்றது.]

அறிக்கைப்பத்திரம்	அறிக்கைப்பத்திரம் aṟikkaippattiram, பெ. (n.) 1. எழுத்துமூலமான விளம்பரம் (வின்.);; advertisement, notification, written notice, proclamation. 2. வரலாறு குறிக்கும் இதழிகை; report. கழகத்தின் மூன்றாம் ஆண்டு அறிக்கைப்பத்திரம். [அறி → அறிக்கை. Skt, pattra → த. பத்திரம் = இலை, ஒலை, திருமுகம், பட்டயம், ஆவணம்.] அறிக்கை பார்க்க;see arikkai. இதழ், ஏடு, ஒலை, திருமுகம், பட்டயம், ஆவணம் என்பன தமிழ். ஒலை என்பது அதில் எழுதப்பட்டதைக் குறிப்பின் ஆகு பெயர்.
அறிக்கைபண்ணு-தல்	அறிக்கைபண்ணு-தல் aṟikkaibaṇṇudal, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. விளம்பரப்படுத்துதல்; to advertise, notify, inform. 2. (கிறித்.); குற்றத்தை ஒப்புக்கொள்ளுதல்; [அறிக்கை + பண். பண் → பண்ணு.] அறிக்கை பார்க்க;see arikkai.
அறிக்கையிடு-தல்	அறிக்கையிடு-தல் aṟikkaiyiḍudal, 18 செ. குன்றாவி. (v.t.) அறிக்கைபண்ணு பார்க்க;see arikkai-pannu. க. அறியிக ; தெ. எறுகபடு. [அறிக்கை + இடு.] அறிக்கை பார்க்க;see arikkai.
அறிக்கையோலை	அறிக்கையோலை aṟikkaiyōlai, பெ. (n.) செய்திக்கடிதம் (குருபரம். 277);; letter, as written on palm leaf. அறிக்கை பார்க்க;see arikkai. [ஒலை = பனையேடு, அதில் எழுதப்பட்ட செய்தி (ஆ.கு.);.]
அறிக்கைவாசி-த்தல்	அறிக்கைவாசி-த்தல் aṟikkaivācittal, 4 செ.கு.வி. (v.i) அறிக்கை பார்க்க;see arikkai. [வாய் → வாயி → வாசி. வாயித்தல் = வாயாற் படித்தல் அல்லது குழலிசைத்தல்.]
அறிகண்ணி	அறிகண்ணி aṟigaṇṇi, பெ. (n.) எருக்கங் கிழங்கு (சங்.அக.);; root of madar.
அறிகரி	அறிகரி aṟigari, பெ. (n.) கண்கூடாகக் கண்ட சான்றாளன்; eye-witness, one who has personal knowledge. "அங்கியங் கடவுள் அறிகரியாக" (தொல். பொருள். கற். 1, உரை);. ['அறிகரி' வினைத்தொகை.]
அறிகருவி	அறிகருவி aṟigaruvi, பெ. (n.) ஐம்புலப் பொறி, அறிவுப்பொறி (ஞானேந்திரியம்);; organs of sense. "அறிகருவி யணையா" (சிவப்பிர. 33);. ['அறிகருவி' வினைத்தொகை. கரு → கருவி = செயல் அல்லது தொழில்துணைப் பொருள். கருத்தல் = செய்தல். இவ் வினை இற்றைத் தமிழில் வழக்கற்றது.]
அறிகுறி	அறிகுறி aṟiguṟi, பெ. (n.) அடையாளம்; mark, token, symbol. "திங்கண்மாட் டறிகுறியொன்று செய்து" (காஞ்சிப்பு. நகரப், 85);. ['அறிகுறி' வினைத்தொகை.]

அறிசலம்	அறிசலம் aṟisalam, பெ. (n.) நெஞ்சறிந்த குற்றம்; conscious guilt. "அனையவவ் விரதத்தோ டறிசலம்" (நீலகேசி, 242);. ['அறிசலம்' வினைத்தொகை. Skt. chala → த. சலம்.]
அறிசா	அறிசா aṟicā, பெ. (n.) ஒருவகை மீன் (சங்.அக.);; a kind of fish (செ.அக.); – பெருவரைமீன்; a big variety of fish (சா.அக.);.
அறிஞன்	அறிஞன் aṟiñaṉ, பெ. (n.) 1. அறிவுடையோன்; man of knowledge, savant, wise man. "அன்ன காலையில் வீரவாகுப்பெயரறிஞன்" (கந்தபு. மகேந். வச்சிர. 61);. 2. புலவன் (பிங்.);; poet, learned man. 3. முனிவன் (சூடா.);; sage. 4. மதிமகன் (புதன்);; the planet Mercury. [அறி → அறிகின்றான் → அறிகுந்நான் → அறியுந்நான் → அறியுநன் → அறிநன் → அறிஞன்.]
அறிதுயில்	அறிதுயில் aṟiduyil, பெ. (n.) 1. அறிவு அல்லது உணர்ச்சி குன்றாது தூங்குந் தூக்கம்; a semi-conscious sleep. 2. ஒகத்தூக்கம், தூங்காமல் தூங்கல் (யோகநித்திரை);; a state of sleep in which the person is conscious of the outer world, the sleep of devotion or abstraction- an attribute supposed to belong to the sages. 3. திருமாலின் ஒகத்தூக்கம்; the conscious sleep of Tirumal (Visnu);. "ஆடகமாடத் தறிதுயி லமர்ந்தோன்" (சிலப். 26: 62);. 4. விழிப்பொடு தூங்கும் ஒரு நோய்; wakeful lethargy, Agryphnocoma (சா.அக.);. ['அறிதுயில்' வினைத்தொகை. துய் → துயில்.] துயில் பார்க்க;see tuyil.
அறிதுயிலமர்ந்தோன்	அறிதுயிலமர்ந்தோன் aṟiduyilamarndōṉ, பெ. (n.) அனைத்தையும் அறியும் அறிவொடு தூங்கும் திருமால்; Tirumdl (Visnu);, who during his sleep is conscious of the universe. "ஆடக மாடத் தறிதுயிலமர்ந்தோன்" (சிலப். 26:62);. [அறி + துயில் + அமர்ந்தோன். 'அறி துயில்' வினைத்தொகை. அமர் → அமர்ந்தான் → அமர்ந்தோன் (வினையா.பெ.);. ஆன் → ஒன் (ஆ.பா. ஈறு);.]
அறிந்துதெரிந்து	அறிந்துதெரிந்து aṟinduderindu, வி.எ. (adv.) தெளிவாக அறிந்துகொண்டு; knowing fully well, deliberately. அறிந்துதெரிந்து அக்குற்றஞ் செய்தான். [அறி → அறிந்து (இ.கா.வி.எ.);. தெரி → தெரிந்து (இ.கா.வி.எ.);. 'அறிந்துதெரிந்து' எதுகை மரபிணைமொழி.]
அறிநன்	அறிநன் aṟinaṉ, பெ. (n.) அறிந்தவன், அறிபவன்; one who knows. "கோடியர் தலைவ கொண்ட தறிந" (பொருந. 57);. [அறி → அறிகின்றான் → அறிகுந்நான் → அறிகுநன் → அறிநன்.]

அறிப்பலம்	அறிப்பலம் aṟippalam, பெ. (n.) திப்பிலி (மலை.);; long pepper, Piper longum.
அறிப்பு	அறிப்பு aṟippu, பெ. (n.) உணர்கை; comprehension. "அறிப்புறு மமுதாயவன்" (தேவா. 5.48 : 4);. [அறி + பு (தொ.பெ. ஈறு);.]
அறிபொருள்வினா	அறிபொருள்வினா aṟiboruḷviṉā, பெ. (n.) அறியப்பட்ட பொருளை ஒரு பயன்நோக்கிக் கேட்குங் கேள்வி; question put to a person or a student to find out from the answer whether he knows the meaning or has not understood it. 'அறிபொருள் வினா அறியப்பட்ட பொருளையே ஒரு பயனோக்கி அவ்வாய்பாட்டினொன்றான் வினாவுவது. பயன் வேறறிதலும் அறிவுறுத்தலு முதலாயின' (தொல். சொல். கிளவி, 13, சேனா. உரை);. இது அறிவினா எனவும் படும். ஆயின், அது பொருளறியும் வினா என்று பொருள்பட்டு அறியான் வினாவையுங் குறித்தலால், அறிபொருள் வினா என்பதே பொருத்தமாம். ஆசிரியன் மாணவனை நோக்கி, 'இந் நூற்பாவிற்குப் பொருள் யாது?' என வினவுவது அறிபொருள் வினாவாம்.
அறிமடம்	அறிமடம் aṟimaḍam, பெ. (n.) 1. அறிந்தும் அறியாததுபோன்றிருக்கை (சூடா.);; assumed ignorance. 2. அறிந்தபடி நடக்க இயலாமை; inability to translate into practice what one has learnt. 3. நினைவின்மை; forgetfulness, inability to recall to memory. 4. விளையாடும் பருவத்து நிகழும் அறியாமை (தொல். பொருள். மெய்ப். 16, பேரா. உரை);; inno. cence of childhood. ['அறிமடம்' வினைத்தொகை.] இறுதிப் பொருட்குச் சான்று, 'மடந்தபவுரைத்தல் - விளயாடும் பருவத்து நிகழ்ந்த அறிமட நீங்கக் காமப் பொருட்கண்ணே சிறிது அறிவு தோன்றுதல்' என்னும் (தொல்.பொருள். மெய்ப். 16); பேராசிரியர் உரையே. அது அத்துணைப் பொருத்தமாகத் தோன்றவில்லை. விளையாடும் பருவத்து நிகழ்வது அறியாமடமேயன்றி அறிமடமன்று ஒருகால், ஏட்டுப் பிழையாகவுமிருக்கலாம்:
அறிமுகம்	அறிமுகம் aṟimugam, பெ. (n.) 1. தெரிந்த முகம்; familiar face. "அறிமு கம்பிற காண்கிலே னடுத்தலு ரறியேன்" (சேதுபு விதும. 99);. 2. பழக்கம் (உ.வ.);; acquaintance (Com.u.);. ['அறிமுகம்' வினைத்தொகை.]
அறியக்கொடு-த்தல்	அறியக்கொடு-த்தல் aṟiyakkoḍuttal, 4 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. தெரிவித்தல்; to communicate information, to instruct. 2. குற்றமேற்றுதல் (வின்.);; to indict, impeach, inform against. [அறி. → அறிய (நி.கா.வி.எ.); + கொடு.]
அறியகம்	அறியகம் aṟiyagam, பெ. (n.) நோயையுண்டாக்கும் ஒரு பேய்; a demon causing diseases (சா. அக.);.

அறியபலம்	அறியபலம் aṟiyabalam, பெ. (n.) அறிப்பலம் பார்க்க;see arippalam (சா.அக.);.
அறியல்	அறியல் aṟiyal, பெ. (n.) மூங்கில் (சங்.அக.);; bamboo, Bambusa arundinacea.
அறியலுறவு	அறியலுறவு aṟiyaluṟavu, பெ. (n.) 1. அறிவுறுதல்; acquisition of knowledge. 2. அறிதற் கண் விருப்பம் (தொல், சொல். கிளவி 13, சேனா. உரை);; desire for knowledge. [அறி → அறியல் (தொ.பெ.);. 'அல்' தொ.பெ. ஈறு. உறு → உறவு (தொ.பெ.);. 'வு' (அவு); தொ.பெ. ஈறு.]
அறியாக்கரி	அறியாக்கரி aṟiyākkari, பெ. (n.) பொய்ச் சான்று; false evidence. "அறியாக்கரி பொய்த்து" (சிலப். 15:78);. [அறி → அறியாத (எ.ம.பெ.எ.); → அறியா (ஈ.கெ.எ.ம.பெ.எ.); + கரி.]
அறியாப்பிள்ளை	அறியாப்பிள்ளை aṟiyāppiḷḷai, பெ. (n.) 1. உலகியலறியாத சிறுவன்; a boy ignorant of worldly affairs. 2. சிறுமி; a small girl ignorant of worldly affairs. [அறி → அறியாத → அறியா + பிள்ளை.] அறியாக்கரி பார்க்க;see ariya-k-kari.
அறியாப்பெண்	அறியாப்பெண் aṟiyāppeṇ, பெ. (n.) பூப்படையாத பெண்பிள்ளை; a small or immature girl. 'அஞ்சும் மூன்றும் உண்டானால் அறியாப் பெண்ணுங் கறியாக்கும்' (பழ.);. [அறி. → அறியாத, அறியா + பெண்.] அறியாக்கரி பார்க்க;see ariya-k-kari.
அறியாமை	அறியாமை aṟiyāmai, பெ. (n.) மடமை; ignorance. "அறிதோ றறியாமை கண்டற்றால்" (குறள், 1110);. ம. அறியாம ; க. அறியமெ. [அறி + ஆ (எ.ம.இ.); + மை (பண்.பெ. ஈறு);.]
அறியாவினா	அறியாவினா aṟiyāviṉā, பெ. (n.) தெரியாததொன்றைத் தெரிந்துகொள்ளற்குக் கேட்குங் கேள்வி; question for eliciting information or knowledge, or for removal of doubt, as one put by the pupil to the teacher. 'இந்நூற்பாவிற்குப் பொருள் யாது?' என்பது, மாணவன் ஆசிரியரிடம் கேட்கும் அறியாவினா (நன். 385, உரை);. [அறியாத → அறியா (ஈ.கெ.எ.ம.பெ.எ.); + வினா.]

அறியான்வினா	அறியான்வினா aṟiyāṉviṉā, பெ. (n.) அறியா வினா பார்க்க;see ariya-vina. 'அறியான் வினா உயிர் எத்தன்மைத்து என்பது' (தொல். சொல். கிளவி. 13, சேனா. உரை);. [அறி + ஆ (எ.ம.இ.); + ஆன் → ன் (ஆ.பா. ஈறு.]
அறியுநன்	அறியுநன் aṟiyunaṉ, பெ. (n.) உணர்கிறவன்; one who knows or understands. "அறியுந ராவி போழும் அநங்கனைங் கணையும் எய்தாள்" (சீவக. 1572);. [அறிகின்றான் → அறியுந்நான் → அறியுநன் (வினையா. பெ.);.]
அறிவர்	அறிவர் aṟivar, பெ. (n.) சிறந்த அறிவுடையோர்; the wise ones, sages. "கூத்தர் விறலியர் அறிவர் கண்டோர்" (தொல், பொருள். கற். 52);. [அறி → அறிவு (தொ.பெ.); → அறிவர். 'அர்' ப.பா. ஈறு.]
அறிவரன்	அறிவரன் aṟivaraṉ, பெ. (n.) அறிவிற் சிறந்தவன்; one who excels in wisdom. "அரணுலகிற் காய வறிவரனீ யன்றே" (சீவக. 1246);. [அறி + வரன். புரம் → பரம் → வரம் → வரன்.] வரன் பார்க்க;see varan.
அறிவழி-தல்	அறிவழி-தல் aṟivaḻidal, 2 செ.கு.வி. (v.i) மதி மயங்குதல்; to lose one's reason, to be bereft of sense, be infatuated (செ.அக.); — மதிமயங்கல், ஒரு சாவுக்குறி; losing sense and consciousness, a symptom of approaching death (சா.அக.);.
அறிவழி	அறிவழி aṟivaḻi, பெ. (n.) 1. மதிகெடல்; loss of the senses (சா.அக.);. 2. மது (யாழ். அக.);; intoxicating liquor which destroys reason and the senses. 3. பேய் (யாழ்.அக.);; devil (சா.அக.); — a devil causing insensibility (சா.அக.);. க. அறிமருள் [அறி → அறிவு (தொ.பெ.); + அழி (தொ.பெ., தொ.ஆ.கு.);.]
அறிவறிவாக	அறிவறிவாக aṟivaṟivāka, கு.வி.எ. (adv.) விளக்கமாய்த் (விவரமாய்த்); தெரிந்துகொள்ளும்படி; so as to ascertain the minutest details. 'மரியாதைகளும் அறிவறிவாக விசாரித்து' (கோயிலொ. 42);. [அறி → அறிவு (தொ.ஆ.கு.); + அறிவு (தொ. பெ.); + ஆக ஆகு → ஆக (நி.கா.பெ.எ., கு.வி.எ. ஈறு);.]
அறிவறை	அறிவறை aṟivaṟai, பெ. (n.) 1. ஆதனறிவம் (ஆன்மபோதம்); இன்மை; lack of spiritual knowledge. 2. ஆதனறிவம் (ஆன்மபோதம்); இல்லாதவன்; one, destitute of spiritual knowledge. 3. பொய்க்காட்சி; illusion (சா.அக.);. 4. அறிவு அல்லது உணர்வு அழிகை; loss of sense (சா.அக.);. [அறி → அறிவு (தொ.பெ.); + அறை, அறு → அறை (தொ.பெ.);. 'ஐ' தொ.பெ. ஈறு.]

அறிவறைபோ-தல்	அறிவறைபோ-தல் aṟivaṟaipōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) அறிவு கீழற்றுப் போதல், அறிவு கெட்டழிதல்; to have one's knowledge or sense undermined. "அறிவறை போகிய பொறியறு நெஞ்சத் திறைமுறை பிழைத்தோன்" (சிலப். 20:25-6);. [அறி → அறிவு + அறைபோ. அறு → அறை (தொ.பெ.);. 'போ' து.வி.]
அறிவன்	அறிவன் aṟivaṉ, பெ. (n.) 1. நல்லறிவுடையவன்; man of knowledge, wise man, sage. "அறிவர் தேர்குறி னையன் செய்தன முறைய தாகுமால்" (கந்தபு. அசுர மார்க்கண். 259);. 2. அருகன் (திவா.);; Arhat. 3. புத்தன் (பிங்.);; the Buddha. 4. மதிமகன் (புதன்); (திவா.); ; Mercury. 5. செவ்வாய் (பிங்.);; the planet Mars 6. முரசு (உத்திரட்டாதி); (நாநார்த்த.);; the 26th lunar asterism. 7. கணியன்; astrologer. "நெறியறி செறிகுறி புரிதிரி பறியா வறிவனை" (கலித். 39: 46);. 8. கம்மாளன் (திவா.);; artisan. [அறி → அறிவு (தொ. பெ.); + அறிவன். 'அன்' ஆ.பா. ஈறு.]
அறிவனார்	அறிவனார் aṟivaṉār, பெ. (n.) பஞ்சமரபு என்னும் இசைநூலாசிரியர் (சிலப். 6:35, அடியார்க். உரை);; name of the author of Pañjamarabu, an ancient treatise on Tamil Music. [அறி → அறிவு → அறிவன் → அறிவனார். 'அன்' ஆ.பா. ஈறு. 'ஆர்' உ.ப. ஈறு.]
அறிவனாள்	அறிவனாள் aṟivaṉāḷ, பெ. (n.) முரசுநாள் (உத்திரட்டாதி); (திவா.);; the 26th lunar asterism. [அறிவன் + நாள்.] 'அறிவன்' என்பது மதிமகன் (புதன்); என்னும் நாலாங்கோளுக்குப் பெயராய் அமைந்திருக்கும்போது, அதைச் செவ்வாய்க் கோளையும் முரசுநாளையுங் குறிக்கப் பயன்படுத்துவது அத்துணைப் பொருத்தமானதன்று.
அறிவாகரன்	அறிவாகரன் aṟivākaraṉ, பெ. (n.) அறிவிற்கு இருப்பிடமாகவுள்ளவன்; a man who is the repository of knowledge, a man of profound knowledge. ம. அறிவாக்கன்மார் [அறி → அறிவு (தொ.ஆகு.); + Skt akara.]
அறிவாணி	அறிவாணி aṟivāṇi, பெ. (n.) காமமிக்க பெண்டிர் வகுப்பு நான்கனுள் இரண்டாவதைச் சேர்ந்தவள் (சித்தினி);; the second of the four classes of lascivious women, as characterised by lust (சா.அக.);.

அறிவாளி	அறிவாளி aṟivāḷi, பெ. (n.) அறிவுமிக்கவன், கூர்மதியன்; a man of profound knowledge, an intelligent person. ம. அறிவாளன் [அறி → அறிவு (தொ.ஆ.கு.); + ஆளி (ஆ.பா. ஈறு.]
அறிவாற்றல்	அறிவாற்றல் aṟivāṟṟal, பெ. (n.) அறிவாகிய அல்லது அறிவின் வலமை; the power of knowledge. [அறி. → அறிவு (தொ. ஆகு.); + ஆற்றல், ஆற்று → ஆற்றல். ஆற்றுதல் = செய்யமாட்டுதல்.]
அறிவானந்தர்	அறிவானந்தர் aṟivāṉandar, பெ. (n.) அகத்தியர் கூட்டத்தைச் சேர்ந்த ஒரு வென்னர் (சித்தர்);, பல்வகை மருத்துவ நூல்களை இயற்றியவர்; one of the Siddhas of the Agattiyar School, author of several treatises on Alchemy and Medicine (சா.அக.);.
அறிவி-த்தல்	அறிவி-த்தல் aṟivittal, 4 செ.குன்றாவி, (v.t) 1. தெரிவித்தல்; to inform, make known, relate, communicate. 2. வெளியிடுதல்; to publish, announce. ம. அறியிக்குக [அறி (த.வி.); → அறிவி (பி.வி.);.]
அறிவிக்கை	அறிவிக்கை aṟivikkai, தொ. பெ. (vbl.n.) அறிவிப்பு பார்க்க;see arivippu. [அறி (த.வி.); → அறிவி (பி.வி.); → அறிவிக்கை (தொ.பெ.);. 'கை' தொ.பெ. ஈறு.]
அறிவிப்பு	அறிவிப்பு aṟivippu, பெ. (n.) 1. தெரிவிப்பு; information. 2. விளம்பரம்; notice, publication. ம. அறியிப்பு ; க., படட. அரிகெ. [அறி (த.வி.); → அறிவி (பி.வி.); → அறிவிப்பு (தொ.பெ.);. 'பு' தொ.பெ. ஈறு.]
அறிவியல்	அறிவியல் aṟiviyal, பெ. (n.) அறிவாராய்ச்சியால் கூர்ந்து நோக்கியும் ஆய்வு செய்தும் மெய்ம்மை கண்டு ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட பொது நெறியீட்டறிவு; science, knowledge ascertained by observation and experiment critically tested, systemised and brought under general principles. [அறிவு + இயல்.]
அறிவிலாப்பித்தம் (பிரமை)	அறிவிலாப்பித்தம் (பிரமை) aṟivilāppittambiramai, பெ. (n.) பித்ததோய் நாற்பதனுள் ஒன்று; one of the 40 kinds of bilious disorders in the system causing insensibility (சா.அக.);. [அறி → அறிவு + இல் + ஆ + பித்தம். 'ஆ' (ஈ.கெ.எ.ம.பெ.எ. ஈறு);. பித்து → பித்தம்.]

அறிவிலி	அறிவிலி a̱rivili, பெ. (n.) அறிவில்லாத.வன்-வள்; ignorant person, fool, idiot. "அறிவிலி யடங்குதி யென்றாள்" (கம்பரா. அயோத். மந்தரை. 75);. க. அரிவிலி [அறி → அறிவு + இல் + இ (ஒ. ஈறு);.].
அறிவினா	அறிவினா a̱rivin̠ā, பெ. (n.) அறிந்து கேட்குங் கேள்வி; question for the purpose of testing, as one put by the teacher to the pupil. 'இந்நூற்பாவிற்குப் பொருள் யாது?' என்று ஆசிரியன் மாணவனை வினவுவது அறிவினா (நன். 385, உரை);. ['அறிவினா' வினைத்தொகை.]
அறிவினொளி	அறிவினொளி a̱rivin̠oḷi, பெ. (n.) சூடக்கல்லின் (கற்பூர சிலாசத்தின்); சாரம்; the active princi. ple of the crystallised gypsum (சா.அக.);.
அறிவீனம்	அறிவீனம் a̱rivīn̠am, பெ. (n.) அறிவின்மை, மடமை; ignorance. க. அரிவிலிதன [அறி → அறிவு (தொ.ஆ.கு.); + ஈனம். Skt. hīna → த.ஈனம்.]
அறிவு	அறிவு a̱rivu, பெ. (n.) 1. பொறியுணர்வு; perception by the senses. 2. உலகியலறிவு; worldly knowledge. "அறிவுடையாரெல்லாமுடையார்" (குறள், 430);. 3. பரவியல் ஒதி (ஞானம்);; divine knowledge, spiritual wisdom. 4. மதி; intelligence, wit. "எதிரதாக்காக்கு மறிவினார்" (குறள், 429);. 5. அறிய வேண்டியவை; things which must be known. "அறிவறிந்த மக்கட் பேறு" (குறள், 61);. 6. கல்வி (திவா.);; learning, education, erudition. "கல்வி கரையில" (நாலடி. 135);. 7. அறியும் ஆதன் (ஆன்மா);; soul. "அறிவுரு வதனோ டநித்த மன்மையின்" (ஞானா. 44:5);. 8. அறிவு வடிவான இறைவன்; God, as the embodiment of knowledge. "சித்தமிசை குடி கொண்ட அறிவான தெய்வமே" (தாயு. தேசோ.);. ம., க. அறிவு ; து. அறுகு, அறுவு ; தெ. எறுக, எறுகுவ ; கோத. அர்வ் ; கொலா. எர்க ; குட. அரிமை. [அறி அறிவு ... அவு) ... ஈறு]

அறிவுகேடன்	அறிவுகேடன் aṟivuāṭaṉ, பெ. (n.) அறிவற்றவன், மதிகெட்டவன் (ஈடு);; unwise man, fool. ம. அறிவுகேடன் : க. அறிகுறி, அரிவுதேடி. [அறி. → அறிவு (தொ.ஆ.கு.); + கேடன். கெடு → கேடு (முத.தி.தொ.பெ.); → கேடன். 'அன்' ஆ.பா. ஈறு.]
அறிவுகொளுத்து-தல்	அறிவுகொளுத்து-தல் aṟivugoḷuddudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) அறிவூட்டுதல், மதிபுகட்டுதல்; to impart instruction, teach, advise. க. அறிகிசு [அறி. → அறிவு + கொளுத்து. கொள் (த. வி.); → கொளுத்து (பி.வி.);.]
அறிவுகோணு-தல்	அறிவுகோணு-தல் aṟivuāṇudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) தவறான வழியில் அறிவைச் செலுத்துதல்; to be perverted, crooked, as misuse of intellect.
அறிவுநூல்	அறிவுநூல் aṟivunūl, பெ. (n.) மறைநூல், மெய்யறிவுநூல், சமயநூல், மெய்ப்பொருள்நூல், உலகநூல் என்பதற்கு எதிர்; sacred writings, books of true knowledge, religious or theological treatises, philosophical works imparting spiritual wisdom, dist. f. secular writings.
அறிவுபிற-த்தல்	அறிவுபிற-த்தல் aṟivubiṟattal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அறிவுண்டாதல்; to dawn as knowledge in the mind, to become enlightened. 2. மயக்கந் தெளிதல் (வின்.);; to be restored to consciousness.
அறிவுபுகட்டு-தல்	அறிவுபுகட்டு-தல் aṟivubugaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) அறிவூட்டுதல்; to give instruction, impart knowledge, advise. [அறி → அறிவு. புக + ஒட்டு - புகட்டு.]
அறிவுமடம்படு-தல்	அறிவுமடம்படு-தல் aṟivumaḍambaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) அறிந்தும் அறியாததுபோன்றிருத்தல்; to assume ignorance. "அறிவுமடம்படுதலு மறிவுநன் குடைமையும்" (சிறுபாண். 216.);. [அறிவு + மடம் + 'படு' து.வி.]
அறிவுமயக்கம்	அறிவுமயக்கம் aṟivumayakkam, பெ. (n.) மனக்குழப்பம்; the puzzled state of mind, perplexity. [அறி → அறிவு. மயங்கு → மயக்கு (தொ. பெ.); → மயக்கம் (தொ.பெ.);. 'அம்' தொ.பெ. மேலீறு.]
அறிவுமயங்கு-தல்	அறிவுமயங்கு-தல் aṟivumayaṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உணர்ச்சி கெடுதல்; to faint, lose consciousness by swooning, by fits, by sleep, by approach of death. 2. மனந்தடுமாறுதல், திகைத்தல்; to be stunned or bewildered. க. அறிவுமறெ
அறிவுறால்	அறிவுறால் aṟivuṟāl, தொ.பெ. (vbl.n.) அறிவுறுத்துகை; informing, making known. "நாமறி வுறாலிற் பழியு முண்டோ" (குறிஞ்சிப். 22);. [அறி → அறிவு + உறால், உறு → உறால் (தொ.பெ.);. 'ஆல்' தொ.பெ. ஈறு.]

அறிவுறு-தல்	அறிவுறு-தல் aṟivuṟudal, அறிதல்; to know. _, 20 செ.கு.வி. (v.i.); 1. துயிலெழுதல்; to wake from sleep. "கிடந்துறங்குஞ் சீரிய சிங்க மறிவுற்று" (திவ். திருப்பா. 23);. 2. உணர்ச்சி மீளப்பெறுதல்; to regain consciousness. [அறி → அறிவு + உறு.]
அறிவுறுத்து-தல்	அறிவுறுத்து-தல் aṟivuṟuddudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) அறிவுபுகட்டுதல்; to give instruction. —, 5 செ.குன்றாவி, (v.t.); தெரிவித்தல்; to inform, make known. [அறி → அறிவு + உறுத்து. உறு (த.வி.); → உறுத்து (பி.வி.);. 'து' பி.வி. ஈறு.]
அறிவை	அறிவை aṟivai, பெ. (n.) ஓதி (ஞானம்);; wisdom. "அறிவை யென்னு மமுத வாறு" (திவ். பெரி யாழ். 5. 4:2);. [அறி → அறிவை. 'வை' பண்.பெ. ஈறு.]
அறிவொப்புக்காண்டல்வினா	அறிவொப்புக்காண்டல்வினா aṟivoppukkāṇṭalviṉā, பெ. (n.) தானறிந்ததைப் பிறனறிவோடு ஒப்புநோக்கக் கேட்குங் கேள்வி (நேமி. சொல். 6, உரை. மேற்.);; question purporting to compare notes with another. [அறி → அறிவு + ஒப்பு + காண்டல் + வினா. ஒ → ஒப்பு (தொ.பெ.);. 'பு' தொ.பெ. ஈறு. காண் → காண்டல் (தொ.பெ.);. "தல்' தொ.பெ. ஈறு. ண் + த - ண்ட (புணர்ச்சி);.]
அறு	அறு1 aṟudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கயிறு முதலியன இறுதல்; to be severed, to break, as a rope. "சாப நாணறு குமில வோதை" (இரகு, யாகப். 87);. 2. உண்டது செரித்தல்; to be digested. "அற்றது போற்றி யுணின்" (குறள், 942);. 3. கருமங் குதிர்தல்; to be decided, settled. "அற்ற காரியம்" (சிலப். 17. முன்னிலைப் 2. உரை);. 4. நீங்குதல், பிரிதல், நோய் முதலியன இல்லாமற் போதல்; to separate, to be cured as a disease. 5. பாழ்படுதல்; to, go to ruin. "வீடறக் கவர்ந்த வினைமொழிந்தன்று" (பு.வெ. 3.15, கொளு);. 6. முடிதல்; to cease, come to an end, perish, become extinct. 7. தாலி நீங்குதல்; to be removed, as the marriage insignia of a woman. அவளுக்குத் தாலியறுந்தது. ம., க. அறு ; தெ. அறுகு, அறு ; கோத. அர்த் ; குட.அர ; துட. அர்த் ; து. அர்ப்புனி. [அர் → அரி, அர் → அரம். அர் → அறு. ஒ.நோ.: உல் → உர் → உறு. அரிதல் - சிறிதாய்த் துணித்தல், அறுத்தல் = பெரிதாய்த் துணித்தல், அறுதல் = துணிபடுதல். ரகரத்தை நோக்க றகரம் வல்லொலியாதலின், அது வல்வினை குறிக்குஞ் சொல்லுறுப்பாயிற்று.]

அறுக்கணக்கு	அறுக்கணக்கு aṟukkaṇakku, பெ. (n.) அறைக் கணக்கு பார்க்க;see arai-k-kanakku.
அறுக்கப்பொறுக்க	அறுக்கப்பொறுக்க aṟukkappoṟukka, கு.வி.எ. (adv.) உழவுமுதல் அறுவடைவரை ஊக்கமாக; to work diligently till the completion of harvest. 'அறுக்கப்பொறுக்கப் பாடுபட்டும் படுக்கப் பாயில்லை' (பழ.);. [அறு → அறுக்க (நி.கா.வி.எ.);. பொறுக்கு → பொறுக்க (நி.கா.வி.எ.);. 'அறுக்கப்பொறுக்க' எதுகை மரபிணைமொழி.] உழவு, கட்டியடிப்பு, பரம்படிப்பு, எருவிடல், தொளிகலக்கல், விதைப்பு, நடவு, நீர் பாய்ச்சல், களைபறித்தல், காவல் செய்தல் ஆகிய வினைகளையெல்லாம் ஊக்கமாகச் செய்து கடினமாயுழைத்த பின்பே, நன்றாக நெற்பயிர் விளையும். விளைச்சலின்பின் அறுவடையாகும்போது, அறுத்துக் கட்டிய அரிக்கட்டுகளைக் களத்திற்கு எடுத்துச் செல்வர். அறுக்கும்போதும் கட்டும்போதும் எடுத்துச் செல்லும்போதும் நென்மணிகள் சிந்தும். அவற்றை ஏழைப் பெண்கள் பொறுக்குவர் அல்லது கூட்டிச் சேர்ப்பர். இங்ஙனம் அறுக்கவும் பொறுக்கவும் உழவர் மிகப் பாடுபடவேண்டியிருப்பதால், கடினமாகவுழைத்தல் 'அறுக்கப்பொறுக்கப் பாடுபடுதல்' எனப்பட்டது. 'அறுக்கப்பொறுக்க' என்பது கொச்சை வழக்கில் 'அறக்கப்பறக்க' என்று வழங்குகின்றது.
அறுக்கரிவாள்	அறுக்கரிவாள் aṟukkarivāḷ, பெ. (n.) அறுவாள், கருக்கறுவாள் பார்க்க;see aruval, karukkaruval.
அறுக்கன்	அறுக்கன் aṟukkaṉ, பெ. (n.) 1. கோ (சம்.அ.க. கை.);; chief. 2. அணுக்க நண்பன்; intimate friend. [1. அறுகு = அரிமா. ஒருகா. அறுகு → அறுகன் → அறுக்கன் = அரிமாப் போன்ற தலைவன். 'சிங்கன்' என்பதும், அதன் கடைக் குறையான 'சிங்' என்பதும், சில குலத் தலைவரின் பட்டப்பெயராயிருப்பது ஒ'ப்பு நோக்கத்தக்கது. 2. அருகு = அண்மை, நெருக்கம். ஒருகா. அருகு → அருகன் → அருக்கன் = நெருங்கிய நண்பன். இனி, இஃது அணுக்கன் என்பதன் கொச்சைத் திரியாகவுமிருக்கலாம்.]
அறுக்கிளாமீன்	அறுக்கிளாமீன் aṟukkiḷāmīṉ, பெ. (n.) ஒரு கடல்மீன்; sea-fish (சா.அக.);.

அறுகங்கட்டை	அறுகங்கட்டை aṟugaṅgaṭṭai, பெ. (n.) அறுகம் புல்லின் அடிவேர்; the main root of harialli grass, Agrostis linearis. [அறுகு + அம் (சாரியை); + கட்டை.] கட்டை பார்க்க;see kattai. அறுகங்கிழங்கு __, பெ. (n.); அறுகம்புல்லின் அடிக்கிழங்கு; the bulbous root of harialli grass. [அறுகு + அம் (சாரியை); + கிழங்கு.] கிழங்கு பார்க்க;see kilangu.
அறுகடி	அறுகடி aṟugaḍi, பெ. (n.) அறுகு பற்றிய நிலம்; grassland covered with cynodon grass. [அறுகு + அடி.]
அறுகம்புல்	அறுகம்புல் aṟugambul, பெ. (n.) படர்புல் வகை; harialli grass, Cynodon dactylon — பூசைக்குகந்த புல்; a species of sacred grass, harialli grass, Agrostis linearis (சா.அக.);. [அறுகு + அம் (சாரியை); + புல்.]
அறுகம்வேர்	அறுகம்வேர் aṟugamvēr, பெ. (n.) அறுகம் புல்லின் வேர்; the root of the sacred grass, Agrostis linearis alias Cynodon dactylon (சா.அக.);. [அறுகு + அம் (சாரியை); + வேர்.]
அறுகம்வேர்நெய்	அறுகம்வேர்நெய் aṟugamvērney, பெ. (n.) அறுகம் வேரினின்று உருவாக்கும் நெய்; a ghee prepared for medicine from the root of cynodon grass (சா.அக.);. [அறுகு + அம் (சாரியை); + நெய்.]
அறுகம்வேரெண்ணெய் (தைலம்)	அறுகம்வேரெண்ணெய் (தைலம்) aṟugamvēreṇīeytailam, பெ. (n.) அறுகம் வேருடன் பல கடைச் சரக்குகளைச் சேர்த்து வடிக்கும் எண்ணெய், மூளைச் சூட்டைத் தணிப்பது; a medicated oil prepared from the root of the cynodon grass mixed with other bazaar drugs and used for cooling the over-heated brain (சா.அக.);. [அறுகு + அம் (சாரியை); + வேர் + எண்ணெய்.] எண்ணெய் பார்க்க;see enney.

அறுகரிசி	அறுகரிசி aṟugarisi, பெ. (n.) அறுகம்புல்லோடு கூடிய மங்கல வரிசி, வாழ்த்திற்கும் வழிபாட்டிற்கும் பயன்படுத்தப்படுவது; mixture of cynodon grass and rice, used in benediction or worship. "சென்னி திருத்தமுறு மறுகரிசி யிட்டு" (திருவானைக் கோச்செங். 93);. [அறுகு + அரிசி. அரி + அரிசி.]
அறுகால்	அறுகால்1 aṟukāl, பெ. (n.) 1. அறுகாலுள்ள வண்டு; beetle which is six-legged. "அறுகா னிறைமலர்" (திருக்கோ. 126);. 2. தேனீ; a bee (சா.அக.);. ம. ஆறுகால் : க. ஆறுதள. [ஆறு → அறு + கால்.] அறுகால்2 aṟukāl, பெ. (n.) serpent, as one without feet. "அறுகாற் பீடத் துயர்மால்" (திருவிளை. பாயி. 30);. [அறுகால் (வினைத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை); = காலற்றது. அறுதல் = நீங்குதல், இல்லாதிருத்தல்.]
அறுகால்வண்டு	அறுகால்வண்டு aṟukālvaṇṭu, பெ. (n.) கருவண்டு; a black beetle (சா.அக.);
அறுகாலன்	அறுகாலன் aṟukālaṉ, பெ. (n.) (காலில்லாப்); பாம்பு (மருதூரந். 6);; serpent, as one without feet. அறுகால்2 பார்க்க;see aru-kal2. ['அறுகால்' வினைத்தொகை. 'அன்' ஒ. ஈறு.]
அறுகாலி	அறுகாலி aṟukāli, பெ. (n.) 1. அறுகாலுள்ள வண்டு அலலது தேனீ; six-legged beetle or bee. 2. அறுகாலுள்ள இருக்கை (இக்.வ.);; a bench having six legs (Mod.);. [ஆறு → அறு + கால் + இ (ஒ. ஈறு);.]
அறுகாழி	அறுகாழி aṟukāḻi, பெ. (n.) ஆறு முத்து அல்லது மணி பதித்த மோதிரம்; linger-ring inlaid with six pearls or gems. 'கையு மறுகாழியுமான வடிவை' (ஈடு. 8.10 : 6);. [ஆறு → அறு + காழ் + இ (உடைமை குறித்த ஒ. ஈறு);. காழ் = முத்து, மணி.]
அறுகாற்பீடம்	அறுகாற்பீடம் aṟukāṟpīṭam, பெ. (n) ஆறு கால்கள் அமைந்த இருக்கை; six-legged stool used in Śiva temples. "அறுகாற் பீடத் திருந்து" (திருவிளை. பாயி. 30);. [ஆறு → அறு + கால் + பீடம். பீடு = பெருமை, உயர்வு, மேடு, பீடு → பீடம் = மேடான இருக்கை.]

அறுகிடு-தல்	அறுகிடு-தல் aṟugiḍudal, 20 செ.கு.வி (v.i.) திருமணத்தில் அறுகிட்டு வாழ்த்துதல்; to bless the bride and the bride-groom by throwing on their heads rice with cynodon grass. "மங்கைக் கறுகிட வந்துநின் றார் மணப் பந்தலிலே" (தமிழ்நாவ. 54);. [அறுகு + இடு.]
அறுகிலிப்பூடு	அறுகிலிப்பூடு aṟugilippūṭu, பெ. (n.) பூடுவகை (வெட்.);; a kind of shrub (Insc.);.
அறுகீரை	அறுகீரை aṟuārai, பெ. (n.) அரைக்கீரை; a pot herb, a kind of edible greens. "அறு கீரையைத் தின்றறி" (பதார்த்த, 625);. ['அறுகீரை' வினைத்தொகை. பாத்தியில் வளர்த்து இடையிட்டிடையிட்டு அறுக்கப்படுவது அறுகீரை.]
அறுகு	அறுகு1 aṟugu, பெ. (n.) இந்தியாவெங்கும் இயற்கையாக வளர்வதும், ஆழ வேரூன்றி நீளப் படர்வதும், அழியாதிருப்பதும், பயிர் பச்சைகளைக் கெடுப்பதும், வாழ்த்திற்கும் வழிபாட்டிற்கும் பயன்படுத்தப்படுவதும், பல்வேறு மருந்தாகவுதவுவதும், பல்வகைப்பட்டதுமான புல்வகை; harialli grass, found in many varieties almost every where throughout India, growing or existing all the year round, used in worship and benediction, and serving as medicine for several diseases in several forms, Cynodon dactylon. "அறுகாற் பீடுயர் முடியார்" (திருவிளை. பாயி. 30); (சா.அக.);. The different kinds of this plant are: 1. சிற்றறுகு - Agrostis linearis. 2. புல்லறுகு - arugu (proper);. 3. பேரறுகு - Panicum ischoemoides. 4. உப்பறுகு - Agrostis trenula. 5. கூந்தலறுகு - Agrostis. 6. வெள்ளறுகு - Exacum hyssopifolium. 7. ஆற்றறுகு - River variety. 8. யானையறுகு - elephant grass. 9. கொடியறுகு - creeper grass, 10. பாளையறுகு - a kind of grass.
அறுகுணன்	அறுகுணன் aṟuguṇaṉ, பெ. (n.) அறுகுணங்களையுடைய இறைவன் (வின்.);; God, as having six attributes. உடைமை (ஐசுவரியம்);, ஆண்மை (வீரியம்);, புகழ், திரு, அறிவம் (ஞானம்);, பற்றின்மை (வைராக்கியம்); என்பன அறுகுணங்கள் (பாரத வசனம், அநுசா, பக். 935);. [ஆறு → அறு (கு.பெ.எ.); + குணன். குணம் → குணன். 'ன்' (அன்); ஆ.பா. ஈறு.]
அறுகுதராசு	அறுகுதராசு aṟugudarācu, பெ. (n.) பொன், வெள்ளி, மணி முதலிய விலையுயர்ந்த பொருள்களையும் மருந்தையும் நிறுக்கவுதவும் சிறு நிறைகோல்; delicate balance for weighing precious metals and medical ingredients. [அறுகு + U. tarazu → த. தராசு. அரு → அருகு → அறுகு.]

அறுகுமூலி	அறுகுமூலி aṟugumūli, பெ. (n.) ஒரு மருந்து மூலிகையான வெள்ளறுகு; white doob grass, Enicostema littorule alias Adenema hyssopifolium (சா.அக.);.
அறுகுவெட்டுத்தரிசுகூலி	அறுகுவெட்டுத்தரிசுகூலி aṟuguveṭṭuttarisuāli, பெ. (n.) குறுங்காட்டிலுள்ள மரஞ்செடி கொடிகளை வெட்டிச் செம்மைசெய்து உழவிற்குக் கொண்டுவந்தவர்க்கு, அதுபற்றி அந்நிலத்திலேற்பட்ட நுகர்ச்சி (அனுபோக); யுரிமை; right to enjoy land reclaimed from jungle growth and brought under cultivation. தரிசு பார்க்க;see tarisu.
அறுகுறை	அறுகுறை aṟuguṟai, பெ. (n.) அட்டை, தலையில்லாவுடம்பு, முண்டம்; headless body. "ஆடின. வறுகுறை யலகைக ளுடனின்று" (பாரத. நிவாத, 141);. ['அறுகுறை' வினைத்தொகை. அறுதல் = நீங்குதல், தலைநீங்குதல்.]
அறுகெடு-த்தல்	அறுகெடு-த்தல் aṟugeḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அரிசி கலந்த அறுகம்புல்லைத் தலையில் தூவி வாழ்த்துதல்; to invoke blessings on a person by scattering on his head, rice with cynodon grass. "மறையோ ரெதிர்கொண்டறுகெடுப்ப" (சேக்கிழார். பு. 88);. 2. வழிபடுதல், பூசை செய்தல்; to worship. "அரச ரப்பொழு தடிமிசை யறுகெடுத்திட" (கலிங். 264);. [அறுகு + எடு. எடுத்தல் = எடுத்துத் தூவுதல்.]
அறுகெழுந்தபடுதரை	அறுகெழுந்தபடுதரை aṟugeḻundabaḍudarai, பெ. (n.) அறுகு படர்ந்து உழவிற்குப் பயன்படாத தரிசு நிலம் (S.I.I. v, 376);; waste land overgrown with cynodon grass and unfit for cultivation.
அறுகை	அறுகை1 aṟugai, பெ. (n.) அறுகம்புல்; cynodon grass. "அறுகையு நெருஞ்சியு மடர்ந்து" (மணிமே. 12 : 60);. ம. அறுக [அறுகு → அறுகை.] அறுகை2 aṟugai, பெ. (n.) அறுப்புண்ட கை; amputated hand (சா.அக.);. ['அறுகை' வினைத்தொகை.]
அறுகைவாணிகன்	அறுகைவாணிகன் aṟugaivāṇigaṉ, பெ. (n.) அறுவை வாணிகன் பார்க்க;see aruvai-vanigan (S.I.I. vii, 318);.

அறுகோணஅமைதி	அறுகோணஅமைதி aṟuāṇaamaidi, பெ. (n.) சிவபெருமானின் நடத்திருமேனி யுருவம் அறு கோணக் கட்டத்திற்குள் அமைந்துள்ள நிலை; the state of the figure of Śiva in his dance-pose being contained within an hexagonal outline. 'நடராஜ மூர்த்தத்தின் முடி, அக்கினி, புலி வால் அல்லது உத்தரியம், ஊன்றிய திருவடி, தூக்கிய திருவடி, துடி ஆகிய ஆறும் 60 பாகைக் கொன்றாக அமைந்து, திருவாசியாகிய பிரபஞ்சத்தைத் தொட்டுக்கொண்டு பிரபஞ்சத்தை இயக்கும் ஆரக்கால் போல இருக்கின்றன. அறுகோண அமைதியில் அமைந்த இத்திருவுருவம், ஆறாதாரத் தத்துவத்தையும் உணர்த்திக்கொண்டிருக்கிறது' (சி.செ. பக். 71);. [ஆறு → அறு + கோணம் + அமைதி. கோண் → கோணம். 'அம்' பண்.பெ. ஈறு. அமை → அமைதி. 'தி' தொ.பெ. ஈறு.]
அறுகோணபதி	அறுகோணபதி aṟuāṇabadi, பெ. (n.) ஆறு நிலைக்களங்களுள் (ஆறாதாரங்களுள்); ஒன்றானதும், பதினாறிதழ்த் தாமரை வடிவினதாகக் கருதப்படுவதுமான அடி நாத்தாவின் அதிகாரி; the power in the psychic centre of the cervical region (சா.அக.);. [ஆறு → அறு + கோணம் + பதி. கோண் → கோணம். 'அம்' பண்.பெ. ஈறு. Skt. pati = தலைவன்.]
அறுகோணம்	அறுகோணம் aṟuāṇam, பெ. (n.) 1. ஆறு மூலை கொண்ட சக்கரம் அல்லது வடிவம் (சி. சி. சுபக். 2 : 67);; hexagon. 2. அடி நாத் தாவு (விசுத்தி வீடு);; one of the psychiccentres situated in the cervical region (சா.அக.);. அறுகோணபதி பார்க்க;see aru-kona-padi.
அறுசமயம்	அறுசமயம் aṟusamayam, பெ. (n.) சிவனியம் (சைவம்);, மாலியம் (வைணவம்);, காளியம் (சாத்தம்);, கதிரவம் (சௌரம்);, ஆனைமுகவம் (காணபத்தியம்);, குமரம் (கௌமாரம்); என்னும் அறுவகை இந்துசமயக் கொள்கைகள்; the six post-Védic Hindu religious systems. [ஆறு → அறு + சமயம். சமை → சமையம் → சமயம்.] சமயம் பார்க்க;see samayam.
அறுசரக்கு	அறுசரக்கு aṟusarakku, பெ. (n.) கல்லுப்பு, சாரம், வெடியுப்பு, படிகாரம், துருசு, வெண்காரம் என்னும் அறுவகைச் சரக்குகள்; a group of six ingredients consisting of common salt, sal-amînorðac, nitre, alum, blue vitriol and borax (சா.அக.);.
அறுசரம்	அறுசரம் aṟusaram, பெ. (n.) அறுநரம்புள்ள யாழ் (திவா.);; lute, as a six-stringed instrument. [ஆறு → அறு + சரம். சரி → சரம்.]
அறுசிறுபொழுது	அறுசிறுபொழுது aṟusiṟuboḻudu, பெ. (n.) அறுபொழுது பார்க்க;see aru-poludu.

அறுசுவை	அறுசுவை aṟusuvai, பெ. (n.) இனிப்பு, புளிப்பு, கைப்பு, கார்ப்பு, உவர்ப்பு, துவர்ப்பு என்னும் அறுவகை நாவுணர்ச்சி; the six favours. "அறுசுவை யுண்டி யமர்ந்தில்லா ளூட்ட" (நாலடி. 1);. க. அறுபோன
அறுசுவைக்காதி	அறுசுவைக்காதி aṟusuvaikkāti, பெ. (n.) அறுசுவையுப்பு பார்க்க;see aru Suvai-y-uppu.
அறுசுவைகழற்றல்	அறுசுவைகழற்றல் aṟusuvaigaḻṟṟal, தொ.பெ. (vbl.n.) தவத்தோர் கற்பமுண்டு உடம்பை வலுப்படுத்துமுன் அறுசுவையுண்டி யாசையை அறவே யொழித்தல்; renunciation of the pleasures of eating delicious dishes of all tastes, generally resorted to by yogis and Siddhars preparatory to taking medicines for rejuvenation (சா.அக.);. [ஆறு → அறு + சுவை + கழற்றல். கழல் (த.வி.); → கழற்று (பி.வி.); → கழற்றல் (தொ.பெ.); = நீக்குதல். 'அல்' தொ.பெ. ஈறு.]
அறுசுவையுண்டி	அறுசுவையுண்டி aṟusuvaiyuṇṭi, பெ. (n.) ஆறு சுவையுங் கொண்ட உண்டிவகைகள்; foodstuff prepared with all the six flavours. "அறுசுவை யுண்டி யமர்ந்தில்லா ளூட்ட" (நாலடி. 1);. [ஆறு → அறு. + சுவை + உண்டி. உண் → உண்டி (தொ.ஆகு.);. 'தி' தொ.பெ. ஈறு ண் + தி - ண்டி (புணர்ச்சி);.]
அறுசுவையுப்பு	அறுசுவையுப்பு aṟusuvaiyuppu, பெ. (n.) கல்லுப்பு; common salt forming basis for all kinds of tastes (சா.அக.);.
அறுசூலை	அறுசூலை aṟucūlai, பெ. (n.) பித்தசூலை, ஊத (வாத); சூலை, கோழைச் (சிலேட்டும); சூலை, ஊதபித்தசூலை, கோழைப்பித்தசூலை, ஐயகணசூலை என்னும் அறுவகைச் சூலை நோய்கள் (இராட்.);; six kinds of arthritis or gout, viz., pittašūlai, ūdašūlai, kōlaiccūlgi, ūdapittašūlai, kōlaippittašūlai, aiyakangšūlai (R.);.
அறுசோகம்	அறுசோகம் aṟucōkam, பெ. (n.) கெந்தி; sulphur (சா.அக.);.
அறுத்தவள்	அறுத்தவள் aṟuttavaḷ, பெ. (n.) கைம்பெண்; widow, as one who has removed her marriage insignia known as tali. [அறு → அறுத்த (இ.கா.பெ.எ.); + அவள்.]
அறுத்திசைப்பு	அறுத்திசைப்பு aṟuttisaippu, பெ. (n.) [அறு → அறுத்து (இ.கா.வி.எ.); + இசைப்பு. இசை → இசைப்பு (தொ.பெ.);. 'பு' தொ.பெ. ஈறு. இசைத்தல் = ஒலித்தல்.]

அறுத்திடல்	அறுத்திடல் aṟuttiḍal, தொ.பெ. (vbl.n.) அவாவறுக்கை (சூடா.);; extirpation of desire. [அறு → அறுத்து (இ.கா.வி.எ.); + இடல். இடு → இடல் (தொ.பெ.);. 'அல்' தொ.பெ. ஈறு. 'இடு' து.வி.]
அறுத்துக்கட்டு-தல்	அறுத்துக்கட்டு-தல் aṟuddukkaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கணவனையிழந்தோ தீர்வை செய்யப்பட்டோ தாலி நீங்கிய பின், மறுதாலி கட்டி மணத்தல்; to remarry, in the case of castes that allow remarriage of widows and divorced women, as removing the marriage insignia known as tali tied by a former husband and having a new one tied by another. [அறு → அறுத்து (இ.கா.வி.எ.); + கட்டுதல். கட்டு → கட்டுதல் (தொ.பெ.);. 'தல்' தொ.பெ. ஈறு. கட்டுதல் = தாலி கட்டுதல்.]
அறுத்துப்பேசு-தல்	அறுத்துப்பேசு-தல் aṟudduppēcudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) தீர்மானமாகச் சொல்லுதல்; to speak definitely, decisively, conclusively. [அறு → அறுத்து (இ.கா.வி.எ.); + பேசு.]
அறுத்துமுறி	அறுத்துமுறி aṟuttumuṟi, பெ. (n.) மனவிலக்குச் செய்தல் (இ.வ.);; divorce (Loc.);. [அறு → அறுத்து + முறி. முறி (முத.தொ. பெ.); = முறித்தல்.]
அறுத்துரை-த்தல்	அறுத்துரை-த்தல் aṟutturaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t) 1. வரையறுத்துச் சொல்லுதல்; to speak positively, definitely. 2. பிரித்துச் சொல்லுதல்; to interpret by breaking up a sentence and making a subordinate clause a principal one. 'திருந்துங் கடனெறியைச் செல்லுமென்றும், களவாகிய இவ்வாற்றைச் சிதைக்குமென்றும், முற்றாக அறுத்துரைப் பாருமுளர்' (திருக்கோ. 272, உரை);. [அறு → அறுத்து (இ.கா.வி.எ.); + உரை.]
அறுத்துவிட்டவள்	அறுத்துவிட்டவள் aṟuttuviṭṭavaḷ, பெ. (n.) கைம்பெண்; widow, who is deprived of her tali, 'marriage insignia'. தையல்நாயகி நாக நம்பியின் அறுத்துவிட்டவள் (உ.வ.);. [அறு → அறுத்து (இ.கா.வி.எ.); + விட்டவள். விடு → விட்ட (இ.கா.பெ.எ.); + அவள். 'விடு' து.வி.]
அறுத்தோடி	அறுத்தோடி aṟuttōṭi, பெ. (n.) ஏரிக்கரையை அல்லது ஆற்றங்கரையை அறுத்தோடும் நீரோட்டம்; gully, as water eroding or breaching a bund. [அறு → அறுத்து (இ. கா. வி. எ.); + ஒடி. ஒடு → ஒடி. 'இ' வி.முத. ஈறு.]
அறுதல்	அறுதல் aṟudal, பெ. (n.) காசுக் (நாணயக்); குற்றவகை (சரவண. பணவிடு. 66);; a defect in coins. [அறு → அறுதல் (தொ.ஆ.கு.);. 'தல்' தொ. பெ. ஈறு.]

அறுதலி	அறுதலி aṟudali, பெ. (n.) கைம்பெண்; widow, as one whose tali, "marriage intignia", has been removed. 'அறுதலி பெற்ற மகனுக்கு அங்க மெல்லாங் குறும்பு' (சேட்டை); (பழ.);. [அறுதாலி (வினைத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை); → அறுதலி.]
அறுதாலி	அறுதாலி aṟutāli, பெ. (n.) கைம்பெண்; widow. 'அறுதாலி யாரை யழைத்துத் தன் வீட்டிலிருத்தி' (ஆதியூரவதானி);. அறுதலி பார்க்க;see arudali.
அறுதி	அறுதி aṟudi, பெ. (n.) 1. இல்லாமை; nonexistence. 2. வரையறை; limit. "காடு மன்னுநின் புதல்வருக் கறுதிசெய் காலமோ" (பாரத. உலூகன். 16);. 3. (வரையறுத்த); உரிமை; "செம்மகள் கரியோற் கறுதியாக" (கல்லா. 18:10);. 4. முடிவு; end, close, termination. "அறுதியாகவின் றருஞ்சமர் முடித்தும்" (பாரத, பதினெட். 46);. 5. அறுதிக்குத்தகை; unconditioned lease. 6. அறுதிவிலை (அறுதிக் கிரயம்);; finality, as in a sale. "அறுதியீதென்று கொண்டு" (திருவாலவா. 46 : 32);. 7. நாசம்; destruction. "அறுதி யிலானே" (சி.சி. சுபக். 1:35, சிவாக்.);. -, இடை. (part); வரை ; until. "அன்றுமுத லின்றறுதியா" (திவ். திருவாய். 4. 1:6);. [அறு → அறுதி. 'தி' பண்.பெ. ஈறு.]
அறுதிக்கரை	அறுதிக்கரை aṟudikkarai, பெ. (n.) நிலங்களை ஊர்ப்பொதுவில் வைக்காமல் தனித்தனியாய் உரிமையுள்ளவர்கட்குப் பிரித்துக் கொடுக்கப்படும் நிலவுரிமை முறை, பசுங்கரை என்பதற்கு எதிர்; system of land tenure in which all lands once held by a village community jointly, were distributed, amongst the members permanently, each member receiving a definite share which became his absolute property thereafter, and for the rent of which he alone is responsible, dist. f. paśuñgarai (C.G.);.
அறுதிக்களநடை	அறுதிக்களநடை aṟudikkaḷanaḍai, பெ. (n.) ஆட்டை (வருஷாந்தர); நெற்கணக்கு (இ.வ.);; annual account for the income from paddy (Loc.);. [அறு → அறுதி + களம் + நடை. நட → நடை = நடப்பு, கணக்கு.]

அறுதிக்கிரயம்	அறுதிக்கிரயம் aṟudikkirayam, பெ. (n.) முடிவான விற்பனை; absolute or final sale. [அறு → அறுதி + கிரயம். Skt, kraya → த. கிரயம் = விலைத்தொகை.] இதை 'அறுதிவிலை' அல்லது 'அறுதிவிற்பு' என்று சொல்லலாம்.
அறுதிச்சாதனம்	அறுதிச்சாதனம் aṟudiccādaṉam, பெ. (n.) விற்பனை யாவணம் (கிரய பத்திரம்);; deed of transfer. [அறு → அறுதி + சாதனம். Skt. §äsana → த. சாதனம் = பட்டயம்.]
அறுதிச்சீட்டு	அறுதிச்சீட்டு aṟudiccīṭṭu, பெ. (n.) அறுதிமுறி, அறுதியாவணம்; deed of transfer (W.);. [அறு → அறுதி + சீட்டு. சிட்டு (சிறியது); → சீட்டு = நறுக்கு, ஒலை, முறி, ஆவணம்.]
அறுதிப்பங்கு	அறுதிப்பங்கு aṟudippaṅgu, பெ. (n.) 1. ஊர்ப் பொதுவிலில்லாத தனியுரிமை நிலம்; portion of village lands enjoyed by a villager or landholder as his absolute property. 2. கடன் தீர்ப்பதிற் கடைசியாகக் கொடுக்கப்படுந் தொகை (வின்.);; the last and final payment made towards the discharge of a debt.
அறுதிப்பட்டு	அறுதிப்பட்டு aṟudippaṭṭu, பெ. (n.) அறுதிப் பரிவட்டம் பார்க்க;see arudi-p-pari-vattam.
அறுதிப்பரியட்டம்	அறுதிப்பரியட்டம் aṟudippariyaṭṭam, பெ. (n.) அறுதிப்பரிவட்டம் பார்க்க;see arud.p-pari. Vattam. [பரிவட்டம் → பரியட்டம்.]
அறுதிப்பரிவட்டம்	அறுதிப்பரிவட்டம் aṟudipparivaṭṭam, பெ. (n.) மாலிய (வைணவ); வழக்கப்படி, கோயில் மதிப்புரவாகத் (மரியாதையாகத்); தெய்வச் சிலையின் அருகிலிருந்தெடுத்துப் பெருந்தகை மக்களின் தலையில் திருக்கொடை போலக் கட்டப்படும் பட்டுத்துணி; silk cloth taken from the sanctuary of an idol and tied on to the heads of distinguished personages, as a divine gift, according to Vaisnava usage. [அறு → அறுதி + பரி + வட்டம். அறுதி = உரிமை, மதிப்புரிமை. பரிதல் = சுற்றுதல், சுற்றிக்கட்டுதல், வட்டமாதல். வட்டம் = துணி.] பரிதல் (சுற்றுதல்); என்னும் வினைச்சொல் இன்று வழக்கற்றது.
அறுதிப்பாடு	அறுதிப்பாடு aṟudippāṭu, பெ. (n.) முடிவுபேறு (வின்.);; accomplishment, completion. [அறு → அறுதி + பாடு. படு → பாடு (தொ. பெ.);. 'படு' து.வி.]

அறுதிமுறி	அறுதிமுறி aṟudimuṟi, பெ. (n.) தீர்ந்த கணக்குச்சீட்டு; receipt for full payment of dues or debts. 'ஆண்டுதோறும் அறுதிமுறி பெறவும்' (S.I.I. iii, 140);. [அறு → அறுதி + முறி (முத.தொ.ஆகு.);.]
அறுதியிடு-தல்	அறுதியிடு-தல் aṟudiyiḍudal, 18 செ.குன்றாவி, (v.t.) 1. முடிவிற்குக் கொண்டுவருதல்; to bring to completion or to a close. 2. தீர்மானித்தல்; to determine. "அமர்வமென் றறுதியிட்டு" (திருவாலவா. 27:41);. 3. காலங்குறித்தல்; to specify a time, appoint a day.
அறுதியுறுதி	அறுதியுறுதி aṟudiyuṟudi, பெ. (n.) 1. அறுதிச் சீட்டு (வின்.);; deed of relinquishment by transfer. 2. முடிவான உறுதிப்பாடு; final assurance. [அறு → அறுதி. உறு → உறுதி. 'தி' பண். பெ. ஈறு.]
அறுதுவர்ப்பு	அறுதுவர்ப்பு aṟuduvarppu, பெ. (n.) "அறுவகைத் துவர்ப்பும் பேசி" (சீவக. 3076);.
அறுதொழிலோர்	அறுதொழிலோர் aṟudoḻilōr, பெ. (n.) உழவு, வணிகம், நெசவு, கொல் அல்லது கம், ஆட்சி, கல்வி என்னும் அறுவகைத் தொழில் செய்யும் மக்கள்; people engaged in the six occupations, viz., agriculture, trade, weaving, artisan's work, government business and learning. "அறுதொழிலோர் நூன்மறப்பர்" (குறள், 560);. [ஆறு → அறு + தொழிலோர். தொழில் → தொழிலோர். ஆர் → ஓர் (ப.பா. ஈறு);.] ஆய்ந்து நோக்கின், எல்லாத் தொழில்களும் மேற்குறித்த ஆறனுள் அடங்கும். கட்டட வினைஞரும் குயவரும் கம்மியருள் அடங்குவர். கூலிவேலை அறுதொழிற்கும் பொது. "உழவு தொழிலே வரைவு வாணிகம் விச்சை சிற்பம் என்றித் திறத்தறு தொழில்கற்ப நடையது கரும பூமி" என்று திவாகரங் கூறுவதும், இதனொடு ஒருவாறு பொருந்தும். தமிழமுறைப்படி கல்வி ஒரு வகுப்பார்க்கு மட்டும் உரியதன்று. "மேற்பிறந்தா ராயினுங் கல்லாதார் கீழ்ப்பிறந்துங் கற்றாரனைத்திலர் பாடு" என்று திருக்குறளும் (409);, "வேற்றுமை தெரிந்த நாற்பாலுள்ளும் கீழ்ப்பா லொருவன் கற்பின்
அறுந்தருணம்	அறுந்தருணம் aṟundaruṇam, பெ. (n.) நெருக்கடி வேளை, அவசரச் சமையம்; emergency, exigency (W.);. [அறு → அறும் (எ.கா.பெ.எ.);. 'உம்' எ.கா. பெ.எ. ஈறு. Skt, tarura → த. தருணம் = சமையம், வேளை.]

அறுந்தறுவாய்	அறுந்தறுவாய் aṟundaṟuvāy, பெ. (n.) அறுந் தருணம் பார்க்க;see arun-tarunam. [தறுவாய் = இறுதிநேரம், வேளை, சமையம்.] தறுவாய் பார்க்க;see taruvay.
அறுந்தொகை	அறுந்தொகை aṟundogai, பெ. (n.) [அறு → அறும் (எ.கா.பெ.எ.); + தொகை. தொகு → தொகை. 'ஐ' பெ. ஈறு.]
அறுநீர்	அறுநீர்1 aṟunīr, பெ. (n.) விரைந்து வற்றிப் போகும் நிலைமையிலுள்ள ஏரி குள நீர்; water of a tank or reservoir nearly dried up. க. அறுநீர் [அறுநீர் = சிற்றளவு நீர். 'அறுநீர்' வினைத்தொகை.] அறுநீர்2 aṟunīr, பெ. (n.) அறுவகைச்செயனீர் பார்க்க;see aru-vagai-c-ceyanir.
அறுநூறு	அறுநூறு aṟunūṟu, பெ. (n.) ஆறுநூறு; six hundred. ம., க., பட. அறுநூறு. [ஆறு → அறு + நூறு நுறு → நூறு.] நூறு பார்க்க;see miru.
அறுப்படிகணக்கு	அறுப்படிகணக்கு aṟuppaḍigaṇaggu, பெ. (n.) ஊதிய இழப்புகளைக் (லாப நட்டங்களைக்); காட்டுங் கணக்கு (இ.வ.);; balance sheet, statement showing profit and loss (Loc.);. [ஒருகா. அறைப்படி கணக்கு. ஒ.நோ. ; அறுக்கணக்கு = அறைக்கணக்கு.]
அறுப்பம்புல்	அறுப்பம்புல் aṟuppambul, பெ. (n.) புல்வகை; a kind of grass. "நீடறுப்பம் புல்லாய்ப் படு பாதி போக" (சரவண. பணவிடு. 144);. [ஒருகா. அறுப்பு + அம் (சாரியை); + புல். இனி, அறுப்பன் + புல் என்றுமாம்.]
அறுப்பன்பூச்சி	அறுப்பன்பூச்சி aṟuppaṉpūcci, பெ. (n.) தவசப் (தானியப்); பூச்சிவகை (இ.வ.);; insect that eats off the ears of corn (Loc.);. [அறு → அறுப்பு → அறுப்பன் + பூச்சி. 'அன்' ஒ. ஈறு.]
அறுப்பின்பண்டிகை	அறுப்பின்பண்டிகை aṟuppiṉpaṇṭigai, பெ. (n.) [அறு → அறுப்பு (தொ.பெ.);. 'பு' தொ.பெ. ஈறு. 'இன்' 6ஆம் வேற்றுமைச் சாரியையுருபு. பண்டு → பண்டிகை.] பண்டிகை பார்க்க;see pandigai.

அறுப்பு	அறுப்பு aṟuppu, பெ. (n.) 1. அறுப்பு; cutting. 2. அறுவடை, கதிரறுக்கை; harvest, reaping the crop. 3. அறுத்த துண்டு (வின்.);; piece section sawn. 4. மரத்தின் அறுத்த பக்கம் (வின்.);; the sawn side of timber. 5. புண்ணையறுத்த இடம் (வின்.);; opening of a wound. 6. தாலியறுக்கை (வின்.);; becoming a widow, as by cutting the marriage insignia called tali. 7. கண்டனம்; censure, refutation, as of an argument. ம. அறுப்பு [அறு → அறுப்பு (தொ.பெ. தொ.ஆ.கு.);. 'பு' தொ.பெ. ஈறு.]
அறுப்புக் காலம்	அறுப்புக் காலம் aṟuppukkālam, பெ. (n.) கதிரறுக்கும் பருவம்; harvest season. [அறு → அறுப்பு (தொ.பெ.);. 'பு' தொ.பெ. ஈறு. கால் → காலம். 'அம்' பெ.பொ. பின்.]
அறுப்புக்கூலி	அறுப்புக்கூலி aṟuppukāli, பெ. (n.) 1. கதிரறுக்குங் கூலி (C.G.);; wages for reaping. 2. மரம் முதலியன அறுக்குங் கூலி; wages for sawing. 3. கைம்பெண்ணிற்குக் கொடுக்கும் பிழைப்புப் பொருள் (ஜீவனாம்சம்);; sum paid to an heirless Tamilian widow towards her maintenance. 4. அறுத்துக் கட்டுங் குலங்களில் கைம்பெண்ணிற்குக் கொடுத்து விலக்கும் பிழைப்புப் பொருள்; sum paid to widows in certain castes which allow remarriage, on receipt of which she is cut off from her husband's family. [அறுப்பு + கூலி.]
அறுப்புக்கோடி	அறுப்புக்கோடி aṟuppukāṭi, பெ. (n.) தாலியறுத்தவட்குச் சுற்றத்தார் கொடுக்கும் புது வெள்ளைச்சேலை; new white sari given to a widow by her relatives, at the funeral of her husband. அறுப்பு, கோடி பார்க்க;see aruppu, kodi.
அறுப்புச்சீட்டு	அறுப்புச்சீட்டு aṟuppuccīṭṭu, பெ. (n.) வேளக நிலத்திற் கதிரறுக்கக் கொடுக்கும் உத்தரவு முறி (C.G.);; order or permit to cut a standing crop, esp. in a zamin. [அறுப்பு + சிட்டு. அறு → அறுப்பு. 'பு' தொ. பெ. ஈறு. சீட்டு → சீட்டு.]
அறுப்புச்சுகம்	அறுப்புச்சுகம் aṟuppuccugam, பெ. (n.) கைம் பெண்ணிற்குக் கொடுக்கும் பிழைப்புப் பொருள் (இ.வ.);; maintenance for an heirless Tamilian widow (Loc.);. [அறு → அறுப்பு (தொ.பெ.);. 'பு' தொ.பெ. ஊgy. Skt. sukha → த. சுகம் = இன்பம், நுகர்ச்சி.]

அறுப்புச்சொம்மு	அறுப்புச்சொம்மு aṟuppuccommu, பெ. (n.) பிள்ளையில்லாத கைம்பெண்ணிற்குப் புகுந்தகத்தார் பிழைப்புக்காக மொத்தமாய்க்கொடுக்குந் தொகை (நாஞ்.);; lumpsum given to a childless widow, for her maintenance, by her husband's relations (Näfi.);. [அறு → அறுப்பு (தொ.பெ.);. 'பு' தொ.பெ. ஈறு. சும் → சொம் → சொம்மு = சொத்து, செல்வம், பொருள்.]
அறுப்புப்பணம்	அறுப்புப்பணம் aṟuppuppaṇam, பெ. (n.) அறுப்புக்கூலி பார்க்க;see aruppu-k-küli.
அறுபகை	அறுபகை aṟubagai, பெ. (n.) காமம், வெகுளி, ஈயாமை, மயக்கம், செருக்கு, பொறாமை என்னும் அறுவகை உட்பகையான குற்றங்கள்; the six internal enemies of man, i.e., the six emotions, viz., desire, anger, miserliness, confusion of mind, arrogance and envy, which disturb his mind and corrupt his soul. "ஐம்புலன்களை யடக்கிறின் றறுபகை துறந்து" (காஞ்சிப்பு. திருமேற். 6);. [ஆறு → அறு. பகு → பகை, 'ஐ' பண்பெ. ஈறு.]
அறுபடு-தல்	அறுபடு-தல் aṟubaḍudal, 20 செ.கு.வி (v.i.) அறுக்கப்படுதல்; to be cut asunder. [அறுபடு (செயப்.வி.);. 'படு' து. வி.]
அறுபத்துநாலுகலை	அறுபத்துநாலுகலை aṟubattunālugalai, பெ. (n.) 'காமசூத்திரம்' என்னும் பழைய சமற்கிருத நூலிற் சொல்லப்பட்டுள்ள அறுபத்து நான்கு கலைகளும் அறிவியல்களும்; the sixtyfour arts and sciences, mentioned in the KamaFütra, an ancient Skt. work. அறுபத்து நாலு கலைகளாவன: 1. எழுத்திலக்கணம் (அக்கரவிலக்கணம்);; 2. எழுத்தாற்றல் (லிகிதம்);; 3. கணிதம், 4. மறைநூல் (வேதம்);; 5. தொன்மம் (புராணம்);; 6. இலக்கணம் (வியாகரணம்);; 7. நயனுல் (நீதி சாத்திரம்);; 8. கணியம் (சோதிட சாத்திரம்); ; 9. அறநூல் (தரும சாத்திரம்);; 10. ஒகநூல் (யோக சாத்திரம்);; 11. மந்திரநூல் (மந்திர சாத்திரம்);; 12. நிமித்திக நூல் (சகுன சாத்திரம்);; 13. கம்மிய நூல் (சிற்ப சாத்திரம்);; 14. மருத்துவ நூல் (வைத்திய சாத்திரம்);; 15. உறுப்பமைவு நூல் (உருவ சாத்திரம்);; 16. மறவனப்பு (இதிகாசம்);; 17. வனப்பு. 18. அணிநூல் (அலங்காரம்);; 19. மதுரமொழிவு (மதுரபாடணம்);; 20. நாடகம்: 21. நடம் 22. ஒலிநுட்ப அறிவு (சத்தப் பிரமம்);; 23. யாழ் (வீணை);; 24. குழல்; 25. மதங்கம் (மிருதங்கம்);; 26. தாளம்; 27. விற்பயிற்சி (அத்திரவித்தை);; 28. பொன் நோட்டம் (கனக பரீட்சை);; 29 தேர்ப் பயிற்சி (ரத பரீட்சை);; 30. யானையேற்றம் (கச பரீட்சை);; 31. குதிரையேற்றம் (அசுவ பரீட்சை);; 32. மணிநோட்டம் (ரத்தின பரீட்சை);; 33. நிலத்து நூல்மண்ணியல் (பூமி பரீட்சை);; 34. போர்ப்பயிற்சி (சங்கிராமவிலக்கணம்);; 35. மல்லம் (மல்ல யுத்தம்);; 36. கவர்ச்சி (ஆகருடனம்);; 37. ஒட்டுகை (உச்சாடனம்);; 38. நட்புப் பிரிப்பு (வித்து வேடணம்);; 39. காமநூல், (மதன சாத்திரம்);; 40. மயக்குநூல் (மோகனம்);; 41. வசியம் (வசீகரணம்);; 42. இதளியம் (ரசவாதம்);; 43. இன்னிசைப் பயிற்சி (காந்தருவ வாதம்);; 44. பிறவுயிர் மொழியறிகை (பைபீல வாதம்);; 45. மகிழுறுத்தம் (கவுத்துக வாதம்);; 46. நாடிப்பயிற்சி (தாது வாதம்);; 47. சுலுழிம் (காருடம்);; 48. இழப்பறிகை (நட்டம்);; 49. மறைத்ததையறிதல் (முஷ்டி);; 50. வான் புகவு (ஆகாயம் பிரவேசம்);; 51. வான்செலவு (ஆகாய கமனம்);; 52. கூடுவிட்டுக் கூடுபாய்தல் (பரகாயப் பிரவேசம்);; 53. தன்னுருக்கரத்தல் (அதிருசியம்);; 54. மாயச்செய்கை (இந்திர சாலம்);; 55. பெருமாயச்செய்கை (மகேந்திரசாலம்);; 56. அழற்கட்டு (அக்கினித் தம்பனம்);; 57. நீர்க்கட்டு (சலத்தம்பனம்);; 58. வளிக்கட்டு (வாயுத்தம்பனம்);; 59. கண் கட்டு (திருட்டித்தம்பனம்);; 60. நாவுக்கட்டு (வாக்குத்தம்பனம்);; 61. விந்துக்கட்டு (சுக்கிலத்தம்பனம்);; 62. புதையற் கட்டு (கனனத்தம்பனம்);; 63. வாட்கட்டு (கட்கத் தம்பனம்);; 64 சூனியம் (அவத்தைப் பிரயோகம்);. வேறொரு பட்டியல் 1. பாட்டு (கீதம்); 2. [illegible] (வாத்தியம்); 3. [illegible] (நிருத்தம்); 4. ஒவியம் 5. இலைப்பொட்டுக்
அறுபத்துநாலுநஞ்சு (பாடாணம்)	அறுபத்துநாலுநஞ்சு (பாடாணம்) aṟubattunālunañjubāṭāṇam, பெ. (n.) தமிழ் மருத்துவத்திற் சொல்லப்பட்டுள்ள 32 இயற்கை நஞ்சுகள் (பிறவிப் பாடாணம்);, 32 செயற்கை நஞ்சுகள் (வைப்புப் பாடாணம்); ஆக மொத்தம் 64 நஞ்சு வகைகள்; the sixty-four kinds of poisons dealt with in the Tamil Medical Science, viz., 32 kinds of natural or mineral poisons and 32 kinds of artificial or prepared poisons or arsenics (சா.அக.);. [ஆறு + பத்து + நான்கு - அறுபத்துநான்கு. பது → பத்து. நால் → நான்கு.]

அறுபத்துமூவர்	அறுபத்துமூவர் aṟubattumūvar, பெ. (n.) பெரியபுராணத்திற் கூறப்பட்டுள்ள தனியடியாரான அறுபத்துமுச் சிவனடியார்; the sixtyJhree canonized Saiva saints mentioned in the Përiyapuranam. அறுபத்து மூவர் பெயர்கள் : அதிபத்த நாயனார், அப்பூதியடிகள், அமர்நீதி நாயனார், அரிவாட்டாய நாயனார், ஆனாய நாயனார், இசைஞானியார், இடங்கழி நாயனார், இயற்பகைநாயனார், இளையான் குடிமாற நாயனார், உருத்திர பசுபதி நாயனார், எறிபத்த நாயனார், ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார், ஏனாதிநாத நாயனார். ஐயடிகள் காடவர்கோன் நாயனார், கண நாத நாயனார், கணம்புல்ல நாயனார், கண்ணப்ப நாயனார், கலிக்காம நாயனார், கலிய நாயனார், கழறிற்றறிவார், கழற்சிங்க நாயனார், காரி நாயனார், காரைக்காலம்மையார், குங்கிலியக்கலய நாயனார், குலச்சிறை நாயனார், கூற்றுவ நாயனார், கோச்செங்கட் சோழ நாயனார், கோட்புலி நாயனார், சடைய நாயனார், சண்டேசுர நாயனார், சத்தி நாயனார், சாக்கிய நாயனார், சிறப்புலி நாயனார், சிறுத்தொண்ட நாயனார் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார், செருத்துணை நாயனார், சோமாசிமாற நாயனார், தண்டியடிகள், திருக்குறிப்புத் தொண்ட நாயனார். திருஞானசம்பந்த நாயனார், திருநாவுக்கரசு நாயனார், திருநாளைப்போவார் நாயனார், திருநீலகண்ட நாயனார், திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர், திருநீலநக்க நாயனார், திருமூல நாயனார், நமிநந்தியடிகள், நரசிங்க முனையரையர், நின்றசீர் நெடுமாறர், நேசநாயனார், புகழ்ச்சோழ நாயனார், புகழ்த்துணை நாயனார், பூசலார் நாயனார், பெருமிழலைக் குறும்பர், மங்கையர்க்கரசியார், மானக்கஞ்சாற நாயனார், முருக நாயனார், முனையடுவார் நாயனார், மூர்க்க நாயனார், மூர்த்தி நாயனார், மெய்ப் பொருள் நாயனார், வாயிலார் நாயனார், விறன்மிண்ட நாயனார். [அறு + பத்து + மூன்று - அறுபத்துமூன்று. பது → பத்து. மூன்று → மூ (கு.பெ.எ.);. மூ + அர் - மூவர் 'அர்' (ப.பா. ஈறு);. 'வ்' புணர்ச்சித் தோன்றல்.]
அறுபத்தை	அறுபத்தை aṟubattai, பெ. (n.) கையாந்தகரை (பச்.மு.);; a species of eclipta (செ.அக.); — Mary gold verbesena, Wedelia calendulacea (சா.அக.);. [ஆறு → அறு + பத்தை. பதம் → பதை → பத்தை.]
அறுபதம்	அறுபதம் aṟubadam, பெ. (n.) 1. அறுகால் வண்டு; beetle, as six-footed. "மதுநுகரறுபத முரல்" (தேவா. 1, 20:5);. 2. கையாந்த கரை (பி.ங்.);; a species of eclipta. [ஆறு → அறு. பதி → பதம். 'அம்' பெ. ஈறு.]

அறுபதாங்கலியாணம்	அறுபதாங்கலியாணம் aṟubatāṅgaliyāṇam, பெ. (n.) கணவன், அறுபதகவை நிறைந்தவுடன் மனைவி உயிரோடிருப்பின், மறுமண விழாப்போற் செய்துகொள்ளுங் கொண்டாட்டம்; celebration observed on completing one's sixtieth birthday, if the wife should be living. [ஆறு + பத்து - அறுபது. ஆகும் → ஆம் (வரிசையுணர்த்தும் இடைச்சொல்);. கலி = மகிழ்ச்சி, பெருக்கம். யாணம் = நன்மை, மங்கலம், புது வருவாய், செழிப்பு. கலியாணம் → கலியாணர்.] கலியாணம் என்ற கூட்டுத் தென்சொல்லே வடமொழியிற் 'கல்யாண' என்று திரிந்து நன்மையை அல்லது மங்கலத்தையுணர்த்தும். இதன் விளக்கத்தைக் கலியாணம் என்னுஞ் சொல்லின்கீழ்க் காண்க. 'கலியாணம்' என்ற சொல்லே, அதனாற் குறிக்கப்படுங் கொண்டாட்டம் மணமக்கட்கு அல்லது கணவன் மனைவியர்க்கு உரியதென்பதையுணர்த்தும். ஆரியர் தனிப்பட்ட ஆடவர்க்கு மட்டுமன்றிப் போலித்துறவியர்க்கும் இவ்விழவை நிகழ்த்துவர். அதை மனச்சொல்லை நீக்கி, அறுபான் அல்லது அறுபானாண்டு நிறைவு என்று பொருள்படும் ஷஷ்டி பூர்த்தி அல்லது ஷஷ்டியப்த பூர்த்தி என்னுஞ் சொல்லாற் குறிப்பர். உலக வாழ்க்கையென்பது இல்லற வாழ்க்கையே. அறுபானாண்டுக் காலத்தை நிரவலான வாழ்நாளெல்லையாகக் கொண்டு, அவ்வெல்லை கடந்த வாழ்வை ஒய்வுபெற்றவரின் ஊழிய நீட்டிப்புப்போற் கருதி, மகிழ்ச்சியோடும் இறைபால் நன்றியறிவோடும் கொண்டாடுவதே அறுபதாங்கலியாணம். உலகப்பற்றைத் துறந்து வீடு பேற்று முயற்சியில் ஈடுபட்ட துறவிக்கு ஏது அறுபதாங்கலியாணம்? அது கூடா வொழுக்கத்தின் பாற்படுவதே. அறுபதுநாழிகை நாள், அறுபதுநாட் பெரும்பொழுது, அறுபதாங் குறுவை, அறுபதாங் கோழி, அறுபதாண்டுச் சக்கரம், அறுபதாண்டுப் பயன், அறுபதாண்டுப் பஞ்சம் முதலிய கால வரம்புகளும் கணிப்புகளும் நிகழ்ச்சிகளும் அறுபது என்னும் எண்ணைக் கொண்டிருப்பதை நோக்கி அறுபதாங் கலியாணம் தமிழ் முன்னோரால் வகுக்கப்பட்டதுபோலும்.
அறுபதாங்குறுவை	அறுபதாங்குறுவை aṟubatāṅguṟuvai, பெ. (n.) ஏறத்தாழ அறுபது நாளில் விளையும் நெல் வகை; a kind of paddy which matures in about 60 days. [ஆறு + பத்து - அறுபது. ஆகும் → ஆம் (வரிசையுணர்த்தும் இடைச்சொல்);. குறு → குறுவை = குறுகிய காலத்தில் விளைவது.); இது ஒரு மருத்துவவுணவாகக் கருதப்படுகின்றது.
அறுபதாங்கேழ்வரகு	அறுபதாங்கேழ்வரகு aṟubatāṅāḻvaragu, பெ. (n.) ஏறத்தாழ அறுபது நாளில் விளையுங் கேழ்வரகுவகை (இராட்.);; a kind of ragi which matures in about 60 days (R.);. அறுபதாங்குறுவை கேழ்வரகு பார்க்க;see arubaddri-kuruvai, ké1-yaragu. [கிள் → கேள் → கேழ் + வரகு.]
அறுபதாங்கொட்டை	அறுபதாங்கொட்டை aṟubatāṅgoṭṭai, பெ. (n.) பேராமணக்கு (இராட்.);; a species of castor seed (R.);. கொட்டை பார்க்க;see kottai. [ஆறு + பத்து - அறுபது. ஆகும் → ஆம் (வரிசையுணர்த்தும் இடைச்சொல்);.]
அறுபதாங்கோடை	அறுபதாங்கோடை aṟubatāṅāṭai, பெ. (n.) அறுபதாங்குறுவை பார்க்க;see arubadarּ. kuruvai. [அறுபதாம் + கோடை. ஆறு + பத்து - அறுபது. ஆம் (வரிசையுணர்த்தும் இடைச்சொல்);.]

அறுபதாங்கோழி	அறுபதாங்கோழி aṟubatāṅāḻi, பெ. (n.) அறுபது நாட்கொருமுறை முட்டையிடுங் கோழி (இ.வ..); (வின்.);; hen which lays eggs every two months. [அறுபதாம் + கோழி.]
அறுபதாண்டுப்பயன்	அறுபதாண்டுப்பயன் aṟubatāṇṭubbayaṉ, பெ. (n.) அறுபதுவருச பலன் பார்க்க;see arubadu-varuša-palan. [அறுபது + ஆண்டு + பயன்.]
அறுபது	அறுபது aṟubadu, பெ. (n.) ஆறு பத்தாகிய எண்; sixty. ம. .அறுபது க., பட. அரவத்து ; தெ. அறுபதி ; து. அதிப ; துட. அர்கொத்து. [ஆறு + பத்து = அறுபது.]
அறுபதுவருசபலன்	அறுபதுவருசபலன் aṟubaduvarusabalaṉ, பெ. (n.) அறுபதாண்டுச் சக்கரத்தில் ஒவ்வோராண்டிற்கும் பயன் கூறும் ஒரு நூல், இடைக்காடர் என்னும் புலவர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுவது; name of a work which gives the characteristic features of each year of the Jupiter cycle of 60 years, attributed to the poet Idaikkadar. [ஆறு + பத்து - அறுபது. Skt varsa → த. வருசம் (வருஷம்);. வருச (கு.பெ.எ.);. Skt. phala → த. பலம் → பலன் = பயன். த. பழம் → Skt. phala. பழம் → பழன் → பயன்.] இது பண்டை நூலாயின், அறுபதாண்டுப் பயன் என்று முழுத்தமிழ்ப் பெயரே பெற்றிருக்கும்.
அறுபான்	அறுபான் aṟupāṉ, பெ. (n.) அறுபது; sixty. பான் பார்க்க;see pan. [ஆறு + பான் (பத்து); - அறுபான். பல் → பன் → பான்.]
அறுபானான்கு	அறுபானான்கு aṟupāṉāṉku, பெ. (n.) அறுபத்து நான்கு; sixty-four. பான் பார்க்க;see pan. [ஆறு + பான் + நான்கு - அறுபானான்கு. நால் → நால்கு → நான்கு.]
அறுபுள்ளிவண்டு	அறுபுள்ளிவண்டு aṟubuḷḷivaṇṭu, பெ. (n.) ஆறு புள்ளிகளையுடைய ஒருவகை வண்டு, கடித்தால் சிலநாட் கழித்து உடம்பு முழுவதும் வட்டம் வட்டமாகத் தடிப்புகளை யுண்டாக்குவது; a six-spotted poisonous beetle, the bite of which develops after some time circular patches of swelling in different parts of the body (சா.அக.);.

அறுபொருள்	அறுபொருள் aṟuboruḷ, பெ. (n.) பகுப்பற்று ஒன்றாய் எங்கும் நிறைந்திருக்கும் பரம் பொருள்; the Supreme being, the Absolute, as the one indivisible and omnipresent thing. "அறுபொரு ளிவனென்றெ யமரர்கணத் தொழுதேத்த" (சிலப். 17 : முன்னிலைப். 2);. ['அறுபொருள் வினைத்தொகை.]
அறபொருள்	அறபொருள்2 aṟaboruḷ, பெ. (n.) "கிளை எண் குழூ உமுதல் பல்பொருள் திணைதேம் ஊர்வான் அகம்புறம் முதல நிலன்யாண் டிருது மதிநாள் ஆதிக் காலம் தோள்குழல் மார்புகண் காது முதலுறுப்(பு); அளவறி வொப்பு வடிவு நிறங்கதி சாதி குடிசிறப் பாதிப் பலகுணம் ஒதல் ஈதல் ஆதிப் பல்வினை" (நன். 276);. 2. (இலக்.); வினைச்சொல் லுணர்த்தும் வினை முதல், கருவி, இடம், வினை, காலம், செய் பொருள் என்னும் அறுவகைப் பொருள்கள்; "செய்பவன் கருவி நிலஞ்செயல் காலம் செய்பொருள் ஆறுந் தருவது வினையே" (நன். 320);. [ஆறு + பொருள் - அறுபொருள்.]
அறுபொழுது	அறுபொழுது aṟuboḻudu, பெ. (n.) கதிரவன் தோற்றம் முதல் பப்பத்து நாழிகை கொண்ட நாட் பிரிவுகளாகிய காலை, நண்பகல், எற்பாடு (சாயுங்காலம்);, மாலை, யாமம், வைகறை என்னும் அறுவகைச் சிறுபொழுதுகள்; six divisions of the day, viz., kalai, nanpagal, erpadu, malai, yámam and raigarai (R.);, calculated from sunrise to sunrise, the duration of each being 10 na ligais or 4 hours. [ஆறு + பொழுது - அறுபொழுது.] சிறுபொழுது பெரும்பொழுது எனப் பொழுது இருபாற்பட்டு, ஒவ்வொரு பாலும் அறுவகை கொண்டிருப்பதால், இருபாற்கும் பொதுவான அறுபொழுது என்னும் பொருட்டொகைப் பெயர்க்கு, இராட்டிலர் அகர முதலியில் அறுவகைச் சிறுபொழுதையே பொருளாகக் கூறியிருப்பது பொருத்தமுடையதன்றாம்.
அறும்பன்	அறும்பன் aṟumbaṉ, பெ. (n.) தீயன்; villain, wicked fellow (W.);. [அறு → அறும்பு → அறம்பின். ஒ.நோ.: குறு → குறும்பு → குறும்பன்.]
அறும்பு	அறும்பு1 aṟumbu, பெ. (n.) தீய குணம் (வின்.);; wickedness, villainy. [அறுத்தல் = அழித்தல். அறு → அறும்பு.] அறும்பு2 aṟumbu, பெ. (n.) பஞ்சம்; scarcity, dearth, famine. தண்ணீரறும்புக் காலம் (C.G.);. ம. அறும்பு ; க. அற. [அறுதல் = நீங்குதல், நீர்வற்றுதல். அறு → அறும்பு.] [அறுதல் = நீங்குதல், நீச்வற்றுதல். அறு → அறும்பு.]

அறுமணை	அறுமணை aṟumaṇai, பெ. (n.) 1. அழகற்றவள்; ugly woman (வின்.);. 2. சீர்கேடி; slattern (W.);. 3. ஊத்தைநாறிப்பூண்டு; a plant with a fetid smell (சா.அக.);. [ஒருகா. அறு = அழகற்ற மண்ணை = மழுக்கம், மடமை, மடையன், மடைச்சி, பேய். மண்ணை → மணை = மழுங்கல், மழுங்கற் கத்தி. மணை → மணையன் = 1. மதிக்கூர்மையற்றவன். 2. மழுங்கற் படைக்கலம்.] வின்சிலோ அகரமுதலியில், இச் சொல்லிற்கு 'அரிவாண்மணை ; blade fastened to a plank' என்றும் ஒருபொருள் தரப்பட்டுள்ளது. அரிவாண்மணை என்பது அருவாமணை → அறுவாமணை → அறுமணை என்று கொச்சை வழக்கில் திரிந்திருப்பதால், அக் கொச்சை வடிவம் இங்குக் கொள்ளப்படவில்லை. 'அறுமணை' என்பது அறுக்கும் மணை என்று பொருள்பட்டுச் செஞ்சொல்லுமாகலாம். ஆயின், அரிவாள்மணை யென்பதே மூலமாதலால், அறுமணையென்பது கொச்சையென்றே தெளிக.
அறுமான்	அறுமான் aṟumāṉ, பெ. (n.) புழுவகை; a kind of worm. 'அத்திக்காயில் அறுமான் போலே' (ஈடு, அவதா.);.
அறுமீன்	அறுமீன் aṟumīṉ, பெ. (n.) ஆரல் (கார்த்திகை); (பிங்.);; Pleiades, as containing six stars. [ஆறு + மீன் - அறுமீன். மின் → மீன்.]
அறுமீன்காதலன்	அறுமீன்காதலன் aṟumīṉkātalaṉ, பெ. (n.) முருகன் (திவா.);; Muruga, being one brought up by the goddesses of Pleiades, acc. to Skānda Purāṇa. [ஆறு + மீன் - அறுமீன். கா → காதல் → காதலன் = ஆரல் (கார்த்திகை); மாதர் அறுவசாற் காதலுடன் வளர்க்கப்பட்ட மகன்.] அறுமீன் பார்க்க;see aru-min.
அறுமுகவாகனம்	அறுமுகவாகனம் aṟumugavāgaṉam, பெ. (n.) 1. மயில்; peacock. 2. மயிலிறகு; peacock's feather (சா.அக.);. [ஆறு + முகம் - அறுமுகம் (அன்மொழித் தொகை);. Sit vahana → த. வாகனம் = ஊர்தி.]
அறுமுகன்	அறுமுகன் aṟumugaṉ, பெ. (n.) முருகன் (திவா.);; Murugan, as having six faces. ம. அறுமுகன்; க. அறுமொக.
அறுமுகன்விசிறி	அறுமுகன்விசிறி aṟumugaṉvisiṟi, பெ. (n.) மயிற்கொண்டைச்செடி (மயூரச்சிகை);; peacock's crest plant (unidentified); (சா.அக.);. [ஆறுமுகம் → அறுமுகம் → அறுமுகன் = முருகன். விசிறு → விசிறி = விசிறிபோன்ற மயிற்கொண்டை.]

அறுமுறி	அறுமுறி aṟumuṟi, பெ. (n.) உடன்படிக்கையோலை (பத்திரம்); (புதுக் கல், 940);; deed of agreement (Pdk. Insc. 940);. ம. அறுமுறி ['அறுமுறி' வினைத்தொகை. அறுதல் = முடிவுசெய்தல், தீர்தல், உடன்படுதல், முறி (முத.தொ.ஆ.கு.); = ஒலைத் துண்டில் எழுதப்பட்டது.]
அறுமுறைவாழ்த்து	அறுமுறைவாழ்த்து aṟumuṟaivāḻttu, பெ. (n.) முனிவர், பார்ப்பார், ஆனிரை, மழை, முடியுடை மூவேந்தர், உலகு என்னும் ஆறையும் பற்றிய வாழ்த்து (தொல். பொருள். புறத். 26, நச். உரை);; six-fold invocation, viz,, to sages, scholars, herds of cows, rain, crowned kings, great men. "அமரர்கண் முடியும் அறுவகை யானும்" (தொல். பொருள். புறத். 26);. ஆரியர் தென்னாடு வருமுன், பார்ப்பார் என்பது இல்லறத்தாரான தமிழ்ப் புலவரையும், அந்தணர், ஐயர், முனிவர் என்பன முற்றத் துறந்த தமிழ அறிவரையுமே குறித்தன. பிற்காலத்தில் இவ்வீரறவாணர் பெயரும் அறவேறுபாடின்றிப் பிராமணர்க்கே பயன்படுத்தப்பட்டன. முடியுடை மூவேந்தர் என்றது சேர சோழ பாண்டியரை : உலகு என்றது உயர்ந்தோரை. [ஆறு + முறை - அறுமுறை. வாழ் (த.வி.); → வாழ்த்து (பி.வி., முத.தொ.ஆகு.);.]
அறுமை	அறுமை1 aṟumai, பெ. (n.) நிலையின்மை, நிலையாமை; instability, transience. "அறுமையில் வுலகுதன்னை யாமெனக் கருதி" (தேவா. 4.33 : 3);. [அறு → அறுமை = அழியுந்தன்மை, நிலையின்மை. 'மை' பண்.பெ. ஈறு.] அறுமை2 aṟumai, பெ. (n.) 1. ஆறாயிருக்குந் தன்மை; the state of being six. 2. ஆறு; six. ம. அறு : க. அறுமெ. [ஆறு → அறு + மை (பண்.பெ. ஈறு);.] அறுமை aṟumai, பெ. (n.) ஆறாம்நாள் (சஷ்டி);; sixth day. [ஆறு→ஆறு-அறுமை]
அறுவகைச்சக்கரவர்த்திகள்	அறுவகைச்சக்கரவர்த்திகள் aṟuvagaiccaggaravarttigaḷ, பெ. (n.) அரிச்சந்திரன், நளன், முசுகுந்தன், புரூரவன், சகரன், கார்த்த வீரியன் என்னும் அறு பேரரசர் (திவா.);; the sixemperors, viz., Ariccandiran, Nalan, Mušukundan, Prüravari, Sagaran, Kärttaviriyan. [ஆறு + வகை - அறுவகை. Skt. cakravarti → த. சக்கரவர்த்தி = பேரரசன்.]
அறுவகைச்சரக்கு	அறுவகைச்சரக்கு aṟuvagaiccaraggu, பெ. (n.) நந்தியுப்பு, அரப்பொடி, அப்புப்பொடி, தாளகம், காசுக்கட்டி, நாகக்குரு (நாகரசம்); என்னும் அறுவகை மருந்துப் பொருள்கள்; a group of drugs, viz., nandi salt, iron filings, appu powder, orpiment, catechu and zinco - mercury (சா.அக.);. [ஆறு + வகை - அறுவகை.] சரக்கு பார்க்க;see šarakku.

அறுவகைச்செயனீர்	அறுவகைச்செயனீர் aṟuvagaicceyaṉīr, பெ (n.) 1. வெடியுப்பு உருகும்போது, துருசு, சீனம், வெண்காரம், பூநீர், சாரம் (நவாச்சாரம்);, கழுதை மண்டையோடு முதலியவற்றைப் பொடித்துப்போட்டுக் கிண்டி, பனியில் வைத்து இறக்கும் ஒருவகைச் செயனீர் (உரோம. 500);; a solvent medium used in alchemy, obtained first by melting nitre in a pot and adding to it powders of six drugs, viz., blue vitriol, borax, pooneer (Saline efflorescence);, sal ammoniac and asses' skull, and then exposing the whole mixture to the night dew. 2. அமுரி அல்லது மூத்திரம்; urine
அறுவகைத்தானை	அறுவகைத்தானை aṟuvagaittāṉai, பெ. (n.) வெற்றானை, வாட்டானை, விற்றானை, தேர்த்தானை, பரித்தானை, களிற்றுத்தானை என்னும் அறுவகைப் படைகள் (திவா.);; the six constituents of an army, viz., force of spearmen, company of swordsmen, battalion of archers, chariot division, cavalry and elephantry. [ஆறு + வகை - அறுவகை. தானை = சேலை, துணி, கொடி, கொடிப்படை, படை. ஒ.நோ.: தூசு = பஞ்சு, ஆடை, முன்னணிப் படை. தூசு → தூசி = கொடிப்படை.]
அறுவகைப்படை	அறுவகைப்படை aṟuvagaippaḍai, பெ. (n.) 1. மூலப்படை, கூலிப்படை, நாட்டுப்படை, காட்டுப்படை, துணைப்படை, பகைப்படை என்னும் அறுவகைப் படைகள் (குறள், 762, பரிமே. உரை);; the six kinds of military forces falling under three dichotomic divisions, viz., hereditary force Vs. mercenary force; regiment recruited from agricultural tract Vs. regiment recruited from jungle tract; allied force Vs. hostile force. [ஆறு + வகை - அறுவகை. படு → படை.] படை பார்க்க;see padai.
அறுவகைப்பேதி	அறுவகைப்பேதி aṟuvagaippēti, பெ. (n.) தமிழ் மருத்துவப்படி, அறுவகைக் கரைக்குங் கற்கள் (அல்லது மாழை மண்கள்);; acc. to Tamil Siddhars' Science, the six kinds of mineral solvents (or ores); (சா.அக.);. அறுவகைப் பேதிகள்: 1. அன்னபேதி (சோறு கரைப்பான்);; copper sulphate, the solvent of rice food. 2. மாமிசபேதி (ஊன் கரைப்பான்);; a mineral solvent of flesh or meat. 3. சொர்ணபேதி (பொன் கரைப்பான்);; that which dissolves gold. 4. அஸ்திபேதி (என்பு கரைப்பான்);; a mineral which is capable of dissolving bones. 5. -- 6. சகஸ்ரபேதி (ஆயிரங் கரைப்பான்);; solvent of a similar nature that could dissolve many substances (சா.அக.);. ஐந்தாவது பேதி (கரைப்பான்); சா. அகர முதலியிற் சொல்லப்படவில்லை. [ஆறு + வகை - அறுவகை. Skt bhEdin → த. பேதி.] சா.அக. 'solvent' என்று குறித்திருப்பதால், 'கரைப்பான்' என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. 'பேதி' என்னும் வடசொற்கு 'மாற்றி அல்லது வேறுபகுப்பான்' என்பதே பொருள்.

அறுவகைமானங்கள்	அறுவகைமானங்கள் aṟuvagaimāṉaṅgaḷ, பெ. (n.) படிமக் கலையிற் கையாளப்படும் நீளம், அகலம், கனம் அல்லது உயரம், சுற்று, இடை (வெளி);, அடக்கம் என்னும் அறுவகை அளவுகள்; the six kinds of dimensions observed in sculpture. நீள அகல அளவுகளோடு கன அளவும் இன்றியமையாததாகும். இதைக் கனமானம் என்பர். அத்துடன் படிமத்தைச் சிறப்பாக அமைத்திட, மேலும் மூன்று அளவுகள் தேவைப்படுகின்றன. உறுப்புகளின் சுற்றளவு, ஒர் உறுப்பிற்கும் மற்றோர் உறுப்பிற்கும் உள்ள இடைவெளி அளவு, குறிப்பிட்ட எல்லையிலிருந்து படிமத்தின் முன்னுறுப்புகளும் பின்னுறுப்புகளும் அடங்கியிருக்கும் அடக்க அளவு ஆகிய இம் மூன்றும் படிமக் கலைஞர்களுக்குப் பயனளிக்கும் அளவுகளாகும். மேற்குறிப்பிட்ட ஆறுவகை மானங்களும் ....பின்வருமாறு வழங்கிவருகின்றன. 'நீளத்தை மானம் என்றும், அகலத்தைப் பிரமாணம் என்றும், உயரத்தை உன்மானம் என்றும், சுற்றளவைப் பரிமாணம் என்றும், இடை அளவை உபமானம் என்றும், அடக்க அளவை லம்ப மானம் என்றும் கூற வேண்டும்' (சி. செ. பக். 184);. [ஆறு → அறு (கு.பெ.எ.); + வகை + மானம். வகு → வகை. 'ஐ' பண்.பெ. ஈறு. மா → மானம் (அளவு);. மாத்தல் = அளத்தல். 'அனம்' பண்.பெ. ஈறு.] பிரமானத்தைப் புறமானம் என்றும், சுற்றளவைப் பரிமானம் என்றும், உபமானத்தை உவமானம் என்றும் வழங்கின் தூய தமிழாம். பரிதல் = வட்டமாதல், சுற்றுதல். எ-டு: பரிதி, பரிசல். 'உன்மானம்' தென்சொல்லுமாகும். உன்னுதல் = உயர்தல், எழுதல். அடக்க அளவை 'அடக்கமானம்' என்றே சொல்லலாம். மானம் என்னும் தென்சொல் வடமொழியில் ரகரத்தின் பின்வரும்போது, நகரம் ணகரமாகத் திரியும்.
அறுவகைமூத்திரம்	அறுவகைமூத்திரம் aṟuvagaimūttiram, பெ. (n.) மாந்தன், ஆடு, மாடு, கழுதை முதலிய அறு வகை யுயிரிகளின் மூத்திரம்; the urine of human beings and 5 animals such as sheep, cow, ass, etc. (சா.அக.);. [ஆறு + வகை - அறுவகை. மோள் + திரம் - மோட்டிரம் → மோத்திரம் → மூத்திரம் (தொ.ஆ.கு.);. 'திரம்' தொ.பெ. ஈறு.]
அறுவகையரிசி	அறுவகையரிசி aṟuvagaiyarisi, பெ. (n.) அருனாவரிசி, உலூவாவரிசி, ஏலவரிசி. கார்போகரிசி, விளவரிசி, வெட்பாலையரிசி என்னும் அறுவகையரிசிகள் (சங்.அக.);; the six kinds of husked grain, viz., arunavariši, ulūvavariši, ēlavariši, karbāgarīši, vilavariši and vetpalaiyariši. [ஆறு + வகை - அறுவகை. அரி → அரிசி = பருப்பினுஞ் சிறியதாயிருப்பது.]
அறுவகையுயிர்	அறுவகையுயிர் aṟuvagaiyuyir, பெ. (n.) "அலகில் பல்லுயி ரறுவகைத் தாகும் மக்களுந் தேவரும் பிரமரு நரகரும் தொக்க விலங்கும் பேயு மென்றே" (மணிமே. 30 : 56-58);. [ஆறு + வகை - அறுவகை. உய் → உயிர் = உடம்பை உய்ப்பது (செலுத்துவது);.]
அறுவடை	அறுவடை aṟuvaḍai, பெ. (n.) கதிரறுப்பு (உ.வ.);; harvest (Com.u.);. [அறு → அறுவு + அடை (ஈறு);. ஒ.நோ.: சொல் → சொலவு → சொலவடை.]
அறுவடைமேரை	அறுவடைமேரை aṟuvaḍaimērai, பெ. (n.) அறுவடைக்குப்பின் சிற்றூரூழியர் களத்திற் பெறும் உரிமைச் சம்பளம்; emoluments of village servants and artisans paid at harvest time in kind or at a commuted price.

அறுவரி	அறுவரி aṟuvari, பெ. (n.) தவணையிற் செலுத்தும் வரி (வின்.);; tax to be paid in fixed instalments. ['அறுவரி' வினைத்தொகை. அறுத்தல் = பிரித்தல், வரையறுத்தல்.]
அறுவா-தல்	அறுவா-தல் aṟuvātal, 6 செ.கு.வி. (v.i.) 1. செலவழிந்து போதல் (நெல்லை);; to be spent, exhausted (Tn.);. 2. முடிதல் (இராட்.); ; to be finished, completed. 3. தண்டப்படுதல், தொகுக்கப்படுதல் (இராட்.); ; to be collected, gathered. [அறு → அறுவு (தொ.பெ.); + ஆ 'வு'.தொ. பெ. ஈறு.]
அறுவாக்கு-தல்	அறுவாக்கு-தல் aṟuvākkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. செலவழித்துவிடுதல் (நெல்லை);; to spend, use up, exhaust (Tn.);. 2. முடித்தல் (இராட்.););; to complete, conclude, finish. [அறுவாகு (த.வி.); → அறுவாக்கு (பி.வி.);.] அறுவாதல் பார்க்க;see aruva-.
அறுவாய்	அறுவாய்1 aṟuvāy, பெ. (n.) 1. வெட்டுவாய்; opening in a cut wound. 2. மரம் அறுபட்ட இடம்; opening in timber under the saw. 3. குறைவிடம், வெற்றிடை; vacant gap, as of the Moon in its waxing phases. "அறுவாய் நிறைந்த வவிர்மதிக்கு" (குறள், 1117);. ['அறுவாய்' வினைத்தொகை.] அறுவாய்2 aṟuvāy, பெ. (n.) ஆரல் (கார்த்திகை); என்னும் மூன்றாம் நாண்மீன்; the 3rd lunar asterism, as consisting of six stars. "அறுவாய் நிறைந்த மதிப்புறத் தோவென" (கல்லா. 95: 9);. [ஆறு + வாய் - அறுவாய். வாய் = இடம், உறுப்பு.] 'அறுவாய்' பண்புத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகையாகச் சொல்லப்படும்.
அறுவாய்ப்போ-தல்	அறுவாய்ப்போ-தல் aṟuvāyppōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) முற்றுஞ் செலவாய்விடுதல் (நெல்லை);; to be completely spent (Tn.);. அரிசி அறுவாய்ப் போய்விட்டது. [அறு → அறுவு (தொ.பெ.); + ஆய் (இ.கா. வி.எ.); + போ (து.வி.);. 'வு' தொ.பெ. ஈறு.] அறுவா-தல் பார்க்க;see aruva-. ஆய்ப்போதல் என்பது ஆதல் என்னும் வினையின் வலியுறு (intensive); வடிவாகும். போதல் என்பது முடிவை அல்லது இறப்பை (கழிவை); யுணர்த்தும் துணைவினை.

அறுவாள்	அறுவாள் aṟuvāḷ, பெ. (n.) வலிதாகவும் பெரிதாகவும் அறுக்கும் வாள்; big cutting knife, scimitar. ம. அரவாள் அறுவாள் வகைகள் : 1. அக்கறுவாள் - billhook for lopping thorns and prickly pear. 2. கொத்தறுவாள் - butcher's knife for chopping and mincing meat. 3. பன்னறுவாள் - serrated sickle for reaping corn or harvesting paddy. 4. பாளையறுவாள் - toddy-tapper's knife for paring spathe. 5. வீச்சறுவாள் - big and long scimitar for cutting or chopping off the throat of a man or animal in one stroke. 6. வெட்டறுவாள் - big scimitar for axing or chopping anything big. ['அறுவாள்' வினைத்தொகை.] அரிவாள் என்பது சிறிதாகக் காய்கறியரியும் மணைவாள் என்றும் அறுவாள் என்பது வலிதாகவும் பெரிதாகவும் அறுக்கும் அல்லது வெட்டும் பெருவாள் என்றும் வேறுபாடறிதல் வேண்டும்.
அறுவிடு-தல்	அறுவிடு-தல் aṟuviḍudal, 18 செ.குன்றாவி, (v.t.) நிலுவையை முற்றுந் தண்டிவிடுதல்; to recover completely, as arrears. நிலுவை யறுவிட. [அறு → அறுவு (தொ.பெ.); இடு + (து.வி.);.]
அறுவிதி	அறுவிதி aṟuvidi, பெ. (n.) தீர்ப்பு (இராட்.);; final decision, judgement. வழக்கு அறுவிதியாயிற்று. ['அறுவிதி' வினைத்தொகை அறு + Skt. vidhi.]
அறுவிரல்	அறுவிரல் aṟuviral, பெ. (n.) கை அல்லது பாதத்தில் அமையும் ஆறு விரல்கள்; the occurrence of six fingers in a hafid or six toes in a foot (சா.அக.);. க. அறுவெரல்
அறுவு	அறுவு aṟuvu, பெ. (n.) 1. நீர்வற்றிய கால் (இ.வ..);; dry channel in a tank or well (Loc.);. 2. கடைசிப் பகுதி (இராட்.);; end of an object, final phase of an affair. 3. முழுது, முழுமை; whole, sum total. "பொன்னெலா மறுவுகொண்டு வாங்குமின்" (திருவிளை. நரி பரி. 6);. [அறு → அறுவு. 'வு' தொ.பெ. ஈறு.]

அறுவை	அறுவை 1 aṟuvai, பெ. (n.) 1. ஆடை; cloth, garment. "விரிநூ லறுவையர்" (பதிற்றுப். 34:3);. 2. அறுப்பு மருத்துவம்; surgery (சா.அக.);. 3. அறுத்தபின் அறுவாய்க்கு இடும் மருந்து; a medicine applied to the wound after operation (சா.அக.);. 4. சித்திரை யென்னும் 14ஆம் நாண்மீன் (பிங்.);; the 14th lunar asterism. ம. அறுவ ; க. அறுவெ. [அறு → அறுவை. 'வை' தொ.பெ. ஈறு.] அறுவை2 aṟuvai, பெ. (n.) தோளிலிடும் உறி; net or hoop suspended from the shoulder. "சுவன்மே லறுவையும்" (சிலப். 10:98);. [ஒருகா. உறு → உறுவை → அறுவை. ஒ.நோ : உறு → உறி.]
அறுவைநூல்	அறுவைநூல் aṟuvainūl, பெ. (n.) அறுவை மருத்துவம்பற்றிய பொத்தகம்; a book on Surgery. [அறு → அறுவை + நூல். நுவல் → நூல்.]
அறுவையர்	அறுவையர் aṟuvaiyar, பெ. (n.) துணிநெய்வோர், துணிவிற்போர்; weavers, cloth dealers. "வண்ண வறுவையர் வளந்திகழ் மறுகும்" (மணிமே. 28:53);. ம. அறுவயர் [அறு → அறுவை + அர் (ப.பா. ஈறு);.]
அறுவைவாணிகன்	அறுவைவாணிகன் aṟuvaivāṇigaṉ, பெ. (n.) 1. துணி விற்பவன்; cloth merchant. 2. மதுரை அறுவை வாணிகன் இளவேட்டனார் (அகநா. 124);; Ilavéttandr, a cloth merchant of Madurai. [அறுவை + வாணிகன். வாணிகம் → வாணிகன். 'ன்' (அன்); ஆ.பா. ஈறு.]

அறை-தல்	அறை-தல் aṟaidal, 2 செ.குன்றாவி, (v.t.) 1. அடித்தல்; to beat, strike, slap. "அறைந்த கற்றூணிடை வந்தாய்" (பாரத. கிருட். 41);. 2. பறைகொட்டுதல்; to beat, as a drum. "அறைபறை யன்னர் கயவர்" (குறள், 1076);. 3. கடாவுதல்; to hammer, as a nail. "நினைப் புடை யிதயத் தாணி யறைந்ததும்" (இரகு. இந்துமதி. 85);. 4. மண்ணெறிந்து கட்டுதல்; to construct, as a mud wall by slapping the mud on. மண்சுவர் நாலுபடை யறைந்தேன். 5. துண்டித்தல்; to cut in pieces, hack. (தொல், பொருள். செய். 155, பேரா. உரை);. 6. சொல்லுதல்; to state, relate, utter, declare, narrate. "ஆசைபற்றி யறைய லுற்றேன்" (கம்பரா. சிறப்புப்பாயி. 4);. -, 2 செ.கு. வி. (v.i.); 1. ஒலித்தல்; to sound. "அறை கழல் வீரர்" (நைடத. நாட்டு. 13);. 2. அலை காற்று முதலியன மோதுதல்; to beat upon, as wind, as waves, dash, as a mountain torrent. "முரசறைய [illegible]" (சீவக [illegible]
அறை	அறை1 aṟai, பெ. (n.) 1. அடி; beat, blow, slap (சேதுபு. வேதாளை.43);. 2. மோதுகை (சூடா.);; dashing, as of waves against the shore. 3. அலை (சூடா.);; wave. 4. ஓசை; sound. 5. சொல்; word, as spoken. "மொழிகிளவி விளம்பறை" (நன். 458);. 6. விடை; reply. "சொல்லுவார் தமக்கறையோ சொல்லொணாதே" (சி. சி. சுபக். 8 : 14);. -, இடை. (int.); 1. துன்பமின்மையைக் குறிக்கும் இடைச் சொல்; an exclamation expressive of the feeling of security. "அறையெனத் திரியுமாய்பொற் பூமியில்" (சீவக. 2180);. 2. ஓர் உவமவுருபு; a particle of comparison. "சுரும்பறை மணித்தோ டுமிய வீசி" (மணிமே. 20:107);. ம. அற ; க. அரெ ; தெ. அறுமு ; கொலா. ரத் ; கூ. ரச்ப. துன்பமின்மை அல்லது பாதுகாப்புக் குறிப்பை, நச்சினார்க்கினியர் 'பத்திராலாபனம்' என்னும் வடசொல்லாற் குறித்துள்ளார். அது பத்ர (bhadra); + ஆலாபந (ālāpana); என்று பிரியும்.

அறைபவனாதி	அறைபவனாதி aṟaibavaṉāti, பெ. (n.) வெண்காரவுள்ளி; garlic, Allium sativum (சா.அக);. stone "மறுகு படவறை......... யரைக்குநர்" (பரிபா. 10: 83);. 6. உள்வீடு (சூடா.);, அரங்கு; room, apartment, chamber, cell. 7. வீடு; house. "ஐவர் மாள வரக்கறை யெரித்தல் கேளா" (கூர்மபு. கண்ணன்மண. 111);. 8. பிள்ளைப்பேற்று வீடு; lying-in room. அவள் எத்தனையோ அறை காத்தவள். 9. பாசறை; place of encampment. "இடாஅ வேணி யியலறைக் குருசில்" (பதிற்றுப். 24:14);. 10. மலைக்குகை (சூடா.);; cave. 11. சுரங்கம்; a subterranean passage, excavation for blasting a structure. "பொய்யறைவாய்ப் புகப் பெய்த மல்லர்" (திவ். பெரியதி. 2 5 : 5);. 12. பெட்டியின் உட்பகுதி; a compartment, as of a box. 13. மேசையிழுவை; drawer, as of a table. 14. நிலைப்பேழை யுட்பிரிவு; a compartment, as of a cabinet, pigeon hole.
அறைக்கட்டளை	அறைக்கட்டளை aṟaikkaṭṭaḷai, பெ. (n.) 1. கோயிலில் நிற்றப் (நித்தியப்); படித்தரப் பண்டங்கள் வைக்கும் இடம்; temple Stores (R.T.);. "செய்யுமறைக் கட்டளையார் வந்தால்" (விறலிவிடு. 280-1);. 2. சிலகாலம் பயனுகர்ந்து (அனுபவித்துப்); பின்பு கோயிலுக்கு விடும்படி அளிக்கப்பட்ட இறையிலி நிலம்; [அறை + கட்டளை.]
அறைக்கட்டளைமானியம்	அறைக்கட்டளைமானியம் aṟaikkaṭṭaḷaimāṉiyam, பெ. (n.) கோயிலுக்கு விடப்பட்ட இறையிலி நிலம்; land granted to a temple rent-free for the performance of certain religious services. [அறை + கட்டளை + மானியம்.]
அறைக்கட்டு	அறைக்கட்டு aṟaikkaṭṭu, பெ. (n.) 1. வீட்டின் உட்பகுதி; room, apartment. 2. திருவிழாப் பந்தல்; temporary shed for the idol, constructed during festival occasions (W.);. [அறை + கட்டு.]
அறைக்கணக்கு	அறைக்கணக்கு aṟaikkaṇakku, பெ. (n.) சரக்கறைக் (உக்கிராணக்); கணக்கு; store account. அறுக்கணக்கு என்பது கொச்சைத் திரிபான இடவழக்கு. [அறை + கணக்கு அறை = சரக்கறை.]

அறைக்கழித்தல்	அறைக்கழித்தல் aṟaikkaḻittal, பெ. (n.) பிள்ளைப்பேற்றறையினின்று தாய் வெளிவருதற்குரிய சடங்கு (இ.வ.);; ceremony performed when a woman comes out of the lying-in chamber after delivery (Loc.);. [அறை + கழித்தல்.]
அறைக்கீரை	அறைக்கீரை aṟaikārai, பெ. (n.) பாத்திகட்டி நீர்பாய்ச்சி வளர்க்கப்படுவதும், எல்லாராலும் பெருவழக்காக உண்ணப்படுவதும், உடல் நலத்திற்கேற்றதும், மருந்துக்கீரையாக எண்ணப்படுவதுமான இலைக் கறி வகை; a wholesome pot-herb, an edible greens very commonly eaten and considered to be a medicinal food, Amaranthus tristis. "அறைக்கீரை நல்வித்தும்" (திருமந். 160);. பொதுவாக உணவிற்குப் பயன்படுத்தும் ஒரு வகைப் பத்தியக்கீரை. இது ஊதை (வாதம்);, கோழை (கபம்);, குளிர்ச்சி (சீதம்); முதலியவற்றைப் போக்கும்; a vegetable green used generally in food and also in diet, round-headed amaranth; garden spinach, Amaranthus tristis alias Amaranthus gangeticus. It is useful in rheumatic complaints and' phlegmatic diseases, and it also removes chillness from the system. ம. அறச்சீர, அறக்கீர. [அறை = பாத்தி. பாத்திகளில் வளர்க்கப்படுவதால் அறைக்கீரையெனப்பட்டது.] அடிக்கடி அல்லது தழைக்கத்தழைக்க அறு வாளால் அறுக்கப்படுங்கீரை அறைக்கீரை யென்று கொள்ளவும் இடமுண்டு. ஆயினும் பாத்திக்கீரை யென்பதே மிகப் பொருத்தமாம். 'அறைக்கீரை சிறுபாத்தி, அழகுண்டு மனமில்லை' என்னும் விடுகதை நோக்கத்தக்கது. வேறு சில கீரைகளும் பாத்திகளில் வளர்க்கப்படினும், அறைக்கீரைபோல் அத்துணை ஒழுங்காக வளர்க்கப்படாமை அனைவரும் அறிந்ததே.
அறைக்கீரைக்காய்	அறைக்கீரைக்காய் aṟaikāraikkāy, பெ. (n.) வெள்ளரிக்காய் (சேலம்);; tender cucumber (Sm.); (செ.அக.); – cucumber, Cucumis sativus (சா.அக.);. [அறை + கீரை - காய்.]
அறைக்கீரையெண்ணெய்(தைலம்)	அறைக்கீரையெண்ணெய்(தைலம்) aṟaikāraiyeṇīeytailam, பெ. (n.) அறைக்கீரை விதையினின்று இறக்கப்படும் மருந்தெண்ணெய்; a medicinal oil extracted from the seeds of Amaranthus fristis. [அறை + கீரை + எண்ணெய்.]
அறைக்கீரைவிதை	அறைக்கீரைவிதை aṟaikāraividai, பெ. (n.) கூந்தலை வளர்க்கும் எண்ணெய் இறக்கப்படும் அறைக்கீரை வித்து;seeds of Amaranthus tristis from which a hair-oil is extracted. "அறைக்கீரை நல்வித்தும்" (திருமந். 160);. [அறை + கீரை + விதை.]
அறைக்குழந்தை	அறைக்குழந்தை aṟaikkuḻndai, பெ. (n.) பிள்ளைப்பேற்றறையினின்று வெளிவராத குழந்தை; new born infant, as the baby still inside the lying-in room. [அறை + குழந்தை.]

அறைகாரன்	அறைகாரன் aṟaikāraṉ, பெ. (n.) கோயில் சரக் கறைக்காரன் (உக்கிராணக்காரன்);; temple store-keeper. [அறை + காரன். காரம் → காரன்.] காரன் பார்க்க;see karam.
அறைகுறை	அறைகுறை aṟaiguṟai, பெ. (n.) 1. தேவை; want, necessity. 2. துன்பம்; trouble, distress. க. அரெகொரெ [அறு → அறை. குறு → குறை. 'ஐ' தொ.பெ. ஈறு. 'அறைகுறை' எதுகை மரபிணை மொழி.] முற்றுப்பெறாமை யென்னும் பொருளில் வழங்கும் அல்லது எழுதப்படும் அறைகுறை என்னுஞ்சொல், அரைகுறை என்பதன் வழக்குத் திரிபான வழுஉச் சொல்லாகும்.
அறைகுறைபார்-த்தல்	அறைகுறைபார்-த்தல் aṟaiguṟaipārttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) பழுதுபார்த்தல், செப்பனிடுதல் (இ.வ.);; to carry out repairs (Loc.);. அறைகுறை பார்க்க;see arai-kurai. [அறு → அறை. குறு → குறை 'ஐ' தொ. பெ. ஈறு. 'அறைகுறை' எதுகை மரபிணைமொழி.]
அறைகூவு-தல்	அறைகூவு-தல் aṟaiāvudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. போருக்கழைத்தல்; to challenge, summon to a combat. "அருமுனையானறைகூ வினபின்" (பு. வெ. 4 : 7, கொளு);. 2. வலியக் கூவியழைத்தல்; to make a compelling call. "அந்தணனா யறைகூவி வீடருளும்" (திருவாச. 8 : 1);. [அறு → அறை. 'ஐ' தொ.பெ. ஈறு. கூ → கூவு.]
அறைகூறு-தல்	அறைகூறு-தல் aṟaiāṟudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) அறைகூவுதல்; to challenge. 'பூர்வ க்ஷணத்திலே வாலி கையாலே நெருக்குண்டு போனவர் இப்போது இப்படித் தெளிந்து வந்து அறைகூறுகிற இது' (ஈடு, 1. 4:9);.
அறைசெய்-தல்	அறைசெய்-தல் aṟaiseytal, 1 செ.குன்றாவி. (v.t.) அறுத்துத் துண்டமாக்கல்; to cut into thin slices, to slice (சா.அக.);.
அறைத்தி	அறைத்தி aṟaitti, பெ. (n.) கடுக்காய்; chebulic myrobalan (சா.அக.);.
அறைநன்	அறைநன் aṟainaṉ, பெ. (n.) அறுப்பவன்; one who reaps, reaper. "அறைநர் கரும்பிற் கொண்ட தேனும்" (புறநா. 42 : 14-15);. [அறைகின்றான் (வினையா. பெ.); → அறை குன்னான் → அறைகுனான் → அறைகுனன் → அறைகுநன் → அறைநன்.]
அறைநீலி	அறைநீலி aṟainīli, பெ. (n.) கொத்தமல்லி; coriander, Coriandrum sativum (சா.அக.);.

அறைப்பிள்ளை	அறைப்பிள்ளை aṟaippiḷḷai, பெ. (n.) அறைக் குழந்தை (இ.வ.);; baby, only a few days old and not yet brought out of the lying-in chamber. [அறை + பிள்ளை.]
அறைப்புரை	அறைப்புரை aṟaippurai, பெ. (n.) அறைவீடு; (நாஞ்.);; room (Näfi.);. [அறை + புரை.]
அறைபோ-தல்	அறைபோ-தல் aṟaipōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கீழறுக்கப்படுதல்; to be corrupted or seduced, as an army by the enemy. "அழிவின் றறை போகா தாகி" (குறள்,764);. 2. மதிகெட்டழிதல்; to be bewildered, to become non-plussed, be ruined. "அறிவறை போகிய பொறியறு நெஞ்சத்து" (சிலப். 20:25);. [அறை (தொ.பெ.); + போ (து.வி.);.]
அறைபோக்கு	அறைபோக்கு aṟaipōkku, பெ. (n.) 1. மதிகெட்டழிகை; being bewildered, non-plussed, being ruined. "கள்ளுண்டல் காம மென்ப கருத்தறை போக்குச் செய்வது" (திருவிளை. மாபாதக. 26);. 2. தப்புகை, ஒதுங்குகை; escape. "அறைபோக் கொழியக் குலமுழுதும் வளைஇ" (ஞானா. 46:14);. [அறைபோ → அறைபோக்கு (தொ.பெ.);. 'போ' து.வி. 'கு' தொ.பெ. ஈறு. இனி, போ → போகு → போக்கு என்றுமாம்.]
அறைமுறையிடு-தல்	அறைமுறையிடு-தல் aṟaimuṟaiyiḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) குறை தெரிவித்தல்; to ventilate one's grievances, state one's wants (W.);. [அறை + முறையிடு. அறை = குறை. 'இடு' து.வி.]
அறையிடு-தல்	அறையிடு-தல் aṟaiyiḍudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) அறைகூவுதல்; to challenge. "மாரிகை யேறி யறையிடுங் காலத்தும்" (திவ். இயற். திருவிருத். 19);. [அறை (முத.தொ.பெ.); + இடு (து.வி.);.]
அறையினாம்	அறையினாம் aṟaiyiṉām, பெ. (n.) கோயில் அறைகாரனுக்கு விட்ட மானியம் (இராட்.);; rent-free land, granted for the services of the store-keeper in a temple. [அறை + U. இனாம் = நன்கொடை.]

அறையோ	அறையோ aṟaiyō, இடை (int.) 1. முறையிடும் சொல்; an exclamation expressive of complaint, of disappointment. "அறையோவி தறிவரிதே" (திவ். இயற். திருவிருத். 10);. 2. வெற்றி மகிழ்ச்சிகளைப்பற்றிய குறிப்புச் சொல்; an exclamation expressive of victory of.joy. "அறையோ வறிவார்க்கு" (திருவாச. 47:5);, "ஐயோ கண்ணபிரான் அறையோ வினிப்போனாலே" (திவ். திருவாய். 5.1:1);. 3. ஒரு வஞ்சினமொழி; an exclamation or oath used in wager. "அறையோ வரிவைவரி நெடுங்க ணொக்கிலையால் வாழி நீலம்" (சீவக. 2514);. [அறை (தொ.பெ.); + ஒ (இடை.);.] அறையென்னும் சொல், வென்றவன் தோற்றவனை அறைந்ததையாவது, பெரும் பேற்றாற் பெருமகிழ்ச்சியுற்றவனின் பேற்று வாய்ப்பையாவது உணர்த்தும். அடித்து விட்டான், தோற்கடித்துவிட்டான் என்பன ஒருவனையொருவன் வென்ற செயலையும், அவனுக்கு நல்ல அடி அடித்தது என்பது ஓர் அரிய பேற்றையும், உணர்த்துதல் காண்க. 'ஒ' என்பது பலரறிய ஒலிடுவதைக் குறிப்பது.
அறையோலை	அறையோலை aṟaiyōlai, பெ. (n.) வரையறை செய்யும் பட்டயம் (சாஸனம்); (S.I.I. iii, 161);; document with certain specifications. [அறு → அறை = வரையறை. 'ஒலை' ஆகு.]
அறைவகுத்தல்	அறைவகுத்தல் aṟaivaguttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) புரையோடுதல் (பரராசசே. 230);; to become fistulous, as an ulcer. [அறு → அறை. பகு → வகு.]
அறைவாசல்	அறைவாசல் aṟaivācal, பெ. (n.) கோயில் சரக்கறை (இ.வ.);; temple store-room (Loc.);.
அறைவாசல்மூடி	அறைவாசல்மூடி aṟaivācalmūṭi, பெ. (n.) தீக்கோட் காலத்தில் உள்வீட்டு வாசலை அடைத்துவைக்க உதவும் சதுரக் குதிர் (நெல்லை);; a rectangular shutter made of clay and hay, used for closing the door of an inner room during the time of arson or conflagration (Tn.);. [அறை + வாசல் + மூடி. வாய் → வாயல் → வாசல். மூடு → மூடி. 'இ' வி.முத. ஈறு.]
அறைவாடிக்கிளி	அறைவாடிக்கிளி aṟaivāṭikkiḷi, பெ. (n.) பொன்னாங்காய்; soap-nut, Sapindus emarginatus (சா.அக.);.
அறைவாய்	அறைவாய் aṟaivāy, பெ. (n.) கணவாய்; mountain pass. "உலக விடைகழி யறைவாய்" (புறநா. 175 : 8);. [அறை = பாறை, மலை. வாய் = வழி. இனி, மலையிடை அறுக்கப்பட்ட வாய் அறை வாய் எனினுமாம்.]
அறைவீட்டுக்காரி	அறைவீட்டுக்காரி aṟaivīṭṭukkāri, பெ. (n.) பிள்ளைபெற்று வெளியேறாத பெண்; a woman in confinement (சா.அக.);. [அறை + வீடு + காரி. காரன் (ஆ.பா. ஈறு); - காரி (பெ.பா. ஈறு);.]

அறைவீட்டுக்குழந்தை	அறைவீட்டுக்குழந்தை aṟaivīṭṭukkuḻndai, பெ. (n.) 1. அறைக்குழந்தை பார்க்க;see arai-k-kulandai. 2. பத்துப் பதினைந்துநாட்பட்ட குழவி; a child about 10 to 15 days old (சா.அக.);. [அறை + வீடு + குழந்தை.]
அறைவீட்டுநோய்	அறைவீட்டுநோய் aṟaivīṭṭunōy, பெ. (n.) பிள்ளைபெற்ற அறையினின்று தாய் வெளியேறு முன்பே தோன்றும் நோய்கள், அவையாவன: இசிவு (சன்னி);, காய்ச்சல் (சுரம்);, நாட்பட்ட வலி (கிராணி); முதலியன; diseases cropping up during the period or state of confinement, such as, puerperal sepsis, fever, chronic eclampsia, etc. (சா.அக.);. [அறை + வீடு + நோய்.]
அறைவீடு	அறைவீடு aṟaivīṭu, பெ. (n.) 1. அறை; room, chamber (W.);. 2. உள்ளறை (இ.வ.);; inner room (Loc.);. 3. பிள்ளைப்பேற்றறை; lyinging room, the house for delivery (சா.அக.);. 4. மடைப்பள்ளி; kitchen of a temple (J.N.);, அறோதகம் (வாழை);, அறோதயம் (சிறுகீரை); என்று சா.அக. குறித்திருப்பது தென்சொல்லாகத் தெரியவில்லை.
அன்	அன்1 aṉ, சு.கு.பெ.எ. (demons. adj.) அன்னன், அன்னள், அன்னர், அன்னது, அன்ன என்னும் சேய்மைச்சுட்டு அல்லது ஒப்புமை குறித்த சொற்களின் முதனிலை; base or stem of the words annan, annal , aṉṉar, aṉnadu, and aṉṉa, signifying remoteness or similarity. ம., க. அன். [அ (சே.சு.); → அன்.] அன் என்னும் சேய்மைச்சுட்டடி, ஒப்புமை குறிக்கும்போது தன் சுட்டுத்தன்மையை இழந்து நிற்கும். அன்2 aṉ, இடை. (part.) 1. பெயரீறு; noun suff. masc. sing. Suff. எ-டு. அவன், மருதன், மலையன், செய்பவன். (ஆ); அஃறிணை யொருமைப் பெயரீறு; neut. sing. suff. எ-டு : மொழியன் (பெரும்பேன்);, அணில்வரியன் (வெள்ளரிக்காய்);. 2. வினைமுற்றீறு; verb-ending (அ); ஆண்பாற் படர்க்கை வினைமுற்றீறு; suf. of the rational class in the 3rd pers. sing. masc. எ-டு : அவன் வருவன். (ஆ); தன்மையொருமை வினைமுற்றீறு; suff. of the lst pers. sing. எ-டு : யான் வருவன்.
அன்பகம்	அன்பகம் aṉpagam, பெ. (n.) சமுத்திரப்பாலை (சங்.அக.);; elephant creeper — சமுத்திர சோகிப்பூண்டு; canvolvulus, Cissampelos pareira (சா.அக);. சமுத்திரப் பாலையைக் கடற்பாலை யெனலாம்.

அன்பகர்	அன்பகர் aṉpagar, பெ. (n.) அன்பகம் பார்க்க;see anbagam. [அன்பகம் → அன்பகர்.]
அன்பர்	அன்பர்1 aṉpar, பெ. (n.) அன்பகம் பார்க்க;see anbagam. [அன்பகம் → அன்பகர் → அன்பர்.] அன்பர் 2 aṉpar, பெ. (n.) நண்பர்; friends.
அன்பரீசப்பூ	அன்பரீசப்பூ aṉparīcappū, பெ. (n.) மலர்ந்த கிளிஞ்சில் சுண்ணாம்பு; quick lime (சா.அக.);.
அன்பரீசம்	அன்பரீசம் aṉparīcam, பெ. (n.) கிளிஞ்சல்; bivalve shell (சா.அக.);.
அன்பன்	அன்பன் aṉpaṉ, பெ. (n.) 1. நண்பன், தோழன்; friend, companion. 2. கணவன்; husband. "அன்பனைக் காணா தலவுமென் னெஞ் சன்றே" (சிலப். 18:17);. 3. பத்தன்; pious man, devotee. "குருகூர் நகர்நம்பிக் கன்ப னாய்" (திவ். கண்ணிநுண். 11);. ம. அன்பன் ; Pers. Ahbab ; F. ami. [அன்பு → அன்பன்.]
அன்பனாதி	அன்பனாதி aṉpaṉāti, பெ. (n.) கணவன்மேலுண்டாகும் காம மேலிட்டினாலும், என்றுங் கலவியிலேயே எண்ணங்கொண்டிருப்பதனாலும், பெண்டிர்க்குண்டாகும் சுரநோய்; hysteric fever mainly in young women, due to excessive passion towards their lovers, or to a morbid desire for sexual intercourse, or to lack of control over emotions.
அன்பிலி	அன்பிலி aṉpili, பெ. (n.) அன்பில்லாதவன்; one who is devoid of love or affection. "அன்பிலி பெற்ற மகன்" (கலித். 86 : 34);. [அன்பு + இலி. இல் → இ.லி. 'இலி' வி. முத. ஈறு.]

அன்பு	அன்பு aṉpu, பெ. (n.) 1. தொடர்புடையார் மாட்டு உண்டாகும் பற்று; love, attachment. 'அன்பொத்த அவர்' (பரிபா. 6 : 21, உரை);. 2. நேசம்; affection, friendship. 3. அருள், இரக்கம் (பிங்.);; grace, compassion. 4. பத்தி; devotion, piety. "நரரோ டொத்துத் திரிபவர்க் கன்புசெய்வார்" (திருநூற். 80);. 5. எல்லார் மாட்டும் இயல்பாகவுள்ள பற்று; natural love towards. all. "அன்புடையார் அன்பு முரியர் பிறர்க்கு" (குறள், 72);. ம., க. அன்பு ; தெ. அனுகு ; து. அங்கு. [ஒல் → அல். அல்லுதல் = பொருந்துதல். அல் + பு - அன்பு. 'பு' பண்.பெ., தொ.பெ. ஈறு. ஒ.நோ. : தெல் + பு - தென்பு, நல் + பு - நன்பு, வல் + பு - வன்பு. அன்பு, உள்ளம் ஒன்றிப் பொருந்துவதன் விளைவாதலால் அப் பெயர் பெற்றது. ஒ.நோ. : ஆர்தல் = பொருந்துதல். ஆர் → ஆர்வு → ஆர்வம் = அன்பு ; ஆவலொடு கூடிய பற்றுள்ளம்.]
அன்புகூர்-தல்	அன்புகூர்-தல் aṉpuārtal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) மிக நேசித்தல்; to abound in affection for, love intensively. "பிரானைப் பணிந்தன்பு கூர்வாமரோ" (பாரத மிகைப். காப்பு. 1);. [அன்பு + கூர். கூர்தல் = மிகுதல். "கூர்ப்புங் கழிவும் உள்ளது சிறக்கும்" (தொல். சொல். உரி. 16);. "சால வுறுதவ நனிகூர் கழி மிகல்" (நன். 456);.]
அன்புடைக்காமம்	அன்புடைக்காமம் aṉpuḍaikkāmam, பெ. (n.) "ஐந்திணையுடைய. தன்புடைக் காமம்" (நம்பியகப். 4);. [அன்பு + உடை + காமம். உடைய (கு.பெ. எ.); → உடை.] காமம் பார்க்க;see kamam.
அன்புவிசம் (விஷம்)	அன்புவிசம் (விஷம்) aṉpuvisamvišam, பெ. (n.) விடாயுப்பு (நாதவுப்பு);; a kind of salt prepared from female menstrual fluid, a solvent medium (சா. அக.);. [அன்பு + Skt. visa → த. விசம்.]
அன்புவேணிகை	அன்புவேணிகை aṉpuvēṇigai, பெ. (n.) செம்பாவட்டை; a red variety of the plant pavattai, Pavetta indica (சா.அக.);.
அன்மதம்	அன்மதம் aṉmadam, பெ. (n.) கன்மதம் (புதுவை); ; rock alum (Pond);. [கல் + மதம் – கன்மதம் → அன்மதம்.]

அன்மயம்	அன்மயம்1 an̲mayam, பெ. (n.) மாறு, மறுப்பு; opposition, contradiction. "உரைத்த நல்லுரைக் கன்மய மில்லை" (கம்பரா. யுத்த. மருத்து. 92); (செ.அக.);. வை. மு. கோபாலகிருட்டிணமாசாரியாருரையில், 'அன்வயம்' என்ற பாடம் கொள்ளப்பட்டு, பொருத்தம் என்று பொருளுரைக்கப்பட்டுள்ளது. அன்மையம், அன்மயம் என்பன பாடவேறுபாடுகளாகக் காட்டப்பட்டுள்ளன. அன்மயம்2 an̲mayam, பெ. (n.) ஐயம் (சந்தேகம்);, ஐயுறவு (சிந்தா.நி.);; doubt. இதுவும் முன்னதும் ஒரு சொல்லாகவேயிருப்பினும் இருக்கலாம்.
அன்மை	அன்மை an̲mai, பெ. (n.) 1. அல்லாமை, ஒன்று இன்னொன்றாயிராமை, இன்மையினின்று வேறுபட்டது; reciprocal negation or difference, negation of identity, dist. f. inmai. "தன்மை சுட்டலும் உரித்தென மொழிப அன்மைக் கிளவி வேறிடத் தான" (தொல். சொல். கிளவி, 25);. 2. தீமை; evil. "அன்மை கடியுந் தவவலியால்" (சேதுபு. முத்தீர். 8);. [அல் → அன்மை → 'மை' பண்.பெ. ஈறு.]
அன்மொழி	அன்மொழி an̲moḻi, பெ. (n.) 1. அன்மொழித் தொகை பார்க்க;see an-moli-t-togai. "ஐந்தொகை மொழிமேற் பிறதொகல் அன் மொழி" (நன். 369);. 2. புறமொழி; backbiting, slander. [அல் + மொழி - அன்மொழி.]
அன்மொழித்தொகை	அன்மொழித்தொகை an̲moḻittogai, பெ. (n.)
அன்றமை	அன்றமை an̲r̲amai, பெ. (n.) air. இது 'anlima' (breath); என்னும் இலத்தீன் சொல்லையும் 'aimos' (vapour); என்னும் கிரேக்கச் சொல்லையும் பெருமருங்கு ஒத்திருக்கின்றது. ஆங்கிலராட்சி தமிழ்நாட்டில் தோன்றியபின் இச்சொல் தமிழிற் புகுந்திருந்தால், ஆங்கில வழியாக இலத்தீன் அல்லது கிரேக்கச் சொல்லையொத்த இச்சொல் தோன்றிற்றெனலாம். ஆயின், கி.பி. 1600-ல் பிரித்தானியக் கிழக்கிந்தியக் குழும்பு (East India Company); தோன்றியதற்கு முன்பே, 1594-ல் சிதம்பர இரேவண சித்தர் தொகுத்த அகராதி நிகண்டில் இச்சொல் அமைந்திருப்பதால் அவ்வழி காட்ட இயலாது. 'அன்' (to breathe); என்னும் முதனிலை இந்திய-ஆரியத்திலிருப்பினும், அதினின்று திரிந்த 'ஆத்மா' (soul); என்னுஞ் சொல், மேலையாரியச் சொல்லளவு 'அன்றமை' என்னுஞ் சொல்லை ஒத்தில்லை. தமிழில் மூச்சுவளியைக் குறிக்க, 'air' என்னும் ஆங்கிலச் சொல்லிற்கு நேரான சொல் வேறொன்றுமின்மையால், 'அற்றமை' யென்னுஞ் சொல் தென்சொல்லாயின் மிக அருமை வாய்ந்ததாகும். சிதம்பர இரேவண சித்தர் இச் சொல்லை எங்கணின்று கொண்டார் அல்லது எங்ஙனம் புனைந்தார் என்பது தெரியவில்லை.

அன்றன்றாடு	அன்றன்றாடு aṉṟaṉṟāṭu, கு.வி.எ. (adv.) ஒவ்வொரு நாளும், அந்தந்த நாளில்; every day. அன்றன்றாடு பாடு கழிகிறதே பெரிதாயிருக்கின்றது, அதில் எங்ஙனம் மீத்துவைக்க முடியும் ? (உ.வ.);. [அன்று + அன்று + ஆடு (முத.தொ. பெ.);. ஆடுதல் = நுகர்தல், காலங்கழித்தல்.]
அன்றன்று	அன்றன்று1 aṉṟaṉṟu, கு.வி.எ. (adv.) 1. நாள்தோறும், அன்றாடம்; daily, from day to day. 2. அந்தந்த வேளையில்; then and there. சில்லறைக் கடன்களையெல்லாம் அன்றன்று கொடுத்துத் தீர்த்திருக்கவேண்டும் (உ.வ.);. ம. அன்றன்று, அன்னன்னு : க., படட. அந்தந்து. [அன்று + அன்று. 'அன்றன்று' பன்மை பற்றி வந்த அடுக்குத்தொடர்.] அன்று2 பார்க்க;see anru2. அன்றன்று2 aṉṟaṉṟu, செ.கு.வி. (v.i.) அடுக்கி வந்த ஒன்றன்பாற் படர்க்கை எதிர்மறைக் குறிப்புவினைமுற்று; duplication of neut. sing, neg. appellative verb. [அன்று + அன்று - அன்றன்று. எதிர்மறை பற்றி வந்த அடுக்குத்தொடர்.]
அன்றாடகம்	அன்றாடகம் aṉṟāṭagam, கு.வி.எ. (adv.) அன்றன்று, நாள்தோறும்; daily, from day to day. 'அன்றாடக மூன்றுதினம் அந்திசந்தி கொள்வீரேல்" (சா.அக மேற்.);. ம. அன்னேடம் [அன்று + ஆடு + அகம்.] அன்றன்றாடு பார்க்க;see alr(u);-ar(u);-adu.
அன்றாடம்	அன்றாடம் aṉṟāṭam, கு.வி.எ. (adv.) அன்றாடகம் பார்க்க;see anradagam. [அன்றாடகம் → அன்றாடம்.]
அன்றாடு	அன்றாடு aṉṟāṭu, கு.வி.எ. (adv.) அன்றன்று1 பார்க்க;see agramru1. 'கைமேலே இலக்கைப் பெறாதார்க்கு அன்றாடு படிவிட வேணுமிறே' (ஈடு, 4.8:7);, எப்படியாவது அன்றாடு பாடு கழியவேண்டும். [அன்று + ஆடு.] அன்றன்றாடு பார்க்க;see amr(u);-amr(u);-adu.

அன்றாடுகாசு	அன்றாடுகாசு aṉṟāṭukācu, பெ. (n.) வழங்குகிற அல்லது செல்லுகிற காசு (நாணயம்);; coin in current use. [அன்று + ஆடு + காசு. ஆடுதல் = வழங்குதல்.]
அன்றாள்கோ	அன்றாள்கோ aṉṟāḷā, பெ. (n.) அப்பொழுது ஆளும் அரசன்; the then reigning king. 'முட்டில் அன்றாள் கோவுக்கு நிசதி குன்றிப் பொன் மன்ற ஒட்டிக்கொடுத்தேன்' (S.1.1.1, 115);.
அன்றி	அன்றி aṉṟi, இடை (conj.) 1. அல்லாமல்; without, except by. 'அவனன்றி அணுவும் அசையாது' (பழ.);. 2. அல்லாவிடத்து; unless, except when. அவர் வந்தாலன்றி இங்கு ஒன்றும் நடவாது. மருந்து கொடுத்தாலன்றி அவன் பிழைக்கமாட்டான். 3. அல்லாமலும் (ஈடு, அவதா.);; besides. அன்றியும், நான் சொல்வதை அவன் கேட்பதில்லை. ம. அன்றி, அன்னி. [அல் → அன்று (அல் + து); → அன்றி (கு.வி. எ.);.] "அன்றி யின்றியென் வினையெஞ் சிகரம் தொடர்பினு ளுகர மாய்வரி னியல்பே" என்னும் நன்னூல் (173); நூற்பாவிற்கு, 'இவ் விருமொழி யீற்று இகரமும் செய்யுளுள் உகரமாயும் வரப்பெறும்; அவ்வழி இயல்பாய் நிற்கும் மேல்வரும் வல்லினம் எ-று. வரின் எனவே, உகரமாதல் ஒருதலையன் றெனவும் உகரமாகாதவழி மிகுமெனவும் கொள்க. வ-று. "வாளன்று பிடியா வன்கணாடவர்" "நாளன்று போகிப் புள்ளிடை தட்ப", "உப்பின்று புற்கை யுண்கமா கொற்கை யோனே" என வரும் என்று மயிலைநாதரும், 'அன்றி இன்றி யென்னும் வினையெச்சக் குறிப்புச் சொற்களினது ஈற்றிகரஞ் செய்யுட்கண் உகரமாய் வருமாயின், க ச த ப க்கள் பொதுவிதியான் மிகாது இயல்பாம் எ-று.
அன்றிக்கே	அன்றிக்கே aṉṟikā, இடை (conj.) அன்றி பார்க்க;see anri (ஈடு, அவதா.);. [அன்று → அன்றி → அன்றிக்கே.]
அன்றியனைத்தும்	அன்றியனைத்தும் aṉṟiyaṉaittum, பெ. (n.) அவ்வனைத்தும், அவையெல்லாம்; all those. "அன்றியனைத்தும் கடப்பாடிலவே" (தொல், சொல். எச்ச. 53);. [அன்று → அன்றி. அ → அன் → அனை → அனைத்து → அனைத்தும். 'உம்' முற்றும்மை.] 'அன்றி யனைத்தும்' என்னுந் தொல்காப்பியத் தொடருக்கு, 'அவ்வனைத்தும்' என்று சேனாவரையர் பொருள் உரைத்துள்ளார். சொல்லப்பட்டவையல்லாமலும் அவைபோன்ற பிறவெல்லாம் என்று பொருள் கொள்ளவும் இடமுண்டு.

அன்றியில்	அன்றியில் aṉṟiyil, கு.வி.எ. (adv.) 1. அன்றி, அல்லாது; except. 'விவேகிக்கு ஓர் உபாதியன்றியில்' (சி. சி. சுபக். 4: 8, சிவாக்.);. 2. அல்லாமல்; except with, without. உத்தரவன்றியில் உள்ளே வரக்கூடாது (உ.வ.);. [அன்று → அன்றி → அன்றியில்.]
அன்றியும்	அன்றியும் aṉṟiyum, இடை (conj.) அல்லாமலும் (சிலப். 5: 110, அரும்.);; besides, moreover. அன்றியும், நான் பல சமையம் அவனுக்குப் பணங்கொடுத்து உதவியிருக்கிறேன். [அன்று → அன்றி → அன்றியும். 'உம்' இறந்தது தழீஇய எச்சவும்மை.]
அன்றியுரை-த்தல்	அன்றியுரை-த்தல் aṉṟiyuraittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) மாறுபட்டுச் சொல்லுதல்; to speak in opposition or contradiction. "ஆரையு மன்றி யுரைப்பேன்" (தேவா. 7.73:10);. [அன்றுதல் = சினத்தல், பகைத்தல், மாறுபடுதல். அன்று → அன்றி (இ.கா.வி.எ.); + உரை.]
அன்றில்	அன்றில் aṉṟil, பெ. (n.) 1. ஆணும் பெட்டையும் இணைபிரியாததும், அவற்றுள் ஒன்றிறப்பின் மற்றொன்றும் உடனிறப்பதும், ஒருவரை யொருவர் இன்றியமையாக் கணவனும் மனைவியுமான காதலர்க்கு உவமையாக இலக்கியத்திற் கூறப்படுவதுமான கிரௌஞ்சப் பறவை; anril, a species of bird, the male and female of which are inseparable both in life and death, and veryfamiliar in Indian poetry as a standard or model of constancy and inseparable love. 2. 19ஆம் நாண்மீனாகிய மூலம் (பிங்.); ; the 19th lunar asterism. ம. அன்றில் [அல் → அன்றி (கு.வி.எ.); + இல். அன்றில் = இணையன்றி அல்லது ஒன்றன்றி மற்றொன்று இல்லாதிருப்பது.] சம்பிரதாய அகராதிக் கையெழுத்துப்படியில் (சம்.அக.); அன்றில் என்னுஞ் சொல்லிற்கு மயில் என்று ஒரு பொருள் குறித்திருப்பது பொருந்தாது.
அன்றிற்றீவு	அன்றிற்றீவு aṉṟiṟṟīvu, பெ. (n.) வரலாற்று முன்னை எழுதீவுகளுள் ஒன்று (கிரௌஞ்சத் தீவு);; an annular continent or large island of pre-historic times. "அன்றிற் றீவினி னுறைப வரிவர்" (கம்பரா. யுத்த படைக்காட் 13);. [அன்றில் + தீவு. தீர்வு → தீவு.] தீவு பார்க்க;see tivu.
அன்றினார்	அன்றினார் aṉṟiṉār, பெ. (n.) பகைவர்; enemies. "அன்றினார் வெந்து வீழவும்" (தேவா. 4.89 : 10);. [அன்றுதல் = சினத்தல், பகைத்தல். அன்று → அன்றினார் (வினையா.பெ.);.]
அன்று-தல்	அன்று-தல் aṉṟudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சினத்தல்; to get angry with. "அவ்வானத்தையன்றிச் சென்று" (திவ். இயற். திருவிருத்.18);. 2. பகைத்தல்; to hate. "அன்றிய வாணன்" (திவ். பெரியதி. 4. 3:8);. [அல் → அன் → அனல். அன் → அன்று. அன்றுதல் = எரிதல், சினத்தல், பகைத்தல்.]

அன்று	அன்று1 an̲r̲u, பெ. (n.) அப்பொழுது, அந் நாள்; that time, that day. அன்று விடியல், அன்று திங்கட்கிழமை. -, கு.வி.எ. (adv.); அப்போது, அந்நாளில்; at that time, on that day. "அன்றவற் காங்கே பிணப்பறையாய்" (நாலடி. 23);. ம. அன்னு ; க., பட. அந்து ; தெ. நாடு ; து. ஆனி ; கோண். அநீ ; குருக். அந்தி ; துட. அந். [அ → அல் → அன்று (சே.சு. சொல்);.] அன்று 2 an̲r̲u, பெ. (n.) மாறுபாடு; difference, incongruity. "ஒன்றிடையாயிரம் அன்றற வகுத்த" (அருட்பா. 6. அருட்பெருஞ்சோதியக. 621);. [அல் → அன்று (அல் + து); = அல்லது, மாறு, மாறானது.] அன்று3 an̲r̲u, இடை. (part.) ஒர் அசைச்சொல்; an expletive. 'சேவடி சேர்து மன்றே' (சீவக. 1. உரை);.
அன்றுதளிர்த்தான்	அன்றுதளிர்த்தான் an̲r̲udaḷirddān̲, பெ. (n.) கிள்ளினவுடனே தளிர்க்குஞ்செடி; a plant which begins to grow immediately after it is nipped (சா.அக.);. [அன்று (அப்போதே, உடனே); + தளிர்த்தான் (வினையா.பெ.);. 'ஆன்' ஒ. ஈறு.] இதை அன்றுதளிர்த்தான் செடியென்று சொல்ல வேண்டியதில்லை.
அன்றுமறுநாள்	அன்றுமறுநாள் an̲r̲umar̲unāḷ, கு.வி.எ. (adv.) அன்றைக்கு மறுநாள்; the day after (that day);. அன்று மறுநாள் வந்துசேர்ந்தான்.
அன்றுமுதல்	அன்றுமுதல் an̲r̲umudal, கு.வி.எ. (adv.) அவ்வேளையிலிருந்து, அந் நாளிலிருந்து; thence forth, from that day onward. "அன்றுமுதல் ....மறந்தறியேன்" (திவ். பெரியாழ். 4.10:9);.
அன்றெரிந்தான்	அன்றெரிந்தான் an̲r̲erindān̲, பெ. (n.) 1. சிறு புள்ளடி (மலை);; species of Desmodium (செ.அக.); — a plant, trifoliate tick, Desmodium laxiflorum. It is so called because it is capable of being used as firewood immediately after it is cut (சா.அக.);. 2. சிவனார்வேம்பு;Śivan's neem, Indigofera aspalathoides (சா.அக.);. [அன்று (கிள்ளின. அன்றே); + எரிந்தான் (வினையா.பெ.);.] அன்றெரிந்தான்பூண்டு என்று சொல்ல வேண்டியதில்லை.

அன்றே	அன்றே1 an̲r̲ē, கு.வி.எ. (adv.) அப்பொழுதே, அந்நாளே; at that very time, on the same day. அன்றே புறப்பட்டுப் போய்விட்டான். [அ → அன் → அன்று (காலம்பற்றிய சே. சு. சொல்); + ஏ (வன்புறை அல்லது பிரிநிலை குறித்த இடைச்சொல்);.] அன்றே2 an̲r̲ē, கு. வி. (impl.v.) அல்லதே; certainly not that. ஆங்கிலம் இன்று அயன் மொழி யன்றே. [அல் → அன்று (எ.ம.கு.வி.மு.); + ஏ (தேற்றங் குறித்த இடைச்சொல்);.] அன்றே3 an̲r̲ē, இடை (ind.) அல்லவா?. ஒரு தேற்ற உடன்பாட்டுக் குறிப்புச் சொல்; isn't it so?, a neg. interrogative equivalent to an emphatic affirmative. 'அவனன்றே இது செய்வான் என அடுக்காது நின்றவழி, அன்றீற்றேவுக்குத் தெளிவு முதலாகிய பிறபொருளும் படும்' (தொல். சொல். இடை. 34, சேனா.);. [அல் → அன்று (எ.ம.கு.வி.மு.); + ஏ (ஒலி வேறுபாட்டால் தேற்ற முணர்த்தும் வினா விடைச்சொல்.] எதிர்மறை வினைமுற்று ஆ, ஏ, ஓ என்னும் வினாவிடைச்சொல் பெற்று உடன்பாட்டுப் பொருளை வலியுறுத்துவது, இருவகை வழக்கிற்கும் பொது. ஏகார வினாச் செய்யுள் வழக்கிலும், ஆகார ஓகார வினாக்கள் இரு வகை வழக்கிலும் வரும்.
அன்றேஅன்றே	அன்றேஅன்றே an̲r̲ēan̲r̲ē, இடை (ind.) உடன்படாமையுணர்த்தும் அடுக்குச்சொல்; an idiomatic expression of dissent. 'ஒருவன் ஒன்றுரைத்த வழி, அதற்கு மேவாதான் நன்றே நன்றே, அன்றே அன்றே என அடுக்கலும் வரும்; அவை மேவாமைக்குறிப்பு விளக்கும்' (தொல். சொல். இடை. 34, சேனா.);. [அன்று (எ.ம.கு.வி.மு.); + ஏ (வினாவிடைச் சொல்);.] "நன்றீற் றேயும் அன்றீற் றேயும் அன்ன பிறவுங் குறிப்பொடு கொள்ளும்" (தொல். சொல். இடை. 34);. 'அன்றே' என்பது தனித்து வரும்போது உடன்பாட்டுப்பொருளும், அடுக்கி வரும் போது எதிர்மறைப்பொருளும் உணர்த்தும் என அறிக. இது ஒலி வேறுபாட்டால் நிகழ்வது. அன்றே என்பதன் ஈறு தேற்றேகாரமாயின், தனித்துவரினும் அடுக்கிவரினும் தேற்றமே உணர்த்தும்.
அன்றை	அன்றை an̲r̲ai, பெ. (n.) அந்நாள்; that day. "அன்றை யமரினில் ஒன்றுபட" (பாரத. ஆறாம். 24);. -, கு.பெ.எ. (adj); அந்நாட்குரிய; of that day. அன்றைச் செலவு. [அ → அன் → அன்று + ஐ (ஈறு - அல்லது சாரியை);.]
அன்றைக்கன்று	அன்றைக்கன்று an̲r̲aikkan̲r̲u, கு.வி.எ. (adv.) அன்றன்று; daily, from day to day. "அன்றைக்கன் றிருமடங்கா" (திருவிளை. மெய்க்கா. 12);. [அன்று (காலம்பற்றிய சே.சு.பெ.); + ஐ (சாரியை); + கு (4ஆம் வே.உ.); + அன்று (காலம்பற்றிய சே.சு.பெ.);.]

அன்றைக்கு	அன்றைக்கு aṉṟaikku, கு.வி.எ. (adv.) அந் நாளில்; on that day. [அன்று (காலம்பற்றிய சே.சு.பெ.); + ஐ (சாரியை); + கு (4ஆம் வே.உ.);. 4ஆம் வே.உ. 7ஆம் வே. பொருளில் வந்தது வேற்றுமை மயக்கம்.]
அன்றைத்தினம்	அன்றைத்தினம் aṉṟaittiṉam, பெ. (n.) அந் நாள்; that day. [அன்று (காலம்பற்றிய சே. சு.பெ.); + ஐ (சாரியை); + Skt, dina → த. தினம். 'அன்றைத் தினம்' கு.பெ.எ. தொடர்.]
அன்றைநாள்	அன்றைநாள் aṉṟaināḷ, பெ. (n.) அந்நாள்; that day. [அன்று + ஐ (சாரியை); + நாள்.] அன்றைத்தினம் பார்க்க;see anrai-t-tinam. அன்றைத்தினம் என்னும் வழக்கு, வீணாகவும் தமிழுக்குக் கேடாகவும் தினம் என்னும் வடசொல்லைக் கொண்டது.
அன்றோ	அன்றோ aṉṟō, இடை (ind) அல்லவா?, அல்லவோ?, ஓர் உண்மையை வலியுறுத்தும் எதிர்மறை வினாச்சொல்; Is it not so?, a neg. interrogative, equivalent to an emphatic affirmative. [அல் → அன்று (அல் + து); + ஒ (வினா விடைச்சொல்);. அல் + அது - அல்லது → (அல்து); → அன்று (எ.ம.கு.வி.மு.);.] அல்லவோ (அல்ல + ஒ); என்பது இழிந்தோர் உலக வழக்கு அன்றோ (அன்று + ஒ); என்பது உயர்ந்தோர் உலக வழக்கு. இரண்டும் செய்யுளிலும் அல்லது இலக்கியத்திலும் வரும். ஆயின், அல்லவோ என்பது அஃறிணைப் பன்மையுணர்த்தும்.

அன்ன	அன்ன1 aṉṉa, கு.வி.எ. (impl.f.v.) அத் தன்மையாயிருக்கின்றன; are of the same kind, are similar. "அப்பா லொன்பதும் அவற்றோ ரன்ன" (தொல். சொல். பெய.14);. - பெ. (n.); அத்தன்மையானவை; such or similar things. "அன்ன பிறவும்" (தொல். சொல். பெய. 16);. -, கு.பெ.எ. (adj.); அத் தன்மையான; such or similar. "அன்ன மரபின் மொழிவயி னான" (தொல். எழுத்து. தொகை. 1);. - இடை (part.); ஓர் உவமவுருபு; a sign of comparison. "மலரன்ன கண்ணாள்" (குறள், 1119);, 'அருமருந் தன்ன பிள்ளை'. "அன்ன ஆங்க மான இறப்ப என்ன உறழத் தகைய நோக்கொடு கண்ணிய எட்டும் வினைப்பா லுவமம்" (தொல். பொருள். உவம. 12);. [அ (சே.சு.); → அன் → அன்ன = அத்தகைய, ஒத்த, போன்ற 'அ' பெ.எ. ஈறு.]
அன்னபம்	அன்னபம் aṉṉabam, பெ. (n.) ஆலமரம் (மு. அக.);; banyan tree. அன்னயம் பார்க்க;see amnayam.
அன்னம்	அன்னம் aṉṉam, பெ. (n.) 1. தங்கம் (வை.மு.);; gold. 2. மலம் (நாநார்த்த);; faeces. அன்னம் aṉṉam, பெ. (n.) சோறு; food, victuals, esp. boiled rice. [Skt. anna → த. அன்னம்.]
அன்னயம்	அன்னயம் aṉṉayam, பெ. (n.) ஆலமரம் (பச். மூ.);; banyan tree. மறுவ. அன்னபம்
அன்னல்	அன்னல் aṉṉal, பெ. (n.) 1. அனல் (சம்.அக.);, வெயில்; Sunshine. 2. புகை (ஈடு, 8.5:4);; smoke. [அல் → அன் → அன்னல் → அனல்.]

அன்னலுந்துன்னலும்	அன்னலுந்துன்னலும் aṉṉalunduṉṉalum, பெ. (n.) தூறலுந்தும்பலும், இடைவிடாத அடை மழைத்தூறல்; unintermittent drizzle or gentle rain.
அன்னவன்	அன்னவன் aṉṉavaṉ, பெ. (n.) 1. அத்தன்மையன்; such a man. "அன்ன வன்புகழ் கேட்டலும்" (நைடத. அன்னத்தைத்து, 37);. 2. ஒத்தவன்; he who resembles. "அருங்கலக்கொடி யன்னவ னேகினான்" (சீவக 1372);. ம. அன்னவன [அ (சே.சு.); → அன் → அன்ன → அன்னவன். 'அன்' ஆ.பா. ஈறு.]
அன்னன்	அன்னன் aṉṉaṉ, பெ. (n.) அப்படிப்பட்டவன்; such a man.
அன்னா	அன்னா1_, சு.கு.வி.எ. (demons.adv.) அந்தா, அதோ (நெல்லை);; there ! (Tn.);. [அ (சே.சு.); → அன் → அன்னா.] அன்னா2 aṉṉā, இடை. (part.) பண்டைக் காலத்து உலகவழக்கு நெடிற்சாரியை; an enunciative particle added to long vowels and long vowel-consonants in ancient colloquial usage. எ-டு : ஆவன்னா, ஈயன்னா, காவன்னா, கீயன்னா.
அன்னாய்	அன்னாய் aṉṉāy, இடை. (part.) ஓர் அசை நிலை; an expletive in poetry. "அன்னாய் பின்னவத் தைப்படும்" (சி.சி. பர. சௌந். மறு. 8);. [அன்னை → அன்னாய் (விளி);. 'ஆய்' விளியுருபு.]
அன்னார்	அன்னார் aṉṉār, பெ. (n.) சுல்தார்; asbestos (செ.அக.); — Indian asbestos, earth-flux or mountain flux (சா.அக.);. [கல்நார் → கன்னார் → அன்னார்.]
அன்னான்	அன்னான் aṉṉāṉ, பெ. (n.) 1. அத்தன்மையன்; such a man. 2. அவன்; he.
அன்னிலா	அன்னிலா aṉṉilā, பெ. (n.) சீத்தா, அணிநுணா; custard apple, Anona squamosa (சா.அக.);.
அன்னீயம்	அன்னீயம் aṉṉīyam, பெ. (n.) கரும்பு; sugarcane, Saccharum officinarum (சா.அக.);.

அன்னுகம்	அன்னுகம் aṉṉugam, பெ. (n.) 1. பேய்ப் பசலை, மயக்கத்தை யுண்டுபண்ணும் ஒரு வகைக் கொடி; a bitter variety of creeping plant (Portulaca);, Portulaca meridiana, with a stupefying effect when consumed. 2. பேய்ப்பருத்தி; golden silk-cotton, Cochlospermum, gossypium.
அன்னுராவி	அன்னுராவி aṉṉurāvi, பெ. (n.) அப்பாவி (இ.வ.);; simpleton (Loc.);. [ஒருகா. அன் (எ.ம.முன்.); + அராவி அல்லது அன் (எ.ம.முன்.); + உராவி, அராவுதல் = தேய்த்தல், அரித்தல், வருத்துதல். உராவுதல் = வலிபெறுதல்.]
அன்னுழி	அன்னுழி aṉṉuḻi, கு.வி.எ. (adv.) அப்பொழுது; at that time, then. "அன்னுழியுமையவ ளகத்து ளோர்செய லுன்னினள்" (கந்தபு. உற்பத். பார்ப்பதி. 1);. [அ (சே.சு.); → அன் = அந்த. உழி = இடம். அன்னுழி = அவ்விடம், அவ்விடத்து, அப்போது.] அன்னுழி என்னுஞ் சொல்லை, அவ்விடம் என்னும் பொருளிற் பெயர்ச்சொல்லாகவும் ஆளலாம். உழி பார்க்க;see uli.
அன்னுழை	அன்னுழை aṉṉuḻai, கு.வி.எ. (adv.) அவ்விடம்; அவ்விடத்திற்கு; there, to that place. "மன்னு மன்னுழை போய பின்னர்" (திருவாலவா. 18:10);. [அ (சே.சு.); → அன் (அந்த); + உழை (இடம்);. உழி → உழை.]
அன்னை	அன்னை1 aṉṉai, பெ. (n.) 1. தாய்; mother. "அன்னை என்செய்யில் என்?" (திவ். திருவாய். 5. 3:6);. 2. தமக்கை (சூடா.);; elder sister. 3. மலைமகள் (பார்வதி);; Malaimagal (Parvati); (பிங்.);. 4. தோழி (பொதி, நி.); ; female companion or friend. Turk. anne ; Hung. anya. [அம்மை → அன்னை. அம் → அன். ம் → ன், போலி. ஒ.நோ. : அகம் → அகன், இடம் → இடன், உரம் → உரன், கலம் → கலன், சமம் → சமன், திறம் → திறன், நலம் → நலன், புலம் → புலன், முகம் → முகன், வரம் → வரன்.] காதலும் அருமையும்பற்றி எப் பருவப் பெண்ணையும் இருபாலாரும் தாய் எனச் சொல்வதும் விளிப்பதும் தொன்றுதொட்ட மரபு. தோழி தலைவியைத் தலைமைபற்றியும் தாய் அல்லது அன்னை எனச் சொல்வதும் விளிப்பதும், இருவகை வழக்கிற்கும் உரியதாகும். "அன்னை என்னை என்றலும் உளவே தொன்னெறி முறைமை சொல்லினும் எழுத்தினும் தோன்றா மரபின என்மனார் புலவர்" (தொல், பொருள். பொருளியல், 52);. அன்னை என்பது, தலைவியும் தோழியும் ஒருவரையொருவர் குறிப்பது அல்லது விளிப்பது. என்னை என்பது, என் + ஐ என்று பிரிந்து தலைவியுந் தோழியும் தலைவனைக் குறிக்கும் (அல்லது விளிக்கும்); பெயராகவும், 'என் அன்னை' என்பதன் குறுக்கமாகித்

தலைவியும் தோழியும் ஒருவரையொருவர் குறிக்கும் (அல்லது விளிக்கும்) பெயராகவும் இருப்பது

அன்னோ	அன்னோ aṉṉō, இடை. (int.) 1. ஐயோ ! அந்தோ ! ஓர் இரக்கக் குறிப்பு; alas ! an exclamation expressive of pity, distress. "பல்கால் முயங்கினள் மன்னே அன்னோ" (அகநா. 49 : 9);. 2. அகோ !, ஆகா; ha ! hah ! an exclamation expressive of wonder. தெ. அன்னா "அந்தீற் றோவும் அன்னீற் றோவும் அன்ன பிறவுங் குறிப்பொடு கொள்ளும்" (தொல். சொல். இடை. 34);. அன்னீற்றோ = அன்னோ. [அன்னை → அன்னோ (விளி);. 'ஓ' விளியுருபு.] தாய்தந்தை முறைப்பெயர்கள் விளியுருபேற்று, இரக்கம், துயரம், வருத்தம், வியப்பு, மகிழ்ச்சி முதலிய உணர்ச்சிகளையுணர்த்தும் என்பது, முன்னரே குறிக்கப்பட்டது. அக்கோ, அகோ, அச்சோ, அத்தோ, அந்தோ பார்க்க;see akkõ, agõ, accõ, attõ, andõ.
அன்னோபிதம்	அன்னோபிதம் aṉṉōpidam, பெ. (n.) மஞ்சட் குன்றிமணி; yellow bead-vine, Abrus precatorius (சா.அக.);.
அன்னோன்றி	அன்னோன்றி aṉṉōṉṟi, பெ. (n.) வலியற்றவன்; person of a weak or feeble constitution. [அல் (எ.ம.முன்.); + நோன்றி. நோற்றல் → நோன்றல் = பொறுத்தல், வலிமையோடிருத்தல். நோன்பு = பொறை, வலிமை. நோல் → நோன்றி → நோன்றான், நோன்றாள், (வினையா.பெ.);. ஒ.நோ.: ஆள் → ஆண்டி = அடியாரை ஆட்கொள்ளும் துறவி. 'இ' ஒ. ஈறு, நொண்டி யென்பதிற்போன்று.]
அனகம்	அனகம் aṉagam, பெ. (n.) புல்லுருவி (மலை.);; species of Loranthus, a parasitic plant. [ஒருகா. அல் → அன் (அல்லாத); → அகம் (இடம்);. தனக்குரியதல்லாத இடத்தில் வளர்வது.] அனகம் aṉagam, பெ. (n.) கரிச (பாவம);ற்றது: குற்றமற்றது; sinless, pure. "அனகமா நெறிபடரடிகள்" (கம்பரா. சடாயுவுயிர். 39);. [Skt. an-agha → த. அனகம்.]

அனந்தர்	அனந்தர்1 aṉandar, பெ. (n.) 1. தூக்கம்; sleep. "மோக வனந்தர் முயல்வோர்க்கு" (ஞானா. 62:23);. 2. மயக்கம்; drowsiness, stupor, loss of consciousness, inebriety. "அனந்தர் நோக்குடைக்...............கடைசி மங்கையர்" (சீவக. 1249);. 3. தூக்கத்தின்பின் விழிப்பு; waking. "கட்டுயி லனந்தர்போல்" (சீவக. 1097);. 4. மனத்தடுமாற்றம்; confusion of mind. 'மனங்கொள்ளா அனந்தருள்ள முடை யாளாய்' (தொல். பொருள். கள.11, உரை);. 5. பித்து; bile (சா.அக.);. [அனந்தல் → அனந்தர்.] அனந்தர்2 aṉandar, பெ. (n.) பருத்தி (மலை);; cotton-plant. அனந்தர் aṉandar, பெ. (n.) Arhat, one of the twenty-four tirttafikarar, q.v.
அனந்தரம்	அனந்தரம் aṉandaram, பெ. (n.) வேலிப்பருத்தி (பச்.மு.);; species of doemia.
அனந்தல்	அனந்தல் aṉandal, பெ. (n.) 1. தூக்கம்; sleep, slumber. "அனந்த லாடேல்" (ஆ.சூ. 31);. 2. மயக்கம்; drowsiness, stupor. "பழஞ் செருக் குற்றநும் மனந்த றீர" (மலைபடு. 173);. 3. மந்தவொலி; low tone, soft mournful sound, as of a drum. "எடுத்தெறி யனந்தற் பறை" (புறநா. 62:5); (சா.அக.);. 4. சிறு தூக்கம்; a soft or gentle sleep, especially in the morning. 5. மதம்; an extravagant sexual passion too strong to be controlled, infatuation.
அனம்பு	அனம்பு aṉambu, பெ. (n.) 1. வானம்பாடி; Indian skylark. 2. நீரில்லாதது; that which is deprived of Water. [அல் → அன் (எ.ம. மூன்.); + அம்பு (நீர்);. [P]
அனயகம்	அனயகம் aṉayagam, பெ. (n.) 1. இருள்வாசி (இருவாட்சி); (வை.மு.);; tuscan jasmine. 2. மல்லிகை; jasmine.

அனர்வன்	அனர்வன் an̠arvan̠, பெ. (n.) அனரவன் பார்க்க;see anaravan.
அனரவன்	அனரவன் an̠aravan̠, பெ. (n.) 1. வெண்காந்தள்; white species of Malabar glory-lily (W);. 2. செங்காந்தள்; Malabar glory-lily (L.);. 3. ஐம்புன் நஞ்சு (பஞ்சபட்சி பாடாணம்); ; a prepared arsenic (R.);. [ஒருகா. அனல் → அனலவன் → அனரவன்.]
அனல்	அனல் an̠al, பெ. (n.) 1. தீ (பிங்.); ; fire 2. வெப்பம்; heat, as of fever, warmth, glow. 3. இடி; thunderbolt. "பைம்புனலோ டனலக மடக்கி" (இரகு. ஆற்று. 4);. 4. வன்னியிலை; the leaf of the vanni tree, suma tree, Prosopis spicigera (சா.அக.);. 5. உயிர்த் துன்பங்களுள் ஒன்று; one of the several troubles attributed to life (சா.அக.);. 6. பித்தம்; bile (சா.அக.);. 7. கொடுவேலி (தைலவ. தைல. 129);; Ceylon leadwort. ம. அனல் ; க. அனல ; தெ. அடரு (துன்பம்); ; து. அர்லு ; துட. அச் ; பட அனலு. Skt., Sinh., Mar. anala ; Pers. ãdar. [உல் → உல → உலை. உல் → அல் → அன் → அனல்.]
அனல்(லு)-தல்	அனல்(லு)-தல் an̠alludal, 13 செ.கு.வி. (v.i) அழலுதல்; to burn, glow, blaze, to be hot, to cause heat, as the Sun, a fire, as fever. "ஊர லோவா தனன்று" (சூளா. சீய. 1.64);. ம. அனலுக ; க. அனலு ; து. அர்லுனி. [உல் → உல → உலை. உல் → அல் → அன் → அனல்.]
அனல்காலி	அனல்காலி an̠alkāli, பெ. (n.) 1. சூரியகாந்தக் கல்; sunstone (மு.அ.);. 2. நஞ்சுள்ள சிவந்த கால்களையுடைய சிலந்திப் பூச்சி (அக்கினி பாதச் சிலந்தி);, உடம்பிற் பட்டவிடங்களிற் கொப்புளிக்கச் செய்வது; a spider with poisonous substance in its legs which causes blisters on coming into contact with human body (சா.அக.);. [கால் → காலி. "இ" உடைமை குறித்த வி. முத. ஈறு.] அனல் பார்க்க;see anal.
அனல்பாலி	அனல்பாலி an̠alpāli, பெ. (n.) தில்லைமரம்; blinding tree, Excoecaria agallocha. [அனல் = நெருப்பு, வெப்பம். பால் → பாலி. 'இ' உடைமை குறித்த வி.முத.ஈறு. சூட்டுக் கொப்புளங்களையுண்டாக்கும் பாலையுடையது அனல்பாலி.]

அனல்வாதம்	அனல்வாதம்1 an̲alvātam, பெ. (n.) 1. உடம்பின் வெப்பத்தினாலுண்டாகும் ஊதை (வாத); நோய்; a nervous affection arising from too much heat in the system. 2. மிகுந்த எரிச்சலை யுண்டாக்கும் ஊதை (வாத); நோய்; a nervous condition marked by a sensation of intense burning pain, Thermaglia (சா.அக.);. [Skt. Vista → த. வாதம் = காற்று, வலி (வாத); நோய்.] அனல் பார்க்க;see anal. அனல்வாதம்2 an̲alvātam, பெ. (n.) திருஞான சம்பந்தர் மதுரையிற் சமணரை வென்ற அனற் போர் (பெரியபு. திருஞான. 779-791); ; the fire test in Madurai, in which Tiruñanašambandar won, defeating the Jains, his religious opponents. [Skt vada → த. வாதம் = சொற்போர்.] அனல் பார்க்க;see anal.
அனல்வாதை	அனல்வாதை an̲alvātai, பெ. (n.) 1. தண்டனையாக அல்லது பகைவரால் உயிருடன் எரிக்கப்படுதல்; being burnt alive, as a punishment or by enemies. 2. வெப்பநோய் அல்லது துன்பம்; disease or suffering due to heat. 3. எரிபசி; severe hunger. [Skt badha → த. வாதை = துன்பம், நோய்.] அனல் பார்க்க;see anal.
அனல்விதை	அனல்விதை an̲alvidai, பெ. (n.) நேர்வாளம்; kings' seed, Chinese castor, Croton tiglium alias C. jamalgota or Tiglium officinalis (சா.அக.);. [வித்து → விதை.] அனல் பார்க்க;see anal. சா.அகரமுதலியில் அனல்விந்தை என்றுள்ளது. ஒருகால் அச்சுப்பிழையாயிருக்கலாம். நெருப்புப்போல் எரிக்குங் கடுங்கழிச்சல் மருந்தாதலால், நேர்வாளம் அனல்விதையெனப்பட்டது.
அனல்விரை	அனல்விரை an̲alvirai, பெ. (n.) அனல்விதை பார்க்க;see anal-vidai. [விதை → விரை.] அனல் பார்க்க;see anal.
அனல்வீசு-தல்	அனல்வீசு-தல் an̲alvīcudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வெக்கையடித்தல்; heat being radiated, as by a flame.
அனல்வென்றி	அனல்வென்றி an̲alven̲r̲i, பெ. (n.) தங்கம் (மூ.அ.); ; gold, as being indestructible by fire. [அனல் + வென்றி. வெல் → வென்றி (தொ.பெ.); 'தி' தொ.பெ. ஈறு. 'றி' புணர்ச்சித் திரிபு. 'அனல்வென்றி' தொ.ஆ.கு.] அனல் பார்க்க;see anal.

அனல்வேகியிலை	அனல்வேகியிலை an̲alvēkiyilai, பெ, (n.) எருக்கிலை; madar leaf (சா.அக.);. [அனல் + வேகி + இலை. வேகு → வேகி. "இ" வி.முத. ஈறு.] அனல், இலை பார்க்க;see anal, ilai.
அனலசம்	அனலசம் an̲alasam, பெ. (n.) பேய்க்கொம்மட்டி (பச்.மு.);; colocynth (செ.அக.); – bitter apple, Cucumis colocynthus (சா.அக.);. [ஒருகா. அனல் + அசம்.]
அனலடுப்பு	அனலடுப்பு an̲alaḍuppu, பெ. (n.) கூண்டடுப்பு (இந்துபாக. 68);; covered brick-oven for baking bread and biscuits. [அனல் + அடுப்பு. அடு → அடுப்பு.] அனல் பார்க்க;see anal.
அனலதீபனம்	அனலதீபனம் an̲alatīpan̲am, பெ. (n.) பசியையுண்டாக்குவது; that which excites hunger, Stomachic (சா.அக);. [அனல் → அனலம். Skt. dipana → த. தீபனம்.]
அனலநட்சத்திரம்	அனலநட்சத்திரம் an̲alanaṭcattiram, பெ. (n.) [அனல் → அனலம் + Skt. naksatra → த. நட்சத்திரம் = நாண்மீன், வெள்ளி.]
அனலபித்தம்	அனலபித்தம் an̲alabittam, பெ. (n.) சூட்டினால் உடம்பு முழுதுந் தடிப்புண்டாகித் தூக்கம் வராமை, தலைவலி, வயிற்றுச்சூலை, நாவில் திமிர், படலமெழும்பல், விக்கல், இளைத்தல், களைப்பு, தாகம், கால்நோய் முதலியவற்றையுண்டாக்கும் ஒருவகைப் பித்தநோய்; a disease caused by the deranged pittam, and attendėd with the following symptoms: thick patches all over the body, sleeplessness, head-ache, piercing pain in the stomach, loss of sensation in the tongue, eruptions, hiccough, emaciation, fatigue, thirst, pain in the legs, etc. (சா.அக.);. [அனல் → அனலம். பித்து → பித்தம்.]

அனலம்	அனலம் an̠alam, பெ. (n.) 1. நெருப்பு; fire. "அனங்கா னலம்" (தஞ்சைவா. 39);. 2. வெப்பம்; heat. 3. செரிக்குந்திறன்; digestive power. 4. செரிநீர்; gastric juice. 5. பித்தம்; bile. 6. சேரான்கொட்டை; dhoby nut, Semicarpus anacardium. 7. கொடுவேலி (தைலவ. தைல. 135);; Ceylon leadwort – சித்திர மூலம்; Ceylon leadwort, Plumbago zeylanica (சா.அக.);. 8. அனல நாண்மீன் (நட்சத்திரம்); (விதான, குணாகுண. 40);; the 7th, 14th, 16th and 25th lunar asterisms counted from the lunar asterism occupied by Mars. ம. அனலம் [அனல் → அனலம். 'அம்' (பெ.பொ.பின்.);.]
அனலமுரி	அனலமுரி an̠alamuri, பெ. (n.) அமுரியுப்பு; uric salt (சா.அக.);. [அனல் + அமுரி, உவரி → உமரி → அமரி → அமுரி.]
அனலன்	அனலன் an̠alan̠, பெ. (n.) நெருப்புத் தேவன்; god of fire. ம. அனலன் [அனல் → அனலன். 'அன்' ஆ.பா. ஈறு.]
அனலாடி	அனலாடி an̠alāṭi, பெ. (n.) சிவன்;Śiva who is holding fire in the hand while dancing. "போருலவு மழுவான் அனலாடி" (தேவா. 1. 29:6); ; [அனல் + ஆடி. ஆடு → ஆடி. 'இ' வி.முத. ஈறு.]
அனலாற்றி	அனலாற்றி an̠alāṟṟi, பெ. (n.) 1. உடம்பிலுள்ள வெப்பத்தைத் தணிக்கும் பொருள் (சா.அக);; anything that can subside the heat in the system. 2. காய்ச்சலைத் தணிக்கும் மருந்து; a remedy that allays fever, Febrifuge. 3. தண்ணிர்; water (சா.அக.);. [அனல் + ஆற்றி. ஆறு (த.வி.); → ஆற்று (பி.வி.); → ஆற்றி. "இ" வி.முத.ஈறு.]

அனலி	அனலி an̠ali, பெ. (n.) 1. நெருப்பு; fire. "அனலியுண்ண விடுவனோ" (கந்தபு. யுத்த. அக்கினி. 197);. 2. கதிரவன் (பிங்.);; the Sun. க. அனலு; Skt. anala. [அனல் → அனலி. 'இ' உடைமை குறித்த வி.முத. ஈறு.]
அனலிமுகம்	அனலிமுகம் an̠alimugam, பெ. (n.) கதிரவப் புடம் (சூரியபுடம்); (மு.அ); ; exposure of certain substances to the Sun in the preparation of medicines. [அனல் → அனலி = கதிரவன். 'இ' வி.முத. ஈறு. முகம் = முகம்நோக்க வைத்தல்.]
அனலுக்குளசையாச் சூதகத்தி	அனலுக்குளசையாச் சூதகத்தி an̠aluggu!asaiyāssūtagatti, பெ. (n.) சுணங்கன் மரம், 21 மா (மகா); மூலிகைகளுள் ஒன்று; an unknown or unidentified tree supposed to be fire-proof, providing one of the 21 invaluable drugs used by Siddhars for purposes of rejuvenation. [அனல் → அனலுக்கு (4ஆம் வே.); + உள் (7ஆம் வே.உ.); + -அசையா (ஈ.கெ.எ.ம.பெ.எ.); + சூதகத்தி. அசை → அசையாத → அசையா. சூதகத்தி - சூது + அகத்தி அல்லது சூத + அகத்தி.]
அனலுண்ணி	அனலுண்ணி an̠aluṇṇi, பெ. (n.) தீக்கோழி; ostrich. [அனல் + உண்ணி. உண் → உண்ணி. 'இ' வி.முத. ஈறு.]
அனலேறு	அனலேறு an̠alēṟu, பெ. (n.) இடி (சூடா.);; thunder bolt. [அனல் + ஏறு (ஏறுவது, மேல்விழுவது);. 'ஏறு' முத.தொ.ஆ.கு.]
அனலோடுவேந்தன்	அனலோடுவேந்தன் an̠alōṭuvēndan̠, பெ. (n.) கார்முகில் நஞ்சு (பாடாணம்);; a mineral poison (W.);. [அனல் + ஓடு + வேந்தன். 'ஓடுவேந்தன்' வினைத்தொகை. வேந்தன் = வேந்தன் போன்றது.]
அனற்கண்	அனற்கண் an̠aṟkaṇ, பெ. (n.) 1. சிவந்த கண் (சா.அக.);; red or blood-shot eye. 2. சினக்கண்; fiery eye indicating anger. 3. அழற்சியினாற் சிவந்த கண்; inflamed eye. க. அனலகண் [அனல் + கண்.]
அனற்கண்டர்	அனற்கண்டர் an̠aṟkaṇṭar, பெ. (n.) துரிசு; plue vitriol, copper acetate (சா.அக.);. [அனல் + கண்டர்.]

அனற்கண்பார்வை	அனற்கண்பார்வை aṉaṟkaṇpārvai, பெ. (n.) 1. நடைமிகையால் ஏற்படுங் கண்ணழற்சி (சா.அக.);; inflammation of the eye due to heatin the system caused by excessive working. 2. சினப்பார்வை; fiery look (சா.அக.);. [அனல் + கண் + பார்வை. பார் → பார்வை. 'வை' தொ.பெ. ஈறு.]
அனற்கல்	அனற்கல் aṉaṟkal, பெ. (n.) தீயுரசிக்கல் (சக்க முக்கிக்கல்); (தைலவ. தைல. 127);; lint. [அனல் + கல்.]
அனற்குவை	அனற்குவை aṉaṟkuvai, பெ. (n.) நெருப்பிடு கலம் (பிங்.);; fire pan. [அனல் + குவை. குவி → குவை. 'ஐ' தொ. பெ. ஈறு.]
அனற்சுக்கிரன்	அனற்சுக்கிரன் aṉaṟcukkiraṉ, பெ. (n.) 1. கண்ணில் வெள்ளை விழும் நோய்வகை; a disease causing white speck in the eye. 2. கருவிழியில் நெருப்பைப்போற் காந்தலையுண்டாக்கும் கண்ணோய்வகை; inflammation of the cornea of the eye attended with burning sensation, Keratitis (சா.அக.);. [அனல் + Skt. §ukra → த. சுக்கிரன் = வெள்ளி (venus);.]
அனற்சுண்ணம்	அனற்சுண்ணம் aṉaṟcuṇṇam, பெ. (n.) பிரண்டைத்துாள், சதுரக்கள்ளிப்பட்டை, உப்பு முதலிய சரக்குகளைச் சேர்த்துப் பொடி செய்து, மேனோக்கும் வளி (வாயு);, காமாலை முதலிய நோய்களுக்குக் கொடுக்குஞ் சுண்ணம் (சூரணம்);; a powder made of adamant creeper, bark of square spurge, common salt, etc., and prescribed for dyspeptic complaints or gastric troubles, jaundice, etc. [அனல் + சுண்ணம்.] சுண்ணம் பார்க்க;see šuṇṇam.
அனற்சுரம்	அனற்சுரம் aṉaṟcuram, பெ. (n.) உடம்பில் நெருப்பைப்போற் சூட்டையுண்டாக்குங் காய்ச்சல்நோய்; burning fever, Hyperpyrexia. [அனல் + சுரம்.]
அனற்பொறி	அனற்பொறி aṉaṟpoṟi, பெ. (n.) தீப்பொறி (திவா.);; spark of fire. [அனல் + பொறி.]
அனற்றாகம்	அனற்றாகம் aṉaṟṟākam, பெ. (n.) அனலினால் ஏற்படுந் தாகம்; thirst arising from intense heat of the surroundings or of the body. [அனல் + தாகம்.] தாகம் பார்க்க;see tagam.

அனற்றிராவகம்	அனற்றிராவகம் aṉaṟṟirāvagam, பெ. (n.) அனலிறக்கியம் (அக்கினித் திராவகம்);; nitrous acid (சா.அக.);. [அனல் + Skt. drävaka → த. திராவகம்.]
அனற்று-தல்	அனற்று-தல் aṉaṟṟudal, 5 செ.குன்றாவி, (v.t.) 1. சுடுதல், சூடுண்டாக்குதல்; to heat, make hot. வெயில் உடம்பை அனற்றுகிறது. 2. எரித்தல்; to burn, consume with fire. "அனற்றினா னல்ல னென்றிக் காலத்தும் வெறுத்தார்" (காஞ்சிப்பு. கழுவாய். 179);. 3. கடுஞ்சூட்டினால் உடம்பு காய்தல்; to affect with excessive heat, as in fever, used impersonally. காய்ச்சல் உடம்பை அனற்றுகிறது. 4. வயிறுளைதல்; to affect with colic pains used impersonally. எனக்கு வயிற்றை அனற்றுகிறது. 5. சினத்தல்; to be angry with. "குமரனை யனற்று மாற்றலர்" (சூளா. அரசியற். 89);. 6. வீணாகவுதவுதல்; to give in vain, as to a worthless person or for a useless purpose. ஐம்பது உருபா உனக்கு (அதற்கு); அனற்றினேன். -, 5 செ.கு.வி. (v.i.); முணங்குதல்; to moan, groan with pain (W.);. [அனல் (த.வி.); → அனற்று (பி.வி.);.]
அனி	அனி aṉi, பெ. (n.) 1. நெற்பொரி (இராச. வைத்.);; parched rice, pop-rice. 2. பத்தாயப் பெட்டி (இ.வ.);; large box (Loc.);.
அனிகம்	அனிகம் aṉigam, பெ. (n.) சிவிகை (சூடா.);; palanquin. [அணிகம் → அணிகம்.]
அனிச்சநாகம்	அனிச்சநாகம் aṉiccanākam, பெ. (n.) மல்லிகை; jasmine, Jasminum sambac (சா.அக.);.
அனிச்சம்	அனிச்சம்1 aṉiccam, பெ. (n.) மோந்தாலும் வாடும் பூவகை; flower supposed to be so delicate as to droop or even perish when smelt "மோப்பக் குழையு மனிச்சம்" (குறள், 90);. ம. அனிச்சம் அனிச்சம்2 aṉiccam, பெ. (n.) வரகு; red millet (சா.அக.);.

அனிச்சி	அனிச்சி an̠icci, பெ. (n.) நாகமல்லி (பச்.மு.);; singworm root.
அனிச்சை	அனிச்சை an̠iccai, பெ. (n.) அனிச்சி பார்க்க;see anicci (மலை.);. அனிச்சை1 an̠iccai, பெ. (n.) விருப்பின்மை (வேதா. சூ. 175);; absence of desire. த.வ. ஒவ்வாமை. [Skt. an-iccha → த. அனிச்சை.] அனிச்சை2 an̠iccai, பெ. (n.) பழக்கத்தின் காரணமாக அல்லது தன்னை அறியாமல் ஒரு செயலைச் செய்கிற தன்மை; that which is involuntary. "கண் இமைப்பது ஒரு அனிச்சைச் செயல்" [Skt. an-icchä → த. அனிச்சை.]
அனிஞ்சில்	அனிஞ்சில் an̠iñjil, பெ. (n.) வில்வம் (சங்.அக.);; bael (செ.அக.); — Indian bael, Holy fruit tree, Aegle marmelos (சா.அக.);.
அனித்தம்	அனித்தம் an̠ittam, பெ. (n.) சந்தனம் (அக.நி.);; sandalwood tree. அனுக்கம்2 பார்க்க;see anukkam2.
அனிலம்	அனிலம் an̠ilam, பெ. (n.) 1. பிறக்கை (பொதி.நி);; existence, birth. 2. அச்சம் (அக.நி.);; fear.

அனு	அனு aṉu, பெ. (n.) மிகச்சிறிது; a very little thing, tiny thing. அனு1 aṉu, இடை.(prep.) 'பின்' எனப் பொருள் தரும் வடமொழி முன்னடைகளுலொன்று; a sanskrit prefix meaning after. [Skt. hanu → த. அனு.] அனு2 aṉu, பெ. (n.) தாடை; jaw. "நின்னனு வற்றிடலா லனுமனெனும் பேர்பெற்று" (உத்தரரா. அனுமப். 34);. [Skt. hanu → த. அனு.] அனு3 aṉu, பெ. (n.) 1. மஞ்சள் (நாநார்த்த.);; turmeric. 2. கருவி (நாநார்த்த.);; weapon. 3. நோய் (நாநார்த்த.);; disease, 4. இறப்பு (நாநார்த்த.);; death.
அனுக்கம்	அனுக்கம்1 aṉukkam, பெ. (n.) 1. அசைவு; shaking. 2. இசையலுக்கு; embellishment in singing or music. 3. வருத்தம்; suffering distress, pain, grief. "மனமனுக்கம் விட" (கம்பரா. அயோத். கைகேயிசூழ். 56);. 4. அச்சம்; fear (W.);. 5. வலுக்குறைவு; weakness, as from disease, lethargy, indolence. அனுக்கமாகப் பேசினார் (W.);. 6. முணக்கம்; mumbling, moaning, groaning. அனுக்கமாக வாசிக்கிறான் (வின்.);. 7. குழந்தைநோய்; infantile sickness (ஈடு, 5. 10 : 3, ஜீ.);. 8. பாம்பு; snake (சா.அக.);. [அலுங்கு → அனுங்கு → அனுக்கு → அனுக்கம் (தொ.பெ.);. அனுங்குதல் = அசைதல். அனுக்குதல் = அசைத்தல். 'அம்' தொ.பெ. ஈறு.] அனுக்கம்2 aṉukkam, பெ. (n.) சந்தனம் (பச்.மு.);; sandalwood tree.

அனுக்கு-தல்	அனுக்கு-தல் aṉukkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அசைத்தல்; to shake. 2. கொக்கான் முதலிய விளையாட்டில் தொடக்கூடாததைத் தொடுதல் (யாழ்ப்.);; to touch or strike undesignedly, as in the kokkan play (J.);. 3. வருத்துதல்; to distress, cause to suffer, oppress. "மென்மருங் கனுக்குங் குன்ற வெம்முலை" (உபதேசகா. சிவவிரத. 3.81);. 4. கெடுத்தல்; to ruin. "அல்லனுக்கு பன்மணிச் சிலம்பிடை" (தணிகைப்பு. நகரப். 5);. [அனுங்கு (த.வி.); → அனுக்கு (பி.வி.);.]
அனுக்குசிரம்	அனுக்குசிரம் aṉukkusiram, பெ. (n.) [அனுக்குதல் = அசைத்தல், நடுக்குதல். 'அனுக்குசிரம்' வினைத்தொகை.] சிரம் பார்க்க;see širam.
அனுகம்	அனுகம் aṉugam, பெ. (n.) செஞ்சந்தனம் (மு.அ.);; red sandal. [அனுக்கம் → அனுகம்.]
அனுங்கு-தல்	அனுங்கு-தல் aṉuṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அசைதல்; to shake. ஒர் இலைகூட அனுங்கவில்லை. 2. கொக்கான் முதலிய விளையாட்டில் தொடக்கூடாதது தொடப்படுதல் (யாழ்ப்.);; to be touched unawares as in the kokkan play, causing a forfeit (J.);. 3. முணுமுணுத்தல் (யாழ்ப்.);; to mumble, mutter, moan (J.);. 4. வருந்துதல்; to suffer pain, to be in distress. "பஞ்சனுங் கடியினார்" (சூளா. நகர. 25);. "அனுங்க வென்னைப் பிரிவுசெய்து ஆயர் பாடி கவர்ந்துண்ணும்" (திவ். நாய்ச் 638);. 5. வாடுதல் (பிங்.);; to fade, wither, droop. 6. கெடுதல்; to perish. "வாட்படை யனுங்க னேடர்" (சீவக. 436);. 7. இழுகுதல், பின் வாங்குதல் (யாழ்ப்.);; to be reluctant, unwilling, to back away (J.);. [அல் → அலை → அசை. அல் → அலு → அலுங்கு → அனுங்கு.]
அனுப்படி	அனுப்படி aṉuppaḍi, பெ. (n.) 1. கருமச் செய்திகள், கருமச் சூழ்நிலைகள்; affairs in general, circumstances. 2. கையிருப்பு; balance in account. 3. முந்தின ஆண்டு வருமானம்; revenue of the previous year. [அல்லுதல் = பொருந்துதல். அல் → அன் → அனு. படி = நிலைமை.]

அனுப்படி நிலுவை	அனுப்படி நிலுவை aṉuppaḍiniluvai, பெ. (n.) கையிருப்பு; balance in account. [அனு + படி + நிலுவை, நில் → நிலு → நிலுவை. 'வை' தொ.பெ. ஈறு.]
அனுப்படியிறக்கு-தல்	அனுப்படியிறக்கு-தல் aṉuppaḍiyiṟakkudal, பழைய நிலுவையைப் புதுக்கணக்கிற்குக் கொண்டுவருதல்; to carry forward the balance to a new account. [அனு + படி + இறக்கு. இறங்கு (த.வி.); → இறக்கு (பி.வி.);.]
அனுப்பன்	அனுப்பன் aṉuppaṉ, பெ. (n.) கோவை மதுரை முகவை நெல்லை மாவட்டங்களிற் காணப்படும் கன்னடக் கவுண்டருள் ஒரு பிரிவார்; a division of Kanarese Goundas, found Աn Coimbatore, Madurai, Ramanathapuram and Thirunelveli districts.
அனுப்பு-தல்	அனுப்பு-தல் aṉuppudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t) 1. போகச்செய்தல்; விடுத்தல்; to send, des, patch. 'எனைச் சோழ நாட்டுக்கனுப்ப வேணும்' (தமிழ்நாவ.254);, மறைமலையடிகள் எழுதிய பொத்தகங்களின் ஒரு முழுத்தொகுதி ஒவ்வொரு பெருநூல் நிலையத்திற்கும் அனுப்பப்பட்டுள்ளது. 2. வழிவிடுதல்; to accompany a person for a short distance out of respect or love. ம., தெ. அனுப்பு.
அனுப்பு	அனுப்பு1 aṉuppu, பெ. (n.) பழைய வரிவகை. (M.E.R. 427 of 1928-9; an ancient tax. அனுப்பு2 aṉuppu, பெ. (n.) உதவியாக உப்புடன் சேர்ந்தது; that which has combined with salt to confer suitable consistency (சா.அக.);. [அனு + உப்பு - அனுப்பு. அல் → அன் → அனு = உடன்கலந்தது.]
அனுமதி-த்தல்	அனுமதி-த்தல் aṉumadiddal, 4 செ.கு.வி., செ.குன்றாவி. (v.i. & v.t) உடன்படுதல், இசைவு தரல்; to permit, to consent to. ம. அனுமதிக்குக ; க. அனுமோதிசு. [அல் → அன் → அனு = உடன். மத்து (மட்டு); → மத்தி → மதி. மதித்தல் = அளவிடுதல், கருதுதல், உயர்வாகக் கருதல், ஒப்புக் கொள்ளுதல், இசைதல்.] 'அனுமதித்தல்' என்னுஞ் சொல் தமிழில் தோன்றாது வடமொழி வழியாய் வரினும், 'அனு' என்னும் முன்னொட்டும் 'மதி' என்னும் வினைச்சொல்லும் தனித்தனி தமிழாயிருத்தலின், அவற்றின் கூட்டுச்சொல்லும் தமிழாதற்கு ஏற்கும் என்றறிக. த. அனு → Skt. anu. + Skt. mati. இதனால் 'அவமதி' என்னுஞ் சொல்லும் தமிழாய் அமைதல் உணர்க.
அனுமதி	அனுமதி aṉumadi, பெ. (n.) இசைவு, ஒப்புக் கொள்வு; permission, assent, approval. "அனுமதி பெற்று" (சேதுபு. சேதுயா. 15);. ம., து. அனுமதி ; க. அனுமோத ; Mar. anumata; Nep, anumati. [அல் → அன் → அனு = உடன். மத்து (மட்டு); → மத்தி → மதி. மதித்தல் = அளவிடுதல், கருதுதல், உயர்வாகக் கருதுதல், ஒப்புக்கொள்ளுதல், இசைதல்.]

அனுமதிச்சீட்டு	அனுமதிச்சீட்டு aṉumadiccīṭṭu, பெ. (n.) அம்பகம், இசைவுமுறி; permit. [அனு + மதி + சீட்டு. சீட்டு → சீட்டு = முறி, ஒலை.]
அனுமாசக்காய்	அனுமாசக்காய் aṉumācakkāy, பெ. (n.) பொன்னாங்கண்ணி (மலை.);; species of Altermathera. அனுமாசகண்ணி பார்க்க;see anumaša.-kaṇṇi.
அனுமாசகண்ணி	அனுமாசகண்ணி aṉumācagaṇṇi, பெ. (n.) பொன்னாங்கண்ணி (சித்.அக.);; a plant grow. ing in damp places.
அனுமாசாக்கா	அனுமாசாக்கா aṉumācākkā, பெ. (n.) பொன்னாங்கண்ணி; an edible plant, Illecebrum sessile (சா.அக.);. அனுமாசக்காய் என்று மலையகராதியும், அனுமாசாக்கா என்று சாம்பசிவம் பிள்ளை அகராதியும் கூறுவது ஒன்றாய்த்தானிருத்தல் வேண்டும். ஆயின், அவற்றுள் எது சரியான வடிவம் என்பது தெரியவில்லை.
அனுமானம்	அனுமானம் aṉumāṉam, பெ. (n.) one of the six means of acquiring true knowledge. "கருத்தள வாவது குறிக்கொளனுமானத்தனு மேயத் தகைமை யுணருந் தன்மைய தாகும்" (மணிமே. 27 : 25-27);. 2. ஐயுறவு; doubt. "இனியிங் கிதற்கு மனு மானமோ" (தாயு. அகிலா. 1);. 3. அயிர்ப்பு; suspicion. அனுமானப்பட்ட புள்ளி. ம. அனுமானம் ; க., து. அனுமான ; தெ. அநுமானமு ; Sinh., Mar., Nep. anumãna. [அல் → அன் → அனு (உடன், கூட, பொருந்த);. மாத்தல் (வழக்கிறந்த வினை); = அளத்தல். மா + அனம் - மானம் (அளவு, அளவீடு);. அனுமானம் = புகையால் அதனொடு சேர்ந்த நெருப்பை அறிதல்போல், ஒன்றால் அதனொடு சேர்ந்த இன்னொன்றை அறிதல்.] அனுமதித்தல் என்னுஞ் சொல்லிற்குக் கூறிய சிறப்புக் குறிப்பை, அனுமானம் என்னுஞ் சொல்லிற்குங் கொள்க. இதனால் 'அவமானம்' என்னுஞ் சொல்லும் தமிழாய் அமைதல் உணர்க. அனு → Skt. anu. மானம் → Skt. mēna.
அனுமானவுறுப்பு	அனுமானவுறுப்பு aṉumāṉavuṟuppu, பெ. (n.) members of an Indian syllogism, which are five in number, viz., proposition, cause or reason, example, relation, conclusion. [அனுமானம் + உறுப்பு. உறு → உறுப்பு.] அனுமானம் பார்க்க;see anumanam.

அனுமானி-த்தல்	அனுமானி-த்தல் aṉumāṉittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அனுமான அளவையாலறிதல்; to determine by inference. 2. உன்னித்தல்; to. guess. 3. அயிர்த்தல்; to suspect. [அனுமானம் → அனுமானி. ஒ.நோ. தன்மானம் → தீர்மானி.] 'அனுமானி' என்னும் வினைச்சொல் வடமொழியிலின்மையை நோக்குக.
அனுமூலம்	அனுமூலம் aṉumūlam, பெ. (n.) பேய்த்துளசி; wild basil, Ocimum adscendens alias O. cristatum (சா.அக.);.
அனுமை	அனுமை aṉumai, பெ. (n.) கண்ணின் புறவருகு; the front of the temples close to the back of the eye.
அனுமோனை	அனுமோனை aṉumōṉai, பெ. (n.) இனவெழுத்தால் வரும் மோனைத் தொடை (தொல். பொருள். செய். 94, பேரா. உரை);; vowell and consonantal assonance in metrical alliteration. [அல் → அன் → அனு = பொருந்தியது, ஒத்தது, இனம், கிளை. முகம் → முகன் → முகனை → மோனை.]
அனுவட்டம்	அனுவட்டம் aṉuvaṭṭam, பெ. (n.) ஒருவகை உருண்டை முத்து (S. I. I. ii, 143);; variety of round pearls. [அல் → அன் → அனு. வள் → வட்டு → வட்டம்.] வட்டம் பார்க்க;see vattam.
அனுவல்லிப்பூடு	அனுவல்லிப்பூடு aṉuvallippūṭu, பெ. (n.) கஞ்சா; Indian hemp, Cannabis satira alias - C. indica (சா.அக.);. [அனு + வல்லி + பூடு.] அனு பார்க்க;see amu. [P]
அனுவுரு	அனுவுரு aṉuvuru, பெ. (n.) ஒத்த வடிவம்; similar form, appropriate form. "அனுவுருக்கொண்டுரு மாறி" (பாரத. திரௌ. 49);. [அல் → அன் → அனு = பொருந்தின, ஒத்த, உருத்தல் = தோன்றுதல். உரு = தோற்றம், வடிவம்.]
அனுவெதுகை	அனுவெதுகை aṉuvedugai, பெ. (n.) இனவெழுத்தால் வரும் எதுகைத்தொடை (தொல். பொருள். செய். 94, பேரா. உரை);; vowell and consonantal assonance in metrical rhyme. [அல் → அன் → அனு. எதிர்தல் = கூடுதல், பொருந்துதல். எதிர் → எதிர்கை → எதுகை.]
அனுவெழுத்து	அனுவெழுத்து aṉuveḻuttu, பெ. (n.) 1. மோனையெழுத்து; alliterative letter. 2. இனவெழுத்து, கிளையெழுத்து; related letter. [அல் → அன் → அனு. எழுது → எழுத்து (தொ.ஆ.கு.);.]

அனை	அனை1 aṉai, சு.பெ.எ. (demons. adj.) 1. அந்த; that. "அனைநால்வகையும்" (தொல். பொருள். பொருளியல், 51);. 2. அத்தகைய; such. [அ (சே.சு.); → அன் → அனை.] அனை2 aṉai, பெ. (n.) 1. ஒருவகை ஆற்றுமீன்; அனைக்கெளுத்தி; a kind of fresh-water fish. "அனையுகளு நன்னீர்" (பாரத சூது 13);. 2. கடல் அனைக்கெளுத்தி; a sea-fish, a slonder long eel.
அனைக்கருங்கிழங்கு	அனைக்கருங்கிழங்கு aṉaikkaruṅgiḻṅgu, பெ. (n.) பூபரிக்கிழங்கு; the root of a plant (unidentified); (சா.அக.);.
அனைத்து	அனைத்து aṉaittu, கு.பெ.எ. (adj.) எல்லா; all. "அனைத்துலகும் இன்பமுற" (மனோன். த.வா.);. -, கு.வி.எ. (adv.); அவ்வளவு; much, thus far. "மனத்துக்கண் மாசில னாத லனைத்தறன்" (குறள், 34);. -, பெ. (n.); அத்தன்மையது; that which is of such a nature. "அனைத்தாகப் புக்கிமோ" (கலித். 78:24);. க. அனித்து [அ (சே.சு.); → அன் → அனை → அனைத்து. 'ஐ' சாரியை, 'து' (அது); ஒன்.பா. ஈறு.]
அனைத்தும்	அனைத்தும் aṉaittum, பெ. (n.) எல்லாம்; all, the whole. "இகழ்விலிவ் வனைத்து மென்கோ" (திவ். திருவாய். 3.4:1);. ம. அனைத்தும், அனத்தும் ; க. அனித்து. [அனைத்து + உம் (முற்றும்மை, முற்றுப் பொருள் தரும் இடைச்சொல்);.]
அனைய	அனைய aṉaiya, கு.பெ.எ. (adj.) 1. அத்தன்மையான; such. "அனைய மாதவன்" (கம்பரா. அயோத். பள்ளி. 139);. 2. ஒத்த; the same, similar. "என்னனைய முனிவரரும்" (கம்பரா. பால. கையடை. 8);. [அ (சே.சு.); → அன் → அனை → அனைய. 'ஐ' சாரியை. 'அ' பெ.எ. ஈறு.]

அனையன்	அனையன் aṉaiyaṉ, சு.பெ. (demons. pron.) 1. அத்தன்மையன்; such a man. "அனைய ரப்புன லேறினர்" (கம்பரா. அயோத். வனம் புகு. 38);. 2. ஒத்தவன்; similar man. [அ (சே.சு.); → அன் → அனை → அனையன். 'ஐ' சாரியை. 'அன்' ஆ.பா. ஈறு.]
அனைவரும்	அனைவரும் aṉaivarum, சு.பெ. (demons. pron.) எல்லாரும்; all persons. "அனைவருந் தொழு துடன்வர" (கந்தபு. தேவ. தெய்வ. 261);. க. அனிபரு ; தெ. அந்தரு. [அ (சே.சு.); → அன் → அனை → அனைவர் → அனைவரும். 'ஐ' சாரியை. 'அர்' ப.பா. ஈறு. 'உம்' முற்றும்மை.]
அனோபகம்	அனோபகம் aṉōpagam, பெ. (n.) பேய்த்தேற்றா; a kind of bitter, water-filter nut tree (சா.அக.);.
ப்	ப் p, பெ. (n.) மெய்யெழுத்துகளில் ஒன்பதாவதும் இதழியைந்து பிறப்பதுமான வல்லெழுத்து; the 9th consonant, being the labial voiceless stop. பொருள் : ஓரெழுத்தாக இஃது இசைமரபில் பஞ்சமம் எனப்படும் இளி என்ற சுர நிலையினைக் குறிக்கப் பயன்படும். வட்டெழுத்திலும் இதே நிலை;அடி தட்டையாக இல்லாமல் வளைவாகவே நின்றது. ஒரு சிறுகொக்கி கி. பி. 11 ஆம் நூற்றாண்டில் முதலில் சேர்க்கப்பட்டது. அதுவே நிலைத்தது. உருவம் : ஒரு நேர்க்கோட்டில் (மேலிருந்து கீழ்நோக்கி); ஒரு வளைவான மேல்நோக்கிய கோடு இணைக்கப்படும் அமைப்பு கி. மு. 3ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து காணப்படும் மிகப் பழைய உருவமாக உள்ளது. அவ்வுருவமே இந்தியா முழுவதும் தமிழ்நாட்டுக் குகைகளில் உள்ளதமிழ்க் கல்வெட்டுகள் உட்பட எல்லாக் கல்வெட்டுகளிலும் காணப்படுகின்றது. இவ்வுருவம் கி. பி. 3 ஆம் நூற்றாண்டின் இடைவரை மாறவில்லை. முதன் முதலில் ஏறக்குறைய கி. பி. 3ஆம் நூற்றாண்டின் இடையில் எழுதப்பட்டதாகக் கருதக் கூடிய அரச்சலூர்க் கல்வெட்டில் இப் ' ப'கரத்தின் கீழ் வளைவு மேல் நோக்கிச் சென்று இருகோடுகளும் குறுகிச் சமநிலை அடைந்தன. பிற்காலத்தில் அடிப்பாகம் வளைவில்லாமல் தட்டையாகவும் ஒருகால் வளைவுடனும் எழுதப்பட்டு இன்றைய நிலையை அடைந்து விட்டது)
ப	ப1 pa. பெ. (n.) பகரமெய்யும் அகரவுயிரும் சேர்ந்து இதழியைந்து ஒலிக்கும் வல்லெழுத்து; the compound of ப் and அ, being the labial voiceless stop. ப2 pa. பெ. (n.) 1. பஞ்சமமெனப்படும் இளியிசை யினெழுத்து (திவா.);; symbol representing the fifth note of the grant 2. வினைச்சொல்லினகத்து எதிர்காலப் பொருளில் வருமோரிடைநிலை. (நன்.144.); இது 'நடப்பான்' கிடப்பான் முதலியவற்றிற் போலச்சந்தியாயும் வரும்; medial particle in tamil verbs showing, future tense.
பஃதி	பஃதி paḵdi, பெ. (n.) பகுப்பு; portion, part "இணைப்பஃதியாற் பெயர் பெறுமெனவும்"(தொல். பொ. 645, உரை); [பகுதி → பஃதி]

பஃது	பஃது pakdu, பெ. (n.) பத்து; ten. "பஃதென் கிளவி யாய்தபக ரங்கெட"(தொல். எழுத். 445); [பத்து → பஃது] [பல் + து → பஃது]
பஃபத்து	பஃபத்து pakpattu, பெ. (n.) நூறு (தொல். எழுத். 482, உரை);; hundred, as ten times ten. [பப்பத்து (பத்துப்பத்து); → பஃபத்து]
பஃறி	பஃறி pakṟi, பெ. (n.) 1. படகு; boat "நெல்லொடு வந்த வல்வாய்ப் பஃறி"(பட்டினப். 30); 2. மரக்கலம் (சூடா.);; ship, vessel 3. இரேவதி (தொழுபஃறி); பார்க்க; (திவா.);; the 27th naksatra. மரத்தில் உட்குடைவாகச் செய்யப்படுவது பஃறி. ஓடத்தின் வடிவையொத்திருத்தல் நோக்கி (இரேவதி); விண்மீன் தொழுபஃறி எனப் பெயர் பெற்றது.
பஃறியர்	பஃறியர் pakṟiyar, பெ. (n.) நெய்தனில மாக்கள் (சூடா.);; people of the maritime tract. [பஃறி → பஃறியர்] [பஃறி= ஒடம் அல்லது திமில். மரக் கலத்தில் கடலில் செல்வோர் பஃறியர்.]
பஃறுளி	பஃறுளி pakṟuḷi, பெ. (n.) குமரியாற்றின் தெற்கேயிருந்து கடலாற் கொள்ளப்பட்டதாகக் கருதப்படும் ஓர் யாறு; an ancient river south of the river kumari, said to have been swallowed by sea "எங்கோ வாழிய... நன்னீர்ப் பஃறுளி மணலினும் பலவே"(புறம் - 9.); நிலத்தைஉட்குடைந்து செல்லும் பேராறு [பஃறு → பஃறுளி] பாண்டியன் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதி என்னும் பாண்டியனைப் பாடிய நெட்டிமையார் என்னும் புலவர். "நன்னீர்ப் பஃறுளி மணலிலும் பலகாலம் வாழிய"(புறம். 9); என வாழ்த்துவதால் இதன் சிறப்பு விளங்கும்.); [பல் + துளி]
பஃறொடை	பஃறொடை pakṟodai, பெ. (n.) பஃறொடை வெண்பா; a stanza in {veṇba} metre of more than four lines. "அடிபலவாய்ச் சென்று நிகழ்வ பஃறொடையாம்"(யாப். காளிகை. 5); [பல் + தொடை]

பஃறொடைவெண்பா	பஃறொடைவெண்பா pakr̠odaiveṇbā, பெ. (n.) நான்கடியின் மிக்கு ஏழடிக்குள் வரும் வெண்பா. (காரிகை, செய். 5, உரை);; a stanza in {veṇba} metre of more than four lines. [பல் + தொடை வெண்பா] "பாதம் பலவரின் பஃறொடை வெண்பா"(யாப். வி. 62.); "ஏழடி இறுதி ஈரடி முதலா ஏறிய வெள்ளைக்கு இயைந்தன அடியே மிக்கடி வருவது செய்யுட்கு உரித்தே"(யாப்.வி.32.மேற்.); எனவரும் நூற்பாக்களால் மேற்கூறிய கருத்து வலுப்பெறும். வெண்பாவின் பொதுவிலக்கணம் பொருந்தி நேரிசை வெண்பாவைப் போலவே அமைந்து நான்கடியின் மிக்க பலவடிகளான் வருவது பஃறொடை வெண்பா எனப்படும். a stanza in {veṇba} metre of more than four lines. இது ஒரு வேறுபாட்டாலும் பல வேறுபாட்டாலும் வரப்பெறும்;எ-டு. "பன்மாடக் கூடல் மதுரை நெடுந்தெருவில் என்னோடு நின்றா ரிருவர்; அவருள்ளும் பொன்னோடை நன்றென்றாள் நல்லளே; பொன்னோடைக் கியானைநன் றென்றாளும் அந்நிலையள்;யானை எருத்தத் திருந்த இலங்கிலைவேல் தென்னன் திருத்தார் நன்றென்றேன் தியேன்"(முத்தொள்.); இஃது ஆறடியான் வந்த வேறுபாட்டு பலவிகற்பப் பஃறொடை வெண்பா. பஃறொடை வெண்பா பன்னீரடியை, மேலெல்லையாகக் கொண்டது என்பதூஉமாம். மேலும் இது ஒத்த விகற்ப பஃறொடை வெண்பா, ஒவ்வா விகற்பப் பஃறொடை வெண்பா என்ற வகையிலும் வரும்.
பக்கக்கால்	பக்கக்கால் pakkakkāl, பெ. (n.) 1. பக்கக்குத்துக்கால் பார்க்க; see {pakka-k-kuttuk kāl} 2. பக்கத்துணை பார்க்க; see {pakka-t-tuṇai} [பக்கம் + கால்]
பக்கக்குடுமி	பக்கக்குடுமி pakkakkuṭumi, பெ. (n.) சிலுப்பா; side-locks of hair on the temples of men (வின்.); [பக்கம் + குடுமி]
பக்கக்குத்துக்கால்	பக்கக்குத்துக்கால் pakkakkuttukkāl, பெ. (n.) உத்தரத்தின் மேலுள்ள குற்றிவகை; queen post. [பக்கம் + குத்து + கால்]
பக்கக்கை	பக்கக்கை pakkakkai, பெ. (n.) கைமரம்; rafter. [பக்கம் + கை]
பக்ககம்	பக்ககம் pakkagam, பெ. (n.) side. 2. பின்வாசற்கதவு; back door. [பக்கம் + அகம்]

பக்கச்சித்திரை	பக்கச்சித்திரை pakkaccittirai, பெ. (n.) வளர்பிறையிலும், தேய்பிறையிலும் வரும் நாண்மி, அறுமி, எண்மி, தொன்மி, பிறை பன்னிரண்டாம். பதினான்காம் நாள்கள்; the fourth, sixth, eighth, ninth, twelfth and fourteenth fifty in {cukkila-pałcam and KiruSṇapalam} "அளவுறு நான் கொன்பதாறெட்டீராறீரேழான பக்கம்-விழைவுறு தீப்பக்கச் சித்திரை"(விதான. பஞ்சாங்,1.);. [பக்கம் + சித்திரை]
பக்கச்சுருள்	பக்கச்சுருள் pakkaccuruḷ, பெ. (n.) 1. மணமகள்வீட்டாரால் மணமகனுக்கு அதிகப்படியாகக் கொடுக்கப்படும் அன்புப் பரிசு; additional presents made to a bridegroom by the bride's party; 2. திருமணத்தில் மணமகனின் உற்றார்க்குச் செய்யும் அன்புப் பரிசு; presents made to bridegroom's relatives at a marriage. [பக்கம் + சுருள்]
பக்கச்சுவர்	பக்கச்சுவர் pakkaccuvar, பெ. (n.) கட்டடத்தின் இரண்டு பக்கங்களிலும் எழுப்பப்படும் சுவர் (இ.வ.);; side-wall of a building. [பக்கம் + சுவர்]
பக்கச் செடில்	பக்கச் செடில் pakkacceṭil, பெ. (n.) விலாவில் இரும்புக் கொக்கிகளைக் குத்தியாடுஞ் செடிலாட்ட வகை (வின்.);; swinging of a person, under a vow, by running strips of iron through the sides. [பக்கம் + செடில்] [P]
பக்கச்சொல்	பக்கச்சொல் pakkaccol, பெ. (n.) 1. பக்கத்திலிருப்போர் சொல்லும் சொல்; words of neighbours. "பக்கச் சொல் பதினாயிரம்"(கொ. வ.); 2. பரிந்துரை நுதலிய துணைச் சொல் (வின்.);; recommendation, word in one's favour. 3. தகுதி பற்றியும் வழக்குப் பற்றியும் வழங்கும் சொற்கள் (தொல். சொல். 17, உரை);; expressions used euphemistically or sanctioned by usage. 4. குறியாகக் கருதப்படுவதும் எதிர்பாராது பக்கத்திலிருந்து கேட்கப்படுவதுமான சொல் (இ. வ.);; words heard chance- wise and believed to forebode good or evil. [பக்கம் + சொல்]
பக்கச் சொல்லாளி	பக்கச் சொல்லாளி pakkaccollāḷi, பெ. (n.) 1. துணைநின்று பேசுவோன்; spokesman, advocate. 2. சரக்கை வாங்கும் பொருட்டு அதன் நலத்தை உயர்த்திச் சொல்லி இனிமையாய்ப் பேசுபவன்; puffer. [பக்கம் + சொல் + ஆளி]

பக்கசூலை	பக்கசூலை pakkacūlai, பெ. (n.) 1. சூலை வகை (கொ. வ.);; pain in the sides, inflammation of the liver. 2. கதிர்மறை, நிலாமறை பிடிக்கும் விண்மீனிற்கு இருபுறமுமுள்ள விண்மீனொன்றிற் பிறந் தவர்க்கு நேரிடுவதாகக் கருதப்படும் துன்பம்; distress believed to afflict those whose natal stars are adjacent to the lunar asterism at the time of the solar or the lunar eclipse. [பக்கம் + சூலை] {skt. sula}- pain, disease.
பக்கஞ்செய்-தல்	பக்கஞ்செய்-தல் 4. செ. கு. வி (v.i.) ஒளிவிடுதல்; to emit lustre, as a gem. "முத்தாமணி ரத்னங்கள்... பக்கஞ் செய்து தோன்றுகையாலே"(திவ். திருநெடுந் 21, பக்.175.); [பகல் → பக்கல் → பக்கல் செய்தல் → பக்கஞ்செய்தல்]
பக்கடு-த்தல்	பக்கடு-த்தல் 3. செ. கு. வி. (v.i) நொறுங்குதல்; to be crushed. "பக்கடுத்தபின் பாடியுய்ந்தா னன்றே"(தேவா. 785, 11.);. [பகு → பக்கு + அடு-,]
பக்கணம்	பக்கணம்1 pakkaṇam, (n.) 1. வேடர் குடியிருப்பு (திவா.); quarters of {védar} caste; 2. ஊர் (சூடா.);; town, village; 3. அயல்நாட்டுப் பண்டம் விற்குமிடம் (யாழ்.அக.);; place where foreign goods are sold. [பாக்கம் → பாக்கணம் → பக்கணம்] பக்கணம்2 pakkaṇam, பெ. (n.) சிற்றுண்டி; comestibles, eatables. "விமலேச பக்கணந்தரவேண்டு மென்றிரந்தனன்"(விநாயகபு. 80, 572); [பகு → பக்கு + ஆணம்] [பக்காணம் → பக்கணம்]
பக்கத்தம்	பக்கத்தம் pakkattam, பெ.(n.) 1. குட்டுதல்; dealing a blow with the fist or knukle cuffing on the head 2. மார்பில் குட்டுதலாகிய காமச்செய்கை; a gentletas on the breast- a sexual play act for increasing the passion. (சா.அக.);
பக்கத்தார்	பக்கத்தார் pakkattār, பெ. (n.) 1. அடுத்தவர்; neighbours. "பக்கத்தார் யாரையு மையுறுதல்"(நீதிநெறி. 35.); "பலநாளும் பக்கத்தாராயினும் நெஞ்சில் சிலநாளும் ஒட்டாரோடு ஒட்டார்."(நாலடி. 214); 2. நாட்டுப்புறத்தார் (கொ.வ.);; countrymen. 3. கட்சியார்; partisans. 4. அயலார்; strangers. 'பக்கத்தாரைக் கூப்பிடாதே'. [பக்கம் → பக்கத்தார்]

பக்கத்துக்கால்	பக்கத்துக்கால் pakkattukkāl, பெ. (n.) பக்கத்துணை பார்க்க; see {pakka-t-tunai.} 'அவனுக்குப் பக்கத்துக்கால் அதிகம் உண்டு'. [பக்கம் + அத்து + கால்] அத்து = சாரியை
பக்கத்துக்கிளி	பக்கத்துக்கிளி pakkattukkiḷi, பெ. (n.) கிளித்தட்டு விளையாட்டில் தட்டுக்குள்ளே புகுபவன்(வின்.);; the player who passes through the squares in the game of {kill-ttaṭṭu.} [பக்கம் + அத்து + கிளி]
பக்கத்துக் குத்துக் கால்	பக்கத்துக் குத்துக் கால் kāl, பெ. (n.) முகட்டுக் கையைத் தாங்குவதற்கு உத்தரத்தின்மேல் நிறுத்துங்கால் (சென்னை. வழ.);; queen-post. [பக்கம் + அத்து + குத்து + கால்] அத்து = சாரியை.
பக்கத்துணை	பக்கத்துணை pakkattuṇai, பெ. (n.) பக்கவுதவி (கொ.வ.);; help, support. [பக்கம் + துணை]
பக்கத்துமீட்சி	பக்கத்துமீட்சி pakkattumīṭci, பெ. (n.) யாண்டுத் தீயில்லை ஆண்டுப் புகையுமில்லை என்பது போல் துணிபொருளேதுவின் மறுதலையுரை (மணிமே. 29. 67.);; negative concomitance between the major and the minor terms. [பக்கம் + அத்து + மீட்சி] அத்து = சாரியை.
பக்கத்துவாட்டம்	பக்கத்துவாட்டம் pakkattuvāṭṭam, பெ. (n.) மழை நீர் போகும்படி தளத்தில் ஏற்படுஞ் சரிவு; side-slope. (இ. வ.); [பக்கத்து + வாட்டம்]
பக்கத்துணைவி	பக்கத்துணைவி pakkattuṇaivi, பெ. (n.) நோயாளிக்கு அணுக்கத் தொண்டராய் இருக்கும் பெண்மகள்; nurse a female attendant in a hospital. (சா.அக.); [பக்கம் + துணைவி]

பக்கத்தெலும்பு	பக்கத்தெலும்பு pakkattelumpu, பெ. (n.) விலாவெலும்பு(வின்.);; rib. [பக்கம் + அத்து + எலும்பு]
பக்கதன்மம்	பக்கதன்மம் pakkataṉmam, பெ. (n.) துணிபொருட்கு இடனாயுள்ள பக்கத்தின் தன்மை;(மணிமே. 29,71.);; [பக்கம் + தன்மம்]
பக்கதி	பக்கதி pakkati, பெ. (n.) 1. சிறகினடி; the root of a bird's wing. 2. முழுநிலாநாளின் அடுத்த நாள்; the first tidi of a lunar fortnight. ஒருகா. [பக்கல் → பக்கதி]
பக்கநாள்	பக்கநாள் pakkanāḷ, பெ. (n.) எதிர்நோக்கு நாண்மீன் பார்க்க; see {} [பக்கம் + நாள்]
பக்கநேத்திரம்	பக்கநேத்திரம் pakkanēttiram, பெ. (n.) இசிவு நோய் வகை (தஞ்.சர. iii. 194);; a kind of delirium. [பக்கம் + நேத்திரம்]
பக்கப்பகந்திரம்	பக்கப்பகந்திரம் pakkappakantiram, பெ. (n.) ஆண்குறியில் இலிங்கப்பக்கத்தில் வரும் புண் கட்டி; fistula on either side of the privities. [பக்கம் + பகந்திரம்]
பக்கப்படுவன்	பக்கப்படுவன் pakkappaṭuvaṉ, பெ. (n.) கண்கடுத்து சிவந்து வலித்து, வெள்விழியில், அழிந்த புண்போல் குத்தலுண்டாகி, உடனே முளையைப் போல படுவன் வெளியில் தள்ளிச் சீழ்பிடித்து உடைந்து, நீரொழுகித் துன்புறுத்தும் கண்ணோய் வகை; an eye disease marked by irritation, inflammation with pin prick pain on the white of the eye, due to ulcerous growth of flesh followed by supuration and Purulant discharge. (சா.அக); [பக்கம் + படுவன்]
பக்கப்பத்தி	பக்கப்பத்தி pakkappatti, பெ. (n.) முதன்மைக்கட்டடத்தைச் சாரவைத்துக் கட்டப்படும் தாழ்வாரம்; pent – house [பக்கம் + பத்தி]
பக்கப்பலகை	பக்கப்பலகை pakkappalakai, பெ. (n.) பக்கங்களிற் சேர்க்கும் பலகை (இ. வ);; side- plank. [பக்கம் + பலகை]

பக்கப்பழு-த்தல்	பக்கப்பழு-த்தல் pakkappaḻuttal, 4. செ.கு.வி (v.i.) மிக முதிர்தல்; to become very ripe. "பக்கப் பழுத்த கிழவன் முன்னே வெட்க மென்னடி"(வள்ளி, கதை. Ms); [பாங்கு-பாக்கு-பாக்கம்-பக்கம்(செம்மையுறல், நிறைவுறுதல், முதிர்தல்] [பக்கம் + பழு-,]
பக்கப்பாட்டு	பக்கப்பாட்டு pakkappāṭṭu, பெ.(n.) துணைப்பாட்டு (இக்.வ.); supporting chorus or song sung by accompanists : [பக்கம் + பாட்டு]
பக்கப்பாளை	பக்கப்பாளை pakkappāḷai, பெ. (n.) பெரியபாளையைச் சேர்ந்திருக்குஞ் சிறுபாளை (இ. வ);; tuberculus sinus axilla; [பக்கம் + பாளை] [P]
பக்கப்பிடிப்பு	பக்கப்பிடிப்பு pakkappiṭippu, பெ. (n.) உடம்பின் ஒரு பகுதியிற் காணும் நரம்புப் பிடிப்பு; a spasam occuring on one side of the body. [பக்கம் + பிடிப்பு]
பக்கப்பிளவை	பக்கப்பிளவை pakkappiḷavai, பெ. (n.) நீரிழிவு நோயினால் அரத்தம் கெட்டுப் பிடரி, முதுகு பிட்டம் இவற்றின் ஒரு பக்கத்திற் காணும் கட்டி; corbuncle, generally occurs on one side of nape of the neck, the back and buttocks. [பக்கம் + பிளவை]
பக்கப்பிறந்தநாள்	பக்கப்பிறந்தநாள் pakkappiṟantanāḷ, பெ. (n.) பிறந்த மாதமல்லாத மாதங்களில் வரும் பிறந்த நாள்; the day of ones natal star occuring in a month other than the month in which one was born. [பக்கம் + பிறந்தநாள்]
பக்கப்பூ	பக்கப்பூ, pakkappū, பெ. (n.) ஒப்பனைப்பூ, (குறள். 1316 மணக்);; decorating flower. [பக்கம் + பூ]
பக்கப்போலி	பக்கப்போலி pakkappōli, பெ. (n.) துணி பொருட்கிடனாதலாகிய பக்கலக்கணத்திற் குறைபாடுடைத்தாயும் ஒருபுடையொத்துப் பக்கம் போலத்தோன்றுவது; அது துணி பொருட்கு இடனாகாததும், துணியும் பொருட்கு ஒருமருங்கிடனாகாததும், துணி பொருட்கிடனாவதும், துணிந்த பொருட்கு ஒருமருங்கிடனாவதும் என நான்கு வகைப்படும்; fallacious minor term. [பக்கம் + போலி]

பக்கபலம்	பக்கபலம்1 pakkapalam, பெ. (n.) வலுவான ஆதரவு; tower of strength; support ma in stay of something "அப்பா இறந்தபிறகு குடும்பத்திற்கு உன் மாமாதான் பக்கபலமாக இருந்தார்"(உ.வ); 'பாட்டரங்கில் கின்னரமும் மதங்கமும் (மிருதங்கம்); பாட்டுக்கு நல்ல பக்கபலமாக அமைந்தன'.(உ.வ.); [பக்கம் + பலம்] பக்கபலம்2 pakkapalam, பெ. (n.) உதவி (கொ.வ);; help. [பக்கம் + பலம்]
பக்கபாதம்	பக்கபாதம் pakkapātam, பெ. (n.) ஒருதலைப் பக்கம் (இலக்.அக);; partiality. [பக்கம் + பாதம்]
பக்கம்	பக்கம்1 pakkam, பெ. (n.) 1. சாரி, மருங்கு; side, "பக்கநோக்கி நிற்கும்"(திவ், திருவாய். 5,5,5); 2. விலாப்புறம்; side of the body extending from the shoulder to the hip. 3. அருகு (சூடா);; neighbourhood, nearness. 4. இடம்; place "ஊழையு முப்பக்கங் காண்பர்"(குறள்,620.); 5. நாடு; country, region. 6. வீடு (யாழ். அக.);; house 7. சிறகு; wing feather "இசைபடு பக்க மிருபாலுங் கோலி"(பரிபா. 21,31.); "நின் பக்கமாதியொப்பில் சிரங்கமெல்லாம்"(சேதுபு, காலோடை,29);, 8. அம்பிறகு (யாழ்.அக);; wing of the arrow. 9. வால் (யாழ்.அக);; tail. 10. நட்பு; (சூடா); affection, friendship. அன்பு
பக்கப்படு-தல்	பக்கப்படு-தல் pakkappaṭutal, செ. கு. வி. (v.i.) ஒருதலையாயிருத்தல்; to be partial "பக்கம் படாமை"(சிறுபஞ் 77.); [பக்கம் + படு-, ல்]
பக்கம்வை-த்தல்	பக்கம்வை-த்தல் pakkamvaittal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) பக்கத்தில் மூடுவெடித்துக் கிளையிடுதல் (நாஞ்.);; to put forth shoots from the stem [பக்கம் + வை]

பக்கமிடு-தல்	பக்கமிடு-தல் pakkamiṭutal, 20. செ.கு.வி. (v.i.) மலங்கழித்தல்; to ease, (இ.வ.);; [பக்கம் + இடு-,]
பக்கமூலம்	பக்கமூலம் pakkamūlam, பெ. (n.) 1. கமுக் கட்டு; armpit. 2. சிறகினடி; root of a bird's wing. [பக்கம் + மூலம்]
பக்கர்	பக்கர் pakkar, பெ. (n.) இனத்தார்; relation, kindred. [பக்கம்-பக்கர்.செல்வி. திச. 79. ப. 189] [பக்கல் → பக்கர்]
பக்கரசம்	பக்கரசம் pakkaracam, பெ. (n.) 1. தேன்; honey. 2. தூய்மையான சாறு; pure fresh juice. 3. தூய்மையாக்கப்பட்ட இதளியம்; purified mercury (சா.அக.);; [பக்கம் + ரசம்]
பக்கரை	பக்கரை pakkarai, பெ. (n.) 1. அங்கவடி; அடிக்கொளுவி; stirrup. "கலணை விசித்துப் பக்கரையிட்டுப் புரவி செலுத்தி"(திருப்பு.405.); 2. சேணம்; saddle. "பக்கரை பதைப்ப யாத்து"(சூளா.கல்யா.14.); 3. பை; bag, pocket, 4. பக்கறை2, 1, பார்க்க; See {pakkarai,2} 1. தெ. பக்கர. க. பக்கரெ.
பக்கல்	பக்கல் pakkal, பெ. (n.) 1. நாள்; the day. 2. மாதநாள்; particular day of a month. 3. பக்கம்; side, "என்பக்கலுண்டாகில்"(பெரியபு : இயற்பகை. 7.); 4. இனம்; class. [பக்கு → பக்கம் → பக்கல் வே. க.]
பக்கவடம்	பக்கவடம் pakkavaṭam, பெ. (n.) நிலையின் நெடுக்குமரம் (இ.வ.);; longitudinal posts of the frame of a door or window [பக்கம் + வடம்]

பக்கவலி	பக்கவலி pakkavali, பெ. (n.) விலாப்பக்கத்தில் வலியை உண்டாக்கும் ஒரு வகை நரம்பு நோய்; intercostal neuralgia. [பக்கம் + வலி]
பக்கவழி	பக்கவழி pakkavaḻi, பெ. (n.) 1. சுற்றுவழி; indirect way, round about way. 2. குறுக்குவழி (இ.வ.);; short cut. [பக்கம் + வழி]
பக்கவளை	பக்கவளை pakkavaḷai, பெ. (n.) 1. முகட்டு வளைக்குக்கீழே இடப்படும் சிறுமரம்; purin 2. பொண்டான் (எலிவளை); (வின்.);; a rat hole. [பக்கம் + வளை]
பக்கவாட்டு	பக்கவாட்டு pakkavāṭṭu, பெ. (n.) 1. பக்கங்களிற் சார்ந்துள்ளது; that which is side long. 2. நேர்தொடர்பற்றது; that which is subsidiary or beside the main point at issue. 'பெட்டியின் பக்கவாட்டுப்பகுதியில் கீறல் விழுந்துள்ளது' 'தொடர்வண்டி, தடம்புரண்டு பக்கவாட்டில் சரிந்துள்ளது'. (உ.வ.);; [பக்கம் + பக்கவாட்டு]
பக்கவாட்டுத்தோற்றம்	பக்கவாட்டுத்தோற்றம் pakkavāṭṭuttōṟṟam, பெ. (n.) ஒன்றின் அல்லது ஒருவரின் இடது அல்லது வலது பக்கத்தோற்றம்; profile. 'பக்கவாட்டுத் தோற்றத்தில் பார்த்தால் நீ என் தம்பியைப் போல இருக்கிறாய்' 'பெட்டியின் பக்கவாட்டுப் பகுதியில் கீறல் விழுந்துள்ளது' 'தொடர்வண்டி, தடம்புரண்டு பக்கவாட்டில் சரிந்துள்ளது' (உ.வ.);; மறுவ : பக்கவெட்டுத்தோற்றம் [பக்கவாட்டு + தோற்றம்] [பக்கம் → பக்கவாட்டு + தோற்றம்]
பக்கவாத்தியம்	பக்கவாத்தியம் pakkavāttiyam, பெ. (n.) வாய்ப்பாட்டுக்குத் துணையான இசைக் கருவிகள் (கொ.வ.);; instrumental accompaniments, as in a musical consert. 'பாடகருக்கு இன்று சரியான பக்க வாத்தியம் அமையவில்லை' (உ.வ.);; 'வீணை இசையரங்கில் பக்கவாத்தியமாக மிருதங்கம் மட்டும்போதுமா?' (உ.வ.);; [பக்கம் + வாச்சியம் → வாத்தியம்]
பக்கவாத்தியர்	பக்கவாத்தியர் pakkavāttiyar, பெ.(n.) வாய்ப்பாட்டுக்குத் துணையாக நிற்கும் இசைக்கருவியாளர் (S.I.I.ii. 275.);; those who play upon musical instrument in accompaniment to music. [பக்கம் + வாச்சியம் → வாத்தியம் → வாத்தியர்]

பக்கவாதம்	பக்கவாதம்1 pakkavātam, பெ. (n.) உடலின் மூளையில் அரத்தக் கசிவு அல்லது உறைவுகாரணமாக ஒருபக்கத்தை உணர்ச்சியறச் செய்யும் நோய்வகை (பைஷஜ - 302);; partiality; a attack on one side of the body, 'பக்கவாத நோய் உள்ளவர்கள் உடனடியாக முறையான மருத்துவம் மேற்கொள்ளவேண்டும்.' (உ.வ.);; [பக்கம் + வாதம்] பக்கவாதம்2 pakkavātam, பெ. (n.) ஒருதலைக் கண்ணோட்டம்; adopting or favouring one side, "யான் பக்கவாதம் சொல்கிலேன்"(அருட்பா,vi, உய்வகை கூறல்,4);. [பக்கம் + வாதம்]
பக்கவாயு	பக்கவாயு pakkavāyu, பெ. (n.) 1. கல்லீரலின் நோய் வகை; cirrhosis of liver. 2. அன்டவாயு (வின்.);; sarcoce with swelling in the side, 3. பக்கவாதம்1 பார்க்க; (இ.வ.); see {pakka-Vådam} [பக்கம் + வாயு]
பக்கவாரி	பக்கவாரி1 pakkavāri, பெ. (n.) வெந்நீர்; hot Water. [வெக்கை + வரி → பக்கவாரி] பக்கவாரி2 pakkavāri, பெ. (n.) ஒருவகைக் கொள்ளை நோய்; a kind of epidemic extending to the neighbouring parts. (சா.அக.);; பக்கம் = ஒருபகுதி. ஒருபகுதியில் வாழும் மக்கள் பெரும்பான்மையரை அழிவுறுத்தும் நோய். [பக்கம் + வாரி]
பக்கவிசிவு	பக்கவிசிவு pakkavicivu, பெ. (n.) 1. பக்கத்து விலா புடைத்துக் காணும்படியுண்டாகும் ஒருவகை இசிவு; any convulsion or spasm marked by alternating contraction and relaxation extending to the intercoastal region, 2. இசிவு நோயால் உடம்பு ஒரு பக்கமாக வளைத்துக் கொள்ளுதல்; atonic bending of the body to one side-pleurotonous. [பக்கம் + இசிவு]
பக்கவிலா	பக்கவிலா pakkavilā, பெ. (n.) விலாவெலும்பின் கீழாகவுள்ள, வயிற்றின் கீழாகவுள்ள, வயிற்றின் இருபக்கத்துப் படைப்பு; the upper leteral region of the abdomen next below the lowest rib (சா.அக.);; [பக்கம் + விலா]
பக்கவிளைவு	பக்கவிளைவு pakkaviḷaivu, பெ. (n.) மருத்துவமும் மருந்தும் நோய் தீர்க்கும்போது ஏற்படுத்தும் பிற எதிர்மறை விளைவு; side effect (of a treatment, medicine.); [பக்கம் + விளைவு]

பக்கவீக்கம்	பக்கவீக்கம் pakkavīkkam, பெ. (n.) வயிற்றுப்பிசம், பெருவயிறு முதலிய நோய்களில் காணப்படும் விலாப்பக்கத்து வீக்கம்; swelling of the hypochondric region observed in case of tympanitis abdominal dropsy. (சா.அக.);; மறுவ : பக்கவீச்சு [பக்கம் + விக்கம்]
பக்கவெட்டி	பக்கவெட்டி pakkavetti, பெ. (n.) பக்கவெட்டு. பார்க்க; (இ.வ.); see {pakkaveffu.} [பக்கம் + வெட்டி]
பக்கவெட்டு	பக்கவெட்டு pakkavettu, பெ. (n.) 1. அறுத்த மரத்தின் பக்கவாட்டுத் துண்டு (இ.வ.);; the outside rough pieces left in sawing a log into planks. 2. பக்கவாட்டு (இ.வ.); பார்க்க; See {pakka-wall} 3. சாடையாய்க் குத்திப் பேசுகை (கொ.வ.);; indirect hit. [பக்கம் + வெட்டு]
பக்கவெட்டுத்தொற்றம்	பக்கவெட்டுத்தொற்றம் pakkavettuttorram, பெ. (n.) ஒரு பொருளின் உட்பகுதியைக் காட்டக் கூடிய பக்கவாட்டில் வெட்டியது போன்ற காட்சி; side view. "நெஞ்சாங்குலையின் பக்கவெட்டுத் தோற்றத்தை வரைக" [பக்கவெட்டு + தோற்றம்] [P]
பக்கவெட்டுப் போடு-தல்	பக்கவெட்டுப் போடு-தல் pōṭutal, 19. செ. குன்றாவி.(v.t) கூச்சங் காட்டுதல்; to tickle one in the side. [பக்கவெட்டு + போடு-,]
பக்கவேர்	பக்கவேர் pakkavēr, பெ. (n.) பக்கவாட்டிற் செல்லும் வேர்; secondary root of a tree. (ஈடு,2,6,6); 2. பொருள் வேறுபடுத்தும் சொல்லின் வேர்ப்பகுதி; root of the word that which is raid another meaning. வேர் ஆணிவேர், பக்கவேர், கிளைவேர், சிறுகிளைவேர் எனப் பலதிறப்படும். குல் என்பது ஓர் ஆணிவேர். அதனின்று குலம், குலவு, குலாவு, குலை முதலிய சொற்கள் பிறக்கும்;இவை ஒருவகைப் பொருட்கூட்டம் பற்றியன. கல் என்பது குல் என்பதினின்று திரிந்த பக்கவேர். வேர் என்னும் உவமையாகு பெயர் பற்றி வேர்ச் சொல்லை வேறாக முத்திறப்படுத்திக் கூறினும் மூலமும் திரிவும் என்னும் முறையில், வேர், அடி, முதனிலை என்னும் வகையீடும் ஆணிவேர் பக்கவேர்;கிளைவேர் என்னும் வகையீடும் ஒன்றேயெனக் கொள்க, (வே.க.முகவுரை);

பக்கறை	பக்கறை1 pakkaṟai, பெ. (n.) பல்லில் கறுப்புக் கறை ஏற்றுகை (வின்.);; artificial blackening of the teeth. [பல்கறை = பற்கறை-பக்கறை] ஒ.நோ. நல் + கீரன் = நக்கீரன் பக்கறை2 pakkaṟai, பெ. (n.) 1. துணியுறை; canvas covering; "ஏந்து வெள்ளைப் பக்கறையிடாலினான்"(விறலிவிடு); 2. பக்கரை பார்க்க; see pakkarai. 3. குழப்பம் (யாழ்.அக);; confusion [பகு-பக்கல்-பக்கர்-பக்கறை] [பிளவுபடல், குழப்பமடைதல்]
பக்காசயம்	பக்காசயம் pakkācayam, பெ. (n.) இரைக்குடர்; a receptade for receiving food- stomach, belly (சா.அக.);. [பக்கம் + ஆசயம்]
பக்காயம்	பக்காயம் pakkāyam, பெ. (n.) தொட்டி (இ.வ.);; tub. [ஒருகா. பற்றாயம் → பத்தாயம் → பக்காயம்]
பக்காளி	பக்காளி pakkāḷi, பெ. (n.) எருத்தின் மேல் நீரேற்றிக்கொணர்பவன்(வின்.);; one who carries water in a leather sack on a bullock. 2. பக்கறை2 1 பார்க்க; see {pakkarai}. 'சோற்றுப்பக்காளி' [பங்காளி → பக்காளி.]
பக்காளிமாடு	பக்காளிமாடு pakkāḷimāṭu, பெ. (n.) படுக்காளிமாடு(வின்.);;பார்க்க; see {pagukkālimāgu} [படுக்காளி → பக்காளி + மாடு]
பக்கான்	பக்கான் pakkāṉ, பெ. (n.) வானம்பாடிப் பறவை (யாழ்.அக);; sherphed koel. [பக்கு → பக்கான். பக்கு = இறகு, இறகுடைய பறவை. பக்கம் → பக்கு என்பது பக்கச்சிறகு. பக்கச் சிறகையுடைய பறவைகள் பொது வாகப் 'பக்கி' என்றும் அழைக்கப்பட்டன.]

பக்கான்னம்	பக்கான்னம் pakkāṉṉam, பெ. (n.) சமைக்கப்பட்ட சோறு (யாழ்.அக);; cooked food. [பக்குவம் + அன்னம் → பக்கான்னம். பக்குவம். செய்யப்பட்ட உணவு பக்கான்னம் எனப்பட்டது. பாங்குபடச் செய்தலும் பாகம்படச் செய்தலும் இப்பொருளையும் சுட்டும். ஒ.நோ. நளபாகம்]
பக்கி	பக்கி pakki, பெ. (n.) 1. சதுரக்கள்ளியில் தங்கும் ஒருவகைப் பறவை; bird "நிணம்பருக பக்கி யுவணங்கழுகு"(திருப்பு. 319.); "பாலுணும்பு புள்ளிப்பிமீன்பக்கி"(ஒழிவி. சத்திறி.14.); 2. இவறன் (இ.வ);; miser, [பக்கு-பக்கி] பக்கு சிறகு. பக்கி-சிறகுடைய பறவை;பக்கான் பார்க்க; இச்சொல் வடமொழியில் 'பட்சி' எனத் திரிந்தது. பக்கி வகைகள் : 1. காட்டுப்பக்கி, 2. நீண்டவால் பக்கி, 3. சிறுபக்கி, 4. புள்ளிப்பக்கி. பக்கி2 pakkittal, 11. செ. குன்றாவி (v.t.) உண்ணுதல் (திவா,);; to eat [புகு-புக்கித்தல்-பக்கித்தல்]
பக்கிசை	பக்கிசை1 pakkicaittal, செ. கு. வி (v.i) ஒலி விட்டிசைத்தல்; to sound, break in, as in a hiatus. [பகு → பக்கு + இசை-,] பக்கிசை2 pakkicaittal, செ. குன்றாவி (v.t) வேறுபடுத்திக்கூறுதல்; to differentiate. "அதுவும் இதுவு மெனப் பக்கிசைத் தோதப்பட்ட"(சி.போ சிற்.12,4,பக். 24);. [பகு → பக்கு + இசை-,]

பக்கிடு	பக்கிடு1 pakkiṭutal, செ.கு.வி (v.i) 1. வெடித்தல்; to part, crack, give way, split, 2. வடுப்படுதல்; to form a scab. 3. திடுக்கிடுதல்; to throb, as the heart through fear. [பகு → பக்கு + இடு-,] பக்கிடு2 pakkiṭutal, செ. கு. வி (v.i) ஆறிவரும் புண்களின் மேல் வடுவுண்டாதல்; to part, crack, giveway, split, [பக்கு → பக்கிடு-,]
பக்கிணி	பக்கிணி pakkiṇi, பெ. (n.) ஒர் இரவும் அதற்கு முன் பின்னுள்ள இரு பகலும்; a night with the two days enclosing it. "ஞாதியர்க்கும் பக்கிணிமேல்"(ஆசௌச. 15.); [பகல் → பக்கல் → பக்கனி → பக்கிணி]
பக்கித்தட்டான்	பக்கித்தட்டான் pakkittaṭṭāṉ, பெ. (n.) தட்டாரப்பூச்சி; dragon fly. [பக்கி + தட்டான்]
பக்கிராசன்	பக்கிராசன் pakkirācaṉ, பெ. (n.) பறவைகட்கு அரசனான கருடன்; garuda, as the lord of birds. [பக்கி + அரசன் → ராசன்]
பக்கிள்	பக்கிள் pakkiḷ, பெ. (n.) கோட்டான் (இலங்.);; rock horned owl, 'பக்கிள் அலறுவது தீநிமித்தம்' (உ.வ.);

பக்கு	பக்கு1 pakkutal, 5. செ. கு. வி.(v.i.) பகுத்தல்,t to break, to divide. பகு-பகுத்தல் [பகு → பக்கு, வ.மொ.வ. பக். 25.] பக்கு2 pakkutal, 2. செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பக்குவம் செய்தல், பாகம்படச்செய்தல் (பாங்கு படசெய்தல்);; to do perfeetly 2. சமைத்தல்; to cook, [பகு → பக்கு] பக்கு3 pakku, பெ.(n.) 1. பிளப்பு; fracture, break, crack, 2, கவர்படுகை; double-dealing, duplicity, "தங் கள்ளத்தாற்பக்கான பரிசொழிந்து"(தேவா 17,3,); 3. பை; bag "பக்கழித்துக்; கொண்டீயெனத்தரலும்"(கலித்; 65,14); "... அருந்த மந்தி ... பக்கிற் றொன்றும்"(ஐங்குறு ...
பக்குக்கட்டு-தல்	பக்குக்கட்டு-தல் pakkukkaṭṭutal, 20. செ.கு.வி. (v.i) பக்கிடு2(வின்.); பார்க்க; see {pakkidu} [பக்கு + கட்டு-,]
பக்குடுக்கை நன்கணியார்	பக்குடுக்கை நன்கணியார் naṉkaṇiyār, பெ. (n.) கடைக் கழகக் காலத்துப் புலவர்; புறநானூற்று 194 ஆம் பாடலின் ஆசிரியர்; a poet in sangam age and author of puram 194. பக்குடுக்கை நன்கணியார் pakkuḍukkainaṉkaṇiyār, பெ.(n.) கடைக்கழகக் காலப் புலவர்; a poet of sangam age. [பக்கு+உடுக்கை+நல்+கணியார்]
பக்குப்பக்கெனல்	பக்குப்பக்கெனல் pakkuppakkeṉal, பெ. (n.) 1. அச்சக்குறிப்பு; onom expr. of throbbing rapidly, as the heart through fear. 'பக்குப்பக்கென்று மனம் துடிக்கின்றது'. 2. திடீரென்று எழும் ஒலிக்குறிப்பு; abrupt sensation or gesture, 3. வெடிக்கச் சிரித்தற்குறிப்பு; bursting laughter. 4. அடுத்தடுத் துண்டாம் ஒலிக்குறிப்பு; repeated thuds. 'பக்குப்பக்கென்று இடித்தான்' [படக்கு → பக்கு. + பக்கு + எனல்]
பக்குவகாலம்	பக்குவகாலம் pakkuvakālam, பெ. (n.) 1. தகுதியான காலம்; proper time. 2. பெண் பூப்பெய்தும் காலம் (கொ.வ);; age of puberty. [பக்குவம் + காலம்]

பக்குவசாலி	பக்குவசாலி pakkuvacāli, பெ. (n.) 1. தகுதியுள்ளவன்; competant person. 2. ஆதன் பக்குவமானவன்; one ripe for salvation. [பக்குவம் + சாலி]
பக்குவஞ்சொல்(லு)-தல்	பக்குவஞ்சொல்(லு)-தல் tal, 8. செ.கு.வி. (v.i.) 1. மன்னிப்புக்கேட்டல்; to tender apology. 2. செய்வகை சொல்லுதல்; to give instructions concerning any work or business. [பக்குவம் + சொல்]
பக்குவப்படு-தல்	பக்குவப்படு-தல் pakkuvappaṭutal, 2. செ.கு.வி (v.i.) பக்குவமாதல்(வின்.);;பார்க்க; see {pakkuvam-à}. [பக்குவம் + படு]
பக்குவப்படுத்து-தல்	பக்குவப்படுத்து-தல் pakkuvappaṭuttutal, 20. செ. கு. வி (v.i.) பதப்படுத்துதல்; preserve "துன்பங்களால் துவண்டு போகாமல் மனத்தைப் பக்குவப்படுத்த வேண்டும்"; "மீனைப் பக்குவப்படுத்தி வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்கிறார்கள்". [பக்குவம் + படுத்து-,]
பக்குவம்	பக்குவம் pakkuvam, பெ. (n.) 1. குறிப்பிட்ட உணவுக்கே உரிய திண்ம அல்லது நீர்ம நிலையோ சுவையோ மாறிவிடாமல் இருக்கவேண்டிய அளவானதன்மை; "சரியான பக்குவத்தில் இறக்காவிட்டால் பாகு இறுகிவிடும்" "திங்கூழில் எல்லாம் பக்குவாக இருக்கிறது". 2. நிலைத் திணைகளில் காய்த்தல், பூத்தல் முதலியவற்றுக்கான பருவம்; stage or season (for an event in the growth of a plant); "மாமரங்கள் காய்க்கும் பக்குவத்தில் இருக்கின்றன"; "பயிர் பூக்கும் பக்குவத்துக்கு வந்து விட்டது" 3. ஒருவரின் நிலை அறிந்து செயல்படும் தன்மை; சிக்கல் முதலியவற்றை சமாளிக்கத் தேவையான முதிர்ச்சிப் பாங்கு; proper manner : maturity. "அவர் சினமுடையவர்தான்; இருந்தாலும் பக்குவமாக எடுத்துச் சொன்னால் புரிந்து கொள்வார்". [பகு → பக்கு → பக்குவம்] சமையலுக்குரிய பொருள்களைச் சரியான பகுப்பில் சேர்த்தும் கூட்டியும் சரியான வேக்காட்டில் அல்லது கொதிநிலையில், இறக்கிச் சுவைக்கத் தக்கதாய்ச் செய்தல் பக்குவம் எனப்பட்டது. பகு → பாகம் - பாகஞ்செய்தல் என்பதும் அப்பொருளதே. நுகர்ச்சிக்கு அல்லது பயன்பாட்டுக்கு உரிய சரியான நிலை பக்குவமாயிற்று.
பக்குவமா-தல்	பக்குவமா-தல் pakkuvamātal, 7. செ. கு. வி. (v.i.) 1. தகுதியாதல்; to become fit, competant, suitable. 2. பூப்படைதல் (கொ.வ.);; to attain pudberty, as a girl. 3. ஆதன் பக்குவமடைதல். to become mature or perfected, as the Soul. [பக்குவம் + ஆ-தல்]

பக்குவர்	பக்குவர் pakkuvar, பெ. (n.) 1. கரும காண்டிகர், பத்திகாண்டிகர், ஞான காண்டிகர், என்று மூவகைப்படும் வேதமத வொழுக்கத்தவர்; persons devoted to {wiedic} practice, of three classes, viz., {karuma-kāṇṭikar, pattikaṇṭikar, riaṇa kāṇṭikar} (வின்.); 2. மருத்துவர் (யாழ்.அக.);; physicians. [பக்கு → பக்குவம் → பக்குவர்]
பக்குவாளி	பக்குவாளி pakkuvāḷi, பெ. (n.) 1. பக்குவி1 பார்க்க; see {pakkuv}. 2. மருத்துவன்; physician [பக்குவம் + ஆளி]
பக்குவன்	பக்குவன் pakkuvaṉ, பெ. (n.) பக்குவி1, பார்க்க; See {pakkuv'} [பக்குவம் → பக்குவன்]
பக்குவாசயம்	பக்குவாசயம் pakkuvācayam, பெ. (n.) இரைப்பை; stomach; "பக்குவாசயத்தி னன்ன பானத்தை"(சிவதரு. சனன.7.); [பக்குவம் + ஆசயம்] ஆசயம் → skt as Raya
பக்குவாத்துமா	பக்குவாத்துமா pakkuvāttumā, பெ.(n.) வீடுபேறயடைதற்கு உரியவ-ன்-ள்; person fit for salvation. மறுவ : பக்குவசாலி [பக்குவம் + skt {சிman} → ஆத்துமா]
பக்குவி	பக்குவி pakkuvi, பெ. (n.) 1. தகுதியுடையவள், competent woman. 2. பூப்படைந்த பெண் (இ.வ.);; girl who has attained puberty. [பக்குவம் → பக்குவி]
பக்குவிடு-தல்	பக்குவிடு-தல் pakkuviṭutal, 7. செ. கு. வி. (v.i.) 1. பிளத்தல்; to be split, cracked as the ground "தோணி கரவென்னும் பார்தாக்கப் பக்கு விடும்"(குறள், 1068.);; 2. தோலறுதல் (வின்.);; to break, as the skin from a blow of a rattan. [பக்கு + விடு,]
பக்கெனல்	பக்கெனல் pakkeṉal, பெ. (n.) 1. சிரிப்பின் ஒலிக்குறிப்பு; bursting, as with sudden laughter; 2. அச்சம், வியப்பு, முதலியவற்றின் குறிப்பு; throbbing through fear or surprise, 3. வெடித்தற்குறிப்பு; splitting, cracking. 4. விரைவுக் குறிப்பு; being sudden. [பக்கு + எனல்]

பகட்டன்	பகட்டன் pakaṭṭaṉ, பெ. (n.) பொய்ப் பெருமையன் (ஆடம்பரக்காரன்); (கொ.வ.);; top, pompous, stylish person. [பகடு → பகட்டு + யானை]
பகட்டியானை	பகட்டியானை pakaṭṭiyāṉai, பெ.(n.) விரைந்த செலவையுடைய களிற்றியானை; a male elephant which is moving fast. "விரிதார்க் கடும்ப கட்டியானை வேந்தர்"(புறநா.265.9.);. [பகடு → பகட்டு + யானை]
பகட்டு	பகட்டு1 pakaṭṭutal, 5. செ.கு.வி. (v.i) 1. போலி வெளிச்சம் காட்டுதல். (கொ.வ);; to shine with a false glitter, as plated articles. 2. தற்புகழ்ச்சி செய்தல்; to brag. 3. பொலிவு பெறுதல்; to be beautiful;to be attractive "பாசிழை மடந்தையர் பகட்டு வெம்முலை"(கம்பரா.கார். 110.); 4. போலிப் பெருமை காட்டுதல்; to make a vain show;to be foppish. 5. வெறுப்படைதல்; to loathe. [பகட்டு → பகட்டு-,] பகட்டு2 pakaṭṭutal, 5. செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. மயக்குதல்; to charm, fascinate, allure, wheedle, "படர்சடைக ளவைகாட்டி வெருட்டிப் பகட்ட"(தேவா. 676, 2); 2. கண்மயங்கப் பண்ணுதல்; to make drowsy, "தூக்கம் பகட்டுகிறது" 3. வஞ்சித்தல்; to deceive circumvent misrepresent, as in selling goods. "பிறரைப் பகட்டுகையன்றிக்கே"(ஈடு, 5,1,1);. 4. அதட்டுதல் (வின்.);; to menace bully, hector, threaten in order to effect an object.
பகட்டுக்கல்	பகட்டுக்கல் pakaṭṭukkal, பெ. (n.) தவளைக்கல் என்னும் துணை மருந்துச் சரக்குகளுள் ஒன்று; iron stone, this is one of the 120 kinds of natural substances described in Tamil medicine. [பகடு → பகட்டு + கல்]

பகட்டுமுல்லை	பகட்டுமுல்லை pakaṭṭumullai, பெ. (n.) முயற்சியான் வந்த இளைப்பாலும் பாரம் பொறுத்தலாலும் மனைக்கிழவனை ஏருழுகின்ற எருத்துடன் உவமிக்கும் புறத்துறை (பு.வெ. 10, பொதுப். முல்லைப். 6,);: theme of comparing a house holder to a plough- ox, as bearing heavy burdens and getting wearied with intense labour. [பகடு → பகட்டு. பகட்டு + முல்லை] "வயல்மிகு சிறப்பின் வருத்தமும் நோன்மையும் வியன்மனைக் கிழவனைப் பகட்டொடு பொரீஇயன்று"பு : வெ. பொது,41. வேளாண் தலைவனை உழைப்பாலும் சுமை பொறுத்தலானும் அவனுடைய எருதோடு உவமித்தது பகட்டுமுல்லை என்னும் துறையாம். பகடுபோன்று உலகிற்குப் பயன்படும் வேளாளனுடைய இயல்பு மிகுதி என்க. "உய்த்தல் பொறுத்தல் ஒழிவின் றொலிவயலுள் எய்த்தல் அறியா திடையின்றி-வைத்த படுநுகம் பூண்ட பகட்டொடு மானும் நெடுமொழி எங்கணவன் நேர்"(பு.வெ.41.);
பகடக்காரன்	பகடக்காரன் pakaṭakkāraṉ, பெ. (n.) சூழ்ச்சிக்காரன் (யாழ்.அக);; artful person. [பகட்டு - பகடம் + காரன்]
பகடம்	பகடம்1 pakaṭam, பெ.(n.) 1. பகட்டு 2, 6. (யாழ்ப்.); பார்க்க; See {Anagattu.} 2. நிறங்கொடுக்கை; colouring. [ஒருகா,பகட்டு → பகடம்] பகடம்2 pakaṭam, பெ. (n.) சிலம்பம் (யாழ். அக.);; fencing. [பகடு → பகடம்] [பகடுபோல் சளைக்காமல் மோதி வெல்ல முயலும் சிலம்பாட்டம்.]

பகடி	பகடி1 pakaṭittal, 5. செ. கு. வி. (v.i.) 1. அருவருத்தல்; nauseating. 2. கண்மயங்கப்பண்ணல்; to cause drowsiness, dizziness. (சா.அக.);; பகடி2 pakaṭi, பெ. (n.) 1. எள்ளல்; mockery, ridicule, 'அவன் அவளைப் பகடி செய்து பாட்டுப் பாடினான்'. (வின்.);; 2. நகையாட்டு; jest, witty repartee. 3. நகைச்சுவையாளன்; jester, buffoon. 4. புறப்புனைவாளன்; pretender, imposter "குருவேலைப் பகடிகளை மேவாதே"(ஒழிவி. பொது. 3); 5. கூத்தாடி; pole-dancer. dancer "பகடிக்கோ பணம்பத்து"(தண்டலை. 71); 6. வரிக்கூத்து வகை; (சிலப். 3, 15, உரை); a masquerade dance. [பகட்டு1 → பகட்டி → பகடி] பகடி
பகடிகம்	பகடிகம் pakaṭikam, பெ. (n.) எருமை; buffalo. [பகடு → பகடிகம்]

பகடு

பகடு pakaṭu, பெ. (n.)

1. பெருமை; greatness, hugeness, largeness

"பகட்டா வீன்ற கொடுநடைக் குழவி"(பெரும்பாண். 243);

2. பரப்பு; expansiveness

"பகட்டெழின் மார்பின்"(புறநா. 13);

3. வலிமை; strength

"நுண்பூணம்பகட்டு மார்பின்"(புறநா. 88.);

4. எருது; bull, ploughing ox.

"பகட்டினானும் மாவினனும்"(தொல். பொ. 76);

"பகடு நடந்த கூழ்பல்லாரோடுண்க"(நாலடி. 2);

5. எருமைக் கடா (தொல். பொ. 76);; buffalo bull.

"பெருமிதப் பகட்டுக்குத் துறையுமுண்டோ"(புறநா. 90);

6. ஏர்; a team of oxen harnessed to a plough.

"பகடு புரந்தருநர் பாரமோம்பி"(புறநா. 35);

7. ஆண் யானை; male elephant

"பைங்கட் பணைத்தாள் பகட்டுழவன்"(பு. வெ. 8,5.);

"பகடுதேர்புரவிகாலான் [illegible] "([illegible] பதினோரா [illegible]

பகடை

பகடை1 pakaṭai, பெ.(n.)

1. சூதின் தாயத்திலொன்று; ace upon dice,

'பகடை பன்னிரண்டெட்டு'

2. எதிர்பாராத ஆகூழ்; sudden smiles of fortune.

தெ. பகட ம. பகட க. பகடெ து. பகட

[பகடம் → பகடை]

பகடை2 pakaṭai, பெ. (n.)

1. போர்வீரன்; warriors

2. செருமான் குடியைச் சார்ந்தோர் (வின்.);; title of the cakliya caste.

3. போர் வீரர்களாயிருந்து, போரற்றக்காலத்தில் செருமான் தொழிலை மேற்கொண்ட ஒரு சாரார்; warriors as well as cobblers.

பகடை3 pakaṭai, பெ. (n.)

1. போர்; battle.

2. போரினால் ஏற்படும் துன்பம்; sufferings from the war.

3. துன்பம், மனக்கலக்கம், வருத்தம்,

grief, perturbation, agitation of mind.

பகடைக்காய்	பகடைக்காய் pakaṭaikkāy, பெ. (n.) ஒருவகையான சூதாட்டத்தில் விளையாடுபவர் இருவரும் ஒருவர் மாற்றி ஒருவராக உருட்டும், புள்ளிகள் கொண்ட, ஆறு பக்கங்களையுடைய மரத்தாலோ மாழையி னாலோ ஆகிய கருவி; a dice "உங்களுடைய சண்டையில் என்னைப் பகடைக்காய் ஆக்காதீர்கள்."(உ.வ.);; [பகடை + காய்]
பகடைதப்பு-தல்	பகடைதப்பு-தல் pakaṭaitapputal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) நேர்ச்சி நெருக்கடியில் தப்பித்துக் கொள்ளுதல் (சென்னை);; to have a narrow escape, to miss narrowly. தெ. பகடதப்பு. [பகடை + தப்பு-,]
பகடையடி-த்தல்	பகடையடி-த்தல் pakaṭaiyaṭittal, 4. செ.கு.வி. (v.t.) ஆரவாரமாகப் பேசுதல்; செருக்கோடு பேசுதல்; to use bombastic language. [பகட்டு → பகட்டை → பகடை] பகட்டுதல் = தற்பெருமை கொள்ளுதல். [பகடை + அடி-,]
பகண்டம்	பகண்டம் pakaṇṭam, பெ. (n.) கடலை; ground nut.
பகண்டை	பகண்டை1 pakaṇṭai, பெ. (n.) kind of partridge. [பகன்றை → பகண்டை] மறுவ. கதுவாலி (கவுதாரி); பகன்றை. சில்லை. (சூடா); ஒ. நோ. கன்றுக்குட்டி → கண்ணுக்குட்டி, ஈழவழக்கு. பகண்டை2 pakaṇṭai, பெ. (n.) பகன்றை, 3 (இ. வ.); பார்க்க; see {paganraj} 3. [பகன்றை → பகண்டை] பகண்டை3 pakaṇṭai, பெ. (n.) நகையாட்டுப் பாட்டு; song of ridicule. "பப்பினையிட்டுப் பகண்டை பாட"(பதினொ. திருவாலங். 1,11.); [பகட்டு1 → பகட்டை → பகண்டை] பகண்டை paganṭai, பெ.(n.) விழுப்புரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Vilupuram Taluk. [பகன்றை+பகண்டை]
பகந்தரவிரணம்	பகந்தரவிரணம் pakantaraviraṇam, பெ. (n.) எருவாய்ப் புண்; (பைஷஜ. 277);; fistula in anus. [பகந்தரம் + skt {wra} த. இரணம்]

பகந்திரம்	பகந்திரம் pakantiram, பெ. (n.) எருவாய்ப் புண்; fistula in anus. [பகந்தரம் → பகந்திரம்]
பகப்பாதி	பகப்பாதி pakappāti, பெ. (n.) சித்திரமூலம் என்னும் மூலிகை; ceylon leadwort மறுவ : கொடுவேலி.
பகபகவெனில்	பகபகவெனில் pakapakaveṉil, பெ. (n.) 1. தீ எரியும்போது உண்டாகும் ஒலிக்குறிப்பு; onom, expr. of crackling of fire, 2. வயிறு பசியால் எரிதற் குறிப்பு; expr. signifying burning or smarting sensation of hunger, 3. ஈரடுக்கொலிக் குறிப்பு; reduplication of onom, expr. 4. வேகக் குறிப்பு; expr. of fast. [பட + பட + எனல் → பகபகவெனல்]
பகம்	பகம் pakam, பெ. (n.) 1. மிகு செல்வம், மறம், புகழ், திரு, அறிவு, நெஞ்சுறுதி என்ற அறுகுணங்கள் (பாரதவசனம், அநுசா. பக். 935.);; the six attributes wealth, {maram pugal, tiru, ñāṇam, vairākkiyam.} 2. பெண்குறி (திவா.);; pudendum muliebre. [பல் + பல்கு + பகு → பகம்]
பகமலர்	பகமலர் pakamalar, பெ. (n.) கருப்பை; the womb, uterus. [பகம் + மலர்]

பகர்	பகர்1 pakartal, 4. செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சொல்லுதல்; to tell, utter, declare, say, announce, pronounce, publish. "மற்றைய ராவார் பகர்வர்"(நாலடி,256); 2. விற்றல்; to hawk, sell, "பூவும், புகையும் மேவிய விரையும் பகர்வணர்"(சிலப். 5,14.); "பண் அயை சிலம்பு பகர்தல் வேண்டி"(சிலப். 18.);. "என்காற் சிலம்பு பகர்தல் வேண்டி நின்பாற் கொலைக் களப்பட்ட கோவலன் மனைவி"(சிலப். 20-61.); 3. கொடுத்தல்; to give "வேழம் வெண்பூப் பகரும் தண்டுறை யூரன்"(ஐங்குறு. 13); 4. உணர்த்துதல்; indicate "பகர்குழல் பாண்டி லியம்ப"(பரிபா. 14,42);. [பகு → பகர் → பகர்-பொருள்களைப் பகுத்து விலை கூறுதல். மு. தா.292. வே. க.] பகர்2 pakartal, 4. செ.குன்றாவி. (v.t.) ஒளிவிடுதல்; to emit lustre "பக்கங் கருஞ்சிறுப் பாறை மீதே யருவிகள் பகர்ந்தனைய"(திவ். பெரியாழ் (1,7,8); [பகல் → பகர்] வ. மொ. வ. 25
பகர்ச்சி	பகர்ச்சி pakarcci, பெ. (n.) 1. சொல் (நன்.458);; speech, utterance, word. 2. விலை; price "பகர்ச்சி மடவார்"(சிவப்.பிர.நன்னெறி, 23.);. [பகர் → பகர்ச்சி]
பகர்ச்சை	பகர்ச்சை pakarccai, பெ. (n.) கோயில், அரண்மனை முதலிய இடங்களின்றும் மதிப்புரவாக அனுப்பும் எடுப்புச் சோறு; Cooked food sent from the temple or {parace} to the houses of Certain dignitaries, as a perquisite. "கோயிலிலிருந்து மூத்த பிள்ளை வீட்டுக்குப் பகர்ச்சை போகிறது"; (நாஞ்.);. [புகா → புகவு → புகர்ச்சை → பகர்ச்சை]
பகர்த்து-தல்	பகர்த்து-தல் pakarttutal, 5. செ. குன்றா.வி (v.t.) பெயர்த்து எழுதுதல் (நாஞ்.);; to transcribe. copy. ம. பகர்த்துக. [பகர்2 → பகர்த்து-,]
பகர்நர்	பகர்நர் pakarnar, பெ. (n.) விற்போர்; selling persons "கூலம் பகர்நர் குடிபுரந்தரா அக் குடிபுரந்தருநர்"(பதிற். 13-23);. [பகர் → பகர்நர்]

பகர்ப்பு	பகர்ப்பு pakarppu, பெ. (n.) படி (நாஞ்.);; copy as of an original document. [பகு → பகிர் → பகிர்ப்பு]
பகர்பவர்	பகர்பவர் pakarpavar, பெ. (n.) விற்பவர்; salesman. "வீங்குநீர் அவிழ்நீலம் பகர்பவர் வயிற்கொண்ட"(கலித்-66,1.); [பகர்தல் → பகர்பவர்]
பகர்பு	பகர்பு pakarpu, கு.வி.எ (adj.) விளைந்து; to yield. "பல்வளம் பகர்பூட்டும் பயனிலம் பைதற"(கலித்.20.);
பகர்வனர்	பகர்வனர் pakarvaṉar, பெ. (n.) பொருள்களை விலைக்கு விற்பவர்; sales person "நகர நம்பியர் திரிதரு மருகில் பகர்வனர் போல்வதோர் பாண்மையின் நிறுத்த"(சிலப்.3.அரங்.); [பகர் → பகர்வனர்]
பகர்விலி	பகர்விலி pakarvili, பெ. (n.) நெய்தல்; white indian water lily.(சா.அக.);; மறுவ : அல்லி, பகர்விலிகொடி. [பகல் → பகர் + இலி]
பகரம்	பகரம்1 pakaram, பெ. (n.) 1. ஒளி (யாழ்.அக.);; lustre, splendour, brilliance. 2. அழகு; beauty. "பகரமாமயில் மிசைவர நினைவது மொருநாளே"(திருப்பு:258); மறுவ : கொக்குமந்தாரை. [பகர் → பகரம்] பகரம்2 pakaram, பெ. (n.) மாற்று (நாஞ்.);; instdead, in exchange. 'வீட்டுக்குப் பகரமாக நிலம் கிடைத்தது' [பகர் → பகரம்] பகரம்3 pakaram, பெ. (n.) 'ப' என்னுமெழுத்து; the letter 'p.' 'ப'-பகர அகரம்

பகரவளைவு	பகரவளைவு pakaravaḷaivu, பெ. (n.) 'ப' என்னும் எழுத்தை ஒருபக்கமாகத் திருப்பியது போல் இருக்கும் அடைப்புக்குறி; square bracket. [பகரம் + வளைவு]
பகராசிகம்	பகராசிகம் pakarācikam, பெ. (n.) சூலி என்னும் மரம்; indian mahogony. [பகரம் + ஆசிகம்]
பகரி	பகரி pakari, பெ. (n.) ஆவிரை (பிங்.);; tanner's senna;tanners cassia [பகரம் → பகரி]
பகரிப்பு	பகரிப்பு pakarippu, பெ. (n.) பகரம்1, பார்க்க; (வின்.);; see pagaram [பகரி → பகரிப்பு]
பகல்	பகல்1 pakal, பெ. (n.) 1. பகுக்கை (பிங்,);; dividing separating. "நெருநைப் பகலிடங் கண்ணி"(புறநா. 249.); 2. நடு (திவா.);; middle, 3. நடுவுநிலைமை; middle position, impartiality "அகல்வையத்துப் பகலாற்றி"(பதிற்றுப். 90,9); 4. நுகத்தாணி; middle or main peg in a yoke. "நெடுநுகத்துப் பகல்போல"(பட்டினப். 206);. 5. முழுத்தம் (பிங்.);; period of two {naligai} "ஒரு பகல் காறு நின்றான்"(சீவக. 2200); 6. அரையாமம்; half of a {yāmam,} "அரையிருள் யாமத்தும் பகலுந் துஞ்சார்"(சிலப். 4,81.); 7. நண்பகல் (கொ. வ.);; midday, noon, 8. காலைமுதல் மாலை வரையுள்ள காலம்; day, day time, as divided from the night. "பகல் விளங்குதியாற் பல்கதிர் விரித்தே"(புறநா. 8.); "கலைகாட்டையாயு முகூர்த்தம் பகல் கங்குல்"(கூர்மபு. பல்வகை16.); 9. இளவெயில்

பகல்கனவு	பகல்கனவு pakalkaṉavu, பெ. (n.) மனத்தில் வளர்க்கும் நிறைவேறக் கூடிய வாய்ப்புச் சிறிதும் இல்லாத எண்ணம்; day dream. 'அரசியல் சிக்கல்களுக்கு படையின் மூலம் தீர்வு என்பதெல்லாம் வெறும் பகல்கனவு' "என்னை வழிக்குக் கொண்டு வந்து விடலாம் என்று நினைத்தால் அது பகல் கனவுதான்". 'பகல் கனவுலகில் பயணம் செய்யாதே' (பழ.); [பகல் + கனவு]
பகல்செய்வான்	பகல்செய்வான் pakalceyvāṉ, பெ. (n.) கதிரவன் (பகற்பொழுதைச் செய்பவன்);; sun. "பையுணோய் கூரப் பகல் செய்வான் போய்விழ"(சிலப். 7.50); [பகல் + செய்வான்]
பகல்செல்வாயில்	பகல்செல்வாயில் pakalcelvāyil, பெ. (n.) சிலப்பதிகாரத்தில் குறிக்கப் பெறும் குணவாயிற்கோட்டம் என்ற இடம்; a place referred in the epic {Silappa digăram.} "பகல் செல் வாயிற்படியோர் தம்முன் அகல் இடப்பாரம் அகலநீங்கி"(சிலப். 30-179.);. [பகல் + செல் + வாயில்]
பகல்தீவட்டி	பகல்தீவட்டி pakaltīvaṭṭi, பெ. (n.) பெரியோர்கள் செல்லும்போது, அவர்கட்கு முன் பகற் பொழுதிலுங்கூட, மதிப்புரவாகப் பிடித்துக் கொண்டு போகப்படும் தீப்பந்தம்; torch carried by day before distinguished persons as an honour. [பகல் + தீவட்டி]
பகல்தீவட்டிக்கொள்ளைக்காரன்	பகல்தீவட்டிக்கொள்ளைக்காரன் kāraṉ, பெ. (n.) 1. பகற் கொள்ளையடிப்போன். (இ.வ.);; one who commits dacoity by daylight. 2. அறமல்லாத வழியில் வரும்படி தேடுபவன் (இ.வ.);; person who seeks large, unreasonable gain. [பகல்தீவட்டி + கொள்ளைக்காரன்]
பகல்மாறு	பகல்மாறு pakalmāṟu, பெ. (n.) 1. பகற் பொழுதில்; day-time opp to {irā-māru} "சமணர்கள் பகல்மாறு சாப்பிடுவார்கள்"(இ.வ.);; 2. பகற்பொழுது மாறும்வேளை; evening time, dusk. [பகல் + மாறு]
பகல்மானம்	பகல்மானம் pakalmāṉam, பெ. (n.) பகற் பொழுது (யாழ்.அக.);; day time. [பகல் + மானம்]

பகல்வத்தி	பகல்வத்தி pakalvatti, பெ. (n.) பகல்வர்த்தி பார்க்க; see {paga - vartti} [பகல் + வத்தி] வத்தி = skt.
பகவதி	பகவதி pakavati, பெ. (n.) கொற்றவை; durga, "அகில தலம் விதிர்விதிப்பவரு மடற்கேசரி மேல் பகவதியை யடிவணங்கி"(சேதுபு. தேவிபுர. 25.); பகவதி pakavati, பெ. (n.) 1. தருமதேவதை (பிங்);; the goddess of virtue; 2. கொற்றவை (துர்க்கை); (திவா.);;{durga}, 3. மலைமகள் (பார்வதி); (நாமதீப. 22);{pārvati]. 4. தாம்பிரபரணி ஆறு (நாமதீப. 526);; the river {tāmpiraparani,} [பகவன் → பகவு + அதி.] பகவதி pagavadi, பெ.(n.) 1. அறக்கடவுள் (பிங்.);; the Goddess of Virtue. 2. துர்க்கை (திவா.);;{}. 3. மலைமகள்;{}. 4. தாமிரபரணி ஆறு (நாமதீப. 526);; the river {}. [Skt. Bhagavati → த.பகவதி]
பகவந்தன்	பகவந்தன் pakavantaṉ, பெ. (n.) இறைவன் (பகவன்);; lord, "மூவருள் முதலான பகவந்த னீயென்று கண்டும்"(நூற்றெட்டுத்,திருப்பூ. 97);. [பகவன் → பகவந்தன்] பகவந்தன் pagavandaṉ, பெ.(n.) இறைவன்; Lord. "மூவருள் முதலான பகவ வந்தனீயென்று கண்டும்" (நூற்றெட்டுத். திருப்பு.97);. [பகு → Skt. bhaj. பகவன் → Skt. bhagavan, bhagavanta → த. பகவந்தன்]
பகல்வர்த்தி	பகல்வர்த்தி pakalvartti, பெ. (n.) வாணவகை; a kind of firework "பகல்வர்த்தியதிலதிகமாம்". (அறப்.சத.43.); [பகல் + வர்த்தி] வர்த்தி = skt.

பகல்வாயில்	பகல்வாயில் pakalvāyil, பெ. (n.) கீழ்த்திசை (பகலின் வாயில்);; east as the gate of the day. "பகல்வாயி லுச்சிக் கிழான்கோட்டம்"(சிலப். 9,10.); "புகர் வெள்ளை நாகர்தங் கோட்டம் பகல்வாயில்"(சிலப். கனாத்திறம். 10.); [பகல் + வாயில். பகல் ஆகுபெயராகப் பகலவனைக் குறிக்கிறது.]
பகல்விடுதி	பகல்விடுதி pakalviṭuti, பெ. (n.) பகலில் தங்குமிடம் (வின்.);; day lodging [பகல் + விடுதி]
பகல்விண்மீன்தோன்றி	பகல்விண்மீன்தோன்றி pakalviṇmīṉtōṉṟi, பெ. (n.) கண்பார்வையை மிகக் கூர்மையாக்கும் பொன்னாங்காணி என்னும் மூலிகை; sessile plant it is so called because it lends keenness to vision so as to enable one to see the stars in the day time.
பகல்விளக்கு	பகல்விளக்கு pakalviḷakku, பெ. (n.) பகலில் மதிப்புரவாக இடும் விளக்கு; burnt at daytime as an honour. [பகல் + விளக்கு]
பகல்வினையாளன்	பகல்வினையாளன் pakalviṉaiyāḷaṉ, பெ. (n.) முடிதிருத்துவோன் (நிகண்டு);; barber. [பகல் + வினையாளன்] முடியைத் தலையினின்றும் வெட்டிப் பிரித்தலால் முடி திருத்துவோன் பகல்வினை யாளன் எனப்பட்டான். பகல்-பகுத்தல்;பிரித்தல்.
பகல்வெய்யோன்	பகல்வெய்யோன் pakalveyyōṉ, பெ. (n.) 1. நடுவுநிலை விரும்புவோன்; lover of justice. "பாடியிருக்கைப் பகல் வெய்யோன்"(சிலப். 26,88.); 2. நடுவுநிலை தவறாத சேரன் செங்குட்டுவன்; the {céra king Šefiguttuvan.} [பகல் + வெய்யோன்]
பகல் வெள்ளி காட்டு-தல்	பகல் வெள்ளி காட்டு-தல் kāṭṭutal, 5. செ.கு.வி. (v.i.) காணமுடியாத தொன்றனைக் காட்ட முயலுதல் (யாழ்.அக.);; to attempt an impossibility. [பகல் + வெள்ளி + காட்டு-,]
பகல்வெளிச்சம்	பகல்வெளிச்சம் pakalveḷiccam, பெ. (n.) 1. பகலொளி (வின்.);; daylight 2. போலி நடிப்பு.; false action. [பகல் + வெளிச்சம்]
பகல்வெளிச்சம் போடு-தல்	பகல்வெளிச்சம் போடு-தல் pōṭutal, 5. செ.கு.வி. (v.i.) பகலில் ஏமாற்ற முயலுதல் (கொ.வ.);; to attempt to deceive in broad day light. [பகல் + வெளிச்சம் + போடு-,]

பகல்வேடக்காரன்	பகல்வேடக்காரன் pakalvēṭakkāraṉ, பெ. (n.) 1. பகற் காலத்தில் பலவேடம் பூண்டு பிழைப்போன்; a person who lives by amusing people with his disguises during daytime. 2. வெளிவேடக்காரன்; hypocrite. [பகல் + ski veSa த. வேடம் + காரன்]
பகல்வேடம்	பகல்வேடம்1 pakalvēṭam, பெ. (n.) 1. பகலில் உருமாற்றிக் கொள்கை; disguisement in broad daylight. 2. ஆடம்பர நடிப்பு; false outward show, pretence. [பகல் + வேடம்] பகல்வேடம்2 pakalvēṭam, பெ. (n.) நல்லவர் போன்ற நடிப்பு; வெளிவேடம்; mask of innocence;dissambling 'உன் பகல் வேடத்தை நம்பி ஏமாறுவதற்கு நான் ஒன்றும் முட்டாள் இல்லை'. (உ.வ.); [பகல் + வேடம்]
பகலங்காடி	பகலங்காடி pakalaṅkāṭi, பெ. (n.) நாளங்காடி பார்க்க;{day bazaar,} "படியணி நெடுங் கடைப் பகலங் காடியும்"(பெருங். உஞ்சைக். 54. 77.);. [பகல் + அங்காடி]
பகலசனம்	பகலசனம் pakalacaṉam, பெ. (n.) பகலுணவு; midday meals; dinner. [பகல் + skt asna → த. அசனம்]
பகலடி	பகலடி pakalaṭi, பெ. (n.) சிங்கியடிக்கை; flapping the arms against the sides. [பகல்2 + அடி]
பகலம்	பகலம் pakalam, பெ. (n.] ஆவணம் எழுதினவன் இன்னான் என்பதைக் குறிக்க, அவன் இடும் கையொப்பத்துக்கு முன் சேர்க்கும் மொழி (c.g.);(c.g.);; term prefixed to the signature of the writer of a document indicating that he is the writer thereof. [ஒருகா,பகர் → பகல் → பகலம்]
பகலரசு	பகலரசு pakalaracu, பெ. (n.) கதிரவன்; sun, as a day king, "அகல்வாய் ஞாலம் ஆரிருளுண்ணப் பகலரசோட்டில் பணை யெழுந்தார்ப்ப"(மணிமே 9-17.); [பகல் + அரசு]

பகலவன்	பகலவன் pakalavaṉ, பெ. (n.) 1. பகல் செய்வோன் (திவா.);, பார்க்க; see {pagalŞeyvÖn}. "பகல வனையானும்"(கம்பரா. கங்கை. 61.); "பகலவன் பைம்பெற்றேரரோ"(இராமா. கரன் 52.);. 2. பரணிநாள் (பிங்.);; the 2nd {nakşatra} [(பகல் + அவன்,);– அவன். தன்மை ஒருமையீறு.] பகல் → பகலவன் (செல்வி. திச.79. பக். 179.);
பகலாணி	பகலாணி pakalāṇi, பெ. (n.) பகல் 4;பார்க்க; see pagal 1,4 "நுகத்துப் பகலாணி போன்று"(பழ. 339.); [பகல் + ஆணி]
பகலாந்தை	பகலாந்தை pakalāntai, பெ. (n.) ஆந்தை வகை (பாண்டிச்);; a kind of owl. [பகல் + ஆந்தை]
பகலி	பகலி pakali, பெ. (n.) குதிரை நோய் வகை (அசுவசா. 111.);; a disease of horses. [பகல் → பகலி]
பகலிருக்கை	பகலிருக்கை pakalirukkai, பெ. (n.) 1. நாளோலக்க மண்டபம்; council hall, durbar, 'திருக்கடித் தானத்தைப் பகலிருக்கை மாத்ரமாகக் கொண்டு' (ஈ.டு. 8,6,4); "புரிகை நாட்டுச் சிவபுரத்துப் பகலிருக்கையில் திருவமுது செய்தருளாவிருந்து"(s.i.i.iii., 135.); 2. தனிமையான இடம்; lonely, retiring place solitary place. "அவருந் தாமுமாகப் பகலிருக்கையிலே போயிருந்து"(திருவிருத்.99. 467.); [பகல் + இருக்கை]
பகலுறக்கம்	பகலுறக்கம் pakaluṟakkam, பெ. (n.) பகல்தூக்கம்; (சா.அக.);. day sleep as opposed to night sleep. [பகல் + உறக்கம்]

பகலை	பகலை1 pakalai, பெ. (n.) உருமம் (நண்பகல்);; midday. (சா.அக.);. [பகல் → பகலை] பகலை2 pakalai, பெ. (n.) பலகை (கோவை); lattice; [பகல் → பகலை] [பகலை → பலகை] [ஒ.நோ.விசிறி → சிவிறி.]
பகலைக்கு	பகலைக்கு pakalaikku, து.வி. (adv.) பகலில்; during day. 'பகலைக்குப் பத்துமணிக்குக் கதிரறுப்பு'; [பகல் + ஐ + கு]
பகலோன்	பகலோன் pakalōṉ, பெ. (n.) கதிரவன் (பிங்);; sun. "நீள்விசும்பு நிலாப்பகலோன்."(திரு வாச. 15,5); "பகலோன் மறைந்த அந்தி ஆரிடை உருகெழு பெருங்கடல் உவவுக் கிளர்ந்தாங்கு"[அகநா. 201-2.] [(பகல் + ஒன்);ஒ-ஆண்பால் ஒருமையீறு.]
பகவன்	பகவன் pakavaṉ, பெ. (n.) 1. பகவான் பார்க்க; see {pagavān.} 2. தேவன்; divine being, god, "ஆதி பகவன் முதற்றே யுலகு"(குறள்,1.); 3. அருகன் (திவா.);; arhat 4. புத்தன் (திவா.);; buddha. 5. நான்முகன் (பிங்.);;{brahmā}. 6. திருமால் (பிங்.);;{Thirumal}. 7. சிவன் (திவா);;{sivan}. 8. கதிரவன் (பிங்.);; sun. 9. குரு. (பிங்.);; priest. 10. திருமாலடியாரான முனிவர்; ascetic devotees of {Tirumāl.} "பக்தர்களும் பகவர்களும்"(திவ். பெரியாழ். 4,9,6.);. [பகவன்பகு → பகம் → பகவன்] பகுத்தளித்துக் காப்பவன்;பலர்க்கும் படியளப்பவன், ஆண்டவன். பக (bhaga); என்னும் இருக்குவேதச் சொற்கு 'dispenser', gracious lord patron (applied to gods, esp-to savitri.); RV. என்று மா. வி. அ. பொருள் வகுக்கின்றது. வேளாளன் அறு சாரார்க்கும், அரசன் அடிமையர்க்கும், படியளப்பது போல ஆண்டவனும் பலர்க்கும் உணவைப் பகுத்தளித்துக் காப்பவன் என்னும் கருத்தில் அவனைப் பகவன் என்றனர்.

இன்றும் [illegible] படியளக்கிறவன் என்று பொதுமக்கள் கூறுவது [illegible] என்னும் ஆங்கிலச்

www.valluvarvanalarvattam.com 1015 of 19068.

பகவனாதி	பகவனாதி pakavaṉāti, பெ. (n.) வெள்ளெருக்கு; white flowered madar plant. [பகவன் + ஆதி]
பகவான்	பகவான்1 pakavāṉ, பெ. (n.) 1. பகம் என்பதனாற் குறிக்கப்படும் அறுகுணங்களும் உடைய பெரியார்; great person possessing the six attributes of pagam, the epithet being used after names of certain gods and {Rsis, as akkinipagaván, viyâ $ apâgaván} (வின்.); 2. பன்னிரு பகலவருள் ஒருவன்;(திவா);; a sun-god, one of {tuvâta-ātittar} q. v. 3. சிவன் (சூடா.);; sivan. பகவான்2 pakavāṉ, பெ. (n.) கடவுள்; தெய்வம்; god. "இனி மருத்துவரால் முடியாது. பகவான்தான் காப்பாற்ற வேண்டும்." [பகவன் → பகவான்]
பகவிருக்கும்	பகவிருக்கும் pakavirukkum, பெ. (n.) நிலக்கடம்பு; cadamba tree. [பக + இருக்கம்]
பகவு	பகவு1 pakavu, பெ. (n.) 1. துண்டு; slice, bit. "எட்பக வன்ன சிறுமைத்தே யாயினும்"(குறள். 889); 2. பங்கு (யாழ். அக.);; share, portion. 3. வெடிப்பு (யாழ். அக.);; crack. [பகு → பகவு] வ. மொ.வ.26. பகவு2 pakavu, பெ. (n.) வெடியுப்பு; nitre. (சா.அக.);. [பகு → பகவு]
பகவூகம்	பகவூகம் pakavūkam, பெ. (n.) பகற்குரட்டை என்னும் புடலங்காய்; round snake gourd. (சா.அக.);. [பக + ஊகம்]

பகழி	பகழி pakaḻi, பெ. (n.) 1. அம்பு; arrow, "விழுத்தொடைப் பகழி."(புறநா 152.);. 2. அம்புக் குதை (பிங்.);; foot of an arrow. ம. பகழி பாய்ந்த விடத்தைக் குத்திக் கிழித்துச் செல்லுதலின் அம்பு பகழி எனப்பட்டது. [பகல்-பிளத்தல்.பகலி → பகழி] "வைந்துனைப் பகழி மூழ்கலிற் செவிசாய்த்து"(முல்லைப். 73.); "உடுவுறும் பகழி வாங்கிக் கடுவிசை"(குறிஞ்சிப். 170.); "புலவு நுனைப் பகழியுஞ் சிலையுமான"(பெரும். 29.); "சிலைவிற் பகழிச் செந்துவ ராடைக் கொலைவல் எயினர்"(ஜங்-361-1.); "வேழம் விழ்த்த விழுத்தொடைப் பகழி"(புறநா.152-1.); "பகழிபோல் உண்கண்ணாய்"(கார். 5-2.); "களிற்றுமுகந் திறந்த கவளுடைப் பகழ"(அகநா. 132-4.); "வடியுறு பகழிக் கொடுவி லாடவர்"(அகநா. 159-5.); "அடியமை பகழி யார வாங்கி"(அகநா. 161-3.); "அதர்கூட் டுண்ணும் அணங்குடைப் பகழி"(
பகழிக்கூத்தர்	பகழிக்கூத்தர் pakaḻikkattar, பெ. (n.) திருச்செந்தூர்ப் பிள்ளைத்தமிழ், சீவகசிந்தாமணிச் சுருக்கம் ஆகிய நூல்களை இயற்றிய வரும் 16 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவருமான புலவர்; a poet who is authered Tirucheudier pillai-t-tamil, and sivaka-sintamani-c-curukkam, 16th திருப்புல்லாணி மாலடியான் தர்ப்பாதனன். இவர் மாலியக் குடும்பத்தில் பிறந்து சிவநெறியைத் தழுவியவர் ஆவர். சேதுபதிகளின் பழைய தலைநகரான புகலூரில் உள்ள மூத்த பிள்ளையாரின் பெயர் பகழிக் கூத்தர் என்பதாகும். இப்பெயராலேயே இப்புலவரும் அழைக்கப்பெற்றுள்ளார். சீவக சிந்தாமணிச் சுருக்கம் என்ற பெயர் கொண்ட நூலின் முகப்பில் 'செம்பி நாட்டுச் சன்னாசிக் கிராமத்துத் திருப்புல்லாணிமாலடியான் தர்ப்பாதனன் மகன் பகழிக் கூத்தன் வாக்கு' என்ற தொடர் காணப்படுகின்றது. எனவே சன்னாசி என்பது சேதுநாட்டைச் சேர்ந்த ஊராகும். நூல் : 'திருச்செந்தூர் முருகன் பிள்ளைத் தமிழ், சீவக சிந்தாமணிச் சுருக்கம். திருச்செந்தூர் முருகன் பிள்ளைத்தமிழ் : 10 பருவங்களில் 100 செய்யுட்கள் உள்ள இந்நூல் செந்தில் முருகனைப் பிள்ளையாகப் பாடப்பெற்றது. மிகவும் சொல்லழகும்; இனிய நடையும் உடையதாகப் புலவர்களால் பாராட்டப்பெறுவது, திண்டிமம் என்னும் இசைக் கருவியைத் தம் பாப்புலமைக்கு அறிகுறியாக முழங்கிக் கொண்டு புலவர் சிலர் திருச்செந்தூர் முருகன் திருமுன்பு மங்கலப் பாப் பாடிவந்ததாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. சீவக சிந்தாமணிச் சுருக்கம் : இந்நூல் 300 ஆசிரிய மண்டிலப்பாக்களால் இயன்றது.)
பகழித்திரள்	பகழித்திரள் pakaḻittiraḷ, பெ. (n.) பற்றாக்கை (பிங்.); பார்க்க; see {parakkal} binder for a sheaf of arrows. [பகழி + திரள்]
பகளமல்லிகை	பகளமல்லிகை pakaḷamallikai, பெ. (n.) பவளமல்லிகை என்பதன் கொச்சைவழக்கு; coral jasmine. (சா. அக.);. [பவளம் → பகளம் + மல்லிகை] ஒ. நோ. சிவப்பு-சிகப்பு

பகளி	பகளி pakaḷi, பெ. (n.) ஐம்பது வெற்றிலை கொண்ட ஒரு கட்டு; pack of betel leaves. [பகல் → பகலி + பசளி = பாதி]
பகற்கண்	பகற்கண் pakaṟkaṇ, பெ. (n.) பகலில் கண் தெரியாதிருத்தல்; day blindness as opposed to night blindness. (சா.அக.);. மாலையிற் கண் தெரியாமையாகிய நோயை மாலைக்கண் என்றாற் போல் பகலிற் கண் தெரியாமை பகற்கண் எனப்பட்டது.
பகற்கதிர்	பகற்கதிர் pakaṟkatir, பெ. (n.) கதிரவனின் ஒளிக்கதிர்கள்; rays of the sun, "பவ்வம் மீ மிசைப் பகற்கதிர் பரப்பி"(பொருந. 135.); [பகல் + கதிர்]
பகற்கள்ளன்	பகற்கள்ளன் pakaṟkaḷḷaṉ, பெ. (n.) 1. பகலிற் கொள்ளையிடுவோன்; day light thief. 2. பிறர் பொருளை ஏமாற்றிக் களவு செய்வோன்; one who takes another's property by asserting a false claim, used in reproach. [பகல் + கள்ளன்]
பகற்கறி	பகற்கறி pakaṟkaṟi, பெ. (n.) பகற்காலத்தில் உண்ணக்கூடிய கறிவகை; vegetables that can be eaten during the day time as opposed to இராக்கறி, those that can be taken during the night time. (சா.அக.);. [பகல் + கறி]
பகற்காலம்.	பகற்காலம். pakaṟkālam, பெ. (n.) 1. பகற்பொழுது (வின்.);; day time. 2. வாழ்நாள்; life time. 'மனிதர்க்கு வயது நூறல்லதில்லை' [பகல் + காலம்]
பகற்குரட்டை	பகற்குரட்டை pakaṟkuraṭṭai, பெ. (n.) பகலில் விழித்திருக்கும்போதே குறட்டைவிடுதல்; a spasmodic snoring in the day during waking hours. (சா.அக.);. [பகல் + குறட்டை → குரட்டை]

பகற்குருடு	பகற்குருடு1 pakaṟkuruṭu, பெ. (n.) பகலிற் குருட்டுத்தன்மையுடைய கூகை (சங்.அக.);; owl, as blind by day. [பகல் + குருடு] 'பட்டமரத்தில் பகற்குருடு போகிறது' என்னுந் தொடர் பகற்பொழுதிலும் முன்னே ஒருவர் தீப்பந்தம் பிடித்துச் செல்ல, பின்னே பல்லக்கிற் செல்பவரைக் குத்தலாகக் கூறியது. பகற்குருடு2 pakaṟkuruṭu, பெ. (n.) காகம்; crow, so called from its dim vision during the day. (சா.அக.);.
பகற்குறி.	பகற்குறி. pakaṟkuṟi, பெ. (n.) களவொழுக் கத்திற் பகற்காலத்தே தலைவனுந் தலைவியும் சந்திக்கக் குறிப்பிட்ட இடம். (நம்பியகப். 37.);; place assigned by lovers for clandestine meetings during day-time. "பல்பூங் கானல் பகற்குறி வந்துநம் மெய்கவின் சிதைய"[நற். 235 - 4]. "பல்பூங் கானல் பகற்குறி மரீஇச் செல்வல் கொண்க செறித்தனள் யாயே"(அகநா. 258 - 1.);. [பகல் + குறி]
பகற்கொள்ளை	பகற்கொள்ளை1 pakaṟkoḷḷai, பெ. (n.) பட்டப் பகலிற் கொள்ளையடிக்கை; daylight dacoity. [பகல் + கொள்ளை] பகற்கொள்ளை2 pakaṟkoḷḷai, பெ. (n.) 1. பகற் கொள்ளையடிப்போன்; one who commits decoity by daylight. 2. விலை, வாடகை, முதலியவற்றில் மீயளவு என்று கூறும் வகையில் பெறுதல்; daylight robbery. "இப்பாடப்பொத்தகத்தின் விலை இருநூறு உருவாய் என்றால், இது பகற்கொள்ளை யன்றோ ?" [பகல் + கொள்ளை]
பகற்கொள்ளைக் காரன்	பகற்கொள்ளைக்காரன் pakaṟkoḷḷaikkāraṉ, பெ. (n.) பகல் தீவட்டிக் கொள்ளைக் காரன் பார்க்க; see {paga tivatti-k-ko ai-k-kāran} [பகல் + கொள்ளை + காரன்] 'காரன்' ஆபா. பெயரீறு.
பகற்கோயில்	பகற்கோயில் pakaṟāyil, பெ. (n.) நீராவி மண்டபம் (சீவக. 2860. உரை);; hall in the middle of a tank. மறுவ : நீராழி 'மண்டபம்' [பகல் + கோயில்]
பகற்பசும்பால்	பகற்பசும்பால் pakaṟpacumpāl, பெ. (n.) பகலில் சுரந்து இரவில் கறக்கும் பத்தியத்திற் குதவுகின்ற பால்;(சா.அக.);. cow's milk secreted during the day time and drawn in the night; this milk is said to be useful in diet. [பகல் + பசும்பால்]

பகற்பண்	பகற்பண் pakaṟpaṇ, பெ. (n.) பகற்காலத்திற் பாடப்படும் பண்கள். (சங். அக.);; melodies to be sung during day-time. [பகல் + பண்] பகலிற் பாடப்படும் தேவாரப்பண்கள்; அவை புறநீர்மை, காந்தாரம், கவுசிகம். இந்தளம், தக்கேசி, நட்டபாடை நட்டராகம்; காந்தார பஞ்சமம், பஞ்சமம் ஆகிய பத்துமாம்; "புறநீர்மை காந்தாரம் கௌசிகம் இந்தனமே புகழ்பெறு தக்கேசி நட்டராகம் நட்டபாடை, நறிய பழம்பஞ்சுரம், காந்தார பஞ்சமம், சீர் நன்மைதரு பஞ்சமத் தோடீரைந்தும் பகற்பண்" (இச்செய்யுள் திருவாவடுதுறை யாதீனத்தில் தெரிந்ததாக ஆசிரியர் குறிப்புள்ளது.); (த.சொ.அக.);
பகற்பலி	பகற்பலி pakaṟpali, பெ. (n.) பனைமரம்; palmyra tree. (சா.அக.);. [பகல் + பலி] பனைமரத்தின் களுக்கு கிழிக்கும் பல் போல் இருத்தலால் அது பகற்பலி எனப்பட்டது. பல் + இ = பலி. 'இ' உடையை பொருள் பெயரீறு.
பகற்பாடு	பகற்பாடு pakaṟpāṭu, பெ. (n.) 1. பகற்காலம் (யாழ். அக.);; day time. 2. பகலிற் செய்யும் வேலை (வின்.);; work done in day-time for one's livelihood. [பகல் + பாடு]
பகற்போசனம்	பகற்போசனம் pakrpōcaṉam, பெ. (n.) பகலுணவு; midday meals. [பகல் + skt Basjana]
பகற்போது	பகற்போது pakaṟpōtu, பெ. (n.) 1. பகற் காலம்; day-time; 2. பகற்காலத்து மலரும் பூ (சிலப். 2,14,உரை.);; flowers that bloom during day-time. [பகல் + போது]
பகற்றீவேள்-தல்	பகற்றீவேள்-தல் pakaṟṟīvēḷtal, 11. செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. பகலிற்பகைவரூர்களை எரித்தல்.; to burn down one's enemy's town in broad daylight "அகப்பா வெறிந்து பகற்றி வேட்டு"(பதிற்றுப்.3.பதி.); [பகல் + தீவேள்-,]
பகன்	பகன் pakaṉ, பெ. (n.) கதிர்க்கடவுளருள் ஒருவன்; a sun-god, one of {tuvâtadāśātittar}, q. v., "பகன்றாமரைக் கண் கெடக் கடந்தோன்" (திருக்கோ. 184.);.

பகன்றை	பகன்றை pakaṉṟai, பெ. (n.) 1. சீந்தில் (மலை.); பார்க்க; gulancha see {šindil} 2. சிவதை பார்க்க; indian jalap see {Śivadai} "பகன்றை பலாசம் பல்பூம் பிண்டி"(குறிஞ்சிப். 88.); (பிங்.); 3. நறையால் என்னும் பூடுவகை; a plant. 4. கிலுகிலுப்பை; rattle wort "பனித்துறைப் பகன்றைப் பாங்குடைத் தெரியல்"(பதிற்றுப்.76. 12.); 5. பெருங்கையால் என்னுங்கொடி (சி. அரும்பத);; a kind of herbal creeper.
பகன்றைக்கண்ணி	பகன்றைக்கண்ணி kaṇṇi, பெ. (n.) பகன்றைப் பூ மாலை; a garland made up of the flower {paganrai} "பகன்றைக் கண்ணிப் பழையர் மகளிர்"(மலைபடு. 459.); "பகன்றைக் கண்ணிப் பல்லான் கோவையர்"(ஐங்குறு. 87.); [பகன்றை + கண்ணி]
பகனம்	பகனம் pakaṉam, பெ. (n.) 1. மூட்டு நழுவல்; dislocation of joint 2. எலும்பு முறிவு; fracture. (சா. அக.);.
பகாவின்பம்	பகாவின்பம் pakāviṉpam, பெ. (n.) வீடுபேறு; the bliss of salvation [பகு + ஆ (எ.ம.இ); + இன்பம்] பகாவின்பம் akāviṉpam, பெ. (n.) வீடுபேற்றின்பம் (சங். அக.);; the bliss of salvation. [(பகு + ஆ + இன்பம்); ஆ. எதிர்மறை இடைநிலை.]
பகா	பகா pakā, பெ. (n.) தூதுவளை (சங்.அக.);; climb-ing brinjal. [பகு → பகா]

பகாரம்	பகாரம் pakāram, பெ. (n.) அழகு; beauty, splendour. "விகாரமுறு குரன் பகாரமுயிர் வாழ்வும் விநாசமுற"(திருப்பு.186);. [பகரம் → பகாரம்] பகாரம் pakāram, பெ. (n.) 1. அழகு; beauty, splendour "விகாரமுறு சூரன் பகாரமுயிர் வாழ்வும் விநாசமுற"(திருப்பு. 186.); 2. பகரம் என்னும் எழுத்தைக் குறிக்கும் ஒலிவடிவம்; the pronounciation of letter 'ப' (P); "இதழியைந்து பிறக்கும் பகார மகாரம்"(தொல். 1-97); [பகரம் → பகாரம்]
பகாலி	பகாலி pakāli, பெ. (n.) சிவதுளசி; siva's basil. (சா.அக.);. பகாலி pakāli, பெ. (n.) 1. சிவன் (யாழ். அக);;Śiva as holding a skull. 2. சிவதுளசி; siva's basil.
பகாப்பதம்	பகாப்பதம் pakāppatam, பெ. (n.) பகுக்கத்தகாத சொல்; word, base or suffix which cannot be analysed into parts, opp. to pagu-padam. "பகாப்பத மேழும் பகுபதமொன்பதும் எழுத்தீறாகத் தொடரு மென்ப"(நன். 130);. [அணி,அறம், அகலம், தருப்பணம், உத்திரட்டாதி (பகாப்பதம்); ஈரெழுத்து முதல் ஏழெழுத்து ஈறாக வருவது.] [பகா + பதம் (வட);.] pada-word. "பகுப்பாற் பயனற்று இடுகுறியாகி முன்னே யொன்றாய் முடிந்தியல்கின்ற பெயர்வினை யிடையுரி நான்கும் பகாப்பதம்"(நன்.131.);
பகாப்பொருள்	பகாப்பொருள் pakāpporuḷ, பெ. (n.) கடவுள். (யாழ்.அக.);; god, as indivisible. [பகா + பொருள்]
பகார்	பகார் pakār, பெ. (n.) புள்ளிக் காரனால் ஏற்படுத்தப்படும் விளைச்சல் மதிப்பு (R.F);; value of a crop. fixed by an appraiser [பகர் → பகார்]
பகாலம்.	பகாலம். pakālam, பெ. (n.) மண்டையோடு (யாழ். அக.);; skull, especially human skil. [கபாலம் → பகாலம்]

பகி	பகி paki, பெ. (n.) பகலிற் பதினைந்தாம் முழுத்தம் (சங். அக.);; the 15th {muluttam} of the day time. [பகல் → பகி]
பகிகண்டம்	பகிகண்டம் pakikaṇṭam, பெ. (n.) பிடரி; nape of the neck. (சா.அக.); [பகி + கண்டம்]
பகிடி	பகிடி pakiṭi, பெ. (n.) பகடி பார்க்க; (வின்.);; See {pagad,} தெ. பகிடி. [பகடி → பகிடி] 'பகிடிக்குப் பத்துக்காக; திருப்பாட்டுக்கு ஒரு காசு'. (பழ.); 'பகிடியைப் பாம்பு கடித்தது போல'.(பழ.);
பகிர்	பகிர்1 pakirtal, 4. செ.குன்றா.வி. (v.t) 1. பங்கிடுதல்; to divide into shares, distribute, parcel out, apportion, "பொற்புமிக்க மாயன் பகிரு மமிர்தந்தனை"(கந்தபு. மகாசாத்.20.); 'இந்த வேலையை நாம் மூவரும் பகிர்ந்து கொண்டால் விரைவாய் முடித்துவிடலாம்'. 'இருப்பது ஒரு காணி, அதை எத்தனை பேருக்குப்பகிர்வது ?' 2. பிளத்தல். to break. split, பகிர்2 pakirtal, 2. செ.கு.வி (v.i.) பிரிதல்; to separate. "பரதனு மிளவலு மொருநொடி பகிராது"(கம்பரா. திருவவ. 131.); [பகு → பகிர்-,] பகிர்3 pakir, பெ. (n.) 1. பங்கு; share, section, portion "கோசலை கரத்தினோர் பகிர் தாமுற வளித்தனன்"(கம்பரா. திருவவ. 89.); 2. துண்டம்; piece 'திங்களின் பகிர்புரை எயிறு' (திருவிளை
பகிர்கமி-த்தல்	பகிர்கமி-த்தல் pakirkamittal, 11. செ.கு.வி. (v.i.) வெளிக்குப் போதல்; to ease oneself 'பகிர் கமிக்குங் காலத்து நாய்க்குக் கொடுக்கின்றோமென நினைந்துவிட நல்லதர்மமாமோ' (நீலகேசி,223,உரை); [பகிர் + கமி-,]

பகிர்ச்சி	பகிர்ச்சி pakircci, பெ. (n.) 1. பகுதி; division. 2. பகுப்பு; classififcation. [பகிர் → பகிர்ச்சி]
பகிர்த்தேசம்	பகிர்த்தேசம் pakirttēcam, பெ. (n.) 1. ஊர்ப்புறம்; outskirts, vicinity, as of a town. 2. மலங்கழித்தற்குரிய இடம்; கழிப்பிடம்; privy. [பகிர்3 + தேசம்]
பகிர்ந்துகொள்-ளுதல்	பகிர்ந்துகொள்-ளுதல் pakirntukoḷḷutal, 15. செ.கு.வி. (v.i.) மகிழ்ச்சி துன்பம் முதலியவற்றைப் பிறருடன் பரிமாறிக் கொள்ளுதல்; share one's experience, happiness, sorrow, etc, with another. "எழுத்தாளன் தன் நுகர்ச்சியைப் பகிர்ந்து கொள்ள எழுதுகிறான்" "உறுப்பினர்களின் வருத்தத்தைத் தானும் பகிர்ந்து கொள்வதாக அமைச்சர் கூறினார்." [பகிர் → பகிர்ந்துகொள்-,]
பகிர்யாகம்	பகிர்யாகம் pakiryākam, பெ. (n.) வெளிப்படப் புரியும் வழிபாடு; external worship opp to {andar-yagam} [பகிர் + யாகம்]
பகிர்விடு-தல்	பகிர்விடு-தல் pakirviṭutal, செ. கு. வி. (v.i.) பிளத்தல் (சங்.அக.);; to break in to pieces [பகிர் + விடு-,]
பகிர்வு	பகிர்வு pakirvu, பெ. (n.) பங்கீடு; sharing. distribution, as of power etc; 'அதிகாரப் பகிர்வு' 'வருவாய் சீரற்ற முறையில் பகிர்வு செய்யப்படுகிறது.' [பகிர் → பகிர்வு] (வே.க.);
பகிரதிப்பூடு	பகிரதிப்பூடு pakiratippūṭu, பெ. (n.) கற்பூர வள்ளி; camphor creeper thick leaved lavender (சா.அக.);. [பகிரதி + பூடு] [பூண்டு → பூடு]

பகிறு	பகிறு pakiṟu, பெ. (n.) செருக்கு; pride. ஒருகா. [பகிர் → பகிறு]
பகீரெனல்	பகீரெனல்1 paāreṉal, பெ. (n.) அச்சக்குறிப்பு; expr. signifying the state of being greatly terrifed "இறப்பொடு பிறப்பையுள்ளே யெண்ணினனெஞ்சது பகீரெனும்"(தாயு.சின்மயா. 5); 2. திடீரென மனக்கலக்கமுறுதற் குறிப்பு (வின்.);; the state of being perturbed suddenly. [பகீர் + எனல்] பகீரெனல்2 paāreṉal, பெ. (n.) அச்சம், நேர்ச்சி முதலியவற்றால் மனத்தில் அச்சம் பரவுதல் அல்லது தாக்குதல்; get a fright have a frightening feeling. "இரவில் வீட்டின் கொல்லைக் கதவு மூடப்படவில்லை என்பது நினைவுக்கு வந்ததும் பகீரென்றது." [பகீர் + எனல்]
பகீலெனல்	பகீலெனல் paāleṉal, பெ. (n.) பகீரெனல் பார்க்க; see pakirenal. "ஏந்துகொம்பைக்கண்டு பகீலென்று மனஞ்சோர்ந்து"(விறலிவிடு.); [பகீல் + எனல்]

பகு	பகு1 pakutal, 6. செ.கு.வி. (v.i.) 1. பிளவு படுதல்; to be spilit, divided, "சக்கரவாளச் சிலை பக"(திருப்பு.841);. 2. பிரிவு படுதல்; to be at variance disunited;to separate "பகச்சொல்லிக் கேளிர்ப் பிரிப்பர்"(குறள். 187.); [பொகு → பகு → பகு-,] பகு2 pakutal, 4. செ.குன்றா.வி. (v.t.) பாகமாய்ப் பிரித்தல்; to divide "பகுந்துனக்கு வைத்தகோலறைக்கு"(திருவாலவா. 30,30.); ம. பகுக, தெ. பகுலு பகு3 ttal, 11. செ.குன்றா.வி. (v.t.) 1. பங்கிடுதல்; to distribute, apportion, allot "பகுத்துண்டு பல்லுயி ரோம்புதல்"(குறள், 322.); 2. வகைப்படுத்துதல் (வின்.);; to classify 3. வகுத்துத்தெளிவாய்க்கூறுதல் (வின்.);; to explain analytically ... மேலும் பகுக்க முடியாது'
பகுசாரம்	பகுசாரம் pakucāram, பெ. (n.) 1. நறுவிலி; sebesten. 2. அதிசாரம்; diarrhoea (சா.அக.);;
பகுசொல்	பகுசொல் pakucol, பெ. (n.) முதனிலை, ஈறு முதலிய உறுப்புக்களாகப் பகுக்கப்படும் சொல்; word divisible with root and suffix. [பகு + சொல்] செல்வி. திச. 79; பக்.180. [பகுத்து + அறிவு]
பகுத்தறி-தல்	பகுத்தறி-தல் pakuttaṟital, 2. செ.குன்றா.வி. (v.t.) கரணிய, காரியங்களை மனத்தில் கொண்டு செய்திகளை வகைப்படுத்தி உணர்தல்; to distinguish, discriminate, reason analytically. "உயிரினங்களில் மனிதனுக்கு மட்டுமே பகுத்தறியும் ஆற்றல் உண்டு" [பகுத்து + அறி-,] 'பகுத்து அறியாமல் துணியாதே படபடப்பாகச் செய்யாதே' (பழ.);
பகுத்தறிவு	பகுத்தறிவு pakuttaṟivu, பெ. (n.) 1. பகுத்தறியும் திறன்; reasoning; power of discrimination. 'மனிதனின் பகுத்தறிவு, இயற்கையை அவன் வெற்றி கொள்ள உதவியது' 2. நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் அல்லாமல் எதையும் சிந்தித்து ஏற்றுக் கொள்வதை அடிப்படையாகக் கொண்ட முறை; rationality. "பகுத்தறிவு இயக்கம் தந்தை பெரியாரால் தோற்றுவிக்கப்பெற்றது"(உ.வ.);
பகுத்தன்	பகுத்தன் pakuttaṉ, பெ. (n.) செம்படவச் சாதியாரின் பட்டப்பெயர் (E.T. V, 352);; caste title of cembadavar.

பகுத்துண்(ணு)-தல்	பகுத்துண்(ணு)-தல் tal, செ.குன்றா.வி. (v.t.) 1. ஏழைகள் முதலியோர்க்குப் பங்கிட்டுக் கொடுத்து எஞ்சியதை உண்ணுதல்; to eat food after feeding the poor, etc. "பகுத்துண்டு பல்லுயி ரோம்புதல்" (குறள், 322.); [பகு → பகுத்து + உண் (ணு);-,]
பகுத்துப்பார்-த்தல்	பகுத்துப்பார்-த்தல் pakuttuppārttal, 11. செ.குன்றா.வி, (v t.) ஒரு பொருளைச் செவ்வை யாகச் சோதித்துப் பார்த்தல் (வின்.);; to survey in detail; to Scrutinise [பகு → பகுத்து + பார்-,]
பகுத்துவம்	பகுத்துவம் pakuttuvam, பெ. (n.) 1. மிகுதி; abundance, multitude; 2. இசையில் மிக்குவரும் சுரம்; the note that occurs most in a musical piece. [பகு → பகுத்துவம்]
பகுதம்	பகுதம் pakutam, பெ. (n.) நிகழ்ந்து கொண்டிருப்பது; that which is under consideration;subject on hand "பகுத மன்றியே மற்றுள தொழில்களிற் பற்றார்"(ஞானவா.திதி. 2.); பிரா. பகுதம் [பகு → பகுதம்]
பகுதானிய	பகுதானிய pakutāṉiya, பெ. (n.) ஆண்டு வட்டம் அறுபதனுள் பன்னிரண்டாவது; the 12th year of the jupiter cycle of sixty years.
பகுதி	பகுதி1 pakuti, பெ. (n.) 1. பகுப்பு; portion, part, allotment, division, "அண்டப் பகுதியினுண்டைப் பிறக்கம்"(திருவாச.3.1.);. 2. வேறுபாடு; difference. "மயங்கிய தகுதியல்லது பகுதி யின்றெனின்"(ஞானா. 35,5.);. 3. திறை; tribute. "இது பகுதி கொள்கெனா"(அரிச். பு. நகர்நீ. 111.);. 4. வருவாய் (சூடா.);; income 5. வரி; revenue. 6. இதழின் வரிசை எண்; number, as of a periodical. தெயகிதி க.பகதி. ம.பகுதி. [பகு → பகுதி] பகுதி (திறை);. பகு → பகுதி = பிரிவு, கூறு, கண்டுமுதலில் ஆறிலொரு கூறான அரசிறை, பகுசொல்லுறுப்பாறனுள் ஒன்றான முதனிலை. பகுதி விகுதி என்னும் தென்சொற்களின் பொருளும், ப்ரக்ருதி, விக்ருதி என்னும் வடசொற்களின் பொருளும் வெவ்வேறாம்.

பகுதி கூறு

பகுதிக்கால்	பகுதிக்கால் pakutikkāl, பெ. (n.) நு,சு,பு,யு,வு, என்ற வடிவெழுத்துக்களில் உகரவொலியின் குறியாக வரையப்படும் கீழ்க்கோடு (வின்.);; the vertical downward stroke in the vowel consonants நு,சு,பு,யு,வு, being the symbol of the vowel element 'உ' in them. [பகுதி + கால்]
பகுதிக்காற்பிறை	பகுதிக்காற்பிறை pakutikkāṟpiṟai, பெ. (n.) நூ,சூ,பூ,யூ,வூ, என்ற வடிவெழுத்துக்களில் ஊகாரவொலியைக் குறிக்க வரையப்படும் கீழ்க்கோடும் பிறைபோன்ற குறியும்; the vertical downward stroke with its loop at the end in the vowel-consonants நூ,சூ,பூ,யூ,வூ, being the symbol of the vowel element 'ஊ' in them. [பகுதிக்கால் + பிறை]
பகுதிக்கிளவி	பகுதிக்கிளவி pakutikkiḷavi, பெ. (n.) தகுதி பற்றியும் வழக்கு பற்றியும் வழங்கும் சொற்கள்; expressions used euphe- mistically-or sanctioned by usage. "தகுதியும் வழக்கும் தழீஇயினவொழுகும் பகுதிக் கிளவி வரைநிலையிலவே"(தொல்,சொல்.17. சேனா); [பகுதி + கிளவி]
பகுதிகட்டு-தல்	பகுதிகட்டு-தல் pakutikaṭṭutal, 5. செ.கு.வி (v.i.) 1. அரசர்க்கு இறைகொடுத்தல்; to pay the taxes to pay tribute, as a petty king to his suzerin. 2. பங்கிடுதல்; to share (த.சொ.அக.); [பகுதி + கட்டு-,]
பகுதிப்பொருள்விகுதி	பகுதிப்பொருள்விகுதி pakutipporuḷvikuti, பெ.(n.) தனக்கு ஒரு பொருளின்றிப் பகுதியின் பொருளிலேயே வரும் விகுதி (சீவக.247. உரை);; suffix added on to a word without changing its sense as ka in avaigal. [பகுதி + பொருள் + விகுதி.] விகுதி = Skt.
பகுதியெண்	பகுதியெண் pakutiyeṇ, பெ. (n.) கீழ்வாய் இலக்க வெண்ணிற் கீழிருக்கும் எண் (இக்.வ.);; denominator of a fraction. [பகுதி + எண்]
பகுப்பு	பகுப்பு pakuppu, பெ. (n.) பிரிவு; division, classification "பகுப்பாற் பயனற்று"(நன்.131); [பகு → பகுப்பு] (வ.மொ.வ.25); பகுப்பு = பிரிப்பு.

பகுபதம்	பகுபதம் pakupatam, பெ. (n.) முதனிலை, ஈறு முதலியனவாகப் பிரிக்கக்கூடிய மொழி (நன். 128);; "பகாப்பத மேழும் பகுபத மொன்பதும் எழுத்தீ றாகத் தொடரு மென்ப"(நன். 130); "பொருளிடங் காலஞ் சினைகுணந் தொழிலின் வருபெயர் பொழுதுகொள் வினைபகுபதமே"(நன். 132.); [பகு + பதம்] [வட.pada-சொல்.]
பகுபதவுறுப்பு	பகுபதவுறுப்பு pakupatavuṟuppu, பெ. (n.) முதனிலை, ஈறு இடைநிலை, சாரியை, சந்தி, திரிபு (வேறுபாடு); என்ற சொல்லுறுப்புக்கள் (நன்.133. உரை,);; vigudi,iḍainilai, šāriyai, šandi, vigāram}. [பகுபதம் + உறுப்பு] பதம் =Skt
பகுபுத்தி பாதி	பகுபுத்தி பாதி pāti, பெ. (n.) கல்லுருவி; blistering plant
பகும்புல்	பகும்புல் pakumpul, பெ. (n.) அக்கமணி;{rudrākSa} bead.
பகுவாதா	பகுவாதா pakuvātā, பெ. (n.) ஆலமரம்; banyan tree.
பகுவாய்	பகுவாய் pakuvāy, பெ. (n.) 1. அகன்றவாய்; wide open mouth. "பகுவாய் வன்பேய் கொங்கை சுவைத்து"(திவ். பெரியதி. 6,5,6);. 2. தாழி (சங்.அக.);; large-mouthed vessel; 3. பிழா (திவா.);; a vessel for baling water. 4. பிளந்தவாய்; spilited mouth, "பல்பொறிப் பகுவாய்ப்படம் புடைபரப்பி"(திவிளை.நாக.15.); (த.சொ.அக.); [பகு + வாய்] பகுவாய் pakuvāy, பெ. (n.) பெரியவாய்; wide openmouth. "பகுவாய் ஞமலியொடு பைம்புதலெருக்கி"(பெரும்பாண். 112.); "வாளைப் பகுவாய் கடுப்ப"(நெடுநல். 143.); "கிம்புரிப் பகுவாய் அம்பணம் நிறைய"(நெடுநல். 96.); "பகுவாய்த் தடவிற் செந்நெருப்பார"(நெடுநல். 66.); "பைஞ்சுனைப் பூத்த பகுவாய்க் குவளையும்"(ஐங்குறு. 299-2); "பைங்காற் கொக்கின் பகுவாய்ப் பிள்ளை"(புறநா. 342-7);

பகுவாய்ப்பறை	பகுவாய்ப்பறை pakuvāyppaṟai, பெ. (n.) பறைவகை (பங்.);; a kind of drum. [பகுவாய் + பறை]
பகுவாரகம்	பகுவாரகம் pakuvārakam, பெ. (n.) நறுவிலி; sebestin plum. (சா.அக.);.
பகுவாரம்	பகுவாரம் pakuvāram, பெ. (n.) நறுவிலி; Sebestin fruit. (சா.அக.);. மறுவ : பகுவாரகம்.
பகுவொளி	பகுவொளி pakuvoḷi, பெ. (n.) பேரொளி; dazzling brightness, splendour. "பகுவொளிப் பவழஞ் செவ்வாய்"(சீவக. 2801); [பகு + ஒளி]
பகுளம்	பகுளம் pakuḷam, பெ. (n.) மிகுதி; excessiveness, abundance. (சா.அக.);.
பகுளாங்கிசம்	பகுளாங்கிசம் pakuḷāṅkicam, பெ. (n.) ஓதியமரம்; indian ash tree. (சா.அக.);.
பகேசிகை	பகேசிகை paācikai, பெ. (n.) காயாமரம். (நாமதீப. 372.);; barren tree. (tree not baring any fruit.);

பகை	பகை1 pakai, பெ. (n.) 1. உடன்பாடின்மை; hatred, enmity. "பகையென்னும் பண்பில தனை"(குறள். 871.); "எக்காலம் பகைமுடித்துத் திரெளபதியும் குழல் முடிக்கவிருக்கின்றாளே"(பாரத.கிருட்டின. 22.); 2. பகைஞன்; enemy, opponent. "உறுபகை யூக்க மழிப்ப தரண்"(குறள்,744.);. "பகை முன்னர் வாழ்க்கை செயலும்"(திரிகடு. 4.); 3. மாறு; disagreement, counteraction contrast, contrariety. "நெய்தலம் பகைத்தழைப் பாவை புனையார்"(ஐங்குறு. 187.); 4. பகைத்தானம் பார்க்க; (astrol.); see {pakai-t-tánam}. 5. மானக்கேடு; injury;discourtesy. "எவன்கொல்யான் மாலைக்குச் செய்த பகை"(குறள்,1225.); 6. பகைநரம்பு (சிலப். 8,33.); பார்க்க; see pagai narumbu. 7. தன்னுயர்ச்சிக்குக் கேடுவிளைக்கும் காமம், காழ்ப்புணர்வு முதலிய உட்பகை; mental defects, as internal enemies preventing the advancement of the soul. 8. பகையாக்கல் (பு.வெ. 9,37, உரை.); பார்க்க;{pagai-y-akkal} [பகு → பகை] (வே. க.); (செல்வி.75. ஆனி. பக். 532);
பகைக்கட்டி	பகைக்கட்டி pakaikkaṭṭi, பெ. (n.) 1. உடலிலுண்டாகும் கழலை முதலிய புண்; malignant growth. 2. படரும் புண்; spreading ulcer. [பகை + கட்டி]
பகைசரக்கு	பகைசரக்கு pakaicarakku, பெ. (n.) மாற்றுச் சரக்கு (இ. வ.);; antidote [பகை + சரக்கு]
பகைசாதி-த்தல்	பகைசாதி-த்தல் pakaicātittal, 18. செ.கு.வி. (v.i.) வன்மங் கொள்ளுதல்; to cherish hatred. [பகை + சாதி-,] சாதி = Skt [சாதி-சாதனை என்னும் வட சொல்லின் திரிபு வினையாக வந்தது.]
பகைஞன்	பகைஞன் pakaiñaṉ, பெ. (n.) பகைவன்; enemy "தங்குலப் பகைஞர் தம்பால்"(கம்பரா.சடாயுவுயிர்,86.); [பகை → பகைஞன்]

பகைத்தானம்	பகைத்தானம் pakaittāṉam, பெ. (n.) கோள்நிலையின் பகை வீடு; [பகை + தானம்.] தானம் ஸ்தானம் என்ற வடசொல்லின் திரிபு. Skt. ஸ்தானம் → தானம்
பகைத்தி	பகைத்தி pakaitti, பெ. (n.) பகைப்பெண்; a woman who is one's enemy. "பகைத்தியா லொருந்தி வண்ணமே"(சீவக. 1488.); [பகைவன் → பகைத்தி. ஒநோ. புலையன் → புலைத்தி]
பகைத்தொடை	பகைத்தொடை pakaittoṭai, பெ. (n.) 1. முரண்டொடை பார்க்க; see {murantodai.} (gram.); antithesis 2. மாறுபட்டவற்றின் சேர்க்கை (ஈடு);; a string of articles of different kinds, as of beads. [பகை + தொடை]
பகைதணிவினை	பகைதணிவினை pakaitaṇiviṉai, பெ. (n.) தூதுசெல்வினை. (நம்பியகப்.75. உரை);; the act of going on a peace mission between enemy-kings, embassy. [பகை + தணிவினை]
பகை நரம்பு	பகை நரம்பு narampu, பெ. (n.) யாழில் நின்ற நரம்புக்கு மூன்று ஆறாவதாயுள்ள பகை நரம்புகள்; the third and the sixth strings from the (adj.);string of a lute in a tune, as discordant. "வெம்பகை நரம்பி னென்கைச் செலுத்தியது"(மணிமே. 4,70.); "நரம்பிசையாற் பிறந்த பொல்லமை; அவை அதிர்வு, ஆர்ப்பு, கூடம், செம்பகையென நான்கு"(சிலப். வேனிற். 27,29); [பகை + நரம்பு] 'ஆறும்மூன்றும், கூடமெனினும் பகையெனினும் ஒக்கும்' (அடி.சிலம்பு,8 : 33); என்ற குறிப்பும் நோக்குக.
பகைநாள்	பகைநாள் pakaināḷ, பெ. (n.) 1. ஒருவர் பிறந்த விண்மீனுக்கு முந்திய விண்மீன் (யாழ்.அக.);; the day preceding one's birthday; 2. செய்யுட் பொருத்தத்தில் பொருத்தமற்ற நாள் (சங்.அக.);; "சொல்லியநாண் மூவொன்பதாகத் துணிந்தொன்று-புல்லிய மூன்றைந் தேழ் பொருந்தாவம்" (வெண்பாப்); [பகை + நாள்] இவ்வாரன்றி, "ஆதிரை, பரணி,ஆரலாயிலிய முப்பூரங் கேட்டைதீதுறு விசாகஞ் சோதி சித்திரைமகமீராறும் நற்காரியத்திற்காகா" எனத் தமிழ் மொழி அகராதி கூறுகிறது.
பகைப்படல்	பகைப்படல் pakaippaṭal, பெ. (n.) பகையாதல்; to become inimical. [பகை + படல்]

பகைப்படை	பகைப்படை pakaippaṭai, பெ. (n.) அறுவகைப் படையுள் பகைவர் படையிலிருந்து விலக்குண்டு அடைந்தோராலேனும் அப்படையினின்றும் வேறுபடுத்து வசமாக்கிக் கொள்ளப்பட்டோராலேனும் அமைந்த படை (குறள்,762,உரை); (சுக்கிர நீதி,303.);; army comprising of men who have been dismissed or enticed away from the forces of one's enemy, one of {aruvagaip-padai}, q. v. [பகை + படை]
பகைப்புலம்	பகைப்புலம் pakaippulam, பெ. (n.) 1. எதிரியின் இடம்; enemy's country or position. "பகைப்புலம் புக்குப் பாசறை யிருந்த"(சிலப். 26,180.); 2. போர்க்களம்; battle-field 'இரண்டு பக்கத்தானும் படைவந்த பகைப்புலத்தை யொக்க' (மதுரைக். 402,உரை.); [பகை + புலம்]
பஞ்சோட்டி	பஞ்சோட்டி pañcōṭṭi, பெ. (n.) ஒருவகை மூலிகை; a kind of herb. (சா.அக.); [ஒருகா.பஞ்சம் + ஒட்டி]
பஞ்ஞிலம்	பஞ்ஞிலம் paññilam, பெ. (n.) 1. மக்கட் டொகுதி; people, populace "நனந்தலைப் பஞ்ஞிலம் வருகவிந் நிலமென" (பதிற்றுப். 17.9); [பசுமைநிலம் → பஞ்ஞிலம்]
பஞ்ஞீல்	பஞ்ஞீல் paññīl, பெ. (n.) பஞ்ஞிலம் (திவா.); பார்க்க; see {paññilam.} [பஞ்ஞிலம் → பஞ்ஞீல்]
பஞ்ஞீலி	பஞ்ஞீலி paññīli, பெ. (n.) 1. மக்கட்பரப்பு (சூடா.);; population; 2. திருப்பைஞ்ஞீலி என்னும் சிவத்தலம் (த.சொ.அக.);; a place name of Sivan temple
பஞிலம்	பஞிலம் pañilam, பெ. (n.) பஞ்ஞிலம். பார்க்க; see {paihilam,} "பன்னூறடுக்கிய வேறுபடு பஞிலம்" (புறநா. 62, 10, கீழ்க்குறிப்பு); [பஞ்ஞிலம் → பஞிலம்]
பட்கை	பட்கை paṭkai, பெ. (n.) பாம்பின் மேல்வாய் நச்சுப்பல் (வின்.);; upper fang of a snake, opp to {apatkai}

பட்டகாரி	பட்டகாரி paṭṭakāri, பெ. (n.) 1. சிறுநீலி; small leaved indigo plant. (சா.அக.); மறுவ: அவுரி. பட்டகாரி paṭṭakāri, பெ. (n.) சிறுநீலி என்னும் மூலிகை; small leaved indigo plant. (சா.அக.); மறுவ: அவுரி. பட்டகி, பட்டகேசரி, பட்டங்கம்
பட்சேரி	பட்சேரி paṭcēri, பெ. (n.) 1. பள்ளரூர் (நெல்லை);; village of pallas. [பள் → பள்ளர் + சேரி]
பட்டக்கடம்பு	பட்டக்கடம்பு cēripaṭṭakkaṭampu, பெ. (n.) நீர்க்கடம்பு பார்க்க; water cadamba (l);, see {nirkkagambu} [பட்டம் + கடம்பு] மறுவ, பெண்கடம்பு.
பட்டக்காரன்	பட்டக்காரன்1 paṭṭakkāraṉ, பெ. (n.) 1. பட்டம் பெற்றவன்; title-holder, 2. தொட்டியர், கொங்குவேளாளர் போன்ற சாதித்தலைவர்களின் சிறப்புப்பெயர்; title of the headman of the {toṭiyar} and {koṅguvēlāḷa} castes. [பட்டம் + காரன்] பட்டக்காரன்2 paṭṭakkāraṉ, பெ. (n.) வில்லைப் பணியாள்; a peon in livery (இ.வ.); [பட்டை + காரன்]
பட்டகசாலை	பட்டகசாலை paṭṭakacālai, பெ. (n.) 1. கூடம்; central or principal hall in a house. 2. மனையில் உண்ணுமிடம்; dining hall adjoining a house {}. தெ. பட்டசாலா க. பட்டசாலெ [பட்டகம் + சாலை] [பள் → படு → பட்டகம்] பட்டகம் - தாழ்வான இடம், தாழ்வாரம் உணவுக்கூடம்.

பட்டகம்	பட்டகம்1 paṭṭakam, பெ. (n.) 1. ஆடுதின்னாப் பாளை (மலை.); worm killer, 2. புழுக்கொல்லி (சங்.அக.); ringworm root. பட்டகம்2 paṭṭakam, பெ. (n.) துணி; a piece of cloth. "பட்டகசாலையுடன் பட்டகத்தை விரித்துக் கொண்டிருந்தனள்" (ஸ்ரீபுராணம்);.
பட்டகி	பட்டகி paṭṭaki, பெ. (n.) 1. நாடாப்புழு; tape Worm (சா.அக.); [பட்டகம் → பட்டகி]
பட்டகேசரி	பட்டகேசரி paṭṭaācari, பெ. (n.) பட்டக்கடம்பு; female cadamba. (சா.அக.); மறுவ: பெண்கடம்பு [பட்ட + கேசரி]
பட்டங்கட்டி	பட்டங்கட்டி paṭṭaṅkaṭṭi, பெ. (n.) 1. பட்டஞ்சூடிய அதிகாரி; one who is crowned, anointed or invested v.ith authority 2. கைக்கோளர், பரவர் முதலிய சாதியாரின் தலைவருக்குரிய பட்டம்; title of the headman of certain castes, as {kaikkölar,} paravar, etc. 3. கடைசன் என்னும் சாதிப் பெயர்; name of a caste of lime-bones and basket-makers. [பட்டம் + கட்டி]
பட்டங்கட்டு-தல்	பட்டங்கட்டு-தல் paṭṭaṅkaṭṭutal, 5. செ.கு.வி. (v.i.) 1. பட்டப்பெயர் சூட்டுதல்; to confer a title "நன்னெறிப் பட்டங்கட்டி நல்கினான் பரி வட்டங்கள்" (திருவாலவா. 39, 27); 2. அரசு முதலிய பதவியளித்தல்; to invest with office, dignity, authority, to install, crown. "இராவணனை வென்று... அவன்றம்பிக்குப் பட்டங்கட்டிய ராமா" (தனிப்பா. 1, 391, 48); 3. திருமணத்தில் மணமக்கள் நெற்றியிற்பொற்பட்டம் கட்டுதல்; to fasten a gold band on the foreheads of the bridal pair in a marriage. 4. மறவர் சாதியில் இறந்தோனது பிணத்தை எடுப்பதற்கு முன் அவனுடைய முதன்மைப் பிறங்கடையும். அப்பிறங்கடையின் மனைவியும் தவசங்களோடு கலந்த இரண்டு சாண வுண்டையை வீட்டின் சுவரில் ஒட்டியும், பிறகு எட்டாநாள் அதனை நீரிற்கரைத்துந் தாமே இறந்தோன் சொத்துக்கு உரிமையுடையவரென்று தெரிவிக்குஞ் சடங்கு செய்தல்; to perform the ceremony of indicatng the succession to the estate of a deceased person among Maravas wherein before the corpse is removed the chief heir and his v.ife take two balls of cowdung mixed v.ith various kinds of grain and stick thern on to the wall of their house and throw them in water on the eighth day after death 5. எரியூட்டுமுன் பிணத்தைச் சுற்றி வருதல்; to perform the ceremony of going round the deceased during cremation [பட்டம் + கட்டு-,]

பட்டங்கம்	பட்டங்கம் paṭṭaṅkam, பெ. (n.) சப்பாங்கு; (சா.அக.); a kind of herb.
பட்டங்கிச்சார்	பட்டங்கிச்சார் paṭṭaṅkiccār, பெ. (n.) நடுப்பாய்மரத்தின் துணியையும் உச்சிப் பாய்மரத்தின் துணியையும் சேர்க்கும் சீலை; futtock rigging, iron shrouds connecting the rigging of the main mast v.ith that of the topmast.
பட்டங்கொடுத்-தல்	பட்டங்கொடுத்-தல் paṭṭaṅkoṭuttal, 3. செ.கு.வி. (v.i) 1. பட்டப்பெயர் சூட்டுதல்; to confer a title. 2. கிறித்தவருள் சமயத் தந்தையாக்குதல்; to ordain one as a minister, [பட்டம் + கொடு-,]
பட்டச்சீட்டு	பட்டச்சீட்டு paṭṭaccīṭṭu, பெ. (n.) பட்டமளித்தற்குக் கொடுக்கும் ஆவணம் (யாழ்.அக.);; sanad conferring titles [பட்டம் + சீட்டு]
பட்டச்சீலை	பட்டச்சீலை paṭṭaccīlai, பெ. (n.) மெருகிடும் தாள்; sand-paper, 'வண்ணம் கொடுப்பதற்கு முன் பட்டச்சீலை கொண்டு தேய்' (உ.வ.); [பட்டை + சீலை]
பட்டசாலியன்	பட்டசாலியன் paṭṭacāliyaṉ, நெசவுத் தொழிலாளருள் ஒருவகையினர் (S.I.I.III, 265.); a class of weavers. [பட்டாலியன் → பட்டசாலியன்] பட்டாலியன் = பட்டுநெசவு செய்வோர்.
பட்டசாலை	பட்டசாலை paṭṭacālai, பெ. (n.) தட்டிவேலை செய்யும் கூடம்; workshop (தென். ஏப்.76); [பட்டு + பட்டசாலை]
பட்டஞ்சூட்டு-தல்	பட்டஞ்சூட்டு-தல் paṭṭañcūṭṭutal, 4. செ.குன்றா.வி, (v.t.) 1. அரசரைக் குரவரைப் பட்டமுழுக்குப் பண்ணி முடிசூட்டல், coronation. 2. பட்டப்பெயர் கொடுத்தல்; to fix the nickname. [பட்டம் + சூட்டு-,]
பட்டஞ்சூடு-தல்	பட்டஞ்சூடு-தல் paṭṭañcūṭutal, 5. செ.கு.வி (v.i.) 1. முழுக்கடைதல்; to perform onesown as a king. 2. பட்டமடைதல்; acceptation of dignity. [பட்டம் + சூடு-,]

பட்டடை	பட்டடை1 paṭṭaṭai, பெ. (n.) 1. அடைகல் (பிங்.);; anvil. "சீரிடங்காணின் எறிதற்குப் பட்டடை நேரா நிரந்தவர் நட்பு" (குறள். 821.); 2. கொல்லன் களரி; smithy, forge. 3. குவியல்; stock, heap, pile, as of straw, fire wood or timber. 4. தவசவுறை; cornrich, enclosure of straw for grain, wattle and daub, granary. 5. தவசங்கள் இடுவதற்கு ஒலைகளாலமைந்த படுக்கை; layer or bed of olas for grain. 6. ஆணி முதலியன செல்லுதற்கு அடியிலிருந்து தாங்கும் கருவி; anything held against another, as a support in driving a nail, prop to keep a thing from falling or moving. 7. கரையிலிருக்கும் போது நிலத்தில் பதியாதபடி அடியில் வைக்கும் தோணி தாங்கி; frame of timbers to place under a dhoney when ashore, to keep it from the ground, 8. தலையணையாக உதவும் மணை; support for the head in place of a pillow. 9. உட்காரும் பலகை; piece of board temporarily used as a seat. 10. கால்வாய் கடத்தற்கு உதவும் பலகை; plank used for crossin a channel. 11. தேர்த்தட்டு; the platform of the car that carries the idol. 12. அதிர்வேட்டுக் குழாய்கள் பதிக்கப்பட்ட கட்டை; block of wood provided with iron-tubes for explosion of gun-powder. 13. தொடர்ந்து வெடிக்கும் அதிர்வேட்டு; repeated explosin of gunpowder stuffed in iron-tubes.
பட்டைக்கழனி	பட்டைக்கழனி paṭṭaikkaḻṉi, பெ. (n.) இறைப்புப் பாசனத்தால் பயிரிடப்படும் நிலம்; a cultivated field artificially irrigated. [பட்டடை + கழனி]
பட்டைகட்டி	பட்டைகட்டி paṭṭaikaṭṭi, பெ. (n.) பேராசையுள்ளவன்; an avaricious person. [பட்டடை + கட்டி]
பட்டைகட்டு	பட்டைகட்டு1 paṭṭaikaṭṭutal, 5. செ.கு.வி (v.i.) 1. தவசங்களுக்கு உறை கட்டுதல்; to store up grain in an enclosure of straw. 2. முட்டுக் கொடுத்தல்; to set a prop or support. 3. தொழிற்சாலை ஏற்படுத்துதல்; to erect a workshop. 4. பேராசைபடுதல்; to be avaricious. [பட்டடை + கட்டு-,]
பட்டடைகட்டு	பட்டடைகட்டு2 paṭṭaṭaikaṭṭutal, 5. செ.குன்றா.வி (v.t.) களவுசெய்தல்; to steal. [பட்டடை + கட்டு-,]

பட்டைச்சட்டம்	பட்டைச்சட்டம் paṭṭaiccaṭṭam, பெ. (n.) தண்டவாளம் முதலியவற்றிற்கு அடியிலிடுங் கனத்த மரத்துண்டு; sleeper. [பட்டடை + சட்டம்] பட்டைச்சட்டம் paṭṭaiccaṭṭam, பெ. (n.) கூரையைத் தாங்குதற்குக் கைமரத்தின்மேல் நீட்டுப் போக்கில் வைக்கும் மரச்சட்டம்; reeper. [பட்டை + சட்டம்]
பட்டைப்பல்	பட்டைப்பல் paṭṭaippal, பெ. (n.) கடைவாய்ப்பல்; molar tooth (சா.அக.); [பட்டடை + பல்]
பட்டடைப்பலகை	பட்டடைப்பலகை paṭṭaṭaippalakai, பெ. (n.) கடையில் வணிகர்கள் உட்காரும் பலகை; wooden seat in a shop, for the shopkeeper. [பட்டடை + பலகை]
பட்டைப்பாடு	பட்டைப்பாடு paṭṭaippāṭu, பெ. (n.) பட்டடையிற் காணும் நெற்குறைவு; shortage in stored paddy, due o shrinkage, waste, etc. "சம்பாவிற் பட்டடைப்பாடென் றெழுதி" (சரவண. பணவிடு.137.);.
பட்டைமரம்	பட்டைமரம் paṭṭaimaram, பெ. (n.) இறைச்சி வைத்துக் கொத்தும் மரம் (சீவக. 2281. உரை);; butcher's block. மறுவ: கொத்துமுட்டி [பட்டடை + மரம்] [P] பட்டைமரம் paṭṭaimaram, பெ. (n.) நெட்டாவில் பார்க்க; see {netsävi}l bark tree. [பட்டை + மரம்]
பட்டடையார்	பட்டடையார் paṭṭaṭaiyār, பெ. (n.) 1. கடையின் முதலாளி; master of a shop 2. மேற்பார்ப்போர்; overseer. [பட்டடை → பட்டடையார்]
பட்டடைவரி	பட்டடைவரி paṭṭaṭaivari, பெ. (n.) பலவகைச் சில்லறை வணிகர்களிடம் பெறும் வரி; a tax received from the retail merchants. "பலபட்டடை பயிங்குடி ஒன்றுக்குப் பணம் மூன்றாகவும்" (தெ.கல்.தொ.8.கல்.180); [பட்டடை + வரி]

பட்டடைவாய்ச்சீட்டு	பட்டடைவாய்ச்சீட்டு paṭṭaṭaivāyccīṭṭu, பெ. (n.) வாயோலை; ola memorandum stuck in heap of harvested paddy, shov.ing the quantity stored. "பட்டடை வாய்ச் சீட்டெடுத்துப் பார்" (சரவண.பணவிடு.113.); [பட்டடை + வாய்ச்சீட்டு]
பட்டணக்கரை	பட்டணக்கரை paṭṭaṇakkarai, பெ. (n.) நகரப்பகுதி; town, city. [பட்டணம் + கரை] பட்டணக்கரை paṭṭaṇakkarai, பெ.(n.) நகரம், பட்டணம்; town, city. [பட்டினக்கரை-பட்டணக்கரை]
பட்டணங்காப்பு	பட்டணங்காப்பு paṭṭaṇaṅkāppu, பெ. (n.) அணிகலனாகிய காப்பு வகை; a kind of bracelet. [பட்டணம் + காப்பு] [P]
பட்டணச்சாமி	பட்டணச்சாமி paṭṭaṇaccāmi, பெ. (n.) இனவழக்கு மற்றும் சிற்றூர் வழக்குகளில் அமைதி காக்கச் செய்யும் தலைவன்; a head men among some of the castes, who acts as arbitrator in disputes. [பட்டணம் + சாமி] சாமி = Skt.
பட்டணத்தாடு	பட்டணத்தாடு paṭṭaṇattāṭu, பெ. (n.) செம்மறியாடு; large, white sheep. [பட்டணம் → பட்டணத்து + ஆடு] பெரும்பாலும் வீடுகளில் வளர்க்கப் படுவது வெள்ளாடே யாதெலின் வெளியூர் களினின்று மந்தையாக ஒட்டி வரப்படும் செம்மறியாடு பட்டணத்து ஆடு எனப்பட்டது. [P]
பட்டணத்தார்	பட்டணத்தார் paṭṭaṇattār, பெ. (n.) 1. பட்டணத்திலுள்ளோர்; inhabitants of a town or city. 2. பட்டினத்தடிகள் பார்க்க; See {passinattaggas.} [பட்டணம் → பட்டனத்தார்]
பட்டணத்துக்கள்ளி	பட்டணத்துக்கள்ளி paṭṭaṇattukkaḷḷi, பெ. (n.) கள்ளி வகை; a kind of prickly pear. [பட்டனத்து + கள்ளி] [P]

பட்டணத்துச் சுவாமிகள்	பட்டணத்துச் சுவாமிகள் paṭṭaṇattuccuvāmikaḷ, பெ. (n.) பட்டினத்தடிகள் பார்க்க; see {pattinattagliga } [பட்டணத்து + சுவாமிகள்]
பட்டணத்துப் பிள்ளையார்	பட்டணத்துப் பிள்ளையார் paṭṭaṇattuppiḷḷaiyār, பெ. (n.) பட்டினத்தடிகள் பார்க்க; see {passinatadgal} [பட்டணத்து + பிள்ளையார்]
பட்டணப்பாக்கு	பட்டணப்பாக்கு paṭṭaṇappākku, பெ. (n.) சிறப்பாகப் பக்குவஞ் செய்யப்பட்டுச் சென்னையில் விற்கும் பாக்கு வகை; a kind of refined arecanut available in chennai. [பட்டணம் + பாக்கு]
பட்டணப் பிரவேசம்	பட்டணப் பிரவேசம் paṭṭaṇap, பெ. (n.) ஊர்வலம்; procession through a town. மறுவ, நகர்வலம். [பட்டணம் + பிரவேசம்] பிரவேசம் = skt.
பட்டணம்	பட்டணம் paṭṭaṇam, பெ. (n.) 1. படகுள்ள நெய்தல் நிலத்தூர்; coastal town with boats. 2. நகரம்; town, city, large-town, காவிரிப்பூம்பட்டினம்; an ancient chola town. 3. சென்னைப் பட்டினம் (சென்னைப் பட்டணம்); chennai. [பட்டம் → பட்டணம்] பட்டம் = படகு வகை (பிங்);. வ. பட்டண, (வ.மொ.வ.1 95);
பட்டணம்படி	பட்டணம்படி paṭṭaṇampaṭi, பெ. (n.) அளவு வகை; a dry standard measure. உருவாய்க்கு இரண்டு பட்டணம்படி அரிசி அந்தக் காலத்தில் விற்றது. (உ.வ.); [பட்டணம் + படி] [P]

பட்டணவன்	பட்டணவன் paṭṭaṇavaṉ, பெ. (n.) 1. நெசவுச் சாதிவகை (நன். 289. மயிலை.);; a class of weavers. 2. பட்டணவனால் நெய்யப்பட்ட ஆடை (நன்.289.மயிலை);; cloth woven by {pattanavar.} 3. தமிழ்நாட்டின் கீழைக் கடற் கரையில் வாழும் மீன்வலைஞர் குலம்; a fisherman caste on the east coast of Tamilnadu. [பட்டணம் → பட்டனவன்]
பட்டணவாசி	பட்டணவாசி paṭṭaṇavāci, பெ. (n.) நகரத்தில் வாழ்பவன்; resident of a town. [பட்டணம் + வாசி] வசி → வாசி
பட்டணை	பட்டணை paṭṭaṇai, பெ. (n.) பட்டுப்படுக்கை; silk cushion. "கட்டளைச் சிவிகையுட் பட்டணைப் பொலிந்த" (பெருங். மகத.13,46); [பட்டு2 → பட்டணை]
பட்டத்தரசி	பட்டத்தரசி paṭṭattaraci, பெ. (n.) தலைமையரசி; chief or senior queen. க. பட்டதாசி. [பட்டம்2 + அத்து + அரசி] அத்து = சாரியை
பட்டத்தானை	பட்டத்தானை paṭṭattāṉai, பெ. (n.) பட்டத்தியானை, பார்க்க; see {pattattiyāṇai} [பட்டம் + அத்து + யானை] அத்து = சாரியை
பட்டத்தியானை	பட்டத்தியானை paṭṭattiyāṉai, பெ. (n.) 1. அரசச் சின்னங்களுடையதும் அரசன் ஏறுவதற்கு உதவுவதுமான யானை; state-elephant. 2. அரசப் பிறங்கடையைத் தேர்ந்தெடுக்கப் பயன்படுத்தப்படும் யானை; the chief elephant of a king, necessary to his royal state and which, if there be no heir to throne, is said to select one to be king by divine guidance when blind-folded. [பட்டத்து + யானை] [P]
பட்டத்திரி	பட்டத்திரி paṭṭattiri, பெ. (n.) நெருப்புத்திரி, (யாழ்.அக.);; broad wick of a lamp. [பட்டை + திரி]

பட்டத்திளவரசி	பட்டத்திளவரசி paṭṭattiḷavarasi, பெ. (n.) அரசனுடைய மூத்த மகள்; the eldest daughter of a king. [பட்டத்து + இளவரசி]
பட்டத்துக்குப்படி-த்தல்	பட்டத்துக்குப்படி-த்தல் paḍḍattukkuppaḍittal, செ.கு.வி. (v.t.) கிறித்துவச் சமயகுரவர் வேலைக்குப் பயிற்சி பெறுதல்; to undergo training for ordination. [பட்டத்துக்கு + படி-,]
பட்டத்துக்குமாரத்தி	பட்டத்துக்குமாரத்தி paṭṭattukkumāratti, பெ. (n.) அரசனுடைய மூத்த மகள் (யாழ்.அக.);; the eldest daughter of a king. [பட்டம் + அத்து குமாரத்தி-Skt.] அத்து = சாரியை
பட்டத்துக் குமாரன்	பட்டத்துக் குமாரன் paṭṭattukkumāraṉ, பெ. (n.) பட்டத்திற்குரிய மகன்; heir-apparent, male heir to a throne. [பட்டம் + அத்து + குமாரன்] குமாரன் = skt.
பட்டத்துத்துரை	பட்டத்துத்துரை paṭṭattutturai, பெ. (n.) பட்டத்துக் குமாரன் பார்க்க; see {patatш-kkumaran} [பட்டம் + அத்து + துரை]
பட்டத்துத்தேவி	பட்டத்துத்தேவி paṭṭattuttēvi, பெ. (n.) பட்டத்தரசி பார்க்க; see {palfattarasi.} [பட்டம் + அத்து + தேவி]
பட்டத்து நிலையங்கி	பட்டத்து நிலையங்கி paṭṭattunilaiyaṅki, பெ. (n.) அரசரால் பணியமர்த்தம் செய்யப் படும் அரசு அலுவலர்க்கு, அப்பணியின் அடையாளமாகக் (குறியாக); கொடுக்கப்படும் உடை; robe pertaining to an office, given by a king. [பட்டம் + அத்து + நிலை + அங்கி] அங்கி = skt.
பட்டத்துப் பிள்ளை	பட்டத்துப் பிள்ளை paṭṭattuppiḷḷai, பெ. (n.) 1. பட்டத்துக் குமாரன் பார்க்க; see {pa!fattu-k-kumāran.} 2. நங்குடி வேளாளத் தலைவர் கொள்ளும் சிறப்புப் பெயர்; title of the hereditary headman of the {nahgudivélalar.} [பட்டத்து + பிள்ளை]

பட்டதாரி	பட்டதாரி paṭṭatāri, பெ. (n.) 1. சிறப்புப் பட்டம் பெற்றவன்; a title-holder, degree-holder. 2. பகட்டுக்காரன்; fop, [பட்டம் + தாரி-skt]
பட்டதாளி	பட்டதாளி paṭṭatāḷi, பெ. (n.) ஒருவகைச் செடி; ray lawrel (சா.அக.); [பட்டம் + தாளி]
பட்டந்தரி-த்தல்	பட்டந்தரி-த்தல் paṭṭandarittal, பெ. (n.) 1. முடிசூடுதல்; to be crowned, as a prince. 2. சிறப்புப்பெயர் சூடுதல்; to assume a title or dignity. [பட்டம் + தரி-,] தரி = skt.
பட்டந்தீர்-தல்	பட்டந்தீர்-தல் paṭṭantīrtal, 2. செ.கு.வி. (v.i.) பட்டைதீர்-தல் பார்க்க; see {patal-ti} [பட்டம் + தீர்-,]
பட்டந்தைத்-தல்	பட்டந்தைத்-தல் paṭṭantaittal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) பட்டம்பிடி-, பார்க்க; see {paṭampigs-,} [பட்டம் + தை-,]
பட்டப்பகல்	பட்டப்பகல் paṭṭappakal, பெ. (n.) நடுப்பகல்; broad day light. "பட்டப்பகல்.......இரவாக" (திருப்பு.1.); ம. பட்டப்பகல் [பட்டம் + பகல்] 'பட்டப் பகலிலே விண்மீனைக் கண்டது போல' (பழ.); "பட்டப்பகல் போல் நிலவு எரிக்கக் குட்டிச் சுவரிலே முட்டிக்கொள்ள என்ன வெள்ளெழுத்தா?" (பழ.); 'பட்டப் பகல் விளக்கு பழுதடைந்தாற் போல' (பழ.); "பட்டப் பகலிலே பண்புகெட்டவளுக்குத் தட்டுக் கூடை மறைப்பு ஏன்?" (பழ.);
பட்டப்பாழ்	பட்டப்பாழ் paṭṭappāḻ, பெ. (n.) வேளாண்மையற்ற நிலம் (S.I.I.iv.289.);; waste land. [பட்டம் + பாழ்]
பட்டப்பிரபு	பட்டப்பிரபு baṭṭabbirabu, பெ. (n.) 1. சிறப்புப் பட்டம் பெற்றவர்; a noble man of title or dignity. [பட்டம் + பிரபு] பிரபு = skt
பட்டப்பெயர்	பட்டப்பெயர் paṭṭappeyar, பெ. (n.) 1. சிறப்புப் பெயர்; title, honorific name. 2. புனைந்து வழங்கும் பெயர்; title nickname, [பட்டம் + பெயர்]

பட்டபாடு	பட்டபாடு paṭṭapāṭu, பெ. (n.) நுகர்ந்த துன்பம்; suffering, trials endured. "உண்டிருப்பதற்கே துணிகின்றான் பட்டபாடே" (பாரத. கிருட்டிண, 16.); [பட்ட + பாடு]
பட்டபானு	பட்டபானு paṭṭapāṉu, பெ. (n.) ஒரு வகைச் சாதிக்காய்; a kind of nut meg. (சா.அக.); மறுவ: பட்டைபானு, காட்டுச்சாதிக்காய் ஒருகா: [பட்டையானு → பட்டயானு]
பட்டபோது	பட்டபோது paṭṭapōtu, பெ. (n.) எற்பாடு (கதிரவன் மறையும் நேரம்);; sunset. "பட்டபோ தெழுபோதறியாள்" (திவ்.திருவாய். 2,4,9); [பட்ட + போது]
பட்டம்	பட்டம்1 paṭṭam, பெ. (n.) 1. பருவம்; fitting season. 'ஆடிப் பட்டந் தேடி விதை' 2. வாள் (சூடா.);; sword. 3. படைக்கருவிவகை (அக.நி.);; a weapon. 4. நீர்நிலை (பிங்.);; tank pond. "நீர்ப்புனற் பட்டமும்" (சீவக.868.); 5. வழி (பிங்.);; way. 6. சதுக்கம் (யாழ்.அக.);; junction of four roads. 7. நாற்றங்காற் பகுதி; a portion of seed-bed. 8. விலங்குகளின் துயிலிடம் (பிங்.);; sleeping place for animals. 9. படகுவகை (பிங்.);; boat coracle. 10. கவரிமா, பார்க்க; yak. 11. விளையாட்டு வகை (பரவ.);; a game. பட்டம்2 paṭṭam, பெ. (n.) 1. சிறப்பிற்கு அறிகுறியாக நெற்றியிலணியும் பொற்றகடு; plate of gold worn on the forehead, as an ornament
பட்டம் பிடி-த்தல்	பட்டம் பிடி-த்தல் paṭṭampiṭittal, 4. செ.கு.வி. பெட்டி முதலியவற்றின் மூலையை இணைக்கத் தகடு தைத்தல்; to fasten metal clasps on the corners of a box, etc. [பட்டம் + பிடி-,]
பட்டமங்கை	பட்டமங்கை paṭṭamaṅkai, பெ. (n.) திருவாசகத் தாலறியப் படும் ஒரு சிவத்தலம்; a place name with sivan shrine which as known from {thiruvāšagam.} "பட்ட மங்கையிற் பாங்காயிருந்து அட்டமா சித்திஅருளிய அதுவும்" - திருவா. கீர்த். 62, 63.

பட்டமணி	பட்டமணி paṭṭamaṇi, பெ. (n.) பட்டைதீர்ந்த பொன்மணி (யாழ்.அக.);; gold beads with cut sides. [பட்டை + மணி]
பட்டமரம்	பட்டமரம் paṭṭamaram, பெ. (n.) உலர்ந்து போன மரம்; dead tree. [படு → பட்ட + மரம்]
பட்டமாலை	பட்டமாலை paṭṭamālai, பெ. (n.) உலர்ந்த பூவாலான மாலை; garland made of dried flowers. [பட்ட + மாலை]
பட்டயம்	பட்டயம்1 paṭṭayam, பெ. (n.) 1. வாள்; sword. "பட்டயங்கள் வீசுவதும் வெட்டுவதும் மின்னலெனு" (விறலிவிடு.); 2. செப்புப் பட்டயம்; royal grant inscribed on a copper plate. 3. பட்டா; deed conferring a title; document given to a ryot showing on what terms he is to cultivate for the year. "பட்டயமும் பாலித்தோமே" (குற்றா. ஊடல். 20); 'உனக்கென்ன இந்த இடம் பட்டயம் போட்டா கொடுக்கப்பட்டுள்ளது?' [பட்டை → பட்டையம் → பட்டயம்] பட்டயம்2 paṭṭayam, பெ. (n.) உயர்ந்த (குறிப்பிட்ட); படிப்புக்காகக் கல்வி நிறுவனம் வழங்கும் சான்றிதழ்; diploma. [பட்டையம் + பட்டயம்]
பட்டர்	பட்டர் paṭṭar, பெ. (n.) 12 ஆம் நூற்றாண்டில், இராமானுசர்க்குப் பின்னர் மாலியத்திற்கு ஆசிரியத் தலைமை ஏற்றவரும் பராசரர் என்ற பெயருடையவருமான பெரியார்; a {vaishnava acarya} named {parasara,} successor of {Rāmānuja,} 12th century. "பட்டர் பொற்றாள் கதி நந்தமக்கே" (திருவரங்கக். காப்பு); பட்டர்2 paṭṭar, பெ. (n.) அம்பளங்காய்; a kind of china fruit (சா.அக.);
பட்டர்பிரான்	பட்டர்பிரான் paṭṭarpirāṉ, பெ. (n.) பெரியாழ்வார்;{periyālvār,} a vaishnava saint as the lord of the learned. "பட்டர்பிரான் விட்டு சித்தன் பாடல்" (தி.வ. பெரியாழ். 2,9,11); [பட்டர் + பிரான்]

பட்டரை	பட்டரை1 paṭṭarai, பெ. (n.) பட்டறை1 பார்க்க; see {passarai} [பட்டறை → பட்டரை] பட்டரை2 paṭṭarai, பெ. (n.) பட்டறை2 பார்க்க; see {passarai} [பட்டறை → பட்டரை]
பட்டரைச்சுழி	பட்டரைச்சுழி paṭṭaraiccuḻi, பெ. (n.) மாட்டுச்சுழி வகை; (மாட்டுவா. 14, 15); a hair-curl in cattle. [பட்டரை + சுழி]
பட்டவத்திரம்	பட்டவத்திரம் paṭṭavattiram, பெ. (n.) அரசர்க்குரிய உடை; royal robe. [பட்டம் + வத்திரம்] வத்திரம் → skt வஸ்த்ர
பட்டவருத்தனம்	பட்டவருத்தனம் paṭṭavaruttaṉam, பெ. (n.) 1. அரசயானை; royal elephant. "பட்டவர்த்தனமாம் பண்பு பெற்ற வெங்களிறு" (பெரியபு. எறிபத்.11.); "பூனையும் பட்டத்தினையுமுடைய பட்ட வருத்தனத்தின் கையிலே" (சிலப்.3,124,உரை.); 2. குதிரையினம்; a kind of horse. "மரீசிகோரம் பட்டவர்த் தனங்கள் பாரே" (திருவாலவா. 28, 29); 3. பார்ப்பனருள் ஒரு சாரார் இடும் நெற்றிக்குறி; a large mark worn on the forehead by certain classes of brahmins. 4. வஞ்சனையின்றிப் பேசும் பேச்சு; plain spoken words. 5. மறைவின்றி வெளிப்படையாய்ப் பேசுபவன்-ள்; plain spoken or out-spoken person. '.அவன் பட்டவருத்தனம்'. [பட்டம்வர்த்தனம் + வருத்தனம்] வர்த்தனம் = skt.
பட்டவருத்தனர்	பட்டவருத்தனர் paṭṭavaruttaṉar, பெ. (n.) பட்டஞ்சூடிய சிற்றரசர்; vassal kings who wear a plate on their foreheads, dist fr. {makuṇa varuttaṇar.} "பட்டவருத்தனர்கள் பொற்சிரத்தின் மலர்.... சரண பற்பனும்" (பாரத. வேத், 59);. [பட்ட + வர்த்தனர் + வருத்தனர்] வர்த்தனர் = skt.
பட்டவன்	பட்டவன் paṭṭavaṉ, பெ. (n.) 1. காலமல்லாக் காலத்தில் இறந்தவனது பேயுருவம்; spirit of a person, who has died a violent death. 2. வாழ்க்கையில் துன்பமடைந்தவன்; one who has experienced the turmoil of life. [படு → பட்டவன்]

பட்டவன் காணி	பட்டவன் காணி paṭṭavaṉkāṇi, பெ. (n.) land granted to warriors one who died in the war. [பட்டவன் + காணி]
பட்டவன்குறி	பட்டவன்குறி paṭṭavaṉkuṟi, பெ. (n.) போரில் இறந்தவர்க்கு அடையாளமாக நட்ட கல்; menhir, megalithic sepulchral stone. (G. Tp. D. i, 90); [பட்டவன் + குறி]
பட்டவாளிமரம்	பட்டவாளிமரம் paṭṭaviyāmakiḻm, பெ. (n.) பட்ட மரம்; dead tree. [படு → பட்ட + வாள → வாளி + மரம்] வாளம்-நெடியது.
பட்டவியாமகிழம்	பட்டவியாமகிழம் paṭṭaviyāmagiḻm, பெ. (n.) சீமை மகிழ்; iron wood of the cape.
பட்டவியாமரம்	பட்டவியாமரம் paṭṭaviyāmaram, பெ. (n.) கிச்சிலி மரவகை (L);; spanish orange.
பட்டவிருத்தி	பட்டவிருத்தி paṭṭavirutti, பெ. (n.) பட்டவிருத்தியினாம் பார்க்க; see {paṭavirutiyiṇām.} காணியாட்சியாகப் பெற்ற நிலத்தினைத் தானும் தன் சுற்றத்தாரும் வழிவழியாக நுகரும் நில உரிமை; hereditary right to land obtained free. "பள்ளிச் சத்தம் பட்டவிருத்தி உள்ளிட்ட நிலங்கள்". (தெ.கல்.தொ.7.கல். 936); [பட்டம் + விருத்தி] விருத்தி = skt.
பட்டவிருத்தியினாம்	பட்டவிருத்தியினாம் paṭṭavirutiyiṉām, பெ. (n.) கல்விவல்ல பார்ப்பனார்க்கு விடப்பட்ட இறையிலி நிலம்; lands granted to learned {brāhmins} rent-free or at a low rent. [பட்ட + விருத்தி + இனாம்] விருத்தி = skt
பட்டவிளக்கு	பட்டவிளக்கு paṭṭaviḷakku, பெ. (n.) பட்டை தீர்ந்த விளக்கு; lamp with flat sides. [பட்டை2 + விளக்கு]

பட்டறை	பட்டறை paṭṭaṟai, பெ. (n.) 1. பட்டடை, பார்க்க; (1,3,5,7,8,12,14);, see {passadai} 2. இயந்திரம்; machine. 3. நெல்லுக்குத்தும் இயந்திரம்; rice hulling machine. 4. தொழிற்சாலை; factory. 5. வீட்டின் உத்திரம்; beam of a house. 6. வீட்டின் தளத்திலிருந்து எழுப்ப வேண்டும் அளவில் எழுப்பிய சுவர்; wall of the required height from the flooring of a house. "வீடுகளுக்குப் பட்டறை மட்டம் ஒன்பதடி உயரத்துக்குக் குறையாமல்" (சர்வா. சிற். 48); [பட்டடை1 → பட்டறை] பட்டுதல் = தட்டுதல் பட்டறை2 paṭṭaṟai, பெ. (n.) 1. இனக்கூட்டம்; community. 2. தொழிலாளர் குமுகாயம்; guild, as of workmen. க. பட்டலெ
பட்டறைக்கழனி	பட்டறைக்கழனி paṭṭaṟaikkaḻni, பெ. (n.) கேணிப் பாசனமுள்ள நன்செய்நிலம்; wet land cultivated mainly by well irrigation. மறுவ: பட்டறைக்கால். [பட்டறை + கழனி]
பட்டறைக்கேணி	பட்டறைக்கேணி paṭṭaṟaikāṇi, பெ. (n.) பாசனத்திற்குப் பயன்படும் இறைகேணி; a well whose water can be used {fogr} irrigating the lands close by. [பட்டறை + கேணி]
பட்டறைச்சீலை	பட்டறைச்சீலை paṭṭaṟaiccīlai, பெ. (n.) உப்புத்தாள்; sand-paper. மறுவ: பட்டைச்சீலை. [பட்டறை + சிலை]
பட்டறைநிலம்	பட்டறைநிலம் paṭṭaṟainilam, பெ. (n.) கேணிப்பாசனமுள்ள நன்செய் நிலம்; wet land cultivated mainly by well irrigation. [பட்டறை + நிலம்]

பட்டறையோடு-தல்	பட்டறையோடு-தல் paṭṭaṟaiyōṭudal, 19.செ.குன்றா.வி (v.t.) தவசங்களைக் (தானியம்); குவித்து வைத்தல்; to heap up grain. 'நிலத்தில் கேழ்வரகைப் பட்டறை போட்டிருந்தார்கள்.' [பட்டறை + போடு-,]
பட்டன்	பட்டன் paṭṭaṉ, பெ. (n.) 1. புலவன்; learned man, scholar. "மறை நான்கு முன்னோதிய பட்டனை" (திவ். பெரியதி. 7, 3, 6);. 2. கோயிற் பூசகன்; priest of a temple. 3. தெய்வம்; spiritual master, god. 'ஆலநிழலமர் பட்டனை' (தேவா. 926, 1);. 4. பட்டர் பிரான் என்னும் பெரியாழ்வார்;{periyalvar,} a vaishnava saint as the lord of the learned. "தண்புதுவைப் பட்டன் சொன்ன" (திவ். பெரியாழ். 3, 8, 10);. பட்டன் paṭṭaṉ, பெ. (n.) உண்மையாளன்; truthful man.
பட்டனம்	பட்டனம் paṭṭaṉam, பெ. (n.) கடற்கரையில் பலதீவுப் பண்டங்கள் விற்கும் ஊர். (சூடா.); sea-port town. பார்க்க; பட்டினம்.
பட்டனவர்	பட்டனவர் paṭṭaṉavar, பெ. (n.) நெய்தல் நில மக்கள்; people of coastal or littoral region. [பட்டினம் + பட்டனவர்]

பட்டா	பட்டா1 paṭṭā, பெ. (n.) வாள்; sword. 'பட்டாக்கத்தி' – உ.வ. [பட்டை → பட்டா] [P] பட்டா2 paṭṭā, பெ. (n.) 1. நிலத்தின் உரிமை யாளர்க்கு உழுது இவ்வளவு கொடுப்பதென்ற கட்டுப்பாட்டின் மேல், மேல்வாரக்காரர் குடிவாரக்காரருக்குக் கொடுக்கும் உடன் படிக்கை ஆவணம்; deed of lease. 2. உரிமையாவணம்; title-deed, document given by a sovereign power recognising the title of a ryot to his holding. 'பட்டா உன்பேரில்;பயிர்ச்செலவு என்பேரில்' (பழ.); [பட்டயம் + பட்டா] பட்டா3 paṭṭā, பெ. (n.) வண்டிச் சக்கரத்தின் மேலிட்ட இரும்புப் பட்டம்; outer rim of a wheel. மறுவ: கட்டு [பட்டு + பட்டா] (மு.தா.123); [P]
பட்டாக்கத்தி	பட்டாக்கத்தி paṭṭākkatti, பெ. (n.) 1. வாள்; sword. 2. புற்செதுக்கும் கருவி; flat blade for cutting grass. [பட்டா + கத்தி] [P]
பட்டாக்காரன்	பட்டாக்காரன் paṭṭākkāraṉ, பெ. (n.) 1. குத்தகை உரிமையாளன்; leaseholder, 2. வில்லைப் பணியாள்; a peon in livery. [பட்டா + காரன்]

பட்டாங்கு	பட்டாங்கு paṭṭāṅku, பெ. (n.) 1. இயல்பாக உள்ள நிலைமை; changeless. "மெய்ம்மை பட்டாங்காதலின் இயல்பாம்" (தொல், எழுத்.156. உரை); 2. உண்மை; truth. "பட்டாங்கி யானுமோர் பத்தினியே யாமாகில்" (சிலப். 21, 36); 3. மெய்ந்நூல், scriptural text. 'பட்டாங்கி லுள்ளபடி' (மூதுரை.); 4. மெய்போற் பேசும் பகடிப்பேச்சு sophistry. "பட்டாங் கடிப்பதற்கும்" (ஆதியூரவதானி. 5); 5. ஒவிய வேலைப்பாடு அமைந்த சீலை; printed cloth worn by women. மறுவ: சித்திரச்சேலை. [படு → பட்டாங்கு]
பட்டங்குக்காரன்	பட்டங்குக்காரன் paṭṭaṅkukkāraṉ, பெ. (n.) தீம்பன்; mischievous person. [பட்டாங்கு + காரன்]
பட்டாங்குக்காரி	பட்டாங்குக்காரி paṭṭāṅkukkāri, பெ. (n.) குறும்பு செய்பவள்; a mischievous woman. [பட்டாங்கு4 + காரி]
பட்டாங்குநூல்	பட்டாங்குநூல் paṭṭāṅkunūl, பெ. (n.) மெய்ப்பொருளியல் நூல்; philosophy, [பட்டாங்கு + நூல்]
பட்டங்குபேசு-தல்	பட்டங்குபேசு-தல் paṭṭaṅkupēcutal, செ.கு.வி. (v.i.) பொய்பேசுதல்; chattering vainey, told falsehoods (வின்.); [பட்டாங்கு + பேசு-,]
பட்டாசாலை	பட்டாசாலை paṭṭācālai, பெ. (n.) 1. முதன்மைக் கூடம்; central or principal hall in a house. 2. மனையில் உண்ணுமிடம்; dining hall adjoining a house. [பட்டா + சாலை]

பட்டாசு	பட்டாசு1 paṭṭācu, பெ. (n.) சீனவெடி; chinese crackers. 2. நெருப்பு வைத்ததும் பூப்பூவாகத் தெறிக்கும் அல்லது பேரொலியுடன் வெடிக்கும் வகையில் வேதிப் பொருள் துகள்கள் அடைக்கப்பட்டு அணியமாக்கப்படும் பொருள்; sparklers and crackers. 'பட்' என்னும் ஒலிக்குறிப்பின் நீட்சி தெ. தபாசு பட்டாசு2 paṭṭācu, பெ. (n.) ஒருவகைக் காய்ச் செடி; a kind of herb. (சா.அக.); மறுவ: சிலந்திநாயகம் பட்டாசுக் காய்ச்செடி. [பட் → பட்டாசு]
பட்டாடை	பட்டாடை paṭṭāṭai, பெ. (n.) பட்டுடை (திவா.);; silk cloth, woven silk. [பட்டு + ஆடை] 'பட்டும் பட்டாடையும் பெட்டியில் இருக்கும்; காற்காசுக் கந்தை ஒடி உலாவும்' (பழ.);
பட்டாடை நூலாயம்	பட்டாடை நூலாயம் paṭṭāṭainūlāyam, பெ. (n.) பட்டாடை நெய்வதற்குரிய பட்டு நூலின் மீது போடப்படும் வரி; tax imposed on silk yarn for wearing silk cloth.
பட்டாணி	பட்டாணி paṭṭāṇi, பெ. (n.) கொண்டி யாணிகை; clasp, clamp, clamp-iron, clincher. [பட்டை + ஆணி] [P] பட்டாணி1 paṭṭāṇi, பெ.(n.) 1. கடலைக் கொடி வகை; garden pea 2. கொடி வகை; grey or field pea 3. கொண்டலாத்தி; hoopoe. ம.புட்டானா, ம. பட்டாணி K., Tu. {}; M. பட்டாணி [Mhr. {} → த. பட்டாணி] பட்டாணி2 paṭṭāṇi, பெ.(n.) உருது மொழி பேசும் முகம்மதிய வகையினர்; Indian Muhammadan whose mother tongue is Urdu. [U. {} → த. பட்டாணி]

பட்டாணித்திரிகம்	பட்டாணித்திரிகம் paṭṭāṇittirikam, பெ. (n.) சிறுபூலா; water poolah. மறுவ: நீர்ப்பூலா காட்டுக் கீழா நெல்லி. [பட்டாணி + திரிகம்]
பட்டாத்திரிகச்செடி	பட்டாத்திரிகச்செடி paṭṭāttirikacceṭi, பெ. (n.) காட்டுக் கீழா நெல்லி; a kind of herb.
பட்டாதார்	பட்டாதார் paṭṭātār, பெ. (n.) பட்டாக்காரன்; lease-holder. [பட்டா + தார்] தார் = skt.
பட்டாம்பூச்சி	பட்டாம்பூச்சி paṭṭāmpūcci, பெ. (n.) 1. வண்ணத்துப்பூச்சி; butterfly. 2. தட்டாரப் பூச்சி; dragon-fly. [பட்டு + ஆம் + பூச்சி] [P]
பட்டாமணியகாரன்	பட்டாமணியகாரன் paṭṭāmaṇiyakāraṉ, பெ. (n.) சிற்றூர்த் தலைவர்; village munsif. [பட்டாமணியம் + காரன்]
பட்டாமணியம்	பட்டாமணியம் paṭṭāmaṇiyam, பெ. (n.) சிற்றூர் வருவாய் அலுவலகம்; office of village munsif. [பட்டா + மணியம்]

பட்டாரகன்	பட்டாரகன்1 paṭṭārakaṉ, பெ. (n.) 1. கடவுள் (பிங்.);; deity. 'திருநந்திக்கரை பட்டாரகர்' (T.A.S.iii, 206); 2. அருக பதவி பெற்றோர்; one who attained the stage of arhat "நமி பட்டாரகர்" (தக்கயாகப். 375, உரை.); 3. அறிவாசிரியன் (பிங்.);; spiritual preceptor. "முகுந்தோத்தம பட்டாரகர்" (T.A.S.iii, 44.); [பட்டம் → பட்டாரகர்] பட்டாரகன்2 paṭṭārakaṉ, பெ. (n.) கதிரவன்; sun. (சா.அக.);
பட்டாரியன்	பட்டாரியன் paṭṭāriyaṉ, பெ. (n.) பட்டாலியன், பார்க்க; see {pattāliyan.} [பட்டு + சாலியன் → பட்டாரியன்]
பட்டாலியன்	பட்டாலியன் paṭṭāliyaṉ, பெ. (n.) பட்டாடை நெய்யும் தமிழச் சாலியன்; a tamil silk-weaver caste. [பட்டு + சாலியன்]
பட்டாவளப்பட்டு	பட்டாவளப்பட்டு paṭṭāvaḷappaṭṭu, பெ. (n.) பட்டுவகை; a kind of silk. (S.I.I.v,103);
பட்டாவளி	பட்டாவளி1 paṭṭāvaḷi, பெ. (n.) 1. பட்டம் பெற்ற குருமாரின் தலைமுறை வரிசை; list of successive spiritual heads, as among jains. 2. போக்கிரி; rogue. [பட்டம் + ஆவளி] ஆவளி = skt பட்டாவளி2 paṭṭāvaḷi, பெ. (n.) பட்டு வகை; various sorts of silk. [பட்டம் + ஆவளி] ஆவளி = Skt ஆவளி = வரிசை, வகை.

பட்டி	பட்டி1 paṭṭi, பெ. (n.) 1. ஆன்கொட்டில் (பிங்.);; cow-stall. 2. ஆட்டுக்கடை; sheep-fold 3. நிலவளவு வகை; a measure of land, as sufficient for a sheep-fold. 4. கொண்டித்தொழு; cattle-pound. 5. சிற்றூர் (நாமதீப.486);; hamlet, village. 6. இடம் (பிங்.);; place. 7. காவலில்லாதவ-ன்-ள்; lawless, unbridled person. "நோதக்கச் செய்யுஞ் சிறுபட்டி" (கலித்.51); 8. களவு.(திவா.);; theft. 9. பட்டிமாடு; straying bull. "புலப்பட்டியும்..... அணுகாமல்" (தாயு.பெரியநாயகி.1.); 10. பரத்தை; harlot, prostitute. "பட்டி மகன் மோகினி மந்திர முழுதுமறிவான்" (விறலிவிடு); 11. நாய் (பிங்.);; dog. 12. பலகறை (பிங்.);; small sea-shells.
பட்டிக்கடா	பட்டிக்கடா paṭṭikkaṭā, பெ. (n.) 1. பொலியெருது (யாழ்.அக.);; covering bull. 2. எருமைக்கடா; he-buffelo. "பட்டிக்கடாவில் வரும் அந்தகா" (கந்தரலங்); [பட்டி + கடா]
பட்டிக்காசு	பட்டிக்காசு paṭṭikkācu, பெ. (n.) பயிர்ப்பாதுகாப்பிற்காக உரிய காலங்களில் கால்நடைகளைக் காவல் செய்யப் பெறும் காசுவரி; tax collected for having protected the crops for the damage cattle. "தறிஇறை, வெட்டி, முட்டையாள் பட்டிக்காசு காணிக்கை" (தெ.கல்.தொ.8.கல்,379);
பட்டிக்காட்டான்	பட்டிக்காட்டான் paṭṭikkāṭṭāṉ, பெ. (n.) நாட்டுப் புறத்தான்; rustic,boor. [பட்டிக்காடு → பட்டிக்காட்டான்]
பட்டிக்காடி	பட்டிக்காடி paṭṭikkāṭi, பெ. (n.) வரிவகை; a tax. (S.I.I.vii, 67.);
பட்டிக்காடு	பட்டிக்காடு paṭṭikkāṭu, பெ. (n.) மிகவும் சிற்றூர்; hamlet, petty village. [பட்டி + காடு]

பட்டிக்காரன்	பட்டிக்காரன் paṭṭikkāraṉ, பெ. (n.) சிற்றூர்ப் பொதுவேலையாள்; a village servant. [பட்டி + காரன்]
பட்டிக்கால்	பட்டிக்கால் paṭṭikkāl, பெ. (n.) பழைய வரிவகை; an ancient tax. (S.I.I.vii, 67.);
பட்டிக்குறி	பட்டிக்குறி paṭṭikkuṟi, பெ. (n.) இன்ன குடும்பத்து ஆடுமாடு என்பதைக் குறிக்குஞ் சூட்டுக்கறி; mark of the owner's family- sign branded on his cattle, opp. to {pēr-k-kuri.} [பட்டி + குறி]
பட்டிகட்டியிறக்கு-தல்	பட்டிகட்டியிறக்கு-தல் paṭṭikaṭṭiyiṟakkutal, 6. செ.குன்றா.வி (v.t.) மருந்தெண்ணெய் இறக்கும் பாண்டத்தின் வாயைத் துணி கொண்டு கட்டிப் பிறகு மருந்தெண்ணெயை வடித்தல்; filtering medicated oil by tying the mouth of the vessel containing if v.ith a piece of cloth and turning it down. [பட்டி + கட்டி + இறக்கு-,]
பட்டிகட்டு-தல்	பட்டிகட்டு-தல் paṭṭikaṭṭutal, 12. செ.குன்றா.வி (v.t.) மெல்லிய துணித்துண்டை மருந்து நீரில் நனைத்துப் புண், வீக்கம், வலியுள்ள இடங்களில் கட்டுதல்; bandaging wounds sores, swellings or steeped in medicinal oil or other solutions. 2. சீலை மண் செய்தல்; luting. (சா.அக.); [பட்டி + கட்டு-,] மறுவ: பட்டிகட்டல்.
பட்டிகம்	பட்டிகம்1 paṭṭikam, பெ. (n.) பறவைகளின் பறத்தற்சிறப்பு; a bird's flight. "பட்டிகங்கரண்டை" (காசிக. திரிலோ.சிறப்.6.); [பட்டி → பட்டிகம்] பட்டிகம்2 paṭṭikam, பெ. (v.i) நந்தியாவட்டை என்னும் மூலிகை; roseray (சா.அக.); [பட்டி → பட்டிகம்] [P]
பட்டிகன்	பட்டிகன் paṭṭikaṉ, பெ. (n.) திருடன்; thief defrauder, "அயனிற்பது காணிலர் பட்டிகர்" (சேதுபு.தேவிபு.63); [பட்டி → பட்டிகள்]

பட்டிகை	பட்டிகை1 paṭṭikai, பெ. (n.) தெப்பம் (திவா.);; raft float. 2. தோணி (யாழ்.அக.);; boat, dhoney. [பட்டி → பட்டிகை] வ. பட்டிகா. (வ.மொ.வ.195); பட்டி = தெப்பம். பட்டிகை2 paṭṭikai, பெ. (n.) 1. ஏடு; ola leaf. "அப்பொருண்மேற் கொண்ட பட்டிகை" (பெரியபு:திருஞான.815.); 2. அரச ஆவணம்; royal grant or deed. "பத்தூர் கொள்கெனப் பட்டிகை கொடுத்து" (பெருங். வத்தவ 1.1,3);. [பட்டி → பட்டிகை] பட்டிகை3 paṭṭikai, பெ. (n.) 1. மேகலை (சூடா.);; women's girdle, belt of gold or silver.
பட்டிகைக்கல்	பட்டிகைக்கல் paṭṭikaikkal, பெ. (n.) பட்டியற்கல் பார்க்க; see {paiyarkal} [பட்டிகை + கல்]
பட்டிகைக்காணம்	பட்டிகைக்காணம் paṭṭikaikkāṇam, பெ. (n.) பழைய வரிவகை; an ancient tax. (S.I.I.ii. 352.); [பட்டிகை + காணம்]
பட்டிகைச்சூட்டு	பட்டிகைச்சூட்டு paṭṭikaiccūṭṭu, பெ. (n.) பட்டிகை என்னும் மேகலை; women's girdle, belt of gold or silver. "பையொன்றும் பரவையல்குற் பட்டிகைச் சூட்டுப் போல"(மேருமந்:921);. [பட்டிகை + சூட்டு]
பட்டிசம்	பட்டிசம் paṭṭicam, பெ. (n.) படைக்கல வகை;(சங்.அக.);; a weapon. [பட்டி → பட்டிசம்]
பட்டிடுவான்	பட்டிடுவான் paṭṭiṭuvāṉ, பெ. (n.) ஒரு வசைமொழி; a term of abuse, meaning 'damned fellow'. "இத்தனையும் வேண்டும் பட்டிடுவானுக்கு" (ஈடு, 1,2,ப்ர.);\

பட்டிடை	பட்டிடை paṭṭiṭai, பெ. (n.) நந்தியாவட்டை;(சங்.அக.);; east indian rosebay. [பட்டி → பட்டிடை]
பட்டித்தண்டம்	பட்டித்தண்டம் paṭṭittaṇṭam, பெ. (n.) வரிவகை (M.E.R. 139 of 1912.);; a tax.
பட்டித்தொழுவம்	பட்டித்தொழுவம் paṭṭittoḻuvam, பெ. (n.) கொண்டித் தொழு; pound for cattle. [பட்டி + தொழுவம்]
பட்டித்தோழம்	பட்டித்தோழம் paṭṭittōḻm, பெ. (n.) பட்டித்தொழுவம் என்பதன் மறுவடிவம்; pound for cattle. [பட்டி + தோழம்]
பட்டிதவியம்	பட்டிதவியம் paṭṭitaviyam, பெ. (n.) பூனைக்காலி என்னும் மூலிகை; a common herb named cov.itch. (சா.அக.); [பட்டி + தின்-,]
பட்டிதின்(னு)-தல்	பட்டிதின்(னு)-தல் paṭṭitiṉṉutal, 15. செ.கு.வி. (v.i.) பட்டி புகு-, பார்க்க; see {pattipuku-,} "பட்டிதின்று திரியும் கன்றுபோலே" (திவ்.பெரியாழ்.1,6,6,வ்யா.பக்.123.); [பட்டி + தவியம்]
பட்டிநியமம்	பட்டிநியமம் paṭṭiniyamam, பெ. (n.) பட்டிமண்டபம் பார்க்க; see, {paff-mandapam} (n.); "பட்டிநியமம் பதிமுறை யிரீஇ" (பெருங்.வத்தவ2,73); [பட்டி + skt niyama → த. நியமம்]
பட்டிநிலம்	பட்டிநிலம் paṭṭinilam, பெ. (n.) பதினாறு சாண் கோலால் (12 அடிகோலால்); ஐம்பது குழிகொண்டது ஒரு மாவாக ஆயிரங்குழி கொண்டது ஒரு பட்டி நிலம்; a kind of land measure. "இரண்டு பட்டியிலும் பொந்த போகம் தெல்லு நானூற்று எழுபத்து ஏழுகாடி னானாழி" (தெகல்.தொ.8.கல்:521); [பட்டி + நிலம்]
பட்டிநோன்பு	பட்டிநோன்பு paṭṭinōṉpu, பெ. (n.) மாட்டுப்பொங்கல்; (எங்களூர்,89); the festival of cermonial boiling of rice on the {mattup-pongal} day. [பட்டி + நோன்பு]

பட்டிப்படி	பட்டிப்படி paṭṭippaṭi, பெ. (n.) கால்நடை காக்கும் கூலி. (யாழ்.அக.);; allowance for herding cattle. [பட்டி + படி]
பட்டிப்புகு-தல்	பட்டிப்புகு-தல் paṭṭippukutal, 21. செ.கு.வி. (v.i) வேற்றுப் புலத்தில் மேய்தல்; to graze tealthily, to go astray. "அயோக்யா விஷயாந் தரங்களில் பட்டிபுக்க வாசனைகளை மாற்றுவிக்கவும்" (ரஹஸ்ய, 507.); [பட்டி + புகு-,]
பட்டிப்புன்னை	பட்டிப்புன்னை paṭṭippuṉṉai, பெ. (n.) நாய்த்தேக்கு; dog teak;fish bone tree (சா.அக.); [பட்டி + புன்னை]
பட்டிப்பொங்கல்	பட்டிப்பொங்கல் paṭṭippoṅkal, பெ. (n.) மாட்டு மந்தையிலிடும் பொங்கல்; pongal ceremony performed in the pen for cattle. [பட்டி + பொங்கல்]
பட்டிப்பொன்	பட்டிப்பொன் paṭṭippoṉ, பெ. (n.) பழைய வரிவகை (S.I.I.iv., 195.);; a money tax. [பட்டி + பொன்]
பட்டிபார்த்த கொம்பு	பட்டிபார்த்த கொம்பு paṭṭipārttakompu, பெ. (n.) நிமிர்ந்து முன்வளைந்த கொம்பு (யாழ்.அக.);; a horn bent in front. [பட்டி + பார்த்த + கொம்பு] [P]
பட்டிபார்-த்தல்	பட்டிபார்-த்தல் paṭṭipārttal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) 1. தச்சுவேலையில் மரப்பலகை மற்றும் நிலைப்பேழை, வாசற்கால் முதலியவற்றில் வண்ணம் பூசுமுன் துளைகளோ ஒழுங்கற்ற பகுதிகளோ இருப்பின் அவற்றைச் சமப்படுத்துவதற்கு 'மக்கு' என்னும் மெழுகுப் பொருள் கொண்டு சரி செய்தல்; in carpentary fill the holes crevices in a surface v.ith wax before painting. 2. அனைத்து இயந்திர ஊர்திகளிலும் அவற்றின் புற அமைப்பில் நகங்கல், புடைப்பு கீறல் முதலியன ஏற்படின் அவற்றை இரும்புத்தகடு கொண்டு பற்றவைத்துச் சரிசெய்தல்; tinkering. [பட்டி + பார்-,]
பட்டி புத்திரன்	பட்டி புத்திரன் paṭṭiputtiraṉ, பெ. (n.) பண்டைக்காலத்தில் இளைஞர் விளையாட்டில் இட்டு வழங்கிய பெயர் (தொல். சொல்.167. உரை);; a term, in a child's game of ancient times. [பட்டி + புத்திரன்]
பட்டிபெயர்-த்தல்	பட்டிபெயர்-த்தல் paṭṭipeyarttal, 10. செ.கு.வி. (v.i.) கால்நடையைப் புறம்பே செலுத்துதல்; to remove cattle. [பட்டி + பெயர்-,]

பட்டிபோ-தல்	பட்டிபோ-தல் paṭṭipōtal, 10. செ.கு.வி. (v.i.) 1. பட்டிமேய்-. பார்க்க; see {palli-mey} "சுரோத்தி ராதிகள் விஷயங்களிலே பட்டிபோகாதபடி" (ஈடு,4,7,9.);. 2. பட்டியடி-. பார்க்க; see {pastiyagi} [பட்டி + போ-,]
பட்டிமண்டபம்	பட்டிமண்டபம் paṭṭimaṇṭapam, பெ. (n.) 1. கலைபயிற்கூடம்; hall for the meeting of scholars. "பட்டிமண்டபத்துப் பாங்கறிந் தேறுமின்" (மணிமே.1.61,); 2. ஓலக்க மண்டபம்; hall of royal audience. "பகைப்புறத்துக் கொடுத்தபட்டி மண்டபமும்" (சிலப்.5102.அரும்.); [பட்டி + மண்டபம்]
பட்டிமம்	பட்டிமம் பட்டிமம் paṭṭimam, பெ. (n.) கலைபயில்களம்(பிங்.);; school house. [பட்டி → பட்டிமம்]
பட்டிமரம்	பட்டிமரம் paṭṭimaram, பெ. (n.) கொண்டி மாட்டின் கழுத்திலிடுங் கட்டை; club tied to the neck of uncontrollable cattle to prevent their going astray. [பட்டி + மரம்]
பட்டிமன்றம்	பட்டிமன்றம் paṭṭimaṉṟam, பெ. (n.) அணியினராகப் பிரிந்து, கொடுக்கப்பட்ட தலைப்புப் பொருளை ஏற்றும் எதிர்த்தும் பேசும் மேடைச் சொற்போர் நிகழ்ச்சி; a forum of opposing teams debating a given subject. [பட்டி + மன்றம்]
பட்டிமாடு	பட்டிமாடு paṭṭimāṭu, பெ. (n.) கொண்டிமாடு; straying cattle. "பட்டி மாடெனத் திருதரு மடவார்" (அருட்பா, 5, ஏத்தாப்பிறவி.7.); [பட்டி + மாடு] பட்டிமாடு paṭṭimāṭu, பெ.(n.) பட்டியில் அடைக்கப்படும் மாடு farm cattle. [பட்டி+மாடு]
பட்டிமாறித்திரி-தல்	பட்டிமாறித்திரி-தல் paṭṭimāṟittirital, 3. செ.கு.வி. (v.i.) ஊரூராய்த் திரிதல்; to go from place to place. "பாரமிறுகச் சுமந்து திரிந்த சீரும்" (பஞ்ச.திருமுக. 1331.); [பட்டி → மாறு → மாறி + திரி-,]
பட்டிமுறித்-தல்	பட்டிமுறித்-தல் paṭṭimuṟittal, 1. கட்டுக் கடந்து போதல்; to break out of the fold. 2. கூட்டத்தை நீக்குதல்; to forsake or leave one's company. [பட்டி + முறி-,]

பட்டிமேய்-தல்	பட்டிமேய்-தல் paṭṭimēytal, 8. செ.கு.வி. (v.i.) 1. கால்நடை முதலியன பயிரை அழித்தல்; to stray into a field and damage crops, as cattle or wild beasts. 2. கண்டபடிதிரிதல்; to loiter about. "பட்டி மேய்ந்தோர் காரேறு" (திவ். நாய்ச்.-.14,1); 3. பட்டியடி-, பார்க்க; see {paffiyadf-,} [பட்டி + மேய்-,]
பட்டிமை	பட்டிமை paṭṭimai, பெ. (n.) 1. ஏமாற்று: deceit, dishonesty, fraud. "ஏந்தறோழன் பட்டிமை யுரைத்த தோராள்" (சீவக. 2058.); 2. களவிற் போந்தன்மை (சது);; going astray. "பட்டிமையும் காண்குறுவாய்". (சிலப். 21, 38); [பட்டி → பட்டிமை]
பட்டியடி	பட்டியடி1 paṭṭiyaṭittal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) பரத்தையாதல்; to commit adultery. [பட்டி + அடி-,] பட்டியடி2 paṭṭiyaṭittal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) நாவடக்கமின்றிப் பேசுதல்; thoughtless or indiscreet word. [பட்டி + அடி-,]
பட்டியல்	பட்டியல்1 paṭṭiyal, பெ. (n.) 1. வரிச்சல், lath, reaper, 2. தூணின் கீழ்வைக்குங் கல்; pedestal, as of a stone pillar. 3. திண்ணை விளிம்புக் கல்; the edge stone of the raised platform at the entrance of a house. (த.சொ.அக.); [பட்டி → பட்டியல்] (வ.மொ.வ.196); பட்டியல்2 paṭṭiyal, பெ. (n.) விளத்தங்களை (விவரங்களை); ஏதேனும் ஓர் அடிப்படையில் ஒன்றன் கீழ் ஒன்றாகத் தரும் வரிசை முறை; list inventory. 'வாக்காளர் பட்டியல், விலைப் பட்டியல், மதிப்பெண் பட்டியல்.' [பட்டி → பட்டியல்]
பட்டியற்கல்	பட்டியற்கல் paṭṭiyaṟkal, பெ. (n.) 1. தூணின் கீழ் வைக்கும் கல்; pedestal as of a stone pillar. 2. திண்ணையிலுள்ள விளிம்புக்கல்; stone on the border of pial. [பட்டியல் + கல்] [P]

பட்டியாரம்	பட்டியாரம் paṭṭiyāram, பெ. (n.) கொண்டி மாடுகளை அடைக்கும் இடம்; cattle-pound. [பட்டி + ஆரம்]
பட்டியுரை	பட்டியுரை paṭṭiyurai, பெ. (n.) 1, வாய்காவாது உரைக்குஞ் சொல்; thoughtless or indiscreet word. "படிறும் பயனிலவும் பட்டி யுரையும் வகையும் புறனும் உரையாரே என்றும் அசையாத உள்ளத் தவர்" (ஆசாரக்.53); 2. பாலியல் சார்ந்த தரக்குறைவான சொல்; obscene, abusive language. [பட்டி + உரை]
பட்டியூண்	பட்டியூண் paṭṭiyūṇ, பெ. (n.) எருவிற்காக ஆடுமாடுகளை மறித்து வைத்ததற்குக்கொடுக்குங் கூலி; (யாழ்ப்); hire for folding a flock in a field to manure it. [பட்டி + ஊண்]
பட்டியெடு-த்தல்	பட்டியெடு-த்தல் paṭṭiyeṭuttal, 4. செ.கு.வி.(v.i.) கொண்டித்தண்டம் வாங்குதல்; to collect poundage. [பட்டி + எடு-,]
பட்டில்	பட்டில் paṭṭil, பெ. (n.) வணிகச் சரக்குகளின் விலைப்பட்டியல்; invoice. [பட்டி → பட்டியல் பட்டில்]
பட்டிலுப்பை	பட்டிலுப்பை paṭṭiluppai, பெ. (n.) பேரீச்சை மரவகை; date plum. ஒருகா. [பட்டு + இலுப்பை] [P]
பட்டிவழி	பட்டிவழி paṭṭivaḻi, பெ. (n.) சிற்றூரில் தர வாரியாகப் பங்கிட்ட நிலம்; lands of a village divided into lots with reference to the quality of the soil and assigned to holders. [பட்டி + வழி]
பட்டிவாய்	பட்டிவாய் paṭṭivāy, பெ. (n.) வாய்க்கு வந்தவாறு பேசுபவன்-ள்; person of loose tongue. [பட்டி + வாய்]

பட்டிவிழு-தல்	பட்டிவிழு-தல் paṭṭiviḻutal, 2. செ.குன்றாவி. (v.i.) கருப்பையின் மேற்புறம் முன் அல்லது பின்னாக வளைதல்; flexion of the uterus. (சா.அக.);. [பட்டி + விழு-,]
பட்டிவைரி	பட்டிவைரி paṭṭivairi, பெ. (n.) வயல்களில், பட்டி மேயாதபடி காப்பவன்; watchman to keep off beasts and thieves from fields. [பட்டி + வைரி]
பட்டிறைப்படு-தல்	பட்டிறைப்படு-தல் paṭṭiṟaippaṭutal, 20. செ.கு.வி. (v.i) அரசிறை செலுத்தப்படாது போதல்; to be in arrears of tax. "எங்களூர் பட்டிறைப் பட்டமையால்" (S.I.I.vii, 40.); [படு → பட்டு + இறை + படு-,]
பட்டினக்கரையார்	பட்டினக்கரையார் paṭṭiṉakkaraiyār, பெ. (n.) பள்ளருள் ஒருவகையினர்; a sub-division of the {pallar} caste. [பட்டினம் + கரையார்]
பட்டினச்சேரி	பட்டினச்சேரி paṭṭiṉaccēri, பெ. (n.) நுளையர் வாழிடம்; hamlet of fishermen. [பட்டினம் + சேரி]
பட்டினசுட்டான்	பட்டினசுட்டான் paṭṭiṉacuṭṭāṉ, பெ. (n.) கடல்மீன் வகை; a kind of sea fish. வகைகள்: 1. தோல் பட்டின கட்டான் 2. புள்ளி பட்டின சுட்டான்
பட்டினசுட்டான் நாக்கு	பட்டினசுட்டான் நாக்கு paṭṭiṉacuṭṭāṉnākku, பெ. (n.) எட்டு விரல்நீளம் வளர்வதும் செம்பழுப்பு நிறமுள்ளதுமான கடல்மீன்வகை; a sea-fish rich brown, attaining 8in in length. [பட்டினம் + சுட்டான் + நாக்கு]

பட்டினத்தடிகள்	பட்டினத்தடிகள் paṭṭiṉattaṭikaḷ, பெ. (n.) காவிரிப்பூம்பட்டினத்தவரும் பதினோராந்திருமுறை ஆசிரியருள் ஒருவரும் முற்றத்துறந்தவருமாகிய ஒரு பெரியார்; a famous poet of {kaviri-p-pumpattinam} who renounced the world and became a saint, one of the authors of {patinóran tirumurai.} வேறுபெயர்கள். திருவெண்காடர், பட்டினத்துப் பிள்ளையார். ஊர்: காவிரிப்பூம்பட்டினம். தந்தை: சிவநேசர், தாய்: ஞானகலை அம்மையார். இவர் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் கப்பல் வாணிகம் செய்த பெருஞ்செல்வக் குடும்பத்தில் பிறந்தவர். திருவெண்காடர் என்பது இவரது பிள்ளைப் பெயர் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் பிறந்தமையால் பட்டினத்துப் பிள்ளையார் என்று அழைக்கப்பெற்றார். துறவு நிலை ஏற்றபிறகு பட்டினத்தடிகள் என்று வழங்கப் பெற்றார். இன்று இப்பெயரே வழக்கில் உள்ளது. அடிகளாரின் திருப்பாடல்களில் "தோடுடைய செவியன்' என்னும் தேவாரப்பதிகம் எழுந்த வரலாறும், சுந்தர மூர்த்திகளின் வரலாறும், வரகுண பாண்டியரின் அருஞ்செயல்களும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளமையால் இவர் தேவார ஆசிரியர்க்கும் வரகுண பாண்டியர்க்கும் காலத்தால் பிற்பட்டவர் என்பது தெளிவு. நம்பியாண்டார் நம்பி அடிகளாரின் திருப்பாடல்களைத் தொகுத்திருத்தலால் அடிகளார் அவருக்கு முற்பட்டவராதல் வேண்டும். வரகுண பாண்டியரின் காலம் கி.பி.9 ஆம் நூற்றாண்டென்று துணிவதாலும், கல்வெட்டுக் குறிப்புகளாலும், பிற சான்றுகளாலும் நம்பியாண்டார் நம்பியின் காலம் கி.பி. 11ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி என்று துணியப் பெறுவதாலும் அடிகளாரின் காலம் இடைப்பட்ட கி.பி. 10ஆம் நூற்றாண்டாகுமென்று ஆராய்ச்சியாளர் துணிகின்றனர். பட்டினத்தடிகளின் வரலாறாகக் கூறப்பெறுவன வருமாறு: இவர் சிவகலை என்ற அம்மையாரை வாழ்க்கைத் துணைவியாக ஏற்று இல்லற வாழ்வில் ஈடுபட்டார். மணவாழ்வில் பல ஆண்டுகளாகியும் மகப்பேறு வாய்க்கப் பெறவில்லை. இவருடைய குடும்பத்தினர் திருவிடைமருதூர் இறைவனையே தங்கள் வழிபடு கடவுளாக வணங்குபவர்கள். அவ்விறைவனின் திருவுளப்படி சிவசருமர் என்ற திருவிடைமருதூர் மறையவரின் பிள்ளையாகிய மருதவாணரை வளர்ப்புப் பிள்ளையாக ஏற்று மகப்பேறுக் குறையை நீக்கிக் கொண்டார். மருதவாணர் பிள்ளைப் பருவம் கடந்து தந்தையின் செல்வத்தைப் பெருக்கக் கடல் வாணிபத்தில் ஈடுபட்டார். ஒரு நாள் திடீரென்று "காதற்ற ஊசியும் வாராது காணும் கடைவழிக்கே" என்று எழுதி வைத்துவிட்டு மறைந்து விட்டார் ... திருவெண்காடர் ... உணர்வு ... பெருஞ் செல்வத்தையும்
பட்டினத்துப் பிள்ளையார்	பட்டினத்துப் பிள்ளையார் paṭṭiṉattuppiḷḷaiyār, பெ. (n.) காவிரிப்பூம்பட்டினத்தவரும் பதினோராந் திருமுறை ஆசிரியருள் ஒருவரும் முற்றத்துறந்தவருமாகிய ஒரு பெரியார்; a famous poet of {kaviri-p-pumpattinam} who renounced the world and became a saint. one of the authors of {patinórán-tirumurai} பட்டினத்தடிகள் பார்க்க; see {pattinattagliga } [பட்டினத்து + பிள்ளையார்] மறுவ: பட்டினத்தார்.
பட்டினத்துப் பிள்ளையார் பாடல்	பட்டினத்துப் பிள்ளையார் பாடல் paṭṭiṉattuppiḷḷaiyārpāṭal, பெ. (n.) பட்டினத்துப் பிள்ளையார் இயற்றிய பாடற்றொகுதி; poet works of {pattinattu-p-pillaiyār,} [பட்டினத்து + பிள்ளையார் + பாடல்]
பட்டினப்பாக்கம்	பட்டினப்பாக்கம் paṭṭiṉappākkam, பெ. (n.) 1. அரசரும் மேன்மக்களும் வாழ்ந்து வந்த புகார் நகரின் ஒரு பகுதி; the part of {kâviri p-pumpattinam} away from the sea occupies by its being and nobles. "பாடல்சான் சிறப்பிற்பட்டினப் பாக்கமும்" (சிலப்.5,58.); "வானவர் உறையும் பூநாறு ஒருசிறைப் பட்டினப் பாக்கம் விட்டனர்" (சிலப்.10,159.); 2. சென்னை நகரின் ஒரு பகுதி; the part of chennai city. [பட்டினம் + பாக்கம்]

பட்டினப்பாலை	பட்டினப்பாலை paṭṭiṉappālai, பெ. (n.) பத்துப்பாட்டுள் கரிகாற் பெருவளத்தானைச் கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார் பாடிய பாட்டு; a poem on the {cola} king {karikā peruvalattān} by (adj.);one of {pattu-p-pattu.} [பட்டினம் + பாலை]
பட்டினம்	பட்டினம் paṭṭiṉam, பெ. (n.) 1. நெய்தல் நிலத்து ஊர்; maritime town. "பட்டினம் படரின்" (சிறுபாண்.153.); 2. காவிரிப் பூம்பட்டினம்; {kāviri-p-pūmpaṭiṇam.} "முட்டாச் சிறப்பிற் பட்டினம் பெறினும்" (பட்டினப், 218.); 3. ஊர் (சது.);; small town. 4. யாக்கை; body. "பண்டன்று பட்டினங் காப்பே" (திவ். பெரியாழ். 5,2,1.); "பட்டின மருங்கி னசையின் முட்டில் பைங்கொடி நுடங்கும் பலர்புகு வாயிற்" (பெரும்.336.); "பல்வேறு பண்ட மிழிதரும் பட்டினத் தொல்லெ னிமிழிசை" (மது. 537.); "காவிரிப் படப்பைப் பட்டினத்தன்ன" (அகம். 205–12.); "பட்டிணம் பெற்ற காலம்" (நாலடி. 250-4.); "பண்டத்தால் பாடெய்தும் பட்டினம்" (நான்மணி. 86–2.); [பட்டணம் → பட்டனம் → பட்டினம்] (வ.மொ.வ.195);
பட்டினவச்சேரி	பட்டினவச்சேரி paṭṭiṉavaccēri, பெ. (n.) நுளையர் வாழிடம்; hamlet of fishermen. [பட்டினவன் + சேரி]
பட்டினவன்	பட்டினவன் paṭṭiṉavaṉ, பெ. (n.) பரவகுலத்தான். (சிலப்.5:25,உரை);; fisher man, as dwelling in a maritime town. [பட்டினம் → பட்டினவன்]
பட்டினி	பட்டினி1 paṭṭiṉi, பெ. (n.) உணவு கொள்ளாமை; fasting, abstinence, starvation. "பட்டினிவைகி" (புறநா:371.); வேலை இல்லாமல் பலர் பலநாள் பட்டினிகிடப்பது உண்டு (உ.வ.); ம. பட்டினி. [படி(மை); → பட்டினி] படிமை-தவம்-நோன்பு-உண்ணாமை.
பட்டினிக் குரத்தி	பட்டினிக் குரத்தி paṭṭiṉikkuratti, பெ. (n.) உண்ணா நோன்பியாக உள்ள சமணப் பெண் துறவி; jain woman monk observing fast. "அரிட்ட நேமி படாரர் மாணாக்கியார் பட்டினிக் குரத்திகள்" (தெகல்.தொ.7.கல்.56.);

பட்டினிகா-த்தல்	பட்டினிகா-த்தல் paṭṭiṉikāttal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. உணவின்றியிருத்தல்; to starve, fast. 2. சாவிட்டில் உண்ணாதிருத்தல்; to go without food at a house of mourning. (வின்.); [பட்டினி + கா-,]
பட்டினிகிட-த்தல்	பட்டினிகிட-த்தல் paṭṭiṉikiṭattal, 3. செ.கு.வி. (v.i.) பட்டினிகா-, பார்க்க; see {paṭiṉi kā-,} [பட்டினி + கிட-,]
பட்டினிச்சாவு	பட்டினிச்சாவு paṭṭiṉiccāvu, பெ. (n.) உணவு கிடைக்காததால் ஏற்படும் இறப்பு; death caused by starvation. 'பஞ்சத்தின் காரணமாகப் பட்டினிச் சாவுகள் அதிகரித்தன.' [பட்டினி + சாவு]
பட்டினிதவிர்-த்தல்	பட்டினிதவிர்-த்தல் paṭṭiṉitavirttal, 3. செ.கு.வி. (v.i.) சாவீட்டில் பட்டினி நீங்கி யுண்ணுதல்; to break fasting at a funeral house. (இ.வ.); [பட்டினி + தவிர்-,]
பட்டினிநோன்பிகள்	பட்டினிநோன்பிகள் paṭṭiṉinōṉpikaḷ, பெ. (n.) இரண்டு உவாவும், எண்மியும் முட்டுப்பாடும் உண்ணாத நோன்பியரான சமணத்துறவிகள்; jaina ascetics who fast on new and full moon days, the eighth day of the lunar fortnight and whenever they meet v.ith obstacles. "பட்டினி தோன்பிகள் பலர்புகு மனையில்" (சிலப்.15.164.); [பட்டினி + நோன்பிகள்]
பட்டினிப்பண்டம்	பட்டினிப்பண்டம் paṭṭiṉippaṇṭam, பெ. (n.) 1. சாவீட்டில் உண்ணும் உணவு ;(யாழ்ப்.); simple food taken during the mourning period. 2. சாவீட்டிற்கு அனுப்பும் உணவுப் பண்டம்; (யாழ்.அக.); articles of food sent to a house in mourning. [பட்டினி + பண்டம்]
பட்டினிபொறு-த்தல்	பட்டினிபொறு-த்தல் paṭṭiṉiporuttal, 4. செ.கு.வி. (v.i) பசியால் வருந்துதல்; to suffer from hunger. [பட்டினி + பொறு-,]
பட்டினிபோடு	பட்டினிபோடு1 paṭṭiṉipōṭutal, 19. செ.குன்றாவி. (v.t.) பிறரைப்பட்டினியா யிருக்கச் செய்தல்; to starve a person. [பட்டினி + போடு-,] பட்டினிபோடு2 paṭṭiṉipōṭutal, 19. செ.கு.வி. (v.i.) உணவு உண்ணாதிருத்தல்; to abstain from food. 'இன்று பட்டினி போடு; நாளை வயிறு சரியாகி விடும்.' (உ.வ.); [பட்டினி + போடு-,]

பட்டினிமருத்துவம்	பட்டினிமருத்துவம் paṭṭiṉimaruttuvam, பெ. (n.) சிலவகை வயிற்று நோய்களுக்கு உணவு உண்ணாதிருத்தல்; treatment of starvation. 'கிழமைக்கு ஒரு நாள் பட்டினி மருத்துவம் எடுத்துக் கொள்வது நல்லது.' [பட்டினி + மருத்துவம்]
பட்டினிவிடு-தல்	பட்டினிவிடு-தல் paṭṭiṉiviṭutal, 21. செ.கு.வி. (v.i.) உண்ணாதிருத்தல்; to fast. "இரண்டுவவு மட்டமியும் பட்டினிவிட்டு" (சீவக.1547.); [பட்டினி + விடு-,]
பட்டீச்சுரம்	பட்டீச்சுரம் paṭṭīccuram, பெ. (n.) பாடல் பெற்ற சிவத்தலம்; a place name sivan shrine near kumbakonam. [சோழவள நாட்டில் திருக்குடந்தைக்குத் தெற்கே நான்கு கல் தொலைவில் உள்ள தேவாரம் பெற்ற சிவப்பதி. காமதேனுவின் பெண்கள் நால்வரில் பட்டி என்பவள் வழிபட்டபடியால் பட்டீச்சுரம் என்று பெயருண்டாகியது என்பது தொன்ம வழக்கு. சிவபிரான் திருஞான சம்பந்தருக்கு வெயில் கொடுமையைத் தணிப்பதற்காக ஒரு பூதத்தைக் கொண்டு முத்துப்பந்தரைக் கொடுத்த இடம் என்ப.
பட்டீசம்	பட்டீசம் paṭṭīcam, பெ. (n.) ஒருமுழ அளவுள்ள அடிப்பாகத்தையும் இருபக்கத்தும் கூரிய முகங்களையும் உடைய ஒரு படைக்கலம் (சுக்கிர நீதி,331.);; a kind of weapon v.ith flat edges on either side and base of a cubit long. [பட்டை → பட்டி → பட்டீசம்]
பட்டு-தல்	பட்டு-தல் paṭṭutal, 10. செ.கு.வி. (v.i.) அடித்தல், தட்டுதல், to beat. [பள் → பட்டு → பட்டு-தல்)

பட்டு	பட்டு1 paṭṭu, பெ. (n.) சிற்றூர். (பிங்.);; hamlet, small town or Village. வரகால்பட்டு, இருப்பைப்பட்டு, செங்கழுநீர்ப்பட்டு. பட்டு2 paṭṭu, பெ. (n.) 1. பட்டாடை (பிங்.);; silk cloth, wovensilk. "பட்டிசைந்த வல்குலாள்" (தேவா.863,2); 2. பட்டுப்பூச்சியால் உண்டாம் நூல்; silk yarn. 3. கோணிப்பட்டை (வின்.);; sack cloth of indian hemp. தெ. ம. பட்டு க. பட்டை [பள் → பட்டு] பட்டு3 paṭṭu, பெ. (n.) 1. இருந்தேத்தும் மாகதர் (சிலப். 5. 48, அரும்.);; a class of panegyrists. 2. கட்டியம்; panegyric chanted before kings or other great persons. தெ. பட்டு
பட்டுக்கத்தரி-த்தல்	பட்டுக்கத்தரி-த்தல் paṭṭukkattarittal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) பிசிரின்றி வெட்டுதல்; cutting without fray as in silk cloth. "அவர் பட்டுக் கத்தரித்தாற் போல் வெட்டொன்று துண்டிரண்டாய் பேசுபவர்"
பட்டுக்கயிலி	பட்டுக்கயிலி paṭṭukkayili, பெ. (n.) முகம்மதியர் அணியும் பட்டாடை; silk cloth worn by Muhammadans. [பட்டு + கயிலி] கயிலி → கயிலி? கயிலி = உருது.
பட்டுக்கருப்பட்டி	பட்டுக்கருப்பட்டி paṭṭukkaruppaṭṭi, பெ. (n.) ஒருவகைக் கருப்புக் கருப்பட்டி; a kind of black palmyra jaggery (சா.அக.); [வட்டுக்கருப்புக்கட்டி → வட்டுக்கருப்பட்டி → பட்டுக்கருப்பட்டி]
பட்டுக்கருப்பு	பட்டுக்கருப்பு paṭṭukkaruppu, பெ. (n.) ஒருவகை மருந்தாகப் பயன்படும் பட்டெரித்த சாம்பல்; a medicinal preparation of ashes from burnt silk. (சா.அக.); [பட்டு + கரி → கரிப்பு → கருப்பு]

பட்டுக்கரை	பட்டுக்கரை paṭṭukkarai, பெ. (n.) ஆடையில் பட்டாலியன்ற கரை; silk stripe or border in a cloth, opp. to {paluk ka-k-karai.} [பட்டு + கரை] [P]
பட்டுக்கிடப்பான்	பட்டுக்கிடப்பான் paṭṭukkiṭappāṉ, பெ. (n.) செத்துக்கிடப்பவன் என்று பொருள்படும் ஒரு வசைச்சொல்; a term of reproach, meaning one who lies dead. {brāh.} [படு → பட்டு + கிடப்பான்]
பட்டுக்குஞ்சம்	பட்டுக்குஞ்சம் paṭṭukkuñcam, பெ. (n.) பட்டின் கற்றைத் தொங்கல்; silk tassel. 'விளக்குமாற்றுக்குப் பட்டுக்குஞ்சம் கட்டினாற் போல.' (பழ.); [பட்டு + குஞ்சம்] [P]
பட்டுக்குட்டை	பட்டுக்குட்டை paṭṭukkuṭṭai, பெ. (n.) பட்டாலான தோளிலிடும் சிறுதுணி (அங்கவத்திரம்);; silk cloth worn over the shoulder. [பட்டு + குட்டு → குட்டை]
பட்டுக்கூறு-தல்	பட்டுக்கூறு-தல் paṭṭukāṟutal, 7. செகுவி. (v.i.) கட்டியங்கூறுதல்; to recite a panegyric. [பட்டு + கூறு-,]
பட்டுச்சோளங்குறிச்சி	பட்டுச்சோளங்குறிச்சி paṭṭuccōḷaṅkuṟicci, பெ. (n.) பட்டுப்புடைவை வகை; a kind of silk saree.
பட்டுடை	பட்டுடை paṭṭuṭai, பெ. (n.) பட்டாடை; silk cloth. "கொட்டைக் கரைய பட்டுடைநல்கி" (பொருந. 155.); [பட்டு + உடை]
பட்டுடையாதி	பட்டுடையாதி paṭṭuṭaiyāti, பெ. (n.) இந்திரகோபப் பூச்சி; lady's fly;it is an insect v.ith red velvetty appearance. (சா.அக.); [பட்டு + உடையாதி]

பட்டுடையார்	பட்டுடையார் paṭṭuṭaiyār, பெ. (n.) பட்டுடையணிந்து, பூசனை புரியும் பார்ப்பனர்; brahmins wearing silk clothes performing whome to ritual rites in temples. "பட்டுடை மூலப் பஞ்சாசார்ய தேவகன்மிகள்"
பட்டுத்தரித்-தல்	பட்டுத்தரித்-தல் paṭṭuttarittal, 4. செ.குன்றா.வி. துன்பத்தைப் பொறுத்தல்; to suffer.(வின்.); [பட்டு + தரி-, skt]
பட்டுத்துத்து	பட்டுத்துத்து paṭṭuttuttu, பெ. (n.) பட்டுப்பூச்சியின் கூட்டிலிருந்து பட்டு நூலையெடுத்தபின் எஞ்சியிருக்கும் கழிவுப் பட்டு; a sort of silk flock or waste. [பட்டு + துத்து]
பட்டுத்தெளி-தல்	பட்டுத்தெளி-தல் paṭṭutteḷital, 3. செ.குன்றா.வி. (v.t.) நுகர்ச்சியாலறிதல்; to learn by experience. பட்டுத்தேறு-, பார்க்க; see {pastu-t-têru-,} [பட்டு + தெளி-,]
பட்டுத்தேறு-தல்	பட்டுத்தேறு-தல் paṭṭuttēṟutal, 10. செ.கு.வி. (v.i.) 1. நோய்நீங்கி உடம்பு வலிபெறுதல்; to recover strength after severe illness. 2. நேர்ச்சியால் மனவலி பெறுதல்; to be fortified byexperience. [பட்டு + தேறு-,]
பட்டுநூல்	பட்டுநூல் paṭṭunūl, பெ. (n.) பட்டாலாகிய மெல்லிய நூல்; silk thread. "பருத்திநூல் பட்டு நூலமைத் தாடை யாக்கலும்" (சிலப். 5,16, உரை.); [பட்டு + நூல்] 'பட்டு நூலுக்குள்ள சிக்கெல்லாமிருந்தது' (பழ.);
பட்டுநூலி	பட்டுநூலி paṭṭunūli, பெ. (n.) சௌராட்டிரர் பேசும் மொழி; dialect of the {saurăstras.} [பட்டுநூல் → பட்டுநூலி]
பட்டுநூற்காரர்	பட்டுநூற்காரர் paṭṭunūṟkārar, பெ. (n.) 1.பட்டு நெய்வோர் (வின்.);; silk-weavers. 2. சௌராட்டிரர் பார்க்க; the {saurăstra} caste [பட்டுநூல் + காரர்]
பட்டுநூற்பூச்சி	பட்டுநூற்பூச்சி paṭṭunūṟpūcci, பெ. (n.) பட்டுப் பூச்சி, silkworm. (சா.அக.); [பட்டுநூல் + பூச்சி]

பட்டுப்பட்டாவளி	பட்டுப்பட்டாவளி paṭṭuppaṭṭāvaḷi, பெ. (n.) பட்டு முதலிய விலையுயர்ந்த ஆடை வகைகள் (வின்.);; silk and other kinds of valuable stuff. [பட்டு + பட்டாவளி]
பட்டுப்படி-தல்	பட்டுப்படி-தல் paṭṭuppaṭital, 2. செ.கு.வி. (v.i) கட்டளைக்கு உட்படுதல் (இ.வ.);; to submit to an order. [பட்டு + படி-,]
பட்டுப்பணி-தல்	பட்டுப்பணி-தல் paṭṭuppaṇital, 2. செ.கு.வி. (v.i) நுகர்ச்சியின் மேல் அடக்கமுண்டாதல்; to become humble after suffering. [பட்டு + பணி-,]
பட்டுப்பருத்தி	பட்டுப்பருத்தி paṭṭupparutti, பெ. (n.) இலவம் (சங்.அக.); பார்க்க; see Ilavam, red silk-cotton. [பட்டு + பருத்தி] மறுவ, செம்பருத்தி
பட்டுப்பழம்	பட்டுப்பழம் paṭṭuppaḻm, பெ. (n.) காட்டத்தி; wild mangostean. (சா.அக.);
பட்டுப்பாய்	பட்டுப்பாய் paṭṭuppāy, பெ. (n.) திருமணங்களில் பயன்கொள்ளப்பெறும் சாய மேற்றிய கோரைப்பாய்வகை; coloured mat, generally used on marriage occasions. ம. பட்டுபாயி [பட்டு + பாய்]
பட்டுப்புடைவை	பட்டுப்புடைவை paṭṭupputaivai, பெ. (n.) பட்டுச்சீலை; silk saree. [பட்டு + புடைவை] 'பட்டுப் புடைவையை இரவல் கொடுத்தது மின்றி, பாயைத் தூக்கிக் கொண்டு திரிந்ததுபோல' (பழ.);
பட்டுப்புழு	பட்டுப்புழு paṭṭuppuḻu, பெ. (n.) பட்டுப்பூச்சி பார்க்க; see {pattu-p-pucci} [பட்டு + புழு]

பட்டுப்பூச்சி	பட்டுப்பூச்சி paṭṭuppūcci, பெ. (n.) பட்டுநூலை உண்டாக்கும் பூச்சிவகை; silk worm. தெ. பட்டுப்புருகந் [பட்டு + பூச்சி]
பட்டுப்பூச்சிமரம்	பட்டுப்பூச்சிமரம் paṭṭuppūccimaram, பெ. (n.) பட்டுப்பூச்சிகளுக்கு உணவாக உதவும் இலைகொண்ட மரவகை; white mulberry. [பட்டு + பூச்சி + மரம்] [P]
பட்டுப்போ-தல்	பட்டுப்போ-தல் paṭṭuppōtal, 6. செ.கு.வி. (v.i.) 1. உலர்ந்து போதல்; to wither, fade 'மரம் பட்டுப் போயிற்று.' 2. சாதல்; to die 'போரிற் பலர் பட்டுப் போயினர்'. [பட்டு + போ-,]
பட்டுபடி	பட்டுபடி paṭṭupaṭi, பெ. (n.) செலவின் தொகையளவு; amount of cost, charges, expenses or out lay. தெ. பட்டுபடி [பட்டு + படி]
பட்டுமந்தாரை	பட்டுமந்தாரை paṭṭumantārai, பெ. (n.) இளஞ்சிவப்பும் மஞ்சளும் கலந்த மந்தாரை; pink and yellow mountain bony. (சா.அக.); [பட்டு + மந்தாரை]
பட்டுமாய்-தல்	பட்டுமாய்-தல் paṭṭumāytal, 16. செ.கு.வி. (v.i) செய்கைப்பயன் நுகர்தல்; to suffer the consequences. [பட்டு + மாய்-,]
பட்டுராமக்குறிச்சி	பட்டுராமக்குறிச்சி paṭṭurāmakkuṟicci, பெ. (n.) பட்டுச்சோளங் குறிச்சி பார்க்க; see {pattu-c-cosan-kuricci} [பட்டு + ராமம் + குறிச்சி]
பட்டுருவு-தல்	பட்டுருவு-தல் paṭṭuruvutal, செ.கு.வி. (v.i.) ஊடுருவுதல்; to pass through, as a bullet. "வில்லம்பு பட்டுருவிற் றென்னை" (தமிழ்.நா.100.); [படு → பட்டு + உருவு]

பட்டுவலை	பட்டுவலை paṭṭuvalai, பெ. (n.) வலைவகை (புதுவை.);; a kind of net. [பட்டு + வலை]
பட்டுவாழை	பட்டுவாழை paṭṭuvāḻai, பெ. (n.) வாழை வகை; a species of big red plantin. [பட்டு + வாழை]
பட்டுறுமாலை	பட்டுறுமாலை paṭṭuṟumālai, பெ. (n.) பட்டுக்குட்டை (புதுவை.); பார்க்க; see {pattukkuttai} [பட்டு + உறுமாலை]
பட்டை	பட்டை1 paṭṭai, பெ. (n.) 1. மரத்தோல்; bark of a tree. 2. வாழைப்பட்டை; outer rind of the plantain tree. 3. சொயினாமரப்பட்டை; chinchona bark. 4. பொடிப்பட்டை; dried plantain rind folded for keeping snuff. 5. மரவுரி; bark tree. 6. இறைகூடை (நெல்லை.);; well-basket. தெ. பட்ட பட்டமு.க. பட்டெ ம. பட்ட [பட்டு → பட்டை] (வ.மொ.வ. 196); பட்டை2 paṭṭai, பெ. (n.) 1. தகடு; plate, slab, tablet. 2. தட்டையான தன்மை; flatness. 3. பொன்னிழைப்பட்டை; lace-border. 4. பட்டைக் கோடு; painted stripe, as on a temple wall. 5. விலங்குகளின் கலப்பு நிறக்கோடு; dapple, piebald colour. 'பட்டைமாடு'
பட்டைக்கடம்பு	பட்டைக்கடம்பு paṭṭaikkaṭampu, பெ. (n.) நீர்க்கடம்பு பார்க்க; see {nir-k-kadambu} water kadamba. [பட்டை + கடம்பு]
பட்டைக்கம்பி	பட்டைக்கம்பி paṭṭaikkampi, பெ. (n.) ஆடையின் விளிம்பிலமைந்த அகன்ற வண்ணக்கோடு (வின்.);; broad stripe in cloth. [பட்டை2 + கம்பி]

பட்டைக்கம்பு	பட்டைக்கம்பு paṭṭaikkampu, பெ. (n.) சிலம்பம் பழகுவோர் கைத்தடி; quarter-staffs, used by fencers, "வீசுகின்ற பட்டைக் கம்புக்குப் பயந்து" (விறலிவிடு. 1034.); [பட்டை + கம்பு]
பட்டைக்கருப்பட்டி	பட்டைக்கருப்பட்டி paṭṭaikkaruppaṭṭi, பெ. (n.) கருப்புக்கட்டி வகை; a kind of jaggery. [பட்டை + கருப்பட்டி]
பட்டைக்கால்	பட்டைக்கால் paṭṭaikkāl, பெ. (n.) கீழிருந்து நீரிறைக்கப்பட்டுப் பயிராகும் மேட்டுப்பாங்கு நிலம்; high land irrigated by water from a lower level. [பட்டடை → பட்டை + கால்]
பட்டைக்காலிகம்	பட்டைக்காலிகம் paṭṭaikkālikam, பெ. (n.) சன்னலவங்கப்பட்டை; ceylon cinnamon. (சா.அக.);
பட்டைக்காறு	பட்டைக்காறு paṭṭaikkāṟu, பெ. (n.) கொல்லன் பற்றுக்குறடு (இ.வ.);; tongs, large pincers. [பட்டை + காறு] தெ. படகாரு [P]
பட்டைக்காறை	பட்டைக்காறை paṭṭaikkāṟai, பெ. (n.) பட்டையாகப் பொன்னால் செய்யப்பட்டு ஒன்பான் மணிகள் பொருத்தப்பட்ட கழித்தணி; a thick gold necklace embedded nine gems. "நம்பிராட்டியார்க்குக் குடுத்தன பொன்னின் பட்டைக்காறை மேற்கோத்த திருவில் கட்டின வயிரம்" (தெ.கல்.தொ.2:2.கல்.48); [பட்டை + காறை]
பட்டைக்கிடங்கு	பட்டைக்கிடங்கு paṭṭaikkiṭaṅku, பெ, (n.) கிணற்றில் நீர்வற்றிய காலத்தே பட்டையிட்டு நீர்முகக்குங் குழி; cavity at the bottom of a well from which water is baled with a basket during dry season. [பட்டை + கிடங்கு]
பட்டைக்கிண்ணம்	பட்டைக்கிண்ணம் paṭṭaikkiṇṇam, பெ. (n.) ஏனவகை; a kind of vessel [பட்டை + கிண்ணம்]

பட்டைக்குலிகம்	பட்டைக்குலிகம் paṭṭaikkulikam, பெ. (n.) பரங்கிப்பட்டை; chinaroot (சா.அக.); [பட்டை + குலிகம்]
பட்டைக்குழி	பட்டைக்குழி paṭṭaikkuḻi, பெ. (n.) பட்டைக்கிடங்கு பார்க்க; see {}. [பட்டை + குழி]
பட்டைக்கெம்பு	பட்டைக்கெம்பு paṭṭaikkempu, பெ. (n.) பட்டை தீர்ந்த கெம்பு; a cut gem. [பட்டை + கெம்பு]
பட்டைக்கொடி	பட்டைக்கொடி paṭṭaikkoṭi, பெ. (n.) துலாவிற்கட்டியுள்ள கயிறு அல்லது கழி; rope or pole attached to wellsweep. [பட்டை + கொடி]
பட்டைக்கொலுசு	பட்டைக்கொலுசு paṭṭaikkolucu, பெ. (n.) மகளிர் சிறுவர் இவர்கள் காலில் அணிவதும் வெள்ளியாற் செய்யப்பட்டதும், பட்டை யானதுமாகிய அணிவகை; a flat anklet of silver worn by children and women. [பட்டை + கொலுசு] [P]
பட்டைகேசரி	பட்டைகேசரி paṭṭaiācari, பெ. (n.) சூடனுண்டாகும் மரம்; camphor tree. மறுவ: கருப்பூரமரம்
பட்டைகோலு-தல்	பட்டைகோலு-தல் paṭṭaiālutal, 10. செ.கு.வி (v.i.) கேணித்தண்ணீர் முகத்தற்குப் பனையோலையால் இறைகூடை செய்தல் (யாழ்ப்.);; to make a well-basket of palmyra leaf. [பட்டை + கோலு-,]
பட்டைச்சாதம்	பட்டைச்சாதம் paṭṭaiccātam, பெ. (n.) பட்டைச்சோறு பார்க்க; see {pattaj-c-choru} [பட்டை + சாதம்]
பட்டைச்சாராயம்	பட்டைச்சாராயம் paṭṭaiccārāyam, பெ. (n.) 1. வெள்வேல் முதலிய மரங்களின் பட்டையிலிருந்து இறக்குஞ் சாராயம்; arracl from the astringent bark of certa in trees, especially {Veḷvēl} [பட்டை + சாராயம்]

பட்டைச்சீலை	பட்டைச்சீலை paṭṭaiccīlai, பெ. (n.) உப்புத்தாள்; sand-paper [பட்டை + சீலை] [P]
பட்டைச்சோறு	பட்டைச்சோறு paṭṭaiccōṟu, பெ. (n.) 1. இறைவனுக்குப் படைக்கப்படும் சோற்றுக் கட்டி; offering of rice boiled and set in a cup like form. 2. கிண்ணத்தில் நிரப்பிக் கவிழ்க்கப் பட்ட சோற்றுக்கட்டி; rice boiled and set in a cup-like form. பட்டைச்சோறு paṭṭaiccōṟu, பெ.(n.) ஊக்க மற்று இருக்கும் முக்குவர் இனக் குழந் தையைக் குணப்படுத்துவதற்காகச் செய்யப்படும் சோறு; a medical food preparation for healthless children of Mukkuvar caste. [பட்டை+சோறு]
பட்டைத்தாறு	பட்டைத்தாறு paṭṭaittāṟu, பெ. (n.) ஆடவர் உடையின் அகன்ற பின்கச்சம்; broad pleat of a man's cloth tucked in behind, dist,{ fr mūlai-t-tāru.} [பட்டை + தாறு]
பட்டைத்தையல்	பட்டைத்தையல் paṭṭaittaiyal, பெ. (n.) ஆடைமுதலியவற்றை மடித்துப் பட்டையாய்த் தைக்குந் தையல்; flat seam. [பட்டை + தையல்]
பட்டைதட்டு-தல்	பட்டைதட்டு-தல் paṭṭaitaṭṭutal, 5. செ.குன்றாவி. (v.t.) சோற்றைக் கிண்ணத்தில் அடக்கிக் கவிழ்த்து வட்டவடிவக் கட்டிகளாகச் செய்தல்; to set boiled rice in a cup-like form. [பட்டை + தட்டு-,]
பட்டைதாளி	பட்டைதாளி paṭṭaitāḷi, பெ. (n.) மரவகை (L);; a kind of ray laurel. [பட்டை + தாளி]
பட்டைதீர்-தல்	பட்டைதீர்-தல் paṭṭaitīrtal, 2.. செ.கு.வி. (v.i.) 1. சுண்ணம் முதலியவற்றால் பட்டையடிக்கப் படுதல்; to be coated v.ith stripes of red and white colour, as a temple-wall. 2. கெம்பு முதலியவற்றை வெட்டிப் பட்டையாக்குதல்; to give sides in cutting or-polishing agem, timber, etc. 'இந்த மணிகள் பட்டை தீர்ந்தன.' [பட்டை + தீர்-,]
பட்டைதீர்-த்தல்	பட்டைதீர்-த்தல் paṭṭaitīrttal, 19. செ.குன்றாவி (v.t.) வயிரம் முதலியவற்றைச் செதுக்கி வேலைசெய்தல்; to cut the facets as of diamonds. [பட்டை + தீர்-,]

பட்டைநாமம்	பட்டைநாமம் paṭṭaināmam, பெ. (n.) பெரிய அளவிலான திருமண்குறி; big-sized {as awate} mark. [பட்டை + ராமம் → நாமம்]
பட்டைநூல்	பட்டைநூல் paṭṭainūl, பெ. (n.) தாள் அட்டையிற் சுற்றப்பட்ட தையல் நூல்; sewing thread wound on cards. [பட்டை + நூல்]
பட்டைப்பறி	பட்டைப்பறி paṭṭaippaṟi, பெ. (n.) மீன் பிடிக்க இடும் பொறி; fish-pass, fish-trap used at anicuts and kalingulas. [பட்டை + பறி]
பட்டைப்பிதுக்கம்	பட்டைப்பிதுக்கம் paṭṭaippitukkam, பெ. (n.) தூணின் தலைமேற்பகுதி; entablature. [பட்டை + பிதுக்கம்]
பட்டைப்புழு	பட்டைப்புழு paṭṭaippuḻu, பெ. (n.) புழுவகை tape worm (ML); [பட்டை + புழு]
பட்டைப்பேன்	பட்டைப்பேன் paṭṭaippēṉ, பெ. (n.) பூச்சி வகை (அபு.சிந்.); a insect. [பட்டை + பேன்]
பட்டைபானு	பட்டைபானு paṭṭaipāṉu, பெ. (n.) காட்டுச்சாதிக்காய் மரம்; wild nutmeg.
பட்டைமுட்டு	பட்டைமுட்டு paṭṭaimuṭṭu, பெ. (n.) ஆழமின்மையால் கேணி நீர் இறைக்குங் கூடை தரையிற் படுகை; striking of the ola-basket against the bottom of a well due to shallowness of water. [பட்டை + முட்டு]

பட்டையடி-த்தல்	பட்டையடி-த்தல் paṭṭaiyaṭittal, 18. செ.குன்றா.வி. (v.t.) 1. கோயிற்சுவர். வீட்டுச் சுவர்களிலும் மரம் முதலியவற்றிலும் சுண்ணாம்பு செம்மண் ஆகியவற்றால் பட்டையான நீண்டகோடுகள் வரைதல்; to mark the walls of houses, temples, etc., with stripes of red and white. 2. அகலமாக்குதல்; to widen, flatten. 3. பட்டைதட்டு-, பார்க்க; see {patial ta!!u-,} [பட்டை + அடி-,]
பட்டையம்	பட்டையம்1 paṭṭaiyam, பெ. (n.) வாள்; sword. [பட்டை → பட்டையம்] (வ.மொ.வ.196); பட்டையம்2 paṭṭaiyam, பெ. (n.) அரசன் கொடுக்கும் செப்பு ஆவணம்; title deed. [பட்டயம் → பட்டையம்]
பட்டையரக்கு	பட்டையரக்கு paṭṭaiyarakku, பெ. (n.) கொம்பரக்கு; shell lac, stick lac. (சா.அக.); [பட்டை + அரக்கு]
பட்டையரைஞாண்	பட்டையரைஞாண் paṭṭaiyaraiñāṇ, பெ. (n.) இடுப்பில் அணியும் பட்டையான அரைஞாண்; flat ornamental bank worn round the waist. [பட்டை + அரைஞாண்]
பட்டையுரித்-தல்	பட்டையுரித்-தல் paṭṭaiyurittal, 4. செ.குன்றா.வி. (v.t.) மரமுதலியவற்றிலிருந்து மேற்பட்டையை நீக்குதல்; to strip-off bark. [பட்டை + உரி-,]
பட்டைவிட்டுப்போ-தல்	பட்டைவிட்டுப்போ-தல் paṭṭaiviṭṭuppōtal, 8. செ.கு.வி. (v.t.) 1. வெயில் கடுமையாயிருத்தல்; to be severe, as the sun. 2. விறகிலிருந்து பட்டை நெகிழ்தல்; to become loose, as the bark of a fire-log. [பட்டை + விட்டுபோ-,]
பட்டைவிரசு	பட்டைவிரசு paṭṭaiviracu, பெ. (n.) குருவிச்சை பார்க்க; see {kuruviccai} ovate-leaved ivory wood. [பட்டை + விரசு]
பட்டைவீச்சு	பட்டைவீச்சு paṭṭaivīccu, பெ. (n.) குருவிரசு என்னும் மூலிகை; a kind of herb, (சா.அக);. மறுவ: குருவிச்சை. பட்டைவிரசு.

பட்டோலிகை	பட்டோலிகை paṭṭōlikai, பெ. (n.) பட்டோலை (யாழ்.அக.); பார்க்க; see {pattō ai} [பட்டோலை → பட்டோலிகை]
பட்டோலை	பட்டோலை1 paṭṭōlai, பெ. (n.) 1. எழுதுதற்கு அமைக்கப்பட்ட ஓலை; ola, with the rib removed, folded and prepared for writing. "பண்ணிய பாவமெங்கள் பட்டோலைக் குட்படுமோ" (சிவரக. கத்தரிப்பூ.31); 2. ஒருவர் சொல்ல எழுதிய ஓலை; first draft of a petition, etc., especially what is writtan to dictation, 3. அரசன் ஆணையை அறிவிக்கும் ஆவணம்; document, edict, royal proclamation. 4. பேரேட்டின் மொத்த வரவு செலவுக் குறிப்பு; consolidated statement of ledger accounts. 5. அட்டவணை (சீவக.829.உரை);; list, catalogue of articles, inventory. 6. மருத்துவரின் மருந்துக்குறிப்பு. doctor's prescription. ம. பட்டோல [படு + ஒலை → பட்டோலை] பட்டோலை2 paṭṭōlai, பெ. (n.) 1. ஊர் நிலக்கணக்கில் பதிந்தபடி, ஆணையாகவும், ஆவணமாகவும் எழுதப்பெறுவது; documentation of village lands as per village land account. 2. அவ்வோலை எழுதும் பதவி; document units. "வரிப் பொத்தகம் கட்டி குறிச்சி உடையானும்; எழுதினான் ... குமுதக் குடையானும் இருந்துவரியிலிட்டது"
பட்டோலைக்காசு	பட்டோலைக்காசு paṭṭōlaikkācu, பெ. (n.) வரிவகை (s.i.i.i,89.);; an ancient tax, incash. [பட்டோலை + காக]
பட்டோலைகொள்(ளு)-தல்	பட்டோலைகொள்(ளு)-தல் paṭṭōlaikoḷḷutal, 16. செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பெரியோர் கூறியதை எழுதுதல்; to reduce to writing the utterances of the great. " ஒரு வியாக்யானம் அருளிச் செய்து முற்றப்பட்டோலை கொண்டு" (குருபரம்.538.); [பட்டோலை + கொள்ளு-,]
பட்டோலைச்சரக்கு	பட்டோலைச்சரக்கு paṭṭōlaiccarakku, பெ. (n.) மருந்துச் சரக்கு (வின்.);; drugs, as distinguished from curry stuffs. [பட்டோலை + சரக்கு]
பட்டோலை போடு-தல்	பட்டோலை போடு-தல் paṭṭōlai, __, 19. செ.கு.வி. (v.i); 1. ஆவணத்திற்கு மூலப்படி எழுதுதல்; to make the draft of a writ. 2. சித்திஞ் செய்தல்; to make a list of articles. 3. மருந்துப்பட்டியெழுதுதல்; to write a prescription. [பட்டோலை + எழுது-,]

பட்பு	பட்பு paṭpu, பெ. (n.) குணம்; quality. "மயக்கிய பட்படாவைகும் பயன் ஞாலம்" (பு.வெ, 8, 34); [பண்பு → பட்பு]
பட	பட paṭa, ஓர் உவமஉருபு; a particle of comparison. "மலைபட வரிந்து" (சீவக. 56); [படு → பட]
படக்கிருகம்	படக்கிருகம் paṭakkirukam, பெ. (n.) கூடாரம்; tent. [படம் + skt. Gruha → த. கிருகம்]
படக்கு	படக்கு paṭakku, பெ. (n.) பட்டாசு; fire works. crackers. [பட → படக்கு]
படக்குப்படக்கெனல்	படக்குப்படக்கெனல் paṭakkuppaṭakkeṉal, பெ. (n.) அச்சக்குறிப்பு; onom, expr, signifying. 1. throbbing as the heart through fear or guilt. 2. நாடி முதலியன விரைந்து அடித்தற் குறிப்பு; quick beating, as the pulse from fever. "தாது படக்குப் படக்கென்று அடித்துக் கொள்ளுகின்றது" [படக்(கு); + படக்(கு); + எனல்]
படக்கெனல்	படக்கெனல் paṭakkeṉal, பெ. (n.) onom, expr: signifying suddeness. 'அவனுக்குப் படக்கென்று உயிர் சென்றது' [படக் + எனல்]

படகம்	படகம்1 paṭakam, பெ. (n.) 1. திரைச்சீலை; (வின்.); curtain. 2. படக்கிருகம் (யாழ்.அக.);;பார்க்க; see {padak-kirugam.} [படம் + படகம்] (மு.தா.122.); படகம்2 paṭakam, பெ. (n.) நிலவளவு; a measure of land. (I.M.P. cg. 193, ft.); [படி + அகம்] படகம்3 paṭakam, பெ. (n.) 1. அகமுழவுகளுள் ஒன்று (சிலப். 3, 27, உரை);; drum of the a {gamulawu} class. 2. சிறுபறைவகை; small drum, tabor. "பெருவா யொருமுகப் படகம் பெருக்க" (கல்லா. 8); 3. போர்ப்பறை; kettle-durm, war-drum. "வட்ட வானமெனும் வான்படகத்தைக் கொட்டுமண் மகள்" (கந்தபு. உயுத்தகா. முதனாட். 53);
படகாரன்	படகாரன் paṭakāraṉ, பெ. (n.) 1. நெய்வோன்; weaver. 2. ஓவியன்; painter. [படம் + காரன்]
படகிராசன்	படகிராசன் paṭakirācaṉ, பெ. (n.) 1. கட்டியவுப்பைக் கொண்டு செய்யும் உப்புமணி; salt beads prepared from consolidated salt. 2. கட்டிய உப்பு; consolidated salt. (சா.அக.);
படகு	படகு paṭaku, பெ. (n.) 1. சிற்றோடம்; small boat. 2. பாய்கட்டிய தோணி (வின்.);; dhoney, large boat. தெ. படவ. ம. படகு. Low.L. bargia, Gr baris. O.Fr. barge, a boat. Low L. barca, Fr. bargue, Ebark, bargue, a ship of small size. barge-bark. ட-ர போலி.ஒநோ. முகடி → முகரி, குடகு → coorg [படம் → படகு] (வ.மொ.வ195);

படகுக்காரன்	படகுக்காரன் paṭakukkāraṉ, பெ. (n.) படகுக்கு உரியவன்; boat owner. [படகு + காரன்]
படகுடி	படகுடி paṭakuṭi, பெ. (n.) கூடாரம் (சங்.அக); tent. [படம் + குடில் → குடி] [P]
படகுவலித்-தல்	படகுவலித்-தல் paṭakuvalittal, செ.கு.வி (v.i.) படகைச் செலுத்துதல் (வின்.);; to row a boat. [படகு + வலி-,]
படகோட்டி	படகோட்டி paṭaāṭṭi, பெ. (n.) படகைச் செலுத்துபவன்; boat-man, (வின்.); [படகு + ஓட்டி]
படங்கடி-த்தல்	படங்கடி-த்தல் paṭaṅkaṭittal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) பொய்யை மெய்போற் பேசுதல் (வின்.);; to represent a false case as if it were true. [படங்கு + அடி-,]
படங்கம்	படங்கம்1 paṭaṅkam, பெ. (n.) சப்பங்கி3;பார்க்க; see sambangi sappan-wood. [படங்கு + படங்கம்] படங்கம்2 paṭaṅkam, பெ. (n.) கூடாரம்; tent "படங்கத்துளேற்றிய..... விளக்கு" (அரிச், பு. விவாக.83.); [படங்கு → படங்கம்] (மு.தா.123); [P]
படங்கன்	படங்கன் paṭaṅkaṉ, பெ. (n.) படங்கான் (வின்.); பார்க்க; see {pagangāṇ.} [படங்கு → படங்கன்]

படங்கான்	படங்கான்1 paṭaṅkāṉ, பெ. (n.) 1. அறுவிரல நீளம் வளர்வதும் சாம்பல் நிறமுள்ளதுமான கடல்மீன்வகை; a sea-fish, dull grey, atttaining 6 in inlength, rhynchobatus djeddensis. 2. எழுவிரல நீளம் வளர்வதும் செம்மை கலந்த சாம்பல் நிறமுள்ளதுமான கடல்மீன்வகை; ray, reddish grey, attaining 7 in in length, rhinobatus granulatus. 3. அறுவிரல நீளம் வளர்வதும் செம்மை கலந்த சாம்பல் நிறமுள்ளதுமான கடல்மீன்வகை; ray, reddish grey, attaining 6 in in length, rhinobatus halavi. [படங்கு → படங்கான்] வகைகள்: 1. படங்கான் 2. கொம்பன் படங்கான் 3. மெத்தைப் படங்கான் 4. கோணப் படங்கான். படங்கான்2 paṭaṅkāṉ, பெ. (n.) அகன்ற பூரான்; broad kind of centipade. [படங்கு + படங்கான்] (முதா.124);
படங்கு	படங்கு 1 paṭaṅku, பெ. (n.) 1. ஆடை; cloth for wear. "படங்கினார் கன்னியர்" (திருமந். 2916); 2. கூடாரம் (சூடா);; tent. . மேற்கட்டி (சூடா);; awning, canopy. 3. பெருவரிச்சல் (வின்.);; broad lath at the ridge or eves of a roof. [படம் → படங்கு] (மு.தா.123); படங்கு2 paṭaṅku, பெ. (n.) மெய்போற் பேசுகை (வின்.);; sophistry. [ஒருகா → பட்டாங்கு → படங்கு] படங்கு3 paṭaṅku, பெ. (n.) பெருங்கொடி (பிங்.);; standard; large banner. படங்கு4 paṭaṅku, பெ. (n.) சுராலை (சாம்பிராணி);ப் பதங்கம் (தைலவ. தைல);; extracted essence of frankincense.
படங்குந்தி நில்-தல் (படங்குந்தி நிற்றல்)	படங்குந்தி நில்-தல் (படங்குந்தி நிற்றல்) paḍaṅgundiniltalpaḍaṅgundiniṟṟal, 14. செ.கு.வி. (v.i.) முன்காலை ஊன்றி நிற்றல் (சூடா. 9, 53);: to stand on tip-toe. [படம்4 + குந்தி + நிற்றல்]

படங்குவீடு	படங்குவீடு paṭaṅkuvīṭu, பெ. (n.) கூடார வீடு; tent. "படங்குவிடுகள் விரித்தனர்" (பாரத. சூது. 109); [படங்கு + விடு]
படச்சரம்	படச்சரம் paṭaccaram, பெ. (n.) பழம்புடைவை (யாழ்.அக.);; worn-out garment.
படதீபம்	படதீபம் paṭatīpam, பெ. (n.) நாகதீபம் பார்க்க; see nagadeepam, "படதீப முதலாய பரிந்தியற்றி" (உபதேசகா. உருத்திராக். 161);; a kind of lamp. [படம் + தீபம்]
படந்தெரி-தல்	படந்தெரி-தல் paṭanterital, 3. செ.கு.வி. (v.int.) விளக்கில் எண்ணெயற்றபோது திரி பரந்து எரிதல்; to burn with a broad flame, as a wick without oil. [படர்ந்து → படந்து + எரி-,]
படநெடுமதில்	படநெடுமதில் paṭaneṭumatil, பெ. (n.) பெருங் கொடிகளையுடைய நீண்டமதில்; fortification. "கொடும் பட நெடுமதில் கொடித்தேர் வீதியுள்" (சிலப்.27-152); [படம் + நெடு + மதில்]
படப்பம்	படப்பம் paṭappam, பெ. (n.) மருங்கிலூர் சூழ்ந்த நகரம்; town surrounded by villages (வின்.); [ஒ.நோ.மடப்பம் → படப்பம்] படப்பம் paḍappam, பெ.(n.) காஞ்சிபுரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Kanchipuram Taluk. [படப்பை-படப்பம்]
படப்பயம்	படப்பயம் paṭappayam, பெ. (n.) காரணமற்ற அச்சம்; baseless panic. [படம் + பயம்] பயம் = skt
படப்பாதி	படப்பாதி paṭappāti, பெ. (n.) மரப் பலகைகளைப் பொருத்துந் தச்சு வேலை வகை; joining in carpentry. (வின்.); [படு + பாதி → படப்பாதி]

படப்பு	படப்பு paṭappu, பெ. (n.) 1. வைக்கோற்போர்; hay-rick. "மன்றத் தார்ப்பிற் படப்பொடுங் கும்மே" (புறநா. 334); 2. கொல்லை; enclosed garden. "மனைப்படப்பிற் கடற் கொழுந்து வளை சொரியும்" (பெரியபு. திருநாவுக். 174); 3. படப்பை8 (யாழ்ப்.); பார்க்க; see {pagappai.} [பள் → படு → படப்பு] [P]
படப்பை	படப்பை paṭappai, பெ. (n.) 1. தோட்டக் கூறு; garden; enclosed garden. "பூவிரி படப்பைப் புகார் மருங் கெய்தி" (சிலப். 6, 32); "கிளைமலர்ப் படப்பைக் கிடங்கிற்" (கிறு-160);. "நாவாய் சூழ்ந்த நளிநீர்ப் படப்பை"(பெரும்-321);. "அடையா வாயின் மிளைசூழ் படப்பை" (பெரும்-401);. "கழிகுழ்படப்பை (பட்-32);. "உடைகடற் படப்பையெம் உறைவின் ஊர்க்கே" (நற்.67-12);. "பூக்கெழு படப்பைச் சாய்க்காட்டு அன்ன" "கானலம் படப்பை" "கழனியம் படப்பைக் காஞ்சி யூர" (குறுந் 127-3.);. "நெடுவரைப் படப்பை (ஐங்.251-3.);. "தண்கடற் படப்பை மென்பா லனவும்" (பதிற்று.30-8);. "பண்ணண் சிறுகுடிப் படப்பை" (அகம்:54-14);. "பாசவற் படப்பை யாரெயில்" (புறம்.6-14.);. "பெரும்புனற் படப்பையவ ரகன்றலை நாடே." (புறம்.98-20);. நாடுகிழ புறம்
படப்பொறி	படப்பொறி paṭappoṟi, பெ. (n.) 1. நாகத்தின் படத்திலுள்ள புள்ளிகள் (சூடா.);; spots on the hood of a cobra. 2. துத்தி1, 1 பார்க்க; (மலை.);;see {tutti;} evening mallow. [படம் → படப்பொறி]

படபட-த்தல்	படபட-த்தல் paṭapaṭattal, 11. செ.கு.வி. (v.i.) 1. பேச்சு முதலியவற்றில் விரைதல்; to be over hasty, as in speech; 2. குளிர் முதலியவற்றால் நடுங்குதல்; to tremble through fear; to shiver, as from cold fever or ague. "படபடத்துடல் சோருவன்" (குற்றா. தல, வேடன்வலம் 47.);. 3. சினத்தால் மனங்கலங்குதல்; to be agitated through rage. 'அவன் படபடக்கிறான்' 4. பண்டம் விழுதல் முதலியவற்றால் ஒலியுண்டாதல்; to rattle, as things falling, rolling or breaking. [படபட → படபடத்தல்]
படபடப்பு	படபடப்பு paṭapaṭappu, பெ. (n.) 1. துடிப்பு; precipitancy, agitation, as through fear or anger; 2. பேச்சு முதலியவற்றில் விரைவு; over hastiness, as in speech. 3. நடுக்கம்; shivering, quivering, as from cold or ague. [படபட → படப்படப்பு]
படபடெனல்	படபடெனல் paṭapaṭeṉal, பெ. (n.) 1. துடித்தற் குறிப்பு; onom, expr, signifying throbbing, quivering. "படபடென நெஞ்சம் பதைத்து" (தாயு. கருணா. 9); 2. விரைந்து பேசுதற் குறிப்பு; speaking in haste, as through fear, anger. 3. அசைதற் குறிப்பு; shaking, quaking tottering. 4. வெடித்தற் குறிப்பு; bursting, breaking, falling with a rating noise. 5. கடுமைக்குறிப்பு; hurry, as in preparation for a journey. 6. களைப்புக் குறிப்பு; exhaustion. 'எனக்குப் படபடென்று வருகிறது' [படபட + எனல்]

படம்	படம் paṭam, பெ. (n.) 1. சீலை (பிங்.);; cloth for wear; மாப்பட நூலின் றொகுதிக் காண்டலின்" (ஞான. 14, 21.); 2. சித்திரச் சீலை (பிங்.);; painted or printed cloth. "இப்படத் தெழுது ஞானவாவி" (காசிக. கலாவ. 2); 3. சட்டை; coat, jacket. "படம்புக்கு" (பெரும்பாண். 69); 4. போர்வை; upper garment cloak. "வனப் பகட்டைப் படமாக வுரித்தாய்" (தேவா. 32, 7); 5. உடல்; body. "படங்கொடு நின்றவிப் பல்லுயிர்" (திருமந். 2768); 6. சித்தரமெழுதிய படம்; picture map. 7. திரைச்சீலை(பிங்.);; curtain, screen of cloth, especially around a tent. 8. பெருங்கொடி (பிங்.);; large banner. 9. விருதுக் கொடி (பிங்.);; distinguishing fag, ensign. [பட்டம் → படம்] வ.மொ.வ.196
படம்பிடி-த்தல்	படம்பிடி-த்தல் paṭampiṭittal, 4. செ.குன்றா.வி (v.t.) ஒளியின் உதவியால் கருவிகொண்டு ஒளிப்படம் பிடித்தல்; to photograph. [படம் + பிடி-,]
படம்புகு-தல்	படம்புகு-தல் paṭampukutal, செ.கு.வி (v.i) சட்டை விடுதல்; to put on a coat or jacket. "அடிபுதை யரணமெய்திப் படம்புக்கு" (பெரும்பாண். 69);. [படம் + புகு-,]
படம்விரி-த்தல்	படம்விரி-த்தல் paṭamvirittal, பெ. செ.கு.வி. (v.i.) படமெடு2-, பார்க்க; (வின்.); see {padam.edu.} [படம் + விரி-,]
படமக்கி	படமக்கி paṭamakki, பெ. (n.) படமடக்கி பார்க்க; (சங்.அக.); see {padamaggakki} [படமடக்கி → படமக்கி]
படமகி	படமகி paṭamaki, பெ. (n.) கசப்பு வெட்பாலை;படமகிப்பாலைமரம்; a kind of {vetpālai} herb.(சா.அக.);
படமஞ்சரி	படமஞ்சரி paṭamañcari, பெ. (n.) ஒருவகைப் பண் (பரத.இராக. 56);; a specific melody type. [படம் + மஞ்சரி]

படமடக்கி	படமடக்கி paṭamaṭakki, பெ. (n.) தாழை பார்க்க; (மலை);; see talai, fragrant screwpine. [படம் + அடக்கி]
படமடை	படமடை paṭamaṭai, பெ. (n.) "படமடைக் கொண்ட குறுந்தா ணுடும்பின்" புறம் (பா.பே.326-9.);.
படமண்டபம்	படமண்டபம் baḍamaṇḍabam, பெ. (n.) படமாடம் பார்க்க; see {padamādam.} [படம் + மண்டபம்]
படமரம்	படமரம் paṭamaram, பெ. (n.) நெசவுக் கருவி வகை; fore-roll of a loom, weaver's beam. [படம் + மரம்] ஒ.நோ. படைமரம்.
படமாடம்	படமாடம் paṭamāṭam, பெ. (n.) கூடாரம்; tent. "கழிப்பட மாடங் காலொடு துளங்க" (பெருங். உஞ்சைக். 44, 42.); [படம் + மாடம்]
படமாளிகை	படமாளிகை paṭamāḷikai, பெ. (n.) படமாடம் பார்க்க; see {padamāḍam.} "ஏகு நெறிக் கிடையே படமாளிகை" (சிவரக. தேவியிமைய. 12.); [படம் + மாளிகை]
படமெடு-த்தல்	படமெடு-த்தல் paṭameṭuttal, 18. செ.குன்றா.வி. (v.t.) படம்பிடி-, பார்க்க; see {padampiqi-,} [படம் + எடு-,] படமெடு-த்தல் paṭameṭuttal, 3. செ.கு.வி. (v.i.) 1. பாம்பு தன் படத்தை விரித்து நிற்றல்; to spread hood as a cobra (வின்.);; 2. புகைப்படக் கருவியால் படம் எடுத்தல்; to shoot a photo v.ith a still camara. 3. திரைப்படம் எடுத்தல்; to produce a film. [படம் + எடு-,]
படமொடுக்கு-தல்	படமொடுக்கு-தல் paṭamoṭukkutal, 9. செ.கு.வி. (v.i) பாம்பு தன் படத்தைச் சுருக்கிக் கொள்ளுதல்; to contract hood, as a cobra. [படம் + ஒடுக்கு-,]

படர்	படர் paṭar, 4 பெ. (n.) பரவும் தோல்நோய்; a kind of itches. [படல் → படர்] (மு.தா.125); படர்2 paṭar, பெ. (n.) 1. செல்லுகை; passing proceeding. "படர்கூர் ஞாயிற்றுச் செக்கர் (மதுரைக், 431);. 2. ஒழுக்கம் (சூடா);; uprigh conduct or behaviour. 3. வருத்தம்; sorrow affliction, distress, anxiety. trouble "'பானாள்யாம் படர்கூர" (கலித். 30.); 4. தேமல்; spreading spots on the skin 5. நோய்; pain, disease. 6. தூறு; thick bush especially of creepers. "பவள நண்படர்க்கீழ் (திவ். திருவாய் 9, 2,5.);. 7. நினைவு; thought reflection "அரிவைக்கின்ன வரும்படர் தீர" (நெடுநல், 166.);. 8. பகை (அக.நி);; hostility enmity.
படர்-தல்	படர்-தல் paṭartal, 4 செ.கு.வி. (v.i) 1. ஓடுதல்; to run. "அன்னை யலறிப் படர்தர" (கலித். 51); 2. கிளைத்தோடுதல்; to spread, as a creeper; to ramify, branch out in different directions. 'கொடி படருகிறது' 3. பரவுதல்; to overspread, as spots or eruptions on the skin; to spread as light, fire, rumour epidemic. "ஊழித்தீப் படர்ந்து" (கல்லா.கண); 4. பெருகுதல்; to be diffused as air, knowledge; to pervade, as perfume. "படரொளிப் பரப்பே" (திருவாச. 22, 8); 5. அகலுதல் to expand; to be wide, as chest, face. 'படர்ந்த மார்பு' 6. வருந்துதல்; to suffer; to be distressed. "துணை படர்ந் துள்ளி" (அகநா. 38); "எடுத்தல் திரீஇ யிடத்தொறும் படர்தலிற்" (அகம்.171-11); "பகைப்புலம் படர்தலு முரியன்" (புறம்.69-14); [படல் → படர் → படர்-,]
படர்அவலம்	படர்அவலம் paṭaravalam, பெ. (n.) படர்கின்ற துன்பம்; continuous suffering. "அரும்படர் அவலம்" (ஐங்.485-1); [படர் + அவலம்]

www.valluvarvallalarvattam.com 1087 of 19068.

படர்க்காரை	படர்க்காரை paṭarkkārai, பெ. (n.) காரைச் செடி; thorny webera. (சா.அக.); [படர் + காரை]
படர்க்கை	படர்க்கை paṭarkkai, பெ. (n.) இடம் மூன்றனுள் தன்மை, முன்னிலைகள் அல்லாத இடம்; third person, one of three itam q.v. "எல்லாருமென்னும் படர்க்கை யிறுதியும்" (தொல். எழுத் 191);.
படர்காய்	படர்காய் paṭarkāy, 4 பெ. (n.) 1. பீர்க்கு; luffa creeper. 2. கொடியின்காய்; fruit of any creeper as அவரை been. 3. பூசனி; pumpkin. (சா.அக.); [படர் + காய்] படர்காய் paṭaṟkāy, பெ. (n.) தக்காளி; Indian tomato. (சா.அக.); [படர் + காய்]
படர்கின்ற பந்து	படர்கின்ற பந்து paṭarkiṉṟa, பெ. (n.) கொப்புளமாகாது படர்ந்து புண்ணாகும் நோய்வகை; infective gramuloma. [படர்கின்ற + பற்று]
படர்கூர்ஞாயிறு	படர்கூர்ஞாயிறு paṭarkarñāyiṟu, பெ. (n.) வெயில் மிகுதியாகித் துன்பப்படுத்தும் ஞாயிறு; stroking sun. "வெயிற் கதிர் மழுங்கிய படர்கூர் ஞாயிற்றும் செக்க ரன்ன" (மது,431);. [படர் → கூர் + ஞாயிறு]
படர்கொடி	படர்கொடி paṭarkoṭi, பெ. (n.) 1. நின்று வளராது படரும் கொடி; any kind of running plant. 2. பீர்க்கு, பார்க்க; (மலை.); see pirkku sponge gourd. [படர் + கொடி]
படர்கொள் மாலை	படர்கொள் மாலை paṭarkoḷmālai, பெ. (n.) துன்பம்தரும் மாலைப்பொழுது; evening love sick. "படர்கொண் மாலைப் படர்தந்தாங்கு" (அகம்.303-14);

படர்ச்சி	படர்ச்சி paṭarcci, பெ. (n.) 1. செலவு; passing, proceeding, going. "பாயிருட் கணவனைப் படர்ச்சி நோக்கி" (பு.வெ. 13, பெண்பாற் 19, கொளு); 2. நல்லொழுக்கம்; moral conduct. "அரத்திற்றிரியாப் படர்ச்சி" (நன். பொது. 46); 3. கொடியோடுகை; running, extending, creeping, as a vine. 4. ஊழ்வினை; fate. "படர்ச்சியின் வயத்தாலோர்நாள்" (சேதுபு. சீதைகு. 31); 5. பரந்த வடிவு (சூடா);;expanse, open space. 6. பரவுகை; spreading as darkness light, fire, spots, eruptions.
படர் சுணங்கு	படர் சுணங்கு paṭarcuṇaṅku, பெ. (n.) உடலில் படரும் தேமல்; yellow patches (adj.);on the skin especially in females on the breast which is considered as adding to beauty. (சா.அக.); [படர் + சுணங்கு]
படர்செண்பகக் கொடி	படர்செண்பகக்கொடி paṭarceṇpakakkoṭi, பெ. (n.) கொடிச்சம்பங்கி; a variety of champak (creeper);. [படர் + செண்பகக்கொடி]
படர்செண்பகம்	படர்செண்பகம் paṭarceṇpakam, பெ. (n.) கொடிச் செண்பகம்; champak creeper. (சா.அக.); [படர் + செண்பகம்]
படர்த்தி	படர்த்தி paṭartti, பெ. (n.) படர்ச்சி,3, 6, பார்க்க; see {padarcci} சதைப்படர்த்தி [படர் → படர்த்தி]
படர்தடிப்பு	படர்தடிப்பு paṭartaṭippu, பெ. (n.) 1. வண்டிக்கடி; beetle bite. 2. சில நஞ்சுக்கடியினால் உடம்பில் பல இடங்களில் சதை தடித்துக் காணுதல்; thick spots or raised parches spreading on the skin due to poisonous bites of insects. (சா.அக.); [படர் + தடிப்பு]
படர்தவசி	படர்தவசி paṭartavaci, பெ. (n.) சன்னிநாயகம்; any plant capable of or having the critue of carring apopley of any kind probable refering here to some spreading creeper. (சா.அக.); [படர் + தவசி]

படர்தாமரை	படர்தாமரை paṭartāmarai, பெ. (n.) 1. தோல் மேற்படரும் நோய் வகை (வின்.);; ringworm, tinea. 2. தேமல்வகை; tetter, herpes. 3. மனவமைதியில்லாதவ-ன்-ள்; a person of restless temperament. (நெல்லை.); மறுவ; படுதாமரை [படர் + தாமரை]
படர்தேமல்	படர்தேமல் paṭartēmal, பெ. (n.) 1. படர்தாமரை, பார்க்க; see {pagartāmarai,} 2. தேமல்; spreading spots on the skin. [படர் + தேமல்]
படர்நெல்லி	படர்நெல்லி paṭarnelli, பெ. (n.) கொடிநெல்லி; goose berry creeper of the phyllanthus genus. (சா.அக.); [படர் + நெல்லி]
படர்நோய்	படர்நோய் paṭarnōy, பெ. (n.) நினைவினால் உண்டாம் வருத்தம்; anxiety, anxious thought. "அயர்வொடு நின்றே னரும்படர் நோய் தீர" (பு.வெ. 11, பெண்பாற் 9); 2. குட்டம்; skin disease rafridly sprecdiy. 3. தொற்று நோய்; infectous disease such as cholere, small pox ete. spreading to the surrounding places. [படர் + நோய்]
படர்பயிர்	படர்பயிர் paṭarpayir, பெ. (n.) படர்கின்ற கொடி; climber, creeper, as a spreading plant. "படர்பயிர்க்குக் கொளு கொம்பால் கொள்கையாலே" (குற்றா. தல. மந்தமா 34); [படர் + பயிர்]
படர்புண்	படர்புண் paṭarpuṇ, பெ. (n.) உடம்பில் பரவிக் கொண்டே வரும் புண்வகை (இங். வை. 302);; spreading ulcer. [படர் + புண்]
படர்மல்லிகை	படர்மல்லிகை1 paṭarmallikai, பெ. (n.) சாதிமல்லிகை பார்க்க; (வின்.);; see {sathimalligai,} large flowered jasmine. [படர் + மல்லிகை] படர்மல்லிகை2 paṭarmallikai, பெ. (n.) கொடிமல்லிகை; creeper jasmine. (சா.அக.); [படர் + மல்லிகை]
படர்மலி அருநோய்	படர்மலி அருநோய் paṭarmaliarunōy, பெ. (n.) காதல்நோயால் வந்த பசலைநோய்; anxious thought with love affair. "நன்னுதல் பாய படர்மலி அருநோய்" (நற்.282-3);. "நன்னுதற் பசந்த படர்மலி அருநோய் (நற்.322-9.);.

படர்மலி வருத்தம்	படர்மலி வருத்தம் paḍarmalivaruttam, பெ. (n.) காதல்நோயால் வந்த மிகுதுன்பம்; excess distress in love affair. "படர்மலி வருத்தமொடு பலபுலத் தசைஇ" (அகம்.398-2);.
படர்முன்னை	படர்முன்னை paṭarmuṉṉai, பெ. (n.) காதல்நோயால் வந்த மிகுதுன்பம்; pointed leaved hogwood. (சா.அக.); [படர் + முன்னை]
படரடி	படரடி paṭaraṭi, பெ. (n.) சிதறவடிக்கை; scattering beating. (வின்.); [படர் + அடி]
படரப்பன்	படரப்பன் paṭarappaṉ, பெ. (n.) கக்கல் செய்ய வைக்கும் ஒருவகை மூலிகை; a kind of emetic nut. (சா.அக.); மறுவ: படராப் பாண். [படர் + அப்பன்]
படராமூக்கி	படராமூக்கி paṭarāmūkki, பெ. (n.) வெண்ணா யுருவி; white flowered indian bur. (சா.அக.); [படரா + மூக்கி]
படரி	படரி paṭari, பெ. (n.) 1. படர்கொடி; a creeping plant. 2. இலந்தை; jujube. [படர் → படரி]
படரிலந்தை	படரிலந்தை paṭarilantai, பெ. (n.) படரக்கூடிய இலந்தை வகை (இ.வி.);; a kind of jujube. [படர் + இலந்தை] [P] படரிலந்தை paḍarilandai, பெ. (n.) நிலத்தில் ஆழ வேரூன்றிப்படரும் இலந்தைச் செடி; a kind of lant. [P] [படர்+இலந்தை]

படருப்பு	படருப்பு paṭaruppu, பெ. (n.) 1. நிலத்தில் படரும் உப்பு; ioncrustoction of salt. 2. உழமண் தரையில் படரும் உப்பு; mealy power. 3. முடியண்டப்படருப்பு; a whitish crust or light crystallization found deposited on the human skull. (சா.அக.); [படர் + உப்பு]
படரை	படரை paṭarai, பெ. (n.) ஆவிரை (சங்.அக.);;பார்க்க; see {padārai, tanner's } senna. [படர் → படரை] [P]
படரைக்கீரை	படரைக்கீரை paṭaraikārai, பெ. (n.) ஆரை; a kind of editle green. [படரை + கீரை]
படல்	படல் paṭal, பெ. (n.) 1. பனையோலை யாலேனும் முள்ளாலேனும் செய்யப்பட்ட அடைப்பு; small shutter of braided palm leaves or thorns. "படலடைத்த சிறுகுரம்பை நுழைந்து புக்கு" (திவ்.பெரியதி,4,4,3.); 2. மறைப்புத்தட்டி; (வின்.);; a kind of hurdle or wattled frame for sheltering cattle, sun-shade, a kind of tatty against sun. rain or v.ind, used in a shed bazaar or novel, or before a shop. 3. தேர் முதலியவற்றில் இடும் பூந்தடுக்கு; frames of various designs adorned v.ith flowers and fastened on to a temple-car, etc. 4. ஒலைக்குடைவகை (நாஞ்.);; a kind of ola umbrella. 5. பாய்மரத்தில் இணைக்கப்பட்ட குறுக்குக் கட்டையிலுள்ள குழி (வின்.);; hole of a yard-arm or sailyard. 6. உறக்கம்; sleep. "படலின் பாயல்" (ஐங்குறு. 195); "மடல் ஊர்தல் யாமத்தும் உள்ளுவேன் மன்ற படல்ஒல்லா பேதைக்குஎன் கண்" (குறள்,1136); "படல் ஆற்றா பைதல் உழக்கும் கடல் ஆற்றாக் காமநோய் செய்தஎன் கண்" (குறள்.1175); ம. படல். க. படி, குட படி து படி [படம் → படல்] (வ.மொ.வ.197);

படலம்	படலம் paṭalam, பெ. (n.) 1. கூட்டம்; mass as of clouds; heap, drift, as of dust stellar group. "உதிர்ந்த துடுபடலம்" (கந்தரலங்12); "கருமுகிற் படலத்துக் ககனத் தியங்குவோர்" (மணிமே.28-110); 2. நூலின் பகுதி; chapter or section in a poem or treatise. 3. மேற்கூரை; canopy "உள்ளொளிப் படலத்து.... கட்டிலும்" (பெருங். உஞ்சைக்.57,52.); 4. கூடு; the hollow, as of a crown. "இலங்கு மணிமிடைந்த பசும்பொற் படலத்து" (பதிற்றுப்.39,14,); 5. கண்படலம் film or cataract in the eye. "படலமுரித்த விழி" (திருப்போ.சந்.மாலை.20.); 6.அடுக்கு; lamina, layer,scale, cuticle. 7. நிலவுலகம், region; world. "ஏணிபோகிய கீழ்நிலைப் படலம்" (ஞான.54); குற்றம் 'வின்
படலி	படலி paṭali, பெ. (n.) துளசி, holy basli (சா.அக.); [படர் → மடல் →படலி] [துளசிச்செடி படர்ந்து, செழித்து வளர்வது எண்ணத்தக்கது]

படலிகை	படலிகை1 paṭalikai, பெ. (n.) வட்டவடிவு (பிங்);; circle, circular surface. 2 கைம்மணி (பிங்);; handbell 3. பெரும்பீர்க்கு (பிங்);; a large species of lufta. 4. இளைப்பு (வின்.);; weariness fatigue. 5. ஒரு கொடி; creepeer. [படல் → படலிகை] படலிகை2 paṭalikai, பெ. (n.) 1. கண்ணோய் வகை; cataract of the eye. "படலிகை வாங்கிய நோக்கத்தார்" (கந்தபு.மார்க்.68); 2. பூவிடு பெட்டி; basket or tray for flowers. "படலிகை கொண்டுவாழ்த்தி" (சீவக. 2707 உரை); [படர் → படல் → படலிகை] (மு.தா.123.); படலிகை3 paṭalikai, பெ. (n.) ஓர்அளவு; a measure of quantity. "வெற்றிலை படலிகையால் ஒரு பற்று"
படலிடம்	படலிடம் paṭaliṭam, பெ. (n.) குடிசை (கல்லா.96);; hut, as made of leaves. [படல் + இடம்] [P]
படலியம்	படலியம் paṭaliyam, பெ. (n.) குதிரைப் பண்ணமைக்கும் கருவிகளுள் ஒன்று; one of the equipments of a horse. "படலியம் பழுக்கமொடு" (பெருங். இலாவாண. 18, 14); [படல் → படலியம்]
படலெலைவஞ்சி	படலெலைவஞ்சி paṭalelaivañci, பெ. (n.) கீழ்க்காய் நெல்லி; feather foil (சா.அக.); [படல் + இலை + வஞ்சி → படலெளைவஞ்சி]

படலை	படலை1 paṭalai, பெ. (n.) 1. படர்கை (பிங்);; spreading expanding. 2. பரந்த இடம்; expanses. "படலை மார்பினிற் கொன்றை மாலிகை" (குற்றா. குற, 13); 3. வாயகன்ற பறை (சூடா.);; broad-headed drum. 4. தழை (புறநா.319, கீழ்க்குறிப்பு);; leaves. 5. படலை மாலை பார்க்க; see {padalal-malai} "வண்சினைக் கோங்கின்றண்கமழ் படலை" (ஐங்குறு. 370); "பல்லான் கோவலர் படலைக் கூட்டும்" (ஐங்,476-3); "பல்லான் கோவலர் படலை துட்ட" (புறம்:265-4); "குருந்தலை வான்படலை சூடிச் சுரும் பார்ப்ப" (ஐந்.எழு.28-1); மறுவ: குதிரைக்கிங்கிணி மாலை. [படர் → படல் → படலை] படலை2 paṭalai, பெ. (n.) 1. கூட்டம்; mass, heap file.drift. "மூடின திருட்டலை மூவுலகும்" (கம்பரா. மாரீச. 46);
படலைக் கண்ணி	படலைக் கண்ணி paṭalaikkaṇṇi, பெ. (n.) படலை மாலை;பார்க்க; see {padalai-mālai.} "பல்பூ மிடைந்த படலைக் கண்ணி" (பெரும் பாண். 174.); "படலைக் கண்ணிப் பரேஏறெறுழ்த் திணிதோள்' (பெரும்.60); "படலைக் கண்ணிப் பரேஏறெறுழ்த் திணிதோள்" (நெடு.31); [படலை + கண்ணி]
படலைப்பந்தர்	படலைப்பந்தர் paṭalaippantar, பெ. (n.) தழை யாலாகிய பந்தர்; arbour with grean leaves "படலைப் பந்தர்ப் புல்வேய் குரம்பை" (அகம். 87-3);
படலைமாலை	படலைமாலை paṭalaimālai, பெ. (n.) பச்சிலையோடு மலர்கள் விரவித் தொடுத்த மாலை; garland of green leaves and flowers. "முறிமிடை படலைமாலைப் பொன்னிழை மகளிர்" (சீவக. 483); [படலை + மாலை] [P]

படவம்	படவம் paṭavam, பெ. (n.) பார்க்க; see {padagam} "இடியுறழ் முரசுஞ் சங்க படவமும்" (பெருங், உஞ்சைக் 57, 58); [படகம் → படவம்] படவம்1 paḍavam, பெ.(n.) பண்டைய இசைக்கருவி; an ancient musical instrument. மறுவ, படகம் [படகம்-படவம்] படவம்2 paḍavam, பெ.(n.) புகைப்படக் கருவி, Camera, [படம்-படவம்] [P]
படவன்	படவன் paṭavaṉ, பெ. (n.) படகோட்டி; boat man. "படவர் மடமகளிர்" (திருப்போ. சந். பிள்ளைத், முத். 4); [படகு → படவு → படவன்] (தமி.வ.93);
படவாள்	படவாள் paṭavāḷ, பெ. (n.) படைவாள் (வின்.); sword. [படைவாள் → படவாள்] [P]
படவிகம்	படவிகம் paṭavikam, பெ. (n.) நுணாமரம்; noona tree. (சா.அக.);
படவீடு	படவீடு paṭavīṭu, பெ. (n.) படமாடம் பார்க்க; see {pada-mădam.} [படம் + விடு] படவீடு paḍavīḍu, பெ.(n.) திருச்செங்கோடு வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruchengode Taluk. [படை+வீடு]

படவு	படவு paṭavu, பெ. (n.) சிற்றோடம்; small boat. "படவதேறி" (திருவாச. 43, 3); தெ. படவ க, படஹு ம. படவு. து. படவு [படம் → படவு] (தமி.வ.93.);
படவுத்தொழில்	படவுத்தொழில் paṭavuttoḻil, பெ. (n.) படகு கட்டுந் தொழில்; occupation of boat making. [படவு + தொழில்] (ஒ.மொ.224);
படவை	படவை paṭavai, பெ. (n.) 1. செருப்படை 2(மலை.); பார்க்க; 2. செடிவகை (L.);; asarabacca, acrid herbaceous plant. [படவு → படவை]
படற்கள்ளி	படற்கள்ளி paṭaṟkaḷḷi, பெ. (n.) சப்பாத்துக் கள்ளி. (வின்.);; பார்க்க; see {šappāttukkalli} common prickly-pear. [படல் + கள்ளி] [P]
படற்றி	படற்றி paṭaṟṟi, பெ. (n.) வாழைவகை (நாஞ்.);; a kind of plantain. [ஒருகா,படர் → படர்த்தி → படற்றி]
படறுபறச்சி	படறுபறச்சி paṭaṟupaṟacci, பெ. (n.) நிலவாகை; east indian senna. (சா.அக.); [படரும் + பறச்சி]
படன்	படன் paṭaṉ, பெ. (n.) 1. படைவீரன் (யாழ்.அக.);; warrior, 2. காலதூதன் (இ.வ.); yama's messenger. 3. இழிந்தோன் (யாழ்.அக.);; degraded person. 4. பேய்; (வின்.); goblin. [படு → படன்]
படனம்	படனம் paṭaṉam, பெ. (n.) 1. படிக்கை; act of spreading reciting. 2. மனப்பாடம் (வின்.);; lesson learned by heart. [ஒருகாபடி → படனம்]

படா	படா paṭā, பெ. (n.) மிடா பார்க்க; see {midā} bedaly emetic nut. "கார்க்கொள் படாக்கள் நின்று" (திவ். நாய்ச் 9, 2);. படா paṭā, பெ.எ. (adj.) பெரிய; large, great. [U. {} → த. படா]
படாக் கொட்டில்	படாக் கொட்டில் paṭākkoṭṭil, பெ. (n.) படமாடம் பார்க்க; see {pada-mâdam.} "படாக் கொட்டிலும் பண்டி பண்டாரமும்" (பெருங். மகத். 23, 36);. [படாம் + கொட்டில்]
படாகா	படாகா paṭākā, பெ. (n.) பட்டாசு; fire cracker, squib, gun-cap. (இ.வ.); [பட் → படா → படாகா] ஒலிக்குறிப்பு
பாடகி	பாடகி pāṭagi, பெ. (n.) 1. இறுமாப்பு, செருக்கு; pride, boasting (வின்.); 2. பொய் சொல்வோன் (சங்.அக);; liar. மறுவ. பெரும் பொய்யன்; [ஒருகா,படா → படாகி] பாடகி pāṭagi, பெ. (n.) பாடுபவள்; songstress. [பாடகன் → பாடகி]
படாகை	படாகை paṭākai, பெ. (n.) 1. கொடி; flag. "பாவை விளக்குப் பசும்பொற் படாகை" (சிலப், 5, 154);; "தடாக மேற்ற தண்சுனைப் பாங்கர்ப் படாகை நின்றன்று" (பரி.9-78); "பசுங்கொடிப் படாகைப் பந்தர் நீழல்" (சிலப்.14-216); banner. 2. நாட்டின் உட்பிரிவு; division of a country; district. "படாகை வலஞ்செய்து" (s.i.i.ii, 352); 3. நிலச் சாகுபடிக்கு வசதியாயிருக்கும்படி குடிகள் நிலத்திற் கருகாக ஊர்ப்புறத்தில் அமைத்துக் கொள்ளும் குடிசைகள்; 4. கூட்டம்; multitude, collection. "கவரிப் படாகை" (பெருங். உஞ்சைக். 38, 128); [படம் → படாம் → படாகை]
படாங்கழி	படாங்கழி paṭāṅkaḻi, பெ. (n.) வரிவகை; [படாம் → கழி]

படாங்கு	படாங்கு1 paṭāṅku, பெ. (n.) பாசாங்கு; jest. (வின்.); [பட்டாங்கு → படாங்கு] படாங்கு2 paṭāṅku, பெ. (n.) சிவப்பு நிறமுள்ள ஆடை (இ.வ.);; red cloth. [படாம் → படாங்கு]
படாச் சாரம்	படாச் சாரம் paṭāccāram, பெ. (n.) சத்திச் சாரம் (சங்.அக.);; an acid salt.
படாசு	படாசு paṭācu, பெ. (n.) தாட்சுருட்டு வெடி; fire-cracker. [பட் → படா → படாசு]
படாதுபடு-தல்	படாதுபடு-தல் paṭātupaṭutal, 20. செ.கு. வி. (v.i.) மிகத் துன்புறுதல்; to suffer extreme misery. "அடாதது செய்தவன் படாது படுவான்" [படாது + படு-,] படாது என்பது படாதது என்பதன் சிதைவு. 'படாதது' வினையாலணையும் பெயர்.
படாந்தரக்காரன்	படாந்தரக்காரன் paṭāntarakkāraṉ, பெ. (n.) முழுப்பொய்யன்; a gross liar (w.); மறுவ. புளுகன் [படாந்தரம் + காரன்]
படாந்தரம்	படாந்தரம் paṭāntaram, பெ. (n.) 1. முழுப்பொய் (சங்.அக.);; gross lie: false story. fabrication, 2. கற்பணையால் மிகுத்துக் கூறுகை (வின்.);; colouring exaggeration 3. காரணமின்மை; absence of cause or reason. 'படாந்தரமாய் வந்து சேர்ந்தது' (வின்.); [படு + skt.antara த. அந்தரம் → படாந்தரம்]
படாந்தரம் போடு-தல்	படாந்தரம் போடு-தல் paṭāntarampōṭutal, 20. செ.கு.வி. (v.i.) முழுப்பொய் கூறுதல் (வின்.);; to speak gross lies. [படு + skt.antara → த. அந்தரம் + போடு-,]
படாந்தரமடி-த்தல்	படாந்தரமடி-த்தல் paṭāntaramaṭittal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) படாந்தரம்போடு-, (வின்.); பார்க்க; see {pāọāndaram pōdu-,} [படு + அந்தரம் + அடி]

படாநிந்தை	படாநிந்தை paṭānintai, பெ. (n.) அடாப்பழி; baseless or unjust accusaion. [படு + ஆ(எதிர்மறை); + skt நிந்தை]
படாப் பஞ்சம்	படாப் பஞ்சம் paṭāppañcam, பெ. (n.) கிடைத்ததற் அருமையானது; that which is scarce or rare. 'அந்தப் பண்டம் படாப்பஞ்சமா யிருக்கிறது' (கொ.வ.); [படு + ஆ. (எதிர்மறை); → படா + பஞ்சம்]
படாப்பழி	படாப்பழி paṭāppaḻi, பெ. (n.) இல்லாதபழி; baseless or unjust accusation. ஒ.நோ. படு + ஆ (எதிர்மனற); + பழி
படாபஞ்சனம்	படாபஞ்சனம் paṭāpañcaṉam, பெ. (n.) முழுஅழிவு (வின்.);; destruction, extirpation [படு → பட + பஞ்சனம்] பஞ்சனம் = skt.
படாம்	படாம்1 paṭām, பெ. (n.) 1. சிலை; cloth. "படாஅ மஞ்ஞைக் கீத்த வெங்கோ" (புறநா.141); "மடத்தகை மாமயில் பனிக்குமென்றருளிப் படாஅம் ஈத்த கெடாஅ நாலிசைக் கடாஅ யானைக் கலிமான் பேக" (புறநா.145.); 2. திரைச்சீலை (பிங்.);; curtain, screen. 3. பெருங்கொடி (சூடா);; large flag. 4. படமாடம் பார்க்க; see {pagamāgam. } "சித்திரப் படாத்துப் புக்கான்" (அரிச், பு. வேட்டஞ். 87); 5. முகபடாம்; cloth adorning the face of an elephant. "படாமுக முகிலிற் றோன்றும்" (கம்பரா. எதிர்கோள்.1); [படம் → படாம்] படாம்2 paṭām, பெ. (n.) பரிவட்டம்; a piece of cloth, used as headdress. "படாம் பீடம் படுத்தே" (ஞான தீட்சை. 3); [படம் → படாம் மு.தா.122]

படாம் வீடு	படாம் வீடு paṭāmvīṭu, பெ. (n.) படவீடு (வின்.); பார்க்க; see {padavidu} [படாம் + விடு]
படாமுரசு	படாமுரசு paṭāmuracu, பெ. (n.) ஓயாது ஒலிக்கும் பேரிகை; drum beaten incessantly. "படாமுர சார்ப்ப" (சீவக. 1687); [படு + ஆ = படா + முரசு] 'ஆ' எதிர்மறை இடைநிலை
படாமை	படாமை paṭāmai, பெ. (n.) எதிர் மறையைக்குறிக்கும் மையீற்றுப் பண்புப்பெயர்; a negative word. "இருநிழல் படாமை மூவே ழுலகமும்" (பரி3-75); "ஆக்கலும் அடக்கலும் மீத்திறம் படாமை" (சிலப்-3-53); "மீத்திறம் படாமை வக்காணம் வகுத்து" (சிலப்-3-148); [படு + ஆ + மை]
படாய்	படாய் paṭāy, பெ. (n.) தடபுடல் (இ.வி.);; vain pomp; bragging. க. படாய்
படாயி	படாயி paṭāyi, பெ. (n.) 1. மேல்வாரக்காரர் குடி வாரக்காரரிடமிருந்து விளைச்சலில் ஆறி லொன்று முதல் பாதிவரை பங்கு பெறுகை; sharing of crops between a landlord and his tenant, the landlord's share varying from 1 6 to 1 2 3. தவசமாகச் செலுத்தும் வரிவகை;
படார்	படார் paṭār, பெ. (n.) சிறுகாது; low bush, low thicket of creepers. "அதிரல் பூத்த வாடு கொடிப் படாஅர்" (முல்லைப். 51.); [படர் → படார்]
படார் படாரெனல்	படார் படாரெனல் paṭārpaṭāreṉal, பெ.(n.) வெடித்த லோளக் குறிப்பு; onom expr. signifying cracking, bursting v.ith a sudden noise, report or explosion. [படார் + படார் + எனல்]
படார மூக்கி	படார மூக்கி paṭāramūkki, பெ.(n.) நாயுருவி; indian burr. 2. வெண்ணாயுருவி; white species of indian burr. மறுவ: பிடார முக்கி. (சா.அக.);

படாரர்	படாரர்1 paṭārar, பெ.(n.) deity. 2. பூச்சியர்; venerable persons, as priests. படாரர்2 paṭārar, பெ.(n.) சமண முனிவர்; jain saint "ஶ்ரீ புட்பணந்தி படாரர் மாணாக்கர் பேருணந்தி படாரர்" (தெ.கல்.தொ.5.கல்.391);
படாரன்	படாரன் paṭāraṉ, பெ.(n.) பாம்பாட்டி(வின்.);; snake-charmer. [பிடாரன் → படாரன்]
படாரி	படாரி paṭāri, பெ. (n.) சிற்றூர்க் காவல் தெய்வம்; a goddess to protect the welfare of the village. "ஒக்கொண்ட நாதன் ஒக்கதித்தன் பட்டைபொத்தன் மேதவம் புரிந்ததென்று படாரிக்கு நவகண்டம் கடுத்து, குன்றகத் தலையறுத்துப் பிடலினாக மேல்வைத்தானுக்கு" (தெ.கல்.தொ.12.கல்.106); [பிடாரி → படாரி]
படாரிடு-தல்	படாரிடு-தல் paṭāriṭutal, 1. செ.கு.வி. (v.i.) படாரென வெடித்தல் (வின்.);; to burst, crack v.ith a sudden noise, report or explosion. [படார் + இடு-,]
படாரூபம்	படாரூபம் paṭārūpam, பெ. (n.) படாப்பழி (வின்.);; பார்க்க; see {padā-p-ai} [படு + ஆ(எதிர்மறை); + ரூபம்] த. உருவம் skt. ரூபம்
படாரெனல்	படாரெனல் paṭāreṉal, பெ. (n.) படார் படாரெனல் (வின்.); பார்க்க; see {padar paṇ̓āreṇa} படாரெனல்-ஒலிக்குறிப்பு [படார் + எனல்]
படாவஞ்சனம்	படாவஞ்சனம் paṭāvañcaṉam, பெ. (n.) படாவஞ்சனை பார்க்க; see {padāvañjanai} [படாவஞ்சனை → படாவஞ்சனம்]

படாவஞ்சனை	படாவஞ்சனை paṭāvañcaṉai, பெ. (n.) 1. முழுக்கற்பனை; gross fabrication. 2. கொடுஞ்சூழ்ச்சி; deep-laid plot. 3. முற்றும் அழிக்கை; complete destruction. [படு → படா + வஞ்சனை]
படி	படி1 paṭital, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அடியிற்றங்குதல்; to settle, as dust or sediment. 'தூசி படிந்திருக்கிறது.' 2. பாலேடு முதலியன உண்டாய்ப் பரவுதல்; to gather, as cream. 'பாலில் ஏடு படிந்திருக்கிறது.' 3. தங்குதல்; to rest, as clouds upon a mountain, to alight to roost, as birds. "பறவை படிவன விழி" (நெடுநல்.10); 4. வயமாதல்; to be subjugated; to be trained, disciplined or tamed. 'அடியாத மாடு படியாது' (பழ.); 5. கையெழுத்துத் திருந்தி யமைதல்; to become orderly, settled, as handwriting. 6. கீழ்ப்படிதல்; to obey. 'பெரியோருக்குப் படிந்து நட' 7. குளித்தல்; to bathe, to sink in water, to be immersed. 8. கண்மூடுதல்; to close, as eyes. "படிகிலாவிழி" (அரிச்.பு.விவா.88); "தடங்கடலிற் படிவாம்" (திருவாசக.38.9); அழுங்குதல்
படி-த்தல்	படி-த்தல் paṭittal, 11. செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. எழுதப்பட்டிருப்பதைச் சொற்களாக்கிப் பலுக்குதல்; chant. 2. கற்றல்; to learn, study, repeat in order, commit to memory. 3. சொல்லுதல்; to say, tell. "படித்தனன் வாலி மைந்தன்" (கம்பரா. திருவடி.25); 4. வணங்கிப் போற்றுதல்; to praise. "நின் பாதம் படித்தோர்க்கும்" (தனிப்பா.1.47, 91); 5. பழகுதல் (வின்.);; to practice, habituate oneself to. ம. படிக்க து. படிபுனி [படு → படி-,]
படிக்கட்டளை	படிக்கட்டளை paṭikkaṭṭaḷai, பெ. (n.) அன்றாடு கட்டளை (வின்.);; daily allowance to a temple for conducting worship. மறுவ: நித்தியக்கட்டளை, நித்தியபடி. [பது + கட்டனை]

படிக்கட்டி	படிக்கட்டி paṭikkaṭṭi, பெ. (n.) தடைகட்டுங் கல்(R);; counterpoise, equipoise. [படி + கட்டி]
படிக்கட்டு	படிக்கட்டு paṭikkaṭṭu, பெ. (n.) 1. மாடிப் படிக்கட்டு (கொ.வ.);; steps, stairs, flight of steps, stairs of masonry. 2. நிறைகல்; weights. weighing stones or stamped weights. மறுவ: படிக்கூடு தெ. படிகட்டு கபடி. கோடா.பரிகட் [படி + கட்டு]
படிக்கணக்கு	படிக்கணக்கு paṭikkaṇakku, பெ. (n.) 1. உணவின் வேளை, அளவு இவற்றைக் கொண்ட குறிப்பு (வின்.);; quantity and time of meal. statement containing. 2.படிசெலவுக் கணக்கு (இ.வ.);; batta bill. 3. பொத்தகங்கள் தாளிகைகள் முதலிய வற்றின் உருவாக்கம், இருப்பு ஆகியவற்றைப் பற்றிய எண்ணிக் கைக் கணக்கு; account of books and journal. [படி + கணக்கு]
படிக்கம்	படிக்கம் paṭikkam, பெ. (n.) 1. எச்சிலுமிழுங் கலம்; spittoon. "எண் சதுரமாகச் செய்வித்துக் கொடுத்த படிக்கம் ஒன்று" (s.i.i.ii. 149); 2. திருமுழுக்காட்டு நீர் முதலியவற்றைச் சேர்க்கும் ஏனம் (I.M.P. ii. 1404, 1332);; pot for receiving water used for an idol. தெ.க. படிக. ம. படிக்கம் [படி → படிக்கம்]
படிக்கல்	படிக்கல் paṭikkal, பெ. (n.) நிறைகல்; weighing stone, stamped weight. க. படிக்கல்லு. [படி + கல்]
படிக்கன்	படிக்கன் paṭikkaṉ, பெ. (n.) படிக்கம்,1 பார்க்க; see {} [படிக்கம் → படிக்கன்]
படிக்காசு	படிக்காசு paṭikkācu, பெ. (n.) 1. நாட்செலவுக்குக் கொடுக்கும் பணம்; subsistence allowance for a day. "படிக்காசொன்று நீ வள்ளைக் குழையுமை பங்காளர் கையிலென் வாங்கினையே" (சிவப்.பிரபந். நால்வர் 10); 2. படிக்காசுப் புலவர் பார்க்க; see (adj.); "சந்தம் படிக்காசலா தொருவா பகரொணாதே" (தனிப்பா.); [படி + காசு]

படிக்காசுப் புலவர்	படிக்காசுப் புலவர் paṭikkācup, __, பெ. (n.); தொண்டை மண்டல சதகம் இயற்றியவரும் 1686-1723 இல் வாழ்ந்தவருமான ஒரு புலவர்; a poet, author of {Ton-daimandalašadagam,} 1686 – 1723. [படிக்காக + புலவர்]
படிக்காரம்	படிக்காரம் paṭikkāram, பெ. (n.) சீனக்காரம் (கொ.வ.);; alum, alumen. தெ. படிகாரமு க. படிகார து. படிகார [படு → படி + காரம்]
படிக்காரன்	படிக்காரன் paṭikkāraṉ, பெ. (n.) 1. நாளுணவுக்காக வேலை செய்வோன் (வின்.);; one who works for his daily food. 2. படிகொடுப் போன் (யாழ்.அக.);; one who grants batta. [படி + காரன்]
படிக்கால்	படிக்கால் paṭikkāl, பெ. (n.) ஏணி; ladder. 'குறுந் தொடை நெடும்படிக்கால்" (பட்டினப்.142); [படி + கால்]
படிக்குப்படி	படிக்குப்படி paṭikkuppaṭi, பெ. (n.) ஒவ்வொரு படியாக முன்னேறுதல்; step by step;in an ascending series. 'படிக்குப்படித் தாவியேறினான்' (உ.வ); 'அவன் வாழ்வில் படிக்குப்படி முன்னேறியவன்' (உ.வ); [படிக்கு + படி]
படிக்குப்பாதி	படிக்குப்பாதி paṭikkuppāti, பெ. (n.) சரிபாதி; exactly half. மறுவ: சரிபாதி, செம்பாதி, படுபாதி, படிபாதி. [படிக்கு + பாதி]
படிக்கூண்டு	படிக்கூண்டு paṭikāṇṭu, பெ. (n.) மெத்தைப் படிக்கட்டுக்கு மேன்முகடாகக் கட்டப்படும் கட்டடம்; stairhead, masonry hood covering the top of a flight of stairs seading to a flat roof. [படி + கூண்டு]

படிகட்டு-தல்	படிகட்டு-தல் paṭikaṭṭutal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) 1. உணவுக்கு வேண்டிய பணத்தைச் செலுத்துதல்; to pay batta or daily allowance. 2. நிறைத் தடை கட்டுதல்; to put allowance weight in the scale of a balance. 3. மாடிப்படி கட்டுதல்; to construct steps or stairs. [படி + கட்டு-,]
படிகப்பச்சை	படிகப்பச்சை paṭikappaccai, பெ. (n.) கடல் நிறம் போன்ற பச்சைக்கல்; beryl. [படிகம் + பச்சை]
படிகம்	படிகம்1 paṭikam, பெ. (n.) 1. கூத்து (அக.நி.);; dance. 2. இரப்பு (பிங்.);; alms. 3. விளாம் பட்டை (சூடா);; bark of the wood-apple tree. [ஒருகா, படிதம் → படிகம்] படிதம் = கூத்து. படிகம்2 paṭikam, பெ. (n.) பளிங்கு; crystal, prism. "படிகத் தின்றலமென் றெண்ணி" (கம்பரா. வரைக்காட்சி. 49.);
படிகமணி	படிகமணி paṭikamaṇi, பெ. (n.) கடைந்த படிகக் கற்களால் அமைந்த கழுத்தணி (சங்.அக.);; a necklace made of crystals. [படிகம் + மணி]
படிகமிடு-தல்	படிகமிடு-தல் paṭikamiṭutal, 17. செ.குன்றாவி. (v.t.) பழுக்கச் சுடுதல்; (வின்.); to brighten gold ornaments. [படிகம் + இடு-,]
படிகர்	படிகர் paṭikar, பெ. (n.) வாயிற்காவலர்; (யாழ்.அக.);; gate keepers. [படி → படிகர்]
படிகலிங்கம்	படிகலிங்கம் paṭikaliṅkam, பெ. (n.) வல்லத்தில் கிடைக்கும் கண்ணாடிப் பளிங்கு; crystal glass found in vallam near Tanjore, South India. (சா.அக.); [படிகம் + இலங்கம் → இலங்கம் → லிங்கம்]

படிகளை-தல்	படிகளை-தல் paṭikaḷaital, 2. செ.குன்றா.வி. (v.t.) தெய்வச் சிலைகளின் ஒப்பனையை நீக்குதல்; to undress, as an idol. [படி + களை-,]
படி-பழமை	படி-பழமை paṭipaḻmaipaṭikāranīr, பெ. (n.) 1. படிகாரத் தண்ணீர்; solution of alum. 2. படிக்காரக் கலப்பு நீர்; a compound of alum liquor.(சா.அக.); [படிகாரம் + நீர்]
படிகாரம்	படிகாரம் paṭikāram, பெ. (n.) படிக்காரம் (சங்.அக.); பார்க்க; see {} [படு + படி + காரம்]
படிகாரன்	படிகாரன் paṭikāraṉ, பெ. (n.) வாயில் காப்பாளன்; gate-keeper. "படிகாரிரெம் வரவு சொல்லுதிர்" (கம்பரா. பள்ளி.1); [படி + காரன்]
படிகால்	படிகால் paṭikāl, பெ. (n.) தலைமுறை; generation. "ஏழேழ் படிகா லெமையாண்ட பெம்மான்" (தேவா.1086, 9); [படி + கால்]
படிகாலி	படிகாலி paṭikāli, பெ. (n.) தட்டையாய்ப் படிந்திருக்கும் பாதமுடைய-வன்-வள் (நாஞ்.);; a flat footed person. [படி + காலி] ஒ.நோ. நட்டுவாய்க்காலி
படிகை	படிகை paṭikai, பெ. (n.) 1. யானை மேலிடும் தவிசு; howdah and trappings of an elephant. "பரும முதுகிடு படிகையும்" (கம்பரா. அதிகா. 132); 2. நந்தியா வட்டம் (சங்.அக.);; பார்க்க;see nandiya vattam east indian rosebay [படி → படிகை]
படிகொடு-த்தல்	படிகொடு-த்தல் paṭikoṭuttal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) படியளித்தல்; giving stated allowances. [படி + கொடு-,]
படிச்சந்தம்	படிச்சந்தம் paṭiccantam, பெ. (n.) ஒன்றைப் போன்ற வடிவு; image, figure. "படிச்சந்த மாக்கும் படமுள வோதும் பரிசகத்தே" (திருக்கோ.78); [படி + சந்தம்]
படிச்சட்டம்	படிச்சட்டம் paṭiccaṭṭam, பெ. (n.) கோயிற் றிருமேனிகளை எடுத்துச் செல்லுங் கோயிற் சிவிகை வகை (சிவக். பிரபந்த பக். 237);; palanquin of an idol. [படி + சட்டம்]

படிச்சுருக்கு	படிச்சுருக்கு paṭiccurukku, பெ. (n.) தட்டார் படிக்கற்களை யிட்டுவைக்குஞ் சுருக்குப்பை (நாஞ்.);; a stringed bag containing weights, used by gold-smiths. [படி + சுருக்கு]
படிச்செலவு	படிச்செலவு paṭiccelavu, பெ. (n.) நாட் செலவு (கொ.வ.);; daily expense. 'படிச்செலவுக்கு முதலாளி பணந்தந்தாரா?' [படி + செலவு]
படிசம்	படிசம் paṭicam, பெ. (n.) 1. தூண்டில் (வின்.);; fish-hook, angling instrument. 2. தொண்டைப் புண்களை அறுக்குங் கத்தி; a surgical knife used for throat operations. [படி → படி → படிசம்]
படிசியேற்றம்	படிசியேற்றம் paṭiciyēṟṟam, பெ. (n.) சிற்றேற்றம் (CG);; small picotta which can be worked by a single person treading on it. [படி + ஏற்றம்]
படிசு	படிசு paṭicu, பெ. (n.) 1. நிலைமை; state, condition. 'ஒருபடிசாயிருக்கிறது.' 2. ஒத்த அமைப்பு; due proportion. [படி3 → படிசு]
படிசொல்	படிசொல் paṭicol, பெ. (n.) கற்புநெறி; chastity. "படிசொல் தவறாத பாவாய்" (தனிப்.);
படித்தரம்	படித்தரம் paṭittaram, பெ. (n.) 1. கோயில் முதலியவற்றுக்கு உதவும் நாட்கட்டளை; daily allowance, as to a temple. 2. நடுத்தரம்; middling quality. 'அவர்கள் படித்தரமானவர்கள்' 3. ஒழுங்கு; rule, regulation. க. படிதர. ம. படித்தரம். படி + தரம்
படித்தளம்	படித்தளம் paṭittaḷam, பெ. (n.) படிக்கட்டு; step of a staircase. "ஓராம்படித்தளமாம்" (கட்டபொம்மு.பக் 58); [படி + தளம்]

படித்தனம்	படித்தனம் paṭittaṉam, பெ. (n.) படித்தரம் பார்க்க; see (adj.); "ஒரு நாளையிலே படித்தனத்துக்கு அமுதுபடி" (கோயிலொ. 62); [படி + தனம்]
படித்திரம்	படித்திரம் paṭittiram, பெ. (n.) சூட்டிறைச்சி (பிங்);; roast meat. [படி → படித்திரம்]
படித்துறை	படித்துறை paṭitturai, பெ. (n.) படிக்கட்டுக் களமைந்த நீர்த்துறை; bathing ghat provided with steps. "அச்சிவாலய மாறுபடித்துறை" (குற்ற.தல.கவற்சன 63);. [படி + துறை] மறுவ: தண்ணீர்த்துறை. [P]
படிதம்	படிதம்1 paṭitam, பெ. (n.) கூத்து (பிங்);; dancing. "கடுவ னிருங்கழைப் படிதம் பயிற்றுமென்ப" (யாப்.வி.பக். 190); 2. போற்றிப்பாடல்; eulogy, songs of praise, hymns. "படிதம் பலபாட" (தேவா.559,4.); [படி → படிதம்] படிதம்2 paṭitam, பெ. (n.) உயரிய மாணிக்க வகை; a kind of ruby. "விந்தமும் படிதமும் விதிமுறை பிழையா விளங்கிய சாதியும்" (சிலப்.14,186);
படிப்படி	படிப்படி paṭippaṭi, வி.எ (adv.) படிப்படியாய் பார்க்க; see {} "நான்மறை முற்றும் படிப்படி சொன்னதாம்" (உபதேசகா, சிவபுண்ணி 19); [படி + படி]
படிப்படியாய்	படிப்படியாய் paṭippaṭiyāy, (வி.எ.) adv. சிறுகச்சிறுக (கொ.வ.);; step by step gradually. 'படிப்படியாயேறுதல்' [படி + படி + ஆய்]
படிப்படை	படிப்படை paṭippaṭai, பெ. (n.) கூலிப்படை; mercenary force. "கொடிப்படை போக்கிப் படிப்படை நிறீஇ" (பெருங் மகத.24.39); மறுவ. கூலிப்படை [படி + படை]

படிப்பணம்	படிப்பணம் paṭippaṇam, பெ. (n.) நாள் செலவுக்குக் கொடுக்கும் பணம்; batta. [படி + பணம்]
படிப்பனவு	படிப்பனவு paṭippaṉavu, பெ. (n.) 1. படிப்பு (யாழ்ப்);; learning study. 2. கற்பித்தல் (யாழ்.அக.);; teaching. [படி → படிப்பனவு]
படிப்பனை	படிப்பனை paṭippaṉai, பெ. (n.) 1. படிப்பு, 1,2, 4 பார்க்க; 1,2,4 see {} 2. திறமை; proficiency competency. [படி → படிப்பனை]
படிப்பாளி	படிப்பாளி paṭippāḷi, பெ. (n.) கற்றோன்; கல்வி வல்லவன் (கொ.வ.);; a man of learning. [படிப்பு + ஆள் + இ + படிப்பாளி] ஒ.நோ செலவாளி. 'இ' வினைமுதல் ஈறு.
படிப்பி-த்தல்	படிப்பி-த்தல் paṭippittal, 11. செ.குன்றா.வி (v.t.) 1. கற்பித்தல்; to teach. 2. பழக்குதல்; to train. [படிப்பு → படிப்பி-,]
படிப்பினை	படிப்பினை1 paṭippiṉai, பெ. (n.) வங்கமணல்; lead ore. படிப்பினை2 paṭippiṉai, பெ. (n.) 1. வரலாறு, நிகழ்ச்சி, நுகர்ச்சி போன்றவை கற்றுக் கொடுக்கும் பாடம்; உண்மை; lesson (that one learns); truth. "தேர்தல் தோல்வி அந்தக் கன்னை (கட்சி);க்கு ஒரு நல்ல படிப்பினையைத் தந்திருக்கும்" 'வல்லாட்சி அதிகாரம் நிலைத்ததே இல்லை என்பது வரலாறு காட்டும் படிப்பினை' [படிப்பு → படிப்பினை] படிப்பினை3 paṭippiṉai, பெ. (n.) 1. பாடம் (அறிவுரை);; lesson. 2. நீதி; moral. [படிப்பு → படிப்பினை]

படிப்பு	படிப்பு paṭippu, பெ. (n.) 1. கல்வி; learning, study. 'இளம்பருவத்தில் படிப்பில் கவனம் செல்லவில்லை என்றால் என்ன செய்வது? 2. படித்தல்; reading recitation. செய்திகள் படிப்பவர் நல்லினி. 3. பாடுகை (வின்.);; chanting, singing. 4. கற்பித்தல் (வின்.);; instruction, teaching. 5. தந்திரம்; scheme, subtlety contrivance. 6. ஒரு துறைத்தேர்ச்சி; a course of study, discipline. 'பொறியியல் படிப்பு, மருத்துவப்படிப்பு' [படி + பு (பு-தொழிற் பெயர் ஈறு-,]
படிப்புக்காரன்	படிப்புக்காரன் paṭippukkāraṉ, 1. ஒரு துறையில் நிறையப் படித்துத் தேர்ச்சி பெற்றவர்; well read person, scholar 2. கோயிலில் தொன்மம் (புராணம்); கேட்போன்; person who attends a temple to hear the {purāna chanted.} 3. தந்திரசாலி; cunning, scheming, subtle person. [படிப்பு → காரன்]
படிப்புரை	படிப்புரை paṭippurai, பெ. (n.) ஒட்டுத் திண்ணை (நாஞ்);; pial. [படி → படிப்புரை]
படிப்புறம்	படிப்புறம் paṭippuṟam, பெ. (n.) கோயிற் குருக்களுக்கு வழங்கப்படும் இறையிலி நிலம்; land on free tenure, bestowed on temple priests. "பத்தினிக் கோட்டப் படிப்புறம் வகுத்து" (சிலப்.30.15); [படி + புறம்]
படிபாதி	படிபாதி paṭipāti, பெ. (n.) படிக்குப் பாதி (வின்.);;பார்க்க; see {paḍikku-p-pādi} [படி + பாதி]
படிபோடுதல்	படிபோடுதல் paṭipōṭutal, 20. செ.கு.வி. (v.i) 1. நாட்படி கொடுத்தல்; giving a daily allowance, or batta. 2. படியமைத்தல்; placing a step or block for a step. [படி + போடு-,]

படிமக்கலம்	படிமக்கலம் paṭimakkalam, பெ. (n.) 1. முகம் பார்க்க; கண்ணாடி(திவா.);; mirror. "தாய் சிறுகாலை படிமக்கலத்தொடும் புக்காள்" (இறை.14,95); 2. பெரியோரிடம் காணிக்கை யாக்கும் கருவி; articles of offering to the elders. "படிமக்கலம் காண்டற்கேற்பனவாயின கொண்டு" (திவ்.திருப்பள்ளி.8.); [படிமம் + கலம்]
படிமகன்	படிமகன் paṭimakaṉ, பெ. (n.) 1. செவ்வாய்; mars, as the son of earth. "வருடையைப் படிமகன் வாய்ப்ப" (பரிபா.11,5); [படி + மகன்]
படிமடங்கு-தல்	படிமடங்கு-தல் paṭimaṭaṅkutal, 10. செ.கு.வி. (v.i.) வேலைமுடிகை; closing of the work. [பணி → படி + மடங்கு]
படிமத்தாள்	படிமத்தாள் paṭimattāḷ, பெ. (n.) தேவராட்டி (பிங்);; temple priestess divinely inspired and possessed of oracular powers. "குறக்கோலப் படிமத்தாளை நேர்நோக்கி" (பெரியபு. கண்ணப்ப.49); [படிமம் → படிமத்தாள்]
படிமத்தோன்	படிமத்தோன் paṭimattōṉ, பெ. (n.) தேவராளன் (திவா.);; temple-priest divinely inspired and possessed of oracular powers. [படிமத்தான் → படிமத்தோன்]
படிமதாளம்	படிமதாளம் paṭimatāḷam, பெ. (n.) ஒன்பான் தாளத்தொன்று (திவா.);; [படிமம் + தாளம்]

படிமம்	படிமம் paṭimam, பெ. (n.) 1. சிலை; image "படிமம் போன்றிருப்ப நோக்கி" (சீவக.2642); 2. சான்று; example, model. "நன்றிய வுலகுக் கெல்லாம் படிமமா" (திருவாலவா.47, 3); 3 . வடிவம்; form, shape. "பவளத்தின் பருவரைபோற் படிமத்தான் காண்" (தேவா. 886, 6); 4. தவக்கோலம்; guise of an ascetic. 5. நோன்பு; penance, austerities. "பல்படிம மாதவர்கள் கூடி" (தேவா.1060, 6); 6. ஆவியாற் பற்ற படுதல்; temporary possession by a spirit. படிமத்தாள், படிமத்தான். 7. படிமக்கலம் பார்க்க; see {} "தனது நிழல் பற்ற வுருகும் படிமத்தாள்" (திருவாரூ.342); 8. தூய்மை; purity. "படிமப் பாதம் வைத்தப் பரிசும்" (திருவாச.2,76); "படி படிமை படிமம்"
படிமரவை	படிமரவை paṭimaravai, பெ. (n.) வணிகர்கள் படிக்கற்களையிட்டு வைக்கும் மரவை; a wooden vessel in which weights are kept by merchants. [படி + மரவை] மரவை = மரத்தாலான ஏனம்
படிமவிரதம்	படிமவிரதம் paṭimaviratam, பெ. (n.) மாணி நோன்பு; the vow of a {brahmacărin} விரதமொடு பயிற்றிய நல்லியாழ்" (பெருங். வத்தவ.3, 82); [படிமம் + விரதம்]
படிமவுண்டி	படிமவுண்டி paṭimavuṇṭi, பெ. (n.) நோற்றுப் பட்டினிவிட்டுண்ணும் உணவு; food taken after fasting. "பார்ப்பன முதுமகன் படிமவுண்டியன்" (மணிமே.5,33.); [படிமம் + உண்டி]

படிமா	படிமா1 paṭimā, பெ. (n.) ஒப்பு; similarity, likeness. "அது படிமாவா மலிவித்தார்" (கோயிற்பு. நட.43.); [படிமம் → படிமா] படிமா2 paṭimā, பெ. (n.) எடுத்துக்காட்டு; example, illustration. 'நம்மோடு ஸஜாதீயர் பக்கல் பரிமாறினதன்றோ நமக்குப் படிமா' (ஈடு.10,4,5); [படிமம் → படிமா]
படிமாத்தாள்	படிமாத்தாள் paṭimāttāḷ, பெ. (n.) படிமத்தாள் பார்க்க; (யாழ்.அக.);; see {paçimatā} [படிமத்தாள் → படிமாத்தாள்]
படிமானம்	படிமானம் paṭimāṉam, பெ. (n.) 1. அமைவு; tractableness docility. 2. தணிவு; alleviation. நோயின் படிமானம் 3. சட்டப் பலகைகளின் இணைப்புப் பொருத்தம்; close fitting of planks, in carpentry, பலகைகள் படிமானமாயின. [படி → மானம்]
படிமுடிச்சு	படிமுடிச்சு paṭimuṭiccu, பெ. (n.) மிகவும் இறுக்கமான முடிச்சு; a hard knot. [படு → படி + முடிச்சு]
படிமுழுதிடந்தோன்	படிமுழுதிடந்தோன் paṭimuḻutiṭantōṉ, பெ. (n.) திருமால் (பிங்);;{Thirumāl} as having lifted the whole earth. [படி + முழுதும் + இடந்தோன்]
படிமுறை	படிமுறை paṭimuṟai, பெ. (n.) 1. படிமுறையால் வருவது; regular course. "படிமுறையானன்றி இவ்வொரு பிறவியிற் செய்த தவந்தானே யமையாது" (சி.சி.8,1.);. 2. மிகைப்படித்தொகை கிடைக்கக் கூடிய நாள்; the fixed day or term for which extra allowance is granted. [படி + முறை]

படிமேடை	படிமேடை paṭimēṭai, பெ. (n.) படிப்படியா யுயர்ந்தமைந்த இருக்கை வரிசை; gallery. [படி + மேடை] [P]
படிமை	படிமை paṭimai, பெ. (n.) 1. படிமம் 3 பார்க்க; see {}3. "கட்டளைப் படிமையிற் படியாது" (சீவக. 2752. 2); 2. படிவம், 1. (தொல். பொ.50, இளம்பூ); பார்க்க; see {paçlimam} 3. படிமம், 5. பார்க்க; see {pai◌ׅ ாam} "பல்புகழ் நிறுத்த படிமை யோனே" "ஏனோர் படிமைய" (தொல்.பொ.30, இளம்பூ); [படி → படிமை] paọima pkt.
படியகம்	படியகம் paṭiyakam, பெ. (n.) படிக்கம், 1. பார்க்க; see (adj.);1 "படியக மிரண்டு பக்கமும்" (சீவக.2472.); [படி + அகம்]
படியச்சு	படியச்சு paṭiyaccu, பெ. (n.) நேரொப்புடையது; model, prototype. "படியச்சனைய வுதாரண நோக்கினர்" (பி.வி.50.); [படி → அச்சு]
படியப்பாய்-தல்	படியப்பாய்-தல் paṭiyappāytal, செ.கு.வி. (v.i.) கப்பல் மூழ்குதல் (வின்.);; to sink, as a ship. [படிய + பாய்-,] படிதல் → படித்தல் = மூழ்குதல்
படியப்பார்	படியப்பார்1 paṭiyappārttal, 4. செ. குன்றா. வி. (v.t.) 1. விலை குறைத்தல்; to bid too low a price; to undervalue. 2. பலகைகளை இணைத்தல்; to join boards, in carpentry. [படிய + பார்-,] படியப்பார்2 paṭiyappārttal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) அமிழும் நிலையிலிருத்தல்; to be ready to sink. [படிய + பார்-,]

படியரம்	படியரம் paṭiyaram, பெ. (n.) மரங்களை அராவப் பயன்படும் ஒருவகை அரம்; coarse rasp for filing wood. [படி + அரம்]
படியரிசி	படியரிசி paṭiyarici, பெ. (n.) உணவுக்காகக் கொடுக்கும் அரிசி; rice given as subsistance allowance. [படி + அரிசி]
படியரிசிகண்டன்	படியரிசிகண்டன் paṭiyaricikaṇṭaṉ, பெ. (n.) பயனற்றவன்; worthless fellow. [படியரிசி + கண்டன்]
படியவை-த்தல்	படியவை-த்தல் paṭiyavaittal, 4. செ.குன்றா.வி. (v.t.) 1. படியும்படி வைத்தல்; to flatten or straighten olas or warped boards by placing weights over them. 2. ஊன்றுதல்; to plant firmly, as one's feet in walking. 'காலைப் படிய வைத்து நட' 3. அடங்கச் செய்தல்; to subdue as a country. [படிய + வை-,]
படியள	படியள1 paṭiyaḷattal, 3. செ.கு.வி. (v.i) உயிர்வாழ்வதற்குரியனவற்றை அளித்தல்; to supply articles of food for maintenance. "பல்லுயிருக்கெல்லாம் படியளக்கும் வேலவரே" (கதிரைமலைப்பேரின்பக் காதல்,13.); [படி + அள-,] படியள2 paṭiyaḷattal, 3. செ.கு.வி. (v.i) 1. உயிர்வாழ்வதற்குப் படி கொடுத்தல்; to measure out grain on account of wages to make or pay allowances for one's maintenance. "நமக்குப் படியளப்போர் நாரியோர் பாகர்" (தனிப்பா.i.121,5); [படி + அள-,]
படியளந்தோன்	படியளந்தோன் paṭiyaḷantōṉ, திருமால் (பிங்.); {Thirumal.} as one who measured the universe. [படி + அளந்தோன்]

படியாள்	படியாள் paṭiyāḷ, பெ. (n.) 1. படி வாங்கிப் பயிரிடும் குடித்தனக்காரன் (CG);; hired servant. one whose wages are paid in grain; farm labourer Who receives his wages in kind. 2. மேல்வாரத்துக்குரியவரால் கொடிவழியாக வாழ்விக்கப்படும் பறைக்குடி; a division among paraiyas hereditarily attached as servents to some and holding family which must support them in times of drought and famine. மருவ. படிக்காரன் [படி → படியாள்] படியாள் paḍiyāḷ, பெ. (n.) நில உரிமையாளரின் வீட்டில் தவசம் மட்டும் கூலியாகப் பெற்றுக் கொண்டு வேலை செய்யும் பணியாள்; a Worker in the house of a land owner getting food grains as salary. [படி+ஆள்[படி நாட்படி] [நாள்தோறும் உணவுக்கான தவசம்]]
படியிடந்தோன்	படியிடந்தோன் paṭiyiṭantōṉ, பெ. (n.) படிமுழுதிடந்தோன் பார்க்க; (சூடா.);; see {} [படி + இடந்தோன்]
படியெடு	படியெடு1 paṭiyeṭuttal, 4. செ.கு.வி. (v.i) ஒன்றைப் போல மற்றொன்று செய்தல்; to copy or duplicate. "விக்கிரகத்துக்குப் படியெடுத்தது போலே" (குருபரம். 389.); [படி + எடு-,] படியெடு2 paṭiyeṭuttal, 18. செ.குன்றா.வி (v.t.) ஒப்புமையாகக் கொள்ளுதல்; to cite an instance for comparison. "படியெடுத் துரைத்துக் காட்டும் படித்தன்று படிவம்" (கம்பரா. உருக்காட். 38); [படி + எடு-,]
படியெடுப்பு	படியெடுப்பு paṭiyeṭuppu, பெ. (n.) ஒத்தபடி; duplicate, counterpart. "கடவுள் செங்கைக்குப் படியெடுப்பேய்க்கும்" (குமா. பிர. மதுரைக், 47.); [படி + எடுப்பு-,]
படியேற்றம்	படியேற்றம் paṭiyēṟṟam, பெ. (n.) 1. திருவிதாங்கூர் மன்னர் முதன்முதற் கோயிலுக்குச் செல்லும்பொழுது செய்யுஞ் சடங்கு; (நாஞ்.);; a important ceremony performed by the Travancore Maharajahs in connection with their first formal entry in to the temple at their capital. 2. படிகளின் பண்ணிக் கொண்டு தெய்வத்திருமேனியை எழுந்தருளப் பண்ணிக் கொண்டு செல்லுகை; the act of gently carrying a deity in a temple over a flight of steps, as at srirangam. [படி + ஏற்றம்]

படியேறிச்சேவிக்கிறவள்	படியேறிச்சேவிக்கிறவள் paṭiyēṟiccēvikkiṟavaḷ, பெ. (n.) இறைத்திருமேனியின் முன்புள்ள படியிலேறி வழிபடும் உரிமை பெற்ற கோயிற் பணிவிடைக்காரி; (வின்.); female servant in a temple who has the previlege of ascending the steps before a shrine and worshipping. [படியேறி + சேவி → சேவிக்கிறவள்] செவி = Skt.
படியோர்	படியோர் paṭiyōr, பெ. (n.) பகைவர்; enemies, as those who do not bow down. (வணங்காதோர்); "படியோர்த் தேய்த்த பணிவிலாண்மைக் கொடியோள் கணவன்" (மலைபடு. 423.); [படி → படியோர்] ஓர் வினையாலணையும் பெயரீறு.
படியோலை	படியோலை paṭiyōlai, பெ. (n.) மூலவோலையைப் பார்த்து எழுதிய ஒலை; duplicate of an ola document. "மூட்சியிற் கிழித்த வோலை படியோலை" (பெரியபு. தடுத்தாட். 56.); [படி + ஒலை]
படிரம்	படிரம்1 paṭiram, பெ. (n.) 1. சந்தனம்; sandal. sandalwood. 2, சிவப்பு; redness. 3. வயிறு; abdomen; 4. ஊதை (வாதம்);; wind humour, (சா.அக.);
படிலன்	படிலன் paṭilaṉ, பெ. (n.) 1. வீரன் (சங்.அக.);; warrior. 2. பணியாள்; servant.

படிவம்	படிவம் paṭivam, பெ. (n.) 1. வழிபடுதெய்வம்; the tutelary deity, "பைஞ்சேறு மெழுகிய படிவ நன்னகர்" (பெரும்பாண். 298.); 2. உடம்பு; body. "இருவகைப் படிவம்" (ஞான. 8, 3); 3. உருவம்; form,shape. "பண்ணவர் படிவங் கொண்டான்" (சீவக. 395); 4. வடிவழகு (அக.நி.);; symmetry of form or figure;beauty. 5. தவக்கோலம்; guise of an ascetic. "படிவ நோன்பியர்" (மணிமே. 28, 224); 6. தோற்றம்; appearance. "திங்கள் பகல் வந்த படிவம் போலும்" (கம்பரா. கிட்கிந்தை.51); 7. நோன்பு; penance, austerities. "கற்றோய்த் துடுத்த படிவப் பார்ப்பான்" (முல்லைப். 37.); [படி → படிவு → படிவம்]
படிவர்	படிவர் paṭivar, பெ. (n.) முனிவர் (பிங்.);; recluses sages; ascetics. [படிவம் → படிவர்]
படிவவுண்டி	படிவவுண்டி paṭivavuṇṭi, பெ. (n.) படி மவுண்டி பார்க்க; see {paọima-v-undi. } "படிவ வுண்டிப் பார்ப்பன மகனே" (தொல்.பொ.626, உரை); [படிவம் + உண்டி]
படிவிஞ்சனம்	படிவிஞ்சனம் paṭiviñcaṉam, பெ. (n.) அன்றாடு படித்தரமான சமையல் பொருள்; articles other than rice for the preparation of food, as in temple. "தேங்காய் பழம் உள்ளிட்ட படி விஞ்சனங்களுக்கும்" (s.i.i. iv.129.); [படி + வியஞ்சனம் → விஞ்சனம்]
படிவிடை	படிவிடை paṭiviṭai, பெ. (n.) கண்ணி (புதுவை.);; snare. [படி + விடை]
படிவு	படிவு paṭivu, பெ. (n.) படிவிடை பார்க்க; see {} [படி → படிவு]

படிற்றுரை	படிற்றுரை paṭiṟṟurai, பெ. (n.) பொய்யுரை; false word. "பல்வேறு சமயப் படிற்றுரை யெல்லாம்" (மணிமே. 21, 101.); [படிறு → படிற்று + உரை]
படிற்றொழுக்கம்	படிற்றொழுக்கம் paṭiṟṟoḻukkam, பெ. (n.) பொய்யொழுக்கம்; hypocritical conduct. "வஞ்ச மனத்தான் படிற்றொழுக்கம்" (குறள். 221.); [படிறு + ஒழுக்கம் → படிற்றொழுக்கம்]
படிற்றொழுக்கர்	படிற்றொழுக்கர் paṭiṟṟoḻukkar, பெ. (n.) காமுகர், தீயர், வஞ்சர்; rakes, lascivious persons [படிறு + ஒழுக்கம் = படிற்றொழுக்கம் → படிற்றொழுக்கர்]
படிறன்	படிறன் paṭiṟaṉ, பெ. (n.) 1. பொய்யன்; liar. 2. வஞ்சகன் deceiver, cheat. "கள்ளப்படிறர்க் கருளாவான்" (திருக்கோ.87.); 3. திருடன்; thief. 4. வஞ்சகன், காமுகன் (யாழ்.அக.); rake, lascivious person. 5. கொடுமையானவன்; cruel, terrific person. "பகலவன்றன் பல்லுகுத்த படிறன்றன்னை" (தேவா.751,10); 6. தீம்பன்; mischievous person. "பந்து பறித்துத் துகில் பற்றிக் கீரிப் படிறன் படிறுசெய்யும்" (திவ். பெரியதி. 10,7,5.); [படிறு + அன்] 'அன்' ஆண்பாலீறு.
படிறி	படிறி paṭiṟi, பெ. (n.) வஞ்சகமுள்ளவள்; deceitful woman. "பொக்கங்களே பேசும்...படிறீஇ" (திருவாச. 7,5);" [பமுறு + இ] 'இ' பெண்பால் ஒருமையீறு படிறன் = ஆண்பால் படிறி = பெண்பால்

படிறு	படிறு paṭiṟu, பெ. (n.) 1. பொய் (பிங்.);; lying, falsehood. 2. வஞ்சனை (திவா.);; deceit, fraud. "படிறிலவாஞ் செம்பொருள்" (குறள். 91); 3. அடங்காத்தனம்; unruliness, lawlessness. 4. குறும்பு; mischief. "படிறு பல செய்து' (திவ்.பெரியாழ். 3, 2, 6); 5. திருட்டு (பிங்.);; stealth. 6. களவுப் புணர்ச்சி; clandestine union. "மேவும் படிறுவவேம்" (திருக்கோ. 390.); 7.கொடுமை; Guetty, wickedness "ஊராண்மைக் கொத்த படிறுடைத்து" (கலித்.89.);
படினம்	படினம்1 paṭiṉam, பெ. (n.) 1. மேன்மை excellence, pre-eminence. 2. பக்குவம் fitness, propriety. 3. வெற்றி; victory achievement. [பது → படினம்] படினம்2 paṭiṉam, பெ. (n.) கல்வி (நாஞ்.); Learning. [படி → படினம்]
படீர்படிர்	படீர்படிர் paṭīrpaṭir, பெ. (n.) ஒர் ஒலிக்குறிப்புச் சொல்; an onomatopoetic term. "நேரேதிர்க்க வேலை படீர்படீரென" (திருப். 449.);
படீரம்	படீரம் paṭīram, பெ. (n.) 1. சந்தனம் (சூடா.);; sandalwood. 2. சிவப்பு (பிங்.);; red or rudd colour. 3. வயிறு; (யாழ்.அக.); belly. 4. உயரம் (யாழ்.அக.);; 5. வயல்; (யாழ்.அக.); field 6. ஊதைக்கூறான நோய் (யாழ்.அக.);; disease due to windy humour. 7. கருங்காலி; blackwood. [படு → படீரம்]

படீரெனல்	படீரெனல் paṭīreṉal, பெ. (n.) ஒலிக்குறிப்பு; onom. expr. signifying a sudden crash or explosion. "மூதண்டகூட முகடும் படீரென வெடிக்க" (தனிப்பா. 1,344, 61.); [படீர் + எனல்]
படீனம்	படீனம் paṭīṉam, பெ. (n.) பறவைகள் பறக்கும் முறைகளிலொன்று; a birds flight. "படீனமண்டிலம்" (காசிக. திரிலோ. சிறப்பு.6);
படு	படு1 paṭutal, 6. செ.கு.வி. (v.i.) 1. உண்டாதல்; to come into existence. "ஈதலிசைபட வாழ்தல்" (குறள். 231.); 2. தோன்றுதல்; to appear. "படுகட ரெஃகம் பறித்து" (பு.வெ.7.16.); 3. தோன்றுதல்; to rise as a heavenly body. "படுபறியலனே பல்கதிர்ச் செல்வன்" (புறநா. 34);. 4. நிகழ்தல்; to occur, happen. 5. மனத்திற்றோற்றுதல்; to strike one, occur to mind. 'அப்பொருள் எனக்குப்பட்டது.' 6. பூத்தல் (யாழ்.அக.);; to blossom. 7. ஒன்றன் மீது ஒன்று உறுதல்; to hit or strike against;to touch, "சுடுகணை படுதலோடும்" (கம்பரா. இந்திரசித்துவதை. 44); 8. மொய்த்தல்; to swarm, as bees. "வண்டுபட மலர்ந்த" (புறநா. 24); 9. அகப்படுதல்; to be caught, as fishes, birds or other game to be entrapped, as rats. "பத்தி வலையிற் படுவோன் [illegible]" (திருவா. [illegible])
படுக்கவை-த்தல்	படுக்கவை-த்தல் paṭukkavaittal, 1. செ. குன்றா. வி. (v.t.) 1. கிடக்கும்படி செய்தல்; to lay down, as a child to sleep. 2. தோற்கடித்தல்; to overthrow, defeat. 3.அழித்தல்; to ruin. [படுக்க + வை-,]
படுக்களம்	படுக்களம் paṭukkaḷam, பெ. (n.) படுக்கும் இடம்; sleeping place, bed. [படு + களம் = படுகளம் → படுக்களம்.]
படுக்காங்கொள்ளி	படுக்காங்கொள்ளி paṭukkāṅkoḷḷi, பெ. (n.) படுக்காளிமாடு (அபி. சிந்,788.); பார்க்க; see {padukkali-mâdu.} [படு → படுக்காம் + கொள்ளி ஒ.நோ. பயந்தாங்கொள்ளி]

படுக்காளி விசேடம்	படுக்காளி விசேடம் paṭukkāḷi, பெ. (n.) படுக்காளிப் பயல் பார்க்க; see {padukkāli-p-payal.}] [படு → படுக்காளி]
படுக்காளிப்பயல்	படுக்காளிப்பயல் paṭukkāḷippayal, பெ. (n.) 1. போக்கிலி; rascal. (அருட்பா, vi, திருமு. தான்பெற்ற. 5,707); 2. பொய்யன்; (சங்.அக); liar. [படுக்காளி + பயல்] பயல் = இழிஞன்
படுக்காளிமாடு	படுக்காளிமாடு paṭukkāḷimāṭu, பெ. (n.) வேலைசெய்யாத மாடு (கொ.வ.);; a recalcitrant bull. மருவ. கோவில்மாடு [படுக்காளி + மாடு]
படுக்காளி	படுக்காளி paṭukkāḷi, __, பெ. (n.); கட்டுக்கதை; fable, story invented for a purpose. [படுக்காளி + விசேடம்] விசேடம் = skt
படுக்கெனல்	படுக்கெனல் paṭukkeṉal, பெ. (n.) பொடுக்கெனல் பார்க்க; an onam expression. see {podukkenal.} [படுக் + எனல்]
படுக்கை	படுக்கை paṭukkai, பெ. (n.) 1. படுத்தல்; lying down. 2. பாயல்; bed, bedding, couch, sleeping place, litter, lair. 3. சரக்கு மூட்டை மேல் நீர்படாதிருக்கத் தோணியினடியிற் பரப்பும் புல் அல்லது ஒலை (வின்.);; straw or olas or boards placed in a boat to protect goods from the bilge water. 4.தவசம் முதலியன வைத்தற்கு உதவுமாறு அடியிற் பரப்பிய பொருள்; olas or straw laid down as a bed on which to place grain, tobcco, palmyra fruit, earthern ware, etc; 5. பட்டடை; anvil. 6. சிற்றூர்த் தெய்வத்தின் பொருட்டு ஒரு நாளில் கொண்டாடப்படுந் திருவிழா; (GTh.D. 1.117.);; one day festival opp. to {kodai} 7. சிறுதெய்வங்களுக்கு முன் இடும் படைப்பு (நாஞ்.);; offerings laid before a deity. [படு → படுக்கை]

படுக்கைப்பத்தியம்	படுக்கைப்பத்தியம் paṭukkaippattiyam, பெ. (n.) மருந்துண்ணும் காலத்தில் புணராதிருத்தல்; not having sexual intercourse, (in certain period for the patients.); [படுக்கை + பத்தியம்]
படுக்கைப்பற்று	படுக்கைப்பற்று paṭukkaippaṟṟu, பெ. (n.) 1. மணக்கொடை; dowry; 'தன் ராஜ்யத்தை அவர்களுக்குப் படுக்கைப்பற்றாக்கி' (ஈடு,4,1,5.); 2. அந்தப்புரம்; women's apartment in a palace, zenana. "நாங்கள் படுக்கைப் பற்றில் உள்ளோம்." (ஈடு, 4,8,1.); [படுக்கை + பற்று]
படுக்கைப்புண்	படுக்கைப்புண் paṭukkaippuṇ, பெ. (n.) பெருங்கிடையால் நோயாளிக்கு உண்டாம் புண் (M.L.);; bed-sore. [படுக்கை + புண்]
படுக்கைமரம்	படுக்கைமரம் paṭukkaimaram, பெ. (n.) தோணியிற் பண்டங்களை வைக்குமாறு அமைக்கும் பலகை; boards laid loosely under the cargo of a boat. [படுக்கை + மரம்]
படுக்கையறை	படுக்கையறை paṭukkaiyaṟai, பெ. (n.) பள்ளியறை; bedroom. [படுக்கை + அறை]
படுக்கைவிலக்கல்	படுக்கைவிலக்கல் paṭukkaivilakkal, பெ. (n.) புணர்ச்சியிலிருந்து விலகுதல்; not having copulation. [படுக்கை + விலக்கல்]
படுக்கைவிடு	படுக்கைவிடு paṭukkaiviṭu, பெ. (n.) படுக்கையறை (வின்.); பார்க்க; see {padukkaiy-arai.} [படுக்கை + விடு]
படுகட்டை	படுகட்டை paṭukaṭṭai, பெ. (n.) 1. உலர்ந்த மரத்துண்டு (வின்.);; dead stump of tree, dry log, 2. பயனில்லாத கிழவன் அல்லது கிழவி (யாழ்ப்);; old person, fit for nothing. [படு + கட்டை]

படுகண்	படுகண் paṭukaṇ, பெ. (n.) படு கண்ணி பார்க்க; see, {padu-kaṇṇi. } "படுகண்ணும் கொக்குவாயும் உட்பட நிறை" (s.l.l.ii, 157.); [படு + கண்]
படுகண்ணி	படுகண்ணி paṭukaṇṇi, பெ. (n.) அணிகலனிற் கொக்குவாய் மாட்டப்படும் உறுப்பு; the eye in which the hook of an ornament is fastened. "கொக்கு வாயும் படுகண்ணியும் போலே" (திவ்.பெரியதி. 5,4,7. வ்யா.); [படு + கண்ணி] [P]
படுகர்	படுகர்1 paṭukar, பெ. (n.) இழிந்தேறும் வழி (பிங்.);; path of ascent and descent. "ஆரிப்படுகர்ச் சிலம்பு" (மலைபடு. 161); 2. பள்ளம் (திவா.);; pit, hole, hollow. "தான் விழும் படுகர் வீழ்த்தான்" (குற்றா, தல, புட்பகந்த. 16.); 3. நீர்நிலை (பிங்.);; "தத்து நீர்ப்படுகர்" (திருவிசைப். கருவூர்.8,9); tank. 4. வயல் (வின்.);; rice field. 5. மருதநிலம்; agricultural tract. "பூம்படுகர்ப் பகட்டினங்கள்" (காஞ்சிப்பு. திருநாட்டு. 131.); [படு + படுகா] படுகர்2 paṭukar, பெ. (n.) ஒரு சாதி; a caste. க. படக
படுகல்	படுகல் paṭukal, பெ. (n.) படுகர்1, பார்க்க; see {padugar,} "பூம்படுகல் விளவாளை பாயும்" (தேவா.82,2.); [படுகர் → படுகல்]
படுகலம்	படுகலம் paṭukalam, பெ. (n.) அடைமான ஆவணம் (நாஞ்.);; hypothecation bond. [படு + கலம்]
படுகலம்பலிசை	படுகலம்பலிசை paṭukalampalicai, பெ. (n.) தீர்வை நிலுவையின் வட்டிக்காகக் குறிக்கப்படும் அதிகத் தீர்வை (நாஞ்.);; extra cess on land levied in lieu of interest on arrears of revenue. [படுகலம் + பலிசை]

படுகள்ளம்	படுகள்ளம் paṭukaḷḷam, பெ. (n.) பெருமோசம்; gross fraud. [படு + கள்ளம்]
படுகள்ளன்	படுகள்ளன் paṭukaḷḷaṉ, பெ. (n.) போக்கிலி; clever, rogue. ruffan A villain. [படு + கள்ளன்]
படுகளம்	படுகளம் paṭukaḷam, பெ. (n.) 1. போர்க்களம்; battle-field "உலக பேத்தும் படுகளங் கண்டு." (சீவக.17.); 2. தொந்தரவு; trouble, mischief உன் படுகளம் என்னாற் பொறுக்க முடியாது' [படு + களம்] படுகளம் paḍugaḷam, பெ. (n.) பொன்னர் சங்கர் விழாவின் ஒரு கூறு; a feature of Ponnar Sankar function. [படு+களம்]
படுகளவு	படுகளவு paṭukaḷavu, பெ. (n.) மிகு திருட்டு பெருமோசம்; theft circumvention, gross fraud.
படுகளி	படுகளி paṭukaḷi, பெ. (n.) 1. மிகுமகிழ்ச்சி; excessive joy. "படுகளி வண்டார்ப்ப" (பு.வெ.ஒழிபு. 17.); 2. பெருஞ்சேறு; deep mire or slough. [படு + களி]
படுகாடு	படுகாடு paṭukāṭu, பெ. (n.) 1. மரங்கள் ஒருசேர விழுந்த காடு, (திவ். திருப்பா. 6,95; all fallen forest with trees. 2. சுடுகாடு (சூடா.);; burning ground. "படுகாட்டகத் தென்று மோர் பற்றொழியீர்" (தேவா. 879.6); [படு + காடு]
படுகாடுகிட-த்தல்	படுகாடுகிட-த்தல் paṭukāṭukiṭattal, 3. செ.கு.வி. (v.i.) ஒருசேர விழுந்த மரங்கள் போலச் செயலற்றுக் கிடத்தல்; to lie down on the ground motionless, as fallen trees. "பறவையின் கணங்கள்.... படுகாடு கிடப்ப" (திவ். பெரியாழ். 3,6,8); [படுகாடு + கிட-,]

படுகாடுநில்-தல் (படுகாடு நிற்றல்)	படுகாடுநில்-தல் (படுகாடு நிற்றல்) paṭukāṭuniltalpaṭukāṭuniṟṟal, 14. செ.கு.வி. (v.i.) படுகாடு கிட-, பார்க்க; see {padukådu-kida-,} "பரிந்து படுகாடு நிற்ப" (திவ். இயற். 4, 45.); [படுகாடு + நில்]
படுகாய்ச்சி	படுகாய்ச்சி paṭukāycci, பெ. (n.) 1. மறுகாம்புப் புகையிலை; tobacco growing as an after-crop on the old stamps. 2. மதிப்புரவு தெரியாதவன்; uncivil person. as one of low extraction. [படு + காய்ச்சி]
படுகாயம்	படுகாயம் paṭukāyam, பெ. (n.) 1. இறப்பை விளைக்கும் காயம்; fatal wound. [படு + காயம்]
படுகாரம்	படுகாரம் paṭukāram, பெ. (n.) வெண்காரம். (சங்.அக);; borax. ஒநோ. படிகாரம் க. படிகார [படிகாரம் → படுகாரம்]
படுகால்	படுகால்1 paṭukāl, பெ. (n.) 1. படி 'செஞ்சூட்டிட்டிகைச் சுதைச்சுவர்ப் படுகால்'(பெருங். உஞ்சைக் 40, 316.); 2. மேகலை; {mégalai,} a girdle. "ஏணிப்படுகால்" (பரிபா. 10, 11.); [படு + கால்] படுகால்2 paṭukāl, பெ. (n.) ஏணி; ladder. 'ஏறுதற்கு- படுகால்' (சீவக. 2872.); [படு + கால்]
படுகி	படுகி paṭuki, பெ. (n.) படிக்காரம் (யாழ்.அக.);; alum. க. பலிகு [படிக்காரம் → படுகி]
படுகிடங்கு	படுகிடங்கு paṭukiṭaṅku, பெ. (n.) படுகுழி பார்க்க; see {padu-kul} [படு + கிடங்கு]

படுகிடை	படுகிடை paṭukiṭai, பெ. (n.) 1. நோய் மிகுதியால் எழுந்திருக்க முடியாத நிலை; being bed-riddun. 2. தன்னெண்ணம் நிறைவேறப் ஒட்டாரமாகப் படுத்துக் கிடக்கை; sitting protest. 'பணங் கொடுத்தால் தான் போவேன் என்று அவன் படுகிடையாய்க் கிடக்கிறான்.' [படு + கிடை]
படுகிழவன்	படுகிழவன் paṭukiḻvaṉ, பெ. (n.) தொண்டு கிழவன்; very old man. [படு + கிழவன்]
படுகுடி	படுகுடி paṭukuṭi, பெ. (n.) கெடுகுடி (யாழ்.அக.);; ruined. [படு + குடி]
படுகுலைப்படு-தல்	படுகுலைப்படு-தல் paṭukulaippaṭutal, 20. செ.கு.வி. (v.i.) நெஞ்சிலடியுண்டு விழுதல்; to fall from a blow on the chest. "அந்த ஸ்வாதந்தர்யம் பொறுக்கமாட்டாமே படுகுலைப் பட்டாற்போலே" (ஈடு. 331, பக். 74.);; [படுகுலை + படு-,]
படுகுலையடி-த்தல்	படுகுலையடி-த்தல் paṭukulaiyaṭittal, 4. செ.குன்றாவி. (v.t.) செயலறப் பண்ணுதல்; to make one helpless. "பெண்களைப் படுகுலையடிக்குங் கிருஷ்ணனைப் போலே" (திவ். திருப்பா. 12, 134, வ்யா);; [படுகுலை + அடி-,]
படுகுழி	படுகுழி paṭukuḻi, பெ. (n.) பெருங்குழி; Pit fall, kheda, as for catching elephants. "படுகுழிகள் கல்லுதல்பார்த் தஞ்சி" (பதினொ. திருவீங். 36.);; ம. படுகுழி [படு2 + குழி]
படுகுறவன்	படுகுறவன் paṭukuṟavaṉ, பெ. (n.) பெரும்பாசாங்குக்காரன்; knavish, tricky fellow. [படு3 + குறவன்]
படுகை	படுகை paṭukai, 1. ஆற்றோரத்து நிலம்; land on the banks of a river fit for cultivation. 2. நீர்நிலை; reservoir of water. "பழைய பாகீரதிப்படுகைமேல்" (திருப்பு. 493.);; [படுகர்1 → படுகை]

படுகையாமணக்கு	படுகையாமணக்கு paṭukaiyāmaṇakku, பெ. (n.) ஆற்றங்கரைகளிலும் மற்ற நீர் நிலைகளின் ஓரங்களிலும் விளையும் ஆமணக்கு (சா.அக.);; castor plant growing in river side or in places stagenant water. [படுகை + ஆமணக்கு]
படுகொலை	படுகொலை paṭukolai, பெ. (n.) கொடுங் கொலை; cruel murder. "அகிலமும் படுகொலை படுவதே" (தக்கயாகப், 82.);; [படு3 + கொலை]
படுகொலைக்காரன்	படுகொலைக்காரன் paṭukolaikkāraṉ, பெ. (n.) கொடுங்கொலை செய்வோன்; Cold-blooded murderer; assassin. 'நீர்மை கேடனான அப்படுகொலைக்காரனால்' (ஈடு, 10, 3,1);; [படுகொலை + காரன்]
படுசுட்டி	படுசுட்டி paṭucuṭṭi, பெ. (n.) 1. மிகுந்த அறிவுக் கூர்மையுள்ளவ-ன்-ள்; a very smart or highly intelligent fellow. 2. மிகுந்த குறும்புத் தனமுள்ள-வ-ன்-ள். a very mischievous youth. [படு3 + சுட்டி2]
படுசூரணம்	படுசூரணம் paṭucūraṇam, பெ. (n.) 1. மருந்துத்தூள்; compound medicinal powder made by calcining some, and pulverising the ingredients. 2. முழுநாசம்; total destruction. [படு + சூரணம்] சூரணம் = Skt.
படுசூல்	படுசூல் paṭucūl, பெ. (n.) முதிர்ந்த கருப்பம்; advanced pregnancy. "படுசூலாலயர்வுற்றாள்" (கொக்கோ. 4, 46.);; [படு1 + சூல்]
படுசூளை	படுசூளை paṭucūḷai, பெ. (n.) வட்டமாய் அமைக்கப்படும் காளவாய்; circular kiln. [படு1 + குளை]

படுஞாயிறு	படுஞாயிறு1 paṭuñāyiṟu, பெ. (n.) 1. மறையும் கதிரவன்; setting sun. 2. மாலையில் உண்டாகி நள்ளிரவில் நீங்குந் தலைநோவு (சீவரட்.);; headache which begins at sunset and ceases only after midnight. க. படுநேசறு ம. படிஞாயிறு [படு + ஞாயிறு] படுஞாயிறு2 paṭuñāyiṟu, பெ. (n.) மண்டையில் ஊதையால், மாலையில் ஏற்படும் ஒருவகைத் தலைவலி; a kind of head ache severity in the evening. (சா.அக.);; [படு + ஞாயிறு]
படுத்தடி	படுத்தடி paṭuttaṭi, பெ. (n.) முருட்டுத் தனம் (வின்);; rudeness, sauciness, impertinence. [படு + தடி]
படுத்தடிநியாயம்	படுத்தடிநியாயம் paṭuttaṭiniyāyam, பெ. (n.) நேர்மையற்ற ஞாயம் (வின்.);; unfair reasoning. [படுத்தடி + நியாயம்]
படுத்தநிலம்	படுத்தநிலம் paṭuttanilam, பெ. (n.) தளப்படுத்திய நிலப்பகுதி (சீவக. 113, உரை.);; paved floor. [படு → படுத்த + நிலம்]
படுத்தல்	படுத்தல் paṭuttal, பெ. (n.) படுத்தலோசை பார்க்க; see {paduttal-6$ai,} "எடுத்தல் படுத்தனலிதல்" (வீரசோ. சந்திப். 4.);; [படு2 → படுத்தல்]
படுத்தலோசை	படுத்தலோசை paṭuttalōcai, பெ. (n.) தாழப் பலுக்கப்படும் ஒலி; [படுத்தல் + ஓசை]
படுத்து-தல்	படுத்து-தல் paṭuttutal, 5. செ.குன்றா.வி (v.t.) 1.துன்பஞ்செய்தல்; to cause to suffer, to put to trouble; to put under pressure. "தாம் என்னை இத்தனைபோது படுத்தின சிறுமையாலே" (திவ். திருநெடுந் 21, பக், 188);; 2. அடையச் செய்தல்; to cause to get. 3. உண்டாகுதல்; to effect, bring into existence. [படு1 → படுத்து-,]
படுத்துவம்	படுத்துவம் paṭuttuvam, பெ. (n.) 1. வலிமை; strength. 2. திறமை; skill, ability. [படு → படுத்துவம்]

படுதடி	படுதடி paṭutaṭi, பெ. (n.) பட்டுப்போன கொம்பு; dead stick or branch. இந்தப் படுதடியை நம்பிக் கடலிலே போகிறோம். (யாழ்ப்);; [படு + தடி]
படுதண்டம்	படுதண்டம் paṭutaṇṭam, பெ. (n.) மிகுவணக்கம் (வின்.);; profound reverence. [படு + தண்டம்]
படுதண்டு	படுதண்டு paṭutaṇṭu, பெ. (n.) திருவாடு தண்டு (இ.வ.);; poles for carrying temple vehicles. [படு + தண்டு]
படுதம்	படுதம் paṭutam, பெ. (n.) கூத்துவகை; a kind of dance. "பாடலிசைகோள் கருவி படுதம் பலவும் பயில்வார்" (தேவா. 528, 3,);; [படிதம் → படுதம்]
படுதா	படுதா paṭutā, பெ. (n.) 1. திரைச்சீலை; curtain, screen, veil. 2. மூடுசீலை; covering as for a vehicle. 3. ஒதுக்கிடம் (வின்.);; shelter. [படம் → (படுதம்);; → படுதா]
படுதாமரை	படுதாமரை paṭutāmarai, பெ. (n.) படர்தாமரை (சங்.அக.);; பார்க்க: see {peartāmarai.}
படுதாறல்	படுதாறல் paṭutāṟal, பெ. (n.) நின்ற நிலையிலே பட்டுப்போன பயிர் (இ.வ.);; crop decayed while standing. [படு + தாறு → தாறல்]
படுதுருமம்	படுதுருமம் paṭuturumam, பெ. (n.) வெள்வேல் (மலை.);; பார்க்க; see {welvel} panicled babul.]
படுதேவடியாள்	படுதேவடியாள் paṭutēvaṭiyāḷ, பெ. (n.) விளங்கு பெயர் விலை மகள்: notorious strumpet. [படு + தேவர்அடியாள்]

படுநஞ்சன்	படுநஞ்சன் paḍunañjaṉ, பெ. (n.) கொடிய பகைவன்; a deadly foe. [படு + நஞ்சன்]
படுநஞ்சு	படுநஞ்சு paṭunañcu, பெ. (n.) கொடிய நஞ்சு (வின்.);; deadly poison. [படு + நஞ்சு]
படுநாயகி	படுநாயகி paṭunāyaki, பெ. (n.) பாற்சோற்றி என்னும் மூலிகை; guttla parcha, rubber plant. (சங்.அக.);; [படு + நாயகி]
படுநாயிறு	படுநாயிறு paṭunāyiṟu, பெ. (n.) படுஞாயிறு. பார்க்க, see {paduñāyiru. } [படு + நாயிறு]
படுநின்தனை	படுநின்தனை paṭuniṉtaṉai, பெ. (n.) பெரும் பழி (இ.வ.);; wicked calumny. [படு3 + நிந்தனை] நிந்தனை =Skt.
படுநிலம்	படுநிலம் paṭunilam, பெ. (n.) 1. பாலை நிலம்; desert, water less tract. 2, சுடுகாடு; crematorium; burning-ghat. 3. போர்க்களம்; battle-field. [படு + நிலம்] படுநிலம் 2 paṭunilam, விலையா நிலம் (R.T.);; barren tract of land . மறுவ: கறண்டைநிலம், பாழ்நிலம் [படு + நிலம்]
படுநீலம்பற்றவை-த்தல்	படுநீலம்பற்றவை-த்தல் paḍunīlambaṟṟavaittal, 3. செ.குன்றா.வி. (v.t.); குற்றத்தை இட்டுக்கட்டிச் சொல்லுதல் (நாஞ்.); to blacken by false accusations. [படுநீளம் → படுநீலம் + பற்றவை-,] சரடுவிடுதல் என்றாற்போல் பொய்களை ஒன்றன் பின் ஒன்றாகத் தொடர்ந்து சொல்லுதல்.
படுநீலி	படுநீலி paṭunīli, பெ. (n.) பெருஞ்செயல் வெற்றிக்காரி; (வின்.);; a hard hearted woman a very impudent woman. [படு + நீலி]

படுநுகம்	படுநுகம் paṭunukam, பெ. (n.) அரசாட்சிப் பாரம்; the yoke of sovereignty. "படிறுநீக்கும் படுநுகம்பூண்ட" (பெருங். வத்தவ. 2, 9);; [படு + நுகம்]
படுநெருப்பு	படுநெருப்பு paṭuneruppu, பெ. (n.) 1. கொடுந்தீ; fierce or destructive fire. 2. கொடியவன்; wicked person. [படு + நெருப்பு]
படுநெறி	படுநெறி paṭuneṟi, பெ. (n.) மேடுபள்ளமான வழி; rough or rugged way. [படு + நெறி]
படுபட்சி	படுபட்சி paṭupaṭci, பெ. (n.) ஐம்புள் நூல் கூறுமாறு உரிய காலத்தில் வலியிழந்த பறவை (சோதிட.சிந். 104);; bird in {pañcapaṭci-cāstiram} believed to lose its influence on particular days. [படு + பட்சி]
படுபயல்	படுபயல் paṭupayal, பெ. (n.) 1. திறமையான சிறுவன்; clever boy. 2. துட்டன்; scamp. [படு + பயல்]
படுபழம்	படுபழம் paṭupaḻm, பெ. (n.) 1. பழுத்த பழம் (யாழ்.அக.);; ripe fruit. 2. போக்கிரி (வின்.);; thorough rogue. [படு + பழம்]
படுபழி	படுபழி paṭupaḻi, பெ. (n.) கொடிய தீச்செயல்; heinous crime, great offence, flagrant wrong. [படு + பழி]
படுபள்ளி	படுபள்ளி paṭupaḷḷi, பெ. (n.) வரிக்கூத்து வகை (சிலப். 3, 13, உரை);; a masquerade dance. [படு + பள்ளி]
படுபனை	படுபனை paṭupaṉai, பெ. (n.) காய்க்கும் பனை; fruit bearing palm. "படுபனை யன்னர் பலர்நச்ச வாழ்வார்" (நாலடி. 96.);; [படு + பனை]
படுபாடர்	படுபாடர் paṭupāṭar, பெ. (n.) விடாப்பிடியுடையவர்; importunate or obstinate persons. 'படுபாடரான உங்களுக்கு நான் எத்தைச் சொல்லுவது (ஈடு 5, 6, 4.);; [படு + பாபர்]

படுபாதகன்	படுபாதகன் paṭupātakaṉ, பெ. (n.) படுபாவி பார்க்க; see {padu-pai} "படுபாதகனவன் கொடுங் கோலினது வெம்மை" (பிரபோத. சந். 3, 28.);; [படு + பாதகன்] பாதகன் = Skt
படுபாதி	படுபாதி paṭupāti, பெ. (n.) சரிபாதி; just half. "அறுப்பம் புல்லாய் படுபாதி போக" (சரவண. பணவிடு. 144.);; [படு + பதி]
படுபாலை	படுபாலை paṭupālai, பெ. (n.) நரிப்பாலை (சா.அக.);; ape flower. [படு + பாலை]
படுபாவி	படுபாவி1 paṭupāvi, பெ. (n.) மிகக் கொடியவன்; heinous sinner. "படுபாவிகட்கற மென்னிலெந் நாளூ மதிகவிடமாம்" (அறப். சத. 44.);; [படு + பாவி] பாவி = Skt. படுபாவி2 paṭupāvi, பெ. (n.) 1. வழலையுப்பு; alchemical salt. 2. கொலைக்குமஞ்சாத கொடியன்; murderer who never hesitates to kill (சா.அக.);; [படு + பாவி]
படுபுரளி	படுபுரளி paṭupuraḷi, பெ. (n.) பச்சைப்பொய்: a flagrant lie, a malicious accusatism. [படு + புரளி]
படுபொய்	படுபொய் paṭupoy, பெ. (n.) முழுவதுமான பொய்; an audacious lie. [படு + பொய்]

படுபொருள்	படுபொருள் paṭuporuḷ, பெ. (n.) 1. புதையல்; buried treasure. "படுபொருள் வெளவிய பார்ப்பான்" (சிலப். 23, 102.);; 2. மிகுதியாய்த் தேடிய பொருள்; amassed wealth. "இடுபொருளாயினும் படுபொருளாயினும்" (சிலப். 23, 128.);; 3. நிகழ்வது; that which happens. "படுபொரு ளுணாந்தவப் பரமன்" (கம்பரா. திருவவ. 7.);; [படு1 + பொருள்]
படுபொழுது	படுபொழுது paṭupoḻutu, பெ. (n.) மாலை நேரம் (கொ.வ.);; sunset. மறுவ. சாயுங்காலம் [படு + பொழுது]
படுபோர்	படுபோர் paṭupōr, பெ. (n.) 1. முதலில் அறுவடையாகி மற்றக்கதிர்களும் அறுக்கப் படும்வரை களத்திலடிக்கப் பெறாத தவசக் கற்றைகள் (WG);; sheaves of corn cut and kept unthreshed till the whole field is reaped. 2. வீரர் மிகுதியாய்ப் பட்டு வீழ்தற்கும் காரணமான கொடும்போர்; a war involving heavy loss of lives. [படு + போர்]
படுமரம்	படுமரம் paṭumaram, பெ. (n.) பட்டமரம்; dead tree. [படு + மரம்]
படுமலை	படுமலை paṭumalai, பெ. (n.) படுமலைப் பாலை பார்க்க; see {padumalai-p-pālai.} "படுமலை நின்ற பயங்கெழு சீறியாழ்" (புறநா. 135.);; "படுமலை நின்ற நல்யாழ் வடிநரம்பு" (நற். 139.);; [படு + மலை]
படுமலைப்பாலை	படுமலைப்பாலை paṭumalaippālai, பெ. (n.) 1. பாலையாழ்த்திற வகை; (mus.);; a secondary melody type of the {pālai} class. 'படுமலைப் பாலை நிலைபெற்ற..... சிறிய யாழை' (புறநா. 135, உரை.);; 2. குறிஞ்சியாழ்த் திறவகை (பிங்.);; [படுமலை + பாலை]
படுமுடிச்சு	படுமுடிச்சு paṭumuṭiccu, பெ. (n.) 1. கெட்டி முடிச்சு; இறுக்கமான முடிச்சு; hard knot. 2. மிகுதந்திரம்; intricate plot or scheme. [படு3 + முடிச்சு] ஒருகா: படி+முடிச்சு

படுமுடை	படுமுடை paṭumuṭai, பெ. (n.) தானே இறந்துபட்ட விலங்குகளின் ஊன்; flesh of animals which died a natural death. 'தகவுடையோ ருண்ணாப் படுமுடை தின்பார்க்கு' (நீலகேசி, 332, உரை.);; [படு + முடை]
படுமுதலாக	படுமுதலாக paṭumutalāka, பெ. (n.) தானாக முளைக்கும் வித்து; spourting seed without one's effort. 'குப்பையின் கண் படுமுதலாக எழுந்த கீரையினது' (புறநா. 159, உரை.);; [படு' + முதல்] மறுவ. தப்புமுதல்
படுமுறை	படுமுறை paṭumuṟai, பெ. (n.) ஒறுப்புக் கட்டணம்; fine, penalty. "ஆடகப் பொன்னினும் மளவினியன்ற பாவையாகும் படுமுறை" (பெருங். உஞ்சைக். 40, 373.);; [படு + முறை]
படுமோசம்	படுமோசம் paṭumōcam, பெ. (n.) 1.முழுமோசம்; grass fraud. 2. பெருங்கேடு; extreme danger. 3. பெருந்தவறு; grievous mistake. [படு + மோசம்)]
படுவக்கால்	படுவக்கால் paṭuvakkāl, பெ. (n.) படுவம் (நாஞ்.);; பார்க்க, see {paduvam} [படுவம் + கால்]
படுவங்கீரை	படுவங்கீரை paṭuvaṅārai, பெ. (n.) கீரை வகை (யாழ்.அக.);; a kind of greens. [படுவன் + கிரை]
படுவசை	படுவசை paṭuvacai, பெ. (n.) பெரும் பழிச்சொல்: unbearable reproach, scandal, disgrace. [படு + வசை]
படுவஞ்சனை	படுவஞ்சனை1 paṭuvañcaṉai, பெ. (n.) பெருமோசம்; gross fraud. [படு + வஞ்சனை] படுவஞ்சனை2 paṭuvañcaṉai, பெ. (n.) முழுதும் அழிகை (வின்);; destruction, complete disappearance, as of a disease. [படு + வஞ்சனை]

படுவதுபட்டவன்	படுவதுபட்டவன் paṭuvatupaṭṭavaṉ, பெ. (n.) மிகுதுன்பம் அடைந்தவன்; miserable person, one who has suffered much. [படு1 → படுவது + பட்டவன்]
படுவநாயகி	படுவநாயகி paṭuvanāyaki, பெ. (n.) பாற்சொற்றி (மலை.);; பார்க்க, see {parcorri.} [ஒருகா. படுவன் + நாயகி → படுவநாயகி]
படுவம்	படுவம் paṭuvam, பெ. (n.) சேற்று நிலம்; slushy field. [படு1 + படுவம்]
படுவன்	படுவன் paṭuvaṉ, பெ. (n.) 1. கள்விற்போன் (திவா.);; toddy seller. 2. ஒருவகைப் புண்கட்டி; boil, abscess. "வயிற்றுவலி படுவன் வர" (திருப்பு. 790.);; 3. படுவங்கீரை பார்க்க, (யாழ்.அக.);; see {paduvan-kirai} ம. படுவந்
படுவனெய்	படுவனெய் paṭuvaṉey, பெ. (n.) தொண்டைப் புண்ணுக்கிடும் மருந்துநெய்; a preparation of ghee for sore throot. [படுவன் + நெய்]
படுவா	படுவா paṭuvā, பெ. (n.) படவா பார்க்க; see {padavā.}
படுவாரி	படுவாரி paṭuvāri, பெ. (n.) அறுவடையான பின் உதிர்ந்த நெல்லினின்றும் தானே உண்டாகும் பயிர் (R.T.);; spontaneous growth springing up from stray grains in the field harvest. [படுவாய்வாரி → படுவாவாரி → படுவாரி]
படுவான்	படுவான்1 paṭuvāṉ, பெ. (n.). மேற்கு; west, as the place of sunset, opp. to {eluvāṇi} "எழுவான் தொடங்கிப் படுவான் மட்டும்" (வின்.);; [படு + வான்] படுவான்2 paṭuvāṉ, பெ. (n.) அழிந்து போவான்; one who will go to ruin. [படு + வ் எதிர்கால இடைநிலை + ஆன் (விகுதி);;]

படுவி	படுவி paṭuvi, பெ. (n.) 1. கள் விற்பவள் (சூடா.);; woman who sells toddy. 2. குறள் வடிவுள்ள தொழுத்தை; dwarfish maid-servant. "தீஞ் சொல்லாளோர் படுவி" (சீவக. 1653);; 3. கற்பில்லாதவள் (சூடா.);; unchaste woman. [படுவன் → படுவி] ஒநோ: பிறவன் → பிறவி
படுவினையன்	படுவினையன் paṭuviṉaiyaṉ, பெ. (n.) பெருந்தீம்பன்; an extremely wicked man; a man full of malice. [படு + வினையன்]
படுவுப்பு	படுவுப்பு paṭuvuppu, பெ. (n.) தானே உண்டாம் உப்பு; natural salt. [படு + உப்பு]
படுவை	படுவை paṭuvai, பெ. (n.) தெப்பம் (திவா.);; taft, float, "பவத்தனிப் பரவை....தானப் படுவையைக் கொடுகடப் பரிதாம்" (வைராக். தீப. 18);; தெ. படவ. க. படகு. ம. படவு து. படாவு [படவை → படுவை]
படை-த்தல்	படை-த்தல் paṭaittal, 4. செ.குன்றா.வி. (v.t.) 1. உண்டாக்குதல்; to create, form, produce. "காத்தும் படைத்துங் கரந்தும் விளையாடி" (திருவாச. 7, 12);; 2. பரிமாறுதல்; to serve or distribute, as food to guests. 3. தெய்வங்களுக்குப் படைத்தல்; to ofter, as boiled rice, to gods or manes. 'கடவுட்டு அமுது படைக்க வேண்டும்' 4. பொருளிட்டுதல்; to acquire, secure. "பொருள் படைப்பான் கற்ற திண்ணனவே" (திவ். இயற். திருவிருத், 8);; 5. பெற்றிருத்தல்; to get, obtain. "உடம்பு முயிரும் படைத்திசி னோரே" (புறநா. 18);; 6. கலத்தல்; to mix. "அமுதில் படைக்கச் சர்க்கரை" (s.i.i.iiii, 188.);; 7. அடித்தல்; to thrash. க. படெ [படை → படை-,]

படை	படை2 paṭai, பெ. (n.) 1. தானை; army. "படையியங் கரவம்" (தொல்.பொ. 58);; 2. மூலப்படை, கூலிப்படை, நாட்டுப்படை, காட்டுப்படை, துணைப்படை, பகைப்படை என்ற அறுவகைப்படை (குறள். 762, உரை.);; forces for the defence of a kingdom, of six kinds, viz., {mula-p-padai, kuli-p-padai, nättup-padai, kāttu-p-paḏai, tuṇai-p-paợai, pagaip-padai.} 3. திரள் (கொ.வ.);; mob, rabble, croud. 4. பரிவாரம்; relations and attendants. 'அவன் படைகளுக்கு யார் போட்டு முடியும்' 5. படைக்கலம்; weapons, arms of any kind. "தொழுதகை யுள்ளும் படையொடுங்கும்" (குறள். 828.);; 6. கருவி; instrument, implement tool. "செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை" (குறள். 555.);; 8. நல்லறிவு, நற்காட்சி, நல்லொழுக்கம் என்னும் முப்பொருள் (jaina);; triad of excellent things. "படைமூன்றும்" (சீவக. 2813.);; 9. முகண்டி (பிங்.);; a sledge like weapon, used in war. 10. கலப்பை (பிங்.);; ploughshare. "படையுழ வெழுந்த பொன்னும்" (நாட்டு)
படைக்கப்பல்	படைக்கப்பல் paṭaikkappal, பெ. (n.) போர்க்கப்பல்; man-of-war, frigate. [படை + கப்பல்]
படைக்கம்	படைக்கம் paṭaikkam, பெ. (n.) சீனவெடி; (இ.வ.);; crackers. உருது. படாகி. ம. படக்கு [படை → படைக்கம்]
படைக்கருத்தர்	படைக்கருத்தர் paṭaikkaruttar, பெ. (n.) படைத்தலைவர்; commander of an army. "அரிய தன் படைக்கர்த்த ரென்று" (திருப்பு. 2);; [படை + கருத்தர்]
படைக்கலத்தொழில்	படைக்கலத்தொழில் paṭaikkalattoḻil, பெ. (n.) போரிற் படைக்கலத்தை நன்கு பயன்படுத்துந்தொழில்; the art of handling weapons of war. 'படைக்கலத் தொழிலமைந்த வீரரையும்' (புறநா. 72 உரை.);; [படைக்கலம் + தொழில்]

படைக்கலம்	படைக்கலம்2 paṭaikkalam, பெ. (n.) 1. போர்க்கருவி (சூடா.);; weapons, arms. "படைக்கலக் குரவன் மீண்டு போதருமளவில்" (திருவிளை. அங்கம். 12.);; 2. எறிபடை (வின்.);; missile, 3. எஃகு (வின்.);; steel. [படை + கலம்]
படைக்கால்	படைக்கால் paṭaikkāl, பெ. (n.) படைக்காற் பலகை பார்க்க (வின்.);; see {padai-k-karpalagai.} [படை + கால்]
படைக்காற்பலகை	படைக்காற்பலகை paṭaikkāṟpalakai, பெ. (n.) கலப்பையிற் கொழுவைச் சேர்க்கும் மரப்பகுதி (வின்.);; the wooden part of the ploughshare to which the iron coulter is attached. [படைக்கால் + பலகை]
படைக்கிழவன் சிறுக்கன்	படைக்கிழவன் சிறுக்கன் paṭaikkiḻvaṉciṟukkaṉ, படையுள்படுவோன் (சிலப். 8, 13, அரும்.) பார்க்க, see {padai-y-ulpaduvōn.} [படைக்கிழவன் + சிறுக்கன்]
படைக்குருவி	படைக்குருவி paṭaikkuruvi, பெ. (n.) பெருங்கூட்டமாகச் சேர்ந்து திரியுங் குருவிவகை; a species of bird living in flocks. [படை + குருவி] [P]
படைக்குழப்பம்	படைக்குழப்பம் paṭaikkuḻppam, பெ. (n.) 1. போர்க் குழப்பம் (வின்.);; commotion of war. 2. போர்வீரர் தலைவர்க்கடங்காது புரியும் கலகம்; mutiny. [படை + குழப்பம்]
படைக்கோலம்	படைக்கோலம் paṭaikālam, பெ. (n.) போர்க்கோலம் (வின்.);; warlike costume or accoutrements. [படை + கோலம்]
படைகல்	படைகல் paṭaikal, பெ. (n.) அமுதுபாறை; a large stone slab on which boiled rice is mixed with various ingredients. [படை + கல்]
படைகூட்டு-தல்	படைகூட்டு-தல் paṭaiāṭṭutal, 9. செ.கு.வி. (v.i.) படைக்கு ஆள் திரட்டுதல்; to raise an army. [படை + கூட்டு]

படைச்சனம்	படைச்சனம் paṭaiccaṉam, பெ. (n.) போர்வீரர் (வின்.);; soldiers; troops. [படை + சனம்] சனம் = Skt.
படைச்சாத்து	படைச்சாத்து paṭaiccāttu, பெ. (n.) போர்ப்படையின் கூட்டம்; collection of armies. "நடந்தது பெரும் படைச்சாத்து" (திருவாலவா. 39, 20.);; [படை + சாத்து] சாத்து = கூட்டம்.
படைச்சால்	படைச்சால் paṭaiccāl, பெ. (n.) உழவுசால் (சூடா.);; furrow in ploughing. [படை + சால்] படை = கலப்பை.
படைச்சி	படைச்சி paṭaicci, பெ. (n.) நீர்க்குறிஞ்சா; swallow root (சா.அக.);;
படைச்சிறுக்கன்	படைச்சிறுக்கன் paṭaicciṟukkaṉ, பெ. (n.) படையுள்படுவோன் பார்க்க (சிலப். 8, 13, அரும்.பக்.224);;see {paqaiyal paọuvōŋ.} [படை + சிறுக்கன]
படைச்சிறுபிள்ளை	படைச்சிறுபிள்ளை paṭaicciṟupiḷḷai, பெ. (n.) படையுள்படுவோன் (சிலப். 8, 13, அரும்);; பார்க்க see {padai-y-ul paọuvōŋ.} [படை + சிறுப்பிள்ளை]
படைச்செருக்கு	படைச்செருக்கு paṭaiccerukku, பெ. (n.) தானையின் வீரம் (குறள். அதி, 78.);; high spirits of soldiers, military ardour. [படை + செருக்கு]
படைசாற்று-தல்	படைசாற்று-தல் paṭaicāṟṟutal, 5. செ.குன்றா.வி, (v.t.) போருக்கழைத்தல்; to challenge to battle. "வாசநீலங் கழுநீர் குவளை படைசாற்றிவந்து" (சீவக. 1675.);; [படை + சாற்று]
படைசெய்-தல்	படைசெய்-தல் paṭaiceytal, 2. செ.கு.வி. (v.i.) போர்புரிதல்; to carry on war. "சுறவ வேந்து நெடும்படை செய்ய" (கல்லா. 23, 26);; [படை + செய்-,]
படைஞர்	படைஞர் paṭaiñar, பெ. (n.) படைவீரர்; soldiers. "எயிற்படைஞ ரிகன்மிகுத்தன்று" (பு. வெ. 5, 6, கொளு.);; [படை → படைஞர்]

படைத்தம்பூர்	படைத்தம்பூர் paṭaittampūr, பெ. (n.) போர்ப்பறை வகை; kettle-drum. [படை + தம்பூர்]
படைத்தலைத்தெய்வம்	படைத்தலைத்தெய்வம் padai-t-talai-tteywam, பெ. (n.) பட்டணவர் மீன் பிடிக்கச் செல்வதற்குமுன் கும்பிடுந் தெய்வம் தஞ்சை); a sea-god {pattanawar} caste before setting out on a fishing expedition. [படை + தலைத் தெய்வம்]
படைத்தலைவன்	படைத்தலைவன் pagai-t-talaivan, பெ. (n.) அரசர்க்குத் துணையாகிய ஐம்பேராயத் தொருவனாகிய தானைத்தலைவர் (சேனாபதி);; (திவா.);; (சூடா.);; captain, commandes, leader of troops. "பெரும்படைத்தலைவர்க்குப் பெருஞ்சோறு வகுத்து" (சிலப்.2649);; [படை + தலைவன்]
படைத்தவன்	படைத்தவன் padaittava), பெ. (n.) 1. நான்முகன்; brahma. 2. கருத்தா; agent. 3. தந்தை (யாழ்.அக.);; father. க. படெதவனு;
படைத்துக் கோட்பெயர்	படைத்துக் கோட்பெயர் padaittu-k-kotpeyer. பெ. (n.) கூத்தில் நடனுக்கு இட்டுவழங்கும் பெயர்; name assumed by an actor in a drama. "இவர்க்குப் படைத்துக் கோட்பெயரிடுவான்" (சிலப் 17, பக். 443);; [படை + கொள் + பெயர்]
படைத்துணை	படைத்துணை pagai-t-tunai பெ. (n.) 1. போருதவி; aid in battle. 2. போரில் உதவுவோன்; ally in war. "பாண்டவர் தங்கட் கல்லாற் படைத்துணையாக மாட்டான்" (பாரத. வாசுதேவன். 6.);; [படை + துணை]
படைத்துமொழி-தல்	படைத்துமொழி-தல் padaittu-mol 2. செ.குன்றாவி. (v.t.) ஒன்றனை ஏறிட்டுச் சொல்லுதல் (akap.);; to concoat, make flase statements. 'அவற்றைச் செய்யப்பட்டனவாக' (இறை. 12, 86.);; [படைத்து + மொழி]
படைத்தோன்	படைத்தோன் padaitor, பெ. (n.) படைத்தவன் (சூடா.);; பார்க்க, see {padaittawan} "படைத்தோன் மன்றவப் பண்பிலாளன்" (புறநா. 194,5);; [படைத்தவன் → படைத்தோன்]

படைதுரத்தும்ராசன்	படைதுரத்தும்ராசன் padajturattum rāšan பெ. (n.) வெடியுப்பு; nitre. (சா.அக.);; [படை + துரத்தும் + ராசன்]
படைநர்	படைநர் padaina. பெ. (n.) தானைவீரர்; soldiers. "படைநரைப் பயிர்ந்து" (பெருங். இலாவாண. 8, 100.);; [படை → படைநர்]
படைநாயகம்	படைநாயகம் padai-nāyagam. பெ. (n.) தானைத்தலைமை (s.i.i. vii, 49.);; command of the army. [படை + நாயகம்]
படைநாள்	படைநாள் paḍaināḷ, பெ. (n.) படையெழுச்சி நாள்; the day expedition of an army. "திருநாள் படைநாள் கடிநாளென்று" (பெருங். இலாவாண. 2, 32.);; [படை + நாள்]
படைநிலை	படைநிலை papal-nila, பெ. (n.) படையாளர் மகளிருடன் தங்குமிடம் (பதிற்றுப். 13, 21, உரை.);; barracks. [படை + நிலை]
படைப்பணம்	படைப்பணம் padaj-p-panam, பெ. (n.) வரிவகை; (L.M.P.Tv. 40, A.B.);; an ancient tax. [படை + பணம்]
படைப்பவுஞ்சு	படைப்பவுஞ்சு padai-p-pavயர், பெ. (n.) படையொழுங்கு (வின்.);; battle array. [படை + பவுஞ்சு] பவுஞ்சு = Skt. பவிஷூ → பவுஞ்சு
படைப்பற்று	படைப்பற்று pagai-p-parru, பெ. (n.) 1.பாளையம்; military station. 2. மேகப்படை(இ.வ.);; ringworm. [படை + பற்று]
படைப்பறியன்	படைப்பறியன் padaippariyan, பெ. (n.) பேராமுட்டி; fragrant sticky mallow. (சா.அக.);; [படை + பறியன்]

படைப்பியம்	படைப்பியம் padalppiyam, பெ. (n.) கடவுளுக்குப் படைக்கப்படும் பொருள்கள் (பிரசாதம்);; offerings. [படைப்பு → படைப்பியம்] இயம் = சொல்லாக்க ஈறு.
படைப்பு	படைப்பு pagappu, பெ. (n.) 1. படைப்புத் தொழில்; creation "படைப்பொடு கெடுப்புக் காப்பவன் பிரம பரம்பரன்" (திவ். திருவாய் 8, 4, 9);; 2. படைக்கப்பட்டது (சங்.அக);; that which is created. 3. பெறுமை; acquiring. possessing. "படைப்பருங் கற்பினாள்" (சீவக.555.);; 4. செல்வம்; wealth. "வாழிய பெருமநின் வரம்பில் படைப்பே" (புறநா. 22.);; 5. காணிக்கையாகப் படைத்தல்; (கொ.வ);; offering of food as to a god. 6. உணவு பரிமாறுகை (இ.வ.);; serving of food. 7. காடு; forest. "கற்பகக் கோடு கொண்டதனையும் படைப்பையும்" (தக்கயாகப். 655.);; [படை → படைப்பு]
படைப்புவரி	படைப்புவரி pagappu-vari, பெ. (n.) இசைப் பாட்டுவகை (சிலப். 74-ஆம் பாட்டு, உரை.);; a kind of musical composition in which all the various elements are represented. [படைப்பு + வரி]
படைப்பேயன்	படைப்பேயன் padai-p-peyar, பெ. (n.) துவரை; red gram. (சா.அக.);;
படைப்போன்	படைப்போன் padajopōp, பெ. (n.) நான்முகன் (திவா.);; {Nanmugan.} "முழுவதும் படைப்போற் படைக்கும் பழையோன்" (திருவாச. 3, 13.);; [படைப்பு → படைப்போன்]
படை பண்டாரம்	படை பண்டாரம் padai-paṇḍāram. பெ. (n.) 1. சேனையும் அதன் தளவாடமும் (வின்.);; army and its appendages. 2. அரசியற்சுற்றம்; dependants and servants. [படை + பண்டாரம்]
படைபண்ணு-தல்	படைபண்ணு-தல் pada/-раппи-, 11. செ.கு.வி. (v.i.) படைசெய் - பார்க்க; see {padai-Šey.} "பஞ்சு கொண்டான் என்கிறவரிருந்து படைபண்ணி அவர்களை நிறுத்த" (கோயிலொ. 22.);; [படை + பண்ணு-,]

படைபோ-தல்.	படைபோ-தல். paḍaipōtal, 9 செ.கு.வி. (v.i.); போக்கு போதல்; to go on an expedition. "படைபோன பேய்" (தக்கயாகப் 241);; [படை + போ-,]
படைமடம்	படைமடம் padai-magam, பெ. (n.) அறப்போர் நெறியினின்றும் மாறுபடுகை; violation of the laws of war, such as attacking those who flee, slaying the wounded, etc. "படைமடம் படான் பிறர் படைமயக் குறினே" (புறநா. 142);; [படை + மடம்] [படைமடம் என்றது, வீரரல்லாதார் மேலும், முதுகிட்டார் மேலும் புண்பட்டார் மேலும் மூத்தார், இளையார் மேலும் செல்லுதல் (உரைவி.);;]
படைமயிர்	படைமயிர் padai-mayi, பெ. (n.) பாவாற்றி: brush or fibrous stick, used to clean and separate the threads of woof. "நாடா துரீ அல்லது நூற்பாத் திருத்தும் படைமயிர்"(விசாரசா. 72);; [படை + மயிர்]
படைமரம்	படைமரம் padai-maram, பெ. (n.) நெசவுக் கருவிவகை (சங்.அக.);; weaver's beam, weaver's rod for arranging the warp. [படை + மரம்] படைமரம் paḍaimaram, பெ. (n.) நெய்த துணியைத் தறியில் சுருட்டி வைக்க உதவும் sola device to hold the cloth woven in handloom weaving. [படை+மரம்]
படைமறுத்தல்	படைமறுத்தல் paṭaimaṟuttal, பெ. (n.) கீழறுக்கை (பிங்.);; disloyalty or treachery of an army. [படை + மறுத்தல்]
படைமுகம்	படைமுகம் pagai-mugam, பெ.. (n.) 1. படையின் முன்பகுதி; front or van of an army. 2. போர்த் தொடக்கம்; onset or meeting of armies in battle. 'படைமுகத்தில் ஒப்பாரியா? (வின்.);; [படை + முகம்]
படைமுறிவாள்	படைமுறிவாள் padaimurivāl, பெ. (n.) கொசு; mosquito (சா.அக);;. [படை + முறிவாள்]

படைமூர்க்கன்	படைமூர்க்கன் padamப்ikka, பெ. (n.) வாணகெந்து; (கந்தகம்);; gunpowder. (சா.அக.);; மறுவ: படைக்கரசன்
படையணி	படையணி padai-y-ami, பெ. (n.); தீப்பந்தம் வைத்துக்கொண்டு ஆடும் ஆட்டவகை (நாஞ்); a kind of dance with torch-light in hand. [படை + அணி]
படையர்	படையர் padaiyar. பெ. (n.) போர்ப்படைகளையுடையவர் ; those who maintain armies. "மண்மேற் படையராய் வாழ்வார் பயின்று" (ஏலா. 53);; க. படையர். [படை → படையர்]
படையல்	படையல் padaiya, பெ. (n.) 1. காணிக்கை யாக்கும் உணவு; offering. 2. அடிக்கும் அடி; beating, used in burlesque. படையல் போட்டான் [படை → படையல்]
படையழிவு	படையழிவு pagal-y-alivu, பெ. (n.) பயிர்களுக்குப் போர் வீரரால் உண்டாஞ் சேதம்; (Pudu. insc. 323.);; crops destroyed by the march of troops. [படை + அழிவு]
படையறு	படையறு1 padai-y-aru-, 4. செ.கு.வி. (v.i.) கீழ்ப்பட்டு அடங்குதல் (ஈடு, 1, 9, 9, ஜீ.);; to become subordinate or submissive. [படை + அறு-,] படையறு2 padai-y-arய, 4. செ.கு.வி. (v.i.) வலிமையித்தல்; to become powerless. "விரோதித்த இந்திரியங்களும் உன் பக்கலிலே படையற்றன" (ஈடு, 2, 7, 9);; [படை + அறு-,] படையறு3 o a dai-y-arய-, 4. செ. குன்றா. வி. (v.t.) 1. கீழறுத்தல் (பிங்.);; to behave treacherously, as an army. 'வினைத் தலையில் படையறுக்குமா போலே' (ஈடு, 7, 3, 4);; 2. கவர்தல்; to captivate. 'அவனைப்படையறுத்துக் கொள்ளுகிறேன் என்றாயிற்று' (ஈடு, 9, 1, 5);; [படை + அறு-,]

படையன்	படையன் pagaiyan பெ. (n.) 1. படையல்; offering. 2. அடிமை; (சங்.அக.);; slave. [படை → படையன்]
படையாச்சி	படையாச்சி padaiyacci, பெ. (n.); படையாச்சி 3. பார்க்க, see {padai-y-āṭci,} 3. [படை → படையாட்சி → படையாச்சி]
படையாட்சி	படையாட்சி padai-y-aic பெ. (n.) 1 படை வீரர்; soldiers, warrior. 2. வீரசெயல்; acts of bravery, as of a soldier. "பாண்டி நன்னாடுடையான் படையாட்சிகள்" (திருவாச. 49, 1);; 3. வன்னியர், சவளைக்காரர். இவர்க்குள் வழங்கும் பட்டபெயர்; title of the {vanniyar cavalaikkarar} etc. [படை + ஆள் + சி]
படையாள்	படையாள் padai-y-சி. பெ. (n.) படையாளன் பார்க்க; see {paọāi-y-āḷaŋ.} "படை யாளேன்று புல்லி யருளொடுந் திருக்கைச் சிறப்பு மிட்டுப் போவென்று விடை கொடுப்ப" (திருவாலவா. 39, 4);; க. படெய்ல [படை → ஆள் → படையாள்]
படையாளன்	படையாளன் padai-y-alar. பெ. (n.) போர் வீரன் (பிங்.);; soldier. 'நின் படையாளர்கள் மகளிரொடு உறையும் படைநிலைகளாயின.' (பதிற்றுப். 13, 21, உரை.);; க. படெவல [படை + ஆளன்]
படையிராசன்	படையிராசன் padai-y-irāšan, பெ. (n.) வெடியுப்பு (மூ.அ.);; saltpetre. [படை +இராசன்] மறுவ: படையுப்பு, படையோன், படைதுரத்தும்ராசன்.
படையிலார் முறைமை	படையிலார் முறைமை papayila muraimal பெ. (n.) ஒரு பழைய வரி (si,.i.ii.115);; a kind of tax. [படை + இலார் + முறைமை]
படையிறங்கு-தல்	படையிறங்கு-தல் pagai-y-irangu-, செ.கு.வி. (v.i.) பாளையந்தங்குதல் (வின்.);; to encamp with one's army, as a king. [படை + இறங்கு]
படையுடன்படாமை	படையுடன்படாமை padas-y-udappadāma. பெ. (n.) போர்க்கருவியெடேன் என்று வரைந்து கொள்ளுகை; determination not to take up arms in future. "கொடை மடம்படுத்தல் படையுடன் படாமை" (ஞானா. 17, 25);; [படை + உடன்படாமை]

படையுள்படுவோன்	படையுள்படுவோன் padas-y-us paduvoo, பெ. (n.) சின்னமூதி; royal herald who proclaims the kings commands to his army with trumpets, "படையுள் படுவோன் பணிமொழி கூற" (சிலப். 8, 13.);; [படை + உள்படுவோன்]
படையுறை	படையுறை pagai-y-urai. பெ. (n.) படைக்கருவி உறை; sheath, as of a sword. [படை + உறை]
படையெடு-த்தல்	படையெடு-த்தல் padai-y-edu-, 4. செ.கு.வி. (v.i.) தன்படையுடன் பகைப்புலத்தின் மேற் செல்லுதல்; to invade, lead a military expedition. "பஞ்சவன்மேற் படையெடுத்துச் செல்வேன்" (திருவிளை. மெய்க்காட். 4);; [படை + எடு-,]
படையெழுச்சி	படையெழுச்சி padaiy, பெ. (n.) படை யெழுகை; military expedition. [படை + எழுச்சி]
படையோலை	படையோலை pagai-y-ō/ai, பெ. (n.) தோலுரிக்காத பனம்பழங்களை வைக்க உதவும் பனையோலை (வின்.);; palmyra leaf or leaves on which the fruits of the palmyra are kept when they are unhusked. [படை + ஒலை]
படைலோகம்	படைலோகம் padaiagam, பெ. (n.) 1. சிப்பி; oyster shell. 2. பேய்ப்புடோல்; wild snake gourd. (சா.அக.);;

படைவகுப்பு	படைவகுப்பு1 pagai-vaguppu. பெ. (n.) படையின் அணிவகுப்பு military array. [படை + வகுப்பு] படைவகுப்பு இடத்திற்கேற்பத் தண்டம், மண்டலம், சக்கரம் சகடம் (தேர்);; தாமரை முதலிய பல்வேறு வடிவில் அமைக்கப் பெறுவதாகும். படையுறுப்புகள் நெற்றி, தார் (தூசி);; கை, பேரணி, கூழை என ஐந்தாம். "தூசியுங் கூழையும் நெற்றியும் கையும் அணியுமென்ப தப்படைக் குறுப்பே" (பிங்.403);; "கூழையென்பது பேரணியாகும்" (பிங்-404);; "தாரே முன்செல் கொடிப்படையாகும்" (பிங்,405);; நெற்றியென்பது தாரின் முற்பகுதியும், கை என்பது படைவகுப்பின் இருபக்கமும், கூழையென்பது பேரணியின் பிற்பகுதியும் போலும்! "படைவகுப்பாவது வியூகம் அஃது எழுவகை யுறுப்பிற்றாய் வகையால் நான்காய், விரியால் முப்பதாம்; உறுப்பேழாவன உரமுதற்கோடி யீறாயின; வகை நான்காவன தண்டம், மண்டலம், அசங்கதம், போகமென இவை. விரிமுப்பதாவன தண்டவிரி பதினேழும், மண்டலவிரி இரண்டும் அசங்கதவிரி ஆறும், போகவிரி ஐந்துமென இவை. இவற்றின் பெயர்களும் இலக்கணமும் ஈண்டுரைப்பின் பெருகும். அவையெல்லாம் வடநூல்களுள் கண்டு கொள்க." என்று பரிமேலழகர் பண்டைத்தமிழ் மறநூல்கள் இறந்துபட்டபின், அவற்றின் விரிவும் திரிபுமான வடநூல் முறையைத் தென்னாட்டிற்குரியதாகக் கூறியிருப்பது பெருந்தவறாம் (-பாவாணர். திருக்.மரபு.767,உரை.);; படைவகுப்பு2 papal-waguppu, பெ. (n.) தூசி.
படைவட்டம்	படைவட்டம் pagai-vattam, பெ. (n.) வளைதடி (நாமதீப. 418);; curved club, a weapon. [படை + வட்டம்]
படைவரம்	படைவரம் papal-waram, பெ. (n.) குதிரைச் சேணம் (வின்.);; saddle for a horse.
படைவழக்கு	படைவழக்கு pagal-valakku, பெ. (n.) தம்மில் இனமொத்த படைவீரர்க்கு அரசன் படை வழங்குதலைக் கூறும் புறத்துறை (புறப். வெ. 4, 4.);; a minor theme which describes a king as presenting weapons to soldiers of equal rank. [படை + வழக்கு]
படைவாணம்	படைவாணம் pagai-vānam, பெ. (n.) மேலெழுந்து சீறிப் பாயும் வெடி வகை (வின்.);; rocket. [படை + வாணம்]
படைவாத்தியம்	படைவாத்தியம் pagai-vāttiyam, பெ. (n.) போருக்குப் போம்போது வழங்கும் இசைப்பாட்டு (வின்.);; martial music. [படை + வாத்தியம்]

படைவாள்	படைவாள் padai-wன், பெ. (n.) 1. கலப்பைக் கொழு; ploughshare. "நந்தினக் குழுவும்.... கணத்தர் படைவாள் நிறுத்தும்" (கல்லா. 59, 20.);; 2. கலப்பை (சூடா.);; plough. [படை + வாள்]
படைவீடு	படைவீடு padai-wiய, பெ. (n.); 1. பாசறை; encampment, soldier quarters in an encampment. 2.தலைநகரம்; capital. "வித்தக வீரன் விறற்படைவீடு" (பெருங், உஞ்சைக் 57, 117.);; (ஈடு.);; 3. படைக்கொட்டில்; armoury, arsenal, magazine. 4. திருப்பரங்குன்றம், திருச் சீரலைவாய், திருவாவினன்குடி, திருவேரகம், பழமுதிர்சோலை, குன்றுகள் என்ற அறுவகைப்பட்ட குமரக்கடவுளிருப்பிடம் (திருமுரு.);; the six shrines of Muruga, viz., {Tirupparangunram, Tirucciralaivāy, Tiruvaviṇaŋgudi, Tiruvēraga, Palamudiršolai Kuṉrugal} [படை + வீடு]
படைவீரன்	படைவீரன் padai-wian, பெ. (n.) போர்வீரன்; warrior, soldier. "வெஞ்சினப்படை வீரரையுடன் கொண்டு மீண்டான்" (கம்பரா. தானைகாண். 29);; [படை + வீரன்]
படைவெட்டு	படைவெட்டு padai-vettu, பெ. (n.) போர்க் காயம் (வின்.);; wound received in battle. [படை + வெட்டு]
படோல்	படோல் pap0%, பெ. (n.) படோல்ராசி (தைலவ. தைல.);; பார்க்க; see {padó-rāši.}
படோல்ராசி	படோல்ராசி pad0-15, பெ. (n.) பேய்ப்புடல் (மலை.);; wild snake gourd.
படோலகம்	படோலகம் padalagam, பெ. (n.) சிப்பி (சங்.அக.);; shell.
படோலம்	படோலம் pagōlam. பெ. (n.) முள்ளுவெள்ளரி (சா.அக.);; foreign cucumber.
படோலி	படோலி pad, பெ. (n.) சொக்காக்கீரை (சா.அக.);; a kind of edible green.

படோலிகை	படோலிகை1 paddigal, பெ. (n.) 1. புடல் பார்க்க; see {pudal} 2. வெள்ளி (மலை.);; பார்க்க; see {vellari} cucumber. [படோல் → படோலிகை] படோலிகை2 pag0lgai, பெ. (n.) நிலவு (சா.அக.);; moon.
படோலுகை	படோலுகை pagகபுga, பெ. (n.) புடல் (சா.அக.);; snakegourd
பண்	பண் pan, பெ. (n.) 1. இசை; melody type. "பண்ணென்னாம் பாடற் கியையின்றேல்" (குறள். 573.);; 2. ஏழுகரமுள்ள இசை; "பண்ணுந்திறனும்" (பெருங். வத்தவ 3, 50); 3. இசைப்பாட்டு (பிங்.);;: music. 4. யாழ் முதலிய நரப்புக் கருவிகள்; a stringed musical instrument. "பண்கெழுமெல் விரலால்" (சீவக. 220);; 5. கூத்துவகை (சங்,அக.);; a masquerade dance. 6. ஓசை; sound. "பண்ணமை சிலம்பு" (சிலப். பதிகம். 18.);; 7. குதிரைக் கலனை (பிங்.);; saddle for a horse. "பண்ணியல் வயப்பரி" (கம்பரா. வரைக்காட்சி. 13,);; 8. ஒப்பனை; decoration. "பெரிய திருவடியைப் பண்செய்து" (ஈடு. 6, 2, ப்ர.);; 9. யானை குதிரைகட்குச் செய்யும் ஒப்பனை; trappings of an elephant or horse. "கொய்யுளைமா கொல்களிறு பண்விடுக"
பண்கயிறு	பண்கயிறு par-kayiப, பெ. (n.) தோணியின் இடப்பக்கத்துப் பாய்மரக் கயிறு; larboard stayrope of a dhoney, (naut.);; [பண் + கயிறு]
பண்குறுணி	பண்குறுணி par-kபாபா, பெ. (n.) வரிவகை (M.E.R. 442 of 1925);; a tax. [பண் + குறுணி]

பண்கொடி	பண்கொடி par-kod, பெ. (n.) பிரப்பங்கொடி. (மூ.அ.);;, came or rattan used for wattling or wicker work, osier, long switch. [பண்ணுகொடி → பண்கொடி]
பண்செய்-தல்	பண்செய்-தல் pan-sey, செ. குன்றாவி (v.t.) 1. பண்படுத்துதல் (சங்,அக.);; to prepare, as the ground; to make fit for cultivation. 2. ஒப்பனை செய்தல்; to decorate. 'பெரிய திருவடியைப் பண்செய்து' (ஈடு.62 ப்ர);; [பண் + செய்-,]
பண்டக்கலம்	பண்டக்கலம் panga-k-kalam, பெ. (n.) பொன் அணிகலன்; gold ornament. "பண்டக் கலம்பகர் சங்கமன் தன்னை" (மணிமே. 26, 23.);; [பண்டம்1+ கலம்]
பண்டக்காரன்	பண்டக்காரன் panga-k-kāraṇ, பெ. (n.) 1. செல்வமுள்ளவன் (வின்.);; rich man. 2. பண்டத்துக்குரியவன் (கொ.வ.);; owner of goods. [பண்டம் + காரன்]
பண்டகசாலை	பண்டகசாலை pandaga-šālai, பெ. (n.) பண்டசாலை (யாழ்.அக.);; பார்க்க;see, pandasalai [பண்டசாலை → பண்டகசாலை]
பண்டகம்	பண்டகம் pandagam, பெ. (n.) பெருமூங்கில், thick or stout bamboo. (சா.அக.);;
பண்டகன்	பண்டகன் pangagan பெ. (n.) அலி; eunuch, "பண்டக னேர்நின்று வினவ" (சேதுபு. அனு. 13.);; [பெண்டு → பெண்டகன் → பண்டகன்]
பண்டகாசினி	பண்டகாசினி pangakāšini பெ. (n.) பரத்தை (யாழ்.அக.);; harlot, prostitute.
பண்டகாரி	பண்டகாரி pandakari, பெ. (n.) கருவூலக் காரன்; treasurer. "விரும்பி வந்தடைந்த பண்டகாரிக்கு வேறு சொன்னாள்" (மேருமந். 285.);; [பண்டாரி → பண்டகாரி]

பண்டகி	பண்டகி pandagi, பெ. (n.) 1. பெருந்திப்பிலி; elephant long pepper climber. 2. செம்பு; indian kale. (சா.அக.);;
பண்டகிரி	பண்டகிரி pandagiri, பெ. (n.) வல்லாரை; (சா.அக.);; Indian penny wort.
பண்டந்தாங்கி	பண்டந்தாங்கி pangan-tāngi, பெ. (n.) பண்டங்களை வைக்க உதவும் மிசை முதலியன (இ.வ.);; table, shelf of other article of furniture used as a stand. [பண்டம் + தாங்கி]
பண்டப்பேழை	பண்டப்பேழை panda-p-peal, பெ. (n.) சமையற் பொருள்களை வைக்கும் பண்டந்தாங்கி (புதுவை);; dresser. [பண்டம் + பேழை]
பண்டபாத்திரம்	பண்டபாத்திரம் panda-pāttiram, பெ. (n.) பொருள், ஏனம், முதலியவை; household things or articles. "உடனடியாக வீட்டை யொழித்துக் கொடுக்கச் சொன்னால் பண்டபாத்திரங்களைத் தூக்கிக் கொண்டு எங்கே போவது?" [பண்டம் + பாத்திரம்]
பண்டம்	பண்டம்1 padam, பெ. (n.) 1. பொருள்; substance, article, store, provision. 'அப்பண்டஞ் சால மிகுத்துப் பெயின்' குறள்,475) 2. ஏனம் முதலியன (வின்.);; materials, utensils. 3. பணியாரம் (பிங்.);; cake. 4. பயன்; profit, advantage. "பாதம் பணிவார்கள்பெறு பண்டம்மது பணியாய்" (தேவா.1001,5);; 5. பொன் (பிங்.);; gold. 6. செல்வம் wealth, riches. "நீதியான பண்டமாம் பரம சோதி" (திவ். திருக்குறுந்.11);; 7. ஆடுமாடுகள்; cattle. 8. உண்மை; truth, certainly. "பரலோகத்திலிருப்பது பண்டமன்றே" (தேவா.187,10);; தெ. பண்டமு. க. பண்ட ம. பண்டம் பண்டம்2 pangam, பெ. (n.)

பண்டம்பாடி	பண்டம்பாடி pangam-pāṇ̣i, பெ. (n.) கொண்டு செல்லத்தக்க உடைமைப் பொருள்கள்; goods and chattels. [பண்டம் + பாடி]
பண்டமண்டலி	பண்டமண்டலி panga-mandali, பெ. (n.) வெள்ளைச் சாரணை; white shauranay. (சா.அக.);; [பண்டம் + மண்டலி]
பண்டமாற்று	பண்டமாற்று panga-márru, பெ. (n.) ஒரு பொருளைக் கொடுத்து (தேவையான);; மற்றொரு பொருளைப் பெறுதல்; exchange of goods for goods barter. "அரிசி கொடுத்துக் கீரை வாங்குவது பண்டமாற்று முறைதான்", "கங்கை நதிப் புரத்துப் கோதுமைப் பண்டம் காவிரி வெற்றிலைக்கு மாறு கொள்வோம்." (பாரதி);; [பண்டம் + மாற்று]
பண்டர்	பண்டர் pandar, பெ. (n.) கீழ்மக்களுள் பாடும் வகுப்பினர்; (திவா.);; bards singers of a low caste. "பண்டர் குழுக்களுங் குலைகுலைந்திட" (திருவிளை.விறகு,48.);; [பண் → பண்டர்] பண்டர்2 pangar, பெ. (n.) அசுரர்; asuras, as wicked. "அமரருக்கிடர் கூரும் பண்டர்கள்" (திருப்பு, 786.);; [ஒருகா, பண்டி → பண்டர்] தெ. பண்ட.
பண்டரங்கம்	பண்டரங்கம் pangarangam, பெ. (n.) பாண்டரங்கம் பார்க்க, (அக.நி,);; a dance of {sivan} see {pandarargam} [பாண்டரங்கம் → பண்டரங்கம்]
பண்டரங்கன்	பண்டரங்கன் pangarangan, பெ. (n.) சிவபிரான்; {Śivan.} as dancing the {pāṇ̣darangam} dance "பசுபதீ பண்டரங்கா வென்றேனானே" (தேவா.297.6);; [பாண்டரங்கம் → பாண்ட ரங்கன் → பண்டரங்கன்]

பண்டவறை	பண்டவறை panga-v-arai, பெ. (n.) பண்டசாலை பார்க்க, (யாழ்.அக.);;see {paṇdašalai} தெ. பண்டருவு [பண்டம் + அறை]
பண்டவாளம்	பண்டவாளம் panda-vālam, பெ. (n.) 1. கைம்முதல்; stock, capital, funds, means. 2. பலபண்டம் (வின்.);; different kinds of articles. 3. உள்ள நிலைமை; true condition traits of character. 'அவன் பண்ட வாளம் வெளியாயிற்று' தெ. பண்டவாலமு. க. பண்டவாள [வண்டவாளம் → பண்டவாளம்]
பண்டவெட்டி	பண்டவெட்டி panda-well, பெ. (n.) வரிவகை; (S.I.I.V.365);; a tax. [பண்டம் + வெட்டி]
பண்டறிட்டு	பண்டறிட்டு pangari-cuttu, பெ. (n.) முன்னமே யறிந்ததைக் குறிக்குஞ்சுட்டு, demonstrative root referring to what is previously known. 'அதுவே பண்டறிகட்டு (இறை. 2. உரை..பக்.24);; [பண்டறி+ கட்டு]
பண்டன்	பண்டன் panda, பெ. (n.) ஆண்மையில்லாதவன்; impodent man. (சா.அக.); [பெண்டன் → பண்டன்]
பண்டனம்	பண்டனம் panganam, பெ. (n.) 1. போர்; battle, fighting, warfare. 2. கவசம், armour.
பண்டாக்கள்	பண்டாக்கள் pandakkal, பெ. (n.) இராமேசுவரம் முதலிய தலங்களில் வழிப்போக்கர்க்கு உதவிசெய்யும் பார்ப்பனச் சடங்காசிரியர்(புரோகிதர்);; a class of brahmin Priests who assist pilgrims, as in Rāmēšvaram. க. பண்ட [பண்டாரம் → பண்டா + கள்]
பண்டாகி	பண்டாகி pandāgi பெ. (n.) 1.கத்திரி; brinjal. 2. சோம்பு(மலை);; indian kales. [பண்டங்கி → பண்டாகி.]

பண்டங்கி	பண்டங்கி Pandig, பெ. (n.) சிறுவழுதலை என்னும் கத்தரிக்காய் வகை; wild brinjal. (சா.அக.);;
பண்டாடுபழநடை	பண்டாடுபழநடை pangădu-pala-nada, பெ. (n.) தொன்றுதொட்டு வரும் வழக்கம்: ancient, immemorial custom. "பண்டாடு பழநடை இறுத்து வந்த தரத்திலே" (S.I.I.V.142);; [பண்டு + ஆடு + பழநடை]
பண்டாரக்கண்காணி	பண்டாரக்கண்காணி pandāra-k-kankâni, பெ. (n.) கருவுல அலுவலர்; treasury officer. "விற்குமிடத்துப் பண்டாரக்கண்காணி புறப்பட்டு நிலை நிச்சயித்து (S.I.I.VII:42);; [பண்டாரம் + கண்காணி]
பண்டாரக்களல்	பண்டாரக்களல் pangāra-ka, பெ. (n) அரசுக்கருவூலத்தில் பயன்படுத்தும் நிறை (S.I.I.III, 295);; weight used by the government treasury. [பண்டாரம் + கல்]
பண்டாரக்காரியம்	பண்டாரக்காரியம் pandāra-k-kāriyam, பெ, (n) அரசு அலுவல்; govt. business. [பண்டாரம் + காளியம்] பண்டாரம் = அரசு காரியம்= Skt.
பண்டாரக்குரு	பண்டாரக்குரு pandia-k-kuru, தோன்றியக் குரு (ஆகமக்குரு) (யாழ்.அக); priest who teaches Agamas. [பண்டாரம் + குரு)]
பண்டாரச்சொம்	பண்டாரச்சொம் pandia-c-com, பெ. (n.) பொதுச்சொத்து; public property, property of the state or commonwealth. [பண்டாரம் + சொம்]
பண்டார சந்நிதி	பண்டார சந்நிதி pandāra Šannidi பெ. (n.) 1. சிவமடத்தின் தலைமைத் துறவி, the chief of the Šaiva mutts of the non-brahmins. 2. திருமடத்துப் பெரியார்களின் சமயமெய்நூல் ஆய்வுக் கூடம் (யாழ்.அக.);; šaiva mutts where Šastraic discussions are held. [பண்டாரம் + சந்நிதி] சந்நிதி = Skt.

பண்டார சாத்திரம்	பண்டார சாத்திரம் pandara-šâttiram, பெ. (n.) திருவாவடுதுறை மடவளாகத்துத் துறவிகளியற்றினவாகிய மூன்று தசகாளியம், சன்மார்க்க சித்தியார், சிவாச்சிரமத் தெளிவு, சித்தாந்தப்பஃறொடை, சித்தாந்த சிகாமணி உபாய நிட்டை வெண்பா, உபதேச வெண்பா, நிட்டை விளக்கம், அதிசயமாலை, நமச்சிவாயமாலை, உபதேசப்பஃறொடை, பஞ்சாக்கரப் பஃறொடை என்ற 14 சிவனிய மெய்ந்நூல்கள்; treatises on šaiva siddhānda based on the mey-kanda-Šâttiram, 14 in number, written by the ascetics of adinam Triuvāvaduturai viz., the three tašakāriyams by different authors. Šanmå-rkka-Šittiyar. Śivāc-cirarma-telivu. Šittanta-p-pakrodai, šittānda šigāmaṇi upayarittai-veṇpa, upatēca-veñpa nittaivilakkam, aticaya-mālai, nama-c-Šivaya mālai, upatēša-p-pakrodai pañjäkkara-p-pakrodai [பண்டாரம் + Skisastra த.சாத்திரம்]
பண்டாரத்தி	பண்டாரத்தி pangarait, பெ. (n.) பண்டாரச் சாதிப்பெண் (யாழ்.அக..);; woman of the pandāram class. [பண்டாரம் → பண்டாரத்தி] 'இ பெண்பாலீறு
பண்டாரத்தீவட்டி	பண்டாரத்தீவட்டி pandāra-t-tivals, பெ. (n.) பண்டார விளக்கு பார்க்க, (நாஞ்.);; see {paṇḍāra Viḷakku} [பண்டாரம் + தீவட்டி]
பண்டாரத்தெரு	பண்டாரத்தெரு pandāra-t-teru, பெ. (n.) அரசவீதி (யாழ்.அக.);; kings high-road. [பண்டாரம் + தெரு]
பண்டாரத்தோப்பு	பண்டாரத்தோப்பு pandia-t-toppu, பெ. (n.) அரசுத் தோட்டம் (வின்.);; government garden. [பண்டாரம் + தோப்பு]
பண்டாரநாழி	பண்டாரநாழி pandāra-nāli, பெ. (n.) கோயிலிலுள்ள ஒருவகையளவு; (S.I.I.V. 225);; a kind of measure used in temples. [பண்டாரம் + நாழி]
பண்டாரப்பிள்ளை	பண்டாரப்பிள்ளை pangâra-p-pi/ai பெ. (n.) காவல் துறை அதிகாரியின் ஏவலாள் (யாழ்ப்.);; attendant of a native officer of police. [பண்டாரம் + பிள்ளை]

பண்டாரம்	பண்டாரம்1 pamparam, பெ. (n.) 1. கருவூலம்; stores, wares, treasure. "தன்னடியவர்க்கு மூலபண்டாரம் வழங்குகின்றான் வந்து முந்துமி னே" (திருவாச.36.5);; 2. கருவூலச் சாலை; public treasury, repository. "பண்டாரங் காமன் படையுவள் கண்காண்மின்" (பரிபா. 11, 123);; 3. களஞ்சியம் (கோவை.);; granary om. 4. அரசு; government. 5. இனிய தின்பண்டம் (வின்.);; varied and delicious food. 6. பல்பண்டம் (சூடா.);; articles of food. 7. பொது (யாழ்ப்.);; that which is public. 8. பூசாரிகள் கடவுட் படைப்பியமாகக் கொடுக்கும் மஞ்சள் நிறப் பொடி (வின்.);; yellow powder kept in a little box by priests of village deities and given to worshippers. தெ. பண்டாரமு. [பண் → பண்டு → பண்டம் = பண்ணப்பட் பொருள். பண்டம் → பண்டாரம்] வ.மொ.வ.29. பண்டாரம் papparam, பெ. (n.) கடைப்பிடியாளன்
பண்டாரமேளம்	பண்டாரமேளம் pandāra-mēḷam, பெ. (n.) அரசு விளம்பரங்குறிக்கும் பறை; drum beaten in proclaiming government notifictions. [பண்டாரம் + மேளம்]
பண்டாரவாடை	பண்டாரவாடை pandra-Wa, பெ. (n.) குடிபாத்தியமான சிற்றூர்; (இ.வ.);; village whose income belongs to the cultivators. [பண்டாரம் + வாடை]
பண்டாரவாய்க்கால்	பண்டாரவாய்க்கால் pandra-Wykkal, பெ. (n.) பொதுவாய்க்கால் (யாழ்.அக);; public canal. [பண்டாரம் + வாய்க்கால்]
பண்டாரவாரியம்	பண்டாரவாரியம் paṇḍāra vāriyam, பெ. (n.) கோயில் உசாவலவை; managing committee of temples. (T.A.S, 293.);; [பண்டாரம் + வாரியம்]
பண்டாரவிடுதி	பண்டாரவிடுதி pandāra-viduti, பெ. (n.) அதிகாரிகள் தங்கும் பொது விடுதி (யாழ்.அக.);; rest-house or lodging of a public officer. [பண்டாரம் + விடுதி]

பண்டாரவிளக்கு	பண்டாரவிளக்கு paṇḍāra-vlakku, பெ. (n.) நிலா வெளிச்சம்; (நாஞ்.);; moon light, a term used in jest. [பண்டாரம் + விளக்கு]
பண்டாரவுள்ளிருப்பு	பண்டாரவுள்ளிருப்பு pandia.w-பயppu, பெ. (n.) கருவூல அதிகாரியின் பணியிடம்; (T.A.S, 291.);; office of a treasurer. [பண்டாரம் + உள்ளிருப்பு] உள்ளிருப்பு = கருவூலக்காவல்
பண்டாரவூழியம்	பண்டாரவூழியம் pandia.wப்ram, பெ. (n.) பண்டார வேலை பார்க்க; see pandia-weal. [பண்டாரம் + ஊழியம்]
பண்டாரவேலை	பண்டாரவேலை pandāra-véal, பெ. (n.) 1.பொதுவூழியம்; service required of the public. 2. கட்டாயத்தின் மேற்செய்யும் வேலை; work done under constraint. [பண்டாரம் + வேலை]
பண்டாரி	பண்டாரி pandar, பெ. (n.) 1. கருவூலக் காரன்; 2. உடையார் சாதிப் பட்டப் பெயர்; a title of the udaiyār caste. 3. கப்பற் சமையற்காரன்; shipcook. 4. பண்டாரப்பிள்ளை பார்க்க;see pandārappillai 5. மரக்கலப் பண்டங்காப்போன்; (naut.);supercargo. ம. பண்டாரி. [பண்டாரம் → பண்டாரி] பண்டாரி pangāri, பெ. (n.) பண்டாரி என்னும் மரவகை; false bog myrtle (சா.அக.);;
பண்டாரை	பண்டாரை pandia, பெ. (n.) விராலி பார்க்க; see viraff (L);; jamaica switch sorrel.

பண்டி	பண்டி1 paag, பெ. (n.) 1. வண்டி; cart, wagon, carriage. "செந்நெற் பகரும் பண்டியும்" (சீவக. 61.);; 2. நான்காவது விண்மீன் (உரோகிணி);; (சூடா);; the fourth noksatra. தெ.க. பண்டி ம. வண்டி கோத வண்டி. தோட பொடி. து. பண்டி. கொலா. பண்டி. ef, skt பண்டி. பிரா. பண்டி, மராத். பாடி. [பண்டம் → பண்டி] பண்டி pandi, பெ. (n.) 1. வயிறு: belly,paunch. "பண்டி நிறைவுறு பின்பு" (பாரத. வேத. 48.);; 2. உடல்; body. "புழுப்பெய்த பண்டிதன்னை" (தேவா. 702, 2);; 3. யானை (அக.நி.);; elephant. ம. பண்டி
பண்டிகை	பண்டிகை pandiga, பெ. (n.) 1. திருநாள்; festival; periodical festival. 2. எழுதகவகை (வின்.);; a kind of mouldring or cornice. தெ. பண்டுக. க. பண்டிகெ. ம. பண்டிக. [பண்டு → பண்டிகை]
பண்டித	பண்டித pandida பெ.அ. (part) மொழியில் புலமையுடைய; scholarly; scholastic. "பண்டித நடை", "பண்டிதத் தமிழ்"
பண்டிதப் பார்ப்பார்	பண்டிதப் பார்ப்பார் pandida-p-pāropār பெ. (n.) அறநூல் ஞாயங்களில் வல்லவர்களான மாத்துவப் பார்ப்பனர்; (வின்.);; madhva brahmins well versed in sanskrit classics and law books. [பண்டித + பார்ப்பார்]
பண்டிதம்	பண்டிதம் pandidam, பெ. (n.) 1. கல்வித் திறம்; education. 2. மருத்துவம்; art of healing the medical art. "சீரான வொருவர் பண்டிதமன்றி வெகுவிதஞ் செய்து கொள்வோர்களிடமும்" (திருவேங். சத. 73.);; [பண்டிதன் → பண்டிதம் = புலமை] வ.மொ.வ.29.

பண்டிதர்	பண்டிதர் pandidar, பெ. (n.) மொழி கற்பிக்கும் ஆசிரியர்; teacher (esp. language teacher);; "இவர் எங்கள் பள்ளியில் தமிழ்ப் பணடிதர்" [பண்டிதம் → பண்டிதர்]
பண்டிதலாடசிங்கி	பண்டிதலாடசிங்கி pandidalāda šiñgi, வல்லாரை; indian pennywort. (சா.அக.)
பண்டிதலாயக்கு	பண்டிதலாயக்கு pandidālayakku, பெ. (n.) புடைவை வகை; (இ.வ.);; a kind of saree. [பண்டித + லாயக்கு] லாயக்கு = அரபு
பண்டிதவாய்	பண்டிதவாய் pandidaway, பெ. (n.) கடுக்காய் indian gallnut. [பண்டித + வாய்]
பண்டிதன்	பண்டிதன் pandidar, பெ. (n.) 1. புலவன் (பிங்.);; man of learning and erudition, pandit. "பண்டிதராய் வாழ்வார் பயின்று" (ஏலாதி. 9.);; 'நீ பெரும் பண்டிதனாக வாழ்த்துகிறேன்' (உ.வ.);; 2. வெள்ளைக்காரர் ஆட்சிக் காலத்தில் வழக்கு மன்றங்களில் அறநூல்களை எடுத்துக் கூற அமர்த்தப் பட்டிருந்த பணியாளன்; law officer formerly appointed in east India companyi's courts for the interpretation of Hindu laws. 3. மாத்துவப்பார்ப்பனன்; {madhva} brahmin, as formerly engaged as pandits in the law courts. 4. மருத்துவன்; doctor, physician, medical man. "பண்டிதனு மெய்யுறு வேதனையும்" (திருப்பு. 59.);; 5. முடிதிருத்துவோருக்குரிய பட்டப் பெயர்; title assumed by barbers. 6. அறிவன் (புதன்);; (சூடா.);; the planet mercury. 7. வெள்ளி (வின்.);; the planet venus. 8. வரிக்கூத்து வகை (சிலப். 3, பக். 88.);; a kind of masquerade dance. 'கண்டதைக் கற்றவன் பண்டிதன் ஆவான்' (பழ.);; [பண்டு → பண்டம் → பண்டிதன் = பல பொருள்களை அறிந்த புலவன். பண்டிதன் → பண்டிதம் = புலமை.

பண்டியுளிரும்பு	பண்டியுளிரும்பு pandiyulirumbu, பெ. (n.) வண்டியின் இரும்பச்சு (திவா.);; the axle of a carriage. [பண்டியுள் + இரும்பு]
பண்டிலன்	பண்டிலன் pandia, பெ. (n.) தூதன்; messenger, ambassador. ஒருகா : பண்டிதன் → பண்டிலன் [துதர்க்கு வேண்டிய அறிவுக் கூர்மையை பற்றியது.]
பண்டு	பண்டு1 pandu, பெ. (n.) 1. பண்டை பார்க்க see {pandai} "பண்டாய நான்மறையும்" (திருவாச. 48, 1);; 2. பார்க்க, பண்டை1, 2 see {pappai} "பண்டறியேன் கூற்றென் பதனை" 'பண்டொரு நாள்' (உ.வ.);; தெ. பண்டு ம. பண்ட்டு [பள் → பண்டு] பண்டு2 papau, பெ. (n.) முற்காலம்; former time, previous time. "தண்டமும் தணிதிநீ பண்டையிற் பெரிதே" (புறநா. 10.);; தெ. பண்டு. [பள் → பண்டு] பண்டு pandu, பெ. (n.)
பண்டுகம்	பண்டுகம் pandugam, பெ. (n.) 1. ஓமம் (மலை..);; bishops weed. 2. செவ்வகத்தி (மலை.);; red flowered west Indian pea-tree. [பண்டு → பண்டுகம்]
பண்டுபம்	பண்டுபம் pandubam, பெ. (n.) கொம்மட்டி; fowls cucumber. (சா.அக.);;

பண்டுபரிகாசம்	பண்டுபரிகாசம் pangu-parikāšam, பெ. (n.) பகடிவிளையாட்டு; coarse or rough joking. [பண்டு + பரிகாசம்] பரிகாசம் = Skt.
பண்டுலி	பண்டுலி pandபl, பெ. (n.) சிறுகீரை; pig green. (சா.அக.);; மறுவ. பண்டுலிகம்.
பண்டுவம்	பண்டுவம் panguvam, பெ. (n.); மருத்துவம்; medical treatment (இ.வ.); [பண்டு → பண்டுவம்]
பண்டுவன்	பண்டுவன் pandபvar, பெ. (n.) பண்டிதன், 5. (இ.வ.);; பார்க்க;see {pandidar} [பண்டுவம் → பண்டுவன்]
பண்டை	பண்டை1 pandai, பெ. (n.) 1. பழமை; oldness. "பண்டைப் பிறவியராகுவர்" (மணிமே. 11, 33);; 2. முற்காலம்; former time, previous time. "தண்டமுந் தணிதிநீ பண்டையிற் பெரிதே" (புறநா. 10.);; [பண்டு → பண்டை] 'பண்டை பட்டபாட்டைப் பழங்கிடுகில் போட்டுவிட்டுச் சம்பா நெல்குத்திப் பொங்கல் இடுகிறாள்' (பழ.);; பண்டை2 pandal, பெ. (n.) அவைக்காகாச் சொல்; (இ.வ.);;. indecent language. மறுவ: அவையல் கிளவி. தெ. பண்டு. [பண்டு → பண்டை] பண்டை3 pangai, பெ. (n.) 1. அறிவு; knowledge.
பண்டைக்காலம்	பண்டைக்காலம் pangai-k-kālam, பெ. (n.) பண்டைநாள் பார்க்க;see {pandainal} [பண்டை + காலம்]

பண்டைநாள்	பண்டைநாள் pandai-na, பெ. (n.); முன்னாள்; former days, antiquity. "பண்டை நாளிலே நின் திருவருளும்" (திவ். திருவாய் 9, 2, 1);; 'பண்டை நாளில் தமிழர் கடல்கடந்து சென்று வாணிகம் செய்தனர்' (உ.வ.);; 'பண்டைய நாளில் தோன்றிய இலக்கியங்கள் தமிழுக்குப் பெருமை சேர்க்கின்றன' [பண்டை + நாள்]
பண்டைப்பயில்வு	பண்டைப்பயில்வு pandai-p-paylvu, பெ. (n.) முற்பிறப்பின் பழக்கம்; practice gained in previous births. "பண்டைப் பயில்வாலருச் சித்து" (பெரியபு. சண்டே. 35.);; [பண்டை + பயில்வு]
பண்டையூழி	பண்டையூழி pandai-y-uel, பெ. (n.) முதலூழி; the first of the four yugas. "பண்டையூழியிற் பார்மலி வுற்றதே" (சீவக. 2581.);; மறுவ. ஆதியுகம் [பண்டை + ஊழி]
பண்டையோர்	பண்டையோர் pappaiyar, பெ. (n.) முன்னோர்; the ancients. "பண்டையோ ருரைத்த தண்டமிழ் நல்லுரை" (சிலப். 28, 209.);; [பண்டு → பண்டையோர்]
பண்டைவினை	பண்டைவினை pangaiviṇai, பெ. (n.) முன்வினை; past karma. "பண்டை வினைகள் பறிய நின்ற" (தேவா. 395, 2.);; [பண்டை + வினை]
பண்ணத்தி	பண்ணத்தி pampatt. பெ. (n.) உரையும் பாட்டுமாகச் செய்யப்படும் ஒருவகைப் பனுவல் (தொல். பொ. 492.);; literary composition in mixed prose and verse. [பண் → பண்ணத்தி]
பண்ணப்பணை-த்தல்	பண்ணப்பணை-த்தல் pamma-p-parai, 2. செ.கு.வி. (v.i.) கப்புங்கிளையும் விட்டுச் செழித்தல்; to branch out widely, as flourishing tree. "அஃதுடைமை பண்ணப் பணைத்த பெருஞ்செல்வம்" (நாலடி. 251.);; [பண்ண + பணை-,]
பண்ணமை-த்தல்	பண்ணமை-த்தல் pan-n-ama/-, 4. செ.குன்றாவி. (v.t.) அணியப்படுத்துதல்; to prepare "பண்ணமைத் தெழுதப்பட்ட பாவை போல்" (சீவக. 729.);; [பண் + அமை-,]
பண்ணமை முழவு	பண்ணமை முழவு pannamar-musavu, பெ. (n.) வீரமுழவு வகை (சிலப். 3. 27. உரை);; a kind of war drum. [பண்ணமை + முழவு]

பண்ணல்	பண்ணல் pama பெ. (n.) கலைத்தொழில் எட்டனுள் பாடநினைத்த பண்ணுக்கு இணை.கிளை, பகை, நட்பான நரம்புகள் பெயருந் தன்மை மாத்திரையறிந்து வீக்குகை (சீவக. 657. உரை.);; at tuning the lute strings according to the required melody, one of eight {kalai-t-tool}. [பண் → பண்ணன்] பண்ணல்2 paLangmar pannal, பெ. (n.) பருத்தி; cotton (சா.அக.);; பண்ணல் paṇṇal, பெ. (n.) பாடப்புகுந்த பண்ணிற்கு இணை, கிளை, பகை, நட்பான நரம்புகள் பெயருந்தன்மை மாத்திரையறிந்து இசைத்தல்; careful recitating of song considering the time measure. [பண்ணு-பண்ணல்]
பண்ணவன்	பண்ணவன் parava, பெ. (n.) 1. கடவுள்; god. "பண்ணவ னெண்குணன்" (சிலப் 10, 188);; (பிங்.);; 2. தேவன் (சூடா.);; deva or god, a superhuman being. 3. அருகன் (பிங்.);; arhat. 4. முனிவன்; sage. "பண்ணவர் படிவங் கொண்டான்" (சீவக. 395.);; 5. குரு (பிங்.);; spiritual preceptor. 6. திண்ணியன் (பிங்.);; strong man. 7. பாணன் (சூடா.);; bard, lyrist. [பண் → பண்ணவன்]
பண்ணவி	பண்ணவி paray, பெ. (n.) தேவி; goddess. "பண்ணவித னருளினாலே" (தாயு. சித்தர். 4.);; [பண்ணவன் → பண்ணவி]
பண்ணறை	பண்ணறைமamara, பெ. (n.) 1. அடைவு கேடு (திவ்.திருமாலை, 33, வ்யா, பக்,110);; irregularity, disorder. 2. இசையறிவு அற்றவன்; one without a sense of music. "பண்ணறை யடிமையான்காண்" (திருவாலவா. 54, 35.);; [பண் + அறை] அறுவது = அறை, உறுப்பறை = உறுப்புக் குறைபாடு, 'மூக்கறையன்' (உ.வ.);;
பண்ணறையன்	பண்ணறையன் pannariayan, பெ. (n.) தெளிவாகப் பேச இயலாதவன்; one who talks gibberish. gibberer "மூக்கிழந்த பண்ணறையனானாலும் பாராரோ" (நெல்விடு. 270.);; [பண் + அறையன்]

பண்ணாங்குழி	பண்ணாங்குழி pannaikul, பெ. (n.) நெற்குத்தும் பண்ணை போல் எதிரெதிர் வரிசையில் 14 வட்டமான பள்ளம் அல்லது குழிதோண்டி அதில் சிறு கற்களையிட்டு ஆடும் ஆட்டம்; 14 hollows used in a particular kind of game. பண்ணை = பள்ளம் மறுவ : பன்னாங்குழி, பல்லாங்குழி, பள்ளங்குழி பண்ணாங்குழி நெற்குத்தும் பண்ணை போல் வட்டமான பள்ளம் அல்லது குழிதோண்டி அதிற் கற்களையிட்டு ஆடும் ஆட்டம் பண்ணாங்குழி எனப்படும். பண்ணையென்பது பள்ளம். பண்ணை பறித்தல் குழிதோண்டுதல். பண்ணாங்குழி என்னும் பெயர் அவ்வவ்விடத்தைப் பொறுத்துப் பன்னாங்குழி, பல்லாங்குழி, பள்ளாங்குழி என வெவ்வேறு வடிவில் வழங்கும். பெரும்பாலும் பதினான்கு குழி வைத்து இவ்விளையாட்டு ஆடப் பெறுவதால் பதினான்கு குழி என்பது முறையே பதினாங்குழி, பன்னாங்குழி எனத் திரிந்ததாகச் சிலர் கொள்வர். ஆயின் பதினாங்குழி என எங்கும் வழங்காமை யானும் பன்னான்கு என்பது இலக்கிய வழக்கத்தினாலும் பண்ணாங்குழி, பள்ளங்குழி என்னும் வடிவங்களே பெருவழக்கமாய் வழங்குதலானும், பதினான்கிற்குக் குறைந்தும் கூடியும் குழிகள் வைத்துக் கொள்ளப்படுதலானும் பள்ளாங்குழி என்பதற்குப் பள்ளமான குழி என்றே பொதுமக்களாற் பொருள் கொள்ளப்படுதலாலும் பண்ணாங்குழி அல்லது பள்ளாங்குழி என்பதே திருந்திய வடிவமாம். ஆடுவார் தொகை : இதை இருவர் ஆடுவர். ஆடுகருவி நிலத்திற் சமமான இருபடுக்கை வரிசையாகக் கில்லப்பட்ட 10 அல்லது 14 அல்லது 16 குழிகளும், அவற்றுள் அவ்வைத்தாய் இடுவதற்கு வேண்டிய கழற்சிக்காய் (கச்சக்காய்);; அல்லது புளியங்கொட்டை அல்லது கூழாங்கற்களும், இதற்கு வேண்டுங் கருவிகளாம். சிலர், என்றும் எங்கும் வசதியாய் ஆடுதற் பொருட்டு, வேண்டிய அளவு பள்ளஞ் செதுக்கப் பெற்ற மரக் கட்டைகளை வைத்திருப்பர். ஆடிடம் : இது வீட்டுள்ளும், வீட்டு அல்லது மரநிழலிலும் ஆடப் பெறும். இது ஏனை வகைகட்கும் ஒக்கும்.
பகைமுன்னெதிருன்றல்	பகைமுன்னெதிருன்றல் pakaimuṉṉetirūṉṟal, 16. செ.கு.வி. (v.i.). எண்வகை வெற்றியின் ஒன்றாகிய பகைவர்க்கு முன்னெதிர்த்தல்; to fight facing each other, [பகைமுன் + எதிருன்றல்] [இஃதுஎண்வகை வெற்றியினொன்று; இதற்குக் காஞ்சிவேய்தலுண்டு. (சூடா.12.92);] வேய்தல் = சூடுதல்.
பகைமுனை	பகைமுனை cūṭutalpakaimuṉai, பெ. (n.) போர்க்களம்; battle field "இருதலை வந்த பகைமுனை கடுப்ப" (மதுரைக்.402.); [பகை + முனை]
பகைமேற்செல்லல்	பகைமேற்செல்லல் pakaimēṟcellal, பெ. (n.) எண்வகை வெற்றியின் ஒன்றாகியமாற்றாரைப் பொரப்போதல்; to go for war with enemies.
பகைமை	பகைமை pakaimai, பெ. (n.) எதிர்ப்பு; hatred, enmity antagonism "பகைமையுங் கேண்மையுங் கண்ணுரைக்கும்" (குறள்,709.); 'கருத்து வேறுபாடு பகைமையை ஏற்படுத்தி விடுகிறது' (உ.வ.); [பகை + மை. (மை-பண்புப் பெயரீறு);]
பகையகம்	பகையகம் pakaiyakam, பெ. (n.) 1. பகைப்புலம் (புறநா.13, உரை);, பார்க்க; see {pagas →p →pulam} [பகை + அகம்]

பகையாக்கல்	பகையாக்கல் pakaiyākkal, பெ. (n.) வேற்றரசருடன் பகை கொள்ளுகை (குறள்,485,உரை.);; making enemies of neighbouring kings. [பகை + ஆக்கல்]
பகையாளி,	பகையாளி, pakaiyāḷi, பெ. (n.) பகைவன் பார்க்க; "மறுநாளெதிர்வரிற் பகையாளியாகும்" (திருவேங். சத. 69.); பகை + ஆள் + இ-உடைமைப் பொருள் ஈறு 'பகையாளி குடியை உறவாடிக் கெடு' (பழ.);
பகைவயிற்பிரிவு	பகைவயிற்பிரிவு paḻpakaivayiṟpirivu, பெ. (n.) மாற்று வேந்தரொடு போர் கருதிப் பிரிதல் (இளம்.தொல்.பொருள்.27);; the act of going on a war between enemy and kings. இதனுள் அரசன் தலைமகனாயழிப் பகைதணிவினைப் பிரிவு எனவும் அவனொடு சிவணிய ஏனோர் தலைவராயுழி வேந்தற்குற்றுழிப் பிரிவு எனவும் இதனை இருவகையாகக் கொள்க" (இளம். தொல். பொருள்.30.); [பகை + வயின் + பிரிவு]
பகைவருக்கும்	பகைவருக்கும் pakaivarukkum, பெ. (n.) மனக்குற்றங்கள் காமம், வெகுளி, கடும்பற்றுள்ளம், மானம், உவகை, மதம் என புலம்பனின் உட்பகை களாயுள்ள ஆறு குற்றங்கள் (குறள்,அதி,44);; mental defects, internal foes, numbering six, {viz, kāmam, veguḷi, kadumparrullam, māṇam uvagai,madam.} [பகை + வருக்கம்] வருக்கம்=Skt
பகைவன்	பகைவன் pakaivaṉ, பெ. (n.) 1. எதிரி; foe, enemy. "பகைவர் பணிவிடநோக்கி" (நாலடி, 241.); "பகைவனுக்கு அருள்வாய்நன்னெஞ்சே." (பாரதி.); 2. போரில் எதிர்ப்படையில் உள்ளவன்; enemy in a war, 'பகைவர் நாட்டு ஒற்றன்'. (உ.வ.); 'பகைவர் உறவு புகை எழு நெருப்பு' (பழ.);
பங்கணி	பங்கணி paṅkaṇi, பெ. (n.) பங்கம்பாளை, 1. (மலை); பார்க்க; see {pangampája;} மறுவ. ஆடுதின்னாப்பாளை. [பங்கு + அணி]
பங்கதாசி	பங்கதாசி paṅkatāci, பெ. (n.) கவிழ்தும்பை; stooping leucas. (சா.அக.); மறுவ. பங்கதாவிகம்
பங்கப்படு-தல்	பங்கப்படு-தல் paṅkappaṭutal, 20. செ.கு.வி. (v.i.) சிறுமையடைதல்; to fall into disgrace; to be degraded. 'பங்கப்படாதுய்யப்போமின்' (திவ்பெரியாழ். 5,2,4);; [பங்கம் + படு-,]

பங்கப்பாடு	பங்கப்பாடு paṅkappāṭu, பெ. (n.) 1. குறையுறல்; deformity. 2. இழிவுறல்; multilation. 3. பழுதுறல்; becoming defective. [பங்கம் + பாடு]
பங்கம்	பங்கம்1 paṅgam, பெ. (n.) 1. தோல்வி; defeat. discomfiture "செய்ய களத்து நங்குலத்துக் கொவ்வாப் பங்கம் வந்துற்றதன்றி" (கம்பரா. கும்பக.15); 2. குற்றம்; defect "பங்கமில்லார் பயில்புகாரிற் பல்லவனீச் சரமே" (தேவா. 46,9); 3. அழகன்மை; distortion, contortion of the limbs, deformity "பிலவகபங்கு வாண்முகம்" (திருப்பு. 18); 4. மானக்கேடு; disgrace, detriment to one's reputation "பங்கக் கவிதை பரமன் சொல" (திருவாலவா. 16, 22);. 5. வெட்கம் (நாஞ்.);; indecency, shame. 6. கேடு; vialation, desecration, profanation; injury run "அற்பங்க முறவரு மருணன் செம்மலை" (கம்பரா. சடாயு.8); 7. இடர் (பிங்.);; trouble, obstacle 8. துண்டு (வின்.);; piece 9. பங்கு; portion "பங்கஞ் செய்த மடவாளொடு" (தேவா. 855, 5.); 10. பிரிவு
பங்கம்பாலை	பங்கம்பாலை paṅkampālai, பெ. (n.) பங்கம்பாளை, 1 பார்க்க; see {pangam -palait.} [பங்கம் + பாலை]
பங்கம்பாளை	பங்கம்பாளை paṅkampāḷai, பெ. (n.) 1. ஆடுதின்னாப்பாளை (மலை.);; worm;killer, 2. அரிவாள்மனைப் பூண்டு; sickle;leaf. 3. வட்டத் திருப்பி; wound plant. 4. பொன் முசுட்டை; a kind of medicinal herb. [பங்கம் + பாளை]
பங்கமழி-தல்.	பங்கமழி-தல். paṅkamaḻital, 1. செ.கு.வி. (v.i.). மானமிழத்தல்; to fall into disgrace; to lose honour or credit. 'ஆயிரங் குதிரையை அறவெட்டின போராளி இப்போது பறைச்சேரி நாயோடே பங்கமழிகிறான்' (பழ.); [பங்கம் + அழி-தல்] பங்கமழிதல் ஆடை குலைதல் என்னும் பொருளில் மானமிழத்தலைக் குறித்தது.

பங்கரம்	பங்கரம் paṅkaram, பெ. (n.) அதிவிடையம்; Indian atees. (சா.அக.);
பங்களப்படை	பங்களப்படை cāakapaṅkaḷappaṭai, பெ. (n.) பதர் போன்ற கூட்டுப்படை; a newly enlisted army, useless as chaff. "பங்களப் படை கொண்டு தனிவீரஞ் செய்வாரை" (ஈடு, 6, 6, 1);. பங்கு → பங்களம் = குறைபாடுடையது; பயனற்றது. [பங்களம் + படை]
பங்களிப்பு	பங்களிப்பு paṅkaḷippu, பெ. (n.) ஒன்றிற்குத் தன் பங்காகத் தரப்படுவது; contribution. "தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்குத் தன் பங்களிப்பு என்ன என்பதை ஒவ்வொரு எழுத்தாளனும் எண்ணிப் பார்க்க; வேண்டும்." [பங்கு + அளிப்பு]
பங்கறை	பங்கறை paṅkaṟai, பெ. (n.) 1. அழகின்மை; ugliness, deformity. 2. அழகில்லாதவ →ன் →ள் (கொ.வ,);; an ugly person. [பங்கு + அறு + ஐ] உறுப்புக் குறையை உறுப்பறை என்பது போல் மூளிபட்ட நிலை பங்கறை எனப்பட்டது.
பங்கன்	பங்கன்1 eṉappaṭṭatupaṅkaṉ, பெ. (n.) பாகங் கொண்டவன்; shares; one who has another by his side, "மலைமங்கை தன் பங்கனை" (திவ். பெரியதி. 7, 10, 3); "வேயுறுதோளி பங்கன் விடமுண்டகண்டன்" -தேவா. [பங்கு → பங்கன்] வே.க. பங்கன்2 vēkapaṅkaṉ, பெ. (n.) இவறன் (இ.வ.);: miser. [பங்கு → பங்கன்=சிறுமையுடையோன்; கஞ்சன்.]
பங்கனி	பங்கனி paṅkaṉi, பெ. (n.) பங்கம்பாளை; worm - killer (சா.அக.); மறுவ, ஆடுதின்னாப்பாளை.
பங்காதாயம்	பங்காதாயம்āṭutiṉṉāppāḷaipaṅkātāyam, பெ. (n.) கூட்டு வணிகத்தில் ஒருவர் செய்துள்ள முதலீட்டிற்கு உரிய ஊதியம்; dividend. [பங்கு + ஆதாயம்]

பங்காரம்	பங்காரம்2 paṅkāram, பெ. (n.) வரம்பு (யாழ். அக);; limit, boundry. [பங்கு + ஆர் → ஆரம்] பங்காரம் paṅgāram, பெ.(n.) கள்ளக்குறிஞ்சி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Kallakkuricci Taluk. [பங்கு+ஆரம்]
பங்காலி	பங்காலி paṅkāli, பெ. (n.) வௌவால்; bat.
பங்காளன்	பங்காளன் paṅkāḷaṉ, பெ. (n.) பங்காளி பார்க்க; see {pangali} [பங்கு + ஆளன்]
பங்காளி	பங்காளி1 paṅkāḷi, பெ. (n.) 1. உடன் கூட்டாயிருப்பவன்; shareholder, partner, co →parcener, 2. தாய் வழி உறவின் முறையர்; agnate,kinsman. [பங்கு + ஆளி] [பங்கு → பங்காளி] 'பங்காளியையும் பனங்காயையும் பதம்பார்த்து வெட்ட வேண்டும்' (பழ.); 'பங்காளி குடிகெடுக்க, வெங்காயம் குழிபோடச் சொன்னது போல' (பழ.); 'பங்காளி விடு வேகிறது; சுங்கான் கொண்டு தண்ணீர்விடு' (பழ); பங்காளி2 paḻpaṅkāḷi, பெ. (n.) ஊரார் நில உரிமை களை வகுத்தெழுதும் பணியாளன் (கடம்பர் உலா, 50);; an officer whose duty was to prepare a record of all the holdings in a village. [பங்கு + ஆளி]
பங்காளிக்காய்ச்சல்	பங்காளிக்காய்ச்சல் paṅkāḷikkāyccal, பெ. (n.) பங்காளிகளுக்கு இடையே ஏற்படும் போட்டியும் பொறாமையும்; jealousy among those who are agnates. [பங்காளி + காய்ச்சல்]
பங்காளிச்சி	பங்காளிச்சி paṅkāḷicci, பெ. (n.) பங்காளியின் மனைவி (இ.வ.);; wife of an agnate. [பங்கு + ஆளி + சி] சி-பெண்பால் ஒருமையீறு

பங்கி	பங்கி1 paṅki, பெ. (n.) 1. ஆண்மக்களின் மயிர்; man's hair. "பங்கியை வம்பிற்கட்டி" (சீவக. 2277.); 2. விலங்குகளின் மயிர்(பிங்);; hair of animals. 3. கஞ்சா; a narcotic and intaxicating plant. "பங்கிச்சாற்றாட்டி" (தைல.தைலவ.105); 4. சாதிலிங்கம்; vermilion red sulphurate of mercury oxide. 5. தெரிநிலைவினைப்பகுதி; base of a word that which is the state of clear indication. 6. பிறமயிர் (சூடா. 2; 101.);; other hairs. [பங்கு → பங்கி] பங்கி2 paṅkittal, 11. செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வெட்டுதல்; to mutilate; to cut off; "அங்கத் தெவையுமழியச் சிலரைப்பங்கித்தடைவார்" (சிவதரு. கவர்க்க நரக.78.); 2. பகுத்தல்; to partition, divide. 3. பங்கிடுதல்; to opportion. [பங்கு →பங்கி → பங்கி -,]
பங்கிப்	பங்கிப் paṅkip, பெ. (n.) சாதிலிங்கம் (சங்.அக);; Vermilion.
பங்கிகவாசம்	பங்கிகவாசம் paṅkikavācam, பெ. (n.) பங்கவாசம் (சங்.அக);; பார்க்க; see {pangavāSam} [பங்கவாசம் → பங்கிகவாசம்]
பங்கிட்டநாள்	பங்கிட்டநாள் paṅkiṭṭanāḷ, பெ. (n.) இரண்டிராசி கலந்த உடு (வின்.);; {naksatra} forming part of two zodiacal signs. [பங்கு + இட்ட + நாள்]
பங்கிடு-தல்	பங்கிடு-தல் paṅkiṭutal, 4. செ. குன்றாவி 1. பகுத்துக் கொடுத்தல் (கொ.வ.);; to divide parcel out, distribute, apportion, allot 2. ஏற்படுத்துதல் (வின்.);; to destine [பகு → பங்கு + இடு-தல்]
பங்கித்தபால்	பங்கித்தபால் paṅkittapāl, பெ. (n.) பங்கியி லனுப்பும் அஞ்சல்; parcel post [பங்கி + தபால்]

பங்கியடி-த்தல்	பங்கியடி-த்தல் paṅkiyaṭittal, 4. செ.கு.வி.(v.i.) 1. கஞ்சாப்புகை குடித்தல்; to smoke ganja. 2. கஞ்சா; to eat bhang. [பங்கி + அடி-,]
பங்கிலம்	பங்கிலம் paṅkilam, பெ. (n.) தெப்பம், (யாழ்.அக.);; raft [பங்கி → பங்கிலம்]
பங்கீடு	பங்கீடு paṅāṭu, பெ. (n.) 1.பங்கிடுகை (திவா);; dividing, sharing, allotting, distributing, 2. வகுத்தற் கணக்கு; 3. திட்டம் (வின்.);; (adj.); settlement of a dispute; disposal of affairs. 4. வழி; measures,means [பகு → பங்கு + இடு → (முதல்நீண்டது);] பங்கீடு2 paṅāṭu, பெ. (n.) கணக்கு விளத்தம்; account. "குடிகளுக்குப் பங்கீடு சொல்லப் பயங் கொண்டு" (சரவண. பணவிடு.133); [பங்கு → பங்கீடு] (வே.க.);
பங்கு	பங்கு1 vēkapaṅku, பெ. (n.) 1. பாகம்; share portion. part. "பட்குலவு கோதையுந்தானும்" (திருவாச. 16.9); 2. பாதி (சூடா.);; moiety half. 3. பக்கம்; side, party. 'என்பங்கில் தெய்வம் இருக்கிறது'; 4. இரண்டு அல்லது இரண்டரை ஏக்கர் நன்செயும் பதினாறு ஏக்கர் புன்செயுங் கொண்ட நிலம் (C.G.288);; sixteen acres of dry land and two or two and a half of wet land. ம. பங்கு. [பகு → பக்கு → பங்கு] (வே.க.); பங்கு2 vēkapaṅku, பெ. (n.) 1. முடம் (பிங்.);; lameness; "ஒருத்தலைப்பங்குவி னூர்தி" (கம்பரா. மந்திரப். 66); 2. முடவன்; lame person: cripple, "பங்கொரு வனொப்பரியவையத்திலோடி வந்து" (தேவையுலா, 25);, 3. சனி; saturn, as a lame planet "அந்தணன்பங்குவினில்லத் துணைக் குப்பா

பங்குக்காணி	பங்குக்காணி cāakapaṅkukkāṇi, பெ. (n.) கூட்டுப்பங்கான நிலம் (வின்.);; land owned in common. [பங்கு + காணி]
பங்குக்காரன்	பங்குக்காரன் paṅkukkāraṉ, பெ. (n.) 1. பங்குக்குடையவன் (c.g.);; co sharer, share holder, 2. சிற்றூர்களில் மிகுதியான நிலமுள்ளவன் (இ.வ.);; the biggest share holder in the lands of a village. [பங்கு + காரன்]
பங்குகொள்(ளு)-தல்	பங்குகொள்(ளு)-தல் paṅkukoḷḷutal, செ.கு.வி (v.i.) 1. பணி,போராட்டம் நிகழ்ச்சி போன்றவற்றில் இடம் பெற்றுச் செயல்படுதல்; கலந்து கொள்ளுதல்; take part; participate. 'விழாவில் அனைவரும் பங்கு கொண்டு சிறப்பிக்கவேண்டும்' 2. மற்றொருவருடைய இன்பதுன்பங்களைத் தனதாகக் கொள்ளுதல்; share someone's joy, sorrow, etc. "பிறருடைய இன்பதுன்பங்களில் பங்கு கொள்ளாமல் இருப்பது நாகரிகமா?"(உ.வ.);;
பங்குசம்	பங்குசம் nākarikamāuvapaṅkucam, பெ. (n.) தலைக்கோலம் (பிங்.);; head-dress.
பங்குடிப்பறையன்	பங்குடிப்பறையன் paṅkuṭipparaiyaṉ, பெ. (n.) சிற்றூர் ஊழியமில்லாப்பறையன் (இ.வ.);; a {pariah} who is not a village servant. [பைங்குடி + பறையன் → பங்குடிப்பறையன்]
பங்குதாரன்	பங்குதாரன் paṅkutāraṉ, பெ. (n.) பங்குக்காரன்; பார்க்க; see {pangukkāraṇ} [(பங்கு + தாரன்); தாரன் என்ற வடசொல் உடைமைப்பொருளது]
பங்குதை	பங்குதை paṅkutai, பெ. (n.) பங்கறை (யாழ்.அக.);; பார்க்க; see {parigarai} [பங்கறை → பங்குதை]
பங்குநெல்	பங்குநெல் paṅkunel, பெ. (n.) நெல்வகை (இ.வ.);: a kind of paddy. [பங்கு + நெல்]

பங்குபகிர்ச்சி	பங்குபகிர்ச்சி paṅkupakircci, பெ. (n.) பாகம் (வின்.);; share portion. [பங்கு + பகிர் + சி-தொழிற்பெயரீறு]
பங்குபட்டநாள்	பங்குபட்டநாள் paṅkupaṭṭanāḷ, பெ. (n.) இரண்டு நாட்களில் தொடுத்துவரும் உடு (வின்.);; {naksatra} with which the moon is in conjunction through parts of two days. [பங்கு + பட்ட + நாள்]
பங்குபாகம்	பங்குபாகம் paṅkupākam, பெ. (n.) 1. பங்கு; share portion. 2. பாகப்பிரிவினை; partition. "அண்ணனும் தம்பியும் பங்குபாகம் செய்து கொண்டார்கள்" (வின்.);; [பங்கு + பாகம்]
பங்குபிரிந்தவர்	பங்குபிரிந்தவர் paṅkupirintavar, பெ.(n.) தாயபாகம் பிரித்துக்கொண்டவர்; those who are divided in estate, as heirs.(வின்.);. [பங்கு + பிரிந்தவர்]
பங்குமால்	பங்குமால் paṅkumāl, பெ. (n.) பங்குக்குறிப்பு (C.G.);; list of shares, [பங்கு + மால்-உருது. "குறிப்பு" என்ற பொருளது]
பங்குரை	பங்குரை paṅkurai, பெ. (n.) அதிவிடையம் என்னும் மருந்துச்சரக்கு (தைலவ. தைல);; a bazaar drug called indian atees.
பங்குவழி	பங்குவழி paṅkuvaḻi, பெ. (n.) ஊர்நிலத்தை ஒரளவுள்ள பலபங்குகளாகப் பிரித்துப் பங்குநிலத்தின் தகுதிப்படி ஒவ்வொரு வருக்குங் கொடுக்கும் முறை; a system of land tenure in which the lands of a village are for purposes of convenient enjoyment divided into many shares each consisting of a fixed number of acres and assigned to each holder with refernce to quality of the Soil, situation,etc. [பங்கு + வழி]
பங்குவழிநிலம்	பங்குவழிநிலம் paṅkuvaḻinilam, பெ. (n.) பங்குவழிப்படி நுகர்தற்குரிய நிலம் (C.G);; land enjoyed under {pangu-val} systems [பங்கு + வழி + நிலம்]

பங்குவழியினாம்	பங்குவழியினாம் paṅkuvaḻiyiṉām, பெ. (n.) வேளாண்மை வளர்ச்சிக்காக ஒரு கூட்டத் தாருக்கு அன்பளிப்பாகக் கொடுக்கும் நிலம் (R.T);; land granted to a body of persons in common, for the encouragement of cultivation [பங்கு + வழி + இனாம்]
பங்குவாளி	பங்குவாளி paṅkuvāḷi, பெ. (n.) சிறுநிலக்கிழார்(G.Tn. D.311);; mirasdars. [பங்கு + ஆள் + இ] [பங்குஆளி → பங்குவாளி]
பங்குவீதம்	பங்குவீதம்1 paṅkuvītam, பெ. (n.) சமமாயுள்ள பங்கு (வின்.);; equal shares. [பங்கு + வீதம்] பங்குவீதம்2 paṅkuvītam, வி.எ. (adv.) விழுக்காட்டின்படி (இ.வ.);; pro rate. [பங்கு + வீதம்]
பங்குனி	பங்குனி paṅkuṉi, பெ. (n.) 1. பன்னிரண்டாம் மாதம்; the 12" month of the solar year, march-April "வெய்யோன்... பங்குனிப்பருவஞ் செய்தான்" (சீவக. 851.); 2. உத்தரம் பார்க்க; (பிங்);; see the 12" naksatra 'பங்குனி என்று பருப்பதும் இல்லை; சித்திரை என்று சிறுப்பதும் இல்லை;' (பழ.); 'பங்குனிமாதம் பகல்வழி நடந்தவன் பெரும்பாவி' (பழ.); [பல்குனி → பங்குனி] மீனமாதத்தைக் குறிக்கும் வடசொல். பங்குனி paṅguṉi, பெ.(n.) மீன மாதம், பன்னிரண்டாம் மாதம்; the 12th month of the solar year, March - April. "வெய்யோன்.... பங்குனிப் பருவஞ் செய்தான்" (சீவக.851);. [Skt. phaguni → Pkt. phaguni → த. பங்குனி]
பங்கூரம்	பங்கூரம் vaṭacolpaṅāram, பெ. (n.) 1. அதிவிடையம்; atis shrub. 2. மரமஞ்சள் பார்க்க; (மலை);; tree turmeric,
பங்கூறம்	பங்கூறம் paṅāṟam, பெ. (n.) மரமஞ்சள் பார்க்க; (மலை);; tree turmeric.
பங்கோற்பயிண்டு	பங்கோற்பயிண்டு paṅāṟpayiṇṭu, பெ. (n.) சிறையில் அடைக்கை; imprisonment in a jail. "பங்கோற் பயிண்டு பருவிலங்கு மாட்டி" (பஞ்ச.திருமுக.1732.);

பச்சடம்	பச்சடம் pañcatirumukapaccaṭam, பெ. (n.) பார்க்க; see paccavadam, "கற்பனை யலங்கார மாக்கோவை பாடினுங் கன வரிசையொரு பச்சடம்" (திருவேங்.சத.29); [பச்சவடம் → பச்சடம்]
பச்சடி	பச்சடி1 paccaṭi, பெ. (n.) பச்சையாகவே பாகம் பண்ணிய துவையற்கறி; a culinary preparation from row vegetables, seasmed vegetablese curry. (சா.அக.);. [பச்சு → பச்சடி] பச்சடி2 mutāpaccaṭi, பெ. (n.) 1. பச்சையாகவே அணியப் படுத்திய தொடுகறி; a kind of relish generally made of minced vegetables. 'புளிப்பான பச்சடியால்' (பதார்த்த:1370); 2. நற்பேறு; prosperity, command of money, 'பச்சடி கண்டால் ஒட்டடி மகளே' (பழ.); தெ. பட்சடி கபச்சடி, ம.பச்சடி. [பசுமை → பச்சை + அடிசில் = பச்சடி] [பச்சு → பச்சடி]
பச்சடியன்	பச்சடியன் mutāpaccaṭiyaṉ, பெ. (n.) வெண்மையிற் கறுப்புப் புள்ளியுள்ள மாடு (யாழ்.அக.);; white bull or cow with black spots. [பச்சடி → பச்சடியன்]
பச்சமஞ்சள்	பச்சமஞ்சள் paccamañcaḷ, பெ. (n.) மரமஞ்சள்; tree tumeric. (சா.அக.);. [பச்சை + மஞ்சள்]
பச்சநாவி,	பச்சநாவி, paccanāvi, பெ. (n.) வச்சநாவி(இ.வ.); பார்க்க; nepal aconite ம. பச்சநாபி. [பச்சை+ நாவி]

பச்சரிசி	பச்சரிசி1 paccarici, பெ. (n.) 1. நெல்லைப் புழுக்காமற் காயவைத்துக் குத்தியெடுத்த அரசி; rice hulled without boiling, opp. to {pulungal.} 2. மாமரவகை (இ.வ.);; a kind of mango. [பச்சை + அரிசி.] பச்சரிசி2 paccarici, பெ. (n.) அம்மான் பச்சரிசி; an annual with procumbent brances. "பிரமி விளா பச்சரிசி பீளை சங்கு வேளை" (தைலவ.தைல.135); 2. மாமரவகை(இ.வ.);; a kind of mango. [பச்சை + அரிசி.]
பச்சுவடம்	பச்சுவடம் paccuvaṭam, பெ. (n.) மேற்போர்வை விரிப்பு, திரை முதலியவற்றுக்குப் பயன்படும் நீண்டசீலை (கோயிலோ. 94.);; a long piece of cloth, used as a blanket, bed sheet Or screen. தெ.பட்சடமு. க. பச்சபட. ம. பச்சவடம்.
பச்சன்னியம்,	பச்சன்னியம், paccaṉṉiyam, பெ. (n.) மரமஞ்சள் (மலை,);; tree turmeric.
பச்சாகிலியம்	பச்சாகிலியம் paccākiliyam, பெ. (n.) சண்பகம்; champak tree, (சா.அக.);.
பச்சாளை	பச்சாளை1 cāakapaccāḷai, பெ. (n.) கொச்சி; mercuric chloride. (சா.அக.);. மறுவ, சவ்விர வைப்பு கொச்சி வீரம். [பச்சை → பச்சாளை] பச்சாளை2 paccāḷai, பெ. (n.) பயிர்கட்குவரும் நோய்வகை (நெல்லை);; a disease of crops. [பச்சை → பச்சாளை]
பச்சான் கள்ளி	பச்சான் கள்ளி kaḷḷi, பெ. (n.) கண்டக்கள்ளி; round milk hedge. [பச்சான் + கள்ளி]
பச்சிமப் பிறை	பச்சிமப் பிறை piṟai, பெ. (n.) இளம்பிறை (யாழ்.அக.);; crescent [பச்சிமம் + பிறை]

பச்சிமம்	பச்சிமம் paccimam, பெ. (n.) மேற்கு; west "மற்றையர்க்குப் பச்சிமமே மாண்பு" (சைவச. பொது.270.); 2. பின்புறம்; back. "பச்சிமத்தினு முகத்தினு மருங்கினும் பகழி.....உமிழ." (கம்பரா.யிரமாத்.71.); 3. பின்பட்டது; that which is late or after-time. "விப்பிரர் பச்சிம புத்தியர்" (வின்.);
பச்சியம்	பச்சியம் viṉpacciyam, பெ. (n.) வியப்புக் குறிப்பு. (யாழ்.அக.);; an expression signifying wonder.
பச்சிரும்பு	பச்சிரும்பு paccirumpu, பெ. (n.) உருகின இரும்பு; molten iron "பச்சிரும்பெஃகிட்பங்கு" (சீவக.2303.); [பசுமை → பச்சு + இரும்பு]
பச்சிலை	பச்சிலை eṉṉappaṭṭatupaccilai, பெ. (n.) 1. பச்சையிலை (பிங்.);; green, fresh leaf. 2. மரவகை (திவா.);; Mysore gamboge l.tr., 3. பச்சிலைகளால் ஆகிய மருந்து (வின்.);; medicament consisting of leaves. 4. பன்றிவாகை (L.);; tube-in-tube. wood. 5. நறைக்கொடி (புறநா.168, உரை.);; a fragrant creeper. 6. ஒருவகைப்புகைச்சரக்கு (சிலப்.5, 14, உரை.);; a fumigating substance. 7. ஒரு வகைத் துகில் (சிலப்.14.108,உரை.);; a kind of ancient garment. க. பச்செல ம. பச்சில க. பச்சாரி (மரவகை.); [பச்சை + இலை]
பச்சிலைப்பட்டு	பச்சிலைப்பட்டு paccilaippaṭṭu, பெ. (n.) இலைத் தொழிலையுடைய பட்டு: silk cloth with leaf like figures. "பச்சிலைப் பட்டு முத்தும் பவளமு மிமைக்கு மல்குல்" (சீவக.2090.); [பகமையிலை → பச்சிலை + பட்டு]
பச்சிலைப்பாம்பு	பச்சிலைப்பாம்பு paccilaippāmpu, பெ. (n.) மருந்தாகப் பயன்படும் இலை; leaves {sed} medicinally. (வின்.); [பச்சிலை + பாம்பு]

பச்சிலையோணான்	பச்சிலையோணான் paccilaiyōṇāṉ, பெ. (n.) பச்சோணான் (யாழ்.அக.);; பார்க்க; see{paccбnan} [பச்சிலை + ஓணான்]
பச்சிறைச்சி	பச்சிறைச்சி paccir̤aicci, பெ. (n.) 1. பச்சூன் (யாழ்.அக.);; raw meat, flesh, 2. ஆறாப்புண்; green Wound. [பச்சை → பச்சு + இறைச்சி]
பச்சுடம்பு	பச்சுடம்பு paccuṭampu, பெ. (n.) 1. பிள்ளைப் பேற்றால் மெலிந்த உடல்; tender body of a woman after childbirth. 2. குழந்தையின் தளிருடல்; tender body an infant. 3. அம்மைப்புண் காயாத உடம்பு (வின்.);; body still having sore from smallpox, [பச்சை → பச்சு + உடம்பு] [பசு → பச்சு → பச்சுடம்பு] (மு.தா. 46.);
பச்சுதி	பச்சுதி paccuti, பெ. (n.) நழுவுகை; slip. "பச்சுதியின்றி நின்று" (மேருமந்.876.);.
பச்சுளி	பச்சுளி mērumanpacculi, பெ. (n.) செடிவகை; wolly patchouli.
பச்சூன்	பச்சூன் paccūṉ, பெ. (n.) "பச்சிறைச்சி பார்க்க; see {paccialcci} "முதுநரி பச்சூன் கொள்ளை மாந்தி" (நற்.352.); [பசுமை + ஊன்]
பச்செனல்	பச்செனல் pacceṉal, பெ. (n.) பசுமையாதற் குறிப்பு; expr of being green or verdant 'பச்சென்று பசத்தது' (தொல்,சொல்.261.உரை.); [பசுமை → பச்சு + எனல்]
பச்செனவு	பச்செனவு pacceṉavu, பெ. (n.) 1. பச்சை, greenness, verdure. 2. ஈரம்; moistness. dampness, sap.juice. 3. பொலிவு; plumpness;fulness [பசுமை → பச்சு + எனவு]

பச்சேரி	பச்சேரி paccēri, பெ. (n.) பள்ளர்சேரி (நெல்லை);; the quarters of the pallar caste. [பள் + சேரி = பட்சேரி என்பதன் கொச்சை வடிவமே பச்சேரி என்பது]
பச்சை	பச்சை paccai, பெ. (n.) 1. பசுமைநிறம்; green colour; greenness, "பச்சைமா மலைபோல் மேனி" (திவ்.திருமாலை.2.); 'பச்சைப் பசேல் என்ற புல்வெளிகள்'. 2. ஒன்பான் மணிகளுள் ஒன்றான பச்சைக்கல்; emerald 3. பயறு; pulse or careals 'இறந்த விட்டிலிருந்து ஊரார்க்குப் பச்சை போடுவார்கள்' (நெல்லை.); 4. வெற்றிலை; betel leaf 'பச்சை கொடுத்தால் பாவந்தீரும்; வெள்ளை கொடுத்தால் வினைதீரும்' (பழ.); 5. நீருமரி பார்க்க; see {ninumari;} seaside indian saltwort. 6. நறுமணப் புல்வகை (பிங்.);; a fragrant grass, 7. பச்சைகுத்திய அடையாளம் (நெல்லை.); tattoo. 8. பசப்பு நிறம்; paleness, as of a maid separated from her lover. "பச்சை தீருமென் பைங்கொடி" (தேவா.497,2.); திருமால் பிங்
பச்சைஅலரி	பச்சைஅலரி paccaialari, பெ. (n.) திருவாச்சிப்பூ; foreign oleander (சா.அக.); [பசுமை + அலரி]
பச்சைஆமை	பச்சைஆமை paccaiāmai, பெ. (n.) கடலாமையின் ஒருவகை இனம்; a kind of sea turtle. [பச்சை + ஆமை]
பச்சை இராப்பாடி	பச்சை இராப்பாடி irāppāṭi, பெ. (n.) பச்சை நிறமான இராப்பாடிக் குருவி; green bool bool(சா.அக.); [பச்சை + இராப்பாடி]

பச்சை எருவை	பச்சை எருவை eruvai, பெ. (n.) பச்சையாகவே துரிசி முதலிய மருந்துகளை நல்லெண்ணெயில் அரைத்து புண்களுக்கு இடும் ஒருவகைப் பூசுமருந்து; an external ointment prepared by grinding copper sulphate and other drugs and mixing and grinding them in gingelly oil. [பச்சை + எருவை]
பச்சைக்கச்சோலம்	பச்சைக்கச்சோலம் paccaikkaccōlam, பெ. (n.) 1. பச்சைப்பூலாங்கிழங்கு; green poola root 2. பச்சை ஏலக்காய்த்தோல்; undried capsules of cardamom.(சா.அக.);. [பச்சை + கச்சோலம்]
பச்சைக்கட்டி	பச்சைக்கட்டி paccaikkaṭṭi, பெ. (n.) பழுக்காத கட்டி; unriped or unmatured abscess unfit for opening or incision. (சா.அக.);. [பச்சை + கட்டி]
பச்சைக்கட்டு	பச்சைக்கட்டு paccaikkaṭṭu, பெ. (n.) அமைதி செய்யும் மருந்து; any green drug which allays the disease (சா.அக.);. [பச்சை + கட்டு]
பச்சைக்கடலை	பச்சைக்கடலை paccaikkaṭalai, பெ. (n.) வேகவைக்காத, வறுக்கப்படாத கொண்டைக் கடலை; raw bengal gram that is not roasted or boiled. [பச்சை + கடலை]
பச்சைக்கடுக்காய்	பச்சைக்கடுக்காய் paccaikkaṭukkāy, பெ. (n.) 1. உலராத கடுக்காய்; undried gall nut 2. அரிதகிக் கடுக்காய்; green gall nut. [பச்சை + கடுக்காய்]
பச்சைக்கடுகு	பச்சைக்கடுகு paccaikkaṭuku, பெ. (n.) செங்கடுகு; raw mustard.(சா.அக);. [பச்சை + கடுகு]
பச்சைக்கடுகுரோகணி	பச்சைக்கடுகுரோகணி paccaikkaṭukurōkaṇi, பெ. (n.) 1. உலராத கடுகுரோகணி; undried black hellibore. 2. பச்சை நிறமுள்ள கடுகுரோகணி; green coloured hellibore. (சா.அக.);. [பச்சை + கடுகு + ரோகணி]

பச்சைக்கந்தம்	பச்சைக்கந்தம் paccaikkantam, பெ. (n.) தூய்மை செய்யாத கந்தகம் (கொ.வ.);; raw Sulphur, as impure. மறுவ. பிறவிக்கந்தகம். [பச்சை + கந்தகம்]
பச்சைக்கயர்	பச்சைக்கயர் paccaikkayar, பெ.(n.) கடுங்கசப்பு (யாழ்ப்.);; extreme astringency; intense bitterness. [பச்சை + கயர்] [கசப்பு → கயப்பு → கயர்]
பச்சைக்கரி	பச்சைக்கரி paccaikkari, பெ. (n.) ஈரமான கரி; wet or moist charcoal. [பச்சை + கரி]
பச்சைக்கருப்பூரம்	பச்சைக்கருப்பூரம் paccaikkaruppūram, பெ. (n.) கருப்பூரவகை (பதார்த்த.1075.);; medicated camphor, menthol, crude camphor. க. பச்சக்கர்பூர [பச்சை + கருப்பூரம்]
பச்சைக்கல்	பச்சைக்கல் kuṟikkiṉṟatupaccaikkal, பெ. (n.) 1. சுடாத செங்கல்; unburnt brick, 2. பச்சைமணி; emerald. 3. பசுங்கல் வகை (வின்.);; jade, a hard dark greenstone, 4. கல்வகை (வின்.);; greenstone, principally of felspar and horn blende, 5. காதணி வகை (கொ.வ.);; pendant emerald, used as an ear ornament [பச்சை + கல்]
பச்சைக்கல்யாணி	பச்சைக்கல்யாணி paccaikkalyāṇi, பெ. (n.) கதிரவனின் தேர்க்குதிரைகளுளொன்று; one of the seven mythical horses of the sun's chariot. [பச்சை + Skt.கல்யாணி]
பச்சைக்கலியாணம்	பச்சைக்கலியாணம் paccaikkaliyāṇam, பெ.(n.) திருமணத்தின் நாலாம் நாளில் மணமக்களை வாழ்த்திப் பரிசு வழங்கும் சடங்கு (இ.வ.);; ceremoney on the fourth day in a marriage festival, as the time of presenting gifts. [பச்சை + கலியாணம்]

பச்சைக்கள்ளன்	பச்சைக்கள்ளன் paccaikkaḷḷaṉ, பெ. (n.) பெருந்திருடன் (வின்.);; desperate thief; downright villain. [பச்சை + கள்ளன்]
பச்சைக்காடை	பச்சைக்காடை paccaikkāṭai, பெ. (n.) காடை வகையுள் ஒன்று; a kind of {kadai}. மறுவ. பொன்னாந்தட்டான் [P]
பச்சைக்காய்ச்சி	பச்சைக்காய்ச்சி paccaikkāycci, பெ. (n.) 1. காயத்துள்ள மரம் (யாழ்ப்.);; tree with green fruit 2. ஒருவகைத் தென்னை (இ.வ.);; a kind of coconut tree. [பச்சை + காய்ச்சி]
பச்சைக்காளான்	பச்சைக்காளான் paccaikkāḷāṉ, பெ. (n.) ஊதையை நீக்குவதற்கு உதவும் ஒருவகைக் காளான்; green mushroom used in rheumatic affections. (சா.அக.);. [பச்சை + காளான்]
பச்சைக்கிளி	பச்சைக்கிளி paccaikkiḷi, பெ. (n.) 1. கிளிவகை.; a variety of parrot 2. வெட்டுக் கிளி; green locust, grass hoper 3. சிறுவர் விளையாட்டு வகை; a boy's game 4. துருக, blue-vitriol (சா.அக.);. [பச்சை + கிளி]
பச்சைக்கிளிமீன்	பச்சைக்கிளிமீன் paccaikkiḷimīṉ, பெ. (n.) பச்சை வண்ணக் கிளிமூக்குமீன்; parrot fish. (சா.அக.); [பச்சை+ கிளிமீன்]
பச்சைக்கிளுவை	பச்சைக்கிளுவைāṟumpaccaikkiḷuvai, பெ. (n.) 1. பச்சை வண்ணப்பட்டையுள்ள கிளுவைமரம்; green barked hill balsam tree. 2. பச்சைநிற சிறவிப்புள்; common teal. 3. பஞ்சித் தணக்கு; Katearah gum tree. 4. கிளுவை மீன்; a kind of small cell fish. [பச்சை + கிளுவை]

பச்சைக்குங்கிலியம்	பச்சைக்குங்கிலியம் paccaikkuṅkiliyam, பெ. (n.) குங்கிலியவகை (வின்.);; a kind of resin of the indian bdellium [பச்சை + குங்கிலியம்] மறுவ. வெள்ளைக்குங்கிலியம். குங்கிலியம் =Skt.
பச்சைக்குங்குமப்பூ	பச்சைக்குங்குமப்பூ paccaikkuṅkumappū, பெ. (n.) உலர வைத்துப் பதப்படுத்தாத குங்குமப்பூ; an undried European saffron. (சா.அக.); [பச்சை + குங்குமம் + பூ] த. குங்குமம் Skt. kumkum.
பச்சைக்குதிரை	பச்சைக்குதிரை1 paccaikkutirai, பெ. (n.) விளையாட்டு வகை (GTn. D1,105);; leap frog, a game [பாய்ச்சல் → பாச்ச → பச்சை + குதிரை] [P] பச்சைக்குதிரை2 paccaikkutirai, பெ. (n.) கதிரவனுடைய பகங்குதிரை (தொன்.);; sun's green coloured horse (myth.); "ஞாலங் காவலுடைய வனொரு நாட் பச்சைக் கோடகங் கரப்ப" (சேதுபு. வேதாள. 45.); (த.சொ.அக.); [பச்சை + குதிரை]
பச்சைக்குப்பி	பச்சைக்குப்பி paccaikkuppi, பெ. (n.) மதுவடைக்குங் குப்பிவகை (பெரும்பாண்.382, உரை);; a green flask, used in ancient times for keeping liquor. [பச்சை + குப்பி]
பச்சைக்குருவி	பச்சைக்குருவி paccaikkuruvi, பெ. (n.) குருவி வகையுள் ஒன்று; a kind of sparrow. [பச்சை + குருவி] இதன் இறகுப் போர்வையில் பல நிறங்களிருந்த போதும் பச்சையே மேலிட்டு நிற்பதால் இப்பெயர் பெற்றது. வீட்டுத் தோட்டங்களிலும் பழத் தோட்டங்களிலும் தோப்புகளிலும் இணையாக வாழும்.
பச்சைக் குவடு	பச்சைக் குவடு kuvaṭu, பெ. (n.) பச்சைக்கல் (மரகதம்);; green gem, emerald. [பச்சை + குவடு]

பச்சைக்குழந்தை	பச்சைக்குழந்தை paccaikkuḻntai, பெ. (n.) 1. இளங்குழவி; tender, new-born infant 2. வளரிளங் குழந்தை; baby, young child. [பச்சை + குழந்தை]
பச்சைக்குறவன்	பச்சைக்குறவன்1 paccaikkuṟavaṉ, பெ. (n.) பெரும்பாசாங்குக்காரன் (கொ.வ.);; a downright knave, veatable villain or hypocrite. [பச்சை + குறவன்]
பச்சைக்குறவான்	பச்சைக்குறவான்2 paccaikkuṟavāṉ, பெ. (n.) ஒரு நீல நிற கடல்மீன்; a kind of blue trigger sea fish. (சா.அக.);. [பச்சை + குறவான்]
பச்சைக்கூடு	பச்சைக்கூடு paccaikāṭu, பெ. (n.) 1. பருவுடல்; gross, physical body. 2. பருத்த உடம்பு; Stout body. [பச்சை + கூடு]
பச்சைக்கெந்தி	பச்சைக்கெந்தி paccaikkenti, பெ. (n.) தூய்மைசெய்யப்படாத கந்தகம்; impure Sulphur (சா.அக.);. [பச்சை + கெந்தி]
பச்சைக்கொட்டை	பச்சைக்கொட்டை paccaikkoṭṭai, பெ. (n.) பூவந்தி (M.M.843.);; soap nut 2. வானத்தாமரை sky lotus, [பச்சை + கொட்டை]
பச்சைக்கொத்தமல்லி	பச்சைக்கொத்தமல்லி paccaikkottamalli, பெ. (n.) கறிக்குதவும் கொத்தமல்லிக்கீரை; green leaves of coriander used in the preparations of curries. (சா.அக.);. [பச்சை + கொத்துமல்லி → கொத்தமல்லி]
பச்சைக்கொம்பு	பச்சைக்கொம்பு paccaikkompu, பெ. (n.) இஞ்சி (மலை.); green ginger. [பச்சை + கொம்பு]
பச்சைக்கொல்லன்	பச்சைக்கொல்லன் paccaikkollaṉ, பெ. (n.) வேலைத் திறமையற்ற கொல்லன் (யாழ்ப்.);; clumsy blacksmith. [பச்சை + கொல்லன்]

பச்சைக்கோடு	பச்சைக்கோடு paccaikāṭu, பெ. (n.) மணிகளுள் ஒன்றான பச்சைக்கல் (மரகதம்); (யாழ்.அக.);; emerald. [பச்சை + கோடு]
பச்சைக்கோரான்	பச்சைக்கோரான் paccaikārāṉ, பெ. (n.) சிறுமரவகை (L.);; long leathery elliptic oblong obtuse leaved jungle geranium. மறுவ. இரும்பரிப்பி [பச்சை + கோரான்]
பச்சைகட்டு	பச்சைகட்டு paccaikaṭṭu, பெ. (n.) 1. சிற்றூரில் பெருஞ்செல்வனைக் கண்டு கொள்ளக் கொடுக்கும் சிறு நன்கொடை; trifling presents, commonly to the headman of a village 2. அமைதிசெய்யும் மருந்து; mitigative medicine, lenitive 3. குறுங்கால அமைதி; mitigation, temporary relief. [பச்சை + கட்டு]
பச்சைகுத்தி	பச்சைகுத்தி paccaikutti, 1. குறவர்சாதிவகை (G.Sm.D.I.i.152.); a sect of {kurava} Caste 2. வேளாளர்வகை (G.Sm.D.I.i.152.);; a sect of {veala castle} [பச்சை + குத்தி]
பச்சைகுத்து-தல்	பச்சைகுத்து-தல் paccaikuttutal, 9. செ.கு.வி. (v.i.). உடலிற்பச்சைக்கோலம் பதித்தல் (இ.வ.);; to tattoo [பச்சை + குத்து,] மஞ்சள் பொடியையும் அகத்திக் கீரையையும் அம்மியில் வைத்தரைத்து, ஒரு மெல்லிய துணியின்மேல் இவ்வரைத்த விழுதைப் பரப்பித் திரியாகத்திரிப்பர். பின்னர் அதனை விளக்கெண்ணெய் விளக்கில் கொளுத்துவார்கள். கொளுத்திய இத்திரியையும் விளக்கையும் ஒரு புதிய மண்கலத்தினால் மூடுவர். அப்போது திரியெரிந்து சட்டியின் உள்பாகத்தில் கரி படியும். படிந்த கரியைச் சுரண்டியெடுத்துத் தண்ணீரிலோ முலைப்பாலிலோ கரைத்துக் கொள்வர். அகத்திக் கீரைக்குப் பகரமாகத் திரி செய்வதில் அறுகம்புல்லையோ கரிசலாங்கண்ணியையோ பயன்படுத்தலாம். இரண்டு மூன்று தையல்ஊசிகளைச் சேர்த்துக் கட்டிக் கொண்டு, பச்சைகுத்த விரும்புமிடத்தில், மையில் தோய்த்த குச்சியொன்றினால் விருப்பமான ஓவியத்தை வரைந்து அதன்மேல் மேற்கூறிய ஊசியால் கரைசலில் தோய்த்துக் குத்துவர். குத்திய இடத்தைக் குளிர்ந்த நீரினால் தூய்மை செய்வர் நோவையும் வீக்கத்தையும் தடுக்க எண்ணெயும் மஞ்சளும் தேய்ப்பர். (ethnographic notes in south india. Edgar thurston.);
பச்சைச்சடையன்	பச்சைச்சடையன் paccaiccaṭaiyaṉ, பெ. (n.) பச்சைநிறமான சடையுடை காவற்றெய்வம் (பைரவன்); (யாழ்.அக.);; bairava, as having green locks of hair. [பச்சை + சடையன்]
பச்சைச்சார்த்து-தல்	பச்சைச்சார்த்து-தல் paccaiccārttutal, செ.கு.வி. (v.i.) தெய்வத் திருமேனிகளுக்கு அணிகலன் முதல் ஆடை வரை அனைத்தும் பச்சை வண்ணமாகக் குறிப்பிட்ட நாளில் அணிவித்தல்; adorn to idols having green ornaments and clothes in a particular day. 'வினைதீர்த்தான் கோயிலில் இன்று பச்சை சார்த்துதல் நடக்கிறது; போகலாமா?' (உ.வ.);

பச்சைத்தண்ணீர்	பச்சைத்தண்ணீர் uvapaccaittaṇṇīr, பெ. (n.) காய்ச்சாத குளிர்ந்த நீர் (வின்.);; cold, unboiled water. [பச்சை + தண்ணீர்] உனக்கு அன்றாடம் வெந்நீர் வேண்டுமா? பச்சைத்தண்ணீரில் குளித்தால் ஆகாதா? (உ.வ.);
பச்சைச்சேர்வை	பச்சைச்சேர்வை uvapaccaiccērvai, பெ. (n.) நெருப்புக்காட்டாதபடி, பச்சையாகவே மருந்துகளை அரைத்துக் கலத்தல்; a paste made by mixing several green or fresh herbs or other raw drugs reduced to a pulp without subjecting it to heat. [பச்சை + சேர்வை]
பச்சைத்தவளை	பச்சைத்தவளை paccaittavaḷai, பெ. (n.) தவளை வகை(M.M 80);; tinkling frog, [பச்சை + தவளை]
பச்சைத்தாள்	பச்சைத்தாள் paccaittāḷ, பெ. (n.) தவசமணி முற்றாத தாள் (வின்.);; green stalks, showing immaturity in the grain. [பச்சை + தாள்]
பச்சைத்தான்றி	பச்சைத்தான்றி paccaittāṉṟi, பெ. (n.) உலராத தான்றிக்காய்; undried fruit or nut of the tree called devils abode, one of the three myrobalans (சா.அக.);. [பச்சை + தான்றி]
பச்சைத்திப்பிலி	பச்சைத்திப்பிலி paccaittippili, பெ. (n.) சிவந்த நீர்ப்பசையுள்ள திப்பிலி; raw, long pepper containing red juice.(சா.அக.);. [பச்சை + திப்பிலி]
பச்சைத்துருசு	பச்சைத்துருசு paccaitturucu, பெ. (n.) பிறவித் துருக; blue vitriol found in nature as opposed to வைப்புத் துருசு. prepared blue vitriol (சா.அக.);. [பச்சை + துருசு]
பச்சைத்தேயிலை	பச்சைத்தேயிலை paccaittēyilai, பெ. (n.) தேயிலை(M.M.883);; raw leaf of tea (Hybrid); [பச்சை + தேயிலை]
பச்சைத்தேரை	பச்சைத்தேரை paccaittērai, பெ. (n.) தேரை தேரை வகை (கம்பரா.நாட்டுப்.13);; a species of toad. [பச்சை + தேரை]

பச்சைத்தைலம்	பச்சைத்தைலம் paccaittailam, பெ. (n.) புண்புரைகளை ஆற்ற பசுமருந்து மூலிகை களைக்கொண்டு அணியமாக்கும் எண்ணெய்; medicated oil prepared from the leaves of the herbeceous plants for curing raw sores with sinuses.(சா.அக.);. [பச்சை + Skt.தைலம்]
பச்சைத்தோல்	பச்சைத்தோல் paccaittōl, பெ. (n.) 1. பதனிடாத்தோல்; raw, untanned skin, pelt. 2. புண் ஆறினபின்பு தோன்றும் புதுத்தோல்; new skin formed on a healing sore. [பச்சை + தோல்]
பச்சைநஞ்சு	பச்சைநஞ்சு paccainañcu, பெ. (n.) 1. கொடிய நஞ்சு; strong poison. 2. தீயோன் (யாழ்.அக.);; atrocious villain. 3. செய்ந்நஞ்சு; chemical poison. 4. பாம்பின் நஞ்சு; snake poison 5. பிறந்த குழந்தையின்நஞ்சுக்கொடி; navel cord of the new-born baby. [பச்சை + நஞ்சு]
பச்சைநரம்பு	பச்சைநரம்பு paccainarampu, பெ. (n.) உடலில் அழுக்கு அரத்தம் ஒடும்நாளம் (இ.வ.); vein [பச்சை + நரம்பு]
பச்சைநன்னாரி	பச்சைநன்னாரி paccainaṉṉāri, பெ. (n.) உலரவைத்துப்பதப்படுத்தாத நன்னாரி; underied unseasoned sarsaparilla fresh roots of sarsaparilla. (சா.அக.);. [பச்சை + நன்னாளி]
பச்சை நாகேசுரம்	பச்சை நாகேசுரம் nāācuram, பெ.(n.) பழுத்தும் பச்சை நிறம் மாறாத ஒருவகை வாழைப்பழம்; green plantain fruit which is green even when fully riped (சா.அக);. ஒருகா.நவரைவாழை [பச்சை + நாகேசுரம்]
பச்சைநாடம்	பச்சைநாடம் paccaināṭam, பெ. (n.) பச்சைநாடன்(GSm.D.I.i.215.); பார்க்க; see {paccar →nadan} [பச்சை + நாடம்]

பச்சைநாடன்	பச்சைநாடன் paccaināṭaṉ, பெ. (n.) நமரை வாழை. (கொ.வ.);; green banana. [பச்சை + நாடன்.] பழம் பழுத்தாலும் மேலே பச்சை நிறம் மாறாதிருப்பதால் இப்பெயர் ஏற்பட்டது.
பச்சைநாபி	பச்சைநாபிēṟpaṭṭatupaccaināpi, பெ. (n.) ஒருவகை மருந்து; a kind of siddha medicine. [பச்சை + நாவி → நாபி] த. நாவி → Skt.{Nåb}
பச்சைநாமத் தவளை	பச்சைநாமத் தவளை tavaḷai, பெ. (n.) பச்சை நிறமான தவளைவகை; green coloured frog. [பச்சை + நாமம் + தவளை]
பச்சைநாவி	பச்சைநாவி1 paccaināvi, பெ. (n.) ஒருவகை மருந்து; a kind of medicine; nepal aconite. "பச்சை நாவி யபினி" (விறலிவிடு.623.); மறுவ, வச்சநாவி, பச்சை நாவிக்கிழங்கு [பச்சை + நாவி] பச்சைநாவி2 paccaināvi, பெ. (n.) 1. நச்சுநாவிக்கிழங்கு; aconite root, 2. கலப்பைக் கிழங்கு; country aconite 3. பூனைமணத்தி; civet 4, நறும்பூதி (சவ்வாது);; zibet 5. மான்மணத்தி; musk 6. குழந்தையின் கொப்பூழ்க் கொடி; the navel cord.(சா.அக.);. [பச்சை + நாவி] மறுவ. காந்தட் கிழங்கு
பச்சைநாறாக் கரந்தை	பச்சைநாறாக் கரந்தை karantai, பெ. (n.) பச்சைநிறச்சிவகரந்தை; undried ie, fresh and green shiva's basil. (சா.அக.);. [பச்சை + நாறா + கரந்தை]

பச்சைநிலைக்கொடி	பச்சைநிலைக்கொடி paccainilaikkoṭi, பெ. (n.) முசுமுசுக்கை; bristly bryony.(சா.அக.);. [பச்சை + நிலைக்கொடி] மறுவ. பச்சை நிறக்கொடி..
பச்சைநிறத்தாள்	பச்சைநிறத்தாள் paccainiṟattāḷ, பெ. (n.) துரிசு(யாழ்.அக.);; blue vitriol copper sulphate. [பச்சை + நிறத்தாள்]
பச்சைநிற நிற்களன்	பச்சைநிற நிற்களன் niṟkaḷaṉ, பெ. (n.) துரிசு (யாழ்.அக.);; blue Vitriol. மறுவ. பச்சை நிறத்தான் [பச்சை + நிறம் + நிற்களன்]
பச்சைநீர்	பச்சைநீர் paccainīr, பெ. (n.) 1. குளிர்ந்த நீர்; cold water. 2. புண்களை ஆற்றும் துரிசு சேர்ந்த மருந்து நீர்; a lotion preparatioon with blue vitriol. மறுவ. பச்சைத் தண்ணீர் [பச்சை + நீர்]
பச்சைநீருள்ளி	பச்சைநீருள்ளி paccainīruḷḷi, பெ. (n.) வெள்ளைப்பூண்டு(M.M. 733.); பார்க்க; see {ves appūndu} garlic. [பச்சை + நீர் + உள்ளி]
பச்சைநெல்	பச்சைநெல் paccainel, பெ. (n.) 1. ஈரநெல்; undried paddy. 2. அவிக்காத நெல்; unboiled paddy; raw paddy. 3. பசுமை நிறமான நெல்; green or yellow paddy. 4. முதிராத நெல்; not fully matured paddy. [பச்சை + நெல்]
பச்சைப்பசும்பொய்	பச்சைப்பசும்பொய் paccaippacumpoy, பெ. (n.) முழுப்பொய்; gross, barefaced lie. "யான்கிலேன்......பச்சைப் பசும்பொய்கள் பேசவே" (திவ்.திருவாய், 3,9,7.); [பச்சைபசு(ம்); + பொய்]

பச்சைப்பபசேரெனல்	பச்சைப்பபசேரெனல் paccaippacēreṉal, பெ. (n.) மிகுபசுமையாயிருத்தற் குறிப்பு; expr. signifying deep green colour. (வின்.); [பச்சை + பசேர் + எனல்] ஒருகா. பச்சைப் பசேலெனல் → பச்சைப் பசேரெனல்
பச்சைப்பட்டி	பச்சைப்பட்டி pacēreṉalpaccaippaṭṭi, பெ. (n.) விதைப்பதற்கு முன் வயலில் இடப்படும் சாணம் முதலிய எரு (வின்.);; raw or undried manure applied to land shortly before sowing. [பச்சை + பட்டி]
பச்சைப்படாம்	பச்சைப்படாம் paccaippaṭām, பெ. (n.) பச்சவடம். பார்க்க; see {paccavadam.} "கால் வீழ்ந்த பச்சைப்படாமும்" (தொல்.பொ.46, உரை, பக்.433); [பச்சை + படாம்]
பச்சைப்படி	பச்சைப்படி paccaippaṭi, பெ. (n.) அவியாமற் கொடுப்பது; paddy given as wages without boiling it (சா.அக.); [பச்சை + படி]
பச்சைப்படிகொடு-த்தல்	பச்சைப்படிகொடு-த்தல் paccaippaṭikoṭuttal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) தக்கார்க்குப் பழ வகைகளைக் கொடுத்து உதவுதல்(இ.வ.);; to give fresh fruits as presents to worthy persons etc, [பச்சை + படி + கொடு-,] 'பச்சை கொடுத்தால் பாவந்தீரும்; வெள்ளை கொடுத்தால் வினை தீரும்' (பழ.);
பச்சைப்பணம்	பச்சைப்பணம் paḻpaccaippaṇam, பெ. (n.) வரிவகை(pudu.inSC);; a tax. [பச்சை + பணம்]
பச்சைப்பதம்	பச்சைப்பதம் paccaippatam, பெ. (n.) 1. தவசத்தின் முற்றாப்பருவம்; immaturity of Grain; 2. நன்றாய் வேகாத நிலைமை; the state of being under-boiled [பச்சை + பதம்]
பச்சைப்பயறு	பச்சைப்பயறு paccaippayaṟu, பெ. (n.) 1. பாசிப்பயறு (பதார்த்த.840.);, green gram. 2. உழுந்து வகை; blackgram. [பச்சை + பறு]

பச்சைப்பயறுகட்டு	பச்சைப்பயறுகட்டு paccaippayaṟukaṭṭu, பெ. (n.) பச்சை பயறு கலந்த பொங்கல்; preparation with rice and green gram. [பச்சைப்பயறு + கட்டு]
பச்சைப்பருப்பு	பச்சைப்பருப்பு paccaipparuppu, பெ. (n.) சிறுபயற்றம் பருப்பு.(இ.வ.);; split green gram. [பச்சை + பருப்பு]
பச்சைப்பல்லக்கு	பச்சைப்பல்லக்கு paccaippallakku, பெ. (n.) பாடை.(கொ.வ.); bier, hearse. மறுவ. கால்கழிகட்டில் [பச்சை + பல்லக்கு]
பச்சைப்பலா	பச்சைப்பலா paccaippalā, பெ. (n.) 1. ஈரப்பலா; young jack fruit 2. சீமைப்பலா; foreign jack 3. குரங்குப் பலா; monkey jack (சா.அக.); மறுவ. ஆசினி [பச்சை + பலா]
பச்சைப்பாக்கு	பச்சைப்பாக்கு paccaippākku, பெ. (n.) 1. உலரவைக்காத பாக்கு; unripe or undried areca_nut. (வின்.);; 2. அவிக்காத பாக்கு; arecanut not boiled. [பச்சை + பாக்கு]
பச்சைப் பாண்டம்	பச்சைப் பாண்டம் pāṇṭam, பெ. (n.) சூளையில் வைத்துச் சுட்டெடுக்காத மண்பாண்டம்; unburnt earthen vessel. 'பச்சைப் பாண்டத்தில் பாலை வைத்தால் பாலும் உதவாது; பாண்டமும் உதவாது.' (பழ.);
பச்சைப்பாதிகம்	பச்சைப்பாதிகம் paḻpaccaippātikam, பெ. (n.) வெள்ளை வாடா மல்லிகை; white variety of everlasting jasmine. [பச்சை + பாதிகம்]

பச்சைப்பாம்பு	பச்சைப்பாம்பு paccaippāmpu, பெ. (n.) நீண்டகோடுகளையும் மெல்லிய உடலையும் உடைய பச்சை நிறப் பாம்புவகை; (கொ.வ.); whip-snake, [பச்சை + பாம்பு]
பச்சைப்பால்	பச்சைப்பால் paccaippāl, பெ. (n.) காய்ச்சாத பால்; fresh, unboiled milk, "உதயமதிற் பச்சைப்பாலுண்" (பதார்த்த:1361.); 'அவனைக் கறக்கவிட்டால் பச்சைப் பாலாக் குடித்திடு வான்' (உ.வ.); [பச்சை + பால்]
பச்சைப்பாட்டம்	பச்சைப்பாட்டம் paccaippāṭṭam, பெ. (n.) ஒவ்வொரு பருவகாலத்திற்கும் தவசங்களாகவும். தவசங்களுக்கு ஈடாகப் பணமாகவும் செலுத்தும் வரி; tax either in money or in king. [பச்சை + பாட்டம்]
பச்சைப்பாடம்	பச்சைப்பாடம் paccaippāṭam, பெ. (n.) இரு கூறாய்ப் பிளந்த மீனில் உப்பிட்டுக் காற்றுப் புகாமல் வைத்துப் பாடஞ் செய்தல் (தஞ்சை.மீனவ.);; fish preservation with salt.
பச்சைப்பாலகன்	பச்சைப்பாலகன் paccaippālakaṉ, பெ. (n.) இளங்குழந்தை பச்சைப்பிள்ளை; newborn baby. மறுவ. பச்சைக் குழந்தை [பச்சை + பாலகன்]
பச்சைப்பானை	பச்சைப்பானை paccaippāṉai, பெ. (n.) சுடாத பானை; unburnt earthen pot. (வின்.); 'பச்சைப்பானை காயுமுன்னே பாவிமகன் போனானே' (நாட்டுப்); [பச்சை + பானை]
பச்சைப்பிடி-த்தல்	பச்சைப்பிடி-த்தல் paccaippiḍittal, செ.கு.வி. (v.i.) ஊன்றிய பயிர் ஊட்டமாக வளர்வதற்கு அறிகுறியாகப் பச்சை நிறம் தோன்றுதல்; of crops, turn rich green. 'தழைச் சத்துப் போட்ட பிறகு நெற்பயிர் பச்சை பிடித்து வளர்கிறது' (உ.வ.); [பச்சை + பிடி-,]

பச்சைப்பிடிசுற்று-தல்	பச்சைப்பிடிசுற்று-தல் paccaippiṭicuṟṟutal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) மணமக்கள் ஊஞ்சலில் வீற்றிருக்கும்போது பலநிறமுள்ள சோற்றுத் திரளைக் கொண்டு அவர்களைச் சுற்றுதல்; to wave balls of coloured rice round a bride and bridgegroom when seated on a swing. 'பொண்ணு மாப்பிள்ளைக்குப் பச்சைப் பிடி சுத்திப் போடுங்க.' (உ.வ.); [பச்சை + பிடி + சுற்று-,]
பச்சைப்பிள்ளை	பச்சைப்பிள்ளை paccaippiḷḷai, பெ. (n.) 1. பிறந்தகுழந்தை; new born infant. 2. அறியாப்பிள்ளை; innocent, little child. [பச்சை + பிள்ளை]
பச்சைப்பிள்ளைத் தாய்ச்சி	பச்சைப்பிள்ளைத் தாய்ச்சி tāycci, பெ. (n.) கைக்குழந்தையை யுடைய இளந்தாய்(வின்.); (வின்.);; a woman having a babe in arms. மறுவ. பச்சைப்பிள்ளைக்காரி [பச்சைப்பிள்ளை + தாய் + சி]
பச்சைப்பிறா	பச்சைப்பிறா paccaippiṟā, பெ. (n.) கல்லிரும்பிலை என்னும் மூலிகை; a kind of medicinal herb. [பச்சை + பிறா]
பச்சைப்புண்	பச்சைப்புண் paccaippuṇ, பெ. (n.) 1. ஆறாப்புண்(கொ.வ.);; green wound. 2. உலராதபுண்; undried wound 3. புதுப்புண்; fresh wound 4. மருந்திடப்படாத புண்; untreated wound, raw wound. [பச்சை + புண்] 'பச்சைப் புண்ணில் ஊசியெடுத்துக் குத்தியது போல' (பழ.);
பச்சைப்புல்	பச்சைப்புல் palpaccaippul, பெ. (n.) பசும்புல்; green grass as opposed to . காய்ந்த புல். dry grass [பச்சை + புல்]
பச்சைப்புழு	பச்சைப்புழு paccaippuḻu, பெ. (n.) மொச்சை, அவரை முதலியவற்றில் காணப்படும் பச்சை நிறமான புழுவகை (யாழ்.அக.);; palmer worm, hairy Caterpillar. [பச்சை + புழு]

பச்சைப்புளி	பச்சைப்புளி paccaippuḷi, பெ. (n.) 1. புளியங்காய்; unriped tamarind fruit. 2. பொங்கவிடாத குழம்புவகை(இ.வ.);(இ.வ.);; a kind of unboiled sauce or relish mainly consisting of seasoned tamarind. மறுவ. பச்சைப் புளிச்சாறு. [பச்சை + புளி]
பச்சைப்புளிப்பு	பச்சைப்புளிப்பு paccaippuḷippu, பெ. (n.) கடும்புளிப்பு; excessive sourness. 'குழம்பு பச்சைப் புளிப்பாய் புளிக்கிறது' (உ.வ.); [பச்சை + புளிப்பு]
பச்சைப்புளுகன்	பச்சைப்புளுகன் paccaippuḷukaṉ, பெ. (n.) 1. வீணாக வீண்பெருமை பேசுவோன், great boaster 2. பெரும்பொய்யன்; veritable, dowunright liar. [பச்சை + புளுகன்]
பச்சைப்புறா	பச்சைப்புறா paccaippuṟā, பெ. (n.) green pigeon, [பச்சை + புறா] "இப்பச்சைப்புறா பழந்தின்று வாழ்கின்ற இனம்; மர உச்சிகளிலிருந்து தரைக்கு இறங்கு வதில்லை; கூட்டமாகவும் இலை மறைவாகவும் வாழும். அத்தி, ஆல் முதலிய பழமரங்களில் விருப்பத்துடன் வாழும். இவை நன்றாகத் தொலைதூரம் பறக்கும் ஆற்றலுள்ளவை. இவற்றின் குரல் தாழ்ந்த ஓசையுடன் குழல் வாசிப்பது போல் காதுக்கு இனிமையாக இருக்கும்." எனக் கலைக் களஞ்சியம் தெரிவிக்கின்றது. (கலைக். 6 →634); [P]
பச்சைப்புனுகு	பச்சைப்புனுகு paccaippuṉuku, பெ. (n.) பதப்படுத்தாத பூனைமணத்தி; civet drawn in a raw state, Crude Civet. [பச்சை+ Skt,புனுகு]
பச்சைப்பூ	பச்சைப்பூ, paccaippū, பெ. (n.) 1. பால்குடிக்கிற குழந்தை (இ.வ.);; suckling. 2. பசும்பூ, பைம்பூ; green flower, 3. காயாதபூ; undriedflower 4. அப்பொழுது கொய்த பூ; newly plucked flower; fresh flower. [பச்சை + பூ]
பச்சைப்பூநாகம்	பச்சைப்பூநாகம் paccaippūnākam, பெ. (n.) அப்போது தோண்டியெடுத்த பூநாகம்; fresh earthworm. மறுவ. நாக்குப்பூச்சி, நாவாய்ப்புழு, நாங்கூழ்ப் புழு. [பச்சை + பூ + நாகம்]

பச்சைப்பூரம்	பச்சைப்பூரம்āṟukiṟatupaccaippūram, பெ. (n.) 1. ஒருவகைக் கருப்பூரம் (பதார்த்த.1073);; medicated comphor. 2. தூய்மை செய்யாத பூரம்; un purified subchloride of mercury. மறுவ. பச்சைக் கருப்பூரம் [பச்சை + பூரம்]
பச்சைப்பெருமாள்	பச்சைப்பெருமாள் paccaipperumāḷ, பெ. (n.) 1. திருமால்; { Tirumāl} as green in colour, "பச்சைமா மலைபோல் மேனி" (திவ்.); 2. மூன்று மாதத்தில் விளையும்நெல்வகை; a kind of paddy that matures in three months. (சா.அக.); [பச்சை + பெருமாள்]
பச்சைப்பை	பச்சைப்பை paccaippai, பெ. (n.) ஒருவகைக் கொடி; an unknown creeper. [பச்சை + பை]
பச்சைப்பொட்டு	பச்சைப்பொட்டு1 paccaippoṭṭu, பெ. (n.) நெற்றியிற் பச்சைகுத்தியமைத்த பொட்டு (வின்.);; a round mark tatooed on the forehead. [பச்சை + பொட்டு.] பச்சைப்பொட்டு2 paccaippoṭṭu, பெ. (n.) நடிப்பு(யாழ்ப்.);; falso show, pretension to wealth, learning or piety. [பச்சை+ பொட்டு]
பச்சைப்பொய்	பச்சைப்பொய் vantatākalāmpaccaippoy, பெ. (n.) gross, downright lie. [பச்சை + பொய்]
பச்சைபச்சையாய்ப்பேசு	பச்சைபச்சையாய்ப்பேசு1 paccaipaccaiyāyppēcutal, 9. செ.கு.வி. (v.i.) இடக்கர்ச் சொற்களை வெளிப்படையாகச் சொல்லுதல்; to speak grossly vulgar and indecent language. [பச்சை + பச்சை + ஆக + பேசு-,] பச்சைபச்சையாய்ப்பேசு2 paccaipaccaiyāyppēcutal, 9. செ.கு.வி. (v.t) இடக்கர்ச் சொற்களைச் சொல்லித் திட்டுதல்; to insult by uttering abusive or obscene words. [பச்சை + பச்சை + ஆக + பேசு-,]
பச்சைபரப்பு-தல்	பச்சைபரப்பு-தல் paccaiparapputal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) பள்ளையம் போடுதல்; to offer cooked rice, etc., to a deity in fulfilment of a vow, tj. [பச்சை + பரப்பு]

பச்சைபாடி	பச்சைபாடி paccaipāṭi, பெ. (n.) காய் கறியுதவுகை (வின்.);; present of vegetables. [பச்சை + படி → பச்சை + பாடி]
பச்சைபிடி-த்தல்	பச்சைபிடி-த்தல் paccaipiṭittal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) 1. செழிக்கத் தொடங்குதல் to begin to flourish 'பயிர் இப்போதுதான் பச்சை பிடித்திருக்கிறது.' 2. திருமண வீட்டிற்கு வந்த காய்கறிகளை ஊழியர்கள் முதலியோர் கைப்பற்றுதல்(வின்.);; to seize on some of the fruits brought to a wedding house. [பச்சை + பிடி-,]
பச்சைபூசுதல்	பச்சைபூசுதல் paccaipūcutal, பெ. (n.) திருமணத்தின் நாலாம்நாள் மணமக்களின் நெற்றியிலும் கைகளிலும் கலவை (குங்குமப் பூவைக் குழைத்துப்); பூசும் பார்ப்பனச் சடங்கு வகை; a ceremony of marking the foreheads and the arms of a bride and bridegroom with vermilion on the fourth day of the wedding {(brāh.);} [பச்சை + பூசுதல்]
பச்சைபோய் வெள்ளையாவான்	பச்சைபோய் வெள்ளையாவான் veḷḷaiyāvāṉ, பெ. (n.) தாளிப்பனை; talipot tree, (சா.அக.); [பச்சைபோய் + வெள்ளையாவான்]
பச்சைமஞ்சள்	பச்சைமஞ்சள் paccaimañcaḷ, பெ. (n.) உலர வைத்துப் பதப்படுத்தாத மஞ்சள், undried and unseasoned turmeric [பச்சை + மஞ்சள்]
பச்சைமண்	பச்சைமண் paccaimaṇ, பெ. (n.) 1. ஈரமுள்ள மண் (வின்.);; moist earth 2. மட்பாண்டங்களுக்காகப் பிசைந்த மண்; tempered clay, as for pots, opp. to {cutta-man.} 3. இளங்குழந்தை; young infant; tender child. பச்சை மண்ணுக்கு என்ன தெரியும்? "அவள் ஒண்ணுந் தெரியாத பச்சை மண்ணு" (உ.வ.); (கொ.வ.); 4. வேகாத மண், unburnt mud. [பச்சை + மண்] 'பச்சை மண்ணும் கட்ட மண்ணும் ஒட்டுமா?' (பழ.);

பச்சைமணி	பச்சைமணி paḻpaccaimaṇi, பெ. (n.) 1. பசுமை நிறமுடைய ஒளிக்கல் (மரகதம்);; emerald. 2. நிலநீறு (பூநீறு);; efflorescence on the soil of fullers earth. (சா.அக.); [பச்சை + பிடி]
பச்சைமதலை	பச்சைமதலை paccaimatalai, பெ. (n.) பச்சைப்பிள்ளை(வின்.);; பார்க்க; see {paccal →ppista} [பச்சை + மதலை]
பச்சைமரம்	பச்சைமரம் paccaimaram, பெ. (n.) 1. (வின்.);; மரம்; living tree 2. வேலைக்குத் தகுதியாக்கப்படாத மரம்; unseasoned [பச்சை + மரம்] 'பச்சை மரத்துக்கு இத்தனையென்றால் படாத மரத்துக்கு எத்தனை?' (பழ.);
பச்சையப்பர்	பச்சையப்பர் paḻpaccaiyappar, பெ. (n.) 17ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த மிகப்பெரும் செல்வரும் வள்ளலும் ஆனவர்; an eminent rich person and a philonthac plust. இவர் தம்முடைய இருபத் தெட்டாம் அகவையில் கம்பெனி ஆங்கிலக்குழுமம ஆட்சியில் முதன்மையான பொறுப்புகளை மேற் கொண்டிருந்த இராபர்த்து சோசப்புசலிவன் என்பவரின் தலைமை மொழி பெயர்ப்பாளர் ஆனார். புகழும் பெருஞ் செல்வமும் பச்சையப்பருக்கு நாள்தோறுங் குவிந்து கொண்டே இருந்தன. சலிவனுடைய அரசியல் அலுவல்களில் இவர் பேருதவி புரிந்தார். தஞ்சாவூர் மன்னருக்கு மொழி பெயர்ப்பாளராகவும் வைப்பகத் தொடர் பாளராகவும் இருந்து சென்னை அரசுக்கு மன்னர் செலுத்த வேண்டிய கப்பங்கள் ஒழுங்காகச் செலுத்தப்படுவதற்கு உதவி புரிந்தார். 1784ஆம் ஆண்டில் தஞ்சாவூரில் குடியேறினார். தஞ்சை மன்னருக்குச் சென்னை அரசினரால் தொல்லை நேராமல் பாதுகாத்தார். மன்னர் இவரைப் பெரிதும் பாராட்டிப் போற்றிக் காத்து வந்தார். இவருடைய முதல் மனைவிக்குப் பிள்ளையில்லாதபடியால் திருமறைக் காட்டைச் சேர்ந்த பழநியாயி என்பவரை இரண்டாவது மனைவியாகத் திருமணஞ் செய்து கொண்டார். இவளிடம் ஒரு பெண் குழந்தை பிறந்தது. 1791இல் இவருக்குப் பக்கவலிப்பு நோய் கண்டது. 1794இல் உடல் நிலை கவலைக்கிடமாயிற்று. அதே ஆண்டில் காலமானார். இவர் தேடிய பொருள் பல இலட்சக்கணக்கில் இருந்தது. இவர் தம்முடைய காலத்திலேயே அறங்கள் பலவற்றைச் செய்தார். கடவுளிடத்தில் மிகுந்த பற்றுடைய இவர் கோயில் திருப்பணி முதலியவற்றையுஞ் செய்தார். இவர் மறைந்த பிறகு இவருடைய பொருள்களைப் பொருட் பாதுகாப்புக் குழுவினர் பாதுகாத்து இவருடைய அறங்களையெல்லாம் நடத்தி வருகின்றனர் சென்னையிலும், காஞ்சிபுரத்திலும் இவர் பெயர் தாங்கிய கலைக்கல்லூரிகளும், மேல்நிலைப்பள்ளிகளும் சிறப்புற நடந்து வருகின்றன)
பச்சைமா	பச்சைமா varukiṉṟaṉapaccaimā, பெ. (n.) 1. பச்சைமாப்பொடி. பார்க்க; see {paccal māppogi} 2. பணிகாரமா; raw, unbaked dough paste. 3. வறுக்காத மாவு; flour not heated or fried. [பச்சை + மா]
பச்சைமாப்பொடி	பச்சைமாப்பொடி paccaimāppoṭi, பெ. (n.) 1. குழம்பு செய்ததற்கு உதவும் அரிசிமாப்பொடி; rice flour used in preparing sauce. 2. தெய்வத் திருமேனிகளுக்கு திருமுழுக்காட்டுச் செய்யப்பயன்படும் பொடி; rice flour used for the divine both of idols. [பச்சை + மா + பொடி]

பச்சைமிளகாய்	பச்சைமிளகாய் paccaimiḷakāy, பெ. (n.) பழுக்காத மிளகாய், பச்சை நிறமுள்ள மிளகாய் (கொ.வ.);; green Chilli. [பச்சை + மிளகாய்]
பச்சைமீன்	பச்சைமீன் paccaimīṉ, பெ. (n.) 1.உலராத மீன்; unseasoned fish as opposed to கருவாடு; (உலர்ந்த மீன்); dried fish, 2. அப்போது பிடித்த மீன்; fresh fish. 3. அவிக்காத மீன்; fish not cooked. [பச்சை + மிளகு]
பச்சைமூங்கில்	பச்சைமூங்கில் paccaimūṅkil, பெ. (n.) wet bamboo which is green in colour as opposed to உலர்ந்த மூங்கில். dried bamboo. (சா.அக.); [பச்சை + மூங்கில்]
பச்சைமேனி	பச்சைமேனி paccaimēṉi, பெ. (n.) துரிசு; blue vitriol. (சா.அக.); [பச்சை + மூங்கில்]
பச்சைமோர்	பச்சைமோர் paccaimōr, பெ. (n.) காய்ச்சாத மோர்; butter milk that is not heated. (heated milk is administered for patients); (சா.அக.); [பச்சை + மோர்]
பச்சையட்டை	பச்சையட்டை paccaiyaṭṭai, பெ. (n.) பச்சை நிற அட்டை; green leech. [பச்சை + அட்டை]
பச்சையம்	பச்சையம் paccaiyam, பெ. (n.) chlorophyll. மறுவ: பாசியம் [பச்சை → பச்சையம்]

பச்சையம்மன்	பச்சையம்மன் paccaiyammaṉ, பெ. (n.) பார்க்க; பச்சையம்மாள் (இ.வ.);; rice flour used in preparing sauce. [பச்சை + அம்மன்]
பச்சையம்மாள்	பச்சையம்மாள் paccaiyammāḷ, பெ. (n.) ஒரு சிற்றூர்ப்புறப் பெண் தெய்வம்; a village goddess. [பச்சை + அம்மாள்]
பச்சையரிசி	பச்சையரிசி paccaiyarici, பெ. (n.) நெல்லை வேகவைக்காது குத்தியெடுத்த அரிசி; raw rice [பச்சை + அரிசி]
பச்சையலரி	பச்சையலரி paccaiyalari, பெ. (n.) சீமையலரி, yellow oleander. மறுவ. திருவாச்சிப்பூ. [பச்சை + அலரி]
பச்சையன்	பச்சையன் paccaiyaṉ, பெ. (n.) திருமால். (யாழ்.அக.);; {tirumal.} [பச்சை + அன்]
பச்சையாய்த் தின்றல்	பச்சையாய்த் தின்றல் tiṉṟal, காய்கறிகளையோ, ஊனையோ பச்சையாய்த் தின்னுதல்; eating green vegetables and raw meat without boiling or Cooking them. [பச்சையாய் + தின்றல்]
பச்சையாய்ப் பேசு-தல்	பச்சையாய்ப் பேசு-தல் pēcutal, 19. செ.கு.வி (v.i.) செ.குன்றா.வி (v.t.); 1. வெளிப்படையாய்ப் பேசுதல்; to be out spoken, 2. பச்சைபச்சையாய்ப்பேசு, பார்க்க; see {pacca pacca →y →ay →p →pëSu →,} [பச்சையாய் + பேசு-,]
பச்சையிரும்பு	பச்சையிரும்பு paccaiyirumpu, பெ. (n.) 1. காய்ச்சாத இரும்பு; untampered iron. 2. தேனிரும்பு; pure iron. 3. இரும்பு வகை (வின்.);; cold iron. [ம. பச்சிரும்பு] [பச்சை + இரும்பு]

பச்சையிளநாவி	பச்சையிளநாவி paccaiyiḷanāvi, பெ. (n.) மூன்று மாதத்திய பிண்டம்; foetus three months old. (சா.அக.); [பச்சை + இளநாவி]
பச்சையிளநீர்	பச்சையிளநீர் paccaiyiḷanīr, பெ. (n.) பச்சைநிற இளநீர்; water of green tender coconut. [பச்சை + இளநீர்]
பச்சையிறைச்சி	பச்சையிறைச்சிāṟukiṟatupaccaiyiṟaicci, பெ. (n.) சமைக்காத புலால்; uncooked meat. (சா.அக.); [பச்சை + இறைச்சி]
பச்சையீரம்	பச்சையீரம் paccaiyīram, பெ. (n.) அதிக ஈரம் (வின்.);; excessive dampness. [பச்சை + ஈரம்] 'பானை பச்சையீரமாக இருக்கிறது.' (குய.வழ.);
பச்சையுடம்பு	பச்சையுடம்பு kuyavaḻpaccaiyuṭampu, பெ. (n.) 1. பிள்ளை பெற்றவளின் மெல்லியவுடம்பு; the delicate body of a woman after parturition. 2. பச்சைநிறவுடம்பு; green pallor of the skin. 3. நோயாளியின் மெலிந்தவுடம்பு; emaciated body of a convalescent. (சா.அக.); [பச்சை + உடம்பு]
பச்சையுடல்	பச்சையுடல் paccaiyuṭal, பெ. (n.) புண்பட்டவுடம்பு; body subjected to operation or inflincted by wound. (சா.அக.); [பச்சை + உடல்]
பச்சையுப்பு	பச்சையுப்பு paccaiyuppu, பெ. (n.) 1. தனியுப்பு. (வின்.); unmixed salt 2. கட்டாதவுப்பு; salt not consolidated or fixed. 3. சோற்றுப்பு; common salt (சா.அக.); [பச்சை + உப்பு]
பச்சையெண்ணெய்	பச்சையெண்ணெய் uppupaccaiyeṇīey, பெ. (n.) வேகவைக்காத ஆமணக்கு முத்திலிருந்து எடுக்கும் எண்ணெய்; cold drawn castor oil. [பச்சை + எண்ணெய்]

பச்சையெழுது-தல்	பச்சையெழுது-தல் paccaiyeḻututal, செ. குன்றா. வி. (v.t) திருமணம் முதலிய சிறப்புகளில் கொடுத்த நன்கொடைகளுக்குக் கணக்கிடுதல் (சீவக.829, உரை);; to make a list of presents given on a marriage occasion, etc. [பச்சை + எழுது-,]
பச்சைரதி	பச்சைரதி paccairati, பெ. (n.) வயிரங்களை எடைபோடும் ஒருவகை நிறையளவு; standard weight = 5/16 gr. troy, used in weighing diamonds. [பச்சை + ரதி]
பச்சைவசம்பு	பச்சைவசம்பு paccaivacampu, பெ. (n.) உலர்ந்து பசுமையாகவுள்ள வசம்பு; fresh sweet flag (undried);. [பச்சை + வசம்பு]
பச்சைவஞ்சி	பச்சைவஞ்சி paccaivañci, பெ. (n.) பசுமையாகவுள்ள சீந்தில்; fresh moon creeper. [பச்சை + வஞ்சி]
பச்சைவடம்	பச்சைவடம் paccaivaṭam, பெ. (n.) பச்சவரம் பார்க்க; (ஈடு 4, 8, 2); see {paccaиалат.} [பச்சை + வடம்]
பச்சைவடிவாள்	பச்சைவடிவாள் paccaivaṭivāḷ, பெ. (n.) பச்சை பாம்பு; greenish snake. (சா.அக.); [பச்சை + வடிவாள்]
பச்சை வயிறு	பச்சை வயிறு vayiṟu, பெ. (n.) 1. பிள்ளை பெற்ற வயிறு; painful abdomen after parturition. 2. வெந்த வயிறு; inflamed abdomen. 3. வெறும் வயிறு; empty stomach. (சா.அக.); [பச்சை + வயிறு]
பச்சைவழித்தல்	பச்சைவழித்தல் paccaivaḻittal, பெ. (n.) பச்சை பூசுதல் பார்க்க; see {paccai pūšu-,} [பச்சை + வழித்தல்]
பச்சைவளை	பச்சைவளை paccaivaḷai, பெ. (n.) பொன் இடையிட்டதும் பச்சைக் கண்ணாடியாலானதுமான கையணிவகை; glass bracelet ornamented with gold. [பச்சை + வளை] 'பச்சைவளை பவளவளையம்மே' (நாட்.);

பச்சைவாழை	பச்சைவாழை nāṭpaccaivāḻai, பெ. (n.) 1. பச்சை நாடான் பார்க்க; see {paccal magam.} 2. வாழை வகை; dwarf banana 3. சமைக்காத வாழைக்காய்; raw plantain which is not cooked 4. சீனத்து வாழை; musa chiniasis [பச்சை + வாழை]
பச்சை விச்சை	பச்சை விச்சை viccai, பெ. (n.) குருவிச்சை; ovate leaved ivory wood. [பச்சை + வில்]
பச்சைவில்	பச்சைவில் paccaivil, பெ. (n.) 1. வானவில், (நாமதீப. 114.); rainbow 2. காமன் வில் (சங்.அக.);; bow of indian cupid. [பச்சை + வில்]
பச்சைவீடு	பச்சைவீடு paccaivīṭu, பெ. (n.) பருவ மெய்திய பெண்ணை மறைவாய் இருத்தி வைத்தற்குரிய பசுந்தழையாலான குடில்; (செங்கை.மீன.); green {olā} hut which is used for age attend. [பச்சை + வீடு]
பச்சைவெட்டான்	பச்சைவெட்டான் paccaiveṭṭāṉ, பெ. (n.) வாழை வகை; a kind of plantain. [பச்சை + வெட்டான்]
பச்சைவெட்டு	பச்சைவெட்டு paccaiveṭṭu, பெ. (n.) 1. தூய்மை செய்யப்படாத நச்சு மருந்து; medicinal mineral used in its crude condition. (வின்.);. 2. வெளிப்படை, (கொ.வ.);; openness, bluntness 3. பழுக்காத காய்; unripe fruit, 4. வாய் வேகச் செய்யும் மருந்து; medicine causing inflammation of the mouth. [பச்சை + வெட்டு]
பச்சைவெட்டுக்கல்	பச்சைவெட்டுக்கல் paccaiveṭṭukkal, பெ. (n.) பச்சைக்கல் பார்க்க; see {pacal. k-ka } [பச்சை + வெட்டு + கல்]

பச்சைவெட்டுச்சந்தனம்	பச்சைவெட்டுச்சந்தனம் paccaiveṭṭuccantaṉam, பெ. (n.) அரைத்த சந்தனம்; paste of Sandal wood. [பச்சை + வெட்டு + சந்தனம்]
பச்சைவெட்டுவேதை	பச்சைவெட்டுவேதை paccaiveṭṭuvētai, பெ. (n.) கட்டுவகையில்லாமலே நெருப்புக் கோரும் சரக்குகளைக் கொண்டு செய்யும் வேதை முறை; in alchemy the process of transmutation without consolidation. [பச்சை + வெட்டு + வேதை]
பச்சைவெட்டை	பச்சைவெட்டை paccaiveṭṭai, பெ. (n.) சந்தன வகை (சிலப்.14,108, உரை);; a kind of Sandal [பச்சை + வெட்டை]
பச்சைவெண்ணெய்	பச்சைவெண்ணெய் paccaiveṇīey, பெ. (n.) காய்ச்சாத பாலிலிருந்து எடுக்கும் வெண்ணெய் (கொ.வ.);; butter churned from unboiled milk. [பச்சை + வெண்ணெய்]
பச்சைவெயில்	பச்சைவெயில் paccaiveyil, பெ. (n.) மாலைக் காலத்து வெயில்; evening sun. "பசந்து என்றார் மாலைக் காலத்துப் பரந்த பச்சை வெயிலை" (சிலப்.4, 5, உரை.); [பச்சை + வெயில்] மாலைவெயில் வெப்பங்குன்றியமையால் பச்சை வெயிலாயிற்று.
பச்சைவெள்ளம்	பச்சைவெள்ளம் veyilāyiṟṟupaccaiveḷḷam, பெ. (n.) பச்சைத்தண்ணீர் பார்க்க; see {paccal-t-tamir} [ம.பச்சவெள்ளம்] [பச்சை + வெள்ளம்]
பச்சைவேல்	பச்சைவேல் veḷḷampaccaivēl, பெ. (n.) சீமைவேல். (I.); jerusalem thorn, green babool, [பச்சை + வேல்]
பச்சைவேலி	பச்சைவேலி paccaivēli, பெ. (n.) உயிர்வேலிகள்; fence as living shrubs. [பச்சை + வேலி]

பச்சைவேலிப்பயிர்கள்	பச்சைவேலிப்பயிர்கள் paccaivēlippayirkaḷ, பெ. (n.) வேலிக்கென்றே ஏற்பட்ட நிலைத்திணைகளைப் பயிர்செய்து அவற்றை வேலியாக்குதல்; green fencing plants. இவ்வகை வேலிகளில் சில தட்பவெப்ப நிலைக்கு ஏற்றனவும் மற்றும் சில எவ்விடத்திற்கும் ஏற்றனவுமாகப் பல வகைப்படும். இவற்றில் சில வயல்களுக்கும் சில தோட்டங்களுக்கும் சில பூந்தோட்டங்களுக்கும், அவற்றில் சில வளி மறையாகக் (wind-screens); காற்றின் வேகத்தைத் தடுப்பதற்கும் சில அரிப்பினை தடுப்பதற்கும் பயன்படுகின்றன. மறுவ: உயிர்வேலி. உயிர்வேலி நிலைத்திணைகளின் பெயர்கள் 1. கற்றாழை வகைகள் 2. கள்ளி வகைகள் 3. இளுவை வகைகள் 4. சீமைவகைகள் 5. மைசூர் முள்வேலி 6. கொடுக்காய்ப்புளி 7. சீமை ஆவிரை 8. மூங்கில், வேறுவகை 1. யானைக் கற்றாழை 2. கோல்கன்னி 3. சப்பாத்தி
பச்சோணான்	பச்சோணான் paccōṇāṉ, பெ. (n.) ஓணான் வகை; Chameleon. [பச்சை + ஓணான்]
பச்சோந்தி	பச்சோந்தி paccōnti, பெ. (n.) 1. தான் இருக்கும் இடத்தின் சூழலுக்கு ஏற்பத் தன் தோலின் நிறத்தை மாற்றிக்கொள்ளும் தன்மையை இயற்கையாகப் பெற்ற ஒருவகை ஓணான்; chameleon, 2. நிலையான தன்மை இல்லாதவன்; சூழ்நிலைக்குத் தகுந்தபடி மாறுபவன், opportunist. "நம் கட்சியில் பச்சோந்திகளுக்கு இடம் தரக்கூடாது" [பச்சை + ஒந்தி] மறுவ: பச்சை ஓணான் ஒதி சரடம் ஒமான் தண்டு ஒந்தி தம்முடைய நிறத்தை எளிதாக, விரைவில் பெரிதும் மாற்றிக் கொள்ளக் கூடிய ஆற்றலுள்ளதும் வடிவில் ஓணான் போன்றதுமான விலங்கு (கலைக்.6.638);. [P]

பச்சோலை	பச்சோலை accōlai, பெ. (n.) காயாத ஓலை; greenola, "பச்சோலைக் கில்லை யொலி" (நாலடி, 256);. க. பச்சோலெ, ம பச்சோல [பச்(சை); + ஓலை]
பச-த்தல்	பச-த்தல் pacattal, 1 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பசுமையாதல்; to be green "மாலுமோர் பாலோங்கிய வண்ணம் போன்று மொளிநிறம் பசந்து தோன்ற" (திருவிளை. யானையெய்.27); 2. காமத்தால் மேனி பசலை நிறமாதல்; to turn sallow or pale, as the skin through love-sickness. "உங்களங்கம் பித்தியைப்போற் பசப்பதுரை செய்யுமே" (புகலூரந்தாதி, நங்களங்கம் என்ற முதற்குறிப்புப் பாடலிலறிக.); 3. காமநோய் முதலியவற்றால் ஒளிமங்குதல்; to lose lustre, complexion or colour through love sickness. "பூப்போலுண்கண் பசந்து" (புறநா. 96); 4. மங்கிப்போதல். (வின்.);; to become dim, as twilight 5. பொன்னிறங் கொள்ளுதல்; to become goldent, as the sky in the evening. "திசைமுகம் பசந்து" (சிலப். 4,5.); 6. காமமேலீட்டினால் உடம்பின் நிறம் வேறுபட்டுப் பொன்னிறப் புள்ளியுண்டாதல்; change of complextion by appearance of yellow dots or patches in the body said to due to excess of sexual passion or lonely sickness. "நறுநுதல் பசத்தல் அஞ்சிச்சிறுமை உறுவோ செய்பறியலரே" (நற்.1-8); "பல்லிதழ் உண்கண் பசத்தல் மற்றெவளோ" (ஐங்.170-4); "ஏர்திகழ் ஒண்ணுதல் பசத்தல் ஓரார் கொல் நம் காதலரே" (ஐங்.225-4); "நன்னுதல் பசத்தலாவது துண்ணி" (ஐங்.234-2); "முயங்கி கைகளை ஊக்கப் பசந்தது பைந்தொடிப் நுதல்" (குறள்
பசக்கு	பசக்கு pacakku, பெ. (n.) 1. பொருள்; substance. 2.திறன்; ability. [பச → பசக்கு]
பசக்கெனல்	பசக்கெனல் pacakkeṉal, பெ. (n.) திடீரேனற்குறிப்பு; onom. expr. signifying Suddenness. [பசக்கு + எனல்]
பசகன்	பசகன் pacakaṉ, பெ. (n.) சமையற்காரன். (யாழ்.அக.); cook.

பசங்கம்	பசங்கம் pacaṅkam, பெ. (n.) வேலை; affair business, matter, cook. 'என் பசங்கத்துக்கு வாராதே" (இ.வ.);
பசங்கள்	பசங்கள் ivapacaṅkaḷ, பெ. (n.) பயல்கள் என்பதன் கொச்சை வழக்கு; corr.of.பயல்கள். [பயல்கள் → பசங்கள்]
பசடன்	பசடன் pacaṭaṉ, பெ. (n.) அறிவிலான்; ignorant person; 'புன்பசடர் செய்த குற்றம் பொறுத்திடவும் வேண்டாமோ" (வள்ளி. கதை. ms); [ஒருகா:அசடன் → பசடன்] ஒ.நோ. கசடன்.
பசண்டை	பசண்டை kacaṭaṉpacaṇṭai, பெ. (n.) 1. பசுமை; verdure 2. ஈரம்; moisture 3. நன்னிலை; easy circumstances. [பசுமை + பசண்டை]
பசந்ததுவரை	பசந்ததுவரை pacantatuvarai, பெ. (n.) 1. பேய்த்துவரை; a better lomnd pf dholl. 2. காட்டுத்துவரை; wild red gram. [பசந்த + துவரை]
பசந்தம்	பசந்தம் pacantam, பெ. (n.) நேரம்; time, opportunity
பசந்து	பசந்து pacantu, பெ. (n.) 1. மிகு நேர்த்தி; elegance; beauty; attractiveness; fireness. 'பசந்தெனவே சென்று' (கவிகுஞ்.2.); 2. உயர்ந்த மாம்பழம்; a superior kind of mango fruit [பசந்தம் → பசந்து]
பசந்தெழுபரவரல்	பசந்தெழுபரவரல் pacanteḻuparavaral, பெ. (n.) பசலை பாய்தலால் வருந்துன்பம்; affiction due to the love affair. "பசந்தெழுபருவரல்தீர நயந்தோர்க்குதவா நாரின் மார்பே" (நற்.205.8);. [பசந்து + எழு + பருவரல்]

பசப்பு	பசப்பு1 pacapputal, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) இன்முகங்காட்டி ஏய்த்தல்; to deceive, allure, fascinate, gain the affection "தந்திரமாய் மாதைப் பசப்பவென்று" (விறலிவிடு.); [பச → பசப்பு] பசப்பு2 pacapputal, 5. செ.குன்றா.வி. (v.i.) அலப்புதல்;(வின்.); to chatter, talk too much மறுவ: ஓயாமற்பேசுதல், மயக்குதல். பசப்பு3 mayakkutalpacappu, பெ. (n.) 1. பச்சைநிறம்; green colour. "பால் பொன் பசப்புக்கார் வண்ணம்" (திவ். இயற். நான்மு. 24.); 2. மகளிர்க்குப் பிரிவாற்றாமையால் உண்டாம் நிறவேறுபாடு. (தொல். சொல். 308);. (குறள், 1182.);, sallow complexion of women due to love-sickness. 3. ஈரப்பற்று (யாழ்.அக.);; moisture. 4. நலமான நிலை; healthy condition (இ.வ.);
பசபச-த்தல்	பசபச-த்தல் pacapacattal, 11. செ. கு. வி. (v.i.), 1. தினவெடுத்தல் (வின்.);; to itch. 2. முறுமுறுத்தல்; to chatter; to grumble in a suppressed tone. [பசத்தல் → பசபச_,]
பசபசத்தான்	பசபசத்தான் pacapacattāṉ, பெ. (n.) அலப்புவோன்; chatterer. [பசபச + அத்து + ஆன்]

பசபசப்பு	பசபசப்பு1 pacapacappu, பெ. (n.) 1. தினவு; itching. 2. அலப்புகை; chattering. [பசபச → பசபசப்பு] பசபசப்பு2 pacapacappu, பெ. (n.) கோள் சொல்லுதல் (பாண்டிச்);; tale-bearing. பசபசப்பு3 pacapacappu, பெ. (n.) redupl. of பசப்பு_, tale-bearing. மறுவ: பசபசத்தல். [பசபச → பசபசப்பு] [பசப்பு + பசப்பு → பசபசப்பு]
பசபசெனல்	பசபசெனல் pacapacenal, பெ. (n.) onom expr. signifying itching sensation. onom. expr. signifying chattering. onom. expr. signifying drizzling. expr. signifying staring blankly. 'பசபசென்று விழிக்கிறான்'. [பசபச + எனல்]
பசம்பை	பசம்பை1 pacampai, பெ. (n.) கழுத்து; neck. (சா. அக.); பசம்பை2 akapacampai, பெ. (n.) மரமிணைக்கை; dove-tailing in cabinet work. (வின்.);
பசமந்ததிரம்	பசமந்ததிரம் viṉpacamantatiram, பெ. (n.) பசமருத்திரம். (யாழ். அக.); பார்க்க; see pasamaruttiram.
பசமநத்திரம்	பசமநத்திரம் pacamanattiram, பெ. (n.) பசமருத்திரம் (வின்.); பார்க்க; see {றனயர்ன}
பசமருத்திரம்	பசமருத்திரம்ṉayarṉapacamaruttiram, பெ. (n.) மரமஞ்சள் (சங். அக.);; tree turmeric. [ஒருகா,பசுமை + மருத்திரம்]

பசமூலி	பசமூலி pacamūli, பெ. (n.) பச்சிலை மூலிகை; medicinal herb. 'எல்லாப் பசமூலிகைகளையும் கடையில் வாங்க முடியாது; நாமே முயன்று கண்டு பிடிக்க வேண்டும்'. மறுவ: பச்சை மூலி. [பச்சைமூலி → பசமூலி]
பசரிகம்	பசரிகம் pacarikam, பெ. (n.) பூனைக்காஞ் சொறி; small climbing nettle. (சா.அக.); மறுவ: கருங்காஞ் சொறி
பசல்	பசல்1 coṟipacal, பெ. (n.) சிறுவன். (நன். 122, மயிலை); (ஈடு, 9, 5, 6);; boy. [பயல் → பசல்] க. பகலெ
பசலத்தி	பசலத்தி pakalepacalatti, பெ. (n.) 1. உதி1 பார்க்க; see uti'2; trumpet flower. 2. பார்க்க; இராப்பாலை; wooly crispate trumpet flower. 3. கடலாத்தி; a sea plant. [பசுமை → பசல் + அத்தி]
பசலையள்	பசலையள் pacalaiyaḷ, பெ. (n.) பசலைகொண்டவள்; beauty spots on the skin of a woman "மேனி மறைத்த பசலையள் ஆனாது" (கலி. 143-6.); "நன்னிறம் பரந்த பசலையள்" (அகம் 234-17.); [பசலை → பசலையள்]

பசலை	பசலை1 pacalai, பெ. (n.) 1. அழகுத்தேமல். beauty spots on the skin of a woman "பசலை சேர்முலை மங்கையர்" (கந்தபு. இரணியன்த். 56); 2. பொன்னிறம், gold colour. "பாழூர் நெருஞ்சிப் பசலை வான்பூ" (புறநா. 155); 3. காம நோயால் உண்டாம் நிறவேறுபாடு; sallowness, paleness of complexion from love-sickness. "பசலை பாயப் பிரிவு தெய்யோ" (ஐங்குறு. 231); 4. இளமை; infancy, tenderness, பசலை நிலவின் (புறநா. 392.); 5. கவலையின்மை; carelessness, indifference. 'அவன் மிகவும் பசலையாயிருக் கிறான்' இ.வ. 6. பசளை பார்க்க; (பதார்த்த. 598); see {pasasai} க. பசலெ [பசுமை → பசலை]
பசலைக் கதை	பசலைக் கதை katai, பெ. (n.) வீண்கதை; purposeless stories. [பசலை + கதை]
பசலைக் கீரை	பசலைக் கீரைārai, பெ. (n.) ஒருவகை உண்ணக்கூடிய கீரை, an edible green. மறுவ: பசலைக்கீரை, கோழிக்கீரை [பசலை + கீரை]
பசலைபாய்தல்	பசலைபாய்தல் pacalaipāytal, பெ. (n.) காமநோயால் மகளிர்க்கு உண்டாகும் நிறவேறுபாடு; sallowness, paleness of complexion from love sickness. "பசலை பாயப்பிரிவு தெய்யோ" (ஐங்குறு. 231.); (தொல். III 266—3.);
பசலை மண்	பசலை மண் maṇ, பெ. (n.) மணலும் களிமண்ணும் சேர்ந்தது; sand mixed with clay, back mould. (சா.அக.); [பசலை + மண்]
பசலை மரம்	பசலை மரம் maram, பெ. (n.) பயன்றமரம்; fruit tree. (S. I. I. iv, 105.); [பசலை + மரம்]

பசவ்வியம்	பசவ்வியம் pacavviyam, பெ. (n.) புல். (சங். அக.);; grass
பசள்	பசள் pacaḷ, பெ. (n.) பலா, (சங். அக.);; jack fruit tree.
பசளி	பசளி pacaḷi, பெ. (n.) 1. மடைமுகம்; margin or head of a channel. 2. பசளை பார்க்க; see {pasasai} [பசளை → பசளி]
பசளை	பசளை pacaḷai, பெ. (n.) 1. கீரைவகை; spinach, (I.); 2. ஒருவகைக் கீரை; purslane. 3. கீரைவகை; malabar nightshade. 4. கோழிக்கீரை; common Indian purslane (வின்.); 5. காட்டுமஞ்சரி பார்க்க; see {kiш manjari} 6. குழந்தை; infant, tender child. 7. உரம், (யாழ்.அக.); manure, compost. [வயலை → வசலை → பசலை → பசளை] மறுவ: கொடிப்பசலை; கொத்துப்பசளை
பசளைக்கதை	பசளைக்கதை pacaḷaikkatai, பெ. (n.) பசலைக்கதை (யாழ். அக.); பார்க்க; see {pasalikkatai} [பசளை + கதை]
பசலைக்கல்	பசலைக்கல் pacalaikkal, பெ. (n.) சுண்ணாம்பு கலந்த களிமண்: clay, mart (pond.); [பசளை + கல்]
பசளைக்கலம்	பசளைக்கலம் pacaḷaikkalam, பெ. (n.) பச்சைப் பானை; unburnt pot, 'பசளைக் கலம் நெரித்தாற் போலே' (ஈடு. 7,4,5); [பசளை + கலம்]

பசளைமண்	பசளைமண் pacaḷaimaṇ, பெ. (n.) உரமுள்ள மண்; good loam. [பசளை + மண்]
பசற்றனம்	பசற்றனம் pacaṟṟaṉam, பெ. (n.) இளமைப் பண்பு; boyishness "உன் பசற்றனமிறே நலிகைக்கடி" (ஈடு. 9, 5, 6); க. பகரளதன, [பசல் + தனம்]
பசறு	பசறு pacaṟu, பெ. (n.) பச்சிலைச் சாறு; (வின்.); expressed juice of green herbs. தெ. பசறு [பசள் → பசளு → பசறு]
பசறை	பசறை pacaṟai, பெ. (n.) கோழிக்கீரை; Indian purane. small variety of spinach. (சா.அக.); மறுவ: சிறுபசலைக்கீரை. [பசளை -- பசறை]
பசனம்	பசனம் pacaṉam, பெ. (n.) 1. சமைத்தல்; cooking. 2. சிற்றின்பம்; sexual pleasure 3. செரிமான ஆற்றல்; a digestive secretion பசனம் pasaṉam, பெ. (n.) சமையல்; cooking. [Skt. pacana → த. பசனம்]
பசனமா-தல்	பசனமா-தல் pacaṉamātal, 6. செ.கு.வி. (v.i.) செரிமானமாதல்; being digested. [பசனம் + ஆ-,]

பசாசம்	பசாசம்1 pacācam, பெ. (n.) 1. பெருவிரலுஞ் கட்டுவிரலும் நீங்க ஒழிந்த மூன்று விரலுந் தம்மிற் பொலிந்து நிற்கும் இணையா விணைக்கை (சிலப். 3, 18, உரை);; a gesture with one hand in which the fingors other than the thumb and the yorefinger are joined together and held up right. பசாசம்2 pacācam, பெ. (n.) இரும்பு; iron. "காந்தங் கண்ட பசாசத்தவையே" (சி.போ.5); பசாசம்1 pacācam, பெ.(n.) பெருவிரலுஞ் சுட்டுவிரலும் நீங்க ஒழிந்த மூன்று விரலுந் தம்மிற் பொலிந்து நிற்கும் இணையா வினைக்கை வகை (சிலப்.3,18,உரை);;({});. a gesture with one hand in which the fingers other than the thumb and the forefinger are joined together and held upright. [Skt. {} → த. பசாசம்] பசாசம்2 pacācam, பெ.(n.) இரும்பு; iron. "காந்தங்கண்ட பசாசத் தவையே" (சி.போ.5);. [Skt. pacana → த. பசனம்]
பசாடு	பசாடு cipōpacāṭu, பெ. (n.) மாசு; film,as in the eye, speck, as in a gem, scum, as on the Surface of water. 'மாசாட்டியம்' என்பது கண்ணொளி மங்குதலைக் குறிக்கும் சிற்றூர்ப்புற வழக்கு. [மாசாடு → மாசாட்டியம். மாசாடு → பாசாடு → பசாடு] பசாடு pacāṭu, பெ. (n.) மாசு (யாழ்ப்.);; film, as in the eye; speck, as in a gem; scum, as on the surface of water.
பசாடுரி-த்தல்	பசாடுரி-த்தல் pacāṭurittal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) விழியின்தோட்டைவுரித்தல்; to remove film from the eye. [மாசாடு → பாசாடு → பசாடு + உரி-,] பசாடுரி-த்தல் pacāṭurittal, செ.கு.வி. (v.i.) விழியின் தோட்டை உரித்தல் (யாழ்ப்.);; to remove film from the eye.
பசாடை	பசாடை pacāṭai, பெ. (n.) பசாடு. (யாழ்ப்.); பார்க்க; see {pašādu} [பசாடு → பசாடை]

பசாந்திரியம்	பசாந்திரியம் pacāntiriyam, பெ. (n.) ஓதியமரம்; Indian ash tree
பசாமி	பசாமி pacāmi, பெ. (n.) ஞாழல்; a species of fragrant tree. different shrubs such as Cassia jasmine etc. (சா.அக.);
பசான்	பசான் cāakapacāṉ, பெ. (n.) 1. மேழ (சித்திரை); மாதத்தில் அறுவடையாகும் ஒருவகை நெல்; a kind of paddy harvested in the month of cittirai. 2. பசான் நெல்லின் அறுவடைக் காலம்; harvest time of {pasān} paddy 'இராஜராஜ தேவர்க்கு யாண்டு இருபத்தெட்டாவது பசான் முதல்' (s.i.ii.132.); மறுவ. கோடைச்சம்பா.
பசானம்	பசானம்āṭaiccampāpacāṉam, பெ. (n.) பசான். (I.M.P.Tn.383.); பார்க்க; see {pasān.} [பசான் → பசானம்] 1. அறுதிங்களில் விளையும் சம்பா நெற்பயிர்; a particular type of a paddy of five or six months duration (harvester sometime in January); "இந்நெல் அளக்குமிடத்து கார்பாதி பசானம் பாதி அளப்பதாகவும்" (தென்க.தொ.32 பக்-168);
பசி-த்தல்	பசி-த்தல் pakpacittal, 11.செ.கு.வி. (v.i.) பசிகொள்ளுதல்; to be hungry. "பசிப்புயி ரறியாப் பான்மைத்து" (மணிமே.14,58.); "பழித்தக்க செய்யான் பசித்தல் தவறோ" (நாலடி. 320-2); "பண்ணழிந்து ஆர்தலின் நன்று பசித்தல்" (நான்மணி.15-3); "நாணில் வாழ்க்கை பசித்தலில் துவ்வாது" (முதுமொழி. 33–1); க. பசி, ம. பயிக்க [பசி → பசி-,] 'பசிவந்தால் பத்தும் பறக்கும்' (பழ.); 'பசித்தவன் தின்னாததும் இல்லை பகைத்தவன் சொல்லாததும் இல்லை'. (பழ.);

பசி	பசி2 paḻpaci, பெ. (n.) 1. உயிர்த்துன்பம் பன்னிரண்டனுள் ஒன்றாகிய உணவு வேட்கை; hunger, appetite, craving for food, one of {புyir-t-tunbam.v.} "பசிப்பிணி யென்னும் பாவி" (மணிமே.11,80); 2. வறுமை; poverty "தொல்பசியறியா" (பெரும்பாண்.253); 3. தீ (யாழ்.அக.);; fire. பசிக்கொடுமையின் அடைமொழிகள் "ஆடுபசி யுழந்தநின் னிரும்பே ரொக்கலொடு நீடுபசி யொராஅல்வேண்டி" (பொருந.61 -62); "ஒல்குபசி யுழந்த வொடுங்குநுண் மருங்குல்" (சிறுபாண்.135); "அழிபசி வருத்தம் வீட" (சிறுபாண்.140); "பழம்பசி கூர்ந்தவெம் மிரும்பே ரொக்கலொடு" (சிறுபாண்.25); "ஆறுசெல் வம்பலர் காய்பசி தீரச் சோறடு குழிசி" (சிறுபாண்.365); "ஈன்றுகாண் மடிந்த பிணவுப்பசி கூர்ந்தென" (நற்.29-3); "ஒய்பசிச் செந்நாய் உயங்குமரை தொலைச்சி" (நற்.43-3); "பசிஅட முடங்கிய பைங்கண் செந்நாய்" (நற்.103-6); "கயந்தலை மடப்பிடி உயங்கு பசி களைஇயர்"(நற்.137-6);
பசிக்குறைவு	பசிக்குறைவு paḻpacikkuṟaivu, பெ. (n.) பசியில்லாதிருத்தல்; loss of appetite or poor appetite. [பசி + குறைவு]
பசிக்கொட்டாவி	பசிக்கொட்டாவி pacikkoṭṭāvi, பெ. (n.) பசியால் உண்டாகும் கொட்டாவி; yawning from hunger. [பசி + கொட்டாவி]
பசிக்கொடுமை	பசிக்கொடுமை pacikkoṭumai, பெ. (n.) பசியால் ஏற்படும் கொடுமை; severity of hunger. (சா.அக.); [பசி + கொடுமை]
பசிகரி.	பசிகரி. pacikari, பெ. (n.) எள்; sesame.
பசிகொள்ளல்	பசிகொள்ளல் pacikoḷḷal, பெ. (n.) பசியெடுத்தல்; getting hunger or appetite. [பசி + கொள்ளல்]

பசிச்சோர்வு	பசிச்சோர்வு paciccōrvu, பெ. (n.) பசியால் ஏற்படும் சோர்வு; ithering through hunger. [பசி + சோர்வு]
பசித்தாக்கம்	பசித்தாக்கம் pacittākkam, பெ. (n.) பசிக்கொடுமை; suffering from hunger. [பசி + தாக்கம்] 'பசிக்குப் பனம்பழம் தின்றால் பித்தம்பட்டயாடு படட்டும்'. (பழ.);
பசத்தீபனம்	பசத்தீபனம் pacattīpaṉam, பெ. (n.) உணவு வேட்கை; (வின்.); appetite, [பசி + திபனம்]
பசித்துவாழ்-தல்	பசித்துவாழ்-தல் pacittuvāḻtal, 16. செ.கு.வி. (v.i.) எளியவாழ்வு வாழ்தல் (s.i.i.vi.149);; to live in indigent circumstances [பசித்து + வாழ்-,]
பசிதகனி	பசிதகனி pacitakaṉi, பெ. (n.) சோறு. (சங்.அக.);; cooked rice. [பசி + தகனி]
பசிதம்	பசிதம் pacitam, பெ. (n.) உணவு வேட்கை; appetite. (வின்.); [பசி → பசிதம்]
பசிதம-த்தல்	பசிதம-த்தல் pacitamattal, 3. செ.கு.வி. (v.i.) பசியாறுதல்; a appearing hunger. [பசி + தம-,]
பசிதாகம்	பசிதாகம் pacitākam, பெ. (n.) சோறும் தண்ணீரும் வேண்டல்; hunger and thirst; a craving for food and water. [பசி + தாகம்]
பசிதாளல்	பசிதாளல் pacitāḷal, பெ. (n.) பசிபொறுத்தல்; to endure or put up with hunger, to tolerate hunger, keeping wolf from the door. [பசி + தாளல்]

பசிதின்னுதல்	பசிதின்னுதல் paciti<u>nn</u>utal, பெ. (n.) பசிவருத்துகை; suffering caused by hunger. [பசி + தின்னுதல்] 'பசியாமல் இருக்க மருந்து கொடுக்கிறேன் பழையது இருந்தால் போடு என்றானாம்.' (பழ.);
பசிது	பசிது pacitu, பெ. (n.) பசியது; that which is green. "பசிது கரிதென்று" (திவ்.இயற்.3.56.);; க. பசிது [பசுமை–பசிது]
பசிதுாண்டி	பசிதுாண்டி paciṇṭi, பெ. (n.) பசியை விரைவாக்குவது; drug that stimulater hunger. [பசி + துரண்டி]
பசிந்து	பசிந்து turaṇṭi, பெ. (n.) வெண்ணிற முள்ளதும் 15 அங்குலம் வரை வளர்வதுமான கடல்மீன் வகை; a seafish, silvery, attaining 15 in. in length, drepame punctata. முள் மிகுதியாகக் காணப்படுவதும் வாவல் போலும் உருவமைப்புடையதும் இம்மீன் என அறியலாகிறது.
பசிநாள்	பசிநாள் a<u>r</u>iyalāki<u>r</u>atupacināḷ, பெ. (n.) பசியையுடைய காலம்; the time of hungry. "பாடிநின்ற பசிநாட்கண்ணே" (புறநா.237-2); மறுவ: பசிநேரம். [பசி + நாள்] 'பசியுற்ற நேரத்தில் கிடைக்காத பாலும் பழமும் பசியற்ற நேரத்தில் ஏன்?'. (பழ.);
பசிநோய்	பசிநோய் paḻpacinōy, பெ. (n.) பசியாகிய நோய்; the hungry as a sick. "மாந்தர் பசிநோய் மாற்றக் கண்டாங்கு" (மணிமே.20-32); "பேணா மாக்கள் பேசார் பிணித்தோர், படிவநோன்பியர் பசிநோயுற்றோர்" (மணிமே. 28,224.); [பசி + நோய்]
பசிப்பகை	பசிப்பகை pacippakai, பெ. (n.) 1. பசியை நீக்கும் உணவு; the food to avoid the hungry. 2. பசியை நீக்கும் வள்ளல்; philanthropist. "பைதற் சுற்றத்துப் பசிப்பகை யாகி" (புறநா.212.7); "தன்பகை கடிதலன்றியும் சேர்ந்தோர் பசிப்பகை வல்லவன் மாதோ" (புறநா.400-17.);. "நின்பசிப்பகைப் பரிசில் காட்டினை கொளற்கே" (புறநா.181,10.); [பசி + பகை]

பசிப்பகைஞன்	பசிப்பகைஞன் pacippakaiñaṉ, பெ. (n.) இரப்போர் பசிதீர்க்கும் வள்ளல்; philanthropist "கொடையெதிர்ந்து ஈர்ந்தையோனே பாண்பசிப் பகைஞன்"(புறநா.180, 7); [பசி + பகைஞன்]
பசிப்பாழி	பசிப்பாழி pacippāḻi, பெ. (n.) உடம்பு; body which is the seat of hunger. "பசிப்பாழி மூலமறுப்பார்" (சைவச.பொது.429.); (த.சொ.அக.); (சா.அக.); [பசி + பாழி]
பசிப்பிணி	பசிப்பிணி pacippiṇi, பெ. (n.) 1. பசியாகிய நோய்; hungry as disease. 2. பசியென்னும் துன்பநோய்; hungry. "குடிப்பிறப் பழிக்கும் விழுப்பங் கொல்லும் பிடித்த கல்விப் பெரும்புணை விடூஉம் நாணணி களையும் மாணெழில் சிதைக்கும் பூண்முலை மாதரொரு புறங்கடை நிறுத்தும் பசிப்பிணி யென்னும் பாவி" (மணிமே.11.76,80); "மக்கள் தேவர் எனஇரு சார்க்கும் ஒத்தமுடிவின் ஓரறம் உரைக்கேன் பசிப்பிணி தீர்த்தல்" (மணிமே.12.18); "பாரகம் அடங்கலும் பசிப்பிணி அறுகென ஆதிரையிட்டனள் ஆருயிர் மருந்தென" (மணிமே.16, 134); "பசிப்பிணி தீர்த்த பாவையை யேத்தி" (மணிமே.28, 234); [பசி + பிணி]
பசிப்பிணிமருத்துவன்	பசிப்பிணிமருத்துவன் pacippiṇimaruttuvaṉ, பெ. (n.) பசியைத் தீர்க்கும் வள்ளல்; philanthropist. "பசிப்பிணி மருத்துவன் இல்லம் அணித்தோ சேய்த்தோ கூறுமினெமக்கே" (புறநா.173,11); [பசி + பிணி + மருத்துவன்]
பசிப்பிணிமருந்து	பசிப்பிணிமருந்து pacippiṇimaruntu, பெ. (n.) பசியாகிய நோயைத் தீர்க்கும் உணவு; food, that cure the disease of hunger "பசிப்பிணி மருந்தெனும் அங்கையி னேந்திய அமுத சுரபியை" (மணிமே.28,217); [பசி + பிணி + மருந்து]
பசிப்பு	பசிப்பு pacippu, பெ. (n.) 1. பசி; hunger 2. பசித்தல்; being hungry. (சா.அக.); [பசி → பசிப்பு]
பசிபட்டினி	பசிபட்டினி pacipaṭṭiṉi, பெ. (n.) உண்ணாது வருந்துகை; hunger and starvation. [பசி + பட்டினி]
பசிபட்டினியாயிரு-த்தல்	பசிபட்டினியாயிரு-த்தல் pacipaṭṭiṉiyāyiruttal, 1. செ.கு.வி. (v.i.) உண்ணாது வருந்தியிருத்தல்; starving being famished. [பசி + பட்டினியாய் + இரு-,]

பசிபடுமருங்கலை	பசிபடுமருங்கலை pacipaṭumaruṅkalai, பெ. (n.) பசித்த வயிறு; hungry stomoch. "பசிபடுமருங்கலை கசிபு, கைதொழாஅ" (புறநா.260-6);
பசிபொறாதவன்	பசிபொறாதவன் puṟanāpacipoṟātavaṉ, பெ. (n.) பசியைப்பொறுக்கமாட்டாதவன்; one who cannot endure hunger. [பசி + பொறாதவன்]
பசிமந்தி-த்தல்	பசிமந்தி-த்தல் pacimantittal, 10. செ.கு.வி. (v.i.) 1.பசிக்குறைவுபடல்; dullness of appetite 2. பசியெடாதிருத்தல்; loss of appetite. [பசி + மந்தி_,]
பசிமான்	பசிமான் pacimāṉ, பெ. (n.) அரிமா; lion (சா.அக.);. [பசி + மான்] [P]
பசிமூட்டல்	பசிமூட்டல் pacimūṭṭal, பெ. (n.) பசியெழுப்பல்; kindling of appetite. (சா.அக.);. [பசி + மூட்டல்]
பசியம்	பசியம் paciyam, பெ. (n.) கயிறு. (யாழ்.அக.);; rope
பசியன்	பசியன் paciyaṉ, பெ. (n.) பசியுடையவன்; hungry man "பசியராயிருக்குமவர்கள் சேறு சமையப் பற்றாமல் வெந்தது கொத்தையாக வாயிலிடுமா போலே" (ஈ.டு.1,3,1.); [பசி → பசியன்] 'பசித்தவன் பழங்கணக்குப்பார்த்ததுபோல' (பழ.); 'பசித்தவனுக்குப் பால் அன்னம் இட்டாற்போல' (பழ.); 'பசித்தவன் மேல் நம்பிக்கை வைக்கலாமா?' (பழ.);
பசியாட்டி	பசியாட்டி paḻpaciyāṭṭi, பெ. (n.) பசித்திருப்பவள் hurgy Woman. starving woman, "காய்பசி யாட்டி காயசண்டிகை" (மணிமே.19,33.); (சா.அக.);. [பசி + ஆட்டி] ஒநோ. மூதாட்டி

பசியாமை	பசியாமை mūṭāṭṭipaciyāmai, பெ. (n.) பசியெழாமை; absensce of appetite, non rising of gastric fire. [பசி + ஆ(எ.ம.); + மை]
பசியாற்று	பசியாற்று1 paciyāṟṟutal, 7. செ.கு.வி. (v.i.) உண்டு பசியைத் தணித்தல்; to appease hunger, eat, take food. [பசி + ஆற்று-,] பசியாற்று2 paciyāṟṟutal, 5. செ.குன்றாவி. (v.t.) உண்பித்தல்; to feed ' வந்தவர்களைப் பசியற்றி அனுப்பி வைத்தேன்'. (யாழ்ப்.); [பசி + ஆற்று-,]
பசியாறு-தல்	பசியாறு-தல் paciyāṟutal, 1. செ.கு.வி. (v.i.) பசிதணிய உணவு உண்ணுதல்; to appease, hunger 'நீங்கள் பசியாறி விட்டீர்களா?'. (உ.வ.); [பசி + ஆறு-,]
பசியான்	பசியான் paciyāṉ, பெ. (n.) பசுமை நிறத்தவன்; dark coloured person. "செவ்வாய் பசியாய் பெருங்கருணைத்தெய்வமே"(காஞ்சிப்பு. வலம்புரி. 39.); [பசியன் → பசியான்]
பசியிலைக்கறி	பசியிலைக்கறி paciyilaikkaṟi, பெ. (n.) பச்சிலைக்கறி; dish of greens. (சா.அக.); [பச்சிலைக்கறி → பாசிலைக்கறி → பசியிலைக்கறி]
பசியெடாமை	பசியெடாமை paciyeṭāmai, பெ. (n.) பசியெடுக்காதிருத்தல்; non rising of gastric fire. [பசி + எடாமை]
பசியெடுதல்	பசியெடுதல் eṭāmai, பெ. (n.) பசியுண்டாகை; feeling hungry. [பசி + எடுத்தல்]
பசியெழுப்பல்	பசியெழுப்பல் eṭuttalpaciyeḻuppal, செ. கு. வி. (v.i.) பசியேற்படல்; feeling of hungry, apperence of hunger. (சா.அக.); [பசி + எழுபல்]

பசியெழுப்பி	பசியெழுப்பி pasiyeḻuppi, பெ. (n.) பசியைத்தூண்டும் மருந்து; drug that kindles the gastric fire. (சா.அக.); [பசி + எழுப்பி] பசியெழுப்பி eḻuppipaciyeḻuppi, பெ. (n.) பசியைத்தூண்டும் மருந்து; drug that kindles the gastric fire. (சா.அக.); [பசி + எழுப்பி]
பசியெழும்பல்	பசியெழும்பல் eḻuppipaciyeḻumpal, பெ. (n.) பசியேற்படல்; feeling hungry. [பசி + எழும்பல்]
பசியேப்பம்	பசியேப்பம் eḻumpalpaciyēppam, பெ. (n.) பசி மிகுதியில் உண்டாம் தேக்கெறிவு; belching due to excessive hunger. [பசி + ஏப்பம்] 'பசியேப்பக் காரனும் புளியேப்பக் காரனும் கூட்டுப்பயிர் இட்டது போல' (பழ.);
பசிரி	பசிரி palpaciri, பெ. (n.) பசளைக் கொடி; creeping purslane. "பசரிகைக் கொண்டு,செல்வான்" (உபதேசகா. சிவத்துரோக. 501,); பசிரிவகை: குதிரைப் பசிரி, பெரும் பசிரி வரட் பசிரி எனத் த. சொ. அக. கூறும். மறுவ. பாவிரி. (சூடா. நி.); [வயலை → வயிலி → பயிரி → பசிரி]
பசிளசாதி	பசிளசாதி paciripaciḷacāti, பெ. (n.) ஆண்சாதி, நான்குவகையுள் ஒன்று (சாமசாதி);; one of the four classes of men divided according to their lust (சா.அக.); [பசிளம் + சாதி]
பசு-த்தல்	பசு-த்தல் cātipacuttal, 11 செ.கு.வி. (v.i.), பசுமையாதல்; to be green. "பசுத்து மரகதம் போலே யிருக்கிற மடக்கிளியே" (திவ்.பெருமாள்.தனியன்,3.); [பசு-மை → பசு-,]
பசுக்கல்	பசுக்கல் maṭakkiḷiyētivperumāḷtaṉiyaṉpacumaipacupacukkal, பெ. (n.) பலகைகளை இணைக்க உதவும் ஆணிவகை; (இ.வ.); batten nails [பசுக்கல் + ஆணி]

பசுக்கற்கதவு	பசுக்கற்கதவு pacukkaṟkatavu, பெ. (n.) பலகைகளால் இணைக்கப்பட்ட கதவு; (இ.வ.); (கட்டட. நாமா. 22.); batten door. [பசுக்கல் + கதவு]
பசுக்கற்சன்னல்	பசுக்கற்சன்னல் pasukkaṟsaṉṉal, katavu, பெ. (n.); மரத்தாற் செய்த கதவுகளையுடைய காலதர் (கட்டட. நாமா. 23.); batten window. [பசுக்கல் + கதவு]
பசுக்காணி	பசுக்காணி katavupacukkāṇi, பெ.(n.) ஒருவகை உயர்ந்த சேலம் வேட்டி; a kind of superior salem-cloth. [பசு + காணி]
பசுக்கோசுரம்	பசுக்கோசுரம் kāṇipacukācuram, பெ. (n.) சிறுநாகப்பூ, (சங்.அக.);; iron wood of ceylon; [பசு + கோசுரம்]
பசுக்கோல்	பசுக்கோல்ācurampacukāl, பெ. (n.) பலகை யிணைக்கை; battening [பசு + கோல்]
பசுகுபசுகெனல்	பசுகுபசுகெனல்ālpacukupacukeṉal, பெ. (n.) பசுமை நிறமாதற்குறிப்பு. expr. signigying green appearance; "மலைபேரமாட்டாதே பலகால் வர்ஷிக்கையாலே.....பசுகுபசுகு என்றிருக்குமே" (ஈடு. 4,44); [பசுகு + பசுகு + எனல்]
பசுகை	பசுகை eṉalpacukai, பெ. (n.) சிறிய விலங்கு (யாழ்.அக.);; little animal.
பசுங்கண்கடவுள்	பசுங்கண்கடவுள் pacuṅkaṇkaṭavuḷ, பெ. (n.) உருத்திரன் (சிவன்);; rudra (sivan);, "படரணி அந்திப் பசுங்கண்கடவுள்" (கலித்.101-24); [பசுங்கண் + கடவுள்]
பசுங்கதிர்	பசுங்கதிர் kaṭavuḷpacuṅkatir, பெ. (n.) பசுங்கதிர்க்கடவுள் (பிங்.); பார்க்க; see {pasu-si. kadr-k-kagaw} [பசுமை + கதிர்]

பசுங்கதிர்க் கடவுள்	பசுங்கதிர்க் கடவுள் kaṭavuḷ, பெ. (n.) திங்கள்; moon, as cool rayed. "பசுங்கதிர்க் கடவுள் யோகம் பழிப்பற நுனித்து" (சீவக.62,); [பசுமை + பசும் + கதிர் + கடவுள்]
பசுங்கதிர்த்தே	பசுங்கதிர்த்தே kaṭavuḷpacuṅkatirttē, பெ. (n.) பசுங்கதிர்க் கடவுள் (சூடா.); பார்க்க; see {pasuri (adj.); } [பசு + கதிர் + தே]
பசுங்கம்பளம்	பசுங்கம்பளம் tēpacuṅkampaḷam, பெ. (n.) பசுமையான கம்பளம்; wollen as in the colou of green "பொன்னி னூசி பசுங்கம் பளத்து" (மணிமே.29, 17); [பசுமை + கம்பளம்]
பசுங்கரந்தை	பசுங்கரந்தை kampaḷampacuṅkarantai, பெ. (n.) 1. கரந்தை வகை. a kind of basil. 2. ஒரு வகை கரந்தை; a kind of sweet basil. [பசுமை + கரந்தை]
பசுங்கருப்பூரம்	பசுங்கருப்பூரம் karantaipacuṅkaruppūram, பெ. (n.) பச்சைக் கருப்பூரம் பார்க்க; see {baccal-kkaruppira} "தூநறும் பசுங்கர்ப்பூரச் கண்ணத்தால்" (பெரியபு. தடுத்தாட்.17.);. [பசுமை + கருப்பூரம்]
பசுங்கரை	பசுங்கரை karuppūrampakaṅkarai, பெ. (n.) சிற்றூர் நிலங்களைப் பொதுவில் வைத்து நுகரும் நிலவுரிமைமுறை; a kind of tenure in which lands are enjoyed in common by coparceners of a village, who may either cultivate them in common or parcel them out from time to time amongst themselves for their several cultivation, the right of each Iving to a definite proportion of the whole but not to anyone field or piece of land in particular, opp. to {arudi -k-karai.} [பசுமை → பசு + கரை]
பசுங்கல்	பசுங்கல் karaipacuṅkal, பெ. (n.) சந்தனம் அரைக்கும் கல்; stone for grinding sandal "பேருலகம் பசுங்கல்லாக" (கம்பரா.கடல் காண்.10.);. [பசுமை + கல்]
பசுங்கலம்	பசுங்கலம் kalpacuṅkalam, பெ. (n.) பசுமையான மட்கலம்; raw earthen vessel "ஈர்மண் செய்கை நீர்படு பகங்கலம்" (நற்.308, 9); "பெயல்நீர்க் கேற்ற பசுங்கலம் போல" (குறுந்:29,);

பசுங்கழை	பசுங்கழை kuṟunpacuṅkaḻai, பெ. (n.) பசுமையான மூங்கில்; greenish, enriched bamboo. "கான யானை கைவிடு பசுங்கழை" (குறுந்:54, 3); "விசும்புதோய் பசுங்கழைக் குன்ற நாடன்" (குறுந்:74, 2);. "குவையுடையப் பசுங்கழை தின்ற கயவாய்ப் பேதையானை" (குறுந்.179, 5); [பசுமை + கழை]
பசுங்களை	பசுங்களை pacuṅkaḷai, பெ. (n.) பச்சைக்கல். (யாழ்.அக.);; emerald. [பசுமைகல் → கள் → களை]
பசுங்கறி	பசுங்கறி kaḷaipacuṅkaṟi, பெ. (n.) பசிய மிளகு சேர்த்த உணவு; food prepared with tender pepper. "கருங்கொடி மிளகின் காய்த்துணர்ப் பசுங்கறி" (மலைபடு,521); [பசுமை + கறி]
பசுங்காடு	பசுங்காடு kaṟipacuṅkāṭu, பெ. (n.) பசுமையான அடர்த்தியான காடு; greenish; thickest forest. "முதைபடு பசுங்காட்டரிற்பவர் மயக்கி" (அகநா.262-1); [பகம் →மை + காடு)
பசுங்காஞ்சொறி	பசுங்காஞ்சொறி kāṭupakaṅkāñcoṟi, பெ. (n.) சிறுகாஞ்சொறி; climbing nettle.(சா.அக.); [பகமை → பசு + காஞ்சொறி]
பசுங்காய்	பசுங்காய் pakaṅkāy, பெ. (n.) 1. முற்றாத தவசம்; immature paddy or other grain in the ear. 2. இளங்காய்; unripe fruit. 3. பாக்குவகை; a kind of arecanut. "இன்னீரிளம்பசுங் காயும்" (சீவக. 2473);. "கோடை யுதிர்த்த குவிகட் பசுங்காய்" (அகநா.315, 11); "பூவொடு வளர்த்த மூவாப் பசுங்காய்" (அகநா.335, 23); "புல்லிலை நெல்லிப் புகரில் பசுங்காய்". (அகநா.363, 6); [பசுமை + காய்]
பசுங்கிளி	பசுங்கிளி kāypacuṅkiḷi, பெ. (n.) பச்சைக்கிளி; green parrot "பசுங்கிளிச் சிறையென" (பெருங். இலாவாண.3.62.); [பசுமை + கிளி]

பசுங்கிளிமாது	பசுங்கிளிமாது kiḷipacuṅkiḷimātu, பெ. (n.) சங்கினிச் சாதியாகிய பெண்; நான்கு சாதியாருள் ஒருவகை; one of the four classes of women dirvided accorting to their lust i.e {sangini-} the second of the four (சா.அக.); [பசு-மை + கிளி + மாது]
பசுங்கிளை	பசுங்கிளை mātupacuṅkiḷai, பெ. (n.) பச்சைக்கிளை; green young branch (சா.அக.); [பசு-மை + கிளை]
பசுங்கீரை	பசுங்கீரை pasuṅārai, பெ. (n.) 1. பச்சையிலைக்கறி; vegetable greens, 2. ஒரு வகை பச்சைப்புல்; a kind of green glass.(சா.அக.); [பசு-மை + கீரை]
பசுங்குடி	பசுங்குடிāraipacuṅkuṭi, பெ. (n.) 1. தகுதியான குடி; respectable family. 2. உழவன்; hus-bandman. [பசுமை + குடி]
பசுங்குடை	பசுங்குடை kuṭipacuṅkuṭai, பெ. (n.) 1. பனங்குருத்தாற் செய்த பூங்குடலை; flower basket as it made form tender palm leaves. "இரும்பமை பகங்குடை பலவுடன் பொதிந்து" (புறநா.168.2); "அவல் வகுத்த பசுங்குடையான்" (புறநா:352.3); 2. பனையோலையால் செய்யப்பட்ட கிண்ணம் போன்ற உண்கலம், தொன்னை; a kind of cup made of palmleaves. "பயிலிதழ்ப் பகங்குடை" (அகநா:30, 10); [பசுமை + குடை]
பசுங்குழவி	பசுங்குழவி kuṭaipacuṅkuḻvi, பெ. (n.) இளங்குழந்தை; tender child. "ஒருவாத பசுங்குழவியுடனிருத்தி" (திருவிளை. பழியஞ். 7.); [பசுமை + குழவி] பசுங்குளவி kuḻvipacuṅkuḷavi, பெ. (n.); மலைப்பச்சை என்னும் நறுமணச் செடியின் இலைகள்; fragranced leaves of malai-paccai shrub, "பெருந்தண் கெல்லினச் சிறுபகங்குளவி கடிபதங் கமழும் கூந்தல்" (நற்.346, 9); [பசுமை + குளவி]

பசுங்கூட்டு	பசுங்கூட்டு1 pasuṅāṭṭu, பெ. (n.) நறுமணக் கலவை; perfume of sandal and other fragrant ingredients. 'நறிய சாத்தம்மியிலே கத்தூரி முதலிய பகங்கூட்டரைக்க' (நெடுநல். 50, உரை); [பசுமை + கூட்டு] பசுங்கூட்டு2 pasuṅāṭṭu, பெ. (n.) சுண்ணாம்புச் சாந்து; ground lime, "ஆட்டாண்டு தோறும் பசுங்கூட்டாலே ஜீர்ணேத்தாரம் பண்ண வேண்டுகையாலும்" (s.i.i.v.ii,501.); [பசுமை + கூட்டு]
பசுங்கூறு	பசுங்கூறு pacuṅāṟu, பெ. (n.) பசுங்கரை பார்க்க; see paśurikarai [பசுமை + கூறு]
பசுங்கொடி	பசுங்கொடி pacuṅkoṭi, பெ. (n.) அறுகு (மலை);; bermuda grass. [பசுமை + கொடி]
பசுங்கொண்டி	பசுங்கொண்டி pacuṅkoṇṭi, பெ. (n.) வெள்வேல்; foreign white sundra. (சா.அக.); [பசுமை + கொண்டி]
பசுங்கொத்தான்	பசுங்கொத்தான் koṇṭipacuṅkottāṉ, பெ. (n.) கொற்றான்; baloon wine. மறுவ. முடக்கத்தான், முடக்கொத்தான், முடக்கற்றான், இந்திரவல்லி, [பசுமை + கொற்றான் → கொத்தான்]
பகங்கொற்றான்	பகங்கொற்றான் kottāṉpakaṅkoṟṟāṉ, பெ. (n.) கொடிவகை; a parasitic leafless plant. மறுவ. முடக்கத்தான் [பசுமை + கொற்றான்]
பசுங்கோரை	பசுங்கோரை koṟṟāṉcuṅārai, பெ. (n.) புல் வகை; a kind of Sedge. [பசுமை + கோரை.]

பசுங்கோலா	பசுங்கோலாāraipacuṅālā, பெ. (n.) பச்சைநிறமானதும் கரும்புள்ளி கலந்ததும் இரண்டடிவரை வளரக்கூடியதுமான மீன் வகை; garfish, green dotted with black, attaining 2ft in length, belong annulata. [பசுமை + கோலா]
பசுண்டி	பசுண்டிālāpacuṇṭi, பெ. (n.) சீரகம் (மலை.);; cumin.
பசுத்தக்காளி	பசுத்தக்காளி pacuttakkāḷi, பெ. (n.) தக்காளி வகை (வின்.);; a shrub of the physalisgenus. [பசு + தக்காளி]
பசுந்தடி	பசுந்தடி takkāḷipacuntaṭi, பெ. (n.) பச்சை ஊன்தசை; piece of raw meat. "விசும்பாடெருவை பசுந்தடி தடுப்ப" (புறநா.64-4); [பசுமை + தடி-பசுந்தடி]
பசுந்தண்டு	பசுந்தண்டு pacuntaṇṭu, பெ. (n.) "குவளைப் பூவின் தண்டு கொண்டு" greenish stem of {kuvalai} flower. "பச்சைக் குவளைப் பசுந்தண்டு கொண்டு" (பரிபா.11-102);
பசுந்தமிழ்	பசுந்தமிழ் paripāpacuntamiḻ, பெ. (n.) செந்தமிழ்; refined tamil. 'இதனைப் பசுந்தமிழாற் சொல்லின்' [பசுமை + தமிழ்]
பசுந்தரை	பசுந்தரை tamiḻpacuntarai, பெ. (n.) புற்றரை; grassy ground, Verdant field. [பசு-மை + தரை]
பசுந்தழைப்பால்	பசுந்தழைப்பால் taraipacuntaḻaippāl, பெ. (n.) பச்சைத் தழையின் சாறு; juice of green leaves, herbs etc. (சா.அக.); [பசும் + தழை + பால்]
பசுந்தாள்உரம்	பசுந்தாள்உரம் pacuntāḷuram, பெ. (n.) 1. தழைக்காக வளர்க்கப்பட்ட பயிரை அந்த நிலத்திலேயே உழுது சேர்க்கும் உரம்; green manure. 2. நாற்று நடுவதற்கு முன்னால் சேற்று நிலத்தில் பல்வேறு இலைதழைகளைப் போட்டு உரமாக்குதல்; to make green manure before the transplantation in the field. (பகந்தாள் + உரம்);

பசுந்தாளெரு	பசுந்தாளெரு urampacuntāḷeru, பெ. (n.) தழையுரம் (இ.வ.);; green leaves, used as manure. [பசுந்தாள் + எரு]
பசுந்துணி	பசுந்துணி erupacuntuṇi, பெ. (n.) பசிய தசைத்துண்டம்; piece of raw meat. "அடர்த்தெழு குருதி அடங்காப் பசுந்துணி" (சிலப்.20-34); [பசுமை + துணி]
பசுந்துளவினவை	பசுந்துளவினவை pacuntuḷaviṉavai, பெ. (n.) பசிய துளவமாலை; green coloured holibasil garland. "கள்ளணி பசுந்துள வினவை" பரிபா.15-54)
பகநரம்பு	பகநரம்பு paripāpakanarampu, பெ. (n.) பெரும்பாலும் அழுக்கு அரத்தத்தைக் கொண்டு செல்லும் அரத்தக்குழாய்; vein [பசுமை + நரம்பு]
பசுநாகம்	பசுநாகம் narampupacunākam, பெ. (n.) வில்வமரம்; bilva tree. (சா.அக.);. [பசுமை + நாகம்]
பசுநாக்கி	பசுநாக்கி nākampacunākki, பெ. (n.) ஒரு வெண்ணிறமான நாக்குமீன்; white indian sole fish. (சா.அக.); [மறுவ: பகநா, பசுநாக்கிலை.] [பகமை + நாக்கு.]
பசுநா	பசுநா nākkupacunā, பெ. (n.) perh. பிராய். (சூடா.); பார்க்க; see {piray} paper tree [பசுமை + நா]
பசுநிலா	பசுநிலா nāpacunilā, பெ. (n.) தண்ணிய நிலவொளி; moon light "பசுநிலா விரிந்த பல் கதிர் மதியில்" (அகநா.57-11); [பசுமை + நிலா]
பசுநுணலை	பசுநுணலை nilāpacunuṇalai, பெ. (n.) பச்சைத் தவளை; green frog. (சா.அக.); [பசுமை + நுணலை]

பசுநெய்	பசுநெய் nuṇalaipacuney, பெ. (n.) குளிர்ந்த நறுநெய்; perfumed oil used by women, for smoothing the body, in ancient times. "பசுநெய் கூர்ந்த மென்மை யாக்கைச் சீர்கெழு மடந்தை". (நற்.40, 8); [பசும் + நெய்]
பசுப்பு	பசுப்பு neypacuppu, பெ. (n.) 1. பசுமை; greenness; "ஆற்றங்கரைப் பகத்தானக்கரையோ டிக்கரையாய்த் தோற்றும் பசுப்பைத் தொடர்வுறுமே" (பாடு.29, நெஞ்சிற்.); 2. பசுமை கலந்த மஞ்சள் நிறம் (நாநாரத்த.674.);; greenish yellow. தெ. பசுபு (பக-பசுப்பு);
பசுபதிநாயனார்	பசுபதிநாயனார் pacupupakapacuppupacupatināyaṉār, பெ. (n.) அறுபத்துமூவருள் ஒருவர்; a canonized {Šaivasaint} one of 63, {nayanmar.} [பசுபதி + நாயனார்] மறுவ: உருத்திர பசுபதியார். "நீடுமன்பினி லுரபத்திர மோதிய நிலையால் ஆடுசேவடி யருகுற அணைந்தனரவர்க்குப் பாடு பெற்றசீ ருருத்திர பசுபதி யாராங் கூடு நாமமு நிகழ்ந்தது குவலயம் போற்ற" என்பது பெரியபுராணம்.
பசும்பட்டு	பசும்பட்டு periyapurāṇampacumpaṭṭu, பெ. (n.) நேர்த்தியான பட்டு; fine silk "உரித்தவுரி பசும்பட்டா" (கோயிற்பு. பதஞ்சலி.32.); [பசுமை – பசும் + பட்டு]
பசும்படி	பசும்படி paṭṭupacumpaṭi, பெ. (n.) 1. பச்சிலை களைக் கொண்டு செய்யும் மருந்து; a coarse medicine prepaed from greens. 2. மஞ்சள் மங்குத்தான்; yellow magoostan. (சா.அக.); [பசுமை-பசும் + படி] பசும்பதம் paṭipacumpatam, பெ. (n.); 1. உணவுக்குரிய பொருள்கள்; raw material for food. 'பண்ணிய மட்டியும் பசும்பதங் கொடுத்தும்' (பட்டினப். 2 0 3,உ ரை.); 2. இளம்பருவம்; infancy childhood 'பாளைப் பசும்பதத்தும்' மறுவ. அரிசியும் கறியும். விளைந்த நெல்லும் பறிக்குங் காய்களும் அரியும் கறியுமென்று பெயர் பெறும் எனத் (த.சொ.அக.); கூறும். [பசுமை-பகம் + பதம்]
பசும்பயறு	பசும்பயறு patampacumpayaṟu, பெ. (n.) சிறுபறு (பிங்,);; green gram. மறுவ. பாசிப்பயறு [பசுமை-பகம் – பயறு]

பசும்பழப்பாகல்	பசும்பழப்பாகல் payaṟupacumpaḻppākal, பெ. (n.) அன்று பழுத்த பழத்தையுடைய பாகற்கொடி; balsam creeper having. "பலவுக்காய்ப் புறத்த பசும்பழப்பாகல்" (அகநா.255-13); [பசுமை + பழம் + பாகல்]
பசும்பாண்டில்	பசும்பாண்டில் pākalpacumpāṇṭil, பெ. (n.) மணிகள் அழுத்திய பொன்னால் இயன்ற பாண்டில் என்னும் அணிகலன்; an ornament made by gold and gems. "தபாலம் பசும் பாண்டில் காசுநிரை அல்குல்" (ஐங்.310.); [பசுமை-பசும் + பாண்டில்]
பசும்பாம்பு	பசும்பாம்பு pāṇṭilpacumpāmpu, பெ. (n.) பச்சைப்பாம்பு; greenish snake, "சினைப்பசும்பாம்பின் சூன் முதிர்ப்பன்ன" (குறுந். 35-2); [பசு-மை + பாம்பு]
பசும்பாவை	பசும்பாவை pāmpupacumpāvai, பெ. (n.) சிறியபசிய விளையாட்டுப்பாவை; play-thing, like a doll prepared by green leaves. "சிறுபகம் பாவையும் எம்மும் உள்ளார்" (குறுந்:278, 3); [பசுமை + பாவை]
பசும்பிடி	பசும்பிடி pāvaipacumpiṭi, பெ. (n.) பச்சிலைமரம்; mysore gamboge. "பெருவாய் மலரொடு பசும்பிடி மகிழ்ந்து" (பதிற்றுப்.81-25); "பசும்பிடி வகுளம்" (குறிஞ்சிப்,70.); "பெருவாய் மலரொடு பசும்பிடி மகிழ்ந்து" (பதிற்றுப்.81-25); "பசும்பிடி இளமுகிழ் நெகிழ்ந்த வாயாம்பல்" (பரிபா.19-75); மறுவ. அறுகி [பசுமை + பிடி]
பசும்பிறப்பு	பசும்பிறப்பு piṭipacumpiṟappu, பெ. (n.) சமணமதங் கூறும் அறுவகைப் பிறப்புக்களுள் மூன்றாவது; (jaina.); the third of six kinds of birth, 'பசும்ம் பிறப்புஞ் செம்ம் பிறப்பும்' (மணிமே.27, 151); [பசுமை + பிறப்பு]
பசும்புண்	பசும்புண் piṟappupacumpuṇ, பெ. (n.) புதுப்புண்; green wound. "மெய்யது வியரே மிடற்றது பசும்புண்" (புறநா.100.); [பசுமை + புண்]
பசும்புல்	பசும்புல் puṇpakampul, பெ. (n.) 1. பச்சைப்புல்; green grass. "பசும்புற் றலைகாண் பரிது" (குறள்.16); 2. விளைபயிர் (பிங்.);, growing crop. [பசு-மை + புல்]

பசும்புற்றரை	பசும்புற்றரை pulpacumpuṟṟarai, பெ. (n.) பசுமையான புற்கள் நிரம்பிய தரை (சூடா.);; beautiful lawn. மறுவ. சாட்டுவலம். [பசும்புல் + தரை]
பசும்பூ	பசும்பூ taraipacumpū, பெ. (n.) பச்சைப்பூ; green flower. (சா.அக.); [பசு-மை + பூ]
பசும்பூண்பாண்டியன்	பசும்பூண்பாண்டியன் pūpacumpūṇpāṇṭiyaṉ, பெ. (n.) ஒரு பாண்டிய அரசன்; a king of {pändiya} kingdom, "கோழி வாகைப்பறந்தலைப் பசும்பூண் பாண்டியன் வினைவலதிகன்" (குறுந். 393-4); "பலர்புகழ் திருவிற் பகம்பூண் பாண்டியன்" (அகநா.338, 5); "வாடாப் பூவிற் கொங்கரோட்டி நாடுபல தந்த பசும்பூண் பாண்டியன்" (அகநா.253, 5); "செல்லா நல்லிசை விசும்பிவர் வெண்குடைப் பசும்பூண் பாண்டியன்" (அகநா.162-21); [பசும்பூண் + பாண்டியன்]
பசும்பூண்பொறையன்	பசும்பூண்பொறையன் pāṇṭiyaṉpacumpūṇpoṟaiyaṉ, பெ. (n.) அகநானூற்றில் குறிப்பிடப்படும் ஒரு சேர அரசன்; a {céra} king mentimed in the {Agananuru}. "மறமிகு தானைப் பசும்பூட் பொறையன்" (அகநா.303-4); [பசும்பூண் + பொறையன்]
பசும்பூண்வழுதி	பசும்பூண்வழுதி poṟaiyaṉpacumpūṇvaḻuti, பெ. (n.) நற்றிணையில் குறிப்பிடப்பெறும் ஒரு பாண்டிய அரசன்; a {Pandya} king mentioned in the {Narriṇai} [பசும்பூண் + வழுதி]
பசும்பூணவை	பசும்பூணவை vaḻutipacumpūṇavai, பெ. (n.) பொன்னிறமுடைய திருமால்; {Thirumal} have a fine gold colour. "பாம்பு படிமஞ் சாய்த்தோய் பசும்பூணவை" (பரிபா.4-47);
பசும்பை	பசும்பை paripāpacumpai, பெ. (n.) வணிகர்கள் தோளில் மாட்டிக்கொள்ளும் நீண்டபை வகை; a pedlar's pack carried over the shoulder. "பசும்பை தோளேற்றி" (திருவாலவா.236); க. பசும்பெ. (பசுமை + பை);

பசும்பொன்	பசும்பொன் paipacumpoṉ, பெ. (n.) 1. மாற்றுயர்ந்த பொன்; fine gold, "பாணன் சூடிய பசும்பொற்றாமரை" (புறநா.141);. 2. கிளிச்சிறை பார்க்க; a kind of gold "பசும்பொன் புனைந்த பாவை" (மதுரைக். 410.); "நெய்விலைக் கட்டிப் பசும்பொன் கொள்ளான்" (பெரும்பாண்.164.); "செந்நீர்ப் பசும்பொன் புனைந்த பாவை" (மதுரைக்.410.); "பசும்பொன் அவிரிழை பையநிழற்ற" (ஐங்குறு.74-2); "திருமணி பொருத திகழ்விடு பசும்பொன்" (பதிற்றுப்.16-15); "இலங்குமணி மிடைந்த பசும்பொற் படலத்து" (பதிற்றுப்.39-14); "மணிபொரு பசும்பொன்கொல்" (கலித்.1434); "செந்நீர்ப் பசும்பொன் வயிரியர்க் கீத்த முந்நீர் விழவின் நெடியோன்" (புறநா.9-9); "முடி புனைந்த பசும்பொன்னின்" (புறநா-403); "மைதீர் பசும்பொன்மேல் மாண்ட மணியழுத்தி" (நாலடி.347-1); "வீறுயர் பசும்பொன் பெறுவதிம்மாலை" (சிலப்.8-165); "தோமறு பசும்பொன் பூரணகும்பத்து" (சிலப்.5, 152); " விளக்குப் பசும்பொற் " (சிலப்
பசும்பொன்உலகம்	பசும்பொன்உலகம் pacumpoṉulakam, பெ. (n.) துறக்கவுலகம்; (adj.); elysium. "பசும்பொன் உலகமும் மண்ணும் பாழ்பட" (பரிபா.2, 3); [பசும்பொன் + உலகம்]
பசுமஞ்சள்	பசுமஞ்சள் ulakampacumañcaḷ, பெ. (n.) மஞ்சள் வகை; a kind of turmeric "சிறுபசுமஞ்ச ளொடு நறுவிரை தெளித்து" (திருமுருகு.235); [பசுமை + மஞ்சள்]
பசுமண்	பசுமண் mañcaḷpacumaṇ, பெ. (n.) கிளியின் எச்சம்; parrots excreta.(சா.அக.);
பசுமண்கலம்	பசுமண்கலம் cāakapacumaṇkalam, பெ. (n.) பச்சைமண் பாத்திரம்; an burnt clay vessel. "பசுமண் கலத்துள்நீர் பெய்துஇரீஇ யற்று" (குறள்.660); [பசுமை + மண் + கலம்)
பசுமந்தம்	பசுமந்தம் kalampacumantam, பெ. (n.) வேம்புமரம் (வேப்பமரம்);; neem tree (சா.அக.);

பசுமயில்	பசுமயில் cāakapacumayil, பெ. (n.) பசுமை கலந்த பொன்னிறமான மயில்; greenish golden coloured peacock. "பழனக் காவிற் பசுமயிலாலும்" (பதிற்றுப்.27, 8); [பசுமை-பசும் + மயில்]
பசுமரல்	பசுமரல் mayilpacumaral, பெ. (n.) பசியநிறமுடைய மரல் என்னும் ஒருவகைக் களைக் கொடி; a shrub weed. "பருவிலைக் குளவியோடு பசுமரல் கட்கும்" (குறுந்.100, 2.);
பசுமருந்து	பசுமருந்து pacumaruntu, பெ. (n.) பச்சிலைகளாலான மருந்து (வின்.);; medicine prepared from herbs. [பசுமை + மருந்து] ஒருகா. பச்சிலைமருந்து
பசுமலர்	பசுமலர் paccilaimaruntupacumalar, பெ. (n.) அப்போது பறித்தமலர்; undried, fresh flower. (சா.அக.); [பகம் + மலர்]
பசுமலைக் குழலூற்று	பசுமலைக் குழலூற்று kuḻlūṟṟu, பெ. (n.) தமிழ் மருந்துகளில் துணைச் சரக்காகப் பயன்படும் பேரோசனை; an unknown drug forming one 120 kinds of natural substances in tamil medicines. (சா.அக.); [பசும் + மலை + குழலூற்று)]
பசுமைலையடிமண்	பசுமைலையடிமண் pacumailaiyaṭimaṇ, பெ. (n.) மஞ்சட்கல்; a kind of yellow stone forming mountains of hills. (சா.அக.); [பசுமலை + அடிமண்]
பசுமிளை	பசுமிளை pacumiḷai, பெ. (n.) பசிய காவற்காடு; thickest forest as fenced enclosure. [பசு-மை-பசு + மிளை]
பசுமுல்லை	பசுமுல்லை pacumullai, பெ. (n.) ஒரு வகை முல்லைக் கொடி; a kind of jasmine (சா.அக.); [பசு-மை-பசு + முல்லை]
பசுமுன்னை	பசுமுன்னை pacumuṉṉai, பெ. (n.) முன்னைவகை (பதார்த்த, 388.);; dusky firebrand tree. [பசு-மை → பசு + முன்னை]
பசுமுன்னைக்கீரை	பசுமுன்னைக்கீரை muṉṉaipacumuṉṉaikārai, பெ. (n.) நறுமுன்னை; dusky fire brand tree. (சா.அக.); [பசுமுன்னை + கீரை]

பசுமுன்னைவேர்	பசுமுன்னைவேர்āraipacumuṉṉaivēr, பெ. (n.) உணவில் விருப்பத்தை உண்டாக்கும் பசுமுன்னையின் வேர்; the root of {pašumuṇṇai} inducimg appetite of craving for food. [பசுமுன்னை + வேர்]
பசுமூலி	பசுமூலி pacumūli, பெ. (n.) 1. பச்சைமூலாகை; any green herbacious plant 2. பச்சைப்புல்; green grass. [பசு-மை + மூலி]
பசுமெழுக்கு	பசுமெழுக்கு mūlipacumeḻukku, பெ. (n.) புதுமேழுக்கு; new polishing for mud floor. "பாகு குத்த பசுமெழுக்கில்" (பட்டினப்.166.);. [பசு-மை + மெழுக்கு]
பசுமை	பசுமை meḻukkupacumai, பெ. (n.) 1. பச்சைநிறம் (திவா.);; greenness, verdure 2. குளிர்ச்சி (அகநா.57.); coolness moistness. 3. இளமை; (தெ.க.பசி.); youth, tenderness "பசுந்தாட்பாம்பினாற்புரி நூல்" (திருவிளை.திருவால. 20); 'பசுங்காய்' 4. அழகு (திருநூற்.1.);; elegance, beauty, pleasantness 5. புதுமை. (பட்டினப். 166.);. க.பசிமெ.ம.பசீம. newness, freshness, rawness 6. சாரம் (யாழ்.அக.);; essence, essential part of a thing. 7. நன்மை (காஞ்சிப்பு.நாட்டுப். 70);; good, advantage. 8. செவ்வி (யாழ்.அக.);; season, righttime "பசுந்தாமரைத்தாள்" (திருநூற், 23.); 9. உண்மை; truth reality " பசுமை சொல்லு" (வின்.)
பசுமைப்புரட்சி	பசுமைப்புரட்சி pakapacumaipacumaippuraṭci, பெ. (n.) புதுமை முறைகளால் குறுகிய காலத்தில் அதிக விளைச்சல் ஏற்படும் வகையில் வேளாண்மையில் நடக்கின்ற பெரும்மாற்றம்; great change that took place with in a short period in agriculture resulting in large yields; green revolution. [பசுமை + புரட்சி]

பசுமைவெளியுப்பு	பசுமைவெளியுப்பு puraṭcipacumaiveḷiyuppu, பெ. (n.) வளையலுப்பு; a kind of medicinal salt, glass gall (சா.அக.); மறுவ. வளையலுப்பு. [பசுமை + வளை (வெளி);யல் + உப்பு]
பசுவா	பசுவா uppupacuvā, பெ. (n.) செம்பழுப்புவண்ணக் கடல்மீன் (செங்கை. மீன);; a kind of red coloured sea fish. மறுவ. பசுவாமீன்
பசுவாட்டம்	பசுவாட்டம் pacuvāmīṉpacuvāṭṭam, பெ. (n.) பல்லாங்குழியாட்டவகை (யாழ்.அக.);; a game of {pallánkuli}. [பசு + ஆட்டம்]
பசுவாமீன்	பசுவாமீன்āṭṭampacuvāmīṉ, பெ. (n.) சிவப்பு நிறமுள்ள கடல்மீன் வகை; a sea-fish rose-coloured. மறுவ: பசுவா. [பசுவா + மீன்]
பசுவிழுதல்	பசுவிழுதல் mīṉpacuviḻutal, பெ. (n.) பல்லாங்குழியாட்டத்தில் ஒரு குழியில் ஆறு அல்லது நாலுகாய்கள் ஒருங்கே தங்குகை; collection of six or four seeds in a hole at a time in the games of {palláñkull} [பசு + விழுதல்]
பசுவின் தக்காளி	பசுவின் தக்காளி takkāḷi, பெ. (n.) தக்காளி வகை; a shrub of the physalis genus. [பசுமை → பசுவின் + தக்காளி] பசுவெயில் takkāḷipacuveyil, பெ. (n.); மாலைவெயில்; evening sun. "செல்சுடர்ப் பசுவெயிறோன்றி யன்ன" (மதுரைக், 411.); [பசுமை → பசு + வெயில்]
பசுவை	பசுவை veyilpacuvai, பெ. (n.) ஓர் மீன்; red soldier fish, [பசு → பசுவை]

பசேரெனல்	பசேரெனல் pacupacuvaipacēreṉal, பெ. (n.) பசுமையாயிருத்தற் குறிப்பு; expr signifing greenness. [பசுமை → பசேர் + எனல்]
பசை	பசை1 eṉalpacai, பெ. (n.) 1. ஒட்டுநிலை; stickiness, tenacity, adhesiveness. 2. பிசின்; glue, paste, cement "பத்தல் பசையொடு சேர்த்தி" (மலைபடு. 26.); 3. சாரம்; glutinous substance in fruits, roots, etc, sap; juice. "பசை நறவின்" (கம்பரா. கங்கைப். 5.); 4. ஈரம்; moisture. "வேரோடும் பசையற" (கம்பரா. தாடகை.3.); 5. பத்தி; devotion. "பரமனை நினை பசையொடு" (தேவா.833.11.); 6. அன்பு; love, affection "வீறிலேன் பசையினாற் றுஞ்சி" (சீவக. 1814.);. 7. பற்று (யாழ்.அக.);; desire, attachment 8. இரக்கம்; compassion mercy. "பசையுற்றாள்" (கம்பரா.கைகேசி. 42); 9. பயன்; gain, profit 'வணிகத்தில் சிறிதும் பசையில்லை'
பசைகாரம்	பசைகாரம் pacaikāram, பெ. (n.) காரங்கூட்டிய பசை; gum with pungency. [பசை + காரம்]
பசைந்தார்	பசைந்தார் kuḻuukkuṟipacaintār, பெ. (n.) நண்பர்; friends, "பசைந் தாரிற் றீர்தலிற் றிப்புகுத னன்று" (நான்மணி.15.); [பசை3 → பசைந்தார்]
பசைப்படம்	பசைப்படம் pacaintārpacaippaṭam, பெ. (n.) கஞ்சி பூசிப் படமெழுத அணியம் செய்த துணி (பஞ்சதசப்பிர.பக்.2.);; cloth smeared with paste and prepared for painting. [பசை + படம்]
பசைபிடி	பசைபிடி paṭampacaipiṭi, பெ. (n.) வழவழப்பு; slimness, slipperiness. [பசை + பிடி]

பசைமட்டை	பசைமட்டை piṭipacaimaṭṭai, பெ. (n.) காய்ச்சின இரும்பை நீரால் பதமாக்கும் மட்டை (யாழ்.அக.);; piece of palmyra stalk used by blacksmiths in tampering iron. [பசை + மட்டை]
பசைமண்	பசைமண் maṭṭaipacaimaṇ, பெ. (n.) களிமண் (பாண்டிச்.);; clay. [பசை + மண்]
பசையடி	பசையடி maṇpacaiyaṭi, பெ. (n.) கஞ்சியிடாமல் முதலில் ஆடையை வெளுக்கை (யாழ்ப்.);; first washing of a new cloth without starching. [பசை + அடி]
பசையாப்பு	பசையாப்பு aṭipacaiyāppu, பெ. (n.) உலகப் பற்றாகிய தொடர்ச்சி; bond of worldly attachment "உன்பாத கமலந்தொழுவேங்கள் பசையாப்பவிழப் பணியாயே" (சீவக.1242.); [பசை + யாப்பு]
பசையெடுப்பான்	பசையெடுப்பான் eṉappaṭṭatupacaiyeṭuppāṉ, பெ. (n.) கருஞ்சாம்பல், கருப்பு, வெண்மை, செம்பருப்பு ஆகிய வண்ணங்களை உடைய ஒருவகைத் தென்னிந்தியப் பறவை; a multicoloured bird, which is found in South Indian. இதன் வகைகள் 1. செம்பழுப்பு வயிற்றுப் பசையெடுப்பான் 2. கருநீல நெற்றிப் பசையெடுப்பான். [P]
பசைவு	பசைவு pacaivu, பெ. (n.) அன்பு; compassion, kindness, affection, attachment [பசை1 → பசைவு]
பஞ்சங்கூறு-தல்	பஞ்சங்கூறு-தல் pacaipacaivupañcaṅāṟutal, 1. செ.குன்றா.வி. (v.t) ஏழைபோல நடித்தல் (வின்.);; to pretend to be poor, profess poverty [பஞ்சம் + கூறு-,]
பஞ்சட்டை	பஞ்சட்டைāṟupañcaṭṭai, பெ. (n.) நொய்ம்மை (நெல்லை;); weak condition 'பஞ்சட்டைக்கால்'.
பஞ்சட்டைக்கம்பு	பஞ்சட்டைக்கம்பு pañcaṭṭaikkālpañcaṭṭaikkampu, பெ. (n.) நூல் நூற்பதற்கேனும் பஞ்சுவெட்டு வதற்கேனும் பயன்படுத்தும் ஒரு கருவி (நாஞ்.);; an instrument used in spinning. [பஞ்சு + அட்டை + கம்பு]

பஞ்சடை-தல்	பஞ்சடை-தல் kampupañcaṭaital, 1. செ.கு.வி. (v.i.) பசி முதலியவற்றால் பார்வை மங்குதல்; to grow dim, as the eyes of one who is famished with hunger or dying. "காலன் வருமுன்னே கண் பஞ்சடை முன்னே" (பட்டினத். திருப்பா,பக்.166.); [பஞ்சு + அடை-,] திணிவின்மையால் வலுவற்றிருக்கும் பஞ்சுபோல் பசியினால் உடல்வலிமை குன்றிப் பார்வை மங்கிய நிலை பஞ்சடைதல்' எனப்பட்டது.
பஞ்சணை	பஞ்சணை eṉappaṭṭatupañcaṇai, பெ. (n.) பஞ்சுமெத்தை; cushion stuffed with cottion; cotton mattress "கனகதண்டி மேலுக்குப் பஞ்சணையில்லை பார்க்க; (தனிப்பா.); [பஞ்சு + அணை]
பஞ்சதிராவிடம்	பஞ்சதிராவிடம் aṇaipañcatirāviṭam, பெ. (n.) விந்தியத்திற்குத் தெற்கேயுள்ள திராவிடம், ஆந்திரம், கன்னடம், மகாராட்டிரம், கூர்ச்சரம் என்ற ஐந்து திராவிடமாநிலங்கள்; the five provinces south of the {vindhyās, viz., tiravidam, āndiram, kaṇṇaçlam, makārāṭṭiram, kūrccaram.} [பஞ்சம் Skt + திராவிடம்] பஞ்சம் = Skt.
பஞ்சது	பஞ்சது pañcatu, பெ. (n.) 1. குயில்; koel, 2. நேரம்; time,
பஞ்சந்தாங்கி	பஞ்சந்தாங்கி1 pañcantāṅki, பெ. (n.) வற்கடக்காலத்தில் உதவுவது; a means of support in times of famine as a field. [பஞ்சம் + தாங்கி] பஞ்சந்தாங்கி2 tāṅkipañcantāṅki, பெ. (n.) கேழ்வரகு; ragi. [பஞ்சம் + தாங்கி] வற்கடக் காலத்தில் ஏழைஎளியவர்களும் வாங்கத்தக்க மலிவுவிலை உணவுப் பண்டம் ஆதலின் கேழ்வரகு பஞ்சந்தாங்கி எனப்பட்டது.
பஞ்சந்தாளி	பஞ்சந்தாளி1 pañcantāḷi, பெ. (n.) கருவேப்பிலை பார்க்க; 3. see {karuvēppila}i [பஞ்சம் + தாளி]
பஞ்சநிவாரணம்	பஞ்சநிவாரணம் pañcanivāraṇam, பெ. (n.) பஞ்சத்தால் நலிவுற்றோர்க்கு தக்க உதவியை அரசும் தனியாரும் செய்து காப்பாற்றுதல்; relief measures by the government and private to face the famine people. [பஞ்சம் + நிவாரணம்] நிவாரணம்-Skt

பஞ்சப்படி	பஞ்சப்படி pañcappaṭi, பெ. (n.) அகவிலைப் படி; dearness allowance. [பஞ்சம் + படி]
பஞ்சப்பாட்டு	பஞ்சப்பாட்டு pañcappāṭṭu, பெ. (n.) ஓயாது தனது ஏழைமையைக் கூறுங் கூற்று; (கொ.வ.); poverty, as the burden of one's song. [பஞ்சம் + பாட்டு]
பஞ்சபாண்டவர் முல்லை	பஞ்சபாண்டவர் முல்லை mullai, பெ. (n.) செடிவகை (பரராச ii,116);; a shrub. [பஞ்சபாண்டவர் + முல்லை]
பஞ்சபாலை	பஞ்சபாலை mullaipañcapālai, பெ. (n.) ஒருவகை நெல்; a kind of paddy. "அருச்சனம் பஞ்சபாலை" (பறாளை.பள்ளு.23.); [பஞ்சம் + பாலை]
பஞ்சம்	பஞ்சம் pālaipañcam, பெ. (n.) சிறுவிலைக்காலம்; scarcity, favuine, dearth. "பஞ்சப் பொழுது பகுத்துண்பான்" (சிறுபஞ்.79); ம. பஞ்சம் "பஞ்சம் இல்லாக்காலத்தில் பசி பறக்கும்." (பழ.); "பஞ்சத்திலே பிள்ளையை விற்றது போல." (பழ.); திணிவின்மையால் வலிவுற்றிருக்கும் பஞ்சு போல் பொருள் வளங்குன்றியிருக்கும் நிலை பஞ்சம் எனப்பட்டது. பஞ்சம் pañjam, பெ.(n.) ஐந்து (சூடா.);; five. [Skt. {} → த. பஞ்சம்]
பஞ்சம்பசி	பஞ்சம்பசி eṉappaṭṭatupañcampaci, பெ. (n.) வற்கமும் பசியும்; scarcity and hunger. [பஞ்சம் + பசி]
பஞ்சம்பிழை-த்தல்	பஞ்சம்பிழை-த்தல் pacipañcampiḻaittal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) வற்கடக் காலத்தில் வேலை வாய்ப்புத் தேடி வேற்றூர்க்குச் சென்று உழைத்து உயிர் வாழ்தல்; due to the famine to search the job in other places to live. [பஞ்சம் + பழை-,]

பஞ்சமதி	பஞ்சமதி pal̠aipañcamati, பெ. (n.) நிலத்தைக் கெடுத்ததன் பொருட்டுக் குடிகளிடத்து வாங்கப்படும் இழப்பீட்டுப் பொருள்; penalty imposed on tenants for damage to the land in their occupation. [பஞ்சம் + மதி]
பஞ்சமரபு	பஞ்சமரபு matipañcamarapu, பெ. (n.) அறிவனார் இயற்றிய ஒர் இசைத்தமிழ் நூல் (சிலப்.உரைப்பா.);; a Tamil musical treatise by {Arivaṇār.} [பஞ்சம் + மரபு]
பஞ்சமாசத்தம்	பஞ்சமாசத்தம் marapupañcamācattam, பெ. (n.) செண்டை, திமிலை, சேகண்டி, கைத்தாளம், காளம் என்றும், தத்தளி, மத்தளி, கரடிகை, தாளம், காகளம் என்றும் இருவேறு வகையாய்ச் சொல்லும் ஐவகைப்பறை (T.A.S.V.172);; the fivedrums, viz, {cenţai, timilai, cēgandi, kai-t-tālam, kālam ortattali, mattḷi, karaọigai, tālam, kākalam.} [பஞ்சம் Skt + மா + சத்தம் Skt]
பஞ்சமுகமுத்திரை	பஞ்சமுகமுத்திரை pañjamugamuttirai, பெ.(n.) இருகையினுமுள்ள ஆட்காட்டிவிரல், பெருவிரல், நடுவிரல், சிறு விரல்களைத் தம்முட்கோத்துப் பிடித்தபின் மோதிர விரல்களை நடுவே நிமிர்த்திக் காட்டும் முத்திரை வகை; a hand-pose in which the intertwined with those of the other, the ringfingers being held erect [பஞ்சம் + முகம் + முத்திரை] [P]
பஞ்சமுகவாத்தியம்	பஞ்சமுகவாத்தியம் pañjamugavāttiyam, பெ.(n.) முரசு (திருவாரூ.351அரும்.); பார்க்க; see {paiaramamurašu.} [பஞ்சமுகம் + வாத்தியம்] வாத்தியம் = இசைக்கருவி பஞ்சம் = skt. [P]
பஞ்சமூர்த்தி	பஞ்சமூர்த்தி pañjamūrtti, பெ. (n.) சிவபிரானுக்குரிய சதாசிவன் மகேசுவன், உருத்திரன், விட்டுணு, பிரமன்,என்ற ஐந்து மூர்த்தங்கள் (இ.வ.);; [பஞ்சம் Skt + மூர்த்தி]
பஞ்சமூலம்	பஞ்சமூலம் pañjamūlam, பெ (n.) சிறுபஞ்ச மூலம் என்ற இருதிறமான ஐவகை வேர்கள் (யாழ்.அக.);; five medicinal roots, of two kinds viz, {perum-pañijamūlam, ciruparicamūlam} [பஞ்சம் Skt + மூலம்]

பஞ்சமூலவேர்	பஞ்சமூலவேர் pañjamūlavēr, பெ.(n.) மூலிகைவேர்; 1. குமிழ்; cashmerètree 2. பூதப்பூ; indian trumpet flower 3. முன்னை; indian headache tree 4. பாதிரி; trumpet flower 5. வில்வம்; bael tree (சா.அக.); [பஞ்சம்skt + மூலம் + வேர்]
பஞ்சமூலி	பஞ்சமூலி pañjamūli, பெ. (n.) மாவிலிங்கம், சித்திர மூலம், வாலுளுவை, முருங்கை என்ற ஐவகை மருந்துச் சரக்கு; the five medicinal herbs viz. {velkerukku, māviliñgam cittiramūlam, vālustuvaimurungai} [பஞ்சம்.skt + மூலி]
பஞ்சமூலிகற்பம்	பஞ்சமூலிகற்பம் pañjamūligaṟpam, பெ. (n.) ஐந்துவகை மூலிகைகள் ஏலம், பத்திரி,தக்கோலம், சாதிக்காய், கோலவித்து (திருமூ—600);; the five drugs useful in rejuvenation viz-cardamom, mace,culeb pepper, nutreg and root of long pepper (சா.அக.); [பஞ்சம் Skt + மூலி + கற்பம்]
பஞ்சமூலித்தைலம்	பஞ்சமூலித்தைலம் pañjamūlittailam, பெ. (n.) 1. பொடுதலை, தக்காளி, முசுமுகக்கை, மயிற்றீலி ஆகிய இவ்வைந்து மூலிகைகளையும் சேர்த்து இறக்கிய முழுக்காட்டும் எண்ணெய்; a medicated bathing oil prepard from the five drugs viz-wild long pepper tomato (country); bristly rough bryony, peacocks tail. Ref: dhanvanthri thailam. 500, 2. பொன்னா வரை,தசபலம், முதியோர் கூந்தல், நெய்ச்சிட்டி, வல்லாரை ஆக விவ்வைந்தும் சேர்த்து வடித்தெடுத்த எண்ணெய்; a herbacious oil prepared from the following five herbs Viz-tanner's casia, thasapalam, Virginian siliria. ash coloured fleabane and indian pennywort [பஞ்சமூலி + தைலம்]
பஞ்சரட்டை	பஞ்சரட்டை pañjaraṭṭai, பெ. (n.) பறவை வகை (தஞ்.சர.iii.160.);; a kind of bird. [ஒருகா,பஞ்சரம் → பஞ்சரட்டை] பஞ்சரம் = பறவைக்கூடு

பஞ்சரம்	பஞ்சரம்1 pañjaram, பெ.(n.) பறவையடைக்குங் கூடு (திவா.);; bird-cage, nest. 2. உடம்பு (யாழ்.அக.);; human body. 3. மட்கலம் வனையுங்கூடம்; pottery. 4. இடம்; place, location, place of abode. 'வெஃகாவும் பாடகமு ரகமும் பஞ்சரமா நீடியமால்' (யாப்.வி.95,உரை பக்.363.); 5. கோயிற் கருவறையின் ஒருபகுதி (வின்.);; a portion of the inner sanctuary in a temple. 6. பார்க்க; செருந்தி. (சூடா.); panicled golden-blossomed pear tree 7. கழுகு (வின்.);; eagle. [P] பஞ்சரம்2 pañjaram, பெ.(n.) விமானத்தில், நான்கு பக்கமுனைப் பகுதிகளில் கிளிக்கூண்டு போன்ற அமைப்பில் அமைக்கப்பெறும் சிற்ப வேலைப்பாடு மிகுந்த பகுதி; architectural work in the temple vimana's. பஞ்சரம்3 pañjaram, பெ.(n.) வனையும் கூடம்,
பஞ்சரி	பஞ்சரி1 pañjarittal, 11.செ.குன்றா.வி. (w.t.) தொந்தரவு படுத்துதல்; to press, importune "பஞ்சரித்து நின்னைப் பலகாலிரந்த தெலாம்" (தாயு.பராபர.83.);. பஞ்சரி2 pañjarittal, செ.கு.வி.(v.i.) 1. கொஞ்சிப்பேசுதல் (யாழ்.அக.);; to lisp to indulge in amorous talk. "பஞ்சரித்துத்தா பனமேயென" (திருப்பு.574.); 2. விரிவாய்ப் பேசுதல்; (யாழ்.அக.);; to talk at length. [பஞ்சலி → பஞ்சனி-,] [ஒருகா.பஞ்சரித்தல்= மனந்தடுமாறுதல்] பஞ்சரி3 pañjari, பெ (n.) அவரை; bean, country bean 2. ஒரு வீசையளவு; a viss measure.
பஞ்சரை-த்தல்	பஞ்சரை-த்தல் pañjaraittal, 1.செ.கு.வி. (v.i.) கொட்டையெடுத்தல்; to gin cotton. [பஞ்சு + அரை-,]
பஞ்சலி-த்தல்	பஞ்சலி-த்தல் 11. செ.கு.வி. (v.i.) மாறுதல்; to be upset mentally. "மதுமயக் கத்தாற் பஞ்சலித்து" (சிலப்.10.13,உரை);. [பதம்சலி → பஞ்சலி-,]

பஞ்சலிப்பு	பஞ்சலிப்பு pañjalippu, பெ. (n.) வற்கடத்தின் வருத்தம்; adverse
பஞ்சுக்காரச்செட்டி	பஞ்சுக்காரச்செட்டி pañjukkāraccețți, பெ.(n.) பார்க்க; (ET-Vi.17); 'பஞ்சுக்காரச் செட்டித்தெரு' (இ.வ.); [பஞ்சுக்காரன் + செட்டி]
பஞ்சுக்காரன்	பஞ்சுக்காரன் pañjukkāraṉ, பெ. (n.) வகையான்; a sub-division of {vēlāḷas} (E.T,Vi,17); [பஞ்சு + காரன்]
பஞ்சுக்கொட்டை	பஞ்சுக்கொட்டை1 pañjukkoțțai, பெ. (n.) அமைந்த பஞ்சுத்திரள்: handful of cotton prepared for removing seeds [பஞ்சு + கொட்டை] பஞ்சுக்கொட்டை2 pañjukkoțțai, பெ. (n.) seed. (சா.அக); [பஞ்சு + கொட்டை]
பஞ்சுகடை-தல்	பஞ்சுகடை-தல் pañjugaḍaidal, 3. செ.கு.வி (v.i.) 1. கொட்டையெடுக்கப் பஞ்சைப்பானை யிலிட்டுக் கோலாற் கடைதல் (வின்.);; to tousle cotton with a turning stick in a pot. 2. வில்லாற் பஞ்சைத் தெறித்துக் கொட்டை கோதுகளின்றித் தூய்மை செய்தல்; to beat cotton with a rod or a machine like a bowstring, for removing seeds. [பஞ்சு + கடை-,]
பஞ்சு (n.)	பஞ்சு (n.) தூய்மை செய்வோன்; cotton-cleaner [பஞ்சு + கொட்டி]
பஞ்சு கொட்டுதல்	பஞ்சு கொட்டுதல் pañjugoțțudal, 5.செ.கு.வி (v.i.) கடை- பார்க்க; see {pañju kaọai} [பஞ்சு + கொட்டு-,]
பஞ்சு கொண்டான்	பஞ்சு கொண்டான் pañjugoṇṭāṉ, பெ.(n.) திருவரங்கத்தைக் கொள்ளையிட்ட போது அம்முகமதியர்கட் கஞ்சாது எதிர்த்து நின்று கொள்ளையிடா தவாறு தடை செய்தவர்; a Hindu warrior.
பஞ்சுகுர்-தல்	பஞ்சுகுர்-தல் pañjugurtal, 1. செ.கு.வி (v.i.) பருத்தியைக் கையாற் பன்னுதல் (வின்.);; to tousle Cotton with the fingers for separating the Seeds [பஞ்சு + ககிர்-]
பஞ்சுசெடி	பஞ்சுசெடி pañsuseḍi, பெ. (n.) பஞ்சு விளையும் பருத்திச்செடி; common cotton plant (சா.அக.); [P]

பஞ்சுத்துணி	பஞ்சுத்துணி paññuttuṇi, பெ. (n.) புண்களுக்கு இடும் பஞ்சாலாகிய துணி; linen scraped into a soft substance and used for dressing and cleaning wounds and sores (சா.அக.); [பஞ்சு + துணி]
பஞ்சுத்துய்	பஞ்சுத்துய் paññuttuy, பெ. (n.) பஞ்சுநுனி; ends of cleaned cotton 'காட்டுத் தீ முன்னர்ப் பஞ்சுத்துய் போலு மாகலின்' (குறள்,360. உரை.); [பஞ்சு + துய்]
பஞ்சுநாளகக்கொடி	பஞ்சுநாளகக்கொடி paññunāḷagaggoḍi, பெ. (n.) என்னும் மூலிகை; a kind of herb (சா.அக.); [பஞ்சு + நாளகம் + கொடி]
பஞ்சுநாளகம்	பஞ்சுநாளகம் paññunāḷagam, பெ. (n.) என்னும் மூலிகை; a kind of herb (சா.அக.); [பஞ்சு + நாளகம்]
பஞ்சுநீலப்பாணி	பஞ்சுநீலப்பாணி paññunīlappāṇi, பெ. (n.) blue vitriol copper sulphate (சா.அக.); [பஞ்சு + நீலம் + பாணி]
பஞ்சுப்பாசி	பஞ்சுப்பாசி paññuppāci, பெ. (n.) மென்மையானதொரு பாசி (தஞ்சை.மீன);; a kind of moss.
பஞ்சுப்பீலி	பஞ்சுப்பீலி paññuppīli, பெ. (n.) பஞ்சு தொடர்பான ஒரு பழைய வரி (கல்);; an ancient tax on cotton [பஞ்சு + பீலி]
பஞ்சுப்பொதி	பஞ்சுப்பொதி paññuppodi, பெ. (n.) மூட்டை; cotton bale 'பஞ்சுப்பொதியில் நெருப்புப்பட்டதுபோல' (பழ.); 'பஞ்சுப்பொதியில் பட்ட அம்பு போல' (பழ.); 'பஞ்சையும் நெருப்பையும் ஒன்றாய் வைக்கலாமா?' (பழ.); 'பஞ்சும் நெருப்பும் போல' (பழ.); [பஞ்சு + பொதி]

பஞ்சுபடு-தல்	பஞ்சுபடு-தல் bañjubaḍudal, 20. செ.கு.வி. (v.i.) எளிமையில்; to become light or useless, to bevalueless "பஞ்சுபடுசொல்லனிவன்" (தாயு.தே.சோ.5.); [பஞ்சு + படு-,]
பஞ்சுபற-த்தல்	பஞ்சுபற-த்தல் bañjubaṟattal, 3. செ.கு.வி. (v.i.) be soft and tender as cotton, said of green fruits 'பஞ்சு பறக்கிறதாய்க் காய்கறி வாங்கி வா" (இ.வ.); [பஞ்சு + பற-,]
பஞ்சுபிலி	பஞ்சுபிலி bañjubili, பெ. (n.) பஞ்சுப்பிலி see {pañju-p-pili} (s.i.i.v.168); [பஞ்சு + பிலி]
பஞ்சுபோல் தட்டல்	பஞ்சுபோல் தட்டல் pañjupōltaṭṭal, செ.கு.வி. (v.i.) பஞ்சுபோல நையும்படி இடித்தல்; pounding into a soft pulp (சா.அக.); [பஞ்சு + போல் + தட்டல்]
பஞ்சுபோல் பற-த்தல்	பஞ்சுபோல் பற-த்தல் pañjupōlpaṟattal, 3. செ.கு.வி (v.i.) முழுவதும் அறவே நீங்குதல்; getting rid off entirely (சா.அக.); [பஞ்சு + போல் + பறத்தல்]
பஞ்சு போலோடு-தல்	பஞ்சு போலோடு-தல் pañjupōlōṭudal, 5.செ.கு.வி (v.i.) பஞ்சுபோல் பறத்தல் பார்க்க; see {pañupd para} [பஞ்சு + போல் + ஒடு-,]
பஞ்சுபோல்வெளு-த்தல்	பஞ்சுபோல்வெளு-த்தல் pañjupōlveḷuttal, 2. செ.கு.வி (v.i.) பஞ்சுபோல் தூய வெண்மையாதல்; to become as white as Cotton [பஞ்சு + போல் + வெளு-,]
பஞ்சுமயிர்	பஞ்சுமயிர் pañjumayir, பெ. (n.) மெல்லிய இறகு; soft feather of birds constituting a bed. (சா.அக.); [பஞ்சு + மயிர்]
பஞ்சுமிட்டாய்	பஞ்சுமிட்டாய் pañjumiṭṭāy, பெ. (n.) பந்துபோல் சுற்றியிருக்கும், வண்ணப்பஞ்சு போன்ற சீனிப்பாகினால் செய்யப்பட்ட தின்பண்டம்; candy-floss; cotton candy. [பஞ்சு + மிட்டாய்] மிட்டாய் = அரபிச்சொல்
பஞ்சுமூலி	பஞ்சுமூலி pañjumūli, பெ.(n.) plant (சா.அக.); [பஞ்சு + மூலி]

பஞ்சுரம்	பஞ்சுரம் pañjuram, பெ. (n.) அல்லது பாலை யாழ்த் திறத்தொன்று (பிங்.);; "வேங்கை கொய்யுநர் பஞ்சுரம் விளிப்பினும்" (ஐங்குறு. 311); ஒருகா. [பைஞ்சுரம் → பஞ்சுரம்]
பஞ்சுருட்டான்	பஞ்சுருட்டான் pañjuruṭṭāṉ, பெ.(n.) சிறியதும் பச்சை நிறத்தில் உள்ளதுமான ஒரு பறவை; a small and green coloured bird-bee eater.(சா.அக.); [பைஞ்சுருட்டான் → பஞ்சுருட்டான்] [P]
பஞ்சுருட்டான்வேர்	பஞ்சுருட்டான்வேர் pañjuruṭṭāṉvēr, பெ.(n.) பஞ்சுருட்டன் குருவியின் கூட்டில் கிடைக்கும் மருத்துவப் பண்புடைய செடியின் வேர்; a kind of root herb which is obtained in {pañjuruttan kuruvi's} nest. [பஞ்சுருட்டான் + வேர்]
பஞ்சுருத்தான்	பஞ்சுருத்தான் pañjuruttāṉ, பெ. (n.) பார்க்க; see {parபrugan} [பஞ்சுருட்டான் → பஞ்சுருத்தான்]
பஞ்சுவணம்	பஞ்சுவணம் pañjuvaṇam, பெ. (n.) sacrifice. "பங்கப்படாத பஞ்சுவணம் வாசபேயம்" (உத்தரரா. திக்குவி. 117); [பஞ்சு + உவணம்]
பஞ்சுவாய்க் கொள்ளு	பஞ்சுவாய்க் கொள்ளு1 pañjuvāykkoḷḷudal, 16. செ.கு.வி. (v.i.) நெல் விதைத்த நான்கு அல்லது ஐந்தாம்நாள் நென்முனையிற் பஞ்சுபோன்ற பொருள் தோன்றுதல் (வின்.);, to form a cotton lire substance on the eye of spronting paddy on the fourth or fifth day after sowing. [பஞ்சுவாய் + கொள்ளு-,] பஞ்சுவாய்க் கொள்ளு2 pañjuvāykkoḷḷudal, 16. செ.கு.வி. (v.i.) குழந்தை, தாய்முலை பற்றிப் பால் குடித்தல்; being nursed by the mother's milk. (சா.அக.); [பஞ்சு + வாய் + கொள்ளு-,]
பஞ்சூகம்	பஞ்சூகம் pañjūkam, பெ. (n.) greatness.

பஞ்சை	பஞ்சை pañjai, பெ.(n.) 1. வற்கடம்; famine. 'காலம் நிரம்ப பஞ்சையாயிருக்கிறது' 2. நல்குரவு (யாழ்.அக.);; indigence, poverty. 3.ஏழை; indigent person. "இந்தப் பஞ்சைகள் முகம்பாரும்" (சர்வசமய 188.); 4. வலிமை யற்றவன்; emaciated, weak person. 5. இவறற்றன்மையுள்ளவன்; mean minded person, "அப்பஞ்சைகள் வங்கணம் போதும்" (தனிப்பா. 1, 412, 49.); 6. பாண்டிய வேளாளரின் வகையான் (இ.வ.);; a sub division of {pândya vēlālas.} தெ. பஞ்ச. க. பஞ்செ. 'பஞ்சை நாரி பணியாரம் சுட்டாள்; வீங்கிநாரி விசாரப்பட்டாள்' (பழ.); [பஞ்சம் → பஞ்சை]
பஞ்சைக்கோலம்	பஞ்சைக்கோலம் pañjaikālam, பெ. (n.) attire, beggarly dress. [பஞ்சை + கோலம்]
பஞ்சைத்தனம்	பஞ்சைத்தனம் pañjaittaṉam, பெ. (n.) 1. ஏழைமை, poverty. 2. இவறற்றன்மை; niggardliness, க. பஞ்செதெந [பஞ்சை + தனம்]
பஞ்சைப்பனாதி	பஞ்சைப்பனாதி pañjaippaṉāti, பெ. (n.) ஏதிலி (மதி. க. 61);; useless person, vagabond. [பஞ்சை + பனாதி]
பஞ்சைப்பாட்டு	பஞ்சைப்பாட்டு pañjaippāṭṭu, பெ. (n.) பார்க்க; see {parappaiш} [பஞ்சம் + பாட்டு → பஞ்சைப்பாட்டு]
பஞ்சைமயிர்	பஞ்சைமயிர் pañjaimayir, பெ. (n.) soft hair like that of a cat. (சா.அக.); மறுவ. மென்மயிர், புன்மயிர் [பஞ்சை + மயிர்]

பஞ்சைமொழிபகரல்	பஞ்சைமொழிபகரல் bañjaimoḻibagaral, பெ. (n.) பணமில்லை யென ஏழைமை கொண்டாடல்; pleading poverty (சா.அக.); [பஞ்சைமொழி + பகரல்]
பஞ்சையன்	பஞ்சையன்1 pañjaiyaṉ, பெ. (n.) person beggarly in dress and manners. [பஞ்சம் → பஞ்சையன்] பஞ்சையன்2 pañjaiyaṉ, பெ. (n.) வலு வற்றவன்; man of weak constitution (சா.அக.); [பஞ்சு → பஞ்சை → பஞ்சையன்]
ம	ம1 ma, பெ.(n.) மகரமெய்யும் அகர உயிருஞ் சேர்ந்த உயிர்மெய்யெழுத்து; the compound of ம் and அ. [ம் + அ.] ம2 ma, பெ.(n.) ஏழிசைக் குறியீடுகளுள் நான்காவதாகிய உழை (மத்திமம்); எனப்படும் இசையி னெழுத்து (சிலப்.3:67, அரும்.);; the symbol of the fourth note of the gamut (Mus.);. [ம் + அ.] ம3 ma, பெ.(n.) 1. நிலவு (இலக்.அக.);; moon. 2. சிவன் (இலக்.அக.);;{} 3. காலன் (இலக்.அக.);;{}. 4. காலம் (யாழ்.அக.);; time. 5. நான்முகன் (யாழ்.அக.);; Brahman. 6. திருமால் (யாழ்.அக.);;{} 7. நஞ்சு (யாழ்.அக.);; poison. [ம் + அ.]
மஃகான்	மஃகான் maḵkāṉ, பெ.(n.) மகரவொற்று; the letter 'm'. "மஃகான் புள்ளிமுன் வவ்வுந் தோன்றும்" (தொல்.எழுத்து.28);. [ம + கான்.]
மக்கட்கதி	மக்கட்கதி makkaṭkadi, பெ.(n.) நான்கு நிலைகளுள் மக்களாய்ப் பிறக்கும் பிறப்பு (சீவக.2790, தலைப்பு);; birth as a human being, one of {}(q.v.);. [மக்கள் + Skt.கதி.] Skt.கதி >த.நிலை.
மக்கட்கதியெழுத்து	மக்கட்கதியெழுத்து makkaṭkadiyeḻuddu, பெ.(n.) ஆ, ஈ, ஊ, ஏ என்ற நான்கு உயிர் நெடிலும், ங, ஞ, ண, ந, ம என்ற ஐந்து மெய்யெழுத்துகளும் (பன்னிருபா, 24);; the four long vowels {} and the consonants {}.

மக்கட்சேவகம்	மக்கட்சேவகம் maggaṭcēvagam, பெ.(n.) மக்கள் ஊழியம்; service to the people. "மக்கட் சேவகப் பேற்றுக்குப் பரப்பு ஒரு மாவுக்குக் குறுணியாக" (தெ.க.தொ.4:33);. [மக்கள் + Skt.சேவகம்.]
மக்கட்சேவகன்	மக்கட்சேவகன் maggaṭcēvagaṉ, பெ.(n.) மக்கள் ஊழியன்; one who does personal service, social worker. "தண்டுகிற நெல்லு மக்கட் சேவகர்க் கொண்டு" (தெ.க.தொ.4:33);. [மக்கள் + Skt.சேவகன்.]
மக்கட்டம்பிடி – த்தல்	மக்கட்டம்பிடி – த்தல் makkaḍḍambiḍittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) இழுபறிப்படுதல் (யாழ்.அக.);; to be landed in difficulties. [முக்கட்டு -→முக்கட்டம் -→மக்கட்டம் + பிடி -. முக்கட்டு = துன்பநிலை (தஞ்சை வழக்கு);.]
மக்கட்டாயம்	மக்கட்டாயம் makkaṭṭāyam, பெ.(n.) மகன் முறையாய் வரும் தாய வுரிமை; system of inheritance rights to the sons, succession in the time of sons,dist.fr. {}. [மகன் -→மக்கள் + தாயம். (மக்கள் – ஆண்பாற் பன்மை.]
மக்கட்டு	மக்கட்டு1 makkaṭṭu, பெ.(n.) மணிக்கட்டு (தக்கயாகப்.99, உரை);; wrist. [மணிக்கட்டு -→மக்கட்டு] மக்கட்டு2 makkaṭṭu, பெ.(n.) அரையில் ஆடையின் மேற்கட்டுங்கட்டு; waistband. "புதுப்புது மக்கட்டலை மக்கட்டினரே" (தக்கயாகப். 9);. [மேல் + கட்டு -→மேக்கட்டு -→மக்கட்டு.] மக்கட்பரப்பு —, பெ.(n.); 1.மன்பதை; humanity, human beings. 2. நாட்டு மக்கள் (திவா.);; inhabitants or citizens of a state, the public, the common wealth. [மக்கள் + பரப்பு.]
மக்கட்பாடு	மக்கட்பாடு makkaṭpāṭu, பெ.(n.) மக்களுடைய முயற்சி; human effort. "மக்கட் பாட்டினானும் வலியானும்..... பெறலாவதன்று" (இறை.1.10);. [மக்கள் + பாடு.]
மக்கட்பேறு	மக்கட்பேறு makkaṭpēṟu, பெ.(n.) 1. பிள்ளை; obtaining children. 2.பெறுகை; be getting children. "அறிவறிந்த மக்கட் பேறல்ல பிற" (குறள், 61);. [மக்கள் + பேறு.]

மக்கடபுத்தி	மக்கடபுத்தி makkaḍabutti, பெ.(n.) குறும்புத் தனம் (வின்.);; mischievous tendency. [ஒருகா.மழுக்கடம் + Skt.புத்தி.]
மக்கடி-த்தல்	மக்கடி-த்தல் makkaḍittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) உருவழித்தல் (வின்.);; to deform, disfigure. [மழுக்கடி -→மக்கடி -,]
மக்கண்முரி	மக்கண்முரி makkaṇmuri, பெ.(n.) வடிவின் சிறியவ-ன்-ள் (கலித்.94);; dwarf, chit slip of a person, used in contempt. [மக்கள் + முரி (முரி = சிறுமை);.]
மக்கம்	மக்கம் 1 makkam, பெ.(n.) எருக்கு (மலை.);; madar. Madder- Rubia cordifolia. மக்கம்2 makkam, பெ.(n.) நெய்வோர் தறி (வின்.);; loom. தெ.மக்கமு;க.மக்க. [P]
மக்கமல்லார்-தல்	மக்கமல்லார்-தல் makkamallārtal, 2. செ.கு.வி. (v.i.) மல்லாந்து கிடத்தல் (வின்.);; to lie on the back. [மக்க + (மீமிசை அடைச்சொல்); மல்லார். மலர் -→மல்லார்-. மலர்தல் = முன்புறம் மேணோக்கி இருத்தல். "கவிழ்ந்த மண்டை மலர்க்குநர்யாரென" (புறநா.103);.]
மக்கல்	மக்கல் makkal, பெ.(n.) கெட்டுப்போன பொருள்; anything spoiled. அரிசி மக்கலாயிருக்கிறது(உ.வ.);. [முல்(பொருந்தற் கருத்து வேர்); -→முள் -→மள் -→மள்கு. மள்குதல் = ஒளி குறைதல், குறைதல். மல்கு → மழுகு → மழுகுதல் →= ஒலிகுறைதல். மழுகு -→மழுங்கு -→மங்கு. மள்கு -→மட்கு. மட்குதல் = மயங்குதல், ஒளி மங்குதல், அழுக்கடைதல், வலி குன்றுதல். மட்கு -→மக்கு -→மக்குதல் = ஒளி மழுங்குதல், அழுக்கேறுதல், கெட்டுப்போதல். மக்கு -→மக்கல் (வே.க.4:60);.]
மக்கல்நாற்றம்	மக்கல்நாற்றம் makkalnāṟṟam, பெ.(n.) கெட்ட வாடை; fusty, stink. [மட்கு -→மக்கு. மக்கல் + நாற்றம்.]
மக்கல்லசூளை	மக்கல்லசூளை makkallacūḷai, பெ.(n.) மக்கல்லம் பார்க்க;see makkallam (சா.அக.);.
மக்கல்லம்	மக்கல்லம் makkallam, பெ.(n.) மகவீன்ற பெண்களின் கருப்பையிலிருந்து அழுக்கு முழுவதுமாய் வெளிப்படாததினால் ஏற்படும் நோய்; a disease in which lochia of newly delivered woman is obstructed in its exit by the local voyu and thereby causing growths (nodules); below the naval on the sides of the pelvis or the pubis. Severe piercing pain is felt about the region of navel stomach and bladder (சா.அக.);.

மக்கள்	மக்கள் makkaḷ, பெ.(n.) 1. மாந்தவினம்; human beings, in general. "உயர்திணை யென்பனார் மக்கட் சுட்டே" (தொல்.சொல்.1);. 2. ஐம்பொறியுணர்வொடு மனவறிவுமுடைய உயிர்கள்; human beings for excellence as having the five senses as well as the mind which is the sixth sense. "மக்கள் தாமே ஆறறி வுயிரே" (தொல்.பொருள்.558);. 3. பிள்ளைகள்; children. "தம்பொரு ளென்ப தம்மக்கள்" (குறள், 63);. "விலங்கொடு மக்களனையர் இலங்குநூல் கற்றாரோ டேனை யவர்" (குறள், 410);. "மக்கள் தீர்ப்பே மகேசன் தீர்ப்பு" (பழமொழி);. ம.,க. மக்கள்.
மக்கள்வழி	மக்கள்வழி makkaḷvaḻi, பெ.(n.) மக்கள் சொத்துரிமை; patriarchal, system of inheritance in which the property descends to the sons. [மக்கள் + வழி.]
மக்களி	மக்களி1 makkaḷittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. குணமடைந்த நோய் திருப்புதல் (சென்னை);; to return, relapse, as disease. 2. உடற் சந்து பிசகுதல்; to be dislocated, as the joints. [மறுக்களித்தல் -→மக்களித்தல். ஒ.நோ. ஒருக்களித்தல் -→ஒக்களித்தல்.] மக்களி2 makkaḷittal, 18 செ.குன்றாவி.(v.t.) மாற்றுதல்; to modify, revoke, supersede, retract. மக்களித்துப் பேசாதே (உ.வ.);. [மறுக்களி-, -→மக்களி-,] மக்களி3 makkaḷittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) புரளுதல்; dislocality. [மறுக்களித்தல் மறுபுறம் திரும்புதல். மறுக்களி -→மக்களி-,]
மக்களிக்குசுரம்	மக்களிக்குசுரம் makkaḷikkusuram, பெ.(n.) பழம்சுரம்; relapsing fever (சா.அக.);.
மக்களிப்பு	மக்களிப்பு makkaḷippu, பெ.(n.) 1. புரளுகை; failures, defect, distortion 2. குணமான நோய் திரும்புகை; returning or relapse, as of a disease. [மறுக்களிப்பு -→மக்களிப்பு.]

மக்களுறை	மக்களுறை makkaḷuṟai, பெ.(n.) மக்கள் மருந்து; medicine for human being (சா.அக.);. [மக்கள் + உறை.]
மக்கன்	மக்கன் makkaṉ, பெ.(n.) மந்தன்; dullard. [முல் (பொருந்தற் கருத்து வேர்); -→முள் -→மள் -→மள்கு -→மட்கு. மட்குதல், ஒளி மங்குதல், அழுக்கடைதல், வலி குன்றுதல். ஒ.நோ. வெள் -→வெள்கு -→வெட்கு. மட்கு -→மக்கு = மந்தன், அறிவிலி. மக்கு -→மக்கன் (வே.க.4:60);.]
மக்கனம்	மக்கனம் makkaṉam, பெ.(n.) 1. மூழ்குகை; immersion 2. அவமானம் (வின்.);; disgrace, shame. [மக்கு -→மக்கனம்.] மக்கனம் makkaṉam, பெ.(n.) 1. மூழ்குகை; immersion. 2. அவமானம்; disgrace. [Skt. magna → த. மக்கனம்.]
மக்கனீசம்	மக்கனீசம் makkaṉīcam, பெ.(n.) தங்கம்; Refined gold (சா.அக.);.
மக்காச்சோளம்	மக்காச்சோளம் makkāccōḷam, பெ.(n.) ஒருவகைச் சோளம்; maize Indian corn – Zea mays. [P]
மக்காயன்	மக்காயன் makkāyaṉ, பெ.(n.) மூடன் (இ.வ.);; dullard, idiot. [மக்கு -→மக்கன் -→மக்காயன்.]
மக்காரெட்டி	மக்காரெட்டி makkāreṭṭi, பெ.(n.) பழைய நாணய வகை (சரவண, பணவிடு. 58-59);; an ancient coin.

மக்கி	மக்கி1 makki, ceylon gamboges. 2. குளிகை வகை (யாழ்.அக.);; a medicinal pill. மக்கி2 makki, பெ.(n.) ஈ; house fly (C.G.);. மக்கி3 makki, பெ.(n.) வென்பார்க்கல் (யாழ்ப்.);; marl, calcareous earth. மக்கி1 makki, பெ.(n.) ஈ (C.G.);; fly. [Skt. {} → த. மக்கி.] மக்கி2 makki, பெ.(n.) வெண்பார்க்கல் (J.);; marl, calcareous earth. [Skt. {} → த. மக்கி2.]
மக்கிக்கலவை	மக்கிக்கலவை makkikkalavai, பெ.(n.) பிசின் கலப்பு; a compound of gambage. [மக்கி + கலவை.]
மக்கிக்குமக்கி	மக்கிக்குமக்கி makkikkumakki, ஈயடிச்சான் காப்பி; exact reproduction or copy (C.L.). க.மக்கிகாமக்கி. மக்கிகா __, பெ.(n.); எருக்கு; muddar plant(சா.அக.);. = மக்கிச்செடி makkicceṭi, பெ.(n.); மக்கிப் பிசின் எடுக்கும் ஒருவகைச் சீனச்செடி; a kind of tree yielding gamboggi(சா.அக.);. = மக்கிசாபுகையிலை makkicāpukaiyilai, பெ.(n.); மூக்குத்தூள் புகையிலை; tobacco used for preparing snuff (சா.அக.);.
மக	மக2 maga, பெ.(n.) மகமை3 பார்க்க; see magamai.

மகக்குழை	மகக்குழை magaggul̤ai, பெ.(n.) மாவிலை (தைலவ. தைல. அனுபந்த.61);; mango leaf. [மக = இளமை. இளமையில் அழகாயிருப்பது எவ்வுயிர்க்கும் பொதுவியல்பு. இருப்பினும் மாந்தளிர் எல்லாவற்றுள்ளும் அழகாயிருந்தமையினால் மாந்தளிர் மேனி என்பன போன்ற வழக்குகள் எழுந்தன. அதன்வழி மக + குழை என்றாகியிருக்கலாம். குழை = தழை.]
மகச்சோறு	மகச்சோறு magaccōṟu, பெ.(n.) முப்பத் திரண்டறங்களுள் குழந்தைகட்குச் சோறளிக்கும் அறம்; food for infants, one of thirty two good deeds. [மக = இளமை, குழத்தை, மக + சோறு.]
மகட்கருமம்	மகட்கருமம் magaṭgarumam, பெ.(n.) பெண்ணை மணந்து கொள்ளுகை; taking a girl in marriage, as a duty. "நின் மகற் கொரு மகட்கரும முன்னி" (சூளா.தூது.15);. [மகள் + கருமம்.]
மகட்கொடை	மகட்கொடை magaḍgoḍai, பெ.(n.) தன் மகளை மணஞ்செய்து கொடுக்கை; gift of a daughter in marriage. "நன்மகற் கல்லது மகட் கொடை நேரார்" (பெருங்.உஞ்சைக்.36,93);. [மகள் + கொடை.]
மகட்கோடல்	மகட்கோடல் magaṭāṭal, பெ.(n.) பெண்னண மணம் புரிகை (இலக்.வி.485, உரை.);; marriage, as the acceptance of a girl. [மகள் + கோடல்.]
மகட்பாற்காஞ்சி	மகட்பாற்காஞ்சி magaṭpārgāñji, பெ.(n.) முதுகுடித்தலைவனிடம் நின் மகளைத் தருக வென்று கேட்கும் அரசனோடு அவன் மாறுபட்டு நிற்பதைக் கூறும் புறத்துறை (தொல்.பொருள்.79, உரை.);; theme describing the refusal of a person belonging to an ancient clan to give his daughter in marriage to a king who asks for her hand. [மகள் + பால் + காஞ்சி.] அகத்திணை ஏழனுள் பெருந்தினணக்குப் புறனாகியது காஞ்சித்திணை. அஃது ஒன்றற் கொன்று உரிமையாதல், யாக்கை, இளமை முதலிய பல நெறியானும் நிலையாத வுலக இயற்கைக்குப் பொருந்திய நெறியினை யுடையது (இலக்.வி.614. உரை.); எண்வகை மணத்தினும் நான்கு மணம் பெற்ற பெருந்திணை போல இக்காஞ்சியும் அறமுதலாய மும்முதற் பொருளும் அவற்றது நிலையின்மையுமாகிய ஆறனுள்ளும், நிலையின்னமை மூன்றற்குமுரித்தா யெல்லாத் திணைகட்குமொத்த மரபிற் றாகலானும் 'பின்னர் நான்கும் பெருந்திணை பெறு' மென்ற நான்குஞ் சான்றோரிகழ்ந்தாற் போல அறமுதலியவற்றது நிலையின்மை யுணர்ந்து அவற்றை அவரிகழ்தலானும் ஏறிய மடற்றிற முதலிய நான்கும் பொருந்தாக் காமமாயினவாறு போல உலகியல் நோக்கி நிலையாமை நாற் பொருளன்றாகலானும் உரிப் பொருளிடம் மயங்கி வருதலன்றித் தனக்கு நிலமில்லாத பெருந்திணை போல அறம்பொருனின்பம் பற்றி யன்றி வேறு நிலையாமை யென்றோர் பொருளின்றாதல் ஒப்புமையானும் காஞ்சித் திணை பெருந்திணைக்குப் புறத்திணை யெனப்பட்டது (த.சொ.அக.);
மகட்பேசு-தல்	மகட்பேசு-தல் magaṭpēcudal, 5,செ.குன்றாவி.(v.t.) திருமணத்துக்குப் பெண்ணை உறுதிப் படுத்தல்; settle as a bride;to betroth a bride. "வந்திருந்தென்னை மகட்பேசி" (திவ்.நாய்ச். 6,3);. [மகள் + பேசு -,]

மகடி	மகடி1 magaḍi, பெ.(n.) மகிடி பார்க்க (வின்.);;see magidi. மகடி 2 magaḍi, பெ.(n.) மேற்கட்டுள்ள வீடு; terraced house, storied building (C.G.);. [மாடி -→மகடி. ஒ.நோ. தட்டு – தகடு, தூள் – துகள், பால் -→பகல்.]
மகடு	மகடு1 magaḍu, 1. பெண்; female. 2. மனனவி; wife, spouse. [முல் (இளமைக் கருத்து வேர்); -→முள் -→முளை. முளையான் = சிறு குழந்தை, முள் -→மள். மள்ளன் = இளைஞன், மறவன். மள் -→மள -→மழ. மழ = இளமை, இளமைக்குரிய பெண்மை, மழ -→மக = இளமை, பிள்ளை, மகன் அல்லது மகள். மக -→மகள் = பெண், புதல்வி. மகள் -→மகடு (வே.க.4:7);.] மகடு2 magaḍu, மகிடி பார்க்க (அரு.நி.); see magidi.
மகடூஉ	மகடூஉ magaṭūu, பெ.(n.) 1. பெண்; female, woman. "மகடூஉ வறிசொல்" (தொல்.சொல்.2.);. 2. மனனவி; wife, spouse. "இற்பொலி மகடூஉ போல" (புறநா.33);.' ஆடூஉ மகடூஉ ஆயிரு பெயர்க்கும்" (தொல்.எழுத்து.271);. [மகடு -→மகடூஉ.] தொல் பழங்காலங்களில் சொல்லி னிமைக்காக மெய்யீற்றுச் சொறகளோடு உகரஞ் சேர்ப்பது பேச்சு வழக்கில் இயல்பாயிருந்தது, இடவழக்காயினும் பெருக வழங்கிய இடவழக்குகள் ஆதலின் இதனை ஒப்ப முடிந்த உலக வழக்காகத் தொல்காப்பியரும் ஏற்றார். உயிரீற்றில் முடியும் வினைமுற்றுகளும் வினையெச்சங்களும் ஒப்புமையாக்கம் கருதி பெயரீற்றிலும் ஆட்சி பெறலாயின. வினையெச்ச வாய்பாடுகளில் செய்யூ என்னும் வாய்பாடு தொல்காப்பியத்தில் குறிக்கப் பெறுகிறது. இதனையொத்து அவன்கண்டு, அவன் கண்டான் என்னும் வினைமுற்றைக் கண்டூஉ எனவும் மகள் என்னும் பெயர்ச்சொல்லை மகள் ->மகடு ->மகடூஉ என்றும் அளபெடையில் நீட்டி ஒலிப்பது இனிமை கருதிய இடவழக்காம். கிரேக்க மொழியில் மொழியிடையிலும் இத்தகு உயிர்நீட்டங்கள் உளவென்பர். தமிழில் உயிர் அளபெடையாட்சி மிக்கிருந்ததற்கு ஆடூஉ, மகடூஉ போன்ற சொல்லாட்சிகள் தக்க சான்றுகளாகின்றன. வினைமுற்று உயிரீற்று அளபெடையாக தொன்முது காலத்தில் இருந்திருக்கலாம் என்பதற்குச் சான்றாக, கல்லாத தெலுங்கு மக்களிள் பேச்சு வழக்கில் உகர ஈற்று ஏவல் வினைகள் அளபெடையாக ஒரொருகால் நீண்டொலிப்பதை இன்றும் கேட்க முடிகிறது.
மகடூஉக்குணம்	மகடூஉக்குணம் magaṭūugguṇam, பெ.(n.) பெண்களுக்குரிய அச்சம், மடம், நாணம்,பயிர்ப்பு என்னும் நாற்குணம் (இறை.2, உரை. பக்,29);; feminine qualities, numbering four, viz. accam, {}. [மகள் -→மகடு -→மகடுஉகுள் -→குணம் (வளைவு, அடங்கிய தன்மை, பணிவு, ஒத்துவரும் இயல்பு, நலம், மேன்மை, மேம்பட்டு விளங்கும் திறம், அறிவு);. மகடூஉ + குணம்.]
மகடூஉமுன்னிலை	மகடூஉமுன்னிலை magaṭūumuṉṉilai, பெ.(n.) பெண்ணை முன்னிலைப்படுத்திக் கூறுகை (காரிகை.பாயி. 1, உரை.);; vocative,addressing a woman. [மகள் -→மகடு -→மகடூஉ + முன்னிலை.]
மகண்மறுத்தல்	மகண்மறுத்தல் magaṇmaṟuttal, பெ.(n.) மகண்மறுத்துமொழிதல் பார்க்க (புறநா. 109, துறைக்குறிப்பு.);;see {}. [மகள் + மறுத்தல்.]

மகண்மறுத்துமொழிதல்	மகண்மறுத்துமொழிதல் magaṇmaṟuddumoḻidal, பெ.(n.) பகைவீரன் தம் மகளை மணங்கோடற்கு விரும்பிக் கேட்கச் சிற்றரசர் மறுத்தலைக் கூறும் புறத்துறை (பு .வெ.5,9);; theme describing the refusal of a chieftain to give his daughter in marriage to a hostile warrior when demanded. [மகள் + மறுத்து + மொழிதல்.]
மகண்மா	மகண்மா magaṇmā, பெ.(n.) 1.பெண் வடிவங் கொண்ட ஒரு விலங்கு; a fabulous animal having the form of a woman. "மைந்தரைப் பார்ப்பன மாமகண்மாக் குழாம்" (சீவக. 1902);. 2. அலி (நன்.264.விருத்.);; hermaphrodite. [மகள் + மா.]
மகண்மை	மகண்மை1 magaṇmai, பெ.(n.) 1. பெண்டன்மை; womanhood 2. மகளாகுந் தன்மை; daughter hood. "தமரலாரும் மகண்மை கொள்ளக் கருதுங் குறியினாள்" (வெங்கையு.154);. [மகள் + மை – மகண்மை] மகண்மை2 magaṇmai, பெ.(n.) மகமை பார்க்க; see magamai. "அந்தராய மகண்மை கொளாதே மாகவும்" (தெ.க.தொ.3,175,28);.
மகதந்திரம்	மகதந்திரம் magadandiram, பெ.(n.) ஒரு சிற்ப நூல் (இருசமய. சிற்பசாத்.3);; a treatise an architecture.
மகதம்	மகதம் magadam, பெ.(n.) மகிழம் பார்க்க; see magilam (சா.அக.). மகதம் magadam, பெ.(n.) 1. தேசம் ஐம்பத் தாறனுள் இராசகிருகத்தைத் தலைநகராகக் கொண்ட ஒரு தேசம்; country of South Bihar with Rajagraha as its capital, one of 56 {}. 2. நடுநாட்டில் திருக் கோவலூரைச் சார்ந்த ஒரு பகுதி; country about Tiru-k-{} in South Arcot Dt. 3. பதினெண்மொழியுள் ஒன்று (நன்.272, உரை);; the language of Magadha, one of {}. [Skt. magadha → த. மகதம்.]
மகதுருமம்	மகதுருமம் magadurumam, பெ.(n.) அரசமரம்; peepul tree ficus religiose (சா.அக.);.

மகதேசன்	மகதேசன் magatēcaṉ, பெ.(n.) 1.மகத நாட்டரசன்; king of Magadai. 2. நடு நாட்டைச் சேர்ந்த மகதநாட்டுச் சிற்றரசன்; king of a part of the country in nadu-nadu. "மகத தேசனாறைநகர் காவலன்" (பெருந்தொ.1192);. [மகதை + தேசன்.] மகதேசன் magatēcaṉ, பெ.(n.) 1. மகத தேசத்தரசன் (பாரத.இரா.17);; king of Magadha. 2. நடுநாட்டைச் சார்ந்த மகத நாட்டுச் சிற்றரசன்; king of a part of the country in {}. "மகதேச னாறைநகர் காவலன்" (பெருந்தொ.1192);. [Skt. {} → த. மகதேசன்.]
மகதேசன்பெருவழி	மகதேசன்பெருவழி magatēcaṉperuvaḻi, பெ.(n.) சேலம் மாவட்டம், ஆத்தூர் வட்டம் ஆறகழூரிலிருந்து காஞ்சிபுரம் செல்வதற்காக வாணர்களால் அமைக்கப்பட்ட நெடுஞ்சாலை; a high way leading to Kanchipuram from Aragalur, Attur Taluk, Salem District formed by the Bana rulers. [மகதை + ஈசன் + பெருவழி.] மகதை மண்டலத்தை ஆண்ட வாணர்கள் மகதைப் பெருமாள், மகதேசன் என்றவாறு அழைக்கப்பட்டனர். "ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ மகதேசன் பெருவழி" என்ற எழுத்துகளும் கீழே குழிகளும் செதுக்கிய கல் ஒன்று சேலம் மாவட்டம் ஆத்தூர் வட்டம் ஆறகழூரில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு, சேலம் அருங்காட்சியகத்தில் பாதுகாக்கப்படுகிறது. அதன் கற்காரை (சிமிட்டி); வார்ப்பு சேலம் பொதுப்பணித் துறை ஆய்வு மாளிகையில் உள்ள வரலாற்றகத்தில் உள்ளது. ஒரு குழி ஒரு காதத்தைக் குறிக்கும். ஒரு காதம் 4 கல் (மைல்);. 1 படைசால் (பர்லாங்கு); 220 அடி நீளத்திற்குச் சமம். ஒரு வரிக்கு 5குழி வீதம் 4 வரிசையும் ஐந்தாவது வரிசையில் 6 குழியும் உள்ளன ஐந்தாவது வரியில் கல் உடைந்துவிட்டது. 26 காதம் என்பது 105 கல்லும் 440 அடியும் ஆகும். (தோராயமாக 169 கிலோமீட்டர்);.
மகதை	மகதை1 magadai, பெ.(n.) திப்பிலி பார்க்க; see tippili. மகதை1 magadai, பெ.(n.) திப்பிலி (சங்.அக.);; long pepper. [Skt. {} → த. மகதை.] மகதை2 magadai, பெ.(n.) மகதம், 2 பார்க்க;see magadai.
மகதைப்பெருமாள்	மகதைப்பெருமாள் magadaipperumāḷ, பெ.(n.) சேலம் மாவட்டம் ஆத்தூர் அருகிலுள்ள ஆறகழூரைத் தலைநகராகக்கொண்ட மகதை மண்டலத்தை ஆண்ட வாணர்களின் பொதுப் பெயர்; a general name of the Banas, who ruled Magadhai mandalam with Aragalur as capital near Attur of salem District. [மகதை + பெருமாள்.]

மகதைமண்டலம்	மகதைமண்டலம் magadaimaṇṭalam, பெ.(n.) சேலம் மாவட்டம் ஆத்தூர் வட்டத்தில் அமைந்துள்ள ஆறகழூரைத் தலைமையிடமாகக் கொண்ட வாணர்கள் ஆண்ட நாட்டுப் பகுதி; a region ruled by Banas with Aragalur near Attur in Salem District, as capital. [மகதம் + மண்டலம். ஒருகா. மகோதை -→மகதை.]
மகந்தரம்	மகந்தரம் magandaram, பெ.(n.) 1. கள்; toddy. 2. பதநீர்; sweet toddy.
மகந்து	மகந்து magandu, பெ.(n.) துறவிகளின் மடத்திற்குத் தலைவனாயிருக்குந் துறவி; head of a religious establishment, superior of a monastery, who is succeeded on his death by the chief of his disciples (R.F.);.
மகப்பால்	மகப்பால் magappāl, பெ.(n.) மகப்பால் வார்த்தல் பரர்க்க (திவா.);; see {} [மக + பால்.]
மகப்பால்வார்த்தல்	மகப்பால்வார்த்தல் magappālvārttal, பெ.(n.) முப்பத்திரண்டறங்களுள் ஏதிலிப் பிள்ளைக்குப் பால் வார்த்தலாகிய அறம்; giving milk to infants, an act of charity, one of thirty two good deeds. முப்பத்திரண்டறங்களாவன: 1.ஆதுலர் சாலை, 2. ஓதுவார்க்குணவு, 3. அறு சமயத்தோர்க்குணவு, 4. ஆவுக்கு வாயுறை, 5. சிறைச்சோறு, 6. ஐயம், 7. தின்பண்டம் நல்கல், 8. மகச்சோறு, 9. மகப்பெறுவித்தல், 10. மக வளர்த்தல், 11. மகப்பால், 12. அறவைப்பிணஞ் சுடுதல், 13. அழிந்தோரை நிறுத்தல்,
மகப்பெறுவித்தல்	மகப்பெறுவித்தல் magappeṟuvittal, பெ.(n.) முப்பத்திரண்டறங்களுள் மகவைப் பெறுவித்தல் ஆகிய அறம்; rendering assistance in child-birth, an act of charity, one of thirty two deeds. [மக + பெறுவித்தல்.]

மகப்பேறு	மகப்பேறு magappēṟu, பெ.(n.) பிள்ளைப் பேறு; giving birth to a child. "மன்னன் மகப்பேற்றின் மனங்களித்து" (பிரமோத்.8,122);. [மகவு + பேறு.]
மகம்	மகம் magam, ஈகம்; sacrifice. "மகந்தான் செய்து வழி வந்தார்" (திருவாச. 21,3);.
மகம்பூ	மகம்பூ magambū, பெ.(n.) பெருஞ்சீரகம் (சங்.அக.);; common arise. [P]
மகமாயி	மகமாயி magamāyi, பெ.(n.) 1. மலைமகள்;{}. "பூதநாயக டத்துக் காமி மகமாயி" (திருப்பு.641);. 2. பெரியம்மைக்குரிய தேவனத; the Goddess of small-pox (Loc);.
மகமுறை	மகமுறை magamuṟai, பெ.(n.) 1. விருந்து (அக.நி.);; feast. 2. வேள்வி செய்யும் முறைமை (யாழ்.அக.);; method of performing sacrifices.
மகமேரு	மகமேரு magamēru, பெ.(n.) மகாமேரு பார்க்க;see {}.
மகமை	மகமை1 magamai, பெ.(n.) பொதுச் செயல்களுக்காக விரும்பிச் செலுத்தப்படும் ஒரு சிறு தன்னார்வ வரி; a voluntary tax or cess for common cause. "திருமாலை திருவிளக்குவாகிய கயிங்கரியங்களுக்காக மகமை திட்டம் செய்து தானம்" (ஆவணம்-1, கல்-இரண்டாம் பகுதி.1);. மகமை2 magamai, பெ.(n.) குத்தகை (கொ.நா. ஆவ.74, பக்.309);; tenure, lease. மகமை3 magamai, பெ.(n.) 1. கோயில் அறச்சாலை முதலியவற்றின் செலவுக்காக தண்டப்படும் வரி; contribution in grain for a temple or attram, levied from cultivators now given optionally, tax or contribution levied for a religious or charitable purpose bearing a certain definite preparation (R.F.);. "மானிய நிலம்பதி மகமையென்பதும்" (செவ்வந்திபு. உறையூர். 31);. 2. வணிகர்கள் தங்கள் ஊதியத்தில் இருந்து அறத்திற்குக் கொடுக்கும் தொகை; donation for charity consisting of a fixed percentage on the profits of commercial transactions. 3. நிலவரி வகை; an ancient land tax (S.I.I. vi,187);(I.M.P.Cg.519);.

மகரக்குறுக்கம்	மகரக்குறுக்கம் magaragguṟuggam, பெ.(n.) தன் மாத்திரையின் அளவில் குறைந்த மகரமெய்; SHORTHAND (ம்); as in போன்ம்,one of ten {} q.v. (Gram.); (நன்.96);. ம + கரம் - மகரம். மகரம் + குறுக்சும். கரம் - எழுத்துச் சாரியை, கரம், காரம், கான் என்னும் மூன்றும் பழந்தமிழ் எழுத்துச் சாரியைகள். இவற்றுள் கரம், கான் இரண்டும் நெட்டெழுத்திற்கு வாரா. ஆயினும் கரம், காரம், கான் இம்மூன்றும் குற்றெழுத்துச் சாரியைகளாய் வரும் (தொல்.எழுத்து.137,உரை.);.கரம் குற்றெழுத்திற்கும் காரம் நெட்டெழுத்திற்கும் சொல்லும் வழக்கு அச்சாரியைகளில் அமைந்துள்ள குறில் நெடில் வடிவங்களால் ஏற்பட்டதென்க. உயிரெழுத்தின் உதவியின்றித் தாமாக வொலிக்காத மெய் எழுத்துக்களை ஒலிப்பித்தல் பொருட்டும், தாமாக ஒலிக்கும் உயிரெழுத்துகளையும் எளிதாக ஒலிப்பித்தற் பொருட்டும், சில துணையொலிகளைப் பண்டைத் தமிழிலக்கண நூலார் அமைத்துள்ளனர். அனவ எழுத்துச் சாரியை எனப்படும். வடமொழியாளர் கரம், காரம் என்னும் இரண்டையே தமிழினின்று கொண்டுள்ளனர். அதோடு குறிற்கு இரண்டையும் வேறுபாடின்றி ஆள்வர். இதனாற் சாரியையமைப்பின் தமிழ்மூலம் தெளிவாகத் தெரிகிறது. கார காரம் என்பன வடமொழியில் கர, கரா என்று ஈறுகெட்டு நிற்கும்.சாரியை என்னும் குறியீடும் வடமொழியிலில்லை (வ.வ.299);.
மகரகந்தம்	மகரகந்தம் magaragandam, பெ.(n.) வெங்காயம் (சங்.அக.);; onion.
மகரகாலம்	மகரகாலம் magaragālam, பெ.(n.) மா; mango.
மகரசகா	மகரசகா magarasagā, பெ.(n.) மருதோன்றி வகை (சங்.அக.);; a kind of henna with ever-fresh flowers (சா.அக.);.
மகரசால்	மகரசால் magaracāl, பெ.(n) மாமரம்(சா.அக.);; mango tree(சா.அக.);.
மகரசாலம்	மகரசாலம் magaracālam, பெ.(n.) மகர காலம் பார்க்க (சங்.அக.);; see {} (சா.அக.);.
மகரசிதம்	மகரசிதம் magarasidam, பெ.(n.) கொன்றை மரம்; a tree {}(சா.அக);.
மகரசியா	மகரசியா magarasiyā, பெ.(n.) செழுமலர்க் கொன்றை; large flower cassia – Cassia florida (சா.அக.);. மகரதம் magaradam, பெ. (n.); கொடிவேலி என்னுஞ் செடி; a plant, plumbago zetanka(சா.அக.);.
மகரவிரி	மகரவிரி magaraviri, பெ.(n.) மகரவிருத்தி பார்க்க; see magara-virutti (சா.அக.);.

மகரவிருத்தி	மகரவிருத்தி magaravirutti, பெ.(n.) சேம்பு; a kind of Indian kales-Tuber-colocasia (சா.அக.);.
மகரவேதிகம்	மகரவேதிகம் magaravētigam, பெ.(n.) வாலுளுவை மரம்; intellect tree (சா.அக.);.
மகரிப்பு	மகரிப்பு magarippu, பெ.(n.) கையாந்தகரை எனுஞ்செடி; a plant (சா.அக.);.
மகருதம்	மகருதம் magarudam, பெ.(n.) கொடிவேலி எனும் நிலைத் திணை(மலை.);; Ceylon leadwort.
மகரை	மகரை magarai, பெ.(n.) கடல்மீன் வகை; a sea-fish (இ.வ.);.
மகலிங்கம்	மகலிங்கம் magaliṅgam, பெ.(n.) மரவகை; weavers beam, Sehrebera swietenioides (L.);.
மகவளர்த்தல்	மகவளர்த்தல் magavaḷarttal, பெ.(n.) மகவு வளர்த்தல் பார்க்க (சூடா.);;see magavu-valarttal.
மகவன்	மகவன் magavaṉ, பெ.(n.) மகவான் பார்க்க (யாழ்.அக.);; see{}
மகவாட்டி	மகவாட்டி magavāṭṭi, பெ.(n.) மக்கட் செல்வமுடையவள் (யாழ்.அக.);; woman blessed with children. [மக -→மகவாட்டி.]
மகவாதநோய்	மகவாதநோய் magavātanōy, பெ.(n.) ஒரு நோய்; complicated rhematic diseases (சா.அக.);.
மகவாதரோகம்	மகவாதரோகம் magavātarōgam, பெ. (n.) மகவாதநோய் பார்க்க; see {} (சா.அக.);.

மகவான்	மகவான்1 magavāṉ, பெ.(n.) மகப்பேறுடையவன்; one who has children. "தன் மசகனூறு மகவானாகச் செய்யும்" (தேவை.16);. [மக -→மகவான்.] மகவான்2 magavāṉ, பெ.(n.) 1. இந்திரன்; indiran. "மகவான்மக ளிரங்கின னரற்ற" (பாரத.பதின்மூன்.168);. 2.சிவன்(சங்.அக.);; {}. மகவான்3 magavāṉ, பெ. (n.) யாகஞ் செய்பவன்; sacrificer. "வேதாவை மிக்க மகவானாகக் கூட்டி" (தேவை.15);. மகவான்1 magavāṉ, பெ.(n.) 1. இந்திரன் (திவா.);; Indra. "மகவான்மக ளிரங்கின னரற்ற" (பாரத.பதின்மூன்.168);. 2. சிவன் (சங்.அக.);;{}.
மகவின்கோள்	மகவின்கோள் magaviṉāḷ, பெ.(n.) வியாழன் எனும் கோள் (நாமதீப.100);; the planet Jupiter. [மகவு -→மகவின் + கோள்.]
மகவு	மகவு magavu, பெ. (n.) 1.குழந்தை (திவா.);; infant. "மகவுமுலைவருட" (கம்பரா.தைல.13);. 2.மகன்; son "கொண்டதோர் மகவி னாசை" (அரிச்.பு.மயான.20);. 3.கோட்டில் வாழ் விலங்கின் பிள்ளை (தொல்.பொருள்.569);; young of animals living on trees, as of monkeys. [முல், இளமைக் கருத்துவேர். முல் -→முள் -→முளை. முள் -→மள் -→மள -→மழ, இளமை, குழந்தை. மழ -→மக -→மகவு (வே.க.4:60);.]
மகவுவளர்த்தல்	மகவுவளர்த்தல் magavuvaḷarttal, பெ. (n.) முப்பத்திரண்டறங்களுள் குழந்தைகளை வளர்த்தலாகிய அறம் (பிங்.);; fostering children, an act of charity, one of thirty two good deeds (q.v.);. [மக -→மகவு + வளர்த்தல்.] மகப்பால்வார்த்தல் பார்க்க.
மகவேள்வி	மகவேள்வி magavēḷvi, பெ. (n.) ஆண் மகப்பேறு விரும்பிச் செய்யும் வேள்வி; sacrifice performed for obtaining male child. "மிக்க மகவேள்விசெய் விருப்புடைய னாகி" (திருவிளை. தடாதகை.7);. [மக -→மகவு + வேள்வி.]

மகள்	மகள் magaḷ, பெ. (n.) 1. பெண்மகவு; daughter. "நல்கூர்ந்தார் செல்வமகள்" (கலித்.56);. 2. பெண்; woman, female, feminine, damsel. "ஆய மகணீயாயின்" (கலித்.107);. 3. மனைவி; wife. "மனக்கினியாற்கு நீ மகளாயதூஉம்" மணிமே.21,30);. "பெண்மை அடுத்த மகள் என்கிளவியும்" (தொல்.சொல்.165);. 4. பெண் தெய்வம்; goddess. திருமகள் (உ.வ.); 5. தெய்வத்தாய்; god mother. நிலமகள் (உ.வ.);. [முல் (இளமைக் கருத்து வேர்); -→முள் -→முளை. முளையான் = சிறுவன். முள் -→மள் -→மழ = இளமை,இளமைக்குரிய மென்மை. மழ -→மக -→மகள் (வே.க.4:60);.] இளமையும் பொதுவாதலின் பால்காட்டும் ஈறே ஆண் குழந்தையையும் பெண் குழந்தையையும் வேறுபடுத்தும். அள் - பெண்பாலீறு).
மகளிக்கீரை	மகளிக்கீரை magaḷigārai, பெ. (n.) கீரை வகை (யாழ்.அக.);; cockscomb greens, quail grass – Celosia argentea.
மகளிர்	மகளிர் magaḷir, பெ. (n.) பெண்கள்; woman. "வசையில் வாழ்க்கை மகளிர் மலைத்தலல்லது" (புறநா.10);. "பெற்றமும் கழுதையும் மேய்ந்த அப்பாழ் பொற்கொடி மகளிரும் மைந்தரும் கூடி நெற்பொலி நெடுநகர் ஆயினும் ஆகும்" (வெற்றிவேற்கை 55);. 'இனம்போன்று இனம்அல்லார் கேண்மை மகளிர் மனம்போல வேறுபடும்' (குறள், 822);. [மகள் -→மகளிர்.]
மகளிர்பருவம்	மகளிர்பருவம் magaḷirparuvam, பெ. (n.) 1. பேதை, பெதும்பை, மங்கை, மடந்தை, அரிவை, தெரிவை, பேரிளம்பெண் என்ற எழுவகைப் பெண் பருவம் (திவா.);; stages of woman's life, of which there are seven, viz. {} 2. வாலை, தருணி, பிரவுடை, விருத்தை என்ற நால்வகைப் பெண்பருவம்; stages of woman's life, numbering four, viz. {}. [மகளிர் + பருவம்.]
மகளிரான்மலர்மரம்	மகளிரான்மலர்மரம் magaḷirāṉmalarmaram, பெ. (n.) உயர்பிரிவு (உத்தமசாதி);ப் பெண்களின் தொடுகை முதலிய செய்கைகளால் மலர்வனவாகக் கருதப்படும் மகிழ், ஏழிலைம்பாலை, பாதிரி, முல்லை, புன்னை, குரா, அசோகு, குருக்கத்தி, மரா, சண்பகம் என்ற பத்துவகை மரங்கள் trees and plants believed to blossom by the very touch, look, etc, of woman of the highest class, numbering ten, viz. {}. [மகளிரால் மலரும் மரம் -→மகளிரான் மலரும் மரம் -→மகளிரான் மலர் மரம்.]

மகளீது	மகளீது magaḷītu, பெ. (n.) மகிழம்பூ பார்க்க; see {} (சா.அக.);.
மகளோது	மகளோது magaḷōtu, பெ. (n.) நரிப்பாலை பார்க்க; see nari-p-palai (சா.அக.);.
மகற்பலம்	மகற்பலம் magaṟpalam, பெ. (n.) பெரும்பலன்; great, strong, important result. "மகற்பல வாஞ்சையாலே" (சிவதரு. பரம.47);. மகற்பலம் magaṟpalam, பெ.(n.) பெரும் பலன்; great, important result. "மகற்பல வாஞ்சையாலே" (சிவதரு. பாம. 47);. [Skt. mahat + phala → த. மகற்பலம்.]
மகன்	மகன் magaṉ, பெ. (n.) 1. ஆண்மகவு; son. "தன் மகன்றா யுயர்வும்" (தொல்.பொருள்.172);. 2. குழந்தை (வின்.);; child. 3. ஆண் பிள்ளை; man, male person. "செய்ந் நன்றி கொன்ற மகற்கு"(குறள்,110);. 4. சிறந்தோன்; exalted or esteemed or noble person. "நூல்கற்ற மகன்றுணையா நல்லகொளல்" (நாலடி,136);. 5. வீரன்; warrior. 'வேந்தன் மனம்போல வந்தமகன்' (பு.வெ.2, 5);. 6. கணவன்; husband. "நினக்கிவன் மகனாகத் தோன்றியதூஉம்" (மணிமே.21:29);. [முல்(இளமைக் கருத்து வேர்); -→முள் -→முளை. முளையான் = இளையோன், குழவி. முள் -→மள், மள்ளன் = இளையோன், வீரன். மள் -→மழ = இளமை, இளமைக்குரிய மென்மை. மழ -→மக = இளமை, பிள்ளை. மக -→மகன் (வே.க.4:6);.]
மகன்மை	மகன்மை1 magaṉmai, பெ.(n.) 1. மகன்றன்மை; sonship. 'மகன்மை கொண்டார்' (பெரியபு.தடுத்தாட்.5);. 2. ஆண்டன்மை (யாழ்.அக.);; manliness. [மகன் -→மகன்மை.] மகன்மை2 magaṉmai, பெ.(n.) பழைய வரிவகை; an ancient tax. "வலங்கை யிடங்கை மகன்மையும்" (தெ.க.தொ.3,115);. [மகமை -→மகன்மை.]

www.valluvarvallalarvattam.com

மகன்றில்	மகன்றில் magaṉṟil, பெ. (n.) ஆண் பெண்களுள் ஒன்றைவிட்டு ஒன்று பிரியாத நீர்வாழ் பறவை வகையில் ஆண் பறவை; a male species of aquatic love bird. "குறுங்காண் மகன்றிலன்ன வுடன்புணர் கொள்கை" (ஐங்குறு.381);. [மகன்றில் = ஆண் அன்றில்.] [P]
மகனாலிமூலி	மகனாலிமூலி magaṉālimūli, பெ. (n.) சிறுமுன்னைவேர் பார்க்க; see {} (சா.அக.);.
மகாஅவிழ்தம்	மகாஅவிழ்தம் makāaviḻtam, பெ. (n.) சுக்கு; dried ginger (சா.அக.). மகாஅவிழ்தம் makāaviḻtam, பெ.(n.) சுக்கு; dried ginger (சா.அக.);.
மகாகண்டம்	மகாகண்டம் makākaṇṭam, பெ. (n.) பெரிய முள்ளங்கி; large radish – Raphanus sativus (சா.அக.);. மகாகண்டம்1 makākaṇṭam, பெ.(n.) பாலி மொழியிலுள்ள ஒரு புத்தமத நூல் (மணிமே. பக்.366);; a Buddhistic work in {} language. த.வ. மாகண்டம் மகாகண்டம்2 makākaṇṭam, பெ.(n.) பெரிய முள்ளங்கி; large raddish (சா.அக.);. த.வ. மாகண்டம் [p]
மகாகண்ணி	மகாகண்ணி makākaṇṇi, பெ.(n.) இந்திர பாடாணம்; a variety of arsenic (சா.அக.);. மகாகண்ணி makākaṇṇi, பெ.(n.) இந்திர பாடாணம் என்னும் செய்ந்நஞ்சு; a variety of arsenic (சா.அக.);. த.வ. மாகண்ணி

மகாகணம்	மகாகணம் makākaṇam, பெ.(n.) குழந்தைகட்கு நாக்கு, உதடு புண்ணாகி, கண் வெளுத்து, உடல் வெதும்பிக் காணும் ஒருவகைக் கணைநோய்; a congenital disease of the children marked by anemia, ulcerated tongue and lips (சா.அக.);. மகாகணம் makākaṇam, பெ.(n.) குழந்தை கட்கு நாக்கு, உதடு புண்ணாகி, கண் வெளுத்து, உடல் வெதும்பிக் காணும் ஒரு வகைக் கணை நோய்; a congenital disease of the children marked by anemia, ulcerated tongue and lips (சா.அக.);. த.வ. மாக்கணம்
மகாகற்பம்	மகாகற்பம் makākaṟpam, பெ. (n.) 1. சிறந்த கற்பமூலிகை; a superior drug of all healing potency. 2. சித்தர்கள் பயன்படுத்தும் சிறந்த மருந்து; a superior medicinal preparation used by siddars to secure immortal youth (சா.அக.);. மகாகற்பம்1 makākaṟpam, பெ.(n.) கற்பம் பல கொண்ட முடிவுகாலம் (வின்.);; a great cycle of time consisting of many a {}. [Skt. {}-kalpa → த. மகாகற்பம்1.] மகாகற்பம்2 makākaṟpam, பெ.(n.) 1. சிறந்த கற்பமூலிகை; a superior drug to prolong life; drug of all healing potency. 2. சித்தர்கள் பயன்படுத்தும் ஒரு சிறந்த மருந்து; a superior medicinal preparation used by siddhars to secure immortal youth (சா.அக.);. மகாகற்பம்3 makākaṟpam, பெ.(n.) மகா கர்வம் பார்க்க (நாமதீப.801);;see {}- karvam.
மகாகாசம்	மகாகாசம் makākācam, பெ. (n.) 1. ஒரு வகைக் காசநோய்; a kind of virulent asthma or bronchitis. 2. பரவெளி; atmosphere or ether (சா.அக.);. மகாகாசம்1 makākācam, பெ.(n.) பெருஞ்சிரிப்பு (யாழ்.அக.);; loud laughter. [Skt. {} → த. மகாகாசம்.] மகாகாசம்2 makākācam, பெ.(n.) மகா காயம்2 பார்க்க (வின்.);;see {}. [Skt. {} → த. மகாகாசம்2.] மகாகாசம்3 makākācam, பெ.(n.) 1. ஒரு வகைக் காசநோய்; a kind of virulent asthma or bronchitis. 2. பரவெளி; atmosphere or ether (சா.அக.);.

மகாகாலங்கம்	மகாகாலங்கம் makākālaṅgam, பெ. (n.) ஆதண்டை; a thorn y shrub (சா.அக.);. மகாகாலங்கம் makākālaṅgam, பெ.(n.) ஆதொண்டை என்னும் மூலிகை; a throng shrub (சா.அக.);.
மகாகாளி	மகாகாளி makākāḷi, பெ. (n.) ஆட்டுச்செவி அல்லது ஆடு தீண்டாப்பாலை; a bitter prostate plant. மறுவ. ஆடுதின்னாப் பாலை. மகாகாளி1 makākāḷi, பெ.(n.) சத்திகளி லொருத்தி (தக்கயாகப்.107, உரை);; a {}. த.வ. மாகாளி [Skt. {} → த. மகா+காளி.] மகாகாளி2 makākāḷi, பெ.(n.) ஆட்டுச்செவி அல்லது ஆடு தின்னாப்பாலை என்னும் மூலிகை; a bitter prostate plant (சா.அக.);. [Skt. {} → த. காளி.]
மகாகுட்டம்	மகாகுட்டம் makākuṭṭam, பெ. (n.) பெரு நோய்; leprosy (சா.அக.);. மகாகுட்டம் makākuṭṭam, பெ.(n.) பெருநோய்; leprosy (சா.அக.);. த.வ. பெருங்குட்டம்
மகாகும்பி	மகாகும்பி makākumbi, பெ.(n.) சாம்பற் பூசணி (மலை.);; ash-gourd (சா.அக.);. மகாகும்பி makākumbi, பெ.(n.) சாம்பற் பூசணி (மலை.);; ash-gourd. மறுவ. பெரும்பூசணி, மாகும்பி
மகாகுமரி	மகாகுமரி makākumari, a big variety of red chamomile (சா.அக.). மகாகுமரி makākumari, பெ.(n.) குங்குமச் செவ்வந்தி; a big variety of red chamomile (சா.அக.);. த.வ. மாகுமரி

மகாகுழம்பு	மகாகுழம்பு makākuḻmbu, பெ. (n.) அகத்தியர் பெருங்குழம்பு; a wax like medicine (சா.அக.);. மகாகுழம்பு makākuḻmbu, பெ.(n.) அகத்தியர் பெருங்குழம்பு என்னும் மெழுகு வடிவிலான மருந்து வகை; a wax like medicine (சா.அக.);. த.வ. மாக்குழம்பு
மகாகெந்தம்	மகாகெந்தம் makākendam, பெ. (n.) சீதேவிசெங்கழுநீர் பார்க்க; see {} (சா.அக.);. மகாகெந்தம் makākendam, பெ.(n.) சீதேவி செங்கழுநீர் என்னும் மூலிகை; a kind of herb (சா.அக.);. [மகா+கந்தம் → கெந்தம்.]
மகாகெந்தா	மகாகெந்தா makākendā, பெ. (n.) கருப்புக் கடலை; a black Bengal gram (சா.அக.);. மகாகெந்தா makākendā, பெ.(n.) கறுப்புக் கடலை; a black gram (சா.அக.);. [மகா + கெந்தா.]
மகாகோளி	மகாகோளி makāāḷi, பெ. (n.) கற்க திரவிய வகை; a medicinal drug. "வாலுகம் மகாகோளி மகிழம்" (தைலவ.தைல.77);. மகாகோளி1 makāāḷi, பெ.(n.) கற்க மருந்து வகை; a medicinal drug. வாலுகம் மகாகோளி மகிழம்" (தைலவ.தைல.77);. மகாகோளி2 makāāḷi, பெ.(n.) அறியப்படாத ஒருவகை ,மூலிகை; unidentified plant (சா.அக.);. த.வ. மாகோளி
மகாசகை	மகாசகை magācagai, பெ. (n.) வாடாத பூவுள்ள மறுதோன்றி மரம்; a tree yielding unfading flowers (சா.அக.);. மகாசகை magācagai, பெ.(n.) மகாசகா (வின்.); பார்க்க;see {}.

மகாசங்கம்	மகாசங்கம் makācaṅgam, பெ. (n.) 1. எலும்பு; bone. 2. நெற்றி; forehead (சா.அக.);. மகாசங்கம்1 makācaṅgam, பெ.(n.) மாநாடு (வின்.);; great council of a nation. த.வ. பெருமன்றம், மாநாடு [Skt. {} → த. மகாசங்கம்1.] மகாசங்கம்2 makācaṅgam, பெ.(n.) 1. ஆயிரம் கோடாகோடி (பிங்.); (த.நி.போ.25);; a great number, hundred thousand billions. 2. குபேரன் செல்வத்துளொன்று (பிங்.);; a treasure of {}. 3. நெற்றி (யாழ்.அக.);; forehead. 4. மாந்தவெலும்பு வகை (யாழ். அக.);; a human bone. [Skt. {} → த. மகாசங்கம்2.] மகாசங்கம்3 makācaṅgam, பெ.(n.) 1. எலும்பு; bone.
மகாசாயம்	மகாசாயம் makācāyam, பெ. (n.) ஆலமரம்; banyan tree (சா.அக.);. மகாசாயம் makācāyam, பெ.(n.) ஆலமரம்; banyan tree (சா.அக.);.
மகாசாரக்கந்தம்	மகாசாரக்கந்தம் makācārakkandam, பெ.(n.) பேரீச்சு; date of wild variety (சா.அக.);. மகாசாரக்கந்தம் makācārakkandam, பெ. (n.) பேரீச்சு; date wild variety(சா.அக.);.
மகாசாரம்	மகாசாரம் makācāram, பெ. (n.) சிறுவிடு கொள் பார்க்க; see {} (சா.அக.);. மகாசாரம் makācāram, பெ.(n.) சிறு விடுகொள்; horsegram, a shrub. (சா.அக.);.

மகாசாலினி	மகாசாலினி makācāliṉi, பெ. (n.) தின்பீர்க்கு; a climber, species of sponge gourd (சா.அக.);. மகாசாலினி makācāliṉi, பெ.(n.) தின்பீர்க்கு; a climber (சா.அக.);. த.வ. மாசாலினி.
மகாசிங்கச்சுண்ணம்	மகாசிங்கச்சுண்ணம் makāciṅgaccuṇṇam, பெ. (n.) துருசுச் சுண்ணம்; calcined white powder of copper sulphate (சா.அக.);.
மகாசித்திரசாயனம்	மகாசித்திரசாயனம் makācittiracāyaṉam, பெ. (n.) தாளிப்பனை; talipot palm (சா.அக.);.
மகாசிராவி	மகாசிராவி makācirāvi, பெ. (n.) கோவைக் கொடி; a creeper (சா.அக.);. மகாசிராவி makācirāvi, பெ.(n.) கோவைக் கொடி; a climbing plant (சா.அக.);.
மகாசிரோட்டம்	மகாசிரோட்டம் makācirōṭṭam, பெ. (n.) நாள்பட்ட வயிற்றுப்போக்கு; chronic diarhoea (சா.அக.);. மகாசிரோட்டம் makācirōṭṭam, பெ.(n.) கடுங்கழிச்சல்; chronic diarrhoea (சா.அக.);.
மகாசுவாசம்	மகாசுவாசம் makācuvācam, பெ. (n.) கண்டத்தில் கலகலவென்று ஒலியுடன் விடும் பெரும் மூச்சு; sound sigh, a disease in which the patient breaths heavily lying sound in the throat, eyes fixed in gaze and with gramps at his sides (சா.அக.);. மகாசுவாசம் makācuvācam, பெ.(n.) கண்டத்தில் கலகல வென்ற ஓசையுடன் விடும் பெரும் மூச்சு; a disease in which the patient breaths heavily lying unconcious, and a low rattling sound in the throat, eyes fixed in gaze and with cramps at his sides (சா.அக.);.

மகாத்திரம்	மகாத்திரம் makāttiram, பெ. (n.) தேக்கு; teak (சா.அக.);. மகாத்திரம் makāttiram, பெ.(n.) தேக்கு; teak - Tectona grandis (சா.அக.);.
மகாத்துருவம்	மகாத்துருவம் makātturuvam, பெ. (n.) வெண்கடம்பு மரம்; white cadamba tree (சா.அக.);.
மகாதசம்	மகாதசம் makātasam, பெ. (n.) மாவுலிங்க மரம்; the tree mavulingam (சா.அக.);. மகாதசம் makātasam, பெ.(n.) மாவிலிங்கம்; a tree - crataeva religiosa (சா.அக.);.
மகாதமணி	மகாதமணி makātamaṇi, பெ. (n.) நெஞ்சகத்தின் இடது பக்கத்தினின்றும் கிளம்பும் ஒரு பெரிய செல்வரத்தக் குழல்; a large artery starting from the left ventricle of the heart (aorta); (சா.அக.);. [P]
மகாதானம்	மகாதானம் makātāṉam, பெ. (n.) பெருங்கொட்டை; big seed (சா.அக.);. மகாதானம்1 makātāṉam, பெ.(n.) மன்ன வராற் செய்யப்படும் கொடை வகை (த. நி.போ.பக்.25);; a kind of gift made by kings. த.வ. பெருங்கொடை. [Skt. {} → த. மகா+தானம்1.] மகாதானம்2 makātāṉam, பெ.(n.) பெரிய கொட்டை; a big seed (சா.அக.);.
மகாதி	மகாதி makāti, பெ. (n.) திப்பிலி; long pepper plant (சா.அக.);. மகாதி makāti, பெ.(n.) திப்பிலி; long pepper plant (சா.அக.);.

மகாதிம்பம்	மகாதிம்பம் makātimbam, பெ. (n.) ஒரு வகைப் பெருமரம்; species of a big tree (சா.அக.);. மகாதிம்பம்1 makātimbam, பெ.(n.) மகாநிம்பம்2, 1 (சங்.அக.); பார்க்க;see {}. மகாதிம்பம்2 makātimbam, பெ.(n.) பெரு மரம்; a tree (சா.அக.);.
மகாநங்கை	மகாநங்கை makānaṅgai, பெ. (n.) மிளகாய் நங்கை பார்க்க; see {} (சா.அக.);. மகாநங்கை makānaṅgai, பெ.(n.) மிளகாய்; chilly (சா.அக.);.
மகாநந்தை	மகாநந்தை makānandai, பெ. (n.) கள்; toddy (சா.அக.);. மகாநந்தை makānandai, பெ.(n.) கள்; toddy (சா.அக.);. த.வ. மாநந்தை
மகாநாரி	மகாநாரி makānāri, பெ. (n.) சுரபுன்னை மரம்; {} tree (சா.அக.);. மகாநாரி makānāri, பெ.(n.) மகாநாகம் பார்க்க;see {} (சா.அக.);.
மகாபஞ்சமூலம்	மகாபஞ்சமூலம் makāpañjamūlam, பெ. (n.) ஐந்து வகை மரத்தின் பட்டைகளைச் சேர்த்தரைத்த கூட்டு; the paste of barks of the five trees or herbs. ஐவகை மரங்களவான: 1. வில்வம், 2. முன்னை, 3. ஈகர்முலி, 4. பாதிரி, 5. பெருமரம். மகாபஞ்சமூலம் makāpañjamūlam, பெ.(n.) ஐந்து வகையான மரத்தின் வேர்ப் பட்டைகள் சேர்ந்த கூட்டு (வில்வம், முன்னை, ஈசுரமூலி, பாதிரி, பெருமரம்);; the roots of the five trees or plants which see (சா.அக.);.

மகாபத்திரம்	மகாபத்திரம் makāpattiram, பெ. (n.) 1. பனைமரம் (சங்.அக.);; palmyra tree. 2. வில்வ இலை; leaf of bael tree. 3. தேக்கு; teak (சா.அக.);. மகாபத்திரம்1 makāpattiram, பெ.(n.) பனைமரம் (சங்.அக.);; palmyra tree. [Skt. {}-patra → த. மாகபத்திரம்.] மகாபத்திரம்2 makāpattiram, பெ.(n.) 1. வில்வ இலை; leaf of bael tree.
மகாபத்திரி	மகாபத்திரி makāpattiri, பெ. (n.) சிவப்பாமணக்கு; red castor plant (சா.அக.);. மகாபத்திரி makāpattiri, பெ.(n.) சிவப்பு ஆமணக்கு; red castor plant (சா.அக.);.
மகாபலம்	மகாபலம்1 makāpalam, பெ. (n.) வில்வம்; bael (சா.அக.);. மகாபலம்2 makāpalam, பெ. (n.) 1. கொழிஞ்சி; sylhet orange. 2. தூதுவளை; climbing brinjal. 3. தெங்கு; coconut-plant (சா.அக.);. மகாபலம்1 makāpalam, பெ.(n.) வில்வம்; bael. [Skt. {}-phala → த. மகாபலம்.] மகாபலம்2 makāpalam, பெ.(n.) மயிர் மாணிக்கம் என்னும் கொடி வகை; cypress- vine. (சா.அக.);; [Skt. {}+phala] மகாபலம்3 makāpalam, பெ.(n.) 1. கொழிஞ்சி; orange tree. 2. பேராமுட்டி

மகாபலா	மகாபலா makāpalā, பெ. (n.) 1. பேராமுட்டி; a plant. 2. வரித்தும்மட்டி; stripe country cucumber (சா.அக.);. மகாபலா makāpalā, பெ.(n.) 1. பேராமுட்டி என்னும் மூலிகை; a plant-pavonia adorata. 2. வரித்தும்மட்டி என்னும் படர்கொடி; a creeper.
மகாபலிகம்	மகாபலிகம் magāpaligam, பெ. (n.) வெள்ளைப் பூசணி; ash gourd (சா.அக.);. மகாபலிகம் magāpaligam, பெ.(n.) வெள்ளைப் பூசணி; ash gourd (சா.அக.);.
மகாபலிபுரம்	மகாபலிபுரம் makābaliburam, பெ. (n.) மாமல்லபுரம் பார்க்க; see {}
மகாபித்தம்	மகாபித்தம் makāpittam, பெ. (n.) வில்வ மரம்; bael tree (சா.அக.);. மகாபித்தம்1 makāpittam, பெ.(n.) மகாகபித்தம் (சங்.அக.); பார்க்க;see {} kapittam. த.வ. பெரும்பித்தம். மகாபித்தம்2 makāpittam, பெ.(n.) வில்வ மரம்; bael tree (சா.அக.);.
மகாபிராணம்	மகாபிராணம் makāpirāṇam, பெ. (n.) காகம்; crow (சா.அக.);. மகாபிராணம் makāpirāṇam, பெ.(n.) காக்கை; crow (சா.அக.);. த.வ. பெருங்காக்கை.

மகாமால்	மகாமால் makāmāl, பெ. (n.) வில்வ இலை; leaf of bael tree (சா.அக.);. மகாமால் makāmāl, பெ.(n.) வில்வ இலை; leaf of bael tree (சா.அக.);. மறுவ. மாகபத்திரம். [p]
மகாமூர்க்கம்	மகாமூர்க்கம் makāmūrkkam, பெ. (n.) நாரத்தை; bitter orange tree (சா.அக.);. மகாமூர்க்கம் makāmūrkkam, பெ.(n.) நாரத்தை; bitter orange tree (சா.அக.);. த.வ. பெருங்கொழிஞ்சி.
மகார்	மகார்1 makār, பெ. (n.) 1. மகன்கள்; sons. "அவுணர்கோன் மகார்" (கந்தபு. மூவாயிர.58);. 2. குழந்தைகள் (பிங்.);; children. "இளந்துணை மகாரின்" (பதிற்றுப். 71:7);. [முல் (இளமைக் கருத்து வேர்); -→முள் -→முளை -→முளையான் = சிறு குழந்தை, சிறுவன். முள் -→மள். மள்ளன் = இளைஞன், மறவன். மள் -→மழ = இளமை, இளமைக்குரிய மென்மை, குழந்தை. மழ -→மழவு = இளமை, குழந்தை. மழவு -→மகவு = குழந்தை, மகன், மரத்தில் வாழும் விலங்கின் குட்டி. மழ -→மக -→மகள் = பெண், புதல்வி, மனைவி. மகள் -→மகன் -→மகார் (வே.க.4:7);.]
மகாரசிங்கி	மகாரசிங்கி makārasiṅgi, பெ. (n.) சினை முட்டை; ovum (சா.அக.);. மகாரசிங்கி makārasiṅgi, பெ.(n.) நாதம்; ovum (சா.அக.);.
மகாரசிதகாரம்	மகாரசிதகாரம் makārasidakāram, பெ. (n.) மிளகு; pepper (சா.அக.);. மகாரசிதகாரம் makārasidakāram, பெ.(n.) மிளகு; pepper (சா.அக.);. [மகா+ரசிதகாரம்.]

மகாரசிதம்	மகாரசிதம் makārasidam, பெ. (n.) மாமரம்; mango tree (சா.அக.);. மகாரசிதம் makārasidam, பெ.(n.) மாமரம்; mango tree (சா.அக.);.
மகாரம்	மகாரம்1 makāram, பெ. (n.) கல்லுப்பு; rock salt மகாரம்2 makāram, பெ. (n.) மகாரவெழுத்து; the mystic letter 'ம'. [ம + காரம்.] மகரம் பார்க்க; see magaram. மகாரம் makāram, பெ.(n.) 1. கல்லுப்பு; rock salt. 2. மகாரவெழுத்து; the mystic letter 'ம' (சா.அக.);.
மகாரவி	மகாரவி makāravi, பெ. (n.) றுப்பரிசி; black rice (சா.அக.);. மகாரவி makāravi, பெ.(n.) கறுப்பரிசி; black rice (சா.அக.);.
மகாரவுப்பு	மகாரவுப்பு makāravuppu, பெ. (n.) கல்லுப்பு (மூ.அ.);; rock salt (சா.அக.);. மகாரவுப்பு makāravuppu, பெ.(n.) கல்லுப்பு (மூ.அ.);; rock-salt (சா.அக.);.
மகாராசயோகி	மகாராசயோகி makārācayōki, பெ. (n.) பச்சைக் கற்பூரம்; crude camphor (சா.அக.);. மகாராசயோகி makārācayōki, பெ.(n.) பச்சைக் கருப்பூரம்; crude comphor (சா.அக.);.

மகாரிட்டம்	மகாரிட்டம் makāriṭṭam, பெ. (n.) மலைவேம்பு; mountain neem (சா.அக.);. மகாரிட்டம் makāriṭṭam, பெ.(n.) மலைவேம்பு; mountain neem (சா.அக.);.
மகாலிங்கம்	மகாலிங்கம் makāliṅgam, பெ. (n.) ஒரு மரம்; a tree-weaver bean (சா.அக.);.
மகாலோகம்	மகாலோகம் makālōkam, பெ. (n.) காகம்; crow (சா.அக.);.
மகாவிக்கல்	மகாவிக்கல் makāvikkal, பெ. (n.) மிகுந்த ஓசையுடன் பிறக்கும் விக்கல்; hiccupps which produces a feeling of crushing pain at the vulnerable parts stretches out the body in full shaking all the limbs and causes severe thirst. It accurs with a considerable force accompanied by a loud sound (சா.அக.);.
மகாவிருக்கம்	மகாவிருக்கம் makāvirukkam, பெ. (n.) சதுரக்கள்ளி; a kind of square Spurge - cactus (சா.அக.);.
மகாவிருட்சாதி	மகாவிருட்சாதி makāviruṭcāti, பெ.(n.) புல்லூரி; a parasite plant (சா.அக.);.
மகாவில்	மகாவில் makāvil, பெ. (n.) பேராமுட்டி எனும் மருந்துச் செடி; a medicinal plant (சா.அக.);.
மகாவினிதம்	மகாவினிதம் makāviṉidam, பெ. (n.) பேரா முட்டி எனும் மருந்துச் செடி; a medicinal plant (சா.அக.);.
மகாவெள்ளை	மகாவெள்ளை makāveḷḷai, பெ. (n.) படிகக்கல்; a crystal stone (சா.அக.);.
மகானிலம்	மகானிலம் makāṉilam, பெ. (n.) தகரை; plant (சா.அக.);.

மகி	மகி magi, தேவாங்கு; Jemur the Indian sloth (சா.அக.). [P]
மகிடி	மகிடி1 magiḍittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மக்களித்தில் (வின்.);; to be sprained, dislocated. 2. தலைகீழாக விழுதல் (இ.வ.);, குப்புறக் கவிழ்தல்; to be over turned, to lie down in back [மறுக்களி -→மக்களி -→மகளி -→மகடி -→மகிடி (கொ.உ.);] மகிடி2 magiḍi, பெ. (n.) பாம்பாட்டியின் ஊது சூழல்வகை; a kind of hautboy used by snake- charmers. [மகிழ் -→மகிழி -→மகுழி -→மகுடி.] மனம் மகிழ்த்தும் ஓசைக்குரிய இசைக் கருவி. மகிடி3 magiḍi, பெ. (n.) 1. மந்திரத்தால் பொருளை மறைத்தலும் அதனைக் கண்டெடுத்தலுமாகிய மந்திரக்காரரிடையே நிகழும் போட்டி; trial of magical powers between two enchanters in which one hides some treasure from the other and challenges him to discover it by mantras. 2. வெளிக்காணாமற் புதைத்தும் புதைத்ததைக் கண்டெடுத்தும் ஆடும் விளையாட்டு வகை (வின்.);; common play where things are hidden by one player and discovered by another. [மகிழ் -→மகு -→மகுழி -→மகுடி. மகிழ்வு மிகுவிக்கும் விளையாட்டு.] மகுடி என்பது மோடி எனத் திரிந்தது.
மகிடிக்குழல்	மகிடிக்குழல் magiḍiggul̤l, பெ. (n.) மகிடி2 பார்க்க;see magidi. [மகிடி + குழல்.]
மகிடியெடு-த்தல்	மகிடியெடு-த்தல் magiḍiyeḍuttal, 18 செ.குன்றாவி.(v.t.) மகிடியில் மறைந்த பொருளைக் கண்டெடுத்தல் (வின்.);; to search for and discover a thing hidden in magidi. [மகிடி + எடு-.]
மகிடிவை – த்தல்	மகிடிவை – த்தல் magiḍivaittal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. பொருளை மந்திரத்தால் மறைப்பித்தல்; to hide treasure as magicians. 2. மகிடி விளையாட்டில் ஆடு கருவியைப் புதைத்தல்; to hide a play – thing, as players. [மகிடி2 + வை-.]

மகிணன்	மகிணன் magiṇaṉ, பெ.(n.) 1.கணவன்; husband. "நின் மகிணன் றனையும்" (கந்தபு.திருமண.29);. 2. மருதநிலத் தலைவன்; chief of an agricultural tract. "தலைவன் பெயர் ஊரன் மகிணன்" (இறை. களவி.1, பக்.18);. 3. இறைவன்; lord. "மதிய மூர்ச டாமோலி மகிணர்" (தக்கயாகப்.111);. [மகிழ் + நன் – மகிழ்நன் -→மகிணன்.] மகிழ்த்தும் இயல்பினன். ஒ.நோ: வாழ்நன் ->வாணன்.
மகிமை	மகிமை magimai, பெ.(n.) கொங்கணவர் என்னும் பெயரிய சித்தர்; one of the siddhars named Konganavar, the author of several Tamil medical works (சா.அக.);. மகிமை magimai, பெ. (n.) 1. பெருமை. greatness, grandeur, glory, majesty. "மங்கல மகிமை மாநகர்" (திருப்பு. 16);; 2. மதிப்புரவு (வின்.);; Honour, dignity; respectability.
மகிரி	மகிரி magiri, பெ. (n.) நீலஞ்ஜோதி எனுஞ் செடி; a plant called {} (சா.அக.);.

மகிழ்	மகிழ்1 magil̠tal, 4. செ.கு.வி.(v.i.) 1. அகங்களித்தல்; to joy, rejoice, exult. "காணின் மகிழ்ந்துள்ளம்" (குறள், 1057);. 2. உணர்வழிய உவகையெய்துதல்; to forget oneself out of joy. "உள்ளக் களித்தலும் காண மகிழ்தலும் கள்ளுக்கில்காமத்திற் குண்டு" (குறள், 1281);. 3. குமிழியிடுதல்; to bubble up in boiling. 'சோறு மகிழ்ந்து வருகிறது' (உ.வ.);. [முகு -→மகு -→மகிழ்.] மகிழ்3 magil̠, பெ. (n.) 1. இன்பம்; joy exhilaration, happiness. "மகிழ்சிறந்து" (புறநா.20,32); 2. குடிவெறி; intoxication from liquor. "மகிழ்மிகச் சிறப்ப மயங்கினள் கொல்லோ" (ஐங்குறு.42);. 3. மது; toddy or liquor. "பிழி மகிழுண்பார் பிறர்" (பு.வெ.2, 11);. [முகி -→மகிழ்.]
மகிழ் – தல்	மகிழ் – தல் magil̠tal, 2 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. விரும்புதல்; to wish, desire. "மங்கலவணியிற் பிறிதணி மகிழாள்" (சிலப்.4:50);. உண்ணுதல்; to take in drink. "தேறன் மகிழ்ந்து" (புறநா.129);. [முகு -→மகு -→மகிழ்-.]
மகிழ்ச்சி	மகிழ்ச்சி magil̠cci, பெ. (n.) 1. உவகை; joy, pleasure, delight, gladness. "மன்னா மகிழ்ச்சி யறிவுடையாளர்க ணில்" (நாலடி, 16);. 2. மகிழ்ச்சியணி (சூடா.); பார்க்க; see {}. [மகிழ் -→மகிழ்ச்சி.]
மகிழ்ச்சிநிலை	மகிழ்ச்சிநிலை magil̠ccinilai, பெ. (n.) உள்ள மிகுதி; elation of spirits. "மார்பன் மடவரற் புணர்ந்த மகிழ்ச்சி நிலை" (பு.வெ.10, பொதுவி.முல்லைப்.1, கொளு);. [மகிழ்ச்சி + நிலை.]
மகிழ்ச்சியணி	மகிழ்ச்சியணி magil̠cciyaṇi, பெ. (n.) மகிழ்ந்து சொல்லுகையாகிய அணிவகை (வீரசோ.அலங்.12);; figure of speech in which joy is expressed. [மகிழ்ச்சி + அணி.]

மகிழ்ச்சிவினை	மகிழ்ச்சிவினை magiḻcciviṉai, பெ. (n.) நல்லூழ், நல்வினை, அறம்; religious merit, good destiny or virtue. "மேவிய மகிழ்ச்சி வினைப் பயனுண் குவர்" (மணிமே.30:81);. [மகிழ்ச்சி + வினை.]
மகிழ்த்தாரான்	மகிழ்த்தாரான் magiḻttārāṉ, பெ.(n.) மன்மதன் (நாமதீப.58, உரை);;{}, the Indian cupid. [மகிழ் + தாரன்.]
மகிழ்நன்	மகிழ்நன் magiḻnaṉ, பெ.(n.) 1. மகிணன், 1 பார்க்க; see {}. "மகிழ்நன் மகிழ்நன் பரத்தமை நோவேன் றோழி" (கலித். 75);. 2. மகிணன், 2 பார்க்க; see {}. "எய்தின னாகின்று கொல்லோ மகிழ்நன்" (ஐங்குறு.24);. [மகிழ் + நன்.]
மகிழ்வு	மகிழ்வு magiḻvu, பெ.(n.) மகிழ்ச்சி பார்க்க; see {}. "இன்பமு மகிழ்வு மெங்கும்" (பெரியபு. நாட்டு.31);. [மகிழ் -→மகிழ்வு.]
மகிழடிசேவை	மகிழடிசேவை magiḻṭicēvai, பெ.(n.) சென்னை, திருவொற்றியூர்ச் சிவன் கோயிலில் நிகழும் ஒரு திருநாள்; a festival in the siva shrine of Tiru-v-{} of Chennai. [மகிழடி + சேவை.]
மகிழம்	மகிழம் magiḻm, பெ.(n.) மணமுள்ள மரவகை மலர்; pointed – leaved ape-flower. "வேங்கை மராஅ மகிழம்" (பரிபா.22,7);. [மகிழ் -→மகிழம், மனம் மகிழ்க்கும் நறுமண முள்ள மலர்.]
மகிழம்பூ	மகிழம்பூ1 magiḻmbū, பெ.(n.) ஒரு பூவகை; {} a kind of flower, minu {}. [P] மகிழம்பூ2 magiḻmbū, பெ.(n.) புடைவை வகை; a variety of saree. மகிழம் பூவின் வடிவம் பொறித்த புடவை.
மகிழம்பூத்தேன்குழல்	மகிழம்பூத்தேன்குழல் magiḻmbūttēṉguḻl, பெ.(n.) மகிழம்பூப் பணிகாரம்; a kind of cake. [மகிழம்பூ + தேன்குழல்.]

மகிழம்பூப்பணிகாரம்	மகிழம்பூப்பணிகாரம் magiḻmbūppaṇigāram, பெ.(n.) பணியார வகை; a kind of cake made in imitation of {}flowers. [மகிழம்பூ + பணிகாரம்.]
மகிழமரம்	மகிழமரம் magiḻmaram, பெ.(n.) மகிழ்3 பார்க்க; see {}. [மகிழம் + மரம்.]
மகிழலகு	மகிழலகு magiḻlagu, பெ.(n.) மகிழம் விதை (திவ்.இயற்.1,49);; seed of the {} tree, formerly used in astrological calculation. [மகிழ் + அலகு.]
மகிழிசை	மகிழிசை magiḻisai, பெ.(n.) செந்துறைப் பாட்டுள் ஒரு வகை (யாப்.வி.538);; a kind of centurai-p-pattu. [மகிழ் + இசை.]
மகிழின்பரல்	மகிழின்பரல் magiḻiṉparal, பெ.(n.) மகிழலகு பார்க்க; see {}.
மகிளம்	மகிளம் magiḷam, பெ.(n.) பூவிதழ் (யாழ்.அக.);; petal.
மகிளி	மகிளி1 magiḷittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) மகிடி பார்க்க (வின்.);; see magidi. மகிளி2 magiḷi, பெ.(n.) 1. மகிளிக்கீரை பார்க்க; see {} 2. சேறு; mire {}.
மகிளிக்கீரை	மகிளிக்கீரை magiḷigārai, பெ.(n.) கீரை வகை (வின்.);; a species of greens.
மகிளிப்பருவம்	மகிளிப்பருவம் magiḷipparuvam, பெ.(n.) சேற்றுக் காலாக உழுது சாகுபடிக்குத் தகுதியான நிலை (நாஞ்.);; condition of wet land prepared for {} cultivation. [மகிளி + பருவம். மகிளி = சேறு.]
மகினம்	மகினம் magiṉam, பெ. (n.) ஆட்சிப் பரப்பு (யாழ்.அக.);; jurisdiction of kingdom.

மகீ	மகீ maā, பெ. (n.) மகி பார்க்க (யாழ்.அக.);; see magi.
மகீசணி	மகீசணி maācaṇi, பெ. (n.) ஐந்திலை நொச்சி; a small tree.
மகுடஞ்சூட்டுதல்	மகுடஞ்சூட்டுதல் maguḍañjūḍḍudal, coronation. [மகுடம் + சூட்டுதல்.]
மகுடஞ்சூழ் – தல்	மகுடஞ்சூழ் – தல் maguḍañjūḻtal, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கண்ணொளி மங்குதல்; to become dim as eye sight. 'அவனுக்குக் கண் மகுடஞ் சூழ்ந்து போயிற்று' (உ.வ.);. 2. செருக்கால் புறக்கணிப்புக்கு ஆளாதல்; to become regardless of others, as one elevated to a high office. [மகுடம் + சூழ்.]
மகுடம்	மகுடம் maguḍam, பெ. (n.) 1. மணிமுடி; crown "அரக்கன்றன் மகுடம்" (கம்பரா.முதற்போ.246);. 2. தலைப்பாகை வகை (வின்.);; head – dress, turban, cresft, tiara. 3. புனைவான உச்சி; anything crest – like, as the ornamental top of a temple car. 4. பல பாடல்களில் ஒரே வகையில் வரும் முடிவு; finishing part of stanzas in a poem, in the form of a refrain. 5. கட்டுரை முதலியவற்றின் தலைப்பு; title, captain. 6. சிவாகமம் இருபத்தெட்டனுள் ஒன்று (திருமந்.73);; an ancient Saiva scripture, one of 28 {}, q.v. 7. ஓலைச் சுவடியின் மணி முடிச்சுக் கொண்டை (யாழ்ப்.);; ornamental button of an olai book. 8. மாதர் காதணி வகை; a ear – ornament worn by women (J.);. 9. மத்தளம் முதலியவற்றின் விளிம்பு (சங்.அக.);; edge of drums. 10. பறை வகை (நாஞ்.);; a kind of drum 11. ஒளிமங்கல்(வின்.);; dimness of vision, obscurity. 'எனக்குக் கண் மகுடமாயிருக்கிறது'(உ.வ.);. [முகடு (முகடம்); -→மகுடம்.] மகிழ் ->மகிழம் ->முகுளம் ->முகுடம் ->மகுடம். மொட்டுப் போன்ற கூம்பிய மணி முடி. முகம் முகடு மூக்குப்போன்ற கூரையுச்சி முகடு உச்சி வீட்டின் உச்சி வாணமுகடு உயர்வு
மகுடயோகம்	மகுடயோகம் maguḍayōgam, பெ.(n.) ஐந்தாமிடத்திற் குருவும் பத்தாமிடத்திற் சனியும் ஒன்பதாமிடத்திற் பஞ்சமாதிபதியும் இருக்க வரும் நிலை (சங்.அக.);; a status, when Jupiter is situate in the fifth, Saturn in the tenth house and the lord of the fifth in the ninth house. [மகுடம் + Skt.யோகம்]

மகுடி	மகுடி maguḍi, பெ.(n) 1. மகிடி2 பார்க்க; see magidi. 2. ஓர் இசைக் கருவி; a kind of trumpet or flute. "மகுடியின் கிளை யிமிழ்த்தனர்" (பாரத.அணி15);. [P]
மகுமம்	மகுமம் magumam, மார்பு; breast, chest. [மருமம் -→மார்பு, இலை. மருமம் -→மகுமம்.]
மகுரக்கா	மகுரக்கா maguraggā, பெ.(n.) வழுதலை எனுஞ்செடி; brinjal plant (சா.அக.);.
மகுலம்	மகுலம் magulam, பெ.(n.) மகிழ்பூ; pointed - leaved ape-flower.
மகுளம்பல்	மகுளம்பல் maguḷambal, பெ.(n.) கவிழ் தும்பை; a species of dead nettle plant (சா.அக.);.
மகுளி	மகுளி maguḷi, பெ.(n.) 1. ஓசை; sound, noise. "உருடுடி மகுளியிற் பொருடெரிந் திசைக்கும் கடுங்குரற் குடிஞைய" (அகநா:19);. 3.எட்பயிர் முதலியவற்றிற்கு வரும் அரக்குநோய் (மலைபடு.103);; redness, a disease affecting sesame and other plants.
மகுளிபாய் - தல்	மகுளிபாய் - தல் maguḷipāytal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) நீரின்மையால் எள்ளு முதலிய செடி கொடிகள் செந்நிறமடைதல்; to turn red for want of water, as sesame, etc. [மகுளி + பாய் -.]
மகூலம்	மகூலம் maālam, பெ.(n.) மலர்ந்த பூ; blossom flower.
மங்கணசித்தர்	மங்கணசித்தர் maṅgaṇasittar, பெ.(n.) ஒரு சித்தர் (அபி.சிந்.);; a siddhar.
மங்கம்மாள்	மங்கம்மாள் maṅgammāḷ, பெ.(n.) மதுரையிலிருந்து ஆண்ட நாயக்க வழி அரசி (சி.பெ.அக.);; queen of the {} clan who ruled {} Region from Madurai.

மங்கல்	மங்கல் maṅgal, பெ.(n.) 1. கெடுகை; decaying, fading. 2. ஒளி மழுக்கம்; dimness, obscurity, growing dim. 3. இருள் கலந்த நேரம்; darkness, dusk. 4. உளி மழுங்கல்; blunt as edge of chisel. [முல் (பொருந்தற் கருத்து வேர்); -→முள் -→மள் -→மள்கு. மள்குதல் = ஒளி குறைதல், குறைதல். மள்கு -→மழுகு. மழுகுதல் = ஒளி குறைதல். மழுகு -→மழுங்கு. மழுங்கல் = ஒளி குறைதல், பொலிவழிதல், கவனிப்பின்றி மறைந்துபோதல், கெடுதல், மழுங்கு -→மங்கு -→மங்கல் (வே.க.4:59);.]
மங்கல்யம்	மங்கல்யம் maṅgalyam, பெ.(n.) மங்கலியம் பார்க்க; see mangaliyam. [மங்கலியம் -→மங்கல்யம்.]
மங்கல்லியம்	மங்கல்லியம் maṅgalliyam, பெ.(n.) 1. மங்கலியம் பார்க்க; see mangaliyam. 2. சந்தனம்; sandal wood. 3 .தயிர் (யாழ்.அக.);; curd, 4. பொன் (யாழ்.அக.);; gold. 5. செவ்வீயம் (யாழ்.அக.);; red lead. [மங்கலியம் -→மங்கல்லியம்.]
மங்கலக்குடி	மங்கலக்குடி maṅgalakkuḍi, பெ.(n.) தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் காவிரிக்கரையில் அமைந்துள்ள, தற்போது திருமங்கலக்குடி என வழங்கும் ஊர்; the present Thirumangala-k-kudi situated on the banks of cauvery in Thanjavur Dt. "மாவிரியும் பொழில் மங்கலக் குடி" (அப்பர் தேவாரம்.187, 2); (இல.ஊ.பெ.);. [மங்கலம் + குடி.]
மங்கலக்கருவி	மங்கலக்கருவி maṅgalakkaruvi, பெ.(n.) 1. மழிப்புக்கத்தி; razor, as used for shaving on auspicious occasions like wedding. "மங்கலக் கருவி முன்னுறுத்தி வாழ்த்தி" (சீவக.2411);. 2. யாழ் முதலிய இசைக்கருவிகள்; musical instruments, as yal, etc. "நங்கை கற்கு மங்கலக் கருவிக்கு "(பெருங்.உஞ்ஞைக்.34, 171);. [மங்கலம் + கருவி.]
மங்கலக்கிழமை	மங்கலக்கிழமை maṅgalakkiḻmai, பெ.(n.) செவ்வாய்க்கிழமை; Tuesday, as the day of Mars. "மங்கலக் கிழமை தன்னிற் கைப்பலி கொடுத்து"(யசோதர.2, 58); [மங்கலம் + கிழமை.] செவ்வாய்க் கோளை செவ்வண்ணமாகப் பார்த்தது போலவே செம்மஞ்சள் நிறமாகவும், வடவர் பார்த்திருந்ததால் மஞ்சள்கோளை மங்கலக் கோளாக்கி, அதேபோல் செவ்வாய்க்கிழமை மங்கலக் கிழமையானது போலும்.

மங்கலகரப்புல்	மங்கலகரப்புல் maṅgalagarappul, அறுகம்புல்; the doob grass or harialli grass-cynodon dactylon or devil's grass (சா.அக.). [மங்கலம் -→மங்கலகரம் + புல்.]
மங்கலகாரியம்	மங்கலகாரியம் maṅgalakāriyam, பெ.(n.) நற்சடங்கு; festive, auspicious or joyous ceremony. [மங்கலம் + காரியம். மங்கல் -→மங்கலம்) த. கருமம் >வ. காரியம். மங்கலகீதம் __, பெ.(n.); மங்கலப்பாட்டு பார்க்க; see mangala-p-pattu, "மங்கல கீதம் பாட" (கம்பரா.விடை கொடுத்த.5);. [மங்கலம் + Skt.கீதம்.]
மங்கலகௌசிகம்	மங்கலகௌசிகம் maṅgalagausigam, பெ.(n.) அராக வகை (வின்.);; a musical mode. [மங்கலம் + Skt.கௌசிகம்.]
மங்கலகௌசிகை	மங்கலகௌசிகை maṅgalagausigai, பெ.(n.) மங்கலகௌசிகம் பார்க்க (வின்.);; see mangala-kaucigam. [மங்கலம் + Skt.கௌசிகை.]
மங்கலச் செய் கை	மங்கலச் செய் கை maṅgalacceykai, பெ.(n.) மங்கலகாரியம் பார்க்க (வின்.);; see {}. [மங்கலம் + செய்கை.]
மங்கலச்செறு	மங்கலச்செறு maṅgalacceṟu, பெ.(n.) மாமல்லபுரத்தை அடுத்த சிறுதாவூர் என்ற ஊரின் அருகிலுள்ள ஊர்; name of a place near {} next to Mamallapuram. "எங்கள் ஊர் உக்காவிரி வாய்க்காலுக்குத் தெற்கு மங்கச்செறும்" (தெ.க.தொ.1. கல்.42, 12);. [மங்கலம் + செறு.]
மங்கலச்சொல்	மங்கலச்சொல் maṅgalaccol, பெ.(n.) 1. நலத்தைக் குறிக்கும் மொழி (வின்.);; auspicious word. 2. வாழ்த்து உரை (வின்.);; languages of benediction. 3. செய்யுட்களின் முதலில் வரற்குரிய திரு, பூ, உலக முதலிய நன்மொழிகள் (வெண்பாப். முதல் மொழி.2);; particular words or their synonyms considered auspicious to begin a poem with as tiru, {}, ulagam, etc. [மங்கலம் + சொல்.]

மங்கலசூத்திரம்	மங்கலசூத்திரம் maṅgalacūttiram, பெ.(n.) மங்கலநாண்; twisted thread in which the {} is strung. [மங்கலம் + சூத்திரம்.]
மங்கலத்திருநாள்	மங்கலத்திருநாள் maṅgalattirunāḷ, பெ.(n.) நன்னாள் (மணிமே.10:83);; holy day of festival. [மங்கலம் + திருநாள்.]
மங்கலத்துகில்	மங்கலத்துகில் maṅgalattugil, பெ.(n.) வெண்டுகில்; white cloth, as auspicious. "மங்கலத் துகிலை வாங்கி" (சீவக. 1146);. [மங்கலம் + துகில்.]
மங்கலதினம்	மங்கலதினம் maṅgaladiṉam, பெ.(n.) மங்கலநாள் பார்க்க; see {}. த. நாள்;வ. தினம். [மங்கலம் + Skt.தினம்.]
மங்கலதூரியம்	மங்கலதூரியம் maṅgalatūriyam, பெ.(n.) மங்களஇசை பார்க்க (வின்.);; see {}. [மங்கலம் + தூரியம்.]
மங்கலநதி	மங்கலநதி maṅgalanadi, பெ.(n.) நன்னீ ராடற்குரிய பேராறு; sacred or holy river. [மங்கலம் + Skt. நதி.]
மங்கலநாண்	மங்கலநாண் maṅgalanāṇ, பெ.(n.) தாலிச் சரடு; twisted thread in which the {} is strung. "நிறைநெடு மங்கல நானோ" (கம்பரா. நகர.2);. [மங்கலம் + நாண்.] மஞ்சள்நிறத்த நாண்.
மங்கலநாள்	மங்கலநாள் maṅgalanāḷ, நன்னாள்; auspicious day. "மங்கலநாட் கணித் தறிந்தனன்" (உபதேசகா. சிவபுண்ணிய.60);. [மங்கலம் + நாள்.]
மங்கலநானம்	மங்கலநானம் maṅgalanāṉam, பெ.(n.) மங்களநீராடல் பார்க்க; see {}. [மங்கலம் + Skt.ஸ்நானம்.]

மங்கலநீராடல்	மங்கலநீராடல் maṅgalanīrāṭal, பெ.(n.) நற்செயல் தொடங்கும் போது செய்யும் நீராட்டம்; bath at the commencement of an auspicious ceremony. [மங்கலம் + நீராடல்.]
மங்கலப்பத்திரிகை	மங்கலப்பத்திரிகை maṅgalappattirigai, பெ.(n.) திருமணவழைப்பு (வின்.);; marriage invitation. [மங்கலம் + Skt.பத்திரிகை.]
மங்கலப்பாட்டு	மங்கலப்பாட்டு maṅgalappāṭṭu, பெ.(n.) நன்னாளில் பாடும் பாடல்; music on auspicious occasions. [மங்கலம் + பாட்டு.]
மங்கலப்பாடகர்	மங்கலப்பாடகர் maṅgalappāṭagar, பெ.(n.) அரசர் முதலியவரைப் புகழ்வோர் (வின்.);; bards, encomiasts. [மங்கலம் + பாடகர்.]
மங்கலப்பிரதை	மங்கலப்பிரதை maṅgalappiradai, பெ.(n.) மஞ்சள் (சங்.அக.);; turmeric (சா.அக.);.
மங்கலப்புருடன்	மங்கலப்புருடன் maṅgalappuruḍaṉ, பெ.(n.) 1. மங்கல செயல்ச்செய்யத் தகுதி யுள்ளவன் (வின்..);; the proper man to perform or conduct a ceremony or to communicate good tidings, as a married man. 2. எப்பொழுதும் நலந்துய்ப்போன் (இ.வ.);; a man who is ever happy. [மங்கலம் + Skt. புருட(ஷ);ன்.]
மங்கலப்பேரிகை	மங்கலப்பேரிகை maṅgalappērigai, பெ.(n.) மங்கல காலங்களில் முழக்கும் முரசம் (வின்.);; drum beaten an auspicious occasions. [மங்கலம் + பேரிகை.]
மங்கலப்பொருத்தம்	மங்கலப்பொருத்தம் maṅgalapporuttam, பெ.(n) செய்யுண் முதன் மொழிப் பொருத்தம் பத்தனுள் முதன் மொழியிடத்து மங்கலச் சொல் நிற்பது (வெண்பாப். முதன்மொழி.2);; rule of propriety by which a mangala-c-col is used at the commencement of a poem, one of ten {}. [மங்கலம் + பொருத்தம்.]
மங்கலபத்திரம்	மங்கலபத்திரம் maṅgalabattiram, பெ.(n.) திரு முதலிய மங்கலச் சொற்களால் தொடங்கப்படுவதும், தலைவனும் பணியாளனும் உடன்பட்டுச் செய்து கொள்வதுமான ஒப்பந்த ஆவணம்; document indicating an agreement between master and servant embodying the terms of the contract of service, which begins with holy words like tiru, etc. [மங்கல + Skt. பத்திரம்.]

மங்கலம்	மங்கலம்1 maṅgalam, பெ.(n.) தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் மழநாட்டில் இருந்த ஒரூர்; a village in Mazha nadu in Thanjavur Dt. "மங்கலமானது மங்கலமாகிய வாழ் மூதூர்" (பெரியபு.30, 7);. மங்கலம்2 maṅgalam, பெ.(n.) 1. நலமான தன்மை; auspiciousness, propitiousness. "குழலினாளை மங்கலக் கடிப்புச் சேர்த்தி" (சீவக.488);, 2. ஆக்கம்; achievement. means of accomplishment, good fortune. "விண்வேண்டின் வேறாதன் மங்கலம் வேந்தர்க்கு" (பு.வெ. 9, 10);. 3. பொலிவு; splendour. "மணக்கோல மங்கலம்யாம் பாட" (பு.வெ.9,22);. 4. நற்செயல் (பிங்.);; good deed according to the sastras. 5. நன்மை; goodness, honour. "மங்கலமென்ப மனைமாட்சி" (குறள், 60);. 6. திருமணம்; marriage. "மங்கல வாழ்த்துப் பாடலும்" (சிலப்.பதி.63);. 7. தாலி; marriage badge.
மங்கலம்பதினாறு	மங்கலம்பதினாறு maṅgalambadiṉāṟu, பெ.(n.) எண் வகை மங்கலத்தோடு வாள், குடை, ஆலவட்டம், சங்கம், தவிசு, திரு, அரசியலாழி, ஓமாலிகை யென்ற எட்டுஞ் சேர்ந்த பதினாறு வகையான எடுபிடிகள் (பெருங். இலாவண, 5, 26, அரும்.);; the sixteen auspicious paraphernalia, including, sword, umberlla, fan, conch, seat, the head ornament {}, royal discus and pots containing fragrant drugs along with {}. [மங்கலம் + பதினாறு.]
மங்கலமகளிர்	மங்கலமகளிர் maṅgalamagaḷir, பெ.(n.) மங்கலமங்கையர் பார்க்க; see {}. "மங்கல மகளிரொடு மாலைசூட்டி" (புறநா.332);. [மங்கலம் + மகளிர்.]
மங்கலமங்கையர்	மங்கலமங்கையர் maṅgalamaṅgaiyar, பெ.(n.) வாழ்வரசிகள்; women under coverture. "மங்கல மங்கையராய் மன்னவர் கன்னியராய்" (பெருந்தொ.969);. [மங்கலம் + மங்கையர்.]
மங்கலமடந்தை	மங்கலமடந்தை maṅgalamaḍandai, பெ.(n.) 1. வாழ்வரசி; married woman, an auspicious. 2. மங்கலாதேவி பார்க்க; see {}. "மங்கல மடந்தை கோட்டத்து" (சிலப்.30:53);. [மங்கலம் + மடந்தை.]
மங்கலமரபு	மங்கலமரபு maṅgalamarabu, பெ.(n.) மங்கல வழக்கு பார்க்க (நன்.266, மயிலை.);: see {}. [மங்கலம் + மரபு.]

மங்கலமாந்தர்	மங்கலமாந்தர் maṅgalamāndar, பெ.(n.) மங்கல காரியங்களைச் செய்வோர் (பெரியபு. மூர்த்தி.39);; those who perform auspicious rites, as in a coronation. [மங்கலம் + மாந்தர்.]
மங்கலமுகூர்த்தம்	மங்கலமுகூர்த்தம் maṅgalamuārttam, பெ.(n.) மங்கலமுழுத்தம் பார்க்க: see {}. [மங்கலம் + முகூர்த்தம். முழுத்தம் -→முகூர்த்தம்.]
மங்கலமுரசு	மங்கலமுரசு maṅgalamurasu, பெ.(n.) மங்கலப்பேரிகை பார்க்க; see {} "மங்கல முரசின மழை யினார்த்தன" (கம்பரா. கடிமண.41);. [மங்கலம் + முரசு.]
மங்கலமுழுவம்	மங்கலமுழுவம் maṅgalamuḻuvam, பெ.(n.) மங்கலப்பேரிகை பார்க்க; see {}. "மங்கல முழவம் விம்ம" (பாரத. திரௌபதி மாலை.18);. [மங்கலம் + முழவம்.]
மங்கலமுழுக்கு	மங்கலமுழுக்கு maṅgalamuḻukku, பெ.(n.) நற்செயற் றொடங்குமுன் செய்யும் நீராட்டு; bath at the commencement of an auspicious ceremony. [மங்கலம் + முழுக்கு.]
மங்கலமுழுத்தம்	மங்கலமுழுத்தம் maṅgalamuḻuttam, பெ.(n.) நல்லோரை; auspicious hour. [மங்கலம் + முழுத்தம்.]
மங்கலமொழி	மங்கலமொழி maṅgalamoḻi, பெ.(n.) மங்கலச்சொல் பார்க்க; see mangala-c-col. "மங்கல மொழியும், வைஇய மொழியும்" (தொல்.பொருள்.244);. [மங்கலம் + மொழி.]
மங்கலவண்ணம்	மங்கலவண்ணம் maṅgalavaṇṇam, பெ.(n) மங்கலக் குறியான வெண்மைநிறம், whiteness, as the auspicious colour. "மங்கல வண்ணமாகிய வெள்ளணியும் அணிந்து" (தொல்.பொருள்.91 உரை);. [மங்கலம் + வண்ணம்.]

மங்கலவணி	மங்கலவணி maṅgalavaṇi, பெ.(n.) 1. திருமங்கலியம்; marriage badge. "அகலுண் மங்கலவணி யெழுந்து" (சிலப். 1:47, அரும்.);. 2. இயற்கையழகு; natural charm or beauty. "மறுவின் மங்கல வணியே யன்றியும்" (சிலப்.2:63);, 3. மங்கலக்குறியாக அணியும் வெள்ளணி; white cloth or ornament, as worn at a wedding. "மங்கல வணியினர்" (சீவக.603);. [மங்கலம் + அணி.]
மங்கலவரிகை	மங்கலவரிகை maṅgalavarigai, பெ.(n.) ஒருவனுக்குண்டாகும் நன்மைகளைக் குறிப்பதாகக் கருதப்படும் உள்ளங்கை வரிகை (திருவாரூ.குற.);; a kind of distinctive line on the palm of the hand, believed to indicate one's fortune. [மங்கலம் -→மங்களம் + Skt. வரிகை.]
மங்கலவழக்கு	மங்கலவழக்கு maṅgalavaḻkku, பெ.(n.) தகுதிவழக்கு மூன்றனுள் மங்கலம் அல்லாததை மங்கலமாகக் கூறும் வழக்கு (நன்.267, உரை.);; euphemism, usage of an auspicious word to denote an inauspicious thing one of three {}, q.v. [மங்கலம் + வழக்கு.] ஒருவர் துன்புறும் போது, அவரை ஆற்றித் தேற்றுவதும் அவரொடு தாமும் சேர்ந்து துன்புறுவதும், உயர்ந்தோர் இயல்பு. கண்ணன்ன கேளிரை இழப்பதும், எரி போன்ற வறுமையால் வாடுவதும் பெருந்துன்பமாம். அத்துன்பங்களை அவற்றிற்குரிய சொல்லாற் குறிப்பினும் அவற்றால் துன்புறுவோர்க்குத் துன்பம் பெருகுமென்று கருதி, இன்பமும் நன்மையும் குறிக்கும் சொற்களால் அவற்றைக் குறித்து வந்தனர் பண்டை மேலோர். இதனை மங்கல வழக் கென்பர் இலக்கணவாசிரியர். செத்தானைத் துஞ்சினான் என்றும், சாவைப் பெரும் பிறிது என்றும், சுடுகாட்டை நன்காடு என்றும், தாலியறுதலைத் தாலி பெருகிற்று என்றும் வறுமையை நிரப்பு என்றும், வறுமைப் பாட்டை நல் கூர்தல் என்றும் கூறுவது மங்கல வழக்காம். துஞ்சுதல்-தூங்குதல். நிரப்பு-நிறைவு, நல் கூர்தல்-நன்மை மிகுதல். இனி, சாவுக் கேதுவான நச்சுயிரிகளையும் மங்கலச் சொல்லாற் குறிப்பது வழக்கம். எ-டு: நல்ல பாம்பு (சொல்.112);.
மங்கலவள்ளை	மங்கலவள்ளை maṅgalavaḷḷai, பெ.(n.) உயர்குல மங்கையை ஒன்பது வெண்பாவில் வகுப்புறப் பாடும் சிற்றிலக்கியம் (பிரபந்தம்); (இலக்.வி.);; a poem about a lady of noble birth, in nine {}. [மங்கலம் + வள்ளை.]
மங்கலவாச்சியம்	மங்கலவாச்சியம் maṅgalavācciyam, பெ.(n.) நற்காலங்களில் இசைக்கப்படும் இசைக்கருவி; musical instruments played on auspicious occasion, usually nathasvaram and co-instruments colloq. [மங்கலம் -→மங்களம் + வாச்சியம் (வாத்தியம் -→வாச்சியம்);.]
மங்கலவார்த்தை	மங்கலவார்த்தை maṅgalavārttai, பெ.(n.) 1. நன்மொழி; auspicous language. 2. நற் செய்தி; good news. 3. மங்கலச்சொல் பார்க்க; see mangala-c-col. [மங்கலம் + Skt.வார்த்தை.]

www.valluvarvallalarvattam.com 1292 of 19068.

மங்கலவாரம்	மங்கலவாரம் maṅgalavāram, பெ.(n.) 1. நல்லநாள்; auspicious day as Monday or Wednesday or a day when there is a favourable configuration of the planets. 2. மங்களவாரம் பார்க்க; see {}. [மங்கலம் + Skt.வாரம்.]
மங்கலவாழ்த்து	மங்கலவாழ்த்து maṅgalavāḻttu, பெ.(n.) சிற்றிலக்கியத்தின் முதலில் அல்லது இறுதியிற் செய்யப்படும் வழுத்து; salutation, praise, especially in the opening or the conclusion of a poem. [மங்கலம் + வாழ்த்து.]
மங்கலவினைஞன்	மங்கலவினைஞன் maṅgalaviṉaiñaṉ, பெ.(n.) 1. முடிதிருத்துவோன்; barber, as doing auspicous work. 2. மங்கலப்புருடன் பார்க்க (வின்.);; see {}. [மங்கலம் + வினைஞன்.]
மங்கலவெள்ளை	மங்கலவெள்ளை maṅgalaveḷḷai, பெ.(n.) 1. சிற்றிலக்கியம் தொன்னூற்றாறனுள்' சந்தமும் வெண்பாவும் விரவிய ஒன்பது பாடல்களாலேனும், கலிவெண்பா ஒன்றினாலேனும், ஒன்பது வெண்பாக்களினாலேனும், ஒன்பது சந்தங்களினாலேனும் உயர்குடிப் பிறந்த கற்புடை மடந்தையைப் புகழ்ந்துபாடும் சிற்றிலக்கியம் (பன்னிருபா. 300–302);; poem on a chaste or continent lady of noble birth in nine mixed {} of {}, and vaguppu metre or one {} or nine stanzas either in {} or vaguppu metre, one of 96 pirapanthams, q.v. 2. சந்தனக் குழம்பு; sandal paste, as used an auspicious occasions. "மங்கல வெள்ளை வழித்து" (சீவக.1477);. [மங்கலம் + வெள்ளை.]
மங்கலவேளை	மங்கலவேளை maṅgalavēḷai, பெ.(n.) மங்கலமுழுத்தம் பார்க்க (வின்.);; see {}. [மங்கலம் + வேளை.]
மங்கலன்	மங்கலன் maṅgalaṉ, பெ.(n.) 1. செவ்வாய்; the planet Mars. 2. மங்கலியன் (வின்); பார்க்க; see {}
மங்கலாதேவி	மங்கலாதேவி maṅgalātēvi, பெ.(n.) ஒரு பெண் தெய்வம் (சிலப்.30:53, அரும்.);; celestial rymph. [மங்கலம் + தேவி.]
மங்கலி	மங்கலி1 maṅgali, பெ.(n.) இல்லத்தரசி; married woman, as wearing the {}. [மங்கலம் -→மங்கலி.] மங்கலி2 maṅgali, பெ.(n.) மங்கலியன் பார்க்க (வின்.);; see {}. [மங்கலம் -→மங்கலி -→மங்கலியன்.]

மங்கலியக்காரி	மங்கலியக்காரி maṅgaliyakkāri, பெ.(n.) 1. மங்கலி பார்க்க; see {}. 2. மனைவி; wife. [மங்கலம் -→மங்கலியம் + காரி. காரி - உடைமை குறித்த பெண்பாலீறு.]
மங்கலியகம்	மங்கலியகம் maṅgaliyagam, பெ.(n.) சிறு கடலை வகை (யாழ்.அக.);; small bengal gram.
மங்கலியசூத்திரம்	மங்கலியசூத்திரம் maṅgaliyacūttiram, பெ.(n.) மங்கலசூத்திரம் பார்க்க; see {}. "மங்கலிய சூத்திரத்தை யணிந்த மகளிருடனே" (புறநா. 127, உரை);. [மங்கலம் -→மங்கலியம் + சூத்திரம்.]
மங்கலியப்பிச்சை	மங்கலியப்பிச்சை maṅgaliyappiccai, பெ.(n.) கணவனுயிரைக் காக்குமாறு மனைவி இரந்து கேட்கை கொ.வ.); wife's prayer to save her husband's life when he is in dying bed begging for preservation of her tali. [மங்கலம் -→மங்கலி -→மங்கலியம் + பிச்சை]
மங்கலியப்பெண்டுகள்	மங்கலியப்பெண்டுகள் maṅgaliyappeṇṭugaḷ, பெ.(n.) 1. வாழ்வரசிகளாய் இறந்தவரும் அவரவர் குடும்பத்தினரால் தெய்வமாகக் கொண்டாடப்படுவோருமாகிய பெண்டிர்; woman who died during the lifetime of their husbands and are worshiped as deities of their families. 2. வாழ்வரசிகளாய் இறந்த மகளிர் பொருட்டுச் செய்யும் சடங்கு; a feast in honour of {}. [மங்கலம் -→மங்கலியம் + பெண்டுகள்.]
மங்கலியப்பொருத்தம்	மங்கலியப்பொருத்தம் maṅgaliyapporuttam, பெ.(n.) மணப் பொருத்தம்; an agreement of horoscopes of the bride and the bridegroom regarding 'rajju' i.e. safety of {} (astrol);. [மங்கலம் -→மங்கலியம் + பொருத்தம்.]
மங்கலியம்	மங்கலியம் maṅgaliyam, பெ.(n.) திருமணத்திற் கட்டப்படுந் தாலி; {}; wedding badge. [மங்கலம் -→மங்கலி -→மங்கலியம்.]
மங்கலியவதி	மங்கலியவதி maṅgaliyavadi, பெ..(n.) வாழ்வரசி; a married woman. [மங்கல் -→மங்கலி -→மங்கலியவதி.]
மங்கலியன்	மங்கலியன் maṅgaliyaṉ, பெ.(n.) முடி திருத்துவோன்; barber. [மங்கல் -→மங்கலி -→மங்கலியன்.]

மங்கலை	மங்கலை1 maṅgalai, பெ.(n.) மருத்துவத்தில் முன்னாளில் சிறந்திருந்த மருத்துவ மங்கை; nick name of a lady who experted herself in maternity cases (சி.பெ.அக.);. மங்கலை2 maṅgalai, பெ.(n.) 1. கணவனோடு வாழ்பவள்; married woman. 2. திருமகள்; Tirumagal. 3. மலைமகள்; Malaimagal 4. கொற்றவை;{}. [மங்கலம் -→மங்கலை.] மங்கலை3 maṅgalai, பெ.(n.) முடி திருத்துவோர் குலப்பெண் (அம்பட்டச்சி); (வின்.);; woman of the barber caste. [மங்கலியன் (ஆ.பா.); -→மங்கலை (பெ.பா.);.]
மங்களகீதம்	மங்களகீதம் maṅgaḷaātam, பெ.(n.) மங்கலகீதம் பார்க்க (வின்.);; see {}. [மங்கலம் -→மங்களம் + Skt.கீதம்.]
மங்களப்பாடகர்	மங்களப்பாடகர் maṅgaḷappāṭagar, பெ.(n.) மங்கலபாடகர் பார்க்க (வின்.);; see {}. [மங்கலம் -→மங்களம் + பாடகர்.]
மங்களப்பாடவர்	மங்களப்பாடவர் maṅgaḷappāṭavar, பெ.(n.) மங்கலபாடகர் பார்க்க (வின்.); see {}. [மங்கலம் -→மங்களம் + பாடவர். பாடகர் -→பாடவர்.]
மங்களம்	மங்களம் maṅgaḷam, பெ.(n.) மங்கலம் பார்க்க; see {}. [மங்கலம் -→மங்களம்.]
மங்களர்	மங்களர் maṅgaḷar, பெ.(n.) புத்தருள் ஒருவர் (மணிமே.பக்.369);; a Buddha.
மங்களரேகை	மங்களரேகை maṅgaḷarēkai, பெ.(n.) மங்கலவரிகை பார்க்க; see {}. [மங்கலம் -→மங்களம் + Skt. ரேகை. வரிகை -→ரேகை.]

மங்களவாத்தியம்	மங்களவாத்தியம் maṅgaḷavāttiyam, பெ.(n.) மங்கலவாச்சியம் பார்க்க; see {}. [மங்கலம் -→மங்களம் + வாத்தியம் (வாத்தியம் -→வாச்சியம்);.]
மங்களவாரநாள்	மங்களவாரநாள் maṅgaḷavāranāḷ, பெ.(n.) செவ்வாய்க்கிழமை; Tuesday. சகாத்தம் 1668 இதில் மேற்செல்லா நின்ற அஷ்செய தை மி மங்கள வாற னாள் பூசனஷத்திரத்தில் (த.மரா.செப்.50, 17-41.);
மங்களவாரம்	மங்களவாரம் maṅgaḷavāram, பெ.(n.) மங்கலவாரம் பார்க்க; see {}. [மங்கலவாரம் -→மங்களவாரம்.]
மங்களன்	மங்களன் maṅgaḷaṉ, பெ.(n.) மங்கலன் பார்க்க; see {}. [மங்கலன் -→மங்களன்.]
மங்களாசரணை	மங்களாசரணை maṅgaḷācaraṇai, பெ.(n.) வாழ்த்து, வணக்கம், வத்து நிர்த்தேசம் என்ற முப்பகுதியுடைய நூன்முகம்; prefatory verse to a book or poem, of which there are three kinds viz. {} "வாய்த்த நூன்முகத் துரைக்கு மங்களாசரணை வாழ்த்து வணக்கொடு வத்துநிர்த் தேசமூன்று (வேதா.சூ.8);.
மங்களாசாரம்	மங்களாசாரம் maṅgaḷācāram, பெ.(n.) மங்கலவாழ்த்து பார்க்க; see {}. "மங்களாசாரமுரம்பெறு தேவமோதிலக்கணத்தில்" (பிரபோத.11, 4);.
மங்களாரத்தி	மங்களாரத்தி maṅgaḷāratti, பெ.(n.) மங்களாலத்தி பார்க்க; see {}. [மங்கலம் -→மங்களம் + ஆரத்தி. ஆலத்தி – ஆரத்தி.] மங்களாரத்தி maṅgaḷāratti, பெ. (n.) 1. கடவுளுக்குச் சுழற்றியெடுக்கும் கருப்பூர ஆரத்தி; waving of camphor before a deity. 2. மங்கலகாலங்களில் மஞ்சணீர் சுற்றுகை; ceremony of waving turmeric water in a dish on auspicious occasions. [Skt. {}+arathi → த. மங்களாரத்தி.]
மங்களாலத்தி	மங்களாலத்தி maṅgaḷālatti, பெ.(n.) 1. கடவுளுக்குச் சுழற்றியெடுக்கும் கருப்பூர ஆரத்தி; waving of camphor before deity. "மங்களாலத்தியானவுடனே வட்டிலிலே திருப்படிக்கத்தை முகந்து" (கோயிலொ.59);. 2. நற்காலங்களில் மஞ்சணீர் சுற்றுகை; ceremony of waving turmeric water in a dish, an auspicious occasion. [மங்கலம் -→மங்களம் + ஆலத்தி. ஆல் + ஆற்று - ஆலாற்று -→ஆலாத்து -→ஆலாத்தி. இனி, ஆலாத்தி -→ஆராத்தி -→ஆரத்தி என்றுமாம். ஆலாற்றுதல் = சுற்றச் செய்தல். ஆலத்தி பார்க்க.]
மங்களான்	மங்களான் maṅgaḷāṉ, பெ.(n.) குதிரைச் சாதி வகை (அசுவசா.151); a breed of horse.

மங்களியம்	மங்களியம் maṅgaḷiyam, பெ.(n.) 1. அரச மரம்; a tree. 2. பாலை மரம்; palai tree (சா.அக.);.
மங்களூரோடு	மங்களூரோடு maṅgaḷūrōṭu, பெ.(n.) ஒரு வகைத் தட்டோடு; Calicut tiles as from mangalore. [மங்களூர் + ஒடு.] மங்களூர் எனும் ஊரின் பெயரினால் அமைந்த ஒடு.
மங்களை	மங்களை maṅgaḷai, பெ.(n.) 1. மங்கலை1 பார்க்க; see {}. "மலைமக ளிகுளை மங்களை மண்டபமிழைத்து" (காஞ்சிப்பு. மாசாத்,35);. 2. பருவ நிலைகளுள் ஒன்று (வின்.);; a period of human life. 3. யோகினி திசையிலொன்று (யாழ்.அக.);; a direction in {}. [மங்கலை -→மங்களை.]
மங்கனிறம்	மங்கனிறம் maṅgaṉiṟam, பெ.(n.) மங்கின நிறம்; dim or dingy colour. [மங்கல் + நிறம்.]
மங்காமைகாத்தான்	மங்காமைகாத்தான் maṅgāmaikāttāṉ, பெ.(n.) நெல்வகை; a kind of paddy, "சீரிய லழகியவாணன் மங்காமை காத்தான்" (பறாளை. பள்ளு.24);.
மங்காரநெய்	மங்காரநெய் maṅgāraney, பெ.(n.) சுறா மீன் நெய்; shark lever oil (சா.அக.);. [மங்காரம் + நெய்.]
மங்காரம்	மங்காரம் maṅgāram, பெ.(n.) சுறாமீன்; shark (சா.அக.);. [P]
மங்கிணி	மங்கிணி maṅgiṇi, பெ.(n.) 1. மந்த அறிவுள்ளவ-ன்-ள்; extremely dull person. 2. பயனற்றவ-ன்-ள் (வின்.);; mean, worthless person. [மங்கு -→மங்கிணி.]
மங்கிலம்	மங்கிலம் maṅgilam, பெ.(n.) காட்டுத்தீ (யாழ்.அக.);; forest fire.

மங்கு	மங்கு1 maṅgudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1 குறைதல்; to grow less, to diminish. "தாக மங்குதலின்மையால்" (விநாயகபு.80, 94);. 2. ஒளி மங்குதல்; to become dim, as light or eye-sight. 3. நிறங்குன்றுதல்; to grow pale, to loose lustre. 4. பெருமை குறைதல்; to be obscured, as splendour, glory, fame, to fade, as beauty, to decline in prosperity, as a religion, to be reduced in circumstance, power or authority. 5. வாட்டமுறுதல்; to be deprived of freshness, as the countenance, power or authority. 6. கெடுதல்; to decay, to be ruined. "தீவினைத் தெவ்வெனும் பேர் மங்க" (திருநூற்.19);. 7. சாதல்; to die, perish. "மங்கியு முற்பவித்து முழல் வல்லிடரில்" (திருப்போ. சந்.மட்டுவிருத்.7);. [முல் (பொருந்தற் கருத்து வேர்); -→முள் -→மள் -→மள்கு. மள்குதல் = ஒளி குறைதல், குறைதல். மள்கு -→மழுகு. மழுகுதல் = ஒளி குறைதல். மழுகு -→மழுங்கு. மழுங்குதல் = ஒளி குன்றுதல், பொலிவழிதல், கெடுதல், மழுங்கு -→மங்கு (வே.க.4:59);.] மங்கு2 maṅgu, பெ.(n.) 1. கேடு; ruin, loss. 2. வங்கு (வின்) [illegible]
மங்குங்காலம்	மங்குங்காலம் maṅguṅgālam, பெ.(n.) தீமைக் காலம்; time of dearth or adversity, unpropitious season. " மங்குங் காலத்திற்கு மா; பொங்குங் காலத்திற்குப் புளி" (பழ);. [மங்கும் + காலம்.] மா மிகுதியாகக் காய்ப்பின் அந்த ஆண்டு மழை குறைந்து வறட்சி ஏற்படும் என்பதும் புளி மிகுதியாகக் காய்ப்பின் மழை மிகுந்து வளமை மிகும் என்பதும் பொதுவான மக்கள் நம்பிக்கை.
மங்குசனி	மங்குசனி maṅgusaṉi, பெ.(n.) மங்குநோய் முகன் பார்க்க; see {}. [மங்கு + Skt.சனி. சனி = நோய்முகன்.] Skt. சனி >த. காரி.
மங்குநோய்முகன்	மங்குநோய்முகன் maṅgunōymugaṉ, பெ.(n.) ஒருவனுடைய வாழ்நாளில் முதலில் வந்து தீமை செய்யும் ஏழரையாண்டுக் காரி; the first period of 7 1/2 years when saturn abides in the 12th, 1st and 2nd house from a person's cantira-{}. indicating mis-fortunes.

மங்குல்	மங்குல் maṅgul, பெ.(n.) 1. ஒளிக்குறைவு; dim. 2. கண் தெரியாதவாறு குறைந்த மூடு பனி; fog. "மங்குல் மனங்கவர" (பு.வெ.9, 45);. 3. இருட்சி; darkness. "மங்குல் மாப்புகை' (புறநா.4, 103);. 4. இரவு (திவா.);; night. 5. இருண்ட முகில்; cloud. "மங்குறோய் மணிமாட..... நெடுவீதி" (தேவா. 41, 7);. 6. கரிய வானம்; sky. "மங்குல்வாய் விளக்கு மண்டலமே" (திருக்கோ. 177);. 7. வான வெளிப் பக்கமாகிய திசை; direction, point of the compass. "புயன்மங்குலி னறை பொங்க" (கலித். 105, 25);. [மங்கு -→மங்குல்.]
மங்குல்வாணி	மங்குல்வாணி maṅgulvāṇi, பெ.(n.) வான் குரல்; voice from the heaven. "மங்குல் வாணி யுதித்த மட மயிலே" (அருணகிரிபு. அருந்தவ. 162); [மங்குல் + வாணி.] வானி ->வாணி. வானத்திலிருந்து வரும் குரல்.
மங்குலம்	மங்குலம் maṅgulam, பெ.(n.) 1. மழுக்கம்; cloudiness, murkiness, obscuration. 2. கலக்கம்; perturbation, confusion of mind. 3. முகவாட்டம்; gloominess, gravity of countanance. 4. பார்வை மந்தம்; dullness of the eye, dimness of sight, 5. ஐயம்; uncertainty, doubtfulness. 6. நிறக்குறைவு; Indistinctness, obscureness, paleness, as of a colour. [மங்கு -→மங்குல் -→மங்குலம்.]
மங்குலி	மங்குலி maṅguli, பெ.(n.) இந்திரன்; Indran. as the Lord of the clouds. "அமிர்தங் கடைந்தவ னஞ்ச மங்குலி" (திருப்பு:559);. [மங்குல் -→மங்குலி.]
மங்குளம்	மங்குளம் maṅguḷam, பெ.(n.) மங்குலம் பார்க்க; see {}.

மங்கை	மங்கை maṅgai, பெ.(n.) 1. பெண்; woman. வாலிழை மடமங்கையர் (புறநா.11);. 2. 12 முதல் 13 வயது வரை உள்ள பெண்; a girl between 12 and 13 years. "மொய் கொண்ட மங்கை யிடங்கடவா மாண்பினாள்" (பதினொ. திருக்கைலாய. உலா.100);. 3. கற்றாழை (சூடா.);; aloe, 4. மங்கலம் பார்க்க; see {}. சீவரமங்கை, வரகுண மங்கை. 5. இதளியம் (சங்.அக.);; mercury, 6. பெண் பருவங்களுலொன்று; one of the feminine stage. மங்கைப் பருவத்தாள் (உ.வ.);. "நாளல்லா நாள் பூத்த நன்மலரும் போலுமே ஆளில்லா மங்கைக் கழகு" (மூதுரை, 3);. [மழுங்கு -→மங்கு -→மங்கை] மணப் பருவத்திற்குரியவர் பதினாறாட்டைப் பருவத்தானும் பன்னீராட்டைப் பருவத்தாளும் என்று அகப்பொருளிலக்கணமும் மாகவானிகர் வண்கை மாநாய்கண் குலக்கொம்பர் ஈகைவான் கொடியன்னாள் ஈராறாண் டகவையாள் (சிலப். மங்கல.23); என்று இளங்கோவடிகளும் கூறுதலையும், பன்னீராட்டைப் பருவத்தார் மங்கை யெனப்படுதலையும் நோக்குக.
மங்கைபங்கன்	மங்கைபங்கன் maṅgaibaṅgaṉ, பெ.(n.) மங்கைபாகன் பார்க்க; see {}. " மங்கைபங்கனை மாசிலா மணியை" (தேவா. 549, 5);. [மங்கை + பங்கன்.]
மங்கைபங்காளன்	மங்கைபங்காளன் maṅgaibaṅgāḷaṉ, பெ.(n.) மங்கைபாகன் பார்க்க (வின்.);; see {}. [மங்கை + பங்காளன்.]
மங்கைபாகன்	மங்கைபாகன் maṅgaipākaṉ, பெ.(n.) சிவ வடிவங்களுளொன்று; a form of {} half male and half female. "மங்கை பாகனை நோக்கி" (கம்பரா.அகலிகை.50);. [மங்கலம் + பாகன்.]
மங்கைமூலி	மங்கைமூலி maṅgaimūli, பெ.(n.) வெள்ளை நாயுருவி; a white species of the plant Indian burr (சா.அக.);.
மங்கையக்கண்ணி	மங்கையக்கண்ணி maṅgaiyakkaṇṇi, பெ.(n.) கற்பூரவல்லி; country borage (சா.அக.);.

மங்கையர்க்கரசி	மங்கையர்க்கரசி maṅgaiyarkkarasi, பெ.(n.) 1. பெண்களிற் சிறந்தவள்; the best woman, 2. பெண்மைக் குணங்கள் நிறைந்தவள்; the woman who passess all femine qualities. [மங்கையர்க்கு + அரசி.]
மங்கையர்க்கரசி யார்	மங்கையர்க்கரசியார் maṅgaiyarkkarasiyār, பெ.(n.) நாயன்மார் அறுபத்து மூவருள் நின்ற சீர் நெடுமாறனுடைய தேவியாராகிய சிவனடியார்; the queen of the {} king {} a cononized {} saint, one of 63. [மங்கையர்க்கு + அரசியார்.]
மங்கையர்கோன்	மங்கையர்கோன் maṅgaiyarāṉ, பெ.(n.) திருங்கையாழ்வார்; a {} saint. "மங்கையர்கோன்.... அவதரித்த கார்த்திகை நாள்" (உபதேசரத்.9);. [மங்கு -→மங்கை -→மங்கையர் + கோன்.]
மங்கஞ்சம்பா	மங்கஞ்சம்பா maṅgañjambā, பெ.(n.) ஏழு மாதத்திற் பயிராகக் கூடிய சம்பா நெல்வகை (விவசா..2);; a kind of campa paddy, maturing in seven months.
மங்குநார்	மங்குநார் maṅgunār, பெ.(n.) மக்கி உலர்ந்த நார்; fibre of plants, dry and decayed. [மக்கு -→மங்கு + நார்.]
மச்சங்கள்	மச்சங்கள் maccaṅgaḷ, பெ.(n.) இலாஞ்சன ரோகம்; moles (சா.அக.);.
மச்சங்கொல்லி	மச்சங்கொல்லி maccaṅgolli, பெ.(n.) புகையிலை; tobacco (சா.அக.);
மச்சசல்லி	மச்சசல்லி massasalli, பெ.(n.) மீன் எலும்பு; fish bone (சா.அக.);.
மச்சத்தின்கச்சம்	மச்சத்தின்கச்சம் maccattiṉkaccam, பெ.(n.) மீனெலும்பு (சா.அக.);; fish bone, cuttle bone (சா.அக.);.
மச்சதாது	மச்சதாது maccatātu, பெ.(n.) எலும்புக்குள் இருக்கும் ஒருவகை மூலப்பொருள்; marrow of the bone (சா.அக.);

மச்சதேசம்	மச்சதேசம் maccatēcam, பெ.(n.) தேசம் ஐம்பத்தாறனுள் ஒன்று; a country in Central India, one of 56 tecam. மச்சதேசம் maccatēcam, பெ. (n.) ஐம்பத்தாறு நாடுகளுள் ஒன்று; a country in Central, India one of 56 {}. [Skt. matsya+ {} → த. மச்சதேசம்]
மச்சப்பொன்	மச்சப்பொன் maccappoṉ, பெ.(n.) மாற்றறிய வைத்திருக்கும் மாதிரிப்பொன்; piece of gold kept for a sample.
மச்சம்	மச்சம்1 maccam, பெ.(n.) உடம்பிலுண்டாகும் புள்ளி; mole on the skin. மள் ->மய் ->மை = கருமை, முகில், காராடு. மை ->மயில் = கரு (நீல); நிறத் தோகையுள்ள பறவை.. மயில் ->மயிலை = கருமை கலந்த வெள்ளைக் காளை. மை ->மயிர் = கரியமுடி. மை ->மயி ->மசி = கரிய குழம்பு (தஞ்சை நாட்டார் எழுதும் மையை மசியென்றே கூறுவர்);. மசி ->மசகு = வண்டிமை. மச்சு ->மச்சம் (மு.தா.181);. மச்சம்2 maccam, பெ.(n.) 1. மச்சப்பொன் பார்க்க; see {}. "வன்றொண்டர் மச்சம் வெட்டிக் கைக்கொண்டு" (பெரியபு. ஏயர்கோன். 109);. 2. சுவடு, ஏடல்; trace, clue (இ.வ.);. மச்சம்1 maccam, பெ.(n.) 1. மீன்; fish. 2. திருமாலின் முதலாம் தோற்றரவு
மச்சமாமுகம்	மச்சமாமுகம் maccamāmugam, பெ.(n.) புல்லுருவி; a parasitic plant (சா.அக.);.
மச்சமுனி	மச்சமுனி maccamuṉi, பெ.(n.) பதினெண் சித்தருள் ஒருவரும் மருத்துவ நூலியற்றி யவருமான ஒரு சித்தர்; reputed mystic, author of treatises on medicine, one of {} q.v. மச்சமுனி maccamuṉi, பெ.(n.) பதினெண் சித்தருள் ஒருவரும் மருத்துவ நூலியற்றிய வருமான ஒரு சித்தர்; a reputed mystic, author of treatises on medicine, one of {}-Cittar.

மச்சரேகை	மச்சரேகை maccarēkai, பெ.(n.) ஆண்மகவு உண்டென்பதைக் குறிக்கும் உள்ளங்கை வரிக்கோடு; a line in the palm of hand, believed to denote the existence of male off spring.
மச்சனம்	மச்சனம் maccaṉam, பெ.(n.) நன்னீராட்டு (ஆறுமுகநா.14);; baptism, immersion.
மச்சாக்கி	மச்சாக்கி maccākki, பெ.(n.) பொன்னாங்கண்ணி (நாமதீப.298);; a plant.
மச்சி	மச்சி1 macci, பெ.(n.) மச்சு4 பார்க்க (சங்.அக.);; see maccu. மச்சி2 macci, பெ.(n.) 1. பூனைக்காலி; a climbing plant. 2. கிச்சிலி; orange. 3. கணுக்கால் எலும்பு; ankle bone (சா.அக.);.
மச்சிக்கண்ணி	மச்சிக்கண்ணி maccikkaṇṇi, பெ.(n.) பொன்னாங்கண்ணி; sessile plant (சா.அக.);. [P]
மச்சிக்கொடி	மச்சிக்கொடி maccikkoḍi, பெ.(n.) பூனைக் காலி; a climbing plant (சா.அக.);.
மச்சிகை	மச்சிகை1 maccigai, பெ.(n.) மோர்; butter-milk (சா.அக.);. [மத்திகை -→மச்சிகை. மத்தினால் கடையப்பட்ட மோர்.] மச்சிகை2 maccigai, பெ.(n.) ஈ (வின்.);; fly.
மச்சிப்பாசி	மச்சிப்பாசி maccippāci, பெ.(n.) மச்சியாச்சி பார்க்க; see {}.
மச்சியாகிதம்	மச்சியாகிதம் macciyākidam, பெ.(n.) பொற்றிலை கரிப்பான்; a eclipse plant (சா.அக.);.
மச்சியாங்கண்ணி	மச்சியாங்கண்ணி macciyāṅgaṇṇi, பெ.(n.) பொன்னாங்கண்ணி; sessile plant (சா.அக.);. மறுவ. மச்சியாத்தி, மச்சியாச்சி, மச்சாக்கி.

மச்சியாச்சி	மச்சியாச்சி macciyācci, பெ.(n.) மச்சியாங் கண்ணி பார்க்க; see {}. மச்சியாச்சி macciyācci, பெ.(n.) மச்சியாத்தி பார்க்க;see {}.
மச்சிருங்கி	மச்சிருங்கி macciruṅgi, பெ.(n.) களாவிழுதி; Indian ipecacuanha (சா.அக..);.
மச்சில்	மச்சில் maccil, பெ.(n.) மச்சு1 பார்க்க; see maccu1.
மச்சினேயம்	மச்சினேயம் macciṉēyam, பெ.(n.) கம்பம்புல்; a kind of grass (சா.அக.);.
மச்சு	மச்சு1 maccu, பெ.(n.) 1. மட்டமாகச் செங்கல் குத்திப்பாவிய மேற்றளம்; terraced roof, flat-roof. 2. மேற்றளத்திற் பாவும் பலகை (வின்);; wainscot ceiling. 3. மேல்மாடம்; upper story. "மச்சணி மாடங்கள்" (திவ். திருவாய் 5, 9, 3);. 4. உத்தரமட்டத்தின் மேலுள்ள பலகைத் தடுப்பு (வின்.);; board partition for the gable of a room or boarded enclosure of an upper room, loft under the roof of a house. மச்சு2 maccu, பெ.(n.) மச்சுப்பொன் பார்க்க; see {}. மச்சு3 maccu, 1. குற்றம் (சங்.அக்.); blemish, fault. 2. ஒழுங்கின்மை; that which is improper, "மச்சிது செய்தார் யாரோ" (பெரியபு. கண்ணப்ப.108);. [மள் -→மரு -→மறு = குற்றம். மள் -→மச்சு (மு.தா. 182);.] மச்சு4 maccu, பெ.(n.) பூனைக்காலி; cow - hage.
மச்சுகத்தி	மச்சுகத்தி maccugatti, பெ.(n.) மரஞ் செடிகளைச் சீர்படுத்துங் கத்தி; pruning knife (C.G.);. தெ. மட்சுகத்தி, க. மச்சுகத்தி. [மச்சு + கத்தி [P.]

மச்சுக்கல்	மச்சுக்கல் maccukkal, பெ.(n.) மேற்றளத்திற் பதிக்கும் செங்கல் வகை (யாழ்.அக.);; ceiling brick. [மச்சு + கல்.]
மச்சுக்கால்	மச்சுக்கால் maccukkāl, பெ.(n.) விட்டத்தின் நடுக்குத்துக் கால் (வின்.);; king-post. [மச்சு + கால்.]
மச்சுப்பாவு-தல்	மச்சுப்பாவு-தல் maccuppāvudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மேற்றளத்தைப் பலகை முதலியவற்றால் மூடுதல்; to cover the floor of an upper storey with planks, bricks, etc. 2. மேலிடத்தைப் பலகையாலடைத்தல்; to make a board ceiling. [மச்சு + பாவு-, பரவு -→பாவு-,]
மச்சுப்போ-தல்	மச்சுப்போ-தல் maccuppōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மக்குதல்; to decay, rot. 2. சோறு குழைதல் (யாழ்ப்.);; to be reduced to a mash by over-boiling, a rice. [மை-தல் -→மை -→மச்சு + போ-.]
மச்சுவா	மச்சுவா maccuvā, பெ.(n.) ஏதம் நிகழும் போது பயன்படுத்திக் கொள்வதற்காகத் தோணியில் வைத்திருக்கும் சிறு படகு (க.ப.அக.);; life boat.
மச்சுவீடு	மச்சுவீடு maccuvīṭu, பெ.(n.) 1. மேற்றள முள்ள கட்டிடம்; house with a terraced roof. 2. பலகையடைப்புள்ள மேன்மாடி வீடு (வின்.);; house with a wainscot ceiling. [மச்சு + வீடு.] [P]
மச்சை	மச்சை1 maccai, பெ.(n.) அ ம்பெய்தற்குரிய குறி (வின்.);; target. மச்சை2 maccai, பெ.(n.) மச்சம்2, 3 பார்க்க; see maccam2, 3. மச்சை3 maccai, பெ.(n.) 1. எலும்பினுள்ளுள்ள மூளை; marrow of the bones. 2. உட் காய்ச்சல் (யாழ்.அக.);; internal fever. 3. மீனம்பர் (யாழ்.அக.);; irey amber.
மச்சையுருக்கி	மச்சையுருக்கி maccaiyurukki, பெ.(n.) எலும்பினுட்பசை வற்றுதல்; a trophy of bone marrow (சா.அக.);.

மச்சையெலும்பு	மச்சையெலும்பு maccaiyelumbu, பெ.(n.) 1. எருதின் மச்சை யெலும்பு; medulla rubre. 2. நிணவெலும்பு; marrow bone (சா.அக.);.
மச்சைவாதம்	மச்சைவாதம் maccaivātam, பெ.(n.) நாரத்தை; bitter orange (சா.அக.);.
மசக்கம்	மசக்கம் masakkam, பெ.(n.) 1. மயக்கம்; swoon, unconsciousness. 2. மந்தம்; dullness, indolence. அவன் மசக்கம் பிடித்தவன் (இ.வ.); 3. மசக்கை பார்க்க; see {}. [முல் (பொருந்தற் கருத்த வேர்); -→முள் -→முய் -→முய -→முயகு -→முயங்கு. முயங்குதல் = பொருந்துதல், தழுவுதல், புணர்தல், செய்தல். முயங்கிக் கொள்ளுதல் = கணவனும் மனைவியுமாக வாழ்தல். முயங்கு -→முயக்கு = தழுவுகை. முயக்கு -→முயக்கம் = தழுவுகை, புணர்ச்சி, தொடர்பு. முயக்கு -→மயக்கு = போர் செய்கை, கலக்கம். மயக்கு -→மயக்கம் = கலப்பு, ஒரு வேற்றுமையுருபு மற்றொரு வேற்றுமைப் பொருளிற் கலத்தல் (வேற்றுமை மயக்கம்);. எழுத்துப் புணர்ச்சி இருபாற் கலப்பாகிய அலி, அறிவின் திரிபு, அறியாமை, காமநோய், உணர்விழப்பு. மயங்கு -→மசங்கு -→மசக்கு -→மசக்கம் (வே.க.4:57);.]
மசக்கல்	மசக்கல் masakkal, பெ.(n.) மசங்கல், 1 பார்க்க; see {}. [மயக்கம் -→மசக்கம் -→மசக்கல் மசக்கல் masakkal, பெ.(n.) தன்வசமாக்கல்; to bewitch; to enchant; to charm. (சா.அக.);
மசக்கி	மசக்கி masakki, பெ.(n.) அழகாலும் தளுக்காலும் மயக்குபவள் (கொ.வ.);; showily attractive woman. [மயக்கி -→மசக்கி.]
மசக்கிவைத்தல்	மசக்கிவைத்தல் masakkivaittal, பெ.(n.) நிலத்தை சீர்செய்து சமப்படுத்தி, நல்ல விளைநிலமாக செய்து வைத்தல்; reform the land meliorate. சங்கரப்பாண்டியன் மாறஞ்துவனன் சிவ பத்தன் மசக்கி வைத்த நிலத்துக்கு கீழ் பாற்கெல்லை. இத்தேவர் திருவிளக்கு (தெ.இ.க.தொ.19, கல்.372-3);.
மசக்கு-தல்	மசக்கு-தல் masakkudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1 மயங்கச் செய்தல்; to charm, bewitch. "லீலை யிலேயுற முறை மசக்கவம்" (திருப்பு.338);. 2. குழப்புதல்; to confuse, perplex. 3. ஆடையைக் கஞ்சிப் பற்று நீங்கும்படி கசக்குதல்; to crumple, as a cloth to get out the stiffening. [முல் (பொருந்தற் கருத்து வேர்); -→முள் -→முய் -→முய -→முயகு -→முயங்கு -→மயங்கு -→மசங்கு -→மசக்கு (வே.க.4:57);.]

மசக்குப்பரவிடு-தல்	மசக்குப்பரவிடு-தல் masakkupparaviḍudal, 18 செ.குன்றாவி.(v.t.) ஐயமுறப்படுதல்; to be confused, as regarding identity. "தன்னொடு மசக்குப் பரவிடலாம் படியான தேவ சாதியையும்" (ஈடு.2,.2, 5);. [பயக்கு -→மசக்கு + பரவிடுதல்.]
மசக்கை	மசக்கை masakkai, பெ.(n.) 1. கருவுற்ற பெண்ணுக்கு உண்டாகும் மயக்கம்; morbid longings of a pregnant woman. 2. சூதகக் கட்டு (பைஷஜ.258);; amenorrhoea. [மயங்கு -→மசங்கு -→மசக்கு -→மசக்குதல் = மயங்கச் செய்தல், குழப்புதல். மசக்கு ச-→மசக்கம் -→மசக்கை (வே.க.4:57);.]
மசக்கைக்காரி	மசக்கைக்காரி masakkaikkāri, பெ.(n.) மசக்கையாயிருக்கும் கருவுற்ற பெண்; pregnant woman suffering from morning sickness. [மசக்கை + காரி.]
மசக்கைப்பண்டம்	மசக்கைப்பண்டம் masakkaippaṇṭam, பெ.(n.) கருவுற்ற பெண்கள் மசக்கைக் காலத்தில் விரும்பும் தின்பண்டம்; special articles of food, desired by pregnant Women. [மசக்கை + பண்டம்.]
மசகம்	மசகம்1 masagam, பெ.(n.) 1. கொசுகு (பிங்.);; gnat, mosquito. "மசகந்தர மென்னலாய்" (அஷ்டப். திருவேங்கடத். 59);. 2. நீர்த்துருத்தி (யாழ்.அக.);; Squirt. [மசகு -→மசகம்.] மசகம்2 masagam, பெ.(n.) மயிர் (யாழ்.அக.);; hair. [மள் –→ (மய்); மை = கருமை, முகில், காராடு, கரிய குழம்பு. மை -→மயி -→மசி = கரியகுழம்பு (தஞ்சை நாட்டார் எழுதும் மையை மசி யென்றே கூறுவர்);, மசி -→மசகு = வண்டி மை. மசகு -→மசகம் (மு.தா.181);.] மசகம்3 masagam, பெ.(n.) மயக்கம் (யாழ்.அக.);; confusion. [மயக்கம் -→மசக்கம் -→மசகம்.]
மசகரி	மசகரி masagari, பெ.(n.) 1. மசகாரி (சிலப்.6, 169, அரும்.பாடபேதம்); பார்க்க: see {} 2. திரை (இ.வ.);; curtain.
மசகவரி	மசகவரி masagavari, பெ.(n.) மசகாரி (சீவக.838, உரை.பாடபேதம்); பார்க்க; see {}.
மசகாரி	மசகாரி masakāri, பெ.(n.) சித்திரப் பணி எழுதியதும் கொசுகுகளை விலக்குவதுமான அமளித் திரை (சிலப்.6, 169, அரும்); (சீவக. 838, உரை);; decorated bed-curtain for protection against mosquitoes.

மசகி	மசகி masagi, பெ.(n.) அத்தி பார்க்க; see atti.
மசகிற்புள்	மசகிற்புள் masagiṟpuḷ, பெ.(n.) கடற்பறவை வகை (வின்.);; a species of sea-gull.
மசகு	மசகு1 masagudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. சுணங்கி நிற்றல்; to linger, loiter, to hang about designedly, 2 மனந்தடுமாறுதல்; to hesitate, to be in suspence, to be undecided or undetermined. [மசக்கு -→மசகு.] மசகு2 masagu, பெ.(n.) வைக்கோற் கரியோடு எண்ணெய்த்துணி கலந்து கட்டை வண்டியின் அச்சிலிடும் மை; mixture of oil and burnt straw, used as grease for country carts. தெ. மசக. [மள் -→ (மய்); மை = கருமை, முகில், காராடு, கரியகுழம்பு. மை -→மயில் = கரு (நீல); நிறத் தோகையுள்ள பறவை. மயில் -→மயிலை = கருமை கலந்த வெள்ளைக் காளை. மை -→மயிர் -→கரியமுடி. மை -→மயி -→மசி = கரிய குழம்பு. மசி -→மசகு.] மசகு1 masagu, பெ.(n.) நடுக்கடலில் திசை தெரியாது ஆழ்ந்தகன்ற இடம் (யாழ்ப்);; deep sea, far from shore, where there is no mark for guidance. [மயங்கு -→மசகு.] மசகு2 masagudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கலங்கி நிற்றல்; to linger, loiter;
மசங்கல்	மசங்கல் masaṅgal, பெ.(n.) 1. பகலும் இரவும் கலக்கும் அந்திப்பொழுது (வின்.);; twilight of evening. 2. மயக்கம்; confusion, perplexity. "மசங்கற் சமண் மண்டைக்கையர்" (தேவா.567,10);. [மயங்கு -→மசங்கு -→மசங்கல் (வே.க.4:57);.] பகலும் இரவும் மயங்கும் - அந்திப் பொழுதை அந்தி மயங்கும் நேரம் என்னும் வழக்கை நோக்குக.
மசங்கு-தல்	மசங்கு-தல் masaṅgudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மயங்குதல் (திவா.567, 10);; to become confused, to be doubtful. 2. ஒளி குறைதல்; to become dull, to lose lustre. 'மேனியில் வன்னமு மசங் காதோ' (இராமநா. அயோத். 11);. 3. கசங்குதல் (வின்.);; to be crumpled, to grow soft by use. [மயங்கு -→மசங்கு-.]

மசடன்	மசடன் masaḍaṉ, பெ.(n.) குணங்கெட்டவன்; person of bad character. "அசடனை மசடனை ஆசார வீணனை" (திருப்பு:557);. [மை -→மயி -→மசி -→மச -→மசடன்.]
மசண்டை	மசண்டை masaṇṭai, பெ.(n.) மசங்கல், 1 பார்க்க; see {}. [மச -→மசள் -→மசண்டை.]
மசண்டைப்பொழுது	மசண்டைப்பொழுது masaṇṭaippoḻudu, பெ.(n.) மசங்கல், 1 பார்க்க; see {}. [மசண்டை + பொழுது.]
மசணை	மசணை masaṇai, பெ.(n.) 1. மந்தன்; dullard, indolent person. 2. நெல்வகை; a kind of paddy.
மசதி	மசதி masadi, பெ.(n.) கடுகு ரோகிணி; medicinal root (சா.அக.);.
மசந்தகடுக்கை	மசந்தகடுக்கை masandagaḍuggai, பெ.(n.) செழுமலர்க் கொன்றை; large flower cassie (சா.அக..);.
மசநாய்க்கடி	மசநாய்க்கடி masanāykkaḍi, பெ.(n.) வெறிநாய்க்கடி; rabis do bite hydrophobia (M.L.);. [மச + நாய் + கடி.]
மசம்	மசம்1 masam, பெ.(n.) 1. அளவு; measure. 2. சினம்; anger. 3. ஒலி; sound (சா.அக.);. மசம்2 masam, பெ.(n.) கொசுகு (வின்.);; mosquito (சா.அக.);.
மசமச-த்தல்	மசமச-த்தல் masamasattal, செ.கு.வி.(v.i.) 1. தினவெடுத்தல் (இ.வ.);; to itch. 2. செயலை முடிக்க காலந்தாழ்த்தல்; to be slow and indecisive. 3. தெளிவற்று கலங்கலான பார்வை; uncleared sight. [மய -→மயத்தல் = மயங்குதல். மயமயத்தல் = தொடர்ந்து மயக்கத்தை ஏற்படுத்துதல். மயமயத்தல் -→மசமச-த்தல்.]

மசமசவெனல்	மசமசவெனல் masamasavenal, பெ.(n.) 1.தினவெடுத்தற் குறிப்பு; itching. 2. தீர்மானமின்றி இழுத்தற்குறிப்பு; wavering, as in speech or action. 3. தெளிவற்ற பார்வையுணரல்; to feel glaring sight. [மயமய + எனல் -→மசமச + எனல் -→மச மசவெனல்.]
மசமசெனல்	மசமசெனல் masamasenal, பெ.(n.) மசமச வெனல் பார்க்க; see {}.
மசரகம்	மசரகம் masaragam, பெ.(n.) குருவி; sparrow (சா.அக.);. [P]
மசரதம்	மசரதம் masaradam, பெ.(n.) கானல் நீர், பேய்த்தேர்; mirage. " மசரத மனையவர் வரமும்" (கம்பரா.திருவவ.22);. [மச + Skt.ரதம்.]
மசரைநோய்	மசரைநோய் masarainōy, பெ.(n.) கால்நடை நோய் வகை (பாலவா.1041);; a disease of cattle.
மசரோகம்	மசரோகம் masarōkam, பெ.(n.) 1. மறு; wart. 2. பாலுண்ணி; lichen (சா.அக.);.
மசவு	மசவு masavu, பெ.(n.) மசகு2 பார்க்க; see {}. [மசகு -→மசவு.]
மசறி	மசறி masaṟi, பெ.(n.) மீன் வகை; a kind of fish. "நெற்றலி யசலிலை மசறி" (குருகூர்ப்.20);.
மசாரகம்	மசாரகம் macāragam, பெ.(n.) இந்தி நீலமணி; a kind of blue stone (சா.அக.);.
மசால்	மசால் macāl, பெ.(n.) மசாலை பார்க்க; see {}. [மசாலை -→மசால் (கொச்சை);.]
மசாலை	மசாலை1 macālai, பெ.(n.) கறிச்செலவு; condiments, spices, curry-stuffs. மசாலை2 macālai, பெ.(n.) குதிரை முதலிய விலங்குகட்குக் கொடுக்கும் மருந்து; drugs mashed and given to horse and other animals.

மசாலைமேய்-த்தல்	மசாலைமேய்-த்தல் macālaimēyttal, 1 செ.குன்றாவி.(v.t.) குதிரை முதலிய விலங்குகட்கு மசாலை கொடுத்தல் (வின்.);; to give {} as to a horse. [மசாலை + மேய்-.]
மசானக்கரை	மசானக்கரை macāṉakkarai, பெ.(n.) மசானம் பார்க்க; see {}. [மயானம் -→மசானம் + கரை.]
மசானக்கொள்ளை	மசானக்கொள்ளை macāṉakkoḷḷai, பெ.(n.) பகற்கொள்ளை; day-light robbery "மாயாவி தேடிய முதலெல்லாம் மசானக் கொள்ளையாய்ப் போகிறது" (பழ.);. [மயானம் -→மசானம் + கொள்ளை.]
மசானச்சாம்பல்	மசானச்சாம்பல் macāṉaccāmbal, பிணஞ்சுட்ட சாம்பல்; ashes of the corpse or dead body (சா.அக.). [மயானம் + சாம்பல்.]
மசானம்	மசானம் macāṉam, பெ.(n.) 1. சுடுகாடு; cremation ground, burial place. 2. சுடலை; cremation ground. [மயானம் -→மசானம். மாய்தல் + மறைதல், இறத்தல்.]
மசி	மசி1 masidal, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. நெரநெர வென்றிராமல் வழுவழுப்பாயிருத்தல்; to be mashed, worked about with a ladle, reduced to pulp. 2. வளைந்து கொடுத்தல், விட்டுக்கொடுத்தல்; to yield, to be placable. அவன் இலகுவிலே மசியமாட்டான் (உ.வ.);. [மத்து -→மத்தி. மத்தித்தல் = மத்தினால் கடைந்து கூழாக்குதல். மதி -→மசி; மசித்தல் = குழைத்தல். மசிதல் = குழைதல்.] மசி2 masittal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. கடைந்து அல்லது பிசைந்து குழையச் செய்தல்; to mash, as food, to reduce to a thin pulpy consistence, as greens, fruits. 2. மைக் கட்டியை அல்லது களிம்பை நீரிற் குழைத்து எழுதுமை யுருவாக்குதல்; to prepare by mixing, as ink. "மசித்து மையை விள்ள வெழுதி" (பதினொ.திருவாலங்.மூத்2);. [மத்து -→மத்தி -→மதி -→மசி; மத்தித்தல் மத்தினாற் கடைதல். மதித்தல் = குழைத்தல்.] மசி3 masi, பெ.(n.) 1. கரிய குழம்பு; liquid of thick consistency, paste in ink. "மசிகலந்தெழுதப்பட்ட" (சூளா.தூது.83);. 2. மசகு2 பார்க்க; see {}.

மசிக்குப்பி	மசிக்குப்பி masikkuppi, பெ.(n.) மசிக்கூடு பார்க்க (இ.வ.);; see {}. [மசி3 + குப்பி.]
மசிக்கூடு	மசிக்கூடு masikāṭu, பெ.(n.) எழுதுமை வைக்குங் குப்பி; ink-bottle, ink-stand. [மசி3 + கூடு.]
மசிகம்	மசிகம் masigam, பெ.(n.) புற்று (சங்.அக.);; anthill.
மசிதானி	மசிதானி masitāṉi, பெ.(n.) மசிக்கூடு பார்க்க; see {}. மசிதானி masitāṉi, பெ.(n.) மைக்கூடு (யாழ். அக.);; ink-bottle. த.வ. மைக்கூடு [Skt. {} → த. மசிதானி]
மசிபதம்	மசிபதம் masibadam, பெ.(n.) இறகுத் தூவல் (யாழ்.அக.);; guill-pen.
மசிமையிலி	மசிமையிலி masimaiyili, பெ.(n.) வெட்க மில்லாதவன்; shameless person. "வஞ்சகப் பேய்ச்சி பா லுண்ட மசிமையிலீ" (திவ்.நாய்ச்3, 9);. [மகிமை + இலி.]
மசியல்	மசியல் masiyal, பெ.(n.) கடைந்து செய்த உணவு முதலியன (வின்.);; anything mashed, mash, pulp. [மத்தி -→மதி -→மசி -→மசியல்.]
மசிர்	மசிர் masir, பெ.(n.) 1. மயிர்; hair 2. அறுகு; tender bermuda - grass. [மள் -→ (மய்); மை = கருமை, முகில், காராடு, கரிய குழம்பு. மை -→மயில் = கரு (நீல); நிறத் தோகையுள்ள பறவை, மை -→மயிர் = கரிய முடி (மு.தா.181);, மயிர் -→மசிர் (கொ.வ.);.]
மசிரன்	மசிரன் masiraṉ, பெ.(n.) கூல (தானிய);க் கதிரை அரிக்கும் பூச்சி வகை; insect that eats into the stalks of dry crops. [மசிர் -→மசிரன்.]
மசில்	மசில் masil, பெ.(n.) மஞ்சில்2 பார்க்க; see {}.

மசினை	மசினை masiṉai, பெ.(n.) சீமைச் சணல் (புதுவை.);; hemp.
மசுக்கரம்	மசுக்கரம் masukkaram, பெ.(n.) மூங்கில் (மலை.);; spiny bamboo.
மசுரம்	மசுரம் masuram, பெ.(n.) கடலை (சங்.அக.);; bengal gram (சா.அக.);.
மசுரன்	மசுரன் masuraṉ, பெ.(n.) மசிரன் பார்க்க; See {}.
மசூரிகை	மசூரிகை macūrigai, பெ.(n.) 1. ஒருவகை நோய்; a kind of disease. 2. கடலைக் கட்டி; boils of the size of gram (சா.அக.);. மசூரிகை macūrigai, பெ. (n.) பெரியம்மை நோய் (வைசூரி);(இ.வ.);; small-pox. [Skt. {} → த. மசூரிகை]
மசூரிப்பருப்பு	மசூரிப்பருப்பு macūripparuppu, பெ.(n.) ஒருவகைப் பருப்பு; a kind of pulse (சா.அக.);.
மசை	மசை masai, 1. மசகு2 பார்க்க; see {}. "வண்டிக்கு மசை போட்டாய் விட்டதா" (உ.வ.);. 2. மூடன் (இ.வ.);; fool, idiot. [மசி -→மசகு -→மசை (கொச்சை);.]
மஞ்சக்குடி	மஞ்சக்குடி mañjakkuḍi, பெ.(n.) அறந்தாங்கி வட்டத்தில் திருப்புரவாசல் அருகில் உள்ள ஊர்; a place near Thiruppuravasal in Aranthangi Taluk. "மஞ்சலக்குடிப்பற்றில் ஏம்பலான கலியுகராமநல்லூர்" (தெ.க.தொ. 8, கல்.210-2);.
மஞ்சக்குளிப்பான் பணம்	மஞ்சக்குளிப்பான்பணம் mañjakkuḷippāṉpaṇam, பெ.(n.) நாணய வகை; a kind of coin (Tr.Rev.m.ii,217);.
மஞ்சகம்	மஞ்சகம்1 mañjagam, பெ.(n.) கட்டில் (சங்.அக.);; bedstead. மஞ்சகம்2 mañjagam, பெ.(n.) மஞ்சுகம் பார்க்க (சங்.அக.);; see {}. மஞ்சகம் mañjagam, பெ.(n.) கொக்கு; a bird, stork. (சா.அக.);.

www.valluvarvallalarvattam.com 1313 of 19068.

மஞ்சகீடம்	மஞ்சகீடம் mañjaāṭam, பெ.(n.) மூட்டைப் பூச்சி (நாநார்த்த.1048);; bug.
மஞ்சட்கச்சி	மஞ்சட்கச்சி mañjaṭkacci, பெ.(n.) மஞ்சணிறக் காய் காய்க்குந் தென்னை வகை; a species of coconut, bearing yellow nuts.
மஞ்சட்கடம்பு	மஞ்சட்கடம்பு mañjaḍkaḍambu, பெ.(n.) நீண்ட மரவகை; a kind of cadamba tree (L.);. [மஞ்சள் + கடம்பு. கடம்பு = மரவகை.]
மஞ்சட்கடிதம்	மஞ்சட்கடிதம் mañjaḍkaḍidam, பெ.(n.) மஞ்சள்கடிதம் பார்க்க; see {}. [மஞ்சள் + கடிதம்.]
மஞ்சட்கடிதாசி	மஞ்சட்கடிதாசி mañjaḍkaḍitāci, பெ.(n.) மஞ்சள்கடிதம் பார்க்க; see {}. [மஞ்சள் + கடிதாசி.]
மஞ்சட்கடுக்காய்	மஞ்சட்கடுக்காய் mañjaḍkaḍukkāy, பெ.(n.) வரிக்கடுக்காய்; a variety of gallnut (சா.அக.);. [மஞ்சள் + கடுக்காய்.]
மஞ்சட்கடுதாசி கொடுத்தல்	மஞ்சட்கடுதாசிகொடுத்தல் mañjaḍgaḍutācigoḍuttal, பெ.(n.) கடன் இறுக்க முடியாத நிலையேற்படுகை(கொ.வ.);; becoming insolvent. [மஞ்சள்கடுதாசி + கொடுத்தல்.]
மஞ்சட்கரிசாலை	மஞ்சட்கரிசாலை mañjaṭkaricālai, பெ.(n.) மஞ்சள் பூவிடும் ஒருவகைக் கரிசலாங்கண்ணி (சா.அக.);; a variety of eclipse plant bearing yellow flowers. மறுவ. மஞ்சட்கரிப்பான், பொற்றிலைக் கரிப்பான். [மஞ்சள் + கரிசாலை.] [P]
மஞ்சட்கரு	மஞ்சட்கரு mañjaṭkaru, பெ.(n.) முட்டையின் மஞ்சணிறமான உள்ளீடு (வின்.);; yolk of an egg. [மஞ்சள் + கரு.]

மஞ்சட்கல்	மஞ்சட்கல்1 mañjaṭkal, பெ.(n.) சொரிப் புள்ளிக் கல் (சா.அக.);; a kind of mineral salt. மஞ்சட்கல்2 mañjaṭkal, பெ.(n.) மஞ்சள் நிறமுடைய கல்; a kind of yellow stone. [மஞ்சள் + கல்.]
மஞ்சட்கலவாய்	மஞ்சட்கலவாய் mañjaṭkalavāy, பெ.(n.) செந்நீல நிறமுடையதும் 10 1/2 விரலம் வளரக் கூடியதுமான கடல் மீன் வகை; a sea fish deep purplish-blue, attaining 10 1/2 inch in length, Serranus flavocaeruleus.
மஞ்சட்களவாணி	மஞ்சட்களவாணி mañjaṭkaḷavāṇi, பெ.(n.) மஞ்சட்டிருடி பார்க்க; see {} (m.m.);. [மஞ்சள் + களவாணி.]
மஞ்சட்கனிச்சி	மஞ்சட்கனிச்சி mañjaṭkaṉicci, பெ.(n.) எட்டி (சா.அக.);; nuxuomica.
மஞ்சட்காசித்தும் பை	மஞ்சட்காசித்தும்பை mañjaṭkācittumbai, பெ.(n.) 1. ஒருவகை நோய்; a kind of disease. 2. பொன்னிறத் தும்பை; flowering plant with yellow flower (சா.அக.);.
மஞ்சட்காஞ்சி	மஞ்சட்காஞ்சி mañjaṭkāñji, பெ.(n.) மர வகை; elliptic acuminate small leaved gamboge m.tr. Garcinia timberti (L.);. [மஞ்சள் + காஞ்சி.]
மஞ்சட்காணி	மஞ்சட்காணி mañjaṭkāṇi, பெ.(n.) மண விழாவின் போது பெண்ணுக்குப் பெற்றோர் அன்பளிப்பாக வழங்கும் நிலம்; settlement assignment of land to a daughter, a kind of dowry (C.G.);. [மஞ்சள் + காணி.]
மஞ்சட்காப்பு	மஞ்சட்காப்பு mañjaṭkāppu, பெ.(n.) 1. நெற்றியிலிடும் மஞ்சட் பொட்டு; mark of turmeric paste on the forehead, considered a charn. 2. கோயிற் றெய்வங்களுக்குச் சாத்தும் அரைத்த மஞ்சள் விழுது; turmeric paste with which a deity is coated. "நெய்யிலை யடைக்காய் மஞ்சட் காப்பு" (உபதேசா. சிவத்துரோ.498);. 3. குழந்தைக்கு முதலெழுத்தறிமுகஞ் செய்யும் போது எழுதும் ஒலைக்கு மஞ்சள் பூசுகை; smearing with turmeric the ola leaf on which the first lesson of a child is written. 4. தெய்வங்களுக்கு நேர்த்திக் கடன் செலுத்துவோர் கையில் கட்டும் மஞ்சளில் தோய்த்த துணி; a piece of cloth wet in the turmaric paste tied on the forehand at the occassion of vow made to deity. 5. வினைத் தொடக்கத்தில் கையில் கட்டும் காப்பு மஞ்சள்; to tie an amulet, a yellow string or the arm in token of a vow and as a pledge of its fulfilment. [மஞ்சள் + காப்பு.]

மஞ்சட்காமாலை	மஞ்சட்காமாலை mañjaṭkāmālai, பெ.(n.) குருதியில் பித்தநீர் கலப்பதால் கண்களும் தோலும் மஞ்சள் நிறமடைந்து காணப்படும் ஒரு நோய்; jaundice icterus. [மஞ்சள் + காமாலை.]
மஞ்சட்காவி	மஞ்சட்காவி mañjaṭkāvi, பெ.(n.) மஞ்சள் நிறமான காவி; ochre of yellow colour. [மஞ்சள் + காவி.]
மஞ்சட்காளான்	மஞ்சட்காளான் mañjaṭkāḷāṉ, பெ.(n.) காளான் வகை (வின்.);; a yellow mushroom. [மஞ்சள் + காளான்.] மஞ்சட்கிலுகிலுப்பை —, பெ.(n.); பெருங்கிலுகிலுப்பை (சித்.அக.);; a kind of mattlewort.
மஞ்சட்கிழங்கு	மஞ்சட்கிழங்கு mañjaṭkiḻṅgu, பெ.(n.) 1. கழிச்சற் (பேதி);க் கிழங்கு; rhuberb. 2. குளிக்குமஞ்சள்; turmeric used by women while bathing (சா.அக.);.
மஞ்சட்குங்குமத்துக்கழை-த்தல்	மஞ்சட்குங்குமத்துக்கழை-த்தல் mañjaṭkuṅgumattukkaḻaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) நற்செயல்களில் மஞ்சள் தாம்பூலம் முதலியன பெற்றுக் கொள்ளுதற்குப் பெண்டிரை அழைத்தல்; to invite women folk, on an auspicious occasion when saffron, red powder, betel, etc, are given. [மஞ்சள்குங்குமத்துக்கு + அழை-.]
மஞ்சட்குச்சி	மஞ்சட்குச்சி mañjaṭkucci, பெ.(n.) மர மஞ்சள்; tree turmeric. [மஞ்சள் + குச்சி.]
மஞ்சட்குப்பஞ்செட்டி	மஞ்சட்குப்பஞ்செட்டி mañjaṭkuppañjeṭṭi, பெ.(n.) மஞ்சம்பத்துச்செட்டி பார்க்க (இ.வ.);; see {}.
மஞ்சட்குருவி	மஞ்சட்குருவி mañjaṭkuruvi, பெ.(n.) 1. தூக்கணங் குருவி; weaver-bird (m.m.1021);. 2. குருவி வகை; turmeric bulbul, lxos luteolus (m.m. 102);. [மஞ்சள் + குருவி.] [P]

மஞ்சட்குளி	மஞ்சட்குளி1 mañjaṭkuḷittal, 4 செ.கு.வி.(v.t.) 1. மகளிர் நீராடும் போது உடலுக்கு மஞ்சள் தடவி முழுகுதல்; to smear the face and the body with a thin paste of turmeric, as women in bathing. 2. பெண்டன்மையனாகுதல்; to consider oneself as a woman, said of a man in devision. 'அந்தச் செயலை முடிக்காமற் போனால் நான் மஞ்சட் குளிக்கிறேன்' (இ.வ.);. 3. மர முதலியன மஞ்சள் நிறங் கொள்ளுதல்; to become yellow, as trees in water-logged. [மஞ்சள் + குளி-த்தல்.] மஞ்சட்குளி2 mañjaṭkuḷittal, பகட்டாய் வாழ்தல்; to lead a fashionable life, "கொஞ்சி நீ மஞ்சட் குளிக்கிறாய்" (பஞ்ச.திருமுக.1217);. [மஞ்சள் + குளி-.] மஞ்சட்குளி3 mañjaṭkuḷi, பெ.(n.) 1. மஞ்சள் தேய்த்துக் குளிக்கை; bath after smearing the face and the body with turmeric paste. "மஞ்சட் குளியை மறவாதே" (விறலிவிடு.);. 2. மஞ்சணீர்விளையாட்டு பார்க்க; see {}. [மஞ்சள் + குளி.]
மஞ்சட்குறவான்	மஞ்சட்குறவான் mañjaṭkuṟavāṉ, பெ.(n.) ஒருவகைக் கடல் மீன்; a kind of sea fish. [மஞ்சள் + குறவான்.]
மஞ்சட்கூவாளி	மஞ்சட்கூவாளி mañjaṭāvāḷi, பெ.(n.) மஞ்சளரளி, மஞ்சள் பூப்பூக்கும் அரளிச்செடி; a plant with yellow flowers. [மஞ்சள் + கூவாளி.]
மஞ்சட்கெளிறு	மஞ்சட்கெளிறு mañjaṭkeḷiṟu, பெ.(n.) கெளிற்று மீன் வகை; a fish of golden colour. [மஞ்சள் + கெளிறு.]
மஞ்சட்கொத்து	மஞ்சட்கொத்து mañjaṭkottu, பெ.(n.) கிழங்குடன் கூடிய மஞ்சட் செடி; turmeric plant with its cluster of tubers, as auspicious, 'பொங்கலுக்குப் படைக்க மஞ்சட் கொத்து வாங்கி வா' (உ.வ.);. [மஞ்சள் + கொத்து.]

மஞ்சட்கொம்பு	மஞ்சட்கொம்பு mañjaṭkombu, பெ.(n.) மஞ்சட்டேறு பார்க்க (இ.வ.);; see {}. [மஞ்சள் + கொம்பு.]
மஞ்சட்கொழுப்பன்	மஞ்சட்கொழுப்பன் mañjaṭkoḻuppaṉ, பெ.(n.) பறவை வகை; Indian Oriole, Oriolus kundoo.
மஞ்சட்கொன்றை	மஞ்சட்கொன்றை mañjaṭkoṉṟai, பெ.(n) 1. சிறுமரவகை; sulphur-flowered senna. 2. பிரம்புக் கொன்றை; siamese tree Senna. [மஞ்சள் + கொன்றை.]
மஞ்சட்கொங்கு	மஞ்சட்கொங்கு mañjaṭkoṅgu, பெ..(n.) சடைக்கோங்கு மரம்; a variety of silk cotton tree. [மஞ்சள் + கோங்கு.]
மஞ்சட்கோழிமீன்	மஞ்சட்கோழிமீன் mañjaṭāḻimīṉ, பெ.(n.) கடல் மீன் வகை; a sea-fish buff, vertically banded; Chaetodon octofasciatus. [மஞ்சள் + கோழிமீன்.]
மஞ்சட்சாமந்தி	மஞ்சட்சாமந்தி mañjaṭcāmandi, பெ.(n.) செவ்வந்தி வகை (வின்.);; yellow chrysan - Themum coronation. [மஞ்சள் + சாமந்தி.]
மஞ்சட்சாரி	மஞ்சட்சாரி mañjaṭcāri, பெ.(n.) மஞ்சள் வெற்றிலை; yellow betel leaf (சா.அக..);, [மஞ்சள் + சாரி.]
மஞ்சட் சாரை	மஞ்சட் சாரை mañjaṭcārai, பெ.(n.) 1. பாம்பு வகை (சீவரட்.);; yellow rat-snake, Zaolys mucos 2. நச்சுப்பாம்பு வகை; rock snake, Bungarus fasciatus, as having yellow marks on the sides of its head (m.m.751);. [மஞ்சள் + சாரை.]
மஞ்சட்சிட்டு	மஞ்சட்சிட்டு mañjaṭciṭṭu, பெ.(n.) தூக்கணங் குருவி (இ.வ.);; weaver bird. [மஞ்சள் + சிட்டு.]

மஞ்சட்சித்தகத்தி	மஞ்சட்சித்தகத்தி mañjaṭcittagatti, பெ.(n.) மஞ்சட் செம்பை; a small tree which bears yellow flowers (சா.அக.);.
மஞ்சட்சித்திரப்பூ	மஞ்சட்சித்திரப்பூ, mañjaṭcittirappū, பெ.(n.) செவ்வந்திப் பூ; yellow chamomile (சா.அக.);.
மஞ்சட்சீனக்கிழங்கு	மஞ்சட்சீனக்கிழங்கு mañjaṭcīṉakkiḻṅgu, பெ.(n.) மருந்துச் செடி வகை; indian rhubarh (சா.அக.);. [மஞ்சள் + சீனக்கிழங்கு.]
மஞ்சட்செம்முள்ளி	மஞ்சட்செம்முள்ளி mañjaṭcemmuḷḷi, பெ.(n.) 1. செம்முள்ளி; thorny nail-dye. 2. செம்முள்ளி வகை; leser yellow nail-dye s.sh., Barleria cuspidata. 3. நீலம்பரம்; densespiked blue nail - dye (m.m.558);. [மஞ்சள் + செம்முள்ளி.]
மஞ்சட்செவ்வந்தி	மஞ்சட்செவ்வந்தி mañjaṭcevvandi, பெ.(n.) மஞ்சட்சாமந்தி பார்க்க (வின்.);; see {}. [மஞ்சள் + செவ்வந்தி.]
மஞ்சட்சேவிதம்	மஞ்சட்சேவிதம் mañjaṭcēvidam, பெ.(n.) மக்காச்சோளம் பார்க்க; see {}. (சா.அக.);.
மஞ்சட்சோகை	மஞ்சட்சோகை mañjaṭcōkai, பெ.(n.) சோகை நோய் வகை; yellow sickness, cholorosis (M.L.);. [மஞ்சள் + சோகை.]
மஞ்சட்சோளம்	மஞ்சட்சோளம் mañjaṭcōḷam, பெ.(n.) சோள வகை (விவசா.3);; a kind of maize [மஞ்சள் + சோளம்.]
மஞ்சட்டணக்கு	மஞ்சட்டணக்கு mañjaṭṭaṇakku, பெ.(n.) கோங்கிலவு; false tragacanth. [மஞ்சள் + தணக்கு.]

மஞ்சட்டாழை	மஞ்சட்டாழை mañjaṭṭāḻai, பெ.(n.) தான் வகை (சித்.அக.);; a kind of aloe. [மஞ்சள் + தாழை.]
மஞ்சட்டி	மஞ்சட்டி mañjaṭṭi, பெ.(n.) மஞ்சிட்டி பார்க்க (வின்.);; see {}.
மஞ்சட்டிச்சேலை	மஞ்சட்டிச்சேலை mañjaṭṭiccēlai, பெ.(n.) சேலை வகை (தெ.க.தொ.7:22);; a kind of Saree. [மஞ்சட்டி + சேலை.]
மஞ்சட்டிரளை	மஞ்சட்டிரளை mañjaṭṭiraḷai, பெ.(n.) கணவனை இழந்தவள் ஈமச்சடங்கில் சுற்றத்தார்க்கு வழங்கும் மஞ்சளுருண்டை; ball of turmeric paste given by a widow to her relations at the cremation of her husband, as a token of her blessing. [மஞ்சள் + திரளை. திரள் -→திரளை.]
மஞ்சட்டிருடி	மஞ்சட்டிருடி mañjaḍḍiruḍi, பெ.(n.) முகமும் மூக்கும் மஞ்சள் நிறமாயுள்ள கழுகுவகை; dung kite, Neophron perenopterus (m.m.284);. [மஞ்சள் + திருடி..]
மஞ்சட்டுணி	மஞ்சட்டுணி mañjaṭṭuṇi, பெ.(n.) மஞ்சணீரில் தோய்த்த சீலை (வின்.);; cloth dipped in water tinged with turmeric, as auspicious. [மஞ்சள் + துணி.]
மஞ்சட்டேறு	மஞ்சட்டேறு mañjaṭṭēṟu, பெ.(n.) மஞ்சட் கிழங்குத் துண்டு (வின்.);; small piece of turmeric.
மஞ்சட்டோறு	மஞ்சட்டோறு mañjaṭṭōṟu, பெ.(n.) மஞ்சட்டேறு (வின்.); பார்க்க; see {}.
மஞ்சட்பட்டி	மஞ்சட்பட்டி mañjaṭpaṭṭi, பெ.(n.) ஒருவகை மஞ்சட் பூண்டு; guiana golden funnel dog bane (சா.அக.);.
மஞ்சட்பால்கொடு - த்தல்	மஞ்சட்பால்கொடு - த்தல் mañjaḍpālkoḍuttal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) தத்தெடுத்துக் கொள்ளுதல்; to adopt a child (Loc.);. [மஞ்சள் + பால் + கொடு-.]
மஞ்சட்பாவட்டை	மஞ்சட்பாவட்டை mañjaṭpāvaṭṭai, பெ.(n.) மஞ்சணாறி பார்க்க (வின்.);; see {}.

மஞ்சட்பாவாடை	மஞ்சட்பாவாடை mañjaṭpāvāṭai, new cloth immensed or dipped in water tinged with turmeric, put on while worshipping village deities. [மஞ்சள் + பாவாடை.]
மஞ்சட்பூ	மஞ்சட்பூ, mañjaṭpū, பெ.(n.) பவள மல்லிகை; night flowering jasmine. [மஞ்சள் + பூ.]
மஞ்சட்பூச்சு	மஞ்சட்பூச்சு mañjaṭpūccu, பெ.(n.) மகளிர் குளிக்கும் போது மஞ்சளரைத்துப் பூசிக் கொள்ளுகை; rubbing the face and body with turmeric paste as woman in bathing. [மஞ்சள் + பூச்சு.]
மஞ்சட்பூதைவேனை	மஞ்சட்பூதைவேனை mañjaṭpūtaivēṉai, பெ.(n.) ஒருவகை (கற்பக); மூலிகை; a rejuvenating plant which bear yellow flowers (சா.அக.);.
மஞ்சட்பொரி	மஞ்சட்பொரி mañjaṭpori, பெ.(n.) சொர்ண பேதி; a mineral dissolving gold (சா.அக.);.
மஞ்சணத்தி	மஞ்சணத்தி mañjaṇatti, பெ.(n.) நுணா மரம், a tree with fragrant flowers.
மஞ்சணம்	மஞ்சணம் mañjaṇam, பெ.(n.) பற்பொடி; dentifrice.
மஞ்சணாங்கு	மஞ்சணாங்கு mañjaṇāṅgu, பெ.(n.) சோலை கொடுக்காய்ப் புளி; a kind of gamboges.
மஞ்சணாடி	மஞ்சணாடி mañjaṇāṭi, பெ.(n.) வைரமணியின் குற்றங்களுள் ஒன்றாகிய மஞ்சணிறக் கீற்று; yellow streak, a flaw in diamond. [மஞ்சள் + நாடி.]

மஞ்சணாத்தி	மஞ்சணாத்தி mañjaṇātti, பெ.(n.) மஞ்சனாறி பார்க்க; see {}. [மஞ்சணாறி -→மஞ்சணாத்தி.]
மஞ்சணாதி	மஞ்சணாதி mañjaṇāti, பெ.(n.) 1. மரவகை; Indian mulberry, s.tr. morinda citirifolia. 2. செடி வகை; dying mulberry, s.sh. Morinda tinctoria. 3. கொடி வகை; small ach root s.cl. Morinda umballata. [மஞ்சள் + நாறி.]
மஞ்சணாற்றி	மஞ்சணாற்றி mañjaṇāṟṟi, பெ.(n.) மஞ்சனாறி பார்க்க (வின்.);; see {}. [மஞ்சணாறி -→மஞ்சணாத்தி -→மஞ்சணாற்றி.]
மஞ்சணாறி	மஞ்சணாறி mañjaṇāṟi, பெ.(n.) ஒரு வகை மரம்; morinda umbellata.
மஞ்சணி	மஞ்சணி mañjaṇi, பெ.(n.) வேலிப்பருத்தி (உத்தாமணி);; a twining creeper.
மஞ்சணிப்பு	மஞ்சணிப்பு mañjaṇippu, பெ.(n.) மஞ்சள் நிறம்; yellowness.
மஞ்சணீர்	மஞ்சணீர் mañjaṇīr, பெ.(n.) 1. நற் காலங்களில் பயன்படுத்தும் மஞ்சட் கரைத்த நீர்; water mixed with turmeric and other ingredients, for use on auspicious occasions. 2. திருமணத்தில் விருந்தினர் மீது மஞ்சணீர் தெளிக்கும் நான்காம் நாள்; fourth day of a wedding, as the time for sprinkling turmeric water, as guests. [மஞ்சள் + நீர்.]
மஞ்சணீர்குடிப்பி-த்தல்	மஞ்சணீர்குடிப்பி-த்தல் mañjaṇīrkuḍippittal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) தத்தெடுத்துக் கொள்ளுங் குழந்தையை மஞ்சணீர் குடிப்பிக்குஞ் சடங்கினைச் செய்தல் (குருபரம்.354);; to make a child drink turmeric-mixed water, as a ceremonial rite in adoption. [மஞ்சள் + நீர் + குடிப்பி-.]
மஞ்சணீர்ச்சீட்டு	மஞ்சணீர்ச்சீட்டு mañjaṇīrccīṭṭu, பெ.(n) தத்தெடுப்பதைக் குறிக்கும் ஆவணம்; deed of adoption. [மஞ்சள் + நீர் + சீட்டு.]

மஞ்சணீர்சுற்று – தல்	மஞ்சணீர்சுற்று – தல் mañjaṇīrcuṟṟudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) ஆளான (சமைந்த); பெண்ணிற்குச் சடங்கு செய்தல்; to celebrate the puberscence of a girl with the prescribed ceremonies. [மஞ்சள் + நீர் + சுற்று-.]
மஞ்சணீர்த்திருவிழா	மஞ்சணீர்த்திருவிழா mañjaṇīrttiruviḻā, பெ.(n.) இளவேனில் விழா; the spring festival. [மஞ்சள் + நீர் + திருவிழா.]
மஞ்சணீர்நதி	மஞ்சணீர்நதி mañjaṇīrnadi, பெ.(n.) மஞ்சணீராறு பார்க்க; see {}. [மஞ்சள் + நீர் + Skt.நதி.]
மஞ்சணீர்ப்பிள்ளை	மஞ்சணீர்ப்பிள்ளை mañjaṇīrppiḷḷai, பெ.(n.) தத்தெடுத்துக் கொண்ட பிள்ளை; adopted child. [மஞ்சள் + நீர் + பிள்ளை.]
மஞ்சணீர்விளையாட்டு	மஞ்சணீர்விளையாட்டு mañjaṇīrviḷaiyāṭṭu, பெ.(n.) விழா, திருமணம் முதலியவற்றின் முடிவில் மஞ்சணீரிறைத்து விளையாடுகை; play of sprinkling turmeric mixed water at the close of a festival, marriage etc. [மஞ்சள் + நீர் + விளையாட்டு.]
மஞ்சணீராறு	மஞ்சணீராறு mañjaṇīrāṟu, பெ.(n.) காஞ்சீபுரத்திற்கருகில் ஒடும் வேகவதியாறு; the river {}, flowing near {}, 'மஞ்சணீர் நதியின் பாங்கர்' (காஞ்சிப்பு சார்ந்தா.47);. [மஞ்சள் + நீராறு.]
மஞ்சணுணா	மஞ்சணுணா mañjaṇuṇā, பெ.(n.) மஞ்சணாறி பார்க்க (வின்.);; see {}. [மஞ்சள் + நுணா.]
மஞ்சணை	மஞ்சணை1 mañjaṇai, பெ.(n.) சில சாதி மகளிர் கழுத்திலும், சிறுதெய்வங்களின் உருவங்களிலும் பூசப்படும் எண்ணெய்க் குங்குமம் (குருகூர்ப்பள்ளு, 71);; turmeric paint mixed with oil, smeared on the necks of women of certain castes and idols of minor deities. [மஞ்சள் + நெய். மஞ்சணெய் -→மஞ்சனை] மஞ்சணை2 mañjaṇai, பெ.(n.) மஞ்சணாறி, 1 (வின்.); பார்க்க; see {}.

மஞ்சத்தண்ணீர்கரைத்தல்	மஞ்சத்தண்ணீர்கரைத்தல் mañjattaṇṇīrkaraittal, பெ.(n.) பெண் பருவமடைதல் (இ.வ.);; attaining puberty, as a girl. [மஞ்சள் + தண்ணீர் + கரைத்தல்.]
மஞ்சதி	மஞ்சதி mañjadi, பெ.(n.) கையாந்தகரை என்னுஞ்செடி; a kind of plant.
மஞ்சநீர்த்தகப்பன்	மஞ்சநீர்த்தகப்பன் mañjanīrttagappaṉ, பெ.(n.) தத்தெடுத்துக் கொண்ட தந்தை;(புதுவை.);; adoptive father. [மஞ்சள் + நீர் + தகப்பன்.]
மஞ்சநீலம்	மஞ்சநீலம் mañjanīlam, பெ.(n.) துருசு, துத்தநாகம்; copper sulphate.
மஞ்சப்பத்துச்செட்டி	மஞ்சப்பத்துச்செட்டி mañjappattucceṭṭi, பெ.(n.) செட்டிச்சாதி வகை; a sub-division of chetties (E.T.ii, 910);.
மஞ்சம்	மஞ்சம் mañjam, பெ.(n.) 1. கட்டில் (பிங்.);; bed-stead, couch, cot. "மருவிய விறலியோடு மஞ்சநீ டலத்து வைகும்" (திருவாலவா.54, 34);. 2. இருக்கை யிடுதற்குரிய அடித்தளம்; platform, dais. "மஞ்சமேறி மணித்தவி சேறினார்" (பாரத. குருகுலச்.120);. 3. சப்பரம் (யாழ்ப்.);; canopied vehicle for idls.
மஞ்சம்புல்	மஞ்சம்புல்1 mañjambul, பெ.(n.) நுணா; morind tinctoria. மஞ்சம்புல்2 mañjambul, பெ.(n.) எலுமிச்சம் மணமுள்ள ஒருவகைப் புல்; lemon grass - Androogon schoenanthus.
மஞ்சமண்டபம்	மஞ்சமண்டபம் mañjamaṇṭabam, பெ.(n.) பள்ளியறை (யாழ்.அக.);; bed chamber. [மஞ்சம் + மண்டபம்.]
மஞ்சமம்	மஞ்சமம் mañjamam, பெ.(n.) அரக்காம்பல்; red water lilly plant (சா.அக.);.

மஞ்சரம்	மஞ்சரம்1 mañjaram, பெ.(n.) இலைக்கள்ளி; leafly milk spurge (சா.அக.);. [P] மஞ்சரம்2 mañjaram, பெ.(n.) முத்து (சிந்தா.நி.);; pearl.
மஞ்சரா	மஞ்சரா mañjarā, பெ.(n.) மணித்தக்காளி; a plant (சா.அக.);.
மஞ்சலன்	மஞ்சலன் mañjalaṉ, பெ.(n.) வில்லாளி; bowman.
மஞ்சலிக்கான்	மஞ்சலிக்கான் mañjalikkāṉ, பெ.(n.) மஞ்சிலிக்கான் பார்க்க; see {}.
மஞ்சவாகை	மஞ்சவாகை mañjavākai, பெ.(n.) ஒருவகை வாகை; a variety of sirrassa tree. [மஞ்சள் + வாகை.]
மஞ்சவெய்யில்	மஞ்சவெய்யில் mañjaveyyil, பெ.(n.) மஞ்சள்வெயில் பார்க்க; see {}. [மஞ்சள் + வெய்யில்.]

மஞ்சள்	மஞ்சள்1 mañjaḷ, பெ.(n.) 1. செடிவகை; turmeric, curcuma longa. "மஞ்சள் மெல்லிலை மயிர்ப்புறத் தைவர" (சிறுபாண். 44);. 2. மஞ்சணிறம்; yellow colour, as that of turmeric. மஞ்சள் வெயில். 3. எலுமிச்சை (சங்.அக.);; acid lime, 4. மஞ்சட்குருவி பார்க்க; see {}. [மங்கல் -→மஞ்சள்.] மஞ்சள்2 mañjaḷ, பெ.(n.) அரிசனம்; Indian saffron. மஞ்சள் வகைகள் : 1. விரலி மஞ்சள்; 2. சருகு மஞ்சள், 3. பூசு மஞ்சள், 4. கறி மஞ்சள், 5. கூகை மஞ்சள், 6. கத்தூரி மஞ்சள்,
மஞ்சள் அட்டை	மஞ்சள் அட்டை mañjaḷaṭṭai, பெ.(n.) கால் பந்தாட்டத்தில் தவறாக விளையாடிய ஆட்டக்காரரை எச்சரித்துக் காட்டப்படும் அட்டைத்துண்டு; yellow card shown in football match as warning signal. [மஞ்சள் + அட்டை.]
மஞ்சள்கடம்பை	மஞ்சள்கடம்பை mañjaḷkaḍambai, பெ.(n.) 1. மஞ்சள் நிறமான கடம்பை; yellow cadamba. 2. மஞ்சட்கடம்பை பார்க்க; see {}. [மஞ்சள் + கடம்பை.]
மஞ்சள்கடிதம்	மஞ்சள்கடிதம் mañjaḷkaḍidam, பெ.(n.) ஒருவர் கடனைத் திருப்பிக் கட்ட முடியாத நிலையைத் தெரிவிக்கும் அறிவிப்பு; petition given by a debtor unable to pay his debts notice of bankruptey. [மஞ்சள் + கடிதம்.]
மஞ்சள்கண்	மஞ்சள்கண் mañjaḷkaṇ, பெ.(n.) ஒரு வகைக் கண்ணோய்; xanthelasma (சா.அக.);. [மஞ்சள் + கண்.]

மஞ்சள்கயிறு	மஞ்சள்கயிறு mañjaḷkayiṟu, பெ.(n.) தாலியாக அணியும் மஞ்சள் தடவிய கயிறு: cord soaked in turmeric solution and worn as tail. [மஞ்சள் + கயிறு.]
மஞ்சள்கரு	மஞ்சள்கரு mañjaḷkaru, பெ.(n.) முட்டையிலுள்ள மஞ்சள் நிறத்திலிருக்கும் உயிர்ப் பொருள்; yolk. [மஞ்சள் + கரு.]
மஞ்சள்காப்பு	மஞ்சள்காப்பு mañjaḷkāppu, பெ.(n.) கோயில் திருவிழாவின் போது இறைப்பற்றாளர்கள் கட்டிகொள்ளும் காப்பு; a piece of cloth with coin wet in the turmaric paste tied on the forehand at the occassion of deity function. "வெற்றிலை நாற்பதுக்கு நெல்லிரு நாழியும் மஞ்சள் காப்புக்கு நெல்லுரியும் திருமடைப் பள்ளிக்கு விறகுக்கு குசக்கலத்துக்கு நெல் நாழியும்" (தெ.க. தொ.7.409-6);. [மஞ்சள் + காப்பு.]
மஞ்சள்குரு	மஞ்சள்குரு mañjaḷkuru, பெ.(n.) எலுமிச்சம் பழம்; lime fruit (சா.அக.);. [மஞ்சள் + குரு.]
மஞ்சள்குருவி	மஞ்சள்குருவி mañjaḷkuruvi, பெ.(n.) குருவி வகை; turmeric bulbul. [மஞ்சள் + குருவி.]
மஞ்சள்குளி-த்தல்	மஞ்சள்குளி-த்தல் mañjaḷkuḷittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) மஞ்சட்குளி-த்தல் பார்க்க; see {}. [மஞ்சள் + குரு.]
மஞ்சள்தண்ணீர்	மஞ்சள்தண்ணீர் mañjaḷtaṇṇīr, பெ.(n.) மஞ்சள்நீராட்டுவிழா பார்க்க; see {}. [மஞ்சள் + தண்ணீர்.]
மஞ்சள்தாழை	மஞ்சள்தாழை mañjaḷtāḻai, பெ(n.) பொன்னிறத் தாழை; golden yellow or yellowish red screw pine very fragrant flower. [மஞ்சள் + தாழை.]
மஞ்சள்திணை	மஞ்சள்திணை mañjaḷtiṇai, பெ.(n.) திணை வகை;İtalian millet. [மஞ்சள் + திணை.]

மஞ்சள் திருடி	மஞ்சள் திருடி mañjaḷtiruḍi, பெ.(n.) கழுகு வகை; kind of eagle. [மஞ்சள் + திருடி.]
மஞ்சள்தெங்கு	மஞ்சள்தெங்கு mañjaḷteṅgu, பெ.(n.) தென்னை வகை; a variety of coconut tree bearing big coconuts, whose shells are used as vessels. [மஞ்சள் + தெங்கு.]
மஞ்சள்நாகதாளி	மஞ்சள்நாகதாளி mañjaḷnākatāḷi, பெ.(n.) சப்பாத்துக் கள்ளி; cactus opuntia dillenil. [மஞ்சள் + நாகதாளி.]
மஞ்சள்நாங்கு	மஞ்சள்நாங்கு mañjaḷnāṅgu, பெ.(n.) சோலைக் கொடுக்காய்ப் புளி; a species of gambage. [மஞ்சள் + நாங்கு.]
மஞ்சள்நாறிப்பட்டை	மஞ்சள்நாறிப்பட்டை mañjaḷnāṟippaṭṭai, பெ.(n.) நுணாப்பட்டை; the bark of {} tree. [மஞ்சள்நாறி + பட்டை.]
மஞ்சள்நீர்	மஞ்சள்நீர் mañjaḷnīr, பெ.(n.) 1. முட்டையின் மஞ்சட் கரு; yellow of an egg. 2. மஞ்சள் கரைத்த நீர்; water mixed turmeric. 3. மஞ்சள் நிறமான நீர்; yellow coloured water. 4. மஞ்சள் நிறமான சிறுநீர் (மூத்திரம்);; yellow coloured urine. [மஞ்சள் + நீர்.]
மஞ்சள் நீராட்டு	மஞ்சள் நீராட்டு mañjaḷnīrāṭṭu, பெ.(n.) மஞ்சள்நீராட்டுவிழா பார்க்க; see {}. [மஞ்சள் + நீராட்டு.]
மஞ்சள்நீராட்டுவிழா	மஞ்சள்நீராட்டுவிழா mañjaḷnīrāṭṭuviḻā, பெ.(n.) பூப்பெய்திய பெண்களுக்கு நடத்தப்படும் சடங்கு; a ritual bath in turmeric mixed water for a girl who has attained pubterty. [மஞ்சள் + நீராட்டு + விழா.]

மஞ்சள்மந்தாரை	மஞ்சள்மந்தாரை mañjaḷmandārai, பெ.(n.) மந்தாரை வகை (வின்.);; a species of mountain ebony. [மஞ்சள் + மந்தாரை.]
மஞ்சள்மல்லிகை	மஞ்சள்மல்லிகை mañjaḷmalligai, பெ.(n.) மல்லிகை இனத்தைச் சார்ந்த மஞ்சள் நிறமான நச்சுச் செடி; a poisonous climber resembling jasmine creeper with yellow flowers. [மஞ்சள் + மல்லிகை.]
மஞ்சள்முள்ளங்கி	மஞ்சள்முள்ளங்கி mañjaḷmuḷḷaṅgi, பெ.(n.) கிழங்கு வகை;carrot-Daucus Carota. [மஞ்சள் + முள்ளங்கி.]
மஞ்சள்முளை	மஞ்சள்முளை mañjaḷmuḷai, பெ.(n.) இரண்டொரு நாளான நென்முளை (நாஞ்.);; paddy seedling, one or two days old. [மஞ்சள் + முளை.]
மஞ்சள் முளைக்கிடை	மஞ்சள் முளைக்கிடை mañjaḷmuḷaikkiḍai, பெ.(n.) விதைத்து இரண்டொரு நாள் சென்றபின் வயலிலிடும் ஆட்டுக்கிடை (நாஞ்.);; penning sheep in a field where paddy has been sown recently. [மஞ்சள் + முளை + கிடை.]
மஞ்சள்மெழுகு	மஞ்சள்மெழுகு mañjaḷmeḻugu, பெ.(n.) தேன்மெழுகு; bee's wax. [மஞ்சள் + மெழுகு.]
மஞ்சள்மேகம்	மஞ்சள்மேகம் mañjaḷmēkam, பெ.(n.) மேகநோய்; a kind of venereal disease. [மஞ்சள் + மேகம்.]
மஞ்சள்வசந்தம்	மஞ்சள்வசந்தம் mañsaḷvasandam, பெ.(n.) ஒரு நற்செயல் (வின்.);; a auspicious ceremony in which turmeric - mixed water in sprinkled. [மஞ்சள் + வசந்தம்.]

மஞ்சள்வரிக்குறவான்	மஞ்சள்வரிக்குறவான் mañjaḷvarikkuṟavāṉ, பெ.(n.) முதுகில் கறுப்பு மஞ்சள் வரிகளையுடைய கடல் மீன்; file fish. [மஞ்சள்வரி + குறவான்.] [P]
மஞ்சள்வாங்கு – தல்	மஞ்சள்வாங்கு – தல் mañjaḷvāṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) திருமணம் உறுதி செய்தல்; to settle a marriage. [மஞ்சள் + வாங்கு-.]
மஞ்சள்வாடை	மஞ்சள்வாடை mañjaḷvāṭai, பெ.(n.) மகப்பேற்றுப் பெண்களில் அறையிலிடும் மஞ்சட்பொடி மணம் (வின்.);; scent of turmeric, as at the house when there is a lying-in. [மஞ்சள் + வாடை.]
மஞ்சள்விசிறி	மஞ்சள்விசிறி mañsaḷvisiṟi, பெ.(n.) சேலை வகை (இ.வ.);; a kind of saree. [மஞ்சள் + விசிறி.]
மஞ்சள்விளையாட்டு	மஞ்சள்விளையாட்டு mañjaḷviḷaiyāṭṭu, பெ.(n.) மஞ்சணீர்விளையாட்டு பார்க்க (வின்.);; see {}. [மஞ்சள் + விளையாட்டு.] மஞ்சள்வீரி __, பெ.(n.); மணலிக் கீரை (சா.அக.);; a bitter kitchen greens (சா.அக.);. [மஞ்சள் + வீரி.]
மஞ்சள்வெயில்	மஞ்சள்வெயில் mañjaḷveyil, பெ.(n.) மாலை வெயில் (கொ.வ.);; yellow sunshine just before sunset, evening glow. [மஞ்சள் + வெயில்.]
மஞ்சள்வேட்டி	மஞ்சள்வேட்டி mañjaḷvēṭṭi, பெ.(n.) மண மகன் முதலியோர் அணியும் மஞ்சணீற் றோய்த்த ஆடை; cloth dyed yellow, as worn by the bridegroom at the time of marriage. [மஞ்சள் + வேட்டி.]

மஞ்சளரளி	மஞ்சளரளி mañjaḷaraḷi, பெ.(n.) மஞ்சள் நிறத்தில் பூக்கும் அரளி; மலையரளி, தங்க அரளி; exile olender, thevetia nerifoloia. [மஞ்சள் + அரளி.]
மஞ்சளலரி	மஞ்சளலரி mañjaḷalari, பெ.(n.) மஞ்சளரளி பார்க்க; see {}. [மஞ்சள் + அலரி.]
மஞ்சளாலாத்தி	மஞ்சளாலாத்தி mañjaḷālātti, பெ.(n.) மஞ்சணீரால் எடுக்கும் ஆரத்தி (வின்.);: ceremony of waving turmeric-mixed water to avert the evil eye. [மஞ்சள் + ஆலாத்தி.]
மஞ்சனாவாரை	மஞ்சனாவாரை mañjaṉāvārai, பெ.(n.) ஆவாரை; a shrub. [மஞ்சள் + ஆவாரை.]
மஞ்சளி	மஞ்சளி mañjaḷi, பெ.(n.) வேலிப் பருத்தி (மலை.);; hedge twiner.
மஞ்சளி - த்தல்	மஞ்சளி - த்தல் mañjaḷittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) மஞ்சணிறமாதல்; to turn-yellow. "கண்கள் மஞ்சளித்து" (அகவசா.88);. [மஞ்சள் -→மஞ்சளி-.]
மஞ்சளிளங்கலையன்	மஞ்சளிளங்கலையன் mañjaḷiḷaṅgalaiyaṉ, பெ.(n.) நெல் வகை; a kind of paddy.
மஞ்சளிளநீர்த்தென்னை	மஞ்சளிளநீர்த்தென்னை mañjaḷiḷanīrtteṉṉai, பெ.(n.) மஞ்சட்தெங்கு பார்க்க; see {}. [மஞ்சள் + இளநீர் + தென்னை.]
மஞ்சளிளவஞ்சி	மஞ்சளிளவஞ்சி mañjaḷiḷavañji, பெ.(n.) மயில்வஞ்சி எனும் மரம்; a tree.

மஞ்சளெண்ணெய்	மஞ்சளெண்ணெய் mañjaḷeṇīey, பெ.(n.) 1. மஞ்சள் சேர்த்து வடித்த மருந்தெண்ணெய் (வின்.);; a medicinal oil prepared with turmeric. 2. மட்டமான மண்ணெண்ணெய்; crude kerosene (Mod.);. [மஞ்சள் + எண்ணெய்.]
மஞ்சன்	மஞ்சன்1 mañjaṉ, பெ.(n.) மஞ்சணிற முடையவன் (இ.வ.);; man of yellow complexion. [மஞ்சலன் -→மஞ்சன்.] மஞ்சன்2 mañjaṉ, பெ.(n) 1. மகன்; son. "சுந்தரி தரு மஞ்சன்" (கந்தபு. திருவி.81);. 2. ஆண்மகன்; man, young man. "எழுந்தனர் மஞ்சு தோய்புய் மஞ்சரே"
மஞ்சனப்புல்	மஞ்சனப்புல் mañjaṉappul, பெ.(n.) மஞ்சம்புல் பார்க்க (வின்.);; see {}. [மஞ்சனம் + புல்.]
மஞ்சனி	மஞ்சனி1 mañjaṉi, பெ.(n.) பெண் (திவா.); Woman. மஞ்சனி2 mañjaṉi, பெ.(n.) வேலிப்பருத்தி; hedge twiner. மஞ்சனி mañjaṉi, பெ. (n.) ஆத்தூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Attur Taluk. [மஞ்சள்-மஞ்சளி-மஞ்சனி]
மஞ்சா	மஞ்சா mañjā, பெ.(n.) இலைக்கள்ளி (மலை.);; five-tubercled.
மஞ்சாக்குரு	மஞ்சாக்குரு mañjākkuru, பெ.(n.) எலுமிச்சை; acid lime.
மஞ்சாரி	மஞ்சாரி mañjāri, பெ.(n.) கஞ்சாங்கோலை (மலை.);; white-basil.

மஞ்சாளி	மஞ்சாளி mañjāḷi, பெ.(n.) மஞ்சாடி பார்க்க; see {}.
மஞ்சி	மஞ்சி1 mañji, பெ.(n.) 1. சணல்; sunnhemp 2. சணல் நார்; hemp fibre. மஞ்சி2 mañji, பெ.(n.) படகு; cargo boat wtil a raised platform. [மஞ்சு -→மஞ்சி.] [P] மஞ்சி3 mañji, பெ.(n.) 1. சிறுவரம்பு; ridge between garden beds. 2. குறும்பு (இ.வ.);; gable. [மஞ்சு -→மஞ்சி.] மஞ்சி4 mañji, பெ.(n.) மூடுபனி (இ.வ.);; fog. [மஞ்சு -→மஞ்சி.] மஞ்சி
மஞ்சிக்கம்	மஞ்சிக்கம் mañjikkam, பெ.(n.) ஊர்ப்புறத்துத் தரிசு நிலம்; uncultivated land near a village or town. "மஞ்சிக்கமாகக் கிடந்த நிலத்தில் மூன்று பாடகந் திருத்தி" (தெ.க தொ..III, 203, 14);.
மஞ்சிகம்	மஞ்சிகம்1 mañjigam, பெ.(n.) தாளி (பிங்.);; hedge bind-weed. மஞ்சிகம்2 mañjigam, பெ.(n.) மஞ்சிகை1 பார்க்க (பிங்.);; see {}.
மஞ்சிகன்	மஞ்சிகன் mañjigaṉ, பெ.(n.) முடிதிருத்துவோன் (நாவிதன்);; barber.

மஞ்சிகை	மஞ்சிகை1 mañjigai, பெ.(n.) 1. பெட்டி; chest, box. "யவன மஞ்சிகை" (பெருங்.உஞ்சைக். 32, 745);. 2. கொட்டாரம்; store-room. "கூழுடைக் கொழுமஞ்சிகை" (பட்டினம.163); 3. தொம்பை (பட்டினப்.163, கீழ்க் குறிப்பு);; grain bin. [மஞ்சு -→மஞ்சி -→மஞ்சிகை.] மஞ்சிகை2 mañjigai, பெ.(n.) 1. தாளி; hedge bind-weed. 2. கையாந்தகரை; a plant found in wet places. 3. காதணி வகை; a ear-ornament. "மஞ்சிகை துளைச் சிறு காதினுட் டுளங்க" (சீவக.2388);.
மஞ்சிட்டம்	மஞ்சிட்டம் mañjiṭṭam, பெ.(n.) மஞ்சாடி1,2 பார்க்க; see {}.
மஞ்சிட்டி	மஞ்சிட்டி mañjiṭṭi, பெ.(n.) 1. நீர்ப்பூடுவகை; munjeet, Indian madder, rubia cordifolia (I, P);. 2. சாப்பிரா (சிறுமரவகை);; arnotto. 3. சாயவேர்; chayroot for dyeing (L.);.
மஞ்சிபலை	மஞ்சிபலை mañjibalai, பெ.(n.) வாழை (யாழ்.அக.);; plantain.
மஞ்சிமம்	மஞ்சிமம் mañjimam, பெ.(n.) அழகு (சிந்தா.நி.);; beauty.
மஞ்சிமூட்டம்	மஞ்சிமூட்டம் mañjimūṭṭam, பெ.(n.) மூடு பனி (இ.வ.);; thick fog. [மஞ்சு + மூட்டம்.]
மஞ்சிரம்	மஞ்சிரம் mañjiram, பெ.(n.) காலாழி; toe-ring.
மஞ்சிரு	மஞ்சிரு mañjiru, பெ.(n.) கையாந்தகரை எனுஞ்செடி; a plant found in wet places.

மஞ்சில்	மஞ்சில் mañjil, பெ.(n.) முதுவரப்பு வழி; large embankment of cause way between paddy fields, used as a path.
மஞ்சிலிக்கான்	மஞ்சிலிக்கான் mañjilikkāṉ, பெ.(n.) திருநீற்றுப் பச்சை; fragrant basil.
மஞ்சிவிரட்டு	மஞ்சிவிரட்டு mañjiviraṭṭu, பெ.(n.) மஞ்சு விரட்டு பார்க்க; see {}. [மஞ்சு + விரட்டு.]
மஞ்சிறு	மஞ்சிறு mañjiṟu, பெ.(n.) கையாந்தகரை எனுஞ் செடி; a plant found in wet places.
மஞ்சீரகம்	மஞ்சீரகம் mañjīragam, பெ.(n.) கழற்சி; molucca - bean.
மஞ்சு	மஞ்சு1 mañju, பெ.(n.) 1. அழகு (சூடா.);; beauty, gracefulness. "மஞ்சுடை மணி நகு மாலை மண்டபம்" (சூளா.குமார.17);. 2. அணிகலன் (சூடா.);; jewel. மஞ்சு2 mañju, பெ.(n.) 1. வெண்முகில்; white cloud. "மஞ்சென நின்றுலவும்" (சீவக.2853);. 2. முகில்; cloud. "யாக்கை மலையாடு மஞ்சு போற்றோன்றி" (நாலடி, 28);. 3. பனி (பிங்.);; dew. 4. மூடுபனி (இ.வ.);; fog. 5. யானை முதுகு; back of an elephant. மஞ்சு3 mañju, பெ.(n.) களஞ்சியம் (வின்.);; store-house, granary. மஞ்சு4 mañju, பெ.(n.)
மஞ்சுக்கட்டை	மஞ்சுக்கட்டை mañjukkaṭṭai, பெ.(n.) 1. முகட்டுச்சிரிப்பு sloping roof over the breadth of a house. [மஞ்சு4 + கட்டை.]

மஞ்சுவெருட்டு	மஞ்சுவெருட்டு mañjuveruṭṭu, பெ.(n.) 1.மஞ்சுவிரட்டு பார்க்க; see {}. 2. ஆகவர்கை (இ.வ.);; cattle raid. [மஞ்சு5 + வெருட்டு. வெருள் -→வெருட்டு.]
மஞ்சுளம்	மஞ்சுளம் mañjuḷam, பெ.(n.) 1. அழகு; beauty, agreeableness. "மலரடி மஞ்சுளப் பஞ்சி" (கம்பரா. ஊர்தேடு.32);. 2. இலேசு; softness, tenderness. "மஞ்சுளமா கிருப்பது சுபுக நன்றென்பர்" (திருவிளை. உக்கிர. வேல்வளை.35);.
மஞ்சூடை	மஞ்சூடை mañjūṭai, பெ.(n.) 1. பெரிய கூடை; large basket. 2. பெட்டி; box.
மஞ்சைக்காணி	மஞ்சைக்காணி mañjaikkāṇi, பெ.(n.) மஞ்சட்காணி (இ.வ.); பார்க்க; see {}. [மஞ்சள் -→மஞ்சை + காணி.]
மஞ்ஞை	மஞ்ஞை maññai, பெ.(n.) மயில்; peacock. "பழன மஞ்ஞை யுகுத்த பீலி" (புறநா.13);.
மஞ்ஞையீர்க்கு	மஞ்ஞையீர்க்கு maññaiyīrkku, பெ.(n.) மயிலிறகு; peacock's feather. [மஞ்ஞை + ஈர்க்கு.]
மஞ்ஞையூர்தி	மஞ்ஞையூர்தி maññaiyūrti, பெ.(n.) முருகக் கடவுள்; Lord Murugan as having a peacock for his vehicle. [மஞ்ஞை +ஊர்தி.]
மட்கடம்	மட்கடம் maḍkaḍam, பெ.(n.) மண் ஏனம்; mud pot.
மட்கடி- த்தல்	மட்கடி- த்தல் maḍkaḍittal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) கெடுமாறு செய்தல்; to damage, to destroy, to lose by negligence. [மட்கு -→மட்கடி-த்தல்.]
மட்கண்டம்	மட்கண்டம் maṭkaṇṭam, பெ.(n.) கிணறு தோண்டும் போது காணும் மண்பாகம்; statum of earth as in sinking wells. [மண் + கண்டம்.]

மட்கலம்	மட்கலம் maṭkalam, பெ.(n.) மண்ணாலான பாண்டம்; earthern vessel. "பசுமட்கலத்துணீர் பெய்திரீஇ யற்று" (குறள். 660);. [மண் + கலம்.] [P]
மட்கு-தல்	மட்கு-தல் maṭkudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. ஒளி மங்குதல்; to be dim, duskey, to be deprived of lustre, glory or brilliance. "நாகத்தின் வஞ்சவாயின் மதியென மட்குவான்" (கம்பரா. அயோமு. 12);. 2. வலுகுன்றுதல்; to lose strength, to become defficient. "தரியலர் முனைமட்க" (பாரத. மீட்சி.176);. 3. மயங்குதல்; to be bewildered. "மட்கிய சிந்தை" (கம்பரா. தைல.5);. 4. அழுக்கடைதல் (கொச்சை.);; to become mouldy; to be foul or dirty. 5. அழிதல்; to be destroyed. "மதத்தர் மட்கினர்" (பிரபோத:30, 58);. [மள்கு -→மட்கு.]
மட்குகை	மட்குகை maṭgugai, பெ.(n.) குகை; crucible. [மண் + குகை.]
மட்சாந்து	மட்சாந்து maṭcāndu, பெ.(n.) சுவர்கட்ட உதவும் குழைத்த மண் சேறு; mud plaster used in building walls. [மண் + சாந்து.]
மட்சுவர்	மட்சுவர் maṭcuvar, பெ.(n.) மண்ணால் கட்டப்பட்ட சுவர்; mudwall. [மண் + சுவர்.]
மட்டக்கொம்பன்சுறா	மட்டக்கொம்பன்சுறா maṭṭakkombaṉcuṟā, பெ.(n.) பழுப்பு நிறமுள்ளதும் பலவடிகள் நீண்டு வளர்வதுமான மீன்வகை; hammer-head shark, grey, attaining several feet in length, zygaena tudes.

மட்டக்கோல்	மட்டக்கோல் maṭṭakāl, பெ.(n.) 1. கொத்து வேலைக் கருவிகளுலொன்று (வின்.);; rule, ruler, mason's smoothing rule. 2. மட்டப்பலகை (இவ்.); பார்க்க; see {}. [மட்டு -→மட்டம். மட்டம் + கோல்.] [P]
மட்டக்கோலூசி	மட்டக்கோலூசி maṭṭakālūci, பெ.(n.) அறுவை மருத்துவக் கருவிகளுள் ஒன்று; one of the surgical instruments.
மட்டங்கட்டு-தல்	மட்டங்கட்டு-தல் maṭṭaṅgaṭṭudal, 5 செ. குன்றாவி.(v.t.) 1. தளம் முதலியவற்றின் ஏற்றத் தாழ்வைக் கயிறு மட்டப்பலகை முதலியவற்றினால் அறிதல்; to as certain the eveness or level of a surface by time or rule. 2. துளையின் தட்டுகளைத் தடைப் பொருளிட்டுச் சமனாக்குதல்; to balance at the scales. [மட்டு -→மட்டம் + கட்டு-, மட்டம் = ஒரே அளவு.]
மட்டச்சாவாளை	மட்டச்சாவாளை maṭṭaccāvāḷai, பெ.(n.) வெண்மை நிறமுள்ளதும் 25 விரலம் வரை வளர்வதுமான மீன் வகை; ribbon-fish, burrished silver, attaining 25 in. in length, trichiurus muticuss. [மட்டம் + சாவாளை.]
மட்டச்சுவர்	மட்டச்சுவர் maṭṭaccuvar, பெ.(n.) சிறுசுவர்; dwarf wall, breast wall (C.E.M.);. [மட்டம் + சுவர், மட்டம் = குறைவான அளவு.]
மட்டச்சுறா	மட்டச்சுறா maṭṭaccuṟā, பெ.(n.) சாம்பனிற முடையதும் 9 அடிவரை வளர்வதும் கொடியதுமான சுறா மீன்வகை; shark, grey very ferocious, attaining 9 ft. in length, carcharias gangeticus. [மட்டம் + சுறா.]
மட்டகத்தம்	மட்டகத்தம் maṭṭagattam, பெ.(n.) 1. நன்கு அமைந்தது; that which is well-proportioned and smoothly formed. 2. முழுமை; entireness, absoluteness. [மட்டம் + Skt.சுத்தம். மட்டம் = ஒரே அளவு நிலை.]
மட்டஞ்செய்-தல்	மட்டஞ்செய்-தல் maṭṭañjeytal, 1 செ. குன்றாவி, (v.t) 1. சமனாக்குதல்; to level, as the ground, to trim evenly, as a garland. "கத்தரிகையால் மட்டஞ்செய்த மாலையினை" (பு.வெ.3, 3, கொளு. உரை);. 2. செவ்விதாகச் செய்தல்; to beautify, render attractive. "மணிச்செய் கடிப்பினை மட்டஞ் செய்து" (பெருங்.உஞ்சைக்.34, 199);. [மட்டம் + செய். மட்டம் = ஒரே அளவு.]
மட்டத்தரம்	மட்டத்தரம் maṭṭattaram, பெ.(n.) 1. தாழ்ந்த தரம்; inferior quality. 2. நடுத்தரம்; medium quality. [மட்டம் + தரம். மட்டம் = தாழ்வு.]

மட்டத்தாரை	மட்டத்தாரை maṭṭattārai, பெ.(n.) கூர்மை யற்ற விளிம்புடையது; anything smooth - edged, as a diamond. "கட்டினவைரம் மட்டத்தாரை அறுநூற்று முப்பத்தாறும்" (தெ.க.தொ.2:78);. [மட்டம் + தாரை. மட்டம் = மட்டமாகத் தட்டப்பட்டது.]
மட்டத்தாரைச்சப்ப டி	மட்டத்தாரைச்சப்படி maḍḍattāraiccappaḍi, பெ.(n.) மழுங்கிய விளிம்புடைய தட்டை வைரம் (தெ.க.தொ.2:78);; flat diamond with smooth edges. [மட்டம் + தாரை + சப்படி. மட்டம் = மட்டமாகத் தட்டிச் சமப்படுத்தப்பட்டது.]
மட்டைத்தாரைச்ச வக்கம்	மட்டைத்தாரைச்சவக்கம் maṭṭaittāraiccavakkam, பெ.(n.) மழுங்கிய விளிம் புடையதும் சதுர வடிவுள்ளதுமான வைரக்கல்; square shaped diamond with smooth edges. "மட்டத்தாரைச் சவக்கம் நூற்றறுபத் தொன்பதும்" (தெ.க.தொ.2:78);. [மட்டம் + தாரை + சவக்கம். மட்டம் = மட்டமாகத் தட்டப்பட்டது.]
மட்டத்திருக்கை	மட்டத்திருக்கை maṭṭattirukkai, பெ.(n.) செம்பசுமை நிறமுள்ள திருக்கை மீன் வகை; ray-fish grenish - brown Rhinoptera adspensa. [மட்டம் + திருக்கை.] [P]
மட்டத்துருத்தி	மட்டத்துருத்தி maṭṭatturutti, பெ.(n.) 1. நீர் முதலியன வீசுங் கருவி வகை; a kind of squirt. "சுண்ணத்தையும் சந்தனத்தையும் ... மட்டத் துருத்தியாலும் நெடுந் துருத்தியாலும் சிதற" (சீவக. 86, உரை);. 2. கம்மக் கருவி வகை (இ.வ.);; a kind of hand-bellows. 3. நறுமணம் புகைக்கும் கலம் (வின்.);; a small-sized perfuming pot. [மட்டம் + துருத்தி.]
மட்டநூல்	மட்டநூல் maṭṭanūl, பெ.(n.) சமநிலை பார்ப்பதற்கு உதவும் நூல்; measuring line. [மட்டு -→மட்டம் + நூல். மட்டம் = ஒரே அளவு.]
மட்டப்பலகை	மட்டப்பலகை maṭṭappalagai, பெ.(n.) 1. சமனறியுந் தச்சுக் கருவி; measuring rod, carpenter's, rule. 2. மணியாசிப் பலகை; mason's smoothing plane. 3. சமநிலை காட்டுங் கொத்துக் கருவி; mason's level, wooden frame with plumb line. 4. உயர்வு தாழ்ச்சிகளைக் காட்டவுதவும் அளவு கோடிட்ட பலகை; levelling staff. 5. வயலில் மண்கொண்டு செல்லும் தட்டுப் பலகை; a kind of flat sled for carrying soild from one part of a field to another (G.Tp.D.I.141);. [மட்டு -→மட்டம் + பலகை. மட்டம் = ஒரே சம அளவு.]

மட்டப்பா	மட்டப்பா maṭṭappā, பெ.(n.) மொட்டை மாடி (இ.வ.);; open terrace, flat roof. மட்டம் = ஒரே சம அளவு. [மட்டம் -→மட்டப்பா.]
மட்டப்பாவீடு	மட்டப்பாவீடு maṭṭappāvīṭu, பெ.(n.) மொட்டை மாடியுள்ள வீடு; house with open terrace, மட்டம் = ஒரே சம அளவு. [மட்டம் -→மட்டப்பா + விடு.]
மட்டப்பாவு	மட்டப்பாவு1 maṭṭappāvu, பெ.(n.) மட்டப்பா பார்க்க; see {}. மட்டப்பாவு2 maṭṭappāvu, பெ.(n.) குறைந்த அளவுள்ள பாவு; short lengthen warp. [மட்டம் + பாவு.]
மட்டப்பாறை	மட்டப்பாறை maṭṭappāṟai, பெ.(n.) ஒரு வகைக் கடல்மீன்; a sea fish. [P]
மட்டப்பிரி	மட்டப்பிரி maṭṭappiri, பெ.(n.) வள்ளத்தின் உறுப்பு (க.ப.அக.);; a part of the vallam.
மட்டப்பொன்	மட்டப்பொன் maṭṭappoṉ, பெ.(n.) மாற்றுக் குறைவான பொன் (வின்.);; impure gold, as inferior in quality. [மட்டு -→மட்டம் + பொன்.]

மட்டம்	மட்டம்1 maṭṭam, பெ.(n.) 1. அளவு; measure. 2. சமநிலை; evenness, flatness. 3. அளவுகோல்; rule, line, gauging rod. 4. எல்லை; limit, extent, bound, degree (w.);. 5. ஊகம்; guess, conjecture. 6. ஒப்பு.; equality in length, height, size, measure or quality. 7. சிறுமை; smallness. "மட்டப்பூ" (தெ.க.தொ..2:84);. 8. தாழ்வு; inferiority, deficiency. 9. மிதம்; moderation. 10. செட்டு; furglity. 11. சிறு குதிரை (இ.வ.);; pony, 12. வாழை, கரும்பு முதலியவற்றின் கன்று; sapling of plantain, bamboo, sugarcane etc. 13. பொன் மணியின் உறுப்பு வகை (வின்.);; smooth round neck of gold bead. 14. ஆனைக் குட்டி; young male elephant.
மட்டம்பார்-த்தல்	மட்டம்பார்-த்தல் maṭṭambārttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பாதை சுவர் முதலியவற்றின் ஒழுங்கை நோட்டம் பார்த்தல்; to examine the level or straightness, as of a road or wall etc. [மட்டம் + பார்-. மட்டம் = ஒரே அளவு.]
மட்டம்பிடி	மட்டம்பிடி1 maḍḍambiḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) மதிப்பிடுதல்; to estimate. [மட்டம் + பிடி -. மட்டம் = ஒரே அளவு.] மட்டம்பிடி2 maḍḍambiḍittal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. மட்டம்வெடி-, பார்க்க; see {}. 2. சமனாக்குதல் (இ.வ.););; to level.
மட்டம்போடு - தல்	மட்டம்போடு - தல் maṭṭambōṭudal, 20 செ.கு.வி.(v.i.) வேண்டுமென்றே வேலை முதலியவற்றுக்கு வாராதிருத்தல்; to absent oneself willfully. " பள்ளிக்குச் செல்லாமல் மட்டம் போட்டு விட்டான்" (உ.வ.);. [மட்டம் + போடு -. மட்டம் = குறைவு.]
மட்டம்வெடி-த்தல்	மட்டம்வெடி-த்தல் maḍḍamveḍittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) கிளை கப்புகள் உண்டாதல்; to shoot forth, branch out, as from the stem of a plant. [மட்டு -→மட்டம் + வெடி-.]
மட்டம்வை - த்தல்	மட்டம்வை - த்தல் maṭṭamvaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மட்டம்வெடி-த்தல் பார்க்க (யாழ்.அக.);; see {}. 2. மட்டங்கட்டு – தல் பார்க்க; see {}. [மட்டம் + வை-.]

மட்டமாய்க்கூட்டல்	மட்டமாய்க்கூட்டல் maṭṭamāykāṭṭal, பெ.(n.) மொத்தமாய்க் கூட்டல்; to add in moderate quantity. [மட்டமாய் + கூட்டல்.]
மட்டயந்திரம்	மட்டயந்திரம் maṭṭayandiram, பெ.(n.) சம நிலையை அறியும் கருவி (இக்.வ.);; instrument for testing level. [மட்டு -→மட்டம் + இயந்திரம்.]
மட்டலகு	மட்டலகு maṭṭalagu, பெ.(n.) இழைப்புளியின் உருண்டை அலகு வகை; blade for the jack-plane. [மட்டு -→மட்டம் + அலகு.]
மட்டவிழைப்புளி	மட்டவிழைப்புளி maṭṭaviḻaippuḷi, பெ.(n.) தச்சுக் கருவி வகை; jack plane, joiner's plane for coarse work. [மட்டம் + இழைப்புளி.] [P]
மட்டவேலை	மட்டவேலை maṭṭavēlai, பெ.(n.) பரும்படியான வேலை (யாழ்.அக.);; rough work, work not requiring much skill, as different from ilaippu and {}. [மட்டம் + வேலை.]
மட்டவேலைக்காரன்	மட்டவேலைக்காரன் maṭṭavēlaikkāraṉ, பெ.(n.) வெள்ளி தங்கவேலைகளில் காப்பு முதலிய பரும்படி வேலை செய்யுந் தட்டான்; smith whose work does not require much skill. [மட்டு -→மட்டம் + வேலைக்காரன்.]
மட்டறி	மட்டறி1 maṭṭaṟidal, 2 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. மதிப்பிடுதல்; to guess, make a rough estimate. 2. பழகியறிதல்; to bear in mind so as to recognise or identify, to know well. 3. ஒப்பிடுதல்; to liken, compare with. [மட்டம் -→மட்டு + அறி-. மட்டம் = அளவு, மதிப்பு.] மட்டறி2 maṭṭaṟidal, 1. அளவேற்படுத்துதல்; to fix a limit, to stint. 2. குறிப்பறிதல்; to understand indications. [மட்டம் -→மட்டு + அறி-.]

மட்டன்	மட்டன் maṭṭaṉ, பெ.(n.) மூடன்; dullard. "கட்டைப் புத்தியன் மட்டன்" (திருப்பு.419);. [மட்டு -→மட்டன். மட்டம் = அளவு குறைவு.]
மட்டனம்	மட்டனம் maṭṭaṉam, பெ.(n.) பூசுகை; smearing, rubbing over. "மான்மதக் கலவைச் சாந்த மட்டனஞ் செய்து" (திருவிளை. உக்கிர. வேல்வளை.45);. [மட்டு -→மட்டம் -→மட்டனம்.]
மட்டாய்	மட்டாய் maṭṭāy, வி.எ.(adv) 1. அளவாய்; moderately, temperately. 2. வேண்டிய வளவாக; as much as in needed, 3. செட்டாக; sparingly, parsimoniously, frugally. 4. ஏற்கத்தக்கதாக; passably, tolerably. [மட்டு -→மட்டாய். மட்டு = அளவு.]
மட்டாயுதம்	மட்டாயுதம் maṭṭāyudam, பெ.(n.) வாள்; sword. [மட்டு + Skt.ஆயுதம்.]
மட்டி	மட்டி1 maṭṭittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) மண்டலித்தல்; to be or become circular, to form into circles or ringlets, to coil. [முல்(வளைதற் கருத்து வேர்); -→முள் -→முண்டு -→மண்டு -→மண்டி = காலை மடக்கி முழங்காலால் நிற்கை. முட்டு -→மட்டு -→மட்டி -→மட்டி-த்தல் (வே.க.4:83);.] மட்டி2 maṭṭittal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) வட்டமாகுதல்; to make circular. "திரடோள்கண் மட்டித்தாட்" (தேவா.12, 3);. [முட்டு -→மட்டு -→மட்டி -→மட்டி-த்தல்.] மட்டி3 maṭṭi, பெ.(n.) 1. மூடன்; dolt, blockhead. "அறியாத... மூடமட்டி" (திருப்பு:195);. 2. ஒழுங்கின்மை; clumsiness, awkwardness. 3. பரும்படி; roughness, coarseness. 4. மக்கு(இ.வ.);; putty, cement for whiting. 5. மட்டிக்காரை பார்க்க; see {}. 6. சிப்பிமீன்; oyster, cockle, shell-fish.

மட்டிக்கம்பிவேட்டி	மட்டிக்கம்பிவேட்டி maṭṭikkambivēṭṭi, பெ.(n.) பொடிக் கம்பிக்கரையுள்ள முருட்டு வேட்டி (இ.வ.);; coarse cloth with a narrow line border, worn by men. [மட்டுக்கம்பி -→மட்டிக்கம்பி + வேட்டி.]
மட்டிக்காய்	மட்டிக்காய் maṭṭikkāy, பெ.(n.) மட்டிக் கொடியின் காய்; fruit of {} (சா.அக.);.
மட்டிக்காரை	மட்டிக்காரை maṭṭikkārai, பெ.(n.) பரும்படியாக அரைத்த சுண்ணச்சாந்து: coarse or rough plaster. [மட்டு -→மட்டி + காரை.]
மட்டிக்கொடி	மட்டிக்கொடி maḍḍikkoḍi, பெ.(n.) ஒரு வகைச் செடி; a plant (சா.அக.);.
மட்டிகேயம்	மட்டிகேயம் maṭṭiāyam, பெ.(n.) விளாத்தி மரம்; a tree (சா.அக.);.
மட்டிகை	மட்டிகை maṭṭigai, களத்தில் வைக்கோல் அரிக்கட்டு முதலியவற்றின் மேல் இடுஞ்சாணி முத்திரை; seal of cowdung put upon bundled sheats of paddy of straw on the threshing floor or upon corn sacks (m.m.483). [மட்டு -→மட்டி -→மட்டிகை.] மட்டிகை maṭṭigai, பெ. (n.) திருக்கோயிலூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village ir Tirukkoyilur Taluk. [மட்டு-மட்டிகை]
மட்டிச்சிப்பி	மட்டிச்சிப்பி maṭṭiccippi, பெ.(n.) சிப்பி மீனோடு (வின்.);; oyster shell. [மட்டி + சிப்பி.]
மட்டிடு-தல்	மட்டிடு-தல் maḍḍiḍudal, 17 செ.குன்றாவி.(v.t.) மட்டறி-பார்க்க (வின்.);; see {}, [மட்டு -→மட்டிடு-தல்.]
மட்டித்தனம்	மட்டித்தனம் maṭṭittaṉam, பெ.(n.) மூடத் தனம்; stupidity, foolishness. [மட்டு -→மட்டித்தனம்.]

மட்டித்தாள்	மட்டித்தாள் maṭṭittāḷ, பெ.(n.) கரட்டுத்தாள், மட்டமான தாள்; coarse paper. [மட்டு -→மட்டி + தாள்.]
மட்டித்தேயம்	மட்டித்தேயம் maṭṭittēyam, பெ.(n.) வெள்ளைக் கருங்காலி மரம்; a tree (சா.அக.);.
மட்டித்தையல்	மட்டித்தையல் maṭṭittaiyal, பெ.(n.) பரும்படித் தையல் (வின்.);; coarse sewing. [மட்டு -→மட்டி + தையல்.]
மட்டிப்படைக்கலம்	மட்டிப்படைக்கலம் maḍḍippaḍaikkalam, பெ.(n.) மட்டி3 பார்க்க (திவா.);; see {}. [மட்டி3 + படைக்கலம்.]
மட்டிப்பாம்பு	மட்டிப்பாம்பு maṭṭippāmbu, பெ.(n.) ஒரு வகை பாம்பு; a variety of snake (சா.அக.);. [மட்டி + பாம்பு.]
மட்டிப்பால்	மட்டிப்பால் maṭṭippāl, பெ.(n.) 1. மரவகை; entireleaved tree of heaven, I. tr. Ailanthus mala-baricus. 2. நறுமணப் பொருள் வகை; ailanthus balsam.
மட்டிப்பாலை	மட்டிப்பாலை maṭṭippālai, பெ.(n.) மட்டிப்பால் பார்க்க; see {}.
மட்டிப்புடவை	மட்டிப்புடவை maḍḍippuḍavai, பெ.(n.) முருட்டுச் சீலை; coarse cloth worn by women. [மட்டி + புடவை.]
மட்டிமீன்	மட்டிமீன் maṭṭimīṉ, பெ.(n.) மீன் வகை; a kind of fish. "பருந்துவாயன் மட்டிமீன் பாரக் கெண்டை" (பறாளை.பள்ளு.15);. [மட்டி + மீன்.]
மட்டியம்	மட்டியம் maṭṭiyam, பெ.(n.) தாள வகையு ளொன்று (பரத.தாள.19);; a variety of time - measure one of {}.
மட்டியூர்நிலவளவு கோல்	மட்டியூர்நிலவளவுகோல் maṭṭiyūrnilavaḷavuāl, பெ.(n.) கோச்சடையன் வீரபாண்டியனின் 5ஆவது ஆட்சியாண்டில் திருமயம் வட்டத்தில் வழக்கிலிருந்த ஒரு வகை அளவுகோல்; a measurement of Tirumayam vattam at the period of {}. "நிலம் முக்காணி முந்திரிகையும் மட்டியூர் நிலவளவுகோலால் இப்பழந்தேவதாநம் நீங்கலாக" (புது.கல்.361/2);.

மட்டிலை	மட்டிலை maṭṭilai, பெ.(n.) பச்சிலை (தைலவ.தைல.);; mysore gamboge.
மட்டிவாய்	மட்டிவாய்1 maṭṭivāy, பெ.(n.) 1. திறந்தகன்ற வாய்; gaping mouth. 2. மட்டிவாயன், 3 பார்க்க; see {}. [மட்டி + வாய்.] மட்டிவாய்2 maṭṭivāy, பெ.(n.) மங்கிய சிவப்பு நிறமுள்ளதும் ஓரடி வளர்வதுமான கடல்மீன் வகை; a sea-fish pale dull red, attaining one foot in length, scolopsis vosmerti. [மட்டி + வாய்.]
மட்டிவாயன்	மட்டிவாயன் maṭṭivāyaṉ, பெ.(n.) 1. திறந்தகன்ற வாயையுடையவன்; one who has a gaping mouth. 2. முப்பது விரலம் வளரக் கூடியதும் சாம்பல் நிறமுள்ளதுமான மீன்வகை; black rock-cod, silvery grey, attaining 30 in. in length. sparus berda, 3. 18 விரலம் வளர்வதும் சாம்பல் நிறமுள்ளதுமான கடல் மீன் வகை; a sea-fish, silver-grey, attaining 18 in. length chrysophrys datria. [மட்டி + வாயன்.] [P]
மட்டிவாழை	மட்டிவாழை maṭṭivāḻai, பெ.(n.) வாழை வகை (நாஞ்.);; a kind of plantain. [மட்டி + வாழை.]
மட்டிவேலை	மட்டிவேலை maṭṭivēlai, பெ.(n.) 1. பரும்படியான வேலை; rough work opp. to fine work. 2. திறமை வேண்டாத வேலை; work not requiring inteligence or skill. [மட்டி + வேலை.]

மட்டு	மட்டு1 maṭṭu, பெ.(n.) 1. அளவு; measure, quantity, standard, degree, size, proportion, amount. 2. எல்லை; limit, extent, boundary, scope, range. "வடிவுக்கோர் மட்டுண்டாமோ" (ஞானவா. தேவா.1);. 3. குத்து மதிப்பு; estimate, conjecture, as from the eye-sight. 4. அளவு; moderateness, tolerableness. 5. பொதுத் தன்மை; that which is middling or common place. "மட்டாய்ச் செலவிடு" (உ.வ.);. 6. நிலவளவு வகை; a standard of land measurement. 7. மட்டம்1 பார்க்க; see {}. [முல் (பொருந்தற் கருத்து வேர்); -→முள் -→முட்டு -→மட்டு (வே.க.4:65);.] ஒள்றோடொன்று முட்டுகிற நிலையிலேயே ஒன்றன் நீள அளவு தெரியும். மட்டு2 maṭṭu, பெ.(n.) 1. கருவி (திவா.);; a weapon. 2. கிளிஞ்சல் வகை; calm. 3. மீன் வகை; meretrix.
மட்டுக்கட்டு	மட்டுக்கட்டு1 maṭṭukkaṭṭudal, 5 செ. குன்றாவி.(v.t.) 1. ஒரு நிலைக்கு வருதல்; to form a judgement after observation. 2. இனமறிந்து கொள்ளுதல்; to recognise identify. 3. அனுமானித்தல்; to infer. 4. உணர்தல்; to comperhend. 5. மதிப்பிடுதல்; to estimate, 6. அளவுக் குட்படுதல்; to stint, limit. 7. தடுத்தல்; to hinder. [மட்டு2 + கட்டு-.] மட்டுக்கட்டு2 maṭṭukkaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) சரிநிலைக்கு வருதல்; to be brought to the normal condition or limits. [மட்டு + கட்டு-.]
மட்டுக்குமிஞ்சு – தல்	மட்டுக்குமிஞ்சு – தல் maṭṭukkumiñjudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) அளவு கடத்தல்; to exceed bounds, as in eating, to be excessive, as prices. [மட்டுக்கு + மிஞ்சு-.]
மட்டுக்குழி	மட்டுக்குழி maṭṭukkuḻi, பெ.(n.) அளவாக வெட்டிய குழி; excavated pit. "அதனைச் சூழப் பறித்துக் கிடக்கின்ற மட்டுக் குழிகளினுள்ளே" (பெரும்பாண்.108 உரை);. [மட்டு + குழி]

மட்டுக்கோணம்	மட்டுக்கோணம் maṭṭukāṇam, பெ.(n.) நேர்கோணம் (யாழ்.அக.);; right angle. [மட்டு + கோணம்.]
மட்டுக்கோல்	மட்டுக்கோல் maṭṭukāl, பெ.(n.) அளவு கழி; measuring rod. [மட்டு + கோல்.]
மட்டுத்தப்பு	மட்டுத்தப்பு1 maṭṭuddappudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. இலக்குத் தவறுதல்; to miss an aim; to take a wrong direction. 2. மதிப்புத் தவறுதல்; to exceed propriety, to behave or speak disrespectfully or impolitely, 3. அளவு கடந்து செலவிடுதல்; to live extravagantly. 4. அளவு மிஞ்சுதல்; to act conceitedly, to assume airs. [மட்டு + தப்பு-.] மட்டுத்தப்பு2 maṭṭuttappu, பெ.(n.) சரி கவனமின்மை; impropriety, immoderation. [மட்டு + தப்பு.]
மட்டுத்திட்டம்	மட்டுத்திட்டம் maṭṭuttiṭṭam, பெ.(n.) 1. மதிப்பு; guess, estimate, conjecture. 2. அளவு; extent, amount, limit. 3. நடத்தை; character, worth, merit. [மட்டு + திட்டம்.]
மட்டுப்படு-தல்	மட்டுப்படு-தல் maḍḍuppaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அளக்கப்படுதல்; to be measured, gauged. 2. வரையறைப்படுதல்; to be limited, circumscribed, curbed. "மட்டுப் படாக் கொங்கை மானார்" (தனிப்பா.1, 149, 54);. 3. உணரப்படுதல்; to be comprehended, understood. 4. குறைதல்; to decrease, grow less. [மட்டு + படு-.] மட்டுப்படு-தல் maḍḍuppaḍudal, 17 செ.குன்றாவி (v.t.) துப்புத் தெரிதல்; to spy and find Out: [மட்டு+படு]
மட்டுப்பால்	மட்டுப்பால் maṭṭuppāl, பெ.(n.) மட்டிப்பால் பார்க்க (பதார்த்த.116);; see {}.

மட்டுப்பிடி-த்தல்	மட்டுப்பிடி-த்தல் maḍḍuppiḍittal, 4 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. இனமறிந்து கொள்ளுதல்; to recognise, identify. 2. உணர்தல்; to comprehend. 3. தீர்மானம் செய்தல்; to decide, determine. 4. அளத்தல் (இ.வ.);; to measure. [மட்டு + பிடி-.]
மட்டுப்பிரமாணம்	மட்டுப்பிரமாணம் maṭṭuppiramāṇam, பெ.(n.) சரியளவு (யாழ்.அக.);; correct measure.
மட்டும்	மட்டும் maṭṭum, பெ.அ.(adv.) 1. வரை; until, so far, as far as, 'அந்த ஊர் மட்டும் போவோம்' (உ.வ.);. 2. மாத்திரம்; only. 'நீ மட்டும் போகலாம்' (உ.வ.);. [மட்டு = எல்லை. மட்டும் = (இட எல்லை, ஆள் எல்லை); எல்லை வரையறுப்பு.]
மட்டுமதிப்பு	மட்டுமதிப்பு maṭṭumadippu, பெ.(n.) 1. தகுதிக்கேற்ற மதிப்பு; due regard for another's character or rank, politeness. 2. நன்னடை; good behaviour. [மட்டு + மதிப்பு.]
மட்டுமதியம்	மட்டுமதியம் maṭṭumadiyam, பெ.(n.) 1. சரியளவு; actual measurement. 2. நடுவளவு; moderation. 3. மட்டுத்திட்டம் பார்க்க;see {}. [மட்டு + Skt. மத்திய -→மதியம்.]
மட்டுமரியாதை	மட்டுமரியாதை maṭṭumariyātai, பெ.(n.) மட்டுமதிப்பு பார்க்க; see {}. [மட்டு + skt.மரியாதை.]
மட்டுமருங்கு	மட்டுமருங்கு maṭṭumaruṅgu, பெ.(n.) மட்டு மதிப்பு பார்க்க; see {}. [மட்டு +மருங்கு]
மட்டுமிஞ்சு-தல்	மட்டுமிஞ்சு-தல் maṭṭumiñjudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அளவு மிஞ்சுதல்; to be excess in proportion. 2. அளவு தப்புதல்; to go wrong in proportion.
மட்டுவாயூடகம்	மட்டுவாயூடகம் maṭṭuvāyūṭagam, பெ.(n.) 1. வெண்ணிறமுள்ள கடல் மீன்வகை; sea-fish, silvery, Gerres lucidus. 2. வெண்ணிற முடையதும் நாலரைவிரற்கடை வளர்வதுமான கடல்மீன் வகை; a sea-fish, silvery, attaining 4 1/2 inch in length, Gerres setifer.

மட்டை	மட்டை1 maṭṭai, பெ.(n.) 1. தெங்கு, பனை முதலியவற்றின் மடல்; leaf-stalk of fern or palm, stem of plantain. 2. தேங்காயின் மேல் தோடு; husk of coconut. 3. 4500 வெற்றிலை அல்லது 45 கவுளி கொண்ட வெற்றிலைக்கட்டு; a bundle of 4500 betel leaves. 4. பந்தடிக்கும் மட்டை; bat. 5. பாம்பு; snake. "மட்டையிடம் குட்டி வலம்" (பழ.);. [மட்டு -→மட்டை] மட்டை2 maṭṭai, பெ.(n.) 1. மொட்டை; bald - ness. "கொய்யப்பட்ட மட்டையாகிய தலையுடனே" (புறநா.261, உரை);. 2. உடற் குறை; headless body, trunk. 3. மூடன்; stupid fellow. [மொட்டை -→மட்டை.] மட்டை3 maṭṭai, பெ.(n.)
மட்டைக்கங்கு	மட்டைக்கங்கு maṭṭaikkaṅgu, பெ.(n.) பனை முதலியவற்றின் மட்டையடியிலுள்ள ஒலை; leaves on either side of the lower part of palmyra stem. [மட்டை + கங்கு.]
மட்டைக்குதிரை	மட்டைக்குதிரை maṭṭaikkudirai, பெ.(n.) நெசவுக் கருவியின் ஒருறுப்பு; trestle for preparing the warp in weaving. [மட்டை + குதிரை.] [P]
மட்டைக்கொம்பு	மட்டைக்கொம்பு maṭṭaikkombu, பெ.(n.) விலங்கின் விரி கொம்பு; horns of an animal extending side ways. [மட்டை + கொம்பு. மட்டை = விரிவது.]
மட்டைக்கோரை	மட்டைக்கோரை maṭṭaikārai, பெ.(n.) கோரை வகை; smooth sedge, Cyperus procerulus. [மட்டை + கோரை.]
மட்டைகட்டு-தல்	மட்டைகட்டு-தல் maṭṭaigaṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) மட்டைவைத்துக்கட்டு-, பார்க்க; see {}. [மட்டை + கட்டு-.]

மட்டைகடி-த்தல்	மட்டைகடி-த்தல் maḍḍaigaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பிள்ளைகள் உதடு கடித்தல்; to bite the lower lip, as a child. [மட்டை + கடி-.]
மட்டைச்சாறு	மட்டைச்சாறு maṭṭaiccāṟu, பெ.(n) பனை மட்டைச்சாறு; juice of the stalk or stem of the leaf of palmyra (சா.அக.);. [மட்டை + சாறு.]
மட்டைச்சொண்டு	மட்டைச்சொண்டு maṭṭaiccoṇṭu, பெ.(n.) பெரிய உதடு; large lip. [மட்டை + சொண்டு.]
மட்டைத்தும்பு	மட்டைத்தும்பு maṭṭaittumbu, பெ.(n.) பனைநார்; fibre of the palmyra stem. [மட்டை + தும்பு.]
மட்டைத்தேள்	மட்டைத்தேள் maṭṭaittēḷ, பெ.(n.) 1. பிள்ளைத் தேள்; a kind of scorpion. 2. பூரான் வகை; a kind of centipede. [மட்டை + தேள்.]
மட்டைதட்டு	மட்டைதட்டு1 maṭṭaidaṭṭudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) தென்னை மட்டையை நசுக்கி நாரெடுத்தல்; to beat the integument of the coconut to form coir. [மட்டை + தட்டு-.] மட்டைதட்டு2 maṭṭaidaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஏழையாதல்; to become poor. [மட்டை + தட்டு-.]
மட்டைப்படல்	மட்டைப்படல் maḍḍaippaḍal, பெ.(n.) பனை மட்டையாலாகிய வேலி; fence of palmyra stems. [மட்டை + படல்.]
மட்டைப்பூச்சி	மட்டைப்பூச்சி maṭṭaippūcci, பெ.(n.) புழு வகை; tape-warm. [மட்டை + பூச்சி.]
மட்டைப்பூசை	மட்டைப்பூசை maṭṭaippūcai, பெ.(n.) மட்டையடி3-, 2 பார்க்க; see {}. [மட்டை + பூசை.]

மட்டையடி	மட்டையடி1 maḍḍaiyaḍittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. வறுமையால் வருந்துதல்; to suffer from destitution. 2. பிறன் பொருட்டுத் தொல்லைமேற் கொள்ளுதல்; to worry oneself in another's cause. [மட்டை + அடி-.] மட்டையடி2 maḍḍaiyaḍittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) பகடி பண்ணுதல்; to ridicule. [மட்டை + அடி-.] மட்டையடி3 maḍḍaiyaḍittal, பெ.(n.) 1. ஆண் தெய்வத்துக்கும் அம்மனுக்கும் உள்ள காதற் கலகத்தைக் குறிக்கோளாய்க் கொண்டு தேவரடியாரும் கோயிற் பணியாளர்களும் அவரவர்க்கும் முறையே படிநிகராளிகளாய் நின்று நடத்தும் கோயிற்றிருவிழா; a temple festival in which dancing girls and temple servants take sides representing the Goddess and the God respectively and enact their love-quarrel. 2. இகழ்ச்சிக் குறியாகத் தேங்காய் மட்டையால் அடிக்கை; beating with the coconut husk, in contempt. 3. பகடி (இ.வ.);; ridicule. [மட்டை + அடி-.]
மட்டையடியடி	மட்டையடியடி1 maḍḍaiyaḍiyaḍittal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) வாழை மட்டையால் அடித்து விளையாடுதல்; to beat with plaintain stems in sport. [மட்டையடி + அடி-.] மட்டையடியடி2 maḍḍaiyaḍiyaḍittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. விருந்து பண்ணாமலிருத்தல்; to receive impolitely. 2. ஏளனமாகப் பேசுதல் (இ.வ.);; to use obscene language. [மட்டையடி + அடி-.]
மட்டையடியாகச் செய்தல்	மட்டையடியாகச்செய்தல் maḍḍaiyaḍiyākacceytal, பெ.(n.) 1. வேறுபாடில்லாமல் ஒரேயடியாக செய்யப்படும் செய்கை; doing the same thing for all account 2. புரிந்து கொள்ளாமல் ஒரே செயலை எந்த விடத்தும் செய்யும் செய்கை; doing the samething for all place without understanding.
மட்டையர்	மட்டையர் maṭṭaiyar, பெ.(n.) சமணர்; jains, as bald-headed. "துவரியாடையார் மட்டையர் சமண் தொண்டர்கள்" (திவ். பெரியதி 2, 1, 6);. [மொட்டை -→மட்டை -→மட்டையர்.]
மட்டைவைத்துக்கட்டு	மட்டைவைத்துக்கட்டு1 maṭṭaivaiddukkaṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. கூடையின் மேற்பகுதியைப் பனை மட்டையின் பிளந்த சிம்பு வைத்துப்பின்னுதல்; to fasten the top of a basket with fibres of palmyra stem. 2. உடைந்த எலும்புகள் கூடும்படி மரச்சிம்பு வைத்துக் கட்டுதல்; to fasten splints on a broken limb. [மட்டைவைத்து + கட்டு-.] மட்டைவைத்துக்கட்டு2 maṭṭaivaiddukkaṭṭudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) ஒருவன் குறையைத் தாங்கிப் பேசுதல்; to support another in his fault. [மட்டைவைத்து + கட்டு-.]

மட்பகை	மட்பகை maṭpagai, பெ.(n.) 1. மட்கலத்தை அறுக்குங் கருவி; potter's instrument for paring clay. 2. மட்பகைவன் பார்க்க; see {}. [மண் + பகை.]
மட்பகைஞன்	மட்பகைஞன் maṭpagaiñaṉ, பெ.(n.) மட் பகைவன் பார்க்க; see {}. [மண் + பகைஞன்.]
மட்பகைவன்	மட்பகைவன் maṭpagaivaṉ, பெ.(n.) குயவன் (சூடா.);; potter. [மண் + பகைவன்.] [P]
மட்பலகை	மட்பலகை maṭpalagai, பெ.(n.) சுடாத செங்கல்; unburnt brick.. "திருப்பணிக்குப் பயிலுஞ் சுடுமட் பலகை பலகொணர் வித்து" (பெரியபு ஏயர்கோ.49);. [மண் + பலகை.]
மட்பனை	மட்பனை maṭpaṉai, பெ.(n.) நிலப்பனை; moosly root. [மண் + பனை.]
மட்பாண்டம்	மட்பாண்டம் maṭpāṇṭam, பெ.(n.) மண்ணால் செய்த ஏனங்கள்; earthern vessels. [மண் + பாண்டம்.]
மட்பாம்பு	மட்பாம்பு maṭpāmbu, பெ.(n.) நிலத்தைத் தாங்குவதாகத் தொன்மங்களால் கருதப்படும் ஆயிரம் தலை கொண்ட பாம்பு; mythological thousand-headed serpent which supporting the earth. "மட்பாம்பு நெளிய.... மிக்கு நடந்தது பெரும்படைச் சாத்து" (திருவாலவா.39,20);. [மண் + பாம்பு.]
மடக்கடி	மடக்கடி maḍakkaḍi, பெ.(n.) 1. கோணல்; crookedness. 2. சமமின்மை; uneveness, as of a road, bank, shore, etc. 3. ஏதம்; danger, peril, hazard. 4. சூழ்ச்சி; indirectness or crabbedness of an answer calculated to deceive. 5. தந்திரம்; stratagem, device, craft. 6. வலைக்குட் படுத்துகை; entrapping, entangling ensnaring. [மடக்கு + அடி.]

மடக்கம்	மடக்கம் maḍakkam, பெ.(n.) 1. வளைவு; flexure, crook. 2. வணக்கம்; reverence, veneration. 3. பணிவு; subjection, subordination, compliance, conformity. 4. மனவடக்கம்; restraint, limitation. 5. நோய் திரும்புகை (நாஞ்.);; return, relapse, as of fever. [முல் (வளைதற் கருத்துவேர்); -→முள் -→முடங்கு -→மடங்கு -→மடக்கு = வளைவு, மூலை முடக்கு, தடுப்பு, தடை. மடக்கு -→மடக்கம் (வே.க.4:82);.]
மடக்கல்	மடக்கல் maḍakkal, பெ.(n.) முடக்கல்; bending as in limbs - flexing. [முடக்கல் -→மடக்கல். உகர அகரத்திரிவு (ஒ.நோ.); குடைதல் -→கடைதல்.]
மடக்கனியான்	மடக்கனியான் maḍakkaṉiyāṉ, பெ.(n.) ஓணான்; lizard.
மடக்காணி	மடக்காணி maḍakkāṇi, பெ.(n.) மடத்துக்கு விடப்பட்ட நிலம்; donates land for abbey. திருவீழிமிழலை திருநாவுகரசன் மடக் காணி" (திரு.வீழி.கல். 573/1977);. [மடம் + காணி. காணி = நிலம்.]
மடக்கிடு-தல்	மடக்கிடு-தல் maḍakkiḍudal, 18 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. மேற்செல்லாது தடுத்து வைத்தல்; to check, to keep within certain limits. "மடக்கிடன் மனமொடு" (பெருங். உஞ்சைக். 34, 50);. 2. வாய்மடுத்தல் (ஈடு. 2, 3, 9, ஜீ);; to swallow at a single draught. [மடக்கு + இடு-.]
மடக்கியல்	மடக்கியல் maḍakkiyal, பெ.(n.) சுரிதகம் (யாழ்.அக.);; last member of a Kalippa. [மடக்கு + இயல்.]
மடக்கிளி	மடக்கிளி maḍakkiḷi, பெ.(n.) 1. இளங் கிளி; young parrot. "சிறையாரு மடக்கிளியே யிங்கேவா" (தேவா.);. 2. பெண்; woman, charming like a parrot. 3. நீலங்கலந்த சாம்பல் நிறமுள்ளதும் பதின்மூன்று விரற்கடை வளரக் கூடியதுமான கடல்மீன் வகை; a sea-fish, bluish grey, attaining 13 inch in length, therapon jarbua.
மடக்கிறால்	மடக்கிறால்1 maḍakkiṟāl, பெ.(n.) மீன் வகையு ளொன்று; a kind of fish. மடக்கிறால்2 maḍakkiṟāl, பெ.(n.) சிப்பிமீன் வகை; prawn, astacus carcinus.

மடக்கீதம்	மடக்கீதம் maḍakātam, பெ.(n.) ஒருவகை நஞ்சு; a kind of arsenic.
மடக்கு	மடக்கு1 maḍakkudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. மடித்தல்; to bend, as the arms, knees, to draw in, fold, shut, as knife, to double, to deflect. "வால்விசைத் தெடுத்து வன்றாண் மடக்கி" (கம்பரா.கடறாவு.17);. 2. திருப்புதல்; to turn about, as a horse, carriage or vessel, to turn back. "தடுத்திடை மடக்குதன் மானும்" (காஞ்சிப்பு. நகர.6);. 3. மாறிமாறிச் செய்தல்; to repeat. 4. வென்று கீழ்ப்படுத்துதல்; to subdue, as in war, conquer, to surpass. 5. வாயடக்குதல்; to stop by argument or sophistry; to confute, to over power. 6. கால்நடை முதலியவற்றை ஒருசேர அடக்கி வைத்தல்; to compress; to restrain; to keep together, as cattle in a row. "இந்த வயலுக்கு ஒருநாள் மாட்டுக்கடை மடக்க வேண்டும்" (உ.வ.);. 7. பண்டம் முதலியவற்றைத் தன் வசப்படுத்துதல்; to engage, as a servent, to secure for oneself, as an article or cargo.preventing others from obtaining it. 8. தடுத்தல்; to stop or hinder, as proceedings, to quash. 9. அழித்தல்; to destroy;
மடக்குக்கட்டி	மடக்குக்கட்டி maḍakkukkaḍḍi, பெ.(n.) மடக்குக் கவிழ்த்தது போலிருக்கும் ஒருவகை கட்டி; a kind of abscess to resemble an indian saucer in its shape (சா.அக.);. [மடக்கு + கட்டி.]
மடக்குக்கட்டில்	மடக்குக்கட்டில் maḍakkukkaḍḍil, பெ.(n.) மடிக்கக்கூடிய கட்டில் (இக்.வ.);; folding cot. [மடக்கு + கட்டில்.]
மடக்குக்கத்திரி	மடக்குக்கத்திரி maḍakkukkattiri, பெ.(n.) மடக்கி வைக்கும் சிறிய கத்தரிக் கோல் வகை (இ.வ.);; folding scissors. [மடக்கு + கத்தரி.]

மடக்குக்கத்தி	மடக்குக்கத்தி maḍakkukkatti, பெ.(n.) பிடிக்குள் மடக்கி வைக்குங் கத்தி வகை (இ.வ.);; folding knife, clasp knife. [மடக்கு + கத்தி.] [P]
மடக்குக்கதவு	மடக்குக்கதவு maḍakkukkadavu, பெ.(n.) மடிப்புள்ள கதவு வகை; folding door. [மடக்கு + கதவு.]
மடக்குக்கால்	மடக்குக்கால்1 maḍakkukkāl, பெ.(n.) வளை கால்; bandy leg. [மடக்கு + கால்.] மடக்குக்கால்2 maḍakkukkāl, பெ.(n.) முட்டுக்கால்; support, prop. [மடக்கு + கால்.]
மடக்குக்குடர்	மடக்குக்குடர் maḍakkukkuḍar, பெ.(n.) குடற்பகுதி; large intestings. [மடக்கு + குடர். குடல் -→குடர்.]
மடக்குச்சுரம்	மடக்குச்சுரம் maḍakkuccuram, பெ.(n.) மாறிமாறி வரும் காய்ச்சல்; a fever constantly recurring, intermittent fever. [மடக்கு+சுரம். மடக்கு = திருப்பு, திரும்பத் திரும்ப.]
மடக்குத்தூரம்	மடக்குத்தூரம் maḍakkuttūram, பெ.(n.) மடக்குத்தொலைவு பார்க்க; see {} [மடக்கு + தூரம்.] Skt. தூரம்; த. தொலைவு.
மடக்குத்தொலைவு	மடக்குத்தொலைவு maḍakkuttolaivu, பெ.(n.) அணைப்புத் தூரம் (இ.வ.);; distance through which the furrow is turned. [மடக்கு + தொலைவு.]

மடக்குநாற்காலி	மடக்குநாற்காலி maḍakkunāṟkāli, பெ.(n.) மடக்கக்கூடிய இருக்கை; folding chair. [மடக்கு + நாற்காலி.]
மடக்குநீட்டு	மடக்குநீட்டு maḍakkunīḍḍu, பெ.(n.) திருமுகவோலை; royal writ. [மடக்கு + நீட்டு.]
மடக்குப்பிடிக்கத்தி	மடக்குப்பிடிக்கத்தி maḍakkuppiḍikkatti, பெ.(n.) மடக்குக்கத்தி பார்க்க; see {}. [மடக்குப்பிடி + கத்தி.]
மடக்குமடக்கெனல்	மடக்குமடக்கெனல் maḍakkumaḍakkeṉal, பெ.(n.) நீர் குடிப்பதிலுண்டாகும் ஓர் ஒலிக்குறிப்பு; onom, expr. signifying gurgling of water in drinking.
மடக்குமண்டா	மடக்குமண்டா maḍakkumaṇḍā, பெ.(n.) மீன்பிடி கருவி வகை; a kind of fishing instrument (க.ப.அக.);.
மடக்குமேசை	மடக்குமேசை maḍakkumēcai, பெ.(n.) கால்களை மடக்கி வைத்தற்குரிய மேசை; folding table. [மடக்கு + மேசை.]
மடக்குயில்	மடக்குயில் maḍakkuyil, பெ.(n.) குயில் போன்ற குரலினையுடைய பெண்; woman having a sweet voice like the koel. [மழ -→மழம் -→மடம் + குயில்.]
மடக்குவரி	மடக்குவரி maḍakkuvari, பெ.(n.) 1. இரண்டாம் விளைச்சலின் மேல் விதிக்கும் வரி; additional tax, as for a second corp. 2. வரிமேல் வரி; additional cess. [மடக்கு + வரி.]
மடக்கெழுத்தாணி	மடக்கெழுத்தாணி maḍakkeḻuttāṇi, பெ.(n.) கத்தியுடன் பிடிக்குள் அடங்கும் எழுத்தாணி வகை; folding style with knife. [மடக்கு + எழுத்தாணி.] [P]

மடக்கெனல்	மடக்கெனல் maḍakkeṉal, பெ.(n.) மடக்குமடக்கெனல் பார்க்க; see {}. [மடக்குமடக்கெனல் -→மடக்கெனல்.]
மடக்கொடி	மடக்கொடி maḍakkoḍi, பெ.(n.) இளம் பெண்; young woman, as tender, "ஒரு மடக் கொடியாகி வந்து" (கம்பரா.அகலி.51);. "மாபெரும் பாத்திரம் மடக்கொடி பெற்றனை' (மணிமே.);. [மழ -→மழம் -→மடம். மடம் + கொடி.]
மடங்கக்கூறு – தல்	மடங்கக்கூறு – தல் maḍaṅgakāṟudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) திரும்பக் கூறுதல்; to repeat. "அவை... மடங்கக்கூறல் வேண்டாவாம்" (தொல்,பொருள்.255. உரை);. [மடங்கு + கூறு-.]
மடங்கடி - த்தல்	மடங்கடி - த்தல் maḍaṅgaḍittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தோற்கச் செய்தல்; to subdue, suppress, restrain, repulse; to check, as in war or in argument; to put rout; to chase. 2. திரும்பச் செய்யும்படி பண்ணுதல் (இ.வ.);; to compel, as a person, to re-do a thing. [மடங்கு + அடி-.]
மடங்கல்	மடங்கல் maḍaṅgal, பெ.(n.) 1. வளைகை; bending, being bent. 2. கோணம்; crook, angle, corner. 3. மீளுகை; returning. 4. மழுங்கிப் போகை; curving or blunting of the edge. 5. அடக்கம்; suppression, control. 6.. ஒடுக்கம்; absorption. "மைந்துடை யொரவனு மடங்கலுநீ" (பரிபா.1,44);. 7. முடிவு; end. 8. இடி; thunderbolt. 9. வடவைத்தீ (பிங்.);; submarine fire. "மடங்கல் வண்ணங் கொண்ட கருந்திறல்" (பதிற்றுப்.628);. 10. ஊழிக்காலம்; termination of yuga. "மடங்கற் காலை" (கலித்.120);. 11. கூற்றுவன்; God of death. "மடங்கல் போற் சினை.இ" (கலித்2);. 12. கூற்றுவனின்

மடங்கலர்	மடங்கலர் maḍaṅgalar, பெ.(n.) பகைவர்; enemies, foes.
மடங்கலூர்தி	மடங்கலூர்தி maḍaṅgalūrti, பெ.(n.) கொற்றவை (அரிமா மீதமர்ந்தவள்);; Durga, as riding a lion. [மடங்கல் + ஊர்தி.]
மடங்கற்கணக்கு	மடங்கற்கணக்கு maḍaṅgaṟkaṇakku, பெ.(n.) சாகுபடியான பயிரில் பலனைக் குறிக்கும் கணக்கு; accounts of the actual produce of a field. [மடங்கல் + கணக்கு.]
மடங்கற்கொடியயோன்	மடங்கற்கொடியோன் maḍaṅgaṟkoḍiyōṉ, பெ.(n.) வீமன் (சூடா.);; Bhima, as having a lion banner. [மடங்கல் + கொடியோன்.]
மடங்காநீர்	மடங்காநீர் maḍaṅgānīr, பெ.(n.) வற்றாத நீரூற்று (சினேந்:362, தலைப்பு);; unfailing supply of water, as from a spring. [மடங்கா + நீர். 'ஆ' எதிர்மறை இடைநிலை.
மடங்கி	மடங்கி maḍaṅgi, இருந்து; or sitting posture. "தலைபோ கன்மையிற் சிறுவழி மடங்கி" (புறநா.223:2);.
மடங்கு	மடங்கு1 maḍaṅgudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. வளைதல் (பிங்.);; to become bent, as the arm or leg. "படையோன் முடங்கி மடங்கி (கலித். 94, 9);. 2. முடங்குதல்; to be shut closed, folded, as a knife or table 3. கோணுதல்; to be inflected, deflected. refracted, bent out of place. 4. வளைந்து செல்லுதல்; to bend, turn, as a road, or river. 5. மீளுதல்; to turn about 6. சொல் முதலியன திரும்ப வருதல்; to be repeated, "என்று மடங்கக் கூறல் வேண்டாவாம்" (தொல். பொருள்.255, உரை);. 7. திருகுதல்; to be twisted, distorted, as a limb. 8. குறைதல்; to be diminished. "மடங்கா விளையுள் வயலூர்" (சிலப்.23:119); 9. சுருங்குதல்; shrink. "மூப்புக் காலத்து உடலின் தோல் மடங்கும்" (உ.வ.);. 10. ஒடுங்குதல்; to be absorbed. (திருக்கோ.75, உரை);. 11. நெளிதல்; to be battered. 12. கீழ்ப்படுதல்;

மடங்குக்கட்டு – தல்	மடங்குக்கட்டு – தல் maḍaṅgukkaḍḍudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) வலையை அளவாகக் கட்டுதல்; tie the fishing net in the limited area.
மடங்குத்தீர்வை	மடங்குத்தீர்வை maḍaṅguttīrvai, பெ.(n.) தண்டவரி; penal assessment (R.T.);. [மடங்கு + தீர்வை.]
மடிகட்டு	மடிகட்டு1 maḍigaḍḍudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. தூய ஆடை அணிதல்; to dress in ceremonially pure cloth. 2. ஆடையை உலர்த்தல்; to dry a washed cloth. 3. மணப் பெண்ணின் மடியில் வெற்றிலை பாக்குப் பழங்கட்டுதல்; to the betels and fruits in the cloth of a bride. [மடி + கட்டு-.] மடிகட்டு2 maḍigaḍḍudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) அதிகமாக எடுத்துக் கொள்ளுதல் (இ.வ.);; to take in large quantity. [மடி2 + கட்டு-.] மடிகட்டு3 maḍigaḍḍudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கடற்கரைக்கு வந்துவிட்ட பெரு வலையின் வாயை (மீன்கள் வெளி வராதிருக்க);க் கட்டுதல்; to tie up the finishing net. [மடி + கட்டு-.]
மடங்குபலன்	மடங்குபலன் maḍaṅgubalaṉ, பெ.(n.) ripened sheaf of grain, protrate in the field.
மடங்கைப்பூடு	மடங்கைப்பூடு maḍaṅgaippūḍu, பெ.(n.) எழுத்தாணிப் பச்சிலை எனுஞ்செடி; a plant whose flower shoots up in the form of a style.
மடசாம்பிராணி	மடசாம்பிராணி maḍacāmbirāṇi, பெ.(n.) மடையசாம்பிராணி 1, பார்க்க (இ.வ.);; see {}. [மடையசாம்பிராணி -→மடசாம்பிராணி.]
மடத்தனம்	மடத்தனம் maḍattaṉam, பெ.(n.) 1. மூட குணம்; stupidity, dullness. 2. மடம்1,1 பார்க்க; see {}. [மடமை + தனம்.]
மடத்துவாசல்மறியல்	மடத்துவாசல்மறியல் maḍattuvācalmaṟiyal, பெ.(n.) நாட்டுக் கோட்டைச் செட்டிகள் மடத்து அதிகாரிகளை முன்னிட்டுக் கொண்டு செய்யும் பஞ்சாயத்து வகை; an old form of {} among {}, dist. fr. {}(E.T.V.263);. [மடத்துவாசல் + மறியல்.]

மடதருமம்	மடதருமம் maḍadarumam, பெ.(n.) 1. மடத்துக்குச் செய்யும் தருமம்; donation to a mutt. 2: மடத்திற் புரியுந் தருமம்; alms given at a mutt. [மடம் + Skt. தருமம்.]
மடதாளம்	மடதாளம் maḍatāḷam, பெ.(n.) மட்டிய தாளம் பார்க்க; see {}. [மட்டியதாளம் -→மடதாளம்.]
மடதி	மடதி maḍadi, பெ.(n.) ஆலங்கட்டி; hail stone (சா.அக.);.
மடந்தை	மடந்தை1 maḍandai, பெ.(n.) 1. பெண்; woman, lady. "இடைக்குல மடந்தை" (சிலப்.16:2);. 2. மகளிர் பருவம் ஏழனுள் பதினான்கு முதல் பத்தொன்பது அகவை வரையுள்ள பருவத்துப் பெண்; woman between the aged of 14 and 19. "மங்கல மடந்தையை நன்னீ ராட்டிச்" (சிலப்.);. "உடம்பொடு உயிரிடை என்னமற்று அன்ன மடந்தையொடு எம்மிடை நட்பு" (குறள், 1122);. 3. பருவமாகாத பெண் (யாழ்.அக.);; girls who have not attained puperty. 4. சேம்புவகை (நாஞ்.);; a kind of Indian kales. [முல் (இளமைக் கருத்துவேர்); -→முள் -→முளை. முளை = வித்தினின்று முளைத்த சிறுவெளிப்பாடு, இளமை, மரக்கன்று, சிறு பிள்ளை, மகன். முளை -→முளையான் = சிறுகுழந்தை. முள் -→மள் -→மள்ளன் = இளைஞன், மறவன், படைமறவன், குறிஞ்சி நிலவாணர். மள் -→மள -→மழ = இளமை, குழந்தை. மழ -→மழம் -→மழல் -→மழலை = இளமை, குழந்தைகளின் இனிய திருந்தாச் சொல். மழ -→மழம் -→மடம் = இளமை, இளமைக்குரிய மென்மை, இளமைக்குரிய அழகு, இளமைக்குரிய அறியாமை, பெண்பாற் குணம் நான்கனுள் கொளுத்தக் கொண்டு கொண்டது விடாமையாகிய பேதைமை. மழ -→மட -→மடம் -→மடந்தை (வே.க.4:5);.] மடந்தை2 maḍandai, பெ.(n.) 1. மரமஞ்சள்; tree turmeric. 2. அரிதாரம்; orpiment.
மடந்தையாயிரு-த்தல்	மடந்தையாயிரு-த்தல் maḍandaiyāyiruttal, 3 செ.கு.வி.(v.i.) மகப்பெறும் பருவத்தினளாதல்; to be of child-bearing age. "அவள் மடந்தையா யிருக்கிறாள் (உ.வ.);. [மடந்தையாய் + இரு-.]
மடநடை	மடநடை maḍanaḍai, பெ.(n.) மென்னடை; gentle gait, as a women and children. "மடநடை பெண்மை வனப்பென்ப தோராய்" (சீவக.2125);. [மள் -→மழ -→மழலை = இளமை, குழவி, மழ -→மழம் -→மடம் = இளமை மடம் + நடை.]

மடநோக்கு	மடநோக்கு maḍanōkku, பெ.(n.) மருண்ட பார்வை; bashful, timid look. "பெருமட நோக்கிற் சிறுநுதல்" (பு.வெ.11, 7);. [மடம் + நோக்கு.]
மடப்பசுதி	மடப்பசுதி maḍappasudi, பெ.(n.) கருங் கூளி; a black vulture (சா.அக.);.
மடப்பதிங்கம்	மடப்பதிங்கம் maḍappadiṅgam, பெ.(n.) உளுந்து; black gram (சா.அக.);.
மடப்பதியினாம்	மடப்பதியினாம் maḍappadiyiṉām, பெ.(n.) பணியாளர்களுக்கு மோரும் உணவு மளிப்பதற்காக விடப்படும் இறையிலி நிலம் (இ.வ.);; endowment for supplying butter - milk and food for public officers. [மடம்2 + பதி + உருது. இனம் -→இனாம்.]
மடப்பம்	மடப்பம்1 maḍappam, பெ.(n.) 1. மென்மை; tenderness. 2. இணக்கம்; acquiescence. 3. பேதைமை; simplicity, credulity. [முல் (இளமைக் கருத்துவேர்); -→முள் -→மள். மள்ளன் = இளைஞன், மறவன், மள் -→மள -→மழ = இளமை, குழந்தை. மழ -→மட -→மடப்பு -→மடப்பம் (வே.க.4:5);.] மடப்பம்2 maḍappam, பெ.(n.) 1. மருத நிலந்தூர்; town in an agricultural tract. 2. ஐந்நூறு ஊர்களுக்குத் தலைமை பெற்ற ஊர்; chief town admist 500 villages. மடப்பம்3 maḍappam, பெ.(n.) அரண்மனையிற் பணி செய்யும் பெண் (யாழ்.அக.);; female inmate of a palace.
மடப்பள்ளி	மடப்பள்ளி maḍappaḷḷi, பெ.(n.) மடைப் பள்ளி பார்க்க (வின்.);; see {}. [மடைப்பள்ளி -→மடப்பள்ளி.]
மடப்பளி	மடப்பளி maḍappaḷi, பெ.(n.) [மடைப்பள்ளி ->மடப்பள்ளி ->மடப்பளி.]
மடப்பளிப்பால்	மடப்பளிப்பால் maḍappaḷippāl, பெ.(n.) coconut toddy (சா.அக.).
மடப்பற்று	மடப்பற்று maḍappaṟṟu, பெ.(n.) மடத்துக்குரிய சொத்து (யாழ்.அக.);; property of a monastery. [மடம்2 + பற்று.]

மடப்புறத்து இறையிலி	மடப்புறத்து இறையிலி maḍappuṟattuiṟaiyili, பெ.(n.) வரிகள் நீக்கிய கோயில் நிலம்; tax free temple land. "படுவூர்க் கோட்டத்து காவிரிப்பாக்கப் பற்று திருபாற்கடலில் இவருக்குக் காணியான நிலத்தில் இவருக்கு மடப்புறத்து இறையிலி" (தெ.க.தொ.17, கல்.759-3);. [மடப்புறத்து + இறையிலி.]
மடம்	மடம்1 maḍam, பெ.(n.) 1. அறியாமை; ignorance, folly, "மடப்படலின்றிச் சூழுமதி வல்லார்" (சீவக.1927);. 2. மகடூஉக் குணம் நான்கனுள் கொளுத்தக் கொண்டு கொண்டது விடாமையாகிய பேதைமை; simplicity, credulity, artelessness, one of four {}. "வாலிழை மட மங்கையர்" (புறநா.11);. 3. அழகு; beauty. "மடக்கணீர் கோரும்" (சிலப்.17, உரைப்பாட்டு மடை);. 4. மென்மை; tenderness, delicacy. "தெளி நடை மடப்பிணை" (புறநா.23);. 5. இணக்கம்; acquiescence. "அஞ்சிறைய மடநாராய்" (திவ்.திருவாய்.1,4,1);. [முல் (இளமைக் கருத்துவேர்); -→முள் -→முளை. முளை = வித்தினின்று முளைத்த சிறுவெளிப்பாடு, இளமை, மரக்கன்று, சிறு பிள்ளை, மகன். முளை -→முளையான் = சிறுகுழந்தை. முள் -→மள் -→மள்ளன் = இளைஞன், மறவன், படைமறவன், குறிஞ்சி நிலவாணர். மள் -→மள -→மழ = இளமை, குழந்தை. மழ -→மழம் -→மழல் -→மழலை = இளமை, குழந்தைகளின் இனிய திருந்தாச் சொல். மழ -→மழம் -→மடம் = இளமை, இளமைக்குரிய மென்மை, இளமைக்குரிய அழகு, இளமைக்குரிய அறியாமை, பெண்பாற் குணம் நான்கனுள் கொளுத்தக் கொண்டு கொண்டது விடாமையாகிய பேதைமை, மழ -→மட -→மடம். முள் -→மள் -→மள்ளன் = இளைஞன், வீரன். மள் -→மழ = இளமை, குழவி. மழவுங்குழவும் இளமைப் பொருள (தொல்.உரி, 14);. மழ -→மட -→மடம் (வே.க.4:5);.] இரு திணையிலும் ... ஆண்பாலினும் ... மிக்கதாகக் கருதப்படுவதால்
மடமடக்கி	மடமடக்கி maḍamaḍakki, பெ.(n.) வட்டத் திருப்பி; root of twining plant (சா.அக.);.
மடமட – த்தல்	மடமட – த்தல் maḍamaḍattal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) ஒலித்தல்; to gurgle, rattle.
மடமடப்பு	மடமடப்பு maḍamaḍappu, பெ.(n.) ஒலிக்கை; gurgling, purling, rattling. [மடமட -→மடமடப்பு.]
மடமடவெனல்	மடமடவெனல் maḍamaḍaveṉal, பெ.(n.) மடமடெனல் பார்க்க; see {}. [மடமட + எனல்.]
மடமடெனல்	மடமடெனல் maḍamaḍeṉal, பெ.(n.) 1. ஓர் ஒலிக்குறிப்பு; onom. expr. signifying gurgling, as water, rattling, rustling. 2. விரைவுக் குறிப்பு; being in haste, acting with despatch. [மடமட + எனல்.]

மடமயில்	மடமயில்1 maḍamayil, பெ.(n.) அறியாப் பெண்; an innocent girl. [மடம் = அழகு, முதிராஅறிவு. மடம் + மயில்.] மடமயில்2 maḍamayil, பெ.(n.) அழகிய பெண்; woman, beautiful like peafowl. [மடம் = அழகு. மடம் + மயில்.]
மடமான்	மடமான் maḍamāṉ, பெ.(n.) பெண்; woman, as timid as a deer. "மட மானினைப் போத வென்று" (திவ்.பெரியதி.3, 7, 1);. [மடம் + மான்.]
மடமை	மடமை1 maḍamai, பெ.(n.) அறிவின்மை; idiocy. [மடம் -→மடமை.] மடமை2 maḍamai, பெ.(n.) பேதைமை; ignorance, stupidity, silliness, folly, "விருந்தோம்ப லோம்பா மடமை" (குறள், 89);. [மழ -→மட -→மடமை.]
மடல்	மடல் maḍal, பெ.(n.) 1. பனை முதலியவற்றின் ஏடு (சூடா.);; flat leaf of palm, plantain and screwpine. "கொழுமடற் குமரி வாழை" (சீவக.274);. 2. பனங்கருக்கு; jagged stem of a palmyra leaf. "ஒழிமடல் விறகிற் கழி மீன் சுட்டு" (புறநா.29);. 3. தான் காதலித்த தலைவியைப் பெறாவிடத்துத் தலைவன் ஏறுதற்பொருட்டுப் பனங்கருக்காற் குதிரை போற் செய்த ஊர்தி; horse of palmyra stems on which a thwarted lover mounts to proclaim his grief and win his love. "ஏறிய மடற்றிறம்" (தொல்.பொருள்.51);. 4. கலிவெண்பாவின் உறுப்பாகிய உலாமடல் (சூடா.);;{}, a poem in {} metre. 5. பூவிதழ்; flower petal. "மடல் விரிமலர்" (பாகவத.1 மாயவன-9);. "மடல் பெரிது மகிழ் இனிது கந்தம்" (மூதுரை-12);. 6. கிளை; branch. "மடற்பெரிய வாலின் கிழ்" (தேவா.26, 10);. 7. கண்ணிமை; eye-lid. "கண்மடல்". 8. திருநீறும் சந்தனமும் வைக்கும் ... (சீவக

மடல்வாத்து	மடல்வாத்து maḍalvāttu, பெ.(n.) மயிலைப் போன்ற தோகையினை யுடைய நீர்ப்பறவை வகை; a water-fowl resembling the black cormorant, but with a different-coloured bill and plumage like a peacock's, [மடல் + வாத்து.]
மடல்வாழை	மடல்வாழை maḍalvāḻai, பெ.(n.) பேயன் வாழை; a kind of banana. [மடல் வாழை.] [P]
மடலட்டு	மடலட்டு maḍalaḍḍu, பெ.(n.) பனைவெல்லம்; palm jaggery. [மடல் + அட்டு. மடல் = பனை.]
மடலவிழ்-தல்	மடலவிழ்-தல் maḍalaviḻtal, 2 செ.கு.வி.(v.i.) இதழ்விரிதல்; to burst, as flower-sheath. [மடல் + அவிழ்-.]
மடலாந்து	மடலாந்து maḍalāndu, பெ.(n.) மட்டைப்படல் பார்க்க; see {}.
மடவி	மடவி maḍavi, பெ.(n.) இளம்பனை; young palmyra tree. [மட -→மடல் = இளமை. மடல் -→மடலி.] மடவி maḍavi, பெ.(n.) மடவியர் பார்க்க; see {}. [மட -→மடவி.]
மடலி-த்தல்	மடலி-த்தல் maḍalittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) மடங்கித் திரும்புதல் (யாழ்.அக.);; to bend, double. [முல் (வளைதற் கருத்து வேர்); -→முள் -→முண் -→முண்டு -→மண்டு -→மண்டி = காலை முடக்கி முழங்காலால் நிற்கை. மண்டிபோடுதல், மண்டியிடுதல் என்னும் வழக்கை நோக்குக. மண்டு -→மண்டலம் = வட்டம், வட்ட வடிவம். மண்டலம் -→மண்டலி. மண்டலித்தல் = வளைத்தல், பாம்பு முதலியன வட்டமாகச் சுற்றியிருத்தல், வில்லாளி காலை வளைத்து வட்டமாக்குதல். மண்டலி -→மடலி (வே.க.4:83);.]
மடலூர்-தல்	மடலூர்-தல் maḍalūrtal, 2 செ.கு.வி.(v.i.) தான் காதலித்த தலைவியை அடைதல் வேண்டிப் பனைமடலாலான குதிரையைத் தலைவன் ஏறி ஊர்தல்; to ride a horse of palmyra stems, as a disappointed lover to win his love. "மடலூர்தல் யாமத்து முள்ளுவேன்" (குறள், 1136);. [மடல் + ஊர்-.]

மடலூர்ச்சி	மடலூர்ச்சி maḍalūrcci, பெ.(n.) மடல் 3, 4 பார்க்க; see {}. [மடல் + ஊர்ச்சி.]
மடலேறு - தல்	மடலேறு - தல் maḍalēṟudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) மடலூர்-, பார்க்க; see {}, "நோனாவுடம்பு முயிரு மடலேறும்" (குறள், 1132);. [மடல் + ஏறு-.]
மடவரல்	மடவரல் maḍavaral, பெ.(n.) 1. மடப்பம்; simplicity, artlessness. "மடவரலுண்கண் வாணுதல் விறலி" (புறநா. 89);. 2. பெண்; woman. "மடவர னோக்கம்" (குறள், 1085); "மடவரல் வள்ளியொடு நகையமர்ந் தன்றே" (திருமுருகா.100-102);. [முல் (இளமைக் கருத்துவேர்); -→முள் -→முளை = வித்தினின்று முளைத்த சிறு வெளிப்பாடு இளமை, சிறுபிள்ளை, மகன். முள் -→மள் -→மழ, மழவு = இளமை, குழந்தை. மழ -→மட -மடம் = இளமை. இளமைக்குரிய மென்மை. மடம் -→மடந்தை = பெண் மடம் -→மடம்வால் -→மடவரல் (வே.க4:6);.] இருதிணையிலும் பெண்பால் ஆண்பாலினும் மடம் மிக்கதாகக் கருதப்படுவதால் மடவரல், மடந்தை முதலிய பெயர்கள் உயர்திணையிலும், மந்தி மூடு முதலிய பெயர்கள் அஃறிணையிலும் பெண்பாலைக் குறிக்க வெழுந்தன (மு.தா.42);.
மடவள்	மடவள் maḍavaḷ, பெ.(n.) அறிவிலாள்; stupid woman. "மடவளம்ம நீ யினிக் கொண்டோளே" (ஐங்குறு.67);. [முள் -→மள் -→மள -→மழ = இளமை, குழந்தை. மழ -→மழம் + மடம் = இளமை, மென்மை, அழகு. மடம் -→மடவள் (வே.க.4:5);.]
மடவளாகம்	மடவளாகம் maḍavaḷākam, பெ.(n.) கோயிலைச் சூழ்ந்துள்ள வீதி; streets around a temple. "இம்மடவளாகத்து இருக்கிற குடிகளுக்கு" (தெ.க.தொ.3, 48);. "குன்றத்துரரின் மடவளாகந் தானாக்கி" (சேக்கிழார்.பு:19);.
மடவன்	மடவன் maḍavaṉ, பெ.(n.) அறிவிலான்; stupid person. "மடவர் மெல்லியர் செல்வினும்" (புறநா.106);. [முள்-→மள் -→மள -→மழ -→மழம் -→மடம் -→மடவன் (வே.க.4:5);.]
மடவா-தல்	மடவா-தல் maḍavātal, 18 செ.கு.வி.(v.i.) மடப்பம் வருதல்; to be charming, as a girl. "கொல்லிக் குடவரைப் பாவையின் மடவந்தனளே"(குறுந் 100);. [மடம் -→மட + வா-.]
மடவாமீன்	மடவாமீன் maḍavāmīṉ, பெ.(n.) மடவை 4 பார்க்க; see {}.
மடவாயம்	மடவாயம் maḍavāyam, பெ.(n.) மகளிர் விளையாட்டுக் கூட்டம்; company of girl-playmates of a maiden, "மடவாயமாகி மிடையும் பதினெண் கணத்து மடவாரும்" (தக்கயாகப்.307);. [மடம்2 + ஆயம்.]

மடவார்	மடவார் maḍavār, பெ.(n.) 1. மகளிர்; woman, lady. "வலம்வந்த மடவார்க ணடமாட" (தேவா.278,1);. 2. மூடர்; fools. "வன்மையுள் வன்மை மடவார்ப் பொறை" (குறள், 153);.
மடவாழை	மடவாழை maḍavāḻai, பெ.(n.) பேயன் வாழை; a kind of banana (G.Sm.D.I.i. 215);. [மடல் + வாழை.]
மடவாள்	மடவாள் maḍavāḷ, பெ.(n.) பெண் (திவா.);; woman "குழன்மடவாள் கூறுடைய ளொருபாகம்" (திருவாச.5, 17);. [மடவள் -→மடவடாள்.]
மடவியர்	மடவியர் maḍaviyar, பெ.(n.) 1. மடவார்1 பார்க்க; see {}. "மடவியரைச் சிந்தை விருப்பஞ் செய்வித்தல்" (கொக்கோ. பாயி.12);. 2. மடவார்2 பார்க்க; see {}. "வரையகவாணர் மடவியரே"(இறை.18, உரை.மேற்.);. [மடம் -→மடவி -→மடவியர் (வே.க.4:5);.]
மடவிளாகம்	மடவிளாகம் maḍaviḷākam, பெ.(n.) கோயிலைச் சுற்றியுள்ள தெருவில் மடத்திற்கென்று அமைக்கப்பட்ட நிலப்பகுதி (மடவளாகம்);; a land allotted for the street around the temple. "ஸ்ரீகுலொத்துங்க சொழவிண்ணகராழ்வா (ன்); கொயிலிற் திருமடவிளாகத்து (த்); தெற்கில்பருமட" (தெ.க தொ.IV, கல்.134/1986);.
மடவை	மடவை maḍavai, பெ.(n.) 1. கவைக்கால்; post. "மடவையிடைக்கழல் வைப்பார்போல்" (சேதுபு தேவிபுர.64);. 2. துடுப்பு: oar, paddle. 3. தணக்கு; whirling-nut. 4. வெண்ணிற முள்ள மீன் வகை (பதார்த்த. 932);; grey mullet, silvery, mugil oligolepe.
மடவைக்கெண்டை	மடவைக்கெண்டை maḍavaikkeṇḍai, பெ.(n.) மீன் வகை (யாழ்.அக.);; a species of carp. [மடவை + கெண்டை.]
மடவைச்சுறா	மடவைச்சுறா maḍavaiccuṟā, பெ.(n.) சுறா மீன் வகை; a kind of {} fish. [மடவை + சுறா.]

மடவைமயக்கி	மடவைமயக்கி maḍavaimayakki, பெ.(n.) பெண்கள் மயங்க வைக்கும் செடி; a plant which enchants woman (சா.அக.);.
மடவோர்	மடவோர் maḍavōr, பெ.(n.) 1. மடவார், 1 பார்க்க; see {}. "பெருமதர் மழைக்கண் மடவோர்க்கு" (மணிமே.19:73);. 2. மடவார் 2 பார்க்க; see {}. "மக்களிர் சிறந்த மடவோ ருண்டோ" (மணிமே.6:104);. [மடவார். -→மடவோர்.]
மடற்கள்ளி	மடற்கள்ளி maḍaṟkaḷḷi, பெ.(n.) ஒரு வகைக் கள்ளி; a kind of spurge (சா.அக.);. [மடல் + கள்ளி.]
மடற்பரி	மடற்பரி maḍaṟpari, பெ.(n.) மடல்3 பார்க்க: see {}. [மடல் + பரி.]
மடற்பனை	மடற்பனை maḍaṟpaṉai, பெ.(n.) சங்குப் பனை; a tree. [மடல் + பனை.]
மடற்பாளை	மடற்பாளை maḍaṟpāḷai, பெ.(n.) பூம்பாளை (யாழ்.அக.);; tender spathe. [மடல் + பாளை.]
மடற்றுத்தம்	மடற்றுத்தம் maḍaṟṟuttam, பெ.(n.) துத்த வகை; native hydrous silicate of zinc, calamine. [மடல் + துத்தம்.]
மடறுங்கி	மடறுங்கி maḍaṟuṅgi, பெ.(n.) சிறுதும்பை பார்க்க; see {} (சா.அக.);.

மடன்	மடன்1 maḍaṉ, பெ.(n.) 1. அறியாமை; ignorance: "இன்சொலார் தன் மடனொக்கு மடனு முண்டோ" (கம்பரா.உண்டாட்டு.10);. 2. கொளுத்தக் கொண்டு கொண்டது விடாமை; credulity; proneness to accept another's opinion and holding fast to it. "சாயலு நாணு மடனு மென்றா" (தொல். பொருள்.247);. [மடம் -→மடன்.] மடன்2 maḍaṉ, பெ.(n.) அறிவிலான்; ignorant person. க. மடன். [மடம் -→மடன்.]
மடன்மா	மடன்மா maḍaṉmā, பெ.(n.) மடல் 3 பார்க்க; see {}. 3. "மடன்மாகூறு மிடனுமா ருண்டே" (தொல்.பொருள்.99);. [மடல் + மா.]
மடா	மடா maṭā, பெ.(n.) ஏன வகை; large earthern vessel. "அடைச்சேம் பெழுந்த வாடுறு மடாவின்" (பதிற்றுப்.24, 20);. [முழுத்தல் = பருத்தல். முழு -→முழா -→முடா -→மிடா = பெருத்த மண்பானை. மிடா -→மடா.]
மடாதிபத்தியம்	மடாதிபத்தியம் maṭātibattiyam, பெ.(n.) கோயில் அல்லது மடத்தின் மேலாண்மை (யாழ்.அக.);; management of affairs of a temple or mutt. [மடல் + Skt.அதிபத்தியம்.]
மடாதிபதி	மடாதிபதி maṭādibadi, பெ.(n.) மடத்துத் தலைவன்; head of a monastery. [மடம் + Skt.அதிபதி.]
மடாரெனல்	மடாரெனல் maṭāreṉal, பெ.(n.) ஓர் ஒலிக்குறிப்பு; onom. expr. signifying crashing noise. "மரம் மடாரென்று முறிந்தது" (உ.வ.);. [மடார் + எனல்.]
மடாலயம்	மடாலயம் maṭālayam, பெ.(n.) மடம்2 1, 2 பார்க்க; see {}. [மடம் + ஆலயம்.]

மடி	மடி1 maḍidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மடங்குதல்; to be bent, folded, turned down, lapped in. "வள்ளுகிர் மடிய" (கம்பரா.கும்ப.182);. 2. நுனி மழுங்குதல்; to be turned, as an edge or a point. "வயிரவாளை.... வாய்மடிய வீழ்த்த" (வாயுசங்.யாவுஞ்.3);. 3. தலைசாய்தல்; to droop, as the head of one asleep or as sheafs of grain in a field. 4. வீழ்தல்; to fall on. "மடி மடிந்து மாண்ட வுளூற்றி லவர்க்கு" (குறள், 604);. 5. வாடுதல் (இ.வ.);; to wither, as leaves. 6. சுருளுதல்; to roll, as waves, "மடிதிரை தந்திட்ட..... முத்தம்" (நாலடி, 224);. 7. முயற்சியறுதல்; to be indolent, inactive. "மடியாவினைஞர்" (பெரும்பாண்.254);. 8. தூங்குதல்; to sleep. "மன்பதை யெல்லா மடிந்த விருங்கங்குல்" (கலித்.65);. 9. சுருங்குதல்; to shrink, contract. "வீங்கு சுரை மடிய"
மடிக்கதம்	மடிக்கதம் maḍikkadam, பெ.(n.) மலைப் பூவரசு; mountain portia tree (சா.அக.);.
மடிக்கதிர்	மடிக்கதிர் maḍikkadir, பெ.(n.) கதிரறுப் போர்க்குப் பரிசாகக் கொடுக்குந் தவசக் கதிர்; perquisite of grain given to women engaged in reaping a crop (M.M.452);. [மடி2 + கதிர்.]
மடிக்கயிறு	மடிக்கயிறு maḍikkayiṟu, பெ.(n.) பரதவர் பயன்படுத்தும் நீண்ட கயிறு; coden rop. [மடி + கயிறு.]
மடிக்குருவி	மடிக்குருவி maḍikkuruvi, பெ.(n.) வெற்றிலை; betel leaf. [மடி + குருவி.]
மடிகசக்கு-தல்	மடிகசக்கு-தல் maḍigasaggudal, 5 செ. குன்றாவி.(v.t.) மடிபிசை-தல் பார்க்க (வின்.);; see {}. [மடி + கசக்கு-.]

மடிகட்டை	மடிகட்டை maḍigaḍḍai, பெ.(n.) பெரிய வலையிலுள்ள மடியின் வாயை அகற்றிப் பிடிக்கக் கட்டப்பட்டிருக்கும் கட்டை; wodden log tied in the mouth of the finishing net for wide opening. [மடி + கட்டை. மடி = வலை.]
மடிகம்	மடிகம் maḍigam, பெ.(n.) தாழை; fragrant screw pine (சா.அக.);.
மடிகம்பு	மடிகம்பு maḍigambu, பெ.(n.) 1. தறிமரம்; web beam. 2. வலைக்கம்பு (யாழ்.அக.);; main pole of a fishing net. [மடி3 + கம்பு.]
மடிகாது	மடிகாது maḍikātu, பெ.(n.) நாய் முதலியவற்றின் மடிந்த காது; lop ear, as of a dog. [மடி + காது.]
மடிகாரன்	மடிகாரன் maḍikāraṉ, பெ.(n.) நாட்டுப் படகில் தொழில் செய்வோர்; one who used to fishing by country boat. [மடி + காரன்.]
மடிகால்	மடிகால் maḍikāl, பெ.(n.) முழந்தாளிடும் போது மடித்த கால்; bent leg as when kneeling. [மடி + கால்.]
மடிச்சீலை	மடிச்சீலை1 maḍiccīlai, பெ.(n.) தூய ஆடை; ceremonically pure cloth. [மடி + சிலை. சேலை -→சீலை.] மடிச்சீலை2 maḍiccīlai, பெ.(n.) 1. மடியிற் கட்டிக் கொள்ளும் பணப்பை; purse kept in the gridle. "மடிச்சீலை கொட்டித் தாராதவரார்" (விறலிவிடு.117);. 2. நீர்ச்சீலை; forelap. [மடி + சீலை. சேலை -→சீலை.]
மடிச்சுக்கட்டி	மடிச்சுக்கட்டி maḍiccukkaḍḍi, பெ.(n.) புழுவகை (யாழ்.அக.);; a kind of worm.

மடிசஞ்சி	மடிசஞ்சி maḍisañsi, பெ.(n.) மடிவேட்டி வைத்தற்குரியதும் புல் அல்லது கம்பளியா லானதுமான பை; bag made of reed or wool for keeping clothes ceremonially pure. [மது + சஞ்சி.]
மடிசல்	மடிசல் maḍisal, பெ.(n.) 1. நீர்த் தொடர்பால் பொருள்களில் உண்டாகும் கெடுதி; damage caused by lapse of time or by dampness. 2. நாட்பட்டுக் கெட்ட தவசம்; grain injured by time. [மடி -→மடிசல்.]
மடிசாறுபாய்-தல்	மடிசாறுபாய்-தல் maḍicāṟupāytal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) நீர்ப்பொருள் ஒழுங்காய் நேரே விழாது பக்கம் விலகிச் சிந்துதல் (இ.வ.);; to be spilled in pouring a liquid, as from carelessness. [மடி + சாறு + பாய்-.]
மடிசாறு	மடிசாறு maḍicāṟu, பெ.(n.) மடிதாறு பார்க்க (இ.வ.);; see {}. [மடிதாறு -→மடிசாறு.]
மடிசீலை	மடிசீலை maḍicīlai, பெ.(n.) நீர்ச்சீலை (கோவணம்); (இ.வ.);; forelap. [மடி + சீலை.]
மடிசெவி	மடிசெவி maḍisevi, பெ.(n). மடிகாது பார்க்க; see {}. [மடி + செவி.]
மடிதடவு-தல்	மடிதடவு-தல் maḍidaḍavudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பிறன்பொருளைக் கவரல்; to pick - pocket, skealthily remove purse, jewels, etc. from a person. "தன்னை விசுவசித்து உடன் கிடந்தவனை மடி தடவினவனைப் போல" (ஈடு.10, 8, 2. அரும்.);. 2. ஏதேனும் மறைத்து வைத்திருப்பதைப் பார்க்க மடியைத் தடவி ஆய்தல்; to examine one's clothes and see if anything is kept hidden. "மடிதடவாத சோறும்" (ஶ்ரீவசன.3, 28);. [மடி + தடவு-.]
மடிதப்பு-தல்	மடிதப்பு-தல் maḍidappudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) washing the net. [மடி + தப்பு-.]

மடிந்தகாது	மடிந்தகாது maḍindakātu, பெ.(n.) மடிந்து அகன்ற காது; flap ear. [மடிந்த + காது.]
மடிப்பங்கால்	மடிப்பங்கால் maḍippaṅgāl, பெ.(n.) மடிகால் பார்க்க; see {}.
மடிப்பணம்	மடிப்பணம் maḍippaṇam, பெ.(n.) கைப் பணம்; cash on hand. [மடி + பணம்.]
மடிப்பாளி	மடிப்பாளி maḍippāḷi, பெ.(n.) மோசக்காரன்; cheat, defraud, impostor.
மடிப்பிச்சை	மடிப்பிச்சை maḍippiccai, பெ.(n.) 1. இடுப்புத் துணியிலேற்கும் பிச்சை; alms received in one's loin-cloth. 2. தாழ்மையாய்க் கேட்கும் பிச்சைப் பொருள்; alms begged for in a mean manner. 'தெய்வமே இந்தப் பிள்ளையை மடிப்பிச்சை தரவேணும்' (உ.வ.);. [மடி2 + பிச்சை.]
மடிப்பிள்ளை	மடிப்பிள்ளை maḍippiḷḷai, பெ.(n.) கைக் குழந்தை; child in arm. [மடி + பிள்ளை.]
மடிப்பிளை	மடிப்பிளை maḍippiḷai, பெ.(n.) மடிப்பினை பார்க்க; see {}. [மடிப்பினை -→மடிப்பிளை.]
மடிப்பினை	மடிப்பினை maḍippiṉai, பெ.(n.) ஈய மூலப்பொருள், வங்க மணல் (யாழ்.அக.);; lead ore.

மடிப்பு	மடிப்பு1 maḍippu, பெ.(n.) 1. ஒன்றைப் பல பகுதிகளாக மடித்திருப்பது; fold, doubling, plait. 2. மடிப்புத்தையல் பார்க்க; see {}. 3. மடிப்படையாளம்; crease mark of a fold. 4. தொந்தி மடிப்பு; fold, crease in the abdomen as from obesity. 5. மோசம்; trick, fraud, imposture, entanglement. 'மடிப்பான பேச்சு' (உ.வ.);. 6. இருபோகம்; double crop (C.G.);. [மடி -→மடிப்பு.] மடிப்பு2 maḍippu, பெ.(n.) மடிக்கக் கூடிய கதவு ஆடும் இரும்புக் கருவி; folding hinge. [மடி -→மடிப்பு.]
மடிப்புக்கதவு	மடிப்புக்கதவு maḍippukkadavu, பெ.(n.) மடக்கக் கூடிய கதவு; folding door. [மடி -→மடிப்பு + கதவு.]
மடிப்புக்காரன்	மடிப்புக்காரன் maḍippukkāraṉ, பெ.(n.) மடிப்பாளி பார்க்க; see {}.
மடிப்புக்கால்	மடிப்புக்கால் maḍippukkāl, பெ.(n.) மடிகால் பார்க்க; see {}. [மடிப்பு + கால்.]
மடிப்புடவை	மடிப்புடவை maḍippuḍavai, பெ.(n.) 1. மடித்த ஆடை; folded cloth. "சிறியனவும் நெடியனவுமாகிய மடிப்புடவைகளை" (மதுரைக். 520, உரை);. 2. மகளிரின் சீலை; saree which is ceremonially pure. [மடி + புடவை.]
மடிப்புத்தையல்	மடிப்புத்தையல் maḍipputtaiyal, பெ.(n.) மடித்துத் தைக்குந் தையல்; hemming. [மடிப்பு + தையல்.]
மடிப்புப்பேச்சு	மடிப்புப்பேச்சு maḍippuppēccu, பெ.(n.) கவர் பொருள்படுஞ் சொல்; equivocal speech. [மடிப்பு + பேச்சு.]

மடிப்புப்பேசு-தல்	மடிப்புப்பேசு-தல் maḍippuppēcudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) கவர் பொருள்படக் கூறுதல் (வின்.);; to use words in a double sense with intent to deceive. [மடிப்பு + பேசு-.]
மடிப்பெட்டி	மடிப்பெட்டி maḍippeḍḍi, பெ.(n.) 1. சீலை வைக்கும் ஒலைக் கூடை; ola basket for keeping cloths ceremonially. 2. அரை மடியிலமைக்கும் வெற்றிலைப் பாக்குப் பை (வின்.);; betel pouch carried in the waist - fold. [மடி + பெட்டி.]
மடிப்பெழுத்தாணி	மடிப்பெழுத்தாணி maḍippeḻuttāṇi, பெ.(n.) கைப்பிடியுள் மடங்கும் எழுத்தாணி வகை; foldable iron style. [மடிப்பு + எழுத்தாணி.]
மடிப்பை	மடிப்பை maḍippai, பெ.(n.) 1. அரை மடியிற் கட்டிய பை; purse kept in the girdle. 2. அடைப்பை (யாழ்.அக.);; bag for keeping betel. 3. மடிசஞ்சி பார்க்க'; see {}. [மடி + பை.]
மடிபிசை-தல்	மடிபிசை-தல் maḍibisaidal, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) பால் சுரக்கும்படியாகப் பசுவின் மடியைத் தடவுதல்; to chafe the udder of a cow in milking. [மடி + பிசை-தல்.]
மடிபிடி	மடிபிடி1 maḍibiḍittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கட்டாயப்படுத்துதல்; to compel, as seizing by the waist cloth. "மடிபிடித்துக் காற்கட்டி விலக்க வொண்ணாதபடி யாயிருக்கை " (ஈடு.5, 3, 5);. 2. வலுவிற் சண்டைக்கு அழைத்தல் (இ.வ.);; to pick a quarrel. 3. வழக்காடுதல் (வின்.);; to dispute. [மடி + பிடி-.] மடிபிடி3 maḍibiḍi, பெ.(n.) 1. கட்டாயம்; compulsion, as caused by seizing by the waist cloth. "தூதரென்று மடிபிடியதாக நின்று" (திருப்பு.1204);. 2. சண்டை; altercation, dipute. 3. மாத்துவப் பெண்கள் மடி நோற்கத் தொடங்குகை (இ.வ.);; commencement of the observance of ceremonial purity by Madhva women. [மடி + பிடி.]
மடிபிடிவழக்கு	மடிபிடிவழக்கு maḍibiḍivaḻkku, பெ.(n.) பகைவரிருவர் ஒருவர் மேலொருவர் தொடுக்கும் வழக்கு; mutual complaint,application for redress by both parties to a dispute. [மடிபிடி + வழக்கு.]

மடிமாங்காய்போடு-தல்	மடிமாங்காய்போடு-தல் maḍimāṅgāypōḍudal, 19 செ.கு.வி.(v.i.) 1. செய்யாததைச் செய்ததாக ஏறிட்டுக் குற்றங் கூறுதல்; to charge falsely, putting a mango in another's possession in order to accuse him of theft. 2. கையூட்டுக் கொடுத்தல் (யாழ்ப்.);; to bribe. [மடிமாங்காய் + போடு-.]
மடிமாங்காயிடு – தல்	மடிமாங்காயிடு – தல் maḍimāṅgāyiḍudal, 17 செ.கு.வி.(v.i.) மடிமாங்காய்போடு-, பார்க்க; see {}. "மடிமாங்காயிட்டு விஷயீகரிக்க வந்திருக்கிறவன்" (திவ்.திருநெடுந். 9, பக்.73);. [மடிமாங்காய் + இடு-.]
மடிமாறி	மடிமாறி maḍimāṟi, பெ.(n.) முடிச்சுமாறி (இ.வ.);; pick-pocket. [மடி + மாறி.]
மடிமூத்தார்தாழி	மடிமூத்தார்தாழி maḍimūttārtāḻi, பெ.(n.) முதுமக்கட்டாழி; large urn found in ancient burial places. [மடி + மூத்தார்தாழி.]
மடிமை	மடிமை maḍimai, பெ.(n.) சோம்பு (தொல்.பொருள்..260);; idleness, sloth, inactivity. [மடி -.→மடிமை.]
மடியல்	மடியல் maḍiyal, பெ.(n.) மடிசல் பார்க்க; see {}. [மடிசல் -→மடியல்.]
மடியில்	மடியில் maḍiyil, பெ.(n.) கூடாரம்; tent "மடியில்விட்டு" (சேதுபு.அகத்.33);. [மது + இல்.] [P.]
மடியிறக்கு-தல்	மடியிறக்கு-தல் maḍiyiṟakkudal, 5 செ.கு.வி (v.i.) ஈனுவதற்கு முன் பசுவின் மடி பருத்தல் (வின்.);; to have udder distended, as a cow before calving. [மடி + இறக்கு-.]
மடியுண்டடிப்பான்	மடியுண்டடிப்பான் maḍiyuṇḍaḍippāṉ, பெ.(n.) பூசனி; pumpkin (சா.அக.);.
மடியுறை	மடியுறை maḍiyuṟai, பெ.(n.) விம்மிதம்; astonishment, bewilderment. "மருளெனக் கருதிய மடியுறை கேண்மதி" (பெருங் உஞ்சைக். 48, 111);. [மடி + உறை.]

மடியேந்து-தல்	மடியேந்து-தல் maḍiyēndudal, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) மடியேல்-, பார்க்க; see {}. [மடி + ஏந்து-.]
மடியேல்-தல்	மடியேல்-தல் maḍiyēltal, 9 செ.குன்றாவி (v.t.) பிச்சையெடுத்தல் (யாசித்தல்);; to beg as receiving alms in one's cloth "பிரயோசனத்துக்கு மடியேற்கை யன்றிக்கே (ஈடு.3, 7, 1);.
மடில்	மடில் maḍil, பெ.(n.) தாழை; fragrant screw pine (சா.அக.);.
மடிவலை	மடிவலை maḍivalai, பெ.(n.) வலை வகை (க.ப.அக.);; boat seine, bag net. [மடி + வலை-.]
மடிவி-த்தல்	மடிவி-த்தல் maḍivittal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. முனை மழுங்கச் செய்தல்; to blunt, as the edge of an instrument. 2. கொல்லுதல்; to ki||. [மடி -→மடிவி-.]
மடிவிடு – தல்	மடிவிடு – தல் maḍiviḍudal, 20 செ.கு.வி.(v.i.) மடியிறக்கு-, பார்க்க (வின்.);; see {}. [மடியிறக்கு -→மடிவிடு-.]
மடிவு	மடிவு maḍivu, பெ.(n.) 1. சோம்பல்; inactivity, indolence. "ஓடியா முறையின் மடிவிலையாகி" (புறநா.29);. 2. உற்சாகக் குறைவு; discouragement. 3. அழிவு (வின்.);; ruin, loss, destruction. 4. சாவு; death. [மடி -→மடிவு.]
மடிவை	மடிவை maḍivai, பெ.(n.) தழை; fonage. "மடிவைக் குறுந்தொடி மகளிர்.... முனையின்" (அகநா.226);.

மடு	மடு1 maḍuttal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. உண்ணுதல்; to take food or drink. "மடுத்தவனஞ்சமுதா" (தேவா.238, 3);. 2. நிறைத்தல் (வின்.);; to fill, penetrate, suffuse, as adour. 3. சேர்த்தல்; to unite, join. "பிணக்குவை கொண்டோடிக்.... கடல் கங்கை மடுத்திடை தூராதே" (கம்பரா. குகப்.21); .4. அடக்கிக் கொள்ளுதல்; to hold, contain. " மடுத்து மாமலையேந்தலுற்றான்"(தேவா.823);. 5. ஊட்டுதல்; to cause to eat or drink; to feed. "ஒண்டொடி மகளிர் மடுப்ப"(புறநா.56);. 6. தீ மூட்டுதல்; to kindle. "கொலைஞ ருலை யேற்றித் தீ மடுப்ப" (நாலடி, 331);. 7. அமிழ்த்துதல்; to immerse. cause to sink, "ஞானவாரி மடுத்து" (சி.சி.8,16);. 8. குத்துதல்; to gore, pierce, thrust. "கூர்நுதி மடுத்தத [illegible] சுரம்" (கலித். [illegible]
மடுத்தடி-த்தல்	மடுத்தடி-த்தல் maḍuttaḍittal, 18 செ.குன்றாவி.(v.t.) மடங்கடித்தல், ஏற்காமல் தள்ளுதல்; to frustrate an object. [மடி -→மடு -→மடுத்து + அடி-.]
மடுத்தல்	மடுத்தல் maḍuttal, பெ.(n.) சுத்தியல் (வின்.);: hammer. [மடி -→மடு -→மடுத்தல்.] [P]
மடுப்படு-த்தல்	மடுப்படு-த்தல் maḍuppaḍuttal, 20 செ.குன்றாவி.(v.t.) ஆழ்ந்திருத்தல்; to be deep. "மடுப்படுக்குஞ் சுருதிப் பொருள்" (தேவா. 80, 10);.

மடுப்பு	மடுப்பு1 maḍuppu, பெ.(n.) 1. அடைவு; containing. 2. நிறைப்பு; filling up, suffusion. 3. உண்கை; taking food. 4. மோசஞ்செய்கை; deceiving, inveigling. 5. ஏமாற்றம்; baffing frustration, disappointment. 6. கேடு; injury. [மடு -→மடுப்பு.] மடுப்பு2 maḍuppu, பெ.(n.) மடிப்பு பார்க்க (யாழ்.அக.);; see {}. [மடு -→மடுப்பு (கொச்சை);.] மடுப்பு maḍuppu, பெ. (n.) பாவை நெய்வதற்கு நீட்டி வைத்திருத்தல்; extending the weaving material. [மடு-மடுப்பு]
மடுமீன்	மடுமீன் maḍumīṉ, பெ.(n.) ஆற்றின் மடுவில் தங்கியிருக்கும் மீன்; fish existing in the deep place of a river. [மடு + மீன்.]
மடுமுழுங்கி	மடுமுழுங்கி maḍumuḻuṅgi, பெ.(n.) நீர் வெள்ளை எனும் நெல் வகை; a kind of paddy.
மடுவங்கரை	மடுவங்கரை maḍuvaṅgarai, பெ.(n.) குளக்கரை (வின்.);; side or brink of a pool or tank. [மடு + அம் + கரை.]
மடுவிடு	மடுவிடு1 maḍuviḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) ஆற்றில் மடுவுண்டாதல்; to make a deep place in a river or channel. மடுவிடு2 maḍuviḍudal, 18 செ.குன்றாவி.(v.t.) கன்றைத் தாய்ப்பால் குடிக்க விடுதல்; to feed calf in cow's udder.
மடுவிப்புருதி	மடுவிப்புருதி maḍuvippurudi, பெ.(n.) கட்டி வகை; a kind of abscess (சா.அக.);.

மடை	மடை1 maḍai, பெ.(n.) 1. தொளை (திவா.);; hole, aperture. 2. வாய்; mouth. 3. குளத்திற்கு வாய் போன்ற மதகு; small sluice of a tank. "உழவ ருடைத்த தெண்ணீர் மடை " (தஞ்சைவா.151);. 4. மதகுப் பலகை; shutters of a sluice. 5. நீரணை; dam by which the flow of water in a channel is obstructed. 6. ஓடை; channel. "மடை தோறும் கமலமென் பூச்செறி யெறும்பியூர்" (தேவா.379, 9);. 7. அணிகலக் கடைப்பூட்டு; clasp, as of an ornament. "மடைசெறி முன்கைக் கடகமொடு" (புறநா. 150);. 8. படைக்கலமூட்டு; joint, as in a spear. "மடையவிழ்ந்த....... வேல்" (சீவக.293);. 9. அழுத்தின ஆணி; nail, rivet. "மடைகலங்கி நிலை திரிந்தன" (புறநா.97);. 10. உண்ணுஞ்சோறு (பிங்.);; boiled rice.
மடைக்கடல்	மடைக்கடல் maḍaikkaḍal, பெ.(n.) ஆற்று நீர் கடலில் கலக்கும் கடற்பாகம் (யாழ்.அக.);; river-mouth, that part of the sea where the river joins it. [மடை + கடல்.]
மடைக்கலப்பானை	மடைக்கலப்பானை maḍaikkalappāṉai, பெ.(n.) ஒரு வகைப் பானை; a kind of pot. [மடை + கலம் + பானை. மடை = சமையல் தொழில்.]
மடைகலம்	மடைகலம் maḍaigalam, பெ.(n.) சமையல் ஏனம்; cooking utensil. "மடைக்கலஞ் சிதைய வீழ்ந்த மடைபானை" (மணிமே.21:56);. [மடை + கலம்.]
மடைக்கழி - த்தல்,	மடைக்கழி - த்தல், maḍaikkaḻittal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t) மதகு திறத்தல் (புதுவை);; to open the sluice. [மடை + கழி-.]
மடைகோலு-தல்	மடைகோலு-தல் maḍaiāludal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) வயலுக்கு நீர்பாய்ச்சுதல்; to attend to the irrigation of fields. [மடை + கோலு-, மடை = மதகு.]

மடைச்சாதி	மடைச்சாதி maḍaiccāti, பெ.(n.) அறிவு குறைந்த கூட்டத்தார் (வின்.);; ignorant folk. [மடை + சாதி. மடம் -→மடை.]
மடைத்தலை	மடைத்தலை maḍaittalai, பெ.(n.) மதகு; sluice, head of a channel. "மடைத் தலையிலோடுமீ னாட" (மூதுரை, 16);. [மடை + தலை.] [P]
மடைத்தனம்	மடைத்தனம் maḍaittaṉam, பெ.(n.) அறிவுக் குறை; folly. [மடத்தனம் -→மடைத்தனம்.]
மடைத்தொழில்	மடைத்தொழில் maḍaittoḻil, பெ.(n.) சமையல் தொழில்; work of cooking, "மடைத் தொழிற்கு மிக்கோன்" (நள.கலிநீங்.25);. [மடை + தொழில். மடு -→மடை = சமையல்.]
மடைத்தொழிலோன்	மடைத்தொழிலோன் maḍaittoḻilōṉ, பெ.(n.) சமையற்காரன் (பிங்.);; cook. [மடை + தொழிலோன்.]
மடைதிறப்போன்	மடைதிறப்போன் maḍaidiṟappōṉ, பெ.(n.) மடைவெட்டி (நாஞ்.); பார்க்க; see {}. [மடைதிறப்போன் -→மடைவெட்டி.]
மடைதிறப்புக்கதிர்	மடைதிறப்புக்கதிர் maḍaidiṟappukkadir, பெ.(n.) அறுவடைக் காலத்தில் மடை வெட்டிக்குக் கொடுக்கும் நெற்கதிர்; perquiste in kind to {}, during harvest. [மடைதிறப்பு + கதிர்.]
மடைநில்-தல்	மடைநில்-தல் maḍainiltal, 14 செ.கு.வி. (v.i.) வேண்டும் போதெல்லாம் பெற்றம் பால் சுரத்தல்; to secrete milk in cow whenever we need. இந்த மாடு மடைநிற்காது (சென்னை);. [மடை + நில்-.]
மடைநூல்	மடைநூல் maḍainūl, பெ.(n.) சமையற் கலை நூல்; art of cookry. treatise on cooking. "மடைநூற் செய்தியும்" (மணிமே.2:22);.

மடைப்பண்டம்	மடைப்பண்டம் maḍaippaṇḍam, பெ.(n.) இறைவனுக்குப் படைக்குஞ் சோறு; rice offerings to a deity. [மடை + பண்டம்.]
மடைப்பள்ளி	மடைப்பள்ளி1 maḍaippaḻḻi, பெ.(n.) கோயில் முதலியவற்றின் அடுக்களை; cook-house, kitchen, especially of a temple. "அடுந்தீ மாறா மடைப்பள்ளி யாகி" (கல்லா.23, 37);. [மடை + பள்ளி.] மடைப்பள்ளி2 maḍaippaḻḻi, பெ.(n.) 1. அரண்மனைச் சமையற்காரன்; steward of a palace. 2. ஒரு சாதி (யாழ்ப்.);; a caste of people. [மடை + பள்ளி.] மடைப்பள்ளி maḍaippaḻḻi, பெ. (n.) சமையலறை ; temple kitchen. [திரு + மடை + பள்ளி]
மடைப்பளி	மடைப்பளி maḍaippaḻi, பெ.(n.) மடைப் பள்ளி பார்க்க; see {}. [மடைப்பள்ளி -→மடைப்பளி.]
மடைப்பின்தொட்டி	மடைப்பின்தொட்டி maḍaippiṉtoḍḍi, பெ.(n.) ஏரிக்கு வெளிப்புறத்தில் மதகின் ஒரமாய்க் கட்டப் பெற்ற தொட்டி (இ.வ.);; cistern outside a tank-bund near its sluice. [மடை + பின் + தொட்டி.]
மடைபரவு - தல்	மடைபரவு - தல் maḍaibaravudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மடைபோடு-, பார்க்க (யாழ்ப்.);; see {}. [மடை + பரவு-.]
மடைபோடு-தல்	மடைபோடு-தல் maḍaipōḍudal, 19 செ.கு.வி. (v.i.) இறைவனுக்குச் சோறு படைத்தல்; to lay out rice offerings before a deity. [மடை + போடு-. மடை = உணவு.]
மடைமாறி	மடைமாறி maḍaimāṟi, பெ.(n.) புரட்டுக்காரன் - ரி; cheat, deceitful person. "தொழுதாள் மடைமாறி சொல்வாள்" (விறலி விடு.803);.
மடைமுகம்	மடைமுகம் maḍaimugam, பெ.(n.) 1. மடைத்தலை பார்க்க; see {}. 2. மடைக்கடல் பார்க்க (யாழ்ப். அக.);; see {}. [மடை + முகம்.]

மடைமுன்தொட்டி	மடைமுன்தொட்டி maḍaimuṉtoḍḍi, பெ.(n.) ஏரிக்கு உட்புறத்தில் மதகு ஓரமாய் நீர் வேகத்தைக் குறைத்தற்குச் சதுர வடிவிற் கட்டப்பட்ட தொட்டி (இ.வ.);; cistern inside a tank - bund in front of a sluice; to lesson water pressure at its head. [மடை + முன் + தொட்டி.]
மடைமை	மடைமை maḍaimai, பெ.(n.) அறியாமை; ignorance. [மடி -→மட -→மடம் = மடந்தை. மடம் -→மடைமை (வே.க.4:6);.]
மடையசாதி	மடையசாதி maḍaiyacāti, பெ.(n.) மடைச் சாதி பார்க்க (வின்.);; see {}. [மடைச்சாதி -→மடையசாதி.]
மடையசாம்பிராணி	மடையசாம்பிராணி maḍaiyacāmbirāṇi, பெ.(n.) 1. அறிவுக்குறைவன் (யாழ்.அக.);; dunce. 2. மட்டிப்பால் பார்க்க; see {}. 3. மடையன்சாம்பிராணி பார்க்க; see {}.
மடையடை-த்தல்	மடையடை-த்தல் maḍaiyaḍaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நீர்பாயுங் காலை மூடுதல்; to close the source of irrigation. 2. தீர்மானமான விடை சொல்லுதல்; to give a definite reply. [மடை + அடை.]
மடையன்	மடையன்1 maḍaiyaṉ, பெ.(n.) சமையற்காரன்; cooking man. "இவ்வறச் சாலை மடையன் ஒருவனுக்கு" (தெ.க.தொ.5, கல்.223);. "மடைக்கலஞ் சீழ்ந்த வீழ்ந்த மடையனை" (மணி.21, 56);. [முல் (துளைத்தற் கருத்து வேர்); –→முள் -→மள் -→மடு = ஆற்றிடைப் பள்ளம், அருவி விழும் பள்ளநீர்க்குண்டு. மடு -→மடுத்தல் = வாயில் வைத்தல், உண்ணுதல். மடு -→மடை = தொளை, வாய், உண்ணுஞ் சோறு, சமையல் வேலை. மடை -→மடையன் (வே.க. 4:92);.] மடையன்2 maḍaiyaṉ, பெ.(n.) மடைவெட்டி பார்க்க; see {}. [மடை -→மடையன். மடை = மதகுக் கதவு.] மடையன்3 maḍaiyaṉ, பெ.(n.) அறிவுக் குறைவாளன்; block-head. "மடையர் பொருள் பெறமருவிகள்" (திருப்பு.828);. [மழ -→மழம் -→மடம் -→மடயன் -→மடையன். மடம் = இளமை, இளமைக்குரிய அறியாமை (வே.க.4:6);.]
மடையன்சாம்பிராணி	மடையன்சாம்பிராணி maḍaiyaṉcāmbirāṇi, பெ.(n.) 1. மரவகை; malabar mohogany. 2. மடையசாம்பிராணி பார்க்க: see {}.

மடையன்நீர்	மடையன்நீர் maḍaiyaṉnīr, பெ.(n.) தெளிந்த நீர்; crystal water. [மடை + நீர் – மடையன்நீர்.]
மடையான்	மடையான் maḍaiyāṉ, பெ.(n.) 1. மடை வெட்டி பார்க்க; see {}. 2. பறவை வகை (பதார்த்த.896);; heron, ardea. 3. உள்ளான் வகை; a grey snipe. மடை = நீரோடை. மடையில் நிற்கும் பறவை மடையான்.
மடையுப்பு	மடையுப்பு maḍaiyuppu, பெ.(n.) சோற்றுப்பு; common salt. [மடை + உப்பு. மடை = சமையல் தொழில். சமையலுக்குப் பயன்படும் உப்பு.]
மடைவெட்டி	மடைவெட்டி maḍaiveḍḍi, பெ.(n.) நீர்மடை திறப்போன்; sluice opener, servent watching the irrigation works and distributing the water (R.T.);. [மடை + வெட்டி. மடை = நீர்நிலை.]
மண்	மண்1 maṇ, பெ.(n.) 1. நிலவுலகம்; the earth, the world. "மண்ணொடு புகழ் நிறீஇ" (பு.வெ.2, 5);. 2. ஐம்பூதத்தொன்று; earth, as an element. "புனலொடு மண்ணும் விண்ணும்" (திருவாச. 5, 8);. 3. நீராடுங்காற் பூசிக்கொள்ளும் பத்துவகை மண், clods of earth taken from ten specified places and rubbed on the person in purificatory baths. "ஆடுநீரன பத்து மண்களும்" (சீவக.2418);. 4. புழுதி (பிங்.);; dust, dirt. 5. திருநாமத்துக்குரிய வெள்ளிய மண்கட்டி; white earth used by {} in marking their fore-head. "ஈராறு நாம முறை செய்துமண் கொடிடுவார்கள் காணுமிமை யோர்" (பாரத.ஒன்பதாம்.1);. 6. தரை (வின்.);; dry ground, soil, land. 7. அணு; atom, particle, grain. "மண்டிணிந்த நிலனும் " (புறநா.2);. 8. சுண்ணச் சாந்து, lime-mortar, cement. "மண்ணோ டியைந்த மரத்தனையர்" (குறள், 576);,

முதலியவற்றிற் பூசும்

மண்கட்டு-தல்	மண்கட்டு-தல் maṇkaṭṭudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. புற்றுக்கட்டுதல்; to throw up earth, as white ants. 2. மாழைகளை உருக்குதற்காகக் கருக்கட்டுதல்; to make moulds of earth for casting metals. [மண் + கட்டு-.]
மண்கட்டை	மண்கட்டை maṇkaṭṭai, பெ.(n.) வாணக் குழலின் களிமண்ணடைப்பு; base of rocket, formed of clay. 2. உடம்பு; human body. [மண் + கட்டை.] [P]
மண்கண்டம்	மண்கண்டம் maṇkaṇṭam, பெ.(n.) மண்பார் பார்க்க (வின்.);; see {}.
மண்கணை	மண்கணை maṇkaṇai, பெ.(n.) 1. குடமுழுவு வகை (பிங்.);; a large hemi spherical drum. 2. முழவுப் பொது (அக.நி.);; drum.
மண்கத்திரி	மண்கத்திரி maṇkattiri, பெ.(n.) ஒரு வகைப் பாம்பு; a kind of snake (சா.அக.);.
மண்கல்	மண்கல் maṇkal, பெ.(n.) 1. செங்கல்; brick. 2. வெள்ளைச் சுக்கான் கல்; white kunkur stone. [மண் + கல்.]
மண்கல்லுச்சத்து	மண்கல்லுச்சத்து maṇkalluccattu, பெ.(n.) பல கல்லுச் சத்து; the essence of several stones.
மண்கலம்	மண்கலம் maṇkalam, பெ.(n.) மட்கலம் பார்க்க; see {}. [மட்கலம் -→மண்கலம்.]
மண்கவரை	மண்கவரை maṇkavarai, பெ.(n.) சேலம் மாவட்டத்தில் மண்ணிலிருந்து உப்புக் காய்ச்சும் ஒட்டர் வகையார்; a class of {} in Salem district, who manufacture salt from earth (E.T.iv. 455);. [மண் + கவரை.]
மண்கிடங்கு	மண்கிடங்கு maṇkiḍaṅgu, பெ.(n.) 1. மண்ணெடுத்த குழி; pit made by digging earth. 2. கல்லறை (யாழ்ப்.);; grave. [மண் + கிடங்கு.]

மண்கிணறு	மண்கிணறு maṇkiṇaṟu, பெ.(n.) 1. களி மண்ணில் தோண்டிய கட்டடமில்லாத கிணறு; well dug out in clay, without walling. 2. மணற்பாங்கில் தோண்டப்பட்ட கிணறு (யாழ்.அக.);; well in a sandy tract. [மண் + கிணறு.]
மண்கிழங்கு	மண்கிழங்கு maṇkiḻṅgu, பெ.(n.) சிறு கிழங்கு பார்க்க; see {}. [மண் + கிழங்கு.]
மண்குகை	மண்குகை maṇgugai, பெ.(n.) 1. நிலவறை; cave in the earth. 2. குளவிக்கூடு; hornet's nest. 3. மண்மூசை; crucible. [மண் + குகை.]
மண்குத்திப்பாம்பு	மண்குத்திப்பாம்பு maṇkuttippāmbu, பெ.(n.) ஒருவகைப் பாம்பு; a kind of snake (சா.அக.);. [மண்குத்தி + பாம்பு.]
மண்குத்துநோய்	மண்குத்துநோய் maṇkuttunōy, பெ.(n.) குழந்தை ஈன்றவுடனே மார்பு, தலை, கீழ் வயிறு முதலிய இடங்களில் காணும் பொறுக்கவியலாத குத்தல் நோய்; an unbearable pain due to the irregular discharge or retention of after birth. The pain is felt in the abdomen, chest, head and other places in the system (சா.அக.);. [மண்குத்து + நோய்.]
மண்குத்துநோவு	மண்குத்துநோவு maṇkuttunōvu, பெ.(n.) பிள்ளைப் பேற்றின் பின் உண்டாகும் நோவு (சீவரட்.208);; after delivery pains. [மண்குத்து + நோவு.]
மண்கும்பம்	மண்கும்பம் maṇkumbam, பெ.(n.) மண் மேடு பார்க்க (யாழ்.அக.);; see {}. [மண் + கும்பம்.]
மண்கும்பி	மண்கும்பி maṇkumbi, பெ.(n.) மண்மேடு பார்க்க (யாழ்.அக.);; see {}. [மண் + கும்பி.]
மண்குழை-த்தல்	மண்குழை-த்தல் maṇkuḻaittal, 4 செ.கு.வி.(v.i) சுவர் முதலியன கட்டுதற்கு உதவுமாறு மண்ணைக் குழைத்துச் சாந்தாக்குதல்; to mix water with clay or mud to form a semi-liquid mass as in building a wall. [மண் + குழை-.]

மண்குளி-த்தல்	மண்குளி-த்தல் maṇkuḷittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) புழுதியாகுதல்; to roll in the dust, to take a sand-bath, as a beast or bird. [மண் + குளி-.]
மண்கூட்டாளன்	மண்கூட்டாளன் maṇāṭṭāḷaṉ, பெ.(n.) குயவன்; potter. "மண் கூட்டாளன் மனைவயின் மறையவும்" (பெருங். உஞ்சைக் 46, 332);. [மண் + கூட்டாளன்.]
மண்கூர்மை	மண்கூர்மை maṇārmai, பெ.(n.) வளைய லுப்பு; a salt obtained from the fuller's earth. [மண் + கூர்மை.]
மண்கொட்டு	மண்கொட்டு maṇkoṭṭu, பெ.(n.) மண்வெட்டி பார்க்க; see {}. "அத்தனை மண் கொட்டால் வெட்டா" (கடம்ப.பு.இலீலா:34);. [மண் + கொட்டு.]
மண்கொத்தளம்	மண்கொத்தளம் maṇkottaḷam, மண்ணாற் செய்த மதிலுறுப்பு (யாழ்.அக.); part of a rampart, made of mud. [மண் + கொத்தளம்.]
மண்கோபுரக்கல்	மண்கோபுரக்கல் maṇāpurakkal, பெ.(n.) செங்கல்; brick. [மண் + கோபுரம் + கல்.]
மண்சாடி	மண்சாடி maṇcāṭi, பெ.(n.) 1. மண்ணாற் செய்த பாண்டம்; earthern jar. 2. யானைக் குன்றி மரம்; a tree. [மண் + சாடி.]
மண்சாடிக்குண்டு மணி	மண்சாடிக்குண்டுமணி maṇcāṭikkuṇṭumaṇi, பெ.(n.) மண்சாடிக்குன்றி மணி பார்க்க; see {}. [மண் + சாடி + குண்டுமணி. குன்றிமணி -→குண்டுமணி.]
மண்சாடிக்குன்றிம ணி	மண்சாடிக்குன்றிமணி maṇcāṭikkuṉṟimaṇi, பெ.(n.) பெரிய குன்றிமணி; big relty seed (சா.அக.);. [மண் + சாடி + குன்றிமணி.]

மண்சாந்து	மண்சாந்து maṇcāndu, பெ.(n.) குழைத்த சேறு (இ.வ.);; mud plaster. [மண் + சாந்து.]
மண்சிலை	மண்சிலை maṇcilai, பெ.(n.) கற்காவி (யாழ்.அக.);; red ochre. [மண் + சிலை.]
மண்சிவப்பு	மண்சிவப்பு maṇcivappu, பெ.(n.) கருஞ் சிவப்பு (யாழ்.அக.);; dark red. [மண் + சிவப்பு.]
மண்சீலை	மண்சீலை maṇcīlai, பெ.(n.) மருந்து புடமிடக் கலத்தின்மேற் சுற்றும் மண்ணூட்டிய துணி (கொ.வ.);; piece of cloth coated with luting and tied either round the mouth of the pot for calcining medicines or round the medicines to be calcined. [மண் + சீலை.]
மண்சீலைசந்துசெய்-தல்	மண்சீலைசந்துசெய்-தல் maṇsīlaisanduseytal, 1 செ.குன்றாவி.(v.t.) மண்சீலை செய்-, பார்க்க; see {}. [மண் + சீலை + சந்து + செய்-.]
மண்சீலைசெய்-தல்	மண்சீலைசெய்-தல் maṇsīlaiseytal, 1 செ.குன்றாவி.(v.t.) சீலை மண் செய்தல்; to lute the crucible which containes the medicine to be calcined. [மண் + சீலை + சந்து + செய்-.]
மண்சுதை	மண்சுதை maṇcudai, பெ.(n.) கண்ணச் சாந்து; chunnam plaster. [மண் + கதை.]
மண்செய்கை	மண்செய்கை maṇceykai, பெ.(n.) மண் வேலை பார்க்க (யாழ்.அக.);; see {}. [மண் + செய்கை.]
மண்செய்-தல்	மண்செய்-தல் maṇceytal, 1 செ.குன்றாவி.(v.t.) மண்சிலைசெய்-தல் பார்க்க; see {}. [மண் + செய்-.]
மண்சேய்	மண்சேய் maṇcēy, பெ.(n.) செவ்வாய் (நாமதீப.90);; mars, as son of the earth. [மண் + சேய்.]

மண்சோறு	மண்சோறு maṇcōṟu, பெ.(n.) 1. தெய்வத்திற்கு நேர்ந்து கொண்டு கோயில் தரையில் சோறிட்டு உண்ணும்போது; as per take vow eat the rice food from temple floor. 2. மணற்சோறு பார்க்க (யாழ்.அக.);; see {}. [மண் + சோறு.]
மண்டக்கம்	மண்டக்கம் maṇṭakkam, பெ.(n.) முத்துக் குளிப்போனை மேலிழுக்கும் கயிறு (வின்.);; rope used for hauling up divers in pearl fishery.
மண்டக்கன்	மண்டக்கன் maṇṭakkaṉ, பெ.(n.) மண்டக்காள் பார்க்க; see {}. "மண்டக்க னேறாமல்" (நெல்விடு.222);. [மண்டக்கம் -→மண்டக்கன்.]
மண்டக்காள்	மண்டக்காள் maṇṭakkāḷ, பெ.(n.) முத்துக் குளிப்பவனைக் கயிறு கொண்டு மேலிழுப்பவன்; one that hauls up divers in pearl fishery. [மண்டக்கம் + ஆள் - மண்டக்காள்.]
மண்டக்கு	மண்டக்கு maṇṭakku, பெ.(n.) மண்டக்கம் பார்க்க (வின்.);; see {}. [மண்டக்கம் -→மண்டக்கு.]
மண்டகப்படி	மண்டகப்படி1 maṇḍagappaḍi, பெ.(n.) மண்டபச்செலவு பார்க்க; see {}. மண்டகப்படி2 maṇḍagappaḍi, 1. பகடி; ridicule. 2. அடி; tharshing, beating.
மண்டக்கப்படிச்செலவு	மண்டக்கப்படிச்செலவு maṇḍakkappaḍiccelavu, பெ.(n.) மண்டபச்செலவு பார்க்க: see {}. [மண்டகப்படி + செலவு.]
மண்டகம்	மண்டகம்1 maṇṭagam, பெ.(n.) மண்டபம்1 பார்க்க; see {}. "மண்டகம் எடுத்த நிலத்தொடும்" (S.I.I.i, 150, 61);. [மண்டபம் -→மண்டகம்.] மண்டகம்2 maṇṭagam, பெ.(n.) சருக்கரை போடாத பூரி; a wheat cake prepared without sugar (வின்.);.
மண்டகி	மண்டகி maṇṭagi, பெ.(n.) ஆமணக்குச் செடி; castor plant (சா.அக.);.

மண்டங்கள்ளி	மண்டங்கள்ளி maṇṭaṅgaḷḷi, பெ.(n.) கள்ளி வகை; cement plant s.t.r. Euphorhia trigona. -
மண்டபச்செலவு	மண்டபச்செலவு maṇṭabaccelavu, பெ.(n.) இறைவன் (உற்சவமூர்த்தி); மண்டபத்தில் எழுந்தருள்வதற்காகச் செய்யுஞ் செலவு; expense incurred for receiving a deity in a {} during a festival. [மண்டபம் + செலவு.]
மண்டபப்படி	மண்டபப்படி1 maṇḍababbaḍi, பெ.(n.) 1. மண்டபச்செலவு பார்க்க; see {}. 2. திருநாட் சிறப்பு; special celebration to a deity at a festival. இன்றைக்கு நாலாம் மண்டபப்படி (உ.வ.);. 3. திருவிழாவில் இறைவன் தங்குமிடம் (கொ.வ.);; halting place for a deity in a festival procession. மண்டபப்படி2 maṇḍababbaḍi, பெ.(n.) மடைப் பண்டம் பார்க்க; see {}.
மண்டபம்	மண்டபம்1 maṇṭabam, பெ.(n.) திருநாளில் இறைவன் தங்குவதற்காகக் கட்டப்பட்ட கற்கட்டடம்; pavilion in a temple or other place used during festivals for the reception of idols when they are carried in procession, generally a square or rectangular hall with a flat roof supported by pillars. 2. ஒப்பனைப் பந்தல்; temporary saloon or open shed decorated for festive occasion. 3. சாவடி; public hall or rest - house. [மண்டுதல் = நெருங்குதல், நிறைதல், நிறைந்து கூடுதல். மண்டு = செறிவு, மிகுதி. மண்டு -→மண்டகம் -→மண்டபம். ஒ.நோ. வாணிகம் -→வாணிபம்.] மண்டபம்2 maṇṭabam, பெ.(n.) மண்டலம்1 பார்க்க; see {}.
மண்டபவெழினி	மண்டபவெழினி maṇṭabaveḻiṉi, பெ.(n.) கூடாரம்; tent or pavilion resembling a hall. "கண்டங்குத்திய மண்டப வெழினியுள்" (பெருங். உஞ்சைக்.37. 103);. [மண்டபம் + எழினி.]
மண்டம்	மண்டம்1 maṇṭam, பெ.(n.) 1. நீர்ப் பொருளைக் காய்ச்சும் போது அல்லது புளிப்புச் சேர்க்கும் போது மேலெழும் ஏடு; skimmings, scum froth or foam, as on boiling or fermenting liquids. 2. தயிரேடு; cream of curdled milk. 3. ஆமணக்கு (மலை.);; castor plant. மண்டம்2 maṇṭam, பெ.(n.) 1. ஒருவகைக் கஞ்சி; a kind of rice pap. 2. மண்டை; skull. 3. நொதி; bear yeast (சா.அக.);.

மண்டையந்தம்	மண்டையந்தம் maṇṭaiyandam, பெ.(n.) சோறு; cooked rice (சா.அக.);.
மண்டயிலம்	மண்டயிலம் maṇṭayilam, பெ.(n.) 1. மண்ணிலூறும் (தயிலம்); நெய்; oil springing from the earth - crude oil. 2. மண்ணெ (ண்ணெ);ய்; kerosine oil. 3. மண்ணில் வடிக்கும் எண்ணெய்; oil extracted from the mud. [மண் + Skt. தைலம்.]
மண்டர்	மண்டர் maṇṭar, பெ.(n.) படைவீரர் (திவா.);; heroes, champions, soldiers.
மண்டல்	மண்டல் maṇṭal, பெ.(n.) வெள்ளத்தின் அடியில் திரளும் மண், வண்டல்; sediment. [மண்டு -→மண்டல் (மு.தா.159);.]
மண்டல்வலை	மண்டல்வலை maṇṭalvalai, பெ.(n.) வலை வகை; kind of fishing net. [மண்டல் + வலை.] வலையின் சிறப்புத் தன்மை:- மிதப்புக் கட்டைகள் சிறியனவாகவும், கீங்காக் கற்கள் பெரியனவாகவும் இருக்கும். 400 முதல் 500 அடி நீளமுடையது. தடித்த கயிற்றாலானது. 5 அங்குல கண்களையுடையது (க.ப.அக.);.
மண்டலச்சீரந்தாதி	மண்டலச்சீரந்தாதி maṇṭalaccīrandāti, பெ.(n.) ஒரு செய்யுளின் இறுதியடியின் இறுதிச் சீரும் முதலடியின் முதற்சீரும் ஒன்றாய் வரப் பாடும் அந்தாதி வகை; a kind of {} in whcih the last foot of the last line of a stanza is the same as the first line. "மண்டல எழுத்தந்தாதி, செந்நடை எழுத்தந்தாதி, மண்டல அசையந்தாதி, மண்டலச் சீரந்தாதி, செந்நடை அடியந்தாதி, மண்டல மயக்கந்தாதி, செந்நடை மயக்கந்தாதி, மண்டல இடையிட்ட அடியந்தாதி எனக் கொள்க" (யாப்.வி.52, பக்.193);. [மண்டலம் + சீர் + அந்தாதி.]
மண்டலசெயம்	மண்டலசெயம் maṇṭalaseyam, பெ.(n.) உலக வெற்றி; world - conquest. [மண்டலம் + செயம். Skt.Jayam.]
மண்டலநிலை	மண்டலநிலை maṇṭalanilai, பெ.(n.) வில்லோர் நிலை நான்கினுள் ஒன்று; a posture in archery. "வில்வளைத் தெதிர் மண்டல நிலையாய்" (பாரத.நிரை.67);. [மண்டு = வளைதல். மண்டு -→மண்டலம். மண்டலம் + நிலை.]
மண்டலநெறி	மண்டலநெறி maṇṭalaneṟi, பெ.(n.) எந்திரச் சக்கரம் வரைதற்குரிய நெறிமுறைகள் (வின்.);; directions for making diagrams for worship. [மண்டலம் + நெறி.]

மண்டலபுருடன்	மண்டலபுருடன் maṇḍalaburuḍaṉ, பெ.(n.) 16ஆம் நூற்றாண்டில் சூடாமணி நிகண்டை இயற்றிய சமண ஆசிரியர்; author of {} of 16th century a Jain.
மண்டலபூசை	மண்டலபூசை maṇṭalapūcai, பெ.(n.) 40, 41 அல்லது 45 நாட்களுக்குத் தொடர்ந்து நடைபெறும் வழிபாடு; the ceremony of anoiting idols continually for 40, 41 or 45 days. [மண்டலம் + பூசெய் -→பூசை.]
மண்டலம்	மண்டலம்1 maṇṭalam, பெ.(n.) 1. நிலவுலகம்; the earth. "மண்டலந் தனைஇ.... குளிரவே வைத்தோன்" (பாரத.குருகுல.3);. 2. வட்டம் (பிங்.);; circle, sphere, orbit. "சுடர் மண்டலம்" (திருநூற்.80);. 3. வட்ட வடிவம் (திவா.);; disc, as of sun or moon or clouds. 4. கதிரவன் பரிப்பு; ecliptic. 5. கதிரவன் மறைப்பின் போதான நிலவின் வட்டப்பாதை; circle of the moon during eclipse. 6. ஒரு பகுதி; region, as of sun, moon or clouds. 'மேக மண்டலம்' (உ.வ.);. 7. நாட்டின் பெரும்பகுதி; district, division of a country. 'சோழ மண்டலம்' (உ.வ.); 8. ஊர் (பிங்.);; town. 9. மந்திரச் சக்கரம் (வின்.);; mystic circular diagram. 10. குதிரையின் வேக வகை; a pace of horse. "பண்ணிய வீதிபற்றி மண்டலம் பயிற்றினானே" (சீவக.795);. 11. கூட்டம்
மண்டலம்போடு-தல்	மண்டலம்போடு-தல் maṇṭalambōṭudal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பாம்பு முதலியன வட்டமாய்ச் சுற்றியிருத்தல்; to form into circles or coils as a snake 2. சுற்றிச் சுற்றி வட்டமிடுதல்; to pass round one another in a circle, as combatants, to describe circles in the air, as birds. 3. சக்கரம் முதலியன வரைதல்; to make ornamental, strological or mystic diagrams, commonly circular. 4. மண்டலமிடு-தல் பார்க்க; see {}. [மண்டலம் + போடு-.]
மண்டலமட்டி	மண்டலமட்டி maṇṭalamaṭṭi, பெ.(n.) மண்டலாட்டி பார்க்க; see {}. [மண்டலம் + மட்டி.]

மண்டலமயக்கந்தாதி	மண்டலமயக்கந்தாதி maṇṭalamayakkandāti, பெ.(n.) 1. ஒரு செய்யுளின் இறுதியடியின் இறுதி எழுத்து அசை அல்லது சீர் முதலடியின் முதலெழுத்து அசை அல்லது சீரோடு ஒத்து வருமாறு பாடப்படும் மயக்கந்தாதி வகை (யாப்.வி.52, உரை);; a kind of {} in which the last letter, syllable or foot of the last line of a stanza is the same as the first letter. syallable or foot of its first line. 2. மண்டலச்சீரந்தாதி பார்க்க; see {}. [மண்டலம் + மயக்கு + அந்தாதி.]
மண்டலமழை	மண்டலமழை maṇṭalamaḻai, பெ.(n.) பரந்து பெய்யும் மழை (வின்.);; rain falling over a wide area. [மண்டலம் + மழை. மண்டலம் = பரப்பு.]
மண்டலமாக்கள்	மண்டலமாக்கள் maṇṭalamākkaḷ, பெ.(n.) 1. அரசர்; kings, rulers. "மண்டல மாக்கள் பிரிதோருவங் கொண்டும்" (சிலம்.8, 89, உரை, மேற்.);. 2. மண்டிலமாக்கள் பார்க்க; see{}. [மண்டலம் + மாக்கள்.]
மண்டலமிடு-தல்	மண்டலமிடு-தல் maṇḍalamiḍudal, 20 செ.கு.வி.(v.i.) 1. பார்க்க; see {}. 2. உணவு உண்பதற்கும், பூசை முதலியவற்றிற்காகவும் நீர் தெளித்துத் தடவி இடம் பண்ணுதல்; to prepare a place by cleaning it with water as for dining or and worship. "நீரைத் தெளித்துத் தடவி மண்டலமிட்டு" (சிலம்.16, 41, உரை.);. 3. ஒரு மண்டல காலம் வழிபடுதல் (திவ்.நாய்ச்.1, வியா.);; to perform worship for a {}. 4. பரிவேடங் கொள்ளுதல்; to have a halo, as the sun or moon. [மண்டலம் + இடு-.]
மண்டலர்	மண்டலர் maṇṭalar, பெ.(n.) அருகபதம் பெற்றவரில் ஒரு சாரார் (சி.சி.பர.ஆசீவகன் மறுதலை, 2);; a class of Arhats. [மண்டலம் + அர்.]
மண்டலவசையந்தாதி	மண்டலவசையந்தாதி maṇṭalavasaiyandāti, பெ.(n.) 1. ஒரு செய்யுளின் இறுதியடியின் இறுதியசையும் முதலடியின் முதலசையும் ஒன்றாக வரும்படி பாடப்படும் அசையந்தாதி (யாப்.வி.52, உரை);; a kind of {} in which the last syllable of the last line of a stanza is the same as the first syllable of its first line. 2. மண்டலச்சீரந்தாதி பார்க்க; see {}. [மண்டலம் + அசை + அந்தாதி.]
மண்டலவடியந்தாதி	மண்டலவடியந்தாதி maṇḍalavaḍiyandāti, பெ.(n.) ஒரு செய்யுளிறுதியடியின் இறுதி எழுத்து, அசை அல்லது சீர் முதலடியின் முதல் எழுத்து, அசை அல்லது சீருடன் ஒத்து வருமாறு பாடப்படும் அந்தாதி வகை (யாப்.வி.52, உரை);; a kind of (adj.); in which the last letter, syllable or foot of the last line of a stanza is the same as the first letter, syllable or foot of its first line. [மண்டலம் + அடி + அந்தாதி.]
மண்டலவர்சம்	மண்டலவர்சம் maṇṭalavarcam, பெ.(n.) மண்டலமழை பார்க்க; see {}. "ஆதிமழை என்று மண்டல வர்ஷமாக்கி" (திவ். திருப்பா.4,வியா.);. [மண்டலம் + Skt.வர்சம்.]

மண்டலவன்	மண்டலவன் maṇṭalavaṉ, பெ.(n.) மண்டல புருடன் (சூடா.3, 78); பார்க்க; see{}. [மண்டலம் + அவன்.]
மண்டலவிதி	மண்டலவிதி maṇṭalavidi, பெ.(n.) மண்டல நெறி பார்க்க; see {}. [மண்டலம் + விதி.] Skt.விதி > த. நெறி.
மண்டலவியூகம்	மண்டலவியூகம் maṇṭalaviyūkam, பெ.(n.) வட்டமாக அமைக்கும் படை வகுப்பு (குறள், 767, a உரை);; circular array, as of any army. [மண்டலம் + வியூகம்.]
மண்டலவிரியன்	மண்டலவிரியன் maṇṭalaviriyaṉ, பெ.(n.) மண்டலி3 பார்க்க; (இ.வ.);; see {}. [மண்டலம் + விரியன்.] Skt.வியூகம் > த. படையமைப்பு.
மண்டலவெழுத்தந்தாதி	மண்டலவெழுத்தந்தாதி maṇṭalaveḻuttandāti, பெ.(n.) 1. ஒரு செய்யுளின் இறுதியடியின் இறுதியெழுத்தும் முதலடியின் முதலெழுத்தும் ஒன்றாய் வரப் பாடப்படும் எழுத்தந்தாதி வகை (யாப்.வி.52, உரை);; a kind of {} in which the last letter of the last line of a stanza is the same as the first letter of its first line. 2. மண்டலச்சீரந்தாதி பார்க்க; see {}. [மண்டலம் + எழுத்து + அந்தாதி.]
மண்டலாகாரம்	மண்டலாகாரம் maṇṭalākāram, பெ.(n.) வட்ட வடிவம் (வின்.);; circular shape, circular course. [மண்டலம் + ஆகாரம்.]
மண்டலாசி	மண்டலாசி maṇṭalāci, பெ.(n.) 1. பழைய திருவனந்தபுரம் மாநிலத்தில் மன்னர் இறந்தபோது தலைவிரித்துப் போட்டு இழவு கொண்டாட அமர்த்தப்படுவோர்; professional mourners, who bewail at the demise of the king in the old Travancore state. 2. அடங்காப்பிடாரி; termagent,shrew.
மண்டலாட்டி	மண்டலாட்டி maṇṭalāṭṭi, பெ.(n.) இலுப்பை மரம் (மலை.);; a species of mahwa.
மண்டலாதி	மண்டலாதி maṇṭalāti, பெ.(n.) மாங்காய்; mango (சா.அக.);.
மண்டலாபிடேகம்	மண்டலாபிடேகம் maṇṭalāpiṭēkam, பெ.(n.) மண்டலபூசை பார்க்க; see {}. [மண்டலம் + Skt.அபிசேகம்.]

மண்டலார்த்தம்	மண்டலார்த்தம் maṇṭalārttam, பெ.(n.) 1. அரை வட்டம்; semi circle. 2. அரை விட்டம், ஆரம், semi-diameter. [மண்டலம் + Skt.அர்த்தம்.]
மண்டலி	மண்டலி1 maṇṭalittal, 20 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மண்டலம்போடு-, பார்க்க; see {}. 2. காலை வளைத்து வட்டமாக்குதல்; to bend the legs in a low-like form. 3. இறுதிப் பாட்டின் அல்லது இறுதி அடியின் இறுதி எழுத்து, அசை, சீர் என்பனவற்றுள் ஏதேனும் ஒன்று முதற்பாட்டின் அல்லது முதல் அடியின் முதல் எழுத்து, அசை, சீர் என்பனவற்றுள் ஒன்றாய் வருமாறு இசைத்தல்; to compose a poem so that the last letter, syllable or foot of its last line or stanza is the same as the first letter, syllable or foot of its first line or stanza. [முல்(வளைதற் கருத்து வேர்); முள்-→ முட்டு-→ முட்டை = சுழி, சுன்னம். முள்-→ (மள்);-→ (மண்);-→ மணி = வட்டமான வெண்கலம். முள்-→ முண்-→ முண்டு-→ மண்டு-→ மண்டி-→ மண்டியிடுதல் = காலை மடித்தல் அல்லது மடக்குதல். மண்டு-→ மண்டலம்-→ மண்டலி-(வே.க.4:83);.] மண்டலி2 maṇṭalittal, 20 செ.குன்றாவி, (v.t.) வளைத்தல்; to surround. [மண்டு-→மண்டலம்-→ மண்டலி-.] மண்டலி3 maṇṭali, பெ.(n.) உடலில் வட்டப் பொட்டுகள் நிறைந்த நச்சுப் பாம்பு வகை; a venemous serpent, as marked with round spots. [மண்டு-→மண்டலம்-→ மண்டலி.] [p] மண்டலி
மண்டலிகம்	மண்டலிகம் maṇṭaligam, பெ.(n.) கருங்கூளி; black variety of vulture (சா.அக.);.
மண்டலிகன்	மண்டலிகன் maṇṭaligaṉ, பெ.(n.) 1. அரசன்; king. "மண்டலிகர்க் கெல்லா மகுடம் போல்வான்" (பிரமோத்.8,11);. 2. நாட்டின் ஒரு பகுதியை யாளும் அதிகாரி, viceroy, petty ruler, ruler of a limited region. "திருவேங்கடநாத மண்டலிகன்" (பணவிடு. 52);. [முள்-→(மள்);-→ (மண்);-→ மணி = வட்டமான வெண்கலம். முண்டு-→ மண்டு-→ மண்டி-→ மண்டியிடுதல் = காலை மடித்தல் அல்லது மடக்குதல், மண்டுதல் = வளைதல். மண்டு-→ மண்டலம் = வட்டம், வட்டகையான நாட்டுப் பிரிவு. மண்டலம்-→ மண்டலி-→ மண்டலிகன்.]
மண்டலிகனை	மண்டலிகனை maṇṭaligaṉai, பெ.(n.) கொட்டைப் பாக்கு; areca nut (raw.); (சா.அக.);.

மண்டலிசிதம்	மண்டலிசிதம் maṇṭalisidam, பெ.(n.) 1. கடுகு; mustard. 2. தேன்; honey. 3. வியர்வை; perspiration (சா.அக.);.
மண்டலிப்பாம்பு	மண்டலிப்பாம்பு maṇṭalippāmbu, பெ.(n.) சுருட்டை, பனையன், விரியன் முதலிய வளையமிட்டு செல்லும் பாம்பு, நீளமாகவும் தோலில் வளையக் குறியுடன் ஒளிரும் பாம்பு; a snake generally found lying in circle, those which are large and slow and marked with ring like or circular spots on their skin and have the glow of the sun or fire-wiper snake. [மண்டலி + பாம்பு.]
மண்டலியாழ்	மண்டலியாழ் maṇṭaliyāḻ, பெ.(n.) பெரும் பண்களுள் ஒன்று (பிங்.);; a melody type. [மண்டலி + யாழ்.]
மண்டலீகன்	மண்டலீகன் maṇṭalīkaṉ, பெ.(n.) 1. மண்டலிகன்1 பார்க்க; see {}. "பலமன்னியர் மண்டலீகர்" (உத்தரரா. திருவோலக். 11);. 2. மண்டலிகன்2 பார்க்க; see {}. [மண்டலிகன்-→மண்டலீகன்.]
மண்டலேச்சுவரன்	மண்டலேச்சுவரன் maṇṭalēccuvaraṉ, பெ.(n.) 1. நாற்பது யோசனை சதுரம் பரப்புள்ளதும், நூறு நூறாயிரம் ஊர்கள் கொண்டதுமான நாட்டையாளும் தனியரசன்; emperor, independent morach, paramount sovereign who rules over a country 40 {} square or containing over 100,000 hamlets. 2. சிவதீக்கையின் போது நடுக்கும்பத்தின் அடியில் இடப்படும் யந்திரம் (இ.வ.);; a figure drawn on the ground, on which the principal pot is placed, in {}. [மண்டலம் + ஈச்சுவரன்.]
மண்டலேசன்	மண்டலேசன் maṇṭalēcaṉ, பெ.(n.) மண்டலேச் சுவரன் பார்க்க; see {}. [மண்டலம் + ஈசன்.]
மண்டலேசுரன்	மண்டலேசுரன் maṇṭalēcuraṉ, பெ.(n.) மண்டலேச்சுவரன் பார்க்க; see {}. [மண்டலம் + ஈசுவரன்.]
மண்டவம்	மண்டவம் maṇṭavam, பெ.(n.) கங்கச்சாவடி (வின்.);; custom house. [மண்டபம்-→மண்டவம்.]

மண்டா	மண்டா maṇṭā, பெ.(n.) மீன், பன்றி வகைகளைக் குத்த உதவும் ஈட்டி வகை (வின்.);; harpoon, hog-spear with short barked prongs. [p]
மண்டாங்கி	மண்டாங்கி maṇṭāṅgi, பெ.(n.) மண்தாங்கிப் பலகை பார்க்க; see {}. [மண் + தாங்கி. மண்தாங்கி-→ மண்டாங்கி.]
மண்டாங்கிச்சுவர்	மண்டாங்கிச்சுவர் maṇṭāṅgiccuvar, பெ.(n.) குறட்டின் முன்னே கட்டப்படுங் குத்துக் கற்சுவர்; retaining wall. [மண் + தாங்கி + சுவர். மண்தாங்கிச்சுவர்-→ மண்டாங்கிச்சுவர்.]
மண்டாடி	மண்டாடி maṇṭāṭi, பெ.(n.) வள்ளத்தைச் செலுத்துபவர்; sailor of {}.
மண்டி	மண்டி1 maṇṭi, பெ.(n.) காலை முடக்கி முழுந்தாளால் நிற்கை; kneeling, kneeling on one knee, as an archer. "ஒரு கால் மண்டியாக... மடித்து வைத்து" (புறநா.80, உரை);. [முள்(வட்டக்கருத்து வேர்);. முள்-→ முண்டு-→ மண்டு-→ மண்டி. மண்டியிடுதல் = காலை மடித்தல் அல்லது மடக்குதல்.] மண்டி2 maṇṭi, 1. வண்டல் (வின்.): sediment, dregs, settlings, lees. 2. கலங்கல் நீர்; muddy water. க., தெ. மட்டி. [மண்டுதல்= நெருங்குதல், திரளுதல். மண்டு-→ மண்டி (மு.தா.159);.] மண்டி3 maṇṭi, பெ.(n.) 1. தவசம் (தானியம்); மொத்தமாக விற்குமிடம்; wholesale grain market. 'மண்டித் தெரு' (உ.வ.);. "பூரிய மாக்க ளுண்பது மண்டி நாரரி நறவ முகுப்ப நலனழிந்து" (பரிபா.6, 48);. 2. பெருவணிகம் செய்யும் பண்டகசாலை (வின்.);; shop stall, warehouse, large shop where things are sold wholesale or in large quantities. [முல்(பொருந்தற் கருத்து வேர்);-→ மல் = பருமை, வளம், வலிமை. பல அணுக்கள் அல்லது உறுப்புகள் அல்லது பொருள்கள் பொருந்துவதால் (ஒன்று சேர்வதால்); திரட்சி அல்லது பருமை உண்டாகும். ஒ.நோ. சேரே திரட்சி (தொல்.உரி.65); மிகுதியால் வளமும் பருமையால் வலிமையும் உண்டாகும். மல்-→ மண்-→ மண்டி.]
மண்டிக்கலம்	மண்டிக்கலம் maṇṭikkalam, பெ.(n.) 72 படி கொண்ட முகத்தலளவை; gain measure of 72 {}. [மண்டி + கலம்.]

மண்டிக்கிட–த்தல்	மண்டிக்கிட–த்தல் maṇḍikkiḍattal, 3 செ.கு.வி.(v.i.) அடர்ந்து வளர்ந்திருத்தல், நிறைந்திருத்தல்; growing wild in the fields. "புகழ் மண்டிக் கிடக்கும் தமிழ்நாடு" (பாரதியார்);. [மண்டி + கிட-.]
மண்டிகை	மண்டிகை maṇṭigai, பெ.(n.) அப்ப வகை (பிங்.);; a kind of cake. [மண்டி-→மண்டிகை. மண்டி = வளைவு.]
மண்டிதம்	மண்டிதம் maṇṭidam, பெ.(n.) சிறுகீரை (மலை.);; a species of amaranth.
மண்டிபோடு-தல்	மண்டிபோடு-தல் maṇṭipōṭudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) முழங்கால் முட்டிமேல் நிற்றல்; to stand with leg or legs bent, as in player or in archery. வீட்டுப்பாடம் செய்யாததால், வகுப்பில் மண்டி போட்டான் (உ.வ.);. [மண்டி + போடு-.] [p]
மண்டியிடு-தல்	மண்டியிடு-தல் maṇḍiyiḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) முழுந்தாளில் நிற்றல்; to stand on the knees, as for prayer. இறைவன் முன் மண்டியிட்டார் (உ.வ.);. [மண்டி + இடு-.]
மண்டிரவல்	மண்டிரவல் maṇṭiraval, பெ.(n.) இரவலாகப் பெற்ற நகையை வறுமையால் அடகு வைக்கை (வின்.);; pledging borrowed jewellery, when in straits. [மண்டி + இரவல்.]
மண்டிலக்கடவுள்	மண்டிலக்கடவுள் maṇḍilakkaḍavuḷ, பெ.(n.) நிலவு; the moon, "மறுவுடை மண்டிலக் கடவுளை வளைத்த" (பெருங். இலாவண.9,168);. [மண்டிலம் + கடவுள்.]
மண்டிலநிலை	மண்டிலநிலை maṇṭilanilai, பெ.(n.) 1. தேசிக் கூத்தின் வகை (பிங்.);; a posture in {}. 2. மண்டலம்14 பார்க்க; see {}. [மண்டலம் + நிலை – மண்டலநிலை-→ மண்டிலநிலை.]

மண்டிலம் maṇṭilam, பெ.(n.)	மண்டிலம் maṇṭilam, பெ.(n.) maṇṭilambe, 2. வட்ட வடிவு, as of sun or moon. "செஞ்ஞாயிற்றுப் பரிப்புச் சூழ்ந்த மண்டிலமும்" (புறநா.30);. 3. வட்டமா யோடுகை; coursing in a circle. "செலவொடு மண்டிலஞ் சென்று" (பு.வெ.12 வென்றிப், 14);. 4. குதிரை (பிங்.); horse, a running in a circle. "கழிப்புலாய் மண்டிலங் கொட்பு" (இன்னா.35);. 5. நாட்டின் பெரும் பகுதி; district, division of a country. 6. நிலம்; the earth. "கடல்சூழ் மண்டிலம்" (குறுந்.300);. 7. கதிரவன்; sun. "பகல் செய் மண்டிலம் பாரித் தாங்கு "(பெரும்பாண்.442);. 8. நிலவு; moon. "செய்வுறு மண்டிலம்" (கலித்.7);. 9. தேசிக் கூத்தின் வகை; a posture in {}. 10. வானம் (பிங்.);; air, atmosphere, heavens. 11. கண்ணாடி;
மலையாம். மண்டிலமாக்கள்	மலையாம். மண்டிலமாக்கள் malaiyāmmaṇṭilamākkaḷ, பெ.(n.) நாட்டின் பகுதியை ஆளும் அதிகாரிகள்: viceroys, petty rulers. "மண்டிலமாக்களும் தண்டத் தலைவருமாய்" (தொல்.பொருள்.30, உரை);. [மண்டிலம் + மாக்கள்.]
மண்டிலயாப்பு	மண்டிலயாப்பு maṇṭilayāppu, பெ.(n.) நாற்சீரடிச் செய்யுள் (தொல்.பொருள்.427);: verse of four feet to a line. [மண்டிலம் + யாப்பு.]
மண்டிவணிகம்	மண்டிவணிகம் maṇṭivaṇigam, மொத்த வணிகம் (வின்.); wholesale trade. [மண்டி + வணிகம்.]

மண்டு	மண்டு1 maṇṭudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. நெருங்குதல்; to be close together, crowded, pressed. "விரிசடை மண்டி யலைந்திட" (கோயிற்பு.பதஞ்சலி.40);. 2. விரைந்து செல்லுதல்; to move swiftly. "கடற்படை குறிப்ப மண்டி" (புறநா.6);. 3. திரளுதல்; to collect together, to around, to come in flocks, throngs; to press, rush, "கால்விசைத் தோடிக் கடல்புக மண்டி" (திருவாச. 2, 135);. 4. உக்கிரமாதல்; to grow vehement, to wax fierce. "மண்டமர்" (பு.வெ.1, 1);. 5. ஒளியுமிழ்தல்; to glow, to blaze. "மண்டு மெரியுள்" (பு.வெ.1, 1);. 6. அதிகமாதல்; to increase, to become excessive. "மண்டிய கடும்பசி தனக்கு" (தாயு.ஆனந்தமான.4);. 7. ஈடுபடுதல்; to be fascinated, charmed, engrossed. "முற்பட வடிவிலே மண்டுகிறாள்" (ஈடு.5, 3, 1);. [முண்டுதல்= நெருங்குதல், முண்டு-→ மண்டு (மு.தா.82);.]
மண்டுகால்	மண்டுகால் maṇṭukāl, பெ.(n.) முட்டுக்கால் (வின்.);; prop. [மண்டு + கால்.]
மண்டுக்கி	மண்டுக்கி maṇṭūkki, பெ.(n.) மீன் வேட்டைக்குப் பயன்படும் முனையில் கொக்கி போல் வளைந்த இரும்புக் கருவி; fishing instrument.
மண்டூகசீவன்	மண்டுகசீவன் maṇṭūkacīvaṉ, பெ.(n.) தவளைக்கல் (யாழ்.அக.);; laterite. [மண்டூகம் + சீவன்.]
மண்டூகபன்னி	மண்டுகபன்னி maṇṭūkabaṉṉi, பெ.(n.) அழிஞ்சில் (மூ.அ.);; sage leaved alangium.

மண்டுகம்	மண்டுகம்1 maṇṭūkam, 1. தவளை (பிங்.); frog. 2. மூடன் (கொ.வ.);; fool. 3. தேரை; toad. 4. இரும்புத்துரு; iron rust iron oxide. மண்டுகம்2 maṇṭūkam, பெ.(n.) மண்டூரம் (யாழ்.அக.); பார்க்க; see {}. மண்டூகம் maṇṭūkam, பெ. (n.) தவளை; frog. [Skt. {} → த. மண்டூகம்.]
மண்டுகி	மண்டுகி maṇṭūki, பெ.(n.) பெண் தவளை; female frog(சா.அக.);.
மண்டூகை	மண்டூகை maṇṭūkai, பெ.(n.) விலைமகள் (சிந்தா.நி.);; prostitute.
மண்டூரசிந்தூரம்	மண்டூரசிந்தூரம் maṇṭūrasindūram, பெ.(n.) இருப்புக் கிட்டத்தாற் செய்த செந்நிறச் சாம்பல் (அறப்.சத.51);; calcinated iron ore, as medicine. [மண்டூரம் + சிந்தூரம்.]
மண்டூரம்	மண்டூரம் maṇṭūram, பெ.(n.) இருப்புக் கிட்டம் (வின்.);; iron dross, oxide of iron. refuse of melted iron.
மண்டெரி	மண்டெரி maṇṭeri, பெ.(n.) 1. பெருந்தீ; great fire, 2. காட்டுத் தீ (காடாக்கினி.);; wild fire (சா.அக.);.

மண்டை	மண்டை1 maṇṭai, பெ.(n.) 1. மட்கலம்; earthern vessel. "காதலனடி நீர் சுடுமண் மண்டையின்...... மாற்றி" (சிலப்.16, 39);. 2. ஒரு முகத்த லளவை (தொல். எழுத்து.170, உரை);; a standard measure. 3. இரப்போர் கலம், திருவோடு; mendicant's begging bowl. "புலராமண்டை.... கொழுநிணம் பொருப்ப" (புறநா.103);. 4. இரப்போர்கலம் போன்ற தலையோடு; skull, cranium, brain-pan. 5. தலையோடுள்ள தலைப் பகுதி; eranium "செவ்வாயனைத்தான் வணங்கா மண்டை யிருக்கும்" (அஷ்டப்.திருவேங்கடத்தந்.61);. 6. தலை; head, 7. தென்னை முதலியவற்றின் தலைப்பக்கம் (நாஞ்.);; to portion as of palms. 8. இளவரசன் மகுடம்; crown of the prince. க. மண்டே; ம. மண்ட. [முல்(துளைத்தற் கருத்து வேர்);-→ முள்-→ மொள்-→ மொண்டான் = நீர் மொள்ளுங் கல வகை. மொள்-→ மொண்டை-→ மொந்தை = மொள் கலம், கள் மொண்டு வார்க்கும் அளவைக் கலம், சிறு மரப்பாண்டம், ஒரு கட்பாறை வகை. மொண்டை-→ மண்டை (வே.க.4:92);.] மண்டை2 maṇṭai, பெ.(n.)
மண்டைக்கட்டு	மண்டைக்கட்டு maṇṭaikkaṭṭu, பெ.(n.) 1. தலையிற்கட்டும் கட்டு; a bandage to the head. 2. தலைப்பாகை வகை; a kind of mitre turban.
மண்டைக்கடுவன்	மண்டைக்கடுவன் maṇḍaikkaḍuvaṉ, பெ.(n.) தலையிற் காணும் சொறிப்புண் வகை (பாலவா.687);; chronic eczema of the head. [மண்டை + கடுவன்.]
மண்டைக்கண்	மண்டைக்கண் maṇṭaikkaṇ, பெ.(n.) குழிந்த கண், உள்ளாங்கண் (வின்.);; sunken eye. [மண்டை + கண்.]
மண்டைக்கரப்பன்	மண்டைக்கரப்பன் maṇṭaikkarappaṉ, பெ.(n.) மண்டைக்கரப்பான் பார்க்க; see {}. [மண்டை + கரப்பன்.]
மண்டைக்கரப்பான்	மண்டைக்கரப்பான் maṇṭaikkarappāṉ, பெ.(n.) தலையில் வரும் கரப்பான் நோய் வகை (பைஷஜா.);; ring worm of the head. [மண்டை + கரப்பான்.]

மண்டைக்கருப்பன்	மண்டைக்கருப்பன் maṇṭaikkaruppaṉ, பெ.(n.) ஊர்க் காவல் தெய்வம்; a village deity. [மண்டை + கருப்பன்.]
மண்டைக்கருவம்	மண்டைக்கருவம் maṇṭaikkaruvam, பெ.(n.) மிகு செருக்கு; self-conceit, headstrongness. [மண்டை + கருவம். கரு + அம். கரு = உயர்வு, பெருமை, செருக்கு. 'அம்' சொல்லாக்க ஈறு.]
மண்டைக்கல்	மண்டைக்கல் maṇṭaikkal, பெ.(n.) விரால் தலைகல்; stone in the head (சா.அக.);.
மண்டைக்கனம்	மண்டைக்கனம் maṇṭaikkaṉam, பெ.(n.) 1. தடுமண் பிடிப்பதால் தலை கனத்திருக்கை; heavyness of head, due to cold. 2. மண்டைக்கருவம் பார்க்க; see {}. (இ.வ.);. [மண்டை + கனம்.]
மண்டைக்காறல்	மண்டைக்காறல் maṇṭaikkāṟal, பெ.(n.) வெண்மை நிறமுடையதும், பத்து விரலம் வளர்வதுமான கடல் மீன் வகை; a sea fish, silvery, attaining 10 inches and more in length. [மண்டை + காறல்.]
மண்டைக்குடைச்சல்	மண்டைக்குடைச்சல் maṇḍaikkuḍaiccal, பெ.(n.) 1. மண்டைக்குத்து பார்க்க; see {}. 2. சிக்கலான பணிமேற் குறித்த சொல் வழக்கு; an idiom for the complicated task. [மண்டை + குடைச்சல்.]
மண்டைக்குத்தல்	மண்டைக்குத்தல் maṇṭaikkuttal, பெ.(n.) மண்டைக்குடைச்சல் பார்க்க; see {}. [மண்டை + குத்தல்.]
மண்டைக்குத்து	மண்டைக்குத்து maṇṭaikkuttu, பெ.(n.) 1. தலைநோவு. Headache. 2. தலைநோவு வகை; neuralgia. [மண்டை + குத்து.]
மண்டைக்குழி	மண்டைக்குழி maṇṭaikkuḻi, பெ.(n.) பிறந்த குழந்தைகளுக்கு தலைப்பகுதியின் நடுவில் காணப்படும் மெல்லிய சவ்வு போன்ற மூடிய பகுதி; the cranial cavity. [மண்டை + குழி.]

மண்டைக்கெளிறு	மண்டைக்கெளிறு maṇṭaikkeḷiṟu, பெ.(n.) மீன் வகை; a kind of fish. [மண்டை + கெளிறு.] [p]
மண்டைக்கொழுப்பு	மண்டைக்கொழுப்பு maṇṭaikkoḻuppu, பெ.(n.) மிகு செருக்கு; self conceit; headstrongeness. [மண்டை + கொழுப்பு.]
மண்டைக்கோழை	மண்டைக்கோழை maṇṭaikāḻai, பெ.(n.) சளி அதிகமாகும் தலைநோய் வகை (யாழ்.அக.);; accumulation of mucus in the head. [மண்டை + கோழை.]
மண்டைச்சூலை	மண்டைச்சூலை maṇṭaiccūlai, பெ.(n.) நோய் வகை (யாழ்.அக.);; a kind of disease. [மண்டை + சூலை.]
மண்டைப்பாணர்	மண்டைப்பாணர் maṇṭaippāṇar, பெ.(n.) உண்கலமேந்தி இரக்கும் பாணர் வகையார்; a class of musicians, as begging with bowls. "இசைப்பாணரும் மண்டைப் பாணரும் யாழ்ப்பாணருமெனப் பலராம்" (தொல்.பொருள்.91, உரை);. [மண்டை + பாணர்.]
மண்டைப்பீனசம்	மண்டைப்பீனசம் maṇṭaippīṉasam, பெ.(n.) பீனச நோய் வகை (வின்.);; a disease of the head. [மண்டை + பீனசம்.]
மண்டைப்புழு m	மண்டைப்புழு m maṇṭaippuḻu, பெ.(n.) 1. மண்டைப்பூச்சி பார்க்க; see {}. 2. மண்டைக்கருவம் பார்க்க; see {} [மண்டை + புழு.]
மண்டைப்புழுவருதல்	மண்டைப்புழுவருதல் maṇṭaippuḻuvarudal, பெ.(n.) பிடிவாதங் காட்டுகை (வின்.);; obstinancy. [மண்டை + புழு + வருதல்.]

மண்டைப்பூச்சி	மண்டைப்பூச்சி maṇṭaippūcci, பெ.(n.) தலையோட்டினுள்ளிருப்பதும் ஒருவனோடு மாய்வதுமாய்க் கருதப்படும் புழு வகை; a worm believed to live in the skull of a person and die with him. ' அவனுக்கு மண்டைப் பூச்சி மாய்கிற காலம்' (உவ);. [மண்டை + பூச்சி.]
மண்டைப்பெரியதனக்காரன்	மண்டைப்பெரியதனக்காரன் maṇṭaipperiyadaṉakkāraṉ, பெ.(n.) தொட்டியர் தலைவனது பட்டப் பெயர்; headman in the {} community. [மண்டை + பெரியதனக்காரன்.]
மண்டையடைப்பான்	மண்டையடைப்பான் maṇḍaiyaḍaippāṉ, பெ.(n.) சன்னி நோய் வகை; apoplexy (இ.வ.);. [மண்டை + அடைப்பான்.]
மண்டையிடி	மண்டையிடி maṇḍaiyiḍi, பெ.(n.) 1. தலை வலி; headache. 2. பீனசம்; neuralgia. [மண்டை + இடி.]
மண்டையெலும்பு	மண்டையெலும்பு maṇṭaiyelumbu, பெ.(n.) தலையோடு; carnial bone.
மண்டையோட்டுப்பொருத்து	மண்டையோட்டுப்பொருத்து maṇṭaiyōṭṭupporuttu, பெ.(n.) மண்டையெலும்புப் பொருத்து; joint of the skull bones.
மண்டையோடு	மண்டையோடு maṇṭaiyōṭu, பெ.(n.) ஒடு போன்ற தலையெலும்பு; skull, cranium. [மண்டை + ஒடு.]
மண்டைவலி	மண்டைவலி maṇṭaivali, பெ.(n.) தலைவலி; headache. [மண்டை + வலி.]
மண்டைவறளுதல்	மண்டைவறளுதல் maṇṭaivaṟaḷudal, பெ.(n.) எண்ணெய்க் குளியலில்லாமையால் உண்டாம் தலையெரிச்சல் (வின்.);; burning sensation in the head, due to omission of oil bath. [மண்டை + வறளுதல்.]

மண்டைவியாதி	மண்டைவியாதி maṇṭaiviyāti, பெ.(n.) மண்டைநோய் பார்க்க; see {}. [மண்டை +Skt.வியாதி.]
மண்டைவெல்லம்	மண்டைவெல்லம் maṇṭaivellam, பெ.(n.) மொத்தையாகத் திரட்டிய வெல்லம் (இ.வ.);;jaggery or coarse cane-sugar in hemispherical moulds. [மண்டை + வெல்லம்.]
மண்டோதரி	மண்டோதரி maṇṭōtari, பெ.(n.) இலங்கை வேந்தன் இராவணன் மனைவி, சிற்பி மயனுடைய மகள்; wife of Ravana, the king of Lanka and the daughter of Maya, the great architect of Rakshasas. "மண்டோதரி காதலன் வான்புக" (திவ்.பெரியாழ்.5, 4, 5);.
மண்ணகம்	மண்ணகம் maṇṇagam, பெ.(n.) 1. நாடு; country. "மண்ணகங் காவன் மன்னன்" (பு.வெ.9, 5 கொளு.);. 2. மனை; land for construction. "மண்ணகம் ஒருவழி வகுத்தனர் கொண்டு" (சிலப்.3:96);. [மண் + அகம்.]
மண்ணகமடந்தை	மண்ணகமடந்தை maṇṇagamaḍandai, பெ.(n.) மண்மடந்தை பார்க்க; see {}. "கண்ணகன் பரப்பின் மண்ணக மடந்தை" (சிலப்.5:3);. [மண்ணகம் + மடந்தை.]
மண்ணகை	மண்ணகை maṇṇagai, பெ.(n.) கச்சோலம்; a kind of aromatic substance.
மண்ணங்கட்டி	மண்ணங்கட்டி maṇṇaṅgaṭṭi, பெ.(n.) மண்ணாங்கட்டி பார்க்க; (தொல்.எழுத்து. 405, உரை);; see {}. [மண் + அம் + கட்டி – மண்ணங்கட்டி.]
மண்ணசை	மண்ணசை maṇṇasai, பெ.(n.) மண்ணாசை பார்க்க; see {}. "எஞ்சா மண்ணசை.... அடல் குறித்தன்று" (தொல்.பொருள்.62);. [மண் + நகை. நசை = விருப்பம், ஆசை.]

மண்ணடி	மண்ணடி1 maṇṇaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மண் கொணர்ந்து கொட்டுதல்; to bring and deposit earth as for the level. பள்ளத்தை நிரப்பி மேடாக்க, மண்ணடிக்க வேண்டும் (உ.வ.);. 2. மண் மேடிடுதல் (கொ.வ.);; to silt, as in a river. மண்ணடி2 maṇṇaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சீர் கெடுத்தல்; to ruin. 'வாழ்வில் மண்ணடித்து விடுவார்கள்' (உ.வ);. [மண் + அடி-.]
மண்ணடைப்பான்	மண்ணடைப்பான் maṇṇaḍaippāṉ, பெ.(n.) ஒரு நோய்; a disease. [மண் + அடைப்பான்.]
மண்ணம்	மண்ணம் maṇṇam, பெ.(n.) நீர்த்த கண்ணாம்பு (திவா.);; slaked lime.
மண்ணரசு maṇṇaracu,	மண்ணரசு maṇṇaracu, maṇṇarasu, பூவரசு; portia tree. [மண் + அரசு.]
மண்ணரிநார்	மண்ணரிநார் maṇṇarinār, பெ.(n.) குயவர் திருவையில் வனைந்த கலத்தை அறுத்து எடுக்கப் பயன்படும் முறுக்கு நூல் (வின்.);; potter's string to cut the pot-thrown on the wheel. [மண் + அரி + நார்.]
மண்ணரியாளன்	மண்ணரியாளன் maṇṇariyāḷaṉ, பெ.(n.) மண்ணரிவாளன் பார்க்க; see {}. [மண் + அரி + ஆளன்.]
மண்ணரிவாளர்	மண்ணரிவாளர் maṇṇarivāḷar, பெ.(n.) குயவர்; potter. [மண் + அரிவாளர்.]
மண்ணரிவாளன்	மண்ணரிவாளன் maṇṇarivāḷaṉ, பெ.(n.) மண்ணரிவாளர் பார்க்க; see {}. [மண் + அரி + ஆளன்.]

மண்ணரை-த்தல்	மண்ணரை-த்தல் maṇṇaraittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சோம்பியிருத்தல் (யாழ்.);; to be lazy, to lounge. [மண் + அரை-.]
மண்ணவர்	மண்ணவர் maṇṇavar, பெ.(n.) மக்கள்; human beings. "மண்ணவர் விண்ணவர் வணங்க" (தேவா.52, 6);. [மண் + அவர்.]
மண்ணறை	மண்ணறை maṇṇaṟai, பெ.(n.) மண்பூச்சு (வின்.);; plastering with mud. [மண் + அறை.]
மண்ணன்	மண்ணன்1 maṇṇaṉ, பெ.(n.) மந்தன் (வின்.);; clod hopper, dullard, stupid person. [மண் + அன்.] மண்ணன்2 maṇṇaṉ, பெ.(n.) சின்னம்மை நோய் வகை; a kind of chicken pox. [மண் + அன்.]
மண்ணா	மண்ணா maṇṇā, பெ.(n.) மீன் வகை (வின்.);; a kind of fish.
மண்ணாகம்	மண்ணாகம் maṇṇākam, பெ.(n.) 1. மண்நாகம் பார்க்க; see {}. 2. மண்புழு; earth worm. [மண் + நாகம்.]
மண்ணாங்கட்டி	மண்ணாங்கட்டி1 maṇṇāṅgaṭṭi, பெ.(n.) மண்கட்டி (தொல்.எழுத்து.405, உரை);. கெட்டிப்பட்ட மண்திரள்; clod, clod pole. [மண் + அம் + கட்டி-மண்ணங்கட்டி-→ மண்ணாங்கட்டி.] மண்ணாங்கட்டி2 maṇṇāṅgaṭṭi, பெ.(n.) வெறுப்பு, சலிப்பு இவற்றால் வெளிப்படுத்தும் சொல்; an expression of contempt or disgust. அவன் ஒரு மண்ணாங்கட்டியும் செய்யமாட்டான்.
மண்ணாசை	மண்ணாசை maṇṇācai, பெ.(n.) நிலத்தை அடைவதற்கான பற்று; desire to grab land. [மண் + ஆசை.]
மண்ணாட்டி	மண்ணாட்டி maṇṇāṭṭi, பெ.(n.) மாரெலும்பு; breast bone (சா.அக.);.

மண்ணாடி	மண்ணாடி1 maṇṇāṭi, பெ.(n.) மண்டாடி பார்க்க; see {}. (சா.அக.);. மண்ணாடி2 maṇṇāṭi, பெ.(n.) மலை நாடுகளில் ஊர்த் தலைமையுள்ள மக்கள் (வின்.);; a caste of village-headmen in the hills. [மன்றாடி-→மண்ணாடி.]
மண்ணாதம்	மண்ணாதம் maṇṇātam, பெ.(n.) உவர் மண்; dhoby's earth (சா.அக.);.
மண்ணாந்தை	மண்ணாந்தை maṇṇāndai, பெ.(n.) அறிவிலி (கொ.வ.);; dolt, idiot. [மண் + அந்தை-மண்ணந்தை-→ மண்ணாந்தை.]
மண்ணாய்ப்போ-தல்	மண்ணாய்ப்போ-தல் maṇṇāyppōtal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வசை; an abuse, desiring the other person to go ruined. [மண் + ஆய் + போ-.]
மண்ணாவான்	மண்ணாவான் maṇṇāvāṉ, பெ.(n.) ஒரு வசைச் சொல்; fellow to go to dust, a term of abuse. [மண் + ஆவான்.]
மண்ணான்	மண்ணான் maṇṇāṉ, பெ.(n.) புதரவண்ணான், இராப்பாடி, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு துணி துவைப்பவர்; washerman for depressed people. [மண் + அன்-மண்ணன்-→ மண்ணான். மண்ணுதல் = கழுவுதல்.]
மண்ணானை	மண்ணானை maṇṇāṉai, பெ.(n.) கரு; foetus.
மண்ணி	மண்ணி1 maṇṇi, பெ.(n.) 1. மண்ணன் (வின்.); பார்க்க; see {}. 2. 13 விரலம் வளர்வதும் வெளிறின பச்சை நிறமுள்ளதுமான நன்னீர் மீன் வகை; murrel, a fresh-water fish, greenish, attaining 13 inch. in length. 3. சோழ நாட்டிலுள்ளதோர் ஆறு, a river in Cola country. "மண்ணித் தென் கரைமேல்... நாங்கை" (திவ்.பெரியதி.4, 1,5);. மண்ணி2 maṇṇi, ஆறு (தெ.க.தொ.13, கல். 212-8); river.

மண்ணிடு-தல்	மண்ணிடு-தல் maṇṇiḍudal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. சுவருக்கு மண்பூசுதல்; to plaster with mud. 2. கால்கழுவுகையில் மண்ணால் தூய்மை செய்தல்; to clean oneself with mud, as after evaculation. 3. மண்ணடி (நாஞ்.); பார்க்க; see {}. [மண் + இடு-.]
மண்ணியற்று	மண்ணியற்று maṇṇiyaṟṟu, பெ.(n.) மட்கலம் (சங்.அக.);; mud pot. [மண் + இயற்று.]
மண்ணில்வேந்தன்	மண்ணில்வேந்தன்1 maṇṇilvēndaṉ, பெ.(n.) 1. எலுமிச்சை; lime fruit. 2. மண்புழு; earth worm. [மண்ணில் + வேந்தன்.] மண்ணில்வேந்தன்2 maṇṇilvēndaṉ, பெ.(n.) மண்ணிலவேந்தன் பார்க்க; see {}. [மண்ணிலவேந்தன்-→மண்ணில்வேந்தன்.]
மண்ணிலம்	மண்ணிலம் maṇṇilam, பெ.(n.) நிலவுருண்டை (வின்.);; the earth. [மண் + நிலம்.]
மண்ணிலவேந்தன்	மண்ணிலவேந்தன் maṇṇilavēndaṉ, பெ.(n.) 1. பூவரசு; portia tree. 2. அரசு (மலை.);; pipal. 3. முடிதும்பை (வின்.);; a fragrant plant. 4. வெற்றிலை (மலை.);; betal vive. [மண் + நிலம் + வேந்தன்.]
மண்ணிற்கீழ்சேர்-த்தல்	மண்ணிற்கீழ்சேர்-த்தல் maṇṇiṟāḻcērttal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) புடம்போட்டு மண்ணிற் புதைத்து வைத்தல்; to burry in the earth. [மண்ணின் + கீழ் + சேர்-.]
மண்ணின்பிறட்டு	மண்ணின்பிறட்டு maṇṇiṉpiṟaṭṭu, பெ.(n.) பேரோசனை பார்க்க; see {} (சா.அக.);.
மண்ணினாதம்	மண்ணினாதம் maṇṇiṉātam, பெ.(n.) உவர் மண் (யாழ்.அக.);; fuller's earth. [மண்ணின் + நாதம்.]

மண்ணீட்டாளர்	மண்ணீட்டாளர் maṇṇīṭṭāḷar, பெ.(n.) 1. குயவர்; potter. 2. மண் அல்லது கதையால் பாவை முதலியன செய்வோர்; those who make images etc. in mud, cement or plaster. 3. சிற்பக் கலைஞர் (சூடா.);; masons, sculpter.
மண்ணீடு	மண்ணீடு maṇṇīṭu, பெ.(n.) 1. திண்ணை (பிங்.);; pyal. 2. மாடப்புரை (வின்.);; niche in a wall for a light or an image. 3. வேயா மாடம் (சூடா.);; terraced house. 4. கதையாற் செய்த பாவை வடிவம்; plaster image. "உயிர்களும் மவ்வுயிரிடங்களும்.... மண்ணீட்டிற் பண்புற வகுத்து" (மணிமே.6:200);. [மண் + ஈடு.]
மண்ணீர்	மண்ணீர் maṇṇīr, பெ.(n.) கழுவ உதவும் நீர்; water fit only for washing. "கடல் பெரிது மண்ணீரு மாகாது" (வாக்குண்:12);. [மண் + நீர்.]
மண்ணீர்மை	மண்ணீர்மை maṇṇīrmai, பெ.(n.) உலகவியல்பு; worldliness, earthliness. "மண்ணீர்மையாலே மயங்காது" (தாயு.பராபர. 333);. [மண் + நீர்மை.]
மண்ணீரல்	மண்ணீரல் maṇṇīral, பெ.(n.) இடது விலாவை யொட்டியுள்ள ஈரல்; spleen. [மண் + ஈரல்.] [p]
மண்ணீரலடைப்பான்	மண்ணீரலடைப்பான் maṇṇīralaḍaippāṉ, பெ.(n.) மண்ணீரற்சன்னி பார்க்க; see {}. [மண்ணீரல் + அடைப்பான்.]
மண்ணீரற்சன்னி	மண்ணீரற்சன்னி maṇṇīraṟcaṉṉi, பெ.(n.) சன்னிநோய் வகை; splenic apoplexy. [மண்ணீரல் + சன்னி.]

மண்ணு	மண்ணு1 maṇṇudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. நீராடுதல்; to bathe, to perform ablutions. "மண்ணு மங்கலமும்" (தொல். பொருள்.68);. 2. மூழ்குதல்; to immerse oneself completely, as in water. "பனிக்கய மண்ணி" (புறநா.79);. [முள்-→முழு-→ முழுகு-→ முழுக்கு-→ முழுகு = குளித்தல், மூழ்குதல். முள்-→ (மள்);-→ மண்-→ மண்ணு-தல் = குளித்தல் (மு.தா.290);.] மண்ணு2 maṇṇudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கழுவுதல்; to wash, clean by washing. "மண்ணி மாசற்ற நின் கூழையுள்" (கலித். 107);. 2. பூசுதல்; to smear, anoint. "தண்ணருந் தகரங் கமழ மண்ணி" (குறிஞ்சிப்.108);. 3. செய்தல்; to do, make, perform. "ஆவுதி மண்ணி" (மதுரைக்.494);. 4. ஒப்பனை செய்தல் (பிங்.);; to adorn, beautify, decorate. 5. செப்பமிடுதல்; to polish, perfect, finish, as a gem. "மண்ணுறு மணியின்" (புறநா. [illegible]
மண்ணுக்கிரையாய்ப்போ-தல்	மண்ணுக்கிரையாய்ப்போ-தல் maṇṇukkiraiyāyppōtal, 8 செ.கு.வி.(v.i.) சாதல், நீங்குதல்; death. [மண்ணுக்கு + இரையாய்ப்போ-.]
மண்ணுக்குடையவன்	மண்ணுக்குடையவன் maṇṇukkuḍaiyavaṉ, பெ.(n.) 1. நிலவுரிமைக்காரன் (இ.வ.);; proprieter of land, land lord. 2. அரசன் (வின்.);; king. 3. குயவர்; potter. [மண் + கு + உடையவன்.]
மண்ணுக்குப்போடு	மண்ணுக்குப்போடு1 maṇṇukkuppōṭudal, 19 செ.குன்றாவி.(v.t.) கடுஞ் சிறையிலிடுதல்; to award rigorous imprisonment. [மண் + கு + போடு-.] மண்ணுக்குப்போடு2 maṇṇukkuppōṭudal, 19 செ.குன்றாவி.(v.t.) நன்றி கெட்டவனுக்கு உதவுதல்; to do a great favour to one who proves ungrateful. [மண் + கு + போடு-.]
மண்ணுடையாள்	மண்ணுடையாள் maṇṇuḍaiyāḷ, பெ.(n.) புல்லுருவி; a parasitic plant.
மண்ணுடையான்	மண்ணுடையான் maṇṇuḍaiyāṉ, பெ.(n.) 1. வேளார், குயவர்; potter. 2. அரசர்; king.

மண்ணுண்ணி	மண்ணுண்ணி maṇṇuṇṇi, பெ.(n.) 1. ஒரு வகைப் பாம்பு; a kind of snake. 2. மந்தன்; a dull man. 3. மண்புழு; earth worm.
மண்ணுண்(ணு)-தல்	மண்ணுண்(ணு)-தல் maṇṇuṇṇudal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) தோற்று விழுதல்; to be thrown down defeated. "எதிரிகள் மண்ணுண்ணும் படியான திவ்யாயுதங்களைத் தரித்திருக்கிற நீ" (ஈடு.7, 2, 6);. [மண் + உண்-மண்ணுண்(ணு);-.]
மண்ணுணி	மண்ணுணி maṇṇuṇi, பெ.(n.) 1. மண்ணுளிப் பாம்பு; a kind of snake. 2. மண்ணில் உண்டாகும் புழு வகை (வின்.);; earthworm. 3. திருமால்; {} as devouring the earth. "மலர் சிலம்படியை மண்ணுணி போய்ச் சந்தியாதயர" (சிவப். பிரபந். சோணசைல.83);. 4. ஒன்றுக்கு முதவாதவன் (வின்.);; mean, worthless person, as eating dirt. [மண் + உணி.]
மண்ணுதலைவிடக்கல்	மண்ணுதலைவிடக்கல் maṇṇudalaiviḍakkal, பெ.(n.) அஞ்சனக்கல் பார்க்க; see {}(சா.அக.);.
மண்ணுநீர்	மண்ணுநீர் maṇṇunīr, பெ.(n.) 1. மஞ்சன நீர்; water for bathing. "மண்ணுநீர் மருளவாட்டி" (சீவக.2326);. 2. மண்ணீர்; water for washing. [மண்ணு + நீர்.]
மண்ணுப்பு	மண்ணுப்பு1 maṇṇuppu, பெ.(n.) துரிசை வெளுக்கச் செய்யுமோர் உப்பு; a salt that classifies copper sulphate (சா.அக.);. [மண் + உப்பு.] மண்ணுப்பு2 maṇṇuppu, பெ.(n.) உப்பு வகை; potash.
மண்ணுப்பெய்-தல்	மண்ணுப்பெய்-தல் maṇṇuppeytal, 4 செ. குன்றாவி.(v.t.) குளிப்பாட்டுதல்; to bathe, wash. "மண்ணு நீராலழகனை மண்ணு பெய்து" (சீவக.1345);. [மண்ணு + பெய்-.]

மண்ணுமங்கலம்	மண்ணுமங்கலம் maṇṇumaṅgalam, பெ.(n.) 1. அரசன் முடிபுனைந்த காலந் தொடங்கி யாண்டுதோறும் முடிபுனைந்து நன்னீ ராடுதலைக் கூறும் புறத்துறை (தொல்.பொருள்.91);; theme describing the ceremonial bath of a king on the day of his coronation and on the successive anniversaries of that day. 2. மாற்றரசனது மதிலையழித்த அரசன் மங்கலமாக நன்னீ ராடுதலைக் கூறும் புறத்துறை (தொல். பொருள்.91);; theme describing the purificatory bath of a victorious king on the destruction of a hostile king. 3. தோல்வி கண்ட வேந்தனான பகைவன் பெயரானே, அவன் முடி புனைந்து வென்ற வேந்தன் நன்னீராடுதலைக் கூறும் புறத்துறை; theme describing a ceremonial bath of a conquerer. when he assumes the crown and title of the vaniquished enemy, "குடுமி கொண்ட மண்ணுமங்கலமும்" (தொல்.பொருள்.68);. [மண்ணு + மங்கலம்.]
மண்ணுருவி	மண்ணுருவி maṇṇuruvi, பெ.(n.) குழித்தைலம் (சங்.அக.);; a medicinal oil. [மண் + உருவி.]
மண்ணுலகு	மண்ணுலகு maṇṇulagu, பெ.(n.) நில வுருண்டை (சூடா);; the earth. [மண் + உலகு.]
மண்ணுள்ளார்	மண்ணுள்ளார் maṇṇuḷḷār, பெ.(n.) மக்கள் (வின்.);; the human beings. [மண் + உள்ளார்.]
மண்ணுளி	மண்ணுளி maṇṇuḷi, பெ.(n.) மண்ணுளிப் பாம்பு பார்க்க; see {}. [மண்ணுணி-→மண்ணுளி.]
மண்ணுளிக்காரம்	மண்ணுளிக்காரம் maṇṇuḷikkāram, பெ.(n.) அரிதாரம் (சங்.அக.);; yellow orpiment. [மண்ணுளி + காரம்.]
மண்ணுளிப்பாம்பு	மண்ணுளிப்பாம்பு maṇṇuḷippāmbu, பெ.(n.) 1. பாம்பு வகை; a kind of snake. 2. மண்ணில் உண்டாகும் புழு வகை (வின்.);: earth worm. [மண் + உணி + பாம்பு – மண்ணுணிப்பாம்பு-→ மண்ணுளிப்பாம்பு.]

மண்ணுளியன்	மண்ணுளியன் maṇṇuḷiyaṉ, பெ.(n.) மண்ணுளிப்பாம்பு பார்க்க; (நாமதீப.257);; see {}. க. மண்ணுளிக. [மண் + உளியன்.]
மண்ணுளுவை	மண்ணுளுவை1 maṇṇuḷuvai, சேற்றில் புதைந்து கொள்ளும் நன்னீர் மீன் வகை; a fresh water fish which hides in the mud. [மண் + உளுவை.] [p] மண்ணுளுவை2 maṇṇuḷuvai, பெ.(n.) ஏறக்குறைய 7 அடி வளர்வதும் மங்கற் சிவப்பு நிறமுள்ளதுமான கடல்மீன் வகை; mudskate, dull brown, attaining nearly 7 feet in length. [மண் + உளுவை.]
மண்ணுறு-த்தல்	மண்ணுறு-த்தல் maṇṇuṟuttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கழுவுதல் (திருமுரு.25, உரை);; to wash, cleanse, to polish, as a gem. 2. ஒப்பனை செய்தல்; to adorn, beautify, decorate. "மகரப் பகுவாய் தாழ மண்ணுறுத்து" (திருமுரு.25);. 3. மஞ்சன மாட்டுதல்; to bathe, as an idol. "வார்க்கோல மாலை முலையார் மண்ணுறுப்ப வாடி" (சீவக.2352);. [மண் + உறு-.]
மண்ணெடு-த்தல்	மண்ணெடு-த்தல் maṇīeḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. குழியினின்று மண்ணை நீக்குதல்; to remove earth, as from a pit. 2. மண்ணைப் பறித்துக் கிளப்புதல் (வின்.);; to dig up earth, as rats, white ants etc. 3. கோட்டுமண் கொள்ளுதல் (வின்.);; to toss up earth, as cows with their horns. 4. வயலை வெட்டித் திருத்துதல் (வின்.);; to lower the level of a field by removing earth. 5. மட்கலம் செய்வதற்கான வண்டல் அல்லது களி மண்ணை ஏரியிலிருந்தோ வயலிலிருந்தோ வெட்டி எடுத்து மேட்டுப் பகுதியில் குவித்து வைத்தல்; to remove silt or clay for making pots from tank beds or paddy fields and stack at uptands. [மண் + எடு-.]
மண்ணெண்ணெய்	மண்ணெண்ணெய் maṇīeṇīey, பெ.(n.) மண்ணெய் பார்க்க; see {}. [மண் + எண்ணெய் (எள் + நெய்);.]
மண்ணெய்	மண்ணெய் maṇīey, பெ.(n.) நிலத்தடியிலிருந்து எடுத்து தூய்மை செய்யப்பட்டு, எரிபொருளாய்ப் பயன்படும் எண்ணெய் வகை; kerosene oil, petroleum, naptha, a rock oil. [மண் + நெய்.] முதன்முதலாக எள்ளிலிருந்து எடுக்கப்படும் நெய் 'எண்ணெய்' என்று வழங்கப்பட்டு அதன்பின் 'எண்ணெய்' என்பதே அனைத்திலிருந்தும் எடுக்கப்படும் நெய்க்கும் பொதுப்பெயரானது. கடலை + நெய் (எண்ணெய்); = கடலை யெண்ணெய்.

மண்ணேறிவிடு-தல்	மண்ணேறிவிடு-தல் maṇṇēṟiviḍudal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. நீர் கெட்டுப்போதல்; to become foul as water. 2. புண் அழுக்கடைதல்; to become dirty as a sore. 3. வண்டல் மண் படிதல்; to silt, as in a river. [மண் + ஏறி + விடு-.]
மண்ணேறு-தல்	மண்ணேறு-தல் maṇṇēṟudal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சுவரில் ஏறுதல்; to scale as a wall. திருடன் மண்ணேறிக் குதித்து ஓடிவிட்டான் (உ.வ.);. [மண் + ஏறு-.]
மண்ணை	மண்ணை1 maṇṇai, பெ.(n.) 1. கூர்மழுக்கம்; bluntness. "மண்ணை வெண்கோட்டுச் சிறுகண் யானை" (அகநா.24);. 2. மூடன் (சூடா.);; ignorant, stupid or dull person. "இம்மணியை நின்மணியொடு கலக்கும் மண்ணை தானுளனோ" (மேருமந்.303);. 3. இளமை (பிங்.);; juvenility, youth. "மண்ணை நல்லான்" (ஞானா.34, 9);. 4. காலின் கெண்டைச் சதை (நாஞ்.);; calf of the leg. 5. பேய் (சூடா.);; devil, hobgoblin. "செறிந்தன கழுகுடன் மண்ணை" (கந்தபு. சிங்கமு.85);. 6. கொடிவகை (மலை.);; a kind of creeper. [மொண்ணை-→மண்ணை.] மண்ணை2 maṇṇai, பெ.(n.) 1. வாலுளுவை; a drug plant. 2. வெங்காயம்; onion (சா.அக.);.
மண்ணைக்கட்டி	மண்ணைக்கட்டி1 maṇṇaikkaṭṭi, பெ.(n.) அதிங்கு எனும் பயிரி; plant. [மண்ணை + கட்டி.] மண்ணைக்கட்டி2 maṇṇaikkaṭṭi, பெ.(n.) தொண்டைப்புண் வகை; inflammation of toncils. [மண்ணை + கட்டி.]
மண்ணைக்கரை யேறுதல்	மண்ணைக்கரையேறுதல் maṇṇaikkaraiyēṟudal, பெ.(n.) காலின் கெண்டைச் சதை மேலேறுகை (நாஞ்.);; spasmodic and involentary movement in the calf of the leg. [மண்ணை + கரை + ஏறுதல்.]

மண்ணைநாங்கு	மண்ணைநாங்கு maṇṇaināṅgu, பெ.(n.) சிறுநாகப் பூ வகை; narrow leaved ceylon iron wood. [மண்ணை + நாங்கு.]
மண்ணைப்பூ	மண்ணைப்பூ, maṇṇaippū, பெ.(n.) வெங்காயப் பூ; the flower of onion. [மண்ணை + பூ.]
மண்ணொட்டர்	மண்ணொட்டர் maṇṇoṭṭar, பெ.(n.) மண் வேலை செய்வோர் (வின்.);; men doing earthwork, well diggers, wall builders. [மண் + ஒட்டர்.] தமிழ் நாட்டில் வாழும் உழைப்பிற்கு அஞ்சா இனம். கிணறு தோண்டுதல், கல் உடைத்தல், வாய்க்கால் வெட்டுதல் போன்ற எல்லா வேலைகளிலும், இந்தியா முழுவதும் ஈடுபட்டுள்ளனர்.
மண்ணொட்டி	மண்ணொட்டி maṇṇoṭṭi, பெ.(n.) ஒருவகை வெள்ளை நஞ்சு; white arsenic in its native state. [மண் + ஒட்டி.]
மண்ணோகதம்	மண்ணோகதம் maṇṇōkadam, பெ.(n.) ஒரு தலைப்பூடு; garlic with only one tooth (சா.அக.);.
மண்ணோடு	மண்ணோடு maṇṇōṭu, பெ.(n.) ஒருவகை ஓடு; a kind of tiles.
மண்ணோர்	மண்ணோர் maṇṇōr, பெ.(n.) மக்கள்; human beings as inhabitants of earth. "மண்ணோர் மருந்து" (திருவாச.11, 19);. [மண்-→மண்ணோர்.]
மண்தாங்கி	மண்தாங்கி maṇtāṅgi, பெ.(n.) மண்தாங்கிப் பலகை பார்க்க; see {}. [மண் + தாங்கி.]

மண்தாங்கிப்பலகை	மண்தாங்கிப்பலகை maṇtāṅgippalagai, பெ.(n.) கதவுநிலைக்கு மேலுள்ள சுவரைத் தாங்கும் பலகை; lintel. [மண் + தாங்கி + பலகை.] [p]
மண்திண்ணிச்சத்து	மண்திண்ணிச்சத்து maṇtiṇṇiccattu, பெ.(n.) செவ்வட்டை; centipede (சா.அக.);. [மண் + திண்ணி + சத்து.]
மண்தைலம்	மண்தைலம் maṇtailam, பெ.(n.) பூசு நெய் வகை, நெய்மம் (வின்.);; bitumen. [மண் + Skt.தைலம்.]
மண்தோண்டி	மண்தோண்டி maṇtōṇṭi, பெ.(n.) மண் தோண்டி எடுக்கும் பொறி, dredger. மறுவ, மண்வாரி, மண்வெட்டி. [மண் + தோண்டி.]
மண்நாகம்	மண்நாகம் maṇnākam, பெ.(n.) மண்ணுளிப் பாம்பு பார்க்க; see {}. [மண் + நாகம்.]
மண்பவளம்	மண்பவளம் maṇpavaḷam, பெ.(n.) பவளம் போன்று மண்ணாற் செய்த போலிகை (வின்.);; immitation coral, made of clay. [மண் + பவளம்.]
மண்பாக்கு	மண்பாக்கு maṇpākku, பெ.(n.) ஒருவகைத் தரங்குறைந்த பாக்கு; an inferior kind of areca-nut. [மண் + பாக்கு.]
மண்பாச்சி	மண்பாச்சி maṇpācci, பெ.(n.) மண்ணீரல்; spleen. [மண் + பாச்சி.]

மண்பாடு	மண்பாடு maṇpāṭu, பெ.(n.) நிலத்தி னியல்பு; nature of the soil or land, "திருவயோத்யையில் மண்பாடுதானே ராமபக்தியைப் பிறப்பிக்குமா போலே" (ஈடு4, 9, 11);. [மண் + பாடு.]
மண்பாண்டம்	மண்பாண்டம் maṇpāṇṭam, பெ.(n.) மட்கலம் பார்க்க; see {}. [மண் + பாண்டம்.]
மண்பார்	மண்பார் maṇpār, பெ.(n.) கிணறு வெட்டுகையில் பாறையின் கீழ்க் காணப்படும் கெட்டிமண் (வின்.);; stratum of hard clay below the rocky stratum, in well digging. [மண் + பார்.]
மண்பிடி	மண்பிடி maṇpiḍi, பெ.(n.) களி மண்ணிலுள்ள பசை (யாழ்.அக.);; the sticky nature of clay. [மண் + பிடி.]
மண்புரை	மண்புரை maṇpurai, பெ.(n.) மண் பொதிந்த வீடு; mud hut. "மண்புரை பெருகிய மரமுளி கானம்" (ஐங்குறு.319);. [மண் + புரை.]
மண்புளி-த்தல்	மண்புளி-த்தல் maṇpuḷittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மண் குழைந்து நல்ல சாந்தாதல்; to ferment and become well-seasoned and sticky, as mortar mixed and pounded on the preceding day. 2. நிலம் மழையால் இளகி மென்மையாதல்; to become soft by continued rain, as land. [மண் + புளி-.]
மண்புழுங்கு-தல்	மண்புழுங்கு-தல் maṇpuḻuṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) முதல் நாள் உரிய அளவு மனலோடு கலந்து, நன்கு மதித்து வைத்த மண் குயவனார் திருவையில் எளிதில் வனையும் வண்ணம் மென்மையாதல்; clay mixed with proper proportion of sand, the previous day, to ferment and become seasoned, so as to be easily thrown on the wheel of the potter. [மண் + புழுங்கு-.]
மண்பூச்சு	மண்பூச்சு maṇpūccu, பெ.(n.) சுவர் முதலியவற்றை மண் சாந்தால் தீற்றுகை; plastering with mud. [மண் + பூச்சு.]
மண்பூசு-தல்	மண்பூசு-தல் maṇpūcudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) சுவர் முதலியவற்றிற்கு மண் சாந்து தீற்றுதல்; to plaster with mud. [மண் + பூசு-.]

மண்பொதுத்தந்தை	மண்பொதுத்தந்தை maṇpoduddandai, பெ.(n.) படைப்புக் கடவுள், நான்முகன் (பிங்.);; {}, as the common father of the world. [மண் + பொது + தந்தை.]
மண்பொறி	மண்பொறி maṇpoṟi, பெ.(n.) சுடுமண் இலச்சினை; terracotta seal. "கூந்தன் மண்பொறி" (சிலப்.13:84); [மண் + பொறி.]
மண்போடு-தல்	மண்போடு-தல் maṇpōṭudal, 20 செ.கு.வி. 1. கேடுசெய்தல் (வின்.);; to ruin a person, as throwing mud into his month. 2. வைது, மண்ணை வாரித் தூற்றுதல்; to curse one, throwing up mud in the air. [மண் + போடு-.]
மண்மக்கள்	மண்மக்கள் maṇmakkaḷ, பெ.(n.) வேளாளர்; {}, as the childen of the earth. [மண் + மக்கள்.]
மண்மகள்	மண்மகள் maṇmagaḷ, பெ.(n.) நிலமடந்தை; goddess of earth. " திருமகளு மணமகளு மாய்மகளுஞ் சேர்ந்தால்" (திவ்.இயற்.1, 42);. [மண் + மகள்.]
மண்மகள்புதல்வர்	மண்மகள்புதல்வர் maṇmagaḷpudalvar, பெ.(n.) மண்மக்கள் பார்க்க; see {}. [மண்மகள் + புதல்வர்.]
மண்மகன்	மண்மகன் maṇmagaṉ, பெ.(n.) குயவர்; potter. "நிமித்தக் காரண சிவன் மண்மகன் போல நின்று" (சி.சி.1, 18, ஞானப்.); மறுவ. மண்மான், மண்ணீட்டாளர், மண்ணுடையார், வேளார். [மண் + மகன்.]
மண்மடக்கு	மண்மடக்கு maṇmaḍakku, பெ.(n.) மண்ணால் செய்த (மடக்கு); ஏனம், பானை மூடி; earthern sauce or dish. 'மண்மடக்கில் வைத்து மேல் மடக்கால் மூடு' (உ.வ.);. [மண் + மடக்கு.]

மண்மடந்தை	மண்மடந்தை maṇmaḍandai, பெ.(n.) 1. மண்மகள் பார்க்க; see {}. "திருமடந்தை, மண்மடந்தை யிரு பாலுந் திகழ" (திவ்.பெரியதி.3, 10, 1);. 2. பூவுலகத்துப் பெண்; woman of the earth. [மண் + மடந்தை.]
மண்மலி	மண்மலி maṇmali, பெ.(n.) மருக்கொழுந்து (மலை.);; southern-wood. [மண் + மலி.]
மண்மழை	மண்மழை maṇmaḻai, பெ.(n.) மண்மாரி பார்க்க; see {} "மாமுகிற் கணம்.... மண்மழையைத் தி முகங்களா லிறைத்தன" (செவ்வந்திப்பு. உறையூ. 56);. [மண் + மழை.]
மண்மறைவு	மண்மறைவு maṇmaṟaivu, பெ.(n.) மண் மறைவில் புடம் போடல்; burrying under the earth or calcifying in sand bath (சா.அக.);. [மண் + மறைவு.]
மண்மாரி	மண்மாரி maṇmāri, பெ.(n.) 1. மண்ணாகப் பெய்யும் மழை; shower of dust, dust storm. "மண்மாரி பெய்கவிந்த வான்" (தனிப்பா.i, 64, 127);. 2. வறுமை (இ.வ.);; adversity. [மண் + மாரி.]
மண்மாலை	மண்மாலை maṇmālai, பெ.(n.) செம்மண்; red earth (சா.அக.);. [மண் + மாலை.]
மண்மூசை	மண்மூசை maṇmūcai, பெ.(n.) மருந்து செய்யவும் மாழைகளை யுருக்கவும் உதவும் மண்ணாலான குகை (கொப்பு); (கொ.வ.);; earthern crucible for calcinating medicines or melting metals. [மண் + மூசை.]
மண்மூடி	மண்மூடி maṇmūṭi, பெ.(n.) மண்ணாலான பெரிய மூடி; a large earther dish. [மண் + மூடி.]
மண்மேடிடு-தல்	மண்மேடிடு-தல் maṇmēḍiḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) ஆறு, வயல் முதலியன மணலால் தூர்ந்து மேடாய்ப் போதல்; to silt, as a river, field, etc. [மண்மேடு + இடு-.]

மண்மேடு	மண்மேடு maṇmēṭu, பெ.(n.) மண்ணாலான குன்று; earthern mound. [மண் + மேடு.]
மண்வட்டகை	மண்வட்டகை maṇvaṭṭagai, பெ.(n.) மண் ஏனம்; earthern ware. [மண் + வட்டகை.]
மண்வருசம்	மண்வருசம் maṇvarusam, பெ.(n.) மண்மாரி பார்க்க; see {}. "உறையூரிற் கல்வருஷமும், மண் வருஷமும் பெய்வித்து" (தக்கயாகப்.205, உரை);. [மண் + Skt.வருசம்.]
மண்வாரி	மண்வாரி maṇvāri, பெ.(n.) மண்ணோடு வீசும் பெருங்காற்று (வின்.);; violent wind drifting the dust. [மண் + வாரி.]
மண்வினைமாக்கள்	மண்வினைமாக்கள் maṇviṉaimākkaḷ, பெ.(n.) குயவர்; potters as workers in clay. "மண்வினை மாக்க டம்வினை முடிமார்" (ஞானா.41, 11);. [மண் + வினை + மாக்கள்.]
மண்வெட்டி	மண்வெட்டி maṇveṭṭi, பெ.(n.) மண் தோண்டுங் கருவி வகை (இ.வ.);; spade, hoe, especially with short handle. [மண் + வெட்டி.] [p]
மண்வெட்டிக்காரர்	மண்வெட்டிக்காரர் maṇveṭṭikkārar, பெ.(n.) கரூர் வட்டாரத்தில் உழவுத் தொழில் செய்யும் இனத்தார் (இ.வ.);; a community of agricultural labourers, as seen always with spades. [மண் + வெட்டி + காரர்.] சாதியைச் சுட்டாமல், தொழில் சார்ந்த அடையாளத்தோடு சுட்டும் மதிப்புச்சொல்.
மண்வெட்டிப்பல்	மண்வெட்டிப்பல் maṇveṭṭippal, பெ.(n.) மண்வெட்டி போல அகன்று, தட்டையாய் உள்ள பல் (இ.வ.);; broad and incisor tooth, a being like a spade. [மண்வெட்டி + பல்.]

மண்வேலை	மண்வேலை maṇvēlai, பெ.(n.) மண்ணால் கரை முதலாயின. இடுந்தொழில்; earth work excavation for canals, building foundation and embankments. [மண் + வேலை.]
மண	மண1 maṇattal, 3 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கலத்தல்; to be united, mingled. "அறையும் பொறையு மணந்த தலைய" (புறநா.118);. 2. வந்து கூடுதல்; to come together. "நிரை மணந்த காலையே." (சீவக.418);. 3. நேர்தல்; to happen. "மருவுற மணந்த நட்பு" (கலித்.46);. 4. பொருந்துதல்; to be fixed, attached. "மத்தகத் தருவியின் மணந்த வோடையை" (சீவக. 2211);. 5. கமழ்தல்; to emit fragrance. "மணந்த சோலையும்" (அரிச்.பு.விவாக.98);. 6. விளங்குதல்; to shine. "தேவர் மருட மணக்குங் கழல் வீரா" (திருப்பு.527);. [மணம்-→மண-த்தல்.] மண2 maṇattal, 12 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. திருமணம் புரிதல்; to wed.
மணக்கத்தம்புல்	மணக்கத்தம்புல் maṇakkattambul, பெ.(n.) ஒருவகைப் புல்; a kind of grass (சா.அக.);. [மணக்கத்தம் + புல்.]
மணக்கத்தை	மணக்கத்தை maṇakkattai, பெ.(n.) நெல் வகை; a kind of paddy.
மணக்கத்தையரிசி	மணக்கத்தையரிசி maṇakkattaiyarisi, பெ.(n.) ஒரு வகை சிவப்பரிசி; a kind of red rice for pudding and cakes. [மணக்கத்தை + அரிசி.]

மணக்காப்புச்சீமந்தம்	மணக்காப்புச்சீமந்தம் maṇakkāppuccīmandam, பெ.(n.) மகளிரின் முதற் கருப்பத்தில் வளைகாப்புடன் சேர்த்துச் செய்யும் சீமந்தச் சடங்கு (இ.வ.);; the celebration of a woman during the period of her first pregnancy called cimandam, along with bangle wearing ceremony. [மணம் + காப்பு + சீமந்தம்.]
மணக்கால்	மணக்கால் maṇakkāl, பெ.(n.) கலியாணப் பந்தலிடுவதற்கு முதலில் நடும் முழுத்தக் கால் (இ.வ.);; first post set up in an auspicious hour for a marriage pavilion. [மணம் + கால்.]
மணக்கால்நம்பி	மணக்கால்நம்பி maṇakkālnambi, பெ.(n.) மாலியப் பெரியார்களுள் ஒருவர் (குருபரம்.);; a Vaishnava Acharya. [மணக்கால் + நம்பி.]
மணக்கிழத்தி	மணக்கிழத்தி maṇakkiḻtti, பெ.(n.) கறுப்பறுகு; a black variety of dub grass (சா.அக.);. [மணம் + கிழத்தி.]
மணக்குடவர்	மணக்குடவர் maṇakkuḍavar, பெ.(n.) திருக்குறளாசிரியர்களுள் ஒருவர்; a commentator on the kural. "தருமர் மணக்குடவர்...... வள்ளுவர் நூற் கெல்லையுரை செய்தாரிவர்" (பெருந்தொ. 1538);. [மணம் + குடவர்.]
மணக்குடையர்	மணக்குடையர் maṇakkuḍaiyar, பெ.(n.) மணக்குடவர் பார்க்க; (தொண்டை.சத.40, மேற்கோள்.);; see {}. [மணக்குடவர்-→மணக்குடையர்.]
மணக்குழம்பு	மணக்குழம்பு maṇakkuḻmbu, பெ.(n.) வயிற்றின் மீதும், மார்பின் மீதும் பூசிக் கொள்ளும் சந்தனங் கலந்த ஒருவகை மணக் குழம்பு; a sandal wood paste with other drugs is smeared over the abdomen, and chest. [மணம் + குழம்பு.]
மணக்கோல்	மணக்கோல் maṇakāl, பெ.(n.) மலரம்பு; flower arrow of {}. "மணக்கோ றுரந்த.... மதனை" (கல்லா. 31, 8);. [மணம் + கோல்.]

மணக்கோலம்	மணக்கோலம்1 maṇakālam, பெ.(n.) 1. திருமணத்துக்குரிய ஒப்பனை; wedding dress or costume. "மணக்கோலமதே பிணக்கோலமதாம் பிறவியது" (தேவா. 934, 7);. 2. திருமண ஊர்கோலம் (இ.வ.);; marriage procession. 3. மணச்சடங்கின் முன்னிகழும் மணமகனது ஊர்கோலம் (வின்.);; procession of the bridgroom just before his marriage. [மணம் + கோலம்.] மணக்கோலம்2 maṇakālam, பெ.(n.) வாழை; plantain (சா.அக.);.
மணக்கோலமூலி	மணக்கோலமூலி maṇakālamūli, பெ.(n.) 1. காட்டு முருங்கை; wild mornika tree. 2. ஒருவகை நில ஆவாரை; senna leaved shrub (சா.அக.);.
மணக்கோவை	மணக்கோவை maṇakāvai, பெ.(n.) ஒருவகைக் கோவை; used for curry Kovai fruit tender (சா.அக.);.
மணங்கட்டு-தல்	மணங்கட்டு-தல் maṇaṅgaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) நறுமண மூட்டுதல்; to fumigate with odours, perfume. [மணம் + கட்டு-.]
மணங்கல்	மணங்கல் maṇaṅgal, பெ.(n.) 1. பெரும்பானை (அக.நி.);; big pot. 2. யானை; elephant.
மணங்கிளர்-தல்	மணங்கிளர்-தல் maṇaṅgiḷartal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) மணந்தட்டு-, பார்க்க; see {}.
மணங்கு	மணங்கு1 maṇaṅgu, பெ.(n.) ஆட்டுக்குட்டி (திவா.);; lamp. மணங்கு2 maṇaṅgu, பெ.(n.) இருவாட்சி (மலை.);; tuscan jasmine. மணங்கு3 maṇaṅgu, பெ.(n.) நிறைவகை; a standard weight, 25 lbs. மணங்கு4 maṇaṅgu, பெ.(n.) மடங்கு2, 1 பார்க்க; see {}. [மடங்கு-→மணங்கு.]
மணங்குலை-தல்	மணங்குலை-தல் maṇaṅgulaidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) நிலைகுலைதல்; to be ruined in circumstances. "மக்கி மணங் குலைந்து" (இராமநா.யுத்.81);.

மணங்கொம்பு	மணங்கொம்பு maṇaṅgombu, பெ.(n.) மணுகுப்பூ பார்க்க; see {}.
மணஞ்சேரி	மணஞ்சேரி maṇañjēri, பெ.(n.) தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் காவிரிக்கு வடகரையில் அமைந்துள்ள ஊர்; a town on the northern banks of cauvery in Thanjavur Dt. "மயிலொரு மல்கிய சோலை மணஞ்சேரி" (பெரியபு. 152-1);. [மணம் + சேரி. மணம் = திருமணம்.]
மணத்தக்கள்ளி	மணத்தக்கள்ளி maṇattakkaḷḷi, பெ.(n.) இலைக்கள்ளி; leafy milk spurge (சா.அக.);.
மணத்தக்காளி	மணத்தக்காளி maṇattakkāḷi, பெ.(n.) மணித்தக்காளி பார்க்க; see {}. [மணித்தக்காளி-→மணத்தக்காளி (கொ.வ.);.]
மணத்தூண்	மணத்தூண் maṇattūṇ, பெ.(n.) திருவரங்கத்தில் அரங்கநாதர் கோயிலுட் புறத்திலுள்ள இரட்டைத் தூண்கள் (திவ். பெருமாள், 1, 2);; the two pillars in the court of Thiruvarangam temple.
மணந்தட்டு-தல்	மணந்தட்டு-தல் maṇandaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) நறுமணம் வீசுதல் (யாழ்.அக.);; to be fragrant; to spread sweet smell. [மணம் + தட்டு-. மணம் = நறுமணம்.]
மணந்தவன்	மணந்தவன் maṇandavaṉ, பெ.(n.) கணவன்; husband. "மணந்தவர் தேர்..... தோன்றும்" (திருக்கோ.326);. [மணம்-→மணந்தவன். மணம் = திருமணம்.]
மணப்பந்தல்	மணப்பந்தல் maṇappandal, பெ.(n.) திருமணத்தில் இடப்படும் ஒப்பனைப் பந்தல் (வின்.);; marriage pavilion erected and decorated for the occasion. [மணம் + பந்தல். மணம் = திருமணம்.]
மணப்பறை	மணப்பறை maṇappaṟai, பெ.(n.) திருமண முழுவு; marriage drum. "மன்றங் கறங்க மணப்பறை யாயின" (நாலடி, 23);. [மணம் + பறை. மணம் = திருமணம்.]

மணப்பாகு	மணப்பாகு1 maṇappāku, பெ.(n.) முறுகாத வெல்லப்பாகு; meltless treacle (சா.அக.);. 'முறுகிய வெல்லப்பாகிற்கு எதிரானது'. மணப்பாகு2 maṇappāku, பெ.(n.) பாகு வகை (பதார்த்த.182);; a kind of treacle.
மணப்பாரி	மணப்பாரி maṇappāri, பெ.(n.) ஓர் அம்மை; a kind of measles (சா.அக.);.
மணப்பிரண்டை	மணப்பிரண்டை maṇappiraṇṭai, பெ.(n.) நறுமணப் பிரண்டை; a kind of fragrant plant (சா.அக.);. [மணம் + பிரண்டை.]
மணப்பு	மணப்பு maṇappu, பெ.(n.) 1. நறுமணம்; scent, odour, perfume. "முழுவதும் மணப்புள்ள சந்தனநெய்" (தைலவ.பாயி.16, உரை);. 2. புணர்ச்சி (வின்.);; copulation. 3. சாரம் (யாழ்.அக.);; essence. 4. செல்வமுடைமை (யாழ்.அக.);; possession of extensive properties. [மணம்-→மணப்பு.]
மணப்பொடி	மணப்பொடி maṇappoḍi, பெ.(n.) நறுந்துகள்; scented powder. [மணம் + பொடி. மணம் = நறுமணம்.]
மணப்பொருத்தம்	மணப்பொருத்தம் maṇapporuttam, பெ.(n.) 1. திருமணப் பொருத்தம்; agreement in the horoscopes of a bridgroom and a bride with reference to their fitness for marriage. 2. திருமண உடன்படிக்கை (வின்.);; marriage contract, written agreement between parties marrying or giving their children in marriage. [மணம் + பொருத்தம். மணம் = திருமணம்]

மணம்	மணம் maṇam, பெ.(n.) 1. கூடுகை; union, as of lovers. "ஏதிலார் மணந்தனில் மனம்போக்கும்" (காசிக.மகளிர்.10);. 2. எண் வகையான திருமணம் (பிங்.);; marriage of which there are eight kinds. 3. நறுநாற்றம்; fragrance. "மணநாறு படப்பை" (பெரும்பாண்.354);. 4. நறுமணப் பொருள்; fragrant substance. "மணங்கமழ் நாற்றம்" (மதுரைக்.447);. 5. மதிப்பு; respectability, dignity. பணமுள்ளவனுக்கே மணமுண்டு (பழ.);. 6. நன்னிலை; prosperity, affuence. "மக்கி மணங்குலைந்து" (இராமநா.உயுத்.81);. தெ. மதுவு; க. மணம். [முல்(பொருந்தற் கருத்து வேர்);-→ முள்-→ மள்-→ மண்-→ மண. மணத்தல் = பொருந்துதல். மண-→ மணம் (வே.க. 4:63);.]
மணம்பிடி-த்தல்	மணம்பிடி-த்தல் maṇambiḍittal, 4 செ. குன்றாவி.(v.t.) 1. மோப்பம் பிடித்தல்; to perceive by smell or scent, as dogs. 2. நறுமணம் முதலியவற்றால் இழுக்கப்படுதல் (யாழ்ப்.);; to be attracted by dainties, as children; to be attracted by smell, as insects, 3. முடைநாற்றம் வீசுதல் (வின்.);; to stink. [மணம் + பிடி. மணம் = நறுமணம், முடைநாற்றம்.]
மணம்புரி-தல்	மணம்புரி-தல் maṇamburidal, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) திருமணம் செய்தல்; to marry. [மணம் + புரி-. மனம் = திருமணம்.]
மணமக்கள்	மணமக்கள் maṇamakkaḷ, பெ.(n.) புதிதாய்த் திருமணம் செய்து கொள்பவர்கள்; newly married couples, newly-weds. [மணம் + மக்கள்.] கணவன் மனைவியுமாக ஒருவருக்கொருவர் வாழ்க்கைத் துணைவராய் இல்லறம் தொடங்கும் இருவரும், திருமணத்தன்று மணமக்கள் எனப்படுவர். அவ்விருவரையும் பிரித்துக் கூறுங்கால், மணமகன் மணமகள் என்றும், மணவாளன் மணவாட்டி என்றும், பெண் மாப்பிள்ளை (மணவாளப்பிள்ளை); என்றும், பெண் பிள்ளை என்றும், கூறுவது வழக்கம். மணமகனைப் பிள்ளை என்பது வடார்க்காட்டு வழக்கு (த.தி. முன்.vi);.
மணமகள்	மணமகள் maṇamagaḷ, பெ.(n.) திருமணப் பெண்; bride. [மணம் + மகள்.]

மணமகன்	மணமகன் maṇamagaṉ, பெ.(n.) 1. திருமண மாப்பிள்ளை; bridegroom. "மணமகன் போல நின்றான்" (சீவக.2185);. 2. கணவன் (சூடா.);; husband. "மணமகனே பிணமகனாய்" (திருவிளை. பழியஞ்.40); [மணம் + மகன்.]
மணமண்டபம்	மணமண்டபம் maṇamaṇṭabam, பெ.(n.) திருமண மண்டபம் (யாழ்.அக.);: marriage pavilion. [மணம் + மண்டபம்.]
மணமலி	மணமலி maṇamali, பெ.(n.) மருக்கொழுந்து (மலை.);; southern wood. [மணம் + மலி.]
மணமாலை	மணமாலை maṇamālai, பெ.(n.) திருமணத்தில் மணமக்கள் சூடும் பூமாலை; garland for the bride and bridegroom at a wedding. "மணமாலை அந்தரி சூட்ட" (திவ்.நாய்ச். 6, 3);. [மணம் + மாலை.]
மணமுரசு	மணமுரசு maṇamurasu, பெ.(n.) விழா முரசு (சிலப்.5:141);; drum used at festivals and marriages. [மணம் + முரசு.]
மணமுழவு	மணமுழவு maṇamuḻvu, பெ.(n.) மருதநிலப் பறை (தொல்.பொருள்.18, உரை);; drum of the agricultural tract. [மணம் + முழவு.]
மணமேற்குடி	மணமேற்குடி maṇamēṟkuḍi, பெ.(n.) நின்றசீர் நெடுமாறன் என்ற பாண்டிய மன்னனின் அமைச்சர் குலச்சிறையார் பிறந்த ஊர்; the native place of {}, the minister of {}, the Pandya king. "குருந்தவிழ் சாரல் மணமேற்குடி மண்குலச் சிறையே" (திருத்தொண்டர்.26);.
மணல்	மணல் maṇal, பெ.(n.) 1. பொடியாயுள்ள பிதிர்மண்; sand; gravel. "பெருமண லுலகமும்" (தொல். பொருள்.5);. 2. மரகதக் குற்றம் எட்டனுள் ஒன்று (சிலப்.14:184);; flaw in emerald, one of eight{}.
மணல்தரம்	மணல்தரம் maṇaltaram, பெ.(n.) மணற்றரை பார்க்க; see {} (loc.);.
மணல்தாரா	மணல்தாரா maṇaltārā, பெ.(n.) மணற்றாரா பார்க்க; see {} (சா.அக.);.

மணல்திட்டு	மணல்திட்டு maṇaltiṭṭu, பெ.(n.) கடலுள் காணலாகும் சிறுசிறு திட்டுகள்; a small mount found in sea. [மணல் + திட்டு.]
மணல்திட்டை	மணல்திட்டை maṇaltiṭṭai, பெ.(n.) மணற் குன்று; sand hill; sand bank. [மணல் + திட்டை.]
மணல்தொட்டி	மணல்தொட்டி maṇaltoṭṭi, பெ.(n.) மருந்தைப் புடம் போடுவதற்காக மணல் நிரப்பிய இரும்புத் தொட்டி; an iron tub full of sand used in the calcination of medicinal powders (சா.அக.);. [மணல் + தொட்டி.]
மணல்மத்திகை	மணல்மத்திகை maṇalmattigai, பெ.(n.) மணற்குளியல்; sand bath (சா.அக.);.
மணல்மறைவுபுடம்	மணல்மறைவுபுடம் maṇalmaṟaivubuḍam, பெ.(n.) புடம் போடுவதற்குரிய மருந்தடங்கிய குப்பியைக் கழுத்தளவு மணலுக்குள் புதைத்து வைத்தல்; to keep the bottle containing medicine to be calcined in slow; cow dung fire concealed in the sand up to the neck (சா.அக.);. [மணல் + மறைவுபுடம்.]
மணல்முள்ளங்கி	மணல்முள்ளங்கி maṇalmuḷḷaṅgi, பெ.(n.) ஆற்றுமுள்ளி பார்க்க; see {} (சா.அக.);.
மணல்மேடு	மணல்மேடு maṇalmēṭu, பெ.(n.) ஆற்றுவாய்ப் பக்கம் மேடாகக் குவிந்திருக்கும் மணல் குவியல்; sand pile near river side. [மணல் + மேடு.]
மணல்வாரி	மணல்வாரி maṇalvāri, பெ.(n.) 1. மண் தோண்டி பார்க்க; (இக்.வ.);; see {}. 2. நெல்வகை; a kind of paddy. "சேரு மணல்வாரி குளவாளை" (பறாளை. பள்ளு..23);. 3. புல்வகை (யாழ்.அக.);; a kind of grass. 4. சின்னம்மை வகை; measles (இ.வ.);. 5. மணல்போக்கி பார்க்க; see{}. [மணல் + வாரி.]

மணல்வாரிச்சடங்கு	மணல்வாரிச்சடங்கு maṇalvāriccaḍaṅgu, பெ.(n.) தொல் தமிழர் திருமணத்தில் குடத்தில் மணலைக் கொட்டி நீர் வார்க்கும் நடப்பு வகை; ceremony of putting sand into a big pot and pouring in water, a custom at the wedding of Tol-tamilar. [மணல்வாரி + சடங்கு.]
மணலக்கம்பம்	மணலக்கம்பம் maṇalakkambam, பெ.(n.) பால்வீதி மண்டலம் (யாழ்.அக.);; the milky Way.
மணலடித்தரிசு	மணலடித்தரிசு maṇalaḍittarisu, பெ.(n.) மணல் மேவிப் பாழ்பட்ட நிலம் (இ.வ.);; land rendered waste by accumulation of sand. [மணலடி + தரிசு.]
மணலி	மணலி1 maṇali, பெ.(n.) சேக்கிழார் நமிநந்தியடிகள் புராணத்தில் சுட்டும் திருவாரூர் வட்டத்தில் திருநெல்லிக்காவல் அருகிலிருந்த ஊர்; a town near Thirunallikkaval in Thiruvarur Taluk, which is mentioned by {} in {}. "தேவர் பெருமாள் எழுச்சி திருமணலிக் கொருநாள் எழுந்தருள" (பெரியபு.நமி.22);. [மணல்-→மணலி.] மணலி2 maṇali, பெ.(n.) கீரைவகை (பதார்த்த. 593);; sandgreens, Gisekia pharnacloides. மணலி3 maṇali, பெ.(n.) 1. மருக்கொழுந்து (மலை.);; southern wood. 2. நெல்வகை (நாமதீப.351);; a kind of paddy. 3. பாம்பு வகை நிகண்டு); a kind of snake.
மணலிக்கீரை	மணலிக்கீரை maṇalikārai, பெ.(n.) கீரை வகை; a kind of greens (சா.அக.);. [மணலி + கீரை.]
மணலிக்கோரை	மணலிக்கோரை maṇalikārai, பெ.(n.) உப்பங்கோரை; a kind of nut grass (சா.அக.);. [மணலி + கோரை.]
மணலிரும்பு	மணலிரும்பு maṇalirumbu, பெ.(n.) மணல் கலந்த இரும்பு; iron ore. [மணல் + இரும்பு.]

மணலுறிஞ்சி	மணலுறிஞ்சி maṇaluṟiñji, பெ.(n.) மணலைப் பறித்துப் போக்கும் பள்ளமடை (இ.வ.);; under sluice, to draw away sand. [மணல் + உறிஞ்சி.]
மணலூர்	மணலூர் maṇalūr, பெ.(n.) மணலூர்புரம் (திருவாலவா.53, 6); பார்க்க; see{}.
மணலூர்புரம்	மணலூர்புரம் maṇalūrpuram, பெ.(n.) பாண்டியரது பழைய தலைநகரம் (பி.வி.2, உரை);; an ancient {} capital.
மணலேறு	மணலேறு maṇalēṟu, பெ.(n.) முத்துக் குற்றவகை (சிலப்.14:193, உரை);; a flaw in pearis. [மணல் + ஏறு.]
மணலை	மணலை maṇalai, பெ.(n.) மணலைமீன் பார்க்க; (வின்.);; see {}. [மணலைமீன்-→மணலை.]
மணலைமீன்	மணலைமீன் maṇalaimīṉ, பெ.(n.) கல் நவரை என்னும் மீன் வகை (வின்.);; a sea fish. [மணலை + மீன்.]
மணலொத்திடம்	மணலொத்திடம் maṇalottiḍam, பெ.(n.) மணலை வறுத்து ஒத்திடமிடுதல்; the application of hot sand for affected part of the body (சா.அக.);. [மணல் + ஒத்திடம்.]
மணவணி	மணவணி maṇavaṇi, பெ.(n.) மணக் கோலம் பார்க்க; see {}. "ஒரு பெருநாளான் மணவணி காண மகிழ்ந்தனர்" (சிலப்.1:42);. "மணஅணி அணிந்த மகளிர் ஆங்கே பிணஅணி அணிந்துதம் கொழு நரைத் தழீஇ உடுத்த ஆடை கோடியாக முடித்த கூந்தல் விரிப்பினும் விரிப்பர்" (உலகநீதி, 56); [மணம் + அணி.]
மணவருக்கம்	மணவருக்கம் maṇavarukkam, பெ.(n.) நறுமணச் சரக்கு வகை; aromatic substance. [மணம் + வருக்கம். மணம் = நறுமணம்.]
மணவரைபுடம்	மணவரைபுடம் maṇavaraibuḍam, பெ.(n.) மணற்புடம்; sand bath (சா.அக.);.

மணவறை	மணவறை maṇavaṟai, பெ.(n.) 1. திருமண மண்டபம்; chamber or dais for the performance of the marriage rites. "என்னெஞ்ச மணவறை" (குமர.பிர.மீனாட். இரட்.2);. 2. பள்ளியறை; bed-chamber. "மணவறை யியற்றினாரே" (சீவக.837);. [மணம் + அறை. மணம் = திருமணம்.]
மணவறைத்தோழன்	மணவறைத்தோழன் maṇavaṟaittōḻṉ, பெ.(n.) மாப்பிள்ளைத் தோழன் (வின்.);; bridegroom's companion; best man. [மணவறை + தோழன்.]
மணவன்னம்	மணவன்னம் maṇavaṉṉam, பெ.பெ.(n.) உப்பிலி பார்க்க; see uppili (சா.அக.);.
மணவாட்டி	மணவாட்டி maṇavāṭṭi, பெ.(n.) 1. மணமகள்; bride. 2. மனைவி (பிங்.);; wife. "இவன் மணவாட்டி சேந்தங்குரத்தி" (தெ.க.தொ. 125);. [மணம் + ஆட்டி. மணம் = திருமணம் ஆட்டி = பெண்பாலீறு. எ.டு. மூதாட்டி, பெருமாட்டி, திருவாட்டி.]
மணவாரி	மணவாரி maṇavāri, பெ.(n.) பெரு நெல் வகை; a kind of coarse paddy.
மணவாளதாசர்	மணவாளதாசர் maṇavāḷatācar, பெ.(n.) பிள்ளைப் பெருமாளையங்கார்; an author.
மணவாளம்	மணவாளம் maṇavāḷam, பெ.(n.) நேர் வாளம்; croton seed (சா.அக.);.
மணவாளமாமுனி	மணவாளமாமுனி maṇavāḷamāmuṉi, பெ.(n.) 14-ம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவரும் உபதேச ரத்தினமாலை முதலிய நூல்கள் இயற்றியவருமான தென்கலை மாலியர்; an {} of the {}, author of {} and other works, 14th C.
மணவாளன்	மணவாளன் maṇavāḷaṉ, பெ.(n.) 1. மண மகன்; bridegroom. 2. கணவன்; husband. "மலையான் மணவாளா" (திருவாச.6:40);, [மணம் + ஆளன்.]

மணவாளன்சோறு	மணவாளன்சோறு maṇavāḷaṉcōṟu, பெ.(n.) மாமியார் மருமகனுக்குத் திருமணவறையிற் செய்யும் விருந்து; the ceremonial feast in the bridal chamber, given to the bridegroom by the bride's mother. [மணவாளன் + சோறு.]
மணவாளன்தழுக்கல்	மணவாளன்தழுக்கல் maṇavāḷaṉtaḻukkal, the ceremony in which the bridegroom and the bride are embraced by their respective parents and relations.
மணவாளி	மணவாளி maṇavāḷi, பெ.(n.) 1. மணமகன்; bridegroom. 2. மணமகள்; bride. [மணம் + ஆளி.]
மணவிற்கூத்தனானகாலிங்கராயன்	மணவிற்கூத்தனானகாலிங்கராயன் maṇaviṟāttaṉāṉakāliṅgarāyaṉ, பெ.(n.) குலோத்துங்க சோழனின் படைத் தலைவன்; Major General of {} (சி.பெ.அக.);. சைவ சமயப் பற்றுடையவன்; தில்லையில் பொற்கூரை அமைத்தான்; நூற்றுக்கால் மண்டபம், பெரிய திருச்சுற்று மாளிகை, தேவார மண்டபம் ஆகியவை அமைத்தான். ஞானசம்பந்தர் கோயிலுக்கும் பொன் வேய்ந்தான். பூம்பொழில் அமைத்தான். திருவதிகை வீரட்டானேச் சுரத்திலும் கூரைக்குப் பொன் வேய்ந்தான்.
மணவிற்கோட்டம்	மணவிற்கோட்டம் maṇaviṟāṭṭam, பெ.(n.) தொண்டை மண்டலத்து 24 கோட்டங்களுள் ஒன்று (S.I.I.i, 119);; one of the 24 {}.
மணவினை	மணவினை maṇaviṉai, பெ.(n.) திருமண நடப்பு (சடங்கு);; marriage ceremony. [மணம் + வினை.]
மணவீசம்	மணவீசம் maṇavīcam, பெ.(n.) மாதுளை (சங்.அக.);; pomegranate.
மணவு	மணவு maṇavu, பெ.(n.) பலகறை; cowry.
மணவை	மணவை maṇavai, பெ.(n.) அடுப்பு (தைலவ.தைல.பாயி.14);; oven, hearth, cooking place. [மண்-→மணவை.]
மணவோலை	மணவோலை maṇavōlai, பெ.(n.) திருமண அழைப்பிதழ்; invitation to a marriage. [மணம் + ஒலை.]

மணற்கல்	மணற்கல் maṇaṟkal, பெ.(n.) மணற்பாங்கான பாறை (வின்.);; sand stone, aqueous rock. [மணல் + கல்.]
மணற்காடை	மணற்காடை maṇaṟkāṭai, பெ.(n.) மணலி லிருக்கும் பொன்னைச் சப்பி வாழும் தவளையைப் போன்ற ஓர் உயிரி; a creature like frog living on gold mixed up in sandy places (சா.அக.);. [மணல் + காடை.]
மணற்கால்	மணற்கால் maṇaṟkāl, பெ.(n.) மணற் பாங்கான நிலம் (இ.வ.);; sandy soil. [மணல்-→மணற்கால். ஒ.நோ.ஆற்றங்கால், சேற்றங்கால்.]
மணற்காலப்பள்ளி	மணற்காலப்பள்ளி maṇaṟkālappaḷḷi, பெ.(n.) மணற் மேடாக உள்ள ஊர்: sand hillock place or village. "இந்நாட்டு வெளாநாட்டு மணற் காலப்பள்ளியுந் திறப்பான் பரகேசரி தேவதானங்களும் திருவடிகள் தேவதானங்களும்" (தெ.க.4, தொ.2, 4, 46);.
மணற்காளான்	மணற்காளான்1 maṇaṟkāḷāṉ, பெ.(n.) 1. தவளை; a frog. 2 மணலில் முளைக்கும் காளான்; a kind of mushroom grown in the sandy places (சா.அக.);. மணற்காளான்2 maṇaṟkāḷāṉ, பெ.(n.) மணற்றவளை பார்க்க; (வின்.);; see{}.
மணற்கீரை	மணற்கீரை maṇaṟārai, மணலி, 1 பார்க்க; see {}. [மணல் + கீரை.]
மணற்குருவி	மணற்குருவி maṇaṟkuruvi, பெ.(n.) மணற் காடை பார்க்க; see {}. [மணல் + குருவி.]
மணற்குன்றம்	மணற்குன்றம் maṇaṟkuṉṟam, பெ.(n.) மணலின் திட்டை; sand-heap, sand-bank, sand dunes. "வெண்மணற் குன்றமும் விரிபூஞ் சோலையும்" (மணிமே. 1:64);. [மணல் + குன்றம்.]

மணற்குன்று	மணற்குன்று1 maṇaṟkuṉṟu, பெ.(n.) மண் மேடு; sand hillock. "எருக்காட்டுச் சேரியில் மணற்குன்று கல்லியும் குழி தூர்த்தும்" (தெ.க.தொ.22, கல்.32-1);. [மணல் + குன்று.] மணற்குன்று2 maṇaṟkuṉṟu, பெ.(n.) புடம் போடுவதற்காகக் குவிக்கும் மணலின் திரள்; a heap of sand intended for purposes of calcination. [மணல் + குன்று.] மணற்குன்று3 maṇaṟkuṉṟu, பெ.(n.) மணற் குன்றம் பார்க்க; (சங்.அக.);; see {}. [மணல் + குன்று.]
மணற்கூகை	மணற்கூகை maṇaṟākai, பெ.(n.) தவளை (வின்.);; frog. [மணல் + கூகை.]
மணற்கூர்கை	மணற்கூர்கை maṇaṟārkai, பெ.(n.) வளையலுப்பு; a kind of salt (சா.அக.);.
மணற்கை	மணற்கை maṇaṟkai, பெ.(n.) மணற்றரை பார்க்க; see {}.
மணற்கொழிப்பான்	மணற்கொழிப்பான் maṇaṟkoḻippāṉ, பெ.(n.) அம்மை வகை (இ.வ.);; an eruptive disease, as resembling sand. [மணல் + கொழிப்பான். மணல் போன்ற சிறு கொப்புளங்களாய்த் தோன்றும் அம்மை.]
மணற்கோட்டை	மணற்கோட்டை maṇaṟāṭṭai, பெ.(n.) 1. மணலாலான கோட்டை; sand embankment, as a rampart. 2. வெள்ளத்தைத் தடுக்க இடும் மணற் குவியல் (பதிற்றுப்.30, உரை);; protecting bank of sand, as of a river in floods. [மணல் + கோட்டை.]
மணற்கோடு	மணற்கோடு maṇaṟāṭu, பெ.(n.) மணற் கோட்டை பார்க்க; see {}. "மணற்கோடு கொண்டு" (பதிற்றுப்.30:27);. [மணல் + கோடு. கோட்டை-→ கோடு.]

மணற்கோவை	மணற்கோவை maṇaṟāvai, பெ.(n.) மணலிற் படருங் கோவைக் கொடிவகை (மூ.அ.);; a kind of creeper growing in a sandy tract, a climbing plant. [மணல் + கோவை.]
மணற்சாரி	மணற்சாரி maṇaṟcāri, பெ.(n.) மணற்றறை பார்க்க; (உ.வ.);; see {}. [மணல் + சாரி.]
மணற்கண்ணாம்பு	மணற்கண்ணாம்பு maṇaṟkaṇṇāmbu, பெ.(n.) மணல் மிகுந்துள்ள சுண்ணாம்புக்கல்; sandy limestone. [மணல் + சுண்ணாம்பு.]
மணற்சோறு	மணற்சோறு maṇaṟcōṟu, பெ.(n.) குழந்தைகள் விளையாட்டில் சோறாகக் கருதும் மணல்; sand, regarded as rice by children. "சிறியார் மணற் சோற்றிற் றேக்கிடுமாபோல்" (திருமந்.306);. [மணல் + சோறு.]
மணற்பருவம்	மணற்பருவம் maṇaṟparuvam, பெ.(n.) புழுதிக்காலாக உழுது உழவுக்கு ஏற்ற நிலை; preparation of a {} and for {} cultivation. மணல் + பருவம்.]
மணற்பாக்கு	மணற்பாக்கு maṇaṟpākku, பெ.(n.) கெடாம லிருப்பதற்காக மணலிற் புதைத்து வைக்கும் பாக்கு (யாழ்ப்.);; arecanut, preserved by being kept buried in sand. [மணல் + பாக்கு.]
மணற்பாங்கு	மணற்பாங்கு maṇaṟpāṅgu, மணற்றறை பார்க்க; see {}. [மணல் + பாங்கு.]

மணற்பாடு	மணற்பாடு maṇaṟpāṭu, பயிரிடுவதற்குத் தகாத மணல் பாங்கான நிலம்; sandy soil unfit for cultivation. [மணல் + பாடு.] மணற்பாறை maṇaṟpāṟai, பெ.(n.); மென்மைத் தன்மையுடைய பாறை; sedimentry rock; rock formed by the seas and lakes depositing sand and mud in their shores or the bottom. [மணல் + பாறை.]
மணற்புடம்	மணற்புடம் maṇaṟpuḍam, பெ.(n.) மணல் மறைவில் போடும் புடம்; sand bath. [மணல் + புடம்.]
மணற்புரம்	மணற்புரம் maṇaṟpuram, பெ.(n.) மணலூர் புரம் பார்க்க; (திருவாலவா.53:10);; see {}. [மணல் + புரம்.]
மணற்பொருக்கு	மணற்பொருக்கு maṇaṟporukku, பெ.(n.) கருஞ்சுக்கான்; black lime stone (சா.அக.);.
மணற்போக்கி	மணற்போக்கி maṇaṟpōkki, பெ.(n.) வாய்க்காலில் மணல் கழிவதற்காக ஏற்படுத்திய வழி (இ.வ.);; sand escape. [மணல் + போக்கி.]
மணற்றரம்	மணற்றரம் maṇaṟṟaram, பெ.(n.) மணற்றரை பார்க்க; (W.G.);; see {}. [மணல் + தரம்.]
மணற்றரை	மணற்றரை maṇaṟṟarai, பெ.(n.) மணல் பாங்கான நிலம் (வின்.);; sandy soil: sandy tract of land. [மணல் + தரை.]
மணற்றவளை	மணற்றவளை maṇaṟṟavaḷai, பெ.(n.) தவளை வகை (வின்.);; mud frog. [மணல் + தவளை.]

மணற்றாரா	மணற்றாரா maṇaṟṟārā, பெ.(n.) தாராவகை (வின்.);; a species of wild duck or teal. [மணல் + தாரா.]
மணற்றிருக்கை	மணற்றிருக்கை maṇaṟṟirukkai, பெ.(n.) திருக்கைமீன் வகை (வின்.);; a kind of thorn-back fish. [மணல் + திருக்கை.]
மணாட்டு	மணாட்டு maṇāṭṭu, பெ.(n.) மணமகளாகு நிலை; brideship. "மணாட்டுப் புறஞ் செய்யுங் கொலோ" (திவ்.பெரியாழ்.3, 8, 4);. [மணம்-→மனாட்டு.]
மணாட்டுப்பெண்	மணாட்டுப்பெண் maṇāṭṭuppeṇ, பெ.(n.) மருமகள்; daughter-in-law. "நந்த கோபருடைய மணாட்டுப் பெண்ணாய்" (திவ்.திருப்பா.18, வியா, பக்.168);. [மணாட்டு + பெண்.] மணாட்டுப் பெண் என்பது முறையே மாட்டுப்பெண் நாட்டுப் பெண் என மருவி, மருமகள் என்னும் பொருளில், தஞ்சை வட்டாரத்தில் வழங்கி வருகின்றது (த.தி.முன்.vi);.
மணாளன்	மணாளன் maṇāḷaṉ, பெ.(n.) 1. மணமகன்; bridegroom, "நித்த மணாளர் நிரம்ப வழகியர்" (திருவாச.17, 3);. 2. கணவன்; husband. "மானேர் நோக்கி மணாளா போற்றி" (திருவாச.4, 135);. [மணம்->மணாளன்.]

மணி	மணி maṇi, பெ.(n.) 1. தொன்மணிகள் (பிங்.);; gem, nine precious stones. 2. நீல மணி (திவா.);; sapphire. "முண்டகங் கதிர்மணி கழாஅலவும்" (சிறுபாண்.148);. 3.மாணிக்கம்; ruby. "மணிவாய்க் கிள்ளை" (கல்லா.50, 23);. 4. முத்து (பிங்.);; pearl. 5. சிந்தாமணி; a supernatural gem. "உம்பர்தரு தேனுமணிக் கசிவாகி" (திருப்பு. விநாயகர் துதி.2);. 6. பளிங்கு; crystal. "மணியுட் டிகழ்தரு நூல்போல்" (குறள், 1273);. 7. கண்மணி; apple of the eye. "கருமணியிற் பாவாய்" (குறள், 1123);. 8. அக்கமணி (உருத்திராக்கம்); தாமரைமணி முதலியன; sacred bead, as rudrak or lotus seed. " மாசிலாத மணிதிகழ் மேனி" (பெரியபு.திருக்கூட்ட.6);. 9. கூலமணி; grain of corn. குவியல்
மணிக்கஞ்செடி	மணிக்கஞ்செடி maṇikkañjeḍi, பெ.(n.) மணிச்சட்டி பார்க்க; (யாழ்.அக.);; see {}. [மணிச்சட்டி-→மணிக்கஞ்செடி.]
மணிக்கட்டி	மணிக்கட்டி maṇikkaṭṭi, பெ.(n.) நெய் முதலிய உறைந்த பொருள்களின் மீது உண்டாகும் கட்டி (வின்.);; bead-like formation on the surface of congealed substances, as ghee, lard. [மணி + கட்டி.]
மணிக்கட்டு	மணிக்கட்டு maṇikkaṭṭu, பெ.(n.) கைத்தலத்திற்கும் முன்கைக்கும் இடைப்பட்ட பொருத்திடம்; wrist, carpus. "மணிக் கட்டதனை வளைத்திட லென்ப" (பரத. பாவ.24);. தெ., க. மணிகட்டு; ம. மணிக்கட்டு. [மணி + கட்டு.]
மணிக்கட்டுநாடி	மணிக்கட்டுநாடி maṇikkaṭṭunāṭi, பெ.(n.) மணிக்கட்டில் பார்க்க; நாடி.; pulse selt at the wrist. [மணிக்கட்டு + நாடி.]

மணிக்கட்டெலும்பு	மணிக்கட்டெலும்பு maṇikkaṭṭelumbu, பெ.(n.) மணிக்கட்டிலுள்ள எலும்புகள்; wrist bones. [மணிக்கட்டு + எலும்பு.]
மணிக்கட்டை	மணிக்கட்டை maṇikkaṭṭai, பெ.(n.) வலை மிதப்பதற்காக மேலே கட்டப்படும் மரக்கட்டைத் துண்டு; a piece of log tie up on a fishing-net. [மணி + கட்டை. மணி = சிறியது.]
மணிக்கடை	மணிக்கடை maṇikkaḍai, பெ.(n.) மணிக் கட்டு; wrist. [மணிக்கட்டு-→மணிக்கடை.]
மணிக்கடைநாடி	மணிக்கடைநாடி maṇikkaḍaināḍi, பெ.(n.) மணிக்கட்டுநாடி பார்க்க; see {}. [மணிக்கடை + நாடி.]
மணிக்கடைநூல்	மணிக்கடைநூல் maṇikkaḍainūl, பெ.(n.) மணிக்கட்டின் சுற்றளவைக் கொண்டு அவரவர் நோயின் தன்மையைக் கூறும் நூல்; a treatise describing the methods of diagnosing diseases by using a thread and measuring the wrist and fingers. [மணிக்கடை + நூல்.]
மணிக்கணக்கு	மணிக்கணக்கு maṇikkaṇakku, பெ.(n.) கடியாரப்படியுள்ள ஒழுங்கு (உ.வ.);; mechanical regularity like clock-work. [மணி + கணக்கு.]
மணிக்கயிறு	மணிக்கயிறு1 maṇikkayiṟu, பெ.(n.) 1. கண்டாமணியை இழுத்தடிக்குங் கயிறு; bell- rope. 2. முடிச்சுள்ள சாட்டைக் கயிறு; whip-lash with knots. 3. பாசக்கயிறு; yama's noose. "மணிக் கயிற்றினாற் றளைத்தனர்" (உபதேசகா. சிவ புண்ணிய.272);. 4. முத்துவடம்; string of pearls. "மணிக்கயிற் றூசன் மறலிய விடத்தும்" (பெருங். உஞ்சைக்.34, 116);. 5. முறுக்கு நன்கமைந்து மெல்லிதான கயிறு (இ.வ.);; finely twisted cord. [மண் + கயிறு. மணி = சிறியது.] மணிக்கயிறு2 maṇikkayiṟu, பெ.(n.) நாயுருவி; a plant Indian burr (சா.அக.); மறுவ

மணிக்கருது. மணிக்கழலை	மணிக்கருது. மணிக்கழலை maṇikkarudumaṇikkal̤l̤ai, பெ.(n.) ஒரு நோய்; an ulcer. [மணி + கழலை.]
மணிக்காக்கை	மணிக்காக்கை maṇikkākkai, பெ.(n.) காக்கை வகை; a kind of crow. [மணி + காக்கை. மணி = சிறியது.]
மணிக்காடை	மணிக்காடை maṇikkāṭai, பெ.(n.) சிறு காடை வகை; button-quail. "மணிக்காடை முட்டை" (விறலிவிடு. 628);. [மணி + காடை. மணி = சிறியது.]
மணிக்காம்பு	மணிக்காம்பு maṇikkāmbu, பெ.(n.) 1. மணி இழைத்துச் செய்த கால்; jewelled stand or leg. "தானோர் மணிக்காம்பு போனிமிர்ந்து" (திவ்.இயற்.பெரியதி.);. 2. தக்காளி (சங்.அக.);; tomato. [மணி + காம்பு.]
மணிக்காரி	மணிக்காரி maṇikkāri, பெ.(n.) வெண் காரம்; borax (சா.அக.);.
மணிக்கால்	மணிக்கால் maṇikkāl, பெ.(n.) வலையின் அடிப்பகுதி நீரில் அமிழ்வதற்காகக் கோக்கப்படும் சுட்ட மண்ணுருண்டை; round fired glay die at the bottom of fishing net. [மணி + கால். மணி கட்டும் கடைப்பகுதி.]
மணிக்காலறிஞர்	மணிக்காலறிஞர் maṇikkālaṟiñar, பெ.(n.) மணிகளின் குணமறிந்த வணிகர்; merchants skilled in the knowledge. "மணிக்காலறிஞர் பெருங்குடி" (கல்லா. முருக.துதி);. [மணிக்கால் + அறிஞர்.]
மணிக்காளி	மணிக்காளி maṇikkāl̤i, பெ.(n.) மணித் தக்காளி (மூ.அ.);; black nightshade. [மணித்தக்காளி-→மணிக்காளி (கொ.வ.);.]

மணிக்காற்பள்ளி	மணிக்காற்பள்ளி maṇikkāṟpaḷḷi, பெ.(n.) அரசர்க்குரிய சிவிகை வகை (சூடா);; a kind of palanquin for king. [மணிக்கால் + பள்ளி.]
மணிக்குடர்	மணிக்குடர் maṇikkuḍar, பெ.(n.) 1. சிறுகுடல், மணிக்குடல்; small intestines. 2. நஞ்சு; poison. [மணி + குடல்-→ குடர். மணி = சிறியது.]
மணிக்குடல்	மணிக்குடல் maṇikkuḍal, பெ.(n.) சிறுகுடல் (உ.வ.);; small intestines. [மணி + குடல். மணி = சிறியது.]
மணிக்குடற்நோய்	மணிக்குடற்நோய் maṇikkuḍaṟnōy, பெ.(n.) ஒருவகைக் குடல் நோய்; tuberculosis of the bowels or small intestines. [மணிக்குடல் + நோய்.]
மணிக்குடற்புழு	மணிக்குடற்புழு maṇikkuḍaṟpuḻu, பெ.(n.) சிறுகுடற் புழு; round worm occupying the upper part of the small intestines. [மணிக்குடல் + புழு.]
மணிக்கூடு	மணிக்கூடு maṇikāṭu, பெ.(n.) 1. மணிதூங்கு மாடம் (கட்டட.நாமா.4);; belfry-stand; bell-tower. 2. கடிகாரமமைந்த கோபுரம்; clock-tower, clock-house. 3. கடியாரக்கூடு (யாழ்ப்.);; clock case. 4. கடிகாரம் (வின்.);; clock, as containing a bell. 5. நாழிகை வட்டில் (யாழ்.அக.);; clepsydra; hour-glass. 6. சாயப்பூடுவகை (இ.வ.);; a plant used in dyeing. [மணி + கூடு.]
மணிக்கூண்டு	மணிக்கூண்டு maṇikāṇṭu, பெ.(n.) மணிக்கூடு, 1, 2 பார்க்க; (இ.வ.);; see {}. [மணி + கூண்டு.]
மணிக்கை	மணிக்கை maṇikkai, பெ.(n.) மணிக்கட்டு பார்க்க; see {}. [மணிக்கட்டு-→மணிக்கை.]
மணிக்கொச்சம்	மணிக்கொச்சம் maṇikkoccam, பெ.(n.) மணிக்கயிறு, 5 பார்க்க; (இ.வ.);; see {}.

மணிக்கொட்டை	மணிக்கொட்டை maṇikkoṭṭai, பெ.(n.) சிற்றாமணக்குக் கொட்டை; castor seed. [மணி + கொட்டை.]
மணிக்கோரை	மணிக்கோரை maṇikārai, பெ.(n.) கோரை வகை (வின்.);; a kind of sedge. [மணி + கோரை.]
மணிக்கோவை	மணிக்கோவை1 maṇikāvai, பெ.(n.) சிறு மணிக்கோவை பார்க்க; see {}. [மணி + கோவை.] மணிக்கோவை2 maṇikāvai, பெ.(n.) மணிமாலை; necklace of gems. "பொன்னாண் கோத்த நன்மணிக் கோவை" (மணிமே.3:133);. [மணி + கோவை.]
மணிகட்டு-தல்	மணிகட்டு-தல் maṇigaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கதிரில் தவசமணி உண்டாதல்; to form grains, in ears of corn. [மணி + கட்டு-.]
மணிகடம்	மணிகடம் maṇigaḍam, பெ.(n.) வேலிப் பருத்தி (உத்தாமணி); (சங்.அக.);; hedge-twiner.
மணிகண்டசாவி	மணிகண்டசாவி maṇigaṇṭacāvi, பெ.(n.) மணிபிடிச்சாவி பார்க்க; see {}. [மணிகண்ட + சாவி.]
மணிகண்டன்	மணிகண்டன் maṇigaṇṭaṉ, பெ.(n.) as blue-necked. "மணிகண்ட னென்னும் பேர் மற்றிதனால்" (பூவண.உலா, 50);. [மணி + கண்டன்.]
மணிகம்	மணிகம் maṇigam, பெ.(n.) நீர்க்குடம் (யாழ்.அக.);; water-pot.
மணிகன்றிகை	மணிகன்றிகை maṇigaṉṟigai, பெ.(n.) மணிகர்ணிகை பார்க்க; see {}. "காசியிற் சிறந்ததொன் மணிக்கன்றிகை" (கந்தபு.தக்கன்.சிவபூ.2);.

மணிகன்னிகை	மணிகன்னிகை maṇigaṉṉigai, பெ.(n.) மணிகர்ணிகை பார்க்க; see {}. "மணிகன்னிகையாடி" (காசிக. தேவ.அக.2);.
மணிகாசம்	மணிகாசம் maṇikācam, பெ.(n.) கண்ணோய் வகை (யாழ்.அக.);; an eye-disease.
மணிகாரன்	மணிகாரன் maṇikāraṉ, பெ.(n.) மணி வேலை செய்பவன் (சங்.அக.);; worker in precious stones.
மணிகாரம்	மணிகாரம் maṇikāram, பெ.(n.) வெண் காரம் (மூ.அ.);; borax.
மணிகானனம்	மணிகானனம் maṇikāṉaṉam, பெ.(n.) கழுத்து (சிந்தா.நி.41);; neck.
மணிகிலுக்கு-தல்	மணிகிலுக்கு-தல் maṇigiluggudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கைம்மணி யடித்தல் (யாழ்ப்.);; to ring a hand bell. [மணி + கிலுக்கு.]
மணிகுயிற்றுநர்	மணிகுயிற்றுநர் maṇiguyiṟṟunar, பெ.(n.) முத்துக்கோப்பார் (பிங்.);; makers or pear garlands. [மணி + குயிற்றுநர்.]
மணிகூடம்	மணிகூடம் maṇiāṭam, பெ.(n.) இந்திரனின் விளையாட்டுச் செய்குன்று (சங்.அக.);; an artificial hillock where Indra sports. [மணி + கூடம்.]
மணிச்சட்டம்	மணிச்சட்டம் maṇiccaṭṭam, பெ.(n.) குழந்தைகளுக்கு எண் அறிவிக்க உதவும் மணிகள் கோத்த சட்டம்; a wooden trame with rows of coloured beads, for teaching arithmetic to children, abacus. [மணி + சட்டம்.] [p]
மணிச்சட்டி	மணிச்சட்டி maṇiccaṭṭi, பெ.(n.) விளிம்பில் மணிவடிவமைந்த மண்சட்டி (யாழ்ப்.);; earthern pot with a rim like a row of beads.- [மணி + சட்டி.]

மணிச்சம்பா	மணிச்சம்பா maṇiccambā, பெ.(n.) நீரிழிவைப் போக்கும் ஒருவகைச் சம்பா நெல்; a kind of paddy rice curing diabetics. [மணி + சம்பா.]
மணிச்சிகை	மணிச்சிகை maṇiccigai, பெ.(n.) குன்றி; crab's-eye. "செங்கொடு வேரி தேமா மணிச்சிகை" (குறிஞ்சிப்.64);. [மணி + சிகை.]
மணிச்சித்திரம்	மணிச்சித்திரம் maṇiccittiram, பெ.(n.) பொற்றலைக் கரிப்பான்; a prostate plant-eclipse plant bearing yellow flowers (சா.அக.);.
மணிச்சுறா	மணிச்சுறா maṇiccuṟā, பெ.(n.) சாம்ப னிறமுள்ளதும் 12 அடி வளர்வதுமான சுறாமீன் வகை; black shark, grey, attaining 12 ft. in length. [மணி + சுறா.]
மணிச்செப்பு	மணிச்செப்பு maṇicceppu, பெ.(n.) மணி யிழைத்த செப்பு; small casket set with precious stones. "மாலைப் பெரு மணிச்செப்பும்" (சீவக.2474);. [மணி + செப்பு.]
மணிச்சோதி	மணிச்சோதி maṇiccōti, பெ.(n.) வாயு தேவனது வில் (சங்.அக.);; the bow of the wind-god.
மணிசகம்	மணிசகம் maṇisagam, பெ.(n.) மணீசகம் பார்க்க; (யாழ்.அக.);; see {}.
மணிசரம்	மணிசரம் maṇisaram, பெ.(n.) மணிக் கோவை பார்க்க; (யாழ்.அக.);; see {}. [மணி + சரம். சரம் = கோவை.]
மணிசேகரம்	மணிசேகரம் maṇicēkaram, பெ.(n.) காலனுடைய அந்தப்புரம் (சங்.அக.);; yama's harem.
மணித்தக்காளி	மணித்தக்காளி maṇittakkāḷi, பெ.(n.) கரும்பச்சைநிற இலைகளையும் பழுத்த நிலையில் கருநிறமாக இருக்கும் சிறிய மணி போன்ற காய்களையுமுடைய ஒருவகைச் செடி; black night shade. [மணி + தக்காளி.]

மணித்தீவம்	மணித்தீவம் maṇittīvam, பெ.(n.) பெண்கள் மாத்திரம் வாழும் ஒரு தீவு (பெருங்.உஞ்சைக்.42, 181, குறிப்புரை);; an island inhabited by women alone. [மணி + தீவம்.]
மணித்துத்தி	மணித்துத்தி maṇittutti, பெ.(n.) சிறுதுத்தி (வின்.);; five-winged capsule rose-mallow. [மணி + துத்தி. மணி = சிறியது.]
மணித்தைலம்	மணித்தைலம் maṇittailam, பெ.(n.) ஆமணக்கு நெய்; oil of castor seed. [மணி + Skt.தைலம்.மணி = ஆமணக்கு விதை. தில் = எள். திலம் – தைலம் – நெய்மம்.]
மணிதம்	மணிதம் maṇidam, பெ.(n.) மணியினோசை (யாழ்.அக.);; sound of the bell. [மணி-→மணிதம்.]
மணிதனு	மணிதனு maṇidaṉu, பெ.(n.) வானவில் (யாழ்.அக.);; rainbow. [மணி + தனு.]
மனிதாட்பத்திரி	மனிதாட்பத்திரி maṉitāṭpattiri, பெ.(n.) சேலை வகை (இ.வ.);; a kind of saree.
மணிதிரள்(ளு)-தல்	மணிதிரள்(ளு)-தல் maṇidiraḷḷudal, 16 செ.கு.வி.(v.i.) நெற்கதிரில் தவசமணி திரண்டு உருவடைதல்; to mature, as grain in corn – ears. [மணி + திரள்.]
மணிதீபம்	மணிதீபம் maṇitīpam, மணித்தீவம் பார்க்க; (சங்.அக.); see {}. [மணி + தீபம்.]
மணிதுருவிடு-தல்	மணிதுருவிடு-தல் maṇiduruviḍudal, 20 செ.கு.வி.(v.i.) மணிகளைச் சுத்தி செய்தல் (யாழ்.அக.);; to cut and polish gem.
மணிந்தம்	மணிந்தம் maṇindam, பெ.(n.) மணிபந்தம் பார்க்க; (யாழ்.அக.);; see {}. [மணிபந்தம்-→மணிந்தம்.]

மணிநா	மணிநா maṇinā, பெ.(n.) மணியின் நாக்கு; tongue of a bell. "ஆடுங் கடைமணி நாவசை யாமல்" (தமிழ்நா.128);. [மணி + நா. நா = நாக்கு.]
மணிநாக்கு	மணிநாக்கு maṇinākku, பெ.(n.) மணிநா பார்க்க; see {}. [மணி + நாக்கு.]
மணிநிறம்	மணிநிறம் maṇiniṟam, பெ.(n.) கருநீல நிறம்; dark blue colour, as of sapphire. "மணிநிறம் கொண்ட மாமலை வெற்பில்" (ஐங்குறு.224);. [மணி + நிறம்.]
மணிநிறவண்ணன்	மணிநிறவண்ணன் maṇiniṟavaṇṇaṉ, பெ.(n.) மணிவண்ணன் பார்க்க; see {}. [மணிநிறம் + வண்ணன்.]
மணிநீர்	மணிநீர் maṇinīr, பெ.(n.) 1. மணிபோலும் நிறத்தினையுடைய நீர்; dark blue water, as in a tank. "மணிநீரு மண்ணும் மலையும்" (குறள், 642);. "துகில்சேர் மலர்போன் மணிநீர் நிறைந்தன்று புனலென மூதூர் மலிந்தன் றவருரை" (பரிபா.12, 93-4);. 2. மணியிலுள்ள நீர்; water of a gem. [மணி + நீர்.]
மணிநீலகாசம்	மணிநீலகாசம் maṇinīlakācam, பெ.(n.) கண்ணோய் வகை; cataract (சா.அக.);. மறுவ, நீலகாசம்
மணிநெய்	மணிநெய் maṇiney, பெ.(n.) சிறு முத்துக் கொட்டை எண்ணெய்; oil pressed from the small castor seed. [மணி + நெய்.]
மணிப்பவளம்	மணிப்பவளம் maṇippavaḷam, தமிழும் வடமொழியும் விரவிய உரைநடை; a kind of style in which words of two languages as Tamil and Sanskrit are mixed. மறுவ. மணிப்பிரவாளம் [மணி + பவளம்.] த. பவளம் > வ. பிரவாளம். ஒ.நோ. த. மதங்கம் > வ.மிருதங்கம்.

மணிப்பாரா	மணிப்பாரா maṇippārā, பெ.(n.) அரண்மனை வாயிலில் நேரத்தை அறிவிக்க அடிக்கும் மணிகட்டிய காவலிடம்; palace gate where the hours are struck. 2. அரண்மனை வாயிலில் மணியடித்துக் காவல்புரியும் வேலை; office of striking the hour-gong at a palace-gate. [மணி + பாரா (உருது);.]
மணிப்பாரி	மணிப்பாரி maṇippāri, பெ.(n.) 1. இராக் காவலாளரின் பாட்டு வகை; a kind of night-watchman's song. 2. மணியடித்துக் கொண்டு சுற்றும் இரவுக்காவலர்; patrol by night-watchman, sounding gongs. [மணி + பாரி.]
மணிப்பால்	மணிப்பால் maṇippāl, பெ.(n.) கடைக்கண் சிரங்கு; ulcer at the angle of the eye (சா.அக.);.
மணிப்பிடிப்பு	மணிப்பிடிப்பு maṇippiḍippu, பெ.(n.) நெற் கதிரில் மணி தோன்றுகை; formation of grains in the corn ears. [மணி + பிடிப்பு.]
மணிப்பிரவாளம்	மணிப்பிரவாளம் maṇippiravāḷam, பெ.(n.) மணிப்பவளம் பார்க்க; see {}. [மணி + பிரவாளம்.] த. பவளம்-> ப்ரவளம்-> வ. பிரவாளம்.
மணிப்புங்கம்	மணிப்புங்கம் maṇippuṅgam, பெ.(n.) 1. பூவந்தி மரவகை (M.M.844);; rusty soap-nut. 2. நெய்க்கொட்டான் (மலை.);; soap-nut. [மணி + புங்கம்.]
மணிப்புங்கு	மணிப்புங்கு maṇippuṅgu, பெ.(n.) மணிப் புங்கம் பார்க்க; [மணிப்புங்கம்-→மணிப்புங்கு.]
மணிப்புறா	மணிப்புறா maṇippuṟā, பெ.(n.) புறாவகை (பதார்த்த.906);; ring-dove, turtle-dove, spotted dove. [மணி + புறா.]
மணிப்புன்கம்	மணிப்புன்கம் maṇippuṉkam, பெ.(n.) மணிப்புங்கம் (இ.வ.);; see {}. [மணிபுங்கம்-→மணிப்புன்கம்.]

மணிப்புன்கு	மணிப்புன்கு maṇippuṉku, பெ.(n.) மணிப் புங்கம் (மலை.); பார்க்க; see {}. [மணிப்புங்கம்-→மணிப்புன்கு.]
மணிப்பொச்சம்	மணிப்பொச்சம் maṇippoccam, பெ.(n.) மணிக்கயிறு, 5 பார்க்க; (இ.வ.); see {}. [மணி + பொச்சம்.]
மணிபத்மம்	மணிபத்மம் maṇibatmam, பெ.(n.) புத்த பாதம் (மணிமே.3:65-6, அரும்.);; the buddha's foot-print. [மணி + பத்மம்.]
மணிபந்தம்	மணிபந்தம் maṇibandam, பெ.(n.) மணிக் கட்டு பார்க்க; see {}. "இரண்டு முழங்கையி னிரண்டு மணிபந்தத்து" (சைவச.பொது.192);. [மணி + பந்தம்.]
மணிபந்து	மணிபந்து maṇibandu, பெ.(n.) மணிபந்தம் பார்க்க; see {}. "கைகளும் மணிபந்தசைத்துற" (பெரியபு. திருநாவுக். 358);. [மணி + பந்து. பந்து = பந்தம்.]
மணிபர்வதம்	மணிபர்வதம் maṇibarvadam, பெ.(n.) மணிகூடம் பார்க்க; see {}. [மணி + பர்வதம்.]
மணிபல்லவம்	மணிபல்லவம் maṇiballavam, பெ.(n.) காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற்குக் தென்கிழக்கே 30 யோசனைத் தொலைவிலுள்ளதும் புத்த பாத அடிச்சுவடுடையதுமான ஒரு தீவு; an island, 30 {} south-east of {}, said to contain a foot-print of the buddha on a pedestal. "மணிமேகலையை மணி பல்லவத்துய்த்து" (மணிமே.பதி:44);. [மணி + பல்லவம்.] மணிமேகலை பாவியத்தில் புத்த அடிச்சுவடு அமைந்துள்ளதாகக் கூறப்பட்ட இடம் இதுவேயெனக் கருதப்படுகிறது. தற்போது நயினாத்தீவு என்று அழைக்கப்படுகிறது. புகாரிலிருந்து தெற்கே 30 யோசனை தூரத்தில் மணிபல்லவம் இருந்ததாக மணிமேகலை தெரிவிக்கின்றது. யோசனை என்பது 16 கல். 5 படைசால் (பர்லாங்); 440 அடி நீளம் ஆகும். இத் தொலைவு பொருத்தமாக இல்லை. ஒரு கூப்பிடுதூரம் 1 கல் 1 படைகால் 220 அடி நீளம். 30 கூப்பிடுதூரம் என்று இருந்திருந்தால் சரியாக இருக்கும்.

மணிபிடி	மணிபிடி1 maṇibiḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) மணிகட்டைப் பிடித்து நாடி பார்த்தல்; to feel the pulse at the wrist. [மணி + பிடி-.] மணிபிடி2 maṇibiḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) மணிகட்டு-தல் பார்க்க; (கொ.வ.);; see {}. [மணி + பிடி-.] மணிபிடி3 maṇibiḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கதிரில் தவசமணி பிடித்தல்; to format grains in the corn ears. [மணி + பிடி-. மணி = தவசமணி.]
மணிபிடிச்சாவி	மணிபிடிச்சாவி maṇibiḍiccāvi, பெ.(n.) முற்றாது கெட்டபயிர்; blighted ear of corn with few grains. [மணிபிடி + சாவி.]
மணிபிந்துமாலை	மணிபிந்துமாலை maṇibindumālai, பெ.(n.) கை, முளி, நெற்றி, மார்பு, தொடை இவ்விடங்களில் அழுந்தும்படி வைக்கும் பற்குறி; impressions of teeth made in the forehead, chest, thigh and wrist (சா.அக.);.
மணிபீசம்	மணிபீசம் maṇipīcam, பெ.(n.) மாதுளை; fruit pomegranate (சா.அக.);.
மணிபூமி	மணிபூமி maṇipūmi, பெ.(n.) மணி விளையும் நிலம்; ruby mine. [மணி + பூமி.]
மணிமகுடம்	மணிமகுடம் maṇimaguḍam, பெ.(n.) 1. மணிமுடி; crown set with precious stones, worn by great monarchs 2. ஏட்டுச் சுவடியைக் கட்டுங் கயிற்றின் தலைமுடிச்சு (யாழ்.அக.);; ornamented button of an ola bock. [மணி + மகுடம்.]
மணிமண்டபம்	மணிமண்டபம் maṇimaṇṭabam, பெ.(n.) 1. மணிக்கூடு, 1, 2 பார்க்க; see {}. 2. மணியம்பலம் பார்க்க; see {}. [மணி + மண்டபம்.]
மணிமந்தம்	மணிமந்தம் maṇimandam, பெ.(n.) இந்துப்பு (சங்.அக.);, salt petre.

மணிமந்திரௌசதம்	மணிமந்திரௌசதம் maṇimandireḷasadam, பெ.(n.) நஞ்சு முதலியன நீக்கற்குரிய மணி மந்திரம் மருந்து பின்னும் மூவகை நீக்குகள்; gem, mantra and medicine, being three remedies for poison, etc.
மணிமலர்	மணிமலர் maṇimalar, பெ.(n.) குவளை; blue nelumbo. "மணிமலர்க் கோலை விடுகண்" (சீவக. 1613);. [மணி + மலர்.]
மணிமலை	மணிமலை maṇimalai, பெ.(n.) ஏழ்குன்ற நாட்டு மகேந்திர மலைக்குத் தெற்கே பெருவள நாட்டில் இருந்த பண்டைய ஊர்; an old place of Peruvalanadu, situated south of Mahendramalai of {}. [மணி + மலை.] இது மேரு மலையின் 49 கொடுமுடிகளில் ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது. இங்கு "மணிமலைத் தமிழ்ச் சங்கம்" என்ற பெயரில் தமிழ்ச் சங்கம் ஒன்று இருந்ததாகத்தெரிகிறது.
மணிமாடம்	மணிமாடம் maṇimāṭam, பெ.(n.) 1. சிறந்த மாளிகை; beautiful palace. "அம்பொனெடு மணிமாட வயோத்தி யெய்தி" (திவ்.பெருமாள்.10, 8);. 2. திருநறையூர்த் திருமால் கோயில் (திவ்.பெரியதி.6, 6);; a {} shrine at {}. [மணி + மாடம்.]
மணிமாலை	மணிமாலை maṇimālai, பெ.(n.) 1. முத்து வடம்; garland of pearls. 2. 96 சிற்றிலக்கியங்களுள் ஒன்றான வெண்பா இருபதும் கலித்துறை நாற்பதும் விரவச் செய்யும் சிற்றிலக்கியம் (சது.);; a poem of 20 {} and 40 {}, one of 96 pirapantam, q.v. 3. திருமகள் (யாழ்.அக.);; the goddess of wealth. 4. திருவாசியாகிய பிரபை (சங்.அக.);; ornamental arch over the head of an idol. 5. காதலியின் உடலில் காதலனாற் செய்யப்பட்ட பற்குறி (யாழ்.அக.);; (Erot.); a cirular mark left by the teeth of a lover on the body of his beloved, during sexual union. [மணி + மாலை.]
மணிமாளிகை	மணிமாளிகை maṇimāḷigai, பெ.(n.) மணி மண்டபம் பார்க்க; see {}. [மணி + மாளிகை.]
மணிமான்	மணிமான் maṇimāṉ, கதிரவன், சூரியன்; the sun.
மணிமிடற்றன்	மணிமிடற்றன் maṇimiḍaṟṟaṉ, பெ.(n.) துரிசு; blue vitriol.

மணிமிடைப்பவளம்	மணிமிடைப்பவளம் maṇimiḍaippavaḷam, பெ.(n.) 1. மணியும் பவளமுங் கலந்த மணி; necklace of gems and coral beads strung alternately. 2. அகநானூற்றின் இரண்டாம் பிரிவு; the second section of the anthology {}. "பாட்டு நூற்றென்பதும் மணிமிடையவளம் எனப்படும்" (அகநா. பாயி.உரை, பக்.406);. மணியும் பவளமும் விரவியுள்ள மாலையைப் போல ஒளி நயமும் பொருளமைதியும் ஒருங்கேயமையப் பெற்ற 180 அகப்பாடல்கள் கொண்ட இரண்டாம் பகுதி.
மணிமுசுட்டை	மணிமுசுட்டை maṇimusuṭṭai, பெ.(n.) பேய்முகட்டை பார்க்க; (சங்.அக.);; see {}.
மணிமுடி	மணிமுடி1 maṇimuḍi, பெ.(n.) விலை யுயர்ந்த கற்கள் பதிக்கப்பட்ட தலையணி, crown set with precious stones, worn by great monarches. [மணி + முடி.] மணிமுடி2 maṇimuḍi, பெ.(n.) இறுகித் திரண்ட முடிச்சு; hard knot. "மணிமுடி யேறின" (சிலப்.27:65);. [மணி + முடி.]
மணிமுடிச்சு	மணிமுடிச்சு maṇimuḍiccu, பெ.(n.) மணி முடி, 2 பார்க்க; see {}. [மணி + முடிச்சு.]
மணிமுடிச்சோழன்	மணிமுடிச்சோழன் maṇimuḍiccōḻn, பெ.(n.) கி.பி.7-ம் நூற்றாண்டின் இடைப் பகுதியில் வாழ்ந்த சோழ மன்னன்; a {} king ruled over at middle period of the seventh century. [மணிமுடி + சோழன்.] இவனது மகள் மங்கையர்க்கரசி. பாண்டிய மன்னன் அரிகேசரி மாறவர்மன் மங்கையர்க்கரசியை மணந்தான் (பிற்காலச் சோழ வரலாறு-சதாசிவப் பண்டாரத்தார், பக்.8);.
மணிமேகலாதெய்வம்	மணிமேகலாதெய்வம் maṇimēkalāteyvam, பெ.(n.) மணிமேகலை காவியத்தில் மணிமேகலையை ஆற்றுப்படுத்தும் இறை மகள்; goddess, who guided {} in the epic {} (சி.பெ.அக.);. [மணிமேகலை + தெய்வம்.]
மணிமேகலை	மணிமேகலை1 maṇimēkalai, பெ.(n.) 1. இந்திரனேவலால் தீவங்கள் சிலவற்றைக் காவல் புரிந்துவந்த தேவதை (சிலப்.15:33);; tutelary goddess (adj.); certain islands by Indra's command. 2. கோவலனுக்கு மாதவிக்கும் பிறந்த மகள்; the daughter of {}, the hero of the Cilappatikaram, by Madavi 3. கூல வாணிகன் சாத்தனார் இயற்றியதும் ஐம்பெரும் பாவியத்து ளொன்றாகியதும் மணிமேகலையின் துறவைக் கூறுவதுமான புத்த நூல்; a buddhistic epic poem on the renunciation of {}. by {}, one of {}. 4. இடையில் அணியும் அணிகலன் வகை; woman's jewelled girdle. "வாரார வீக்கி மணிமேகலை திருத்தி" (திவ்.இயற். சிறிய.ம.10);.

மணிமேகலைதுறவு	மணிமேகலைதுறவு maṇimēkalaiduṟavu, பெ.(n.) மணிமேகலை, 3 பார்க்க; (மணிமே. பதிகம்.97);; see {}. [மணிமேகலை + துறவு.]
மணிமேடை	மணிமேடை maṇimēṭai, பெ.(n.) மணிக் கூடு, 1, 2 பார்க்க; (இ.வ.);; see {}. [மணி + மேடை.]
மணியக்காரன்	மணியக்காரன் maṇiyakkāraṉ, பெ.(n.) சிற்றூர், கோயில் முதலியவற்றில் மேல் கண்காணிப்பு செய்வோன்; headman of a village; superintendent of a temple, etc. (R.F.);. "துடிமணியக்காரர்" (விறலிவிடு. 1055);. தெ. மணியக்காடு; க. மணியக்கார; ம. மணியக்காரன். [மணியம்->மணியக்காரன்.]
மணியங்காக்கை	மணியங்காக்கை maṇiyaṅgākkai, பெ.(n.) சாம்பல் நிறமுள்ள காக்கை வகை (வின்.);; royston crow, ashy in colour. [மணி + காக்கை.]
மணியச்சட்டம்	மணியச்சட்டம் maṇiyaccaṭṭam, பெ.(n.) தலைமை; உயர்நிலை; official power. "அவர் மணியச் சட்டமெல்லா முன்னுடைய சட்ட்மே" (பணவிடு.175);. [மணியம் + சட்டம்.]
மணியம்	மணியம் maṇiyam, பெ.(n.) ஊர், கோயில், மடம் முதலியவற்றை பார்க்க; வேலை; office of the village headman, employed as a revenue subordinate of the government for which he holds a {} or receives payment; superintendence of temples, mutts, palace, custom-houses, etc. "துர்ச்சனர் தமக்கேற்ற மணியம்" (அறப்.சத.49);. "தேளுக்கு மணியம் கொடுத்தால் இரவிற்கு இரவு கொட்டும்" (பழ.);.
மணியம்பலம்	மணியம்பலம் maṇiyambalam, பெ.(n.) அவை மண்டபம்; hall. "மறையவர் தம் மணியம்பலத் துளினிதிருந்து" (T.A.S.i, 4);. [மணி + அம்பலம்.]
மணியரங்கம்	மணியரங்கம் maṇiyaraṅgam, பெ.(n.) நிலா முற்றம்; terrace. "அணிமணியரங்கம்..... மாள்வோ னேறி" (சிலப்.28:65);. [மணி + அரங்கம்.]
மணியாசப்பலகை	மணியாசப்பலகை maṇiyācappalagai, பெ.(n.) மணியாசுப்பலகை பார்க்க; (கொ.வ.);; see {}. [மணியாக + பலகை.]
மணியாசம்	மணியாசம் maṇiyācam, பெ.(n.) 1. மணியாசுப் பலகை பார்க்க; see {}. 2. சுவர் முதலியவற்றுக்கு இடும் மெருகு; polish, as given to laster on walls. [மணியாகப்பலகை->மணியாசம்.]

www.valluvarvallalarvattam.com 1454 of 19068.

மணியாசமிடு–தல்	மணியாசமிடு–தல் maṇiyācamiḍudal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) சுவர் முதலியவற்றை மெருகிடுதல் (கொ.வ.);; to polish plaster with a polishing board. [மணியாசம் + இடு-.]
மணியாசனம்	மணியாசனம் maṇiyācaṉam, பெ.(n.) மணியாசுப்பலகை பார்க்க; (ஈடு, 5, 1, 5 ஜீ);; see {}. [மணி + Skt:ஆசனம்→ த. இருக்கை.]
மணியாசி	மணியாசி maṇiyāci, பெ.(n.) 1. மரவகை (யாழ்.அக.);; a tree. 2. மணியாசுப்பலகை பார்க்க; (வின்.);; see {}. [மணியாசுப்பலகை-→மணியாசி.]
மணியாசிக்கட்டை	மணியாசிக்கட்டை maṇiyācikkaṭṭai, பெ.(n.) மணியாசுப்பலகை பார்க்க; (யாழ்.அக.);; see {}. [மணியாசுப்பலகை-→மணியாசுக்கட்டை.]
மணியாசு	மணியாசு maṇiyācu, பெ.(n.) மணியாசுப் பலகை பார்க்க; (யாழ்.அக.);; see {}. [மணியாசுப்பலகை-→மணியாசு.]
மணியாசுக்கல்	மணியாசுக்கல் maṇiyācukkal, பெ.(n.) சுண்ணாம்பு தீற்றிய சுவரில் மெரு குண்டாம்படி தேய்க்குங் கல் (இ.வ.);; stone used for polishing the plaster on walls. [மணியாசு + கல்.]
மணியாசுப்பலகை	மணியாசுப்பலகை maṇiyācuppalagai, பெ.(n.) சுவர்த்தலத்திற்கு மெருகிடும் பலகை (கொ.வ.);; polishing board. [மணியாக + பலகை.] [p]
மணியாட்டங்கொடி	மணியாட்டங்கொடி maṇiyāḍḍaṅgoḍi, பெ.(n.) ஒருவகைக் கொடி; a kind of climber (சா.அக.);.
மணியாடி	மணியாடி maṇiyāṭi, பெ.(n.) குலகுரு (G.Tp.D. 1, 91);; family priest.
மணியாத்தி	மணியாத்தி maṇiyātti, பெ.(n.) காட்டாத்தி; a small tree.

மணியாமணக்கு	மணியாமணக்கு1 maṇiyāmaṇakku, பெ.(n.) பறங்கியாமணக்கு; chine castor plant (சா.அக.);. மணியாமணக்கு2 maṇiyāmaṇakku, பெ.(n.) பப்பாளி (மலை.);; papaw.
மணியிலையான்	மணியிலையான் maṇiyilaiyāṉ, பெ.(n.) ஈவகை (யாழ்ப்.);; a kind of fly.
மணியீரல்	மணியீரல் maṇiyīral, பெ.(n.) குடலின் ஒரு பகுதி (வின்.);; part of the intestines. [மணி + ஈரல்.]
மணியுப்பு	மணியுப்பு maṇiyuppu, பெ.(n.) கறியுப்பு (சங்.அக.);; common salt. [மணி + உப்பு.]
மணியுயிர்	மணியுயிர் maṇiyuyir, பெ.(n.) முத்தி பெற்ற ஆன்மா; liberated salt. "மணியுயிர் பொன்னுயிர்" (சீவக.3111);. [மணி + உயிர்.]
மணியூது-தல்	மணியூது-தல் maṇiyūdudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) தீயில் ஊதிப்பொன்மணி திரட்டுதல் (யாழ்.அக.);; to make gold beads by blowing in a chafing dish. [மணி + ஊது-,]
மணியெண்ணி	மணியெண்ணி1 maṇiyeṇṇi, பெ.(n.) நென் மணி எண்ணுபவன் (வின்.);; person, as counting grains. [மணி + எண்ணி.] மணியெண்ணி2 maṇiyeṇṇi, பெ.(n.) கருமி, கஞ்சன்; stingy person.
மணியெலும்பு	மணியெலும்பு maṇiyelumbu, பெ.(n.) முதுகின் முள்ளந்தண்டு; vertebral. [மணி + எலும்பு.]
மணிரங்கு	மணிரங்கு maṇiraṅgu, பெ.(n.) ஒரு வகைப் பண்; a medlody-type.

மணிராக்கம்	மணிராக்கம் maṇirākkam, பெ.(n.) சாதிலிங்கம் (சங்.அக.);; vermilion.
மணிலிங்கம்	மணிலிங்கம் maṇiliṅgam, பெ.(n.) அறிவன் (சங்.அக.);; the planet mercury.
மணிவட்டம்	மணிவட்டம் maṇivaṭṭam, பெ.(n.) 1. வீரக் கழல் (மலை.);; warrior's anklering. 2. சிலம்பு (வின்.);; tinkling anklet. 3. சேகண்டி (வின்.);;gOng. [மணி + வட்டம்.]
மணிவடம்	மணிவடம்1 maṇivaḍam, பெ.(n.) மணிகளால் ஆன மாலை; one string of round beads. "திரள் மணி வடம் ஒன்று" (தெ.க.தொ.2, பக்.413);. [மணி + வடம்.] மணிவடம்2 maṇivaḍam, பெ.(n.) 1. மணிச்சரம்; string of gems. 2. அக்க மணி முதலிய மணிகளாலான மாலை; of {} or other beads. 3. முது மாலை; string of pearls. 4. பாதசாலம்; anklet. 5. அணிவடம், வீரக்கழல்; warrior's ankle-ring. [மணி + வடம்.]
மணிவண்ணன்	மணிவண்ணன் maṇivaṇṇaṉ, பெ.(n.) திருமால்; {}, as sapphire-coloured. "திண்டோன் மணிவண்ணா" (திவ்.திருப்பல்.1);. [மணி + வண்ணன்.]
மணிவலை	மணிவலை maṇivalai, பெ.(n.) மீன் பிடிக்கும் ஒருவகை வலை; casting – net. as having bead. [மணி + வலை.]
மணிவளர்த்தி	மணிவளர்த்தி maṇivaḷartti, பெ.(n.) கண்ணோய் வகை; an eye disease (சா.அக.);. 'கடைக்கண்ணில் பலதரமும் மணிப்பால் எழும்புவதும் உடைவதுமா யிருக்கும் கண்ணோய்'.

மணிவாசல்	மணிவாசல் maṇivācal, பெ.(n.) ஒப்பனை மிகுந்த தலைவாயில்; jewelled or decorated gate, as of a palace. [மணி + வாசல்.]
மணிவாளம்	மணிவாளம் maṇivāḷam, பெ.(n.) உருக்கு; steel (சா.அக.);.
மணிவித்து	மணிவித்து maṇivittu, பெ.(n.) சிற்றாமணக்குக் கொட்டை; small castor seed. [மணி + வித்து.]
மணிவித்தையுள்ளோன்	மணிவித்தையுள்ளோன் maṇivittaiyuḷḷōṉ, பெ.(n.) தூதுவளை; a thorny climber the leaves one used in curry (சா.அக.);.
மணிவினைஞர்	மணிவினைஞர் maṇiviṉaiñar, பெ.(n.) 1. மணி வேலைக்காரர்; those who work in precious stones. "இலங்குமணி வினைஞ ரிரீஇய மறுகும்" (மணிமே28:45);. 2. முத்துக் கோப்பார் (சூடா.);; those who string pearls. [மணி + வினைஞர்.]
மணிவீசம்	மணிவீசம் maṇivīcam, பெ.(n.) மாதுளை (மலை.);; pomegranate.
மணிவேம்பு	மணிவேம்பு maṇivēmbu, பெ.(n.) ஒரு வகை வேம்பு; a kind of margose tree. [மணி + வேம்பு.]
மணிவேர்	மணிவேர் maṇivēr, பெ.(n.) மணியைப் போன்ற திரட்சியை ஆங்காங்குடைய வேர்; a root bearing bead like elevation. [மணி + வேர்.]
மணீசகம்	மணீசகம் maṇīcagam, பெ.(n.) நிலவுக்கல்; moonstone.
மணு	மணு maṇu, பெ.(n.) எட்டு வீசை கொண்ட மணங்கு என்னும் நிறுத்தலளவு (கொ.வ.);; maund, a standard weight = 8 viss = 40 seers = 25 lbs., varying in different localities. [மணங்கு-→மணுங்கு-→மணு.]

www.valluvarvallalarvattam.com 1458 of 19068.

மணுகுப்பூ	மணுகுப்பூ maṇuguppū, பெ.(n.) பயிற்றமா முதலியன சேர்த்துச் செய்த பணியார வகை (இ.வ.);; a confection made of pulse, rice.
மணை	மணை1 maṇai, பெ.(n.) 1. அமர்வுப் பலகை; low, wooden seat. "நூலே கரக முக்கோல் மணையே" (தொல்.பொருள்.626);. 2. மண மேடை முதலியன (பிங்.);; low, earthern dais. 3. பலகை; board, plank. "கடலம் பவளம் மணையில்" (சீவக.922);. 4. யானை மேற்றவிசு (பிங்.);; howdah. 5. வெட்டுக்கருவின் அடிக்கட்டை (ஐங்குறு.);; wooden base for cutting instruments. 6. பாதம் வைக்கும் படி (யாழ்.அக.);; foot-stool. 7. பருத்தியினின்று பஞ்சு பிரிக்குங் கருவி (வின்.);; instrument for ginning cotton. 8. தேங்காய்த் துருவலகு (யாழ்.அக.);; instrument for scraping coconut. மணை2 maṇai, பெ.(n.) 1. மழுங்கற் கருவி (j.);; blunt instrument. 2. மழுங்கல் (யாழ்.அக.);; bluntness.
மணைக்கத்தி	மணைக்கத்தி maṇaikkatti, பெ.(n.) மழுங்கற் கத்தி (வின்.);; blunt knife. [மணை + கத்தி. மொண்ணை-→ மொணை-→ மணை.]
மணையன்	மணையன் maṇaiyaṉ, பெ.(n.) 1. அறிவுக் கூர்மையற்றவன்; dull person. 2. மழுங்கற் கருவி; blunt weapon. [மொண்ணை-→மொனை-→ மனை-→ மணையன்.]
மணையிற்கோட்டம்	மணையிற்கோட்டம்1 maṇaiyiṟāṭṭam, பெ.(n.) அரக்கோணம் வட்டத்திலிருந்த பண்டைய நாட்டுப் பிரிவுகளில் ஒன்று; an ancient division of {}. "ஜயங்கொண்ட சோழ மண்டலத்து மணையிற் கோட்டத்து புரிசை நாட்டு ஊரோடகத்து" (தெ.க.தொ.5, க.881-10);. மணையிற்கோட்டம்2 maṇaiyiṟāṭṭam, வாலாசாபேட்டையின் பண்டைய ஆட்சிப் பிரிவு; an administrative division of {}. "இத்தேவர் தேவதானம் மணையிற் கோட்டத்துப் புரிசை நாட்டுச்" (தெ.இ.க.தொ.22, கல்.270-5);.
மத்தக்காளி	மத்தக்காளி mattakkāḷi, பெ.(n.) பூடு வகை (யாழ்.அக.);; a plant.

மத்தகக்குழிவு	மத்தகக்குழிவு mattagagguḻivu, பெ.(n.) மத்தகங்குழிதல் பார்க்க; see {}. "மத்தகக்குழிவு தராசம்" (கல்லா. 47);.
மத்தகத்தகடு	மத்தகத்தகடு mattagattagaḍu, பெ.(n.) யானை முகத் தகடு (அ); முன்தலைப் பகுதி தகடு; fore head plate. "மத்தகத் தகடு ஒன்று பொன் பதின்கழஞ்சு" (தெ.கல்.தொ.2, பக்.410-99);. [மத்தகம் + தகடு.]
மத்தகங்குழிதல்	மத்தகங்குழிதல் maddagaṅguḻidal, பெ.(n.) மாணிக்கக் குற்றங்களுளொன்று; a flaw in rubies. "மிகவுறு தராச மத்தகங் குழிதல்" (திருவாலவ.25:14);. [மத்தகம் + குழிதல்.]
மத்தகசம்	மத்தகசம் mattagasam, பெ.(n.) மதயானை; must elephant. "தன்னை யொரு ஞானமத்தகச மென வளர்த்தாய்" (தாயு.மௌன.1);. [மத்தம் + கசம். கயம்-→ கசம்.]
மத்தகசுத்தி	மத்தகசுத்தி mattagasutti, மாணிக்கக்கணங்களுள் ஒன்று (திரு வாலவா. 25, 13); a good feature of rubies. [மத்தகம் + சுத்தி.]
மத்தகதி	மத்தகதி maddagadi, பெ.(n.) 1. தாழ்வு நடை; slow beat as in pulse. 2. மெல்லிய நடை;, slow pace.
மத்தகம்	மத்தகம்1 mattagam, பெ.(n.) 1. தலை; head. "மத்தகத்திடைக் கைகளைக் கூப்பி" (திவ். பெரியாழ்.4, 5, 2);. 2. உச்சி; top, crown. "வாள். மத்தகத் திறுப்ப" (சீவக.2251);. 3. நெற்றி; forehead. "மத்தகஞ்சேர் தனிநோக்கினன்" (திருக்கோ.106);. 4. தலைக்கோலம்; a kind of head ornament, worn by women. " மத்தக நித்திலம்" (பரிபா.165);. 5. யானையின் கும்பத்தலம் (சூடா.);; round protuberance on the temples of an elephant. "மத்தயானை மத்தகத்து" (திவ்.திருச்சந்.58);. 6. யானை நெற்றி (பிங்.);; elephant's fore-head. 7. முகப்பு; front. "மத்தகமணியொடு" (சிலம்.6, 91);. 8. மலை நெற்றி (சூடா.);; face of precipitous rock. 9. தரிசுநிலம் (வின்.);; arid land.

மத்தகமாலை	மத்தகமாலை mattagamālai, பெ.(n.) 1. கோத்த மலர் (பிங்.);; wreath of flowers. 2. தலையில் அணியும் மாலை; garland worn on the head. "மத்தகமாலை யொடு மணமகள் போல்வது" (பெருங்.உஞ்சைக்.38, 297);. [மத்தகம் + மாலை.]
மத்தகமூலம்	மத்தகமூலம் mattagamūlam, பெ.(n.) கழுத்து; neck. [மத்தகம் + மூலம்.]
மத்தக	மத்தக mattaga, பெ.(n.) மதி மயங்கினவன்; intoxicated person. "மத்தகர்க்கன்றோ மறுபிறப்பு" (திருமந். 2069);. [மந்தகன்-→மந்தகம்.]
மத்தகாசம்	மத்தகாசம் mattakācam, பெ.(n.) கண்ணோயி னொன்று (யாழ்.அக.);; an eye-disease.
மத்தகிரிக்கண்டி ராயன்	மத்தகிரிக்கண்டிராயன் mattagiriggaṇṭirāyaṉ, பெ.(n.) பழைய நாணய வகை (பணவிடு.137);; an ancient coin.
மத்தகீசம்	மத்தகீசம் mattaācam, பெ.(n.) யானை (யாழ்.அக.);; elephant.
மத்தகுணம்	மத்தகுணம் mattaguṇam, பெ.(n.) 1. மத குணம்; rutted condition. 2. யானை; elephant. [உன்மத்தம்-→மத்தம் + குணம்.]
மத்தங்காய்	மத்தங்காய்1 mattaṅgāy, பெ.(n.) ஊமத்தங் காய்; fruit of dhatura. மத்தங்காய்2 mattaṅgāy, பெ.(n.) 1. கடுக்காய் (பாலவர்.713);; myrobalan. 2. பூசனி, 1 (நாஞ்.);; pumkin.
மத்தங்காய்ப்புல்	மத்தங்காய்ப்புல் mattaṅgāyppul, பெ.(n.) செஞ்சாமை (m.m.);, red little millet. [மத்தங்காய் + புல்.]

மத்தங்காயரிசி	மத்தங்காயரிசி mattaṅgāyarisi, பெ.(n.) செஞ்சாமை மணி; grain of red little-millet, as minute. [மத்தங்காய் + அரிசி.]
மத்தங்கோரை	மத்தங்கோரை mattaṅārai, பெ.(n.) பாய்க் கோரை; a weed with which mat is made. [மத்தம் + கோரை.]
மத்தஞ்சாறு	மத்தஞ்சாறு mattañjāṟu, பெ.(n.) 1. சவுட்டுப்பு; a salt extracted from fuller's eath. 2. ஊமத்தஞ்சாறு; juice of dhatura.
மத்தப்புடல்	மத்தப்புடல் mattappuḍal, பெ.(n.) பன்றிப் புடல்; a variety of snake gourd which is short and stout. [மத்தம் + புடல்.]
மத்தம்	மத்தம்1 mattam, பெ.(n.) 1. களிப்பு; intoxication from liquor, passion, lust. "மத்தக்கரியுரியோன்" (திருக்கோ.388);. 2. மயக்கம்; bewilderment. "மத்தமாம் பிணிநோய்க்கு" (தேவா.462, 3);. 3. யானை மதம் (திருக்கோ.388, உரை);; frenzy, as of a must elephant. 4. பித்தயம்; தெரள்; கோட்டி; கிறுக்கு; madness. "மத்த மனத்தொடு மாலிவ னென்ன" (திருவாச.5, 3);. 5. செருக்கு (உரி.நி.);; pride, haughtiness. 6. கருவூமத்தை; people stramony. "மத்தநன் மாமலரும் மதியும் வளர்" (தேவா.923, 8);. 7. எருமைக்கடா (யாழ்.அக.);; buffalo. 8. குயில் (யாழ்.அக.);; cuckoo. [முல்(பொருந்தற் கருத்து வேர்);-→ முள்-→ மள்-→ மட்டு-→ மத்து-→ மத்தம் (வே.க. 4:67);.] மத்தம்2 mattam, பெ.(n.) மத்து; chuming stick.
மத்தமா	மத்தமா mattamā, பெ.(n.) யானை (நிகண்டு.);; must elephant. [மத்தம் + மா. மா = விலங்கு.]

மத்தயம்	மத்தயம் mattayam, பெ.(n.) நீர்க் கடம்பு; a tree growing near water (சா.அக.);.
மத்தரி	மத்தரி mattari, பெ.(n.) பறை வகை (பரிபா.12, 41);; a kind of drum. "மத்திரி தடாரி தண்ணுமை மகுளி ஒத்தளத்து சீர்தூக்கி யொருவர் பிறபடார்" (பரிபா.12:93-4);. மத்தரி mattari, பெ.(n.) ; மத்தளம்; percussion instrument. [மத்தளம்-மத்திரி(கொ.வ);]
மத்தவாரணம்	மத்தவாரணம் mattavāraṇam, பெ.(n.) 1. மதயானை; elephant in rut. "மத்தவாரணம் பிடிகளோடு வாரிதோய் கானியாறும்" (பாரத. அருச்சுனன்றவ.2);. 2. மச்சின் மேலுள்ள தாழ்வாரம் (யாழ்.அக.);; {} of the upper floor. 3. வீட்டின் மேன்மாடத்துறுப்பு; attic turret or small room on the top-floor of a large building. "தோழியருந் தானு நெடுமத்த வாரணத்தி னின்று" (ஏகாம்.உலா.27);. 4. நந்தவனம் (யாழ்.அக.);; flower-garden. 5. திண்டு (வின்.);; pillow in the shape of a half-moon. 6. பாக்கு வெற்றிலைத் துவையல் (யாழ்.அக.);; betel leaf and nut poundedtogether.
மத்தளக்கட்டை	மத்தளக்கட்டை mattaḷakkaṭṭai, பெ.(n.) மத்தளத்தில் மரத்தாற் செய்த பகுதி; wooden frame of a drum. [மத்தளம் + கட்டை.]
மத்தளம்	மத்தளம் mattaḷam, பெ.(n.) பறை வகை; a kind of drum. "மத்தளங் கொட்ட" (திவ்.நாய்ச்.6, 6);. [முல்-→முள்-→ முள்கு. முள்குதல் = மயங்குதல். முள்-→ முளி = உடல்மூட்டு, மரக்கணு. முளி-→ முழி-→ மொழி = முழங்கை, முழங்கால் முதலியவற்றின் பொருத்து. மரஞ்செடி கொடிகளின் கணு, கரும்பின் இருகணுவிற் கிடைப்பட்ட பகுதி, கரும்பின் மொழிபோற் சொற்றொடர்க்குறுப்பான சொல். முள்-→ முழு-→ முழுவு. முழுவுதல் = பொருந்தித் தொடுதல், முத்தமிடுதல், தழுவுதல். முழுவு-→ முழவு. முழவுதல் = நெருங்கிப் பழகுதல். முழவு-→ முழாவு. முழாவுதல் = நெருங்கிப் பழகுதல். முழுத்தல் = திரளுதல், பருத்தல், முழுத்த ஆண் பிள்ளை. முழுஆள்-→ முழாள் = வளர்ச்சியடைந்த பெரிய ஆள். முழு-→ முழா = திரண்ட முரசு, குடமுழா. முல்-→ முது-→ முத்து. முத்துதல் = சேர்தல், ஒன்றை யொன்று தொடுதல், அன்பிற்கறிகுறியாக இருவர் முகங்கள் அல்லது உதடுகள் பொருந்தித் தொடுதல், திரளுதல். முத்து-→ முத்தை = திரட்சி, சோற்றுருண்டை. மொலு மொது. மொது மொது வெனல் = திரளுதற் குறிப்பு. மொதுமொதுவென மக்கள் குவிந்தார்கள் (உ.வ.);. மொது-→ மொத்து. மொத்துதல் = உரக்க அல்லது வலுக்க அடித்தல். நன்றாய் மொத்திவிட்டார்கள் (உ.வ.);. மொத்து = வலுத்த அடி. மொத்து-→ மொத்தி = புடைப்பு. மொத்து-→ மொத்திகை-→ மத்திகை = குதிரையை அடிக்கும் சமட்டி. மொத்து-→ மொத்தளம் = கூட்டம், மொத்தம். மொத்தளம்-→ மத்தளம் = இருந்தடிக்கும் பெரு மதங்கம் அல்லது இருதலை முழா.] [p]

மத்தளி	மத்தளி1 mattaḷi, பெ.(n.) 1. இசைக்கருவி வகை (திவ்.பெரியாழ்.3,4,1);; a kind of drum. 2. உடல்; body. "மத்தளி மண்ணாய் வயங்கிய வாறே" (திருமந்.189);. மத்தளி2 mattaḷi, பெ.(n.) மத்தளிகன் பார்க்க; see {}. "பாதாள முஞ்சுதி யடங்கமிகு தொனி செயும் பண்பு பெறுவோன் மத்தளி" (திருவேங்.சத.64);.
மத்தளிகன்	மத்தளிகன் mattaḷigaṉ, பெ.(n.) மத்தளம் வாசிப்போன்; one who plays the {}. "மத்தளிகள் பின்போனாள்:" (பிரபுலிங்.மாயை. கோலா.45);. [மத்தளி-→மத்தளிகன்.] வ. மர்தலிகா. மர்தலிகா என்னும் வடிவம் மா.வ.சு.வில் இல்லை. செ.அ.க.வில் மட்டுமே உள்ளது (வ.வ.217);.
மத்தன்	மத்தன் mattaṉ, பெ.(n.) 1. பித்துப் பிடித்தவன்; crazy fellow. "மத்தனேன் பெறு மாமலமாய" (தாயு.பொன்னை.35);. 2. அதியுற்சாகி; wild enthusiast. "பித்தரின் மயங்கி மத்தரின் மதித்து" (திருவாச.3, 153);. 3. அறிவு மயக்க மடைந்தவன்; bewildered person. "இறந்தனர் போல வீழ்ந்த மத்தரை" (பாரத.நிரை.102);. 4. செருக்குள்ளவன்; proud fellow. "மத்தனிராவணன் கொதித்தான்" (இரமநா.உயுத்.44);. வ. மத்த. [முல்(பொருந்தற் கருத்துவேர்);. முல்-→ முள்-→ மள்-→ மட்டு = கள், தேன், இன்சாறு, காமக் குடிப்பு. மட்டு-→ மத்து-→ மத்தம்-→ மத்தன்.]
மத்தனம்	மத்தனம் mattaṉam, பெ.(n.) அழுத்திப் பிடிக்கை; shampooing. "மருவிய வழிபாடன்றே மத்தன மென்ய" (கந்தபு. இந்திரபுரி.44);.
மத்தனலிங்கம்	மத்தனலிங்கம் mattaṉaliṅgam, பெ.(n.) மருக்காரை (மூ.அ.);; emetic-nut.
மத்தனும்பழம்	மத்தனும்பழம் mattaṉumbaḻm, பெ.(n.) பொன்னாங்க்காய்; fruit of soap nut tree (சா.அக.);.
மத்தாகி	மத்தாகி mattāki, பெ.(n.) தேன்; honey (சா.அக.);.

மத்தாகிக்கூடு	மத்தாகிக்கூடு mattākikāṭu, பெ.(n.) தேன் மெழுகு; bee's wax (சா.அக.);.
மத்தாகிதம்	மத்தாகிதம் maddākidam, பெ.(n.) தேன்; honey (சா.அக.);.
மத்தாடி	மத்தாடி mattāṭi, பெ.(n.) 1. நீலவூமத்தை (L.);; blue thorn apple. 2. கருவூமத்தை (மலை.);; purple stramony.
மத்தாடிப்புகை	மத்தாடிப்புகை mattāṭippugai, பெ.(n.) ஊமத்தம் பூவின் புகை, நெஞ்சக நோய்க்கு மருந்தாகப் பிடிப்பது; smoking the dry flower powder of dhature specially of the black variety for dhatura (சா.அக.);. [மதம்-→மத்தம் = ஊமத்தம். மத்தம்-→ மத்தாடி + புகை.]
மத்தாடு-தல்	மத்தாடு-தல் maddāṭudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) பெண்கள் கைகோத்து ஆடுதல் (இ.வ.);; to whirl in play, as girls holding each other by the hand. [மத்து + ஆடு-,]
மத்தாளமணி	மத்தாளமணி mattāḷamaṇi, பெ.(n.) கழுத்தணி வகை (பரதவ.);; a necklace.
மத்தான்	மத்தான் mattāṉ, பெ.(n.) கரூமத்தை; black variety or blue variety of dhatura (சா.அக.);.
மத்தி	மத்தி1 mattittal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. மருந்து கலத்தல் (கொ.வ.);; to mix, as medicine. 2. அடித்தல் (இ.வ.);; to beat. 3. தேய்த்தல் (யாழ். அக.);; to rub. 4. மத்தினாற் கடைதல்; to churn. "பாற்சமுத்திரத்தை மத்தித்த திருமால்" (கூர்மபு.);. [மத்து-→மத்தி-.] மத்தி2 matti, பெ.(n.) மீன்வகை; a fish. "மத்தியுஞ் சிறு பொத்தியும்" (குருகூர்ப் பள்ளு);. மத்தி3 matti, பெ.(n.) கழகக் காலத்து வீரன்; a warrior of {} age (சி.பெ.அக.);. இவன் கழார் என்னும் ஊரினன். மாமூலனார் (அகநா.211);, பரணர் (அகநா.6);, ஓரம்போகியார் (ஐங்குறு.571); ஆகியோரால் பாடப்பட்ட தலைவன்.

மத்திகா	மத்திகா mattikā, பெ.(n.) பருத்தி; cotton plant (சா.அக.);.
மத்திகை	மத்திகை1 mattigai, பெ.(n.) நடுவிரல்; middle finger (சா.அக.);. மத்திகை2 mattigai, பெ.(n.) 1. குதிரைச் சம்மட்டி; whip. horse whip. "மத்திகை வளைஇய மளிந்து வீங்கு செறிவுடை" (முல்லைப்.59);. 2. கழி; staft, rod. "வேயின் மத்திகையர்" (அரிசமய. குலசே. 54);. 3. விளக்குத் தண்டு (சூடா.);; lamp-stand. 4. பூமாலை (பிங்.);; flower garland.
மத்திடு-தல்	மத்திடு-தல் maddiḍudal, 17 செ.குன்றாவி.(v.t.) கடைதல்; to churn. "மானிலாவிய நோக்கியர் படிறிடை மத்திடுதயிராகி" (திருவாச.5, 40);. [மத்து + இடு-.]
மத்தியகெந்தம்	மத்தியகெந்தம் mattiyagendam, பெ.(n.) மகிழம்பூ; a very fragrant small flower of a tree (சா.அக.);.
மத்தியபாதம்	மத்தியபாதம் mattiyapātam, பெ.(n.) சிறு மூளையின் இருபாகங்களையும் இணைத்துக் கொண்டிருக்கும் நார்க்கட்டுகளாலாகிய கால்களில் ஒன்று; one of fibrous bands by which the cerebellum is attached to the brain stem (சா.அக.);.
மத்தியம்	மத்தியம் mattiyam, பெ.(n.) 1. கள் அல்லது வெறியம்; toddy or arrack. 2. மயங்கும் பொருள்; any substance that causes giddiness (சா.அக.);.
மத்தியமண்டபம்	மத்தியமண்டபம் mattiyamaṇṭabam, பெ.(n.) மது நுரை; the forth of liquor (சா.அக.);.
மத்தியமிகை	மத்தியமிகை mattiyamigai, பெ.(n.) கன்னிப் பெண்; middle aged girl, who is chaste (சா.அக.);.
மத்தியாத்திரம்	மத்தியாத்திரம் mattiyāttiram, பெ.(n.) சிறுகுடல்களை முதுகுடன் இணைக்கும் ஒரு சவ்வு; mesantery a membrane in the abdominal cavity serving to retain the intestines and their appendages in proper position by uniting them with the vertibral column (சா.அக.);.

மத்தியாமோதம்	மத்தியாமோதம் mattiyāmōtam, பெ.(n.) மகிழ மரம்; a tree which bears small flowers which one very fragrant but not attractive (சா.அக.);.
மத்திரக்கல்	மத்திரக்கல் mattirakkal, பெ.(n.) கருங்கல்; granite (சா.அக.);.
மத்தின்சாறு	மத்தின்சாறு mattiṉcāṟu, பெ.(n.) ஊமத்தஞ்சாறு; juice of dhatura leaves. [மத்து + இன் + சாறு.]
மத்தின்வேர்	மத்தின்வேர் mattiṉvēr, பெ.(n.) ஊமத்தியின் வேர்; root of dhatura. "'இட்டமாந் தேற்றாக் கொட்டை மத்தின்வேர் வசம்பு மஞ்சள்" (பரராச சேகரம்);. [மத்து + இன் + வேர்.]
மத்து	மத்து1 mattu, பெ.(n.) 1. தயிர் முதலியன கடையுங்கருவி; churning staff. "ஆயர் மத்தெறி தயிரி னாயினர்" (சீவக.421);. 2. பருப்பு, கீரை முதலியன கடையுங் கருவி; churning staff. [முல்(பொருந்தற்கருத்து வேர்);. முல்-→ முள். முள்-→ முட்டு-→ முட்டி-→ முடி-→ மடி. முட்டு-→ மட்டு-→ மட்டம். மட்டு-→ மட்டி. முட்டு-→ முத்து. முத்துதல் (முட்டுதல்); = பொருந்துதல். முத்து (முட்டு);-→ மத்து (மட்டு); = பொருந்தி கடையும் கருவி. இனி, முத்து-→ மொத்து = (மொத்தை); மொத்து-→ மத்து எனினுமாம். கடை கருவி அடியில் மொத்தமா யிருப்பதனால் மத்தெனப்பட்டது (வே.க.4:50);.] [p] மத்து2 mattu, பெ.(n.) ஊமத்தை; thorn apple or purple stramony. "நன்மததை நாகத் தயல் சூடிய நம்பனே போல்" (கம்பரா. உருக்.கா.81);. [முல்(பொருந்தற்கருத்து வேர்);. முல்-→ முள்-→ மள்-→ மர்-→ மறு. ஒ.நோ. கள்-→ கர்-→ கரு. முள்-→ முட்டு. முட்டு (முத்து);-→ மட்டு (மத்து);. மத்து = கலப்பு, கலக்கம், மயக்கம், மயக்கஞ் செய்யும் பித்தம், மயக்கம் தரும் கள், தீங் கள்ளாகிய தேன், பித்தமுண்டாக்கும் ஊமத்தை (வே.க.4:67);.] மத்து3 mattu, பெ.(n.) 1. மோர்; butter-milk, watery curds. "அவந்தி மத்துமாற்றப் பளவைப் படிப்பலமாம்" (தைலவ.தைல.59);.
மத்துவம்	மத்துவம் mattuvam, பெ.(n.) போதை: intoxicant (சா.அக.);.

மத்துவாசம்	மத்துவாசம் mattuvācam, பெ.(n.) பன்னீர்; rose water(சா.அக.);.
மத்தை	மத்தை1 mattai, பெ.(n.) கடலலை; tide. மத்தை2 mattai, பெ.(n.) 1. மயக்கந் தருவது; intoxicant. 2. ஊமத்தை; dhatura.
மத்தையை	மத்தையை mattaiyai, பெ.(n.) 1. நாணமும் காமமும் சமமாக வுள்ளவள்; a woman of normal modesty and love. 2. இடுப்பு; waist. 3. நடுவிரல்; middle finger (சா.அக.);
மத	மத1 madaddal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மதங் கொள்ளுதல்; to be furious, as by must, fanaticism. "மிகவு மதத்து மதம் பொழிந்து" (ஞானவா.நிருவா.47);. 2. கொழுத்தல்; to be luxuriant or fruitful; to grow fat. 3. காமமிகுதல்; to be wanton or lascivious. 4. களித்தல்; to be intoxicated. 5. செருக்குதல்; to be arrogant. 6. மயங்குதல் (வின்.);; to be bewildered. [முல்-→முள்-→ மள்-→ மட்டு-→ மத்து-→ மது. மது-→ மதர்-→ மதர்வு = வலிமை. மதர்வு-→ மதவு-→ மத (வே.க.4:69);.] மத2 mada, பெ.(n.) 1. வலிமை; strength. 2. அழகு; beauty. 3. மிகுதி; excess; abundance. 4. மடமை; ignorance. "மதவே மடனும் வலியும் ஆகும்" (தொல்.சொல்.377);. [மது

மதக்கம்	மதக்கம்1 madakkam, பெ.(n.) 1. பேருண்டி, குடி, கஞ்சா முதலியவற்றாலுண்டாம் மயக்கம்; stupor caused by over-eating or drinking or taking narcotics. 'ஆறு மதக்கத்தினாலல்லவா எங்களை விழுங்காமல் விட்டிட்டது' (உ.வ.);. 2. களைப்பு, சோர்வு (யாழ்.அக.);; weariness. 3. ஈடுபாடு இன்றி மேம்போக்காகச் செய்யும் செயல்; not fully involvement. [மது-→மத-→ மதக்கம்.] மதக்கம்2 madakkam, பெ.(n.) வதங்குகை (யாழ்.அக.);; dryness.
மதகம்	மதகம்1 madagam, பெ.(n.) காஞ்சிரை; a tree (சா.அக.);. மதகம்2 madagam, பெ.(n.) யானை மத்தகம் (பிங்.);; head of an elephant. மதகம்3 madagam, பெ.(n.) சுக்கு (சங்.அக.); dried ginger.
மதகயம்	மதகயம் madagayam, பெ.(n.) மதகரி பார்க்க; see madagari. [மதம் + கயம்.]
மதகரி	மதகரி madagari, பெ.(n.) ஆண்யானை (திவா.);; male elephant, as rutting. [மதம் + கரி.]
மதகரிக்கணை	மதகரிக்கணை madagariggaṇai, பெ.(n.) யானைத்திப்பிலி (தைலவ.தைல.);; monkey-creeper. [மதகரி + காணை.]
மதகரிக்குளம்பு	மதகரிக்குளம்பு madagariggulambu, பெ.(n.) யானைக்குளம்பு; foot of elephant. [மதகரி + குளம்பு.]

மதகரிநீர்	மதகரிநீர் madagarinīr, பெ.(n.) யானை மூத்திரம்; urine of elephant. [மதகரி + நீர்.]
மதகரிவேம்பு	மதகரிவேம்பு madagarivēmbu, பெ.(n.) 1. பெருமர வகை; chittagong wood. 2. மரவகை; common bastard cedar. 3. மரவகை; trifoliate red cedar.
மதகு	மதகு madagu, பெ.(n.) குளம் முதலியவற்றில் நீர் பாயும் மடை வகை; covered channel. drain, conduit, sluice to let off water from a tank. "புனல் மதகில் வாழ்முதலை" (திருவிசை.கருவூர்.9:2);.
மதகுஞ்சரம்	மதகுஞ்சரம் madaguñjaram, பெ.(n.) அத்தி; fig (சா.அக.);.
மதகுத்துவாரம்	மதகுத்துவாரம் madagudduvāram, பெ.(n.) மதகுத்துளை பார்க்க; see {}. [மதகு + Skt.துவாரம்.]
மதகுத்துளை	மதகுத்துளை madagudduḷai, பெ.(n.) மதகின் கண்; vent way. [மதகு + துளை.]
மதகுமுழுகி	மதகுமுழுகி madagumuḻugi, பெ.(n.) நீரில் முழுகி மதகினைச் செப்பனிடுவோன்; one whose business it is to dive and repair a sluice. [மதகு + முழுகி.]
மதங்கநாதர்	மதங்கநாதர் madaṅganādar, பெ.(n.) தொன்நாதருளொருவர் (யாழ்.அக.);; a great siddha.

மதங்கம்	மதங்கம்1 madaṅgam, பெ.(n.) சிறுவாச்சிய வகை; a small drum. "மதங்கமொடு துந்துபி.... முழங்கவே" (திருவாத.பு.கடவுள்.1);. மதங்கம்-ம்ருதங்க மதங்கம் என்பத மத்தளத்தின் சிறுமை. இடக்கண்ணையும் வலக்கண்ணையும் தொடர்ந்து தட்டுவதால் ஏற்படும் ஒலியினின்று இப்பெயர் பெற்றது. "மதங்கமொடு துந்துபி... முழங்கவே" (திருவாத.பு.கடவுள்.1);. ம்ருதங்க என்னும் சொல் பின்வருமாறு இருவகையுள் ஒன்றில் தோன்றியிருக்கலாமென்று மா.வி.அ.கூறும். (1); ம்ருதம் + க = அடிக்கும்போது செல்வது ("going about while being beatern"); இப்பொருளில் க(ga); என்பது கம்(gam); என்பதன் கடைக்குறை. (2); மர்தல்-ம்ருதங்க. ஆரியர் வருமுன்பே தமிழ் முத்தமிழாய் வழங்கிற்றென்பதும் மதங்கம் ஆட்டிற்குப் பாட்டிற்கும் உரிய இசைத்தமிழ்க் கருவி யென்பதும். அறிக (வ.வ.217);. மதங்கம்2 madaṅgam, பெ.(n.) மதங்கியார் பார்க்க; (யாழ்.அக.);; see {}. மதங்கம்3 madaṅgam, பெ.(n.) 1. யானை (யாழ்.அக.);; elephant. 2. முகில் (யாழ்.அக.);; cloud. 3. ஒரு மலை (யாழ்.அக.);; a mountain. 4. ஒராகமம் (சங்.அக.);; an {} in sanskrit.
மதங்கம்புல்	மதங்கம்புல் madaṅgambul, பெ.(n.) மத்தங்காய்ப்புல் பார்க்க; see {}. [மத்தங்காய்ப்புல்-→மதங்காய்ப்புல்-→ மதங்கம்புல்.]
மதங்கயம்	மதங்கயம் madaṅgayam, பெ.(n.) யானை; elephant. "மதிக்கு மதங்கய மனைய வரக்கன்" (சேதுபு.பிரமகத்.7);. [மதம் + கயம்.]
மதங்கர்	மதங்கர் madaṅgar, பெ.(n.) இசை, கூத்து இவற்றைத் தொழிலாகக் கொண்ட ஒரினத்தவர்; a communities, whose profession is music and dance (சி.பெ.அக.);.
மதங்கள்	மதங்கள் madaṅgaḷ, பெ.(n.) மிளகு; pepper(சா.அக.);.
மதங்கன்	மதங்கன்1 madaṅgaṉ, பெ.(n.) ஒரு முனிவன்; a saint. "மதங்கன திருக்கை சேர்ந்தார்" (கம்பரா.கவந்தன்.58);. மதங்கன்2 madaṅgaṉ, பெ.(n.) 1. பாணன் (பிங்.);; bard. 2. பெரும்பாணன் (சிலப்.5:184, உரை);; a class of {}.

மதங்கி	மதங்கி1 madaṅgi, பெ.(n.) தம் இரண்டு கைகளிலும் வாட்படை ஏந்திச் சுழன்று ஆடும் ஆடல் மகளிர்; dancing girls who dance with swords on her both hands (சி.பெ.அக.);. மதங்கி2 madaṅgi, பெ.(n.) 16 அகவையுடைய பெண்; girl of 16 years (சா.அக.);. மதங்கி3 madaṅgi, பெ.(n.) 1. மலைமகள் (சங்.அக.);; {} the consort of {}. 2. காளி (வின்.);; {}. 3. பாண்மகள் (பிங்.);; songstress. 4. ஆடல் பாடல் வல்லவள்; {}. "மதங்கியரை யொத்த மயில்" (கம்பரா.கார்கால.29);.
மதங்கியார்	மதங்கியார் madaṅgiyār, பெ.(n.) இரண்டு கைகளிலும் வாளெடுத்துச் சுழற்றியாடும் இளம்பெண்ணான மதங்கி மீது ஒருவன் காமுறுவதாகப் பாடும் கலம்பகவுறுப்பு (குமர.பிர.மதுரைக்கலம்.15, தலைப்பு);; a characteristic theme in Kalampagam, describing the love of a man towards a beautiful young actress who plays with swords in both hands.
மதங்கை	மதங்கை1 madaṅgai, பெ.(n.) யானைத் திப்பிலி; long pepper (சா.அக.);. மதங்கை2 madaṅgai, பெ.(n.) அத்தி (சங்.அக.);; fig.
மதங்கொள்-தல்	மதங்கொள்-தல் madaṅgoḷdal, 16 செ.கு.வி. (v.i.) . மதத்தல்; to grow fatty, lusty. [மதம் + கொள்-தல்.]
மதச்சுவடு	மதச்சுவடு madaccuvaḍu, பெ.(n.) யானையின் மதநீர் வடித்துண்டான தழும்பு (பிங்.);; trace left by the flow of ichorous discharge from the temples of a rutting elephant. [மதம் + சுவடு.]
மதசத்தி	மதசத்தி madasaddi, பெ.(n.) மதுக்களி (மணிமே.27:265, அடிக்குறிப்பு);; power to intoxicate, as of spirits.
மதசருக்கரை	மதசருக்கரை madasarukkarai, பெ.(n.) கன்னல் சருக்கரை; cane sugar (சா.அக.);.
மதசலம்	மதசலம் madasalam, பெ.(n.) யானையின் மதநீர்; must of a rutting elephant. [மதம் + சலம்.]

மதசாரணை	மதசாரணை madacāraṇai, பெ.(n.) தண்ணீர்விட்டான் கிழங்கு (சங்.அக.);; climbing asparagus.
மதசாரம்	மதசாரம் madacāram, பெ.(n.) இலவமரம்; silk-cotton tree (சா.அக.);.
மதசாறம்	மதசாறம் madacāṟam, பெ.(n.) அன்னம்; swan [p].
மதண்டி	மதண்டி madaṇṭi, பெ.(n.) வல்லாரை (சங்.அக.);; Indian pennyword.
மதணன்	மதணன் madaṇaṉ, பெ.(n.) கடல்மீன் வகை; a sea-fish.
மதத்தவள்	மதத்தவள் madaddavaḷ, பெ.(n.) மதங் கொண்டவள்; a meritricious or a lusty woman; intriguing woman (சா.அக.);. [மதம்-→மதத்தவள்.]
மதத்தன்	மதத்தன் madaddaṉ, பெ.(n.) 1. மதத்திற் பற்றுள்ளவன்; religious person. "மதத்தரின் மறுத்து" (தணிகைப்பு.அகத்திய.110);. 2. கருவம் பிடித்தவன் (யாழ்.அக.);; proudman, as one intoxicated. [மதம்-→மதத்தன்.]
மதத்திரட்டு	மதத்திரட்டு madaddiraṭṭu, பெ.(n.) ஒருசார் கொள்கையைத் திரட்டிச் சொல்லும் நூல்; treatise containing the codified doctrines of any system of thought. "மயன் மதத் திரட்டையெல்லாம் விரித்தன்ன" (இரகு. தேனுவந்.121);. [மதம் + திரட்டு.]
மதத்து	மதத்து madaddu, பெ.(n.) வெறியை யுண்டாக்கும் கூட்டு மருந்து வகை (இ.வ.);; an intoxicating compound.
மதத்துப்போதல்	மதத்துப்போதல் madadduppōdal, பெ.(n.) மத-த்தல் பார்க்க; see {}.

மததயிலம்	மததயிலம் madadayilam, பெ.(n.) மதநீர் பார்க்க; see {}. "பாயுங் களிற்றின் மததயிலம் பாயப்பாய வாரீரே" (கலிங்.493);.
மதநீர்	மதநீர் madanīr, பெ.(n.) 1. யானையின் மதநீர்; must of a rutting elephant. 2. ஒண்ணீர்; semen. "மதநீர்பாய மெலிந்தனர்" (கந்தபு.ததீசியுத்.40);. [மதம் + நீர்.]
மதப்பாளிப்பூடு	மதப்பாளிப்பூடு madappāḷippūṭu, பெ.(n.) முடக்கொற்றான்; a creeper.
மதப்பு	மதப்பு madappu, பெ.(n.) 1. களிப்பு: being intoxicated; exhilaration. 2. சிற்றின்பத் தோய்வு; wantonness or voluptuousness. 3. வெறி கொள்ளுகை; being ferocious as beasts. 4. நில முதலியவற்றின் செழிப்பு; being fertile, as land, being luxuriant, as trees or vegetation. [மதம்-→மதப்பு.]
மதப்பூ	மதப்பூ madappū, பெ.(n.) மராட்டிமொக்கு (தைலவ.தைல.135);; an aphrodisiac.
மதபன்னி	மதபன்னி madabaṉṉi, பெ.(n.) மதரபன்னி பார்க்க; (சங்.அக.);; see {}.
மதபாணி	மதபாணி madapāṇi, பெ.(n.) மதரபன்னி பார்க்க; (சங்.அக.);; see {}.
மதபேதம்	மதபேதம் madapēdam, பெ.(n.) 1. கொள்கை வேறுபாடு; difference of opinion or belief. 2. புறச்சமயம்; heterodox religious system. [மதம்1 + Skt.பேதம்.]
மதபேதி	மதபேதி madapēdi, பெ.(n.) புறச்சமயி (யாழ்.அக.);; person belonging to a hetero-dox religious system. [மதம் + பேதி.]

மதம்	மதம்1 madam, பெ.(n.) 1. மதித்தறிந்து கையாளும் நூல் நெறிமுறை; opinion, belief. "எழுவகை மதமே" (நன்.11);. 2. அம்மை யிம்மை யும்மை (மறுமை); நிலைகளை மதித்தறிந்து கடைப்பிடிக்குங் கொள்கை; religious tenet, sect, religion. "தத்த மதங்களே யமைவதாக" (திருவாச.4:52);. சிவமதம், மால் மதம் (உ.வ.);. 3. அறிவு (யாழ்.அக.);; knowledge. 4. உடன்பாடு, ஒப்பு, இயைபு (யாழ்.அக.);; agreement, consent. 5. பெற்றதைப் பெரிதாக மதிப்பது (சி.சி.2, 80, மறைஞா.);; esteeming highly any favour received. 6. கற்பித்தல்; கல்வி (யாழ்.அக.);; teaching. 7. பல (நாமதீப.772);; many. 8. ஆறு; the number '6', as from the six 'madam'. மதி-> மதம் = மதித்தறிந்து கையாளும் நூல் நெறிமுறை, அம்மையிம்மை யும்மை நிலைகளை மதித்தறிந்து கடைபிடிக்குங் கொள்கை. மதி-> மதம் 1. பெரிதாக மதிப்பது, 2. கருத்து, 3. கொள்கை, 4. நெறிமுறை
மதமடக்கிநீர்	மதமடக்கிநீர் madamaḍakkinīr, பெ.(n.) கருந்தேன்; black honey.
மதமடு	மதமடு madamaḍu, பெ.(n.) வெள்ளைப் பூண்டு (மூ.அ.);; garlic.
மதமத்தகம்	மதமத்தகம் madamaddagam, பெ.(n.) கஞ்சங்குல்லை (கஞ்சா); (வின்.);; hemp plant.
மதமத்தம்	மதமத்தம் madamaddam, பெ.(n.) மதமத்தை பார்க்க; see mada-mattal "வன்னி கொன்றை மதமத்தம்" (தேவா. 625.1);. [மதமத்தை-→மதமத்தம்.]
மதமத்தன்	மதமத்தன் madamaddaṉ, பெ.(n.) மதத்தினால் மயங்கிக்கிடப்பவன் (யாழ்.அக.);; one who forgets himself in pride. [மதம் + மத்தன். மத்தன் = மதிமயக்க மடைந்தவன்.]
மதமத்தன்தாழி	மதமத்தன்தாழி madamaddaṉdāḻi, பெ.(n.) முதுமக்கட்டாழி பார்க்க; see {}.

மதமத்திமூலி	மதமத்திமூலி madamaddimūli, கருமத்தை; black dhatura plant.
மதமத்தை	மதமத்தை madamaddai, பெ.(n.) பொன் னூமத்தை (பிங்.);; purple stramony.
மதமத-த்தல்	மதமத-த்தல் madamadaddal, மத-த்தல் பார்க்க; see
மதமதக்கச்சால்	மதமதக்கச்சால் madamadakkaccāl, பெ.(n.) முதுமக்கட்டாழி; large earthern jar for interring old men in olden times.
மதமதக்கத்தாழி	மதமதக்கத்தாழி madamadakkaddāḻi, பெ.(n.) முதுமக்கட்டாழி பார்க்க; see {}.
மதமதப்பு	மதமதப்பு madamadappu, பெ.(n.) 1.உணர்ச்சி யின்மை (வின்.);; insensitiveness. 2. திமிர் (வின்.);; arrogance. 3. செழிப்பு (திருவிருத்.9, வியா. பக்.71);; floorishing condition. [மதம்-→மதன்-→ மதர்-→ மதர்வு-→ மதவு-→ மத, மத = மிகுதி, வலிமை, அழகு, மடமை. மதமத-→ மதமதப்பு (வே.க.4:69);.]
மதமதப்புக்குத்தல்	மதமதப்புக்குத்தல் madamadappukkuddal, பெ.(n.) நரம்பு நோய் வகை (M.L.); neuritis, inflammation of the nerves. [மதமதப்பு + குத்தல்.]
மதமதர்-த்தல்	மதமதர்-த்தல் madamadarddal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) களிப்பு மிகுதல்; to be vivacious. "தேய்த்து மதமதர்த்து" (கொண்டல். விடு:193);. [மத + மதர்.]
மதமதெனல்	மதமதெனல் madamadeṉal, பெ.(n.) 1. மதமுறுதற்குறிப்பு; onom. expr. of being wanton or infauated. 2. உடலுறுப்பு மரத்துப் போதற் குறிப்பு; being paralysed temporarily, as the limbs. 3. நீர் குடிக்கும் போதுண்டாம் ஒலிக்குறிப்பு (யாழ்ப்.);; making a noise in drinking. 4. விரைவுக் குறிப்பு; being quick or intense. "தீ மதமத வென்று பற்றி யெரிகிறது" (உ.வ.);. 5. செழித்து வளர்தற் குறிப்பு (கொ.வ.);; growing in luxuriance. [மதமத + எனல்.]

மதமமுகம்	மதமமுகம் madamamugam, பெ.(n.) காரைச் செடி; a shrub.
மதமலை	மதமலை madamalai, பெ.(n.) மதமா பார்க்க; see {}. "வாம்பரி மதமலை" (கம்பரா.அகலி.18);. [மதமா-→மதமலை.]
மதமா	மதமா madamā, பெ.(n.) யானை (பிங்.);: elephant. [மதம் + மா.]
மதமூச்சு	மதமூச்சு madamūccu, பெ.(n.) மத மூர்ச்சை பார்க்க; see {}.
மதமூர்ச்சை	மதமூர்ச்சை madamūrccai, பெ.(n.) ஒரு நோய்; a disease.
மதமெடு-த்தல்	மதமெடு-த்தல் madameḍuddal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) மதங்கொள்ளல்; to become lusty. [மதம் + எடு-.]
மதமெருதம்	மதமெருதம் madamerudam, பெ.(n.) யானை; elephant. மறுவ. மதமொய்.
மதமேறு-தல்	மதமேறு-தல் madamēṟudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) பெண்களுக்கு மதம் மேன்மேலும் கூடுதல்; increasing of lustiness in woman. [மதம் + ஏறு-.]
மதமொய்	மதமொய் madamoy, பெ.(n.) மதமா பார்க்க; (நிகண்டு.);; see {}. [மதமா-→மதமாய்-→ மதமொய் (கொ.வ.);.]
மதயந்தி	மதயந்தி madayandi, பெ.(n.) 1. மதயந்திகை (யாழ்.அக.); பார்க்க; see madayandigai. 2. கஞ்சா (நாமதீப.321);; ganja.
மதயந்திகை	மதயந்திகை madayandigai, பெ.(n.) மல்லிகை வகை (யாழ்.அக.);; a kind of jasmine.

மதயானையுப்பு	மதயானையுப்பு madayāṉaiyuppu, பெ.(n.) உப்புக்குரு பார்க்க; see uppu-k-kuru.
மதர்	மதர்1 madarddal, 11 செ.கு.வி.(v.i.) 1. செழித்தல்; to flourish; to be fertile, rich or luxuriant. 2: மரமுதலியன பயனறும்படி மித மிஞ்சிக் கொழுத்தல் (இ.வ.);; to be too luxuriant to be productive, as soil, plants, etc. 3. மதங் கொள்ளுதல்; to be affected with frenzy, as a bull or elephant. "மதர்விடையிற் சீறி" (பு.வெ.7, 14);. 4. செருக்குதல் (வின்.);; to be self-conceited, arrogant. 5. களித்தல் (திவா.);; to rejoice, to be full of joy. "மதுப்பருகிப் பருவாளை நின்று மதர்க்கு மருங்கெலாம்" (கம்பரா.நாட்டுப்.24);. 6. மிகுதல் (திவா.);; to increase, abound. "மதரரி மழைக்கண்" (சீவக.2803);. [முல்(பொருந்தற்கருத்துவேர்);-→ முல்-→ முள்-→ மள்-→ மட்டு-→ மத்து-→ மது-→ மதம்-→ மதன். கலக்கம், மடமை, செருக்கு, வலிமை, மிகுதி. மதன்-→ மதர் (வே.க.4:68);.] மதர்2 madar, பெ.(n.) 1. செருக்கு; pride, arrogance, self-conceit, wantonness. "அரிமதர் மழைக்கண்ணிர்" (கலித்..77);. 2. மகிழ்ச்சி (திவா.);; joy.
மதர்த்தவிழி	மதர்த்தவிழி madarddaviḻi, பெ.(n.) காம மிகுப்பினால் உறங்காத கண்கள்; loss of sleep due to love sickness. [மதர்த்த + விழி.]
மதர்ப்பு	மதர்ப்பு madarppu, பெ.(n.) மதர்வு பார்க்க; (அக.நி.);; see madarvu. [மதர்வு-→மதர்ப்பு.]

மதர்வு	மதர்வு madarvu, பெ.(n.) 1. செழிப்பு; flourishing, being rich, plump or luxuriant. 2. இறுமாப்பு; pride, arrogance. 3. உள்ளக்களிப்பு (பிங்.);; joy delight. 4. ஆசைப் பெருக்கம் (யாழ்.அக.);; intense, desire. 5. அழகு(சூடா.);; beauty. 6. வலிமை(சூடா.);; strength. 7. மிகுதி (திவா.);; a bundance, fullness, excess. 8. புலவி (அரு.நி.);; sulks. 9. இடம் (பிங்.);; place.. 10. நிலம் (அரு.நி.);; earth. [மதம்-→மதர்-→ மதர்வு (வே.க.4:69);.]
மதர்வை	மதர்வை madarvai, பெ.(n.) 1. மதர்வு, 1 பார்க்க; see madarvu. 1. "மதர்வைக் கொம்பு" (சூளா. நகர.25);. 2. செருக்கு; pride, haughtiness. "மதர்வை நோக்கமும்" (கந்தபு.தெய்வயா.64);. 3. களிப்பு (பிங்.);; exhilaration. 4. மயக்கம்; bewilderment. "மதர்வை வெங்கதிர் பரப்பு கிடந்தென." (சீவக.322);. [மதம்-→மதர்-→ மதர்வு-→ மதர்வை (வே.க.4:69);.]
மதரணி	மதரணி madaraṇi, பெ.(n.) ஒளிமிக்க அணிகலன்; bright ornaments. "நிலஞ்சேர் மதரணிகண்ட குரங்கின்" (புறநா.378, 20);. [மதம்-→மதர் + அணி.]
மதரபன்னி	மதரபன்னி madarabaṉṉi, பெ.(n.) வட்டத் திருப்பி (மலை.);; velvet-leaf.
மதரம்	மதரம் madaram, பெ.(n.) இஞ்சி; ginger (சா.அக.);.
மதராகன்	மதராகன் madarākaṉ, பெ.(n.) 1. காமக் கடவுள்; god of love. 2. சேவல்; cock.

மதலம்	மதலம் madalam, பெ.(n.) வெள்ளுள்ளி; garlic.
மதலிகை	மதலிகை madaligai, பெ.(n.) 1. அணிகலத் தொங்கல் (பிங்.);; pendant of a jewel. 2. அலங்காரத் தொங்கல்; ornamental hangings. "மதலிகை மலிந்த.......... குடை" (இரகு.அயனெ.106);.
மதலிங்கம்	மதலிங்கம் madaliṅgam, பெ.(n.) 1. அமுக்கிரா (மலை.);; winter cherry. 2. சிவனார் வேம்பு; siva's neem.
மதலை	மதலை1 madalai, பெ.(n.) 1. பற்றுக் கோடு; prop, support. "மதலையாஞ் சார்பிலார்க்கு" (குறள், 449);. 2. தூண்; post, pillar. "மதலைகீழ் வைத்ததென் மதலைக் கோதிலேன்" (உபதேசகா.சிவத்து.61);. 3. வேள்வித்தூண்; sacrificial post. "மதலைநாண் பறப்பை" (கந்தபு. சாலைசெய்.23);. 4. வீட்டின் கொடுங்கை; overhanging border, cornices or projections on the sides or front of a house. "மதலை மாடமும்" (மணிமே.1:53);. 5. பற்று; desire, attachment. "மதலை யினெஞ்சொடு" (கலித்.28);. 6. மரக்கலம் (திவா.);; ship, boat. "கொழுநிதிக் குப்பை யெல்லாம்....... மதலையேற்றி" (சீவக.505);. 7. குழந்தை; child, infant. 8. மகன் (பிங்.);; son. "மதலை யிற்றமை கேட்டலும்" (சேதுபு.அக்கினி.82);. திவா
மதலைமாசகி	மதலைமாசகி madalaimācagi, பெ.(n.) மாதளை; a small tree.
மதலைவாழ்த்து	மதலைவாழ்த்து madalaivāḻddu, பெ.(n.) தலைவனது கொலு மண்டபத்துத் தூணைப் புகழ்ந்து கூறும் துறை வகை (மாறன.91, 125);; a theme in which the pillar supporting the audience-hall of a hero is extolled. [மதலை1 + வாழ்த்து.]
மதவடக்கி	மதவடக்கி madavaḍakki, பெ.(n.) கள்ளி நீர்; juice of spurge (சா.அக.);. [மதவு + அடக்கி.]

மதவலி	மதவலி madavali, பெ.(n.) 1. மிகுவலி; great strength. "மைந்துடைமல்லன் மதவலி முருக்கி" (புறநா.80);. "பதிற்றுக்கை மதவலி நூற்றுக்கை யாற்றல் ஆயிரம் விரித்தகைம் மாயமள்ள" (பரிபா.3:40-1); 2. மிக்க வலிமையுடையவன்; person of great strength. "வலம்புரி பொறித்த வண்கை மதவலி" (சீவக.204);. 3. முருகன்; Lord Murugan. "சூர்மருங் கறுத்த மொய்ம்பின் மதவலி" (திருமுரு.275);. [மல்= மிகுதி. மல்-→ மள்-→ மள-→ மத-→ மதம் + வலி.] மதவலி madavali, பெ. (n.) வளமான உடல் வலிமை கொண்ட மல்லன், மற்போர் மறவன் (சாண்டோ);; a fully trained wrestler.
மதவலை	மதவலை madavalai, பெ.(n.) நாற் புறத்திலுமுள்ள மீன்களைப் பையினுள் நுழையச் செய்து பிடிக்கும் வலை (இ.வ.);; a kind of fishing net in to which fish are driven from all sides.
மதவாசி	மதவாசி madavāci, பெ.(n.) துரியம்; one of the five statums of soul (சா.அக.);.
மதவாதி	மதவாதி madavādi, பெ.(n.) சமயத் தருக்கஞ் செய்வோன்; one who is skilled in religious disputation. [மதம் + Skt.வாதி.]
மதவானை	மதவானை madavāṉai, பெ.(n.) வட்டக் கிலுகிலுப்பை எனுஞ்செடி; a plant (சா.அக.);.
மதவிருந்தம்	மதவிருந்தம் madavirundam, பெ.(n.) யானை (யாழ்.அக.);; elephant.
மதவிழி	மதவிழி madaviḻi, பெ.(n.) மதங் கொண்ட கண்; staring look at men by women due to excess of lust or veneral passion (சா.அக.);. [மதம் + விழி.]

மதவு	மதவு1 madavu, பெ.(n.) வலிமை; strength. "மதவு நடைநல்லான்" (அகநா.14);. [மதர்வு-→மதவுள (வே.க.4:69);.] மதவு2 madavu, பெ.(n.) மதகு (யாழ்.அக.); பார்க்க; see madagu. [மதகு-→மதவு (கொ.வ.);.]
மதவெறி	மதவெறி1 madaveṟi, பெ.(n.) 1. அரத்த வெறி: giddiness caused by richness of blood. 2. காமவெறி; Venereal passion. 3. குடி வெறி; intoxication (சா.அக.);, [மதம்2 + வெறி.] மதவெறி2 madaveṟi, பெ.(n.) சமயத் திணிப்பு; imposition of religous thoughts. [மதம்3 + வெறி.]
மதளை	மதளை madaḷai, பெ.(n.) மதலை2 பார்க்க; (இ.வ.);; see madalai. [மதலை-→மதளை.]
மதளைவையம்	மதளைவையம் madaḷaivaiyam, பெ.(n.) காஞ்சொறி எனும் செடி (யாழ்.அக.);; climbing nettle.

மதன்	மதன் madaṉ, பெ.(n.) 1. செருக்கு; arrogance. "மதனுடை நோன்றாள்" (பட்டினப்.278);. 2. வலிமை; strength. "மதனுடை முழவுத்தோள்" (புறநா.50);. 3. மனவெழுச்சி; enthusiasm, elation. "மதனுடைய நோன்றாள்" (புறநா.75, உரை);. 4. அழகு (பிங்.);; beauty. 5. மாட்சிமை (பிங்.);; greatness, glory. 6. மிகுதி (யாழ்.அக.);; abundance, excess. 7. மடமை; ignorance. "மதனுடை நோன்றாள்" (திருமுரு.7, உரை);. 8. கலக்கம் (யாழ்.அக.);; bewilderment. [முல்(பொருந்தற் கருத்து வேர்);. முல்-→ முள்-→ முள்கு. முள்குதல் = ஒளிகுறைதல், குறைதல். முள்கு-→ மள்கு-→ மழுகு-→ மழுங்குதல் = ஒளி குறைதல், பொலிவழிதல். மழுங்கு-→ மங்கு. மங்குதல் = ஒளிகுறைதல். மள்கு-→ மட்கு. மட்குதல் = மயங்குதல், ஒளிமங்குதல். மட்கு-→ மக்கு = மந்தன், அறிவிலி. மள்கு-→ மாள்கு-→ மாழ்கு. மாழ்குதல் = கலத்தல், மயங்குதல், சோம்புதல், மங்குதல். மாள்-→ மாட்டு (பி.வி.); ஒ.நோ: நீள்-→ நீட்டு. மாளுதல் = முடிதல், மாட்டுதல் = முடித்தல். மள்-→ மறு. ஒ.நோ: வெள்-→ வெறு. வெள்ளிலை-→ வெற்றிலை. முட்டு-→ முட்டி-→ முடி. முடிதல் = இறுதியாதல், நிறை வேறுதல், முடிதல் முடி முடி முடிதல் அழிதல் முட்டு மட்டு அளவு மட்டு அளவு
மதனசலாகை	மதனசலாகை madaṉasalākai, பெ.(n.) 1. குயிற்பேடை; female cuckoo. 2. மருந்து வகை; a medicine.
மதனசாத்திரம்	மதனசாத்திரம் madaṉacāddiram, பெ.(n.) மதனநூல் பார்க்க; see {}.
மதனத்துமதுகம்	மதனத்துமதுகம் madaṉaddumadugam, பெ.(n.) தேன்மெழுகு; bee's wax (சா.அக.);. மதன + நூல் அறுபத்து நான்கு கலையுள் ஒன்றாகிய காம நூல்; erotics, one of {} (q.v.); [மதனம் + நூல்.]

மதனம்	மதனம்1 madaṉam, பெ.(n.) 1. காமம் (பிங்.);; sexual passion, love. 2. காமன் கணைகளுள் புணர்ச்சி விருப்பத்தைத் தரும் அம்பு (பிங்.);; the arrow of {} which produces sexual passion. 3. பெருமிதம் (யாழ்.அக.);; pride. 4. வசந்தகாலம் (யாழ்.அக.);; spring. 5. தேனீ (யாழ்.அக.);; bee. 6. தேன்மெழுகு (யாழ்.அக.);; bees wax. 7. மருக்காரை (மலை.);; emetic-nut. 8. இரண்டடி நீளத்திற்கு மேல் வளர்வதும் சாம்பல் நிறமுள்ளதுமான கடல்மீன் வகை; a sea-fish, salty grey, attaining 2 ft. or more in length-Diagramma crassis pinum. 9. 18 அங்குல நீளம் வளர்வதும் வெண்ணிறமுள்ளதுமான கடல் மீன் வகை; a sea-fish, silvery, attaining 18 in. in length-Chrysophrys datnia. [மதன்-→மதனம் (வே.க.4:68);.] மதனம்2 madaṉam, பெ.(n.) 1. கடைகை; churning. "அமுதமதனத்தி லாழிமிசை வரும்" (பாரத.பன்னிரண்.45);. 2. அழிக்கை
மதனமஞ்சரி	மதனமஞ்சரி madaṉamañjari, பெ.(n.) கிளிஞ்சில்; bivalve shell.
மதனமஞ்சிகை	மதனமஞ்சிகை madaṉamañjigai, பெ.(n.) சீவக சிந்தாமணி காப்பியத்தில் வரும் கதை மகள்; one of the names of a lady appearing in the epic of Seevaga chintamani (சி.பெ.அக.);.
மதனரூபி	மதனரூபி madaṉarūpi, பெ.(n.) பச்சோந்தி; chameleon.
மதனலிங்கம்	மதனலிங்கம்1 madaṉaliṅgam, பெ.(n.) அமுக்கிறா எனுஞ்செடி; a plant. மதனலிங்கம்2 madaṉaliṅgam, பெ.(n.) மருக்காரை எனுஞ் செடி (மலை.);; emetic-nut.
மதனலீலை	மதனலீலை madaṉalīlai, பெ.(n.) காம விளையாட்டு; lascivious act, sports in sexual union. "மதனலீலையிற் பழுதற வழிபடும் பாவை" (பாரத.அருச்சுனன்றீர்.61);. [மதனம் + Skt.லீலை.]

மதனவல்லி	மதனவல்லி madaṉavalli, பெ.(n.) வாலை; Goddess of universal energy (சா.அக.);.
மதனவல்லிச்சுண்ணம்	மதனவல்லிச்சுண்ணம் madaṉavalliccuṇṇam, பெ.(n.) முப்பூச்சுண்ணம்; a superior kind of white calcined powder used in alchemy and in curing diseases (சா.அக.);.
மதனவல்லிநீர்	மதனவல்லிநீர் madaṉavallinīr, பெ.(n.) தூய நீர்; clear water (சா.அக.);.
மதனவல்லிப்பூடு	மதனவல்லிப்பூடு madaṉavallippūṭu, பெ.(n.) காமப்பூ; a plant (சா.அக.);.
மதனவேள்	மதனவேள் madaṉavēḷ, பெ.(n.) மதனன், 1 பார்க்க; see {}, 1. "மதனவேள் மிகவெய்ய" (சிலப்.6:35, உரை);. [மதனம் + வேள்.]
மதனன்	மதனன்1 madaṉaṉ, பெ.(n.) சீவக சிந்தாமணி காவியத்தில் வரும் ஒரு கதை மகன்; one of the character of the epic {} (சி.பெ.அக.);. ஏமாங்கத நாட்டை வஞ்சனையாகக் கைப்பற்றிய கட்டியங்காரனுடைய அளியன் (மைத்துனன்);. மதனன்2 madaṉaṉ, பெ.(n.) 1. காமவேள் (பிங்.);; {}. the god of love. "மதன னென்றார் தம்மை" (திவ்.பெரியதி.6, 4, 8);. 2. காமுகன்; lover. "மதனர் மின்னிடைய வர்க்கே" (திவ்.திருவாய். 6, 1, 11);. [மதனம்-→மதனன்.]
மதனா	மதனா madaṉā, பெ.(n.) மீன் வகை; a kind of fish.
மதனாகமம்	மதனாகமம் madaṉākamam, மதன நூல் பார்க்க; see {}. "மதனாகமங்கள் விளம்பு மால்" (கொக்கோ. 3,28);.
மதனாங்குசம்	மதனாங்குசம் madaṉāṅgusam, பெ.(n.) 1. மதனாலயம், 1 பார்க்க; see {}. 2. நகம்; finger nail. [மதன் + அங்குசம்.]

மதனாயுதம்	மதனாயுதம் madaṉāyudam, பெ.(n.) மதனாலயம், 1 பார்க்க; (யாழ்.அக.);; see {} [மதன் + ஆயுதம்.]
மதனாலயம்	மதனாலயம் madaṉālayam, பெ.(n.) 1. பெண் குறி; pudendum muliebra. "புண்டரநுதலி பொற்பாம் புதுமதனாலயம் போய்" (இரகு. மாலையீ.79);. 2. தாமரை (மலை.);; lotus. [மதன் + ஆலயம்.]
மதனாவத்தை	மதனாவத்தை madaṉāvaddai, பெ.(n.) பிரிவுத்துயர் (யாழ்.அக.);; pangs of separation, as of lovers. [மதன் + Skt.அவத்தை.]
மதனைவென்றோன்	மதனைவென்றோன் madaṉaiveṉṟōṉ, பெ.(n.) அருகக்கடவுள் (சூடா.);; Arhat, as the conqueror of {}. [மதனை + வென்றோன்.]
மதனோற்சவம்	மதனோற்சவம் madaṉōṟcavam, பெ.(n.) வேனில் விழா (யாழ்.அக.);; festival celebrating the spring. [மதன் + உற்சவம்.]
மதனோற்சவை	மதனோற்சவை madaṉōṟcavai, பெ.(n.) அரம்பை (யாழ்.அக.);; celestial damsel. [மதன் + உள்சவை.]
மதா	மதா matā, பெ.(n.) சிறட்டி; பிரண்டை; a climber (சா.அக.);.
மதாகம்	மதாகம் matākam, பெ.(n.) இலுப்பை மரம்; a tree (சா.அக.);.
மதாசலம்	மதாசலம் matācalam, பெ.(n.) யானை; elephant.

மதாசாரம்	மதாசாரம் matācāram, பெ.(n.) சமய வொழுக்கம்; religious, practice, observance of religious rites and rules. [மதம் + Skt.ஆசாரம்.]
மதாணி	மதாணி matāṇi, பெ.(n.) 1. கழுத்தணியின் தொங்கல்; large pendant suspended from the necklace. "திண்கதிர் மதாணி" (மதுரைக்.461);. 2. அணிகலன் (ஆபரணம்); (திவா.);; jewel.
மதாத்தியம்	மதாத்தியம் matāttiyam, பெ.(n.) 1. கள், வெறியம் அதிகமாகக் குடித்ததினால் அல்லது போதையினால் ஏற்படும் நோய்; a kind of disease arising from intoxication due to liquor. 2. நினைவு மறந்து மரம் போல் சாய்ந்து மூர்ச்சையுற்றவன் போல் உடல் அசைவற்றுக் கிடத்தல்; to lie down senselessly.
மதாந்தபுத்தி	மதாந்தபுத்தி matāndabutti, பெ.(n.) இறுமாப்பினால் ஆழ்ந்து செல்லாத அறிவு (கொ.வ.);; superficially or shallowness due to haughtiness.
மதாபிமானி	மதாபிமானி matāpimāṉi, பெ.(n.) மதப் பற்றுள்ளவன்; enthusiast, fanatic. [மதம் + Skt.அபிமானி.]
மதாமடையம்	மதாமடையம் matāmaḍaiyam, பெ.(n.) கண்ணிமை; eye lid.
மதார்	மதார் matār, பெ.(n.) செருக்கு (வின்.);; arrogance. [மதம்-→மதார். மதம் = செருக்கு, கள், தேன், யானை மதம்.]
மதார்சிங்கு	மதார்சிங்கு matārciṅgu, மருந்துச் சரக்கு வகை (C.G.); litharge, impure oxide of lead.
மதாரம்	மதாரம் matāram, பெ.(n.) 1. மான்மணத்தி; musk. 2. யானை; elephant. 3. பன்றி; pig.
மதாலம்	மதாலம் matālam, பெ.(n.) கொன்றைச் செடி (மலை.);; senna.

மதாலாபி	மதாலாபி matālāpi, பெ.(n.) குயில்; Indian cuckoo.
மதாவரிசி	மதாவரிசி matāvarisi, பெ.(n.) ஓமாலிகை முப்பத்திரண்டனுள் ஒன்று (சிலப்.6:27, உரை);; a fragrant substance, one of 32 {} (q.v.);.
மதாவளம்	மதாவளம் matāvaḷam, பெ.(n.) யானை (பிங்.);; elephant.
மதாளி-த்தல்	மதாளி-த்தல் matāḷittal, 11 செ.கு.வி.(v.i.) 1. செழித்தல் (வின்.);; to thrive, flourish, to be luxuriant, rich and abundant. 2. பயிர் முதலியன பயன்படாதபடி கொழுத்துக் கெடுதல்; to be too luxuriant to be productive, as plants, soil, etc. "பயிர் மதாளித்துப் போனால் நுனிகளை அறுத்துப் போடுகை" (ஈடு, 9, 5, 7, ஜீ, அரும்.);.
மதானுசாரம்	மதானுசாரம் matāṉucāram, பெ.(n.) மதாசாரம் பார்க்க; (வின்.);; see {}.
மதானுசாரி	மதானுசாரி matāṉucāri, பெ.(n.) மத சாரத்தைப் பின்பற்றுவோன் (வின்.);; one who follows the rites of his creed.
மதி	மதி1 madiddal, 11 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. அளவிடுதல்; to estimate. "மண் விழைந்து வாழ்நாண் மதியாமை" (திரிகடு.29);. 2. பொருட்படுத்துதல்; to esteem, regard, respect, reverence. "மண்ணாள்வான் மதித்துமிரேன்" (திருவாச. 5, 12);. 3. கருதுதல்; to think, to consider. "ஆடலை மதித்தான்" (கந்தபு. திருவிளை.1);. 4. ஊழ்கம் செய்தல் (தியானித்தல்);; to meditate upon. "நந்தியங் குரவனை மதிப்பாம்" (விநாயகபு. கடவுள்.13);. 5. துணிதல்; to decide; to ascertain; to be assured of. "தேர்மணிக் குரலென விவண் மதிக்குமன்" (கலித்.126, 7);. [முல்(பொருந்தற் கருத்து வேர்);-→ முள்-→ முட்டு-→ மட்டு-→ மட்டி. முத்துதல் (முட்டுதல்);-→ மத்துதல் (மட்டுதல்); = பொருந்துதல், ஒத்தல். முத்து (முட்டு);-→ மத்து = அளவு. மத்து-→ மத்தி. மத்தித்தல் = அளவிடுதல். மத்து-→ மதி (வே.க. 4:56);.] மதி2 madi, பெ.(n.) 1. இயற்கையறிவு; understanding, intellect. "மதுநுட்ப நூலோடுடை யார்க்கு" (குறள், 636);.

மதிக்கண்ணியான்	மதிக்கண்ணியான் madikkaṇṇiyāṉ, பெ.(n.) சிவன்; {}, as wearing the moon an wreath on his head. "கொன்றை மாலைக் குளிர்மதிக் கண்ணியாற்கு" (சீவக.208);. [மதி + கண்ணியான்.]
மதிக்கணம்	மதிக்கணம் madikkaṇam, பெ.(n.) நூலின் முதற்செய்யுளின் முதலில் அமையும்படி புளிமாங்காய் என்னும் வாய்ப்பாடு பற்றி வரும் நற்கணச்சீர்வகை; metrical foot consisting of one nirai and two {}, considered auspicious at the commencement of a poem. [மதி + கணம்.]
மதிக்கல்	மதிக்கல் madikkal, பெ.(n.) நிலாக் கல்; moon stone. [மதி + கல்.]
மதிக்கலை	மதிக்கலை madikkalai, பெ.(n.) 1. வளர்வதும் தேய்வதுமான நிலவுக் கலை; phase of the moon. 2. பதினாறு (தைலவ.தைல.);; the number '16". [மதி + கலை.]
மதிக்கொழுந்து	மதிக்கொழுந்து madikkoḻundu, பெ.(n.) இளம்பிறை; crescent moon, as tender. "வெண் மதிக்கொழுந் தொன்று" (திருவாச. 6, 4);. [மதி + கொழுந்து.]
மதிகம்	மதிகம்1 madigam, பெ.(n.) மோர்; butter milk (சா.அக.);. மதிகம்2 madigam, பெ.(n.) செடிவகை; matico plant (சா.அக.);.
மதிகயம்	மதிகயம் madigayam, பெ.(n.) ஒருவகைத் தெள்ளுக் கொடி; a creeper (சா.அக.);.
மதிகாத்தி	மதிகாத்தி madikāddi, பெ.(n.) 1. காசுமீரப் படிக்கல்; a kind of mineral stone found in Kashmere. 2. பளிங்கு; crystal; mirror (சா.அக.);.
மதிகாந்தி	மதிகாந்தி madikāndi, பெ.(n.) பளிங்கு (சங்.அக.);; crystal.

மதிகாலம்	மதிகாலம் madikālam, பெ.(n.) இரவுக் காலம்; night time. [மதி + காலம்.]
மதிகூர்மை	மதிகூர்மை1 madiārmai, பெ.(n.) அறிவுக் கூர்மை; keenness, intelligence. [மதி + கூர்மை.] மதிகூர்மை2 madiārmai, பெ.(n.) இந்துப்பு (சங்.அக.);; rock salt.
மதிகெடு-தல்	மதிகெடு-தல் madigeḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) மயக்குதல்; to stupefy. [மதி + கெடு-தல்.]
மதிகேடன்	மதிகேடன் madiāṭaṉ, பெ.(n.) நல்லறி வில்லாதவன்; fool. "வஞ்சமணர் தேரர் மதி கேடர்" (தேவா.397, 10);. [மதி + கேடன்.]
மதிகேடி	மதிகேடி madiāṭi, பெ.(n.) அறிவில்லாத பெண்; foolish woman. [மதி + கேடி.]
மதிகேடு	மதிகேடு madiāṭu, பெ.(n.) 1. அறிவு கெடுகை; losing sense. 2. உன்மத்தங் கொள்கை; becoming mad. [மதி + கேடு.]
மதிச்சடையன்	மதிச்சடையன் madiccaḍaiyaṉ, பெ.(n.) [மதி + சடையன்.]
மதிச்சாரம்	மதிச்சாரம் madiccāram, பெ.(n.) சவ்வீரம்; a medicinal compound (சா.அக.);.
மதிச்சுண்ணம்	மதிச்சுண்ணம் madiccuṇṇam, பெ.(n.) முப்பு; calicined three salts which includes efflorescence. [மதி + சுண்ணம்.]

மதிசகன்	மதிசகன் madisagaṉ, பெ.(n.) as the moon's companion. [மதி + சகன்.]
மதிசாக்கினி	மதிசாக்கினி madicākkiṉi, பெ.(n.) சிறு வாலுளுவையரிசி; a plant (சா.அக.);.
மதிசாரம்	மதிசாரம் madicāram, பெ.(n.) ஒன்பான் மணிகளுளொன்று, கெம்பு; one of nine gems (சா.அக.);.
மதிசிக்குரு	மதிசிக்குரு madisikkuru, பெ.(n.) புனல் முருங்கை; a tree Indigofera Arcuata (சா.அக.);.
மதிசூடி	மதிசூடி madicūṭi, பெ.(n.) சிவன்; {} as wearing the moon. "மதிசூடி தன் னோடையனை" (திவ். இயற்.நான்முகன்.66);. [மதி + சூடி.]
மதிசெயநீர்	மதிசெயநீர் madiseyanīr, பெ.(n.) 1. 9 அல்லது 10 மாதத்தியக் கருப்பிண்டத்தி லிருந்து இறக்கும் செயநீர்; a pungent liquid extracted for 9 or 10 months old foetus by adding some salts. 2. வாலை செயநீர்; pungent liquid (சா.அக.);.
மதிஞன்	மதிஞன் madiñaṉ, பெ.(n.) அறிஞன்; learned man. "மதிஞர் வளமுற்ற வேதத்தை போதியே" (திருமந்:61);. [மதி-→மதிஞன்.]
மதிஞானம்	மதிஞானம் madiñāṉam, பெ.(n.) இயற்கை யறிவு; knowledge gained by the mental faculties and the senses. "மதிஞானத்தான் அறிய வொண்ணாத குணத்தோன்" (சீவக.3097, உரை);. [மதி + ஞானம்.]
மதிதம்	மதிதம் madidam, பெ.(n.) 1. மோர் (சூடா);; butter-milk. 2. தயிர் (பிங்.);; curd.
மதிதறு	மதிதறு madidaṟu, பெ.(n.) பொன் மணல்; gold ore (சா.அக.);.

மதிதிசை	மதிதிசை madidisai, பெ.(n.) செல்வக் கடவுள் இருப்பதாகக் கருதப்படும் வடக்கு (பிங்.);: north, as the quarter of {}.
மதிதிறாணம்	மதிதிறாணம் madidiṟāṇam, பெ.(n.) கரும்பு; sugarcane (சா.அக.);.
மதிதேயல்	மதிதேயல் madidēyal, பெ.(n.) மூச்சை யடக்கி விடுதற்குப் பழகுகை; to lower exhalation (சா.அக.);.
மதிநாள்	மதிநாள் madināḷ, பெ.(n.) ஐந்தாவது விண்மீன் (பிங்.);; the fifth naksatra. [மதி + நாள்.]
மதிநீர்	மதிநீர் madinīr, பெ.(n.) செயநீர்; pungent liquid extracted from exposing to the moon (சா.அக.);. மறுவ. மதிசலம் [மதி + நீர்.]
மதிநுட்பம்	மதிநுட்பம் madinuṭpam, பெ.(n.) இயற்கை நுண்ணறிவு; shrewdness, keenness of natural intelligence. "மதிநுட்ப நூலோடுடையார்க்கு" (குறள், 636);. [மதி + நுட்பம்.]
மதிநூல்	மதிநூல் madinūl, பெ.(n.) சமண நூல்; scripture. "எல்லா மதிநூலும் பொதிந்தது......... நான்முக னற்பெயரே" (திருநூற்.21);. [மதி + நூல்.]
மதிநெறி	மதிநெறி madineṟi, பெ.(n.) நிலாச்சரவடி; lunar race of kings. "மதிநெறி மாதை வேட்பான்" (திருவாலவா.4, 24);. [மதி + நெறி.]
மதிப்ப	மதிப்ப madippa, பெ.(n.) ஓர் உவம வாய்பாடு (தொல்.பொருள்.289);; a particle of comparison. [மதி-→மதிப்ப.]
மதிப்பகை	மதிப்பகை madippagai, பெ.(n.) 1. கருங் கோள்; the ascending node. 2. செங்கோள்; the descending node. [மதி + பகை.]

மதிப்பாகம்	மதிப்பாகம் madippākam, பெ.(n.) மதிப்பிள்ளை பார்க்க; see {} "அவிர்மதிப் பாகக் கன்மேற் காய்ந்தவாள்...... தேய்த்து" (சீவக.2496);. [மதி + பாகம்.]
மதிப்பாகு	மதிப்பாகு madippāku, பெ.(n.) மதிப் பிள்ளை பார்க்க; see {}. "செழுமதிப் பாகெனு வாருகிர் குறைத்து" (பெருங்.இலாவாண. 4, 186);. [மதி + பாகு.]
மதிப்பிராந்தி	மதிப்பிராந்தி madippirāndi, பெ. பெ.(n.) மதிமயக்கம் பார்க்க; (வின்.);; see {mad. mayakkam.}
மதிப்பிள்ளை	மதிப்பிள்ளை madippiḷḷai, பெ.(n.) பிறை நிலவு; crescent moon. "திருச்சடைமேல் வாகைமா மதிப்பிள்ளை பாடி" (திருவாச.9, 17);. (மதி + பிள்ளை.);
மதிப்பிளவு	மதிப்பிளவு madippiḷavu, பெ.(n.) மதிப் பிள்ளை பார்க்க; see (adj.); வேக நஞ்சறா மதிப்பிளவு" (தகதயாகம்.155);. (மதி + பிளவு.);
மதிப்பு'	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;
மதிப்பு	மதிப்பு2 madippu, பெ.(n.) கடைகை (சங்.அக.);; churning, turning. [முல்(பொருந்தற் கருத்து வேர்);-→ முல்-→ முது-→ முத்து. முத்துதல் = சேர்தல், ஒன்றை யொன்று தொடுதல். முத்து-→ முத்தி = முத்தம். முத்து-→ முத்தை = திரட்சி, சோற்றுருண்டை. முத்து-→ மொத்து = வலுத்த அடி. மொத்து-→ மத்து = பருப்பு, கீரை முதலியவற்றைக் கடையுங் கருவி, தயிர்கடையுங் கருவி. மத்து-→ மத்தி. மத்தித்தல் = மத்தினாற் கடைதல். மத்தி-→ மதி (வே.க.4:50); மத்தி-→ மத்திப்பு-→ மதிப்பு. ஒநோ.கண்டி-→ கண்டிப்பு-→ கடிப்பு.] மதிப்பு3 madippu, பெ.(n.) கொழுத்திருக்கை (வின்.);; growing fat, as a person; growing leafy, as a plant. [முல்-→முது-→ மொது-→ மொத்து. மொத்துதல் = உரக்க அல்லது வலுக்க அடித்தல். மொத்து = வலுத்த அடி. மொத்து-→ மொத்தி = புடைப்பு. மொத்து = தடித்த-வன்-வள்-து. மொத்து-→ மொத்தன் = தடித்தவன் (வே.க.4:49);. மொத்து-→ மத்து-→ மத்தி-→ மத்திப்பு-→ மதிப்பு.]

மதிப்புருடம்	மதிப்புருடம் madippuruḍam, பெ.(n.) தொன்மணியுளொன்று; one of nine gems.
மதிபதி	மதிபதி madibadi, பெ.(n.) செந்திணை; red millet (சா.அக.);.
மதிபதிச்சம்	மதிபதிச்சம் madibadiccam, பெ.(n.) வாலுளுவை (மலை.);; black-oil tree.
மதிபாணி	மதிபாணி madipāṇi, பெ.(n.) வட்டத்திருப்பி; a twiner (சா.அக.);.
மதிமகன்	மதிமகன் madimagaṉ, பெ.(n.) mercury, as the son of the moon-god. [மதி + மகன். மதி = நிலவு.]
மதிமண்டலம்	மதிமண்டலம் madimaṇṭalam, பெ.(n.) 1. புருவநடுவம்; ({}); centre of the forehead, space between the eye-brows, as the mystic seat of the moon. "அலர் மதிமண்டலத்தின் முகமார்க்க வமுது" (சி.சி.8, 21, ஞானப்);. 2. நாபித்தானம் (சி.சி..8, 21, மறைஞா.);; ({}); navel region. 3. பிரமரந்திரத்தின் நுனிப்பகுதி (சி.சி.8, 21, சிவாக்.);; ({}); region at the top of pirama-rantiram. [மதி + மண்டலம்.]
மதிமணல்	மதிமணல் madimaṇal, பெ.(n.) வெள்ளி மணல் (சங்.அக.);; white glittering sand, as silvery like the moon. [மதி + மணல். மதி = நிலவு. நிலவின் வெண்மை போன்ற வெண்ணிற மணல்.]
மதிமந்தம்	மதிமந்தம் madimandam, பெ.(n.) கண் சிவந்து உறுத்தி, பீளை கட்டி, நீர் வடிந்து, பார்வை குன்றும் ஒருவகைக் கண்ணோய்; an eye disease accompanied with inflammation, pain dimness of sight etc. (சா.அக.);.

மதிமயக்கம்	மதிமயக்கம்1 madimayakkam, பெ.(n.) 1. பித்தியம்; madness. 2. வெறி; chorea. [மதி + மயக்கம்.] மதிமயக்கம்2 madimayakkam, பெ.(n.) அறிவு மாறாட்டம்; bewilderment; confusion; insobriety; dementia. [மதி + மயக்கம்.]
மதிமயக்கி	மதிமயக்கி madimayakki, பெ.(n.) 1. கொன்றை (பாலவா.364);; senna; cassia. 2. திகைப்பூடு (மூ.அ.);; a plant supposed to cause confusion of mind and numbness of body when stepped upon. 3. ஊர்ந்து செல்லும் சிறு நச்சுயிரி வகை (மூ.அ.);; a small poisonous reptile. [மதி + மயக்கி.]
மதிமயங்கி	மதிமயங்கி madimayaṅgi, பெ.(n.) மதி மயக்கி, 1 பார்க்க; (பாலவா. 364, உரை); see (adj.); [மதி+ மயங்கி.]
மதிமரசம்	மதிமரசம் madimarasam, பெ.(n.) நிலவு; moon (சா.அக.);.
மதிமலை	மதிமலை madimalai, பெ.(n.) வெள்ளி மலை; silver mountain. [மதி + மலை. மதி = நிலவு. நிலவு போன்ற வெண்ணிற மலை.]
மதிமாறாட்டம்	மதிமாறாட்டம் madimāṟāṭṭam, பெ.(n.) அறிவு தடுமாறுகை; perplexity of mind. [மதி + மாறாட்டம்.]
மதிமான்	மதிமான் madimāṉ, பெ.(n.) அறிவாளி (சங்.அக.);; wise man. [மதி + மான்.]
மதிமுகம்	மதிமுகம் madimugam, 1. நிலவு போன்ற முகம்; moon-like face. "மதிமுக மடந்தைய ரேந்தினர் வந்தே" (திவ். திருவாய்.10, 9, 10);. 2. மந்திரவிச்சை வகை; a kind of magic art. " மதிமுக மறியு நாமே வாடுவ தென்னை" (சீவக.1708);. [மதி + முகம். மதி = நிலவு.]

மதிமேகக்கல்	மதிமேகக்கல் madimēkakkal, பெ.(n.) குருவிந்தக் கல் (சங்.அக.);; corundum.
மதிமை	மதிமை madimai, அறிவு; knowledge. "மதிமை சாலா மருட்கை நான்கே" (தொல். பொருள். 255);. [மதி-→மதிமை. மதி = அறிவு.]
மதிமோசம்	மதிமோசம் madimōcam, பெ.(n.) அறிவின்மை lack of sense; stupidity, folly. "மதிமோசமோ உன்றன் விதிவசமோ... அருவருக்கிறாய்" (இராமநா.உயுத்.2);. [மதி + மோசம். மதி = அறிவு.]
மதியகந்தம்	மதியகந்தம் madiyagandam, மாமரம்; mango tree (சா.அக.).
மதியங்காண்(ணு)-தல்	மதியங்காண்(ணு)-தல் madiyaṅgāṇṇudal, 16 செ.குன்றாவி.(v.t.) மதிப்பிடுதல் (வின்.);; to make a rough estimate. [மதி= மதிப்பு. மதியம் + காண்-.]
மதியங்கு	மதியங்கு madiyaṅgu, பெ.(n.) ஒரு வகை நறுமணப் பண்டம்; a kind of fragrant substance. "அரக்கு மதியங்கு மரும்பெறற் பயினும்" (பெருங்.இலாவாண.18, 46,அரும்.);.
மதியநிறம்	மதியநிறம் madiyaniṟam, பெ.(n.) நீலஞ் சோதிச் செடி; a plant (சா.அக.);.
மதியப்பூப்பு	மதியப்பூப்பு madiyappūppu, பெ.(n.) நிலவுத் தோற்றம்; moon rise. "சகோரங் கலை மதியப்பூப்புக் கெதிராது போதுமோ" (திருவாரூ.394);. [மதியம் + பூப்பு. மதி = நிலவு.]

மதியம்	மதியம்1 madiyam, 1. நிலவு (பிங்.); moon. "கொன்றை மதியமும்... துன்றிய சென்னியர்" (திருவாச.17, 10);..2. முழுநிலவு; full moon. "வானூர் மதியம்போல் வைகலுந்தேயுமே தானே சிறியார் தொடர்பு" (நாலடி, 125);. 3. நிறைமதி, முழுமதி; full moon day. 4. மாதம் (பிங்.);; month. மதியம்2 madiyam, மதிப்பு (வின்.): estimate. [மதி-→மதியம். மதி = அளவிடு.] மதியம் madiyam, பெ.(n.) 1. நடு; centre "ஓரினன் மதியத்தினை யோதுமே" (மேருமந். 1127);. 2. நடுப்பகல் (இ.வ.);; noon, midday. [Skt. madhya → த. மதியம்]
மதியாநங்கை	மதியாநங்கை madiyānaṅgai, பெ.(n.) சிறியாணங்கை பார்க்க; see {} (சா.அக.);.
மதியாம்பல்	மதியாம்பல் madiyāmbal, பெ.(n.) சீந்தில் (மலை.);; gulancha. [மதி + ஆம்பல்.]
மதியில்மிக்கான்	மதியில்மிக்கான் madiyilmikkāṉ, பெ.(n.) ஒருவகைச் செய்நஞ்சு; a kind of prepared arsenic (சா.அக.);.
மதியிலி	மதியிலி madiyili, அறிவற்ற-வன்-வள்-து; fool. "எம்மதியிலி மடநெஞ்சே" (திருவாச.5, 33);. [மதி + இலி. மதி = அறிவு.]
மதியின்மை	மதியின்மை madiyiṉmai, பெ.(n.) மதி மோசம் பார்க்க; see {}. மறுவ. மதியீனம். [மதி + இன்மை.]

மதியுடம்படு–தல்	மதியுடம்படு–தல் madiyuḍambaḍudal, 20 செ.கு.வி.(v.i.) 1. தலைவி தலைவன் கருத்தோடு இணங்கியவளாதல் (அகப்.);; to reciprocate love, as a heroine. "மிதிலைமூதூ ரெய்திய ஞான்றே மதியுடம் பட்ட மாக்கட்சிதை" (தொல்.பொருள்.54, உரை);. 2. தலைவன் தலைவியரிருவர்க்குங் கூட்டமுண்மையை அவர்தம் கருத்தொற்றுமை பற்றித் தோழி யுணர்தல் (தொல்.பொருள்.128, உரை); (திருக்கோ.71, கொளு.); (அகப்.);; to discover, as a maid, the love affair of her mistress. [மதி + உடம்படு-.]
மதியுடம்படுத்தல்	மதியுடம்படுத்தல் madiyuḍambaḍuddal, 1. (அகப்.) தலைவன் தலைவியிருவர் கருத்தொற்றுமையால் அவர்தம்முட் கூட்டமுண்மையைத் தோழி யுணரும் அகத்துறை (தொல்.பொருள்.127); theme of a maid discovering the love affair of her mistress. 2. (அகப்.); தலைவிமீது தான் கொண்ட காதலைத் தலைவன் தோழிக்கு உணர்த்தி அவளது அறிவை யொரு வழிப்படுத்தும் அகத்துறை (களவியற்.பக்.42);; theme of a hero disclosing his love-affair to the maid of his lady-love and securing her help. [மதி + உடம்படுத்தல்.]
மதியுடையான்	மதியுடையான் madiyuḍaiyāṉ, பெ.(n.) முப்பூ செயற்பாட்டாளர்கள்; alchemists.
மதியுப்பு	மதியுப்பு madiyuppu, 1. வளைய லுப்பு (மூ.அ.); a medicinal salt, impure carbonate of soda. 2. இந்துப்பு; rock salt.
மதியையழைத்தல்	மதியையழைத்தல் madiyaiyaḻaiddal, பெ. பெ.(n.) அம்புலிப்பருவம்; a section of {}. [மதியை + அழைத்தல்.]
மதிரம்	மதிரம் madiram, மதிரை பார்க்க; see (adj.) "மதுக மதிர முதலா" (பெருங். வத்தவ.11, 87);. [மதிரை-→மதிரம்.]
மதிரவி	மதிரவி madiravi, சாதிலிங்கத்தி னின்று வடித்த சாறு (சங். அக.); essence of vermilion.
மதிருணம்	மதிருணம் madiruṇam, பெ.(n.) கரும்பு; sugarcane (சா.அக.);.
மதிரை	மதிரை madirai, கள் (சூடா.); toddy.
மதில்	மதில் madil, 1. கோட்டைச் சுவர்; wall round a fort; fortification. "நீர்முற்றி மதில்பொரூஉம் பகையல்லால்" (கலித்.67);. 2. சுவர்; wall. 3. சுவரின் மேற்கட்டு (C.E.M.);; coping. 4. இஞ்சி. (தைலவ. தைல.);; Jamaica ginger. தெ. மதலு; க., ம. மதில்.

மதிலரண்	மதிலரண் madilaraṇ, பெ.(n.) நால்வகை அரண்களுள் ஒன்று (பிங்.); (குறள், 742, உரை);; fortress, one of four {}, q.v., of a city. [மதில் + அரண்.]
மதிலவணம்	மதிலவணம் madilavaṇam, பெ.(n.) இந்துப்பு (மூ.அ.);; rock salt.
மதிலுண்மேடை	மதிலுண்மேடை madiluṇmēṭai, பெ.(n.) கொத்தளம் (யாழ்.அக.);; rampart in fortification. [மதில் + உள் + மேடை.]
மதிலுறுப்பு	மதிலுறுப்பு madiluṟuppu, பெ.(n.) 1. கோட்டை யரணைச் சார்ந்த ஒரு பகுதி (வின்.);; bastion of a fortified wall. 2. மதிலின் சித்திரங்கள் (யாழ்.அக.);; pictures drawn on a fort wall. [மதில் + உறுப்பு.]
மதிவட்டை	மதிவட்டை madivaṭṭai, பெ.(n.) ஒருவகை நோய்; a disease (சா.அக.);.
மதிவல்லி	மதிவல்லி madivalli, கொத்தான் கொடி; a twiggy plant (சா.அக.).
மதிவல்லோர்	மதிவல்லோர் madivallōr, பெ.(n.) 1. அறிவாளர்; wise men. "அதனள வுண்டொர் கோண் மதிவல்லோர்க்கே" (அகநா.48);. 2. அமைச்சர் (வின்.);; king's ministers, counsellers, statesmen. [மதி + வல்லோர். மதி = அறிவு.]
மதிவாணனார்	மதிவாணனார் madivāṇaṉār, பெ.(n.) கடைச்சங்க காலத்தவனும் நாடகத் தமிழ் நூலியற்றியவனுமான பாண்டியன் (சிலப். உரைச் சிறப்புப்.);; a {} king of the last {} author of a dramatic work.
மதிவாணர்	மதிவாணர் madivāṇar, பெ.(n.) மறைந்து போன நாடகத்தமிழ் என்னும் நூலின் ஆசிரியர்; author of {} a lost book (சி.பெ.அக.);.
மதிவாம்பல்	மதிவாம்பல் madivāmbal, பெ.(n.) சீந்தில்; moon creeper (சா.அக.);.
மதிவாமியம்	மதிவாமியம் madivāmiyam, பெ.(n.) சீந்திற் கொடி; moon creeper.

மதிவாயிபம்	மதிவாயிபம் madivāyibam, பெ.(n.) மரவுரி நாதாக்கள் சட்டை; a coat from the fibres of the tree worn by yogis to protect themselves from cold (சா.அக.);.
மதிவாவி	மதிவாவி madivāvi, பெ.(n.) செம்பரத்தை; a shrub (சா.அக.);.
மதிவீடு	மதிவீடு madivīṭu, பெ.(n.) நிலவுக் கலை; vital air passing through left nostril (சா.அக.);.
மதிற்கள்ளி	மதிற்கள்ளி madiṟkaḷḷi, பெ.(n.) வேலிக் கள்ளி (சங்.அக.);; a kind of spurge. [மதில் + கள்ளி. மதில் = சுற்றுச்சுவர், சுற்றுச் சுவரைப் போன்றமைந்த வேலி.]
மதிற்சுற்று	மதிற்சுற்று madiṟcuṟṟu, பெ.(n.) 1. சுற்று மதில் (திவா.);; surrounding wall. 2. சுற்றாலை (பிரகாரம்); (insc.); arcade surrounding a shrine. [மதில் + சுற்று.]
மதிற்சூட்டு	மதிற்சூட்டு madiṟcūṭṭu, பெ.(n.) கோட்டை மதிலின் தலையீடான உறுப்பு; coping of the wall of a fort. [மதில் + சூட்டு.]
மதின்மரம்	மதின்மரம் madiṉmaram, பெ.(n.) கோட்டை மதிலின் கதவிலிடுங் கணைய மரம்; "மதின்மர முருக்கி" (பதிற்றுப். 15:3). [மதில் + மரம்.]

மது	மது madu, பெ.(n.) 1. தேன்; honey, nectar of flowers. "மதுவின் குடங்களும்" (சிலப்.25, 38);. 2. கள் (பிங்.);; toddy. "மதுமறைந் துண்டோர் மகிழ்ச்சிபோல" (தொல்.பொருள். 114, பக். 495);. 3. இலுப்பைப் பூ முதலிய வற்றினின்று வடிக்கும் மயக்கம் தரும் எரிநீர் (திராவகம்); (சங்.அக.);; intoxicating drink distilled from mahua flowers, etc. 4. பூந்தாது, மலர்த் துகள் (சங்.அக.);; poller of flowers. 5. இனிமை (அக.நி.);; sweetness. 6. நீர் (சங்.அக.);; water. 7. அமுதம் (சங்.அக.);; nectar. 8. பால் (சங்.அக.);; milk. 9. இளவேனில் (பிங்.);; spring. 10. அசோகு (மலை.);; asoka tree. 11. அதிமதுரம் (மலை.);; liquorice-plant. 12. திருமாலாற் கொல்லப்பட்ட ஒரசுரன்; an asura slain by {}. "மதுகைடவரும் வயிறுருகி மாண்டார்" (திவ்.இயற்.3, 66);.
மதுக்கடல்	மதுக்கடல் madukkaḍal, பெ.(n.) எழுகடலு எழுகடலு ளொன்றான கட்கடல்; sea of spirituous liquor. [மது + கடல்.]
மதுக்காமம்	மதுக்காமம் madukkāmam, பெ.(n.) ஈருள்ளி, onion(சா.அக.);.
மதுக்காரை	மதுக்காரை madukkārai, பெ.(n.) 1. சிறு மரவகை (இலத்.);; emetic-nut, s.tr., randia dumetorum. 2. காரை வகை (வின்.);; a species of common honey-thorun.
மதுக்காளித்தைலம்	மதுக்காளித்தைலம் madukkāḷiddailam, பெ.(n.) ஆடாதோடை வேர் எண்ணெய்; oil prepared out of adathoda root (சா.அக.);.
மதுக்கிரமம்	மதுக்கிரமம் madukkiramam, பெ.(n.) தேன்கூடு (யாழ்.அக.);; honey.comb. [மது + கிரமம்,. மது = கள், தேன்.]
மதுக்கிருது	மதுக்கிருது madukkirudu, பெ.(n.) தேனீ (சங்.அக.);; bee.

மதுக்குடி	மதுக்குடி madukkuḍi, பெ.(n.) மதுகுக் குடிகை பார்க்க; (மூ.அக.);; see {}. [மதுகுக்குடிகை-→மதுக்குடி.]
மதுக்குடிகை	மதுக்குடிகை maduggudigai, பெ.(n.) மதுகுக்குடிகை (சங்.அக.); பார்க்க; see {}. [மதுகுக்குடிகை-→மதுக்குடிகை.]
மதுக்கெண்டை	மதுக்கெண்டை madukkeṇṭai, பெ.(n.) 1. செந்நீலக்கலப்பான பொன்னிறமுள்ளதும் எட்டங்குல நீளம் வளர்வதுமான கடல் மீன் வகை; gizzard-shad, golden shot with purple, attaining 8 in. in length. 2. சாம்பற் பச்சை நிறங் கொண்ட கடல் மீன் வகை; gizzard-shad, greyish green.
மதுக்கோட்டம்	மதுக்கோட்டம்1 madukāṭṭam, பெ.(n.) தேன்கூடு; honey comb. [மது + கோட்டம்.] மதுக்கோட்டம்2 madukāṭṭam, பெ.(n.) மதுகண்டம் பார்க்க; (சங்.அக.);; see {}.
மதுகண்டம்	மதுகண்டம் maduganṭam, பெ.(n.) குயில்; Indian cuckoo. [மது + கண்டம். மது = இனிமை. இனிய குரலுடைய குயில்.] [p]
மதுகந்தம்	மதுகந்தம் madugandam, பெ.(n.) 1. மதுகம், 5 பார்க்க; see madugam. 2. மகிழமரம்; pointed leaved ape flower tree.
மதுகம்	மதுகம் madugam, பெ.(n.) 1. வண்டு (பிங்.);; bee. 2. அதிமதுரம்; liquorice plant. 3. தித்திப்பு (அக.நி.);; sweetness. 4. தரா (பிங்.);; alloy. 5. இருப்பை; South Indian mahwa. 6. மதிரை பார்க்க; see (adj.); "மதுக மதிரமுதலா" (பெருங்.வத்தவ.11, 87);. 7. எட்டி மரம் (சூடா.);; strychnine-tree. 8. அழகு (பிங்.);; beauty. [மது-→மதுகம்.]

மதுகமாவிரம்	மதுகமாவிரம் madugamāviram, பெ.(n.) அதிமதுரம்; liquorice plant.
மதுகரம்	மதுகரம்1 madugaram, பெ.(n.) 1. தேனீ; honey bee. "மதுகர முரலுந் தாரோயை" (திருவாச.5:16);. 2. ஆண் வண்டு (சூடா.);; male bee, drone. [மது-→மதுகரம்.] மதுகரம்2 madugaram, பெ.(n.) 1. கள் (திவா.);; spirituous liquor. 2. நஞ்சுப் பூடுவகை (வச்சநாபி); (தைலவ.தைல.);; nepal aconite 3. மதுகம், 1 பார்க்க; (தைலவ.தைல.);; see madugam, 1. [மது->மதுகரம்.]
மதுகவடி	மதுகவடி madugavaḍi, பெ.(n.) வெட்டிவேர் (சங்.அக.);; kuskus.
மதுகாதிதம்	மதுகாதிதம் madukādidam, பெ.(n.) புன்னை; a tree (சா.அக.);.
மதுகாயனம்	மதுகாயனம் madukāyaṉam, பெ.(n.) மது கண்டம் பார்க்க; (சா.அக.);; see {}.
மதுகாரி	மதுகாரி madukāri, பெ.(n.) தேனீ (சங்.அக.);: honey bee.
மதுகாரை	மதுகாரை madukārai, பெ.(n.) மதுக்காரை பார்க்க; see {}. [மதுக்காரை->மதுகாரை.]
மதுகியகெந்தம்	மதுகியகெந்தம் madugiyagendam, பெ.(n.) வெள்ளுள்ளி; gariic (சா.அக.);.

மதுகிருது	மதுகிருது madugirudu, பெ.(n.) மதுக்கிருது பார்க்க; (யாழ்.அக.);; see madu-k-kirudu.
மதுகுக்குடிகை	மதுகுக்குடிகை maduguggudigai, பெ.(n.) எலுமிச்சை (இ.வ.);; sour lime. [மது + குக்குடிகை. மது = சாறு.]
மதுகேசடம்	மதுகேசடம் maduācadam, பெ.(n.) மதுகாரி பார்க்க; (சங்.அக.);; see {}.
மதுகை	மதுகை madugai, பெ.(n.) 1. வலிமை; strength. "அறியுநர் கொல்லோ வனை மதுகையர் கொல்" (குறுந்.290);. 2. அறிவு; knowledge. "வானுயர் மதுகை வாட்டும்" நிலவளம், வீரியம், பெருமை. மது-> மதுமை (வே.க.4:68);.]
மதுங்கு-தல்	மதுங்கு-தல் maduṅgudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) இனிமையாதல்; to be sweet. "மதுங்கிய வார்கனி" (திருமந்.2914);. [மது= இனிமை, மது-→ மதுங்கு-தல்.]
மதுச்சாரம்	மதுச்சாரம் maduccāram, பெ.(n.) 1. நவச்சாரம்; chloride of ammonia a metallic cement. 2. ஆயுள் வேதப்படி செய்யும் குடிப்பு, வடிசாறு முதலியன; Aristam and Asavam prepared an ayurveda (சா.அக.);.
மதுச்சிட்டம்	மதுச்சிட்டம் maduccittam, பெ.(n.) மெழுகு (சங்.அக.);; wax.
மதுச்சிரம்	மதுச்சிரம் maducciram, பெ.(n.) சீந்தில் கொடி (சங்.அக.);; gulancha.
மதுசகன்	மதுசகன் madusagan, பெ.(n.) (வசந்தனின் நண்பன்); மன்மதன் (யாழ்.அக.);; {}, as the companion of the spring. [மது + சகன்.]

மதுசகாயன்	மதுசகாயன் madusakāyaṉ, பெ.(n.) மது சகன் பார்க்க; (யாழ்.அக.);; see {}. [மதுகன்-→மதுசகாயன்.]
மதுசஞ்சம்	மதுசஞ்சம் madusañsam, பெ.(n.) முந்திரி (சங்.அக.);; cashew-nut.
மதுசஞ்சை	மதுசஞ்சை madusañsai, பெ.(n.) கொடி முந்திரி; grapes (சா.அக.);.
மதுசத்துருமம்	மதுசத்துருமம் madusaddurumam, பெ.(n.) இலுப்பை மரம்; a tree with sweet fragrant flowers (சா.அக.);. [மது + சத்துருமம். மது = கள், தேன். இலுப்பைப்பூ முதலியவற்றினின்று காய்ச்சி யிறக்கும் வெறிநீர்.]
மதுசம்	மதுசம் madusam, பெ.(n.) குங்கிலியம்; a kind of incense, resinous gum (சா.அக.);.
மதுசர்க்கரை	மதுசர்க்கரை madusarkkarai, பெ.(n.) தேனிலிருந்து எடுக்கும் சருக்கரை; sugar obtained from honey. [மது + சருக்கரை. சருக்கரை-→ சர்க்கரை.]
மதுசரவா	மதுசரவா madusaravā, பெ.(n.) பெருங் குரும்பை (சங்.அக.);; bow string, hemp.
மதுசாரதி	மதுசாரதி maducāradi, பெ.(n.) மன்மதன் (யாழ்.அக.);; {}. [மது + சாரதி. மது = மயக்கம்.]
மதுசாவா	மதுசாவா maducāvā, பெ.(n.) பெருங் குரும்பை; an hebacious plant (சா.அக.);.
மதுசுவரம்	மதுசுவரம் madusuvaram, பெ.(n.) மது கண்டம் பார்க்க; (யாழ்.அக.);; see {}.

மதுத்தண்டு	மதுத்தண்டு maduddaṇṭu, பெ.(n.) கள்ளடைக்கும் மூங்கிற் குழாய்; bamboo tube for holding liquor. "தழங்கு வெம்மதுத்தண்டும்" (சீவக.863);. [மது + தண்டு.]
மதுத்திருணம்	மதுத்திருணம் maduddiruṇam, பெ.(n.) கரும்பு (மலை.);; sugarcane. [மது + திருணம், மது = சாறு.]
மதுத்துருமம்	மதுத்துருமம் maduddurumam, பெ.(n.) இலுப்பை மரம்; a tree with fragrant flowers (சா.அக.);. மறுவ. மதுத்தூரு. [மது + துருமம்.]
மதுதிவன்	மதுதிவன் madudivaṉ, பெ.(n.) காமன் (யாழ்.அக.);; {}, the god of love.
மதுதூதம்	மதுதூதம்1 madudūdam, பெ.(n.) 1. தேன் honey. 2. கள்; toddy (சா.அக.);. [மது + தூதம்.] மதுதூதம்2 madudūdam, பெ.(n.) மாமரம் (மலை.);; mango tree.
மதுதூதிகம்	மதுதூதிகம் madudūdigam, பெ.(n.) பனங்கள்; palmyra toddy (சா.அக.);.
மதுதூலி	மதுதூலி madudūli, பெ.(n.) தேன்பாகு (சங்.அக.);; molasses. [மது + தூலி.]
மதுநாலிகேரம்	மதுநாலிகேரம் madunāliāram, பெ.(n.) தெங்கு வகை (சங்.அக.);; a kind o! coconut tree. [மது + நாலிகேரம்.]

மதுநீர்	மதுநீர் madunīr, பெ.(n.) வடித்த கள் (இக்.வ.); ; purified spirits. [மது + நீர்.]
மதுநேதிரு	மதுநேதிரு madunēdiru, பெ.(n.) தேனீ (சங்.அக.);; bee.
மதுநோலேகம்	மதுநோலேகம் madunōlēkam, பெ.(n.) மதுநேதிரு பார்க்க; (சங்.அக.);; see {}.
மதுப்பரணி	மதுப்பரணி madupparaṇi, பெ.(n.) கொம்மட்டி மாதுளை; a kind of citron (சா.அக.);.
மதுப்பலி	மதுப்பலி maduppali, பெ.(n.) மதுவாகிய பலி; oblation of wine. "இன்மதுப்பலியும் பூவும்" (சீவக.471);.
மதுப்பிராசனம்	மதுப்பிராசனம் maduppirācaṉam, பெ.(n.) பிறந்த குழந்தைக்குத் தேனூட்டுவ தாகிய சடங்கு வகை (இ.வ.);; the auspicious ceremony of the first feeding of a new born infant with a little honey. [மது + Sktபிரசானம்.]
மதுப்பிரியன்	மதுப்பிரியன் maduppiriyaṉ, பெ.(n.) 1. கள்ளுக்குடியில் விருப்பமுள்ளவன் (இ.வ.);; one addicted to drink. 2. பலராமன்; god {}. [மது + Skt.பிரியன். மது = கள்.]
மதுப்பு	மதுப்பு maduppu, பெ.(n.) தேன்; honey (சா.அக.);. [மது-→மதுப்பு.]
மதுப்பொங்குதல்	மதுப்பொங்குதல் madupponġudal, பெ.(n.) நன்னிமித்தமாகக் (நற்குறியாக); கருதப்படும் கட்குடம் பொங்குகை (இ.வ.);; effervescence of toddy in {}, considered auspicious. [மது + பொங்குதல்.]
மதுபக்கு	மதுபக்கு madubakku, பெ.(n.) கோவைக் கொடி;a creeper (சா.அக.);.

மதுபதி	மதுபதி madubadi, பெ.(n.) 1. காளி (சூடா.);; {}. 2. மலைமகள் (நாமதீப.20);; {}.
மதுபம்	மதுபம்1 madubam, பெ.(n.) வண்டு; bee, as sucking honey. "மதுப மூகந் தேனொடு" (கம்பரா.மீட்சி.310);. மதுபம்2 madubam, பெ. பெ.(n.) மதுவம்1 பார்க்க; (யாழ்.அக.);; see maduvam.
மதுபர்க்கம்	மதுபர்க்கம் madubarkkam, பெ.(n.) மது பருக்கம் பார்க்க; see madu-parukkam. "குளிர் மதுபருக்க மூட்டி" (திருவிளை. உக்கிர. வேல்வளை.47);. [மது + பருக்கம்-→ பர்க்கம்.]
மதுபருக்கம்	மதுபருக்கம் madubarukkam, பெ.(n.) தெய்வத்திற்கேனும், விருந்தினர்க்கேனும், மணவாளப் பிள்ளைக்கேனும் தேன், பால், பழம் முதலியவற்றைச் சேர்த்து அளிக்கும் கூட்டுணவு (சீவக.2463, உரை);; offering of honey and milk; mixed with fruits, as to a bridegroom on his arrival at the house of his father-in-law or to a guest or to a deity. [மது + பருகு-→ பருகம்-→ பருக்கம்.]
மதுபருணிகை	மதுபருணிகை madubaruṇigai, பெ.(n.) 1. அவுரி (மலை.);; Indian indigo. 2. சீந்தில் (தைலவ.தைல.);; gulancha.
மதுபலம்	மதுபலம் madubalam, பெ.(n.) தென்னை வகை (மூ.அ.);; a species of coconut.
மதுபலி	மதுபலி madubali, பெ.(n.) 1. மதுப்பலி பார்க்க; see madu-p-pali. 2. கொற்றவை (யாழ்.அக.);; {}.
மதுபலிதம்	மதுபலிதம் madubalidam, பெ.(n.) நீர்ச் சோற்றுத் தண்ணீர்; water in which cooked rice is soaked (சா.அக.);.
மதுபவம்	மதுபவம் madubavam, பெ.(n.) தேன் கற்கண்டு; sugarcandy formed in honey (சா.அக.);.
மதுபன்னி	மதுபன்னி madubaṉṉi, பெ.(n.) மது பருணிகை, 2 பார்க்க; (சங்.அக.);; see {}.

மதுபாகம்	மதுபாகம்1 madupākam, பெ.(n.) 1. தேன் பாகம், தேன் மேல் வருகிற பாகம்; the scum on the surface of honey. 2. புங்க மரம்; a tree. [மது + பாகம். பாகம் = பக்குவம்.] மதுபாகம்2 madupākam, பெ.(n.) தேன் போலத் தெளிவும் இனிமையுமுடைய செய்யுள் நடை; simple and hoeny-like sweet style in poetic composition. [மது + பாகம்.]
மதுபாயி	மதுபாயி madupāyi, பெ.(n.) வண்டு (சங்.அக.);; bee. [மது + பாயி.]
மதுபானம்	மதுபானம்1 madupāṉam, பெ.(n.) தென்னங் கள்; coconut toddy (சா.அக.);. [மது + பானம்.] மதுபானம்2 madupāṉam, பெ.(n.) 1. கள் குடிக்கை; drinking intoxication liquor. "விடுக மதுபானாதிக ளென்கை" (வேதா. சூ.116);. 2. கள் (வின்.);; intoxicating liquor. "கள்ளே புனலே புலவியிம் மூன்றினும் ஒள்ளொளி செய்தா வொளிகிளருண் கட்கெண்டை" (பரிபா. 16:39-40);. [மது + பானம்.]
மதுபானி	மதுபானி madupāṉi, பெ.(n.) கட்குடியன்; drunkard. "மதுபானிக்குப் பரிகாரம்" (சிவதரு. பரிகார.55, உரை);. [மது + பானி.]
மதுபிந்துகலகம்	மதுபிந்துகலகம் madubindugalagam, பெ.(n.) ஒரு கடையின் தரையில் விழுந்த தேன்றுளியால் விளைந்த கலகம் போலச் சிறு நிகழ்ச்சியிலிருந்து விளையும் பெருஞ் சண்டை (ஈடு.);; big quarrel arising from an insignificant matter, such as a drop of honey on the floor of a shop. [மதுபிந்து + கலகம்.]
மதுபீசம்	மதுபீசம் madupīcam, பெ.(n.) மாதுளை (சங்.அக.);; pomegranate.
மதுபுரி	மதுபுரி maduburi, பெ.(n.) மதுரை1, 2 பார்க்க; (யாழ்.அக.);; see Madurai.

மதுமஞ்சம்	மதுமஞ்சம் madumaññam, பெ.(n.) முந்திரி (சங்.அக.);; cashew nut.
மதுமடந்தை	மதுமடந்தை madumaḍandai, பெ.(n.) அத்தினிசாதிப் பெண்; one of the four classes of women divided according to thier lust (சா.அக.);.
மதுமத்தை	மதுமத்தை madumaddai, பெ.(n.) கரு வூமத்தை (யாழ்.அக.);; purple stramony. [மது + மத்தை.]
மதுமதனன்	மதுமதனன் madumadaṉaṉ, பெ.(n.) திருமால் (யாழ்.அக.);; {}.
மதுமயக்கம்	மதுமயக்கம் madumayakkam, பெ.(n.) குடிவெறி; intoxication. [மது + மயக்கம்.]
மதுமரம்	மதுமரம் madumaram, பெ.(n.) நெய்மரம் பார்க்க; see ney-maram. [மது + மரம்.]
மதுமராடம்	மதுமராடம் madumarāṭam, பெ.(n.) கொக்கு; stork. [p]
மதுமருந்து	மதுமருந்து madumarundu, பெ.(n.) மயக்கந்தரும் மருந்துகள்; names of medicines containing intoxicants (சா.அக.);.
மதுமல்லி	மதுமல்லி madumalli, பெ.(n.) 1. இரட்டை மல்லிகை; a kind of jasmine with two whirl of petals. 2. அடுக்கு மல்லிகை; jasmine with multi ring (whore); of petals. [மது + மல்லி.]
மதுமல்லிகை	மதுமல்லிகை madumalligai, பெ.(n.) அடுக்கு மல்லிகை (மலை.);; double flowered jasmine. [மது + மல்லிகை.]

மதுமலாகம்	மதுமலாகம் madumalākam, பெ.(n.) பனங் கற்கண்டு; palmyra sugarcandy (சா.அக.);.
மதுமா	மதுமா madumā, பெ.(n.) மாமரம் (தைலவ.தைல.);; mango tree. [மது + மா.]
மதுமாது	மதுமாது madumādu, பெ.(n.) மதுமடந்தை பார்க்க; see {}. [மது + மடந்தை.]
மதுமாமிசம்	மதுமாமிசம் madumāmisam, பெ.(n.) கள்ளும் இறைச்சியும் (வின்.);; liquor and flesh, as offered together. [மது + Skt.மாமிசம்.]
மதுமூத்திரம்	மதுமூத்திரம் madumūddiram, பெ.(n.) மது மேகமூத்திரம் (m.t.); பார்க்க; see {}. [மது + மூத்திரம்.]
மதுமூலம்	மதுமூலம்1 madumūlam, பெ.(n.) சருக்கரை வள்ளிக் கிழங்கு; sweet potato. [மது + மூலம்.] மதுமூலம்2 madumūlam, பெ.(n.) கிழங்கு வகை (யாழ்.அக.);; a kind of root. [மது + மூலம்.]
மதுமேகம்	மதுமேகம் madumēkam, பெ.(n.) மதுமேக மூத்திரம் (இராசவைத்.150); பார்க்க; see {}.
மதுமோகி	மதுமோகி madumōki, பெ.(n.) வண்டு; bee. [மது + Skt.மோகி.]
மதுர்ச்சி	மதுர்ச்சி madurcci, பெ.(n.) பொன்னிமிளை அல்லது மஞ்சள் நிமிளை; gold coloured bismuth (சா.அக.);. "தித்திப்புச் சுவையும் சாரச்சுவையும் கலந்தது".

மதுரக்கசப்பி	மதுரக்கசப்பி madurakkasappi, பெ.(n.) வேம்பு; neem tree (சா.அக.);.
மதுரக்கபம்	மதுரக்கபம் madurakkabam, பெ.(n.) ஒருவகை நோய்; a kind of disease (சா.அக.);.
மதுரகம்	மதுரகம் maduragam, பெ.(n.) 1. இலுப்பை மரம்; a sweet fragrant flowering tree. 2. எட்டி மரம்; a tree. 3. அதிமதுரம்; liquorice. 4. குன்றிமணி; jeweller's bead (சா.அக.);.
மதுரச்சம்பா	மதுரச்சம்பா maduraccambā, பெ.(n.) சம்பா நெல்வகை (C.G.);; a species of sweet paddy.
மதுரசம்	மதுரசம் madurasam, பெ.(n.) மதுச்சாறம் பார்க்க; see {}. [மது + Skt.ரசம்.]
மதுரை	மதுரை1 madurai, பெ.(n.) 1. பாண்டியர் தலைநகரம்; Madurai the capital of the {} kingdom. "மாட மதுரையுந் தருகுவன்" (புறநா.32);. 2. சத்தபுரிகளுள் ஒன்றானதும் கண்ணன் பிறந்ததுமான வடமதுரை; Muttra in Agra, sacred as the birth place of {}, one of catta-puri, (q.v.);. "மன்னு மதுரை தொடக்கமாக" (திவ்.நாய்ச்.12, 10);. மதுரை2 madurai, பெ.(n.) கள் (சூடா.);; spirituous liquor. மதுரை3 madurai, பெ.(n.) இனிமையானது; that which is sweet to thetaste.
மதுரைக்கணக்காயனார்	மதுரைக்கணக்காயனார் maduraikkaṇakkāyaṉār, பெ.(n.) நக்கீரனார் தந்தையான புலவர் (இறை.1, பக்.8);; a poet father of {}. [மதுரை + கணக்காயனார்.]
மதுரைக்கழகம்	மதுரைக்கழகம் maduraikkaḻkam, பெ.(n.) மதுரையில் இருந்த மூன்றாம் தமிழ்க் கழகம்; the third Tamil-k-{} of Madurai.

மதுரைக்காஞ்சி	மதுரைக்காஞ்சி maduraikkāñji, பெ.(n.) பத்துப் பாட்டினுள் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனை மாங்குடிமருதனார் பாடிய பாட்டு; a poem in {} on the {} king {} of {} fame, by {}.
மதுரைக்கூலவாணிகன்சாத்தன்	மதுரைக்கூலவாணிகன்சாத்தன் maduraigālavāṇigaṉcāddaṉ, பெ.(n.) மணிமேகலையாசிரியர்; a merchant and poet of Madurai, author of {}. "மதுரைக் கூல வாணிகன் சாத்தன் கேட்டனன்" (சிலப்.பதி, 89);. [மதுரை + கூலவாணிகன்சாத்தன்.]
மதுரைச்சங்கம்	மதுரைச்சங்கம் maduraiccaṅgam, பெ.(n.) மதுரைக்கழகம் பார்க்க; see {}.
மதுரைத்தொகை	மதுரைத்தொகை maduraiddogai, பெ.(n.) மதுரைச்சங்கம் பார்க்க; see {}. "மதுரைத் தொகை யாக்கினானும்" (தேவா. 1179, 11);. [மதுரை + தொகை.]
மதுரைமாதெய்வம்	மதுரைமாதெய்வம் maduraimādeyvam, பெ.(n.) மதுராபதி பார்க்க; see {} (adj.); "மதுரைமா தெய்வம் வந்து தோன்றி" (சிலப்.பதி.43);. [மதுரை + மாதெய்வம்.]
மதுரைமாதேவி	மதுரைமாதேவி maduraimādēvi, n.) மீனாட்சியம்மை (யாழ்.அக.);; {}, as the Goddess of Madurai. [மதுரை + மாதேவி.]
மதுரையுப்பூரிகுடிகிழான்	மதுரையுப்பூரிகுடிகிழான் maduraiyuppūriguḍigiḻāṉ, பெ.(n.) உருத்திரசன்மனின் தந்தை (இறை.1, பக்.4);; father of {}. [மதுரை + உப்பூரிகுடிகிழான்.]
மதுரைவீரன்	மதுரைவீரன் maduraivīraṉ, பெ.(n.) ஒரு சிற்றூர்த் தெய்வம் (இ.வ.);; a village deity. [மதுரை + வீரன்.]
மந்தகதி	மந்தகதி mandagadi, 1. சுணங்கிய நடை; slow pace. 2. மந்தக்குணம் பார்க்க; see {}. [மந்தம் + கதி. கதி = செலவு (பயணம்);.]

மந்தகாசம்	மந்தகாசம்1 mandakācam, பெ.(n.) 1. மந்தாரகாசம் பார்க்க; (M.L.); see {}. 2. நோய் வகை; a species of consumption (வின்.);. [மந்தம் + காசம்.] மந்தகாசம்2 mandakācam, பெ.(n.) புன்சிரிப்பு; gentle laugh, smile (கொ.வ);. மந்தகாசம் mandakācam, பெ.(n.) செம்மந்திக் குரங்கு; a kind of red faced monkey (சா.அக.);.
மந்தகுணம்	மந்தகுணம் mandaguṇam, பெ.(n.) மந்தக் குணம் பார்க்க; see {}. [மந்தக்குணம்-→மந்தகுணம்.]
மந்தசீற்காரம்	மந்தசீற்காரம் mandacīṟkāram, பெ.(n.) கலவிக் காலத்தில் மகளிர் வாயினின்றெழும் உரிஞ்சற் சிற்றோசை; the gentle hiss made by women in sexual enjoyment. "மந்தசீற்காரம் வஞ்சியர் செய்து" (கொக்கோ. 2:12);. [மந்தம் + சீற்காரம்.]
மந்தசெபம்	மந்தசெபம் mandasebam, பெ.(n.) வாய்க்குள் ஒதும் செபம் (சிவதரு.சிவஞானயோ.81);; prayer uttered inaudibly. [மந்தம் + செபம்.]
மந்தச்சூடு	மந்தச்சூடு mandaccūṭu, பெ.(n.) இயல்பினும் மிகுந்த சூடு; slight heat than normal. [மந்தம் + சூடு.]
மந்தசம்	மந்தசம் mandasam, பெ.(n.) வெண்ணெய்; butter (சா.அக.);.
மந்தசானம்	மந்தசானம்1 mandacāṉam, பெ.(n.) தூக்கம்; sleep (சா.அக.);. மந்தசானம்2 mandacāṉam, பெ.(n.) தீ (சங்.அக.);; fire.
மந்தரம்	மந்தரம் mandaram, பெ.(n.) 1. சோம்பல்; dullness. 2. வெண்ணெய்; butter (சா.அக.);.

மந்தநாடி	மந்தநாடி mandanāṭi, பெ.(n.) மெதுவாய் ஒடும் நாடி நடை; slow pulse. [மந்தம் + நாடி.]
மந்தப்படு-தல்	மந்தப்படு-தல் mandappaḍudal, 20 செ.கு.வி.(v.i.) செரியாதிருத்தல்; causing indigestion. [மந்தம் + படு-.]
மந்தடைப்பன்	மந்தடைப்பன் mandaḍaippaṉ, பெ.(n.) கால்நடைக்கு வரும் நோய்களுள் ஒன்று (மாட்டுவை.சிந்.);; a cattle disease. [மந்து-→மந்தை = கால்நடைக் கூட்டம், கால்நடை. மந்து + அடைப்பன்.]
மந்தணம்	மந்தணம் mandaṇam, பெ.(n.) 1. மந்திரம்1 பார்க்க; see mandiram. "மந்தண முற்றுழீஇ" (கம்பரா. விபீடண.36);. 2. கமுக்கம்; secret. "மந்தண மிகுந்துபுரி மாமடிதன் வேள்வி" (தேவா.324:7);.
மந்தப்பார்வை	மந்தப்பார்வை mandappārvai, பெ.(n.) 1. குறைந்த பார்வை; short sightness. 2. கம்மலான பார்வை; dullness of vision. [மந்தம் + பார்வை.]
மந்தம்	மந்தம்1 mandam, பெ.(n.) 1. சுணக்கம்; slowness, tardiness. "மந்தத்தேகும்....... தேரே" (இரகு.கடிமண.14);. 2. அறிவு மழுக்கம்; dullness, stupidity, ignorance. "மந்தமற வோதுவிக்க" (திருமுறைகண்..5);. 3. சோம்பல் (சூடா.);; indolence, laziness. 4. புன்மை; meanness, worthlessness, smallness. 5. மென்மைத் தன்மை; softness, freshness. "மந்த மலர்" (தேவா.1009:6);. 6. பாடற் பயன் எட்டனுள் ஒன்றான சமனிகை; medium note, one of eight {} (சிலப்.3:16, உரை);. 7. படுத்தலிசை; lowness of tone. "எண் படுத்தல் மந்தம்" (சீவக.735, உரை);. 8. தென்றல்; gentle wind, southern wind. "மந்தம் வந்துலவுசீர் மழபாடியே" (தேவா.316, 3);. 9. மந்தச்சா பார்க்க; see {}. 10. குதிரை நடை வகை; a pace of horse (சுக்கிரநீதி.72);. தனக்கு மட்டும் கேட்கும்படி மந்திரஞ் சொல்லுதல்

மந்தமதி	மந்தமதி mandamadi, குறைவான அறிவு, அறிவுக்குறை; dull sense. [மந்தம் + மதி.]
மந்தமந்தம்	மந்தமந்தம் mandamandam, வி.எ.(adv.) மெல்ல மெல்ல; gently, slowly. "மந்த மந்த நடந்தது வாடையே" (கம்பரா. கிளைகண்டு. 14);. [மந்தம் + மந்தம்.]
மந்தமந்திரம்	மந்தமந்திரம் mandamandiram, பெ.(n.) தனக்கு மட்டும் கேட்கும்படி பலுக்கும் மந்திரம் (தணிகைப்பு.அகத்.179);; mandram recited in a tone audible to the reciter alone. [மந்தம் + மந்திரம்.]
மந்தமா	மந்தமா mandamā, பெ.(n.) யானை (சூடா.);; elephant, as slow in gait. [மந்தம் + மா. மெதுவாய் நடக்கும் விலங்காதலின் யானை மந்தமா எனப்பட்டது.]
மந்தமாருதம்	மந்தமாருதம் mandamārudam, பெ.(n.) தென்றல்; the southern breeze, as gentle. "மந்தமாருத மூர்வதோர் கிரி" (கம்பரா. படைக்காட்சி.14);. [மந்தம் + Skt.மாருதம்.]
மந்தரவரசன்	மந்தரவரசன் mandaravarasaṉ, பெ.(n.) பெருங்கதைக் காவியத்தில் வரும் மாந்தன்; a character found in the epic {} (சி.பெ.அக.);.
மந்தரை	மந்தரை mandarai, பெ.(n.) கைகேயியின் தாதியான கூனி; a maid servent of {}. "மந்தரை பின்னரும் வகைந்து கூறுவாள்" (கம்பரா.மந்தரைசூழ்.60);. மறுவ. கூனி.
மந்தல்	மந்தல் mandal, பெ.(n.) மந்தம் பார்க்க; see mandam. "மந்தலாய மல்லிகையும் புன்னை வளர்குரவின் பந்தல்" (தேவா.46, 7);
மந்தவறிவு	மந்தவறிவு mandavaṟivu, பெ.(n.) மழுங்கலான அறிவு; dull intellect. "மந்தவறி வாகியின்பம் வாயாதிருந் தலைந்தால்" (தாயு.பராபர.199);. [மந்தம் + அறிவு.]
மந்தவாடை	மந்தவாடை mandavāṭai, பெ.(n.) இளவாடைக் காற்று; gentle northern breeze. "மந்த வாடையு மலையத் தென்றலும்" (தெ.க.தொ.5:180);. [மந்தம் + வாடை. தெற்கிலிருந்து வீசுவது தென்றல். வடக்கிலிருந்து வீசுவது வாடை.]

மந்தவாரம்	மந்தவாரம் mandavāram, பெ.(n.) காரிக் கிழமை; Saturday, as Saturn's day. [மந்தம் + வாரம்.]
மந்தவிசை	மந்தவிசை mandavisai, பெ.(n.) (இசை.); மந்திரம்2, 1 பார்க்க; see mandaram. [மந்தம் + இசை.]
மந்தவாந்தி	மந்தவாந்தி mandavāndi, செரியாமை யாலுண்டாகும் வாந்தி; vomiting caused by indigestion. [மந்தம் + வாந்தி.]
மந்தவிரோதி	மந்தவிரோதி mandavirōti, பெ.(n.) சுக்கு (பரி.அக.);; dried ginger. Skt.விரோதி > த. பகைவன்.
மந்தவெதுப்பு	மந்தவெதுப்பு mandaveduppu, பெ.(n.) கால்நடைகளின் நோய் வகை (மாட்டுவை. சிந்.);; a kind of cattle-disease. [மந்தம் + வெதுப்பு.]
மந்தவைரி	மந்தவைரி mandavairi, பெ.(n.) மந்த விரோதி பார்க்க; see {}. [மந்தம் + வைரி.]
மந்தவோசை	மந்தவோசை mandavōcai, பெ.(n.) கோட்டை மதிலின் கதவிலிடுங் கணைய மரம்;āḍḍaimadiliṉkadaviliḍuṅgaṇaiyamaram, [மந்தம் + ஓசை.]
மந்தளிச்சுறா	மந்தளிச்சுறா mandaḷiccuṟā, பெ.(n.) கடல்மீன் வகை; shark, dull brown. carcharias sorrah.
மந்தன்	மந்தன் mandaṉ, பெ.(n.) 1. அறிவு மழுங்கியவன் (பிங்.);; dull person. 2. சுணக்கமாய் வேலை செய்யும் பணியாளன் (சுக்கிரநீதி.108);; servant who is slow in work. 3. கூற்றுவன் (யாழ்.அக.);; yaman, God of death. 4. காரி(சனி); (இலக்.வி.883);; the planet saturn, as slow. [மந்தம்= அறிவுக்குறை, மந்தம்-→ மந்தன்.]

மந்தன்கள்ளி	மந்தன்கள்ளி mandaṉkaḷḷi, பெ.(n.) கள்ளி வகை; cement plant, winged square plant. [மந்தன் + கள்ளி.]
மந்தனகாந்தம்	மந்தனகாந்தம் mandaṉakāndam, பெ.(n.) ஊசிக்காந்தம்; a magnet of load stone attracting needle (சா.அக.);.
மந்தனம்	மந்தனம்1 mandaṉam, பெ.(n.) கடைதல்; churning (சா.அக.);. மந்தனம்2 mandaṉam, பெ.(n.) யானையின் முகபடாம் (வின்.);; cloth thrown over the fore head of an elephant. மந்தனம்3 mandaṉam, பெ.(n.) மந்தணம் பார்க்க; (யாழ்.அக.);; see {}.
மந்தனி	மந்தனி mandaṉi, பெ.(n.) மந்தினி1 பார்க்க; (வின்.);; see {}.
மந்தாயுள்	மந்தாயுள் mandāyuḷ, பெ.(n.) குறைவான வாணாள்; short life (சா.அக.);.
மந்தாரக்கணம்	மந்தாரக்கணம் mandārakkaṇam, பெ.(n.) குழந்தைகளுக்கு மழைக் காலத்தி லுண்டாகும் கண்ணோய்; an eye-diseases in rainy season for children (சா.அக.);.
மந்தாரகம்	மந்தாரகம் mandāragam, பெ.(n.) 1. வெள்ளெருக்கு; white madar. 2. மந்தாரை; a tree (சா.அக.);.
மந்தாரகெங்கை யோன்	மந்தாரகெங்கையோன் mandārageṅgaiyōṉ, பெ.(n.) துரிசு; copper sulphate (சா.அக.);.
மந்தாரப்புண்	மந்தாரப்புண் mandārappuṇ, பெ.(n.) ஆறாப்புண் (சங்.அக.);; festering sore.
மந்தாரப்பூ	மந்தாரப்பூ mandārappū, பெ.(n.) மந்தாரை பார்க்க; see {} (சா.அக.);.

மந்தாரபீதம்	மந்தாரபீதம் mandārapītam, பெ.(n.) பித்தளை மலை; mountain containing brass ore (சா.அக.);.
மந்தாரம்	மந்தாரம்1 mandāram, பெ.(n.) கார்முகில் மூட்டமான நிலை; cloudiness, murkiness, "மழையும் மந்தாரமும் வந்தன" (தஞ்சைவா. 99);. "வானம் மப்பும் மந்தாரமுமாய் இருக்கிறது" (உ.வ.);. தெ. மந்தாரமு. [மந்தம்-→மந்தாரம்.] மந்தாரம்2 mandāram, பெ.(n.) 1. ஐந்து மரங்களுள் ஒன்று; a tree of heaven. one of fire trees (q.v.);. "மந்தாரத்திற் றாரம்பயின்று மந்தம் முரல் வண்டு....... சடை வானத் தடலரைசே" (திருவாச.6, 36);. 2. முண்முருங்கை; Indian coral-tree (பதார்த்த.617);. 3. செம்பரத்தை; shoe flower. "மந்தாரமலை மலர்வேய்ந்து...... வண்டு முரன்று பாட" (சீவக.1959);. [மந்தாரை-→மந்தாரம்.]
மந்தாரமணிமுடிச ருப்பம்	மந்தாரமணிமுடிசருப்பம் mandāramaṇimuḍisaruppam, பெ.(n.) நாக மலை; mountain containing zinc ore (சா.அக.);.
மந்தாரி-த்தல்	மந்தாரி-த்தல் mandārittal, 11 செ.கு.வி.(v.i.) மேகமூட்டமாயிருத்தல் (வின்.);; to be over cast, cloudy. [மந்தாரம்-→மந்தாரி-.]
மந்தாரிகம்	மந்தாரிகம் mandārigam, பெ.(n.) முள் முருங்கை; a tree (சா.அக.);.
மந்தாரை	மந்தாரை1 mandārai, பெ.(n.) 1. பூஞ்செடி; a flowering plant. 2. மரவகை; a kind of tree (சா.அக.);. வகைகள்: 1. கொக்கிறகு (அல்); வெள்ளை மந்தாரை; 2. மஞ்சள் மந்தாரை; 3. காட்டு மந்தாரை; 4. சிவப்பு மந்தாரை; 5.செம்மந்தாரை; 6. கிளியிறகு மந்தாரை; 7. பெருமந்தாரை அல்லது இலை மந்தாரை; 8. படர் மந்தாரை; 9. கொடி மந்தாரை; 10. அந்தி மந்தாரை; 11. மலை மந்தாரை; 12. கள்ளி
மந்தாரை. மந்தாரை	மந்தாரை. மந்தாரை2 mandāraimandārai, பெ.(n.) 1. மரவகை; purple mountain ebony, m.tr., Bauhinia purpurea. 2. மர வகை; variegated mountian ebony, m.t.r. Bakkinia variegata purpurascens.
மந்தானம்	மந்தானம் mandāṉam, பெ.(n.) மத்து (வின்.);; churning stick.

மந்தானிலம்	மந்தானிலம் mandāṉilam, பெ.(n.) தென்றல்; southern breeze, as gentle. "மந்தானிலம் வந்தசை பந்தரின்" (பெரியபு.மூர்த்தி.6);.
மந்தி	மந்தி1 mandi, பெ.(n.) 1. பெண்குரங்கு (தொல்.பொருள்.622, உரை);; female monkey. 2. குரங்கு (பிங்.);; monkey in general "மகமுயங்கு மந்தி வரைவரை பாய" (பரிபா.15:38);. 3. வண்டு (பிங்.);; bee. மந்தி2 mandittal, 11 செ.கு.வி.(v.i.) 1. சுணங்குதல்; to be slow, to delay. "திருமந்தி யாதருளும்" (திருவானைக். கோச்.1); 2. செரியாமை; to be undigested, as food. 3. மந்தமாதல் (உ.வ.);; to become dull. மந்தி3 mandi, பெ.(n.) ஆடுதின்னாப் பாளை (யாழ்.அக.);; worm-killer. மந்தி4 mandi, பெ.(n.) கதிரவன்; sun. "எயிறுந் துண்டமும்....... மந்தியும் வாணியும்..... இழப்ப" (ஞானா.33, 6); (திருமுரு.42, வேறுரை);.
மந்திக்கால்	மந்திக்கால் mandikkāl, பெ.(n.) மாட்டு குற்றவகை (பெரியமா.);; a defect in cattle. [மந்தி + கால்.]
மந்திட்டி	மந்திட்டி mandiṭṭi, பெ.(n.) மஞ்சிட்டி1 பார்க்க; see {}. [மஞ்சிட்டி-→மந்திட்டி.]
மந்தித்தவயிறு	மந்தித்தவயிறு mandittavayiṟu, பெ.(n.) செரியா வயிறு; distempered stomach (சா.அக.);. [மந்தித்த + வயிறு.]
மந்திப்பு	மந்திப்பு mandippu, பெ.(n.) 1. சுறுசுறுப்பின்மை; dulness, sluggishness. 2. செரியாமை; indigestion. [மந்தம்-→மந்திப்பு.]

மந்திபுரளு-தல்	மந்திபுரளு-தல் mandiburaḷudal, பெ.(n.) கோடைப் புயலுக்கு முன்தோன்றும் அறிகுறி (க.ப.அக.);; a symbol of storm in summer season. [மந்தி + புரளு-.]
மந்திமூலைத்தலை வாரை	மந்திமூலைத்தலைவாரை mandimūlaittalaivārai, பெ.(n.) ஒலையாற் செய்த கவிப்பு வகை (யாழ்.அக.);; a kind of olai head-cover. [மந்திமூலை + தலைவாரை.]
மந்திரக்கலப்பை	மந்திரக்கலப்பை mandirakkalappai, பெ.(n.) மந்திரத்திற்குரிய பண்டம்; bag of article used while reciting a mantram. "மானுரிமடிய மந்திரக் கலப்பையும்" (பெருங்.உஞ்சைக்.36, 226);. [மந்திரக்கலம் + பை.]
மந்திரக்கலை	மந்திரக்கலை mandirakkalai, பெ.(n.) மந்திரங்களைப் பற்றிய அறிவியல்; science of mandrams. [மந்திரம் + கலை.]
மந்திரக்காரன்	மந்திரக்காரன் mandirakkāraṉ, பெ.(n.) மந்திரத்தினால் செயல் செய்பவர் (வின்.);; conjurer, wizard. [மந்திரம் + காரன்.]
மந்திரக்காவி	மந்திரக்காவி mandirakkāvi, பெ.(n.) செங்காவி தோய்த்த துறவியுடை; cloth dyed with red ochere and worn by ascetics. [மந்திரம் + காவி.]
மந்திரக்கிழவர்	மந்திரக்கிழவர் mandirakkiḻvar, பெ.(n.) அறங்கூறு அவையத்தோர்; king's counsel-lors ministers. "ஆனையாள்..... தான் மந்திரக் கிழவரை வருகென் றேவினான்" (கம்பரா.அயோத்.மந்திர.4);. [மந்திரம் + கிழவர்.]
மந்திரக்குளியல்	மந்திரக்குளியல் mandirakkuḷiyal, பெ.(n.) எழுவகைக் குளியலுள் ஒன்றான மந்திரநீர்க் குளியல் (வின்.);; purification by sprinkling a few drops of water on the head with appropriate mandram, one of seven kinds of bath. [மந்திரம் + குளியல்.]
மந்திரக்கூடம்	மந்திரக்கூடம் mandirakāṭam, பெ.(n.) கருங்கல்; granite (சா.அக.);.

மந்திரக்கூர்மை	மந்திரக்கூர்மை mandirakārmai, பெ.(n.) இந்துப்பு; rock salt (சா.அக.);.
மந்திரக்கூறை	மந்திரக்கூறை mandirakāṟai, பெ.(n.) பூசைப்பட்டு (வின்.);; consecrated garment, silk or other ceremonially pure for wearing during {}. [மந்திரம் + கூறை.]
மந்திரக்கோட்டி	மந்திரக்கோட்டி mandirakāṭṭi, பெ.(n.) உசாவற்குரிய அவை; council hall. "மன முணக் கிளந்த மந்திரக் கோட்டியுள்" (பெருங்.உஞ்சைக்.36, 277);. [மந்திரம் + கோட்டி. கோடகம்-→ கோட்டி. கொளுத்தி-→ கோட்டி. கோட்டி பார்க்க; see {}.]
மந்திரக்கோடி	மந்திரக்கோடி mandirakāṭi, பெ.(n.) மந்திரங்களோடும் வாழ்த்துக்களோடும் மணமகள் பெறும் கூறைப் புடவை; the wedding cloth given to a bride, as consecrated with mantram. "மந்திரக் கோடி யுடுத்தி" (திவ்.நாய்ச்.6, 5);. [மந்திரம் + கோடி. கோடு-→ கோடி. விளிம்பில் கரை (கோடு); கட்டிய புத்தாடை.]
மந்திரகலை	மந்திரகலை mandiragalai, பெ.(n.) மந்திரக் கலை பார்க்க; see mandira-k-kalai. [மந்திரம் + கலை.] மந்திரம் என்பதை வட சொல்லென மயங்கியதால் சென்னைப் பல்கலைக் கழகப் பேரகரமுதலியில் வல்லெழுத்து மிகாது வந்துள்ளது. கலை என்பது கலைகளுக்கெல்லாம் பொதுப்பெயர். மந்திரம் என்பது சிறப்புப் பெயர். இஃது இருபெயரொட்டுப் பண்புப் பெயராதலின் வல்லெழுத்து மிகுந்தே வரும். மந்திரம் பார்க்க; see mandiram.
மந்திரகாவி	மந்திரகாவி mandirakāvi, பெ.(n.) மந்திரக் காவி பார்க்க; see {}. [மந்திரக்காவி-→மந்திரகாவி.]
மந்திரச்சாலை	மந்திரச்சாலை mandiraccālai, பெ.(n.) மந்திரிகளுடன் உசாவல் செய்யும் தனி மண்டபம்; king's delibarative assembly. "அரசவை விடுத்த வேந்தன்..... மாடக்கோயில் மந்திரசாலை சேர்ந்தான்" (சூளா.குமார.4);. [மந்திரம் + சாலை.]
மந்திரச்சுற்றம்	மந்திரச்சுற்றம் mandiraccuṟṟam, மந்திரக்கிழவர் பார்க்க; see {}, "மந்திரச் சுற்றமொடு மன்னனும் விரும்பி" (மணிமே. 28:184);. [மந்திரம் + சுற்றம்.]
மந்திரசத்திமூலி	மந்திரசத்திமூலி mandirasattimūli, பெ.(n.) கருந்தேக்கு; black teak (சா.அக.);.

மந்திரசாலை	மந்திரசாலை mandiracālai, பெ.(n.) மந்திரச்சாலை பார்க்க; see {}. [மந்திரம் + சாலை.]
மந்திரசித்தி	மந்திரசித்தி mandirasitti, பெ.(n.) மந்திர வுருவேற்றிப் பெற்ற பேறு; super natural power acquired by means of mantram. "ஐயன் மந்திர சித்தியன்ன சிலைத் தொழில்" (கம்பரா.அதிகா.208);.
மந்திரசுத்தி	மந்திரசுத்தி mandirasutti, பெ.(n.) ஐவகைத் தூய்மை யாக்கலுள் மந்திரத்தால் தூய்மை செய்கை (வின்.);; ceremonial purification by sprinkling water consecrated by mandram, one of panja sutti. [மந்திரம் + வ. சுத்தி.]
மந்திரஞ்செபி–த்தல்	மந்திரஞ்செபி–த்தல் mandirañjebittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) மந்திரத்தை உருவேற்றுதல்; to recite or repeat mandra. [மந்திரம் + Skt.செபி-.]
மந்திரத்துணைவர்	மந்திரத்துணைவர் mandirattuṇaivar, பெ.(n.) மந்திரக்கிழவர் பார்க்க; see {}. "மைத்துன மன்னரு மந்திரத் துணைவரும்" (பெருங்.உஞ்சைக்.38, 132);. [மந்திரம் + துணைவர்.]
மந்திரத்தூண்	மந்திரத்தூண் mandirattūṇ, பெ.(n.) நஞ்சு முதலியவற்றைத் தீர்க்க மந்திரத்துடன் நாட்டப்பட்ட தூண் (வின்.);; post set up with incantations as an antidote for venomous bites or for magical purposes (வின்.);. [மந்திரம் + தூண்.]
மந்திரத்தோழி	மந்திரத்தோழி mandirattōḻi, பெ.(n.) தலைவியின் நெருங்கிய தோழி; confidential maid of a lady. "யாப்பியாயினியெனு மந்திரத் தோழியொடு" (பெருங்.மகத.9, 54);. [மந்திரம் + தோழி.]
மந்திரபசு	மந்திரபசு mandirabasu, பெ.(n.) பூனை; cat (சா.அக.);.
மந்திரபூதரத்துமன்	மந்திரபூதரத்துமன் mandirapūtarattumaṉ, பெ.(n.) கழுலன்; a brahmini kite, king of birds (சா.அக.);.

மந்திரம்	மந்திரம்1 mandiram, பெ.(n.) 1. திண்ணிய எண்ணம், மனவுறுதி (பிங்.);; strong thought. 2. சூழ்வு, கலந்தாய்வு (ஆலோசனை); (பிங்.);; delibration, consultation. 3. அரசியல் பற்றிய அரசன் அல்லது அமைச்சன் சூழ்வு; political consultation by king or minister. 4. அமைச்சர் குழு, மந்திரிகள் அவை; royal council of advisers. "மன்னவன்றனக்கு நாயேன் மந்திரத்துள்ளேன்" (கம்பரா.உருக்காட். 31); 5. மறைமொழி; a commanding word. "நிறைமொழி மாந்தர் ஆணையிற் கிளந்த மறைமொழிதானே மந்திரம் என்ப" (தொல். செய்.176);. 6. திருமூலர் எழுதிய திருமந்திரம்; treatise by {}. 7. சிவபோற்றி (சிவாயநம); என்பது போன்ற திருமொழி; sacred formula of invocation of {}. 8. வசிய மந்திரம்; mandiram to attract. 9. சாவிப்பு மந்திரம்; mandiram to. [முன்-→மன் + திரம். முன்னுதல் = கருதுதல், சூழ்தல். மன் + திரம் – மந்திரம்.] மந்திரம்2 mandiram, பெ.(n.) 1. வீடு; house. "மந்திரம் பலகடந்து" (கம்பரா.ஊர்தேடு.138);.
மந்திரம்பண்ணு-தல்	மந்திரம்பண்ணு-தல் mandirambaṇṇudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மந்திரத்தால் கேடு (பில்லி சூனியம்); வைத்தல்; to practise sorcery. 2. பார்க்க; see {}. [மந்திரம் + பண்ணு.]
மந்திரமாக்கள்	மந்திரமாக்கள் mandiramākkaḷ, பெ.(n.) மந்திரக்கிழவர் பார்க்க; see {}. "மந்திரமாக்கள்......... தெளிந்து செய்கென" (பெருங்.மகத.19, 108);. [மந்திரம் + மாக்கள்.]
மந்திரமாடம்	மந்திரமாடம் mandiramāṭam, பெ.(n.) உசாவல் செய்யும் மண்டபம்; hall where king's counsellors hold their delibration. "மந்திரமாடத்து மறைந்தன னிருந்து" (பெருங்.இலாவண.9, 35);. [மந்திரம் + மாடம்.]
மந்திரமாலிகை	மந்திரமாலிகை mandiramāligai, பெ.(n.) மந்திரமாலை பார்க்க; see {}. "மந்திரமாலிகை சொல்லு மியமநியமாதியா மார்க்கத்தில்" (தாயு. தேசோ.1);. [மந்திரம் + மாலிகை. மாலை-→ மாலிகா(Skt.);-→மாலிகை.]
மந்திரமாலை	மந்திரமாலை mandiramālai, பெ.(n.) சிவன், திருமால் இவர்களுக்குரிய ஐந்தெழுத்தும், எட்டெழுத்தும்; mystic formula sacred to {} and {}. "நற்றிரு மந்திர மாலை...... எனவெடுத்து" (பெரியபு.திருமூல.26);. [மந்திரம் + மாலை.]

மந்திரமூர்த்தி	மந்திரமூர்த்தி mandiramūrtti, பெ.(n.) 1. மந்திர வடிவான கடவுள்; god, as embodied in a mantram. "அதிதேவதை யுமாய் மந்திர மூர்த்தியுமாய் ஒங்காரமாயே நின்று" (திருக்களிற்றுப்.25, உரை);. 2. மந்திர நாயகன் பார்க்க; (யாழ்.அக.);; see {}. 3. மந்திரவாதி, 1 பார்க்க; see {}. [மந்திரம் + Skt.மூர்த்தி.]
மந்திரமைந்து	மந்திரமைந்து mandiramaindu, பெ.(n.) ஐந்தெழுத்து மந்திரம்; a mantram of five letters. "மந்திரமைந்துமாதோ...... அதன் செவிச் செப்புகின்றான்" (சீவக.945);. [மந்திரம் + ஐந்து.]
மந்திரயாகம்	மந்திரயாகம் mandirayākam, பெ.(n.) மந்திரஞ்சொல்லி; reciting of a mantram considered a form of sacrifice (சிவதரு. ஐவகை.2, உரை);. [மந்திரம் + Skt.யாகம்.]
மந்திரர்	மந்திரர் mandirar, பெ.(n.) அமைச்சர் (சூடா.);; king's ministers. [மந்திரம்-→மந்திரன்-→ மந்திரர்.]
மந்திரவசியம்	மந்திரவசியம் mandiravasiyam, பெ.(n.) மயக்கு; spell (சா.அக.);. [மந்திரம் + Skt.வசியம்.]
மந்திரவாதம்	மந்திரவாதம் mandiravātam, பெ.(n.) 1. மந்திரஞ்சொல்லுதல்; uttering mantram. 2. மந்திரமே மூலபொருளெனக் கொள்ளும் ஒரு சமயம் (யாழ்.அக.);; a religious system that holds mantram to be the supreme deity. [மந்திரம் + Skt.வாதம்.]
மந்திரவாதி	மந்திரவாதி1 mandiravāti, பெ.(n.) மந்திரவாளி பார்க்க; see {}. [மந்திரம் + வாதி.] மந்திரவாதி2 mandiravāti, பெ.(n.) ஈ; fly (சா.அக.);.
மந்திரவாள்	மந்திரவாள் mandiravāḷ, பெ.(n.) 1. மந்திர ஆற்றல் வாய்ந்த வாள் (வின்.);; magical sword. 2. அரசுக்கு அறிகுறியான வாள் (யாழ்.அக.);; sword of royalty. [மந்திரம் + வாள்.]

மந்திரவாளி	மந்திரவாளி mandiravāḷi, பெ.(n.) 1. மந்திர வல்லமையால் பேயோட்டுதல் முதலியன செய்பவன்; conjurer, sorcerer, wizard, diviner, juggler, magician, one who practises legerdemain. "பேயகன்று குடியோக வருள் செயொரு மந்திர வாதியாகி" (சிவப்.பிர.சிவஞா.பிள். வாரானை.2);. 2. மந்திரவாத சமயத்தோன் (யாழ்.அக.);; follower of the {} religion. [மந்திரம் + ஆளி. ஆள்-→ ஆளி.]
மந்திரவித்தை	மந்திரவித்தை mandiravittai, பெ.(n.) 1. மந்திரங்களைப் பற்றிய கல்வி; science of mantram. 2. மாயக் கல்வி; conjuration. 3. மந்திரோபாசனை பார்க்க; (யாழ்.அக.);; see {}. [மந்திரம் + Skt.வித்தை.]
மந்திரவிதி	மந்திரவிதி mandiravidi, பெ.(n.) மந்திரத்தைப் பயன்படுத்தும் முறை; rules for the use of mantram. "மந்திர விதியின் மரபுளி வழாஅது" (திருமுரு.95);. [மந்திரம் + விதி. Skt.விதி → த.நெறி. மந்திரநெறி பார்க்க;
மந்திரவீதி	மந்திரவீதி mandiravīti, பெ.(n.) மாடவீதி; street, surrounding a temple. "துறக்க மந்திர வீதியு நான்கெனத் தொடுத்தார்" (உபதேசகா. சிவபுண்.140);. [மந்திரம் + வீதி.]
மந்திரவுச்சாடணம்	மந்திரவுச்சாடணம் mandiravuccāṭaṇam, பெ.(n.) மந்திரஞ் சொல்லுதல்; chantiny mantram.
மந்திரவோலை	மந்திரவோலை mandiravōlai, பெ.(n.) அரசன் திருமுகம்; royal command in writing. "மந்திரவோலை போக்கிய வண்ணமும்" (பெருங்.மகத.25:39);. [மந்திரம் + ஒலை.]
மந்திராங்கம்	மந்திராங்கம் mandirāṅgam, பெ.(n.) சவ்வு; mucus membrane (சா.அக.);. [மந்திரம் + அங்கம். மந்திரம் = மறைபொருள்.]
மந்திராய்	மந்திராய் mandirāy, பெ.(n.) கச்சந்திராய்; a species of bitter edible plant (சா.அக.);.
மந்திராயுதம்	மந்திராயுதம் mandirāyudam, பெ.(n.) மந்திரத் தன்மையுள்ள படைக்கலன்; weapon with magical powers. [மந்திரம் + Skt.ஆயுதம்.]

மந்திராலோசனை	மந்திராலோசனை mandirālōcaṉai, பெ.(n.) அரசன் மந்திரிகளுடன் ஆராய்கை; deliberation of a king with his ministers. [மந்திரம் + Skt.ஆலோசனை. த. கலந்தாய்வு.]
மந்திரி	மந்திரி1 mandirittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. மந்திர ஆற்றலால் அடக்குதல்; to keep spell bound, control or enchant by mandram. 2.மந்திரத்தால் வலுவுண்டாகச் செய்தல்; to consecrate with mandram. நீரை மந்தரித்துக் கொடுத்தான் (உ.வ.);. 3. மந்திரத்தால் ஒருநிலைப்படுதல்; to recite mystic formulas or mandram in worship and to meditate. "மந்திரிப்பார் மனத்துளானை" (தேவா.590, 4);. 4. உசாவல்; to consult, take counsel. "மகட்பேசி மந்திரித்து" (திவ்.நாய்ச்.6, 3);. மந்திரி2 mandirittal, 1. மந்திரஞ் சொல்லுதல்; to utter mandram for effecting cure, etc. "சிரத்தினஞ்சுற்ற பின்னை மீண்டிட மந்திரிப்பார்" (பிரபோத.5, 7);. 2. தீய கருத்துகளைச் சொல்லுதல்; to give evil advice. [மந்திரம்2-→மந்திரி.] மந்திரி3 mandiri, பெ.(n.) 1. அமைச்சன்; counsellor, minister. "பழுதெண்ணு மந்திரியின்" (குறள், 639);. வியாழன் [illegible] பிங்
மந்திரிகூடம்	மந்திரிகூடம் mandiriāṭam, பெ.(n.) கருங்கல் (சங்.அக.);; black stone.
மந்திரிகை	மந்திரிகை mandirigai, பெ.(n.) நூற்றெட்டுச் சிற்றிலக்கியங்களுள் ஒன்று (சங்.அக.);; an upanisad, one of 108.
மந்திரினி	மந்திரினி1 mandiriṉi, பெ.(n.) கருமானம்; black art, witch craft (சா.அக.);. மந்திரினி2 mandiriṉi, பெ.(n.) பெண் அமைச்சர், பெண் மந்திரி; lady minister.
மந்திரோச்சாரணம்	மந்திரோச்சாரணம் mandirōccāraṇam, பெ.(n.) மந்திராசரணை பார்க்க; see {}.
மந்திரோபதேசம்	மந்திரோபதேசம் mandirōpatēcam, பெ.(n.) 1. மந்திரத்தைச் சொல்லுகை; instruction in mantram. 2. ஆசிரியன் திருவிலச்சினை செய்த பின் எட்டெழுத்தைப் பலுக்கச் சொல்லித் தருகை (மாலியம்);; [மந்திரம் + வ. உபதேசம்.]

மந்திரோபாசனை	மந்திரோபாசனை mandirōpācaṉai, பெ.(n.) ஒரு தெய்வத்தை அதற்குரிய மந்திரத்தால் வழிபடுகை (வின்.);; propitiation a deity by means of its appropriate mantram. [மந்திரம் + வ. உபாசனை.]
மந்தில்	மந்தில் mandil, பெ.(n.) கப்பற்பாய் தாங்கியைத் தூக்குங் கயிறு (Naut.);; lift, rope from the masthead to the extremity of the yard below, used for raising or supporting the end of the yard.
மந்தினி	மந்தினி1 mandiṉi, பெ.(n.) தயிர்கடை தாழி (பிங்.);; churning pot. [மத்து-→மந்தினி.] மந்தினி2 mandiṉi, பெ.(n.) ஆடு தின்னாப் பாளை (சங்.அக.);; worm-killer.
மந்து	மந்து1 mandu, பெ.(n.) 1. ஆன் கணம்; herd of cows. 2. ஆன்தொழு; cow stall. 3. எருமை நிரை; herd of buffaloas. 4. நீலமலைத் துடவர் குடியிருப்பு; dwelling place of Tudavars of the Nilgris. [முல்-→மல்-→ மன். மன்னுதல் = பொருந்துதல், மிகுதல், நிலை பெறுதல், உறுதியாய் நிற்றல். மன்-→ மன்று = அவை, அம்பலம், ஆன்கணம், ஆன்தொழு, மக்கள் கூடும் நாற்சந்தி. மன்று-→ மந்து (வே.க.4:32);, துடவர்க்கு எருமை நிறை யோம்பலே பிழைப்பு வழியாதலால், அவர் குடியிருப்பு மந்து எனப்பட்டது. ஆட்டுப் பட்டிகளும் மாட்டுப் பட்டிகளும் இருந்தவூர்கள் பட்டியென்றே பெயரீறு பெற்றிருத்தலை நோக்குக. ஒரே பெருங்கல் இருந்த மந்து ஒற்றைக்கல் மந்து (ootacamund); எனப்பட்டது. தெலுங்கு நாட்டில் ஒரு பகுதி ஒருகல் நாடு அல்லது ஒராங்கல் (warangal); நாடு எனப் பெயர் பெற்றிருத்தலைக் காண்க.] மந்து2 mandu, பெ.(n.) 1. அரசன்; king. 2. மனிதன்; man. 3. குற்றம்; fault. [மன்-→மந்து.] மந்து3 mandu, பெ.(n.) 1. காய்வேளை (வின்.);; an annual herb.
மந்துகால்	மந்துகால் mandukāl, பெ.(n.) யானைக் கால் (நாஞ்.);; cochin leg; elephantiasis.
மந்துரம்	மந்துரம் manduram, பெ.(n.) மந்துரை, 1, 2 பார்க்க; see mandurai.

மந்துரை	மந்துரை mandurai, பெ.(n.) 1. குதிரை வரிசை; row of horses. "வாசி மந்துரைக்குத் தலைவராய்" (பாரத. நாடுக.23);. 2. குதிரைச் சாலை; horse-stable. "மந்துரை தன்னுட் கட்ட" (திரு வாலவா.29,16);. 3. தொழுவம் (யாழ்.அக.);; manger. 4. படுக்கை (யாழ்.அக.);; bed.
மந்தேகர்	மந்தேகர் mandēkar, பெ.(n.) கதிரவன் தோன்றும் போதும் மறையும் போதும் அக்கடவுளை நாள்தோறும் தடுத்து எதிர்த்து இறந்திறந்து பிறக்கும் ஒருசார் அரக்கர் (இராக்கதர்);; a group of {} who are believed to perish in attacking the sun daily at sunrise and sunset and resurrect immediately. "வெம்படைகளா லுடன்ற மந்தேகர்" (பாரத.கிருட்டின.87);.
மந்தை	மந்தை mandai, பெ.(n.) 1. கால்நடைக் கூட்டம்; flock, herd. 2. ஊரின் பொது மேய்ச்சலிடம்; common pasture of a village. 3. ஊரிடையிலுள்ள பொது வெளியிடம்; open space in the middle of a village, common to the community. 4. சட்டையின் பின்பக்கத்து ஒட்டுத்துணி (parav.);; back piece of a shirt. 5. தோட்டிய சாதியாருள் ஒரு பிரிவினர் (G.Tp.D.I. 123);; a sub-caste of {}. [முல்-→மல்-→ மன். மன்னுதல் = பொருந்துதல், மிகுதல், நிலைபெறுதல், உறுதியாய் நிற்றல். மன்-→ மன்று = அவை, அம்பலம், அறங்கூறவை, ஆன்கணம், ஆன்தொழு. மன்று-→ மந்து-→ மந்தை (வே.க.4:33);]
மந்தைக்கரை	மந்தைக்கரை mandaikkarai, பெ.(n.) மந்தை, 2 பார்க்க; (இ.வ.);; see mandai.
மந்தைக்கல்	மந்தைக்கல் mandaikkal, பெ.(n.) ஆவுரிஞ்சு தறி (வின்.);, மாடுகள் தம் உடம்பைத் தேய்த்துக் கொள்ள அமைப்பான குத்துக்கல்; rubbing stone for cattle. [மந்தை + கல்.]
மந்தைக்குத்துக்கல்	மந்தைக்குத்துக்கல் mandaikkuttukkal, பெ.(n.) மந்தைக்கல் (நெல்லை.);; see mandai-k-kal. [மந்தை + குத்துக்கல்.]
மந்தைப்பெருச்சாளி	மந்தைப்பெருச்சாளி mandaipperuccāḷi, பெ.(n.) தூதுவளை; a thorny creeper plant.
மந்தைமறி–த்தல்	மந்தைமறி–த்தல் mandaimaṟittal, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) மந்தையைக் காத்தல் (வின்.);; to guard a herd. [மந்தை + மறி.]

மந்தைமுறை	மந்தைமுறை mandaimuṟai, பெ.(n.) நிலக் கிழார்கள் தங்கள் ஊரிலுள்ள ஆடு மாடுகளைத் தத்தம் வயல்களில் உரத்தின் பொருட்டு முறை வைத்துக் கிடைவைக்கச் செய்யும் உரிமை; customary right of the mirasdars to have the cattle of the village penned on their fields for manure, by turn (R.F.);. [மந்தை + முறை.]
மந்தையன்	மந்தையன் mandaiyaṉ, பெ.(n.) மந்தன், 1 பார்க்க; see {}. [மந்தன்-→மந்தையன்.]
மந்தைவரிசை	மந்தைவரிசை mandaivarisai, பெ.(n.) மந்தைமுறை பார்க்க; (R.F.);; see {}. [மந்தைமுறை-→மந்தைவரிசை. முறை = வரிசை.]
மந்தைவாசி	மந்தைவாசி mandaivāci, பெ.(n.) கருஞ்சிவதை வேர்; black turpeth root (சா.அக.);.
மந்தைவெளி	மந்தைவெளி mandaiveḷi, பெ.(n.) 1. மேய்ச்சல் திறந்தவெளி; village commons, used as posture ground. 2. கால்நடையை அடைத்து வைக்கும் அடைப்பிடம் (வின்.);; pen for cattle. [மந்தை + வெளி.]
மந்தோக்கினி	மந்தோக்கினி mandōkkiṉi, பெ.(n.) முன்னை மரம்; a tree (சா.அக.);.
மந்தோச்சம்	மந்தோச்சம் mandōccam, பெ.(n.) கோள் வட்டத்தின் மிகு அருகான அல்லது மிகத் தொலைவான இடம் (வின்.);;
மந்தோததி	மந்தோததி mandōdadi, பெ.(n.) பாற்கடல் (யாழ்.அக.);; the ocean of milk.
மந்தோற்சாகம்	மந்தோற்சாகம் mandōṟcākam, பெ.(n.) இளஞ்சூடு; luke warmness (சா.அக.);.
மப்பன்	மப்பன் mappaṉ, பெ.(n.) மந்தன், 1 பார்க்க; (இ.வ.);; see {}.

மப்பு	மப்பு mappu, பெ.(n.) 1. முகில் மூட்டம்; being overcast or cloudy. 2. செரியாமை; indigestion. 3. மயக்கம்; bewilderment beclouded state of the intellect, as by intoxication. 4. மட்டித்தனம்; dullness. 5. செருக்கு; arrogance. "இந்த ஆள்களின் மப்பை எடுக்கவேனும்" (உ.வ.);.
மப்புகட்டியிரு-த்தல்	மப்புகட்டியிரு-த்தல் mappugaṭṭiyiruttal, 3 செ.குன்றாவி.(v.t.) மழை வருவதற்கு முந்தைய நிலையான முகில் திரண்டிருத்தல்; cloudy sky (க.ப.அக.);. [மப்பு + கட்டியிரு-.]
மப்புச்சோளம்	மப்புச்சோளம் mappuccōḷam, பெ.(n.) மந்தத்தை யுண்டாக்குமொரு வகைச் சோளம்; Indian millet which is difficult for digestion (சா.அக.);. [மப்பு + சோளம்.]
மப்புண்டாகு-தல்	மப்புண்டாகு-தல் mappuṇṭākudal, 7 செ.கு.வி. (v.i.) மப்பு தோன்றுதல்; feeling loss of appetite. [மப்பு + உண்டாகு-.]
மப்புமந்தாரம்	மப்புமந்தாரம் mappumandāram, பெ.(n.) முகில் மூட்டநிலை (கொ.வ.);; overcast and clouded state of the sky. மேகம் மப்பும் மந்தாரமாக இருக்கிறது (பே.வ.);. [மப்பு + மந்தாரம்.]
மம்புதா	மம்புதா mambutā, பெ.(n.) கோரைக் கிழங்கு; a fragrant root (சா.அக.);.
மம்மட்டி	மம்மட்டி1 mammaṭṭi, பெ.(n.) மண்வெட்டி (இ.வ.); பார்க்க; see {}. [மண்வெட்டி-→மம்முட்டி-→ மம்மட்டி (கொ.வ.);.] மம்மட்டி2 mammaṭṭi, பெ.(n.) சிற்றாமுட்டி (மலை.);; rose-coloured sticky mallow.
மம்மத்திரி	மம்மத்திரி mammattiri, பெ.(n.) சிற்றாமுட்டி; a medicinal plant (சா.அக.);. மறுவ. மம்மட்டி.

மம்மர்	மம்மர் mammar, பெ.(n.) 1. வருத்தம் (பிங்.);; distress, sorrow, affliction. "மம்ம ரறுக்கும் மருந்து கண்டாய்" (தேவா.845:8);. 2. மயக்கம்; delusion. "மம்மர் கொண் மாந்தர்க் கணங்காகும்" (நாலடி, 14);. 3. கல்லாமை; illiteracy. "காணாக் குருடராச் செய்வது மம்மர்" (நான்மணி.24);. 4. காமம்; lasciviousness lust. [முள்-→(மள்);-→ மரு-→ மருள் = மயக்கம். மருள்-→ மருட்கை = மயக்கம், வியப்பு. மரு-→ மருமம்-→மம்மம்-→ மம்மர் (மு.தா.178);. முள்-→ முய்-→ மய்-→ மை = கருப்பு, இருள். மைம்மை = கருமை, இருண்மை. மைம்மை-→ மைம்மைப்பு = கண்ணிருளல், கண் மங்கல், பார்வைக் குறை. மைம்மை-→ மைமை-→ மைமல் = மாலைநேரம். மைம்மை-→ மம்மல் = அந்தி நேரம். மம்மல்-→ மம்மர் (வே.க. 4:60);.]
மம்மல்	மம்மல் mammal, பெ.(n.) அந்தி நேரம் (இ.வ.);; dusk. [முள்-→மள்-→ மரு-→ மருமம்-→ மம்மர்-→ மம்மல் (மு.தா.178);. மைம்மை-→ மைமை-→ மைமல் = மாலை நேரம். மைம்மை-→ மம்மல் (வே.க.4:60);.]
மம்முட்டிப்பூண்டு	மம்முட்டிப்பூண்டு mammuṭṭippūṇṭu, பெ.(n.) மரவகை; serrata elliptic-leaved holly, l.tr. Ilex denticulata (A.);.
மமுத்தை	மமுத்தை mamuttai, பெ.(n.) ஆதளை (சங்.அக.);; common physic nut.
மமைக்குறிஞ்சி	மமைக்குறிஞ்சி1 mamaikkuṟiñji, பெ.(n.) பெருங்குறிஞ்சி எனும் கொடிவகை (சங்.அக.);; a species of conehead. [மாமை-→மமை + குறிஞ்சி.] மமைக்குறிஞ்சி2 mamaikkuṟiñji, பெ.(n.) 1. மயக்கம்; giddiness. 2. சோம்பு; withering. [மாமை-→மமை + குறிஞ்சி.]
மய-த்தல்	மய-த்தல் mayattal, 3 செ.குன்றாவி.(v.t.) மயங்குதல்; to mistake, misunderstand. "மயந்துளேனுலக வாழ்க்கையை" (அருட்பா. 4. அபயத்திறன்.14);. [முள்-→முய-→ முயங்கு = கூடுதல். முய-→ மய (மு.தா.177);.]
மயக்கடி	மயக்கடி mayakkaḍi, பெ.(n.) 1. மயக்கம் (இ.வ.);; bewilderment. 2. குடிவெறி; intoxication. [மயக்கு + அடி.]

மயக்கந்தாதி	மயக்கந்தாதி mayakkandāti, பெ.(n.) எழுத்து, அசை, சீர் இவற்றின் ஈறு தொடங்கிகள் (அந்தாதிகள்); விரவிவரப் பாடும் வகை (யாப்.வி.பக்.184);; a {}, in which {}, {} are found mixed. [மயக்கு + அந்தாதி.]
மயக்கநெறி	மயக்கநெறி mayakkaneṟi, பெ.(n.) தமிழ்ச் சொல்லில் இன்ன மெய்யெழுத்து இன்ன மெய்யெழுத்தோடு சேர்ந்து வருமென்பது பற்றிய நெறிமுறை (நன்.எழுத்து.2297, விருத்.);; the rule determining the sequences of consonants in word-formation.
மயக்கம்	மயக்கம் mayakkam, பெ.(n.) 1. அறிவின் திரிபு; mental delusion, stupor, bewilderment, aberration of mind, as from ignorance, fascination, etc. 2. அறியாமை; ignorance. "காமம் வெகுளி மயக்க மிவை மூன்ற னாமங் கெட" (குறள், 360);. 3. பிழைபட வுணர்கை; mistaken knowledge, misunderstanding. 4. பிரிவுத் துன்பம் (அரு.நி.);; pining due to separation from one's beloved. 5. உணர்விழப்பு, மூர்ச்சை (கொ.வ.);; giddiness, unconsciousness. 6. கலப்பு; mixture. "வடசொன் மயக்கமும் வருவன புணர்த்தி" (கல்லா.62, 18);. 7. எழுத்துப் புணர்ச்சி (இலக்.);; combination of letters, coalescence. "உடனிலை மயக்கம் வேற்றுநிலை மெய்ம்மயக்கம்". "மெய்ந்நிலை மயக்கம் மானமில்லை" (தொல்.எழுத்து.47);. 8. மரணச் சடங்கினுள் ஒன்று (யாழ்.அக.);; a funeral rite. 9. சோம்பேறித்தனம் (யாழ். அக.);; laziness. 10. இருபாற் கலப்பாகிய அலித்தன்மை (வின்.);; confusion in nature, as in the blending of sexes among animals and vegetables. [முள்-→(முய்);-→ முய-→ முயங்கு-→ மயங்கு (மு.தா.166);. மயங்கு (த.வி.);-→ மயக்கு (பி.அ.); -→ மயக்கு-→ மயக்கம்.]
மயக்கமுறு-தல்	மயக்கமுறு-தல் mayakkamuṟudal, 9 செ. குன்றாவி.(v.t.) 1. மயக்கமுண்டாதல்; to be inconscious. 2. இளைப்படைதல்; faintiny. [மயக்கம் + உறு.]
மயக்கமின்மை	மயக்கமின்மை mayakkamiṉmai, பெ.(n.) அறத்துறுப்பினுள் ஒன்றான மனத் தெளிவு (சூடா.);; clarity of mental vision, one of {}. [மயக்கம் + இன்மை.]
மயக்கமேறு-தல்	மயக்கமேறு-தல் mayakkamēṟudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. மயக்கங் கொள்ளல்; growing giddy. 2. வெறியேறுதல்; to be intoxicated. [மயக்கம் + ஏறு-.]

மயக்கரவம்	மயக்கரவம் mayakkaravam, பெ.(n.) மயக்கரா (யாழ்.அக.); பார்க்க; see {}. [மயக்கம் + அரவம்.]
மயக்கரா	மயக்கரா mayakkarā, பெ.(n.) ஒரு வகைப் பாம்பு (நாமதீப.257);; a kind of serpent. [மயக்கம் + அரவு. அரவு-→ அரா.]
மயக்கவணி	மயக்கவணி mayakkavaṇi, பெ.(n.) ஒரு பொருளை வேறொரு பொருளென மயங்குவதாகக் கூறும் அணி (அணியி.6);; [மயக்கம் + அணி.]
மயக்கவிதி	மயக்கவிதி mayakkavidi, பெ.(n.) மயக்கநெறி பார்க்க; see {}. [மயக்கம் + விதி. மயக்கம் = கலப்பு, சேர்க்கை. த.நெறி → Skt.விதி.]
மயக்கவொழிப்பு	மயக்கவொழிப்பு mayakkavoḻippu, பெ.(n.) ஒரு பொருளை மற்றொரு பொருளென மயங்குவதை யொழித்தற்கு வேற்றுமை கூறித் தெரிவிக்கும் அணி (யாழ்.அக.);; a figure of speech in which the confusion between two things is removed by pointing out the differences. [மயக்கம் + ஒழிப்பு.]
மயக்கி	மயக்கி mayakki, பெ.(n.) அதிமதுரம் எனுஞ் செடி (சங்.அக.);; liquorice plant. [மயக்கம்-→மயக்கி.]
மயக்கிடை	மயக்கிடை mayakkiḍai, பெ.(n.) மயக்கம் (யாழ்.அக.); பார்க்க; see mayakkam.
மயக்கிமாலை	மயக்கிமாலை mayakkimālai, பெ.(n.) வஞ்சகி, சூழ்ச்சிக்காரி (நாஞ்.);; artful woman. [மயக்கி + மாலை.]

மயக்கு	மயக்கு1 mayakkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. மனங் குழம்பச் செய்தல்; to bewilder, confuse. "குறளை பேசி மயக்கி விடினும்" (நாலடி,189);. 2. வியக்கச் செய்தல்; to puzzle, mystify, to make one wonder. "மாயமயக்கு மயக்கானென்னை வஞ்சித்து" (திவ். திருவாய் 8, 7, 4);. 3. உணர்வுறச் செய்தல்; to fascinate, allure, charm. "மயக்கிய முயக்கந் தன்னால்" (கம்பரா. இராவணன்சோ.51);, 4. கலத்தல்; to mixup. "பாற்பெய் புன்கந் தோனொடு மயக்கி" (புறநா. 34);. 5. சேர்த்தல்; to unite, join, as a wick with the oil in a can. "உயிரெனுந் திரிமயக்கி" (தேவா.1189, 4);. 6. சிதைத்தல்; to ruin, destroy. " எருமை கதிரொடு மயக்கும்" (ஐங்குறு.99);. 7. நிலை நெகிழ்த்துதல்; to disturb, unsettle. "வள்ளை யாய்கொடி மயக்கி" (அகநா.6);. 8. மூர்ச்சையுறச் செய்தல்; to make one swoon. "[illegible] மயக்கி துகைத்தான்" ([illegible] மகுட [illegible]
மயக்குறை	மயக்குறை mayakkuṟai, பெ.(n.) 1. உணர்ச்சி யில்லாமற் செய்யுமருந்து; a medicine capable of depriving the feeling such as chloroform. 2. மயக்கத்தைத் தருமருந்து; stupefying drugs or medicines. [மயக்கம்-→மயக்கு + உறை. உறு-→ உறை.]
மயங்கக்கூறல்	மயங்கக்கூறல் mayaṅgakāṟal, பெ.(n.) மயங்கவைத்தல் பார்க்க; (தொல். பொருள். 664);; see {}. [மயங்க + கூறல்.]
மயங்கவைத்தல்	மயங்கவைத்தல் mayaṅgavaittal, பெ.(n.) நூற்குற்றம் பத்தனுள் பொருள் இன்னது என்று துணியக் கூடாமற் கூறும் குற்றம் (நன்.பொது.12);; obscurity, in literary composition one of ten {}. "குன்றக் கூறல் மிகைபடக் கூறல் கூறியது கூறல் மாறுகொளக் கூறல் வழூஉச்சொற் புணர்த்தல் மயங்கவைத்தல் வெற்றெனத் தொடுத்தல் மற்றொன்று விரித்தல் சென்றுதேய்ந் திறுத னின்றுபய னின்மை என்றிவை யீரைங் குற்ற நூற்கே" (நன்.பொது.12);. [மயங்க + வைத்தல்.]
மயங்கிசைக்கொச் சகம்	மயங்கிசைக்கொச்சகம் mayaṅgisaiggossagam, பெ.(n.) தரவு முதலிய உறுப்புகள் மயங்கியும் மிக்குங் குறைந்தும் வரும் கொச்சகக் கலி (வீரசோ.யாப்.12, உரை);; a species of koccaga-k-kali verse. [மயங்கிசை + கொச்சகம்.]
மயங்கியோர்	மயங்கியோர் mayaṅgiyōr, பெ.(n.) அறிவு திரிந்தோர்; persons suffering from mental aberration. "மாலை யென்மனார் மயங்கியோரே" (கலித்.119);. [மயங்கு-→மயங்கியோர்.]

மயங்கு-தல்	மயங்கு-தல் mayaṅgudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மருளுதல்; to be confused, bewildered. 2. பரவசமாதல்; to be charmed, allured. 3. வெறி கொள்ளுதல்; to be intoxicated. தாமயங்கி யாக்கத் துட் டூங்கி... வாழ்நாளைப் போக்குவார்" (நாலடி, 327);. 4. மாறுபடுதல்; to be changed, as in one's mind or body. "மேனியு முள்ளமும் மயங்காத் தேவர்" (கலித்.82:30);. 5. நிலையழிதல்; to be ruined disolated. "ஆள்பவர் கலக்குற மயங்கிய நன்னாட்டு" (மணிமே.23:104);. 6. வருந்துதல்; to be distressed. "முயங்கல் விடாஅ விவையென மயங்கி" (அகநா.26);. 7. தாக்கப்படுதல்; to be disturbed, tossed about, as sea. "காலொடு மயங்கிய கவிழ் கடலென" (பரிபா.8, 31);. 8. ஐயமடைதல்; to be in doubt. 9. தயங்குதல்; to be overwhelmed with anxiety. 'அந்தச் செயலைச் செய்ய மயங்குகிறான்' (உ.வ.);.
மயங்குகால்	மயங்குகால் mayaṅgukāl, பெ.(n.) சுழல் காற்று; cyclone. "மயங்குகா லெடுத்த வங்கம் போல" (மணிமே.4:34);. [மயங்கு + கால். கால் = காற்று. குல் (தோன்றற்கருத்துவேர்);-→ கல்-→ கால்-→ (காலுதல்); = ஒழுகுதல், ஒடுதல், வெளிப்படுதல், தோன்றுதல்.] மயங்குதிணை
நிலைவரி	நிலைவரி nilaivari, பெ.(n.) வரிப்பாட்டு வகை (சிலப். கானல்வரி.அரும்.);; a kind of lyric song. [மயங்குதிணை + நிலைவரி.] நிலைவரி nilaivari, பெ. (n.) இசைப்பாட்டு வகை; a kind of song. "முகமுமுரியுந் தன்னோடு முடியும், நிலையை யுடையது நிலையெனப்படுமே." (சிலப்;7;13. உரை); [நிலை + வரி]
மயசுபடில்தண்ட வாளம்	மயசுபடில்தண்டவாளம் mayasubaḍiltaṇḍavāḷam, பெ.(n.) வெள்ளீய மணல்; tinore (சா.அக.);.
மயடம்	மயடம் mayaḍam, பெ.(n.) புல்லால் வேய்ந்த குடிசை (யாழ்.அக.);; hut with grass-roof. [முள்-→மள்-→ (மய்);-→ மை = கருமை, முகில், காராடு, கரிய குழம்பு (மு.தா.181);. அள்-→ அடு-→ அடர். அள்ளுதல் = நெருங்குதல், அடுத்தல் = நெருங்குதல், அடர்தல் = நெருங்குதல், புடைத்தல், தட்டியுருவாக்கல், அடர்-தல் பார்க்க; அடர்-→ அடம். மய + அடம்.] [p]

மயண்டை	மயண்டை mayaṇṭai, பெ.(n.) மாலைநேரம் (யாழ்.அக.);; evening. [மயல்-→மயண்டை.]
மயப்பு	மயப்பு mayappu, பெ.(n.) 1. சாறு; essence. 2. செல்வமுடைமை; being wealthy. 3. வண்ணம்; colour. [மயம்2-→மயப்பு.]
மயம்	மயம்1 mayam, பெ.(n.) சிற்ப நூல் முப்பத்திரண்டனுள் ஒன்று (இருசமய. உலகவழக்.சிற்பசாத்.20);; a treatise on architecture, one of 32 {}. மயம்2 mayam, பெ.(n.) 1. ஒட்டகம் (யாழ்.அக.);; camel. 2. தன்மை; nature, quality, property. "பெண்மயமோ பெரிதே" (சீவக. 228);. 3. நிறைவு; prevalence. fullness. "எங்குந் தழன்மயமாய்" (விநாயகபு.74,128);. 4. பொருள்; substance. அவனிடத்தில் ஒரு மயமுமில்லை (உ.வ.);. மயம்3 mayam, பெ.(n.) 1. மகிழ்ச்சி; pleasure, satisfaction. "மயமுறு மனங்கொடு" (இரகு.கடிமண.36);. 2. அழகு (பிங்.);; beauty. "மயமிக்க மாக தத்தால்" (சூடா.9, 1);.

மயர்	மயர்1 mayartal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மயங்குதல்; to be bewildered, confused. 2. உணர்வறுதல்; to lose consciousness. "விடந்தனை யயின்றன ரெனும்படி மயர்ந்து" (கந்தபு.திருவி.80);. 3. சோர்தல்; to be fatigued, tired. "மயரு மன்னவன்" (கம்பரா. இரணியன்வதை.13);. 4. திகைத்தல்; to wonder. "வைது கொன்றனனோவென வானவர் மயர்ந்தார்" (கம்பரா.கும்பக.244);. [முள்-→முய-→ மய-→ மச-→ மசகு = திகைப்பு, மயக்கம். மச-→ மசள்-→ மசண்டை = அந்திப்பொழுது. மச-→ மசக்கை = கருப்பிணிகள் அடையும் மயக்கம். மய-→ மயல் = மயக்கம், காதல். மயல்-→ மையல் = காதல் மயக்கம், மயல்-. மயர் (மு.தா.178);.] மயர்2 mayar, பெ.(n.) மயக்கம்; bewilderment, confusion. "மயரறுக்குங் காமக்கடவுள்" (பரிபா.15:37);. [மயல்-→மயர்.]
மயர்ப்பு	மயர்ப்பு mayarppu, பெ.(n.) மயர்வு பார்க்க; see mayarvu. [மயல்-→மயர்-→ மயர்வு-→ மயர்ப்பு.]
மயர்வு	மயர்வு mayarvu, பெ.(n.) 1. அறிவு மயக்கம் (பிங்.);; illusion of the senses, confusion, bewilderment. 2. அறியாமை, இருள், மருள்; ignorance. "மயர்வற மதிநல மருளினன்" (திவ்.திருவாய்.1, 1, 1);. 3. சோர்வு; weariness. [மயல்-→மயர்-→ மயர்வு = மயக்கம் (மு.தா.);]
மயரி	மயரி mayari, பெ.(n.) 1. உன்மத்தன்; person whose mind is confused. "நின்பால் வாங்கா நெஞ்சின் மயரியை" (மணிமே.22:75);. 2. காமுகன்; lascivious person. "மயரிகன் சொற்பொருட் கொண்டு" (திருநூற்.53);. 3. அறிவிலி; ignorant person. "மயரிக எல்லாதார்" (இனி.நாற்.13);. [மயர் → மயரி.]
மயரை	மயரை mayarai, பெ.(n.) ஒருவகை மீன்; a kind of fish.

மயரைப்பூச்சி	மயரைப்பூச்சி mayaraippūcci, பெ.(n.) 1. நாகப்பூச்சி; a roundworm. 2. கீரிப்பூச்சி; thread worm (சா.அக.);.
மயல்	மயல் mayal, பெ.(n.) 1. ஐயுறவு; doubt. "மயலறு சீர்த்தி" (பு.வெ.9, 7);. 2. மயக்கம்; confusion, bewilderment, delusion. "மயவிலங்குந் துயர்" (தேவா.121, 2);. "இயல்பாகும் நோன்பிற்கொன்று இன்மை உடைமை மயலாகும் மற்றம் பெயர்த்து" (குறள், 344);. 3. மந்தம் (யாழ்.அக.);; slowness. 4. ஆசை; desire. "தண்டா மயல்கொடு வண்டு பரந் தரற்ற" (கல்லா.20, 6);. 5. காமவிழைவு; lust, sexsual infatuation. "மாதர் மயலுறு வார்கண் மருள்கொண்ட சிந்தை" (திருமந்.203);. 6. கோட்டி, பித்து, வெறி (பைத்தியம்);; madness. "மயற்பெருங் காதலென் பேதைக்கு" (திவ். திருவாய்.4, 4, 10);. 7. மாயை; {}. "மயலாரும் யானுமறியேம்" (கம்பரா.நாகபா.258);. 8. அச்சம் (யாழ்.அக.);; fear, dread. 9. [illegible] (பிசாசம்) (பிங்.) [illegible]
மயவலக்கம்	மயவலக்கம் mayavalakkam, பெ.(n.) வெள்ளி; silver (சா.அக.);.
மயற்கிழங்கு	மயற்கிழங்கு mayaṟkiḻṅgu, பெ.(n.) மரவள்ளிக் கிழங்கு; tapioca (சா.அக.);.
மயற்கை	மயற்கை mayaṟkai, பெ.(n.) 1. மயக்கம்; confusion, bewilderment delusion. 2. செத்தை (சீவக. 1346);; dried leaves. [மயல் → மயற்கை (வே.க.4:58);.]
மயற்பகை	மயற்பகை mayaṟpagai, பெ.(n.) 1. கோட்டி, பித்து; insanity. "வஞ்சமுண்டு மயற்பகை யுற்றோர்" (சிலப்.5:122);. 2. பித்துக்குக் கரணியமாகிய மருந்து; drug which causes insanity. "மயற் பகை யூட்ட..... அயர்ப்பது செய்யா வறி வினளாகி" (மணிமே.23:41);.
மயறி	மயறி mayaṟi, பெ.(n.) மயறை (பதார்த்த.939); பார்க்க; see {}. [மயரை → மயறி.]

மயறை	மயறை mayaṟai, பெ.(n.) எட்டு விரல நீளம் வளர்வதும் கரு நிறமுள்ளதுமான கடல் மீன் வகை; a sea-fish, leadenblack, attaining 8 inch in length.
மயன்	மயன்1 mayaṉ, பெ.(n.) 1. அசுரத் தச்சன்; a daitya, the architect of the asuras. "மயன் விதித்தன்ன மணிக்கா லமளிமிசை" (சிலப். 2:12);. 2. தச்சன் (சூடா);; carpenter. 3. சிற்பி (வின்.);; artificer, architect. மயன்2 mayaṉ, பெ.(n.) கின்னரன் (வின்.);; Kinneran.
மயனத்தைலம்	மயனத்தைலம் mayaṉattailam, பெ.(n.) இசிவு, வீக்கம் முதலியவற்றிக்குப் பூசும் நெய்மம்; a medicated oil distilled from bee's wax and other substances and in swelling, paralysis, injury, burns etc. (சா.அக.);.
மயனபதம்	மயனபதம் mayaṉabadam, பெ.(n.) மெழுகு பதம்; of the consistency of wax (சா.அக.);. cāaka,
மயனம்	மயனம் mayaṉam, பெ.(n.) மெழுகு, மை; wax (சா.அக.);.
மயனமாயாட்டு-தல்	மயனமாயாட்டு-தல் mayaṉamāyāṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) மயன மாயரைத்தல்; பொடியாகும்படி அரைத்தல்; to grind to powder, to grind as finely as wax. [மயனமாய் + ஆட்டு-.]
மயனூல்	மயனூல் mayaṉūl, பெ.(n.) மயம்1 பார்க்க; see mayam1. "மயனூலின் முறையே" (திரு வாலவா. 53:14);.
மயானக்கொள்ளை	மயானக்கொள்ளை mayāṉakkoḷḷai, பெ.(n.) 1. காளி தேவி குறித்து மயானத்திற்கு நேர்ச்சிப் பொருள்களை மிகுதியாகக் கொண்டு வந்து குவித்துப் பின் மக்கள் அவற்றைக் கொள்ளையிடும்படி விடும் மீனவரின் சடங்கு; ceremony among fishermen of bringing offerings to the burning ground, heaping them and allowing them to be looted and carried off by the people, celebrated in memory of {}. 2. மசானக்கொள்ளை பார்க்க: see {}. [மயானம் + கொள்ளை.]
மயானச்சடங்கு	மயானச்சடங்கு mayāṉaccaḍaṅgu, பெ.(n.) ஈமச் சடங்கு (வின்.);; ceremonies performed in the burning of burial ground. [மயானம் + சடங்கு.]

மயானஞானம்	மயானஞானம் mayāṉañāṉam, பெ.(n.) 1. மயானத்தைக் கண்டதும் உடல் நிலையற்ற தென்று இடைக்காலமாகத் தோன்றும் பற்றின்மை; temporary dislike of the world, on realising the evanescence of the body at the sight of a burial-ground one of three {} (q.v.);. 2. இறக்கும் வரை உண்மையாய் நடந்து கொள்வதாய் மணமக்கள் கூறும் உறுதி மொழி (வின்.);; pledge of fidelity till death given by a bride or bridegroom. [மயானம் + Skt. ஞானம்.]
மயானப்பூடு	மயானப்பூடு mayāṉappūṭu, பெ.(n.) எலும்பு; bone. [மயானம் + பூடு.]
மயானம்	மயானம் mayāṉam, பெ.(n.) சுடுகாடு; burning or burial ground. "மயானத்திலிடுவதன் முன்" (தேவா.812, 7);. [முள் → மள் → மாள் → மாழ் → மாழ்கு → மாழ்குதல் = மயங்குதல். முள் → முய → முயங்கு → மயங்கு. மயங்குதல் = கலத்தல், நிலை மாறுதல், மயங்கு → மய → மயானம். உயிரற்ற மாந்தவுடல் மண்ணோடு மண்ணாக அல்லது சாம்பலாக கலக்குமிடம்.]
மயானமரம்	மயானமரம் mayāṉamaram, பெ.(n.) புன்க மரம்; pongamia tree. [மயானம் + மரம்.]
மயானவாசினி	மயானவாசினி mayāṉavāciṉi, பெ.(n.) கொற்றவை (தக்கயாகப்.80, உரை);; {}, as having his abode in the burning ground. [மயானம் + வாசினி. வாழ் → வாழினி → வாசினி.]
மயானவயிராக்கியம்	மயானவயிராக்கியம் mayāṉavayirākkiyam, பெ.(n.) மயானஞானம் பார்க்க; see {}. [மயானம் + வயிராக்கியம்]
மயிக்கம்	மயிக்கம் mayikkam, பெ.(n.) பிரம்பு; rattan.
மயிசிக்கி	மயிசிக்கி mayisikki, பெ.(n.) ஆடு தின்னாப் பாளை (பரி.அக.);; worm-killer.
மயிசுசி	மயிசுசி mayisusi, பெ.(n.) பெரும்பாக்கு (சங்.அக.);; a species of arecanut.

மயிடம்	மயிடம்1 mayiḍam, பெ.(n.) எருமை (அக.நி.);; buffalo. [மை = கருப்பு. மை → மயி → மயிடம் = கருநிற எருமை.] [p] மயிடம்2 mayiḍam, பெ.(n.) 1. பெருமை (அரு.நி.);; greatness. 2. இலவம் பிசின் (சங்.அக.);; gum of silk - cotten tree.
மயிடரோசனை	மயிடரோசனை mayiḍarōcaṉai, பெ.(n.) எருமையினின்றும் எடுக்கப்படும் கோராசனை (நாமதீப.214);; bezoar taken from buffalo.
மயிடற்செற்றாள்	மயிடற்செற்றாள் mayiḍaṟceṟṟāḷ, பெ.(n.) கொற்றவை (சூடா.);; {}. [மயிடம் + செற்றாள்.]
மயிடன்	மயிடன் mayiḍaṉ, பெ.(n.) கொற்றவையால் கொல்லப்பட்ட ஓர் அசுரன் (அபி.சிந்.);; an asura killed by {}.
மயிடாரி	மயிடாரி mayiṭāri, பெ.(n.) மலைமகள்; {}.
மயிடி	மயிடி mayiḍi, பெ.(n.) மயிடம்1 (சங்.அக.); பார்க்க; see {}. [மயிடம் → மயிடி.]
மயிடோசனை	மயிடோசனை mayiṭōcaṉai, பெ.(n.) மருந்து வகை (யாழ்.அக.);; a compound medicine.
மயிந்தர்	மயிந்தர் mayindar, பெ.(n.) ஒருசார் மக்கள் வகுப்பினர்; a tribe or clan. "விராடர் மயிந்தர்" (கலிங்.317);.

மயிந்தன்	மயிந்தன்1 mayindaṉ, பெ.(n.) சோழ நாட்டில் ஆலஞ்சேரியில் வாழ்ந்த ஒரு வள்ளல் (சி.பெ.அக.);; a philanthoropist of olden days who lived at Alancheri in Chola {}. "ஆலஞ்சேரி மயிந்தன்" (தொல்.பொருள்.30, உரை);. பாண்டிய நாடு வற்கடத்தினால் தொல்லை நேரிட்டபோது அங்கு வாழ்ந்த புலவர்கள் உட்பட மக்கள் சோழ நாட்டிற்கு வந்தபோது அவர்களைப் புரந்த ஆலஞ்சேரிமைந்தனைக் கீழ்காணுமாறு பாராட்டினர். "தாயில்லாதவர்க்குத் தாயே யாகியும் தந்தையில்லாதவர்க்குத் தந்தையே யாகவும் இந்த ஞாலத் திடுக்கண் தீர வந்து தோன்றினன் மாறிதிக் கிழவன் நீலஞ் சேரும் நெடுமால் போல்வன் ஆலஞ்சேரி மயிந்தன் என்பான் ஊருண் கேணி நீரொப்பானே, தன்குறை சொல்லான் பிறர் பழி உரையான் மறந்தும் பொய்யான், வாய்மையுங் குன்றான் இறந்து போகாதெம் மையுங் காத்தான்"
மயிந்து-தல்	மயிந்து-தல் mayindudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) பதுங்குதல்; to sneak, slink away. [மாள் → மாய் → மாயம் = மறைவு, வஞ்சனை. மாய் → மய் → மயிந்து-.]
மயிர்	மயிர் mayir, பெ.(n.) 1. முடி; hair of human beings or animals fur, fleece. "மயிர் நீப்பின் வாழாக் கவரி மா" (குறள், 964);. 2. தூவி; down of birds. 3. சாமரை; tail of the yak. "மயிரணியப் பொங்கி" (பு.வெ.5, 5);. [முள் → மள் → மாள் → மாய் → மாயோன் = கரிய நிறமுடைய திருமால். மாயோள் = கரிய நிறமுடைய காளி. மாய் → மாயம் = கருமை. மள் → மய் → மை = கருமை, முகில், காராடு, கரிய குழம்பு. மை → மயில் = கரு (நீல); நிறத் தோகையுள்ள பறவை. மயில் → மயிலை = கருமை கலந்த வெள்ளைக் காளை. மை → மயிர் = கரியமுடி (மு.தா.161);.]
மயிர்க்கட்டு	மயிர்க்கட்டு1 mayirkkaṭṭu, பெ.(n.) தலைமயிர் {}; lock of hair, hair bid up in a knot. [மயிர் + கட்டு.] மயிர்க்கட்டு2 mayirkkaṭṭu, பெ.(n.) தலைப் பாகை (முல்லைப்.53, உரை);; turban. [மயிர் + கட்டு.]

மயிர்க்கடை	மயிர்க்கடை mayirkkaḍai, பெ.(n.) மயிர்க் கிடை (யாழ்.அக.); பார்க்க; see {}. [மயிர் + கடை. கிடை → கடை.]
மயிர்க்கண்	மயிர்க்கண் mayirkkaṇ, பெ.(n.) மயிர்க் கால் (வின்.); பார்க்க; see {}. [மயிர் + கண். கண் = துளை.]
மயிர்க்கண்முரசம்	மயிர்க்கண்முரசம் mayirkkaṇmurasam, பெ.(n.) புலியைக் கொன்ற ஆனேறு இறந்துழி அதன் உரிவையை மயிர் சீவாமற் போர்த்த வீர முரசம்; drum made of raw hide of a bull that has killed a tiger. "மயிர்க்கண் முரசொடு வான் பலி யூட்டி" (சிலப்:5:88);. [மயிர்க்கண் + முரசம்.]
மயிர்க்கத்தி	மயிர்க்கத்தி mayirkkatti, பெ.(n.) முகமழிக்கும் கத்தி (சீவக.2496, உரை);; razor. [மயிர் + கத்தி.]
மயிர்கம்பி	மயிர்கம்பி mayir-k-kambi பெ.(n.) ஊமத்தங்காய் (சங்.அக.);; fruit of thorn - apple. [மயிர் + கம்பி.]
மயிர்க்கருவி	மயிர்க்கருவி mayirkkaruvi, பெ.(n.) அழுக்கெடுத்தற்குதவும் மயிர் கோத்த கருவி (வின்.);; brush. [மயிர் + கருவி.]
மயிர்க்கற்றை	மயிர்க்கற்றை mayirkkaṟṟai, பெ.(n.) முகமழிப்பு செய்து கொள்ளுவதற்கு முகத்தில் பூசப் பயன்படும் மயிர்கள் நெருங்கக் கட்டிய தூரிகை; brush. [மயிர் + கற்றை. கல் → கள். கள் + ஐ – கற்றை.]
மயிர்க்காம்பெறி – தல்	மயிர்க்காம்பெறி – தல் mayirkkāmbeṟidal, 2 செ.கு.வி.(v.i.) மயிர்க் கூச்செறி-, (வின்.); பார்க்க; see {}. [மயிர்காம்பு + எறி-.]
மயிர்க்கால்	மயிர்க்கால் mayirkkāl, பெ.(n.) முடித்துளை; pore of the skin at the root of hair. "அமுதம் மயிர்க்காறோறுந் தேக்கிடச் செய்தனன்" (திருவாச.3, 10);. [மயிர் + கால்.]

மயிர்க்கிடுகு	மயிர்க்கிடுகு mayirggiḍugu, பெ.(n.) மயிர் செறிந்த தோலால் மூடப்பட்ட கேடக வகை (சீவக.2218);; shield covered with raw hairy hide. [மயிர் + கிடுகு.]
மயிர்க்கிடை	மயிர்க்கிடை mayirkkiḍai, பெ.(n.) முடியின் அகல வளவு (வின்.);; hair's breath. [மயிர் + கிடை.]
மயிர்க்கிளர்ச்சி	மயிர்க்கிளர்ச்சி mayirkkiḷarcci, பெ.(n.) மயிர்க்கூச்செறி- (வின்.); பார்க்க; see {}. [மயிர் + கிளர்ச்சி.]
மயிர்க்குச்சு	மயிர்க்குச்சு1 mayirkkuccu, பெ.(n.) மயிர்க்கூச்செறி- (குருபரம்.103); பார்க்க; see {}. [மயிர் + குச்சு.] மயிர்க்குச்சு2 mayirkkuccu, பெ.(n.) 1. துகிலிகை; hair pencil for painting. 2. கொண்டையூசி; hair pin. 3. தலையணி வகை; a head ornament with pendants. [மயிர் + குச்சு.]
மயிர்க்குச்செறி - தல்	மயிர்க்குச்செறி - தல் mayirkkucceṟidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) மயிர்க்கூச்செறி-, (வின்.); பார்க்க; see {}. [மயிர் + குச்செறி-.]
மயிர்க்குட்டம்	மயிர்க்குட்டம் mayirkkuṭṭam, பெ.(n.) மயிர் உதிரச் செய்யும் நோய் வகை (யாழ்.அக);; a disease which makes the hair fall off. [மயிர் + குட்டம்.]
மயிர்க்குட்டி	மயிர்க்குட்டி mayirkkuṭṭi, பெ.(n.) கம்பளிப் பூச்சி; caterpillar. "மயிர்க்குட்டி மேய வண்டுருவாய்" (தணிகைபு.நந்தியுப.30);. [மயிர் + குட்டி.] [p]
மயிர்க்குடி	மயிர்க்குடி mayirkkuḍi, பெ.(n.) மயிர்ச் செறிவு; thick growth of tresses of hair. "மயிர்க் குடி யழகாலே யாதல்" (ஈடு.அவ.ஜீ);. [மயிர் + குடி.]

மயிர்க்குந்தம்	மயிர்க்குந்தம் mayirkkundam, பெ.(n.) மருந்து வகை (யாழ்.அக.);; a kind of medicine. [மயிர் + குந்தம்.]
மயிர்க்குரு	மயிர்க்குரு mayirkkuru, பெ.(n.) மயிர்த் துளையில் தோன்றும் புண் (யாழ்.அக.);; pimple at the root of hair, boil protruding from the follicles. [மயிர் + குரு. குல் → குரு = கட்டி. ஒ.நோ வியர்க்குரு.]
மயிர்க்குழற்சி	மயிர்க்குழற்சி mayirkkuḻṟci, பெ.(n.) 1. மயிர்க் குழைவு (பிங்.);; curling of hair. 2. மயிர்க்கூச்சு (யாழ்.அக.); பார்க்க; see {}. [மயிர் + குழற்சி.]
மயிர்க்குறடு	மயிர்க்குறடு mayirkkuṟaḍu, பெ.(n.) முடியைக் களைவதற்குப் பயன்படும் குறடு; tweezer for pulling out hairs. [மயிர் + குறடு.] [p]
மயிர்க்கூச்சு	மயிர்க்கூச்சு mayirkāccu, பெ.(n.) மயிர் சிலிர்த்தல் (புளகம்);; rising of the hairs of the body, horripillation. "மயிர்க்கூச்சுமறா" (திவ்.பெரியாழ்.5, 35);. [மயிர் + கூச்சு.]
மயிர்க்கூச்செறி - தல்	மயிர்க்கூச்செறி - தல் mayirkācceṟidal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) உடல் முடி குத்திட்டு நிற்றல்; புல்லரித்தல்; get goose-flesh. [மயிர் + கூச்செறி-,]
மயிர்க்கேடகம்	மயிர்க்கேடகம் mayirgāṭagam, பெ.(n.) மயிர்க்கிடுகு பார்க்க; see {}, "போர் மயிர்க் கேடகம் புளகத் தோற்பரம்" (சீவக.2218);. [மயிர் + கேடகம்.]
மயிர்க்கொடி	மயிர்க்கொடி mayirkkoḍi, பெ.(n.) தலை மயிரோடு சேர்த்துப் பின்னுதற்கு உரிய (சவரி); இடுமயிர் (tinn.);; switch. [மயிர் + கொடி.]
மயிர்க்கொத்து	மயிர்க்கொத்து mayirkkottu, பெ.(n.) மயிர்மாணிக்கக் கொத்து; bunch of mayır {}. [மயிர் + கொத்து.]

மயிர்க்கொழுந்து	மயிர்க்கொழுந்து mayirkkoḻundu, பெ.(n.) மருக்கொழுந்து (இ.வ.);; southern nood. [மயிர் + கொழுந்து.]
மயிர்க்கொன்றை	மயிர்க்கொன்றை mayirkkoṉṟai, பெ.(n.) மயிற்கொன்றை, 1, 2 பார்க்க (L.);; see {}. [மயிர் + கொன்றை.]
மயிர்க்கோரை	மயிர்க்கோரை mayirkārai, பெ.(n.) கோரை வகை (யாழ்.அக.);; a hairy sedge. [மயிர் + கோரை.]
மயிர்க்கோள்	மயிர்க்கோள் mayirkāḷ, பெ.(n.) மயிர்க் கூச்சு பார்க்க (ஈடு.);; see {}. [மயிர் + கோள்.]
மயிர்கழி – த்தல்	மயிர்கழி – த்தல் mayirkaḻittal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) மழிப்பு செய்தல் (இ.வ.);; to shave. [மயிர் + கழி-.]
மயிர்களை - தல்	மயிர்களை - தல் mayirkaḷaidal, 2 செ.குன்றாவி (v.t.) மயிர்கழி - த்தல் பார்க்க; see {}. [மயிர் + களை-.]
மயிர்களைவோன்	மயிர்களைவோன் mayirkaḷaivōṉ, பெ.(n.) முடிதிருத்தாளன் (யாழ்.அக.);; barber. [மயிர் + களைவோன்.]
மயிர்குறைகருவி	மயிர்குறைகருவி mayirguṟaigaruvi, பெ.(n.) 1. மயிர்க்கத்திரி; hair-shears. "மயிர்குறை கருவித் துணைகுழை யலைப்ப" (கல்லா.42, 16);. 2. மழிப்பு கத்தி (அக.நி.);; razor. [மயிர் + குறை + கருவி.]
மயிர்ச்சந்தனம்	மயிர்ச்சந்தனம் mayirccandaṉam, பெ.(n.) மயிர்ச்சாந்து பார்க்க (மதுரைக்.552, உரை);; see {}. [மயிர் + சந்தனம்.]
மயிர்ச்சாந்தம் _	மயிர்ச்சாந்தம் _ mayirccāndam, பெ.(n.) மயிர்ச்சாந்து (பிங்.); பார்க்க; see {}. [மயிர் + சாந்தம்.]

மயிர்ச்சாந்து	மயிர்ச்சாந்து mayirccāndu, பெ.(n.) கூந்தற்கிடும் நறுமணச் சாந்து (சிலப்.14:117. உரை);; perfumed unguent for the hair. [மயிர் + சாந்து.]
மயிர்ச்சாயம்	மயிர்ச்சாயம் mayirccāyam, பெ.(n.) மயிர்க்கப்பு; hair dye. [மயிர் + சாயம்.]
மயிர்ச்சிகைப்பூடு	மயிர்ச்சிகைப்பூடு mayirccigaippūṭu, பெ.(n.) மயிற்சிகை, 2 (மலை.அக.); பார்க்க; see {}. [மயிற்சிகை → மயிர்ச்சிகை + பூடு.]
மயிர்ச்சிகைப்பூண்டு	மயிர்ச்சிகைப்பூண்டு mayirccigaippūṇṭu, பெ.(n.) அரிவாண்முணைப் பூண்டு (மலை.அக.);; sickle-leaf. [மயிர் + சிகை + பூண்டு.]
மயிர்ச்சிலிர்ப்பு	மயிர்ச்சிலிர்ப்பு mayirccilirppu, பெ.(n.) மயிர்க்கூச்சு பார்க்க; see {}. [மயிர் + சிலிர்ப்பு.]
மயிர்ச்சீலை	மயிர்ச்சீலை mayirccīlai, பெ.(n.) மயிர்ப் படம் (யாழ்.அக.); பார்க்க; see {}. [மயிர் + சீலை.] மயிர்ச்சுட்டசாம்பல் __, பெ.(n.); முடியை எரித்ததால் கிட்டும் சாம்பல்; ash of burnt hair (சா.அக.);. [மயிர் + கட்ட + சாம்பல்.]
மயிர்ச்சுருள்	மயிர்ச்சுருள் mayirccuruḷ, பெ.(n.) 1. மயிர்க் குழற்சி, 1 பார்க்க; see {}. 2. மயிரின் சுருள் (வின்.);; roll or curl of hair. [மயிர் + சுருள்.]
மயிர்ச்சூட்டு	மயிர்ச்சூட்டு mayirccūṭṭu, பெ.(n.) மயிர்ச் சுருள், 2 (வின்.); பார்க்க; see {}. [மயிர் + குட்டு.]

மயிர்ச்சூடு	மயிர்ச்சூடு mayirccūṭu, பெ.(n.) முடியினா லுண்டாகும் சூடு; warmth created by hair (சா.அக.);. [மயிர் + சூடு.]
மயிர்ச்சேணம்	மயிர்ச்சேணம் mayirccēṇam, பெ.(n.) மயிரடைத்துச் செய்த மெத்தை (பிங்.);; hair mattress. [மயிர் + சேனம்.]
மயிர்சிங்கி	மயிர்சிங்கி mayirciṅgi, பெ.(n.) ஆடு தின்னாப் பாளை (சங்.அக.);; warm-killer.
மயிர்த்தவிசு	மயிர்த்தவிசு mayirttavisu, பெ.(n.) மயிரடைத்துச் செய்த இருக்கை; cushion stuffed with hair, to sit on. "பொங்கு மயிர்த் தவிசொடு பூமார் புனைஇ" (பெருங். இலாவாண.4:99);. [மயிர் + தவிசு.]
மயிர்த்தோல்	மயிர்த்தோல் mayirttōl, பெ.(n.) பெண்குறி அல்லது அல்குல்; vagina (சா.அக.);. [மயிர் + தோல்.]
மயிர்த்தோல்விடு-தல்	மயிர்த்தோல்விடு-தல் mayirddōlviḍudal, 18 செ.கு.வி.(v.i.) பெண்ணாசையை நீக்குதல்; to get rid of the desire for woman. [மயிர்த்தோல் + விடு-.]
மயிர்ப்பட்டு	மயிர்ப்பட்டு mayirppaṭṭu, பெ.(n.) மயிர்ப் படம் (யாழ்.அக.); பார்க்க; see {}. [மயிர் + பட்டு. படம் → பட்டு.]
மயிர்ப்படம்	மயிர்ப்படம் mayirppaḍam, பெ.(n.) கம்பளி யாடை; woollen cloth. "எலிப்பூம் போர்வையொடு மயிர்ப்படம் விரித்து" (பெருங்.உஞ்சைக்.47, 179);. [மயிர் + படம்.]
மயிர்ப்படாம்	மயிர்ப்படாம் mayirppaṭām, பெ.(n.) மயிர்ப்படம் (பிங்.); பார்க்க; see {}. [மயிர் + படாம்.]
மயிர்ப்பாடு	மயிர்ப்பாடு mayirppāṭu, பெ.(n.) மயிர் செறிந்து தோன்றுகை (சீவக.1661, உரை);; hairiness, dense growth of hair. [மயிர் + பாடு.]

மயிர்ப்பாலம்	மயிர்ப்பாலம் mayirppālam, பெ.(n.) நினைவில் தோன்றும் ஒரு காட்சி: an imaginary line forming an illusion described in yogo philosophy in Tamil (சா.அக.);. [மயிர் + பாலம்.]
மயிர்ப்பாம்பு	மயிர்ப்பாம்பு mayirppāmbu, பெ.(n.) மயிர்ப்பிளவு பார்க்க; see {}.
மயிர்ப்பிளவு	மயிர்ப்பிளவு1 mayirppiḷavu, பெ.(n.) மயிரின் நுனியிலுண்டாகும் பிளவு; splitting of the hair. [மயிர் + பிளவு.] மயிர்ப்பிளவு2 mayirppiḷavu, பெ.(n.) கட்டடங்களின் காரைப் பூச்சில் ஏற்படும் மெல்லிய பிளவு; hair crack. [மயிர் + பிளவு.]
மயிர்ப்பிளவை	மயிர்ப்பிளவை1 mayirppiḷavai, பெ.(n.) ஒரு பரு; a carbuncle, a scurf on the hair. [மயிர் + பிளவை.] மயிர்ப்பிளவை2 mayirppiḷavai, பெ.(n.) தலைப்பொடுகு (வின்.);; scurf, dandruff. [மயிர் + பிளவை.]
மயிர்ப்புழு	மயிர்ப்புழு mayirppuḻu, பெ.(n.) கம்பளிப் பூச்சி; cater-pillar. "மயிர்ப் புழுவிலிருந்து வண்ணத்துப்பூச்சி பரிணமித் தாலென்ன" (ஈச்சுரநிச்சயம்);. [மயிர் + புழு.]
மயிர்ப்புழுவெட்டு	மயிர்ப்புழுவெட்டு mayirppuḻuveṭṭu, பெ.(n.) கண்ணோய் வகை; an eye disease. [மயிர்ப்புழு + வெட்டு.]
மயிர்ப்பொத்தி	மயிர்ப்பொத்தி mayirppotti, பெ.(n.) மயிரொழுங்கு (யாழ்.அக.);; line of hair - growth. [மயிர் + பொத்தி.]

மயிர்ப்போக்கு	மயிர்ப்போக்கு mayirppōkku, பெ.(n.) முடியுதிர்தல்; falling of hair. [மயிர் + போக்கு.]
மயிர்பிடித்துக்கொள்(ளு) - தல்	மயிர்பிடித்துக்கொள்(ளு) - தல் mayirpiḍiddukkoḷḷudal, 16 செ.கு.வி.(v.i.) சண்டை போடுதல்; to quarrel, as holding each other's tuft. அவ்விருவரும் மயிர் பிடித்துக் கொண்டார்கள் (பே.வ.);. [மயிர் + பிடித்துக்கொள்-.]
மயிர்பிடுங்கி	மயிர்பிடுங்கி mayirpiḍuṅgi, பெ.(n.) சிமிட்டா; tweezers. [மயிர் + பிடுங்கி.]
மயிர்பொடி - த்தல்	மயிர்பொடி - த்தல் mayirpoḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) மயிர்க்கூச்செறிதல்; to bristle, as the hairs of the body. to horripillate. "உடம்பெலா மயிர் பொடிப்ப" (சீகாளத்.பு.கண்ணப்ப. 148);. [மயிர் + பொடி-.]
மயிர்மாட்டல்	மயிர்மாட்டல் mayirmāṭṭal, பெ.(n.) மகளிர் காதணியிலிருந்து தலை மயிரில் மாட்டும் ஓரணி(இ.வ.);; an ornament worn by women connecting the ear ornament with the tresses. [மயிர் + மாட்டல்.] [p]
மயிர்மாட்டி	மயிர்மாட்டி mayirmāṭṭi, பெ.(n.) மயிர் மாட்டல் (இ.வ.); பார்க்க; see {}. [மயிர் + மாட்டி.]
மயிர்மாணிக்கம்	மயிர்மாணிக்கம் mayirmāṇikkam, பெ.(n.) 1. அரிவாண்முனைப் பூண்டு (பதார்த்த.301);; sickle - leaf. 2. பூடு வகை (m.m.67.);; common balah. 3. பூடுவகை (A);; serrate obcordate -leaved morning mallow. 4. மரவகை (L.);; common snake-wood buck - thorn. 5. கொடி வகை (m.m.362);; cypressvine. 6. ஆமணத்தி (கோரோசனை); (சங்.அக.);; bezoar, concretion in the stomach of cows. 7. பற்படகம் (சங்.அக.);; fever-plant. [மயிர் + மாணிக்கம்.]

மயிர்முகிழ் - த்தல்	மயிர்முகிழ் - த்தல் mayirmugiḻttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) மயிர்பொடி- த்தல் பார்க்க; see {}. "கான்விலங்கு மயிர் முகிழ்த்து வந்தனைய" (பெரியபு. ஆனாய. 30);. [மயிர் + முகிழ்-த்தல்.]
மயிர்முடி	மயிர்முடி mayirmuḍi, பெ.(n.) முடிச்சு விழுந்த மயிர் (சூடா.);; knot of hair. [மயிர் + முடி.]
மயிர்முள்	மயிர்முள் mayirmuḷ, பெ.(n.) முள்ளம் பன்றியின் மயிர்; bristle of porcupine. "சூழலுட் சூழ்மயிர் முள்ளுடை...... யேனம்" (யசோதர.3, 16);. [மயிர் + முள்.]
மயிர்முளைச்சான் பூண்டு	மயிர்முளைச்சான்பூண்டு mayirmuḷaiccāṉpūṇṭu, பெ.(n.) ஓர் வகை இனிப்புக் கொடி; a variety of sweet creeper having bristles.
மயிர்முனை	மயிர்முனை mayirmuṉai, பெ.(n.) மயிர்க் கிடை பார்க்க; see {}. [மயிர் + முனை.]
மயிர்வளர்க்குநீர்	மயிர்வளர்க்குநீர் mayirvaḷarkkunīr, பெ.(n.) முடியைக் கழுவுகை; hair wash (சா.அக.);.
மயிர்வாங்கி	மயிர்வாங்கி mayirvāṅgi, பெ.(n.) சிமிட்டா; tweezers. [மயிர் + வாங்கி.]
மயிர்வாரி	மயிர்வாரி mayirvāri, பெ.(n.) சீப்பு (பிங்.);; comb. [மயிர் + வாரி.] [p]

மயிர்வினை	மயிர்வினை mayirviṉai, பெ.(n.) 1. மழிப்பு; shaving, hair-dressing. "சடையுமாற்றி மயிர் வினைமுற்றி" (கம்பரா.திருமுடி.1);. 2. மயிர்களைதல்; ceremony of shaving a child for the first time. "மயிர்வினை செய்முன்" (கூர்மபு. சூதகா.6);. 3. கத்திரிக் கோல் (அ.க.நி.);; scissors. 4. மழிப்புக் கத்தி (அக.நி.);; razor. 5. மயிர்வினைஞன் பார்க்க (அக.நி.);; see {}. [மயிர் + வினை.]
மயிர்வினைஞன்	மயிர்வினைஞன் mayirviṉaiñaṉ, பெ.(n.) முடிதிருத்தாளன் (பிங்.);; barber. [மயிர் + வினைஞன்.]
மயிர்வெடிப்பு	மயிர்வெடிப்பு mayirveḍippu, பெ.(n.) மயிர்ப்பிளவு1 பார்க்க; see {}. [மயிர் + வெடிப்பு.]
மயிரகம்	மயிரகம் mayiragam, பெ.(n.) 1. மயிர்ப்படம் (சூடா.); பார்க்க; see {}. 2. நாயுருவி (சங்.அக.);; a plant.
மயிரங்காய்	மயிரங்காய் mayiraṅgāy, பெ.(n.) 1. மரி மாங்காய் பார்க்க; see {}. 2. சிவப்பு காட்டு மாங்காய்; wild mango (சா.அக.);.
மயிராகமம்	மயிராகமம் mayirākamam, பெ.(n.) ஊமத்தங்காய் (சங்.அக.);; fruit of thorn – apple.
மயிரிடை	மயிரிடை mayiriḍai, பெ.(n.) மயிரளவு; hair's breath. [மயிர் + இடை.]
மயிரிழவு	மயிரிழவு mayiriḻvu, பெ.(n.) இழவு குறியாக மயிர் நீக்குகை (வின்.);; shaving the hair completed, in token of mourning. [மயிர் + இழவு.]
மயிருதிர்-தல்	மயிருதிர்-தல் mayirudirdal, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) முடிகொட்டுதல்; to loss of hair, baldness. [மயிர் + உதிர்-.]

மயிரெறி - தல்	மயிரெறி - தல் mayireṟidal, 2 செ.கு.வி.(v.i.) மயிர்பொடி-த்தல் பார்க்க; see {}. "உடம்பு மயிரெறிந்திருந்தது" (ஈ.டு.6, 2, ப்ர, பக்.61);. [மயிர்+ எறி-.]
மயிரெறிகருவி	மயிரெறிகருவி mayireṟigaruvi, பெ.(n.) மயிர்குறைகருவி பார்க்க; see {}. "மயிரெறிகருவி..... மஞ்சிக னுறை தூங்க" (திருவானைக். அகிலா.38);. [மயிரெறி + கருவி.]
மயிரை	மயிரை mayirai, பெ.(n.) 1. அயிரை, ஆரல்மீன்; brownish or greenish sand eel. 2. தக்கோலம்; cubeb.
மயிரொதுக்கு-தல்	மயிரொதுக்கு-தல் mayirodukkudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மயிரைக்கையாற் கூட்டி யொதுக்குதல்; to adjust and smooth the hair with the hand. 2. மயிரை யொதுக்கி மழிப்புச் செய்தல் (இ.வ.);; to shave close to the tuft of hair. 3. முடியின் பக்கத்தில் சிறிது விட்டு வைத்து மழிப்புச் செய்தல் (இ.வ.);; to shave leaving a margin along the tuft of hair. [மயிர் + ஒதுக்கு-.]
மயிரொழுக்கு	மயிரொழுக்கு mayiroḻukku, பெ.(n.) கொப்பூழிலிருந்து மேற்செல்லும் மயிர்; line of hair growing on the abdomen of a person from the navel upward. "மயிரொழுக் கென வொன்றுண்டால்" (கம்பரா.நாடவிட்.41);. [மயிர் + ஒழுக்கு.]
மயிரொழுங்கு	மயிரொழுங்கு mayiroḻuṅgu, பெ.(n.) 1. மயிரொழுக்கு பார்க்க; see {}. "அவ்வயிறணி மயிரொழுங்கே" (நைடத. அன்னத்தைத்தூ.19);. 2. மயிர்க் குழற்சி, 1 (யாழ்.அக.); பார்க்க; see {}. [மயிர் + ஒழுங்கு.]
மயிரோசம்	மயிரோசம் mayirōcam, பெ.(n.) அரிதாரம் (சங்.அக.);; red orpiment.
மயிரோசனை	மயிரோசனை mayirōcaṉai, பெ.(n.) ஆமணத்தி (கோரோசனை); (வின்.);; bezoar.

மயில்	மயில் mayil, பெ.(n.) 1. பறவை வகை; peacock, peafowl. "பயில்பூஞ் சோலை மயிலெழுந் தாலவும்" (புறநா.116);. 2. மயிற் கொன்றை, 1 பார்க்க; see {}. 3. மயிலடிக் குருந்து (மலை.);; false peacock's -foot tree. 4. மயூராசனம் பார்க்க; see {}. "மலைய வினங்கலங்க மலைய மயிலகவ மலைமாசு கழியக் கதழுமருவி யிழியும்" (பரிபா.6:45);, "மனியுங் கயிறு மயிலுங் குடாரியும்" (பரிபா.8:100);. [மயி → (மை); → மயில். கரு (நீல); நிறத் தோகையுடைய பறவை.] [p]
மயில்கசப்பு	மயில்கசப்பு mayilkasappu, பெ.(n.) மயில் பித்து; bile of peacock (சா.அக.);.
மயில்கண்டம்	மயில்கண்டம் mayilkaṇṭam, பெ.(n.) மயிலின் கழுத்து; neck of peacock. [மயில் + கண்டம். கண்டு → கண்டம்.]
மயில்கழுத்துவண்ணம்	மயில்கழுத்துவண்ணம் mayilkaḻuttuvaṇṇam, பெ.(n.) மயில்கழுத்துநிறம் பார்க்க; see {} (சா.அக.);. [மயில்கழுத்து + வண்ணம்.]
மயில்கழுத்துநிறம்	மயில்கழுத்துநிறம் mayilkaḻuttuniṟam, பெ.(n.) கருப்பும் சிவப்பும் கலந்த ஊதா நிறம்; the colour of the peacock's neck (சா.அக.);. [மயில்கழுத்து + நிறம்.]
மயில்துத்தம்	மயில்துத்தம் mayiltuttam, பெ.(n.) மயிற்றுத்தம் பார்க்க; see {}. [மயில் + துத்தம்.]
மயில்தோகை	மயில்தோகை mayiltōkai, பெ.(n.) மயிற் றோகை பார்க்க; see {}. [மயில் + தோகை.]

மயில்நீலமாசி	மயில்நீலமாசி mayilnīlamāci, பெ.(n.) நிலப்பனை; ground palm. [மயில் + நீலமாசி.]
மயில்நெய்	மயில்நெய் mayilney, பெ.(n.) மயிலின் கொழுப்பு; fat of peacock. "இஃது கந்தகத்தைச் சிவக்கச் செய்யும்". [மயில் + நெய்.]
மயில்புடம்	மயில்புடம் mayilpuḍam, பெ.(n.) ஒருவகை மருந்துப்புடம்; one of the methods of calcining medicine (சா.அக.);. [மயில் + புடம்.]
மயில்மீன்	மயில்மீன் mayilmīṉ, பெ.(n.) 1. ஒன்பது அடி நீளம் வளர்வதும் மங்கின நீல நிற முடையதுமான கடல் மீன் வகை; saifish, bluish grey, attaining 9 ft. in length. 2. ஏமங்கோலா (m.m.672);; peacock-fish (சா.அக.);. [மயில் + மீன்.] மயில்மீன் mayilmīṉ, பெ. (n.) இந்தியக் கடலோரத்தில் இருக்கும் மீன் வகை; indian sailfish. [மயில்+மீன்]
மயில்முட்டைக்கற்பம்	மயில்முட்டைக்கற்பம் mayilmuṭṭaikkaṟpam, பெ.(n.) நரை திரையற்று நெடுங்காலமிருக்கச் சாப்பிடும் ஒரு செய் மருந்து; a medicine prepared out of the egg of peacock for rejuvenation. [மயில்முட்டை + கற்பம்.]
மயில்முனிவன்	மயில்முனிவன் mayilmuṉivaṉ, பெ.(n.) அகத்தி மரம் (சங்.அக.);; West India pea-tree.
மயில்வாகனன்	மயில்வாகனன் mayilvākaṉaṉ, பெ.(n.) as riding a peacock. [மயில் + வாகனன்.] Skt. வாகனம் > த. ஊர்தி.

மயில்விசிறி	மயில்விசிறி mayilvisiṟi, பெ.(n.) மயிற் றோகையால் அமைந்த ஆலவட்டம்; fan of peacock's feathers. [மயில் + விசிறி.] [p]
மயில்விரோதி	மயில்விரோதி mayilvirōti, பெ.(n.) மயிற் பகை பார்க்க; see {}. [மயில் + விரோதி.] Skt. விரோதி > த. பகை.
மயில்உப்பு	மயில்உப்பு mayiluppu, பெ.(n.) வெண்ணிறம் குறைந்த மங்கலான உப்பு; haze. [மயில் + உப்பு.]
மயிலடி	மயிலடி1 mayilaḍi, பெ.(n.) 1. காற்பீலி (வின்.);; toering. 2. ஐவண்னவணியுள் காலின் நடுவிரலணி (யாழ்.அக.);; ring worn on the middle toe, by women, one of {}, q.v. [மயில் + அடி.] மயிலடி2 mayilaḍi, பெ.(n.) எருமை (சங்.அக.);; buffalo. [மயில் + அடி.] மயிலடி3 mayilaḍi, பெ.(n.) 1. காட்டு நொச்சி (L.);; tall chaste - tree. 2. மரவகை (L.);; downy peacock's foot tree.
மயிலடிக்குருந்து	மயிலடிக்குருந்து mayilaḍikkurundu, பெ.(n.) ஒரு வகைச் சிறுமரம் (இலத்.);; false peacock's foot – trees. tr. [மயிலடி + குருந்து.]
மயிலடிநொச்சி	மயிலடிநொச்சி mayilaḍinocci, பெ.(n.) காட்டு நொச்சி (L);; tall chaste-tree. [மயிலடி + நொச்சி.]

மயிலம்	மயிலம்1 mayilam, பெ.(n.) 1. மயிலிறகு (யாழ்.அக);; peacock's feather. 2. விழுப்புரம் மாவட்டத்தில் உள்ள ஒரு முருகன் கோயில் தளம்; a shrine sacred to Murugan in the Villuppuram District. [மயி → மயில் → மயிலம்.] மயிலம்2 mayilam, பெ.(n.) 1. குப்பைமேனி (மலை.);; indian acalypha. 2. பருத்தி வகை (G.Tn.D.i, 1623);; a kind of coarse cotton.
மயிலாடுங்குருந்து	மயிலாடுங்குருந்து mayilāṭuṅgurundu, பெ.(n.) மயிலடிக்குருந்து பார்க்க; see {}.
மயிலாடுதுறை	மயிலாடுதுறை mayilāṭuduṟai, பெ.(n.) நாகை மாவட்டத்தில் உள்ள காவிரி யாற்று வளம் நிறைந்த ஊர்; a town on the banks of Cauvery in Nagapattinam Dt. "வாவிசூழ் திரு மயிலாடுதுறை" (பெரியபு. 34:437);. [மயிலாடு + துறை.]
மயிலாத்தி	மயிலாத்தி mayilātti, பெ.(n.) வெள்ளைச் சாரணை; a prostate plant.
மயிலாப்பூர்	மயிலாப்பூர் mayilāppūr, பெ.(n.) திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனாராற் பாடப்பெற்றதும், வாயிலார் நாயனார் பிறந்ததும், திருவள்ளுவர் வாழ்ந்த இடமாகக் கருதப்படுவதும், தோமையார் கிறித்துவ மதப் பரப்புதல் செய்த இடமாகக் கருதப்படுவதும், சென்னையின் பகுதியுமாகிய ஒரு ஊர்; Mylapore, a suburb of Chennai containing a {} shirne sung by St. Campantar, reputed to be the place, where St. {} was born and St. {} lived; also reputed to be the principal scene of the labours of St.Thomas. மயில் + ஆர்ப்பு + ஊர் - மயிலார்ப்பூர் - மயிலாப்பூர். மயில்கள் ஆர்த்ததாக வழங்கும் செவிவழிச் செய்திகளால் இவ்வூர் இப்பெயர் பெற்றது.
மயிலாப்பூர்வெட்டு	மயிலாப்பூர்வெட்டு mayilāppūrveṭṭu, பெ.(n.) நாணய வகை (பணவிடு.141);; an ancient coin. [மயிலாப்பூர் + வெட்டு.]
மயிலாபுரி	மயிலாபுரி mayilāpuri, பெ.(n.) மயிலாப்பூர் பார்க்க (பெரியபு. திருக்குறிப். 40);; see {}.
மயிலார்	மயிலார் mayilār, பெ. (n.) 1. கன்னிப் பெண்கள் நோற்கும் சடங்கு வகை; ceremonial fast observed by maidens with a view to secure suitable husbands. 2. பொங்கல் பண்டிகையின் பின்பு வண்ணார் வணங்கும் கடவுள்; a deity worshipped by washerman after the pongal festival.

மயிலாளி	மயிலாளி mayilāḷi, பெ.(n.) as riding a peacock. [மயி → மயில் = கரு (நீல); நிறத் தோகையை யுடைய பறவை. மயில் + ஆளி. ஒ.நோ. முதல் + ஆளி – முதலாளி.]
மயிலி	மயிலி mayili, பெ.(n.) மயில் போன்ற பெண்; woman, as resembling a peafowl. "கானமலைக் குறவஞ்சிகள் மயிலி" (குற்றா. குற.76, 2);. [மயில் → மயிலி.]
மயிலிகம்	மயிலிகம் mayiligam, பெ.(n.) மருளூமத்தை பார்க்க (சங்.அக.);; see {}.
மயிலியம்	மயிலியம்1 mayiliyam, பெ.(n.) செம்பஞ்சு (மலை.);; brazil cotton. மயிலியம்2 mayiliyam, பெ.(n.) 1. செம்பருத்தி; red cotton plant. 2. இலாமிச்சை; root of andropogon muricatus. 3. சோதிப்பூடு பார்க்க; see {}.
மணப்பூச்சு	மணப்பூச்சு maṇappūccu, பெ.(n.) உடம்பிற் பூசும் சந்தனக் குழம்பு முதலியன; fragrant paste of camphor, sandal, etc., for the person. "கார்கால மணப்பூச்சின் குணம்" (பதார்த்த.1432);. [மணம் + பூச்சு. மணம் = நறுமணம்.]

மயிலியல்	மயிலியல் mayiliyal, பெ.(n.) மயில் போலுஞ் சாயலுள்ள பெண்; woman having the grace of a peafowl. [மயில் + இயல்.]
மயிலிறகு	மயிலிறகு mayiliṟagu, பெ.(n.) மயிற்றோகை இறகு; peacock feather. [மயில் + இறகு.]
மயிலுச்சிட்டம்	மயிலுச்சிட்டம் mayilucciṭṭam, பெ.(n.) பாம்பு; snake (சா.அக.);.
மயிலுள்ளான்	மயிலுள்ளான் mayiluḷḷāṉ, பெ.(n.) சிவந்த மூக்குள்ள உள்ளான் வகை (m.m.611);; painted snipe; Rhynchaea bengalensis. [மயில் + உள்ளான்.] [p]
மயிலூர்தி	மயிலூர்தி mayilūrti, பெ.(n.) மயிலேறும் பெருமாள், 1 பார்க்க (உரி.நி.);. see {}. [மயில் + ஊர்தி.]
மயிலூர்தியன்	மயிலூர்தியன் mayilūrtiyaṉ, பெ.(n.) மயிலேறும்பெருமாள், 1 பார்க்க (உரி.நி.);; see {}. [மயில் + ஊர்தி.]
மயிலெண்ணெய்	மயிலெண்ணெய் mayileṇīey, பெ.(n.) மயிலின் கொழுப்பிலிருந்து எடுக்கும் மருந்து நெய் வகை (வின்.);; medicinal oil from the fat of pea fowl. [மயில் + நெய் → எண்ணெய்.]
மயிலெள்	மயிலெள் mayileḷ, பெ.(n.) ஒரு வகை எள் (சங்.அக.);; a species of sesame. [மயில் + எள். மயி → (மை); → மயில் = கருமை.]
மயிலேபம்	மயிலேபம் mayilēpam, பெ.(n.) தக்கோலம் (சங்.அக.);; cubeb.
மயிலேறும்பெருமாள்	மயிலேறும்பெருமாள் mayilēṟumberumāḷ, பெ.(n.) 1. (மயில் மீது ஏறிச் செல்லும்); முருகக் கடவுள்; Murugan, as riding a peacock 2. மயிலேறும்பெருமாள் பிள்ளை பார்க்க;see {}. "மயிலேறும் பெருமாண் மகிபதி" (இலக்.கொத்.பாயி.);. [மயிலேறும் + பெருமாள்.]

மயிலேறும்பெருமாள்பிள்ளை	மயிலேறும்பெருமாள்பிள்ளை mayilēṟumberumāḷpiḷḷai, பெ.(n.) சுவாமிநாத தேசிகரின் ஆசிரியரும் கல்லாடத்தின் முதன் முப்பத்தேழு பாடல்களுக்கு உரையிட்ட வருமான புலவர்; the teacher of {} and commentator of the first 37 stanzas of {} 17th C.
மயிலை	மயிலை1 mayilai, பெ.(n.) 1. அழுக்கு (வின்.);; foulness, dirt. 2. வெண்மை கலந்த கருநிறம்; ash colour, grey, mixed colour of white and black, as of cattle. மயிலைக் காளை. [முள் → மள் → மண் → மணி = கரியது, நீலக்கல். மணிவண்ணன், மணிமிடற்றோள் முதலிய பெயர்களை நோக்குக. மள் → மரு → மறு = உடம்பிலுள்ள கரிய புள்ளி. மள் → மல் → மலம் = அழுக்கு. மள் → மல் → மயல். மயல் → மயலை → மயிலை (மு.தா.182);.] மயிலை2 mayilai, பெ.(n.) சென்னை மாநகரத்தினுள் அமைந்துள்ள கோயில் நகரம்; a temple town inside Chennai. "ஊர்திரை வேலையுலாவும் உயர் மயிலை" (சம்பந்தர் தேவாரம்);. மயிலை திருவல்லிக்கேணிக் கண்டேனே (திவ். பெரியதி.2, 3, 2);. மறுவ. மயிலாப்பூர், மயிலார்ப்பூர். மயில் மிகுதியாக இப்பகுதியில் இருந்து ஆர்ப்பு செய்ததால் மயிலார்ப்பூர், மயிலாப்பூர், மயிலை எனப் பெயர்கள் பெற்றிருக்கும். "வடிவுடை மங்கையும் தாமுமெல்லாம் வருவோரை எய்திக் கண்டோம் மயிலாப்புள்ளே". "மங்குல் மதி தவழும் மாடவீதி மயிலாப்பிலுள்ளார்" என்பன தேவாரக் குறிப்புகள். மயிலை3 mayilai, பெ.(n.) 1. மீன் (பிங்.)
மயிலைச்சென்னை	மயிலைச்சென்னை mayilaiccenṉai, பெ.(n.) செந்தினை; red millet (சா.அக.);.
மயிலைச்சேபிகம்	மயிலைச்சேபிகம் mayilaiccēpigam, பெ.(n.) கமலாப் பழம், கிச்சிலி; orange citrus variety (சா.அக.);.
மயிலைநந்தி	மயிலைநந்தி mayilainandi, பெ.(n.) மரு தோன்றி (மலை.);; henna.
மயிலைநாதர்	மயிலைநாதர் mayilainātar, பெ.(n.) நன்னூலுரைக்காரருள் ஒருவரான சைன ஆசிரியர்; a jaina commentator on {}.
மயிலைநாதி	மயிலைநாதி mayilaināti, பெ.(n.) நாய்த் துளசி; a plant.

மயிலைப்பச்சை	மயிலைப்பச்சை mayilaippaccai, பெ.(n.) கருமை கலந்த பச்சை (வின்.);; green mingled with black. [மய் → மயில் = கருமை. மயிலை + பச்சை.]
மயிலைப்பணம்	மயிலைப்பணம் mayilaippaṇam, பெ.(n.) எண்பது காசு மதிப்புள்ள நாணயம் (Rd.m.74);; mailai80 {}.
மயிலைபாய்-தல்	மயிலைபாய்-தல் mayilaipāytal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) கண்கூடுகளின் அடிப்புறத்து மயிலை நிறம் படர்ந்திருத்தல்; to be of a greened grey colour in the tower eye-lid. [மயிலை + பாய்-.]
மயிற்கண்	மயிற்கண் mayiṟkaṇ, பெ.(n.) மயிற் றோகையின் கண்; eye of peacock's tail. [மயில் + கண்.]
மயிற்கண்ணுருமால்	மயிற்கண்ணுருமால் mayiṟkaṇṇurumāl, பெ.(n.) மயிற்கண்ணுரு அமைந்த ஒருவகைத் தலைப்பாகத் துணி; a kerchief for the head, having designs like the eyes of peacock's tail. [மயிற்கள் + உருமால்.]
மயிற்கண்தாட்டுப்பத்திரி	மயிற்கண்தாட்டுப்பத்திரி mayiṟkaṇṭāṭṭuppattiri, பெ.(n.) மகளிர் சீலை வகை; a kind of women's saree. [மயிற்கண் + தாட்டுப்பத்திரி.]
மயிற்கண்வலை	மயிற்கண்வலை mayiṟkaṇvalai, பெ.(n.) மீன் பிடிக்கும் வலை வகை (இ.வ.);; a kind of fishing net. [மயிற்கண் + வலை.]
மயிற்கழுத்து	மயிற்கழுத்து mayiṟkaḻuttu, பெ.(n.) மயிலின் கழுத்து உருவும் வண்ணமுமமைந்த மாலை வகை; a garland or necklace, perhaps in the form and colour of peacock's neck. "மயிற்கழுத்து மனவுமணி வடமும் பூண்டு" (பெரியபு. கண்ணப்.47);. [மயில் + கழுத்து.]
மயிற்கழுத்துச்சீலை	மயிற்கழுத்துச்சீலை mayiṟkaḻuttuccīlai, பெ.(n.) மகளிர் சீலை வகை (இ.வ.);; a kind of saree. [மயிற்கழுத்து + சிலை. சீரை → சீலை → சேலை.]

மயிற்கூத்து	மயிற்கூத்து mayiṟāttu, பெ.(n.) 1. ஒரு காலை ஊன்றி மற்றொரு காலைத் தூக்கி யாடுங் கூத்து வகை; a dance on one leg. 2. ஒன்றை நாட்டும் வழி மற்றொன்று விட்டுப் போவதைக் காட்டும் ஒருவகை முறைமை;{} of peacock's dance, which illustrates the ignoring of one principle in the attempt to establish another (சிவசம.பக்.40);. [மயில் + கூத்து.]
மயிற்கொடி	மயிற்கொடி mayiṟkoḍi, பெ.(n.) 1. கொண்டையங் கோட்டை மறவர் வகையைச் சார்ந்த பெண்டிர் திருமணத்திற் கட்டுந் தாலி (G.Tn. D.I, 136);; a kind of marriage-badge worn by {} women. 2. முருகக் கடவுட்குரிய மயிலெழுதிய கொடி; flag of Lord Murugan, having the ensign of a peacock. "நீலமணி போலும் நிறத்தை யுடைய மயிற்கொடியை" (புறநா.56, உரை);. [மயில் + கொடி.]
மயிற்கொண்டை	மயிற்கொண்டை mayiṟkoṇṭai, பெ.(n.) செடிவகை (m.m.361);; Indian maiden hair. [மயில் + கொண்டை.]
மயிற்கொண்டைப் புல்	மயிற்கொண்டைப்புல் mayiṟkoṇṭaippul, பெ.(n.) புல்வகை (m.m.916);; trail grass. [மயிற்கொண்டை + புல்.]
மயிற்கொன்றை	மயிற்கொன்றை1 mayiṟkoṉṟai, பெ.(n.) ஒரு பூமரம்; a flowering tree. [மயிற் + கொன்றை.] மயிற்கொன்றை2 mayiṟkoṉṟai, பெ.(n.) 1. செடிவகை; peacock'screst. 2. வாதநாராயண மரம்; flamboyant. [மயிற் + கொன்றை.]
மயிற்சிக்கி	மயிற்சிக்கி mayiṟcikki, பெ.(n.) மயிற்சிகை, 2 பார்க்க;see {}.
மயிற்சிகி	மயிற்சிகி mayiṟcigi, பெ.(n.) மயிற்சிகை பார்க்க (இ.வ.);;see {}. [மயிற்சிகை → மயிற்சிகி.]
மயிற்சிகை	மயிற்சிகை mayiṟcigai, பெ.(n.) 1. மயிலின் கொண்டை (பிங்.);; the crest of a peacock. 2. ஒரு வகைக் கொடி; peacock fern, a fern. [மயில் + Skt. சிகை.]

மயிற்சூடு	மயிற்சூடு mayiṟcūṭu, பெ.(n.) மயிற் கொண்டை, peacock's crest. [மயில் + சூடு.]
மயிற்பகை	மயிற்பகை mayiṟpagai, பெ.(n.) பச்சோந்திப் பறவை; chameleon. [மயில் + பகை.]
மயிற்பட்டை	மயிற்பட்டை mayiṟpaṭṭai, பெ.(n.) செங் கத்தாரிப்பட்டை பார்க்க;see {} (சா.அக.);.
மயிற்பிச்சம்	மயிற்பிச்சம் mayiṟpiccam, பெ.(n.) 1. மயிற் றோகை விசிறி (வின்.);; ornamental fern of peacock feathers. 2. மயிலிறகாற் செய்த குடை (யாழ்.அக.);; umbrella, made of peacock feathers. [மயில் + பிச்சம்.]
மயிற்பீலி	மயிற்பீலி mayiṟpīli, பெ.(n.) 1. மயிலிறகு; peacock feathers. "அணிமயிற் பீலி சூட்டி" (புறநா.264);. 2. மயிற்பிச்சம், 1 (வின்.); பார்க்க;see {}.
மயிற்பீலிக்குடை	மயிற்பீலிக்குடை mayiṟpīlikkuḍai, பெ.(n.) மயிலிறகாற் செய்த குடை (யாழ்.அக.);; umbrella, made of peacock feathers. [மயிற்பீலி + குடை.]
மயிற்றுத்தம்	மயிற்றுத்தம் mayiṟṟuttam, பெ.(n.) மருந்து வகை (சங்.அக.);; sulphate of copper, blue vitriol, cupri sulphur. [மயில் + துத்தம்.]
மயிற்றோகை	மயிற்றோகை mayiṟṟōkai, பெ.(n.) வாலாக நீண்ட மயிலினிறகு (பிங்.);; peacock's tail. [மயில் + தோகை.]
மயின்முனிவன்	மயின்முனிவன் mayiṉmuṉivaṉ, பெ.(n.) மயில்முனிவன் பார்க்க (மூ.அ.);;see {}. [மயில்முனிவன் → மயின்முனிவன், ல→ன – போலி.]

மயினா	மயினா mayiṉā, பெ.(n.) மைனாப் பறவை; myna. [p] மயினா mayiṉā, பெ. (n.) நாகணவாய்ப்புள்; maina bird. [U. myna → த. மயினா.]
மயுரம்	மயுரம் mayuram, பெ.(n.) ஊமத்தை (பரி. அக.);; thorn apple.
மர்க்கடப்பிப்பிலி	மர்க்கடப்பிப்பிலி markkaḍappippili, பெ.(n.) நாயுருவி; indian bur (சா.அக.);.
மர்க்கடமுகம்	மர்க்கடமுகம் marggaḍamugam, பெ.(n.) குரங்கு முகம்; monkey face (சா.அக.);.
மர்க்கடிப்புனுகு	மர்க்கடிப்புனுகு marggaḍippuṉugu, பெ.(n.) பூனைப் புனுகு; civet cat (சா.அக.);.
மர்க்கவிகம்	மர்க்கவிகம் marggavigam, பெ.(n.) மர்க்கடப்பிப்பிலி பார்க்க; see {} (சா.அக.);.
மர - த்தல்	மர - த்தல் marattal, 11 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கால் முதலியன உணர்ச்சியறுதல்; to be numb or insensible, as legs. கால் மரத்துப் போயிற்று (உ.வ.);. 2. விறைத்தல் (யாழ்.அக.);; to be stiffended. 3. வியத்தல் (யாழ்.அக);; to be wonder-struck.
மரக்கண்	மரக்கண் marakkaṇ, பெ.(n.) 1. மரக்கணு பார்க்க;பெ.(n.); 1. மரக்கணு பார்க்க; see {}. "மரக்கண்ணோ மண்ணாள்வார் கண்ணென்று" (முத்தொள். 90);. 2. புலனற்ற கண்; eye without the power of vision. "மரக்கணேனையும் வந்திடப் பணியாய்" (திருவாச.23, 9);. 3. மரப்பாவையின் கண்; eyes of wooden puppet. [மரம் + கண்.]

மரக்கணு	மரக்கணு marakkaṇu, பெ.(n.) மரத்திற் கிளையுண்டாகும் முடிச்சு (வின்.);; knot in a tree. [மரம் + கணு.]
மரக்கரி	மரக்கரி marakkari, பெ.(n.) அடுப்புக்குப் பயன்படுங்கரி (இக்.வ.);; charcoal. [மயிர் + கரி.]
மரக்கலப்பாய்	மரக்கலப்பாய் marakkalappāy, பெ.(n.) கப்பற் பாய் (திவா.);; sail of a ship. [மரக்கலம் + பாய்.]
மரக்கலம்	மரக்கலம் marakkalam, பெ.(n.) கப்பல்; ship, vessel, boat. "மரக்கலம் பிளக்குங் கடலிடத்து" (பு.வெ.8, 31, உரை);. [மரம் + கலம்.]
மரக்கலன்	மரக்கலன் marakkalaṉ, பெ.(n.) மீகாமன் (பிங்.);; sailor, master of a ship.
மரக்களங்காய்	மரக்களங்காய் marakkaḷaṅgāy, பெ.(n.) சீனத்துக் காய்; a fruit native of China (சா.அக.);.
மரக்களி	மரக்களி marakkaḷi, பெ.(n.) களிப்பாக்கு; a preparation of areca nut (சா.அக.);.
மரக்கற்றாழை	மரக்கற்றாழை1 marakkaṟṟāḻai, பெ.(n.) கருங்கற்றாழை; black variety of alce (சா.அக.);. [மரம் + கற்றாழை.] மரக்கற்றாழை2 marakkaṟṟāḻai, பெ.(n.) ஆனைக் கற்றாழை (சங்.அக.);; american aloe. [மரம் + கற்றாழை.] [p]

மரக்கறி	மரக்கறி marakkaṟi, பெ.(n.) 1. காய்கறி; vegetable for curry. 2. சமைத்த காய்கறி யுணவு; vegetable curry. 3. புல்லுணா; vegetarian food. [மரம் + கறி.]
மரக்கன்று	மரக்கன்று marakkaṉṟu, பெ.(n.) இளமரம் (பிங்.);; young tree, sapling. [மரம் + கன்று.]
மரக்கா	மரக்கா marakkā, பெ.(n.) 1. பூஞ்சோலை (திவா.);; flower garden, groves. "இளமரக்கா முதலிய செய்தற்கும்" (குறள், 385, உ.ரை); 2. மரக்கால், 1, 2 பார்க்க; see {}. [மரம் + கா.]
மரக்காயர்	மரக்காயர் marakkāyar, பெ.(n.) 1. மரக்கல உடைமையாளர்; the owners of the boat. 2. தமிழ்த் துலுக்க வகையினர்; Tamil speaking musalman tribe, usually traders (E.T.V.I);. 3. மரக்கல மோட்டுவோர்; boat men. [மரக்கலராயர் → மரக்காயர்.] மரக்கலத்துக்கு உரிமையுள்ளவர்கள். மரக்கலராயர்கள். இது மரக்காயர் என மாறிற்று. த. மரக்கலம் > அரபு. மரகாம்.
மரக்காரை	மரக்காரை marakkārai, பெ.(n.) மருக்காரை (பதார்த்த.758);; emetic-nut. [மருக்காரை → மரக்காரை.]

மரக்கால்	மரக்கால்1 marakkāl, பெ.(n.) 1. முகத்தலளவைக் கருவி வகை (பிங்.);; a grain measure. varying in different places = 8 padi = 1/12 kalam = 400 cu. in., as originally made of wood, "அருள்மொழி தேவன் மரக்காலால் நிசதம் நெல்" (தெ.இ.க.III-பாகம் I-II பக்கம்-7);. 2. ஒரு மரக்கால் விரைப்பாடு (இ.வ.);; superfical measure = 3362 sq.ft. as requiring a marakkal of seed to sow it. 3. ஆண்டு மழையின் அளவு (கணியம்);; measure of rain for the year, determined by the ruling planet (Astrol.);. "ஒரு மரக்கால் மழை இவ்வாண்டு" (பஞ்.);. 4. மரத்தாற் செய்த பாதம், wooden leg. 5. திருமாலின் கூத்து வகை (சூடா);; a dance of {}. 6. கூத்துப் பதினொன்றனுள் வஞ்சத்தால் வெல்லுதல் கருதிப் பாம்பு தேள் முதலியவாய் அவுணர் புகுதலை யுணர்ந்த துர்க்கை அவற்றை யுழக்கிக் களைதற்கு மரத்தால் செய்த காலைக் கொண்டு ஆடிய ஆட்டம் (சிலப்.3:14, உரை);; a dance of {} on stilts, slaying the Asuras who attacked her assuming the shapes of reptiles one of eleven {}. 7. உப்பளம் (பிங்.);; saltpan. 8. ஒன்பதாம் நாண்மீன் (சூடா.); (ஆயில்யம்);; 9th naksatra. 9. சோதி நாள் (பிங்.);; 15th naksatra. [மரம் + கால்.]
மரக்கால்துண்டு	மரக்கால்துண்டு marakkāltuṇṭu, பெ.(n.) ஒருமுறை அளந்த தவசத்தைத் திரும்ப அளக்கும் போது ஏற்படும் குறைபாடு; deficiency of grain on re-measurement. [மரக்கால் + துண்டு. துண்டு = குறை, குறைபாடு.]
மரக்கால்கூத்து	மரக்கால்கூத்து marakkālāttu, பெ.(n.) கால்களில் மரத்ததூண் வைத்துக் கட்டிக் கொண்டு, நடனம் ஆடுதல், பொய்க்கால் குதிரை ஆட்டம் (சி.பெ.அக.);; dancing with wooden sticks tied to the legs, dummy horse play. [மரக்கால் + கூத்து.] [p]
மரக்கால்வைப்பு	மரக்கால்வைப்பு marakkālvaippu, பெ.(n.) 1. களத்திலே ஆண்டு முதலில் அறுவடையான நெல்லைக் கூட்டியளவிடுகை; first gathering and measuring of the annual yield on the threshing-floor. [மரக்கால் + வைப்பு.]
மரக்காலாடல்	மரக்காலாடல் marakkālāṭal, பெ.(n.) மரக்கால், 6 பார்க்க; see {}. "காய்சினவை டுந்தொழில் பொறாஅள் மரக்காலாடலும்" (சிலப்.6:59);. [மரக்கால் + ஆடல்.]
மரக்காவியம்	மரக்காவியம் marakkāviyam, பெ.(n.) பாற்சாம்பிராணி; white dammer (சா.அக.);.

மரக்காழ்	மரக்காழ் marakkāḻ, பெ.(n.) மரவயிரம் (திவா.);; innercore of a tree. [மரம் + காழ்.]
மரக்காளான்	மரக்காளான் marakkāḷāṉ, பெ.(n.) மரத்தில் முளைக்கும் காளான் வகை (வின்.);; a hard fungus growing on trees. [மரம் + காளான்.]
மரக்காற்கூட்டு	மரக்காற்கூட்டு marakkāṟāṭṭu, பெ.(n.) விளைவை மட்டும் அளந்து பிரித்து நுகரும் போது நிலம்; land held in common and enjoyed by its joint-owners dividing the produce. [மரக்கால் + கூட்டு.]
மரக்காற்கூத்து	மரக்காற்கூத்து marakkāṟāttu, பெ.(n.) மரக்கால், 5, 6 பார்க்க; see {}. "மன்றின் மரக்காற் கூத்தாடினான் காணேனடீ" (திவ்.பெரியதி.11, 5, 6);. [மரக்கால் + கூத்து.]
மரக்காற்பறை	மரக்காற்பறை marakkāṟpaṟai, பெ.(n.) மரக்கால் வடிவுள்ள பறை வகை; a cylinderical drum. [மரக்கால் + பறை.]
மரக்கானாரை	மரக்கானாரை marakkāṉārai, பெ.(n.) நாரை வகை (சிலப்.10, 117, உரை);; a kind of heron. [மரக்கால் + நாரை.]
மரக்குரங்குஆடல்	மரக்குரங்குஆடல் marakkuraṅguāṭal, பெ.(n.) மரத்திலேறியவர்கள் கீழிறங்கும் போது பிடிக்க முயலும் சிறுவர் விளையாட்டு; boy"s game in which all the players get upon a tree except one who tries to catch them when they come down. [மரம் + குரங்கு + ஆடல்]

மரக்குரங்கு	மரக்குரங்கு marakkuraṅgu, பெ.(n.) மரக்குரங்காடல் பார்க்க; see {}. [மரக்குரங்காடல் → மரக்குரங்கு.] மரக்குரங்கு1 marakkuraṅgu, பெ. (n.) காக்காக் குஞ்சு விளையாட்டு; name of a play. [மரம்+குரங்கு] மரக்குரங்கு2 marakkuraṅgu, பெ. (n.) சிறுவர்கள் மரத்தின் மீது ஏறித் தொட்டு விளையாடும் விளையாட்டு; a children's play. (கொ.வ.வ.சொ.121);. [மரம்+குரங்கு]
மரக்கெட்டு	மரக்கெட்டு marakkeṭṭu, பெ.(n.) மரக் கணு (யாழ்.அக.);; knot in a tree.
மரக்கொல்லர்	மரக்கொல்லர் marakkollar, பெ.(n.) தச்சர்; carpenter, as cutting trees and doing timber work. [மரம் + கொல்லர்.]
மரக்கோல்	மரக்கோல் marakāl, பெ.(n.) 1. கூரில்லாத அம்பு; blunt arrow, wooden shaft of an arrow without the arrow - head. 2. தோணியைத் தள்ளும் கழி; boatman's pole. [மரம் + கோல்.]
மரக்கோலா	மரக்கோலா marakālā, பெ.(n.) மீன் வகை; a kind of fish.
மரக்கோவை	மரக்கோவை marakāvai, பெ.(n.) கப்பல்; boat, ship; "முச்சியே மரக்கோணி முயற்சியாற் கைச்சிடாது கடல்செலுங் கல்லனும்" (சிவதரு.பாவ.81);.
மரகடி	மரகடி maragaḍi, பெ.(n.) ஒட்டை மரம்; a tree (சா.அக.);.

மரங்கொத்தி	மரங்கொத்தி maraṅgotti, பெ.(n.) பறவை வகை; wood pecker. "மீன் கொத்திப் புள்ளூ மரங்கொத்திப் பட்சியும்" (குற்றா.குற.87, 3);. [மரம் + கொத்தி.] [p] மரங்கொத்தி maraṅgotti, பெ. (n.) தொட வருபவர் தொடாமல் தப்பிக்கப் பிறிதொரு பொருளினைத்தொடும் விளையாட்டுக்கூறு; a trick in children's playmarańkotti. [மரம்+கொத்தி]
மரச்சக்கை	மரச்சக்கை maraccakkai, பெ.(n.) மரத்திலிருந்து சீவப்பட்ட சிராய் (ஈடு.5,10,11, ஜீ);; wooden chip. [மரம் + சக்கை.]
மரச்சம்பங்கி	மரச்சம்பங்கி maraccambaṅgi, பெ.(n.) ஒரு வகைச் சம்பங்கி; a tree with fragrant flowers.
மரச்சாட்டை	மரச்சாட்டை maraccāṭṭai, பெ.(n.) மரக்கோல்வகை (வின்.);; ferule, little wooden pallet. [மரம் + சட்டை.]
மரச்சாம்பல்	மரச்சாம்பல் maraccāmbal, பெ.(n.) மரத்தைக் கொளுத்தி அதினின்று எடுக்கும் சாம்பல்; wood ashes (சா.அக.);. [மரம் + சாம்பல்.]
மரச்சிலைக்கல்	மரச்சிலைக்கல் maraccilaikkal, பெ.(n.) கண்டகிச் சிலை (யாழ்.அக.);, வழிப்படப்படும் கருங்கல்; a fossil ammonite. [மரச்சிலை + கல்.]
மரச்சீனி	மரச்சீனி maraccīṉi, பெ.(n.) மரவள்ளி பார்க்க (C.E.M.);; see {}.
மரச்சுண்டெலி	மரச்சுண்டெலி maraccuṇṭeli, பெ.(n.) மரத்திலிருக்கும் சுண்டெலி வகை (M.M. 830);; tree-mouse. [மரம் + சுண்டெலி.]

மரச்சுரைக்காய்	மரச்சுரைக்காய் maraccuraikkāy, பெ.(n.) ஒரு வகைச் சுரைக்காய்; a variety of bottle gourd. [மரம் + சுரைக்காய்.]
மரச்செப்பு	மரச்செப்பு maracceppu, பெ.(n.) 1. பரணி (இ.வ.);; small wooden casket. 2. மரவை (யாழ்.அக.); பார்க்க;see maravai. [மரம் + செப்பு.]
மரச்செரிந்தம்	மரச்செரிந்தம் maraccerindam, பெ.(n.) 1. சோலை; a grove. 2. கள்; toddy (சா.அக.);.
மரச்செவி	மரச்செவி maraccevi, பெ.(n.) 1. மரப் பாவையின் செவி; the ear of wooden doll or image. 2. சற்றும் கேளாக் காது; completely deaf ear. "ஓட்டை மரச்செவியர் கேளார்" (சீவக.1552);. [மரம் + செவி.]
மரச்செறிவு	மரச்செறிவு1 maracceṟivu, பெ.(n.) மரப் பொது; tree in common. [மரம் + செறிவு.] மரச்செறிவு2 maracceṟivu, பெ.(n.) சோலை (பிங்.);; dense grove. [மரம் + செறிவு.]
மரச்சோற்றியரிசி	மரச்சோற்றியரிசி marassōṟṟiyarisi, பெ.(n.) சவ்வரிசி; sago (சா.அக.);. [மரச்சோற்று + அரிசி.]
மரண்	மரண் maraṇ, பெ.(n.) மரணம் பார்க்க; see {}. "மரணாய மன்னுயிர்கட்கு" (திவ். இயற்.1, 60);. [மரணம் → மரண்.]
மரண அடி	மரண அடி maraṇaaḍi, பெ.(n.) சாமாறு விழும் வலுத்த அடி; severe blow that causes death. [மரணம் + அடி.]

மரண ஆவணம்	மரண ஆவணம் maraṇaāvaṇam, பெ.(n.) தனக்குப்பின் தன் சொத்தின் உரிமையைக் குறித்து எழுதி வைக்கும் ஆவணம்; the last will and testament. [மரணம் + ஆவணம்.]
மரணஏதுக்கள்	மரணஏதுக்கள் maraṇaētukkaḷ, பெ.(n.) இறப்பதற்கு முன் காணுங் குறிகள்; the foreborings of death (சா.அக.);. [மரணம் + ஏதுக்கள்.]
மரணக்கண்குறி	மரணக்கண்குறி maraṇakkaṇkuṟi, பெ.(n.) இறக்குங் காலத்தில் கண்கள் கறுப்பாகவும் பளபளப்பு இன்மையாயும் மங்கலடைந்து, பார்வை கம்மலாகவும் தோன்றும் அடையாளங்கள்; the eye symptoms of death - the eyes lose the lustre and become dull, sight becomes dim or lost, no eye reflex. [மரணம் + கண்குறி.]
மரணக்களை	மரணக்களை maraṇakkaḷai, பெ.(n.) மரணக்குறி பார்க்க (இ.வ.);; see {}. [மரணம் + களை.]
மரணக்குறி	மரணக்குறி maraṇakkuṟi, பெ.(n.) இறக்குந்தறுவாயில் உண்டாகும் அறிகுறி (யாழ்.அக.);; sign of impending death. [மரணம் + குறி.]
மரணக்குறிகாட்டு-தல்	மரணக்குறிகாட்டு-தல் maraṇakkuṟikāṭṭudal, இறக்குங் குறி காட்டல்; death boding. [மரணக்குறி + காட்டு-,]
மரணக்கெடி	மரணக்கெடி maraṇakkeḍi, பெ.(n.) மரண அச்சம் (வின்.);; dread of death. [மரணம் + கெடி.]
மரணகண்டசாத்திரம்	மரணகண்டசாத்திரம் maraṇagaṇṭacāttiram, பெ.(n.) மரணகண்டி பார்க்க (இ.வ.);; see {}. [மரணகண்டி → மரணகண்டசாத்திரம்.]

மரணகண்டி	மரணகண்டி maraṇagaṇṭi, பெ.(n.) பிச்சை பாக்கம் மார்க்கலிங்கக்கணியர் (சோதிடர்); செய்ததும் மரணக்குறிகளைத் தெரிவிப்பதுமான ஒரு நூல் (யாழ்.அக.);; a work dealing with signs of death by {}. [மரணம் + கண்டி.]
மரணகண்டிகை	மரணகண்டிகை maraṇagaṇṭigai, பெ.(n.) 1. மரணகண்டிதம் (வின்.); பார்க்க; see {}. 2. மரணகண்டி (யாழ்.அக.); பார்க்க; see {}.
மரணகண்டிதம்	மரணகண்டிதம் maraṇagaṇṭidam, பெ.(n.) மரணகால அறுதி (யாழ்.அக.);; determination of the time of death.
மரணகாயம்	மரணகாயம் maraṇakāyam, பெ.(n.) சாவை விளைவிக்குங் கொடுங்காயம் (இ.வ.);; mortal wound. [மரணம் + காயம்.]
மரணகாலம்	மரணகாலம் maraṇakālam, பெ.(n.) சாகும் வேளை (யாழ்.அக.);; time of death. [மரணம் + காலம்.]
மரணங்கிட்டல்	மரணங்கிட்டல் maraṇaṅgiṭṭal, பெ.(n.) சாவு நெருங்கல்; approaching death. [மரணம் + கிட்டல்.]
மரணசனி	மரணசனி maraṇasaṉi, பெ.(n.) மரணத்தைக் குறிப்பதும் வாழ்நாளுள் மூன்றுமுறை வருவதுமான ஏழரையாண்டுச் சனி; the {} affecting a person for the third time in his life, when it is believed to cause his death. [மரணம் + Skt. சனி.]
மரணசாசனம்	மரணசாசனம் maraṇacācaṉam, பெ.(n.) மரண ஆவணம் பார்க்க; see {}. [மரணம் + Skt. சாசனம்.]
மரணசாதனம்	மரணசாதனம் maraṇacātaṉam, பெ.(n.) மரண ஆவணம் பார்க்க: see {}. [மரணம் + Skt. சாதனம்.]

மரணசிட்சை	மரணசிட்சை maraṇasiṭsai, பெ.(n.) மரண தண்டனை பார்க்க; see {}. [மரணம் + Skt. சிட்சை.]
மரணசீவன்	மரணசீவன் maraṇacīvaṉ, பெ.(n.) இறக்கக் கூடிய வாழ்வு (வின்.);; mortal existence. [மரணம் + Skt. சீவன்.]
மரணதண்டனை	மரணதண்டனை maraṇadaṇṭaṉai, பெ.(n.) கொலை முதலிய கடுங்குற்றம் புரிந்தவரின் உயிரைப் போக்குமாறு முறைமன்றம் வழங்கும் தண்டனை; sentence of death. [மரணம் + தண்டனை.]
மரணதண்டனைக் குற்றம்	மரணதண்டனைக்குற்றம் maraṇadaṇṭaṉaikkuṟṟam, பெ.(n.) மரண தண்டனை விதித்தற்குரிய பெருங்குற்றம் (mod.);; offence punishable with death or transportation for life. [மரணதண்டனை + குற்றம்.]
மரணப்படுக்கை	மரணப்படுக்கை maraṇappaḍukkai, பெ.(n.) சா நெருங்குங்கட்டம், இறக்குந் தறுவாய்; death bed. [மரணம் + படுக்கை.]
மரணபத்திரம்	மரணபத்திரம் maraṇabattiram, பெ.(n.) மரண ஆவணம் பார்க்க; see {}. [மரணம் + Skt. பத்திரம்.]
மரணபயங்கரம்	மரணபயங்கரம் maraṇabayaṅgaram, பெ.(n.) மரணக்கெடி (வின்.); பார்க்க; see {}. [மரணம் + Skt. பயங்கரம்.]
மரணம்	மரணம் maraṇam, பெ.(n.) 1. சாவு; death, mortality. "மரணமானால் வைகுந்தங் கொடுக்கும் பிரான்" (திவ்.திருவாய்.9, 10, 5);. 2. ஐவகைத் துன்பநிலைகளுள் மிகு மயக்கமும் அயர்ச்சியும் உண்டாகும் நிலை; sinking in a dead faint, one of {}, q.v.L. mori. [மடி → மரி. ஒ.நோ: கடி → கரி. மரி + அணம் (வ.வ.54); (வே.க.4:106);.]

மரணயாகம்	மரணயாகம் maraṇayākam, பெ.(n.) ஒருவனுடைய மரணத்தைக் குறித்துச் செய்யப்படும் வேள்வி (வின்.);; a sacrificial ceremony for causing the death of a particular person. [மரணம் + Skt. யாகம்.]
மரணயோகம்	மரணயோகம் maraṇayōkam, பெ.(n.) கெடுதியைக் குறிக்கும் அழிவு யோக வகை (பஞ்.);; an inauspicious {} indicating one's ruin or failure. [மரணம் + Skt. யோகம்.]
மரணவாக்குமூலம்	மரணவாக்குமூலம் maraṇavākkumūlam, பெ.(n.) மரணம் நேர்வதாகக் கருதப்படுங் காலத்தில் கொடுக்கும் உறுதிமொழி (legal);; declaration of a dying person, dying declaration. [மரணம் + வாக்குமூலம்.]
மரணவேதனை	மரணவேதனை maraṇavētaṉai, பெ.(n.) சாத்துன்பம்; death-throes, pangs of death. "உறுகின்றயான் மரண வேதனைபோல வுற்றேன்" (சிலப்.19:5-6, உரை);. [மரணம் + Skt. வேதனை.]
மரணசூசம்	மரணசூசம் maraṇacūcam, பெ.(n.) மரணாசௌசம் (யாழ்.அக.); பார்க்க; see {}. [மரணம் + Skt. சூசம்.]
மரணசௌசம்	மரணசௌசம் maraṇaseḷasam, பெ.(n.) சாதீட்டு; ceremonial pollution observed on the death of one's relation. [மரணம் + Skt. சௌசம்.]
மரணி-த்தல்	மரணி-த்தல் maraṇittal, 11 செ.கு.வி.(v.i.) இறத்தல் (யாழ்.அக.);; to die. [மரணம் → மரணி-,]
மரணிப்பு	மரணிப்பு maraṇippu, பெ.(n.) மரணம், 1 (யாழ்.அக.); பார்க்க; see {}. [மரணம் → மரணி → மரணிப்பு.]
மரணை	மரணை1 maraṇai, பெ.(n.) சாவு (யாழ்.அக.);; death. [மரணம் → மரணை.] மரணை2 maraṇai, பெ.(n.) 1. நினைவு கூர்தல் (ஞாபகம்); (சங்.அக.);; memory. 2. உணர்ச்சி (இ.வ.);; sensation.

மரத்தச்சர்	மரத்தச்சர் marattaccar, பெ.(n.) தச்சர் (நாமதீப.154, உரை);; carpenter.
மரத்தலையாயக்கட்டு	மரத்தலையாயக்கட்டு marattalaiyāyakkaṭṭu, பெ.(n.) மரந்தலையாயக் கட்டு (வின்.); பார்க்க; see {}. [மரந்தலையாயக்கட்டு → மரத்தலையாயக் கட்டு.]
மரத்தார்	மரத்தார் marattār, பெ.(n.) பகுத்தறி வில்லாதார்; block-heads, wooden - headed persons. "மரத்தாரிம் மாணாக் குடிப் பிறந்தார்" (நாலடி, 145);. [மரம் → மரத்தார்.]
மரத்தாலிகட்டியடி - த்தல்	மரத்தாலிகட்டியடி - த்தல் marattāligaḍḍiyaḍittal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) மரத்தாற் செய்த தாலியைக் கட்டிக் கொள்ளச் செய்து குடியானவனுடைய மனைவியின் கழுத்தில் இருக்கும் பொற்றாலியை வரிக்காக வாங்குதல் போன்று வலக்காரமாகத் தண்டல் செய்தல் (இ.வ.);; to extort, as by compelling a ryot's wife to wear a wooden {} and surrender her golden {}. [மரத்தாலி + கட்டியடி-.]
மரத்துப்பால்	மரத்துப்பால் marattuppāl, பெ.(n.) கள் (கொ.வ.);; toddy, as the milk of the palm-tree. [மரம் + அத்து + பால். அத்து = சாரியை.]
மரத்துப்போ - தல்	மரத்துப்போ - தல் marattuppōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) மர-, பார்க்க; see mara-,
மரத்துவவாழை	மரத்துவவாழை marattuvavāḻai, பெ.(n.) மருத்துவவாழை பார்க்க; see {}. [மருத்துவவாழை → மரத்துவவாழை (கொ.வ.);]
மரத்துவெள்ளை	மரத்துவெள்ளை marattuveḷḷai, பெ.(n.) வெள்ளைக் குங்கிலியம் (மூ.அ.);; konkani resign i.tr. Boswellia serrata glabra.
மரத்தூள்	மரத்தூள் marattūḷ, பெ.(n.) வாளினா லறுக்கும்போது மரத்தினின்று கிட்டும் தூள்; a very fine saw dust used in surgical dressings. [மரம் + தூள்.]
மரத்தெண்ணெய்	மரத்தெண்ணெய் maratteṇīey, பெ.(n.) சந்தனக் கட்டையிலிருந்து எடுக்கப்படும் சந்தன நெய் போன்று ஒவ்வொரு மரக்கட்டையிலிருந்து எடுக்கப்படும் மரநெய்; wood oil as in sandal wood oil. [மரம் + நெய் → எண்ணெய்.]

மரத்தைலம்	மரத்தைலம் marattailam, பெ.(n.) மரத்தெண்ணெய் பார்க்க; see {}. [மரம் + Skt. தைலம்.]
மரத்தொட்டு	மரத்தொட்டு marattoṭṭu, பெ.(n.) மரக்கிளைகளில் ஒட்டி வளரும் பூடு வகை, புல்லுருவி (இ.வ.);; Parasite plant, honey - suckle mustletoe. [மரம் + ஒட்டு.]
மரத்தோல்	மரத்தோல் marattōl, பெ.(n.) 1. மரப்பட்டை; bark of a tree. 2. மரவுரி (பிங்.);; bark – garment. 3. இலை; leaf of a tree. [மரம் + தோல்.]
மரந்தம்	மரந்தம் marandam, பெ.(n.) பூந்தேன் (யாழ்.அக.);; honey in flower.
மரந்தலை	மரந்தலை marandalai, பெ.(n) 1. ஊரிலுள்ள மரங்கள்; trees in a village. 2. பட்டனவும் படாது நிற்பனவுமான மரங்கள்; living and dead trees, a term in conveyancing. மரந்தலை வகையரா உள்பட (உ.வ.);.
மரந்தலையாயக்கட்டு	மரந்தலையாயக்கட்டு marandalaiyāyakkaṭṭu, பெ.(n.) ஊரிலுள்ள மரங்களின் விளக்கங் குறிக்கும் பட்டி; account showing the number of trees of various kinds in a village, whether liable to revenue or not. [மரந்தலை + ஆயக்கட்டு.]
மரந்துளைச்சி	மரந்துளைச்சி maranduḷaicci, பெ.(n.) மரங்கொத்தி பார்க்க; பெ.(n.); see {}. [மரம் + துளைச்சி. மரத்தைத் துளைக்கும் பறவை. துளை → துளைச்சி.]
மரநா	மரநா1 maranā, பெ.(n.) உணர்ச்சியற்றுப் போன நாக்கு (யாழ்.அக.);; stiff, insensate tongue. [மரம் + நா. மரம் = மரத்துப் போகை, நா = நாக்கு.] மரநா2 maranā, பெ.(n.) மரத்தாலாகிய மணியின் நாக்கு (வின்.);; wooden clapper of a bell. [மரம் + நா. நா = நாக்கு.]

மரநாய்	மரநாய் maranāy, பெ.(n.) மரத்தில் வாழும் நாய் போன்ற விலங்கு வகை; toddy - cat, policat, fitchew, paradoxurus musanga. "மரநா யகப்பட்ட வைபவ மாச்சுது" (குற்றா.குற. 110, 4);. ம. மரநாய் [மரம் + நாய்.]
மரநாரத்தை	மரநாரத்தை maranārattai, பெ.(n.) நாரத்தை வகை; a kind of tree. கொடி நாரத்தைக்கு எதிரானது.
மரநோய்	மரநோய் maranōy, பெ.(n.) புல்லுருவி (சங்.அக.);; honey - suckle mistletoe. [மரம் + நோய்.]
மரப்பட்டை	மரப்பட்டை marappaṭṭai, பெ.(n.) மரத்தின் மேலுள்ள தோல் (வின்.);; bark of a tree. [மரம் + பட்டை.] மரப்பட்டை வகை : பட்டை புளி வேம்பு முதலியவற்றின் பட்டை; சிறாம்பு தென்னை பனை முதலியவற்றின் பட்டை; மட்டை அல்லது தடை வாழையின் பட்டை (பட்டை என்னும் பெயர் வாழைத் தடைக்கும் வழங்கும்); (சொல்.65);.
மரப்படகு	மரப்படகு marappaḍagu, பெ.(n.) படகு வகை; a kind of boat. [மரம் + படகு.]
மரப்படிகட்டுகள்	மரப்படிகட்டுகள் marappaḍigaḍḍugaḷ, பெ.(n.) ஏணி; wooden ladder. [மரம் + படிகட்டுகள்.] [p]
மரப்பத்தல்	மரப்பத்தல் marappattal, பெ.(n.) இறைமரம் (வின்.);; wooden baling trough. [மரம் + பத்தல்.]
மரப்பந்தர்	மரப்பந்தர் marappandar, பெ.(n.) சோலை; grove. "நன் மரப்பந்த ரிலவந்திகையின்" (மணிமே.3:44, அரும்.);. [மரம் + பந்தர். பந்தல் → பந்தர். ல → ர போலி.]

மரப்பாச்சி	மரப்பாச்சி marappācci, பெ.(n.) சிறுவர் விளையாட்டுக்குரிய மரப் பொம்மை (ஈடு.3, 1, 10, ஜீ);; wooden doll. ம. மரப்பாச்சி [மரம் + பாச்சி. பாவை → பாச்சி, மரப்பாவை → மரப்பாய் → மரப்பாய்ச்சி → மரப்பாச்சி.] [p]
மரப்பாசி	மரப்பாசி marappāci, பெ.(n.) கற்பாசி; lichens, tree - moss. [மரம் + பாசி.]
மரப்பாஞ்சி	மரப்பாஞ்சி marappāñji, பெ.(n.) மரப் பாச்சி பார்க்க; see {}. [மரப்பாவை → மரப்பாச்சி → மரப்பாஞ்சி.]
மரப்பாவை	மரப்பாவை marappāvai, பெ.(n.) மரப் பொம்மை; wooden puppet. "மரப்பாவை நாணா லுயிர்மருட்டி யற்று" (குறள், 1020);. ம. மரப்பாவ. [மரம் + பாவை.]
மரப்பிசின்	மரப்பிசின் marappisiṉ, பெ.(n.) மரத்தி லுண்டாம் பிசின்; gum resin. [மரம் + பிசின்.]
மரப்பிள்ளைசுற்று - தல்	மரப்பிள்ளைசுற்று - தல் marappiḷḷaisuṟṟudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) மத்தாடு-, பார்க்க: see {}. [மரப்பிள்ளை + சுற்று-,.]
மரப்புண்	மரப்புண் marappuṇ, பெ.(n.) ஆறாது மேன்மேல் பெருகும் புண் (யாழ்.அக.);; open, restering sore. [மரம் + புண்.]
மரப்புணை	மரப்புணை marappuṇai, பெ.(n.) தெப்பம்; float, raft. "மாதவத் தாட்டியொடு மரப்புணை போகி" (சிலப்.13:179);. [மரம் + புனை.]
மரப்பெட்டி	மரப்பெட்டி marappeṭṭi, பெ.(n.) மரத்தாலான பெட்டி (யாழ்.அக.);; wooden box, chest or case. [மரம் + பெட்டி.]

மரப்பொது	மரப்பொது marappodu, பெ.(n.) சோலை (யாழ்.அக.);; grove. [மரம் + பொது. பொதும்பர் → பொது.]
மரப்பொந்து	மரப்பொந்து marappondu, பெ.(n.) மரத்தின் பொந்து (யாழ்.அக.);; hallow in a tree. [மரம் + பொந்து.] பொள்ளல் - துளைத்தல். பொள் + து பொந்து. உள்துளையுண்ட மரத்திலுள்ள பொந்து. [p]
மரப்பொந்துதேன்	மரப்பொந்துதேன் marappondutēṉ, பெ.(n.) மரப்பொந்தில் ஈக்கள் கட்டும் தேன்; honey secreted from the hallow in the tree. [மரம் + பொந்து + தேன்.]
மரப்போர்	மரப்போர் marappōr, பெ.(n.) மரப்பொந்து பார்க்க; see mara-p-pondu. [மரம் + போர். பொள்ளல் = துளைத்தல். பொள் → போள் → போர்.]
மரபலா	மரபலா marabalā, பெ.(n.) வாழை; plantain tree (சா.அக.);.
மரபார்	மரபார் marapār, பெ.(n.) மரபினோர் பார்க்க; see {}; [மரபு + ஆர்.]
மரபியல்	மரபியல் marabiyal, பெ.(n.) முன்னோர் வழங்கிய சொல் வழக்கைக் கூறும் தொல்காப்பியப் பகுதி; a section of grammer which treats of the idiomatic use of words, as in {}. [மரபு + இயல்.]
மரபிலக்கணம்	மரபிலக்கணம்1 marabilakkaṇam, பெ.(n.) மரபியல் பார்க்க (இலக்.);; see marabiyal. [மரபு + இலக்கணம்.] மரபிலக்கணம்2 marabilakkaṇam, பெ.(n.) மருத்துவத்திற்குண்டான சொற்களைத் தக்கபடி பயன்படுத்துதல்; the use of appropriate technical terms in medicine (சா.அக.);.

மரபினோர்	மரபினோர் marabiṉōr, பெ.(n.) 1. வழித் தோன்றியோர்; descendants. 2 மூதாதையர் (வின்.);; forefathers. 3. உறவினன் (வின்.);; kinsfolk, relations. 4. ஒரு குடியினர்; people of one's own caste. [மரபு + ஆர். இன் – சாரியை. மரபினார் → மரபினோர்.]
மரபு	மரபு marabu, பெ.(n.) 1. முறைமை; rule, law, established usage or order, that which is sanctioned by custom. "ஈண்டு செலன் மரபிற் றன்னியல் வழாது" (புறநா.25);. 2. (இலக்.); சான்றோரின் சொல் வழக்கு முறை (நன்.388);; use of language sanctioned by ancient authors. 3. பழைமை (சூடா.);; antiquity. 4. சரவடி; ancestral line. "சூரியன் மரபுக்குமோர் தொன்மறு" (கம்பரா. வாலிவ. 31);. 5. தொன்றுதொட்ட வழக்கம்; lineage. "மூலன் மரபில் வரு மௌனகுருவே" (தாயு.மௌன.1);. 6. இயல்பு; nature, property. "துன்னியார் குற்றமுந் தூற்று மரபினார்" (குறள், 188);. 7. இலக்கணம்; characteristic. "நடைமிகுந் தேத்திய குடைநிழன் மரபும்" (தொல். பொருள்.91);. 8. நல்லொழுக்கம்; good conduct, character. "தங்கண் மரபில்லார்" (நாலடி, 336);. 9. பெருமை; name, fame. " மரபுசொல்ல" பணவிடு
மரபுச்சொல்	மரபுச்சொல் marabuccol, பெ.(n.) மரபுப் பெயர் (இலக்.); பார்க்க; see marabu-p-peyar. [மரபு + சொல்.]
மரபுப்பெயர்	மரபுப்பெயர் marabubbeyar, பெ.(n.) ஒன்றற்குத் தொன்று தொட்டு வழங்கி வரும் பெயர் (நன்.274, உரை);; appropriate name of a thing, as sanctioned by use. [மரபு + பெயர்.]
மரபுமயக்கம்	மரபுமயக்கம் marabumayakkam, பெ.(n.) மரபுவழு (இலக்.); பார்க்க; see {}. [மரபு + மயக்கம். மயக்கம் = கலக்கம், குற்றம், வழு.]
மரபுவழு	மரபுவழு marabuvaḻu, பெ.(n.) தொன்று தொட்டு வழங்கி வரும் முறைமைக்கு மாறானது (தொல்.சொல்.1, உரை);; deviation from long established literary usage. [மரபு + வழு.]

மரபுவழுவமைதி	மரபுவழுவமைதி marabuvaḻuvamaidi, பெ.(n.) மரபு வழுவை அமைதி யுடைய தென்று சான்றோர் அமைத்துக் கொள்வது (தொல்.சொல்.11, உரை);; permissible deviation from literary usage. [மரபுவழு + அமைதி.]
மரபுளோர்	மரபுளோர் marabuḷōr, பெ.(n.) மரபினோர் பார்க்க; see {}. "சடையன் தங்கள் மரபுளோர் கொடுக்க" (கம்பரா. திருமுடிசூ.38);.
மரம்	மரம் maram, பெ.(n.) 1. தரைமட்டத்திலிருந்து சற்று தொலைவு இடைவிடாது வளர்ந்து பின் கிளைவிட்டுப் படர்ந்து வளர்ந்து நீண்ட காலம் உயிர் வாழும் பயிரி; perennial plant with a woody self-supporting main stem or trunk and usually unbranched for some distance above the ground, tree. "வற்றன் மரந்தளித் தற்று" (குறள், 78);. 2. உள் வயிரமுள்ள பயிரி; endogenous plants "அகக்காழனவே மரமென மொழிப" (தொல்.பொருள்.641);, 3. அறுக்கப்பட்ட மரம்; wood, timber 4. மூலிகை (பிங்.);; medicinal shrub or root. 5. மரக்கலம்; ship or boat. "பெருங்கடனீந்திய மரம் வலியுறுக்கும்"(பதிற்றுப்.76:4);. 6. இயமரம்; war-drum. "மரமிரட்டவும்" (கலிங்.331);. 7. உழுத கழனியைச் சமன்படுத்தும் பரம்புப் பலகை (இ.வ.);; board or roller for smoothing land newly ploughed.
மரம் அணை - த்தல்	மரம் அணை - த்தல் maramaṇaittal, 4 செ. குன்றாவி.(v.t.) கட்டுமரத்தடிகளைச் சேர்த்தணைத்துக் கட்டுதல்; tide the wooden logs to make a boat. மறுவ. மரம்கட்டல். [மரம் + அணை-,]
மரம்காவல்	மரம்காவல் maramkāval, பெ.(n.) மரம் காவுதல்; to carry the woods on the shoulder. [மரம் + காவல்.] கட்டுமரத்தடிகளைத் தோளில் தூக்கிச் செல்லுதல் என்பதன் திரிபு.
மரம்போற்கிட- த்தல்	மரம்போற்கிட- த்தல் marambōṟkiḍattal, 3 செ.குன்றாவி.(v.t.) ஊதை நோயினால் உடம்பிற்கு ஏற்பட்ட ஒரு நிலை; prostratian of body due to rhematism affecting the joints. [மரம்போல் + கிட-.]
மரம்வழுக்கை	மரம்வழுக்கை maramvaḻukkai, பெ.(n.) 1. மரத்தின் இளங்காய்; tender fruits. 2. இளவழுக்கைச் சாறு; juice of tender fruits as tender coconut tree. [மரம் + வழுக்கை.] தென்னையின் இளங்காயை வழுக்கை என்றழைக்கும் மரபுண்மையைக் காண்க.

மரமஞ்சள்	மரமஞ்சள் maramañjaḷ, பெ.(n.) கொடி வகை (பதார்த்த.413);; tree turmeric s.cl. Coscinium fenestratum. [மரம் + மஞ்சள்.]
மரமடி	மரமடி1 maramaḍittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) உழவுக்குப் பின்னர் நிலத்தைச் சமப் படுத்துவதற்காகத் தடியாலடித்தல்; leveled the land after plough. [மரம் அடி-. மரத்தால் அடித்தல்.] மரமடி2 maramaḍittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) பரம்படித்தல் (நெல்லை.);; to harrow a field. [மரம் + அடி-. மரத்தைக் கொண்டு சமன்படுத்துதல்.]
மரமணி	மரமணி maramaṇi, பெ.(n.) ஆடு மாடுகளை அழைப்பதற்கு இடையர் அரையிற் கட்டும் மணி (ஈடு.4, 8, 4, ஜீ);; bell tied by herdsman around his waist to call the cattle. [மரம் + மணி.]
மரமதம்	மரமதம் maramadam, பெ.(n.) கள்; toddy. [மரம் + மதம்.]
மரமந்தாரை	மரமந்தாரை maramandārai, பெ.(n.) ஒரு பூ மரம்; a flower tree. [மரம் + மந்தாரை.]
மரமரம்	மரமரம் maramaram, பெ.(n.) மரமராஞ்சம் பார்க்க; see {}. [மரமராஞ்சம் → மரமரம்.]
மரஅரிவாள்	மரஅரிவாள் maraarivāḷ, பெ.(n.) ஈர் வாள் (யாழ்.அக.);; see{}. [மரம் + அரிவாள்.] [p]
மரமல்லி	மரமல்லி maramalli, பெ.(n.) மரமல்லிகை பார்க்க; see mara-malligai. [மரமல்லிகை → மரமல்லி.]

மரமல்லிகை	மரமல்லிகை maramalligai, பெ. (n.) காட்டு மல்லி; Indian - cork. [மரம் + மல்லிகை.]
மரமனோரஞ்சிதம்	மரமனோரஞ்சிதம் maramaṉōrañjidam, பெ.(n.) சிறு செண்பகம்; cembaga flower tree. [மரம் + Skt. மனோரஞ்சிதம்.]
மரமுந்திரி	மரமுந்திரி maramundiri, பெ.(n.) முந்திரி மரம்; cashew-nut tree. கொடிமுந்திரிக்கு எதிரானது. [மரம் + முந்திரி.] முன் + துரி - முந்துரி - முந்திரி. துருத்தல் - முன்தள்ளுதல். முன் தள்ளிக் கொண்டிருக்கும் கொட்டையுள்ள மரம்.
மரமுலை	மரமுலை maramulai, பெ.(n.) ஆண், பெண் வேடங் கொள்ளும் போது கட்டிக் கொள்ளும் மரத்திலான பொய்ம் முலை (திவ்.பெரியதி.8, 1, 1, வ்யா.);; false breast, used by male actor when assuming the character of a female. [மரம் + முலை.]
மரமூலம்	மரமூலம் maramūlam, பெ.(n.) மரவேர்; the root of a tree. [மரம் + மூலம்.]
மரமேறி	மரமேறி maramēṟi, பெ.(n.) கள் இறக்குவதற்குத் தென்னை பனை முதலிய மரங்களில் மரமேறும் பிரிவினர்; the {} caste, especially those who climb palm trees for drawing toddy. [மரம் + ஏறி.] மரமேறி maramēṟi, பெ. (n.) தென்னை,பனை மரங்களில் ஏறி கள் இறக்கும் தொழிலாளர்; toddy tappers. (கொ.வ.வ.சொ..121);. [மரம்+ஏறி]
மரயம் marayam,	மரயம் marayam, marayam, புளியம்புறணி, புளியம்பட்டை (பரி.அக.); outer skin of the tamarind tree. [மரம் + அயம்.]
மரயெண்ணெய்	மரயெண்ணெய் marayeṇīey, பெ.(n.) மரத்தெண்ணெய் பார்க்க; see {}. [மரத்தெண்ணெய் → மரயெண்ணெய்.]

மரல்	மரல்1 maral, பெ.(n.) 1. கடல்; sea. 2. அரலை; a shrub. 3. கற்றாழை; a kind of aloe. 4. மருள் பார்க்க; see marul. மரல்2 maral, பெ.(n.) பெருங்குரும்பை; bowstring hemp. "மறையர் மரல் கவர" (கலித்.6);.
மரல்மஞ்சி	மரல்மஞ்சி maralmañji, பெ.(n.) மரல்நார் (வின்.);; fibre of bostring hemp. [மரல் + மஞ்சி).]
மரலுகம்	மரலுகம் maralugam, பெ.(n.) குங்குமப்பூ (சங்.அக.);; saffron flower.
மரவக்கட்டி	மரவக்கட்டி maravakkaṭṭi, பெ.(n.) பரு; tumour.
மரவக்கல்சத்து	மரவக்கல்சத்து maravakkalcattu, பெ.(n.) பலகல் சத்து; the essence of several stones.
மரவஞ்சறைப்பெட்டி	மரவஞ்சறைப்பெட்டி maravañjaṟaippeṭṭi, பெ.(n.) கடுகு முதலிய பொருள்கள் வைப்பதற்காக மரத்தாற் செய்த அஞ்சறைப் பெட்டி; small wooden box with partitions and a sliding lid, used for keeping spices and condiments. [மரம் + அஞ்சறைப்பெட்டி.] [p]
மரவசாதி	மரவசாதி maravacāti, பெ.(n.) பயிரபதி சாதியாகிய ஆண் சாதி நால்வகையி லொன்று; one of the four classes of men (சா.அக.);.
மரவட்டணம்	மரவட்டணம் maravaṭṭaṇam, பெ.(n.) 1. மரத்தட்டு (சங்.அக.);; wooden tray. 2. நெடும் பரிசை (வின்.);; wooden shield. [மரம் + வட்டணம்.]

மரவட்டணை	மரவட்டணை maravaṭṭaṇai, பெ.(n.) மரவட்டணம் (சங்.அக.); பார்க்க; see {}. [மரவட்டணம் → மரவட்டணை.]
மரவட்டம்	மரவட்டம் maravaṭṭam, பெ.(n.) மரவட்டணம் (சங்.அக.); பார்க்க; see {}. [மாவட்டணம் → மரவட்டம்.]
மரவட்டு	மரவட்டு maravaṭṭu, பெ.(n.) 1. மரவட்டணம் (சங்.அக.); பார்க்க; see {}. 2. மரத்தின் குருத்துள்ள பகுதி (யாழ்.அக.);; thepatofa plant in which the tender shoot is found. [மரவட்டணம் → மரவட்டு.]
மரவட்டை	மரவட்டை maravaṭṭai, பெ.(n.) 1. பூச்சி வகை; millipede, cambala amulta. 2. மரவகை; maroti, l.tr. Hydnocarpus wightiana. [மரம் + அட்டை.]
மரவட்டைக்கடி	மரவட்டைக்கடி maravaḍḍaikkaḍi, பெ.(n.) மரவட்டைக்கடி; bite of millipede. [மரவட்டை + கடி.]
மரவடி	மரவடி maravaḍi, பெ.(n.) மரச் செருப்பு; wooden sandals. "நின்றால் மரவடியாம்.... திருமாற்கரவு" (திவ்.இயற்.1, 53);. [மரம் + அடி.]
மரவடை	மரவடை maravaḍai, பெ.(n.)1. மரத்திற்குரிய வரி (S.I.I.ii, 24);; tax on trees. 2. மரவிரை, 1 பார்க்க;see mara-virai. [மரம் + அடை.]
மரவண்டு	மரவண்டு maravaṇṭu, பெ.(n.) மரத்தைக் குடையும் வண்டு வகை (வின்.);; a kind of tree boring beetle. [மரம் + வண்டு.]
மரவணில்	மரவணில் maravaṇil, பெ.(n.) 1. பெரிய அணில் வகை (வின்.);; a grey flying squirrel, pateromys fimbriatus. 2. வெளவால் (யாழ்.அக.);; bat. [மரம் + அணில்.]

மரவத்தி	மரவத்தி maravatti, பெ.(n.) அத்தி வகை; a kind of atti. [மரம் + அத்தி.]
மரவதம்	மரவதம் maravadam, பெ.(n.) மரவம். 1 (பச்.மூ); பார்க்க; see maravam. [மரவம் → மரவதம்.]
மரவம்	மரவம் maravam, பெ.(n.) 1. குங்கும மரம் (சூடா.);; saffron. 2. வெண்கடம்பு; seaside Indian oak. "மரவம் ஒப்ப" (ஐங்குறு. 357);. 3. கடம்பு; common cadamba. 4. செங்கடம்பு; indian oak.
மரவயிரம்	மரவயிரம் maravayiram, பெ.(n.) மரக்காழ்; the inner core of the tree which has become very hard. [மரம் + வயிரம்.]
மரவள்ளி	மரவள்ளி maravaḷḷi, பெ.(n.) செடிவகை (சங்.அக.);; tapioca I.sh., Manihot utilissima. [மரம் + வள்ளி.] [p]
மரவள்ளிக்கிழங்கு	மரவள்ளிக்கிழங்கு maravaḷḷikkiḻṅgu, பெ.(n.) ஒருவகைக் கிழங்கு; tapioca. [மரவள்ளி + கிழங்கு.]
மரவாடி	மரவாடி maravāṭi, பெ.(n.) மரக்கடை; timber yard. [மரம் + வாடி. வாடை - பக்கம், வரிசை வரிசையாயமைந்த கடை.]
மரவாடையெலும்பு	மரவாடையெலும்பு maravāṭaiyelumbu, பெ.(n.) கணுக்கால் எலும்பு; ankle bone (சா. அக.);. [மரவாடை + எலும்பு.]

மரவாணி	மரவாணி maravāṇi, பெ.(n.) மரத்தாலாகிய ஆணி (வின்.);; wooden pin, plug. [மரம் + ஆணி.]
மரவாரை	மரவாரை maravārai, பெ.(n.) 1. உத்தர முதலிய மரக்கட்டை; joist, beam, sleeper. 2. சிலை முதலியவற்றைச் சுமந்து செல்ல உதவும் நீண்ட மரத்துண்டு; staff or pole for carrying idols. [மரம் + வாரை.]
மரவிடம்	மரவிடம் maraviḍam, பெ.(n.) பயிரி நஞ்சு (தைலவ.தைல);; vegetable poison. [மரம் + விடம். Skt. விஷம் த. விடம் – நஞ்சு.]
மரவிடை	மரவிடை maraviḍai, பெ.(n.) ஆவண (பத்திர); மெழுதுவோர் விற்பனை நிலத்திலுள்ள மரங்களைக் குறித்தற்கு வழங்குஞ் சொல் (யாழ்.அக.);; a term used in conveyancing to include all kinds of trees and plants on the property conveyed (R.F.);. [மரம் + விடை.]
மரவினைஞர்	மரவினைஞர் maraviṉaiñar, பெ.(n.) தச்சர் (வின்.);; carpenters. [மரம் + வினைஞர்.]
மரவினையாளர்	மரவினையாளர் maraviṉaiyāḷar, பெ.(n.) மரவினைஞர் (பிங்.); பார்க்க; see {}. [மரம் + வினையாளர்.]
மரவு	மரவு maravu, பெ.(n.) மரா பார்க்க; see {}. "மரவு சேர் கடவூர் மயானத்தார்" (தேவா. 530, 8);. [மரா → மரவு.]
மரவுப்பு	மரவுப்பு maravuppu, பெ.(n.) உப்பு வகை (வின்.);; carbonate of potash-Potassae carbonas.
மரவுப்புக்காரம்	மரவுப்புக்காரம் maravuppukkāram, பெ.(n.) சோடாவுப்பு வகை; caustic potash, hydrate of pottasium-Potassa caustica. [மரவுப்பு + காரம்.]

மரவுப்புச்சத்து	மரவுப்புச்சத்து maravuppuccattu, பெ.(n.) சாம்பலுப்புச் சத்து; potash impura. [மாவுப்பு + சத்து.]
மரவுப்புச்சாயநீர்	மரவுப்புச்சாயநீர் maravuppuccāyanīr, பெ.(n.) மரவுப்புக் காரங் கலந்த நீர் (இங்.வை.);; solution of potash, liquor potassae. [மரவுப்புச்சாயம் + நீர்.]
மரவுரல்	மரவுரல் maravural, maravural, மரத்தாலான உரல்; wooden mortar. [மரம் + உரல். உல் - துளைத்தல் கருத்து வேர். உல் → உர் → உரல்.] [p]
மரவுரி	மரவுரி maravuri, பெ.(n.) 1. முனிவர் முதலியோர் ஆடையாகக் கொள்ளும் மரப் பட்டை வகை; bark of tree used as clothing in ancient times by ascetics, etc. "மரவுரி யுடையன்" (மணிமே, 17, 4);. 2. மரவகை; bark tree, 1, tr. Antiaris toxicaria. 3. சீரகம் (பரி.அக.);; cumin. [மரம் + உரி.] மரத்தினின்று உரித்த பொருள் (பட்டை);.
மரவெட்டி	மரவெட்டி maravetti, பெ.(n.) புல்லுருவி; parasitic plant. 2. நீரடிமுத்து பார்க்க;see {}. [மரம் + வெட்டி.]
மரவெண்ணெய்	மரவெண்ணெய் maraveṇīey, பெ.(n.) 1. மரத்தினின்றெடுக்கும் எண்ணெய்; wood - oil (mod.);. 2. தில்லை மரப் பிசின் (வின்.);; gum from the sap of the tillai tree. [மரம் + எண்ணெய்.]
மரவெலி	மரவெலி maraveli, பெ.(n.) எலி வகை (சங்.அக.);; tree rat, mus brunniens. [மரம் + எலி.]
மரவெள்ளை	மரவெள்ளை maraveḷḷai, பெ.(n.) வெள்ளைக் குங்கலியம் பார்க்க; see {}. [மரம் + வெள்ளை.]

மரவெறும்பு	மரவெறும்பு maraveṟumbu, பெ.(n.) எறும்பு வகை (யாழ்.அக.);; an ant. [மரம் + எறும்பு.]
மரவேர்	மரவேர் maravēr, பெ.(n.) மரத்தின் தன்மையை ஒத்திருக்கும் வேர்; root taking the characterics of a tree by reason of is long existence such a banyan. [மரம் + வேர்.]
மரவை	மரவை maravai, பெ.(n.) மரத்தாலான ஏனம்; wooden utensil or bowl. [மரம் → மரவை.]
மரவைக்காசு	மரவைக்காசு maravaikkācu, பெ.(n.) பிச்சையெடுத்த பணம் (நாஞ்.);; money got by begging. [மரவை + காக.]
மரவொட்டி	மரவொட்டி maravoṭṭi, பெ.(n.) புல்லுருவி; parasitic plant. [மரம் + ஒட்டி.]
மரவொதுக்கு	மரவொதுக்கு maravodukku, பெ.(n.) வெயில் காற்று முதலியவற்றிற்கு ஒதுங்க வுதவும் மரநிழல் (வின்.);; shade of a tree, as offering shelter from the sun. [மரம் + ஒதுக்கு.]
மரவொல்லி	மரவொல்லி1 maravolli, பெ.(n.) கதம்பை யொல்லி; a withered grass(சா.அக.);. மரவொல்லி2 maravolli, பெ. (n.) உள்ளீடற்ற தேங்காய் (யாழ்.அக.);; blighted coconut in which the kernel is scanty through the fibrous rind in large. [மரம் + ஒல்லி.]
மரா	மரா marā, பெ.(n.) 1. மரவம் 2, 3, 4 பார்க்க; see maravam. 2. மராமரம் பார்க்க;see {}.

மராஅடி	மராஅடி maraāḍi, பெ.(n.) 1. மரச்செருப்பு (தொல்.எழுத்து.311, உரை);; wooden sandals. 2. மராடி 1 பார்க்க;see {}. [மரம் → மரா + அடி.]
மராஅம்	மராஅம் maraām, பெ.(n.) மரவம் 2, 3, 4 பார்க்க; see maravam. "இணர் சேர்ந்த மராஅமும்" (கலித்.26); (திருமுரு.110, உரை);. [மரவம் → மராஅம்.]
மராகதம்பம்	மராகதம்பம் marākadambam, பெ.(n.) கடம்ப மரம்; cadamba tree in general (சா.அக.);.
மராசகம்	மராசகம் marācagam, பெ.(n.) பன்னீர்; rose water (சா.அக.);.
மராசகி	மராசகி marācagi, பெ.(n.) நிலக்கடலை; ground nut (சா.அக.);.
மராசிகா	மராசிகா marācikā, பெ.(n.) வெண்கடம்பு; a tree (சா.அக.);.
மராட்டம்	மராட்டம்1 marāṭṭam, பெ.(n.) 1. புறமயிர் (திவா.);; hair on the body of human beings or animals. 2. பெண் மயிர்; hair on women's head. "மன்றன் மாதர்தனமு மாராட்டமும்" (இரகு.நகர்.49);. மராட்டம்2 marāṭṭam, பெ.(n.) 1. மராட்டிய மாநிலம்; the Maharastra state. "மகத வினைஞரு மராட்டக் கம்மரும்" (மணிமே. 19, 107); 2. இடம் (பிங்.);; place. [மராட்டியம் → மராட்டம்.]
மராட்டிமொக்கு	மராட்டிமொக்கு marāṭṭimokku, பெ.(n.) போதைப் பொருள் வகை (பெரியமா.31);; a intoxicating drug.
மராட்டியம்	மராட்டியம் marāṭṭiyam, பெ.(n.) இந்தியாவி லுள்ள (30); மாநிலங்களு ளொன்று; one of the (30); states in India.
மராட்டியர்	மராட்டியர் marāṭṭiyar, பெ.(n.) மராட்டிய மாநில மக்கள்; people of {} state. [மராட்டியம் → மராட்டியர்.]

மராட்டிரம்	மராட்டிரம் marāṭṭiram, பெ.(n.) மராட்டியம் பார்க்க; see {}.
மராடம்	மராடம்1 marāṭam, பெ.(n.) 1. ஐம்பத்தாறு தேசத்து ளொன்றான மராட்டியம் (திவா.);; the maratiya country, one of 56 {}. 2. மராட்டிய மொழி; the language spoken in the marattiya country. [மராட்டியம் → மராடம்.] மராடம்2 marāṭam, பெ.(n.) மருக்காரை (மலை.); பார்க்க; see {}. மராடம் marāṭam, பெ.(n.) பண்டகசாலை (யாழ்.அக.);; godown, warehouse.
மராடர்	மராடர் marāṭar, பெ.(n.) மராட்டியர்; the maharattas. "சோளர் மராடர்" (கம்பரா. உலா.47);. [மராட்டியர் → மராடர்.]
மராடி	மராடி marāṭi, பெ.(n.) 1. மரத்தின் அடிப்பகுதி (நன்.256, மயிலை);; root or stump of a tree. 2. மராஅடி1 பார்க்க; see {}. [மரவடி → மராடி.]
மராடிகம்	மராடிகம் marāṭigam, பெ.(n.) நிலக்குமிழ்; a tree.
மராபம்	மராபம் marāpam, பெ.(n.) மதுக்காரை (பரி.அக.); பார்க்க; see {}.
மராம்	மராம் marām, பெ. (n.) மரவம் 2, 3, 4 பார்க்க;see maravam. "மராமலர்த்தாரின் மாண் வரத் தோன்றி" (பரிபா.15, 20);. [மரவம் → மராம்.]
மராமரம்	மராமரம் marāmaram, பெ.(n.) 1. ஆச்சா (பிங்.); பார்க்க; see {}. "மராமர மேழ்துளை யெய்த" (கம்பரா.சிறப்புப்.5);. 2. அரசு (அக.நி.);; pipal.
மராயம்	மராயம்1 marāyam, பெ.(n.) மாதுளை; pomegranate. மராயம்2 marāyam, பெ.(n.) பழங்காலத்து வரிவகைகளுள் ஒன்று; a kind of ancient tax.

www.valluvarvallalarvattam.com

மராலம்	மராலம் marālam, பெ.(n.) 1. கண்ணிலிடும் மை; unguent for eyes. 2. குதிரை; horse. 3. தாரா; goose. 4. மாதுளை; pomegranate.
மராளகம்	மராளகம் marāḷagam, பெ.(n.) நிலவாகை பார்க்க; see {}.
மராளம்	மராளம்1 marāḷam, பெ.(n.) 1. அன்னம்; swan. 2. பூ நாரை; flamingo. 3. மராலம், 4 (அக.நி.); பார்க்க; see {}. flamingo. மராளம்2 marāḷam, பெ.(n.) பாம்பு; snake.
மரி	மரி1 maridal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) மரி2-, பார்க்க; see mari-, "எய்தானம் மான்மரிய வேந்திழைக் காய்" (திவ்.இயற்.3, 52);. மரி2 marittal, 11 செ.கு.வி.(v.i.) சாதல்; to die. "அரயன் உடையான் மரித்தமையில்" (S.I.I.ii,311);. [முல் - வளைதல் கருத்து. முல் → முண்டு → முடி → முடி – தல் → முடி → மடி → மரி-த்தல். மடிதல், மரி-த்தல் = இறத்தல்.] மரி3 marittal, 11 செ.கு.வி.(v.i.) நினைத்தல் (வின்.);; to remember. [மடி → மரி-. மீண்டும் திரும்ப நினைத்துப் பார்த்தல்.] மரி4 mari, பெ.(n.) மரிமா பார்க்க; see {}. [மரிமா → மரி.]
மரிக்கன்மா	மரிக்கன்மா marikkaṉmā, பெ.(n.) மைதா மா; corn flour. [அமெரிக்கன்மா → மரிக்கன்மா.]

மரிக்கை	மரிக்கை marikkai, பெ.(n.) இறந்துவிடுகை; dying, death. [மரி → மரிக்கை.] மரிக்கை marikkai, பெ. (n.) குட்டி போடாத வெள்ளாடு; a young goat. [மறி-மறிக்கை-மரிக்கை மோத்தை கடா] மரிக்கை marikkai, பெ.(n.) பருவம் எய்தாத இளம் ஆட்டுக்குட்டி; young one of goator sheep. மறுவ. பிருவை. [முல்-மல்-மரிக்கை பெண் ஆட்டுக்குட்டி]
மரிக்கொழுந்து	மரிக்கொழுந்து marikkoḻundu, பெ.(n.) மருக்கொழுந்து பார்க்க; see {}. [மருக்கொழுநது → மரிக்கொழுந்து.]
மரிகடகம்	மரிகடகம் marigaḍagam, பெ.(n.) பெருங்குரும்பை (சங்.அக.);; bowstring hemp.
மரிகம்	மரிகம் marigam, பெ.(n.) முருங்கை; drumstic tree.
மரிகிரந்தி	மரிகிரந்தி marigirandi, பெ.(n.) ஒருவகைக் கிரந்தி; a kind of ulcer or carbuncle resulting in death (சா.அக.);.
மரிகோவை	மரிகோவை mariāvai, பெ.(n.) கோவைக் கொடி; a climber yielding red fruits (சா.அக.);.
மரிச்சம்	மரிச்சம் mariccam, பெ.(n.) மாமரம்; mango tree.
மரிச்சன்	மரிச்சன் mariccaṉ, பெ.(n.) மரிச்சம் (பரி.அக.); பார்க்க; see mariccam. [மரிச்சம் → மரிச்சன்.]

மரிச்சி mariccai,	மரிச்சி mariccai, maricci, வரப்பு; ridge of a field. [மறி → மறிச்சி → மரிச்சி.]
மரிசம்	மரிசம் marisam, பெ.(n.) மிளகு (மலை.);; black peper.
மரிசி	மரிசி marisi, பெ.(n.) 1. புதுவரம்பு வழி; newly formed ridge used as a path. 2. செடி (இ.வ.);; shrub. [மரிச்சி → மரிசி.]
மரிசு	மரிசு marisu, பெ.(n.) 1. வரம்பு; ridge. 2. வரம்பருகு; edge of a ridge. [மறி → மறிச்சி → மரிச்சி → மரிசு.]
மரித்தபிண்டம்	மரித்தபிண்டம் marittabiṇṭam, பெ.(n.) வயிற்றிலேயே இறந்த சிசு; dead foetus. [மரித்த + பிண்டம்.]
மரித்தவப்பாசி	மரித்தவப்பாசி marittavappāci, பெ.(n.) கடற்பாசி பார்க்க; see {}.
மரித்தான்கெண்டை	மரித்தான்கெண்டை marittāṉkeṇṭai, பெ.(n.) ஆறு அங்குல நீளம் வளர்வதும் வெண்மையும் நீலமும் கலந்த நிற முள்ளதுமான கடல்மீன் வகை; a sea-fish, silvery shot with purple, attaining 6 inch. in length Barilius bendelisis.
மரிப்பு marippu,	மரிப்பு marippu, marippu, சாவு; death. "மரிப்பொ டுதிப்பு" (பிரபுலிங்.முத்தாயி.23);. [மரி → மரிப்பு. ஒ.நோ.அரி → அரிப்பு.]
மரிமா	மரிமா marimā, பெ.(n.) புளிமா; Hongplum (m.m);.
மரிமாங்காய்	மரிமாங்காய் marimāṅgāy, பெ.(n.) 1. ஒரு வகை மாங்காய், அம்பாலம்; a variety of small mangoes. 2. காட்டு மாமரம்; wild mango tree. "சாரப் பருப்பு தரும் மாவினின்றும் வேறுபட்டது" (சா.அக);.
மரிமாஞ்செடி	மரிமாஞ்செடி marimāñjeḍi, பெ.(n.) மரி மாமரத்தின் செடி; plant of marima tree (சா.அக.);.

மரியங்காய்ச்செடி	மரியங்காய்ச்செடி mariyaṅgāyccedi, பெ.(n.) மரிமா (வைத்.ரத்.); பார்க்க; see {}.
மரியங்கொழுந்து	மரியங்கொழுந்து mariyaṅgoḻundu, பெ.(n.) மரிமாமரத்தின் கொழுந்து; tender leaves of {} tree.
மரியவர்	மரியவர் mariyavar, பெ.(n.) பின்பற்றி யொழுகுபவர்; adherents followers. "பெரிவன்றிருமொழி..... மரியவர்" (சீவக.1211);. [மருவு → மருவியவர் → மரியவர்.]
மரு	மரு1 maru, பெ.(n.) 1. ஒன்றிலிருந்து இன்னொன்றொடு கலக்கும் மணம்; mix the fragrances one to another. 2. நறுமணம்; fragrances. "மருவா கொன்றை" (தேவா. 530, 1);. 3. நறுமணச் செடிவகை (மலை.);; marjoram. 4. மருக்கொழுந்து 1, பார்க்க: see {}. "மருவுக்கு வாசனை போல் வந்ததால்" (வெங்கைக்கோ. 112);. மரு2 maru, பெ.(n.) 1. மணமகனுக்குப் பெண்வீட்டாரிடும் முதல் விருந்து (இ.வ.);; first feast to a bridegroom in his father-in-law's house, soon after his marriage. 2. இடம் (பிங்.);; place. [முல் → மல் → மர் →மரு (வே.க.4:41);. மருவுதல் = கலத்தல்.] மரு3 maru, பெ.(n.) 1. மருநிலம் பார்க்க; see maru-nilam. 2. மலை; mountain.
மருக்கட்டி	மருக்கட்டி marukkaṭṭi, பெ.(n.) மறு2, 5, 6 பார்க்க (இராசவைத்.16);; see {}.
மருக்கடம்	மருக்கடம் marukkaḍam, பெ.(n.) குரங்கு; ape; monkey.
மருக்கடாசியம்	மருக்கடாசியம் marukkaṭāciyam, பெ.(n.) செம்பு; copper.
மருக்கணம்	மருக்கணம் marukkaṇam, பெ.(n.) மருத்துக்கள்; the host of maruts. "மருக் கணங்களும் விசும் தேவரும்" (தக்கயாகப். 253);

மருக்கம்	மருக்கம்1 marukkam, பெ.(n.) 1. காற்று; wind. 2. குரங்கு; monkey. 3. உடல்; body. மருக்கம்2 marukkam, பெ.(n.) 1. மருக் கொழுந்து பார்க்க; see {}. 2. மிளகு; pepper. [மரு → மருக்கம். நறுமணமுடைய மருக்கொழுந்து, மணமுடைய மிளகு.]
மருக்களம்	மருக்களம் marukkaḷam, பெ.(n.) மயிர் மாணிக்கம் எனும் கொடி; a creeper. [p]
மருக்கன்காய்	மருக்கன்காய் marukkaṉkāy, பெ.(n.) ஆதொண்டைக்காய்; unripe fruit of thorny caper (madr.);.
மருக்காதிதம்	மருக்காதிதம் marukkādidam, பெ.(n.) நிலவேம்பு; a plant.
மருக்காரை	மருக்காரை marukkārai, பெ.(n.) மதுக்காரை 1, 2 பார்க்க (m.m.291);; see {} 1, 2.
மருக்காளங்காய்	மருக்காளங்காய் marukkāḷaṅgāy, பெ. (n.) ஒருவகைப் பேதிக்காய்; a fruit that causes motions (சா.அக.);.
மருக்காளம்	மருக்காளம் marukkāḷam, பெ.(n.) மதுக்காரை 1 (m.m.291); பார்க்க; see {}.
மருக்கியாடு	மருக்கியாடு marukkiyāṭu, பெ.(n.) மலட்டாடு; barren she-goat.
மருக்கிழங்கு	மருக்கிழங்கு marukkiḻṅgu, பெ.(n.) ஒரு வகைக் கிழங்கு; a variety of tuber.
மருக்கு - தல்	மருக்கு - தல் marukkudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) புளி முதலியன சேர்த்து எண்ணெயிலுள்ள கெடுதிகளை நீக்குதல்; to remove dirt. etc. from oil, by adding to it tamarind, etc. and heating it.
மருக்குருப்புல்	மருக்குருப்புல் marukkuruppul, பெ.(n.) ஒருவகைப் புல்; a kind of grass.

மருக்குலுபழம்	மருக்குலுபழம் marukkulubaḻm, பெ.(n.) ஒரு வகை பழம்; a kind of fruit.
மருக்குறாப்புல்	மருக்குறாப்புல் marukkuṟāppul, பெ.(n.) செடி வகை; large purple grass (m.m); panicum stagninum (m.m);.
மருக்கூவிகம்	மருக்கூவிகம் marugāvigam, பெ.(n.) நீர்க் கடம்பு; female cadambam.
மருக்கொழுந்து	மருக்கொழுந்து marukkoḻundu, பெ.(n.) 1. நறுமணச் செடிவகை; southern wood, s.sh. Artemisia abrotanum pallens. 2. மரு1, 2 பார்க்க; see maru. [மரு → மருக்கொழுந்து.]
மருக்கொழுந்துச்சக்களத்தி	மருக்கொழுந்துச்சக்களத்தி marukkoḻunduccakkaḷatti, பெ.(n.) நீருமரி; மருக்கொழுந்து போன்றதொரு செடி; Indian saltwort. [மருக்கொழுந்து + சக்களத்தி.]
மருகம்	மருகம்1 marugam, பெ.(n.) மான் வகை (சங்.அக.);; a kind of stag. மருகம்2 marugam, பெ.(n.) ஆதொண்டை (இராசவைத்.142); பார்க்க; see {}.
மருகம்போகி	மருகம்போகி marugambōgi, பெ.(n.) கற்றாழை; a plant.
மருகன்	மருகன் marugaṉ, பெ.(n.) 1. ஒருவரின் உடன் பிறந்தாளின் மகன் அல்லது ஒருத்தியின் உடன் பிறந்தவரின் மகன்; a man's sister's son or a woman's brother's son. "வானவரைப் பணி கொண்ட மருகாவோ" (கம்பரா.சூர்ப்பண,111);. 2. மகன் போலப் பொருந்தும் மகளின் கணவன்; son - in - law. "மலைக்கு மருகனைப் பாடிபாடி" (திருவாச.9, 6);. 3. வழித்தோன்றல்; descendant, scion, member of a clan. "சேரலர் மருக" (பதிற்றுப்.63, 16);. [மருமகன் → மருகன் (வே.க4:40);.]
மருகாந்தரம்	மருகாந்தரம் marukāndaram, பெ.(n.) மருநிலம் பார்க்க; see marunilam.

மருகி	மருகி marugi, பெ.(n.) 1. மருமகள் (யாழ்.அக.);; daughter-in-law. "மெல்லியலென் மருகியையும்" (திவ். பெருமாள்.98);. [மருகன் - மருமகன். மருகன் (ஆ.பா.); → மருகி (பெ.பா.);.]
மருகு	மருகு1 marugu, பெ.(n.) மருகன் (யாழ்.அக);; son-in-law. "மருகென்றே வவமதித்த தக்கன்" (கந்தபு:காமத. 110);. [மருகன் → மருகு.] மருகு2 marugu, பெ.(n.) 1. காட்டு மல்லிகை; wild jasmine. 2. மரு1, 2 பார்க்க; see maru. 2. மகரவாழை (பிங்.);; a kind of plantain. "மருகு பூக்குவ" (இரகு.குசன.74);. 3. தவனம் எனும் நறுமணச் செடி; a fragrant tree called {}. [மரு → மருகு (வே.க4:41);.]
மருகை	மருகை marugai, பெ.(n.) பஞ்சு மூட்டை; bale of cotton.
மருங்கு	மருங்கு maruṅgu, பெ.(n.) 1. பொருந்தும் பக்கம்; side. "கனையெரியுரறிய மருங்கு நோக்கி" (புறநா.23);. 2. விலாப்பக்கம்; side of the body. "கயிறு பிணிக் கொண்ட கவிழ்மணி மருங்கின்" (புறநா.3);. 3. இடை (சூடா.);; waist. 4. வடிவு; form. "பொன்னனார் மருங்கு போன்றணி மாக்கவின் கொண்டதே" (சீவக. 1195);. 5. எல்லை; limit. " மருங்கறி வாரா மலையினும் பெரிது" (கலித்.48);. 6. இடம் (பிங்.);; land, place. 7. சுவடு; track, trace. "புல்லறிவாளர் பெருஞ்செல்வம்.... மருங்கறக் கெட்டுவிடும்" (நாலடி, 8);. 8. சுற்றம்; relative. "அவனின் மருங்குடையார் மாநிலத் தில்" (குறள், 526);. 9. குலம்; race, tribe, family. "சூர் மருங்கறுத்த மொய்ம்பின் மதவலி" (திருமுரு

மருங்குசூலை	மருங்குசூலை maruṅgucūlai, பெ.(n.) பக்க சூலை; a disease marked by shooting pain in the sides chest or abdomen (சா.அக.);. [மருங்கு + சூலை.]
மருங்குல்	மருங்குல் maruṅgul, பெ.(n.) 1. இடை; waist, especially of women. "கொம்பரார் மருங்குன் மங்கை கூற" (திருவாச.5, 67);. 2. மருங்குற்பக்கம் பார்க்க;see {}. 3. வயிறு; stomach, abdomen. "பசிபடு மருங்குலை" (புறநா.260);. 4. உடம்பு; body. "யானை மருங்குலேய்க்கும் வண்டோட்டுத் தெங்கின்" (பெரும்பாண் - 352);. [மருங்கு → மருங்குல் (வே.க.4:46);.]
மருங்குற்பக்கம்	மருங்குற்பக்கம் maruṅguṟpakkam, [மருங்குல் + பக்கம்.]
மருங்கை	மருங்கை maruṅgai, பெ.(n.) ஈன்ற ஐந்தாம் நாள்; the fifth day after the delivery of a child.
மருச்சகம்	மருச்சகம் maruccagam, பெ.(n.) கொம்மட்டி மாதுளை (மலை.); பார்க்க; see {}.
மருட்கற்றாழை	மருட்கற்றாழை maruṭkaṟṟāḻai, பெ.(n.) காதுவலி நீக்கப் பயன்படும் கற்றாழை வகை; a kind of aloes used as medicine for ear ache (சா.அக.);.
மருட்கனி	மருட்கனி maruṭkaṉi, பெ.(n.) எட்டிக்கனி, எட்டிக்காய்; nux-vomica fruit (சா.அக.);.
மருட்காட்சி	மருட்காட்சி maruṭkāṭci, பெ.(n.) மயக்கவறிவு (நாமதீப.698);; confused or bewildered vision, illusion. [மருள் + காட்சி.]
மருட்காய்	மருட்காய் maruṭkāy, பெ.(n.) நோய் வகை; a disease with wort like eruptioms over the body (சா.அக.);.
மருட்காவரிசி	மருட்காவரிசி maruṭkāvarisi, பெ.(n.) கார்போக அரிசி; seeds of psoralea corylifolia (சா.அக.);.

மருட்கிழங்கு	மருட்கிழங்கு maruṭkiḻṅgu, பெ.(n.) மருளின்வேர்; root of marl (சா.அக.);. [மருள் + கிழங்கு.]
மருட்கிழங்குக்கற்றாழை	மருட்கிழங்குக்கற்றாழை maruṭkiḻṅgukkaṟṟāḻai, பெ.(n.) ஒருவகைக் கற்றாழையின் வேர்; root of a variety of aloes. இஃது காது வலி போக்கும் மருந்தாய்ப் பயன்படும் (சா.அக.);.
மருட்கை	மருட்கை maruṭkai, பெ.(n.) 1 மெய்ப்பாடு எட்டனுள் ஒன்றாகிய வியப்பு (தொல். பொருள். 651);; astonishment, wonder, one of eight mey-p-{}, q.v. 2. மயக்கம்; bewilderement. "ஐயமு மருட்கையுஞ் செல்வதினீக்கி" (தொல். பொருள்.659);. [முல் → மல் → மர் → மரு.மருவுதல் = கலந்திருத்தல், தழுவுதல், பயிலுதல், புணர்தல். மரு → மருட்கை (வே.க.4:42);.]
மருட்கையுவமை	மருட்கையுவமை maruṭkaiyuvamai, பெ.(n.) simile in which a thing is taken for comparison on the basis of a non existent quality. [முல் → மல் → மர் → மரு → மருட்கை. மருட்கை + உவமை.]
மருட்சி	மருட்சி1 maruṭci, பெ.(n.) அறிவின்மை; ignorance. [மருள் → மருட்சி.] மருட்சி2 maruṭci, பெ.(n.) 1. பொய்யுணர்வு; false understanding, perversion of the mind. 2. மயக்கம்; bewilderment. "மருட்சி செய் காமநோயால்" (திருவிளை. மூர்த்திவி. 16);. [முல் → மல் → மர் → மரு → மருட்கை → மருட்சி (வேக.4:42);.]
மருட்டம்	மருட்டம் maruṭṭam, பெ.(n.) 1. மயக்கந் தருவது (வின்.);; that which intoxicates. 2. கள்; toddy. 3. ஏமாற்று (யாழ்.அக.);; cheating. [முல் = பொருந்தற் கருத்து வேர். முல் → மல் → மர் → மரு. மரு → மருள் = மயக்கம். மருள் → மருட்டம்.]
மருட்டி	மருட்டி maruṭṭi, பெ.(n.) 1. மருட்டம், 1, 2 (சங்.அக.);பார்க்க; see {}. 2. மயங்கும்படி மினுக்குபவள்; temptress, blandishing woman, fascinating woman. "ஆசை கொடுத்து மருட்டிகள்" (திருப்பு.353);. [முல் → மல் → மர் → மரு. மரு → மருளி = மயக்கம், மதிமயங்கி. மருள் → மிரள். மிரளுதல் = மயங்கி யஞ்சுதல். மருள் → மருட்டு → மருட்டி (வேக.4:42);.]

www.valluvarvallalarvattam.com 1602 of 19068.

மருட்டிரம்	மருட்டிரம் maruṭṭiram, பெ.(n.) பெருந் தும்பை பார்க்க; see perundumbai.
மருட்டு	மருட்டு1 maruṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. மயக்குதல்; to entice, fascinate, infatuate, bewitch. "வெல்லாம லெவரையு மருட்டிவிட" (தாயு.சித்தர்.10);. 2. அச்ச மூட்டுதல் (வின்.);; threaten, menace. 3. மாறுபடச் செய்தல்; to cause to be changed. "மாணல மருட்டும்" (ஐங்குறு.139);. 4. ஒத்தல் (ஐங்குறு.அரும்.);; to resemble. 5. மனங்கவியச் செய்தல்; to allure, coax. "மெல்லெனச் செல்க என மருட்டிக் கூறியவாறு" (தொல்.பொருள்.506, உரை);. 6. ஏமாற்றுதல் (யாழ்.அக.);; to cheat. [மருள் → மருட்டு-.] மருட்டு2 maruṭṭu, பெ.(n.) 1. அச்சமூட்டுகை; threatening. 2. மயக்குகை; enticing. [மருள் → மருட்டு.]
மருட்டுப்பன்றி	மருட்டுப்பன்றி maruṭṭuppaṉṟi, பெ.(n.) பன்றி வகை (திவா.);; a species of pig. [மருட்டு + பன்றி.]
மருட்டுவித்தை	மருட்டுவித்தை maruṭṭuvittai, பெ.(n.) மயக்கு வித்தை; art of bewitching, hyprotising mesmerising. [மருட்டு + வித்தை.]
மருட்பன்றி	மருட்பன்றி maruṭpaṉṟi, பெ.(n.) மருட்டுப் பன்றி பார்க்க; see {}. [மருட்டுப்பன்றி → மருட்பன்றி.]
மருட்பா	மருட்பா maruṭpā, பெ.(n.) வெண்பாவும் ஆசிரியப்பாவும் கலந்து வரும் செய்யுள் வகை (இலக்.வி.749);; poem in which {} and {} occur alternately. "மருட்பா ஏனை இருசா ரல்லது" (தொல். பொருள்.396);. [முல் → மல் → மர் → மரு = ஒன்றிலிருந்து இன்னொன்றோடு கலக்கும் மணம். மரு → மருள் → மருள்தல் = ஒத்தல், வியத்தல், மயங்குதல். மருள் → மருட்கை = மயக்கம். மருள் → மருட்பா (வே.க.4:42);.]

மருட்பார்வை	மருட்பார்வை maruṭpārvai, பெ.(n.) வெருண்ட பார்வை; bewildered look (சா.அக.);. [மருள் + பார்வை.]
மருடணம்	மருடணம் maruḍaṇam, பெ.(n.) அகமருடணம்; a kind of ablution. "மார்ச்சனமு மருடணமு நிறுத்தி" (தத்துவப். 50);.
மருண்டபார்வை	மருண்டபார்வை maruṇṭapārvai, பெ.(n.) மானைப் போன்ற மிரண்ட பார்வை; shyness vision or look like deer. [மருண்ட + பார்வை.]
மருண்டை	மருண்டை maruṇṭai, பெ.(n.) மருந்துருண்டை; medicinal bolus (சா.அக.);. [மருந்துருண்டை → மருண்டை (கொ.வ.);.]
மருண்மா	மருண்மா maruṇmā, பெ.(n.) மதம்படு யானை (திவா.);; elephant. [முல் → மல் → மர் → மரு → மருள் = மருட்சி. மருள் + மா - மருண்மா (வே.க.4:42);.]
மருண்மாலை	மருண்மாலை maruṇmālai, பெ.(n.) புன்மாலைப் பொழுது, மயங்கும் மாலைப் பொழுது, மசண்டைப் பொழுது (யாழ்.அக.);; evening twilight. [மருள் + மாலை.]
மருணீக்கியார்	மருணீக்கியார் maruṇīkkiyār, பெ.(n.) திருநாவுக்கரசரின் பிள்ளைத் திருப்பெயர்; name given to Thirunavukkaracu by his parents. "மலரு மருணீக்கியார் வந்தவதாரஞ் செய்தார்" (பெரியபு. திருநாவுக்.18);. [மருள் + நீக்கியார்.]
மருத்தன்	மருத்தன்1 maruttaṉ, பெ.(n.) மருத்துவன்; physician.. "மருந்தொடுங் கூட்டி.... ஒற்றுவித் திருந்தனன் மருத்தன்" (உபதேசகா. சிவத்துரோகி. 320);. [மருத்துவர் → மருத்துவன் → மருத்தன் (கொ.வ.);.] மருத்தன்2 maruttaṉ, பெ.(n.) காற்றுக் கடவுள்; the God of wind. "மருத்தன்றூண்டு.... தடந்தேர்" (கந்தபு:ஏமகூ.7);. மருத்தன்3 maruttaṉ, பெ.(n.) ஔவையார் போற்றிப் பாடிய திருக்குடந்தையிலிருந்த வள்ளல் (சி.பெ.அக.);; a philonthoropist of Thirukkudanthai, praised by Avvaiyar.

மருத்தாதி	மருத்தாதி maruttāti, பெ.(n.) சீந்திற் கொடி; moon creeper.
மருத்தாது	மருத்தாது maruttātu, பெ.(n.) தேன்; honey.
மருத்திபொதி	மருத்திபொதி maruddibodi, பெ.(n.) நாயுருவி (பச்.மூ.);; a plant growing in thickets and hedges.
மருத்தீடு	மருத்தீடு maruttīṭu, பெ.(n.) 1. வயப்படுத்தும் மருந்திடுகை; administering a philter. 2. வயப்படுத்தும் மருத்திடுதலால் வரும் நோய்; effect supposed to result from a philter, as serious illness. "தலைவலி மருத்தீடு காமாலை" (திருப்பு.153);. [மருந்து + இடு - மருந்திடு → மருத்தீடு.]
மருத்தீண்டாமரம்	மருத்தீண்டாமரம் maruttīṇṭāmaram, பெ.(n.) மராமரம் பார்க்க; see {}(சா.அக.);.
மருத்து	மருத்து maruttu, பெ.(n.) 1. காற்று; wind. "விரைத்த மருத்து" (தணிகைப்பு.அகத்திய 20);. 2. மருத்தன்2 பார்க்க;see {}. "மருத்தின் காதலன்" (கம்பரா.வேலேற்ற.40);. 3. ஊதைநோய் (இராசவைத்.113);.; disease caused by the humour of the wind. "நின், வருதலு மொடுக்கமு மருத்தினுள அதனால், இவ்வு முவ்வு மவ்வும் பிறவும் ஏம மார்ந்தநிற் பிரிந்து" (பரிபா.4:32, 3-4);. [மரு → மருத்து. மரு = கலக்கும் மணம், காற்று]
மருத்துகன்	மருத்துகன் maruttugaṉ, பெ.(n.) பண்டிதன்; one who is skilled in midwifery (சா.அக.);.
மருத்துச்சஞ்சீவி	மருத்துச்சஞ்சீவி maruttuccañjīvi, பெ.(n.) மருந்தாக உதவும் புல்மரம், புதல், பூடு, கொடி முதலியன (பிங்.);; medicinal shrubs and plants. [மருந்து → மருத்து + Skt. சஞ்சீவி → த.உயிர் மருந்து.]
மருத்துண்ணி	மருத்துண்ணி maruttuṇṇi, பெ.(n.) பாம்பு; snake. [மருத்து = காற்று. மருத்து + உண்ணி = காற்றைப் புசிப்பது.]

மருத்துநீர்	மருத்துநீர் maruttunīr, பெ.(n.) முழுகுவதற்கான மருந்திட்ட நீர் (யாழ்.அக.);; medicated water for bathing. [மருந்து → மருத்து + நீர்.]
மருத்துநூல்	மருத்துநூல் maruttunūl, பெ.(n.) மருத்துவ நூல் பார்க்க; see {}. "வழுவில் சோதிட மருத்து நூல்" (பிரபோத.31.37);. [மருத்துவநூல் → மருத்துநூல்.]
மருத்துநெய்	மருத்துநெய் maruttuney, பெ.(n.) மருந்து சரக்குகளைக் காய்ச்சி எடுக்கும் நெய்; medicated ghee (சா.அக.);. [மருந்து → மருத்து + நெய்.]
மருத்துப்பதம்	மருத்துப்பதம் marudduppadam, பெ.(n.) உண்ணுவதற்கு ஏதுவாகச் செய்யப்டும் மூலிகைகளாலான மருந்துகள்; well to do eat medical herbs. [மருந்து → மருத்து + பதம்.]
மருத்துப்பாரதம்	மருத்துப்பாரதம் marudduppāradam, பெ.(n.) தேரையாரியற்றிய மருத்துவ நூல்; a book on Tamil medicine written allegorically by Theraiyar.
மருத்துப்பை	மருத்துப்பை1 maruttuppai, பெ.(n.) மருந்துச் சரக்கு; medicinal drug (சா.அக.);. மருத்துப்பை2 maruttuppai, பெ.(n.) 1. மருந்துகள் வைக்கும் பை (நன்.183, மயிலை);; medicine chest. 2. வெடி மருந்திடுந் தோற்பை (வின்.);; leather case for gunpowder. [மருந்து → மருத்து + பை.]
மருத்துப்போதி	மருத்துப்போதி maruttuppōti, பெ.(n.) நாயுருவி (மலை.);; a plant growing in hedges and thickets.
மருத்துபலம்	மருத்துபலம் maruttubalam, பெ.(n.) ஆலங்கட்டி மழை (சங்.அக.);; hail-storm.
மருத்துமரம்	மருத்துமரம் maruttumaram, பெ.(n.) மருந்துமரம் போல் அருமையானவன்-ள் (யாழ்.அக.);; person of good qualities, as precious as medicinal tree. [மருந்து → மருத்து + மரம்.]

மருத்துமலை	மருத்துமலை maruttumalai, பெ.(n.) கடலூர், திருவகீந்திரபுரத்திற்கு அருகில் உள்ள மருத்துவ குணம் நிறைந்த மலை (சி.பெ.அக.);; a hill, with many medicinal qualities situated near Thiruvagindhra puram in Cuddalore nearby. [மருந்து → மருத்து + மாலை.]
மருத்துமாமலை வாழை	மருத்துமாமலைவாழை maruttumāmalaivāḻai, பெ.(n.) மருத்துவ வாழை பார்க்க; see {}. [மருத்துவவாழை → மருத்துமாமலை வாழை.]
மருத்துமாவாழை	மருத்துமாவாழை maruttumāvāḻai, பெ.(n.) மருத்துவ வாழை பார்க்க; see {}. [மருத்துவவாழை → மருத்துமாவாழை.]
மருத்துவக்கலைஞு ன்	மருத்துவக்கலைஞன் maruttuvakkalaiñaṉ, பெ.(n.) மருத்துவநூலோன் பார்க்க; see {}. [மருத்துவநூலோன் → மருத்துவக் கலைஞன்.]
மருத்துவக்குறி	மருத்துவக்குறி maruttuvakkuṟi, பெ.(n.) நோயறிகுறி; clinical symptoms. [மருத்துவம் + குறி.]
மருத்துவச்சி	மருத்துவச்சி maruttuvacci, பெ.(n.) 1. மகப்பேறு பார்ப்பவள்; midwife. 2 பெண் மருத்துவர்; lady Doctor. [மருந்து → மருத்து. மருத்துவன் (ஆ.பா.);, மருத்துவச்சி (பெ.பா.);.]
மருத்துவசாலை	மருத்துவசாலை maruttuvacālai, பெ.(n.) 1. மருத்துவக் கூடம்; medical hall. 2. மருத்துவமனை; hospital. [மருத்துவம் + சாலை.]
மருத்துவதி	மருத்துவதி marudduvadi, பெ.(n.) தாமிர வருணியாறு (நாமதீப.325);; the river {}.
மருத்துவநாள்	மருத்துவநாள் maruttuvanāḷ, பெ.(n.) இரவை நாள் (பிங்.);; the first naksatra aswini. [மருத்துவம் + நாள்.]

மருத்துவநூல்	மருத்துவநூல் maruttuvanūl, பெ.(n.) 1. மருத்துவ அறிவியல்; medical science. "உண்டால் நூறடி உலாவுதல் வேண்டுமென்று மருத்துவ நூல் கூறியதனை" (சீவக.2734, உரை);. 2. பேறு பார்த்தற்குரிய நூல்; treatise an midwifery (mod.);. [மருத்துவம் + நூல்.]
மருத்துவநூலோன்	மருத்துவநூலோன் maruttuvanūlōṉ, பெ.(n.) மருத்துவன் (திவா.);; physician. [மருத்துவம் + நூலோன்.]
மருத்துவப்பதம்	மருத்துவப்பதம் marudduvappadam, பெ.(n.) மாற்று செய்யக்கூடியதாகிய நோயின் நிலைமை; condition of being amenable to medical treatment, as an early stage of the disease. "மருத்துவப்பத நீங்கினா ளென்னும் வார்த்தை படுவதன் முன்" (திவ்.பெரியாழ்.3 7, 10);. [மருத்துவம் + பதம்.]
மருத்துவப்பயிற்சி	மருத்துவப்பயிற்சி maruttuvappayiṟci, பெ.(n.) 1. மகப்பேற்றுக்குப் பயிற்சி; midwifery (சா.அக.);. 2. மருத்துவப் படிப்பிற்குப் பிறகு எடுத்துக் கொள்ளும் பயிற்சி; practising as house surgeon. [மருத்துவம் + பயிற்சி.]
மருத்துவப்பெண்	மருத்துவப்பெண் maruttuvappeṇ, பெ.(n.) மருத்துவச்சி பார்க்க; see maruttuvacci. [மருத்துவச்சி → மருத்துவப்பெண்.]
மருத்துவப்பேறு	மருத்துவப்பேறு maruttuvappēṟu, பெ.(n.) சிற்றூர் மருத்துவனுக்கு இறையிலியாக விடப்பட்ட நிலம் (S.I.I.ii.43);; land granted free to the village physician. [மருத்துவம் + பேறு.]
மருத்துவம்	மருத்துவம்1 maruttuvam, பெ.(n) 1. மருத்துவம்; practice of medicine. 2. மருந்து; medicine. 3. மாற்று; remedy. "எங்கட்பிணி தவிர்த்து வழுவா மருத்துவமாவன..... ஐயாறனடித்தலமே" (தேவா. 292, 5);. 4. பேறுபார்க்குந் தொழில்; midwifery (mod.);. மரு > மருந்து > மருத்து > மருத்துவம்.] மருத்துவம்2 maruttuvam, பெ.(n.) ஒருவகை யாழ்; a kind of lute. "மருத்துவப் பெயர் பெறும் வானைக் கருவி" (கல்லா.81);.

மருத்துவமலை	மருத்துவமலை maruttuvamalai, பெ.(n.) குமரி மாவட்டத்தில் நாகர்கோயிலிலிருந்து 8 கல் தொலைவில் உள்ள, நாராயண குரு பல காலம் வாழ்ந்த, மருத்துவ குணமுள்ள மலை (சி.பெ.அக.);; a hill, with many medicinal herbs, situated 8 km from Nagarkoil, where saint Narayana guru lived for many years. [மருத்துவம் + மலை.]
மருத்துவமுறைஉணவு	மருத்துவமுறைஉணவு maruttuvamuṟaiuṇavu, பெ.(n.) மருந்துக்கிசைந்த உணவு பார்க்க; see {}. [மருந்து → மருத்து → மருத்துவர்.]
மருத்துவர்	மருத்துவர் maruttuvar, பெ.(n.) 1. நோய் கண்டறிந்து மருத்துவம் செய்பவர்; medical practitioner. 2. அச்சுவினி தேவர்; the twin physicians of svarga. "மருத்துவ ரிருவோர்" (திருவிளை. திருமண.85);. [மருந்து → மருத்து → மருத்துவர்.]
மருத்துவர்நாள்	மருத்துவர்நாள் maruttuvarnāḷ, பெ.(n.) மருத்துவநாள் (நாமதீப.104); பார்க்க; see {}. [மருத்துவநாள் → மருத்துவர்நாள்.]
மருத்துவரை	மருத்துவரை maruttuvarai, பெ.(n.) மருந்துச் செடிகளடங்கிய மலை, சஞ்சீவி மலை; mountains containing valuable medicinal plants (சா.அக.);. [மருந்து → மருத்து + வரை. வரை = மலை.]
மருத்துவவாழை	மருத்துவவாழை maruttuvavāḻai, பெ.(n.) வாழை வகை (யாழ்ப்.);; a kind of plantain.
மருத்துவறை	மருத்துவறை maruttuvaṟai, பெ.(n.) மகப் பேற்றறை; labour room. [மருத்துவம் + அறை.]
மருத்துவன்	மருத்துவன்1 maruttuvaṉ, பெ.(n.) நோய் தீர்க்க பண்டுவம் செய்பவர்; physician. "மருத்து வனாய்நின்ற மாமலை வண்ணா" (திவ்.பெரியாழ்.5, 3, 6);. [மரு → மருந்து → மருத்து → மருத்துவன்.] மருத்துவன்2 maruttuvaṉ, பெ.(n.) மருத்துவான் பார்க்க; see {}. "மருத்துவன் றனைச் சசியொடு துரந்து" (கந்தபு. அவைபுகு.98);.

மருத்துவன்றாமோதரனார்	மருத்துவன்றாமோதரனார் maruttuvaṉṟāmōtaraṉār, பெ.(n.) கடைச்சங்கப் புலவருள் ஒருவர் (புறநா.);; a poet of the Third {}. [மருத்துவன் + தாமோதரனார்.]
மருத்துவனாணை	மருத்துவனாணை maruttuvaṉāṇai, பெ.(n.) நோயரிடம் உண்மையாக நடந்து கொள்வதாகவும், தப்பு வழியில் நடந்து கொள்ளாமலிருப்பதாகவும் ஆணை மேற்கொளல்; oath taken by physician promising to treat patients to the best of his knowledge ability and not to hurt them nor behave in wrong ways - Hippocratic oath (சா.அக.);. [மருத்துவன் + ஆணை.]
மருத்துவாகம்	மருத்துவாகம் maruttuvākam, பெ. (n.) 1. நெருப்பு; fire. 2. புகை; smoke (சா.அக.);.
மருத்துவான்	மருத்துவான் maruttuvāṉ, Indiran. "மருத்துவா னுருவமாறி வந்தவா றுணர் கிலாதான்" (பாரத. அருச்சுனன்றவ.69);.
மருத்துவி	= மருத்துவி maruttuvi, பெ.(n.) மருத்துவஞ் செய்பவள்; female physician. "ஆருயிர் மருத்துவி துன்னிய வென்னோய் துடைப்பா யென்றலும்" (மணிமே.17, 15);. மறுவ. மருத்துவச்சி [மருத்துவன்(ஆ.பா.); → மருத்துவி(பெ.பா.);.]
மருத்துவிச்சி	மருத்துவிச்சி maruttuvicci, பெ.(n.) மருத்துவச்சி (யாழ். அக.); பார்க்க; see maruttuvacci. [மருத்துவச்சி → மருத்துவிச்சி.]
மருத்தெண்ணெய்	மருத்தெண்ணெய் marutteṇīey, பெ.(n.) மருந்தெண்ணெய் (வீரசோ.தொகை.1, உரை); பார்க்க; see {}. [மருந்தெண்ணெய் → மருத்தெண்ணெய்.]
மருதக்கருப்பொருள்	மருதக்கருப்பொருள் marudakkarupporuḷ, பெ.(n.) மருத நிலத்தில் உற்பத்தியாகும் பொருள்கள்; men, animals and other things of the agricultural tracts. [மருதம் + கருப்பொருள்.]
மருதக்கிழவன்	மருதக்கிழவன் marudakkiḻvaṉ, பெ.(n.) 1. மருத நிலத் தலைவன்; chief of an agricultural tract. 2. இந்திரன்; Indiran, as the presiding deity of marutam. [மருதம் + கிழவன்.]

மருதங்கிளி	மருதங்கிளி marudaṅgiḷi, பெ.(n.) கிளி வகை (யாழ்.அக.);; a species of parrot [மருதம் + கிளி.]
மருதணி	மருதணி1 marudaṇi, பெ.(n.) மருதம், 2 (யாழ்.அக.); பார்க்க; see marudam. [மருதம் → மருதணி.] மருதணி2 marudaṇi, பெ.(n.) மருதோன்றி பார்க்க; see {}. [மருதோன்றி → மருதாணி → மருதணி (இ.வ.);.]
மருதத்திணை	மருதத்திணை marudaddiṇai, பெ.(n.) மருதம், 2 பார்க்க (இலக்.வி.391, உரை);; see marudam. [மருதம் + திணை.]
மருதத்துப்பெருந் துறை	மருதத்துப்பெருந்துறை marudaddupperunduṟai, பெ.(n.) வைகையாற்றின் நீராடு துறையாகிய திருமருதமுன்றுறை (ஐங்குறு. 75);; a bathing ghat of the vaigai at Madurai. [மருதத்து + பெருந்துறை.]
மருதந்துவர்	மருதந்துவர் marudanduvar, பெ.(n.) புத்தத் துறவிகளின் ஆடைகளைத் தோய்ப்பதற் குரிய ஒரு வகைச் சாயம்; myrtle dye, used in dyeing cloth for use by Buddist monks. [மருதம் + துவர்.]
மருதநாதன்	மருதநாதன் marudanādaṉ, பெ.(n.) இந்திரன் (நாமதீப.61);; Indiran, as lord of the agricultural tract. [மருதம் + Skt.நாதன். மருதநிலத்துத் தலைவன்.]
மருதநிலப்பறை	மருதநிலப்பறை marudanilappaṟai, பெ.(n.) மருத நிலத்திற்குரிய பறை (இறை.1, 18, உரை);; drum of the agricultural tract. [மருதநிலம் + பறை.]
மருதநிலம்	மருதநிலம் marudanilam, பெ.(n.) மருதம், 2 பார்க்க; see marudam. [மருதம் + நிலம்.]
மருதநிலவேந்தன்	மருதநிலவேந்தன் marudanilavēndaṉ, பெ.(n.) மருதநாதன் (சூடா.); பார்க்க: see {}. [மருதநிலம் + வேந்தன்.]
மருதப்பறை	மருதப்பறை marudappaṟai, பெ.(n.) மருத நிலப்பறை பார்க்க; see {}. [மருதநிலப்பறை → மருதப்பறை.]

மருதபிரான்	மருதபிரான் marudabirāṉ, பெ.(n.) பட்டினத்தாரின் மகன் (சி.பெ.அக.);; son of Pattinathar.
மருதம்	மருதம் marudam, பெ.(n) 1. மருது பார்க்க;see marudu. "கரைசேர் மருதமேறி" (ஐங்குறு.74);. "இருள்புனை மருதின் இன்நிழல் வதியும்" (நற்.330:5);. 2. ஐந்திணையு ளொன்றான வயலும் வயல் சார்ந்த இடமும் (தொல். பொருள்.6);; agricultural tract one of ai-n-tinai q.v. 3. அகத்திணை ஏழனுளொன் றானதும் ஊடியுங் கூடியும் போகம் நுகர்வதுமான ஒழுக்கம்; love action in agricultural tracts, consisting of sexual union after sulks, one of seven aga-t-tinai. மருதஞ் சான்ற மருதத் தண்பணை" (சிறுபாண்.186);. 4. (இசை); மருத நிலத்துக்குரிய காலைப் பண் வகை; morning melody-type peculiar to agricultural tracts. "மாலை மருதம் பண்ணி.... வரவெமர் மறந்தனர்" (புறநா.149);. 5. வயல்; paddy field.
மருதம்பாடியஇளங்கடுங்கோ	மருதம்பாடியஇளங்கடுங்கோ marudambāḍiyaiḷaṅgaḍuṅā, பெ.(n.) இலக்கியப் புலமை பெற்ற சேர அரசன்; a Chera king who had made poems. செங்காயபன் உறய் பெருங்கடுங்கோ மகன் ளங்கடுங்கோ ளங்கோ ஆக அறுத்த கல் (புகளூர் கல்வெட்டு); (அகநானூறு.96, 176, நற்றிணை 50 ஆகிய பாடல்களைப் பாடிய சேரவரசர்);.
மருதமரம்	மருதமரம் marudamaram, பெ.(n.) மருது பார்க்க; see marudu. [மருது → மருதமரம்.]
மருதமலை	மருதமலை marudamalai, பெ.(n.) கோயம்புத்தூருக்கு (கோவன்புத்தூர்); வடமேற்கே மேற்கு மலைத் தொடரில் முருகன் கோயில் அமைந்துள்ள மலைத்தலம் (சி.பெ.அக.);; a hill station on the western ghats north west of Coimbatore, where there is a temple for Lord Muruga.
மருதயாழ்	மருதயாழ் marudayāḻ, பெ.(n.) 1. மருத நிலத்துக்குரிய யாழ் வகை (இறை.1, பக்.18);; a lute peculiar to agricultural tracts. 2. மருதம்4 (பிங்.); பார்க்க; see marudam. [மருதம் + யாழ்.]
மருதயாழ்த்திறம்	மருதயாழ்த்திறம் marudayāḻddiṟam, பெ.(n.) secondary melody - types of the marutappan, of four kinds viz., navir, {}. [மருதயாழ் + திறம்.]

மருதயாறு	மருதயாறு marudayāṟu, பெ.(n.) திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்திலுள்ள உடையார்பாளையம் வட்டத்திலோடும் ஒரு சிற்றாறு; an brackish stream in {} Taluk in Perambalur (Dt.);. "மருதயாற்றின் தெற்கும்" (தொல். சொல். 398);. [மருதம் + யாறு.]
மருதர்	மருதர் marudar, பெ.(n.) எழுவகைக் காற்றுகள்; the seven kinds of winds. "மருதரும் வசுக்களும்" (திவ். திருவாய்.10, 97);.
மருதவேந்தன்	மருதவேந்தன் marudavēndaṉ, பெ.(n.) மருதநாதன் (யாழ். அக.); பார்க்க; see {}.
மருதவைப்பு	மருதவைப்பு marudavaippu, பெ.(n.) மருதம், 2 பார்க்க; see marudam. "மரமனார் மருதவைப்பில்.... இடை மருதிடங் கொண்டாரே" (தேவா.543, 1);.
மருதாணி	மருதாணி marutāṇi, பெ.(n.) மருதோன்றி பார்க்க; see {}. [மருதோன்றி → மருதாணி.]
மருதாறு	மருதாறு marutāṟu, பெ.(n.) அரியலூர் வட்டத்தில் இருந்த ஓர் ஆறு; a river in the Ariyalur taluk. "தாந் வேண்டும் பயிர் செய்து மருதாற்றில் கரைகொண்ட இடங்களில் கமுகுநின்ற நிலம்" (ஆவணம் 10-ii (3);.);.
மருதி	மருதி marudi, பெ.(n.) சிலப்பதிகாரத்தில் வரும் கதை மகள் (சி.பெ.அக.);; a character in the epic silappadhikaram. மருதி marudi, பெ.(n.) மருது பார்க்க; see marudu.
மருது marudu,	மருது marudu, marudu, மருத மரம், maruta tree. வகைகள் : 1. பிள்ளை மருது அல்லது வெண்மருது; 2. கருமருது அல்லது கருப்பு மருது; 3. செம்மருது; 4. பூ மருது; 5 சூலமருது அல்லது பேய்க் கடுக்காய்; 6. குல மருது; 7. நீர் மருது; 8. வெள்ளை மருது; 9. ஆற்று மருது அல்லது மருதை; 10. கலி மருது; 11. வடமருது; 12. புலவை மருது; 13. அட மருது.
மருதுமேற்புல்லுருவி	மருதுமேற்புல்லுருவி marudumēṟpulluruvi, பெ.(n.) ஒருவகைச் செடி; a parasitic plant growing on marudu. [மருதுமேல் + புல்லுருவி.]

மருதூணி	மருதூணி marutūṇi, பெ.(n.) மருதோன்றி பார்க்க; see {}. [மருதோன்றி → மருதாணி → மருதூணி (கொ.வ);.]
மருதை	மருதை marudai, பெ.(n.) ஆற்று மருது; a kind of marudu tree on bank of the river. 'இதனின்று வடித்தெடுக்கப்படும் நீர்மம் குருதியழுத்த நோய்க்கு மருந்தாய்ப் பயன்படும்'.
மருதோன்றி	மருதோன்றி marutōṉṟi, பெ.(n.) 1. செடி வகை; henna,1 sh. Lawsonia alba. "துறைச் சினறுவிரன் மருதோன்றி". 2. முள்ளி; nail dye. [முல் → மல் → மர் → மரு = கலக்கும் நறுமணம். மரு + தோன்றி.]
மருந்தம்	மருந்தம் marundam, பெ.(n.) நஞ்சு; poison. [மருந்து → மருந்தம் = மருந்தாகப் பயன்படும் நஞ்சு (வே.க.4:41);..]
மருந்தனபானம்	மருந்தனபானம் marundaṉapāṉam, பெ.(n.) மருந்துடன் பருகுவது; that which is taken along with the medicine, such as honey sugar, ghee, butter etc. (சா.அக.);.
மருந்தாண்டர்	மருந்தாண்டர் marundāṇṭar, பெ.(n.) திருவான்மியூர் இறைவன் பெயர்; God name of {}. "திருவான்மியூருடையார் மருந்தாண்டாற்கு வைத்த திருநந்தா விளக்கு..." (செ.மா.கல்.- 1967/137);.
மருந்திடல்	மருந்திடல் marundiḍal, பெ.(n.) 1. வயப்படுத்தும் மருந்து கொடுக்கை; administering a philter or love-podian. 2. கருவுற்றுள்ள பெண்ணுக்கு ஐந்தாம் மாதத்தில் ஐந்து பச்சிலைகளின் சாற்றை நாத்தூணார் பிழிந்து கொடுக்கும் சடங்கு; ceremony on an auspicious day in the fifth month of pregnancy, when the sister-in-law of the pregnant woman extacts juice from the leaves of five plants and gives it to her to drink. [மருந்து + இடல்]
மருந்திடுகள்ளி	மருந்திடுகள்ளி marundiḍugaḷḷi, பெ.(n.) வசிய மருந்திடுபவள் (வின்.);; intriguing woman who uses philters. [மருந்திடு + கள்ளி.]
மருந்திடுபித்தம்	மருந்திடுபித்தம் marundiḍubittam, பெ.(n.) இடு மருந்தாலேற்படும் பித்த நோய்; a disease created by idu-marundu. [மருந்திடு + பித்தம்.]

மருந்திழை - த்தல்	மருந்திழை - த்தல் marundiḻaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) மருந்து உரைத்தல்; mixing or rubbing pills or medicine with the vehicle. [மருந்து + இழை-.]
மருந்திற்காதி	மருந்திற்காதி marundiṟkāti, பெ.(n.) வில்வம்; bale tree.
மருந்தின்வீறு	மருந்தின்வீறு marundiṉvīṟu, பெ.(n.) மருந்தின் வேகம்; the virulence or severity of medicine. [மருத்து + இன் + வீறு.]
மருந்தின்வேகம்	மருந்தின்வேகம் marundiṉvēkam, பெ.(n.) மருந்தினாலேற்பட்ட அழற்சி; irritation caused by the virulence of medicine. [மருந்து + இன் + வேகம்.]
மருந்தீடு	மருந்தீடு marundīṭu, பெ.(n.) மருத்தீடு (யாழ்.அக.); பார்க்க; see {}. [மருத்து + இடு → ஈடு. மருந்திடு → மருந்தீடு.]
மருந்தீடுகள்ளி	மருந்தீடுகள்ளி marundīṭugaḷḷi, பெ.(n.) மருந்திடுகள்ளி பார்க்க; see {}. [மருந்திடுகள்ளி → மருந்தீடுகள்ளி.]
மருந்தீடுபித்தம்	மருந்தீடுபித்தம் marundīṭubittam, பெ.(n.) மருந்தீட்டினா லுண்டாகும் அடிவயிற்று வலி, தூக்கமின்மை; sleeplessness and pain in the lower abdomen caused by {}.

மருந்து	மருந்து1 marundu, பெ.(n.) 1. நோய் தீர்க்கும் பொருள் (குறள், அதி.95);; medicine. "ஆசை நோய்க்கு மருந்துமுண்டாங் கொலோ" (கம்பரா. மிதிலைக்.80);. "விருந்தின் தீநீர் மருந்தும் ஆகும்" (நற்.53:8);. 2. மாற்று; remedy, "மருந்தின்று மன்னவன் சீறில்" (கலித்.89);. 3. வயப்படுத்தும் மருந்து; philter, love-potion. 4. அமுதம்; nectar, ambrosia. "கடல் கலக்கி மருந்து கைக்கொண்டு" (கல்லா.41, 26);. 5. சோறு; boiled rice. "இருமருந்து விளைக்கு நன்னாட்டுப் பொருநன்" (புறநா.70);. 6. குடிநீர் (புறநா.70);; drinking water. 7. இனிமை; sweetness. "மருந் தோவா நெஞ்சிற்கு" (கலித்.81);. 8. வெடிமருந்து; gun powder. 9. முள்ளுக் கடம்பு; holly leaved berberry. 10. புதற்பல் என்னும் பல்வகை
மருந்துஏறு - தல்	மருந்துஏறு - தல் marunduerudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மருந்தை உடம்பு ஏற்றுக் கொள்ளுதல்; accept the medicine. [மருந்து + ஏறு-,.]
மருந்துக்கடை	மருந்துக்கடை marundukkaḍai, பெ.(n.) மருந்து விற்குமிடம்; chemist's shop, shop where medicinal drugs are sold. [மருந்து + கடை.]
மருந்துக்கலப்பு	மருந்துக்கலப்பு marundukkalappu, பெ.(n.) பல மருந்து சேர்க்கை; mixture. [மருந்து + கலப்பு.]
மருந்துக்கள்ளி	மருந்துக்கள்ளி marundukkaḷḷi, பெ.(n.) ஆடவரை வயப்படுத்துவதற்காக மருந்திடும் பெண்; an intriguing woman using philters for men. மறுவ. மருந்திடுகள்ளி [மருந்து + கள்ளி. கள்ளன் (ஆ.பா.); → கள்ளி (பெ.பா.);.]
மருந்துக்கிசைந்த உணவு	மருந்துக்கிசைந்தஉணவு marundukkisaindauṇavu, பெ.(n.) மருத்துவ முறை உணவு (பத்திய உணவு);; prescribed diet for a patient. [மருந்துக்கிசைந்த + உணவு.]

மருந்துக்குணம்	மருந்துக்குணம் marundukkuṇam, பெ. (n.) மருந்தின் தன்மை; the therapeutic effect of medicine, quality or effect of medicine. [மருந்து + குணம்.]
மருந்துக்குக்கூட	மருந்துக்குக்கூட marundukkukāṭa, வி.எ.(adv.) கொஞ்சமும்; even a little. "மருந்துக்குக்கூட அவன் உண்மை பேகவானில்லை" (உ.வ.);. [மருந்துக்கு + கூட.] மருந்து என்பது மிகக் குறைந்த அளவிலேயே கொடுக்கப்பெற்று பல பெரும் நோய்களைத் தீர்க்கவல்லது. குறைவான அளவு என்பதை 'மருந்துக்குக் கூட' என்ற சொல்லிணைக் குறிக்கிறது.
மருந்துக்கும்	மருந்துக்கும் marundukkum, பெ.(n.) மருந்துக்குக்கூட பார்க்க; See {}. "மருந்துக்கு மெய்ம்மொழி புகன்றிடேன்." (தாயு. ஆனந்தமான.9);. [மருந்துக்குக்கூட → மருந்துக்கும்.]
மருந்துக்கூட்டு	மருந்துக்கூட்டு marundukāṭṭu, பெ.(n.) மருந்துச் சரக்குகளின் சேர்க்கை (M.L.);; medicinal preparation. [மருந்து + கூட்டு.]
மருந்துக்கும்கூட	மருந்துக்கும்கூட marundukkumāṭa, வி.எ.(adv.) மிகச்சிறிய அளவிற்கும் கூட (இல்லாத நிலை);; even little amount.
மருந்துகாட்டம்	மருந்துகாட்டம் marundukāṭṭam, பெ.(n.) மருந்தின் செயற்பாடு; severity of medicine. [மருந்து + காட்டம்.]
மருந்துகூட்டு - தல்	மருந்துகூட்டு - தல் marunduāṭṭudal, செ.குன்றாவி.(v.t.) மருந்து கலத்தல்; dispensing. [மருந்து + கூட்டு-]
மருந்துகூட்டுவோன்	மருந்துகூட்டுவோன் marunduāṭṭuvōṉ, பெ.(n.) மருந்து கலப்போன்; compounder - dispensing chemist. [மருந்து + கூட்டுவோன்.]
மருந்துகொள்(ளு) - தல்	மருந்துகொள்(ளு) - தல் marundugoḷḷudal, 13 செ.குன்றாவி.(v.t.) மருந்துண்ணல்; to take medicine. [மருந்து + கொள்(ளு)-]

மருந்துகொடு - த்தல்	மருந்துகொடு - த்தல் marundugoḍuttal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) மருந்து செலுத்துதல்; to administer medicine. [மருந்து + கொடு-.]
மருந்துகொடுப் போன்	மருந்துகொடுப்போன் marundugoḍuppōṉ, பெ.(n.) மருத்துவன்; medical practitioner. [மருந்து + கொடுப்போன்.]
மருந்துச்சத்து	மருந்துச்சத்து marunduccattu, பெ.(n.) மருந்தின் சாறம்; essence of medicine the active principle of a drug or medicine. [மருந்து + சத்து.]
மருந்துச்சரக்கு	மருந்துச்சரக்கு marunduccarakku, பெ.(n.) மருந்து செய்ய உதவும் பண்டம் (வின்.);; drug. [மருந்து + சரக்கு.]
மருந்துச்சாலை	மருந்துச்சாலை marunduccālai, பெ.(n.) 1. மருந்துக்கடை பார்க்க; see {}. 2. வெடிமருந்துக் கிடங்கு; gun - powder magazine. [மருந்து + சாலை.]
மருந்துச்சிலை	மருந்துச்சிலை marunduccilai, பெ.(n.) அஞ்சனக்கல்; sulphuret of antimony. [மருந்து + சிலை. சிலை = கல்.]
மருந்துச்சீலை	மருந்துச்சீலை marunduccīlai, பெ.(n.) காரச்சீலை; lint. [மருந்து + சீலை.]
மருந்துச்சூடு	மருந்துச்சூடு marunduccūṭu, பெ.(n.) மருந்தின் வேகத்தினால் உடம்பு அடையும் வெப்பம்; body becoming hot due to virulity of the medicine taken internally. [மருந்து + சூடு.]
மருந்துசெய் - தல்	மருந்துசெய் - தல் marunduseytal, 1 செ. குன்றாவி.(v.t.) மருந்து உருவாக்குதல்; preparation of medicine. [மருந்து + செய்-.]

மருந்துசெய்வோன்	மருந்துசெய்வோன் marunduseyvōṉ, பெ.(n.) மருந்தைக் கலந்து கொடுப்பவன்; compounder. [மருந்து + செய்வோன்.]
மருந்துசேர் - த்தல்	மருந்துசேர் - த்தல் marunducērttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) மருந்துகல - த்தல் பார்க்க;see marundu-kala-. [மருந்து + சேர்-.]
மருந்துசேர்வை	மருந்துசேர்வை marunducērvai, பெ.(n.) 1. கலப்பு மருந்து; mixture. 2 சீலை மருந்து; plaster. [மருந்து + சேர்வை.]
மருந்துண்டவாய்க் கிரை	மருந்துண்டவாய்க்கிரை marunduṇṭavāykkirai, பெ.(n.) மருந்து சாப்பிட்டவுடன் மருந்தின் சுவையை மாற்றுவதற்காக, மருந்தின் தன்மையைக் கெடுக்காதபடி உட்கொள்ளும் மாற்றுப்பொருள்; substance later taking medicine so that the medicines bad taste may disappear. [மருந்துண்டவாய்க்கு + இரை.] அவை : கொட்டைப் பாக்குச் சீவல், தேன், திராட்சை, வெற்றிலைக் காம்பு, கிராம்பு, பச்சைக்கருப்பூரத் தூள் முதலியன.
மருந்துண்பான்	மருந்துண்பான் marunduṇpāṉ, பெ.(n.) நோயாளன்; patient. [மருந்து + உண்பான்.]
மருந்துணைச்சாதி	மருந்துணைச்சாதி marunduṇaiccāti, பெ.(n.) மருந்து; medicine.
மருந்துதக்கு - தல்	மருந்துதக்கு - தல் marundudakkudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) கக்கலிக்காமல் மருந்தைச் செரித்துக் கொள்ளுதல்; to contain or retain medicine in the stomach without vomiting. [மருந்து + தக்கு-.]
மருந்துதாக்கு - தல்	மருந்துதாக்கு - தல் marundudākkudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) மருந்தை மேன்மேலும் பயன்படுத்துதல்; to administer too many medicines, to stuff the body with medicine. [மருந்து + தாக்கு-.]
மருந்துநியமம்	மருந்துநியமம் marunduniyamam, பெ.(n.) நோய்க்கேற்ற மருந்தின் குறிப்பு; prescription. [மருந்து + நியமம்.]

மருந்துநீர்	மருந்துநீர் marundunīr, பெ.(n.) மருந்து கலந்த நீர்; medicated water, lotion. [மருந்து + நீர்.]
மருந்துநெடி	மருந்துநெடி marunduneḍi, பெ.(n.) மருந்தின் நாற்றம்; the smell or strong odour of the medicine. [மருந்து + நெடி.]
மருந்துப்புரை	மருந்துப்புரை marunduppurai, பெ.(n.) மருந்துச்சாலை, 2 (நாஞ்.); பார்க்க; see {}. [மருந்து + புரை.]
மருந்துப்பொடி	மருந்துப்பொடி marunduppoḍi, பெ.(n.) மருந்துத்தூள்; medicinal powder. [மருந்து + பொடி.]
மருந்துப்போக்கு	மருந்துப்போக்கு marunduppōkku, பெ.(n.) மருந்து செயற்படும் வகை; the way of medicine acts. [மருந்து + போக்கு.]
மருந்துப்போதை	மருந்துப்போதை marunduppōtai, பெ. (n.) கஞ்சா, அபினியாலுண்டாகும் மயக்கம்; intoxication through ganja, opium, aristans and asauams. [மருந்து + Skt போதை.]
மருந்துப்போதைப் பழக்கம்	மருந்துப்போதைப்பழக்கம் marunduppōtaippaḻkkam, பெ.(n.) போதை தரும் மருந்துக்கு அடிமையாகுகை; drug adict. [மருந்து + Skt. போதை + பழக்கம்.]
மருந்துபாய்ச்சு - தல்	மருந்துபாய்ச்சு - தல் marundupāyccudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) மருந்தை உடம்பில் ஊசி மூலம் ஏற்றுதல்; injecting the medicine. [மருந்து + பாய்ச்சு-.]
மருந்துபிடி - த்தல்	மருந்துபிடி - த்தல் marundubiḍittal, 4 செ. குன்றாவி.(v.t.) மருந்தை உடம்பு ஏற்றுக் கொள்ளுதல்; individual susceptibility to the action of a particular drug. [மருந்து + பிடி-,]
மருந்துபூசு - தல்	மருந்துபூசு - தல் marundupūcudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) மருந்தை மேலுக்குப் பூசுதல்; to smear or anoit medicine. [மருந்து + பூசு-.]

மருந்துபொடி - த்தல்	மருந்துபொடி - த்தல் marundubodittal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) மருந்தைத் தூளாக்குதல்; to powder the medicine. [மருந்து + பொடி-.]
மருந்துபோடு - தல்	மருந்துபோடு - தல் marundupōṭudal, 19 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. மருந்துவை- பார்க்க; see marundu-vai-. 2. பூச்சு மருந்து தடவுதல்; to apply medicine externally. [மருந்து + போடு-,]
மருந்துரம்	மருந்துரம் marunduram, பெ.(n.) மருந்தின் ஊட்டம்; essence or power of the medicine. [மருந்து + உரம்.]
மருந்துருண்டை	மருந்துருண்டை marunduruṇṭai, பெ.(n.) 1. கல்பம்; bolus. 2. மாத்திரை; pill. [மருந்து + உருண்டை.]
மருந்துவை - த்தல்	மருந்துவை - த்தல் marunduvaittal, 4 செ. குன்றாவி.(v.t.) வயப்படுத்தும் மருந்திடுதல் (இ.வ.);; to administer philter or love - potion [மருந்து + வை-,]
மருந்துறை	மருந்துறை marunduṟai, பெ.(n.) வெகுட்டல் மருந்துகளை எளிதில் விழுங்குவதற்காகப் பயன்படுத்தும் மூடிய குழாய்போல் செய்த உறை; a soluble case for enclosing certain bitter and nauseous medicines. [மருந்து + உறை.]
மருந்தெண்ணெய்	மருந்தெண்ணெய் marundeṇīey, பெ.(n.) மருந்துச் சரக்குகள் கூட்டிக் காய்ச்சிய நெய்மம்; medicinal oil. "குழவியீன்றவட் கருமருந் தெண்ணெயுங் கொடுத்து" (செவ்வந்தி. பு.தாயான.37);. [மருந்து + எண்ணெய்.]
மருந்தெண்ணெய்ப்பதம்	மருந்தெண்ணெய்ப்பதம் marundeṇīeyppadam, பெ.(n.) 1. மருந்தெண்ணெய் காய்ச்சும் போது அமையும் குழம்புப் பதம், கடுகுப்பதம், மந்தப் பதம், மெழுகுப் பதம், முறுகுப் பதம் என்ற ஐவகைப் பக்குவநிலை (வின்.);; stage in boiling a medicinal oil when it is to be taken off the fire, of five kinds, viz., {}, {}, manda-padam, {}. 2. நோய் எளிதில் பற்றக் கூடிய பலவீனமான உடல்நிலை; delicate health rendering a person liable to disease at the least exposure. 3. முன்கோபம்; excessive irritability of temper, extreme sensibility. [மருந்தெண்ணெய் + பதம்.]
மருந்தெரி - த்தல்	மருந்தெரி - த்தல் marunderittal, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) புடமிடல்; calcining. [மருந்து + எரி-.]

மருந்தெழுது - தல்	மருந்தெழுது - தல் marundeḻududal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. கண்ணில் மருந்து தீட்டல்; application of medicine such as collyrium to the eye with a copper, silver or glass rod. 2. அக்கி காணில் செம்மண் பூசுதல்; application of red-ochre in erysepelas. [மருந்து + எழுது-.]
மருநாதிப்பூடு	மருநாதிப்பூடு marunātippūṭu, பெ.(n.) சிறியாணங்கை; a plant.
மருநிலம்	மருநிலம் marunilam, பெ.(n.) நீரும் நிழலுமற்ற நிலம்; wilderness, sandy waste, desert. "மலையு மறிகடலும் வனமும் மருநிலமும்" (கம்பரா.மூலபல.158);. [மரு + நிலம். முல் → மல் → மர் → மரு. மருவுதல் = கலத்தல்]
மருப்பவம்	மருப்பவம் maruppavam, பெ.(n.) ஒட்டொட்டிப் புல்; a kind of grass which sticks to the clothes.
மருப்பறுகு	மருப்பறுகு maruppaṟugu, பெ.(n.) கருப்பறுகு; black variety of dub grass.
மருப்பு	மருப்பு maruppu, பெ.(n.) 1. விலங்கின் கொம்பு; horm of a beast. "கொல்லேற்றின் மருப்புப் போன்றன" (புறநா.4);. 2. யானைக் கொம்பு (பிங்.);; elephant's tusk. "அசனிவேக மதன் மருப்பூசியாக...... எழுதுவித்திடுவல்" (சீவக. 1121);. 3. யாழினுறுப்பு வகை; part of a lute. "நல்லியாழ் மருப்பின்" (புறநா.242);. 4. மரக்கொம்பு (யாழ்.அக.);; branch of a tree. 5. பிறை நிலவின் இருகோடு (இ.வ.);; horns of crescent moon. 6. இஞ்சி (அரு.நி.);; ginger.
மருப்புத்தாடி	மருப்புத்தாடி marupputtāṭi, பெ.(n.) யானைத் தந்தத்தால் செய்த விரற்கவசம்; ivory covering for the fingers, ivory gloves. "புனைகதிர் மருப்புத்தாடி மோதிரஞ் செறித்து" (சீவக.2279);. [மருப்பு + தாடி.]
மருப்புத்திரன்	மருப்புத்திரன் marupputtiraṉ, பெ.(n.) மருச்சுதன் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}.
மருபுகா	மருபுகா marubukā, பெ.(n.) வாழை வகை (மலை.);; a kind of plantain.

மருபூருகம்	மருபூருகம் marupūrugam, பெ.(n.) 1. குழலா தொண்டை; common caper. 2. அலரி (இலக்.அக.);; oleander.
மருமக்கட்டாயம்	மருமக்கட்டாயம் marumakkaṭṭāyam, பெ.(n.) ஒருவனுடைய செல்வம் அவனுக்குப் பிறகு அவனுடைய மக்களுக்கு உரிமை யாகாது, மருமக்களுக்கு உரிமையாகும் என்பது மலையாள நாட்டின் வழக்கு (சி.பெ.அக.);; a tradition of Kerala, where one's wealth is inherited by his son in law that sisters son, instead of his son. [மருமக்கள் + தாயம் – மருமக்கட்டாயம்.]
மருமக்கள்	மருமக்கள் marumakkaḷ, பெ.(n.) 1. தமக்குப் பிறந்தவர்களை மணம் புரிந்தவர்கள்; son in law or daughter in law. 2. ஒருவனுடைய உடன்பிறந்தாளின் மக்கள் அல்லது ஒருத்தியின் உடன் பிறந்தானின் மக்கள்; sister's children of a man or brother's children of a woman. "மக்களே பெண்டிர் மருமக்கடாய் தந்தை" (அறநெறிச். 207);. [முல் → மல் → மர் → மரு = மணமக்கள் பெண் வீட்டில் முதன்முறையாகக் கலந்துண்ணும் விருந்து. மரு + மகன் - மருமகன் (ஒருமை); → மருமக்கள் (பன்மை);.]
மருமகப்பிள்ளை	மருமகப்பிள்ளை marumagappiḷḷai, பெ.(n.) மருமகன் (C.G.);பார்க்க; see marumagan. [மருமகன் → மருமகப்பிள்ளை.]
மருமகள்	மருமகள் marumagaḷ, பெ.(n.) 1. தம் மகனைத் திருமணம் செய்து கொண்டவள்; daughter in law. 2. ஒருவனுடைய உடன் பிறந்தாளின் மகள் அல்லது ஒருத்தியின் உடன் பிறந்தானின் மகள்; a man's sister's daughter or a woman's brother's daughter. [மருமகன் (ஆ.பா.); → மருமகள் (பெ.பா.);.]
மருமகன்	மருமகன் marumagaṉ, பெ.(n.) 1. மகன் போலப் பொருந்தும் மகளின் கணவன்; son-in-law. "மலைக்கு மருகனைப் பாடி" (திருவாச.9, 6);. 2. ஒருவனுடைய உடன் பிறந்தாள் மகன் அல்லது ஒருத்தியின் உடன் பிறந்தான் மகன்; a man's sister's son or a woman's brother's son. "வானவரைப் பணி கொண்ட மருகாவோ" (கம்பரா. சூர்ப்பண.111);. 3. வழித் தோன்றல்; descendant, scion, member of a clan. "சேரலர் மருக" (பதிற்றுப்.63, 16);.
மருமதாரை	மருமதாரை marumatārai, பெ.(n.) மருமம், 1,2 பார்க்க; see marumam. "மருமதாரையி னெரியுண்ட மகரங்கள்" (கம்பரா. வருணனைவழி.21);. [மருமம் → மருமதாரை.]

மருமம்	மருமம் marumam, பெ.(n.) 1. உயிர் நாடியான உறுப்பு, உயிர்நிலை; vital part, as of the body. "எங்குமருமத் திடைக்குளிப்ப" (பு.வெ.7, 23);. 2. தழுவும் மார்பு; chest. "மருமத்தி னெறிவேல்" (கம்பரா.கையடை.11);. 3. முலை; breast. 4. விதைப்பை (அண்டகோசம்); (வின்.);; testes. 5. மறை பொருள் (இரகசியம்); (சங்.அக.);; secret. 6. உடம்பு; body. "மந்தரவலியின் மருமம்" (ஞானா.59, 20);. [முல் → மல் → மர் → மரு → மருமம் (வே.க. 4:39);.]
மருமா	மருமா marumā, பெ.(n.) மகளிர் கொண்டை வகை (வின்.);; a mode of doing up women's hair.
மருமாட்டி	மருமாட்டி marumāṭṭi, பெ.(n.) 1. வழித் தோன்றியவள்; female descendant "கலைமதிமருமாட்டி" (திருவிளை. திருமணப். 62);. 2. மருமகள் (நிகண்டு); பார்க்க see marumagal. [மருமகன் = வழித்தோன்றல். மருமகன் → மருமாட்டி.]
மருமாதிக்கொழுந்து	மருமாதிக்கொழுந்து marumātikkoḻundu, பெ.(n.) நிலத்துளசி; a plant.
மருமாப்போடு-தல்	மருமாப்போடு-தல் marumāppōṭudal, 19 செ.குன்றாவி.(v.t.) மருமாக்கொண்டை முடித்தல் (வின்.);; to dress the hair in a particular mode. [மருமா + போடு-.]
மருமாதுளை	மருமாதுளை marumātuḷai, பெ.(n.) கொடி மாதுளை; a creeper of cirton variety (சா.அக.);.
மருமாலிகை	மருமாலிகை marumāligai, பெ.(n.) மான் மணத்தி (கஸ்தூரி);; musk (சா.அக.);.
மருமான்	மருமான் marumāṉ, பெ.(n.) மருமகன் பார்க்க; see {}. [மருமகன் → மருமான்.]

மருமூச்சு	மருமூச்சு marumūccu, பெ.(n.) திருமணமாகி முதலிரவுக்குப் பின் மணமகள் பிறந்தகத்துக்குப் போகுஞ் சடங்கு (இ.வ.); ceremony of the bride's returning to he parent's house after nuptials {}. [மரு + மூச்சு]
மருவகங்காபாத்திரம்	மருவகங்காபாத்திரம் maruvagaṅgāpāttiram, பெ.(n.) கழுதை புள்ளி செடி; a plant (சா.அக.);.
மருவகத்தி	மருவகத்தி maruvagatti, பெ.(n.) தோத கத்தி பார்க்க; see {} (சா.அக.);.
மருவகம்	மருவகம் maruvagam, பெ.(n.) 1. மருக் கொழுந்து (யாழ்.அக.); பார்க்க; see {}. 2. கடாரநாரத்தை (நாமதீப.283);; seville orange. 3. மருக்காரை (மலை.); பார்க்க; seville orange. 3. மருக்காரை (மலை.); பார்க்க; see {}. [மரு → மருவகம்.]
மருவல்	மருவல் maruval, பெ.(n.) அணைத்தல்; embracing. [மரு = கலத்தல், தழுவுதல். மரு → மருவல்.]
மருவலர்	மருவலர் maruvalar, பெ.(n.) மருவார் பார்க்க; see {}. "மருவலர் புரமெரியினின் மடிதர" (தேவா.568, 4);. [மருவார் → மருவலர்.]
மருவலார்	மருவலார் maruvalār, பெ.(n.) மருவார் பார்க்க; see {}. "மருவலார் தம் மதிலெய்ததுவும்" (தேவா.366, 3);. [மருவார் → மருவலார்.]
மருவவலி	மருவவலி maruvavali, பெ.(n.) மார்பு நோய், c hest disease. [மரு → மருமம் = மார்பு. மருமம் → மருவம் (திரிபு);. மருவம் + வலி.]
மருவழை - த்தல்	மருவழை - த்தல் maruvaḻaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) மணமாகி முதலிரவுக்குப் பின் மணமக்களைப் பெண் வீட்டுக்கழைத்தல்; to invite the married couple from the bridegroom's house to the bride's, soon after their nuptials. [மரு + அழை. மரு = மணமக்கள் பெண்வீட்டில் முதன் முறையாகக் கலந்துண்ணும் விருந்து.]

www.valluvarvallalarvattam.com 1625 of 19068.

மருவள்ளி	மருவள்ளி maruvaḷḷi, பெ.(n.) வெற்றிலை வள்ளிக்கொடி;a creeper. [மரு + வள்ளி. மரு = மணம்.]
மருவளி	மருவளி maruvaḷi, பெ.(n.) பாலை மரம்; palai tree (சா.அக.);.
மருவார்	மருவார் maruvār, பெ.(n.) பகைவர்; enemies as disunited. "மருவார்.... மூன்றுபுர மெய்தவில்லி" (தேவா.37, 11);.
மருவாரி	மருவாரி maruvāri, பெ.(n.) பாலை (மலை.);; silvery - leaved ape-flower.
மருவாலிகம்	மருவாலிகம் maruvāligam, பெ.(n.) பிரண்டை; a climber.
மருவாளி	மருவாளி maruvāḷi, பெ.(n.) 1. பச்சைக் கருப்பூரம் (மூ.அ.);; refined camphor. 2. வைப்புச்சூடன் வகை (இ.வ.);; a preparation of camphor. [மரு = ஒன்றிலிருந்து இன்னொன்றோடு கலக்கும் மணம். மரு → மருவாளி.]
மருவிதழ்	மருவிதழ் maruvidaḻ, பெ.(n.) பூவிதழ் (அரு.நி.);; petal. [மரு + இதழ்.]
மருவியகாந்தி	மருவியகாந்தி maruviyakāndi, பெ.(n.) பூனைக்கண்மணி (யாழ்.அக.);; cat-eye.
மருவீட்டுச்சடங்கு	மருவீட்டுச்சடங்கு maruvīḍḍuccaḍaṅgu, பெ.(n.) திருமணத்திற்குப்பின் மணமக்களைப் பெண்வீடு அல்லது பிள்ளை வீட்டுக்கு அழைத்துச் செல்லும் சடங்கு; ceremony of inviting the married couple to the bridegroom's or bride's house, as the case may be, soon after the marriage. [மருவீடு + சடங்கு.]
மருவீடு	மருவீடு maruvīṭu, பெ.(n.) மருவீட்டுச் சடங்கு (இ.வ.); பார்க்க; see {}. [மரு + வீடு.]

மருவு	மருவு1 maruvudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கலந்திருத்தல்; to combine, join together,. to be united together in affection. "மருவார் சாயல்" (சீவக.725);. 2. வழக்கப்படுதல்; to arise or be evolved, as a custom. "மரீஇய பண்பே" (தொல்.பொருள்.308);, 3. தோன்றுதல்; to appear. "இச்சாஞானக் காரியம் காயம் பெற்றான் மருவிடும்" (சி.சி.2, 83);. [முல் → மல் → மர் → மரு → மருவு.] மருவு2 maruvudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. கிட்டுதல் (சூடா.);; to come near, to approach. 2. தழுவுதல்; to embrace, to adopt, accept, follow. "மருவுமின் மாண்டா ரறம்" (நாலடி, 36);. 3. பயிலுதல்; to become accustomed to. "பாத்தூண் மரீஇ யவனை" (குறள், 227);. 4. புணர்தல்; to have sexual inter-course with. "வெம்புலைமாதர்... மருவும் வேட்கையான்" (பிரமோத்.4, 5);.
மருவுகா	மருவுகா maruvukā, பெ.(n.) புடலை; snake gourd.
மருவுண்ணுதல்	மருவுண்ணுதல் maruvuṇṇudal, பெ.(n.) பெண்வீட்டாரால் மாப்பிள்ளை முதன்முறை விருந்தில் பணிவிடை பெறுகை; dining and receiving presents for the first time after marriage, as a bridegroom in the house of his bride's parents. [மரு + உண்ணுதல்.]
மருவூர்ப்பாக்கம்	மருவூர்ப்பாக்கம் maruvūrppākkam, பெ.(n.) காவிரிப்பூம்பட்டினத்தின் ஒரு பகுதி; a part of {}. "மறுவின்றி விளங்கும் மருவூர்ப்பாக்கமும்" (சிலம்:5:39);. [மருவூர் + பாக்கம்.]
மருவேம்பு	மருவேம்பு maruvēmbu, பெ.(n.) கறிவேம்பு; curry leaves tree.

மருள்	மருள்1 maruḷḷudal, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மயங்குதல்; to be confused, bewildered, deluded. "பதிமருண்டு பைதல் உழக்கும் மதிமருண்டு மாலை படர்தரும் போழ்து" (குறள், 1229);. 2. வெருவுதல்; to be afraid, to be timid. "சிறார் மன்று மருண்டு நோக்கி" (புறநா.46);. 3. வியத்தல்; to wonder. "இவ்வேழுலகு மருள" (பரிபா.5:35);. 4. ஒப்பாதல்; to be similar. "அணைமரு ளின்றுயில்" (கலித்.14);. க. மருள் [முல் → மல் → மர் → மரு → மருள்.] மருள்2 maruḷ, பெ.(n.) 1. மயக்கம் (பிங்.);; bewilderment of mind, confusion. "வெருவுறு மருளின்" (சீவக.2290);, "இருள் நீங்கி இன்பம் பயக்கும் மருள் நீங்கி மாசறு காட்சி யவர்க்கு" (குறள், 352);. 2. திரிபுணர்ச்சி; ignorance of right and wrong, mistaking one for another, delusion, illusion.
மருள	மருள maruḷa, பெ.(n.) ஒர் உவமவுருவு; a particle of comparison. "காய்ப்ப மதிப்பத் தகைய மருள" (தொல்.பொருள்.286);.
மருளங்கிழங்கு	மருளங்கிழங்கு maruḷaṅgiḻṅgu, பெ.(n.) மருட்கிழங்கு; a kind of root.
மருளல்	மருளல் maruḷal, பெ.(n.) 1. எழுத்திலா வோசை (திவா.);; inarticulate sound. 2. பேசலா லெழுமொலி (வின்.);; murmur of voices. 3. அச்சம்; fear. 4. மயக்கம் (வின்.);; infatuation. [மரு → மருள் → மருளல்.]
மருளன்	மருளன் maruḷaṉ, பெ.(n.) 1. அறிவு மயக்கமுள்ளவன்; bewildered person. "பட்டப்பகற்பொழுதை யிருளென்ற மருளர்" (தாயு.கருணாகரக்.4);. 2. தெய்வப் புனை வுற்றவன் (இ.வ.);; person under possession of a spirit or diety. 3. மதவெறி பிடித்தவன் (வின்.);; fanatic. [மருள் → மருளன்.]

மருளாளி	மருளாளி maruḷāḷi, பெ.(n.) 1. பேயாகப் புனைவு கொண்டு குறிசொல்லும் பூசாரி (இ.வ.);; priest acting as a medium through whom a deity is supposed to foretell. 2. ஒருசார் சிறு தெய்வங்களை வழிபடுவோன் (இ.வ.);; worshipper of certain minor gods. 3. சிற்றூர்த் தெய்வங்களின் அருள் ஏறி ஆடுபவர்கள்; to give or a cular responses while possessed by spirit. [மருள் → மருளாளி.]
மருளி	மருளி maruḷi, பெ.(n.) 1. மருள், 1 பார்க்க; see marul. "மருளிகொண் மடநோக்கம்" (கலித்.14);. 2. அறிவு மயக்கமுள்ளவன்; person in bewilderment. "மருளிதான் மயங்கி" (யசோதர.2, 42);. [மருள் → மருளி.]
மருளிந்தம்	மருளிந்தம் maruḷindam, பெ.(n.) மருளிந்த ராகம் (வின்.); பார்க்க; see {}.
மருளிந்தராகம்	மருளிந்தராகம் maruḷindarākam, பெ.(n.) பண்வகை (வின்.);;
மருளிந்தளம்	மருளிந்தளம் maruḷindaḷam, பெ.(n.) பண்வகை (திவா.);;
மருளூமத்தை	மருளூமத்தை maruḷūmattai, பெ.(n.) ஊமத்தை வகை (பதார்த்த.273);; burduck datura, xathium strumarium. [மருள் + ஊமத்தை.]
மரூஉ	மரூஉ marūu, பெ.(n.) 1. (இலக்.); இயல்பு வழக்கு மூன்றனுள் இலக்கணம் சிதைந்து மருவி வழங்குஞ் சொல் முதலியன (நன்.267);; word or phrase in a corrupt of contracted form, sanctioned by usage, one of three {}. 2. நட்பு; friendship, intimacy. "மரூஉச்செய் தியார்மாட்டுந் தங்கு மனத்தார்" (நாலடி, 246);. [மர் → மரு → மரூஉ (வே.க4:40);.]
மரூஉச்சொல்	மரூஉச்சொல் marūuccol, பெ.(n.) மரூஉ, 1
மரூஉத்தொகை	மரூஉத்தொகை marūuttogai, பெ.(n.) முன்பின்னாக வந்த ஆறாம் வேற்றுமைத் தொகை (பி.வி.19);; transposition of nouns, in a possessive compound, as {}. [மரூஉ + தொகை.]
மரூஉமொழி	மரூஉமொழி marūumoḻi, பெ.(n.) மரூஉ, 1 பார்க்க; see {}. [மரூஉ + மொழி.]

மரை	மரை1 marai, பெ.(n.) 1. மான்வகை; sambur, Indian elk. "எருமையு மரையும்" (தொல். பொருள்.571);. 2. கவயம்; bison, wild cow. "மானாதல் மரையாதலாம்" (ஈடு.4, 1, 10);. 3. தவளை (திவா.);; frog. 4. மணிக்குற்றம் (இ.வ.);; a flaw in precious stones. 5. திருகுவகை; nut of a screw. 6. விளக்கின் திரியை ஏற்றவு மிறக்கவும் உதவும் திருகுள்ள காய்l (Mod.);; burner, in a chimney lamp. [மல் → மர் → மரை.] மரை2 marai, பெ.(n.) தாமரை; lotus. "மரையிலையின் மாய்ந்தார் பலர்" (நாலடி, 359);.
மரைக்காயர்	மரைக்காயர் maraikkāyar, பெ.(n.) கடல் வாணிகத்தில் ஈடுபட்டவர்கள் குறிப்பாக இசுலாமியர்கள்; muslim, trading in the shiper boat especially. "பெரிய வகுப்பு அருணாசல பிள்ளையவர்கள் பெரிய தனத்தில் கலுத்தா மரைக்காயர் அருணாசல பிள்ளை கொண்டு" (தஞ்.மரா.செப்.50, 28-9);. [மரக்கலராயர் → மரக்காயர் → மரைக்காயர்.] மரக்கலம் ஏறி வணிகம் செய்தவர் மரக்கலாயர். இச்சொல் மரக்காயர், மரைக்காயர் என மாறியிருக்கலாம்.
மரைக்கிட்டி	மரைக்கிட்டி maraikkiṭṭi, பெ.(n.) வில் முடுக்கி; [மரை + கிட்டி.]
மரைக்கிட்டித்தகடு	மரைக்கிட்டித்தகடு maraiggiḍḍittagaḍu, பெ.(n.) மரைக்கிட்டி பார்க்க; (C.E.M.); see {}. [மரைக்கிட்டி + தகடு.]
மரைக்குளிரி	மரைக்குளிரி maraikkuḷiri, பெ.(n.) நீர்ச் சேம்பு அல்லது குளிரி; a plant - water archer.
மரைநீகம்	மரைநீகம் marainīkam, பெ.(n.) தவளை (வின்.);; frog.
மரைப்புண்	மரைப்புண் maraippuṇ, பெ.(n.) தவளைப் புண், தவளைச் சொறி; toad skin.

மரையா	மரையா maraiyā, பெ.(n.) கவயம்; wild-cow. "மரையா மரல்கவர" (கலித்..6);. [மரை + ஆ.]
மரையாடு	மரையாடு maraiyāṭu, பெ.(n.) ஆட்டு வகை (இ.வ.);; a kind of sheep. [மரை + ஆடு.]
மரையாணி	மரையாணி maraiyāṇi, பெ.(n.) திருகாணி; [முல் - வளைதற் கருத்து. முல் → முர் → முரு → மரு → மரை = திருகு வகை. மரை + ஆணி.] [p]
மரையான்	மரையான் maraiyāṉ, பெ.(n.) மரையா பார்க்க; see {}. "மலைத்தலை வந்த மரையான்" (மலைபடு.331);. [மரையா → மரையான்.]
மல்	மல்1 mal, பெ.(n.) 1. வளம்; fertility, richnes. "மற்றுன்று மாமலரிட்டு" (திருக்கோ.178);. 2. வருவாய் (சூடா);; income. [முல் (பொருந்தற் கருத்து வேர்);. முல் → மல். பல அணுக்கள் அல்லது உறுப்புகள் அல்லது பொருள்கள் பொருந்துவதால் (ஒன்று சேர்வதால்); திரட்சி அல்லது பருமை உண்டாகும் (ஒ.நோ.); "சேரே திட்சி" (தொல்.உரி.65);. மிகுதியால் வளமும் பருமையும் வலிமையும் உண்டாகும்.] மல்2 mal, பெ.(n.) 1. வலிமை (பிங்.);; strength. 2. மற்றொழில்; wrestling, boxing, as bringing into play one's strength. "மல்லலைத் தெழுந்து வீங்கி" (சீவக.268);. 3. மல்லன், 1 பார்க்க;see {}. "மல்லொடு கஞ்சனுந் துஞ்சவென்ற மணிவண்ணன்" (திவ்.பெரியதி. 11, 2, 3);. 4. கூத்துப்பதினொன்றனுள் கண்ணபிரான் மல்லனாய்ப் பாணாசுரனை வென்றாடிய கூத்துவகை (பிங்.);; a dance of Krisha after wrestling with and vanquishing {}, on of 11 {}, q.v. 5. பருமை; 6. மல்லுச்சட்டம் பார்க்க (இ.வ.); see {}.
மல்கல்	மல்கல் malkal, பெ.(n.) பெருகல்; increasing.

மல்கா - த்தல்	மல்கா - த்தல் malkāttal, 12 செ.கு.வி.(v.i.) மல்லா - த்தல் (வின்.); பார்க்க; see {}. [மல்லா - த்தல் → மல்காத்தல்.]
மல்காத்து - தல்	மல்காத்து - தல் malkāddudal, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. கொடி முதலியவற்றைப் படரவிடுதல்; to set of lay, as a vine. 2. மல்லாத்து – தல் பார்க்க;see {}. [முல் (பொருந்தற் கருத்து வேர்); மல் → மல்கு. மல்குதல் = அதிகரித்தல், மிகுதல், செழித்தல். மல்கு → மல்கா → மல்லா. மல்லாத்தல் = மலர்ந்தாற்போல் முகம் மேனோக்கிக் கிடத்தல். மல்கா → மல்காத்து (வே.க.4:28);..]
மல்கு - தல்	மல்கு - தல் malkudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அதிகமாதல்; to increase. "மணிநிரை மல்கிய மன்று" (பு.வெ.1, 13);. 2. நிறைதல் (திவா.);; to be filled with, to abound. "திசையாவு மல்கின்றே" (சீவக. 1607);. 3. செழித்தல்; to grow, flourish. "உயிரனைத்து மல்க மழைமுகி லானாய்" (தணிகைப்பு.இந்திர.21);. [மல் → மல்கு (வே.க.4:28);.]
மல்லகசட்டி	மல்லகசட்டி mallagasaṭṭi, பெ.(n.) மல்ல செட்டி பார்க்க; see {}.
மல்லகசாலை	மல்லகசாலை mallagacālai, பெ.(n.) மற் போர் பயிலுங் கூடம் (வின்.);; gymnasium or place for boxing and for other athletic exercises. [மல் → மல்லகம் + சாலை.]
மல்லகதி	மல்லகதி mallagadi, பெ.(n.) குதிரை யோட்டம் ஐந்தனுள் நான்கு காலையுந் தூக்கியோடும் ஒட்ட வகை (திவா.);; galloping pace of a horse, one of five acuva-kadī (q.v.);.
மல்லகம்	மல்லகம் mallagam, பெ.(n.) வாலுளுவை (மலை.);; black - oil tree.
மல்லகை	மல்லகை mallagai, பெ.(n.) மல்லிகை பார்க்க; see malligai. [மல்லிகை → மல்லகை.]
மல்லசம்	மல்லசம் mallasam, பெ.(n.) மிளகு (சங்.அக.);; pepper.

மல்லசெட்டி	மல்லசெட்டி mallasețți, பெ.(n.) மற்போர் புரியும் வகுப்பார் (வின்.);; professional wrestlers and gymnasts.
மல்லதேவன்.	மல்லதேவன். mallatēvaṉ, பெ.(n.) வாணர் குல அரசன் (சி.பெ.அக.);; a king of the Bana race. [மல் → மல்லன் + தேவன்.]
மல்லம்	மல்லம்1 mallam, பெ.(n.) 1. மற்போர் (வின்.);; wrestling, boxing. 2. வலிமை (வின்.);; strength. 3. மல்லகதி (சூடா.); பார்க்க; see mallagadi. 4. கிண்ணம் (வின்.);; cup, porringer. 5. அகன்ற தட்டம் (அக.நி.);; plate. 6. கதுப்பு (யாழ்.அக.);; cheek. 7. யாகசேடம் (யாழ்.அக.);; remnant of oblation. [மல் → மல்லம் (வே.க.4:29);.] மல்லம்2 mallam, பெ.(n.) பள்ளியறை; bed-chamber. "மயன்விதி யன்ன மணிக்காழ் மல்லத்து" (பெருங்.உஞ்சைக்.33, 103);.
மல்லமார்க்கம்	மல்லமார்க்கம் mallamārkkam, பெ.(n.) மல்லகதி பார்க்க; see malla-kadi. "மல்லமார்க்க மயில் மார்க்கங் குரங்கு மார்க்கம்....... முயலின் மார்க்கம்" (திருவாலவா.28, 58);. [மல்லகதி → மல்லமார்க்கம்.]
மல்யுத்தக்கை	மல்யுத்தக்கை malyuttakkai, பெ.(n.) மற்போர்க்கை பார்க்க; see {}. [மல் + Skt. யுத்தம் + கை.]
மல்லயுத்தம்	மல்லயுத்தம் mallayuttam, பெ.(n.) மற்போர் பார்க்க; see {}. [மல் + Skt. யுத்தம்.]

மல்லர்	மல்லர்1 mallar, பெ.(n.) 1. கழனி வேலை செய்யும் குடியினர்; an working race dependant on agriculture. 2. மற்போர் புரிவோர்; wrestler. [முல் (பொருந்தற்கருத்து வேர்); → மல். மல் = பெருமை, வளம், வலிமை. மல் → மல்லர்.] மல்லர்2 mallar, பெ.(n.) திருக்குறளுரை யாசிரியருளொருவர்; a commentator of the {} "மல்லர் பரிப்பெருமாள் காளிங்கர்" (தொண்டைமண்.சத.40, மேற்கோள்.);.
மல்லரங்கம்	மல்லரங்கம் mallaraṅgam, பெ. (n.) மல்லக சாலை பார்க்க; see {}. [மல் + அரங்கம்.]
மல்லரி	மல்லரி mallari, பெ.(n.) பறை வகை (சங்.அக.);; a kind of drum. [முல் (பொருந்தற்கருத்து வேர்); → முல் → மல் → மல்கு. மல்குதல் = அதிகரித்தல், நிறைதல், செழித்தல். மல்கு → மல்கா → மல்லா. மல்லாத்தல் = மலர்ந்தாற்போல் முகம் மேனோக்கிக் கிடத்தல். மல்லார் → மல்லாரி = பரந்த பறை வகை, அகன்று பருத்தவள். மல்லாரி → மல்லரி (வே.க.4:28);.]
மல்லல்	மல்லல்1 mallal, பெ.(n.) வலு; power, strength. "மல்லன் மழவிடை யூர்ந்தாற்கு" (சிலப்.17, கொளு.3);. [முல் → மல் = வலிமை, பெருமை. மல் → மல்லல்.] மல்லல்2 mallal, பெ.(n.) 1. மிகுதி (சூடா.);; abundance. 2. செல்வம்; wealth. "மல்லற்கேண் மன்னுக" (பரிபா. 11, 121);. 3. வளம்; fertility, richness. "மல்லல் வளனே" (தொல். சொல்.305);. 4. பொலிவு (சூடா.);; elegance, brilliance. 5. அழகு; beauty. "மல்லற்றன் னிறமொன்றில்" (திருக்கோ.58 பேரா.);. [மல் → மல்லல் (வே.க.4:28);.]

மல்லன்	மல்லன் mallaṉ, பெ.(n.) 1. மற்போர் செய்வோன்; wrestler, pugilist. "மறத்தொடு மல்லர் மறங்கடந்த" (பு.வெ.9, 4);. 2. பெருமையிற் சிறந்தோன் (பிங்.);; great, famous man. [முல் → மல் = பருமை, வளம், வலிமை. பல அணுக்கள் அல்லது உறுப்புகள் அல்லது பொருள்கள் பொருந்துவதால் (ஒன்று சேர்வதால்); திரட்சி அல்லது பருமை உண்டாகும். மிகுதியால் வளமும் பருமையால் வலிமையும் உண்டாகும். இருவர் அல்லது இரு படைகள் பொருந்தி அல்லது கூடிப் பொருவது போர். மல் → மல்லன் (வே.க.4:28);.] மல்லன் mallaṉ, பெ. (n.) தெய்வங்களில் ஒன்று: a village deity. [மல்-மல்லன்]
மல்லா - த்தல்	மல்லா - த்தல் mallāttal, 12 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. மேல் முகமாகக் கிடத்தல்; to fall on the back, lie on the face. "நரகத்தின் மல்லாக்கத் தள்ளி" (திருமந்.199);. 2. தோற்றுப் போதல் (இ.வ.);; to fail, to be defeated. [முல் (பொருந்தற்கருத்து வேர்); → மல் → மல்கு → மல்கா → மல்லா = மலர்ந்தாற் போல் முகம் மேனோக்கிக் கிடத்தல் (வே.க.4:28);.]
மல்லாக்கடி - த்தல்	மல்லாக்கடி - த்தல் mallākkaḍittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) மல்லா-, பார்க்க;see {}. ' மல்லாக்கடித்துப் படுத்துக் கொண்டான்' (உ.வ.); [மல்லா → மல்லாக்கடி-,.]
மல்லாக்குப்பறி - தல்	மல்லாக்குப்பறி - தல் mallākkuppaṟidal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) மல்லா-, (யாழ்.அக.); பார்க்க: see {}. [மல்லா → மல்லாக்குப்பறி-.]
மல்லாக்கொட்டை	மல்லாக்கொட்டை mallākkoṭṭai, பெ.(n.) நிலக்கடலை; ground nut. [மணிலாக்கொட்டை → மல்லாக்கொட்டை (கொ.வ.);.] மணிலா தேயத்திலிருந்து கொண்டு வந்து பயிர் செய்யப்பட்டமையால் மணிலாக்கொட்டை என்று பெயர் அமைந்து, பேச்சு வழக்கில் மல்லாக்கொட்டை என வழங்கி வருகிறது எனலாம்.
மல்லாட்டம்	மல்லாட்டம் mallāṭṭam, பெ.(n.) சண்டை; wrestling, quarrelling, fighting. "விம்பு சொன்ன பேர்களுக்கு வந்தது மல்லாட்டம்" (அருட்பா.vi, நாமாவளி, 164);. [மல் = போர். மல் + ஆட்டம்.]
மல்லாடல்	மல்லாடல் mallāṭal, பெ.(n.) மல்2, 4 பார்க்க (சிலப்.6, 49, உரை); see mal. [மல் + ஆடல்.]
மல்லாத்து - தல்	மல்லாத்து - தல் mallāddudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) முதுகு கீழாக முகம்மேலாகக் கிடக்கச் செய்தல்; to make a person or thing to lie on the back (w.);. [மல் → மல்கு → மல்கா → மல்லா → மல்லாத்து-தல்.]

மல்லாந்துபோ - தல்	மல்லாந்துபோ - தல் mallāndupōtal, 8 செ.கு.வி.(v.i.) இறத்தல்; to die. [மல்லாந்து + போ - தல்.]
மல்லாய்	மல்லாய் mallāy, பெ.(n.) மல்லை2, 1 (வின்.); பார்க்க; see mallai. [மல்லை → மல்லாய்.]
மல்லார் - தல்	மல்லார் - தல் mallārtal, 3 செ.கு.வி.(v.i.) மல்லா-, பார்க்க;see {}. "மல்லார்ந்து கிடக்கிறான்" (உ.வ.);. [மல்லா → மல்லார்-. (வே.க.4:28);.]
மல்லாரி	மல்லாரி1 mallāri, பெ.(n.) 1. பரந்த பறை வகை; a kind of large drum. 2. சண்டைக்காரி (வின்.);; guarrelsome woman. மானங் கெட்ட மல்லாரி (உ.வ.);. [முல் (பொருந்தற்கருத்து வேர்); → மல் → மல்கு → மல்கா → மல்லா → மல்லார் மல்லார்தல் = பரத்தல், விரிதல், முகம் மேனோக்கிக்கிடத்தல். மல்லார் → மல்லாரி = பரந்த பறைவகை, அகன்று பருத்தவள் (வே.க.4:28);.] மல்லாரி2 mallāri, பெ.(n.) 1. பண்வகை; a musical mode. 2. மல்லரி பார்க்க; see mallari. [மல் → மல்லாரி.] மல்லாரி mallāri, பெ. (n.) "காளி புறப்பாடு" நேரத்தில் இசைக்கப்படும் இசைக்கருவி; a musical instrument. [மல்+ஆரி]
மல்லி	மல்லி1 malli, பெ.(n.) 1.தீர்த்தங்கரர் இருபத்து நால்வருள் ஒருவர் (திருக்கலம், காப்பு, உரை);; an Arhat, one of 24 {}. 2. மல்லிகை பார்க்க; see malligai. 3. காட்டு மல்லிகை (வின்.);; wild jasmine. 4. பேரா மல்லிகை (வின்.);; single - flowered Arabian Jasmine tree. மல்லி2 malli, பெ.(n.) கொத்தமல்லி (கொ.வ.); பார்க்க; see kotta-malli. [முல் → மல் → மல்லி = உருண்டு திரண்ட தவச மணியையுடையது.] மல்லி3 malli, பெ.(n.) பருத்துத் தடித்தவள் (யாழ்ப்.);; stout, corpulent woman. [முல் → மல் → மல்லி (வே.க.4:29);.]

மல்லிகம்	மல்லிகம் malligam, பெ.(n.) 1. மல்லிகை, 1 பார்க்க; see malligai. 2. பிரம்பு; swichy rattan. 3. மருளூமத்தை (யாழ்.அக.);பார்க்க; see {}. swichy rattan.
மல்லிகிழான்காரியாதி	மல்லிகிழான்காரியாதி malligiḻāṉgāriyāti, பெ.(n.) ஆவூர் மூலங்கிழாரால் பாடப்பெற்ற வள்ளல் (சி.பெ.அக.);; a philontharopist, praised by {}. "மல்லிகிழான் காரியாதியைப் பாடியது" (புறநா.77);. [மல்லி + கிழான் + காரியாதி. மல்லி என்பது திருவில்லிபுத்தூருக்கு அருகிலுள்ள ஊர். காரியாதி என்பது வள்ளலின் பெயர்.]
மல்லிகை	மல்லிகை malligai, பெ.(n.) 1. பூங்கொடி வகை; Himalayan heart leaved smooth jasmine, m.cl. jasminum anestomosans. "மல்லிகை மெளவன் மணங்கமழ் சண்பகம்" (பரிபா.12:77);. 2. மகரந்த மல்லிகை (L.);; musk jasmine. 3. குடமல்லிகை (பிங்.);; Arabian jasmine. 4. எருமைமுல்லை; white-brectid jasmine. 5. விளக்குத்தண்டு (பிங்.);; lamp stand, standard. 6. ஏணம் (வின்.);; vessel, cup, goblet. 7. இரப்போர் கலம் (வின்.);; mendicant's bowl. [மல் → மலர் → மலர்தல். மொட்டுவிரிதல். நன்கு விரிந்த மலர் வகை. மல் → மல்லி → மல்லிகை. கை – சிறுமைப்பொருள் பின்னொட்டு.] மல்லிகை malligai, பெ.(n.) காட்டு மல்லிகை; wild jasmine (சா.அக.);.

மல்லிகைப்பூவின் வகைகள்:	மல்லிகைப்பூவின் வகைகள்: malligaippūviṉvagaigaḷ, 2. காட்டு மல்லிகை (முல்லை), 3. பவள மல்லிகை (பவளகால் மல்லிகை);, 4. மரமல்லிகை, 5. வாடா மல்லிகை, 6. இளஞ்சார மல்லிகை, 7 . சீனமல்லிகை, 8. இரங்கூன் மல்லிகை, 9. சீமை மல்லிகை (சிமிக்கிப்பூ);, 10. வன மல்லிகை, 11. படர் மல்லிகை, 12. பேரா மல்லிகை, 13. கத்தூரி மல்லிகை, 14. நாக மல்லிகை, 15. சிறுமல்லிகை, 16. குடமல்லிகை, 17. ஊசி மல்லிகை, 18. கரு மல்லிகை,
மல்லிகைச்சம்பா	மல்லிகைச்சம்பா malligaiccambā, பெ.(n.) நெல் வகை (பதார்த்த.807);; a kind of paddy. [மல்லிகை + சம்பா. மல்லிகைப் பூப்போன்ற வெண்ணிற அரிசியையுடைய நெல்.]
மல்லிகைநந்தவனம்	மல்லிகைநந்தவனம் malligainandavaṉam, பெ.(n.) மல்லிகைத்தோட்டம்; jasmine garden. "சிவபிச்சன் செய்த மல்லிகை நந்தவனத்துக்கு காற் செய்யும்" (தெ.க. தொ.13, கல்.270-12);. [மல்லிகை + நந்தவனம்.]
மல்லிகைமொட்டு	மல்லிகைமொட்டு malligaimoṭṭu, பெ.(n.) 1. மலராத மல்லிகைப்பூ; unblossomed jasmine. 2. மகளிர் தலையணி வகை; a gold ornament worn on the head by women. 3. மொட்டம்பு (அக.நா.9, உரை);; blunt-edged arrow. [மல்லிகை + மொட்டு.]
மல்லிகையரிசி	மல்லிகையரிசி malligaiyarisi, பெ.(n.) உருளரிசி, தனியா; coriander seeds of coriandrum sativum. [மல்லிகை + அரிசி.]
மல்லிக்கீரை	மல்லிக்கீரை mallikārai, பெ.(n.) கொத்த மல்லிச் செடியின் தழை: corriander leaves. [மல்லிகை + கீரை.]

மல்லிதாசி	மல்லிதாசி mallitāci, பெ.(n.) பல்லி; lizard.
மல்லிநாதர்	மல்லிநாதர்1 mallinātar, பெ.(n.) சமண சமயத்தின் பத்தொன்பதாவது தீர்த்தங்கரார்; the 19th theerthangara of Jainism. மல்லிநாதர்2 mallinātar, பெ.(n.) மல்லி1, 1 பார்க்க; see malli.
மல்லிபத்திரம்	மல்லிபத்திரம் mallibattiram, பெ.(n.) காளான் வகை (மூ.அ.);; a mushroom.
மல்லுக்கட்டு	மல்லுக்கட்டு1 mallukkaṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. மற்போர் புரிதல்; to wrestle, to scuffle. 2. பொருதல்; to qurrel. "எதிர்மல்லுக்கட்டு மரையரைப் பாடவோ" (தனிப்பா.i, 266, 3);. [மல் → மல்லு + கட்டு-.] மல்லுக்கட்டு2 mallukkaṭṭudal, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) கட்டாயப்படுத்துதல் (கொ.வ.);; to force, compel. நாள்தோறும் அவனைப் பள்ளிக்கு அனுப்புவதற்கு மல்லுக்கட்ட வேண்டியதாகியது. [மல் → மல்லு + கட்டு-.] மற்போர் போல் செய்து வலியுறுத்துதல்.
மல்லுக்குநிற்றல்	மல்லுக்குநிற்றல் mallukkuniṟṟal, பெ. (n.) அடமாக வலியுறுத்துதல்; forcing, compelling. புதுச்சட்டை எடுத்துத் தந்தாலே போயிற்று என்று மல்லுக்கு நிற்கிறான். [மல் → மல்லு + கட்டு-.]
மல்லுச்சட்டம்	மல்லுச்சட்டம் malluccaṭṭam, பெ.(n.) குறுக்குவிட்டம்; cross - ties, braces (C.E.M.);. [மல்லு + சட்டம். முல் → மல் = போர், சண்டை (மு.தா.172);. சண்டையிட்டுக் கொள்வோரின் கைகள் குறுக்காயிருப்பது போன்றிருக்கும் சட்டம்.]
மல்லுச்செட்டி	மல்லுச்செட்டி mallucceṭṭi, பெ.(n.) மற்போர்புரியும் வகுப்பார் (வின்.);: professional wrestlers and gymnasts. [மல் → மல்லு + செட்டி.]
மல்லுப்பிடி - த்தல்	மல்லுப்பிடி - த்தல் malluppiḍittal, 4 செ. குன்றாவி.(v.t.) மல்லுக்கட்டு-, (வின்.); பார்க்க; see {}. [மல்லுக்கட்டு- → மல்லுப்பிடி-]

மல்லூகம்	மல்லூகம் mallūkam, பெ.(n.) புழு (சங்.அக.);; worm.
மல்லை	மல்லை1 mallai, பெ.(n.) 1. வளம்; richness. "மல்லைப் பழனத்து" (பதினொ.ஆளுடை. திருவுலா.8);. 2. பெருமை; greatness. "மல்லைச் செல்வ வடமொழி மறைவாணர்" (திவ்.திருவாய்.8, 9, 8);. [மல் → மல்லை (வே.க.4:29);.] மல்லை2 mallai, பெ.(n.) 1. இரப்போர் கலம் (வின்.); (தைலவ.தைல.);; medicant's begging bowl. 2. வட்டம் (பிங்.);; circle. [முல் → மல் → மல்லி = அகன்று தடித்தவள் (யாழ்ப்.);. மல் → மல்லம் = அகன்ற தட்டம். மல்லம் → மல்லை.] மல்லை3 mallai, பெ.(n.) மாமல்லபுரம் (திருமங்கையாழ்வார் பாசுரம்);; Mamalla puram. [மாமல்லபுரம் → மாமல்லை → மல்லை. ஒ.நோ. தஞ்சாவூர் → தஞ்சை. கோவன்புத்தூர் (கோயம் புத்துரர்); → கோவை.] மல்லை4 mallai, பெ.(n.)
மல்லைக்கழுவி	மல்லைக்கழுவி mallaikkaḻuvi, பெ.(n.) வேலைக்காரனுக்குட்பட்டுத் தாழ்ந்த வேலை செய்வோன் (வின்.);; menial servant, as a plate washer. [மல்லை = இரப்போர் உண்கலம். கல்லை + கழுவி. கழுவு → கழுவி (தொழிற்பெயர்); இரப்போர் உண்கலம் கழுவித் தருவதைப் போன்ற இழிசெயல்.]
மல்வென்றி	மல்வென்றி malveṉṟi, பெ.(n.) வாகைத் திணையுள் மற்போரில் வெற்றியைக் கூறும் ஒரு புறத்துறை (பு.வெ.12, 3);; theme describing victory in a wrestling match, one of {}. [மல் = மற்போர் மல் + வென்றி.]
மலக்கட்டு	மலக்கட்டு malakkaṭṭu, பெ.(n.) மல வடைப்பு; constipation. [மலம் + கட்டு.]
மலக்கட்டுஇசிவு	மலக்கட்டுஇசிவு malakkaṭṭuisivu, பெ. (n.) மலச்சிக்கலாலுண்டாகும் இசிவு (சன்னி); வகை (வின்.);; fix of apoplexy caused by constipation. [மலக்கட்டு + இசிவு.]

மலக்கடி	மலக்கடி malakkaḍi, பெ.(n.) மனக்கலக்கம் (வின்.);; confusion of mind, bewilderment. [மயக்கம் → மலக்கம் → மலக்கடி.]
மலக்கம்	மலக்கம் malakkam, பெ.(n.) 1. மலக்கடி பார்க்க; see {}. "மலக்கமற்ற நம்மல்லமன்" (பிரபுலிங்.வசவண்ணர்.5);. 2. துன்பம்; distress, misery. "உற்ற மலக்க முண்டாகினாக" (கம்பரா.இராவணன் களங். 18);. 3. மாறு; contrast, juxtaposition. "நவரத்தினங்களாற் கட்டி இடை நிலங்களை... பொற்றகட்டாலே செறிய மலக்கமாகக் கட்டி" (சிலப்.3:117, உரை);. [முல் → மல் → மல → மலகு → மலங்கு → மலக்கு → மலக்கம் (வே.க.4:37);.]
மலக்கரி	மலக்கரி malakkari, பெ.(n.) குறிஞ்சிப்பண் வகை; a melody type of the {} class.
மலக்கழிச்சல்	மலக்கழிச்சல் malakkaḻiccal, பெ.(n.) வயிற்றுப் போக்கு (கொ.வ.);; diarrhoea purging. [மலம் + கழிச்சல்.]
மலக்கழிவு	மலக்கழிவு1 malakkaḻivu, பெ.(n.) மலம் இறங்குகை; alvine discharge. [மலம் + கழிவு.] மலக்கழிவு2 malakkaḻivu, பெ.(n.) மலமாகிய கழிவு; faeces. [மலம் + கழிவு.]
மலக்கனம்	மலக்கனம் malakkaṉam, பெ.(n.) 1. பொன்னம்பர்; amber of a gold colour or yellow colour. 2. ஒரு மூலப் பொருள்; a mineral described in Tamil medical science (சா.அக.);.
மலக்கனல்	மலக்கனல் malakkaṉal, பெ.(n.) மணிவகை (யாழ்.அக.);; a kind of precious stone.
மலக்காப்பழம்	மலக்காப்பழம் malakkāppaḻm, பெ.(n.) பொன்னாங்காய்; soap nut (சா.அக.);.

மலக்கிருமி	மலக்கிருமி malakkirumi, பெ.(n.) மலப்புழு (வின்.); பார்க்க; see {}. [மலப்புழு → மலக்கிருமி. த. புழு → Skt. கிருமி.]
மலக்கு	மலக்கு1 malakkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) கலக்குதல்; to bewilder, as the mind, to disturb, confuse. "மலக்க நாவுடை யேற்கு" (திவ்.திருவாய்.6, 4, 9);. [மலங்கு → மலக்கு (வே.க.4:37);.] மலக்கு2 malakku, பெ.(n.) மயக்கம்; confusion. [மயக்கம் → மயக்கு → மலக்கு ய → ல.]
மலக்குடல்	மலக்குடல் malakkuḍal, பெ.(n.) மலம் தங்குமிடம்; that portion of the bowels containing faeces. [மலப்பை → மலக்குடல்.]
மலக்குண்(ணு)-தல்	மலக்குண்(ணு)-தல் malakkuṇṇudal, 12 செ.கு.வி.(v.i.) கலக்கப்படுதல்; to be churned, to be troubled, to suffer, affliction. "கண்ணன் கையான் மலக்குண்டு" (திருவிருத்.57);. [மலங்கு → மலக்கு → மலக்குண்ணு)-.]
மலக்கொழுப்பு	மலக்கொழுப்பு malakkoḻuppu, பெ.(n.) மலத்துடன் கலந்து வெளிவரும் கொழுப்பு; excretio, stercorin (சா.அக.);. [மலம் + கொழுப்பு.]
மலங்கரை	மலங்கரை malaṅgarai, பெ.(n.) மலஞ்சரிவு (நாஞ்.); பார்க்க; see {}.
மலங்கல்	மலங்கல் malaṅgal, பெ.(n.) 1. குளம்; tank. 2. மலங்கு பார்க்க;see {}. tank. [மலங்கு → மலங்கல்.]

மலங்கழி	மலங்கழி1 malaṅgaḻidal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. ஆணவ முதலிய மல நீங்குதல்; to be freed from the effects of mu-m-malam. 2. வயிற்றினின்று மலம் வெளியேறுதல்; [மலம் + கழி-.] மலங்கழி2 malaṅgaḻittal, 4 செ. குன்றாவி.(v.t.) வயிற்றினின்று மலத்தை வெளியேற்றுதல் (வின்.);; to pass excrement. [மலம் + கழி-.]
மலங்காடு	மலங்காடு malaṅgāṭu, பெ.(n.) மலைப் பாங்கு; mountainous region. [மலம் + காடு.]
மலங்காரை	மலங்காரை malaṅgārai, பெ.(n.) நஞ்சுண்டம்; cape jasmine.
மலங்கி	மலங்கி malaṅgi, பெ.(n.) நுரை; form, froth (சா.அக.);.
மலங்கு	மலங்கு1 malaṅgudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. நீர் முதலியன குழம்புதல்; to be agitated,to be made turbid, to be perturbed. "மலங்கி வன்றிரை... பெயர்ந்து" (தேவா.130, 9);. 2. மனங் கலங்குதல்; to be confused, bewildered, to be distressed. "ஒன்பது வாயிற் குடிலை மலங்க" (திருவாச.1, 55);. 3. பிறழ்தல்; to shake, move, tremble, as the eyes. "நெடுங்கண் புருவங்கண் மலங்க" (சீவக.1067);. 4. கெடுதல்; to perish, to be ruined. "கதிர் வேன் மலங்க" (சிவக. 1613);. 5. ததும்புதல்; to be full to the trim, as tears in the eyes, "கண்ணினீர் மலங்கும் பொலந் தொடி" (தஞ்சைவா.243);. [முல் (பொருந்தற் கருத்து வேர்); → மல் → மல → மலகு → மலங்கு (வே.க.4:37);.] பல பொருள்கள் பொருந்திச் சேர்வதால் குழம்பலும் குழப்பமும் கலக்கமும் மயக்கமும் உண்டாகும். நீரும் மண்ணும் சேரின் கலங்கல் அல்லது கலுழி எனப்படுவதும், நீரும் பிறபொருளும் சேர்ந்து திண்ணமாயின் குழம்பு அல்லது குழம்பல் எனப்படுவதும், பகலும் இரவும் மயங்கும் (கலங்கும்); வேளை மசங்கல் (மயங்கல்); எனப்படுவதும் காண்க. மலங்கு2 malaṅgu, பெ.(n.) விலாங்கு மீன்

மலங்குகண்	மலங்குகண் malaṅgugaṇ, பெ.(n.) கண்ணோய் வகை; a kind of eye disease. [மலங்கு + கண்.]
மலச்சிக்கல்	மலச்சிக்கல் malaccikkal, பெ. (n.) மலவடைப்பு; constipation. [மலம் + சிக்கல்.]
மலச்சிக்கு	மலச்சிக்கு malaccikku, பெ.(n.) மலச்சிக்கல் பார்க்க; see mala-c-cikkal.
மலசகிதர்	மலசகிதர் malasagidar, பெ.(n.) மும்மலத்தோடு கூடியவர் (வின்.);; person in whom all the three malams are present, opp, to mala-rakitar. [மலம் + Skt. சகிதர்.]
மலசம்	மலசம் malasam, பெ.(n.) 1. தமிழும் மலையாளமும் கலந்த மொழி பேசுபவரும் கோயமுத்தூர் மாவட்டக் காடுகளில் வாழ்பவருமான மலைச்சாதியர்; a forest tribes, seeking a mixture of Tamil and Malayalam, in Coimbatore District (E.T.iv.374);. 2. கரையான் பார்க்க (யாழ்.அக.);;see {}.
மலசலம்	மலசலம் malasalam, பெ.(n.) மல மூத்திரம்; excrement and urine. [மலம் + சலம்.]
மலசலாதி	மலசலாதி malasalāti, பெ.(n.) மலசலம் (வின்.); பார்க்க; see {}. [மலசலம் → மலசலாதி.]
மலசனாதி	மலசனாதி malasaṉāti, பெ.(n.) வெள்ளைப் பூண்டு; garlic (சா.அக.);.
மலசுத்தி	மலசுத்தி malasutti, பெ.(n.) வயிற்றினின்று மலங்கழிகை (வின்.);; evacuation of bowels. [மலம் + Skt. சுத்தி. சுத்தம் → கத்தி = வயிற்றில் உள்ள மலத்தை முழுவதும் வெளியேற்றி, சுத்தப்படுத்துதல்.]

மலஞ்சரிவு	மலஞ்சரிவு malañjarivu, பெ.(n.) மலையின் சரிவு (நாஞ்.);; slope of mountains. [மலை + சரிவு = மலைச்சரிவு → மலஞ்சரிவு.]
மலஞ்சாரை	மலஞ்சாரை malañjārai, பெ.(n.) மலைச் சாரை பார்க்க (M.M.751);; see {}. [மலைச்சாரை → மலஞ்சாரை.]
மலட்டா	மலட்டா malaṭṭā, பெ.(n.) ஈனாப்பசு; sterile cow. "மலட்டாவைப் பற்றிக் கறவாக்கிடப்பர்" (சடகோபரந்.37);. [மலடு → மலட்டு + ஆ.]
மலட்டாக்குதம்பு	மலட்டாக்குதம்பு malaṭṭākkudambu, பெ.(n.) கருஞ்சீரகம் (சா.அக.);; black cumin (சா.அக.);.
மலட்டாறு	மலட்டாறு malaṭṭāṟu, பெ.(n.) காடுகளி லோடுவதும் விரைவில் நீர் வற்றுவதுமான ஆறு (இ.வ.);; jungle-stream as drying up for the most part of year. [மலடு → மலட்டு + ஆறு.]
மலட்டுப்புழு	மலட்டுப்புழு malaṭṭuppuḻu, பெ.(n.) மலடாக்கும் புழு வகை (வின்.); worm said to cause sterility in woman. [மலட்டு + புழு.]
மலட்டுப்பூச்சி	மலட்டுப்பூச்சி malaṭṭuppūcci, பெ.(n.) மலட்டுப்புழு (வின்.); பார்க்க; see {}. [மலட்டுப்புழு → மலட்டுப்பூச்சி.]
மலடன்	மலடன் malaḍaṉ, பெ.(n.) மகப்பெறாதவன்; sterile man. "மக்கட் பெறாத மலடனல்லையேல் வாகண்டாய்" (திவ். பெரியாழ். 1, 4, 4);. [மலடு → மலடன்.]
மலடி	மலடி malaḍi, பெ.(n.) மகப்பெறாதவள்; sterile woman "குழந்தையையுயிர்த்த மலடிக் குவமை கொண்டாள்" (கம்பரா. உருக்காட்.65);. [மலடு → மலடி.]
மலடிமாந்தம்	மலடிமாந்தம் malaḍimāndam, பெ.(n.) எட்டு மாந்தங்களில் ஒன்றாகிய குழந்தை நோய் வகை (வின்.);; a disease in children, one of {}. [மலடி + மாந்தம்.]

மலடு	மலடு malaḍu, பெ.(n.) 1. கருவுருவாமை (மூ.அ.);; sterility, barrenness, as a women. 2. ஈனாதவ – ன் – ள் -து; sterile person or animal. "மலடு கறந் தெயத்த வாறே" (தேவா.697, 6); [மல் → மலடு.]
மலத்திரயம்	மலத்திரயம் malattirayam, பெ.(n.) மும்மலம்; the three impurities of the soul. "மலத்திரய பூரிபை" (திருப்பு.1266);. [மலம் + Skt. திரயம்.]
மலத்தீர்வு	மலத்தீர்வு malattīrvu, பெ.(n.) மும்மலம் நீங்குகை (சி.போ.பா.பக்.2);; getting rid mummalam. [மலம் + தீர்வு.]
மலத்துவாரம்	மலத்துவாரம் malattuvāram, பெ.(n.) மலத்துளை பார்க்க; see {}. [மலம் + துவாரம். Skt. துவாரம் த. துளை.]
மலத்துளை	மலத்துளை malattuḷai, பெ.(n.) உடலினின்று மலங்கழியும் வழி (C.E.M.);; anus. [மலம் + துளை.]
மலத்தூசிதம்	மலத்தூசிதம் maladdūcidam, பெ.(n.) அழுக்கு; dirt. [மலம் + தூசிதம். தூசி + தம். 'தம்' பின்னொட்டு.]
மலத்தைத்தள்ளிச்சி	மலத்தைத்தள்ளிச்சி malattaittaḻḻicci, பெ.(n.) கற்றாழை; aloes (சா.அக.);.
மலத்தையறுப்போன்	மலத்தையறுப்போன் malattaiyaṟuppōṉ, பெ.(n.) கடுக்காய் (சங்.அக.);; chebulic myrobalam. [மலம் + அத்து + அறுப்போன்.]
மலதிதம்	மலதிதம் maladidam, பெ.(n.) கஞ்சாங் கோரை; white basil.
மலதிரம்	மலதிரம் maladiram, பெ.(n.) மலதிதம் பார்க்க; see malatidam.

மலநாசினி	மலநாசினி malanāciṉi, பெ.(n.) 1. பிரமிப்பூடு; prostate plant. 2. சாதி பத்திரி; mace (சா.அக.);. [மலம் + Skt. நாசினி.]
மலநானம்	மலநானம் malanāṉam, பெ.(n.) தூய்மையான விடத்தில் எண் விரலுக்குக் கீழாக மண்ணையெடுத்து மந்திரஞ் சொல்லி உடம்பிற்றேய்த்து நீரில் மூழ்குகை (தத்துவப். 45);; bathing in water after smearing one's body with earth taken from a clean spot about six inches below the surface.
மலநீர்	மலநீர் malanīr, பெ.(n.) மூத்திரம்; urine. "வெண்ணீர் செந்நீர் மலநீர்" (தாயு. சச்சிதா.2);. [மலம் + நீர்.]
மலப்பருத்தி	மலப்பருத்தி malapparutti, பெ.(n.) நீண்ட மரவகை (இலதி.);; coral flowered ordure tree l.tr. structure colorala. [மலை + பருத்தி.]
மலப்பற்றம்	மலப்பற்றம் malappaṟṟam, பெ.(n.) 1. மலபந்தம், 1 பார்க்க; see mala-bandam. 2. பந்தம், 2 (யாழ்.அக.); பார்க்க; see bandamt. [மலம் + பற்றம். பந்தம் → பற்றம்.]
மலப்பற்று	மலப்பற்று malappaṟṟu, பெ.(n.) 1. மல பந்தம், 1 பார்க்க (வின்.);; see mala – bandam. 2. மலபந்தம், 2 பார்க்க (யாழ். அக.);;see mala-bandam. [மலம் + பற்று.]
மலப்பாதை	மலப்பாதை1 malappātai, பெ.(n.) மலத் துளை பார்க்க; see {}. [மலம் + பாதை.] மலப்பாதை2 malappātai, பெ.(n.) மலைப்பாதை பார்க்க; see malai_p-padai. [மலைப்பாதை → மலப்பாதை (கொவ.);.]
மலப்பு	மலப்பு malappu, பெ.(n.) கடவுள் திருமுன்னர் ஆடும் ஒருவகைக் கூத்து; a kind of dance before a deity. "எம்பெருமானா ரடியாள் மலப்பு சேவிக்க" (கோயிலொ.80);.
மலப்புழு	மலப்புழு malappuḻu, பெ.(n.) கீரைப்பூச்சி (வின்.);; maw-worm, as living in excreta. [மலம் + புழு.]

மலப்பை	மலப்பை malappai, பெ.(n.) 1. மலம் தங்குமிடம் (சங்.அக.);; that portion of the bowels containing faeces. 2. மலபாண்டம் பார்க்க; see {}. [மலம் + பை.]
மலபந்தம்	மலபந்தம் malabandam, பெ.(n.) 1. மும் மலத்தாற் கட்டுண்கை; bondage of the soul in mu-m-malam. 2. மலச்சிக்கல் பார்க்க; see mala-c-cikkal. [மலம் + Skt.பந்தம்.]
மலபந்தன்	மலபந்தன் malabandaṉ, பெ.(n.) பாசக் கட்டுள்ளவன் (யாழ்.அக.);; one who is subject to the bondage of mu-m-malam. [மலம் + Skt.பந்தன்.]
மலபந்தனஞ்செய் - தல்	மலபந்தனஞ்செய் - தல் malabandaṉañjeytal, 1 செ.குன்றாவி.(v.t.) மலத்தைக் கட்டுப்படுத்துதல்; to constipate.
மலபரிபாகம்	மலபரிபாகம் malabaribākam, பெ.(n.) மலந்தேய்தற்குரிய காரணங்களோடு கூடிய நிலை; stage of a soul when its three malam meet with the causes of their removal. "மலபரிபாகம் வரவும்" (தாயு. மலைவாள்.6);.
மலபாகம்	மலபாகம் malapākam, பெ.(n.) மலபரி பாகம் (வின்.); பார்க்க; see mala – {}.
மலபாண்டம்	மலபாண்டம் malapāṇṭam, பெ.(n.) உடல்; body. "கிருமி சேர்ந்த மல பாண்டமோ" (தாயு.தேசோ.3);. [மலம் + பாண்டம்.]
மலபாதை	மலபாதை malapātai, பெ.(n.) மலங்கழிக்கு முன் வயிற்றுள் உண்டாகும் தொல்லை (இ.வ.);; urgency to ease urenary sensation before evacuation. [மலம் + Skt.உபாதை.]

மலம் malam,	மலம் malam, malam, 1. பவ்வீ; encrement, faeces. "சலமலம் விடுக்கும் போதும்" (காஞ்சிப்பு.ஒழுக்க.7);. 2. வெண்ணீர் மாதவிடாய் மூத்திர முதலிய உடல் மாசு (சூடா.);; excretions of the body as semen, menstrual blood, urine, ordue, ear wax, phlegm, sweat. 3. அழுக்கு (பிங்.);; dirt, filth. 4. வண்டல் (வின்.);; dregs, sediment. 5. துரு (யாழ்.அக.);; rust. 6. மும்மலம்; the three impurities of the soul. 7. கரிசு (யாழ்.அக.);; sin. 8. மலநானம் பார்க்க; see {}. sin. "நானமோ ரெண் வகையா மலசலம்" (தத்துவப்.45);. 9. கற்பூரம் (யாழ்.அக.);; camphor.
மலம்பருத்தி	மலம்பருத்தி malambarutti, பெ.(n) மலைப் பருத்தி (வின்.); பார்க்க; see malam-parutti. [மலைப்பருத்தி → மலப்பருத்தி → மலம்பருத்தி.]
மலம்பாதை	மலம்பாதை malambātai, பெ.(n.) மலைவழி (நாஞ்.);; path in hilly region. [மலைவழி → மலைப்பாதை → மலப்பாதை → மலம்பாதை.]
மலம்பாம்பு	மலம்பாம்பு malambāmbu, பெ.(n.) மலைப் பாம்பு (வின்.); பார்க்க; see {}.
மலம்பிஞ்சு	மலம்பிஞ்சு malambiñju, பெ.(n.) மலைப் பிஞ்சு (இ.வ.); பார்க்க; see {}. [மலைப்பிஞ்சு → மலம்பிஞ்சு (கொ.வ.);]
மலமல - த்தல்	மலமல - த்தல் malamalattal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) மலமலலென்றொலித்தல்; to produce the sound of bubbling of flowing abundantly.
மலமலெனல்	மலமலெனல் malamalenal, பெ.(n.) 1. ஒர் ஒலிக்குறிப்பு; onom. expression signifying bubbling, as a boiling water. 2. கண்ணீர் பெருகுதற் குறிப்பு; flowing abundantly as of tears.
மலமாசம்	மலமாசம் malamācam, பெ.(n.) அதிகமாதம்; intercalary month.

மலமாதிப்பூடு	மலமாதிப்பூடு malamātippūṭu, பெ.(n.) 1. கத்திரி; plant brinjal. 2. கண்டங் கத்திரி; a thorny shurb.
மலமூத்திரம்	மலமூத்திரம் malamūttiram, பெ.(n.) மலசலம் பார்க்க; see {}. [மலம் + மூத்திரம்.]
மலயக்கால்	மலயக்கால் malayakkāl, பெ.(n.) 1. தென்றற் காற்று; the south wind, as blowing from the hills. "மருங்கலை மலய மாருதமும்" (பாரத. குருகுல.81);. 2. பண்வகை (சங்கீத. பால.);; a secondary melody - type. 3. மலய மாருதம் (திவா.); பார்க்க; see {}. [மலயம் + கால். மலை → மலயம். கால் = காற்று.]
மலயக்கோ	மலயக்கோ malayakā, பெ.(n.) பாண்டியன்; {} king. "நிகரிலா மலயக் கோவே" (திருவாலவா.44, 2);. [மல் → மலயம் + கோ.]
மலயசம்	மலயசம் malayasam, பெ.(n.) 1. சந்தனம்; sandalwood tree. 2. மலயமாருதம், 1 பார்க்க; see {}.
மலயத்துருமம்	மலயத்துருமம் malayatturumam, பெ.(n.) சந்தன மரம்; sandal wood tree (சா.அக.);
மலயத்துவசன்	மலயத்துவசன் malayattuvasaṉ, பெ.(n.) தடாதகையின் தந்தையாகிய பாண்டிய அரசன்; a {}, father of {}. "தென்னன் மலயத்துவசன் (கடம்ப. பு. இலீலா.3);.
மலயம்	மலயம்1 malayam, பெ.(n.) பொதியமலை; Mount Potiyam. "ஓங்குயர் மலயத் தருத்தவ துனுரைப்ப" (மணிமே.1, 3);. [மலை → மலையம் → மலயம். மலையென்பது பொதியையே குறிக்கும்.] மலயம்2 malayam, பெ.(n.) சந்தனம் (மலை.); Sandal - wood tree. [மலை → மலையம் → மலயம். மலையில் விளைவது.]

மலயமாருதம்	மலயமாருதம் malayamārudam, பெ.(n.) மலையக்கால் பார்க்க; see {}. [மலயம் + Skt. மாருதம்.]
மலயமான்	மலயமான் malayamāṉ, பெ.(n.) திருக் கோவலூர் மன்னர்கள் வெளியிட்ட நாணயம்; a coin issued by the kings of {}. திருக்கோவலூர் மன்னர்கள் தம் குடிப்பெயரான "மலயமான்" என்று பெயர் பொறித்த நாணயங்களை வெளியிட்டுள்ளனர். இரண்டு நாணயங்கள் கிடைத்துள்ளன. செப்பு;செவ்வகம்; 2 செ.மீ. x 2.3 செ.மீ அளவு; 3.9 நிறை (கிராம்); எடை, செப்பு, சதுரம் 1.5 செ.மீ. x செ.மீ. அளவு; 2 நிறை (கிராம்); எடை. 'மலயமா' தெரிகிறது. இரண்டு நாணயங்களிலும் 'லை' இல்லை. 'ல' மட்டுமே உள்ளது. [p]
மலயமுனி	மலயமுனி malayamuṉi, பெ.(n.) அகத்திய முனிவர்; sage Agattiyar, as living in Mt. Malayam. [மலையமுனி → மலயமுனி.]
மலயன்	மலயன் malayaṉ, பெ.(n.) திருக்கோவலூர் மன்னர்கள் வெளியிட்ட நாணயம்; a coin issued by the kings of {}. இரண்டு நாணயங்கள் கிடைத்துள்ளன. செப்பு 1.9 செ.மீ. x 2 செ.மீ அளவு;4.3 நிறை (கிராம்); எடை. மலயன் எழுத்துகள் தெரிகின்றன.செப்பு: 1.6 செ.மீ. x 1.7 செ.மீ. அளவு; 3.5 நிறை (கிராம்); எடை. மலயன் எழுத்துகள் காணப்படுகின்றன. [மலையன் → மலயன்.] [p]
மலயானிலம்	மலயானிலம் malayāṉilam, பெ.(n.) மலயக்கால் பார்க்க; see {}. "மலயானிலம் வந்து மோதுமுன்னே" (அஷ்டப்.அழகரந்.41);. [மலயக்கால் → மலயானிலம்.]

மலர்	மலர்1 malartal, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. பூவின் மொட்டவிழ்தல்; to open as a flower; to bloom. "வரை மேற்காந்தள் மலராக்கால்" (நாலடி, 283);. 2. பரத்தல்; to be expanded, extended or spread. "வையகமலர்ந்த தொழின்முறை யொழியாது" (பதிற்றுப்.88, 1);. 3. மனமகிழ்தல்; to be cheerful, to beam with joy. "வரன்கைதீண்ட மலர்குலமாதர் போல்" (பெரியபு.தடுத்தாட்.161);. 4. தோன்றுதல் (திவா.);; to appear, to rise to view. 5. எதிர்தல் (சூடா.);; to happen, befall. 6. அகலுதல்; to be wide open, as a gate. "மலரத் திறந்த வாயில்" (குறிஞ்சிப்.203);. 7. மிகுதல்; to abound, become full. "செழுமல ராவி நீங்கு மெல்லையில்" (சீவக.3079);. [முல் → மல் → மல்லார் → மலர் – தல் (வே.க.4:29);.] மலர்2 malarttal, 2 செ.குன்றாவி.(v.t.)
மலர்க்கடை	மலர்க்கடை malarkkaḍai, பெ.(n.) பூ விற்குங் கடை; flower-bazaar. "மலர்க்கடை திறப்பவும்" (பெருங்.உஞ்சைக்.33, 83);. [மலர் + கடை.]
மலர்க்கணையோன்	மலர்க்கணையோன் malarkkaṇaiyōṉ, பெ.(n.) காமன் (பிங்.);; {}, as having flowers for arrows. [மலர் + கணையோன். பூக்களை அம்புகளாக உடையவன்.]
மலர்க்கா	மலர்க்கா malarkkā, பெ.(n.) பூந்தோட்டம், பூஞ்சோலை (வின்.);; flower garden. [மலர் + கா.]
மலர்க்காம்பு	மலர்க்காம்பு malarkkāmbu, பெ.(n.) பூவிதழின் கீழுள்ள பகுதி (வின்.);; flower stalk. [மலர் + காம்பு.]
மலர்க்குழைக்கண்ணன்	மலர்க்குழைக்கண்ணன் malarkkuḻaikkaṇṇaṉ, பெ.(n.) சிறுகாடை; quail (சா.அக.);.

மலர்க்கொன்றை	மலர்க்கொன்றை malarkkoṉṟai, பெ.(n.) பூக்கும் கொன்றை மரம்; cassia tree yeilding flowers. [மலர் + கொன்றை.]
மலர்ச்சயனம்	மலர்ச்சயனம் malarccayaṉam, பெ.(n.) மலர்ப்பள்ளி (திவா.); பார்க்க; see malar-p. palli.
மலர்ச்சி	மலர்ச்சி malarcci, பெ.(n.) 1. மலர்கை; blooming. 2. பொலிவு; bloom, freshness. 3. மகிழ்ச்சி (சூடா.);; cheerfulness. [மலர் → மலர்ச்சி.]
மலர்ச்சூடல்	மலர்ச்சூடல் malarccūṭal, பெ.(n.) பூச்சூடிக் கொள்ளுதல்; adoring of flowers. [மலர் + சூடல்.] நிரைகவர்தல், நிரைமீட்டல், படையெடுத்தல், முற்றுகையிடல், மதில்காத்தல், பொருதல், ஊன்றிப் பொருதல், வெற்றி கொண்டாடல் முதலிய போர்வினைகட்கு ஆக்கந்தருவதாகக் கருதியே முறையே வெட்சி, கரந்தை, வஞ்சி, உழிஞை, நொச்சி, தும்பை, வாகை மலர்களை முன்னைத் தமிழர் சூடியிருத்தல் வேண்டும். சில தழைகளும் பூக்களும் அவற்றில் மருத்துவ ஆற்றல் பற்றியும் அணியப்பட்டிருக்கலாம்.
மலர்த்தாது	மலர்த்தாது malarttātu, பெ.(n.) பூந்தாது (திவா.);; pollen. [மலர் + Skt. தாது.]
மலர்த்தாள்	மலர்த்தாள் malarttāḷ, பெ.(n.) மலர்க் காம்பு பார்க்க (யாழ்.அக.);; see {}. [மலர் + தாள்.]
மலர்த்திரள்	மலர்த்திரள் malarttiraḷ, பெ.(n.) பூங் கொத்து (யாழ்.அக.);; bunch of flowers. [மலர் + திரள்.]
மலர்த்து - தல்	மலர்த்து - தல் malarddudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. மலர்2 - பார்க்க;see malar-. 2. மூடிய கை, குடை (இ.வ.);; to open out unfold, as a closed hand, or umbrella. குடையை மலர்த்து (உ.வ.); 3. மல்லாத்துதல்; to throw one on one's back, as in wrestling. [மலர்- → மலர்த்து-.]

மலர்த்துகள்	மலர்த்துகள் malarttugaḷ, பெ.(n.) பூந்துகள்; pollen. [மலர் + துகள்.]
மலர்த்தூள்	மலர்த்தூள் malarttūḷ, பெ.(n.) மலர்த்துகள் பார்க்க; see malar-t-tugal. [மலர் + தூள்.]
மலர்த்தெங்கு	மலர்த்தெங்கு malartteṅgu, பெ.(n.) தென்னம்பாளையின் பூ; flowers of coconut palm. [தெங்குமலர் → மலர்த்தெங்கு.]
மலர்த்தேவி	மலர்த்தேவி malarttēvi, பெ.(n.) மலர்மகள் பார்க்க; see malar-magal. "மலர்த் தேவி நீங்காள் செம்பொற்றோளிணைகள்" (தண்டி. 112, உரைமேற்);. [மலர் + தேவி.]
மலர்த்தேன்	மலர்த்தேன் malarttēṉ, பெ.(n.) 1. பூவிலுண்டாகுந் தேன் (பிங்.);; honey from flowers. 2. பூவில் தாறு தங்கும் இடம் (வின்.);; anther of flowers. [மலர் + தேன்.]
மலர்தாங்கி	மலர்தாங்கி malartāṅgi, பெ.(n.) மருந்துச் செடி வகை (வின்.);; a medicinal creeper. [மலர் + தாங்கி.]
மலர்தொடு - த்தல்	மலர்தொடு - த்தல் malartoḍuttal, 4 செ. குன்றாவி.(v.t.) பூவினைத்துக் கட்டுதல் (சூடா.);; to string flowers together. [மலர் + தொடு-.]
மலர்ந்தபூ	மலர்ந்தபூ malarndapū, பெ.(n.) விரிந்த பூ; full blown flower. [மலர்ந்த + பூ.]
மலர்ப்பலி	மலர்ப்பலி malarppali, பெ.(n.) கைநிறையக் கொண்டு வழிபாடாக இடும் பூ; handful of flowers offered in worship. "மண்விளக்கி மலர்ப்பலி சிந்தினார்" (சீவக.2394);. [மலர் + பலி.]

மலர்ப்பள்ளி	மலர்ப்பள்ளி malarppaḷḷi, பெ.(n.) மலர்ப் படுக்கை; bed of flowers. "மலர்ப்பள்ளி.. காமக் கடலாழ்ந்தாள்" (சீவக.2503);. [மலர் + பள்ளி.]
மலர்ப்பு	மலர்ப்பு malarppu, பெ.(n.) 1. மலர்விக்கை; causing to bloossom. 2. வெளிப்படக் காட்டுகை; exposing, as one's chest. "அகலம், மகளிர்க் கல்லது மலர்ப் பறியலையே" (பதிற்றுப்.63, 5);. [மலர் → மலர்ப்பு.]
மலர்ப்பொடி	மலர்ப்பொடி malarppoḍi, பெ.(n.) பொரி நெல் மா (இ.வ.);; flour of fried paddy. [மலர் + பொடி.]
மலர்மகள்	மலர்மகள் malarmagaḷ, பெ.(n.) திருமகள்; Tirumagal, as seated on a lotus. "மலர்மகள் விரும்புநம் மரும்பெற லடிகள்" (திவ்.திருவாய்.1, 3, 1);. [மலர் + மகள்.]
மலர்மங்கை	மலர்மங்கை malarmaṅgai, பெ.(n.) மலர் மகள் பார்க்க; see malar-magal. "வண்டார் கூந்தன் மலர் மங்கை" (திவ்.பெரியதி. 8, 6, 1);. [மலர் + மங்கை.]
மலர்மண்டபம்	மலர்மண்டபம் malarmaṇṭabam, பெ.(n.) பூத்தொடுக்கும் மண்டபம்; hall where flowers are strung into garlands. "அணிமலர் மண்டபத் தகவயிற் செலீஇ" (மணிமே.2, 13);. [மலர் + மண்டபம்.]
மலர்மிசைநடந்தோன்	மலர்மிசைநடந்தோன் malarmisainaḍandōṉ, பெ.(n.) மலர்மிசையேகினான் பார்க்க; see {}. "மலர்மிசை நடந்தோன் மலரடியல்லது" (சிலப்.10:204);. [மலர்மிசையேகினான் → மலர்மிசை நடந்தோன்.]
மலர்மிசையேகினான்	மலர்மிசையேகினான் malarmisaiyēkiṉāṉ, பெ.(n) 1. பூமிசைநடந்தோன் (குறள், 3, உரை); பார்க்க; see {}. 2. பரம்பொருள் (குறள், 3, உரை);; Supreme being, as reaching the heart of him who meditates. [மலர்மிசை + ஏகினான்.]
மலர்மிசையோன்	மலர்மிசையோன் malarmisaiyōṉ, பெ.(n.) மலரோன் பார்க்க; see {}.
மலரசுனையாள்	மலரசுனையாள் malarasuṉaiyāḷ, பெ.(n.) கருந்துளசி; black basil (சா.அக.);.

மலரடி	மலரடி malaraḍi, பெ.(n.) பெரியோர் அல்லது தெய்வத்தின் தாமரை போன்ற திருவடி; foot of a divine or great personage, as lotus-like. "மலர்மிசை நடந்தோன் மலரடி" (சிலப்.10: 204);. [மலர் + அடி.]
மலரணை	மலரணை1 malaraṇai, பெ.(n.) மலர்ப்பள்ளி பார்க்க; see {}. [மலர் + அணை.] மலரணை2 malaraṇai, பெ.(n.) பேரிரவலான மலரணை (பினாமி);; transaction entered into by one person in the name of another.
மலரந்திரம்	மலரந்திரம் malarandiram, பெ.(n.) பெருங் குடல்; colon (சா.அக.);.
மலரமளி	மலரமளி malaramaḷi, பெ.(n.) மலர்ப்பள்ளி பார்க்க; see {}. "தானிருந்த மலரமளிக்கண்ணே" (சிலப்.8, 117, உரை);. [மலர்ப்பள்ளி → மலரமளி.]
மலரவன்	மலரவன் malaravaṉ, பெ.(n.) மலரோன் பார்க்க; see {}. "மலரவனாசைப் படவும்" (திருவாச.20, 10);. [மலலோன் → மலரவன்.]
மலரவிழி - த்தல்	மலரவிழி - த்தல் malaraviḻittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பரக்க விழித்தல், விரிவாய் விழித்தல்; opening eyes fully, wide opening of the eyes. [மலர + விழி.]
மலருக்குநாயகம்	மலருக்குநாயகம் malaruggunāyagam, பெ.(n.) கருவண்டு (சங்.அக.);; black bee. [மலருக்கு + நாயகம்.]
மலரேடு	மலரேடு malarēṭu, பெ.(n.) பூவிதழ்; petal. [மலர் + ஏடு.]

மலரோகிணி	மலரோகிணி malarōkiṇi, பெ.(n.) கடுகு ரோகிணி; root of picrorhiza kurrooa (சா.அக.);. மலரோன் —, பெ.(n.); Brahma, as seated on a lotus. "மலரோ னெடுமா லறியா மனின்ற வரும் பெருமான்" (திருவாச. 24, 3);. [மலர் → மலரோன்.]
மலவறட்சி	மலவறட்சி malavaṟaṭci, பெ.(n.) வறட்சியினால் மலந் தடைபடல்; costive. [மலம் + வறட்சி.]
மலவாகி	மலவாகி malavāki, பெ.(n.) மலத்துளையை அடுத்துள்ள குடற்பகுதி; rectum (C.G.);. [மலம் + வாகி.]
மலவாசயம்	மலவாசயம் malavācayam, பெ.(n.) மலப்பை (யாழ்.அக.); பார்க்க; see mala-p-pai.
மலவாதம்	மலவாதம் malavātam, பெ.(n.) மலச் சிக்கல் (பைஷஜ.); பார்க்க; see mala-c-cikkal. [மலம் + வாதம்.]
மலவாதை	மலவாதை malavātai, பெ.(n.) மலபாதை பார்க்க;பெ.(n.); மலபாதை பார்க்க; see {}. [மலபாதை → மலவாதை.]
மலவாய்மாங்காய்	மலவாய்மாங்காய் malavāymāṅgāy, பெ. (n.) ஆசனவாயிற் றோன்றும் மாங்காயைப் போன்ற கட்டி; a swelling at the anus (சா.அக.);. [மலவாய் + மாங்காய்.]
மலவாயில்	மலவாயில் malavāyil, பெ.(n.) மலத்துளை பார்க்க;பெ.(n.); மலத்துளை பார்க்க; see {}. [மலத்துளை → மலவாயில் - மலம் + வாயில்.]

மலவைரி mala-vairi,	மலவைரி mala-vairi, malavairi, மும்மலங்களின் எதிரியாகிய சிவன் (போற்றிப்பஃ, உரை. பக்.18); {}, as the enemy of mu-m malam. [மலம் + Skt. வைரி.]
மலற்கு	மலற்கு malaṟku, பெ.(n.) மலையாமணக்கு பார்க்க; see {}.
மலறவம்	மலறவம் malaṟavam, பெ.(n.) பிண்ணாக்கு; oil cake (சா.அக.);.
மலாகை	மலாகை malākai, பெ.(n.) 1. தூது செல்பவள்; female messenger. 2. காமமிக்கவள்; a morous woman. 3. பெண் யானை; female elephant.
மலாங்கு	மலாங்கு malāṅgu, பெ.(n.) விலாங்கு மீன்; true eel. [மலங்கு → மலாங்கு (வே.க.4:37);.]
மலாசயம்	மலாசயம் malācayam, பெ.(n.) மலப்பை (ஞான.8, உரை); பார்க்க; see mala-p-pai.
மலாசு	மலாசு malācu, பெ.(n.) சிறுபூளை (மலை.);; a common way-side weed.
மலாஞ்சி	மலாஞ்சி malāñji, பெ.(n.) வெள்ளுள்ளி (சங்.அக.);; garlic.
மலாடு	மலாடு1 malāṭu, பெ.(n.) மலையமான்கள் வாழ்ந்த பகுதி; the area of the Malayamans of {}. "ராசராசவளனாட்டு மலாட்டுக் குறுக்கைச் கூற்றத்து" (தெ.க. தொ.26, கல்.416-2);. மலாடு2 malāṭu, பெ.(n.) மலையமானாடு பார்க்க; see {}. [மலையமானாடு → மலாடு.] மலாடு3 malāṭu, பெ.(n.) கொடுந்தமிழ்நாடு பன்னிரண்டனுள் திருக்கோவலூரைச் சூழ்ந்த நாடு (நன்.273, உரை);; the region around {}, where a provincial dialect of Tamil was formerly spoken, one of twelve {}.
மலாந்திரம்	மலாந்திரம் malāndiram, பெ.(n.) பெருங் குடலின் கீழ்ப்பகுதி; descending colon, lower portion of the large intestiness (C.G.);.

மலாமட்டி	மலாமட்டி malāmaṭṭi, பெ.(n.) பேரிலுப்பை; a big variety of iluppai (சா.அக.);.
மலார்	மலார் malār, பெ.(n) இளங்கொம்பு; tender branches, twink, switch. [விளார் → மிளார் → மலார் (கொ.வ.);.]
மலாரடி	மலாரடி malāraḍi, பெ.(n.) கலக்கம் (சங்.அக.);; confusion, affliction.
மலாரம்	மலாரம் malāram, பெ.(n.) வளையற் கோவை (வின்.);; string or bunch of bracelets. க. மலார;தெ. மலாரமு.
மலாரு	மலாரு malāru, பெ.(n.) மலையாமணக்கு (சங்.அக.);; see {}.
மலாவகம்	மலாவகம் malāvagam, பெ.(n.) பிண்ணாக்கு (சூடா.);; punnac, oil-cake.
மலாறு	மலாறு malāṟu, பெ.(n.) மலையாமணக்கு; the coral tree (சா.அக.);.

மலி	மலி1 malidal, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மிகுதல்; to abound, to be plentiful. "கனிப்பொறை மலிந்து நின்ற கற்பகப் பூங்கொம்பு" (சீவக.2541);. 2. நிறைதல்; to be full, to increase, to flow, as tide. "மலிகடற் றண்சேர்ப்ப" (நாலடி, 98);. 3. நெருங்குதல் (தொல்.சொல்.396, உரை);; to be crowded. 4. புணர்ச்சியின் மகிழ்தல்; to be happy during coition. "மலிதலுமூடலும்" (தொல்.பொருள்.235);. 5. செருக்குதல்; to be proud. "மகிழ்ந்தன்று மலிந்தன்று மதனினு மிலனே" (புறநா. 77);. 6. விம்முதல்; to become large, swell. "முலை மலிந்து" (பு.வெ.11, பெண்.2);. 7. பரத்தல்; to spread, expand. "மலை மலிந்தன்ன மார்பும்" (பு.வெ.11, பெண்.2);. 8. விரைதல்; to move swiftly, to hasten. "நீ மலிந்து செல்லாய்" (பு.வெ.12, பெண்.4);. விலை
மலிக்காரம்	மலிக்காரம் malikkāram, பெ.(n.) அரிதாரம்; orpiment (சா.அக.);.
மலிசம்	மலிசம் malisam, பெ.(n.) அரசமரம் (சங்.அக.);; pipal.
மலிபு	மலிபு malibu, பெ.(n.) மிகுதி; excess, abundance. "வாடையது மலிபு" (பு.வெ.8, 16);. [மலி → மலிபு (வே.க.4:30);.]
மலிர் - தல்	மலிர் - தல் malirtal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. பெருகுதல்; to flood. "ஒத மில்லிறந்து மலிர" (நற்.117);. 2. நீர் முதலியன ஒழுகுதல்; to leak, to drop. "பின்னு மலிரும் பிசிர்போல" (பரிபா.6, 83);. 3. பயிலுதல்; to come frequently. "கனியின் மலரின் மலிர்கால்" (பரிபா.8, 54);. [முல் → மல் → மலி → மலிர்-, (வே.க.4:30);]

மலிர்நிறை	மலிர்நிறை malirniṟai, பெ.(n.) 1. பெரு வெள்ளம்; full flood. "காவிரி மலர்நிறை" (ஐங்குறு. 42);. 2. நீரூற்று; copious flow of water, as in a spring. "மணலாடு மயிர்நிறை" (ஐங்குறு.15);. [மலிர் + நிறை.]
மலிலாதி	மலிலாதி malilāti, பெ.(n.) பச்சைக் கற்பூரம்; crude camphor (சா.அக.);.
மலிவிடி	மலிவிடி maliviḍi, பெ.(n.) கால்நடைகளின் முழங்காலிற் காணும் நோய்வகை; swelling of the knee-joints of cattle (M.C.m. D.247);.
மலிவு	மலிவு malivu, பெ.(n.) 1. மிகுதி; abundance. 2. நிறைவு (பிங்.);; fulness. "மனைவேள்வி மலிவுரைத் தன்று" (பு.வெ.9, 27);. 3. காதலரின் புணர்ச்சியுவகை (அகப்.);; happiness of lovers in sexual union. "மலிவும் புலவியும்" (தொல்.பொருள்:500);. 4. உவகை; cheerfulness. " மலிவுடை யுள்ளத்தான்" (பரிபா.19, 88);. 5. நயவிலை; cheapness. "மலிவுகுறைவது விசாரித் திடுவர்." (அறப்.சத.83);. 6. தன்மை; nature, characteristics. "முயக்கம் வேட்ட மக்கட் பெண்டிர் மலிவுரைத்தன்று" (பு.வெ.9, 46,கொளு.);. 7. மேன்மை; that which is best. "இம் முப்பாலும், மாமலிவுடனே மற்ற மெலிவோடு சமனுமாமே" (சூடா.12, 10);. [முல் (பொருந்தற் கருத்துவேர்); → மல் → மலி → மலிவு (வே.க.4:29);.]
மலினம்	மலினம் maliṉam, பெ.(n.) 1. மாசு (சூடா.);; dirt, filth. "மலினங்கொளும் பழையகந்தை யணிவோரிடத்தும்" (அறப்.சத.21);. 2. கறுப்பு (வின்.);; blackness. 3. தீக்குணம் (வின்.);; depravity, wickedness. 4. கரிசு; sin, guit. "என்கண் மலினமறுத்து" (திவ்.திருவாய்.5, 1, 4);. 5. கெடுதி (வின்.);; badness. 6. குறைவு; defect, deficiency. 7. மோர் (யாழ்.அக.);; buttermilk. 8. பச்சிலை (பிங்.);; mysore gamboge.

மலினமுகன்	மலினமுகன்1 maliṉamugaṉ, பெ.(n.) இறந்தோன்; ghost, dead body. மலினமுகன்2 maliṉamugaṉ, பெ.(n.) 1. தீ; the god of fire. 2. தீய ஆவி; ghost, goblin. 3. கருங்குரங்கு; black monkey. 4. கொடியவன்; wicked, vile, cruel man. 5. கருவண்டு; black bee.
மலினவல்லி	மலினவல்லி maliṉavalli, பெ.(n.) பீர்க்கங் காய்; lufa, ridge gourd (சா.அக.);.
மலுக்கு	மலுக்கு malukku, பெ.(n.) சுருக்கு முடிச்சு (இ.வ.);; slip - knot.
மலை	மலை1 malaidal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. சூடுதல்; to wear, put on. "மாபெருந் தானையர் மலைந்த பூவும்" (தொல். பொருள். 60);. 2. மேற்கொள்ளுதல்; to take upon oneself, to enter into, as war. "பழிமலைந் தெய்திய வாக்கத்தின்" (குறள், 657);. 3. ஒத்தல்; to resemble. "கவிகை மாமதிக் கடவுளை மலைய" (கந்தபு.சூரணரசிருக்.9);. 4. பறித்தல்; to pluck. "கழுநீர் மலையு வயன்மா தினரே" (கல்லா.);. 5. எதிர்த்தல் (சூடா.);; to oppose, fight against. மலை2 malaidal, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. பகைத்து மாறுபடுதல்; to fight, to become opposed. "இகன் மலைந்தெழுந்த போழ்தில்" (சீவக.747);. 2. மயங்குதல்; to be staggered, to be doubtful or confused. "வேறுவேறு எடுத்துக்காட்டுதல் பற்றி மலையற்க" (சி.போ.பா.62. பக்.146);. 3. வழக்காடுதல்; to wrangle, dispute.
மலைஊவை	மலைஊவை malaiūvai, பெ.(n.) ஒருவகைப் பழம்; a kind of fruit.

மலலக்கஞ்சா	மலலக்கஞ்சா malalakkañjā, பெ.(n.) ஒரு கொடிய நஞ்சு; a virulent poisonous plant (சா.அக.);.
மலைக்கட்டுக்குளம்	மலைக்கட்டுக்குளம் malaikkaṭṭukkuḷam, பெ.(n.) மலையடிவாரத்தில் அமைக்கப் பெற்ற குளம் (நாஞ்.);; tank at the base of a hill. [மலைக்கட்டு + குளம்.]
மலைக்கடுகு	மலைக்கடுகு malaiggaḍugu, பெ.(n.) கடுகு வகை (வின்.);; a kind of mustard. [மலை + கடுகு.]
மலைக்கரு	மலைக்கரு malaikkaru, பெ.(n.) மாழை மண் வகை (சங்.அக.);; a kind of ore. [மலை + கரு.]
மலைக்கருணை	மலைக்கருணை malaikkaruṇai, பெ.(n.) அசோகு; asoka tree.
மலைக்கல்	மலைக்கல் malaikkal, பெ.(n.) ஒருவகைத் தாது; a kind of mineral stone. [மலை + கல்.]
மலைக்கலவாய்	மலைக்கலவாய் malaikkalavāy, பெ.(n.) மீன் கொத்திப் புள் வகை (வின்.);; a species of kingfisher. [மலை + கலவாய்.] [p]
மலைக்கள்ளி	மலைக்கள்ளி malaikkaḷḷi, பெ.(n.) கள்ளி வகை; [மலை + கள்ளி.]
மலைக்களா	மலைக்களா malaikkaḷā, பெ.(n.) 1. செடி வகை; whertle berry, vaccinium. 2 நீண்ட வகை; hill carondah. I.sh. vaccinium teschenaultil. [மலை + களா.]

மலைக்கற்றாழை	மலைக்கற்றாழை malaikkaṟṟāḻai, பெ.(n.) கற்றாழைச் செடி வகை (இலத்.);; bastard aloe. m.sh.agave vivipara. [மலை + கற்றாழை.]
மலைக்காக்கணத்தி	மலைக்காக்கணத்தி malaikkākkaṇatti, பெ.(n.) பெருங்காக்கணங் கொடி; a large variety of twiner (சா.அக.);. [மலை + காக்கணத்தி.]
மலைக்காஞ்சிரம்	மலைக்காஞ்சிரம் malaikkāñjiram, பெ. (n.) வெள்ளைநாகை பார்க்க;see {} (சா.அக.);.
மலைக்காட்டுப்பருத்தி	மலைக்காட்டுப்பருத்தி malaikkāṭṭupparutti, பெ.(n.) செடி வகை; felt - leaved hilly rose - mallow I.sh. Hibiscus Canescens. [மலைக்காடு + பருத்தி.]
மலைக்காய்ச்சல்	மலைக்காய்ச்சல் malaikkāyccal, பெ.(n.) மலையிலிருந்து வரும் சுனை நீரைக் குடிப்பதினாலேற்படும் காய்ச்சல்; a kind of fever caused by drinking the mountain spring water. [மலை + காய்ச்சல்.]
மலைக்கால்	மலைக்கால்1 malaikkāl, பெ.(n.) முடவாட்டுக் கல்; a kind of mineral stone (சா.அக.);. மலைக்கால்2 malaikkāl, பெ.(n.) ஆட்டுக் கல் (யாழ்.அக.);; grinding stone, mashing stone. [மலை + கால்.]
மலைக்காவகி	மலைக்காவகி malaiggāvagi, பெ.(n.) பெருங்காக்கோளி; unidentified plant.
மலைக்காளான்	மலைக்காளான் malaikkāḷāṉ, பெ.(n.) பெருங்காளான்; a mushroom which is large. [மலை + காளான். மலை = பெரியது.]
மலைக்கிட்டம்	மலைக்கிட்டம் malaikkiṭṭam, பெ.(n.) எரிமலையினின்று வெளிவரும் உருக்குக் கிட்டம்; lava. [மலை + கிட்டம்.]

மலைக்கிளுவை	மலைக்கிளுவை malaikkiḷuvai, பெ.(n.) 1. மலைமா; hill balsam tree. 2. மரவகை; downy hill balsam tree m.tr. Balsamodendron pubescens. [மலை + கிளுவை.]
மலைக்குகை	மலைக்குகை malaiggugai, பெ.(n.) மலையிலே தானாகவாவது குடையப் பட்டாவது அமைந்த உள்ளிடம் (வின்.);; cave in a hill. [மலை + குகை.]
மலைக்குடவு	மலைக்குடவு malaikkuḍavu, பெ.(n.) இரு மலைகளுக்கிடையே யுள்ள பள்ளம் (வின்.);; hallow between two ridges or knolls. [மலை + குடவு.]
மலைக்குடிக்கோல்	மலைக்குடிக்கோல் malaikkuḍikāl, பெ.(n.) நீட்டலளவை முறையில் ஒன்று; a linear measurement. "சுந்தரபாண்டிய (பு);த்துக் கண்டுழவான நிலத்திலெ ஒருபக்கமடைய மலைக்குடிக்கொலால் பெரும்பூவும் குறுவையும் விளையும் நிலத்து நிலம்" (தெ.க.தொ.4, கல்372/1986);.
மலைக்குடோரி	மலைக்குடோரி malaikkuṭōri, பெ.(n.) உருக்கு; steel.
மலைக்குண்டுவேர்	மலைக்குண்டுவேர் malaikkuṇṭuvēr, பெ.(n.) அதிமதுரம்; liquorice plant.
மலைக்குரண்டநாயகம்	மலைக்குரண்டநாயகம் malaigguraṇṭanāyagam, பெ.(n.) மருதோன்றி வகை; large pink nail dye L.sh, Barleria tomentosa acuminala.
மலைக்குரண்டம்	மலைக்குரண்டம் malaikkuraṇṭam, பெ. (n.) நீலச்செம்முள்ளி; shining leaved sepalled blue nail dye.
மலைக்குரவன்	மலைக்குரவன் malaikkuravaṉ, பெ.(n.) நஞ்சு வகை; a kind of arsenic (சா.அக.);.
மலைக்குருவி	மலைக்குருவி malaikkuruvi, பெ.(n.) குன்றிமணி; jeweller's bead.
மலைக்குறட்டை	மலைக்குறட்டை malaikkuṟaṭṭai, பெ.(n.) சிறுமர வகை; wavy leaved spindle - tree. s.tr. Erionynous dichotomus.

மலைக்குறிஞ்சா	மலைக்குறிஞ்சா malaikkuṟiñjā, பெ.(n.) 1. செங்குறிஞ்சி; red curinjy tree. 2. கல் கிளிஞ்சி; red cedar (சா.அக.);.
மலைக்குறுந்தாளி	மலைக்குறுந்தாளி malaikkuṟundāḷi, பெ.(n.) அரிவாண்மணைப்பூண்டு; sickle leaf (சா.அக.);.
மலைக்குறுப்பான்	மலைக்குறுப்பான் malaikkuṟuppāṉ, பெ.(n.) பறவை வகை (வின்.);; mountain barbet, megalocura. [மலை + குறுப்பான்.]
மலைக்குறுவி	மலைக்குறுவி malaikkuṟuvi, பெ.(n.) மலைக்கரு பார்க்க; see malai-k-karu.
மலைக்குன்றிவேர்	மலைக்குன்றிவேர் malaikkuṉṟivēr, பெ.(n.) அதிமதுரம்; liquorice (சா.அக.);.
மலைக்கொடிமன்னன்	மலைக்கொடிமன்னன் malaikkoḍimaṉṉaṉ, பெ.(n.) மயலத்துவசன் பார்க்க; see {}. "மன்னு மாதவம் பெருகிய மலைக்கொடி மன்னன்" (திரு வாலவா.4, 1);
மலைக்கொய்யா	மலைக்கொய்யா malaikkoyyā, பெ.(n.) கொய்யா வகை; [மலை + கொய்யா.]
மலைக்கொழிஞ்சி	மலைக்கொழிஞ்சி malaikkoḻiñji, பெ.(n.) வெட்பாலை வகை (இ.வ.);; wild durian, I.tr. Cullenia excelsa.
மலைக்கொன்றை	மலைக்கொன்றை malaikkoṉṟai, பெ.(n.) 1. மரவகை; shigle tree I.tr. Acrocarpus fraxinifolius. 2. கொன்றை வகை; bristle - tipped oblong leaved eglandular senna, Cassia montana. [மலை + கொன்றை.]
மலைக்கொன்னை	மலைக்கொன்னை malaikkoṉṉai, பெ.(n.) மலைக்கொன்றை பார்க்க; see {}. [மலை + கொன்னை. கொன்றை → கொன்னை (கொ.வ.);.]
மலைக்கோங்கு	மலைக்கோங்கு malaikāṅgu, பெ.(n.) மரவகை; mountain silk cotton tree. [மலை + கோங்கு.]

மலைக்கோஞ்சில்	மலைக்கோஞ்சில் malaikāñjil, பெ.(n.) மலைக்கொழிஞ்சி பார்க்க; see {}. [மலை + கொழிஞ்சில். கொழுஞ்சி → கொழுஞ்சில் → கோஞ்சில்.]
மலைக்கோரன்	மலைக்கோரன் malaikāraṉ, பெ.(n.) அசோகு மரம்; a tree saraca Indica (சா.அக.);.
மலைக்கோன்	மலைக்கோன் malaikāṉ, பெ.(n.) மலைக் கொன்றை (சா.அக.); பார்க்க; see {}. [மலை + கோன்.]
மலைகலக்கி	மலைகலக்கி malaigalaggi, பெ.(n.) பூடு வகை (வின்.);; peacock-tailed adiantum, a maidenhair fern, adiantum caudatum.
மலைகுனியநின்ற பிரான்	மலைகுனியநின்றபிரான் malaiguṉiyaniṉṟabirāṉ, பெ.(n.) மலைகுனிய நின்றான் பார்க்க; see {}. "மலைகுனிய நின்ற பிரான் போந்தானுலா" (திருவேங்கடவுலா.mss.);. [மலைகுனியநின்றான் → மலைகுனியநின்ற பிரான்.]
மலைகுனியநின் றான்	மலைகுனியநின்றான் malaiguṉiyaniṉṟāṉ, பெ.(n.) திருவேங்கடமுடையான் (S.I.I.iv.79);; the God {} on the Tirupati hills. [மலைகுனிய + நின்றான்.]
மலைச்சக்கரம்	மலைச்சக்கரம் malaiccakkaram, பெ.(n.) சாளக்கிராமம் (சங்.அக.);; black fossil ammonite. [மலை + சக்கரம்.]
மலைச்சர்க்கரைவ ள்ளி	மலைச்சர்க்கரைவள்ளி malaiccarkkaraivaḷḷi, பெ.(n.) மரவள்ளி பார்க்க; see {}. [மலை + சர்க்கரைவள்ளி.]
மலைச்சரக்கு	மலைச்சரக்கு malaiccarakku, பெ.(n.) 1. மலையிலுண்டாம் மூலிகைகளிலிருந்து எடுத்த மருந்துச் சரக்கு (இ.வ.);; medicinal drugs prepared from herbs growing on hills. 2. கருப்பூர வகை (சிலப்.14, 112, உரை);; a kind of camphor. [மலை + சரக்கு.]

மலைச்சார்	மலைச்சார் malaiccār, பெ.(n.) மலைச் சார்வு (வின்.); பார்க்க; see {}. [மலைச்சார்வு → மலைச்சார்.]
மலைச்சார்பின்பூநீர்	மலைச்சார்பின்பூநீர் malaiccārpiṉpūnīr, பெ.(n.) குறிஞ்சி நிலத்துப் பூநீறு; efflorence of fuller's earth of mountainours region (சா.அக.);. [மலைச்சார்பின் + நீறு.]
மலைச்சார்பு	மலைச்சார்பு1 malaiccārpu, பெ.(n.) மலைச்சார்வு (திவா.); பார்க்க; see {}. [மலை + சார்பு. சார்வு → சார்பு.] மலைச்சார்பு2 malaiccārpu, பெ.(n.) குறிஞ்சி நிலம்; mountainous tract. [மலை + சார்பு.]
மலைச்சார்வு	மலைச்சார்வு malaiccārvu, பெ.(n.) மலைநாடு (வின்.);; mountainous tract, hilly country. [மலை + சார்வு.]
மலைச்சாரல்	மலைச்சாரல் malaiccāral, பெ.(n.) 1. மலைப்பக்கம் பார்க்க; see malai – p – pakkam. "பெருமலைச் சாரலெய்தி" (பெருங். இலாவாண.12, 41);. 2. மலையிற் சாரலாகப் பெய்து செல்லும் மேகம் (இ.வ.);; rain clouds over the hills. 3. மலையில் விழும் மழை (வின்.);; rain falling on the hills. 4. சாரற்காற்று (வின்.);; cool wind from the hills. [மலை + சாரல்.]
மலைச்சாரை	மலைச்சாரை malaiccārai, பெ.(n.) மலைப் பாம்பு வகை (வின்.);; hill rat snake. [மலை + சாரை.]
மலைச்சி	மலைச்சி malaicci, பெ.(n.) நச்சுப்புல்; a kind of poisonous grass (சா.அக.);.

மலைச்சிகரம்	மலைச்சிகரம் malaiccigaram, பெ.(n.) மலையினுச்சி; summit of a mountain. [மலை + சிகரம்.]
மலைச்சிமிக்கி	மலைச்சிமிக்கி malaiccimikki, பெ.(n.) சிமிக்கிப் பூ; mountain passion flower. [மலை + சிமிக்கி.]
மலைச்சிறுகொய்யா	மலைச்சிறுகொய்யா malaiccirugoyyā, பெ.(n.) மலைக்கொய்யா பார்க்க; see {}. [மலை + கொய்யா.]
மலைச்சுண்டை	மலைச்சுண்டை malaiccuṇṭai, பெ.(n.) சுண்டை வகை; Turkey berry. [மலை + சுண்டை.]
மலைச்சுரம்	மலைச்சுரம் malaiccuram, பெ.(n.) முறைக் காய்ச்சல் வகை (இ.வ.);; malaria. [மலை + சுரம்.]
மலைச்சுருக்காய்	மலைச்சுருக்காய் malaiccurukkāy, பெ.(n.) கட்டுக்கொடி பார்க்க; see {} (சா.அக.);.
மலைச்சூலி	மலைச்சூலி malaiccūli, பெ.(n.) பெருஞ்சூலி மரம்; a tree (சா.அக.);. [மலை + சூலி.]
மலைச்செந்தொட்டி	மலைச்செந்தொட்டி malaiccendoṭṭi, பெ.(n.) பெருஞ்செந்தொட்டி, பேராமுட்டி; pavonia odorate (சா.அக.);.
மலைச்செம்பு	மலைச்செம்பு malaiccembu, பெ.(n.) தாம்பூரச் சிகை; a kind of mineral(சா.அக.);.

மலைச்சேவிகம்	மலைச்சேவிகம் malaiccēvigam, பெ.(n.) பெருமருந்து; a twiner (சா.அக.);.
மலைச்சோம்பு	மலைச்சோம்பு malaiccōmbu, பெ.(n.) சீமைச்சோம்பு பார்க்க; see {} (சா.அக.);. [மலை + சோம்பு.]
மலைசாரி	மலைசாரி malaicāri, பெ.(n.) கிளிஞ்சல் (சங்.அக.);; mussel.
மலைத்தகரை	மலைத்தகரை malaittagarai, பெ.(n.) வண்டு கொல்லிச் செடி (இங்.வை.);; ringworm shrub. [மலை + தகரை.]
மலைத்தணக்கு	மலைத்தணக்கு malaittaṇakku, பெ.(n.) 1. வெள்ளைக் கடம்பு; bridal - couch plant. 2. நீண்ட மரவகை; obovate-leaved bridal - couch plant l.tr. Hymenodiciyan obovatum. [மலை + தணக்கு.]
மலைத்தளிச்சுயம்பு	மலைத்தளிச்சுயம்பு malaittaḷiccuyambu, பெ.(n.) பூரம்; subchloride of mercury (சா.அக.);.
மலைத்தாமரை	மலைத்தாமரை malaittāmarai, பெ.(n.) திருநாமப்பாலை; oval-leaved china root. [மலை + தாமரை.]
மலைத்தாரம்	மலைத்தாரம் malaittāram, பெ.(n.) மலைபடுபொருள் பார்க்க; see {}. "மலைத்தாரமுங் கடற்றரமும்" (புறநா.343);. [மலை + தாரம்.]
மலைத்தாரிகம்	மலைத்தாரிகம் malaittārigam, பெ.(n.) பெருஞ்செந்தொட்டி; pavonia odorata (சா.அக.);.
மலைத்திருக்கல்	மலைத்திருக்கல் malaittirukkal, பெ.(n.) மிளகு; pepper (சா.அக.);.

மலைத்துத்தி	மலைத்துத்தி malaittutti, பெ.(n.) பெருந்துத்தி மரம்; a kind of tree (சா.அக.);. [மலை + துத்தி.]
மலைத்தும்பை	மலைத்தும்பை malaittumbai, பெ.(n.) கவிழ்தும்பை (சங்.அக.);; a low annual plant. [மலை + தும்பை.]
மலைத்தும்மட்டி	மலைத்தும்மட்டி malaittummaṭṭi, பெ.(n.) கக்கரி (M.M.617);; kakari-melon [மலை + தும்மட்டி.]
மலைத்துவரை	மலைத்துவரை malaittuvarai, பெ.(n.) துவரை வகை (சங்.அக.);; hill dholl, 1.sh. Cajanus indicus - bicolor. [மலை + துவரை.]
மலைத்துவிகம்	மலைத்துவிகம் malaittuvigam, பெ.(n.) பெரு நாங்கில் மரம்; a tree
மலைத்துளசி	மலைத்துளசி malaittuḷasi, பெ.(n.) கற்றுளசி; stone basil. [மலை + துளசி. மலை = கல்.]
மலைத்தூசி	மலைத்தூசி malaittūci, பெ.(n.) மலைச் சக்கரம் பார்க்க; see malai-c-cakkaram [மலை + தூசி.]
மலைத்தேங்காய்	மலைத்தேங்காய் malaittēṅgāy, பெ.(n.) பீநாறி; fetid tree. [மலை + தேங்காய்.]
மலைத்தேவதாரம்	மலைத்தேவதாரம் malaittēvatāram, பெ.(n.) வெள்ளையகில் பார்க்க; see {}.
மலைத்தேன்	மலைத்தேன் malaittēṉ, பெ.(n.) 1. மலையி லுண்டாகுந்தேன்; pure honey, as from the hills. "உலப்புறா தினிக்கு முயர்மலைத் தேனே" (அருட்பா.vi, அருட்பெருஞ்.1412);. 2. இன்சுவையுள்ள பலாப்பழம் (இ.வ.);; delicious jack-fruit. [மலை + தேன்.]

மலைத்தேனீ	மலைத்தேனீ malaittēṉī, பெ.(n.) தேனீ வகை (M.M.870);; hill bee, Apis dorsate. [மலை + தேனீ.]
மலைத்தொடக்கு	மலைத்தொடக்கு malaittoḍakku, பெ.(n.) கன்மதம் (சங்.அக.);; rock alum. [மலை + தொடக்கு.]
மலைதல்	மலைதல் malaidal, பெ.(n) 1. போர் (பிங்.);; war. 2. (Gram.); மலைவு, 4 (யாழ்.அக.); பார்க்க;see malaivu. [மல் → மலை → மலைதல்.]
மலைதாங்கி	மலைதாங்கி1 malaitāṅgi, பெ.(n.) 1. ஒரு கொடி; a creeper. 2. பங்கம்பாளை; aristolochia bractata. 3. பொன் முசுட்டை; a twiner (சா.அக.);. மலைதாங்கி2 malaitāṅgi, பெ.(n.) 1. அறிவாண் முனைப்பூண்டு (பதார்த்த.292);; sickle-leaf. 2. பொன்முசுட்டை; buckler leaved moon seed. 3. வட்டத்திருப்பி (சங்.அக.);; kidney - leaved moonseed. மலைதாங்கி malaitāṅgi, பெ. (n.) சேலம்மாவட்டத்தில் உள்ள ஒரு ஊர்; a village in Salem. [மலை+தாங்கல்(ஏரி-தாங்கி);]
மலைநாகன்	மலைநாகன் malainākaṉ, பெ.(n.) நாகப் பாம்பு வகை; hill cobra. [மலை + நாள். நாகப்பாம்பு → நாகன்.]
மலைநாங்கல்	மலைநாங்கல் malaināṅgal, பெ.(n.) மலை நாங்கு பார்க்க; see {}. [மலை + நாங்கல். நாங்கு → நாங்கல்.]
மலைநாங்கு	மலைநாங்கு malaināṅgu, பெ.(n.) கரு நாங்கு; long pointed broad leaved ceylon iron wood [மலை + நாங்கு.]

மலைநாடன்	மலைநாடன் malaināṭaṉ, பெ.(n.) 1. மலை வளமுடைய நாட்டுக்கு அரசன்; king of a mountainous region. "வான்றோய் மலைநாட உய்த்தீட்டுந் தேனீக் கரி" (நாலடி, 10);. 2. சேரன் (சங்.அக.);;{} king as ruling over a mountainous country. [மலை + நாடன்.]
மலைநாடு	மலைநாடு1 malaināṭu, பெ.(n.) வட பொதிகை; North Podigai (சா.அக.);. [மலை + நாடு.] மலைநாடு2 malaināṭu, பெ.(n.) 1. மலைப் பாங்கான நாடு; hilly country. 2. சேரநாடு;{} kingdom, as hilly. "வரையின் வளனுமுடன் பெருகி மல்குநாடு மலைநாடு" (பெரியபு.விறன்மிண்டர்.1);. [மலை + நாடு.]
மலைநாதம்	மலைநாதம் malainātam, பெ.(n.) 1. கன்மதம்; rock alum. 2. மாழைமண் வகை; a kind of ore. 3. மாழை நஞ்சு; a mineral poison. [மலை + நாதம்.]
மலைநாயக்கன்	மலைநாயக்கன் malaināyakkaṉ, பெ.(n.) தமிழ் மலையாளி (E.T.iv.393);; Tamil malaiyali, a tribe. [மலை + நாய்க்கன்.]
மலைநாரத்தை	மலைநாரத்தை1 malainārattai, பெ.(n.) கிடார நாரத்தை; mountain orange. [மலை + நாரத்தை.] மலைநாரத்தை2 malainārattai, பெ.(n.) சிறுமரவகை (இலத்.);; trifoliate winged lime, s.tr. Limonia alata. [மலை + நாரத்தை.]
மலைநாவல்	மலைநாவல் malaināval, பெ.(n.) சிறு மரவகை (இ.வ.);; clove-like black plum. s.tr. Eugenia caryophyllaca. [மலை + நாவல்.]
மலைநெல்	மலைநெல் malainel, பெ.(n.) நெல்வகை (சூடா.);; a kind of paddy, as grown on the hills. [மலை + நெல்.]

மலைநெல்லி	மலைநெல்லி malainelli, பெ.(n.) பெரு நெல்லி மரம்; a large species of Indian gooseberry tree growing in mountain. [மலை + நெல்லி.]
மலைநொச்சி	மலைநொச்சி malainocci, பெ.(n.) மலையில் விளையும் நொச்சி; vitex negundo. [மலை + நொச்சி.]
மலைநோய்	மலைநோய் malainōy, பெ.(n.) மச்சுக் காற்றின்மையால் மலையுச்சியில் ஏற்படும் நோய்; an abnormal condition due to breathing of an insufficient amount of oxygen or rarefied air found at high elevations on the mountain. [மலை + நோய்.]
மலைப்பக்கம்	மலைப்பக்கம் malaippakkam, பெ.(n.) மலையின் சரிவான பக்கம் (பிங்.);; slope of hill. [மலை + பக்கம்.]
மலைப்பகா	மலைப்பகா malaippakā, பெ.(n.) பெரு முன்னை மரம்; a tree (சா.அக.);.
மலைப்பச்சை	மலைப்பச்சை1 malaippaccai, பெ.(n.) 1. ஒரு வகை மூலிகை; a kind of wild jasmine yielding red flowers. 2. பச்சிலை மரம்; a tree bearing fruits like orange and white flowers. 3. குளவி; beetle (சா.அக.);. [மலை + பச்சை.] மலைப்பச்சை2 malaippaccai, பெ.(n.) பச்சிலை; Mysore gamboge. [மலை + பச்சை.]
மலைப்பண்டம்	மலைப்பண்டம் malaippaṇṭam, பெ.(n.) மலைபடுபொருள் பார்க்க; see {}. "மலைப்பண்ட மண்டத் திரையுந்து நாங்கூர்" (திவ்.பெரியதி.3, 8, 3);. [மலை + பண்டம்.]
மலைப்பண்ணைக் கீரை	மலைப்பண்ணைக்கீரை malaippaṇṇaikārai, பெ.(n.) ஒருவகைக் கீரை; a kind of green (சா.அக.);. [மலை + பண்ணைக்கீரை.]

மலைப்பரிதி	மலைப்பரிதி malaipparidi, பெ.(n.) எருக்கிலை; leaf of calotropis gigantia (சா.அக.);. [மலை + பரிதி.]
மலைப்பருத்தி	மலைப்பருத்தி malaipparutti, பெ.(n.) கோங்கிலவு; false tragacanth. [மலை + பருத்தி.]
மலைப்பழம்	மலைப்பழம் malaippaḻm, பெ.(n.) மலை வாழைப்பழம் (இ.வ.); பார்க்க; see {}. [மலை + பழம்.]
மலைப்பள்ளி	மலைப்பள்ளி malaippaḷḷi, பெ.(n.) அருந்தவர் வாழும் மலையிடம்; hermitage of asectics on the hills. "இயன் மலைப்பள்ளியு ளருந்தவர்" (பெருங். இலாவான. 15, 94);. [மலை + பள்ளி.]
மலைப்பறச்சி	மலைப்பறச்சி malaippaṟacci, பெ.(n.) கலைச் செம்பு; a superior kind of copper (சா.அக.);.
மலைப்பாகல்	மலைப்பாகல் malaippākal, பெ.(n.) காட்டுப் பாகல்; wild bitter gourd (சா.அக.);. [மலை + பாகல்.]
மலைப்பாசி	மலைப்பாசி malaippāci, பெ.(n.) கற்பாசி; stone or rock moss (சா.அக.);. [மலை + பாசி.]
மலைப்பாதம்	மலைப்பாதம் malaippātam, பெ.(n.) ஒருவகை நஞ்சு; a kind of arsenic (சா.அக.);.
மலைப்பாதை	மலைப்பாதை malaippātai, பெ.(n.) மலைமீது ஏறி இறங்க உதவும் வழித் தடம்; path ay of hills. [மலை + பாதை.]

மலைப்பாம்பு	மலைப்பாம்பு malaippāmbu, பெ.(n.) பாம்பு வகை; rock snake - python molurus. "மலைப் பாம்பாக நகுடன் போய் வீழ்ந்த கதை" (குற்றா.தல.மந்தமா.38);. [மலை + பாம்பு.] [p]
மலைப்பாம்புவெட்டி	மலைப்பாம்புவெட்டி malaippāmbuveṭṭi, பெ.(n.) கனலிப்பூடு; apple bladder nut (சா.அக.);.
மலைப்பாரிசாதம்	மலைப்பாரிசாதம் malaippāricātam, பெ.(n.) பவள மல்லிகை அல்லது பவளக் கால் மல்லிகை; coral jasmine (சா.அக.);.
மலைப்பாலை	மலைப்பாலை malaippālai, பெ.(n.) பாலை வகை (பதார்த்த.234);; a tree, mimusops. [மலை + பாலை.]
மலைப்பாழி	மலைப்பாழி malaippāḻi, பெ.(n.) மலைக் குகை (வின்.); பார்க்க; see malai-k-kugai. [மலை + பாழி.]
மலைப்பிஞ்சு	மலைப்பிஞ்சு malaippiñju, பெ.(n.) சிறுகல் (இ.வ.);; small piece of stone. [மலை + பிஞ்சு. மல் → மலை. பிள் → பிள → பிஞ்சு.]
மலைப்பீலிகா	மலைப்பீலிகா malaippīlikā, பெ.(n.) மலையெறும்பு; mountain ant (சா.அக.);.
மலைப்பிரண்டை	மலைப்பிரண்டை malaippiraṇṭai, பெ.(n.) மணிப்பிரண்டை, சரணைப் பிரண்டை; a kind of vitis (சா.அக.);. [மலை + பிரண்டை.]
மலைப்பிரமி	மலைப்பிரமி malaippirami, பெ.(n.) பெரும் பிரமி; a plant (சா.அக.);. [மலை + பிரமி.]

மலைப்பிராசிதம்	மலைப்பிராசிதம் malaippirācidam, பெ.(n.) பிராய் மரம்; paper tree (சா.அக.);. [மலை + பிராசிதம்.]
மலைப்பிளப்பு	மலைப்பிளப்பு malaippiḷappu, பெ.(n.) மலையில் உள்ள விடர் (திவா.);; cleft in hills. [மலை + பிளப்பு. மல் → மலை. பிள் → பிள → பிளப்பு.]
மலைப்பிறங்கம்	மலைப்பிறங்கம் malaippiṟaṅgam, பெ.(n.) மாழை மணல் (சங்.அக.);; a kind of metalic ore obtained in mountains, iron-sand. [மலை + பிறங்கம்.]
மலைப்பு	மலைப்பு malaippu, பெ.(n.) 1. அறிவு மயக்கம்; confusion of mind. "மலைப்போ வொருவர் செய்த வஞ்சனையோ" (இராமநா. அயோத்.8);. 2. திகைப்பு (சங்.அக.);; astonishment, amazement, wonder. 3. போர்; fighting, war. 4. மாறுபாடு; enmity, opposition. "மலைப்பொழிய மறங்கடை இயன்று" (பு.வெ.4, 14, கொளு.);. 5. கூத்தின் வகை (பிங்.);; a kind of dance. "புறப்பாடு முதலாக மலைப்பு கேளிக்கை... முதலானதுகள் ஸேவிக்கிறதும்" (கோயிலொ. 95);. 6. பெருவியப்பு; sumptuousness, as of meal, splendour, pomp. "மலைப்பான சாப்பாடு" (உ.வ.);. [மல் → மலை → மலைப்பு.]
மலைபுகையிலை	மலைபுகையிலை malaibugaiyilai, பெ.(n.) காட்டுப் புகையிலை; wid tobacco (சா.அக.);. [மலை + புகையிலை.]
மலைப்புங்கு	மலைப்புங்கு malaippuṅgu, பெ.(n.) ஒரு வகைப் புங்கு மரம்; a kind of tree (சா.அக.);. [மலை + புங்கு.]
மலைப்புரசு	மலைப்புரசு malaippurasu, பெ.(n.) காட்டுப் புரசு; wild butea (சா.அக.);. [மலை + புரசு.]

மலைப்புல்	மலைப்புல் malaippul, பெ.(n.) கதிர்ப்புல்; sacred grass (சா.அக.);. [மலை + புல்.]
மலைப்புளி	மலைப்புளி1 malaippuḷi, பெ.(n.) மலையில் விளையும் புளி; hill tamarind (சா.அக.);. [மலை + புளி.] மலைப்புளி2 malaippuḷi, பெ.(n.) பச்சிலை (M.M.274);; Mysore gambage. [மலை + புளி.]
மலைப்புளிச்சை	மலைப்புளிச்சை malaippuḷiccai, பெ.(n.) வெண்டை வகை (m.m.83);; hill hemp bendy, m.sh. hibiscus furcatus. [மலை + புளிச்சை.]
மலைப்புறம்	மலைப்புறம் malaippuṟam, பெ.(n.) மலைச் சரிவு பார்க்க (C.G.);; see malai-c-carivu. [மலை + புறம்.]
மலைப்புறா	மலைப்புறா malaippuṟā, பெ.(n.) மாடப்புறா (சங்.அக.);; blue rock pigeon. [மலை + புறா.]
மலைப்புன்கு	மலைப்புன்கு malaippuṉku, பெ.(n.) நீண்ட மரவகை; wight's indian nettle, I.tr. celtis wightili (Nels.);. மறுவ. மலைப்புங்கு. [மலை + புன்கு.]
மலைப்புனம்	மலைப்புனம் malaippuṉam, பெ.(n.) தினை விளை நிலம்; rocky soil in {} fields on the mountains (R.T.);. [மலை + புனம்.]
மலைபூசிதம்	மலைபூசிதம் malaipūcidam, பெ.(n.) மலையாத்தி மரம்; a kind of mountain tree (சா.அக.);. [மலை + பூசிதம்.]

மலைப்பூடு	மலைப்பூடு1 malaippūṭu, பெ.(n.) மலை மூலிகை; mountain herb (சா.அக.);. [மலை + பூடு.] மலைப்பூடு2 malaippūṭu, பெ.(n.) பூடு வகை (சங்.அக.);; a plant. [மலை + பூடு.]
மலைப்பூவரசி	மலைப்பூவரசி malaippūvarasi, பெ.(n.) காட்டுப் பூவரசு; a tree wild portia. [மலை + பூவரசி.]
மலைப்பூவிகம்	மலைப்பூவிகம் malaippūvigam, பெ.(n.) சேங்கொட்டை; a tree – Semecarpus - Anacardium (சா.அக.);. [மலை + பூவிகம்.]
மலைப்பேரீச்சு	மலைப்பேரீச்சு malaippērīccu, பெ.(n.) ஈச்சமரவகை; cuddapah fern palm, cycas beddomei. [மலை + பேரீச்சு.]
மலைபடுகடாம்	மலைபடுகடாம்1 malaibaḍugaḍām, பெ.(n.) பத்துப்பாட்டினுள் இறுதிப்பாட்டு; நன்னன் சேய் நன்னனைப்பற்றிப் பெருங்குன்றூர்ப் பெருங்கொளசிகனார் பாடியதும் கூத்தராற்றுப்படை என்ற மறுபெயருடையதும் பத்துப்பாட்டில் ஒன்றானதுமான ஆற்றுப்படை நூல்; a poem otherwise known as {}, one of the {}, by {}, with the chief {} as hero. [மலைபடு + கடாம்.]
மலைபடுதிரவியம்	மலைபடுதிரவியம் malaibaḍudiraviyam, பெ.(n.) மலைபடுபொருள் பார்க்க; see {}. [மலைபடு + Skt. திரவியம்.]
மலைபடுபொருள்	மலைபடுபொருள் malaibaḍuboruḷ, பெ.(n.) மலையிலுண்டாகும் அகில், மிளகு, கோட்டம், தக்கோலம் , குங்குமம் என்ற ஐவகை நறுமணப் பொருள் (பிங்.);; products of the hills, of five kinds, viz. akil, {}. [மலைபடு + பொருள்.]
மலைபோரகை	மலைபோரகை malaipōragai, பெ.(n.) மலைப்போரவை (இ.வ.); பார்க்க; see {}. [மலைபோரவை → மலைபோரகை.]

மலைபோரவை	மலைபோரவை malaipōravai, பெ.(n.) கழுகு வகை (இ.வ.);; black vulture otogyps calvus. [மலை + போரவை.]
மலைமகள்	மலைமகள் malaimagaḷ, பெ.(n.) மலைமகள் (பார்வதி);; Malaimagal {}, as the daughter of the {}. " மலைமகளை யொருபாகம் வைத்தலுமே" (திருவாச.12, 7);. [மலை + மகள்.]
மலைமஞ்சரளி	மலைமஞ்சரளி malaimañjaraḷi, பெ.(n.) மலையரளி; mountain oleander (சா.அக.);. [மலை + மஞ்சரளி.]
மலைமஞ்சி	மலைமஞ்சி1 malaimañji, பெ.(n.) மருள் பார்க்க; see {} (சா.அக.);. [மலை + மஞ்சி.] மலைமஞ்சி2 malaimañji, பெ.(n.) பெருங் குரும்பை (m.m.477);; bow string hemp. [மலை + மஞ்சி.]
மலைமடந்தை	மலைமடந்தை malaimaḍandai, பெ.(n.) மலைமகள் பார்க்க; see malai-magal. [மலை + மடந்தை.]
மலைமண்சாடி	மலைமண்சாடி malaimaṇcāṭi, பெ.(n.) மலைமஞ்சாடி பார்க்க; see {} (சா.அக.);. [மலை + மண்சாடி.]
மலைமண்டலம்	மலைமண்டலம்1 malaimaṇṭalam, பெ.(n.) திருவாங்கூர், கொச்சி பகுதியையுட் கொண்ட சேர நாடு (பிற்.சோழ.வர. சதாசிவ பண்.பக்கம்.473);; cera country consist of Tiruvankur and Kochi territary. [மலை + மண்டலம்.] மலைமண்டலம்2 malaimaṇṭalam, பெ.(n.) மலைநாடு பார்க்க; see {}. "மலை மண்டலத்து... சிறைராமன் கேரளன்" (S.I.I.i.89);. [மலை + மண்டலம்.]

மலைமதம்	மலைமதம் malaimadam, பெ.(n) கன்மதம் (சங்.அக.); rock alum. [மலை + மதம்.]
மலைமந்தாரை	மலைமந்தாரை malaimandārai, பெ.(n.) காட்டு மந்தாரை; wild butea (சா.அக.);. [மலை + மந்தாரை.] மலைமந்திகா __, பெ.(n.); சாமந்திப்பூ, பார்க்க; see {} (சா.அக.);. [மலை + மந்திகா.]
மலைமல்லிகை	மலைமல்லிகை malaimalligai, பெ.(n.) காட்டுமல்லி; Indian cork. "கூதாளி கவின்பெற்ற மலை மல்லிகை" (புறநா.168. உரை);. [மலை + மல்லிகை.]
மலைமா	மலைமா malaimā, பெ.(n.) மரவகை (இலத்.);; hill balsam tree, m.tr. Balasamadendron candalum. [மலை + மா.]
மலைமாணிக்கம்	மலைமாணிக்கம் malaimāṇikkam, பெ.(n.) காட்டு வெக்கலி; a plant anacolosa densiflora (சா.அக.);. [மலை + மாணிக்கம்.]
மலைமாது	மலைமாது malaimātu, பெ.(n.) மலைமகள் பார்க்க; see malai-magal. "மலைமாதொரு பாகா" (திருவாச.23, 10);. [மலை + மாது.]
மலைமாதுகம்	மலைமாதுகம் malaimātugam, பெ.(n.) கந்தகம்; sulphur. [மலை + மாதுகம்.]
மலைமான்	மலைமான் malaimāṉ, பெ.(n.) மலைமகள் (நாமதீப.19); பார்க்க; see malai-magal. [மலை + மான்.]

மலைமுசுட்டை	மலைமுசுட்டை malaimusuṭṭai, பெ.(n.) ஒருவகைக் கொடி; a kind of creeper (சா.அக.);. [மலை + முசுட்டை.]
மலைமுருங்கை	மலைமுருங்கை1 malaimuruṅgai, பெ.(n.) கசப்பு முருங்கை; bitter drumstic tree (சா.அக.);. [மலை + முருங்கை.] மலைமுருங்கை2 malaimuruṅgai, பெ.(n.) செடி வகை (மலை.);; prickly sesban, m.sh. sesbonia aculeata. [மலை + முருங்கை.]
மலைமுல்லை	மலைமுல்லை malaimullai, பெ.(n.) மலை மல்லிகை; mountain jasmine (சா.அக.);. [மலை + முல்லை.]
மலைமுலைக்கால்	மலைமுலைக்கால் malaimulaikkāl, பெ.(n.) முடவாட்டுக்கால் பார்க்க; see {} (சா.அக.);.
மலைமுழக்கு	மலைமுழக்கு malaimuḻkku, பெ.(n.) மலைகளினின்று கேட்கும் எதிரொலி; echo, as heard in the hills. "மஞ்சாடு மலைமுழக்கும்" (பரிபா.8, 110);. [மலை + முழக்கு.]
மலைமுழை	மலைமுழை malaimuḻai, பெ.(n.) மலைக் குகை (பிங்.);; see malai-k-kugai. [மலை + முழை.]
மலைமுழைஞ்சு	மலைமுழைஞ்சு malaimuḻaiñju, பெ.(n.) மலைக்குகை (பிங்.); பார்க்க; see malai-k-kugai. [மலை + முழைஞ்சு.]
மலைமுள்ளங்கி	மலைமுள்ளங்கி malaimuḷḷaṅgi, பெ.(n.) பூடுவகை (வின்.);; a plant, ornithogal gadense. [மலை + முள்ளங்கி.]

மலைமுன்னை	மலைமுன்னை malaimuṉṉai, பெ.(n) பேய் முன்னை மரம்; a tree (சா.அக.);. [மலை + முன்னை.]
மலைமுனி	மலைமுனி malaimuṉi, பெ.(n.) மகிழமரம்; a tree bearing very fragrant flowers (சா.அக.);. [மலை + முனி.]
மலைமுனிவன்	மலைமுனிவன் malaimuṉivaṉ, பெ.(n.) அகத்தியர்; Agattiyar (சா.அக.);. [மலை + முனிவன்.]
மலைமூங்கில்	மலைமூங்கில் malaimūṅgil, பெ.(n.) பெரு மூங்கில்; stout and large bamboo (சா.அக.);. [மலை + மூங்கில்.]
கலைமூலிகை	கலைமூலிகை galaimūligai, பெ.(n.) மலையில் விளையும் மருந்துப் பூடு; mountain medicinal herb (சா.அக.);. [மலை + மூலிகை.]
மலைமேகசொர்ணக்கல்	மலைமேகசொர்ணக்கல் malaimēkasorṇakkal, பெ.(n.) ஒருவகை மணிக் கல்; a kind of gem (சா.அக.);.
மலைமேல்கோல்	மலைமேல்கோல் malaimēlāl, பெ.(n.) நில அளவை; measuring rod. "பயிரேற்றி விளைஞ்ச நிலத்துக்கு மலை(க்);குடி மலைமெற்கொலால் நிலம் ஒருமாவுக்கு" (தெ.க.தொ.14, கல்.224-3);.
மலைய	மலைய malaiya, பெ.(n.) ஒர் உவம வாய்பாடு (தொல்.பொருள்.286, உரை);; a term ofcomparison.
மலையகத்தி	மலையகத்தி malaiyagatti, பெ.(n.) ஒரு வகைக் கசப்பு அகத்தி; a bitter kind sesbania (சா.அக.);. [மலை + அகத்தி.]

மலையகம்	மலையகம் malaiyagam, பெ.(n.) ஒரு சாதி (யாழ்ப்.);; a caste. [மலை + அகம்.]
மலையகராதி	மலையகராதி malaiyagarāti, பெ.(n.) மூலிகைகளைப் பற்றிய ஓர் அகரமுதலி நூல்; a dictionary of medicinal plant. [மலை + அகராதி.]
மலையசம்	மலையசம்1 malaiyasam, பெ.(n.) மலையாடு; mountain sheep. [மலை + அசம்.] மலையசம்2 malaiyasam, பெ.(n.) மலயசம் (நாமாதீப.278); பார்க்க; see {}. [மலை + அகம்.]
மலையடி	மலையடி1 malaiyaḍi, பெ.(n.) 1. தாழ்வரை (வின்.);; foot of a mountain. 2. கொங்கு வேளாளர் பிரிவினுளொன்று; a subdivision of the {}, caste (E.T.iv,393);. [மலை + அடி.] மலையடி2 malaiyaḍi, cock as fighting with its feet. "மயிற்கழுத்து மலையடியும்" (கல்லா.30, 2);. [மலை + அடி.]
மலையடிப்படி	மலையடிப்படி malaiyaḍippaḍi, பெ.(n.) குறிஞ்சி நிலத்தூர் (யாழ்.அக.);; a village in {} region. [மலையடி + படி.]
மலையடிவாரம்	மலையடிவாரம் malaiyaḍivāram, பெ.(n.) மலையடி1, 1 (வின்.); பார்க்க; see {}. [மலை + அடிவாரம்.]
மலையணில்	மலையணில் malaiyaṇil, பெ.(n.) அணில் வகை; mountain squirrel, sciurus indicus. [மலை + அணில்.]

மலையத்தி	மலையத்தி1 malaiyatti, பெ.(n.) கல்லத்தி மரம்; a kind of tree ficus artissima (சா.அக.);. [மலை + அத்தி.] மலையத்தி2 malaiyatti, பெ.(n.) நீண்ட கொடிவகை; downy climbing cluster fig. l.cl. Ficus macrocarpa. [மலை + அத்தி.]
மலையப்பொருப்பன்	மலையப்பொருப்பன் malaiyapporuppaṉ, பெ.(n.) பாண்டியன் (பிங்.);; {} king, as lord of the mount potiyam. [மலையன் + பொருப்பன்.]
மலையம்	மலையம் malaiyam, பெ.(n.) பொதியமலை; Mount Potiyam near {} (Cape comorin);. "ஓங்குயர் மலையத் தருந்தவன் உரைப்ப" (மணிமே.1:3);. [மலை → மலையம். மலை + அம் = மலையம். 'அம்' பெருமைப் பொருள் பின்னொட்டு.] மலையம்2 malaiyam, பெ.(n.) 1. மலையினுச்சி (பிங்.);; summit of a mountain. 2. குறிஞ்சி யாழ்த் திறத்தொன்று; a secondary melody-type of the {}. [மலை → மலையம்.]
மலையமான்	மலையமான் malaiyamāṉ, பெ.(n.) 1. சேரவரசன் (திவா.);;{} king, as lord of the hill country. 2. மலாடு ஆளும் அரசன்; title of the ruler of the {} country. "மலையமான் திருமுடிக் காரி" (புறநா.121);. 3. உடையார் சாதியின் உட் பிரிவினர் (E.T.vi.206);; a sub division of the {} caste. [மலை → மலையன் → மலையமான்.]
மலையமான்சோழியஏனாதிதிருக்கண்ணன்	மலையமான்சோழியஏனாதிதிருக்கண்ணன் malaiyamāṉcōḻiyaēṉādidirukkaṇṇaṉ, பெ.(n.) கழகக் காலப் புலவர் மாறோக்கத்து நப்பசலையார் பாடிய புறநா.174 ஆம் பாட்டின் பாட்டுடைத் தலைவன்; hero of the poem of {} 174, by {} classical poet. [மலையமான் + சோழியஏனாதி + திரு முடிக்காரி.]
மலையமான்திருமுடிக்காரி	மலையமான்திருமுடிக்காரி malaiyamāṉtirumuḍikkāri, பெ.(n.) கடையேழு வள்ளல்களில் ஒருவன்; திருக்கோவலூரைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆட்சி புரிந்தவன்; one of the last seven philonthoropists, who ruled from {}. [மலை + மகன் = மலையமான். திருமுடி + காரி = திருமுடிக்காரி.] காரி எனப்பொறித்த செப்பு நாணயங்கள் கிடைத்துள்ளன.
மலையமானாடு	மலையமானாடு malaiyamāṉāṭu, பெ.(n.) மலாடு (நன்.266, மயிலை); பார்க்க; see {}. [மலையமான் + நாடு.]

மலையமுனி	மலையமுனி malaiyamuṉi, பெ.(n.) அகத்தியர்; Agattiyar. [மலை → மலைய + முனி.]
மலையர்	மலையர் malaiyar, திருக்கோவலூரைத் தலைமையிடமாகக் கொண்டு ஆட்சி புரிந்த அரச மரபினர்; name of race who ruled with {} as their head quarters. மறுவ. முள்ளூர்மலையர் [மலை → மலையர்.]
மலையரசம்	மலையரசம் malaiyarasam, பெ.(n.) சந்தனமரம்; sandal wood tree. [மலை + அரசம்.]
மலையரசர்	மலையரசர் malaiyarasar, பெ.(n.) குரங்குதின்னி என்றழைக்கப்படும் மலை வாழ் மக்கள் (M.M.);; an aboriginal tribe. [மலை + அரசர்.]
மலையரசன்	மலையரசன் malaiyarasaṉ, பெ.(n.) மலை யரையன் (வின்.); பார்க்க; see {}. [மலையரையன் → மலையரசன்.]
மலையரசன்நகம்	மலையரசன்நகம் malaiyarasaṉnagam, பெ.(n.) புலிநகம்; claw's of tiger (சா.அக.);.
மலையரசி	மலையரசி1 malaiyarasi, பெ.(n.) கோடை வாழிடங்களில் தலைமையானதாகக் கருதப் படும் நீலமலை; the queen of hill-stations, the Neela malai (Nilgris);. [மலை + அரசி.] மலையரசி2 malaiyarasi, பெ.(n.) மலையரம் பார்க்க; see malai-y-aram (சா.அக.);.
மலையரசு	மலையரசு malaiyarasu, பெ.(n.) மலை யரசர் பார்க்க; see {}. [மலையரசர் → மலையரசு.]

மலையரண்	மலையரண் malaiyaraṇ, பெ.(n.) 1. அரண் நான்கனுள் ஒன்றான மலையாகிய காப்பிடம் (குறள்,742, உரை);; mountain, as a natural defence, one of four {}, q.v. 2. மலைமேற் கோட்டை; mountain fastness. [மலை + அரண்.]
மலையரணை	மலையரணை malaiyaraṇai, பெ.(n.) அரணை வகை; a kind of lizard. [மலை + அரணை. மல் → மலை. அரள் → அரளை → அரணை = அச்சத்தை யுண்டுபண்ணுவது. 'அரணை தீண்டினால் மரணம்' (பழ.);. இனி, அரணை ஒரு மருங்கு பாம்பை யொத்திருப்பதனாலும் கொல்லுந் திறனுடையதா யிருந்தும் மக்கள் தங்கும் அல்லது வழங்கும் இடத்தில் அச்சமின்றித் தாராளமாய் வந்து திரிவதனாலும் அர (பாம்பு); + அணை (சார்பு); என்று கருத இடமிருப்பினும், அது அத்துணைக் கொள்ளத்தக்கதன்று அரணை பார்க்க.] [p]
மலையரளி	மலையரளி malaiyaraḷi, பெ.(n.) மஞ்சள் அரளி; a tree derider bearing yellow flowers. [மலை + அரளி.]
மலையரியான்	மலையரியான் malaiyariyāṉ, பெ.(n.) நெல்வகை; a kind of paddy. [மலை + அரியான். அரி = நெற்கதிர்.]
மலையருவி	மலையருவி malaiyaruvi, பெ.(n.) மலையினின்று வீழும் நீர்வீழ்ச்சி; mountain torrent, water fall. [மலை + அருவி.]

மலையரையன்	மலையரையன்1 malaiyaraiyaṉ, பெ.(n.) 1. மிளகு; pepper. 2. புலி; tiger (சா.அக.);. [மலை + அரையன்.] மலைபடு பொருளில் தலையானது மிளகு, மலைவாழ் உயிரிகளுள் தலையானது புலி. அதனால் இவ்விரண்டும் மலையரையன் எனப்பட்டது. அரையன் = அரசன், தலைமையானவன். மலையரையன்2 malaiyaraiyaṉ, பெ.(n.) 1. இமயவான்; Himalayas, as king of mountains. "மலையரையன் பொற்பாவை" (திருவாச.12, 13);. 2. மலையமான் பார்க்க; see {}. "மலையரையன் பணிய நின்ற பூங்கோவலூர்" (திவ்.திருநெடுந்.7);. [மலை + அரையன். அரையன் = அரசன்.] மலையரையன் malaiyaraiyaṉ, பெ. (n.) காணிக்காரன் எனும் பழங்குடிகளின் பெயர்; a name of kankk-kāran, sub-group. [மலை+அரையன்]
மலையலரி	மலையலரி malaiyalari, பெ.(n.) மஞ்சளலரி; yellow oleander. [மலை + அலரி.]
மலையவரை	மலையவரை malaiyavarai, பெ.(n.) மலையில் விளையும் அவரை வகை; a kind of bean cultivated in hill tract. [மலை + அவரை. அம்முதல் = அமுங்குதல், பள்ளமாதல், தாழ்தல், தட்டையாதல். அமல் → அவல் = பள்ளம், தட்டையாக இடித்த அரிசி. அவல் → அவலை → அவரை = தட்டையான அல்லது சப்பையான காய்வகை. கத்தரி, கரை, பாகல், பீர்க்கு, புடலை, பூசணி, முருங்கை, வாழை, வெண்டை முதலிய பிற காய்கள் எல்லாவற்றோடும் ஒப்பு நோக்க அவரை யொன்றே தட்டையாயிருத்தல் காண்க.]
மலையழுவை	மலையழுவை malaiyaḻuvai, பெ.(n.) புலி; tiger (சா.அக.);.

மலையன்	மலையன் malaiyaṉ, பெ.(n.) 1. குறிஞ்சி நிலத் தலைவன் (சூடா.);; chief of a hilly tract. 2. சேரவரசன்; {} king. "சேரன் பொறையன் மலையன்" (சிலப். வாழ்தத்துக்கா. ஊசல்.2);. "மறப்போர் மலையனும்" (புறநா.158);. 3. தமிழ்நாட்டுப் பணிக்கச் சாதி வகையினர் (E.T.iv.439);; a division of the Panikkacaste in the Tamil country, 4. கடைவள்ளல்களுள் ஒருவனான மலையமான் திருமுடிக்காரி; a chief famed for liberality, one of seven {}. 5. காடரி; abiboral clies. [மலை → மலையன்.]
மலையன்சாமை	மலையன்சாமை malaiyaṉcāmai, பெ.(n.) சாமை வகை (வின்.);; a kind of little millet. [மலையன் + சாமை.]
மலையாசலம்	மலையாசலம் malaiyācalam, பெ.(n.) மலையம் பார்க்க; see malaiyam (சா.அக.);.
மலையாசலவாசி	மலையாசலவாசி malaiyācalavāci, பெ.(n.) அகத்தியர்; the great siddha named Agattiyar (சா.அக.);.
மலையாட்டி	மலையாட்டி malaiyāṭṭi, பெ.(n.) மலை நாட்டுப் பெண் (நன்.141, உரை);; woman of the mountainous region. [மலை + ஆட்டி. ஆட்டி = பெண்பாலீறு.]
மலையாட்டுயர்	மலையாட்டுயர் malaiyāṭṭuyar, பெ.(n.) தாமரையிலை; lotus leaf (சா.அக.);.
மலையாடு	மலையாடு malaiyāṭu, பெ.(n.) வரையாடு (வின்.);; four horned antelope, Tetraciros quadricornis. [மலை + ஆடு.] [p]
மலையாண்பிராமணர்	மலையாண்பிராமணர் malaiyāṇpirāmaṇar, பெ.(n.) மலையாளப் பிராமணர் வகையார் (S.I.I.v. 166);; a class of Brahmins in Travancore and Malabar.

மலையாத்தி	மலையாத்தி malaiyātti, பெ.(n.) மரவகை; malabar mountain ebony, m.tr Bauhinia malabarica. [மலை + ஆத்தி.]
மலையாமணக்கு	மலையாமணக்கு malaiyāmaṇakku, பெ.(n.) செடி வகை (m.m.); coral plant 1.sh. Jatropha multifida. [மலை + ஆமணக்கு.]
மலையாமி	மலையாமி malaiyāmi, பெ.(n.) மலையாள மொழி (வின்.);; the malayalam language. [மலையாளம் → மலையாம் → மலையாமி (கொச்சை);.]
மலையாமை	மலையாமை1 malaiyāmai, பெ.(n.) மலையிற் காணப்படும் ஆமை வகை (நாஞ்.);; mountain - tortoise. [மலை + ஆமை.] மலையாமை2 malaiyāmai, பெ.(n.) மலை யாழ்மை பார்க்க; see {}. [மலையாழ்மை → மலையாமை.]
மலையாரம்	மலையாரம் malaiyāram, பெ.(n.) மலைச் சந்தனம்; sandal wood. "கோவா மலையாரம்" (சிலப்.17, உள்வரிவாழ்த்து,1);. [மலை + ஆரம். ஆர்தல் = பொருந்துதல், நிறைதல், பரவுதல், மணம் வீசுதல். ஆர் → ஆரம் =மணம் வீசும் பொருள், சந்தனம்.]
மலையாவிகம்	மலையாவிகம் malaiyāvigam, பெ.(n.) மிளகு;pepper (சா.அக.);.
மலையாவிரை	மலையாவிரை malaiyāvirai, பெ.(n.) 1. காட்டாவிரை; small, stipaled downy rachis glandular senne. 2. ஆவிரை வகை; purple flowered chinese pagoda-tree. m.sh.sophora glaunca. [மலை + ஆவிரை.]
மலையாழ்மை	மலையாழ்மை malaiyāḻmai, பெ.(n.) வட்டெழுத்து வகை (நாஞ்.);; an old script, a variety of {}.
மலையாழம்	மலையாழம் malaiyāḻm, பெ.(n.) மலையாளம் (வின்.); பார்க்க; see {}. [மலையாளம் → மலையாழம் (கொ.வ.);]

மலையாள்	மலையாள் malaiyāḷ, பெ.(n.) மலைமகள்; {}, daughter of the Himalayas. "மலையாண் மணவாளா" (திருவாச.6, 40);. [மலை + ஆள். 'ஆள்' = பெண்பாலீறு. இஃது இருபாற் பொதுமையின் நீங்கிப் பெண்பாற் குறித்த பெயர். 'ஆள்' என்னும் பெண்பாற் பெயர்ச் சொல்லாகி, நாளடைவில் பெண்பாற் குறித்த வினையீறும் பெயரீறும் ஆயிற்று.]
மலையாளக்கருவாப்பட்டை	மலையாளக்கருவாப்பட்டை malaiyāḷakkaruvāppaṭṭai, பெ.(n.) இலவங்கப் பட்டை; bark of cinnamon (சா.அக.);. [மலையாளம் + கருவாப்பட்டை.]
மலையாளச்சேப்பங்கிழங்கு	மலையாளச்சேப்பங்கிழங்கு malaiyāḷaccēppaṅgiḻṅgu, பெ.(n.) 4 அடி நீளமும் ஒரு அடி அகலமுமுள்ளதாய் மலையாளத்தில் விளையும் சேப்பங்கிழங்கு; a variety of very long and stout colocasia is grown in Malabar - malabar colocasia. [மலையாளம் + சேப்பங்கிழங்கு.]
மலையாளச்சேனைக்கிழங்கு	மலையாளச்சேனைக்கிழங்கு malaiyāḷaccēṉaikkiḻṅgu, பெ.(n.) மலையாளத்தில் விளையும் ஒருவகைக் கருணைக் கிழங்கு; Malabar yam (சா.அக.);. [மலையாளம் + சேனைக்கிழங்கு.]
மலையாளத்தாறு	மலையாளத்தாறு malaiyāḷattāṟu, பெ.(n.) மலையாளத்தில் விளையும் அறுவகைச் சரக்குகள்; six articles manufactured or grown in Malabar. [மலையாளம் + அத்து + ஆறு.] அவை : 1. கொச்சி வீரம், 2. மிளகு, 3. திப்பிலி, 4. ஏலம், 5. இலவங்கம், 6. சிற்றரத்தை.
மலையாளபகவதி	மலையாளபகவதி malaiyāḷabagavadi, பெ.(n.) 1. மந்திரங்களுக்கு மூலத் தெய்வமாகக் கருதப்படும் கொற்றவை (வின்.);; {}; as the patron deity of sorcery and magic. 2. பெரு மோசக்காரன் (கொ.வ.);; one who deceives by his ostentations. [மலையாளம் + பகவதி.]

மலையாளம்	மலையாளம்1 malaiyāḷam, பெ.(n.) கேரள நாட்டில் பேசப்படுவதும் திராவிட மொழிக் குடும்பத்துள் ஒன்றுமான ஒரு மொழி (சி.பெ.அக.);; one of the Dravidian languages, now spoken in Kerala. [மலை + ஞாலம் → மலையாளம்.] அம்மொழியில் 'மலையாளம்' என்றே எழுதப்படுகிறது. மலையாளப் பெயர் : கோளம், மலையாளம் என்பன தற்போது மலையாள நாட்டையும், அங்கு வழங்கும் மொழியையும் குறிக்கும் பெயர்களாம். கழக (சங்க);க் காலத்தில் முத்தமிழ் நாடுகளில் ஒன்றாயிருந்த சேரநாட்டின் மேல்பாகமே இப்போது மலையாள நாடாயிருக்கின்றது. கீழ்ப்பாகம் கொங்குநாடும் (கோயம்புத்துர், சேலம், கோட்டகப் பகுதிகள்);, கங்கநாடும் (சேலம் எருமையூர் (மைசூர்);ச் சீமைப் பகுதிகள்); ஆகும். மறன், திறன் முதலிய பெயர்கள் முறையே மறல், திறல் என்று திரித்தாற் போல, சேரன் என்னும் பெயரும் சேரல் எனப் போலியாகிப் பின்பு 'அன்' ஈறுபெற்றுச் சோலன் என வழங்கிற்று. எ-டு: சேரன் செங்குட்டுவன்;களங்காய்க் கண்ணி நார்முடிச் சேரல், தகடுர் எறிந்த பெருஞ்சேரல், குடக்கோ இளஞ்சேரல். தென்னவன் சேரலன் சோழன் (திருவாசகம்); செறுமா வுகைக்கும் சேரலன் காண்க சேரலன் என்னும் பெயர் முறையே கேரலன், கேரளன் என மருவிற்று, இம் மரூஉ வடிவங்கள் பழந்தமிழ் நூல்களில் ஒரிடத்துங் காணப்படவில்லை;பிந்திய நூல்களில்தாம் காணப்படுகின்றன. இதனால் இவை பிற்காலத்தன என்பது தெளிவு. ச-க, போலி 'ஒ.நோ: சீர்த்தி-கீர்த்தி, செம்பு - கெம்பு (க.); ல-ள, போலி, ஒ.நோ:செதில் - செதிள்,
மலையாளர்	மலையாளர் malaiyāḷar, பெ.(n.) மலை நாட்டார்; inhabitants of mountainous tracts as Travancore Cochin etc. "அந்தணர்களான மலையாளர்" (தேவா.325);. [மலையாளம் → மலையாளர்.]
மலையாளர்வளைப்பு	மலையாளர்வளைப்பு malaiyāḷarvaḷaippu, பெ.(n.) மலையாளியை போல ஒருவன் பக்கலில் ஒன்றை வாங்க நினைத்தால் வாங்கியல்லது போகாத் தன்மை; stubborn entreaty in order to gain one's end, as characteristic of the ancient {}. "நாழிகை முப்பது சென்றாலும் மலையாளர் வளைப்புப் போல ஒரடி பேராதாய்த்து" (ஈடு.10, 3, 30);. [மலையாளர் + வளைப்பு.]
மலையாளரூட்டு	மலையாளரூட்டு malaiyāḷarūṭṭu, பெ.(n.) மலையாளிகளைப் போலப் பல நாளுண்ணவும் பலநாள் பட்டினி கிடக்கவும் வல்லராந் தன்மை; habit of feasting or fasting for days at a time as characteristic of ancient {}. "மலையாளரூட்டுப் போலே அனுபவிக்கவும் வல்லர்களாய்" (திவ். திருநெடுந். 1, 5);. [மலையாளர் + ஊட்டு.]
மலையாளி	மலையாளி malaiyāḷi, பெ.(n.) 1. மலையில் வாழ்பவன்; native of mountainous regions. 2. மலையாள நாட்டான்r; native of Malabar 3. முகமதியர் தென்னாடு வந்த போது காஞ்சீபுரத்தி னின்றும் ஒடிச் சேர்வராய மலையிற் குடியேறிய வேளாள வகுப்பினர்; Tamil - speaking caste on the Shevaroy hills, said to have been originally {} cultivators who emigrated from Canjeevaran. when Muhammadans first invaded South India (E.T.iv.406);. 4. மிளகு (தைலவ.தைல);; black pepper. [மலையாளம் → மலையாளி]

மலையாறு	மலையாறு malaiyāṟu, பெ.(n.) தாம்பிர புட்பகம்; a kind of plant (சா.அக.);.
மலையான்	மலையான் malaiyāṉ, பெ.(n.) மலையாளி பார்க்க; see {}. [மலையாளி → மலையான்.]
மலையானிகம்	மலையானிகம் malaiyāṉigam, பெ.(n.) மலைக்காளான்; mountain mushroom (சா.அக.);.
மலையானிலம்	மலையானிலம் malaiyāṉilam, பெ.(n.) தென்றல்; balmy southern breeze, as from the Malayam hills. "நிலவும் விரையார் மலையா னிலமு மெரியாய் வருமால்" (பெரியபு.தடுத்தாள்.175);
மலையானை	மலையானை malaiyāṉai, பெ.(n.) மலையில் உலாவும் யானை (திவா.);; mountain elephant. [மலை + யானை.]
மலையிச்சி	மலையிச்சி1 malaiyicci, பெ.(n.) கல்லிச்சி; shining leaved fig (சா.அக.);. மலையிச்சி2 malaiyicci, பெ.(n.) மரவகை (இலத்.);; oval leaved fig. I.tr. Ficus retusa. [மலை + இச்சி.]
மலையிசம்	மலையிசம் malaiyisam, பெ.(n.) சந்தனமரம்; sandal wood tree.
மலையிஞ்சி	மலையிஞ்சி malaiyiñji, பெ.(n.) இஞ்சி வகை (நாஞ்.);; a kind of ginger. [மலை + இஞ்சி.]
மலையிடறு	மலையிடறு malaiyiḍaṟu, பெ.(n.) பெருந் தடை (பி.வி.19, உரை);; great obstacle. [மலை + இடறு.]
மலையிருகுணத்தோன்	மலையிருகுணத்தோன் malaiyiruguṇattōṉ, பெ.(n.) காய்ச்சற் நஞ்சு; a kind of prepared poison (சா.அக.);.

மலையிரும்பு	மலையிரும்பு malaiyirumbu, பெ.(n.) மாழை மணல் (யாழ்.அக.);; iron-sand. [மலை + இரும்பு.]
மலையிருவேலி	மலையிருவேலி malaiyiruvēli, பெ.(n.) ஒரு வகை மலைப்புல் (வின்.);; a mountain grass. [மலை + இருவேலி.]
மலையிலக்கு	மலையிலக்கு malaiyilakku, பெ.(n.) வெளிப்படையானது; that which is conspicious as a mountain, "வார்த்தையினை மலையிலக் கென நம்பினேன்" (தாயுமௌன.10);. [மலை + இலக்கு.]
மலையிலுப்பை	மலையிலுப்பை malaiyiluppai, பெ.(n.) காட்டிலுப்பை மரம்; wild mowah. [மலை + இலுப்பை.] [p]
மலையிற்றிரண்டதீ	மலையிற்றிரண்டதீ malaiyiṟṟiraṇṭatī, பெ.(n.) கடனுரை (யாழ்.அக.);; shell of cuttle fish. [மலையில் + திரண்ட + தீ.]
மலையிறக்கம்	மலையிறக்கம் malaiyiṟakkam, பெ.(n.) மலையின் இறங்கு சரிவு (C.G.);; declivity or descent of a mountain. [மலை + இறக்கம்.]
மலையின்முனிமரம்	மலையின்முனிமரம் malaiyiṉmuṉimaram, பெ.(n.) அகத்தி மரம்; a tree (சா.அக.);.
மலையின்முனிவன்	மலையின்முனிவன் malaiyiṉmuṉivaṉ, பெ.(n.) 1. அகத்திமரம் (மலை.);; west - indian pea tree. 2. மிளகு (மலை.);; black pepper. 3. அத்தி வகை; cluster fig. l.tr. ficus glomerata. [மலையின் + முனிவன்.]

மலையினுச்சி	மலையினுச்சி1 malaiyiṉucci, பெ.(n.) மலைமுகடு; peak of a mountain. [மலை + இன் + உச்சி.] மலையினுச்சி2 malaiyiṉucci, பெ.(n.) மாங்கிசபேதி (மலை.); பார்க்க; see {}. [மலையின் + உச்சி.]
மலையீஞ்சு	மலையீஞ்சு malaiyīñju, பெ.(n.) மலையீந்து (வின்.); பார்க்க; see {}. [மலையீந்து → மலையீஞ்சு.]
மலையீந்து	மலையீந்து malaiyīndu, பெ.(n.) ஈச்சம்பனை (வின்.);; wild date - palm. [மலை + ஈந்து. ஈச்சம் → ஈச்சு → ஈந்து.]
மலையீருள்ளி	மலையீருள்ளி malaiyīruḷḷi, பெ.(n.) பெரு வெங்காயம்; big onion. [மலை + ஈருள்ளி.]
மலையுதி	மலையுதி malaiyudi, பெ.(n.) 1. கருவேம்பு; black neem tree. 2. பாதிரி மரம்; white flowered trumpet flower tree.
மலையுதியம்	மலையுதியம் malaiyudiyam, பெ.(n.) கதிர் வேம்பு; a tree (சா.அக.);. மலையுருக்கன் —, பெ.(n.); வெற்றிலை வகை (சங்.அக.);; a kind of betel. [மலை + உருக்கன்.]
மலையெருக்கலை	மலையெருக்கலை malaiyerukkalai, பெ. (n.) மரவகை; a kind of tree, s.tr felicium decipiens (Nels.);. [மலை + எருக்கலை.]

மலையெருக்கு	மலையெருக்கு malaiyerukku, பெ.(n.) செடிவகை (மலை.);; mountain madar. calotropis. [மலை + எருக்கு.]
மலையெலி	மலையெலி malaiyeli, பெ.(n.) ஒருவகை எலி; a kind of rat.
மலையெலுமிச்சை	மலையெலுமிச்சை malaiyelumiccai, பெ.(n.) பெரு எலுமிச்சை; a big variety of lime grown on the hills. மறுவ. கொளுஞ்சி நாரத்தை, கொடி நாரத்தை, துரிஞ்சி. [மலை + எலுமிச்சை. மலை = பெரியது.]
மலையேந்தி	மலையேந்தி malaiyēndi, பெ.(n.) மலை தாங்கி பார்க்க; see {} (சா.அக.);. [மலை + ஏந்தி.]
மலையேலம்	மலையேலம் malaiyēlam, பெ.(n.) பேரேலம் (பதார்த்த.1029);; cardamom. [மலை + ஏலம். மலை = பெரியது.]
மலையேற்றம்	மலையேற்றம் malaiyēṟṟam, பெ.(n.) மலையின் ஏற்றமான பகுதி (C.G.);; acclivity or ascent of a mountain. [மலை + ஏற்றம்.]
மலையேறு-தல்	மலையேறு-தல் malaiyēṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தெய்வம் இடத்தினின்று நீங்குகை; to leave, abandon, as a deity from a place or person. 2. முடிவடைதல் (இ.வ.);; to cease to exist, to come to an end. 3. மாவிளக்கு நெய்யற்று அணைந்து போதல் (இ.வ.);; to be extinguished when the oil is consumed, as {}. 4. மலை மீது ஏறுதல்; claimbing the hills or mountain. [மலை + ஏறு-..]
மலைவசம்பு	மலைவசம்பு1 malaivasambu, பெ.(n.) யானை வசம்பு; mountain sweet flag (சா.அக.);. [மலை + வசம்பு. மலை = பெரியது.] மலைவசம்பு2 malaivasambu, பெ.(n.) 1. செடி வகை; a kind of medicinal plant, cortus speciosus (A.);. 2. மிளகு (சங்.அக.);; black pepper. [மலை + வசம்பு.]

மலைவட்டை	மலைவட்டை malaivaṭṭai, பெ.(n.) ஆற்றுச் சஞ்சலை என்னும் நெய்ம மரம்; mountain Tamana oil tree-Hydrocaspus alpina (சா.அக.);.
மலைவமைதி	மலைவமைதி malaivamaidi, பெ.(n.) இடம், காலம், கலை முதலிய அறுவகை மலைவும் சில காரணங் கருதிப் பொருத்தமுடையனவாக அமைத்துக் கொள்ளப்படுவது (தண்டி.123, உரை);; [மலைவு + அமைதி.]
மலைவள்ளி	மலைவள்ளி malaivaḷḷi, பெ.(n.) மலையில் விளையும் வள்ளிச் செடி; mountain sweet potato (சா.அக.);. [மலை + வள்ளி.]
மலைவளம்	மலைவளம் malaivaḷam, பெ.(n.) 1. மலை நிலத்தின் செழிப்பு; fertility of the mountainous region. "அந்த மலைவள மெனக்குச் சொல்" (குற்றா.குற.51);. 2. மலைபடுபொருள் (பரிபா.18, 15, உரை); பார்க்க; see {}. [மலை + வளம்.]
மலைவளர்காதலி	மலைவளர்காதலி malaivaḷarkātali, பெ.(n.) மலைமகள்; {}, as worshipped in {}. "மலை வளர் காதலி மலர்த்தாள்" (சேதுபு.கடவு.3);. [மலைவளர் + காதலி.]
மலைவன்வாசி	மலைவன்வாசி malaivaṉvāci, பெ.(n.) உடும்பு; guana.
மலைவன்னி	மலைவன்னி malaivaṉṉi, பெ.(n.) நச்சு மரம்; a poisonous tree (சா.அக.);. [மலை + வன்னி. வன்னி = வன்னிமரம்.]
மலைவாகை	மலைவாகை malaivākai, பெ.(n.) மரவகை; a species of unarmed curl-brush-bean, 1.tr., pithecdobium corlaceum (L.);. [மலை + வாகை.]
மலைவாசம்	மலைவாசம்1 malaivācam, பெ.(n.) மிளகு (சங்.அக.);; pepper. மலைவாசம்2 malaivācam, பெ.(n.) உடல் நலத்திற்காக மலையின் சென்று வாழ்தல்; residing in hills for recouping health. [மலை + Skt. வாசம்.]

மலைவாசி	மலைவாசி1 malaivāci, பெ.(n.) மலையில் வாழ்பவன் – வள் - து (வின்.);; inhabitant of the hills. [மலை + வாசி. வதி → வசி → வாசி.] மலைவாசி2 malaivāci, பெ.(n.) 1. பன்றி; pig. 2. முள்ளம் பன்றி; procupine. 3. வசுவாசி; a tree (சா.அக.);. [மலை + வாசி.]
மலைவாசிக்கொம்பு	மலைவாசிக்கொம்பு malaivācikkombu, பெ.(n) பன்றிக் கொம்பு (யாழ்.அக.);; tooth of the pig. [மலைவாசி + கொம்பு.]
மலைவாணர்	மலைவாணர் malaivāṇar, பெ.(n.) மலைப் பகுதியில் வாழ்வோர் (வின்.); hill folk, hill men. [மலை + வாணர். வாழ்நர் → வாணர்.]
மலைவாழை	மலைவாழை malaivāḻai, பெ.(n.) தானாகவோ அல்லது பயிரிடப்பட்டோ மலையில் வளரும் வாழை வகை; a plantain tree growing on mountains. [மலை + வாழை.]
மலைவாழைப்பழம்	மலைவாழைப்பழம் malaivāḻaippaḻm, பெ.(n.) மதுரை மாவட்டத்தின் சிறுமலை முதலியவற்றில் உண்டாகும் சிறு வாழைக் கனி வகை (கொ.வ.);; a kind of plantain fruit, as from {}, in Madurai District. [மலைவாழை + பழம்.]
மலைவிராலி	மலைவிராலி malaivirāli, பெ.(n.) மரவகை; ochre flowered fish-poison cedar, L.tr. walsura piscidia. [மலை + விராலி.]
மலைவீரியம்	மலைவீரியம் malaivīriyam, பெ.(n.) அன்ன பேதி (மலை.);; green vitriol.

மலைவு	மலைவு malaivu, பெ.(n.) 1. மயக்கம்; delusion, confusion of mind. 2. வியப்பு; amazement, fright. 3. உரை செயல்களில் முன்னுக்குப் பின் பகை; inconsistency, as in expression. "வருமுன் பின்மலை வென்றார்" (சேதுபு.பிரமகத்.2);. 4. இடம், காலம், கலை, உலகம், நயம், ஆகமம் என்பவற்றைப் பொருத்தமின்றிக் கூறுகை யாகிய குற்றம்; 5. உவமச் சொல் (சூடா);; word of comparison. 6. போர் (வின்.);; opposition contention.
மலைவெக்கை	மலைவெக்கை malaivekkai, பெ.(n.) மலையருகிலுள்ள வெப்பம் (நாஞ்.);; heat radiated near hills. [மலை + வெக்கை.]
மலைவெட்பு	மலைவெட்பு malaiveṭpu, பெ.(n.) மலை வேட்பு (சங்.அக.); பார்க்க; see {}. [மலை + வெப்பு.]
மலைவெட்புசம்	மலைவெட்புசம் malaiveṭpusam, பெ.(n.) சந்தனக் களபம்; mixture of sandal wood paste (சா.அக.);.
மலைவெண்டை	மலைவெண்டை malaiveṇṭai, பெ.(n.) செடி வகை (வின்.);; hill bendy s.tr. hibiscus collinus. [மலை + வெண்டை.]
மலைவெருகு	மலைவெருகு malaiverugu, பெ.(n.) காட்டுப் பூனை; calamomilam (சா.அக.);. [மலை + வெருகு. வெருகு = பூனை.] [p]
மலைவெற்றிலை	மலைவெற்றிலை malaiveṟṟilai, பெ.(n.) காட்டு வெற்றிலை; wild betel. மறுவ. மலையுருக்கன் [மலை + வெற்றிலை.]

மலைவேங்கை	மலைவேங்கை malaivēṅgai, பெ.(n.) மர வகை; spinous kino tree, l.tr. Bridelia retusa. [மலை + வேங்கை. வேங்கை = மலையில் வளரும் வேங்கை மரம்.]
மலைவேசிகம்	மலைவேசிகம் malaivēcigam, பெ.(n.) மலைப்பச்சை பார்க்க; see malai-p-paccai (சா.அக.);.
மலைவேட்பு	மலைவேட்பு malaivēṭpu, பெ.(n.) சந்தனம் (மலை.);; sandal wood. [மலை + வேட்பு.]
மலைவேம்பு	மலைவேம்பு malaivēmbu, பெ.(n.) 1. மர வகை; presian lilac, l.tr. melia azedarach. 2. வேப்ப மரவகை (பதார்த்த.229);; mountain neem l.tr. melia compasita. 3. மதகரி வேம்பு; Chittagong wood. [மலை + வேம்பு.]
மலைவேர்க்காலி	மலைவேர்க்காலி malaivērkkāli, பெ.(n.) வெள்ளாடு; goat (சா.அக.);.
மவ்வம்	மவ்வம் mavvam, பெ.(n.) அழகு; beauty. "மவ்வந்தோய் பொழில்" (தேவா.556, 8);. [அம் = அழகு. அம் → அவ் → அவ்வம் → மவ்வம்.]
மவ்வல்	மவ்வல் mavval, பெ.(n.) மௌவல் (நன்.124, உரை); பார்க்க; see mouvval.
மவுணம்	மவுணம் mavuṇam, பெ.(n.) கணவன்; husband. "கயிரவ மலர்த்து மவுணனை" (சிலப்.6, 37, உரை, மேற்கோள்);, "நீடு மவுணர் வரவெண்ணி வாடலை" (குலோத்.சோ.505);.
மவுரியர்	மவுரியர் mavuriyar, பெ.(n.) மௌரியர்; mauriya dynasty.

மழ	மழ maḻ, பெ.(n.) 1. இளமை (தொல்.சொல்.311);; youth, infancy, tender age. 2. குழந்தை; infant, youth child. "அழுமழப் போலும்" (திருக்கோ.147);. 3. மனமயக்கம்; confusion of mind. "மழகுழக்காகின்றே" (கலித்.108);. [முள் → மள் → மள்ளன் = இளைஞன், வீரன். மள் → மழ = இளமை, குழவி. மழவுங்குழவுமிளமைப் பொருள (தொல்.உரி.14);.]
மழநாடு	மழநாடு maḻnāṭu, பெ.(n.) திருச்சிராப் பள்ளிக்கு மேற்பால் காவேரியாற்றுக்கு வடபுறத்திலுள்ள பகுதி; region north of the cauvery on the western side of Tricirappalli. "மங்கல மென்பதோர் ஊருண்டு போலும் மழநாட்டுள்" (தொல். சொல்.273, இளம்பூ.); "வடகரை மழநாட்டு கிலாரக் கூற்றத்து அன்பில் தென்கரை இடையாற்று நாட்டுத் திருக்கடைமுடி" (தெ.க.தொ.7, கல்.504-5);. [மழவர் + நாடு. முள் → மள் → மள → மழ → மழவு. மழவு → மழவன் = இளைஞன், வீரன்.]
மழபாடி	மழபாடி maḻpāṭi, பெ.(n.) தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் உள்ள தேவாரப் பாடல் பெற்ற ஊர்; a place in Thanjavur District having Devaram hymns. "மழபாடியுள் மாணிக்கமே" (தேவாரம்);, "மழபாடி ஆண்டானை ஆரமுதை அன்றயன்மால் காணாமை நீண்டானை நெஞ்சே நினை" (சேத்திரக்கோவை.18);. [மழவர்பாடி → மழபாடி.]
மழபுலம்	மழபுலம் maḻpulam, பெ.(n.) மழநாடு (அகநா.61, உரை); பார்க்க; see {}. [மழ + புலம். புலம் = நாடு.]
மழபுலவஞ்சி	மழபுலவஞ்சி maḻpulavañji, பெ.(n.) பகைவர் புலம் பாழ்படக் கொள்ளை யூட்டுதலைக் கூறும் புறத்துறை (புறநா.7);; ({}.); theme describing the plunder and destruction of an enemy's country. [மழபுலம் + வஞ்சி.]
மழபுலவர்	மழபுலவர் maḻpulavar, பெ.(n.) பள்ளியிற் படிக்கும் சிறுவர்; youth pupils, as budding scholars. "மையாடலாடன் மழபுலவர் மாறெழுந்து" (பரிபா.11, 88);. [மழ + புலவர்.]
மழமழ - த்தல்	மழமழ - த்தல் maḻmaḻttal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) வழவழப்பாதல்; to be soft or smooth. [முழு → மொழு → மொழுக்கை = மழுக்கை. மொழு → மழு → மழ → மழமழ (மு.தா.105);.]
மழமழப்பு	மழமழப்பு maḻmaḻppu, பெ.(n.) 1. மெதுத் தன்மை; tenderness, softness, smooth ness. 2. உறுதியின்மை; indefiniteness in speech or action. "செயலை மழமழப்பாய் விட்டுவிட்டான்" (உ.வ.);. [மழமழ → மழமழப்பு.]

மழமழெனல்	மழமழெனல் maḻmaḻeṉal, பெ.(n.) மெத்தெனற் குறிப்பு; expr. signifying softness, smoothness or glossy. [மழமழ + எனல்.]
மழலை	மழலை maḻlai, பெ.(n.) 1. குழந்தைகளின் திருந்தாச் சொல்; prattling, babbling lisping of children. "தம்மக்கள் மழலைச்சொற் கேளாதவர்" (குறள், 66);. 2. மென்மொழி; gentle speech, as of woman. "மழலைவாயின் முறுவற் றையலாள்" (சீவக.181);. 3. இளமை; childhood, tenderness in age. "பெருமழலை வெளேற்றினர்" (தேவா.579, 5);. 4. மெல்லோசை; gentle sound, as humming of bees, as tinkling of anklets. "மழலைத் தும்பி" (சிலப்.4, 16);. [முள் → மள் → மள்ளன் = இளைஞன், வீரன், மள் → மழ = இளமை, குழவி. மழ → மழலை (மு.தா.42);.]
மழலைத்தேன்	மழலைத்தேன் maḻlaittēṉ, பெ.(n.) புதுத் தேன் (ஈடு.6, 2, 5);; fresh honey. [மழலை + தேன். மழலை = இளமை, புதுமை, புதிய.]
மழலைப்பேச்சு	மழலைப்பேச்சு maḻlaippēccu, பெ.(n.) குதலைப்பேச்சு; prattling of children. [மழலை + பேச்சு.]
மழவராயன்	மழவராயன் maḻvarāyaṉ, பெ.(n.) கள்ளர் முதலிய ஒரு சார் சாதியினரின் பட்டப் பெயர் (இ.வ.);; caste little of {} and certain other castes. [மழ → மழவு → மழவன் = வீரன், இளைஞன். மழவன் + ராயன். அரசன் → அரையன் → ராயன்.]
மழவன்	மழவன் maḻvaṉ, பெ.(n.) 1. இளைஞன் (பிங்.);; youth man. "மழவர் தமனையன மணவொலி" (கம்பரா.நாட்டுப்.50);. 2. வீரன்; warrior. "மழவர் பெரும" (புறநா.90);. 3. மழநாட்டான் (அக.நா.61, உரை);; inhabitant of {}. [மழ → மழவு → மழவன் (வே.க.4:5);.]
மழவு	மழவு maḻvu, பெ.(n.) மகன்; son. [மழ → மழவு (வே.க.4:5);.]

மழறு - தல்	மழறு - தல் malrudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மென்மையாதல்; to be soft and gentle. "மழறுதேன் மொழியாளர்கள்" (திவ். திருவாய். 6, 25);. 2. தெளிவில்லாதிருத்தல் (ஈடு.6, 2, 5, அரும்.);; to be indistinct as speech. [மழ = இளமை, மென்மை, மழவுறுதல் = மென்மையுறுதல், மென்மையாதல், மழவுறுதல் →மழறு-.]
மழி - த்தல்	மழி - த்தல் malittal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) தலையை மொட்டையடித்தல்; to shave, especially the head. "மழித்தலும் நீட்டலும் வேண்டா" (குறள், 280);. [வழி → மழி-.]
மழித்தலை	மழித்தலை malittalai, பெ.(n.) மொட்டைத் தலை; bald or shaven head. "கொய்ம் மழித் தலையொடு கைம்மையுற" (புறநா.261);. [மழி + தலை.]
மழு	மழு1 malu, பெ.(n.) 1. பழுக்கக் காய்ச்சிய இரும்பு; red hot iron, used in ordeals. "மழுவேந்திக் கொடுத்துக் காரியஞ் செய்யுபவன்" (ஈடு.2, 6, 9);. 2. கடல் (தக்கயாகப். 457);: sea. [முள் → (மள்); → மழு (மு.தா.98);.] மழு2 malu, பெ.(n.) கோடரி (சூடா.);; axe. [முள் → (மள்); → மழு.] [p] மழு3 malu, பெ.(n.) 1. மழுங்கிய; blent, bald, bare. மழுமட்டை. 2. அதிகமான (வின்.);; intense, excessive.
மழுக்கம்	மழுக்கம் malukkam, பெ.(n.) 1. கூரின்மை; bluntness, want of edge. 2. நிலைமைத் தாழ்வு; reduced circumstances. 3. ஒளி மழுங்குகை; dimness-cloudiness, obscurity, as of the son in an eclipse, fading as of colour. 4. அறிவுக் குறைவு; dullness of intellect, as from age or disease. 5. மொட்டை (இ.வ.);; baldness. [முள் → (மள்); → மழு → மழுகு → மழுங்கு → மழுக்கு → மழுக்கம் (மு.தா.98);.]

மழுக்கல்	மழுக்கல் maḻukkal, பெ.(n.) நெல்லை ஒரு முறை குத்தி யெடுத்த தவிடு நீங்காத அரிசி (இ.வ.);; husked rice with bran not removed. [மழு → மழுக்கு மழுக்கம் = மொட்டை. ஒரு பொருளை மழுக்க அதன் தலையிலடிப்பர். அடித்தலாவது தட்டுதல், இடித்தல், குத்துத லெனவும்படும். நெல்லை உரலிலிட்டு உலக்கையினாற் குத்துவதை மழுக்கல் என்றனர்.]
மழுக்கலரிசி	மழுக்கலரிசி maḻukkalarisi, பெ.(n.) மழுக்கல் (இ.வ.); பார்க்க; see {} [மழுக்கல் + அரிசி.]
மழுக்கிவிடு – தல்	மழுக்கிவிடு – தல் maḻukkiviḍudal, 18 செ.கு.வி. (v.i.) தேய்த்துவிடுதல்; to blunt. [மழுக்கி + விடு-.]
மழுக்கு - தல்	மழுக்கு - தல் maḻukkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கூர் மழுங்கச் செய்தல்; to blunt, dull the edge or point. 2. ஒளி குறையச் செய்தல்; to obscure, as lustre as glory. 3. அறிவைக் குறைத்தல்; to deprive the intellect of its keenness. 4. அடித்தல் (வின்.);; to beat, pound. 5. நெற்குத்துதல்; to hull by pounding, as paddy. [முள் → (மள்); → மழு → மழுகு → மழுக்கு (மு.தா.98);.]
மழுக்குறுக்கு – தல்	மழுக்குறுக்கு – தல் maḻukkuṟukkudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) மழுவெடு-, (யாழ்.அக.); பார்க்க; see {}.
மழுகு - தல்	மழுகு - தல் maḻugudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மழுங்குதல்; to become blunt. "நுதிமுகமழுகிய.... வெண்கோட்டு" (அகநா.24);. 2. ஒளி குறைதல்; to be dim or obscure. "முத்துத் தொடை கவிழ்பு மழுக" (பரிபா.6, 16);. [முள் → (மள்); → மழு → மழுகு – (மு.தா.98);.]
மழுகூழை	மழுகூழை maḻuāḻai, பெ.(n.) 1. வாலிழந்த விலங்கு; animal deprived of its tail, bobtail. 2. மூடன்; block head. [மழு + கூழை.]
மழுங்கல்	மழுங்கல் maḻuṅgal, பெ.(n.) 1. மழுங்கினது (வின்.);; that which is blunt, dim or unpolished. 2. மூடன் (வின்.);; loggerhead, block head. 3. நாணிலி (வின்.);; shameless person. 4. மட்டமான பொன் வகை (யாழ்.அக.);; a kind of inferior gold. [மழு → மழுங்கல்.]

மழுங்கன்	மழுங்கன் maḻuṅgaṉ, பெ.(n.) வேலைப்பாடில்லாத அணி (வின்.);; plain ornament without any delicate workmanship. [மழுங்கல் → மழுங்கன்.] மழுங்கன் maḻuṅgaṉ, பெ.(n.) எதையும் பொருட் படுத்தாத பேதை fool. "ரோசக்காரனுக்குக் கடன் கொடு மழுங்கனுக்குப் பெண்ணைக் கொடு, [மழு-மழுங்கன்]
மழுங்கி	மழுங்கி maḻuṅgi, பெ.(n.) நாணமிழந்தவள்; shameless women. "கொங்கையின் மூடுசீலை திறந்த மழுங்கிகள்" (திருப்பு.67);. [மழுங்கல் → மழுங்கி.]
மழுங்கு - தல்	மழுங்கு - தல் maḻuṅgudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கூர் நீங்குதல்; to be blunt or dull, as an edge or point. "நுதி மழுங்கிய" (புறநா.4);. 2. பொலிவழிதல் (திவ்.);; to be obscured, deprived of lustre, of glory; to fade, as a colour, as the lustre of a jewel or the glory of a state. 3. கெடுதல்; to disappear, to be lost. "உரவுத்தகை மழுங்கி" (கலித். 120);. 4. அறிவுக் கூர்மை குறைதல்; to become dull in feeling, to lose keenness of intellect. "உதிக்கின்ற புத்தியு மழுங்கிடும்" (திருவேங்.சத.15);. 5. ஒளி குறைதல்; to be dim, obscure, as the sun or moon in an eclipse or behind a cloud. "கதிர்கண் மழுங்கி மதியு மதிர்வது போல்" (கலித்.146);. 6. கவனிப்பின்றி மறைந்து போதல் (வின்.);; to pass by without strict examination inquiry or notice. [முள் → (மள்); → மழு → மழுகு → மழுங்கு (மு.தா.98);.]
மழுங்குணி	மழுங்குணி maḻuṅguṇi, பெ.(n.) அறிவற்றவன் (வின்.);; dunce, good – for - nothing fellow. [மழுங்கு → மழுங்குணி.]
மழுங்குணிமாங் காய்	மழுங்குணிமாங்காய் maḻuṅguṇimāṅgāy, பெ.(n.) மழுங்குணி (வின்.); பார்க்க; see {}. [மழுங்குணி = அறிவற்றவன், மூடன். மழுங்குணி + மாங்காய்.]

மழுங்குணிமாங் கொட்டை	மழுங்குணிமாங்கொட்டை maḻuṅguṇimāṅgoṭṭai, பெ.(n.) மழுங்குணி (வின்.); பார்க்க; see {}. [மழுங்குணி + மாங்கொட்டை.]
மழுப்பன்	மழுப்பன் maḻuppaṉ, பெ.(n.) 1. செயலை மழுப்பி விடுவோன் (இ.வ.);; one who is slipshod or ineffective in work. 2. சுணங்குவோன் (வின்.);; delayer. 3. இழிவழக்கு பேசுவோன் (யாழ்.அக.);; sophist, controversialist. [மழு → மழுப்பு → மழுப்பன். அன் = ஆண்பாலீறு.]
மழுப்பு - தல்	மழுப்பு - தல் maḻuppudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நெகிழவிடுதல்; to slur or slip over. 2. செயலைப் பயனற்றதாக நெகிழ்த்துதல்; to bring to naught, make ineffective. 3. கணக்கப்படுத்துதல் (வின்.);; to put of protract, delay, as in coming to a decision. 4. ஏமாற்றுதல்; to deceive. "யாரையு மழுப்ப வல்லான்" (திருவாலவா.30, 24);. [மழு → மழுப்பு.]
மழுமட்டை	மழுமட்டை maḻumaṭṭai, பெ.(n.) 1. மழு மொட்டை, 1 பார்க்க; see {}. "மழு மட்டையான கோடு" (அகநா.24, உரை);. 2. முழுமூடத்தனம் (யாழ்ப்.);; gross stupidity. [மழு + மட்டை. மழுவெனினும் மட்டையெனினு மொக்கும். மழுமட்டையென்றது இருபெயரொட்டு.]
மழுமாறி	மழுமாறி maḻumāṟi, பெ.(n.) புரட்டன் (இ.வ.); (வின்.);; artful rogue. [மழு + மாறி.]
மழுமாறு - தல்	மழுமாறு - தல் maḻumāṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அரைமனதாதல்; to be half-minded, undecided. 2. தந்திரம் பண்ணுதல்; to be artful, tricky. [மழு → மழுமாறு-,]
மழுமொட்டை	மழுமொட்டை maḻumoṭṭai, பெ.(n.) 1. கூர் மழுங்கியது; anything blunt edged. 2. முழு மொட்டையான தலை; abosolutely bald or clean - shaved head. [மழு + மொட்டை. மழுவெனினும் மொட்டையெனினும் ஒக்கும். மழுமொட்டை யென்றது இருபெயரொட்டு.]
மழுவலான்	மழுவலான் maḻuvalāṉ, பெ.(n.) 1. மழுவாளி, 1 பார்க்க; see {}. "மழுவலான் திருநாம மகிழ்ந்துரைத்து" (தேவா.16:69);. [மழு → மழுவலான் → மழுவாழி.]

மழுவன்	மழுவன் maḻuvaṉ, பெ.(n.) 1. அஞ்சாதாவன்; fearless man. 2. விடாப்பிடியாளன்; obstinate person. 3. ஊர் காப்போன்; village watchman. [மழு = கூரிய படைக்கருவி. அஞ்சாதவன் கையிற் படைகருவியிருத்தலே சிறப்பு. எனவே, படைக்கருவியுடையோன் அஞ்சாதவனாயும், ஊர்காப்போனாயும், பிடிவாதக் குணமுள்ளோனாயு மிருப்பர்.]
மழுவாள்	மழுவாள் maḻuvāḷ, பெ.(n.) கூரிய வாள் கருவி; sharp sword. "மான் மறியும் மழுவாளும் விடாது" (திருக்கோ.170);. [மழு → மழுவாள்.]
மழுவாளி	மழுவாளி maḻuvāḷi, பெ.(n.) 1. மழுவை ஆயுதமாகக் கொண்டவன்; one who is armed with battle-axel. 2. சிவன்; {}. "மழுவாளி யுன்னாகத்தான்" (திவ்.திருவாய். 9, 3, 10);. 3. பரசுராமன்; {}. "முன்னொரு நாள் மழுவாளி சிலைவாங்கி" (திவ்.பெருமாள்தி.9, 9);. [மழு + ஆளி. மழுவாகிய படைக்கருவியை ஆள்பவன்.]
மழுவி	மழுவி maḻuvi, பெ.(n.) மழுங்கி பார்க்க; see {}. "நழுவிகள் மழுவிகள்" (திருப்பு.243);. [மழுங்கி → மழுவி.]
மழுவெடு - த்தல்	மழுவெடு - த்தல் maḻuveḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கை, நா முதலியவற்றில் மழுவை யேந்திச் சூளுரைச் செய்தல்; to undergo the ordeal of holding red-hot iron by the hand, tongue etc. "நாவினான் மழுவெடுத்த ஞானப் பிரகாசர்". [மழு + எடு-.]
மழுவெண்ணெய்	மழுவெண்ணெய் maḻuveṇīey, பெ.(n.) பழுக்கக் காய்ந்த பொருளைக் கைக்குக் குளிர்விக்கு மெண்ணெய் (யாழ்.அக.);; a kind of medicinal oil, said to make hot things cool to the toch. [மழு + எண்ணெய்.]
மழுவேந்தி	மழுவேந்தி maḻuvēndi, பெ.(n.) 1. மழுவாளி (வின்.); பார்க்க; see {}. 2. பொய்யன் (யாழ்.அக.);; liar. [மழு + ஏந்தி.]
மழுவேந்திக்கொடு - த்தல்	மழுவேந்திக்கொடு - த்தல் maḻuvēndikkoḍuttal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) மழுவெடு-, பார்க்க; see {}. "மழுவேந்திக் கொடுத்துக் காரியஞ் செய்யுமவன்" (ஈடு.2 6, 9);. [மழு + ஏந்திக்கொடு-.]

மழுவேந்துங்கோபன்	மழுவேந்துங்கோபன் maḻuvēnduṅāpaṉ, பெ.(n.) சிவனார் வேம்பு; sivan's neem (சா.அக.);. மழுவோன் —, பெ.(n.); மழுவாளி, 1 பார்க்க; see {}. "வன்றாண் மழுவோனும் யாரும் வணங்கினரால்" (கம்பரா.இரணிய.161);. [மழுவாளி → மழுவோன்.]
மழை	மழை1 maḻaittal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மழை நிறைந்திருத்தல்; to be charged with rain. "மழைத்த வானமே" (கம்பரா.கார்கால.2);. 2. கருநிறமாதல்; to darken, become dark, as a cloud. "மழைத்திடு மெய்யுடை மாற்றலர்" (கந்தபு.சூரன்வதை. 132);. 3. குளிர்தல்; to be cool. "மழைத்த மந்த மாருதத்தினால்" (பெரியபு.திருஞான. 150);. [மால் → மழை (வே.க.4:43);.] மழை2 maḻai, பெ.(n.) 1. முகிலினின்றும் பொழியும் நீர்; rain. "கொழுநற் றொழுதெழுவாள் பெய்யெனப் பெய்யும் மழை" (குறள், 55);. "மழை பெய்தே நிறையாத குடல் பனி பெய்தா நிறையப் போகின்றது?" (பழ.);. 2. நீருண்ட மேகம்; cloud. "மழை திளைக்கு மாடமாய்" (நாலடி, 361);. 3. மழைக்கால் பார்க்க; see {}. "மழை வீழ்ந்தன்ன மாத்தாட் கமுகு" (பெரும்பாண். 363);.
மழைக்கண்ணி	மழைக்கண்ணி1 maḻaikkaṇṇi, பெ.(n.) ஓயாது கண்ணினின்று நீர் வடியும் நோயை யுடையவர்; a women with always water in the eyes (சா.அக.);. [மழை + கண்ணி. கண்ணிலிருந்து இடையறாது நீர் வடிவதை மழையென்றும், அத்தகையக் கண்ணையுடையவரை மழைக் கண்ணி என்றும் குறித்தனர்.] மழைக்கண்ணி2 maḻaikkaṇṇi, பெ.(n.) பறவை வகை (யாழ்ப்.);; a kind of bird.
மழைக்கரு	மழைக்கரு maḻaikkaru, பெ.(n.) கார்முகில்; cloud. "மழைக் கருவுயிர்க்கும்.... அட்டில்" (சிலப்.10:143, அரும்.);. [மழை + கரு.]

மழைக்காயிருட்டு	மழைக்காயிருட்டு maḻaikkāyiruṭṭu, பெ.(n.) மழைக்காலிருட்டு (நெல்லை.); பார்க்க; see {}. [மழைக்காலிருட்டு → மழைக்காயிருட்டு.]
மழைக்கால்	மழைக்கால் maḻaikkāl, பெ.(n.) பெய்யும் நிலையில் கரு நிறத்துடன் இறங்கும் மேகக் கால்; dark clouds descending in columns and indicating rain. [மழை + கால்.]
மழைக்காலம்	மழைக்காலம் maḻaikkālam, பெ.(n.) மாரிக்காலம்; rainy season. [மழை + காலம்.]
மழைக்காலிருட்டு	மழைக்காலிருட்டு maḻaikkāliruṭṭu, பெ.(n.) மழைபெய்யுங் காலத்து இரவி லுண்டாம் செறிந்த இருள்; dense darkness of a rainy night. "மழைக் காலிருட்டிலும் மந்தி கொம்பு விட்டுக் கொம்பு பாயும்" (பழ.);. [மழைக்கால் + இருட்டு.]
மழைக்காலிருள்	மழைக்காலிருள் maḻaikkāliruḷ, பெ.(n.) மழைக்காலிருட்டு பார்க்க; see {}. "மழைக் காலிருளின் எதிர்ப்பட லருமையான்" (திருக்கோ.260, துறைவிளக்.);. [மழைக்காலிருட்டு → மழைக்காலிருள்.]
மழைக்காற்று	மழைக்காற்று maḻaikkāṟṟu, பெ.(n.) சீந்தல் காற்று, குளிர்ந்த காற்று; most and cold weather. [மழை + காற்று.]
மழைக்கிளி	மழைக்கிளி maḻaikkiḷi, பெ.(n.) 1. மழை பெய்து விட்டவுடன் காணப்படும் வெட்டுக் கிளி வகை (வின்.);; a kind of grasshopper as appearing after the rains. 2. கிளி வகை; large Indian parakeet, palacornis [மழை + கிளி.] [p]
மழைக்குணம்	மழைக்குணம் maḻaikkuṇam, பெ.(n.) மழைத்தோற்றம் (வின்.); பார்க்க; see {}. [மழை + குணம்.]

மழைக்குயில்	மழைக்குயில் maḻaikkuyil, பெ.(n.) தலையிலாக் குருவி (பிங்.);; swallow, as visitant in rainy season. [மழை + குயில்.]
மழைக்குறி	மழைக்குறி maḻaikkuṟi, பெ.(n.) மழைத் தோற்றம் (வின்.); பார்க்க; see {}. [மழை + குறி.]
மழைக்கோலம்	மழைக்கோலம் maḻaikālam, பெ.(n.) மழைத்தோற்றம் (வின்.); பார்க்க; see {}. [மழை + கோலம்.]
மழைக்கோள்	மழைக்கோள் maḻaikāḷ, பெ.(n.) வெள்ளி (சுக்கிரன்); கோள்; Venus, as the rain indicating planet. "மழைக்கோல் பொலியு நற்றினம்" (அரிசமய.பராங்.22);. [மழை + கோல்.]
மழைக்கோளாறு	மழைக்கோளாறு maḻaikāḷāṟu, பெ.(n.) 1. மழைத்தோற்றம் பார்க்க; see {}. 2. புயலெடுக்கை; changeable stormy weather, unfavourable to navigation. [மழை + கோளாறு.]
மழைச்சாடை	மழைச்சாடை maḻaiccāṭai, பெ.(n.) மழைத் தோற்றம் (இ.வ.); பார்க்க; see {}. [மழை + சாடை.]
மழைச்சிலை	மழைச்சிலை maḻaiccilai, பெ.(n.) வானவில்; rainbow. "மழைச் சிலையால் வழி தோரண மிட்டனன் வாசவனே" (தக்கயாகப். 182);. [மழை + சிலை. சிலை = வில்.]
மழைத்தண்ணீர்	மழைத்தண்ணீர் maḻaittaṇṇīr, பெ.(n.) மழைநீர் பார்க்க; see {}. [மழை + தண்ணிர். நீர் → தண்ணீர்.]
மழைத்தாரை	மழைத்தாரை maḻaittārai, பெ.(n.) விடாது பெய்யும் மழைநீர் (யாழ்.அக.);; continuous shower of rain. [மழை + தாரை.]

மழைத்துளி	மழைத்துளி maḻaittuḷi, பெ.(n.) மழை நீர்ச் சொட்டு (வின்.);; rain drop. [மழை + துளி.]
மழைத்தூவல்	மழைத்தூவல் maḻaittūval, பெ.(n.) மழைத் தூறல் (வின்.); பார்க்க; see {}. [மழை + தூவல்.]
மழைத்தூற்றல்	மழைத்தூற்றல் maḻaittūṟṟal, பெ.(n.) மழைத்தூறல் (வின்.); பார்க்க; see {}. [மழை + தூற்றல்.]
மழைத்தூறல்	மழைத்தூறல் maḻaittūṟal, பெ.(n.) சிறு திவலையாகத் தூற்றும் மழை; drizzling rair [மழை + தூறல்.]
மழைத்தோற்றம்	மழைத்தோற்றம் maḻaittōṟṟam, பெ.(n.) மழை வருவதற்குரியதான மந்தாரம், முகில் மூட்டம் (வின்.);; clouded sky, as indicating rain. [மழை + தோற்றம்.]
மழைதாங்கி	மழைதாங்கி maḻaitāṅgi, பெ.(n.) கொங்காணி (இ.வ.);; rain-cap, covering against rain made of palm leaf. [மழை + தாங்கி.] [p]
மழைதுமித்தல்	மழைதுமித்தல் maḻaidumiddal, பெ.(n.) மழைத்தூறல் (வின்.);பார்க்க; see {}. [மழை + துமி-த்தல்.]
மழைநீர்	மழைநீர் maḻainīr, பெ.(n.) மழையினின்று கிடைத்த நீர்; rain water. [மழை + நீர்.]

மழைப்பாட்டம்	மழைப்பாட்டம் maḻaippāṭṭam, பெ.(n.) ஒருமுறை கனமாக மழை பெய்கை (வின்.);; a shower of rain. [மழை + பாட்டம்.]
மழைப்புகார்	மழைப்புகார் maḻaippukār, பெ.(n.) மழைத்தோற்றம் பார்க்க; see {}. [மழை + புகார்.]
மழைப்பூங்காரம்	மழைப்பூங்காரம் maḻaippūṅgāram, பெ.(n.) மழைத்தோற்றம் (யாழ்.அக.); பார்க்க; see {}. [மழை + பூங்காரம்.]
மழைபெய்-தல்	மழைபெய்-தல் maḻaibeytal, 1 செ.கு.வி. (v.i.) வானின்று நீர் விழுதல்; to rain. "வான் மழை பெய்கிறது" (உ.வ.);. [மழை + பெய்.]
மழைமரக்கால்	மழைமரக்கால் maḻaimarakkāl, பெ.(n.) ஓராண்டில் பெய்யும் மழையை அளக்கும் அளவு வகை (வின்.);; a kind of rain gauge, unit for computing rainfull during a year. [மழை + மரக்கால்.]
மழைமரம்	மழைமரம் maḻaimaram, பெ.(n.) ஆப்பிரிக்காவிற்கு மேற்கேயுள்ள ஒரு தீவிலுள்ள அதிசய மரம்; region north side a miracle tree on a island to africa. [மழை + மரம்.] இது 40 முதல் 48 அடி உயர முள்ளதாயும் இரவில் இம்மரத்தைச் சுற்றி முகில்கள் கவிந்து கொண்டு ஈரம் வேரினின்று கிளைகளுக்கேறி இலைகளில் வழியாய் ஓர் இரவிற்கு 20,000 கல்லெடை (டன்.); நீர் வடிவதாகச் சொல்லப்படுகிறது.
மழைமாரிச்சண்டை	மழைமாரிச்சண்டை maḻaimāriccaṇṭai, பெ.(n.) கடுஞ்சண்டை (இ.வ.);; violent quarrel, like a rain storm. [மழைமாரி + சண்டை.]
மழைமுகங்காணுதல்	மழைமுகங்காணுதல் maḻaimugaṅgāṇudal, பெ.(n.) மழை பெய்து தளிர்க்கை (வின்.);; being enlivened by rain. [மழைமுகம் + காணுதல்.]

மழையடை	மழையடை maḻaiyaḍai, பெ.(n.) விடாது பெய்யும் மழை; incessant rain. "மழை யடையிலே வரும் விருந்தாளி சத்துரு" (உ.வ.);. [மழை + அடை. இல்முன் முன்றில் ஆனது போல அடைமழை மழையடையானது.]
மழையலர்	மழையலர் maḻaiyalar, பெ.(n.) நீர் (சூடா.);; water. [மழை + அலர்.]
மழையான்	மழையான் maḻaiyāṉ, பெ.(n.) திருமால்; {} "மழை யானுந் திகழ்கின்ற மலரோனென் றிவர்கள்" (தேவா.1064, 9);. [மழை → மழையான்.]
மழையேறு	மழையேறு maḻaiyēṟu, பெ.(n.) இடி; thunder. "நெடுந்தேரினன் மழையேறென வார்த்தான்" (கம்பரா.அதிகா.166);. [மழை + ஏறு.]
மழையொறுத்தகாலம்	மழையொறுத்தகாலம் maḻaiyoṟuttakālam, பெ.(n.) வறண்ட காலம் (வின்.);; drought. [மழை + ஒறுத்தகாலம்.]
மழைவண்ணக்குறிஞ்சி	மழைவண்ணக்குறிஞ்சி maḻaivaṇṇakkuṟiñji, பெ.(n.) முகில் வண்ணப் பூவுள்ள மருதோன்றி (பிங்.);; western ghats blue nail dye. [மழைவண்ணம் + குறிஞ்சி.]
மழைவண்ணன்	மழைவண்ணன் maḻaivaṇṇaṉ, பெ.(n.) மழையான் (வின்.); பார்க்க; see {}. [மழை + வண்ணன்.]
மழைவறங்கூர் - தல்	மழைவறங்கூர் - தல் maḻaivaṟaṅārtal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) மழை பெய்யாதொழிதல்; to become rainless. "பாண்டியனாடு மழைவறங் கூர்ந்து வறுமையெய்தி" (சிலப். உரை பெறு கட்டுரை, பக்.30);. [மழை + வறங்கூர்.]
மழைவீற்றிருத்தல்	மழைவீற்றிருத்தல் maḻaivīṟṟiruttal, பெ.(n.) பருவமழை பெய்கை (சிலப். உரைபெறு கட்டுரை, பக்.30);; raining in season. [மழை + வீற்றிருத்தல்.]

மள்கு - தல்	மள்கு - தல் maḷkudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) குறைதல்; to be deficient. defective. "மல்கலில் பெருங் கொடை" (கம்பரா. கார்கால.104);. [முள் → மள் → மள்கு- (வே.க.4:59);.]
மள்ளம்	மள்ளம் maḷḷam, பெ.(n.) மள்ளல் (பிங்.); பார்க்க; see {}. [மள்ளல் → மள்ளம்.]
மள்ளல்	மள்ளல் maḷḷal, பெ.(n.) வலிமை (திவா.);; strength, power, robustness. [மள் → மள்ளல்.]
மள்ளர்	மள்ளர் maḷḷar, பெ.(n.) மள்ளன் பார்க்க; see {}. [மள் → மள்ளர்.]
மள்ளன்	மள்ளன் maḷḷaṉ, பெ.(n.) 1. திண்ணியோன் (பிங்.);; strong, powerful person. 2. படைவீரன்; warrior. "களம்புகு மள்ளர்" (கலித்.106); 3. படைத்தலைவன் (சூடா.);; commander, millitary chief. 4. இளைஞன்; youth. "பொருவிறல் மள்ள" (திருமுரு.262);. 5. மருத நிலத்தில் வாழ்வோன் (திவா.);; inhabitant of agricultural tracts. "மள்ளருழுபக டுரப்புவார்" (கம்பரா.நாட்.18);. 6. குறிஞ்சி நிலத்தில் வாழ்வோன் (சூடா.);; inhabitant of hilly tracts. [முள் → மள் → மள்ளன் (வே.க.4:5);.]
மள்ளான்	மள்ளான் maḷḷāṉ, பெ.(n.) குதிரை வகை (அசுவசா.152);; a species of horse.
மள்ளு	மள்ளு maḷḷu, பெ.(n.) கைம்மரம் (வின்);; rafter.
மளமள - த்தல்	மளமள - த்தல் maḷamaḷattal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) மரக்கொம்பு முதலியன முறியும்போது ஒளியெலுப்புதல்; to crash, rattle, sound loudly, as branches in snaping.

மளமளப்பு	மளமளப்பு maḷamaḷappu, பெ.(n.) முறிதற் குறிப்புள்ள ஒலி; snapping noise. [மளமள → மளமளப்பு.]
மளமளெனல்	மளமளெனல் maḷamaḷeṉal, பெ.(n.) 1. ஓர் ஒலிக்குறிப்பு; onom, expr. signifying rattling, crashing. 2. விரைவுக் குறிப்பு quickness. "மளமளென நொறுக்கி" (இராமநா.சுந்.20);. [மளமள + எனல்.]
மளாரட்டியெனல்	மளாரட்டியெனல் maḷāraṭṭiyeṉal, பெ.(n.) மளாரெனல் (யாழ்.அக.); பார்க்க; see {}. [மளாரெனல் → மளாரட்டியெனல்.]
மளாரெனல்	மளாரெனல் maḷāreṉal, பெ.(n.) ஓர் ஒலிக்குறிப்பு; onom. expr. signifying crashing, cracking. "மளாரென முறிந்தது" (உ.வ.);. [மளார் + எனல்.]
மளிக்காரம்	மளிக்காரம் maḷikkāram, பெ.(n.) அரிதாரம்; yellow orpiment (சா.அக.);.
மளிகாரம்	மளிகாரம் maḷikāram, பெ.(n.) வெண்காரம் (சங்.அக.);; borax.
மளிகை	மளிகை maḷigai, பெ.(n.) பலசரக்கு; grocery. தெ. மளிகா [வணிகம் → வணிகை → மளிகை.]
மளிகைக்கடை	மளிகைக்கடை maḷigaiggaḍai, பெ.(n.) பலசரக்குக் கடை (இக்.வ.);; grocery shop. [மளிகை + கடை.]

மளிகைச்செட்டி	மளிகைச்செட்டி maḷigaicceṭṭi, பெ.(n.) 1. பலசரக்கு வணிகர்; grocer. 2. செட்டிச் சாதி வகை; a {} caste. [மளிகை + செட்டி.]
மளுக்கெனல்	மளுக்கெனல் maḷukkeṉal, பெ.(n.) மளாரெனல் பார்க்க; see {}. "மரக்கிளை மளுக்கென முறிந்தது" (உ.வ.);. [மளுக்கு + எனல்.]
மளுங்கு	மளுங்கு maḷuṅgu, பெ.(n.) ஓர் உயிரி; a Creature (சா.அக.);.
மளை	மளை maḷai, பெ.(n.) கற்றாழை; aloe (சா.அக.);.
மற்கடம்	மற்கடம் maṟkaḍam, பெ.(n.) மர்க்கடம் பார்க்க; see {}. "வாதமாமகன் மற்கடம் விலங்கு" (திவ்.பெரியதி.5, 8, 2);.
மற்கடி	மற்கடி maṟkaḍi, பெ.(n.) பூனைக் காஞ்சொறி; a plant, cowhage (சா.அக.);.
மற்கரை	மற்கரை maṟkarai, பெ.(n.) 1. குகை; cave. 2. மலடி; barren woman.
மற்கலி	மற்கலி maṟkali, பெ.(n.) ஆசீவக மதத்தார் வணங்கும் இறைவன்; Lord of the {}. "என்றது மற்கலிதானே யிறை" (நீலகேசி, ஆசிவக.3);.
மற்கலிநூல்	மற்கலிநூல் maṟkalinūl, பெ.(n.) ஆசீவகமத நூல்; the scriptures of the {} by {}. "மற்கள நூலின் வகையாது வென்ன" (மணிமே. 27:165);.
மற்கு	மற்கு maṟku, பெ.(n.) சினம் (அக.நி.);; wrath, anger.

மற்குணம்	மற்குணம்1 maṟkuṇam, பெ.(n.) முகட்டுப் பூச்சி; bug. "மற்குணத் தொகுதிபோற் பிசைந்து" (பாரத.வாரண.9);. மற்குணம்2 maṟkuṇam, பெ.(n.) போர்க் குணம்; war attitude. [மல் + குணம்.]
மற்கூத்து	மற்கூத்து maṟāttu, பெ.(n.) மல்2, 4 (சிலப். 3:14, உரை); பார்க்க; see mal. [மல் + கூத்து.]
மற்கோல்	மற்கோல் maṟāl, பெ.(n.) பகை (அக.நி.);; hatred, enmity.
மற்சரம்	மற்சரம் maṟcaram, பெ.(n.) 1. பொறாமை (சங்.அக.);; envy. 2. போட்டி (இ.வ.);; rivalry. [மாச்சரியம் → மற்சரம் (கொச்சை);.]
மற்சரி - த்தல்	மற்சரி - த்தல் maṟcarittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) போட்டியிடுதல் (இ.வ.);; to compete.
மற்சாதனம்	மற்சாதனம் maṟcātaṉam, பெ.(n.) ஒரு காலை வயிற்றில் அழுத்தி மடித்தும் மற்றைக் காலைத் தொடையருகே யூன்றியும் கைமாறிப் புறங்காலைக் கட்டியிருக்கும் ஆசன வகை (தத்துவப்.107, உரை);; a posture which consists in sitting with one foot pressed against the abdomen and with the other foot pressed close to the thigh against the ground, the hands passing behind the clasping the feet crosswise.
மற்பயிலிடம்	மற்பயிலிடம் maṟpayiliḍam, பெ.(n.) மற் போர் கற்குங் கூடம் (பிங்.);; ground where athletic exercise are practised wrestling. [மல் + பயிலிடம்.]
மற்புறு	மற்புறு maṟpuṟu, பெ.(n.) கார்போகவரிசி; babehi seeds (சா.அக.);.
மற்ற	மற்ற maṟṟa, வி.அ.(adj.) மற்றை (கொ.வ.); பார்க்க; see {}. [மற்றை → மற்ற.]
மற்றஞ்செரிச்சான்	மற்றஞ்செரிச்சான் maṟṟañjericcāṉ, பெ.(n.) உப்பு; salt (சா.அக.);.

மற்றது	மற்றது maṟṟadu, பெ.(n.) ஏனையது; the other. [மற்று → மற்றது.]
மற்றநாள்	மற்றநாள் maṟṟanāḷ, பெ.(n.) 1. மற்றாநாள்,1 பார்க்க; see {}. 2. நாளை நின்று மறுநாள் (நாஞ்.);; day after tomorrow. [மற்று → மற்ற + நாள்.]
மற்றப்படி	மற்றப்படி maṟṟappaḍi, பெ.(n.) வேறு வகையில் (இக்.வ.);; else, otherwise. "மற்றப்படி வேறு எதுவும் இல்லை" (உ.வ.);. [மற்று → மற்ற + படி.]
மற்றம்	மற்றம் maṟṟam, பெ.(n.) ஆற்றோரத்தில் சரிந்து தாழ்ந்துள்ள நிலம் (செந்.xiii.172);; low-lying land sloping towards a river. [மற்று → மற்றம்.]
மற்றமாகாள்	மற்றமாகாள் maṟṟamākāḷ, பெ.(n.) மருளூமத்தை; a kind of dhatura (சா.அக.);.
மற்றவன்	மற்றவன் maṟṟavaṉ, பெ.(n.) ஏனையவன்; the other one. [மற்று → மற்றவன்.]
மற்றாநாள்	மற்றாநாள் maṟṟānāḷ, பெ.(n.) 1. மறுநாள்; next day, morrow. 2. பிற்றை நாளின் மறுநாள் (இ.வ.);; day after the next. [மறு → மற்றா + நாள்.]
மற்று	மற்று1 maṟṟu, பெ.(n.) 1. ஓர் அசைநிலை (தொல்.சொல்.264);; an expletive. 2. வினை மாற்றுக் குறிப்பு (நன்.433);. 3. பிறிதுப் பொருட் குறிப்பு (நன்.433);; a term meaning other, another. [மறு → மற்று (வே.க.4:77);.] மற்று2 maṟṟu, பெ.(n.) 1. மறுமையும் (வின்.);: again. 2. பின்; subsequently, afterwards. 3. மற்றப்படி பார்க்க; see {}.

மற்றும்	மற்றும் marṟum, பெ.(n.) 1. மேலும்; besides. 2. மீண்டும்; again. "உடைமை மயலாகு மற்றும் பெயர்த்து" (குறள், 344);. [மற்று → மற்றும்.]
மற்றும்படி	மற்றும்படி marṟumbaḍi, வி.எ. (adv.) மற்றப்படி பார்க்க; see {}. [மற்றபடி → மற்றும்படி.]
மற்றை	மற்றை marṟai, வி.அ.(adj.) பிற (நன்.434);; other. [மற்று → மற்றை.]
மற்றைப்படி	மற்றைப்படி marṟaippaḍi, பெ.(n.) மற்றப்படி பார்க்க; see {}. [மற்றப்படி → மற்றைப்படி.]
மற்றொழில்	மற்றொழில் marṟoḻil, பெ.(n.) மற்போர்; art of wrestling. "மற்றொழிலுந் தேர்த் தொழிலும்" (சீவக.1795);. [மல் + தொழில்.]
மற்றொன்று	மற்றொன்று marṟoṉṟu, பெ.(n.) பிரிதொன்று; another thing or matter. "மற்றொன்று சூழினும்" (குறள், 380);. [மற்று + ஒன்று.]
மற்றொன்றுவிரித்தல்	மற்றொன்றுவிரித்தல் marṟoṉṟuvirittal, பெ.(n.) நூற்குற்றம் பத்தனுள் எடுத்துக் கொண்ட பொருளை விடுவித்துப் பிறிதொன்று கூறுதலாகிய குற்றம் (நன்.12);; digression, introducing extraneous matter, one of ten {} (q.v.);. [மற்றொன்று + விரித்தல்.]
மற்றோ	மற்றோ marṟō, வியப்பு, இரக்கங்களைக் குறிக்குஞ் சொல் (யாழ்.அக.); a word indicative of surprise or pity. [மற்று → மற்றோ.]
மற்றோதயமூலி	மற்றோதயமூலி marṟōtayamūli, பெ.(n.) நிலப்பனை; ground palm (சா.அக.);.

மற - த்தல்	மற - த்தல் maṟattal, 3 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. அயர்த்தல்; to forget. "மறவற்க மாசற்றார் கேண்மை" (குறள், 106);. 2. அசட்டை செய்தல்; to neglect, disregard. 3. ஒழித்தல்; to put aп end to. to give up. "மறத்தல் வெகுளியை யார்மாட்டும்" (குறள், 303);. [முல் → மல் → மல. மலத்தல் = மயங்குதல். மல → மலங்கு → மலக்கு → மலக்கம். மலக்கம் = மயக்கம், கலப்பு. மலங்கு = பாம்புடம்பும் மீன்வாலுங் கலந்த நீருயிரி. மலங்கு → மதங்கு → மதக்கம் = மயக்கம். மதங்கு → மறங்கு, மறங்குதல் = மயங்குதல். மல் → மலை → மலைவு. மலைத்தல் → மயக்குதல். மலம் → மதம் → மறம் = மயக்கம். மறம் → மற (மு.தா.177);. முள் → மள் → மரு → மறு = குற்றம். மறுத்தல் = இல்லையென்று சொல்லாமல் மறைத்தல். மறு → மற. மறத்தல் = மனத்தில் மறையப் பெறுதல்.]
மறக்கருணை	மறக்கருணை maṟakkaruṇai, பெ.(n.) அருட்கருணை; divine grace that chastise. "சூரனை மறக்கருணை யீந்து பணிகொண்டில யெனில்" (அருட்பா. v, தெய்வமணி.21);. [மறம் + Skt. கருணை.]
மறக்களம்	மறக்களம் maṟakkaḷam, பெ.(n.) போர்க் களம்; battle field. "மறக்கள மருங்கின்... உயிர்த் தொகை யுண்ட" (சிலப். 27:11);. [மறம் + களம்.]
மறக்களவழி	மறக்களவழி maṟakkaḷavaḻi, பெ.(n.) போரிற் பகையழிக்கும் அரசனை உழும் வேளாளனாக மிகுத்துக் கூறும் புறத்துறை (புறநா. 373);; theme describing a kings as ploughing the field of battle. [மறக்களம் + வழி.]
மறக்களவேள்வி	மறக்களவேள்வி maṟakkaḷavēḷvi, பெ.(n.) களவேள்வி (புறநா.372);; theme praising a warrior killing his enemies, opp. to {}. "யாங்கணு மறக்கள வேள்வி செய்வோ யாயினை" (சிலப். 28:131);. [மறக்களம் + வேள்வி.]
மறக்கற்பு	மறக்கற்பு maṟakkaṟpu, பெ.(n.) தன் சீற்றத்தாற் கடுஞ்செயல் தோற்றுவிக்குங் கற்பு; militant chastity, which impels a woman to do terrible deeds, opp. to {}. "வீரபத்தினி மறக் கற்புடையாள்" (சிலப்.பதிக. 42, உரை);. [மறம் + கற்பு.]
மறக்காஞ்சி	மறக்காஞ்சி maṟakkāñji, பெ.(n.) போரில் விழுப்புண் பெற்ற வீரன் தன் வாழ்க்கை வேண்டாது அப்புண்ணைக் கிழித்துக் கொண்டு இறத்தலைக் கூறும் புறத் துறை (தொல்.பொருள்.79, உரை);; [மறம் + காஞ்சி.]
மறக்குடி	மறக்குடி maṟakkuḍi, பெ.(n.) 1. வீரகுலம்; warrior tribe. "பழைய மறக்குடியிற் பேதையானவள்" (பு.வெ.21, உரை);. 2. மறப்பண்பு நிறைந்த தமிழர்கள்; warrior of Tamilar race. [மறம் + குடி.]

மறங்கு - தல்	மறங்கு - தல் maṟaṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கலங்குதல்; to be bewildered. "கீழ்தான்.... மறங்குமா மற்றொன் றுரைத்து (நாலடி, 342);. [முல் → மல் → மல. மலத்தல் = மயங்குதல். மல → மலங்கு → மலக்கு → மலக்கம். மலக்கம் = மயக்கம். மலங்கு = பாம்புடம்பும் மீன்வாலுங் கலந்து நீருயிரி. மலங்கு → மதங்கு → மதக்கம் = மயக்கம். மதங்கு → மறங்கு (மு.தா.177);.]
மறச்செவி	மறச்செவி maṟaccevi, பெ. (n.) கரிசு (பாவம்); பயக்கும் மொழிகளைக் கேட்குங் காது; ear that listens, to sinful things. "அறச்செவி திறந்து மறச்செவி யடைத்து" (மணிமே. 9:60);. [மறம் + செவி.]
மறத்தி	மறத்தி maṟatti, பெ.(n.) 1. வீரப்பெண்; woman of courage. 2. மறக்குடிப் பெண்; a woman one of Tamilar race. 3. பாலை நிலப் பெண் (திவா.);; woman of desert tracts. "கரியகண்ணை யுடைய மறத்தி" (புறநா.181, உரை);. 4. குறிஞ்சி நிலப் பெண் (பிங்.);; woman of hilly tracts. [மறம் → மறத்தி]
மறத்துப்போ	மறத்துப்போ1 maṟattuppōtal, 8 செ.கு.வி.(v.i.) மறுத்துப்போ-, (வின்.); பார்க்க; see {}. [மறுத்துப்போ- → மறத்துப்போ-.]
மறத்துப்போ - தல்	மறத்துப்போ - தல் maṟattuppōtal, 8 செ.கு.வி.(v.i.) உணர்வு குன்றுதல்; insensation.
மறத்துறை	மறத்துறை maṟattuṟai, பெ.(n.) 1. கரிசு (பாவ); நெறி; sinful way. "மறத்துறை கடிந்தவேன் மன்னர் மன்னனே" (பாகவத.1, பரீட்சித்துச் சாப.40);. 2. வீரச்செயல்கள்; heroic exploits. "மறத்துறை விளங்கிய மன்னவன் கோயிலும்" (சிலப்.14:12);. [மறம் + துறை.]
மறதி	மறதி maṟadi, பெ.(n.) நினைவின்மை; forgetfulness. [மற → மறதி.]
மறதிக்காரன்	மறதிக்காரன் maṟadikkāraṉ, பெ.(n.) நினைவாற்றல் குறைந்தவன் (வின்.);; forgetful person. [மறதி + காரன்.]
மறந்துதூங்கு - தல்	மறந்துதூங்கு - தல் maṟandudūṅgudal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) நினைவற்றுத் தூங்குதல்; deep sleep due to exhaution. [மறந்து + தூங்கு.]

மறநிலை	மறநிலை maṟanilai, பெ.(n.) வீரத்தின் படி நிலை; stages of bravery. மறநிலைகள்: மறம் = வீரம்; துணிவு = வினை முயற்சிக் கேற்ற வீரம்; துணிச்சல் = நிலைமைக்கு மிஞ்சிய வீரம்; உரன் அல்லது திடம் அல்லது திண்மை = மனவுறுதி; திடாரிக்கம் = தைரியம்; திண்ணக்கம் = நெஞ்சழுத்தம்;தறுகண்மை = இறப்பிற்கஞ்சாத வீரம் (சொல்.58);.
மறநிலைப்பொருள்	மறநிலைப்பொருள் maṟanilaipporuḷ, பெ.(n.) வெற்றி, திறை, தண்டம் முதலியவற்றால் அரசன் தேடிய பொருள் (பிங்.);; wealth of a king obtained by victory, tribute, penality, fine etc. [மறநிலை + பொருள்.]
மறநிலையறம்	மறநிலையறம் maṟanilaiyaṟam, பெ.(n.) அரசன் பகையறுத்து நாட்டினைக் காவல் புரியும் அறச்செயல் (பிங்.);; kingly virtue of vanquishing enemies in the interests of his country. [மறநிலை + அறம்.]
மறநிலையின்பம்	மறநிலையின்பம் maṟanilaiyiṉpam, பெ.(n.) வீரச்செயல், ஏறுதழுவல், இலக்க மெய்தல், வலிதிற்கோடல் முதலியவற்றால் விரும்பிய பெண்ணை அரசன் அடையும் இன்பம் (பிங்.);; happiness of a king who wins his bride by feat of arms, as bull - baiting, archery, etc. [மறநிலை + இன்பம்.]
மறப்பிலி	மறப்பிலி maṟappili, பெ.(n.) கடவுள் (யாழ்.அக.);; god. [மறப்பு + இலி.]
மறப்பு	மறப்பு1 maṟappu, பெ.(n.) மறதி பார்க்க; see {}. "மறப்பறியே னொள்ளமர்க் கண்ணாங் குணம்" (குறள், 1125);. [மற → மறப்பு.] மறப்பு2 maṟappu, பெ.(n.) மறுப்பு பார்க்க; see {}. [மறுப்பு → மறப்பு (கொ.வ.);.]
மறப்புகழ்	மறப்புகழ் maṟappugaḻ, பெ.(n.) வீரச் செயலால் வரும் புகழ்; renown got by valourous deeds. "மறப்புகழ் நிறைந்த மைந்தினோன்" (புறநா.290);. [மறம் + புகழ்.]

மறப்புலி	மறப்புலி maṟappuli, பெ.(n.) 1. கொடிய புலி; ferocious tiger. "மேற்சென்று பாய்தல் மறப்புலி தனக்கு மாமோ" (சீவக.752);. 2. அரிமா; lion. [மறம் + புலி.]
மறம்	மறம்1 maṟam, பெ.(n.) 1. வீரம்; valour, bravery. "மறவா ளேந்திய நிலந்தரு திருவி னெடியோன்" (சிலம்.28:2);. 2. சினம் (பிங்.);; anger, wrath. "மேவார் மறத்தொடு..... கடந்த காளை" (புவெ.9:4);. 3. பகை; enmity, hatred. "செங்களத்து மறங்கருதி" (பு.வெ.:1, கொளு);. 4. வலி (பிங்.);; power, strength. "மறங்கெழு மதிலே" (கல்லா.73:29);. 5. வெற்றி; victory. "மற வைத்தனித் திகிரி" (தக்கயாகப்.462);. 6. போர் (பிங்.);; war. 7. கொலைத் தொழில்; killing, murder. "மறந்திருந்தார்" (கலித்.38);. 8. கூற்றுவன் (பிங்.);; {}. 9. கெடுதி (வின்.);; injury. கரிசு பிங்
மறமலி	மறமலி maṟamali, பெ.(n.) யானை (திவா.);; elephant. [மறம் + மலி.]
மறமறெனல்	மறமறெனல் maṟamaṟeṉal, பெ.(n.) ஓர் ஒலிக்குறிப்பு (யாழ்.அக.);; onom. Expr.. of crashing. [மற + மற + எனல்.]
மறமுல்லை	மறமுல்லை maṟamullai, பெ.(n.) வேந்தன் வேண்டியது கொடுப்பவும் கொள்ளாத வீரனது பயன் கருதாநிலையைக் கூறும் புறத்துறை (பு.வெ. 8, 27);; theme describing the wrath of a warrior resenting the act of his king in trying to reward his selfless heroic deeds in a battle. [மறம் + முல்லை.]

மறல்	மறல்1 maṟal, பெ.(n.) 1. பகை (சூடா.);; hate, enmity. 2. பிணக்கு (சூடா.);; disagreement. 3. போர்; fight, war. 4. கூற்றுவன் (சூடா.);; yama. 5. சாவு (சங்.அக.);; death. 6. எழுச்சி (பிங்.);; height, elevation. 7. கூத்துவகை (வின்.);; a dance. [மறம் → மறல்.] மறல்2 maṟal, பெ.(n.) 1. மறதி; forgetfulness. 2. மயக்கம்; delusion. [மற → மறல்.] மறல்3 maṟal, பெ.(n.) 1. மறுக்கை; refusal, declining. "மறலினை மாற்று
மறலி	மறலி1 maṟali, பெ.(n.) 1. மறல்2, 1 (பிங்.); பார்க்க; see {}. 2. மறல்2, 2 (சூடா.); பார்க்க; see {}. [மறல் → மறலி.] மறலி2 maṟali, பெ.(n.) 1. கூற்றுவன் (திவா.);; {}. "மறலி யன்ன களிற்று மிசையோனே" (புறநா.13);. 2. பொறாமை (பிங்.);; envy, jealousy.
மறலு	மறலு1 maṟaludal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மாறுபடுதல்; to oppose. "மன்னரோ டினையவர் மறலி" (சீவக.791);. 2. போர் செய்தல்; to give fight. "தெம்முனையுள்.... மறலுங்கால்" (பு.வெ.10, 5);. [மற → மறல் → மறலு - தல்.] மறலு2 maṟaludal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) கொல்லுதல்; to kill. "வேதியனை மறலப்புகுந் தாருன்னுழையோர்" (உபதேசகா. சிவநாம. 24);. [மற → மறல் → மறலு-தல்.]

மறலை	மறலை maṟalai, பெ.(n.) புல்லறிவாளன்; person of mean understanding. "பொய்யே..... பயனிலசொ னான்கும் மறலையின் வாயினவாம்" (ஏலா.28);. [மற → மறல் → மறலை.]
மறவணம்	மறவணம் maṟavaṇam, பெ.(n.) கரிசு (பாவ); குணம்; sinful trait. "மறவண நீத்த மாசறுகேள்வி அறவணவடிகள்" (மணிமே.2: 60);.
மறவன்	மறவன் maṟavaṉ, பெ.(n.) 1. பாலை நிலத்தான்; inhabitant of the desert tract. 2. மலை வேடன்; inhabitant of the hilly tract, hunter, one belonging to the caste of hunters. "நம்முடைய குலமறவர் சுற்றத்தாரை" (பெரியபு.கண்ணப்ப.55);. 3. மறக்குடியான்; person of {} caste. 4. வீரன்; warrior, hero. "உறினுயி ரஞ்சா மறவர்" (குறள், 778);. . 5. படைத் தலைவன் (சூடா.);; commander, military, chief. 6. கொடியோன்; cruel, wicked person. "மறவர் மறவ" (பெரும்பாண்.455);. [மறம் → மறவன்.]
மறவாணர்	மறவாணர் maṟavāṇar, பெ.(n.) மலைவேடர்; inhabitants of the hilly tract. "வெற்படியின் மேவுகற்றை மறவானர் கொடிகோவே" (திருப்பு.357);. [மறம் + வாணர்.]

மறவி	மறவி1 maṟavi, பெ.(n.) 1. மறதி; forgetfull ness. "பெருமறவியையோ" (நற்.70);. 2. கள் (சூடா.);; intoxication liquor. 3. தேன்; honey. "மறவி பாய் வருக்கை" (அரிச்.பு.நாட்.39);. 4. பதநீர் (சங்.அக.);; sweet toddy. 5. மறதியுள்ளவன்; forgetful person. "மடிவஞ்சனையின் மறவி" (சைவச. ஆசாரிய.18);. [மற → மறவி.] மறவி2 maṟavi, பெ.(n.) 1. இழிவு (சூடா.);; meanness. 2. குற்றம் (பிங்.);; fault. [மற → மறவி.] மறவி3 maṟavi, பெ.(n.) அழுக்காறு (பிங்.)
மறவுரை	மறவுரை maṟavurai, பெ.(n.) தீய அறிவுரை மொழி; unrighteous precept. "மறவுரை நீத்த மாசறு கேள்வியர்" (சிலப்.10:56);. [மறம் + உரை.]
மறவை	மறவை maṟavai, பெ.(n.) வன்கண்மை யுடையது; anything cruel by nature. "மறவையா யென்னுயிர்மேல் வந்தவிம் மருள் மாலை" (சிலப்.7:42);. [மறம் → மற → மறவை.]
மறவோன்	மறவோன் maṟavōṉ, பெ.(n.) 1. வீரன்; warrior. "மறவோன் சேனை" (பெருங். உஞ்சைக். 33, 78);. 2. பத்துக்கு மேற் பதினான்கிற்குட்பட்ட வயதுள்ள ஆண்மகன் (பன்னிருபா.229);; boy between the ages of ten and fourteen. [மறம் → மறவோன்.]
மறனுடைப்பாசி	மறனுடைப்பாசி maṟaṉuḍaippāci, பெ.(n.) எயில் காத்த சின மன்னர் வீர (சொர்க்க); த் துறக்கமடைந்ததைக் கூறும் புறத்துறை (பு.வெ.5, 2, கொளு.);; theme describing the attaining of vira-svarga by valourous kings who die defending their forts. [மறனுடை + பாசி.]
மறாங்கெண்டை	மறாங்கெண்டை maṟāṅgeṇṭai, பெ.(n.) பசிய நீலநிறமுடையதும் 22 1/2 விரலம் வரை வளரக் கூடியதுமான கடல் மீன் வகை; a sea - fish, bluish green, attaining 22 1/2 in. in length, megalops cyprinoides.

மறாட்டியர்	மறாட்டியர் maṟāṭṭiyar, பெ.(n.) மராட்டியர் (வின்.);; the {}. [மராட்டியர் → மறாட்டியர் (இ.வ.);.]
மறாதிக்காய்	மறாதிக்காய் maṟātikkāy, பெ.(n.) சிறு தும்மட்டிக்காய்; a creeper (சா.அக.);.
மறி	மறி1 maṟidal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கீழ் மேலாதல்; to be turned upside down. "மலைபுரை யானை மறிந்து" (பு.வெ.7:9);. 2. மீளுதல் (திவா.);; to return, recede. "மறிதிரை" (கலித்.121);. 3. முதுகிடுதல்; to turn back, retreat. "மைந்தர் மறிய மறங்கடந்து" (பு.வெ.6:14);. 4. விழுதல்; to fall down. "நிழன்மணிப் பன்றி யற்று மறியுமோ" (சீவக.2201);. 5. சாய்தல்; to bend. "எரி மறிந்தன்ன நாவின்" (சிறுபாண்.196);. 6. கிளர்தல்; to rise up, as a wave. "மறிகடல் போன்று" (திவ்.இயற். திருவிருத். 57);. 7. முறுக்குண்ணுதல்; to be twisted. "திரிந்து மறிந்துவீழ் தாடி" (கலித்.15);. 8. பலகாலுந் திரிதல்; to go about often, to walk to and fro. "நயனாடி நட்பாக்கும் வினைவர்போன் மறிதரும்" (கலித்
மறிக்கல்	மறிக்கல் maṟikkal, பெ.(n.) சுக்கான்கல் (யாழ்.அக.);; lime kunkar.
மறிக்குளம்பு	மறிக்குளம்பு maṟikkuḷambu, பெ.(n.) மான்குளம்பு; loof of deer. [மறி + குளம்பு.]
மறிகாணுதல்	மறிகாணுதல் maṟikāṇudal, பெ.(n.) குதிரை, மான் முதலியன குட்டிபோடுகை (வின்.);; foaling, as of a mare, deer, etc. [மறி + காணுதல்.]

மறிகால்	மறிகால் maṟikāl, பெ.(n.) மறுகால்1 (இ.வ.); பார்க்க; see {}. [மறுகால் → மறிகால்.]
மறிசல்	மறிசல் maṟisal, பெ.(n.) அணை (இ.வ.);; dam, weir. [மறி = தடு. மறி → மறியல் → மறிசல் = தடுத்துக்கட்டும் அணை.]
மறிஞ்சிப்பாரை	மறிஞ்சிப்பாரை maṟiñjippārai, பெ.(n.) மீன் வகை; a kind of fish, caranx diedaba. [p] மறிஞ்சிப்பாரை maṟiñjippārai, பெ. (n.) குதிரை போன்ற ஒரு வகை மீன், horse mackesal.
மறித்து	மறித்து maṟittu, வி.எ. (adv.) மறித்தும் பார்க்க; see {}, "மறித்தாங் கிழிந்து" (மணிமே.10:88);. [மறித்தும் → மறித்து.]
மறித்தும்	மறித்தும் maṟittum, வி.எ. (adv.) மீட்டும்; again, besides. "வேலானை மறித்துங் காண்க" (சீவக.1225);. [மறு → மறி → மறித்தும்.]
மறிதரல்	மறிதரல் maṟidaral, பெ.(n) மீளுகை (பிங்.); returning, coming back. [மறு → மறி → மறிதரல்.]
மறிந்து	மறிந்து maṟindu, பெ.எ. (adv.) மறித்தும் பார்க்க; see {}. "மறிந்து வந்தனரே மாற்றோர்" (பெருங்.மகத.19, 80);. [மறித்தும் → மறித்து → மறிந்து.]
மறிப்பு	மறிப்பு maṟippu, பெ.(n.) மறியல் (இ.வ.);; strike. [மறு → மறி → மறிப்பு.]
மறிபடு - தல்	மறிபடு - தல் maṟibaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தடுக்கப்படுதல்; to be stopped, as the water of a river. 2. இடையூறுபடுதல் (கோயிலொ.13);; to be hindered, as a business. [மறு → மறி + படு-.]

மறிமலம்	மறிமலம் maṟimalam, பெ.(n.) மறிபட்ட மலம்; constiputed bowels. [மறி + மலம்.]
மறிமாங்காய்	மறிமாங்காய் maṟimāṅgāy, பெ.(n.) ஒருவகை மாங்காய்; a kind of mango. [மறுமாங்காய் → மறிமாங்காய் (கொ.வ.); பருவமல்லாக் காலத்துப் பூத்துக் காய்க்கும் மாவை மறுமாங்காய் என்பர்.]
மறியல்	மறியல் maṟiyal, பெ.(n.) 1. நிறுத்துகை; stopping, detaining, checking, confining. 2. தடை (வின்.);; detention. 3. வழக்கிற் செய்யும் தடையுத்தரவு; injunction. 4. காவற்கூடம்; prison, jail. 5. செயல்பாடு நடக்கவொட்டாதபடி தடுத்து நிறுத்துகை (கொ.வ.);; picketting (colloq.);. 6. வேலை நிறுத்தம்; strick. ஆலைப் பணியாளர்கள் வாயிலை அடைத்து மறியல் செய்தனர். 7. போராட்ட வகை, பணியாளர்கள் வேலைக்குச் செல்லாமல் தடுத்து நிறுத்தும் போராட்டம்; a kind of agitation. [மறு → மறி → மறியல்.] மறியல் maṟiyal, பெ. (n.) சிறைச்சாலை jail; prison. (யாழ்ப்.);. [மறி-மறியல்]
மறியற்கடுதாசி	மறியற்கடுதாசி maṟiyaṟkaḍutāci, பெ.(n.) சிறையிலடைக்கக் கொடுக்கும் உத்தரவு (சப்.);; warrant of commitment, order for imprisonment. [மறியல் + கடுதாசி.]
மறிவு	மறிவு maṟivu, பெ.(n.) 1. திரும்புகை; return. "மறிவிலாச் சிவகதி" (அருட்பா.v, செவியறி. 6);. 2. கேடு (ஐங்குறு.அரும்.);; ruin. [மறு → மறி → மறிவு.]

மறு	மறு1 maṟuttal, 11 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. இல்லை யென்னுதல்; to refuse, deny, disown. "அவர் மறுத்தகறல் காணா" (கம்பரா.மிதிலைக்.125);. 2. தடுத்தல்; to object, check, contradict. "மறுத்து மறுத்து மைந்தர் சார" (கலித்.104);. 3. எதிர்ப்பு எழுப்புதல்; to confute, refute the opinion or argument of another. "உடன்படன்மறுத்தல்" (நன்.11);. 4. நீக்குதல்; to put away, reject. "கொல்லான் புலாலை மறுத்தானை" (குறள், 260);. 5. மறி2 - 2, 6 பார்க்க; see {} 2,6. மறு2 maṟuttal, 3 செ.கு.வி.(v.i.) 1. வெட்குதல் (சூடா.);; to be ashamed. 2. இல்லாமற்போதல்; to cease to be. "இப்பேறுதான் ஒரு நாளுண்டாய் மற்றை நாள் மறுக்கையின் றிக்கே" (ஈடு.2 7, 7);. மறு3 maṟu, பெ.(n.) 1. குற்றம் (பிங்
மறுக்க	மறுக்க maṟukka, திரும்ப (இ.வ.); again. "மறுக்க நீ வரக்கூடாது" (உ.வ.);. [மறுகால் → மறுக்கா → மறுக்க (வே.க.4:70);]
மறுக்கடி	மறுக்கடி maṟukkaḍi, பெ.(n.) 1. மறுக்கம், 2 (நாஞ்.); பார்க்க; see {}, 2. துன்பம்; whirling. [மறுக்கம் → மறுக்கடி. ஒ.நோ.நெருக்கம் → நெருக்கடி.]
மறுக்கம்	மறுக்கம் maṟukkam, பெ.(n.) 1. சுழற்சி; whirling, unsteadiness. 2. துன்பம்; distress. "திறைகொடா மன்னவரை மறுக்கஞ்செய்யும் பெருமையார்" (தேவா.17, 4);. 3. மனக்கலக்கம்; perplexity. "மன்பதை மறுக்கத் துன்பங் களைவோன்" (பரிபா.15 52);. [முள் → மள் → மரு →மருள் = மயக்கம். மருள் → மருட்கை = மயக்கம், வியப்பு. மரு → மருமம் → மம்மம் → மம்மர் = மயக்கம். மம்மம் → மம்மல் = அந்திநேரம், மயக்கம், காமம், கல்லாமை. மரு → மறு → மறுகு → மறுக்கம் = மயக்கம் (மு.தா.178);.]
மறுக்களி	மறுக்களி1 maṟukkaḷittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) மறுத்தல்; to deny. [மறு → மறுக்களி-. ஒ.நோ. ஒரு → ஒருக்களி-.] மறுக்களி2 maṟukkaḷittal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) நோய் முதலியன திரும்புதல்; to return, relapse, as disease. [மறு மறுக்களி-.]

மறுக்களித்துப்பேசு - தல்	மறுக்களித்துப்பேசு - தல் maṟukkaḷidduppēcudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) தான் சொன்னதை மறுத்துப் பேசுதல் (இ.வ.);; to go back upon one's words, to retract, to contradict. [மறுக்களித்து + பேசு-.]
மறுக்காரங்காய்	மறுக்காரங்காய் maṟukkāraṅgāy, பெ.(n.) ஒருவகைக் காய்; a kind of fruit (சா.அக.);.
மறுக்காரை	மறுக்காரை maṟukkārai, பெ.(n.) மருக்காரை (வின்.); பார்க்க; see {}. [மருக்காரை → மறுக்காரை (கொ.வ.);.]
மறுக்கு	மறுக்கு1 maṟukkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) மறுக்கம் பார்க்க; see {}. "மறுக்கினோ டிரியல் போயுற" (கம்பரா. பள்ளிபடை.108);. [மறுக்கம் → மறுக்கு-.] மறுக்கு2 maṟukkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. மனத்தைக் கலக்குதல் (திவ். திருவாய்.4, 9, 6);; to perplex. 2. மருக்கு-, பார்க்க; see marukku-. [முறுகு → மறுகு → மருக்கு- (வே.க.4:73);.] மறுக்கு3 maṟukkudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) எண்ணெய் முதலியவற்றால் தொண்டை கரகரத்தல் (இ.வ.);; to be irritated in the throat. [மறுக்கம் → மறுக்கு-.]
மறுக்குத்து	மறுக்குத்து maṟukkuttu, பெ.(n.) செடிவகை (சங்.அக.);; a shrub, chlrongia globra.
மறுக்கை	மறுக்கை maṟukkai, பெ.(n.) மரிக்கனிரும்பு (இ.வ.); பார்க்க; see {}.
மறுக்கொள்ளி	மறுக்கொள்ளி maṟukkoḷḷi, பெ.(n.) தீயான் (இ.வ.);; dishonest person. [மறு + கொள்ளி. கொள்ளி = கொண்டவன். மறு = குற்றம். ஒ.நோ. அச்சங்கொள்ளி.]
மறுக	மறுக maṟuga, வி.எ.(adv.) மறுக்க (இ.வ.); பார்க்க; see {}. [மறுக்க → மறுக.]

மறுகரை	மறுகரை mar̠ugarai, பெ.(n.) எதிர்க்கரை; opposite shore, shore beyond. "குலைகட்டி மறுகரையை யதனாலேறி" (திவ்.பெருமாள்.10, 7);. [மறு + கரை.]
மறுகல்	மறுகல் mar̠ugal, பெ.(n.) 1. சுழற்சி; whirling, unsteadiness. 2. கலங்குகை (திவ். திருவாய்.9, 4, 4);; perplexity 3. நோய் திரும்புகை (வின்.);; relapse of disease. [மறுகு → மறுகல் (வே.க.4:73);.]
மறுகலி - த்தல்	மறுகலி - த்தல் mar̠ugalittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நோய் முதலியன திரும்புதல் (யாழ்.அக.);; to return, relapse, as disease. [மறுகு → மறுகல் → மறுகலி-, (வே.க.4:73);.]
மறுகறி	மறுகறி mar̠ugar̠i, பெ.(n.) விருந்தில் பரிமாறப்படும் இரண்டாவது கறி (வின்.);; a second served in the feast curry of vegetables. [மறு + கறி.]
மறுகாய்ச்சல்	மறுகாய்ச்சல் mar̠ukāyccal, பெ.(n.) 1. திரும்பிவருங் காய்ச்சல்; relapse of fever. 2. மா, புழுக்கிய நெல் முதலியவற்றை இரண்டாமுறை காயப்போடுகை; second drying, as of parboiled paddy. 3. இரும்பின் இரண்டாமுறைக் காய்வு; second heating Iron. [மறு + காய்ச்சல்.]
மறுகால்	மறுகால்1 mar̠ukāl, பெ.(n.) 1. அதிக நீரை வெளியேற்றும் வாய்க்கால்; surplus channel. 2. மதகு (I.M.P.cd.186);; sluice. [மறு + கால்.] மறுகால்2 mar̠ukāl, வி.எ.(adv.) 1. மறுபடி; again, a second time. 2. மாறாக (வின்.);; on the other hand. [மறு → மறுகால்.] மறுகால்3 mar̠ukāl, பெ.(n.) இரண்டாமுறை சாகுபடி செய்த பயிர்; crop raised a second time. "சிறுதினை மறுகால்....... அவரை பூக்கும்" (குறுந்.82);. [மறு → மறுகால்.]

மறுகால்வெற்றிலை	மறுகால்வெற்றிலை maṟukālveṟṟilai, பெ.(n.) இரண்டாமுறை கொய்தெடுக்கும் வெற்றிலை (வின்.);; betel leaves of the second crop, consolidated more tender than those of the first. [மறுகால் + வெற்றிலை.]
மறுகு	மறுகு1 maṟugudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. சுழலுதல்; to whirl. "மறுகக் கடல் கடைந்தான்" (திவ்.இயற்.2, 68);. 2. பலகாலுந் திரிதல்; to go about often, to wander. "மலிவன மறுகி" (குறிஞ்சிப்.97);. 3. மனங் கலங்குதல்; to be bewildered, confused, to be unsteady, unsettled. "நெஞ்சின் மறுகல் நீ" (சீவக.946);. 4. வருந்துதல்; to be distressed. "கிடந்துயிர் மறுகுவதாயினும்" (அகநா.29);. 5. சிதைதல்; to be shattered, torn up. "குடன் மறுகிட" (கம்பரா. இந்திரசித்.19);. 6. அரைபடுதல்; to be ground into paste, as sandlewood. "நறுஞ்சாந்து மறுக" (மதுரைக்.553);. [முல் → முள் → மள் → மரு → மருள் = மயக்கம். மருள் → மருட்கை = மயக்கம், வியப்பு, வியப்புச் செயல். மரு → மருமம் → மம்மம் → மம்மர் = மயக்கம். மம்மம் → மம்மல் = அந்திநேரம், மயக்கம், காமம், கல்லாமை. மரு → மறு → மறுகு → மறுக்கம் = மயக்கம். மறுகுதல் = கலத்தல், மயங்குதல் (மு.தா.178);.] மறுகு2 maṟugudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.)
மறுகுசிறை	மறுகுசிறை maṟugusiṟai, பெ.(n.) வீதியின் இருபுறத்துமுள்ள வீட்டு வரிசை; row of houses on either side of a street. "பண்ணமைத் தெழீஇ..... மறுகுசிறை பாடும்" (பதிற்றுப்.20);. [மறு → மறுகு + சிறை.]
மறுகுருப்பாய் - தல்	மறுகுருப்பாய் - தல் maṟuguruppāytal, 2 செ.கு.வி.(v.i.) மறுமுள்பாய்-தல் (இ.வ.); பார்க்க; see {}. [மறு → மறுகுரு + பாய்-.]
மறுகூர்பாய் - தல்	மறுகூர்பாய் - தல் maṟuārpāytal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) மறுமுள்பாய்-, (இ.வ.); பார்க்க; see {}. [மறு + கூர்.]

மறுகை	மறுகை1 maṟugai, பெ.(n.) மறுகு2, 1 பார்க்க; see {}, 1. "மாட நிரைத்த மறுகை" (பெருங்.உஞ்சைக்.50, 43);. [மறு → மறுகு → மறுகை.] மறுகை2 maṟugai, பெ.(n.) 1. மாட்டின் பொதிச் சுமையிற் பாதியளவு; half of a bullock - load. 2. நுங்கு; kernel of palmyra fruit.
மறுசன்மம்	மறுசன்மம் maṟusaṉmam, பெ.(n.) மறு பிறப்பு பார்க்க; see {}. [மறு + Skt. ஜன்மம் → சன்மம்.]
மருசனனம்	மருசனனம் marusaṉaṉam, பெ.(n.) மறுபிறப்பு பார்க்க; see {}. [மறு + Skt. ஜனனம் → சனனம்.]
மறுசாமத்தியம்	மறுசாமத்தியம் maṟucāmattiyam, பெ.(n.) பூப்பிற்குப் பின் வரும் முதற் பூப்பு (நாஞ்.);; first menstruation after puberty. [சமைதல் → சாமத்தியம். மறு = சாமத்தியம்.]
மறுசுற்றாணி	மறுசுற்றாணி maṟusuṟṟāṇi, பெ.(n.) ஆணி வகை (இக்.வ.);; bolt and nut, screw (mod.);. [மறு + சுற்று + ஆணி.]
மறுசுற்று	மறுசுற்று1 maṟusuṟṟu, பெ.(n.) இரண்டாம் முறை செயல்பாடு; the second turn. மறுசுற்று வாக்கு எண்ணிக்கையில் வெற்றி பெற்றான் (உ.வ.);.. [மறு + சுற்று.] மறுசுற்று2 maṟusuṟṟu, பெ.(n.) மறை; screw.
மறுசெய்தி	மறுசெய்தி maṟuseyti, பெ.(n.) மறுசொல் (இ.வ.); பார்க்க; see {}. [மறு + செய்தி.]

மறுசொல்	மறுசொல் maṟusol, பெ.(n.) மறுமொழி, விடை; reply, answer. "மறுசொ லெத்திறத்தினாற் சொல்லுதும்" (சீகாளத்.பு.கண்ணப்ப.120);. [மறு + சொல்.]
மறுத்தரவு	மறுத்தரவு maṟuttaravu, பெ.(n.) திருப்புகை, மீட்கை; bringing back. "யாதொன்று மென்கண் மறுத்தர வில்லாயின்" (கலித்.81);. [மறு + தரவு (வே.க.4:76);.]
மறுத்தா - தல் (மருத்தருதல்) {},	மறுத்தா - தல் (மருத்தருதல்) {}, maṟuddādalmaruddarudal, 15 செ.குன்றாவி.(v.t.) மீட்டல்; to restore, recover, bringing back. "மையற்ற படிவத்தான் மறுத்தர லொல் வதோ" (கலித்.15);.
மறுத்து	மறுத்து maṟuttu, வி.எ. (adv.) 1. மீள; in return. "மறுத்தின்னா செய்யாமை" (குறள், 312);. 2. மறுபடியும்; again. "மறுத்துக் கேள்வி கொள்ள வேண்டாதபடி" (ஈடு.1, 3, 3);. 3. மேலும்; morever. "மறுத்து மின்னு மொன் றுரைத்திடக்கேள்" (அரிச்.பு.சூழ்வி.128);. [மறு → மறுத்து (வே.க.4:76);.]
மறுத்துப்போ - தல்	மறுத்துப்போ - தல் maṟuttuppōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஆவு கறவை நின்று போதல், பலன் கொடுக்காமற் போதல் (வின்.);; to cease giving milk, as a cow, to stop bearing as a tree. 2. எதிர்ப்பு தெரிவித்துப் போதல்; to oppose. [மறு → மறுத்து + போ-.]
மறுத்துமொழிநிலை	மறுத்துமொழிநிலை maṟuttumoḻinilai, பெ.(n.) ஒர் அணிவகை (பிங்.);; a figure of speech. [மறுத்துமொழி + நிலை.]
மறுத்துரை - த்தல்	மறுத்துரை - த்தல் maṟutturaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) தடை கூறல், எதிர்த்துரைத்தல்; to contradict. "மறுத்துரைப்பதுபோ னெஞ்சொடு புணர்த்தும்" (தொல். பொருள். 196);. [மறுத்து + உரை-.]
மறுதண்டமூலி	மறுதண்டமூலி maṟudaṇṭamūli, பெ.(n.) கருஞ்செம்பை; a shrub bearing blue papilionaceous flowers (சா.அக.);.
மறுதரவு	மறுதரவு maṟudaravu, பெ.(n.) மறுத்தரவு பார்க்க; see maru-t-taravu. "மறுதர வில்லாளை யேத்திநாம் பாட" (சிலப்.24, பாட்டுமடை, இறுதி);. [மறுத்தரவு → மறுதரவு (வே.க.4:76);.]

மறுதலி	மறுதலி1 maṟudaliddal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வேறுபடுதல்; to vary, deviate. 2. மாறுபடுதல்; to contradict. "இவை யொன்றிற் கொன்று தம்மின் மறுதலித்தமையான்" (வீரசோ.அலங்.14, உரை);. 3. மறுக்களி2-, பார்க்க; see {}. 4. (கிறித்.); மார்க்கத்தைவிட்டு நீங்குதல்; to apostatize. [மறு → மறுதலி.] மறுதலி2 maṟudaliddal, 4 செ. குன்றாவி. மறுத்தல்; to deny, disavow.
மறுதலிப்பு	மறுதலிப்பு maṟudalippu, பெ.(n.) 1. மறுக்கை; denial, refusal. 2. வேறுபடுகை; deviation from the original. [மறு → மறுதலிப்பு.]
மறுதலை	மறுதலை1 maṟudalai, பெ.(n.) 1. எதிர்க் கட்சி; opposite side. "தன்னை மறுதலை பழித்த காலையும்" (நன்.53);. 2. மாறுபடு பொருள்; sense of contrariety. "இன்மையன்மை மறுதலை யென்னும் முப்பொருள்" (சி.போ.சிற்.2, 1 பக்.34);. 3. பகை; enemy, antagonist. "மறுதலை சுற்ற மதித்தோம்பு வானேல்" (ஏலாதி.16);. 4. நிகர்; equal. "அரிமாவிற்கு மறுதலை போல்வா ரொருவர்" (திருக்கோ.225, உரை);. 5. இரண்டாம் முறை; second time. "மறுதலை இங்கு வராதே" (உ.வ.);. 6. எதிரியின் தருக்கம்; opponent's point of view or argument. "மறுதலைக் கடாஅ" (தொல். பொருள்.659);. [மறு + தலை.] மறுதலை2 maṟudalaiddal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) எதிரிட்டுத் தோன்றுதல்; to appear on the opposite side, to balance.

மறுதலை வகை :	மறுதலை வகை : maṟudalaivagai, 2. திரித்தல் - Alteration, 3. பகை - Enmity, 4. மறுதலிப்பு - Denial, 5. மாற்றுமை அல்லது மறுதலை – Contrariety, 6. மறுப்பு – Refuation, 7. மறை – Negation, 8. எதிர்மறை – Strong negation, 9. மாற்றம் - Transference, 10. மாற்று - Antidote, 11. மாறு - Exchange, 12. முரண் - Contradiction, 13. விலக்கு - Prohibition, 14. வேற்றுமை - Difference, 15. வேறுபாடு - Change (சொல்.41);.
மறுதலைக்காய்	மறுதலைக்காய் maṟudalaikkāy, பெ.(n.) பருவ விளைச்சலுக்குப் பின் காய்க்கும் காய்கறி முதலியன (இ.வ.);; second yield or crop of vegetables etc. after the seasonal yield. [மறுதலை + காய்.]
மறுதலைப்பெண்	மறுதலைப்பெண் maṟudalaippeṇ, பெ.(n.) மறுமனைவி; second wife. "அரவ மறுதலைப் பெண் கூட்டுவிக்கும்" (சினேந். 267);. [மறுதலை + பெண்.]
மறுதலையாக	மறுதலையாக maṟudalaiyāka, பெ.(n.) மாற்றாக; alternative. "புலியனுக்கு விற்ற நால் கோலுக்கும் மறுதலைஆக" (தெ.க. தொ.6, கல்.290-6);. [மறு → மறுதலை → மறுதலையாக.]
மறுதா - தல் (மறுதருதல்)	மறுதா - தல் (மறுதருதல்) maṟudādalmaṟudarudal, 15 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. மறுத்தா-, பார்க்க; see {}. 2. மறு-, பார்க்க; see {}. "மறுதரற் கரிய" (நற்.32);. [மறு → மறுத்தா- → மறுதா-.]
மறுதாக்கல்	மறுதாக்கல் maṟutākkal, பெ.(n.) 1. எதிருரை; rejoinder. 2. விடை; reply. [மறு + தாக்கல்.]

மறுதாய்	மறுதாய் maṟutāy, பெ.(n.) மாற்றாந்தாய் (இ.வ.);; step-mother. [மறு + தாய்.]
மறுதாரம்	மறுதாரம் maṟutāram, பெ.(n.) இரண்டாம் மனைவி (இ.வ.);; second wife. [மறு + தாரம்.]
மறுதுடை	மறுதுடை maṟuduḍai, பெ.(n.) மறுமாங்காய் பார்க்க; see {} (சா.அக.);.
மறுதேசம்	மறுதேசம் maṟutēcam, பெ.(n.) மறுதேயம் பார்க்க; see {}. [மறு + தேசம்.]
மறுதேயம்	மறுதேயம் maṟutēyam, பெ.(n.) வெளிநாடு; foreign country. [மறு + தேசம்.]
மறுதொழில்	மறுதொழில் maṟudoḻil, பெ.(n.) 1. கரிசு; sin. "மறுதொழிலும் புரியும்..... நிருதர்" (சேதுபு. சங்கர.86);. 2. செய்து கொண்டிருக்கும் தொழிலின் பிறிதொரு தொழில்; additional profession. [மறு + தொழில். அறத்திற்கும் முறைமைக்கும், நேர்மைக்கும் மாறானது.]
மறுநனை - தல்	மறுநனை - தல் maṟunaṉaidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) மறுபாடுருவ நனைதல்; to be drenched, to be completely wet. "நான் மறுநனைந்து ப்ரீதிப்ரேரிதனாய்" (ஈடு.2, 6, 4);. [மறு + நனை-.]
மறுநாள்	மறுநாள் maṟunāḷ, பெ.(n.) அடுத்த நாள்; next day, morrow. [மறு + நாள்.]

மறுநோய்	மறுநோய் maṟunōy, பெ.(n.) 1. மறுக்களித்த நோய்; disease in the relapsed stage. "மறுநோய் மக்களி னாழந்த மனத்தன்" (பெருங்.மகத.19, 48);. 2. முற்பிறவிப் பயன்; sub-conscious impression due to past karma. "பின்னும் மறுநோய் செறுவான் வலி" (திவ்.இயற்.2, 67);. [மறு + நோய்.]
மறுப்ப	மறுப்ப maṟuppa, இடை. (part.) ஓர் உவம வாய்பாடு (தொல்.பொருள்.291);; a term of comparison. [மறு → மறுப்ப (வே.க.4:76);.]
மறுப்படு - தல்	மறுப்படு - தல் maṟuppaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வசையுறுதல்; to be blamed. 2. சிதைவுறுதல்; to be injured, spoiled. 3. புள்ளியுடைத்தாதல்; to be spotted. 4. துன்பப்படுதல் (யாழ்.அக.);; to suffer. [மறு → மறுப்பு → மறுப்படு-.]
மறுப்பு	மறுப்பு maṟuppu, பெ.(n.) 1. மறுக்கை; refusal, denial. 2. எதிர்க்கை; objection, opposition. 3. கண்டனம் (சப்.);; refutation. 4. மறுவுழவு; re-ploughing. 5. முன்னுழுத சாலுக்குக் குறுக்காக உழுகை; ploughing cross wise to the first ploughing {}. [மறு → மறுப்பு (வே.க.4:76);.] மறுப்பு வகை: மறுப்பு - பிறர் கொள்கையை அல்லது கூற்றை மறுத்தல் (Refutation);. கண்டனம் - பிறர் கொள்கையையாவது கூற்றையாவது கண்டித்தல் (Censure);;அங்கதம்-பிறர் கொள்கையையேனும் கூற்றையேனும் பழித்தல் (Staire); (சொல்:60);.
மறுபடி	மறுபடி1 maṟubaḍi, பெ.(n.) 1. விடை (நாஞ்.);; answer, reply. 2. மற்றொருபடி; another copy. [மறு → மறுபடி.] மறுபடி2 maṟubaḍi, வி.எ.(adv.) மறுபடியும் பார்க்க; see {}.
மறுபடியும்	மறுபடியும் maṟubaḍiyum, வி.எ.(adv.) மீளவும்; again.

மறுபத்தியம்	மறுபத்தியம் maṟubattiyam, பெ.(n.) மருந்துண்டலை விட்டபின் உணவுக் கட்டுப்பாட்டையும் விட்டு, சில நாள் வரை அளவாக உட்கொள்ளும் உணவு (பைஷஜ.);; light diet or regimen after a course of medicine. [மறு + பத்தியம்.]
மறுபாடு	மறுபாடு maṟupāṭu, பெ.(n.) பின்பக்கம்; back the other side. "மறுபாடுருவத் தைத்து" (ஈடு.5, 6, 7);. [மறு + பாடு.]
மறுபாடுருவ	மறுபாடுருவ maṟupāṭuruva, வி.எ.(adv.) நன்றாக; completely, well. "மறுபாடுருவ வேத்தி" (ஈடு.2, 6, 3);. [மறுபாடு → மறுபாடுருவ.]
மறுபாடுருவு - தல்	மறுபாடுருவு - தல் maṟupāṭuruvudal, 7 செ.கு.வி.(v.i.) ஊடுருவிப் போதல்; to penetrate to the other side. "மராமரங்களேழும் மறுபா டுருவும் படியாக" (ஈடு.2, 6, 9);. [மறுபாடு → மறுபாடுருவு.]
மறுபாவி	மறுபாவி maṟupāvi, பெ.(n.) பகைவன் (வின்.);; enemy. [மறு + பாவி.]
மறுபிழைப்பு	மறுபிழைப்பு maṟubiḻaibbu, பெ.(n.) கடுநோய் முதலிய இடர்ப்பாட்டினின்று தப்பிப் பிழைக்கை (வின்.);; narrow escape from series accident, recovery from serious illness, as re-birth. [மறு + பிழைப்பு.]
மறுபிறப்பு	மறுபிறப்பு maṟubiṟabbu, பெ.(n.) 1. இனி யுண்டாகப் போகும் பிறப்பு: future birth. "மதுரையர் மன்னர் மறுபிறப்போட மறித்திடுமே" (திருவாச.36, 2);. 2. பழம் பிறப்பு; past birth. "மன்னா நின்றன் மறபிறப் புணர்த்தி" (மணிமே.25, 223);. [மறு + பிறப்பு.]
மறுபிறவி	மறுபிறவி maṟubiṟavi, பெ.(n.) 1. மறுபிறப்பு, 1 பார்க்க; see {}, 1. 2. புதுப் பிறப்பு (கிறித்.);; new birth, regeneration. [மறு + பிறவி.]
மறுபுலம்	மறுபுலம் maṟubulam, பெ.(n.) பாலை நிலம் (பிங்.);; desert tract. [மறு + புலம்.]

மறுபுலிபாய்தல்	மறுபுலிபாய்தல் maṟubulibāytal, தொ.பெ. (vbl.n.) பகலில் புலியினின்றும் தப்பிய கால்நடை அன்றிரவே புலி பாய்வதாக எண்ணங் கொண்டு அந்த அச்சத்தால் இறக்கை (நாஞ்.);; death of cattle due to terror in thinking that it was caught by the tiger from which it escaped during the day. [மறு + புலி + பாய்தல்.]
மறுபுறமுகம்	மறுபுறமுகம் maṟubuṟamugam, பெ.(n.) குரங்கு; monkey (சா.அக.);.
மறுபேச்சு	மறுபேச்சு maṟupēccu, பெ.(n.) 1. மாற்றிக் கூறும் சொல் (வின்.);; countermand; word that annuals or cancels. 2. தடுத்துரைக்கை; gainsaying. மன்னன் பேச்சுக்கு மறு பேச்சில்லை (பழ.);. 3. மறுசொல் பார்க்க; see {}. "நான் சொன்னதற்கு அவன் மறுபேச்சுப் பேசவில்லை" (உ.வ.);. [மறு + பேச்சு.]
மறுபொருளுவமை	மறுபொருளுவமை maṟuboruḷuvamai, பெ.(n.) ஓர் அணி வகை (தண்டி.30, உரை);; a fiare of speech. [மறுபொருள் + உவமை.]
மறுபோகம்	மறுபோகம் maṟupōkam, பெ.(n.) ஆண்டின் இரண்டாமுறை விளைச்சல் (வின்.);; second crop in the year. [மறு + போகம்.]
மறுமணம்	மறுமணம் maṟumaṇam, பெ.(n.) கணவன் இறந்தபின் மனைவியோ, மனைவி இறந்த பின் கணவனோ மீண்டுஞ் செய்து கொள்ளும் திருமணம் (இக்.வ.);; remarriage, as of a widow or widower. [மறு + மணம்.]
மறுமணிப்பிள்ளை	மறுமணிப்பிள்ளை maṟumaṇippiḷḷai, பெ.(n.) கீரிப்பிள்ளை; mungoose (சா.அக.);. [p]
மறுமனசுபடு – தல்	மறுமனசுபடு – தல் maṟumaṉasubaḍudal, 20 செ.கு.வி.(v.i.) முன்னிருந்த எண்ணம் மாறுதல்; to change mind, to abandon one's decision. "அவன் மறுமனபடுவதற்கு முன்னே எல்லை நடந்துகொண்டானாய்த்து" (திவ்.பெரியதி.6, 8, 1, உரை);. [மறு + மனசு + படு-.]

மறுமாடி	மறுமாடி maṟumāṭi, பெ.(n.) 1. வீட்டின் உத்தரமட்டத்துக்கு மேலுள்ள அடைப்புச் சுவர் (வின்.);; gable of a house. 2. மாடிக்கு மேல் மாடி; second storey. "வீட்டிற்கு மறுமாடி வைத்துக் கட்டியிருக்கிறான்" (உ.வ.);. 3. வரம்பு; ridge. 4. மலைப்பிளவு (யாழ்.அக.);; cleft in a mountain. [மறு + மாடி.]
மறுமாலைசூடுதல்	மறுமாலைசூடுதல் maṟumālaicūṭudal, பெ.(n.) அறுபதாமாண்டு நிறைவில் நடக்கும் மணவிழாச் சடங்கு (இ.வ.);; marriage ceremony repeated on the sixtiath marriage day function. [மறு + மாலை + சூடுதல்.]
மறுமாற்றம்	மறுமாற்றம் maṟumāṟṟam, பெ.(n.) 1. மறு சொல் பார்க்க; see {}. "மறுமாற்ற மற்றொருவர் கொடுப்பாரின்றி" (பெரியபு.திருஞான.474);. 2. கறிவகை (வின்.);; curry. தெ. மருமாட; க. மருமாடு. [மறு + மாற்றம்.]
மறுமுகம்	மறுமுகம் maṟumugam, பெ.(n.) 1. வேறு பக்கம் (வின்.);; different direction. 2. புதிய (அந்நியன்); முகம்; face of a stranger. "மறுமுகம் பார்த்தறியாதவன்" (உ.வ.);. [மறு + முகம்.]
மறுமுட்டுப்பெறு - தல்	மறுமுட்டுப்பெறு - தல் maṟumuṭṭuppeṟudal, 20 செ.கு.வி.(v.t.) வேறோரிடத்துப் பயன் பெறுதல்; to have a hold or advantage elsewhere. "மறுமுட்டுப் பெறாதபடி உடைந்தோடும்" (ஈடு:1, 7, 11);. [மறு + முட்டு + பெறு-,]
மறுமுள்	மறுமுள் maṟumuḷ, பெ.(n.) 1. பாலுண்ணி; wart (M.L.);. 2. அம்மை முத்தின் மேல் உண்டாம் மறுமுத்து (வின்.);; excrescence formed on pocks left by small pox, Lichen pilanis. [மறு + முள்.]
மறுமுள்பாய் - தல்	மறுமுள்பாய் - தல் maṟumuḷpāytal, 2 செ.கு.வி.(v.i.) அம்மையில் மறுமுள் உண்டாதல்; to form {}. "அவனுக்கு வந்த அம்மை மறுமுள் பாய்ந்திருக்கிறது" (உ.வ.);. [மறுமுள் + பாய்-,]

மறுமுறை	மறுமுறை maṟumuṟai, பெ.(n.) 1. மறுதடவை; next turn. 2. மறுபிறப்பு; next birth. "நங்கேண்மை மறுமுறையானு மியைக" (பரிபா.பக்.173);. [மறு + முறை.]
மறுமை	மறுமை maṟumai, பெ.(n.) 1. மறுபிறவி; the next birth opp. to immai. "மன நலத்தினாகு மறுமை" (குறள், 459);. 2. மறுவுலகம் (சூடா.);; the next world, svarga. "இம்மையே மறுமைதானும் நல்கினை" (கம்பரா. உருக்காட்டு.71);. [மறு → மறுமை.]
மறுமொழி	மறுமொழி maṟumoḻi, பெ.(n.) 1. மறுசொல் பார்க்க; see {}. "மறுமொழி பெயர்த்தலாற்றாள்" (நற்.106);. 2. அனுப்புஞ் செய்தி (யாழ்ப்.);; message. [மறு + மொழி. மொழி = சொல்.]
மருமொழிபேசாதாள்	மருமொழிபேசாதாள் marumoḻipēcātāḷ, பெ.(n.) சாயா மரம்; a tree which does not cast it shadow (சா.அக.);.
மறுவல்	மறுவல்1 maṟuval, பெ.(n.) மறுவி, 1 (திவா.); பார்க்க; see {}. [மறு → மறுபிறவி → மறுவி → மறுவல்.] மறுவல்2 maṟuval, வி.எ.(adv.) திரும்ப; again. [மறு → மறுவல்.]
மறுவலிடு - தல்	மறுவலிடு - தல் maṟuvaliḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. திரும்புதல்; to return, come back. 2. சிறிது எஞ்சி நிற்றல்; to leave a trace. "மல்லிகை.. கமழ்தென்றல் மறுவ விடுகை யாலே" (ஈடு.10, 3, 5);. [மறுவல் + இடு-,]
மறுவலும்	மறுவலும் maṟuvalum, வி.எ.(adv.) திரும்பவும், மீட்டும்; again, once more. "மறுவலும் புல்லிக் கொண்டு" (சீவக.1052);. [மறு → மறுவலும்.]

மறுவலை	மறுவலை maṟuvalai, பெ.(n.) வலை வகை; a kind of fishing net. மறுவ. இழுப்பு வலை. [மறு + வலை.] இஃது நண்டு பிடிக்கப் பயன்படும். தடச்சி என்னும் நூலாலானது. கண் 2 அங்குல அளவினது. வலையின் வாய்ப்பகுதியில் இரு பெரிய தடிகள் இணைக்கப்பட்டிருக்கும். வலை இறக்கிய பின்பு ஒரு மணி நேரம் கழித்து வலை கிளப்புவர் (க.ப.சொ.);.
மறுவா - தல் (மறுவருதல்)	மறுவா - தல் (மறுவருதல்) maṟuvādalmaṟuvarudal, 18 செ.கு.வி.(v.i.) மனஞ்சுழலுதல்; to be distressed, confused. " அறியான் மறுவரற் பொழுதில்" (அகநா.22);. [மறு + வா-.]
மறுவி	மறுவி maṟuvi, பெ.(n.) 1. மான்மணத்தி (தைலவ.தைல.);; musk. [மறு → மறுவி. முள் → (மள்); → மறு = மணம், வாசனை.]
மறுவிசை	மறுவிசை maṟuvisai, பெ.(n.) மறுபடியும் (வின்.); பார்க்க; see {}. [மறு + விசை.]
மறுவிவாகம்	மறுவிவாகம் maṟuvivākam, பெ.(n.) மறுமணம் (இக்.வ.); பார்க்க; see {}. [மறு + Skt. விவாகம்.]
மறுவீடு	மறுவீடு maṟuvīṭu, பெ.(n.) மரு, 4 பார்க்க; see {}. [மறு + வீடு.]
மறுவு	மறுவு maṟuvu, பெ.(n.) மரு1, 2 பார்க்க; see maru1, 2. [மரு → மறு → மறுவு.]
மறுவுத்தரம்	மறுவுத்தரம் maṟuvuttaram, பெ.(n.) மறுமொழி (வின்.); பார்க்க; see {}. [மறு + உத்தரம்.]
மறுவுலைபாய்ச்சு - தல்	மறுவுலைபாய்ச்சு - தல் maṟuvulaipāyccudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) வெந்த சோற்றைப் பத்திய வுணவுக்காக மறுமுறை கொதிக்க வைத்தல் (இ.வ.);; to boil the rice over again, as for a patient. [மறு + உலை + பாய்ச்சி.]

மறுவொத்தி	மறுவொத்தி maṟuvotti, பெ.(n.) மறு வொற்றி (கொ.வ.); பார்க்க; see {}. [மறு + ஒத்தி. ஒற்றி → ஒத்தி.]
மறுவொற்றி	மறுவொற்றி maṟuvoṟṟi, பெ.(n.) ஒருமுறை அடைமானம் வைத்து மீட்காத பொருளை இரண்டாமுறையும் அடைமானம் வைத்தல் (இ.வ.);; second mortgage. [மறு + ஒற்றி.]
மறுவோலை	மறுவோலை maṟuvōlai, பெ.(n.) விடை மடல் (வின்.);; reply in writing. [மறு + ஒலை.]
மறை	மறை1 maṟaidal, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. ஒளிந்து கொள்ளுதல்; to be hidden, shrouded. "புதன் மறைந்து வேட்டுவன் புட்சிமிழ்த்தன்று" (குறள், 274);. 2. தோன்றா தொழிதல்; to disappear, vanish, to become invisible, to recede, as from sight. "ஞாயிறு குடமலை மறைய" (நற்.239);. [முள் → மள் → மரு → மறு = குற்றம். மறுத்தல் = இல்லையென்று சொல்லால் மறைத்தல். மறு → மற. மறத்தல் = மனத்தில் மறையப் பெறுதல். மற → மறை (மு.தா.182);.] மறை2 maṟaidal, 2 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. ஒளித்தல்; to hide, conceal, keep back. "மறைப்பேன்மற் காமத்தை யானோ" (குறள், 1253);. 2. மூடுதல்; to cover, to shroud, to shelter. "அற்ற மறைத்தலோ புல்லறிவு" (குறள், 846);. 3. தீது வாராமற் காத்தல்; to protect, as from harm or danger. "குடும்பத்தைக் குற்றமறைப்பான்" (குறள், 1029);. [மறு → மறை-, (வே.க.4:63);] மறை3 maṟai, பெ.(n.)

மறைக்காடு	மறைக்காடு maṟaikkāṭu, பெ.(n.) இன்று வேதாரண்யம் என்ற பெயரில் உள்ள ஊரின் முன்னைப் பெயர்; the previous name of the present {}. "முத்தம் கொழிக்கும் மறைக்காடு" (பெரியபு. திருநா.264);. "மறைக் காட் டுறையு மணாளன் றானே" (தேவா.843, 1);. [மறை + காடு.] மரை எனில் மான். மறை எனில் சிவப்புப் புள்ளிகளையுடைய மாடு. மான், மாடுகளின் மிகுதியால் மரைக்காடு அல்லது மறைக்காடு என்றழைக்கப்பட்டிருந்தது. ஊர்பெயர்கள் வடமொழியாக்கத்தால் பொருளும் திரிபுற்று வேதத்துடன் தவறாகத் தொடர்புபடுத்தப் பட்டுள்ளது. மறைக்காடு maṟaikkāṭu, பெ.(n.) மரைக்காடு பார்க்க; see {}.
மறைக்கிட்டி	மறைக்கிட்டி maṟaikkiṭṭi, பெ.(n.) மறை முடுக்கி (இ.க்.வ.); பார்க்க; see {}. [மறை + கிட்டி.]
மறைக்கிழவன்	மறைக்கிழவன் maṟaikkiḻvaṉ, பெ.(n.) மறைக்கோ (கூர்மபு.பிரகிருதி.18); பார்க்க; see {}. [மறை + கிழவன்.]
மறைக்கொடியோன்	மறைக்கொடியோன் maṟaikkoḍiyōṉ, பெ.(n.) 1. அயன்; {}. 2. பார்ப்பனன்; brahmin. 3. துரோணர் (சூடா.);; {}. [மறை + கொடியோன்.]
மறைக்கோ	மறைக்கோ maṟaikā, பெ.(n.) அயன்; {}. "புத்தேளு மறைக்கோவும்" (காஞ்சிப்பு.கடவு:1);. [மறை + கோ.]
மறைச்சி	மறைச்சி1 maṟaicci, பெ.(n.) புள்ளியுள்ள பெண் விலங்கு (யாழ்ப்.);; female of any spotted animal, as cow, bitch etc. [மரு → மறு → மறை → மறைச்சி.] மறைச்சி2 maṟaicci, பெ.(n.) 1. பிராமணப் பெண்; brahmin woman. 2 துரும்பப் பெண்; woman of the lowest caste, washer woman of the Parayas. [மறை→ மறைச்சி.]
மறைச்சிரம்	மறைச்சிரம் maṟaicciram, பெ.(n.) சிற்றிலக்கியம்; the upanisads. "அருமறைச் சிரத்தின் மேலாம்" (பெரியபு:தில்லைவாழ்.2);. [மறை → மறைச்சிரம்.]

மறைசை	மறைசை maṟaisai, பெ.(n.) மரைக்காடு பார்க்க; see {}. [மறை → மறைசை.]
மறைசையந்தாதி	மறைசையந்தாதி maṟaisaiyandāti, பெ.(n.) 18 ஆம் நூற்றாண்டில் யாழ்ப் பாணத்துச் சின்னத்தம்பிப் புலவர் மறைசையிற் கோயில் கொண்ட சிவபெருமான் மீது இயற்றிய அந்தாதி நூல்; an {}, poemon {} at maraicai by Cinna-tambi-p-pulavar of Jaffna, 18th c. [மறைசை + அந்தாதி.]
மறைசொல்	மறைசொல் maṟaisol, பெ.(n.) மறைமொழி (உரி.நி.); பார்க்க; see {}. [மறை + சொல்.]
மறைஞான சம்பந்தசிவாசாரி யார்	மறைஞான சம்பந்தசிவாசாரியார் maṟaiñāṉasambandasivāsāriyār, பெ.(n.) 13ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவரும் அருணந்தி சிவாசாரியாரின் சீடரும் உமாபதி சிவாசாரியரின் குருவுமான ஒரு சந்தான குரவர்; a {} disciple of {} and guru of {} of 13th C. one of {} (q.v.);.
மறைஞானசம்பந்த ர்	மறைஞானசம்பந்தர் maṟaiñāṉasambandar, பெ.(n.) 16ஆம் நூற்றாண்டினரும் சைவ சமயநெறி சிவதருமோத்தரம் கமலாலய புராணம் முதலிய நூல்களி யற்றியவருமான ஆசிரியர்; author of {} and other works of 16th C.
மறைத்தலைவி	மறைத்தலைவி maṟaittalaivi, பெ.(n.) திருமகள் (பிங்.);; Laxmi. [மறை + தலைவி.]
மறைத்துமொழிகி ளவி	மறைத்துமொழிகிளவி maṟaittumoḻigiḷavi, பெ.(n.) இடக்கரடக்கல் (திவா.);; euphemism. [மறைத்துமொழி + கிளவி.]
மறைநீலி	மறைநீலி maṟainīli, பெ.(n.) கொத்து மல்லி; seed of coraiander (சா.அக.);.
மறைப்பில்லை	மறைப்பில்லை maṟaippillai, பெ.(n.) மறையாணியின் கரை (இக்.வ.);; nut of a screw.

மறைப்பு	மறைப்பு maṟaippu, பெ.(n.) 1. ஒளிப்பு; concealment/ obscuration. 2. நிரைச்சல்; screen, temporary enclosure. [மறை → மறைப்பு.] மறைப்பு maṟaippu, பெ. (n.) மாடுகள் பிறர் கண்ணில் படாமல் இருக்க கட்டும் தடுப்பு: a temporary fence. (கொ.வ.வ.சொ.122);. [மறை-மறைப்பு]
மறைப்புச்சுவர்	மறைப்புச்சுவர் maṟaippuccuvar, பெ.(n.) வீட்டுக்குள் கட்டப்படும் தடுப்புச் சுவர் (இக்.வ.);; curtain wall. [மறைப்பு + சுவர்.]
மறைபுகல்	மறைபுகல் maṟaibugal, பெ.(n.) அடைக்கலம் புகல் (பிங்.);; taking refuge. [மறை + புகல்.]
மறைபொருள்	மறைபொருள் maṟaiboruḷ, பெ.(n.) 1. ஒளிக்கத் தக்கது (சுக்கிரகீதி, 163);; secret. 2. உட்கருத்து (வின்.);; inner meaning. 3. அறியவியலாத மந்தணம் (வின்.);; mystery. "நாவ லந்தண ரருமறைப் பொருளே" (பரிபா.1, 13);. [மறை + பொருள்.]

மறைமலையடிகள்	மறைமலையடிகள் maṟaimalaiyaḍigaḷ, பெ.(n.) தனித்தமிழ் இயக்கத்தின் முன்னோடியாகத் திகழ்ந்த தமிழ் அறிஞர்; pioneer of puritan Tamil Scholar. மறைமலையடிகளாரைப் பற்றி மொழி ஞாயிறு குறிப்பிட்ட குறிப்புகள் : "தேனும் பாலும் போன்ற தூய தீந்தமிழ்ச் சொற்களால் உரைநடையுஞ் செய்யுளுமாகிய இருவடிவிலும் பல்துறை தழுவி ஐம்பதிற்கு மேற்பட்ட அருநூலியற்றி முதலிரு கழக நிலைக்குத் தமிழைப் புதுக்கி அதற்குப் புத்துயிரளித்தவர், மாநிலத்தில் மக்களுள்ளவரை மறையாப் புகழ்பெற்ற மறைமலையடிகளே" (வ.வ.முன். பக்.53);. உலக மொழிகள் (ஏறத்தாழ); மூவாயிரத்துள், ஒருபோதும் வழங்கா இலக்கியப் பெருமொழி யென்னும் வகையிற் சமற்கிருதமும், என்றுமுள்ள உலக முதல் உயர் தனிச் செம்மொழி யென்னும் வகையில் தமிழும், உலகப் பொதுக் கலவைப் பெருமொழி யென்னும் வகையில் ஆங்கிலமும், தலைசிறந்த மொழிகளாகும். இம் மூன்றும் ஒருங்கே, கைவந்தார் பலர் இருந்தாரேனும், அவரனைவருள்ளும், எவரெத்து (Everest); என்னும் வெள்ளி மலை போலுயர்ந்தும், அமேசான் (Amazon); என்னும் அமெரிக்க ஆறு போலகன்றும், அமைதி வாரியின் (Pacific Ocean); தென்னகழி போலாழ்ந்தும், பிறங்கித் தோன்றிய பெரும் புலமை வாய்ந்தவர் மறைமலையடிகளே யென்பது, மிகையாகாது. சொல்வன்மை, உரைநடை வன்மையும், செய்யுள் வன்மையும் என இரு திறத்தது. அவ்விரு திறனும் உடையாரான அடிகள், நாவலரும், பாவலருமாகவும், நூலாசிரியர், நுவலாசிரியர், உரையாசிரியர், இதழாசிரியர், பதிப்பாசிரியர், தொகுப்பாசிரியர், பெயர்ப்பாசிரியர் முதலிய பல்வகை யாசிரியராகவுமிருந்ததொடு தலைசிறந்த ஆராய்ச்சியாளராகவும் விளங்கினமை நாடறிந்தது, உலகறிந்தது. அடிகளார் ஆங்கிலப் புலமையும் பேச்சாற்றலும் பெற்றவர். தமிழர் மதம், மக்கள் நூறாண்டு உயிர் வாழ்க்கை, சைவ சித்தாந்த ஞான போதம், வேளாளர் நாகரிகம், சாதி வேற்றுமையும் போலிச் சைவரும், கடவுள் நிலைக்கு மாறான கொள்கைகள் சைவம் ஆகா. பழந்தமிழ்க் கொள்கையே சைவ சமயம், முல்லைப்பாட்டு ஆராய்ச்சியுரை முதலிய பல நூல்களில் ஆங்கில முகவுரை வரைந்ததோடு, 133 பக்கங் கொண்ட
மறைமுடிக்கி	மறைமுடிக்கி maṟaimuḍikki, பெ.(n.) மறை முடுக்கி பார்க்க; see {}. [மறை + முடிக்கி. முடுக்கி → முடிக்கி (திரிபு);.]
மறைமுடுக்கி	மறைமுடுக்கி maṟaimuḍukki, பெ.(n.) வில்முடுக்கி; spanner, wrench. [மறை + முடுக்கி.]
மறைமுடிவு	மறைமுடிவு maṟaimuḍivu, பெ.(n.) 1. வேதாந்தம்; {}, as the conclusion of the {}. 2. கடவுள் (யாழ்.அக.);; God. [மறை + முடிவு.]
மறைமுதல்	மறைமுதல் maṟaimudal, பெ.(n.) 1. கடவுள் (வின்.);; God, as lord of the {}. 2. சிவன் (திவா.);; God {}. 3. பிரணவம்; the mystic incantation 'om'. "மறை முதற் கொரு வடிவமாகி" (கந்தபு. கடவுள் வாழ்த்து.4);. [மறை + முதல்.]

மறைமுதல்வன்	மறைமுதல்வன் maṟaimudalvaṉ, பெ.(n.) 1. மறைமுதல், 1 பார்க்க; see {}. 2. வேதம் ஓத வல்ல பிராமணன்; brahmin, as well versed in the {}. "மாமறை முதல்வ" (சிலப்.11:58);. [மறை + முதல்வன்.]
மறைமுதலி	மறைமுதலி maṟaimudali, பெ.(n.) 1. மறைமுதல், 1(வின்.); பார்க்க; see {}. 2. மறைமுதல், 2 (சூடா.); பார்க்க see {}. [மறை + முதலி.]
மறைமூலம்	மறைமூலம் maṟaimūlam, பெ.(n.) குழந்தையின் உச்சிமென் படலம்; fontanelle "மறை மூலந் திறப்ப" (பெரியபு. பெருமிழலை 10);. [மறை + மூலம்.]
மறைமொழி	மறைமொழி maṟaimoḻi, பெ.(n.) 1. மந்திரம்; Mandiram, as secret word "மறைமொழி தானே மந்திரமென்ப (தொல்.பொருள்.491);. 2. மறைத்துமொழி கிளவி (பிங்.); பார்க்க; see {}. [மறை + மொழி.]
மறையவன்	மறையவன் maṟaiyavaṉ, பெ.(n.) 1. மறையோன் பார்க்க; see {}. 2. முனிவன் (வின்.); sage, 3. துரும்பன் (யாழ்.அக.);; man o lowest caste. [மறை → மறையவன்.]
மறையன்	மறையன் maṟaiyaṉ, பெ.(n.) மறை5 (வின்.); பார்க்க; see {}. [மறை → மறையன்.]
மறையாணி	மறையாணி maṟaiyāṇi, பெ.(n.) திருகாணி (இ.வ.);; screw. [மறை + ஆணி.]
மறையாதிக்குழைச்சாறு	மறையாதிக்குழைச்சாறு maṟaiyātikkuḻaiccāṟu, பெ.(n.) பசளைச் சாறு; juice of pacalai (சா.அக.);.
மறையான்	மறையான் maṟaiyāṉ, பெ.(n.) 1. அயன்; {}. "செய்ய மறையானின் னுந்தியான்" (திவ்.இயற்.1, 28);. 2. மறைபதி பார்க்க; see {}. "தன்மறையானோடு வைகுமோ" (யசோதர. 3, 4, 1);. [மறை → மறையன் → மறையான்.]

மறையிருகுளத்தோன்	மறையிருகுளத்தோன் maṟaiyiruguḷattōṉ, பெ.(n.) காய்ச்சிய நஞ்சு: a kind of prepared arsenic (சா.அக.);.
மறையிலார்	மறையிலார் maṟaiyilār, பெ.(n.) இழிந்தோர் (வின்.);; mean persons. [மறை + இலார்.]
மறையிறை	மறையிறை maṟaiyiṟai, பெ.(n.) மறைவிடை (நன்.386); பார்க்க; see {}. [மறை + இறை. இறு → இறை. இறு = சொல்.]
மறையீறு	மறையீறு maṟaiyīṟu, பெ.(n.) மறைச்சிரம் பார்க்க; see {}. "மறையீறி றறியா மறையோனே" (திருவாச.5, 85);. [மறை + ஈறு.]
மறையோர்விந்து	மறையோர்விந்து maṟaiyōrvindu, பெ.(n.) வாலைச் சாறு; quick silver extracted from cinnabar by a special process (சா.அக.);.
மறையோன்	மறையோன் maṟaiyōṉ, பெ.(n.) 1. பிரம்மன் (அயன்); (திவா.);; {}. 2. வியாழன் (திவா.);; Jupiter, as the preceptor of the celestials. 3. பிராமணன்; {}. "மறையோ ராறே" (தொல்.பொ. 499);. [மறை → மறையோன்.]
மறைவாணர்	மறைவாணர் maṟaivāṇar, பெ.(n.) பிராமணன்; brahmins. "மறை வாணர் பலர் நின்று பெறவே" (கலிங்.268);. [மறை + வாணர்.]
மறைவிடம்	மறைவிடம் maṟaiviḍam, பெ.(n.) 1. ஒளிப்பிடம்; hiding or lurking place. 2. வெளியிலிருந்து காணவியலாத இடம்; place hidden from view. 3. கழிப்பறை (இ.வ.);; privy. [மறைவு + இடம்.]
மறைவிடை	மறைவிடை maṟaiviḍai, பெ.(n.) மறுத்துக் கூறும் விடை (நன்.386, உரை);; negative answer. [மறை + விடை. மறு → மறை.]

மறைவு	மறைவு maṟaivu, பெ.(n.) 1. மறைகை; vanishing, disappearance. 2. ஔிப்பிடம்; covert, hidding place, den. 3. மந்தணம்; secret. 4. நிரைச்சல்; shelter, screen. 5. கோள்கள் ஒன்றாலொன்று மறைகை (வின்.);; occultation. [மறை → மறைவு.]
மன்	மன்1 maṉ, இடை.(part.) 1. ஓர் அசை நிலை; an expletive. "ஆயிருதிணையி னிசைக்குமன்" (தொல்,சொல்.1);. 2. எதிர் காலங்காட்டும் இடைநிலை (தொல்.சொல்.1, சேனா. கீழ்க். குறிப்பு.); (சி.போ.பா.1, உரை);; affix indicative of (a); future tense. 3. ஒழியிசைக் குறிப்பு; ellipsis. "கூரியதோர் வாண்மன்" (தொல். சொல்.252, உரை);. 4. மிகுதிக் குறிப்பு: greatness, abundance. "சிறியோன் பெறினது சிறந்தன்று மன்னே" (புறநா.75);. 5. பிறிதொன்றாகைக் குறிப்பு; change or transformation. "பண்டு காடுமனின்று கயல்பிறழும் வயலாயிற்று" (தொல்.சொல். 252, உரை);. 6. ஆக்கக் குறிப்பு; prosperty. "திருநிலைஇய பெருமன்னெயில்" (பட்டினப். 291);. 7. கழிவுக் குறிப்பு; what is past and gone. "சிறியகட் பெறினே யெமக்கியு மன்னே" (புறநா.235);. 8. நிலைபேற்றுக் குறிப்பு; permanence.
மன்பது	மன்பது maṉpadu, பெ.(n.) மன்பதை, 1 பார்க்க; see {}. "மன்பது மறுக்கத் துன்பங் களைவோன்" (பரிபா.15:52);. [மன்பதை → மன்பது. முன் → மன் = கருதும் ஆறாம் அறிவுள்ள மாந்தன். மன்பது = மக்களினம்.]
மன்பதை	மன்பதை maṉpadai, பெ.(n.) 1. மக்கட் பரப்பு (சூடா.);; humanity. "மன்பதை காக்கு நின்புரைமை" (புறநா.210);. "மன்பதை காக்குந் தென்புலங் காவல்" (சிலப். வழக்குரை.73-77);. 2. படை; army. "மன்பதை பெயர" (பதிற்றுமப். 73, 3);. [முன் → மன் = கருதும் ஆறாம் அறிவுள்ள மாந்தன்.]

மன்மகளிர்	மன்மகளிர் maṉmagaḷir, பெ.(n.) அரசனால் தலைக்கோல் பெற்ற ஆடல் மகளிர்; dancing girls distinguished by a royal grant of {}. "மன்மகளிர் சென்னியராடல்" (பரிபா.7, 80);. [மன் + மகளிர்.]
மன்ற	மன்ற1 maṉṟa, வி.எ.(adv.) 1. தெளிவாக (தொல்.சொல்.267);; clearly. 2. உறுதியாக; certainly. "சென்று நின்றோர்க்குந் தோன்று மன்ற" (புறநா.114);. 3. மிக; abundantly, plentifully. "மன்றவவுணர் வருத்திட" (கந்தபு.தேவ.போற்.6);. மன்ற2 maṉṟa, இடை.(part.) ஓர் அசைச் சொல் (யாழ்.அக.);; an expletive.
மன்றகம்	மன்றகம் maṉṟagam, பெ.(n.) அவை; assembly. "மன்றகத்தே நம்பி மாடமெடுத்தது" (திருமந்.148);. [மன்று + அகம்.]
மன்றப்பொதியில்	மன்றப்பொதியில் maṉṟappodiyil, பெ.(n.) மன்றமாகிய பொதுவிடம்; public place. "கொன்றையஞ் சடைமுடி மன்றப் பொதியில்" (சிலப்.பதிக.41);. [மன்றம் + பொதியல்.]
மன்றம்	மன்றம் maṉṟam, பெ.(n.) 1. அவை (பிங்.);; hall, assembly. 2. முறைமன்றம்; court. "அறனவின் மன்றத்துள்ளோர்" (திருவிளை. மாமனாக.35);. 3. ஊருக்கு நடுவாயுள்ள மரத்தடிப் பொதுவிடம்; meeting place under a tree, in a village. "மன்றமும் பொதியிலும்" (திருமுரு.226);. 4. குதிரை களைப் பயிற்றும் செண்டுவெளி; open place used for riding horses. "பேரிசை மூதூர் மன்றங் கண்டே" (புறநா.220, உரை);. 5. மக்கள் கூடும் வெளியிடம் (பிங்.);; plain, open space. "மன்றம்போழு மணிவுடை நெடுந்தேர்" (குறுந். 301);. 6. போர்க்களப் பரப்பின் நடுவிடம்; central place in a battlefield. "செஞ்சுடர் கொண்ட குருதி மன்றத்து" (பதிற்றுப்.35, 8);. 7. பொன்னம்பலமுள்ள தில்லை; Chidambaram. 8. வீடு; house. "வதியுஞ்சில மன்றமே" (இரகு.நகரப்.71);. 9. மாட்டுத்தொழு; cow shed.

குறுந்

மன்றல்	மன்றல் maṉṟal, பெ.(n.) 1. நறுமணம் (பிங்.);; scent, perfume. 2. திருமணம்; marriage. "அந்தண ரருமறை மன்ற லெட்டினுள்" (இறை.1);. "மறையோர் தேயத்து மன்றல் எட்டனுள்" (தொல்.பொருள்.92);. 3. புணர்ச்சி; copulation. "மன்றன் மாமயில்" (சீவக..2171);. 4. நெடுந்தெரு; long street. "மன்றல் வருஞ்சேனை" (குற்றா.குற.73, 2);. 5. பாலைப் பண் வகை (பிங்.);; melody type of the desert tract. [மன் → மன்று → மன்றல்.]
மன்றவாணன்	மன்றவாணன் maṉṟavāṇaṉ, பெ.(n.) தில்லை யிலுள்ள சிவன்; {} as the lord of Chidambaram. "மன்றவாணன் மலர் திருவருளால்" (தனிப்பா.);. [மன்றம் + வாணன்.]
மன்றன்	மன்றன் maṉṟaṉ, பெ.(n.) சிவன்; {}. "மன்றனு மாங்கே மலர்திரு வருளால்" (திருமந்.2277);. [மன்று → மன்றன்.]
மன்றாட்டம்	மன்றாட்டம் maṉṟāṭṭam, பெ.(n.) 1. வேண்டு கோள் (வின்.);; petition, request, entreaty, prayer. 2. தொல்லை (இ.வ.);; trouble, brother. தெ. மன்டாடமு. [மன்று → மன்றாடு → மன்றாட்டம்.]
மன்றாட்டு	மன்றாட்டு maṉṟāṭṭu, பெ.(n.) மன்றாட்டம், 1 (வின்.); பார்க்க; see {}. [மன்றாட்டம் → மன்றாட்டு.]
மன்றாட்டுவேண்டுதல்	மன்றாட்டுவேண்டுதல் maṉṟāṭṭuvēṇṭudal, தொ.பெ. குறையிரந்து வேண்டுகை; supplication and prayer R.C. [மன்றாட்டு + வேண்டுதல்.]

மன்றாடி	மன்றாடி1 maṉṟāṭi, பெ.(n.) 1. சிவன்; {} as dancing in the open. "என்று மன்றாடி சொல்ல" (திருவாலவா.52, 6); (உரி.நி.);. 2. பிறருக்காக வழக்கெடுத்துரைப்போன்; intermediary, one who pleads the cause of another. "வானகத்து மன்றாடிகள் தாமே" (திவ்.பெரியாழ்.4, 5, 7);. 3. அவையில் வழக்காடுபவன்; one who brings a dispute before a court for adjudication. "பழைய மன்டறாடி போலுமிவன்" (பெரியபு. தடுத்தாட்.48);. 4. சில சாதியார் பட்டப் பெயர்; tittle of certain castes of {}, {}. 5. ஆட்டிடையன் IS.I.I.iii.15717); shepherd. [மன்று + ஆடி.] மன்றாடி2 maṉṟāṭi, பெ.(n.) இடையன்; shepherd. "இவ்வூர் மன்றடி தெவடி திருவியலூரும் கொற்றன்" (S.I.I.Vol.XIX No.7);.
மன்றாடு - தல்	மன்றாடு - தல் maṉṟāṭudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. குறையிரந்து வேண்டுதல்; to pray, entreat, implore, petition, supplicate. " வஞ்சியை யாவி வெளவலை யென்றான் மன்றாடா" (சேதுபு.சோழ.39);. 2. வழக்காடுதல் (பெரியபு. தடுத்தாட்48);; to carry on litigation. 3. பிறருக்காக வழக்கெடுத் துரைத்தல்; to intercede, plead the cause of another. "நித்யசூரிகள் காலி பத்துக்கும்..... மன்றாடுவர்களிறே" (திவ். பெரியாழ்.4, 5, 7, வியா.);. [மன்று → மன்றாடு-.]
மன்றில்	மன்றில் maṉṟil, பெ.(n.) வாயில்முற்றம்; courtyard of a house. "செடிச்சிகள் மன்றிவிடைப் பலிதேர" (தேவா.991, 7);. [மன்று → மன்றில்.]

மன்று	மன்று1 maṉṟu, பெ.(n.) 1. அவை; hall of assembly. 2. தில்லையிலுள்ள பொன்னவை; golden hall of Chidambaram. "தென்றில்லை மன்றினு ளாடினை போற்று" (திருவாச.4, 92);. 3. முறைமன்றம்; court of justice, arbitration court. "நெடுமன்றில் வளனுண்டு" (கம்பரா. மூலபல.145);. 4. மாட்டுத்தொழு; cow-stall. "ஆன்கணம்.... மன்று நிறை புகுதர" (குறிஞ்சிப்.218);. 5. மாட்டுமந்தை; herd of cows. "மன்றாடி சொல்ல" (திருவாலவா.52, 5, கீழ்க்குறிப்பு);. 6. மரத்தடியுள்ள திண்ணைப் பொதுவிடம்; raised platform under a tree for village meeting. "மன்றும் பொதியினும்" (தஞ்சைவா.31);. 7. தோட்டத்தின் நடு; centre of a garden. "மன்றிற் பையு டீரும்" (ஐங்குறு.246);. 8. நாற்சந்தி; junction of four roads or streets. "மன்றிலே தன்னுடைய வடிவழகை முற்றூட்டாக அனுபவிப்பிக்கு மவனை" (ஈடு.3, 6, 3);. 9. நறுமணம்; f
மன்றுபடு - தல்	மன்றுபடு - தல் maṉṟubaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) வெளிப்படுதல்; to become public. "காம மறையிறந்து மன்றுபடும்" (குறள், 1138);. [மன்றம் = வெளி. மன்று + படு-,]
மன்றுபாடு	மன்றுபாடு maṉṟupāṭu, பெ.(n.) அறப் பலகையின் முன் இறுக்கும் தண்டப் பொருள்; fine, penalty imposed by a court. "இம்மன்றுபாடு இறுத்தும்...... முட்டாமை செலுத்தினோம்" (S.I.I.iii, 95,35);. [மன்று + பாடு.]
மன்றுளாடி	மன்றுளாடி maṉṟuḷāṭi, பெ.(n.) சிவன் (யாழ்.அக.);; {}. [மன்று = அவை, அம்பலம், வெளி. மன்று → மன்றுள் + ஆடி.]
மன்னகுமரன்	மன்னகுமரன் maṉṉagumaraṉ, பெ.(n.) அரசமகன்; kings's son, prince. "மன்ன குமரனை வஞ்சம் புணர்த்த" (மணிமே.24, 1);. [மன்னன் + குமரன்.]
மன்னர்பின்னர்	மன்னர்பின்னர் maṉṉarpiṉṉar, பெ.(n.) மன்னர்பின்னோர் (சூடா.); பார்க்க; see {}. [மன்னர் + பின்னர். பின்னோர் → பின்னர்.]

மன்னர்பின்னோர்	மன்னர்பின்னோர் maṉṉarpiṉṉōr, பெ.(n.) வணிகர்; the vaisya caste, as being next to the ksattriya. "மன்னர்பின்னோர்க் கென்னிலை யுணர்த்தி" (சிலப்.14:21);. [மன்னர் + பின்னோர்.]
மன்னர்மன்னவன்	மன்னர்மன்னவன் maṉṉarmaṉṉavaṉ, பெ.(n.) 1. பேரரசன்; emperor, as king of kings. 2. துரியோதனன் (பிங்.);: {}. [மன்னர் + மன்னவன்.]
மன்னர்மன்னன்	மன்னர்மன்னன் maṉṉarmaṉṉaṉ, பெ.(n.) மன்னர்மன்னவன் (வின்.); பார்க்க; see {}. [மன்னர் + மன்னன்.]
மன்னர்விழைச்சி	மன்னர்விழைச்சி maṉṉarviḻaicci, பெ.(n.) அரசன் நுகர்ச்சிக்குரியது (சிலப்.2:2, உரை);; that which is fit for king's enjoyment. [மன்னர் + விழைச்சி.]
மன்னல்	மன்னல் maṉṉal, பெ.(n.) 1. நிலைபேறு (பிங்.); (நாமதீப.607);; permanence, stability, steadiness. 2. வலிமை; strength. 3. பெருமை; greatness. 4. உயர்ச்சி (நாமதீப.771);, height. 5. விடாமுயற்சி; perseverance. [மன் = நிலைபேறு. மன் → மன்னல்.]
மன்னவமுனிவன்	மன்னவமுனிவன் maṉṉavamuṉivaṉ, பெ.(n.) அரச முனிவன்; royal sage. "தேவி யொடு மாதவம் புரிந்த மன்னவமுனிவன்" (பெருங்.இலாவாண.15, 51);. [மன்னவன் + முனிவன்.]
மன்னவன்	மன்னவன் maṉṉavaṉ, பெ.(n.) 1. மன்னன் பார்க்க; see {}. "முறை செய்து காப்பாற்று மன்னவன்" (குறள், 388);. 2. இந்திரன்; Indiran. "மாலை வெண்குடை மன்னவன் கோயிலும்" (சிலப்.5:1, 73);. [மன் → மன்னன் → மன்னவன் (வே.க.4:34);.]
மன்னறம்	மன்னறம் maṉṉaṟam, பெ.(n.) அரச அறம்; duties of sovereignty. "மன்னறஞ் சிறிது நோக்கலை" (கம்பரா.பிணிவீ.92);. [மன்னன் + அறம்.]

மன்னன்	மன்னன் maṉṉaṉ, பெ.(n.) 1. அரசன்; king. "மன்ன னுயிர்த்தே மலர்தலை யுலகம்" (புறநா:186);. 2. எப்பொருட்கு மிறைவன் (பிங்.);; the universal lord. 3. தலைவன்; chief. "சேனை மன்னர்கள்" (கந்தபு. சூர. இரண்டநாள்யுத்.47);. 4. கணவன்; husband. "மங்கை யுன்றன் மன்னனுய்ந்து வந்தது" (பிரமோத்.111);. 5. ஆடவன் (வின்.);; man in his prime, between the ages of 32 and 48. 6. 26வது விண்மீன் (பிங்.);; the 26th naksatra. [மன் → மன்னன் (வே.க.4:34);.]
மன்னனார்	மன்னனார் maṉṉaṉār, பெ.(n.) திருமால் (S.I.I.iii. 87);; {}.
மன்னாகுடிச்செட்டி	மன்னாகுடிச்செட்டி maṉṉākuḍicceḍḍi, பெ.(n.) வணிகக்குடி (E.T.ii.92);; a merchant caste.
மன்னாசாதிமரம்	மன்னாசாதிமரம் maṉṉācātimaram, பெ.(n.) ஒதுக்கப்பட்ட காட்டிலுள்ள மரம்; tree in a reserved forest (C.G.);.
மன்னாட்டு	மன்னாட்டு maṉṉāṭṭu, பெ.(n.) மன்றாட்டு (வின்.); பார்க்க; see {}. [மன்றாட்டு → மன்னாட்டு.]
மன்னாடி	மன்னாடி maṉṉāṭi, பெ.(n.) 1. மலைநாட்டு சிற்றூர்த் தலைவன்; headman of a hill village. 2. பழனிப் பகுதியிலுள்ள ஒரு மலைச்சாதி; the kuvvava caste of the Palani hills. 3. மன்றாடி4 பார்க்க; see {}. [மன் → மன்றாடி.]
மன்னாடு - தல்	மன்னாடு - தல் maṉṉāṭudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) மன்றாடு-, (இ.வ.); பார்க்க; see {}. [மன்றாடு → மன்னாடு.]
மன்னாப்புக்குற்ற வாளி	மன்னாப்புக்குற்றவாளி maṉṉāppukkuṟṟavāḷi, பெ.(n.) அரசால் மன்னிப்புப் பெற்றுச் சாட்சி கூறும் குற்றவாளி; approver, accused who has been tendered a pardon. [மன்னாப்பு + குற்றவாளி. மன்னிப்பு → மன்னாப்பு (கொ.வ.);.]

மன்னார்	மன்னார் maṉṉār, பெ.(n.) பகைவர் (சூடா.);; enemies, foes. [முன் → மன். மன்னுதல் = பொருந்துதல். மன் → மன்னார் = பகைவர்.]
மன்னார்சாமி	மன்னார்சாமி maṉṉārcāmi, பெ.(n.) 1. சிற்றூர்த் தெய்வம் (இ.வ.);; a village deity. 2. அரசனுருக் கொண்ட சிவ வடிவம் (இ.வ.);; {} the form of a king. [மன்னார் + சாமி.]
மன்னாவுலகம்	மன்னாவுலகம் maṉṉāvulagam, பெ.(n.) துறக்கம்; svarga. "மன்னாவுலக மறுத்தோய் நீ" (சீவக.1243);. [முன் → மன் = பொருந்துதல்., நிலைபெறுதல். மன் → மன்னா. 'ஆ' எதிர்மறை இடைநிலை. மன்னா + உலகம்.]
மன்னான்	மன்னான் maṉṉāṉ, பெ.(n.) திருவிதாங்கூர்ச் சீமையில் தமிழ் பேசும் ஒரு மலைச்சாதி (E.T.iv.452);; a Tamil - speaking hill tribe fo Travancore.
மன்னி - த்தல்	மன்னி - த்தல் maṉṉittal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) குற்றத்தைப் பொறுத்தல்; to forgive, pardon. "கொடியேன் குற்றமெலா மன்னித்தருளி" (அருட்பா.);
மன்னிப்பு	மன்னிப்பு maṉṉippu, பெ.(n.) குற்றத்தைப் பொறுக்கை (இ.வ.);; pardon, forgiveness.
மன்னியர்	மன்னியர் maṉṉiyar, பெ.(n.) மதிக்கத் தக்கவர்; exteemed, worthy person. "பல மன்னியர் மண்டலிகர்" (உத்தரரா- திருவோலக்.11);. [முள் → மள். மன்னுதல் = பொருந்துதல். மன் → மன்னியர்.] மன்னியர் maṉṉiyar, பெ. (n.) மதிக்கத்தக்க பெரியோர்; honourable persons. "பல மன்னியர் மண்டலிகர்" (உத்தரரா.திருவோலக். 11);. க. மானியர் [மன்-மன்னியர்]
மன்னியை	மன்னியை maṉṉiyai, பெ.(n.) 1. பிடர் நரம்பு; nerve in the nape of the neck. 2. விசை நரம்பு; vital nerve.

மன்னிறைதருதல்	மன்னிறைதருதல் maṉṉiṟaidarudal, பெ.(n.) வேளாண் மாந்தரியல்புகளு ளொன்றான அரசனுக்குரிய வரிப் பொருளைத் தருகை (திவா.);; paying taxes due to the king, a characteristic of the {}. [மன் + இறை + தருதல்.]
மன்னினை	மன்னினை maṉṉiṉai, பெ.(n.) வரித் தள்ளுபடி; remission of tax. "வரி மன்னினைக் குடி".
மன்னு	மன்னு1 maṉṉudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. நிலை பெறுதல்; to be permanent, to endure. "மன்னர்க்கு மன்னுதல் செங்கோண்மை" (குறள், 556);. 2. தங்குதல்; to remain long, to stay. "உத்திரை வயிற்றின் மன்னிய குழவி" (பாகவத.1, பரிட்சத்துவின்றோ.1);. 3. பொருந்துதல்; to agree. "மன்ன சொகினம்" (பு.வெ.10, 11);. 4. விடாது முயலுதல் (வின்.);; to persevere. 5. உறுதியாய் நிற்றல் (வின்.);; to be steady. 6. மிகுதல்; to abound. "மன்னிய வேதந்தரும்" (ஆசாரக்.96);. L. manere = stay. L. remanere; E. remain. [முல் → மல் → மன் → மன்னு-, (வே.க.4:31);.] மன்னு2 maṉṉudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. அடுத்தல்; to go near, approach. 2. ஆடையை தூக்கிப் பிடித்துக் கொள்ளுதல் (இ.வ.);; to pull or tuck up one's clothes, as in crossing a river.
மன்னும்	மன்னும்1 maṉṉum, வி.எ.(adv.) பெரும்பான்மை யையும் (திருக்கோ.131, உரை);; probably, exceedingly. [மன் → மன்னும்.] மன்னும்2 maṉṉum, இடை.(part.) ஓரிடைச் சொல்; an expletive. "காதலார் பெயர் மன்னும்" (சிலப்.மங்கலவா.29);.
மன்னுமான்	மன்னுமான் maṉṉumāṉ, பெ.(n.) கடவுள் (வின்.);; god, as the eternal being. [மன்னு + மான்.]

மன்னுயிர்	மன்னுயிர் maṉṉuyir, பெ.(n.) 1. மாந்தவினம்; humanity. "நின்னளந் தறிதன் மன்னுயிர்க் கருமையின்" (திருமுரு.278);. 2. விலங்கினம் (வின்.);; animal life. 3. ஆதன் (வின்.);; soul. [மன் + உயிர்.]
மன்னுயிர்முதல்வன்	மன்னுயிர்முதல்வன் maṉṉuyirmudalvaṉ, பெ.(n.) கடவுள்; god. [மன்னுயிர் + முதல்வன்.]
மன்னுலகம்	மன்னுலகம் maṉṉulagam, பெ.(n.) மன்னுலகு பார்க்க (வின்.);; see {}. [மன் + உலகம்.]
மன்னுலகு	மன்னுலகு maṉṉulagu, பெ.(n.) svarga. [மன் + உலகு.]
மன்னுறுதொழில்	மன்னுறுதொழில் maṉṉuṟudoḻil, பெ.(n.) வீரன் அரசன் கட்டளை பெற்றுப் பகைவரின் ஆநிரை கவர்தலைக் கூறும் புறத்துறை (பு.வெ.1, 1);; theme describing the capture of enemies cows by kings soldiers under his orders, dist. fr. {}. [மன்னுறு + தொழில்.]
மன்னெச்சி	மன்னெச்சி maṉṉecci, பெ.(n.) 1. சினக் குறிப்பு; gruff, surly, pouting countenance. 2. மனத்தொல்லை (யாழ். அக.);; mental trouble.
மன்னை	மன்னை1 maṉṉai, பெ.(n.) மன்னைக் காஞ்சி (தொல்.பொருள்.79); பார்க்க; see {}. [மன்னைக்காஞ்சி → மன்னை (குறுக்கம்);.] மன்னை2 maṉṉai, பெ.(n.) 1. தொண்டை; throat. துவர்ப்புச் சுவை மன்னையைப் பிடிக்கிறது (பே.வ.);. 2. கதுப்பு (யாழ்.அக.);; cheek. மன்னை3 maṉṉai, பெ.(n.) சினம் (யாழ்ப்.);; displeasure.

மன்னைக்கட்டி	மன்னைக்கட்டி maṉṉaikkaṭṭi, பெ.(n.) பொன்னுக்கு வீங்கி என்னும் நோய்; mumps. [மன்னை + கட்டி.]
மன்னைக்காஞ்சி	மன்னைக்காஞ்சி maṉṉaikkāñji, பெ.(n.) இறந்தவனைப் பற்றிச் சிறப்பித்து ஏனையோர் இரங்கிக் கூறும் புறத்துறை (தொல். பொருள்.79, உரை);; theme describing the excellence of the qualities of a deceased person and mourning his loss. [மன்னை + காஞ்சி.]
மன்னைப்பிடி	மன்னைப்பிடி1 maṉṉaippiḍi, பெ.(n.) தொண்டையை இறுகப் பிடிக்கை; seizing by the throat. "மண்டிப்பொரு விசயன் மன்னைப் பிடி பிடிக்க" (தேவை.80);. [மன்னை + பிடி.] மன்னைப்பிடி2 maṉṉaippiḍittal, 4 செ.கு.வி.(v.t.) 1. தொண்டையைப் பிடித்தல்; to seize one by the throat. 2. ஒருவனைத் தாங்கிக் கேட்டுக் கொள்ளுதல் (இ.வ.);; to beseech a person, as by holding him by his cheek. [மன்னை + பிடி-.]
மன	மன1 maṉa, வி.எ.(adv.) மிகவும்; exceedingly. "அஃதவல் மன்று மன" (கலித்.108);. மன2 maṉa, இடை.(part.) வினைமுற்று வினையெச்சங்கட்கு இறுதியாக வரும் இடைச்சொல் (தொல்.எழுத்து.210);; affix to a participle or finite verb.
மனக்கசப்பு	மனக்கசப்பு maṉakkasappu, பெ.(n.) வெறுப்பு (கொ.வ.);; rancour, hatred, bitterness of mind. [மனம் + கசப்பு.]
மனக்கசிவு	மனக்கசிவு maṉakkasivu, பெ.(n.) மனவுருக்கம் (இ.வ.); பார்க்க; see {}. [மனம் + கசிவு.]
மனக்கடினம்	மனக்கடினம் maṉakkaḍiṉam, பெ.(n.) நெஞ்சழுத்தம் (வின்.);; strenness, handness of heart. [மனம் + கடினம்.]
மனக்கடுப்பு	மனக்கடுப்பு maṉakkaḍuppu, பெ.(n.) உட்சினம்; indignation, resentment. "சீற்றவெந் தீயினான் மனக் கடுப்பினன்" (கம்பரா.சினைகண்டு.3);. [மனம் + கடுப்பு.]

மனக்கண்	மனக்கண் maṉakkaṇ, பெ.(n.) மனமாகிய கண் (வின்.);; mind's eye, mental vision. [மனம் + கண்.]
மனக்கயக்கம்	மனக்கயக்கம் maṉakkayakkam, பெ.(n.) மனத்துயர் (யாழ்.அக.); பார்க்க; see {}. [மனம் + கயக்கம். கய – த்தல் → கயக்கும்.]
மனக்கயம்	மனக்கயம் maṉakkayam, பெ.(n.) முசுறுப் புல்; a kind of grass (சா.அக.);.
மனக்கரு	மனக்கரு maṉakkaru, பெ.(n.) மனத்தின் மூலம்; the origin of mind (சா.அக.);.
மனக்கருவி	மனக்கருவி maṉakkaruvi, பெ.(n.) மனத்தின் வலு; intellectual faculty (சா.அக.);. [மனம் + கருவி.]
மனக்கலக்கம்	மனக்கலக்கம் maṉakkalakkam, பெ.(n.) மனந்தடுமாறுகை (வின்.);; perturbation, agitation of mind. [மனம் + கலக்கம்.]
மனக்கவலை	மனக்கவலை maṉakkavalai, பெ.(n.) ஒன்றைப் பற்றி மனத்திலுண்டாம் கவலை; anxiety, care. "மனக்கவலை மாற்றலரிது" (குறள், 7);. [மனம் + கவலை.]
மனக்கவற்சி	மனக்கவற்சி maṉakkavaṟci, பெ.(n.) மனக்கவலை பார்க்க; see {}. "மனக் கவற்சியை யுடைய பெண்டிர்" (மதுரைக்.166, உரை);. [மனம் + கவற்சி. முன் → மன் → மனம். கவல் = பிளவு, வருத்தம். கவல் + சி = கவற்சி. 'சி' பண்புப் பெயரீறு.]
மனக்களிப்பு	மனக்களிப்பு maṉakkaḷippu, பெ.(n.) அகமகிழ்ச்சி (வின்.);; elation of spirits, heart-felt joy. [மனம் + களிப்பு. முன் → மன் → மனம். களி = மகிழ்ச்சி. களி + பு = களிப்பு.]

மனக்கறுப்பு	மனக்கறுப்பு maṉakkaṟuppu, பெ.(n.) பகை (வின்.);; hatred, enmity. [மனம் + கறுப்பு. முன் → மன் → மனம். கல் → கர் → கரு → கறு. கறு → கறுப்பு = கருமை, சினம் , குற்றம்.]
மனக்கனிவு	மனக்கனிவு maṉakkaṉivu, பெ.(n.) மனவுருக்கம் பார்க்க; see {}. [மனம் + கனிவு. முன் → மன் → மனம். கனி → கனிவு.]
மனக்காட்சி	மனக்காட்சி maṉakkāṭci, பெ.(n.) மனத்தால் உன்னும் காட்சி; mind perception. "மனாதிகளினாற் காண்டன் மனக்காட்சி" (தத்துவப்.2);. [மனம் + காட்சி.]
மனக்காய்ச்சல்	மனக்காய்ச்சல் maṉakkāyccal, பெ.(n.) மனவெரிச்சல் (யாழ்.அக.); பார்க்க; see {}. [மனம் + காய்ச்சல்.]
மனக்காவல்	மனக்காவல் maṉakkāval, பெ.(n.) கற்பினைக் காக்கும் மனநிறை; strength of mind, as the guard of chastity. "கற்புக்கு மதிட் காவலா, மனக்காவலா" (பழ.);. [மனம் + காவல்.]
மனக்கிடக்கை	மனக்கிடக்கை maṉakkiḍakkai, பெ.(n.) உள்ளக் கருத்து (வின்.);; idea, inclination, thought. [மனம் + கிடக்கை.]
மனக்கிடை	மனக்கிடை maṉakkiḍai, பெ.(n.) மனக் கிடக்கை (வின்.); பார்க்க; see {}. [மனம் + கிடை.]
மனக்கிளர்ச்சி	மனக்கிளர்ச்சி maṉakkiḷarcci, பெ.(n.) உள்ளக் கிளர்ச்சி; mental emotion. [மனம் + கிளர்ச்சி.]

மனக்குத்து	மனக்குத்து maṉakkuttu, பெ.(n.) மனத் துயர் (யாழ்.அக.);;பார்க்க; see {}. [மனம் + குத்து.]
மனக்குரங்கு	மனக்குரங்கு maṉakkuraṅgu, பெ.(n.) மனம்போன போக்கின்படி செய்யத்தூண்டும் தன்மை; a state of mind which is not firm but goes in many diverse ways. [மனம் + குரங்கு.]
மனக்குருடு	மனக்குருடு maṉakkuruḍu, பெ.(n.) அறிவின்மை (வின்.);; mental blindness. [மனம் + குருடு.]
மனக்குலைவு	மனக்குலைவு maṉakkulaivu, பெ.(n.) மனத்தடுமாற்றம்; perturbation of mind. [மனம் + குலைவு.]
மனக்குவிவு	மனக்குவிவு maṉakkuvivu, பெ.(n.) 1. மனம் ஒருப்படல்; unity of mind. 2. மனதின் ஒருமை; concentration or oneness of mind. [மனம் + குவிவு.]
மனக்குழப்பம்	மனக்குழப்பம்1 maṉakkuḻppam, பெ.(n.) 1. மனத் தெளிவின்மை; confusion of mind. 2. ஒருமிப்பின்மை; diversion of mind. [மனம் + குழப்பம்.] மனக்குழப்பம்2 maṉakkuḻppam, பெ.(n.) மனக்கலக்கம் (கொ.வ.); பார்க்க; see {}. [மனம் + குழப்பம்.]
மனக்குள்ளம்	மனக்குள்ளம் maṉakkuḷḷam, பெ.(n.) 1. தந்திரம்; trick. 2. வஞ்சகம்; deceit. [மனம் + குள்ளம்.]
மனக்குறிப்பு	மனக்குறிப்பு maṉakkuṟippu, பெ.(n.) 1. உட்கருத்து; idea, intention. "நின் மனக்குறிப்பை நின் முகந்தானே காட்டிக் கொடாநிற்கும்" (கள.95, உரை);. 2. மனத் திட்டம், 1 பார்க்க; see {}. [மனம் + குறிப்பு.]

மனக்குறை	மனக்குறை maṉakkuṟai, பெ.(n.) 1. வருத்தம்; grief. "மனக்குறையைச் சகியே சொன்னேன்" (தனிப்பா.1, 326, 24);. 2. பொந்திகையின்மை (வின்.);; dissatisfac tion, discontent, unbrage. [மனம் + குறை.]
மனக்கூர்மை	மனக்கூர்மை maṉakārmai, பெ.(n.) கூர்த்த அறிவு (யாழ்.அக.);; sagacity, acumen. [மனம் + கூர்மை.]
மனக்கொதி	மனக்கொதி maṉakkodi, பெ.(n.) மன வெளிச்சல் (யாழ்.அக.); பார்க்க; see {}. [மனம் + கொதி.]
மனக்கொதிப்பு	மனக்கொதிப்பு maṉakkodippu, பெ.(n.) சினம்; anger. [மனம் + கொதிப்பு.]
மனக்கொள்(ளு) - தல்	மனக்கொள்(ளு) - தல் maṉakkoḷḷudal, 16 செ.கு.வி.(v.i.) நன்கறிதல்; to understand, to realise. "இதனை மனக் கொணீ" (கம்பரா.சூளை.29);. [மனம் + கொள்-.]
மனக்கோட்டம்	மனக்கோட்டம் maṉakāṭṭam, பெ.(n.) 1. அறிவின் கோணல்; crookednes of mind. "மாந்தர் மனக்கோட்டந் தீர்க்குநூன் மாண்பு" (நன்.25);. 2. அழுக்காறு (பிங்.); ; envy, jealousy. [மனம் + கோட்டம்.]
மனக்கோட்டரவு	மனக்கோட்டரவு maṉakāṭṭaravu, பெ.(n.) துணிவுக் குறைவு (வின்.);; lowness of spirits. [மனக்கோட்டம் + அரவு.]

மனக்கோட்டை	மனக்கோட்டை1 maṉakāṭṭai, பெ.(n.) புலவி நீட்டம்; long sulks. "அழிந்த மனக் கோட்டையர்" (பரிபா.10, 57);. [மனம் + கோட்டை.] மனக்கோட்டை2 maṉakāṭṭai, பெ.(n.) வீணெண்ணம் (கொ.வ.);; building castles in the air, vain imaginings. "அருப்ப மழிப்ப வழிந்த மனக் கோட்டையர்" (பரிபா.10:57);. [மனம் + கோட்டை.]
மனக்கோண்	மனக்கோண் maṉakāṇ, பெ.(n.) அழுக்காறு (நாமதீப.615);; envy. [மனம் + கோண். மன் → மனம். கோணல் → கோண்.]
மனக்கோழை	மனக்கோழை maṉakāḻai, பெ.(ෆ.) துணிவற்றவ – ன் - ள்; coward. "எதிரி வரினோடிப் பதுங்கிடு மனக்கோழை" (அறப்.சத.12);. [மனம் + கோழை.]
மனக்கோள்	மனக்கோள் maṉakāḷ, பெ.(n.) மனக்குறிப்பு பார்க்க; see {}. "மனக் கோணினக்கென வடிவு வேறிலையே" (பரிபா.4, 56);. [மனம் + கோள்.]
மனக்கோளாறு	மனக்கோளாறு maṉakāḷāṟu, பெ.(n.) மனக்கேடு; mental disorder. [மனம் + கோளாறு.]
மனங்கசி - தல்	மனங்கசி - தல் maṉaṅgasidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) மனமிறங்குதல்; to melt, as the heart, to be tender. [மனம் + கசி-,]
மனங்கருகு – தல்	மனங்கருகு – தல் maṉaṅgarugudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வெறுப்படைதல் (வின்.);; to be displeased. [மனம் + கருகு-,]
மனங்கரைதல்	மனங்கரைதல் maṉaṅgaraidal, பெ.(n.) 1. நெஞ்சிளகுகை; to melt, as the heart. 2. பின்னிரங்குகை (வின்.);; to relent. 3. துயரப்படுகை (யாழ்.அக.);; to be sorry. [மனம் + கரை.]
மனங்கனி – தல்	மனங்கனி – தல் maṉaṅgaṉidal, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அறிவு முதிர்ச்சி; maturity of mind. 2. சினந்தணிதல்; changing from angry. 3. இரக்கங் கொள்ளுதல்; to have sympathy. [மனம் + கனி-,]

மனங்கு	மனங்கு maṉaṅgu, பெ.(n.) தோட்பட்டை (யாழ்.அக.);; shoulder blade.
மனங்குத்துதல்	மனங்குத்துதல் maṉaṅguddudal, பெ.(n.) தன் குற்றம் பற்றி மனத்தில் தோன்றும் கழிவிரக்கம் (வின்.);, குற்றவுணர்வு; remorse, compunction of mind, prick of conscience, guilty. [மனம் + குத்துதல்.]
மனங்குவி - தல்	மனங்குவி - தல் maṉaṅguvidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மனவமைதி கொள்ளுதல் (யாழ்.அக.);; to attain peace of mind or tranquillity. 2. மனமொடுங்குதல்; to be depressed in spirits. "நின்னைக் கண்டு மனங்குவிந்த என்னுடைய" (கலித்.118, உரை);. [மனம் + குவி-,]
மனங்குழை - தல்	மனங்குழை - தல் maṉaṅguḻaidal, 2 செ. குன்றாவி. (v.t.) மனமிளகுதல்; to melt, as the heart. [மனம் + குழை-,]
மனங்குறாவு – தல்	மனங்குறாவு – தல் maṉaṅguṟāvudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வெறுப்படைதல் (வின்.);; to be piqued or dissatisfied, to take umbrage. [மனம் + குறாவு-,]
மனங்குன்று - தல்	மனங்குன்று - தல் maṉaṅguṉṟudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. மனம் ஒடுங்குதல்; converging of mind. 2. மனத் தளர்ச்சி; dejection of mind. [மனம் + குன்று-,]
மனங்கூசு - தல்	மனங்கூசு - தல் maṉaṅācudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மனம் பின்னடைதல்; to be shy,diffident. 2. ஒரு செயலைச் செய்ய தயக்கம் காட்டுதல்; repugnance of action. [மனம் + கூசு-,]
மனங்கூம்பு - தல்	மனங்கூம்பு - தல் maṉaṅāmbudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஊக்கங் குன்றுதல்; to be weary or dejected. 2. மனங்குவி-, 1 (யாழ்.அக.); பார்க்க; see {}. [மனம் + கூம்பு-,]
மனங்கொதி - த்தல்	மனங்கொதி - த்தல் maṉaṅgodiddal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. சினங் கொள்ளுதல்; to fret with anger. 2. துயருறுதல்; to grieve. 3. பேராவல் கொள்ளுதல்; to yearn. [மனம் + கொதி-,]
மனங்கொள்(ளு) - தல்	மனங்கொள்(ளு) - தல் maṉaṅgoḷḷudal, 7 செ.குன்றாவி.(v.t) 1. மனத்திற் கொள்ளுதல்; to will. 2. விரும்புதல்; to desire. [மனம் + கொள்-,]

மனங்கோணு - தல்	மனங்கோணு - தல் maṉaṅāṇudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மனம் மாறுதல்; to be changed in mind. "மற்றவர் மனங்கோணாதவாறு நடந்து கொள்ள வேண்டும்" (உ.வ.);. 2. வெறுப்படைதல்; to be offended, to be discontented, to be cross or vexed. 3. சினங் கொள்ளுதல் (இ.வ.);; to be angry. [மனம் + கோணு – தல்,]
மனச்சஞ்சலம்	மனச்சஞ்சலம் maṉaccañjalam, பெ.(n.) மனக்குழப்பம் (வின்.);; mental worry, wavering of mind. [மனம் + Skt. சஞ்சலம்.]
மனச்சலனம்	மனச்சலனம் maṉaccalaṉam, பெ.(n.) மன அமைதியின்மை; unrest of mind. [மனம் + Skt. சலனம்.]
மனச்சலிப்பு	மனச்சலிப்பு maṉaccalippu, பெ.(ா.) 1. வெறுப்பு; vexation, annoyance, displeasure. 2. துயரம் (வின்.);; grief. [மனம் + சலிப்பு.]
மனச்சாட்சி	மனச்சாட்சி maṉaccāṭci, பெ.(n.) மனச் சான்று பார்க்க; see {}. [மனம் + Skt. சாட்சி.]
மனச்சாய்ப்பு	மனச்சாய்ப்பு maṉaccāyppu, பெ.(ா.) மனச்சாய்வு பார்க்க; see {}. [மனம் + சாய்ப்பு.]
மனச்சாய்வு	மனச்சாய்வு maṉaccāyvu, பெ.(n.) 1. மனப்போக்கு பார்க்க; see {}. 2. ஒரு தலைச்சார்பு; partiality, prejudice. [மனம் + சாய்வு.]
மனச்சார்பு	மனச்சார்பு maṉaccārpu, பெ.(n.) 1. மனப்பற்று; attachment. 2. மனச்சாய்வு,1 (வின்.); பார்க்க; see {}. [மனம் + சார்பு.]
மனச்சான்று	மனச்சான்று maṉaccāṉṟu, பெ.(n.) சரியா, தவறா என்று முடிவு கொள்ளும் உள் மனம்; conscience. [மனம் + சான்று.]

மனச்சிலை	மனச்சிலை maṉaccilai, பெ.(n.) காரமும் கசப்பும் கலந்த சுவை; mixture of pungent and bitter taste (சா.அக.);. [மனம் + சிலை.]
மனச்செருக்கு	மனச்செருக்கு maṉaccerukku, பெ.(n.) 1. திமிர்; haughtiness. 2. மனக்களிப்பு பார்க்க; see {}. "மனச் செருக்கினை யுடைய குதிரை" (கலித்.75, உரை);. [மனம் + செருக்கு.]
மனச்சோர்வு	மனச்சோர்வு1 maṉaccōrvu, பெ.(n.) மனத்தளர்ச்சி; mental langour. [மனம் + சோர்வு.] மனச்சோர்வு2 maṉaccōrvu, பெ.(n.) ஊக்கக் குறைவு; disheartenment, weariness of mind, flagging of interest. [மனம் + சோர்வு.]
மனசிரங்குதல்	மனசிரங்குதல் maṉasiraṅgudal, பெ.(n.) மனமிறங்கு - தல் பார்க்க; see {}. [மனமிறங்கு → மனசிறங்கு.]
மனஞ்சலிக்கவுண்(ணு) - தல்	மனஞ்சலிக்கவுண்(ணு) - தல் maṉañjalikkavuṇṇudal, 16 செ.குன்றாவி.(v.t.) தன் ஆசைக்கேற்ப வுண்ணுதல்; eat to on's own desire. [மனம்சலிக்க + உண்-,]
மனத்தழுக்கம்	மனத்தழுக்கம் maṉattaḻukkam, பெ.(n.) மனத்தழுக்கு (வின்.); பார்க்க; see {}. [மனது + அழுக்கம்.]
மனத்தழுக்கு	மனத்தழுக்கு maṉattaḻukku, பெ.(n.) பொறாமை (பிங்.);; envy, jealous. [மனம் + அத்து + அழுக்கு.]
மனத்தளர்ச்சி	மனத்தளர்ச்சி maṉattaḷarcci, பெ.(n.) மனச்சோர்வு (யாழ்.அக.); பார்க்க; see {}. [மனம் + தளர்ச்சி.]

மனத்தாங்கல்	மனத்தாங்கல் maṉattāṅgal, பெ.(n.) மனவருத்தம்; displeasure. [மனம் + தாங்கல்.]
மனத்தாராளம்	மனத்தாராளம் maṉattārāḷam, பெ.(n.) 1. பெருந்தன்மை; generosity, 2. மனத்தில் களங்கமின்மை; frankness open heartedness. [மனம் + தாராளம்.]
மனத்தாழ்மை	மனத்தாழ்மை maṉattāḻmai, பெ.(n.) 1. பணிவான எண்ணத்துடனிருக்கை (வின்.);; humility. 2. தன்னைத் தாழ்வாக மதித்துக் கொள்ளும் மனப்பான்மை; inferiority complex. [மனம் + தாழ்மை.]
மனத்திட்டம்	மனத்திட்டம் maṉattiṭṭam, பெ.(n.) 1. மதிப்பு; mental estimate, as of a person's abilities. 2. மனநேர்மை; sincerity. [மனம் + திட்டம்.]
மனத்திட்பம்	மனத்திட்பம் maṉattiṭpam, பெ.(n.) மனத்திடம் பார்க்க; see {}. [மனம் + திட்பம்.]
மனத்திடம்	மனத்திடம் maṉattiḍam, பெ..(n.) மன வுறுதி; firmnes of mind, resoluteness. [மனம் + திடம்.]
மனத்திரிபு	மனத்திரிபு maṉattiribu, பெ.(n.) மனத் திரிவு பார்க்க; see {}.
மனத்திரிவு	மனத்திரிவு maṉattirivu, பெ.(n.) 1. மன மாற்றம்; change of mind. 2. திரிபான எண்ணங்கள்; oblique thinking. [மனம் + திரிவு.]
மனத்திருத்தி	மனத்திருத்தி maṉattirutti, பெ.(n.) மனப் பொந்திகை பார்க்க; see {}. [மனம் + திருத்தி.]

மனத்துக்கம்	மனத்துக்கம் maṉattukkam, பெ.(n.) மனத்துயர் பார்க்க; see {}. [மனம் + துக்கம்.]
மனத்துடிப்பு	மனத்துடிப்பு maṉattuḍippu, பெ.(n.) 1. மிகுந்த ஆசை; desire, fretting. 2. விரைவு (இ.வ.);; hurry. [மனம் + துடிப்பு.]
மனத்துப்புரவு	மனத்துப்புரவு maṉattuppuravu, பெ.(n.) மனத்தூய்மை (யாழ்.அக.); பார்க்க; see {}. [மனம் + துப்புரவு.]
மனத்துயர்	மனத்துயர் maṉattuyar, பெ.(n.) துயரம்; grief or sorrow. "மனத்துயரை மாய்க்கும் வகை" (திவ்.இயற்.பெரியதி.43);. [மனம் + துயர்.]
மனத்துன்பம்	மனத்துன்பம் maṉattuṉpam, பெ.(n.) துயரம்; distress of mind. [மனம் + துன்பம்.]
மனத்தூய்மை	மனத்தூய்மை maṉattūymai, பெ.(n.) 1. எண்ணத் தூய்மை; purity of mind. 2. மனத்தின் நேர்மை; sincerity. [மனம் + தூய்மை.]
மனத்தெளிவு	மனத்தெளிவு maṉatteḷivu, பெ.(n.) மனத்தேற்றம் பார்க்க; see {}. [மனம் + தெளிவு.] மனத்தெளிவு maṉatteḷivu, பெ.(n.) மனம் வசப் பட்டிருக்கை (கொ.வ.); (சித்தசுவாதீனம்);; control over one's mind. [மனம்+தெளிவு]
மனத்தேற்றம்	மனத்தேற்றம் maṉattēṟṟam, பெ.(n.) 1. மனம் கலங்குதலின்மை (வின்.);; clearness of mind. 2. உறுதியான எண்ணம்; firmness of mind. [மனம் + தேற்றம்.]

மனதுருக்கம்	மனதுருக்கம் maṉadurukkam, பெ.(n.) மனவுருக்கம் பார்க்க; see {}. [மனம் → மனது + உருக்கம்.]
மனந்தளம்பு - தல்	மனந்தளம்பு - தல் maṉandaḷambudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மனம் நிலை தடுமாறுதல்; to vaciliate, to be unstablein mind. 2. கவலையால் உள்ளம் வருந்துதல்; to be distressed with cases. [மனம் + தளம்பு-,]
மனந்தளர் - தல்	மனந்தளர் - தல் maṉandaḷartal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஊக்கங் குறைதல்; to grow discouraged or dispirited. "பித்தன் மனந்தளர்ந்தான்" (கம்பரா.நிகும்பலை.127);. [மனம் + தளர்-,]
மனந்திருந்து – தல்	மனந்திருந்து – தல் maṉandirundudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) மன நேர்மைப்படுதல்; to change one's mind for the better, to reform in character. [மனம் + திருந்து-,]
மனந்திரும்பு – தல்	மனந்திரும்பு – தல் maṉandirumbudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மனம் மாறுதல் (வின்.);; to change in mind, to be converted. 2. (கிறித்.); செய்த குற்றத்திற்காக வருத்தப்படுதல்; to repent. [மனம் + திரும்பு-,]
மனந்தீய் - தல்	மனந்தீய் - தல் maṉandīytal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஏங்குதல்; to pine, languish. 2. மனம் புழுங்குதல்; to be distressed. [மனம் + தீய்-,]
மனநசிவு	மனநசிவு maṉanasivu, பெ.(n.) மனக்குறை, 2 பார்க்க; see {},2. [மனம் + குறை.]
மனநடுக்கம்	மனநடுக்கம் maṉanaḍukkam, பெ.(n.) அச்சம்; fear. [மனம் + நடுக்கம்.]
மனநிதானம்	மனநிதானம் maṉanitāṉam, பெ.(n.) 1. மனத்திட்டம் பார்க்க; see {}. 2. மனத்திடம் பார்க்க; see {}. [மனம் + Skt.நிதானம்.]
மனநியாயம்	மனநியாயம் maṉaniyāyam, பெ.(n.) மனச் சான்றுக்குரிய நயமை (யாழ்.அக.);; dictates of conscience. [மனம் + Skt:நியாயம்.]

மனநிலை	மனநிலை maṉanilai, பெ.(n.) 1. உளப்பாங்கு; state of mind. "தோன் குன்றி னுமுயர்ந்த தென்றான் மனநிலை கூறலாமோ" (கம்பரா. அங்கதன்றூ.10);. 2. மனம் ஒரு நிலையில் நிற்கை (வின்.);; steadiness of mind, firmness of will. [மனம் + நிலை.]
மனநிறை	மனநிறை maṉaniṟai, பெ.(n.) 1. மனநிலை, 2 (யாழ்.அக.); பார்க்க; see {}. 2. மனங் கோடாமை (வின்.);; imparitiality. 3. மனவடக்கம்; restraint of mind. [மனம் + நிறை.]
மனநெகிழ்ச்சி	மனநெகிழ்ச்சி maṉanegiḻcci, பெ.(n.) பிறர் துயரம் அச்சம் முதலியவற்றின் உண்டாம் மன வேறுபாடு; emotion. [மனம் + நெகிழ்ச்சி.]
மனநெரிடு	மனநெரிடு maṉaneriḍu, பெ.(n.) வஞ்சகம் (யாழ்.அக.);; deceit, cunning. [மனம் + நெரிடு.]
மனநெரிவு	மனநெரிவு maṉanerivu, பெ.(n.) மனக்குறை, 2 (யாழ்.அக.); பார்க்க; see {}. [மனம் + நெரிவு.]
மனநெருடு	மனநெருடு maṉaneruḍu, பெ.(n.) துயரத்தில் மனமகிழ்ச்சி இழக்கை (வின்.);; crabbedness moroseness, sullenness. [மனம் + நெருடு.]
மனநேர்மை	மனநேர்மை maṉanērmai, பெ.(n.) மனத்தின் வஞ்சகமற்ற நிலை; sincerity, truthfulness. [மனம் + நேர்மை.]
மனநோ - தல்	மனநோ - தல் maṉanōtal, 17 செ.கு.வி.(v.i.) வருந்துதல் (வின்.);; to regret, to feel remove. [மனம் + நோ-.]
மனநோக்கம்	மனநோக்கம் maṉanōkkam, பெ.(n.) மனக்குறிக்கோள்; mental impression. [மனம் + நோக்கம்.]

மனநோய்	மனநோய் maṉanōy, பெ.(n.) 1. மன நலங்குன்றுதல்; mental disorder. 2. புறச்சிக்கல்களால் ஏற்படும் மன அழுத்தம்; depression of mind. 3. மன வருத்தம்; regret remorse distress of mind. [மனம் + நோய்.]
மனநோவு	மனநோவு maṉanōvu, பெ.(n.) மனநோய் பார்க்க; see {}. [மனம் + நோவு. நோய் → நோவு (கொ.வ.);]
மனப்படுத்து - தல்	மனப்படுத்து - தல் maṉappaḍuddudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. இணக்குதல்; to cause to agree, to persuade. 2. மனப்பாடஞ் செய்தல் (இக்.வ.);; to get by heart. [மனம் + படுத்து-.]
மனப்பதற்றம்	மனப்பதற்றம் maṉappadaṟṟam, பெ.(n.) மனநடுக்கம் (யாழ்.அக.); பார்க்க; see {}. [மனம் + பதற்றம்.]
மனப்பதிப்பு	மனப்பதிப்பு maṉappadippu, பெ.(n.) மனவிருப்பம் (இ.வ.); பார்க்க; see {}. [மனம் + பதிப்பு.]
மனப்பதைப்பு	மனப்பதைப்பு maṉappadaippu, பெ.(n.) 1. மனக்கவலை; anguishf intense anxiety. 2. மனவிருப்பம், 2 பார்க்க; ee {}. [மனம் + பதைப்பு.]
மனப்பரிப்பு	மனப்பரிப்பு maṉapparippu, பெ. (n.) மனத்துயர் பார்க்க; see {}. "பகலிராப் பரவப் பெற்றேனினி யென்ன மலைப்பரிப்பே" (திவ்.திருவாய்.6, 4, 6);. [மனம் + பரிப்பு.]
மனப்பற்று	மனப்பற்று maṉappaṟṟu, பெ.(n.) 1. விருப்பு; desire. 2. மனம் அழுந்தியிருக்கை; attachment of mind. [மனம் + பற்று.]
மனப்பாங்கு	மனப்பாங்கு maṉappāṅgu, பெ.(n.) மனநிலை (வின்.); பார்க்க; see {}. [மனம் + பாங்கு.]

மனப்பாடம்	மனப்பாடம் maṉappāṭam, பெ.(n.) கற்றதை மறதியின்றிச் சொல்லும்படி நினைவில் பதிவு செய்து கொள்ளும் பாடம்; lesson learned and retained in the memory. [மனம் + பாடம்.]
மனப்பால்குடி - த்தல்	மனப்பால்குடி - த்தல் maṉappālkuḍittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கை கூடாதவற்றைப் பற்றி நெடுக எண்ணி அகமகிழ்தல்; to live in a fool's paradise. 2. பால் சுரத்தல் போன்று மனத்திற் சுரக்கும் எண்ணங்களைச் சுவைத்தல்; lit., to drink the milk of mind. [மனப்பால் + குடி-.]
மனப்பான்மை	மனப்பான்மை maṉappāṉmai, பெ.(n.) எண்ணப்போக்கு; cast of mind, attitude. [மனம் + பான்மை.]
மனப்பிடிப்பு	மனப்பிடிப்பு maṉappiḍippu, பெ.(n.) மனப் பற்று (இ.வ.); பார்க்க; see {}. [மனம் + பிடிப்பு.]
மனப்பிரமை	மனப்பிரமை maṉappiramai, பெ.(n.) மனமயக்கம் பார்க்க; see {}. [மனம் + Skt. பிரமை.]
மனப்பிராந்தி	மனப்பிராந்தி maṉappirāndi, பெ.(n.) மனமயக்கம் பார்க்க; see {}. [மனம் + Skt. பிராந்தி.]
மனப்பிரிப்பு	மனப்பிரிப்பு maṉappirippu, பெ.(n.) மனக்கலக்கம் பார்க்க; see {}. "மயக்கிவிடினும் மனப்பிரிப் பொன்றின்றித் துளக்க மிலாதவர்" (நாலடி, 189);. [மனம் + பிரிப்பு.]
மனப்பிணி	மனப்பிணி maṉappiṇi, பெ.(n.) மனநோய்; mental aborration. [மனம் + பிணி.]

மனப்பித்து	மனப்பித்து maṉappittu, பெ.(n.) மனக் குழப்பம், அறிவுப் பிறழ்ச்சி; a mental disease characterised by systenatised delusion-paranoia (சா.அக.);. [மனம் + Skt. பித்து.]
மனப்பூர்வமாய்	மனப்பூர்வமாய் maṉappūrvamāy, வி.எ. (adv.) மனமார பார்க்க, see {}.
மனப்பூரணம்	மனப்பூரணம் maṉappūraṇam, பெ.(n.) 1. முழுமனம்; whole - heartedness. 2. மனத்திருத்தி; contentment. 3. மிகு களிப்பு (வின்.);; exquisite joy, hilarity. 4. மன நேர்மை (வின்.);; ingenousness. [மனம் + Skt. பூரணம்.]
மனப்பேய்	மனப்பேய் maṉappēy, பெ.(n.) அறிவு மயக்கம் (யாழ்.அக.);; delusion. [மனம் + பேய்.]
மனப்பைத்தியம்	மனப்பைத்தியம் maṉappaittiyam, பெ.(n.) நினைவு தடுமாற்றம்; mental aberration. [மனம் + Skt. பைத்தியம்.]
மனப்பொருத்தம்	மனப்பொருத்தம் maṉapporuttam, பெ.(n.) தன் மனத்துக்கு ஏற்றதாகை (வின்.);; being in accordance with one's mind. [மனம் + பொருத்தம்.]
மனப்பொறுப்பு	மனப்பொறுப்பு maṉapporuppu, பெ.(n.) பொறுத்துக் கொள்ளும் மனப்பான்மை (வின்.);; forbearance. [மனம் + பொறுப்பு.]
மனப்போக்கு	மனப்போக்கு maṉappōkku, பெ.(n.) மனம்போகும் வழி; inclination, prospensity. [மனம் + போக்கு.]

மனம்	மனம் maṉam, பெ.(n.) 1. நெஞ்சம்; mind, will, the reasoning faculty. "மனத்தொடு வாய்மை மொழியின்" (குறள், 295);. 2. எண்ணம்; purpose, intention, sentiment. "போதுமென்ற மனமே பொன் செய்யும் மருந்து" (பழ.);. 3. நினைவு கூர்கை (வின்.);; memory. 4. விருப்பம்; desire. 5. இந்துப்பு (யாழ்.அக.);; rock salt. [முள் → முல் → முன் → முன்னுதல் = பொருந்துதல், கருதுதல். முன் → முன்னம் = கருத்து, குறிப்பு. முள் → மள். மன்னுதல் = பொருந்துதல், கருதுதல். மன் → மனம் = கருதும் அகக்கரணம் (மு.தா.185);.]
மனம்பேதி – த்தல்	மனம்பேதி – த்தல் maṉambētittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கருத்து வேறுபடுதல்; to be at variance, to disagree in opinion. 2. மனங்கலங்குதல்; to be distracted in mind. [மனம் + பேதி-,]
மனம்பொங்கு – தல்	மனம்பொங்கு – தல் maṉamboṅgudal, 7 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மனம் அலைவுறுதல்; to be excited in mind, as from joy or sorrow. 2. சினங் கொள்ளுதல்; to be enraged. 3. உணர்ச்சி மேலிடுதல்; to feel more. [மனம் + பொங்கு-,]
மனம் பொருந்து – தல்	மனம் பொருந்து – தல் maṉamborundudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. ஒத்துக்கொள்ளுதல்; to consent. 2. ஏற்பிசைவுசெய்தல்; to approve, to accept. 3. மனமொற்றுமை யாதல்; to be in accordance with one's mind. [மனம் + பொருந்து-,]
மனம்போனபோக்கு	மனம்போனபோக்கு maṉambōṉapōkku, பெ.(n.) சிந்தை சென்ற வழியே செல்லுகை; attitude of go-as-you-please. "மனம் போன போக்கெல்லாம் போக வேண்டாம்" (உலகநீதி.);. [மனம்போன + போக்கு.]
மனமகிழ்ச்சி	மனமகிழ்ச்சி maṉamagiḻcci, பெ.(n.) அகக்களிப்பு; cheerfulness, joy, hilarity. [மனம் + மகிழ்ச்சி.]
மனமடிவு	மனமடிவு maṉamaḍivu, பெ.(n.) 1. மனச் சோர்வு பார்க்க; see {}. 2. மனம் அழிகை; pain of mind, mortification, disgust. [மனம் + மடிவு.]

மனமலர்ச்சி	மனமலர்ச்சி maṉamalarcci, பெ.(n.) மனமகிழ்ச்சி (வின்.); பார்க்க; see {}. [மனம் + மலர்ச்சி.]
மனமறிய	மனமறிய maṉamaṟiya, பெ.(n.) 1. நெஞ்சறிய, நினைவு தெறிந்த நிலையில்; knowingly, wilfully. "மனசறியக் குற்றஞ் செய்ய மாட்டான்". 2. மனச்சான்றுபடி; conscien tiously. "மனசறியத் தெரிந்ததை ஒளிக்கக் கூடாது" [மனம் → மனசு + அறிய.]
மனமறுக்கம்	மனமறுக்கம் maṉamaṟukkam, பெ.(n.) மனத்துயர் பார்க்க; see {}. [மனம் + மறுக்கம்.]
மனமாசு	மனமாசு maṉamācu, பெ.(n.) மனக்குற்றம்; impurity of mind, "சினமா சொழித்து மனமாசு தீர்த்தாங்கு" (மணிமே.9:59);. [மனம் + மாசு.]
மனமாதகி	மனமாதகி maṉamātagi, பெ.(n.) மலை; mountain (சா.அக.);.
மனமாயிரு - த்தல்	மனமாயிரு - த்தல் maṉamāyiruttal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. எண்ணங் கொள்ளுதல் (வின்.);; to be willing. 2. ஒப்புதல்; to agree. 3. பொந்திகையாதல்; to get satisfied. [மனம் → மனசு (கொ.வ.); → மனசாயிரு-,]
மனமிடுக்கு	மனமிடுக்கு maṉamiḍukku, பெ. (n.) மனத்திடம் (யாழ்.அக.); பார்க்க; see {}. [மனம் + மிடுக்கு.]
மனமிளகு - தல்	மனமிளகு - தல் maṉamiḷagudal, 7 செ.கு.வி. (v.i.) மனமிறங்கு பார்க்க; see {}. [மனம் + இளகு-,]
மனமிறங்கு-தல்	மனமிறங்கு-தல் maṉamiṟaṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) இரக்கத்தின் கரணியமாகவோ நற்செயல்கரணியமாகவோ ஒருவர் மேல் கொண்ட விடாப்பிடியான சினத்தைத் தவிர்த்தல்; to melt or to become soft as of mind. [மனம் + இறங்கு-.]

மனமிறுகு - தல்	மனமிறுகு - தல் maṉamiṟugudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மனம் கடினமாதல்; to be hardened in mind. 2. கருமி குணங் கொள்ளுதல்; to be miserly or ungenerous. "மனமிறுகியாசை யானராய்" (திருப்பு.790);. [மனம் + இறுகு-,]
மனமுடை- தல்	மனமுடை- தல் maṉamuḍaidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) மனமுறி-, பார்க்க; see {}. [மனம் + உடை-,]
மனமுளை - தல்	மனமுளை - தல் maṉamuḷaidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) மனம் வருந்துதல்; to be pained in mind. [மனம் + உளை-,]
மனமுறி - தல்	மனமுறி - தல் maṉamuṟidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) துன்பத்தால் மனமகிழ்வு குன்றுதல்; to be broken hearted, dispirited or discouraged. "பொருட்சேத நேரவே அவன் மனமுறிந்தான்" (உ.வ.);. [மனம் + முறி-,]
மனமுறிவு	மனமுறிவு maṉamuṟivu, பெ.(n.) ஊக்கமிழக்கை (யாழ்.அக.);; discourage ment, broken-heartedness. [மனம் + முறிவு.]
மனமுறுத்து - தல்	மனமுறுத்து - தல் maṉamuṟuddudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) பிறர் மனத்தைப் புண்படுத்துதல் (வின்.);; to wound one's feelings. [மனம் + உறுத்து-,]
மனமேட்டிமை	மனமேட்டிமை maṉamēṭṭimai, பெ.(n.) மனச்செருக்கு; haughtiness. [மனம் + மேட்டிமை.]
மனவஞ்சனை	மனவஞ்சனை maṉavañjaṉai, பெ.(n.) ஒரம் (யாழ்.அக.);; partiality. [மனம் + அஞ்சனை.]
மனவலி	மனவலி maṉavali, பெ.(n.) மனத்திடம் பார்க்க; see {}. "மனவலி யிளைத்தும்" (பிரமோத்.4, 11);. [மனம் + வலி.]
மனவிருப்பம்	மனவிருப்பம் maṉaviruppam, பெ.(n.) 1. ஆசை; heart's desire. 2. மனத்திற்கு உகந்தது (வின்.);; choice learning. [மனம் + விருப்பம்.]

மனவிழி	மனவிழி maṉaviḻi, பெ.(n.) இசைப்பாட்டு வகை (சது.);; a kind of song. [மனம் + விழி.]
மனவு	மனவு maṉavu, பெ. (n.) 1. மணி; gem. "மனவிரி யல்குலார்தம்" (சீவக.466);. 2. அக்கமணி; mock pearl, chank bead. "மனவுச்சூலு டும்பின்வறை" (பெரும்பாண். 132);. 3. சங்கு (சூடா.);; conch. 4. அறையிற்கட்டும் பட்டிகை; girdle for the waist. "மனவேயக லல்குல் வல்லியன்னாள்" (தஞ்சைவா.373);. 5. புடவை (சங்.அக.);; woman's saree.
மனவுருக்கம்	மனவுருக்கம் maṉavurukkam, பெ.(n.) மனமிளகுகை; tenderness of mind. [மனம் + உருக்கம்.]
மனவுறுதி	மனவுறுதி maṉavuṟudi, பெ.(n.) உறுதியான எண்ணம்; firmness of mind, resoluteness.
மனவூக்கம்	மனவூக்கம் maṉavūkkam, பெ.(n.) மனத் திடம் (வின்.); பார்க்க; see {}. [மனம் + ஊக்கம்.]
மனவெரிச்சல்	மனவெரிச்சல் maṉavericcal, பெ.(n.) பொறாமை (வின்.);; jealousy, heart-burning. [மனம் + எரிச்சல்.]
மனவெழுச்சி	மனவெழுச்சி maṉaveḻucci, பெ.(n.) பெருமகிழ்ச்சி; excitement, exultation. "தலைவன் இன்ப நுகர்கின்ற மன வெழுச்சியை" (கலித்.41 உரை);. [மனம் + எழுச்சி.]
மனவெளி	மனவெளி maṉaveḷi, பெ.(n.) மன ஆளுமைக்குரிய இடம்; the mustic region of the mind. "என் மன வெளியிற் கலந்து" (தாயு.பொருள்வணக்.10);. [மனம் + வெளி.]

மனவேகம்	மனவேகம் maṉavēkam, பெ.(n.) 1. மனத்தின் விரைவு; swiftness, as of the mind. 2. சினம் (யாழ்.அக.);; anger. [மனம் + வேகம்.]
மனவொடுக்கம்	மனவொடுக்கம் maṉavoḍukkam, பெ.(n.) 1. மனவொன்றிப்பு, 1 பார்க்க; see {}. 2. அடக்கம்; modesty. 3. அமைதி; tranquillity. [மனம் + ஒடுக்கம்.]
மனவொருக்கம்	மனவொருக்கம் maṉavorukkam, பெ.(n.) 1. ஐம்புலனடக்கம்; 2. மனவொன்றிப்பு பார்க்க; see {}. [மனம் + ஒருக்கம்.]
மனவொருமிப்பு	மனவொருமிப்பு maṉavorumippu, பெ.(n.) மனவொன்றிப்பு (வின்.); பார்க்க; see {}. [மனம் + ஒருமிப்பு.]
மனவொன்றிப்பு	மனவொன்றிப்பு maṉavoṉṟippu, பெ.(n.) 1. மனத்தை யொருமுகப்படுத்துகை; concentration. 2. மனவொற்றுமை (வின்.);; union, harmony, concord. [மனம் + ஒன்றிப்பு.]
மனனம்	மனனம்1 maṉaṉam, பெ.(n.) 1. சிந்திக்கை; consideration, contemplation. "மேன் மனனம்" (காசிக.இல்லொழு.7);. 2. நினைவில் வைக்கை; memorising. "சிரவண மனனாதிகள் வேண்டாவோ" (கைவல்.சந்.3, 28);. 3. எல்லாமறிகை (அஷ்டப்பிரக. தத்துவ. பக்.121);; omniscience. [மனம் → மனனம்.]
மனா	மனா maṉā, பெ.(n.) 1. மனவு பார்க்க; see {}. "மங்கை மனாவனைய மென்சூன் மடவுடும்பு" (சீவக.2781);. 2. மனவு, 4.பார்க்க; see {}. [மனவு → மனா.]
மனாவு	மனாவு maṉāvu, பெ.(n.) மனவு, 4 (யாழ். அக.); பார்க்க; see {}. [மனவு → மனாவு.]
மனிச்சடி - த்தல்	மனிச்சடி - த்தல் maṉiccaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பெருமை பேசுதல்; to speak proudly or in a manly way. "மனிச்சடித்துச் சொல்லாதே" (திருவிருத்.30, வியா.பக்.189);.

மனிதன்	மனிதன் maṉidaṉ, பெ.(n.) 1. ஆண்மகன்; man. 2. மாந்தன் பார்க்க; see {}.
மனிலாக்கொட்டை	மனிலாக்கொட்டை maṉilākkoṭṭai, பெ.(n.) மணிலாக்கொட்டை (வின்.); பார்க்க; see {}. [மணிலாக்கொட்டை → மனிலாக்கொட்டை.]
மனிலாப்பயறு	மனிலாப்பயறு maṉilāppayaṟu, பெ.(n.) மணிலாக்கொட்டை (வின்.); பார்க்க; see {}. [மணிலாக்கொட்டை → மணிலாப்பயறு →மணிலாப்பயறு.]
மனெப்படப்பு	மனெப்படப்பு maṉeppaḍappu, பெ.(n.) 1. வீட்டை சுற்றியுள்ள தோட்டம்; the house garden. 2. மனைப்படப்பை பார்க்க; see {}. " இ(வ);ன் பெறும (னெயும் மனெப்படப்பும் இரண்டு பட்டி நிலனும்" (தெ.க.தொ.2, பக்.353, (37);. க. மனெப்படப்பு [மனைப்படப்பை → மனைப்படப்பு → மனெப்படப்பு.]
மனை	மனை1 maṉaidal, 2 செ.குன்றாவி.(v.t.) உருவாக்கல்; to make, create, form, fashion, shape. "ஒருவன் மனைந்து கொண்டு வர ஒருவன் அழித்துக் கொண்டு வரும்படி" (ஈடு. 6, 9, 1);. ம. மன; க. மனெ. E. manor; ME., AF. Maner: OF. manoir; E. manse; ME. med; L. mansus = house; E. mansion = large residence. [மன் → மனை (வே.க.4:33);.] மனை2 maṉai, பெ.(n.) 1 பலர் கூடி அல்லது நிலைத்து வதியும் வீடு; house, dwelling, mansion. "சீர்கெழு வள்மனை திளைத்து" (சீவக.828);. 2. வீடு கட்டுதற்குரிய வெற்றிடம்; house site. 3. நிலவளவு வகை; ground, a land measure = 40'x60' = 2400 sq.ft. = 1/12 {}. நூறு மனைக்கிழ் நால்கூறாக அடைப்பதாகவும்" (S.I.I.i.64);. 4. அல்லும் பகலும் வீட்டில் வதியும் மனைவி; wife. "பிறர்மனை நோக்காத பேராண்மை" (குறள், 148);. 5. வீட்டில் வதியும் குடும்பம்; family, houselhold. 6. துறவுக்கு எதிரான இல்வாழ்க்கை; domestic life.

மனைக்கட்டு	மனைக்கட்டு maṉaikkaṭṭu, பெ.(n.) வீடு கட்டற்குரிய இடம்; house - site, building site. [மனை + கட்டு.]
மனைக்கட்டுநிவேசனம்	மனைக்கட்டுநிவேசனம் maṉaikkaṭṭunivēcaṉam, பெ.(n.) வீடு கட்டப்பட்ட இடம் (வின்.);; ground on which a house stands. [மனைக்கட்டு + Skt. நிவேசனம் → த. மனையகம்.]
மனைக்கடையான்	மனைக்கடையான் maṉaikkaḍaiyāṉ, பெ.(n.) வீட்டிற் கடை வைத்து வணிகஞ் செய்வோன்; shop - keeper one who opens a shop in his place of residence (M.E.R.1915, p.108);. [மனை + கடையான்.]
மனைக்கிழத்தி	மனைக்கிழத்தி maṉaikkiḻtti, பெ.(n.) மனைவி; wife, as mistress of the house. "தொல்குடியின் மக்கட் பெறலின் மனைக்கிழத்தி" (திரிகடு.64);. [மனை + கிழத்தி.]
மனைக்கிழவன்	மனைக்கிழவன் maṉaikkiḻvaṉ, பெ.(n.) கணவன்; husband, as master of the house. [மனை + கிழவன்.]
மனைக்குழி	மனைக்குழி maṉaikkuḻi, பெ.(n.) குடியிருப்பு நிலம்; housing-ground. "காணிமனைக்குழி பதினெட்டும் தெந் கிழக்கும் நாந் (ஸ்த்ரீத); நம் பெற்ற மனை" (த.க.தொ.2 தொ.எண்.210);.
மனைக்கோள்	மனைக்கோள் maṉaikāḷ, பெ.(n.) பல்லி (வின்.);; lizard (சா.அக.);. [மனை + கோள்.]
மனைகட்டு - தல்	மனைகட்டு - தல் maṉaigaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) சொக்கட்டானில் ஓர் ஆட்டம் வெல்லுதல்; to win a game, as in dice-play. "முற்பட இடுகின்ற தாயம் முன்னே மனை கட்டலாம்படி" (கலித்.136, உரை);. [மனை + கட்டு-,]
மனைகோலு - தல்	மனைகோலு - தல் maṉaiāludal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வீடு கட்டுதல்; to build a house. [மனை + கோலு-,]
மனைச்சீட்டு	மனைச்சீட்டு maṉaiccīṭṭu, பெ.(n.) மனை விற்பனை ஆவணம்; title deed of a house - site. [மனை + சீட்டு.]

மனைத்தாயம்	மனைத்தாயம் maṉaittāyam, பெ.(n.) இல்லறவொழுக்கம் (யாழ்ப்.);. domestic life. [மனை + தாயம்.]
மனைத்தீர்வை	மனைத்தீர்வை maṉaittīrvai, பெ.(n.) நிலத்துக்கு மட்டும் கொடுக்கப்படும் வாடகை (இ.வ.);; ground-rent. [மனை + தீர்வை.]
மனைப்படப்பு	மனைப்படப்பு maṉaippaḍappu, பெ.(n.) மனைபடைப்பை பார்க்க; see {}. "வழிபாடு செய்வார்க்கு மனையும் மனைப்படப்பும் நீக்கி" (S.I.I.i.151);. [மனை + படப்பு. படப்பை → படப்பு.]
மனைப்படப்பை	மனைப்படப்பை maṉaippaḍappai, பெ.(n.) வீட்டுக் கொல்லை; house garden (S.I.I.i. 86);. [மனை + படப்பை.]
மனைப்பணம்	மனைப்பணம் maṉaippaṇam, பெ.(n.) வீட்டு வரி (S.I.I.viii, 139);; house-tax. [மனை + பணம்.]
மனைப்பலி	மனைப்பலி maṉaippali, பெ.(n.) மனையுறை தெய்வங்கட்கிடும் பலி; sacrifice to household gods. "மனைப் பலியூட்டினமை கண்டுண்க வூண்" (ஆசாரக்.40);. [மனை + Skt.பலி.]
மனைப்பாம்பு	மனைப்பாம்பு maṉaippāmbu, பெ.(n.) 1. பாம்பு வகை; common brown snake. 2. அகவை மிகுதியால் குள்ளமாய் வீடுகளில் வாழும் பாம்பு; cobra which has grown short with age and lives in houses. [மனை + பாம்பு.]
மனைபுழக்கடை	மனைபுழக்கடை maṉaibuḻkkaḍai, பெ.(n.) வீட்டின் பின்புறம்; backyard of a house. [மழை + புழக்கடை.]
மனைமரம்	மனைமரம் maṉaimaram, பெ.(n.) தேற்றா மரம் (பரிபா.11, 19, உரை);; clearing-nut tree. [மனை + மரம்.]
மனைமுதல்	மனைமுதல் maṉaimudal, பெ.(n.) மனைக் கிழத்தி பார்க்க; see {}. "நாளு மனைமுதல் வினையொடு முவப்ப" (அகநா.51);. [மனை + முதல்.]

மனைமுறி	மனைமுறி maṉaimuṟi, பெ.(n.) மனைச் சீட்டு (வின்.); பார்க்க; see {}. [மனை + முறி.]
மனையடிசாத்திரம்	மனையடிசாத்திரம் maṉaiyaḍicāttiram, பெ.(n.) வீடு கட்டும் முறைகளை யுணர்த்தும் நூல்; treatise on house building. [மனையடி + Skt. சாத்திரம்.]
மனையறம்	மனையறம் maṉaiyaṟam, பெ.(n.) இல்லறம்; domestic or married life. "வான்றரு கற்பின் மனையறம் பட்டேன்' (மணிமே.22:53);. [மனை + அறம்.]
மனையறம்படுத்தகாதை	மனையறம்படுத்தகாதை maṉaiyaṟambaḍuttakātai, பெ.(n.) சிலப்பதிகாரத்தின் இரண்டாம் காதை; chapter of {}. [மனையறம்படுத்த + காதை.]
மனையாட்டி	மனையாட்டி maṉaiyāṭṭi, பெ.(n.) மனையாள் (சூடா.); பார்க்க; see {}. [மனை + ஆட்டி. ஆளன் – ஆண்பால். ஆட்டி - பெண்பால்.]
மனையாள்	மனையாள் maṉaiyāḷ, பெ.(n.) மனைவி; wife. "மனையாளை யஞ்சு மறுமையிலாளன்" (குறள், 904);. "காதல் மனையாளும் காதலுனும் மாறின்றித் தீதில் ஒருகருமம்" (நன்னெறி, 6);. [மனை + ஆள்.]
மனையிறை	மனையிறை maṉaiyiṟai, பெ.(n.) வீட்டு வரி; house tax. "மனையிறை காலே யரைக்கால் பழங்காசு" (Pd.Insc.288);. [மனை + இறை.]
மனையுறைமகள்	மனையுறைமகள் maṉaiyuṟaimagaḷ, பெ.(n.) மணமான பெண்; married woman. "வான்தரு கற்பின் மனையுறை மகளிரில்" (மணிமே.15, 77);. [மனை + உறைமகள்.]
மனையோள்	மனையோள் maṉaiyōḷ, பெ.(n.) மனையாள் பார்க்க; see {}. "மனையோள் விரும்பி" (புறநா.333);. [மனை → மனையோள்.]

மனைவரி	மனைவரி1 maṉaivari, பெ.(n.) வீட்டுவரி (வின்.);; house tax, quit-rent. [மனை + வரி. மனை = வீடு.] மனைவரி2 maṉaivari, பெ.(n.) வீடு கட்டாமல் வெறுமையாக இருக்கும் இடத்திற்குத் தண்டப்படும் வரி (தெ.கல்.தொ.26, எண்.656);; tax for empty plot.
மனைவழி	மனைவழி maṉaivaḻi, பெ.(n.) வீட்டுக்குரிய இடம்; house - site. "மனைவழி கூறிடாது நகரப் பொதுவாய்க் கிடந்த" (S.I.I.iii.25);. [மனை + வழி.]
மனைவாழ்க்கை	மனைவாழ்க்கை maṉaivāḻkkai, பெ.(n.) இல்வாழ்க்கை; house holder's life. "ஊரன்றன் மனைவாழ்க்கை பொலிக " (ஐங்குறு.3);. க. மனெவாழ்டெ [மனை + வாழ்க்கை.]
மனைவானீளம்	மனைவானீளம் maṉaivāṉīḷam, பெ.(n.) மனையைச் சேர்ந்த வால்வீச்சு; longitudinal piece of land at the back of a house. "மடைவாளகத்து மனை வானீளத்துக்குக் கிழக்கும்" (S.I.I.iii.214);.
மனைவி	மனைவி maṉaivi, பெ.(n.) 1. மனையி லுறையும் வாழ்க்கைத் துணைவி; இல்லாள்; wife. "இன்ப மருந்தினாள் மனைவி யொத்தும்" (சீவக.1895);. 2. முல்லை மருத நிலங்களின் தலைவி (திவா.);; heroine of a pastoral or agricultural tract. 3. மனையை யுடையவள்; female, owner or resident of a house. "பூமுளரி மனைவி" (உபதேசகா. சிவவிரத. 245);. [மனை → மனைவி.]
மனைவீடு	மனைவீடு maṉaivīṭu, பெ.(n.) 1. மனையும் வீடும்; house and grounds. 2. சிற்றூர் நத்தம் (இ.வ.);; land reserved as house sites. [மனை + வீடு.]
மனைவேலி	மனைவேலி maṉaivēli, பெ.(n.) வீட்டின் எல்லைச் சுவர்; boundary wall of a house. [மனை + வேலி.]
மனைவேள்வி	மனைவேள்வி maṉaivēḷvi, பெ.(n.) இல்லறம்; domestic life. "மனை வேள்வி மலிவுரைத் தன்று" (பு.வெ.9, 27, கொளு.);. [மனை + வேள்வி.]

மா	மா1 mā, பெ.(n.) மகரமெய்யும் ஆகார உயிரும் சேர்ந்த உயிர்மெய் நெட்டெழுத்து; the compound of m and a. [ம் + ஆ - மா.] மா2 mā, பெ.(n.) இயற்சீர் இறுதியிலுள்ள நேரசையைக் குறிக்கும் சொல்; symbolic expression for {}, ending an {} மாமுன் நிரையும் விளமுன் நேரும். மா3 mā, பெ.(n.) 1. பெருமை; greatness. "அங்கண் மாஞாலம்" (நாலடி, 148);. 2. வலி (பிங்.);; strength. மா4 mā, கு.பெ.எ.(adj.) 1. ஒருவரின் அல்லது ஒன்றின் நல்ல, கெட்ட குணங்களை மிகுதிப்படுத்தும் பெயரடை; an adjective indicating the highest degree of anything good or bad. 2. பெரிய; extensive. 3. மிகவும்; very.
மாக்கசங்கு	மாக்கசங்கு mākkasaṅgu, பெ.(n.) இந்துப்பு (சங்.அக.);; sodium chloride. [மா + கசங்கு.]
மாக்கட்டு	மாக்கட்டு mākkaṭṭu, பெ.(n.) மாவைக் கொண்டு கட்டுங் கட்டு; a soft pasty application made of flour. [மாவு → மா + கட்டு.] [p]
மாக்கடற்பிறந்த கோதை	மாக்கடற்பிறந்தகோதை mākkaḍaṟpiṟandaātai, பெ.(n.) திருமகள்; Goddess {} (Lakshmi); as born out of the ocean. [மா + கடல் + பிறந்த + கோதை.]
மாக்கடு	மாக்கடு mākkaḍu, பெ.(n.) மாக்கடுக்காய் பார்க்க; see {}. [மா + கடு. கடுக்காய் → கடு.]

மாக்கடுக்காய்	மாக்கடுக்காய் mākkaḍukkāy, பெ.(n.) சூரத்துக் கடுக்காய் (தைலவ.தைல.);; a kind of myrobalan from Surat (சா.அக.);. [மா + கடுக்காய்.]
மாக்கருவி	மாக்கருவி mākkaruvi, பெ.(n.) குதிரைச் சேணம் (சது.);; saddle. [மா + கருவி. மா = விலங்கு, குதிரை.] [p]
மாக்கல்	மாக்கல் mākkal, பெ.(n.) 1. எழுத்துக்குச்சி முதலிய செய்தற்குரிய கல் (கொ.வ.);; potstone, greyish blue soft stone used for making pots, slate - pencils, etc. 2. சவுக்காரக் கல் (வின்.);; soap stone. [மாவு → மா + கல்.] மாக்கல் mākkal, பெ. (n.) சிற்பம் செய்யப் பயன்படுகின்ற ஒரு வகைக் கல்; a steatite stone variety. [மாவு+கல்]
மாக்கள்	மாக்கள் mākkaḷ, பெ.(n.) 1. மாந்தர்; men, people, mankind. "தவத்துறை மாக்கள்" (மணிமே.6 97);. "கொலை வினையராகிய மாக்கள்" (குறள், 329);. "ஆற்றா மாக்கள் அரும்பசி களைவோர் மேற்றே உலகின் மெய்ந்நெறி வாழ்க்கை" (மணிமே.);. 2. பகுத்தறிவிலார்; persons wanting in discrimination. "மாவு மாக்களு மையறிவினவே" (தொல்.பொருள்.587);. "செவியின் சுவையுணரா வாயுணர்வின் மாக்கள் அவியினும் வாழினும் என்" (குறள், 420);. 3. குழந்தைகள்; children. "தத்தமாக்களைத் தம்படையாற் சிலர் தடிந்தார்" (கம்பரா. கிங்கர.42);.
மாக்கள்பத்தோன்	மாக்கள்பத்தோன் mākkaḷpattōṉ, பெ.(n.) வெள்ளிகோள் (நாமதீப.101);; the planet Venus.
மாக்களிக்கட்டு	மாக்களிக்கட்டு mākkaḷikkaṭṭu, பெ.(n.) மாவைக் களியாகச் செய்து புண், கட்டி இவற்றின் மீது வைத்துக் கட்டுகை; a soft pasty external application made by boiling any flour as basis with water. [மா + களி + கட்டு.]
மாக்கனுடையாள் மூலி	மாக்கனுடையாள்மூலி mākkaṉuḍaiyāḷmūli, பெ.(n.) சதுரக்கள்ளி; a species of euphorbia (சா.அக.);. [p]
மாக்கா	மாக்கா mākkā, பெ.(n.) குதிரைப் பற்களின் நிறவேறுபாடுகளிலொன்று (அசுவசா.6);; a colour of horse's teeth.

www.valluvarvallalarvattam.com 1789 of 19068.

மாக்காப்பு	மாக்காப்பு mākkāppu, பெ.(n.) தெய்வத் திருமேனிக்குச் சாத்தும் அரிசிமாச் சாத்துப்படி; rice flour mixed with water, used in the ceremonial bath of an idol. [மாவு → மா + காப்பு.]
மாக்குசம்	மாக்குசம் mākkusam, பெ.(n.) தேன்; honey (சா.அக.);.
மாக்குமாக்கெனல்	மாக்குமாக்கெனல் mākkumākkeṉal, பெ.(n.) 1. கதறும் ஒலிக்குறிப்பு; sobbing violently. "மாக்கு மாக்கென்று கதறும்" (மாட்டுவா.49);. 2. வலிமையோடு செய்தற் குறிப்பு; doing anything violently, "மாக்குமாக்கென்று இடித்தான்" (உ.வ.);. [மாக்கு + மாக்கு + எனல் (மாக்கு = ஒலிக்குறிப்புச் சொல்);.]
மாக்குளித்தல்	மாக்குளித்தல் mākkuḷittal, பெ.(n.) மகளிர் விளையாட்டு வகை (வின்.);; a kind of girl's play.
மாக்கூடம்	மாக்கூடம் mākāṭam, பெ.(n.) பல்; tooth.
மாக்கொடி	மாக்கொடி mākkoḍi, பெ.(n.) பெரிய கொடி; large climber. [மா = பெரிய. மா + கொடி.]

மாக்கோதை	மாக்கோதை1 mākātai, பெ.(n.) கரூர் அமராவதி ஆற்றுப்படுகையில் கிடைத்த வெள்ளிக் காசில் உள்ள பெயர்; name found on the silver coin collected from {} river bed. [மா + கோதை - மாக்கோதை.] கோட்டம்பலத்துத் துஞ்சிய மாக்கோதை (புறநா.245);யின் நாணயமாக இருக்கலாம். சேரமான் கோக்கோதை மார்பன் (அகநா.346); சேரமான் குட்டுவன்கோ (புறநா.54); போன்ற பல மன்னர்கள் கோதை என்ற பொதுப்பெயர் பெற்றுள்ளனர் (அளக்குடி.தமிழகத் தொல்லியல் சான்றுகள்);. மாக்கோதை2 mākātai, பெ.(n.) ஒரு சேர அரசன் பெயருடன் வெளியிட்ட நாணயங்கள்; coins of a {} king, with name engraved. "கோட்டம்பலத்துத் துஞ்சிய மாக்கோதை" (புறநா.245);. மாக்கோதை என்று பெயர் பொறித்த ஏழு நாணயங்களும் 3 முத்திரைகளும் கிடைத்துள்ளன. நாயனங்களில் எழுத்துகள் நேர் வடிவிலும், முத்திரைகளில் இடவலமாறியும் உள்ளன. அரசனின் தலை பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. வெள்ளி நாணயங்கள், வட்ட வடிவம். சுமார் 1.9 செ.மீ. விட்டம், எடை 2. 1 கிராம். மெல்லிய தகட்டில் அழுத்திய முறையில் செய்யப்பட்டது. கி.மு.100 முதல் கி.பி.100 வரை ஆன காலமாக இருக்கலாம். [p]
மாக்கோலம்	மாக்கோலம் mākālam, பெ.(n.) நீர் சேர்த்த அரிசிமாவால் தரையிலிடும் கோலங்கள்; decorative drawings on the floor with rice flour mixed with water. [மாவு → மா + கோலம்.]
மாகக்கல்	மாகக்கல் mākakkal, பெ.(n.) கானகக்கல் (யாழ்.அக.);; a kind of metallic ore.
மாகட்டகம்	மாகட்டகம் māgaṭṭagam, பெ.(n.) செந்நாயுருவி (சங்.அக.);; a kind of dog - prick.
மாகடம்பு	மாகடம்பு mākaḍambu, பெ.(n.) நீண்ட செடி வகை (L.);; Indian lantana. [மா = பெரிய, நீண்ட. மா + கடம்பு.]
மாகண்டம்	மாகண்டம் mākaṇṭam, பெ.(n.) அதிகண்டம் (யாழ்.அக.);; a division of time.
மாகத்தார்	மாகத்தார் mākattār, பெ.(n.) 1. மாகர் பார்க்க; see {}. "மாகத்தார் தேவிமாரும்" (கம்பரா.திருவடிதொழுத.66);. 2. ஒரு குழுவினர் (தொல்.சொல்.167, உரை);; persons belonging to a particular class.

மாகத்தி	மாகத்தி1 mākatti, பெ.(n.) தில்லை மரம்; a tree (சா.அக.);. [மா + கத்தி.] மாகத்தி2 mākatti, பெ.(n.) மாகந்தி, 1 பார்க்க; see {}.
மாகதம்	மாகதம்1 mākadam, பெ.(n.) 1. செங்குளவி; a red-beetle. 2. சீரகம்; cumin (சா.அக.);. [மா + கதம்.] மாகதம்2 mākadam, பெ.(n.) 1. மகதநாடு தொடர்பானது; that which pertains to Magadha or South Bihar. 2. மகதம்; {}. "மாகதக் கொங்கர் கோமான்" (பாரத. பதினாறாம்.90);.
மாகதமுருகி	மாகதமுருகி māgadamurugi, பெ.(n.) மனமுருகி; a plant (சா.அக.);. [மாகதம் + உருகி.]
மாகந்தி	மாகந்தி mākandi, பெ.(n.) 1. நெல்லி (மூ.அ.);; emblic murobalan. 2. அமுக்கிரா (சங்.அக.);; Indian winter cherry.
மாகந்திகம்	மாகந்திகம் māgandigam, பெ.(n.) நெல்லி; a tree emblica officinalis (சா.அக.);. [மா + கந்திகம்.]

மாகம்	மாகம்1 mākam, பெ.(n.) எருக்கு; a milky shrub - calotropis gigantea (சா.அக.);. மாகம்2 mākam, பெ.(n.) 1. மேலிடம்; upper space. "மாக மாடத்து" (கம்பரா. மிதிலைக். 83);. 2. விண்; sky. air, atmosphere. "மாக விசும்பின்" (புறநா.35);. 3. திக்கு; point of the compass. "மாகநீள் விசும்பிடை" (சீவக. 569);. 4. முகில் (சீவக.569, உரை);; cloud. மாகம்1 mākam, பெ. (n.) கொடுநுகம் (மகம்); (விண்மீன்); (பிங்.);; the 10th naksatra. [Skt. {} → த. மாகம்1.] மாகம்2 mākam, பெ. (n.) 1. மேலிடம்; upper space.
மாகயம்	மாகயம் mākayam, பெ.(n.) செய்நஞ்சு (மூ.அ.);; a prepared arsenic.
மாகர்	மாகர் mākar, பெ.(n.) தேவர்; celestials. "மாகரந்தணர் மற்றுள மானுடர்" (உபதேசகா. சிவபுண்.15);. மாகர் mākar, பெ. (n.) தஞ்சாவூர் மாவட்டத் திலுள்ள உள்ள ஓர் ஊர்; a village in Thanjavur District. [மா(கறள்);+கா] தற்போது இவ்வூர் மாகரல் என்று மருவியுள்ளது.
மாகரணி	மாகரணி mākaraṇi, பெ.(n.) கருங்குன்றி; black jewellers bead black variety of abrus-precatories (சா.அக.);. [மா + கரணி.]
மாகரி	மாகரி mākari, பெ.(n.) ஆண்யானை (யாழ். அக.);; male elephant. [மா + கரி.]

மாகலூர்க்கிழான்	மாகலூர்க்கிழான் mākalūrkkiḻāṉ, பெ.(n.) புறப்பொருள்வெண்பாமாலைக்கு உரை எழுதியவர்; commentator for {}. மறுவ. சாமுண்டிதேவ நாயனார். [மாகலூர் + கிழான்.]
மாகறல்	மாகறல் mākaṟal, பெ.(n.) செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் சேயாற்றின் கரையில் உள்ள ஊர்; a town on the banks of {} in the {} Dt. "மஞ்சுமலி பூம் பொழிலின் மயில்கண்ட மாடமலி மாகறலுளான" (பெரியபு.330, 5. சம்பந்தர்); (இல.ஊ.பெ.);. [மா + அறல் → மாஅறல் → மாகறல். அறல் = மணல்.] மாகறல் mākaṟal, பெ. (n.) காஞ்சிபுரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Kanchipuram Taluk. [மா+(கறள்);கறல்]
மாகாணம்	மாகாணம் mākāṇam, பெ.(n.) மாநிலம் பார்க்க; see {}. [மா + காணம். காணம் = கண்காணிக்கப்படுவது.] மாகாணம் mākāṇam, பெ. (n.) 1. நாட்டுப் பகுதி; district, province. 2. ஒரு வரியதி காரியின் (கர்ணத்தின்); ஆய்கையின் கீழ் உள்ள பல சிற்றூர்கள் அடங்கிய நாடு; division of a taluk, consisting of several villages, under the management of one karnam (R.F.);. 3. மக்கள் கூட்டம்; group of dependants gathered for a common purpose. 'ஆள் மாகாணம்' [U. {} → த. மாகாணம்.]
மாகாணி	மாகாணி1 mākāṇi, பெ.(n.) பட்டணம்படி என்ற பெயரில் வழங்கிய முகத்தல் அளவை; madras capacity measure. "மாகாணி அரிசி" (உ.வ.);. மாகாணி3 mākāṇi, பெ.(n.) பதினாறில் ஒன்றான கீழ்வாயிலக்கவெண்; the fraction 1/16, as a sum of {}.
மாகாதிமெழுகு	மாகாதிமெழுகு māgātimeḻugu, பெ.(n.) அண்டமுடியினால் செய்யும் ஒரு மெழுகு; a wax like preparation prepared out of skull bone (சா.அக.);. [மாகாதி + மெழுகு.]
மாகாலன்	மாகாலன் mākālaṉ, பெ.(n.) சிவன்;{}.

மாகாளி	மாகாளி1 mākāḷi, பெ.(n.) 1. கொற்றவை (பிங்.); {}. 2. எழுவகைப் பெண்டிரு லொருத்தி; one of catta-{} q.v. 3. களா வகை (தைலவ.தைல.);; a species of bengal currant. [மா = பெரிய. மா + காளி.] மாகாளி2 mākāḷi, பெ.(n.) மாகாளிக் கிழங்கு பார்க்க; see {}.
மாகாளிக்கிழங்கு	மாகாளிக்கிழங்கு mākāḷikkiḻṅgu, பெ.(n.) மலையில் விளையும் நன்னாரி வகை; a kind of sarsaparilla with tubers, growing in hilly tracts. [மாகாளி + கிழங்கு.]
மாகீர்த்தி	மாகீர்த்தி māārtti, பெ.(n.) பாண்டியர்களின் சிறப்புப் பெயர்; name speciality of {} king. "போர்த் திருவினையுடைய பாண்டியன் மாகீர்த்தி அவையின் கண்ணே" (தொல்.பாயி.உரை.);. [மா + கீர்த்தி.]
மாகு	மாகு māku, பெ.(n.) 1. வலை; net. "மாகு சூழவுந் தப்பிய வரிநிறமா" (பாரத.நிரை.69);. 2. வலையிற் கோத்தமணி; sinker attached to a net. "மாகுசேர் வலை" (பெரியபு.அதிபத்த.12);.
மாகுக்கி	மாகுக்கி mākukki, பெ.(n.) பெருவயிறு; a big stomach (சா.அக.);. [மா = பெரிய. மா + குக்கி.]
மாகுஞ்சம்	மாகுஞ்சம் mākuñjam, பெ.(n.) தேவதாரு; a kind of fragrant tree. eagle wood (சா.அக.);. [மா + குஞ்சம்.]
மாகுட்டம்	மாகுட்டம் mākuṭṭam, பெ.(n.) பெருங் குட்டம்; leprosy (சா.அக.);. [மா + குட்டம்.]
மாகுடி	மாகுடி mākuḍi, பெ.(n.) திருநாவுக்கரசர் தம் திருத்தாண்டகப் பதிகத்தில் சுட்டும் சிவன் கோயில் உள்ள ஊர் (திருத்தாண்டகப் பதிகம்.285);; a town with Siva shrined, mentioned by {} in his {} - p-padigam. "புற்குடி மாகுடி தேவன்குடி நிலக்குடி" (தேவா.திருத்.285);.

மாகுணத்தி	மாகுணத்தி mākuṇatti, பெ.(n.) புளி கறணைக் கொடி; a creeper.
மாகுத்தம்	மாகுத்தம் mākuttam, பெ.(n.) பூனைக்காலி எனும் செடிவகை; cowhage (சா.அக.);. மறுவ. மாகுதி. பூனைக்காலை யொத்ததாய் இருக்கும் ஒரு கொடி.
மாகுலர்	மாகுலர் mākular, பெ.(n.) வேடர் (நாமதீப. 156);; hunters, savages.
மாகுலவர்	மாகுலவர் mākulavar, பெ.(n.) மாகுலர் (சூடா.); பார்க்க; see {}. [மாகுலர் → மாகுலவர்.]
மாகுலி	மாகுலி mākuli, பெ.(n.) உயர் குடியிற் பிறந்தவன்; lady of noble birth. "மாகுலி மந்திர சண்டிகை" (திருமந்.1216);.
மாகேசம்	மாகேசம் māācam, பெ.(n.) வரிக்கூத்து வகை (சிலப்.3:13, உரை);; a masquerade dance.
மாகோசரி	மாகோசரி māācari, பெ.(n.) பேராமல்லி; a species of jasmine (சா.அக.);. [மா + கோசரி.]
மாங்கரியான்	மாங்கரியான் māṅgariyāṉ, பெ.(n.) குப்பைமேனி; rubbish plant (சா.அக.);.
மாங்கன்	மாங்கன்1 māṅgaṉ, பெ.(n.) படகின் முற்பாகம் போன்ற வடிவுள்ள மீன் வகை (யாழ்ப்.);; a fish that resemble the prow of a boat. மாங்கன்2 māṅgaṉ, பெ.(n.) மாங்காய் பார்க்க; see {}.
மாங்கன்று	மாங்கன்று māṅgaṉṟu, பெ.(n.) மாஞ்செடி (வின்.);; young mango plant. [மா + கன்று.]

மாங்காய்	மாங்காய் māṅgāy, பெ.(n.) 1. மாவின் காய்; unripe mango fruit. "மாங்காய் நறுங்கடி கூட்டுவேம்" (கலித்.109, 23);. 2. நடுவில் வைரமும் சுற்றிப் பதினொரு சிவப்புக் கல்லும் பதித்துச் செய்த கழுத்தணி யுறுப்பு வகை; a mango - shaped ornamental piece in a necklace, consisiting of a central diamond surrounded by eleven rubies. 3. விலங்குகளின் விரைக்காய் (இ.வ.);; testicle of quadrupeds. 4. விலங்குகளின் சிறுநீரகம்; kidney of quadrupeds. [மா + காய்.]
மாங்காய்நாண்	மாங்காய்நாண் māṅgāynāṇ, பெ.(n.) மாங்காய்மாலை பார்க்க (S.I.I.ii, 93, 28);; see {}. [மா → மாங்காய் + நாண். மாவினது காய் வடிவில் செய்யப்பட்ட அணி.]
மாங்காய்ப்பட்டடை	மாங்காய்ப்பட்டடை māṅgāyppaḍḍaḍai, பெ.(n.) காலணி வகை (mod.);; a kind of ankle ornament. [மா → மாங்காய் + பட்டடை.]
மாங்காய்ப்பால்	மாங்காய்ப்பால்1 māṅgāyppāl, பெ.(n.) பாலோடு முப்பழமும் சர்க்கரையுஞ் சேர்த்துக் காய்ச்சிய சாறு; boiled mixture of milk, three kind of fruits and sugar. [மா → மாங்காய் + பால்.] மாங்காய்ப்பால்2 māṅgāyppāl, பெ.(n.) மாங்காய்ப்பிசின் பார்க்க; see {}.
மாங்காய்ப்பிசின்	மாங்காய்ப்பிசின் māṅgāyppisiṉ, பெ.(n.) மாமரத்தின் பிசின்; a gum of mango tree (சா.அக.);. [மா → மாங்காய் + பிசின்.]
மாங்காய்ப்பிஞ்சு	மாங்காய்ப்பிஞ்சு māṅgāyppiñju, பெ.(n.) மாவடு பார்க்க; see {} (சா.அக.);. [மா → மாங்காய் + பிஞ்சு.]
மாங்காய்ப்பூட்டு	மாங்காய்ப்பூட்டு māṅgāyppūṭṭu, பெ.(n.) பூட்டு வகை; a kind of padlock (C.E.M.);. [மா → மாங்காய் + பூட்டு.]

மாங்காய்மாலை	மாங்காய்மாலை māṅgāymālai, பெ.(n.) மாங்காய் வடிவமான உருக்கள் சேர்த்த கழுத்தணி; necklace containing mango shaped pieces. [மா → மாங்காய் + மாலை.] [p]
மாங்காய்வற்றல்	மாங்காய்வற்றல் māṅgāyvaṟṟal, பெ.(n.) உப்பில் ஊறவைத்து உலர வைத்த மாவடு; dried pieces of salt pickled mango. [மா → மாங்காய் + வற்றல்.]
மாங்காயிஞ்சி	மாங்காயிஞ்சி māṅgāyiñji, பெ.(n.) மாங்காய் போன்று மணமுள்ள இஞ்சி; ginger smelling like mango fruit. [மா → மாங்காய் + இஞ்சி.]
மாங்காயீரல்	மாங்காயீரல் māṅgāyīral, பெ.(n.) சிறு நீரகம்; [மாங்காய் + ஈரல்.] ஈரல் போன்று மென்மையாயும் மா போன்று வடிவுடையதாயுமிருப்பதால் இவ்வாறழைக்கப்பட்டு இருக்கலாம்.
மாங்கிளுவை	மாங்கிளுவை māṅgiḷuvai, பெ.(n.) மாம்பூ; mango balsam (சா.அக.);.
மாங்கிசக்கல்	மாங்கிசக்கல் māṅgisakkal, பெ.(n.) மருந்து வகையில் ஒன்று; one of the mineral stones (சா.அக.);.
மாங்கு	மாங்கு1 māṅgu, பெ.(n.) பாத்திகளில் படியும் தூள் உப்பு; a dry salt spread over the land part. மாங்கு2 māṅgu, பெ.(n.) மீன் வகை; a kind of fish. மாங்கு3 māṅgu, பெ.(n.) பிறந்த குழந்தையின் மேற் பற்றியிருக்கும் ஒரு வகைப் பசை (நாஞ்.);; the sticky coating over the body of a new born baby.
மாங்குடிமருதனார்	மாங்குடிமருதனார் māṅguḍimarudaṉār, பெ.(n.) தலையாலங்கானத்துச் செறுவென்ற பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் காலத்தில் புலவர் குழுவின் தலைவராக இருந்த பெரும்புலவர்; a great poet and chairman of the poets forum during period of {}. [மாங்குடி + மருதனார்.] பத்துப் பாட்டில் ஆறாம் பாடல், அகநானூற்றில் 1, குறுந்தொகையில் 3, நற்றிணையில் 2, புறநானூற்றில் 6 ஆகிய பாடல்களின் ஆசிரியர்.

மாங்கொட்டை	மாங்கொட்டை māṅgoṭṭai, பெ.(n.) மாம்பழத்தின் விதை; mango seed. [மா + கொட்டை.]
மாங்கொட்டைப்பார்	மாங்கொட்டைப்பார் māṅgoṭṭaippār, பெ.(n.) வெண் சிவப்பு நிறமுடைய கல் வகைகளுள் மிக்க வலுவுடைய ஒன்றாகும்; kind of stone formed under the ground in pale red colour (சா.அக.);. [மாங்கொட்டை + பார்.]
மாச்சக்காய்	மாச்சக்காய் māccakkāy, பெ.(n.) மாசக்காய், 1 பார்க்க; see {}. [மாசக்காய் → மாச்சக்காய்.]
மாச்சத்து	மாச்சத்து māccattu, பெ.(n.) புரதச் சத்து; starch. [மா + சத்து. Skt. சத்து. த. ஊட்டம்.]
மாச்சரேகம்	மாச்சரேகம் māccarēkam, பெ.(n.) மிளகாய் நங்கைச் செடி; a plant.
மாச்சல்	மாச்சல் māccal, பெ.(n.) 1. சாவுகை (வின்.);; dying, mortality. 2. மிக்க வருத்தம் (சங்.அக.);; great suffering. 3. சோம்பல்; laziness, sloth. "இந்த வேலை செய்ய இத்தனை மாச்சலா" (நெல்லை வழக்கு);. [மாய்ச்சல் → மாச்சல். ஒ.நோ. பாய்ச்சல் → பாச்சல். ஒய்ச்சல் → ஒச்சல்.]
மாச்சாதம்	மாச்சாதம் māccātam, பெ.(n.) கூழ்; paste, gruel. [மா + சாதம். Skt. சாதம்.]
மாச்சி	மாச்சி1 mācci, பெ.(n.) பாம்புக் கொல்லி; a plant which cures snake bites. மாச்சி2 mācci, பெ.(n.) கை விலங்கு; fetters (யாழ்ப்.);.
மாச்சிலை	மாச்சிலை māccilai, பெ.(n.) மாக்கல்; pot stone. [மா + சிலை. சிலை = ஒலி, கல், மலை, சில் = ஒலிக்குறிப்பு. சில் → சிலை.]

மாச்சீர்	மாச்சீர் māccīr, பெ.(n.) நேரசையால் இறும் இயற்சீர்; metrical foot of two {} in {}. [மா + சீர்.]
மாச்சீனி	மாச்சீனி māccīṉi, பெ.(n.) குழந்தைக்குரிய மருந்துகளில் ஒன்று; a kind of childish medicine (சா.அக.);. [மா + சீனி.]
மாச்சு	மாச்சு1 māccu, பெ.(n.) விலங்கு (வின்.);; fetters. மாச்சு2 māccu, பெ.(n.) குற்றம்; fault. "மாச்சற்ற சோதி" (திருமந்.1160);. [மாசு → மாச்சு.]
மாச்சுக்கு	மாச்சுக்கு māccukku, பெ.(n.) மாவைப் போல் நொருங்கும் வெண்மையான சுக்கு; dired ginger without fibre. [மா + சுக்கு.]
மாச்சுமாச்சுத்தம்பலம்	மாச்சுமாச்சுத்தம்பலம் māccumāccuttambalam, பெ.(n.) பிள்ளை விளையாட்டு வகை (யாழ்ப்.);; a kind of child's play. மறுவ. கிச்சுகிச்சுதம்பலம்.
மாசக்கடன்	மாசக்கடன் mācakkaḍaṉ, பெ.(n.) மாதக் கடன் பார்க்க; see {}. [மாதக்கடன் → மாசக்கடன்.]
மாசக்காய்	மாசக்காய் mācakkāy, பெ.(n.) 1. மருந்துச் சரக்கு வகை; galls. 2. செடி வகை; dyers oak. 3. நீண்ட மரவகை; british oak (சா.அக.);.
மாசக்காயுப்பு	மாசக்காயுப்பு mācakkāyuppu, பெ.(n.) உப்பு வகை (C.E.M.);; tannic acid (சா.அக.);.
மாசகணி	மாசகணி mācagaṇi, பெ.(n.) ஊதாப்பூ; cuspidate leaved jungle geranium (சா.அக.);.

மாசகதாசகம்	மாசகதாசகம் mācagatācagam, பெ.(n.) பசப்புகை (இ.வ.);, குழைத்து செயல்படுத்திக் கொள்ளுதல்; coaxing. "மாசகதாசகம் பண்ணித் தன்கையிற் போட்டுக் கொண்டான்" (உ.வ.);. தெ. மாசிகதாசிக.
மாசகந்தாயம்	மாசகந்தாயம் mācagandāyam, பெ.(n.) மாதகந்தாயம் பார்க்க; see {}. [மாதக்கந்தாயம் → மாசக்கந்தாயம்.]
மாசங்கம்	மாசங்கம் mācaṅgam, பெ.(n.) மாதவிடாய் (வின்.);; menses.
மாசச்சந்துக்கட்டு	மாசச்சந்துக்கட்டு mācaccandukkaṭṭu, பெ.(n.) மாதச்சந்துக்கட்டு பார்க்க; see {}.
மாசச்சித்திரம்	மாசச்சித்திரம் mācaccittiram, பெ.(n.) வரகு; a millet (சா.அக.);.
மாசசிவராத்திரி	மாசசிவராத்திரி māsasivarāttiri, பெ.(n.) மாதசிவனிரா பார்க்க; see {}.
மாசடி	மாசடி mācaḍi, பெ.(n.) வால் மிளகு; cubebs (சா.அக.);.
மாசடையான்	மாசடையான் mācaḍaiyāṉ, பெ.(n.) 1. வன்னி மரம்; suma tree - prosopis spicigera. 2. கஞ்சா; narcotic leaves of a plant (சா.அக.);.
மாசத்தி	மாசத்தி mācatti, பெ.(n.) 1. கரு நொச்சி; a dark green ever green plant found in gardens in hedge row. 2. பூநாகம்; a small snake in flowers specially of fragrant screw pine (சா.அக.);.
மாசத்துவம்	மாசத்துவம் mācattuvam, பெ.(n.) மொச்சை; field bean.

மாசதிசை	மாசதிசை māsadisai, பெ.(n.) மாததிசை பார்க்க; see {}. [மாததிசை → மாசதிசை.]
மாசதிர்	மாசதிர் mācadir, பெ.(n.) பெரிய வியப்பு; great wonder. "மாசதிரிது பெற்று" (திவ். திருவாய்.2, 7, 10);. [மா + சதிர்.]
மாசந்தினி	மாசந்தினி mācandiṉi, பெ.(n.) சாம்பல் நிறச் செடிவகை; a ash coloured plant (சா.அக.);.
மாசப்பிசகு	மாசப்பிசகு māsappisagu, பெ.(n.) மாதப்பிசகு பார்க்க; see {}. [மாதப்பிசகு → மாசப்பிசகு.]
மாசப்பிரவேசம்	மாசப்பிரவேசம் mācappiravēcam, பெ.(n.) மாதவிடாய் பார்க்க; see {}.
மாசப்பிறப்பு	மாசப்பிறப்பு mācappiṟappu, பெ.(n.) மாதப்பிறப்பு பார்க்க; see {}. [மாதப்பிறப்பு → மாசப்பிறப்பு.]
மாசம்	மாசம் mācam, பெ.(n.) மாதம் பார்க்க; see {}. [மாதம் → மாசம் (இ.வ.);.]
மாசமாசம்	மாசமாசம் mācamācam, பெ.(n.) மாதாமாதம் பார்க்க; see {}. [மாதாமாதம் → மாசாமாசம் → மாசமாசம்.]
மாசயணி	மாசயணி mācayaṇi, பெ.(n.) உடம்பிலே சிதைந்த அணுக்களை பிரித்து அரத்தத்திலே செலுத்துங் குழல்; lymphatics - lymphatic vessels (சா.அக.);.

மாசரம்	மாசரம் mācaram, பெ.(n.) கஞ்சிமேற் படரும் மேல் ஏடு; the thin creame like coaling on the surface of the rice water (சா.அக.);.
மாசலன்	மாசலன் mācalaṉ, பெ.(n.) கள்வன் (சங்.அக.);; thief.
மாசவிடாய்	மாசவிடாய் mācaviṭāy, பெ.(n.) மாதவிடாய் பார்க்க; see {}. [மாதம் → மாசம் + விடாய்.]
மாசற்ற	மாசற்ற mācaṟṟa, பெ.(n.) 1. அழுக்கில்லாத; without impurities. 2. புடமிட்ட; calcined. [மாசு + அற்ற.]
மாசற்றகதலம்	மாசற்றகதலம் mācaṟṟagadalam, பெ.(n.) இரும்பு; iron (சா.அக.);.
மாசற்றசோதி	மாசற்றசோதி mācaṟṟacōti, பெ.(n.) சூடம், கற்பூரம்; camphor. [மாசற்ற + Skt. சோதி.] skt. ஜோதி → த. சோதி.
மாசற்றநீர்	மாசற்றநீர் mācaṟṟanīr, பெ.(n.) பனிக் குடத்து நீர்; liquor amni a discharge in woman just before delivery. [மாசற்ற + நீர்.]
மாசற்றமலை	மாசற்றமலை mācaṟṟamalai, பெ.(n.) நாக மலை; mountain containing zinc ore. [மாசற்ற + மலை.]
மாசற்றரூபி	மாசற்றரூபி mācaṟṟarūpi, பெ.(n.) கற்பூரம்; Camphor (சா.அக.);. [மாசற்ற + உரூபி.]

மாசற்றலிங்கம்	மாசற்றலிங்கம் mācaṟṟaliṅgam, பெ.(n.) கொண்டகச் சீலை; a kind of pure black stone without impurities used for making idols as lingam (சா.அக.);. [மாசற்ற + இலிங்கம்.]
மாசற்றவண்ணம்	மாசற்றவண்ணம் mācaṟṟavaṇṇam, பெ.(n.) அன்னபேதி; green vitriol - sulphate of iron (சா.அக.);. [மாசற்ற + வண்ணம்.]
மாசற்றவண்ணத்த தூள்	மாசற்றவண்ணத்ததூள் mācaṟṟavaṇṇattatūḷ, பெ.(n.) ஏமமணல்; gold ore (சா.அக.);. [மாசற்ற + வண்ணத்தூள்.]
மாசற்றவாளம்	மாசற்றவாளம் mācaṟṟavāḷam, பெ.(n.) தூய்மை செய்த நேர்வாளம்; purified cotton seed (சா.அக.);. [மாசற்ற + வாளம்.]
மாசறு - தல்	மாசறு - தல் mācaṟudal, 15 செ.கு.வி.(v.i.) குற்றம் நீங்குதல்; to be blameless or spotless. "மாசற்றார் கோள்" (குறள், 311);. "மாசறு பொன்னே வலம்புரி முத்தே" (சிலப். 2:73);. [மாசு = குற்றம். மாசு + அறு-தல் = நீங்கு-தல்.]
மாசனம்	மாசனம்1 mācaṉam, பெ.(n.) கஞ்சாவைக் கொண்டு செய்யும் ஒரு வகை மயக்கப் பொருள்; intoxicant prepared from Indian hemp. மாசனம்2 mācaṉam, பெ.(n.) 1. மக்கள் தொகுதி; multitude of people. "மாசனங் கார்கெழு கடலெனக் கலந்த" (சீவக.828);. 2. மந்திரி, போற்றாளி முதலியோர்; royal conunsellors including ministers and priests, "சிங்காசன மாசனஞ் சாதுரங்கம்" (திருநூற்.44);. [மா + சனம்.]
மாசாத்தன்	மாசாத்தன் mācāttaṉ, பெ.(n.) ஐயனார் (சிலப்.9, 12, அரும்.);; {} [மா + சாத்தன்.]
மாசாத்தனார்	மாசாத்தனார் mācāttaṉār, பெ.(n.) சிற்றூர்களில் உள்ள சிலை வடிவான அய்யனார் படிவங்களின் மூலவர்; the original source of Ayyanar in the form of terracotta or sudhai forms in the villages.
மாசாத்துவன்	மாசாத்துவன் mācāttuvaṉ, பெ.(n.) வணிகருள் ஒரு குடியினர் (சிலப்.1:33, உரை);; a trading family.

மாசாத்துவான்	மாசாத்துவான் mācāttuvāṉ, பெ.(n.) சிலப்பதிகாரக் கதைத் தலைவன் கோவலனின் தந்தையார்; father of {}, the hero of silappathikaram. "வருநிதி பிறர்கர்ந்தும் மாசாத்துவான் என்பான் இருநிதிக் கிழவன்" (சிலப்.1:33, உரை);.
மாசாதம்	மாசாதம் mācātam, பெ.(n.) கூழ்; poridge semi liquid food. [மா + சாதம்.]
மாசாதி	மாசாதி mācāti, பெ.(n.) ஆண் சாதி நான்கு வகையில் ஒன்று; one of four division of men. [மா + சாதி.]
மாசாந்தம்	மாசாந்தம்1 mācāndam, பெ.(n.) பெரும் பொறுமை (வின்.);; great patience. [மா + சாந்தம். மா = பெரிய.] மாசாந்தம்2 mācāndam, பெ.(n.) மாதாந்தம் பார்க்க; see {}. [மாதாந்தம் → மாசாந்தம் (கொ.வ.);.]
மாசாந்தரம்	மாசாந்தரம் mācāndaram, வி.எ.(adv.) மாதந்தோறும் (கொ.வ.);; monthly, every month, per mensem. [மாதந்தோறும் → மாசந்தோறும் → மாசாந்தரம்.]
மாசாமாசம்	மாசாமாசம் mācāmācam, பெ.(n.) மாதா மாதம் (கொ.வ.); பார்க்க; see {}. [மாதாமாதம் → மாசாமாசம்.]
மாசாலம்	மாசாலம் mācālam, பெ.(n.) ஒர் மாயக் காட்சி; a kind of magic.

மாசி	மாசி1 māci, பெ.(n.) 1. முகில்; mist, cloud. "ஆதி சோவுடைமாசி யவனென" (பிரபுலிங். முனிவர. 19);. 2. புது வரம்பு; new ridge of paddy field. 3. கடல் மீன் வகை (இ.வ.);; a sea fish. [மாய் → மாயை → மயக்கம் - பொய்த்தோற்றம். மாயை → மாசி - மயக்கத் தோற்றம், மங்கிய தோற்றம், காட்சியை மங்கலாக்கும் முகில்.] மாசி2 māci, பெ.(n.) 1. பதினோராம் மாதம்; the 11th solar month - February - March. "மாசிநின்ற மாகூர் திங்கள்" (பதிற்றுப்.59, 2);. 2. மகம்2 (சிலப்.3, 123, உரை); பார்க்க; see magam. முகில்கள் அடர்ந்து காட்சியை மங்கலாக மயங்கத் தெரியும் மாதம். மாசி3 māci, பெ.(n.) ஒரு வகை மீனைக் காய வைத்து இடித்துத் தயாரிக்கும் பொடி; powdered dry fish.
மாசிக்கடா	மாசிக்கடா1 mācikkaṭā, பெ.(n.) மாசி மாதத்தில் மிகுதியாகக் கிடைக்கும் வைக்கோலைத் தின்று கொழுத்த காளை (இ.வ.);; fat bull, as fed on straw available in plenty in the month of {}. "மாசிக் கடாவும் மார்கழி நம்பியானும் (உ.வ.);" [மாசி + கடா.] மாசிக்கடா2 mācikkaṭā, பெ.(n.) சிற்றூர் தெய்வங்களுக்கு மாசி மாதத்தில் நேர்த்திக் கடனுக்காக வெட்டப்படும் ஆட்டுக்கிடா; ram to be solained during {} month to village deities to fulfil vow. [மாசி + கடா.]
மாசிக்காய்	மாசிக்காய்1 mācikkāy, பெ.(n.) ஒரு வகை மருத்துவ குணம் கொண்ட மரம்; a kind of herb tree, useful for medicine. [மாசி + காய்.] மாசிக்காய்2 mācikkāy, பெ.(n.) மாசக்காய் (பதார்த்த.1015); பார்க்க; see {}. [மாசக்காய் → மாசிக்காய்.]
மாசிக்காய்களிம்பு	மாசிக்காய்களிம்பு mācikkāykaḷimbu, பெ.(n.) ஒக் மரத்திலிருந்து உருவாக்கப்படும் ஒருவகைக் களிம்பு; an ointment prepared from oak gall. [மாசிக்காய் + களிம்பு.]

மாசிக்காயுப்பு	மாசிக்காயுப்பு mācikkāyuppu, பெ.(n.) மாசிக்காயிலிருந்து திரட்டும் உப்பு; tannic acid. [மாசிக்காய் + உப்பு.]
மாசிக்கார்	மாசிக்கார் mācikkār, பெ.(n.) கார் நெல் வகை (இ.வ.);; a kind of {} paddy. [மாசி + கார்.]
மாசிக்கால்வார் - த்தல்	மாசிக்கால்வார் - த்தல் mācikkālvārttal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) வெற்றிலைக் கொடி படர்தற்காக அகத்தி மரம் உண்டாக மாசி மாதத்தில் அகத்தி விதையைப் பதித்தல் (இ.வ.);; to sow agatti seeds in the month of February - March for raising agatti plants to serve as supports for betel - vines. [மாசிக்கால் + வார்-,]
மாசிக்கோடை	மாசிக்கோடை mācikāṭai, பெ.(n.) 1. மாசி மாதத்து நெல்விளைவு; summer crop of paddy as harvested in February - March. 2. வெயிற் காலப் பகுதியான மாசிமாதம்; the month of {}, as part of the summer season. [மாசி + கோடை.]
மாசிகம்	மாசிகம்1 mācigam, பெ.(n.) ஒரு மருந்து; a medicine. மாசிகம்2 mācigam, பெ.(n.) இறந்தோர் பொருட்டு இறந்த ஆண்டில் திங்கள்தோறும் செய்யும் சடங்கு (வின்.);; monthly ceremony for a deceased person, performed during the first year after death.
மாசிகை	மாசிகை mācigai, பெ.(n.) பறவை (சங்.அக.);; bird.
மாசிங்கம்	மாசிங்கம் māciṅgam, பெ.(n.) கலைமான் கொம்பு (சங்.அக.);; horn of a stag. [p]
மாசித்தகன்னி	மாசித்தகன்னி mācittagaṉṉi, பெ.(n.) நாறு கரந்தை, கொட்டைக் கரந்தை; indian globe thistle (சா.அக.);.
மாசித்தண்ணீர்	மாசித்தண்ணீர் mācittaṇṇīr, பெ.(n.) 1. மாசி மாதத்துப் பணித் தண்ணிர்; dew water collected in the month of {} (Feb. and March);. 2. பனி கலந்த தண்ணீர்; water mixed with dew water. [மாசி + தண்ணிர்.]
மாசித்தர்மோசம்	மாசித்தர்மோசம் mācittarmōcam, பெ.(n.) 1. பேரோசனை; a kind of peculiar stone used by siddhars while flying in the aerial regions to afford stability. 2. ஒரு வகைத் துணைச் சரக்கு; a kind of mineral stone described in Tamil medicinal science (சா.அக.);.

www.valluvarvallalarvattam.com 1807 of 19068.

மாசித்திக்கல்	மாசித்திக்கல் mācittikkal, பெ.(n.) கருங்கல்; black granite stone (சா.அக.);.
மாசிதறிருக்கை	மாசிதறிருக்கை mācidaṟirukkai, பெ.(n.) பகைவரிடத்துக் கவர்ந்த யானை, ஆ முதலிய விலங்குகளை இரப்போர்க்கு அளவிறந்து கொடுக்கும் பாசறை; camp for the bibaral distribution of animals captured from one's enemy. "இரப்போர்க் கீதறண்டா மாசிதறிருக்கை" (பதிற்றுப். 76, 8);. [மா + சிதறு + இருக்கை.]
மாசிப்பச்சை	மாசிப்பச்சை mācippaccai, பெ.(n.) பூச்செடி வகை (இ.வ.);; a plant (சா.அக.);. [மாசி + பச்சை.]
மாசிப்பச்சோபிதம்	மாசிப்பச்சோபிதம் mācippaccōpidam, பெ.(n.) மரமல்லிகை; jasmine tree (சா.அக.);.
மாசிபத்திரி	மாசிபத்திரி mācibattiri, பெ.(n.) 1. வாசனைப் பூடு வகை (பதார்த்த.322);; Indian absinth. 2. பூடு வகை; worm wood, aromatic herb. 3. கொட்டைக் கரந்தை வகை ((M.M.4);; madras absinth (சா.அக.);. [மாசி + பத்திரி.]
மாசிமகம்	மாசிமகம் mācimagam, பெ.(n.) மாசி வெள்ளுவாவும், மக நாண் மீனும் கூடிய நன்னாள் (வின்.);; the full-moon day in {}, when the moon is generally in magam. [மாசி + மகம்.]
மாசிமழை	மாசிமழை mācimaḻai, பெ.(n.) 1. மாசித் திங்களில் உதிரும் மாம்பூக்கள்; mango flowers, as falling in {}. "மாசி மழை யுருட்டு". 2. மாசி மாதத்தில் பெய்யும் மழை; rain of {} month. [மாசி + மழை.]
மாசியம்	மாசியம்1 māciyam, பெ.(n.) மாசிகம் (வின்.); பார்க்க; see {}. மாசியம்2 māciyam, பெ.(n.) மாசனம் (இ.வ.); பார்க்க; see {}.
மாசிலம்	மாசிலம் mācilam, பெ.(n.) மனோசிலை; red orpiment impure bisphurate of arsenic (சா.அக.);.

மாசிலாமணி	மாசிலாமணி mācilāmaṇi, பெ.(n.) 1. மறுவற்ற மணி; spotless gem. 2. கடவுள்; god of {}. [மாசு = குற்றம். மாசு + இலா + மணி.]
மாசினி	மாசினி māciṉi, பெ.(n.) மீன் வகை; a kind of fish. "மாசினி செங்கண்ணன்" (பறாளைப். பள்ளு.74);.
மாசு	மாசு mācu, பெ.(n.) 1. மறு; spot. "உள்ள மாசறக் களைவோர்" (ஞானா.39, 14);. 2. அழுக்கு; stain, taint, tarnish. "மாசி றாவுடை" (திருமுரு.138);. 3. குற்றம்; defect, fault, flaw. "மாசறு காட்சியவர்க்கு" (குறள், 352);. 4. கெடுநேர்ச்சி (விபரீதம்); (சி.சி. அளவை.2);; perversity. 5. கருமை (யாழ்.அக.);; blackness. 6. இருள்; darkness. "மடியென்னு மாசூர" (குறள், 601);. 7. மேகம் (பிங்.);; cloud. 8. கரிசு; sin. 9. தீமை; evil. "மாசெனக் கெய்தவும்" (கம்பரா. சிறப்புப்.6);. 10. தூளி; dust. மாசுண நெற்றியே"
மாசுகம்	மாசுகம் mācugam, பெ.(n.) பீர்க்கு; ribbed gound.
மாசுகி	மாசுகி mācugi, பெ.(n.) மிளகாய்; chilly (சா.அக.);.
மாசுணம்	மாசுணம் mācuṇam, பெ.(n.) 1. பெரும் பாம்பு; rock-snake. "துஞ்சு மரங் கடுக்கு மாகணம் விலங்கி" (மலைபடு.261);. 2. பாம்பு; snake. "மாசுண மகிழ்ச்சி மன்றல்" (சீவக.189);. "ஐந்தலைய மாசுணங் கொண்டு" (தேவா.257, 3);.
மாசுணி	மாசுணி mācuṇi, பெ.(n.) நாய்ப் பாகல்; a creeper (சா.அக.);.

மாசுதீர்ப்பான்	மாசுதீர்ப்பான் mācutīrppāṉ, பெ.(n.) மயிர் வினைஞன் (சது.);; barber. [மாசு + தீர்ப்பான்.]
மாசுபடர்தல்	மாசுபடர்தல் mācubaḍartal, பெ.(n.) கண்ணில் படருமோர் நோய்; an eye disease marked by growth of film (சா.அக.);. [மாசு + படர்தல்.]
மாசுமறு	மாசுமறு mācumaṟu, பெ.(n.) குற்றம் (பதார்த்த.870);; spot, fault. [மாசு + மறு.]
மாசுமறுவற்ற	மாசுமறுவற்ற mācumaṟuvaṟṟa, கு.பெ.எ.(adj.) 1. எந்த வகை அழுக்கும் இல்லாத, தூய்மையான; pure. 2. எந்த வகைக் களங்கமும் இல்லாத; blemishless. [மாறு + மறு + அற்ற.]
மாசுரசுரம்	மாசுரசுரம் māsurasuram, பெ.(n.) அம்மைச் சுரம்; pox fever (சா.அக.);.
மாசுவாங்கி	மாசுவாங்கி mācuvāṅgi, பெ.(n.) மையொற்றுந் தாள் (பாண்டி.);; blotting paper. [மாசு + வாங்கி.]
மாசூரசுரம்	மாசூரசுரம் māsūrasuram, பெ.(n.) ஒரு வகைக் காய்ச்சல் (பைஷஜ.);; cruptive fever.
மாசெடி	மாசெடி māceḍi, பெ.(n.) வால்மிளகு; cubebs (சா.அக.);.
மாசேனன்	மாசேனன் mācēṉaṉ, பெ.(n.) 1. கடவுள் (யாழ்.அக.);; god. 2. அருகன் (சூடா);; Arhat. 3. குமரக் கடவுள் (யாழ். அக.);; Lord Murugan 4. திருமால் (யாழ்.அக.);; {}.
மாசேனை	மாசேனை mācēṉai, பெ.(n.) மிகுதி; surplus, mickle much. [மா + சேனை.]

மாசை	மாசை mācai, பெ.(n.) 1. பொன்; gold. "மாசை மாக்கடல்" (சீவக.911);. 2. உழுந்து நிறையளவுள்ள பழைய நாணய வகை; an ancient coin of the weight of a grain of{} or blackgram. "மாசையொடு தக்கணை யுதவி" (பெருங். உஞ்சைக்.39, 11);.
மாஞ்சாதம்	மாஞ்சாதம் māñjātam, பெ.(n.) அளறு வகை (சி.போ.பா.2, 3, பக்.204);; a hell.
மாஞ்சி	மாஞ்சி1 māñji, பெ.(n.) சடாமாஞ்சி; spikenard herb. "துத்தமாஞ்சி" (பெருங். மகத.17, 147);. 2. மணமுள்ளப் பண்ட வகை (திவா.);; a fragrant substance. மாஞ்சி2 māñji, பெ.(n.) 1. சணல்; sunn-hemp. 2. ஒர் இசை வகை (சங்கீத.காய.21);;(mus.); a specific melody type.
மாஞ்சிரோகணி	மாஞ்சிரோகணி māñjirōkaṇi, பெ.(n.) கண்புகைச்சலை நீக்கும் ஓர் பூண்டு; a herb useful for eye diseases (சா.அக.);.
மாஞ்சில்	மாஞ்சில் māñjil, பெ.(n.) மாஞ்சி, 1 (யாழ்.அக.); பார்க்க; see {}.
மாஞ்சோறு	மாஞ்சோறு māñjōṟu, பெ.(n.) கடலடிச் சேறு (செங்கை .மீன.);; under sea marsh.
மாஞாலம்	மாஞாலம்1 māñālam, பெ.(n.) பெரிய நிலம்; earth. [மா + ஞாலம்.] மாஞாலம்2 māñālam, பெ.(n.) 1. மாசாலம்; a kind of magical art. 2. பேரூமத்தை; a big variety of dhatura (சா.அக.);. [மா + ஞாலம்.]

மாட்சி	மாட்சி māṭci, பெ.(n.) 1. உயர் தன்மை; glory, greatness, "எனை மாட்சித் தாகியக் கண்ணும்" (குறள், 750);. 2. விளக்கம்; clearness, clarity. "மூலவோலை மாட்சியிற் காட்ட வைத்தேன்" (பெரியபு.தடுத்தாட்.56);. 3. அழகு; beauty. "நூலோர் புகழ்ந்தமாட்சிய.... புரவி" (பெரும்பாண்.487);. 4. இயல்பு; nature. "மரபுநிலை தெரியா மாட்சியவர்" (தொல்.மரபி.648);. [முல் (பொருந்தற் கருத்துவேர்); → மல் → மால். மால் = பெருமை, பெருமையுடையவன், மலை, வளமை, மால் → மாள் → மாளிகை = மாடமுள்ளவீடு, பெருவீடு, அரண்மனை, கோயில், மாள் → மாண் → மாணுதல் = மிகுதல், பருத்தல், நிறைதல், நன்றாதல், சிறத்தல். மாண் → மாட்சி (வே.க.4:30);.]
மாட்சிகம்	மாட்சிகம் māṭcigam, பெ.(n.) ஓர் வகைத் தேன்; a kind of honey secreted by tawny bee's and considered best (சா.அக.);. [மாட்சி → மாட்சிகம்.]
மாட்சிகற்பம்	மாட்சிகற்பம் māṭcigaṟpam, பெ.(n.) நிமிளை பற்பம்; calcined pyrite (சா.அக.);.
மாட்சிமை	மாட்சிமை māṭcimai, பெ.(n.) மாட்சி, 1 பார்க்க; see {}. "மாட்சிமை யுடையோர் கொடுக்கு மரபு போல" (சிலப்.16:23, உரை);. [மாட்சி → மாட்சிமை (வே.க.4:30);.]
மாட்டடி	மாட்டடி1 māḍḍaḍi, பெ.(n.) மாட்டின் அடி வைப்பு (வின்.);; step or tract of cattle. [மாடு → மாட்டு + அடி. மாட்டின் அடி.] மாட்டடி2 māḍḍaḍi, பெ.(n.) கடுமையான அடி (வின்.);; severe blow, as in beating an ox. [மாடு → மாட்டு + அடி. மாட்டை அடிப்பதைப் போன்று கடுமையான அடி.]
மாட்டம்	மாட்டம் māṭṭam, பெ.(n.) சீரகம்; cumin seed (சா.அக.);.

மாட்டல்	மாட்டல்1 māṭṭal, பெ.(n.) 1. மூட்டல் (சூ.நிக.9 - 29);; joint. 2. வருத்தல் (ஐங்குறு.);; sympathise. [மாட்டு → மாட்டல்.] மாட்டல்2 māṭṭal, பெ.(n.) பெண்கள் அணியும் அணி (இ.வ.);; a woman's ornament. [முல் → முள் → மூள் → மூட்டு → மாட்டு → மாட்டல்.] [p] மாட்டல் māṭṭal, பெ.(n.) மகளிர் காதிலணியும் தோடு முதல் தலைமுடி வரை இணைத்து அணியும் பொன் அணிகலன்; an women ornament. [மாட்டு-மாட்டல்]
மாட்டறி - தல்	மாட்டறி - தல் māṭṭaṟidal, 2 செ.கு.வி.(v.i.) சான்றுக் கையெழுத்திடுதல்; to sign as witness. "சேனை யோக நாச்சண்ணனும் மாட்டறிந்தது" (S.I.I.iv, 134);. [முல் → முள் → மூள் → மூட்டு → மாட்டு + அறி-,]
மாட்டறை - தல்	மாட்டறை - தல் māṭṭaṟaidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) ஆவண முதலியவற்றின் பின்பக்கத்திற் குறிப்பெழுதுதல் (யாழ்ப்.);; to endorse, as on the back of a note. [மாட்டு + அறை-,]
மாட்டாங்காரப்பயல்	மாட்டாங்காரப்பயல் māṭṭāṅgārappayal, பெ.(n.) மாட்டுக்காரப்பயல் (வின்.); பார்க்க; see {}. [மாட்டுக்காரப்பயல் → மாட்டாங்காரப்பயல் (கொ.வ.);]
மாட்டாங்கோல்	மாட்டாங்கோல் māṭṭāṅāl, பெ.(n.) 1. மாட்டை யோட்டுங் கழி (வின்.);; goad, or stick used in driving cattle. 2. மாட்டுக்கோல் பார்க்க; see {}. [மாட்டு + கோல் = மாட்டுக்கோல் → மாட்டாங்கோல் (கொ.வ.);.]
மாட்டாதார்	மாட்டாதார்1 māṭṭātār, பெ.(n.) வன்மை யில்லாதவர் (திவா.);; incapable, incompetent persons. [மாட்டுதல் = இயலுதல். மாட்டு → மாட்டாதார்.] மாட்டாதார்2 māṭṭātār, பெ.(n.) அகப்படாதோர், சிக்கிக்கொள்ளாதோர்; those who entangled. [மாட்டுதல் = சிக்குதல். மாட்டு → மாட்டாதார்.]

மாட்டாமை	மாட்டாமை1 māṭṭāmai, பெ.(n.) இயலாமை (தண்டி.பொஅணி.69, சூ.உரை);; incapable. [முல் → முள் → மூள் → மாள் → மாட்டு. ஒ.நோ. நீள் → நீட்டு. மாளுதல் = முடிதல், செய்யமுடிதல், மாட்டுதல் = முடித்தல், செய்து முடித்தல். மாட்டு → மாட்டாமை. 'ஆ' எதிர்மறை இடைநிலை.] மாட்டாமை2 māṭṭāmai, பெ.(n.) மாட்டிக் கொள்ளாமை; not tangled, not catch.
மாட்டார்	மாட்டார் māṭṭār, பெ.(n.) மாட்டாதார் பார்க்க; see {}. "வல்லார்க்கும் மாட்டார்க்கும் வரமளிக்கும் வரமே" (அருட்பா. vi. அருள் விளக்க.39);. [மாட்டுதல் = இயலுதல். மாட்டு = இயலுதல். மாட்டு → மாட்டார். 'ஆ' எதிர்மறை இடைநிலை. ஆர் = பலர்பாலீறு.]
மாட்டி	மாட்டி māṭṭi, பெ.(n.) 1. அழித்து (முல்லை.);; destroy. 2. எரித்து (சிறுபா.);; burn up. 3. பொருத்தி (வழ.);; joining.
மாட்டிக்கொடு - த்தல்	மாட்டிக்கொடு - த்தல் māḍḍikkoḍuttal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) மாட்டிவிடு1- பார்க்க; see {}.
மாட்டிக்கொள்(ளு) - தல்	மாட்டிக்கொள்(ளு) - தல் māṭṭikkoḷḷudal, 16 செ.கு.வி.(v.i.) சிக்கிக் கொள்ளுதல்; to be entangled, ensnared or involved. [முள் → முள் → மூட்டு. மூட்டுதல் = பொருந்துதல். மூட்டு → மாட்டு. மாட்டுதல் = கொளுவுதல், தீப்பற்ற வைத்தல். மாட்டு → மாட்டி (மு.தா.194);. மாட்டி + கொள்(ளு);-,]
மாட்டிடையன்	மாட்டிடையன் māḍḍiḍaiyaṉ, பெ.(n.) மாடு மேய்க்கும் இடையன்; cowherd. [மாடு → மாட்டு + இடையன்.]
மாட்டிலையான்	மாட்டிலையான் māṭṭilaiyāṉ, பெ.(n.) பெரிய ஈ (வழக்குச் சொல்);; fly big in size. [மாடு = விலங்கு. மாடு → மாட்டு + இலையான்.]
மாட்டீ	மாட்டீ māṭṭī, பெ.(n.) பெரிய ஈ; big size fly. [மாடு = விலங்கு. மாடு → மாட்டு + ஈ.]

மாட்டிவிடு	மாட்டிவிடு1 māḍḍiviḍudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தொழுக்கட்டை முதலியவற்றில் சேரவிணைத்தல்; to put in stocks, to shackle. 2. அகப்படுத்துதல்; to involve one in, to subject one to. [முள் → முள் → மூட்டு. மூட்டுதல் = பொருந்துதல். மூட்டு → மாட்டு → மாட்டி (மு.தா.194);. மாட்டி + விடு.] மாட்டிவிடு2 māḍḍiviḍudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) போக்குதல்; to remove. "மாட்டிவிடு நம்மனத்துமை" (திருவாய் மொழி. நூற்..83);. [முள் → முள் → மூட்டு → மாட்டு. மாட்டுதல் = கொளுவுதல், தீப்பற்ற வைத்தல். மாட்டு மாட்டி + விடு (மு.தா.194);. மாட்டும் பொருள் மாட்டப்பட்டதன் வழி போகும் இயல்புடையது.]
மாட்டிவை - த்தல்	மாட்டிவை - த்தல் māṭṭivaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) மாட்டிவிடு1- (வின்.); பார்க்க; see {}. [மாட்டுவிடு → மாட்டிவை-,]
மாட்டிறக்கம்	மாட்டிறக்கம் māṭṭiṟakkam, பெ.(n.) மாடு முதலியவை ஆற்றைக் கடந்து செல்லுதற்குரிய இறங்கு துறை (வின்.);; ford across a river for cattle to cross. [மாடு + இறக்கம்.]
மாட்டிறைச்சி	மாட்டிறைச்சி māṭṭiṟaicci, பெ.(n.) மாட்டுக் கறி; beef. [மாடு + இறைச்சி.]

மாட்டு	மாட்டு1 māṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. இணைத்தல் (சூடா.);; to fasten on, button, tackle, hook. "சிறுபொறி மாட்டிய பெருங் கல்லடா அர்" (நற்.19);. 2. தொடுத்தல்; to fix, attach. "அம்பினை மாட்டியென்னே" (கம்பரா. நிகும்பலை.96);. 3. செருகுதல்; to put in, thrust, as fuel. "அடுப்பினின் மாட்டு மிலங்ககில்" (காஞ்சிப்பு.நகர்.73);. 4. பயன்படுத்துதல்; to use, bring into play. "வள்ளறான் வல்லவெல்லா மாட்டினன்" (சீவக.1274);. 5. மனத்திற் கொள்ளுதல்; to grasp, comprehend. " சொன்மாலை யீரைந்து மாட்டிய சிந்தை" (திருவிசை. கருவூ.8, 10);. 6. கற்றுவல்லனாதல்; to be proficient in. "கல்வியை மாட்டாராயினும்" (புறநா.57, உரை);. 7. அடித்தல்; to beat violently. "வின்முறிய மாட்டானோ" (தனிப்பா.i, 41, 80);. நன்றாய் மாட்டுமாட்டென்று மாட்டிவிட்டான் (உ.வ.);. 8. விளக்கு முதலியன கொளுத்துதல்
மாட்டுஅயிரை	மாட்டுஅயிரை māṭṭuayirai, பெ.(n.) பெரிய அயிரை மீன் (மீன.பொ.வ.);; a kind of small fish. [மாடு + அயிரை. மாடு = பெரிய.] [p]
மாட்டுக்கட்டை	மாட்டுக்கட்டை māṭṭukkaṭṭai, பெ.(n.) மாடு கட்டுந் தறி (இ.வ.);; stake for tying cattle. [மாடு + கட்டை.]
மாட்டுக்கறை	மாட்டுக்கறை māṭṭukkaṟai, பெ.(n.) வரி வகை (S.I.I.v, 499);; a tax.
மாட்டுக்காரப்பையன்	மாட்டுக்காரப்பையன் māṭṭukkārappaiyaṉ, பெ.(n.) 1. மாடு மேய்ப்பவன் (இ.வ.);; neat - herd, cow-boy. 2. பயனற்றவன (வின்.);; worthless fellow. [மாட்டுக்காரன் + பையன்.]
மாட்டுக்காரன்	மாட்டுக்காரன் māṭṭukkāraṉ, பெ.(n.) 1. மாட்டிற்குரியவன்; owner of cattle. 2. மாடு மேய்ப்பவன் (கொ.வ.);; one who tends cattle. [மாடு + காரன். காரன் = உடைமையீறு.]

மாட்டுக்காலிற்போடு - தல்	மாட்டுக்காலிற்போடு - தல் māṭṭukkāliṟpōṭudal, 19 செ.குன்றாவி.(v.t.) களத்திற் சூடடித்தல் (நாஞ்.);; to tread sheaves on the threshing - floor, by using cattle. [மாட்டுக்காலில் + போடு-,]
மாட்டுக்கிடை	மாட்டுக்கிடை māḍḍukkiḍai, பெ.(n.) 1. மாட்டுமந்தை (இக்.வ.);; herd of cattle. 2. மாட்டுக்கொட்டில் (வின்.); பார்க்க; see {}. [மாடு + கிடை.]
மாட்டுக்கிடைபோடு - தல்	மாட்டுக்கிடைபோடு - தல் māḍḍukkiḍaipōḍudal, பெ.(n.) உரத்திற்காக மாட்டு மந்தையை நிலத்தில் நிறுத்தி வைத்தல்; herd of cattle to be waive due to manure. [மாடு → மாட்டு + கிடை + போடு-.]
மாட்டுக்குளம்பு	மாட்டுக்குளம்பு1 māṭṭukkuḷambu, பெ.(n.) மாட்டின் பாதநுனி; toa of bulls. [மாடு → மாட்டு + குளம்பு.] [p] மாட்டுக்குளம்பு2 māṭṭukkuḷambu, பெ.(n.) பச்சிலைக் கொடி; cow's hoof (சா.அக.);. [மாடு + குளம்பு. மாட்டின் குளம்பு போன்ற வடிவுடையது.]
மாட்டுக்கொட்டகை	மாட்டுக்கொட்டகை māṭṭuggoṭṭagai, பெ.(n.) மாட்டுக்கொட்டில் (வின்.); பார்க்க; see {}. [மாட்டுக்கொட்டில் → மாட்டுக்கொட்டகை.]
மாட்டுக்கொட்டில்	மாட்டுக்கொட்டில் māṭṭukkoṭṭil, பெ.(n.) மாடு கட்டுமிடம் (வின்.);; cow-shed, cattle shed. [மாடு + கொட்டில்.]
மாட்டுக்கொம்பு	மாட்டுக்கொம்பு māṭṭukkombu, பெ.(n.) 1. மாட்டின் கொம்பு; horn of cattle. 2. கடல்படு பயிரிற் சிறியது. அணிகலனாய்க் கோத்து அணிதற்குரியது (முகவை. மீன்.);; sea-small plant which is used on ornament. [மாடு + கொம்பு.] மாட்டுக்கொம்பு2 māṭṭukkombu, பெ.(n.) ஓர் மருந்துச் சரக்கு; horns of cattle, a kind of natural body.
மாட்டுக்கொழுப்பு	மாட்டுக்கொழுப்பு māṭṭukkoḻuppu, பெ. (n.) மாட்டின் நிணம்; tallow. [மாடு + கொழுப்பு.]

மாட்டுக்கோல்	மாட்டுக்கோல் māṭṭukāl, பெ.(n.) மாடோட்டுஞ் சாட்டைக் கழி; goad or stick used in driving cattle. [மாடு → மாட்டு + கோல்.]
மாட்டுச்சாபிகம்	மாட்டுச்சாபிகம் māṭṭuccāpigam, பெ.(n.) கோரோசினை; bezor orientale (சா.அக.);.
மாட்டுச்சிணி	மாட்டுச்சிணி māṭṭucciṇi, பெ.(n.) மாட்டு நாற்றம் (வின்.);; the smell of cattle.
மாட்டுச்செறையா	மாட்டுச்செறையா māṭṭucceṟaiyā, பெ.(n.) மிகப்பெரிய செறையா மீன் (முகவை.மீன.);; a big size of {} fish.
மாட்டுச்சோளி	மாட்டுச்சோளி māṭṭuccōḷi, பெ.(n.) மாட்டின் நெற்றிப் பட்டையில் கோத்துக் கட்டுதற்குரிய சோளி (தஞ்சை.மீன.);; forehead ornament arround the cattle made up of oyster. [மாடு → மாட்டு + சோளி] [p]
மாட்டுண்ணி	மாட்டுண்ணி māṭṭuṇṇi, பெ.(n.) பெரிய அளவிலான உண்ணி; acarus, tick on dogs, sheep and cattle which is big in size. [மாடு + உண்ணி.]
மாட்டுணி	மாட்டுணி māṭṭuṇi, பெ.(n.) மாட்டுண்ணி பார்க்க; see {}. [மாட்டுண்ணி → மாட்டுணி.]
மாட்டுத்தனம்	மாட்டுத்தனம் māṭṭuttaṉam, பெ.(n.) விலங்கின் தன்மை (வின்.);; bruitishness. [மாடு + தனம். மாடு = விலங்கு. தனம் = தன்மையைக் குறிக்கும் பெயரீறு.]

மாட்டுத்தாவணி	மாட்டுத்தாவணி māṭṭuttāvaṇi, பெ.(n.) மாடுகளை வாங்கவும், விற்கவும் உரிய இடம்; cattle fair. [மாடு + தாவணி. தாழ்வு → தாவு = வாழிடம், தங்குமிடம் தாவு → தாவணி.] கோயில் நகரமாம் மதுரை மாநகரில் வெளியூர் பேருந்துகள் நிற்குமிடத்திற்கு மாட்டுத் தாவணி என்று அழைக்கப்படுகிறது. ஒரு காலத்தில் மாடுகள் வாங்கவும், விற்கவும் உரிய இடமாக இருந்தமையால் இப்பெயர் பெற்றுள்ளது எனலாம்.
மாட்டுத்தாள்	மாட்டுத்தாள் māṭṭuttāḷ, பெ.(n.) கரட்டுத் தாள்; coarse paper of மட்டித்தாள். [மட்டித்தாள் → மாட்டுத்தாள்.]
மாட்டுத்தும்பு	மாட்டுத்தும்பு māṭṭuttumbu, பெ.(n.) மாடு கட்டுவதற்கான கவையுள்ள புரிக்கயிறு; tether for cattle. [மாடு + தும்பு.]
மாட்டுநீறு	மாட்டுநீறு māṭṭunīṟu, பெ.(n.) ஒரு பொதிமாடு சுமக்கக் கூடிய நான்கு கலங்கொண்ட சுண்ணாம்பு நீறு (G.Tj. D.I.134);; four kalam of quick-lime, as one bullock-load. [மாடு + நீறு. நூறு → நூள். நூறு → நீறு.]
மாட்டுப்பட்டி	மாட்டுப்பட்டி māṭṭuppaṭṭi, பெ.(n.) மாடடைக்குங் கொண்டித் தொழு; cattle pond. "மாட்டுப்பட்டிக் கோரைந்து பணமென்று" (சரவண.பணவிடு.110);. [மாடு + பட்டி.]
மாட்டுப்பல்	மாட்டுப்பல் māṭṭuppal, பெ.(n.) அகன்று பெரியதான பல்; large teeth. [மாடு + பல்.]
மாட்டுப்பறங்கிக் காய்	மாட்டுப்பறங்கிக்காய் māṭṭuppaṟaṅgikkāy, பெ.(n.) சாம்பற் பூசணி; ash gourd "மாட்டுப் பறங்கிக்காய்.... தினங் கறியாய்க் கூட்டிக் கொண்டு" (விறலிவிடு.246);. [மாடு + பறங்கிக்காய்.] [p]
மாட்டுப்பிலாச்சை	மாட்டுப்பிலாச்சை māṭṭuppilāccai, பெ.(n.) பெரிய பிலாச்சை மீன்; a large size of {} fish (சா.அக.);. [மாடு + பிலாச்சை.]

மாட்டுப்புத்தி	மாட்டுப்புத்தி māṭṭupputti, பெ.(n.) மாட்டறிவு பார்க்க; see {}. [மாடு + புத்தி, Skt. புத்தி. த. அறிவு.]
மாட்டுப்பூசணி	மாட்டுப்பூசணி2 māṭṭuppūcaṇi, . பெ.(n.) சாம்பற்பூசணி பார்க்க; see {}. [மாடு + பூசணி.]
மாட்டுப்பூசணி	மாட்டுப்பூசணி2 māṭṭuppūcaṇi, . பெ.(n.) சாம்பற்பூசணி பார்க்க; see {}. [மாடு + பூசணி.]
மாட்டுப்பெண்	மாட்டுப்பெண் māṭṭuppeṇ, பெ.(n.) மருமகள்; daughter-in-law. [மணாட்டுப் பெண் → மாட்டுப் பெண்.]
மாட்டுப்பொங்கல்	மாட்டுப்பொங்கல் māṭṭuppoṅgal, பெ.(n.) சுறவத்திங்கள் முதல்நாள் வரும் பொங்கல் நாளையடுத்து வருவதும் கால்நடைகளின் நன்மையைக் கருதிப் பொங்கலிடப் படுவதுமான திருநாள்; festival of ceremonial boiling of rice performed on the second day of the month of {} in order to ensure prosperity of cattle. [மாடு + பொங்கல்.]
மாட்டுமழு	மாட்டுமழு māṭṭumaḻu, பெ.(n.) சூடுபோடுகை; branding. [மாட்டு + மழு.] சிற்றூர்த் தெய்வங்களுக்கு நேர்ச்சிக்கடனாக விடப்படும் மாடுகளுக்கு அடையாளமாக காய்ச்சிய இரும்பினால் மாட்டின் மீது சூடு போடுவதும், மந்தை மாடுகளில் தங்களுடையது என அடையாளம் காணுவதற்காக சூடுபோடுவதும், சிற்றூர் மக்களிடையே காணப்படும் பழக்கமாகும்.
மாட்டுமீன்	மாட்டுமீன் māṭṭumīṉ, பெ.(n.) மாடு போன்று தலையில் கொம்புடைய ஒரு வகைக் கடல் மீன்; coffer fish with two horn like growths on the head, it is a sea fish. [மாடு → மாட்டு + மீன்.]
மாட்டுமுலைக்காளான்	மாட்டுமுலைக்காளான் māṭṭumulaikkāḷāṉ, பெ.(n.) பசுவின் மடிபோன்றிருக்கும் காளான் வகை (வின்.);; a kind of fungus, as resembling the teat of a cow's udder. [மாட்டுமுலை + காளான்.]

மாட்டுவண்டி	மாட்டுவண்டி māṭṭuvaṇṭi, பெ.(n.) ஒரு மாடு அல்லது இரு மாடுகள் இழுத்துச் செல்லும் மரத்தால் செய்த வண்டி; bullock cart. [மாடு + வண்டி.] [p]
மாட்டுவலை	மாட்டுவலை māṭṭuvalai, பெ.(n.) வலை வகை, பெருவலையின் ஒரு உறுப்பாகப் பிணைக்கப்பட்டிருக்கும் வலை; a kind of net, a part of net in large net. [மாட்டு + வலை.]
மாட்டுவாகடம்	மாட்டுவாகடம் māḍḍuvākaḍam, பெ.(n.) மாட்டின் நோய்களைப் பற்றிக் கூறும் மருத்துவ நூல்; indigenous veterinery science.
மாட்டுவாரம்	மாட்டுவாரம் māṭṭuvāram, பெ.(n.) குடியானவன் உதவும் உழுவு மாட்டுக்குத் தக்கபடி மேல்வாரக்காரன் அவனுக்குக் கொடுக்கும் விளைச்சலின் பங்கு (இ.வ.);; system of sharing {} produce in which the tenent's portion is determined by the number of yoke of oxen that he furnishes. [மாட்டு + வாரம்.]
மாட்டுவி - த்தல்	மாட்டுவி - த்தல் māṭṭuvittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) அழியச் செய்தல்; to cause to be ruined. "மதுவனந் தன்னை யின்னே மாட்டுவித்தனை நீ யென்னா" (கம்பரா. திருவடி.23);. [மாட்டு → மாட்டுவி-,]
மாட்டெறி	மாட்டெறி1 māṭṭeṟidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) ஏறிட்டுக் கூறுதல்; to ascribe, attribute, to apply. "பரத்வத்தை அவன் தலையிலே மாட்டெறிந்தார்" (ஈடு.2, 2, 4);.
மாட்டெ	மாட்டெ2 māṭṭeṟidal, பெ.(n.) 1. மாட்டு3, 1 பார்க்க; see {}. 2. மாட்டெறிந் தொழுகல் பார்க்க; see {}. 3. ஆவணத்தில் மேற்புறத்தே விவரக் குறிப்பு எழுதுகை (வின்.);; docketing on a deed. [மாட்டு + எறிதல்.]
மாட்டெறிந்தொழுகல்	மாட்டெறிந்தொழுகல் māṭṭeṟindoḻugal, பெ.(n.) முப்பத்திரண்டு உத்திகளுள் ஒன்றானதும், ஒரு நூற்பாவிற் கூறிய நெறியை அதனை யொத்த நூற்பாவிதரும் இணைத்துக் கொள்வதுமான உத்தி (நன்.14);; [மாட்டெறிந்து + ஒழுகல்.]
மாட்டேற்று	மாட்டேற்று māṭṭēṟṟu, பெ.(n.) 1. மாட்டெறிந் தொழுகல் பார்க்க; see {}. 2. மாட்டெறிதல் பார்க்க; see {}. 3. குறிப்பாகக் கூறுகை (வின்.);; allusion, reference.
மாட்டேறு	மாட்டேறு māṭṭēṟu, பெ.(n.) மாட்டெறிதல், 1, 2 (நன்.164, உரை); பார்க்க; see {}.

மாடக்கனி	மாடக்கனி māṭakkaṉi, பெ.(n.) தேவாங்கு; sloth.
மாடக்கனிவாய்	மாடக்கனிவாய் māṭakkaṉivāy, பெ.(n.) கருங்குளவி; a black beetle.
மாடக்குழி	மாடக்குழி māṭakkuḻi, பெ.(n.) வீடுகளில் விளக்கு வைப்பதற்கு அமைக்கப்படும் இடம் (இக்.வ.);; a small niche in the wall of a house to keep an oil lamp. [மாடம் + குழி.] [p]
மாடக்கோயில்	மாடக்கோயில் māṭakāyil, பெ.(n.) மேட்டிடத்தில் குறுகிய வழியுள்ளதாகக் கோச் செங்கணான் கட்டிய சிவக்கோயில் (தேவா.467, 10);; {} temple with narrow passage built on mounds by {}. [மாடம் + கோயில்.] மாடக்கோயில் māṭakāyil, பெ. (n.) கோயில் வகைகளில் ஒன்று; a variety in temple construction. [மாடம்+கோயில்]
மாடகம்	மாடகம்1 māṭagam, பெ.(n.) பாலிகை வடிவான வாசிக்குங் கருவி (நச்.சீவ.1697);; pot shaped musical instrument. [மாடம் + அகம்.] மாடகம்2 māṭagam, பெ.(n.) யாழின் முறுக்காணி; screw-pin of a lute. "இடக்கை நால்விரல் மாடகந் தழீஇ" (சிலப்.8, 78);. மாடகம் māṭagam, பெ. (n.) யாழின் உறுப்புகளில் ஒன்று a partofharp. [மாடு-மாடகம்]
மாடகூடம்	மாடகூடம் māṭaāṭam, பெ.(n.) மாடிவிடு; storied house. "இம்மாட கூடம்...... அளகையினுமிலது" (பாரத.இராசசூ.12);. [மாடம் + கூடம்.]

மாடச்சிவிகை	மாடச்சிவிகை māṭaccivigai, பெ.(n.) சிவிகை வகை; a kind of Palanquin. [மாடம் + சிவிகை.]
மாடநிலை	மாடநிலை māṭanilai, பெ.(n.) உப்பரிகை; terrace. "மாடநிலை தெற்றியினிருந்தவர்" (பாரத.வாராணா.57);. [மாடம் + நிலை.]
மாடப்புரை	மாடப்புரை māṭappurai, பெ.(n.) மாடக்குழி (இ.வ.); பார்க்க; see {}. [மாடம் + புரை.]
மாடப்புறா	மாடப்புறா māṭappuṟā, பெ.(n.) புறா வகை (தக்கயாகப்.607, உரை);; blue rock-pigeon, species of columba. [p]
மாடப்புறாக்கண் ணிறம்	மாடப்புறாக்கண்ணிறம் māṭappuṟākkaṇṇiṟam, பெ.(n.) அமுக்கிரா என்னும் மருந்துச் செடி; a medicinal plant called amukkira, Indian winter cherry, s.sh. withania Somnifera. [மாடப்புறா + கண் + நிறம்.]
மாடபூபதி	மாடபூபதி māṭapūpadi, பெ.(n.) கொச்சி யரசர்க்குரிய பட்டப் பெயர் (நாஞ்.);; a title of the {} of Cochin.

மாடம்	மாடம்1 māṭam, பெ.(n.) 1. மாடி வீடு; storied house. "மாட மாளிகைகோபுரங் கூடங்கள்" (தேவா.797, 7);. 2. வீடு (பிங்.);; house, mansion, hall. "மஞ்சுதோய் மாடமணி உத்தரகோச மங்கை" (திருவாச.16, 4);. 3. மாடக்கோயில் பார்க்க: see {}. "எண்டோளீசற் கெழின் மாட மெழுபது செய்து" (திவ்.பெரியதி.6, 6, 8);. 4. குடிசை (நாஞ்.);; hut. "தோட்டக் காவலுக்காக ஒலை மாடம் மடக்கினான்" (நாஞ்.);. 5. மாடக்குழி பார்க்க;see {}. [முல் (பொருந்தற் கருத்து வேர்); → மல் → மால் = பெருமை, பெருமையுடையவன், வளமை, மலை. மால் → மாள் → மாளிகை = மாடமுள்ள பெருவீடு, அரண்மனை, கோயில், மாள் ￼ மாண். மாணுதல் = மிகுதல், பருத்தல், நிறைதல், நன்றாதல், சிறத்தல், மாட்சிமைப்படுதல், மாண் → மாணம் = மாட்சிமை, மாணம் → மாடம் (வே.க.4:30);.] மாடம்2 māṭam, பெ.(n.) 1. சுவரிலுள்ளடங்கிய புரை; niche. 2. சுவரிற் பொத்தகம் முதலியன வைக்க உதவும் புரை அல்லது புரைவரிசை; shelf. "மடு
மாடமாளிகை	மாடமாளிகை māṭamāḷigai, பெ.(n.) மாடகூடம் (கொ.வ.); பார்க்க; see {}. [மாடம் + மாளிகை.]
மாடமுட்டை	மாடமுட்டை māṭamuṭṭai, பெ.(n.) கண்பீளை; discharge from the eye. [மாடம் + முட்டை. மாடம் = புரை. கண்குழி சுவற்றுப் புரை போன்றிருப்பதாகக் கொண்டு, அதன் மருங்கு ஒதுங்கும் அழுக்கு முட்டை வடிவினதாயிருப்பதாய்க் கருதி மாடமுட்டை என்றொரு சொல்லை யமைத்தனர் போலும்.]
மாடலன்	மாடலன்1 māṭalaṉ, பெ.(n.) சிலப்பதிகாரத்தில் வரும் கதைமாந்தருள் ஒருவன்; one of the character of {}. "மாமறை முதல்வன் மாடல னென்போன்" (சிலப்.15, 13);.
மாடவாழை	மாடவாழை māṭavāḻai, பெ.(n.) பேயன் வாழை (இ.வ.);; Manilla hemp.
மாடவீதி	மாடவீதி māṭavīti, பெ.(n.) கோயிலைச் சுற்றியுள்ள தெரு; main street surrounding a temple. "விண்ணுயர் மாளிகை மாட விதி" (தேவா.413, 1);. [மாடம் + வீதி.]

மாடன்	மாடன்1 māṭaṉ, பெ.(n.) 1. சிற்றூர்த் தெய்வம்; a village deity. 2. மூடன்; ignorant, stupid man, [மாடம் → மாடன். மாடம் = கோயில்.] நெல்லை மாவட்டத்தில் ஏராளமான சுடலை மாடன் என்ற பெயரில் சிற்றூர்த் தெய்வங்கள் காணப்படுகிறது. மாடன்2 māṭaṉ, பெ.(n.) துருசு; blue vitriol - sulphate of copper (சா.அக.);.
மாடன்விற்கொடிச்சி	மாடன்விற்கொடிச்சி māḍaṉviṟkoḍicci, பெ.(n.) கற்பூரம்; camphor (சா.அக.);.
மாடனம்	மாடனம் māṭaṉam, பெ.(n.) முட்டைக்கோசு; cabbage (சா.அக.);.
மாடாக்குழி	மாடாக்குழி māṭākkuḻi, பெ.(n.) மாடக் குழி (வின்.); பார்க்க; see {}. [மாடக்குழி → மாடாக்குழி.]
மாடி	மாடி1 māṭi, பெ.(n.) 1. கட்டடத்தின் மேல் தளம்; terrace. 2. மேனிலையுள்ள வீடு; storied house. [முல் → மல் → மால் = பெருமை, வளமை, மலை. மால் → மாள் → மாளிகை = மாடமுள்ள பெரு வீடு, கோயில், அரண்மனை. மாள் → மாண் → மாணுதல் = மிகுதல், பருத்தல், நிறைதல். மாண் → மாணம் = மாட்சிமை, மாணம் → மாடம் → மாடி (வே.க.4:31);.] மாடி2 māṭi, பெ.(n.) 1. இக்கட்டு; distress. 2. சினம்; anger, passion. 3. புடவையின் விளிம்பு; hem or border of a garment. மாடி3 māṭi, பெ.(n) சிற்றூர்த் தேவதை (நாஞ்.); a village goddess. [மாடன் (ஆ.பா.); → மாடி (பெ.பா.);.] மாடி māṭi, பெ. (n.) புலி வேடமிடுபவர் (வேலூர் பகுதிகளில்); கையில் வைத்திருக்கும் கருவி; tiger dancers article. [மடு+மாடி]
மாடிகை	மாடிகை māṭigai, பெ.(n.) மெய்யுறை (பிங்.);; armour.

மாடிப்படி	மாடிப்படி māḍippaḍi, பெ.(n.) மேல்மாடிக் கட்டடத்திற்கு செல்வதற்கான படிக்கட்டு; flight of stairs and the supporting structure, stair-case. [மாடி + படி.] [p]
மாடிமுற்றம்	மாடிமுற்றம் māṭimuṟṟam, பெ.(n.) மாடியில் அமைந்த முகப்புத் தட்டு; balustraded platform on the outside o a building with access from an upper floor, balcony. "மேல்மாடி முற்றத்திலே" (உ.வ.);. [மாடி + முற்றம்.]
மாடியம்	மாடியம் māṭiyam, பெ.(n.) மாடிகை பார்க்க; see {}. "மாடியந் தானை மன்னர்" (சீவக.537);.
மாடிவீடு	மாடிவீடு māṭivīṭu, பெ.(n.) மேல்தளமுள்ள வீடு; mansion with upper terrace, terraced or storied house. [மாடி + வீடு.]
மாடு	மாடு1 māṭu, பெ.(n.) எருது; ox. "பகட்டின மாடுகள்" (கம்பரா.பள்ளி.14);. "அடியாத மாடு படியாது" (பழ.);. "துள்ளுகிற மாடு பொதி சுமக்குமா?" (பழ.);. மாடு2 māṭu, பெ.(n.) 1. இடம்; place. "மாட்டு மாட்டோடி மகளிர்த் தரத்தர" (கலித்.98);. 2. பக்கம் (சூடா.);; side. "மா டெல்லாங் கருங்குவளை வயலெல்லா நெருங்குவளை" (பெரியபு.திருநாட்.17);. மாடு3 māṭu, இடை.(part.) (இலக்.) ஓர் எழுனுருபு; a ending of the oblative of place. "மெய் பிரிந் தன்னவர் மாட்டு" (கலித்.87);. மாடு4 māṭu, பெ.(n.) 1. செல்வம்; treasure, wealth. மாடல்ல மற்றை யவை (குறள், 400);.

மாடுசாய் - த்தல்	மாடுசாய் - த்தல் māṭucāyttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) மாடுகளை ஒரு சேர ஒட்டிச் செலுத்துதல் (வின்.);; to drive cattle in herds. [மாடு + சாய்-த்தல்.]
மாடுசாய்தல்	மாடுசாய்தல் māṭucāytal, பெ.(n.) மாடுகள் மாலையில் ஒருசேர வீடு நோக்கி வருகை; return home of cattle-herds at dusk. [மாடு + சாய்தல்.]
மாடுசாயும்வேளை	மாடுசாயும்வேளை māṭucāyumvēḷai, பெ.(n.) மாடுவரும்வேளை பார்க்க; see {}. [மாடு + சாயும்வேளை.]
மாடுதின்னி	மாடுதின்னி māṭudiṉṉi, பெ.(n.) ஆத்தின்னி; pulaiya. [மாடு + தின்னி.]
மாடுபிடுங்கி	மாடுபிடுங்கி māḍubiḍuṅgi, பெ.(n.) கழுகு வகை (m.m.);; common brown vulture. [மாடு + பிடுங்கி.]
மாடுபெயர் - த்தல்	மாடுபெயர் - த்தல் māṭubeyarttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) மாடுசாய்-, (வின்.); பார்க்க; see {}. [மாடு + பெயர்.]
மாடுமீன்	மாடுமீன் māṭumīṉ, பெ.(n.) மாட்டுமீன் பார்க்க; see {}. [மாடு + மீன்.]
மாடுவரும்வேளை	மாடுவரும்வேளை māṭuvarumvēḷai, பெ.(n.) மாலை வேளை; evening, as the time when cattle return home after grazing. [மாடு + வரும்வேளை.] மேய்ச்சலான பின் மாடுகள் திரும்பி வரும் காலம்.
மாடுன்னிப்பாசம்	மாடுன்னிப்பாசம் māṭuṉṉippācam, பெ.(n.) அணிப்பிள்ளை; squirrel (சா.அக.);. [மாடு + உன்னி + பாசம்.]

மாடை	மாடை1 māṭai, பெ.(n.) 1. அரை வராகன் (வின்.);; an ancient coin = 1/2 pagoda. 2. பழைய நாணய வகை; an ancient gold coin. வந்த மாடை நெல்லாக்கி (S.I.I.iii, 137);, 3. பத்துக் குன்றி எடையுள்ள நாணய வகை (சுக்கிரநீதி, 25);; a gold coin weighing ten {}. [மாழை → மாடை.] மாடை2 māṭai, பெ.(n.) 1. மாட்டுக் கொம்பு முதலியவற்றின் கீழ்நோக்கிய வளைவு; being bent downwards as horns of cattle. 2. சாய்வு; slop. [உல் → குள் → முள் → முட → முடங்கு → முடங்கி = மூலை. மூலைமுடங்கி என்பது வழக்கு. மாள் → மாடு → மாடை. சாடைமாடை என்பது வழக்கு. நேராகப் பழிக்காமல் சாய்வு போன்ற நேரல் முறையில் பழித்தல் சாடை மாடையாய்த் திட்டுதல் எனப்படும் (மு.தா.226);.]
மாடைக்குமாறி	மாடைக்குமாறி māṭaikkumāṟi, பெ.(n.) மாடை என்னும் பொற்காசுக்கு ஒத்த மதிப்பீடு கொண்ட மாற்றமுடைய பொன்; a gold like thing carrying equal value to that of a gold coin. [மாடைக்கு + மாறி.]
மாடைக்கூலி	மாடைக்கூலி māṭaikāli, பெ.(n.) வரி வகை (S.I.I.iii, 16, 1);; a kind of tax. [மாடை + கூலி.]
மாடைக்கொம்பன்	மாடைக்கொம்பன் māṭaikkombaṉ, பெ.(n.) கீழ்நோக்கி வளைந்த கொம்புள்ள மாடு (வின்.);; bullock with horns bent downwards. [மாடை = வளைந்தது. மாடைக் கொம்பு = வளைந்த கொம்பு. மாடைக் கொம்பு → மாடைக் கொம்பன்.]
மாடொதுக்கு - தல்	மாடொதுக்கு - தல் māṭodukkudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மாடுசாய்-, (வின்.); பார்க்க; see {}. [மாடு + ஒதுக்கு-,]
மாடோட்டும்வேளை	மாடோட்டும்வேளை māṭōṭṭumvēḷai, பெ.(n.) மாடுகளை மேய்ச்சலுக்கு விடும் காலை வேளை; [மாடு + ஒட்டும்வேளை.]

மாண்	மாண்1 māṇṇudal, 12 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மாட்சிமைப்படுதல்; to become excellent, glorious. "மாண்டார் வினைத் திட்பம்" (குறள், 665);. 2. நன்றாதல்; to be good, worthy. "மாண்டற் கரிதாம் பயன்" (குறள், 177);. 3. நிறைதல்; to be full, abundant. "மாணாப் பிறப்பு" (குறள், 1002);. 4. மிகுதல்; to be great "மாணப் பெரிது" (குறள், 124);. [மால் → மாண்(ணு);--. மால் = பெருமைப் பொருள்.] மாண்2 māṇ, பெ.(n.) மாட்சிமை; greatness, glory, splendour, excellence, dignity. "மாணெழில்.... தோளாய்" (கலித்.20, 15);. [மா = பெருமை. மால் → மாள் → மாண் (பு);.] மாண்3 māṇ, பெ.(n.) சிறுவன்
மாண்டது	மாண்டது māṇṭadu, பெ.(n.) சிறப்பிக்கப்பட்டது; that which is glory. [மாண் → மாண்டது.]
மாண்டல்	மாண்டல்1 māṇṭal, பெ.(n.) மாட்சியாகை (சூடா.);; being great, being worthy. [மால் → மாண் → மாண்டல்.] மாண்டல் māṇṭal, பெ.(n.) இறத்தல் (பிங்.);; dying. [மாள் → மாண்டல்.]
மாண்டவர்	மாண்டவர் māṇṭavar, பெ.(n.) மாண்டார்1 பார்க்க; see {}. [மாண்டார் → மாண்டவர்.]
மாண்டவர்குழி	மாண்டவர்குழி māṇṭavarkuḻi, பெ.(n.) முதுமக்கட்டாழி புதைக்கும் குழி (இ.வ.);; kistvaens containing earthen jars with fragments of human bones. [மாண்டவர் + குழி.]

மாண்டார்	மாண்டார்1 māṇṭār, பெ.(n.) மாட்சிமை யுள்ளவர்; the illustrious, the great. "வீறெய்தி மாண்டார்" (குறள், 665);. [மா = பெரிய. மா → மால் → மாண் → மாண்டார்.] மாண்டார்2 māṇṭār, பெ.(n.) இறந்தவர்; the dead. "மாண்டார் வருவரோ மாநிலத்தீர்" (நல்வழி, 10);. [மாள் → மாண்டார்.]
மாண்டுக்கியம்	மாண்டுக்கியம் māṇṭūkkiyam, பெ.(n.) நூற்றெட்டுச் சிற்றிலக்கியங்களுளொன்று; an upanisad, one of 108.
மாண்டுகம்	மாண்டுகம் māṇṭūkam, பெ.(n.) மாண்டுக்கியம் (யாழ்.அக..); பார்க்க; see {}.
மாண்பு	மாண்பு māṇpu, பெ.(n.) 1. மாட்சிமை; honour, dignity "இல்லவண் மாண்பானால்" (குறள், 53);. 2. அழகு; beauty. "அரன் மிடற்றின் மாண்பதென்றே " (திருக்கோ.323);. 3. பெருமை (யாழ்.அக.);; greatness, excellence. 4. நன்மை (அரு.நி.);; goodness. [குள் = பெருமை கருத்துவேர். அறிவாற்ற லதிகார செல்வங்களின் பருமையே பெருமை. குள் → முள் → மள் → மண் → மாண் → மாண்பு (மு.தா.217);.]
மாண்புமிகு	மாண்புமிகு māṇpumigu, கு.பெ.எ.(adj.) அமைச்சர் முதலியோரை அழைக்கும்போது அல்லது குறிப்பிடும் போது பயன்படுத்தும் மதிப்புத் தொடர்; a form of address for a minister. "மாண்புமிகு முதலமைச்சர்" (உ.வ.);. [மா = பெருமை. மால் → மாள் → மாண்பு + மிகு.]
மாண்மகன்	மாண்மகன் māṇmagaṉ, பெ.(n.) பள்ளிச் சிறுவன்; school boy. "பண்டு மாண் மகன்றன் செயல் பார்த்தவோ" (தக்கயாகப். 672);.
மாணம்	மாணம் māṇam, பெ.(n.) மாட்சிமை (அக.நி.);; greatmess, excellence. [குள் → முள் → மள் → மண் = மாண்பு. மண் = மாட்சிமை. மண் → மாண் → மாணம் (மு.தா.217);.]

மாணல்	மாணல்1 māṇal, பெ.(n.) மாட்சிமை (பிங்கல. 1792);; splendour, greatness. [மல் → மால் → மாண் → மாணல் (வே.க.4:30);.] மாணல்2 māṇal, பெ.(n.) 1. சாய்வு; slope. 2. வளைவு; curved, angular. [முள் → (மூள்); → (மாள்); → மாண் → மாணல். கோணல் மாணல் என்பது வழக்கு (மு.தா.225);..]
மாணவ்வியம்	மாணவ்வியம்1 māṇavviyam, பெ.(n.) சிறுவர் கூட்டம்; croud of childrens. மாணவ்வியம்2 māṇavviyam, பெ. (ո.) 1. பிள்ளைத் தன்மை (யாழ்.அக.);; childhood, boyhood. 2. மாணவர்குழு (இலக்.அக.);; company of students. [மண் → மாண் → மாணி = இளமை. மாண் → மாணவன் = பள்ளிச் சிறுவன்.]
மாணவகம்	மாணவகம்1 māṇavagam, பெ.(n.) கல்வி (சிந்தாமணி நிகண்டு);; learning. மாணவகம்2 māṇavagam, பெ.(n.) பதினாறு கோவையுள்ள முத்தாரம் (சங்.அக.);; a pearl necklace of sixteen strings. [மாண் → மாணவன் → மாணவகம் (மு.தா.131);.]
மாணவகன்	மாணவகன் māṇavagaṉ, பெ.(n.) 1. மணமாகாதவன்; celibate, student. "பொச்ச மொழுகு மாணவகன்" (பெரியபு. சண்டேசுர.40);. 2. பயிலும் மாணவன்; pupil, scholar, roligious student. "ஆசான் முன்னே துயில் மாணவகரை" (திருமந்.2163);. 3. 8 முதல் 16 ஆண்டிற்குட்பட்ட சிறுவன் (யாழ்.அக.);; lad more than eight less than sixteen years of age. 4. அறிவிலி (யாழ்.அக.);; fool, inexperienced person. [மாண் → மாணவன் → மாணவகன் (வே.க.4:7);.]
மாணவர்மன்	மாணவர்மன் māṇavarmaṉ, பெ.(n.) நரசிம்மவர்மப் பல்லவனிடம் அதிகாரியாகப் பணியாற்றிய ஈழவேந்தன் (சி.பெ.அக.);; prince of ceylon, who worked with Pallava Narasimhavarmar.

மாணவன்	மாணவன் māṇavaṉ, பெ.(n.) 1. கல்வி நிறுவனத்தில் பயிலும் சிறுவன் அல்லது இளைஞன்; student. 2. மாணவகன், 1 பார்க்க;see {}. "மஞ்சனைக் குறுகி யொரு மாணவப் படிவ மொடு" (உத்தரரா.அனுமப்.6);. [மாண் → மாணவகன். மாணவனைக் குறிக்கும் வேறு சில பெயர்களும் சிறுவன் சிறுமியைக் குறிப்பனவாகவேயுள்ளன. ஒ.நோ. பிள்ளை = மாணவன், மாணவி, பள்ளிப்பிள்ளை என்னும் வழக்கைக் காண்க.] E. pupil, from L. Pubillus, Pupilla, dims of pulas, a boy, pupa - a girl. E. Pedant from Gr. Pais, Paidos a child. மாணாக்கன் மாணாக்கி என்னும் வடிவங்களும் மாணவன் என்னும் சொல்லுக்கு நேர் மூலமான மாண் என்னும் வடிவமும் அதன் திரிபான மாணி என்பதும் இவற்றுக்கு அடிவழியான கொடி வழிச் சொற்களும் வடமொழியிலில்லை (மு.தா.131);.
மாணவி	மாணவி māṇavi, பெ.(n.) மாணாக்கி பார்க்க;see {}. [மாணவன் (ஆ.பா.); → மாணவி (பெ.பா.);.]
மாணவை	மாணவை māṇavai, பெ.(n.) கற்கும் பெண் (நீலகேசி, 531, உரை);.; female disciple, lady pupil [மாண் → மாணவி → மாணவை.]
மாணாக்கன்	மாணாக்கன் māṇākkaṉ, பெ.(n.) மாணவகன், 2 பார்க்க;see {}. "இவனோ ரிளமாணாக்கன்" (குறுந். 33);. [மாணவகன் → மாணாக்கள்.]
மாணாக்கி	மாணாக்கி māṇākki, பெ.(n.) கற்கும் பெண்; female disciple. "நும்மகன் மாணாக்கி வணங்கும்" (பெருங்.உஞ்சைக்.37, 110);. [மாணவன் → மாணாக்கன். மாணாக்கன் (ஆ.பா.);, மாணாக்கி (பெ.பா.);.]
மாணாமை	மாணாமை1 māṇāmai, பெ.(n.) மாட்சிமைப் படாமை; that which is not honour. [மாண் → மாணாமை.] மாணாமை2 māṇāmai, பெ.(n.) ஒரு நிலையில் நில்லாமை (பரிமே.திருக்.1297);; unstable in one condition.
மாணார்	மாணார் māṇār, பெ.(n.) பகைவர்; enemies, as those who are without excellence. "மாணார்ச் சுட்டிய வாண்மங்கலமும்" (தொல்.பொருள்.91);. [மாண் → மாணார்.]

மாணி	மாணி1 māṇi, பெ.(n.) 1. மணமாகாதவன்; student, bachelor. "கருமாணியா யிரந்த கள்வனே" (திவ்.இயற்.2, 61);. 2. குறள் வடிவம் (திவ்.பெரியாழ்.1, 4, 1, ஸ்வா.);; dwarf. 3. அழகு; beauty. "மாணிக் குறளுருவாய மாயன்" (திவ். பெரியாழ். 5, 2 5, அரும்);. 4. ஆண்குறி (யாழ்.அக.);; penis. க. மாணி. [முள் → (மள்); → மண் → மணி = சிறியது. மண் → மாண் = குறள், குறளன், சிவன், இளைஞன்,மிலி. மாண் → மாணி (மு.தா.131.);.] மாணி2 māṇi, பெ.(n.) மாணவகன்; disciple. "புத்தனார் முதன் மாணி..... மொக்கலனெனச் சொன்னான்" (நீலகேசி, 266);. [மாணவகன் → மாணி.]
மாணிக்கச்சம்பா	மாணிக்கச்சம்பா māṇikkaccambā, பெ(n.) சம்பா நெல் வகை (குருகூர்ப்.58);; a kind of {} paddy. [மாணிக்கம் + சம்பா.]
மாணிக்கத்தாள்	மாணிக்கத்தாள் māṇikkattāḷ, பெ.(n.) தாசி (M.M.354);; dancing girl. [மாண் → மாணி → மாணிக்கத்தாள்.]
மாணிக்கப்பட்டி	மாணிக்கப்பட்டி māṇikkappaṭṭi, பெ.(n.) சிவப்புப் பட்டிப் பூ; pink trumpet flower. "மாணிக்கப்பட்டிப் பூவை மாதேவர்க்கு" (புட்பபலன்.96);. [மாணிக்கம் + பட்டி.]
மாணிக்கப்பட்டை	மாணிக்கப்பட்டை māṇikkappaṭṭai, பெ.(n.) கோயிலின் திருமதில் முதலியவற்றில் அடிக்கும் சிவப்பு வண்ணப் பட்டை (இ.வ.);: red stripes painted on a temple wall or front wall of a house. [மாணிக்கம் + பட்டை.] [p]
மாணிக்கப்படி	மாணிக்கப்படி māṇikkappaḍi, பெ.(n.) மணிகள் கோத்த மேலாடை (இரத்தினங்கி);, மனியாடை; jewelled garment. "தனக்காக ஒரு மாணிக்கப்பட்டி சாத்தி" (ஈடு.4, 4, 3);. [மாணிக்கம் + படி.]
மாணிக்கப்பீடம்	மாணிக்கப்பீடம் māṇikkappīṭam, பெ. (n.) மணி வைத்திழைத்த மோதிர வகை (சிலப்.6:96, உரை);; a kind of ring set with rubies. [மாணிக்கம் + பீடம்.]

மாணிக்கப்பூடு	மாணிக்கப்பூடு māṇikkappūṭu, பெ.(n.) பிண்டம்; foetus (சா.அக.);.
மாணிக்கம்	மாணிக்கம் māṇikkam, பெ.(n.) தொன் மணியிலொன்றும் நான்கு பகுப்பினை யுடையதுமான செந்நிறமணி (திருவிளை. மாணி.38);; ruby, carbuncle of which there are four kinds viz. {}, guruvindam, caukantigam, {} of navamani (q.v.);. "குப்பையிலே கிடந்தாலும் மாணிக்கம் மாணிக்கம்தான்" (பழ.);.
மாணிக்கமாலை	மாணிக்கமாலை māṇikkamālai, பெ.(n.) வெள்ளை, சிவப்பு வளையங்கள் மாறி மாறி வரத் தொடுத்த பூமாலை வகை (இ.வ.);; a garland with rings of white and red flowers alternating. [மாணிக்கம் + மாலை.]
மாணிக்கமின்சேய்	மாணிக்கமின்சேய் māṇikkamiṉcēy, பெ.(n.) முருகக் கடவுளது படைவீரருள் ஒருவரான வீரவாகு (நாமதீப.37);;{} a hero in the retinue of Murugan. [மாணிக்கம் + மின்சேய்.]
மாணிக்கவாசகர்	மாணிக்கவாசகர் māṇiggavācagar, பெ.(n.) ஒன்பதாம் நூற்றாண்டினராகக் கருதப்படுபவரும் திருவாசகம், திருக் கோவையார் என்பவற்றின் ஆசிரியரும் சைவசமயக்குரவர் நால்வருளொருவருமான பெரியவர்; a famous Saiva saint, author of {}, and {}, one of four camayakkuravar, probably of the ninth century.
மாணிக்கவாளி	மாணிக்கவாளி māṇikkavāḷi, பெ.(n.) காதணி வகை; an ear ornament. [மாணிக்கம் + வாளி.]
மாணிக்காத்தாள்	மாணிக்காத்தாள் māṇikkāttāḷ, பெ.(n.) நடன மங்கையருள் ஒரு சாரார் (E.T.ii.162);; a class of dancing girls. [மாணிக்கம் → மாணிக்காத்தாள்.]
மாணிக்குறி	மாணிக்குறி māṇikkuṟi, பெ.(n.) ஆண்குறி; penis, male organ. [மாணி + குறி.]
மாணிகை	மாணிகை māṇigai, பெ.(n.) எட்டுப் பலம் கொண்ட நிறை; a weight of 8 palams. [மாணி + வகை.]
மாணிச்சாறு	மாணிச்சாறு māṇiccāṟu, பெ.(n.) இலைப் பிழிவு; juice of leaf. [மாணி + சாறு.]

மாணிப்புண்	மாணிப்புண் māṇippuṇ, பெ.(n.) ஆண் குறியிலுண்டாகும் புண் (M.L.);; venereal sore in the penis, chancre. [மாணி + புண்.]
மாணிபந்தம்	மாணிபந்தம் māṇibandam, பெ.(n.) உப்பு; salt (சா.அக.);. [மாணி + பந்தம்.]
மாணிமலைப்படை	மாணிமலைப்படை māṇimalaippaḍai, பெ.(n.) காட்டு காடை; a bird - glide (சா.அக.);. மாணியரி - தல் —, 2 செ. குன்றாவி. (v.t.); 1. இனப்பெருக்க அழிவு செய்தல்; to circumcise. 2. விதையெடுத்து ஆண் பிள்ளையைப் பேடியாக்குதல் (வின்.);; to castrate a man. [மாணி + அரி-,]
மாணீர்ச்சாறு	மாணீர்ச்சாறு māṇīrccāṟu, பெ.(n.) இலைச்சாறு; juice from the leaf.
மாணு - தல்	மாணு - தல் māṇudal, 12 செ.கு.வி.(v.i.) மாண் - பார்க்க;see {}.
மாணை	மாணை māṇai, பெ.(n.) ஒருவகைக் கொடி; a climber. "துறுக லயலது மாணை மாக்கொடி" (குறுந்.36);.
மாத்தகை	மாத்தகை māttagai, பெ.(n.) பெருந்தகுதி யுள்ளவன் (யாழ்.அக.);; person of great worth. [மா = பெரிய. தகை → தகைவு. மா + தகை. ஒ.நோ. பெருந்தகை, ஆண்டகை.]
மாத்தம்	மாத்தம் māttam, பெ.(n.) அலரி; oleander.

மாத்தல்	மாத்தல் māttal, பெ.(n.) மா ஒன்றுக்கு இவ்வளவு என்று நெல் அளக்கை; measure the paddy as for {}. "நிலம் யாண்டு பதினாறாவது முதல் கைக்கொண்டு உழுது அச்சுவற்கம் இறுத்தும் மாத்தல் பதினறு கலனே தூணியாக வந்த பாட்டம் அளக்கவும்" (தெ.க.தொ.5, கல்.243);. "இந்நிலத்தால் மாத்தல் இருபத்து இருகலமாகவுந் நெல் குடுப்போமானோம்" (தெ.க.தொ.5 கல்.244);. [மான் → மா → மாத்தல். இவ்வினை இன்று வழக்கற்றது. ஆயின், மா என்னும் முதனிலைத் தொழிலாகுபெயர் 1/20 என்னும் கீழ் வாயிலக்கத்தைக் குறித்து வழங்குகின்றது. அதனால் நிலவளவையில் ஒருவேலியின் 1/20 பாகம் மா எனப்படுகிறது. "மாநிறைவில்லதும் பன்னாட்காகும்" (புறநா.184); என்பது இதன் தொன்று தொட்ட வழக்கை யுணர்த்தும் (வே.க.4:35);.]
மாத்தான்	மாத்தான் māttāṉ, பெ.(n.) பெரியோன்; great person. "மால் பிரம னறியாத மத்தானை" (தேவா.818, 4);. [மா = பெரிய. மா → மாத்தான்.]
மாத்திக்கு	மாத்திக்கு māttikku, பெ.(n.) முத்திநெறி; path of salvation as the great path. "மாத்திக்கே செல்லும் வழியது" (திருமந். 1841);.
மாத்தியாகி	மாத்தியாகி māttiyāki, பெ.(n.) துறவிற் பெரியராகிய ஞானி வகையார் (யாழ்.அக.);; a class of sages, as great in renouncing. [மா +தியாகி.]
மாத்திரத்தில்	மாத்திரத்தில் māttirattil, வி.எ.(adv) உடனே; instantaneously. "அவன் கேட்ட மாத்திரத்திற் கொடுத்தான்" (உ.வ.);. [மாத்தரம் → மாத்திரத்தில் (வே.க.4:36);.]
மாத்திரம்	மாத்திரம்1 māttiram, பெ.(n.) தனிமை (சங்.அக.);; loneliness. மாத்திரம்2 māttiram, வி.எ.(adv.) மட்டும்; only, solely, exclusively, merely, alone. அதை மாத்திரம் எடு (உ.வ.);. [மட்டு = அளவு. மட்டும் = மாத்திரம் (வே.க.4:36);.] மாத்திரம்3 māttiram, பெ.(n.) அளவு; limit, extent. "வெளவினன் முயங்கு மாத்திரம்" (கலித்.47, 22);. மாத்திரம்4 māttiram, பெ.(n.) தும்பி (சங்.அக.);; wasp.

மாத்திரி	மாத்திரி1 māttiri, பெ.(n.) வசம்பு; a plant - sweet flag acorus calamus, it has under ground stem used in mediane. மாத்திரி2 māttiri, பெ.(n.) நீட்டலளவு; linear measurement, meter. [மா = அளவு. மா → மாத்திரி (இக்.வழ.);.]
மாத்திரை	மாத்திரை1 māttirai, பெ.(n.) 1. நொடிப்பொழுது; moment, measure of time 2/5 of a second = 1/60 {}. "சகமூன்றுமொர் மாத்திரை பார்க்குமெங்கள் கண்ணவனார்" (திருநூற்.25);. 2. கண்ணிமைத்தல் அல்லது கை நொடித்தலளவான நேரம் (தொல். எழுத்து.6);; the time of winking one's eyes or of snapping one's fingers. "கண்ணிமை நொடியென வவ்வே மாத்திரை" (தொல். எழுத்து.6);. 3. செய்யுளில் வரும் எழுத்தொலியினளவு; "மாத்திரை எழுத்தியல்" (தொல். பொருள். 313);. 4. குற்றெழுத்து (யாழ்.அக.);; short vowel. 5. குருவிற் பாதி (அரு.நி.);; a syllabic instant, half of kuru. 6. காலவிரைவு (பிங்.);; swiftness of time. 7. அளவு; measure, limit, as of time. "மாத்திரையின்றி நடக்குமேல்" (நாலடி, 242);. 8. மிகச் சுருக்கமான இடம்; minute portion of space. "அரை மாத்திரையிலடங்குமடி" (தேவா.970, 7);. 9. குளிகை (அரு.நி.);; medicinal pill. 10. துறவியின் தண்டக மண்டல முதலியன; staff, water bowl and other articles of ascetics. "சந்யாசிகள்... மாத்திரை தொடக்கமானவற்றைக் கையிலே கூடக்கொண்டு திரி[illegible]"
மாத்திரைக்கோல்	மாத்திரைக்கோல் māttiraikāl, பெ.(n.) இறும்பர் (சித்தர்); முதலியோர் கையிற் கொள்ளும் வரையிட்ட மந்திரக் கோல்; magic staff carried by cittar, etc. "விளங்கு செங்கையின் மாத்திரைக் கோலும்" (திருவாலவா.13, 4);. 2. மந்திரவாதியின் கைக்கோல் (வின்.);; conjuror's wand. 3. அளவுகோல்; measuring rod. "மாத்திரைக் கோலொக்குமே" (நல்வழி);. [மாத்திரை + கோல் (வே.க.4:36);.]
மாத்திரைச்சுதகம்	மாத்திரைச்சுதகம் māddiraiccudagam, பெ.(n.) மாத்திரைச்சுருக்கம் பார்க்க;see {}. [மாத்திரை + சுதகம்.]
மாத்திரைச்சுருக்கம்	மாத்திரைச்சுருக்கம் māttiraiccurukkam, பெ.(n.) ஒரு பொருள் தந்து நிற்கும் ஒரு சொல் ஒரு மாத்திரை குறையுமிடத்து வேறொரு பொருள் தந்து நிற்குஞ் சொல்லணி (தண்டி.95, உரை);;(Rhet.); a literary device in which a word becomes a different word by shortening its sound - value by a {}.

மாத்திரைதிரட்டல்	மாத்திரைதிரட்டல் māddiraidiraṭṭal, பெ.(n.) அளவுப்படி உருண்டை உருட்டுகை; making pills with fingers. [மா = அளவு. மா → மாத்திரை = ஒரே அளவுடையது. மாத்திரை + திரட்டல்.]
மாத்திரைவருத்தனம்	மாத்திரைவருத்தனம் māttiraivaruttaṉam, பெ.(n.) ஒரு பொருள் தந்து நிற்கும் ஒரு சொல் ஒரு மாத்திரை கூடுமிடத்து வேறொரு பொருள் தந்து நிற்குஞ் சொல்லணி (தண்டி.95, உரை);; [மாத்திரை + வருத்தனம்.]
மாத்து	மாத்து1 māttu, பெ.(n.) 1. செருக்கு; arrogance. "மாமாத்தாகிய மாலயன்" (தேவா.1019, 1);. 2. அடித்தல் அல்லது உதைத்தல் (இக்.வ.);; beating or kicking. அவனை அவன் தந்தை ஒரு மாத்து மாத்திவிட்டார். மாத்து2 māttu, பெ.(n.) பெருமை; greatness. "பெறுமாத் தொடும்" (திருக்கோ.373);. [மா = பெருமை. மா → மாத்து.] மாத்து3 māttu, பெ.(n.) சதுரங்க ஆட்டத்தில் அரசனை யசைய வொண்ணாது தடுத்து நிறுத்துகை (இ.வ.);; mate with pawns. மாத்து4 māttu, பெ.(n.) தங்கம்; refined gold.
மாத்துப்பொதி	மாத்துப்பொதி mādduppodi, பெ.(n.) நெருஞ்சி; a prostate plant with thorny fruits-small caltrops (சா.அக.);.
மாத்துருகம்	மாத்துருகம் mātturugam, பெ.(n.) பசுவை போன்ற ஓர் வகை மான்; a species of deer resembling cow (சா.அக.);.
மாத்துவம்	மாத்துவம் māttuvam, பெ.(n.) பெருமை; greatness. "மாத்துவத் தான் மறைந்தார் மற்று" (சிலப்.21, இறுதி வெண்பா);. [மா → மாத்து → மாத்துவம்.] மாத்துவம் māttuvam, பெ. (n.) மாத்துவரின் (துவைதம்); இருமைக் கோட்பாடு; dualist or Dvaita school of Madhva. [Skf. {} → த. மாத்துவம்.]

மாத்துவிகம்	மாத்துவிகம் māttuvigam, பெ.(n.) இலுப்பைப் பூவிலிருந்து எடுக்கப்படும் வெறியம் (சாறாயம்); (சங்.அக.);; arrack extracted from mahua flowers.
மாதங்கம்	மாதங்கம்1 mātaṅgam, பெ.(n.) 1. யானை (சூடா.);; elephant. "வாம்பரி தேர் மாதங்கத் தானை" (அஷ்டப்.திருவரங்கத்தந்.11);. 2. அரச மரம் (யாழ்.அக.);; papal tree. மாதங்கம்2 mātaṅgam, பெ.(n.) 1. இளமை (அக.நி.);; youth. 2. உருவம் (அக.நி.);; shape. figure. 3. கடல் (அக.நி.);; sea. 4. உத்தி1 (யாழ்.அக.);; a head ornament.
மாதங்கன்	மாதங்கன் mātaṅgaṉ, பெ.(n.) 1. அரசகுலப் பெண்ணுக்கும் வேடனுக்கும் பிறந்தோன்; person of mixed caste, the mother being of the ksattiriya caste and the father of the hunter tribe. 2. சாதியற்றவர் (சண்டாளன்);; out caste. 3. கீழ்மகன்; base, mean man. 4. வேடன்; hunter, fowler.
மாதங்காரி	மாதங்காரி mātaṅgāri, பெ.(n.) சிவன்;{}, as the destroyer of elephant.
மாதங்கி	மாதங்கி mātaṅgi, பெ.(n.) 1. காளி (சூடா.);;{}. 2. மலைமகள் (நாமதீப.22);; malai magal. 3. யாழ்த் தெய்வம் (சிலப்.7, 1, உரை);; the Goddess of {}. 4. மதங்கி; singing danseuse. "கதிர்வேல் பாடு மாதங்கி" (காரிகை, செய்.9, உரை);.
மாதச்சுரம்	மாதச்சுரம் mātaccuram, பெ.(n.) மாதத்திற்கொருமுறை வரும் சுரம் (சீவரட்);; intermittend fever, with monthly intervals. [மாதம் + சுரம்.] மாதசுரூபி —, பெ.(n.); கருவண்டு; black beetle (சா.அக.);.

மாதசுரூபிதம்	மாதசுரூபிதம் mādasurūpidam, பெ.(n.) எலி; rat.
மாதண்டம்	மாதண்டம் mātaṇṭam, பெ.(n.) அரசவீதி (வின்.);; principal road, king's high - way.
மாதத்தகை	மாதத்தகை mātattagai, பெ.(n.) மிகு சிறப்பு, மிகுதகை; the great.
மாதத்தீட்டு	மாதத்தீட்டு mātattīṭṭu, பெ.(n.) மாதவிடாய் பார்க்க;see {}. மறுவ. மாதவிலக்கு. [மாதவிடாய் → மாதத்தீட்டு.]
மாததூரம்	மாததூரம் mātatūram, பெ.(n.) மாதவிடாய் பார்க்க; see {}. [மாதவிடாய் → மாததூரம்.]
மாதநம்	மாதநம் mātanam, பெ.(n.) இலவங்கம்; clove (சா.அக.);.
மாதநாலி	மாதநாலி mātanāli, பெ.(n.) ஏலவரிசி; cardamon seed (சா.அக.);.
மாதப்படி	மாதப்படி1 mātappaḍi, பெ.(n.) வரிவகை; a kind of tax (S.I.I.vii, 403);. [மாதம் + படி.] மாதப்படி2 mātappaḍi, பெ.(n.) கோயில் முதலியவற்றுக்கு உதவும் மாதப்படிக் கட்டளை; monthly allowances as to a temple (Insc.);.
மாதப்பலன்	மாதப்பலன் mātappalaṉ, பெ.(n.) பிறந்த மாதம், விண்மீன் கொண்டு இன்ப துன்பம் அறிவது; find out luck and unluck the birth of month. [மாதம் + பலன்.]

மாதப்பிறப்பு	மாதப்பிறப்பு mātappiṟappu, பெ.(n.) 1. திங்களின் முதனாள்; the first day of a month. 2. கதிரவன் ஓர் ஒரை (இராசி); யிலிருந்து அடுத்த ஒரை (இராசி);யில் செல்லுவதான மாதத் தொடக்கத்தின் சமயம் (பஞ்.);; beginning of a month, being the moment when the sun passes from one {} to the next. [மாதம் + பிறப்பு.]
மாதப்புறா	மாதப்புறா mātappuṟā, பெ.(n.) மாரி காலத்தில் நாட்டில் வாழும் நீர்ப்பறவை வகை (வின்.);; a great black -headed gull, as remaining in the country during the rainy season. [மாதம் + புறா.]
மாதம்	மாதம் mātam, பெ.(n.) 1. முப்பது நாள் கொண்ட காலப் பகுதி; month. 2. ஆண்டின் பன்னிரண்டிலொரு பகுதி; a twelth part of a year. [மதித்தல் = அளவிடுதல். மதி = அளவு, அளவிடப் பெற்ற பொருள். ஏற்றுமதி, இறக்குமதி என்னும் சொற்களை நோக்குக. பக்கம், மாதம் முதலிய அளவிற்குத் துணையான நிலா, நிலாவினாற் கணிக்கப் பெறும் கால அளவு, ஒரை. மதி → மாதம். ஒ.நோ.மானம் = அளவு.] As. mono;E. moon;Gk. men, mere. L.mensis, mena. Ger. mano, mane, mond. Goth.mena. Lith. menu, menesis, slav. meseci. இனி, மத்து → மத்தி → மதி = மயக்கஞ் செய்யும் நிலா என்றுமாம். ஒ.நோ. L.luna = moon, lunatic = insane, lunacy = insanity. வடவர் மா3 (அள); என்னுஞ் சொல்லை மூலமாகக் காட்டுவர். அதன் பொருந்தாமையையும், ஒருகாற் பொருந்துவதாகக் கருதினும் அதுவும் தென்சொல்லே யாதலையும் காண்க. சென்னைப் பல்கலைக்கழகப் பேரகரமுதலி. மாஸ் → மாதம் என்று தலைகீழாகக் காட்டும். மதி என்னும் மூலத்தினின்று மாதம் என்னும் தகரச் சொல்லன்றி மாஸ என்னும் ஸகரச் சொல் எங்ஙனம் தோன்றும் (வ.வ.60);.
மாதர்	மாதர்1 mātar, பெ.(n.) 1. பெண்; woman. "மறுவுண்டோ மாதர் முகத்து" (குறள், 1117);. 2. அழகு (பிங்.);; beauty. "மாதர்கொண் மாதரெல்லாம்" (திருவாத.பு.திருவம்பல.40);. 3. பொன் (அக.நி.);; gold. 4. காதல் (தொல். சொல்.328);; love. [மா = அழகு. மா → மாது = அழகு, அழகுள்ள பெண், பெரும்பாலும் அழகினால் ஏற்படும் காதல். மாது → மாதர்.] பெண்கள் பெரும்பாலும் தாய்மாராதலாலும், தெய்வப் பெண்டிர் தாய்போற் கருதப் பெறுவதாலும், பெண்ணின் பெயர் தாய்க்கருத்தையுங் கொள்ளும். எ-டு. மலைமகள், மலை மடந்தை, மலைமாது. இம்முறையிலேயே, மாதர் என்னும் சொல்லும் தாய்ப் பொருளைப் பெற்றது. GK. mater, L.marer, E.mother, G. muotar, mutter, ther, Litemote, slav.mati. வடவர் காட்டும் மூலம் மா 3.அள. derivation from 3 {} very doubtful என்று மானியர் வில்லியம்சு சமற்கிருத அகரமுதலி குறித்திருத்தல் காண்க (வ.வ.60);. மாதர்2 mātar, பெ.(n.) சூடா

மாதர்காய்	மாதர்காய் mātarkāy, பெ.(n.) தேங்காய்; cocoanut.
மாதர்காய்ச்சல்	மாதர்காய்ச்சல் mātarkāyccal, பெ.(n.) காமக் காய்ச்சல்; fever due to passion. [மாதர் + காய்ச்சல்.]
மாதர்குணச்சலம்	மாதர்குணச்சலம் mātarkuṇaccalam, பெ.(n.) கந்தகம்; sulphur.
மாதர்குலம்	மாதர்குலம் mātarkulam, பெ.(n.) மகளிர் பிரிவு; class of women. [மாதர் + குலம்.]
மாதர்பால்	மாதர்பால் mātarpāl, பெ.(n.) முலைப்பால்; human breast milk. [மாதர் + பால்.]
மாதர்பிணி	மாதர்பிணி mātarpiṇi, பெ.(n.) பெண் நோய்; venereal disease. [மாதர் + பிணி.]
மாதர்லிங்கம்	மாதர்லிங்கம் mātarliṅgam, பெ.(n.) பெண் குறியின் நடுவிலிருக்கும் ஓர் நரம்புப் பகுதி; clitoris (சா.அக.);. [மாதர் + லிங்கம்.]
மாதரம்	மாதரம் mātaram, பெ.(n.) எலுமிச்சம் பழம்; lime fruit (சா.அக.);.
மாதரழகி	மாதரழகி mātaraḻki, பெ.(n.) பெருந்துளசி; large ocimum somotum (சா.அக.);. [மாதர் + அழகி.]

மாதராள்	மாதராள் mātarāḷ, பெ.(n.) மாதர்1, 1 பார்க்க;see {}. "மடமொழி மாதராள்" (நாலடி, 384);. [மாதர் → மாதராள்.]
மாதரி	மாதரி1 mātari, பெ.(n.) சிலப்பதிகாரத்தில் மதுரையில் கண்ணகிக்கு அடைக்கலம் கொடுத்த ஆயர் முதுமகள் (சி.பெ.அக.);; a shepherd old lady who took care of Kannagi at Madurai as per Silappathikaram. மாதரி2 mātari, பெ.(n.) காளி (பிங்.);;{}.
மாதரிச்சை	மாதரிச்சை mātariccai, பெ.(n.) பெண்கள் மேல் உண்டாகும் இச்சை; sexual desire in female. [மாதர் + இச்சை.]
மாதருதரக்கட்டி	மாதருதரக்கட்டி mādarudarakkaṭṭi, பெ.(n.) கருப்பாயாசக்கட்டி; abscess in the ulerus (சா.அக.);.
மாதவக்கோன்	மாதவக்கோன் mātavakāṉ, பெ.(n.) காட்டில் ஆநிரைகளை மேய்க்கும் இடைச் சாதியர்; idaiyar caste.
மாதவசுந்தரி	மாதவசுந்தரி mātavasundari, பெ.(n.) நிலம்; earth.
மாதவசுரன்	மாதவசுரன் mātavasuraṉ, பெ.(n.) தொன் மணியுளொன்று; one of the nine gems - Topaz.
மாதவசூரி	மாதவசூரி mātavacūri, பெ.(n.) மாலிய வரலாறு (அபி.சிந்.);; a biography of {}.
மாதவதாசர்	மாதவதாசர் mātavatācar, பெ.(n.) திருமால் பத்தர்; a devotee of Tirumal.

மாதவம்	மாதவம்1 mātavam, பெ.(n.) 1. இளவேனில் (பிங்.);; spring. 2. விடை (வைகாசி); (விதான. குணாகுண.28, உரை);;{}, the Tamil month 3. இனிமை (யாழ்.அக.);; sweetness. 4. மது (பிங்.);; spirituous or fermented liquor. மாதவம்2 mātavam, பெ.(n.) பெருந்தவம்; great penance. "என்ன மாதஞ் செய்ததிச் சிறுகுடில்" (பாரத.கிருட்.80);. [மா + தவம். மா = பெரிய.]
மாதவம்பரிவாள்	மாதவம்பரிவாள் mātavambarivāḷ, பெ.(n.) காட்டு முருங்கை; a tree - wild moringa (சா.அக.);.
மாதவம்புரிவாள்	மாதவம்புரிவாள் mātavamburivāḷ, பெ.(n.) தாமரையிலை; a leaf of lotus (சா.அக.);. [மாதவம் + புரிவாள்.]
மாதவமனோகரி	மாதவமனோகரி mātavamaṉōkari, பெ.(n.) இராக வகை (பரத.ராக.பக்.103);; a specific - melody type (சா.அக.);.
மாதவர்	மாதவர் mātavar, பெ.(n.) முனிவர்; asceties risi, as performing austere penance. "மாதவர் நோன்பு மடவார் கற்பும்" (மணிமே.22, 208);. [மாதவம் → மாதவர்.]
மாதவர்பள்ளி	மாதவர்பள்ளி mātavarpaḷḷi, பெ.(n.) முனிவரின் பாழி (ஆசிரமம்); இருப்பிடம்; hermitage. "மாதவி மாதவர் பள்ளியு எடைந்தது" (மணிமே.18, 8);. [மாதவர் + பள்ளி.]
மாதவரொட்டி	மாதவரொட்டி mātavaroṭṭi, பெ.(n.) கருந்துளசி; black species of holy basil (சா.அக.);.
மாதவல்லி	மாதவல்லி mātavalli, பெ.(n.) சித்தினி சாதிப் பெண்; one of the four classes of women divided according to their lust (சா.அக.);.
மாதவழகி	மாதவழகி mātavaḻki, பெ.(n.) வட்டக் கிலுகிலுப்பை; round rattle wort, one of varities of crolalaria laburnifolia (சா.அக.);.

மாதவழிச்செலவு	மாதவழிச்செலவு mātavaḻiccelavu, பெ.(n.) மாதச் செலவு; monthly expenses. "மாதவழிச் செலவுக் கன்று சொன்ன நூறு பொன்னும்" (தெய்வச்.விறலி.380);. [மாதம் + வழிச்செலவு.]
மாதவறுதி	மாதவறுதி mādavaṟudi, பெ.(n.) திங்கள் முடிவு (யாழ்.அக.);; end of a month. [மாதம் + அறுதி.]
மாதவன்	மாதவன் mātavaṉ, பெ.(n.) 1. திருமால்;{}. "மாதவற்கு நான்முகற்கும் வரதன் கண்டாய்" (தேவா.247, 7);. 2. வசந்தன் (யாழ்.அக.);; god of spring. [மா + தவன். மா = பெரிய.]
மாதவாக்கியம்	மாதவாக்கியம் mātavākkiyam, பெ.(n.) ஆண்டுத் தொடக்கத்திலிருந்து ஒவ்வொரு மாதத்தின் இறுதிவரையுள்ள காலத்தை நாளாகவும் நாழிகையாகவும் கணக்கிட்டுக் காட்டும் வாய்ப்பாடு; [மாதம் + வாக்கியம். Skt. வாக்கியம். த. சொற்றொடர்.]
மாதவி	மாதவி1 mātavi, பெ.(n.) சிலப்பதிகாரக் காவியத்தில் வரும் கோவலனின் காதல் மனைவி (சி.பெ.அக.);; concupine of Kovalan as per Silappathikaram. மாதவி2 mātavi, பெ.(n.) 1. கிருட்டிணன் தங்கையான சுபத்திரை; Subhadrai, sister of Krishna. "மாதவி தான்பெற்ற மதகயம்" (பாரதவெண். 782);. 2. கண்ணன் மனைவி (யாழ்.அக.);; Krishna's wife, 3. துளசி (சங்.அக.);; sac` red basil. 4. கொற்றவை, (யாழ்.அக.);; Durga. மாதவி3 mātavi, பெ.(n.) 1. பனைவெல்லம்; jaggery, treacle from sweet toddy. 2. சருக்கரை (சீனி); (யாழ்.அக.);; sugar. 3. கூட்டிக் கொடுப்பவள் (வின்.);; procuress. 4. குருக்கத்தி செடி; common delight of the woods. "கோதை மாதவி கொழுங் கொடி யெடுப்ப" (சிலப்.14:113);. 5. கள்ளி; spurge.
மாதவிக்கொடி	மாதவிக்கொடி mātavikkoḍi, பெ.(n.) ஒரு வகைக் கொடி; a tall climber.

மாதவிகை	மாதவிகை mātavigai, பெ.(n.) வசந்தமல்லிக் கொடி; the jasmine grown in the spring season.
மாதவிகொழுநன்	மாதவிகொழுநன் mātavigoḻunaṉ, பெ.(n.) அருச்சுனன் (பிங்.);; Arjunan. [மாதவி + கொழுநன்.]
மாதவிடாய்	மாதவிடாய் mātaviṭāy, பெ.(n.) மகளிர் மாதப்பூப்பு; menses. "மானேர் விழியணங்கு மாதவிடாயானக்கால்" (விறலிவிடு.836);. [மாதம் + விடாய்.]
மாதவிடாய்சன்னி	மாதவிடாய்சன்னி mātaviṭāycaṉṉi, பெ.(n.) மாதவிடாய் காலத்தில் ஏற்படும் ஒரு வகைக் காய்ச்சல்; fever with attends during menses (சா.அக.);. [மாதவிடாய் + சன்னி.]
மாதவிடாய்ச்சூலை	மாதவிடாய்ச்சூலை mātaviṭāyccūlai, பெ.(n.) மாதவிடாய் காலத்தில் உண்டாகும் நோய்l; pain in the abdomen during the periods (சா.அக.);. [மாதவிடாய் + சூலை.]
மாதவிடை	மாதவிடை mātaviḍai, பெ.(n.) மாதவிடாய் (யாழ்.அக.); பார்க்க; see {}. [மாதவிடாய் → மாதவிடை(கொ.வ.);]
மாதவிப்பந்தல்	மாதவிப்பந்தல் mātavippandal, பெ.(n.) குருக்கத்திக் கொடிகளாலான பந்தல்; arbour formed by {} creepers. "மாதவிப் பந்தல் மேல் பல்காற் குயிலினங்கள் கூவின காண்" (திவ்.திருப்பா.18);. [மாதவி + பந்தல்.]
மாதவியசங்கிதை	மாதவியசங்கிதை mādaviyasaṅgidai, பெ.(n.) கால உறுதி; determination of period (சா.அக.);.
மாதளை	மாதளை mātaḷai, பெ.(n.) மாதுளை, 1 பார்க்க;see {}. [மாதுளை → மாதளை.]
மாதளைச்சிலை	மாதளைச்சிலை mātaḷaiccilai, பெ.(n.) மாந்தளிர்க்கல் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}. [மாதளை + சிலை. சிலை = கல்.]

மாதறி	மாதறி mātaṟi, பெ.(n.) விட்டம், உத்தரம் முதலியவற்றிற்கு உதவும் பெரிய மரத்துண்டு (வின்.);; large timber, beam. [மா + தறி. மா = பெரிய. தறி = மரம், மரத்துண்டு.]
மாதனம்	மாதனம் mātaṉam, பெ.(n.) கிராம்பு (யாழ்.அக.);; Clove.
மாதாந்தசஞ்சீவி	மாதாந்தசஞ்சீவி mātāndasañsīvi, பெ.(n.) 1. மாதவிடாய்; menstruation. 2. நாதநீர்; menstrual fluid (சா.அக.);.
மாதாந்தம்	மாதாந்தம்1 mātāndam, பெ.(n.) 1. மாத முடிவு (வின்.);; the end of a month. 2. (அமாவாசை); காருவா (யாழ்.அக.);; new moon. 3. மாதவிறுதியில் வரும் கிழமை யொன்றில் கோவிலிற் செய்யும் வழிபாடு (வின்.);; worship performed at a shrine on a particular day of the week, as Friday, occuring last in a month. [மாதம் + அந்தம்.] மாதாந்தம்2 mātāndam, பெ.(n.) மாதந் தோறும் கோயிலுக்குச் சென்று வழிபடுகை(இ.வ.);; pilgrimage to a temple for worship once in every month. "மாதாந்தம் போய் வந்தார்கள்" (சா.அக.);
மாதாந்தரம்	மாதாந்தரம் mātāndaram, பெ.(n.) மாதந் தோறும் (கொ.வ.);; month by month.
மாதாந்தவெள்ளம்	மாதாந்தவெள்ளம் mātāndaveḷḷam, பெ.(n.) மகளிர் பூப்புநீர்; the menstrual discharge of woman. [மாதாந்தம் + வெள்ளம்.]
மாதானுபங்கி	மாதானுபங்கி mātāṉubaṅgi, பெ.(n.) திருவள்ளுவர்; Tiruvalluvar. "மாதானு பங்கி மறுவில் புலச் செந்நாப் போதார்" (வள்ளுவமா.21);.

மாதி	மாதி1 māti, பெ.(n.) 1. வட்டமாயோடல் (சூடா.);; circular motion. "மாதி வட்ட மோடினார்" (கம்பரா.பிரமாத்திர.135);. 2. கோள் சுற்று (வின்.);;(Astron.); revolution of a planet. மாதி2 māti, பெ.(n.) மாமரம்; mango tree. "மாதி மணங்கமழும் பொழில்" (திருவிசை. சேந்த. 2, 2);.
மாதிகம்	மாதிகம் mātigam, பெ.(n.) குதிரை மார்க்கம்; race course.
மாதிகா	மாதிகா mātikā, பெ.(n.) முட்பால; jack tree (சா.அக.);.
மாதிசை	மாதிசை1 mātisai, பெ.(n.) நான்கு திக்குகள்; the four cardinal points of the campas. [மா + திசை.] மாதிசை2 __, பெ.(n.); ஒருவனுக்கு, பிறப்பியத்தில் ஒருகோளின் நடப்புக் காலம் (மகாதிசை);; period of influence of a planet with reference to the natal house in a horoscope.
மாதிரி	மாதிரி1 mātiri, பெ.(n.) 1. உண்மைக்கு ஒத்த நிலையில் இருப்பது; pattern, sample, specimen, model. 2. முறை; manner, way. 3. தன்மை; kind. [மா = அளவு. மா → மாதிரி. ஒரே அளவுடையது, ஒன்று போலிருப்பது.] மாதிரி2 mātiri, பெ.(n.) அதிவிடை (தைலவ. தைல.); பார்க்க;see {}.
மாதிலகம்	மாதிலகம் mātilagam, பெ.(n.) பொன்னூமத்தை; dhalura bearing yellow or gold coloured flowers (சா.அக.);.
மாதினி	மாதினி mātiṉi, பெ.(n.) சிறுவழுதலை; brinjal plant (சா.அக.);.
மாதீர்த்தன்	மாதீர்த்தன் mātīrttaṉ, பெ.(n.) குறுந்தொகைப் பாடல் (113); இயற்றிய புலவர் (சி.பெ.அக.); a poet who had contributed to kurunthogai.

மாது	மாது1 mātu, பெ.(n.) பெருமை; greatness. "மாதுபடு நோக்கினவர்" (சீவக.499);. மாது2 mātu, பெ.(n.) குற்றம் (அருநி.);; fault, defect. மாது3 mātu, பெ.(n.) 1. கன்னி ஒரை; virgo, a zodiacal sign. 2. ஓர் அசைச்சொல் (தொல்.சொல்.281);; an expletive.
மாதுக்களெழுவர்	மாதுக்களெழுவர் mātukkaḷeḻuvar, பெ.(n.) எழுவகைப் பெண்டிர் (சங்.அக.);; the seven divine mothers.
மாதுகாமம்	மாதுகாமம் mātukāmam, பெ.(n.) பவளம்; coral (சா.அக.);.
மாதுகுத்துதல்	மாதுகுத்துதல் māduguddudal, பெ.(n.) பிள்ளை விளையாட்டு வகை (இ.வ.);; a children's game.
மாதுங்கம்	மாதுங்கம் mātuṅgam, பெ.(n.) மாதுளை, 2 (மூ.அ.); பார்க்க;see {}.
மாதுங்கராகம்	மாதுங்கராகம் mātuṅgarākam, பெ.(n.) மருதப்பண் வகை (பிங்.);; a melody type of the agricultural tract.
மாதுநாதம்	மாதுநாதம் mātunātam, பெ.(n.) பெண்கள் மாதவிலக்கின் போது காணும் அரத்தம்; menstrual blood. [மாது + நாதம்.]
மாதுநீர்	மாதுநீர் mātunīr, பெ.(n.) மகப்பேறு முன் பனிக்குடம் உடைந்து பிறப்புறுப்பு வழியாக வெளிப்படும் நீர்; liquor amni. [மாது + நீர்.]
மாதுபாகம்	மாதுபாகம் mātupākam, பெ.(n.) பெண் பக்கம்; woman's side. [மாது + பாகம்.]

மாதுபாதியன்	மாதுபாதியன் mātupātiyaṉ, பெ.(n.) உடலின் ஒரு பகுதி பெண்ணாகவுள்ள சிவன் (சி.பெ.அக.);; Siva, as having Parvathi as one part of his body. [மாது + பாதியன்.]
மாதுமை	மாதுமை mātumai, பெ.(n.) 1. பெண் தன்மை; womanliness. "மாதுமைக் குணங்களான சௌந்தர்யாதிகள்" (திவ்.திருவாய். 4, 2, 7, பன்னீ.);. 2. அறிவின்மை; ignorance. "ஞால மாதுமை யுடைத்து" (கம்பரா.பிணிவீ.88);.
மாதுலங்காதிக்கிருதம்	மாதுலங்காதிக்கிருதம் mādulaṅgādikkirudam, பெ.(n.) மாதுலங்காய்ச் சாறால் செய்த ஓர் மருந்து நெய்; a medicated ghee prepared with the juice of the citron fruit as chief ingredient (சா.அக.);.
மாதுலநாதம்	மாதுலநாதம் mātulanātam, பெ.(n.) கருந்துளசி; black variety of holy basil (சா.அக.);.
மாதுலம்	மாதுலம் mātulam, பெ.(n.) அடுக்கு ஊமத்தை; dhatura bearing multi coralled petals (சா.அக.);.
மாதுலர்	மாதுலர் mātular, பெ.(n.) மாமன்மார்; uncles.
மாதுவசை	மாதுவசை mātuvasai, பெ.(n.) பெண் வசம்பு (தைலவ.தைல.);; a kind of sweet flag.
மாதுவம்	மாதுவம் mātuvam, பெ.(n.) மாதுலர் பார்க்க;see {}.
மாதுளை	மாதுளை mātuḷai, பெ.(n.) 1. மரவகை (திவா.);; pomegranate. 2. பேரெலுமிச்சை; ciron lemon.
மாதுளைரசம்	மாதுளைரசம் mātuḷairasam, பெ.(n.) மாதுளம் பழத்தின் சாறு; juice of pomegranate ruit, extremely pleasant to taste and refreshing. [மாதுளை + ரசம். Skt. ரசம். த. சாறு.]

மாதுளைவித்து	மாதுளைவித்து mātuḷaivittu, பெ.(n.) மாதுளைவிதை; seeds of pomegranate fruit.
மாதுறுப்பு	மாதுறுப்பு māturuppu, பெ.(n.) மகளிரணியும் உத்தி யென்னும் தலையணி (யாழ்.அக.);; a head ornament of women. [மாது + உறுப்பு.]
மாதூகம்	மாதூகம் mātūkam, பெ.(n.) இலுப்பை மரம்; mowah tree (சா.அக.);.
மாதூர்காரகன்	மாதூர்காரகன் mātūrgāragaṉ, பெ.(n.) நிலவு; the moon (சா.அக.);.
மாதேசி	மாதேசி mātēci, பெ.(n.) எலுமிச்சை; lime (சா.அக.);.
மாதேவன்	மாதேவன் mātēvaṉ, பெ.(n.) 1. சிவன்;{}. "மாதேவன் வார் கழல்கள்" (திருவாச. 7, 1);. 2. ஏகாதசருத்திரருள் ஒருவர் (திவா.);; a rudran, one of {}. [மா + தேவன்.]
மாதேவி	மாதேவி mātēvi, பெ.(n.) 1. மலைமகள் (கூர்மபு.திரு.20);;{}. 2. அரசி; queen. "புரவலன் துயில மாடே.... மாதேவி யிருப்ப" (பெரியபு.மெய்ப்பொரு.10);. 3. செங்கழுநீர் (மலை.);; purple Indian water lily. [மா + தேவி.]
மாதை	மாதை mātai, பெ.(n.) திருவாமத்தூர் என்னும் சிவத்தலம்; a {} shrine. "மாந்தருமாகி நின்றார் மாதை நாதர்" (தமிழ்நா.111);.
மாதொருபாகனார்	மாதொருபாகனார் mātorupākaṉār, பெ.(n.) சிவன்;{}. "மாதொரு பாகனார் தாம் வருவர்" (சி.சி2, 25);.
மாதோ	மாதோ mātō, பெ.(n.) அசைச் சொல்; expletive article.

மாதோசம்நீக்கி	மாதோசம்நீக்கி mātōcamnīkki, பெ.(n.) புளியாரை; sour sorrel.
மாந்தக்கட்டி	மாந்தக்கட்டி māndakkaṭṭi, பெ.(n.) குழந்தைகளுக்கு வரும் கட்டி வகை (சாரங்க. 236);; a kind of tumour, in children. [மாந்தம் + கட்டி.]
மாந்தக்கொதி	மாந்தக்கொதி māndakkodi, பெ.(n.) குழந்தைநோய் வகை (யாழ்.அக.);; fever from indigestion, chiefly in children. [மாந்தம் + கொதி.]
மாந்தகணம்	மாந்தகணம் māndagaṇam, பெ.(n.) குழந்தைகளுக்கு வரும் கணை நோய் வகை (பைஷஜ.);; a wasting disease, in children, Table mesenterica. [மாந்தம் + கணம்.]
மாந்தசன்னி	மாந்தசன்னி māndasaṉṉi, பெ.(n.) மாந்த இசிவு பார்க்க; see {}. [மாந்தம் + சன்னி.]
மாந்தஇசிவு	மாந்தஇசிவு māndaisivu, பெ.(n.) மாந்தத்தால் குழந்தைகளுக்கு வரும் இசிவு நோய்; infantile convulsions with delirium due to indigestion. [மாந்தம் + இசிவு.]
மாந்தத்தையறுக்கி	மாந்தத்தையறுக்கி māndattaiyaṟukki, பெ. (n.) பாவட்டை; a tree - pavattai Indica.
மாந்தப்புல்	மாந்தப்புல் māndappul, பெ.(n.) காவட்டம் புல் (பதார்த்த.375);; citronella grass. [மாந்தம் + புல்.]
மாந்தபத்திரம்	மாந்தபத்திரம் māndabattiram, பெ.(n.) வில்வயிலை; bael leaf, aegle marmeleps.

மாந்தம்	மாந்தம் māndam, பெ.(n.) 1. குழந்தை நோய் வகை; infantile diarrhea. 2. மந்தத்தால் குழந்தைகட்கு வரும் கணைநோய் (வின்.);; infantile convulsion due to indigestion. 3. மாந்தப்புல் பார்க்க; see {}. 4. செரியாமை (யாழ்.அக.);; indigestion. [மொத்து = தடித்த – வன் – வள் - து, சுறுசுறுப்பில்லாத - வன் – வள் - து. மொத்து → மத்து மந்து → மந்தம் = செரிமான உறுப்பின் சுறுசுறுப்பின்மை, செரியாமை. மந்தம் → மாந்தம் = செரியமையாற் குழந்தைகட்குண்டாகும் நோய். வடவர் காட்டும் மூலமும் இதுவே (வ.வ.61);.]
மாந்தமாத்திரை	மாந்தமாத்திரை māndamāttirai, பெ.(n.) செரியாமை, பசியின்மை, முதலிய மாந்த நோய்களுக்குக் கொடுக்கும் மாத்திரை; pill given for diseases caused by {}. [மாந்தம் + மாத்திரை.]
மாந்தர்	மாந்தர் māndar, பெ.(n.) 1. மக்கள்; human beings. "மாந்தர் மக்களென்னும் பெயரும்" (தொல்.சொல். 163);. 2. ஆடவர்; male persons. "தோள் சேர்ந்த மாந்தர் துயர்கூர" (கலித்.145, 13);. 3. ஊர்க்காவலர்; watchman. "நல்லிருள் மாந்தர் கடிகொண்ட கங்குல்" (கலித்.142, 33);.
மாந்தர்போகம்	மாந்தர்போகம் māndarpōkam, பெ.(n.) மாதர் போகம்; intercourse with woman. [மாதர் + Skt. போகம்.]
மாந்தரஞ்சேலிரும்பொறை	மாந்தரஞ்சேலிரும்பொறை māndarañjēlirumboṟai, பெ.(n.) சேர மன்னன் (புறநா.53, 125);; a {} king.
மாந்தரன்	மாந்தரன் māndaraṉ, பெ.(n.) பழைய சேரவரசன் (பதிற்றுப்.90);; an ancient {} king.
மாந்தரோகம்	மாந்தரோகம் māndarōkam, பெ.(n.) மாந்த நோய்; a disease in children caused by the fermentation of acids in the stomach due to fermentation. [மாந்தம் + Skt. ரோகம் → த. நோய்.]
மாந்தல்	மாந்தல் māndal, பெ.(n.) 1. குடித்தல்; drinking. 2. உண்ணுதல்; eating. 3. ஊழ்வினைப் பயனை நுகர்தல்; experiencing the sorrows and pleasures being the result or outcome of what he had done (bad or good); in the previous birth. [மாந்து → மாந்தல்.]

மாந்தலை	மாந்தலை māndalai, பெ.(n.) கன்னமுது (பாயசு); முதலியவற்றில் சுவை பெருக இடுவதற்காக காய வைத்த மாம்பழச் சாறு (நாஞ்.);; a jelly like preparation of dried mango-juice.
மாந்தவலி	மாந்தவலி māndavali, பெ.(n.) மாந்தத்தினால் குழந்தைகளுக்குக் காணும் இசிவு; trismus noscentium. [மாந்தம் + வலி.]
மாந்தவிரைப்பு	மாந்தவிரைப்பு māndaviraippu, பெ.(n.) குழந்தைகளுக்கு வரும் இரைப்பு நோய் (இங்.வை.);; infantile laryngitis, child - crowing. [மாந்தம் + இரைப்பு.]
மாந்தவிழுப்பு	மாந்தவிழுப்பு māndaviḻuppu, பெ.(n.) மாந்தஇசிவு பார்க்க;see {}. [மாந்தம் + இழுப்பு.]
மாந்தளிர்	மாந்தளிர் māndaḷir, பெ.(n.) துவர்ப்புச் சுவைப் பத்தனுள் ஒன்றாகிய மாமரத்துளிர் (யாழ்.அக.);; tender leaf of mango, one of ten tuvar taste (q.v.);. [மா + தளிர்.]
மாந்தளிர்க்கல்	மாந்தளிர்க்கல் māndaḷirkkal, பெ.(n.) ஒருவகை மணிக்கல் (இ.வ.);; a kind of precious stone. [மாந்தளிர் + கல்.]
மாந்தளிர்ச்சிலை	மாந்தளிர்ச்சிலை māndaḷirccilai, பெ.(n.) காவிக்கல் (யாழ்.அக.);; red ochre. [மாந்தளிர் + சிலை.]
மாந்தளிர்நாணான்	மாந்தளிர்நாணான் māndaḷirnāṇāṉ, பெ.(n) மன்மதன் (நாமதீப.59);; god of love. [மாந்தளிர் + நாணான்.]
மாந்தளிர்ப்பச்சை	மாந்தளிர்ப்பச்சை māndaḷirppaccai, பெ.(n.) சிலமான் கல் (சங்.அக.);; agate. [மாந்தளிர் + பச்சை.]

மாந்தன்	மாந்தன்1 māndaṉ, பெ.(n.) நமரை வாழை; green banana. மாந்தன்2 māndaṉ, பெ.(n.) ஆண்மகன்; male person. "அறைக்கண் மாந்தனுக் கதிதியந் தொழிலினி லமைந்தார்" (சூளா.தூது.40);.
மாந்தனாதி	மாந்தனாதி māndaṉāti, பெ.(n.) சூடாலைக் கல்; a kind of load stone.
மாந்தா	மாந்தா māndā, பெ.(n.) மாந்தாதா பார்க்க;see {}. "மாந்தா முதன் மன்னவர்" (கம்பரா.அயோமுகி.73);.
மாந்தாதா	மாந்தாதா māndātā, பெ.(n.) சூரிய குலத்திற் புகழ்பெற்ற ஓர் அரசன்; a famous king of solar race. "மாந்தாதா வென்பான் வழி பட்டான்" (காஞ்சிப்பு.அந்தர்வே.46);.
மாந்தாளி	மாந்தாளி māndāḷi, பெ.(n.) பண் வகை (பரத.ராக.பக்.104);; a specific melody type.
மாந்தாளிப்பச்சை	மாந்தாளிப்பச்சை māndāḷippaccai, பெ.(n.) பச்சைக்கல் வகை (இ.வ.);; a variety of green stone. [மாந்தாளி + பச்சை.]
மாந்தி	மாந்தி1 māndi, பெ.(n.) 1. மாமரம் (சூடா.);; mango. 2. திருமணச் சடங்கினுளொன்று (வின்.);; a marriage ceremony. மாந்தி2 māndi, பெ.(n.) குளிகன் (அக.நி.);; a invisible planet.
மாந்தித்தை	மாந்தித்தை māndittai, பெ.(n.) மாவிலிங்கம்; a tree - crataeva roxurghil.
மாந்தியம்	மாந்தியம் māndiyam, பெ.(n.) மந்தமா யிருக்கை (யாழ்.அக.);; becoming dull. [மந்தம் → மாந்தம் → மாந்தியம்.]
மாந்திரவஞ்சி	மாந்திரவஞ்சி māndiravañji, பெ.(n.) சாப்பிரவிரை; monkey turmeric - Bixa orellana (சா.அக.);.

மாந்திரை	மாந்திரை māndirai, பெ.(n.) மாந்தலை பார்க்க;see {}. [மாந்தலை → மந்தரை → மாந்திரை.]
மாந்திவிழுப்பு	மாந்திவிழுப்பு māndiviḻuppu, பெ.(n.) குழந்தைகளுக்கு உண்டாகும் இழுப்பு நோய்; fits in children. [மாந்தம் → மாந்தி + இழுப்பு.]
மாந்து	மாந்து1 māndudal, 16 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. உண்ணுதல்; to eat, feed. "மடமந்தி.... வாழைத் தீங்கனி மாந்தும்" (தேவா.909, 5);. 2. குடித்தல்; to drink. "தேம்பிழி நறவ மாந்தி" (கம்பரா.நாட்டுப்.8);. 3. நுகர்தல்; to experience as pleasure and pain, to enjoy. "கன்னியின் நல மாந்தினள்" (பாகவத.);. மாந்து2 māndudal, 16 செ.கு.வி.(v.i.) 1. வருந்துதல்; to be distressed, "மணி பிரியரவின் மாந்தி" (கம்பரா.தைல.63);. 2. இறத்தல்; to be ruined, to perish, die. "மயிர்பட மாந்தும் படியிறே இவள்படி" (ஈடு.7, 3, 2);. 3. அவிந்தடங்குதல்; to be extinct. 4. ஊக்கமழிதல் (யாழ்.அக.);; to become dispirited.
மாந்துளிர்	மாந்துளிர் mānduḷir, பெ.(n.) மாமரத்தின் இளந்தளிர்; the tender leaves of the mango tree which are red in colour. [மா + துளிர்.]

மாந்தை	மாந்தை1 māndai, பெ.(n.) 1. நோய் வகை (யாழ்.அக.);; a disease. 2. சேரனுக்குரிய ஒரு நகரம் (அகநா.127);; an ancient town of the {} kingdom. மாந்தை2 māndai, பெ.(n.) இலங்கையில் இன்று மாதோட்டம் என வழங்கும் ஊரின் பண்டைப் பெயர்; old name of the present {} in Sri Lanka. இராவணனின் மனைவி மண்டோதரி பிறந்த ஊர். அவளுடைய தந்தையான மயனின் தலைநகரம். மாந்தை3 māndai, பெ.(n.) பெண்கள் அணியும் பல வண்ணங்களால் அமைந்த மேலாடை; a colourful dress of women. மாந்தை māndai, பெ. (n.) கொங்கு நாட்டின் தலைநகரமாக விளங்கிய கோவை மாவட்டத்தில் உள்ள ஊர்; a village in Kovai, head quarters in Kongunadu. [மா+அந்தை] இது சேரர்க்கு உரிய தலைநகரமாக விளங் கியது. இமயவர்மன் நெடுஞ்சேரலாதன் மாந்தைப் பட்டினத்தில் பொன் முதலான பெருஞ் செல்வத்தைப் புதைத்து வைத்திருந்தான் என்று மாமூலனார் கூறுகின்றார்.
மாந்தோட்டுப்பச்சை	மாந்தோட்டுப்பச்சை māndōṭṭuppaccai, பெ.(n.) மரகத வகை; a kind of emerald (S.I.I.vii, 22);.
மாந்தோட்டுப்பொத்தி	மாந்தோட்டுப்பொத்தி māndōṭṭuppotti, பெ.(n.) மாந்தோட்டுப்பச்சை பார்க்க;see {}.
மாந்தோப்பு	மாந்தோப்பு māndōppu, பெ.(n.) மாமரங்களின் தொகுப்பு; crowd of mango tree. [மா + தோப்பு. மா = மாமரம். தொகுப்பு → தோப்பு.]
மாநகரம்	மாநகரம் mānagaram, பெ. (n.) பத்து இலக்கத்திற்கு மேற்பட்ட மக்கள் தொகை கொண்ட பெரிய நகரம்; city. [மா + நகரம்.]
மாநகரத்தந்தை	மாநகரத்தந்தை mānagarattandai, பெ.(n.) மாநகராட்சியின் ஆளுகைக் குழுத்தலைவர்; Mayar. [மாநகரம் + தந்தை.]

மாநகராட்சி	மாநகராட்சி mānagarāṭci, பெ.(n.) மாநகரத்தை ஆளும் உள்ளாட்சி அமைப்பு; corporation of a city. [மா + நகராட்சி.]
மாநடன்	மாநடன் mānaḍaṉ, பெ.(n.) சிவன் (சங்.அக.);;{}. [மா + நடன்.]
மாநரகம்	மாநரகம் mānaragam, பெ.(n.) மாந்தப் பிறப்பில் பெருங்கேடு புரிந்தோர் இறப்பிற்குப் பின் சென்று சேர்வதாகக் கருதப்படுவது, அளறு; the great hell. [மா + நரகம். மா = பெரிய.]
மாநாகம்	மாநாகம் mānākam, பெ.(n.) பாம்பு வகை (நாமதீப.261);; a kind of snake. [மா + நாகம்.]
மாநாட்டுப்பந்தல்	மாநாட்டுப்பந்தல் mānāṭṭuppandal, பெ.(n.) திரளான மக்கள் அமர்வதற்கேற்ற வகையில் அமைக்கப்படும் மிகப் பெரிய பந்தல்; temporary shelter for the conference. [மாநாடு + பந்தல்.]
மாநாடு	மாநாடு mānāṭu, பெ.(n.) 1. பேரளவிலான மக்கள் கலந்து கொள்ளும் கூட்டம்; conference. 2. ஒரு பொருண்மை குறித்து கலந்துரையாடும் கூட்டம்; a place where consult in a meaning. [மா + நாடு.] மாநாடு mānāṭu, பெ. (n.) வணிகர் கூட்டம்; traders gatherings, trader's meeting. (தெ.கோ.சா.3:2);. [மா+நாடு]
மாநாதன்	மாநாதன் mānātaṉ, பெ.(n.) திருமால்;{}. மறுவ. மாமணாளன் [மா + நாதன்.]

மாநிலங்களவை	மாநிலங்களவை mānilaṅgaḷavai, பெ.(n.) சட்டமன்ற உறுப்பினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டவர்களோடு குடியரசுத் தலைவரால் அமர்த்தப்பட்டவர்களையும் உறுப்பினர்களாகக் கொண்ட இந்தியப் நாடாளுமன்றத்தின் அவை; upper house of the Indian parliament. [மாநிலங்கள் + அவை.]
மாநிலங்களவைஉ றுப்பினர்	மாநிலங்களவைஉறுப்பினர் mānilaṅgaḷavaiuṟuppiṉar, பெ.(n.) இந்திய நாடாளு மன்றத்தின் மேலவை உறுப்பினர்; member of parliament (Rajyashabha); in India.
மாநிலம்	மாநிலம் mānilam, பெ.(n.) 1. இந்தியாவின் அரசியலமைப்பிற்காகப் பிரிக்கப்பட்ட பகுதி; state. 2. நிலம்; earth. "மாநிலஞ் சேவடியாக" (நற்.கடவுள்);. [மா + நிலம்.]
மாநிறக்கல்	மாநிறக்கல் māniṟakkal, பெ.(n.) நீலக்கல்; a gem of blue colour. [மாநிறம் + கல்.]
மாநிறம்	மாநிறம் māniṟam, பெ.(n.) பொது நிறம்; [மா + நிறம்.]
மாநீர்	மாநீர்1 mānīr, பெ.(n.) கடல் (மணிமே.14:73);; sea. [மா + நீர் மா = பெரிய.] மாநீர்2 mānīr, பெ.(n.) தண்ணீர்; water. [மா + நீர்.]
மாநோன்பு	மாநோன்பு mānōṉpu, பெ.(n.) 1. காருவா (அமாவாசை); நாளன்று நோற்கப்படும் நோன்பு; the feast on the new moon day. 2. மாகநோன்பு (கொ.வ.);; the festival of {}. [மா + நோன்பு.]
மாப்பட்டாடை	மாப்பட்டாடை māppaṭṭāṭai, பெ.(n.) வரி வகை; a tax (S.I.I.vii, 404);. [மா + பட்டாடை.]
மாப்பண்டம்	மாப்பண்டம் māppaṇṭam, பெ.(n.) மாவினால் செய்த பலகாரம்; cakes prepared with rice flour. [மா + பண்டம். மா = மாவு.]

மாப்பணம்	மாப்பணம்1 māppaṇam, பெ.(n.) பண்டைக்கால காசு வகைகளுள் ஒன்று; a kind of coin. "நெய்விலைக்கு எருதுக்கு ரண்டு மாப்பணமும் எண்வகைப் பலரையும்" (திருமலை. செப். 2/1646, பக்.89);. மாப்பணம்2 māppaṇam, பெ.(n.) 1. நாணய வகை; a coin (S.I.I.v.224);. 2. வரி வகை; a tax(S.I.I.VIII, 139);. [மா + பணம்.]
மாப்பதக்கு	மாப்பதக்கு māppadakku, பெ.(n.) வரி வகை; a tax (S.I.I.vii.30);. [மா + பதக்கு.]
மாப்பலகை	மாப்பலகை māppalagai, பெ.(n.) மாக்கல் (யாழ்.அக.);; pot-stone, pumice stone. [மா + பலகை. மா = மாவு. பலகை = பலகை வடிவானகல்.]
மாபிசை - தல்	மாபிசை - தல் māpisaidal, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) பிசறுதல்; mixing. [மா + பிசை-,]
மாப்பிடி	மாப்பிடி māppiḍi, பெ.(n.) மாவினாற் பிடிக்கப்பட்ட பண்ணியாரம் (யாழ்.அக.);; cake made of flour. [மா + பிடி. மா = மாவு.]
மாப்பிலாச்சை	மாப்பிலாச்சை māppilāccai, பெ.(n.) நீல நிறமுடையதும் நான்கடி வளரத் தக்கதுமான கடல் மீன் வகை; sea-fish, bluish attaining 4ft. in length. [மா + பிலாச்சை. மா = பெரிய.] [p]

மாப்பிள்ளை	மாப்பிள்ளை1 māppiḷḷai, பெ.(n.) 1. மண மகன்; bridegroom. "உனக்கு நல்ல மாப்பிள்ளை வருவானம்மே" (குற்றாலக்.குற.63);. 2. மகளின் கணவன்; daughter's husband. 3. அளியன் (நாமதீப.198);; brother-in-law. 4. மாமன் மகன் (நாமதீப.198);; maternal uncle's son. 5. அத்தை மகன் (நாமதீப.198);; paternal aunt's son. 6. தங்கையின் கணவன்; younger sister's husband. [மணாட்டுப்பிள்ளை → (மாட்டுப்பிள்ளை); → மாப்பிள்ளை. ஒ.நோ. மணாட்டுப்பெண் → மாட்டுப்பெண்.] மாப்பிள்ளை2 māppiḷḷai, பெ.(n.) 1. கேரள நாட்டிலுள்ள கிறித்தவருக்கும், அரபியருக்கும் வழங்கும் பட்டப் பெயர்; honourary title given to colonists in the west coast, as syrian Christians or Arabs (G.s.D.I.190);. 2. மலையாள முதலிய மேலைக்கடற்கரையில் வாழும் ஒருசார் மகமதிய வகுப்பார்; moppilah, a class of muhammadans on the west coast (G.s.D.I.26);. மாப்பிள்ளை3 māppiḷḷai, பெ.(n.) மந்திரங்களுக்காக மாவினாற் செய்து வைக்கும் பொம்மையுருவம் (இ.வ.);; a small figure of rice flour, used
மாப்பிள்ளை அழைப்பு	மாப்பிள்ளை அழைப்பு māppiḷḷaiaḻaippu, பெ.(n.) திருமணம் நடக்கும் இடத்துக்கு மாப்பிள்ளையை உரிய மதிப்புடன் ஊர்வலமாக அழைத்து வரும் நிகழ்வு; the ceremony of receiving and taking the bridegroom in a procesion to the wedding. [மாப்பிள்ளை + அழைப்பு.]
மாப்பிள்ளை ஆணி	மாப்பிள்ளை ஆணி māppiḷḷaiāṇi, பெ.(n.) மாப்பிள்ளையாணி பார்க்க;see {}.
மாப்பிள்ளைக்கடா	மாப்பிள்ளைக்கடா māppiḷḷaikkaṭā, பெ.(n.) பொலியெருது (கொ.வ.);; covering bull. [மாப்பிள்ளை + கடா.] [p]
மாப்பிள்ளைச்சம்பா	மாப்பிள்ளைச்சம்பா māppiḷḷaiccambā, பெ.(n.) உயர்ந்த சம்பா நெல் வகை (இ.வ.);; a superior kind of paddy. [மாம்பிள்ளை + சம்பா.]

மாப்பிள்ளைமுறுக்கு	மாப்பிள்ளைமுறுக்கு māppiḷḷaimuṟukku, பெ.(n.) மணமகனிடத்துக் காணப்படுவது போன்ற போலி மிடுக்கான நடத்தை (இ.வ.);; stiffness of manners, as of a bridegroom. [மாப்பிள்ளை + முறுக்கு.]
மாப்பிள்ளையாணி	மாப்பிள்ளையாணி māppiḷḷaiyāṇi, பெ.(n.) 1. மாட்டு வண்டியின் நடுப்பகுதியில் இருந்து மாடுகள் பூட்டுவதற்குரிய இடத்தில் வைக்கும்ஆணி; nail in bullock cart. 2. கலப்பைக் குற்றியோடு மேழியைச் சேர்க்கும் ஆணி; a nail joining the plough share to the plough. [மாப்பிள்ளை + ஆணி.]
மாப்பிள்ளைவீரன்	மாப்பிள்ளைவீரன் māppiḷḷaivīraṉ, பெ.(n.) ஒரு சிற்றூர் தேவதை (இ.வ.);; a village demon. [மாப்பிள்ளை + வீரன்.]
மாப்பு	மாப்பு māppu, பெ.(n.) 1. மிகுதி; abundance. 2. மீன்றிரள்; shoal of fish. 3. மன்னிப்பு; excuse. இந்தத் தடவை மட்டும் உனக்கு மாப்பு விடுகிறேன் (பே.வ.);. [மா → மாப்பு.] மாப்பு māppu, பெ. (n.) மன்னிப்பு; forgiving, excuse. இந்த ஒரு பிழைக்கு மாப்பு செய்ய வேண்டும். (இ.வ.);. [மன்னிப்பு - மாப்பு (கொ.வ);]
மாப்புக்காரள்	மாப்புக்காரள் māppukkāraḷ, பெ.(n.) a kind of fish.
மாப்புநெத்திலி	மாப்புநெத்திலி māppunettili, பெ.(n.) கடற்பரப்பில் கூட்டமாய் மேயும் நெத்திலி மீன்; a group of nettili fish go surface of the sea. [மாப்பு + நெத்திலி.]
மாப்புமீன்	மாப்புமீன் māppumīṉ, பெ.(n.) கூட்டமாய்க் கடற்பரப்பின் மேல் மேயும் மீன்கள் (செங்கை. மீனவ.);; a group of fish roming their foods on the surface of the sea. [மாப்பு + மீன். மாப்பு = திரள்.]

மாப்புவலை	மாப்புவலை māppuvalai, பெ.(n.) மீன் திரளைப் பிடிக்கும் வலை (இ.வ.);; net for catching fish in shoals. [மாப்பு + வலை.]
மாப்புவிடு - தல்	மாப்புவிடு - தல் māppuviḍudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) மன்னித்தல் (முகவை. மீன.);; to excuse, pardon. [மாப்பு + விடு - தல்.]
மாப்பூச்சி	மாப்பூச்சி māppūcci, பெ.(n.) பேன் வகை (அபி.சிந்.);; a kind of louse. [மா + பூச்சி.]
மாப்பெடுக்காதமீன்	மாப்பெடுக்காதமீன் māppeḍukkātamīṉ, பெ.(n.) தனியொன்றாய் மேயும் மீன் (செங்கை.மீன.);; a single fish catching the foods in lonely.
மாப்பெருத்தல்	மாப்பெருத்தல் māpperuttal, பெ.(n.) மீன் கூட்டம் சேர்த்தல் அல்லது சேர்தல் (செங்கை. மீன.);; a unity of fishes.
மாபகம்	மாபகம் māpagam, பெ.(n.) தண்ணீர்; water.
மாபத்தியன்	மாபத்தியன் māpattiyaṉ, பெ.(n.) 1. காமன்;{}. 2. மாமகன்1 (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}. [மா + பத்தியன்.]
மாபதுமம்	மாபதுமம் māpadumam, பெ.(n.) எண் வகை நிரய (நரக);த் தொன்று (சி.போ.பா. பக்.203);; a hell one of eight naragam (q.v.);.
மாபலம்	மாபலம் māpalam, பெ.(n.) 1. மிக்க வலு; immense strength. 2. மாம்பழம்; mango ripe fruit. [மா + Skt. பலம். த. வலு.]
மாபலன்	மாபலன் māpalaṉ, பெ.(n.) காற்று (பிங்.);; a wind. [மா + பலன்.]
மாபலி	மாபலி māpali, பெ.(n.) மாவலிவாணன் பார்க்க;see {}.

மாபலிவாணன்	மாபலிவாணன் māpalivāṇaṉ, பெ.(n.) மாவலிவாணன் பார்க்க;see {}.
மாபனம்	மாபனம் māpaṉam, பெ. (n.) 1. அளவு; measure. 2. எடைக்கல்; balance unit.
மாபாதகம்	மாபாதகம் māpātagam, பெ.(n.) பெருங்கரிசு; the five great sins. "மாபாதகத்தைத் தவிர்த்தா னன்றே" (கடம்ப.பு.இலீலா.344);. [மா + Skt. பாதகம்.]
மாபாரதம்	மாபாரதம் māpāradam, பெ.(n.) 1. பெரும் பாரதம்; the great epic. 2. கௌரவ பாண்டவர்க்குள் நிகழ்ந்த பெரும்போர்; the great war between the {} and the Kouravas. "தேவாசுர ராமாயண மாபாரத முளவென்று" (கலிங். 459);. [மா + பாரதம். மா = பெரிய.]
மாபாவி	மாபாவி māpāvi, பெ.(n.) தீயோன் (பெரும்பாவி); (திவ்.திருவாய்.5, 1, 7);; great sinner. [மா + பாவி.]
மாபுராணம்	மாபுராணம் māpurāṇam, பெ.(n.) இடைச் சங்கத்து வழங்கிய இலக்கண நூல் (இறை.1, பக்.5);; a grammer of the middle sangam.
மாபுலி	மாபுலி māpuli, பெ.(n.) அரிமா (யாழ்.அக.);; lion.
மாபுறயாகம்	மாபுறயாகம் māpuṟayākam, பெ.(n.) வெளிப்பூசை (யாழ்.அக.);; external worship. [மா + புறயாகம்.]
மாபூதி	மாபூதி māpūti, பெ.(n.) நிரயங்களில் ஒன்று; a hell. [மா + பூதி.]
மாம்	மாம் mām, பெ.(n.) மாமரம்; mango tree. [மாமரம் → மாம்.]
மாம்படை	மாம்படை māmbaḍai, பெ.(n.) வாழை; plantain tree.

மாம்பம்	மாம்பம் māmbam, பெ.(n.) நெல்லிப் பருப்பு; the kernel of the fruit of indian goose berry (சா.அக.);.
மாம்பருப்பு	மாம்பருப்பு māmbaruppu, பெ.(n.) மாங் கொட்டையினுள்ளிருக்கும் பருப்பு; the seed or kernel inside the mango nut. [மா + பருப்பு.]
மாம்பழக்கட்டு	மாம்பழக்கட்டு māmbaḻkkaṭṭu, பெ.(n.) புடவை உடுக்கும் வகையிலொன்று; a.mode of wearing saree. [p]
மாம்பழக்கெளிறு	மாம்பழக்கெளிறு māmbaḻkkeḷiṟu, பெ.(n.) மீன் வகை; a kind of fish. "சாலு மாம்பழக் கெளிறு" (பறாளை. பள்ளு.16);. [மாம்பழம் + கெளிறு.]
மாம்பழக்கொடுக்கு	மாம்பழக்கொடுக்கு māmbaḻkkoḍukku, பெ.(n.) மாம்பழக்கட்டு பார்க்க;see {}. [மாம்பழம் + கொடுக்கு.]
மாம்பழக்கொன்றை	மாம்பழக்கொன்றை māmbaḻkkoṉṟai, பெ.(n.) மஞ்சட்கொன்றை; siamese tree. [மாம்பழம் + கொன்றை.]
மாம்பழச்சிட்டு	மாம்பழச்சிட்டு māmbaḻcciṭṭu, பெ.(n.) ஒருவகை சிறு பறவை (வின்.);; a kind of little bird. [மாம்பழம் + சிட்டு.] [p]
மாம்பழம்	மாம்பழம்1 māmbaḻm, பெ.(n.) மாங்கனி; mango fruit. மாம்பழம்2 māmbaḻm, பெ.(n.) புடவை யுடுத்தும் போது செருகும் முடிப்பு (இ.வ.);; a kind of knot made when wearing a saree.

மாம்பழவண்டு	மாம்பழவண்டு māmbaḻvaṇṭu, பெ.(n.) சிலவகை மாம்பழங்களுள் வாழும் வண்டு வகை (அபி.சிந்.);; an insect inside some species of mango fruits. [மாம்பழம் + வண்டு.]
மாம்பழவுண்ணி	மாம்பழவுண்ணி māmbaḻvuṇṇi, பெ.(n.) பெரிய உண்ணி வகை; a species of big cattle-tick. "மாம்பழத்தின் கந்தமும் அறியாதவற்றை மாம்பழவுண்ணி யென்று சொல்லுமா போல" (ஈடு.9, 9, 6);. [மாம்பழம் + உண்ணி.]
மாம்பால்	மாம்பால்1 māmbāl, பெ.(n.) மாங்காய்க் காம்பிலிருந்து கசியும் பால்; milky exudence in the stalk of unripe mangoes. [மா + பால். மா = மங்காய்.] மாம்பால்2 māmbāl, பெ.(n.) சருக்கரை, அரிசிமா, மாம்பழம் முதலியவற்றாற் செய்த கூழ்; a jelly of mangoes with sugar, rice - flour, etc. {}. [மா + பால். மா = மாவு.]
மாம்பாலிருள்	மாம்பாலிருள் māmbāliruḷ, பெ.(n.) இரும்பகம் எனும் மரவகை; a kind of tree.
மாம்பிசின்	மாம்பிசின் māmbisiṉ, பெ.(n.) மாமரத்துப் பால்; gum of mango - tree. [மா + பிசின். மா = மாமரம்.]
மாம்பிஞ்சு	மாம்பிஞ்சு māmbiñju, பெ. (n.) 1. மாவடு; tender mango. 2. மாவடு போன்ற வடிவிற் செய்த கழுத்தணி யுரு; a pendant in a necklace, shaped like tender mango fruit. [மா + பிஞ்சு. மா = மாமரம்.]
மாம்பிரம்	மாம்பிரம் māmbiram, பெ.(n.) சிறுதேக்கு (சங்.அக.);; beetle-killer.
மாம்புளி	மாம்புளி māmbuḷi, பெ.(n.) புளிமா; indian hog plum.

மாம்புளிச்சி	மாம்புளிச்சி māmbuḷicci, பெ.(n.) மாம்புளி பார்க்க; see {}. [மா + புளிச்சி.]
மாம்பூ	மாம்பூ, māmbū, பெ.(n.) மாமரத்தின் பூ; flower of the mango tree. [மா + பூ.]
மாம்பூச்சி	மாம்பூச்சி māmbūcci, பெ.(n.) சருக்கரை முதலியவற்றில் விழும் வெண்ணிறமுள்ள சிறுபூச்சி வகை (இ.வ.);; a small white insect infesting sugar etc. [மா + பூச்சி.]
மாம்போழ்	மாம்போழ் māmbōḻ, பெ.(n.) மாவடுவின் பிளவு; section of a tender mango, cut lengthwise. "மாம்போழு மெழுதிற்று" (திருக்கோ.79);. [மா + போழ்.]
மாமகம்	மாமகம்1 māmagam, பெ.(n.) காசாய வகை; an ancient tax in cash (S.I.I.I.82);. [மா + மகம்.] மாமகம்2 māmagam, பெ.(n.) மகாமகம்; a great luni-solar festival. "கங்கை மாமகந் தோறும் வந்து" (திருவிளை.அருச்சனை.25);. [மா + மகம்.]

கன்	கன்1 kaṉ, பெ.(n.) மன்மதன் (யாழ்.அக.);; god of love, as son of Laksmi. [மா + மகன்.] கன்2 kaṉ, பெ.(n.) 1. வேலைப்பாடு; workmanship. "கன்னார் மதில்குழ் குடந்தை" (திவ். திருவாய் 5, 8 3);. 2. கன்னார் தொழில் (வின்.);; copper work. 3. செம்பு (ஈடு. 5, 8, 3);; copper 4. கன்னத்தட்டு (நன். 217, விருத்); பார்க்க;see kanna-t-tattu. [கல் → அகன் (வேக190);] கன்3 kaṉ, பெ.(n.) 1.கல்(சூடா);; stone. 2.உறுதிப்பாடு (ஈடு, 5, 8, 3.);; firmness. [கல் → கன்] கன்4 kaṉ, பெ.(n.)
மாமகன்	மாமகன்2 māmagaṉ, பெ.(n.) 1. அம்மான்; maternal uncle. 2. இவறன் மரலையன், ஈயாமாரி, பேராசையுடையவன்; miser. [மா + மகன்.]
மாமடி	மாமடி māmaḍi, பெ.(n.) 1. மாமன், 1 பார்க்க; see {}. "மாமடி ஸ்ரீவல்லப தேவர்" (T.A.S.i, 257);. 2. மாமனார் பார்க்க;see {}. "மந்தண மிருந்துபுரி மாமடிதன் வேள்வி" (தேவா.324, 7);.
மாமடிகள்	மாமடிகள் māmaḍigaḷ, பெ.(n.) மாமடி பார்க்க; see "மற்றை மாமடிகளிடு சாபமும்" (குமர.பிர.மீனாட்.பிள்.67);.
மாமணி	மாமணி māmaṇi, பெ.(n.) மாணிக்கம் (சூடா.);; ruby. [மா + மணி.]
மாமதக்காணம்	மாமதக்காணம் māmadakkāṇam, பெ.(n.) பேய்க்கொள்; wild horsegram.

மாமம்	மாமம் māmam, பெ.(n.) மஞ்சள்; turmeric.
மாமரத்தின்புல்லுருவி	மாமரத்தின்புல்லுருவி māmarattiṉpulluruvi, பெ.(n.) மாமரத்தை அழிக்கும் ஒருவகை பூச்சிகள்; parasitic plant growing on mango tree. [மாமரம் + அத்து + இன் + புல்லுருவி.]
மாமரம்	மாமரம்1 māmaram, பெ.(n.) மரவகை (பிங்.);; mango tree. "வளிவாங்கு சினைய மாமரம் வேர்கீண் டுயர்ந்துழி யுள்ளன பயம்பிடைப் பரப்பி" (பரிபா.7:14-5);.
மாமருத்துநூலோர்	மாமருத்துநூலோர் māmaruttunūlōr, பெ.(n.) மருத்துவர்; physicians. [மா + மருத்து +நூலோர். மா = பெரிய. மருந்து → மருத்து. நூலோர் = நூலின் பொருளுணர்ந்தோர். நூலறிவுடையோர், அறிஞர்.]
மாமறையோன்	மாமறையோன் māmaraiyōṉ, பெ.(n.) இதளியம் (இரசம்);; mercury.
மாமல்லபுரம்	மாமல்லபுரம் māmallaburam, பெ.(n.) கிழக்குக் கடலோரச் சாலையில் சென்னைக்குத் தெற்கே 60 அயிரமாத்திரி (கிலோமீட்டர்); தொலைவில் அமைந்துள்ள சிற்பக் கலை நகரம்; a town with stone sculptures, 60 kilometer south of Chennai on the East Coast Road. மறுவ. மகாபலிபுரம். மல்லை, கடல்மல்லை, மாமலைபுரம். [மா + மல்லன் + புரம் = மாமல்லபுரம்.] இவ்வூர் "உலகப் பண்பாட்டுச் சின்னம்" உள்ள ஊராக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. நரசிம்மவர்மப் பல்லவனின் பட்டப் பெயரால் அமைந்துள்ளது. பல குடைவரைக் கோயில்களும், கட்டுக் கற்றளிகளும் சிறப்பாக வுள்ளன._அர்ச்சுனன் தவம் என்னும் பாறை செதுக்குச் சிற்பம் பெரும்புகழ் பெற்றுள்ளது. அண்மையில் கழகக் காலத் துறைமுகம் அகழ்வாராய்ச்சியில் கிடைத்துள்ளது. மாமலைபுரம் என்றும் நாட்டுப்புறக் கதைகள் கூறுகின்றன. திருமங்கையாழ்வாரின் பாடல் பெற்ற ஊர்.
மாமல்லன்	மாமல்லன் māmallaṉ, பெ.(n.) மகேந்திர வர்மப் பல்லவனின் மகன் நரசிம்மவர்மனின் பட்டப்பெயர்களுள் ஒன்று; one of the titles of Narasimhavarman, son of Mahendravarma Pallavan. [மா + மல்லன். மா = பெரிய.]
மாமல்லை	மாமல்லை māmallai, பெ.(n.) மாமல்லபுரம் பார்க்க; see {}. "மாமல்லை கோவில்" (திவ்.இயற்.2, 70);. [மாமல்லபுரம் → மாமல்லை (மரூஉ);.]

மாமலகம்	மாமலகம் māmalagam, பெ.(n.) நெல்லிக் காய்; fruit indian gooseberry.
மாமலத்து	மாமலத்து māmalattu, பெ.(n.) மாமிலத்து (வின்.); பார்க்க;see {}.
மாமலர்	மாமலர் māmalar, பெ.(n.) சரக்கொன்றை பார்க்க;see {}. "மாமலர்த் தெரியலான்" (சீவக.220038);. [மா + மலர்.]
மாமலற்கண்ணி	மாமலற்கண்ணி māmalaṟkaṇṇi, பெ.(n.) சங்கிலை; leaves of the plant.
மாமலி	மாமலி māmali, பெ.(n.) அத்தி; fig- Ficus – racemosa.
மாமலைபுரம்	மாமலைபுரம் māmalaiburam, பெ. (n.) மாமல்லபுரத்தின் பழைய பெயர்களுள் ஒன்று; one of the old names of mamallapuram (சுவடிப்பதிப்பு நூல்);. [மா + மலை + புரம்.]
மாமறையோன்	மாமறையோன் māmaṟaiyōṉ, பெ.(n.) ஈசுவரமூலி என்னும் பெருமருந்து; a twining plant - indian birthwort.
மாமன்	மாமன் māmaṉ, பெ.(n.) 1. தாயின் உடன் பிறந்தோன்; mother's brother, maternal uncle. "மாமனு மருகனும் போலு மன்பின" (சீவக.432.);. 2. மாமனார் பார்க்க;see {}. "மாமனே லிமவான்" (திருவிசை கருவூ.பதி.8, 5);. 3. அத்தையின் கணவன் (வின்.);; father's sister's husband. 4. பெண்கள் தங்கள் கணவரை அழைக்கும் பெயர்; a term used by women in addressing their husbands (C.G.);. தெ. மாம;ம. மாமன். [அம்மான் → மாமன்.]

மாமன்கிடா	மாமன்கிடா māmaṉkiṭā, பெ.(n.) மண மக்களுக்கு தாய்மாமன் சீர்வரிசையில் ஒன்றாக கொடுக்கப்படும் ஆட்டுக்கிடா; ram gift given by maternal uncle to his sister's son or daughter marriage occasion. [மாமன் + கிடா.]
மாமன்னன்	மாமன்னன் māmaṉṉaṉ, பெ.(n.) பேரரசன்;emperor. [மா + மன்னன். மா = பெரிய.]
மாமனார்	மாமனார் māmaṉār, பெ.(n.) கணவன் அல்லது மனைவியின் தந்தை (பிரபோத:11, 93);; father-in-law, wife's or husband's father. [மாமன் → மாமனார்.]
மாயா	மாயா māyā, பெ. (n.) மாமன், 1, 2, 3 பார்க்க;see {}. [மாமன் → மாமா.]
மாமாங்கக்குழி	மாமாங்கக்குழி māmāṅgakkuḻi, பெ.(n.) திருமுருகன்பூண்டியில் பிள்ளையார் கோயிலுக்கு எதிரில் 12 ஆண்டுகட்கு ஒருமுறை நீர் சுரக்கும் குழி; a small spring in the sheet rock in front of pillaiyar koil at {} where holy water is supposed to spring in (சி.பா.அக.);. [மாமாங்கம் + குழி.]
மாமாங்கக்குளம்	மாமாங்கக்குளம் māmāṅgakkuḷam, பெ.(n.) கும்பகோணத்தில் 12 ஆண்டுகட்கு ஒரு முறை புண்ணிய நதிகளின் நீர் ஊறுவதாகக் கருதப்படும் ஒரு கோயில் குளம்; a temple tank at {}where the waters from sacred rivers are supposed to spring in. [மாமாங்கம் + குளம்.]
மாமாங்கம்	மாமாங்கம்1 māmāṅgam, பெ.(n.) 1. பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் கொண்ட காலம்; a period of twelve years. 2. நீண்ட காலம்; long period. [மா + மாங்கம்.] மாமாங்கம்2 māmāṅgam, பெ.(n.) மகாமகர் பார்க்க;see {}. மாமாங்கம்3 māmāṅgam, பெ.(n.) சேலம் புறநகரில் அமைந்துள்ள ஊர்; a sub urban village of salem city.
மாமாசி	மாமாசி māmāci, பெ.(n.) சடாமாஞ்சில்; root of a medicinal grass.
மாமாத்தியன்	மாமாத்தியன் māmāttiyaṉ, பெ.(n.) மாமாத்திரன் (நாமதீப.177); பார்க்க;see {}.

மாமாத்து	மாமாத்து1 māmāttu, பெ.(n.) மருத்துவன் (பிங்.);; physician. "மலர்புகழ் மாமாத்திரர்தங் குலம் பெருக" (பெரியபு. சிறுதொண்ட.2);. மாமாத்து1 māmāttu, பெ.(n.) மிகப்பெரியது; that which is very great. "மறையோர் தமையும் பசவினையும் மாமாத்தென வெண்" (சிவதரு. பாவ.50); மாமாத்து2 māmāttu, பெ.(n.) 1. பெருஞ் செருக்கு; great arrogance "மாமாத்தாகிய மாலயன்" (தேவா.1019, 1);. 2. மாய்மாலம் (இ.வ.);; pretension, sham.
மாமாயி	மாமாயி māmāyi, பெ.(n.) 1. மலைமகள்; Malaimagal. 2. பெரியம்மைக்குரிய தேவதை; the Goddess of small-pox. [மா + மாயி. மா = பெரிய. மகமாயி → மாமாயி.]
மாமாயை	மாமாயை māmāyai, பெ.(n.) 1. மலைமகள் (கூர்மபு.திருக்கல்.20);; Malaimagal. 2. சுத்த மாயை (சி.போ.பா.2, 2, பக்.133, புதுப்.);; pure {}. [மா + மாயை.]
மாமாலம்	மாமாலம் māmālam, பெ.(n.) 1. பெரு வஞ்சனை; great deceitfulness. 2. போலி பகட்டு (கொ.வ.);; pretension. [மா + மாயம்.]
மாமாலை	மாமாலை māmālai, பெ.(n.) செடி வகை (பதார்த்த.251);; a plant.
மாமான்	மாமான் māmāṉ, பெ.(n.) 1. மாமன், 1 பார்க்க;see {}. "மாமான் மகளே." (திவ்.திருப்பா.9);. 2. மாமனார் பார்க்க;see {}. "மாமான் சூட்டொடு கண்ணி" (சீவக.484);. [மாமன் → மாமான்.]
மாமி	மாமி māmi, பெ.(n.) 1. அம்மான் மனைவி; maternal uncle's wife. "அன்புடைய மாமனு மாமியு நீ" (தேவா.1228, 1);. 2. மனைவி யினுடைய அல்லது கணவனுடைய தாய்; mother-in-law, wife's or husband's mother. "சிறக்கு மாமியர் மூவர்க்கும்" (கம்பரா.சூளா.33);. 3. அத்தை (வின்.);; father's sister. [மாமன் (ஆ.பா.); → மாமி (பெ.பா.);.]

மாமிசி	மாமிசி māmisi, பெ.(n.) சடாமாஞ்சி பூண்டு (தைலவ.தைல);; spikenard herb.
மாமியார்	மாமியார் māmiyār, பெ.(n.) மாமி, 2 பார்க்க;see {}.
மாமியார்வீடு	மாமியார்வீடு māmiyārvīṭu, பெ.(n.) 1. மனைவியின் அல்லது கணவனின் தாய்வீடு; mother-in-law's house. 2. சிறை; prison, jail (பே.வ.);. [மாமியார் + வீடு.]
மாமிலத்து	மாமிலத்து māmilattu, பெ.(n.) அரசிறைக் குரியது (வின்.);; that which pertains to revenue.
மாமுகத்தன்	மாமுகத்தன் māmugattaṉ, பெ.(n.) மாமுகவன் (உரி.நி.);பார்க்க;see {}.
மாமுகவன்	மாமுகவன் māmugavaṉ, பெ.(n.) யானை முகத்தவன்;பிள்ளையார்;{}, God with Elephant face. "மாமுகவ ரர்ச்சிக்க" (பூவண.உலா.21);.
மாமுகன்கை	மாமுகன்கை māmugaṉgai, பெ.(n.) ஐந்து; five. [மா + முகன் + கை.]
மாமுகி	மாமுகி māmugi, பெ.(n.) நாயுருவி; a plant indian burr.
மாமுகிலை	மாமுகிலை māmugilai, பெ.(n.) துளசி; a sacred plant, holy basil.
மாமுடி	மாமுடி māmuḍi, பெ.(n.) நெட்டி (மலை.);; sola pith.

மாமுனி	மாமுனி1 māmuṉi, பெ.(n.) 1. பெருந்துறவி; great ascetic. "இராமநுசானென்னும் மாமுனியே" (திவ்.இராமாநுச.16);. 2. அருகன் (பிங்.);;{}. 3. வசிட்டன் (யாழ்.அக.);;{} [மா + முனி. மா = பெரிய] மாமுனி2 māmuṉi, பெ.(n.) நாயுருவி (மலை.);; a plant growing in hedges and thickets.
மாமூலர்	மாமூலர் māmūlar, பெ.(n.) அகநானூற்றில் 27 பாடல்களும், குறுந்தொகையில் ஒரு பாடலும் நற்றிணையில் இரண்டு பாடலும் பாடிய கழகக்காலப் பெரும்புலவர்; a great poet of sargam period whose verses 27 of {} one of {} and two of {} were available.
மாமூலனார்	மாமூலனார் māmūlaṉār, பெ.(n.) மாமூலர் பார்க்க;see {}.
மாமூலி	மாமூலி māmūli, பெ.(n.) வெண் காக்கட்டான்; a twiner learning white flowers.
மாமேதம்	மாமேதம் māmētam, பெ.(n.) குதிரை வேள்வி; horse-sacrifice. "மாமேதமுன் மகமுள்ளன" (சேதுபு.அனும.8);.
மாமேரு	மாமேரு māmēru, பெ.(n.) மேருமலை; Mt.{} "மாமேரு விடையை நூறி" (தக்கயாகப்.108);. [மா + மேரு. மா = பெரிய.]
மாமை	மாமை māmai, பெ.(n.) 1. அழகு; beauty. "மணி மிடை பொன்னின் மாமை சாய" (நற்.304);. "மாந்தளிர்போன் மின்னிய மாமை விளர்ப்பதென்" (தஞ்சைவா.22);. 2. கருமை; black colour. "மாமைக் களங்கனி யன்ன" (மலைபடு.35);. 3. வண்ணம்; colour. "நெடுந்தகை தற்கண்டு மாமைத் தகையிழந்த" (பு.வெ.12, 2);. 4. மேனி; form. "மாமை பொன்னிறம் பசப்ப" (பு.வெ.11, பெண்பாற்.6);. 5. துன்பம் (அரு.நி.);; grief. distress.
மாமோகம்	மாமோகம் māmōkam, பெ.(n.) ஐம்புல நுகர்ச்சியிற் பற்று (சி.போ.பா.2, 2, பக்.169);; attachment to the objects of the senses.

மாய்	மாய்1 māytal, 2 செ.கு.வி.(v.i:) 1. மறைதல்; to hide, vanish. "களிறுமாய் செருந்தியொடு" (மதுரைக்.172);. 2. அழிதல்; to perish, to be annihilated, terminated. "குடியொடுமாய்வர் நிலத்து" (குறள்.898);. 3. இறத்தல்; to die. "தம்பெயர் தம்மொடு கொண்டனர் மாய்ந்தோர்" (மலைபடு.553);. 4. ஒளி மழுங்குதல்; to become lustreless, as the setting sun. "பகன்மாய" (கலித்.143);. 5. கவலை மிகுதியால் வருந்துதல்; to suffer from over, annexiety as in love-sickness. 6. அறப்பாடுபடுதல்; to wear oneself to death. "அந்த வேலையில் மாய்ந்து கொண்டிருக்கிறேன்" (உ.வ.);. [முல் (பொருந்தற் கருத்துவேர்); → முள் → முய் மய் → கருப்பு, இருள். மைம்மை = கருமை, இருண்மை. மய → மயப்பு → மப்பு = மயக்கம், மட்டித் தன்மை, செருக்கு, செரியாமை. மள்கு → மட்கு. மட்குதல் = மயங்குதல், ஒளி மங்குதல், அழுக்கடைதல், வலி குன்றுதல். மள்கு → மாழ்கு. மாழ்குதல் = கலத்தல், மயங்குதல், சோம்புதல், மங்குதல், கெடுதல், மாள்கு → மாள். மாள்தல் = கெடுதல், கழிதல், அழிதல், சாதல், முடிதல், இயலுதல், மாள் → மாய். ஒ.நோ. நோள் → நோய். நோளையுடம்பு = நோயுண்டவுடம்பு (வே.க.4:61);.]
மாய் -	மாய் - 2 māytal, 2 செ.குன்றாவி.(v.t.) மறத்தல்; to forget. "மாயா வுள்ளமொடு பரிசிறுன்னி" (புறநா.139);. [மாய்தல் = மறைதல். மறத்தல் = நினைவிலிருந்து மறைதல்.]
மாய்கை	மாய்கை1 māykai, பெ.(n.) 1. வெண்ணீர்; semen. 2. கருக்குழந்தையின் நஞ்சுக் கொடி; naval cord (சா.அக.);. மாய்கை2 māykai, பெ.(n.) 1. பொய்த் தோற்றம் (கொ.வ.);; illusion. 2. மயக்கம்; giddiness. [மாய் → மாய்கை (வே.க.4:61);.]
மாய்கைவல்லவன்	மாய்கைவல்லவன் māykaivallavaṉ, பெ.(n.) சித்தரில் தேறினவன்; best of siddhars who had conquered passions.

மாய்ச்சல்	மாய்ச்சல்1 māyccal, பெ.(n.) சோம்பல்; laziness. [மாய் → மாய்ச்சல்.] மாய்ச்சல்2 māyccal, பெ.(n.) 1. சாவு (யாழ்.அக.);; death. 2. மறைவு (சது.);; hiding, vanishing. 3. வருத்தம் (வின்.);; great difficulty or trouble. [மாய் → மாய்ச்சல் (வே.க.4:61);.]
மாய்ச்சி	மாய்ச்சி māycci, பெ.(n.) பூட்டுவிலங்கு (யாப்.);; manacles, shackles.
மாய்ப்பு	மாய்ப்பு māyppu, பெ.(n.) மாய்ச்சல்2, 1, 2 (வின்.); பார்க்க;see {}. [மாய் → மாய்ச்சல் → மாய்ப்பு (வே.க.4:61);.]
மாய்மாலம்	மாய்மாலம் māymālam, பெ.(n.) 1. போலி நடிப்பு (கொ.வ.);; hypocrisy, dissimulation, pretension. 2. மோசடி (யாழ்.அக.);; deceit. [மாய் + மாலம் (வே.க.4:61);.]
மாய்வு	மாய்வு māyvu, பெ.(n.) 1. மாய்ச்சல், 1 பார்க்க;see {}. "மாய்வு நிச்சயம் வந்துழி" (கம்பரா.இராவணன்வதை.182);. 2. மாய்ச்சல் 2 பார்க்க;see {}. [மாய் → மாய்வு (வே.க.4:61);.]
மாயக்கள்ளி	மாயக்கள்ளி māyakkaḷḷi, பெ.(n.) மயக்கி ஏமாற்றுபவள் (வின்.);; artful women. [மாயம் + கள்ளி.]
மாயக்காய்	மாயக்காய்1 māyakkāy, பெ.(n.) ஒக் மரத்தின் கொட்டை; oak nut. மாயக்காய்2 māyakkāy, பெ.(n.) மாசிக் காய் (இ.வ.); பார்க்க;see {}.
மாயக்காரன்	மாயக்காரன் māyakkāraṉ, பெ.(n.) 1. வஞ்சகம்; hypocrite. 2 செப்பிடு வித்தைக்காரன்; conjurer, juggler. [மாயம் + காரன்.]

மாயக்காரி	மாயக்காரி māyakkāri, பெ.(n.) 1. மாயக் கள்ளி பார்க்க;see {}. 2. மாயக்காரன் பார்க்க;see {}. [மாயக்காரன் (ஆ.பா.); → மாயக்காரி(பெ.பா.);]
மாயக்குரம்பை	மாயக்குரம்பை māyakkurambai, பெ.(n.) உடல் (நிலையற்றது);; body, as unstable. "மாயக் குரம்பை நீங்க வழி வைத்தார்க்கு" (தேவா.29, 3);. [மாயம் + குரம்பை.]
மாயக்கூத்தன்	மாயக்கூத்தன் māyakāttaṉ, பெ.(n.) திருமால்;{}, as one whose actions are wonderful. "வண்குட பானின்ற மாயக் கூத்தன்" (திவ்.திருவாய்.8, 2, 4);. [மாயம் + கூத்தன்.]
மாயகம்	மாயகம் māyagam, பெ.(n.) விளாமரம் (சங். அக.);; wood apple tree.
மாயக்கலை	மாயக்கலை māyakkalai, பெ.(n.) சந்திரக் கலை; the vital air passing through the left nostril.
மாயக்கன்னி	மாயக்கன்னி māyakkaṉṉi, பெ.(n.) குப்பைமேனி; a plant acalypha indica a vermifuge and expectorant.
மாயச்செயல்	மாயச்செயல் māyacceyal, பெ.(n.) 1. மாயையின் தோற்றமாகிய உலகம்; the effects of {}, its various changes and manifestations in nature. 2. மாயையின் விளைவுகள்; the body, accessory instruments, world and enjoyments, considered as the products of {}.
மாயாசாலம்	மாயாசாலம் māyācālam, பெ.(n.) வஞ்சனை (வின்.);; dissimulation, deceit. [மாயம் + சாலம்.] மாயாசாலம் māyācālam, பெ.(n.) மாய வித்தை (வின்.); பார்க்க;see {}. [மாயம் + சாலம்.]
மாயசிகிச்சை	மாயசிகிச்சை māyasigissai, பெ.(n.) காந்தப்பண்டுவம் (மாந்திர சிகிச்சை);; magnetic healing. [மாயம் + Skt. சிகிச்சை.]

மாயத்தி	மாயத்தி1 māyatti, பெ.(n.) முத்திருக்கஞ் செவி; a plant asaram europacun. மாயத்தி2 māyatti, பெ.(n.) மாயக்கள்ளி (இ.வ.); பார்க்க;see {}.
மாயப்புணர்ச்சி	மாயப்புணர்ச்சி māyappuṇarcci, பெ.(n.) தலைவன் தலைவியரது களவுக் கூட்டம் (தொல்.பொருள்.92, உரை);; [மாயம் + புணர்ச்சி.]
மாயப்பெண்	மாயப்பெண் māyappeṇ, பெ.(n.) 1. மாறு வேடம் பூண்ட பெண்; disguised woman. 2. பெண் வேடமிட்ட ஆண்; man in the garb of a woman. [மாயம் + பெண்.]
மாயப்பொடி	மாயப்பொடி māyappoḍi, பெ.(n.) மாயத் தன்மை செய்யும் பொடி (உபதேசகா. சிவபுண். 288);; powder with magic properties. [மாயம் + பொடி.]
மாயப்போர்	மாயப்போர் māyappōr, பெ.(n.) 1. வியப்பான (அற்புதமான); போர்; wonderful, miraculous warfare. "மாயப் போர் வல்லானை" (தேவா.698, 3);. 2. ஏய்ப்பு (வஞ்சக);ப் போர்; treacherous warfare. "மாயப்போர் மன்னன் மதில்" (பு.வெ.6:11);. [மாயம் + போர்.]
மாயம்	மாயம் māyam, பெ.(n.) 1. மாயை; illusion false appearance. "வருந்திட மாயஞ் செய்து நிகும்பலை மருங்கு புக்கான்" (கம்பரா. மாயா சீதை.96);. 2. வஞ்சனை (திவா.);; deception. "மாய மகளிர் முயக்கு" (குறள்.918);. 3. போலி நடிப்பு; hypocrisy. 4. பொய்; falseness, treachery. "வந்த கிழவனை மாயஞ் செப்பி" (தொல்.பொ.114);. 5. அறிவியலுக்குப் புறம்பானது; spritual ignorance. "மாய நீங்கிய சிந்தனை" (கம்பரா.சித்திர.51);, 6. கனவு; dream. "மாயக் கொல்லோ வல்வினை கொல்லோ" (சிலப்.16, 61);. 7. நிலையின்மை; uncertainty, instability. "என் மாயவாக்கை யிதனுட் புக்கு" (திவ்.திருவாய்.10, 7, 3);. 8. வியப்பு: wonder, astonishment. "மாயவன் செற்றள்ளற் பொய்ந்நிலத்தே" (திருவிருத். 100, உரை);. அழகு (சூடா

மாயமந்திரம்	மாயமந்திரம் māyamandiram, பெ.(n.) 1. மாயம் பண்ணும் மந்திரம்; mantram having magic powers. "உன்முகம் மாய மந்திரந்தான் கொலோ" (திவ்.நாய்ச்.2, 4);. 2. மந்திரம் பார்க்க;see mandiram. [மாயம் + மந்திரம்.]
மாயமயக்கி	மாயமயக்கி māyamayakki, பெ. (n.) மயக்கஞ் செய்பவர்; artful, bewitching woman. "மாயமயக்கி மருமகளே" (நாஞ்.);. [மாயம் + மயக்கி.]
மாயமாமூலி	மாயமாமூலி māyamāmūli, பெ.(n.) உடம்பிலிருக்கும் பித்து, அங்கப் பிச்சு; the bile in human body. [மாயம் + மாமூலி.]
மாயமாலம்	மாயமாலம் māyamālam, பெ.(n.) 1. மாய் மாலம் பார்க்க;see {}. 2. வஞ்சனை யுள்ள பேய் (வின்.);; deceitful devil. [மாயம் + மாலம்.]
மாயயாக்கை	மாயயாக்கை māyayākkai, பெ.(n.) மாய உடம்பு; magic body. [மாயம் + யாக்கை.]
மாயரூபம்	மாயரூபம் māyarūpam, பெ.(n.) மாயரூவம் பார்க்க;see {}. [மாய + உருவம் → ரூபம்.]
த. உருவம் → வ. ரூப.	த. உருவம் → வ. ரூப. tauruvamvarūpa, __, பெ.(n.); மெய் போலத் தோன்றும் பொய்யுருவம் (யாழ்.அக.);; form which is seamingly realistic, phantom, shadow. [மாயம் + உருவம்.]

மாயவண்ணன்	மாயவண்ணன் māyavaṇṇaṉ, பெ.(n.) திருமால்;{} as dark-coloured. "மாய வண்ணனை மனனுறப் பெற்று" [மாயம் + வண்ணன்.]
மாயவள்	மாயவள் māyavaḷ, பெ.(n.) 1. கரிய நிறமுடையவள்; woman of dark complexion. 2. கொற்றவை; durga. "மாயவளாடிய மரக்கா லாடலும்" (சிலப்.6, 59);. 3. தெய்வப் பெண் (பிங்.);; female goddess. 4. இடாகினி (சூடா.);; a female goblin. [மாயம் → மாயவள் (வே.க.4:61);.]
மாயவன்	மாயவன் māyavaṉ, பெ.(n.) கருநிறமுடைய திருமால்;{}. "மாயவன் மாய மதுவால்" (பு.வெ.9:40);. "பெரியவனை மாயவனைப் பேருலக மெல்லாம்" (சிலம்பு. படர்க்கைப். பரவல்.2);. [மாய் → மாயவன் (வே.க.4:62);.]
மாயவன்சோதரி	மாயவன்சோதரி māyavaṉcōtari, பெ.(n.) துர்க்கை; durgai. [மாயவன் + Skt. சோதரி.]
மாயவன்மூலி	மாயவன்மூலி māyavaṉmūli, பெ.(n.) 1 திருமால்கரந்தை எனும் செடி; a plant - Sphoeranthus idnicus. 2. துளசி; holy basil plant. [மாயவன் + மூலி.]
மாயவன்மேனி	மாயவன்மேனி māyavaṉmēṉi, பெ.(n.) நாகப் பச்சை (சங்.அக.);; a green stone. [மாயவன் + மேனி.]
மாயவன்விந்து	மாயவன்விந்து māyavaṉvindu, பெ.(n.) 1. திருமால்கரந்தை எனும் செடி; a herb. 2. வெள்ளரி விதை; cucumbar seed. [மாயவன் + விந்து.]
மாயவாழ்க்கை	மாயவாழ்க்கை māyavāḻkkai, பெ.(n.) நிலையில்லா உலக வாழ்க்கை; worldly life which is not real. [மாயம் + வாழ்க்கை.]

மாயவாழ்வு	மாயவாழ்வு māyavāḻvu, பெ.(n.) நிலையற்ற வாழ்வு; transitory life. [மாயம் + வாழ்வு.]
மாயவிஞ்சை	மாயவிஞ்சை māyaviñjai, பெ.(n.) மாய வித்தை பார்க்க;see {}. "மாயவிஞ்சை மந்திரமோதி" (மணி.18, 148);. [மாயவித்தை → மாயவிஞ்சை.]
மாயவித்தை	மாயவித்தை māyavittai, பெ.(n.) இந்திரசால வித்தை; magical art, sleight of hand, art of producing illusion, sorcery. [மாயம் + வித்தை.]
மாயவித்தைக்காரன்	மாயவித்தைக்காரன் māyavittaikkāraṉ, பெ.(n.) இந்திர சாலஞ் செய்வோன்; sorcerer, magician. [மாயவித்தை + காரன்.]
மாயவேடம்	மாயவேடம் māyavēṭam, பெ.(n.) பொய்யுரு; disguise. "வெகுளி பொங்கவிட்டது மாயவேடம்" (கம்பரா. சடாயுவுயிர்.64);. [மாயம் + வேடம். Skt. வேடம். த. புணைவு. மாயப்புணைவு பார்க்க.]
மாயன்	மாயன் māyaṉ, பெ.(n.) 1. கரியன்; dark complexioned person. "வண்ணமு மாய வைனிவன் சேயன்" (தொல்.பொ.307, உரை);. 2. திருமால்;{}. "மாயனாய்..... மலரவனாகி" (தேவா.1050, 6);. 3. வஞ்சகன் (பிங்.);; deceitful person. [மாயம் → மாயன் (வே.க.4:62);.]
மாயன்மாலை	மாயன்மாலை māyaṉmālai, பெ.(n.) துளசி; holy basil plant. [மாயன் + மாலை. மாயன் = திருமால்.]
மாயன்வித்து	மாயன்வித்து māyaṉvittu, பெ.(n.) வெள்ளரி விதை; seeds of cucumber fruit. [மாயன் + வித்து.]

மாயன்விந்து	மாயன்விந்து māyaṉvindu, பெ.(n.) முகப் பூச்சு; yellow orpiment. [மாயன் + விந்து.]
மாயாகாரியம்	மாயாகாரியம் māyākāriyam, பெ.(n.) மாயச்செயல் பார்க்க;see {}.
மாயாதி	மாயாதி māyāti, பெ.(n.) மாந்தக்காவு (நரபலி);; human sacrifice.
மாயாதேவி	மாயாதேவி māyātēvi, பெ.(n.) 1. மாயையாகிய தேவி (தக்கயாகப்.616, உரை);; the goddess of {}. 2. புத்தரின் தாய் (சூடா.);; the mother of Goutama buddha. "மாயாதேவி சுதன்". [மாயை + தேவி.]
மாயாபாசம்	மாயாபாசம் māyāpācam, பெ.(n.) மாயையாகிய உறவு (யாழ்.அக.);; the bondage of {}. [மாயம் + Skt. பாசம்.]
மாயாமந்திரம்	மாயாமந்திரம் māyāmandiram, பெ.(n.) மந்திர வகை (யாழ்.அக.);; a mantram. [மாயம் + மந்திரம்.]
மாயாமம்	மாயாமம் māyāmam, பெ.(n.) புளி; tamarind.
மாயாமாலம்	மாயாமாலம் māyāmālam, பெ.(n.) மும் மலத்துளொன்றான மாயையாகிய மலம் (சி.சி.2, 85, உரை);;{}, one of mu – m - malam (q.v.);. [மாயம் + மலம்.]
மாயாவாதி __. பெ.(n.)	மாயாவாதி __. பெ.(n.) māyāvātibe, follower of maya-vadam. "சதசத் விலசஷணம் என்று..... மாயாவாதி சொல்லுமா போலே" (திவ்.இயற். திருவிருத்.22, வியா.145);. [மாயம் + வாதி.]
மாயாவிமோசனம்	மாயாவிமோசனம் māyāvimōcaṉam, பெ.(n.) மாயையினின்று நீங்குகை (யாழ். அக.);; freedom from {}. [மாயை → மாயா + Skt. விமோசனம்.]

மாயாவீடு	மாயாவீடு māyāvīṭu, பெ.(n.) முத்தி; heaven.
மாயாள்	மாயாள் māyāḷ, பெ.(n.) மாயோள்1, 3 பார்க்க (நாமதீப.117);;see {}. [மாயோள் → மாயாள்.]
மாயாளம்	மாயாளம் māyāḷam, பெ.(n.) பாசாங்கு (இ.வ.);; pretension. [மாயம் → மாய்மாலம் → மாயாளம் (கொ.வ.);.]
மாயாளி	மாயாளி māyāḷi, பெ.(n.) வட்டத் திருப்பி (தைலவ.தைல.33);; kidney leaved bracteate moon-seed. மாயாளி māyāḷi, பெ. (n.) சிவகங்கை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Sivaganga Taluk. [மாயன்+ஆளி]
மாயி	மாயி1 māyi, பெ.(n.) மாயாவதி; adherent of {}. "மாயியை நிசேதிக்கைக்காக அர்த்தம் அருளிச் செய்கிறார்" (ஈடு.1, 5, 4, ஜீ.);. மாயி2 māyi, பெ.(n.) ஆண் பெண்களைக் களவிற் புணர்ப்பிக்கும் ஆண் மகன் (சுக்கிரநீதி, 369);; go -between, panderer. மாயி3 māyi, பெ.(n.) கொற்றவை;{}. "என்னன்னையா மாயியை" (பிரபோத.18, 73);. [மய் → மாய் → மாயி (கொ.வ.);.]
மாயிகாஞ்சனம்	மாயிகாஞ்சனம் māyikāñjaṉam, பெ. (n.) வித்தியாதரருடைய தந்திர வகை (பெருங்.இலாவாண.1, 67);; a magic art of the {}. "செவியிற்கேட்கு மாயிகாஞ்சனம்" (பெருங்.இலாவண.1, 67);.
மாயிடம்	மாயிடம் māyiḍam, பெ.(n.) எருமை; buffalo. "வந்து மாயிட மாகி வளர்ந்ததே" (யசோதர.3, 45);. [மை = கருப்பு. மை → மகி → மகிஷ → மயிஷ → மயிஷம் → மயிடம் → மாயிடம்.]
மாயிரம்	மாயிரம் māyiram, பெ.(n.) புறமாயுள்ளது; that which is outside, outward. "மாயிர நேமியாதி" (தக்கயாகப்.440);.
மாயிலி	மாயிலி māyili, பெ.(n.) படகு வகை (வின்.);; a kind of boat.

மாயு	மாயு māyu, பெ.(n.) பித்தம் (யாழ்.அக.);; bile.
மாயுச்சம்	மாயுச்சம் māyuccam, பெ.(n.) நாகமணல்; sand containing zinc ore.
மாயுநாடி	மாயுநாடி māyunāṭi, பெ.(n.) பித்தநாடி (வின்.);; a pulse indicating bilious humour.
மாயை	மாயை māyai, பெ.(n.) 1. மூலப் பொருள்; primordian matter. "பூதலயமாகின்ற மாயை முதலென்பர் சிலர்" (தாயு. பரிபுரணா.6);. 2. மும்மலத்துள் விந்து, மோகினி, மாயேயம் என்று மூவகைப்பட்ட மலம்; matter, one of mu-m-malam, (q.v.); of three kind of vindu, {}. "'இவற்றுண் மாயை தெருளும் விந்து மோகினி, மாயேய மென விவை மூன்று திறமாய்" (பிரபோத.46, 7);. 3. பொய்த்தோற்ற வுரு ; unreal or illusory image, phantom, apparition. 4. மாயவித்தை; sorcery, withc croft magic. "மாயை யினொளித்த மணி மேகலை தனை" (மணிமே.18, 155);. 5. வஞ்சகம் (சூடா.);; deception, fraud, trick. 6. மீமாந்த திறன்; extra ordinary or super human power. 7. மாயாதேவி பார்க்க;see {}. 8. மாயாபுரி பார்க்க;see {}. 9. நிரயவகை (சிவதரு. சுவர்க்க. நரகவி.117);; a hell. 10. தூய்மையற்ற மாயை;{}. "ஆதியோதிய மேதகு மாயை" (ஞான);. 11. பஞ்சகத்துள் ஒன்றாகிய
மாயைமலம்	மாயைமலம் māyaimalam, பெ.(n.) மும் மலத்துளொன்றான மாயையாகிய மலம்;{} one of the mummalam. [மாயை + மலம்.]
மாயையுற்றாள்	மாயையுற்றாள் māyaiyuṟṟāḷ, பெ.(n.) மாயை (வின்.); பார்க்க;see {}. [மாயை + உற்றாள்.]

மாயோள்	மாயோள்1 māyōḷ, பெ.(n.) 1. கரு நிறமுடையவள்; dark coloured woman. "மாயோள் முன்கை ஆய்தொடி" (பொருந. 14);. 2. மாமை நிறமுடையவள்; woman of dark-brown colour. "மாயோர் பசனை நீக்கினன்" (ஐங்குறு.145);. 3. பெண் (திவா.);; woman. "ஒடுங்கீ ரோதி மாஅயோளே" (அகநா.86);. [மாய் → மாயம் → மாயோள் (வே.க.4:62);.] மாயோள்2 māyōḷ, பெ.(n) வஞ்சகி (வின்.); dissembling woman. [மாய் → மாயோள். மாய் = வஞ்சகம், கருமை, மயக்கம்.]
மாயோன்	மாயோன் māyōṉ, பெ.(n.) 1. கரு நிறமுடையவன் (பரிபா.3, 1, உரை);; dark coloured person. 2. திருமால்;{}. "மாயோன் மேய காடுறை யுலகமும்" (தொல். பொருள்.5);. [மாய் → மாயோன். மாய் = கருமை.]
மாயோன்பூடு	மாயோன்பூடு māyōṉpūṭu, பெ.(n.) துளசி (சங்.அக.);; sacred basil. [மாயோன் + பூடு.]
மாயோன்மருகன்	மாயோன்மருகன் māyōṉmarugaṉ, பெ.(n.) முருகக் கடவுள் (சூடா.);;{}, a s of nephew {}. [மாயோன் + மருகன்.]
மாயோன்விந்து	மாயோன்விந்து māyōṉvindu, பெ.(n.) முகப்பூச்சு (சங்.அக.);; yellow orpiment. [மாயோன் + விந்து.]
மாயோனாடல்	மாயோனாடல் māyōṉāṭal, பெ.(n.) அல்லியம், மற்கூத்து, குடக்கூத்து எனத் திருமாலாடிய கூத்து வகைகள் (சிலப்.6: 48, 49, 55);; dances of {}, viz. alliyam, {}. [மாயோன் + ஆடல்.]
மாயோனாள்	மாயோனாள் māyōṉāḷ, பெ.(n.) இருபத் திரண்டாம் நாண்மீனான திருவோணம் (சூடா.);;{} the 22nd {}. [மாயோன் + நாள்.]

மார்	மார்1 mār, பெ.(n.) 1. மார்பு, 1, 2 பார்க்க;see {}. "இப்பாதகன் மாரினெய் வனென்று" (கம்பரா.இராவணன்வதை.192);. 2. நான்கு முழவளவான நீட்டலளவை; measure of the distance between the tips of the middle fingers when the arms are outstretched = 1 fathom = 4 cubits = 2 yards. [முல் (பொருந்தற் கருத்துவேர்); → மல் → மர் → மரு. மருவுதல் = கலந்திருத்தல், தழுவுதல், பயிலுதல், புணர்தல். மரு → மருமம் = தழுவும் மார்பு, உயிர்நாடியான உறுப்பு, உடம்பு, மறை பொருள். மரு → மார் (வே.க.4:39);.] மார்2 mār, பெ.(n.) 1. ஓர் அசை (தொல். எழுத்து.186);; an expletive. 2. பல்லோர் படர்க்கை விகுதியுள் ஒன்று (தொல்.சொல்.209);; a plural ending of verbs in the third person. 3. ஒரு வியங்கோள் விகுதி (நன்.);; honorific termination in the optative mood. 4. ஒரு பன்மை விகுதி; a plural ending of nouns, " தாய்மார் மோர் விற்கப் போவர்" (திவ்.பெரியாழ்.3, 1, 9);. [முல் (இளமைக் கருத்துவேர்); → முள் → மள் → மழ → மக = இளமை, பிள்ளை, மகன் அல்லது மகள். மக → மகன் = குழந்தை, ஆண் பிள்ளை, புதல்வன், விளையாடும் பருவத்துப் பெயரீறு. மகன் → மகார் = புதல்வர், சிறு பிள்ளைகள். மகன் → மான் = ஆண்பாற் பெயரீறு. எ-டு. திருமகன் → திருமான். பெருமகன் → பெருமான். மகள் → மாள். (எ.டு); பெருமகள் → பெருமாள் → பெருமா (கொச்சை.); → வேண்மாள். மகன் → மகர் → மார் (வே.க.4:7);.]
மார்க்கட்டி	மார்க்கட்டி mārkkaṭṭi, பெ.(n.) மார்பில் வரும் புண் (M.L.);; abcess in the breast, cancer of the breast. [மார் + கட்டி.]
மார்க்கட்டு	மார்க்கட்டு1 mārkkaṭṭu, பெ.(n.) 1 மார்பின் உறுதியமைப்பு; healthy development of the chest. 2. மார்புக் கச்சை (இ.வ.);; bodice. [மார் + கட்டு.] மார்க்கட்டு2 mārkkaṭṭu, பெ.(n.) மார்பின் குறுக்கேயிடும் வேட்டிக் கட்டு (இ.வ.);; fastening of a cloth over the chest. [மார் + கட்டு.] [p]
மார்க்கடம்	மார்க்கடம் mārkkaḍam, பெ. (n.) குரங்குக் கூட்டம்; crowd of monkeys. "மார்க்கடஞ் சூழ்ந்த வைப்பின்" (கம்பரா. விபீடண.132);.

மார்க்கண்டம்	மார்க்கண்டம்1 mārkkaṇṭam, பெ.(n.) மார்க்கண்டவெலும்பு பார்க்க; see {}. [மார் + கண்டம்.] மார்க்கண்டம்2 mārkkaṇṭam, பெ.(n.) 1. மார்புப் பகுதி; breast, chest. "மார்க்கண்டந் துடிக்குதிங்கே மணவாளன் மாண்பிருக்க" (கோவ.க.);. 2. மாரின் கறி; flesh of the chest. [மார் + கண்டம்.]
மார்க்கண்டவெலும்பு	மார்க்கண்டவெலும்பு mārkkaṇṭavelumbu, பெ.(n.) மார்பெலும்பு; breast bone, sternum. "அவனுக்கு மார்க்கண்ட வெலும்பு தெரிகின்றது" (உ.வ.);. [மார்க்கண்டம் + எலும்பு.]
மார்க்கண்டவைத்தியன்	மார்க்கண்டவைத்தியன் mārkkaṇṭavaittiyaṉ, பெ.(n.) போலி வைத்தியன் (இ.வ.);; quack doctor.
மார்க்கண்டன்	மார்க்கண்டன் mārkkaṇṭaṉ, பெ.(n.) என்றென்றும் பதினாறகவை யுடையானா யிருக்குமாறு வரம் பெற்ற ஒரு முனிவன் (கந்தபு.மார்க்கண்.252);; a sage blessed with the boon of eternal youth of sixteen years.
மார்க்கண்டி	மார்க்கண்டி1 mārkkaṇṭi, பெ.(n.) மாரெலும்பு; sternum. மார்க்கண்டி2 mārkkaṇṭi, பெ.(n.) மார்க் கண்டன் பார்க்க; see {}. "உலந்த மார்க்கண்டிக்காகி யக்காலனை யுதை கொண்ட" (திருவிசைப். திருவாலி. கோயில். 2, 3);.
மார்க்கண்டேயபுராணம்	மார்க்கண்டேயபுராணம் mārkkaṇṭēyaburāṇam, பெ.(n.) பதினெண் தொன்மத்து ளொன்று; a chief {}, one of {}.
மார்க்கண்டேயம்	மார்க்கண்டேயம் mārkkaṇṭēyam, பெ.(n.) மார்க்கண்டேயபுராணம் (அபி.சிந்.); பார்க்க;see {}.
மார்க்கண்டேயன்	மார்க்கண்டேயன் mārkkaṇṭēyaṉ, பெ.(n.) மார்க்கண்டன் பார்க்க;see {}. "தொழுதெழு மார்க்கண்டேயன்" (தேவா. 42, 1);.
மார்க்கண்டேயனார்	மார்க்கண்டேயனார் mārkkaṇṭēyaṉār, பெ.(n.) தலைக் கழகத்திருந்தவருள் ஒருவராகக் கருதப்படுபவரும் புறநானூற்றின் 365-ஆம் பாட்டியற்றியவருமாகிய புலவர்; a poet ascribed to the first {}, author of the 365th verse in {}.

மார்க்கணம்	மார்க்கணம் mārkkaṇam, பெ.(n.) 1. அம்பு (உரி.நி.);; arrow. 2. இரப்பு; asking, begging. 3. தேடுகை (வின்.);; search, inquiry.
மார்க்கணன்	மார்க்கணன் mārkkaṇaṉ, பெ.(n.) இரப்போன் (வின்.);; mendicant, begger.
மார்க்கவம்	மார்க்கவம் mārkkavam, பெ.(n.) கையாந்தகரை (தைலவ.தைல.);; a plant found in wet places.
மார்க்குழி	மார்க்குழி mārkkuḻi, பெ.(n.) மார்புக்குழி பார்க்க;see {}. [மார்பு + குழி.]
மார்க்கூடு	மார்க்கூடு mārkāṭu, பெ.(n.) மார்பெலும்புக் கூடு; ribs, as enclosing the chest. [மார் + கூடு.] [p]
மார்க்கூடுபின்னுதல்	மார்க்கூடுபின்னுதல் mārkāṭubiṉṉudal, பெ.(n.) 1. மார்க்கூடு சதைப் பற்றின்றி எலும்பு மயமாயிறுகித் தட்டையா யிருக்கை (M.L.);; ossification of costal cartilages of ribs and consequent flattening and rigidity of the chest-wall. 2. உடல் மெலிவால் மார்பெலும்பு வெளித் தோன்றுகை; projection of breast bones outward on account of emaciation of the body. [மார்க்கூடு + பின்னுதல்.]
மார்க்கபம்	மார்க்கபம் mārkkabam, பெ.(n.) மார்புச் சளி; phlegm in the chest. [மார் + கபம்.]
மார்க்கல்	மார்க்கல் mārkkal, பெ.(n.) ஒரு வகை மாக்கல்; a kind of soft stone. [மாக்கல் → மார்க்கல் (கொ.வ.);]
மார்கோல்தண்டு	மார்கோல்தண்டு mārāltaṇṭu, பெ.(n.) கடலில் மரக்கலத்தைத் திருப்ப ஏதுவாகும் துடுப்பு (தஞ்சை.மீனவ.);; a paddle to which turn the boat. [மார்கோல் + தண்டு.]

மார்ச்சலம்	மார்ச்சலம் mārccalam, பெ.(n.) மார் நீர்க்கோவை; bronchial catarrh or cold in the chest. [மார் + Skt. சலம்.]
மார்ச்சிரங்கு	மார்ச்சிரங்கு mārcciraṅgu, பெ.(n.) மார்ச்சிலந்தி பார்க்க (M.L.);;see {}. [மார்ச்சிலந்தி → மார்ச்சிரங்கு.]
மார்ச்சிலந்தி	மார்ச்சிலந்தி mārccilandi, பெ.(n.) முலைப்பக்கத் துண்டாகும் புண்; mammary abscess. [மார் + சிலந்தி.]
மார்த்தோல்	மார்த்தோல் mārttōl, பெ.(n.) கள் இறக்கும் மரமேறிகள் மார்பிலிடுந் தோல் (இ.வ.);; toddy-drawer's breast-leather. [மார் + தோல்.] [p]
மார்தட்டு - தல்	மார்தட்டு - தல் mārdaṭṭudal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. போட்டிப்போடுதல்; to challenge, to complete with. "அவர்களையும்........ சிவனோட மார்தட்டுகிறார்" (திருவிருத்.96, வியா.பக். 455, அரும்.);. 2. குறித்த துறையில் தான் மேம்பட்டவனென்பதைக் குறிப்பிக்குமாறு மார்பைத் தட்டுதல்; to boast of one's powers in a particular line, as by striking the chest. "அன்னதானத்துக்கு மார்தட்டிய துரை" (தனிப்பா.ii, 236, 4);. 3. தற்பெருமை யடைதல்; to pride oneself. "நானென்று மார்தட்டும்" (திருப்பு.1223);. [மார் + தட்டு-.]
மார்நீர்க்கோவை	மார்நீர்க்கோவை mārnīrkāvai, பெ.(n.) 1. நுரையீரலைச் சுற்றியிருக்கும் மென்படலத்தின் இடையில் நீர் தங்குவதால் ஏற்படும் ஒருவகை நோய்; a kind of diseases affecting the memberanous coating of the lungs by causing inflammation and the collection of fluid. 2. பக்க சூலை; pleuritic effusion. [மார் + நீர்க்கோவை.]
மார்நோவு	மார்நோவு mārnōvu, பெ.(n.) மார்வலி பார்க்க;(M.L.); see marvali. [மார்வலி → மார்நோவு.]

மார்பகம்	மார்பகம் mārpagam, பெ.(n.) மார்பு பார்க்க;see {}. "சீதை கொண்கனைத் திருவுறை மார்பகஞ் சேர்த்தான்" (கம்பரா. அயோத்.மந்திரப்.59);. [மார் → மார்பம் → மார்பகம் (வே.க.4:39);.]
மார்பம்	மார்பம் mārpam, பெ.(n.) மார்பு1, 2 பார்க்க;see {}. "பொன்றுஞ்சு மார்பம்" (சிலப்.19, 61);. [மார் → மார்பு → மார்பகம் (வே.க.4:39);.]
மார்பாணி	மார்பாணி mārpāṇi, பெ.(n.) 1. ஒரு வகை மார்புப் புண் (வின்.);; a kind of eruption on the breast. 2. தலைமையாணி (வின்.);; capital or principal nail, king pin. 3. தண்டனையாக மார்பில் தைக்கும் ஆணி; nail driven into one's chest, as a punishment. "எதிர்த்தவர் மார்பாணி" (தமிழ்நா.293);. [மார்பு + ஆணி.]
மார்பின்னுதல்	மார்பின்னுதல் mārpiṉṉudal, பெ.(n.) மார்க்கூடுபின்னுதல் பார்க்க (M.L.);;see {}. [மார்க்கூடு + பின்னுதல் → மார்பின்னுதல்.]
மார்பு	மார்பு mārpu, பெ.(n.) 1. நெஞ்சு; bosom, breast, chest. "கள்ளற்றே கள்வதின் மார்பு" (குறள்,1288);. 2. முலை (வின்.);; woman's breast. 3. வடிம்பு; rim, top. "ஏணி யெய்தா நீணெடு மார்பின்..... கூடு" (பெரும்பாண்.245);. 4. தடாகம்; tank. "மார்பின்மை படி... குலவரை" (பரிபா.15, 9);. 5. அகலம் (சது.);; breadth. 6. மார்1 (இ.வ.); பார்க்க; see {}. 7. கருப்பூர வகை (சிலப்.14, 109, உரை);; a kind of camphor. ம. மார்பு [மருவுதல் = கலந்திருத்தல், தழுவுதல். மரு → மருமம் = தழுவும் மார்பு. மரு → மார் → மார்பு (வே.க. 4:39);.]
மார்புக்குழி	மார்புக்குழி mārpukkuḻi, பெ.(n.) 1. மார் பெலும்பின் கீழுள்ள குழி; heart pit. 2. நெஞ்சங்குலை உறுப்புக்களடங்கிய நெஞ்சின் அறை; thoracic cavity. [மார்பு + குழி.]

மார்புச்சளி	மார்புச்சளி mārpuccaḷi, பெ.(n.) மார்ச்சளி பார்க்க;(M.L.); see {}. [மார்ச்சளி → மார்புச்சளி.]
மார்புநோவு	மார்புநோவு mārpunōvu, பெ.(n.) 1. மார்பி லுண்டாம் வலி வகை; breast-pang, angina pectoris. 2. மார்பின் சதையி லுண்டாம் நோவு வகை; pleurodynia, pain in the chest. [மார்பு + நோவு.]
மார்புவீக்கம்	மார்புவீக்கம் mārpuvīkkam, பெ.(n.) நெஞ்சு வீங்கியிருக்கை; [மார்பு + வீக்கம்.]
மார்புற	மார்புற mārpuṟa, கு.வி.எ.(adv.) மார்போடு சேர்த்து; close to the chest. [மார்பு + உற.]
மார்பெலும்பு	மார்பெலும்பு mārpelumbu, பெ.(n.) நெஞ்செலும்பு; விளா; rib. [மார்பு + எலும்பு.] மார்பெலும்பு mārpelumbu, பெ.(n.) மார்க்கண்டவெலும்பு (வின்.); பார்க்க;see {}. [மார்பு + எலும்பு.]
மார்பூசி	மார்பூசி mārpūci, பெ.(n.) மேலாடை யிலணியும் ஊசி (வின்.);; breast - pin, brooch. [மார்பு + ஊசி.]
மார்வம்	மார்வம் mārvam, பெ.(n.) மார்பு, 1 பார்க்க;see {}. "கோளரியா யொண்டிறலோன் மார்வத்துகிர் வைத்தது" (திவ்.இயற்.2, 18);. "மைந்தர் மார்வம் வழிவந்த செந்தளிர் மேனியார் செல்ல நீர்ப்ப" (பரிபா.8:122-3);. [மார் → மார்பு → மார்வம்.]
மார்வலி	மார்வலி mārvali, பெ.(n.) மார்புநோவு (இ.வ.); பார்க்க;see {}. [மார் + வலி.]

மார்வு	மார்வு mārvu, பெ.(n.) மார்பு, 1 பார்க்க;see {}. "நின்மார் விற் றார்கோலி மழை" (பு.வெ. 9, 16);. [மார்பு → மார்வு (கொ.வ.);]
மார்வுதட்டு - தல்	மார்வுதட்டு - தல் mārvudaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஒன்று செய்ய ஊக்கத்துடன் முன் வருதல்; to be ready, to be prepared, to be eager to act. "இவர்களுக்கு வந்த தொன்றுக்கு அவன் மார்வு தட்டிக் கொண்டு வரும்" (ஈடு.10, 2, 1);. [மார்வு + தட்டு-,]
மார்வெழுத்து	மார்வெழுத்து mārveḻuttu, பெ.(n.) ஒருவனுக்கு அடிமை என்பதற்குக் குறியாக அவ்வடிமையின் மார்பிற் பொறிக்கப்பட்ட தலைவன் பெயர் அல்லது சூட்டுக் குறி (ஈடு.5, 10-ப்ர.);; name or mark of a lord imprinted on the breast of his slave. [மார்பு + எழுத்து.]
மார	மார māra, பெ.(n.) மகிழமரம்; a tree with very fragrant flowers (சா.அக.);.
மாரக்கம்	மாரக்கம் mārakkam, பெ.(n.) கையாந்தகரை; a prostate plant (சா.அக.);.
மாரகன்	மாரகன் māragaṉ, பெ.(n.) 1. மரணத்தை யுண்டாக்குவோன் (யாழ்.அக.);; one who causes death. 2. மரணத்திற்குக் கரணியமான கோள்நிலை (கிரகம்);;(Astrol.); the planet which causes or indicates death.
மாரகாகளம்	மாரகாகளம் mārakākaḷam, பெ.(n.) குயில்; a bird indian cuckoo, as the trumpet of {}. "மாரகாகள மெழுவதோர் மதுமலர்க் காவில்" (பாரத. குருகுல.8);.
மாரசம்	மாரசம் mārasam, பெ.(n.) வெள்ளி துகள் (சங்.அக.);; calcinated silver.
மாரசயன்	மாரசயன் mārasayaṉ, பெ.(n.) the buddha, as conqueror of {}.
மாரட்டம்	மாரட்டம் māraṭṭam, பெ.(n.) மராட்டிய நாடு; the Maharatta country. "மாலை மாரட்டதித் தகதித்தன.... குதிரை" (சீவக. 2161);.
மாரடம்	மாரடம் māraḍam, பெ.(n.) மருக்காரை; a plant gardenia.

மாரடி	மாரடி1 māraḍittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. இழவில் அழும்பொழுது மார்பில் மகளிர் அடித்துக் கொள்ளுதல்; to beat the breast, as when bewail the dead. "மாரடித் திரியும்" (அரிச்.பு.நாட்.36);. 2. வருந்துதல்; to worry oneself. [மார் + அடி-,] மாரடி2 māraḍi, பெ.(n.) மாரடிநோன்பு பார்க்க;(madr.); see {}.
மாரடித்திருநாள்	மாரடித்திருநாள் māraḍittirunāḷ, பெ.(n.) மாரடிநோன்பு பார்க்க;see {}.
மாரடிநோன்பு	மாரடிநோன்பு māraḍinōṉpu, பெ.(n.) மொகரம் பண்டிகையில் முகம்மதியரில் ஒரு வகுப்பார் மாரடித்துக் கொள்வதாகிய சடங்கு; a religious observance of a sect of muhammadans during the mohurrum festival, characterised by beatings on the breast. [மாரடி + நோன்பு.]
மாரடிப்பாட்டு	மாரடிப்பாட்டு māraḍippāḍḍu, பெ.(n.) மாரடித்து அழும் போது பாடும் ஒப்பாரிப் பாட்டு; mourning song sung. [மாரடி + பாட்டு.]
மாரடிப்பு	மாரடிப்பு māraḍippu, பெ.(n.) 1. பெரும் ஏதம்; great affliction, as leading to the beating of breasts. 2. பெருந்துன்பம்; great worry. [மாரடி → மாரடிப்பு.]
மாரண்டம்	மாரண்டம் māraṇṭam, பெ.(n.) 1. பாம்பு முட்டை; eggs of snake. 2. பாதை; way, path. [மார் + அண்டம்.]
மாரடைப்பு	மாரடைப்பு māraḍaippu, பெ.(n.) 1. மூர்ச்சை; fainting, swooning. 2. நெஞ்சாங்குலையில் ஏற்படும் குருதி யடைப்பு; heart attack. 3. மார்புநோவு, 1 (வின்.); பார்க்க;see {}. [மார் + அடைப்பு.]
மாரணி	மாரணி māraṇi, பெ.(n.) காஞ்சுரை (நாமதீப.299); பார்க்க;see {}.
மாரத்துச்சாமை	மாரத்துச்சாமை mārattuccāmai, பெ.(n.) சாமை வகை (வின்.);; a kind of millet.

மாரதந்தி	மாரதந்தி māradandi, பெ.(n.) காமனின் யானை; elephant of {}.
மாரதன்	மாரதன் māradaṉ, பெ.(n.) தேர்ப்படை வீரன்; a warrior on a chariot. "அதிரதரே மாரதரே" (பாரதவெண்.உத்தி.455);. [மா + ரதன். (வ); ரதம் → த. தேர். ரதம் → ரதன்.]
மாரதனுசு	மாரதனுசு māradaṉusu, பெ.(n.) காமன்வில்; bow of {}. [மார் + தனுசு.]
மாரப்பற்று	மாரப்பற்று mārappaṟṟu, பெ.(n.) கருப்பூர வகை (சிலப்.14, 109, உரை);; a kind of camphor.
மாரபேரி	மாரபேரி mārapēri, பெ.(n.) காமன் முரசு; drum of {}. [மாரன் + பேரி.]
மாரம்	மாரம் māram, பெ.(n.) 1. கோடக சாலை எனும் செடி (மலை.);; a very small plant. 2. மரணம்; death.
மாரவேள்	மாரவேள் māravēḷ, பெ.(n.) மாரன், 1 பார்க்க;see {}. "தேவன்மேன் மாரவே ளிங்குநின் றெய்யவும்" (கம்பரா.தாடகை.1);. [மார் + வேள்.]
மாரளிடுக்கி	மாரளிடுக்கி māraḷiḍukki, பெ.(n.) 1. மோகம்; lust. 2. போகம்; sexual union (சா.அக.);.
மாரன்	மாரன் māraṉ, பெ.(n.) 1. காமன் (பிங்.);;{}. "மாரனார் வரிவெஞ் சிலைக்கு" (திவ்.பெருமாள்.3, 3);. 2. புத்தரை மயக்க முயன்று அவரால் தோல்வியுண்ட ஒரு தேவன்; a god who tempted the Buddha but was vaniquished by him. "மாரனை வென்று வீரணாகி" (மணிமே.30, 11);.
மாரன்புட்பம்	மாரன்புட்பம் māraṉpuṭpam, பெ. (n.) காமனுடைய பூ; flower of {}. [மாரன் + புட்பம். வ. புட்பம் → த. மலர்.]

மாரனாலயம்	மாரனாலயம் māraṉālayam, பெ.(n.) pudendum muliebre. [மாரன் + ஆலயம்.]
மாராசன்	மாராசன் mārācaṉ, பெ.(n.) அரசன் (இ.வ.);; king.
மாராசி	மாராசி mārāci, பெ.(n.) அரசி (colas.11, 238);; queen.
மாராசு	மாராசு mārācu, பெ.(n.) அலரி; a flower - oleander.
மாராட்டகம்	மாராட்டகம் mārāṭṭagam, பெ.(n.) மராட்டிய மாநிலத்துக் குதிரை (திருவாலவா. 27, 73);; Maharatta horse.
மாராட்டம்	மாராட்டம்1 mārāṭṭam, பெ.(n.) 1. மாரட்டம் (திருவிளை.நரிபதி.106); பார்க்க;see {}. 2. ஊர்; town. [மாரட்டம் → மாராட்டம்.] மாராட்டம்2 mārāṭṭam, பெ.(n.) 1. துன்பம்; trouble. 2. ஆள் மாறாட்டம்; false impersonation.
மாராட்டு	மாராட்டு mārāṭṭu, பெ.(n.) மாரட்டம்2, 2 பார்க்க;see {}, 2, "மாராட்டரசை யிறக்கி" (விக்கிரம.உலா.);. [மாரட்டம் → மாராட்டு.]
மாராணி	மாராணி mārāṇi, பெ.(n.) மார்பாணி, 1 (M.L.); பார்க்க;see {}. [மார்பாணி → மாராணி.]
மாராதம்	மாராதம் mārātam, பெ.(n.) மன்மதன் தேர்; chariot of {}.
மாராப்பு	மாராப்பு mārāppu, பெ.(n.) 1. பெண்கள் தம் மார்பின் மேலிடுஞ் சீலைப்பகுதி; the portion of a saree, covering the bosom of women. 2. முதுகுடன் இணைத்து மூட்டைக் கட்டுங் கச்சை (சீதக்.36);; band for holding a pack on the back, fastened over the chest. [மார் + யாப்பு → மாராப்பு.] [p]

மாராப்புக்கடா	மாராப்புக்கடா mārāppukkaṭā, பெ.(n.) உடல் முழுதும் கருநிறமும் வலது மார்பு அல்லது இடது மார்பில் மட்டும் சிறிது வெண்ணிறமும் கொண்ட ஆட்டுக்கடா (நாஞ்.);; black sheep or goat with white spots in its right or left breast. [மாராப்பு + கடா.]
மாராப்புக்கொட்டகை	மாராப்புக்கொட்டகை mārāppuggoṭṭagai, பெ.(n.) பந்தலின் பக்கச் சுவர் போல் முன்னும் பின்னும் மாற்றியமைக்கப் பயன்படும் தட்டி (செங்கை.வழ.);; a screen used as side wall of pandal, and make turn front and back. [மாராப்பு + கொட்டகை.]
மாராப்புச்சீலை	மாராப்புச்சீலை mārāppuccīlai, பெ.(n.) 1. மாராப்பு, 1 (வின்.); பார்க்க;see {}. 2. மாராப்பு, 2 (யாப்.); பார்க்க;see {}. [மாராப்பு + சீலை.]
மாராப்புப்பட்டை	மாராப்புப்பட்டை mārāppuppaṭṭai, பெ.(n.) 1. மாராப்பு, 2 பார்க்க;see {}. 2. கத்தியின் கச்சை; sword belt. [மாராப்பு + பட்டை.]
மாராப்புமல்	மாராப்புமல் mārāppumal, பெ.(n.) கை மரங்களை இணைக்கும் குறுக்கு மரம் (நெல்லை.வழக்.);; a wooden gross frame joint the frame.
மாராயக்குறி	மாராயக்குறி mārāyakkuṟi, பெ.(n.) மாராயச்சீட்டு (நாஞ்.); பார்க்க;see {}. [மாராயச்சீட்டு → மாராயக்குறி.]
மாராயச்சீட்டு	மாராயச்சீட்டு mārāyaccīṭṭu, பெ.(n.) மாராயப்பணம் பெற்றுக் கொண்டதற்குரிய பற்றுச் சீட்டு (நாஞ்.);; receipt acknowledging payment of {}. [மாராயம் + சீட்டு.]
மாராயஞ்சொல்(லு)-தல்	மாராயஞ்சொல்(லு)-தல் mārāyañjolludal, 8 செ.குன்றாவி.(v.t.) நற்செய்தி கூறுதல் (வின்.);; to given good news. [மாராயம் + சொல்-,]

மாராயஞ்சொல்லுபவன்	மாராயஞ்சொல்லுபவன் mārāyañjollubavaṉ, பெ.(n.) வண்ணான் (இ.வ.);; washerman, as the bearer of good news. [மாராயம் + சொல்லுபவன்.] மாராயம் = நற்செய்தி. சிற்றூர்களில் பெண்கள் பூப்பெய்தல் முதலிய நன்னிகழ்வுகளை வண்ணான் சென்று சொல்வதால் வந்த பெயராகலாம்.
மாராயப்பணம்	மாராயப்பணம் mārāyappaṇam, பெ.(n.) நிலத்துக்குரியவன் பாட்டக் காரனிடமிருந்து பாட்டவுறுதியின் பொருட்டு முற்பட வாங்கும் பணம் (நாஞ்.);; advance money received by the owner of a fixed from the lessee thereof as security for the due payment of rent. [மாராயம் + பணம்.]
மாராயப்பாட்டம்	மாராயப்பாட்டம் mārāyappāṭṭam, பெ.(n.) மாராயப் பணம் வாங்கும் பாட்ட வகை (நாஞ்.);; a lease in which a sum is received in advance from the lessee as security for the due payment of rent, dist. fr. {}. [மாராயம் + பாட்டம்.]
மாராயம்	மாராயம் mārāyam, பெ.(n.) 1. வேந்தனாற் பெறுஞ் சிறப்பு; honour bestowed by a king. "மாராயம் பெற்ற நெடு மொழியானும்" (தொல்.பொருள்.63);. 2. மகிழ்ச்சி; happiness, gladness. "சிவன் மாராய மிங்கண் மிக்குறுக" (திருவாணைக். நானவழி.36);. 3. நற்செய்தி (இ.வ.);; good news, auspicious tidings. 4. பாராட்டுச் சொல் (வின்.);; compliment, congratulations. 5. பெண்ணின் பூப்புச் செய்தியைச் சுற்றத்தார்க்கு அறிவிக்கை (இ.வ.);; announcement of a girl's puberscence to her relatives. [மா + அரையன் → மாராயன் → மாராயம்.]
மாராயவஞ்சி	மாராயவஞ்சி mārāyavañji, பெ.(n.) அரசனாற் சிறப்பெய்திய வெற்றி வீரரின் பெற்றிமையைக் கூறும் புறத்துறை (பு.வெ.3, 11);; [மாராயம் + வஞ்சி.]
மாராயன்	மாராயன் mārāyaṉ, பெ.(n.) 1. அரசன்; king. 2. அரசனாற் பெறும் பட்டப் பெயர்; honorary title bestowed by a king. "பஞ்சவ மாராயன்..... கொங்காள்வான்" (Insc.);. 3. திருவிதாங்கூரில் உவச்சரை யொத்த ஒரு சாதி (நாஞ்.);; a caste in Travancore, corresponding to uvaccarai. [மா + அரையன்.]

மாராழம்	மாராழம் mārāḻm, பெ.(n.) மார்பளவுள்ள ஆழம்; depth up to one's breast, as of water. [மார் + ஆழம்.]
மாரி	மாரி1 māri, பெ.(n.) 1. நீர் (பிங்.);; water. 2. மழை (பிங்.);; rain, shower. "மாரி பொய்ப்பினும் வாரி குன்றினும்" (புறநா.35);. 3. மேகம்; cloud. "மாரி மாட் டென்னாற்றுங் கொல்லோ வுலகு" (குறள், 211);. 4. மாரிக் காலம் பார்க்க;see {}. "மாரி மலைமுழைஞ்சின் மன்னிக் கிடந்துறங்கும்" (திவ்.திருப்பா.23);. 5. பூராடம் (பிங்.);; the 20th nakstra. 6. கள் (பிங்.);; toddy, liquor. 7. புள்வகை (பிங்.);; a bird. [முல் (பொருந்தற்கருத்து வேர்); → மல் → மால் → மார் → மாரி (வே.க.4-43);.] மாரி2 māri, பெ.(n.) 1. மரணம் (பிங்.);; death. 2. சின்னம்மை; small-pox. 3. சின்னம்மைக்குரிய தேவதை; the goddess of small pox.
மாரிக்கார்	மாரிக்கார் mārikkār, பெ.(n.) கார் நெல் வகை (R.T.);; a kind of paddy that grows and matures in the rainy season. [மாரி + கார்.]
மாரிக்காலம்	மாரிக்காலம் mārikkālam, பெ.(n.) மழைக்காலம்; the monsoon, rainy season. [மாரி + காலம்.]
மாரிமா	மாரிமா mārimā, பெ.(n.) 1. காட்டுமா; Indian hog plum. 2. நீண்ட மரவகை; South sea Islands hog plum.
மாரிமுத்து	மாரிமுத்து mārimuttu, பெ.(n.) மாரி2 பார்க்க;see {}. [மாரி + முத்து.]

மாரியம்மன்	மாரியம்மன்1 māriyammaṉ, பெ.(n.) வெப்பு நோயிலிலிருந்து மக்களைக் காப்பதாக நம்பப்படும் தமிழ்நாட்டுத் தெய்வம்; a rural female diety who is behind to save the people from the disceases of heat. "எங்கள் முத்து மாரியம்மா, எங்கள் முத்துமாரி" (பாரதியார்);. [மாரி + அம்மன்.] மாரியம்மன்2 māriyammaṉ, பெ.(n.) மாரி2, 3 பார்க்க;see {}. [மாரி → மாரியம்மன்.]
மாரியம்மன்கொண்டாடி	மாரியம்மன்கொண்டாடி māriyammaṉkoṇṭāṭi, பெ.(n.) மாரியம்மனின் அருள் பெற்று ஆடுபவன் (வின்.);; one possessed by the spirit of {}. மறுவ. மாரியம்மன் மருளாடி. [மாரியம்மன் + கொண்டாடி.]
மாரியம்மை	மாரியம்மை māriyammai, பெ.(n.) மாரியம்மன் (வின்.); பார்க்க;see {}. [மாரியம்மன் → மாரியம்மை.]
மாரியாத்தாள்	மாரியாத்தாள் māriyāttāḷ, பெ.(n.) மாரியம்மன் (இ.வ.); பார்க்க;see {}. [மாரியம்மன் → மாரியாத்தாள். அம்மன் → அம்மா → ஆத்தா (கொ.வ.);.]
மாரியாயி	மாரியாயி māriyāyi, பெ.(n.) மாரியம்மன் (இ.வ.); பார்க்க;see {}. [மாரியம்மன் → மாரியாயி. அம்மன் → அம்மா → ஆயி (இ.வ.);.]
மாரியுள்ளான்	மாரியுள்ளான் māriyuḷḷāṉ, பெ.(n.) உள்ளான் வகை; common snipe, Gallingo scopacinus, as a bird of cold water (m.m.);. [மாரி + உள்ளான்.] [p]
மாரிவலை	மாரிவலை mārivalai, பெ.(n.) மீன் பிடிக்க உதவும் வலையின் பெயர்; a kind of fishing net. [மாரி + வலை.]

மாரிவெண்கோ	மாரிவெண்கோ mārivenā, பெ.(n.) ஔவையாரால் பாடப்பெற்ற சேரவரசன்; a Chera king, praised by Avvaiyar. "மாரிவெண்கோவும், பாண்டியன் கானப்பேர் கடந்த உக்கிரப் பெருவழுதியும், சோழன் இராசசூயம் வேட்ட பெருநற்கிள்ளியும் ஒருங்கிருந்தாரைப் பாடியது" (புறநா.367, அடிக்குறிப்பு.);.
மாரிழவு	மாரிழவு mārilvu, பெ.(n.) இழவில் மாரடித்துக் கொள்ளுகை (வின்.);; bewailing the dead by beating one's breast. [மார் + இழவு.]
மாருசி	மாருசி mārusi, பெ.(n.) மிளகு (இராசவைத். அரும்.பக்.92); பார்க்க;see {}.
மாரெரிச்சல்	மாரெரிச்சல் märericcal, பெ.(n.) செரியாமையாலுண்டாகும் மார்பெரிச்சல் நோய் (M.L.);; heart burn, chest burn due to indigesting food. [மார் + எரிச்சல்]
மாரோடம்	மாரோடம் mārōṭam, பெ.(n.) செங்கருங்காலி; red catechu. "ஆய்பூந் தில்லையு மணிமாரோடமும்" (பெருங். உஞ்சைக்.50, 31);.
மால்	மால்1 mālludal, 16 செ.கு.வி.(v.i.) மயங்குதல்; to be confused, perturled. "மான்று வேட்டெழுந்த செஞ்செவி யெருவை" (அகநா.3);. [மல் → மல்லல் = மிகுதி, வளம், செல்வம், வலிமை, பொலிவு, அழகு. மல் → மலை. மலைதல் = ஒத்தல், எதிர்த்தல், பகைத்து மாறுபடுதல், போராடுதல். மல் → மலை → மலைத்தல் = மாறுபடுதல், பொருதல், வருந்துதல். மல் → மால்(லு);, மலைதல் = மயங்குதல். மலைத்தல் = மயங்குதல். மல் → மால் (வே.க.4:37] பல பொருள்கள் ஒன்று சேர்வதால் குழம்பலும் குழப்பமும் கலக்கமும் மயக்கமும் உண்டாகும். நீரும் மண்ணும் சேரின் கலங்கல் அல்லது கலுழி யெனப்படுவதும், நீரும் பிற பொருளும் சேர்ந்து திண்ணமாயின் குழம்பு அல்லது குழம்பல் எனப்படுவதும், பகலும் இரவும் மயங்கும் (கலக்கும்); வேளை மசங்கல் (மயங்கல்); எனப்படுவதும் காண்க. ஒ.நோ: கல → கலகு → கலங்கு → கலக்கு → கலக்கம். ஒரு கவர்த்த வழியைக் காணின் எது வழியென்று தெரியாது கலங்கவும், அறியாதார் பலர் கூடியிருக்கக் காணின் அவருட் காண வேண்டியவர் யாரென்று தெரியாது மயங்கவும் நேரும். இதனால் பொருட் கலக்கம் மனக் கலக்கத்திற்கும் ஏதுவாம். அமைதியான மனத்தில் கவலை அல்லது அச்சம் கலப்பின் மனக்கலக்கம் உண்டாகும். மனத்தெளிவு முற்றும் நீங்குவதே மயக்கம். அது தீய பொருள் உடம்பிற் கலப்பதாலும் உண்டாகும் (வே.க.4:37);. மால்2 mālludal, 16 செ.கு.வி.(v.i.) மாட்சிப்படுதல்; to be magnified, glorified. "மான்ற பூண் முலையினாள்" (காஞ்சிப்பு. திருக்கண்.174);. [மல் → மால்.]
மால்கங்கணி	மால்கங்கணி mālkaṅgaṇi, பெ.(n.) வாலுளுவை (இ.வ.);; black-oil.

மால்கங்கணிவிதை	மால்கங்கணிவிதை mālkaṅgaṇividai, பெ.(n.) வாலுளுவைரிசி; seed of intellect plant.
மால்கண்டகன்	மால்கண்டகன் mālgaṇṭagaṉ, பெ.(n.) புட்பராகம்; one of the nine germs.
மால்கந்தி	மால்கந்தி mālkandi, பெ.(n.) அரிதாரம்; yellow orpiment (சா.அக.);.
மால்கயிறு	மால்கயிறு mālkayiṟu, பெ.(n.) வலையை வாங்குதற்குரிய வலைக்கயிறு (செங்கை. மீனவ.);; twaist of the fishing net. [மால் + கயிறு.]
மால்கரந்தை	மால்கரந்தை mālkarandai, பெ.(n.) திருமால்கரந்தை எனுஞ் செடி (மூ.அ.);; a plant that grows only in hot and dry places. [மால் + கரந்தை. மால் = திருமால்]
மால்காரை	மால்காரை mālkārai, பெ.(n.) கருந்துளசி; black variety of holy basil. மால்குறி - த்தல் —, 4 செ.கு.வி. (v.i.); மனை கட்டுவதற்கு முன்பாக எல்லையை வரையறை செய்து அடையாளமாக குச்சி நடுதல் (முது.வழ.);; to plant a small stick as pole, to determine the boundry of the housing plot, before construction. [மால் = எல்லை. மால் + குறி-,]
மால்சந்தனம்	மால்சந்தனம் mālcandaṉam, பெ.(n.) செஞ்சந்தனம்; red sandal wood.
மால்சமயத்தோர்	மால்சமயத்தோர் mālcamayattōr, பெ.(n.) திருமாலையே முதற்கடவுளாக வணங்கும் கொள்கையோர் (பிங்.);;{} as devotees of {}. [மால் + சமயத்தோல். மால் = திருமால்.]
மால்தங்கை	மால்தங்கை māltaṅgai, பெ.(n.) 1. உமை;{}. 2. நஞ்சு வகை (யாழ்.அக.);; a kind of mineral poison. [மால் + தங்கை.]

மால்தாயம்	மால்தாயம் māltāyam, பெ.(n.) கருநெய்தல் எனும் கொடி; a kind of creeper (சா.அக.);.
மால்தீபலம்	மால்தீபலம் māltīpalam, பெ.(n.) சாதிக்காய்; net meg (சாஅக.);.
மால்துயில்	மால்துயில் māltuyil, பெ.(n.) ஆலமரம்; banyan tree (சா.அக.);.
மால்தேவி	மால்தேவி māltēvi, பெ.(n.) அரிதாரம்; yellow orpiment (சா.அக.);.
மால்தேவிமச்சினி	மால்தேவிமச்சினி māltēvimacciṉi, பெ.(n.) அப்பிரகம்; mica (சா.அக.);.
மால்தொடை	மால்தொடை māltoḍai, பெ.(n.) துளசி (மலை.);; sacred basil. [மால் + தொடை. மால் = திருமால். தொடை = தொடுக்கப்பட்டது, மாலை. ஒ.நோ. உடுக்கப்படுவது உடை.]
மால்நிறம்	மால்நிறம் mālniṟam, பெ.(n.) பச்சை; green (சா.அக.);. [மால் + நிறம். மால் = திருமால்]
மால்பரிதி	மால்பரிதி mālparidi, பெ.(n.) உடம்பின் கொழுப்பு; fat of the human body (சா.அக.);.
மால்பாகலட்சுமி	மால்பாகலட்சுமி mālpākalaṭcumi, பெ.(n.) அரிதாரம்; yellow orpiment (சா.அக.);.
மால்பு	மால்பு mālpu, பெ.(n.) கண்ணேணி, மூங்கில் ஏணி; bamboo ladder. "நிலை பெய்திட்டமால்பு நெறியாக" (மலைபடு.316);.
மால்போடு - தல்	மால்போடு - தல் mālpōṭudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) எல்லை வரைதல் (இ.வ.);; to draw a plan, to demarcate. [மால் + போடு-, மால் = எல்லை]

மால்முடி - தல்	மால்முடி - தல் mālmuḍidal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) வலைபின்னுதல் (இ.வ.); to make a net. [மால் + முடி-, மால் = வலை. முடி = முடிச்சு போடுதல், பின்னுதல், கட்டுதல், தென்னை யோலைப் பின்னுதலை தென்னை முடிதல் என்றும், பையின் தலைப்பைக் கட்டிக் கொடுத்தலை முடிந்து கொடு என்றும் வழங்கும் வழக்குண்மையை யறிக.]
மால்முப்பு	மால்முப்பு mālmuppu, பெ.(n.) தலைப் பிண்டம்; foetus of first confinement (சா.அக.);.
மால்முருகு	மால்முருகு mālmurugu, பெ.(n.) துளசி (மலை.);; sacred basil. [மால் + முருகு. மால் = திருமால்.]
மால்மேனி	மால்மேனி mālmēṉi, பெ.(n.) துருசு; copper sulphate (சா.அக.);.
மால்மைத்துனன்	மால்மைத்துனன் mālmaittuṉaṉ, பெ.(n.) 1. சிவன்;{}. 2. துருசு; blue vitriol. [மால் + மைத்துனன். மால் = திருமால்]
மால்மைந்தன்	மால்மைந்தன் mālmaindaṉ, பெ.(n.) காமன் (நாமதீப.57);;{}, a son of {}. [மால் + மைந்தன். மால் = திருமால்]
மால்விளக்கு	மால்விளக்கு mālviḷakku, பெ.(n.) தோணியின் பின்னால் கட்டும் விளக்கு (நெல்லை.);; a lamp fixed in backside of the boat. [மால் + விளக்கு. மால் = வலை, மீன்பிடி வலை.]
மால்விளையாட்டு	மால்விளையாட்டு mālviḷaiyāṭṭu, பெ.(n.) இன்ப நுகர்ச்சி; sexual intercourse. "இழந்து போகாத வாழ்வை ஈயும் முத்தையனார் கைவேல் வழங்கு நல்லூண் உண்ணும் போதும், மால்விளையாட்டின் போதும்" (பாம்பன்சுவாமிகள் – சண்முகக் கவசம்);.
மால்வார்	மால்வார் mālvār, பெ.(n.) பழச்சாறு; a kind of fruits juice.
மால்வீடு	மால்வீடு mālvīṭu, பெ.(n.) சாளக்கிராமம் (யாழ்.அக.);; black fossil ammonite.

மால்வெட்டு - தல்	மால்வெட்டு - தல் mālveṭṭudal, 5 செ. குன்றாவி.(v.t.) 1. மாதிரி செய்தல் (வின்.);; to cut out a form or pattern make a plan or diagram. 2. பாத்தியமைத்தல் (யாழ்.அக.);; to form plots bounded by ridges. [மால் + வெட்டு-.]
மாலக்கண்ணி	மாலக்கண்ணி mālakkaṇṇi, பெ.(n.) நீள, அகல வேறுபாடுடைய ஒரு வகை மீன்பிடி வலை; fishing net with a different length and breath. [மால + கண்ணி.]
மாலகம்	மாலகம்1 mālagam, பெ.(n.) செம்பருத்தி வகை; lotus bendy. [p] மாலகம்2 mālagam, பெ.(n.) வேம்பு (மூ.அ.);; neem.
மாலதீவு	மாலதீவு mālatīvu, பெ.(n.) மலையாளக் கடற்கரையை அடுத்துள்ள மாலை போன்றமைந்துள்ள தீவுகள் (வின்.);; Maldive islands. [மாலை + தீவு.]
மாலதீவுத்தேங்காய்	மாலதீவுத்தேங்காய் mālatīvuttēṅgāy, பெ.(n.) கடற்றெங்கு (வின்.);; double coconut. [மாலைத்தீவு + தேங்காய்]
மாலந்து	மாலந்து mālandu, பெ.(n.) கீழ்க்காய் நெல்லி; a plant - phyllanthus niruri.
மாலபதி	மாலபதி mālabadi, பெ.(n.) உடம்பின் கொழுப்பு; fat of the human body.
மாலம்	மாலம் mālam, பெ.(n.) 1. பேய்; devil. 2. குங்குமம் (மூ.அ.);; saffron. [மால் = மாலம். மால் = கருமை, செம்மை]
மாலமத்திரி	மாலமத்திரி mālamattiri, பெ.(n.) வட்டத்திருப்பி; a twiner - cissampelos paneira.

மாலமாயம்	மாலமாயம் mālamāyam, பெ.(n.) பேயின் தந்திரம் (வின்.);; deceit or trick of a devil. [மாலம் + மாயம்.]
மாலயம்	மாலயம்1 mālayam, பெ.(n.) சந்தனம் (மலை.);; sandal wood. மாலயம்2 mālayam, பெ.(n.) மாளயம் பார்க்க;see {}.
மாலயற்கரியான்	மாலயற்கரியான் mālayaṟkariyāṉ, பெ.(n.) சிவபெருமான்;{}. [மால் + அயன் + அரியான். மால் = திருமால். அயன் = பிரமண். அரியான் = இருவராலும் அடிமுடி காண இயலாப் பரம்பொருள்]
மாலர்	மாலர்1 mālar, பெ.(n.) 1. பிராமணப் பெண்ணுக்குஞ் சூத்திரனுக்கும் பிறந்தோர் (வின்.);; children born of a brahmin mother and a sudra father. 2. வேடர் (அக.நி.);; hunters, savages. 3. புலைஞர் (அக.நி.);; out castes. தெ. மால. மாலர்2 mālar, பெ.(n.) மெய்யுறை (அக.நி.);; armour.
மாலரும்பு	மாலரும்பு mālarumbu, பெ.(n.) மயக்கம் தரும் பொருள் வகை (தைலவ.தைல.);; an intoxicating drug.
மாலலங்கல்	மாலலங்கல் mālalaṅgal, பெ.(n.) துளசி; holy basil.
மாலவம்	மாலவம் mālavam, பெ.(n.) ஒரு நாடு; a country.
மாலவன்	மாலவன் mālavaṉ, பெ.(n.) அறிவன் கோள் (திவா.);; the planet mercury.

மாலவன்குன்றம்	மாலவன்குன்றம் mālavaṉkuṉṟam, பெ.(n.) திருப்பதிக் குன்றம்; a hill shrine Tiruppati. [மாலவன் + குன்றம். மாலவன் = திருமால்.] தமிழ்நாட்டின் வட எல்லையாகத் திகழ்ந்தது திருவேங்கட மலையாகும். இம்மலை மாலவன்குன்றம்.
மாலவித்தை	மாலவித்தை mālavittai, பெ.(n.) வஞ்சகம்; deceit, cunning. "மாலவித்தைப் பெண்கள் மன்னக் கேசாள்" (விறலிவிடு. 506);. [மால் + வித்தை. மால் = மயக்கம், கருமை, ஏமாற்று, வஞ்சகம்]
மாலன்	மாலன்1 mālaṉ, பெ.(n.) திருமால்;{}. [மால் → மாலன். மால் = கருமை, கருநிற திருமால்] மாலன்2 mālaṉ, பெ.(n.) வேடன்; hunter. [மால் = வஞ்சகம், ஏமாற்று. மால் → மாலன் ஏமாற்றிக் கொல்பவன், வேடன்.]
மாலா	மாலா mālā, பெ.(n.) நடுமுள் மட்டுமேயுள்ள வெண்ணிறக் கடல் மீன் (நெல்லை.மீனவ.);; a kind of sea fish which is white in colour with middle spine. [p]
மாலாகாரன்	மாலாகாரன் mālākāraṉ, பெ.(n.) மாலைக்காரன் பார்க்க;see {}. [மாலைக்காரன் → மாலாக்காரன் (கொ.வ.);]
மாலாதுரிசினம்	மாலாதுரிசினம் mālāturisiṉam, பெ.(n.) பூனை; cat (சா.அக.);.
மாலாபலம்	மாலாபலம் mālāpalam, பெ.(n.) உருத்திராக்க மணி (சங்.அக.);; rudraksa bead. [மாலா + பலம்.]
மாலானி	மாலானி mālāṉi, பெ.(n.) சிறு சண்பகம்; small flowers which are fragrant michelia nilagirica.

மாலி	மாலி1 māli, பெ.(n.) மாலையணிந்தோன்; one who wears a garland. [மாலை → மாலி] மாலி2 māli, பெ.(n.) 1. கள் (சூடா.);; toddy. 2. ஓர் அரக்கன் (அரு.நி.);; a wicked gigantic person. மாலி3 māli, பெ.(n.) பகலவன்; sun. மாலி4 māli, பெ.(n.) தோட்டக்காரன்; gardener.
மாலிகாரேகை	மாலிகாரேகை mālikārēkai, பெ.(n.) மாலிகாவரிகை பார்க்க;see {}. [மாலிகை → மாலிகா + ரேகை] த. ரேகை → வ. வரிசை.
மாலிகாவரிகை	மாலிகாவரிகை māligāvarigai, பெ.(n.) நல்வாழ்வைக் குறிக்கும் கைவரிகை (திருவாரூர்க்குற. mss.);; a kind of distinctive mark on the palm, believed to indicate prosperity. [மாலிகை → மாலிகா + வரிகை]
மாலிகை	மாலிகை1 māligai, பெ.(n.) 1. சிறு மாலை (சூடா.); (இரகு.திக்குவி.9);; garland, string of flowers. 2. வரிசை (வின்.);; row, series. [முல் (பொருந்தற்கருத்து வேர்); → மல் → மால் → மாலை = தொடுக்கப்பட்டது, வரிசையாகப் பொருந்தியது. மாலை → மாலிகை. 'கை' சிறுமைப் பொருட் பின்னொட்டு. ஒ.நோ. குடி = குடிகை (சிறுகோயில்); (வே.க.4:38.);] மாலிகை2 māligai, பெ.(n.) சீமைச் சணல்; flax.
மாலிகைத்துவரை	மாலிகைத்துவரை māligaittuvarai, பெ.(n.) சின்ன துவரை; small sized red - gram. [மாலிகை + துவரை]
மாலிமி	மாலிமி mālimi, பெ.(n.) இளமையிற் செய்யும் நட்பு (சது.);; youthful friendship.

மாலிமை	மாலிமை mālimai, பெ.(n.) பெருமிதம்; dignity, eminence, honour. "ஒருவன்கீழ் மாலிமையாய்ப் பெண்டிருந்து வாழ்ந்ததல்லால்" (தெய்வச். விறலி விடு.289);.
மாலியம்	மாலியம்1 māliyam, பெ.(n.) பூ (சங்.அக.);; flower. "பிந்தைக் காட்டு மாலியற்கள்" (காஞ்சிப்பு. நகரப்.35);. மாலியம்2 māliyam, பெ.(n.) திருமாலை வழிபடுபவர்; vaishnavitties.
மாலியாங்கம்	மாலியாங்கம் māliyāṅgam, பெ.(n.) பல வகை மாலைகளைத் தொடுக்க உதவுந் தெய்வ மரம் (தக்கயாகப்.757, கீழ்க்குறிப்பு);; a celestial tree which gives various kinds of garlands.
மாலிருஞ்சோலை	மாலிருஞ்சோலை māliruñjōlai, பெ.(n.) மதுரை மாவட்டத்திலுள்ள அழகர்மலை (திவ்.பெரியாழ்..2, 7, 11);; the {} hills near Madurai. [மால் = திருமால். மால் + இருஞ்சோலை.]
மாலின்தாரம்	மாலின்தாரம் mālintāram, பெ.(n.) அரிதாரம்; yellow orpiment.
மாலின்நேத்திரம்	மாலின்நேத்திரம் mālinnēttiram, பெ.(n.) கல்தாமரை; dry lotus found in the crevices of rocks and mountains (சா.அக.);.
மாலினி	மாலினி1 mālini, பெ.(n.) பூமாலைக்காரி; flower wearing women. மாலினி2 mālini, பெ.(n.) 1. கொற்றவை; Durgai. 2. மலைமகள் (நாமதீப.20);; Malaimagal. மாலினி mālini, பெ. (n.) 1. காளி (பிங்.);;{}. 2. மலைமகள் (நாமதீப. 20.);;{}. [Skt. {} → த. மாலினி.]
மாலினியாமாதா	மாலினியாமாதா māliniyāmātā, பெ.(n.) கிழ்க்காய் நெல்லி; phyllanthus niruri (சா.அக.);.
மாலினுக்கிளையநங்கை	மாலினுக்கிளையநங்கை mālinukkiḷaiyanaṅgai, பெ.(n.) மாலினி, 1 (சூடா.); பார்க்க;see {}.
மாலினுக்கிளையாள்	மாலினுக்கிளையாள் mālinukkiḷaiyāḷ, பெ.(n.) மாலினி, 1 (பிங்.); பார்க்க;see {}. [மாலினுக்கு + இளையாள்]

மாலினுடல்மேனி	மாலினுடல்மேனி māliṉuḍalmēṉi, பெ.(n.) நாகப்பச்சை; a kind of gem.
மாலுக்கிளையாள்	மாலுக்கிளையாள் mālukkiḷaiyāḷ, பெ.(n.) 1. கொற்றவை; Durgai. 2. மால் தங்கை; sister of {}.
மாலுங்கம்	மாலுங்கம் māluṅgam, பெ.(n.) புளி மாதுளை; sour pomegranate fruit.
மாலுடைக்கண்டன்	மாலுடைக்கண்டன் māluḍaikkaṇḍaṉ, பெ.(n.) நவமணிகளிளொன்றான புட்பராகம் (யாழ்.அக.);; topaz.
மாலுதல்	மாலுதல் māludal, பெ.(n.) மயங்குதல்; getting giddy, being charmed. [முல் → மால் → மாலுதல் (வே.க.4:37);]
மாலுந்திவந்தோன்	மாலுந்திவந்தோன் mālundivandōṉ, பெ.(n.) திருமாலின் உந்தியில் தோன்றிய பிரமன் (பிங்.);;{}, as born of the naval of {}. [மால் + உந்தி + வந்தோன்.]
மாலுமாருதம்	மாலுமாருதம் mālumārudam, பெ.(n.) நாரை; crane. [p]
மாலுறல்	மாலுறல்1 māluṟal, பெ.(n.) மாறுபாடாய் நினைக்கை; negative thinking. [மால் + உறல்.] மாலுறல்2 māluṟal, பெ.(n.) மயங்கல்; getting giddy.
மாலுகம்	மாலுகம் mālugam, பெ.(n.) 1. பேரேலம்; greater cardamom. 2. வால் மிளகு; tail pepper (சா.அக.);.
மாலூர்	மாலூர் mālūr, பெ.(n.) துவரை; redgram (சா.அக.);.

மாலூர்தி	மாலூர்தி mālūrti, பெ.(n.) திருமாலின் ஊர்தியாகிய கருடன் (யாழ்.அக.);; kite, as the vehicle of {}. [மால் = திருமால். மால் + ஊர்தி]
மாலை	மாலை1 mālai, பெ.(n.) 1. பகலும் இரவுங் கலக்கும் அந்திப் பொழுது (பிங்.);; evening. "மாலை யுழக்குந் துயர்" (குறள்,1135);. "காரும் மாலையும் முல்லை" (தொல். பொருள். 61);. 2. இரா (பிங்.);; night, midnight. "மாலையும்படா விழித்திரளது" (தக்கயாகப். 155);. 3. இருள்; darkness. "மாலை மென்கேசம்" (திருப்பு.32);. 4. காலம்; time, opportunity. "வஞ்சமென் றுணர்ந்த மாலைவாய்" (கம்பரா. திருவவ.51);. 5. குற்றம் (தொல்.சொல்.396, - உரை);; fault. 6. பச்சைக்கற் குற்றவகை (சிலப்.14, 184, உரை);; a flaw in emerald. 7. இயல்பு; nature, natural, quality. "கைசெய்தூண் மாலையவர்" (குறள், 1035);. 8. பண்பு (பிங்.);; disposition. 9. தொடுக்கப்பட்டது, வரிசையாகப் பொருந்தியது; anything strung together. 10. தொடுத்த பூந்தொடை
மாலைக்கண்	மாலைக்கண் mālaikkaṇ, பெ.(n.) 1. இரவிற் கண் தெரியாமை; night blindness. 2. பார்வைக் குறைவு; defective sight. "மாலை வண்டின மாலைக்கண் கொண்டவே" (சீவக.2397);. [மாலை + கண். மாலை = அந்திநேரம்.]
மாலைக்கண்ணன்	மாலைக்கண்ணன் mālaikkaṇṇaṉ, பெ. (n.) 1. இரவுக்குருடன்; person suffering from night- blindness. 2. பார்வைக்குறைவுள்ளவன்; purblind man. [மாலை + கண்ணன். மாலை = அந்தி நேரம்]
மாலைக்கயிறு	மாலைக்கயிறு mālaikkayiṟu, பெ.(n.) பந்தல் அமைக்கப் பயன்படும் கயிற்று முடிச்சு வகை (சென்னை.வழ.);; a kind of knot in rope.
மாலைக்கல்	மாலைக்கல் mālaikkal, பெ.(n.) படிகக்கல்; crystal. [மாலை + கல்.]

மாலைக்கல்லூரி	மாலைக்கல்லூரி mālaikkallūri, பெ.(n.) 1. அலுவற்பணி செய்வோரும் பகலில் சென்று பயில இயலாதோரும் பயிலும் வகையில் பாடவேளை அமைக்கப்பட்ட கல்லூரி; evening college. 2. கல்லூரி இட நெருக்கடியைக் கரணியங் காட்டியும், பிறவற்றைக் காட்டியும் பிற்பகல் வேளையில் பாடம் நடத்தப் பெறுங் கல்லூரி (இக்.வழ.);; evening session in colleges. [மாலை + கல்லூரி.]
மாலைக்காசம்	மாலைக்காசம் mālaikkācam, பெ.(n.) கண் நோயால் மாலை நேரத்தில் தீவ ஒளி வேறாய்க் காட்டும் ஒருவகைக் கண்நோய்; an eye disease affecting the sight. [மாலை + காசம்]
மாலைக்காதம்	மாலைக்காதம் mālaikkātam, பெ.(n.) மாலைநேரம்; evening time. [மாலை + காதம்]
மாலைக்காமாலை	மாலைக்காமாலை mālaikkāmālai, பெ.(n.) மாலைக்கண், 1 (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}. [மாலை + காமாலை]
மாலைக்காரர்	மாலைக்காரர் mālaikkārar, பெ.(n.) மாலை தொடுப்போர்; garland makers. "மாலைக்காரருங் காலக் கணிதரும்" (மணிமே.28, 40);. [மாலை + காரர். 'காரர்' உடைமை குறித்த ஈறு.]
மாலைக்காலம்	மாலைக்காலம் mālaikkālam, பெ.(n.) மாலை நேரம்; evening time. [மாலை + காலம்.]
மாலைக்குளி	மாலைக்குளி mālaikkuḷi, பெ.(n.) மாலைக் குளியல் (பதார்த்த.1307); பார்க்க;see {}. [மாலைக்குளியல் → மாலைக்குளி]
மாலைக்குளியல்	மாலைக்குளியல் mālaikkuḷiyal, பெ.(n.) அந்தி நேரத்துக் குளியல் (பதார்த்த, 130, தலைப்பு);; evening bath. [மாலை + குளியல். மாலை = அந்தி வேளை]
மாலைக்குளியன்	மாலைக்குளியன் mālaikkuḷiyaṉ, பெ.(n.) மாலையிற் குளித்து அழகுபடுத்திக் கொள்பவன் (விறலிவிடு.237);; fob, dandy, as bathing in the evenings. [மாலை + குளியன். மாலை = அந்திவேளை]
மாலைக்கோவில்	மாலைக்கோவில் mālaikāvil, பெ.(n.) உருவம் வகுக்காத சிலையை வைத்து வணங்கும் கோயில் (இ.வ.);; shrine where a shapeless stone is worshipped. [மாலை + கோவில்]

மாலைகட்டி	மாலைகட்டி mālaigaṭṭi, பெ.(n.) கோயிலுக்குப் பூமாலை கட்டுவோன் (இ.வ.);; one who makes garlands of flowers for use in temples. [மாலை + கட்டி.]
மாலைச்சுரம்	மாலைச்சுரம் mālaiccuram, பெ.(n.) சாயுங்காலத்தில் காணும் காய்ச்சல்; fever that comes in the evening (சா.அக.);. [மாலை + சுரம்.]
மாலைசாத்து - தல்	மாலைசாத்து - தல் mālaicāddudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) மாலையால் அழகுபடுத்திக் கொள்ளல் (வின்.);; to adorn with garlands as a deity. [மாலை + சாத்து-]
மாலைசூட்டு - தல்	மாலைசூட்டு - தல் mālaicūṭṭudal, 5 செ. குன்றாவி.(v.t.) மாலையிடு - தல் பார்க்க;see {}. [மாலையிடு → மாலைசூட்டு-,]
மாலைத்தீவகம்	மாலைத்தீவகம் mālaittīvagam, பெ.(n.) மாலாதீபகம்3 பார்க்க;see {}.
மாலைத்தீவு	மாலைத்தீவு mālaittīvu, பெ.(n.) மேற்குக் கடற்கரையை யடுத்து மாலைபோல் அமைந்துள்ள தீவுக் கூட்டம்; Maldives. [மாலை + தீவு]
மாலைநிலை	மாலைநிலை mālainilai, பெ.(n.) இறந்த கணவனுடைய எரியில் தீப்பாயும் பொருட்டு அவன் மனைவி மாலைக் காலத்து நின்றநிலை கூறும் புறத்துறை (தொல். பொருள்.77, இளம்பூ.); (பு.வெ.10, 8);; theme describing the condition of a wife preparing to immolate herself, in an evening, on the funeral pyre of her deceased husband. [மாலை + நிலை]
மாலைநுழைஞ்சான்	மாலைநுழைஞ்சான் mālainuḻaiñjāṉ, பெ.(n.) மாலையில் மணல் தரையில் தங்குவதும் கரியவுடலும் வெண்மார்பு முடையதுமான குருவி வகை (வின்.);; a dark white-breasted little bird which nestles in the sand at dusk. [மாலை + நுழைஞ்சான்] [p]
மாலைநேரம்	மாலைநேரம் mālainēram, பெ.(n.) அந்தி வேளை (வின்.);; evening. [மாலை + நேரம்]
மாலைப்படிகம்	மாலைப்படிகம் mālaippaḍigam, பெ.(n.) பளிங்கு (யாழ்.அக.);; crystal. [மாலை + படிகம்]

மாலைப்பண்	மாலைப்பண் mālaippaṇ, பெ.(n.) அந்திக்குரிய பண்; melody type suited to the evenings. [மாலை + பண்.]
மாலைப்பதநீர்	மாலைப்பதநீர் mālaippadanīr, பெ.(n.) மாலையிலிறக்கிய பதநீர் (வின்.);; sweet toddy fresh drawn in the evening. [மாலை + பதநீர்.]
மாலைப்பதனி	மாலைப்பதனி mālaippadaṉi, பெ.(n.) மாலைப்பதநீர் (வின்.); பார்க்க;see {}. [மாலை + பதனி. பதநீர் → பதனி (இ.வ.);]
மாலைப்பொழுது	மாலைப்பொழுது mālaippoḻudu, பெ.(n.) அந்திப்பொழுது; evening time. [மாலை + பொழுது]
மாலைப்பூத்தல்	மாலைப்பூத்தல் mālaippūttal, பெ.(n.) மணக்காலம் நேருகை; arrival of the time of marriage. [மாலை + பூத்தல்]
மாலைமசங்கல்	மாலைமசங்கல் mālaimasaṅgal, பெ.(n.) மாலைமயங்குநேரம் (இ.வ.); பார்க்க;see {}. [மாலை + மசங்கல்.]
மாலைமசங்குநேரம்	மாலைமசங்குநேரம் mālaimasaṅgunēram, பெ.(n.) மாலைமயங்குநேரம் பார்க்க;see {}. [மாலைமயங்குநேரம் → மாலைமசங்குநேரம்]
மாலைமயங்குநேரம்	மாலைமயங்குநேரம் mālaimayaṅgunēram, பெ.(n.) அந்திக் காலத்து மங்கற் பொழுது (இ.வ.);; dusk of evening. [மாலை + மயங்கும் நேரம். மயங்குதல் = கலத்தல், கலங்குதல். பகலும் இரவும் கலக்கும் காலம்.]
மாலைமாடப்புரவி	மாலைமாடப்புரவி mālaimāṭappuravi, பெ.(n.) குரங்கு; monkey (சா.அக.);.

மாலைமாற்று	மாலைமாற்று1 mālaimāṟṟu, பெ.(n.) மணமக்கள் தத்தம் கழுத்திலணிந்த மாலைகளை மாற்றிக் கொள்ளும் மணவினை; the ceremony of exchanging garlands by the bride and the bridegroom. 2. மணவிழாவில் மணமக்கள் ஒருவருக்கொருவர் மாறி மாறி மாலை யிடுதல்; to exchange garlands, as bridegroom and bride in a marriage. [மாலை + மாற்று.] மாலைமாற்று2 mālaimāṟṟu, பெ.(n.) எழுத்துக்களை ஈறு முதலாகப் படிக்குமிடத்தும் பாட்டு மாறாமல் இருக்கும் மிறைக்கவி வகை (யாப்.வி.பக்.493);; "திருமாலை மாற்று" (தேவா.123, தலைப்பு);. [மாலை + மாற்று.]
மாலையணி	மாலையணி1 mālaiyaṇidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) புணர்ச்சியின்பந் துய்த்தல்; to enjoy sexual pleasure, lit. to adorn with a garland. "மாலையணிய விலைதந்தான்" (பரிபா:20, 79);. [மாலை + அணி-,] மாலையணி2 mālaiyaṇi, பெ.(n.) அணி வகை (சங்.அக.);; a figure of speech. [மாலை + அணி.]
மாலையந்தி	மாலையந்தி mālaiyandi, பெ.(n.) பகலும் இரவும் சந்திக்கும் அந்தி வேளை; evening twilight, dusk, dist. fr. {}. "காலையந்தியும் மாலையந்தியும்" (புறநா.34);. [மாலை + அந்தி.]
மாலையாகாலம்	மாலையாகாலம் mālaiyākālam, பெ.(n.) மாலையந்தி (யாழ். அக.); பார்க்க; see {}. [மாலை + ஆ + காலம்.]
மாலையிட்டவன்	மாலையிட்டவன் mālaiyiṭṭavaṉ, பெ.(n.) கணவன் (கொ.வ.);; husband, as one who garlanded his bride. [மாலை + இட்டவன்.]
மாலையிட்டுப்பிறத்தல்	மாலையிட்டுப்பிறத்தல் mālaiyiṭṭuppiṟattal, பெ.(n.) தொப்புள் கொடி குழந்தையின் கழுத்தில் சுற்றிப் பிறத்தல்; child born with the naval cord round the neck. [மாலையிட்டு + பிறத்தல்.]
மாலையிடு - தல்	மாலையிடு - தல் mālaiyiḍudal, 17 செ.குன்றாவி. (v.t) மாலை சூட்டி மணத்தல்; to marry, as the bride garlanding the bridegroom. "கரித்தோலையிட்டாடுந் தொழிலுடை யோனை முன்னாண் மாலையிட்டாயி தென்னே" (அருட்பா.1, வடிவுடை.13);. [மாலை + இடு-.]

மாலையீடு	மாலையீடு mālaiyīṭu, பெ.(n.) 1. மாலை சூட்டு பார்க்க; see {}. "மாலையீட்டுப் படலம்" (இரகு.);. 2. உடன் கட்டையேறியவளுக்கு எழுப்பிய நினைவுக் கட்டடம் (இலக்.வி..619);; monument for wife who immolates herself in the funeral pyre of her deceased husband. 3. அரசர் முதலியவரின் நினைவுச் சின்னம் அமைந்த ஈமம்; cremation ground where monuments for deceased chiefs are erected (Rd);. [மாலையிடு → மாலையீடு.]
மாலையுவமை	மாலையுவமை mālaiyuvamai, பெ.(n.) பூமாலைபோல் உவமை பல ஒன்றற்கொன்று தொடர்புடையதாய் வரும் அணி வகை (தண்டி.30, 24);; [மாலை + உவமை.]
மாலைவடம்	மாலைவடம் mālaivaḍam, பெ.(n.) தேர் இழுத்தற்கான பெரிய வடக்கயிறு (இ.வ.);; large, long rope for dragging a temple car. "இந்தத் தேருக்கு மாலை வடம் இன்னும் பூட்டவில்லை" (உ.வ.);. [மாலை +வடம்.] [p]
மாலைவரச்செட்டி	மாலைவரச்செட்டி mālaivaraccеṭṭi, பெ.(n.) பல்லி; lizard (சா.அக.);.
மாலைவன்னி	மாலைவன்னி mālaivaṉṉi, பெ.(n.) அதி மதுரம் (சங்.அக.);; liquorice plant.
மாலைவாங்கு - தல்	மாலைவாங்கு - தல் mālaivāṅgudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) பரிசங் கொடுத்தல்; to pay for sexual pleasure lit. to purchase a garland, "மாலை வாங்குநர் சாலுநங் கொடிக்கென" (சிலப்.3:166);. [மாலை + வாங்கு-,]
மாலைவாரம்	மாலைவாரம் mālaivāram, பெ.(n.) அந்திப் பொழுது; evening time. [மாலை + வாரம்.]
மாலைவெயில்	மாலைவெயில் mālaiveyil, பெ.(n.) அந்திப் பொழுதின் மஞ்சள் வெயில் (பதார்த்த:1297);; yellow glow of the evening sun. [மாலை + வெயில்]
மாலைவெள்ளி	மாலைவெள்ளி mālaiveḷḷi, பெ.(n.) அந்தியிற் றோன்றும் (சுக்கிரன்); வெள்ளி விண்மீன் (வின்.);; venus, when it appears as the evening star. [மாலை + வெள்ளி]

மாலோன்	மாலோன் mālōṉ, பெ.(n.) 1. திருமால் (சூடா);;{}. "அப்புரவலனு மாலோனெனி லவளுந் திருவாமெனில்" (தஞ்சைவா.366);. 2. இந்திரன் (சங்.அக.);;{}. 3. அறிவன் கோள் (சங்.அக.);; the planet mercury. [மால் → மாலோன்.]
மாவகம்	மாவகம் māvagam, பெ.(n.) 1. இலுப்பை; a long leaved bassia. 2. சுராலை (சாம்பிராணி);; frakincense. 3. காஞ்சிரை; a tree yielding a very poisonous nut nuxvomica (சா.அக.);.
மாவச்சிரம்	மாவச்சிரம் māvacciram, பெ.(n.) குங்கும மரம்; european saffron.
மாவட்டஆட்சியர்	மாவட்டஆட்சியர் māvaṭṭaāṭciyar, பெ.(n.) ஒரு மாவட்டத்தில் வரி தண்டுதல், ஆளுமை, சட்டம், ஒழுங்கு முதலியவற்றுக்கான முதன்மைப் பொறுப்பில் உள்ள உயர் அரசு அதிகாரி; highest official in the district for revenue collection law and order, development programmes, etc. district collector. [மாவட்டம் + ஆட்சியர்]
மாவட்டணம்	மாவட்டணம் māvaṭṭaṇam, பெ.(n.) நெடும் பரிசை, பரிசுக்கேடயம் (பிங்.);; long shield.
மாவட்டம்	மாவட்டம்1 māvaṭṭam, பெ.(n.) பெரு வட்டம்; long circle. [மா = பெரிய. மா + வட்டம்] மாவட்டம்2 māvaṭṭam, பெ.(n.) ஆளுகைக் கெளிதாயிருக்கும் பொருட்டு மாநிலத்தின் பரப்பில் ஏற்படுத்திக் கொள்ளும் பிரிவு; district.
மாவட்டை	மாவட்டை māvaṭṭai, பெ.(n.) செவ்வட்டை (சங்.அக.);; a species of leech. [மா + அட்டை]
மாவடம்	மாவடம் māvaḍam, பெ.(n.) மாம்பலகை (இ.வ.);; mango plank. [மா + வடம்.]

மாவடி	மாவடி māvaḍi, பெ.(n.) 1. மாவடு பார்க்க;see {}. 2. மாம்போழ் பார்க்க;see {}. "மாவடி மடக்கண் மாதர்" (பெருங். மகத.25, 149);.
மாவடு	மாவடு māvaḍu, பெ.(n.) மாவின் பிஞ்சு; tender, unripe mango. "மாவடு வகிரன்ன கண்ணி" (திருவாச.24, 8);. [மா + வடு.]
மாவடை	மாவடை māvaḍai, பெ.(n.) 1. நிலத்திலடங்கிய விலங்குகள்; game found on the land conveyed, a term used in conveyancing. "மாவடை மரவடை" (உ.வ.);. 2. சிற்றூரில் கால்நடை அடையும் இடம்; pen for village cattle (R.F.);. [மா + அடை. மா = விலங்கு.] மாவடை1 māvaḍai, பெ. (n.) அறந்தாங்கி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a willage in Arantangi Taluk. [மா(விலங்கு);+அடை] மாவடை2 māvaḍai, பெ. (n.) குதிரை கட்டுமிடம்; horse stable. [மா+அடை]
மாவடைகடமை	மாவடைகடமை māvaḍaigaḍamai, பெ.(n.) கிராமத்தில் கால்நடைகள் அடையும் பொதுவிடத்திற்கான வரி; tax for cattle stall. [மா + அடை + கடமை]
மாவடைமரவடை	மாவடைமரவடை māvaḍaimaravaḍai, பெ.(n.) ஆவணங்களில் நிலத்திலடங்கிய விலங்கு மரங்களைக் குறிக்க வழங்கும் மரபுத் தொடர் (கோயிலொ.64);; an expression used, in conveyancing to denote game and trees on the land conveyed. [மாவடை + மரவடை]
மாவண்டூர்சிங்கன்	மாவண்டூர்சிங்கன் māvaṇṭūrciṅgaṉ, பெ.(n.) கம்பருக்கு எழுத்தாணி செய்து கொடுத்த கம்மியர்; a blacksmith who made a stylus for kambar. [மாவண்டூர் – ஊர்ப்பெயர்; சிங்கன் – ஆள்பெயர்] ஆழியான் ஆழி ஆயனெழுத் தாணி யென்பான். கோழியான் குன்றெறிய வேலென்பான் - பூழியான். அங்கை மழுவென்பான் அருள் பெரிய மாவண்டூர்ச் சிங்கன் உலைக்களத்திற் சென்று.

மாவணங்கி	மாவணங்கி māvaṇaṅgi, பெ.(n.) குங்குமப்பூ; crocus sativus (சா.அக.);.
மாவதம்	மாவதம் māvadam, பெ.(n.) கரிசுகள் யாவும் விலகக் கைக்கொள்ளும் சூளி (அருங்கலச். 87);; vow to abstain from all sins.
மாவதை	மாவதை māvadai, பெ.(n.) தேனற்ற தேன் கூடு (யாழ்.அக.);; empty honey – comb.
மாவயிரக்கல்	மாவயிரக்கல் māvayirakkal, பெ.(n.) நிலத்தினடியில் அகப்படுங் மாழைப் பொருள் வகை; felspar (M.M.159);.
மாவரி	மாவரி māvari, பெ.(n.) சல்லடை (யாழ்ப்.);; sieve.
மாவலன்	மாவலன் māvalaṉ, பெ.(n.) மாவலான் (சூடா.); பார்க்க; see {}.
மாவலா	மாவலா māvalā, பெ.(n.) கடல் மீன் வகை; a kind of sea fish. [p]
மாவலான்	மாவலான் māvalāṉ, பெ.(n.) 1. குதிரை யேற்றத்தில் வல்லவன்; one skilled in horsemanship. "கைக்கொண்டான் மாவலான்" (பு.வெ.6, 24);. 2. குதிரைப் பாகன்; Groom. 3. யானைப் பாகன் (நிகண்டு);; mahout. [மா + வலான். மா = விலங்கின் பொதுப் பெயர், குதிரை. வல்லவன் → வலான்]
மாவலி	மாவலி māvali, பெ.(n.) 1. திருமாலால் ஒடுக்கப்பட்ட ஒர் அசுரன்; an asuran subdued by {}. "மூரிவார் சிலை மாவலி" (மணிமே.19 : 54);. 2. தீப்பொறி சிதறும் கார்த்திகை வாண வகை (இ.வ.);; a kind of home made fireworks, encased in cloth and throwing out sparks.
மாவலிக்கிழங்கு	மாவலிக்கிழங்கு māvalikkiḻṅgu, பெ.(n.) மாகாளிக்கிழங்கு (பதார்த்த.428); பார்க்க;see {}.
மாவலிகங்கை	மாவலிகங்கை māvaligaṅgai, பெ.(n.) ஈழத்திலுள்ள பேராறு (திருவாலவா.25, 12);; a large river in Ceylon.
மாவலிபுரம்	மாவலிபுரம் māvaliburam, பெ.(n.) மாமல்லபுரம் பார்க்க;see mamallapuram.

மாவலிவாணன்	மாவலிவாணன் māvalivāṇaṉ, பெ.(n.) 1. மாவலியின் மரபினராய்க் கருதப்படும் தமிழ்நாட்டுச் சிற்றரசு பரம்பரை; a dynasty of ruling chiefs in Tamil country, said to be the descendants of {}. "வையமொரு கோலாற் புரந்தருண் மாவலி வாணன்" (S.I.I.iv.98);. 2. பெருந் தீனிக்காரன் (நாஞ்.);; glutton. "அவன் மாவலி வாணன் அப்பம் ஆயிரமானாலும் ஒரு நொடியில் தீர்த்துவிடுவான்" (நாஞ்.);.
மாவளத்தான்	மாவளத்தான் māvaḷattāṉ, பெ.(n.) சோழன் நலங்கிள்ளியின் தம்பி; younger brother of {}. "சோழன் நலங்கிள்ளி தம்பி மாவலித்தாறும் தாமப்பல் கண்ணனும் வட்டுப் பொருவுழி " (புறநா.43);.
மாவளவன்	மாவளவன் māvaḷavaṉ, பெ.(n.) மருத்துவர் தாமோதரனாரால் பாடப் பெற்ற சோழ மன்னன் (சி.பெ.அக.);; a {} king praised by the poet {}.
மாவாகம்	மாவாகம் māvākam, பெ.(n.) மாவகம், 3 பார்க்க;see {}.
மாவாட்டு	மாவாட்டு1 māvāṭṭudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) மாவாக ஆகும்படி அரைத்தல்; grind to paste. [மா + ஆட்டு-, மா = மாவு.] மாவாட்டு2 māvāṭṭudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) செய்த செயலையே திரும்பத் திரும்பச் செய்து காலம் போக்குதல்; repeat the same action to delay the things. [மாவு + ஆட்டு-,] மாவாட்டுதலைப் போலச் செய்ததையே திரும்ப திரும்பச் செய்தல்.
மாவிசாலி	மாவிசாலி māvicāli, பெ.(n.) பாசிப்பயறு; a variety of green gram (சா.அக.);.
மாவிஞ்சி	மாவிஞ்சி māviñji, பெ.(n.) மாங்காயைப் போல் மணமுடைய ஒரு வகை இஞ்சி; ginger smelling like mango, mango - ginger. [மா + இஞ்சி]
மாவிட்டம்	மாவிட்டம் māviṭṭam, பெ.(n.) கடனுரை (சங்.அக..);; cuttle - bone.
மாவிடக்கட்டி	மாவிடக்கட்டி māviḍakkaḍḍi, பெ.(n.) காட்டு மருக்கொழுந்து; wild variety of maid's loue (சா.அக.);.

மாவிடை	மாவிடை1 māviḍai, பெ.(n.) மாவடை பார்க்க;see {}. மாவிடை2 māviḍai, பெ.(n.) மரச்செறிவு; grove.
மாவிடைமரவிடை	மாவிடைமரவிடை māviḍaimaraviḍai, பெ.(n.) மாவடைமரவடை பார்க்க;see {} (W.G.);. [மாவடைமரவடை → மாவிடைமரவிடை]
மாவிதை	மாவிதை māvidai, பெ.(n.) மாம் பருப்பு; seed or kernel of mango fruit which can used as astringent. [மா + விதை. மா = மாமரம்]
மாவிப்பட்டை	மாவிப்பட்டை māvippaṭṭai, பெ.(n.) மாவிலிங்கமரப் பட்டை (சங்.அக.);; bark of {} tree.
மாவியம்	மாவியம் māviyam, பெ.(n.) பற்பம்; calcined medicinal powder (சா.அக.);.
மாவிரதம்	மாவிரதம் māviradam, பெ.(n.) 1. சிவனிய மதத்தின் உட்பிரிவு (பிங்.);; a sect of saivaism. "வந்தணைந்த மாவிரத முனிவரைக் கண்டு" (பெரியபு.மானக்கஞ். 26);. 2. மாவதம் பார்க்க;see {}.
மாவிருக்கம்	மாவிருக்கம் māvirukkam, பெ.(n.) சதுரக் கள்ளி (மலை.);; squar spurge.
மாவிலங்கு	மாவிலங்கு1 māvilaṅgu, பெ.(n.) ஒரு வகை மரம்; a kind of tree. இதன் பட்டை, வேர் ஆகிய பகுதிகள் மருத்துவக் குணமுடையது. மாவிலங்கு māvilaṅgu, பெ.(n.) மாவிலிங்கம் (நாமதீப.327); பார்க்க;see {}.
மாவிலங்கை	மாவிலங்கை māvilaṅgai, பெ.(n.) அருவா நாடும், அருவா வடதலைநாடும் சேரும் இடத்தில் இருந்த ஒய்மாநாட்டு நல்லியக் கோடன் ஊர்; place of {}, located between Aruva Nadu & Aruvā vadatalai {}. "பொருபுனல் தரூஉம் போக்கருமரபின் தொன்மாவிலங்கைக் கருவொடு பெயரிய நன்மா விலங்கை மன்னருள்ளும்" (சிறுபா.120);. மாவிலங்கை2 māvilaṅgai, பெ.(n.) மாவிலங்க2ம் (சங்.அக.); பார்க்க;see {}.

மாவிலந்தம்	மாவிலந்தம் māvilandam, பெ.(n.) விடத்தேர் (மலை.);; a thorny tree.
மாவிலி	மாவிலி māvili, பெ.(n.) மாவுலிங்கம்; a tree - Crataevanutvala.
மாவிலிங்கப்பட்டை	மாவிலிங்கப்பட்டை māviliṅgappaṭṭai, பெ.(n.) அரைத்து மோரில், கலந்து குடித்தால் மேகம், கல்லடைப்பு போன்ற நோய்களை நீக்கும் தன்மையுடைய மரப்பட்டை; bark of the tapia it taken with butter milk stone in the bladder, megam will disappear (சா.அக.);. [மாவிலிங்கம் + பட்டை.]
மாவிலிங்கம்	மாவிலிங்கம் māviliṅgam, பெ.(n.) 1. மர வகை; round - berried cuspidate-leaved lingam tree. 2. பெரியமாவிலங்கம் பார்க்க;see periya-{}. 3. மாகலிங்கம்;see {}.
மாவிலிங்கு	மாவிலிங்கு māviliṅgu, பெ.(n.) மாவி லிகங்கம் பார்க்க;see {}.
மாவிலிங்கை	மாவிலிங்கை māviliṅgai, பெ.(n.) மாவி லிங்கம்2 பார்க்க;see {}.
மாவிலுப்பைத்தோணி	மாவிலுப்பைத்தோணி māviluppaittōṇi, பெ.(n.) இலுப்பை மரத்தில் செய்யப்பட்ட பெருந்தோணி; a boat made up of illuppai tree. [மா + இலுப்பை + தோணி.]
மாவிலைத்தண்டு	மாவிலைத்தண்டு māvilaittaṇṭu, பெ.(n.) வாசல் நிலைக்கால் சட்டத்தில் மாவிலைத் தண்டு போன்று செதுக்கப்படும் ஓவியம்; a sculpture of mango leaves engrave in door-frame entrance. [மா + இலை + தண்டு.]
மாவிலைத்தோரணம்	மாவிலைத்தோரணம் māvilaittōraṇam, பெ.(n.) மங்கலமாக வீடு முதலியவற்றின் முகப்பில் மாவிலையாற் கட்டுந்தோரணம் (இ.வ.);; festoon of mango leaves hung over the door of a house, temple etc., as a sign of auspiciousness. [மா = மாமரம் . மா + இலை = மாவிலை. மாவிலை + தோரணம்.] [p]

மாவிளக்கு	மாவிளக்கு māviḷakku, பெ.(n.) திருக் கோயில் முன்பு சருக்கரை சேர்த்துப் பிசைந்த மாவில் அகல் போலும் குழி செய்து அதில் நெய்யூற்றிப் பஞ்சுத் திரியிட்டு ஏற்றுந் திருவிளக்கு (இ.வ.);; flour, light lamp made of sugared dough with cotten wick, fed with ghee and placed in the presence of a deity. [மா + விளக்கு. மா = மாவு.]
மாவிளக்குமா	மாவிளக்குமா māviḷakkumā, பெ. (n.) மாவிளக்கேற்ற உதவும் மாவகை (இ.வ.);; dough used for {}. [மாவிளக்கு + மா. மா = மாவு.]
மாவிளம்	மாவிளம் māviḷam, பெ.(n.) 1. வில்வம் (பிங்.);; bael tree-Aegle marmelos. 2. மாம்பருப்பு; kernel or seed of mango fruit.
மாவிறை	மாவிறை māviṟai, பெ.(n.) ஊர்களிலும் நெடுஞ்சாலைளிலும் அரசு அமைக்கும் குதிரை கொட்டடி போன்ற கட்டுத்தறிகட்கு அரசு பெறும் வரி; tax on cattle stall, horse-stable on highways and villages. [மா = விலங்கு, குதிரை.]
மாவீதல்	மாவீதல் māvītal, பெ.(n.) நிலம் பங்கிடுகை (இ.வ.);; apportionment of land. [மா + ஈதல். மா = நிலம்.]
மாவீர்க்கு	மாவீர்க்கு māvīrkku, பெ.(n.) மாவிலையின் நடுத்தண்டு; the mid rib mango leaf. [மா + ஈர்க்கு.]
மாவீரன்	மாவீரன்1 māvīraṉ, பெ.(n.) பெருவீரன்; great warrior. [மா + வீரன்.] மாவீரன்2 māvīraṉ, பெ.(n.) சிவன்;{}.
மாவு	மாவு1 māvu, பெ.(n.) 1. அரிசி முதலியவற்றின் அரைத்த தூள்; flour, meal, powder. 2. மேற்படியும் நுண்தூசி, துகள்; dust. மாவு2 māvu, பெ.(n.) மா6 பார்க்க;see {}.

மாவுக்கல்	மாவுக்கல் māvukkal, பெ.(n.) ஒருவகை மென்மையானக் கல்; soft stone used for making vessels etc. [மாவு + கல்.]
மாவுக்காய்	மாவுக்காய் māvukkāy, பெ.(n.) மாவகம், 3 பார்க்க (இ.வ.);;see {}.
மாவுச்சத்து	மாவுச்சத்து māvuccattu, பெ.(n.) அரிசி, கோதுமை, சோளம், உருளைக் கிழங்கு முதலியவற்றில் உள்ளதும் உடல் உழைப்புக்குத் தேவையான ஊட்டத்தைத் தருவதுமான மாவூட்டப் பொருள்; carbohydrate, starch. [மாவு + சத்து.]
மாவுச்சுக்கு	மாவுச்சுக்கு māvuccukku, பெ.(n.) மாவைப்போல் மெல்லிய ஒரு வகைச் சுக்கு; dry ginger which has not much of fibre (சா.அக.);. [மாவு + சுக்கு.]
மாவுப்பு	மாவுப்பு māvuppu, பெ.(n.) தலைமுடியுப்பு; a kind of salt extracted from the human skull (சா.அக.);.
மாவுரம்	மாவுரம் māvuram, பெ.(n.) வலிமை; strength. [மா + உரம்.]
மாவுலாச்சி	மாவுலாச்சி māvulācci, பெ.(n.) மாவுளாச்சி (இ.வ.); பார்க்க;see {}.
மாவுலாசி	மாவுலாசி māvulāci, பெ.(n.) மாவுளாச்சி (இ.வ.); பார்க்க;see {}. மாவுலாசி māvulāci, பெ. (n.) ஒரு வகை மீன்; sea fish. [மா+உலாசி]
மாவுளாச்சி	மாவுளாச்சி māvuḷācci, பெ.(n.) நீலநிற முடையதும் 4 அடி நீளம் வளர்வதுமான கடல் மீன் வகை; a sea fish bluish, attaining 4 ft. in length. [p]

மாவெனல்	மாவெனல் māveṉal, பெ.(n.) அழைத்தற் குறிப்பு (பிங்.);; onom. expr. signifying calling. [மா + எனல்.]
மாழ்கி	மாழ்கி māḻki, பெ.(n.) தொட்டாற் சுருங்கி எனுஞ்செடி; a sensitive plant. "யாதினு மாழ்குமம் மாழ்கியும்" (நீலகேசி, 365);.
மாழ்கு	மாழ்கு1 māḻkudal, 7 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மயங்குதல்; to be bewildered, to be fascinated. "குழறி மாழ்கி" (கம்பரா. மாரீசன்வதை.237);. 2. கெடுதல்; to be spoiled or lost. "ஒஓதல் வேண்டு மொளிமாழ்குஞ் செய்வினை" (குறள், 653);. 3. சோம்புதல் (திவா.);; to grow lazy. 4. கலத்தல் (வின்.);; to mingle, to hold, intercourse. 5. மூழ்குதல், மாய்தல்; to be engrossed. க. மாழ்கு. [முல் (பொருந்தற் கருத்துவேர்); → முள் → மள் → மள்கு → மள்குதல் = ஒளி குறைதல். மள்கு → மாள்கு → மாழ்கு (வே.க.4:50);.] மாழ்கு2 māḻku, பெ.(n.) சுருள்; curl. "அட்டை முதலாயினவும் மாழ்கு நீங்கினாற் காரணமின்றி முன்பு போலேயாம்" (நீலகேசி, 365, உரை);. மாழ்கு3 māḻku, பெ.(n.) ஐந்தாம் நாண்மீன் (பிங்.);; the fifth naksatra.
மாழா - த்தல்	மாழா - த்தல் māḻāttal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மயங்குதல்; to be fascinated, to be confused, be wildered. "மனங்கவில் பின்றி மாழாந் தெழுந்து" (பொருந.91);. 2. ஒளி மங்குதல்; to fade, to become dim. "நாண்மதியே.... மாழாந்து தேம்புதியால்" (திவ்.திருவாய்.2, 1, 6);. [மாழ்கு → மாழா-, (வே.க.4:60);]
மாழாம்பலம்	மாழாம்பலம் māḻāmbalam, பெ.(n.) தூக்கம் (அக.நி.);; sleep. [மாழா → மாழாம்பலம் (வே.க.4:61);.]

மாழை	மாழை1 māḻai, பெ.(n.) 1. இளமை; youth. "மாழை மடமான் பிணையியல் வென்றாய்" (கலித்.131);. 2. அழகு; beauty. "மாழை நோக்கொன்றும் வாட்டேன்மினே" (திவ். திருவாய். 2, 4, 10);. 3. பேதைமை; innocence, ignorance. "மாழை மென்னோக்கி" (திருக்கோ.61);. 4. மாமரம் (பிங்.);; mango. "மாழை யிளந்தளிரே" (கம்பரா. வரைக்காட்சி. 55);. 5. மாவடு; green tender mango fruit. "மாழை யொண்கண் பரவை" (தேவா.740, 10);. 6. புளிமா (பிங்.);; Indian hog plum. 7. மகளிர்க்கூட்டம் (அக.நி.);; assembly of women. 8. ஒலை (பிங்.);; palm leaf. [முள் → மள் → மள்ளன் = இளைஞன். மள் → மள → மழ - இளமை (வே.க.4-5); மழ (மாழ); → மாழை.] மாழை2 māḻai, பெ.(n.)
மாள்(ளு) - தல்	மாள்(ளு) - தல் māḷḷudal, 16 செ.கு.வி.(v.i.) 1. சாதல்; to die. "வஞ்சமுண்மையேன் மாண்டிலேன்" (திருவாச.5, 93);. 2. அழிதல்; to perish. "அனுபவித்தாலும் மாளாதபடியான பாபங்கள்" (ஈடு.4:7, 3);. 3. கழிதல்; to be exhausted, expended or finished. "மாளாவின்ப வெள்ளம்" (திவ்.திருவாய்.4, 7, 2);. 4. இயலுதல்; to be within one's ability. "அது செய்ய மாளாது" (உ.வ);. க. மாள்;ம. மாள்குக. [முல் (பொருந்தற் கருத்துவேர்); → முள் → மள் → மள்கு → மட்கு. மட்குதல் = மயங்குதல், ஒளி மயங்குதல், அழுக்கடைதல், வலி குன்றுதல். மள்கு → மாள்கு → மாழ்கு = கலத்தல், மயங்குதல், சோம்புதல், மங்குதல், கெடுதல், மாள்கு → மாள் (வே.க.4:61);.]
மாள	மாள māḷa, இடை.(part.) ஒரு முன்னிலையசை (தொல்.சொல்.298, உரை); an expletive used with verbs in second person.
மாளசப்பிளவை	மாளசப்பிளவை māḷasappiḷavai, பெ.(n.) ஆறாத பிளவை; conhealing (சா.அக.);.

மாளவம்	மாளவம் māḷavam, பெ.(n.) பண்டிருந்த ஐம்பத்தாறு நாடுகளுள் ஒன்று; the country of Malwa one of 56, (q.v.);. "வான் குளம்புடையன மாளவத்தகத்த" (சீவக.2159);. மாளவம் māḷavam, பெ. (n.) ஐம்பத்தாறு நாடு களுள் ஒன்று; country of Malwa, oneof 56 {}. 'வான்குளம் புடையன மாளவத் தகத்த' (சீவக. 2159);. [Skt. {} → த. மாளவம்.]
மாளவி	மாளவி māḷavi, பெ.(n.) ஒரு பண் (பரத. இராக.56);; a specific melody - type.
மாளிகை	மாளிகை1 māḷigai, பெ.(n.) மாடி வீட்டின் மேல் நிலம் (திவ்.பெரியாழ்.2, 7, 3, வ்யா, பக்.393);; top floor of a storied building. [மால் → மாள் → மாளிகை.] மாளிகை2 māḷigai, பெ.(n.) 1. அரண்மனை (பிங்.);; palace. 2. கோயில்; temple. "உத்த ரகோசமங்கை.... மாளிகை பாடி" (திருவாச.16, 3);. 3. மாடமுள்ள பெருவீடு (பிங்.);; mansion. "மறையவர்க்கு மாளிகைகள் பல சமைத்தார்" (பெரியபு.கோச்செங்.16);. 4. வீடு (உரி.நி.);; house. [முல் (பொருந்தற் கருத்துவேர்); → மல் → மால் = பெருமை, பெருமையுடையவன், வளமை, மலை. மாலுதல் = மாட்சிப்படுதல். மால் → மாள் → மாளிகை (வே.க.4:30);. வ. மாளிகா. வடவர் மாலிமா என்னுஞ் சொல்லை மாலா என்பதனொடு தொடர்புபடுத்தி மேன்மாடியுள்ள வீடு என்று பொருளுரைப்பர். மலரடுக்குப் போன்ற மாடியடுக்கு என்பது அவர் கருத்துப் போலும். "a white washed upper,storied house " என்னும் பொருளை போனியர் வில்லியம்சு அகரமுதலி எங்ஙனம் பெற்றதோ அறிகிலம் (வ.வ.64);.]
மாளிகைக்கோல்	மாளிகைக்கோல் māḷigaigāl, பெ.(n.) நீட்டலளவைக் கருவி வகை; a measuring rod. [மாளிகை + கோல்.]
மாளிகைச்சாந்து	மாளிகைச்சாந்து māḷigaiccāndu, பெ.(n.) உயர்ந்த கலவைச் சந்தனம்; scented sandal paste of superior quality. "இவள் ஆதரித்துச் சாத்தின மாளிகைச் சாந்தை" (திவ்.திருப்பல்.8 வியா.);. [மாளிகை + சாந்து (வே.க.4:30);.]
மாளிகைநாயகம்	மாளிகைநாயகம் māḷigaināyagam, பெ.(n.) அரண்மனை முறைமை (விசாரணை); மண்டபம் (S.I.I.iv, 336);; the office of a seneschal or chamberlain. [மாளிகை + நாயகம்.]

மாளிகைவாழ்பவன்	மாளிகைவாழ்பவன் māḷigaivāḻpavaṉ, பெ.(n.) ஊர்க்குருவி; sparrow bird (சா.அக.);. [p]
மாளிமந்தம்	மாளிமந்தம் māḷimandam, பெ.(n.) இந்துப்பு (சங்.அக.);; rock salt.
மாளுவம்	மாளுவம் māḷuvam, பெ.(n.) மாளவம் பார்க்க;see {}. "குடகக் கொங்கரு மாளுவ வேந்தரும்" (சிலப்.30:159);. [மாளவம் → மாளுவம்.]
மாளுளுவை	மாளுளுவை māḷuḷuvai, பெ.(n.) கடல் மீன் வகை; a kind of sea fish. [p]
மாளை	மாளை māḷai, பெ.(n.) புளியம் பட்டை (சங்.அக.);; bark of tamarind tree.
மாற்கடலன்	மாற்கடலன் māṟkaḍalaṉ, பெ.(n.) போரில் உயிர் நீத்த ஒரு வீரன்; name of a hero, who lost his life in a battle. "வாணகோ முத்தரைசரு நாடு பாவிய மேற்கோவலூர் மேல் வந்து தஞ்சிற்றப் படிகளை எறிந்த ஞான்று பட்டான் சேவர்பரி அட்டுங் கொள்ளி துருமாவனார் மகன் மாற்கடலன்" (த.நா.தொ.1971/69);. [மால் + கடல் + அன்.]
மாற்கண்டன்	மாற்கண்டன் māṟkaṇṭaṉ, பெ.(n.) மார்க் கண்டன் பார்க்க;see {}. "மாற்கண்டன் கண்ட வகையே வரும்" (திவ்.இயற்.நான்மு.15);.
மாற்சாலம்	மாற்சாலம் māṟcālam, பெ.(n.) 1. கோமேதகம்; one of the nine gems. 2. பூனை; cat (சா.அக.);.
மாற்சாலமோகினி	மாற்சாலமோகினி māṟcālamōkiṉi, பெ.(n.) குப்பைமேனி; a plant (சா.அக.);.
மாற்பித்தியார்	மாற்பித்தியார் māṟpittiyār, பெ.(n.) புறநா.251, 252 ஆகிய பாடல்களைப் பாடிய கழகக் காலப் புலவர்; sangam age poet with verses 251, 252 of Purananuru to his credit.

மாற்பேறு	மாற்பேறு māṟpēṟu, பெ.(n.) வேலூர் மாவட்டத்தில் திருமால்பூர் என்று வழங்கும் ஊரின் முன்னைப் பெயர்; a town in velur Dt. with the present name {}. "செப்பரிய புகழ் பாலித் திருநதியின் தென்கரைபோய் மைப்பொலியும் கண்டர் திருமாற்பேறு மகிழ்ந்து இறைஞ்சி" (பெரியபு.34-1002);. "மருவு கங்கை வாழ் சடையவர் மகிழ்ந்த மாற்பேறு" (பெரியபு.25 – 31 – 3 – 4);. [மால் + பேறு.]
மாற்ற	மாற்ற māṟṟa, இடை.(part.) ஒருவமைச் சொல் (தொல்.பொருள்.286); a term of comparison.
மாற்றம்	மாற்றம் māṟṟam, பெ.(n.) 1. மாறுபட்ட நிலை; diversity. "மாற்றமாம் வையகத்தின்" (திருவாச.1, 81);. 2. வஞ்சின மொழி; word of challenge, vow. "மாற்ற மாறான் மறவிய சினத்தன்" (புறநா.341);. 3. பகை; hatred, enmity. "மாறுகொளுழுவையு மாற்றந் தீர்ந்தவே" (நைடத. கான்புகு.3);. 4. கடிவு (பரிகாரம்); (வின்.);; remedy. 5. மாறி சொல்லும் விடை; answer. "மாறுதலைக் கடாஅ மாற்றமும்" (தொல்.பொருள். 659);. 6. சொல்; word. "விடுமாற்றம் வேந்தர்க் குரைப்பான்" (குறள், 689);. 7. பேச்சு; speech. "மாற்ற முரைக்கும் வினைநலம்" (நான்மணி.45);. 8. தருக்கம்; logic, debate. "மன்பெரியான் றிருந்தவையுண் மாற்றந் தாவெனச் சொன்னாள்" (நீலகேசி, 169);.
மாற்றமிலி	மாடு மாற்றமிலி māṟṟamili, பெ.(n.) வாய் வாளாயிருப்போன், பேசாதிருப்போன்; silent ascetic. [மாற்றம் + இலி. மாற்றம் = சொல்.]
மாற்றரசன்	மாற்றரசன் māṟṟarasaṉ, பெ.(n.) பகை வேந்தன்; hostile king. "மாற்றரசர் மணிமுடியும்" (திவ்.பெரியதி.4, 4,1);. [மாற்று + அரசன். மாற்று = பகை.]
மாற்றல்	மாற்றல்1 māṟṟal, பெ.(n.) ஒரு பணியிடத்தி லிருந்து மற்றொரு பணியிடத்திற்கு அல்லது ஓர் அலுவலகத்தில் இருந்து மற்றொரு அலுவலகத்திற்குச் செல்லுதல்; transfer. [மாற்று → மாற்றல்.] மாற்றல்2 māṟṟal, பெ.(n.) கொடாமை (பிங்.);; refusing to give.

மாற்றலர்	மாற்றலர் māṟṟalar, பெ.(n.) பகைவர்; enemies, foes. "முனைமுகத்து மாற்றலர் சாய" (குறள், 749);. [மாற்று = பகை. மாற்று → மாற்றலர்.]
மாற்றவள்	மாற்றவள் māṟṟavaḷ, பெ.(n.) மாற்றாள் பார்க்க; see {}. "மாற்றவளைக் கண்டக்கா லழலாதோ மனமென்றாள்" (கம்பரா.சூர்ப்ப.122);. [மாற்றாள் → மாற்றவள்.]
மாற்றவன்	மாற்றவன்1 māṟṟavaṉ, பெ.(n.) உடன் கிழவன் (யாழ்.அக.);; rival lover. [மாற்று → மாற்றவன்.] மாற்றவன்2 māṟṟavaṉ, பெ.(n.) மாற்றான், 1 பார்க்க;see {}. "மாற்றவற் காகிவந்து" (கம்பரா.வாலிவ.19);. [மாற்றான் → மாற்றவன்.]
மாற்றற்சுரம்	மாற்றற்சுரம் māṟṟaṟcuram, பெ.(n.) முறை சுரம்; intermittent fever. [மாற்று → மாற்றல் + சுரம்.]
மாற்றாஞ்சகோதரன்	மாற்றாஞ்சகோதரன் māṟṟāñjaātaraṉ, பெ.(n.) மாற்றாந்தாய்மகன் (இ.வ.);; step brother, step mother's son.
மாற்றாட்டி	மாற்றாட்டி māṟṟāṭṭi, பெ.(n.) மாற்றாள் பார்க்க;see {}. "அந்த மாற்றாட்டிக் கன்பாய்" (உத்தரரா.இலவண.4);. [மாற்றாள் → மாற்றாட்டி.]
மாற்றாடிச்சி	மாற்றாடிச்சி māṟṟāṭicci, பெ.(n.) மாற்றாள் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}.
மாற்றாண்மை	மாற்றாண்மை māṟṟāṇmai, பெ.(n.) பகைமை; enmity, hatred. "மாற்றாண்மை நிற்றியோ வாழி கனையிருளே" (திவ். திருவாய்.2, 1, 7);. [மாறு → மாற்று → மாற்றாண்மை.]
மாற்றாந்தகப்பன்	மாற்றாந்தகப்பன் māṟṟāndagappaṉ, பெ.(n.) தன் தந்தைக்குப் பின் தாயை மறுமணஞ் செய்து கொண்டதால் தகப்பனாகக் கருதப்படுபவன்; step father. [மாறு → மாற்று → மாற்றாம் + தகப்பன்.]

மாற்றாந்தாய்	மாற்றாந்தாய் māṟṟāndāy, பெ.(n.) தன் தந்தையின் மறுதாரம் (கொ.வ.);; step mother. [மாறு → மாற்று → மாற்றாம் + தாய்.]
மாற்றாந்தாய்மனப்பான்மை	மாற்றாந்தாய்மனப்பான்மை māṟṟāndāymaṉappāṉmai, பெ.(n.) சமமாகக் கருதி நடத்தப்பட வேண்டியவர்களில் தான் விரும்பியவருக்கு மட்டும் எல்லாச் சலுகையும் அளித்து விரும்பாதவரை முற்றாக ஒதுக்கும் போக்கு, ஒருதலையான நடத்தை; stepmotherly attitude, partiality. [மாற்றாந்தாய் + மனப்பான்மை.]
மாற்றாள்	மாற்றாள்1 māṟṟāḷ, பெ.(n.) உடன்கிழத்தி; co-wife, rival wife. "மாலதி மாற்றாண் மகவுக்குப் பாலளிக்க" (சிலப்.9:5);. [மாற்று → மாற்றாள்.] மாற்றாள்2 māṟṟāḷ, பெ.(n.) 1. ஒரு ஆளுக்கு மாற்றாக நிறுத்தப்படும் ஆள்; install another man as spare. 2. சுழற்சி முறைப் பணியில் ஒருவரை விடுவிக்க வரும் அடுத்த ஆள்; reliever. [மாற்று + ஆள்.]
மாற்றான்	மாற்றான் māṟṟāṉ, பெ.(n.) 1. பகைவன்; enemy. "தன்வலியு மாற்றான் வலியும்" (குறள், 471);. "மாற்றானுக்கு இடம் கொடேல்" (நீதிநூல். ஆத்திச்சூடி);. 2. ஒட்டுப் பலகை; a piece of wood, joined to a board of insufficient length. 3. மாற்று மருந்து (நாஞ்.);; antidote, neutra liusing agent. "எட்டிக்கு மாற்றான் நவ்வல்". "மாற்றானை உறவென்று நம்ப வேண்டாம்" (உலக நீதி.3);. [மாற்று = பகை. மாற்று → மாற்றான்.]
மாற்றிலக்கம்	மாற்றிலக்கம் māṟṟilakkam, பெ.(n.) கணக்கு வகை; logarithm. [மாற்று + இலக்கம்.]

மாற்று	மாற்று1 māṟṟudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t) 1. வேறுபடுத்துதல்; to change, alter. "பிறப்பு மாற்றினை" (கம்பரா.வீடண.8);. 2. செம்மைப்படுத்துதல் (வின்.);; to rectify, convert, cure, set right. 3. நீக்குதல்; to dispel, relieve, remove. "அப்பசியை மாற்றுவார்" (குறள், 225);. 4. கெடுத்தல் (வின்.);; to derange, change or alter for the worse. 5. ஒடச் செய்தல்; to repel, expel. "வில்லோர் மாற்றி" (ஐங்குறு. 267);. 6. தடுத்தல்; to hinder, prevent. "மாற்றருங் கூற்றம்" (தொல்.பொருள்.79);. 7. மறுத்துரைத்தல்; to deny, refuse. "உள்ளதின் றென்று மாற்றலன்" (கம்பரா. பள்ளியடை.113);. 8. அழித்தல்; to destroy, to cancel, repeal. "புவிபடைத் தளித்து மாற்றி" (கந்தபு.யுத்தகாண்.ஏமகூ.1);. 9. ஒடுக்குதல் (வின்.);; to cause involution, reduce the universe to its primitive elements.
மாற்றுஒற்றையர் ஆட்டம்	மாற்றுஒற்றையர்ஆட்டம் māṟṟuoṟṟaiyarāṭṭam, பெ.(n.) விளையாட்டுப் போட்டிகளில் ஒருவர் விளையாடிய பின் மீண்டும் மற்றொருவருடன் விளையாடும் போட்டி; reverse singles. [மாற்று + ஒற்றையர் + ஆட்டம்.]
மாற்றுக்கட்டுச்சா குபடி	மாற்றுக்கட்டுச்சாகுபடி māṟṟukkaḍḍuccākubaḍi, பெ.(n.) ஒரு ஆண்டு விட்டு மறு ஆண்டு வேளாண்மை செய்யும் முறை (இ.வ.);; cultivation in alternate years. [மாற்று + கட்டு + சாகுபடி.]
மாற்றுக்கட்டை	மாற்றுக்கட்டை māṟṟukkaṭṭai, பெ.(n.) 1. பொன் முதலியவற்றின் தாழ்ந்த தரம்; inferiority in quality, as of gold. 2. கெட்ட நடத்தையுடையவ-ன்-ள் (இ.வ.);; dissolute man or woman. [மாற்று + கட்டை.]
மாற்றுக்கதை	மாற்றுக்கதை māṟṟukkadai, பெ.(n.) எதிர் மாறாகச் சொல்லும் விடுகதை (வின்.);; conundrum proposed in return. [மாற்று + கதை.]
மாற்றுக்குறைச்சல்	மாற்றுக்குறைச்சல் māṟṟukkuṟaiccal, பெ.(n.) மாற்றுக்கட்டை, 1 பார்க்க;see {}. "திருவாங்கோட்டு மின்னல் மாற்றுக் குறைச்சலென்றும்" (பணவிடு.137);. [மாற்று + குறைச்சல்.]

மாற்றுக்கொடி	மாற்றுக்கொடி mārrukkoḍi, பெ.(n.) மாற்றுக்கதை (வின்.); பார்க்க;see {}. [மாற்று + கொடி.]
மாற்றுக்கொடு - த்தல்	மாற்றுக்கொடு - த்தல் mārrukkoḍuttal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) பேற்றுக் காலங்களில் மாற்றுடையாகக் கொடுக்கப்படும் புடவை; to supply a change of clothes, commonly to womens in their confinement, etc. [மாற்று + கொடு. மாற்று = உடை.]
மாற்றுடை	மாற்றுடை mārruḍai, பெ.(n.) 1. மாற்றி யுடுத்தும் ஆடை (வின்.);; change of clothes. 2. விலையுயர்ந்த ஆடை (யாழ்.அக.);; costly saree or garment. [மாற்று + உடை.]
மாற்றுத்தாய்	மாற்றுத்தாய் mārruttāy, பெ.(n.) மாற்றுத்தாய் பார்க்க; see {}. "மாற்றுத்தாய் சென்று வனம்போகே யென்றிட" (திவ்.பெரியாழ்.3, 9, 4);. [மாற்றாந்தாய் → மாற்றுத்தாய்.]
மாற்றுப்புடவை	மாற்றுப்புடவை mārruppuḍavai, பெ.(n.) மாற்றியுடுத்தும் புடவை; change of saree, spare saree. [மாற்று + புடவை.]
மாற்றுதவி	மாற்றுதவி mārrudavi, பெ.(n.) கைம்மாறு; help rendered in return. [மாற்று + உதவி.]
மாற்றுபகாரம்	மாற்றுபகாரம் mārrubakāram, பெ.(n.) மாற்றுதவி பார்க்க; see {}. "நின்னருள் நிகர்க்கு மாற்றுபகாரம்" (பெருங்.நரவாண.3,143);. [மாற்று + Skt. உபகாரம் → த. உதவி.]
மாற்றுமருந்து	மாற்றுமருந்து mārrumarundu, பெ.(n.) கொடிய மருந்து நஞ்சு முதலியவற்றின் தன்மையை நீக்கக் கொடுக்கும் மருந்து (வின்.);; antidote, medicine given to nullify the injurious effect of another medicine. [மாற்று + மருந்து.]
மாற்றுமாலை	மாற்றுமாலை mārrumālai, பெ.(n.) மாலை மாற்றில் பயன்படுத்தும் பூமாலை (இ.வ.);; garland exchanged between the bridal pair. [மாற்று + மாலை.]

மாற்றுமை	மாற்றுமை mā<u>rr</u>umai, பெ.(n.) மாறுபாடு; contrariety, diversity. "மாற்றுமை கொண்ட வழி" (கலித்.12);. [மாற்று → மாற்றுமை.]
மாற்றுயர்பொன்	மாற்றுயர்பொன் mā<u>rr</u>uyarpo<u>n</u>, பெ.(n.) தங்கம்; gold (சா.அக.);. [மாற்று + உயர்பொன்.]
மாற்றுயர்வுவேதை	மாற்றுயர்வுவேதை mā<u>rr</u>uyarvuvētai, பெ.(n.) பொன்னுக்குப் பழுப்பேற்றி மாற்றுயர்ந்த தங்கம் போலச் செய்யும் மருந்து; a device to increase the degree of fineness in gold (சா.அக.);. [மாற்றுயர்வு + வேதை.]
மாற்றுவேந்தன்	மாற்றுவேந்தன் mā<u>rr</u>uvēnda<u>n</u>, பெ.(n.) மாற்றரசன் பார்க்க;see {}. "மாற்றுவேந்தர் எயிற் புறத்து" (சிலப்.3:14, அரும்.உரை);. [மாறு → மாற்று + வேந்தன். மாறு = பகை.]
மாற்றெண்	மாற்றெண் mā<u>rr</u>eṇ, பெ.(n.) மாற்றிலக்கம் பார்க்க;see {}. [மாற்று + எண்.]
மாற்றேர்	மாற்றேர் mā<u>rr</u>ēr, பெ.(n.) தனக்குப் பிறனொருவன் விட்ட ஏருக்குப் பதிலாக விடும் ஏர்; plough lent to a person in return for a loan of his plough. [மாற்று + ஏர்.]
மாற்றேர்விடுதல்	மாற்றேர்விடுதல் mā<u>rr</u>ērviḍudal, பெ.(n.) தனக்கு ஒருவன் ஏர் உதவி உழுது கொடுத்ததற்கு மாற்றாக அவன் நிலத்தைத் தன்னேர்விட்டு உழுது கொடுத்தல் (நாஞ்.);; ploughing in exchange. [மாற்றேர் + விடுதல்.]
மாற்றோர்	மாற்றோர் mā<u>rr</u>ōr, பெ.(n.) பகைவர்; enemies, foes. "மாற்றோர் கூற்றே" (திருமுரு.257);. "மாற்றோ ரும்மிலர் கேளிரு மிலரெனும் வேற்றுமை யின்றது போற்றுநர்ப் பெறினே" (பரிபா.4:54-5);. [மாறு → மாற்று → மாற்றோர். மாறு = பகை.]

மாற்றோலைப்படு - தல்	மாற்றோலைப்படு - தல் māṟṟōlaippaḍudal, 20 செ.கு.வி.(v.i) ஓர் அட்டவணையினின்றும் நீக்கி வேறோரட்டவணையிற் சேர்க்கப் பெறுதல்; to be transferred from one list to another. "எம்மை மாற்றோலைப் பட்டவர் கூட்டத்து வைத்துக் கொள்கிற்றிரே" (திவ்.நாய்ச்.10, 2);. [மாற்று + ஒலைப்படு-,]
மாறல்	மாறல் māṟal, பெ.(n.) மூலக்கரணியம் (வின்.);; reason, cause. [மாறு → மாறல் (வே.க.4:78);.]
மாறல்சுரம்	மாறல்சுரம் māṟalcuram, பெ.(n.) காய்ச்சல் வகை (தஞ்சை.சர.11, 307);; a kind of fever (சா.அக.);. [மாறு → மாறல் + சுரம்.]
மாறவச்சிரம்	மாறவச்சிரம் māṟavacciram, பெ.(n.) வஞ்சிரக்கல்; diamond (சா.அக.);.
மாறவர்மன் அரிகேசரி	மாறவர்மன் அரிகேசரி māṟavarmaṉariācari, பெ.(n.) சுந்தரபாண்டியன் என்ற பெயரில் அரசாண்ட பாண்டிய மன்னன்; a pandya king who ruled at Madurai with the title Sundara {}. இவன் தந்தை சேந்தன் செழியன், கூன் பாண்டியன் என்று பெயரும் கூன் மாறிய பின் நின்ற சீர் நெடுமாறன் என்ற பெயரும் கொண்டவன். சமண சமயத்தைச் சேர்ந்தவன். தனக்கு வந்த வெப்பு நோயைத் தீர்க்க முடியாமையால், தனக்கு மருத்துவம் பார்த்த எண்ணாயிரம் என்ற ஊரைச் சேர்ந்த ஒரு சில சமணரைக் கழுவிலேற்றியவன். பின்னர் சமணத்தை மறந்து, ஞானசம்பந்தரின் வரவால் சைவ சமயத்தைத் தழுவியவன். அதற்கு உறுதுணையாக அவனது மனைவி சோழன் மகள் மங்கையர்க்கரசியும் அவனது அமைச்சர் குலச்சிறையாரும் இருந்தார்கள்.
மாறவர்மன்அவனிசூளாமணி	மாறவர்மன்அவனிசூளாமணி māṟavarmaṉavaṉicūḷāmaṇi, பெ.(n.) பாண்டியன் கடுங்கோனுடைய மகன்; son of {}.
மாறன்	மாறன்1 māṟaṉ, பெ.(n.) 1. வலிய பாண்டியன்;{} king. "பூந்தார் மாற" (புறநா.55);. 2. சடத்திற்கு மாறான நம்மாழ்வார் (சகோபன்);; a {} saint. [மாறு → மாறன் (வே.க.4:78);.] மாறன்2 māṟaṉ, பெ.(n.) மாற்றான், 1 பார்க்க;see {}. "வல்வினைக்கோர் மாறன்" (திருவரங்கத்தந்.காப்.5);. [மாறு → மாறன். மாறு = பகை.]
மாறன்எயினான்	மாறன்எயினான் māṟaṉeyiṉāṉ, பெ.(n.) மாறன்காரி என்ற பாண்டிய அமைச்சரின் தம்பி (சி.பெ.அக.);; brother of {}, a minister in {} kingdom. [மாறன் + எயினாள்.]

மாறன்காரி	மாறன்காரி māṟaṉkāri, பெ.(n.) நெடுஞ் சடையன் பராந்தகனின் அமைச்சர்; a minister in the court of {}.
மாறன்சடையன்	மாறன்சடையன் māṟaṉcaḍaiyaṉ, பெ.(n.) வரகுண பாண்டியனின் வேறுபெயர்; other name of {}.
மாறன்பொறையனார்	மாறன்பொறையனார் māṟaṉpoṟaiyaṉār, பெ.(n.) பதினெண்கீழ்க் கணக்கு நூல்களுள் ஒன்றான ஐந்திணை ஐம்பது என்னும் நூலின் ஆசிரியர்; author of Aindinai-Aymbadu classified in {}.
மாறனகப்பொருள்	மாறனகப்பொருள் māṟaṉagapporuḷ, பெ.(n.) திருக்குருகைப் பெருமாட்கவிராயர் இயற்றிய அகப் பொருணூல்; a treatise on Agapporul by Tiru-k-kurukkai-pperuma{}. [மாறன் + அகப்பொருள்.]
மாறனலங்காரம்	மாறனலங்காரம் māṟaṉalaṅgāram, பெ.(n.) கி.பி.1525இல் திருக்குருகைப் பெருமாட் கவிராயர் இயற்றிய அணி நூல்; a treatise on poetics by Tiru-k-kurugas-p-{}, written in 1525 A.D. [மாறன் + அலங்காரம்.]
மாறனாடு	மாறனாடு māṟaṉāṭu, பெ.(n.) மாறை பார்க்க;see {}.
மாறாக	மாறாக māṟāka, வி.அ.(adj.) 1. எதிரான வகையில்;on the contrary. 2. எதிர்பார்த்தற்கு வேறான வகையில்; on different one. [மாறு = எதிர். மாறு → மாறாக..]
மாறாசநீர்	மாறாசநீர் māṟācanīr, பெ.(n.) வடபுல நீர்; the water of the northern region (சா.அக.);.

மாறாட்டம்	மாறாட்டம்1 māṟāṭṭam, பெ.(n.) தவறு; error. "பார்வை மாறாட்ட மின்றி" (மகாராசதுறவு.54);. [மாறு → மாறாட்டம்.] மாறாட்டம்2 māṟāṭṭam, பெ.(n.) 1. மாற்றுகை; changing. 2. புரட்டு; fraud, trickery, cheating, swindling. 3. தடுமாற்றம்; stumbling, stuttering halting. 4. பித்து (வின்.);; craziness, aberration of mind. [மாறு + மாறாட்டம்.]
மாறாட்டு	மாறாட்டு māṟāṭṭu, பெ.(n.) மாறாட்டம் பார்க்க;see {}. [மாறாட்டம் → மாறாட்டு.]
மாறாடி	மாறாடி māṟāṭi, பெ.(n.) புரட்டன் (வின்.);; cheat, swindler. [மாறு → மாறாடி.]
மாறாடு	மாறாடு1 māṟāṭudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. உருவம் முதலியன மாறுதல்; to change, vary, as from. "ஒருவடி வுற்றது மாறாடுறுகாலை" (கம்பரா.முதற்போர்.179); 2. தடுமாறுதல்; to waver in mind. "மாறாடுதி பிண நெஞ்சே" (திருவாச.5, 32);. 3. மாறிப் புகுதல்; to change places with one another. "விடலை யொடுநெஞ்சு மாறாடி" (பெருங். மகத.6, 76);. [மாறு → மாறாடு-,] மாறாடு2 māṟāṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. எதிர்த்து நிற்றல் (இ.வ.);; to oppose. 2. புரட்டுதல் (வின்.);; to derange, invert. "அவன் அதை மாறாடப் பார்க்கிறான்" (உ.வ.); [மாறு → மாறாடு-,]
மாறாநீர்	மாறாநீர் māṟānīr, பெ.(n.) கடல்; sea, ocean. "மாறாநீர் வையக்கணி" (குறள், 707, மணக்.);.

மாறாப்பு	மாறாப்பு māṟāppu, பெ.(n.) 1. முந்தானையைத் தோள்களில் மாறியிடுகை; throwing the upper garment across the shoulder, in dressing. 2. மாராப்பு, 1 பார்க்க;see {}. [மாராப்பு → மாறாப்பு.]
மாறாப்புணர்ச்சி	மாறாப்புணர்ச்சி māṟāppuṇarcci, பெ.(n.) இடைவிடாத நுகர்ச்சி; indulgence without interval. [மாறா + புணர்ச்சி.]
மாறாப்புமாலை	மாறாப்புமாலை māṟāppumālai, பெ.(n.) தோள்களில் மாறிக் குறுக்காக இடும் மாலை (நெல்லை.);; garland worn across the shoulders. [மாறாப்பு + மாலை.]
மாறி	மாறி māṟi, பெ.(n.) 1. பண்டமாற்றுவோன் (வின்.);; one who barters goods. 2. இரண்டகஞ் செய்வோன் (வின்.);; double - dealing person. 3. பொன்மாற்று; degree of fineness of gold. "திருக்கண்மலர் இரண்டு ஒன்பது மாறி" (S.I.I.ii, 339);. [மாறு → மாறி. மாறு = விற்றல், பொய்படுதல்.]
மாறிக்காண்(ணு) - தல்	மாறிக்காண்(ணு) - தல் māṟikkāṇṇudal, 16 செ.குன்றாவி.(v.t.) பெருக்குதல் (இ.வ.);; to multiply. [மாறி + காண்-.]
மாறிப்போடு - தல்	மாறிப்போடு - தல் māṟippōṭudal, 19 செ. குன்றாவி..(v.t.) மாற்றுதல் (வின்.);; to change [மாறு → மாறி + போடு-.]
மாறிமாறி	மாறிமாறி māṟimāṟi, பெ.(n.) 1. முதலில் ஒன்று பிறகு மற்றொன்று என்ற முறையில் மீண்டும் தொடர்ந்து, அடுத்தடுத்து; alternately, one and then the other. 2. மீண்டும் மீண்டும், திரும்பத் திரும்ப; again and again, repeatedly. [மாறி + மாறி. மாறு → மாறி.]
மாறியடி	மாறியடி1 māṟiyaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) காற்றுத் திருப்பி வீசுதல் (வின்.);; to whiffle, shift about, as wind. [மாறு → மாறி + அடி-.] மாறியடி2 māṟiyaḍittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஏவினவனையே பேய் திருப்பித் தாக்குதல் (இ.வ.);; to return and attack, as a devil, the very person who incited it. [மாறு → மாறி + அடி-,]

மாறியாடு - தல்	மாறியாடு - தல் māṟiyāṭudal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) காலை மாற்றி நடனமாடுதல்; to change the leg in dancing, as {} at Madurai. "கூத்தனார்...... மாறி யாடினார்" (திருவாலவா. 52, 13);. [மாறு → மாறி + ஆடு-,]
மாறிருமார்பினள்	மாறிருமார்பினள் māṟirumārpiṉaḷ, பெ.(n.) திருமகள் (பிங்.);; Tirumagal. [மால் + திருமார்பினள்.]
மாறிவிழு - தல்	மாறிவிழு - தல் māṟiviḻudal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தலைகீழாய் விழுதல்; to fall headlong. 2. பேச்சு முன்னுக்குப் பின் முரண்படுதல்; to inconsistent. [மாறு → மாறி + விழு-,]
மாறு	மாறு1 māṟudal, 5 செ.கு.வி.(v.i) 1. வேறுபடுதல்; to become changed, exchanged, altered, reversed. "மாறா மனங்கொண்டு" (திருநூற்.47);. 2. பின் வாங்குதல்; to withdraw. "சூன்மகள் மாறா மறம்பூண் வாழ்க்கை" (பெரும்பாண்.136);. 3. குணமாதல்; to be cured. "நோய் இப்போது கொஞ்சம் மாறியிருக்கிறது" (உ.வ.);. 4. இருப்பிடம் வேறுபடுதல் (இ.வ.);; to have a change of residence. 5. நீங்குதல்; to cease, as from sleep. "உறக்கம் மாறினான்" (கம்பரா. ஆறுசெ.7);. 6. முதுகிடுதல்; to retreat, as showing one's back. "மாறாமைந்தின்" (மலைபடு.332);. 7. கூத்தாடுதல்; to dance. 8. இறத்தல்; to die. "இவ்வான் மாக்கள் மாறிப் பிறந்துவரும்" (சி.போ.சிற்.2, 3, பக்.47);. 9. இல்லையாதல்; to be non-existent. "...புக்குக்குளிர்ந்த புனலை" (ஈடு
மாறுகண்	மாறுகண் māṟugaṇ, பெ.(n.) கோணல் (வக்கிரக்); கண்; squint eye. "மாறு கண்ணாகியு மிருந்திடில்" (காசிக. மகளிர். 50);. [மாறு + கண்.]

மாறுகம்	மாறுகம் māṟugam, பெ.(n.) சீலை (சது.);; cloth. மாறுகால் __, பெ.(n.); 1. தேசிக் கூத்திற்குரிய கால் வகை (சிலப்.3, 16, உரைக்கீழ்க் குறிப்பு, பக்.90);; a leg-pose in tech-k-{}. 2. ஒரு கைக்கு எதிர்த் திசையில் உள்ள கால்; opposite direction of leg to one side hand. [மாறு + கால்.]
மாறுகால்மாறுகை	மாறுகால்மாறுகை māṟugālmāṟugai, பெ.(n.) ஒரு பக்கத்துக் கையும் மறு பக்கத்துக் காலும்; one hand and opposite direction of the leg.
மாறுகால்மாறுகை வாங்கு - தல்	மாறுகால்மாறுகைவாங்கு - தல் māṟugālmāṟugaivāṅgudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஒரு பக்கத்துக் கையையும் மறு பக்கத்துக் காலையும் தண்டனையாக வெட்டுதல்; to cut off a leg and a hand on the opposite sides of a person's body, by way of punishment. [மாறுகால் + மாறுகை + வாங்கு-,]
மாறுகாலம்	மாறுகாலம் māṟukālam, பெ.(n.) பெண்ணின் மாதவிடாய் நிற்பாடு; meno pause (சா.அக.);. [மாறு + காலம்.]
மாறுகூலி	மாறுகூலி māṟuāli, பெ.(n.) மரமேறுவார் பெறுங் கூலி; wages paid to climbers of palm trees.
மாறுகொள்(ளு) - தல்	மாறுகொள்(ளு) - தல் māṟugoḷḷudal, 16 செ.கு.வி.(v.i.) பண்டமாற்றாகக் கொள்ளுதல்; exchange the things. [மாறுபடு → மாறுகொள்.]
மாறுகொள்ளாவு ணவு	மாறுகொள்ளாவுணவு māṟugoḷḷāvuṇavu, பெ.(n.) மாறுபாடில்லா உணவு; not in compatible diet. [மாறுகொள்ளா + உணவு.]
மாறுகொளக்கூறல்	மாறுகொளக்கூறல் māṟugoḷagāṟal, பெ.(n.) நூற்குற்றம் பத்தனுள் முன்னொடு பின் முரணாகக் கூறும் குற்றவகை (நன்.12);; inconsistency in statements, one of ten {}. [மாறுகொளல் + கூறல்.]
மாறுகோள்	மாறுகோள் māṟuāḷ, பெ.(n.) 1. மாறுபாடு பார்க்க;see {}. "இது மாறுகோளுறை" (சி.போ.பா.பக்.11, சுவாமிநா.);. 2. மாறுபாடு, 3 பார்க்க;see {}. "மூவகை மாறு கோளும் இல்லாத உணவை" (குறள், 945, உரை);. [மாறுகொள் → மாறுகோள்.]

மாறுத்தரம்	மாறுத்தரம் māṟuttaram, பெ.(n.) மறுமொழி (வின்.);; answer, reply.
மாறுதண்டு	மாறுதண்டு māṟudaṇṭu, பெ.(n.) தோணியின் வலப்பக்கத்தே வலிக்கப்படும் துடுப்பு; drive the left side of boat. "மாறுதண்டு ஏலேலோ" (நாட்டார் பாடல்);. [மாறு + தண்டு.]
மாறுபடப்புணர் - தல்	மாறுபடப்புணர் - தல் māṟubaḍabbuṇartal, 2 செ.குன்றாவி.(v.t.) சரி நுகர்ச்சி விளையும்படி செய்யாமல் புணருதல்; without mutual satisfaction, coitous. [மாறுபடல் + புணர்-.]
மாறுபடு - தல்	மாறுபடு - தல் māṟubaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மாறிப்போதல் (சங்.அக.);; to be changed. 2. முரணுதல்; to be opposed, to disagree, differ, to be discordant, to be in contrst. 3. பகைமை கொள்ளுதல்; to be inimical. "மாறுபட்டஞ்சென்னை வஞ்சிப்ப" (திருவாச.6, 11);. [மாறு + படு-,]
மாறுபடுபுகழ்நிலை	மாறுபடுபுகழ்நிலை māṟubaḍubugaḻnilai, பெ.(n.) சொல்லக் கருதிய பொருளை விடுத்து அதனைப் பழிக்கும் பொருட்டு வேறொன்றை வெளிப்படையாகப் புகழும் அணி வகை (தண்டிபொருள். 28);; [மாறுபடு + புகழ்நிலை.] "கருதிய பொருடொகுத் தாங்கது பழித்தற்கு வேறொன்று புகழ்வது மாறுபடு புகழ்நிலை" (தண்டிபொருள்.28);. புலவர் தான் கருதிய பொருளை மறைத்து அதனைப் பழித்தற்கு வேறொன்றினைப் புகழ்வது மாறுபடு புகழ்நிலை என்னும் அணியாகும். "இரவறியா யாவரையும் பின்செல்லா நல்ல தருநிழலுந் தண்ணீரும் புல்லும் - ஒருவர் படைத்தனவுங் கொள்ளாவிப் புள்ளிமான் பார்மேற் என வரும்றுடைத்தனவே யன்றோ துயர்" இப்பாடலில் மானைப் புகழ்தலால் இரப்போரின் இழிநிலையைப் பழிக்குமாறு பாடுவதால் இது மாறுபடு புகழ்நிலை யணியாகும்.
மாறுபடுபொருண்மொழி	மாறுபடுபொருண்மொழி māṟubaḍuboruṇmoḻi, பெ.(n.) முன் மொழிந்ததற்கு மாறாகப் பொருள் தோன்றிவருஞ் சொல்லுடையதாகிய அணி வழு (தண்டி.100);; [மாறுபடு + பொருண்மொழி.]
மாறுபாட்டுக்காரன்	மாறுபாட்டுக்காரன் māṟupāṭṭukkāraṉ, பெ.(n.) 1. புரட்டன்; double - dealer. 2. மறுத்துப் பேசுபவன்; one who contradicts. [மாறுபாடு + காரன்.]

மாறுபாடு	மாறுபாடு māṟupāṭu, பெ.(n.) 1. பகைமை; opposition. 2. முறைகேடு; perverseness. 3. ஒவ்வாமை; unsuitability, disagreeble ness, discrepancy. "மாறுபாடில்லாத வுண்டி" (குறள், 945);. 4. புரட்டு; double dealing. [மாறு → மாறுபாடு.]
மாறுமுகம்	மாறுமுகம் māṟumugam, பெ.(n.) நினைத்தவாறு மாற்றிக் கொள்ளும் முகவடிவு; face changeable at will. "மாறுமுகக் கொண்டு பொருவல் லவுணர்" (கந்தபு.தேவர்கள் போற்.4);. [மாறு + முகம்.]
மாறுரை	மாறுரை māṟurai, பெ.(n.) மறுமொழி; reply. "தர்க்கமவைக் கெலாம்..... கன்னி மாறுரை கூறினாள்" (திருவாதபு, புத்தரை.86);. [மாறு + உரை.]
மாறுவார்க்கை	மாறுவார்க்கை māṟuvārkkai, பெ.(n.) ஒன்றிலிருப்பதை மற்றொன்றில் வார்த்தல்; to transfer by pouring from one to the other as blood from one animal to the other (சா.க.அ.);. [மாறு + வார்க்கை.]
மாறுவேடப்போட்டி	மாறுவேடப்போட்டி māṟuvēṭappōṭṭi, பெ.(n.) மாறுவேடத்தில் வந்து நடித்துக் காட்டும் பலரில் சிறப்பாகச் செய்தவரைத் தேர்ந்தெடுக்கும் போட்டி; fancy dress competition. [மாறுவேடம் + போட்டி.]
மாறுவேடம்	மாறுவேடம் māṟuvēṭam, பெ.(n.) உண்மையான தோற்றத்தை மறைத்துப் போட்டுக் கொள்ளும் புனைவு; disguise fancy dress. [மாறு + வேடம்.]
மாறேவி	மாறேவி māṟēvi, பெ.(n.) அரிதாரம் (சங்,அக.);; yellow orpiment.
மாறை	மாறை māṟai, பெ.(n.) பாண்டி மண்டலத்துள்ள ஒரு நாடு (தஞ்சைவா.14);; a division of the {} country.
மாறொடை	மாறொடை māṟoḍai, பெ.(n.) துளசி (சங்.அக.);; holy basil.

மாறொலி	மாறொலி māṟoli, பெ.(n.) எதிரொலி (இ.வ.);; echo. [மாறு + ஒலி.]
மாறோக்கம்	மாறோக்கம் māṟōkkam, பெ.(n.) மாறோகம் (புறநா.37); பார்க்க;see {}. மாறோக்கம் māṟōkkam, பெ. (n.) 1. நப்ப சலையாரின் ஊர்; name of the hamlet where the sangam poetess Nappasalaiyar lived. 2. வெள்ளோக்கத்தா உழுவித் துண்ணும் வேளாளர்க்கும் வேறான உழுதுண்ணும் குடிமக்கள் வாழும் ஊர்; name of a hamlet where the tillers of the landagriculturists live. [மாறு+ (ஒக்கல்);ஒக்கம்]
மாறோகம்	மாறோகம் māṟōkam, பெ.(n.) பாண்டி நாட்டிற் கொற்கையைச் சூழ்ந்த பகுதி (தொல்.சொல்.164, சேனா.புதுப்.கீழ்க்குறிப்பு);; the portion of the {} country round {} in Tinnevelly District.
மாறோதியம்பன்	மாறோதியம்பன் māṟōtiyambaṉ, பெ.(n.) சாரைப் பாம்பு; a kind of snake (சா.அக.);.
மான்	மான்1 māṉ, பெ.(n.) 1. ஒருவகை விலங்கு; deer, hart, antelope, fawn. "மானினுரிவை தைஇய வூன் கெடு மாயின்" (திருமுரு. 128);. 2. விலங்கின் பொது (பிங்.);; animal, beast. 3. குதிரை; horse. "தெம்முனையுண் மானொடு தோன்றி" (பு.வெ.10, பொது.5);. 4. அரிமா; lion. "விலங்கு மான்குரல் கேட்பின் வெருவுவை" (கலித்.13);. 5. மகரமீன் (பிங்.);; magara fish. 6. மகரவோரை (பிங்.);; capricorn of he zodiac. தெ., க., ம., து. மான். [மா → மான்.] [p] மான் māṉ, இடை.(part) 1. பெயர் விகுதி; affix to nouns. "வேண்மான்."
மான்களங்கம்	மான்களங்கம் māṉkaḷaṅgam, பெ.(n.) நிலவிலுள்ள மானுருப் போன்ற மறு (யாழ். அக.);; spot on the moon, fancied to resemble a deer. [மான் + களங்கம்.]

மான்களிக்கண்	மான்களிக்கண் māṉkaḷikkaṇ, பெ.(n.) இருவட்டக்கம்பி (யாழ்.அக.);; a kind of wire.
மான்கீரை	மான்கீரை māṉārai, பெ.(n.) கீரை வகை (மூ.அ.);; a kind of pot - herb. [மான் + கீரை.]
மான்குளம்பு	மான்குளம்பு māṉkuḷambu, பெ.(n.) 1 மானின் பாதம்; foot of a deer. "மான்குளம்பு அழுத்திய இடத்தை யொத்த" (பொருந.4, உரை);. 2. அடம்பு; hare - leaf. [மான் + குளம்பு.] [p]
மான்கை	மான்கை māṉkai, பெ.(n.) சாறாயம்; arrack (சா.அக.);.
மான்கையன்	மான்கையன் māṉkaiyaṉ, பெ.(n.) சிவ பெருமான்;{}. [மான் + கையன்.]
மான்கொடி	மான்கொடி māṉkoḍi, பெ.(n.) கொடிவகை (யாழ்.அக.);; a creeper. [மான் + கொடி.]
மான்கொம்பு	மான்கொம்பு1 māṉkombu, பெ.(n.) பாதிரி; white flowered trumpet tree. [மான் + கொம்பு.] மான்கொம்பு2 māṉkombu, பெ.(n.) மானின் தலையில் சுருண்டு திரண்ட கொம்பு; deer's horn. [மான் + கொம்பு.] [p] மான்கொம்பு māṉkombu, பெ. (n.) .திருப்பத்துர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruppattur.Taluk. [மான்+(கோம்பை);கொம்பு]

மான்சாணம்	மான்சாணம் māṉcāṇam, பெ.(n.) மானின் சாணி; funette (சா.அக.);. [மான் + சாணம்.]
மான்சாரை	மான்சாரை māṉcārai, பெ.(n.) 1. நீண்ட மரவகை; auricled leaved glabrous marking-nut. 2. மரவகை; a species of croton indigo.
மான்செவி	மான்செவி māṉcevi, பெ.(n.) மான்செவிக் கள்ளி (வின்.); பார்க்க;see {}. [மான்செவிக்கள்ளி → மான்செவி.]
மான்செவிக்கள்ளி	மான்செவிக்கள்ளி māṉcevikkaḷḷi, பெ. (n.) இலைக்கள்ளி (மலை.);; five tubercled spurge. [மான்செவி + கள்ளி. மானின் செவி போன்ற இலையையுடைய கள்ளி.] [p]
மான்புள்ளிகண்டாங்கி	மான்புள்ளிகண்டாங்கி māṉpuḷḷigaṇṭāṅgi, பெ.(n.) சேலை வகை (இ.வ.);; a kind of saree. [மான்புள்ளி + கண்டாங்கி.]
மான்புள்ளிச்சேலை	மான்புள்ளிச்சேலை māṉpuḷḷiccēlai, பெ.(n.) சேலை வகை (இ.வ.);; a kind of saree. [மான் + புள்ளி + சேலை. சீரை → சிலை → சேலை.]
மான்மகன்	மான்மகன் māṉmagaṉ, பெ.(n.) 1. அயன்; Brahman. 2. மான்மைந்தன் பார்க்க;see {}. "மான்மகன் போல் வருதி ரைய" (சிலப்.7:28);. [மான் + மகன்.]
மான்மதச்சாந்து	மான்மதச்சாந்து māṉmadaccāndu, பெ.(n.) மான்மதச்சேறு பார்க்க;see {}. "மான்மதச் சாந்தொடு வந்ததை" (சிலப்.2:68);. [மான்மதச்சேறு → மான்மதச்சாந்து.]
மான்மதச்சேறு	மான்மதச்சேறு māṉmadaccēṟu, பெ.(n.) unguient of musk. [மான்மதம் + சேறு.]

மான்மதம்	மான்மதம் māṉmadam, பெ.(n.) 1. கத்தூரி (திவா.);; musk. 2. சவ்வாது (சிலப்.6, 81, உரை);; civet.
மான்மறி	மான்மறி māṉmaṟi, பெ.(n.) 1. மான்குட்டி; fawn "மான்மறி விழுந்தது கண்டு" (மணிமே.23:115);. 2. பெண்மான் (மணிமே.23 : 115, அரும்.);; doe. 3. வள்ளி நாயகி;{} the wife of Murugan, as born of a doe. "மான்மறி தோண் மணந்த ஞான்று" (பரிபா.9, 8);. [மான் + மறி. மறி = குட்டி.]
மான்மறிக்கரத்தான்	மான்மறிக்கரத்தான் māṉmaṟikkarattāṉ, பெ.(n.) சிவன்;{}.
மான்மியம்	மான்மியம் māṉmiyam, பெ.(n.) 1. மகிமை; glory, greatness. 2. இடப் பெருமையைக் கூறும் நூல்; treatise on the greatness of a sacred place. "சிதம்பர மான்மியம்" 3. மகத்துவம் பார்க்க;see magattuvam.
மான்முருகு	மான்முருகு māṉmurugu, பெ.(n.) 1. துளசி; sacred basil. 2. துரிசு; blue vitriol (சா.அக.);.
மான்மைத்துனன்	மான்மைத்துனன் māṉmaittuṉaṉ, பெ.(n.) 1 சிவன்;{}. 2. மான்முருகு, 2 பார்க்க;see {}. [மால் + மைத்துனன்.]
மான்மைந்தன்	மான்மைந்தன் māṉmaindaṉ, பெ.(n.) மன்மதன் (திருமாலின் மைந்தன்); (சூடா.);;{}, as the son of {}.
மான்வேடன்	மான்வேடன் māṉvēṭaṉ, பெ.(n.) மாரீசன்; [மான் + வேடன்.]
மான்றல்	மான்றல் māṉṟal, பெ.(n.) மயக்கம்; bewilder – ment. "மான்றறீர் மதியினான்" (அரிசமய குலசே.129);. [மால் → மான் → மான்றல் (வே.க.4:38);.]

மான்றலை	மான்றலை māṉṟalai, பெ.(n.) 1. பெரு விரலுஞ் சிறுவிரலு மொழிந்த இடைவிரல் மூன்றுந் தம்மிலொத்து ஒன்றி முன்னே இறைஞ்சி நிற்கும் இணையாவினைக்கை வகை (சிலப்.3, 18, உரை, பக்.96);; 2. ஐந்தாம் விண்மீன்; the fifth naksatra. [மான் + தலை.]
மான்றார்	மான்றார் māṉṟār, பெ.(n.) அறிவு மயங்கினவர்; those who are confused in mind. "மான்றார் வளியான் மயங்கினார்க்கு" (ஏலாதி, 55);. [மன் → மான் → மான்றார்.]
மான்றூதி	மான்றூதி māṉṟūti, பெ.(n.) காஞ்சிரை; a tree nux - vomic.
மான்றோல்	மான்றோல் māṉṟōl, பெ.(n.) மான் தோலாகிய இருக்கை (பு.வெ.8, 14, உரை);; deer skin, used by ascetics, etc. [மான் + தோல்.]
மான	மான māṉa, இடை.(Part.) ஓர் உவமைச் சொல் (தொல்.பொருள்.287);; a word of comparison. [மான் = ஒப்பு. மான் → மான.]
மானக்கஞ்சாறநாயனார்	மானக்கஞ்சாறநாயனார் māṉakkañjāṟanāyaṉār, பெ.(n.) நாயன்மார் அறுபத்து மூவருள் ஒருவர் (பெரியபு.);; a canonized {}, one of 63.
மானக்லை	மானக்லை māṉaklai, பெ.(n.) அரையாடை; waist cloth. [மான + கலை.]
மானக்கவரி	மானக்கவரி māṉakkavari, பெ.(n.) 1. கவரிமான்; yak, bos grunnieus as too sensitive to survive the loss of a single hair. 2. சாமரை; ornamental whisk, made of yak's tail. "மானக்கவரி மணிவண்டகற்ற" (சீவக.2120);. [மான் → மான + கவரி.]
மானக்குருடன்	மானக்குருடன் māṉakkuruḍaṉ, பெ.(n.) முழுக்குருடன் (வின்.);; totally blind man. [மான் → மானம் + குருடன். மானம் = ஒப்புமை, அளவு.]
மானக்குறை	மானக்குறை māṉakkuṟai, பெ.(n.) மானக் கேடு (வின்.); பார்க்க; see {}. [மான் → மானம் + குறை. மானம் = ஒப்புமை, அளவு, மதிப்பு, பெருமை, வலிமை.]

மானக்கேடு	மானக்கேடு mānakāṭu, பெ.(n.) பெருமைக்கேடு (வின்.);; dishonour, disagree, ignominy. [மானம் + கேடு. மானம் = பெருமை.]
மானகம்	மானகம் māṉagam, பெ.(n.) ஒரு வகை மலையாள சேம்பு; colacasia indica (சா.அக.);.
மானகவசன்	மானகவசன் māṉagavasaṉ, பெ.(n.) மானத்தையே காப்பாகத் தாங்கியோன்; man whose armour is self - respect. "பராக்ரமக் கைதவன் மானகவசன் கொற்கை வேந்தன்" (பெருந்தொ.949);. [மானம் + கவசன்.]
மானங்கா - த்தல்	மானங்கா - த்தல் māṉaṅgāttal, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) ஒருவன் அல்லது ஒருத்தியின் மானத்தைப் பேணுதல்; to preserve one's self-respect, chastity or honour. [மானம் + கா-.]
மானங்காட்டு - தல்	மானங்காட்டு - தல் māṉaṅgāṭṭudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) கூரைக்கு முட்டுக் கொடுத்தல் (இ.வ.);; to support roof by struts. [வானம் → மானம் + காட்டு-,]
மானங்கெட்டவள்	மானங்கெட்டவள் māṉaṅgeṭṭavaḷ, பெ.(n.) 1. வெட்கங் கெட்டவள் (வின்.);; shameless woman. 2. கற்பிழந்தவள் (கொ.வ.);; unchaste woman. [மானம் + கெட்டவள்.]
மானங்கெட்டவன்	மானங்கெட்டவன் māṉaṅgeṭṭavaṉ, பெ. (n.) மானமிழந்தவன் (கொ.வ.);; person devoid of shame or self-respect. [மானம் + கெட்டவள்.]
மானசாரம்	மானசாரம் māṉacāram, பெ.(n.) கட்டடச் சிற்பநூல் முப்பத்திரண்டனுள் ஒன்று (இருசமய. சிற்பசாத்.);; a treatise on architecture, one of 32 {}. மானசாரம் māṉacāram, பெ. (n.) சிற்பநூல் முப்பத்திரண்டனுள் ஒன்று; a treatise on architecture, one of 32 {}. 'மானகற் பாரியஞ் சிருட்ட மானசாரம்' (இருசமய, சிற்பசாத். 2);. [Skt. {} → த. மானசாரம்.]
மானசாலயம்	மானசாலயம் māṉacālayam, பெ.(n.) அன்னப் பறவை; a bird swan. [மான + சாலயம்.]

மானசிகநரம்பு	மானசிகநரம்பு māṉasiganarambu, பெ.(n.) விதான நரம்பு; phrenic nerve (சா.அக.);.
மானட்கி	மானட்கி māṉaṭki, பெ.(n.) பூசணிக்காய்; pumpkin (சா.அக.);.
மானத்தாட்சி	மானத்தாட்சி māṉattāṭci, பெ.(n.) மானக்கேடு பார்க்க;see {}. [மானம் + தாழ்ச்சி. தாழ்ச்சி → தாட்சி.]
மானத்தாழ்ச்சி	மானத்தாழ்ச்சி māṉattāḻcci, பெ.(n.) மானக்கேடு; ignominy. [மானம் + தாழ்ச்சி.]
மானத்தாழ்வு	மானத்தாழ்வு māṉattāḻvu, பெ.(n.) மானக்கேடு (வின்.); பார்க்க;see {}. [மானம் + தாழ்வு.]
மானத்தைவாங்கு – தல்	மானத்தைவாங்கு – தல் māṉaddaivāṅgudal, 7 செ.கு.வி.(v.i.) மதிப்பை இழக்கச் செய்தல்; cause or bring disgrace. [மானத்தை + வாங்கு-,]
மானத்தோல்	மானத்தோல் māṉattōl, பெ.(n.) பீசம்; testicle (சா.அக.);.
மானதண்டு	மானதண்டு māṉadaṇṭu, பெ.(n.) அளவைக் கோல்; measuring rod. "விண்ணினுக் களவாய் வைத்த மானதண் டனைய வெற்பில்" (இரகு.திக்கு.144);. [மானம் + தண்டு. மானம் = அளவு, அளவுக்கருவி.]
மானபோதம்	மானபோதம் māṉapōtam, பெ.(n.) சிற்ப நூல் முப்பத்திரண்டனுள் ஒன்று (இருசமய. சிற்பசாத்.3);; a treatise on architecture, one of 32 {}.

மானம்	மானம்1 māṉam, பெ.(n.) 1. மதிப்பு; honour, dignity. "நன்றேகாண் மான முடையார் மதிப்பு" (நாலடி, 294);. 2. கற்பு; chastity. 3. பெருமை; pride, eminence. "புகழு மானமு மெடுத்து வற்புறுத்தலும்" (தொல். பொருள்.41);. 4. புலவி; bouderie, sulks. "மான மங்கையர் வாட்டமும்" (சீவக.2382);. 5. வலிமை (சூடா.);; strength. 6. சூளுரை (சபதம்);; vow. "அப்படியே செய்வேனென மானஞ் செய்து" (இராமநா.அயோத்.7);. 7. கணிப்பு; computation. 8. அளவுக் கருவி; instrument or means of measurment. 9. மாற்றாணி (திருக்கோ.335, உரை);; touch – needle. 10. பட்டணம்படியில் அரைப்படி கொண்ட அளவு (G.Sm.D.I.I.286);; half a Madras measure. 11. ஒப்புமை; comparison. "மானமில்லுயர் [illegible] (சீவக. [illegible]
மானம்கீழ்மாறுவாங்கு - தல்	மானம்கீழ்மாறுவாங்கு - தல் māṉamāḻmāṟuvāṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) அதிகாலைப் பொழுது; early morning. [மானம் + கீழ்மாறுவாங்கு-தல்]
மானம்பாடி	மானம்பாடி māṉambāṭi, பெ.(n.) வானம்பாடி (வின்.);; the Indian skylark. [மானம் + பாடி. வானம்பாடி → மானம்பாடி (இ.வ.);]
மானம்பார் - த்தல்	மானம்பார் - த்தல் māṉambārttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) இறத்தல்; to die. [வானம் → மானம் (கொ.வ.); மானம் + பார்-]
மானம்பார்த்தபூமி	மானம்பார்த்தபூமி māṉambārttapūmi, பெ.(n.) மழைநீரால் மட்டுமே பயிர் செய்யப்படும் நிலம்; rain-fed arable land. மறுவ. மானாவாரி நிலம். [மானம் + பார்த்தபூமி. வானம் → மானம் (இ.வ.);]
மானமர்	மானமர் māṉamar, பெ.(n.) கள்ளி; spurge.

மானமரியாதை	மானமரியாதை māṉamariyātai, பெ.(n.) மதிப்பு (வின்.);; honour, dignity. [மானம் + மரியாதை.]
மானமா	மானமா māṉamā, பெ.(n.) கவரிமான்; yak, as extremely sensitive. "மானமா வனைய மாட்சியர்" (கம்பரா.உருக்காட்.19);. [p]
மானமாரி	மானமாரி māṉamāri, பெ.(n.) வானம் பார்த்தநிலம் பார்க்க;see {}. [மானம் + மாரி]
மானமுறு - தல்	மானமுறு - தல் māṉamuṟudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) பார்த்தல்; to see. "நும்மாண் மானமுற லுற்றது கொல்" (சேதுபு.காசிப.9);. [மானம் + உறு-]
மானமூடு	மானமூடு1 māṉamūṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) உடை முதலியவற்றால் உடலை மறைத்து மானம் பேணுதல்; to conceal one's shame by covering the body with dress. [மானம் + மூடு-] மானமூடு2 māṉamūṭudal, பெ.(n.) வானம் மேகமூட்டத்துடன் காணப்படுகை; cloud sky. இரண்டு நாளாக மானம் மூடிக்கிட்டு கிடக்குது (பே.வ.);ழ [வானம்மூடுதல் → மானமூடுதல் (கொ.வ.);.]
மானல்	மானல்1 māṉal, பெ.(n.) 1. மயக்கம் (சூடா.);; confusion. 2. ஐயப்படுதல் (வின்.);; doubting. [மால் → மான் → மானல். மால் = மயக்கம்] மானல்2 māṉal, பெ.(n.) 1. ஒப்பு (சூடா.);; comparison, resemblance. 2. இலிச்சை (அக.நி.);; see shame. [மான் → மானல்]
மானவட்டில்	மானவட்டில் māṉavaṭṭil, பெ.(n.) அளவுக் கிண்ணம்; measuring cup. "பொன்னின் மானவட்டில் ஒன்று" (S.I.I.ii, 4);. [மானம் + வட்டில். மானம் = அளவு]

மானவன்	மானவன்1 mānavaṉ, பெ.(n.) மாந்தன்; man. மானவன்2 mānavaṉ, பெ.(n.) 1. பெருமை யுடையவன்; man of honour. "ஆர்த்தடு மானவன்" (கந்தபு.துணைவ.32);. 2. அரசன்; King. "மானவன் மந்திரி" (கலிங்.365);. 3. சேனைத் தலைவன் (திவா.);; commander of army. 4. வீரன் (சது.);; hero, champion. [மானம் = பெருமை, பெரியோன், வலிமை. மானம் → மானவன்]
மானவாரி	மானவாரி mānavāri, பெ.(n.) 1. மானவாரி நிலம் பார்க்க; see {}. 2. மழையை நம்பி விளையும் விளைச்சல் (வின்.);; cultivation, whether wet or dry, dependent upon rain. 3. சுறவத் திங்களில் விளையும் நெல் (வின்.);; a kind of paddy that matures in the month of {}. [மானம் + வாரி. வானம் → மானம்.]
மானவாரிக்குளம்	மானவாரிக்குளம் mānavārikkuḷam, பெ.(n.) மழை பெய்து நிரம்பும் ஏரி; rain fed tank. [மானவாரி + குளம்]
மானவாரிநிலம்	மானவாரிநிலம் mānavārinilam, பெ.(n.) மானம்பார்த்தநிலம் பார்க்க;see {}. [மானவாரி + நிலம்]
மானவாரிப்பத்து	மானவாரிப்பத்து mānavārippattu, பெ.(n.) மானவாரிப்பற்று பார்க்க;see {}. [மானவாரிப்பற்று → மானவாரிப்பத்து. பற்று →பத்து]
மானவாரிப்பற்று	மானவாரிப்பற்று mānavārippaṟṟu, பெ.(n.) மானவாரிக் குளத்து நீரால் விளையும் நிலங்களின் மொத்த விளைச்சலிற் பேர் பாதியை அரசு தீர்வையாகக் கைக் கொண்டு தண்டும் முறை; a method of collecting revenue of land under rainfed tanks, whereby the Government takes one half of the gross produce (R.T.);. [மானவாரி + பற்று]
மானவாரிப்புன்செய்	மானவாரிப்புன்செய் mānavārippuṉcey, பெ.(n.) மழையால் மட்டுமே விளையும் புன்செய் நிலம்; rain fed dry land. [மானவாரி + புன்செய்.]

மானவிலங்கு	மானவிலங்கு māṉavilaṅgu, பெ.(n.) கவரிமான்; the yak.
மானவிறல்வேள்	மானவிறல்வேள் māṉaviṟalvēḷ, பெ.(n.) முற்காலத்துச் சிற்றரசர் சிலருக்கு வழங்கிய பட்டப் பெயர்; an ancient title of certain chiefs. "மான விறல்வே எழும்பி லன்ன" (மதுரைக்.344);. "மானவிறல்வேள் வயிரிய மெனினே" (மலைபடு.164);.
மானவு	மானவு māṉavu, பெ.(n.) தெளிவு (சது.);; clearness.
மானவெளி	மானவெளி māṉaveḷi, பெ.(n.) திறந்த வெளியாயிருக்கும் வீட்டின் உள்முற்றம்; open quandrangle in a house. [மானம் + வெளி]
மானவேதியன்	மானவேதியன் māṉavētiyaṉ, பெ.(n.) வேதங்கற்றவன் (வின்.);; one learned in the {}.
மானன்	மானன்1 māṉaṉ, பெ.(n.) 1. மானி2, 1 (சங்.அக.); பார்க்க;see {}. 2. தலைவன் (யாழ்.அக.);; chief. மானன்2 māṉaṉ, பெ.(n.) 1. வேடன்; hunter. 2. மூடன்; dullard.
மானாகம்	மானாகம் māṉākam, பெ.(n.) பெருநாரை (வின்.);;cyrus craпe. [p]
மானாகிமூலி	மானாகிமூலி māṉākimūli, பெ.(n.) இஞ்சி; ginger (சா.அக.);.
மானாங்காணி	மானாங்காணி māṉāṅgāṇi, பெ.(n.) உத்தரத்தின் மேல் நோக்கிய அமைப்பு (கம்.வழ.);; upright pattern of a pillar. [மானம் = வானம். மானம் + காணி. மானங்காணி → மானாங்காணி (கொ.வ.);
மானாங்குலம்	மானாங்குலம் māṉāṅgulam, பெ.(n.) நீட்டலளவு வகை (சிற்பரத்.18);; a linear measure, one-six of a talam.

மானாதிபட்சி	மானாதிபட்சி māṉātibaṭci, பெ.(n.) 1. கருங்காக்கை; black crow. 2. நால்வகைச் சாதியில் கடைச்சாதியர்; the last class of human being.
மானாமதுரை	மானாமதுரை māṉāmadurai, பெ.(n.) சிவகங்கை வட்டத்தில் வைகையாற்றின் கரையில் அமைந்துள்ள ஊர்; it is in Sivagangai (Dt.); river bank of vaigai. பெயர்க்காரணம்: 14ஆம் நூற்றாண்டில் இப்பகுதியை மாணவீரன் என்ற பாண்டிய மன்னன் ஆட்சி செய்தான். இவன் பெயரால் மானவீரன் மதுரை என்பது நாளடைவில் மானாமதுரை என வழங்கலாயிற்று.
மானார்	மானார்1 māṉār, பெ.(n.) பெண்டிர்; woman. "மட்டுப் படாக் கொங்கை மானார் கலவி மயக்கத்திலே" (தனிப்பா.i, 149, 54);. மானார்2 māṉār, பெ.(n.) பகைவர் (சங்.அக.);; enemies. மானார்3 māṉār, பெ.(n.) இலைக்கள்ளி; leaf spurge (சா.அக.);.
மானாவாரி	மானாவாரி1 māṉāvāri, பெ.(n.) மானவாரி பார்க்க;see {}. [மானவாரி → மானாவாரி] மானாவாரி2 māṉāvāri, பெ.(n.) 1. மனப் போக்கு (இ.வ.);; whim, fancy. 2. பெருவாரி, தாந்தின்னி (இ.வ.);; absolue or exclusive enjoyment. "அவன் அதை மானாவாரியாய் பயன்படுத்துகிறான்" (உ.வ.);. 3. பொறுப்பின்மை; want of attention or care. மானாவாரி3 māṉāvāri, பெ.(n.) மழை நீரை மட்டுமே நம்பி விளையும் விளைச்சல்; dry cropping, cultivation in rain fed tracts.
மானாவி	மானாவி māṉāvi, பெ.(n.) 1. ஒன்பான் இரவு (நவராத்திரி);த் திருவிழா; the {} festival. "மானாவி சமைப்பாரைப் போலே" (ஈடு.10, 9, 4);. 2. மானாவிச்சோலை பார்க்க;see {}. "மானாவிபோலே ஆவதழிவதாம் விபூதி" (திருவிருத்.66, வ்யா.);. க. மானானி
மானாவிச்சோலை	மானாவிச்சோலை māṉāviccōlai, பெ.(n.) ஒன்பான் இரவு (நவராத்திரி); விழாவில் அமைக்கும் (அலங்கார); ஒப்பனைச் சோலை; pleasure grove, temporarily formed for the {} festival. "மானாவிச் சோலை போல ஆவதழிவதான" (ஈடு.6, 9 1);.

மானாள்	மானாள் mā<u>n</u>āḷ, பெ.(n.) பெண்; woman, girl. "ஒருத்தர்கிட்ட மானாளை விட்டேனோ" (விறலிவிடு.);.
மானி	மானி1 mā<u>n</u>ittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. நாணுதல்; to be bashful, to become ashamed "கூற்றமும்..... மானித்தது" (பு.வெ.7, 25, உரை);. 2. செருக்குதல், இறுமாப்புக் கொள்ளுதல்; to be proud. "நின்னைப் பணியாது மானித்து நின்ற அரசன்" (நீலகேசி, 529, உரை);. [முல் → மல் → மன் = பெருமை, பெரியோன், மன் → மான். மானுதல் = ஒத்தல். மான் → மானி (வே.க.4: 35);] மானி2 mā<u>n</u>ittal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) பெருமைப்படுத்துதல்; to respect, honour, treat reverently. " நாணிமானித் தோமே நாமென்பார்" (காளத்.உலா.243);. [மான் = பெருமை. மான் → மானி-,] மானி3 mā<u>n</u>i, பெ.(n.) 1. மதிப்புள்ளவ-ன்-ள்; person of honour. 2. செருக்குள்ளவ – ன் – ள், இறுமாப்புள்ளவ – ன் - ள்; proud person. "களி மடி மானி" நன்.39). [மானம் → மானி]
மானிகை	மானிகை mā<u>n</u>igai, பெ.(n.) வெறியம் (சாறாயம்); (சங்.அக.);; spirituous liquor.
மானியார்	மானியார் mā<u>n</u>iyār, பெ.(n.) மானி3 பார்க்க;see {}. "மானியார் தாமு மஞ்சி" (பெரியபு.திருஞான.696);.
மானிறம்	மானிறம் mā<u>n</u>i<u>r</u>am, பெ.(n.) வெளிறின மஞ்சள் நிறம் (இ.வ.);; fawn colour, tawny colour. [மான் + நிறம்]
மானிறைச்சி	மானிறைச்சி mā<u>n</u>i<u>r</u>aicci, பெ.(n.) மான்கறி; flesh of deer. [மான் + இறைச்சி.]

மானினி	மானினி māṉiṉi, பெ.(n.) பெண் (சூடா.);; woman.
மானு - தல்	மானு - தல் māṉudal, 16 செ.குன்றாவி.(v.t.) மான்5 - (வின்.); பார்க்க;see {}.
மானுயர்	மானுயர் māṉuyar, பெ.(n.) மக்கட் பிறப்பினர்; human beings. "மானுயரென்னப்படுபவர்" (நீலகேசி. 86);. [மான் + உயர்.]
மானேந்தி	மானேந்தி māṉēndi, பெ.(n.) நிலவு; moon.
மானேந்திமூலி	மானேந்திமூலி māṉēndimūli, பெ.(n.) ஈசுர மூலி; a twicer.
மானேறு	மானேறு māṉēṟu, பெ.(n.) 1. கலைமான்; stag. 2. பன்னிரண்டாம் விண்மீன்; the12th naksatra.
மானோட்டி	மானோட்டி māṉōṭṭi, பெ.(n.) மான்கள் பயிரை மேயாமல் வெருட்டும் ஊழியத்திற்காகக் கொடுக்கப்பட்ட நிலம் (R.T.);; land given as service - inam for driving the deer away from crops.
மி	மி mi, பெ.(n.) மகர மெய்யும் (ம்); இகர உயிரும் (இ); சேர்ந்து பிறந்த கூட்டெழுத்து; the compound of 'ம்' and 'இ'. [ம் + இ – மி.] இவ்வெழுத்து கி.மு.3ஆம் நூற்றாண்டு தொடங்கி இன்றுவரை அடைந்துள்ள மாற்றங்கள். கி.மு.3 ஆம் நூற்றாண்டுக் குகைக் கல்வெட்டுகளில் {} என்பது போன்றும் கி.பி.5ஆம் நூற்றாண்டில் {} என்பது போன்றும் கி.பி.7ஆம் நூற்றாண்டில் {} என்பது போன்றும் கி.பி.8ஆம் நூற்றாண்டில் {} என்பது போன்றும் கி.பி.12ஆம் நூற்றாண்டில் {} என்பது போன்றும் கி.பி.17ஆம் நூற்றாண்டு முதல் மி என்றும் வழங்கி வருகிறது.

மிக்க	மிக்க1 mikka, கு.பெ.எ.(adj.) 1. மிகுந்த; great much. "மிக்க பெரும்புகழ் மாவலி" (திவ். பெரியாழ்.18:7);. "குணம்நாடிக் குற்றமும் நாடி அவற்றுள் மிகைநாடி மிக்க கொளல்" (குறள், 504);. 2. உயர்ந்த; excellent, superior. "மிக்க வேதியர்" (திவ். கண்ணிநுண்.9);. "மாலைநீ தகைமிக்க தாழ்சினைப் பதிசேர்ந்து புள் ஆர்ப்ப" (கலித்.118:17);. க. மிக்க [மிகு → மிக்க.] மிக்க2 mikka, வி.அ. (adv.) மிக; very. நீ கூறியது மிக்க சரி. [மிகு → மிக்க.]
மிக்ககுளிர்ந்தநிலம்	மிக்ககுளிர்ந்தநிலம் miggaguḷirndanilam, பெ.(n.) மிகவும் குளிர்ச்சியான நிலம்; a kind of chilled land. [மிக்க + குளிர்ந்த நிலம்.] ஆசியாவின் நிலப்பிரிவில் (கண்டம்); உள்ள சைபீரிய நாட்டின் வடபகுதியில் இருக்கும் (வர்க்கோயான்ஸ்பர்க்); இடம்; எல்லாப் பகுதிகளைக் காட்டிலும் குளிர்ச்சி மிகுந்த நிலம் (அபி.சிந்.);.
மிக்ககுளிர்வாதம்	மிக்ககுளிர்வாதம் miggaguḷirvātam, பெ. (n.) உடம்பு வியர்த்துக் குளிர்க் காய்ச்சலுடன் தாகமுண்டாகி, பசியற்று சோர்வையுண்டாக்கும் ஒருவகை நோய்; a disease marked by fever, excessive perspiration, thirst, chillness etc. அவன் பாட்டி மிக்க குளிர்வாதத்தினால் துன்பப்படுகின்றார். [மிக்க + குளிர் + Skt. வாதம்.]
மிக்கசெயல்	மிக்கசெயல் mikkaseyal, பெ.(n.) 1. அளவிறந்த ஆற்றல்; extraordinary power. 2. பெருந்தன்மை; magnanimity. [மிக்க + செயல்.]
மிக்கதண்ணீர்வேட்கை	மிக்கதண்ணீர்வேட்கை mikkadaṇṇīrvēṭkai, பெ. (n.) மிகுதியான தண்ணீர்த் தாகம்; excessive thirst. மிக்க தண்ணீர் வேட்கை மாடுகளுக்கு இருந்த போதிலும் கூவம் ஆற்றில் ஒடும் அழுக்கு நீரைக் குடிக்காது. [மிக்க + தண்ணிர் + வேட்கை.]

மிக்கது	மிக்கது mikkadu, பெ.(n.) 1. மிகுதியா யிருப்பது; that which is abundant or excessive. 2. சிறந்தது; that which is excellent. "அதன்கணின்று மீடல் மிக்கது" (இறை.3 பக்.44);. 3. ஒன்றின் மேம்பட்டது; that which is superior. 4. எஞ்சியது; that which remains, as of food after a meal. 5. மீறுகை (அதிக்கிரமச் செய்கை);; that which oversteps the limits, excess; transgression. "மிகுதியான் மிக்கவை செய்தாரைத் தாம்தம் தகுதியான் வென்று விடல்" (குறள். 158);. 6. வேறானது; that which is different. "ஞானத்தின் மிக்கவை நன்முத்தி நல்காவாம்" (திருமந். 1467);. 7. முறையற்றது (சது.);; that which is unjust. க. மிக்கது; தெ. மிகடா. [மிகு → மிக்கது.]
மிக்கபெயல்	மிக்கபெயல் mikkabeyal, பெ. (n.) மிகு பெயல் (குறள், 732, உரை); பார்க்க; see migupeyal. [மிக்க + பெயல்.]
மிக்கவர்	மிக்கவர் mikkavar, பெ. (n.) 1. மிக்கார், 1 பார்க்க; see {}, 2. பார்ப்பனன் (திவா.);; Brahmins. [மிகு → மிக்க → மிக்கவர்.]
மிக்கவை	மிக்கவை mikkavai, பெ. (n.) 1. அடிசில் (அக.நி.);, சோறு; cooked rice. 2. ஊன் (அக.நி.);; meat. 3. நிறைகை; being full; abundance. க. மிக்கவு. [மிகு → மிக்க → மிக்கவை.]
மிக்கார்	மிக்கார் mikkār, பெ.(n.) 1. பெரியோர்; reat persons. "மிக்கா ராரடியானென்னின்" (திருவாச.6:48);. "கற்றார்முன் கற்ற செலச்சொல்லித் தாங்கற்ற மிக்காருள் மிக்க கொளல்" (குறள், 724);. 3. மிக்கோர் பார்க்க: see {}. 4. பெரும்பாலோர்; majority of persons, most people. "மிக்கீரு நொந்தீர்கள் போலும்" (கந்தபு. சிங்கமு.374);. 5. தீமை செய்பவர்; evil doers. "மிக்கார்க் குதவார் விழுமியோர்" (நன்னெறி.36);. 6. பகைவர் (திவா.);; foes, enemies. [மிகு → மிக்க → மிக்கார்.]

மிக்கான்	மிக்கான் mikkāṉ, பெ.(n.) மிக்கார் பார்க்க; see {}. [மிக்கார் → மிக்கான்.]
மிக்கிது	மிக்கிது mikkidu, வி.எ.(adv.) மிகுதியான பொருளை, இதனில் மிக்கதை; that which is too much. 'மாவின் போகத்தில், ஸ்ரீ கோயிலில் கணபதியார்க்கு அமுது செய்வதாகவும், மிக்கிது கொண்டு சித்திரை உத்திரத்திந் நான்று அமுது செய்வதாகவும்' (செந்தலைக் கல்வெட்டு. கல்வெட்டு அறிக்கை எண். 7/1899); (கல்.அக.);
மிக்கிளமை	மிக்கிளமை mikkiḷamai, பெ. (n.) மிகுந்த கட்டிளமை (வின்.);; extreme youth. [மிகு → மிக்கு + இளமை.]
மிக்கு	மிக்கு1 mikku, பெ.(n.) கரும்பு; sugarcane Saccharam officinarum (சா.அக.);. [மிகு → மிக்கு. இனிப்புச் சுவை மிகுந்தது.] மிக்கு2 mikku, கு.வி.எ.(adv.) மிக பார்க்க; see miga. "அச்ச மிக்குற்றுழியும்" (சி.போ.பா.6:1/ பக்.120);. தெ. மிக்கிலி; க. மிக்கு. [மிகு → மிக்கு.]
மிக்குண்டம்	மிக்குண்டம் mikkuṇṭam, பெ.(n.) மிகுண்டம் பார்க்க; see {} (சா.அக.);.
மிக்கோர்	மிக்கோர் mikār, பெ. (n.) அறிஞர்; அறிவுடையோர்; பெரியோர் (திவா.);; wise person. "மிக்கோ ருறையும் விழுப்பெருஞ் செல்வத்து" (மணிமே.22:105);. [மிகு → மிக்கு → மிக்கோர்.]
மிக்கோன்	மிக்கோன் mikāṉ, பெ. (n.) பெரியோன்; great person. "மிக்கோ னுலகளந்த மெய்யடியே சார்வாக" (நள.கலிநீங்கு.71);. "மிக்கோன் கூறிய மெய்ம்மொழி ஓம்பி" (சிலப்.15:174);. "மிக்கோன் பாதம் விழுந்தனர் இரப்ப" (மணிமே.12:74);. [மிகு → மிக்கு → மிக்கோன்.]

மிக	மிக1 miga, கு.வி.எ.(adv.) மிகவும்; very much; abundently. "மிகத்தாம் வருந்தியிருப்பரே" (நாலடி, 31);. "அரும்பே முன்னும் மிகச் சிவந்தனவே" (குறுந்.94:2);. "உகந்தவை மொழியவு மொல்லான் மிகக் கலுழ்ந்து" (நெடுநல்.156);. [மிகு → மிக.] மிக2 miga, கு.வி.எ.(adv.) 1. தன்மையின் மிகுதியைக் காட்டுவதற்கும் ஒன்றிற்கு அழுத்தம் தந்து கூறுவதற்கும் பயன்படுத்தப் படுவது; used to indicate the highest degree of that which it qualifies or to intensify something which qualities. அவர் மிக நல்லவர். நீ கூறியது மிகச்சரி. 2. அடைக்கு அடையாக வரும்போது மிகுதியைக் காட்டுவது; when it precedes an attribute used to indicate the enormity or immensity of something. மிகப் பெரிய பொறுப்பு. [மிகு → மிக.]
மிகச்சடைச்சி	மிகச்சடைச்சி migaccaḍaicci, பெ.(n.) வாய்க்காற் சடைச்சி; a pith plant found grown on the sides of canals, Aeschynomene Palurose (சா.அக.);.
மிகப்படச்சொல்லல்	மிகப்படச்சொல்லல் migappaḍaccollal, பெ.(n.) மிகைப்படக்கூறல் (யாழ்.அக.); பார்க்க; see {} [மிகை + படு + சொல்லல்-மிகைப்படுசொல்லல் → மிகைப்படச்சொல்லல் (உ.வ.);.]
மிகில்	மிகில் migil, பெ.(n.) 1. மிகுகை; being plentiful or abundant. 2. பெருமை; greatness. “வேத்தவை காவார் மிகன் மக்கள்” (நீதிநெறி. 26);. “இகலதிர் சாய்ந்தொழுக வல்லாரை யாரே மிகலூக்கும் தன்மை யவர்” (குறள்,855);. “வருதார் தாங்கி யமர் மிகல் யாவது” (புறநா.62.1);. “மேனிலை மிகலிகலின் மிடைகழி பிழிவு மேற்சென்று” (கலித்.104:32);. 3. வெற்றி; victory. “மிகின் மேவன் மெய்ப் பொருள் காணார்” (குறள், 857);. 4. மிகற்கை பார்க்க; see {} “வல்லெழுத்து மிகலே” (தொல்.எழுத்து.412);. க. மிகில்; தெ. மிக்கிலி. GOTH. Mikilis; ICEL. Mjok; A.S.micel. O.E.Michel, muchel; E.much. [மிகு → மிகல்.]

மிகவல்லோர்	மிகவல்லோர் migavallōr, பெ.(n.) 1. அதி வீரர்; warrior. 2. அறிஞர்; wisemen. [மிகு → மிக + வல்லோர்.]
மிகவு	மிகவு migavu, பெ.(n.) மிகுதி, 1 பார்க்க; see migudi, 1. 'தன்வலி மிகவின்கண்' (குறள், 471,உரை);. [மிகு → மிக → மிகவு.]
மிகவும்	மிகவும் migavum, வி.அ.(adv.) மிக பார்க்க; see miga. [மிக → மிகவும்.]
மிகற்கை	மிகற்கை migaṟgai, பெ.(n.) வல்லின எழுத்து இரட்டிக்கை; doubling, as of hard consonant. "இயற்கை மருங்கின் மிகற்கை தோன்றலும்" (தொல்.எழுத்து.157);. [மிகல் → மிகற்கை.]
மிகன்மக்கள்	மிகன்மக்கள் miganmaggaḷ, பெ.(n.) பெருமையிற் சிறந்தோர்; great man. [மிகன் + மக்கள்.]
மிகினித்தபம்	மிகினித்தபம் miginittabam, பெ.(n.) மூத்திரக் குழலில் எற்படும் அழற்சி; inflammation of the urinary passage, Uretheritis (சா.அக.);.
மிகாவண்ணம்	மிகாவண்ணம் mikāvaṇṇam, பெ. (n.) தேரையர் செய்த தமிழ் மருத்துவ (வைத்திய); நூல்; a medical treatise in Tamil by Theraiyar (சா.அக.);

மிகு	மிகு1 migudal, 21 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அதிகமாதல்; to exceed, surpass; to be in excess. "முந்திரிமேற் காணி மிகுவதேல்" (நாலடி, 346);. "செருமிகு சினவேந்தன் சிவந்திறுத்த புலம் போல" (கலித்.13:1);. 2. பெருகுதல்; to grow, increase. "காப்பு மிகின்" (இறை.16);. 3. பொங்குதல் (பிங்.);; to swell. 4. எழுத்து இரட்டித்தல்; to be doubled, as a letter. "மெல்லெழுத்து மிகினும்" (தொல்.எழுத்து.341);. இகர ஈற்று வினையெச்சத்தின் பின் ஒற்று மிகும். 5. நெருங்குதல்; to crowd. "தலைத்தலை மிகூ உம்" (பரிபா.16:14);. 6. சிறத்தல்; to be great, to be excellent. "அதன்க ணின்று மீடல் மிக்கது" (இறை.3 பக்.44);. 7. ஒன்றின் மேம்படுதல்; to be superior. 8. எஞ்சுதல்; to remain;
மிகுக்கு-தல்	மிகுக்கு-தல் miguggudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) மிகு-த்தல் பார்க்க; see migu. [மிகு → மிகுக்கு → மிகுக்கு தல்.]
மிகுகடும்பத்தியம்	மிகுகடும்பத்தியம் migugaḍumbattiyam, பெ.(n.) உப்பு, புளி காரமில்லாமல் வெந்நீர் மட்டும் சோற்றுடன் கலந்து உண்ணுகை; very strict diet without salt, tamarind and chilly. [மிக + கடும் + Skt. பத்தியம்.]
மிகுகளிப்பு	மிகுகளிப்பு migugaḷippu, பெ. (n.) பெரு மகிழ்ச்சி; pleasure, great pleasure. [மிகு + களிப்பு. களிப்பு = மகிழ்ச்சி.]
மிகுகொடையாளன்	மிகுகொடையாளன் migugoḍaiyāḷaṉ, பெ.(n.) 1. கொடையிற் சிறந்தவன் (பிங்.);; great in bounty. 2. கன்னன் (கர்னன்);; {}. [மிகு1 + கொடையாளன்.]
மிகுண்டம்	மிகுண்டம் miguṇṭam, பெ. (n.) சாரணை (சங்.அக.);; a pungent medicinal creeper Trianthema mongyna.

மிகுண்டாகிதம்	மிகுண்டாகிதம் miguṇṭāgidam, பெ.(n.) பெரும் பூனைக்காலி; a climbing plant used in medicine (சா.அக.);.
மிகுத்தம்	மிகுத்தம் miguttam, பெ.(n.) மிகுதி (வின்.);; abundance. [மிகு → மிகுத்தம்.]
மிகுத்திகம்	மிகுத்திகம் miguttigam, பெ. (n.) வில்வம் (மூ.அ.);; bael tree Aegle marmelos.
மிகுத்தியல்	மிகுத்தியல்1 miguttiyal, பெ. (n.) மிகுத்திகம் பார்க்க; see miguttigam. மிகுத்தியல்2 miguttiyal, பெ. (n.) பெரிய மாவிலிங்க வகை (L.);; a species of garlic pear.
மிகுத்து-தல்	மிகுத்து-தல் miguddudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) மிச்சப்படுத்துதல்; to save, spare; to leave over. [மிகு1 → மிகுத்து → மிகுத்து தல்.]
மிகுத்துச்சொல்லல்	மிகுத்துச்சொல்லல் miguttuccollal, பெ.(n.) 1. மிகைபடுத்திக் கூறுகை; making emphatic mention. 2. புகழ்ந்து கூறுகை (யாழ்.அக.);; prise, appreciation. [மிகுத்து + சொல்லல்.]
மிகுதம்	மிகுதம் migudam, பெ.(n.) மிகுதி (வின்.);; abundance; profusion; redundance. [மிகு1 → மிகுதம்.]

மிகுதி	மிகுதி migudi, பெ.(n.) 1. அதிகம்; much, abundance. "மிகுதிகண் டன்றோ விலனே நீதின் பல்பொருள் வேட்கையிற் சொல்வரை நீவி" (அகநா.379:16, 17);. இந்தப் பகுதியில் துணி நெய்வதைத் தொழிலாகக் கொண்ட மக்கள் மிகுதி. வலி மிகுதியால் துடித்தாள். எப்போதும் கணக்கில் மட்டும் மிகுதியான மதிப்பெண்கள் வாங்கி விடுவான். 2. மிகற்கை (தொல்.எழுத்து.411); பார்க்க; see {}. 3. நிறைவு (வின்.);; fulness, satiety. 4. திரள் (வின்.);; crowd. 5. பொலிவு (வின்.);; increase. 6. மீதி; excess, remainder, surplus. 7. ஒண்மை (திவா.);; excellence. 8. செருக்கு; arrogance. "மிகுதியான் மிக்கவை செய்தாரை" (குறள், 158);. [மிகு → மிகுதி.]
மிகுதிக்குறை	மிகுதிக்குறை migudiggur̤ai, பெ. (n.) ஏறத்தாழ நிலத்தை நேரில் அளந்து கணக்கிட்டு எழுதும்போது இவ்வாறு குறித்தல் ஆவண வழக்காகும்; a measurement of land unite more or less as on script. "இன்னான்கெல்லையிலும் உட்பட்ட கருத்தளவில் மிகுதிக் குறை உள்ளடங்க ஊர்க்கொல்லையும்" (சிதம்பரம் கல்வெட்டு.தெ.கல்.தொ.12. கல்.171); (கல்.அக.);. [மிகுதி + குறை).]
மிகுதிக்குறைமை	மிகுதிக்குறைமை migudiggur̤aimai, பெ.(n.) மிகுவதும் குறைவதும்; excess or deficiency. "மிகுதிக் குறைமையும்" (தெ.இ.கல்.2:425);. [மிகுதி + குறைமை. குறைவு → குறைமை.]
மிகுதிச்சொல்	மிகுதிச்சொல் migudiccol, பெ.(n.) வரம்பு கடந்த சொல்; vaunt, boast. "விழுமியோ ரெக்காலுஞ் சொல்லார்" (நாலடி. 346);. [மிகுதி + சொல்.]
மிகுதியாய்	மிகுதியாய் migudiyāy, கு.வி.எ.(adv.) மிகுதியும் பார்க்க; see migudiyum. [மிகுதி → மிகுதியாய்.]
மிகுதியும்	மிகுதியும் migudiyum, கு.வி.எ. (n.) 1. மிகவும் (வின்.);; greatly, exceedingly. 2. பெரும்பாலும் (உ.வ.);; usually, generally. [மிகுதி → மிகுதியும்.]

மிகுந்த	மிகுந்த migunda, பெ.எ.(adj.) 1. அதிக அளவிலான, அதிக நிறைவான; used to express the excess of something, extreme, much. தலைவர் மிகுந்த சினங்கொண்டு பேசினார். அவர் அறிவில் மிகுந்தவர். பசி மிகுந்து காணப்பட்டார். உதவிக்கு மிகுந்த நன்றி. "மிகுந்தும் குறைந்தும் நோய் செய்யும்" (பழ.);. "வண்ணம் மிகுந்த அண்ணல் யானை" (நற்.273:6);. 2. மிச்சமான; remaining. மிகுந்த பொருளை என்ன செய்வது? (உ.வ.);. மறுவ. மீந்த. [மிகு → மிகுந்த.]
மிகுந்தபண்டம்	மிகுந்தபண்டம் migundabaṇṭam, பெ.(n.) 1.எஞ்சிய பண்டம்; remaining substance after using. 2.அதிகமான பொருள்; excessive substance (சா.அக.);. [மிகு → மிகுந்த + பண்டம்.]
மிகுந்தவணம்	மிகுந்தவணம் migundavaṇam, பெ.(n.) தண்ணீர் விட்டான் கொடி (மலை.);; thorny claimber, water root-Asparagusracemosa (சா.அக.);. [மிகுந்த + வணம்.]
மிகுந்திகா	மிகுந்திகா migundigā, பெ.(n.) பெரு மூங்கில்; large bamboo (சா.அக.);. [மிகு → மிகுந்திகா = நீளம் மிகுந்த மூங்கில்.]
மிகுந்திகி	மிகுந்திகி migundigi, பெ.(n.) மிகுந்த வணம் பார்க்க; see {} (சா.அக.);.
மிகுப்பலத்தம்	மிகுப்பலத்தம் miguppalattam, பெ.(n.) காற்றோட்டி என்னும் செடிவகை (மலை.);; Ceylon caper-Capparis Zeylanica.
மிகுபத்தம்	மிகுபத்தம் migubattam, பெ.(n.) பொன்னாவிரை; tanners cassia – Cassia auriculata(சா.அக.);.
மிகுபத்திரி	மிகுபத்திரி migubattiri, பெ.(n.) காற்றோட்டி என்னும் கொடி வகை; thorny caper-Capparis horrida (சா.அக);.
மிகுபலம்	மிகுபலம் migubalam, பெ.(n.) கோதுமை; wheat-Triticum vulgare (சா.அக.);.

மிகுபலவந்தம்	மிகுபலவந்தம் migubalavandam, பெ.(n.) ஆதொண்டை; a thorny caper, - Capparis horrida alias C.zeylanica (சா.அக.);.
மிகுபித்தர்	மிகுபித்தர் migubittar, பெ.(n.) பூனைக்காஞ் சொறி; small climbing nettle (சா.அக.);.
மிகுபெயல்	மிகுபெயல் migubeyal, பெ. (n.) மிகுமழை பார்க்க; see {}. [மிகு + பெயல். பெயல் மழை.]
மிகுமணம்	மிகுமணம் migumaṇam, பெ.(n.) விரிந்த பூ; blossomed flower. உலகம் சிரித்தது என்ற தொடரில் உலகம் என்பது அதில் வாழும் மக்களைக் குறித்தது போல, இங்கு மிகுந்த மணம் என்பது, மணமுடைய மலரைக் குறித்தது எனலாம் (சா.அக.);. [மிகு + மணம்.]
மிகுமழை	மிகுமழை migumaḻai, பெ.(n.) அதிக மழை (சூடா.);; excessive rains. [மிகு + மழை.]
மிகுமின்கடத்தி	மிகுமின்கடத்தி migumiṉgaḍatti, பெ.(n.) மிகக் குறைந்த வெப்ப நிலையில் மின்சாரத்தைத்தடை இல்லாமல் கடத்தும் பொருள்; super conductor. [மிகு + மின் + கடத்தி.]
மிகுவெறி	மிகுவெறி miguveṟi, பெ.(n.) பெருங் கிறுக்கு, கோட்டி (பைத்தியம்);; great lunacy. அவன் மிகுவெறி கொண்டவன்; அவனிடத்தில் பார்த்து பேசு (சா.அக.);. [மிகு + வெறி. வெறி = கிறுக்கு, கோட்டி.]

மிகை	மிகை1 migai, பெ.(n.) 1. மிகுதி; abundance, excess. "குணம்நாடிக் குற்றமும் நாடி அவற்றுள் மிகைநாடி மிக்க கொளல்" (குறள், 504);. 2. சிறந்த பொருள்; excellent thing. "மிகையிரண்டுள" (இரகு.நகரப்.5);. 3. மேன்மை; excellence. "காரியங்கள் மிகை படர்ந்து" (விநாயகபு.நைமி.25);. 4. பெருமை; greatness. "மிகை மக்களால்" (நாலடி, 163);. 5. தேவையற்றது; that which is unnecessary, superfluous. "யான் மிகையோ" (கம்பரா. ஆரணிய. சூர்ப். 139);. 6. வேண்டு மளவின் மிக்கதென்னுங் குற்றம்; superfluity; redundancy, a defect in argumentation. " முதற் கடவு ளொருவனே யமையுமாகலின் வேறும் அத்தன்மைய ருண்டெனின் மிகையென்னுங் குற்றமாம்" (சி.போ.பா.1:3, பக்.52, சுவாமிநா.);. 7. மிஞ்சு பொருள் (உரி.நி.);; that which remains or is left over, remainder. 8. அதிகப்படியானது; extra. "மிகைக்கை காணாது" (பெருங். உஞ்சைக். 43:149);.
மிகைசொல்(லு)-தல்	மிகைசொல்(லு)-தல் migaisolludal, 13 செ.கு.வி. (v.i.) பொய்க்குற்றஞ்சாட்டுதல் (வின்.);; to bring a false accusation. [மிகைக + சொல்(லு);-தல்]
மிகைபடக்கூறல்	மிகைபடக்கூறல் migaibaḍagāṟal, பெ.(n.) நூற்குற்றம் பத்தனுள் வேண்டுமளவின் மிக்கதைக் கூறுங் குற்றம் (நன். 12);.
மிகைபடு-தல்	மிகைபடு-தல் migaibaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அதிகப்படுதல்; to increase; to be excessive. 2. குற்றத்திற்கு உள்ளாதல் (யாழ்.அக.);; to be at fault. [மிகை + படுதல்.]
மிகைபோடு-தல்	மிகைபோடு-தல் migaipōṭudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) மிகைசொல்(லு);தல் பார்க்க; see {}. [மிகை + போடுதல்.]
மிகைமொழி	மிகைமொழி migaimoḻi, பெ.(n.) உயர்வு நவிற்சியணி (பிங்.);; hyperbole. [மிகை + மொழி.]

மிகையுவமை	மிகையுவமை migaiyuvamai, பெ.(n.) உவமானம் உவமேயம் இரண்டிற்கும் அடிப்படை வேறு என்பதன்றி வேற்றுமை யில்லையென்னும் உவமையணி (வீரசோ. அலங்.14, உரை);; a simile which states that there is no difference between {} and {} except in their loci. [மிகை + உவமை.] உவமையின் வகைகள்: 1. புகழ்ச்சி உவமை; 2. பழிப்புவமை; 3. விரோத உவமை; 4. கருத்துவமை: 5. இசையுவமை; 6. உண்மை உவமை; 7. ஐயவுவமை; 8. இகழ்ச்சியுவமை; 9. எதிர்ப்பொருளுவமை; 10. அற்புதவுவமை; 11. நோக்குவமை; 12. இதரே தரவுவமை; 13. மிகையுவமை; 14. பண்புவமை; 15. உயர்வுவமை; 16. நியமவுவமை; 17. அநியமவுவமை; 18. தடை யுவமை; 19. தெற்றுவமை; 20. சிலேடை உவமை; 21. துணிவுவமை; 22 உம்மையுவமை; 23. பொருளுவமை; 24. ஒப்புவமை; 25. கூட்டவுவமை; 26. அபூதவுவமை; 27 வாக்கியப் பொருளுவமை; 28. கோவையுவமை; 29. காரணவுவமை; 30. மயக்க வுவமை; 31. பலவியலுவமை; 32. விக்கிரியவுவமை; 33. சந்தானவுவமை (வீரசோ. அலங்.14);. மிகையுவமைக்கு எடுத்துக்காட்டு: "நின்முகங் கண்டதுவு நின்கண்ணே திங்களையும் விண்மிசையே கண்டதுவு மிக்கு" இது மிகையுவமை. "இவ்வயிற் கண்டது பொருளையும் பொருவையு மிவ்வயிற் கண்டதென் பதுமிகையுவமை" எனக் கொள்க. இவ்வுவமையைத் தண்டியாசிரியர் அதிசய வுவமை என்று சொல்லுவர் (வீரசோ.,அலங்.14); தண்டியலங்காரம் கூறும் உவமை வகைகள்: 1. விரியுவமை; 2. தொகையுவமை, 3. இதரவிதரவுவமை, 4. சமுச்சயவுவமை; 5. உண்மையுவமை; 6. மறுபொருளுவமை; 7. புகழுவமை; 8. நிந்தையுவமை; 9. நியமவுவமை; 10. அநியம வுவமை; 11. ஐயவுவமை; 12. தெரிதருதேற்ற வுவமை; 13. இன்சொல்லுவமை; 14. விபரீத வுவமை; 15. இயம்புதல் வேட்கை யுவமை; 16. பலபொருளுவமை; 17. விகார வுவமை; 18. மோலக வுவமை; 19. அபூத வுவமை; 20. பலவயிற்போலி யுவமை; 21. ஒருவயிற்போலி யுவமை; 22. கூடாவுவமை; 23. பொது நீங்குவமை; 24. மாலையுவமை (தண்டி
மிச்சகம்	மிச்சகம் miccagam, பெ.(n.) எலுமிச்சை; lime fruit (சா.அக.);.
மிச்சங்காய்	மிச்சங்காய் miccaṅgāy, பெ.(n.) எலுமிச்சங்காய்; lime fruit (சா.அக.);.
மிச்சஞ்சொச்சம்	மிச்சஞ்சொச்சம் miccañjoccam, பெ.(n.) மீதி (வின்.);; anything left over, that which can be spared. "மிச்சஞ் சொச்சம் வைக்காமல் உண்டு விட்டான்". [மிச்சம் + சொச்சம் (மரபுத் தொடர்);.]
மிச்சப்படுத்து-தல்	மிச்சப்படுத்து-தல் miccappaḍuddudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) செலவாவதைத் தவிர்த்தல், சேமித்தல்; to save. குளிர் காலத்தில் குறைந்த விலையில் மின் விசிறி வாங்கிப் பணத்தை மிச்சப்படுத்தலாம். எங்கள் குறிப்பைப் பின்பற்றினால் எரிபொருளை மிச்சப்படுத்தலாம். ஒரு சிறந்த பெண்ணானவள் தன் கணவனின் மாத ஊதியத்தில் ஒரு பங்கை மிச்சப்படுத்தி குடும்பம் நடத்துவாள். காக்கையானது தான் உண்ணும் உணவில் ஒரு பகுதியை மிச்சப்படுத்தித் தன் குஞ்சுக்கு ஊட்டும். [மிச்சம் + படுத்து தல்.]

மிச்சம்	மிச்சம்1 miccam, பெ.(n.) 1. செலவழித்தது, எடுத்தது, கழித்தது போக தங்கியிருப்பது; மீதி; what is left over. காய்கறி வாங்கியபின் இரண்டு ரூபாய் தான் கையில் மிச்சம் இருந்தது. சாப்பாட்டுத் தட்டில் உள்ள உணவு வகைகளில் எதையும் மிச்சம் வைக்காமல் சாப்பிடு. 2. ஒரு முழுவேலையில் கொஞ்சம் செய்யப்படாமல் இருக்கும் எஞ்சிய வேலை; remainder. இந்த வேலையை இதோடு நிறுத்திக் கொண்டு மிச்சத்தை நாளைக்குப் பார்த்துக் கொள்ளலாம். படத்தில் மிச்சத்தையும் வரைந்து முடி. 3. ஒரு செயலுக்கு எதிர்பார்ப்பது ஒன்றாகவும் கிடைப்பது வேறொன்றாகவும் இருப்பதைச் சுட்டிக் காட்டுவது, ஒட்டு மொத்தமாகக் கடைசியில் கிடைத்த பயன்; all that remains. சந்து (சமாதானம்); செய்யப் போய் நான் அடி வாங்கியதுதான் மிச்சம். பணத்துக்காக அலைந்ததுதான் மிச்சம். 4. அதிகம்; excess. அவன் மிச்சமாய் எடுத்துக்கொனடான். ம. மிச்சம் [மிஞ்சு + அம் மிச்சம் (சு.வி.);.] மிச்சம்2 miccam, வி.அ.(adv.) 1. மிக; very. மிச்சம் பெரிய வீடு. மிச்சம் நல்ல சாப்பாடு.
மிச்சம்பிடி-த்தல்	மிச்சம்பிடி-த்தல் miccambiḍittal, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. சேமித்தல்; செட்டாயிருந்து பொருள் சேர்த்தல் (கல்வி.வி.1, 1, 2);; to scrape up, save by means of one's thrift. 2. மிச்சப்படுத்துதல்; save money. இப்போதே மிச்சம் பிடித்துக் காசு சேர்த்தால் பிற்காலத்தில் உனக்கு உதவும். [மிச்சம் + பிடித்தல்.]
மிச்சம்மீசாடி	மிச்சம்மீசாடி miccammīcāṭi, பெ.(n.) தேவைக்கும் அதிகமானப் பொருள்; remaining product (வட்.வழ.அக.);. [மிச்சம் + மீசாடி.]
மிச்சமீதி	மிச்சமீதி miccamīti, பெ.(n.) மிகக் குறைந்த அளவில் அல்லது எண்ணிக்கையில் எஞ்சியிருப்பது; the leftovers; the remains of something. மாலையில் சோற்றுப் பானையில் மிச்சமீதி ஏதாவது இருக்கிறதா என்று பார்த்தாள். எனது தாய் மிச்சமீதி உள்ள காசினை நான் செலவு செய்து விடுவேன் என்று சொல்லி வாங்கிக் கொண்டாள். [மிச்சம் + மீதி.]
மிச்சவாரம்	மிச்சவாரம் miccavāram, பெ.(n.) பயிரிடுஞ் செலவு தீர்வை முதலியன கழித்து வயலிலிருந்து கிடைக்கும் வருவாய் (நாஞ்.);; net income from a field. [மிச்சம் + வாரம். வாரம் = வருவாய்.]

மிச்சிரகம்	மிச்சிரகம் micciragam, பெ. (n.) கணித வகையுளொன்று (யாப்.வி.528);; a mode of calculation.
மிச்சிரகெந்தகம்	மிச்சிரகெந்தகம் micciragendagam, பெ.(n.) அரிதாரம்; yellow orpiment (சா.அக.);.
மிச்சில்	மிச்சில் miccil, பெ.(n.) 1. எஞ்சிய பொருள்; remainder. "வித்தும் இடல்வேண்டும் கொல்லோ விருந்தோம்பி மிச்சில் மிசைவான் புலம்" (குறள், 85);. "கொள்ளாமிச்சில்" (புறநா.23:6);. "சேடுசினை யுரீஇ உண்ட மிச்சில்" (அகநா. 331:4);. "வேட்டச் செந்நாய் கிளைத்தூண் மிச்சில்" (குறுந்.56:1);. "ஆர்ந்தன வொழிந்த மிச்சில் சேய்நாட்டு" (நற்.43:4);. 2. எச்சில் (பிங்.);; leavings, what is left after a meal. "உண்டொழி மிச்சிலும்" (சிலப். 15:169);. 3. கரி (தைலவ.தைல.);; charcoal, as the remains of fire. [மிஞ்சு + இல் மிச்சில் (சு.வி.57);.]
மிச்சில்சீப்பவர்	மிச்சில்சீப்பவர் miccilcīppavar, பெ.(n.) எச்சில் இலை முதலியன வெடுத்து இடத்தைத் தூய்மை செய்வோர்; servants who remove the leaves, plates, etc., and clean the floor after a meal. "மிச்சில் சீப்பவர்" (சீவக.832);. [மிச்சில் + சீப்பவர்.]
மிச்சு	மிச்சு miccu, பெ.(n.) விலாமிச்சு; a grass with fragrant rootsKhus khus Vetiveria zizanioides (சா.அக.);.
மிச்சை	மிச்சை1 miccai, பெ.(n.) 1. மிச்சம் 2, 1 பார்க்க (பிங்.);; see miccam2 , 1, 2. அறியாமை; ignorance. 3. வறுமை (திவா.);; poverty. மிச்சை2 miccai, பெ.(n.) 1. எலுமிச்சை; lime. 2. விலாமிச்சை; a grass with fragrant rootsKhus khus Vetiveria zizanioides. 3. உத்தாமணி; a twining shrub Demia extensa (சா.அக.);. மிச்சை3 miccai, பெ.(n.) இலாமிச்சை (தைலவ. தைல.);; cuscus grass. [இலாமிச்சை → மிச்சை.]

மிசாதாரம்	மிசாதாரம் micātāram, பெ.(n.) மரமஞ்சள்; tree turmeric (சா.அக.);.
மிசி	மிசி misi, பெ.(n.) 1. தாளிசபத்திரி; a medicinal leaf of a shrub Flacourtia cataphracta. 2. சதகுப்பை; dill seed Anethum A. sowa (சா.அக.);.
மிசிகம்	மிசிகம் misigam, பெ.(n.) பாம்புவளை; snake hole (சங்.அக.);.
மிசிசாரம்	மிசிசாரம் misisāram, பெ.(n.) ஒருவகைச் சிற்பநூல்; a kind of architectural book (அபி.சிந்);.
மிசிரகம்	மிசிரகம் misiragam, பெ.(n.) தாழ்ந்த வங்கம்; low grade lead (சா.அக.);.
மிசிரா	மிசிரா misirā, பெ.(n.) சின்ன முள்ளங்கி; a kind of radish (சா.அக.);.
மிசிரிப்பருப்பு	மிசிரிப்பருப்பு misirípparuppu, பெ.(n.) சாலாமிசிரி; salep orchid (சா.அக.);. சாலாமிசிரி = எகிப்து நாட்டு கிழங்கு வகை.
மிசுக்கன்	மிசுக்கன் misukkaṉ, பெ.(n.) 1. ஈனன்; vile or worthless person. 2. வறியவன்; poor man [பிசுக்கர் = இழிந்தவன், பயனற்றவன், ஏழை. பிசுக்கர் → பிசுக்கன் → மிசுக்கன்.]
மிசுக்கு	மிசுக்கு misukku, பெ. (n.) கணக்கு; computation. புள்ளிமிசுக்கு, ஒப்படிமிசுக்கு.
மிசுக்கை	மிசுக்கை misukkai, பெ. (n.) இழிவானது (வின்.);; trifle, vile or worthless thing. [பிசுக்கு = சிறியது, இழிவானது, எந்தப் பொருள் வாங்கினாலும் பிசுக்குக் கேட்பான். பிசுக்கு → மிசுக்கு → மிசுக்கை.]

மிசை	மிசை1 misaidal, 2 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. உண்ணுதல்; to eat a meal. "வித்தும் இடல்வேண்டும் கொல்லோ விருந்தோம்பி மிச்சில் மிசைவான் புலம்?" (குறள், 85);. 2. நுகர்தல் (யாழ்.அக.);; to taste, enjoy, experience. [மீ → மி → மிசை → மிசைதல் = உண்ணல்.] மிசை2 misai, பெ. (n.) 1. உணவு; food. "அரிப்பறை வினைஞ ரல்குமிசைக் கூட்டும்" (ஐங்குறு.81);. 2. சோறு (சூடா.);; boiled rice. Cf.E. mess, to eat; O.Fr. mes; Fr. mets. [மீ → மி → மிசை = மிஞ்சியதை உண், உண் (சு.வி.பக்.57);.] மிசை3 misai, பெ.(n.) 1. உயர்ச்சி (சூடா.);; eminence, elevation. 2. மேலிடம் (பிங்.);; elevated place. 3. மேடு; hill, mound. மிசையா புறநா
மிசைஞர்	மிசைஞர் misaiñar, பெ. (n.) உண்பவர்; eaters. "இரும்பிண மிசைஞரின்" (ஞானா. 17:31);. [மிசை (= உணவு, சோறு); → மிசைஞர்.]
மிசைத்திரள்	மிசைத்திரள் misaittiraḷ, பெ.(n.) காற்கரடு (பிங்.);; ankles. [மிசை + திரள்.] பாதத்திற்குமேல் திரண்ட தசைத்திரள்.
மிசைபாடும்புள்	மிசைபாடும்புள் misaipāṭumbuḷ, பெ.(n.) வானம்பாடி; the Indian skylark. "துளிநசை வேட்கையான் மிசைபாடும் புள்ளின்" (கலித்.46);. [மிசை + பாடு + புள் (மிசை = வானம்);.]
மிசைவடம்	மிசைவடம் misaivaḍam, பெ.(n.) வீரக்கழல் (வின்.);; warrior's anklering. [மிசை + வடம்.] பாதத்திற்கு மேலுள்ள கணுக்காலில் அணியும் வடம், அணி. வடம் = கனமான கயிறு, கயிறு போன்று மாழையால் செய்த அணிகலன்.

மிசைவு	மிசைவு misaivu, பெ.(n.) 1. உண்கை; eating. 2. உணவு; food. "முழவு மருள் பெரும் பழஞ்சிலைகெழு குறவர்க் கல்கு மிசைவாகும்" (புறநா.236:2);. [மிசை → மிசைவு. மிசை = உணவு.]
மிஞ்சகம்	மிஞ்சகம் miñjagam, பெ.(n.) எலுமிச்சை; lime (சா.அக.);.
மிஞ்சி	மிஞ்சி1 miñji, பெ.(n.) கையில் கணையாழி (மோதிர); விரலிலும் காலில் இரண்டாவது விரலிலும் அணியும் கணையாழி வகை; ring worn on the ring finger or the second toe. "கால் மிஞ்சிக்காரன் பின் போனாள்" (தனிப்பா.ii, 138:351);. க. மிஞ்சு [மீ → மிச்சு → மிஞ்சி.] திருமணமான ஆண் கால்விரலில் அணியும் அணிகலன் மிஞ்சி, திருமணமானப் பெண் கால் விரலில் அணிவது மெட்டி என்னும் அணிகலன். [p] மிஞ்சி2 miñji, பெ.(n.) முஞ்சிப் புல்லால் செய்த அரைஞாண்; waistcord made of {} grass. [முஞ்சி1 → மிஞ்சி2. முஞ்சி = ஒருவகை நாணல் புல்.]
மிஞ்சிகம்	மிஞ்சிகம் miñjigam, பெ.(n.) பெண்களின் மயிர்முடி (பிங்.);; lock of women's hair.
மிஞ்சிகை	மிஞ்சிகை miñjigai, பெ.(n.) 1. குண்டலம் (அக.நி.);; a kind of earring. 2. பேழை (அரு.நி.);; box. [மஞ்சிகை (= பெட்டி); → மிஞ்சிகை.]
மிஞ்சிப்போ-தல்	மிஞ்சிப்போ-தல் miñjippōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) எல்லை மீறிப் போதல்; to exceed limits; to go to far. 'அவர் செயல் மிஞ்சிப் போய் விட்டது' (உ.வ.);. [மிஞ்சு → மிஞ்சி + போ-தல்.]
மிஞ்சிபோனால்	மிஞ்சிபோனால் miñjipōṉāl, வி.அ.(adv.) மிக அதிகமாகக் கணித்தால் கூட; at the most. அந்தப் பெண்ணுக்கு மிஞ்சிப்போனால் பதினேழு வயது தான் இருக்கும்;மிஞ்சி போனால் அவன் ஒரு கல் தொலைவு கூடப் போயிருக்க மாட்டான். [மிஞ்சி + போனால்.]

மிஞ்சினவன்	மிஞ்சினவன் miñjiṉavaṉ, பெ. (n.) 1. அடங்காதவன் (வின்.);; perverse, unmanageble man. 2. மேற்பட்டவன் (இ.வ.);; one who is preeminent. [மிஞ்சுதல் = வரம்பு மீறுதல், செருக்குக் கொள்ளுதல், மிஞ்சு → மிஞ்சினவன்.]
மிஞ்சு	மிஞ்சு1 miñjudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. மீதமாதல்; be left over; remain. விற்றது போக இரண்டு காணி நிலம் மட்டும்தான் நமக்கு மிஞ்சுகிறது. நான்கு பேருக்குத்தான் சமைத்தேன் இருந்தாலும் சோறு (சாதம்); மிஞ்சி விட்டது. இவ்வளவு செய்தும் பயன் இல்லை, வருத்தம் தான் மிஞ்சுகிறது. 2. திறன், இயல்பு, அளவு போன்றவற்றை அதிகம் கொண்டிருப்பதால் முன்நிலையில் இருத்தல், முந்துதல், விஞ்சுதல்; excel, outdo. திரைப்படத் துறையில் தன்னை யாரும் மிஞ்சக்கூடாது என்ற எண்ணம் அந்த இயக்குநருக்கு இருந்தது. நீ குருவை மிஞ்சிய சீடனா? 3. குறிப்பிட்ட வரம்பை, ஒழுங்கை கடத்தல், கட்டுப்படுத்த முடியாத அளவுக்குப் போதல், மீறுதல்; exceed; go beyond limits. அளவுக்கு மிஞ்சினால் அமுதமும் (அமிர்தமும்); நஞ்சு. காலம் தாழ்த்தினால் காரியம் மிஞ்சிவிடும். அவன் என் பேச்சையும் மிஞ்சிப் போய்விடுவான் போலிருக்கிறது. தேர்தலில் வழக்கமாக வெற்றிபெறும் தலைவரை விட இந்த முறை புதியதாக தேர்தலில் நின்றவர் ஒட்டு எண்ணிக்கையில் மிஞ்சிப் போனார். தெ., க. மிஞ்சு. [மீ → மி → மிஞ்சு → மிஞ்சுதல் (சு.வி.57);.] மிஞ்சு2 miñjudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மிகுதல்
மிஞிறு	மிஞிறு miñiṟu, பெ.(n.) 1. வண்டு (திவா.);; beetle. "மிஞிறுமூசு கவுள சிறுகண் யானை" (அகநா.159:16);. 2. தேனீ; honey bee. "மீனேற்றுக் கொடியோன் போன் மிகுதிறார்க்குங் காஞ்சியும்" (கலித்.26:3);. "மிஞிறார்க்குங் கமழ் கடாத்த" (புறநா.22:6);. [ஞிமிறு → மிஞிறு. ஞிமிறு = வண்டு, தேனீ.]
மிஞிறுணவு	மிஞிறுணவு miñiṟuṇavu, பெ.(n.) தேன் (சா.அக.);; honey. [மிஞிறு + உணவு.]

மிட்டா	மிட்டா miṭṭā, பெ.(n.) 1. நாட்டின் உட்பகுதி, வட்டம்; subdivision of a district. 2. ஊர்க்கிழமை, குறுநில ஆட்சி; possession. 3. சொத்து; property. 4. உரிமை; responsibility. த. மிட்டா → இ. மிட்டா (mittha.); [முட்டா → மிட்டா. முட்டா = 1. ஊர்க்கிழமை, குறுநில ஆட்சி. 2 சொத்து (வே.க.4, பக்.53);.]
மிட்டாதார்	மிட்டாதார் miṭṭātār, பெ.(n.) மிட்டாவுக்கு உரியவன்; male proprietor of a {}. [மிட்டா + தார். தார் = வடமொழிப் பின்னொட்டு.] மிட்டாதார் miṭṭātār, பெ. (n.) நிலக்கிழார்; land lord. [H. {} → த. மிட்டாதார்.]
மிட்டாதார்னி	மிட்டாதார்னி miṭṭātārṉi, பெ.(n.) மிட்டாவுக்கு உரியவள்ர (C.G.);; female proprietor of a {}. [மிட்டா + தார்னி. தாரி (ஆ.பா.); தாரினி (பெ.பா.);. தாரினி → தார். தார்னி = வடமொழிப் பின்னொட்டு.]
மிட்டாதாரி	மிட்டாதாரி miṭṭātāri, பெ.(n.) மிட்டாதாருக் குரியது (R.T);; that which belongs to a {}. [மிட்டா + தாரி. தாரி = வடமொழிப் பின்னொட்டு.]
மிடல்	மிடல் miḍal, பெ.(n.) 1. வலி; strength. "மிடல் புக் கடங்காத வெம்முலையோ பாரம்" (சிலப். 7:17);. 2. மிடன், 2, 3 பார்க்க; see {}, 2, 3. "அடங்காதார் மிடல்சாய அமரர்வந் திரத்தலின்" (கலித்.2:2);. "நெடுமிடல் சாய்த்த பசும்பூட் பொருந்தலர்" (அகநா. 266:12);. "நள்ளாதார் மிடல் சாய்த்த" (புறநா.125:5);.
மிடற்றுக்கருவி	மிடற்றுக்கருவி miḍaṟṟukkaruvi, பெ.(n.) இன்னிசையெழுப்பும் கண்டம் (தக்கயாகப். 638, சிறப்புக் குறிப்பு);; throat, considered, a musical instruments. [மிடறு + கருவி.]

மிடற்றுத்துவாரம்	மிடற்றுத்துவாரம் miḍaṟṟuttuvāram, பெ. (n.) குரல்வளைத் துளை; entrance of the larynxAdifus (சா.அக.);. [மிடறு + Skt. துவாரம்.]
மிடற்றுநோவு	மிடற்றுநோவு miḍaṟṟunōvu, பெ.(n.) தொண்டை வலி (M.L.);; laryngitis. [மிடறு + நோவு.]
மிடறுகம்மல்	மிடறுகம்மல் miḍaṟugammal, பெ. (n.) தொண்டைக்கம்மல்; sore throat (சா.அக.);. [மிடறு + கம்மல்.]
மிடறுசெய்-தல்	மிடறுசெய்-தல் miḍaṟuseytal, 1 செ.கு.வி. (v.i.) பெருங்குரலெடுத்தல் (ஈடு, 3, 8, பிர.);; to raise one's voice. [மிடறு + செய்-தல்.]
மிடறுதண்ணீர்	மிடறுதண்ணீர் miḍaṟudaṇṇīr, பெ.(n.) ஒரு முறை விழுங்கும் நீரளவு; a gulp or a draught of water Haustus (சா.அக.);. [மிடறு + தண்ணீர்.]
மிடறுதின்(னு)-தல்	மிடறுதின்(னு)-தல் miḍaṟudiṉṉudal, 13 செ.கு.வி.(v.i.) தொண்டையில் அரிப்புண்டாதல்; to irritate in the throat. "மிடறு தின்றால் சொறிய வொண்ணாதாற் போல" (திவ்.பெரியதி. 1, 1:5, வியாக். பக்.37);. [மிடறு + தின்னுதல்.]
மிடன்	மிடன் miḍaṉ, பெ.(n.) 1. வலிமை; strength. 2. மகன்; son. 3. நிலவு; moon. [மிடல் → மிடன்.]
மிடா	மிடா miṭā, பெ.(n.) 1. வெறியம் (சாராயம்); காய்ச்சுதல் முதலியவற்றுக்குப் பயன்படும் பெரிய மண் பானை; large earthen pot used especially for keeping fermented country liquor. "சோறு செப்பினாயிரம் மிடா" (சீவக. 692);. மாந்தரை மிரட்டும் பேய்கள் மிடா சோறு தின்னும் வல்லமை படைத்தவை. 2. பானை; pot. [முழா → முடா → மிடா (வே.க.முல்.4:47);]

மிடாச்சு	மிடாச்சு miṭāccu, பெ.(n.) ஒருவகை மரம் (சங்.அக.);; tripterocarp dammar. [மிடா → மிடாச்சு.] மிடாபோல் பெரிய அடிப்பகுதியை யுடைய மரம்.
மிடாத்தவளை	மிடாத்தவளை miṭāttavaḷai, பெ.(n.) பெருந்தவளை (M.M.90);; bull frog. [முழா → முடா → மிடா + தவளை = பெருந்தவளை (வே.க.முல்.4);.] [p]
மிடி	மிடி1 miḍi, பெ.(n.) 1. வறுமை (சூடா.);; poverty, want. 2. துன்பம்; affliction. "மிடி யென்னுங் காரணத்தின்" (நாலடி, 56);. மிடி2 miḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வறுமையுறுதல்; to be poverty stricken, destitute. 'மிடித்தார்க்குச் சுற்ற மின்றா யிருந்தது' (சீவக.2535, உரை);. 2. குறைவுறுதல்; to be scanty.
மிடிமை	மிடிமை miḍimai, பெ.(n.) வறுமை (யாழ்.அக.);; poverty, want. "மிடிமையிலும் படிமை நன்று" (பழ.);. [மிடி → மிடி.மை.]
மிடியன்	மிடியன் miḍiyaṉ, பெ.(n.) வறியன்; poor, indigent person. "அமுதினை மிடியன் மேவியே யுண்டனனென" (பிரபுலிங்.மருள.5);. [மிடி → மிடியன்.]
மிடிவு	மிடிவு miḍivu, பெ.(n.) மிடிமை (யாழ்.அக.); பார்க்க; see {}. [மிடி → மிடிவு.]
மிடுக்கன்	மிடுக்கன் miḍukkaṉ, பெ. (n.) 1. வலிமை யுடையோன்; strong, powerful man. 2. முருடன்; rough, coarse person. 3. இறுமாப்புடையவன் (இ.வ.);; proud conceited man. 4. முருட்டுத்தனம் (வின்.);; coarseness.. [மிடுக்கு → மிடுக்கன்.]

மிடுக்கு	மிடுக்கு miḍukku, பெ.(n.) 1. வலிமை; strength. "மிடுக்கிலாதானை வீமனே....... என்று" (தேவா.647, 2);. 2. செருக்கு (வின்.);; pride; stiffness of manners. மிடுக்காகப் போ. 3. இளமைத் துடிப்பு; youthful, vitality. வாலிப மிடுக்கு. 4. தோற்றம்; imposing appearance. தெ. க. மிடுகு;ம. மிடுக்கு.
மிடுபுடலை	மிடுபுடலை miḍubuḍalai, பெ. (n.) பேய்ப் புடலை; a bitter kind of wild snake gourd Tricosanthus laciniosa (சா.அக.);.
மிடுமிடு–த்தல்	மிடுமிடு–த்தல் miḍumiḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) விரைதல் (யாழ்.அக.);; to hasten. [மிடுமிடெனல் → மிடுமிடு-த்தல்.]
மிடுமிடுப்பு	மிடுமிடுப்பு miḍumiḍuppu, பெ.(n.) விரைவு (யாழ்.அக.);; haste. [மிடுமிடு → மிடுமிடுப்பு.]
மிடுமிடெனல்	மிடுமிடெனல் miḍumiḍeṉal, பெ.(n.) விரைவுக்குறிப்பு (யாழ்.அக.);; onom. Expr. of haste.

மிடை	மிடை1 miḍaidal, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. செறிதல்; to be close set or crowded. "வேன்மிடைந்த வேலியும் பிளந்து" (சீவக. 279);. 2. நிறைதல் (அரு.நி.);; to be full. 3. கலத்தல்; to be mixed, mingled. "பொய்யோ டிடைமிடைந்த சொல்" (நாலடி, 80);. 4. வருந்துதல் (சங். அக.);; to be distressed. க. மிடுகு [மிசை → மிடை → மிடை-தல்.] மிடை2 miḍaidal, 2 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. செறிதல்; to set closely; to crowd. 2. பின்னுதல்; to weave, as mat, etc. 3. மிகுத்திடல்; to increase. [மிசை → மிடை → மிடை-தல்.]
மிடைதுாறு	மிடைதுாறு miḍaiṟu, பெ.(n.) நெருங்கிய காடு; thick forest. [மிடை4 + துாறு. துாறு = காடு.]
மிண்டன்	மிண்டன் miṇṭaṉ, பெ.(n.) 1. திண்ணியோன் (சூடா.);; strong man. 2. அறிவில்லாதவன்; ignorance. "மிண்டர் பாய்ந்துண்ணுஞ் சோற்றை" (திவ். திருமாலை.14);. [மிண்டு → மிண்டன்.]
மிண்டி	மிண்டி1 miṇṭi, வி.எ.(adv.) நெருங்கி; dense, compact close together. "சிரத்தினிற் கனத்து மிண்டி" (பரராச சேகரம்); (சா.அக);. [மிண்டு → மிண்டி.] மிண்டி2 miṇṭi, பெ.(n.) நெம்பு தடி (யாழ்.அக.);; staff or post used as a lever. க. மிண்டு. [மிண்டு → மிண்டி.]
மிண்டிபோடு தல்	மிண்டிபோடு தல் miṇṭipōṭudal, 19 செ. குன்றாவி.(v.t.) நெம்பு தடியாலெடுத்தல் (யாழ்.அக.);; to raise by a lever; to break up. [மிண்டி + போடு-தல்.]

மிண்டிமரம்	மிண்டிமரம் miṇṭimaram, பெ.(n.) உலுக்கு மரம்; ulukku tree. [மிண்டி + மரம்.]
மிண்டு	மிண்டு1 miṇṭudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. நெருங்குதல்; to throng. "பொதும்பிடை வரிவண்டு மிண்டி" (திவ்.பெரியதி.4, 10 : 2);. 2. நிறைதல்; to be full. 3. வலியதாதல்; to be hard. "மிண்டு மனத்தவர்" (சேந்.திருப்பல்.2);. 4. மதங்கொள்ளுதல்; to be exultant, vain. "கருணை மட்டுப் பருகிக் களித்து மிண்டுகின்றேனை" (திருவாச.6:33);. 5. போரில் கலத்தல்; to join battle. "தேர்மிசைக் கண்டு மிண்டுவீர்" (பாரத. நிரை.54);. மிண்டு2 miṇṭudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. நெம்புதல்; to try, lift, as with a lever. 2. குத்திக் கிளப்புதல்; to thrust. "மிளிர மிண்டி" (பெரும்பாண்.92);. 3. செருக்காகப் பேசுதல்; to talk harshly or arrogantly. "பிண்டியர்கள் மிண்டுமொழி" (தேவா.49, 10);.
மிண்டை	மிண்டை miṇṭai, பெ. (n.) கண்ணின் கருவிழி; apple of the eye. 'விழித்திருக்க மிண்டையைக் கொள்வான்' (கலித்.108, உரை);. [முண்டை → மிண்டை = கருவிழி (வே.க. முல்.5);.] [p]
மிணர்	மிணர் miṇar, பெ.(n.) மிணறு பார்க்க; see {}.
மிணறு	மிணறு miṇaṟu, பெ.(n.) ஒருவாயளவு கொண்ட நீர்மப் பண்டம்; draught, a quantity of liquid taken at one swallow. [மிடறு → மிணறு.]
மிணாட்டி	மிணாட்டி miṇāṭṭi, பெ.(n.) மணாட்டி (மனைவி); என்னும் சொல்லின் திரிபு; other word of a wife (கல்.அக.);. "இது மாறுவான் தந் மிணாட்டியை பரைமாயன்றுக்குக் குடுப்பான் (தெ.இ.கல்.தொ.12, கல்.164);. [மனையாட்டி → மிணாட்டி.]

மிணுமிணு-த்தல்	மிணுமிணு-த்தல் miṇumiṇuttal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. வாய்க்குள் தானே சொல்லுதல்; to mumble, speak with a low reiterated sound. "தீமுகந்தனில் வாய் மிணுமிணுத்து நெய்சிந்தி" (பிரபோத.10:8);. 2. கமுக்கம் பேசுதல் (யாழ்.அக.);; to murmur, as a secret. 3. மந்திரஞ் சொல்லுதல் (இ.வ.);; to utter incantations.
மிணுமிணுப்பு	மிணுமிணுப்பு miṇumiṇuppu, பெ. (n.) முணுமுணுப்பு (யாழ்.அக.);; mumbling. [மிணுமிணு → மிணுமிணுப்பு.]
மிணுமிணுப்புக்காரன்	மிணுமிணுப்புக்காரன் miṇumiṇuppukkāraṉ, பெ.(n.) மந்திரஞ் செய்வோன் (இ.வ.);; magician. [மிணுமிணுப்பு + காரன்.]
மித்திரம்	மித்திரம் mittiram, பெ.(n.) வெங்காரம்; borax (சா.அக.);. மித்திரம் mittiram, பெ. (n.) நட்பு; friendship, affection. 'மித்திர வச்சிரவ ணற்கு விருப்பர் போலும்' (தேவா.598,9);ழ [Skt. mitra → த. மித்திரம்1]
மித்துருப்பதமை	மித்துருப்பதமை midduruppadamai, பெ. (n.) ஈய மணல்; lead ore (சா.அக.);.
மித-த்தல்	மித-த்தல் midaddal, 3 செ.கு.வி.(v.i.) 1. நீர் முதலியவற்றின் மேற்பரப்பில் மூழ்காமல் நிலைகொள்ளுதல்; to float. "சுரையாழ அம்மி மிதப்ப" (நன். 152, விருத்.);. நீ தண்ணீரில் எவ்வளவு நேரம் மிதப்பாய்? இரும்பு நீரில் மிதக்காது. 2. மேலெழுப்புதல் (வின்.);; to rise high in the sky. 3. அளவில் மேற்குவிதல்; to be heaped in a measure, as corn. மிதக்க அள. 4. வீண் பெருமை பண்ணுதல் (வின்.);; to assume, to pretend to a character above the reality. 5. மிகுதல்; to be abundant; to be in excess. "வெம்பு நீர் மிதப்ப மாந்தி" (விநாயகபு. 74:226);. 6. கீழ் இறங்காமல் காற்றில் அலைதல்; to be borne in the air. பறவைகளின் இறகுகள் காற்றில் மிதந்து சென்றன. அவன், கற்பனையில் மிதக்கிறான். [மீ → மீது → மித → மித-த்தல் = மேற்கிடத்தல் (சு.வி.57);.]

மிதக்கங்காய்	மிதக்கங்காய் midakkaṅgāy, பெ.(n.) தும்மட்டி (யாழ்.அக.);; country cucumber. [p]
மிதக்கு-தல்	மிதக்கு-தல் midakkudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) மித-த்தல் பார்க்க; see mida. [மித-த்தல் → மிதக்கு-தல்.]
மிதசுரம்	மிதசுரம் midasuram, பெ. (n.) எழுவகைப் பண்களில் (சுரம்); நான்காவதாகிய 'ம' என்ற பண்; middle tone. [மித + Skt. சுரம்.]
மிதடி	மிதடி midaḍi, பெ.(n.) நீர் (பிங்.);; water. [மித → மிதடி. மிதப்பதற்குப் பயன்படும் பொருள்.]
மிதடு	மிதடு midaḍu, பெ.(n.) மூளை (C.G.);; brain. தெ. மெதடு;க. மிதுளு.
மிதந்தபுத்தி	மிதந்தபுத்தி midandabuddi, பெ.(n.) மிதந்தவறிவு பார்க்க; see {}.
மிதந்தவறிவு	மிதந்தவறிவு midandavaṟivu, பெ.(n.) மேலெழுந்த அறிவு (இ.வ.);; superficial knowledge. [மிதந்த + அறிவு.]

மிதப்பு	மிதப்பு midappu, பெ. (n.) 1. நீர் முதலியவற்றின் மேற் கிடக்கை; floating. "பால்கடை நுரையின் பரூஉ மிதப் பன்ன" (அகநா.224:6);. 2. தெப்பம்; boat, ship, raft, as floating. "கடலி லமிழ்ந்துவார்.அங்கே ஒரு மிதப்புப் பெற்றுத் தரிக்குமா போலே" (ஈடு. 5:8 பிர.);. 3. தூண்டில், வலை முதலியவற்றில் நீர் மேல் மிதக்குமாறு அமைத்த மரச்சக்கை; float of a finishing line, net, etc. "தூண்டிற்காரனுக்கு மிதப்புமேலே கண்" (பழ.);. 4. மேலெழுந்த; superficiality. 5. செழிப்பு; plenty. 6. துன்பம் (வின்.);; sulkiness. 'தம்பிக்குக் கொஞ்சம் மிதப்பாயிருக்கிறது'. 7. உயர்ச்சி (யாழ்.அக.);; height, loftiness. 8. மேடு (சங்.அக.);; elevated place. 9. திடீர் மேல்நிலை அல்லது வெற்றி தந்த நிலை; மமதை, செருக்கு; euphoria, elation, gloating with pride. அந்தக் கட்சியினர் இன்னும் வெற்றியின் மிதப்பிலிருந்து விடுபடவில்லை. பணம் போனால் மிதப்பும் போய்விடும். [மித + மிதப்பு - செருக்கு [illegible]
மிதப்புக்கட்டை	மிதப்புக்கட்டை midappukkaṭṭai, பெ.(n.) 1. நங்கூரம் கற்பாறை மீன்பிடிவலை முதலியன நீரின் கீழ்க் கிடப்பதை யுணர்த்தும் பொருட்டு அவற்றிற்கு நேர் மேலாக மிதக்கவிடுங் கட்டை; buoy. 2. மரக்கட்டை; தக்கை; cark. [மிதப்பு + கட்டை.] மிதப்புக்கட்டை midappukkaṭṭai, பெ. (n.) மீன் பிடி தூண்டிற் கயிற்றிலிணைந்த சிறு கட்டைத் துண்டு; a small log connected to fish hook. -
மிதப்புப்புத்தி	மிதப்புப்புத்தி midappuppuddi, பெ.(n.) மிதந்தவறிவு பார்க்க; see {}.
மிதப்புவலை	மிதப்புவலை midappuvalai, பெ. (n.) நீரின் மேல் மிதந்துக் கொண்டிருக்கும் மீன்பிடி வலை; a fishing net which floats on the surface of the water. [மிதப்பு + வலை.] [p]

மிதம்	மிதம் midam, பெ. (n.) 1. அதிகமாகவோ, குறைவாகவோ இல்லாத நிலை, அளவானது, நடுநிலை; moderation, sensible limits. மிதமான குளிர். மிதமான பழக்க வழக்கங்கள். அதிக வேகம் வேண்டாம் மிதமாகச் செல்! 2. பொறுமை (நிதானம்);; moderation. 3. நடுத்தரமானது (சங்.அக.);; medium quality. [மெது → மிது → மிதம்.]
மிதமான	மிதமான midamāṉa, பெ.எ. (adj.) நடுத்தரமானது (மீனவ.);; medium quality. மிதமான வெப்பம் நிலவியது. [மிதம் → மிதமான.]
மிதமிஞ்சிக்கொழுத்தல்	மிதமிஞ்சிக்கொழுத்தல் midamiñjikkoḻuddal, பெ.(n.) அளவு கடந்து கொழுத்த நிலை; excessive copulency obesity. [மிதமிஞ்சி + கொழுத்தல்.]
மிதமிஞ்சு-தல்	மிதமிஞ்சு-தல் midamiñjudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) அளவுக்கு அதிகமாதல், அளவு கடந்து போதல்; be immoderate, gobeyond reasonable limits. மிதமிஞ்சிய மகிழ்ச்சி..
மிதலை	மிதலை midalai, பெ.(n.) கொப்பூழ் (சது.);; navel. [இதலை → மிதலை. இதலை = கொப்பூழ்.] மிதலை midalai, பெ.(n.) 1. இராமாயணக் கதையில் விதேகநாட்டின் தலைநகர்; the capital of {} in Ramayana Story. 'பொன்மதின் மிதிலை புக்கார்' (கம்பரா. மிதிலைக்.5);. 2. விதேகநாடு (வின்.);; the ancient realm of Mithilai, now identified with Champaran and Darbhanga districts.
மிதவல்	மிதவல் midaval, பெ.(n.) மீன்பிடிக்க ஏதுவாய் அல்லது இதமாய் இருக்கை; fit or warmness condition of fishing. காற்றும் கடலும் மிதவலாயிருப்பதால் மீன்பிடிக்கப் போகலாம் (மீனவ.);. [மிதம் → மிதவல்.]
மிதவல்காற்று	மிதவல்காற்று midavalkāṟṟu, பெ.(n.) கடற்பரப்பில் காற்று குறைவாய் இருக்கை; airless at the seashore. கடற்பரப்பில் மிதவல் காற்று குறைவாய் வீசுகிறது. [மிதவல் + காற்று.]

மிதவாதி	மிதவாதி midavādi, பெ.(n.) பொறுமையான கொள்கையாளன்; moderate. [மெது → மிது → மிதம் + Skt. வாதி.] மிதவாதி midavādi, பெ. (n.) மென்போக்காளன்; moderate person. [Skt. mita-{}(n.); → த. மிதவாதி.]
மிதவை	மிதவை1 midavai, பெ.(n.) 1. நீரில் மிதந்து செல்லக் கூடிய தெப்பம் போன்ற அமைப்பு; raft or raft like structure which floats on the water. "வெண்கிடை மிதவையர்" (பரிபா.6:35);. தண்ணீரில் தெப்பம் கொண்டு பயணம் செய்யலாம். 2. கடல், பெரிய கால்வாய் முதலியவற்றில் ஊறு நேரும் இடங்களைச் சுட்டிக் காட்டுவதற்காக மிதக்க விடப்பட்டிருக்கும் பொருள்; buoy. 3. நீரில் விழுந்தவர்களைக் காப்பாற்றும் பொருட்டு வைக்கப்பட்டிருக்கும், நீரில் மிதக்கக் கூடிய வளையம்; lifebuoy. [மித → மிதவை.] கடல் மற்றும் ஆறு முதலியவற்றின் நீரில் மூழ்கி உள்ள பாறைகளையும், ஆழம் குறைந்த இடங்களையும் தெரிந்து கொள்ள பயன்படுவது மிதவை. மிதவைகளை மாழை (உலோகம்);யால் உண்டாக்கி பலவண்ண நிறங்கள் பூசி, வரிசை எண்களையும் குறிப்பிட்டு இருப்பர். மிதவைகளில் விளக்குகள் இருக்கும். மிதவைகளில் உள்ள விளக்கு நிறங்களின் மூலம் மாலுமிகளுக்கு எச்சரிக்கை செய்வர். மிதவைகளை ஒருவகையில் கலங்கரை விளக்கம் என்றே சொல்வர். மிதவைகளில் மணியோசையும் உண்டு, ஊதல் ஒசையும் உண்டு. கடலில் உண்டாகும் நிகழ்வுகளுக்கு ஏற்ப அதனைப் பயன்படுத்துவர் (குழ.கலை.கள.);. [p] மிதவை2 midavai, பெ.(n.) 1. சோறு (சூடா.);; boiled rice. கூழ்
மிதவைப்பயிரிகள்	மிதவைப்பயிரிகள் midavaippayirigaḷ, பெ. (n.) நீரில் மிதந்து வாழும் பயிரிகள்; phytoplankton. [மிதவை + பயிரிகள்.] மிதவைப் பயிரிகள் பச்சை நிறத்தில் இருக்கும். நீரில் உள்ள உப்புகள், போன்றவற்றை உறிஞ்சி கதிரவன் ஒளி உதவியுடன்தான் உயிர்வாழ்வதற்கேற்ற உணவினை ஆக்கிக் கொள்ளும் தன்மையுடைவை (குழ.கலை.க.);.
மிதவையுயிரிகள்	மிதவையுயிரிகள் midavaiyuyirigaḷ, பெ.(n.) கடல், ஏரி, குளம், குட்டை முதலிய நீர்நிலைகளில் மிதந்து கொண்டே அலைந்து திரிந்து வாழும் உயிரிகள்; plankton. [மிதவை + உயிரிகள்.]

மிதவைவலை	மிதவைவலை midavaivalai, பெ.(n.) மீன்பிடி வலை வகை; a kind of fishing net. [மிதவை + வலை.]
மிதவைவிலங்குகள்	மிதவைவிலங்குகள் midavaivilaṅgugaḷ, பெ.(n.) மிதவைப் பயிரிகளை உணவாக உண்டு வாழும் மிதவைச் சிற்றுயிரிகள்; zoo plankton. [மிதவை + விலங்குகள்.] வகைகள்: புரோட்டோ சோவா என்னும் ஓரணு உயிர், செல்லி மீன், கடல் வண்ணத்தி, நீர்த்தெள்ளு, கடல் சாமந்தி, நண்டு, இறால், ஈர்க்கிறால் போன்ற மெல்லுடலிகள்;ஒட்டு மீன்கள், ஒடி விண்மீன், கடல் முள்ளெலி, கடல் வெள்ளரி போன்ற முட் டோலிகள் (குழ.கலைக்கள.);.
மிதழ்	மிதழ் midaḻ, பெ.(n.) மிதடு (C.G.); பார்க்க; see {}.
மிதி	மிதி1 mididdal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. காலின் அடிப்பகுதிபடும் வகையில் ஒன்றின் மீது காலைப் பதித்தல்; ஒன்றின் மீது வேகத்துடன் காலை இறக்குதல்; உதைத்தல்; step on, tread or stamp. சாணியை மிதித்து விடாதே. பார்த்து நடந்து வா! சண்டையில் வேகமாக அவனைக் கீழே தள்ளி நெஞ்சில் மிதித்தான். கோழி மிதித்து குஞ்சு சாகுமா? 2. மிதிவண்டியை இயங்கச் செய்வதற்காக அதற்கான பாகத்தில் காலை வைத்து விசையுடன் அழுத்துதல்; pedal (a bicycle); hard. மழை வருவது போல இருந்ததால் மிதிவண்டியை அவன் வேகமாக மிதித்தான். அந்த மேட்டைக் கடக்க மிதிவண்டியை மிதித்ததில் அவனுக்கு வியர்த்துக் கொட்டிவிட்டது. 3. அடிவைத்தல்; to tread on. மிதித்தாரைக் கடியாத பாம்பு உண்டா? (பழ.);. சேற்றை மிதிக்காதே. 4. காலால் துவைத்தல்; to tread down, trample on. "மிதித்தேறி யீயுந் தலைமே லிருத்தலால்" (நாலடி, 61);. 5. இகழ்தல்; to insult, dishonour. "மிதித்திறப்பாரு மிறக்க" (நாலடி, 61);. 6. பாய்தல்; to rush or dash against, to attack, as a door of a fort. "போரார் கதவ மிதித்த தமையுமோ" (கலித்.90:12);. [மொத்துதல் = வலுக்க அடித்தல். மொத்து → மத்து. மத்தித்தல் = வலுவாக பொருதல். மத்து → மத்தி → மதி → மதித்தல் = மோதுதல், அழுத்துதல். மதி → மிதி → மிதித்தல் = காலால் மோதுதல்.] மிதி
மிதிக்கட்டில்	மிதிக்கட்டில் midikkaṭṭil, பெ.(n.) மிதிக் கட்டையைத் தாங்கும் மரம் (நெசவு);; a wooden rod which bears the treadles. [மிதி + கட்டில்.]

மிதிக்கரணைக் கோல்	மிதிக்கரணைக்கோல் midikkaraṇaikāl, பெ.(n.) நெசவுத் தறியில் பன்னைக்குக் கீழ் மிதிக்கட்டையை மிதிக்கும் நேரத்தில் புணிமாறி வரப் பயன்படுத்துப்படும் நீளத்தில் குறைந்த இருகோல்கள்; two short poles which helps to change the 'puni' when treading the treadles in the loom. [மிதி + கரணை + கோல்.]
மிதிகட்டை	மிதிகட்டை midigaṭṭai, பெ.(n.) கால் குழியில் புணிமாற்றுவதற்காக மிதிக்கப்படும் கட்டை (நெசவு);; wooden log which is tread for the purose of changing the 'puni'. [மிதி + கட்டை.] [p]
மிதிகல்	மிதிகல் midigal, பெ.(n.) ஏற்றத்தில் நீர் இறைப்பவர் நிற்பதற்குரிய நீண்ட இரு கருங்கற்கள்; படிகல் (கிணற்றில் மேற்பக்கத்தில் மூன்றடியில் பொருத்தப் படுவது); (நெசவு);; stone laid on the upper side of the well to stand, for the person who bail water from the lift. [மிதி + கல்.]
மிதிகீரை	மிதிகீரை midiārai, பெ.(n.) பூடுவகை (இ.வ.);; a plant Asystasia coromandelina. [மிதி + கீரை.]
மிதிகோரை	மிதிகோரை midiārai, பெ.(n.) கோரை வகை (வின்.);; a kind of sedge. [மிதி + கோரை.]
மிதிதோல்	மிதிதோல் mididōl, பெ.(n.) துருத்தி; bellows. "உலை வாங்கு மிதி தோல்" (குறுந்.172);. [மிதி + தோல்.]
மிதிபட்டடை	மிதிபட்டடை midibaḍḍaḍai, பெ.(n.) மிதி பலகை (யாழ்.அக.); பார்க்க; see midi palagai. [மிதி + பட்டடை. பட்டடை = பாதம் வைக்கும் படிபலகை.]

மிதிபயறு	மிதிபயறு midibayaṟu, பெ. (n.) வயலிற் கதிரறுக்குமுன் விதைக்கப்பட்டு அறுவடையான பின் விளைந்து முதிரும் பயறு வகை (நாஞ்.);; seeds of pulse sometimes sown in paddy fields just before harvest and maturing after harvest, as being trampled upon by reapers. [மிதி + பயறு.]
மிதிபலகை	மிதிபலகை midibalagai, பெ. (n.) பாதம் வைக்கும் படிப் பலகை (வின்.);; foot stool. மறுவ. மிதிபட்டடை [மிதி + பலகை.]
மிதிபாகல்	மிதிபாகல் midipākal, பெ. (n.) நஞ்சை முறிக்கும் ஒருவகைப் பாகல்; small variety of bitter gourd which is useful as antidote to arsenical and mercurial poisoning. The plant is a prostate creeper. [மிதி + பாகல்.]
மிதிபாவை	மிதிபாவை midipāvai, பெ.(n.) மிதிபாகல் பார்க்க; see {}. [மிதி + பாவை. பாகல் → பாகை → பாவை.]
மிதிமரம்	மிதிமரம் midimaram, பெ.(n.) 1. படியாயுள்ள பலகை; stepboard. 2. நெசவுக் கருவியுறுப்புளொன்று; treadle of a loom. 3. ஏற்றக்காரன் கிணற்றின் மேல் நின்று கொண்டு நீரிறைக்குமாறு அமைக்கப்படும் மரம்; tread in a well for one to stand on, when baling. 4. மிதிபலகை (யாழ்.அக.); பார்க்க; se e midipalagai. [மிதி + மரம்.]
மிதிமுளைக்குச்சி	மிதிமுளைக்குச்சி midimuḷaikkucci, பெ.(n.) நெசவுத் தறியில் மிதிக்கட்டையில் உள்ள சிறுகுச்சிகள் (நெசவு);; small poles in the treadles of the weavers loom. [மிதி + முளைக்குச்சி.] [p]
மிதியடி	மிதியடி midiyaḍi, பெ.(n.) 1. காலில் உள்ள தூசு முதலியவற்றை அகற்றிக் கொள்வதற்காக கயிறு, நார் போன்றவற்றால் செய்யப்படும் சொரசொரப்பான பரப்புடைய சிறு விரிப்பு; door mat. 2. செருப்பு, மரப் பலகையாலான காலணி; sandal foot wear. நடக்கும் போதே மிதியடியின் வார் அறுந்து விட்டது. "திருவடியின் மிதியடியும்" (கோயிற்பு. பதஞ். 11);. [மிதி + அடி.]

மிதியடிக்கொட்டை	மிதியடிக்கொட்டை midiyaḍikkoḍḍai, பெ.(n.) பாதுகைக் குமிழ் (பிங்.);; knob in sandals. [மிதியடி + கொட்டை.]
மிதியில்	மிதியில் midiyil, பெ.(n.) மிதிக்கை (யாழ்.அக.);; treading. [மிதி + மிதியல்.]
மிதியிடல்	மிதியிடல் midiyiḍal, பெ.(n.) எண்ணெய் பூசித் தேய்க்கை; to mollify contracted or diseased limbs by rubbing them with oil and massaging (சா.அக.);.
மிதியிடு	மிதியிடு1 midiyiḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) காலடியால் குறி செய்தல்; to make a tract or impression by one’s foot. [மிதி + இடு-தல்.] மிதியிடு2 midiyiḍudal, 18 செ. குன்றாவி. (v.t.) காலால் துவைத்தல்; to tread under foot. [மிதி + இடு-தல்.]
மிதியுழல்கோல்	மிதியுழல்கோல் midiyuḻāl, பெ.(n.) இருமிதிக்கட்டைகளையும் இணைத்து இயக்க உதவும் இரும்பாலான கோல் (நெசவு);; an iron rod, which helps to join the two treadle of weavers loom to activate. [மிதி + உழல் + கோல்.]
மிதிலைநாடி	மிதிலைநாடி midilaināṭi, பெ.(n.) மிதிலை நகரில் பிறந்த சீதை;{} as born in the country of Mithilai. "மிதிலை நாடியை" (கம்பரா.பிணிவீட்.21);. [மிதிலை + நாடி.]
மிதிவண்டி	மிதிவண்டி midivaṇṭi, பெ.(n.) மிதித்து ஓட்டப்படும் வண்டி, ஈருருளி வண்டி; bicycle, as being propelled by pedalling. [மிதி + வண்டி.] [p]
மிதுக்காங்காய்	மிதுக்காங்காய் midukkāṅgāy, பெ.(n.) வெள்ளரிக்காய்; cucumber (சா.அக.);.

மிதுக்காய்	மிதுக்காய் midukkāy, பெ.(n.) மிதுக்கை பார்க்க; see midukkai.
மிதுக்கு	மிதுக்கு midukku, பெ.(n.) மிதுக்கை பார்க்க; see midukkai.
மிதுக்கை	மிதுக்கை midukkai, பெ.(n.) 1. வெள்ளரிக் கொடி; cucumber's creeper. 2. தும்மட்டி; country cucumber.
மிதுகயம்	மிதுகயம் midugayam, பெ.(n.) கையாந்தகரை; a prostate plant Eclipta prostate (சா.அக.);.
மிதுகெந்தா	மிதுகெந்தா midugendā, பெ.(n.) மகிழம்பூ; a very fragrant flower of a tree Mimusops elengi (சா.அக.);.
மிதுரி	மிதுரி1 miduri, பெ.(n.) வெள்ளை நீலாம்பரம் (சங்.அக.);; crested purple nail dye. மிதுரி2 miduri, பெ.(n.) செம்முள்ளி (சா.அக.);; a thorny plant Barleria prionitis.
மிதுனக்குடைமூலி	மிதுனக்குடைமூலி midunakkuḍaimūli, பெ.(n.) பிரண்டை; a medicinal climber Vitis quardrang ularis (சா.அக.);.
மிதுனி	மிதுனி miduṉi, பெ.(n.) கரிக்குருவி (சங்.அக.);; king crow.
மிந்தாச்சொல்	மிந்தாச்சொல் mindāccol, பெ.(n.) இந்துப்பு (சு.வை.ர.125);; rock salt.
மிமிதை	மிமிதை mimidai, பெ.(n.) கல்லுப்பைக் கட்டும் ஒருவகைப் பூடு (சா.அக.);; a herb, it is said to consolidate rock salt.
மியா	மியா miyā, இடை.(part.) ஒரு முன்னிலையசைச் சொல் (தொல்.சொல்.276);; a suffix added to verbs in second person, imperative mood.
மியூல்	மியூல் miyūl, பெ.(n.) பூடுவகை (யாழ்.அக.);; a plant.

மியூலசீவி	மியூலசீவி miyūlacīvi, பெ.(n.) மியூல் பார்க்க; see {}. (சங்.அக.);.
மிரசன்	மிரசன் mirasaṉ, பெ. (n.) பெருங்காயம்; asafoetida (சா.அக.);.
மிரட்சி	மிரட்சி1 miraṭci, பெ.(n.) அச்சம் நிறைந்த கலக்கம், மருட்சி; fright, dismay; be wilderment. நேராய்வில் அவன் மிரட்சியுடன் பதில் சொன்னான். [மிரள் → மிரட்சி.] மிரட்சி2 miraṭci, பெ.(n.) அடிக்கடி மிரளும் மாட்டு வகை (அபி.சிந்.);; a class of bull.
மிரட்டல்	மிரட்டல் miraṭṭal, பெ.(n.) செய்கையால், பேச்சால் அச்சப்படச் செய்தல்; threat; intimidation. தந்தை, மகனை வரும் காலாண்டுத் தேர்வில் மதிப்பெண் கூடுதலாக எடுக்கவில்லை என்றால் உதைப்பேன் என்று மிரட்டினார். [மிரள் (த.வி.); → மிரட்டு (பி.வி.);.]
மிரட்டி	மிரட்டி miraṭṭi, பெ.(n.) பேய்மிரட்டி; a plant-Malabar catmint, - Anisomeles mlabarica (சா.அக.);.
மிரட்டிவாங்கு-தல்	மிரட்டிவாங்கு-தல் miraṭṭivāṅgudal, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) அச்சுறுத்திக் கைப்பற்றுதல் (C.G.);; to extort. [மிரள் → மிரட்டு + வாங்கு-தல்-மிரட்டி வாங்கு-தல். வாங்கு – துணை வினை.]
மிரட்டினி	மிரட்டினி miraṭṭiṉi, பெ.(n.) சொக்குப் பொடி (சங்.அக.);; magic powder. [மிரட்டு → மிரட்டி → மிரட்டினி.]

மிரட்டு	மிரட்டு1 mirattudal, 5.செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தன்நோக்கம் நிறைவேற அல்லது பிறர் நோக்கத்தை முறியடிக்கச் செய்கையாலோ அல்லது பேச்சாலோ அச்சப்பட வைத்தல்,அச்சுறுத்துதல்; threaten by word or act intimidate. வேலை நிறுத்தத்தைக் கைவிடாவிட்டால் கதவடைப்பு செய்வோம் என்று நிருவாகம் தொழிலாளர்களை மிரட்டியது.நள்ளிரவில் திருடன் கத்தியைக் காட்டி மிரட்டி வீட்டில் உள்ளப் பொருள்களைக் கொள்ளையடித்தான். 2. மயக்குதல்; to fascinate to deceive. “விழித்து மிரட்டி” (திருப்பு.1042);. [மிரள்-தல் → மிரட்டு-தல்]
மிரண்டபார்வை	மிரண்டபார்வை miraṇṭapārvai, பெ.(n.) நடுக்கம் உள்ள பார்வை; treambled look (சா.அக.);.
மிரண்டுபோ-தல்	மிரண்டுபோ-தல் miraṇṭupōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) அச்சத்தினால் செயலிழந்து நிலை குலைந்துபோதல்; get frightened. துமுக்கி (துப்பாக்கி);யைக் கண்டதும் பயணிகள் மிரண்டு போனார்கள். [மிரண்டு + போதல்.]
மிரதம்	மிரதம் miradam, பெ.(n.) பாம்பு; snake (சா.அக.);.
மிரழ்-தல்	மிரழ்-தல் miraḻtal, 2 செ.கு.வி.(v.i.) மிரள் தல் (யாழ்.அக.); பார்க்க; see miral.
மிரள்(ளு)தல்	மிரள்(ளு)தல் miraḷḷudal, 16 செ.கு.வி.(v.i.) 1. அச்சத்தினால் கலக்கமடைந்து கட்டுப்பாடு இழத்தல்; get frightened or scared, lose control when scared. 2. மயங்கி அஞ்சுதல்; to be freightened, startled. குடையைக் கண்டால் மாடு மிரளும்.
மிரளமிரள	மிரளமிரள miraḷamiraḷa, வி.அ.(adv.) விழிகளை அங்குமிங்கு உருட்டியபடி; to look at someone or something in perplexity. கனவு கண்டு அஞ்சி எழுந்து மிரள மிரள விழித்தான். வகுப்பறையில் தூங்கியிருந்து ஆசிரியர் கேட்ட கேள்விக்கு மாணவன் ஒன்றும் புரியாமல் மிரள மிரளப் பார்த்தான்.
மிரிகி	மிரிகி mirigi, பெ. (n.) காக்கைவலிப்பு; a disease; epilepsy.
மிரிகை	மிரிகை mirigai, பெ. (n.) யாழ்ப்பிருடை (வின்.);; tuning key for the cords of a lute.

மிரிசபத்திரி	மிரிசபத்திரி mirisabattiri, பெ.(n.) வறட்சுண்டி; a sensitive plant Mimosa triprictra (சா.அக.);.
மிரிசம்	மிரிசம் mirisam, பெ.(n.) மிளகு; pepper Piper nigrum. [மிரியல் → மிரிசம்.]
மிரிசனம்	மிரிசனம் mirisaṉam, பெ.(n.) மிரிசம் பார்க்க; see {} (சா.அக.);.
மிரிசி	மிரிசி mirisi, பெ.(n.) மிரிசம் பார்க்க; see {} (சா.அக.);.
மிரிஞ்சி	மிரிஞ்சி miriñji, பெ.(n.) செம்முருங்கை; red Indian laburnum Hyperanthera moringa (சா.அக.);.
மிரிநாளம்	மிரிநாளம் mirināḷam, பெ.(n.) தாமரை (மலை.);; lotus.
மிரியம்	மிரியம் miriyam, பெ.(n.) மிளகு (பிங்.);; pepper. தெ. மிரியமு [மிரியல் → மிரியம் (மு.தா.155);.]
மிரியல்	மிரியல் miriyal, பெ.(n.) மிளகு; pepper. [(நுள்); → நெள் → நெரி → நெரியல் → மெரியல் → மிரியல் (மு.தா.155);.]
மிரியலகம்	மிரியலகம் miriyalagam, பெ.(n.) மிரியல் பார்க்க; see miriyal (சா.அக.);. [மிரியல் + அகம்.]
மிரியற்கொடி	மிரியற்கொடி miriyaṟkoḍi, பெ.(n.) மிளகுக் கொடி; pepper creeperPiper nigrum (சா.அக.);. [மிரியல் + கொடி.]

மிரியாகூந்தல்	மிரியாகூந்தல் miriyāāndal, பெ.(n.) குதிரை வாலி தவசம், ஒருவகைப் புன்செய்ப் பயிர்; poor man's horse millet.
மிரியாதியெண்ணெய்	மிரியாதியெண்ணெய் miriyātiyeṇīey, பெ. (n.) கண் புகைச்சல் முதலிய கண் நோய்களுக்குப் பயன்படுத்தும் ஒருவகை எண்ணெய்; a medicated oil for eye disease (சா.அக.);.
மிரியார்கூந்தல்	மிரியார்கூந்தல் miriyārāndal, பெ. (n.) சவுரிக் கொடி; a big creeper Trichosanthes Palmata (சா.அக.);.
மிரியால்	மிரியால் miriyāl, பெ.(n.) மிரியம் (சங்.அக.); பார்க்க; see miriyam. தெ. மிரியாலு
மிரியாலிகம்	மிரியாலிகம் miriyāligam, பெ. (n.) சித்தரத்தை (சங்.அக.);; lesser galangal Alpinia galang.
மிருக்கெண்ணெய்	மிருக்கெண்ணெய் mirukkeṇīey, பெ. (n.) ஒருவகை எண்ணெய், மெருகெண்ணெய்; a kind of oil for polish (சா.அக.);. [மெருகு → மிருகு + எண்ணெய்.]
மிருகக்கொட்டை	மிருகக்கொட்டை mirugaggoṭṭai, பெ.(n.) கும்பாதிரி மரம்; lac tree.
மிருககாமினி	மிருககாமினி mirugagāmiṉi, பெ.(n.) வாய் விளங்கம் (மூ.அ.);; common windberry.
மிருகண்மூலம்	மிருகண்மூலம் miruganṇmūlam, பெ.(n.) திப்பிலிவேர் (சங்.அக.);; longpepper root.
மிருகபத்திரி	மிருகபத்திரி mirugabattiri, பெ.(n.) வறட்சுண்டி; floating sensitive plant.
மிருகமதவாசை	மிருகமதவாசை mirugamadavācai, பெ.(n.) கத்தூரி மல்லிகை (மூ.அ.);; musk jasmine.

மிருகாலா	மிருகாலா mirukālā, பெ.(n.) நன்னீர்மீன்; cirrhina mrigala (mingal); (சா.அக.);.
மிருங்கம்	மிருங்கம் miruṅgam, பெ.(n.) கையாந்தகரை (மலை.);; a plant.
மிருஞ்சி	மிருஞ்சி miruñji, பெ.(n.) செம்முருங்கை; a red species of hyperanthera moringa (சா.அக.);.
மிருடாகம்	மிருடாகம் miruṭākam, பெ.(n.) மாமரம்; mango tree Mangifera indica (சா.அக.);.
மிருடாலகம்	மிருடாலகம் miruṭālagam, பெ.(n.) மிருடாகம் பார்க்க; see {}.
மிருடி	மிருடி miruḍi, பெ.(n.) மான்; deer (சா.அக.);.
மிருணாலம்	மிருணாலம் miruṇālam, பெ.(n.) தாமரை நூல் (யாழ்.அக.);; lotusfibre.
மிருணாலி	மிருணாலி miruṇāli, பெ.(n.) தாமரை (மூ.அ.);; lotus. மிருணாலி miruṇāli, பெ. (n.) தாமரை (மூ.அ.);; lotus. [Skt. {} → த. மிருணாலி.]
மிருத்திகம்	மிருத்திகம் miruttigam, பெ. (n.) கொடி முந்திரி (சங்.அக.);; grape vine.
மிருத்திகை	மிருத்திகை miruttigai, பெ.(n.) 1. மண்; earth. 2. ஒருவகை உவர்மண்; a kind of fuller's earth (சா.அக.);.
மிருத்தியகெந்தம்	மிருத்தியகெந்தம் miruttiyagendam, பெ. (n.) 1. கல்லுப்பு; rock salt. 2. சிறு செண்பகம்; small champauk Michelia nilagirica with small flowers (சா.அக.);.

www.valluvarvallalarvattam.com 1994 of 19068.

மிருத்தியம்	மிருத்தியம் miruttiyam, பெ.(n.) மிருத்திகை பார்க்க; see miruttigai (சா.அக.);.
மிருத்தியல்	மிருத்தியல் miruttiyal, பெ.(n.) தூதுவளை (சங்.அக.);; climbing brinjal.
மிருத்தியுபலம்	மிருத்தியுபலம் miruttiyubalam, பெ.(n.) இலந்தை (மூ.அ.);; jujubetree.
மிருத்தியுபலை	மிருத்தியுபலை miruttiyubalai, பெ.(n.) 1. வாழை (மூ.அ.);; plantain. 2. மூங்கில்; bamboo (சங்.அக.);.
மிருத்தியுபிரசூனம்	மிருத்தியுபிரசூனம் miruttiyubiracūṉam, பெ.(n.) கரும்பு (யாழ்.அக.);; sugarcane.
மிருத்தியுபுட்பம்	மிருத்தியுபுட்பம் miruttiyubuṭbam, பெ.(n.) கரும்பு; sugarcane Saccharum officinarum (சா.அக.);.
மிருத்துசம்	மிருத்துசம் miruttusam, பெ.(n.) மூங்கில்; bamboo (சா.அக.);.
மிருத்துவிகா	மிருத்துவிகா miruttuvikā, பெ. (n.) புளி கொடி முந்திரி; sour grapes Vitis vinifera (சா.அக.);.
மிருத்துவீசம்	மிருத்துவீசம் miruttuvīcam, பெ.(n.) மூங்கில் (யாழ்.அக.);; spiny bamboo.
மிருதங்கம்	மிருதங்கம் mirudaṅgam, பெ.(n.) மூங்கில் (யாழ்.அக.);; bamboo. மிருதங்கம் mirudaṅgam, பெ. (n.) 1. மத்தளம் (உ.வ.);; a kind of drum. 2. ஒலி; 3. மூங்கில் (யாழ்.அக.);; bamboo. யதிகளில் ஒன்று. (பரத. தாள.53.);; a kind of yati. [Skt. {} → த. மிருதங்கம்]

மிருதபலி	மிருதபலி mirudabali, பெ.(n.) பேய்ப்புடல்; wild snake gourd useful for fever (சா.அக.);.
மிருதம்	மிருதம் mirudam, பெ.(n.) தண்ணீர்விட்டான் (மலை.);; climbing asparagus.
மிருதவள்ளி	மிருதவள்ளி mirudavaḷḷi, பெ.(n.) வள்ளிக் கிழங்கு; sweet potato Ipomoca batatas (சா.அக.);.
மிருதாசியம்	மிருதாசியம் mirutāciyam, பெ.(n.) கருப்பறுகு; a black variety of rub grass.
மிருதுபலம்	மிருதுபலம் mirudubalam, பெ.(n.) பேரீந்து (மூ.அ.);; date palm.
மிருதுபலா	மிருதுபலா mirudubalā, பெ. (n) நெல்லி (மலை.);; emblic myrobalan.
மிருதுமம்	மிருதுமம் mirudumam, பெ.(n.) இலாமிச்சை (சங்.அக.);; cuscus grass.
மிருதூவிகம்	மிருதூவிகம் mirutūvigam, பெ.(n.) மூங்கில்; bamboo (சா.அக.);.
மிருதூற்பலம்	மிருதூற்பலம் mirutūṟpalam, பெ.(n.) கரு நெய்தல்; blue Indian waterlilly.
மிருந்தாலகம்	மிருந்தாலகம் mirundālagam, பெ.(n.) 1. உவர் மண் (சங்.அக.);; fuller's earth. 2. துவரை (மலை.);; dholl.
மிருநாளம்	மிருநாளம் mirunāḷam, பெ.(n.) 1. தாமரைத் தண்டு; stalk of the lotus. 2. இலாமிச்சை (தைலவ.தைல.);; cuscus grass.
மிருநாளீசம்	மிருநாளீசம் mirunāḷīcam, பெ.(n.) தாமரையின் நரம்பு (தாமரைத் தாது);; filaments of lotus flower, fibres of lotus (சா.அக.);.

மிருநாறம்	மிருநாறம் mirunāṟam, பெ.(n.) தாமரை; lotus (சா.அக.);.
மிருமணி	மிருமணி mirumaṇi, பெ.(n.) சுவர் முள்ளங்கி (சங்.அக.);; a parasitic plant growing on walls.
மில்லாங்கயிறு	மில்லாங்கயிறு millāṅgayiṟu, பெ.(n.) படகில் பயன்படுத்தும் ஒருவகைக் கயிறு; a kind of rope used in boat. பாய்மரக்கப்பலிற் பாயை நிறுத்துதற் பொருட்டு கட்டப்பெறுவது மில்லாங் கயிறு.
மிலாங்கிலி	மிலாங்கிலி milāṅgili, பெ.(n.) 1. செங்காந்தள் (மலை.);; red species of Malabar glorylilly. 2. திருநீற்றுப் பச்சை (சங்.அக.);; sweet basil.
மிலாடு	மிலாடு milāṭu, பெ.(n.) மலையமான் நாடு (M.P.S.A.525);; country of {}. [மலையமான் நாடு → மலைநாடு → மலாடு → மிலாடு.] இச்சொல் கல்வெட்டுக்களில் 'மலாடு' என்று குறிக்கப்பெற்றுள்ளது. நடுநாட்டின் வளநாடுகளில் ஒன்று. நடுவில் மண்டலத்துப் பெண்ணை வடகரை மலாடாகிய ஐந்நாத வளநாட்டுக் குறுக்கைக் கூற்றத்துத் திருக்கோயிலூர் (தெ.கல்.தொ.7. கல்.936);.
மிலாடுடையார்	மிலாடுடையார் milāḍuḍaiyār, பெ.(n.) மலையமான் நாட்டின் அரசன், மெய்ப்பொருள் நாயனார்; {}. "இரண்டு கையுடையாராகக் கனமாகச் செய்த தத்தா நமரேகாண் என்ற மிலாடுடையார் ஒருவர்" (தெ.கல்.தொ.2:2, கல்.40);. [மிலாடு + உடையார்.]
மிலார்	மிலார் milār, பெ.(n.) விளாறு; twig. [வளார் → விளார் → மிலார். வளார் = வளைந்த சிறு போத்து (மு.தா.70);.]
மிலாரடி	மிலாரடி milāraḍi, பெ. (n.) 1. கலக்கம்; perturbation; dilamma. 2. உன்மத்தன்; unfeelingness; stupor, stupefaction. [மலாரடி → மிலாரடி. மலாரடி = கலக்கம்.]
மிலாறு	மிலாறு milāṟu, பெ.(n.) விளாறு (C.G.);; twig, switch. [மிலார் → மிலாறு (மு.தா.70);.]

மிலை	மிலை1 milaidal, 2 செ.கு.வி.(v.i.) சூடுதல்; to put on wear. "உழிஞைப் பவரொடு மிலைந்து" (புறநா.77);. [மலை → மிலை. மலைதல் = சூடுதல்.] மிலை2 milaittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மயங்குதல்; to be bewildered. "மிலைத்தலைந்தேனை" (திருவாச.6:40);. 2. கனைத்தல்; to low, as a cow. "எப்படி யூரா மிலைக்கக் குருட்டா மிலைக்கு மென்னும்" (திவ்.இயற்.திருவிருத்.94);. [மலைத்தல் → மிலைத்தல்.] மிலை3 milai, பெ.(n.) தலைமேலணி; head ornament. [மிலை1 → மிலை3.]
மிலைச்சம்	மிலைச்சம் milaiccam, பெ.(n.) சாதிலிங்கம் (சங்.அக.);; vermilian.
மிலைச்சுதல்	மிலைச்சுதல் milaiccudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) மிலை1-தல் பார்க்க; see milai. "நலம்பெறு சென்னி நாமுற மிலைச்சி" (குறிஞ்சிப்.116);. [மிலை1 → மிலைச்சு → மிலைச்சுதல்]
மிழலை	மிழலை1 miḻlai, பெ.(n.) மழலைச் சொல் (சூடா.);; prattle, lisp. [மிழற்று → மிழலை. மிழற்றுதல் = மழலைச் சொல் பேசுதல்.] மிழலை2 miḻlai, பெ.(n.) மிழலைக்கூற்றம் பார்க்க; see {}. "புனலம் புதவின் மிழலையொடு" (புறநா.24);.
மிழலைக்கூற்றம்	மிழலைக்கூற்றம் miḻlaikāṟṟam, பெ.(n.) சோணாட்டின் ஒரு பகுதி (புறநா.24, உரை);; a division of {}. "மிழலைக் கூற்றத்து வடபாம்பாற்றுச் சுந்தர பாண்டிய நல்லூர் சிறுவம்பூர்" (தெ.கல்.தொ.5, கல். 987);. [மிழலை + கூற்றம்.] தஞ்சை, மதுரை மாவட்டங்களைச் சேர்ந்த பகுதி மிழலைக் கூற்றம். இது வேள்எவ்வி ஆண்ட பகுதி. பாண்டி நாட்டின் இராசேந்திர சோழ வளநாட்டின் உட்பிரிவுகளுள் ஒன்று.
மிழலைச்சதகம்	மிழலைச்சதகம் miḻlaiccadagam, பெ.(n.) 16ஆம் நூற்றாண்டில் சர்க்கரைப் புலவர் மிழலை நாட்டின் பெருமையைப் பற்றிப் பாடிய சதகம்; a sadagam on the greatness of {}, by Cakkarai pulavar. [மிழலை2 + சதகம். சதகம் = 100 பாடல்கள் கொண்ட சிற்றிலக்கிய வகை.]

மிழலைநாடு	மிழலைநாடு miḻlaināṭu, பெ.(n.) பழந்தமிழ்ச் சோழ நாடுகளுள் ஒன்று; an ancient {} country in Tamil nadu. "வடகரை மிழலை நாடு" (திருவிசலூர் கல்வெட்டு. தெ.கல். தொ.23, கல்.22);. "நீதி வழுவா நெறியினராய் நிலவுங் குடியால் நெடுநிலத்து மீது விளக்கும் தொன்மையது மிழலை நாட்டுப் பெருமிழலை" (பெரியபு.23:1);. [மிழலை + நாடு.] கும்பகோணம் வட்டத்தின் கிழக்குப் பகுதியில் காவிரியின் வடகரையிலுள்ள சோழபுரம், சேய்ஞ்ஞலூர், திருவாய்பாடி மிழலை, திருத்தேவன்குடி ஆகிய ஊர்களடங்கிய பகுதி மிழலை நாடாகும். மிழலைநாடு பற்றிய தமது ஆய்வில் அறிஞர் ஒருவர் இராசேந்திர சிங்க வளநாடு என்பது காவிரியாற்றின் வடகரையில் இருந்த ஒரு பெரிய நிலப்பரப்பாகும். இவ் வளநாட்டில் 20 உள்நாடுகள் இருந்தன என்றும், அதில் ஒன்றே மிழலை நாடு என்றும், அம்மிழலை நாடு தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் உள்ள கும்பகோணம் வட்டத்தில் காவிரியாற்றுக்கு வடக்கே மண்ணியாற்றின் தென்கரை வரையில் அமைந்திருந்ததோர் வளநாடு என உரைக்கிறார். மேலும் பெருமிழலை அந்நாட்டின் தலைநகர் என்றும் கழகக் காலத்தில் (சங்க காலத்தில்); சுட்டப்படும் மிழலைக் கூற்றம் பாண்டிய நாட்டுப் பகுதி என்பது இவர் எண்ணம் (செந்தமிழ்ச் செல்வி சிலம்பு23, பக்.163:66);.
மிழற்றல்	மிழற்றல் miḻṟṟal, பெ.(n.) 1. சொல்லுகை (சூடா.);; speaking. 2. மிழலை1 பார்க்க (யாழ்.அக.);; see {}. 3. பேசுவதால் எழும் மொழி (யாழ்.அக.);; noise of speaking. [மிழற்று → மிழற்றல்.]
மிழற்று-தல்	மிழற்று-தல் miḻṟṟudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. மழலைபோல் இனிமையாகப் பேசுதல்; to prattle as a child. "பண்கள் வாய்மிழற்றும்" (கம்பரா.நாட்டு.10);. 2. மெல்லக் கூறுதல்; to speak softly. "யான் பலவும் பேசிற் றானொன்று மிழற்றும்" (சீவக. 1626);.
மிழறு-தல்	மிழறு-தல் miḻṟudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) மிழற்றுதல் பார்க்க; see {}. [முழா → மிழா (வே.க.முல்.4);.]
மிழா	மிழா miḻā, பெ.(n.) பருத்த ஆண்மான்; stag, male of red deer or of other large kinds of deer. [முழா → மிழா (வே.க.முல்.4);.]
மிளகம்மை	மிளகம்மை miḷagammai, பெ.(n.) ஒரு வகை அம்மை நோய்; a kind of pox (சா.அக.);. [மிளகு + அம்மை. மிளகு போன்ற கொப்புளம் உண்டாக்கும் அம்மை நோய்.]
மிளகரணை	மிளகரணை miḷagaraṇai, பெ. (n.) மிளகு கரணை (வின்.); பார்க்க; see {}.
மிளகரந்தி	மிளகரந்தி miḷagarandi, பெ. (n.) மிளகு கரணை (வின்.); பார்க்க; see {}.

மிளகறுப்பான்	மிளகறுப்பான் miḷagaṟuppāṉ, பெ.(n.) நெல் வகை; a kind of paddy.
மிளகறையன்	மிளகறையன் miḷagaṟaiyaṉ, பெ.(n.) புடவை வகை (யாழ்.அக.);; a kind of saree.
மிளகாணம்	மிளகாணம் miḷakāṇam, பெ.(n.) மிளகாய்க்குப் பதிலாக மிளகு சேர்த்துச் சமைத்த குழம்பு (யாழ்ப்.);; sauce prepared with pepper instead of chillies. [மிளகு + ஆணம்2. ஆணம் = குழம்பு.]
மிளகாய்	மிளகாய் miḷakāy, பெ.(n.) 1. காரமுள்ள காய் விளையும் செடி வகை; chilly plant Capsicum frutescens. 2. கறி மிளகாய்; chilly used for curry preparations Capsicum annum Spanish pepper, red pepper. 3. மிளகுகாய்; carienne pepper. தெ. மெரப்பக்காய் வகைகள்: 1. மிளகாய், 2. சிவப்பு மிளகாய், 3. பச்சை மிளகாய், 4. கொள்ளி மிளகாய், 5. சீமை மிளகாய், 6. காந்தாரி மிளகாய், 7. சீனத்து மிளகாய், 8. ஈர மிளகாய், 9. சீமைப் பச்சை மிளகாய், 10. ஊசி மிளகாய். மிகு உறைப்பான மிளகாய். இது கதிர் வெப்பத்தைப் புசிப்பதனால் மிக உறைப்பாக இருக்கும் (சா.அக.);. மிளகாய் காரமுடையப் பொருள். ஊசிமிளகாய், குடைமிளகாய் முதலியன நடு ஆசியாவில் இருந்து வந்ததாகக் கூறப்படுகிறது. இச்செடி நம் நாட்டினதன்று. அயல்நாட்டினின்று இந்திய முன்னோர் நம்நாட்டிற்குக் கொண்டுவந்துப் பயிராக்கினர். இக்காயினைக் காயாகவும், பழமாகவும் உலர்த்தியும், கறி முதலியவற்றிற்குப் பயன்படுத்துவர் (அபி.சிந்:);. நம் நாட்டில் காரத்திற்கு மிளகையே பயன்படுத்தி வந்தனர். இதே போல் காரமுடைய காயை இங்கு இறக்குமதி செய்தபின் மிளகு போன்ற காரமுடைய காயானதால் மிளகாய் என்ற வழங்கினர். முள் போன்று மேற்பரப்புடையதானதால் முள் → முளகு என்றானது. [முள் → முளகு → முளகாய் → மிளகாய் (மு.தா.ப.155);.]
மிளகாய்ச்சக்களத்தி	மிளகாய்ச்சக்களத்தி miḷakāyccakkaḷatti, பெ.(n.) மிளகாய் செடி போன்று தோற்றமுடைய களைச் செடிவகை (மூ.அ.);; a weed, vinea pusilla. [மிளகாய் + சக்களத்தி. சக்களத்தி = போலி, போலிபொருள்.]
மிளகாய்ப்பழம்	மிளகாய்ப்பழம் miḷakāyppaḻm, பெ.(n.) காய்ந்த அல்லது பழுத்த மிளகாய்; ripe and dried red chilly as opposed to (பச்சை மிளகாய்); green chilly. [மிளகாய் + பழம்.]
மிளகாய்ப்புள்	மிளகாய்ப்புள் miḷakāyppuḷ, பெ.(n.) நீள் சிறகும் தோலடியும் உடைய கடற் பறவை வகை (வின்.);; a kind of gull. [மிளகாய் + புள்.]

மிளகாய்ப்பூண்டு	மிளகாய்ப்பூண்டு miḷakāyppūṇṭu, பெ. (n.) மிளகாய்ச்சக்களத்தி பார்க்க; see {}. [மிளகாய் + பூண்டு.]
மிளகாய்ப்பொடி	மிளகாய்ப்பொடி miḷakāyppoḍi, பெ.(n.) குழம்புக்குத் துணைப்பொருளாய்ப் பயன்படும் மிளகாய்த் தூள்; powder of chillies with spices, used as a relish. [மிளகாய் + பொடி.]
மிளகாய்மீன்	மிளகாய்மீன் miḷakāymīṉ, பெ.(n.) ஒருவகை மீன்; a kind of fish. [p]
மிளகாய்வற்றல்	மிளகாய்வற்றல் miḷakāyvaṟṟal, பெ.(n.) வெயிலில் காய வைத்த மிளகாய்; dried chilli. [மிளகாய் + வற்றல்.]
மிளகாயரை த்தல்	மிளகாயரை த்தல் miḷakāyaraittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) ஏமாந்தவனை ஆட்டிப் படைத்தல்; one who credulous to distribute. கொஞ்சம் அயர்ந்தால் போதும் தலையிலே மிளகாய் அரைத்துவிடுவாயே (உ.வ.);. [மிளகாய் + அரைத்தல்.]
மிளகாயிலை	மிளகாயிலை miḷakāyilai, பெ.(n.) மிளகாயினிலை; மிளகாய் இலைகளில் உள்ள சாற்றைச் செப்புக் காசுகளின் மேல் தடவி இலைகளில் பொதிந்து புடம்போடப் பயன்படுத்துவர்; leaf of chilly plant a piece of copper is covered by the paste of this leaf, luted and subjected to [புடம்/pudam] calcination fire, it become calcined powder (சா.அக.); [மிளகாய் + இலை.]
மிளகி	மிளகி miḷagi, பெ. (n.) மிளகுச்சம்பா (நாமதீப.351); பார்க்க; see {}. [முல் → முள் → முளகு → முளகி → மிளகி (மு.தா. 155);]

மிளகு	மிளகு miḷagu, பெ. (n.) 1. சமையலில் பயன்படுத்தும் சின்னஞ்சிறிய காரமான கருப்பு நிறக்காய்; black pepper. 2. கொடிவகை; black pepper, Piper nigrum. 3. திரிகடுகத் தொன்றான மிளகுக் கொடியின் காய்; peppercorn, one of {}. "மிளகறி யுலக்கையின்" (பதிற்றுப்.41);. "மிளகு சிறுத்தாலும் வீரியம் போகாது", "மிளகுபெய் தனைய சுவைய புன்காய்" (நற். 66:1);. 4. மிளகுச்சம்பா பார்க்க; see {}. 5. கிச்சிலிக் கரணை (வின்.);; lopez root. ம. மிலகு;க. மெழக. வகைகள்: 1. வெள்ளை மிளகு, 2. கருப்பு மிளகு, 3. கொச்சி மிளகு, 4. பச்சை மிளகு (சா.அக.);. [முல் → முள் → முளகு → மிளகு (மு.தா.);.] கொடியாகப் படரும் ஒரு பயிரின் ... மிளகு இது மிகுதியாக கேரளநாட்டில் பயிராகிறது மிளகுக்
மிளகுக்கஞ்சி	மிளகுக்கஞ்சி miḷaguggañji, பெ.(n.) குரங்கு; monke, (சா.அக.);. [மிளகு + கஞ்சி.]
மிளகுக்கரணை	மிளகுக்கரணை miḷaguggaraṇai, பெ.(n.) கிச்சிலிக்கரணை; lopez root. [மிளகு + கரணை.]
மிளகுக்கருக்கு	மிளகுக்கருக்கு miḷaguggaruggu, பெ.(n.) மிளகுப் பொடியால் செய்யும் குடிநீர் (கருக்கு);; tincture of pepper. [மிளகு + கருக்கு.]
மிளகுக்கறி	மிளகுக்கறி miḷaguggaṟi, பெ.(n.) 1. மிளகுங் காடியுஞ் சேர்ந்த கறி (பரவ.);; curry containing black pepper and vinegar. 2. மிளகாணம் பார்க்க; see {}. [மிளகு + கறி.]
மிளகுக்காய்	மிளகுக்காய் miḷaguggāy, பெ.(n.) ஒருவகைக் காரமான காய், அழற்காய்; a kind of pungent fruit (சா.அக.);. [மிளகு + காய்.]

மிளகுக்காயின்காம்பு	மிளகுக்காயின்காம்பு miḷaguggāyiṉgāmbu, பெ.(n.) மிளகுச் செடியில் மிளகு நீங்கிய உலர்ந்த காம்பு; the stalk of the pepper bunch (சா.அக.);. [மிளகு + காய் + இன் + காம்பு.]
மிளகுக்கியாழம்	மிளகுக்கியாழம் miḷaguggiyāḻm, பெ.(n.) மிளகைக் கொண்டு வடித்த கருக்கு நீர் (கஷாயம்);; pepper decoction prepared without frying it relieves kapha diseases; decoction prepared after charing it is used for pitha diseases (சா.அக.);. [மிளகு + கியாழம்.]
மிளகுக்குத்தல்	மிளகுக்குத்தல் miḷagugguttal, பெ.(n.) மிளகை ஊசியில் குத்தி நெருப்பில் காட்டி புகை பிடிக்கை; inhalation of the pepper smoke (சா.அக.);. [மிளகு + குத்தல்.]
மிளகுக்குழம்பு	மிளகுக்குழம்பு miḷagugguḻmbu, பெ.(n.) மிளகாணம் பார்க்க; see {}. [மிளகு + குழம்பு.]
மிளகுச்சம்பா	மிளகுச்சம்பா miḷaguccambā, பெ.(n.) மிளகு போன்ற சிறுமணிகளையுடைய உயர்ந்த சம்பா நெல்வகை (பதார்த்த.813);;{} of superior quality, as having grains like peppercorn. [மிளகு + சம்பா.]
மிளகுச்சாரணை	மிளகுச்சாரணை miḷaguccāraṇai, பெ.(n.) ஒருவகைச் செடி; a plant (சா.அக.);. [மிளகு + சாரணை.]
மிளகுச்சாறு	மிளகுச்சாறு miḷaguccāṟu, பெ.(n.) மிளகுத்தண்ணீர் (யாழ்.அக.); பார்க்க; see {}. [மிளகு + சாறு.]
மிளகுச்சோறு	மிளகுச்சோறு miḷaguccōṟu, பெ.(n.) மிளகுப்பொடி, சீரகம் முதலியன சேர்த்து செய்த பொங்கல் வகை (யாழ்.அக.);; boiled rice, prepared with pepper powder cumin etc. [மிளகு + சோறு.]

மிளகுத்தக்காளி	மிளகுத்தக்காளி miḷaguttaggāḷi, பெ.(n.) காரற் கத்திரி; brinjal [மிளகு + தக்காளி.]
மிளகுத்தண்ணீர்	மிளகுத்தண்ணீர் miḷaguttaṇṇīr, பெ.(n.) மிளகு மிகுதியாகச் சேர்த்த சாறு (ரசம்);; mulligatawny, a soup highly seasoned with pepper. [மிளகு + தண்ணீர்.]
மிளகுத்தரகு	மிளகுத்தரகு miḷaguttaragu, பெ.(n.) மிளகு வணிகர்கள் கொடுக்கும் வரி (I.M.P.S. A. 140);; an ancient tax on pepper. [மிளகு + தரகு.]
மிளகுத்துவரை	மிளகுத்துவரை miḷaguttuvarai, பெ.(n.) சின்னத் துவரை; small leaved ebony Diospyros microphylas (சா.அக.);. [மிளகு + துவரை.]
மிளகுத்தூள்	மிளகுத்தூள் miḷaguttūḷ, பெ.(n.) மிளகின் தூள்; powder of pepper (சா.அக.);. [மிளகு + தூள்.]
மிளகுத்தைலம்	மிளகுத்தைலம் miḷaguttailam, பெ.(n.) மிளகு சேர்த்து வடித்த எண்ணெய் (இராசவைத்.159);; a medicinal oil prepared from pepper. [மிளகு + Skt. தைலம்.]
மிளகுதிரி	மிளகுதிரி miḷagudiri, பெ.(n.) அம்மை நோய் வகை (வின்.);; a species of small pox. [மிளகு + உதிரி. மிளகை உதிரியாகப் போட்டாற்போல் கொப்புளம் போடும் அம்மை வகை.]
மிளகுநங்கை	மிளகுநங்கை miḷagunaṅgai, பெ.(n.) செடிவகை (M.M.562);; pepper {}, Polygala chinensis. [மிளகு + நங்கை.]
மிளகுநீர்	மிளகுநீர் miḷagunīr, பெ.(n.) மிளகுத் தண்ணீர் பார்க்க; see {}. [மிளகு + நீர்.]
மிளகுப்பட்டுமணி	மிளகுப்பட்டுமணி miḷaguppaṭṭumaṇi, பெ.(n.) கழுத்தணி வகை (பரவ.);; kind of necklace.

மிளகுப்புளிப்பு	மிளகுப்புளிப்பு miḷaguppuḷippu, பெ. (n.) எலுமிச்சைச் சாறு கலந்த மிளகு ஊறுகாய்; pepper pickle in the juice of lime (சா.அக.);. [மிளகு + புளிப்பு.]
மிளகுப்பெட்டி	மிளகுப்பெட்டி miḷaguppeṭṭi, பெ.(n.) அஞ்சறைப் பெட்டி (இ.வ.);; box of condiments. [மிளகு + பெட்டி.]
மிளகுப்பொடி	மிளகுப்பொடி miḷaguppoḍi, பெ.(n.) 1. மிளகுத்துள் (தெ.இ.கல்.தொ.2:127);; powdered pepper. முட்டை அடையில் மிளகுத் பொடியைத் தூவிக் கொடு. 2. மிளகும் சீரகமும் உப்புங் கலந்து சோற்றோடு உண்ண உதவும் பொடி; powdered pepper with cumin and salt used as a relish. [மிளகு + பொடி.]
மிளகுபட்டினி	மிளகுபட்டினி miḷagubaṭṭiṉi, பெ.(n.) மகப்பேறு வேண்டிச் சில மிளகு மட்டும் உட்கொண்டு பசிபொறுத்திருக்கும் நோன்பு; a fast which consists in taking only a few grains of pepper as food, undertaken by a childless person with a view to be blessed with a child. [மிளகு + பட்டினி.]
மிளகுரசம்	மிளகுரசம் miḷagurasam, பெ.(n.) மிளகுத் தண்ணீர் பார்க்க; see {}. [மிளகு + Skt. ரசம்.]
மிளகுவட்டம்	மிளகுவட்டம் miḷaguvaṭṭam, பெ.(n.) கழுத்தணி வகை (பரவ.);; a kind of necklace. [மிளகு + வட்டம். மிளகு போல் செய்யப்பட்ட உருக்களையுடைய கழுத்தணி.] [p]
மிளகுவல்லி	மிளகுவல்லி miḷaguvalli, பெ.(n.) மிளகுக் கொடி; pepper creeper Piper nigrum (சா.அக.);. [மிளகு + வல்லி. வல்லி = கொடி.]
மிளகெண்ணெய்	மிளகெண்ணெய் miḷageṇīey, பெ. (n.) மிரியாதியெண்ணெய் பார்க்க; see {}. [மிளகு + எண்ணெய். மிளகை முதன்மையாகக் கொண்டு செய்யப்படும் மருந்தெண்ணெய்.]

மிளகெலி	மிளகெலி miḷageli, பெ. (n.) மிளகுக் கொடிகளைக் கடித்தழிக்கும் எலி வகை (M.M.676);; pepper rat as damaging pepper vine. [மிளகு + எலி.]
மிளகோதனம்	மிளகோதனம் miḷaātaṉam, பெ.(n.) மிளகுச்சோறு (பதார்த்த.1404); பார்க்க; see {}. [மிளகு + ஒதனம். ஒதனம் = சோறு, உணவு.]
மிளகோரை	மிளகோரை miḷaārai, பெ. (n.) மிளகுச் சோறு பார்க்க; see {}. [மிளகு + ஒரை3. ஒரை = சோறு.]
மிளப்பு	மிளப்பு miḷappu, பெ.(n.) இலவங்கம் (சங். அக.);; wild cinnamon.
மிளாறு	மிளாறு miḷāṟu, பெ.(n.) சவுக்கு, புளி முதலிய மரத்தின் வளைந்து கொடுக்கும் தன்மையுள்ள இளங்கொம்பு; the flexible twig of certain trees, such as tamarind. மாணவன் தவறு செய்துவிட்டான் என்பதற்காக இப்படியா புளிய மிளாறினால் அடிக்க வேண்டும். [வளாறு → மிலாறு → மிளாறு.]
மிளிர்	மிளிர்1 miḷirtal, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. புரளுதல்; to turn, roll, as eyes. "மீநில மெய்தி மிளிர்ந்துருகா" (சீவக. 1384);. "கெண்டை யொண்கண் மிளிர" (திவ். பெரியதி.3, 7:2);. 2. கீழ்மேலாதல்; to be upset, to be turned topsy turvy. "உளிவாய்ச் சுரையின் மிளிர மிண்டி" (பெரும்பாண்.92);. 3. குதித்தல்; to jump. "மிளிர்ந்துவீ ழருவியும்" (சீவக. 148);. 4. ஒளிர்தல்; to shine, gleam. "மெய்ஞ்ஞான மாகி மிளிர்கின்ற மெய்ச்சுடரே" (திருவாச.1: 38);. 5. பெருமை யடைதல் (வின்.);; to become famous. [முல் (மில்); → மின் → மின்னல். (மில்); வில் = ஒளி, முல் → முள் → மள் → மண் → மணி = விளங்கும் கல். முள் → (மிள்); → மிளிர் = ஒளிர்தல் (மு.தா.ப.139);.] மிளிர்2 miḷirttal, 2 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. புரட்டுதல்; to roll, turn over. "மால்வரை மிளிர்க்கு முருமினும்" (நற்.2);. 2. கீழ்மேலாக்குதல்;
மிளிர்வை	மிளிர்வை miḷirvai, பெ. (n.) குழம்பிலிடுங் கறித்துண்டு; pieces of flesh and vegetables in sauce. "கருங்கண் வராஅற் பெருந்தடி மிளிர்வை யொடு" (நற்.60);. [மிளிர் → மிளிர்வை.]

மிளிறு	மிளிறு miḷiṟu, பெ.(n.) 1. கரடி (சது.);; bear. 2. காகம்புல்; a grass.
மிளிறை	மிளிறை miḷiṟai, பெ.(n.) அரிவாள் மூக்குப் பூண்டு; billhook nose.
மிளை	மிளை miḷai, பெ.(n.) 1. காவற்காடு; wood, forest, serving as a defence. "செல்லா வருமிளை புகுமின்" (சீவக. 1142);. 2. குறுங்காடு; thicket copse. " அருமிளைக் குண்டகழி" (பு.வெ.6:5);. 3. சிறுதூறு: bush. "முயறுளர் மிளை முயறுள" (திவ். பெரியதி. 8.7:3);. 4. கட்டுவேலி (சிலப்.13:183, உரை);; fenced enclosure. 5. காவல்; guard, watch, "மிளைசூழ் கோவலர்" (மலைபடு. 409);. 6. ஊர்ப்பெயர்; a village name. க. மிளே. [மிடை → மிளை. மிடை = தூறு.]
மிளைக்கந்தனார்	மிளைக்கந்தனார் miḷaikkandaṉār, பெ.(n.) குறுந்தொகை 196ஆம் பாடலைப் பாடிய கழகக் காலப் புலவர்; a {} poet. [மிளை + கந்தனார்.] இவரின் இயற்பெயர் கந்தனார். மிளை என்னும் ஊரினைச் சேர்ந்தவராதலின் மிளைக் கந்தனார் என வழங்கப்பட்டார். பாரி வள்ளலின் பறம்புமலையின் சுனைநீரைப் பற்றிப் பாடியுள்ளதால் பாரியின் காலத்தைச் சேர்ந்தவராகலாம். "வேம்பின் பைங்காயென் தோழி தரினே தேம்பூங் கட்டி யென்றனிர் இனியே பாரி பறம்பிற் பனிச்சுனைத் தெண்ணீர் தைஇத் திங்கட் டண்ணிய தரினும் வெய்ய உவர்க்கும் என்றனிர் ஐய அற்றால் அன்பின் பாலே" (குறுந்.196);.

மிளைகிழான்நல் வேட்டனார்	மிளைகிழான்நல்வேட்டனார் miḷaigiḻāṉnalvēṭṭaṉār, பெ.(n.) கழகக் காலப் புலவர்; a {} poet. [மிளை + கிழான் + நல்வேட்டனார். மிளை என்பது ஊர்ப்பெயர்.] நல்வேட்டனார் என்று வேறு அடையின்றியும் இவர் பெயர் காணப்படுகின்றது. வேளாண் மரபினர். இவர் பேய்க் காஞ்சியைத் தலைமகன் தனக்கு உவமை கூறியதாகப் பாடியுள்ளார் (நற்.349);. இவர் ஐந்து திணையையும் பாடுவதில் வல்லவர். அடைக்கலமாக வந்தோர்க்கு ஏற்படும் துன்பத்தைப் போக்குவதே செல்வம் எனப்படும். ஏனையச் செல்வம் தவப்பயனால் எய்துவன வாமென்கிறார் (நற்.210);. நற்றிணையில் 4 பாடல்களும் குறுந்தொகையில் 1 பாடலும் இவர் பாடியவையாகும். "பல்வீ படரிய பசுநனைக் குரவம் பொரிப்பூம் புன்கொடு பொழிலணிக் கொளாஅச் சினையினி தாகிய காலையுங் காதலர் பேணா ராயினும் பெரியோர் நெஞ்சத்துக் கண்ணிய ஆண்மை கடவ தன்றென வலியா நெஞ்சம் வலிப்ப வாழ்வேன் தோழியென் வன்க னானே" (குறுந். 341);.
மிளைப்பெருங்கந் தனார்	மிளைப்பெருங்கந்தனார் miḷaipperuṅgandaṉār, பெ.(n.) கழகக் காலப் புலவர்; a thamizhkkazhagam poet. [மிளை + பெரும் + கந்தனார்.] காமத்தின் இயல்பை குறுந்தொகை 136, 204, 234 ஆகிய பாடல்களில் அழகாக எடுத்தியம்பும் பாங்கு போற்றுதற்குரியது. "சுடர்செல் வானஞ் சேப்பப் படர்கூர்ந்து எல்லுறு பொழுதின் முல்லை மலரும் மாலை என்மனார் மயங்கி யோரே குடுமிக் கோழி நெடுநகர் இயம்பும் பெரும்புலர் விடியலும் மாலை பகலும் மாலை துணையிலோர்க்கே" (குறுந்.234); மாலைக் காலத்தில் மட்டுமே காமநோய் மிகுதியாக வருத்தும். காதலர் பிரிந்து தமியராயினார்க்கு எல்லாச் சிறுபொழுதும் மாலைக்காலம் போன்றே நோயை மிகுவிக்கும் என்பது கருத்து. மிளைக் கந்தனரும் இவரும் வேறுவேறு என்றும் கூறப்படுகிறது.

மிளைவேள்தித்தனார்	மிளைவேள்தித்தனார் miḷaivēḷtittaṉār, பெ.(n.) குறுந்தொகை 284ஆம் பாடலைப் பாடிய கழகக் காலப் புலவராவார்; a {} poet. [மிளை + வேள் + தித்தனார்.] "பொருத யானைப் புகாமுகங் கடுப்ப மன்றத் துறுகல் மீமிசைப் பலவுடன் ஒண்செங் காந்தள் அவிழும் நாடன் அறவ னாயினும் அல்ல னாயினும் நம்மே சுவரோ தம்மிலர் கொல்லோ வரையிற் றாழ்ந்த வால்வெள் ளருவி கொன்னிலைக் குரம்பையின் இழிதரும் இன்னா திருந்தஇச் சிறுகுடி யோரே" (குறுந்.284); இவர் உழுவித்துண்ணும் வேளாண் மரபைச் சேர்ந்தவர்.
மிற்கு	மிற்கு miṟku, பெ.(n.) 1. இரை (அக.நி.);; food. 2. பேசுகை (அரு.நி.);; speaking. 3. மென்மை (அக.நி.);; softness.
மிறல்	மிறல் miṟal, பெ.(n.) பெருமை (யாழ்.அக.);; greatness. [விறல் → மிறல். விறல் = பெருமை, வீரம்.]
மிறுக்கு	மிறுக்கு miṟukku, பெ.(n.) 1. துன்பம்; sorrow, trouble. 2. தொல்லை; difficulty. "சாலமிறுக் குடைத்து" (ஈடு.2, 5:10);. 3. மிடுக்கு (திவ். பெரியாழ்.3. 4:10 வியா.);; stiffness of manners. [மிறை → மிறுக்கு. மிறை = துன்பம், வருத்தம்.]
மிறுங்கம்	மிறுங்கம் miṟuṅgam, பெ.(n.) கையாந்தகரை; a prostate plant Eclipta prostate (சா.அக.);.
மிறுங்காவியம்	மிறுங்காவியம் miṟuṅgāviyam, பெ.(n.) பெருந்தேட் கொடுக்கி;{} (சா.அக.);.
மிறுங்கு-தல்	மிறுங்கு-தல் miṟuṅgudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. இறுகுதல்; to harden. 2. மாறுபடுதல் (திவ். பெரியாழ்.2:6, பிர.பக்.358);; to be opposed or inimical.

மிறுசீரம்	மிறுசீரம் mir̠ucīram, பெ.(n.) இலாமிச்சை (மலை.);; cuscus grass.
மிறுத்தாரி	மிறுத்தாரி mir̠uttāri, பெ.(n.) யானை கற்றாழை அல்லது பெருங் கற்றாழை; large aloeAgave Veracruz (சா.அக.);.
மிறுத்தாலகம்	மிறுத்தாலகம் mir̠uttālagam, பெ.(n.) துவரை; redgram (சா.அக.);.
மிறுத்தாவிகம்	மிறுத்தாவிகம் mir̠uttāvigam, பெ.(n.) பெருநாரத்தை; a large citrus variety (சா.அக.);.
மிறுதார்சிங்கி	மிறுதார்சிங்கி mir̠utārciṅgi, பெ.(n.) சிங்கி நஞ்சு (பாஷாணம்);; a kind of arsenic.
மிறுந்திகம்	மிறுந்திகம்1 mir̠undigam, பெ.(n.) மிறுந்து பார்க்க; see {}. மிறுந்திகம்2 mir̠undigam, பெ.(n.) கொடி முந்திரி; a creeper grapes Vitis vinifera (சா.அக.);.
மிறுந்து	மிறுந்து mir̠undu, பெ.(n.) நெல்லி; Indian gooseberry tree Emblica officinalis (சா.அக.);.
மிறுதுஞ்சம்	மிறுதுஞ்சம் mir̠uduñjam, பெ.(n.) பெருங்காயம்; asafoetide (சா.அக.);.
மிறுதுபலா	மிறுதுபலா mir̠udubalā, பெ.(n.) மிறுந்து பார்க்க; see {}.
மிறுதுபலிகம்	மிறுதுபலிகம் mir̠udubaligam, பெ.(n.) பெருஞ்சீரகம், common anise (சா.அக.);. மறுவ. சோம்பு [p]

மிறுதுபுட்பம்	மிறுதுபுட்பம் miṟudubuṭbam, பெ. (n.) வாகை;{} tree Albizzialebbek (சா.அக.);.
மிறுதுபூகம்	மிறுதுபூகம் miṟudupūkam, பெ.(n.) பெருங் குரும்பை; bowstring, hemp, stemless plant Sansaviera zeylanica (சா.அக.);.
மிறை	மிறை1 miṟaittal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) துன்புறுத்துதல்; to oppress, harass. "மிறைத்தார் புரமெய்த வில்லிமை" (பதினோ. திருவே.தி.59);. மிறை2 miṟaittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. விறைத்தல்; to become stiff, as a limb. "குறைத்தலை மிறைத்துக் கூத்து நின்றாடின" (கம்பரா.வேள்வி:54);. "ஒருகை யிரும்பிணத் தெயிறு மிறையாக" (புறநா. 284:6);. 2. மிடுக்காயிருத்தல்; to be stuck up with pride, to be stiff in manners. "அமரர்கள் விரும்பித் தொழ மிறைத்து" (திவ்.பெரியார்.3. 4:10);. 3. துன்பப்படுதல் (சூடா.);; to suffer; to be afflicted. 4. பாடுபடுதல் (யாழ்.அக.);; to labour hard. மிறை3 miṟai, பெ.(n.) 1. அச்சம் (திவா.);; fear. 2. குற்றம் (திவா.);; fault, defect. 3. வருத்தம்
மிறைக்கவி	மிறைக்கவி miṟaikkavi, பெ.(n.) சித்திரக் கவி (திவா.);; variety of metrical composition. [மிறை + Skt. கவி..]
மிறைக்கொளிதிருத்து-தல்	மிறைக்கொளிதிருத்து-தல் miṟaikkoḷidiruddudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) ஆய்தத்தை வளைவு நீக்குதல்; to straighten out, as a bent weapon. "மிறைக் கொளி திருத்துவார்" (சீவக.2293);. [மிறை + கொள் + திருத்துதல்.]
மிறைக்கொளுவு-தல்	மிறைக்கொளுவு-தல் miṟaikkoḷuvudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) மிறைக்கொளி திருத்து–தல் பார்க்க; see {}. "எஃக மிறைக் கொளீஇ" (பு.வெ.8:21);. [மிறை + கொளுவு தல். கொளுவுதல் = கூறாக்குதல், வளைவு நீக்குதல்.]

மின்	மின்1 miṉ, பெ.(n.) 1. ஒளி (சூடா.);; flash, glitter. "மின்மின் கொள் கவசம்" (கம்பரா. நிகும்பலை.84);. "மின்னின் றூவி இருங்குயில் பொன்னின்" (குறுந்.192:3);. "மின்னுகு தளிரன்ன மெலிவுவந் துரைப்பதால்" (கலித். 48:19);. "மின்னிலைப் பொலிந்த விளங்கிணர் அவிழ்பொன்" (அகநா.80 ,11);. 2. மின்னல்; lightning. "மின்னினிகழ்ந் தாகாசத்திற் காணாது" (மணிமே.29:238);. "மின்கம்பிகள் அறுந்து கிடந்தன". தெ. மின்னுகு; க. மின்னு;ம.மின். மின்2 miṉ, இடை. முன்னிலை யேவற்பன்மை ஈறுகளில் ஒன்று (விகுதி யுளொன்று);; a verbal suffix of the imperative plural. "இர் ஈர் மின் என வரூஉம் மூன்றும் பல்லோர் மருங்கினும் பலவற்று மருங்கினும் சொல்ஓ ரனைய என்மனார் புலவர்" (தொல்.சொல்.வினை.27);. மின்3 miṉ, பெ.(n.) பெண்; woman.
மின்கசிவு	மின்கசிவு miṉkasivu, பெ.(n.) கம்பியில் செல்லும் மின்சாரம் அருகில் உள்ள ஈரப்பகுதி சுவரிலோ பொருத்தியிருக்கும் கூரையிலோ பரவுதல்; electrical leakage. மின் கசிவினால் தீப்பிடித்தல் முதலான ஏதங்கள் ஏற்பட வாய்ப்புண்டு. [மின் + கசிவு.]
மின்கடமாலை	மின்கடமாலை miṉkaḍamālai, பெ.(n.) மின்னூக்கி; battery (சா.அக.);.
மின்கலம்	மின்கலம் miṉkalam, பெ.(n.) வேதியியல் முறையில் மின்சாரம் செய்யும் அமைப்பு; battery, cell. [மின் + கலம்.]
மின்காந்தம்	மின்காந்தம் miṉkāndam, பெ.(n.) கம்பிச் சுருள் வழியாக மின்சாரம் பாய்ந்து கொண்டு இருக்கும் வரை காந்த ஆற்றலைப் பெற்றிருக்கும் மாழைத் துண்டு; electromagnet. [மின் + காந்தம்.]

மின்கொடி	மின்கொடி miṉkoḍi, பெ.(n.) பெண்; woman (சா.அக.);. [மின் + கொடி.] மின்னலைப் போன்ற கொடி இடையை யுடைய பெண்.
மின்சாரக்கம்பி	மின்சாரக்கம்பி miṉcārakkambi, பெ.(n.) மின்னாற்றலைக் கடத்தும் கம்பி (வின்.);; electric wire. [மின்1 + சாரம் + கம்பி.]
மின்சாரக்காந்தம்	மின்சாரக்காந்தம் miṉcārakkāndam, பெ.(n.) மின்காந்தம் பார்க்க; see {}. [மின்சாரம் + காந்தம்.]
மின்சாரக்காந்தி	மின்சாரக்காந்தி miṉcārakkāndi, பெ.(n.) மின்விளக்கு; electric light (சா.அக.);.
மின்சாரக்குப்பி	மின்சாரக்குப்பி miṉcārakkuppi, பெ.(n.) மின் ஆற்றலைப் பெருக்கக் கூடிய மின்கலம்; electric cell (சா.அக.);.
மின்சாரத்திருக்கை	மின்சாரத்திருக்கை miṉcārattirukkai, பெ.(n.) கடலில் வாழும் ஒரு வகைத் திருக்கை மீன்; a fish Torpedo Ray. மின்சாரத்தைத் தொட்டால் எப்படிக் கை முழுவதும் சிறிது நேரம் உணர்ச்சியற்றுப் போகிறதோ அதைப் போன்ற ஆற்றலை உடைய மீன் (சா.அக);. [மின்சாரம் + திருக்கை.] [p]
மின்சாரம்	மின்சாரம் miṉcāram, பெ.(n.) விளக்குகளை ஒளிரச் செய்தல், இயந்திரங்களை இயக்குதல் முதலியவற்றிற்குப் பயன்படும் மின் அணுக்களின் வழி கிடைக்கும் ஆற்றல், வடிவம்; electricity. [மின் + சாரம். சாறு → சாரு → சாரம்.]
மின்சாரமருத்துவம்	மின்சாரமருத்துவம் miṉcāramaruttuvam, பெ.(n.) மின்சார ஆற்றலை உடம்பில் ஊட்டி செய்யும் மருத்துவம்; electric treatment or magnetic cure. [மின்சாரம் + மருத்துவம்.]

மின்சாரமானி	மின்சாரமானி miṉcāramāṉi, பெ.(n.) மின்னோட்டத்தை யளக்குங் கருவி (பாண்டி.);; volt meter. [மின்சாரம் + மானி.]
மின்சார யந்திரம்	மின்சார யந்திரம் miṉcārayandiram, பெ. (n.) மின்னாற்றலை யுண்டாக்கும் பொறி; eletric machine or generator. [மின்சாரம் + எந்திரம்]
மின்சாரவண்டி	மின்சாரவண்டி miṉcāravaṇṭi, பெ.(n.) மின்னாற்றலால் இயங்கும் வண்டி; electric tram or train. [மின்சாரம் + வண்டி]
மின்சாரவிளக்கு	மின்சாரவிளக்கு miṉcāraviḷakku, பெ.(n.) மின்விளக்கு பார்க்க; see milwilakku. [மின்சாரம் + விளக்கு.]
மின்சாரவெளிச்சம்	மின்சாரவெளிச்சம் miṉcāraveḷiccam, பெ.(n.) மின் ஆற்றலைக் கொண்டு ஆக்கும் ஒளி(வெளிச்சம்);; electric light (சா.அக.);. [மின்சாரம் + வெளிச்சம்]
மின்தடங்கல்	மின்தடங்கல் miṉtaḍaṅgal, பெ.(n.) தொடர்ந்து வந்து கொண்டிருக்கும் மின்னோட்டம் இடையே நின்று விடுகை; power failure, நிகழ்ச்சியின் போது கிட்டத்தட்ட ஐந்து மணித்துளி மின்தடங்கல் ஏற்பட்டதற்கு வருந்துகிறோம். [மின் + தடங்கல்.]
மின்தடை	மின்தடை miṉtaḍai, பெ.(n.) 1. மின் அளவைக் குறைத்துப் பாய்வதற்காகப் பயன்படுத்தும் தடையமைப்பு: resistance. 2. மின்தடங்கல் பார்க்க; see mintagarigal [மின் + தடை.]
மின்துகள்	மின்துகள் miṉtugaḷ, பெ.(n.) அணுக் கருவினுள் மின்னோட்டத்திற்குக் கரணியமான 555 résir; atomic particles circulated in Nucleus caused for electricity. [மின் + துகள்.]

மின்தொகுப்பு	மின்தொகுப்பு miṉtoguppu, பெ.(n.) வெவ்வேறு மின் நிலையங்களில் இருந்து வரும் மின் ஆற்றலைப் பெற்று, அதைப் பயன்படுத்துவதற்கெனப் பிரித்து அனுப்பும் அமைப்பு grid. [மின் + தொகுப்பு.]
மின்தொடர்வண்டி	மின்தொடர்வண்டி miṉtoḍarvaṇḍi, பெ.(n.) மின்சாரத்தின் மூலமாக ஒடும் தொடர்வண்டி; electric train. [மின் + தொடர் + வண்டி] [P]
மின்பிரவாகம்	மின்பிரவாகம் miṉpiravākam, பெ.(n.) மின்னோட்டம் பார்க்க; see minoliam (சா.அக.);.
மின்மணல்	மின்மணல் miṉmaṇal, பெ. (n.) வெள்ளி மணல்; silverore (சா.அக.);. [மின் + மணல்.]
மின்மயமாக்கு-தல்	மின்மயமாக்கு-தல் miṉmayamākkudal, 5 செ.குன்றாவி, (v.t.) எரியாற்றலாலோ வேறு வகையிலோ இயங்கும் பொறிகளை முழுவதுமாக மின்சாரத்தால் இயங்குமாறு மாற்றி அமைத்தல்; electrification. இருபெரும் நகரங்களுக்கு இடையே உள்ள தொடர் வண்டிப்பாதை மின்மயமாக்கப்பட்டுவருகிறது. [மின் + மயம் + ஆக்கு-தல்.]
மின்மாற்றி	மின்மாற்றி miṉmāṟṟi, பெ.(n.) நெடுந் தொலைவு கம்பிகளின் மூலம் கொண்டு செல்வதற்கு அல்லது பயன்படுத்தும் அளவிற்கு ஏற்ற வகையில் மின்சாரத்தின் அழுத்தத்தையும், அளவையும் கூட்டவோ அல்லது குறைக்கவோ செய்யும் பொறி; transformer. [மின் + மாற்றி.]
மின்மானி	மின்மானி miṉmāṉi, பெ.(n.) மின்சாரமானி பார்க்க; see {}.
மின்மினி	மின்மினி miṉmiṉi, பெ.(n.) இரவில் ஒளிவீசும் ஒருவகைப் பூச்சி; firefly. "மதியாதவன் கதிர் மின்மினிபோ லொளிர்" (அஷ்டப். திருவேங்கடத்தந்.20);. "நிலம் படு மின்மினி போல் பலவுடன்" (அகநா.67:16);. "பன்மர உயர்சினை மின்மினி விளக்கத்து" (நற். 44:10);. [மினுமினு → மின்மினி. மினுமினுத்தல் = ஒளிவிடுதல்.] இருட்டில், பறக்கும்போது ஒளிவிட்டு மின்னும் உறுப்பை வயிற்றுப் பகுதியில் கொண்ட ஒரு சிறு பூச்சி.

மின்மினிநெல்	மின்மினிநெல் miṉmiṉinel, பெ.(n.) நெல் வகை (பெரும்பாண்.305, உரை);; a kind of paddy.
மின்மினிப்பூச்சி	மின்மினிப்பூச்சி miṉmiṉippūcci, பெ.(n.) மின்மினி பார்க்க; see {}. [மின்மினி + பூச்சி.]
மின்மினிபற-த்தல்	மின்மினிபற-த்தல் miṉmiṉibaṟattal, 3 செ.கு.வி.(v.i.) ஒளிமிகுதியாற் கண்ணொளி மழுங்குதல்; to grow dim; to be dazed, as the eye. "மின்மினி பறவா நின்றது காணும்" (ஈடு, 3, 7:4);. [மின்மினி + பறத்தல்.]
மின்முலாம்	மின்முலாம் miṉmulām, பெ.(n.) பொருள்களின் மேல் மின்னியல் (வேதி.); முறைப்படி பூசப்படும் மாழைப் பூச்சு; electroplating. பாண்டங்களின் மீது மின் முலாம் பூசினால் நீண்ட நாட்களுக்கு அழியாமல் இருக்கும். [மின் + அரபு. முலாம்.] அரபு. முலம் மா → த. முலாம்.
மின்வாகி	மின்வாகி miṉvāki, பெ. (n.) மின்வாய்; electrode (சா.அக.);.
மின்வாங்கி	மின்வாங்கி miṉvāṅgi, பெ.(n.) மின்னலைத் தன்னிடம் பெற்றுக் கொள்ளும் கருவி; lightning conductor. மறுவ. மின்தாங்கி, இடிதாங்கி. [மின் + வாங்கி.] இக்கருவி மாழைகளால் செய்யப்பட்டக் கம்பிகளைக் கொண்டது. கட்டடங்களின் வழியே நிலத்திற்குள் அழுந்தப்பதித்திருப்பது. இவ்வாறு செய்வதால் கம்பிகளின் வழியே மின்சாரம் நிலத்திற்குள் சென்று விடுவதால் இடி விழுவது தடுக்கப்படுகிறது (அபி.சிந்.);.
மின்விசிறி	மின்விசிறி miṉvisiṟi, பெ.(n) காற்று வீசச் செய்யக் கூடிய இறக்கைகளை மின்சாரத்தால் இயக்கும் பொறி; electric fan. [மின் + விசிறி.] [p]

மின்விளக்கு	மின்விளக்கு miṉviḷakku, பெ.(n.) மின்சார ஆற்றலால் ஒளிதரும், ஒளிரும் விளக்கு; electric light. மின் விளக்கு ஒப்பனை செய்த வீடு. [மின் + விளக்கு.]
மின்வெட்டு	மின்வெட்டு miṉveṭṭu, பெ.(n.) மின்சாரம் தேவையான அளவு கிடைக்காத காலங்களில் மின்சாரத்தைக் குறிப்பிட்ட கால அளவு நிறுத்தி விடுகை; current cut. [மின் + வெட்டு.]
மின்னஞ்சல்	மின்னஞ்சல் miṉṉañjal, பெ.(n.) இணைய வழி நடைபெறும் அஞ்சல் சேவை; electronic mail, email. [மின் + அஞ்சல்.]
மின்னல்	மின்னல்1 miṉṉal, பெ.(n.) 1. மழை முகிலில் தோன்றும் மின்னொளி (சூடா.);; lightning. மின்னினால் மழை பெய்யுமா? 2. ஒளிமிக்க காசு (நாணயம்);; bright coin. "திருவாங்கோட்டு மின்னல்" (பணவிடு.137);. [முல் → (மில்); → மின் → மின்னல் (மு.தா.);.] பெரும்பாலும் மழைக்காலத்தில் முகில்களுக் கிடையே ஏற்படும் மின்னோட்டத்தின் விளைவாக உண்டாகக் கூடியது; வானில் சில நொடிப் பொழுதில் மிகுந்த வேகத்துடன் பரவி மறையும் தன்மை வாய்ந்தது;இடியுடன் கூடிய ஒளிப்பிழம்பு. மின்னல்2 miṉṉal, பெ.(n.) 1. நாகமணல்; zinc ore. 2. அறிவன் (புதன்); கோள்; mercury (சா.அக.);. மின்னல் miṉṉal, பெ. (n.) அரக்கோணம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Arakkonam Taluk. [ஒருகா. மின்னல் தாக்கிய இடம்]
மின்னல்கொடி	மின்னல்கொடி miṉṉalkoḍi, பெ.(n.) மின்னற்கொடி பார்க்க; see {}. [மின்னல் + கொடி.]
மின்னலி-த்தல்	மின்னலி-த்தல் miṉṉalittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) மின்னுதல்; to flash as lightning. "மின்னலிக்கும் வணக்கத் திடையாளையும்" (பதினோ. திருவேகம். திருவந்.74);. [மின்னுதல் → மின்னலித்தல்.]

மின்னற்கொடி	மின்னற்கொடி miṉṉaṟkoḍi, பெ.(n.) 1. நீண்ட கொடி போல் தோன்றும் மின்னல் ஒளி; flash of lighting. 2. மின்னலின் ஒளிக்கொடி (சூளா.தூது.11);; streak of lightning. [மின்னல் + கொடி.]
மின்னணு	மின்னணு miṉṉaṇu, பெ. (n.) மின்துகள் பார்க்க; see {}. [மின் + அணு.]
மின்னணுவியல்	மின்னணுவியல் miṉṉaṇuviyal, பெ.(n.) மின்னணுவின் இயக்கம் குறித்தும், அதனை அடிப்படையாகக் கொண்டு வளர்ந்த அறிவியல் குறித்தும் விளக்கும் துறை; electronics. [மின்னணு + இயல்.]
மின்னற்றழுக்கு	மின்னற்றழுக்கு miṉṉaṟṟaḻukku, பெ.(n.) நாகமணல் (யாழ்.அக.);; lead ore.
மின்னாக்கி	மின்னாக்கி miṉṉākki, பெ.(n.) மின்சாரத்தை உருவாக்கும் கருவி; generator. [மின் + ஆக்கி.]
மின்னாம்பூச்சி	மின்னாம்பூச்சி miṉṉāmbūcci, பெ.(n.) மின்மினி பார்க்க (இ.வ.);; see {}. [மின் + ஆம் + பூச்சி.] மின்னாம்பூச்சி miṉṉāmbūcci, பெ. (n.) மின்மினிப்பூச்சி; glow warm. [மின்னும்+பூச்சி]
மின்னார்	மின்னார் miṉṉār, பெ.(n.) அழகிய பெண்டிர்; women with dazzling beauty. "மின்னார்க் ளின்பமே மெய்யென்றும்" (தாயு. மௌன.4);. [மின் → மின்னார்.]
மின்னாற்றல்	மின்னாற்றல் miṉṉāṟṟal, பெ.(n.) மின்சாரத்தின் ஆற்றல்; electric power. [மின் + ஆற்றல்.]

மின்னி	மின்னி miṉṉi, பெ.(n.) 1. கருங்காக்கணம்; mussellshell creeper. 2. நீர்ப்பயறு; a leguminous plant. [முன் → முன்னி → மின்னி = முல்லை நிலத்தில் இயற்கையாக விளையும் ஒரு சிறு பயறு (வே.க.4.);]
மின்னிட்டான்புழு	மின்னிட்டான்புழு miṉṉiṭṭāṉpuḻu, பெ. (n.) மின்மினி பூச்சி; fire fly (சா.அக.);. மறுவ. மினுக்கட்டான்பூச்சி. [மினிட்டான் + புழு.]
மின்னிடை	மின்னிடை miṉṉiḍai, பெ.(n.) மின்னல் போன்ற கொடி இடையை யுடையவளான பெண்; woman as having a waist like a streak of lightning. [மின் + இடை.]
மின்னிப்பயறு	மின்னிப்பயறு miṉṉippayaṟu, பெ.(n.) மின்னி, 2 பார்க்க (வின்.);; see {} 2. [மின்னி + பயறு.]
மின்னியல்	மின்னியல் miṉṉiyal, பெ.(n.) மின்சார ஆக்கம், பயன்பாடு முதலியவைக் குறித்தும் மின்சாரத்தால் இயங்கும் பொறிகள் குறித்தும் விளக்கும் துறை; the study of electricity; electrical engineering. [மின் + இயல்.]
மின்னியார்த்தல்	மின்னியார்த்தல் miṉṉiyārttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) ஒளிவீசுதல் (யாழ்.அக.);; to dazzle. [மின்னு + ஆர்த்தல்.]
மின்னியிலை	மின்னியிலை miṉṉiyilai, பெ.(n.) முன்னை யிலை; leaf of {}. [முன்னி → மின்னி + இலை.]

மின்னு-தல்	மின்னு-தல் minnudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மின்னல் பளீரெனத் தோன்றுதல்; flash. மின்னுவதெல்லாம் பொன்னல்ல (பழ.);. "மின்னுவிடச் சிறிய வொதுங்கி மென்மெல" (அகநா.8:14);. 2. ஒளி பட்டுப் பளபளத்தல்; விட்டு விட்டு ஒளிர்தல்; shine; glitter; dazzle. கதிரவன் ஒளியில் அவள் கூந்தல் மின்னியது. சாணை தீட்டியவுடன் கத்தி பளபளவென மின்னியது. இருட்டில் பூனையின் கண்கன் மின்னின. 3. கண்களில் முகத்தில் ஆர்வம், ஆசை முதலியவை தெளிவாகப் புலப்படும் வகையில் வெளிப்படுதல்; மிளிர்தல்; glitter, brighten up. அவன் சொன்ன கதையைக் கண்களில் மகிழ்ச்சி மின்னக் கேட்டுக் கொண்டு இருந்தது குழந்தை. [மின் → மின்னு → மின்னு-தல்.]
மின்னுக்கொடி	மின்னுக்கொடி minnukkoḍi, பெ.(n.) மின்னற்கொடி பார்க்க; see {}. "மின்னுக் கொடி யொன்று மீவிசும்பில் தோன்றுமால்" (சிலப்.29:9);.
மின்னூட்டம்	மின்னூட்டம் minnūṭṭam, பெ.(n.) மின்னாற்றலை மின்கலத்தில் ஏற்றுகை; charge the cell or battary. [மின் + ஊட்டம்.]
மின்னூதுதல்	மின்னூதுதல் minnūdudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) நகையில் அதனுருக்களைப் பொடி வைத்துச் சேர்த்தல் (இ.வ.);; to solder in making jewel. [மின் + ஊதுதல்.]
மின்னூல்	மின்னூல்1 minnūl, பெ.(n.) மெய்ந்நூல் (வின்.);; sacred writing. [மெய்ந்நூல் → மின்னூல்.] மின்னூல்2 minnūl, பெ.(n.) 1. பூநூல்; sacred thread. 2. மகளிர் கழுத்தணி வகை; woman's necklace of three strands. [முந்நூல் → மின்னூல்.] [p]
மின்னெறிதல்	மின்னெறிதல் minneridal, 2 செ.கு.வி.(v.i.) மின்னுதல் பார்க்க (யாழ்.அக.);; see {}. [மின்1 + எறிதல்.]
மின்னேற்றம்	மின்னேற்றம் minnērram, பெ.(n.) மின்னூட்டம் பார்க்க; see {}.

மின்னைவேர்	மின்னைவேர் miṉṉaivēr, பெ.(n.) முன்னை வேர் (சா.அக.);; root of {}. [மின்னை + வேர்.]
மின்னொழுக்கு	மின்னொழுக்கு miṉṉoḻukku, பெ.(n.) 1. மின்னல் பாய்கை (M.L.);; stroke of lightning. 2. மின்கசிவு; electrical leakage. [மின் + ஒழுக்கு.]
மின்னொழுகுதல்	மின்னொழுகுதல் miṉṉoḻugudal, பெ.(n.) மின்னல் பாய்கை (இ.வ.);; stroke of lighting. [மின் + ஒழுகுதல்.]
மின்னோட்டம்	மின்னோட்டம் miṉṉōṭṭam, பெ.(n.) மின்சாரம் பாய்தல்; flow of current. [மின் + ஒட்டம்.]
மினக்கெடு-தல்	மினக்கெடு-தல் miṉakkeḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) காலம் வேலை முதலியன வீணாகுதல் (உ.வ.);; to waste time, labour, etc. மறுவ. மெனக்கெடுதல் [வினைகெடுதல் → மினைகெடுதல் → மினக்கெடுதல்.]
மினக்கேடு	மினக்கேடு miṉakāṭu, பெ.(n.) காலம் வேலை முதலியன வீணாகுகை (உ.வ.);; waste of time, labour, etc. [மினக்கெடு . மினக்கேடு.]
மினவு தல்	மினவு தல் miṉavudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) நலமறிதல் (யாழ்.அக.);; to greet; to make kindly enquiries of. [வினவுதல் → மினவுதல்.]
மினான்	மினான் miṉāṉ, பெ.(n.) ஊர்க் கணக்கன் (வின்.);; a village accountant. ம. மேனவன்
மினிக்கி	மினிக்கி miṉikki, பெ.(n.) ஒருவகை மரம் (பச்.மூ.);; a kind of tree.

மினிச்சி	மினிச்சி miṉicci, பெ.(n.) ஒருவகை நஞ்சு (இரசித பாஷாணம்);; a kind of arsenic acting on mercury and copper.
மினிப்பூச்சி	மினிப்பூச்சி miṉippūcci, பெ. (n.) மின் மினிப்பூச்சி; fire fly (சா.அக.);. [மினி + பூச்சி.]
மினிரம்	மினிரம் miṉiram, பெ. (n.) காரீயக்கல்; graphite (சா.அக.);.
மினுக்கம்	மினுக்கம் miṉukkam, பெ.(n.) 1. ஒளி; polish, brightness. 2. சிறப்பு; excellence. "சில மினுக்கங்களுண்டிறே" (ஈடு,7. 6:4);. 3. பகட்டு (வின்.);; showiness, show. [மினுக்கு → மினுக்கம்.]
மினுக்கல்	மினுக்கல் miṉukkal, பெ.(n.) மினுக்கம் (சங்.அக.); பார்க்க; see {}.
மினுக்கன்வளையல்	மினுக்கன்வளையல் miṉukkaṉvaḷaiyal, பெ.(n.) வளையல் வகை; a kind of bangle. "இத்தேவர்க்குக் கொடுத்த மினுக்கன் வளையல் இரண்டினால்" (தெ.இ.க.தொ. vii, 8:128);. [மினுக்கன் + வளையல். ஒளிவீசும் வளையல்.]
மினுக்கி	மினுக்கி miṉukki, பெ.(n.) 1. தன்னை அழகுபடுத்திக்கொள்பவன்ள்; one who beautifies one self. "மீதோலெங்கு மினுக்கிகள்" (திருப்பு.623);. 2. பகட்டுபவள் (இ.வ.);; showy, attractive woman. [மினுக்கு → மினுக்கி.] மினுக்கி miṉukki, பெ.(n.) ஒப்பனை ஆர்வ முடையவர் (சிங்காரி);; gally dressed women. "மேட்டு நிலத்தை உழுதவனும் கெட்டான், மேனாமினுக்கியைக் கட்டிக் கொண்டவனும் கெட்டான்"(பழ);.

<table>
<tr><td>மினுக்கு</td><td>மினுக்கு1 miṉukkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.)
1. பளபளப்புண்டாக்குதல், மிளிர்தல்; to polish brighten, beautify.
"தண் புனலின் மினுக்கி யுளைவகிர்ந்தன" (அழகர்கல.10);.
ஏனத்தைத் தேய்த்துக் கழுவி மினுக்கி வைத்திருந்தாள்.
2. அரிசி தீட்டுதல்; to remove bran from rice in polishing.
[மினங்குதல் → மினுக்குதல்.]

மினுக்கு2 miṉukkudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.)
1. மிளிர்தல்; polish, brighten.
2. பகட்டுதல்,பகட்டுக்காட்டுதல்; be glamorous;
flaunt.
குலுக்கி மினுக்கி வருவதைப்பார்!
3. துணி முதலியவற்றைத் தேய்த்தல்; press clothes.
இந்த வேட்டியைக் கஞ்சி போட்டு மினுக்க வேண்டும்.
[மினுங்குதல் → மினுக்குதல்.]

மினுக்கு3 miṉukku, பெ.(n.)
மினுக்கம்</td></tr>
<tr><td>மினுக்குத்தகடு</td><td>மினுக்குத்தகடு miṉugguttagaḍu, பெ.(n.)
காக்காய்ப் பொன்; tinsel, mica.
[மினுக்கு + தகடு.]</td></tr>
<tr><td>மினுக்குத்தொடர்</td><td>மினுக்குத்தொடர் miṉukkuttoḍar, பெ.(n.)
அணிகலன் வகை; a kind of jewel.
"தேவர்பூணும் மினுக்குத் தொடராலும்" (தெ. இ.கல்.தொ.5:234);.</td></tr>
<tr><td>மினுக்குப்பசை</td><td>மினுக்குப்பசை miṉukkuppasai, பெ.(n.)
நெய்வார் இடும் பசை வகை (வின்.); (நெசவு);; a varnish used by weavers.
[மினுக்கு + பசை.]
நெய்யும் துணி பளபளக்க வேண்டி பசையூட்டுதல்.</td></tr>
<tr><td>மினுக்குமினுக்கென்று</td><td>மினுக்குமினுக்கென்று miṉukkumiṉukkeṉṟu, வி.அ. (adv.)
ஒளிர்தல் குன்றித் தோன்றுகை; glimmering.
நெடுந் தொலைவில் உள்ள கோவிலின் விளக்கு மினுக்குமினுக்கென்று எரிந்து கொண்டு இருந்தது.
[மினுக்கு + மினுக்கு + என்று.]</td></tr>
</table>

மினுக்குமினுக்கெனல்	மினுக்குமினுக்கெனல் miṉukkumiṉukkeṉal, பெ.(n.) ஒளி குன்றுகை; glimmering; flickering. விளக்கு மினுக்கு மினுக்னெ எரிகின்றது. [மினுக்கு + மினுக்கு + எனல்.]
மினுக்கெண்ணெய்	மினுக்கெண்ணெய் miṉukkeṇīey, பெ.(n.) 1. உடலுக்குப் பளபளப்புண்டாகும் எண்ணெய் வகை; an oil used in toilet. 2. மரச் சாமான்களுக்குரிய பூச்செண்ணெய்; a varnish. [மினுக்கு + எண்ணெய்.]
மினுங்கு-தல்	மினுங்கு-தல் miṉuṅgudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. ஒளிவீசுதல்; to glitter, shine. "வனமாலை மினுங்க" (திவ்.நாய்ச்.14:2);. 2. விளக்கமாய்த் தோன்றுதல்; to appear bright. "அழகு மினுங்கியிருப்பது" (திவ்.திருமாலை, 23, வியா, பக்.81);. க. மினுகு [மின் → மின்னு → மினுங்கு → மினுங்குதல்.]
மினுங்குபொழுது	மினுங்குபொழுது miṉuṅguboḻudu, பெ.(n.) மாலை வேளை (யாழ்.அக.);; dusk. [மினுங்கு + பொழுது.]
மினுங்குவாரப்பொழுது	மினுங்குவாரப்பொழுது miṉuṅguvārappoḻudu, பெ.(n.) மினுங்குபொழுது (யாழ்.அக.); பார்க்க; see {}. [மினுங்கு + வாரம் + பொழுது.]
மினுமினு-த்தல்	மினுமினு-த்தல் miṉumiṉuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒளிர்தல் (உ.வ.);; to glitter, dazzle. 2. ஒளிகுன்றுதல் (இ.வ.);; to glimmer, flicker. 3. விட்டு விட்டு, முழு வெளிச்சத்துடன் ஒளிர்தல்; shine brightly but intermittently, glitter. விளக்கொளியில் அவள் நகைகள் மினுமினுத்தன. பட்டுச் சட்டை மினுமினுக்க நடந்து வந்தான்.
மினுமினுப்பு	மினுமினுப்பு1 miṉumiṉuppu, பெ.(n.) விட்டு விட்டுப் புலப்படும் ஒளிர்வு; polish, glitter. [மினுமினு → மினுமினுப்பு.] மினுமினுப்பு2 miṉumiṉuppu, பெ. (n.) சளி மிகுதியினால் உடம்பின் தோலின் மேல் ஏற்படும் ஒருவகை நிலைமை; good lustre caused by phlegm humour in the body.

மீ	மீ1 mī, பெ.(n.) மகர ஒற்றும் ஈகார உயிரும் இணைந்து ஒலிப்பதனால் இவ்வெழுத்துப் பிறக்கும்; the compound of 'ம்' and 'ஈ'. [ம் + ஈ.] வாயைச் சற்று நீட்டி இசைப்பதால் இவ்வொலி தோன்றும். பல்வேறு காலங்களில் இவ்வெழுத்து அடைந்த வரி வடிவ மாற்றங்கள். மீ2 mī, பெ.(n.) 1. மேலிடம்; top, surface. "நாண் மலர் வான்மீ யகத்தே வர" (திருநூற். 84);. "காழ்விரி வகையார மீவரு மிளமுலை" (கலித். 4:9);. 2. உயரம் (திவா.);; height, elevation, eminence, loftiness. 3. வானம் (பிங்.);; sky, heavens. "மீப்பாவிய விமையோர் குலம்" (கம்பரா.நிகும்பலை.149);. 4. மேன்மை; greatness, dignity, eminence, esteem, honour, nobility. "வெற்றிக் கருளக் கொடியான்றன் மீமீதாடா வுலகத்து" (திவ்.நாய்ச்.13:7);. தெ. மீ;க. மே. மீ3 mītal, 2 செ.கு.வி.(v.i.)
மீக்கல்	மீக்கல் mīkkal, பெ. (n.) காக்கைப் பொன் (அப்பிரகம்);; mica (சா.அக.);.
மீக்குணம்	மீக்குணம் mīkkuṇam, பெ.(n.) பெரு மிதமாய் நடக்குந் தன்மை; superciliousness. "மீட்பில்லோரை மீக்குணம் பழியார்" (முது.காஞ்.22);. [மீ + குணம்.]
மீக்குவம்	மீக்குவம் mīkkuvam, பெ.(n.) 1. மருத மரம்; marudhu tree Terminalia paniculata. 2. பெரும் பருத்தி; a plant. 3. கருமருது; black mardhuTerminalia tomentosa.
மீக்கூர்-தல்	மீக்கூர்-தல் mīkārtal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) அதிகமாதல், பெருகுதல்; to increase, to multiply, to surplus. "நாண் மீக்கூரி" (பெருங்.உஞ்ஞைச். 55:94);. [மீ + கூர்தல்.]

மீக்கூற்றம்	மீக்கூற்றம் mīkāṟṟam, பெ.(n.) 1. புகழ் (பிங்.);; praise. "பொது மீக்கூற்றத்து நாடு கிழவோயே" (புறநா.135);. 2. மேலாக மதிக்கப்படும் சொல்; speech or word which wins high regard. "புகழ் செல்வ மீக்கூற்றஞ் சேவகம்" (ஏலாதி.1);. "யாதுமீக் கூற்றம் யாமில மென்னும்" (கலித்.87:14);. [மீக்கூறு → மீக்கூற்றம். மீக்கூறுதல் = உயர்வாகக் கூறுதல்.]
மீக்கூற்று	மீக்கூற்று mīkāṟṟu, பெ.(n.) மீக்கூற்றம் பார்க்க;see {}. "மீக் கூற்றாளர்" (சிலப்.28:149);. [மீக்கூற்றம் → மிக்கூற்று.]
மீக்கூறல்	மீக்கூறல் mīkāṟal, பெ.(n.) மேம்பாடு (அக.நி.);; superiority, preeminence value. [மீக்கூறு → மீக்கூறல்.]
மீக்கூறு	மீக்கூறு1 mīkāṟudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) உயர்வாகக் கூறுதல்; to praise high of oneself. "காட்சிக்கு எளியன் கடுஞ்சொல்லன் அல்லனேல் மீக்கூறும் மன்னன் நிலம்" (குறள், 386);. [மீ + கூறுதல். கூறுதல் = சொல்லுதல், புகழ்ந்து சொல்லுதல்.] மீக்கூறு2 mīkāṟu, பெ.(n.) மீக்கூற்றம், 1 பார்க்க; see {}.
மீக்கொள்(ளு)	மீக்கொள்(ளு)1 mīkkoḷḷudal, 13 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உயர்தல்; to ascend, to rise high. "அகின்மா புகைக் கரைசேர் வண்டுடைக் குளத்தின் மீக்கொள" (திருவாச.3:92);. 2. மிகுதல்; to increase. "வசையுங் கீழ்மையு மீக்கொள" (கம்பரா. யுத்த. மந்திரப்.99);. [மீ + கொள்(ளு);தல்.] மீக்கொள்(ளு)2 mīkkoḷḷudal, 13 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. மேலாக மதித்தல்; to esteem, to honour; to be noble. "மீக்கொ ளுயர்விழிவு வேண்டறக" (நன்னெறி, 22);. 2. மிகுதியாகக் கொள்ளுதல்; to possess in abundance. "ஊற்ற மீக்கொண்ட வேலையான்" (கம்பரா.வருணனைவழி.7);. 3. மேலே அணிதல்; to put on. "பாப்புரி யன்ன மீக்கொ டானை" (பெருங்.உஞ்சைக். 42:244);. [மீ + கொள்(ளு);தல்.]

மீக்கோழை	மீக்கோழை mīkāḻai, பெ.(n.) பாண்டிய வளநாட்டின் பிரிவுகளுள் அடங்கியவொரு நாடு; a country in {}kingdom. "பாண்டிய குலாசனி வளநாட்டு மீகோழை தேவதான பிரம தேயம் திருவானைக்காவில்" (கல்.அக.);. [மேற்கு → மேல் + கோழை மேக்கோழை → மீக்கோழை.] ஒருகா. வளங்கொழித்த இடம் கோழை எனப்பட்டிருக்கலாம். இன்று திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தின் பகுதி. திருவானைக்கா மீக்கோழை நாட்டுள் அடங்கிய ஊர்களுள் ஒன்றாகும் (கல்.அக.);.
மீக்கோள்	மீக்கோள் mīkāḷ, பெ.(n.) 1. ஏறுகை (பிங்.);; ascent. 2. மேற்றாங்குகை (வின்.);; upholding. 3. பொலிவு (அரு.நி.);; abundance, plenty. 4. மேற்போர்வை; upper garment. "மீக்கோ ளுடற்கொடுத்துச் சேர்தல் வழி" (ஆசாரக்.31);. (பிங்.);. [மீக்கொள் → மீக்கோள்.]
மீகக்கல்	மீகக்கல் mīkakkal, பெ.(n.) மீக்கல் பார்க்க; see {}.
மீகண்	மீகண் mīkaṇ, பெ.(n.) 1. கண்ணின் மேலிடம் (தொல்.எழுத்து.250, உரை);; the region above or over the eye. 2. மேலிடம் (சங்.அக.);; top, upper or outer surface. [மேல்+கண் – மேக்கண் → மீக்கண் → மீகண்.]
மீகாமன்	மீகாமன் mīkāmaṉ, பெ. (n.) கப்பலைச் செலுத்தும் தலைவன் (மாலுமி);; pilot, captain of a vessel. 'மரக்கல மீகாமர்' (மதுரைக்.321, உரை);. "மீகாமன் இல்லா மரக்கலம் ஒருகாலும் ஓடாது" (பழ.);. மீகாமன் mīkāmaṉ, பெ.(n.) கப்பற்றலைவன் (கப்பித்தான்);; captain of a ship. [மிகு-மீகாமன்]
மீகாமன்வலங்கை	மீகாமன்வலங்கை mīkāmaṉvalaṅgai, பெ.(n.) 18ஆம் நூற்றாண்டில் அறிவானந்த சித்தியார் என்னும் நூலை இயற்றியவர்; author of {}. [மீகாமன் + வலங்கை.] வலங்கை என்பது ஊர்ப்பெயர். இவ்வூர் கும்பகோணம் எனப்படும் குடமுக்குக்கு அருகில் உள்ளது. அரண்மனையில் அரசர்க்கு வலப்புறம் அமர்ந்திருப்போர்க்காக ஒதுக்கப்பட்ட குடியிருப்பு.

மீகாரம்	மீகாரம் mīkāram, பெ.(n.) மாளிகையின் மேலிடம்; upper storey or terrace of a mansion. "மீகார மெங்கணு நறுந்துகள் விளக்கி" (கம்பரா.ஊர்தே.3);. [மீ + Skt.ஆகாரம்.]
மீகான்	மீகான்1 mīkāṉ, பெ.(n.) ஒரு பெரிய ஏனம் (மீனவ.);; big vessel or utensil. மீகான்2 mīkāṉ, பெ.(n.) மீகாமன் பார்க்க; see {}. 'நான்முகன் மீகானா' (தண்டி.37, உரை, எடு.);. [மீகாமன் → மீகான்.]
மீகை	மீகை1 mīkai, பெ.(n.) மேலெடுத்த கை; uplifted arm. "வென்றி யாடிய தொடித்தோண் மீகை" (பதிற்றுப்.40:12);. [மீ + கை.] மீகை2 mīkai, பெ.(n.) புலி தடுக்கிக் கொடி வகை (மலை.);; Mysore thorn a creeper.
மீச்சிதக்களி	மீச்சிதக்களி mīccidakkaḷi, பெ.(n.) வெள்ளாவிப்பானை; earthern pot used by washer man for boiling clothes with fuller's earth.
மீச்சிதம்	மீச்சிதம் mīccidam, பெ. (n.) மீச்சிதக்களி பார்க்க; see {}.
மீச்செலவு	மீச்செலவு mīccelavu, பெ.(n.) 1. வரம்பு மீறிய நடத்தை; arrogant conduct, presumption, forward behaviour. "சிறியா ரிடைப்பட்ட மீச்செலவு காணின்" (நீதிநெறி. 17);. 2. மேற்போகை (யாழ்.அக.);; advancing, progressing. [மீ + செலவு. செலவு = நடை, போக்கு, ஓட்டம்.]
மீசப்பரவை	மீசப்பரவை mīcapparavai, பெ.(n.) ஒருவகை மீன் (மீனவ.);; a kind of fish. கெண்டைமீன் வகையைச் சார்ந்தது.

மீசரம்	மீசரம் mīcaram, பெ.(n.) 1. மேலானது; that which is superior or great. இந்தத் தவசம் மீசரமாயிருக்கிறது (வின்.);. 2. மிகுதி (வின்.);; plenty. 3. விரைவு (யாழ்ப்.);; speed, hurriedness. தெ. மீசரமு. [மீ + தரம் – மீதரம் → மீசரம்.]
மீசரன்	மீசரன் mīcaraṉ, பெ.(n.) மேலானவன்; superior, great person. "கெம்பீரந் தன்னில் மீசரா" (இராமநா.உயுத்.31);. [மீசரம் → மீசரன்.]
மீசவாரம்	மீசவாரம் mīcavāram, பெ. (n.) நில வுடைமையாளரின் முதல் பங்கு (அ); கண்டு முதலில் மேல் வாரப் பங்கு (W.G.);; the landholder's share of the crop yield. [மீசு + வாரம். மீசு = மிகுதி.]
மீசு	மீசு mīcu, பெ.(n.) 1. மீது பார்க்க; see {}. "துவராடை மீசுபிறக்கிய மெய்யினாரும்" (தேவா.38, 10);. 2. மிகுதி (யாழ்.அக.);; abundance, copiousness. [மீது → மீசு.]
மீசுபொலி	மீசுபொலி mīcuboli, பெ.(n.) அறச் செலவின் பொருட்டு முதலிற் கொள்ளுங் களநெல் (யாழ்ப்.);; grain first taken from the grain heap at the threshing floor for charitable purposes. [மீசு + பொலி. பொலி = நெற்குவியல். களத்தில் நெல்லளக்கும் போது முதல் மரக்காலுக்கு நற்சொல்லாக வழங்கும் பெயர். பொல் → பொலி = செழித்தல், பெருகுதல். நெல்லளக்கும் போது முதலில் அளக்கும் அளவையை, பொலி வளர என்று நற்சொல்லாகக் கூறுவர்.]
மீசுமீட்டல்	மீசுமீட்டல் mīcumīṭṭal, பெ.(n.) மேலாக எடுக்கை (யாழ்.அக.);; taking superficially. [மீசு + மீட்டல்.]
மீசுரம்	மீசுரம் mīcuram, பெ.(n.) 1. மீசரம் பார்க்க: see {}. "மயல் மீசுரமாகுது." (தனிப்பா.1, 377:20);. 2. மிகவும் கடுமை (உக்கிரம்);யானது (யாழ்.அக.);; that which is extremely severe of or fierce. [மீசரம் → மீசுரம். மீசரம் = மேலானது, மிகுதி.]

மீசுவைத்தல்	மீசுவைத்தல் mīcuvaittal, பெ. (n.) மேலே வைக்கை (யாழ்.அக.);; placing at the top, priority. [மீசு + வைத்தல். மீசு = மேலே, மேற்புறம், மேடு.]
செங்கிலிநாடு	செங்கிலிநாடு ceṅgilināṭu, பெ.(n.) புதுக்கோட்டை நாட்டினுள் அடங்கிய குளத்தூர் வட்டத்தைச் சார்ந்த மலையம்பட்டி முதலான ஊர்கள் அடங்கிய நாடு; villages or townships in {}, in {} dist. இந்நாடு மீசெங்கிலி நாடு, கீழ்ச்செங்கிலி நாடு என்றும் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது (புதுக்கோட்டை கல்வெட்டு.116); (கல்.அக.);.
மீசை	மீசை mīcai, பெ.(n.) 1. ஆண்களின் மேல் உதட்டின்மேல் இருக்கும் முடி; moustache. "துடித்த தொடர்மீசைகள் சுறுக்கொள" (கம்பரா. மாரீச.49);. மீசை வளர்க்க ஆசை. 2. பூனை, புலி போன்ற விலங்குகளின் வாயின் மேல் புறத்தில், பக்கவாட்டில் நீண்டிருக்கும் முடி; whiskers. 3. கரப்பான் போன்ற பூச்சிகளின் தலையின் இருபுறமும் உள்ள விறைப்பான நீண்ட முடி போன்ற உணர்வு கொம்பு; antenna. 4. மேலிடம்; upper part. "மீசைநீள் விசும்பில்" (சீவக.911);. தெ. மீசமு; க. மீசெ;ம. மீசா. [மிசை → மீசை.]
மீசைக்காரன்	மீசைக்காரன் mīcaikkāraṉ, பெ.(n.) இறால் மீன் (மீனவ.); (குழூஉக்குறிச்சொல்);; prawn fish. [மிசை + காரன்.] [p]
மீசைக்குத்தா	மீசைக்குத்தா mīcaikkuttā, பெ.(n.) ஒருவகைக் கடல் மீன் (மீனவ.);; a kind of sea fish.
மீசைக்கொம்பு	மீசைக்கொம்பு mīcaikkombu, பெ.(n.) ஒருவகைக் கொம்பு; horns which are in an elaborated position. [மீசை + கொம்பு. விரிந்து மீசைபோல் இருக்கும் கால்நடைக் கொம்பு.]
மீசைமுறுக்கு தல்	மீசைமுறுக்கு தல் mīcaimuṟukkudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) வீரக் குறிப்பாக மீசையைப் பக்கவாட்டில் விரலால் திருகுதல்; to twist the moustache in anger, defiance or challenge. "மீசை முறுக்கிச் சினந்து" (தனிப்பா.1, 296 : 6);. எதற்கெடுத்தாலும் மீசையை முறுக்காதே. [மீசை + முறுக்குதல். வீரத்தோடு எதிர்த்துச் சண்டையிட அணியமாக இருத்தல்.]

மீசையைமுறுக்கு கிறான்	மீசையைமுறுக்குகிறான் mīcaiyaimuṟuggugiṟāṉ, பெ.(n.) சண்டைக்கு வருகிறான்; coming for a fight or a combat. [மீசை + ஐ + முறுக்குகிறான்.]
மீட்சி	மீட்சி1 mīṭci, பெ.(n.) 1. திரும்புகை; turning, returning. "மீட்சியுங் கூஉக்கூஉ மேவு மடமைத்தே" (பரிபா.19:65);. வறுமையில் இருந்து மீட்சி பெற வழிதான் என்ன? 2. உடன்போக்கின் வகையுள் ஒன்று (செவிலி, தலைவியைக் காணாது மீண்டு வருதலும், உடன்போய் தலைவனுந் தலைவியு மீண்டு வருதலுமாம்; a kind of accompaniment. [மீள் → மீட்சி.] மீட்சி2 mīṭci, பெ.(n.) 1. திருப்புகை; turning (bringing); back, causing to return. 2. விடுதலை செய்கை (உ.வ.);; releasing redeeming. 3. கைம்மாறு; recompense. "மீட்சிசெய் திறமிலை" (கம்பரா.நாகபா.267);. [மீள் → மீட்சி. ஒரு நிலையிலிருந்து விடுபடுதல், மீளுதல்.] ஒருவர் ஒரு பதவியில் இருக்கும்போது பணி முடியாமலோ, தவறிச் செயற்படும் போதோ மேல் அதிகாரிகள் செய்யும் ஒருவகை நடவடிக்கை.
மீட்டிடம்	மீட்டிடம் mīḍḍiḍam, பெ.(n.) மீட்பதற்கு உரிய இடம்; place of return. "மீட்டிடம் பெற்றுக் கூட்டிடங் கூடி" (பெருங்.உஞ்சைக்.57:75);. [மீள் + இடம் – மீட்டிடம்.]

மீட்டு	மீட்டு1 mīṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. மீளச் செய்தல்; to cause to return. போனவனை மீட்டுக் கொண்டு வந்தான். 2. ஒத்தி முதலியவற்றைத் திருப்புதல் (யாழ்.அக.);; to redeem, as mortgaged property 3. காத்தல் (யாழ்.அக.);; to save. 4. யாழ் முதலியவற்றின் நரம்பை விரலால் தெறித்தல்; to fillip the strings of lute, etc. யாழ் மீட்டினான் (உ.வ.);. 5. வீணை போன்ற இசைக்கருவிகளின் நரம்பை விரலால் அதிரச் செய்தல்; to play on the lute. வீணையை மீட்டிக் கொண்டு பாடத் தொடங்கினான். 6. நாணேற்றுதல்; to fasten the string of a bow. 7. அள்ளுதல் (யாழ்.அக.);; to take a handful of 8. நினைவு கூர்தல்; to recall. நீங்கள் சொன்னதைத் திரும்பவும் மீட்டிப் பார்க்கிறேன். க., தெ. மீடு. [மீள்தல் → மீட்டுதல்.] மீட்டு2 mīṭṭu, வி.அ..(adv.) திரும்ப; again. further.
மீட்டுணர்வு	மீட்டுணர்வு mīṭṭuṇarvu, பெ.(n.) ஒத்த தன்மையுடைமை; recognition of identity or similarity. "நினைவு மீட்டுணர்வு நேர்தரும்" (நீலகேசி.119);. [மீட்டு + உணர்வு.]
மீட்டுப்பட்டான்	மீட்டுப்பட்டான் mīṭṭuppaṭṭāṉ, பெ.(n.) ஆனிரைகளை மீட்டபொழுது இறந்தவன்; person who died, while collecting back (recovering); the captured cattles. ஆநிரைகளைப் பகைவரோடு போரிட்டு மீட்டுவிட்டானெனினும், பகைவரால் கொல்லப்பட்டான். மீட்டல் கரந்தை என்ற புறத்திணைக்கு இச்செய்தி இலக்காகி நிற்கின்றது. "ஆந்தைப்பாடி ஈசைபெரும் பாணாரைசரு மருமக்கள் தொறுக் கொண்ட ஞான்று மீட்டுப்பட்டான்" (செங்கம்நடு கற்கள் கி.பி.7ம் நூற்றாண்டு); (கல்.அக.);. [மீட்டு + பட்டான்.]
மீட்டும்	மீட்டும் mīṭṭum, கு.வி.எ.(adv.) மீட்டு பார்க்க; see {}. "மீட்டு மினி யெண்ணும் வினை" (கம்பரா.பொழிலிறு.5);. [மீட்டு → மீட்டும்.]
மீட்டுமுறி	மீட்டுமுறி mīṭṭumuṟi, பெ.(n.) ஒத்தியுரிமை நீங்கியதைக் குறிக்கும் ஆவணம் (நாஞ்.);; redemption deed. [மீட்டு + முறி.]

மீட்டுருவாக்கம்	மீட்டுருவாக்கம் mīṭṭuruvākkam, பெ.(n.) கிடைக்கும் வடிவங்களைக் கொண்டு முன்பு இருந்த வடிவங்களைக் கண்டறியும் முறை; reconstruction. [மீள் → மீட்டு + உருவாக்கம்.]
மீட்டெடு	மீட்டெடு1 mīḍḍeḍuttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. காத்தல்; to redeem, rescue, save. 2. மேலாக எடுத்தல்; to take out superficially. [மீட்டு + எடு-த்தல்.] மீட்டெடு2 mīḍḍeḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) இரையெடுத்தல்; to chew the cud. [மீட்டு + எடு-த்தல்.]
மீட்பர்	மீட்பர் mīṭpar, பெ.(n.) காப்பவர் (இரட்சகர்);; saviour, redeemer. உலக மீட்பர் வந்து விட்டார். மீட்பர் இன்றி உய்ய முடியாது. மீட்பரே அனைத்துக்கும் கரணியமாவர். [மீள் → மீட்பு → மீட்பர்.]
மீட்பு	மீட்பு1 mīṭpu, பெ.(n.) 1. காப்பாற்றும் நடவடிக்கை; rescue operation. வெள்ளம் மற்றும் நில அதிர்வால் பாதிக்கப்பட்ட ஊர்களைக் காப்பாற்ற மீட்பு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன. இரவு பகலாக மீட்பு வேலைகள் நடைபெற்றன. 2. ஒருவர் சட்டத்திற்கு முரணாக வைத்திருக்கும் பொருள்களைக் கைப்பற்றுதல்; confiscation, recovery. பல இலக்க உருபா மதிப்புள்ள தங்கக் கட்டிகள் மீட்பு. [மீள் → மீட்பு.] மீட்பு2 mīṭpu, பெ.(n.) மீட்கை (யாழ்.அக.);; releasing, redemption, salvation. [மீள் → மீட்பு.]
மீடம்	மீடம் mīṭam, பெ.(n.) சிறுநீர் (சங்.அக.);; urine. [மீள் → மீடம் = குடித்த நீர் சிறுநீராக வெளி வருதல்.]
மீண்செயல்	மீண்செயல் mīṇceyal, பெ.(n.) எதிர்த் தாக்கம்; reaction. [மீள் → மீண் + செயல்.]

மீண்டு	மீண்டு mīṇṭu, பெ.(n.) மீட்டு பார்க்க; see {}. "மீண்டு வாராவழி யருள் புரிபவன்" (திருவாச.2:177);. [மீள் → மீண்டு.]
மீண்டும்	மீண்டும் mīṇṭum, வி.அ.(adv.) மறுபடியும், திரும்பவும், மேலும்; again, repeatedly, moreover. "மீண்டு வாராவழி யருள்புரிபவன்" (திருவாச.2:117);. "மீண்டும் பீடுயர் பீண்டி அவற்றிற்கும்" (பரிபா.2:11);. சற்று ஒய்வு எடுத்த பிறகு மீண்டும் எழுதத் தொடங்கினார். முதல் பத்தியை மீண்டும் ஒரு முறை படியுங்கள்! மீண்டும் மீண்டும் அதையே சொல்லிக் கொண்டு இருக்காதே! [மீள் → மீண் → மீண்டும்.]
மீத்துவை-த்தல்	மீத்துவை-த்தல் mīttuvaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) மீதப்படுத்துதல் (உ.வ.);, மிச்சப்படுத்துதல்; to save for future use; to be thrifty; to lay by. மீத்து வைத்த சொத்தெல்லாம் நெருப்புக்கு இரையாயிற்று. [மிகு → மிகுத்து → மீத்து + வை (துணை வினை); த்தல்.]
மீத்தோல்	மீத்தோல் mīttōl, பெ.(n.) மேலேயிருக்கும் தோல், பீத்தோல்; epidermis scarf. [மீ + தோல்.]
மீதம்	மீதம் mītam, பெ.(n.) மீதி, மிச்சம்; balance, remainder. மீதம் வைக்காமல் சாப்பிட வேண்டும். [மீதி → மீதம்.]
மீதாட்சி	மீதாட்சி mītāṭci, பெ.(n.) மீயாட்சி பார்க்க; see {}. "காராண்மை மீதாட்சி உள்ளடங்க" (T.A.S.1, 6:14);. [மீது + ஆட்சி – மீதாட்சி.]
மீதாடு-தல்	மீதாடு-தல் mīdāṭudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) கடந்து செல்லுதல்; to transcend, surpass, go beyond. "வெற்றிக்கருளக் கொடியான்றன் மீமீதாடா வுலகத்து" (திவ். நாய்ச்.13:7);. [மீது + ஆடுதல்.]

மீதாரி	மீதாரி1 mītāri, பெ.(n.) மிச்சம்; that which remains; remainder, balance. உன்னிடத்து ஏதேனும் மீதாரியிருக்கிறதா? [மீது + ஆர் மீதார் → மீதாரி.] ஒருகால் ஊதாரி என்ற வடசொல்லுக்கு எதிர்ச்சொல்லாக மீதத்திலிருந்து மீதாரி என்ற சொல் வழக்குக்கு வந்திருக்கலாம். மீதாரி2 mītāri, பெ.(n.) ஒருவகைக் கலப்பு மணப்புகை (வாசனைத் தூபம்); (சைவச. மாணா.9, உரை);; incense composed of various substances. [மீது + ஆர் மீதார் → மீதாரி.]
மீதான	மீதான mītāṉa, பெ.அ.(adj.) 1. ஒருவர் மேல் உள்ள; against some one. ஒருவர் தொழிலாளர் மீதான வழக்குகளை நிருவாகம் திரும்பப் பெற வேண்டும் என்று கோரினார். 2. முன்பு குறிப்பிட்டதைக் கரணியமாகக் கொண்டு, நிகழ்கிற; concerning, relating to, regarding. புது திட்ட அறிக்கை மீதான வழக்கு இன்று மக்களவையில் கொண்டு வரப்பட்டது. [மீது → மீதான.]
மீதி	மீதி1 mīti, பெ.(n.) 1. மிச்சம், மீதம்; that which is left over, that which remains, surplus. மீதி வைக்காமல் சாப்பிடு. செலவு போக மீதி இவ்வளவுதானா? 2. எஞ்சியிருப்பது; remainder. எட்டில் மூன்று போனால் மீதி ஐந்து. மறுவ. மிச்சம் [மிகுதி → மீதி.] மீதி2 mīti, பெ.(n.) 1. காட்டுக் கத்தரி (மலை.);; hedge caper. 2. எட்டி (சங்.அக.);; strychnine tree, nux vomica. 3. கருஞ்சூரை; aspecies of black thorny shrub (சங்.அக.);.
மீதிகி	மீதிகி mītigi, பெ.(n.) மீதி2 பார்க்க; see {} (சா.அக.);.
மீதிடல்	மீதிடல் mītiḍal, பெ.(n.) வளர்கை (இலக். அக.);; growth. [மீது + இடல்.]
மீதிரா	மீதிரா mītirā, பெ.(n.) பெருலவங்கப் பட்டை; thick cinnamon, a bark.

மீதிரை	மீதிரை mītirai, பெ.(n.) சூரைச் செடி;{} plant.
மீதீந்து	மீதீந்து mītīndu, பெ.(n.) பேரரத்தை; greater galangal Alpinia galangal (major);.
மீது	மீது1 mītu, பெ.(n.) 1. மேற்புறம்; top, outer or upper surface. 2. மேடு (நாமதீப.535);; elevated or raised place. [மீ → மீது.] மீது2 mītu, இடை.(part.) இடவேற்றுமைப் பொருளில் வழங்கும் சொல்லுருபு; மேல்; word used as a locative sign, 'on' 'at', "பூவிரி புன்னை மீது தோன்று பெண்ணை" (அகநா.310:12);. "தண் வயலூரன் மீது" (நாலடி,389);. 'புத்தகத்தை நாற்காலியின் மீது வை'. அவர் மீது பழி சொல்லாதே! அவர் மீது வழக்குத் தொடர்ந்தார். [மீ → மீது.] மீது3 mītu, வி.அ.(adv.) அதிகம் (வின்.);; over, excess, that which exceeds; extra, surplus. "மிகவரினு மீதினிய வேழப் பினவும்" (பரிபா.10:15);. [மீ → மீது.]
மீதுந்து	மீதுந்து mītundu, பெ.(n.) நெல்லி; Indian gooseberry Emblica myrobalam (சா.அக.);.
மீதுபொலி	மீதுபொலி mītuboli, பெ.(n.) மீசுபொலி பார்க்க; see {}. [மீசுபொலி → மீதுபொலி.]
மீதுரை	மீதுரை mīturai, பெ.(n.) விளம்பல்; பலகால் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லுதல் (சூடா.);; repetition, tautology. [மீது + உரை.]

மீதுரைவேர்	மீதுரைவேர் mīturaivēr, பெ.(n.) ஒருவகை நறுமண மஞ்சள்; musk turmeric Curcuma aromatica. [மீதுரை + வேர்.]
மீதூண்	மீதூண் mītūṇ, பெ.(n.) அளவுக்கு அதிகமான உணவு; to eat in excess. "மீதூண் விரும்பேல்" (பழ.);. [மிகுதி + ஊண். ஊண் = உணவு.]
மீதூணருந்தல்	மீதூணருந்தல் mītūṇarundal, பெ. (n.) மிதமிஞ்சி உண்ணுகை; glut to eat in excessive eating. [மீதூண் + அருந்தல்.]
மீதூணன்	மீதூணன் mītūṇaṉ, பெ.(n.) பெருந்தீனி தின்போன்; glutton. [மீதூண் → மீதூணன்.]
மீதூர்	மீதூர்1 mītūrtal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மேன்மேல் வருதல்; to increase, to aggravate, to come crowded. "துன்பமே மீதூரக் கண்டும்" (நாலடி, 60);. 2. அடர்தல்; to press hard. "மெய்யைந்து மீதூர" (பு.வெ.8:33);. [மீது + ஊர்-தல்.] மீதூர்2 mītūrtal, 2 செ.குன்றாவி.(v.t.) அடர்த்தல்; to subdue. "ஒளியாரை மீதூர்ந் தொழுகுவ தல்லால்" (பழ.248);. [மீது + ஊர்தல்.]
மீதோல்	மீதோல் mītōl, பெ.(n.) மீந்தோல் பார்க்க; see {}. "மீதோ லெங்கு மினுக்கிகள்" (திருப்பு.623);. [மீந்தோல் → மீதோல்.]
மீந்தது	மீந்தது mīndadu, பெ.(n.) மீதி1 பார்க்க; see {}. [மிகு → மிகுதி → மீதி → மீந்தது.]
மீந்தோல்	மீந்தோல் mīndōl, பெ.(n.) மேற்றோல் (தொல்.எழுத்து.251, உரை);; epidermis, superficial skin. [மீ + தோல்.]

மீநீர்	மீநீர் mīnīr, பெ.(n.) நீரின் மேற்பரப்பு; surface of water. "மீநீர் நிவந்த விறலிழை" (பரிபா.21:40);. [மீ + நீர்.]
மீப்பாய்	மீப்பாய் mīppāy, பெ.(n.) மீன்பிடிப் படகில் பயன்படும் ஒரு வகைப் பாய்; mast used in the fishing boat. பாய்ப் பருமலின் மேலே விரிக்கப்படும் பாய் (நெல்லைமீனவ.);. [மீ + பாய்.]
மீப்பு	மீப்பு mīppu, பெ.(n.) 1. மிகுதி (புறநா.104, உரை);; abundance. 2. மேன்மை; excellence, greatness, esteem, honour. "மீப்பில்லோரை" (முது.காஞ்.22);. [மீ → மீப்பு.]
மீப்போர்-த்தல்	மீப்போர்-த்தல் mīppōrttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) மேலே போர்த்தல்; to put on, cover with, as a shawl. "மீப்போர்த்த கருந்தோலாற் கண்விளக்கப் பட்டு" (நாலடி, 47);. [மீ + போர்த்தல்.]
மீப்போர்வை	மீப்போர்வை mīppōrvai, பெ.(n.) மேற் போர்வை; outer covering, coat. "பொய்ம்மறைக்கு மீப்போர்வை மாட்சித் துடம்பானால்" (நாலடி, 42);. [மீ + போர்வை.]
மீபார்க்கெல்லை	மீபார்க்கெல்லை mīpārkkellai, பெ.(n.) மேற்புற எல்லை; western side boundary (கல்.அக.);.
மீமகன்	மீமகன் mīmagaṉ, பெ.(n.) இப்போதைய முறைமையை முற்றிலும் அழித்துப் புதிய நிலையை உண்டாக்குபவனாக இருப்பவன்; one who creates new once in supersession of existing customs.

மீமிசை	மீமிசை1 mīmisai, பெ.(n.) 1. மிக்கது (பிங்.);; that which exceeds or abounds. 2. மீமிசைச்சொல் பார்க்க; see {}. "மீமிசை யென்று பெயராய் அர்த்தத் தினுடைய அதிசயத்தைக் காட்டக் கடவது" (திவ். பெரியதி.8, 1:7, வியா.);. [மீ + மிசை.] மீமிசை2 mīmisai, வி.அ. & இடை.(adv. & prep.) மேலிடத்தில்; above, over. "கள்ளி மீமிசைக் கலித்த வீநறு முல்லை" (நற்.169:5);. "கொல்களிற்று மீமிசை" (புறநா.9:7); "நெய்த்தோர் மீமிசை நிணத்திற் பரிக்கு" (அகநா.9:9);. "மீமிசைத் தாஅய வீஇ சுமந்து" (குறுந்.200:2);. [மீ + மிசை.]
மீமிசைச்சொல்	மீமிசைச்சொல் mīmisaissol, பெ.(n.) சிறப்புப் பொருளைத் தெரிவித்தற்கு முன்னுள்ள சொல்லின் பொருளிலேயே, அடுத்து வருஞ்சொல்; pleonasm, word redundantly used. [மீமிசை + சொல்.]
மீமிசையண்டம்	மீமிசையண்டம் mīmisaiyaṇṭam, பெ.(n.) துறக்கம் (மோட்சம்);; the highest heaven, celestial. "மீமிசை யண்ட மாண்டி ருப்பாற்கு" (திவ்.பெரியதி.2, 1:4);. [மீமிசை + அண்டம். அண்டம் = உலகம்.]
மீயச்சூர்	மீயச்சூர் mīyaccūr, பெ.(n.) தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் உள்ள ஒர் ஊரின் பெயர்; a village in Thanjavur Dist. "தோற்றும் கோயிலும் தோன்றிய கோயிலும் வேற்றுக் கோயில் பலவுள மீயச்சூர்" (இலக். .ஊர்.);.
மீயடுப்பு	மீயடுப்பு mīyaḍuppu, பெ.(n.) புடையடுப்பு (தொல்.சொல்.17, உரை);; side oven, supplemental oven. மறுவ. கொடியடுப்பு. [மீ + அடுப்பு.] [p]
மீயாட்சி	மீயாட்சி mīyāṭci, பெ.(n.) 1. நிலங்களின் குத்தகைப் பங்குரிமை; right for share in the land lease. 2. நில முதலியவற்றின் மேலதிகாரம் (கல்.);; proprietorship, overlordship, as of land. [மீ + ஆட்சி.] நிலத்திற்கு உரிமையாளராகிய ஆட்சியாளர், தன்னிடம் குத்தகைக்குப் பெற்றுப் பயிரிடுபவரிடம் விளைச்சலில் பங்குரிமை ஆட்சி பெறுதலின், ஆட்சி மேல் ஆட்சி பெறுதலின் மீயாட்சி என்று கூறப்பட்டது (கல்.அக.);.

மீயாள்(ளு)-தல்	மீயாள்(ளு)-தல் mīyāḷḷudal, 10 செ. குன்றாவி. to exercise overlordship, to boss over. "உத்திரவேதிச் சதுர்வேதி மங்கல மீயாளுங் கணத்தாருள்" (தெ.இ.கல்.தொ.3:2);. [மீ + ஆள்ளு)தல்.]
மீயாளுங்கணத்தார்	மீயாளுங்கணத்தார் mīyāḷuṅgaṇattār, பெ.(n.) மேற்பார்வை செய்யும் கூட்டம்; members of the supervising body. [மீயாள் + கணத்தார்.]
மீயான்	மீயான் mīyāṉ, பெ.(n.) மீகாமன் (சங்.அக.); பார்க்க; see {}. [மீகான் → மியான்.]
மீயை	மீயை mīyai, பெ.(n.) செங்குடை (பிங்.);; umbrella made of red cloth.
மீரம்	மீரம் mīram, பெ.(n.) கடல் (யாழ்.அக.);; sea.
மீராசு	மீராசு mīrācu, பெ.(n.) 1. ஆதாயம்; gain. 2. வருமானம்; income, profit. 3. பயன்படுகை; usefulness.
மீலம்	மீலம் mīlam, பெ.(n.) வானம் (சங்.அக.);; sky.
மீவான்	மீவான் mīvāṉ, பெ.(n.) மீகாமன் (நாமதீப. 172); பார்க்க; see {}. [மீகாமன் → மீவான். மீகாமன் = மாலுமி.]

மீள்	மீள்1 mīḷudal, 16 செ.கு.வி.(v.i.) 1. திரும்புதல்; to return. "போகத்து மன்னியும் மீள்வர்கள்" (திவ்.திருவாய்.4, 1:8);. வளையம் மீளும் தன்மையை இழந்துவிட்டது. 2. இல்லையாதல்; to disappear, vanish. "பேதைமை மீளச் செய்கை மீளும்" (மணிமே. 30:119);. 3. காப்பாற்றப்படுதல்; to be cured, as of a disease; to be rescued, redeemed, liberated. சாகும் தறுவாயில் இருந்த பெரியவரை மருத்துவர்கள் பாடுபட்டு மீளக் கொண்டுவந்தனர். மீள்2 mīḷtalmīṭṭal, 13 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சிறையினின்று வெளியேற்றுதல்; to liberate, extricate, release. 2. திரும்பக் கொணர்தல்; to bring, back, recover. "எயில்...... இரும்புண்ட நீரினு மீட்டற் கரிதென" (புறநா.21);. 3. போக்குதல்; to remove; to eradicate, to cause to disappear. "தொண்டர் வருத்த மீட்பாராய்" (பெரியபு. திருநா. 304);.
மீள	மீள mīḷa, கு.வி.எ.(adv.) மறுபடியும்; once again. "உன் வயிற்றுட் கடைநாட் சென்றுறைந்து மீள வருந்தேவரை" (திருவேங்கடக்கலம்.11);. [மீள் → மீள.]
மீளக்கொடு-த்தல்	மீளக்கொடு-த்தல் mīḷakkoḍuttal, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) திரும்பக் கொடுத்தல்; to return. "மீளக் கொடுக்குமாப் போலே" (ரஹஸ்ய.410);. [மீள் → மீள + கொடுத்தல்.]
மீளவும்	மீளவும் mīḷavum, கு.வி.எ.(adv.) மீள பார்க்க; see {}. [மீள → மீளவும்.]
மீளாக்கடன்	மீளாக்கடன் mīḷākkaḍaṉ, பெ.(n.) தீராக் கடன் (கூட்டுறவு.1);; irredeemable debt. [மீள் + ஆ + கடன்.]
மீளாக்கதி	மீளாக்கதி mīḷākkadi, பெ.(n.) வீடுபேறு (மோட்சம்); (பிங்.);; salvation, as a state from which there is no return, attainment, emancipation. [மீள் + ஆ + கதி. கதி = பற்றுக்கோடு, நிலைமை, இயல்பு.]

மீளாக்காட்சி	மீளாக்காட்சி mīḷākkāṭci, பெ.(n.) மீளாக் கதி பார்க்க; see {}. "மீளாக் காட்சி தருதி" (கல்லா.முருகக்);. [மீள் + ஆ + காட்சி.]
மீளாநரகம்	மீளாநரகம் mīḷānaragam, பெ.(n.) மீளாவளறு பார்க்க; see {}. [மீளா + Skt. நரகம்.]
மீளாநோய்	மீளாநோய் mīḷānōy, பெ.(n.) குணமாகாத நோய்; an incurable or chronic disease. [மீளா + நோய்.]
மீளாவழி	மீளாவழி mīḷāvaḻi, பெ.(n.) மீளாக்கதி பார்க்க; see {}. "கழல்க ணினைவாரை மீளாவழியின் மீட்பனவே" (பெரியபு. நமிநந்தி. 33);. [மீள் + ஆ + வழி.]
மீளாவளறு	மீளாவளறு mīḷāvaḷaṟu, பெ.(n.) மீட்சி யில்லாத நிரய வகை; a hell, considered a region of eternal damnation. [மீள் + ஆ + அளறு.]

மீளி	மீளி1 mīḷi, பெ.(n.) 1. மீளுகை; retrieval, returning. "இரவில் வந்து மீளியுரைத்தி" (திருக்கோ. 151);. 2. இரங்கல் (அரு.நி.);; pity, sympathy. "மீளி மொய்ம்பொடு நிலனெறியாக் குறுகி" (அகநா.93:18);. [மீள் → மீளி.] மீளி2 mīḷi, பெ.(n.) 1. தலைவன்; lord, chieftain. "மீளி... ஆகோள் கருதின்" (பு.வெ.1:20);. 2. பாலைநிலத் தலைவன் (சூடா.);; chief of a desert tract. 3. இறை (அரு.நி.);; king, sovereign. 4. படைத் தலைவன் (நாமதீப.139);; commander of an army. 5. திண்ணியன் (பிங்.);; strong man. 6. பெருமையிற் சிறந்தோன் (பிங்.);; great man, worthy man. 7. வலிமை (பிங்.);; strength. 8. வீரம்; valour, bravery.
மீளிமை	மீளிமை mīḷimai, பெ.(n.) 1. வலிமை; strength, prowess. "அடக்க முடையவன் மீளிமை" (இன்.நாற்.40);. 2. வீரம்; bravery, heroism, valour. "வன்படை.... மீளிமைக் கடையாளமோ" (திருவானைக்.நகரப்.35);. [மீளி → மீளிமை.]
மீளும்நோய்	மீளும்நோய் mīḷumnōy, பெ.(n.) குணமாகும் நோய்; curable disease. [மீள் → மீளும் + நோய்.]
மீறல்	மீறல் mīṟal, பெ. (n.) சட்டம், உரிமை முதலியவற்றை மீறும் செய்கை; violation of rules, rights, etc, infringement. மனித உரிமை மீறல்கள் அதிகமாகி வருவதை எதிர்த்துப் போராடினார்கள். [மீறு → மீறல்.]
மீறான்கனியண்ணாவி	மீறான்கனியண்ணாவி mīṟāṉkaṉiyaṇṇāvi, பெ. (n.) 19ஆம் நூற்றாண்டில் குறமாது என்னும் நூலை இயற்றியவர்; an author who wrote '{}', during 19th century.

மீறு	மீறு1 mīṟudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. ஆணை முதலியன கடத்தல் (உ.வ.);; to break, as a law, to violate, infringe, as a right, tresspass. 2. மேற்போதல் (நாமதீப. 763);; to go beyond, exceed ones limit. 3. அதிகாரஞ் செய்தல்; to dominate. க. மிறு [மீள்4 → மீறு.] மீறு2 mīṟudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. எஞ்சி யிருத்தல் (வின்.);; to be in excess, to remain over. 2. மிகுதல்; to be great. "மீறுகாத லளிக்கும்" (திருப்பு.923);. 3. பெரிதாய் வளர்தல்; to grow lofty, as a tree, to grow stout, as a person. 4. செருக்கடைதல் (இ.வ.);; to be haughty, to be arrogant. 5. சட்டம், நெறி (விதி); போன்றவற்றைப் பின்பற்றாமல் விடுதல்; புறக்கணித்தல்; transgress, violate, break rules, etc. வேகக் கட்டுப்பாட்டை மீறிச் செல்வது தண்டனைக்குரிய குற்றமாகும். தடை ஆணையை மீறி ஊர்வலம் செல்ல முயன்றவர்கள் கைது செய்யப்பட்டனர். க. மிறு.
மீன்	மீன்1 mīṉ, பெ.(n.) 1. விண்மீன்; star. "பதியிற் கலங்கிய மீன்" (குறள், 1116);. 2. பதினான்காம் விண்மீனாகிய நெய்ம்மீன் (சித்திரை);; the 14th naksatra. 3. பதின்மூன்றாம் விண் மீனாகிய கைம்மீன் (அத்தம்);; the 13th naksatra. க. மீன். [மின் → மீன். மீன் = மின்னும் வெண்ணிற மீன்.] மீன்2 mīṉ, பெ.(n.) 1. உடலில் அமைந்திருக்கும் சிறகு போன்ற செதிலாலும், வாலாலும் நீந்திச் செல்லக் கூடிய நீர் வாழ் உயிரினம் (பிங்.);; fish. 2. மீனவோரை (சூடா.);; pisces of the zodiac. 3. மீன்கோட்பறை (யாழ்.அக.); பார்க்க; see {}. 4. சுறா (வின்.);; shark. [மின் → மீன்.] மீன் வகைகள் : 1. விரால் மீன், 2. குறவை மீன்

மீன் அமர்வு	மீன் அமர்வு mīṉamarvu, பெ.(n.) சம தரையில் தாமரை அமர்வு நிலையில் அமர்ந்து பின்புறம் கைகளைக் கட்டியபடி செய்யும் அமர்வு வகை; a kind of {} positure. [மீன் + அமர்வு.]
மீன் ஆயம்	மீன் ஆயம் mīṉāyam, பெ.(n.) மீன் பிடித்தலுக்கு வாங்கும் வரி; tax, a levy. மீன் ஆயம் கட்டி விட்டீர்களா? [மீன் + ஆயம்.] சோழர் காலத்தில் மீனவர்களிடம் வாங்கிய வரி.
மீன்கட்டை	மீன்கட்டை mīṉkaṭṭai, பெ.(n.) கட்டுமரம் (இ.வ.);; catamaran, fishing raft. [மீன் + கட்டை.]
மீன்கண்	மீன்கண் mīṉkaṇ, பெ.(n.) ஒருவகை மணிக்கல் (சங்.அக.);; pearl, a kind of gem. [மீன் + கண். மீனின் கண் போன்ற மணிக்கல், முத்து.]
மீன்கண்டம்	மீன்கண்டம் mīṉkaṇṭam, பெ.(n.) மீன் துண்டு; piece of fish (meat); curry. [மீன் + கண்டம்.]
மீன்கண்ணணிந்தோன்	மீன்கண்ணணிந்தோன் mīṉkaṇṇaṇindōṉ, பெ.(n.) சிவன் (நாமதீப.12);;{}. [மீ + கண் = மேலுள்ள கண், நெற்றிக்கண். மீ + கண் → மீங்கண் → மீன்கண் + அணிந்தோன்.]
மீன்கருவாப்பு	மீன்கருவாப்பு mīṉkaruvāppu, பெ.(n.) மீன் கூட்டம் (மீனவ.);; mass of fishes.
மீன்கல்	மீன்கல் mīṉkal, பெ.(n.) மீனின் தலையி லுண்டாகும் கெட்டியான வெளுத்த கல். இதைத் தண்ணீரிலுரைத்து குடிக்க கல்லடைப்புப் போகும்; a white stone grown in the head of some fish. It is a good diuretic, even it removes stone in the bladder and kidney. [மீன் + கல்.]

மீன்கவிச்சு	மீன்கவிச்சு mīṉkaviccu, பெ.(n.) மீன் நாற்றம்; unpleasant smell of fish, stink. [மீன் + கவிச்சு. கவிச்சு = புலால் நாற்றம்.]
மீன்காட்சியகம்	மீன்காட்சியகம் mīṉgāṭciyagam, பெ.(n.) வகைவகையான மீன்களும் பிற நீர் வாழ் உயிரினங்களும் நீர் நிறைந்த கண்ணாடிப் பெட்டிக்குள் உயிருடன் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டு இருக்கும் இடம்; aquarium. [மீன் + காட்சியகம்.]
மீன்காரன்	மீன்காரன் mīṉkāraṉ, பெ.(n.) 1. மீன் விற்போன்; fish monger. 2. செம்படவன் (வின்.);; one who belongs to fisherman caste. மறுவ. மீனவர், பரவர். க. மீனுகாரா. [மீன் + காரன்.]
மீன்காரி	மீன்காரி mīṉkāri, பெ.(n.) 1. மீன் விற்பவள்; fish woman. 2. செம்படத்தி (வின்.);; woman of the fisherman caste. [மீன்காரன் (ஆ.பா.); → மீன்காரி (பெ.பா.);.]
மீன்குஞ்சு	மீன்குஞ்சு mīṉkuñju, பெ.(n.) மீனின் இளமை; young fishes, minnow. "மீன் குஞ்சுக்கு (குட்டிக்கு); நீச்சல் பழக்க வேண்டுமா?" (பழ.);. [மீன் + குஞ்சு.] மீன்கள் முட்டையிட்டுப் பொரித்த குஞ்சு.
மீன்குத்தி	மீன்குத்தி mīṉkutti, பெ.(n.) 1. மீன் கொத்தி (வின்.); பார்க்க; see {}. 2. பாரைக் கோல் (பிங்.);; crowbar, pickaxe. [மீன் + குத்தி. கொத்தி → குத்தி.]
மீன்குத்திக்குருவி	மீன்குத்திக்குருவி mīṉkuttikkuruvi, பெ.(n.) மீன்குத்தி பார்க்க; see {}. [மீன் + குத்தி + குருவி.]

மீன்குழம்பு	மீன்குழம்பு mīṉkuḻmbu, பெ.(n.) மீன் அல்லது மீன் துண்டம் இட்ட குழம்பு (வின்.);; fish sauce. "மீன் குழம்போ தேன் குழம்போ?" (பழ.);. [மீன் + குழம்பு.]
மீன்கூடு	மீன்கூடு mīṉāṭu, பெ.(n.) மீன்பிடிக்குங் கருவி வகை (வின்.);; fishing contrivance. [மீன் + கூடு.]
மீன்கொடியோன்	மீன்கொடியோன் mīṉkoḍiyōṉ, பெ.(n.) 1. மீன் வடிவம் பொறித்த கொடியையுடைய காமன் (யாழ்.அக.);; Kaman, one who has the fish as the emblem of his banner. 2. பாண்டியன் (வின்.);;{} king. [மீன் + கொடியோன்.]
மீன்கொத்தி	மீன்கொத்தி mīṉkotti, பெ.(n.) 1. சிச்சிலிப் பறவைப் பொது (குற்றா.குற.87:3);; kingfisher, darters. 2. சிச்சிலிப் பறவை வகை; lesser. kingfisher, species of alcedo. 3. சிச்சிலிப் பறவை வகை; pied kingfisher, species of ceryle. 4. சிச்சிலிப் பறவை வகை; white breasted or larger kingfisher. Halcyon smyrnensis. மறுவ. பொன்னான்தட்டான். [மீன் + கொத்தி.] ஆறுகுளம் முதலிய நீர் நிலைகளில் உள்ள மீன்களைப் பிடித்துத் தின்னும் நீண்ட அலகுடன் நீலமும், பழுப்பும் கலந்த நிறத்தில் இருக்கும் ஒரு சிறு பறவை. [p]
மீன்கொல்லி	மீன்கொல்லி mīṉkolli, பெ.(n.) 1. செடி வகை; rattlewort, Crotalaria pulcherrima. 2. செடிவகை; rattlewort, Crotalaria laburnifolia. [மீன் + கொல்லி.] மீனைத் தன் இதழ்களால் வளைத்துப் பிடித்துத் தனக்கு இரையாக்கிக் கொள்ளும் செடிவகை.
மீன்கொல்லிப்பூனை	மீன்கொல்லிப்பூனை mīṉkollippūṉai, பெ.(n.) மீன் பிடித்துண்ணும் பூனை வகை; fishing tigercat, Felis viverrina. [மீன் + கொல்லி + பூனை. கொல் → கொல்லி.]

மீன்கொழுப்பு	மீன்கொழுப்பு mīṉkoḻuppu, பெ.(n.) திமிங்கிலத்தின் எண்ணெய் (தைலம்); (இங்.வை.);; spermaceti Cetaceum. [மீன் + கொழுப்பு.] மீனிலிருந்து எடுக்கப்படும் கொழுப்பு. இது சத்து மருந்தாகவும் பயன்படுகிறது.
மீன்கொள்ளி	மீன்கொள்ளி mīṉkoḷḷi, பெ.(n.) மீன்கொல்லி பார்க்க; see {}. [மீன் + கொள்ளி. கொல்லி → கொள்ளி.]
மீன்கோட்பறை	மீன்கோட்பறை mīṉāṭpaṟai, பெ.(n.) நெய்தனிலப் பறை (இறை.1, பக்.17);; drum of the maritime tract. [மீன் + கோட்பறை.]
மீன்சாறு	மீன்சாறு mīṉcāṟu, பெ.(n.) மீன்குழம்பு; fish curry, saucy. [மீன் + சாறு.]
மீன்சிதள்	மீன்சிதள் mīṉcidaḷ, பெ.(n.) மீன்செதிள் பார்க்க; see {}. [மீன் + சிதள். செதிள் → சிதள்]
மீன்சிலாம்பு	மீன்சிலாம்பு mīṉcilāmbu, பெ.(n.) கணவாய் மீன் ஓடு; cuttle fish bone. [மீன் + சிலாம்பு.] இதைத் தவறுதலாய்க் கடல் நுரையென்றும் சொல்லிக் கடையில் விற்பதுண்டு. [மீன் + சிறகு.]

மீன்சினை	மீன்சினை mīṉciṉai, பெ.(n.) சிறகு போலக் காணப்படும் மீனின் உறுப்பு (வின்.);; fin. [மீன் + சிறகு.] மீன்சினை mīṉciṉai, பெ.(n.) 1. மீன் முட்டை; fish spawn, roe corn. "சிறுமீன் சினையினு நுண்ணிதே யாயினும்" (நறுந்.);. 2. மீனின் கொழுப்பு (யாழ்.அக.);; fat extracted from fish. [மீன் + சினை. சினை = முட்டை.] மீன்சினை mīṉciṉai, பெ. (n.) மீன் முட்டை fish roe. [மீன்+சினை]
மீன்சினைப்பாடு	மீன்சினைப்பாடு mīṉciṉaippāṭu, பெ.(n.) கருவுற்ற மீனின் முட்டைகள் (செங்கை. மீனவ.);; fertilized eggs of fish. [மீன் + சினை + பாடு.]
மீன்சீவுதல்	மீன்சீவுதல் mīṉcīvudal, பெ.(n.) மீனைப் பதப்படுத்துகை; to be seasoned of fishes. [மீன் + சீவுதல்.]
மீன்சூடு	மீன்சூடு mīṉcūṭu, பெ.(n.) சுட்ட மீன்; fish fry. மறுவ. கருவாடு [மீன் + சூடு.]
மீன்சூப்பு	மீன்சூப்பு mīṉcūppu, பெ.(n.) மீனிலிருந்து செய்யப்பட்ட கருக்கு நீர்; fish soup. [மீன் + சூப்பு. E. Soup → த. கருக்கு நீர்.]
மீன்செகிள்	மீன்செகிள் mīṉcegiḷ, பெ.(n.) மீன்செதிள் (வின்.); பார்க்க; see {}. [மீன் + செகிள். செதில் → செகிள்.]
மீன்செடி	மீன்செடி mīṉceḍi, பெ.(n.) மீன்கவிச்சு (மாட்டுவா.160); பார்க்க; see {}. [மீன் + செடி.]

மீன்செதில்	மீன்செதில் mīṉcedil, பெ. (n.) மீன்செதிள் (வின்.); பார்க்க; see {}. [மீன் + செதில். செதிள் → செதில்.]
மீன்செதிள்	மீன்செதிள் mīṉcediḷ, பெ.(n.) மீனின் மேற்புறத்துள்ள தகடு போன்ற அமைப்புகள் (வின்.);; fish scales. [மீன் + செதிள்.]
மீன்செய்குளம்	மீன்செய்குளம் mīṉceykuḷam, பெ.(n.) மீன்காட்சியகம் பார்க்க; see {}. [மீன் + செய் + குளம்.]
மீன்செலு	மீன்செலு mīṉcelu, பெ.(n.) மீன்செதிள் (வின்.); பார்க்க; see {}. [மீன் + செலு. செதிள் → செலு.]
மீன்செவுள்	மீன்செவுள் mīṉcevuḷ, பெ.(n.) மீன் முதலிய நீர்வாழ் உயிரிகளின் கன்னத்தினருகேயுள்ள மூச்சு உறுப்பு; gill. [மீன் + செவுள்.]
மீன்தலைக்கல்	மீன்தலைக்கல் mīṉtalaikkal, பெ.(n.) மீன்கல் பார்க்க; see {} [மீன் + தலை + கல்.]
மீன்தலைவாளம்	மீன்தலைவாளம் mīṉtalaivāḷam, பெ.(n.) மீனெலும்பு (யாழ்.அக.);; fish bone.
மீன்தெளித்தல்	மீன்தெளித்தல் mīṉteḷittal, பெ.(n.) மீனைப் பரப்புகை; spreading of fishes for drying. [மீன் + தெளித்தல்.]
மீன்தென்படுதல்	மீன்தென்படுதல் mīṉdeṉpaḍudal, பெ.(n.) கண்ணிற் காணுமாறு நீர்ப்பரப்பின் மேல் மீன் தெரிகை; fishes as seen on the surface of water. [மீன் + தென்படுதல்.]

மீன்தைத்தல்	மீன்தைத்தல் mīṉtaittal, பெ.(n.) வலையில் நெருக்கமாய் மீன் அகப்படுகை; trapping of fishes in large quantity in net. மறுவ. மீன்பாடு [மீன் + தைத்தல்.]
மீன்படப்பு	மீன்படப்பு mīṉpaḍappu, பெ.(n.) மீன்களை வெய்யிலிற் காய வைப்பதற்காக உண்டாக்கப் பட்ட பனை நாராலான விரிப்பு; a spread, made from palmyra fibres to dry fishes. [மீன் + படப்பு.]
மீன்படுதல்	மீன்படுதல் mīṉpaḍudal, பெ.(n.) வலையில் மீன் அகப்படுகை; to entrap fishes into fishing net. மறுவ. மீன்தைத்தல், மீன்பாடு. [மீன் + படுதல்.]
மீன்படுபள்ளம்	மீன்படுபள்ளம் mīṉbaḍuba!!am, பெ.(n.) மீன் தங்குவதற்குரியதாக கடலில் இயற்கையாக அமைந்த பள்ளம்; naturally formed ditch in the sea where the fishes hide. [மீன் + படு + பள்ளம்]
மீன்படை	மீன்படை mīṉpaḍai, பெ.(n.) மீன் கூட்டம்; thick fish population. [மீன் + படை.]
மீன்பண்ணை	மீன்பண்ணை mīṉpaṇṇai, பெ.(n.) மீன் வளர்க்குமிடம்; fish farm. [மீன் + பண்ணை.]
மீன்பரத்துதல்	மீன்பரத்துதல் mīṉparaddudal, பெ.(n.) மீன் தெளித்தல் பார்க்க; see {}. [மீன் + பரத்துதல்.]
மீன்பரவர்	மீன்பரவர் mīṉparavar, பெ.(n.) மீன்பிடி தொழில் செய்வாருள் ஒரு வகுப்பினர்; a sect of fishermen community. [மீன் + பரவர்.]

மீன்பரிசம்	மீன்பரிசம் mīṉparisam, பெ.(n.) மீன் விலை; fish (rate); price. [மீன் + பரிசம்.]
மீன்பலுக்குதல்	மீன்பலுக்குதல் mīṉpalukkudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மீன் இனப்பெருக்கம் செய்தல்; fish productivity. [மீன் + பலுக்குதல்.]
மீன்பறி	மீன்பறி mīṉpaṟi, பெ. (n.) மீன்பிடிக்குங் கூட்டுங் பொறி; fishpot, basket trap for fishing. [மீன் + பறி. பறி = மீன் பிடிக்குங் கருவி.] [p]
மீன்பறிசல்	மீன்பறிசல் mīṉpaṟisal, பெ.(n.) மீன்பறி பார்க்க; see {}. [மீன் + பறி. பறி = மீன் பிடிக்குங் கருவி கூடை.]
மீன்பாட்டம்	மீன்பாட்டம் mīṉpāṭṭam, பெ.(n.) மீன் பிடிப்பதற்கு வாங்கும் வரி (தெ.இ.க.தொ.3, 115);; tax on fishing. [மீன் + பாட்டம். பாட்டம் = வரி.]
மீன்பாடு	மீன்பாடு mīṉpāṭu, பெ.(n.) மீன்கள் வலையுட் படுகை (யாழ்ப்.);; catch of fish in the net. "பாவி போன இடம் மீன்பாடு அத்துப் போச்சு". மறுவ. மீன் தைத்தல், மீன் படுகை. [மீன் + பாடு. பாடு = மீன்பிடிக்கை.]
மீன்பாய்	மீன்பாய் mīṉpāy, பெ.(n.) பனைநாரால் செய்யப்பட்ட விரிப்பு, பனைபாய்; a spread or mat made of palmyrah fibres. மறுவ. பனையாய் [மீன் + பாய்.] மீனைக் கருவாடாக்குதற்காகப் பனை நாரினால் செய்யப்பட்ட விரிப்பு.
மீன்பாய் தல்	மீன்பாய் தல் mīṉpāytal, 1 செ.கு.வி.(v.i.) கடற்பரப்பில் நீந்தும் மீன் நீர் மட்டத்தின் மேல் துள்ளிப் பாய்தல்; leaping and galloping of the fish while swimming on the surface of water. [மீன் + பாய்தல்.]

மீன்பிசினி	மீன்பிசினி mīṉpisiṉi, பெ.(n.) மீன் கொழுப்பிலிருந்து செய்யப்படும் பொருள்; glue taken from fish fat. [மீன் + பிசினி.]
மீன்பிடி	மீன்பிடி1 mīṉpiḍi, பெ.(n.) பாணருள் ஒரு சாரார் (E.T.4:31);; a subdivision of the {} caste. [மீன் + பிடி. மீன் பிடிக்கும் பாணர் இனத்தவர்.] மீன்பிடி2 mīṉpiḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வலை மற்றும் தூண்டிலின் மூலம் மீன் பிடித்தல்; catching of fish with the help of net and fish hook. [மீன் + பிடி த்தல்.]
மீன்பிடிக்கருவி	மீன்பிடிக்கருவி mīṉpiḍikkaruvi, பெ.(n.) மீனைப்பிடிக்கப் பயன்படும் தூண்டில், வலை, கட்டுமரம், படகு, மரக்கலம் போன்றவை; catching of fish with the help of fishhook, net, catamaran, etc. [மீன்பிடிக்கும் + கருவி.]
மீன்பிடிகாரர்	மீன்பிடிகாரர் mīṉpiḍikārar, பெ.(n.) வலைஞர் (யாழ்.அக.);; fishermen, men of the fishermen caste. [மீன்பிடி + காரர்.]
மீன்பிடித்தட்டு	மீன்பிடித்தட்டு mīṉpiḍittaḍḍu, பெ.(n.) மீன்களைப் பிடித்து வைப்பதற்காக உடன் வைத்துக் கொள்ளும் ஒருவகைக் கூடை; a kind of basket to collect fishes, caught. [மீன்பிடி + தட்டு.]
மீன்பிடித்துறைமுகம்	மீன்பிடித்துறைமுகம் mīṉpiḍittuṟaimugam, பெ.(n.) மீன்பிடிபாட்டிடம்; fishing harbour. [மீன் + பிடி + துறைமுகம்.]
மீன்பிரால்	மீன்பிரால் mīṉpirāl, பெ.(n.) மீன்செதிள் (யாழ்.அக.); பார்க்க; see {}.
மீன்பிலால்	மீன்பிலால் mīṉpilāl, பெ.(n.) மீன் செதிள் பார்க்க; see {}.

மீன்பீலி	மீன்பீலி1 mīṉpīli, பெ.(n.) காற்சிறு விரலில் அணியும் மீனுருவான கணையாழி (வின்.);; fish shaped ring worn on the little toe. [மீன் + பீலி. பீலி = மகளிர் அணியும் கால் விரலணி.] மீன்பீலி2 mīṉpīli, பெ.(n.) கெண்டைப் பீலி மீன்; a kind of fresh water fish.
மீன்புகையூட்டல்	மீன்புகையூட்டல் mīṉpugaiyūṭṭal, பெ.(n.) புகையூட்டி மீன் பதனிடுகை; tanning of fishes by smoking. [மீன் + புகை + ஊட்டல்.]
மீன்புளி	மீன்புளி mīṉpuḷi, பெ.(n.) மலையாத்தி; Malabar mountain ebony.
மீன்பொறுக்கு தல்	மீன்பொறுக்கு தல் mīṉpoṟukkudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) வலையிலிருந்து மீனை இனம், அளவு வாரியாகத் தனித்தனியாகப் பொறுக்கிப் பிரித்தல்; to sort out the fishes from the mass or heap according to their species, and size. [மீன் + பொறுக்குதல்.]
மீன்மடை	மீன்மடை mīṉmaḍai, பெ.(n.) குளங் குட்டைகளில் மீன்பிடித்தற்கு அமைத்த சிறிய மண்ணணை (இ.வ.);; small bund of mud made across a stream or pond for catching fish. [மீன் + மடை. மடை = மதகு, மதகுப்பலகை, சிறிய அணை.]
மீன்மண்டியாள்	மீன்மண்டியாள் mīṉmaṇṭiyāḷ, பெ.(n.) மீன் மொத்த வணிகர் (நெல்லைமீனவ.);; wholesale fish merchant. [மீன் + மண்டி + ஆள். மண்டி = பொருள்கள் விற்குமிடம்.] பொருள்கள் மண்டியிருத்தலால் மண்டி எனப்பட்டது.
மீன்மலம்	மீன்மலம் mīṉmalam, பெ.(n.) மீனம்பர் (யாழ்.அக.);;பார்க்க see {}. [மீன் + மலம்.]
மீன்மிதப்பு	மீன்மிதப்பு mīṉmidappu, பெ.(n.) மீனிற் குள்ளிருக்கும் காற்றும் பை; air bladder of fish. [மீன் + மிதப்பு. மிதப்பு = மிதக்கப் பயன்படும் உறுப்பு.]

மீன்மீசை	மீன்மீசை mīṉmīcai, பெ.(n.) மீனின் வாய்ப்புறம் நீட்டிக் கொண்டிருக்கும் இழைகள்; string or fibre like part in front of the fish mouth. [மீன் + மீசை.]
மீன்முள்	மீன்முள் mīṉmuḷ, பெ.(n.) மீனெலும்பு; fish bone, fish spine or thorn. [மீன் + முள்.]
மீன்முளைத்தல்	மீன்முளைத்தல் mīṉmuḷaittal, பெ.(n.) விடியல் வேளையில் விண்மீன் வெளிப்படத் தோன்றுகை (உ.வ.);; visible appearance of the stars in the sky, at morning twilight. [மீன் + முளைத்தல்.]
மீன்வச்சிரம்	மீன்வச்சிரம் mīṉvacciram, பெ.(n.) மீன்பிசின் வகை (இங்.வை.);; isinglass, fishglue, Ilthyocolla. [மீன் + Skt. வச்சிரம்.]
மீன்வலையர்	மீன்வலையர் mīṉvalaiyar, பெ.(n.) வலையர், வலைஞர், பரதர், பரதவர், பரவர், பரவா என்னும் பெயர்களாலும் அழைக்கப்படும் மீன் பிடிப்பவர்; people who do fishing. மறுவ. செம்படவன் [மீன் + வலையர்.]
மீன்வளம்	மீன்வளம் mīṉvaḷam, பெ. (n.) தரமான மீன்கள் இருக்கும் இடத்தையும், மீன்களின் பெருக்கத்தையும் கூறுகை; place of qualitative fishes and good fishes. [மீன் + வளம்.]
மீன்வெட்டி	மீன்வெட்டி mīṉveṭṭi, பெ.(n.) சுறாமீன் (சங்.அக.);; shark. [மீன் + வெட்டி. வெட்டு → வெட்டி.] [p]
மீன்வெளிச்சம்	மீன்வெளிச்சம் mīṉveḷiccam, பெ.(n.) மீனிலா (இ.வ.); பார்க்க; see {}. [மீன் + வெளிச்சம்.]

மீன்வேட்டுவர்	மீன்வேட்டுவர் mīṉvēṭṭuvar, பெ.(n.) மீன்பிடிதொழிலை அதிக ஈடுபாட்டுடன் வேட்டைத் தொழிலாகக் கருதி விரும்பிச் செய்வோர்; those who desires to engage themselves in fishing as hunting. [மீன் + வேட்டுவர்.]
மீன்வேட்டை	மீன்வேட்டை mīṉvēṭṭai, பெ.(n.) மீன் பிடிக்கை (வின்.);; fishing, angling. [மீன் + வேட்டை. வேட்டை = மீன்பிடித்தல்.]
மீன்வேடன்	மீன்வேடன் mīṉvēṭaṉ, பெ.(n.) 1. சிவன்; God {}. 2. செம்படவன்; fisherman. [மீன் + வேடன்.]
மீனக்காரி	மீனக்காரி mīṉakkāri, பெ.(n.) மீன ஒரையில் உள்ள காரிகோள் (வின்.);;{} in pisces, considered unpropitious. [மீன் → மீனம் + காரி.]
மீனகாதி	மீனகாதி mīṉakāti, பெ.(n.) கொக்கு; stork, crane. மீனுக்குப் பகையான கொக்கு.
மீனக்கொடியோன்	மீனக்கொடியோன் mīṉakkoḍiyōṉ, பெ.(n.) 1. பாண்டியன்; {}. 2. காமன்;{}. [மீன்கொடியோன் → மீனக்கொடியோன்.]
மீனங்கம்	மீனங்கம் mīṉaṅgam, பெ.(n.) மீன்முள் பார்க்க; see {}. [மீன் + Skt. அங்கம்.]
மீனங்கு	மீனங்கு mīṉaṅgu, பெ.(n.) விரியன் பாம்பு (சங்.சக.);; a viper.
மீனச்சனி	மீனச்சனி mīṉaccaṉi, பெ.(n.) மீனக்காரி பார்க்க; see {}. [மீனம் + Skt. சனி.]

மீனஞ்சு	மீனஞ்சு mīṉañju, பெ.(n.) மீன் கொல்லிப் பூடு; a kind of plant killing fish ratle wort Crotolaria paniculata. [மீன் + நஞ்சு.]
மீனஞ்சுவள்ளி	மீனஞ்சுவள்ளி mīṉañjuvaḻḻi, பெ.(n.) மீனஞ்சுவன்னி பார்க்க; see {}. [மீனஞ்சு + வள்ளி.]
மீனஞ்சுவன்னி	மீனஞ்சுவன்னி mīṉañjuvaṉṉi, பெ.(n.) கடல் நுரை; bone of cuttle fish. [மீனஞ்சு + வன்னி.]
மீனத்துவசன்	மீனத்துவசன் mīṉattuvasaṉ, பெ.(n.) மீன்கொடியோன் பார்க்க; see {}. "வரிபயின் மீனத்துவசன் முன்னே" (திருவிளை.பயகர.29);. [மீன் + அத்து + Skt. துவசன்.]
மீனநிலயம்	மீனநிலயம் mīṉanilayam, பெ.(n.) 1. மீன்களின் இருப்பிடமான கடல்; sea, as the abode of fish. "மூதூர் மீனநிலயத்தி னுகவீசி" (கம்பரா.பொழிலிறுத்.2);. 2. மீன் காட்சியகம்; aquarrium. [மீன் + நிலையம்.]
மீனம்	மீனம்1 mīṉam, பெ.(n.) விண்மீன்; star. "மீனத் திடை நிலை" (மணிமே.11:42);. [மின் → மீன் → மீனம். மின் = மின்னுதல், ஒளிவீசுதல்.] மீனம்2 mīṉam, பெ.(n.) 1. மீன் (திவா.);; fish. 2. மேழத்திலிருந்து பன்னிரண்டாம் வோரை (பிங்.);; pisces of the zodiac. 3. பன்னிரண்டாவது தமிழ் மாதம் (பங்குனி);; the 12th month of Tamil. "மீனமதி யுத்தரத்தங் கெழுந் தருளி" (திருவாலவா. 4:16);. [மீன் → மீனம்.]
மீனம்பர்	மீனம்பர் mīṉambar, பெ.(n.) மீன் வயிற்றிலகப்படும் ஒருவகை மணப்பொருள்; ambergris, grey amber, Ambragrisea. [மீன் + {} அம்பர்.]

மீனம்பல்	மீனம்பல் mīṉambal, பெ. (n.) மீனம்பர் (யாழ்.அக.); பார்க்க; see {}.
மீனம்பாக்கம்	மீனம்பாக்கம் mīṉambākkam, பெ.(n.) சென்னை மாநகரிலுள்ள ஓர் ஊர்; a part of city in Chennai. {மீனம் + பாக்கம்.] காஞ்சிபுரம் மாவட்டத்தைச் சார்ந்த ஊர். வானூர்தி நிலையம் (உள்நாடு மற்றும் வெளிநாட்டு); உள்ளது.
மீனமரம்	மீனமரம் mīṉamaram, பெ.(n.) மலைவேம்பு; a species of margosa tree.
மீனமாதம்	மீனமாதம் mīṉamātam, பெ.(n.) பன்னிரண்டாவது தமிழ் (பங்குனி); மாதம்; Tamil month of {}. [மீனம் + மாதம்.]
மீனரசு	மீனரசு mīṉarasu, பெ.(n.) 1. விண் மீன்களின் அரசான நிலவு, moon, as king of the stars. "மீனர சாண்ட வெள்ளி விளக்கத்து" (சிலப்.4:26);. 2. மீனைக் கொடியாகக் கொண்ட பாண்டிய அரசு;{} government. [மீன் + அரசு.]
மீனராசி	மீனராசி mīṉarāci, பெ.(n.) மீனவோரை பார்க்க;see {}. [மீனம் + Skt. இராசி.]
மீனவக்கெளுத்தி	மீனவக்கெளுத்தி mīṉavakkeḷutti, பெ.(n.) ஒருவகைக் கெளுத்தி மீன்; a species of fish Macrene.
மீனவல்லிகை	மீனவல்லிகை mīṉavalligai, பெ.(n.) மீன்கொத்திக் குருவி; a bird with long beak kingfisher, darter.

மீனவன்	மீனவன்1 mīṉavaṉ, பெ.(n.) 1. மீன்கொடி யுடையவனான பாண்டியன்;{} king, as flying the fishbanner. "தேனார் கமழ் தொங்கன் மீனவன் கேட்ப" (காரிகை. பாயி.2);. 2. மீன் பிடிக்கும் இனத்தவர்; fisher man caste. 3. மீன் பிடிக்கும் தொழிலாளி; a man who take fishing as his vocation. [மீன் → மீனவன்.] மீனவன்2 mīṉavaṉ, பெ. (n.) மீனைக் கொடியாகக் கொண்டோன் காமன்; Kama, as having the fishemblem on his banner, "மாதர் மேனியல்லால் வில்லில்லை மீனவர்க்கு" (தேசிகப்.4:15);. [மீன் → மீனவன்.]
மீனவிராசி	மீனவிராசி mīṉavirāci, பெ. (n.) மீன வோரை பார்க்க; see {}.
மீனவுச்சன்	மீனவுச்சன் mīṉavuccaṉ, பெ.(n.) மீன வோரையை உச்சவிடமாகக் கொண்ட வெள்ளி (சுக்கிரன்); (நாமதீப.101);: {}, as having his exaltation in pisces. [மீனம் + உச்சன்.]
மீனவோரை	மீனவோரை mīṉavōrai, பெ.(n.) மேழவோரையிலிருந்து பன்னிரண்டாம் ஒரை; pisces of the zodiac. [மீனம் + ஒரை.]
மீனறுவடைக்காலம்	மீனறுவடைக்காலம் mīṉaṟuvaḍaikkālam, பெ.(n.) மீன் பிடிக்கும் காலம்; fish catching season. தற்போது கழிமுகப் பண்ணையில் மீன் அறுவடைக் காலம். [மீன் + அறுவடை + காலம்.]
மீனன்	மீனன் mīṉaṉ, பெ.(n.) மீனவோரையை வீடாகவுடையவான வியாழன் (நாமதீப.100);; Jupiter, as the lord of pisces. [மீன் → மீனன்.]
மீனா	மீனா mīṉā, பெ.(n.) வயிரம் பாய்ந்த ஒரு மரவகை (Nels.);; a kind of hard wood, Spondia aurentalis.
மீனாங்கன்	மீனாங்கன் mīṉāṅgaṉ, பெ.(n.) காமன் (சங்.அக.);;{}.

மீனாஞ்சு	மீனாஞ்சு mīṉāñju, பெ.(n.) 1. மீனஞ்சு பார்க்க; see {}. 2. நெருப்புக் கட்டி; an abscess wtih burning sensation (சா.அக.);.
மீனாட்சி	மீனாட்சி1 mīṉāṭci, பெ.(n.) மதுரையை உறைவிடமாகக் கொண்ட தெய்வம்: {}, the tutelary Goddess of Madurai. [மீன் + ஆட்சி. மீனைக் கொடியில் சின்னமாகக் கொண்டவள்.] மீனாட்சி2 mīṉāṭci, பெ.(n.) பொன்னாங் கண்ணி; a medicinal prostate plant Illecebrum sessile (சா.அக.);.
மீனாட்சிசுந்தரக்கவிராயர்	மீனாட்சிசுந்தரக்கவிராயர் mīṉāṭsisundarakkavirāyar, பெ.(n.) 19ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த புலவர்; a Tamil poet, who belongs to the 19th centuary. இவர் கழுகுமலைத் திரிபந்தாதி, முருகர் அனுபூதி, எட்டையபுரம் இளவரசர் ஒருதுறைக் கோவை, வண்டுவிடு தூது, குதிரைமலைப் பதிகம் போன்ற நூல்களை இயற்றியுள்ளார். பாண்டிய நாட்டு முகவூரைச் சேர்ந்தவர். தந்தைப் பெயர் கந்தசாமி புலவர்.
மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை	மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை mīṉāṭsisundarambiḷḷai, பெ.(n.) தமிழ்ப் புலவர்; a Tamil poet who lived in the 19 centuary. திருச்சிக்கருகில் எண்ணெயூரில் 1815ல் பிறந்தவர். உறையூர் புராணம், சீகாழிக் கோவை முதலிய நூல்களை எழுதியவர்.
மீனாட்சிசுந்தரனார் தெ.போ.	மீனாட்சிசுந்தரனார் தெ.போ. mīṉāṭsisundaraṉārtepō, பெ. (n.) பலராலும் பாராட்டப் பெற்ற தமிழ் அறிஞர்; a famous Tamil scholar, felicitated by many.
மீனாண்டி	மீனாண்டி mīṉāṇṭi, பெ. (n.) சருக்கரை (சங்.அக.);; sugar.
மீனாம்பூச்சி	மீனாம்பூச்சி mīṉāmbūcci, பெ.(n.) ஒளி வீசும் ஒருவகைப் பூச்சி; fire – fly. மறுவ. மின்மினிப் பூச்சி, மின்மினி. [மின்னாம்பூச்சி → மீனாம்பூச்சி.]
மீனாய்	மீனாய் mīṉāy, பெ.(n.) 1. நீர்நாய் (யாழ்.அக.);; otter, Lutra vulgaris. 2. ஒரு வகை மீன்; a kind of fish. நீரில் வாழும் நாய் வடிவில் உள்ள நீர்வாழ் விலங்கு. [மீன் + நாய்.]
மீனாலயம்	மீனாலயம் mīṉālayam, பெ.(n.) மீனநிலயம் (யாழ்.அக.); பார்க்க; see {}. [மீன் + ஆலயம்.]

மீனிரைதல்	மீனிரைதல் mīṉiraidal, பெ.(n.) மீன் நீந்துதலாலும் வால் துடுப்பைச் சுழற்றி யடித்தலாலும் உண்டாகும் ஒலி; sound created by fish while swimming and twisting its tail paddle. [மீன் + இரைதல்.]
மீனிலா	மீனிலா mīṉilā, பெ.(n.) விண்மீன் ஒளி (இ.வ.);; star light. [மீன் + நிலா.]
மீனிறக்கம்	மீனிறக்கம் mīṉiṟakkam, பெ.(n.) மீன்கள் இயல்பாய் மேயும் இடத்தினின்று கரையை நோக்கி வருகை; migration of fish from its natural abode towards coastal areas. மீனிறக்கம் கண்டேன் வலையை விரி(மீனவ.);. [மீன் + இறக்கம்.]
மீனீரலெண்ணெய்	மீனீரலெண்ணெய் mīṉīraleṇīey, பெ. (n.) மீனெண்ணெய் பார்க்க; see {}. [மீன் + ஈரல் + எண்ணெய்.]
மீனு	மீனு mīṉu, பெ.(n.) வாலேந்திர போளம்; myrrh agum resin used in medicines.
மீனுணங்கல்	மீனுணங்கல் mīṉuṇaṅgal, பெ.(n.) கருவாடு; salted, dried fish. "பன்மீ னுணங்கற் படுபுள் ளோப்புதும்" (அகநா.80:6);. [மீன் + உணங்கல்.]
மீனுரசுதல்	மீனுரசுதல் mīṉurasudal, பெ.(n.) குழம்புக்காக மீன்களின் செதில்கள் நீங்குமாறு செய்கை; removal of scales of fishes. குழம்புக்கு மீனுரசிவிட்டாயா? [மீன் + உரசுதல்.]
மீனூர்தி	மீனூர்தி mīṉūrti, பெ.(n.) மீனை ஊர்தியாக உடையவனான வருணன் (நாமதீப.82);;{}, as having a fish as his vehicles. [மீன் + ஊர்தி.]

மீனெண்ணெய்	மீனெண்ணெய்1 mīṉeṇīey, பெ.(n.) 1. மீனிலிருந் தெடுக்கும் நெய் (M.M.462);; Malabar oil, Oleum pisces. 2. ஒருவகை மீனின் கல்லீரலிலிருந்து எடுக்கும் நெய்; cod liver oil, Oleum morrhuae. [மீன் + எண்ணெய்.] மீனெண்ணெய்2 mīṉeṇīey, பெ.(n.) காட் என்ற மீனின் கல்லீரலிலிருந்து எடுக்கப்படும் எண்ணெய்; codliver oil (fish oil);. [மீன் + எண்ணெய்.]
மீனெய்	மீனெய் mīṉey, பெ.(n.) மீனிலிருந்து வடிக்கும் நெய்; fishoil. "மீனெய்யொடு நறவு மறுகவும்" (பொருந.215);. [மீன் + நெய்.]
மீனெரிஞ்சான்	மீனெரிஞ்சான் mīṉeriñjāṉ, பெ.(n.) மீன் கொல்லி (மலை.); பார்க்க; see {}. [மீன் + எறிஞ்சான் மீனெறிஞ்சான் → மீனெரிஞ்சான்.]
மீனெலும்பு	மீனெலும்பு mīṉelumbu, பெ.(n.) மீன்முள் பார்க்க; see {}. [மீன் + எலும்பு.]
மீனெறி	மீனெறி mīṉeṟi, பெ.(n.) மீன்கொத்திக் குருவி; a bird with long beak king fisher.
மீனெறிதூண்டிலார்	மீனெறிதூண்டிலார் mīṉeṟitūṇṭilār, பெ.(n.) கழகப் காலப் புலவர்;{} poet. [மீனெறி + தூண்டிலார்.] இவர் யானை இழுத்துவிட்ட மூங்கிலுக்கு, மீன் பிடிப்பவர் மேலே இழுத்த தூண்டிலை உவமை கூறியதனால் இப்பெயர் பெற்றார். இவர் இயற்பெயர் தெரியவில்லை. இவர் பாடிய பாடலொன்று குறுந்தொகையில் உள்ளது. "யானே யீண்டை யேனே யென்னலனே ஏனல் காவலர் கவணொலி வெரீஇக் கான யானை கைவிடு பசுங்கழை மீனெறி தூண்டிலின் நிவக்கும் கானக நாடனொடு ஆண்டொழிந்தன்றே" (குறுந்:54);.
மீனெறிபறவை	மீனெறிபறவை mīṉeṟibaṟavai, பெ.(n.) மீன்கொத்தி (திவா.); பார்க்க; see {}. [மீன் + எறி + பறவை.]

மீனேறு	மீனேறு mīṉēṟu, பெ.(n.) சுறாமீன் (திவா.);; shark. "மீனே றுயர்த்த கொடிவேந்தனை வென்ற பொற்பிற் றானே றனையா னுளன் சீவக சாமி யென்பான்" (சீவக.6);. [மீன் + ஏறு.]
மு	மு mu, பெ.(n.) மகரமெய்யும்(ம்); உகர உயிரும் (உ); இணைந்து பிறக்கும் உயிர்மெய்யெழுத்து; the compound of ம் and உ. [ம் + உ மு.] 'மு' மகரமெய்யும் உகர உயிரும் சேர்ந்து பிறந்தது; உதடுகளை அழுத்தி பின் மூக்கொலியாக வெளிப்படும். 'மு' பல்வேறு காலங்களில் வரிவடிவில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள். கி.மு.3 ஆம் நூற்றாண்டு – {} கி.பி.5 ஆம் நூற்றாண்டு – {}. கி.பி.7 ஆம் நூற்றாண்டு – {}. கி.பி.17 ஆம் நூற்றாண்டு – {}.
முக்கட்சுழி	முக்கட்சுழி mukkaṭcuḻi, பெ.(n.) மாட்டின் நெற்றியில் உள்ள தாச்சுழிக்கும், குடைமேல் குடைச்சுழிக்கும் கீழுள்ள சுழி; circular or curved mark on the forhead of the cow situated beneath the {} and {}. [மூன்று + கண் + சுழி.]
முக்கட்செல்வன்	முக்கட்செல்வன் mukkaṭcelvaṉ, பெ.(n.) மூன்று கண்களையுடைய சிவன் (திவா.);;{}, as having three eyes. "முக்கட் செல்வர் நகர்வலஞ் செயற்கே" (புறநா.6:18);. [மூன்று + கண் + செல்வன்.]
முக்கட்டு	முக்கட்டு1 mukkaṭṭu, பெ. (n.) 1. முச்சந்தி (இ.வ.); பார்க்க; see muccandi. 2. இக்கட்டு நிலை (தஞ்சை.);; difficult situation. [மூன்று + கட்டு முக்கட்டு. கட்டு = கட்டுப்பாடு. மூன்றுகட்டு → முக்கட்டு = மூன்று வழிகள் சேருமிடம்.] முக்கட்டு2 mukkaṭṭu, பெ.(n.) விரலின் பொருத்து (இ.வ.);; Knuckle.
முக்கட்டெண்ணெய்	முக்கட்டெண்ணெய் mukkaṭṭeṇīey, பெ.(n.) முக்கூட்டெண்ணெய் (நெல்லை.); பார்க்க; see {}. [முக்கூட்டெண்ணெய் → முக்கட்டெண்ணெய்.]

முக்கட்பகவன்	முக்கட்பகவன் muggaṭpagavaṉ, பெ.(n.) முக்கட்செல்வன் பார்க்க; see {}. "முக்கட் பகவனடி தொழாதார்க் கின்னா" (இன்.நாற்.1);. [மூன்று + கண் + பகவன்.]
முக்கடுகம்	முக்கடுகம் muggaḍugam, பெ.(n.) சுக்கு, மிளகு, திப்பிலி ஆகிய மூன்று வகை மருந்துச் சரக்குகள் (வின்.);; the three medicinal stuffs. [மூன்று + கடுகம்.]
முக்கடுகு	முக்கடுகு muggaḍugu, பெ.(n.) முக்கடுகம் (வின்.); பார்க்க; see {}.
முக்கடுப்பு	முக்கடுப்பு mukkaḍuppu, பெ.(n.) சினக் குறிப்பினைக் காட்டும் முகம்; frowning of the face. [முகக்கடுப்பு → முக்கடுப்பு.]
முக்கடை	முக்கடை mukkaḍai, பெ.(n.) ஆறு விரலம் கொண்ட ஒருபிடி யுயரம் (இ.வ.);; height of the fist with thumb raised vertically = 6inches. [மூன்று + கடை.]
முக்கண்டகம்	முக்கண்டகம் mugganṭagam, பெ.(n.) நெருஞ்சி (தைலவ.தைல.);; cow's thorn. [மூன்று + கண்டகம்.]
முக்கண்டலி	முக்கண்டலி mukkaṇṭali, பெ.(n.) முக்கண்டகம் (பரி.அக.); பார்க்க; see {}.
முக்கண்ணப்பன்	முக்கண்ணப்பன் mukkaṇṇappaṉ, பெ.(n.) மூன்று கண்களையுடைய சிவன்;{} three eyed god. "முனியே நான்முகனே முக்கண்ணப்பா" (திவ்.திருவாய். 10, 10:7);. [மூன்று + கண் + அப்பன்.]
முக்கண்ணன்	முக்கண்ணன் mukkaṇṇaṉ, பெ.(n.) 1. மூன்று கண்களை உடையவன்; one who has threeeyed. 2. மூன்று கண்களை உடைய சிவன் (சூடா.);; {}. 3. வீரபத்திரன்; {}. 4. பிள்ளையார்;{}. [மூன்று + கண்ணன்.]
முக்கண்ணான்	முக்கண்ணான் mukkaṇṇāṉ, பெ.(n.) முக்கண்ணன், 2 பார்க்க; see {}. "கடந்தடு முன்பொடு முக்கண்ணான்" (கலித்.2);. [மூன்று + கண்ணான்.]

முக்கண்ணி	முக்கண்ணி mukkaṇṇi, பெ.(n.) 1. காளி (திவா.);; {}. 2. மலைமகள் (பிங்.);; {}. 3. தேங்காய் (வின்.);; coconut. [மூன்று + கண்ணி.]
முக்கண்ணின்பால்	முக்கண்ணின்பால் mukkaṇṇiṉpāl, பெ. (n.) தேங்காய்ப் பால்; milky juice of coconut kernel. [மூன்று + கண் + பால் → மூன்று கண்ணின் பால் → முக்கண்ணின்பால்.]
முக்கண்ணிளையோன்	முக்கண்ணிளையோன் mukkaṇṇiḷaiyōṉ, பெ.(n.) இளநீர்; tender coconut. [முக்கண் + இளையோன்.]
முக்கண்னொருகண்	முக்கண்னொருகண் mugganṉorugaṇ, பெ(n.) பச்சைக் கருப்பூரம்; crude camphor. [முக்கண் + ஒருகண்.]
முக்கண்பால்	முக்கண்பால் mukkaṇpāl, பெ.(n.) தேங்காய்ப்பால்; milk of coconut kernel. [முக்கண் + பால்.]
முக்கணச்சுழி	முக்கணச்சுழி mukkaṇacculi, பெ.(n.) இரு கண்களின் (சற்று); மேலுள்ள தீமையைத் தரும் மாட்டுச் சுழி (கோவை.);; a curve found above the eyes of the cow, suppose tobe a badsign. [முக்கணம் + சுழி.]
முக்கணவன்	முக்கணவன் mukkaṇavaṉ, பெ.(n.) கொடி வகை (யாழ்.அக.);; a climber.
முக்கணன்	முக்கணன் mukkaṇaṉ, பெ.(n.) முக்கண்ணன் பார்க்க; see {}. "முக்கணா போற்றி" (தேவா.968, 10);.
முக்கணி	முக்கணி mukkaṇi, பெ.(n.) முக்கண்ணி (வின்.); பார்க்க; see {}.

முக்கந்தம்	முக்கந்தம் mukkandam, பெ.(n.) முருங்கை மரம்; drumstick tree Moringa oleifera.
முக்கந்தன்	முக்கந்தன் mukkandaṉ, பெ.(n.) இடைய ருள்ளும் கொடிக்காற் காரருள்ளும் ஒரு சாரார்க்கு வழங்கும் பட்டப் பெயர்; title of a sect of shepherds and of betel vine cultivators.
முக்கப்பு	முக்கப்பு mukkappu, பெ.(n.) முக்கவராய்தம் (சூலாயுதம்);; three pronged dart; trident. "பருமுக் கப்பினரே" (தக்கயாகப். 98);. [மூன்று + கப்பு. கப்பு = கவர்கொம்பு, கிளை, பிளவு.]
முக்கம்	முக்கம் mukkam, பெ.(n.) முற்கம், 1 பார்க்க; see {}. [முற்கம் → முக்கம்.]
முக்கம்பாலை	முக்கம்பாலை mukkambālai, பெ.(n.) மரவகை (நாஞ்.);; a kind of tree.
முக்கரணம்	முக்கரணம்1 mukkaraṇam, பெ.(n.) 1. குட்டிக் கரணம் (தனிப்பா.2, 3:5);; somersault. 2. விடாப்பிடி; stubborn. [மூன்று + கரணம்.] முக்கரணம்2 mukkaraṇam, பெ.(n.) மனம், வாக்கு, காயம்; three classes of organs mind, speech and action. [மூன்று + Skt. கரணம்.]
முக்கரணம்போடு-தல்	முக்கரணம்போடு-தல் mukkaraṇambōṭudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. குட்டிக்கரணம் போடுதல்; to turn a somersault. "முக்கரணம்..... போட்டு முயன்றிடினும்" (தனிப்பா.2, 3:5);. 2. விடாபிடியாக இருத்தல்; to be stubborn. [முக்கரணம் + போடு-தல்.]
முக்கருணை	முக்கருணை mukkaruṇai, பெ.(n.) காறுகருணை, காறாக்கருணை, புளிக் கருணை என்ற மூவகைக் கருணைச் செடிகளின் கிழங்குகள் (தைலவ.தைல.);; the three species of {} roots, viz., {}. [மூன்று + கருணை.]
முக்கருவு	முக்கருவு mukkaruvu, பெ.(n.) 1. முட்டை; egg. 2. தொப்புள் கொடி; placental cord (சா.அக.);.

முக்கல்	முக்கல்1 mukkal, பெ. (n.) 1. முயற்சி முதலியவற்றில் இறுகப் பிடித்த மூச்சைச் சிற்றொலிபட வெளிவிடுகை; straining, as in travail. 2. பெரு முயற்சி (உ.வ.);; great effort. 3. எடுத்தலோசை (பிங்.);; high pitch. 4. பேசுவதால் எழுமொலி (சது.);; voice. [முக்கு → முக்கல்.] முக்கல்2 mukkal, பெ.(n.) ஈரமிகுதி முதலியவற்றாற் பொருள்களில் வீசும் கெட்ட நாற்றம்; stench of things owing to dampness etc. இந்த அரிசி முக்கலடிக்கிறது. [மக்கல் → முக்கல்.] முக்கல்3 mukkal, பெ.(n.) முக்கும் செய்கை; groan made while struggling: straining. [முக்கு → முக்கல்.]
முக்கலாசான்நல் வெள்ளையார்	முக்கலாசான்நல்வெள்ளையார் mukkalācāṉnalveḷḷaiyār, பெ.(n.) கழகக்காலப் புலவர்; a {} poet. [முக்கல் + ஆசான் + நல் + வெள்ளை + .ஆர்.] முக்கல் என்பது ஒரூராகும். இஃது எங்குளது எனப் புலப்படவில்லை. ஆசான் என்பது சிறப்புப் பெயராக இருக்கலாம். இவர் பாடிய பாடலொன்று நற்றிணையில் உள்ளது (நற்.272);. "கடலங் காக்கைச் செவ்வாய்ச் சேவல் படிவ மகளிர் கொடிகொய் தழித்த பொம்மல் அடும்பின் வெண்மணல் ஒருசிறைக் கடுஞ்சூல் வதிந்த காமர் பேடைக் கிருஞ்சேற் றயிரை தேரிய தெண் கழிப் பூவுடைக் குட்டந் துழவுத் துறைவ னல்கா மையி னசைபழ தாகப் பெருங்கை யற்றவென் சிறுமை யலர்வாய் ஆம்பல் மூதா ரலர்தந்த நோயா கின்றது நோயினும் பெரிதே" (நற்.272);.
முக்கலிப்பு	முக்கலிப்பு mukkalippu, பெ. (n.) மணங் கமழும் ஒருவகைச் செடி (கோட்டம்);; costus shrub, Saussurea lappa.

முக்கவர்த்தடி	முக்கவர்த்தடி mukkavarttaḍi, பெ.(n.) மீன், பன்றி முதலியவற்றைக் குத்த உதவும் ஈட்டி வகை (மண்டா.);; harpoon, gaff. [முக்கவர் + தடி.] மூன்று கிளைகளைக் கொண்ட ஈட்டி வகை.
முக்கவெளி	முக்கவெளி mukkaveḷi, பெ.(n.) ஒன்பான் மணிகளில் ஒன்று (புட்பராகம்);; one of nine gems Topaz (சா.அக.);.
முக்கழகம்	முக்கழகம் mukkaḻkam, பெ.(n.) பாண்டிய அரசின் கீழ் அமைந்த தமிழ்ப் புலவர்களாலாகிய தலைக்கழகம், இடைக் கழகம், கடைக்கழகம் என்ற மூன்று தமிழ்க் கழகங்கள்; the three ancient Tamil academies which flourished under the partronage of the Pandiya kings viz. {}. "கண்ணுதற் பெருங் கடவுளுங் கழகமோ டமர்ந்து" (திருவிளை. திருநாட்.56);. [குல் – கூடற்கருத்து. குல் → குள் → கள் → களம் = 1 கூட்டம், 2 கூடுமிடம். களம் → கழகு → கழகம். 1 பேரவை, 2 புலவரவை.] த. கழகம் → வ. சங்கம். முக்கழகம் பற்றிய தேவனேயப் பாவாணர் கருத்து : முக்கழக வுண்மை : ஆரிய வருகைக்கு முற்பட்ட தனித்தமிழ் நூல்கள் அத்தனையும், முன்னைத் தமிழர் நாகரிகத்திற்குச் சான்றும் பின்னைத் தமிழர் முன்னேற்றத்திற்குத் துணையும் ஆகாதவாறு, அழிக்கப்பட்டுவிட்டன. மொழியாராய்ச்சியும் நடுநிலையும் நெஞ்சுரமும் இல்லாத தொடை நடுங்கிகட்கு, இவ்வுண்மையைக் காணும் அகக்கண் இல்லை. தமிழ், வரலாற்றில் கெட்டாத உலக முதற்றாய் உயர்தனிச் செம்மொழி யாதலாலும், ஆரிய வருகை முன்னைத் தமிழிலக்கியம் அனைத்தும் அழிக்கப்பட்டுவிட்டதனாலும், இறையனார் அகப்பொருள் உரையிற் கூறப்பட்டுள்ள முக்கழக வரலாறு, முற்காலச் செய்திகளும் பிற்காலச் செய்திகளும் மயங்கி, நடுநிலையாராய்ச்சி வல்லுநர் அல்லாதார் சிக்கறுக்க முடியாப் பெருமுடிச்சாய்க் கிடக்கின்றது. "பஃறுளி யாற்றுடன் பன்மலை யடுக்கத்துக் குமரிக் கோடுங் கொடுங்கடல் கொள்ள வடதிசைக் கங்கையும் இமயமுங் கொண்டு தென்றிசை யாண்ட தென்னவன்" என்னும் இளங்கோவடிகள் கூற்று, பொல்லாப் புன்சிறு பொய்ம் மொழியாய் இருத்தல் எவ்வகையிலும் இயலாது. அடியார்க்குநல்லார் தம் சிலப்பதிகார வுரையில், முழுகிப் போயினவாகப் பெயர் குறித்துக் கூறிய [illegible] நாடுகளும் பிறவும் பற்றிய செய்தியும் கட்டுக் [illegible] இருத்தல் முடியாது
முக்கனி	முக்கனி mukkaṉi, பெ.(n.) மா, பலா, வாழை என்ற மூவகைக் பழங்கள்; the three kinds of fruits, viz. {}. "முந்து முக்கனியி னானா முதிரையின்" (கம்பரா. நாட்டு.19);. "தனித்தனிமுக் கனிபிழிந்து வடித்தொன்றாய்க் கூட்டிச் சர்க்கரையுங் கற்கண்டின் பொடியுமிகக் கலந்தே" (அருட்பா.345);. [மூன்று + கனி.]
முக்காட்டங்கி	முக்காட்டங்கி mukkāṭṭaṅgi, பெ.(n.) மகளிருடைய தலைமறைவுச் சீலை (வின்.);; hood or veil, worn by women. [முக்காடு + அங்கி. தலையை மறைத்துக் கொள்ளப்பயன்படும் துணி.]

முக்காட்டுக்கூறை	முக்காட்டுக்கூறை mukkāṭṭukāṟai, பெ.(n.) 1. மணப் பெண்ணுக்குப் பெற்றோர் கொடுக்கும் தலைமறைவுச் சீலை (வின்.);; garment given by the parents to the bride to cover her head. 2. ஒருத்தி கைம்பெண்ணாகும் போது அவளது பெற்றோர் கொடுக்கும் சீலை (இ.வ.);; garment given by the parents of a woman on the occasion of her widowhood. [முக்காடு + கூறை. கூறை = ஆடை, துணி.]
முக்காட்டுச்சீலை	முக்காட்டுச்சீலை mukkāṭṭuccīlai, பெ.(n.) முக்காட்டங்கி (வின்.); பார்க்க; see {}. [முக்காடு + சீலை. சிலை = துணி.]
முக்காட்டுநித்திரை	முக்காட்டுநித்திரை mukkāṭṭunittirai, பெ.(n.) முகத்தையும் உடம்பையும் மூடித் தூங்குவது; sleeping covering the face. [முக்காட்டு + Skt. நித்திரை.] முகத்தை மூடித் தூங்குவதால் இரண்டு கண்களுக்கும், தோள்களுக்கும் வலிவுண்டாகும். அன்றியும் குளிர்வாடை, வெயில், வேகம், தூசி, பனிக்காற்று இதனால் விளையும் நோய்கள் நீங்கும்.
முக்காட்டுப்பூச்சி	முக்காட்டுப்பூச்சி mukkāṭṭuppūcci, பெ. (n.) சிவப்புக் கம்பளிப் பூச்சியின் தாய்ப்பூச்சி (கோவை.);; mother of red caterpillar. [முக்காட்டு + பூச்சி.]
முக்காடு	முக்காடு mukkāṭu, பெ.(n.) மறைவுச் சீலை, தலையை மூடிக் கொள்ள உதவும் துணி; veil or cloth worn to cover one's head. "கவலையுட் கொடு போர்த்த முக்காடு" (பிரபோத.3:55);. அவள் கெட்ட கேட்டுக்கு முக்காடு வேறா? முக்காட்டின் கீழே கைகாட்டுகிறது (பழ.அக.);. முக்காட்டுக்குள்ளே மூடுமந்திரமா? (பழ.அக.);. ம. முக்காடு [முட்டாக்கு → முக்காடு. முட்டாக்கு பார்க்க.]

முக்காணி	முக்காணி1 mukkāṇi, பெ.(n.) எண்பதில் மூன்று பங்குடைய பின்ன வெண்: the fraction 3/80 as threekāni. [மூன்று + காணி – முக்காணி] முக்காணி2 mukkāṇi, பெ. (n.) தன்னிச்சையாய் ஓடாமலிருப்பதற்கும் தன்பால் மூத்திரம் முதலியவற்றைக் குடியாமலிருப்பதற்கும் மாட்டின் கழுத்திலிடும் முக்கோண வடிவாயமைந்த சட்டகம், தளை (இ.வ.);; triangular frame on the neck of cattle to prevent them from going astray or drinking their own milk or urine. [மூன்று + கோணம் - முக்கோணம் → முக்காணி] [P] முக்காணி3 mukkāṇi, பெ.(n.) முக்காணியர் பார்க்க;(G.Tn. D. 1.507); see mu-kkāniyar. முக்காணி mukkāṇi, பெ. (n.) ஏற்றக்கொம்பில் சாலோடு இணைக்கும் கருவி; a connective device in piccotah pole. [மூன்று+(கால்);காலி-கானி]
முக்காணிக்கொம்பு	முக்காணிக்கொம்பு mukkāṇikkombu, பெ.(n.) ஏற்றக் கோலின் அடிப்பகுதியில் உள்ள துளையில் பொருத்தப்பட்டிருக்கும் Q&minu; wooden pole, joined in the hole of the lift at the bottom. [முக்காணி + கொம்பு]
முக்காணியர்	முக்காணியர் mukkāṇiyar, பெ. (n.) முன்குடுமி தரிப்பவரும் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் முக்காணி ஊரைச் சார்ந்தவருமாகிய பார்ப்பன வகையார்; a class of Brahmins, who wear the hair tuft in front of the head, as belonging to the Village {} in Tirunelveli District. [முக்காணி ஊர்ப்பெயர். முக்காணி → முக்காணியர் = முக்காணி என்னும் ஊரில் வாழ்பவர்.]
முக்காத்துட்டு	முக்காத்துட்டு mukkāttuṭṭu, பெ.(n.) பழங்காலக் காசு வகை; an ancient coin. "முக்காத்துட்டுக்கு மூன்று தரம் காலில் விழுவான். முக்காத்துட்டுக்குப் பயனில்லாதவன்" [முக்கால் + துட்டு.] முக்காத்துட்டு mukkāttuṭṭu, பெ. (n.) பழைய காலத்துமூன்று காசு; three paisain arupee of 192 paisa value. [முக்கால்+துட்டு] நூறு காசுகள் கொண்ட புதிய உருவா_அறிமுக மாவதற்கு முன்பு ஆங்கில ஆட்சிக் காலத்து உருவா (12 விடு காசு-1 அனா, 16 அனா-1 ரூபாய்); 192 விடுகாக மதிப்பாதலால் 4 விடுகாசு ஒரு துட்டு எனும் பெயர் பெற்றது. துட்டு என்பது ஒரு அனாவில் மூன்றில் ஒரு பங்கு மதிப்புடையது. முக்கால் துட்டின் மதிப்பு 3 விடுகாக.

முக்காதம்	முக்காதம் mukkātam, பெ.(n.) மூன்று காத தூரம்; three {} distance. "முக்காதம் சுமந்தாலும் முசல் கைதூக்குதான்" (பழ.அக.);. [மூன்று + காதம்.]
முக்காதலர்	முக்காதலர் mukkātalar, பெ.(n.) கணவன், தோழன், மகன் என்ற மூன்று நட்பாளர்கள் (வின்.);; the triple friends viz. {}. [மூன்று + காதலர் – முக்காதலர்.]
முக்காய்	முக்காய் mukkāy, பெ. (n.) கடுக்காய், நெல்லி, தான்றி என்னும் மூன்று வகைக் காய்கள்; three kinds of fruits viz. gallnut, Indian gooseberry, bellerica. [மூன்று + காய்.]
முக்காயவேளை	முக்காயவேளை mukkāyavēḷai, பெ.(n.) மருந்துச் செடி வகை; five leaved wild indigo Tephrosia senticosa.
முக்காரக்கல்	முக்காரக்கல் mukkārakkal, பெ.(n.) குத்துக்கல்லின் கீழுள்ள கல்; stone standing on edge as a prop in a lift used for irrigation.
முக்கால்	முக்கால்1 mukkāl, பெ. (n.) 1. நான்கில் மூன்று பங்குடைய பின்னவெண்; the fraction 3/4 as three quarters. மணி ஒன்றே முக்கால். "முக்காற் பணத்துக் குதிரை மூன்று பணத்துப் புல் தின்றாற் போல" (பழ.அக.);. 2. ஒருவகை இசை (சந்தம்);; a kind of metre. "திருமுக்கால்" (தேவா.86, பதிகத் தலைப்பு);. [மூன்று + கால். கால் = ஒரு பொருளின் நான்கில் ஒரு பாகம்.] முக்கால்2 mukkāl, பெ. (n.) 1. மும்முறை; three times. "ஆரியனை முக்காலும் வலங்கொடு" (கம்பரா.அதிகாய.87);. 2. மூன்றாவது முறை; a third time. "முக்காலின் முடிந்திடுவான் முயல்வான்" (கம்பரா.மாரீச.212);. 3. முக்காலம், 1 பார்க்க; see {}, 1 [மூன்று + கால். கால் = ஒரு பொருளின் நான்கில் ஒரு பாகம்.]

முக்கால்நோக்கு	முக்கால்நோக்கு mukkālnōkku, பெ.(n.) நால்வகை கோள் (கிரக); நோக்குக் கூறுள் ஒரு கோள் (கிரகம்); முக்கால் பார்வையோடு நோக்குகை; aspect of a planet having three quarters of a sight one of four kiraka{}. [முக்கால் + நோக்கு.]
முக்கால்புள்ளி	முக்கால்புள்ளி mukkālpuḷḷi, பெ.(n.) எழுதும் போதோ, அச்சிடும் போதோ விளக்கம், எடுத்துக்காட்டு முதலியவைத் தரப்படுவதற்கு முன் பயன்படுத்தப்படும் (:என்னும்); குறி; colon. கட்டுரையில் முக்கால் புள்ளியை அடிக்கடி பயன்படுத்துகின்றார். [முக்கால் + புள்ளி.]
முக்கால்வட்டம்	முக்கால்வட்டம் mukkālvaṭṭam, பெ.(n.) கோயில் (T.A.S. 3, 193);; temple, shrine. [முக்கால் + வட்டம்.]
முக்கால்வளையம்வேர்	முக்கால்வளையம்வேர் mukkālvaḷaiyamvēr, பெ.(n.) மூக்காய்வேளை வேர்; root of {}.
முக்காலம்	முக்காலம்1 mukkālam, பெ.(n.) 1. இறப்பு, நிகழ்வு, எதிர்வு என்னும் மூன்று காலங்கள்; the three divisions of time, viz. {}, etirvu. "அம்முக்காலமுங் குறிப்பொடுங் கொள்ளும்" (தொல்.சொல். 200);. 2. விரைவு (துரிதம்);, நடுநிலை (மத்திமம்);, காலத்தாழ்வு (விளம்பம்); என்னும் இசைக்குரிய மூன்று காலம் (திரிகாலம்);; tempo, a measure of time, three in number. [மூன்று + காலம்.] முக்காலம்2 mukkālam, பெ.(n.) மூன்று வேளை; காலை, நண்பகல், மாலை; the three times a day morning, noon and evening. கோயிலில் முக்காலமும் பூசை நடைபெறுகிறது. [மூன்று + காலம்.]
முக்காலமறிந்தவன்	முக்காலமறிந்தவன் mukkālamaṟindavaṉ, பெ.(n.) மூன்று காலங்களையு மறிந்த அறிஞர் (ஞானி);; sage, as knowing the past, the present and the future. [முக்காலம் + அறிந்தவன்.]
முக்காலி	முக்காலி mukkāli, பெ.(n.) 1. மூன்று கால் கொண்ட இருக்கை; three footed stool, triped. "பெண்ணையும் கொடுத்து முக்காலியும் சுமந்தாப்பலே" (கோவை.);. 2. தீ (தைலவ.பாயி.61);; fire. [மூன்று + (கால் →); காலி..] [p]

முக்காலும்	முக்காலும் mukkālum, கு.வி.எ.(adv.) எப்போதும் (இ.வ.);; for ever. முக்காலும் காகம் முழுகிக் குளித்தாலும் கொக்கு ஆகுமா? (பழ.அக.);. [முக்கால் → முக்காலும்.]
முக்காலேமூன்றுவீசம்	முக்காலேமூன்றுவீசம்1 mukkālēmūṉṟuvīcam, கு.வி.எ.(adv.) பெரும்பாலும்; almost certainly. முக்காலே மூன்று வீசம் வந்துவிடுவான் (உ.வ.);. [முக்கால் + மூன்று + வீசம்.] முக்காலேமூன்றுவீசம்2 mukkālēmūṉṟuvīcam, பெ.(n.) கீழ்வாய் இலக்கத்தில் ஒன்று (15/16);; a fraction number 15/16. [முக்கால் + மூன்று + வீசம். வீசம் = 1/16 பதினாறில் ஒன்று. முக்கால் என்பது 12/16, மூன்று வீசம் 3/16; 12/16 + 3/16 15/16 முக்காலும் மூன்று வீசமும்.]
முக்காலேயரைக்கால்முழம்	முக்காலேயரைக்கால்முழம் mukkālēyaraikkālmuḻm, பெ. (n.) நீட்டலளவை (முழத்தால் அளக்கும்); முறையில் ஒருவகை; linear measurement of measuring a statue by elbow. முதல் இராசராசனுடைய மனைவியருள் சோழமாதேவியார் திருஇராச ராசேசுவரத்தில் செய்து அமைத்த மாழையாலான ஆடவல்லான் திருமேனியை இம்முறையால் அளந்தனர். [முக்கால் + அரைக்கால் + முழம்.]
முக்காவல்நாட்டுஆமூர்மல்லன்	முக்காவல்நாட்டுஆமூர்மல்லன் mukkāvalnāṭṭuāmūrmallaṉ, பெ.(n.) தித்தனுடைய மகன்; Tittan's son. இவன் சோழன் தித்தனுடைய மகன். மற்போரிற் சிறந்தவன். சோழன் போர்வைக் கோப்பெரு நற்கிள்ளியாற் போரிட்டு கொல்லப்பட்டவன். சாத்தந்தையரால் பாடல் பெற்றவன் (புற.நா.80);. [முக்காவல் + நாட்டு + ஆமூர் + மல்லன்.]
முக்காவனாடு	முக்காவனாடு mukkāvaṉāṭu, பெ.(n.) தமிழகத்துப் பழைய சிறு நாடுகளுள் ஒன்று; a small district in ancient {}. "முக்காவனாட்டு ஆமூர்மல்லனை" (புறநா. 80, தலைப்பு);. [மூன்று + காவல் + நாடு.]
முக்காவெள்ளாமை	முக்காவெள்ளாமை mukkāveḷḷāmai, பெ.(n.) சரியான விளைச்சலின் அளவில் முக்கால் பாகம் (கோவை);; as three quarters of yielding. [முக்கால் + வெள்ளாமை.]
முக்காவேளை	முக்காவேளை mukkāvēḷai, பெ.(n.) முக்காய்வேளை (பதார்த்த.472); பார்க்க; see {}. [முக்காய்வேளை → முக்காவேளை.] தெ. முக்கு; க. முக்கிரி;ம. முக்குக. [முற்கு → முக்கு → முக்குதல். முற்கு எழுத்திலா ஒலி.]

முக்காழ்	முக்காழ் mukkāḻ, பெ.(n.) மூன்று கோவையாலான முத்துவடம்; pearl necklace of three strands. "மயிர்ப்புறஞ் கற்றறிய கயிற்கடை முக்காழ்"(மணிமே.3:135);. [மூன்று + காழ்.]
முக்காழி	முக்காழி mukkāḻi, பெ. (n.) மூன்று கொட்டையுள்ள பனம்பழம் முதலியன; fruit containing three stones or seeds, as of the palmyra palm. முக்காழி யிருப்பை. [மூன்று + (காழ் →); காழி.]
முக்காழிபனங்காய்	முக்காழிபனங்காய் mukkāḻibaṉaṅgāy, பெ.(n.) முக்காழி பார்க்க; 35; see mu-k-kāli. [முக்காழி + பனங்காய்]
முக்கானோக்கு	முக்கானோக்கு mukkāṉōkku, பெ.(n.) முக்கால்நோக்கு (வின்.); பார்க்க; see mukkäl-nøkku. [முக்கால் + நோக்கு.]
முக்கிமுக்கி	முக்கிமுக்கி mukkimukki, வி.எ.(adv.) பெருமுயற்சி செய்து; to make great efforts. துணியை நாலு முக்கிமுக்கிக் காயப்போடு. முக்கி முக்கி உண்டான்.
முக்கிமுனகி	முக்கிமுனகி muggimuṉagi, வி.எ.(adv.) ஒன்றைச் செய்வதற்கு மிகவும் இடர்பட்டு; with much difficulty, groaning. முக்கிமுனகி எப்படியோ வீட்டுக்கான முன்பணத்தைக் கொடுத்துவிட்டேன். குழந்தை முக்கி முனகி சோறு தின்றது.
முக்கிமுனகு-தல்	முக்கிமுனகு-தல் muggimuṉagudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) முக்கிமுனங்கு-தல் பார்க்க; see mukk-munargu-. [முக்கு + முனகு-தல் → முக்கிமுனகு-தல்.]
முக்கிமுனங்கு-தல்	முக்கிமுனங்கு-தல் mukkimuṉaṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மனமின்மை காட்டி முணுமுணுத்தல்; to grumble. 2. மிகத் துன்புறுதல் (உ.வ.);; to suffer much. 3. மிகையாக உண்ணுதல்; to eat large quantity of food. "திரையணற் கொடுங்கவுள் நிறைய முக்கி" (நற்.22:5);. "பாசவன் முக்கித் தண்புனற் பாயும்" (புறநா.63:13);. [முக்கு + முணங்கு-தல் → முக்கிமுனங்கு தல்.]

முக்கிளைக்கள்ளி	முக்கிளைக்கள்ளி mukkiḷaikkaḷḷi, பெ.(n.) உறைப்பான பால் போன்ற சாறுடைய செடிவகை; a kind of spurge. [முக்கிளை + கள்ளி.]
முக்கீச்சாரம்	முக்கீச்சாரம் mukāccāram, பெ.(n.) கோயில்; temple. சோழநாட்டு உறையூரில் உள்ள கோயில். மூவேந்தரும் சேர்ந்து வழிபட்டக் கோயில். "சீரினால் அங்கொளிர் தென்வன் செம்பியன் வில்லவன் சேரும் முக்கீச்சரத் தடிகள் செய்கின்றதோர் செம்மையே" (சம்ப.தேவாரம்);.
முக்கீரம்	முக்கீரம் mukāram, பெ.(n.) ஒரு வகைச் செடி; a kind of plant.
முக்கு	முக்கு1 mukkudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. முயற்சியால் இறுகப் பிடித்து மூச்சினை ஒலிபட வெளிவிடுகை; to strain, as a woman in travail. 2. பெருமுயற்சி செய்தல் (உ.வ.);; to make great efforts. எவ்வளவு முக்கியும் மூட்டையைத் தூக்க முடியவில்லை. 3. ஒரு செயலைச் செய்வதற்காக மூச்சை உள்ளிழுத்து நிறுத்தி அழுத்தம் தருதல்; strain in order to do something, groan. எடை அதிகம் உள்ள பாறையை முக்கிமுக்கித்தான் தள்ள வேண்டி இருந்தது. தெ. முக்கு; க. முக்கிரி;ம. முக்குக. [முற்கு → முக்கு → முக்குதல். முற்கு எழுத்திலா ஒலி.] முக்கு2 mukkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) நிரம்ப வாயிற் பெய்து உண்ணுதல்; to eat in large mouthfuls. "பாசவன் முக்கி" (புறநா.63);. உணவை ஒரு முக்கு முக்கினான். [முழுகு → முழுங்கு; முழுங்குதல் = தொண்டைக்குள் வயிற்றுக்குள் முழுகச் செய்தல். முழுகு → முக்கு தல்.] முக்கு3 mukkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.)
முக்குக்கடுக்கன்	முக்குக்கடுக்கன் mukkukkaḍukkaṉ, பெ.(n.) கடுக்கன் வகை (இ.வ.);; a kind of ear-ring. [முக்கு + கடுக்கன்.]

முக்குக்கணம்	முக்குக்கணம் mukkukkaṇam, பெ.(n.) குழந்தைகளுக்கு குதம் (ஆசனம்);வெளிப்பட்டு முக்கலுடன் அரத்தமும் சீழும் ஒழுகி உடல் வாட்டமடையும் ஒருவகை நோய்; a disease in children causing hard breathing, Tabes mesentric. [முக்கு + கணம்.]
முக்குடுமி	முக்குடுமி mukkuḍumi, பெ.(n.) 1. குடுமி வகை (வின்.);; triple lock of hair. 2. முக்கவராய்தம் (சூலம்); (பெரியபு. உருத்திர. 10);; trident. [மூன்று + குடுமி → முக்குடுமி.]
முக்குடுமியெறிவேல்	முக்குடுமியெறிவேல் mukkuḍumiyeṟivēl, பெ.(n.) முக்குடுமி, 2 (தக்கயாகப். 461); பார்க்க; see mukkugumi, 2 [முக்குடுமி + எறிவேல்.]
முக்குடை	முக்குடை mukkuḍai, பெ.(n.) அருகனுக்குரிய குடை; an umbrella peculiar to Arhat. "குளிர் முக்குடையி னிழலோய் நீ" (சீவக. 1244);. [மூன்று + குடை.] முக்குடை mukkuḍai, பெ. (n.) சமணத்தின் பிரிவாகிய சாங்கியரின் உருவ வழிபாட்டுத் திருமேனியின் தலைமேல் குடை மேல் குடையாக மூன்று குடைகள் அமைந்திருக்கும் பாங்கு; three umbrellas designed one above another, an Thirthangaras of Tamil -Sankya faith. [மூன்று+குடை]
முக்குடைக்கல்	முக்குடைக்கல் mukkuḍaikkal, பெ.(n.) சமணச் சமைய அறச்செயல்களுக்காக விடப்பட்ட நிலத்தின் எல்லையைக் குறிக்கும் முக்குடை வடிவில் செதுக்கப் பெற்ற கல் (கல்வெட்டு);; boundary stone for lands granted to Jaina institution, as marked by {}. [முக்குடை + கல்.]
முக்குடைச்செல்வன்	முக்குடைச்செல்வன் mukkuḍaiccelvaṉ, பெ.(n.) முக்குடை உடையவனான அருகக் கடவுள் (சூடா.); ; Arhat, as having {}. [முக்குடை + செல்வன்.]
முக்குடையான்	முக்குடையான் mukkuḍaiyāṉ, பெ.(n.) முக்குடைச்செல்வன் பார்க்க; see {}. "முக்குடையான் றாளினை" (சீவக.3142);. [முக்குடை → முக்குடையான்.]
முக்குடையோன்	முக்குடையோன் mukkuḍaiyōṉ, பெ.(n.) முக்குடைச்செல்வன் (திவா.); பார்க்க; see {}. [முக்குடை → முக்குடையோன்.]

முக்குணம்	முக்குணம்1 mukkuṇam, பெ. (n.) மூன்று குணம்; the three fundamental qualities. "முக்குணவசத்தான் முறைமறந்தறைவரே" (இலக்.கொ.6);. [மூன்று + குணம் முக்குணம். மூன்று குணமாவது தேவிகம் (சாத்துவம்);, மாந்திகம் (இராசதம்);, பேயிகம் (தாமதம்); (பாவாணர் தமிழர் மதம்);.] முக்குணம்2 mukkuṇam, பெ.(n.) ஊதை (வாதம்);, பித்தம், கோழை (சிலேட்டுமம்); என்ற மூன்று குணங்கள்; the three humours in the human system namely vatham(wind humour); pitham (bile humour); kapham (phlegm humour);. [மூன்று + குணம்..]
முக்குணவேளை	முக்குணவேளை mukkuṇavēḷai, பெ.(n.) கிழமைகளை ஒன்றரை மணிக் கூறுகளாகப் பிரிக்கும் காலப்பகுதி (பஞ்.);; the divisions of a day into periods of one and a half hours, named successively as {}, and {}. [முக்குணம் + வேளை.]
முக்குணுக்கிடு–தல்	முக்குணுக்கிடு–தல் mukkuṇukkiḍudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) மூன்று வளைவு உண்டாகும்படி செய்தல் (திவ்.பெரியதி. 8. 2:5 வியா.);; to cause three bendings, as in a pose of the body. [மூன்று + குணுக்கு + இடு-தல்.]
முக்குணுக்கு	முக்குணுக்கு mukkuṇukku, பெ.(n.) மூன்று வளைவு; three bendings. [மூன்று + குணுக்கு. குணுக்கு = வளைவு.]
முக்குந்துருக்கம்	முக்குந்துருக்கம் mukkundurukkam, பெ.(n.) மூன்று வகை நறுமணப் புகை (குங்கிலியம்);; the three kinds of incenses.
முக்குமாந்தம்	முக்குமாந்தம் mukkumāndam, பெ.(n.) குழந்தைகளுக்கு உடல் மெலிந்து முக்கி முக்கி வெளிப்படும் அரத்தக் கழிச்சலுடன் காய்ச்சலையும் உண்டாக்கும் ஒருவகைச் செரியாமை நோய் (மாந்தம்);; a disease in children accompanied by fever hard breathing and dysentery and purging. [முக்கு + Skt. மாந்தம் = செரியாமை.]
முக்குமீன்	முக்குமீன் mukkumīṉ, பெ.(n.) சுறா மீன் வகை; a kind of shark fish. [p]

முக்குமூலம்	முக்குமூலம் mukkumūlam, பெ.(n.) மூலச்சூடு நோய்; heat near the rectal region. [முக்கு + மூலம். மூலம் = ஒருவகை நோய்.]
முக்குராணிபோடு-தல்	முக்குராணிபோடு-தல் mukkurāṇipōṭudal, 20 செ.கு.வி.(v.i.) நீர் குடிக்கும் போது மாடு முதலியவை மூக்கை நீருட் செலுத்தி யுறிஞ்சுதல்; to immerse the nose deeply in water when drinking, as bulls. மாடு முக்குராணி போட்டுக் குடிக்கிறது (உ.வ.);. [மூக்கு + உரிது + போடுதல் → முக்குராணி போடு-தல்.]
முக்குருந்து	முக்குருந்து mukkurundu, பெ.(n.) காட்டெலுமிச்சை; wild lime.
முக்குலம்	முக்குலம் mukkulam, பெ.(n.) பழங் காலத்திலிருந்த மூன்று அரச குலங்கள்; the three ancient lines of kings. "முக்குலத்தினு மதிக்குல முதன்மை பெற்றது வென்று" (பாரத.குருகுல.28);. [மூன்று + குலம். மூன்றுகுலம் → முக்குலம்.]
முக்குலைச்சு	முக்குலைச்சு mukkulaiccu, பெ.(n.) 'தெ' என்ற குறியுள்ளதும் நான்கில் மூன்று பங்குடையதுமான பின்னவெண் (யாழ்ப்.);; the fraction 3/4, as three quarters.
முக்குவர்	முக்குவர் mukkuvar, பெ.(n.) குமரி, முகவையில் வாழும் மீனவக் குடியினருள் ஒரு வகுப்பினர் (மீனவ.);; sect of people in fisherman community. க. முக்குவர். [முக்கு → முக்குவர். முக்கு தல் = மூழ்கு தல்.] 'முக்குவர்' இலங்கையிலும் பழஞ்சேர நாடாகிய கேரளத்திலும் உள்ளனர். சேரநாட்டு முக்குவர் ஈழவருடனும் முகவருடனும் இலங்கையினின்று வந்ததாகச் சொல்லப்படுவர்' என்று குண்டர்ட்டு தம் மலையாள ஆங்கில அகரமுதலியிற் கூறுவர் (தேவநேயம்.12, பக்.96);.
முக்குவன்	முக்குவன் mukkuvaṉ, பெ.(n.) நுளையன்; fisherman. [முக்கு → முக்குவன்.]
முக்குழி	முக்குழி mukkuḻi, பெ.(n.) வேள்வித் தீயை வளர்க்குங் குழிகள்; sacrificial pits for maintaining the three {} fires. "சமிதை முக்குழிக் கூட்டத்துட்பட்ட வோக்கி" (பெருங்.இலாவான.3:15);. [முன்கு + குழி.]
முக்குழியாட்டம்	முக்குழியாட்டம் mukkuḻiyāṭṭam, பெ.(n.) சிற்றூர் சிறுவர்கள் விளையாடும் விளையாட்டு வகை; a village game which children plays.

முக்குழிப்பாய்ச்சு-தல்	முக்குழிப்பாய்ச்சு-தல் mukkuḻippāyccudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. முக்கோண வடிவாக நடவு அமையும்படி நாற்று நடுதல் (இ.வ.);; to transplant seedlings in triangular shapes. 2. தந்திரத்தால் கேட்டிற்குள்ளாதல் (இ.வ.);; to entrap and ruin. அவனை முக்குழிப் பாய்ச்சிவிட்டான். [முக்குழி + பாய்ச்சு தல். பாய்ச்சுதல் = நீர்ப் பாய்ச்சுதல்.]
முக்குளம்	முக்குளம்1 mukkuḷam, பெ. (n.) கங்கை, யமுனை, சரசுவதி ஆகிய மூன்று ஆறுகளும் கூடுமிடம் (வின்.);; the confluence of the rivers, the {}, the {} and the Ganges. "முக்குளம் செற்றார் பாதம் சேருமுக்குளமும் பாடி உளமகிழ்ந் தேத்தி வாழ்ந்தார்" (சேக்கிழார்);. [மூன்று + குளம் – முக்குளம். குளம் = நீர் நிலையைக் குறித்தது ஆற்றையும் குறித்தது.] முக்குளம்2 mukkuḷam, பெ.(n.) இருபதாவது விண்மீனான முற்குளம் (பூராடம்); (வின்.);; the 20th naksatra.
முக்குளி	முக்குளி1 mukkuḷittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) முழுகுதல்; to dive. அவன் முக்குளிக்க நீரில் பாய்ந்தான். "இரைகவர் ஞெண்டு முக்குளித்தூறு மளறு கிடங்கில்" (திருச்செந். பிள்ளை. செங்கீரை.10);. தெ. புக்கிளிஞு [முங்கிக்குளி த்தல் → முக்குளி த்தல் = நீரில் அமிழ்ந்து உள்ளே செல்லுதல்.] முக்குளி2 mukkuḷi, பெ.(n.) கோழி முளையான் பூடு (பதார்த்த.607);; large flowered purslane.
முக்குளிக்காரை	முக்குளிக்காரை mukkuḷikkārai, பெ.(n.) சதக்காரைச் செடி; a kind of webera Canthium genus.
முக்குளிக்கீரை	முக்குளிக்கீரை mukkuḷikārai, பெ.(n.) உப்புக்கீரை; a kind of vegetable greens Portulaca pilosa.
முக்குளிப்பான்	முக்குளிப்பான் mukkuḷippāṉ, பெ.(n.) 1. உள்ளான் என்னும் சிறிய நீர்ப்பறவை வகை (வின்.);; dabchick, a small grebe. 2. நோய் வகை (சங்.அக.);; a kind of disease. [முங்குளிப்பான் → முக்குளிப்பான்.] [p] முக்குளிப்பான் mukkuḷippāṉ, பெ. (n.) வாத்து போல் உடலமைப்புக் கொண்ட பறவையினம்; a bird. [மூழ்கி+குளிப்பான்]

முக்குற்றக்கலப்பு	முக்குற்றக்கலப்பு mukkuṟṟakkalappu, பெ.(n.) ஊதை (வாதம்); பித்தம், கோழை (சிலேட்டுமம்); முதலியவற்றின் கலப்பு; the mixture of the three humours in the body (சா.அக.);. [முக்குற்றம் + கலப்பு.]
முக்குற்றங்கடிந் தோன்	முக்குற்றங்கடிந்தோன் mukkuṟṟaṅgaḍindōṉ, பெ.(n.) முக்குற்றத்தையும் ஒழித்த புத்தன் (திவா.);; the Buddha, as having, eradicated {}. [முக்குற்றம் + கடிந்தோன். காமம், வெகுளி, மயக்கம் என்னும் மூவகைக் குற்றங்களிலிருந்து விடுபட்டவன்.]
முக்குற்றம்	முக்குற்றம் mukkuṟṟam, பெ.(n.) காமம், வெகுளி, மயக்கம் என்னும் மூவகை உயிர்க் குற்றங்கள் (பிங்.);; the three evils pertaining to the soul viz. {}, mayakkam. "முக்குற்ற நீக்கி" (நாலடி.190);. [மூன்று + குற்றம்.] ஆதனின் (ஆன்மாவின்); அல்லது மாந்தனின் குற்றங்களை யெல்லாம் மூன்றாக அடக்கி, அவற்றை ஆசை, சினம், அறியாமை என முறைப்படுத்திக் கூறினர் நம் முன்னோர். அவற்றையே, "காமம் வெகுளி மயக்கம் இவை மூன்றன் நாமங் கெடக்கெடு நோய்" (குறள், 360); என்றார் திருவள்ளுவர். காமம், ஆசை : வெகுளி, சினம்;மயக்கம், அறியாமை. வெகுளி, சினம் என்பன ஒருபொருட் சொல்லாயினும், வேகும் நெருப்பைப் போல வெம்மை மிக்க சினமே வெகுளி என அறிக. "குணமென்னுங் குன்றேறி நின்றார் வெகுளி கணமேயுங் காத்த லரிது" (குறள், 29); என்னும் குறளை நோக்குக. பொதுவாக, அறியாமையே துன்பத்திற் கெல்லாம் மூலமாகச் சொல்லப்படுகின்றது. ஒரு பொருளைத் தவறாகப் பயன்படுத்துவதாலும், ஒரு கொடிய உயிரியிடம் அல்லது பொறியிடம் அல்லது இயற்கையிடம் அகப்பட்டுக் கொள்வதாலும், ஒரு தீயபொருளை நல்லதென்று நுகர்வதாலும், துன்புறுவது மெய்யே. ஆயின், அவற்றை அண்டாமலும் நுகராமலும் இருந்த விடத்திற் பாதுகாப்பாக விருப்பின், பெரும்பாலும் துன்பத்திற்குத் தப்பிக்கொள்ளலாம். ஒரு பொருளைத்தேடிச் சென்று அது கிடையாக்கால் துன்புறுவதற்கு, அது பற்றிய அறிவும் ஓரளவு கரணியமாம். ஆகவே, உண்மையில் துன்பத்திற்கு மூலக்கரணியமா யிருப்பது ஆசையேயன்றி வேறன்று. இன்ப துன்பங்களை விளைவிக்கும் நல்வினை தீவினைகளைச் செய்விப்பதும், ஒருவனுடைய ஆசையே யன்றி அறியாமையன்று
முக்குறட்டை	முக்குறட்டை mukkuṟaṭṭai, பெ.(n.) பூனை முட்குறட்டைச் செடி; a variety of {}, small korattai Trichanthesgenus.
முக்குறுணி	முக்குறுணி mukkuṟuṇi, பெ.(n.) மூன்று குறுணி தவசவளவு, மூன்று மரக்கால்; a grain measure. [மூன்று + குறுணி → முக்குறுணி. குறுணி = எட்டுப் படி கொண்ட தவசவளவு, ஒரு மரக்கால்.]

முக்குறுணிப்பிள்ளையார்	முக்குறுணிப்பிள்ளையார் mukkuṟuṇippiḷḷaiyār, பெ.(n.) முக்குறுணியரிசிப் பிள்ளையார் பார்க்க; see {}. [மூன்று + குறுணி + பிள்ளையார்.]
முக்குறுணியரிசிப் பிள்ளையார்	முக்குறுணியரிசிப்பிள்ளையார் mukkuṟuṇiyarisippiḷḷaiyār, பெ.(n.) மூன்று குறுணியரிசி சமைத்து வழிபடப்பெறும் பிள்ளையார்; an image of {} to whom an offering prepared of three {} of rice is made. [மூன்று + குறுணி + அரிசி + பிள்ளையார்.]
முக்குறும்பு	முக்குறும்பு mukkuṟumbu, பெ.(n.) முக்குற்றம் பார்க்க; see {}. "காம முதலா முக்குறும் பற" (கம்பரா. விராதன்.2);. [மூன்று + குறும்பு. குற்றம் → குறும்பு.]
முக்கூட்டரத்தம்	முக்கூட்டரத்தம் mukāṭṭarattam, பெ.(n.) வெற்றிலை பாக்கு சுண்ணாம்பு மூன்றையும் மெல்லுதலால் உண்டாகுஞ் செந்நிறம்; red colour produced by chewing betel, arecanut and lime. "முக்கூட்டரத்த வொண்பசை விலங்கி" (பெருங்.நரவாண. 1,205);. [முக்கூட்டு + அரத்தம் – முக்கூட்டரத்தம்.]
முக்கூட்டு	முக்கூட்டு mukāṭṭu, பெ.(n.) 1. மூன்று சரக்குக்களாலாகிய மருந்து; a medicine compounded of three drugs. "கைபுனைந் தியற்றிய முக்கூட்டமிர்தும்" (பெருங். இலாவாண.4:91);. 2. மூன்று கட்டிகளைக் கூட்டியமைத்த அடுப்பு (வின்.);; oven, as formed of three stones or lumps of earth placed triangularly. 3. முக்கூட்டெண்ணெய் (வின்.); பார்க்க; see {}. 4. தாழி விண்மீன் (பரணி);; the 2nd naksatra. 5. மூன்று வழிகள் சேருமிடம்; junction, where three paths meet. முக்கூட்டில் நிற்காதே.. [மூன்று + கூட்டு.]
முக்கூட்டுத்தைலம்	முக்கூட்டுத்தைலம் mukāṭṭuttailam, பெ.(n.) முக்கூட்டெண்ணெய் பார்க்க; see {}. [முக்கூட்டு + தைலம். Skt. தைலம் = எண்ணெய்.]
முக்கூட்டுநெய்	முக்கூட்டுநெய் mukāṭṭuney, பெ.(n.) முக்கூட்டெண்ணெய் பார்க்க; see {}. [முக்கூட்டு + நெய்.]

முக்கூட்டெண்ணெய்	முக்கூட்டெண்ணெய் mukāṭṭeṇīey, பெ.(n.) நல்லெண்ணெய், சிற்றாமணக் கெண்ணெய், ஆவின் நெய் ஆகிய இம்மூன்றோடு மற்ற மருந்து சரக்குகளையும் சேர்த்துப் போகர் முறைப்படி செய்தவோர் தலைமுழுக்குக் கெண்ணெய்; medicated bathing oil prepared with gingelly oil, castor oil and ghee with other drugs according to {}. [முக்கூட்டு + எண்ணெய். முக்கூட்டு = மூன்றும் கலந்தது.]
முக்கூடல்	முக்கூடல் mukāṭal, பெ.(n.) 1. மூன்று ஆறுகள் கூடும் நன்னீர்த் துறை; a place where three rivers meet, generally considered sacred. "திருமுக்கூட லென்றி சைப்ப" (கருவூர்ப்பு.ஆமிரா.45);. 2. நெல்லை மாவட்டத்தில் சித்திரா ஆறும் உப்போடையும் தாமிரபருணியுடன் கூடும் இடத்துள்ளதோர் மாலியத் தலம்; a shrine in Tinnevelly District at the confluence of the {}, the {} and the {} sacred to Visnu. "வடி வார்வேல் முக்கூடல் அம்மா முருகமருங் கொன்றையந்தார் முக்கூட மாட்டா முலை" (சிவபெருமான் திருவந்தாதி. 50);. [மூன்று + கூடு தல் → முக்கூடல்.]
முக்கூடற்பள்ளு	முக்கூடற்பள்ளு mukāṭaṟpaḷḷu, பெ.(n.) முக்கூடல் அழகர் பேரில் 17ஆம் நூற்றாண்டில் இயற்றப்பட்ட பள்ளுப் பனுவல்; a {} poem on {}, 17th century. [முக்கூடல் + பள்ளு → முக்கூடற்பள்ளு.] பள்ளுப்பாட்டு நூல்களில் தலைசிறந்தது முக்கூடற்பள்ளு. இது 17ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்டது. தாமிரபருணி ஆற்றோடு சிற்றாறும், கயத்தாறும் கலந்து கூடும் இடத்தை முக்கூடல் என்பர். முக்கூடலில் கோயில் கொண்ட அழகர் மீது பாடப்பட்டது இந்நூல். முக்கூடலில், ஒரு பண்ணையாரிடத்தில் பயிர்த்தொழில் செய்யும் பள்ளன் ஒருவனுக்கு இரு மனைவியர். மூத்த மனைவி முக்கூடற்பள்ளி, பெருமாளை வணங்குபவள். இளையவள் மருதூர் பள்ளி, சிவனை வணங்குபவள். இவ்விரு மனைவியருக்குள் நிகழும் போட்டி, சண்டை, சச்சரவு, உரையாடல்கள் போன்றவற்றை இந்நூலில் காணலாம். அதிலே நாட்டைப் பற்றியும் ஊரைப் பற்றியும், இருவரின் மதத்தைப் பற்றியும் ஏச்சுகளும் பேச்சுகளும் நகைச் சுவையுடன் அமையக் காணலாம். இத்தகைய நயமிக்க முக்கூடற் பள்ளு நூலை எழுதிய ஆசிரியர் பெயர் தெரியவில்லை. இந்நூலை நாடகமாக்கித் தந்தவர் 'வேளான் சின்னத் தம்பி' என்னும் பெயருடைய என்னயினாப் புலவர். (திரு.மு.அருணாசலப் பிள்ளை, முக்கூடற்பள்ளு நூல் ஆராய்ச்சி); இந்நூலில் அமைந்துள்ள நயமிக்க பாடல்கள் சில, "ஆற்று வெள்ளம் நாளைவரத் தோற்றுதே குறி மலை யாளமின்னல் ஈழமின்னல் குழமின்னுதே நேற்றுமின்றும் கொம்புசுற்றிக் காற்றடிக்குதே கேணி நீர்ப்படு சொறித்தவளை கூப்பிடுகுதே! சேற்றுநண்டு சேற்றைக்குழைத் தேற்றடைக்குதே மழை தேடியொரு கோடிவானம் பாடி யாடுதே போற்றுதிரு
முக்கூறிடல்	முக்கூறிடல் mukāṟiḍal, தொ.பெ.(vbl.n.) மூன்று பங்காய்ச் செய்கை; make into three equal parts (சா.அக.);. [மூன்று + கூறிடல்.]

முக்கூறிலை	முக்கூறிலை mukāṟilai, பெ.(n.) மூன்று முனைகளை உடைய இலை; tricuspidate leaf (சா.அக.);. [மூன்று + கூறு + இலை.]
முக்கூறு	முக்கூறு mukāṟu, பெ.(n.) மூன்று பங்கு; three parts. [மூன்று + கூறு.]
முக்கூறுபோடல்	முக்கூறுபோடல் mukāṟupōṭal, பெ.(n.) முக்கூறிடல் பார்க்க; see {}.
முக்கை	முக்கை mukkai, பெ.(n.) மூன்று (உ.வ.);; three, a term used in games. [மூன்று + கை.]
முக்கைப்புனல்	முக்கைப்புனல் mukkaippuṉal, பெ.(n.) மூன்று முறை குடங்கையால் நீர் முகந்து முன்னோர்க்கு (பிதிரர்க்கு);ச் செய்யும் நீர்க்கடன்; the three handfuls of water poured out as offerings to the manes. "குருதியால் முக்கைப் புனலுருப்பன்" (கம்பரா.மாயாசனக.91);. [மூன்று + கை + புனல். புனல் = நீர்.]
முக்கோட்டான்நடவு	முக்கோட்டான்நடவு mukāḍḍāṉnaḍavu, பெ.(n.) வரிசையில்லாமல், ஒழுங்கின்றி நடவு செய்கை (உழவு);; transplanting the seedlings without any order. [முக்கோட்டான் + நடவு.]
முக்கோட்டை	முக்கோட்டை mukāṭṭai, பெ.(n.) வழிபட்டோர்க்குப் பாட்டியற்றும் ஆற்றலை அளிக்கும் கொற்றவை கோயில்; a shrine of {} who is said to endow Her votaries with poetic power. "பாடுவித்த முக்கோட்டை யிருக்கிறபடி" (ஈடு, 4, 5:2);. [மூக்கோட்டை → முக்கோட்டை.]
முக்கோடியேகாதசி	முக்கோடியேகாதசி mukāṭiyēkātasi, பெ.(n.) சிலை (மார்கழி); மாதத்து வளர்பிறையில் வரும் பதினோராம் நாள் (ஏகாதேசி);; the 11th titi of the bright fortnight of {}. [மூன்று + கோடி + Skt. ஏகாதசி.]
முக்கோண்	முக்கோண் mukāṇ, பெ.(n.) முக்கோணம், 1 பார்க்க; see {}, 1. "வட்டமுஞ் சதுரமு முக்கோண் வடிவமும்" (பெருங். உஞ்சைக்.42:29);. [முக்கோணம் → முக்கோண்.]

முக்கோணம்	முக்கோணம் mukāṇam, பெ.(n.) 1. மூன்று கோணங்களையுடைய வடிவம்; triangle. 2. நிரய வகை; a hell. "அதன்கீழ்க் குலிச முக்கோணம்" (சிவதரு. சுவர்க்கநரக. 109);. [மூன்று + கோணம். கோணம் = மூன்று கோணங்களையும் மூன்று பக்கங்களையும் உடைய வடிவம்.]
முக்கோணவாரி	முக்கோணவாரி mukāṇavāri, பெ.(n.) உட்காதினுள்ளிருக்கும் பள்ளம்; the oval cavity of the internal ear Vestibule (சா.அக.);.
முக்கோணி	முக்கோணி mukāṇi, பெ.(n.) மலைமகள் (பார்வதி);; Malaimagal (Parvadi);, as residing in the mystic triangle. "சக்தி கௌரி முக்கோணி" (பேரின்பக்கீர்த்.பக்.55);. [முக்கோணம் → முக்கோணி.]
முக்கோதனம்	முக்கோதனம் mukātaṉam, பெ.(n.) தோதகத்தி; a tree (சா.அக.);.
முக்கோல்	முக்கோல் mukāl, பெ. (n.) 1. மாலிய குரவர்கள் கையில் வைத்திருக்கும் மூன்று கவையுடைய கோல்; trident staff carried by {} ascetics. "நூலே கரக முக்கோன் மணையே" (தொல்.பொருள். 625);. 2. இருபத்திரண்டாவது விண்மீன் (திருவோணம்);; the 22nd naksatra. [மூன்று + கோல்.]
முக்கோற்பகவர்	முக்கோற்பகவர் mugāṟpagavar, பெ.(n.) முத்தண்டமேந்திய துறவிகள்; a class of ascetics who carry {}. "முக்கோற் பகவரைக்கண்டு" (கலித். 9, துறைக்குறிப்பு);. [முக்கோல் + பகவர். பகவன் → பகவர் = திருமாலடியவரான முனிவர்.]

முக	முக1 mugattal, 2 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. நீரைக் குழித்தல் அல்லது துளைத்தல் போல மொள்ளுதல்; to draw, as water; to bale. "கனையிருள் வானங் கடன்முகந்து" (கலித்.145);. 2. நீர்ப்பொருளையும் கூலப் பொருளையும் கலத்தால் அல்லது படியால் மொண்டளத்தல்; to measure, as grain or liquid. 3. நிரம்பப் பெறுதல்; to obtain in full measure. படியால் முகந்து நெல்லை சணல் பையில் போட்டார்கள். முந்நீர் முகந்து செல்லும் முகில் (மேகங்கள்);. "முகந்தனர் திருவருள்" (கம்பரா.எழுச்சி.2);. 4. தாங்கி யெடுத்தல்; to lift, take up. "முகந்துயிர் மூழ்கப் புல்லி" (கம்பரா.கும்பகர்ண.129);. 5. விரும்புதல்; to desire, like. "மூர்க்கரை மூர்க்கர் முகப்பர்" (நல்வழி.24);. க. மொகெ. [முழு → முகு → முக → முக-த்தல். நீர் முதலிய நீர்மங்களை (திரவங்களை); அல்லது தவசங் (தானியங்);களைக் கையால் அல்லது கொள்கலனால் நிறைத்து எடுத்தல்.] முக2 mugattal, 2 செ.குன்றாவி.(v.t.) மூக்கால் நுகருதல்
முகக்கட்டு	முகக்கட்டு mugaggaṭṭu, பெ. (n.) நாணமின்மை; shameless. [முகம் + கட்டு.]
முகக்கட்டை	முகக்கட்டை mugaggaṭṭai, பெ.(n.) 1. மோவாய்க் கட்டை (வின்.);; chin. 2. தாடி; beard. [முகம் + கட்டை. கட்டை = உடல்.]
முகக்கடுப்பு	முகக்கடுப்பு mugaggaḍuppu, பெ.(n.) 1. முகத்தில் தோன்றும் கடுமைக்குறி (வின்.);; severity of countenance. 2. முகச் சினப்பு; a swelling or pimple on the face. [முகம் + கடுப்பு. கடுப்பு = வெகுளி, முகஞ்சுளிக்கை.]
முகக்கண்ணாடி	முகக்கண்ணாடி mugaggaṇṇāṭi, பெ.(n.) முகம் பார்க்குங் கண்ணாடி; mirror, looking glass. "முட்டிணை வட்டு முகக் கண்ணாடியும்" (பெருங்.உஞ்சைக்.38:170);. [முகம் + கண்ணாடி.]
முகக்கயில்	முகக்கயில் mugaggayil, பெ.(n.) உடைந்த தேங்காயின் கண்ணுள்ளதாகிய மேன்மூடி (யாழ்ப்.);; upper half of a coconut shell with the kernal. [முகம் + கயில். கயில் = தேங்காயில் பாதி.]

முகக்கருவி	முகக்கருவி mugaggaruvi, பெ.(n.) கடிவாளம்; bit of a bridle. "குதிரைகள்...... முகக் கருவி பொரப்பட்ட செவ்வாயை உடைமையான்" (புறநா.4:8, உரை);. [முகம் + கருவி.]
முகக்கவர்ச்சி	முகக்கவர்ச்சி mugaggavarcci, பெ.(n.) 1. முகத்தின் அழகு; charm of face. நடிகைக்கு முகக்கவர்ச்சி தேவை (அவசியம்);. 2. பார்வையால் மயக்கும் மாயக்கலை; bewitching by looks, a magic art. [முகம் + கவர்ச்சி.]
முகக்களை	முகக்களை mugaggaḷai, பெ.(n.) முகத்தின் அழகு (உ.வ.);; charm or brightness of countenance attractiveness of face. [முகம் + களை. களை = அழகு.]
முகக்காறை	முகக்காறை mugaggāṟai, பெ.(n.) அணிகலன் வகை; [முகம் + காறை. காறை = பெண்களும், குழந்தைகளும் அணியும் அணிகலன்.]
முகக்கிளர்ச்சி	முகக்கிளர்ச்சி mugaggiḷarcci, பெ.(n.) முகமலர்ச்சி (வின்.); பார்க்க; see mugamalarcci. [முகம் + கிளர்ச்சி. கிளர்ச்சி = மகிழ்ச்சி, செழிப்பு.]
முகக்குறி	முகக்குறி mugagguṟi, பெ.(n.) 1. முகத்திற் றோன்றுங் குறிப்பு; facial expression, indication of the face. 2. நோயாளியின் முகத்தில் தோன்றும் நோயறிகுறிகள்; symptoms in the face of a patient. 3. ஒருவகை முகச்சாயல்; a kind of face feature (சா.அக.);. [முகம் + குறி.]
முகக்கொம்பு	முகக்கொம்பு mugaggombu, பெ.(n.) கால் நடையின் முன்பக்கமாக வளைந்த கொம்பு (வின்.);; horn bent forward. [முகம் + கொம்பு.]
முகக்கொள்(ளு)-தல்	முகக்கொள்(ளு)-தல் mugaggoḷḷudal, 7 செ.குன்றாவி. (v.t.) அளந்து கொள்ளுதல்; to take in; to comprehend. "கண்ணுக்கு முகக்கொள்ள வொண்ணாத போக்யதை யுடையவன்" (ஈடு, 5.8:7);. [முக + கொள் – தல். முகத்தல் = அளத்தல்.]

முகக்கொள்ளி	முகக்கொள்ளி mugaggoḷḷi, பெ.(n.) கொள்ளிவாய்ப்பேய்; willothewisp, ignis fatus. "முடைக் கொள்ளு முதிர வூன்செம் முகக் கொள்ளி கொண்டு நேடி" (இரகு. சூசனயோ.22);. [முகம் + கொள்ளி.]
முகக்கோட்டம்	முகக்கோட்டம் mugagāṭṭam, பெ.(n.) வெறுப்பு, வருத்தம் முதலியவற்றின் குறியாக முகங்கோணுகை; expression of face, indicating grief, dislike, reluctance, etc. மறுவ. முகவாட்டம் [முகம் + கோட்டம்.]
முககட்டணம்	முககட்டணம் mugagaṭṭaṇam, பெ.(n.) 1. கோயில் முகப்பிலமைந்த கற்கட்டிடம், மண்டபம்; stone pavilion in the edifice of the temple. "திருநாவுக்கரசு தேவன் திருமடத்து நாயனார், அழகிய திருவையாறுடையார் கீழைத் திருவாசல் முககட்டணத்து எழுந்தருளி இருந்து" (தெ.கல்.தொ.8, கல்.43);. (கல். அக.);. 2. கட்டடமுகப்பு (தெ.இ.கல்.தொ.3, 21);; porch. [முகம் + கட்டணம். கட்டடம் → கட்டணம்.]
முககந்தம்	முககந்தம் mugagandam, பெ.(n.) முருங்கை மரம் (பரி. அக.);; Indian horse radish tree.
முகங்கடுத்தல்	முகங்கடுத்தல் mugaṅgaḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சினம், வெறுப்பு முதலியவற்றின் குறியாக முகத்திற் கடுமை தோற்றுவித்தல்; to set one's face in anger, to frown. [முகம் + கடுத்தல். கடுத்தல் = சினத்தல்.]
முகங்கரு – த்தல்	முகங்கரு – த்தல் mugaṅgaruttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) முகங்கடுத்தல் பார்க்க; see {}. [முகம் + கருத்தல்.]
முகங்கருகு-தல்	முகங்கருகு-தல் mugaṅgarugudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) சீற்றம், சினம் முதலியவற்றின் குறியாக முகத்தில் கடுமை தோற்றுவித்தல் (வின்.);; to show the rages of reluctance in face foaming with extreme anger. [முகம் + கருகுதல். கருகுதல் = சின மிகுதியால் முகத்தில் கடுமை தோன்றுதல்.]
முகங்கவிழ்தல்	முகங்கவிழ்தல் mugaṅgaviḻtal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) நாணம் முதலியவற்றால் தலை குனிதல்; to bend down one's face, as when put to shame or disgrace; coyness as a feminine. [முகம் + கவிழ்தல். கவிழ்தல் = நாண முதலியவற்றால் தலையிறங்குதல்.]

முகங்காட்டு	முகங்காட்டு1 mugaṅgāṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) காட்சி கொடுத்தல்; to appear to assume a visible form. "அவன் முகங் காட்டுகைக்காக" (ஈடு, 10. 11:3);. [முகம்+காட்டுதல். காட்டுதல் = காண்பித்தல்.] முகங்காட்டு2 mugaṅgāṭṭudal, 5 செ. குன்றாவி.(v.t.) பெரியோரைச் சென்று காணுதல் (நாஞ்.);; to pay a visit to a great man. [முகம் + காட்டுதல். காட்டுதல் = காணுதல்.]
முகங்காண்(ணு)தல்	முகங்காண்(ணு)தல் mugaṅgāṇṇudal, 16 செ.கு.வி. (v.i.) கட்டி உடைவதற்கு முன் வாய் வைத்தல்; கட்டி உடைவதற்கான முன் குறியீடு; to gather, as a head of a boil. [முகம் + காண்(ணு);தல்.]
முகங்காண்பி – த்தல்	முகங்காண்பி – த்தல் mugaṅgāṇpittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) முகங்காட்டு2தல், பார்க்க; see {}, "நாட்டார் மன்னனை முகங் காண்பிக்க வந்திருக்கிறார்கள்" (நாஞ்.);. [முகம் + காண்பித்தல்.]
முகங்குப்புறுதல்	முகங்குப்புறுதல் mugaṅguppuṟudal, 20 செ.கு.வி.(v.i.) முகங்கவிழ்தல் பார்க்க; see {}. [முகம் + குப்புறுதல். குப்புறுதல் = தலைகவிழ்தல், தலைகுனிதல்.]
முகங்குறாவு – தல்	முகங்குறாவு – தல் mugaṅguṟāvudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) துன்பத்தால் முகம் பொலிவிழத்தல் (வின்.);; lent face due to distress. மறுவ. முகக்கோட்டம். [முகம் + குறாவுதல். குறாவுதல் = வாடுதல், ஒடுங்குதல், பொலிவிழத்தல்.]
முகங்கொ – த்தல்	முகங்கொ – த்தல் mugaṅgottal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. இன்முகங் காட்டுதல்; to show a kindly face. "ஆசாலேச முடையார்க்கு முகங்கொடாதவனாய்" (ஈடு,4 7:9);. 2. முகங்காட்டுதல், 1 பார்க்க: see {}, 1. "இன்னானுக்கு இன்ன தோப்பிலே முகங்கொடுக்கக் கடவோம்" (திவ்.பெரியதி.5:1 பிர.);. 3. செவிசாய்த்தல் (வின்.);; to grant a kind hearing. 4. செல்லங் கொடுத்தல் (வின்.);; to fondle, treat wtih indulgence. பிள்ளைக்கு முகங் கொடுக்காதே (வின்.);. [முகம் + கொடுத்தல்.]

முகங்கொள்(ளு)	முகங்கொள்(ளு)1 mugaṅgoḷḷudal, 16 செ.கு.வி. (v.i.) 1. இசைவு பெறுதல்; to obtain consent. 'இரவுக்குறி யேற்பித்து முகங் கொண்டு' (திருக்கோ. 156, உரை);. 2. இசைவுக் குறி காட்டுதல்; to indicate consent. 'பொதுப்பட விலக்கி முகங் கொண்டு' (திருக்கோ.81, உரை);. [முகம் + கொள்ளுதல்.] முகங்கொள்(ளு)2 mugaṅgoḷḷudal, 16 செ.கு.வி.(v.i.) கட்டி அல்லது பரு உடைவதற்கு முன் வாய் வைத்தல்; obtain formtion of cone in an abscess ulcer or carbuncle shoot forth as in boils (சா.அக.);. [முகம் + கொள்(ளு);தல்.]
முகங்கோடுதல்	முகங்கோடுதல் mugaṅāṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) முகங்கோணுதல், பார்க்க; see {}. [முகம் + கோடுதல். கோடுதல் = வளைதல்.]
முகங்கோணுதல்	முகங்கோணுதல் mugaṅāṇudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) முகத்தில் வெறுப்புக்குறி காட்டுதல்; to indicate dissatisfaction by one's countenance. [முகம் + கோணுதல். கோணுதல் = மாறுபடுதல், வெறுப்புக் கொள்ளுதல்.]
முகச்சரக்கு	முகச்சரக்கு mugaccaraggu, பெ.(n.) கடைக்குமுன்னால் பார்வைக்காக வைக்கப்படும் பண்டம் (வின்.);; commodities exhibited for show. [முகம் + சரக்கு. சரக்கு = வணிகப் பண்டம், வணிகப் பொருள்கள்.]
முகச்சவரம்	முகச்சவரம் mugaccavaram, பெ.(n.) முகத்தில் செய்து கொள்ளும் மழிக்கை (சவரம்);; shaving of the face. [முகம் + சவரம். Skt. ksaura → த. சவரம்.]
முகச்சாடு	முகச்சாடு mugaccāṭu, பெ.(n.) முக்காடு (இ.வ.);; veil, covering for the face. [முகம் + சாடு. சாடு = கையில் மாட்டிக் கொள்ளும் உறை; தலையில் போட்டுக் கொள்ளும் துணி.]
முகச்சாடை	முகச்சாடை mugaccāṭai, பெ.(n.) 1. முகச் சாயல் பார்க்க; see {}. 2. முகக்குறிப்பு; indication of the face. 3. கண்டுங் காணாமை (வின்.);; slight notice, pretended half notice; winking. [முகம் + சாடை. சாடை = சாயல், ஒப்பு, சைகை (வே.க.உ.பக்.107);.]

முகச்சாய்ப்பு	முகச்சாய்ப்பு mugaccāyppu, பெ.(n.) 1. விருப்பமின்மை (வின்.);; slight aversion. 2. வருத்தம் (இ.வ.);; displeasure. 3. வெகுளி (வின்.);; anger. [முகம் + சாய்ப்பு. சாய் → சாய்ப்பு = முகங்கொடாமை, வெறுப்பு, வெகுளி.]
முகச்சாயல்	முகச்சாயல் mugaccāyal, பெ. (n.) 1. முகத்தின் அழகு தோற்றம்; features, lineaments of the face. 2. முகஒற்றுமைத் தோற்றம்; facial resemblance. இந்தப் பையன் அவன் தாத்தாவின் முகச் சாயலில் இருக்கிறான். [முகம் + சாயல். சாயல் = அழகு, ஒப்புமை, நிழல்.]
முகச்சாயை	முகச்சாயை mugaccāyai, பெ.(n.) முகச்சாடை (உ.வ.);; facial features. [முகம் + சாயை. சாயை = நிழல், ஒப்பு, சாயல், முகஒப்புமை.]
முகச்சார்த்து	முகச்சார்த்து mugaccārttu, பெ.(n.) சார்த்துவரி என்னும் இசைப்பாட்டு (சிலப்.7, பக்.207);; a kind of {}.
முகச்சிரட்டை	முகச்சிரட்டை mugacciraṭṭai, பெ.(n.) கண்ணுள்ள தேங்காய் மூடி; upper half of a coconut shell. [முகம் + சிரட்டை. சிரட்டை = தேங்காய் மூடி.]
முகச்சுருக்கம்	முகச்சுருக்கம் mugaccuruggam, பெ.(n.) முகத்திரை; wrinkless of the face. [முகம் + சுருக்கம்.]
முகச்செழிப்பம்	முகச்செழிப்பம் mugaccel̤ippam, பெ.(n.) முகக்களை பார்க்க; see {}. [முகம் + செழிப்பு + அம். 'அம்' பெருமைப் பொருள் பின்னொட்டு.]
முகச்செழிப்பு	முகச்செழிப்பு mugaccel̤ippu, பெ.(n.) மகிழ்ச்சி; cheerful, countenance. [முகம் + செழிப்பு. செழிப்பு = வளம், வளமை, தெளிவு.]

முகசந்தி	முகசந்தி mugasandi, பெ.(n) நாடக சந்தி ஐந்தனுள் முதலில் உள்ள சந்தி (சிலப்.3:13, உரை);; the first juncture or opening of a drama, one of five {}. [முகம் + சந்தி. சந்தி = இணைவு.] நாடகசந்தி = 1. முகம், 2. படி (பிரதி); முகம், 3. தருப்பம், 4. வளைவு. 5. துய்த்தல். அந்தி → சந்தி. அந்தி = கூடுகை. பகலும் இரவும் கூடும் நேரம். ஒ.நோ.அவை → சவை.
முகசம்	முகசம் mugasam, பெ.(n.) பல்; tooth.
முகசரம்	முகசரம் mugasaram, பெ.(n.) கூரையின் அடிப்பகுதியைத் தாங்க விட்டுள்ள நீட்டு மரம்; beam or log supporting the lower part of a roof. [முகம் + சரம். சரம் = கூரையைத் தாங்கும் மரம்.]
முகசன்னி	முகசன்னி mugasaṉṉi, பெ.(n.) முகத்திற் காணும் இசிவுநோய் (சன்னி); வகை (இங்.வை);; facial neuralgia Ticaouloureux. [முகம் + சன்னி. சன்னி = இசிவு நோய்.]
முகசின்னம்	முகசின்னம் mugasiṉṉam, பெ.(n.) முகக்குறி பார்க்க; see {}.
முகசீரி	முகசீரி mugacīri, பெ.(n.) நாக்கு; tongue (சா.அக.);.
முகசுரம்	முகசுரம் mugasuram, பெ.(n.) பனங்கள் (பரி.அக..);; toddy.
முகசோதனம்	முகசோதனம் mugacōtaṉam, பெ.(n.) முகங் கழுவுகை; cleaning of the face (சா.அக.);. [முகம் + Skt. சோதனம்.]

முகசோதி	முகசோதி mugacōti, பெ.(n.) எலுமிச்சை (ம.வெ.);; lime fruit.
முகஞ்சா-தல்	முகஞ்சா-தல் mugañjātal, 19 செ.கு.வி. (v.i.) முகஞ்சுண்டு தல் பார்க்க; see {}. [முகம் + சாதல்.]
முகஞ்சிறுத்துப் போ-தல்	முகஞ்சிறுத்துப்போ-தல் mugañjiṟuttuppōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) சினம், ஏமாற்றம் முதலியவற்றால் முகம் சுருங்கிப் போதல்; face becoming wansmallar through anger and perplexity. [முகம் + சிறுத்துப்போ தல்.]
முகஞ்சின்னம்போ தல்	முகஞ்சின்னம்போ தல் mugañjiṉṉambōtal, 8 செ.கு.வி.(v.i.) வெட்கப்படுதல் (வின்.);; to be put out of countenance, to be ashamed. [முகம் + சின்னம் + போ தல்.]
முகஞ்சுண்டுதல்	முகஞ்சுண்டுதல் mugañjuṇṭudal, பெ.(n.) 1. முகங்கருகு-தல் பார்க்க; see {}. 2. முகங்கடு-த்தல் பார்க்க; see {}. 3. முகஞ்சின்னம்போ-தல் பார்க்க; see {}. [முகம் + கண்டுதல்.]
முகஞ்சுளி-த்தல்	முகஞ்சுளி-த்தல் mugañjuḷittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) முகங்கடுத்தல் பார்க்க; see {}. [முகம் + சுளி-த்தல்.]
முகஞ்சூம்புதல்	முகஞ்சூம்புதல் mugañjūmbudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) முகத்திற் களைப்புத் தோன்றுதல் (வின்.);; to look worn out and exhausted. [முகம் + சூம்பு தல், சூம்புதல் = மெலிதல், மெலிந்து வாடுதல், களைத்தல்.]
முகஞ்செத்துப்போ-தல்	முகஞ்செத்துப்போ-தல் mugañjettuppōtal, 8 செ.கு.வி.(v.i.) தவறு செய்ததால் வெட்கமடைந்து முக வாட்டமடைதல்; face becoming wan pale through shame (சா.அக.);. [முகம் + செத்து + போதல்.]

முகஞ்செய்	முகஞ்செய்1 mugañjeytal, 1 செ. குன்றாவி. (v.t.) நோக்குதல்; to face, to look toward. "முன்னினான் வடதிசை முகஞ்செய்து" (சீவக. 1408);. [முகம் + செய் தல்.] முகஞ்செய்2 mugañjeytal, 1 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தோன்றுதல்; to appear. "முகஞ்செய் காரிகை" (பெருங். உஞ்சைக்.35:49);. 2. முன்னாதல்; to be first. "தோன்றினாண் முகஞ்செய் கோலம்" (சீவக.675);. [முகம் + செய் தல்.] முகக்கொம்பு, முகதலை, முகமண்டபம், முகவாசல், முகவுரை, உரைமுகம், கழிமுகம், துறைமுகம், நான்முகம், போர்முகம் என்னும் கூட்டுச் சொற்களில் முகம் என்னுஞ் சொல் முன்புறத்தையே குறித்தல் காண்க (வே.க.முல்);. முகஞ்செய்3 mugañjeytal, தொ.பெ. (vbl.n.) சிலந்தி (கட்டி); குழித்தல்; formation of the point in an abscess. [முகம் + செய்-தல்.]
முகஞ்செழி-த்தல்	முகஞ்செழி-த்தல் mugañjeḻittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) முகமலர் தல் (வின்.); பார்க்க; see muga – malar. [முகம் + செழி-த்தல். முகப்பொலிவு கொள்ளுதல்.]
முகட்டறை	முகட்டறை mugaṭṭaṟai, பெ.(n.) முகட்டு வீட்டில் உத்தரமட்டத்திற்கு மேலுள்ள அறை (புதுச்.);; garret. [முகடு + அறை.]
முகட்டாணி	முகட்டாணி mugaṭṭāṇi, பெ.(n.) கூரையின் உச்சியிலுள்ள மர ஆணி வகை; ridge peg. [முகடு + ஆணி. முகடு = உச்சி, வீட்டின் மேற் கூரை.]
முகட்டுக்கால்	முகட்டுக்கால்1 mugaṭṭuggāl, பெ.(n.) வீட்டின் மேல்முகட்டு வளையைத் தாங்க, வைக்குங் கால்; small upright post below the ridge piece. [முகடு + கால்.] முகட்டுக்கால்2 mugaṭṭuggāl, பெ.(n.) மேட்டு மடையின் கால் (தெ.இ.கல். தொ.iii:347);; high level channel. [முகடு + கால்.]

முகட்டுக்காவணம்	முகட்டுக்காவணம் mugaṭṭuggāvaṇam, பெ.(n.) முகட்டுப்பந்தல் பார்க்க (நாஞ்.);; see {}. [முகடு + காவணம் முகட்டுக்காவணம். காவணம் = பந்தல்.]
முகட்டுத்துவாரம்	முகட்டுத்துவாரம் mugaṭṭuttuvāram, பெ. (n) முகட்டுத்துளை பார்க்க; see {}. [முகடு + Skt. துவாரம்.]
முகட்டுத்துளை	முகட்டுத்துளை mugaṭṭuttuḷai, பெ.(n.) கூரையிற் காற்றுச் செல்லவிடும் வழி; ventilator in a slopping roof. [முகடு + துளை.]
முகட்டுப்பந்தல்	முகட்டுப்பந்தல் mugaṭṭuppandal, பெ.(n.) முகடு வைத்த சாய்வு பந்தல் (நாஞ்.);; a pandal with a ridged roof. [முகடு + பந்தல்.]
முகட்டுப்பாய்ச்சு	முகட்டுப்பாய்ச்சு mugaṭṭuppāyccu, பெ. (n.) முகட்டுவளை (யாழ்.அக.); பார்க்க; see {}.
முகட்டுப்பூச்சி	முகட்டுப்பூச்சி mugaṭṭuppūcci, பெ.(n.) மூட்டுப்பூச்சி (வின்.); பார்க்க; see {}. [முகடு + பூச்சி.]
முகட்டுவளை	முகட்டுவளை mugaṭṭuvaḷai, பெ.(n.) கூரை முகட்டின் நீட்டுவளை; ridgepiece. [முகடு + வளை. வளை = சிறிய உத்தரம், சிறிய மரத்துண்டு.]
முகட்டோடு	முகட்டோடு mugaṭṭōṭu, பெ.(n.) முகட்டை மூடும்ஓடு; ridge – tile. [முகடு + ஒடு.] [p]
முகடமறியோன்	முகடமறியோன் mugaḍamaṟiyōṉ, பெ.(n.) பச்சோந்தி; green lizard chameleon.

முகடன்	முகடன் mugaḍaṉ, பெ.(n.) உள்ளான் குருவி; a bird, snipe.
முகடி	முகடி mugaḍi, பெ.(n.) மூதேவி; goddess of misfortune. "மடிஉளாள் மாமுகடி என்ப மடிஇலான் தாள்உளான் தாமரையி னாள்" (குறள், 617);. [முகடு → முகடி.] கூரை முகட்டில் தங்குவதாகக் கருதப்படுவதால் மூதேவி முகடி எனப்பட்டாள். இனி முகடு என்னும் சொற்குப் பாழ் என்னும் பொருள் இருப்பதால் பாழான நிலைமையுண்டு பண்ணுபவள் முகடி என்றுமாம். அவளது பேய்த் தன்மையாலும் வறுமைப் பஞ்சத்தன்மையாலும் அவளுக்குக் கருமை நிறம் கொள்ளப்பட்டது (பாவாணர்);.
முகடிக்கொடி	முகடிக்கொடி mugaḍiggoḍi, பெ.(n.) காக்கை; crow.
முகடு	முகடு mugaḍu, பெ.(n.) 1. உச்சி; top, highest part. "முகடுதுமித் தடுக்கிய பழம்பல் லுணவின்" (பெரும்பாண்.246); "திரைப்பிதிர் கடுப்ப முகடுகந் தேறி" (நற்.89:2);. 2. வீட்டின் மேற்கூரை (வின்.);; ridge of a roof. 3. முகட்டுவளை பார்க்க; see {} valai. "இகழ்ந்தார் முகட்டுவழி கட்டிற்பாடு" (ஆசாரக்.23);. 4. துறக்கவுலக (அண்ட); முகடு; roof the heavens. "வானெடு முகட்டை யுற்றனன்" (கம்பரா. மருத்து. 30);. 5. உயர்வு; superiority, excellence, acme. "முனிமை முகடாய மூவா முதல்வன்" (சீவக. 1609);. 6. வீட்டின் வாயில்; entrance of a house. "முகட்டு வழியூண் புகழ்ந்தார்" (ஆசாரக்.23);. 7. சபைக்குறடு; platform, as of an assembly. "பெரியோர்கள் சபையிலே முகடேறி வந்தது பிதற்றிடும் பெருமூடரும்" (அறப்.சத.35);. 8. தலை; head. "முகடூர் மயிர்கடிந்த செய்கையாரும்" (தேவா.936, 10);.
முகடுதெற்று – தல்	முகடுதெற்று – தல் mugaḍuderṟudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) கூரை வீட்டில் மோடு கட்டுதல் (வின்.);; to construct the ridge of an ola roof. [முகடு + தெற்று – தல். தெற்றுதல் = மாற்றுதல், பின்னுதல், தொடுத்தல், மேடாக்குதல்.]
முகடுபடு – தல்	முகடுபடு – தல் mugaḍubaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) பாழாதல்; to be devastated, ruined. "புறம்புநீர் மலிய முகடுபடு மண்டகோளகை" (தக்கயாகப்.140);. [முகடு + படுதல். படுதல் = அழிதல், சாதல், சாய்தல், பாழாதல்.]
முகடுமுறி-த்தல்	முகடுமுறி-த்தல் mugaḍumuṟittal, 4. செ.கு.வி.(v.i.) முகடுதெற்றுதல், (வின்.); பார்க்க, see {}

முகடோடி	முகடோடி mugaṭōṭi, பெ.(n.) முகட்டுவளை பார்க்க; see {}. [முகடு + ஒடு முகடோடு → முகடோடி.]
முகண்டம்	முகண்டம் mugaṇṭam, பெ.(n.) கடலை; gram, pulse.
முகத்தல்	முகத்தல் mugattal, பெ.(n.) முகத்தலளவை பார்க்க; see {}. [முக → முகத்தல்.]
முகத்தலளவு	முகத்தலளவு mugattalaḷavu, பெ.(n.) முகத்தலளவை (வின்.); பார்க்க; see {}. [முகத்தல் + அளவு.]
முகத்தலளவை	முகத்தலளவை mugattalaḷavai, பெ.(n.) நால்வகை யளவைகளுள் தவசம் முதலியவற்றை முகந்தளக்கும் அளவை (நன்.290, உரை);; measure of capacity, one of four {}. [முகத்தல் + அளவை.] நால்வகை அளவை : நீட்டலளவை, நிறுத்தல் அளவை, முகத்தல் அளவை, எண்ணல் அளவை. முகந்தளக்கப்படும் பொருள்களுள் நெல் பெரும்பான்மையாகவும் சிறந்ததாகவுமிருத்தல் பற்றி முகத்தலளவை நெல்லிலக்கம் எனப்படும். கீழ் வருவது முகத்தலளவை : 2 செவிடு 1 பிடி 4 செவிடு 1 ஆழாக்கு 2 ஆழாக்கு 1 உழக்கு 2 உழக்கு 1 உரி 2 உரி 1 நாழி 8 நாழி 2 குறுணி (மரக்கால்); 2 குறுணி 1 பதக்கு 12 பதக்கு 1 தூணி (காடி); 3 தூணி 1 கலம்

குறுணி

முகத்தலளவையாகுபெயர்	முகத்தலளவையாகுபெயர் mugattalaḷavaiyāgubeyar, பெ.(n.) அளத்தற்குரிய பெயர் அளக்கும் கருவிக்கு ஆகி வருவது; the measurement's instrument name. (எ.கா.) நாழி. [முகத்தல் + அளவை + ஆகுபெயர்.]
முகத்தலை	முகத்தலை mugattalai, பெ.(n.) முகதலை1, 2 பார்க்க; see mugatalai. "முகத்தலை யறிந்து உடுத்தாயிருந்ததே" (ஈடு, 8. 9:5);. [முகம் + தலை.]
முகத்தாணி	முகத்தாணி mugattāṇi, பெ.(n.) அவல்; flaked rice (சா.அக.);.
முகத்தாராளம்	முகத்தாராளம் mugattārāḷam, பெ.(n.) முகமலர்ச்சி (வின்.);; cheerfulness. [முகம் + தாராளம்.]
முகத்தாலடி-த்தல்	முகத்தாலடி-த்தல் mugattālaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) முகத்திலடி த்தல் (வின்.); பார்க்க; see {}.
முகத்தாவு	முகத்தாவு mugattāvu, பெ.(n.) முன்னிலை; presence of a person.
முகத்தான்	முகத்தான் mugattāṉ, வி.அ.(adv.) பொருட்டு; with the intention of, for the purpose of. வழிபாடு இயற்றும் முகத்தான் தென்னாட்டு பயணம் மேற்கொண்டோம்.
முகத்திரியக்குநாடி	முகத்திரியக்குநாடி mugattiriyaggunāṭi, பெ.(n.) முகத்தில் குறுக்காயோடும் அரத்தக் குழாய் வகை (வின்.);; transverse facial artery. [முகம் + திரியக்குநாடி.]

முகத்திரை	முகத்திரை1 mugattirai, பெ.(n.) 1. முகத்தை மறைக்கும் முறையில் போட்டுக் கொள்ளும் மெல்லிய துணி; veil. 2. உண்மை நோக்கத்தை மறைத்திருப்பது; mask. அவன் முகத்திரை ஒரு நாள் விலகும். [முகம் + திரை.] முகத்திரை2 mugattirai, பெ.(n.) முகத்தில் ஏற்படும் தோல் சுருக்கம்; furrous in the face wrinkles in the face (சா.அக.);. [முகம் + திரை.]
முகத்திலடி	முகத்திலடி1 mugattilaḍittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நேரே பழித்தல்; to abuse or reproach another to his face. 2. நேருக்கு நேர் கடுமுகங் காட்டிக் கண்டித்தல் (வின்.);; to condemn or forbid by one's countenance. முகத்தில் அடிப்பதுபோல் சொல்லி விட்டான். [முகத்தில் + அடித்தல்.] முகத்திலடி2 mugattilaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) அருவருப்பாதல் (இ.வ.);; to be replusive or disgusting. [முகத்தில் + அடித்தல்.]
முகத்திலருப்பமிறங்குகை	முகத்திலருப்பமிறங்குகை mugattilaruppamiṟaṅgugai, பெ.(n.) முகத்தி லரும்புகை பார்க்க; see mugattilarumbugai. [முகத்தில் + அருப்பம் + இறங்குகை.]
முகத்திலரும்புகை	முகத்திலரும்புகை mugattilarumbugai, பெ.(n.) மேலுதட்டில் மயிர் தோன்றுகை (வின்.);; sprouting of hairs in the upper lip. [முகத்தில் + அரும்புகை.]
முகத்திலீயாடாமை	முகத்திலீயாடாமை mugattilīyāṭāmai, பெ. (n.) 1. கவலை கொண்ட முகங் கொள்ளுகை (உ.வ.);; having a very anxious look. 2. அதிர்ச்சியாலோ உணர்ச்சி மேலீட்டாலோ முகம் நிலைக்குத்தி அசையாது நிற்றல்; due to shock or over feelings the face stunning. [முகத்தில் + ஈ + ஆடாமை.]
முகத்திற்கரிக்கோடிடுகை	முகத்திற்கரிக்கோடிடுகை mugattiṟgarigāḍiḍugai, பெ.(n.) முகத்திலரும்புகை பார்க்க; see mugattilarumbugai. [முகம் → முகத்தில் + கரிக்கோடிடுகை.]

முகத்திற்கரிபூசு-தல்	முகத்திற்கரிபூசு-தல் mugaddiṟgaripūcudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. அவமானப் படுத்தல்; to despise, disgrace. 2. நம்ப வைத்து ஏமாற்றுதல்; deceit, treachery. அவனை நம்பியிருந்தேன். முகத்தில் கரிபூசிவிட்டான். [முகத்தில் + கரிபூசு – தல். முகத்திற்கரிபூசி அழகைக் கெடுப்பது போல் அவமானம் செய்தல்.]
முகத்தீடு	முகத்தீடு mugattīṭu, பெ.(n.) பிணத்தின் முகமூடிச் சீலை (வின்.);; face cloth. [முகம் + இடு முகமிடு → முகத்திடு → முகத்தீடு.]
முகத்துக்குமுகம்	முகத்துக்குமுகம் mugattuggumugam, பெ.(n.) நேருக்கு நேர்; face to face.
முகத்துநாடி	முகத்துநாடி mugattunāṭi, பெ.(n.) முகத்திலோடும் அரத்தக் குழாய் (இங்.வை.);; facial artery. [முகம் + அத்து + நாடி.]
முகத்துரை	முகத்துரை mugatturai, பெ.(n.) தானே நேரில் நின்று பேசுகை; direct speech of a person. 'கொண்டெடுத்து மொழியப்படுவ தல்லது முகத்துரையாக நிகழ்த்தும் நிகழ்ச்சி....... இல்லாமை' (இலக்.வி.563, உரை);. [முகம் + அத்து + உரை.]
முகத்துவாரம்	முகத்துவாரம் mugattuvāram, பெ.(n.) 1. கழிமுகம் (உ.வ.);; mouth of a firth or river. 2. நுழைவு வாயில்; enterance. 3. முகத்தில் உள்ள துளைகள் (வாய், மூக்கு);; face holes. [முகம் + Skt. துவாரம். Skt. துவாரம் → த. துளை, வழி.]
முகத்தூண்	முகத்தூண் mugattūṇ, பெ.(n.) முகப்புத் தூண் (பெருங்.உஞ்சைக்.58:54);; front pillar. [முகம் + அத்து + தூண்.]
முகத்தெளிவு	முகத்தெளிவு mugatteḷivu, பெ.(n.) முகக்களை பார்க்க; see {}. [முகம் + தெளிவு.]
முகத்தேங்காய்	முகத்தேங்காய் mugattēṅgāy, பெ.(n.) முகக்கயில் (யாழ்ப்.); பார்க்க; see mugakkayil. [முகம் + தேங்காய். உடைந்த தேங்காயில் கண்ணுள்ளதாகிய மேல் மூடி.]

முகத்தைக்காட்டு – தல்	முகத்தைக்காட்டு – தல் mugaddaiggāṭṭudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) இசைவின்மையை முகக் குறிப்பால் தோற்றுவித்தல்; to express unwillingness by facial signs. 'ஒரு செயலை ஏவினால் முகத்தைக் காட்டுகிறான்'. [முகம் → முகத்தை + காட்டுதல்.]
முகத்தைத்துடை – த்தல்	முகத்தைத்துடை – த்தல் mugattaittuḍaittal, செ.கு.வி.(v.i.) தேற்றுதல்; console. [முகம் → முகத்தை + துடைத்தல்.]
முகத்தைமுறித்தல்	முகத்தைமுறித்தல் mugattaimuṟittal, பெ. (n.) நேருக்கு நேராக, முகத்தில் அடித்தாற்போல பேசிவிடுகை, எடுத்தெறிந்து பேசுகை; it's given abuse speech. [முகத்தை + முறித்தல்.]
முகத்தோற்றம்	முகத்தோற்றம் mugattōṟṟam, பெ.(n.) உணர்ச்சியைக் காட்டும் முகம்; facial expression, look. நாட்டியக் கலையில் முகத்தோற்றம் என்பது இன்றியமையாத ஒன்றாகும். அவர் எப்போது பேச்சை நிறுத்துவார், வீட்டுக்கு எப்போது போவோம் என்கிற முகத்தோற்றத்துடன் காத்திருந்தனர். [முகம் + தோற்றம்.]
முகதரிசனம்	முகதரிசனம் mugadarisaṉam, பெ.(n.) பெரியோர் (அ); மதிப்புமிக்கவரின் முகத்தைக் காண்கை; sight as of a great person's face. [முகம் + Skt.தரிசனம். Skt. தரிசனம் → த. காட்சி, தோற்றம்]
முகதலை	முகதலை1 mugadalai, பெ.(n.) 1. மகளிரின் சீலை முந்தானை (வின்.);; the front or outer end of a saree. dist. fr. camatalai. 2. எதிர் முகமாக்குகை (வின்.);; confrontation. [முகம் + தலை, தலை = நுனி, முடிவு.] முகதலை2 mugadalaiddal, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) எதிர் முகமாக்குதல் (வின்.);; to confront, face. எங்களை முகதலைத்துவிடும் (வின்.);. [முகதலை1 → முகதலை2-த்தல்.] முகதலை mugadalai, பெ. (n.) கைமாற்றுக் கடன்; hand loan.
முகதலைப்பு	முகதலைப்பு mugadalaippu, பெ.(n.) முகதலை1 பார்க்க; see {}. [முகம் + தலைப்பு.]

முகதவசம்	முகதவசம் mugadavasam, பெ.(n.) மொச்சை; field bean Dolichos lablab.
முகதா	முகதா mugatā, பெ.(n.) முன்னிலை; presence of a person. அவன் முகதாவிற் பேசினேன். [முகம் + தாவு – முகத்தாவு → முகதா.]
முகதாட்சிணியம்	முகதாட்சிணியம் mugatāṭciṇiyam, பெ. (n.) ஒருவர் முன்னிலையிற் காட்டும் கண்ணோட்டம் (உ.வ.);; delicacy, consideration for the feelings of a person in his presence. [முகம் + Skt.தாட்சிணியம். Skt.தாட்சிணியம் → த. கண்ணோட்டம், இரக்கம்.]
முகதாட்சிணை	முகதாட்சிணை mugatāṭciṇai, பெ.(n.) முகதாட்சிணியம் (வின்.); பார்க்க; see {}. [முகம் + Skt. தாட்சிணை.]
முகதாவு	முகதாவு mugatāvu, பெ.(n.) முகதா (வின்.); பார்க்க; see {}.
முகந்தகம்	முகந்தகம் mugandagam, பெ. (n.) ஈர வெங்காயம் (மூ.அ.);; onion.
முகந்தண்டு	முகந்தண்டு mugandaṇṭu, பெ.(n.) முதுகின் நடுவேயுள்ள மணிக் கோவையைப் போன்ற எலும்பு; the vertibral column (சா.அக.);. [முதுகுத்தண்டு → முகந்தண்டு.]
முகந்தம்	முகந்தம் mugandam, பெ.(n.) முககந்தம் (அரு.அக.); பார்க்க; see mugakandam. [முககந்தம் → முகந்தம். முககந்தம் = முருங்கை.]
முகந்தரு-தல்	முகந்தரு-தல் mugandarudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) இரக்கம்காட்டுதல் (பட்சங்காட்டுதல்);; to show favour. [முகம் + தருதல்.]

முகந்திகா	முகந்திகா mugandigā, பெ.(n.) முருங்கை; drumstick. மறுவ. முககந்தம்
முகந்திரிதல்	முகந்திரிதல் mugandiridal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) முகமாறுதல் பார்க்க; see {}. "முகந்திரிந்து நோக்கக் குழையும் விருந்து" (குறள், 90);. [முகம் + திரிதல்.]
முகந்திருத்துதல்	முகந்திருத்துதல் mugandiruddudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) முகவாட்டந் தவிர்த்தல்; to compose one's countenance. "இருந்து முகந்திருத்தி" (தனிப்பா.1, 94:11);. [முகம் + திருத்துதல்.]
முகந்துடை-த்தல்	முகந்துடை-த்தல் mugandudaittal, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) முகமழித்தல் (புதுக். கல்.909); பார்க்க; see {}. [முகம் + துடைத்தல்.]
முகநகை	முகநகை muganagai, பெ.(n.) முகமலர்ச்சி; laughing face. [முகம் + நகை.]
முகநட்பு	முகநட்பு muganaṭpu, பெ.(n.) வெளி நட்பு (உ.வ.);; pretended, outward friendship. [முகம் + நட்பு.]
முகநாடி	முகநாடி1 muganāṭi, பெ.(n.) முகக்குறி பார்க்க; see {}. [முகம் + நாடி.] முகநாடி2 muganāṭi, பெ.(n.) முகத்தையும் மூக்கில் ஒடும் வளிநிலையையும் பார்த்து நோயின் தன்மை கூறும் நூல் (தஞ்.சர.3:191);; a treatise on the diagnosis of diseases by an examination of the face and of the breath of the nostrils. [முகம் + நாடி.]
முகநாளம்	முகநாளம் muganāḷam, பெ.(n.) முகத்தின் குருதிக் குழாய்; facial vein. [முகம் + நாளம். நாளம் = குழல்]
முகநிலை	முகநிலை muganilai, பெ.(n.) இசைப் பாட்டு வகை (சிலப்.6:35, உரை);; a kind of song.

முகநிலைப்பசாசம்	முகநிலைப்பசாசம் muganilaippacācam, பெ.(n.) பெருவிரலும் சுட்டு விரலும் முகங்கூடி உகிர் விட்டு நிற்கும் நிலை (சிலப்.3:18, உரை);; a gesture in which the thumb and forefinger are joined just below the nails. [முகநிலை + Skt. பசாசம்.]
முகநிறம்	முகநிறம் muganiṟam, பெ.(n.) முகத் தோற்றம்; complexion.
முகநோக்குதல்	முகநோக்குதல் muganōggudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) நோக்கெதிர் நோக்குதல் (இலக்.வி.580, உரை, பக்.530);; to meet face to face, to exchange glances. [முகம் + நோக்குதல். முகநோக்குதல் = முகத்தை நேருக்குநேர் நோக்குதல்.]
முகப்பட்டா	முகப்பட்டா mugappaṭṭā, பெ. (n.) குதிரையின் முகத்திற்கு மாட்டும் அணிகலன் (கோவை.);; an ornamental on the face of horse. [முகம் + பட்டா. படம் → பட்டா.] [p]
முகப்படுதல்	முகப்படுதல் mugappaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) முன்றோன்றுதல்; to appear in front. "விழி யிணைக்கு முகப்பட்டிடும்" (பாரத. நச்சுப்.19);. [முகம் + படுதல்.]
முகப்படை	முகப்படை mugappaḍai, பெ.(n.) முகத்தில் ஏற்படும் தோல் நோய்; eczema. [முகம் + படை. முகத்தில் உண்டாகும் ஒருவகை நோய்.]
முகப்பணி	முகப்பணி mugappaṇi, பெ. (n.) முகச்சவரம் பார்க்க; see mugaccavaram. [முகம் + பணி.]
முகப்பந்தல்	முகப்பந்தல் mugappandal, பெ.(n.) வீட்டின் முன் போடும் பந்தல்; pandal in front of a house. "முத்து வளைத்து முகப் பந்தலிட்டார்கள்" (சித்.நாய.46);. [முகம் + பந்தல்.]
முகப்பரு	முகப்பரு mugapparu, பெ.(n.) இளைஞரின் முகங்களில் வெங்காயப் பூ போலும், இலவமுள்ளைப் போலும் அடி பருத்து முனையுள்ளதாகிய கொப்புளங்கள்; facial pimples amongst lads attaining maturity Acne. [முகம் + பரு.]

முகப்பழக்கம்	முகப்பழக்கம் mugappaḻggam, பெ.(n.) அறிமுகம் (வின்.);; acquaintance. [முகம் + பழக்கம்.]
முகப்பாக்கு	முகப்பாக்கு mugappāggu, பெ.(n.) பாக்கின் மேற்பகுதி (யாழ்ப்.);; the upper part of an arecanut. [முகம் + பாக்கு.]
முகப்பிரியம்	முகப்பிரியம்1 mugappiriyam, பெ.(n.) நாரத்தை; a citron fruit. முகப்பிரியம்2 mugappiriyam, பெ.(n.) மதிப்பு, மதிப்புரவு (மரியாதை); (வின்.);; respect for persons. [முகம் + Skt. பிரியம்.]
முகப்பு	முகப்பு mugappu, பெ. (n.) 1. முன்னிலை; front. "இருந்திடா யெங்கள் கண்முகப்பே" (திவ். திருவாய்.9. 2:7);. 2. முற்பகுதி; forepart, frontis piece. 3. வீட்டின் முன்புறக் கட்டிடம்; porch, facade. "முகத்தணிந்த முகப்பு" (அரிச்.பு. இந்திர.20);. 4. அணிகலன்களில் முன்புறத்தி லெடுப்பாகச் செய்யப்பட்ட பொருத்துவாய் முதலியன; front piece of a jewel. 5. முகதலை1, 1 பார்க்க; see {}.1. 6. வீடு, கட்டடம் முதலியவற்றின் வாயிலும் வாயிலை ஒட்டிய பகுதியும்; front part of a house, etc. வீட்டின் முகப்பில் ஒரு நாய் ஓடியது. 7. பார்வைக்கு முதலில் படும்படியாக அமைந்திருக்கும் பகுதி; face, facade of a house. பழைய திரையரங்கம் எடுப்பான முகப்புக் கொண்டதாகப் புதுப்பிக்கப்பட்டது. விண்ணப்பிக்கும் பணியின் பெயரை உறையின் மேல் முகப்பில் எழுதவும். தலைவர் படத்தைச் சிற்றுந்தின் முகப்பில் வைத்துக் கட்டியிருந்தார்கள். க. மொகப்பு [முல் → முள் → முளு → முழு → முகு → முக → முகப்பு (வே.க.);.]
முகப்புமடை	முகப்புமடை mugappumaḍai, பெ.(n.) தலைமடை; ridged cut. [முகப்பு + மடை. மடை = மதகு, மதகுப் பலகை.]

முகப்புற்று	முகப்புற்று mugappuṟṟu, பெ.(n.) முகத்திற் கட்டி வெடிக்கும் நோய் வகை; lupus. [முகம் + புற்று.]
முகப்பூச்சு	முகப்பூச்சு mugappūccu, பெ. (n.) 1. முகத்தில் பூசிக் கொள்ளும் பசை அல்லது மாவுப் பொருள்; painting or powder for the face. தெருக்கூத்தில் முகப்பூச்சு இன்றியமையாத ஒன்று. இரவு நாடகங்களில் கோமாளிக்கு மட்டுமல்லாமல் அரசனுக்கும் முகப்பூச்சு பூசப்படுகிறது. 2. வெளிப்பகட்டு; ostentalious. [முகம் + பூச்சு.]
முகப்பொருத்தம்	முகப்பொருத்தம் mugapporuttam, பெ. (n.) 1. முகநட்பு (வின்.); பார்க்க; see {}. 2. முகராசி (யாழ்.அக.); பார்க்க; see {}. [முகம் + பொருத்தம்.]
முகப்பொலி	முகப்பொலி mugappoli, பெ.(n.) கதிரினின்று உதிர்ந்த நெல்; paddy dropped from ears of corn. [முகம் + பொலி. பொலி = தூற்றாத நெற் குவியல்.]
முகப்பொலிவு	முகப்பொலிவு mugappolivu, பெ.(n.) முகக்களை பார்க்க; see {}. [முகம் + பொலிவு. பொல் → பொலி. பொலிவு = தோற்றப் பொலிவு, அழகு, முகமலர்ச்சி.]
முகப்போதரவு	முகப்போதரவு mugappōtaravu, பெ.(n.) இச்சகம் (வின்.);; coaxing, flattery. [முகம் + போதரவு. போதரவு = இச்சகம், முகமன்.]
முகபங்கம்	முகபங்கம் mugabaṅgam, பெ.(n.) இலச்சை (வின்.);; shame. [முகம் + பங்கம். Skt. பங்கம் → த. குறை, பழுது, கேடு. இலச்சை = வெட்கம், நாணக் கேடு, மானக்கேடு.]
முகபடாம்	முகபடாம் mugabaṭām, பெ.(n.) யானையின் முகத்தில் இடும் ஒப்பனை செய்த (அலங்காரத்); துணி; ornamental cloth on the face of an elephant. "முகபடாமன்ன மாயை நூறி" (தாயு. மௌன.1);. [முகம் + படாம். படாம் = சீலை, திரைச்சீலை, முகபடாம்.] [p]

முகபரிச்சயம்	முகபரிச்சயம் mugabariccayam, பெ.(n.) முகப்பழக்கம் (வின்.); பார்க்க; see {}. [முகம் + Skt. பரிச்சயம்.]
முகபாகம்	முகபாகம் mugapāgam, பெ.(n.) முகத்தின் பகுதி; facial region. [முகம் + பாகம்.]
முகபாடம்	முகபாடம் mugapāṭam, பெ.(n.) வாய்ப் பாடம் (வின்.);; that which is learnt by heart. [முகம் + பாடம். பாடம் = படிக்கும் நூற்பகுதி. மூலபாடம், படிப்பு.]
முகபாவம்	முகபாவம் mugapāvam, பெ.(n.) முகத் தோற்றம் பார்க்க; see {}. [முகம் + Skt. பாவம்.]
முகபூரணம்	முகபூரணம் mugapūraṇam, பெ.(n.) முகக்களை பார்க்க; see {}. [முகம் + Skt. பூரணம்.]

முகம்	முகம்1 mugam, பெ.(n.) 1. தலையில் நெற்றி முதல் மோவாய் வரையுள்ள முன்புறம்; face. "முகத்தா னமர்ந் தினிது நோக்கி" (குறள், 93);. முகம் பார்க்கும் கண்ணாடி, அரிமா முகம் பொறித்த காசு. 2. வாய்; mouth. "மொழிகின்ற முகத்தான்" (கம்பரா. வாலிவ.74);. "வாண்முகந் துமிப்ப வள்ளிதழ் குறைந்த" (குறுந்.227:2);. "விம்முறு கிளவிய ளென்முக நோக்கி" (நற்.33:10);. 3. முன்பு; front. "ஈன்றாள் முகத்தேயு மின்னாதாம்" (குறள், 923);. 4. குத்துவிளக்கு போன்றவற்றில் திரியிட்டு எரிக்கும் பகுதி; that part of the lamp, such as kuttu{}. ஐந்து முக விளக்கு, முற்றத்தைப் பார்க்கும்படி விளக்கினைத் திருப்பி வை. 5. இயல்பு, குணம்; one's nature. இது அவளுடைய முகம் இல்லை. முகத்திலே விழித்தாலும் மூன்று நாளைக்கு சோறு அகப்படாது (பழ.);. முகத்துக்கு அஞ்சி மூத்தா ரோடு போனால் குலத்துக்கெல்லாம் ஈனமாம் (பழ.);. முகத்துக்கு முகம் கண்ணாடி (பழ.);. [முல் தோன்றுதல் கருத்து. முள் → முள → முளை = வித்திலிருந்து வெளிப்படும் முதல் வெளிப்பாடு. முள் → முளு → முழு → முகு = முகிழ். முகிழ்தல் = அரும்புதல். முகு → முகம் = மூக்கும் வாயும் சேர்ந்த முன்பகுதி முகம் முகமை முதன்மை முகம் முன்பக்கம் தலையின் முன்பக்கம்
முகம்குளுப்பைதட்டல்	முகம்குளுப்பைதட்டல் mugamguḷuppaidaṭṭal, தொ.பெ.(vbl.n.) முகம் வீங்கல்; face becoming swollen. [முகம் + குளுப்பை + தட்டல்.]
முகம்கொடுத்துப்பேசுதல்	முகம்கொடுத்துப்பேசுதல் mugamgoḍudduppēcudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஈடுபாடு காட்டி மதித்துப் பேசுதல்; talk directly and in a friendly way. அவர் என்னிடம் முகம் கொடுத்துப் பேசி நீண்ட நாட்கள் ஆகிறது என வருத்தப்பட்டுக் கொண்டான். [முகம் + கொடுத்து + பேசுதல்.]
முகம்சுண்டல்	முகம்சுண்டல் mugamcuṇṭal, பெ.(n.) முகம் சுளிக்கை; frowning.
முகம்சுளித்தல்	முகம்சுளித்தல் mugamcuḷittal, 4 செ. குன்றாவி.(v.t.) அருவருப்பு முதலியவற்றால் முகத்தில் ஏற்படும் சுருக்கம்; screw up one's face as an expression of dislike, disgust, etc. தன் முது சேறுபட்டுவிட்டது கண்டு முகம் சுளித்தான். [முகம் + களித்தல்.]
முகம்செத்துப்போதல்	முகம்செத்துப்போதல் mugamcettuppōtal, 8 செ.கு.வி.(v.i.) முகம் களை இழத்தல்; fall of the face. திருமண வீட்டில் நுழைந்தவரை 'நீங்கள் யார்' என்று கேட்டதும் அவருடைய முகம் செத்துப் போயிற்று. [முகம் + செத்து + போதல்.]

முகம்பார்-த்தல்	முகம்பார்-த்தல் mugambārttal, 4 செ. குன்றாவி.(v.t.) 1. நேர்நோக்குதல்; to look one in the face. 2. அன்பு செய்தல் (வின்.);; to show kindness to. 3. நன்கு மதித்தல் (சிலப்.11:182, அரும்);; to treat with regard. 4. முகம் நோக்கி இனம் அறிதல் (உ.வ.);; to recognise faces of persons, as a child. [முகம் + பார்-த்தல்.]
முகம்பார்வை	முகம்பார்வை mugambārvai, பெ.(n.) பழைய வரிவகை; an ancient tax. "ஜோடி முகம்பார்வை, சுங்க சாலை, சம்படம்" (I.M.P.Cg. 1095);. [முகம் + பார்வை.]
முகம்புகு-தல்	முகம்புகு-தல் mugambugudal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. முகமலர்தல் பார்க்க; see mugam malar. "முகம்புகன் முறைமையின்" (தொல்.பொருள்.152);. 2. இரக்கத்திற்காக (தயைக்காக); எதிர் சென்று நிற்றல்; to approach for favours. "முகம் புகுத லாற்றுமோ மேல்" (நாலடி, 306);. "முகம் புகுகின்ற தோழிக்கு" (ஐங்குறு. 20, துறைக் குறிப்பு);. [முகம் + புகு தல். புகுதல் = அடைதல், தாழ்நிலை அடைதல், செல்லுகல், நுழைதல்.]
முகம்புடை-த்தல்	முகம்புடை-த்தல் mugambuḍaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. துயரக் (துக்கக்); குறியாக முகத்திலடித்துக் கொள்ளுதல்; to beat one self on the face, as an expression of grief. "பலசன முகம்புடைத் தகங்குழைந் தழவே" (சீவக.2758);. 2. கட்டி உடைவதற்கு முன் வாய் வைத்தல்; to gather, as the head of a boil. [முகம் + புடை – த்தல். புடைத்தல் = அடித்தல், குத்துதல்.]
முகம்புதை-த்தல்	முகம்புதை-த்தல் mugambudaiddal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) முகத்தை மூடிக்கொள்ளுதல்; to cover one's face. "கையா னகை முகம் புதைத்த தோற்றம்" (சீவக.2461);. [முகம் + புதைத்தல். புதைத்தல் = மறைத்தல், ஒளித்து வைத்தல், வாய்புதைத்தல், அமிழ்த்துதல்.]
முகம்பெறுதல்	முகம்பெறுதல் mugamberudal, 21 செ.கு.வி. (v.i.) தோன்றுதல்; to rise, as the sun; to appear. "சுடர் முகம் பெற்றபோதே" (சீவக. 1404);. [முகம் + பெறுதல். பெறுதல் = அடைதல், பிறப்பித்தல், தோன்றுதல்.]
முகம்மதியர்	முகம்மதியர் mugammadiyar, பெ.(n.) இசுலாம் மதத்தினர்; followers cf the religion of Muhammad. [முகம்மது → முகம்மதியர்.]

முகம்மது	முகம்மது1 mugammadu, பெ.(n.) முகமதுநபி பார்க்க; see mugammadunabi. முகம்மது2 mugammadu, பெ.(n.) 20ஆம் நூற்றாண்டில் மெய்ஞானக் குறவஞ்சி என்ற நூலை இயற்றியவர் புலவர்; author of {}.
முகம்மதுஉசேன்	முகம்மதுஉசேன் mugammaduucēṉ, பெ.(n.) 18ஆம் நூற்றாண்டில் தவுக்கிடு மாலை, பெண்புத்தி மாலை, ஆகிய நூல்களை இயற்றிய புலவர்; author of {} and {}. [முகம்மது + உசேன்.]
முகம்மதுநபி	முகம்மதுநபி mugammadunabi, பெ.(n.) முகமதிய மத அருட்பணிப் பெருந்தகையான முகமது நபிகள் நாயகம்; Muhammad the Prophet of Islam. [முகமது + நபி.]
முகம்மழித்தல்	முகம்மழித்தல் mugammaḻittal, 4 செ. குன்றாவி.(v.t.) முகத்திலுள்ள மயிரை (தாடி, மீசை); நீக்குதல்; to shave one's face. [முகம் + மழித்தல்.]
முகம்வைத்தல்	முகம்வைத்தல் mugamvaittal, முகங்காண்(ணு)தல் பார்க்க; see {}. [முகம் + வைத்தல்.]
முகமண்டகம்	முகமண்டகம் mugamaṇṭagam, பெ.(n.) முகமண்டபம் பார்க்க; see {}. "விட்டுணுக் கிருகத்து முகமண்டகத்தே கூடியிருந்து" (தெ.இ. கல்.தொ.3:12);. [முகம் + மண்டகம். மண்டகம் = மண்டபம், கற்கட்டடம்.]
முகமண்டபம்	முகமண்டபம் mugamaṇṭabam, பெ.(n.) கோயிலின் முன்மண்டபம்; front hall in a temple. "முகமண்டபஞ் செய்து நிரந்தளித்தான்" (செந்.4, பக்.335);. [முகம் + மண்டபம். மண்டபம் = கற்கட்டடம், சாவடி, ஒப்பனை செய்யப்பட்ட பந்தல்.]
முகமண்டலம்	முகமண்டலம் mugamaṇṭalam, பெ.(n.) தலையில் நெற்றிமுதல் மோவாய் வரையுள்ள முன்புறம்; face. [முகம் + மண்டலம்.]
முகமதியர்	முகமதியர் mugamadiyar, பெ.(n.) முகமது நபியை முழுமுதற்கடவுளாக எண்ணி வழிபடுபவர்கள்; followers of the Prophet muhammad. [முகமது → முகமதியர்.]
முகமயக்கு	முகமயக்கு mugamayaggu, பெ.(n.) 1. பார்வையால் மயக்கும் கலை (வித்தை); (சங்.அக.);; bewitching by looks, a magic art. 2: முகமாயம் பார்க்க;see {}. [முகம் + மயக்கு.]

முகமலர்தல்	முகமலர்தல் mugamalartal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) முகப் பொலிவு கொள்ளுதல்; to wear a cheerful countenance. "பூம்புன ஸூரன் புக முகமலர்ந்த.... கோதை" (திருக்கோ.363, கொளு);. [முகம் + மலர்தல். மலர்தல் = தோன்றுதல், பொலிவு கொள்ளுதல்.] முகம் மலர் போன்றதென்பதும் முகம் மேனோக்கிக் கிடத்தல் மொட்டு விரிந்த நிலையையும் முகங் குப்புறக் கிடத்தல் மலர்ந்த பூக்குவிந்த நிலையையும் ஒக்குமென்பதும் கருத்து (வே.க.);
முகமலர்ச்சி	முகமலர்ச்சி mugamalarcci, பெ.(n.) முகத்தில் மகிழ்ச்சி தோன்றுகை; cheerfulness of countenance. "முக மலர்ச்சி கூறல்" (திருக்கோ.363, தலைப்பு);. [முகம் + மலர்ச்சி. மலர்ச்சி = மகிழ்சி, மலர்கை.]
முகமழித்தல்	முகமழித்தல் mugamaḻittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) முகம்மழித்தல் பார்க்க; see {}. [முகம் + அறிதல். அறிதல் = புதியதாய்க் கண்டுபிடித்தல், பட்டறிதல், தோன்றுதல்.]
முகமறிதல்	முகமறிதல் mugamaṟidal, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) அறிமுகமாதல்; to be acquainted with. "முகமறியா விருந்தொன்று" (இலக். வி.555, உதா);.
முகமறுத்தல்	முகமறுத்தல் mugamaṟuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. இரக்கமின்றிப் பேசுதல்; to speak impartially. முகமறுத் துறவாடு. 2. கணக்காய்ப் பேசுதல்; to speak accurately. [முகம் + அறுத்தல்.]
முகமன்	முகமன் mugamaṉ, பெ.(n.) 1. ஒருவரைப் புகழ்ந்து கூறும் சொற்கள், முகப்புகழ்ச்சி; flattery. "முருகென உணர்ந்து முகமன் கூறி" (அகநா.272:13);. 2. ஒருவரை நலம் உசாவி வேண்டியோ அல்லது விருந்து போன்றவை கொடுப்பதற்காகவோ சொல்லப்படுவது; civilities, greetings. விருந்தினர்களை முகமன் கூறி வரவேற்று உள்ளே அழைத்துச் சென்றனர். 3. பண்பட்ட பழக்க வழக்கம்; civility, politeness. "முன்னையிற் புனைந்து முகம னளித்தும்" (கல்லா.13);. 4. வழிபாடு (துதி);; praise. "புகழ்ந்துமுன் னுரைப்பதென் முகம்மனே" (தேவா.863, 3);. [முகம் → முகன்.]
முகமாதல்	முகமாதல் mugamātal, 6 செ.கு.வி. (v.i.) ஏற்றுக் கொள்ளுதல், உடன்படுதல்; to agree. 'தான் முற்கூறியதற்கு முகமாகாமை கண்டு' (சீவக.1120, உரை);. [முகம் + ஆதல்.]

முகமாட்டம்	முகமாட்டம் mugamāṭṭam, பெ.(n.) 1. முகத்தைக் காட்டுகை (வின்.);; showing one's face. 2. ஒருதலைச் சார்பு (பாரபட்சம்); (வின்.);; partiality. 3. மதிப்பு (வின்.);; respect for persons. 4. முகமன், 1 (யாழ்.அக.); பார்க்க; see {}. [முகம் + ஆட்டம்.]
முகமாயக்காரி	முகமாயக்காரி mugamāyaggāri, பெ.(n.) முகக்கவர்ச்சியுள்ளவள் (வின்.);; woman of a fascinating looks or charming face. [முகம் + மாயக்காரி. மாயக்காரி = மாயக்கள்ளி, மயக்கி ஏமாற்றுபவள்.]
முகமாயம்	முகமாயம் mugamāyam, பெ.(n.) முகவழகில் உண்டாம் கவர்ச்சி (வின்.);; charm of fascinating face, as of a woman. [முகம் + மாயம்.]
முகமாற்று	முகமாற்று mugamāṟṟu, பெ. (n.) முக மயக்கு, 1 பார்க்க (சங்.அக.);; see muga mayakku, 1. [முகம் + மாற்று.]
முகமாறுதல்	முகமாறுதல் mugamāṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) முகங்கோணுதல் பார்க்க; see {}. 'தம்பால் இரந்தவர்களுக்கு... முகமாறாது ஈதலை' (கலித்.61:11, உரை);. [முகம் + மாறுதல்.]
முகமில்வரி	முகமில்வரி mugamilvari, பெ.(n.) இசைப் பாட்டு வகை (சிலப்.7:4, அரும்.);; a kind of song. [முகம் + இல்2 + வரி. முகமில் வரி = முகமொழிந்து ஏனை உறுப்புக்களான் வருவது. வரி = இசை, இசைப்பாட்டு.]
முகமினுமினுப்பு	முகமினுமினுப்பு mugamiṉumiṉuppu, பெ.(n.) எண்ணெய் கசிவினால் முகம் பளபளப்பாயிருக்கை; face that glows due to the oil secretion. [முகம் + மினுமினுப்பு.]
முகமுகங்கணோக்குதல்	முகமுகங்கணோக்குதல் mugamugaṅgaṇōggudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) முகமுகம்பார்த்தல், பார்க்க; see {}. "கண்மல்குநீரார் முகமுகங்க னோக்கினார்" (சீவக.1808);. [முகம் + முகம் + கண் + நோக்குதல்.]
முகமுகம்பார்த்தல்	முகமுகம்பார்த்தல் mugamugambārttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) முகத்தை முகம் பார்த்தல்; to look one another in the face. "மதுரைநகர் நின்ற மாயவினைப் புரவி முகமுகம் பார்த்து" (திருவாலவா.29:1);. [முகம் + முகம் + பார்த்தல்.]

முகமுகமாய்	முகமுகமாய் mugamugamāy, கு.வி.எ.(adv.) நேருக்கு நேராய் (வின்.);; face to face, personally. [முகம் + முகம் + ஆய்.]
முகமுகெனல்	முகமுகெனல் mugamugeṉal, பெ.(n.) 1. வண்டு எழுப்பும் (ரீங்காரஞ் செய்யும்); ஒலிக்குறிப்பு; onom. expr. signifying humming of bees. 2. குடத்துள் நீர்புகும் ஒலிக்குறிப்பு; gurgling of water.
முகமுடைவரி	முகமுடைவரி mugamuḍaivari, பெ.(n.) மூன்றடி முதல் ஏழடி வரை வரும் இசைப்பாட்டு வகை (சிலப்.7:4, அரும்.);; a kind of song, of four to seven lines. [முகமுடை + வரி.]
முகமுதல்	முகமுதல் mugamudal, பெ.(n.) முகமும் கண்களும் கிட்டத்தட்ட மெல்லிய (சிறிய); வீக்கமுடன் இருக்கை; soft swelling about the face and the eyes urticaria gigantea (சா.அக.);. [முகம் + முதல்.]
முகமுறி	முகமுறி1 mugamuṟidal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கண்ணோட்டமின்மை (தாட்சணிய மறுதல்);; to be discourteous; to be unsympathetic. 2. மனநோதல்; to be offended. ஒருவனை முகமுறியப் பேசாதே. [முகம் + முறிதல்.] முகமுறி2 mugamuṟittal, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. ஈவு இரக்கமின்றி துன்புறுத்துதல் (வின்.);; to wound one's feelings; to offend. 2. சின மூட்டுதல் (யாழ்.அக.);; to provoke another to anger. [முகம் + முறி2த்தல்.]
முகமுறிவு	முகமுறிவு mugamuṟivu, பெ.(n.) 1. சிறிதும் இரக்கமின்றி துன்புறுத்துகை; discourteous behaviour, want of consideration for the feelings of others. 2. வெறுப்பு (சங்.அக.);; dislike, hatred. [முகமுறி → முகமுறிவு.]
முகமுன்னிலை	முகமுன்னிலை mugamuṉṉilai, பெ.(n.) நேர்முகம் (வின்.);; one's presence. [முகம் + முன்னிலை.]

முகமூடி	முகமூடி mugamūṭi, பெ. (n.) 1. பிறக்கும் போது குழந்தையின் முகத்தை மூடியுள்ள பை (வின்.);; covering often found on the face of children when born. 2. முக்காடு; veil. 3. பிணத்தின் முகத்தை மூடும் ஆடை (இ.வ.);; facecloth. 4. முகத்தை மறைத்து அணிந்து கொள்ளும் துணி அல்லது தோல்; mask of cloth, paper, etc. முகமூடிக் கொள்ளை புறநகர் பகுதிகளில் அதிகம். [முகம் + மூடி. முகமூடி = முகத்தை மறைத்து அணிந்து கொள்ளும் துணி அல்லது தோல்.]
முகமை	முகமை mugamai, பெ.(n.) முகாமை பார்க்க; see {}. அவன் முகமையாயிருந்து செயலைச் செய்தான். [முகம் → முகமை. முகமை = முதன்மை, தலைமை.]
முகமொட்டுதல்	முகமொட்டுதல் mugamoṭṭudal, 5 செ. குன்றாவி.(v.t.) சேவல்களைச் சண்டைக்கு எதிர்முகமாக்குதல் (யாழ்ப்.);; to turn the face of one cock towards another rousing them to fight. [முகம் + ஒட்டுதல்.]
முகர்	முகர்1 mugartal, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) மூக்கால் மோத்தல், மணமறிதல்; to smell. [முகம் → முகர் → முகர் தல்.] முகர்2 mugarttal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) முகத்தல்; take water in a vessel. முகர்3 mugar, பெ.(n.) 1. முகம்; face. 2. மூக்கு; nose. [முகம் → முகர்.]
முகர்வுக்கணு	முகர்வுக்கணு mugarvuggaṇu, பெ.(n.) பரு (T.U.L.M.);; tubercle.
முகரதம்	முகரதம் mugaradam, பெ.(n.) முகத்திற் புணர்கை; carnal intercourse in the mouth. "தன் மனையாளை முகரதஞ் செய்வித்து" (கடம்ப.பு.இலீலா.108);. [முகம் + Skt. ரதம்.]

முகரம்	முகரம் mugaram, பெ.(n.) 1. தொடர்ஒலி; noise, continuous sound. முகரப்பாய்மா (கம்பரா. அதிகாய.186);. 2. சங்கு; conch. "முகரத் திடை..... சுறவங் கொணர்ந்தெற்று மறைக்காடே" (தேவா.846, 2);. 3. காகம் (சங்.அக.);; crow.
முகரன்	முகரன் mugaraṉ, பெ.(n.) பயனிற்சொல் சொல்லுவோன் (சங்.அக.);; chatterbox; one who speaks without purpose.
முகராசி	முகராசி mugarāci, பெ.(n.) 1. முகக் கவர்ச்சி பார்க்க; see mugakkavarcci. 2. ஆகூழ் (அதிர்ஷ்டம்);; luck. [முகம் + Skt. ராசி.]
முகரி	முகரி1 mugari, பெ.(n.) 1. மல்லிகைப்பூ (வின்.);; jasmine flower. 2. தாழைச் செடி (மலை.);; fragrant screwpine. தெ. மொகலி [முகம் → முகரி.] முகரி2 mugari, பெ.(n.) ஆரவாரஞ் செய்வோன்; one who makes noise. "பஞ்சேந்திரிய வஞ்ச முகரிகாள்" (தேவா. 719:9);. முகரி3 mugari, பெ.(n.) 1. முகனை, 1, 2, 3 பார்க்க; see {}, 1, 2, 3. 2. மூக்கினடி; bottom of the nose. [முகம் → முகர் → முகரி.] முகரி4 mugari, பெ.(n.) மூரி (யாழ்.அக.); பார்க்க; see {}.
முகரிகுளித்தல்	முகரிகுளித்தல் mugariguḷittal, பெ.(n.) அள்ளுகொள்ளை, பெருங்கொள்ளை (யாழ்.அக.);; plunder, pillage. [முகரி2 + குளித்தல்.]

முகரிமை	முகரிமை mugarimai, பெ.(n.) 1. பேரறிவு (பிங்.);; wisdom, knowledge of divine things. "முகரிமைசா னற்றவர்" (சேதுபு. பலதீ.30);. 2. தலைமை; chieftaincy, lordship. "முகரிமை யடைந்தவன் றோல்முகத்தவன்" (கந்தபு. கயமுகனுற்.49);. [முகரி2 → முகரிமை.]
முகரியோலை	முகரியோலை mugariyōlai, பெ.(n.) முறியோலை பார்க்க; see {}.
முகரு-தல்	முகரு-தல் mugarudal, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) நுகருதல்; smelling (சா.அக.);. [முகர்1 தல் → முகரு – தல்.]
முகரூபம்	முகரூபம் mugarūpam, பெ.(n.) 1. முகச்சாயல் (வின்.); பார்க்க; see {}. 2. முகத்தின் அழகு (யாழ்.அக.);; beauty of face. [முகம் + Skt. ரூபம். த. உருவம் → வ. ரூப.]
முகரூபு	முகரூபு mugarūpu, பெ.(n.) முகத்தின் அழகு (யாழ்.அக.);; beauty of face. [முகம் + Skt. ரூபு. த. உருவம் → வ. ரூப – ரூபு.]
முகரெனல்	முகரெனல் mugareṉal, பெ.(n.) ஒலிக் குறிப்பு வகை (வின்.);; onom. expr. of humming, as of bees.
முகரை	முகரை mugarai, பெ.(n.) 1. முகவாய்க் கட்டை; chin. அவன் முகரையில் ஒரு குத்து விட்டான். 2. மூக்கினடி; bottom of the nose. "முகரை யாலுழுத தொய்யில்" (திருக்காளத். பு.கண்ணப்ப.3);. 3. முகம், பழிக்கப்படும் முகம்; face, face as ugly. 'அவன் முகரையைப் பார் எப்படி இருக்கிறதென்று' (உ.வ.);. தெ. மோர; க .மோரெ; Hind.{}. [முகம் → முகர் → முகரை. முகரை = மூக்கும் வாயும் சேர்ந்த பகுதி.]
முகரைக்கட்டை	முகரைக்கட்டை mugaraiggaṭṭai, பெ.(n.) முகரை, 1 பார்க்க; see mugarai, 1. சண்டையில் அவன் முகரைக் கட்டை உடைந்தது. [முகரை + கட்டை.]

முகரையெலும்பு	முகரையெலும்பு mugaraiyelumbu, பெ. (n.) மோவா யெலும்பு; lower jaw, bone. [முகரை + எலும்பு.]
முகரோமம்	முகரோமம் mugarōmam, பெ.(n.) மீசை மயிர் (சித்.மரபுகண்.பக்.6);; moustache. [முகம் + Skt. ரோமம்.]
முகலட்சணம்	முகலட்சணம் mugalaṭcaṇam, பெ.(n.) முகத்தோற்றம்; visage (சா.அக.);. [முகம் + Skt. லட்சணம்.]
முகலாங்கலம்	முகலாங்கலம் mugalāṅgalam, பெ.(n.) பன்றி; hog (சா.அக.);.
முகலி	முகலி1 mugali, பெ.(n.) 1. தாழை; a wild shrub growing near the sea shore fragrant screw pine pan dana oderatissima. 2. நிலப்பனை; ground palm Curculigo Corchioides. முகலி2 mugali, பெ.(n.) சீகாளத்திப் பக்கத்தோடும் ஓர் ஆறு (தேவா.1095, 3);; a river flowing by {}.
முகவங்கு	முகவங்கு mugavaṅgu, பெ.(n.) முகத்தில் படரும் கருந்தேமல்; a skin disease rendering the face black (சா.அக.);. [முகம் + வங்கு.]
முகவசனம்	முகவசனம் mugavasaṉam, பெ.(n.) வாய்ச் சொல்; talk, words. "சுப்பு ஒதுவார் முகவசனத்தாலும் விசதமாகுமே" (மீனாட். சரித்.2:310);. [முகம் + Skt.வசனம்.]
முகவசிகரம்	முகவசிகரம் mugavasigaram, பெ.(n.) முகக்கவர்ச்சி பார்க்க; see mugakkavarcci. [முகம் + Skt. வசிகரம்.]
முகவசியம்	முகவசியம் mugavasiyam, பெ.(n.) முகக்கவர்ச்சி பார்க்க; see mugakkavarcci [முகம் + வசியம். வயம் → அவசியம்]

முகவசீகரம்	முகவசீகரம் mugavacīgaram, பெ.(n.) முகக்கவர்ச்சி பார்க்க; see mugakkavarcci [முகம் + Skt.வசீகரம்]
முகவட்டம்	முகவட்டம் mugavaṭṭam, பெ.(n.) முக மண்டலம் பார்க்க; see mugamanga/am. [முகம் + வட்டம்.]
முகவட்டி	முகவட்டி mugavaṭṭi, பெ.(n.) அரச முத்திரை இடும் அலுவலர்; officer of the Royal sealed. "புரவரிசி காணத்து முகவட்டி மகட மங்கலமுடையான் எழுத்து" (புதுகல். 183:6);.
முகவட்டு	முகவட்டு mugavaṭṭu, பெ.(n.) விலங்கின் நெற்றியுச்சியில் அணியும் அணிவகை; an ornament worn on the forehead of an animal, "நெற்றி முன்னாப் பூட்டுத் தரள முகவட்டும் பொலிய" (திருவிளை. மாயப்பக 15);. [முகம் + வட்டு. வட்டு = வட்டமான அணிகலன்.]
முகவணை	முகவணை1 mugavaṇai, பெ.(n.) இசைக் கருவி வகை; a kind of Indian darionet. 'முகவணையை வாசி"(பணவிடு.183);. முகவணை2 mugavaṇai, பெ.(n) 1. முகப்பு; facade, porch. 2. முகவுரை (வின்.);; preface, 3. வண்டியின் முகப்பில் வண்டிக்காரன் இருந்தோட்டும் இடம்; driver's seat in front of a cart. 4. முகவணைக்கல் பார்க்க; see{}. "நிலைகால் அருகனை முகவனை..... கட்டினதும்" (கோயிலொ.138);. [முகம் + அணை.]
முகவணைக்கல்	முகவணைக்கல் mugavaṇaiggal, பெ. (n.) வாயிலின் மேலுள்ள உத்தரப்படிக்கல், முகப்புக்கல்; stone placed at the top across the pillars of a gate. "மண்டபத்தில் வாசலில் முகவணைக்கல்லு பழுவூ ருடையான் செம்போ உய்யிவந்த பெருமாள்" (புது.கல்.612:3);. [முகவணை + கல்.]
முகவர்	முகவர் mugavar, பெ.(n.) ஓர் அமைப்பின், நிறுவனத்தின் சார்பாக பொருள் வாங்கி விற்பனை செய்து கழிவுத் தொகை பெறுபவர்; agent of an organisation, firm, etc. ஆயுள் காப்பீடு முகவர்கள். சிறுசேமிப்பு முகவர்கள்.

முகவரி	முகவரி mugavari, பெ.(n.) ஒரு பெயருக்குரியவரின் அல்லது ஒரு நிறுவனத்தின் இருப்பிடம்பற்றிய விளத்தம்; address, superscription. [முகம் + வரி. முகம் = இடம். வரி = எழுத்து.]
முகவரை	முகவரை mugavarai, பெ.(n.) அணிகலனின் நடுவில் பதிக்கும் கல்; central stone in a jewel. 'முகவரை என்று பாடமாம் போது, நாயகக்கல்லுப் போலே பாட்டுக்களுக் கெல்லாம் பிரகாசமாயிருக்கும்' (திவ். திருப்பல்.2, வியா. பக்.34); [முகம் + அரை. முகம் = இடம், நடுவிடம் அரை = அரைதல், பதித்தல்.]
முகவல்லபம்	முகவல்லபம் mugavallabam, பெ.(n.) மாதுளை (பரி.அக.);; pomegranate.
முகவலிப்பு	முகவலிப்பு mugavalippu, பெ.(n.) முகத்தைக் கோணச் செய்யும் இசிவு (சன்னி); நோய் வகை (வின்.);; facial paralysis. மறுவ. முகவதாசன்னி, முகவூதை. [முகம் + வலிப்பு. வலிப்பு = இசிவு, இழுப்பு நோய்.] முகத்தைப் பற்றிய நோய். தலைவலி கண்டு, முகம் சுளுக்கி கண் சிவந்து பிடரியுளைந்து பழைய முகமாறி ஒரு முகமாய்த் திருகி வாங்கி வலித்திடுமோர் ஊதை (வாதம்); நோய்.
முகவவ்வால்	முகவவ்வால் mugavavvāl, பெ.(n.) சிவப்பும் சாம்பனிறமுங் கலந்த மீன்வகை; white pomfret, brownish grey, Stromatens sinensis. [முகம் + வவ்வால். வவ்வால் = மீன்வகை.] [p]
முகவழி	முகவழி mugavaḻi, பெ.(n.) மூலம்; means. அவன் முகவழியாகப் போக வேண்டும். [முகம் + வழி.]
முகவளை	முகவளை mugavaḷai, பெ.(n.) வளைகள் கழலாதிருக்க அணியும் தடை வளையல்; bangle of shorter size, worn as a keeper. "வளைக்கு முகவளை" (குலோத்.கோ.505);. [முகம் + வளை. வளை = கைவளை.]
முகவாச்சியம்	முகவாச்சியம் mugavāocciyam, பெ.(n.) 1. கையால் வாயை அடித்து இசையெழுப்புகை; playing on the mouth by striking it with the hand. 2. முகவீணை பார்க்க; see {}. [முகம் + வாச்சியம். வாச்சியம் = முழக்கி இசை யெழுப்பும் கருவி.]

முகவாசச்செப்பு	முகவாசச்செப்பு mugavācacceppu, பெ.(n.) முகவாசம் வைக்கும் பரணி; casket or box for spices used with betel. "இன் முகவாசச் செப்பும்....... இளையவ ரேந்தினாரே" (சீவக.838);. மறுவ. வெற்றிலைப்பெட்டி. [முகவாசம் + செப்பு. செப்பு = பெட்டி.]
முகவாசம்	முகவாசம்1 mugavācam, பெ.(n.) 1. நறுமணத்து (வாசனை);க்காக வாயில் இட்டுக் கொள்ளுதற்குரிய தக்கோலம், தீம்பூ, இலவங்கம், கருப்பூரம், இனவகை (சாதி); என்ற ஐவகை நறுமணப் பண்டங்கள் (சீவக.838, உரை);; fragrant spices, of which there are five viz. {}. 2. வெற்றிலை (சீவக. 1055);; betel. "கொண்டாரின் முகவாசம்" (சீவக.1055);. 3. முகப்பழக்கம் (யாழ்.அக.);; familiarity, acquaintance. [முகம் + Skt. வாசம்.] முகவாசம்2 mugavācam, பெ. (n.) பிணத்தின் முகத்தை மூடும் ஆடை (உ.வ.);; facecloth.
முகவாசல்	முகவாசல் mugavācal, பெ.(n.) தலைவாசல்; front gate. [முகம் + வாசல்.]
முகவாசை	முகவாசை1 mugavācai, பெ.(n.) ஒருதலைச் சார்பு (வின்.);; partiality. முகவாசை2 mugavācai, பெ.(n.) முகவாசம்2 பார்க்க; see {}.
முகவாட்டம்	முகவாட்டம் mugavāṭṭam, பெ.(n.) முகத்தில் தோற்றுஞ் சோர்வு (வின்.);; jaded countenance; fatigued appearance. [முகம் + வாட்டம்.]
முகவாடல்	முகவாடல் mugavāṭal, பெ. (n.) முகவாட்டம் (வின்.); பார்க்க; see {}. [முகம் + வாடல்.]
முகவாத்தியம்	முகவாத்தியம் mugavāttiyam, பெ.(n.) முகவாச்சியம் பார்க்க; see {}. [முகம் + Skt. வாத்தியம்.]

முகவாதசன்னி	முகவாதசன்னி mugavātasaṉṉi, பெ.(n.) முகத்தைக் கோணச் செய்யும் ஒருவகை இசிவு நோய் (வின்.);; facial paralysis. மறுவ. முகவலிப்பு [முகம் + Skt. வாதசன்னி.]
முகவாதம்	முகவாதம் mugavātam, பெ.(n.) முகவூதை; see {}. [முகம் + Skt. வாதம்.]
முகவாதை	முகவாதை mugavātai, பெ.(n.) முகவூதை பார்க்க; see {}.
முகவாய்	முகவாய்1 mugavāy, பெ.(n.) முகவாய்க் கட்டை பார்க்க; see {}. முகவாய்2 mugavāy, பெ.(n.) ஏற்றச்சால் முகப்பதற்கு ஏற்புடையதாகக் கரை முகப்பிடத்தில் தோண்டுவிக்கும் மடைநீர் வாய்; channel. [முகம் + வாய்.]
முகவாய்க்கட்டை	முகவாய்க்கட்டை mugavāyggaṭṭai, பெ.(n.) மோவாய்; chin. [முகவாய் + கட்டை.]
முகவாய்நீட்சி	முகவாய்நீட்சி mugavāynīṭci, பெ.(n.) கீழ்த் தாடை எழும்பு; prominent lower jaw. [முகவாய் + நீட்சி.]
முகவாயு	முகவாயு mugavāyu, பெ.(n.) முகவலிப்பு பார்க்க; see mugavalippu. [முகம் + Skt. வாயு.]

முகவார்	முகவார்1 mugavār, பெ.(n.) குதிரை முதலியவைகட்கு முகத்திலிடுங் கயிறு; headstall, halter. [முகம் + வார்.] முகவார்2 mugavār, பெ.(n.) மிதியடியின் கட்டைவிரல் பகுதியையும், நடுப்பகுதியையும் இணைக்கும் வார்; a kind of shoe lether. [முகம் + வார்.]
முகவாள்	முகவாள் mugavāḷ, பெ.(n.) கலப்பைக்கூர் (செந்.4, பக்.212);; plough share. [முகம் + வாள். வாள் = கூர்மை.]
முகவிகாரம்	முகவிகாரம் mugavigāram, பெ.(n.) முகவேறுபாடு பார்க்க; see {}. [முகம் + Skt. விகாரம்.]
முகவியர்	முகவியர் mugaviyar, பெ.(n.) இன்முகமா யுள்ளோர்; those who look pleased. "முன்பட்ட தொழிந்து நுங்கண் முகவியர் முனிவு தீர்ந்தார்" (சீவக.2045);. [முகம் → முகவியர்.]
முகவிலாசம்	முகவிலாசம் mugavilācam, பெ.(n.) முகப் பொலிவு (வின்.);; beaming countenance. [முகம் + Skt. விலாசம்.]
முகவிழி	முகவிழி mugaviḻi, பெ.(n.) முகத்தில் விழிக்கை; facing, meeting. அவனுடன் முகவிழி கிடையாது. [முகம் + விழி. விழி = விழித்தல்.]
முகவிழுப்பு	முகவிழுப்பு mugaviḻuppu, பெ.(n.) முகவலிப்பு பார்க்க; see mugavalippu. [முகம் + இழுப்பு.]
முகவீணை	முகவீணை mugavīṇai, பெ.(n.) ஒரு வகை இசைக் கருவி; Indian clarionet. "தித்திசிறு முகவீணை... மிழற்ற" (குற்றா. தல. தருமசா. 54);. [முகம் + வீணை.]

முகவு	முகவு mugavu, பெ.(n.) 1. மாளிகை முகப்பு: facade, porch. 2. ஒளி, காந்தி; brilliance. [முகம் → முகவு = முன்மண்டபம்.] முகவு mugavu, பெ. (n.) ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தில் ஒரே மூச்சில் செய்யும் பணி முடுக்கம்; quickness in performance. [மூசு-முசு-முகவு]
முகவுரை	முகவுரை1 mugavurai, பெ.(n.) முன்னுரை (நன்.1);; introduction, preface. [முகம் + உரை.] நூல் முதலியவற்றில் நூலின் மூலப் பகுதி தொடங்குமுன் எழுதப்பெறும் நூல் எழுதப் புகுந்த கரணியம், நூல் அமைப்பு, நூலின்தேவை, நன்றியுரை வரை அடக்கிய உரை. முகவுரை2 mugavurai, பெ.(n.) 1. கணக்குப் புத்தக முதலியவற்றின் தலைப்பில் எழுதும் ஆண்டு, மாதம், நாள் முதலிய குறிப்பு; introductory entry of date, etc. in daily account 2. திருமுகம் முதலியவற்றின் தொடக்கத்தில் எழுதும் நற்சொல்; auspicious expression, at the commencement of an epistle etc. [முகம் + உரை.]
முகவூதை	முகவூதை mugavūtai, பெ.(n.) முகவலிப்பு பார்க்க; see mugavalippu. [முகம் + ஊதை.]
முகவெட்டி	முகவெட்டி mugavettि, பெ.(n.) சோழர் ஆட்சியில் இறைவரி முதலிய பல துறைகளிலும், அரசும், அதிகாரிகளும் செலுத்தி வந்த ஆணைக்குரிய ஒலைகளைத் தணிக்கை செய்து முத்திரையிட்டு உரியவர்க்கு ஆணை வழி அனுப்பும் அதிகாரி; an auditor of {} period. "இவை புரவுவரி சீகரணத்து முகவெட்டி தெங்கூருடையா னெழுத்து" (தெ.கல்.தொ. 5, கல்.662);.
முகவெட்டிநாயகம்	முகவெட்டிநாயகம் mugaveṭṭināyagam, பெ.(n.) புரவு வரித் திணைக் களத்தில் அடங்கிய முகவெட்டி என்னும் வரி திட்ட அதிகாரிகள் எழுதிய ஆணை ஒலைகளை ஆய்வு செய்து அனுமதிக்கும் தலைமை அதிகாரி; chief auditor of {} period. [முகவெட்டி + நாயகம்.]
முகவெட்டு	முகவெட்டு mugaveṭṭu, பெ.(n.) பெரும்பாலும் திரைப்படத்தில், நாடகத்தில் பங்கு (பாத்திரம்); ஏற்பவருக்கு வேண்டிய முகத்தோற்றம்; facial features. கதைத் தலைவனுக்கு நல்ல முகவெட்டு இருக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்த்த காலம் போய் விட்டது. புகழ்பெற்ற நடிகைக்கு இருப்பது போன்ற முகவெட்டு வேண்டும். [முகம் + வெட்டு.]

முகவெண்டலை	முகவெண்டலை mugaveṇṭalai, பெ.(n.) முகமட்டும் வெள்ளையாயிருக்கும் மாட்டுக் குற்றம் (மாட்டுவா.15);; a blemish in cattle, of having the face alone white. [முகம் + வெண்மை + தலை.]
முகவெழுத்து	முகவெழுத்து mugaveḻuttu, பெ.(n.) முகத்தில் எழுதிப் புனையும் ஒப்பனை (பெருங்.வத்தவ.13, தலைப்பு);; painting on the face. [முகம் + எழுத்து]
முகவெள்ளைப்பருந்து	முகவெள்ளைப்பருந்து mugaveḷḷaipparundu, பெ. (n.) முகம் மட்டும் வெளுத்திருக்கும் ஒரு வகைப் பருந்து; a species of kite with white face. [முகம் + வெள்ளை + பருந்து.] [p]
முகவேலை	முகவேலை mugavēlai, பெ.(n.) முகத்தில் மட்டும் முடி மழிக்கை; shaving of the face alone without shaving the head. [முகம் + வேலை.]
முகவேறுபாடு	முகவேறுபாடு mugavēṟupāṭu, பெ.(n.) முகத்தில் ஏற்படும் வேறுபாடு; facial deformity. [முகம் + வேறுபாடு.]
முகவை	முகவை mugavai, பெ.(n.) 1. மொண்டு கொள்ளுகை; drawing, as water; taking up, as grain. "பழஞ்செந் நெல்லின் முகவை கொள்ளாள்" (அகநா.126:11);. "முகவை யின்மையி னுகவை யின்றி" (புறநா.368:11);. 2. மிகுதியாகக் கொடுக்கப்படும் பொருள்; anything which is given in large quantities. "புகர்முக முகவை" (புறநா.371);. 3. நீர் முகக்குங் கருவி; bucket for drawing water. "கயிறுகுறு முகவை" (பதிற்றுப். 22:14);. 4. அகப்பை (வின்.);; ladle. 5. நெற் பொலி (சிலப்.10:137, உரை);; heap of paddy on the threshingfloor. 6. இராமநாதபுரம்; Ramnad. "தென் முகவையின் சேதுபதி" (தனிச்.சிந். பக்.456:34);. [முழு → முகு → முக → முகவை (வே.க.);.]
முகவைக்கண்ண முருகனார்	முகவைக்கண்ணமுருகனார் mugavaigganṇamuruganār, பெ.(n.) 19ஆம் நூற்றாண்டில் குருவாசகக் கோவை என்னும் நூலை இயற்றிய புலவர்; a poet, author of {}. [முகவை + கண்ணன் + முருகனார்.]

முகவைப்பாட்டு	முகவைப்பாட்டு mugavaippāṭṭu, பெ.(n.) களத்திற் சூடடிக்கும் போது பாடும் பொலிப்பாட்டு; song sung during the treading of grain on the threshingfloor by cattle. "பெருஞ் செய்ந்நெல்லின் முகவைப் பாட்டும்" (சிலப்.10: 137);. "முகக்கக் கொடுத்தலின் முகவை யாயிற்று" (மேற்படி உரை);. [முகவை + பாட்டு.]
முகவோலை	முகவோலை mugavōlai, பெ.(n.) மன்னர் முதலியோர் எழுதும் திருமுகம்; ola letter of a king or of a great person. "கன்னிதன்னை முன்னர்ப் பயந்தோன் முகவோலை.... மன்னர்க் கெழுத" (பாரத. சம்பவ.43);. [முகம் + ஒலை.]
முகனை	முகனை mugaṉai, பெ.(n.) 1. முன்புறம்; fore part, front. 2. தொடக்கம்; beginning, introduction. 3. முதன்மை, தலைமை; headship, leadership. அவன் முகனை பண்ணுகிறான் (வின்.);. 4. உடனடியாகச் செயற்படுத்துகை; instantaneousness. நான் வந்த முகனையிலே அவன் போய்விட்டான் (வின்.);. 5. கடுஞ்சினம்; irritability, irascibility. ஏன் இவ்வளவு முகனை உனக்கு? (இ.வ.);. 6. முதலெழுத்து; first letter. [முகம் → முகன் → முகனை.]
முகனைக்கல்	முகனைக்கல் mugaṉaiggal, பெ.(n.) கோயில் முதலியவற்றின் வாசற் காலின் மேலுள்ள உத்திரக்கல்; stone lintel, as of a temple gateway. [முகனை + கல்.] [p]
முகனைக்காரன்	முகனைக்காரன் mugaṉaiggāraṉ, பெ. (n.) முதலாளி (வின்.);; manager, superintendent, headman. [முகனை + காரன்.]
முகனைமுடிவு	முகனைமுடிவு mugaṉaimuḍivu, பெ.(n.) தொடக்கமும் முடிவும் (ஆதியந்தம்); (வின்.);; beginning and end. [முகனை + முடிவு.]
முகாத்தமஞ்சரி	முகாத்தமஞ்சரி mukāttamañjari, பெ. (n.) திப்பிலி; long pepperPiper longum.

முகாம்புரி	முகாம்புரி mukāmburi, பெ.(n.) சிற்றூர் தேவதை (நாஞ்.);; a village goddess.
முகாமயம்	முகாமயம் mukāmayam, பெ.(n.) முகத்தில் உண்டாகும் நோய்; disease of the face. [முகம் → முகாம் + மயம்.]
முகாமிடல்	முகாமிடல் mukāmiḍal, பெ.(n.) மகிழ்ச்சி யூட்டும் ஒரு பொழுது போக்கு; recreation. [முகாம் + இடல்.] இதில் இடம் தேர்வு, தலைவர், ஊதல், எழுதுகோல், ஊசி நூல் முதல், உணவுப் பொருட்கள் வரை கொண்டு வந்து தீயால் உணவு ஆக்குவர். சாரணர் பயிற்சி இதில் அடங்கும் (கலை.கள.);.
முகாமுகமாய்	முகாமுகமாய் mugāmugamāy, பெ.(n.) முகமுகமாய் (வின்.); பார்க்க; see {}.
முகாமை	முகாமை mukāmai, பெ.(n.) முதன்மை, தலைமை (வின்.);; headship, superiority, preeminence, precedence. [முகம் = முதன்மை. முகம் → முகமை → முகாமை.]
முகாமைக்காரன்	முகாமைக்காரன் mukāmaikkāraṉ, பெ. (n.) முன்னின்று நடத்துவோன் (வின்.);; manager, headman, president, as of a society; agent. [முகாமை + காரன்.]
முகாமையாளர்	முகாமையாளர் mukāmaiyāḷar, பெ.(n.) மேலாளர்; manager. வங்கி முகாமையாளர். [முகாமை + ஆளர்.]
முகாமொத்தைமூலி	முகாமொத்தைமூலி mukāmottaimūli, பெ.(n.) முடக்கொற்றான்; a medicinal creeper, balloon vine – Cardio spermum halicacabum (சா.அக.);.
முகாயி	முகாயி mukāyi, பெ.(n.) 1. திப்பிலி; long pepper Piperlongum. 2. கருமுகில் நஞ்சு (பாஷாணம்);; a prepared arsenic (சா.அக.);.

முகாரவிந்தம்	முகாரவிந்தம் mukāravindam, பெ.(n.) முகத்தாமரை; lotus like face (சா.அக.);.
முகாரி	முகாரி mukāri, பெ. (n.) இசைவகை; a musical mode.
முகி	முகி1 mugittal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) முடித்தல்; to finish, conclude; to achieve. accomplish. "ஆற்றிற் பாலத்தை முகித்தே னல்லேன்" (குற்றா.தல.கண்டக.39);. [முடித்தல் → முகித்தல்.] முகி2 mugidal, 2 செ.கு.வி.(v.i.) முடிதல்; to end, terminate, to be finished. "முகியாத பகுதி புருடர்" (திருப்பு.681);. தெ. முகியு;க. முகி. [முடிதல் → முகிதல்.]
முகில்	முகில் mugil, பெ.(n.) 1. கடல் நீரை முகந்து கொள்ளுவதாகக் கருதப்பட்ட மழைவான்; cloud. "முகிலுரிஞ்சுஞ் சூழி" (பு.வெ.6:22);. 2. திரள் (பிங்.);; gathering, mass. தெ. மொகுலு;க. முகில். [முக → முகில். முகத்தல் = மொள்ளுதல்.]
முகில்வண்ணன்	முகில்வண்ணன் mugilvaṇṇaṉ, பெ.(n.) கார்முகில் நிறமுடைய திருமால்;{}, as cloudcloured. "முகில் வண்ணன் பேர்பாட" (திவ்.திருப்பா.11);. [முகில் + வண்ணன்.]
முகில்நிறம்	முகில்நிறம் mugilniṟam, பெ.(n.) நீலமும் கருமையும் கலந்த நிறம்; combined colour of blue and black. [முகில் + நிறம்.]
முகிவு	முகிவு mugivu, பெ.(n.) முடிவு; end, termination. [முகி → முகிவு.]

முகிவுகாலம்	முகிவுகாலம் mugivugālam, பெ.(n.) முடிவுகாலம் பார்க்க; see {}. [முகிவு + காலம்.]
முகிழ்	முகிழ்1 mugiḻttal, 4 செ.கு.வி.(n.) 1. அரும்புதல்; to bud, put forth buds. "அருமணி முகிழ்த்தவேபோ லிளங் கதிர் முலையும்... பரந்த" (சீவக.551);. "குவிமுகிழ் எருக்கங் கண்ணியும் சூடுப" (குறுந்.17:2);. 2. தோன்றுதல்; to appear. "மூவகை யுலகும் முகிழ்த்தன முறையே" (ஐங்குறு. கடவுள்);. "முளியிலை கழித்தன முகிழிண ரொடுவரு" (நற்.53:7);. 3. கூம்பும் மலர்போல் குவிதல்; to fold or close up, as a flower its petals, to shut, as the eyes. "மகவுகண் முகிழ்ப்ப" (கல்லா.7);. க. முகுல். [முல் → முள் → முளு → முழு → முகு → முகிழ் → முகிழ்த்தல். ஒ.நோ. தொழு → தொகு.] முகிழ்2 mugiḻttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. ஈனுதல்; to bear, bring forth beget. "அமரராதி யரை முகிழ்த்து" (விநாயகபு. 81:154);. 2. தோற்றுவித்தல்; to display, to cause to appear.
முகிழ்காங்கூலம்	முகிழ்காங்கூலம் mugiḻgāṅālam, பெ.(n.) காங்கூலக் கைவகை (சிலப்.3: 18, உரை, பக்.94);; a kind of {} pose. [முகிழ் + காங்கூலம்.]
முகிழ்த்தம்	முகிழ்த்தம் mugiḻttam, பெ.(n.) முழுத்தம் (முகூர்த்தம்); பார்க்க; see {}. "பெரியோரைச் சேர்ந்த முகிழ்த்தத்தினால்" (திருவிளை.பயகர.63);. [முழுத்தம் → முகிழ்த்தம்.]
முகிழ்நகை	முகிழ்நகை mugiḻnagai, பெ.(n.) புன்சிரிப்பு; smile. "முள்ளெயி றிலங்கு முகிழ்நகை" (பு.வெ.11, ஆண்பாற்.9);. [முகிழ் + நகை.]
முகிழ்ப்புறம்	முகிழ்ப்புறம் mugiḻppuṟam, பெ.(n.) காய் பூ, முதலியவற்றின் காம்படி (வின்.);; that part of flower or fruit to which the stalk is attached. [முகிழ் + புறம்.]

முகிழ்விரியாக்கத்திரி	முகிழ்விரியாக்கத்திரி mugiḻviriyāggattiri, பெ.(n.) கத்திரிப் பிஞ்சு; tender brinjal. [முகிழ் + விரியா + கத்திரி.]
முகிழம்	முகிழம் mugiḻm, பெ.(n.) மலரும் பருவத்துப் பேரரும்பு (சது.);; flower bud about to bloom. [முகழ் → முகிழம் (வே.க.);]
முகிழரும்பு	முகிழரும்பு mugiḻrumbu, பெ.(n.) 1. ஆல், அரசு, அத்தி இவற்றின் மலரும் பருவ மொட்டு: flower buds of banyan, ficus religiosa and fig. 2. மலரும் பருவத்தரும்பு; flower bud about to bloom. [முகிழ் + அரும்பு.]
முகிழித்தல்	முகிழித்தல் mugiḻittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) குவிதல்; to fold or close up, as a flower its petals. [முகிழ் → முகிழி → முகிழித்தல்.]
முகிழிதம்	முகிழிதம் mugiḻidam, பெ.(n.) முகிழ், 1 பார்க்க; see {}. 1. "பொன்னின் முகிழிதம் விளைத்து" (குற்றா.தல.நாட்டுச்.9);. [முகிழ் → முகிழி → முகிழிதம் = அரும்பல், அரும்பு (வே.க.);.]
முகிள்	முகிள் mugiḷ, பெ.(n.) முகிழ்1, 1 பார்க்க; see {},1, 1. "முகிண் முலை" (கம்பரா. காப்பு.3);. [முகிழ் → முகிள் (வே.க.);]
முகிளம்	முகிளம் mugiḷam, பெ.(n.) முகிழ்1, 1 பார்க்க; see {}., 1. [முகிழ் → முகிழம் → முகிளம் (வே.க.);..]
முகிளிதம்	முகிளிதம் mugiḷidam, பெ.(n.) 1. முகிழ்1, 1 பார்க்க; see {}, 1, 2. அரைப்பகுதி குவிகை; half closing, as of flowers or of eyes. "முகிளிதங் கொண்டு வாட்கண் மொழிதரா" (விநாயகவு. திருநகரப்.126);. [முகிழ் → முகிழி → முகிழிதம் → முகிளிதம் (வே.க.);.]
முகிற்குன்மம்	முகிற்குன்மம் mugiṟguṉmam, பெ.(n.) முகிற்குன்றம் பார்க்க; see {}.
முகிற்குன்ரம்	முகிற்குன்ரம்1 mugiṟguṉram, பெ.(n.) செய்நஞ்சு (மு.அ.);; a mineral poison.

முகிற்குன்றம்	முகிற்குன்றம்2 mugiṟguṉṟam, பெ.(n.) முகில் மூடிய மலை; cloudy mountain. [முகில் + குன்றம்.]
முகின்மேனி	முகின்மேனி mugiṉmēṉi, பெ.(n.) திருமால்;{}. "முகின்மேனி வேதன்றேட " (திருவாலவா.காப்பு.3);. மறுவ. முகில்வண்ணன். [முகில் + மேனி. முகில்வண்ண உடம்புடைய திருமால்.]
முகினாயகன்	முகினாயகன் mugiṉāyagaṉ, பெ.(n.) வருணன்;{}. "முகினாயகனை நினைப்பிட்டான்" (திருவாலவா.30:2);. [முகில் + நாயகன். மழை தரும் முகிலின் தலைவன்.]
முகினி	முகினி mugiṉi, பெ.(n.) புளிய மரம் (மலை.);; tamarind tree Tama rindus indica (சா.அக.);.
முகுட்டை	முகுட்டை muguṭṭai, பெ.(n.) மூட்டைப் பூச்சி; bug. "உண்ணி முகுட்டை யெறும்பு" (நீலகேசி.79);.
முகுடம்	முகுடம்1 muguḍam, பெ.(n.) கோபுரப் பூடு; a kind of unidentified plant (சா.அக.);. முகுடம்2 muguḍam, பெ.(n.) 1. மணிமுடி (மகுடம்);; crown. "முகுடமும் பெருஞ் சேனையும்" (பாரத.குரு.14);. 2. முடியுறுப்பு ஐந்தனுளொன்று (திவா.);; a part of the crown, one of five {}. [p] வ. முக்குட்ட [மகுடம் → முகுடம்.] பேராசிரியர் பரோ தம் 'சமற்கிருத மொழி' என்னும் நூலின் இறுதியில் முகுடம் (மகுடம்); என்பது திரவிடச் சொல்லென்று குறித்திருத்தல் காண்க (வே.க. முல்.1);. முடியுறுப்புகள் : 1. முகுடம் (மகுடம்);, 2. கயிறு (தாமம்);, 3. தாமரை (பதுமம்);, 4. கேடகம், 5. கிம்புரி (ஆ.நி.);.
முகுத்தம்	முகுத்தம் muguttam, பெ.(n.) முழுத்தம் பார்க்க; see {}. "உதித்த நன் முகுத்தத் தானும்" (திருவாலவா.3:12);.
முகுந்தநாயகர்	முகுந்தநாயகர் mugundanāyagar, பெ.(n.) 'பஞ்சரத்திரனம்' எனும் நூலை இயற்றிய புலவர்; a poet, author of "{}".

முகுந்தநிதி	முகுந்தநிதி mugundanidi, பெ.(n.) குபேரனது ஒன்பான் பொருட்குவையுள் ஒன்று (நவநிதியு லொன்று); (வின்.);; a treasure of {}, one of navanidi. [முகுந்தன் + நிதி.]
முகுந்தம்	முகுந்தம் mugundam, பெ. (n.) இதளியம் (பாதரசம்);; mercury (சா.அக.);.
முகுந்தன்	முகுந்தன் mugundaṉ, பெ.(n.) திருமால் (பிங்.);;{}.
முகுரம்	முகுரம் muguram, பெ.(n.) 1. கண்ணாடி (திவா.);; mirror. "முகமுகரம்புரை முதலொடு சொன்னான்" (பாரத.வாரணா.102);. 2. பெரு மல்லிகை (மூ.அ.);; single flowered Arabian Jasmine. 3. தளிர் (சங்.அக.);; tender leaf.
முகுலம்	முகுலம் mugulam, பெ.(n.) 1. உடம்பு; body. 2. ஆதன் (ஆன்மா);; soul (சா.அக.);.
முகுலி	முகுலி muguli, பெ.(n.) தாழை (பரி.அக.);; fragrant screwpine. [முசலி → முகுலி.]
முகுள்	முகுள் muguḷ, பெ.(n.) மலரும் பருவ மொட்டு; flower bud about to bloom. [முகிழ் → முகிள் → முகுள் (வே.க);.]

முகுளம்	முகுளம் muguḷam, பெ.(n.) 1. அரும்பு; bud. "பங்கய முகுளந் தன்னைக் கொங்கையாப் படைத்த" (திருவாலவா.4:14); (சூடா.);. 2. தாமரைத் தண்டு (தைலவ.தைல);; lotus stalk. 3. ஒரு கையின் ஐந்து விரலும் நிமிர்ந்து நுனிபொருந்திக் கூம்பி நிற்கும் இணையா வினைக்கை வகை (சிலப்.3:18, உரை);; a gesture with one hand in which all the fingers are held upright with the tips joined together, one of 33 {}. 4. இரண்டு காலும் ஒக்க வைத்து மண்டலமாக இருக்கும் இருக்கை (ஆசன); வகை (தத்துவப். 109, உரை);; a squatting posture in which the two legs are joined to form a horizontal circle. 5. முகுளாதனம் (தத்துவப்.108); பார்க்க; see {}. 6. மூளையின் பின் பகுதியாகிய முள்ளந்தண்டுக் கொடியின் உச்சி (இங்.வை.பக்.27);; medulla oblongata, hindmost segment of the brain. வ. மு.குல. [முகிழ் → முகிள் → முகுள் → முகுளம் (வே.க.);.]
முகுளமண்டலாதனம்	முகுளமண்டலாதனம் muguḷamaṇṭalātaṉam, பெ.(n.) முகுளம், 4 பார்க்க (தத்துவப்.109, உரை);; see {}, 4. [முகுளம் + மண்டலாதனம்.]
முகுளாதனம்	முகுளாதனம் muguḷātaṉam, பெ.(n.) இரண்டு கையும் முதுகிலே கூட்டி கும்பிட்டிருக்கும் இருக்கை (ஆசனம்); வகை (தத்துவப்.108, உரை);; a pose in which a devotee's hands are joined together on his back in a praying attitude. [முகுளம் + ஆதனம்.]
முகுளித்தல்	முகுளித்தல் muguḷittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) குவிதல்; to close, as a flower. "முகுளிக்கும்..... அரவிந்த நூறாயிரம்" (தண்டி.62);. [முகிழ் → முகிள் → முகுள் → முகுளி → முகுளித்தல் (வே.க);.]
முகூலகம்	முகூலகம் muālagam, பெ.(n.) நேர்வாளம் (அரு.அக.);; true croton.
முகேரெனல்	முகேரெனல் muāreṉal, பெ.(n.) ஒலிக் குறிப்பு வகை; onom. expr. signifying humming, splashing. "தடம்பொய்கை புக்கு முகேரென்னக் கையாற் குடைந்து" (திருவாச.7:11);.

முகை	முகை1 mugai, பெ.(n.) 1. அரும்பு; opening bud. "முகை மொக்கு ளுள்ளது நாற்றம் போல்" (குறள், 1274);. முல்லை அரும்புவதற்குள் தான் திரும்பி வருவதாக தலைவன் தலைவியிடம் சொன்னான். நறுமுகையே.... நறுமுகையே..... நீ ஒரு நாழிகை நில்லாய். 2. குகை; cave. "கன்முகை வயப்புள" (ஐங்குறு.246);. 3. கூட்டம் (பிங்.);; crowd. 4. மிடா (பிங்.);; large earthen vessel. [முகுள் → முகு → முகை (வே.க);.] முகை2 mugaidal, 2 செ.கு.வி.(v.i.) அரும்புதல்; to bud. "பொய்கை முகைந்த தாமரை" (ஐங்குறு.6);. [முகுள் → முகு → முகை → முகைதல் (வே.க);.] முகை3 mugaittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) முகை2-தல் (வின்.); பார்க்க; see {}. [முகுள் → முகு → முகை → முகைத்தல் (வே.க);.]
முகைதிறத்தல்	முகைதிறத்தல் mugaidiṟaddal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) அரும்பு மலர்தல்; to blossom. 'பொரிப் புன்கும்... முருக்கினொடு முகைதிறந்து' (இலக்.வி.487, உரை);. [முகை + திறத்தல்.]
முகைதீன்பிச்சைப் புலவர்	முகைதீன்பிச்சைப்புலவர் mugaitīṉpiccaippulavar, பெ.(n.) தரிச்சீர் கப்பல் சிந்து, வழிநடைச் சிந்து ஆகிய நூல்களை இயற்றிய புலவர்; Islamic poet.
முகைதீன்புலவர்	முகைதீன்புலவர் mugaitīṉpulavar, பெ.(n.) மெய்ஞானச் சிந்து என்னும் நூலை இயற்றிய புலவர்; a Muslim poet one who wrote a book called "{}".
முகைப்பால்	முகைப்பால் mugaippāl, பெ.(n.) முலைப் பால்; breast milk. மறுவ. தாய்ப்பால் [முகை + பால்.]
முகையலூர்	முகையலூர் mugaiyalūr, பெ.(n.) சோழ நாட்டில் இருந்த ஓர் ஊர்; a village in {} country.

முகையலூர்ச்சிறுகருந்தும்பியார்	முகையலூர்ச்சிறுகருந்தும்பியார் mugaiyalūrcciṟugarundumbiyār, பெ.(n.) கழகப் புலவர்;{} poet. [முகையலூர் + சிறு + கருந்தும்பியார்.]
முகையூர்	முகையூர் mugaiyūr, பெ.(n.) சிதம்பரம் வட்டம் திருநாகையூருக்கருகில் இருந்த சிறிய ஊர்களில் ஒன்றின் பண்டைய பெயர்; ancient name of an village near {}, which is now in Chidambaram Taluk. 'பிடாகை முகையூரில் திருணமத்துக் காணியாக' (தெ.இ.க.தொ.12, க.எண்.153.21);. முகையூர் mugaiyūr, பெ. (n.) சிதம்பரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Chidambaram Taluk. [முழை-முகை+ஊர்]
முங்காச்சி	முங்காச்சி muṅgācci, பெ.(n.) நீருள் அமுங்கி முழுகுகை; plunging in water. [முங்கு → முங்காச்சி.]
முங்காச்சு	முங்காச்சு muṅgāccu, பெ.(n.) முங்காச்சி (இ.வ.); பார்க்க; see {}.
முங்குதல்	முங்குதல் muṅgudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. நீரில் மூழ்குதல்; to plunge into water. "கிள்ளை.... முங்கி யெழும்" (இரகு.தேனு.14);. 2. அமிழ்தல்; to sink. "முன்னிய வங்க முங்கிக் கேடுற" (மணிமே.29:16);. 3. நிரம்பியிருத்தல்; to be full. "கொலை முங்குங் களவிடுமால்" (இரகு. நகரப்.25);. தெ. முங்கு;ம. முங்நு [முழுங்கு → முங்கு → முங்குதல்.]
முங்குளிப்பான்	முங்குளிப்பான் muṅguḷippāṉ, பெ.(n.) நீரில் மூழ்கி யிரை தேடும் உள்ளான் என்னும் பறவை; common snipe. [முங்கு + குளிப்பான் முங்குளிப்பான்.]
முங்கொசவம்	முங்கொசவம் muṅgosavam, பெ.(n.) பெண்கள் சேலை கட்டும் போது முன்னால் வைக்கும் மடிப்பு (கோவை.);; ornamental pleating in a woman's dress hanging from the right hip. [முன் + கொசவம். கொசவம் = சேலை மடிப்பு வகை. கொய்சகம் → கொசவம்.] [p]

முச்சக்கரம்	முச்சக்கரம் muccakkaram, பெ.(n.) முப்புவனம் பார்க்க; see {}. "முச்சக்கரமு மளப்பதற்கு நீட்டியகால்" (பொருந.இறுதி வெண்பா.3);. [மூன்று + சக்கரம்.]
முச்சகம்	முச்சகம் muccagam, பெ.(n.) முப்புவனம் பார்க்க; see {}. "முச்சக நிழற்று முழுமதி முக்குடை" (நன்.258);. [மூன்று + Skt. சகம்.]
முச்சங்கம்	முச்சங்கம் muccaṅgam, பெ.(n.) முக்கழகம் பார்க்க; see {}. "ஆதிமுச்சங்கத் தருந்தமிழ்க் கவிஞர்" (சிலப்.பக்.8, கீழ்க் குறிப்பு);. [மூன்று + சங்கம்.]
முச்சட்டை	முச்சட்டை1 muccaṭṭai, பெ.(n.) 1. அழகு; elegance, beauty. 2. ஒழுங்கு; neatness, order. தெ. முட்சட முச்சட்டை2 muccaṭṭai, பெ.(n.) மூன்று சட்டை; three shirts. ஒன்றே போல முச்சட்டை வாங்கினேன். [மூன்று + சட்டை.]
முச்சடை	முச்சடை muccaḍai, பெ.(n.) விபீடணன் மகளாய் இலங்கையில் சீதைக்குத் துணையா யிருந்து உதவியவள், திரிசடை; the daughter of {} and companion of {} her captivity in {}. "முச்சடை யென்பாளவள் சொல்ல" (கம்பரா.நித்தனை. 82);. [மூன்று + சடை.]
முச்சத்தி	முச்சத்தி muccatti, பெ.(n.) அரசர்க் குரியதாகக் கருதப்பட்ட மூவகை ஆற்றல் (இரகு.திக்கு.25);; the three powers of a king. [மூன்று + சத்தி.] அரசர்க்குரிய மூவகை ஆற்றல் : 1); பொருள், படைகளால் அமையும் ஆற்றல் (பிரபு சத்தி);, 2. அமைச்சரின் சூழ்ச்சி வன்மையால் அரசர்க்கு உண்டாகும் ஆற்றல் (மந்திர சத்தி);, 3. முயற்சியின் பயனால் விளையும் ஆற்றல், ஊக்கம் (உற்சாக சத்தி);.
முச்சதுரம்	முச்சதுரம் muccaduram, பெ.(n.) 1. முக்கோணம்; triangle. "நாற்சதுரமும் முச்சதுரமும் வில்வடிவமாகிய மூன்றுலகை' (திருமுரு.181, உரை);. 2. சதுரக்கள்ளி (மூ.அ.);; square spurge. [மூன்று + சதுரம்.]

முச்சந்தி	முச்சந்தி muccandi, பெ.(n.) 1. ஒரு நாளின் மூன்று பகுதியாகிய காலை, பகல், மாலை (திரிசந்தி);; the three periods of the day. 2. மூன்று தெரு அல்லது மூன்று வழி கூடுமிடம் (திருமுரு.225, உரை);; junction of three streets or three ways. 3. முற்காலத்தில் வட்டாட்சி அலுவலகப் (நாஞ்.);; a petty taluk officer of old days. [மூன்று + சந்தி. சந்தி = கூடுகை, கூடுமிடம்.]
முச்சந்திமண்	முச்சந்திமண் muccandimaṇ, பெ.(n.) மூன்று தெரு கூடுமிடத்தில் உள்ள தரை மண்; mud at the junction of three streets. [முச்சந்தி + மண்.] குழந்தைகளுக்கு நோய் ஏற்படின் கண்ணேறு பட்டு விட்டதாகக் கருதி முச்சந்தி மண்ணை எடுத்து வந்து உப்பு, மிளகாய், மண் சேர்த்து குழந்தையின் தலையைச் சுற்றி நெருப்பில் போட கண்ணேறு போய் விடும் என்ற நம்பிக்கை இன்றளவும் ஊர்களில் காணும் பழக்கமாகும்.
முச்சந்திமூப்பன்	முச்சந்திமூப்பன் muccandimūppaṉ, பெ.(n.) முச்சந்தியிலுள்ள ஒரு சிறு தெய்வம் (இ.வ.);; a village deity, having its abode at the junction of three streets or ways. [முச்சந்தி + மூப்பன்.]
முச்சரக்கு	முச்சரக்கு muccarakku, பெ. (n.) சுக்கு, மிளகு, திப்பிலி ஆகிய முப்பண்டம்; the three pungents dry ginger, pepper and long pepper (சா.அக.);. [மூன்று + சரக்கு.]
முச்சலாடு	முச்சலாடு muccalāṭu, பெ.(n.) காது மிகச் சிறியதாய் உள்ள செம்மறியாடு; brown sheep which has very small size of ears. மறுவ. மொச்சி ஆடு. [முச்சல் + ஆடு.] [p]
முச்சலீலிகை	முச்சலீலிகை muccalīligai, பெ.(n.) வாய்நீர் (உமிழ்நீர்);, சிறுநீர், விந்துநீர் (நாதநீர்); என்னும் மூவகை நீர்; the three liquids, viz. {} "முச்சலீலிகை சொக்கிடுவார்" (திருப்பு.603);. [மூன்று + Skt. சலிலம் (நீர்); → சலீலிகை.]
முச்சாரிகை	முச்சாரிகை muccārigai, பெ.(n.) குதிரை, தேர், யானை என்ற மூன்று படையும் ஒருங்குசேர்ந்து செல்லும் அணிவகுப்பு; parade of horses, chariots and elephants. "முச்சாரிகை யொதுங்கு மோரிடத்தும்" (ஏலாதி.12);. [மூன்று + சாரிகை. சாரிகை = அணிவகுப்பு, வட்டமாயோடுகை.]

முச்சி	முச்சி1 mucci, பெ.(n.) 1. தலையுச்சி; crown of head. "மகளை... முச்சிமோந்து" (சூளா. இரதநூ.102);. 2. கொண்டை முடி; tuft of hair on the head. 'இவள் போதவிழ் முச்சியூதும் வண்டே" (ஐங்குறு.93);. 3. சூட்டு; creast. "வாகையொண்பூப் புரையு முச்சிய தோகை" (பரிபா.14:7);. ம. முச்சி. [உச்சி → முச்சி.] முச்சி2 mucci, பெ.(n.) முச்சில் (வின்.); பார்க்க; See muccil. முச்சி mucci, பெ. (n.) 1. அலுவலர்களுக்கு எழுது பொருள் முதலியன அணியம் செய்து கொடுக்கும் வேலையாள் (C.G.);; stationer, one who serves out stationery in a public office 2. தோல் வினைஞன் (C.G.);; one who works in leather. 3. உறைகாரன் (அக.நி.);; sheath maker.
முச்சிமரம்	முச்சிமரம் muccimaram, பெ.(n.) கலியாண முருக்கமரம்; a tree with prickles Erythrina indica one bearing red flowers; the other white flowers (சா.அக.);. [முச்சி + மரம்.]
முச்சிமுச்சிக்கல்	முச்சிமுச்சிக்கல் muccimuccikkal, பெ.(n.) மணலில் பொருளை ஒளிக்கும் விளையாட்டு (கோவை.);; a kind of children play. மறுவ. கிச்சுக்கிச்சு தாம்பலம். [முச்சி + முச்சி + கல்.]
முச்சியமான்சுரம்	முச்சியமான்சுரம் mucciyamāṉcuram, பெ.(n.) விட்டுவிட்டு வரும் காய்ச்சல்; intermittent fever. காய்ச்சல் விட்டுவிட்டு வரும்பொழுது வியர்வை, நடுக்கம், பிதற்றல், கழிச்சல், கக்கல் (வாந்தி); முதலிய குணங்கள் உண்டாகும் (சா.அக.);.
முச்சியன்	முச்சியன் mucciyaṉ, பெ. (n.) 1. தச்சன் (யாழ்ப்.);; carpenter, cabinet maker. 2. வண்ணக்காரன் (வின்.);; painter. ம. முச்சியன்

முச்சிரம்	முச்சிரம்1 mucciram, பெ.(n.) சூலம் (வின்.);; trident. முச்சிரம்2 mucciram, பெ.(n.) பெருஞ்சீரகம் (பரி.அக.);; anise seed.
முச்சில்	முச்சில் muccil, பெ.(n.) சிறுமுறம் (பிங்.);; toy winnow. [முற்றில் → முச்சில். முற்றில் = சிறுமுறம்.] [p]
முச்சினி	முச்சினி mucciṉi, பெ.(n.) மூன்றாம் மாதம் (க.அக.);; third month.
முச்சீரடி	முச்சீரடி muccīraḍi, பெ.(n.) சிந்தடி (மூன்று அடிகளைக் கொண்ட செய்யுள்);; metrical line of three feet. [மூன்று + சீர் + அடி.]
முச்சீரம்	முச்சீரம் muccīram, பெ.(n.) மூன்று வகை சீரகம் (1. சீரகம், 2. பெருஞ்சீரகம், 3. கருஞ் சீரகம்);; the three kinds of cumin (சா.அக.);. [மூன்று + சீர் + அம்.]
முச்சு-தல்	முச்சு-தல் muccudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. மூடுதல்; to cover. "தாட்செருப்புலகெலாந் தோன்முச்சுந் தரம்போல்" (ஞானவா. மாவலி.8);. 2. செய்தல்; to make. முச்சியே மரக்கோவை முயற்சியால்" (சிவதரு.பாவ.81);. தெ. மீயூ;க., து. முச்சு. [மூய் = மூடுதல், முடிதல். மூய் → மூச்சு → முச்சு → முச்சுதல்.]
முச்சுக்கருவளி	முச்சுக்கருவளி muccukkaruvaḷi, பெ.(n.) ஊர்க்குருவி; a bird sparrow (சா.அக.);.
முச்சுடர்	முச்சுடர் muccuḍar, பெ.(n.) ஞாயிறு, திங்கள், தீ ஆகிய மூன்று சுடர்கள்; the three luminaries viz., {}. "அந்திச் சேதியொளி முச்சுடர் முக்கணும்" (தக்கயாகப்.281);. [மூன்று + சுடர்.]
முச்சுடும்	முச்சுடும் muccuḍum, முச்சூடும் பார்க்க; see {}.

முச்சுரம்	முச்சுரம் muccuram, பெ.(n.) ஊதை (வாதம்);, பித்தம், சளி (சிலேட்டுமம்); முதலியவற்றால் உண்டான காய்ச்சல்;{}, pitta fever and kapa fever (சா.அக.);. [மூன்று + சுரம்.]
முச்சூடும்	முச்சூடும் muccūṭum, கு.வி.எ. (adv.) முழுவதும்; fully. நாள் முச்சுடும் காத்திருந்தேன், ஆனால் அவனைப் பார்க்க முடியவில்லை. ம. முச்சூடும்.
முச்சை	முச்சை muccai, பெ.(n.) காற்றாடிப் பட்டத்தில் முக்கோணமாகக் கட்டி நூலுடன் இணைத்து முடிச்சிடும் மூன்று சிறுதுண்டு நூல்கள் (யாழ்ப்.);; the three strings tied to a paper kite in a triangular form with their free ends knotted together with the line.
முச்சொல்லலங்காரம்	முச்சொல்லலங்காரம் muccollalaṅgāram, பெ.(n.) ஒரு தொடர் மூன்று வகையாகப் பிரிக்கப்பட்டு மூன்று பொருள் கொண்டு நிற்கும் சொல்லணி வகை (வின்.);; a figure of speech in which an expression is capable of three meanings when divided in three different ways. [மூன்று + சொல் + Skt. அலங்காரம்.]
முசகம்	முசகம் musagam, பெ.(n.) எலி; rat (சா.அக.);.
முசங்கி	முசங்கி musaṅgi, பெ. (n.) ஒருவகைக் கொவ்வைக் கொடி; a common creeper of the hedges (சா.அக.);.
முசர்	முசர் musar, பெ.(n.) 1. மோர் (பிங்.);; butter milk. 2. தயிர் (சது.);; curd. க. மொசரு
முசரு	முசரு musaru, பெ.(n.) முசர் (தைலவ.தைல.); பார்க்க; see {}.
முசருகம்	முசருகம் musarugam, பெ.(n.) பவளம்; coral (சா.அக.);.

முசரை	முசரை musarai, பெ.(n.) வெள்ளாட்டுக்கு உண்டாகும் தொற்று நோய்; a contagious disease occures to goats.
முசல்	முசல்1 musal, பெ.(n.) முயல் பார்க்க; see muyal (சா.அக.);. [முயல் → முசல்.] முசல்2 musal, பெ.(n.) 1. கொம்மட்டி; gourd. 2. ஒர் பூண்டு; a plant.
முசல்காதிலை	முசல்காதிலை musalkātilai, பெ.(n.) முயற்காதிலை பார்க்க; see {} (சா.அக.); [முசல் + காது + இலை. முயற்காது போன்ற இலையை யுடைய கொடி.]
முசல்செவிக்கள்ளி	முசல்செவிக்கள்ளி musalsevikkaḷḷi, பெ.(n.) முயற்செவிக்கள்ளி பார்க்க; see {}. [முசல் + செவி + கள்ளி. முயற்காது போன்ற இலையுடைய கள்ளிச் செடி.]
முசல்மான்	முசல்மான் musalmāṉ, பெ.(n.) முகம்மதியன்; Muhammed. முசல்மான் musalmāṉ, பெ. (n.) முகமதியன்; muhammad. [Arab. {} → த. முசல்மான்]
முசல்மூலி	முசல்மூலி musalmūli, பெ.(n.) முயல் திண்ணும் மூலிகை, அறுகம்புல்; harialli grass or devil's grass, Cynodon dactylon (சா.அக.);. [முசல் + மூலி.]
முசல்வலி	முசல்வலி musalvali, பெ.(n.) முசல் வலிப்பு பார்க்க; see {}.
முசல்வலிப்பு	முசல்வலிப்பு musalvalippu, பெ.(n.) வலிப்பு நோய் வகை (மூ.அ.);; a kind of recurring fit or spasm, epilepsy. [முசல் + வலிப்பு.]

முசலகன்	முசலகன் musalagaṉ, பெ.(n.) 1. முயலகன் பார்க்க; see {}. "கனமாகச் செய்த முசலகன் ஒன்று" (தெ.இ.கல்.தொ.ii, 135:30);. 2. ஒரு நோய்; a disease. "அகங்காரமாகிய முசலகனேறி" (திவ். திருமாலை.43, வியா.140);.
முசலம்	முசலம் musalam, பெ.(n.) 1. உலக்கை (பிங்.);; wooden pestle for pounding paddy. 2. போரில் பயன்படுத்தும் ஒரு படைக்கருவி (திவா.);; a pestle like weapon of war, club. "நெடு முசலங் கொண்டடிப்ப" (கம்பரா. கும்பகருண.56);.
முசலி	முசலி1 musali, பெ. (n.) உலக்கையைப் (முசலத்தை); படையாகக் கொண்ட பலராமன் (பிங்.);; Balarama as wielding a pestlelike weapon. முசலி2 musali, பெ.(n.) 1. பல்லி (வின்.);; house lizard. 2. ஓந்தி; blood sucker. 3. பச்சோணான்; chameleon. 4. உடும்பு; a large kind of lizard. 5. முதலை (திவா.);; aligator. 6. கபில நிறமும் 2 1/2 விரல வளர்ச்சியும் உள்ள கடல் மீன்வகை; a sea fish, brassy brown, attaining 2 1/2 in. in length, Lobotes Surinamensis. முசலி3 musali, பெ.(n.) 1. தாழை (சூடா.);; fragrant screwpinePandanus. 2. நிலப் பனை; ground palm plant, Curculigo Orchioides. 3. வெருகன் கிழங்கு; a bulbous root. தெ. மெகலி
முசலிகா	முசலிகா musalikā, பெ.(n.) செந்தாழை; a red or deep yellow variety and very fragrant screw pine shrub Pandanus.
முசலிகை	முசலிகை1 musaligai, பெ.(n.) உடும்பு; guana. முசலிகை2 musaligai, பெ.(n.) முசலிகை யாதனம் பார்க்க; see {}.
முசலிகையாதனம்	முசலிகையாதனம் musaligaiyātaṉam, பெ.(n.) இரண்டு கையுங் காலுஞ் சம்மணங் கூட்டுவது போல் மடக்கி மார்பு நிலத்திலே தோயக் கிடக்குமாறு செய்யும் இருக்கை (ஆசனம்); வகை (தத்துவப்.108, உரை);; a kind of yogic posture which consists in lying on one's chest with hands and legs folded in a peculiar way (சா.அக.);. [முசலி2 → முசலிகை + Skt. ஆதனம்.] [p]

முசளிகொங்கை	முசளிகொங்கை musaḷigoṅgai, பெ.(n.) தாழை விழுது; adventitious roots of screw pine (சா.அக.);. [முசலி3 + கொங்கை.]
முசலை	முசலை musalai, பெ.(n.) ஒருவகைக் கோரைக் கிழங்கு; a kind of fragrant root as that of nut grass Cyperus rotundus (சா.அக.);.
முசற்காது	முசற்காது musaṟkātu, பெ.(n.) 1. மருந்துப் பூடு வகை; a medicinal plant, Ludwigia. 2. ஆட்டுக் காலடம்பு; goat'sfoot creeper. "வீக்கம்.... ஏகும் முசற்கா திலையிருக்கும் ஊரைவிட்டு" (பதார்த்த.573);. [முயல் → முசல் + காது.] கை, கால், விரை வீக்கத்தைப் போக்கும் ஒருவகைப் பூண்டு (சா.அக.);.
முசற்கொம்மட்டி	முசற்கொம்மட்டி musaṟkommaṭṭi, பெ. (n.) ஒருவகை முலாம்பழம் (கொம்மட்டி); (வின்.);; a kind of melon, convoloulus. [முசல் + கொம்மட்டி.]
முசற்செவி	முசற்செவி musaṟsevi, பெ.(n.) 1. முயற் காது; ear's of the hare. 2. முயற் செவிக்கள்ளி பார்க்க; see {}. 3. முயற்காதிலை பார்க்க; see {} (சா.அக.);. [முயல் → முசல் + Skt. செவி.]
முசற்றழை	முசற்றழை musaṟṟaḻai, பெ.(n.) முயல் என்னும் பெயர் கொண்ட காட்டுப் புதர்ச் செடி; rabbit weed Hare leaf Ipomoea biloba (சா.அக.);. [முயல் → முசல் + தழை,]
முசற்றாழை	முசற்றாழை musaṟṟāḻai, பெ.(n.) முசற்றழை பார்க்க; see {}. (சா.அக.);.
முசற்றிசை	முசற்றிசை musaṟṟisai, பெ.(n.) முயற்றிசை (வின்.); பார்க்க; see {}.
முசாதகம்	முசாதகம் mucātagam, பெ.(n.) வெண்டாமரை (பரி.அக.);; white lotus.

முசி	முசி1 musidal, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. அறுதல்; to be torn. "மகுடந் தேய்ப்ப முசிந்து... தழும்பேறி" (பதினொ. காரை. அற்பு.76);. 2. கசங்குதல்; to be crumpled, as a garment. 'முசிந்த புடைவையை யுடைய' (கலித். 96, உரை);. 3. களைத்தல் (இ.வ.);; to be tired. 4. ஊக்கங் குன்றுதல்; to feel discouraged. "முசியாத அத்விதீய காரணமா யென்னுதல்" (ஈடு, 2. 8:5);. 5. முசி2, 1, 3 பார்க்க; see {}, 1, 3. 6. முசி2, 4 பார்க்க; see {}, 4. மூங்கில்போல் அன்னை சுற்றம் முசியாமல் வாழ்ந்திடுவீர். முசி2 musittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. களைத்தல் (வின்.);; to faint, become tired. 2. துன்பம் கொள்ளுதல் (கிலேசித்தல்); (திவ்.பெரியதி.1. 9:4, அரும்.);; to be distressed. 3. மெலிதல்; to grow thin. "என்னை வரவிட்ட பாவி முசித்துச் சதை கழியாமல்" (தனிப்பா.1, 236:3);.
முசிட்டெறும்பு	முசிட்டெறும்பு musiṭṭeṟumbu, பெ.(n.) முசிற்றெறும்பு பார்க்க; see {}. [முசிடு + எறும்பு.]
முசிடி	முசிடி musiḍi, பெ.(n.) தன்னிறத்தை அடிக்கடி மாற்றும் ஒரு வகைக் கடல் மீன்; a sea fish which changes its colour.
முசிடு	முசிடு musiḍu, பெ.(n.) முசிறு, 1, 2 (வின்.); பார்க்க; see {}, 1, 2. க. முசுடு [முசிறு → முசிடு.]
முசிப்பாற்றி	முசிப்பாற்றி musippāṟṟi, பெ.(n.) இளைப்பாற்றுகை (வின்.);; rest; refreshment. [முசிப்பு + ஆற்றி. ஆற்று → ஆற்றி.]
முசிப்பாறு-தல்	முசிப்பாறு-தல் musippāṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) இளைப்பாறுதல் (வின்.);; to rest, receive, take comfort. [முசிப்பு + ஆறுதல்.]

முசிப்பு	முசிப்பு musippu, பெ. (n.) 1. மெலிவு; thinness, emaciation. "விலாப்புடை முசிப்பற வீங்க" (உத்தரரா. சந்திரகே.71);. 2. களைப்பு (வின்.);; languor, debility, fatigue, weariness. 3. அழிவு; destruction. "போகந் துய்த்து முசுப்பின்றி வாழ்தல் வாழ்வு" (பிரபோத.38:30);. 4. இடை (வின்.);; waist. [முசி → முசிப்பு.]
முசிரி	முசிரி musiri, பெ.(n.) முசிறி பார்க்க; see {}. "முகையவிழ் தார்க்கோதை முசிரியார் கோமான்" (முத்தொள்.6);. [முசிறி → முசிரி.] முசிரி musiri, பெ. (n.) திருச்செங்கோடுவட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruchengodu Taluk. – [முசிறி-முசிரி (கொ.வ.);]
முசிலாப்பு	முசிலாப்பு musilāppu, பெ.(n.) ஒடுக்கிக் கட்டுகை (யாழ்ப்'.);, compression to a small bulk.
முசிவு	முசிவு1 musivu, பெ.(n.) முசிப்பு, 2 பார்க்க: see {}, 2. "அரிமுசிவொடு மெழ" (தேவா.832:3);. [முசி → முசிவு.] முசிவு2 musivu, பெ. (n.) கசங்குகை; crumpling. "திருப்பரியட்டத்தைக் கொண்டு வசைவும் முசிவுமற விரித்துச் சாத்தி" (திவ். பெரியாழ். 3, 4:2, வியா.பக்.594);. [முசி → முசிவு.]
முசிற்றெறும்பு	முசிற்றெறும்பு musiṟṟeṟumbu, பெ.(n.) முசிறு பார்க்க;see {}.

முசிறி	முசிறி musiṟi, பெ.(n.) மேற்கடற் கரையிலுள்ள பழைய துறைமுகப் பட்டினம்; Muziris, an ancient seaport, near Cranganore. "முழங்கு கடன் முழவின் முசிறியன்ன" (புறநா.343, பிம்);. "முதுநீர் முன்றுறை முசிறி முற்றி" (அகநா.57:15);. வால்மீகி இராமாயணம் இப்பட்டினத்தை முரசீபத்தனம் என்று கூறுகிறது. சுள்ளி என்னும் பேரியாறு கடலில் கலக்குமிடத்து இருந்த பட்டினம். முற்காலத்து யவனர் முதலியோர் மிளகு முதலிய சரக்குகளை மேனாட்டிற்குக் கொண்டு செல்லும் துறைமுகம் எனத் தாலமி முதலிய யவன யாத்திரிகரால் புகழப்பட்டது. சேரனது தலைநகரமாகவும் இருந்தது (அபி.சிந்:);.
முசிறு	முசிறு musiṟu, பெ.(n.) 1. செந்நிறமுள்ள எறும்பு வகை; red ant, Formica smaragdina. 2. கடுகடுப்புள்ளவன்ள்; one easily enraged; surly, irritable person. 3. முசு1 பார்க்க (வின்.);; see {}. [முயிறு → முசிறு.]
முசு	முசு1 musu, பெ.(n.) கருங்குரங்கு வகை; langurSemnopithecus priamus. "கருமை மெழுகியவை போன்றினிய வல்லா முகத்த முசுவுங் குரங்கு மிரிய" (சீவக.1414);. "மைபட் டன்ன மாமுக முசுக்கலை" (அகநா.267:9);. "மெய்யோ வாழிதோழி சாரல் மைபட்டன்ன மாமுக முசுக்கலை" (குறுந்:121:1, 2);. "இன்முகப் பெருங்கலை நன்மேயல் ஆரும்" (நற்.119:5);. க. முக; ம. மொச்ச;து. முஜ்ஜு (muju);. [p] முசு2 musu, பெ.(n.) திமில்; hump.
முசுக்கட்டை	முசுக்கட்டை musukkaṭṭai, பெ.(n.) 1. கம்பளிப் பூச்சி; hair caterpiller or silk worm. 2. அரம்பத்தின் பற்களைப் போன்ற இலைகளையும், கம்பளிப் பூச்சி போன்ற பழங்களையும் உடைய ஒருவகைக் குத்துச் செடி; mulberry, Morus indica Indian mulberry plant.
முசுக்கட்டைப்பூச்சி	முசுக்கட்டைப்பூச்சி musukkaṭṭaippūssi, பெ.(n.) கம்பளிப் பூச்சி; hairy caterpiller. [முசுக்கட்டை + பூச்சி.]
முசுக்கை	முசுக்கை musukkai, பெ.(n.) முசுமுசுக்கை (மூ.அ.); பார்க்க; see {}.
முசுக்கொட்டைச் செடி	முசுக்கொட்டைச்செடி musukkoḍḍaisseḍi, பெ.(n.) முசுக்கட்டை, 2 பார்க்க; see {}, 2. இதன் இலை பட்டுப்புழுவிற்கு உணவாகப் பயன்படுகிறது. [முசுக்கட்டை → முசுக்கொட்டை + செடி.]

முசுகுந்தன்	முசுகுந்தன் musugundaṉ, பெ.(n.) தேவர்கள் அசுரரொடு பொருதபொழுது தேவர்களுக்கு உதவிய ஒரு மன்னன்; an emperor, who assisted the {} in their wars against the Asuras. 'வெற்றி பொருந்திய வேலையுடைய முசுகுந்த னென்னும் மன்னனுக்கு வரும் இடையூற்றை' (சிலப்.5:65, உரை);.
முசுட்டுமுட்டைத் தைலம்	முசுட்டுமுட்டைத்தைலம் musuṭṭumuṭṭaittailam, பெ.(n.) முசுற்றெறும்பின் முட்டை களினின்று வடித்தெடுக்கும் எண்ணெய்; a medicinal oil prepared from the eggs of red ants. [முகடு + முட்டை + Skt. தைலம்.]
முசுட்டை	முசுட்டை musuṭṭai, பெ.(n.) கொடி வகை (வின்.);; a kind of creeper Iponoea candicans. மறுவ. பஞ்சி. க. முசுடெ. இது ஒரு வகைக் கொடி, தென்னிந்தியாவி லெங்கும் கிடைக்கக் கூடியது. இதன் கொடி மருத்துவ குணமுடையது. கைப்பு, கார்ப்புச் சுவையுடையது. இக் கொடியைக் குடிநீரிட்டாவது அல்லது பொடி செய்து இதர மருந்துகளுடன் சேர்த்தாவது கொடுக்க வளி, வெள்ளை, நீர்த்தினவு, புடை, சிறு சிரங்கு இவைகளை நீக்கும் குணமுடையது. இதை அரைத்து எண்ணெய்விட்டுக் காய்ச்சி சொறி, சிரங்கு, நமைச்சல் முதலியவைகட்குப் பூசிவர அவை குணமாகும். இது நுட்புழுக் கொல்லி (Germicide);, ஊதை (வாத); மடக்கி (Antivata); மலமிளக்கி (Laxative);, ஆகியவற்றிற்குச் சிறந்த மருந்தாகும். இக்கொடியின் மருத்துவக் குணங்களைப் பற்றிய குறிப்புக்களை 'அகத்தியர் குணபாடப் பாடலால் அறிய முடிகிறது. "மாதே முசுட்டையது வாதமொடு ஐயத்தைத் தீதே புரிநீரைத் தீர்க்குங்காண் வேதனைசெய் வன்மலத்தைத் தள்ளும் வறட்சி சொறிசிரங்கைச் சன்மமறப் போக்கிலிடுஞ் சாற்று"
முசுட்டைப்பெண்	முசுட்டைப்பெண் musuṭṭaippeṇ, பெ.(n.) ஒருவகைப் புழு; a kind of worm (சா.அக.);.
முசுடர்	முசுடர் musuḍar, பெ.(n.) முசுண்டர் (சூடா.); பார்க்க; see {}.
முசுடு	முசுடு1 musuḍu, பெ.(n.) முசிறு (வின்.); பார்க்க; see {}. மரங்களில் அதிகமாக இருக்கும் பழுப்பு நிறப் பெரிய எறும்பு. [முசிறு → முகடு.] முசுடு2 musuḍu, பெ. (n.) சிடுமூஞ்சி, சடுதியில் சினங்கொள்வோன் (முன்கோபி);; irritable person. அவர்முசுடாக இருந்தாலும் நல்லவர்.

முசுண்டர்	முசுண்டர் musuṇṭar, பெ.(n.) கீழ்மக்கள்; low, mean people. "தவிர்தி யினி முசுண்டரவர் சங்கந் தன்னை" (சேதுபு.துரா.65);. [முசுடு → முசுண்டர் = முசுடு எறும்பு போல் தாழ்ந்த, கீழ்மக்கள்.]
முசுண்டி	முசுண்டி musuṇṭi, பெ. (n.) படைக்கலக் கருவி வகைகளுள் ஒன்று (வின்.);; a sledge like weapon of war. "முழு முரட்டண்டுவேன் முசுண்டி" (கம்பரா. பிரமாத்திர.48);.
முசுண்டை	முசுண்டை musuṇṭai, பெ.(n.) கொடி வகை; leather berried bindweed Rivea ornata. "புல்கொடி முசுண்டையும்" (நெடு நல்.13);. "முன்றின் முஞ்ஞையொடுமுசுண்டை பம்பி" (புறநா.320:1);. "குவையிலை முசுண்டை வெண்பூக் குழைய" (அகநா.94:2);. க. முசுடே.
முசுப்பதி	முசுப்பதி musuppadi, பெ.(n.) போர் வீரருறையுமிடம் (வின்.);; barracks for soldiers.
முசுப்பாத்தி	முசுப்பாத்தி1 musuppātti, பெ. (n.) 1. முசிப்பாற்றி பார்க்க; see {}. 2. வேலை; work. முசுப்பாத்தி2 musuppātti, பெ. (n.) வேடிக்கை, வியப்பு, பொழுதுபோக்கு; amusement, good fun. குழந்தைகள் விளையாடிக் கொண்டு இருப்பதைப் பார்க்க முசுப்பாத்தியாக இருந்தது. இந்த ஊரில் ஒரு முசுப்பாத்தியும் இல்லை. [முசிப்பு → முசுப்பு + ஆற்றி. முசுப்பாற்றி → முசுப்பாத்தி.]
முசுப்பிரா	முசுப்பிரா musuppirā, பெ.(n.) நரிக் கொன்னை; a variety of cassia (சா.அக.);.
முசுப்பு	முசுப்பு musuppu, பெ.(n.) முசு2 (உ.வ.); (திருவிருத்.21, வியா.); பார்க்க; see {}. தெ. முபு [முசு → முசுப்பு.]
முசும்பு – தல்	முசும்பு – தல் musumbudal, 5 செ.கு/வி.(v.i.) முணமுணத்தல் (வின்.);; to mumble, mutter murmur. [உசும்புதல் → முசும்புதல்.]
முசுமக்கி	முசுமக்கி musumakki, பெ.(n.) மஞ்சட் காளான்; yellow mushroom.

முசுமாலினி	முசுமாலினி musumāliṉi, பெ.(n.) மஞ்சட் காசி தும்பை; yellow balsam (சா.அக.);.
முசுமுசு	முசுமுசு1 musumusuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நீர் முதலியன கொதித்தல் (வின்.);; to bubble up, as boiling water. 2. குறட்டை விடுதல் (வின்.);; to snore. 3. தினவெடுத்தல் 9 to feel a sensation of itching. [முகமுசெனல் → முசுமுசுத்தல்.] முசுமுசு2 musumusuttal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) உறிஞ்சுதல்; to snuff up, as a hog. [முசுமுசெனல் → முசுமுசு த்தல்.]
முசுமுசுக்கை	முசுமுசுக்கை musumusukkai, பெ.(n.) சுனையுள்ள இலைகளையும் அரத்தநிறப் பழங்களையும் உடைய மருந்துக் கொடிவகை; bristly bryony, creeper, Mukia scabrella. "முசுமுசுக்கை மாமூலி" (பதார்த்த:57);. ம. முசுமுகக்க.
முசுமுக க்கைக்கீரை	முசுமுக க்கைக்கீரை musumugaggaigārai, பெ.(n.) முசுமுகக்கையிலை; leaf of {} (சா.அக.);. தெ. முசுமுககய; இந். பிலவி;மரா.சித்ரதி. [முசுமுசுக்கை + கீரை.] மூச்சு இருமல் (அ); ஈளை நோய் (சுவாசகாசம்);, கோழை முதலியவற்றிற்கு மருந்தாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது.
முசுமுசுச்சாலை	முசுமுசுச்சாலை musumusussālai, பெ.(n.) பழைய புதைகுழி வகை (இ.வ.);; kistvaen, ancient grave. [ஒருகா.முதுமக்கட்சால் → முசுமுசுச்சால் → முசுமுசுச்சாலை.]

முசுமுசுப்பு	முசுமுசுப்பு1 musumusuppu, பெ.(n.) 1. நீர் முதலியன கொதிக்கும் ஒலி; sound of boiling. 2. சொறியும் போது உண்டாகும் ஒலி; sound of scratching provoked by itching. [முசுமுசு → முசுமுசுப்பு.] முசுமுசுப்பு2 musumusuppu, பெ.(n.) விருப்பம், அன்பு (சிரத்தை);; eager of attention; earnestness. "சீராட்டி வளர்த்த முசுமுசுப் பெல்லாம் திருநிறத்திலே தோன்றும்படி யிருக்கும்" (திவ்.பெரியாழ்.1. 2:12 வியா.பக்.38);.
முசுமுசெனல்	முசுமுசெனல் musumuseṉal, பெ.(n.) 1. நீர் முதலியன கொதித்தற் குறிப்பு; sound of boiling. 2. தினவெடுத்தற் குறிப்பு; itching sensation. [முசுமுசு → முசுமுசெனல்.]
முசுரம்	முசுரம் musuram, பெ.(n.) புற்றுக் காளான்; mushroom growing on ant hill (சா.அக.);.
முசுலி	முசுலி musuli, பெ. (n.) குதிரையின் கணைக்காற் குழைச்சில் வீக்கங் கண்டு நொண்டச் செய்யும் நோய் வகை (அசுவசா. 107);; a disease of swelling in the ankles of horse which makes it limp.
முசுறி	முசுறி musuṟi, பெ.(n.) முசிறி பார்க்க;see {}. "முசிறியன்ன நலஞ் சால் விழுப் பொருள்" (புறநா.343);.
முசுறு	முசுறு musuṟu, பெ.(n.) 1. முசு1 பார்க்க;see {}. 2. முசிறு, 1, 2 பார்க்க;see {}, 1, 2. [முசிறு + முசுறு.] மரங்களில் அதிகமாக இருக்கும் பழுப்பு நிறப் பெரிய எறும்பு வகை.
முசுறுப்புல்	முசுறுப்புல் musuṟuppul, பெ.(n.) முயிற்றுப் புல் பார்க்க;see {} மறுவ. அளத்துப்புல் [முசுறு + புல்.]
முசுறுமுட்டை	முசுறுமுட்டை musuṟumuṭṭai, பெ.(n.) மரங்களில் இருக்கும் கட்டெறும்பைப் போன்ற சிவந்த எறும்பின் முட்டை. இலுப்பை மரத்தின் முசுறு முட்டை சிறப்பு குணம் எனக் கருதுவர். இதனால் காற்று பிடிப்பு நோய் நீங்கும் என்பர்; the egg of a red ant which has its nest in trees. The one on the tree Bassia longifolia is considered best for medicinal use (சா.அக.);. [முசுறு + முட்டை.]

முசுறுமுட்டைத்தைலம்	முசுறுமுட்டைத்தைலம் musuṟumuṭṭaittailam, பெ. (n.) சிவப்பெறும்பின் முட்டையி னின்று எடுக்கும் எண்ணெய்; a medicated oil extracted from the eggs of red ants. [முசுறுமுட்டை + Skt. தைலம்.]
முசுறுமுட்டைப்பால்	முசுறுமுட்டைப்பால் musuṟumuṭṭaippāl, பெ.(n.) நஞ்சு (விஷம்); முறிவதற்காக வேண்டி பயன்படுத்தும் சிவப்பெறும்பின் முட்டையில் இருந்து எடுக்கப்பட்ட பால்; the juice from the eggs of red ants used as an antidote in poisons (சா.அக.);. [முசுறு + முட்டை + பால்.]
முசுறுமூலி	முசுறுமூலி musuṟumūli, பெ.(n.) ஒருவகைத் தழுவு கொடி மூலம் தயாரிக்கும் பெரு மருந்து; a twiner Aristolochia indica. [முசுறு + மூலி.]
முசைப்பேயெட்டி	முசைப்பேயெட்டி musaippēyeṭṭi, பெ.(n.) மைலாலக்கடி மரம் (L.);; common grey mango laurel, Tetracantha rexburghil.
முஞ்சம்	முஞ்சம் muñjam, பெ. (n.) குழந்தைகளின் தலை உச்சியிலணியும் அணி வகை; ornament worn in the crown of head by children. "திணைபிரி புதல்வர் கயந்தலை முச்சிய முஞ்சமொடு தழீஇ" (பரிபா.16:8);. [முச்சி → முஞ்சம்.]
முஞ்சரம்	முஞ்சரம் muñjaram, பெ.(n.) தாமரைக் கிழங்கு (பரி.அக.);; lotus root.
முஞ்சல்	முஞ்சல் muñjal, பெ.(n.) இறப்பு; dying (சா.அக.);.
முஞ்சி	முஞ்சி muñji, பெ.(n.) 1. ஒருவகை நாணல் (L.);; reedy sugarcaneSaccharum arundinaceum. 2. மணமாகாத அந்தணர்கள் (பிரமசாரிகள்); அரையிற் கட்டும் நாணற் கயிறு; girdle formed of the reed, worn by Brahmin celibate students. "முப்புரி நூலினன் முஞ்சியன்" (கம்பரா.வேள்வி.22);.
முஞ்சுதல்	முஞ்சுதல் muñjudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சாதல்; to die. "அஞ்சு திங்களின் முஞ்சுதல் பிழைத்தும்" (திருவாச.4:19);. 2. முடிதல் (உ.வ.);; to end. [முடிதல் → முஞ்சுதல்.]

முஞ்சை	முஞ்சை muñjai, பெ.(n.) தருப்பைப் புல்; sacrificial grass (சா.அக.);.
முஞ்ஞை	முஞ்ஞை muññai, பெ.(n.) முன்னை2 பார்க்க;see {}. "மறிமேய்ந் தொழிந்த குறுநறு முஞ்ஞை..... அடகு" (புறநா.197);.
முஞல்	முஞல் muñal, பெ.(n.) கொசுகு (வின்.);; mosquito, gnat.
முட்கடு	முட்கடு muḍkaḍu, பெ.(n.) கடுமரவகை (அ.அ.);; a species of {} tree.
முட்கத்திரி	முட்கத்திரி muṭkattiri, பெ.(n.) முள்ளங் கத்திரி (மூ.அ.); பார்க்க; see {}. [முள் + கத்திரி.]
முட்கரணை	முட்கரணை muṭkaraṇai, பெ.(n.) காட்டுக் கரணை; wild yam. [முள் + கரணை.]
முட்கரம்	முட்கரம் muṭkaram, பெ.(n.) ஒராய்தம்; club. mace, club. "கணிச்சி முட்கரங் கோடாரி" (குற்றா.தல.தக்கன்வேள்விய.14);. [முள் + கரம் முட்கரம் = முள் வடிவில் செய்யப்பட்ட ஓராய்தம், குண்டாந்தடி, தண்டாய்தம்.]
முட்கலப்பை	முட்கலப்பை muṭkalappai, பெ.(n.) முனையிற் பற்களையுடைய நிலத்தை உழப் பயன்படுத்தும் கலப்பை வகை (யாழ்ப்.);; a kind of harrow. உழுவதற்கு முட்கலப்பை ஒன்று வாங்கி வந்தான். [முள் + கலப்பை.] [p]
முட்கா	முட்கா muṭkā, பெ.(n.) பச்சைப் பயிறு; greengram Phaseolus aureus.
முட்காசிகம்	முட்காசிகம் muṭgācigam, பெ.(n.) குறுக்குச்செடி; a plant prickly poppy Argemone mexicana.

முட்காபரணி	முட்காபரணி muṭkāparaṇi, பெ.(n.) ஒரு வகைப் பருப்பின் விதை, பாசிப்பயிறு; a kind of edible seedPhaseolustrilobus.
முட்காய்வேளை	முட்காய்வேளை muṭkāyvēḷai, பெ.(n.) செடிவகை (L.);; five leaved wild indigo Tephrosia senticosa.
முட்கிளுவை	முட்கிளுவை muṭkiḷuvai, பெ. (n.) கிளுவை செடிவகை (வின்.);; Indian balm of gilead common hedge plant – Balsamodendron berryi. [முள் + கிளுவை.]
முட்கீரை	முட்கீரை muṭārai, பெ.(n.) கீரை வகை (வின்.);; thorny spinach Amaranthus Spinosus. [முள் + கீரை.]
முட்குடப்பழம்	முட்குடப்பழம் muḍkuḍappaḻm, பெ.(n.) பலாப்பழம்; jack fruit. "முட்குடப் பழமெல்லா மிடறி" (திருச்செந்தூர். பிள்ளை. செங்.4);. [முள் + குடம் + பழம். குடம் போன்றதும் மேல் பகுதியில் முள் போன்ற அமைப்புடையதுமான பலாப் பழம்.]
முட்கொடுச்சி	முட்கொடுச்சி muḍkoḍucci, பெ.(n.) தூதுவளை; a thorny climber Solanum trilobatum (சா.அக.);. [முள் + கொடுச்சி.]
முட்கொன்றை	முட்கொன்றை muṭkoṉṟai, பெ.(n.) கொடி வகை (வின்.);; a species of prickly brasiletto Caesalpinia nuga. [முள் + கொன்றை.]
முட்கோல்	முட்கோல் muṭāl, பெ.(n.) குதிரையைத் தூண்டும் தாற்றுக் கோல்வகை; a kind of goad for horses. "முட்கோல் வலக்கையாற் றாங்கி" (சீவக.794);. [முள் + கோல்.]
முட்சங்கம்	முட்சங்கம் muṭcaṅgam, பெ.(n.) முட்சங்கு பார்க்க; see {}. [முள் + சங்கம். சங்கம் = சங்கு, சங்கஞ் செடி.]

முட்சங்கு	முட்சங்கு muṭcaṅgu, பெ.(n.) 1. முள்ளுள்ள சங்கு வகை (வின்.);; chank with thorn like points. 2. சங்கஞ்செடி; mistletoe berry thorn. [முள் + சங்கு.] [p]
முட்சவள்	முட்சவள் muṭcavaḷ, பெ.(n.) கவைக்கோல் வகை (யாழ்ப்.);; spade fork. [முள் + சவள்.]
முட்சீதா	முட்சீதா muṭcītā, பெ.(n.) சீதா பழவகை; a variety of custard apple. [முள் + சீதா.]
முட்சீரிதம்	முட்சீரிதம் muṭcīridam, பெ.(n.) கிளுவை மரவகை; a kind of tree Balsmodendron berry (சா.அக.);.
முட்சுண்டை	முட்சுண்டை muṭcuṇṭai, பெ.(n.) தூதுவளை அல்லது பேய்ச்சுண்டை; prickly {} Solanum trilobatum (சா.அக.);. [முள் + சுண்டை. சுண்டை செடி வகை.] [p]
முட்செடி	முட்செடி muḍceḍi, பெ.(n.) முட்களுடையச் செடி, முட்பூண்டு; a thorny shrub (சா.அக.);. [முள் + செடி.]
முட்செம்பை	முட்செம்பை muṭcembai, பெ.(n.) ஒருவகை முட்செடி, செங்கிடை (L.);; prickly sesban Sesbania aculeata. [முள் + செம்பை, செம்பை = முள்ளுள்ள செடிவகை.]
முட்செவ்வந்தி	முட்செவ்வந்தி muṭcevvandi, பெ.(n.) ஒருவகைச் செவ்வந்தி; a kind of flower Chrysanthemum genus (சா.அக.);. [முள் + செவ்வந்தி. செவ்வந்தி பூச்செடி வகை. முட்செவ்வந்தி என்பதற்கு ரோசா என்ற பொருள் யாழ்ப்பாணத்தில் வழங்குவதாக சென்னைப் பல்கலைக்கழகப் பேரகரமுதலி குறிப்புத் தருகின்றது.]

முட்ட	முட்ட muṭṭa, வி.அ.(adv.) 1. நிறைந்து காணும்படி; filling up the entire space of something. கை முட்ட வளையல். 2. முற்ற, முடிய, முழுவதுமாக; fully. "முட்ட நித்தில நிரைத்த பந்தரின் " (பாரத. கிருட்.103);. வயிறுமுட்ட சாப்பிட்டேன். "முட்ட நனைந்தவனுக்கு ஈரமில்லை, முழுவதும் கெட்டவனுக்குத் துக்கம் இல்லை" (பழ.);. "முட்டநனைந்தார்க்குக் குளிரில்லை" "முட்டற்ற நாரிக்கு இரட்டைப் பரியமா" (பழ.);. "முட்ட நனைந்தவனுக்கு முக்காடு எதற்கு?" (பழ.);. [முற்று → முற்ற → முட்ட.]
முட்டகம்	முட்டகம் muṭṭagam, பெ. (n.) வெண்ணீ றாக்குதற்குரிய எருமுட்டை, பசுஞ்சாண உண்டை (நாஞ்.);; ball of dried cowdung, used in preparing sacred ashes. மறுவ. எருவாட்டி
முட்டடி	முட்டடி1 muḍḍaḍi, பெ.(n.) அண்மை (வின்.);; nearness, propinquity. 2. முட்டிடை பார்க்க; see {}. [முட்டு + அடி.] முட்டடி2 muḍḍaḍittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) கோலியாட்டத்தில் தோற்றவனுடைய முட்டியில் வென்றவன் கோலியாலடித்தல் (நெல்லை.);; to strike the knuckles of a defeated player with the balls, at a game of marbles. [முட்டு + அடித்தல்.] முட்டடி3 muḍḍaḍittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) முட்டாடு – தல் பார்க்க; see {}. [முட்டு + அடித்தல்.]
முட்டடைப்பான்	முட்டடைப்பான் muḍḍaḍaippāṉ, பெ.(n.) வயிற்றை வீங்கச் செய்யும் மாட்டு நோய் வகை (M.Cm.D.I.248);; a cattle disease, flatulent distension, of the belly Tympanites. 2. கருங்கால் (மாட்டுவா.84);; black leg. [முட்டு + அடைப்பான்.]
முட்டத்தட்ட	முட்டத்தட்ட muṭṭattaṭṭa, கு.வி.எ.(adv.) முழுவதற்கு நெருக்கமாக, கிட்டத்தட்ட; nearly, to full. [முட்ட + தட்ட.]

முட்டத்தட்டு-தல்	முட்டத்தட்டு-தல் muṭṭaddaṭṭudal, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. முழுதும் பறித்தல்; to shake down completely, as fruits from a tree. 2. முழுதும் இல்லையாதல்; to be wanting entirely. [முட்ட + தட்டுதல்.]
முட்டத்தனம்	முட்டத்தனம் muṭṭattaṉam, பெ.(n.) மூடத் தன்மை (வின்.);; ignorance, stupidity. [முட்டன் + தனம். முட்டன் = மூடன்.]
முட்டம்	முட்டம்1 muṭṭam, பெ.(n.) 1. பொருந்திய பக்கம், பக்கச் சரிவு; slope. "நளிமலை முட்டமும்" (பெருங்.வத்தவ.2:43);. 2. காக்கை; crow 'குரங்கணின் முட்டம் போக்கு நீற்றும்' (கச்சி.வண்டு.75, உரை);. [முட்டு → முட்டம்.] முட்டம்2 muṭṭam, பெ.(n.) முட்டான்1 பார்க்க; see {}. முட்டம்3 muṭṭam, பெ.(n.) 1. கடலூர் (தென்னார்க்காடு); மாவட்டத்திலுள்ள (ஸ்ரீமுஷ்ணம்); திருமுட்டம் என்னும் ஒரு மாலியத்தலம்;{}, shirine in Cuddalore (South Arcot); District. "'முட்டத்துப் பன்றி முளரித் திருப்பதத்தை" (பெருந்தொ.26);. 2. கன்னியாகுமரி மாவட்டம் அகத்தீசுவரம் வட்டத்தில் உள்ள ஊர்; a village in {} District இவ்வூரில் கடல் உள்நோக்கி வந்து முட்டிக் கொண்டிருப்பதால் பெற்ற பெயர். 3. மலையாள நாட்டில் உள்ள வள்ளுவ நாட்டில் இருந்த ஊர்; a village in {} country. முதல் இராசராசன் இவ்வூருக்கு மும்முடிச் சோழ நல்லூர் எனப் பெயரிட்டு இவ்வூரில் உள்ள கோயிலுக்கு இறையிலி [illegible] வழங்கியுள்ளான் 'பிற்காலச் [illegible] வரலாறு சதாசிவம்'
முட்டமுட்ட	முட்டமுட்ட muṭṭamuṭṭa, வி.அ.(adv.) 1. அடிக்கடி; frequently. 2. எப்பொழுதும் (கோவை.);; when, at what time. 3. முழுதும் (கோவை);; wholly. முட்ட முட்ட நீ இப்படியே தாண்டா சீரழிவுபண்றே (கோவை);. வயிறு முட்ட முட்ட சாப்பிடாதே.
முட்டமுடிபோக	முட்டமுடிபோக muḍḍamuḍipōka, கு.வி.எ.(adv.) முட்ட பார்க்க;see {}. [முட்ட + முடிபோக முட்டமுடிபோக = முழுவதும்.]

முட்டமுடிய	முட்டமுடிய muḍḍamuḍiya, வி.அ.(adv.) முட்ட பார்க்க; see {}. [முட்ட + முடிய முட்டமுடிய = முற்றிலும், முடிவுவரை.]
முட்டரிசி	முட்டரிசி muṭṭarisi, பெ.(n.) நன்றாய் வேகாத சோறு (உ.வ.);; rice not fully boiled. சோறு முட்டரிசியாகாமல் நன்றாகப் பார்த்து வடி. மறுவ. நொறுக்கரிசி [முட்டு + அரிசி முட்டரிசி = வேக்காடு குன்றிய அரிசி.]
முட்டவம்	முட்டவம் muṭṭavam, பெ.(n.) முட்டகம் பார்க்க; see {}.
முட்டவும்	முட்டவும் muṭṭavum, வி.அ.(adv.) முற்ற (வின்.); பார்க்க; see {}. [முட்ட → முட்டவும்.]
முட்டளவுகுழி	முட்டளவுகுழி muṭṭaḷavuguḻi, பெ.(n.) முழங்காலளவு ஆழமான குழி; knee deep, depth of a pit. [முட்டு + அளவு + குழி.]
முட்டறிவோர்	முட்டறிவோர் muṭṭaṟivōr, பெ.(n.) கடலடியில் காணும் பாறையின் தன்மை அல்லது இருப்பிடம் அறிந்தவர்; one who knows the quality of a rock and its abode beneath the sea. [முட்டு + அறிவோர்.]
முட்டன்	முட்டன் muṭṭaṉ, பெ.(n.) மூடன் (வின்.);; dunce. [முட்டம் → முட்டன்.]
முட்டா	முட்டா muṭṭā, பெ.(n.) 1. ஊர்க்கிழமை (பண்ணை);, குறுநில ஆட்சி (தேவநேயம் 12:59);; estate. 2. சொத்து (வின்.);; property. [முட்டம் = பொருந்திய பக்கம், சுற்றடைப்பு. முட்டம் → முட்டா.]

முட்டாக்கிடு – தல்	முட்டாக்கிடு – தல் muḍḍākkiḍudal, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) முகத்தைப் போர்த்தல்; to cover the face, as a veil. 'வையை யென்னு மகள் மலராகிய ஆடையை முட்டாக்கிட்டு' (சிலப்.13:173, அரும்);. 2. உள்ளடக்குதல்; to subordinate "தன்னழகாலே அல்லாத வழகை முட்டாக்கிடுந் திருவபிடேகத்தை யுடையவன்" (ஈடு, 8, 8:1);. [மூடு + ஆக்கு மூடாக்கு → முட்டாக்கு = இடுதல்.]
முட்டாக்கு	முட்டாக்கு muṭṭākku, பெ.(n.) 1. தலையை மூடும் துணி; veil. முட்டாக்கை இழுத்து மூடு. 2. போர்வை (சிலப்.13:173, அரும்.);; overal mantle. மறுவ. முக்காடு [மூடு + ஆக்கு மூடாக்கு → முட்டாக்கு.]
முட்டாட்டம்	முட்டாட்டம்1 muṭṭāṭṭam, பெ.(n.) 1. முட்டாள் தன்மை; stupidity. 2. அறிவின்மை யாலுண்டாகும் செருக்கு; pertinacity or conceit arising from ignorance. அவன் முட்டாட்ட மாடுகிறான். [முட்டம் + ஆட்டம்.] முட்டாட்டம்2 muṭṭāṭṭam, பெ.(n.) முட்டுகை (வின்.);; butting. [முட்டு + ஆட்டம். ஒ.நோ.E.butt, meet end to end.]
முட்டாடுதல்	முட்டாடுதல் muṭṭāṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) குவித்தல் (இ.வ.);; to form into a pile or heap. [முட்டு + ஆடுதல்.]
முட்டாபலம்	முட்டாபலம் muṭṭāpalam, பெ.(n.) சங்கஞ் செடி; misllitoe berry thorn Azima tetracatha (சா.அக.);.
முட்டாவாள்	முட்டாவாள் muṭṭāvāḷ, பெ.(n.) இடையறாமல் தொடர்ந்து ஊர்ப் பொது வேலை நிகழ்வதற்கு ஆள் எடுக்க அளிக்கும் வரி வகை (கடமை);; an ancient tax collected for the purpose of appointing labourers for uninterrupted village work. மறுவ. முட்டி, முட்டையாள்.

முட்டாள்	முட்டாள்1 muṭṭāḷ, பெ.(n.) மூடன்; dunce, simpleton, stupid fellow. "முட்டாளரக்கர்" (திருப்பு.141);. "முட்டாளை நம்பி எந்த வேலையும் செய்யாதே". "முட்டாளுக்கு இரண்டு ஆள்". "முட்டாளுக்கு சினம் (கோபம்); மூக்கின் மேலே". "முட்டாளுக்கு என்ன சொன்னாலும் காது கொடுத்துக் கேளான்". "முட்டாள் தனத்திற்கு முதல் பங்குக்காரன்". "முட்டாள் பயலுக்கு இரட்டைப் பரியம்". ம. முட்டாள். [முட்டு + ஆள். அறிவைப் பயன்கொள்ளத் தெரியாததால் பிறரால் குறைவாக மதிப்பிடப்படும் ஆள்.] முட்டாள்2 muṭṭāḷ, பெ.(n.) 1. ஊர்தியினடியில் அதைத் தாங்குவது போல் வைக்கும் படிமை; image placed underneath a vehicle as if in support. 2. கொத்து வேலைச் சிற்றாள்; mason's assistant, boy or girl cooly. "செங்கலுக்கு நீறெடுத்து முட்டாளாய் நிற்பாரும்" (பணவிடு.285);. முட்டாள்
முட்டாள்வேலை	முட்டாள்வேலை muṭṭāḷvēlai, பெ.(n.) மூடச் செயல் (வின்.);; work of a blunderer. [முட்டாள் + வேலை]
முட்டாற்றுக்கோல்	முட்டாற்றுக்கோல் muṭṭāṟṟukāl, பெ.(n.) தூக்குக் கோல் (இ.வ.);; steelyard. [முள் + தாற்றுக்கோல். தாற்றுக்கோல் = இருப்பு முட்கோல், துலைக்கோல், நிறைகோல்.]
முட்டாறு	முட்டாறு muṭṭāṟu, பெ.(n.) முட்கோல் பார்க்க;see {}. "முட்டாற்றிற் குத்தி யுழப்பெருது பொன்றப் புடைத்து" (சீவக.2783);. [முள் + தாறு. எருது, குதிரை, யானை ஆகியவற்றைத் தூண்டி செலுத்தப் பயன்படும் கூரிய முனையுள்ள கோல்.]

முட்டான்	முட்டான்1 muṭṭāṉ, பெ.(n.) 1. அணையாது எரிந்து கொண்டிருக்கும் நெருப்பு மூட்டம் (இ.வ.);; fuel placed over the flame to keep it steadily burning. 'குளிருக்கு முட்டான் போடு'. 2. திருநீறு நீற்றுவதற்குரிய சாணவுருண்டை; ball of cow dung used in preparing sacred ashes. திருநீறுக்கு முட்டான் போடு. [முள் → முட்டு → முட்டான் (வே.க.);.] முட்டான்2 muṭṭāṉ, பெ.(n.) முட்டான் மஞ்சள் (நெல்லை.); பார்க்க; see {}. [முட்டு → முட்டான்.] முட்டான்3 muṭṭāṉ, பெ.(n.) சிறிய மேசை; stool. [முட்டு → முட்டான்.] [p]
முட்டான்மஞ்சள்	முட்டான்மஞ்சள் muṭṭāṉmañjaḷ, பெ.(n.) மஞ்சட்கிழங்கு; root of turmeric. [முட்டான்2 + மஞ்சள்.]
முட்டி	முட்டி1 muṭṭi, பெ. (n.) 1. விரல்களை மடக்கியதும் மேடாகத் தெரியும் எலும்பு; முழங்காலில் உள்ள வட்டமான ஓடு (சில்லு);; knuckle, knee cap. கால் முட்டியிலும் கை முட்டியிலும் அடித்துத் துன்புறுத்தினார்கள். 2. விரற் பொருத்துத் தெரியும்படி முடக்கிய கை; fist. 3. முட்டிக்கையாற் குத்துங் குத்து; blow with the fist. "முட்டிகள் படப்பட" (பாரத. வேத்திர.56);. 4. நான்கு விரல்களை யிறுக முடக்கி அவற்றின் மீது கட்டை விரலை முறுகப் பிடிக்கும் இணையா வினைக்கை (சிலப்.3:18, உரை);; a gesture with one hand in which the four fingers are closed tightly and the thumb is pressed over them one of 33 {}. 5. கைப்பிடியளவு; handful. "முட்டி மாத்திரமேனும்" (சேதுபு. இராமதீ.3);. 6. பிடியளவாக இடும் ஐயம் (பிச்சை);; alms. "முட்டிபுகும் பார்ப்பார்" (தனிப்.1, 142:39);. 7. படைக்கலன் பிடிக்கும் வகை; a mode of holding a weapon. "துய்ய பாசுபதத் தொடையு முட்டியும்" (பாரத. அருச்சுனன்றவ. 129);. 8. அறுபத்து நாலு கலைகளுள் கையுள் மறைத்ததை இன்னதென்று அறிந்து கூறும் கலை; art discovering anything concealed in the closed hand, one of {}.

நட்டமுட்டி சிந்தனை

முட்டிக்கத்திரி	முட்டிக்கத்திரி muṭṭikkattiri, பெ.(n.) ஒருவகைக் கத்தரிக்காய்; a species of brinjal. மறுவ. முட்டைக் கத்திரி. [முட்டி + கத்திரி.]
முட்டிக்கல்	முட்டிக்கல் muṭṭikkal, பெ.(n.) 1. எல்லை யறியும் கல்; boundary stone. 2. சுவர் (பாது);காப்பிற்காக மூலையில் போடப்படும் 'ட' வடிவக் கல் (கோவை);; 'L' shaped stone built in corner for the safty of wall. [முட்டி + கல்.]
முட்டிக்கால்	முட்டிக்கால் muṭṭikkāl, பெ. (n.) 1. முழங்கால்; knee. முட்டிக்கால் தட்டும்படி நடக்காதே. 2. முழங்காற் சிப்பி அல்லது பொருத்து; knee pan, knee cap. 3. முட்டிக்காற் பின்னல்; knockknee. "கழுதையின் முட்டிக் கால் வீரம் உதை பட்டவர்க்குத்தான் தெரியும்" (பழ.);. [முட்டி + கால்.]
முட்டிக்கால்தட்டு-தல்	முட்டிக்கால்தட்டு-தல் muṭṭikkāldaṭṭudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) முட்டுக்கால்தட்டு தல் பார்க்க; see {}. [முட்டி + கால் + தட்டுதல். முழங்காற் சிப்பிகள் ஒன்றோடொன்று உரசுதல்.]
முட்டிக்கால்போடு தல்	முட்டிக்கால்போடு தல் muṭṭikkālpōṭudal, 20 செ.கு.வி.(v.i.) தண்டனையாக மண்டி போடுதல்; kneel down as punishment. வீட்டுப் பாடம் எழுதிக் கொண்டு வராததால் ஆசிரியர் முட்டிபோடச் சொன்னார். [முட்டி + கால் + போடு-தல்.]
முட்டிக்காலன்	முட்டிக்காலன் muṭṭikkālaṉ, பெ.(n.) முட்டுக்கால் தட்டும்படி நடப்போன் (வின்.);; knock knee person. [முட்டி + கால் + அன்.]
முட்டிக்காற்கழுதை	முட்டிக்காற்கழுதை muṭṭikkāṟkaḻudai, பெ.(n.) பின்னங்கால் முட்டிகள் தட்டும்படி நடக்குங் கழுதை; donkey. [முட்டி + கால் + கழுதை.]
முட்டிக்கீரை	முட்டிக்கீரை muṭṭikārai, பெ.(n.) குமுட்டிக் கீரை; a kind of greens Celosia nodiflora. [முட்டி + கீரை.]

முட்டிக்கை	முட்டிக்கை muṭṭikkai, பெ. (n.) 1. விரல் மடக்கியுள்ளகை; clenched fist. 2. முழங்கை பார்க்க;see {}. [முட்டி + கை.] முட்டிக்கால் என்பது போன்றே முட்டிக்கை என்பதும் பொருத்தையே சிறப்பாகக் குறிக்கும். முன்னது காற்பொருத்தும் பின்னது விரற் பொருத்தும் ஆகும் (வே.க.முல்4);. ஆசிரியர் மாணவனின் முட்டிக்கையிலேயே அடித்தார் (உ.வ.);.
முட்டிக்கொள்(ளு) தல்	முட்டிக்கொள்(ளு) தல் muṭṭikkoḷḷudal, 16 செ.கு.வி. (v.i.) 1. இருட்டு கரணியமாக பார்வை குறைவால் எதிர் இருப்பவற்றில் மோதிக்கொள்ளுதல்; to hit the opposite things when moving in dark. இருட்டில் எதிலும் முட்டிக்கொள்ளாமல் நடந்துவா (உ.வ);. 2. சினம், கவலை முதலியவற்றால் தலையை மோதிக் கொள்ளுதல் (வின்.);; to hit or dash one's head, as in despair or in anger. 3. பெரு முயற்சி யெடுத்தல் (உ.வ.);; to put forth great efforts to try one's utmost. [முட்டு → முட்டி + கொள்(ளு); தல்.]
முட்டிகை	முட்டிகை muṭṭigai, பெ. (n.) தட்டார் சிறு சுத்தி; jeweller's small hammer. "முட்டிகை போல.... கொட்டி யுண்பாரும்" (நாலடி, 208);. ம. முட்டி.
முட்டிச்சண்டை	முட்டிச்சண்டை muṭṭiccaṇṭai, பெ.(n.) முட்டிக்கைப்போர் (வின்.);, குத்துச் சண்டை; boxing, pugilism. [முட்டி1 + சண்டை.]
முட்டிச்சுரை	முட்டிச்சுரை muṭṭiccurai, பெ.(n.) மகிடி வாச்சியம் செய்வதற்குப் பயன்படும் சுரை (M.M.293);; calabash, climber, lagenaria vulgaris, as used by snake charmers for a wind instrument. [முட்டி1 + சண்டை.]
முட்டிச்சுழி	முட்டிச்சுழி muṭṭicculi, பெ.(n.) மாட்டின் முதுகில் பின் முட்டியின் இருபுறமும், நான்கு விரலத்திற்குள்ளிருக்கும் தீமையை உண்டாக்குவதாகக் கருதப்படும் சுழி; circular or curved form mark four inches, on either side of the back joint at the back region of the cow which is considered to be a bad sign. [முட்டி + சுழி.]
முட்டிடு-தல்	முட்டிடு-தல் muḍḍiḍudal, 20 செ.கு.வி.(v.i.) நோய் முதலியன மிகுதல் (இ.வ.);; to come to a crisis. [முட்டு + இடுதல்.]
முட்டிடை	முட்டிடை muḍḍiḍai, பெ. (n.) 1. நெருக்கடி (இ.வ.);; hardship, straits. 2. நெருக்கம்; over crowding. [முட்டு + இடை. முட்டு = இடுக்கம், நெருக்கம்.]
முட்டிப்பிச்சை	முட்டிப்பிச்சை muṭṭippiccai, பெ.(n.) பிடியரிசியாகப் பெறும் ஐயம்; begging handful of rice. [முட்டி1 + பிச்சை]

முட்டிப்போர்	முட்டிப்போர் muṭṭippōr, பெ.(n.) கைகுத்துப் போர்; boxing. [முட்டி + போர்.]
முட்டிபோடு-தல்	முட்டிபோடு-தல் muṭṭipōṭudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) முட்டிக்கால்போடு தல் பார்க்க; see {}. நாள் தோறும் அந்த மாணவன் காலதாமதமாக வருவதனால் தலைமை ஆசிரியர் அவனை முட்டி போடச் சொன்னார். [முட்டி + போடுதல்.]
முட்டிமுரண்டுதல்	முட்டிமுரண்டுதல் muṭṭimuranṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) அருமுயற்சி யெடுத்தல்; to endeavour with persistence, struggle with stubbornness. முட்டிமுரண்டி பார்த்தாலும் கிடைக்க வேண்டியதுதான் கிடைக்கும். [முட்டு + முரண்டுதல்.]
முட்டிமோது-தல்	முட்டிமோது-தல் muṭṭimōdudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கூட்டத்தில் நெரிந்து முன்னேறி முயல்தல்; surge up. திரை அரங்கத்தில் படத்தைப் பார்ப்பதற்காக மக்கள் முட்டி மோதுகின்றனர். சிற்றம்பலத்தானைக் காண மக்கள் முட்டி மோதுகின்றனர். மறுவ. முட்டிமுரண்டு-தல் [முட்டி + மோது-தல்.]
முட்டியடி-த்தல்	முட்டியடி-த்தல் muḍḍiyaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. முட்டிச்சண்டையிடுதல்; boxing. 2. முட்டிப்போர் செய்தல் போல் வருந்தித் திண்டாடுதல்; to struggle hard. வேலைக்கு முட்டியடிக்கிறான் (உ.வ.);. [முட்டி + அடித்தல்.]
முட்டியுத்தம்	முட்டியுத்தம் muṭṭiyuttam, பெ.(n.) முட்டிப்போர் பார்க்க; see {}.
முட்டிரட்டி	முட்டிரட்டி muṭṭiraṭṭi, பெ.(n.) முட்டிரட்டு பார்க்க; see {}. "நிசதி கலவரை அரிசி பத்தெட்டுக் குத்தல் ஸ்ரீகோயிலுக்கே கொண்டு சென்று அளப்போமானோம், அளப்போமாயின் முட்டிரட்டி பந்மாகேசுவரர் தண்டிக் கொள்ள ஒட்டிக் குடுத்தோம்" (தெ.கல்.தொ.12 கல்.61);. [முட்டி + இரட்டி.]
முட்டிரட்டு	முட்டிரட்டு muṭṭiraṭṭu, பெ.(n.) தடை பெற்றால் இரட்டிப்பாக கொடுப்பது; giving in double due to interdict. "பொன்... இறுத்து முட்டிரட்டி அட்டுவோமானோம்" (திருத்துறைப் பூண்டி கல்.2937);. [முட்டி + இரட்டு.]

முட்டிருமல்	முட்டிருமல் muṭṭirumal, பெ.(n.) விட்டு விட்டு வரும் ஒருவகைத் தொடர் இருமல் (குத்திருமல்);; irritating cough caused by inflammation. மறுவ. தொண்டைப்புகைச்சல், கக்குவான் இருமல். [முட்டு + இருமல்.]
முட்டிவெற்றிலை	முட்டிவெற்றிலை muṭṭiveṟṟilai, பெ.(n.) மட்டமான வெற்றிலை வகை; betel leaves, of a coarse variety. [முட்டி + வெற்றிலை.]
முட்டு	முட்டு1 muṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. தலையை அல்லது தலையால் ஒன்றின் மீது மோதுதல்; knock one's head against something, bump one's head against, butt. மஞ்சுவிரட்டு விழாவினை வேடிக்கைப் பார்த்துக் கொண்டு இருந்தவர்களில் சிலர் மாடு முட்டி இறந்தனர். கன்று ஆ(பசு);விடம் முட்டி முட்டிப் பால் குடித்தது. சுவரில் தலையை முட்டிக் கொண்டு கதறி அழுதான். "துள்ளித் தூண் முட்டுமாங்கீழ்" (நாலடி, 64);. 2. தடுத்தல்; to oppose, hinder. 3. எதிர்த்தல்; to assault, attack. 4. எதிர்ப்படுதல்; to meet. "வரையா நாளிடை வந்தோன் முட்டினும்" (தொல். பொருள்.112); (சூடா.);. 5. பிடித்தல்; to grip, grasp. "குழலாள்... கையினைக் கையாலவன் முட்டிடலும்" (உத்தரரா. திக்குவி.16);. 6. தேடுதல்; to seek. "நாடிநாங் கொணருது நளினத் தாளைவான் மூடிய வுலகினை முற்றுமுட்டி யென்று" (கம்பரா.சம்பாதி.7);. க. முட்டு;ம. முட்டுக. [முல் (பொருந்தல்); → முது → முத்து → முட்டு → முட்டுதல்.]
முட்டுக்கட்டியாடு-தல்	முட்டுக்கட்டியாடு-தல் muṭṭukkaṭṭiyāṭudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) பொய்க் கால்களில் நின்று நடத்தல் (வின்.);; to go on stilts. [முட்டுக்கட்டு + ஆடுதல். பொய்க்காற் கட்டையில் நின்று நடத்தல்.]
முட்டுக்கட்டு – தல்	முட்டுக்கட்டு – தல் muṭṭukkaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பற்றுக்கோடாகக் (ஆதாரமாகக்); கட்டை முதலியன கொடுத்தல்; to prop, buttress. 2. வழியை யடைத்தல் (வின்.);; to blockade, shut up a place or an entrance, shut or beset the avenues of a town. 3. வயல் முதலியவற்றுக்கு வரப்பு (எல்லை); கட்டுதல் (யாழ்ப்.);; to form ridges as in a field; to limit or confine within bounds. 4. முழந்தாளைக் கைகளாற் கட்டுதல்; to sit cross legged with arms folded round the knees. முட்டுக் கட்டி உட்காராதே. [முட்டு + கட்டுதல்.]

முட்டுக்கட்டை	முட்டுக்கட்டை muṭṭukkaṭṭai, பெ.(n.) 1. தேர் போன்ற இழுக்கப்படும் ஊர்திகளை நிறுத்துவதற்குப் பயன்படுத்தப்படும் சாய்வு அமைப்பிலுள்ள கட்டை; stumbling block wood used as break to stop the pulling car. தேரை நிறுத்த முட்டுக்கட்டை போடு. 2. தாங்கு கம்பம்; block or stake, as a prop. or support. வாழைக்கு முட்டுக்கட்டை கொடுக்க வேண்டும். 3. தடைசெய்பவன் – பவள் வது; person or object which is a hindrance. 4. மேற்கொண்டு செயல்பட முடியாதவாறு தடுப்பது; stumbling block. உன் முன்னேற்றத்துக்கு முட்டுக் கட்டையாக இருப்பது எது? [முட்டு + கட்டை. முட்டு = தடை செய்கை.]
முட்டுக்காடு	முட்டுக்காடு muṭṭukkāṭu, பெ. (n.) கடற்கரை ஓரம் சென்னைக்கு அருகில் உள்ள ஊர்; a village, near in chennai. இது ஒரு சுற்றுலா தலம். இங்குப் படகுத்துறை முதலியவை அமைந்துள்ளன.
முட்டுக்காய்	முட்டுக்காய் muṭṭukkāy, பெ. (n.) 1. முட்டுக்குரும்பை பார்க்க; see {}. 2. பனி (பரி.அக.);; ice. [முட்டு + காய்.]
முட்டுக்காய்த்தேங்காய்	முட்டுக்காய்த்தேங்காய் muṭṭukkāyttēṅgāy, பெ.(n.) முட்டுக்குரும்பை பார்க்க; see {}. [முட்டுக்காய் + தேங்காய்.]
முட்டுக்காரன்	முட்டுக்காரன் muṭṭukkāraṉ, பெ.(n.) மத்தளமடிப்பவன் (தஞ்சை);; one who plays on {}. [முட்டு + காரன். முட்டுதல் = தாக்குதல்.]
முட்டுக்கால்	முட்டுக்கால் muṭṭukkāl, பெ. (n.) 1. தாங்கு கால்; support, pedestal, beam to support an old wall or tree. 'தேவருலகுக்கு முட்டுக்காலாக ஊன்றிவைத்த (பெரும்பாண். 346, உரை);. 2. முட்டிக்கால் பார்க்க; see {}. மறுவ. கட்டைக்கால் [முட்டு + கால். முட்டு = தாங்கல்.]
முட்டுக்கால்தட்டு-தல்	முட்டுக்கால்தட்டு-தல் muṭṭukkāldaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) முழங்கால் ஒன்றோ டொன்று இடித்தல்; to have one's knees knocking together, as a donkey. மறுவ. முட்டி தட்டுதல், முட்டிக்கால் தட்டுதல். [முட்டுக்கால் + தட்டு. முட்டுக்கால் = முழங்கால்.]

முட்டுக்குச்சி	முட்டுக்குச்சி muṭṭukkucci, பெ.(n.) தொண்டானையும், தொண்டாங் கயிற்றையும் இணைக்கும் பகுதியில் உள்ள குச்சி (உழவு);; block of wood which helps in the water lift. [முட்டு + குச்சி.] தொண்டன் = தோலால் செய்யப்பட்டு கவலைச் சாலின் கீழ்ப்புறம் நீர் வெளியேறும் பகுதியில் கட்டப்பட்டிருப்பது. தொண்டாங்கயிறு = தொண்டானுடன் பிணைக்கப்பட்டு நுகத்தடியில் கட்டப்படும் கயிறு.
முட்டுக்குட்டு	முட்டுக்குட்டு muṭṭukkuṭṭu, பெ.(n.) முட்டுவலி (பைஷஜ.257);;பார்க்க; see {}. தெ. முட்டுகுட்டு. [முட்டு + குட்டு. முட்டு = முழங்கால்.]
முட்டுக்குடிசை	முட்டுக்குடிசை muḍḍukkuḍisai, பெ.(n.) மாதவிலக்குக் காலத்தில் இருளர் இனப் பெண்கள் தங்கும் குடிசை; a cottage of Erular ladies to stay at the period of menses time. [முட்டு + குடிசை. முட்டு = மாதவிலக்கு.]
முட்டுகுத்து-தல்	முட்டுகுத்து-தல் muṭṭuguddudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) முழங்கால் மேல் நிற்றல் (வின்.);; to fall upon one's knees. [முட்டு + குத்துதல். முட்டு = முழங்கால்]
முட்டுக்குரும்பை	முட்டுக்குரும்பை muṭṭukkurumbai, பெ. (n.) முற்றாத இளநீர் (இ.வ.);; very immature coconut. [முட்டு + குரும்பை. முள் → முட்டு = குறைவு, முற்றாதது. குரும்பை = இளநீர். தெங்கு, பனைகளின் இளங்காய். முட்டுக்குரும்பை = சிறு தென்னம் பிஞ்சு அல்லது பனம் பிஞ்சு (வே.க.);.]
முட்டுக்கொடுத்தல்	முட்டுக்கொடுத்தல் muḍḍukkoḍuttal, பெ.(n.) 1. சாய்வுக்கு எதிர்ப்புறமாகக் கொம்பு நிறுத்துதல்; to put up a prop. வாழை காற்றில் சாயாமல் இருக்க ஒரு மூங்கில் கொம்பை முட்டுக் கொடு, 2. இடையூறு செய்தல்; to put an obstacle in the way. [முட்டு + கொடுத்தல். முட்டு = தாங்குதல்.]
முட்டுக்கொம்பு	முட்டுக்கொம்பு muṭṭukkombu, பெ.(n.) ஏற்றக்கோல் (சால்கோல்); கயிறு துலானில் கீழ் இறங்காமல் இருக்கப் பயன்படும் கொம்பு (உழவு);; a wooden pole which helps the picotah not to descend from its position. [முட்டு + கொம்பு. கால்கோல் = ஏற்றக்கோல். துலான் = அடிப்பக்கம் பருத்தும் மேற்பக்கம் சிறுத்தும் உள்ள மரம். அடிப்பக்கத்தில் ஏற இறங்க மிதிப்படி இருக்கும். இது நீரிறைக்கும் ஏற்றத்தில் பயன்படும்.]

முட்டுக்கோல்	முட்டுக்கோல் muṭṭukāl, பெ.(n.) கிட்டி (இறுக்குங்கோல்);; clamps. "முட்டுக்கோல் கொண்டு அபகரித்த தனத்தை" (ஈடு,5.3.9.ஜீ);. [முட்டு + கோல்.] முட்டுக்கோல் muṭṭukāl, பெ. (n.) வண்டி யின் பின்பக்கச் சுமையை (பாரத்தை);த் தாங்க கீழ்ப்பகுதியில் வைத்திருக்கும் கட்டை; a drop in cart. (கொ.வ.வ.சொ.124);. [முட்டு+கோல்]
முட்டுச்சட்டம்	முட்டுச்சட்டம் muṭṭuccaṭṭam, பெ.(n.) துளைக்கருவிகளைத் திருப்பும் சட்டம் (உதைமானச் சட்டம்); (C.E.M.);; brace, strut. [முட்டு = கருவி. முட்டு + சட்டம்.]
முட்டுச்சந்து	முட்டுச்சந்து muṭṭuccandu, பெ.(n.) மேற்கொண்டு செல்ல முடியாமல் முடிந்து விடுகிற சிறு தெரு; blind alley, dead end street. முட்டுச் சந்தில் வண்டியை நிறுத்தி வை. [முட்டு + சந்து. முட்டு = தடை.] [p]
முட்டுச்சீலை	முட்டுச்சீலை muṭṭuccīlai, பெ.(n.) மாதவிலக்குக் காலத்தில் அணிந்து கொள்ளும் புடவை (வின்.);; cloth worn by a woman in her periods. "வகையறியாதே வண்ணான் பொறவுக்குப் போனா முட்டுச் சீலையை வெளுக்கச் சொன்னான்" (பழ.);. [முட்டு = திட்டு, மாதவிலக்கு. முட்டு + சீலை.]
முட்டுச்சுவர்	முட்டுச்சுவர் muṭṭuccuvar, பெ. (n.) உதைமானச் சுவர் (C.E.M.);; buttress. [முட்டு + சுவர். முட்டு = தாங்கல் (தாங்குதல்);]
முட்டுச்சேலை	முட்டுச்சேலை muṭṭuccēlai, பெ.(n.) முட்டுச்சீலை பார்க்க; see {}. [முட்டு + சேலை.]
முட்டுத்தலைக்கல்	முட்டுத்தலைக்கல் muṭṭuttalaikkal, பெ.(n.) மீன்பிடி வலையின் கீழ்ப்பகுதி கடலடியில் உட்காரும் பொருட்டு வலையின் கீழ்ப்பகுதியிற் கட்டப் பெறும் கல் (தஞ்சை. மீனவ.);; a stone tied at the bottom of the fishing net to make it sit under the sea. [முட்டு + தலை + கல்.]

முட்டுத்தொய்வு	முட்டுத்தொய்வு muṭṭuttoyvu, பெ.(n.) மூச்சு நோயால் மூச்சுவிடுதலில் ஏற்படும் இடர்ப்பாடு (வின்.);; difficulty in breathing, as from pulmonary disease. [முட்டு + தொய்வு. முட்டு = தடைசெய்கை, இடையூறு தொய்வு = மூச்சு (சுவாசம்); முட்டு.]
முட்டுப்பட்டினி	முட்டுப்பட்டினி muṭṭuppaṭṭiṉi, பெ.(n.) கண்டு முட்டுக் கேட்டு முட்டுக்களால் நேரிடும் பட்டினி; fasting to a tone for meeting a heretic or hearing about heretics. "பறி தலைக்கையர்.... முட்டுப் பட்டினிகளோடும்... பாழிசெல்ல" (திருவாலவா. 37:74);. [முட்டு + பட்டினி. பட்டினி = உணவு கொள்ளாமை. முட்டு = திட்டு.]
முட்டுப்படுதல்	முட்டுப்படுதல் muḍḍuppaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. துன்புறுதல்; to be pressed, perplexed, to be in difficulty or extremity, as one beset by creditors. 2. தடைப்படுதல்; to be hindered. 'அறத் தொழில்கள் முட்டுப்படாத..... நன்னெஞ்சினோர்' (பட்டினப். 204, உரை);. [முட்டு + படுதல்.]
முட்டுப்பாடு	முட்டுப்பாடு muṭṭuppāṭu, பெ. (n.) 1. தடுமாற்றம்; dilemma. எதைத் தேர்வு செய்வது என்பதில் அவருக்கு முட்டுப்பாடு. 2. தட்டுப்பாடு; need, want. 'கூடும் பொருள்கள் கூடாமையாலுள்ள முட்டுப்பாடு' (கலித். 93, பக்.565, உரை);. அவருக்குப் பொருள் முட்டுப்பாடு. 3. இடையூறு; trouble, distress. 'பரத்தையரெல்லார்க்கும் முட்டுப்பாடு உண்டாதலும் உண்டு' (கலித்.93, உரை, பக்.564);. ஒருவர் முன்னேறும்போது எத்தனையோ முட்டுப்பாடுகள் வரும். 4. முட்டு2, 6 (சிலப்.15, 164, உரை); பார்க்க; see {},6. 5. தீது (சூடா.);; evil. [முட்டுப்படு → முட்டுப்பாடு. முட்டு = தடைசெய்கை.]
முட்டுப்பாந்தை	முட்டுப்பாந்தை muṭṭuppāndai, பெ.(n.) முட்டுச்சீலை (பரவ.); பார்க்க; see {}. [முட்டு + பாந்தை. முட்டு = தீட்டு.]
முட்டுப்பிடிப்பு	முட்டுப்பிடிப்பு muḍḍuppiḍippu, பெ. (n.) மூட்டுப் பகுதியில் ஏற்படும் ஊதை நோய் (கீல்வாயுநோய்); (M.L.);; formation of a stiff joint, Anchylosis. [முட்டு + பிடிப்பு. முட்டு = முழங்கால்.]

முட்டுமுடுகு	முட்டுமுடுகு muḍḍumuḍugu, பெ.(n.) உட் சென்று கடத்தலருமை (நாஞ்.);; difficulty, as in passing. [முட்டு + முடுகு. முட்டு = வழி இடுக்கம்.]
முட்டுயுத்தம்	முட்டுயுத்தம் muṭṭuyuttam, பெ.(n.) கைக்குத்துச் சண்டை; boxing, pugilism. மறுவ. முட்டிச்சண்டை [முட்டு + Skt. யுத்தம். Skt. yuddha → த. யுத்தம் = போர்.]
முட்டுவலி	முட்டுவலி muṭṭuvali, பெ.(n.) பெண்களுக்கு மாதவிலக்குக் குற்றத்தால் ஏற்படும் ஒருவகைக் கருப்பப்பை நோய்; a disease of the uterus in females Dysmenorrhoea. [முட்டு = மாதவிலக்கு. முட்டு + வலி.]
முட்டுவாள்	முட்டுவாள் muṭṭuvāḷ, பெ.(n.) கைவாள் (C.E.M.);; hand saw. [முட்டு + வாள். முட்டுவாள் = நீளம் குறைவான வாள்.] [p]
முட்டுவாதம்	முட்டுவாதம் muṭṭuvātam, பெ.(n.) முட்டியில் காற்று பிடிப்பு ஏற்படுவதால் முடக்கவும் நீட்டவும் முடியாமல் சிறிது தூரம் நடந்தாலும் கவிழ்ந்து விழுவதைப் போல தோன்றும் ஒருவகைக் காற்று பிடிப்பு நோய்; a disease of the knee joint Rheumatism. [முட்டு + வாதம். Skt. வாதம் → த. ஊதை நோய், வளிநோய்.]
முட்டுவாளை	முட்டுவாளை muṭṭuvāḷai, பெ.(n.) அடித் தொடையிற் புறப்படும் கட்டி வகை; abscess in the thigh or near the groin. மறுவ. தொடை வாழைநோய்.
முட்டுவீக்கம்	முட்டுவீக்கம் muṭṭuvīkkam, பெ.(n.) 1. முழங்கால் வீங்குகை (M.L.);; inflammation of the synovial membrane the kneejoint Synovitis 2. கணுக்களின் வீக்கம்; swelling the joints. [முட்டு + வீக்கம். முட்டு = முழங்கால், முழங்கை விரல்கள் இவற்றின் பொருத்து. விக்கம் = உடல் உறுப்பு வீங்குகை, நீர்ச்சுரப்பால் உடல் வீங்கும் நோய்.]

முட்டுளசி	முட்டுளசி muṭṭuḷasi, பெ.(n.) ஒருவகைத் துளசி (பதார்த்த.308);; a kind of basil Acanthospexmum his pidum. [முள் + துளசி. முள்ளுள்ள துளசி வகை.] முட்டுளி __, பெ.(n.); தச்சுக் கருவி வகை (கோவை);; a kind of carpenter's instrument. [முட்டு + உளி.] [p] முட்டுற்றவன் __, பெ.(n.); 1. குறைவுள்ளவன்; needy person. 2. அறிவீனன்; ignorant or foolish person. [முட்டு + உறு முட்டுறு → முட்டுற்றவன்.]
முட்டுறடு	முட்டுறடு muḍḍuṟaḍu, பெ.(n.) முட்டொறடு (பைபிள்); பார்க்க; see {}. [முள் + துறடு.]
முட்டை	முட்டை1 muṭṭai, பெ.(n.) 1. பறவைகளில், ஊர்வனவற்றில் பெண்ணினம் இடும், குஞ்சு வளர்வதற்கான கருவைக் கொண்ட நீள் கோள அல்லது உருண்டை வடிவப் பொருள்; குறிப்பாக உண்பதற்குப் பயன்படுத்தும் கோழி முட்டை; egg, especially, egg of a hen. "புலவுநாறு முட்டையை..... கிழங்கொடு பெறூஉம்" (புறநா.176);. பறவைகள் மரங்களில் கூடுகட்டி முட்டை இடுகின்றன. முதலை மணலில் முட்டை இடுகிறது. முட்டைப் பொரியல், முட்டைக் குழம்பு. 2. பாலூட்டிகளில், பெண்ணின் இனப் பெருக்க மண்டலத்தில் உருவாகும், விந்துவை ஏற்றுக் கருவாக மாறும் சிறு உருண்டை; ovum. 3. முட்டை வடிவ எண், சுழி; zero. பையன் எல்லாப் பாடங்களிலும் முட்டை. 4. முட்டை வடிவ சிறு கரண்டி அளவு; measure of a teaspoon (which is egg shaped);. "ஒரு முட்டை நெய்" (பதினொ. சேத்.16);. "நெய்முட்டை யொன்று" (தெ.கல். தொ.2, 91, 115);. ஒரு முட்டை எண்ணெய் ஊற்றித் தாளிக்கவும் வாங்கியுள்ளான். 5. முட்டை வடிவ உலகம் (உலக கோளம்);; world as a globe. "திசைமுகுன செய்த முட்டை கீண்டிலது" (கம்பரா.திருவடி.66);. 6. உடம்பு; body.

முட்டைக்கண்	முட்டைக்கண் muṭṭaikkaṇ, பெ. (n.) 1. பிதுங்கியுள்ள விழி; goggle eye. 2. உருண்டை விழி; large rolling eye. [முட்டை + கண் (வே.க.);.]
முட்டைக்கண்ணீர்	முட்டைக்கண்ணீர் muṭṭaikkaṇṇīr, பெ.(n.) 1. சொட்டுச் சொட்டாய் விழும் கண்ணீர்; dropping of tears. 2. கண்ணீர்ப் பெருந்துளி (வின்.);; large drops of tears. [முட்டை + கண்ணீர்.]
முட்டைக்கத்திரி	முட்டைக்கத்திரி muṭṭaikkattiri, பெ.(n.) முட்டை போன்ற வடிவமுடைய கத்தரி; brinjal. மறுவ. முட்டிக்கத்தரி [முட்டை + கத்தரி.]
முட்டைக்கார்	முட்டைக்கார் muṭṭaikkār, பெ.(n.) கார்காலத்தில் விளையும் நெல்வகை (C.G.);; a kind of paddy. [முட்டை + கார்.]
முட்டைக்கால்	முட்டைக்கால் muṭṭaikkāl, பெ.(n.) முட்டை போன்ற சிறுகரண்டி; small spoon. [முட்டை + கால்.]
முட்டைக்காளான்	முட்டைக்காளான் muṭṭaikkāḷāṉ, பெ. (n.) முட்டை வடிவத்தைப் போன்ற ஒருவகைக் காளான்; an ovaly shaped mush room. மறுவ. குடைக்காளான் [முட்டை + காளான்.]
முட்டைக்கூடு	முட்டைக்கூடு muṭṭaikāṭu, பெ.(n.) முட்டையின் வெளிப்புறக் கூடு; egg shell. [முட்டை + கூடு.]
முட்டைக்கோங்கு	முட்டைக்கோங்கு muṭṭaikāṅgu, பெ.(n.) தணக்கு மரவகை (L.);; whirling nut Gyrocarpus jacquini. [முட்டை + கோங்கு.]

முட்டைக்கோசு	முட்டைக்கோசு muṭṭaikācu, பெ.(n.) வெளிர்ப் பச்சை நிற இலைகளை அடுக்கடுக்காகக் கொண்ட முட்டை வடிவுடைய இலை கறி தரும் செடி வகை; cabbage Brassica oleracea capitata. [முட்டை + கோசு. H.Cosh.]
முட்டைக்கோழி	முட்டைக்கோழி muṭṭaikāḻi, பெ.(n.) 1. முட்டையிடும் கோழி; fowl. 2. பெட்டைக் கோழி; hen. [முட்டை + கோழி. முட்டை இடும் பெட்டைக் கோழி.]
முட்டைச்சாம்பல்	முட்டைச்சாம்பல் muṭṭaiccāmbal, பெ. (n.) 1. வரட்டிச் சாம்பல் (வின்.);; ash of burnt cowdung. 2. வரட்டிச் சாம்பலும் விளக்கெண்ணெயுங் குழைத்திடும் மருந்து; mixture of cowdung, ash and castrol oil, used medicinally. [முட்டை + சாம்பல்.]
முட்டைத்தகுத்தல்	முட்டைத்தகுத்தல் muṭṭaittaguttal, தொ. பெ.(vbl.n.) முள் தைத்தது போன்ற குத்தல் வலி; acute piercing pain, like the run of a thorn. [முள் + தைத்தல் + குத்தல்.]
முட்டைத்தயிலம்	முட்டைத்தயிலம் muṭṭaittayilam, பெ. (n.) முசுட்டுமுட்டைத்தயிலம் (நாஞ்.); பார்க்க; see {}. [முட்டை + Skt. தயிலம்.]
முட்டைத்தோல்	முட்டைத்தோல் muṭṭaittōl, பெ. (n.) முட்டைக் கருவின் மேலாக உரைபோல இருக்கும் மெல்லிய தோல்; a membrane lining inside the egg. [முட்டை + தோல்.]
முட்டைநாறி	முட்டைநாறி muṭṭaināṟi, பெ.(n.) 1. வெதுப்படக்கி (மூ.அ.);; false nettle. 2. நீண்ட மரவகை; fetid tree. [முட்டை + நாறி.]
முட்டைப்பாசி	முட்டைப்பாசி muṭṭaippāci, பெ.(n.) ஒருவகை நீர்ப்பூடு (M.M.609);; aquatic plants with inflated appendages to roots, especially Utricularia stellaris. [முட்டை + பாசி. பாசி = நீர்ப்பாசி, கடற்பாசி.]
முட்டைப்பாரை	முட்டைப்பாரை muṭṭaippārai, பெ.(n.) ஐந்து விரலம் நீளமுள்ள கடல்மீன் வகை (யாழ்ப்.);; a sea fish, attaining 5in. in length. [முட்டை + பாரை. பாரை = மீன் வகை.]

முட்டைப்பை	முட்டைப்பை muṭṭaippai, பெ.(n.) சினைப்பை; ovarium. [முட்டை + பை.]
முட்டைமுடக்கெலும்பு	முட்டைமுடக்கெலும்பு muḍḍaimuḍakkelumbu, பெ.(n) முழங்காலெலும்பு; knee bone Patella. [முட்டை + முடக்கு + எலும்பு. முட்டை வடிவ முழங்காலெலும்பு.]
முட்டையோடு	முட்டையோடு muṭṭaiyōṭu, பெ.(n.) 1. முட்டையின் மேலோடு; egg shell. 2. கோழி முட்டையோடு; fowl egg shell. [முட்டை + ஒடு. கோழி முட்டையின் ஒடு மாழைத்துகள்களைச் சுண்ணகமாக்கும் தன்மையுடையது.]
முட்டைவடிவு	முட்டைவடிவு muḍḍaivaḍivu, பெ.(n.) நீண்ட உருண்டை வடிவம் (வின்.);; spheriod, elliptical shape. [முட்டை + வடிவு.]
முட்டைவெண்கரு	முட்டைவெண்கரு muṭṭaiveṇkaru, பெ. (n.) முட்டைக்குள்ளிருக்கும் வெள்ளைக் கரு; white of an egg the albumen. [முட்டை + வெண்கரு.]
முட்டைவெள்ளை	முட்டைவெள்ளை muṭṭaiveḷḷai, பெ.(n.) முட்டையின் வெண்கரு கலந்த கதை; white lime mixed with the white of eggs. [முட்டை + வெள்ளை.]
முட்டொளை	முட்டொளை muṭṭoḷai, பெ.(n.) வீணைத் தண்டின் நடுவே செல்லுந்தொளை; foramen spinale. [முள் + தொளை.]
முட்டொறடு	முட்டொறடு muḍḍoṟaḍu, பெ.(n.) இறைச்சியைத் தொங்கவிடும் முள் (வின்.);; flesh hook. [முள் + துறடு முட்டுறடு → முட்டொறடு.]

முட்பரம்பு	முட்பரம்பு muṭparambu, பெ.(n.) முட்களுள்ள பரம்புப் பலகை (இ.வ.);; harrow. [முள் + பரம்பு. முட்களுள்ள பரம்புப் பலகை.] [p]
முட்பலா	முட்பலா muṭpalā, பெ.(n.) ஆண்மையை உண்டாக்கும் ஒருவகைப் பலா, வேர்ப்பலா; a species of jack that promotes the potency of men. [முள் + பலா.]
முட்பலாசு	முட்பலாசு muṭpalācu, பெ. (n.) 1. முள் முருக்கு; a tree Erythrina indica. 2. இலைப் புரசு; butea frondosa. [முள் + பலாசு.]
முட்பலுகு	முட்பலுகு muṭpalugu, பெ.(n.) முட்பலுவு பார்க்க; see {}. [முள் + பலுகு. பலுவு → பலுகு, பலுவு = பரம்புப் பலகை.]
முட்பலுவு	முட்பலுவு muṭpaluvu, பெ.(n.) முட்பரம்பு பார்க்க; see {}. [முள் + பலுவு. பலுவு = பரம்புப் பலகை.]
முட்பன்றி	முட்பன்றி muṭpaṉṟi, பெ.(n.) முள்ளம் பன்றி; an animal porcupine – Hedge hog Echinus. [முள் + பன்றி.]
முட்பாகல்	முட்பாகல் muṭpākal, பெ.(n.) முள்ளுள்ள பாகற்காய்; a variety of bitter gourd. [முள் + பாகல்.]
முட்புளிச்சை	முட்புளிச்சை muṭpuḷiccai, பெ.(n.) புளிச்சை வகை (L.);; thorny hemp bendy Hibiscus surattensis. [முள் + புளிச்சை. புளிச்சை = ஒருவகைச் செடி.]

முட்புறக்கனி	முட்புறக்கனி mutpuṟakkaṉi, பெ.(n.) பலாப்பழம்; jack fruit. "முட்புறக்கனி யின்றேனும்" (நைடத.நாட்டுப்.20);. [முள் + புறம் + கனி. புறத்தே முள்ளோடு இருக்கும் பழம்.]
முட்பூல்	முட்பூல் mutpūl, பெ.(n.) முட்பூலா பார்க்க; see {}.
முட்பூலா	முட்பூலா mutpūlā, பெ.(n.) பூலாச் செடி வகை; black berried feather foil Phyllanthus reticulatus. [முள் + பூலா.]
முட்பூலாஞ்சி	முட்பூலாஞ்சி mutpūlāñji, பெ.(n.) முட்பூலா பார்க்க; see {}.
முடக்கடி	முடக்கடி muḍakkaḍi, பெ.(n.) 1. தடை (வின்.);; hindrance, objection, thwarting. 2. வருத்தம் (இ.வ.);; straits, difficulties. [முடக்கு + அடி.]
முடக்கத்தான்	முடக்கத்தான் muḍakkattāṉ, பெ.(n.) முடக்கொற்றான் பார்க்க; see {} (சா.அக.);. மறுவ. முடக்கறுத்தான் கொடி, இந்திர வல்லி.

முடக்கம்	முடக்கம்1 muḍakkam, பெ.(n.) 1. தடை; restraint, hindrance, obstacle. "எய்து மது முடக்கமானால்" (அரிச்.பு.நகர்நீங்.21);. 2. அடக்கம் (பிங்.);; contraction. 3. கைகால் முடங்குகை; lameness, being crippled by paralysis. 4. வளைவு; bend, curve. 'வாளையினது பகுத்தவாயை யொக்க முடக்கத்தை உண்டாக்கி... விரலிடத்தேயிட்ட முடக்கென்னு மோதிரம்' (நெடுநல்.1434, உரை);. 5. பணமுடை; want, as of money. 6. பணம் முதலியன தேங்கிக் கிடக்கை; lying idle, as money in a bank. [முடக்கு → முடக்கம்.] முடக்கம்2 muḍakkam, பெ.(n.) 1. தடை ஏற்பட்ட அல்லது தடுக்கும் நிலை; stoppage. பணி முடக்கத்தால் பொருளாக்கம் நின்றுவிட்டது. 2. பயனாகாத வகையில் தங்கிவிட்ட நிலை; freeze. அரசு நடவடிக்கையால் அயல்நாட்டு வங்கியில் போட்டிருந்த பணம் முடக்கமாகிவிட்டது. [முடக்கு முடக்கம்]
முடக்கம்செய்தல்	முடக்கம்செய்தல் muḍakkamceytal, தொ.பெ.(vbl.n.) நொண்டியாகச் செய்கை; to cripple or mutilate or maim a person. [முடக்கம் + செய்தல்.]
முடக்கம்மை	முடக்கம்மை muḍakkammai, பெ.(n.) முடக்குமாரி பார்க்க; see {}. [முடக்கு + அம்மை.]
முடக்கற்றான்	முடக்கற்றான் muḍakkaṟṟāṉ, பெ.(n.) முடக்கொற்றான் (தைலவ.தைல.93); பார்க்க; see {}.
முடக்கறுத்தான்	முடக்கறுத்தான் muḍakkaṟuttāṉ, பெ.(n.) முடக்கொற்றான் பார்க்க; see {}. [முடக்கு + அறுத்தான்.]
முடக்கறை	முடக்கறை muḍakkaṟai, பெ.(n.) மறைந்து அம்பெய்தற்குரிய மதிலுறுப்பு; inner mound of a fortification, as cover for bowmen. 'பகழியினை யுடைய முடக்கறையாற் சிறந்த எயிலிடத்து' (பு.வெ.6:24, உரை);. [முடக்கு + அறை.]

முடக்கன்	முடக்கன் muḍakkaṉ, பெ.(n.) தாழை; a fragrant screw pine. [முடங்கல் → முடக்கன். முடங்கல் = தாழை.]
முடக்கு	முடக்கு1 muḍakkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. மடக்குதல்; to bend, as knee, arm, etc. "முடக்கிச் சேவடி" (திவ்.பெருமாள்.7:2);. 2. சுற்றிக் கொள்ளுதல்; to wind round, wrap, as one's person. "நாகங்கச்சா முடக்கினார்" (தேவா.955, 1);. 3. தடுத்தல் (அக.நி.);; to prevent, hinder. 4. முடங்கச் செய்தல்; to cause to bend or contract, to disable, as one's limbs. 'வளிநோய் அவனை முடக்கி விட்டது' (வின்.);. 5. நிறுத்துதல்; to cease activity, to stop, discontinue. பணமுடையால் சீட்டை முடக்கிவிட்டான். 6. வேய்தல்; to roof in, as a hut; to cover. குடிசை முடக்கி வைத்தேன் (வின்.);. [முடங்குதல் → முடக்குதல்.] முடக்கு2 muḍakkudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) படுத்துக் கொள்ளுதல் (உ.வ.);; to lie down.
முடக்குக்காய்ச்சல்	முடக்குக்காய்ச்சல் muḍakkukkāyccal, பெ.(n.) முடக்கம்மை (M.L.); பார்க்க; see {}. [முடக்கு + காய்ச்சல்.]
முடக்குக்குடர்	முடக்குக்குடர் muḍakkukkuḍar, பெ.(n.) முடக்குக்குடல் பார்க்க; see {}. [முடக்கு + குடர். குடல் → குடர்.]
முடக்குக்குடல்	முடக்குக்குடல் muḍakkukkuḍal, பெ.(n.) சிறுகுடல் (யாழ்.அக.);; small intestines. [முடக்கு + குடல்.]
முடக்குச்சரக்கு	முடக்குச்சரக்கு muḍakkuccarakku, பெ.(n.) 1. விலைப்படாது, விற்கப்படாது கிடக்குஞ் சரக்கு (வின்.);; dead stock, unsaleable goods. 2. பாழான சரக்கு; damaged goods. [முடக்கு + சரக்கு. சரக்கு = வணிகப் பண்டம்.]

முடுக்குச்சுரம்	முடுக்குச்சுரம் muḍukkuccuram, பெ.(n.) முடக்குக்காய்ச்சல் பார்க்க; see {}. மறுவ. முடக்குமாரி [முடக்கு + சுரம். சுரம் = காய்ச்சல்.]
முடக்குப்பனை	முடக்குப்பனை muḍakkuppaṉai, பெ.(n.) கோணலாக வளர்ந்த பனை (வின்.);; crooked palmyra. [முடக்கு + பனை.]
முடக்குமாரி	முடக்குமாரி muḍakkumāri, பெ.(n.) அம்மை நோயின் கரணியமாகக் கைகால்களை முடக்கிக் காய்ச்சலை உண்டாக்கும் ஊதை நோய் (வாதம்);; fever causing pain in the joints and cripple the person. மறுவ. முடக்கம்மை [முடக்கு + மாரி.]
முடக்குமோதிரம்	முடக்குமோதிரம் muḍakkumōtiram, பெ.(n.) நெளி மோதிரம் (சிலப்.6:95, அரும்);; a kind of ring. [முடக்கு + மோதிரம். மோதிரம் = விரலணி வளைந்த விரலணி.]
முடக்குவாதம்	முடக்குவாதம் muḍakkuvātam, பெ.(n.) முடக்கூதை பார்க்க; see {}. "முடக்கு வாதத்தர்" (கடம்ப.பு:இலீலா.131);. [முடக்கு + Skt. வாதம். Skt vada → த. வாதம் = காற்று.]
முடக்குவாயு	முடக்குவாயு muḍakkuvāyu, பெ.(n.) முடக்கூதை பார்க்க; see {}. [முடக்கு + Skt. வாயு. Skt. {} → த. வாயு = காற்று.]
முடக்குற்றான்	முடக்குற்றான் muḍakkuṟṟāṉ, பெ.(n.) முடக்கொற்றான் (வின்.); பார்க்க; see {}.
முடக்கூதை	முடக்கூதை muḍakātai, பெ.(n.) 1. கை கால் முதலிய உறுப்புக்களை முடங்கச் செய்யும் பக்கவூதை நோய்; paralysis. அவனுடைய தாத்தாவுக்கு முடக்கூதை வந்து ஒருகையும் ஒரு காலும் விழுந்து விட்டது. 2. மூட்டுக் கடுகடுத்ததைப் போலவும் முறிந்தது போலவும் நடக்க வொண்ணாமல் தவழ்ந்து போகும்படி செய்யும் காற்றுப்பிடிப்பு நோய்; a disease that cripples the person rheumatic and gout disease. 3. மூட்டு வீக்கம்; arthritis. [முடக்கு + ஊதை. ஊதை = வளிநோய்.]

முடக்கெடு-த்தல்	முடக்கெடு-த்தல் muḍakkeḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வளைவை நேராக்குதல்; to straighten, as anything bent. 2. சீற்றத்தைத் தணித்தல்; to appease. [முடக்கு + எடுத்தல்.]
முடக்கொற்றான்	முடக்கொற்றான் muḍakkoṟṟāṉ, பெ.(n.) 1. கொடிவகை; balloon – vine Cardios permum halicacabam. 2. கொடிவகை,; lesser balloon vine Cardiospermum canescens. மறுவ. முடக்குற்றான், முடக்கறுத்தான். Tel. Buddaboosara; Mal.ulinja; Kan. Kanakai; Hind. Kanphata. [முடம் + கொற்றான் முடக்கொற்றான் = முடச்சூலையைப் போக்கும் கொடிவகை.] இப்பூண்டு இந்தியா முழுவதும் பயிராகின்றதெனினும் தமிழ்நாடு, வங்காளம், இலங்கை போன்ற இடங்களில் மிகுதியாய் வளருகின்றன. துவர்ப்பு, கார்ப்புச் சுவை மிக்கது. இதன் இலை, வேர் முதலியன கீல், சினைப்பு, புண் கரப்பான் ஆகிய நோய்களை நீக்கும் தன்மையுடையது என்பதை அகத்தியர் குண்பாடம் என்னும் நூலால் அறியலாம். "சூலைப் பிடிப்பு சொறி சிரங்கு வன்கரப்பான் காலைத் தொடுவாய்வுங் கன்மலமுஞ் சாலக் கடக்கத்தா னோடிலிடுங் காசினியை விட்டு முடக்கொற்றான் றன்னை மொழி" (அக.குண.); இதன் இலை, வேர் முதலியவைகளை குடிநீரிலிட்டு குடிக்க வளிமூலம், நாட்பட்ட இருமல் நீங்கும். மேலும் ... வதக்கி அடிவயிற்றில் ... சூதகத்தை மிகுதிப்படுத்தி சூலக அழுக்குகளை
முடங்கசாலி	முடங்கசாலி muḍaṅgacāli, பெ.(n.) காரைச்செடி; carri a wild plant (சா.அக.);.
முடங்கர்	முடங்கர் muḍaṅgar, பெ.(n.) ஈன்றணிமையில் உண்டாம் நலிவு; physical exhaustion, as in confinement. "குருளை மூன்றுட னீன்ற முடங்கர் நிழத்த" (அகநா.147);. [முடங்கு → முடங்கர்.]

முடங்கல்	முடங்கல்1 muḍaṅgal, பெ.(n.) 1. வில்போல் மடங்குகை (சூடா.);; being bent, as a bow. 2. பணம் முதலியன தேங்கிக் கிடக்கை (தாயு. சிற்சுகோதய.1);; lying idle, as money in a bank. 3. தடைப்படுகை; being hindered. "முயலுநோன்பு முடங்க லிலான் " (சேதுபு. முத்தீர்.6);. 4. முடக்கூதை பார்க்க; see {}. 5. சுருளோலைக் கடிதம்; roll of palmleaf used in letterwriting. "மண்ணுடை முடங்கல்" (சிலப்.13:96);. 6. சிறுமை; smallness. "முடங்கன் மனாலையமே யினிதாயிற்று" (திருநூற்.30);. 7. ஓர் அணா மதிப்புள்ள சிறுகாசு (இ.வ.);; small coin, equivalent to 1 anna. [முடங்கு → முடங்கல்.] முடங்கல்2 muḍaṅgal, பெ.(n.) 1. முடத்தாழை; fragrant screw pine. 2. முள்ளி (மலை.);; Indian nightshade. 3. மூங்கில்; spiny bamboo.
முடங்கன்முலை	முடங்கன்முலை muḍaṅgaṉmulai, பெ.(n.) தாழை விழுது (தைலவ.தைல.);; switch of the fragrant screw pine. [முடங்கல் + முலை.]
முடங்கி	முடங்கி1 muḍaṅgi, பெ. (n.) 1. நோயாற் கிடையாய்க் கிடப்பவன் (யாழ்.அக.);; bed ridden person. 2. முடவன் (பாண்டி.);; lame person. [முடங்கு → முடங்கி.] முடங்கி2 muḍaṅgi, பெ.(n.) நிலத்தின் மூலை நீட்டம் (நெல்லை.);; elbow or jutting part of a piece of land. [முடங்கு → முடங்கி.]

முடங்கிக்கிடந்தநெடுஞ்சேரலாதன்	முடங்கிக்கிடந்தநெடுஞ்சேரலாதன் muḍaṅgikkiḍandaneḍuñjēralātaṉ, பெ.(n.) கழகக் காலப் புலவர்; a {} poet. [முடங்கி + கிடந்த + நெடுஞ்சேரலாதன்.] இவர் சேரர் குடியைச் சேர்ந்தவர். முடங்கிக் கிடந்த என்ற அடைமொழியால் நடக்கவியலாது இருந்தார் போலும். இவர் நெய்தலைப் புனைந்து பாடுவதில் வல்லவர். இவர் பாடிய பாடல் அகநானூற்றில் கிடைக்கிறது. "நெடுங்கயிறு வலந்தன குறுங்க ணவ்வலைக் கடல்பா டவிய வினமீன் முகந்து துணைபுன ருவகையர் பரத மாக்க ளிளையரு முதியருங் கிளையுடன் துவன்றி யுப்பொ யுமண ரருந்துறை போக்கு மொழுகை நோன்பக டொப்பக் குழீஇ பயிர்திணி யடைகரை யொலிப்ப வாங்கிப் பெருங்களந் தொகுத்த வுழவர் போல விரந்தோர் வறுங்கல மல்க வீசிப் பாடுபல வமைத்துக் கொள்ளை சாற்றிக் கோடுயர் திணிமணற் றுஞ்சுந் துறைவ
முடங்கிறை	முடங்கிறை muḍaṅgiṟai, பெ.(n.) கூரையின் கூடல்வாய்; valley of a roof "முடங்கிறைச் சொறிதரு மாத்திர ளருவி" (முல்லைப்.87);. [முடங்கு + இறை. முடங்குதல் = சுருங்குதல். இறை = உடலுறுப்பின் மூட்டு வாய், கூரையின் கூடல்வாய்.]

முடங்கு	முடங்கு1 muḍaṅgudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. சுருங்குதல்; to contract. "இடங்குறை வாயிலின் முடங்கி யிருந்துழி" (பதினோ.திருவிடைமும்.22);. 2. கைகால் இயங்காமற் போதல், ஊனமாதல்; to become lame or maimed crippled at paralsed. அவருக்கு அந்த நேர்ச்சி (விபத்து);க்குப் பின் கால் முடங்கி விட்டது. "கைகால் முடங்கு பொறியிலி" (பிரபுலிங். துதி.1);. 3. வளைதல்; to bend. "அடங்கினன் முடங்கியலம் வந்து" (உத்திரரா. வரையெடுத்த.72);. 4. கெடுதல்; to be spoiled. "சிறுமை பொருந்திப் பெருமை முடங்கி" (திருப்பு.372);. 5. தங்குதல்; to abide, remain, stay. "அறுகாற் பறவை முடங்கிய செஞ்சடை முக்கண னார்க்கு" (பதினொ.பொன்வண். 64);. 6. படுத்துக் கொள்ளுதல்; to lie down. "பசியட முடங்கிய பைங்கட் செந்நாய்" (நற்.103);. 7. செயல் தொடராதபடி தடைப்படுதல்; to be hindred, be crippled. வேலை நிறுத்தத்தால் மருத்துவமனைப் பணிகளும் முடங்கியுள்ளன. செயல் முடங்கி விட்டது. 8. பயன்பாடு குறைவான ஒன்றில் முதலீடு செய்யப்படுதல் தேங்குதல்
முடங்குவாதம்	முடங்குவாதம் muḍaṅguvātam, பெ.(n.) முடக்கூதை பார்க்க; see {}. [முடங்கு + வாதம். Skt. Vada → த. வாதம் = ஊதை நோய்..]
முடங்குளை	முடங்குளை muḍaṅguḷai, பெ.(n., 1. பிடரி மயிர் (சது.);; mane, as of horse. 2. பிடரி மயிருடைய அரிமா; lion, as having a mane. "முடங்குளை முகத்து..... அவுணனொடும்" (கல்லா.முருக. துதி.); (பிங்.);.
முடங்கொன்றான்	முடங்கொன்றான் muḍaṅgoṉṟāṉ, பெ.(n.) முடக்கொற்றான் பார்க்க; see {}. [முடம் + கொன்றான்.]
முடஞ்சம்	முடஞ்சம் muḍañjam, பெ.(n.) நிலவேம்பு; a plant the creat Andrographis paniculata alias justicia paniculata cures fevers (சா.அக.);.

முடத்தாமக்கண்ணியார்	முடத்தாமக்கண்ணியார் muḍattāmakkaṇṇiyār, பெ.(n.) கழகக் காலப் புலவர்; a {} poet. [முடத்தாமம் + கண்ணியார்.] எட்டுத் தொகை நூல்களுள் ஒன்றான பொருநராற்றுப்படையை இயற்றியவர். "இயற் பெயர் முன்னர்" (தொல்.சொல்.இடை:22, சேனா.); என்னும் நூற்பாவினடியில் 'ஆர்' ஈறு (விகுதி); பன்மையொடு முடிதற்கு முடத்தாமக்கண்ணியார் வந்தாரென்பது எடுத்துக்காட்டாகக் காட்டப் பெற்றிருத்தலால் இவர் பெயர் முடத்தாமக்கண்ணி என்று தெரிகின்றது. இப்பெயர் உறுப்பால் வந்ததென்றும், இவர் பெண்பாலரென்றும் கூறுவாரும் உளர். 'ஆர்' ஈறு பெற்ற பல பெயர்கள் இருப்ப, இவர் பெயரை உரையாசிரியர்கள் எடுத்துக்காட்டியது இவரின் சிறப்பைப் புலப்படுத்தும். காவிரின் பெருமையைப் பொருநராற்றுப்படையில் சிறப்பாகக் கூறுகின்றார். "எல்லை தருநன் பல்கதிர் பரப்பிக் குல்லை கரியவும் கோடெரி நைப்பவும் அருவி மாமலை நிழத்தவு மற்றக் கருவி வானம் கடற்கோண் மறப்பவும் பெருவற னாகிய பண்பில் காலையும் நறையு நரந்தமு மகிலு மாரமுந் துறைதுறை தோறும் பொறையுயிர்த் தொழுகி நுரைத்தலைக் குரைப்புனல் வரைப்பகம் புகுதொறும் புனலாடு [illegible] கதுமெனக் குடையக்
முடத்தி	முடத்தி muḍatti, பெ.(n.) 1. முடமானப் பெண்; lame woman. 2. வளைவுள்ளது; anything bent. [முடவன் (ஆ.பா.); → முடத்தி (பெ.பா.);.]
முடத்திருமாறன்	முடத்திருமாறன் muḍattirumāṟaṉ, பெ. (n.) இடைச் சங்கத்திறுதியில் வாழ்ந்த பாண்டியன் (இறை. 1:5);; the last of the {} kings of the Middle {}. [முடம் + திருமாறன்.] இவர் இடைக் கழக இறுதியில் பாண்டிய நாட்டை ஆண்டவர். இவர் காலத்துக் கழகமிருந்த கபாடபுரம் கடல் கொள்ளப்பட்டுக் கழகம் அழிந்தபோது, உடனே இப்பொழுது உள்ள மதுரையில் கடைக் கழகத்தை நிறுவினார். இவர் பாண்டிய மரபினர். சேரமான் கடலோட்டிய வேல்கெழு குட்டுவன் மகனாகிய குட்டுவன் சேரலைப் பாராட்டியுள்ளார். இவர் பாலைத் திணையையும், குறிஞ்சித் திணையையும் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார். இவர் தாம் பாடியுள்ள செய்யுளில் சாபம் என்ற வடசொல்லைக் (நற்.228); கையாண்டுள்ளார். இவர் பாடியதாக நற்றிணையில் இரண்டு பாடல்கள் காணப்படுகின்றன. "என்னெனப் படுமோ தோழி மின்னுவசிபு அதிர்குரல் எழிலி முதிர்கடன் தீரக் கண்தூர்பு விரிந்த கனையிருள் நடுநாள் பண்பில் ஆரிடை வரூஉம் நந்திறத்து அருளான் கொல்லோ தானே கானவன் சிறுபுறம் கடுக்கும் பெருங்கை வேழம் வெறிகொள் சாபத் தெறிகணை வெரீஇ யழந்துபட விடாகத் தியம்பும் எழுந்துவீழ் அருவிய மலைகிழ வோனே (நற்.228);

முடத்தெங்கு	முடத்தெங்கு mudatteṅgu, பெ.(n.) கோணலாக வளர்ந்த தென்னை; crooked cocopalm. "முடத்தெங் கொப்பன' (நன்.31);. [முடம் + தெங்கு. வளைந்து பிறர் நிலத்துச் சென்று நிற்பது.] நல்லாசிரியர் இலக்கணத்தை நான்கு உவமைகளால் (நிலம், மலை, நிறைகோல், மலர்); காட்டிய நன்னூலார், ஆசிரியர் ஆகத் தகாதவர் இலக்கணத்தையும் நான்கு உவமைகளால் கூறுகின்றார். அவற்றுள் ஒன்று 'முடத்தெங்கு'. "கழற்குடம், மடற்பனை, பருத்திக் குண்டிகை முடத்தெங்கொப்பன" (நன்.31);. நீருற்றல் முதலிய பல்வகை உதவிகளையும் செய்து தன்னைப் பேணி வளர்க்காத இயல்புடைய பிறருக்குத் தன்னிடத்துள்ள காய்களைத் தரும் குற்றமுடையது முடத்தெங்கு. அதாவது வளைந்து பிறர் நிலத்துச் சென்று பயன் தரும் இயல்புடையது முடத்தெங்கு. கொடுத்தல் முதலிய பலவகை யுதவிகளையும் செய்து தமக்கு வழிபாடு செய்யும் இயல்பில்லாத மாணாக்கருக்கு தம்மிடத் திலுள்ள கல்விப் பொருளைத் தருங் குற்றமுடையவர் ஆசிரியராகாதார். ஆதலால் அவருக்குப் பிறர் நிலத்தில் வளைந்து சென்று பயன்தரும் முடத்தெங்கு உவமையாகியது.
முடந்தை	முடந்தை mudandai, பெ. (n.) 1. முடம்; lameness. 2. வளைந்தது; anything bent. "முடந்தை நெல்லின் கழையமல் கழனி" (பதிற்றுப்.32:13);. 3. மாதவிலக்குத் தடைபடும் நோய் (M.L.);; failure or suspended flow of the menses Amenorrhoea. [முடம் → முடந்தை. முடம் = தடைபடுதல்.]
முடம்	முடம் mudam, பெ.(n.) 1. வளைவு; bent. "முடத்தொடு துறந்த வாழா வன்பகடு" (புறநா.307);. 2. வளைந்தது; anything bent. "முடத்தாழை" (கலித்.136);. 3. கை கால் ஊனமுடன் இருப்பது; leprosy. 4. ஆடல்பாடல் முதலியவற்றின் குற்றம்; defects in singing and dancing. "பண்ணே பாணி தூக்கே முடமே" (சிலம்.3:46);. 5. கை அல்லது கால் செயல்படாத நிலை; crippled condition of leg or arm. முடப்பிள்ளை யானாலும் மூத்தப் பிள்ளை. கோழி மிதித்துக் குஞ்சு முடமாவது இல்லை. 6. உறுப்புக் குறை; defective limbs or organs. 7. நொண்டி; lameness. 8. கீழ் பிடிப்பு (கீல் பிடிப்பு);; orthritic. [முடங்கு → முடம். முள் → முண் → முணம் → முடம். முள் (வளைவு);]

முடமயிர்	முடமயிர் muḍamayir, பெ.(n.) 1. இரண்டு இமைகளும் ஒட்டிக் கொண்டு காயம் (விரணம்); உண்டாகி கருமணிகள் வெளுத்துக் காணும் ஒருவகைக் கண் நோய்; a disease affecting the pupil of the eye caused by the sticking of the eye lids togethers. 2. தொண்டையில் முடி முளைப்பதல் உண்டாவதாகக் கருதப்படும் நோய் வகை; a disease said to be caused by the growth of hairs in the throat (சா.அக.);. [முடம் + மயிர்.]
முடமா	முடமா muḍamā, பெ.(n.) காட்டுமா அதாவது சாரப் பருப்பு; wild mango seed Buchanania angustifolia (சா.அக.);.
முடமுடெனல்	முடமுடெனல் muḍamuḍeṉal, பெ.(n.) ஒலிக்குறிப்பு வகை (யாழ்.அக.);; onom. expr. signifying cracking noise.
முடமோசியார்	முடமோசியார் muḍamōciyār, பெ.(n.) கழகப் புலவர்;{} poet. மறுவ. உறையூர் ஏணிச்சேரி முடமோசியார். [முடம் + மோசியார்.] இவர் சோழநாட்டு உறையூரை அடுத்த ஏணிச்சேரியைச் சார்ந்தவர். முட மோசியார் என்பது உறுப்பால் வந்த பெயராகலாம். இவர் பிறப்பால் அந்தணர் என்பதை தொல்காப்பிய மரபியல் நூற்பா 74இல் நச்சினிர்க்கினியர் கூறியுள்ளார். சேரமான் அந்துவஞ் சேரலிரும்பொறையால் ஆதரிக்கப்பட்டவர். இவரால் பாடப்பட்டோர் சோழன் முடித்தலைக் கோப்பெருநற்கிள்ளி, ஆய். புறநானூற்றில் 13, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 241, 374, 375 ஆகிய எண்ணுள்ள பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். போர்க்களத்திற் பகைவரது சேனையைப் பிளந்து கொண்டு வாள் வீரர்க்கிடையே தன் தலைமை தோன்றச் செல்லும் சோழன் களிற்றிற்குக் கடலைக் கிழித்துச் செல்லும் நாவாயையும், விண் மீன்களுக்கு இடையே விளங்கும் திங்களையும் இவர் உவமை கூறியிருக்கின்றார் (புறநா.13);. ஆய் என்னும் வள்ளலுடைய கொடைச் சிறப்பு, வீரச் சிறப்பு முதலியனவும் இவராற் பலவகைகளில் பாராட்டப் பெற்றுள்ளன. இதுபற்றியே, "திருந்துமொழி மோசி பாடிய ஆயும்" (புறநா.158); எனப் பெருஞ்சித்திரனார் இவரைப் பாராட்டியுள்ளார். "இவனியா ரென்குவை யாயி னிவனே புலிநிறக் கவசம் பூம்பொறி சிதைய எய்கணை கிழித்த பகட்டெழின் மார்பின் மறலி யன்னகளிற்று மிசை யோனே களிறே, முந்நீர் வழங்கு நாவாய் போலவும்
முடரோமம்	முடரோமம் muḍarōmam, பெ.(n.) முடமயிர், 2 பார்க்க; see {},2. [முடம் + Skt. ரோமம்.]

முடலை	முடலை1 muḍalai, பெ.(n.) 1. உருண்டை (பிங்.);; ball, globe. 2. முறுக்கு; twist in the fibre, as of firewood. "முடலை விறகின்" (மணிமே. 16:26);, 3. முருடு (திவா.);; roughness. 4. கழலை (அக.நி.);; wen, tubercle, excrescence. 5. மனவன்மை; hardness of heart. "நன்றுணரா ராய முடலை முழுமக்கள்" (பழ.25);. 6. பெருங்குறடு (அக.நி.);; large pincers. [முடம் → முடல் → முடலை.] முடலை2 muḍalai, பெ.(n.) புலால் நாற்றம்; bad smell, as of flesh. "முடலை யாக்கையின்" (ஞானா.23:5);. [முடை = புலால்நாற்றம். முடை → முடலை.] முடலை3 muḍalai, பெ. (n.) 1. வலிமை
முடவன்	முடவன் muḍavaṉ, பெ.(n.) 1. நொண்டி; lame person. 'காலான் முடவன்' (தொல்.சொல். 73, இளம்பூ.);. "முடவரல்லீர்" (தேவா.919, 8);. "முடவனுக்குக் கோபம் விட்ட இடத்திலே" (பழ.);. "முடவன் கொம்புத் தேனுக்கு ஆசைப்பட்டாற் போல" (பழ.);. 2. அருணன் (அக.நி.);;{}. 3. காரிகோள் (சனி.); (பிங்.);; the planet Saturn. [முடம் → முடவன்.]
முடவன்முழுக்கு	முடவன்முழுக்கு muḍavaṉmuḻukku, பெ.(n.) காவிரியில் கடைமுகத்து முழுக்காட்டுப் பலனை அளிக்கும் நளி (கார்த்திகை); மாத முதல் நாள் முழுக்கு; bath in the Cauvery on the first day of Nali ({});, considered as meritorious as bath on {} mugamday. [முடவன் + முழுக்கு.]
முடவாட்டுக்கல்	முடவாட்டுக்கல்1 muḍavāḍḍukkal, பெ.(n.) ஆட்டின் வயிற்றினின்று எடுக்கப்படும் மஞ்சணிறமுள்ள மணப்பண்டம் (ஆட்டு ரோசனை); (வின்.);; bezoar found in sheep. [முடை + ஆட்டுக்கல். முடை = புலால், புலால் நாற்றம்.]
முடவாட்டுக்கால்	முடவாட்டுக்கால்2 muḍavāḍḍukkāl, பெ.(n.) ஆட்டுக்கால் மரம் a tree (சா.அக.);.

முடவாண்டி	முடவாண்டி muḍavāṇḍi, பெ. (n.) கொங்கு நாட்டில் கொங்கு வேளாளர் கூட்டத்துட் பிறக்கும் பிறவிக் குருடு முடங்களான குழந்தைகளை வலிய எடுத்து வளர்த்து வரும் இரப்போர் (பிச்சைக்கார); வகையினர் (E.T.5: 84);; a class of beggars in {} country, who voluntarily take and bring up all children born blind or lame in the {} Caste. [முடம் + ஆண்டி. ஆண்டி = இரப்போன், துறவி.]
முடவு-தல்,	முடவு-தல், muḍavudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) நொண்டுதல் (யாழ்ப்.);; limp. [முடம் → முடவு → முடவுதல்.]
முடனத்திமூலி	முடனத்திமூலி muḍaṉattimūli, பெ.(n.) செம்பருத்தி; red cotton Gossypium (சா.அக.);.
முடி	முடி1 muḍittal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. முற்றுவித்தல்; to end, terminate. "நின்னன்னை சாபமு முடித்தென் னெஞ்சத்திடர் முடித்தான்" (கம்பரா.மிதிலை.88);. நூல் முழுவதையும் மும்மாதத்திற்குள் எழுதி முடித்துவிட்டார். 2. நிறைவேற்றுதல்; to effect, accomplish. "அருந்தொழில் முடியரோ திருந்துவேற் கொற்றன்" (புறநா.171);. 3. அழித்தல்; to destroy. "சேனையை... முடிக்குவன்" (கம்பரா.மிதிலை.98);. 4. கட்டுதல்; to fasten tie. "பாஞ்சாலி கூந்தன் முடிக்க" திவ்.பெரியதி.6. 7:8). 5. தலையில் பூவைச் சூட்டிக் கொள்ளுதல்; to decorate with, put on, as flowers. "கூழையுளே திலாள் கைபுனை கண்ணி முடித்தான்" (கலித். 107:15);. பூ முடித்து பொட்டுவைத்து அழகு செய்து கொள்ளுதல். 6. செயலை, நிகழ்ச்சியை நிறைவுக்குக் கொண்டு வருதல், நிறைவு பெறும்படி செய்தல்; complete or finish a work, one's studies, etc., end one's speech. சமையலை முடித்து விட்டு வந்து பேசுகிறேன். முடிக்க வேண்டிய வேலைகள் நிறைய இருக்கின்றன. என்னுடைய பையன் இப்போதுதான் பள்ளிப் படிப்பை முடித்திருக்கிறார். அவர் பேச்சை முடிப்பது போல் தெரியவில்லை. 7. குறிப்பிட்டவாறு இறுதி நிலை அமைத்தல்; conclude, end.
முடிக்கண்ணி	முடிக்கண்ணி muḍikkaṇṇi, பெ.(n.) முடிமாலை பார்க்க; see {}. "கங்கை காணக் கொடார்முடிக் கண்ணியை" (தேவா.456:6);. [முடி + கண்ணி. கண்ணி = மாலை வகை.]
முடிக்கயிறு	முடிக்கயிறு muḍikkayiṟu, பெ.(n.) கண்ணேறு நீங்க மாட்டுக்குப் போடும் முடிசேர்த்து முடிந்த கறுப்புக் கயிறு (கோவை.);; a black rope tied around the cow neck due to evil eyes. [முடி + கயிறு.]

முடிக்கலம்	முடிக்கலம் muḍikkalam, பெ.(n.) மணிமுடி; crown. 'ஆண்டு அரசருடைய முடிக்கல முதலியவற்றை வாங்கிக் கொண்டு' (பெரும்பாண்.451, உரை);. [முடி + கலம்.]
முடிக்காணிக்கை	முடிக்காணிக்கை muḍikkāṇikkai, பெ.(n.) தெய்வத்திற்கு நேர்ந்துகொண்டு மயிர் முடியை வளர்த்து, மழித்துக் காணிக்கையாக இடுகை (உ.வ.);; offering of the hair of a person's head which has been allowed to grow for a certain time, in fulfilment of a vow. [முடி + காணிக்கை. காணிக்கை = கடவுளர்கேனும் பெரியோர்க்கேனும் அளிக்கப்படும் பொருள்.]
முடிக்கீரை	முடிக்கீரை muḍikārai, பெ.(n.) முளைக் கீரை (வின்.);; young greens, tender potherbs.
முடிக்கொத்துநோய்	முடிக்கொத்துநோய் muḍikkottunōy, பெ.(n.) வாழைப் பயிரில் ஏற்படும் நோய் (கோவை.);; a kind of plantain disease. [முடிக்கொத்து + நோய்.]
முடிக்கோரை	முடிக்கோரை muḍikārai, பெ.(n.) 1. ஒருவகைக் கோரைப் புல்; a variety nut grass. 2. தலை மயிர்; hair on the head (சா.அக.);. [முடி + கோரை.]
முடிகத்தரிக்கிறவன்	முடிகத்தரிக்கிறவன் muḍigattariggiṟavaṉ, பெ.(n.) கத்திரி கள்வன் (வின்.);; cutpurse, pick pocket. [முடி + கத்தரிக்கிறவன்.]
முடிகம்	முடிகம் muḍigam, பெ.(n.) பெருச்சாளி; bandi coot (சா.அக.);.
முடிகயறுபோடல்	முடிகயறுபோடல் muḍigayaṟupōḍal, பெ.(n.) பூச்சிக்கடி, கக்குவான் முதலிய நோய்களுக்கு மந்திர ஆற்றலால் ஒருகயிறு முடிந்து உடம்பில் அணிவது; wearing of the magic thread to ward off or cure certain diseases morbid conditions of infants, insect bites, whooping cough, etc. குழந்தைக்கு முடிகயறுபோட மசூதிக்குச் சென்றான் (உ.வ.);. மறுவ. முடிகயிறுபோடல். [முடி + கயறு + போடல்.]

முடிகயிறுபோடல்	முடிகயிறுபோடல் muḍigayiṟupōḍal, பெ.(n.) முடிகயறுபோடல் பார்க்க; see {}.
முடிகவி – த்தல்	முடிகவி – த்தல் muḍigavittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) முடிசூட்டுதல் பார்க்க; see {}. "இன்னா னென வறியா வென்னை முடிகவித்து" (பாரத வெண்.315);. [முடி + கவித்தல். கவித்தல் = சூட்டுதல்.]
முடிகொண்டசோழப்பேராறு	முடிகொண்டசோழப்பேராறு muḍigoṇḍacōḻppērāṟu, பெ.(n.) முதல் இராசேந்திர சோழனால் பழையாறையில் வெட்டப்பட்ட ஆறு; a river digged in {} by Rajendra {} I. பழையாறை இவன் காலத்தில் முடிகொண்ட சோழபுரம் என வழங்கப்பட்டது. (முதல் இராசேந்திரன் கி.பி.10121044 பிற்.சோழ. வர. சதாசிவபண். பக்.181);. [முடி + கொண்ட + சோழப்பேராறு.]
முடிகொண்டசோழபுரம்	முடிகொண்டசோழபுரம் muḍigoṇḍacōḻpuram, பெ.(n.) திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்திலுள்ள சோழர் தலைநகர் (I.M.P.Rd. 285);; capital of {} in {} district. மறுவ. முடிகுண்டம். [முடிகொண்டசோழன் + புரம்.]
முடிகொண்டசோழமண்டலம்	முடிகொண்டசோழமண்டலம் muḍigoṇḍacōḻmaṇḍalam, பெ.(n.) எருமையூர் (மைசூர்); பகுதியின் தென் பகுதியும் சேலம் மாவட்டத்தின் வடபகுதியும் கொண்ட கங்கபாடி நாடு (பிற்.சோழ.வர. சதாசிவபண். பக்.472);; {}, which includes the southern part of Mysore and northern part of Salem. [முடிகொண்டசோழன் + மண்டலம்.]
முடிகொண்டசோழன்	முடிகொண்டசோழன் muḍigoṇḍacōḻṉ, பெ.(n.) முதல் இராசேந்திர சோழனது பட்டப் பெயர் (தெ.இ.கல்.தொ. 2:107);; a title of Rajendra {} I. [முடிகொண்ட + சோழன்.]
முடிகொண்டநல்லூர்	முடிகொண்டநல்லூர் muḍigoṇḍanallūr, பெ.(n.) சோழநாட்டு ஊர்ப்பெயர்; a village in {} country. [முடிகொண்ட + நல்லூர்.]
முடிச்சடைமுனிவன்	முடிச்சடைமுனிவன் muḍiccaḍaimuṉivaṉ, பெ.(n.) வீரபத்திரன்;{} as wear ing matted locks. "முடிச்சடை முனிவனன்று வேள்வியிற் கொண்ட" (சீவக. 2285);. [முடி + சடை + முனிவன். சடைமுனிவன் = சடை முடியை யுடையவன்.]

முடிச்சவிழ்	முடிச்சவிழ்1 muḍiccaviḻttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒன்றைத் திருடுதற்கு அதை முடிந்து வைத்துள்ள துணி முடிச்சை அவிழ்த்தல் (வின்.);; to untie money knotted in a cloth, with a view to theft. 2. திருடுதல் (இ.வ.);; to steal. [முடிச்சு + அவிழ்த்தல்.] முடிச்சவிழ்2 muḍiccaviḻttal, 4 செ. குன்றாவி.(v.t.) சிக்கலான ஒன்றைத் தீர்ப்பதற்கு முயலுதல்; to find a solution for a problem. [முடிச்சு + அவிழ்த்தல்.] முடிச்சை அவிழ்த்து அதனுள் உள்ள பொருள்களை வெளியாக்குதல் போல் சிக்கலான ஒரு செய்தியைப் பலரும் அறியும்படி செய்தல். முடிச்சவிழ்க்கி __, பெ.(n.); 1. முடிச்சை அவிழ்ப்பவன் (வின்.);, பணமுட்டையை அவிழ்த்துத் திருடுபவன்; one who secretly removes money tied in a cloth. 2. திருடன்; thief. [முடிச்சு + அவிழ், முடிச்சவிழ் → முடிச்சவிழ்க்கி.]
முடிச்சன்	முடிச்சன் muḍiccaṉ, பெ.(n.) சூழ்ச்சித் திறமுடையான் (இ.வ.);; scheming fellow. [முடிச்சு → முடிச்சன்.]
முடிச்சாத்து	முடிச்சாத்து muḍiccāttu, பெ.(n.) தலைப் பாகை; turban. "தனி முடிச்சாத்துஞ் சாத்தி" (திருவாலவா.54:14 (பிம்););. [முடி + சாத்து.]

முடிச்சு	முடிச்சு1 muḍiccu, பெ.(n.) 1. கட்டு; tie. இப்படியா முடிச்சுப் போடுவார்கள், கட்டைப் பிரிக்கவே முடியவில்லையே? தலைமயிர் முடிச்சு முடிச்சாக இருந்தது. 2. மயிர்முடி; tuf of hair. 3. கணு; knot in wood. 4. மகளிர் காதணி வகை (நெல்லை.);; an ear ring worr by women. 5. கண்டறிந்து தீர்த்தற்கரிய தந்திரம்; deep scheme, cunning plan, stratagem. 'அவன் போட்டது நல்ல முடிச்சு'. [முடி → முடிச்சு = அவிழவோ பிரித்து வாரவோ முடியாதபடி ஒன்றோடு ஒன்றைச் சேர்த்து அல்லது ஒன்றைச் சுற்றிப் போடப்பட்டிருப்பது.] முடிச்சு2 muḍiccu, பெ.(n.) 1. மூட்டை என்பதோடு இணைந்து வரும் சொல்; a word which occurs in combination with {}. மூட்டை முடிச்சுடன் பேருந்தில் ஏற வேண்டும். 2. சிறு மூட்டை; small bundle. [முடி → முடிச்சு.]
முடிச்சுக்கஞ்சி	முடிச்சுக்கஞ்சி muḍiccukkañji, பெ.(n.) கொதிக்கும் கஞ்சிச் சோற்றில் சுக்கை சீவி, துணியில் முடிந்து அதில் போட்டு காய்ச்சி வடித்த கஞ்சியின் தெளிவு; rice gruel or porridge made by adding small cloth bundle containing dry ginger in addition to the usual ingredients. [முடி + சுக்குக்கஞ்சி → முடிச்சுக்கஞ்சி]
முடிச்சுக்காரன்	முடிச்சுக்காரன் muḍiccukkāraṉ, பெ.(n.) 1. சிறுமூட்டைகளையுடையவன்; one who possesses small bundle. 2. பணமுள்ளவன்; one who has money. 3. சூழ்ச்சித் திறமுடையோன் (தந்திரி);; scheming person. [முடிச்சு + காரன். காரன் சொல்லாக்க ஈறு]
முடிச்சுக்காறை	முடிச்சுக்காறை muḍiccukkāṟai, பெ.(n.) பெண்களின் கழுத்தணி வகை (இ.வ.);; a kind of gold necklet, worn by women. [முடிச்சு + காறை. காறை = கழுத்தணி வகை. முடிச்சுகளோடு செய்யப்பட்ட கழுத்தணி.]
முடிச்சுக்கோரை	முடிச்சுக்கோரை muḍiccukārai, பெ.(n.) முடிக்கோரை பார்க்க; see {}. [முடிச்சு + கோரை.]

முடிச்சுப்போடு-தல்	முடிச்சுப்போடு-தல் muḍiccuppōḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சண்டை மூட்டுதல்; to incite persons to a quarrel. அவனுக்கும் இவனுக்கும் முடிச்சுப் போடுகிறான். 2. தொடர்புபடுத்துதல்; to connect the two various matters. என்ன மொட்டைத் தலைக்கும் முழங்காலுக்கும் முடிச்சுப் போடுகிறாய். 3. திருமணம் செய்து வைத்தல்; to make a marriage alliance. அவளுக்கும் இவனுக்கும் முடிச்சுப் போட்டாச்சு. [முடிச்சு + போடுதல்.]
முடிச்சுமாறி	முடிச்சுமாறி muḍiccumāṟi, பெ.(n.) முடிச்சவிழ்க்கி பார்க்க (வின்.);; see {}. [முடிச்சு + மாறி. மாறி = இரண்டகஞ் செய்வோன்.]
முடிச்சுவலை	முடிச்சுவலை muḍiccuvalai, பெ.(n.) முடிச்சு முடிச்சாக உள்ள மீன் பிடி வலை; a kind of fishing net. [முடிச்சு + வலை.]
முடிச்சுற்று	முடிச்சுற்று muḍiccuṟṟu, பெ.(n.) தலைப் பாகை; turban, as tied about the head. "தொகுமுடிச்சுற்றுஞ் சுற்றி" (திருவாலவா. 54:14);. [முடி + சுற்று. முடி = தலை. சுற்று = சுற்றிக்கட்டப்படுவது. தலையைச் சுற்றிக் கட்டப்படும் தலைப்பாகை.]
முடிச்சுற்றுமாலை	முடிச்சுற்றுமாலை muḍiccuṟṟumālai, பெ.(n.) முடிச்சூட்டு பார்க்க (தக்கயாகப்.119, உரை);; see {}. [முடி + சுற்று + மாலை = தலையில் அணியும் மாலை.]
முடிச்சூட்டு	முடிச்சூட்டு muḍiccūḍḍu, பெ.(n.) முடியில் (தலையில்); அணியும் மாலை; garland worn on the head. "முடிச்சூட்டு முல்லையோ" (தக்கயாகப். 119);. [முடி + சூட்டு. முடியில் அணியும் மாலை.]
முடிசம்	முடிசம் muḍisam, பெ.(n.) முடிசரம் பார்க்க; see {}.
முடிசரம்	முடிசரம் muḍisaram, பெ.(n.) சரக்கொன்றை மரம்; a tree Cassia fistula. [முடி + சரம்.]

முடிசாய்	முடிசாய்1 muḍicāytal, 1 செ.கு.வி.(v.i.) இறத்தல் (வின்.);; to die, as having the head droop. [முடி + சாய்தல் = தலைசாய்தல், இறத்தல்.] முடிசாய்2 muḍicāyttal, 1 செ.கு.வி. (v.i.) 1. படுத்துக்கொள்ளுதல்; to lie down, to rest, as lowering the head. "முகுந்தனுடன் பாண்டவரு முடி சாய்த்து" (பாரத.முதற்.77);. 2. தலை வணங்குதல்; to pay homage, bow one's head in reverence. "முனிந்தருள லென்று முடிசாய்த்து நின்றான்" (நள. கலிநீங்கு.63);. 3. ஒருபக்கமாகத் தலையைச் சாய்த்தல்; to incline the head sideways. [முடி + சாய்த்தல்.]
முடிசுருளைஎலும்பு	முடிசுருளைஎலும்பு muḍisuruḷaielumbu, பெ.(n.) மார்பெலும்பு; breast bone Sternum.
முடிசூட்டு	முடிசூட்டு1 muḍicūḍḍudal, 5 செ. குன்றாவி.(v.t.) அரசுக்குரிய மணி முடியைச் சூட்டுதல்; to crown, as king. "முன்றின் முரசமுழங்கமுடி சூட்டி" (கம்பரா. இரணிய.174);. [முடிசூடு தல் → முடிசூட்டுதல். சூட்டுதல் = அணிவித்தல்.] முடிசூட்டு2 muḍicūḍḍu, பெ.(n.) அரசன் மணிமுடி சூடுகை; coronation. "முடிசூட்டு மங்கல நாள்" (தமிழ்நா.171, தலைப்பு);. [முடிசூடு → முடிசூட்டு.]
முடிசூட்டுவிழா	முடிசூட்டுவிழா muḍicūḍḍuviḻā, பெ.(n.) அரசக்குடி வழியில் வந்த ஒருவர் ஆட்சிப் பொறுப்பு ஏற்பதற்கு அடையாளமாக அவருக்கு மணி முடி சூட்டும் நிகழ்ச்சி; coronation. [முடிசூட்டு + விழா.]
முடிசூடுதல்	முடிசூடுதல் muḍicūḍudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அரசன் மணிமுடி சூடுதல்; to be crowned as king. 2. மகுடம் அணிதல்; to wear a crown. "முடிசூடு முடியொன்றே" (கலிங். 525);. அரசனுக்குப் பின் அவன் மகன் முடிசூடுதலே வழக்கம். [முடி + சூடுதல்.]
முடித்தகேள்வி	முடித்தகேள்வி muḍittaāḷvi, பெ.(n.) கரை கண்ட கேள்வி; complete learning. "முடித்தகேள்வி முழுதுணர்ந்தோரே" (சிலப். 1:19);. [முடி → முடித்த + கேள்வி.]

முடித்தலைக்கொண்டசோழபுரம்	முடித்தலைக்கொண்டசோழபுரம் muḍittalaikkoṇḍacōḻpuram, பெ.(n.) மதுரை; Madurai city. [முடி + தலை + கொண்ட + சோழபுரம்.] 3ஆம் குலோத்துங்கச் சோழன் பாண்டி மண்டலத்திற்குச் சோழ பாண்டி மண்டலம் என்றும், மதுரைக்கு முடித்தலைக் கொண்ட சோழபுரம் என்றும், பாண்டியனது ஒலக்க மண்டபத்திற்குச் சேரபாண்டியர் தம்பிரான் என்றும் பெயர் மாற்றினான் (பழ.த.ஆ.பக்.87);.
முடித்தலைக்கோபெருநற்கிள்ளி	முடித்தலைக்கோபெருநற்கிள்ளி muḍittalaikāperunaṟkiḷḷi, பெ.(n.) சோழ அரசன்;{} king. [முடி + தலை + கோ + பெருநற்கிள்ளி.] இவன் அந்துவஞ் சேரலிரும்பொறையின் காலத்தவன் இவனை முடமோசியார் வாழ்த்திப் பாடியுள்ளார் (புறநா.13);.
முடித்துக்காட்டல்	முடித்துக்காட்டல் muḍittukkāḍḍal, பெ.(n.) உத்தி முப்பதிரண்டனுள் மேலோர் முடித்தவாறு முடித்துக் காட்டுவது (நன்.145, உரை);; a literary device which consists in showing that the author's statements are in line with the ancient authorities, one of 32 utti. [முடித்து + காட்டல்.]
முடித்துக்கொடு-த்தல்	முடித்துக்கொடு-த்தல் muḍittukkoḍuttal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) நிறைவேற்றித் தருதல்; to accomplish, complete, as a piece of business. [முடித்து + கொடுத்தல்.]
முடித்தேங்காய்	முடித்தேங்காய் muḍittēṅgāy, பெ.(n.) குடுமியுள்ள தேங்காய் (வின்.);; coconut with the husk removed, leaving a small part of the the fibre on the upper part of the nut. [முடி + தேங்காய்.] [p]
முடித்தைலம்	முடித்தைலம் muḍittailam, பெ.(n.) முடியெண்ணெய் பார்க்க; see {}. [முடி + Skt.தைலம்.]
முடிதட்டுதல்	முடிதட்டுதல் muḍidaḍḍudal, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) வலைமுடியைக் களைதல் அல்லது அறுத்து நீக்குதல் (மீனவ.);; remove or cut off of the fishing net. [முடி + தட்டுதல். தட்டுதல் = அகற்றுதல், நீக்குதல்.]
முடிதலைச்சுன்னம்	முடிதலைச்சுன்னம் muḍidalaiccuṉṉam, பெ.(n.) தலையின் முடியினின்று செய்யப்படும் ஒருவகைச் சுண்ணாம்பு; calcined powder prepared from the black hair of the head. [முடி + தலை + சுன்னம். சுன்னம் = சுண்ணாம்பு. தலைமுடியிலிருந்து செய்யப்படும் சுண்ணாம்பு.]

முடிதிருத்தகம்	முடிதிருத்தகம் muḍidiruddagam, பெ.(n.) மாந்தரின் தலையில் உள்ள முடியைக் குறைத்து அல்லது திருத்தி அழகுபடுத்தும் கடை; hair dressing saloon. பள்ளி மாணவர்கள் முடிதிருத்தகம் சென்று அழகாக முடிதிருத்தி வகுப்பறைக்குச் செல்ல வேண்டும். [முடி + திருத்தகம்.]
முடிதீட்டுதல்	முடிதீட்டுதல் muḍidīḍḍudal, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) தலை, காலில்படும்படி வணங்குதல்; to prostrate, as touching with one's head another's feet. "பாதத் தெழின்முடி தீட்டினானே" (சீவக.2641);. [முடி + தீட்டுதல். காலில் விழுந்து வணங்குதல்.]
முடிதும்பை	முடிதும்பை muḍidumbai, பெ.(n.) ஒரு வகைத் தும்பைச் செடி; white dead nettle Leucas (சா.அக.);. [முடி + தும்பை.]
முடிதுளக்கு	முடிதுளக்கு1 muḍiduḷakkudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) தலையசைத்தல்; to assent, show appreciation, as by a nod. "திருமுடி துளக்கி நோக்கி "(சீவக.1881);. [முடி + துளக்குதல். துளக்குதல் = அசைதல். முடி = தலை..] முடிதுளக்கு2 muḍiduḷakkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) முடிதீட்டுதல் பார்க்க; see {}. "முனைவற் றொழுது முடிதுளக்கி" (சீவக.2357);. [முடி + துளக்கி. முடி = தலை, துளக்குதல் = வணங்குதல்.]
முடிந்தகணம்	முடிந்தகணம் muḍindagaṇam, பெ.(n.) நிகழ்காலம்; present time. "முன்னைக் கணத்தி னிறந்தவனு முடிந்த கணத்து நின்றவனும் (மேருமந்.662);. [முடி1 + கணம். கணம் = காலநுட்பம், காலம்.]
முடிந்தகொள்கை	முடிந்தகொள்கை muḍindagolgai, பெ.(n.) முடிந்த முடிவு; final conclusion. [முடி → முடிந்த + கொள்கை. கொள்கை = முடிவு.]
முடிந்ததுமுடித்தல்	முடிந்ததுமுடித்தல் muḍindadumuḍiddal, பெ.(n.) உத்தி முப்பத்திரண்டனுள், முன்னர் விளக்கிக் கிடந்தவற்றைத் தொகுத்துக் கூறுவது (நன்.382, உரை);; recapitulation, briefly restating the point discussed. one of 32 utti. [முடி → முடிந்தது + முடித்தல்.]

முடிந்ததுமுற்றும்	முடிந்ததுமுற்றும் muḍindadumuṟṟum, பெ.(n.) நூலிறுதியில் முடிவைக் குறிக்க எழுதப்படுந் தொடர் (வின்.);; expression indicating conclusion, used at the end of a treatise, 'finis'. இப்புதினம் முடிந்தது முற்றும். [முடிந்தது + முற்றும்.]
முடிந்தநூல்	முடிந்தநூல் muḍindanūl, பெ.(n.) முழுதுங் கூறும் நூல்; exhaustive treatise. "முடிந்த நூலிற் கண்டு கொள்க" (இறை. 1, பக்.2);. [முடி → முடிந்த + நூல்.]
முடிந்தபொழுது	முடிந்தபொழுது muḍindaboḻudu, பெ.(n.) முதிர்ந்த அகவை; old age. "முடிந்த பொழுதிற் குறவான ரேனம் படிந்துழு சால் பைந்தினைகள் வித்த" (திவ்.இயற்.3:89);. [முடி → முடிந்த + பொழுது.]
முடிநடை	முடிநடை muḍinaḍai, பெ.(n.) தலையால் நடக்கை; walking on one's head. "அங்க வுடலிழந்து முடி நடையா லேறி" (திருத்.பு.சா.28);. [முடி + நடை. முடி = தலை.]
முடிநர்	முடிநர் muḍinar, பெ.(n.) கட்டுபவர்; those who tie knots. "வம்புநிறை முடிநரும்" (மதுரைக்.514);. [முடி → முடிநர்.]
முடிநாதம்	முடிநாதம் muḍinātam, பெ.(n.) இந்திர கோபப் பூச்சி; cochineal insect.
முடிநாறு	முடிநாறு muḍināṟu, பெ.(n.) நாற்றுமுடி; sheaf or bundle of seedlings. "முடிநாறழுத்திய நெடுநீர்ச்செறு" (பெரும் பாண்.212);. [முடி + நாறு. நாற்று → நாறு. இடைக்குறை.]
முடிநீர்	முடிநீர் muḍinīr, பெ.(n.) 1. மூளை நீர்; liquid extracted from brain. 2. ஒளி (விந்து); நீர்; semen (சா.அக.);. [முடி + நீர்.]
முடிநீர்த்தான்	முடிநீர்த்தான் muḍinīrttāṉ, பெ.(n.) சரக்கொன்றை மரம்; a kind of tree Cassia fistula (சா.அக.);.

முடிநீலம்	முடிநீலம் muḍinīlam, பெ.(n.) மயிற்றுத்தம்; blue vitriol (சா.அக.);. மறுவ. துருசு.
முடிப்பானை	முடிப்பானை muḍippāṉai, பெ.(n.) பொன் முதலிய அரும்பண்டங்களை வைக்கும் பெரிய பானை அல்லது பெரிய மட்கலம்; large earthen vessel for storing money or treasure. [முடி + பானை.]
முடிப்பிசைக்குறி	முடிப்பிசைக்குறி muḍippisaikkuṟi, பெ.(n.) சொற்றொடர் முடிவைக் காட்டும் முற்றுக்குறி (நான்.பால.169);; full stop. [முடிப்பு + இசை + குறி.]
முடிப்பிரி	முடிப்பிரி muḍippiri, பெ.(n.) முடிப்புரி பார்க்க; see {}.
முடிப்பு	முடிப்பு muḍippu, பெ.(n.) 1. முடிபோடுகை; tying, fastening. 2. முடிச்சு; tie, knot. 3. கட்டு; bundle. 4. தலையில் அணியும் பொருள்; that which is worn on the head. 5. இருசாற்பணம்; remittance as kist into the treasury. இன்று முடிப்புச் செலுத்தியாக வேணும். 6. சொத்து; money, wealth. அவனுக்கு முடிப்பொன்று மில்லை. 7. மொத்தத் தொகை (யாழ். அக.);; total amount. 8. தீர்ப்பு (யாழ்.அக.);; decision. 9. பணம் நகை முதலியவற்றைத் தொகுத்து, துணி போன்றவற்றில் கட்டி வைப்பது; money, pieces of jewellery wrapped in a cloth or tied up. கோவில் உண்டியலில் கிடந்த ஒரு முடிப்பில் ஒர் ஆயிரம் ரூபாய் இருந்தது. "ஒரு பொன்முடிப்பு வைத்தேன்" (விறலிவிடு.899);. 10. முடிவு (வின்.);; end, re sult. [முடி → முடிப்பு.]

முடிப்புக்கட்டு	முடிப்புக்கட்டு1 muḍippukkaḍḍudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) முடிவு செய்தல் (யாழ். அக.);; to conclude. [முடிப்பு + கட்டுதல்.] முடிப்புக்கட்டு2 muḍippukkaḍḍudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பணமுடிப்புச் சேர்த்து வைத்தல்; to set apart, as a provision for a future expenditure. பெண் பிறந்திருப்பதனால் இனி முடிப்புக் கட்டி வைக்க வேண்டும். கோயிலுக்குச் செல்ல வேண்டியிருப்பதால் முடிப்புக் கட்டி வைக்க வேண்டும். [முடிப்பு + கட்டுதல்.] முடிப்புக்காரன்
முடிப்புக்காரன்	முடிப்புக்காரன் muḍippukkāraṉ, பெ.(n) 1. பண்டைக் காலத்து அரசிறை வாங்கும் 91596,15uff; collector of the revenue of a village, in ancient times. 2. பணமுள்ளவன்; one who keeps money. [முடிப்பு + காரன். காரன் சொல்லாக்க ஈறு.]
முடிப்புமாறி	முடிப்புமாறி muḍippumāṟi, பெ.(n.) முடிச்சுமாறி பார்க்க; see {} [முடிச்சுமாறி → முடிப்புமாறி]
முடிப்புரி	முடிப்புரி muḍippuri, 1. அரசிறை வாங்குபவன்; receiver of rents and taxes. 2. வட்டி வாங்குபவன்; shroff. [முடிப்பு + உரி. உரி → உரிதல் = தானே எடுத்துக் கொள்ளல், வாங்குதல்.]
முடிபு	முடிபு muḍibu, பெ.(n.) முடிவு பார்க்க; see {} "முனிவரர் வெகுளியின் முடிபென்றார் சிலர்"(கம்பரா.மாரிச.34);. [முடி → முடிபு]
முடிபெழுத்து	முடிபெழுத்து muḍibeḻuttu, பெ.(n.) எழுத்து வகையுள் ஒன்று (நன்.256, மயிலை);; a class of letters. [முடிபு → எழுத்து]
முடிபொருட்டொடர் நிலை	முடிபொருட்டொடர்நிலை muḍiboruḍḍoḍarnilai, பெ.(n.) பொருட்டொடர் நிலைச் செய்யுள்; epic or narrative poem, முடிபொருட் டொடர் நிலையுள் தானப் பயன்கூறும் வழி (சிலப்.29, உரை);. [முடி + பொருள் + தொடர்நிலை.] முடிபொருட் டொடர் நிலை யென்றது அறம் முதலிய நாற்பயனையும் கூறும் நூல்களான சீவகசிந்தாமணி முதலியவை (சிலப்.2:9, அடியார்க்கு நல்லார் உரை);.

முடிபோடு	முடிபோடு1 muḍipōḍudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஒன்றோடொன்று மாட்டிப் புணைத்தல்; to tie into a knot. [முடி + போடு-தல்.] முடிபோடு2 muḍipōḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கணவனும் மனைவியுமாதற்கு நெறி (விதி); யமைதல்; to be predestined or ordained to be married to each other. அவனுக்கும் இவளுக்கும் முடிபோட்டிருக்கிறது. 2. சண்டை மூட்டுதல்; to incite persons to a quarrel. அவனுக்கும் இவனுக்கும் முடிபோடுவதே அவர் வேலை. [முடி + போடு-தல்.]
முடிமயிர்	முடிமயிர்1 muḍimayir, பெ.(n.) 1. சேர்த்து முடித்த தலை மயிர் (வின்.);; lock of hair. 2. மகளிர் தலைமயிரோடு சேர்த்து முடித்துக் கொள்ளும் கட்டுமயிர் (வின்.);; switch. மறுவ. இடிமயிர் [முடி + மயிர்.] முடிமயிர்2 muḍimayir, பெ.(n.) தெய்வத்துக்குக் காணிக்கையாக மழித்து இடும் தலைமயிர் (இ.வ.);; hair offered to a deity in pursuance of a vow. [முடி + மயிர்.]
முடிமன்னன்	முடிமன்னன் muḍimaṉṉaṉ, பெ.(n.) மணிமுடி சூடிய மன்னன்; crowned monarch. 'முடிமன்னர் மூவருங் காத்தோம்பும்' (சிலப்.29, பக்.575);. [முடி + மன்னன்.]
முடிமாமிசம்	முடிமாமிசம் muḍimāmisam, பெ.(n.) தலையில் உள்ள நார் போன்ற நீண்ட மெல்லிய தோல்; an elastic membrane of the head. [முடி + Skt.மாமிசம்.]
முடிமார்	முடிமார் muḍimār, பெ.(n.) முடிப்பவர்; those who accomplish things. "தாவில் கொள்கைத் தந்தொழின் முடிமார்" (திருமுரு.89);. [முடி + முடிமார்.]
முடிமாலிகம்	முடிமாலிகம் muḍimāligam, பெ.(n.) மஞ்சள் கொன்றை; a cassia (சா.அக.);.

முடிமாலை	முடிமாலை muḍimālai, பெ.(n.) தலையில் அணியும் மாலை (திவா.);; garland for the head, chaplet. [முடி + மாலை.]
முடிமூளை	முடிமூளை muḍimūḷai, பெ.(n.) தலைக்குள் ளிருக்கும் மூளை; brain of the human head (சா.அக.);. [முடி + மூளை. முடி = தலை.]
முடிமேல்முடி	முடிமேல்முடி muḍimēlmuḍi, பெ.(n.) மர வகை (மலை.);; panicled golden blossomed pear tree.
முடிமேலழகி	முடிமேலழகி muḍimēlaḻki, பெ.(n.) கோடக சாலை (மலை.);; a very small plant.
முடிய	முடிய muḍiya, கு.வி.எ.(adv.) முழுதும் (திவா.);; unto the end finally. 'என்று முடியக் கட்டுரைப்பது' (தக்கயாகப்.728);. [முடி → முடிய.]
முடியண்டம்	முடியண்டம் muḍiyaṇḍam, பெ.(n.) தலை மண்டையோடு; cranial bone, human skull (சா.அக.);. [முடி + Skt.அண்டம். முடி = தலை.]
முடியண்டசவ்வு	முடியண்டசவ்வு muḍiyaṇḍasavvu, பெ.(n.) இழுத்தால் நாரைப் போல் நீளும்படியான தலையில் உள்ள மெல்லிய தோல்; a membrane covering the head (சா.அக.);. [முடியண்டம் + Skt.சவ்வு.]
முடியரசன்	முடியரசன் muḍiyarasaṉ, பெ.(n.) முடி மன்னன் பார்க்க; see {}. [முடி + அரசன்.]

முடியரசு	முடியரசு muḍiyarasu, பெ.(n.) அரசரால் அல்லது அரசியால் நடத்தப்படும் ஆட்சி; monarchy. இன்றும் சில நாடுகளில் பெயரளவில் முடியாட்சி இருக்கிறது. மறுவ. முடியாட்சி [முடி + அரசு. முடிசூடி நாட்டை ஆளுவது.]
முடியல்	முடியல் muḍiyal, பெ.(n.) எல்லாம் (சது.);; all, whole. [முடி → முடியல்.]
முடியறுத்தல்	முடியறுத்தல் muḍiyaṟuttal, பெ.(n.) குடுமி வைக்குஞ் சடங்கு (இ.வ.);; the first shaving of a baby, ceremonially observed (செ.அக.);. [முடி + அறுத்தல்.]
முடியன்	முடியன் muḍiyaṉ, பெ.(n.) கழகக்காலக் குறுநில மன்னன்; a king in {} period.
முடியனூர்	முடியனூர் muḍiyaṉūr, பெ.(n.) தென்னார்க்காடு மாவட்டம் கள்ளக்குறிச்சி வட்டத்திலுள்ள ஊர்; a village in South arcot district in {} Taluk. சங்ககாலக் குறுநில மன்னர்களில் ஒருவனான முடியன் என்பவரின் பெயரால் அமைந்த ஊர். [முடியன் + ஊர்.]
முடியாட்சி	முடியாட்சி muḍiyāḍci, பெ.(n.) முடிசூடி ஆட்சி புரிகை; monarchy. மறுவ. முடியரசு. [முடி + ஆட்சி. முடி சூடி ஆளும் ஆட்சி.] தலைமுறை தலைமுறையாக நாட்டை ஆளுகை.
முடியில்தரித்தான்	முடியில்தரித்தான் muḍiyiltarittāṉ, பெ.(n.) சரக்கொன்றை; cassia fistula (சா.அக.);. [முடியில் + Skt. தரித்தான்.]

முடியிறக்கு	முடியிறக்கு1 muḍiyiṟakkudal, 5 செ. கு.வி. (v.i.) நேர்ச்சிக் கடனாக தெய்வங்களுக்கு வேண்டிக்கொண்டு மயிர் மழித்தல் (இ.வ.);; to shave the hair of the head in fulfilment of a vow. [முடி + இறக்குதல்.] முடியிறக்கு2 muḍiyiṟakkudal, 5 செ. குன்றாவி.(v.t.) இழிவுபடுத்துதல் (யாழ்.அக.);; to put to disgrace. [முடி + இறக்குதல்.]
முடியுப்பு	முடியுப்பு muḍiyuppu, பெ.(n.) கல்லுப்பு (மூ.அ.);; rock salt.
முடியுயர்-தல்	முடியுயர்-தல் muḍiyuyartal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) ஆட்சிச் செழிப்புடன் இருத்தல்; to grow prosperous as a king. குடியுயர முடியுயரும். [முடி + உயர்தல்.]
முடியுலகம்	முடியுலகம் muḍiyulagam, பெ.(n.) முடியுலகு பார்க்க; see {}. "முடியுலக மூர்த்தி" (சீவக. 1847);. [முடி + உலகம்.]
முடியுலகு	முடியுலகு muḍiyulagu, பெ.(n.) மேலுலகம்; Heaven, celestial world, as the highest world. "வால்விளை முடியுலகுற" (சீவக. 1847);. [முடி + உலகு.]
முடியுறுப்பு	முடியுறுப்பு muḍiyuṟuppu, பெ.(n.) மாலை (தாமம்);, முகுடம், தாமரை (பதுமம்);, கோடகம் கிம்புரி என ஐவகைப்பட்ட மகுடவுறுப்புகள் (திவா.);; ornamental parts of a crown, five in number. viz., {} (padumam);, {}, kimburi. [முடி + உறுப்பு.]
முடியூர்	முடியூர் muḍiyūr, பெ.(n.) பெண்ணை யாற்றங்கரையில் உள்ள ஊர்; a village name. பெண்ணையாற்றங்கரையில் இந்நாளில் கிராமம் என்று வழங்கப்படும் இவ்வூர் முதல்பராந்தகன் காலத்தில் முடியூர் என்று அழைக்கப்பட்டது. பராந்தகனின் முதல் படைத் தலைவன் பெரும் படையுடன் இவ்வூரில் தங்கியிருந்தான் (பிற்கால. சோழர் வரலாறு சதாசிவபண்டாரத்தார் பக்கம்.48);. [முடி + ஊர்.]
முடியெடு-த்தல்	முடியெடு-த்தல் muḍiyeḍuttal, 4 செ. குன்றாவி.(v.t) 1. முடியிறக்குதல் பார்க்க; see {}. 2. தலையெடுத் தோங்குதல்; to become, prominent. "மறையவர் முடியெடுத்தனர்" (கலிங்.251);. [முடி + எடுத்தல்.]

முடியெண்ணெய்	முடியெண்ணெய் muḍiyeṇīey, பெ.(n.) 1. தலைக்குத் தேய்த்துக் கொள்ளும் எண்ணெய் (தைலம்);; bathing oil. 2. தலைக்கிட்டு முழுகும் எண்ணெய்; hair oil (சா.அக.);. [முடி + எண்ணெய்.]
முடியைப்பிய்த்துக் கொள்(ளு)தல்	முடியைப்பிய்த்துக்கொள்(ளு)தல் muḍiyaippiyddukkoḷḷudal, 13 செ.குன்றாவி. (v.t.) எளிதில் தீர்வு காண முடியாமல் அல்லல்படுதல்; rack one's brains to solve a problem, to driven mad. மாணவன் முழு ஆண்டுத் தேர்வு எழுதிக் கொண்டு இருக்கும்போது ஒருசில கேள்விகளுக்கு விடை தெரியாமல் முடியைப் பிய்த்துக் கொண்டான். [முடியை + பிய்த்து + கொள்தல்.]
முடிவறிதல்	முடிவறிதல் muḍivaṟidal, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) நன்றாக உணர்தல் (யாழ்.அக.);; to be advanced in knowledge, to master completely. [முடிவு + அறிதல்.]
முடிவாங்குதல்	முடிவாங்குதல் muḍivāṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) முடியிறக்குதல் பார்க்க; see {}. [முடி + வாங்குதல்.]
முடிவாழை	முடிவாழை muḍivāḻai, பெ.(n.) இலாமிச்சை (பிங்.);; cuscusgrass. [முடி + வாழை.]
முடிவிடங்கூறல்	முடிவிடங்கூறல் muḍiviḍaṅāṟal, பெ.(n.) உத்தி முப்பத்திரண்டனுள் தான் சொல்லும் இலக்கணத்திற்கு நெறி (விதி); கூறும் இடத்தைக் குறிப்பது (நன்.97, உரை);; giving particular reference to the rule followed in the context one of 32 utti. [முடிவு + இடங்கூறல்.]
முடிவிலாற்றல்	முடிவிலாற்றல் muḍivilāṟṟal, பெ.(n.) முடிவிலாற்றலுடைமை பார்க்க (திவா.);; see {}. [முடிவு + இல் (எ.ம.); + ஆற்றல்.]
முடிவிலாற்றலுடைமை	முடிவிலாற்றலுடைமை muḍivilāṟṟaluḍaimai, பெ.(n.) எண் குணத்துள் ஒன்று (குறள், 9, உரை);; omnipotence, one of eight natures. [முடிவிலாற்றல் + உடைமை.] எண் குணங்களாவன : 1. தன்வயத்தன் ஆதல், 2. தூய உடம்பினன் ஆதல், 3. இயற்கை உணர்வினன் ஆதல், 4. முற்றும் உணர்தல், 5. இயல்பாகவே கட்டு (பாசம்);களில் இருந்து நீங்குதல், 6. பேரருள் உடைமை, 7. முடிவு இல் ஆற்றல் உடைமை, 8. வரம்பு இல் இன்பம் உடைமை.

முடிவினை	முடிவினை muḍiviṉai, பெ.(n.) கருமம் மூன்றனுள் இம்மையிற் பலனளிக்கும் பழவினை; past Karma whose effect has begun to operate. ஆகாமிய வினையும் முடிவினையும் ஒத்தல் வேண்டும் (சி.பொ.பா. 8, 1 பக்.175 சுவாமிநா.);. [முடி1 + வினை.]
முடிவு	முடிவு muḍivu, பெ.(n.) 1. தொடங்கியதற்கு இறுதி; end of something. மாநாட்டின் முடிவில் சிறப்பு அறிக்கை வெளியிடப்பட்டது. இவர் எழுதும் கதைக்கு முடிவு என்பதே இல்லையா? 2. போட்டிகள், தேர்வுகள் முதலியவை எவ்வாறு முடிந்தது என்பது பற்றிய விளத்தம்; result of a competition. examination, etc. பத்தாம் வகுப்பு தேர்வின் முடிவுகள் நாளை வெளியிடப்படும். மக்களவைத் தேர்தல் முடிவுகள் வெளியான பத்திரிகை இருக்கிறதா? 3. இறுதி; that which is final. இதுதான் உன் முடிவான கருத்து என்றால் நான் ஒன்றும் சொல்வதற்கில்லை. முடிவாக நீ என்ன விலைச் சொல்கிறாய்? நான் அதை வாங்கியே தீரவேண்டும். 4. சட்டப்படியான தீர்ப்பு; அறிவான தீர்மானம்; verdict, decision. முறை மன்றத்தின் முடிவை மதிக்காமல் காவல் துறையினர் நடந்து கொண்டதாகக் குறை கூறினர். தாத்தாவை மருத்துவ மனையில் சேர்த்துவிட வேண்டும் என்ற முடிவுக்கு வந்துவிட்டேன். சரியா? தவறா? கேள்விகளுக்கு என்னால் சரியாக முடிவு எடுக்க முடியவில்லை. 5. பயன்; issue, result. 6. தீர்மானம்; conclusion, decision. முடிவென்ன சொல்கிறீர்? 7. முடிவான உட்கோள்; resoluteness.
முடிவுகட்டுதல்	முடிவுகட்டுதல் muḍivugaḍḍudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒன்றைக் குறித்து முடிவு எடுத்தல், தீர்மானித்தல்; take a decision, decide on something, finalize. நிருவாகத்தைச் சந்தித்துப் பேசுவதற்கு முன் என்னென்ன கோரிக்கைகளை முன் வைக்கப் போகிறோம் என்று முடிவு கட்டிக் கொள்வோம். 2. தொல்லை விளைவிக்கும் ஒன்று தொடர முடியாத இறுதி நிலையை அடையச் செய்தல்; put an end to something. 'அவனுடைய கொட்டத்திற்கு முடிவு கட்டுகிறேனா இல்லையா பார்' என்று சூளுரைத்தான். கொடுஞ் செயல்களுக்கு இனியும் முடிவுகட்டாவிட்டால் நாடு சிதறிவிடும். 3. எண்ணித்துணிதல்; to come to a conclusion. [முடிவு + கட்டுதல்.]
முடிவுகாலம்	முடிவுகாலம் muḍivukālam, பெ.(n.) சாக்காடு; time of death. [முடிவு + காலம்.]

முடிவுசெய்தல்	முடிவுசெய்தல் muḍivuseytal, 1 செ.கு.வி. (v.i.) முடிவுகட்டுதல், 1 பார்க்க; see {}, 1. உன்னை அயல்நாட்டில் படிக்க வைக்க முடிவு செய்திருக்கிறோம். இந்தப் புதியச் சிக்கலுக்குக் கரணியம் அவர்கள்தான் என்று கட்சி மேலிடம் முடிவு செய்தது. [முடிவு + செய்தல்.]
முடிவுசொல்(லு)தல்	முடிவுசொல்(லு)தல் muḍivusolludal, 13 செ.கு.வி. (v.i.) தீர்ப்புச் சொல்லுதல்; to give a decision, to deliver, judgement. [முடிவு + சொல்(லு);தல்.]
முடிவுபோதல்	முடிவுபோதல் muḍivupōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) நிறைவேறுதல்; to be accomplished, fulfilled. 'முடிவு போகாமையின்' (குறள், 262, உரை);. [முடிவு + போதல்.]
முடிவுபோக்குதல்	முடிவுபோக்குதல் muḍivupōkkudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) நிறைவேற்றுதல்; to accomplish, fulfil. 'தான் சூளுற்ற காரியத்தினை முடிவு போக்காது' (கலித்.149:10, உரை);. [முடிவு + போக்குதல்.]
முடிவுரை	முடிவுரை muḍivurai, பெ.(n.) 1. முடித்து வைக்கும் முறையில் பேசும் பேச்சு அல்லது எழுதும் எழுத்து; concluding speech or remark. விழாவின் இறுதியில் தலைவர் முடிவுரை ஆற்றினார். 2. நூலிறுதியில் அமையும் கட்டுரை; epilogue, concluding section of a work. கட்டுரையின் முடிவில் எழுதியிருப்பது படிப்பவரை உண்மையாகச் சிந்திக்கத் தூண்டும். [முடிவு + உரை.]
முடிவெட்டுதல்	முடிவெட்டுதல் muḍiveḍḍudal, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) தலைமுடியைக் கத்தரித்துச் சீர்செய்தல்; have or do a hair cut. சிறுவர்களுக்கு முடிவெட்டக் கட்டணம் உருபாய் நான்கு. [முடி + வெட்டுதல்.]
முடிவெழுத்து	முடிவெழுத்து muḍiveḻuttu, பெ.(n.) முடிபெழுத்து பார்க்க; see {}. [முடிவு + எழுத்து.]
முடிவேந்தர்	முடிவேந்தர் muḍivēndar, பெ.(n.) முடி மன்னன் பார்க்க; see {}. 'முடிவேந்தர் மன்னும் அரண்களை' (சிறுபாண். 247, உரை);. [முடி + வேந்தர்.]
முடிவேர்	முடிவேர் muḍivēr, பெ.(n.) வெட்டிவேர்; khuskhus (சா.அக.);.

முடுக்கடி	முடுக்கடி muḍukkaḍi, பெ.(n.) நெருக்கடி; busy time; critical moment. திருமண முடுக்கடியில் துணிகள் வாங்காதே. [முடுக்கு + அடி. முடுக்குதல் = விரைவு படுத்துதல்.]
முடுக்கம்	முடுக்கம் muḍukkam, பெ. (n.) 1. விலை யேற்றம்; high price, dearness. 2. இறுகல் (நாஞ்.);; tightness. [முடுக்கு → முடுக்கம்.]
முடுக்கர்	முடுக்கர் muḍukkar, பெ.(n.) 1. குறுந்தெரு; short street. "முடுக்கரும் வீதியும்" (சிலப்.5 : 187);. 2. அருவழி; pathway difficult to pass. "முட்டுடை முடுக்கரு மொய்கொள் குன்றமும்" (சீவக.1216); 3. தெருச்சந்து; lane. "முடுக்கர் தோறும் புகுந்த வல்லிருளின் பொம்மல்" (இரகு. இலவ.55);. 4. மலைக்குகை (பிங்.);; mountain cavern. 5. நீர்க் குத்தான இடம்; place where water presses against a bank and erodes. "குண்டுகய முடுக்கர்...... யாற்று" (மலைபடு.213);. 6. இடைவெளி; interstice, interspace. "முடத்தாழை முடுக்கருள்" (கலித்.136);. [முடுக்கு → முடுக்கர் = குறுந்தெரு. (வே.க.);]
முடுக்கன்	முடுக்கன் muḍukkaṉ, பெ.(n.) வலியோன் (யாழ்.அக.);; strong man. [மிடுக்கு → முடுக்கு → முடுக்கன்.]
முடுக்காணி	முடுக்காணி muḍukkāṇi, பெ.(n.) ஆணி வகை (இ.வ.);; screw. [முடுக்கு + ஆணி.] [p]
முடுக்கிவிடுதல்	முடுக்கிவிடுதல் muḍukkiviḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) தீவிரமாக அல்லது வேகமாகச் செயல்படும்படி இயக்குதல்; to gear up, step up, accelerate. தேர்தல் நெருங்கியதும் அனைத்துக் கட்சிகளும் தங்களின் கொள்கைகளைப் பரப்பும் பணிகளை முடுக்கிவிட்டன. போட்டி வேட்பாளருக்கு எதிராக அவதூறான மேடைப் பேச்சைப் பரப்ப ஆளும் கட்சி முடுக்கி விடப்பட்டிருக்கிறது. [முடுக்கி + விடுதல்.]

முடுக்கு	முடுக்கு1 muḍukkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பாவை, பொறிகள் முதலியவற்றை இயங்குவதற்காக திருகுதல்; to set in motion, wind. சீறுந்தில் திறவுகோலை நுழைத்து முடுக்கினான். 2. மாடு முதலியவற்றை விரட்டி ஒட்டுதல்; to drive away. வேலிதாண்டி மேயும் மாட்டை முடுக்காமல் வேடிக்கையா பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிறாய்? 3. திருகாணி முதலியவற்றை உட்செலுத்துதல்; to screw something. மரைதேய்ந்திருப்பதனால் ஆணியைச் சரியாக முடுக்க முடியவில்லை. "கைவல் கம்மியன் முடுக்கலிற் புரைதீர்ந்து" (நெடுநல்.85);. 4. விரைவுபடுத்துதல் (வின்.);; to urge, bring pressure on. 5. விரைவாகச் செலுத்துதல்; to drive, cause to run, as a horse, to set in motion, as a potter's wheel. "கடுகி முடுக்கிலும்" (விநாயகபு.55: 7);. 6. விரைந்து கடித்தல்; to bite off hurriedly. "பிணவு நாய் முடுக்கிய தடியொடு" (மலைபடு.177);. 7. உழுதல்; to plough. "ூரிதவிர முடுக்கு முதுசாடி" (பரிபா.20:54);. 8. தூண்டி விடுதல் (உ.வ.);; to induce, urge on. அவனுடன் செய்யும்படி முடுக்குகிறாய்?
முடுக்குச்சந்து	முடுக்குச்சந்து muḍukkuccandu, பெ.(n.) சிறு சந்து (உ.வ.);; alley, narrow lane. [முல் → முள் → முண் → முண → முணுக்கு →. முடுக்கு + சந்து.]
முடுக்குத்தெரு	முடுக்குத்தெரு muḍukkutteru, பெ.(n.) ஒடுங்கிய சிறு தெரு; small, narrow street. "நெடுந்தெருவே போகிறவர்கள் நான் இருந்த முடுக்குத் தெருத் தேடி வந்த போதே" (ஈடு, 1, 2:6);. [முடுக்கு + தெரு.]
முடுக்குவழி	முடுக்குவழி muḍukkuvaḻi, பெ.(n.) முடுக்குச்சந்து பார்க்க; see {}. [முடுக்கு + வழி.]
முடுக	முடுக muḍuga, கு.வி.எ. (adv.) 1. விரைவாய்; swiftly, quickly. 2. கிட்ட (யாழ்.அக.);; near. முடுகடி __, பெ.(n.); அண்மை (யாழ்.அக.);; nearness. [முடுக்கடி → முடுகடி.]

முடுகல்	முடுகல் muḍugal, பெ.(n.) 1. விரைவு; quickness. 2. வலிமை; strength. [முடுகு → முடுகல்.]
முடுகியல்	முடுகியல் muḍugiyal, பெ.(n.) கலிப்பா வகைகளின் உறுப்புக்களுள் ஒன்று (தொல்.பொருள்.464);; a part of kali verse, characterised by rapid movement. [முடுகு → முடுகியல்.]
முடுகியல்வண்ணம்	முடுகியல்வண்ணம் muḍugiyalvaṇṇam, பெ.(n.) முடுகியல் (பிங்.); பார்க்க; see {}. [முடுகியல் + வண்ணம்.]
முடுகு	முடுகு1 muḍugudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. விரைந்து செல்லுதல்; to hasten, to be in haste, to move quickly. "முடுகழலின் முந்துறுதல்" (பு.வெ.3 : 6);. 2. நெருங்கி வருதல்; to become urgent; to come to a head; to throng and surge. "வெம்மைக் கூற்ற முடுகாதே" (தேவா. 116, 7);. 3. வலிமையாதல் (வின்.);; to be strong. தெ., க. மிடுகு;ம. முடுகு. [முடுக்கு → முடுகு → முடுகுதல்.] முடுகு2 muḍugudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) எதிர்தல் (பிங்.);; to meet; to advance against. [முடுகு1தல் → முடுகு2தல்.] முடுகு3 muḍugu, பெ.(n.) 1. முடுகிச் செல்லும் (வின்
முடுகுவண்ணம்	முடுகுவண்ணம் muḍuguvaṇṇam, பெ.(n.) அராகந் தொடுத்த அடியோடு பிற அடிசேர்ந்து தொடர்ந்தோடுஞ் சந்தம் (தொல்.பொருள்.545);; a rhythm effected by mixing lines of short syllables in rapid succession with those of a different type. [முடுகு + வண்ணம்.]
முடுகுவெண்பா	முடுகுவெண்பா muḍuguveṇpā, பெ.(n.) ஓசை (சந்த); முடுகுள்ள வெண்பாவகை; a species of {} verse composed either wholly or partly in quick rhythm. [முடுகு + வெண்பா.]

முடுங்கனல்	முடுங்கனல் muḍuṅgaṉal, பெ.(n.) செங்குளவி; red wasp (சா.அக.);.
முடுத்தார்	முடுத்தார் muḍuttār, பெ.(n.) மூடுகை; act of covering. அந்தப் பிணத்திற்கு முடுத்தார் பண்ணினீர்களா? [மூடு → முடு → முடுத்தார்.]
முடுதம்	முடுதம் muḍudam, பெ.(n.) தலைமை (நாஞ்.);; leadership.
முடுவல்	முடுவல் muḍuval, பெ.(n.) 1. நாய் (பிங்.);; dog. "சினமுடுவல் நரி கழுகு" (திருப்பு.519);. 2. பெண்நாய் (பிங்.);; bitch. "முடுவறந்த பைந் நிணத் தடியொடு" (மலைடு.563);. 3. செந்நாய் (அக.நி.);; a brown coloured dog. [முடுகு → முடுவல் = விரைவாக ஒடும் இயல்புள்ள நாய்.]
முடுவல்வெம்படை யோன்	முடுவல்வெம்படையோன் muḍuvalvembaḍaiyōṉ, பெ.(n.) நாய்ப்படை யுடையவனான வயிரவன் (சூடா);; Bhairava, as having an army of dogs. [முடுவல் + வெம்மை + படையோன்.]

முடை	முடை1 muḍaidal, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) பாய், கூடை முதலியவை பின்னுதல்; to plait a basket; weave a mat. கூடை முடைவோர்க்குக் குறைந்த கூலியே கிடைக்கிறது. எங்கள் பள்ளியில் பாய் முடையக் கற்றுக் கொடுக்கிறார்கள். 'உலர்ந்த பழுத்தலை முடைந்து வேய்ந்த தனிமனை' (பெரும்பாண்.353, உரை);. [மிடை → முடை → முடைதல்.] முடை2 muḍaidal, 2 செ.கு.வி.(v.i.) மெலிதல் (வின்.);; to become lean. [மிடை → முடை → முடைதல்.] முடை3 muḍai, பெ.(n.) 1. புலால்; flesh. "முடைச் சாகாடு" (நாலடி, 48);. 2. கெட்ட மணம்; stench, offensive odour. "முடையரைத் தலைமுண்டிக்கு மொட்டரை" (தேவா.423, 4);. 3. புளித்த மோர் முதலியவற்றின் வீச்சம்; smell of sour buttermilk or curds.
முடைச்சேரி	முடைச்சேரி muḍaiccēri, பெ.(n.) முல்லை நிலத்தூர் (யாழ்.அக.);; village in the forest tracts.
முடைசல்	முடைசல் muḍaisal, பெ.(n.) 1. முடைகை; plaiting, braiding. 2. முடையப்பட்டது; that which is plaited. 3. வெள்ளத்தால் கரை உடைந்து போகாதவாறு மூங்கில் முதலியவற்றால் இடும் அணைப்பு (இ.வ.);; screen of bamboo or palm leaves for protecting the banks of rivers from erosion by floods. [மிடை → முடை → முடைசல்.]
முடைஞ்சல்	முடைஞ்சல் muḍaiñjal, பெ.(n.) 1. இடையூறு (நாமதீப.631);; trouble, distress. 2. பொருளில்லாதத் திண்டாட்டம்; poverty. [முட்டு → முடை → முடைஞ்சல் (சு.வி.42);.]
முடைநாற்றம்	முடைநாற்றம் muḍainā<u>rr</u>am, பெ.(n.) 1. கெட்டுப்போன இறைச்சி, புளித்த மோர் முதலியவற்றில் இருந்து வரும் கெட்ட மணம்; foul smell of meat, sour milk, etc. 2. புலால்; flesh. "முடைச் சாகாடு" (நாலடி, 48);. [முடை + நாற்றம்.]

முடைநாறி	முடைநாறி muḍainā̱ṟi, பெ.(n.) கொடி வகை (L.);; small downylobed vine, Vitis linnaei. [முடை + நாறி.]
முடைப்படு-தல்	முடைப்படு-தல் muḍaippaḍudal, 20 செ.கு.வி.(v.i.) நெருக்கடி உண்டாதல்; to be in straits. [முடை + படுதல்.]
முடைமா	முடைமா muḍaimā, பெ.(n.) காட்டுமா; forest mango, Buchanania lutifolia.
முடையிருப்பு	முடையிருப்பு muḍaiyiruppu, பெ.(n.) எதிர்காலத்தில் பற்றாக்குறை ஏற்படும் சமயங்களில் பயன்படுத்துவதற்கான தவச சேமிப்பு; reserve of food grains, buffer stock. நுகர் பொருள் வணிகக் கழகத்திடம் நான்கு ஆயிரம் மூட்டை அரிசி முடையிருப்பில் உள்ளது.
முண்டக்கண்பாரை	முண்டக்கண்பாரை muṇṭakkaṇpārai, பெ.(n.) மீன் வகை; a kind of fish. [முண்டக்கண் + பாரை.] [p]
முண்டகத்துறை	முண்டகத்துறை muṇṭagattuṟai, பெ.(n.) குளம்; pond. [முண்டகம் + துறை. துறை = நீர்த்துறை, கடல், தாமரை மலர் நிறைந்த குளம்.]
முண்டகநாயகம்	முண்டகநாயகம் muṇṭaganāyagam, பெ.(n.) சூரிய காந்திபூ; sun flower (சா.அக.);.

முண்டகம்	முண்டகம்1 muṇṭagam, பெ.(n.) 1. முள்; thorn. "முண்டக விறும்பி னுற்று" (அரிச்.பு. வேட்டஞ்.36);. 2. முள்ளுடைத்துாறு (பிங்.);; thorn bush. 3. தாழை (பிங்.);; fragrant screw pine. "கூன்முண் முண்டகக் கூர்ம்பனி மாமலர்" (குறுந்.51);. 4. தாமரை; lotus. "முண்டக வதன மழகெழ" (திருவாலவா.37:58);. 5. நீர்முள்ளி (திவா.);; water thorn. "முண்டகங் கரும்பெனத் துய்த்து" (கல்லா.62:14);. "முண்டகம் கலித்த முதுநீர் அடைகரை" (அகநா.80);. 6. கழிமுள்ளி; Indian nightshade. "மணிப்பூ முண்டகங் கொய்யே னாயின்" (நற்.191);. "மணிப்பூ முண்டகத்து" (மதுரைக். 96);. 7. கருக்கு வாய்ச்சி (அ.க.நி.);; jagged jujube.
முண்டகவேணி	முண்டகவேணி muṇṭagavēṇi, பெ.(n.) பொன்னாவாரை; a plant Cassia auriculata (சா.அக.);.
முண்டகன்	முண்டகன் muṇṭagaṉ, பெ.(n.) தாமரையில் பிறந்ததாகக் கருதப்படும் நான்முகன் (இலக்.அக.);; Brahma, as lotus born. [முண்டகம் → முண்டகன்.]
முண்டகாசனன்	முண்டகாசனன் muṇṭakācaṉaṉ, பெ.(n.) முண்டகன் (யாழ். அக.); பார்க்க; see {}. [முண்டகம் + Skt. ஆசனன்.]
முண்டகாசனி	முண்டகாசனி muṇṭakācaṉi, பெ.(n.) முண்டகாசனை (யாழ்.அக.); பார்க்க; see {}.
முண்டகாசனை	முண்டகாசனை muṇṭakācaṉai, பெ.(n.) தாமரைப் பூவிலிருப்பவள் திருமகள் (இலக்குமி);; Lakshmi, as seated on a Lotus. முண்டகாசனை கேள்வன் (சூடா.);. [முண்டகம் + Skt. ஆசனை. ஆசனம் → ஆசனை.]

முண்டச்சி	முண்டச்சி muṇṭacci, பெ.(n.) கைம்பெண் (முண்டை);; widow. [முண்டை → முண்டைச்சி.]
முண்டப்பங்கி	முண்டப்பங்கி muṇṭappaṅgi, பெ.(n.) தன்னை உணரும் பொருட்டு செய்யும் பூசையில் (ஆன்மார்த்த பூசையில்); இலிங்கவுருவமாயுள்ள சிவனை ஐந்து முகங்களோடு கூடியவராக மனதில் எண்ணி வழிபடுதல் (தியானிக்கை);; meditation of {} as having five faces in {}. "முறைமை யிற்றண்டபங்கி முண்டபங்கியு மியற்றி" (சூத.சிவமான்.4:18); (தத்துவப்.64, 203);.
முண்டப்பாட்டு	முண்டப்பாட்டு muṇṭappāṭṭu, பெ.(n.) மிறைக்கவிவகை (யாப்.வி.பக்.510);; variety of metrical composition. [முண்டம் + பாட்டு.]
முண்டபலம்	முண்டபலம் muṇṭabalam, பெ.(n.) தேங்காய் (யாழ்.அக.);; coconut. [முண்டம் + பலம். முண்டம் = உருண்டை..]
முண்டம்	முண்டம்1 muṇṭam, பெ.(n.) 1. தலை; head. "முண்டம் வெம்பு" (திருவாலவா.44:31);. 2. நெற்றி; forehead. "முண்டத்துற்ற கண்ணெரியினான்" (இரகு.தேனுவ.86);. 3. மழித்த தலை; clean shaven head. "சடையு முண்டமுஞ் சிகையும்" (அரிச். பு.விவாக.2);. 4. வழுக்கைத் தலை (வின்.);; bald head. 5. மண்டையோடு (கபாலம்);; skull. "இறையான் கையினிறையாத முண்டந் நிறைத்த வெந்தை" (திவ்.பெரியதி.5. 1:8);. 6. உடற்குறை (யாழ்.அக.);; headless trunk. 7. உறுப்புக் குறை (யாழ். அக.);; limbless body. கைமுண்டம், கால்முண்டம். 8. நிரம்பாக் கருப்பிண்டம்; undeveloped foetus. முண்டம் விழுந்தது. 9. மயிரில்லாத் தலைபோல் ஆடையில்லா அம்மண உடம்பு (உ.வ.);; naked body.

அறிவில்லாதவன்

முண்டன்	முண்டன்1 muṇṭaṉ, பெ.(n.) 1. மழித்த தலையன்; shaven headed person. "கண்டராய் முண்டராகி" (தேவா.269, 3);. 2. கையில் மண்டையோடுடைய (கபால முடைச்); சிவன்; {}. "முண்டனீறன்" (திவ். திருச்சந்.71);. 3. சிவனியன் (சைவன்); (திவ். திருமாலை, 8, வியா.);; {}. 4. சமணர் (திவ். திருமாலை. 8, வியா.);; Jain. 5. மஞ்சிகன் (நாவிதர்); (யாழ்.அக.);; barber. 6. கரும்பாம்பு (இராகு);; ascending node. [முண்டம் → முண்டன்.] முண்டன்2 muṇṭaṉ, பெ.(n.) 1. வலியவன் (திவ். திருமாலை.8, வியா.);; strong, powerful person. 2. கிழங்கின் இறுக்கமான பகுதி; hard portion of a tuber. சேப்பம் முண்டன். [மிண்டு → முண்டு → முண்டன்.]
முண்டன்சுரா	முண்டன் முண்டன்சுரா muṇṭaṉcurā, பெ.(n.) சுறா மீன் வகை; a species in fish. [முண்டன் + சுரா.]
முண்டனம்	முண்டனம் muṇṭaṉam, பெ.(n.) தலை மழிக்கை; shaving of the head. [முண்டம் + அனம்.]
முண்டனி	முண்டனி muṇṭaṉi, பெ.(n.) 1. கொட்டாங் கரந்தை; a plant, Spheranthes hirtus. 2. நொச்சிவேர்; the root of vitex negundo (சா.அக.);.
முண்டாகாரம்	முண்டாகாரம் muṇṭākāram, பெ.(n.) 1. உடற் குறை; headless trunk. 2. உருவிளங்காத பொருள் (உ.வ.);; shapeless mass. [முண்டு → முண்டம் → முண்டாகாரம்.]
முண்டாணி	முண்டாணி muṇṭāṇi, பெ.(n.) மூன்றுவீசம் பார்க்க (நெல்லை.);; see {}.

முண்டாரி	முண்டாரி muṇṭāri, பெ.(n.) வலிமையானவன்; strong, powerful person. [மிண்டு → முண்டு → முண்டாரி.]
முண்டான்	முண்டான் muṇṭāṉ, பெ.(n.) மஞ்சட்கிழங்கு; turmeric tuber.
முண்டி	முண்டி1 muṇṭittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) மொட்டையாய் மழித்தல்; to shave the head completely. "தலை முண்டிக்கு மொட்டரை" (தேவா.423, 4);. [முண்டு → முண்டி → முண்டித்தல்.] முண்டி2 muṇṭi, பெ.(n.) கல்லுளிமங்கன் (இ.வ.);; pertinacious beggar. தெ. முண்டி;க. மொண்டு. முண்டி3 muṇṭi, பெ.(n.) 1. மழித்த தலையினன் (திருவாலவா.குறிப்பு);; person with a clean shaven head. 2. மஞ்சிகன் (நாவிதன்); barber. 3. நெற்றியில் மதக்குறி (திரிபுண்டாரம்); அணிந்தவன்; one who wears a caste mark on his forehead. "நீற்றுப் பூண்டகு முண்டியேடா" (திருவாலவா.13, 14);. [முண்டு → முண்டி.] முண்டி4 muṇṭi, பெ.(n.)
முண்டிதம்	முண்டிதம் muṇṭidam, பெ.(n.) 1. மொட்டை யடிக்கை; shaving the head clean. முண்டிதப்படு சென்னியன் (கந்தபு. மார்க். 117);. 2. வரிக்கூத்து வகை (சிலப்.3:18, உரை);; a masquerade dance. [முண்டி → முண்டிதம்.]
முண்டிதை	முண்டிதை muṇṭidai, பெ.(n.) உடலிளைத்துத் தோன்றும் தேவாங்கு (நாமதீப.);; the Indian sloth.
முண்டியடித்தல்	முண்டியடித்தல் muṇḍiyaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கூட்டத்தில் முன்னேற ஒருவரை ஒருவர் நெருக்கித் தள்ளுதல்; jostle against, push around. பேருந்தில் முண்டியடித்து ஏறினார். நடிகரைப் பார்க்கக் கூட்டம் முண்டியடித்துக் கொண்டு வந்தது. [முண்டி + அடித்தல்.]

முண்டினி	முண்டினி muṇṭiṉi, பெ.(n.) ஒரு வகை மரம்; a kind of tree useful in alchemy (சா.அக.);.
முண்டீரம்	முண்டீரம் muṇṭīram, பெ.(n.) கீரை வகை (சங்.அக.);; a kind of greens.
முண்டு	முண்டு1 muṇṭudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. முரண்டு பண்ணுதல்; to be unruly. refractory; to act saucily. 2. முனைந்து நிற்றல்; to attack vehemently. ஒரு முண்டு முண்டிப் பார்த்தான். 3. சண்டை செய்யும் முனைப்போடு இருத்தல்; be aggressive. [முள் → முண்டு → முண்டுதல் = முற்படுதல், முட்டுதல், தாக்குதல், துளைத்தல் (க.வி.42);.] முண்டு2 muṇṭu, பெ.(n.) 1. முருட்டுத் தன்மை (யாழ்.அக.);; petulance, obstinacy. 2. முனைந்து செய்யும் எதிர்ப்பு; vehement attack. 3. மடமை (யாழ்.அக.);; stupidity. 4. மரம் முதலியவற்றின் கணு; knot, as in a tree. 5. திரட்சி; bulging or protuberance. 6. உருண்ட கட்டை (இ.வ.);; short log; wooden prop. முண்டும்முடிச்சும்.
முண்டுகொடுத்தல்	முண்டுகொடுத்தல் muṇḍugoḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) முட்டுகொடுத்தல்; give a support or prop. சாய்ந்து கிடந்த வாழைமரத்திற்கு முண்டு கொடுத்து நிமிர்த்தியிருக்கிறார்கள். [முண்டு + கொடுத்தல்.]
முண்டுபலகை	முண்டுபலகை muṇṭubalagai, பெ.(n.) கடலில் கட்டு மரத்தைச் செலுத்த உதவும் துடுப்பு (இ.வ.);; paddle. [முண்டு2 + பலகை.] [p]

முண்டை	முண்டை1 muṇṭai, பெ.(n.) முட்டை; egg. "முண்டை விளை பழம்" (பதிற்றுப்.60:6);. [முண்டு → முண்டை.] முண்டை2 muṇṭai, பெ.(n.) கண்ணின் கருவிழி (உ.வ.);; apple of the eye. [மிண்டை → முண்டை.] முண்டை3 muṇṭai, பெ.(n.) தலைமழித்த கைம்பெண்; widow, as having a shaven head. "மொட்டை முண்டை" (தனிச்.சிந்.376 : 4);. [முண்டன் → முண்டை (பெ.பா.);]
முண்டைக்கட்டை	முண்டைக்கட்டை muṇṭaikkaṭṭai, பெ.(n.) முண்டக்கட்டை பார்க்க; see {}. [முண்டம் + கட்டை.]
முண்டைக்கண்	முண்டைக்கண் muṇṭaikkaṇ, பெ.(n.) முண்டக்கண் பார்க்க; see {}. [முண்டை2 + கண்.] உருண்டு பெருத்த விழிகளை உடையதால் முட்டைக் கண் என்பது முண்டைக்கண் என வழங்குகின்றது.
முண்டைச்சி	முண்டைச்சி muṇṭaicci, பெ.(n.) முண்டை3 பார்க்க; see {}. "முண்டைச்சிக்குக் சொந்தக்காரன் முன்னுக்கு வருவானா" (பழ);. "முண்டைச்சி பெற்றது மூன்றும் அப்படியே" (பழ.);. [முண்டை3 → முண்டைச்சி]
முண்டைமோப்பி	முண்டைமோப்பி muṇṭaimōppi, பெ.(n.) 1. கைம்பெண் (வின்.);; widow. 2. கைம்பெண்ணுக்குப் பிறந்த பிள்ளை (சென்னை);; son born to a widow. [முண்டை + மோப்பி.]
முண்ணாக்கு	முண்ணாக்கு muṇṇākku, பெ.(n.) முள் பாய்ந்த நாக்கு; tongue with inflamed papillae (சா.அக.);. [முள் + நாக்கு.]
முண்ணாயகி	முண்ணாயகி muṇṇāyagi, பெ.(n.) பாம்பு தின்னி என்னும் மூலிகை (வின்.);; a kind of poisonous herb. [முள் + நாயகி.]

முண்ணாவல்	முண்ணாவல் muṇṇāval, பெ.(n.) நாவல் வகை; a species of roseapple. [முள் + நாவல்.]
முண்மா	முண்மா muṇmā, பெ.(n.) முள்ளம்பன்றி (யாழ்.அக.);; porcupine. [முள் + மா. மா = விலங்கு.]
முண்முரண்டை	முண்முரண்டை muṇmuraṇṭai, பெ.(n.) கொடி வகை; necklace berried climbing caper, Marua arenaria.
முண்முருக்கு	முண்முருக்கு muṇmurukku, பெ.(n.) முள்ளுமுருக்கு (மூ.அ.); பார்க்க; see {}. [முள் + முருக்கு]
முண்முருங்கை	முண்முருங்கை muṇmuruṅgai, பெ.(n.) முள்ளுமுருக்கு பார்க்க; see {}. [முள் + முருங்கை.]
முணக்குதல்	முணக்குதல் muṇakkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) உள் வளைத்தல்; to contract, withdraw, bend. "வள்ளுகிர் முணக்கவும்" (நற்.114);. [முணங்கு → முணக்கு → முணக்குதல்.]

முணங்கு	முணங்கு1 muṇaṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உள் வளைதல், உள்ளடங்குதல்; to be contracted, withdrawn, bent. 2. அடங்குதல் (வின்.);; to be subject to. 3. தெளிவற்ற வகையில் மெல்லிய குரலில் பேசுதல், குரலையடக்கிப் பேசுதல் (வின்.);; to speak in a suppressed tone, mutter in a low tone, murmur. காய்ச்சலால் இரவு முழுவதும் முணங்கிக் கொண்டே இருந்தான். [முல் → முள் → முண் → முண → (முணவு → முணகு →); முணங்கு → முணங்குதல் (வே.க.);.] முணங்கு2 muṇaṅgu, பெ.(n.) 1. அடக்கம் (சூடா.);; withdrawing, contracting, bending. 2. சோம்பல் முறிப்பு; shaking off drowsiness or laziness by stretching one's limbs. "முணங்கு நிமிர் வயமான்" (புறநா.52);. "வியலறை சிவப்ப வாங்கி முணங்கு நிமிர்ந்து" (அகநா.357 : 5);. 3. சோம்பலால் ஏற்படும் உடம்பு வளைவு, முடக்கம், சோம்பு (இலக்.அக.);; idleness. [முல் → முள் → முண் → முண → (முணவு → முணகு →); முணங்கு (வே.க);.]
முணங்குநிமிர்தல்	முணங்குநிமிர்தல் muṇaṅgunimirtal, 2 செ.கு.வி.(v.i.) உடம்பை நீட்டிச் சோம்பல் முறித்தல்; to shake off drowsiness or laziness. "முணங்குநிமிர்ந் தளைச் செறி யுழுவை யிரைக்குவந் தன்ன" (புறநா.78);. [முணங்கு + நிமிர்தல்.]
முணமுணத்தல்	முணமுணத்தல் muṇamuṇattal, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) வாய்க்குள் மெல்லப் பேசுதல் (உ.வ.);; to mutter, murmur. [முல் → முள் → முண் → முண → முணமுணத்தல் (வே.க.);.]
முணுக்குமுணுக்கெனல்	முணுக்குமுணுக்கெனல் muṇukkumuṇukkeṉal, பெ.(n.) குழவி தாய்ப்பாலைச் சிறிது சிறிதாக உறிஞ்சிக் குடிக்கை; in a way that a child suck milk from its mother's breast. [முல் → முள் → முண் → முண → முணு → முணுக்கு → முணுக்குமுணுக்கெனல் (வே.க);.]
முணுமுணுத்தல்	முணுமுணுத்தல் muṇumuṇuttal, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. வெறுப்பு, நிறைவின்மை (அதிருப்தி); முதலியவற்றை வெளிப்படுத்தும் வகையில் தாழ்ந்த குரலில் பேசுதல்; grumble, mutter, talk in whispers. எதற்கு முணுமுணுக்கிறாய்? கடைக்குப் போக முடியாது என்று சொல்லிவிடு. நான் வரும்போது அவன் காதில் ஏதோ முணு முணுத்துக் கொண்டிருந்தாயே. 2. வாய்க்குள்ளாகப் பேசுதல்; recite mantras, prayers softly. ஏதோ மந்திரத்தை முணுமுணுத்தவாறே கூடத்தில் நடந்து கொண்டு இருந்தார். [முல் → முள் → முண் → முண → முணு → முணுமுணு → முணுமுணுத்தல் (வே.க.1:3);.]

முணுமுணுப்பு	முணுமுணுப்பு muṇumuṇuppu, பெ.(n.) வெறுப்பு, நிறைவின்மை (அதிருப்தி); முதலியவற்றை வெளிப்படுத்தும் வகையில் முணுமுணுக்கை; grumbling. மனைவியின் முணுமுணுப்புத் தாங்காமல் கணவர் மளிகைக் கடைக்குப் புறப்பட்டார். முணுமுணுப்பு இல்லாமல் கேட்ட போதெல்லாம் அப்பா பணம் கொடுத்திருக்கிறார். [முல் → முள் → முண் → முண → முணு → முணுமுணுப்பு (வே.க.);.]
முணவல்	முணவல் muṇaval, பெ.(n.) சினம் (நாமதீப. 637);; anger. [முணவு → முணவல்.]
முணவுதல்	முணவுதல் muṇavudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. வெறுத்தல்; to dislike, feel aversion to. 'களிறு நிலை முணவுதற்குக் காரணம் இருஞ்சேறாடுதல்' (பதிற்றுப்.64 : 7, உரை);. 2. சினத்தல்; to be angry. [முள் → முண் → முண → முணவு → முணவுதல்.]
முணை	முணை1 muṇaidal, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) வெறுத்தல்; to dislike, feel aversion to. "களிறுநிலை முணைஇய" (பதிற்றுப்.64:7);. [முண் → முண → முணை → முணைதல்.] முணை2 muṇai, பெ.(n.) 1. வெறுப்பு; aversion. "முணையில் கொடை" (சிவப்.பிரபந். சிவஞான. பிள்.முத்தப்.5);. 2. மிகுதி; abundance. "முணையினாற் கடலக முழக்க மொத்தவே" (சீவக.2222);. [முணை1 → முணை2]
முத்தக்காக	முத்தக்காக muttakkāka, பெ.(n.) 1. கோரை வகை (M.M.228);; straight sedge. 2. கோரைக் கிழங்கு; straight sedge tuber. முத்தக்காசை அமுது செய்விப்பது (ஈடு,1.6:1);.
முத்தகம்	முத்தகம்1 muttagam, பெ.(n.) 1. தனித்து நின்று பொருள் முடியுஞ் செய்யுள் (தண்டி2);; a stanza which, by itself, is complete in sense. 2. இசைப் பாவகையுள் ஒன்று (சிலப்.6 : 35);; a kind of literary composition adapted to singing. 3. ஏவுகணை (எறியாய்தம்); (யாழ்.அக.);; missile. முத்தகம்2 muttagam, பெ.(n.) 1. குருக்கத்தி; common delight of the woods. 2. கருக்குவாய்ச்சி; jagged jujube.

முத்தங்கி	முத்தங்கி muttaṅgi, பெ.(n.) முத்தாலாகிய தளர்ச்சியான மேல் சட்டை, முத்துச் சட்டை; cloak made of pearls. [முத்து + Skt. அங்கி]
முத்தங்கொஞ்சுதல்	முத்தங்கொஞ்சுதல் muddaṅgoñjudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) முத்தமிடுதல் பார்க்க; see {}. [முத்தம்1 + கொஞ்சுதல்]
முத்தங்கொடுத்தல்	முத்தங்கொடுத்தல் muttaṅgoḍuttal, 4 செ. குன்றாவி.(v.t.) முத்தமிடுதல் பார்க்க; see {}. [முத்தம் + கொடுத்தல்.]
முத்தங்கொள்(ளு)தல்	முத்தங்கொள்(ளு)தல் muddaṅgoḷḷudal, 13 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. முத்தமிடுதல் பார்க்க; see {}. "தாய் வாய் முத்தங் கொள்ள" (பெரியபு. கண்ணப்ப. 23);. 2. பொருந்துதல்; to touch, come in contact with. "சிலை முத்தங் கொள்ளுந் திண்டோள்" (சீவக.2312);. 3. தழுவுதல், புல்லுதல்; to embrace. "முலை முத்தங் கொள்ள" (சீவக.2312);. [முத்தம் + கொள்(ளு);தல்]
முத்தடுப்பூசி	முத்தடுப்பூசி muttaḍuppūci, பெ.(n.) தொண்டை அடைப்பான், கக்குவான் இருமல், தசை விறைப்பு இசிவு ஆகிய மூன்று நோய்களுக்கான தடுப்பு மருந்து; triple antigen. [முத்தடுப்பு + ஊசி.]
முத்தண்டு	முத்தண்டு muttaṇṭu, பெ.(n.) துறவிகள் வைத்திருக்கும் மூன்று பிரிவான தண்டம் (திரி தண்டம்);; triple staff of an ascetic. "முத்தண்டு தொட்டிழுத்தாய்" (உபதேசகா. உருத்திராக்.86);. [மூன்று + தண்டு.] [p]
முத்தண்ணா	முத்தண்ணா muttaṇṇā, பெ.(n.) 1. தமையன்; elder brother. 2. அசடன்; dullard, a term of abuse. [மூ + அண்ணா. அண்ணன் → அண்ணா. மூ = மூத்தவன். மூத்தண்ணன் → மூத்தண்ணா → முத்தண்ணா]
முத்தத்தீபம்	முத்தத்தீபம் muttattīpam, பெ.(n.) கோயிலிலுள்ள விளக்கு வகை (தமிழ்விடு.முகவுரை.பக்.12);; a kind of temple lamp. ஒருகா. முற்றம் → முத்தம். [முத்தம் + Skt. தீபம் த. தீ → தீவம் → வ. தீபம்]

முத்தந்தாதல்	முத்தந்தாதல் muttandātal, 18 செ.கு.வி. (v.i.) முத்தமிடுமாறு கன்னம் முதலியவற்றைக் காட்டுதல்; to offer one's cheek for a kiss. "என் குட்டனே முத்தந்தா" (திவ்.பெரியாழ்.3.3:2);. [முத்தம் + தாதல்.]
முத்தப்பசெட்டியார்	முத்தப்பசெட்டியார் muttappaseṭṭiyār, பெ.(n.) 20ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த தமிழ்ப் புலவர்; Tamil Poet. இவர், கலித்துறை அந்தாதி, பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, நேமக் கலம்பகம், செயங்கொண்டார் சதகம், செயங்கொண்ட சோழீசர் பிள்ளைத் தமிழ்,செயங்கொண்டார் வழக்கம், திருமுக விலாசம் போன்ற நூல்களை இயற்றியுள்ளார்.
முத்தப்பருவம்	முத்தப்பருவம் muttapparuvam, பெ.(n.) பிள்ளைத் தமிழ்ப் பருவங்களுள் குழந்தையை முத்தந் தரும்படியாகப் பாடும் பகுதி; a section of pillaittamil which describes the stage of childhood in which the child is asked to offer its cheek for a kiss. [முத்தம் + பருவம்.]
முத்தம்	முத்தம்1 muttam, பெ.(n.) 1. உதடு (பிங்.);; lip. 2. அன்பிற்கறிகுறியாக ஒருவகை யொலி யுண்டாக உதடுகளால் தொடுகை (சூடா.);; kiss. "மணிவாயிடை முத்தம் தருதலும்" (திவ்.பெருமாள்.7: 5);. "முறிமேனிமுத்த முறுவல்" (குறள், 1113);. 3. முத்தப்பருவம் (இலக்.வி.806); பார்க்க; see muttapparuvam. 4. மருதநிலம் (சூடா.);; agricultural tract. [முல் → முது → முத்து → முத்தம். 'அம்' பெருமைப் பொருட் பின்னொட்டு.] முத்தம்2 muttam, பெ.(n.) 1. முத்து; pearl. "சீர்மிகு முத்தந் தைஇய" (பதிற்றுப்.39);. "மண்ணாமுத்த மரும்பிய புன்னை" (அகநா. 30:13);. "ஒலிபன் முத்தம் ஆர்ப்ப வலி சிறந்தது" (நற்.202, 2);. 2. பேராமணக்குக் கொட்டை (தைலவ. தைல.);; castor bean. 3. பச்சைக்கல்லின் குணங்களுளொன்று (திருவிளை.மாணிக்.67);; a superior quality of emerald. 4. முத்தாபலம், 2 பார்க்க; see {}.
முத்தமாலை	முத்தமாலை muttamālai, பெ.(n.) முத்து மாலை; garland of pearl. "முத்தமாலை முடிமுதல் வருட" (பெருங். இலாவண.4:136);. [முத்து + மாலை.]
முத்தமிடு – தல்	முத்தமிடு – தல் muddamiḍudal, 18 செ. குன்றாவி. (v.t.) அன்பிற்கறிகுறியாக ஒருவகை யொலி யுண்டாக உதடுகளாற் பயிறல்; to kiss. [முத்தம் + இடுதல்.]

முத்தமிழ்	முத்தமிழ் muttamiḻ, பெ.(n.) இயல், இசை, நாடகம் என்னும் மூவகையான தமிழ்; the three kinds of literature in Tamil viz., iyal, {}. "மும்முரசு முத்தமிழும்" (வள்ளுவ மா.10);. [மூன்று + தமிழ்.]
முத்தமிழ்க்கவிராயர்	முத்தமிழ்க்கவிராயர் muttamiḻkkavirāyar, பெ.(n.) சுசீந்திரத் தலபுராணம் என்னும் நூலை இயற்றிய புலவர்; a poet author of {}. [முத்தமிழ் + கவிராயர்.]
முத்தமிழ்க்கவிவீரராகவமுதலியார்	முத்தமிழ்க்கவிவீரராகவமுதலியார் muddamiḻkkavivīrarākavamudaliyār, பெ. (n.) பிற்காலத் தமிழ்ப் புலவர்; a Tamil poet who belongs to the later period. [முத்தமிழ்க்கவி + வீரராகவ + முதலியார்.] இவர் வரலாற்றைத் திருவேங்கடக் கலம்பகம் முகவுரையில் வை.மு.சடகோப ராமானுசாச்சாரியர் எழுதியிருக்கிறார். இவர் 500 ஆண்டுக்கு முன்பிருந்தவர். இவர் பொன் விளைந்த களத்தூரிற் பிறந்தவர். திருக்கழுக்குன்றப் புராணஞ் செய்தவர்.ஈழம் போய் யானைக் கன்றும் வளநாடும் பெற்றவர். கண்டசுத்தி பாடுபவர். இவர் செய்த நூல்கள் 1. திருவேங்கடக் கலம்பகம், 2. திருக்கண்ண மங்கை மாலை, 3. கச்சிப் பெருந்தேவித் தாயார் பஞ்சரத்தினம், 4. பாலூர்க் கலம்பகம், 5. செய்யூர் பிள்ளைத் தமிழ்.
முத்தமிழ்முனிவன்	முத்தமிழ்முனிவன் muttamiḻmuṉivaṉ, பெ.(n.) அகத்தியன்; Agastya as the exponent of {}. "முத்தமிழ் முனிவன் கேட்ப" (காஞ்சிப்பு.வீரராக.6);. [முத்தமிழ் + முனிவன்.]
முத்தமிழுரியோன்	முத்தமிழுரியோன் muttamiḻuriyōṉ, பெ. (n.) 1. முத்தமிழ்முனிவன் (யாழ்.அக.); பார்க்க; see {}. 2. வயிரவன் (சது.);; Bhairava. [முத்தமிழ் + உரியோன்.]
முத்தமுண்(ணு)தல்	முத்தமுண்(ணு)தல் muddamuṇṇudal, 13 செ.குன்றாவி. (v.t.) முத்தமிடுதல் பார்க்க; see {}, "தணிவற முத்த முண்டாள்" (திருவாலவா.45:15);. [முத்தம் + உண்(ணு);தல்.]
முத்தர்	முத்தர் muttar, பெ.(n.) மேடு, திடர் (வின்);; mound, hillock.
முத்தரதி	முத்தரதி muddaradi, பெ.(n.) 1. கோரைக் கிழங்கு; a grass Cyperus rotundus. 2. அமுக்கிராக் கிழங்கு; a shrubWithania coagulens.

முத்தரை	முத்தரை muttarai, பெ.(n.) அரையிலணியும் முத்துவடம்; waist band made of pearls. "பிறங்கிய முத்தரை முப்பத் திருகாழ்" (சிலப்.6:87);. [முத்து + அரை.] [p]
முத்தரையர்	முத்தரையர் muttaraiyar, பெ.(n.) வேளிரின் உறவு முறையினராகவும் பல்லவர் ஆட்சியில் சிற்றரசர்களாகவும் இருந்த மன்னர் குலமரபினர்; tutelary heritage of {} and the petty of Pallava king. "பெருமுத்தரையர் பெரிதுவந் தீயும்" (நாலடி, 200);. [ஒருகால் : மூன்று + தரை முத்தரை → முத்தரையர்.] தஞ்சைக்கு அருகில் உள்ள செந்தலையை தலைநகராகக் கொண்டு ஆட்சி செய்தவர்கள். தஞ்சைக்கருகே உள்ள வல்லம் என்ற ஊரும் இவர்களுக்கு தலைநகராக இருந்தது. பல்லவர்களுக்குக் கீழ் சிற்றரசர்களாக இம்மரபினர் வாழ்ந்துள்ளனர். பெரும்பிடுகு, மாற்பிடுகு, விடேல் பிடுகு, பகாபிடுகு போன்ற பல்லவ மரபிற்குரிய பட்டங்களை இவர்களும் கொண்டிருந்தனர். இம்மரபினரின் வரையா வண்மை பதினெண்கீழ்க் கணக்கு நூல்களில் ஒன்றான நாலடியாரில் கூறப்பட்டுள்ளது (பிற்.சோழ.வர.சதாசிவப்பண்டாரர. பக்கம்.14);.
முத்தலாபுரம்	முத்தலாபுரம் muttalāpuram, பெ.(n.) தூத்துக்குடி மாவட்டம் கோவில்பட்டி வட்டத்தில் வைப்பாற்றின் கரையில் எட்டையாபுரம் அருப்புக்கோட்டைச் சாலையிலுள்ள ஊர்; a city in Tuticorin district in {} taluk, on the way from {} to {}-puram, situated on the banks of Vaipparu.
முத்தலை	முத்தலை muttalai, பெ.(n.) முத்தலைக் கழு பார்க்க (திவா.);; see {}. [மூன்று + தலை.]
முத்தலைக்கழு	முத்தலைக்கழு muttalaikkaḻu, பெ.(n.) முக்கோல் (சூலம்); (பிங்.);; the trident, as having three heads or spikes. "முத்தலைக் கழுக்கள் வீசுவன" (திருவிளை. திருநகர.24);. [முத்தலை + கழு.]
முத்தலைவேல்	முத்தலைவேல் muttalaivēl, பெ.(n.) முத்தலைக்கழு பார்க்க (பிங்.);; see {}. [மூன்று + தலை + வேல்.]
முத்தலைவேலோன்	முத்தலைவேலோன் muttalaivēlōṉ, பெ. (n.) வைரவன் (சது.);; god of Bhairava. [மூன்று + தலை + வேலோன்.] மூன்று பிரிவாக உள்ள வேலை, படையாகக் கொண்டவன்.

முத்தவள்ளி	முத்தவள்ளி muttavaḷḷi, பெ.(n.) முத்துக் கோத்த கொடிபோல் அமைந்த கழுத்தணி; a garland of pearls, as shaped like a creeper. "முத்த வள்ளியொடு மும்மணி சுடர" (பெருங்.உஞ்சைக்.34:203);. [முத்தம் + வள்ளி.]
முத்தவி	முத்தவி muttavi, பெ.(n.) ஆமணக் கெண்ணெய் (சங்.அக.);; castor oil. [முத்து2 + அவி. அவி = அவித்தல், ஆமணக்குக் கொட்டையை அவித்துப் பெறும் எண்ணெய்.]
முத்தழல்	முத்தழல் muttaḻl, பெ.(n.) முத்தீ பார்க்க; see {}. "முத்தழல் வேள்வி" (காசிக. சிவசன். தெய்.23);. [முன்று + தழல். தழல் = நெருப்பு, தணல்.]
முத்தழலோர்	முத்தழலோர் muttaḻlōr, பெ.(n.) பிராமணர்; Brahmins. "முத்தழலோர் மனைகடொறும்" (தேவா.113, 2);.
முத்தளகி	முத்தளகி muttaḷagi, பெ.(n.) முருங்கை பார்க்க; see {}.
முத்தன்	முத்தன்1 muttaṉ, பெ.(n.) 1. முத்தி பெற்றவன்; one who has attained salvation, Jivan - mukta. "முத்தனாய்ப் பிரகாச னாமே" (சி.சி 4 : 19);. 2. இயல்பாகவே தளைகளிலிருந்து (பாசங்களிலிருந்து); நீங்கிய சிவன்; Siva, as being by nature free from bonds. "அத்தன் முத்தன்" (திருக்கோ.358);. 3. திருமால் (வின்.);; {}. 4. வைரவன் (பிங்.);; Bhairava. 5. அருகன் (பிங்.);; Arhat. 6. புத்தன் (பிங்.);; the Buddha. [முத்தி → முத்தன்.] முத்தன்2 muttaṉ, பெ.(n.) 1. அன்பன் (பாரத. சூது.14);; one who gives pleasure, as a child. 2. மூடன் (சது.);; fool.
முத்தன்ஆசிரியார்	முத்தன்ஆசிரியார் muttaṉāciriyār, பெ.(n.) 20ஆம் நூற்றாண்டில் பழனிக் குறவஞ்சி என்னும் நூலை இயற்றிய தமிழ்ப் புலவர்; a Tamil poet in 20th century, author of {}. [முத்தன் + ஆசாரியார்.]
முத்தா	முத்தா muttā, பெ.(n.) தமையன் (மாலியம்);; elder brother. [முத்தண்ணா → முத்தா.]

முத்தாகாரம்	முத்தாகாரம் muttākāram, பெ.(n.) முத்துச் சிப்பி (வின்.);; pearl-oyster. [முத்து + காரம் - முத்துகாரம் → முத்தாகாரம். Skt கார → த. காரம்.]
முத்தாசனம்	முத்தாசனம் muttācaṉam, பெ.(n.) இருக்கை (ஆசனம்); ஒன்பதனுள் இடது கணுக்காலை மலவாயின் (குதத்தின்); கீழும், வலது கணுக்காலை இடது கணுக்காலின் கீழும் வைத்துத் தலை முதலியவை நேர் நிமிர இருக்கும் ஒக (யோக); இருக்கை வகை; a yogic posture which consists in placing the left ankle beneath the region of the anus and the right ankle under the left so placed, while the head and neck are held straight with the body, one of nine {}.
முத்தாடு - தல்	முத்தாடு - தல் muddāṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) முத்தமிடுதல்; to kiss. "முகத்தின் முத்தாடியும்" (காஞ்சிப்பு.திருக்கண்.பு.137);. தெ. முத்தாடு [முத்து + ஆடு-தல்.]
முத்தாத்துக்கோல்	முத்தாத்துக்கோல் muttāttukāl, பெ. (n.) தூக்குக் கோல் ((G.Sm.D.I., 284);; balance. [முள் + தாற்றுக்கோல்.] [p]
முத்தாத்துமா	முத்தாத்துமா muttāttumā, பெ.(n.) வீடு பெற்ற உயிர் (வின்.);; soul which has attained salvation. [முத்தி + Skt. ஆத்துமா. ஆத்துமா → த. ஆதன்.]
முத்தாதனம்	முத்தாதனம் muttātaṉam, பெ.(n.) 1. முத்தாசனம் பார்க்க (வின்.);; see {}. 2. காலிரண்டும் நீட்டி யிருக்கும் ஒகவகை (தத்துவப்.107, உரை);; a yogic posture which consists in sitting with both legs stretched out. [முத்தாசனம் → முத்தாதனம்.]
முத்தாதி	முத்தாதி muttāti, பெ.(n.) 1. முத்தக்காசு பார்க்க; see {}. 2. அமுக்கிரா; Indian winter cherry. [முத்தம் + ஆதி.]
முத்தாந்தம்	முத்தாந்தம் muttāndam, பெ.(n.) முத்தி யாகிய உயர் நிலை; salvation, as the highest state. "அவமாகாச் சித்தர் முத்தாந்தத்து வாழ்வர்" (திருமந்:497);. [முத்தி + Skt. ஆந்தம்.]
முத்தாபலம்	முத்தாபலம் muttāpalam, பெ.(n.) 1. முத்து (இலக்.அக.);; pearl. 2. சங்கஞ்செடி (திவா.);; mistle-toe berry thorn. [முத்து + Skt. ஆபலம்.]

முத்தாபி	முத்தாபி muttāpi, பெ.(n.) மாட்டுத் தரகர் பேச்சு மொழி. இது ஒரு குழூஉக்குறி. நூற்றுக்கு மேல் வரும் எழுபத்தைந்தைக் குறிக்க கறவலில் வழங்கும் சொல்; a cant used by cow brokers, to indicate seventy five rupees, that counts after hundred.
முத்தாமணக்கு	முத்தாமணக்கு muttāmaṇakku, பெ.(n.) ஆமணக்கு வகை (சங்.அக.);; a kind of castor plant. [முத்து2 + ஆமணக்கு.]
முத்தாய்ப்பு	முத்தாய்ப்பு muttāyppu, பெ.(n.) தொடர்ந்து நிகழ்ந்தவற்றில் சிறப்பான, கச்சிதமான முடிவு; effective or precise end. மாநாட்டுக்கே முத்தாய்ப்பாக இருந்தது தலைவரின் முடிவுரை. [முத்து + ஆய்ப்பு.]
முத்தாரம்	முத்தாரம் muttāram, பெ.(n.) முத்து மாலை; garland of pearls. "கவரியுங் கடகமுங் கதிர்முத் தாரமும்" (பெருங்.உஞ்சைக். 32 : 74);. [முத்து + ஆரம். ஆரம் = மாலை.] [p]
முத்தாலத்தி	முத்தாலத்தி muttālatti, பெ.(n.) ஆலத்தி வகை (அன்னாலத்தி);; waving balls of boiled rice coloured with saffron, as before an idol. "முத்தாலத்திகொண் டெண்ணாயிர மடவார்சூழ" (தமிழ்நா.240);. [முத்து + ஆலத்தி.]
முத்தாலதை	முத்தாலதை muddāladai, பெ.(n.) முத்தாரம் பார்க்க (யாழ்.அக.);; see {}.
முத்தாவணம்	முத்தாவணம் muttāvaṇam, பெ.(n.) சோழர் காலத்தில் வாங்கப்பட்ட வரி வகை (M.E.R.1916, P.119);; a kind of tax.
முத்தாவலி	முத்தாவலி muttāvali, பெ.(n.) முத்தாவளி பார்க்க (இலக்.அக.);; see {}.
முத்தாவளி	முத்தாவளி muttāvaḷi, பெ.(n.) 1. முத்து மாலை; garland of pearls. 2. பண் வகை; a musical mode. [முத்து + ஆவளி.]

முத்தாளம்	முத்தாளம் muttāḷam, பெ.(n.) 1. காலை; morning. 2. காலை யுணவு; morning meal dist. fr. {}. 3. காலைப் படையல்; morning offerings. "பூசை நமக்காரம் அத்தாளம் முத்தாளம் வச்சு" (TA.S.5:116);. [முன் + தாலம் - முன்தாலம் → முத்தாளம்.]
முத்தான்மா	முத்தான்மா muttāṉmā, பெ.(n.) முத்தாத்துமா பார்க்க (வின்.);; see {}.
முத்தானந்தர்	முத்தானந்தர் muttāṉandar, பெ.(n.) குறவஞ்சி நூலை எழுதிய புலவர்; a poet, author of {}. இவர் 18ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர். ஆற்றூரில் வாழ்ந்தவர்.
முத்தானம்	முத்தானம் muttāṉam, பெ.(n.) அடுப்பு (நாமதீப.496);; oven.
முத்தி	முத்தி1 mutti, பெ.(n.) முத்தம்; kiss. "மணிவாயில் முத்தி தரவேணும்" (திருப்பு:183);. "புதல்வர் பூங்கண் முத்தி மனையோட்கு " (புறநா.41:14);. [முல் → முது → முத்து → முத்தி.] முத்தி2 mutti, பெ. (n.) 1. விடுபடுகை; release. 2. துறக்கம் (மோட்சம்);; final beatitude or emanicipation, release of the soul from metempsychosis. "முத்திக் குழன்று" (திருவாச11 : 12);. 3. 'பதமுத்தி பரமுத்தி யென்ற இருவகை முத்திநிலை' (வேதா.சூ.56, உரை);; stage in salvation, of two kinds, viz. padamutti, paramutti. பிராக். முத்தி. [முத்துதல் = பொருந்துதல், சேர்தல். முத்து → முத்தி. ஆதன் இறைவனை அடையும் இறுதிநிலை.] முத்தி3 mutti, பெ.(n.) திசை (யாழ்.அக.);; direction. முத்தி
முத்திக்கை	முத்திக்கை muttikkai, பெ.(n.) அரண் வளைப்பு (யாழ்.அக.);; siege. க. முத்திகெ [முற்றுகை → முத்திக்கை.]
முத்திகம்	முத்திகம் muttigam, பெ.(n.) 108ல் உபநிட தங்களுள் ஒன்று; an Upanisad one of 108.

முத்திதசை	முத்திதசை muddidasai, பெ.(n.) உலகத் தொடர் அனைத்தினின்றும் விடுபட்ட நிலை; a stage when one is free from all worldly attachments. [முத்தி + தசை.]
முத்திதாசாரியன்	முத்திதாசாரியன் muttitācāriyaṉ, பெ. (n.) கொள்கை பின்பற்றும் மாணாக்கனுக்கு வீடளிக்கவல்ல குரு (சைவச. ஆசா.31, உரை);; guru, who is able to secure final beatitude for his disciple. [முத்து → முத்தி + தா + ஆசாரியன்.]
முத்திதிசை	முத்திதிசை muddidisai, பெ.(n.) முத்திதசை (வின்.); பார்க்க; see {}. [முத்தி + திசை.]
முத்திநாடு	முத்திநாடு muttināṭu, பெ.(n.) புத்தேளிர் வாழும் துறக்க உலகு, heaven. "முத்திநாட்டின் முகத்தினை முட்டுற" (கம்பரா. முதற்போர்.41); [முத்தி + நாடு.]
முத்திநெறி	முத்திநெறி muttineṟi, பெ.(n.) துறக்கநெறி; way to final beatitude. "முத்திநெறி யறியாத மூர்க்கரொடு" (திருவாச. 51:1); [முத்தி + நெறி.]
முத்திப்பழுது	முத்திப்பழுது muddippaḻudu, பெ.(n.) மலம் முற்றும் நீங்கிய முத்திநிலை இல்லை யென்னுங் கொள்கை (சிவப்பிர.36);; doctrine which holds that there is no absolute salvation. [முத்தி + பழுது.]
முத்திப்பேறு	முத்திப்பேறு muttippēṟu, பெ.(n.) துறக்க வாழ்வு (மோட்ச வாழ்வு); (யாழ். அக.);; attainment of final beatitude. மறுவ. வீடுபேறு. [முத்தி + பேறு.]
முத்திபஞ்சாட்சரம்	முத்திபஞ்சாட்சரம் muttibañjāṭcaram, பெ.(n.) 'ஓம்' சேர்ந்த ஐந்தெழுத்து மந்திரம் (பஞ்சாக்கர. 45, உரை);; a form of {} with pranava. [முத்தி + Skt:பஞ்சாட்சரம்.]
முத்திபதம்	முத்திபதம் muddibadam, பெ.(n.) 1. வீடுபேறு (மோட்சபதவி);; the state of final beatitude. 2. அறிவுநிலை (யாழ்.அக.);; the state of spiritual knowledge. [முத்தி + பதம்.]

முத்திமார்க்கம்	முத்திமார்க்கம் muttimārkkam, பெ.(n.) 1. முத்திநெறி பார்க்க; see {}. 2. கருமநெறிவழி; the course of karma. [முத்தி + Skt. மார்க்கம். மார்க்கம் = வழி.]
முத்திமுத்திரை	முத்திமுத்திரை muttimuttirai, பெ.(n.) தாமிரபருணியாறு (நாமதீப.525);; a river {}.
முத்திமுதல்	முத்திமுதல் muddimudal, பெ.(n.) முத்தியைப் பெறுதற்கு முதலாகிய ஆதன்; soul, as eligible for salvation. "முத்திமுதற்கே மோகக் கொடி படர்ந்து" (திருவுந்தி41);. [முத்தி + முதல்.]
முத்தியெறி-தல்	முத்தியெறி-தல் muddiyeṟidal, 2 செ. குன்றாவி. (v.t.) கழித்தல்; to remove entirely, put away. "முத்தியெறிந்து விடற்கு" (கலித்து. 64);. [முத்து + எறி-தல்.]
முத்திரமம்	முத்திரமம் muttiramam, பெ. (n.) இலவங்கப் பட்டை (சங்.அக.);; cinnamon.
முத்திரா	முத்திரா muttirā, பெ.(n.) சின்ன முள்ளங்கி; a kind of small radish.
முத்திராசர்	முத்திராசர் muttirācar, பெ.(n.) 18ஆம் நூற்றாண்டில் கைலாய மாலை என்னும் நூலை இயற்றிய தமிழ்ப் புலவர்; a Tamil poet author of {} in 18th century.
முத்திராசாலை	முத்திராசாலை muttirācālai, பெ.(n.) அச்சுக்கூடம்; printing press. [முத்திரைசாலை → முத்திராசாலை.]
முத்திராதாரணம்	முத்திராதாரணம் muttirātāraṇam, பெ.(n.) சங்கு சக்கர முதலிய முத்திரைகளை உடம்பில் ஒற்றிக் கொள்ளுகை; wearing the emblems of {} impressed on one's body. [முத்திரை + Skt. தாரணம்.]
முத்திராதானம்	முத்திராதானம் muttirātāṉam, பெ.(n.) நெருப்பில் சூடேற்றப்பெற்ற சங்கு சக்கர முத்திரைகளைத் தோள்களில் ஒற்றும் சடங்கு; ceremony of initiation by branding the emblems of {} and {} on a person's shoulders. "சாத்திமேன் முத்திராதானம்" (பிரபோத.11: 11);. [முத்திரை + Skt. தானம்.]
முத்திராவதாரம்	முத்திராவதாரம் muttirāvatāram, பெ.(n.) காதணி வகை (MER.222 of 1921);; an ear - ornament.

முத்திரி	முத்திரி1 muttirittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) முத்திரையிடுதல்; to seal. [முகம் + திரம்-முகத்திரம் → முகத்திரி. முத்திரி.] முத்திரி2 muttiri, பெ.(n.) 1. உட்டுளை யமைந்த காதணி வகை; a kind of ear ornament, in the form of a hollow cylinder. 2. அடையாளம் (யாழ்.அக.);; sign, seal. [முகம் + திரம்-முகத்திரம் → முகத்திரி → முத்திரி.]
முத்திரிகை	முத்திரிகை muttirigai, பெ. (n.) எழுத்து வெட்டப் பெற்ற மோதிரம் (பிங்.);; engraved signet or seal. [முகம் + திரம் – முகத்திரம் → முகத்திரி → முத்திரி → முத்திரிகை.]
முத்திரிவள்ளம்	முத்திரிவள்ளம் muttirivaḷḷam, பெ.(n.) ஒருவகை முகத்தல் அளவை; a kind of measure of capacity. [முத்திரை → முத்திரி + வள்ளம்.] நில உரிமையாளர்கள் குத்தகைப்படி வாங்கப் பயன்படுத்தும் சரியான அளவுள்ள முத்திரையிட்ட பழைய முகத்தல் அளவை (கோவை);.
முத்திருக்கஞ்செடி	முத்திருக்கஞ்செடி muttirukkañjeḍi, பெ. (n.) செந்துருக்கஞ் செடி (யாழ்.அக.);; safflower -Spiny saffron.
முத்திருக்கன்	முத்திருக்கன் muttirukkaṉ, பெ.(n.) 1. இலைக் கள்ளி; leaf spurge-Euphorbia nirulia. 2 . நிலக் கடம்பு; justicia acaulis (சா.அக.);.
முத்திருக்கன்செவி	முத்திருக்கன்செவி muttirukkaṉcevi, பெ.(n.) 1. நிலக்கடம்பு (மூ.அ.);; justicia acaulis. 2. ஓர் செடி; a plant - Asara bucca, Asarum Europacum. 3. எழுத்தாணிப்பூடு; launea pinnati fida.

முத்திரை	முத்திரை muttirai, பெ.(n.) 1. அரசு, அமைப்பு முதலியவற்றின் சின்னம், ஒரு அலுவலகத்தை அல்லது அதிகாரியை முதன்மைப்படுத்தும் குறியீடு; seal, emblem. சோழர் முத்திரை பொறித்த காசுகள். உதவித் தொகைக்கான விண்ணப்பத்தில் கல்லூரி முதல்வரின் கையெழுத்துடன் முத்திரையும் இருக்க வேண்டும். 2. நேரி (வாக்கு);ச் சீட்டு முதலியவற்றில் குறிப்பிட்ட வடிவத்தில் பதிக்கும் குறியீடு; mark that is to be placed on a ballot paper, etc. நாற்காலிச் சின்னத்தில் முத்திரையிடுங்கள் என்று ஒலி பரப்பிக் கொண்டு வண்டி சென்றது. 3. அஞ்சல் தலை; postage stamp. ஐந்து உரூபாய் முத்திரை ஒட்டியது போதவில்லை. 4. கடிதங்களின்மேல் ஒட்டப்பட்டுள்ள அஞ்சல் தலையைச் சரிபார்த்து அதன் மீதும் கடிதங்களைப் பிரித்துக் கொடுக்கும்போது கடிதங்களின் மேலும் அஞ்சலகங்களில் இடப்படும் நாளிட்ட சிறு அச்சு; a small date seal print laid in post offices, at that time of taken to verify the postal stamp and at the time of deliveries. அஞ்சலக முத்திரையைப் பார்த்தால் அது என்றைக்கு அஞ்சல் செய்யப்பட்டது எனப்து தெரியும். 5. உறை முதலியவை பிரிக்கப்படாமல் இருப்பதற்கான அரக்குப் பதிவு; wax seal. முத்திரையிடப்பட்ட ஒப்பந்தப் புள்ளிகள். 6. ஒருவரின் நடத்தை, தனித்தன்மை முதலியவற்றைத் தெரிவிக்கக் கூடிய அடையாளம்; mark or stamp, brand. நாமாக உதவி செய்யப் போனால் இளிச்சவாயன் என்று முத்திரை குத்திவிடுவார்கள். திரைப்படத்தின் காதல் காட்சிகளில் இயக்குநரின் முத்திரை தெரிகிறது.
முத்திரைக்கடுதாசி	முத்திரைக்கடுதாசி muttiraikkaḍutāci, பெ.(n.) முத்திரையிட்ட ஆவணம் (C.G.);; stamped paper. [முத்திரை + கடுதாசி.]
முத்திரைக்கணக்கர்	முத்திரைக்கணக்கர் muttiraikkaṇakkar, பெ.(n.) கோயிற்பணியாளருள் ஒரு வகையினர் (மீனாட்.சரித்.1: 2);; a class of temple servant. [முத்திரை + கணக்கர்.]
முத்திரைக்கம்பு	முத்திரைக்கம்பு muttiraikkambu, பெ.(n.) முத்திரையச்சு (வின்.);; seal. [முத்திரை + கம்பு.]
முத்திரைக்குத்திப் பார்ப்பார்	முத்திரைக்குத்திப்பார்ப்பார் muttiraikkuttippārppār, பெ.(n.) சங்கு சக்கர முதலிய அடையாளங்களை உடலில் சந்தனத்தாற் பதித்துக் கொள்வோரான மாத்துவப் பார்ப்பனர் (இ.வ.);; {} Brahmins who impress, with sandal paste, the marks of {} of {} different parts of their persons. [முத்திரை + குத்து + பார்ப்பார்.]
முத்திரைக்கூடம்	முத்திரைக்கூடம் muttiraikāṭam, பெ. (n.) 1. காவலறை (யாழ். அக.);; prison. 2. பண்டங்களின் மேல் முத்திரையிடும் இடம் (வின்.);; place where goods are stamped. [முத்திரை + கூடம்.]

முத்திரைக்கோல்	முத்திரைக்கோல் muttiraikāl, பெ.(n.) 1. முத்திரையச்சு (வின்.);; seal. 2. கூலக் குவியலிற் குறியிடுவதற்குதவும் மரத்தினா லியன்ற அடையாளக் கோல்; wooden seal for marking a heap of grain. [முத்திரை + கோல்.]
முத்திரைச்சங்கு	முத்திரைச்சங்கு muttiraiccaṅgu, பெ.(n.) சங்கு வகை; a kind of conch. "முத்திரைச் சங்கொன் றூத" (தெ.இ.கல். தொ.ii, 275 : 11);. [முத்திரை + சங்கு.]
முத்திரைச்சூடு	முத்திரைச்சூடு muttiraiccūṭu, பெ. (n.) கால்நடைகளுக்கு இடும் குறியீடு (வின்.);; branding of animals. [முத்திரை + சூடு.] [p]
முத்திரைச்சேவகன்	முத்திரைச்சேவகன் muttiraiccēvagaṉ, பெ.(n.) முத்திரை வில்லையை அணியும் பணியாள்; peon wearing a badge. [முத்திரை + சேவகன்.]
முத்திரைத்தலை	முத்திரைத்தலை muttiraittalai, பெ.(n.) அஞ்சற்கட்டணம் முதலிய கட்டணத் திற்காக ஏற்பட்ட தலை பதிக்கப்பட்ட முத்திரை; postage stamp; court fee stamp. [முத்திரை + தலை.]
முத்திரைத்தாள்	முத்திரைத்தாள் muttiraittāḷ, பெ.(n.) விருப்பாவணம், ஒப்பந்தம், உடன்பாடுகள் முதலியவற்றை அதிகார முறையாக எழுதப் பயன்படுத்தும் குறிப்பிட்ட விலைமதிப்புடைய, அரசினுடைய முத்திரை அச்சிடப்பட்டத் தாள்; stamp-paper for writing deeds. முத்திரைத்தாள் விற்பனையில் தவறான வழியில் பணம் சேர்த்தவர்கள் சிறைப்படுத்தப்பட்டனர். [முத்திரை + தாள்.]
முத்திரைப்படி	முத்திரைப்படி muttiraippaḍi, பெ.(n.) அரசு அடையாளமிடப்பட்ட படி; Madras measure, as stamped as the standard measure. [முத்திரை + படி.]
முத்திரைப்பல்லவம்	முத்திரைப்பல்லவம் muttiraippallavam, பெ.(n.) இசைப்பதத்தினடி தோறும் ஒட்டப் படிக்கும் பல்லவி (யாழ்.அக.);; a Pallavi repeated at the end of each padam. [முத்திரை + பல்லவம். பல்லவம் = பல்லவியில் திரும்பத் திரும்ப பாடப்படும் முதலுறுப்பு.]

முத்திரைப்பல்லவி	முத்திரைப்பல்லவி muttiraippallavi, பெ. (n.) முத்திரைப்பல்லவம் பார்க்க (வின்.);; see muttirai-p-pallavam. [முத்திரை + பல்லவி.]
முத்திரைப்பலகை	முத்திரைப்பலகை muttiraippalagai, பெ.(n.) கூலக் குவியலில் முத்திரையிடுதற்கு உரிய எழுத்து அல்லது அடையாளமமைந்த பலகை (C.G.);; plank with some writing or mark thereon, used as a seal on the heap of grain. [முத்திரை + பலகை.]
முத்திரைமண்	முத்திரைமண் muttiraimaṇ, பெ.(n.) 1. கூலக் குவியலிலிடும் மண்குறி; seal of earth affixed to a grain heap. 2. முத்திரை யிடுவதற்குரிய மண் முதலிய பொருள்; any soft substance that will hold an impression, in sealing. [முத்திரை + மண்.]
முத்திரைமனிதன்	முத்திரைமனிதன் muddiraimaṉidaṉ, பெ. (n.) அரசின் தூதுவர் (R.);; King's ambassador. [முத்திரை + மனிதன்.]
முத்திரைமெழுகு	முத்திரைமெழுகு muttiraimeḻugu, பெ.(n.) முத்திரை வைக்கப் பயன்படும் அரக்கு (பாண்டி.);; sealing wax. [முத்திரை + மெழுகு.]
முத்திரைமோதிரம்	முத்திரைமோதிரம் muttiraimōtiram, பெ.(n.) முத்திரை பதிக்கப்பட்ட கணையாழி (மோதிரம்);; seal - ring. [முத்திரை + மோதிரம்.]
முத்திரையரக்கு	முத்திரையரக்கு muttiraiyarakku, பெ.(n.) முத்திரை பதித்தற்குரிய அரக்கு வகை (வின்.);; sealing wax. [முத்திரை + அரக்கு.]
முத்திரையிலாஞ்சனை	முத்திரையிலாஞ்சனை muttiraiyilāñjaṉai, பெ.(n.) முத்திரைக்குறி (வின்.);; impress of seal. [முத்திரை + இலாஞ்சனை. இலாஞ்சனை = குறி, முத்திரை, அடையாளம்.]
முத்திரையுட்சிக்கு	முத்திரையுட்சிக்கு muttiraiyuṭcikku, பெ. (n.) காசு (நாணய); முத்திரையில் உள்ள கேடு வகை (பணவிடு.179);; defect in the impress of a coin. [முத்திரை + உள் + சிக்கு.]

முத்திரைவித்து	முத்திரைவித்து muttiraivittu, பெ.(n.) 1. அக்கமணி (உருத்திராட்சம்);; a sacred bead of a tree - Elaeocarpus lanciolatus. 2. அறிவு (ஞானம்);; wisdom. [முத்திரை + வித்து.]
முத்திரைவை-த்தல்	முத்திரைவை-த்தல் muttiraivaittal, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) அரிபின்னலில் ஈரமண் வைத்து அதன் மேல் முத்திரைப் பலகையை ஊன்றி எடுத்தல்; keep the wet sand in the heap and press the mark on it by a block of wood. [முத்திரை + வை-த்தல்.]
முத்திவிக்கினம்	முத்திவிக்கினம் muttivikkiṉam, பெ.(n.) முத்திக்கு இடையூறுகளான ஐயம், திரிபு, அறியாமைகள் (வின்.);; obstacles to salvation, three in number, viz. aiyam, tiribu, {}. [முத்தி + Skt. விக்கினம்.]
முத்திவிலக்கு	முத்திவிலக்கு muttivilakku, பெ.(n.) முத்திவிக்கினம் பார்க்க (வின்.);; see {}. [முத்தி + விலக்கு.]
முத்திளம்	முத்திளம் muttiḷam, பெ.(n.) கக்கரிகாய் (சங்.அக.);; kakkari-melon.
முத்திற்கோத்தமுத்து	முத்திற்கோத்தமுத்து muttiṟāttamuttu, பெ.(n.) வட்டமான பருமுத்து ஒவ்வொன்றின் அடியிலும் குறுமுத்து ஒவ்வொன்றினைக் கோத்த அமைப்பில் உருவாக்கப்பட்ட முத்து மாலை; string of pearls which is threaded each connected in between a small pear in coherent. "முத்திற்கோத்த முத்து - தொளாயிரத் தெண்பத் தொன்றினால்" (தெ.கல்.தொ.2, கல்.1);. [முத்தில் + கோத்த + முத்து.]
முத்திறங்குதல்	முத்திறங்குதல் muddiṟaṅgudal, பெ.(n.) அம்மை முத்துக்கள் பால் வடிந்து மறைகை (வின்.);; waning of pustules, in smallpox. [முத்து2 + இறங்கு-தல்.]
முத்திறமணி	முத்திறமணி muttiṟamaṇi, பெ.(n.) பௌத்தர் வணங்கற்குரிய முத்திறப் பொருள்கள் (திரிமணி); (புத்தம்);; the three objects of veneration. "முத்திறமணியை.... வணங்கி" (மணிமே.30:4);. [மூன்று + திறமணி.]
முத்தின்குற்றவகை	முத்தின்குற்றவகை muttiṉguṟṟavagai, பெ.(n.) குறைபாடுகளுடன் உள்ள வகையில் ஒன்றான முத்து; blemish in a pearl. [முத்தி + இன் + குற்றவகை.] அக்குற்றங்கள் முறையே வரை, கறை, குரு, கறடு, அப்பிரம், திரங்கல், தோல் முதலியன (தெ.இ.கல்.தொ.2, கல்.3, 86, 93);.

முத்தின்சலாபம்	முத்தின்சலாபம் muttiṉcalāpam, பெ.(n.) முத்துக் குளிக்கும் இடம்; place of pearl fishery. "முத்தின் சலாபமு முத்தமிழ்ப் பொதியிலும்" (முதற்குலோத்துங்கன் - மெய்க்கீர்த்தி);. [முத்து + இன் + Skt. சலாபம்.]
முத்தின்சிடுக்கு	முத்தின்சிடுக்கு muttiṉciḍukku, பெ.(n.) முத்தாலான காதணி; pearl ear-ring. "முத்தின் சிடுக்கு, ஒரணையிற் கோத்த முத்து பதினெட்டும் பொன்னும் உட்பட" (தெ.கல். தொ.2: 2, கல்.51);. [முத்து + இன் + சிடுக்கு. சிடுக்கு = காதணி வகை.]
முத்தின்சூடகம்	முத்தின்சூடகம் muttiṉcūṭagam, பெ.(n.) சிவப்புக்கல் மணி வைத்திழைக்கப்பட்ட பொன் வளையல்; golden bangles decorated and set up with gem. "முத்தின் சூடகம் ஒன்றில் துண்டம் இரண்டிற் கறடிகை ஆறும் கேவணம் வைத்து விளக்கிக் கட்டின பளிங்கு எழுபத்தொன்பதும்" (தெ.இ.கல். தொ.2:2 கல்.51);. [முத்து + இன் + சூடகம். சூடகம் = கைவளை.]
முத்தின்வளையல்	முத்தின்வளையல் muttiṉvaḷaiyal, பெ.(n.) முத்துக்கள் பதித்தும் கட்டியும் செய்யப்பெறும் பொன் வளையல்; golden bangles decorated and set up with pearls. "பொன்கொடு செய்த முத்தின்வளையல் ஒன்று-கோத்த முத்து முன்னூறு ஐம்பத்து மூன்றினால்" (தெ.இ.கல். தொ.2, கல்.3);. [முத்து + இன் + வளையல்.]
முத்தீ	முத்தீ muttī, பெ.(n.) 1. இல்லறத் தீ, தெய்வத்தீ, தென்புலத்தீ, (காருகபத்தியம், ஆகவனீயம், தட்சிணாக்கினி); என்ற மூவகைத் தீ; the three sacrificial fires, viz., karugapattiyam, {}, {}. "இருபிறப்பாளர் முத்தீப் புரைய" (புறநா.367);. 2. வயிற்றுத் தீ, காமத்தீ, சினத் தீயென்னும் மூவகைத் தீ (சூடா.);; the three-fold fires of the body, viz. {}. 3. ஆயுர்வேதத் தீ; fire used in preparing medicines, of three kinds of degrees. [மூன்று + தீ.]
முத்தீமரபினர்	முத்தீமரபினர் muttīmarabiṉar, பெ.(n.) வேள்வித்தீ (வேதாக்கினி); மூன்றையும் பேணும் குலத்தவரான பிராமணர் (பிங்.);; Brahmins, as guardians of the sacrificial fires. [முத்தீ + மரபினர்.]
முத்தீரமம்	முத்தீரமம் muttīramam, பெ.(n.) முத்திரமம் பார்க்க; see muttiramam.

முத்து	முத்து1 muddudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. சேர்தல்; to unite, join. "திருமுத்தாரம்" (சீவக.504);. 2. முத்தமிடுதல்; to kiss. "புதல்வர் பூங்கண் முத்தி" (புறநா.41);. [முல் (பொருந்துதல்); → முது → முத்து → முத்து-தல்.] முத்து2 muttu, பெ.(n.) 1. சிப்பியில் இருந்து எடுக்கப்படும் விலை மதிப்பு உடைய உருண்டை வடிவ வெந்நிறப் பொருள்; pearl. முத்துமாலை, முத்துப் பற்கள். முத்துமுத்தாக எழுதியிருக்கிறான். "முத்துப்படு பரப்பிற் கொற்கை முன்றுறை" (நற்.23);. "பனைமரு டடக்கையொடு முத்துப்பட முற்றிய" (புறநா.161);. "முல்லை முகை முறுவல் முத்தென்று" (நாலடி, 45);. 2. சில வகை மரங்களின் செடிகளின் மேல்தோல் நீக்கப்பட்ட கொட்டை; seeds of certain trees without outer skin. முத்துக்கொட்டை. 3. வெண்மணி போன்ற கண்ணீர்த்துளி; pearl like tears. "பருமுத் துறையும்" (சீவக.1518);.
முத்துக்கடுக்கன்	முத்துக்கடுக்கன் muttukkaḍukkaṉ, பெ.(n.) முத்துக் கட்டிய கடுக்கனென்னுங் காதணி (வின்.);; pearl ear-ring. [முத்து + கடுக்கன்.]
முத்துக்கண்டி	முத்துக்கண்டி muttukkaṇṭi, பெ. (n.) முத்தாலாகிய கழுத்தணி வகை; pearl necklace. [முத்து + கண்டி.] இயற்றிய புலவர்; a poet in 18th century, author of {}.
முத்துக்குடை	முத்துக்குடை muttukkuḍai, பெ.(n.) அருகனது மூன்று குடையுளொன்று (வின்.);; one of the three umbrellas of Arhat. [முத்து + குடை.]
முத்துக்குத்து - தல்	முத்துக்குத்து - தல் muddukkuddudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. தாழ்ந்த முத்தை நீக்குதல்; to reject inferior pearls which may readily break. 2. கடவுட் பலிக்காக மந்திரஞ் சொல்லி அரிசி குத்துதல்; to pound rice, for using it for sacred purposes, chanting mantras. [முத்து + குத்து-தல்.]
முத்துக்குமரக்கவிராயர்	முத்துக்குமரக்கவிராயர் muttukkumarakkavirāyar, பெ.(n.) 18-19ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த புலவர் 'ஞானக்கும்மி' என்னும் நூலின் ஆசிரியர்; a poet, author of {} lived 18-19 century. இவர் ஐயனாரூஞ்சல், நடராசர் பதிகம், ஞானக்கும்மி போன்ற நூல்களை இயற்றியுள்ளார்.

முத்துக்குமரன்	முத்துக்குமரன் muttukkumaraṉ, பெ.(n.) ம முத்துக்குமாரன் பார்க்க; see {}.
முத்துக்குமாரசாமி புலவர்	முத்துக்குமாரசாமிபுலவர் muttukkumāracāmibulavar, பெ.(n.) தமிழ்ப் புலவர்; a Tamil poet. இவர் இயற்றிய நூல் திரிபுரசுந்தரி பிள்ளைத் தமிழ்.
முத்துக்குமாரசுவாமிகள்	முத்துக்குமாரசுவாமிகள் muttuggumārasuvāmigaḷ, பெ.(n.) 19—20ஆம் நூற்றாண்டில் கதிர்காமத்தந்தாதி, கதிர்காம மாலை ஆகிய நூல்களை இயற்றிய புலவர்; a poet in 19-20th century, author of {}.
முத்துக்குமாரத்தம்பிரான்	முத்துக்குமாரத்தம்பிரான் muttukkumārattambirāṉ, பெ. (n.) 19ஆம் நூற்றாண்டில் போரூர் என்னும் ஊரில் வாழ்ந்த தமிழ்ப் புலவர்; a Tamil poet who lived {} in 19th century. இவர் பூசாவிதி அகவல், திருப்போரூர்க் கலித்துறை அந்தாதி, சமரபுரி மாலை, பிரணவசைல மாலை ஆகிய நூல்களை இயற்றியுள்ளார்.
முத்துக்குமாரதாசர்	முத்துக்குமாரதாசர் muttukkumāratācar, பெ.(n.) 20ஆம் நூற்றாண்டில் வேளூர் முத்துக்குமாரசாமி அந்தாதி, கந்த புராண சதகம் ஆகிய நூல்களை இயற்றிய புலவர்; a poet author of {}.
முத்துக்குமாரதேசிகர் __,	முத்துக்குமாரதேசிகர் __, muttuggumāratēcigar, 20ஆம் நூற்றாண்டில் சூரியனார்க் கோயில் குரு தோத்திரப் பதிகம் என்னும் நூலை இயற்றிய புலவர்; a poet in 20th century, author of {}.
முத்துக்குமாரர்	முத்துக்குமாரர் muttukkumārar, பெ.(n.) 18ஆம் நூற்றாண்டில் வலைவீசு புராணம் என்னும் நூலை இயற்றிய புலவர்; a poet in18th century, author of {}.
முத்துக்குமாரன்	முத்துக்குமாரன் muttukkumāraṉ, பெ.(n.) முருகக் கடவுள்; God Murugan. "முத்துக் குமாரனைத் தனிப்புரக்க" (குமர. பிர. முத்துக்குமார. பிள்.2);.
முத்துக்குளி	முத்துக்குளி1 muttukkuḷittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) முத்துச்சிப்பி எடுப்பதற்காகக் கடலுள் மூழ்குதல்; to dive for pearl-oysters. முத்துக் குளிப்பவர்களுக்கு நீண்ட நேரம் மூச்சடக்கத் தெரிந்திருக்க வேண்டும். [முத்து + குளி-த்தல்.] முத்துக்குளி2 muttukkuḷi, பெ.(n.) நீரில் மூழ்கி முத்தெடுக்கை (வின்.);; pearl-fishery. [முத்து + குளி.]
முத்துக்குறி	முத்துக்குறி muttukkuṟi, பெ.(n.) கையிலுள்ள முத்துக்களைக் கணக்கிட்டுப் பலன் சொல்லுங் குறி; divination by means of a handful of pearls. [முத்து + குறி.]

முத்துக்கொட்டை	முத்துக்கொட்டை muttukkoṭṭai, பெ.(n.) ஆமணக்கு விதை; castor seed. [முத்து + கொட்டை.]
முத்துக்கொட்டைச் செடி	முத்துக்கொட்டைச்செடி muttukkoḍḍaiccedi, பெ.(n.) ஆமணக்குச் செடி; castor plant. [முத்துகொட்டை + செடி.]
முத்துக்கொண்டை	முத்துக்கொண்டை muttukkoṇṭai, பெ. (n.) கடவுள் திருமேனியின் தலையில் அணியும் முத்தாலான தலையணி வகை; head-dress of pearls, as for idols. [முத்து2 + கொண்டை.] [p]
முத்துக்கொதி	முத்துக்கொதி muddukkodi, பெ.(n.) முதற் கொப்புளங் கிளம்பும் அரிசிக் கொதி; stage in the boiling of rice, when bubbles begin to appear. [முத்து + கொதி. முத்துப்போல் கொப்புளம் கிளப்பும் கொதி.]
முத்துக்கொம்பன்	முத்துக்கொம்பன் muttukkombaṉ, பெ. (n.) 1. முத்துநிறக் கொம்புள்ள யானை; elephant with pearly white tusks. 2. கடல் மீன் வகை (யாழ்ப்.);; a sea-fish. [முத்து + கொம்பன்.]
முத்துக்கொறித்தல்	முத்துக்கொறித்தல் muttukkoṟittal, பெ.(n.) பல்லி சத்தமிடுகை (நாஞ்.);; chirp of a lizard. [முத்து + கொறித்தல்.]
முத்துக்கோவை	முத்துக்கோவை muttukāvai, பெ.(n.) முத்துமாலை (வின்.); பார்க்க; see {}. [முத்து + கோவை.]
முத்துகம்	முத்துகம் muttugam, பெ. (n.) கடலை; gram - Bengal - gram.
முத்துச்சம்பா	முத்துச்சம்பா muttuccambā, பெ.(n.) ஐந்து மாதங்களில் விளையும் ஒருவகை நெல் (A.);; a kind of paddy that matures in five months. [முத்து + சம்பா.]

முத்துச்சல்லி	முத்துச்சல்லி muttuccalli, பெ.(n.) முத்துக் கோத்த தொங்கல் (சங்.அக.);; ornamental hangings of strung pearls. [முத்து + சல்லி.]
முத்துச்சலாபம்	முத்துச்சலாபம் muttuccalāpam, பெ.(n.) 1. முத்துக்குளிக்கை; pearl-fishery. 2. முத்துக் குளிப்பில் அடையும் பேறு (யாழ்.அக.);; the out-turn in pearl-fishery. [முத்து + Skt.சலாபம்.]
முத்துச்சனிப்பு	முத்துச்சனிப்பு muttuccaṉippu, பெ.(n.) முத்து உண்டாகும் இடம் (யாழ்.அக.);; place where pearls are formed. [முத்து + Skt. சனிப்பு.]
முத்துச்சாமி	முத்துச்சாமி muttuccāmi, பெ.(n.) சிற்றூர் தெய்வம் (கோவை.);; village deity.
முத்துச்சாமிஜயங்கார்	முத்துச்சாமிஜயங்கார் muttuccāmiaiyaṅgār, பெ.(n.) 19-20ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த புலவர்; a Tamil poet lived in 19-20th century. இவர் மணவாள மாமுனிகள் நூற்றந்தாதி குருகைக் கலம்பகம், நூற்றெட்டுத் திருப்பதித் திருப்பதிகங்கள் ஆகிய நூல்களை இயற்றியுள்ளார்.
முத்துச்சாமிஜயர்	முத்துச்சாமிஜயர் muttuccāmiaiyar, பெ.(n.) 19ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த புலவர்; a poet lived in 19th century. இவர் மயூரநாதர் அந்தாதி, ஆசிரியர் துதிப்பாக் கோவை, முருகன் துதிப்பாக் கோவை, அன்புவிடு தூது, அலங்கார நாயகி பதிகம், கசாரணியேசுரர் பதிகம், காமாட்சியம்மைப் பதிகம், வரகூர் வேங்கடேசர் பதிகம், சிதம்பர விநாயகர் மாலை ஆகிய நூல்களை இயற்றியுள்ளார்.
முத்துச்சாமிக்கவிராயர்	முத்துச்சாமிக்கவிராயர்1 muttuccāmikkavirāyar, பெ.(n.) 20ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த புலவர்; a Tamil poet, who lived in 20th century. இவர் காரணக்கும்மி, ஞானக்கும்மி முருகன் ஏயிற் கும்மிப்பாட்டு, சிங்காரவேலர் சதகம், வடிவேலர் சதகம் ஆகிய நூற்களை இயற்றியுள்ளார். முத்துச்சாமிக்கவிராயர்2 muttuccāmikkavirāyar, பெ.(n.) 19ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த புலவர்; a Tamil poet, lived in 19th century. இவர் கருங்காலக்குடிக் காதல், புரவி பாளையத்தார் கும்பி, அன்னம்விடு தூது, சங்கிலி வீரப்பப் பாண்டியன் பள்ளு ஆகிய நூல்களை இயற்றியுள்ளார்.
முத்துச்சாமிக்கோனார் (1858-1944)	முத்துச்சாமிக்கோனார் (1858-1944)18581944 muttuccāmikāṉār, பெ.(n.) தமிழ்ப் புலவர்; a Tamil poet. சேலம் மாவட்டம் திருச்செங்கோட்டைச் சார்ந்தவர். தெலுங்கு, சமற்கிருதம் பயின்றவர். திருச்செங்கோடு மான்மியம், திருப்பணிமாலை, கொங்கு மண்டல சதக உரை ஆகிய நூல்களை இயற்றியவர்.

முத்துச்சாமிப்பிள்ளை	முத்துச்சாமிப்பிள்ளை1 muttuccāmippiḷḷai, பெ.(n.) 19ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த புலவர்; a Tamil poet, who lived in 19th century. தருமை சொக்கநாத மாலை, திருப்பனந்தாள் சிலேடை வெண்பா ஆகிய நூல்களை இயற்றிய புலவர். முத்துச்சாமிப்பிள்ளை2 muttuccāmippiḷḷai, பெ.(n.) 19ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த புலவர்; a Tamil poet, lived in 19th century. சிவபெருமான் இரட்டை மணிமாலை, திருக்கழுகு மாமலை, சிவக்கொழுந்து மாலை ஆகிய நூல்களை இயற்றியவர்.
முத்துச்சாமிமுதலியார்	முத்துச்சாமிமுதலியார் mudduccāmimudaliyār, பெ.(n.) 19ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த புலவர்; a Tamil poet, belong to 19th century. 19ஆம் நூற்றாண்டில் திருவொற்றியூர் வடிவுடையம்மன் கலித்துறை அந்தாதி, இடும்பன் கவசம் ஆகிய நூல்களை இயற்றிய புலவர்.
முத்துச்சிப்பி	முத்துச்சிப்பி muttuccippi, பெ. (n.) 1. முத்துள்ள ஒட்டினையுடைய நீர்வாழ் உயிரி; pearl-oyster. 2. mother of pearl. [முத்து + சிப்பி.] [p]
முத்துச்சிலாகம்	முத்துச்சிலாகம் muttuccilākam, பெ.(n.) முத்துச்சலாபம் பார்க்க; see {}. [முத்து + சிலாகம்.]
முத்துச்சிவிகை	முத்துச்சிவிகை muttuccivigai, பெ.(n.) முத்துக்களால் அழகூட்டப்பட்ட பல்லக்கு (வின்.);; planquin adorned with pearls. [முத்து + சிவிகை.]
முத்துச்சுண்ணம்	முத்துச்சுண்ணம் muttuccuṇṇam, பெ. (n.) முத்தை நீற்றிய சுண்ணம் (பதார்த்த. 135);; lime obtained by calcining pearls. [முத்து + சுண்ணம்.]
முத்துச்சுண்ணாம்பு	முத்துச்சுண்ணாம்பு muttuccuṇṇāmbu, பெ.(n.) முத்துச்சுண்ணம் பார்க்க; see {}.
முத்துச்சொரிதல்	முத்துச்சொரிதல்1 mudduccoridal, பெ.(n.) சோற்றுப் படையல்; offering of boiled rice to a deity. [முத்து + சொரிதல்.] முத்துச்சொரிதல்2 mudduccoridal, பெ.(n.) அழகொழுகப் பேசுகை (இ.வ.);; talking in an excellent manner, rhetorical talk. அவன் வாயிலிருந்து முத்துச் சொரிகிறது. [முத்து + சொரிதல்.]

முத்துச்சோளம்	முத்துச்சோளம் muttuccōḷam, பெ.(n.) முத்தைப் போன்ற வெள்ளைச் சோளம் (யாழ்,அக.);; Indian corn, maize - Zca mays. மறுவ. கோடைச்சோளம். [முத்து + சோளம்.]
முத்துடக்கன்	முத்துடக்கன் muttuḍakkaṉ, பெ.(n.) நிலக்கடம்புச் செடி (A.);; a plant - Justicia accaulis.
முத்துத்தம்பி	முத்துத்தம்பி muttuttambi, பெ.(n.) தமிழ்ப் பெரும்புலவர்; a great Tamil poet. இலங்கையில் உள்ள யாழ்ப்பாணத்தைச் சார்ந்தவர். தந்தையார் ஆறுமுகம். 1880இல் இந்தியாவுக்கு வந்தார். பாரத சுருக்கம், அபிதான கோசம், நன்னூல் இலகுபோதம், தென்மொழி வரலாறு ஆகிய நூல்களை எழுதியவர்.
முத்துத்தரியம்	முத்துத்தரியம் muttuttariyam, பெ.(n.) முத்தினால் ஒப்பனை செய்த மேலாடை; upper garment decorated with pearls. "முத்துத் தரியமும் பவழப் பிணையலும்" (பெருங். இலாவண. 1:5);. [முத்து + Skt. தரியம்.]
முத்துத்தாண்டவர்	முத்துத்தாண்டவர் muttuttāṇṭavar, பெ.(n.) இசைத்தமிழ் வளர்த்தவர்களுள் ஒருவர்; a poet who foster Tamil verse set to music.
முத்துத்தாமம்	முத்துத்தாமம் muttuttāmam, பெ.(n.) 1. முத்துமாலை பார்க்க; see {}. "கோலமாமணி யாரமு முத்துத்தாமமும்" (திவ்,அமலனாதி.9);. 2. முத்துச்சல்லி பார்க்க; see muttu-c-calli. "முத்துத்தாம முறையொடு நாற்றுமின்" (மணிமே.1:49);. [முத்து + தாமம்.]
முத்துத்தாழ்வடம்	முத்துத்தாழ்வடம் muttuttāḻvaḍam, பெ. (n.) முத்துமாலை (வின்.);பார்க்க; see {}. [முத்து + தாழ்வடம். தாழ்வடம் = நீண்டு தாழ்ந்த மாலை.]
முத்துநாயக்கன்பட்டி	முத்துநாயக்கன்பட்டி muttunāyakkaṉpaṭṭi, பெ.(n.) சேலம் மாவட்டம் ஓமலூர் வட்டத்தில் சேலத்திற்கு வடமேற்கே ஏறத்தாழ 15 கல்லன் மாத்திரியிலுள்ள ஊர்; a city in Salem district in {} Taluk in 15 k.m. away from Salem in North West direction. [முத்துநாயக்கன் + பட்டி.] நாயக்கர் ஆட்சி காலத்தில் ஆண்ட முத்து நாயக்கன் என்பவர் பெயரால் ஏற்பட்ட ஊராக இருக்கலாம்.
முத்துநிரப்பம்	முத்துநிரப்பம் muttunirappam, பெ.(n.) ஒற்றைச்சரமாலை (தக்கயாகப்.340, உரை);; necklace of a single string. மறுவ. ஏகாவலி வடம். [முத்து + நிரப்பம். நிரம்பு → நிரப்பு → நிரப்பம் = முழுமை.]

முத்துநீர்	முத்துநீர் muttunīr, பெ.(n.) பனிநீர்த் திவலை; dew drop. "முத்து நீர்ச் சாந்தடைந்த மூஉய்த்தத்தி" (பரிபா.10:13);. [முத்து + நீர்.]
முத்துநெய்	முத்துநெய் muttuney, பெ.(n.) சிற்றாமணக்கு நெய் (பதார்த்த.162);; castor oil. [முத்து + நெய்.]
முத்துப்பந்தர்	முத்துப்பந்தர் muttuppandar, பெ.(n.) முத்துமாலைகளால் ஒப்பனை செய்யப்பட்ட கூரையையுடைய பந்தல் (தமிழ்நா.119);; canopy decorated with strings of pearls. [முத்து + பந்தர்.]
முத்துப்பல்லக்கு	முத்துப்பல்லக்கு muttuppallakku, பெ.(n.) முத்துச்சிவிகை பார்க்க; see muttu-c-civigai. [முத்து + பல்லக்கு. முத்துக்கள் பதித்து அழகு செய்யப்பட்ட பல்லக்கு.]
முத்துப்பற்பம்	முத்துப்பற்பம் muttupparpam, பெ.(n.) உடலின் இயற்கையான வெப்பத்தினால் உண்டாகும் நெஞ்சத் துடிப்பு, விந்தணுக்கள் தொடர்பான நோய்கள், அரத்த காசம், முறையற்ற அரத்தப் போக்கு முதலிய நோய்களுக்கான மருந்து; the calcined white powder of pearl cures congenital heat, palpitation of the heat, due to the heat, seminal disorders, haemoptisis, aemorrhagic disorders etc. [முத்து + பற்பம். பற்பம் = பொடி..]
முத்துப்புரி	முத்துப்புரி muttuppuri, பெ.(n.) முத்துச்சல்லி பார்க்க; see muttu-c-calli. "முத்துப் புரிநாற்று" (பெருங்.வத்தவ. 5 : 48);. [முத்து + புரி.]
முத்துப்பூவாழி	முத்துப்பூவாழி muttuppūvāḻi, பெ.(n.) வெங்காயம்; onion - Allium cepa (சா.அக.);.
முத்துப்பேய்ச்சி	முத்துப்பேய்ச்சி muttuppēycci, பெ.(n.) ஊர் பெண் தெய்வம்; a village Goddess. "முத்து ராக்கு முத்துப்பேய்ச்சி" (பஞ்ச. திருமுக.671);. [முத்து + பேய்ச்சி.]
முத்துப்போட்டுப் பார்-த்தல்	முத்துப்போட்டுப்பார்-த்தல் muttuppōṭṭuppārttal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) கணிய வகையுள் ஒன்று; a kind of astrology. கொட்டை முத்தினைப் போட்டுப் பார்த்து ஒற்றையெண்வரின் நல்லது, இரட்டை யெண்வரின் தீயது (கெட்டது); என அறியும் கணிய வகை (கோவை);. [முத்து + போட்டு + பார்-த்தல்.]
முத்துப்போடு-தல்	முத்துப்போடு-தல் mudduppōṭudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) அம்மை நோயில் முத்துத் தோன்றுதல் (வின்.);; to break out in pustules, as in small pox, or measles. [முத்து + போடு-தல்.]

முத்துமணல்	முத்துமணல் muttumaṇal, பெ.(n.) மணல் போன்ற சிறிய முத்து; small pearl resembling a grain of sand. "நற்பெரும் பந்தருள் முத்து மணல் பரப்பி" (பெருங். உஞ்சைக்.48 : 88);. [முத்து + மணல்.]
முத்துமணிமாலை	முத்துமணிமாலை muttumaṇimālai, பெ.(n.) முத்துமாலை பார்க்க; see {}. [முத்து + மணி + மாலை.]
முத்துமழை	முத்துமழை muttumaḻai, பெ.(n.) பருவ மழை (இ.வ.);; seasonal rain. [முத்து + மழை.]
முத்துமழைபெய் – தல்	முத்துமழைபெய் – தல் muttumaḻaibeytal, 1 செ.கு.வி.(v.i.) செல்வம் பொங்குதல் (உ.வ.);; to prosper, to amass wealth. [முத்து + மழை + பெய்-தல்.]
முத்துமாதுளை	முத்துமாதுளை muttumātuḷai, பெ.(n.) மாதுளை வகை (யாழ்.அக.);; a species of pomegranate. [முத்து + மாதுளை.]
முத்துமாலை	முத்துமாலை muttumālai, பெ.(n.) முத்துக் கோத்த கழுத்தணி வகை (திவ். அமலனாதி. 9, வியா.);; garland of pearls. நாய்க்குத் தெரியுமா முத்து மாலை (பழ.);. [முத்து + மாலை.]
முத்துமாலைக்குறுவை	முத்துமாலைக்குறுவை muttumālaikkuṟuvai, பெ.(n.) ஒருவகை நெல்; a kind of paddy. "முத்துமாலைக் குறுவை" (பறாளை. பள்ளு.24);. [முத்து + மாலை + குறுவை. குறுவை = குறுகிய காலத்தில் விளையும் நெல்வகை]
முத்துமுறி	முத்துமுறி muttumuṟi, பெ.(n.) முத்துப் போல் வெண்மையான உயர்ந்த வெண்கலம் (இ.வ.);; bestbell-metal, as pearl - white. [முத்து + முறி.]
முத்துமுறிவெண்கலம்	முத்துமுறிவெண்கலம் muttumuṟiveṇkalam, பெ.(n.) முத்துமுறி பார்க்க; see {}. [முத்துமுறி + வெண்கலம்.]

முத்துரதம்	முத்துரதம் mudduradam, பெ.(n.) கோயிலைச் சுற்றி இழுக்கும் சிறுதேர் (கோவை.);; small car, chariot. [முத்து + Skt. ரதம்.]
முத்துராக்கு	முத்துராக்கு mutturākku, பெ.(n.) சிற்றூர் பெண் தெய்வம்; a village goddess. "முத்துராக்கு முத்துப் பேய்ச்சி" (பஞ்ச. திருமுக.671);. [முத்து + ராக்கு. Skt. {} → த. ராக்கு.]
முத்துராசாக்கவி ராயர்	முத்துராசாக்கவிராயர் mutturācākkavirāyar, பெ. (n.) மயிலாசல மாலை என்னும் நூலை இயற்றிய புலவர்; Tamil poet. author of {}.
முத்துராமக்கவிரா யர்	முத்துராமக்கவிராயர் mutturāmakkavirāyar, பெ.(n.) பிற்காலப் புலவர்; Tamil poet, belongs to the later period. இவருடைய ஊர் திருப்போரூருக்கு வடக்கே ஆறு கல் தொலைவிலுள்ள கோவளம் என்பது. இவ்வூர் ஒரு துறைக் கோவையில் 'சென்றத்தை' என்னும் செய்யுளில் கூறப்பட்டுள்ளது. இவர் நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னிருந்தவர். பெட்டுராசா இராமச்சந்திர கவிராசருடைய மாணாக்கர். இவருடைய தமையனாருள் ஒருவராகிய சண்முக முதலியார் பெரிய முறைமன்றத்தில் பணியாற்றியவர். இவர் செய்த தனிப்பாடல்கள் பல. பாரத கீர்த்தனம். திருத்தணி கை நொண்டி என்னும் நூல்களை எழுதியவர்.
முத்துராமலிங்கசே துபதி	முத்துராமலிங்கசேதுபதி muddurāmaliṅgacēdubadi, பெ.(n.) 19ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த புலவர்; a poet in 19th century. இவர் முருகர் அனுபூதி, நீதிபோத வெண்பா, சடாட்சர சாரப்பதிகம், சரசசல்லாப மாலை, பிரபாகரமாலை, வள்ளி மணமாலை என்னும் நூல்களை இயற்றியவர்.
முத்துருட்சிமணி	முத்துருட்சிமணி mutturuṭcimaṇi, பெ.(n.) முத்துப்போலுருண்ட பொன்மணி (வின்.);; pearl-like gold bead. [முத்து2 + உருட்சி + மணி.]
முத்துருவி	முத்துருவி mutturuvi, பெ.(n.) மகளிர் காதணி வகை (யாழ்.அக.);; an ear-ornament for women
முத்துருளைமணி	முத்துருளைமணி mutturuḷaimaṇi, பெ.(n.) முத்துருட்சிமணி பார்க்க; see {}. [முத்து + உருளை + மணி.]
முத்துலையிடு-தல்	முத்துலையிடு-தல் muddulaiyiḍudal, 20 செ.கு.வி.(v.i.) ஒன்றுக்கு மூன்று கற்பித்தல்; to exaggerate three-fold. "முத்துலை யிட்டுக் கொண்டு" (திருவிருத்.71, வியா. பக்.37););. [மூன்று → மு + துலை + இடு-தல்.]

முத்துவட்டம்	முத்துவட்டம் muttuvaṭṭam, பெ.(n.) 1. ஒருவகை யுருண்டை முத்து (தெ.இ.க. தொ.ii, 143, 3);; a kind of round pearl. 2. முத்தெண்ணிக்கையின் வகை; unit consisting of a certain number of pearls. [முத்து + வட்டம்.]
முத்துவடம்	முத்துவடம் muttuvaḍam, பெ.(n.) 1. முத்து மாலை பார்க்க; see {}. "முத்துவடமு முழுமணிக் காசும்" (பெருங். மகத.17:164);. 2. ஒர் புடவை வகை; a kind of saree. [முத்து + வடம். வடம் = சரம்]
முத்துவண்ணச்சேலை	முத்துவண்ணச்சேலை muttuvaṇṇaccēlai, பெ.(n.) பழங்காலத்துப் புடவை வகை (பணவிடு.303);; a kind of saree, of olden days. [முத்து + வண்ணம் + சேலை.]
முத்துவண்ணம்	முத்துவண்ணம் muttuvaṇṇam, பெ.(n.) வெண்ணிறம்; pearl - like colour, as of teeth. [முத்து + வண்ணம்.]
முத்துவர்ணம்	முத்துவர்ணம் muttuvarṇam, பெ.(n.) முத்துவண்ணம் பார்க்க; see {}. "முத்துவர்ண மூரனல்லாள்" (விறலிவிடு. 717);. [முத்து + வர்ணம். வண்ணம் → வர்ணம்.]
முத்துவீரக்கவிராயர்	முத்துவீரக்கவிராயர் muttuvīrakkavirāyar, பெ.(n.) 19ஆம் நூற்றாண்டில் சங்கர நாராயண கோயில் புராணம் என்னும் நூலை இயற்றிய புலவர்; author of {}.
முத்துவீரவாத்தியார்	முத்துவீரவாத்தியார் muttuvīravāttiyār, பெ.(n.) முத்துவீரியம் என்னும் இலக்கண நூலாசிரியர்; author of {}.
முத்துவீரியம்	முத்துவீரியம் muttuvīriyam, பெ.(n.) ஐந்து வகை இலக்கணங்களையும் கொண்ட நூல்; the book a treatise which says about five kinds of grammar. [முத்து + வீரியம்.] இந்நூல் முத்துவீர (உபாத்தியாய);ர் இயற்றியது. இதில் எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி என்னும் ஐந்து இலக்கணங்களும் விளக்கப் பட்டுள்ளது.
முத்துவெள்ளை	முத்துவெள்ளை muttuveḷḷai, பெ.(n.) 1. ஈய வெள்ளி; white lead, Ceruse. 2. நெல்வகை; a kind of paddy. [முத்து + வெள்ளை.]

முத்துளம்	முத்துளம் muttuḷam, பெ.(n.) மூங்கில் (சங்.அக.);; bamboo. [முத்து + உள் - முத்துள் → முத்துளம்.] மூங்கிலிலிருந்து முத்து தோன்றுவதாகக் கருதப்படுவதுண்டு.
முத்தூர்	முத்தூர் muttūr, பெ.(n.) பாண்டி மண்டலத்து ஊரின் பெயர்; name of the place. "பாண்டி மண்டலத்து முத்தூற்றுக் கூற்றத்து" (A.R.E. 438/1913);.
முத்தூர்க்கூற்றம்	முத்தூர்க்கூற்றம் muttūrkāṟṟam, பெ. (n.) முத்தூற்றுக்கூற்றம் (சிலப்.11 : 22, உரை); பார்க்க; see {}. [முத்தூர் + கூற்றம்.]
முத்தூற்றுக்கூற்றம்	முத்தூற்றுக்கூற்றம் muttūṟṟukāṟṟam, பெ.(n.) வேளிர்க்குரியதாயிருந்த பாண்டி நாட்டின் பகுதியான நிலப்பிரிவு (புறநா.24, உரை);; a tract of land belonging to the {} and annexed to the {} kingdom later on. [முத்தூறு + கூற்றம்.]
முத்தூறு	முத்தூறு muttūṟu, பெ.(n.) முத்தூற்றுக் கூற்றம் பார்க்க; see {}. "முத்தூறு தந்த கொற்ற நீள்குடை " (புறநா. 24:22);.
முத்தெட்டு	முத்தெட்டு mutteṭṭu, பெ.(n.) பண்ணையாருக்குப் பண்ணையாட்கள் கூலியின்றிப் பயிரிடும் நிலம் (யாழ்ப்.);; field cultivated free of wages for the proprietor by his farm labourers.
முத்தெண்ணெய்	முத்தெண்ணெய் mutteṇīey, பெ.(n.) ஆமணக்கெண்ணெய்; oil of castor seed. [முத்து + எண்ணெய்.]
முத்தெயில்	முத்தெயில் mutteyil, பெ.(n.) பழமையான மதில்; ancient fortress. "முத்தெயின் மதுரைதன்னில்" (திருவாலவா.62:7);. [முதுமை + எயில்.]
முத்தெருக்கன்செவி	முத்தெருக்கன்செவி mutterukkaṉcevi, பெ.(n.) நிலக்கடம்பு (பாலவா.886);; a plant. மறுவ. முத்திருக்கன்செவி.
முத்தெழும்பு-தல்	முத்தெழும்பு-தல் muddeḻumbudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) முத்துப்போடு-தல் பார்க்க; see {}. [முத்து + எழும்பு-தல்.]
முத்தெறி-தல்	முத்தெறி-தல் mudderidal, 2 செ.கு.வி.(v.i.) முத்துப்போடு-தல் (யாழ்.அக.);; see {}. [முத்து + எறி-தல்.]

முத்தை	முத்தை1 muttai, பெ.(n.) முன்னிடம்; front. "முத்தை வரூஉங் காலந் தோன்றின்" (தொல்.எழுத்து.164);. [முந்தை → முத்தை.] முத்தை2 muttai, பெ.(n.) 1. திரட்சி (சூடா.);; lump, large mass. 2. சோற்றுருண்டை (வின்.);; boiled rice gathered into a ball. தெ. முத்த. [முத்து → முத்தை (வே.க.);.] முத்தை3 muttai, பெ.(n.) பேதைப் பருவத்தாள் (யாழ்.அக.);; innocent girl; girl between the ages of five and seven. [முந்தை → முத்தை.] முத்தை4 muttai, பெ. (n.) முத்தக்காசு பார்க்க (சங்.அக.);; see {}.
முத்தையன்	முத்தையன் muttaiyaṉ, பெ.(n.) முத்துக் குமாரன் (யாழ்.அக.); பார்க்க; see {}. [முத்து + ஐயன்.]
முத்தையா	முத்தையா muttaiyā, பெ. (n.) 19-20ஆம் நூற்றாண்டில் சுங்குரும்மை அந்தாதி, பதிற்றுப் பத்தந்தாதி ஆகிய நூல்களை இயற்றிய புலவர்; a poet, author of {}.
முத்தொகைவினா	முத்தொகைவினா muttogaiviṉā, பெ. (n.) முதல் எண்ணுக்கும் இரண்டாம் எண்ணுக்குமுள்ள ஏற்றத்தாழ்வுக்கொத்தபடி மூன்றாவது எண் ஒன்றுக்குரிய மற்றோர் எண்ணைக் காணும் கணக்கு முறை (வின்.);; rule of three, rule of proportion. [மூன்று + தொகைவினா.]
முத்தொருகன்	முத்தொருகன் muttorugaṉ, பெ.(n.) முத்தடக்கன் (சங்.அக.); பார்க்க; see {}.
முத்தொழில்	முத்தொழில் muttoḻil, பெ.(n.) படைப்பு, காப்பு, அழிப்பு என்ற கடவுளின் மூவகைச் செயல் (பிங்.);; the triple functions of God -head viz. {}. [மூன்று + தொழில்.]

முத்தொழிலர்	முத்தொழிலர் muttoḻilar, பெ.(n.) 1. கடை மகன் (சூத்திரர்); (பிங்.);; {}. 2. உழவு வாணிகம் ஆநிரை காத்தலாகிய மூன்று தொழில்கள் உடையவரான வணிகர் (வைசியர்); (வின்.);; {}, as engaged in three pursuits, viz. agriculture, trade, herding cattle. [மூன்று + தொழிலர்.]
முத்தொழிற்பகவன்	முத்தொழிற்பகவன் muttoḻiṟpagavaṉ, பெ.(n.) கடவுள் (யாழ்.அக.);; God, the Supreme Being. [முத்தொழில் + பகவன்.] ஆக்கல், காத்தல், அழித்தல் எனும் முத்தொழிலைச் செய்வதாகக் கருதப்படும் கடவுள் என்றறிக.
முத்தொள்ளாயிரம்	முத்தொள்ளாயிரம் muttoḷḷāyiram, பெ.(n.) சேரர், சோழர், பாண்டியர் ஒவ்வொருவருக்கும் 300 செய்யுட்களாக தொள்ளாயிரம் வெண்பாக்களாலியன்ற ஒரு பழைய நூல்; a poem of 900 {} in honour of the {} and {}, kings having 300 each. [மூன்று → மூ → மு + தொள்ளாயிரம். மூன்று வகையானதாகிய தொள்ளாயிரம் பாடல்கள்.] பண்டைத் தொகை நூல்களான எட்டுத்தொகை பத்துப்பாட்டுகளுக்குப் பின்னர் இயற்றப்பட்டதாகக் கருதப்படுவது முத்தொள்ளாயிரம். இந்நூலின் பாடல் எண்ணிக்கை தொள்ளாயிரம் என்றும், இரண்டாயிரத்து எழுநூறு என்றும் இருவேறு கருத்துக்கள் இருந்தாலும் இன்று நூல் வடிவில் கிடைப்பது நூற்று முப்பது பாடல்கள் மட்டுமே. அவையும் இருவேறு வகையில் கிடைத்தவையே. புறத்திரட்டு என்னும் தொகை நூலின் இடையிடையே நூற்றெட்டுப் பாடல்களும், பழைய உரைகளினிடையே இருபத்திரண்டு பாடல்களும் கிடைத்துள்ளன. ஆகவே இந்நூலின்கண் அமைந்து உரையொடு வருவனவாகிய நூற்றுமுப்பது பாடல்களும் படிப்பவர்க்கு இன்சுவை படைப்பனவாக அமைந்துள்ளன. இந்நூலின் பெயர்ப்பொருள் ஆய்வுக்குரியது. மூன்று என்னும் சொல்லும் தொள்ளாயிரம் என்னும் சொல்லும் சேருங்கால் "மூன்றும் ஆறும் நெடு முதல் குறுகும்", "மூன்றனொற்றே பகாரம் ஆகும்" என்ற தொல்காப்பிய (தொல்.எழுத்து.140, 141); இயல்நூலின் முறைப்படி முதல் நெடில் குறுகி வருமொழியிலுள்ள தகரத்திற்கு இயைந்த தகரவொற்றும் பெற்று முத்தொள்ளாயிர மாயிற்று; மூன்று வகையினதாகிய தொள்ளாயிரம் பாடல்களை உடைய நூல் என்பது பொருள். மூன்று வகை யென்பது சேர, சோழ, பாண்டியன் என்ற மூவேந்தரைப் பற்றியது. இவ்வாறு கொள்ளாது மூவேந்தரைப் பற்றிய மூன்று தொள்ளாயிரம் பாடல்களை உடையது என்று பொருள் விரித்து இரண்டாயிரத்து எழுநூறு பாடல்களை உடையது என்று பொருள் கூறுவது பொருந்தாது. விளக்கநூலுடையார் எழுதிய பாட்டியலினகத்து செய்யுளாமாறு உணர்த்துவா
முதங்கி	முதங்கி1 mudaṅgi, பெ.(n.) வெள்ளகத்தி; sesbania grandiflora, bearing white flowers (சா.அக.);. முதங்கி2 mudaṅgi, பெ.(n.) கத்தரி வகை (சங்.அக.);; a kind of brinjal.
முதம்	முதம் mudam, பெ.(n.) உவகை; pleasure, delight. "புந்தியின் முதமெய்தி" (கந்தபு. மீட்சிப்.11);.

முதல்	முதல்1 mudal, பெ.(n.) 1. தொடக்கம்; begining. 'முதலூழியிறுதிக் கண்' (சிலப்.8:1, உரை);. "கழனி நெல்லின் கவைமுத லலங்க"(அகநா.13:19); "கல்லா வன்பறழ் கிளைமுதற் சேர்த்தி" (குறுந்.69:3);. "சுரன்முதல் வந்த உரன்மாய் மாலை" (நற்.3:6);. 2. இடம் முதலியவற்றில் முதலாயிருப்பு; first, as in rank, place, etc. "முதல் நீடும்மே" (தொல்.எழுத்து.458);. 3. கரணியம்; cause. "நோய்முத னாடி" (குறள், 948);. 4. மூலக் கரணியனான கடவுள்; god, as the first cause. "மூவா முதலாய் நின்ற முதல்வா" (திருவாச.27 : 10);. 5. முதலாவான்; one who is first or oldest. "முதலாய நல்லானருளல்லால்" (திவ்.இயற்.1 : 5);. 6. தலைமை, வரிசை, மேன்மை, உயர்வு (சிலாக்கியம்); அல்லது ஏற்றம்; best, that which is superior. முதன் மாணாக்கன். 'விசேடியம்'
முதல்செயநீர்	முதல்செயநீர் mudalceyanīr, பெ.(n.) வழலையுப்பு செயநீர்; pungent liquid prepared from quint essence salt (சா.அக.);.
முதல்செலவு	முதல்செலவு mudalcelavu, பெ.(n.) வரவு செலவு (நாஞ்சில்);; income and expenditure. [முதல் + செலவு.]
முதல்தகவலறிக்கை	முதல்தகவலறிக்கை mudaldagavalaṟiggai, பெ. (n.) காவல் நிலையத்தில் முதன்முதலில் பெறப்பட்ட குற்ற நிகழ்வைப் பற்றிய விளத்தங்கள் அடங்கிய பதிவு அல்லது குறிப்பு; information of an offence first received and recorded by the police, abbreviated to F.I.R. இந்தக் கொலைக் குற்றத்தின் முதல் தகவல் அறிக்கையைப் பார்வையிடக் கூட வழக்கறிஞர் அனுமதிக்கப் படவில்லை. [முதல் + தகவல் + அறிக்கை. Arab.dakhal → த. தகவல்]
முதல்தரம்	முதல்தரம் mudaldaram, பெ.(n.) முதற்றரம் பார்க்க; see {}. [முதல் + தரம்.]

முதல்தீர்த்தம்	முதல்தீர்த்தம் mudaldīrddam, பெ.(n.) திருமால் கோயிலில் முதன்முதற் பெறும் தூயநீர் உயர்மதிப்பு; honour of receiving holy water first in a congregation in a {} temple. [முதல் + Skt. தீர்த்தம்.]
முதல்நிலை	முதல்நிலை mudalnilai, பெ.(n.) ஒரு சொல்லின் முதலில் நிற்கும் எழுத்துகள்; a letters stand first in a word. [முதல் + நிலை] தமிழ்மொழி அமைப்பின்படி பன்னிரண்டு உயிரும் க, ச, த, ந, ப, ம, வ, ய, ஞ ஆகிய ஒன்பதும் முதல் நிலையாக வருவது, நன்னூலார் 'நு' கரத்தையும் முதல்நிலையாக கொள்வார்.
முதல்நீட்சி	முதல்நீட்சி mudalnīṭci, பெ.(n.) ஒரு சொல்லில் உள்ள முதல் உயிர் நீண்டு அந்தச் சொல்லின் இலக்கண நிலை மாற்றம் பெறுவது; grammatical change of lengethening a short vowel into a long vowel when it stands in the begining of a word. [முதல் + நீட்சி.] பொதுவாகச் சொன்னால் ஒரு சொல்லின் முதலுயிர் நீண்டு ஒலிப்பது;முதல் உயிர் குறிலாக இருந்து நெடிலாக மாறுவது. விடு → வீடு கெடு → கேடு (இலக்.கலை.கள.);
முதல்நிலைத்தொழிற்பெயர்	முதல்நிலைத்தொழிற்பெயர் mudalnilaiddoḻirpeyar, பெ.(n.) முதனிலைத் தொழிற்பெயர் பார்க்க; see {}. [முதல்நிலை + தொழிற்பெயர்.]
முதல்நிலைதிரிந்ததொழிற்பெயர்	முதல்நிலைதிரிந்ததொழிற்பெயர் mudalnilaidirindadoḻirpeyar, பெ.(n.) முதனிலைதிரிந்ததொழிற்பெயர் பார்க்க; see {}. [முதல்நிலை + திரிந்த + தொழிற்பெயர்.]
முதல்நூல்	முதல்நூல் mudalnūl, பெ.(n.) 1. தொடக்கப் பாடநூல்; primer. கூட்டுறவு முதல் நூல். 2. முதனூல் பார்க்க; see {}. [முதல் + நூல்.] சிறந்த அறிவுடையவரால் இயற்றப்பட்டு அதன் வழியில் பல நூல்கள் எழுதப்படுவதற்கான அடிப்படை நூல்.

முதல்பிடி	முதல்பிடி mudalpiḍi, பெ.(n.) 1. சீட்டு நிறுவனம் நடத்துவோன் (நெல்லை.);; conductor of a chit fund. 2. காசாளர்; treasurer. [முதல் + பிடி.]
முதல்மந்திரி	முதல்மந்திரி mudalmandiri, பெ.(n.) முதலமைச்சர் பார்க்க; see mudal - amaiccar. [முதல் + Skt.மந்திரி.]
முதல்மரியாதை	முதல்மரியாதை mudalmariyādai, பெ. (n.) கோயில் முதலியவற்றில் முதலாவதாகப் பெறும் மதிப்புரவு (மரியாதை);; first preference in doing the honours, as at a temple. [முதல் + Skt. மரியாதை.]
முதல்முதலாக	முதல்முதலாக mudalmudalāka, பெ.(n.) முதன்முதலாக பார்க்க; see {}.
முதல்வஞ்சி	முதல்வஞ்சி mudalvañji, பெ.(n.) முதுமொழி வஞ்சி (புறநா.37, முதற்குறிப்பு); பார்க்க; see {}. [முதல் + வஞ்சி.]
முதல்வடி	முதல்வடி mudalvaḍi, பெ.(n.) 1. முதலில் வடிக்கும் சாறு (இ.வ.);; juice obtained in the first distillation. 2. முதலில் வடித்த சாராயம் (வின்.);; alcohol obtained in the first distillation. [முதல் + வடி.]
முதல்வர்	முதல்வர் mudalvar, பெ.(n.) 1 முதலாயினார்; persons begining with. "முந்தை முதல்வர்" (பு.வெ.1:19);. "நான்மறை முதல்வர் சுற்ற மாக" (புறநா.26:13);. 2. வானவர் (சது.);; celestials. முதல் → முதல்வர்.]
முதல்வள்ளல்கள்	முதல்வள்ளல்கள் mudalvaḷḷalkaḷ, பெ.(n.) வரையாது கொடுப்போராகிய செம்பியன், காரி அல்லது சகாரி (ஆ.நி.); விராடன், நிருதி, துந்துமாரி, சகரன், நளன் என ஏழு வள்ளல்கள் (சூடா.);; the liberal chiefs of the first order whose bounty knows no limit seven in number, viz {} or {} according to Aciriyanikandu, {}. [முதல் + வள்ளல்கள்.]

முதல்வன்	முதல்வன் mudalvaṉ, பெ.(n.) 1. தலைவன்; one who is first, chief, head. "மூவர்க்கு முதல்வ ரானார்" (தேவா. 453:2);. 2. எல்லாப் பொருட்கும் மூலமான இறைவன்; god, as the First Cause. "ஞாலமூன் றடித்தாய முதல்வன்" (கலித்.124);. "முதுமுதல்வன் வாய்போகா" (புறநா.166:2);. 3. அரசன் (திவா.);; king. 4. தந்தை; father. "தன்முதல்வன் பெரும்பெயர்" (கலித்.75);. [முதல் → முதல்வன்.]
முதல்வன்சேய்	முதல்வன்சேய் mudalvaṉcēy, பெ.(n.) முருகன் (உரி.நி.);; god {}. [முதல்வன் + சேய்.]
முதல்வன்வாக்கு	முதல்வன்வாக்கு mudalvaṉvākku, பெ. (n.) தோன்றியம் (ஆகமம்); (பிங்.);; the Agamas. [முதல்வன் + வாக்கு.]
முதல்வாடாக்கடன்	முதல்வாடாக்கடன் mudalvāḍākkaḍaṉ, பெ.(n.) முதல் அழியாத நிலையில் வட்டி மட்டும் தொடர்ந்து செலுத்தும் கடன் தொகை; loan which is paid continuously only with interest not along with principal. "இவர் பக்கல் நாங்கள் முதல் வாடாக் கடனாக பொரிசை இடகைக் கொண்ட காசு நாலாயிரம்" (தெ.இ.கல்.தொ.8, கல்.345);. [முதல் + வாடா + கடன். முதல் குறையாமல் வட்டி மட்டும் தொடர்ந்து செலுத்தும் கடன்.]
முதல்வாடை	முதல்வாடை mudalvāṭai, பெ.(n.) முதன் முதலிற் நீர்ப்பாயும் வயல்கள் (W.G.);; block of fields nearest the source of irrigation. [முதல் + வாடை. வாடை = வரிசை.]
முதல்வாதி	முதல்வாதி mudalvādi, பெ.(n.) மாழை; metal (சா.அக.);.
முதல்வி	முதல்வி mudalvi, பெ.(n.) தலைவி (சூடா.);; lady of first rank; mistress. "மனுஷ்யப் பெண்களுக்கும் இவளே முதல்வி யென்றவாறு" (தக்கயாகப்.321, உரை);. [முதல்வன் → முதல்வி.]

முதல்வினை	முதல்வினை mudalviṉai, பெ.(n.) முதற் பெயருக்கு உரிய வினை; personal noun in the form of a finite verb or personal noun derived from a verbal root. [முதல் + வினை.] ஒரு முற்றுத்தொடரில் முதற்பெயரும் சினைப் பெயரும் பயன்படும் பொழுது அந்தப் பெயர்களுக்குத் தனித்தனியே வினைகள் அமைவதுண்டு. முதற்பெயருக்கு உரிய வினையை முதல்வினை என்றும் சினைப் பெயருக்கு உரிய வினையைச் சினைவினை என்றும் கூறுவர். ஒடிந்து - சினைவினை விழுந்தது - முதல்வினை (இலக்.கலை.கள.);
முதல்வெண்குருத்து	முதல்வெண்குருத்து mudalveṇkuruddu, பெ.(n.) முதன்முதலில் தோன்றும் குருத்து (பிங்.);; first sprout. [முதல் + வெண் + குருத்து.]
முதல்வேதம்	முதல்வேதம் mudalvēdam, பெ.(n.) முதல் மறையாகிய இருக்கு (பிங்.);; Rig {}, as the first {}. [முதல் + Skt. வேதம்.]
முதல்வேர்	முதல்வேர் mudalvēr, பெ.(n.) அடி வேர்; tap root. [முதல் + வேர்.]
முதலக்கரம்	முதலக்கரம் mudalakkaram, பெ.(n.) முதலெழுத்து பார்க்க; see {}. [முதல் + அக்கரம். Skt. a-ksara → த. அக்கரம் = எழுத்து.]
முதலடி	முதலடி mudalaḍi, பெ.(n.) 1. தொடக்கம் (இ.வ.);; beginning. 2. ஆண்டின் முதல் விளைச்சல் (மகசூல்); (தஞ்சை.);; first corp. of the year. [முதல் + அடி.]
முதலடிப்பருவம்	முதலடிப்பருவம் mudalaḍipparuvam, பெ.(n.) உழுவதற்கேற்ற முதற் பருவம் (தஞ்சை.);; first ploughing season. [முதலடி + பருவம்.]

முதலமைச்சர்	முதலமைச்சர் mudalamaiccar, பெ.(n.) இந்தியாவில் மாநிலத்தை அல்லது நடுவண் அரசின் நேரடிப் பார்வைக் கீழ்வரும் பகுதியை ஆளும் அமைச்சரவையில், முதன்மைப் பொறுப்பு வகிக்கும் அமைச்சர்; in India chief minister of a state, etc. [முதல் + அமைச்சர்.] "அறநிலை திரியா அன்பின் அவையத்துத் திறனி லொருவனை நாட்டி முறைதிரிந்து மெலிகோ செய்தே னாகுக" (புறநா.71); "நடுவிகந் தொரீஇ நயனில்லான் வினைவாங்குகக் கொடிதோர்த்த மன்னவன்" (கலித்..8); என்னும் பகுதிகள் முதலமைச்சன் அரசியலில் எவ்வளவு தனிப் பொறுப்பும் அதிகாரமும் வாய்ந்தவன் என்பதை உணர்த்தும். உயர்குடிப் பிறப்பும் ஒழுக்கமும் மதிநுட்பமும் இலக்கண இலக்கிய திறனும், நெஞ்சுரனும், அரசியல் வினைத் திட்பமும் அரசனது குறிப்பறிந்து ஒழுகும் ஆற்றலும், அரசன் சிறப்பாக நுகரும் பொருளை விரும்பா இயல்பும், அரசனிடத்துங் குடிகளிடத்தும் அன்பும் எவ்வகையினும் அறைபோகா உள்ளமும், அறவுணர்ச்சியும் சொல்வன்மையும், தோற்றப் பொலிவும், மகப்பேற்றுடன் சுற்றமும் உடையவனே, முதலமைச்சனாக அமர்த்தப் பெறுவான் (பழந்தமிழாட்சி பக்.33);.
முதலவன்	முதலவன் mudalavaṉ, பெ.(n.) குல முதல்வன்; patriarch. "முதலவன் முதலிய முந்தையோர்" (கம்பரா.பள்ளிபடை 50);. [முதல்வன் → முதலவன்.]
முதலற்றுப்போ-தல்	முதலற்றுப்போ-தல் mudalaṟṟuppōdal, 8 செ.கு.வி.(v.i.) அடியோடழிதல் (வின்.);; to be totally extinguished, as family; to be eradicated. [முதல் + அற்றுப்போ-தல். அற்றுப்போதல் = அழிந்து போதல்.]
முதலறவு	முதலறவு mudalaṟavu, பெ. (n.) முதலற்றுப்போ-தல் பார்க்க; see {}. "முற்பாற்கிழமை முதலறவின்றி" (பெருங். மகத.தருச.18, 25);.
முதலனுமானம்	முதலனுமானம் mudalaṉumāṉam, பெ. (n.) முதற் காரணத்தைக் கொண்டு அனு மானிக்கை (வின்.);; direct inference of an effect from a root-cause, as that the rain-clouds will rain. [முதல் + அனுமானம்.]
முதலாய்	முதலாய் mudalāy, கு.வி.எ.(adv.) கூட; even. தண்ணீர் முதலாய் இங்கே கிடையாது (வின்.);. [முதல் → முதலாய்.]
முதலாயிரம்	முதலாயிரம் mudalāyiram, பெ.(n.) நாலாயிரப் பனுவலில் (நாலாயிரத்திவ்வியப் பிரபந்தம்); முதலாவது பகுதி; the first of the four sections of {}. [முதல் + ஆயிரம்.]

முதலாழ்வார்கள்	முதலாழ்வார்கள் mudalāḻvārkaḷ, பெ. (n.) மாலிய ஆழ்வார்களில் முதலில் தோன்றியதாகக் கருதப்படும் பொய்கை ஆழ்வார், பூதத்தாழ்வார், பேயாழ்வார்;{} canonised saints. [முதல் + ஆழ்வார்கள்.]
முதலாளி	முதலாளி mudalāḷi, பெ.(n.) 1. ஆட்களை வேலைக்கு அமர்த்திச் சொந்தத் தொழிலோ வணிகமோ செய்பவர்; one who invests in and runs a business, industry, etc; proprietor; owner. முதலாளிக்கும் தொழிலாளிக்கும் இடையே நல்லுறவு நிலவுகின்றது. தேயிலைத் தோட்ட முதலாளி. 2. மூலவைப்புள்ளவன் (மூலதனம்);; capitalist. 3. தொழிற்சாலை அல்லது வணிகநிலைய உரிமையாளர்,சொந்தக்காரர்; proprietor. 4. பெருநிலக்கிழார்; land lord. 5. தலைவன்; chief, president, responsible person. [முதல் + ஆளி. ஆள் → ஆளி.]
முதலாளித்துவம்	முதலாளித்துவம் mudalāḷidduvam, பெ.(n.) நாட்டின் பொருளியலை அளவிடும் உருவாக்கப் பொருள்கள் பெருமளவில் தனியார் உடைமைகளாக இருக்கும் அமைப்பு; capitalism. முதலாளித்துவம் இல்லாத நாடு உலகினில் இல்லை. [முதலாளி → முதலாளித்துவம்.]
முதலான	முதலான mudalāṉa, கு.வி.எ. (adj.) தொடக்கமாகவுடைய; beginning with. [முதல் → முதலான.]

முதலி	முதலி1 mudali, பெ. (n.) 1. தலைவன்; head, chief. எங்கண் முன்பெருமுதலி யல்லை யோவென (பெரியபு.கண்ணப்.177);. 2. பெரியோன்; saint, religious teacher. "மூவர் முதலிகளுந் தேவாரஞ்செய்த திருப்பாட்டும்" (ஏகாம். உலா, 78); (ஈடு, 6. 1 : 1);. 3. முதலியார், 3 பார்க்க (E.T.l, 84);; see {}, 3. க.மொதலிக [முதல் → முதலி.] முதலி2 mudali, பெ.(n.) 1. தாழை (பரி.அக.);; fragrant screw pine. 2. சீமையிலுப்பை (இ.வ.);; sapodilla. [முசலி → முதலி.] முதலி3 mudali, பெ.(n.) அரசின் முதன்மை அலுவலர் (MER. 1923-24, p, 103);; chief officer of the state. [முதல் → முதலி.]
முதலிடைப்போலி	முதலிடைப்போலி mudaliḍaippōli, பெ. (n.) செந்தமிழ் வழக்கில் வழங்கிவரும் ஒரு சொல் அதே பொருளில் உருவில் சில மாற்றங்களோடு வழங்குவது; letter or syllable substituted for another different in sound as in ஐயர் - அய்யர். [முதல் + இடை + போலி.] வகை - 6 1. முதல்போலி-ஐயர்-அய்யர் 2. இடைப்போலி-உடைமை-உடமை 3. கடைப்போலி-பந்தல்-பந்தர் 4. முதலிடைப்போலி-ஐந்தாறு -அஞ்ஞுறு 5. இடைகடைப்போலி-புலையச்சி-புலைச்சி 6. முற்றுப்(முழுவதும்); போலி-ஐந்து-அஞ்சு (இலக்.கலை.கள.);
முதலிமை	முதலிமை mudalimai, பெ.(n.) தலைமை (புதுக்.கல்.361);; head-ship. [முதலி → முதலிமை. முதலி = தலைவன்.]
முதலிய	முதலிய mudaliya, பெ.அ.(adj.) ஒரு தொகுப்பில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளவைத் தொடக்கமாக உடைய; beginning with. புகையிலை, பொறிகள் (இயந்திரங்கள்);, மருந்துப் பொருட்கள் முதலியவற்றின் மீது புதிய வரி சுமத்தப்பட்டுள்ளது. இந்தியா, இலங்கை முதலிய நாடுகள் இந்தப் போட்டியில் கலந்து கொள்ளும். [முதல் → முதலிய.]

முதலியாண்டான்	முதலியாண்டான் mudaliyāṇṭāṉ, பெ.(n.) 1. இராமானுசரின் முதன் மாணாக்கருள் ஒருவரான திருமாலடியார் (அஷ்டப். திருமரங்க .ஊச.21);; a {} the chief disciple of {}. 2. வழிபடுவோர் தலையில் வைக்கப்படுவதும் இராமனுசரின் திருவடி நிலையுள்ளதுமான மகுடம்; a crown bearing the image of {} sandals, used in temples of {} for blessing worshippers by placing it on their heads. [முதலி + ஆண்டான்.]
முதலியார்	முதலியார் mudaliyār, பெ.(n.) 1. தலைவன்; head, chief. முதலியார் என்னவும் பண்ணி (ஈடு, 4. 1:7); (i.M.P Tj. 1634);. 2. இலங்கையரசால் வழங்கப்படும் பட்டப் பெயர்; a honorific tittle bestowed by the Ceylon Government. . வேளாளருள் ஒரு பிரிவினர்க்கும், செங்குந்தருக்கும், தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள சமணருள் ஒரு பிரிவினருக்கும் உரிய குலப் பட்டப் பெயர்; a caste title of a sect of {}, of {} and of a sect of Jains in the Tanjore District. [முதலி → முதலியார்.]
முதலியோர்	முதலியோர் mudaliyōr, கு.வி.எ.(adv.) முதலிய பிறர்; and such other. கட்டாய இந்தியை எதிர்த்துத் தமிழைக் காத்தவர், மறைமலை யடிகள், சோமசுந்தர பாரதியார் முதலியோ ராவர். [முதல் → முதலியோர்.]
முதலிரவு	முதலிரவு mudaliravu, பெ.(n.) மணமகனும் மணமகளும் திருமணம் முடிந்தபின் முதன்முதலில் கலந்து கொள்ளும் இரவு; the night fixed for consummation of marriage. [முதல் + இரவு.]
முதலில்	முதலில் mudalil, வி.அ.(adv) ஆரம்பிப்பதற்கு முன், தொடக்கமாக; at first, first of all; to begin with. நான் முதலில் உங்களுக்கு வணக்கம் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நாம் முதலில் எங்குச் செல்ல வேண்டும். [முதல் → முதலில்.]
முதலில்வருஞ்சனி	முதலில்வருஞ்சனி mudalilvaruñjaṉi, பெ.(n.) பத்தாவது விண்மீனான கொடுநுகம் (மகம்);; the 10th naksatra.
முதலிற்கூறும்சினையறிகிளவி	முதலிற்கூறும்சினையறிகிளவி mudaliṟāṟumciṉaiyaṟigiḷavi, பெ.(n.) தொல் காப்பியரின் கோட்பாட்டின்படி முதலுக் குரிய பெயர் சினையை உணர்த்தும் வகையில் ஆளப்படும் சொல்; a kind of metonymy, where the whole is put for its part. [முதலில் + கூறும் + சினையறி + கிளவி.] நன்னூலார் இதனை முதலாகுபெயர் என்பர். 'இப்பூ தாமரை' என்ற வழி தாமரை என்ற முதலின் பெயர் 'பூ' என்ற சினையை உணர்த்தினமையால் இது முதலிற் கூறும் சினையறி கிளவி (கிளவி - சொல்); (இலக்.கலை.கள.);.

முதலீடு	முதலீடு mudalīṭu, பெ.(n.) 1 முதலி லிடுகை; placing first. 2. முதலிலிட்ட பொருள்; that which iS placed first. 3. முதலில் செலுத்துந் தொகை (இ.வ.);; the first instalment. 4. ஆண்டின் முதலறுவடை(இ.வ.);; the first crop of the year. 5. வணிக முதல் (சிலப்.9:74, அரும்);; capital invested in trade. 6. அசல் கடன் தொகைக்குப் பணஞ் செலுத்துகை; repayment of principal amount of a loan. கொடுப்பதை முதலீடாக வைத்துக் கொள்ளலாம். [முதல் + ஈடு.]
முதலீற்று	முதலீற்று mudalīṟṟu, பெ.(n.) 1. முதன் முதலாக ஈனுகை; first calving. 2. தலையீற்றுக் கன்று; first born calf, firstling. [முதல் + ஈற்று.]
முதலு	முதலு1 mudaludal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. முதலாதல்; to commence, begin, come first. "முதலா வேன தம்பெயர் முதலும்" (தொல்.எழுத்து.66);. 2. தொடக்க முடையதாதல்; to have a beginning. "மூவா முதலா வுலகம்" (சீவக.1);. [முதல் → முதலு-தல். முதலில் தோன்றுவது அல்லது முதலாக வருதல்.] முதலு2 mudaludal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) தலைமை உடைத்தாதல்; to have as the origin; to begin with. "அகரமுதல வெழுத்தெல்லாம்" (குறள், 1);. [முதல் → முதலு-தல்.]
முதலுதவி	முதலுதவி mudaludavi, பெ.(n.) காய முற்றவருக்கு அல்லது திடீரென நோயுற்றவருக்கு மருத்துவரிடம் காட்டும் வரை பயனளிக்கக் கூடியதாக அளிக்கப்படும் உடனடி மருத்துவம்; first aid. தற்கால மாணவர்கள் மற்றும் இளைஞர்கள் முதலுதவி செய்வதற்குத் தாமாகவே முன் வர வேண்டும் என முதலமைச்சர் கூறினார். [முதல் + உதவி.]
முதலூழி	முதலூழி mudalūḻi, பெ.(n.) ஊழிமுதல்; first yuga. "முதலூழி யின்பம்வர" (தஞ்சைவா. 286);. [முதல் + ஊழி. ஊழி = கடற்கோளால் உலகம் முடியுங் காலம்.]
முதலெழுஞ்சனி	முதலெழுஞ்சனி mudaleḻuñjaṉi, பெ.(n.) முதலில்வருஞ்சனி பார்க்க; see {}. [முதல் + எழும் + சனி.]

முதலெழுத்து	முதலெழுத்து mudaleḻuddu, பெ.(n.) தமிழ் மொழியின் பயன்பாட்டிற்கு முதலாக உள்ள உயிரெழுத்துப் பன்னிரண்டும் மெய்யெழுத்து பதினெட்டும் ஆகிய முப்பது எழுத்துகள்; the primary letters comprising the twelve vowels and the eighteen consonants. [முதல் + எழுத்து.]
முதலை	முதலை1 mudalai, பெ.(n.) நீரில் வாழும் நீணாள் உயிரி; crocodile. "நெடும் புனலுள் வெல்லு முதலை" (குறள், 495);. "இருங்கழி முதலைமே எந்தோ லன்ன" (அகநா.3:1);. "கொடுங்கால் முதலைக் கோள்வ லேற்றை" (குறுந்.324);. "முதலையும் மூர்க்கனும் கொண்டது விடா", "முதலைவாய் பிள்ளை மீண்டுவருமா" (பழ.);. ம. முதல. [முதல் → முதலை = திரண்ட மர அடி போன்ற நீருயிரி.] முதலை வகை : 1. முதலை (gavial); = தென்னாசியாவிற் பெரும்பான்மையாகக் காணப்படும் முதலை. 2. இடங்கர் (Crocodile); = வட ஆப்பிரிக்காவில் பெரும்பான்மையாகக் காணப்படும் முதலை. 3. கராம் (allegator); = தென் அமெரிக்காவில் பெரும்பான்மையாகக் காணப்படும் முதலை (சொ.ஆ.க.38);. [p] முதலை2 mudalai, பெ.(n.) 1. இறகின் அடிக்குருந்து; quill of a feather. 2. [illegible]
முதலைக்கண்	முதலைக்கண் mudalaikkaṇ, பெ.(n.) முன் தள்ளிய விழி (இ.வ.);; protuberant eye, as of a crocodile, goggle eye. [முதலை1 + கண்.]
முதலைக்கண்ணீர்	முதலைக்கண்ணீர் mudalaikkaṇṇīr, பெ. (n.) இரக்கப்பட வேண்டிய ஒரு செய்தியால் வருத்தம் இல்லாமல், வருந்துவதாகக் காட்டி வெளிப்படுத்தும் போலிக் கண்ணீர் அல்லது செய்கை; crocodile tears. அவனுக்குக் கெடுதி செய்துவிட்டு முதலைக் கண்ணீர் வடிக்கிறான். அவரது பேச்சு வெறும் முதலைக் கண்ணீர்தான், நம்பி விட வேண்டாம். [முதலை + கண்ணீர்.] முதலைக்கு இமைகள் கிடையாது. அதன் கண்கள் காய்ந்து போகாவண்ணம் அதன் கண்ணில் நீர் காந்து வழிந்து கொண்டிருக்கும். அதைக் கண்டு முதலை அழுவதாகக் கொள்ளக் கூடாது. அதுபோல் யாராவது போலியாகக் கண்ணீர் வடித்தால் அதை முதலையின் கண்ணீர்க்கு ஒப்பிடுவது உலக வழக்கு.

முதலைக்கோரை	முதலைக்கோரை mudalaikārai, பெ.(n.) கோரை வகை (வின்.);; a tall sedge - Cyperusdubius. [முதலை + கோரை.]
முதலைதள்ளு-தல்	முதலைதள்ளு-தல் mudalaidaḷḷudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) கண் வெளிப் பிதுங்குதல் (இ.வ.);; to have bulging eyes. [முதலை + தள்ளு-தல்.]
முதலைநெய்	முதலைநெய் mudalainey, பெ.(n.) முதலையி னின்று எடுக்கும் நெய், இது இழுப்பு மற்றும் காற்று பிடிப்பு (சன்னி, வாதம்); நோய்களுக்கு மருந்தாகப் பயன்படுகிறது; fat extracted from crocodile, used for delirium and rheumatism (சா.அக.);. [முதலை + நெய்.]
முதலைப்பூண்டு	முதலைப்பூண்டு mudalaippūṇṭu, பெ. (n.) 1. நீரரளி; red shanks - Polygonum genus. 2. ஆற்றலரி; alligators' nose -polygonum barbatum, leaves used in infusion in colic, seeds carminative, another species is glaborum (சா.அக.);. [முதலை + பூண்டு.]
முதலையார்	முதலையார் mudalaiyār, பெ.(n.) வன்மீன் பிடிப்பவர்; one who catches dangerous fishes. [முதலை → முதலையார்.]
முதலைவாதக்காய்ச்சல்	முதலைவாதக்காய்ச்சல் mudalaivādakkāyccal, பெ. (n.) காற்று பிடிப்பினால் (வாதம்); உண்டாகும் காய்ச்சல்; a kind of rheumatic fever. [முதலை + Skt. வாதம் + காய்ச்சல்.]
முதலோன்	முதலோன் mudalōṉ, பெ.(n.) கடவுள்; god, as the First Cause. "செஞ்சடை முதலோன்" (கம்பரா.நிகும்பலை.142);. [முதலவன் → முதலோன்.]
முதள்	முதள் mudaḷ, பெ.(n.) மொக்கு (சங்.அக.);; bud. மறுவ போது, மொட்டு, அரும்பு. [முகிழ் → முதள்.]
முதளை	முதளை mudaḷai, பெ.(n.) ஆற்றலரி (வின்.);; alligator's nose - Polygonum barbatum.

முதற்கடவுள்	முதற்கடவுள் mudaṟkaḍavuḷ, பெ.(n.) முதல் தெய்வம்; the Supreme Being. [முதல் + கடவுள்.]
முதற்கடன்	முதற்கடன் mudaṟkaḍaṉ, பெ.(n.) 1. தலைமையான கடமை; prime duty. 2. உழவுத் தொழிற்காக முன் கொடுக்கும் பணம்; advance of money to ryots, agricultural loan. [முதல் + கடன்.]
முதற்கண்	முதற்கண் mudaṟkaṇ, கு.வி.எ. (adv.) முதலில்; at first, at the outset, first of all. அவையில் இருப்போருக்கு முதற்கண் எனது வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். குறைகளை எவ்வாறு நீக்குவது என்பது பற்றி முதற்கண் ஆராய்வோம். [முதல் + கண்.]
முதற்கரு	முதற்கரு1 mudaṟkaru, பெ. (n.) நஞ்சுக் கொடி; அதாவது பிண்டத்தில் சேர்ந்து நின்ற (சவ்வு); கொடி; placental cord. [முதல் + கரு.] முதற்கரு2 mudaṟkaru, பெ. (n.) மூளை (அரு.அக.);; brain-matter. [முதல் + கரு.]
முதற்கருவி	முதற்கருவி mudaṟkaruvi, பெ.(n.) 1. முதற்காரணம் பார்க்க; see {}. 2. ஆடல் பாடல்களின் தொடக்கத்தில் இசைக்கும் மத்தளம் (சிலப். 3:27, உரை);; a kind of drum used to introduce music and dancing. [முதல் + கருவி.]
முதற்கற்பம்	முதற்கற்பம் mudaṟkaṟpam, பெ.(n.) 1. வங்கச் செந்தூரம்; calcined red powder of white lead. 2. அயக்காந்தச் செந்தூரம்; calcined red powder of iron and lead stone.
முதற்காரணகாரியம்	முதற்காரணகாரியம் mudaṟkāraṇakāriyam, பெ. (n.) செயற்படும் காரணப் பொருள் (வின்.);; primary or material cause. [முதல் + காரணகாரியம்.]
முதற்காரணம்	முதற்காரணம் mudaṟkāraṇam, பெ.(n.) காரிய நிகழ்ச்சிக்கு இன்றியமையாத காரணம் (நன்.296, மயிலை);; primary or material cause. [முதல் + காரணம்.]
முதற்காரன்	முதற்காரன் mudaṟkāraṉ, பெ.(n.) முதலாளி (வின்.);; capitalist. [முதல் + காரன்.]

முதற்காலம்	முதற்காலம் mudaṟkālam, பெ.(n.) 1. இசையின் விளம்ப காலம்; slow measure in beating time, as the first or starting measure of a song. 2. கோயிலிற் காலையிற் செய்யும் முதற் பூசை; first pooja in a temple in the morning. [முதல் + காலம்.]
முதற்குட்டம்	முதற்குட்டம் mudaṟkuṭṭam, பெ.(n.) உடம்பில் சொறியுண்டாகி மயிர் சிலிர்த்து திமிருண்டாகி நிறம் மாறும் ஒருவகைக் குட்டம்; a kind of leprosy in its first stage causing itches all over the body with benumbing (சா.அக.);. [முதல் + குட்டம்.]
முதற்குறிப்புமொழி	முதற்குறிப்புமொழி mudaṟkuṟippumoḻi, பெ.(n.) முதல் நூல் முதற் செய்யுளைக் குறிப்பது; mention, first book and first poem. [முதல் + குறிப்பு + மொழி.]
முதற்குறை	முதற்குறை mudaṟkuṟai, பெ.(n.) 1. சொான் முதலில் எழுத்துக் குறைந்து வரும் செய்யுள் உறழ்ச்சி (விகார.); வகை (நன்.156. உரை);; poetic licence which consists in the shortening of a word by one or more letters at the beginning as marai for {}. 2. காரிய தொடக்கத்திற்றானே யுள்ள குறை; Initial defect or mistake. முதற்குறை முற்றுங்குறை. 3 முதலாவதாயுள்ள தேவை; primary need. [முதல் + குறை.]
முதற்கைகொடு - த்தல்	முதற்கைகொடு - த்தல் mudaṟgaigoḍuddal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) கையால் தழுவி அன்புகாட்டுதல் (புறநா.24, உரை); (திருமுரு. 216, உரை);; to show one's great love by taking in one's arms. [முதல் + கைகொடு-த்தல்.]
முதற்கொடி	முதற்கொடி mudaṟkoḍi, பெ.(n.) இளந்தளிர் (வின்.);; the first sprout of a creeper. [முதல் + கொடி.]
முதற்கொண்டு	முதற்கொண்டு mudaṟkoṇṭu, இடை. (part.) குறிப்பிடுவது தொடங்கி வரிசையாக அல்லது தொடர்ச்சியாக; from something on words to. இந்தக் கடையில் 'கடுகு' முதற்கொண்டு அனைத்தையும் வாங்க முடியும். புதிய பாடத்திட்டம் இவ்வாண்டு முதற்கொண்டு நடைமுறைக்கு வருகிறது. [முதல் + கொண்டு.]
முதற்சங்கம்	முதற்சங்கம் mudaṟcaṅgam, பெ.(n.) முக்கழகங்களில் முதலாவது கழகம்; the first of the three {}. [முதல் + சங்கம்.]

முதற்சீர்	முதற்சீர் mudaṟcīr, பெ.(n.) ஈரசைச்சீர் (வீரசோ.யாப்.2);; metrical foot of two syllables. [முதல் + சீர்.]
முதற்தூசு	முதற்தூசு mudaṟdūcu, பெ.(n.) முதற்பூப்பு; the first menses. [முதல் + தூசு.]
முதற்பட்சம்	முதற்பட்சம் mudaṟpaṭcam, பெ.(n.) முதலில் வைத்து எண்ணத் தக்கது (உ.வ.);; first thing to be considered.
முதற்பா	முதற்பா mudaṟpā, பெ.(n.) முற்பா (பிங்.);; see {}.
முதற்பாதம்	முதற்பாதம் mudaṟpādam, பெ.(n.) 1. கோள்கள் (கிரகங்கள்);, விண்மீனின் (நட்சத்திரங்கள்); நான்கு பாதங்களுள் முதற்காலில் செல்லுங் காலம்; time taken by a heavenly body to pass the first quarter of a naksatra. 2. வலது முன்னங் கால்; foreleg of cattle. 3. முதல்தர போக்கிலி (உ.வ.);; rogue of the first order. [முதல் + பாதம்.]
முதற்பாவாடை	முதற்பாவாடை mudaṟpāvāṭai, பெ.(n.) வேலைக்காரர் தலைவன் (I.M.P. Cg.146);; chief servant. [முதல் + பாவாடை.]
முதற்பிண்டம்	முதற்பிண்டம் mudaṟpiṇṭam, பெ.(n.) தலைப்பிண்டம்; the first foetus. [முதல் + பிண்டம்.]
முதற்பெயர்	முதற்பெயர் mudaṟpeyar, பெ.(n.) முழுப் பொருளைக் குறிக்கும் பெயர் (நன்.281);; name which denotes the whole object. [முதல் + பெயர்.]
முதற்பேர்	முதற்பேர் mudaṟpēr, பெ.(n.) தலைமை வேலைக்காரன் (நாஞ்.);; head peon. ம. முதற்பேர் [முதல் + பேர்.]
முதற்பேறு	முதற்பேறு mudaṟpēṟu, பெ.(n.) 1. தலைப் பிள்ளை; first-born child. 2. முதற்பலன்; first fruits. [முதல் + பேறு.]

முதற்பொருள்	முதற்பொருள் mudaṟporuḷ, பெ.(n.) 1. கடவுள்; god. 2. அகப்பொருட்குரிய நிலம் பொழுதுகளின் இயல்பு (தொல்.பொருள்.4);; nature of land and seasons. 3. முதலீடு (சங்.அக.);; capital invested in a business. 4. முதற்பெயர் (தொல்.சொல்.59, தெய்வச்.); பார்க்க; see {}. [முதல் + பொருள்.]
முதற்போலி	முதற்போலி mudaṟpōli, பெ. (n.) மூவகைப் போலிகளுள் பொருள் வேறுபாடின்றி ஒத்து நடப்பது (இலக்.);; one of the three kinds of {} (gramm.);. சொல்லுக்கு முதலிலும் சகர ஞகர யகரங்களுக்கு முன்னும் அகரமும் ஐகாரமும் ஒத்து நடப்பது (நன்னூல்.123, உரை);. பசல் - பைசல்;மஞ்சு மைஞ்சு, மயல் - மையல்.
முதற்றரம்	முதற்றரம் mudaṟṟaram, பெ.(n.) 1. முதற்றடவை; first time. 2. முதன்மை யானது; first class or grade; that which is first rate. [முதல் + தரம்.]
முதற்றிரமம்	முதற்றிரமம் mudaṟṟiramam, பெ.(n.) சோழர் காலத்தில் வாங்கிய வரி வகை (சோழ.ii: 334);; a tax.
முதற்றிருவந்தாதி	முதற்றிருவந்தாதி mudaṟṟiruvandādi, பெ. (n.) நாலாயிரத் தெய்வப் பனுவில் உள்ளதும் பொய்கையாழ்வாரால் இயற்றப்பட்டதுமான அந்தாதி நூல்; a poem in {} by {}. [முதல் + திருவந்தாதி.]
முதன்மடை	முதன்மடை mudaṉmaḍai, பெ.(n.) 1. தலை வாய்க்கால்; head of a water channel. 2. முதன்மடை பாயும் நிலம்; field near the head of an irrigation source. [முதல் + மடை.]
முதன்மரியாதை	முதன்மரியாதை mudaṉmariyādai, பெ. (n.) முதலிற் செய்யும் சிறப்பு, மதிப்புரவு; first honours. [முதல் + Skt. மரியாதை.]
முதன்மறிநிலை	முதன்மறிநிலை mudaṉmaṟinilai, பெ.(n.) சினைப் பெயர் முதற்கும் முதற்பெயர் சினைக்கும் வரும் அணி வகை (யாழ்.அக.);; a figure of speech which consists in applying {} instead of {} – peyar and vice versa. [முதல் + மறிநிலை.]
முதன்முதல்	முதன்முதல் mudaṉmudal, பெ.(n.) தொடக்க காலம்; the very first time. [முதல் + முதல்.]

முதன்முதலாக	முதன்முதலாக mudaṉmudalāka, வி.அ.(adv.) இதற்கு முன் இல்லாமல் முதல் முறையாக; at first, for the first time. இந்தக் கலை முதன் முதல் எங்கு உருவானது? கிராமத்தில் இருந்து வந்த எனது தாத்தா இப்போது தான் முதன்முதலாக வானூர்தியைப் பார்க்கிறார். [முதல் + முதலாக.]
முதன்முன்னம்	முதன்முன்னம் mudaṉmuṉṉam, பெ.(n.) தொடக்கம்; the very beginning. "அடியே னடைந்தேன் முதன் முன்னமே" (திவ். திருவாய்.2. 3:6);. [முதல் + முன்னம்.]
முதன்மை	முதன்மை mudaṉmai, பெ.(n.) 1. முன்னுரிமை பெற்று முதலிடம் வகிப்பது அல்லது குறிப்பிடத்தக்கதாக அமைவது; primary importance. நம் நாட்டில் உழவுத் தொழிலே முதன்மைத் தொழிலாக உள்ளது. இன்றையக் கல்வியில் அறிவியல் முதன்மையாக உள்ளது. 2. பதவியில், அலுவலகத்தில் தலைமை; officials chief, one who is in a high designation in a office. முதன்மைப் பொறியாளர் வந்தார். அவர்தான் முதன்மை வழக்குறைஞர். இதுதான் வங்கியின் முதன்மை அலுவலகம். 3. தலைமை; priority; superiority; supremacy. "கணித மாக்களை முடிவுற நோக்கியோர் கூறி முதன்மை" (கம்பரா. மந்தரை.1);, [முதல் → முதன் → முதன்மை.]
முதன்மைவினை	முதன்மைவினை mudaṉmaiviṉai, பெ.(n.) தொடர் நிலையிலும் பொருள் நிலையிலும் தனித்து இயங்கக் கூடியதும் வினை யடையையும் துணை வினையையும் ஏற்கக் கூடியதுமான வினைச்சொல்; main verb. [முதன்மை + வினை.]
முதனடை	முதனடை mudaṉaḍai, பெ.(n.) இயக்கம் நான்கனுள் மிகத் தாழ்ந்த செலவினை யுடைய பாடல் (சிலப்.3 : 67, உரை);; slow - measured song, one of the four varieties of iyakkam. [முதல் + நடை.] இயக்கம் நான்கு = முதனடை, வாரம், கூடை, திரள்.
முதனா	முதனா mudaṉā, பெ.(n.) நாக்கின் அடிப்பகுதி; base or innermost part of the tongue. "ஙகார முதனா அண்ணம்" (தொல்.எழுத்து.89);. [முதல் + நா2.]
முதனாள்	முதனாள் mudaṉāḷ, பெ.(n.) 1. முதல் விண்மீனான இரலை (அசுவினி);; the first naksatra. 2. முதல் நாள்; the first day. 3. முந்தின நாள் (சங்.அக.);; previous day. [முதல் + நாள்.]

முதனிலை	முதனிலை mudaṉilai, பெ.(n.) 1. முதலில் நிற்பது; that which stands first. "முதனிலை மூன்றும்" (தொல்.சொல்.230);. 2. பகுதி (நன்.144, சங்கர);; root form. 3. கரணியம்; cause. "ஆயெட்டென்ப தொழின் முதனிலையே" (தொல்.சொல்.112);. 4. தலைவாயில்; outer door. [முதல் + நிலை.]
முதனிலைத்தீவகம்	முதனிலைத்தீவகம் mudaṉilaiddīvagam, பெ.(n.) ஒரு சொல் செய்யுளின் முதலில் நின்று குணமுதலிய பொருள் குறித்து ஏனையிடத்துஞ் சென்று பொருள் விளக்கும் அணி வகை; a figure of speech in which a word used in the begining of a sentence is understood in other parts also. "குணந் தொழில் சாதி பொருள்குறித் தொருசொல் ஒருவயி னின்றும் பலவயிற் பொருடரிற் றீவகஞ் செய்யுண் மூவிடத்தியலும்" (தண்டி.38);. [முதனிலை + தீவகம்.] ஓரிடத்து வைக்கப்பட்ட விளக்கானது பலவிடங்களில் பரவி பொருள்களை விளக்குதல் போல் தீவகவணி செய்யுளின் ஒரிடத்து நின்று, குணத்தானும், தொழிலானும், இனத்தானும் (சாதியானும்);, பொருளானும் பலவிடத்து நின்ற சொற்களோடு பொருந்திப் பொருள் விளக்கும் தன்மையது. அது முதனிலைத் தீவகம், இடை நிலைத் தீவகம், கடைநிலைத் தீவகம் என மூன்று வகைப்படும். முதனிலைத் தீவகம், முதனிலைக் குணத் தீவகம், முதனிலை தொழிற்றீவகம், முதனிலை இனத்தீவகம் (சாதித் தீவகம்);, முதனிலை பொருட்டீவகம் என நால்வகையாக வரும். முதனிலைக் குணத் தீவகம் : எ-டு. "சேந்தன் வேந்தன் றிருநெடுங்கண் டெவ்வேந்தர் ஏந்து தடந்தோ ளிழிகுருதி - பாய்ந்து திசையனைத்தும் வீரச் சிலைபொழிந்த வம்பும் மிசையனைத்தும் புட்குலமும் வீழ்ந்து" (தண்டி.38); அரசனது அழகிய நீண்ட கண்கள் சினத்தால் சிவந்தன; அவை சிவந்த அளவில் பகைவேந்தர்களினுடைய உயர்ந்த பெரிய தோள்கள் அம்புகள்பட்டு அரத்தங் குழம்பிச் சிவந்தன; அத்தோள்களினின்று பெருகிவருகின்ற அரத்தம் பாய்தலால் திசைகள் சிவந்தன; அந்த அரத்தத்திற் படிதலால் வலிமையினையுடைய வில்லினாற் அம்புகள் சிவந்தன
முதனிலைத்திரிந்ததொழிற்பெயர்	முதனிலைத்திரிந்ததொழிற்பெயர் mudaṉilaiddirindadoḻiṟpeyar, பெ.(n.) வினையடி முதலெழுத்துத் திரிந்து வருவதனால் தொழிற் பெயராய் நிற்பது; verbal noun formed by modifying the initial letter of a verbal root as {}, from {}. [முதனிலை + திரிந்த + தொழிற்பெயர். வினையடிச் சொற்கள் சற்றுத் திரிந்து பெயராகவும் ஆளப்படுவதுண்டு. எ.டு. உண் → ஊண், படு → பாடு.]
முதனிலைத்தொழிற்பெயர்	முதனிலைத்தொழிற்பெயர் mudaṉilaiddoḻiṟpeyar, பெ.(n.) தன்னியல்பின் மாறாத வினையடியே தொழிற் பெயராக நிற்பது (குறள், 117, உரை);; verbal noun formed from a verbal root without any suffix and without any variation of the root form, as {}. [முதனிலை + தொழிற்பெயர். வினையடிச் சொற்கள் மட்டுமே பெயராக அமைவது. எ.டு.அடி, பிடி, உதை.]

முதனிலைவிளக்கு	முதனிலைவிளக்கு mudaṉilaiviḷakku, பெ.(n.) முதனிலைத்தீவகம் பார்க்க (வின்.);; see {}. [முதனிலை + விளக்கு.]
முதனிறம்	முதனிறம் mudaṉiṟam, பெ.(n.) மாங்கிசச் சிலை (யாழ்.அக.);; a kind of block stone.
முதனிணைப்பு	முதனிணைப்பு mudaṉiṇaippu, பெ.(n.) நூல் அல்லது எடுத்துக் காட்டுப் பாடல்களை நினைப்பூட்டும் அப்பாடல்களின் முதற் மாடு பார்க்க; see mudar-madu, {}. 4. முற்றியது; that which is ripe. 'முதாரிக் காய்' (சிலப்.16:24, அரும்);. [முது + ஆரி. ஆர் → ஆரி.]
முதாரி	முதாரி2 mutāri, பெ.(n.) முன்கை வளையல்; bracelet. "முன்கை முதாரியு மொளிகால" (முத்துக்.பிள்.17);. [முது → முதார் → முதாரி.]
முதாரு	முதாரு mutāru, பெ.(n.) 1. பால் மறக்குங் கன்று (வின்.);; calf almost weaned. 2. பால் மறுக்கு நிலையிலுள்ள ஆன் (பசு);; milk cow, almost dry. [முதாரி → முதாரு.]
முதாருப்பால்	முதாருப்பால் mutāruppāl, பெ.(n.) கறப்பதற்கு மறுக்கு நிலையிலுள்ள ஆவின் பால் (வின்.);; milk of a cow that is almost dry. [முதாரு + பால்.]
முதிகம்	முதிகம் mudigam, பெ.(n.) வேம்பு; margosa tree.
முதிசம்	முதிசம் mudisam, பெ.(n.) மூதாதையர் சொத்து (யாழ்ப்.);; ancestral property. [முதுசொம் → முதிசம்.]
முதிசல்	முதிசல் mudisal, பெ.(n.) அரத்தை; galangal.
முதிதபாவனை	முதிதபாவனை mudidapāvaṉai, பெ.(n.) தணியாத சினத்தை (செற்றம்); நீக்கும் பொருட்டு புத்தமதத்தைச் சார்ந்தவர்களால் செய்யப்படும் ஊழ்கம் (மணிமே.30:256);; a set mode of meditation practised by Buddhist asectics to free themselves from anger.

முதிதம்	முதிதம் mudidam, பெ.(n.) முதம் (சங்.அக.); பார்க்க; see mudam.
முதிதை	முதிதை mudidai, பெ.(n.) 1. மகிழ்ச்சி; joy, delight, happiness. "அறிவருண் முதிதை" (ஞானவா.வீதக.62);. 2. மனத்தூய்மை (பரிபா.4:1, உரை);; a virture which cleanses the mind, one of four citta-parikarmam. 3. செற்றத்தை நீக்கும் பொருட்டுப் புத்தர்களாற் செய்யப்படும் ஊழ்கம்; a set of meditation practised by Buddhist ascetics to free themselves from anger. "மைத்திரி கருணா முதிதை" (மணிமே.30: 256);.
முதியகுழல்	முதியகுழல் mudiyaguḻl, பெ.(n.) குதிரைவாலிப் புல் (தைலவ.தைல.76);; a species of grass.
முதியம்	முதியம் mudiyam, பெ.(n.) நாய்வேளை (மலை.);; a sticky plant that grows best in sandy places.
முதியவன்	முதியவன் mudiyavaṉ, பெ.(n.) 1. மூத்தோன்; elder, senior. "மக்களுள் முதியவன்" (கலித்.25);. 2. அகவை முதிர்ந்தவன்; aged man. 3. நான்முகன்; Brahma. "தொடங்கற்கட் டோன்றிய முதியவன் முதலாக " (கலித்..2);. க. முதுக [முது → முதியவன்.]
முதியன்	முதியன் mudiyaṉ, பெ.(n.) முதியவன் பார்க்க; see {}. "இளையரு முதியருங் கிளையுடன் றுவன்றி" (அகநா.30); "செல்வுழி யெழாஅ நல்லேர் முதிய" (புறநா.389:12);. [முது → முதியன்.]
முதியாக்கிழங்கு	முதியாக்கிழங்கு mudiyākkiḻṅgu, பெ. (n.) மஞ்சட்கிழங்கு; turmeric.
முதியார்குழல்	முதியார்குழல் mudiyārkuḻl, பெ.(n.) முதியார்சூந்தல் பார்க்க; see {}. [முதியார் + குழல்.]

முதியார்கூந்தல்	முதியார்கூந்தல் mudiyārāndal, பெ.(n.) கொடியார் கூந்தலென்னும் பூண்டு (சங். அக.);; a kind of plant called {}. [முதியார் + கூந்தல்.]
முதியாரிகம்	முதியாரிகம் mudiyārigam, பெ.(n.) மஞ்சள்; turmeric.
முதியாள்	முதியாள் mudiyāḷ, பெ. (n.) 1. மூத்தவள்; elderly woman. 2. தேவராட்டி; woman possessed by a spirit. "தெய்வ நிகழ் குறமுதியாள் சென்ற பின்பு" (பெரியபு. கண்ணப்ப.52);. க. முதுகி. [முது → முதியாள்.]
முதியான்	முதியான் mudiyāṉ, பெ.(n.) 1. முதியவன் பார்க்க; see {}. 2. பறவை வகை (சங்.அக.);; a bird. 3. முதுகன்று (யாழ்.அக.);; full grown calf.
முதியோர்	முதியோர் mudiyōr, பெ.(n.) அறிஞர்; persons of ripe wisdom. [முது-மை → முதியோர்.]
முதியோர்கல்வி	முதியோர்கல்வி mudiyōrkalvi, பெ.(n.) அகவை முதிர்ந்தோர்க்கு அளிக்கப்படும் கல்வி; adult education. தமிழகத்தில் முதியோர் கல்வி வளர்ச்சி யடைந்துள்ளது. [முதுயோர் + கல்வி.]
முதியோள்	முதியோள் mudiyōḷ, பெ. (n.) 1. கிழப் பருவமடைந்தவள்; old woman. 2. பெண் தெய்வம்; Goddess. "முதியோள் கோட்டம்" (மணிமே.17:88);, "முளரி மருங்கின் முதியோள் சிறுவன்" (புறநா.278:2);. [முது → முதியோள்.]

முதிர்	முதிர்1 mudirdal, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மரம், காய் முதலியவை இளமைத் தன்மை நீங்கி முற்றுதல்; to grow old, to have the qualities of age. முதிர்ந்த மரங்களை வெட்டுவார். "முதிராக் கிளவியள்" (மணிமே. 22:181);. 2. பதமாதல், கருநிரம்புதல்; to become mature, to grow ripe. "கொண்மூ.... சூன் முதிர்பு" (புறநா.161);. 3. நிறைதல்; to excel, surpass, to become satiated, to be saturalted, "உறைமுதிரா நீரால்" (திணைமாலை.103);. 4. முற்படுதல்; to procede. "முதிர்வினை" (சிலப்.பதி);. 5. ஒழிதல்; to end, cease. "கதிரொழி காறும் கடவுட் டன்மை முதிராது" (சிலப்.30:66);. 6. உலர்தல்; to become dry. தெ.முதுரு; க.முது; L. maturar; F. maturer; M.E. maturus (ripe);; E. mature (வே.க.முல்2);. [முது முதிர் முதிர்
முதிர்காடு	முதிர்காடு mudirkāṭu, பெ.(n.) பழங்காடு (சூடா.);; wild jungle, ancient forest. [முதிர் + காடு.]
முதிர்காய்	முதிர்காய் mudirkāy, பெ.(n.) கனி; riped fruit. [முதிர் + காய்.]
முதிர்காற்று	முதிர்காற்று mudirkāṟṟu, பெ.(n.) கடுங் காற்று (வின்.);; gale, strong wind. [முதிர் + காற்று.]
முதிர்ச்சி	முதிர்ச்சி mudircci, பெ.(n.) 1. பழுத்த பருவம்; maturity, ripened condition. 2. அகவை முதுமை; great age, old age. 3. முதுக்குறைவு (திவா.);; excellence in learning or experience. 4. செருக்கு (யாழ்ப்.);; arrogance. [முதிர் → முதிர்ச்சி.]

முதிர்ச்சிக்காரன்	முதிர்ச்சிக்காரன் mudirccikkāraṉ, பெ. (n.) செருக்குள்ளவன் (வின்.);; arrogant man. [முதிர்ச்சி + காரன்.]
முதிர்ந்தகுறிஞ்சி	முதிர்ந்தகுறிஞ்சி mudirndaguṟiñji, பெ. (n.) பண்வகை (திவ்.திருவாய்.1:1 தலைப்பு);; a melody type of the {} class. [முதிர் → (முதிர்ந்த); + குறிஞ்சி.]
முதிர்ந்தநீர்	முதிர்ந்தநீர் mudirndanīr, பெ.(n.) சிறுநீர் (அமுரி);; urine (சா.அக.);.
முதிர்ந்தவிந்தளம்	முதிர்ந்தவிந்தளம் mudirndavindaḷam, பெ.(n.) குறிஞ்சியாழ்த்திறவகை (பிங்.);; a secondary melody type of the {} class. [முதிர்ந்த + விந்தளம்.]
முதிர்ந்தோர்கல்வி	முதிர்ந்தோர்கல்வி mudirndōrkalvi, பெ.(n.) முதியோர்கல்வி பார்க்க; see {}. [முதிர்ந்தோர் + கல்வி.]
முதிர்ப்பு	முதிர்ப்பு mudirppu, பெ.(n.) 1. மனக் கலக்கம் (திவா.);; perturbation. "சினைப் பசும்பாம்பின் சூன் முதிர்ப் பன்ன" (குறுந். 35:2);. 2. முதிர்ச்சி, 1, 2 (யாழ்.அக.); பார்க்க; see mudircci, 1, 2. [முதிர் → முதிர்ப்பு.]
முதிர்பாகு	முதிர்பாகு mudirpāku, பெ.(n.) முதிர்ந்த வெல்லப்பாகு; over heated jaggery syrup. [முதிர் + பாகு.]
முதிர்பிறை	முதிர்பிறை mudirpiṟai, பெ.(n.) காருவாவிற்குப் பின்வரும் நான்காம் நாள் முதல் எண்ணாள் வரையான வளர்பிறைத் திங்கள் (வின்.);; the second quarter of the waxing moon. [முதிர் + பிறை.]
முதிர்பு	முதிர்பு mudirpu, பெ.(n.) முதிர்வு (சங்.அக.); பார்க்க; see mudirvu. ம. முதிர்ப்பு [முதிர் → முதிர்பு.]

முதிர்வு	முதிர்வு mudirvu, பெ.(n.) 1. முதிர்ச்சி 1, 2 பார்க்க; see mudircci 1, 2. "கைக்கொண்டு முற்றிய முதிர்வும்" (தொல். பொருள்.68);. "பெருங்களிற்று மருப்பின் அன்ன வரும்பு முதிர்பு" (நற்.19:3);. "பெருமலை யன்ன தோன்றல சூன்முதிர் புருமுரறு கருவியொடு பெயல்கட னிறுத்து" (புறநா.161:3, 4);. 2. மிகுதி; excess, plenty. "மான்மத முதிர்வுறக் கமழ்வன" (கம்பரா.நகரப். 60);. 3. சேமிப்புத் தொகை குறிப்பிட்டக் காலத்திற்குப் பின் அடையும் அதிக அளவு; date of maturity of a deposite. ஐந்து ஆண்டுகளக்குப் பிறகு இந்தத் தொகை இருமடங்காக முதிர்வு அடையும். [முதிர் → முதிர்வு.]
முதிர்மரம்	முதிர்மரம் mudirmaram, பெ.(n.) பட்டை யுரிக்கக் கூடிய மரம்; tree aged enough to peal off the bark. [முதிர் + மரம்.]
முதிர்வாதக்கட்டு	முதிர்வாதக்கட்டு mudirvādakkaṭṭu, பெ.(n.) உடம்பில் ஒர் இடத்தில் நில்லாது ஒடிக்கொண்டிருந்து ஆங்காங்கு வீக்கத்தை ஏற்படுத்தும் நோய்; swelling that traverses the whole body. [முதிர் + Skt. வாதம் + கட்டு.]
முதிர்வேனில்	முதிர்வேனில் mudirvēṉil, பெ.(n.) முதுவேனில் (சங்.அக.); பார்க்க; see {}. [முதிர் + வேனில்.]
முதிரம்	முதிரம்1 mudiram, பெ.(n.) முகில் (பிங்.);; cloud. முதிரம்2 mudiram, பெ.(n.) குமணனுக்குரிய மலை; a mountain belonging to the ancient chief {}. "நல்லிசைக் குமணன்.... முதிரத்தோனே" (புறநா.160:13);.
முதிரன்	முதிரன் mudiraṉ, பெ.(n.) 1. தாந்தோன்றி (யாழ்.அக.);; libertine, 2. போக்கிலி (வின்.);; vile or wicked person.
முதிராச்செவ்வந்தி	முதிராச்செவ்வந்தி mudirāccevvandi, பெ.(n.) மஞ்சள் செவ்வந்தி; yellow chryanthum.

முதிராப்பிண்டம்	முதிராப்பிண்டம் mudirāppiṇṭam, பெ.(n.) முற்றாத கரு (வின்.);; embryo. [முதிர் + ஆ + பிண்டம்.]
முதிரி	முதிரி mudiri, பெ.(n.) அவரை வகை; dolichos lab.
முதிரிமை	முதிரிமை mudirimai, பெ.(n.) முதுமை (யாழ்.அக.); பார்க்க; see mudumai. [முதிர் → முதிரி → முதிரிமை.]
முதிரை	முதிரை mudirai, பெ.(n.) 1. அவரை, துவரை முதலிய பயறுகள்; pulse or other leguminous plant. "முதிரை வாலூன் வல்சி மழவர்" (பதிற்றுப்.55:7);. 2. துவரம் பருப்பு; pigeon - pea, dholl. "முதிரையின் முழுத்த நெய்யில்" (கம்பரா.நாட்டுப். 19);. 3. மரவகை (வின்.);; East Indian satin-wood, chloroxylon swietenia. [முதிர் → முதிரை.]
முதிரைப்பில்லை	முதிரைப்பில்லை mudiraippillai, பெ.(n.) கண்ணுக்குள் வரும் நோய்; a chronic eye diseases (சா.அக.);.
முதிரைமண்டம்	முதிரைமண்டம் mudiraimaṇṭam, பெ.(n.) பல்லி; lizard (சா.அக.);.
முதினி	முதினி mudiṉi, பெ.(n.) ஒட்டை மரம்; a tree (சா.அக.);.
முது	முது mudu, பெ.(n.) 1. பேரறிவு; vast knowledge. "முதுவா யிரவல" (சிறுபாண். 40);. "முருக யர்ந்து வந்த முதுவாய் வேல சினவ லோம்பு மதி" (குறுந். 362:1);. 2. முதுமை; oldness. [முதல் → முது (சு.வி);.] இளமையில் அறிவின்மையும் முதுமையில் அறிவுண்மையும், பட்டறிவின்மை யுண்மையால் ஏற்படும் இயற்கை நிலைமை யென்பதை மடம், முது என்னுஞ் சொற்கள் உணர்த்தும்.

முதுக்கங்காய்	முதுக்கங்காய் mudukkaṅgāy, பெ.(n.) தும்மட்டிக்காய் (இ.வ.);; country cucumber.
முதுக்கள்	முதுக்கள் mudukkaḷ, பெ.(n.) முன்னோர்; ancestors. "எங்கள் முதுக்கள் ஒற்றி வைக்கையில் " (புதுக்.கல்.317);. [முதல் → முது → முதுக்கள்.]
முதுக்கு	முதுக்கு mudukku, பெ. (n.) 1. அறிவு; knowledge. 2. தெருட்சி; wisdom. 3. பேரறிவு; great wisdom. [முது → முதுக்கு.]
முதுக்குடி	முதுக்குடி mudukkuḍi, பெ.(n.) முதுகுடி பார்க்க; see {}. "முரசு கடிப்பிகூஉ முதுக்குடிப் பிறந்தோன்" (மணிமே.1:31);. [முது-மை + குடி.]
முதுக்குறை	முதுக்குறை1 mudukkuṟaidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) அறிவு மிகுதல்; to become ripe in wisdom. "முகத்தின் முதுக்குறைந்த துண்டோ" (குறள், 707);. "முதுக்குறைக் குரீஇ முயன்றுசெய் குடம்பை" (நற்.366:9);. [முது → முதுக்கு + உறை - முதுக்குறை → முதுக்குறை-தல் (சு.வி.);.] முதுக்குறை2 mudukkuṟai, பெ.(n.) முதுக்குறைவு பார்க்க; see {}. "முதுக்குறை நங்கை" (சிலப். 15:202);. [முது → முதுக்கு + உறை. உறைதல் = தங்குதல்.]
முதுக்குறைமை	முதுக்குறைமை mudukkuṟaimai, பெ.(n.) முதுக்குறைவு பார்க்க; see {}. "போற்றாய்களை நின் முதுக்குறைமை" (கலித்.62);. "கழிமுதுக் குறைமையும் பழியுமென் றிசினே" (குறுந். 217:7);. [முது → முதுக்கு + உறைமை.]
முதுக்குறைவி	முதுக்குறைவி mudukkuṟaivi, பெ.(n.) பேரறிவுள்ளவள்; wise woman. "சிறுமுதுக் குறைவி..... சேயிழைக் காற்றி" (பெருங். மகத.22:68);. "சிறுமுதுக் குறைவி சிலம்பார் சீறடி" (அகநா.17:9);. [முதுக்குறை → முதுக்குறைவி.]

முதுக்குறைவு	முதுக்குறைவு1 mudukkuṟaivu, பெ.(n.) 1. பேரறிவு (பிங்.);; great wisdom. "ஏதிலார் யாதும் புகல விறைமகள் கோதொரீஇக் கொள்கை முதுக்குறைவு" (குமர.பிர. நீதிநெறி.33);. 2. மகளிர் பருவமடைதல் (வின்.);; pubescence of girls. [முதுக்குறை → முதுக்குறைவு.] முதுக்குறைவு2 mudukkuṟaivu, பெ.(n.) பேதைமை (சூடா.);; innocence. [முது + குறைவு.]
முதுகண்	முதுகண்1 mudugaṇ, பெ.(n.) 1. முதன்மைப் பற்றுக்கோடு; chief support. "முற்றிழை மகளிர்க்கு முதுக ணாமென" (பெருங். உஞ்சைக். 36:198);. 2. பேரறிவுரைஞன்; wiseman. [முந்து → முது → முதுகண் (வே.க);..] முதுகண்2 mudugaṇ, பெ.(n.) காப்பாளர்; guardian. "சுந்தரபட்டனையே முதுகண்ணாக வுடைய" (தெ.இ.கல்.தொ.5:272);. [முது + கண்.] முதுகண்3 mudugaṇ, பெ.(n.) வழியுரிமை (வாரிசு);; property rights of the legal heridity. "ஸ்ரீ மூலத்தான முடையார்க்கு நொட்டூர், திரு வாண்டாள் சாநியேன், எந் மகந் தாமோதிரப்பட்ட நாந வீரகத்திரபிள்ளையை முதுகண்ணாக கொண்டு - தண்ணீர்ப்பட்டி ஒரு மாவரையும், தலைப்பாடகம் அரைமாவும் களர் ஒரு மாவரையும் கீழைத் தெருவில் மனை அமையும் தேவர்க்கு தேவதாநமாகக் குடுத்தேன்" (தெ.இ.கல்.தொ.12, கல்.184);.
முதுகயம்	முதுகயம் mudugayam, பெ.(n.) கடல்; sea. "முதுகயந் தீப்பட" (திவ்.பெரியதி.8. 5:6);.
முதுகலை	முதுகலை mudugalai, பெ.(n.) பல்கலைக் கழகத்தில் இளங்கலைப் பட்டம் பெற்றவர்கள் படிக்கும் மேல் பட்டப் படிப்பு; master of arts, course leading to the degree of master of arts. [முது + கலை.]

முதுகன்றிருமல்	முதுகன்றிருமல் mudugaṉṟirumal, பெ.(n.) கன்றுகட்கு வரும் நோய் வகை (M.L.);; hoose, a disease incident to cattle, especially calves. [முது + கன்று + இருமல்.] முதுகன்றிருமல் mudugaṉṟirumal, பெ. (n.) ஒரு வகை நுண் உயிரி; louse (or); husk [முதுகன்+திருமல்]
முதுகன்று	முதுகன்று mudugaṉṟu, பெ.(n.) பால்குடி மறந்த கன்று (வின்.);; weaned calf. [முது + கன்று.]
முதுகாஞ்சி	முதுகாஞ்சி mudukāñji, பெ.(n.) 1. அறிவின் மிக்க மூத்தோர் அறிவில்லாத இளையோர்க்கு இளமை நிலையாமை முதலியவற்றை எடுத்து மொழியும் புறத்துறை (தொல்.பொருள்.79, உரை);; theme of admonition and instruction by men of ripe wisdom to inexperienced youths. 2. முதுகாஞ்சித் துறை பற்றிய சிற்றிலக்கிய வகை (சது.);; a poem on the {} theme. [முது + காஞ்சி.]
முதுகாட்டுத்தரிசு	முதுகாட்டுத்தரிசு mudukāṭṭuddarisu, பெ.(n.) 1. பதினைந்து ஆண்டுக்கு மேலாக சாகுபடி செய்யப்படாத நிலம் (வின்.);; land left waste for over 15 years. 2. சுடுகாட்டுக்காக விடப்பட்ட நிலம் (இ.வ.);; waste land used as a burial or cremation ground. [முதுகாடு + தரிசு.]
முதுகாடு	முதுகாடு mudukāṭu, பெ.(n.) 1. முதையல் பார்க்க (திவா.);; see mutaiyal. 2. சுடுகாடு (திவா.);; cremation or burial ground. "முதுகாட்டிடை..... நடமாடி" (தேவா.773, 1);. "அஞ்சுவந் தன்றிம் மஞ்சுபடு முதுகாடு" (புறநா.356:4);. [முது + காடு.]
முதுகால்	முதுகால்1 mudukāl, பெ.(n.) ஓராண்டுக்கு மேற்பட்ட வெற்றிலைக் கொடிகளையுடைய தோட்டம் (யாழ்.அக.);; garden of betel vines more than a year old. [முது + கால்.] முதுகால்2 mudukāl, பெ.(n.) வெற்றிலைக் கொடியின் நடுவிலுள்ள இலை (மதி.க.ii.55);; leaves at the middle of the betel wine. [முது + கால்.]

முதுகால்வெற்றிலை	முதுகால்வெற்றிலை mudukālveṟṟilai, பெ.(n.) முதிர்ந்த கொடியி னின்று பறித்த வெற்றிலை (C.G.);; betel leaf plucked from a full-grown creeper. [முதுகால் + வெற்றிலை.]
முதுகிடு-தல்	முதுகிடு-தல் mudugiḍudal, 20 செ.கு.வி.(v.i.) புறங்காட்டுதல்; to be defeated and flee. "முகில் வண்ணன் றனக்கஞ்சி முதுகிட்டோடி" (கம்பரா.உத்தர.இராவணன். பிறப்.39);. [முதுகு + இடு-தல்.]
முதுகில்குத்து-தல்	முதுகில்குத்து-தல் mudugilguddudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) இனிமை காட்டி ஏய்த்தல்; stab some one in the back. முதுகில் குத்துதல் மற வேந்தர்க்கு அழகல்ல. [முதுகு → முதுகில் + குத்து-தல்.]
முதுகு	முதுகு1 mudugu, பெ.(n.) 1. மனித உடலில் பின் கழுத்தில் இருந்து இடுப்புவரை உள்ள பக்கம், விலங்கின் உடலில் கழுத்திலிருந்து வால்வரை உள்ள மேல் பகுதி; back, the region of the spine. "முதுகிற் றைத்த வாளிகள்" (கம்பரா. யுத்த.மந்திர.116.);. அணிலின் முதுகில் மூன்று கோடுகள் உண்டு. "முதுகிலே புண் உண்டானால் செடியிலே நுழைய பயம்", "முதுகிலே புண் இருந்தால் குனியப் பயம்", "முதுகில் அடித்தால் ஆறும், வயிற்றில் அடித்தால் ஆறுமா?". 2. நாற்காலி முதலியவற்றில் சாய்ந்து கொள்வதற்குரிய பகுதி; back portion; back, as of a chair. 3. முதுகு ஒடிந்த நாற்காலி, நடுவிடம்; middle place. "தவள மாடத்தகன் முதுகு பற்றி" (கல்லா.19 : 22);. 4. வரப்பு மேடு; ridge, mound. "மிடைந்து வயல் திரிந்து முதுகு சரிந்துடைந்து" (கல்லா.53:33);. 5. பொத்தகத்தின் பக்கங்கள் ஒன்று சேர்ந்து அமைந்திருக்கும் தட்டையான நீண்ட பக்கவாட்டுப் பகுதி; spine of a book. ம.முதுகு முதுகு2 mudugu, பெ.(n.)
முதுகுகாட்டு-தல்	முதுகுகாட்டு-தல் mudugugāṭṭudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) முதுகிடு-தல் பார்க்க; see {}. [முதுகு + காட்டு-தல்.]
முதுகுகாண்(ணு)-தல்	முதுகுகாண்(ணு)-தல் mudugugāṇṇudal, 16 செ.குன்றாவி.(v.t.) தோல்வியுறச் செய்தல்; to defeat. "இந்திரன் முதுகுகண்ட விராவணற் கேயச் சொன்னான்" (கம்பரா. இலங்கை காண்.5);. [முதுகு + காண்(ணு);-தல்.]

முதுகுகொடு - த்தல்	முதுகுகொடு - த்தல் mudugugoḍuddal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. முதுகிடு-தல் பார்க்க; see {}. "போர்க்களத்தே சென்று முதுகு கொடாமல்" (பட்டினப்.பக்.538, உரை);. 2. துணை செய்தல் (வின்.);; to help, assist. 3. குதிரை, யானை முதலியன தன்மேலேற இடங் கொடுத்தல் (இ.வ.);; to allow one to mount, as a riding horse, etc. 4. விளையாட்டாகவும் தண்டனையாகவும் முதுகிற் பிறரைத் தூக்கிச் சுமத்தல் (இ.வ.);; to carry a person on one's back, as a punishment or in a game. [முதுகு + கொடு-த்தல்.]
முதுகுச்சுண்ணாம்பு	முதுகுச்சுண்ணாம்பு muduguccuṇṇāmbu, பெ.(n.) மணல் மிகுதியாய்ச் சேர்த்த சுண்ணாம்பு (C.E.M.);; coarse chunnam. [முதுகு + சுண்ணாம்பு.]
முதுகுடி	முதுகுடி muduguḍi, பெ.(n.) கற்றோன்றி மண்டோன்றாக் காலத்து வாளொடு முற்றோன்றிய மூத்த குலம்; ancient and respectable family as of warriors. "முதுகுடி மகட் பாடஞ்சிய மகட் பாலானும்" (தொல். பொருள்.79);. மறுவ. மூத்தகுடி. [முது + குடி.]
முதுகுத்தண்டு	முதுகுத்தண்டு muduguddaṇṭu, பெ.(n.) தண்டுவடம்; spinal-cord. ஒவ்வொருவருக்கும் முதுகுத் தண்டு நன்றாக இருந்தால் மட்டுமே அவர்களால் வலியில்லாமல் உட்கார, நடக்க, படுக்க முடியும். [முதுகு + தண்டு.] [p]
முதுகுத்துணி	முதுகுத்துணி mudugudduṇi, பெ.(n.) முரட்டுச் சீலை (C.E.M.);; coarse cloth. [முதுகு + துணி.]
முதுகுதாங்கி	முதுகுதாங்கி mudugudāṅgi, பெ.(n.) சார்மணை (வின்.);; support to lean back on, as in a planquin, in a chair or on a pial. [முதுகு + தாங்கி.]
முதுகுநீர்குத்தல்	முதுகுநீர்குத்தல் mudugunīrguddal, பெ.(n.) முதுகுநீர்ச்சடங்கு பார்க்க; see {}. [முதுகு + நீர் + குத்தல்.]

முதுகுநீர்ச்சடங்கு	முதுகுநீர்ச்சடங்கு mudugunīrccaḍaṅgu, பெ.(n.) முதுகில் நீரூற்றிச் செய்யுஞ் சீமந்தச் சடங்கு (வின்.);; a purificatory ceremony of pouring water upon the back of a woman in her first pregnancy. [முதுகு + நீர் + சடங்கு.]
முதுகுநூல்	முதுகுநூல் mudugunūl, பெ.(n.) முருட்டு நூல் (வின்.);; coarse yarn. [முதுகு + நூல்]
முதுகுநெளி-த்தல்	முதுகுநெளி-த்தல் muduguneḷiddal, 3 செ.கு.வி.(v.i.) வேலைக்குச் சோம்புதல் (உ.வ.);; to shirk work; to be indolent. [முதுகு + நெளி-த்தல்.]
முதுகுப்பிடிப்பு	முதுகுப்பிடிப்பு muduguppiḍippu, பெ.(n.) முதுகில் வலியுண்டாக்கும் ஊதை (வாயு); நோய் வகை (M.L.);; sprain of the back. [முதுகு + பிடிப்பு.]
முதுகுப்பிளவு	முதுகுப்பிளவு muduguppiḷavu, பெ.(n.) முதுகுப்பிளவை (M.L.); பார்க்க; see {}. [முதுகு + பிளவு.]
முதுகுப்பிளவை	முதுகுப்பிளவை muduguppiḷavai, பெ.(n.) முதுகிலுண்டாம் அரச பிளவை (வின்.);; carbuncle appearing on one's back. [முதுகு + பிளவை..]
முதுகுமண்காட்டு-தல்	முதுகுமண்காட்டு-தல் mudugumaṇgāṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) மற்போரில் தோல்வியுறச் செய்தல் (இ.வ.);; to defeat in wrestling. மறுவ. புறமுதுகுக்காட்டுதல் [முதுகு + மண்காட்டு-தல்.]
முதுகுமண்கொடு-த்தல்	முதுகுமண்கொடு-த்தல் mudugumaṇgoḍuddal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) மற்போரில் தோல்வியுறுதல் (இ.வ.);; to be defeated in wrestling. [முதுகு + மண்கொடு-த்தல்.]
முதுகுமுள்	முதுகுமுள் mudugumuḷ, பெ.(n.) முதுகெலும்பு (வின்.); பார்க்க; see mudugelumbu. [முதுகு + முள்.]

முதுகுமுள்ளணைதசை	முதுகுமுள்ளணைதசை mudugumuḷḷaṇaidasai, பெ.(n.) முதுகெலும்பினை யடுத்துள்ள தசை (வின்.);; a muscle-semispinalis dorsi. [முதுகு + முள்ளணை + தசை.]
முதுகுரவர்	முதுகுரவர் muduguravar, பெ.(n.) தாய் தந்தையர்; parents. "எம்முது குரவ ரென்னுற் றனர் கொல்" (சிலப்.16:60);. [முது + குரவர்.]
முதுகுருகு	முதுகுருகு mudugurugu, பெ.(n.) தலைக் கழகத்து இறந்துபட்ட நூல்களுள் ஒன்று (இறை.1, உரை, 4);; an ancient poem of the first {}-not now extant. [முது + குருகு.]
முதுகுவாளை	முதுகுவாளை muduguvāḷai, பெ.(n.) முதுகில் உண்டாகும் ஒருவகைக் கழலை; deep abscess on the back. [முதுகு + வாளை.]
முதுகுளத்தூர்	முதுகுளத்தூர் muduguḷaddūr, பெ.(n.) இராமநாதபுரம் மாவட்டம், முதுகுளத்துர் வட்டத்தில் அவ்வட்டத்தின் தலைநகராய் விளங்கும் ஊர்; a town in Ramnad district in {} Taluk, 25 k.m. away from Paramakkudi. [முது + குளத்தூர்.]
முதுகுன்றம்	முதுகுன்றம் mudugung͟ram, பெ.(n.) கடலூர் (தென்னார்க்காடு); மாவட்டத் திலுள்ள சிவ தலம்; a Siva shrine in the {}. தற்போது விருத்தாசலம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. திரு என்னும் அடைமொழி சேர்த்துத் திருமுதுகுன்றம் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. "முத்தாறு.... நித்திலம் வாரிக்கொழிக்கு முதுகுன்றமே." (தேவா.981, 1);. [முது + குன்றம்.]
முதுகுன்று	முதுகுன்று mudugunṟu, பெ.(n.) முதுகுன்றம் பார்க்க; see {}. "முத்தாறு வந்தடி வீழ்தரு முது குன்றடை வோமே" (தேவா.978:1);. [முது + குன்று.]
முதுகூற்றனார்	முதுகூற்றனார் muduāṟṟaṉār, பெ.(n.) கழகக்காலப் புலவர்; ancient {} poet. [முது + கூற்றனார்.]

முதுகெலும்பு	முதுகெலும்பு mudugelumbu, பெ.(n.) முதுகின் நடுவில் அமைந்திருப்பதும் உடலைத் தாங்கிநிற்பதுமான, ஒன்றன் கீழ் ஒன்றாக, வரிசையாக முள் எலும்புகளால் ஆன நீண்ட உறுதியான எலும்புத் தண்டு; back bone, spine, vertebral column. உழவர்கள் தான் நாட்டின் முதுகெலும்புகள். மறுவ. தண்டெலும்பு, முள்ளந்தண்டு, வீணாத்தண்டு தண்டுவடம். [முதுகு + எலும்பு.]
முதுசம்	முதுசம் mudusam, பெ.(n.) மரபு வழியாக வரும் சொத்து; inherited property. இது எனக்கு முதுசமாகக் கிடைத்த வீடு. [முதுசொம் → முதுசம்.]
முதுசாயம்	முதுசாயம் muducāyam, பெ.(n.) அழுத்தமான சாயம் (வின்.);; deep dye. [முது + சாயம்.]
முதுசார்வு	முதுசார்வு muducārvu, பெ.(n.) இளஞ் சார்வையடுத்திருக்கும் பனையோலை (யாழ்ப்.);; palmyra or talipot leaves next to {}. [முது + சார்வு.]
முதுசூரியர்	முதுசூரியர் muducūriyar, பெ.(n.) இரட்டைப் புலவருள் ஒருவர் (தமிழ்நா.113, தலைக்குறிப்பு);; one of the two poets known as {}. [முது + சூரியர்.]
முதுசொம்	முதுசொம் mudusom, பெ.(n.) முதுபொருள் பார்க்க; see {}. [முது + சொம்.]
முதுசொல்	முதுசொல் mudusol, பெ.(n.) முதுமொழி, 1 பார்க்க; see {}. 1. "தம்பானை சாய்ப்பற்றா ரென்னு முது சொல்லும்" (திருவிசை. வேணாட்.2); (திவா.);. "முது நெல்லிக்கனியும், மூத்தோர் சொல்லும் முன்னே கசக்கும் பின்னே இனிக்கும்" (பழ.);. [முது + சொல்.]
முதுதரிசு	முதுதரிசு mududarisu, பெ.(n.) முதுகாட்டுத் தரிசு, 2 பார்க்க; see {}, 2. [முது + தரிசு.]

முதுதலை	முதுதலை mududalai, பெ.(n.) மரத்தின் முற்றிய அடிப்பாகம்; lower end of the trunk or stem of a tree, as hardened by growth, "மரமிசைக்கும்போது முதுதலை கீழாகவும் இளந்தலை மேலாகவும்" (சர்வா.சிற்.68);. [முது + தலை.]
முதுதவம்	முதுதவம் mududavam, பெ.(n.) முற் பிறப்பிலோ இப்பிறப்பில் முன்போ செய்த தவம் (வின்.);; penance performed in previous birth or long ago in this birth. [முது + தவம்.]
முதுதறை	முதுதறை mududaṟai, பெ.(n.) பாழ்நிலம்; barren ground. "நீர்நிலமும் முதுதறையும்" (புதுக்.கல்.361. பக்.233);. [முது + தறை.]
முதுநாரை	முதுநாரை mudunārai, பெ.(n.) தலைக் கழகத்து (தலைச் சங்கத்து); இறந்துபட்ட நூல்களுள் ஒன்று (இறை.1, உரை.4);; an ancient poem of the first {}, not now extant. [முது + நாரை.]
முதுநிலம்	முதுநிலம் mudunilam, பெ.(n.) 1. களர் நிலம்; brackish ground. 2. பெரும் பாழ் நிலம் (வின்.);; large extent of barren ground. 3. பாலை (யாழ்.அக.);; desert tract. 4. இயற்கை மாறாமல் காடும் மேடுமாக உள்ள நிலம்; waste land, uncultivated land. [முது + நிலம்.]
முதுநிலை	முதுநிலை mudunilai, பெ. (n.) 1. பல நிலைகளைக் கொண்ட பதவி வரிசையில் உயர்நிலை; senior grade. முதுநிலை மேலாளர். முதுநிலைப் பொறியாளர். 2. பள்ளிகளில் முதுகலைப் பட்டம் பெற்று அடைந்திருக்கும் தகுதி; post graduate grade. மேனிலைப் பள்ளி முதுநிலை ஆசிரியர். [முது + நிலை.]
முதுநீர்	முதுநீர் mudunīr, பெ.(n.) முன்னீர் பார்க்க; see {}. "சுடர்படு முது நீரில்" (திவ். பெரியதி.8, 5:5);. "முதுநீர் முன்றுறை முசிறி முற்றி" (அகநா.57:15);. [முது + நீர்.]
முதுநீர்மலையாளர்	முதுநீர்மலையாளர் mudunīrmalaiyāḷar, பெ.(n.) மலையில் வாழும் ஒருவகைப் பழங்குடி இனத்தார்; a sect of hill-men. [முதுநீர் + மலையாளர்.]

முதுப்போக்கன்	முதுப்போக்கன் muduppōkkaṉ, பெ.(n.) மடைத்தொழிலாளர்; cook person skilled in culinary.
முதுபயிர்	முதுபயிர் mudubayir, பெ.(n.) 1. முற்றிய பயிர் (வின்.);; full - grown crop. 2. கனி தரக்கூடிய மரம் (வின்.);; tree full-grown and ready to bear fruit. 3. முதுகால் பார்க்க; see {}. [முது + பயிர்.]
முதுபாலை	முதுபாலை mudupālai, பெ.(n.) கணவனை இழந்த தலைவி மூங்கில் ஓங்கி வளர்ந்த காட்டில் தனி நின்று புலம்புவதைக் கூறும் புறத்துறை; theme of a lonely woman bewailing the loss of her husband in a desert. "நனிமிக சுரத்திடைக் கணவனை யிழந்து தனிமகள் புலம்பிய முதுபா லையும்" (தொல்.பொருள்.79);. [முது + பாலை.]
முதுபாழ்	முதுபாழ் mudupāḻ, பெ.(n.) முதுநிலம் பார்க்க; see mudu-nilam. "முதுபாழ் பெயல்பெய்தன்ன" (புறநா.381);. [முது + பாழ்.]
முதுபுண்	முதுபுண் mudubuṇ, பெ.(n.) நெடு நாட்களாக குணமாகாதப் புண்; festering sore. "மெய்ப்படு முதுபுண் டீர்ப்பான்" (சீவக.2881);. [முது + புண்.]
முதுபெண்டு	முதுபெண்டு mudubeṇṭu, பெ. (n.) 1. மகளிரின் எழுவகைப் பருவங்களுள் 32 முதல் 40 அகவை வரையுள்ள பேரிளம் பெண்; woman between the ages of 32 and 40. 2. மாதவிடாய் நீங்கிய பெண்; woman past menstruation. 3. அகவை முதிர்ந்தவள்; old woman. [முது + பெண்டு.] எழுவகைப் பருவம் : 1. பேதை, 2. பெதும்பை, 3. மங்கை, 4. மடந்தை, 5. அரிவை, 6. தெரிவை, 7. பேரிளம் பெண்.
முதுபொருள்	முதுபொருள் muduboruḷ, பெ.(n.) முன்னோர் தேட்டு (மூதாதையர் சொத்து);; ancestral property. "ஒரு முதலாகி முதுபொருளாயிருந்த தனங்களும்" (பட்டினத். உடற்கூற்றுவ.11);. [முது + பொருள்.]

www.valluvarvallalarvattam.com 2282 of 19068.

முதுபோத்து	முதுபோத்து mudupōddu, பெ.(n.) முதிய ஆண் ஓணான் (ஓந்தி);; old blood - sucker - calotes verisicotor. "வேதின வெரிநின் ஒதிமுது போத்து" (குறுந்.140:1);. [முது + போத்து. போத்து = ஓணான்.]
முதுமக்கட்சாடி	முதுமக்கட்சாடி mudumakkaṭcāṭi, பெ. (n.) முதுமக்கட்டாழி பார்க்க; see {}. "முதுமக்கட் சாடி வகுத்த தராபதியும்" (விக்கிரம.உலா);, (தக்கயாகப். 376, உரை);. [முதுமக்கள் + சாடி.]
முதுமக்கட்டாழி	முதுமக்கட்டாழி mudumakkaṭṭāḻi, பெ.(n.) 1. முற்காலத்தில் இறந்த வீரர் உடல்களை அடக்கம் செய்யப் பயன்படுத்திய மட்பாண்டம் (புறநா.256, உரை);; a large earthen jar where in corpses of warriors were interred in ancient times. 2. ஆசீவக முனிவர் புக்கிருந்து நோற்கும் பெருந்தாழி வகை; a large pot into which A {} ascetics enter for performing penance. 3. மிகவும் அகவை முதிர்ந்தவர்களை வைத்துப் பாதுகாக்குஞ் சாடி வகை; a large earthen jar in which persons were kept and looked after in their extreme old age. [முதுமக்கள் + தாழி.]
முதுமக்கள்	முதுமக்கள் mudumakkaḷ, பெ.(n.) அகவை முதிரிந்தோர்; elders, aged persons. "நரை முதுமக்க ளுவப்ப" (பழ.);. [முது + மக்கள்.]
முதுமகள்	முதுமகள் mudumagaḷ, பெ.(n.) முது பெண்டு பார்க்க; see {}. "பார்ப்பன முதுமகள்" (பெருங்.இலாவாண. 3:30);. [முது + மகள்.]
முதுமகன்	முதுமகன் mudumagaṉ, பெ.(n.) 1. அகவை முதிர்ந்தவன்; man of advanced years. "முந்து புள்ளுரைத்த முதுமகன்" (பெருங். உஞ்சைக் 56:234);. 2. முப்பதுக்கு மேற்பட்ட அகவையுடையவன் (பன்னிருபா. 232);: man past the age of thirty. 3. காரி (சனி.); (பிங்.);; the planet Saturn. "முதுமகனு நீளரவு மொன்பா னிற்கில்" (சினேந்.272);. [முதுமை + மகன்.]
முதுமரம்	முதுமரம் mudumaram, பெ.(n.) ஆலமரம்; banyan. "பறவை.... பகலுறை முதுமரம்" (குறுந். 352);. [முது + மரம்.]

முதுமாணி	முதுமாணி mudumāṇi, பெ.(n.) கல்லூரிப் பட்டப் படிப்பில் முதுகலை; post graduate. மறுவ முதுகலை, முதுநிலை. [முது + மாணி.]
முதுமுறை	முதுமுறை mudumuṟai, பெ.(n.) மூத்த முறைமை; seniority in age. "முதல்வற்கு முதுமுறைப் பாலன்ன மேனியான்" (கலித்.124);. [முது + முறை.]
முதுமூப்பு	முதுமூப்பு mudumūppu, பெ.(n.) மிக முதிர்ந்த அகவை; ripe old age. "முதுமூப்பாய மக்களை" (திருவிளை. எல்லாம்வல்ல.9);. [முது + மூப்பு.]
முதுமை	முதுமை mudumai, பெ.(n.) 1. பழமை (பிங்.);; antiquity, oldness. 2. அகவை முதிர்ந்து உடல் பலமும் தோற்றக் கவர்ச்சியும் இழந்த கூட்டம், மூப்பு; old age. "இளமை நாணி முதுமை யெய்தி" (மணிமே4:107);, "முதுமை யெள்ளலஃதமைகுந் தில்ல" (அகநா.6:15);, "முதியை என்போர்க்கு முதுமை தோன்றலும்" (பரிபா.2:23);. 3. முதுமொழி, 1 (சூடா.); பார்க்க; see {}. 1. 4. முற்றின நிலை (பிங்.);; maturity. 5. முதுகாஞ்சி பார்க்க; see {}. "கழிந்தோ ரொழிந் தோர்க்குக் காட்டிய முதுமையும்" (தொல்.பொருள்.79);. தெ. முதிமி;ம. முதும. [மூ → முதுமை.]
முதுமொழி	முதுமொழி mudumoḻi, பெ.(n.) 1. பழமொழி (தொல்.பொருள்.489);; proverb, old saying. 2. பெரியோர் வாக்கு, அறிவுரை; words of wisdomaxiom. "முதுமொழி கூற முதல்வன் கேட்டு" (மணிமே.25:119);. 3. சான்றோர் செய்யுள்கள்; poems of ancient poets. "செவி செறுவாக முதுமொழி நீரா" (கலித். 68);. 4. மறைநூல்; the {}. "முன்னை மரபின் முதுமொழி முதல்வ" (பரிபா.3:42);. 5. திருக்குறள் (வள்ளுவமா.31);; T {}. [முது + மொழி.]

முதுமொழிக்காஞ்சி	முதுமொழிக்காஞ்சி mudumoḻikkāñji, பெ.(n.) 1. அறிவுடையோர் அறம் பொருளின்பங்களைப் பலரும் அறியச் சொல்லும் புறத்துறை (பு.வெ.10, காஞ்சிப்.1);; theme of wise men giving instruction on {} to the people at large. 2. பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் ஒன்றானதும் கூடலூர் கிழார் இயற்றியதுமான அறநூல் (நீதி நூல்);; an ancient didactic poem of 100 verse by {}, one of {}. [முதுமொழி + காஞ்சி.]
முதுமொழிவஞ்சி	முதுமொழிவஞ்சி mudumoḻivañji, பெ.(n.) மகன் தந்தையினுடைய வீரச் செயலைக் கூறும் புறத்துறை (பு.வெ.3:13);; theme of a son describing the heroic acts of his father. [முது + மொழி வஞ்சி.] பழைய வரலாற்றினையும், வாளினையும் உடைய மறக்குடியில் பிறந்த தந்தையின் நிலைமையை மகன் சொல்லும் புறத்துறை.
முதுவர்	முதுவர்1 muduvar, பெ.(n.) 1. மூத்தோர்; elders, old persons. "தமராகிய முதுவர்" (கந்தபு.வள்ளியம்.43);. 2. அறிவாற்றல் (ஞான); மிக்கோர்; persons of ripe wisdom; men of experience. "முதுவருண் முந்து கிளவாச் செறிவு" (குறள், 715); (பிங்.);. 3. அமைச்சர், அறிவுரைஞர் (பிங்.);; counsellors. 4. புலவர் (திவா.);; poets. 5. மலைவாழ் பழங்குடி (E.T.5:86);; a hill tribe. [முது → முதுவர்.] முதுவர்2 muduvar, பெ.(n.) உழவர்; a cultivator, farmer pesant. [முது → முதுவர்.] கோவை, திருவாங்கூர் மலையை அடுத்த நிலத்தில் வேளாண் பயிர் தொழிலைச் செய்பவர்களை முதுவர் என்பர்.
முதுவல்	முதுவல் muduval, பெ.(n.) பழமையாற் பழுதானது (இ.வ.);; that which is time - worn. [முது → முதுவல்.]
முதுவானாள்	முதுவானாள் muduvāṉāḷ, பெ.(n.) மலையில் வாழும் ஒருவகைப் பழங்குடியினர் (E.T.5, 86);; a hill tribe.
முதுவு	முதுவு muduvu, பெ.(n.) முதுகு2 பார்கக; see mudugu2.

முதுவுழிஞை	முதுவுழிஞை muduvuḻiñai, பெ.(n.) 1. இரை கண்ட பறவை பாய்வது போல, எதிரிகளைக் கண்டு பாயும் வீரர்களைக் குறித்துக் கூறும் துறை; a theme, says about the warrior who attack the enemies, like the bird that tantivy when seeing its prey. "வேய் பிணங்கிய மிளையரணம் பாய்புள்ளிற் பரந்திழிந்ததன்று"(பு.வெ.6:20);. 2. போரைச் செய்யும் எயிலினுள்ளோருடைய மிகுதியைக் கூறுவதும் வெல்லுதற்குரிய மாறுபாட்டைக் கூறுவதுமான உழிஞைத்துறை; a kind of {}. "செருமதிலோர் சிறப்புரைத்தலும் அரு முரணான அத் துறையாகும்" (பு.வெ.6:21);. [முது + உழிஞை.]
முதுவெழுத்து	முதுவெழுத்து muduveḻuddu, பெ. (n.) தேறின எழுத்து (வின்.);; settled, well-formed handwriting. [முது + எழுத்து.]
முதுவேனில்	முதுவேனில் muduvēṉil, பெ.(n.) பருவம் ஆறனுள் ஆடவை (ஆனி);, கடக(ஆடி);த் திங்களடங்கிய கடுங்கோடைக் காலம் (பிங்.);; summer, the month of {} and {} as the season of extreme heat, one of {} (six season);. [முது + வேனில்.] பருவம் : 1. கார்காலம், 2. கூதிர் காலம், 3. முன்பனிக்காலம், 4. பின்பனிக் காலம், 5. இளவேனில் காலம், 6. முதுவேனில் காலம்.
முதுவோர்	முதுவோர் muduvōr, பெ.(n.) 1. முதுவர் 1, 2, 3 பார்க்க; see muduvar, 1, 2, 3. 2. அரசன், ஆசிரியர், தாய், தந்தை, அண்ணன் முதலிய பெரியோர்; the great; the noble; the elders, as king, teacher, mother, father, elder brother. "முதுவோர்க்கு முகிழ்த்த கையினை' (சிறுபாண்.231);. 3. புலவர் (திவா.);; poets. [முது → முதுவோர்.]
முதூசன்	முதூசன் mutūcaṉ, பெ.(n.) கொட்டைப் பாக்கு; areca-nut (சா.அக.);.
முதை	முதை mudai, பெ.(n.) 1. முதைப்புனம் (பிங்.); பார்க்க; see {}. "முதைச் சுவற்கலித்த முற்றா இளம்புல்" (குறுந்.204);. 2. சங்கஞ் செடி (பரி.அக.);; mistle toe berry-thorn. [முது → முதை (வே.க);.]

முதைப்புனம்	முதைப்புனம் mudaippuṉam, பெ.(n.) 1. பழங்கொல்லை (திவா.);; ground long under cultivation, dist. fr. {}. "முதைப் புனங் கொன்ற ஆர்கலி உழவர்" (குறுந்.155:1);. 2. பயிரிடுவதற் குரித்தான பண்பட்ட நிலம் (வின்.);; ground cleared and prepared for tillage. [முது → முதை + புனம்.]
முதையல்	முதையல் mudaiyal, பெ.(n.) 1. பழங்காடு (சூடா.);; wild jungle; ancient forest. "விதையர் கொன்ற முதையற் பூமி" (நற்.121);. "முளிந்த வோமை முதையலங் காட்டு" (அகநா.5:8);. 2. கடுகு (சங்.அக.);; mustard. [முது → முதை → முதையல்.]
முந்தண்டுக்கால்	முந்தண்டுக்கால் mundaṇṭukkāl, பெ.(n.) நெசவில் முன்தண்டைத் தாங்கும் கால்; stand which bears the front pole in weaver's instrument. [முன்தண்டு + கால்.]
முந்தல்	முந்தல்1 mundal, பெ.(n.) 1. முற்படுகை (உ.வ.);; being first or before. 2. முனை (வின்.);; projection, promontory. [முந்து → முந்தல்.] முந்தல்3 mundal, பெ.(n.) முச்சந்தி (யாழ். அக.);; junction of three roads. முந்தல்3 mundal, பெ.(n.) முகவை மாவட்டக் கடற்புறத்து அலைவாய் துருத்தியிலுள்ளதோர் ஊர்; a name of a seashore village in Ramanad District.
முந்தன்	முந்தன் mundaṉ, பெ.(n.) கடவுள்; God, as the First Being "முந்தனை யான்மா வென்றும்" (சி.சி.4:28);. [முந்து → முந்தன்.]
முந்தாங்கி	முந்தாங்கி mundāṅgi, பெ.(n.) 1. நீளத்திற் கோடிட்ட மகளிர் சீலை வகை; a kind of saree striped lengthwise. 2. விரலாழிக்கு முன்னிடும் வளையம்; keeper, ring that keeps another on the finger or toe. 3. வண்டிச் சக்கரங் கழலாமல் இருப்பதற்காக அதன் முன் இடும் வளையம்; axle-ring of a cart. [முன்1 + தாங்கி.]
முந்தாணி	முந்தாணி mundāṇi, பெ.(n.) முந்தானை (வின்.); பார்க்க; see {}. [முந்தானை → முந்தாணி.]

முந்தாநாள்	முந்தாநாள் mundāṉāḷ, பெ.(n.) நேற்றெனச் சொல்லப்படுவதற்கு முந்திய நாள்; day before yesterday. "முந்தா நாளிரவு கண்ட கனா" (விறலிவிடு.501);. [முந்து + ஆ + நாள்.] முந்தாநாள் mundāṉāḷ, பெ. (n.) நேற்றைக்கு முன் நாள்; day before yesterday. [முந்தை+நாள்- முந்தைநாள் - முந்தையாம் நாள்-முந்தாநாள்)]
முந்தானை	முந்தானை mundāṉai, பெ. (n.) முன்றானை பார்க்க; see {}. சேலை முந்தானையால் கண்களைத் துடைத்துக் கொண்டாள். [முன்றானை → முந்தானை.]
முந்தானைபோடு – தல்	முந்தானைபோடு – தல் mundāṉaipōṭudal, 20 செ.கு.வி.(v.i.) முன்றானைவிரி-த்தல் பார்க்க; see {}. [முந்தானை + போடு-தல்.]
முந்தானைவிரி – த்தல்	முந்தானைவிரி – த்தல் mundāṉaivirittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. முன்றானைவிரி-த்தல் பார்க்க; see {}. 2. முந்தி விரி-த்தல், 2 பார்க்க; see mundi- viri-, 2. [முந்தானை + விரி-த்தல்.]
முந்தி	முந்தி1 mundi, பெ.(n.) 1. முன்னிடம்; front. 2. முன்றானை பார்க்க; see {}. "பொதுமாதர் முந்தியே தொடு மிடங்கள்" (குற்றா.தல.மந்தமா.21);. [முந்து → முந்தி.] முந்தி2 mundi, கு.வி.எ.(adv.) 1. காலத்தில் முன்பு, முன்னால்; of time earlier. இரண்டு நாள் முந்தி வந்திருக்கக் கூடாதா? இது முந்தியே பார்த்த திரைப்படம் தான். 2. வேகமாக; faster. உன் கடிகாரம் அரை மணி நேரம் முந்திப் போகிறது. 3. முற்காலம்; some time before. "முந்தி வானோர்கள் வந்து" (தேவா.477, 8);. [முந்து → முந்தி.] முந்தி1 mundi, பெ. (n.) முந்தானை; free part of the saree. "முன் முந்து முந்தி"

முந்திசினோர்	முந்திசினோர் mundisiṉōr, பெ.(n.) முன்னோர்; the ancients. "இலங்குகதிர்த் திகிரி முந்திசினோரே" (பதிற்றுப்.69:17);. [முந்தி + ஈயினோர் = முந்தியீயினோர் → முந்தீயினோர் → முந்தீசினோர் → முந்திசினோர் (வே.க.);.]
முந்திய	முந்திய mundiya, பெ.அ.(adj.) காலத்தில் முற்பட்ட, முன்னிருந்த; previous; pre-. முந்திய தலைமுறையைச் சேர்ந்த எழுத்தாளர். இதற்கு முந்திய கருத்தரங்கம் சென்னையில் நடந்தது. வரலாற்றுக்கு முந்திய காலம். [முந்து → முந்திய.]
முந்தியவட்டி	முந்தியவட்டி mundiyavaṭṭi, பெ.(n.) கடன் கொடுக்கும்போது முன்னதாகப் பிடித்துக் கொள்ளும் வட்டி (C.G.);; interest taken in advance at the time of the loan. [முந்து + வட்டி.]
முந்திரி	முந்திரி1 mundiri, பெ.(n.) 1/320 என்ற குறியுள்ள பின்னயென்; the fraction 1/320. "முந்திரிமேற் காணி மிகுவதேல்" (நாலடி, 346);. ம. முந்திரி. [முந்து + இரி = முந்திரி. இரிதல் = விலகுதல், பிளத்தல், கெடுதல். இரிசல் = பிளவு. ஒ.நோ. = பின்னம் = 1. பின்னம், 2. கீழ்வாயிலக்கம். E. fraction, f.1. frang, break. கீழ்வாய் இலக்கங்களுள் முந்தியது முந்திரி எனப்பட்டது (வே.க.முல்.2] மேல்வாய்ச் சிற்றிலக்கத்தில் அடிமட்ட எண் மேல் முந்திரி என்னும் முந்திரி (1/320);யும் கீழ்வாய்ச் சிற்றிலக்கத்தில் அடிமட்ட எண் கீழ்முந்திரி (1/102, 1/400);யும் ஆகும் (பழந்த.ஆ.பக்.72);. முந்திரி2 mundiri, பெ.(n) 1. அகன்ற இலை உடையதும் மஞ்சளும் சிவப்பும் கலந்த நிறத்தில் பழத்தைக் கொடுக்கக் கூடியதுமான ஒரு மரம், அண்டிமா; cashew tree, Anacardium occidentale. 2. முந்திரிப் பருப்பு; cashew nut. 3. முந்திரிகை2,1 பார்க்க; see mundirigai2, 1. தெ. முந்தமாமிதி;ம. முந்திரி. [முன் + துரி – முந்துரி → முந்திரி. துருத்தல் = முன் தள்ளுதல் (த.வி.);. துருத்துதல் = முன் தள்ளுதல் (பி.வி.);. முந்திரிக் கொட்டை பழத்திற்கு வெளியே முன்தள்ளிக் கொண்டிருத்தலால், அதன் பழமும் மரமும் முந்திரியெனப்பட்டன. அண்டிமா என்பதும் இப் பொருளதே. அண்டியில் கொட்டை யுடைய பழம் அண்டிமா.] .

முந்திரிக்கொட்டை	முந்திரிக்கொட்டை mundirikkoṭṭai, பெ.(n.) 1. முந்திரிப் பழத்தின் கீழ்ப் பகுதியிலிருந்து வெளியே நீண்டு இருக்கும் கொட்டை; cashew-nut which protrudes from the fleshy party of the stalk. 2. தேவையில்லாமல் அடுத்தவர் கருத்துப் பரிமாற்றத்தில் தலையிட்டு பேசுபவர்; one who talks or acts presumptuously. அந்த முந்திரிக் கொட்டையைக் கூப்பிடாதே. [முந்திரி + கொட்டை.] [p]
முந்திரிகை	முந்திரிகை1 mundirigai, பெ.(n.) முந்திரி1 பார்க்க; see {}. 'காணியே முந்திரிகை' (தொல்.எழுத்து.164, உரை);. [முந்திரி → முந்திரிகை.] முந்திரிகை2 mundirigai, பெ.(n) 1. கொடி முந்திரி (திராட்சை);; common grape vine. "முந்திரிகைப் பழச்சோலைத் தேன்" (சீவக. 3063);. 2. முந்திரி2, 1 பார்க்க; see mundiri2, 1. [முந்திரி → முந்திரிகை.]
முந்திரிகைக்கள்(ளு)	முந்திரிகைக்கள்(ளு) mundirigaiggaḷḷu, பெ.(n.) முந்திரிகை மது; wine brandy (சா.அக.);. [முந்திரிகை + கள்.]
முந்திரிப்பருப்பு	முந்திரிப்பருப்பு mundiripparuppu, பெ.(n.) முந்திரிக் கொட்டையில் இருந்து எடுக்கப்படும் பருப்பு; cashew kernel. சுவையில் முந்திரிப் பருப்பை முந்தும் பருப்பு ஏதுமில்லை. மறுவ. அண்டிப்பருப்பு [முந்திரி + பருப்பு.]
முந்திரியணா	முந்திரியணா mundiriyaṇā, பெ.(n.) ஒர் அணா (செட்டிநாடு);; one anna. [முந்திரி1 + அணா.]
முந்திவிரி-த்தல்	முந்திவிரி-த்தல் mundivirittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. முன்றானைவிரி-த்தல் பார்க்க; see {}. முந்தி விரித்தவள் சீதேவி, முலைப்பால் கொடுத்தவள் மூதேவியா? 2. பிச்சை வாங்க துணி விரித்தல்; to unfold or spread one's cloth to receive alms. [முந்தி + விரி-த்தல்.]

முந்தின	முந்தின mundiṉa, இடை.(part.) முந்திய பார்க்க; see mundiya. "முந்தினோர் பிந்தினோராவர், பிந்தினோர் முந்தினோ ராவர்", "முந்தி வந்த செவியைப் பிந்தி வந்தகொம்பு மறைத்ததாம்" (பழ.);, "முந்தின சோற்றைத் தட்டினால் பிந்தின சோறு பீயும் சோறும்" (பழ.);. [முந்திய → முந்தின.]
முந்து	முந்து1 mundudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. காலம், இடம் முதலியவற்றால் முற்படுதல்; to be prior in time, place, etc. "முதுவருண் முந்துகிளவாச் செறிவு" (குறள், 715);, "முந்துவிளை பெருங்குரல் கொண்ட மந்தி" (நற்.22:2);. 2. எதிர்ப்படுதல்; to come in front; to advance; to meet. "முந்தின னருமறைக் கிழவன்" (கம்பரா. தாடகை.28);. 3. விரைதல்; to go fast. "முந்தா நின்ற வேட்கை" (ஞானவா.சுக்கி.7);. 4. மேலெழுதல்; to rise up. "உந்தி முதலா முந்துவளி தோன்றி" (தொல்.எழுத்து.83);. 5. முதன்மை யாதல்; to take precedence; to take the lead; to be first. "அவையத்து முந்தி யிருப்பச் செயல்" (குறள், 67);. 6. சிறத்தல்; to surpass, excel. 7. பழமையாதல்; to be old; to be long-standing. 8. வண்டி முதலியவற்றைக் கடந்து செல்லுதல், கடந்து முன் செல்லுதல்; go past, over take. பேருந்தை முந்தும் போது சீறுந்து இடி மோதலுக்கு உள்ளானது. முன்னால் ஓடிக்கொண்டு இருந்தவரையும் கடைசி நிமயத்தில் முந்திவிட்டார்.
முந்துநீர்ப்போக்கு	முந்துநீர்ப்போக்கு mundunīrppōkku, பெ.(n.) மிகை சிறு நீர்; passing excess of urine - Nocturia. [முந்து + நீர்ப்போக்கு.]
முந்துநூல்	முந்துநூல் mundunūl, பெ.(n.) 1. முன்னூல்; original treatise as distinguished from subsequent works or commentaries. "முந்துநூல் கண்டு முறைப்பட வெண்ணி" (தொல்.சிறப்புப்.);. 2. மறைநூல்; the Vedas. "முந்துநூலு முப்புரிநூலு முன்னீந்த வந்தணாளன்" (திவ்.பெரியதி.6:5, 7);. [முந்து + நூல்.]

முந்துறு	முந்துறு1 munduṟudal, 20 செ.கு.வி.(v.i.) 1. முன்னிலையாதல்; to be in front, as of a person. "மொய்வளைத் தோளி முந்துற மொழிந்தன்று" (பு.வெ.12, பெண்பாற்.1, கொளு.);. 2. முற்படுதல்; to be first; to be in advance. இல்லைகனா முந்துறாத வினை (பழமொ.12);. "யாமுந் துறுதல் செல்லேம் ஆயிடை" (அகநா.261:11);. [முந்து + உறு1-தல்.] முந்துறு2 munduṟuttal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தோற்றுவித்தல்; to cause to appear. "நோய் முந்துறுத்து நொதுமன் மொழியல்" (அகநா.39);. 2. காட்டிக் கொள்ளுதல்; to show, assume. "பற்றா மாக்களிற் பரிவு முந்துறுத்து" (புறநா.29);. 3. ஒருவன் முன்னிலையில் அறிவித்தல்; to disclose in one's presence. " வேட்கை முந்துறுத்தல்" (பு.வெ. 12, பெண்பாற்.1);. [முந்து + உறு-த்தல்.]
முந்தூழ்	முந்தூழ்1 mundūḻ, பெ.(n.) மூங்கில் (திவா.);; spiny bamboo. "முந்தூழ் வேலிய மலை கிழவோற்கே" (குறுந்.239:6);. மறுவ. முந்தூழ்கம், முந்தூள், முந்தூளம்.
முந்தூழ்	முந்தூழ்2 munḻ, பெ.(n.) பழவினை (வின்.);: fate, destiny. [முந்து + ஊழ்.]
முந்தூழகம்	முந்தூழகம் mundūḻkam, பெ.(n.) மூங்கில்; bamboo. [முந்தூழ் + அகம்.]
முந்தூள்	முந்தூள் mundūḷ, பெ. (n.) முந்தூழகம் பார்க்க; see {}. [முந்தூழ் → முந்தூள்.]
முந்தூளம்	முந்தூளம் mundūḷam, பெ.(n.) முந்தூழகம் பார்க்க; see {}.

முந்தை	முந்தை1 mundai, பெ. (n.) 1. முற்காலம்; the past, former time. "முந்தைத் தான் கேட்டவாறே" (சீவக.545);. 2. பழைமை (பிங்.);; antiquity. 3. முன்னோன்; ancestor. "அந்தணர்..... தந்தை தாயென் றிவர்க்கு..... முந்தைவழி நின்று" (பு.வெ.9:33);. தெ. முந்துகி;க. முந்தெ. [முந்து → முந்தை.] முந்தை2 mundai, கு.வி.எ.(adv.) முன்; in front of. "வந்தடி பொருந்தி முந்தை நிற்பின்" (புறநா.10);. "தேர்வண் மலையன் முந்தைப் பேரிசை" (நற்.100:9);, "முந்தை யுணர்ந்தோர் வந்து நினக் குரைப்ப" (பெருங்.உஞ்சை. சாங்கி.36:169);. [முந்து → முந்தை.] முந்தை3 mundai, பெ.(n.) இறு (வின்.)
முந்தைநாள்	முந்தைநாள் mundaināḷ, பெ.(n.) 1. முந்தாநாள் (வின்.);; day before yesterday. 2. முந்தை1, 2 பார்க்க; see mundai1, 2. [முந்தை1 + நாள்.]
முந்தைய	முந்தைய mundaiya, கு.பெ.எ.(adj.) முந்திய பார்க்க; see mundiya. [முந்திய → முந்தைய.]
முந்நாடி	முந்நாடி munnāṭi, பெ.(n.) வளி, பித்தம், கோழைக்குரிய நாடிள்; the three pulses. [மூன்று + நாடி.]
முந்நிரை	முந்நிரை munnirai, பெ.(n.) ஆடு, மாடு, எருமை என்னும் மூன்றன் மந்தை அல்லது கூட்டம்; a flock of cattle. [மூன்று + நிரை.]

முந்நீர்	முந்நீர்1 munnīr, பெ.(n.) ஆற்று நீர், ஊற்று நீர், மழை நீர் என்ற மூன்று நீர்களை உடைய கடல்; sea, as consisting of three waters, viz., river water, spring water and rain water. "முந்நீர் விழவி னெடியோன்" (புறநா.9);. முந்நீர் வழக்கம் மகடுஉ வோடில்லை (தொல்,அகத்.34);. க. முந்நிர்;தெ. முந்நீரு. [மூன்று + நீர்.] முந்நீர்2 munnīr, பெ.(n.) இளநீர், சருக்கரை நீர், கன்னலினீர்; the three kinds of liquids, viz., milk of tender coconut, sugared water and juice of sugarcane. "முந்நீ ரடைக்காயும் படைத்து" (ஞானதீசை. 4);. [மூன்று + நீர்.]
முந்நூல்	முந்நூல் munnūl, பெ.(n.) 1. ஆண்கள் மார்பில் அணியும் மூன்று பிரிவான நூல் (பூணூல்);; the sacred thread, as containing three strands. "மார்மிடை முந்நூல் வனையா முன்னர்" (மணிமே.13:23);. 2. மகளிர் கழுத்தணி வகை (இ.வ.);; woman's necklace, as having three Strands. [மூன்று + நூல்.]
முந்நூற்றுநாலு	முந்நூற்றுநாலு munnūṟṟunālu, பெ.(n.) சீட்டாட்டத்தில் ஒருவகை; a game of cards. [முந்நூறு + நாலு. நான்கு → நாலு (பே.வ.);]
முந்நூறு	முந்நூறு munnūṟu, பெ.(n.) மூன்று நூறு; the number 300. "முந்நூறூர்த்தே தண்பறம்பு நன்னாடு" (புறநா.110:3);. [மூன்று + நூறு.]
முப்பகை	முப்பகை muppagai, பெ.(n.) 1. ஆதனைக் (ஆன்மாவைக்); கெடுக்கின்ற மூன்று குற்றங்களாகிய காமம், வெகுளி, மயக்கம்; the three evil qualities of the soul, viz., {}, vekuḷi, mayakkam. "முப்பகை வென்றார்" (கம்பரா. கார்மு.26);. 2. பேய் (பிசாசு);, உலகு, உடலாகிய மாந்தனின் மூன்று பகைவர்கள் (சது.);; the three enemies of mankind, viz. {}, ulagu, {}. [மூன்று + பகை.]
முப்பட்டகம்	முப்பட்டகம் muppaṭṭagam, பெ. (n.) கண்ணாடி போன்றவற்றால் முக்கோண வடிவில் செய்யப்பட்டதும் தன்னுள் பாயும் ஒளியை நிறமாலையாகப் பிரிக்கக் கூடிய தன்மை உடையதுமான பொருள்; prism. [மூன்று + பட்டகம்.] [p]

முப்பட்டையரம்	முப்பட்டையரம் muppaṭṭaiyaram, பெ.(n.) மூன்று பட்டைகள் அமைந்த அரம் (இ.வ.);; corner file. [மூன்று + பட்டை + அரம்.]
முப்படலம்	முப்படலம் muppaḍalam, பெ.(n.) ஒருவகைக் கண்ணோய்; an eye disease.
முப்படை	முப்படை muppaḍai, பெ.(n.) ஒரு நாட்டின் தரைப்படை, கப்பல் படை, வான்படை ஆகிய மூன்று படை; the armed forces comprising of army, navy and air force. முப்படைத் தளபதி யார்? [மூன்று + படை.]
முப்பணி	முப்பணி muppaṇi, பெ.(n.) மூன்று வகை; three kinds of work. "முப்பணியிட்ட பெண்ணுக்குக் கொப்பு ஒன்றுதான் குறை" (பழ.);. [மூன்று + பணி.]
முப்பத்தாறாயிரப் படி	முப்பத்தாறாயிரப்படி muppattāṟāyirappaḍi, பெ.(n.) ஈடு முப்பத்தாறாயிரம்; a commentary on {}. [முப்பது + ஆறு + ஆயிரப்படி.]
முப்பத்திமண்டபம்	முப்பத்திமண்டபம் mubbattimaṇṭabam, பெ.(n.) மூன்று பத்திகளுள்ள மண்டபம்; pillared hall containing four rows of pillars, as having three vestibules. [மூன்று + பத்தி + மண்டபம்.] நான்கு வரிசையாக உள்ள தூண்களுக்கு இடைப்பட்ட மூன்று பத்திகளையுடைய மண்டபம்.
முப்பத்திரண்டறம்	முப்பத்திரண்டறம் muppattiraṇṭaṟam, பெ.(n.) ஆதுலர்சாலை, ஓதுவார்க்குணவு, அறுசமயத்தோர்க்குணவு, ஆவுக்கு (பசுவுக்கு); வாயுறை, சிறைச்சோறு, ஐயம், நடைத் தின்பண்டம், மகச்சோறு, மகப்பெறு வித்தல், மகவளர்த்தல், மகப்பால், அறவைப் பிணஞ்சுடல், அழிந்தோரை நிறுத்தல், வண்ணார், முடிதிருத்துவோர் (நாவிதர்);, வதுவை, பூணூல், நோய் மருந்து, கண்ணாடி, நாளோலை, கண்மருந்து, தலைக்கெண்ணெய், பெண்ணுகர்வு, அட்டூண், பிறரறங்காத்தல், தண்ணீர்ப்பந்தர், மடம், தடம், கா, ஆவுரிஞ்சு நடுதறி, ஏறுவிடுத்தல், விலையுயிர் கொடுத்துக் கொலையுயிர் மீட்டல் என்னும் முப்பத்திரண்டு வகையான அறம் (திவா.Mss.);; thirty two kinds of charity. [முப்பது + இரண்டு + அறம்.]

முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்	முப்பத்துமுக்கோடிதேவர் muppattumukāṭitēvar, பெ.(n.) முப்பத்து மூன்று கோடியாகக் கணக்கிடப்படும் தேவர் (தக்கயாகப்.183, உரை);; celestials numbering thirty-three crores. 2. முப்பத்துமூவர் பார்க்க; see {}, "செருக்கொண்ட முப்பத்து முக்கோடி தேவருஞ் சேனையுமே" (அஷ்டப். திருவரங்கத்துமா.64);. [முப்பது + மூன்று + கோடி + தேவர்.]
முப்பத்துமுத்தேவர்	முப்பத்துமுத்தேவர் muppattumuttēvar, பெ.(n.) முப்பத்துமூவர் (திவா.); பார்க்க; see {}. "அதிதி புதல்வராய முப்பத்து முத்தேவர்" (தக்கயாகப்.16);. [மூன்று + பத்து + முத்தேவர்.]
முப்பத்துமூவர்	முப்பத்துமூவர் muppattumūvar, பெ.(n.) முப்பத்துமூன்று தேவர் (பிங்.);; the 33 celestials in four groups viz, {}. "முப்பத்து மூவரமரர்க்கு" (திவ். திருப்பா:20);. [மூன்று + பத்து + மூவர்.]
முப்பதம்	முப்பதம் muppadam, பெ.(n.) 'அது நீயாயிருக்கிறாய்' என்னும் பொருளுடைய மூன்று வடசொல் (தத்துவமசி);; {}, as comprising three words. "முப்பதப் போதாந்தமான பிரணவத்துள்" (திருமந். 225);. [மூன்று + Skt. பதம்.]
முப்பதாம்பூசை	முப்பதாம்பூசை muppatāmbūcai, பெ.(n.) பண்டார இனத்தவரின் சடங்குகளில் ஒரு வகை (கோவை.);; a rite of {} caste. [முப்பதாம் + பூசை.] பிணக் குழிக்குப் பந்தலிட்டு உட்கார்ந்து மந்திரம் சொல்லிப் பின் வீட்டிலும் மந்திரம் சொல்லிச் செய்யும் சடங்கு.
முப்பது	முப்பது muppadu, பெ.(n.) மூன்று பத்து (திவ்.திருப்பா.30);; thirty. "முப்பது செருப்புத் தின்றவனுக்கு மூன்று செருப்பு பணிகாரம்" (பழ.);, "முப்பது பணம் கொடுத்தாலும் மூளிபட்டம் போகாது" (பழ.);, "முப்பதும் போய் மூன்றும் தள்ளினவள் போலப் பேசுகிறாள்" (பழ.);, "முப்பது ஆண்டு வாழ்ந்தவனும் இல்லை முப்பது ஆண்டு தாழ்ந்தவனும் இல்லை" (பழ.அக.);. [மூன்று + பத்து.]
முப்பதுநோன்பு	முப்பதுநோன்பு muppadunōṉpu, பெ.(n.) 1. முகமதியர் நாளும் நோற்கும் நோன்பு (உ.வ.);; fast observed by Muhammadans daily in the month of {}. 2. தமிழ்நாட்டில் வாழும் தெலுங்கரில் மணம் செய்துகொண்ட பெண்கள் மணநாள் முதல் முப்பது நாள் நோற்கும் நோன்பு (இ.வ.);; ceremonial observance practised by newly married Telugu girls in Tamil districts, as lasting for thirty days from the date of marriage. [முப்பது + நோன்பு.]
முப்பதெருப்புடம்	முப்பதெருப்புடம் muppaderuppuḍam, பெ.(n.) 30 வரட்டிகளால் போடும் புடம்; cowdung fire with 30 cakes for calcination. [முப்பது + எரு + புடம்.]

முப்பலம்	முப்பலம் muppalam, பெ.(n) முப்பலை (வின்.); பார்க்க; see mu-p-palai.
முப்பலை	முப்பலை muppalai, பெ.(n.) திரிபலை (யாழ். அக.);; three myrobalans.
முப்பழம்	முப்பழம் muppaḻm, பெ.(n.) 1. முக்கனி (சிலப்.6. 76. உரை.); பார்க்க; see {}. 2. திரிபலை; the three myrobalans. "முப்பழ நீர்ப்பளிங்களைஇ" (சீவக.2356);. [மூன்று + பழம்.]
முப்பறமுந்நாழி	முப்பறமுந்நாழி muppaṟamunnāḻi, பெ.(n.) வரி வகை (T.A.S., iii.216);; a tax.
முப்பாட்டன்	முப்பாட்டன்1 muppāṭṭaṉ, பெ.(n.) பாட்டனுக்குத் தந்தை (வின்.);, great-grand father. உன்னுடைய முப்பாட்டனுடைய பெயர் என்ன? [முன் + பாட்டன்.] முப்பாட்டன்2 muppāṭṭaṉ, பெ.(n.) பாட்டனுக்குப் பாட்டன் (வின்.);; grand father's grand father. எங்கள் முப்பாட்டன் காலத்திருந்தே இந்தச் சொத்து எங்களிடமே உள்ளது. [முன் + பாட்டன்.]
முப்பாட்டி	முப்பாட்டி muppāṭṭi, பெ.(n.) பாட்டியின் தாய்; great-grand mother. [முன் + பாட்டி. முப்பாட்டன்2 (ஆ.பா.); → முப்பாட்டி (பெ.பா.);.] முப்பாட்டி2 muppāṭṭi, பெ.(n.) பாட்டனுக்குப் பாட்டி (யாழ்.அக.);; grand father's grand - mother. [முப்பாட்டன்2 → முப்பாட்டி2.]
முப்பாத்துக்காரர்	முப்பாத்துக்காரர் muppāttukkārar, பெ.(n.) தாழ்ந்த இனத்தவர்களின் தலைவன் (கோவை.);; a headmanship of low caste people.
முப்பாரிதம்	முப்பாரிதம் muppāridam, பெ.(n.) மிளகு, pepper-Pipernigrum.

முப்பால்	முப்பால்1 muppāl, பெ.(n.) 1. அறம், பொருள், இன்பமெனும் மூன்று பகுப்புகள்; the three division, {}. 2. முப்பாலை விரித்துக் கூறும் திருக்குறள்;{} as dealing with {}. "வள்ளுவர் முப்பாலாற் றலைக்குத்துத் தீர்வு சாத்தற்கு" (வள்ளுவமா.11);. 3. ஆண்பால், பெண்பால், அலிப்பால் என்பன; the three genders,viz., {}. "அத்திணை மருங்கின் முப்பாற்கு முரித்தே" (தொல். சொல்.212);. 4. காய்ச்சுப் பால், திரட்டுப்பால், குழம்புப்பால் என்ற மூன்று வகைப்பட்ட பால் (யாழ்.அக.);; the three preparations of milk, viz., {}. 5. தாய்ப் பால், ஆவின் பால், ஆட்டுப்பால் என்னும் மூவகைப் பால் (தமிழ்விடு.25, உரை);; the three kinds of milk, viz., mother's milk, cow's milk, goat's milk. தெ. முப்பாலு [மூன்று + பால்.] முப்பால்2 muppāl, பெ.(n.) வன்பால், மென்பால், சமப்பால் என்ற மூவகை நிலங்கள்; the three kinds of land, viz., {}. [மூன்று + பால். பால் = நிலம்]
முப்பாலகர்	முப்பாலகர் muppālagar, பெ.(n.) பால் குடிப்பவர், பாலும் சோறும் உண்பவர், சோறுமட்டு முண்பவரென மூவகைப்பட்ட குழந்தைகள் (தைலவ.தைல,117. உரை);; children of three kinds, viz., those who drink milk alone, those who take milk and rice and those who take rice only. [மூன்று + பாலகர். பாலகன் → பாலகர்.]
முப்பாலர்	முப்பாலர் muppālar, பெ.(n.) முப்பாலகர் (தைலவ.தைல,117); பார்க்க; see {}. [மூன்று + பாலர். பாலன் → பாலர்.]
முப்பாழ்	முப்பாழ் muppāḻ, பெ.(n.) 1. நிலத்திற் குண்டாம் வெயிற்பாழ், வெள்ளப்பாழ், குடிப்பாழ் என்ற மூவகைக் கேடுகள்; the three forms of ruin which a land is subject to viz., {}. 2. உள்பொருள் (சீவேசுவர ஜகத்துக்கள்); (சங்.அக.);; the three entities, viz., {}. 3. உடம்புக்குள் வெறுமையான மூன்றிடம் (வின்.);; the three vacant regions believed to exist in the body. [மூன்று + பாழ்.]
முப்பாற்புள்ளி	முப்பாற்புள்ளி muppāṟpuḷḷi, பெ.(n.) 1. ஆய்தவெழுத்து (தொல்.எழுத்து.2);; the letter ஃ, as having three dots. 2. குற்றியலுகரம், குற்றியலிகரம், ஆய்தம் என்ற புள்ளியுள்ள மூன்றெழுத்துகள் (தொல்.விருத்.பக்.26);; the three letters {}, as written with dots. [முப்பால் + புள்ளி.]
முப்பான்	முப்பான் muppāṉ, பெ.(n.) முப்பது; thirty.

முப்பிடாரி	முப்பிடாரி muppiṭāri, பெ.(n.) சிற்றூர் பெண் தெய்வம்; a village goddess. [மூன்று + பிடாரி. பிடாரி = சிற்றூர்த்தெய்வம்]
முப்பிணி	முப்பிணி muppiṇi, பெ.(n.) வளி, பித்தம், கோழையாகிய மூன்று குற்றத்தினால் உண்டாகும் நோய்கள்; disease caused by the three kinds of human system (vatham); wind humours, (pittham); bile humour, (kapam); phlegm humour. [மூன்று + பிணி.]
முப்பிரண்டை	முப்பிரண்டை muppiraṇṭai, பெ.(n.) மூன்று முகப் பிரண்டை; vitis with three faced stem (சா.அக.);. [மூன்று + பிரண்டை. மூன்று பிரிவாக இருக்கும் பிரண்டை.]
முப்பிரி	முப்பிரி muppiri, பெ.(n.) மூன்று கயிறை ஒன்றாகத் திரிக்கும் கருவி (கோவை.);; an instrument used for three coir ramble. [மூன்று + பிரி.]
முப்பிள்ளைப்பேறு	முப்பிள்ளைப்பேறு muppiḷḷaippēṟu, பெ.(n.) மூன்று குழந்தைகளைக் குறிப்பிட்ட காலத்தில் ஈனுகை; giving birth to triplets at a time. [மூன்று + பிள்ளை + பேறு.]
முப்பிறைக்காண் பான்	முப்பிறைக்காண்பான் muppiṟaikkāṇpāṉ, பெ.(n.) கக்குவான்; whooping cough (சா.அக.);.
முப்பிறைச்சுமை	முப்பிறைச்சுமை muppiṟaiccumai, பெ. (n.) முப்பிறைக்காண்பான் பார்க்க; see {}. [மூன்று + பிறை + சுமை.]
முப்பு	முப்பு muppu, பெ.(n.) 1. முப்பூ பார்க்க; see muppu. 2. அகத்தியர் இயற்றிய வாகடநூல் (மூ.அ.);; a medical treatise by Agattiyar.
முப்புக்குரு	முப்புக்குரு muppukkuru, பெ.(n.) கரைப்பான்; quint essence salt - universal solvant (சா.அக.);.

முப்புடம்	முப்புடம் muppuḍam, பெ.(n.) மூன்றுபுடம்; submitting thrice to the cowdung fire (சா.அக.);.
முப்புடி	முப்புடி muppuḍi, பெ.(n.) 1. திரிபுடி (வின்.);; the three factors of knowledge. 2. முக்குணம் (யாழ்.அக.); பார்க்க; see {}.
முப்புடைக்கனி	முப்புடைக்கனி muppuḍaikkaṉi, பெ. (n.) முப்புடைக்காய் பார்க்க; see {}. "முப்புடைக்கனிசிந்த மோதி" (மீனாட். பிள்ளைத்.55);. [மூன்று + புடை + கனி.]
முப்புடைக்காய்	முப்புடைக்காய் muppuḍaikkāy, பெ.(n.) மூன்று பிரிவுகளுடைய தேங்காய் (பெரும்பாண்.364);; coconut as having three vertical sections. [மூன்று + புடை + காய். தேங்காய் மூன்று பிரிவுகளையுடையது.]
முப்புநூல்	முப்புநூல் muppunūl, பெ.(n.) பதினெண் வகையான குட்ட நோய்களையும் அவற்றைக் குணமாக்கும் மருத்துவ முறைகளையும் சொல்லும் அகத்தியர் இயற்றிய ஒரு தமிழ் மருத்துவ நூல்; a Tamil treatise of Agattiyar on 18 kinds of leprosy and their cures (சா.அக.);. [மூன்று + நூல்.]
முப்புரக்கனி	முப்புரக்கனி muppurakkaṉi, பெ.(n.) பலாப்பழம்; jack fruit. [p]
முப்புரம்	முப்புரம் muppuram, பெ.(n.) திரிபுரம்; the three aerial cities burnt by {}. "ஒக்க முப்புர மோங்கெரி தூவ" (தேவா.485, 5);. [மூன்று + புரம்.]
முப்புரமாலி	முப்புரமாலி muppuramāli, பெ.(n.) சிவனார் வேம்பு; siva's neem - Indigofera asphalathi folia alias asphalathoides indicus (சா.அக.);.
முப்புரமெரித்தான்	முப்புரமெரித்தான் muppuramerittāṉ, பெ.(n.) 1. சிவன்; {}. 2. சிவனார் வேம்பு; wiry indigo. 3. ஆடுதின்னாப்பாளை; worm killer. [முப்புரம் + எரித்தான்.]

முப்புரி	முப்புரி1 muppuri, பெ.(n.) முப்புரம் (வின்.); பார்க்க; see mu-p-puram. முப்புரி2 muppuri, பெ.(n.) மூன்று நூல் சேர்த்துத் திரித்த கயிறு; cord of three strands. முந்நூல்கொண்டு முப்புரி யாக்குதலின்' (திருமுரு.183, உரை);. தெ. முப்பிரி;க. முப்புரி. [மூன்று + புரி.] முப்புரி muppuri, பெ. (n.) திண்டிவனம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tindivanam Taluk. [மூன்று+புரி]
முப்புரிச்சவுக்கம்	முப்புரிச்சவுக்கம் muppuriccavukkam, பெ.(n.) முப்புரிநூலாலமைந்த சிறிய ஆடை (இ.வ.);; cloth woven from yarn of three strands. [முப்புரி + (Skt. catuska → த.); சவுக்கம்.]
முப்புரிநூல்	முப்புரிநூல் muppurinūl, பெ.(n.) பூணூல்; thread with three strands worn by men of certain castes. "முப்புரி நூலொடு மானுரி யிலங்கு மார்வினின்" (திவ்.இயற். திருவெழு.வரி. 7);. [மூன்று + புரி + நூல்.]
முப்புரிநூலோர்	முப்புரிநூலோர் muppurinūlōr, பெ.(n.) பிராமணர் (திவா.);; Brahmins, as wearing the sacred thread. [முப்புரி + நூலோர்.]
முப்புரிமுண்டு	முப்புரிமுண்டு muppurimuṇṭu, பெ.(n.) முப்புரிச்சவுக்கம் (இ.வ.); பார்க்க; see muppuri-c-cavukkam. [முப்புரி1 + முண்டு.]
முப்புவனம்	முப்புவனம் muppuvaṉam, பெ.(n.) துறக்கவுலகம், நிலவுலகம், பாதாளவுலகம் ஆகிய மூன்று உலகங்கள் (திருவிளை. தலவிசேட.2);; the three worlds {}. [மூன்று + (Skt. bhuvana → த.); புவனம்.]
முப்புள்ளி	முப்புள்ளி muppuḷḷi, பெ.(n.) ஆய்த வெழுத்து (இலக். அக.);; the letter ஃ, as having three dots. [மூன்று + புள்ளி.]

முப்பூ	முப்பூ1 muppū, பெ.(n.) ஒருவகை உப்பு; a kind of salt. [மூன்று + உப்பு.] காரமான பூநீற்றைப் பனி நீரில் கரைத்து வைத்து மூன்றாம் நாள் தெளிவெடுத்து பரிதியில் பத்துமுறை காய வைத்து, கல்லுப்பு, கற்கண்ணாம்பு, மண்டையோட்டு உப்பு, கற்பூரம் ஆகியவற்றை முட்டையின் வெள்ளைக் கருவில் ஆட்டிப் புடமிட உண்டான உப்பு (அபி.சிந்.);. முப்பூ2 muppū, பெ.(n.) இரும்பு முதலியவற்றைப் பொன்னாக்கவும் ஓரிலக்க மாண்டுகள் உயிர்வாழச் செய்யும் என நம்பப்படுவதான ஒருவகையுப்பு; a salt believed to have the power of transmiting baser metals into gold, and to enable one to live 1,00,000 years. [மூன்று + உப்பு.]
முப்பூநீறு	முப்பூநீறு muppūnīṟu, பெ.(n.) முப்புச் சுண்ணம்; calcined powder prepared from muppu consisting of three salts (சா.அக.);. [முப்பு + நீறு.]
முப்பூப்புடம்	முப்பூப்புடம் muppūppuḍam, பெ.(n.) மணவைப்பூப்புடம், குழிப்பூப்புடம், பூபதனப் பூப்புடம் என்ற மூவகைப் பூப்புடங்கள் (தைலவ.தைல);; the three modes of calcining medicines, viz., {}. [மூன்று + பூப்புடம்.]
முப்பூரம்	முப்பூரம் muppūram, பெ.(n.) கணை, முற்குளம், முற்கொழுங்கால் (பூரம், பூராடம், பூரட்டாதி); என்னும் மூன்று விண்மீன்கள்; the three naksatras viz., {}. "ஆயில் முப்பூரஞ் சோதி" (சூடா. உள்.165);. [மூன்று + (Skt. {}-phalguni → {} → த.); பூரம்.]

முப்பேர்நாகனார்	முப்பேர்நாகனார் muppērnākaṉār, பெ. (n.) கழக காலப் புலவர்; an ancient {} poet. [முப்பேர் + நாகனார். முப்பேர் என்பது ஊரின் பெயர்.] ஒழிந்த இளமையை முதிர்ந்தோர் எய்தாரெனவும், வாழ்நாள் வகையறிந்த அறிஞரும் இல்லையெனவும் நற்றிணை 314ஆம் பாடலில் கூறுகின்றார். "முதிர்ந்தோர் இளமை ஒழிந்தும் எய்தார் வாழ்நாள் வகையளவு அறிஞரும் இல்லை மாரிப் பித்திகத்து ஈரிதழ் அலரி நறுங்காழ் ஆரமொடு மிடைந்த மார்பிற் குறும் பொறிக் கொண்ட கொம்மையம் புகர்ப்பிற் கருங்கண் வெம்முலை ஞெமுங்கப் புல்லிக் கழிவ தாக கங்குல் என்றுதாம் மொழிவன் மையிற் பொய்த்தனர் வாழிய நொடிவிடு வன்ன காய்விடு கள்ளி அலங்கலம் பாவை ஏறிப் புலம்புகொள் புன்புறா வீழ்பெடைப் பயிரும் என்றூழ் நீளிடைச் சென்றிசி னோரே" (நற்.314);.
முப்பேன்	முப்பேன் muppēṉ, பெ.(n.) மனிதர் தலைமுடியில் வாழும் சிற்றுயிர்; louse. "முப்பேன் பிடிப்பது மூதேவி உறவுக்கு அடையாளம்" (பழ.);.
முப்பொருள்	முப்பொருள் mupporuḷ, பெ.(n.) கடவுள், உயிர், தளை (பதி, பசு, பாசம்); என்னும் மூன்று முதற்பொருள்கள் (சி.போ.பா.6:2, பக்.328);; the three fundamental entities, {}, uyir, talai (padi, {});. [மூன்று + பொருள்.]
முப்பொழுது	முப்பொழுது muppoḻudu, பெ.(n.) முப்போது பார்க்க; see {}. "முப்பொழு தேத்திய நால்வர்க்கு" (தேவா.திருவெழுகூற. 142, வரி.7);. [மூன்று + பொழுது.]
முப்பொழுதுந்திரு மேனிதீண்டுவார்	முப்பொழுதுந்திருமேனிதீண்டுவார் muppoḻudundirumēṉidīṇṭuvār, பெ.(n.) தொகையடியாருள் காலை, உச்சி, மாலை என்ற மூன்று பொழுதுகளிலும் சிவனது திருமேனியைத் தொட்டுப் பூசனை செய்தற்குரிய ஆதிசைவப் பிராமணர் (தேவா.378. 10);; Adi-{} Brahmins, as entitled to touch the sacred idol of {} morning, noon and evening for anointing and decorating, one of togas-y-{} [முப்பொழுது + திருமேனி + தீண்டுவார்.]
முப்பொறி	முப்பொறி muppoṟi, பெ.(n.) மனம், வாக்கு, காயம்; the three organs refersing to mind, mouth and body thought speech and action (சா.அக.);. [மூன்று + பொறி.]

முப்போகம்	முப்போகம் muppōkam, பெ.(n.) ஆண்டில் மூன்று முறை விளைவு (மகசூல்); பெறுகை (கோவை.);; three time crop in a year. [மூன்று + போகம்.]
முப்போது	முப்போது muppōtu, பெ.(n.) காலை, உச்சி, மாலை என்ற மூன்று வேளைகள்; the three portions of a day, viz., {}, ucci, {}. "முப்போதுங் கடைந்தீண்டிய வெண்ணெயி னோடு" (திவ்.பெரியாழ்.3.1: 5);. [மூன்று + போது.]
முப்போதுந்திருமேனிதீண்டுவார்	முப்போதுந்திருமேனிதீண்டுவார் muppōtundirumēṉitīṇṭuvār, பெ.(n.) முப்பொழுதுந்திருமேனிதீண்டுவார் பார்க்க; see {}. [முப்போது + திருமேனி + தீண்டுவார்.]
மும்	மும் mum, பெ.(n.) முருங்கைப்பட்டை; bark of drum stick tree - Moringa obeitera (சா.அக.);.
மும்பாடெபிம்பாடெ	மும்பாடெபிம்பாடெ mumbāṭebimbāṭe, பெ.(n.) மாடுகளுக்கு உள்ள இரண்டு சுழிகள் (கோவை);; two curl-marks of cows. அரச (இராச); சுழிக்கும் மந்திரச் சுழிக்கும் குறுக்கே உள்ள சுழிகள் (கோவை.);.
மும்பாரம்	மும்பாரம் mumbāram, பெ.(n.) முன்பாரம் பார்க்க; see {}. [முன்பாரம் → மும்பாரம்.]
மும்மடங்கு	மும்மடங்கு mummaḍaṅgu, பெ.(n.) மூன்று பங்கு; three times over, three-fold. "மும்மடங்கு பொலிந்த முகத்தினன்" (கம்பரா. காட்சிப்.19);. தெ. மும்மடுகு [மூன்று + மடங்கு.]
மும்மடி	மும்மடி mummaḍi, பெ.(n.) 1. மும்மடங்கு பார்க்க; see {}. "பதாதி மும்மடி சேனா முகமே" (பிங்.6:540);. 2. அழகின் குறியாக மகளிர் வயிற்றிற் காணப்படும் மூன்று மடிப்பு (இ.வ.);; three creases in a woman's abdomen, considered as a sign of beauty. க. மும்மடி [மூன்று + மடி.]

மும்மடியாகுபெயர்	மும்மடியாகுபெயர் mummaḍiyākubeyar, பெ.(n.) கருமையென்று பொருள்படுங் கார் என்பது முகிலை (மேகத்தை);யுணர்த்திப் பின் மழைக்காலத்தை யுணர்த்திப் பின் மழைக்காலத்துப் பயிரை யுணர்த்துவதுபோல ஒன்றன் மேலொன்றாக மும்முறை சென்று பொருளுணர்த்தும் ஆகுபெயர் வகை (நன்.290, உரை);; an {}-peyar of treble transference, {} which literally means black and figuratively means first cloud, secondly rainy season and thirdly the crop of the rainy season. [மும்மடி + ஆகுபெயர்.]
மும்மண்டலம்	மும்மண்டலம் mummaṇṭalam, பெ. (n.) 1. கதிரவ (சூரிய); மண்டலம், திங்கள் (சந்திர); மண்டலம், நெருப்பு (அக்கினி); மண்டலமென்ற மூன்று பகுதிகள்; the three regions viz., {}. 2. நிலம், வானம், மேலுலகம் (பூமி அந்தரம், சுவர்க்கம்); என்ற மூன்று பகுதிகள்; the triple regions viz., {}. [மூன்று + மண்டலம்.]
மும்மணி	மும்மணி mummaṇi, பெ.(n.) 1. புருடராகம், வயிடூரியம், கோமேதகம் எனும் மூவகை மணி; the three gems, viz., {}. "மும்மணி யாவன சொன்ன புருடராக முறுவயிடூரியங் கோமேதகமே" (திருவாலவா. 25:22);. 2. மும்மணிக்காசு பார்க்க; see {}. "முத்தவள்ளியொடு மும்மணி சுடர" (பெருங்.உஞ்சை.34 : 203);. 3. திரிமணி (மணிமே.அரும்.);; the three objects of veneration. [மூன்று + மணி.]
மும்மணிக்காசு	மும்மணிக்காசு mummaṇikkācu, பெ. (n.) அணிகலன் வகை; an ornament. "மும்மணிக்காசும் பன்மணித் தாலியும்" (பெருங்.நரவாண.9:49);. [மும்மணி + காசு.]
மும்மணிக்கோவை	மும்மணிக்கோவை mummaṇikāvai, பெ.(n.) 1. மூன்று கொத்துள்ள கழுத்தணி வகை (வின்.);; necklace of three strings of beads. 2. சிற்றிலக்கியம் 96-இல் அகவலும் வெண்பாவும் கலித்துறையும் முறையே மாறிவர அந்தாதித் தொடையாகப் பாடப்பெறும் முப்பது பாடல்களையுடைய இலக்கிய வகை (இலக்.வி.815);; a poem of 30 stanzas, in which agaval, {} and {} occur serially one after another in {}, one of 96 pirapandam. [மும்மணி + கோவை.] மும்மணிக்கோவை என்னும் சிற்றிலக்கிய வகையில் பல நூல்கள் உள்ளன. முனைவர் ந.வீ. செயராமன் தொகுத்த சிற்றிலக்கிய அகராதியில் 38 மும்மணிக்கோவை நூல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. மும்மணிக் கோவை என்பது விருந்து என்னும் வனப்பு வகையைச் சார்ந்தது. 8-ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த சேரமான் பெருமாள் நாயனார் திருவாரூர் மும்மணிக் கோவை என்னும் நூலை இயற்றியுள்ளார். பெரும்பான்மையான, மும்மணிக்கோவை நூல்கள், ஊர்ப்பெயருடன் சேர்ந்து வருகின்றன. சில ஆசிரியர் பெயருடன் வருகின்றன. எ-டு: சிதம்பர மும்மணிக்கோவை, குமரகுருபரர் மும்மணிக்கோவை.
மும்மணிமண்டலம்	மும்மணிமண்டலம் mummaṇimaṇṭalam, பெ.(n.) மும்மண்டலம் (பொருட்.நி.); பார்க்க; see {}. [மும்மணி + மண்டலம்.]

மும்மணிமாலை	மும்மணிமாலை mummaṇimālai, பெ.(n.) சிற்றிலக்கியம் 96-இல் வெண்பாவும் கலித் துறையும் அகவலும் முறையே மாறிவர அந்தாதித் தொடையாகப் பாடப் பெறும் முப்பது பாடல்களைக் கொண்ட இலக்கிய வகை (இலக்.வி.820);; a poem of 30 stanzas in which {} and agaval occur serially one after another in {}, one of 96 pirapandam. [மும்மணி + மாலை.] இதன் ஆசிரியர் த.செய்யப்பர். இவர் 19-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர் (சிற்றிலக்கிய அகராதி);.
மும்மதக்கோடு	மும்மதக்கோடு mummadakāṭu, பெ.(n.) செயற்கையாகக் கனிச்சாரங்களைக் கலந்த நஞ்சு (யாழ்.அக.);; a mineral poison.
மும்மதத்தன்	மும்மதத்தன் mummadaddaṉ, பெ.(n.) பிள்ளையார்; {}. "மும்மதத்த னால்வாயைங்கரத்தன்" (சி.சி.காப்பு);. [மும்மதம் → மும்மதத்தன்.]
மும்மதம்	மும்மதம் mummadam, பெ. (n.) மத யானையின் கன்னமதம், கைமதம், கோசமதம் என்ற மூவகைப்பட்ட மதநீர்; exuation of a must elephant, as from three places, viz., {}-madam, kai-madam, {}-madam. "பொழிந்திழி மும்மதக் களிற்றின் மருப்பும்" (தேவா.184, 5);. [மூன்று + மதம்.]
மும்மதன்	மும்மதன் mummadaṉ, பெ.(n.) மும்மதத்தன் (பிங்.); பார்க்க; see {}.
மும்மதில்	மும்மதில் mummadil, பெ.(n.) முப்புரம் (பிங்.); பார்க்க; see mu-p-puram. [மூன்று + மதில்.]
மும்மரம்	மும்மரம் mummaram, பெ.(n.) 1. கடுமை; impetuosity, severity, vehemence, fierceness. நோய் மும்மரமாயிருக்கிறது. 2. விரைவு; swiftness. மும்மரமாய்ப் போனான். 3. பகட்டாரவாரம்; pomp. திருமணம் மும்மரமாய் நடக்கிறது. 4. கவனம்; attentiveness, concentration of mind, eagerness. மும்மரமாய்ப் படிக்கிறான். தெ. மும்மர.
மும்மரி-த்தல்	மும்மரி-த்தல் mummarittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) மும்முரி-த்தல் பார்க்க; see mummuri-. [மும்மரம் → மும்மரி-த்தல்.]

www.valluvarvallalarvattam.com 2306 of 19068.

மும்மலக்கரு	மும்மலக்கரு mummalakkaru, பெ. (n.) பன்றி மலம், மனிதர் மலம், தீட்டுச் சீலை; excreta of pig, man and menses cloth (சா.அக.);. [மூன்று + மலம் + கரு.]
மும்மலத்தார்	மும்மலத்தார் mummalattār, பெ.(n.) 1. பிறவிப் பிணியர் (சகலர்);; souls of the lowest class. 2. மலம் ஐந்துள் (ஆணவம், மாயேயம், திரோதானம் என்னும்); மூன்று மலமுடையவர் (விஞ்ஞானகலர்); (தத்துவப்.21, உரை);; {}, as having three of the aindu malam, viz., {}. [மூன்று + மலத்தார்.]
மும்மலம்	மும்மலம் mummalam, பெ.(n.) ஆணவ மலம், கன்மமலம், மாயாமலம் என்ற மூவகை மலங்கள்; the three impurities of the soul which cling to it until it attains final liberation viz {}. "மயக்கமாயதோர் மும்மலப் பழவல் வினைக்குள்" (திருவாச.30:7);. 2. ஐம்மலத்துள் ஆணவம், மாயேயம், திரோதானம் என்ற மூவகை மலங்கள்; the three out of the five impurities of the soul, viz., {}. 3. முக்குற்றம் பார்க்க (சீவக.96, உரை);; see {}. [மூன்று + மலம்.]
மும்மறை	மும்மறை mummaṟai, பெ.(n.) இருக்கு, எசூர், சாமம் எனும் மூன்று மறை; the three {}, viz., irukku, {}. [மூன்று + மறை.]
மும்மா	மும்மா mummā, பெ. (n.) 8/20 என்ற பின்னவெண்; the fraction 8/20 as three {}. [மூன்று + மா.]
மும்மாங்காய்	மும்மாங்காய் mummāṅgāy, பெ.(n.) மூன்று ஆண்டு வரை வெளிப்படாது இருக்கும் கருப்பம் (சீவரட்.);; rare cases of pregnancy, believed to extend to three years. [மும்மா → மும்மாங்காய்.]
மும்மாமுக்காணி	மும்மாமுக்காணி mummāmukkāṇi, பெ.(n.) 8/16 என்ற பின்னவெண்; the fraction 8/16 as a sum of {} and {}. [மும்மா + முக்காணி.]
மும்மாமுந்திரி	மும்மாமுந்திரி mummāmundiri, பெ.(n.) 40/820 என்ற பின்னவெண்; the fraction 40/ 820 as a sum of {} and {}. [மும்மா + முந்திரி.]
மும்மாரி	மும்மாரி mummāri, பெ.(n.) திங்க ளொன்றிற் பெய்யும் மூன்று மழை; three showers in a month. "வான மும்மாரி பொழிக" (மணிமே. 1:33);. [மூன்று + மாரி.]

மும்மீன்	மும்மீன் mummīṉ, பெ.(n.) ஐந்தாவது விண் மீனான மாழ்கு (மிருக சீரிடம்); (திவா.);; the fifth naksatra. [மூன்று + மீன்.]
மும்முக்காணி	மும்முக்காணி mummukkāṇi, பெ.(n.) மும்மாமுக்காணி பார்க்க; see {}. [மூன்று + முக்காணி.]
மும்முட்டி	மும்முட்டி mummuṭṭi, பெ.(n.) சிற்றாமுட்டி பேராமுட்டி நாக முட்டி யெனும் செடிகள் (தைலவ.தைல76);; the three plants whose names end in {}. [மூன்று + முட்டி.]
மும்முடிச்சோழன்	மும்முடிச்சோழன் mummuḍiccōḻṉ, பெ.(n.) தமிழ்நாட்டு வேந்தர் மூவருக்குமுரிய முடிகளை அணிந்த சோழன் முதல் இராசராசன் (கல்.);; {} I, as wearing the crowns of the three kings of the Tamil country. [மூன்று + முடி + சோழன்.]
மும்முரசு	மும்முரசு mummurasu, பெ.(n.) 1. நாயமுரசு (நியாய முரசு);, வீர முரசு, ஈக (தியாக); முரசாகிய மூன்று முரசுகள்; the three drums, viz., {}. "மும்முரசு முத்தமிழும்" (வள்ளுவமா. 10); (கலித்.132,உரை);. 2. வீரமுரசு, நாய (நியாய); முரசு, மணமுரசாகிய மூன்று முரசுகள்; the three drums, viz. {}. 3. சேர, சோழ பாண்டியர்க்குரிய மூன்று முரசுகள் (கலித். 132, உரை);; the drums of {}. [மூன்று + முரசு.]
மும்முரம்	மும்முரம் mummuram, பெ.(n.) 1. செயல் செய்தல், செயல் நடைபெறுதல் முதலியவற்றில் விரைவு, கவனம், ஆகியவற்றுடன் கூடியவை; excitement, briskness. வேலை மும்முரத்தில் சாப்பிடக் கூட மறந்துவிட்டேன். தேர்தலுக்கான ஏற்பாடு மும்முரமாக நடந்து வருகிறது. 2. மும்மரம் பார்க்க; see mummaram.
மும்முரி-த்தல்	மும்முரி-த்தல் mummurittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) கடுமை (உக்கிரம்); கொள்ளுதல்; to rage, storm, to be violent, vehement or impetuous. தெ. மும்மரின்சு. [மும்முரம் → மும்முரி-த்தல்.]
மும்முறை	மும்முறை mummuṟai, பெ. (n.) மூன்று முறை; three times. 'திருந்தடி மும்முறை வணங்கி' (மணிமே. 12:6, உரை);. [மூன்று + முறை.]

மும்முறைகுதித்துத்தாண்டுதல்	மும்முறைகுதித்துத்தாண்டுதல் mummuṟaigudidduddāṇṭudal, பெ.(n.) ஓடி வந்து காலால் உந்தி மூன்று முறைத் தாண்டிக் குதித்து முடிக்கும் ஒரு வகை விளையாட்டுப் போட்டி; tripple jump. [மூன்று + முறை + குதித்து + தாண்டுதல்.]
மும்மூடம்	மும்மூடம் mummūṭam, பெ.(n.) மூவகை அறிவின்மை, மடமை; the three kinds of folly. [மூன்று + மூடம்.] 1. கனிம மூடம் (உலோக மூடம்);, 2. தேவதா மூடம், 3. பாசண்ட மூடம்.
மும்மூடர்	மும்மூடர் mummūṭar, பெ.(n.) முழுமூடர் (திருநூற்.53, உரை);; downright fools. [மும்மூடம் → மும்மூடர்.]
மும்மூர்த்தி	மும்மூர்த்தி mummūrtti, பெ.(n.) 1. திரி மூர்த்தி; the Hindu triad. "பொற்பூடணர் மும்மூர்த்திகளாம் விமலனார்க்கே" (சிவரக. கணபதிவந்தனை.15);. 2. திரிகடுகம் (தைலவ. தைல.);; three medicinal stuffs. [மூன்று + மூர்த்தி.]
மும்மூலி	மும்மூலி mummūli, பெ. (n.) 1. மூன்று வகை மூலிகைகள்; the three kinds of herbs. 2. ஒரு தசையின் பெயர்; triceps. [மூன்று + மூலி.]
மும்மூன்று	மும்மூன்று mummūṉṟu, பெ.(n.) 1. ஒன்பது; three times three. 2. தனித்தனி மூன்று; three by three, threes. [மூன்று + மூன்று.]
மும்மை	மும்மை mummai, பெ.(n.) 1. மூன்றாயிருக்குந் தன்மை (யாழ்.அக.);; the state of being three. 2. மூன்று; three, three fold. 'தெரிமாண் டமிழ் மும்மைத் தென்னம் பொருப்பன்' (குறள், 23, உரை);. 3. உம்மை, இம்மை மறுமையாகிய மூவகை நிலைபேறு (திவா.);; the three states of existence, viz., ummai, immai, {}. 4. இறப்பு, நிகழ்வு, எதிர்வு என்ற மூன்று காலங்கள்; the three tenses, viz., {}. "எதிர்மறை மும்மையு மேற்கும்" (நன்.145);. க. மூமெ [மூன்று → மும்மை.]

மும்மைத்தமிழ்	மும்மைத்தமிழ் mummaittamiḻ, பெ.(n.) 1. முத்தமிழ் பார்க்க; see mu-t-{}. 2. எழுத்து, சொல், பொருள் என்னும் முக்கூறுடைய தமிழிலக்கணம் (மாறனலங். சிறப்புப்பாயிரம்);; the three sections of Tamil grammar, viz., {}. [மும்மை + தமிழ்.]
மும்மையணு	மும்மையணு mummaiyaṇu, பெ.(n.) காணக்கூடிய நிறையளவில் மிக நுண்ணிய தெனக் கருதப்படுவதும் சாளர வாயிலில் கதிரொளியில் தோன்றும் துகள் வடிவானதும் ஆகிய அணு (சி.போ.பா.1 : 1, பக்.30, சுவாமிநா.);; mote in a sunbeam. [மும்மை + அணு.]
மும்மொழி	மும்மொழி mummoḻi, பெ.(n.) பழி கூறல், புகழ் கூறல், மெய்கூறல் ஆகிய மூன்று வகைப்பட்ட மொழி (சூடா.);; the three kinds of speech, viz., {}. [மூன்று + மொழி.]
முமுக்கு	முமுக்கு mumukku, பெ.(n.) முமுட்சு, 1 (நாமதீப.134); பார்க்க; see {},1.
முமுட்சு	முமுட்சு mumuṭcu, பெ.(n.) 1. வீடுபேறடைய விழைவோர்; one who is eager for salvation. "முத்தனா மவனே நாடரிய முமுட்சு" (வேதா.சூ.14);. 2. துறவு (யாழ்.அக.);; renunciation.
முமுடம்	முமுடம் mumuḍam, பெ.(n.) முழுத்துறவு (வின்.);; total or complete renunciation.
முமூட்சு	முமூட்சு mumūṭcu, பெ.(n.) முமுட்சு, 1 (வின்.); பார்க்க; see {}, 1.
முயக்கம்	முயக்கம் muyakkam, பெ.(n.) 1. தழுவுகை; embrace. "பொருட்பெண்டிர் பொய்ம்மை முயக்கம்" (குறள், 913);. 2. புணர்ச்சி; copulation. 'முயக்கம் பெற்றவழி' (ஐங்குறு. 93, உரை);. 3. தொடர்பு; connection; uniting, joining. "ஆணவத்தின் முயக்கமற்று" (தணிகைப்பு.நந்தி.110);. [முயக்கு → முயக்கம்.]
முயக்கிடைமலைவு	முயக்கிடைமலைவு muyakkiḍaimalaivu, பெ.(n.) தழுவுதற்கு இடையே உள்ள மாறுபாடு; variation of embrace. "எனைத்தென் றெண்ணுகோ முயக்கிடை மலைவே" (குறுந்.237:7);. [முயக்கு + இடை + மலைவு.]

முயக்கு	முயக்கு muyakku, பெ.(n.) முயக்கம் பார்க்க; see muyakkam. "வளியிடை போழப் படாஅ முயக்கு" (குறள், 1108);. "முன்பு மாதவப் பயத்தினாலவன் முயக்கமர்வார்" (தணிகைப்பு.நாட்டுப்.48);. [முயங்கு → முயக்கு.]
முயங்கிக்கொள்(ளு)-தல்	முயங்கிக்கொள்(ளு)-தல் muyaṅgikkoḷḷudal, 16 செ.கு.வி.(v.i.) கணவனு மனைவியுமாய் வாழ்தல் (வின்.);; to live together as husband and wife. [முயங்கு + கொள்(ளு);-தல்.]
முயங்கு-தல்	முயங்கு-தல் muyaṅgudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பொருந்துதல்; to join, to cling to. "முலையு மார்பு முயங்கணி மயங்க"(பரிபா.6:20);. 2. தழுவுதல்; to embrace. 'முயங்கிய கைகளை யூக்க" (குறள், 1238);. 3. புணர்தல்; to copulate with. 4. செய்தல்; to do, perform. "மணவினை முயங்க லில்லென்று" (சூளா.தூது.100);. [முள் → முய் → முய → முயங்கு → முயங்கு-தல்.]
முயல்	முயல்1 muyalludal, 14 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. விடாதுபற்றி ஊக்கத்தோடு செய்தல்; to practise, persevere, make continued exertion. "செய்தவ மீண்டு முயலப்படும்" (குறள், 265); 2. வருந்துதல்; to take pains. "தவங்கள் முயன்று செய்தாலும்" (தஞ்சைவா.19);. 3. தொடங்குதல் (வின்.);; to begin, undertake. முயல்2 muyal, பெ.(n.) நீண்ட காதுக ளுடையதும் வேகமாக ஓடக் கூடியதும் கிழங்கு முதலியவற்றை உண்டு வாழ்வதுமான சிறு விலங்கு; hare, rabbit, Lepus nigricollis. "காண முயலெய்த வம்பினில்" (குறள், 772);. முயல் வேகத்தை ஆமை வென்றது. க. மொல. புல் நிறைந்த இடங்களில் வாழும் சிறிய விலங்கு, தண்ணீர் கிடைக்காவிடின் பனிநீரை உண்ணும். [p] முயல்3 muyal, பெ.(n.) போர் (சது.);; war.
முயல்கண்டன்	முயல்கண்டன் muyalkaṇṭaṉ, பெ.(n.) முயல்வலி பார்க்க; see muyal – vali.

முயல்காதுக்கீரை	முயல்காதுக்கீரை muyalkātukārai, ஒருவகைக் கொடி; a kind of creeper - Ipomoea biloba. [முயல் + காது + கீரை. முயல் காதைப் போன்ற நீண்ட இலையையுடைய கீரை.]
முயல்கிறுக்கு	முயல்கிறுக்கு muyalkiṟukku, பெ.(n.) குணப்படுத்த முடியாத நாட்பட்ட நோய்; an incurable chronical, disease.
முயல்புல்	முயல்புல் muyalpul, பெ.(n.) ஒருவகைப் புல்; hare's grass. [முயல் + புல்.]
முயல்புழுக்கைக்களிம்பு	முயல்புழுக்கைக்களிம்பு muyalpuḻukkaikkaḷimbu, பெ.(n.) கண்ணோய் மருந்து; a medicine for eye diseases. [முயல் + புழுக்கை + களிம்பு.]
முயல்மீன்	முயல்மீன் muyalmīṉ, பெ.(n.) கடல்மீன் வகை; a sea fish. [முயல் + மீன்.] [p]
முயல்வலி	முயல்வலி muyalvali, பெ.(n.) வாயால் மண்ணைக் கவ்வி நுரை தள்ளி துள்ளத் துள்ள வலிக்கும் ஒரு வகை வலிப்பு; a kind of rhegmatic disease. "பெருவியாதி முயல்வலி பீனசம்" (குற்றா. தல.மந்தமா.102);. ம. முயல்வலிப்பு [முயல் + வலி.] இந்த வலிப்புத் தண்ணீரைக் கண்டாலும், தண்ணீரைத் தலையில் தெளித்தாலும், நெருப்பைக் கண்டாலும் நெருப்பின் சூடுபட்டாலும் மற்றும் மக்கள் கூட்டத்தைக் கண்டாலும் அடிக்கடி உண்டாகும் ஒருவகை நோய்.
முயல்வாதம்	முயல்வாதம் muyalvātam, பெ.(n.) முயல் வலி (இ.வ.); பார்க்க; see muyal-vali. [முயல் + வாதம். Skt. {} → த. வாதம்.]
முயல்வு	முயல்வு muyalvu, பெ.(n.) முயலுகை; endeavouring, persevering, exercising, effort. "முயல்வா லளித்த நின்னருளால்" (ஞானவா.இட்சு. 10);. [முயல் → முயல்வு.]

முயலகநோய்	முயலகநோய் muyalaganōy, பெ.(n.) முயல்வலி பார்க்க; see muyal-vali.
முயலகன்	முயலகன்1 muyalagaṉ, பெ.(n.) கெந்தக நஞ்சு; a kind of arsenic. முயலகன்2 muyalagaṉ, பெ.(n.) 1. நடவரசப் பெருமான் ஏறி நடிக்கும் பூதம்; a {} over whose body {}. "மூடாய முயலகன்" (தேவா.878, 3);. 2. முயல்வலி பார்க்க; see muyal-vali. "மன்னு பெரும் பிணியாகும் முயலகன் வந்தணைவுற" (பெரியபு.திருஞான.311);. [முயல்1 → முயலகன்.]
முயலடி	முயலடி muyalaḍi, பெ. (n.) கலவியில் நிகழும் நகக்குறி ஆறனுள் மகளிரின் உடம்பில் முயலடிபோன்று ஆடவர் நகத்தினாற் பதிக்கும் அடையாளம்; nail mark resembling a hare's foot, made on the body of a woman, during sexual union, one of six {}. "முயலடி யென்னவே மொழிய வேண்டுமால்" (கொக்கோ. 5:61);. [முயல் → முயலடி.]
முயலாக்கிரம்	முயலாக்கிரம் muyalākkiram, பெ.(n.) உலக்கைத்தலை (யாழ். அக.);; head of pestle.
முயலின்கூடு	முயலின்கூடு muyaliṉāṭu, பெ. (n.) முயற்கூடு (சூடா.); பார்க்க; see {}. [முயல் + கூடு.]
முயலுப்பு	முயலுப்பு muyaluppu, பெ.(n.) வளையலுப்பு (மூ.அ.);; glass-gall. [முயல் + உப்பு.]
முயலை	முயலை muyalai, பெ.(n.) முசலை (யாழ்ப்.); பார்க்க; see {}.
முயற்களங்கம்	முயற்களங்கம் muyaṟkaḷaṅgam, பெ.(n.) முயற்கறை பார்க்க; see {}. [முயல் + களங்கம்.]

முயற்கறை	முயற்கறை muyaṟkaṟai, பெ.(n.) நிலவி னிடத்துள்ள களங்கம்; spots on the moon, as like a hare. "முயற்கறை மதிதவழ் முன்றிற் குன்றுகள்" (கம்பரா.சேது.10);. [முயல் + கறை.] நிலவில் காணப்படும் முயல்போன்ற உருவம்.
முயற்காதிலை	முயற்காதிலை muyaṟkātilai, பெ.(n.) முயலின் காதைப் போன்ற இலை; a plant having leaves resembling the ears of hare. [முயற்காது + இலை.]
முயற்காது	முயற்காது muyaṟkātu, பெ.(n.) இரு பக்கமும் காதுள்ள மரை வகை; fly-nut (செ.அக.);.
முயற்கூடு	முயற்கூடு muyaṟāṭu, பெ.(n.) நிலவு (பிங்.);; moon. "முயற்கூடு கண்டு சாலத்தாம் பனிக்கும் பொய்கைத் தாமரை" (சீவக. 2284);. [முயல் + கூடு.]
முயற்கொம்பு	முயற்கொம்பு muyaṟkombu, பெ.(n.) உலகில் இல்லாத பொருள்; non-existing as the horns of rabbit. "கான்முயற் கொம்பே யென்கோ" (தாயு.தேன்முகம்.1);. [முயல் + கொம்பு.] இல்லாதனவற்றிற்கு இப்பொருளை ஏற்றிச் சொல்வது, முயலுக்கு கொம்பில்லாதது போல் இன்மையைக் காட்டும்.
முயற்கோடு	முயற்கோடு muyaṟāṭu, பெ.(n.) முயற்கொம்பு (வின்.); பார்க்க; see {}. [முயல் + கோடு.]
முயற்சாதி	முயற்சாதி muyaṟcāti, பெ.(n.) உடற்கூற்றை வைத்துப் பிரிக்கப்படும் ஆண் இனத்தி லொன்று; one of the four divisions of men.

முயற்சி	முயற்சி1 muyaṟci, பெ.(n.) 1. விடாமுயற்சி; effort, exertion, activity, application. "முயற்சி மெய்வருத்தக் கூலி தரும்" (குறள், 619);. முயற்சியுடையார் இகழ்ச்சி யடையார் மருத்துவர் எவ்வளவோ முயற்சி செய்தும் நோயாளியைக் காப்பாற்ற முடியவில்லை. 2. ஊக்கம் (சூடா.);; perseverence, diligence, industry. 3. வேலை; employment. உனக்கு முயற்சி என்ன? 4. குறிப்பிட்டநேரத்தில் முனைப்புடன் மேற்கொண்ட செயல்; attempt. பேருந்தைக் கடத்த மேற்கொண்ட முயற்சி முறியடிக்கப்பட்டது. [முயல் → முயற்சி = ஒன்றிற்காக மேற்கொள்ளும் உழைப்பும் செயல்பாடும்.] முயற்சி2 muyaṟcittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) முயலுதல், முயற்சி செய்தல்; try hard. எவ்வளவோ முயற்சித்தும் அவனுக்கு வேலை வாங்கிக் கொடுக்க முடியவில்லை. [முயல் → முயற்சி → முயற்சி-த்தல்.]
முயற்செவி	முயற்செவி muyaṟcevi, பெ.(n.) செடி வகை (M.M.339);; hare's-ear, shrub, Emilia sonchifolia. ம. முயல்செவி [முயல் + செவி. முயற்செவியைப் போன்ற இலைகளையுடைய செடிவகை.]
முயற்செவிக்கள்ளி	முயற்செவிக்கள்ளி muyaṟcevikkaḷḷi, பெ. (n.) இலைக்கள்ளி; five - tubercled spurge. [முயல் + செவி + கள்ளி. முயற்செவியைப் போன்ற இலைகளையுடைய செடிவகை.]
முயற்சேவிதம்	முயற்சேவிதம் muyaṟcēvidam, பெ.(n.) மயிர்கொன்னை; caesal pinia pulcherrima alias poinciana regia.
முயற்சை	முயற்சை muyaṟcai, பெ.(n.) முயற்சி, 1, 2 பார்க்க; see {}1, 2. [முயற்சி → முயற்சை.]
முயற்புல்	முயற்புல் muyaṟpul, பெ.(n.) 1. மூவகைப் புல்; creeping panic grass, couch grass, harialli grass - Cynodon dact ylon (சா.அக.);. 2. அறுகம் புல் (மூ.அ.); (M.M.349);; harialli grass. [முயல் + புல்.]
முயற்புழுக்கைக்களிம்பு	முயற்புழுக்கைக்களிம்பு muyaṟpuḻukkaikkaḷimbu, பெ.(n.) கண்புகைச்சல் நோயைத் தீர்க்கும் மருந்து; an eye medicine for eye disease (சா.அக.);. [முயற்புழுக்கை + களிம்பு. முயற்புழுக்கைப் போல் இருக்கும் களிம்பு மருந்து.]

முயற்பேலகம்	முயற்பேலகம் muyaṟpēlagam, பெ.(n.) முயற்செவிக்கள்ளி பார்க்க; see {}. (சா.அக.);.
முயற்றி	முயற்றி muyaṟṟi, பெ.(n.) முயற்சி, 1, 2 பார்க்க; see {}, 1, 2. "முயற்றியா லிடர்கள் வந்தால்" (தேவா.1104, 9);. [முயற்சி → முயற்றி.]
முயற்றிசை	முயற்றிசை muyaṟṟisai, பெ.(n.) வடகீழ்த் திசை (வின்.);; the north-eastern quarter, as the region, of the hare.
முயற்று	முயற்று muyaṟṟu, பெ.(n.) முயற்சி, 1, 2 பார்க்க; see {}, 1, 2. "முயற்றின்மை யின்மை புகுத்தி விடும்" (குறள், 616);. [முயற்சி → முயற்று.]
முயன்மார்க்கம்	முயன்மார்க்கம் muyaṉmārkkam, பெ.(n.) குதிரை நடை வகை ஐந்தனுள் முயலின் ஒட்டம் போன்ற நடை (சசகதி);; a pace of horse. [முயல் + மார்க்கம். மார்க்கம் = குதிரையின் நடை.]
முயனோய்	முயனோய் muyaṉōy, பெ.(n.) முயல்வலி (கூர்மபு.நித்தியகன்ம, 10); பார்க்க; see muyal-vali. [முயல் + நோய்.]
முயிற்றுப்புல்	முயிற்றுப்புல் muyiṟṟuppul, பெ.(n.) புல் வகை (மூ.அ.);; ant-grass - Pommereulla. [முயிறு + புல் – முயிறுபுல் → முயிற்றுப்புல்]
முயிற்றுமுட்டை	முயிற்றுமுட்டை muyiṟṟumuṭṭai, பெ.(n.) முயிறுமுட்டை பார்க்க; {} (சா.அக.);.
முயிற்றெறும்பு	முயிற்றெறும்பு muyiṟṟeṟumbu, பெ.(n.) முசிறு, 1 பார்க்க; see {}, 1. [முயிறு + எறும்பு.]
முயிறு	முயிறு muyiṟu, பெ.(n.) முசிறு, 1 பார்க்க; see {}. "முயிறுமூசு குடம்பை" (நற்.180);. [முசிறு → முயிறு.]

முயிறுமுட்டை	முயிறுமுட்டை muyiṟumuṭṭai, பெ.(n.) முயிற்றெறும்பு முட்டை; the egg of a red ant (சா.அக.);. [முயிறு + முட்டை.]
முரகரி	முரகரி muragari, பெ.(n.) முராந்தகன் (சங்,அக.); பார்க்க; see {}.
முரங்கினம்	முரங்கினம் muraṅgiṉam, பெ.(n.) மிளகு; pepper - Pipernigrum (சா.அக.);.
முரச்சு-தல்	முரச்சு-தல் muraccudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) முற்றுவித்தல்; to accomplish, make ready. "முரசுசெய முரச்சி" (பதிற்றுப்.44:16); [முரஞ்சு-தல் → முரச்சு-தல்.]
முரசக்கொடியோன்	முரசக்கொடியோன் murasakkoḍiyōṉ, பெ.(n.) முரசத்தைக் கொடியிலுடைய தருமன் (பிங்.);; Dharmaputra, as having the emblem of a drum on his banner. [முரசம் + கொடியோன்.]
முரசகேது	முரசகேது murasaātu, பெ.(n.) முரசக் கொடியோன் பார்க்க; see {}. "கேட்டிநீ முரசகேது" (பாரத. அருச்சுனன்றவ.16);. [முரசம் + Skt. கேது.]
முரசபந்தம்	முரசபந்தம் murasabandam, பெ.(n.) மிறைக்கவி வகை (தண்டி, 96, உரை);; a kind of cittira-kavi.
முரசபலம்	முரசபலம் murasabalam, பெ.(n.) பலா மரம் (யாழ்.அக.);; jack-tree. [முரசம் + பலம். பழம் → பலம்.]
முரசம்	முரசம் murasam, பெ.(n.) 1. பறைப் பொது (சூடா.);; drum, tabour. "ஆனக முரசஞ் சங்க முருட்டொடு மிரட்டவாடி" (கம்பரா. களியாட்டு.3);. 2. மருத நிலப்பறை வகை (பிங்.);; a drum of the agricultural tracts. 3. பெருமுரசு, போர்ப்பறை; war drum. "முரச மிடைப்புலத் திரங்க வாரமர் மயங்கிய ஞாட்பில்" (புறநா.288);., "இரங்கிசை முரசம் ஒழியப் பரந்தவர்" (அகநா.116:17);. வ. முரஜ. [முரசு → முரசம் = பெருமுரசு.]

முரசல்	முரசல் murasal, பெ.(n.) ஒடியக்கூடிய, முருடுள்ளது; that which is brittle. இந்த வெற்றிலை முரசல் (இ.வ.);. [முரஞ்சு-தல் → முரசல்.]
முரசவாகை	முரசவாகை murasavākai, பெ.(n.) அரசனது மாளிகையில் ஆடுவெட்டிப் படையல் செய்திடும் வீரமுரசினது தன்மையைக் கூறும் புறத்துறை (பு.வெ.8:4);; theme describing the ceremony of offering oblations to the {} in a king's palace. [முரசம் + வாகை.]
முரசவுழிஞை	முரசவுழிஞை murasavuḻiñai, பெ.(n.) பொன்னாலே செய்த உழிஞைமாலை யணிந்து ஆடுவெட்டியிடும் காவுதனை நுகரும் வீரமுரசின் நிலைமையைக் கூறும் புறத்துறை (பு.வெ.6:4);; theme describing the {} being decorated with a garland of {} flowers made of gold and being offered goat-sacrifice. [முரசம் + உழிஞை.]
முரசறை-தல்	முரசறை-தல் murasaṟaidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. செய்தியை யாவரும் அறிய பறையடித்துச் சொல்லுதல்; to announce by beat of drum. 2. வெளியிடுதல்; to proclaim. "அருமறைகள் முரசறையவே" (தாயு. திருவருள்.3);. [முரசு + அறை-தல்.]
முரசன்	முரசன் murasaṉ, பெ.(n.) கந்தக நஞ்சு; a kind of arsenic.
முரசு	முரசு1 murasu, பெ.(n.) 1. பல்லினீறு; gum. 2. பல்லை இணைத்திருக்கும் உறத்த தோல்; the hard fleshy substance which invests the teeth (சா.அக.);. முரசு2 murasu, பெ.(n.) முற்காலத்தில் வேந்தர்கள் தங்கள் ஆணையை மக்களுக்கு அறிவிக்கப் பயன்படுத்திய அரைகோள வடிவத்தில் பெரிதாக இருக்கும் ஒருவகைத் தோற் கருவி; a kind of drum formely used for royal proclamations etc. " முரசுடைச் செல்வர் புரவிச் சூட்டு" (அகநா. 156:1);, "ஆண்டலை மதில ராகவும் முரசுகொண்டு" (நற்.39.8);. "முரசுமுழங்கு நெடுநக ரரசுதுயி லீயாது" (பதிற்றுப்.12:7);. "இடியென முழங்கு முரசின்" (புறநா.17);. [முருள் → முருடு → (முருசு); → முரசு (வ.மொ.வ);. முருடு = பறைப்பொது.] முரசாவது ஏதேனமொன்றை அறிவிப்பதற்கோ அல்லது யாரேனும் ஒரு சாரரை அழைப்பதற்கோ அடிக்கப்படும் பேரிகை என்னும் பெரும்பறையாகும். அது கொடை (தியாக); முரசு, முறை (நியாய); முரசு, போர் (வீர); முரசு என மூவகைப்பட்டதாகக் கூறப்படும். இவற்றுள் சிறந்தது போர்முரசாகும். அதற்குத் தனியாக ஒரு கட்டில் உண்டு. இதை முரசுகட்டில் என்றழைப்பர். போர்முரசு, படை திரட்டுவதற்கு நகரத்திலும் பொருநரை ஊக்குவதற்குப் போர்க்களத்திலும், வெற்றி குறித்து இரண்டு இடங்களிலும் இடியோசை போல் முழக்கப்படும். இம் முரசாவது புலியை வென்ற கொல்லேற்றின் சீவாத தோலால் போர்க்கப் பெறுவது மரபாகும். இதனை, "புனைமருப் பழுந்தக் குத்திப் புலியொடு பொருது வென்ற

முரசுகட்டில்	முரசுகட்டில் murasugaṭṭil, பெ.(n.) அரசர்க்குரிய முரசு வைக்கும் இருக்கை (புறநா.50, தலைப்பு);; dais for the royal drum. [முரசு + கட்டில்.]
முரசுயர்த்தோன்	முரசுயர்த்தோன் murasuyarttōṉ, பெ.(n.) முரசக்கொடியோன் பார்க்க; see {}. "முரசுயர்த்தோ யுனதருளுக் கஞ்சினேனே" (பாரத.கிருட்டிணன்றூ.13);. [முரசு + உயர்ந்தோன்.]
முரசுவெட்டி	முரசுவெட்டி murasuveṭṭi, பெ.(n.) பல்லீறைப் பிளக்க உதவும் ஆய்தம்; a knife for incising the gums - Gum ancet (சா.அக.);. [முரசு + வெட்டி.]
முரசுவைத்தல்	முரசுவைத்தல் murasuvaittal, பெ.(n.) பேரிகையுடன் செல்லும் மதிப்புயர்வு டைமை (வின்.);; possessing or being allowed to keep drums, as a paraphernalia. [முரசு + வைத்தல்.]
முரசை	முரசை murasai, பெ.(n.) குபேரன் மனைவி (அபி.சிந்.);; wife of Kubera.
முரஞ்சியூர்முடிநாகராயர்	முரஞ்சியூர்முடிநாகராயர் murañjiyūrmuḍinākarāyar, பெ.(n.) தலைக்கழகப் புலவர்; first {} poet (அபி.சிந்.);. [முரஞ்சி + ஊர் + முடி + நாகராயர்.]
முரஞ்சு	முரஞ்சு1 murañjudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. முதிர்தல்; to mature, to be old, ancient. "முரஞ்சன் முதிர்வே" (தொல்.சொல்.333);. 2. வலி பெறுதல்; to gain strength. "நோயுடல் முன்செயல் முரஞ்சியதெவண்" (ஞானா.59);. 3. நிரம்புதல்; to be full or abundant. "பூண்களெல்லா முரஞ்சொளி கான்று மின்ன" (காஞ்சிப்பு. தீர்த்த.89);. முரஞ்சு2 murañju, பெ.(n.) 1. முதிர்கை; maturing. "முரஞ்சுகொண் டிறைஞ்சின வலங்குசினைப் பலவே" (மலைபடு.144);. 2. பாறை (சூடா.);; rock ledge.
முரட்கை	முரட்கை muraṭkai, பெ.(n.) முரற்கை, 3 (சது.); பார்க்க; see {}, 3.

முரட்டடி	முரட்டடி muraḍḍaḍi, பெ.(n.) இணக்கமற்ற குணம்; rough, rude, reckless, lawless behaviour. "முரட்டடித் தவத்தக் கன்றன் வேள்வி" (தேவா.710, 5);. [முரடு + அடி.]
முரட்டாட்டம்	முரட்டாட்டம் muraṭṭāṭṭam, பெ.(n.) முரட்டடி (யாழ்.அக); பார்க்க; see {}. [முரடு + ஆட்டம்.]
முரட்டுக்கழுத்து	முரட்டுக்கழுத்து muraṭṭukkaḻuttu, பெ. (n.) 1. நுகம்பூணா எருத்தின் கழுத்து (வின்.);; stiff neck, as of an ox not broken to the yoke. 2. முரட்டடி (யாழ்.அக.); பார்க்க; see {}. [முரடு + கழுத்து.]
முரட்டுக்குணம்	முரட்டுக்குணம் muraṭṭukkuṇam, பெ.(n.) முரட்டடி (வின்.); பார்க்க; see {}. [முரடு + குணம்.]
முரட்டுத்தனம்	முரட்டுத்தனம் muraṭṭuttaṉam, பெ.(n.) முரட்டடி பார்க்க; see {}. [முரடு + தனம்.]
முரட்டுப்பாட்டு	முரட்டுப்பாட்டு muraṭṭuppāṭṭu, பெ.(n.) 1. இனிமையற்ற இசைப்பாட்டு; music harsh to the ear. 2. அரிதிற்பாடும் பாட்டு; melody difficult to be sung. [முரடு + பாட்டு.]
முரட்டுப்பெண்	முரட்டுப்பெண் muraṭṭuppeṇ, பெ.(n.) பிடிகொடாப் பெண்; obstinate, unyielding woman. முரட்டுப் பெண்ணும் சுருட்டுப் பாயும் (பழ.);. [முரடு + பெண்.]
முரட்டுமயிர்	முரட்டுமயிர் muraṭṭumayir, பெ.(n.) பருமயிர்; coarse hair. [முரட்டு + மயிர்.]
முரட்டோலை	முரட்டோலை muraṭṭōlai, பெ. (n.) வளைந்திருக்கும் ஒலைமுறி (வின்.);; uneven strip of palm-leaf. [முரடு + ஒலை.]

முரட்பயம்பு	முரட்பயம்பு muraṭpayambu, பெ.(n.) ஏற்றிழிவையுடைய நிலத்திலுள்ள குழி; pit or trench in an uneven tract. "பரண்முரட் பயம்பிடை" (சீவக.1900);. [முரண் + பயம்பு.]
முரடன்	முரடன் muraḍaṉ, பெ.(n.) 1. பண்பு தெரியாதவன்; rude man. சிறுவனாயிருந்த போதே முரடன் என்று பெயர் வாங்கியவன். 2. ஒட்டாரம்பிடித்தவன் (பிடிவாதக்காரன்);; obstinate man. 3. முருடன், 3 பார்க்க; see {}, 3. க. மொரட [முரடு → முரடன் = மென்மையும் நளினமும் இல்லாமல் சினமுடன் நடந்து கொள்பவன்.]
முரடு	முரடு1 muraḍu, பெ.(n.) 1. உறுதியும் கடினத் தன்மையும் கொண்டது, கரடு; roughness, unevenness; ruggedness. முரட்டுக் கட்டை, முரட்டுக்கை, முரட்டுத்துணி. 2. மரக்கணு; knob or knot, as in timber. 3. உடம்பின் மூட்டு (வின்.);; joint of the body. 4. மதிப்புரவு (மரியாதை); இன்மை; ill-temper, wildness, rudeness. 5. ஒட்டாரம் (பிடிவாதம்);; obstinancy. 6. பருமை; largeness, bigness. முரட்டுப்பாம்பு. 7. அறிவின் வழி இல்லாத, மடத்தனம்; unreasonableness. முரட்டு வலிமையில் அவன் குதிக்கிறான். 8. சினமுடன் நடந்து கொள்ளும் ஆள்; rough and tough person. அவன் சரியான முரடு. [முருடு → முரடு.] முரடு2 muraḍu, பெ.(n.)

முரண்	முரண்1 muraṇtalmuraṇṭal, 12 செ.கு.வி. (v.i.) பகைத்தல்; to be at variance; to be opposed. "முரண்டு மாய்க்கவே" (பாரத.குரு.49);. [முள் → முர → முரள் → முரண் → முரண்-தல்.] முரண்2 muraṇ, பெ.(n.) 1. எதிரானதாகவோ மாறுபட்டதாகவோ அமைவது, மாறுபாடு; variance, opposition; perversity. "கடுமுரண் முதலைய நெடுநீ ரிலஞ்சி" (புறநா.37);, "பரல்மட் சுவல முரணில முடைத்த" (அகநா.21:21);, "அரண்பல கடந்த முரண்கொள் தானை" (நற். 150:3);. சட்டத்திற்கு முரனாகச் செய்யக் கூடாது. 2. பகைமை (திவா.);; spite, hatred. "முரணியோர் முரண்டப" (கலித்.132);. 3. போர் (திவா.);; fight, battle. 4. முரண்டொடை (தொல்.பொருள்.407); பார்க்க; see {}. 5. வலிமை (திவா.);; strength.
முரண்களரி	முரண்களரி muraṇkaḷari, பெ.(n.) குத்துச்சண்டைக் களம்; boxing stadium. [முரண் + களரி.]
முரண்டன்	முரண்டன் muraṇṭaṉ, பெ.(n.) 1. மாறுபா டுள்ளவன் (சங்.அக.);; cross-tempered, quarrelsome person. 2. ஒட்டாரம் பிடித்தவன் (பிடிவாதக்காரன்); (இ.வ.);; obstinate person. 3. பொறுமை யில்லாதவன் (யாழ்.அக.);; impatient person. 4. பரபரப்புடையவன், துடுக்குக்காரன் (அவசரக்காரன்); (யாழ்.அக.);; hasty, impetuous person. [முரண் → முரண்டு → முரண்டன்.]

முரண்டு	முரண்டு1 muraṇṭudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. விடாப்பிடியாதல்; to be obstinate, persistent. 2. மாறுபடுதல்; to be opposed, cross-grained. [முரண் → முரண்டு-தல்.] முரண்டு2 muraṇṭu, பெ.(n.) 1. விடாப்பிடி (உ.வ.);; persistence, obstinancy. பள்ளிக்குச் செல்ல முடியாது என்று முரண்டு பிடித்தான். 2. மாறுபாடு (நாமதீப.628); (யாப். வி.3, உரை, பக்.38);; variance, opposition. 3. அமையாமை (யாழ்.அக.);; disagreement. 4. வளையாமை (யாழ்.அக.);; unyielding nature. [முள் → முர → முரள் → முரண் → முரண்டு. பெரும்பாலும் பிறர் கூறும் அல்லது எதிர்பார்க்கும் ஒன்றைச் செய்ய எதிர்ப்புக் காட்டுவது.]
முரண்டொடை	முரண்டொடை muraṇḍoḍai, பெ.(n.) தொடையைந்தனுள் மொழியானும் பொருளானும் மறுதலைப்படப் பாடல் தொடுப்பது (இலக்.வி.723, உரை);; a mode of versification in which there is antithesis of words or ideas, one of five todai. [முரண் + தொடை.] இருள்பரந் தன்ன மாநீர் மருங்கில் நிலவுக்குவித் தன்ன வெண்மண லொருசிறை இரும்பி னன்ன கருங்கோட்டுப் புன்னை பொன்னி னன்ன துண்டா துறைக்கும் (யா.கா.மேற்கோள்.); இப்பாடலில் இருள், நிலவு, இரும்பு, பொன் என்று அடிதோறும் பொருள் மாறுபட வந்திருப்பதால் இது முரண்தொடை எனப்படும்.
முரண்படு-தல்	முரண்படு-தல் muraṇpaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) எதிராக இருத்தல், மாறுபடுதல்; to contradict, to be opposed. நூலில் தெரிவித்திருக்கும் கருத்துக்களோடு முரண்படுகிறேன். ஒன்றிற்கொன்று முரண்பட்ட நிலை. [முரண் + படு-தல்.]
முரண்பாடு	முரண்பாடு muraṇpāṭu, பெ.(n.) மாறுபாடு; contradiction, difference. எங்களுக்குள் ஏற்பட்ட கருத்து முரண்பாடு எங்கள் நட்பைப் பாதிக்கவில்லை. உன்னுடைய முந்தியப் பேச்சுக்கும் இப்போதைய பேச்சுக்கும் நிறைய முரண்பாடுகள் இருக்கின்றன. [முரண் + பாடு. படு → பாடு..]

முரண்மொழி	முரண்மொழி1 muraṇmoḻi, பெ.(n.) 1. பொருள் மாறுபடும் சொல்; contrast, antithesis. 2. எதிர்மொழி (யாழ்.அக.);; contradictory statement. [முரண் + மொழி.] முரண்மொழி2 muraṇmoḻi, பெ.(n.) செய்யுட் குற்றங்களுளொன்று (யாப்.வி. பக்.525);; a defect in versification. [முரண் + மொழி.]
முரண்விளைந்தழிவணி	முரண்விளைந்தழிவணி muraṇviḷaindaḻivaṇi, பெ.(n.) மேனோக்கில் மாறுபாடு தோன்றக் கூறும் அணி; a figure of speech in which there is an apparent contradiction. [முரண் + விளைந்தழிவணி. இரண்டு வகை அறங்களையும், தோன்றி அழியும் பகைமையையும் பற்றிக் கூறுவது.]
முரண்வினைச்சிலேடை	முரண்வினைச்சிலேடை muraṇviṉaiccilēṭai, பெ.(n.) மொழியப்பட்ட வினைப் பொருள் முரண இரட்டுறப்படுத்தும் அணி வகை (மாறனலங்.152);; a figure of speech which consists in {} in verbs relating to persons or objects of opposite characteristics. [முரண்வினை + சிலேடை.]
முரணணி	முரணணி muraṇaṇi, பெ.(n.) சொல்லேனும் பொருளேனும் முரண அமையும் ஓர் அணி (வீரசோ.அலங்.12);; a figure of speech in which words or ideas are used in antithesis. [முரண் + அணி.]
முரணமணல்	முரணமணல் muraṇamaṇal, பெ. (n.) வெள்ளி மணல்; silver ore.
முரணர்	முரணர் muraṇar, பெ.(n.) பகைவர்; enemies. "அரணையுறு முரணர் பலர்" (தேவா.148:7);. [முரண் → முரணர்.]
முரணு	முரணு1 muraṇudal, 12 செ.கு.வி.(v.i.) மாறுபடுதல்; to be at variance. "தீ முரணிய நீரும்" (புறநா.2);. [முரண் → முரணு-தல்.] முரணு2 muraṇudal, 13 செ.குன்றாவி. (v.t.) பெருக்குதல்; to multiply. 'இரு திணையும் பொதுவுமான மூன்றினானும் முரணப் பதினெட்டாம்' (நன்.269, உரை);. [முரண் → முரணு-தல்.]

முரணை	முரணை muraṇai, பெ.(n.) இலை சுருட்டை விழுந்து முரட்டுக் குணம் அடைவது (கோவை.);; roughness leaves. [முரண் → முரணை.]
முரப்பு	முரப்பு murappu, பெ.(n.) கைக்கு மென்மை யற்றுத் தோன்றுந் தன்மை; roughness. "தோல் முரப்பேறி" (அசுவசா. 66);. [முரம்பு → முரப்பு = கடினமான சொர சொரப்புத் தன்மை.]
முரம்	முரம் muram, பெ.(n.) கருங்கற் பொடி (C.E.M.); granite crushed to dust for road-making. [முரம்பு → முரம்.]
முரம்பு	முரம்பு murambu, பெ.(n.) 1. பருக்கைக் கல்லுள்ள மேட்டு நிலம்; mound of gravel or stone. "முரம்பு கண்ணுடைந்த நடவை" (மலைபடு.432);. 2. மேடு (சூடா.);; mound, elevation. 3. பாறை (பிங்.);; rock. 4. வன்னிலம்; rough hard ground. "பரன்முரம்பாகிய பயமில் கானம்" (அகநா.5);. "முரம்பு கன்உடைய வேகிக் கரம்பை" (குறுந்.400:4); 5. கழி (சூடா.);; backwater, creek, small arm of the sea. 6. உப்பளம் (யாழ்.அக.);; salt-pan. 7. கற்பாங்கான மேட்டு நிலத்தூர்; a village. தெ. மொரமுர் மறுவ. கரம்பு நிலம்
முரமுரவெனல்	முரமுரவெனல் muramuravenal, பெ.(n.) முரமுரெனல் பார்க்க; see {}.
முரமுரெனல்	முரமுரெனல் muramurenal, பெ.(n.) 1. நுரைத்தற் குறிப்பு; onom, expr. of foaming, effervescing. "முரமுரெனவே புளித்த மோரும்" (தனிப்பா.i, 103:34);. 2. வாய்க்குள் கரகரப்பாயிருத்தற் குறிப்பு; cracking in the mouth. 3. தூய்மையாயிருத்தற் குறிப்பு; being clean and neat.
முரரை	முரரை murarai, பெ.(n.) மரத்தின் முருட்டரை; hard, stout trunk of a tree. "முரரை முழுமுத றுமியப் பண்ணி" (பதிற்றுப்.5ஆம் பத்.பதி.);. [முரடு + அரை.]

முரல்	முரல்1 muralludal, 13 செ.கு.வி.(v.i.) 1. ஒலித்தல்; to make sound. "மதுகர முரலுந் தாரோயை" (திருவாச. 5:16);. 2. கதறுதல்; to cry. "குடுமிக் கூகை குராலொடு முரல" (மதுரைக்.170);. க. மெரல் முரல்2 muralludal, 14 செ.குன்றாவி. (v.t.) பாடுதல்; to sing. "ஏழ்புண ரின்னிசை முரல்பவர்க் கல்லதை" (கலித்.9);. முரல்3 mural, பெ.(n.) மீன் வகை (கொக்கு மீன்); (நாமதீப.271);; needle-fish Syngnathus.
முரல்வு	முரல்வு muralvu, பெ.(n.) யாழின் மெல்லோசை; soft sound, as of a lute. "வண்டின் றொழுதி முரல்வு" (பரிபா.8:36);. [முரல் → முரல்வு.]
முரலல்	முரலல் muralal, பெ.(n.) 1. ஒலிக்கை (வின்.);; sounding. 2. கலப்போசை (சது.);; confused noise. 3. எடுத்தலோசை (சூடா.);; high pitch. தெ. மொர; க. மொரெகி;ம. முரலு. [முரல் → முரலல்.]
முரவம்	முரவம் muravam, பெ.(n.) 1. பறைவகை; a drum. "முரவ மொந்தை" (தேவா.385, 5);. 2. முழக்கம்; noise, reverberation, resonance. "முரவம்படு மண்ணாமலை" (தேவா.1025, 5);. [முரல் → முரவம்.]
முரவு	முரவு1 muravu, பெ.(n.) முரிவு; break; broken condition, as of the mouth of a pot. "முரவுவாய்க் குழிசி" (பெரும்பாண்.99);. "மின்மினி மொய்த்த முரவுவாய்ப் புற்றம்" (அகநா.72:3);. [முரி → முரவு.] முரவு2 muravu, பெ.(n.) 1. முரவம், 1 பார்க்க; see muravam, 1. "முரவுந் தூம்பு முழங்குபு துவைப்ப" (பெருங்.மகத.25:16);.

முரவை	முரவை muravai, பெ.(n.) கைக்குத்தல் அரிசியிலுள்ள வரி; streaks in unpolished rice. "முரவை போகிய முரியா வரிசி" (பொருந.113);. [முரி → முரவை.]
முரள்	முரள் muraḷ, பெ.(n.) சிப்பிவகை (தொல். பொருள்.584);; a shell-fish. [முரல் → முரள்.]
முரற்கை	முரற்கை murar̠kai, பெ.(n.) 1. ஒலி; sound. "பாணர் நரம்புளர் முரற்கைபோல"(ஐங்குறு.402);. "நின்ற முரற்கை நீக்கி நன்றும்" (புறநா.376);. 2. முரற்சி, 2 பார்க்க; see {}, 2. "பாணர் நயம்படு முரற்கையின்" (ஐங்குறு.407);. 3. கலிப்பா (தொல். பொருள். 382);; Kali verse. 4. தாளவகை; a time - measure. "இன்புறு முரற்கை நும்பாட்டு" (மலைபடு.390);. [முரல் → முரற்கை.]
முரற்சி	முரற்சி1 murar̠ci, பெ.(n.) 1. ஒலி; sound. "கொன்றைத் தீங்குழன் முரற்சியர்" (கலித்.106);. 2. பாட்டு; song. "நரம்பின் முரலும் நயம்வரு முரற்சி" (மதுரைக்.217);. [முரல் → முரற்சி.] முரற்சி2 murar̠ci, பெ.(n.) கயிறு; cord. "பெண்டிர் கூந்தன் முரற்சியால்" (பதிற்றுப். 5ஆம் பத்.பதி.);, "வடுக்கொளப் பிணித்த விடுமுரி முரற்சி" (நற்.222:2);. [முரண் → முரற்சி.]
முரற்று-தல்	முரற்று-தல் murar̠r̠udal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. ஒலித்தல்; to make sound. "கிடப்பதோ முரற்றலின்றி" (கம்பரா.மீட்சி.308);. 2. கதறுதல்; to cry. "அரற்றியு மயர்ந்து முரற்றியு முயிர்த்தும்" (பெருங். இலாவண. 19:208);. (பிங்.);. [முரல் → முரற்று → முரற்று-தல்.]
முரற்றுமம்	முரற்றுமம் murar̠r̠umam, பெ.(n.) குடம் (அக.நி.);; water-pot.

முரன்றுபாடு-தல்	முரன்றுபாடு-தல் muraṉṟupāṭudal, 5 செ. குன்றாவி.(v.t.) இன்னொலி செய்தல் (ஆலாபனஞ் செய்தல்);; to elaborate a musical note or melody. "களிவண்டு முரன்றுபாட" (சீவக.1959);. [முரல் → முரண் → முரன் → முரன்று + பாடு-தல்.]
முரி	முரி1 muridal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வளைதல்; to bend. "முரிந்து கடைநெரிய வரிந்த சிலைப்புருவமும்" (மணிமே.18:161);. 2. கரும்பு கம்பு முதலியவை வளைந்து ஒடிதல் (சூடா.);; to break off, snap off. "மூத்துவினை போகிய முரிவாய் அம்பி" (நற்.315:3);, "நல்லெழி னெடும்புதவு முருக்கிக் கொல்லு பேன மாகிய நுனைமுரி மருப்பிற்" (பதிற்றுப்.16:6,7);. 3. கெடுதல்; to perish, to be ruined. "இடைக்கண் முரிந்தார் பலர்" (குறள், 473);. 4. தோல்வியுறுதல்; to be defeated. "முற்றிய வமரர்சேனை முரிந்தன" (விநாயகபு.34:15);. 5. சிதறுதல்; to be scattered. "பஞ்சினம் பகைமுரிந் தெழுந்தன விண்ணத் தலமர" (கல்லா.7);. 6. தளர்தல்; to lack in strength, to be gentle, as in gait. "முரிந்தநடை மடந்தை யர் முழங்கொலியும் வழங்கொலியும்" (திருவிசை. கருவூ.5:10);. 7. தவறுதல்; to go wrong. "முரியுங்காலைத் தெரிய மற்றதிற் றட்டினள்.... எழுப்பி" (பெருங்.வத்தவ.12.99);. நீங்குதல் 'சீவக
முரிகம்	முரிகம் murigam, பெ.(n.) மயிர்ப்படாம் (சூடா.);; woollen blanket. தெ. முரி. [முரி → முரிகம்.]
முரிகிரந்தி	முரிகிரந்தி murigirandi, பெ.(n.) பத்தியம் முறிந்ததால் தீராததாகும் நோய் (வின்.);; disease becoming incurable because of the non-observance of the prescribed diet. [முரி + கிரந்தி. Skt. granthi → த. கிரந்தி.]
முரிகிரந்திப்படு-தல்	முரிகிரந்திப்படு-தல் murigirandippaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) பத்தியக் குறைவால் நோய் மிகுதல் (வின்.);; to grow worse from neglect of the prescribed diet. [முரிகிரந்தி + படு-தல்.]

முரிச்சார்த்து	முரிச்சார்த்து muriccārttu, பெ.(n.) சார்த்துவரிப் பாட்டுவகை (சிலப்.கானல்.அரும்.பக்.205);; a kind of {}. [முரி + சார்த்து.] பாட்டுடைத் தலைவன் பதியொடும் பேரோடுஞ் சார்த்திப் பாடும் வரிப்பாட்டு வகை. சார்த்துவரி மூன்று வகைப்படும். முகச்சார்த்து, முரிச்சார்த்து, கொச்சகச்சார்த்து. முகச்சார்த்து : மூன்றடி முதல் ஆறடி ஈறாக வரும். இடை நான்கடியானும் ஐந்தடியானும் வரும். முரிச்சார்த்து : அடித்தொகை மூன்றும் இரண்டும் வரும். கொச்சகச் சார்த்து : கொச்சகம் போன்று முடியும். மறையில் மணந்தாரை வன்பரதர் பாக்கத்து மடவார் செங்கை இறைவளைகள் தூற்றுவதை ஏழையம் எங்ஙனம் யாங்கு அறிகோம் ஐய நிறைமதியும் மீனும் என அன்னம் நீள்புன்னை அரும்பிப் பூத்த பொறைமலி பூங்கொம்பேற வண்டாம் பல் ஊதும் புகாரே எம்மூர் (சிலம்.7:29ஆம் பாடல்);.
முரித்தல்	முரித்தல் murittal, பெ.(n.) 1. நகை; laughter. 2. இலங்குகை; shining.
முரித்தாளை	முரித்தாளை murittāḷai, பெ.(n.) பட்டாசுத் தொழிலில் பயன்படுத்தும் வாணகெந்தி; a kind of sulphur used in fire works (சா.அக.);.
முரிநிலை	முரிநிலை murinilai, பெ.(n.) இயற்பாவின் இறுதியில் பாடுந் தரவு (சிலப்.6 : 35, உரை);; closing part of a song. [முரி + நிலை.]
முரிப்பு	முரிப்பு1 murippu, பெ.(n.) 1. முரிக்கை (வின்.);; breaking, bruising, cracking from external force. 2. திமில் (திவா.);; hump of an ox. தெ. மூப்பு [முரி → முரிப்பு.] முரிப்பு2 murippu, பெ. (n.) நேர் திருப்பம், ஒடிந்த வளைவு, கட்டடங்களின் மூலைத் திருப்பம்; bend curve, corner turning in the building. "திருநந்தாவனத்துக்கு எல்லையாவது நள்ளாற்று முரிப்புக்கு மேற்கும்" (தெ.இ.கல்.தொ.5, கல்.251);. [முறி → முரி → முரிப்பு.]
முரிமுரி	முரிமுரி1 murimuridal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) வளைதலைச் செய்தல்; to bend, curve. "புருவமும் முரிமுரிந்தவே" (சீவக. 2310);. [முரி + முரி – முரிமுரி → முரிமுரி-தல்.] முரிமுரி2 murimuri, பெ.(n.) எட்டி (சங்.அக.);; nux vomica

முரியல்	முரியல் muriyal, பெ.(n.) 1. துண்டு (யாழ். அக.);; bit, fragment. 2. எளிதில் முரிவுது; that which is brittle. [முரி → முரியல்.]
முரிவரி	முரிவரி murivari, பெ.(n.) வரிப்பாட்டு வகை (சிலப். 3 :16, அரும்.);; closing part of a dance song. [முரி + வரி.] "எடுத்த வியலு மிசையுந் தம்மில், முரித்துப் பாடுதன் முரியெனப்படுமே" (சிலப்.7:14. அரும்.);. எ – டு : "பொழில்தரு நறுமலரே புதுமணம் விரிமணலே பழுதறு திருமொழியே பணைஇள வனமுலையே முழுமதி புரைமுகமே முரிபுரு வில்இணையே எழுதரும் மின்னிடையே எனையிடர் செய்தவையே" "திரைவிரி தருதுறையே திருமணல் விரியிடமே விரைவிரி நறுமலரே மிடைதரு பொழிலிடமே மருவிரி புரிகுழலே மதிபுரை திருமுகமே இருகயல் இணைவிழியே எனையிடர் செய்தவையே" (சிலப். 7:14, 15);
முரிவாய்	முரிவாய் murivāy, பெ.(n.) 1. இடித்து உண்டாக்கின வாசல்; opening made in a wall, used as entrance. "கண்டவெயின் முரிவாயாற் கொண்டு புக்கான்" (திருவாலவா.24:4);. 2. கன்னவாயில்; opening made in house-breaking. "களவுபோகின்ற வென்றுந் தப்பிய முரிவாயில்லை" (திருவாலவா. 55:5);. 3. முரிந்த குறடு; pitted pial. "முரிவாய் முற்றம்" (புறநா.261);. [முரி + வாய்.]

முரிவு	முரிவு murivu, பெ.(n.) 1. மடிப்பு (யாழ்.அக.);; fold. 2. வளைந்து ஒடிகை (யாழ்.அக.);; breaking, snapping. 3. சுருங்குகை; contracting. "புருவமுரிவு கண்டஞ்சி" (முத்தொள்.களம்.);. 4. நீங்குகை; leaving, separation. "இளையர் மார்ப முரிவில ரெழுதி வாழும்" (சீவக.372);. 5. வருத்தம்; trouble, difficulty. "பாவைமார் முரிவுற்றார்களின் மூர்ச்சனை செய்பவால்" (சீவக. 1627);. 6. சோம்பு (அரு.நி.);; laziness. 7. ஊழ் (அரு.நி.);; fate. 8. பெருமை (அரு.நி);; greatness. க. முரிவு [முல் → முர் → முரு → முரி → முரிவு.]
முருக்கஞ்சேரி	முருக்கஞ்சேரி murukkañjēri, பெ.(n.) செங்கல்பட்டு மாவட்டம் மதுராந்தகம், திருவாரூர் ஆகிய வட்டங்களில் இருக்கும் ஊர்ப்பெயர்கள்; name of this village is found in {} district, {} and {}. முருங்கை மரங்கள் மிகுதியாக இருந்ததால் இப்பெயர் பெற்றிருக்கலாம். [முருங்கை + சேரி- முருங்கைச்சேரி → முருக்கஞ்சேரி.]
முருக்கதாபம்	முருக்கதாபம் murukkatāpam, பெ.(n.) ஒருவகை இசிவு (சன்னி); நோய்; a kind of delirium.
முருக்கம்	முருக்கம் murukkam, பெ.(n.) கலியாண முருக்க மரம்; bastard teak-rootch wood tree-Red been - Erythrina indica. [முருக்கு → முருக்கம்.] இதன் பூ சிவப்பாகவும், நறுமண மில்லாததாகவும் இருக்கும். மரம் முட்களை உடையது. இது மருத்துவத்திற்கு மிகையாகப் பயன்படுகிறது. பழம், பூ போன்றவை ஒரு வகை நாற்றமுடையவை, உண்பதற்குப் பயன்படாது. பூ முயல் இரத்தத்தைப் போல் இருக்கும். இதன் பட்டைச் சாறு மருத்துவத்தில் பயன்படுகிறது. இதன் பூவை, திருவள்ளுவர் "இனரூழ்த்து நாறா மலர்" என்று கூறியுள்ளார் (சா.அக.);. முருக்கம் murukkam, பெ. (n.) திண்டிவனம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tindivanam Taluk. [முருக்கு+அம்]

முருக்கம்பிசின்	முருக்கம்பிசின் murukkambisiṉ, பெ.(n.) முருக்க மரத்தின் பிசின்; gum of the tree Butea frondosa - B. superba Bengal kino. [முருக்கம் + பிசின்.]
முருக்கம்புளி	முருக்கம்புளி murukkambuḷi, பெ.(n.) எலுமிச்சம் புளிப்பு (அமுதாகரம்);; citric acid. [முருகு → முருக்கம் + புளி.]
முருக்கம்விரை	முருக்கம்விரை murukkamvirai, பெ.(n.) முருக்க மரத்தின் கொட்டை; the seed of Butea - frondosa. It is anthel-mentic (சா.அக.);. [முருக்கம் + விரை.]
முருக்கல்	முருக்கல் murukkal, தொ.பெ.(verbn.) 1. அழிக்கை; destroying. "முன்யானிவனை முருக்கலும் வேண்டினென்" (பெருங். உஞ்சை விழா.37:199);. 2. கொல்லுகை; killing (சா.அக.);. [முருக்கு → முருக்கல்.]
முருக்கவரை	முருக்கவரை murukkavarai, பெ.(n.) கோழியவரை; a kind of bean (சா.அக.);. [முருக்கு + அவரை.]
முருக்கள்ளி	முருக்கள்ளி murukkaḷḷi, பெ.(n.) துறட்டிச் செடி; prickly climbing cockspur, Pisonia aculeata (சா.அக.);. மறுவ. காரிண்டு.
முருக்கன்மரம்	முருக்கன்மரம் murukkaṉmaram, பெ.(n.) மரவகை; Bengal kino tree, Butea frondoso. [முருக்கு → முருக்கன் + மரம்.]
முருக்கி	முருக்கி murukki, பெ.(n.) சதுரக்கள்ளி; square spurge-Euphorbia antiquorum (சா.அக.);.
முருக்கிதழ்	முருக்கிதழ் murukkidaḻ, பெ.(n.) சிவந்த உதடு; red lip. [முருக்கு + இதழ். முருக்கம் மலர் போன்ற சிவந்த உதடு.]

முருக்கு	முருக்கு1 murukkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அழித்தல்; to destroy, crush, ruin. "விறல்வேன் மன்னர் மன்னெயில் முருக்கி" (சிறுபாண்.247);. 2. கொல்லுதல் (திவா.);; to kill. "எற்றி முருக்குவ ரரக்கர் முன்பர்" (கம்பரா.மகரக்.12);. 3. முறித்தல்; to break in pieces. காப்புடைய வெழுமுருக்கி" (புறநா. 14);. 4. உருக்குதல் (வின்.);; to melt. 5. கரைத்தல் (வின்.);; to dissolve. [முருங்கு-தல் → முருக்கு-தல்.] முருக்கு2 murukku, பெ.(n.) கொலை (அரு. நி.);; killing. [முருக்கு1 → முருக்கு2.] முருக்கு3 murukku, பெ.(n.) 1. முள்ளு முருக்கு, 1 பார்க்க; see {}, 1. 2. புரசமரம்
முருக்குக்கள்ளி	முருக்குக்கள்ளி murukkukkaḷḷi, பெ. (n.) ஒருவகைக் கள்ளி (கோவை.);; a kind of square spurge. [முருக்கு + கள்ளி.]
முருக்குத்தடி	முருக்குத்தடி murukkuttaḍi, பெ.(n.) பனையேறிகள் பனைமூட்டிற் சார்த்தி மிதித்தேறுவதற்கு வைக்குந் தடி (நாஞ்சில்.);; a wooden stand used to climb palm-tree. [முருக்கு + தடி.]
முருக்குமித்திரி	முருக்குமித்திரி murukkumittiri, பெ. (n.) அழகுக்காக வளர்க்கும் தோட்டச் செடியின் விதை (நேர்வாளம்);; croton seed (சா.அக.);.
முருகக்கடவுள்	முருகக்கடவுள் murugaggaḍavuḷ, பெ.(n.) குறிஞ்சி நிலத் தெய்வமான முருகன்; Murugan, god of {} tract. [முருகன் + கடவுள்.]
முருகநாயனார்	முருகநாயனார் muruganāyaṉār, பெ.(n.) 63 நாயன்மார்களுள் ஒருவர் (பெரியபு.);; a canonized {} saint one of sixty three. [முருகன் + நாயனார்.] சோழ நாட்டில் திருப்புகலூரைச் சேர்ந்தவர். பிராமணர் குலத்தில் பிறந்தவர். சிவன் மீது ஆழ்ந்த பற்றுள்ளவர். திருஞானசம்பந்தரின் நண்பர்

முருகபம்	முருகபம் murugabam, பெ.(n.) உயர்ந்த முத்து; a superior pearl.
முருகயர்-தல்	முருகயர்-தல் murugayartal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. முருகக் கடவுளுக்குப் பூசை செய்தல்; to offer worship to Kandan. 2. வெறியாடுதல்; to dance while under possession by Kandan. "முருகயர்ந்து வந்த முதுவாய் வேந்தன்" (குறுந்.362);. 3. விருந்திடலாகிய வேள்வி செய்தல்; to give feast, as in sacrifice. "படையோர்க்கு முருகயர" (மதுரைக்.38);. [முருகு + அயர்-தல்.]
முருகவுருட்டிசுறா	முருகவுருட்டிசுறா murugavuruṭṭisuṟā, பெ.(n.) கடல்மீன் வகை (யாழ்ப்.);; a sea - fish.
முருகவேள்	முருகவேள் murugavēḷ, பெ.(n.) 1. சிவனுடைய மகன்; {} son. 2. முருகக்கடவுள் (பட்டினப். 158, உரை); பார்க்க; see {}. [முருகன் + வேள்.]
முருகன்	முருகன் murugaṉ, பெ. (n.) 1. கட்டிளைஞன் (திவா.);; youth buck. 2. குமரன் என்னும் குறிஞ்சி நிலத் தெய்வம்;{}, god of {} tract. "முருக னற்போர் நெடுவே ளாவி" (அகநா.1:3);, "முருகற் சீற்றத் துருகெழ குருசில்" (புறநா.16:12);. 3. வெறியாடும் வேலன் (பிங்.);; one possed by {}. "முதியாளோடு முருகனை முறையிற் கூவி" (கந்தபு. வள்ளி.155);. 4. பாலைநிலத் தலைவன் (அரு.நி.);; chief of the desert tract. க. முருக;ம. முருகன். [முருகு → முருகன்.] குறிஞ்சி நிலத் தேவனை இளைஞனென்று கருதியே குறிஞ்சி நில மக்கள் முருகன் என்றனர். ஒ.நோ. குமரன் = இளைஞன், முருகன்.
முருகன்மரம்	முருகன்மரம் muruganmaram, பெ.(n.) புரசு; a kind of tree - Butea frondosa. மறுவ. முருக்கன் மரம்.

முருகனாடல்	முருகனாடல் muruganāṭal, பெ.(n.) துடி குடை என்ற இருவகைக் கூத்து (பிங்.);; Kanda's dance, of two kinds, viz., {}. [முருகன் + ஆடல்.]
முருகா	முருகா murukā, பெ.(n.) 1. அகில்; a kind of fragrant wood-Agallochum. 2. எலுமிச்சை; lime. 3. அழகு; beauty. 4. இளமை; tender age. 5. கள்; toddy. 6. மணம் (வாசனை);; smell (சா.அக.);. [முருகு → முருகா.]
முருகாநோய்	முருகாநோய் murukānōy, பெ.(n.) மிளகாய்ச் செடிக்கும், காய்க்கும் வரும் ஒருவகை நோய் (கோவை.);; a kind of disease that attacks chilly plant.
முருகியம்	முருகியம் murugiyam, பெ.(n.) குறிஞ்சி நிலத்தில் முருகனுக்குரிய வெறியாட்டுப் பறை (தொல்.பொருள்.18,உரை);; drum played in the worship of Kanda, in hilly tracts. [முருகு → முருகியம்.]
முருகியல்	முருகியல் murugiyal, பெ.(n.) அழகியல்; aesthetic. [முருகு → முருகியல்.]

முருகு	முருகு1 murugu, பெ.(n.) 1. இளமை (திவா.);; tenderness, tenderage, youth. 2. அழகு (பிங்.);; beauty. 3. குறிஞ்சி நிலத் தெய்வமாகிய முருகன்; Kandan, god of {} tract. "அருங்கடி வேலன் முருகொடு வளைஇ" (மதுரைக்.611);. 4. தெய்வம்; divinity, god. "முருகு மெய்ப்பட்ட புலத்திபோல" (புறநா.259);. "முருகாற்றுப் படுத்த வுருகெழு நடுநா" (அகநா.22:11);. "மடவை மன்ற வாழிய முருகே" (நற்.34:11);. 5. வேலன் வெறியாட்டு; dancing while under possession by Kanda. "முருகயர்ந்து வந்த முதுவாய் வேலன்" (குறுந். 362);. 6. மணம்; fragrance. "முருகமர்பூ முரண்கிடக்கை" (பட்டினப்.37);. 7. திருவிழா (திவா.);; festival. "முருகயர் பாணியும்" (சூளா.நாட்.7); 8. படையல் விருந்து
முருகுகாது	முருகுகாது murugugātu, பெ.(n.) காதின் எதிர்ப்புறம் உள்ள சிறுமடல் (முருகாது); (கோவை.);; ear lobe.
முருகுகாந்தி	முருகுகாந்தி murugugāndi, பெ.(n.) மல்லிகை; jasmine flower (சா.அக.);.
முருகேசன்	முருகேசன் muruācaṉ, பெ.(n.) முருகக் கடவுள் பார்க்க'; see {}. [முருகு + ஈசன்.]
முருகை	முருகை murugai, பெ.(n.) ஒருவகைக் கல் (யாழ்ப்.);; a kind of stone.
முருகைக்கல்	முருகைக்கல் murugaiggal, பெ.(n.) பவளம்; coral (சா.அக.);. [முருகை + கல்.]

முருகைநண்டு	முருகைநண்டு murugainaṇṭu, பெ.(n.) நண்டுவகை (யாழ்ப்.);; a kind of crab.
முருங்கக்கீரை	முருங்கக்கீரை muruṅgakārai, பெ.(n.) முருங்கைக்கீரை பார்க்க; see {}. [முருங்கை + கீரை.]
முருங்கச்சார்	முருங்கச்சார் muruṅgaccār, பெ.(n.) முருங்கை மரப் பட்டையின் சாறு; juice of the bark of Moringa oleifer. [முருங்கை + சார். சாறு → சாரு → சார்.]
முருங்கன்	முருங்கன் muruṅgaṉ, பெ. (n.) மடங்கல் மாதத்தில் (ஆவணி);யில் விதைக்கப்பட்டு நான்கு மாதங்களில் விளைவாகும் கார்நெல் வகை; a coarse kind of {} paddy sown in {} and maturing in four months.
முருங்கு	முருங்கு1 muruṅgudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. அழிதல்; to perish; to be destroyed. "அமரு ளேற்றார்.முரண் முருங்க" (பு.வெ.1:7);. 2. முறிதல்; to break. "கூம்பு முதன் முருங்க" (மதுரைக்.377);. 3. அடங்கியெரிதல்; to simmer, "முருங்கெரியிற் புக" (கம்பரா. கார்முக.29);. தெ. முருகு முருங்கு2 muruṅgu, பெ.(n.) முருக்கு3, 1, 2 பார்க்க;see murukku3, 1, 2.

முருங்கை	முருங்கை1 muruṅgai, பெ.(n.) உணவில் பயன்படுத்தும் இலைகளையும் காய்களையும் உடைய, எளிதில் ஒடியக் கூடிய ஒரு மரம்; horse radish tree-Moringa pterygosperma. வெண்ணெய் உருக்கும் போது முருங்கைக் கீரை போடுவதுண்டு . "முருங்கா வென்னுஞ் சிங்களச் சொல் முருங்கையென வந்தவாறும்" (வீரசோ. தத்.8);. "நாரின் முருங்கை நவிரல் வான்பூ" (அகநா.1:16);, "முருங்கைப்பூ சிவந்ததினால் கூந்தலில் முடிப்பார்களா?", "முருங்கைக்காய் என்றதும் முறிந்ததாம் பத்தியம்" (பழ.);. தெ. முநக;ம. முரிஞ்ஞ. Sinh. {}. முருங்கை வகை : 1) காட்டு முருங்கை, 2) தவசு முருங்கை, 3) பூனை முருங்கை, 4) கலியாண முருங்கை, 5) புனல் முருங்கை, 6) முள் முருங்கை,
முருங்கைக்காய்	முருங்கைக்காய் muruṅgaikkāy, பெ. (n.) குச்சி போன்று நீண்டதும் உட்பகுதியில் சதைப் பற்றுள்ளதுமான, முருங்கை மரத்தின் காய்; fruit of the horse-radish tree which looks like a small stick in India drum stick. காய்கறிகளில் முருங்கைக்காய் போல் சத்தானது எதுவும் இல்லை. [முருங்கை + காய்.]
முருங்கைக்கீரை	முருங்கைக்கீரை muruṅgaikārai, பெ.(n.) முருங்கை மரத்தின் கீரை; greens of the drumstick tree - Moringa oleifera (சா.அக.);. [முருங்கை + கீரை.]
முருங்கைப்பிஞ்சு	முருங்கைப்பிஞ்சு muruṅgaippiñju, பெ.(n.) 1. முருங்கைக் காயின் இளமைப் பிஞ்சு; tender drumstick. 2. குழந்தைக் கணை, எலும்புருக்கிக் காய்ச்சல் மேலும் ஒளிநீர் (விந்து); இழப்பு முதலியவை நீங்கும் என்பர்; tender drumstick, it is useful in rickets, bone fever, loss of semen nausea etc. [முருங்கை + பிஞ்சு.]
முருங்கைப்பூ	முருங்கைப்பூ muruṅgaippū, பெ.(n.) முருங்கை மரத்தின்பூ; flowers of drumstick tree. It aphrodisiac. [முருங்கை + பூ.]

முருங்கையீர்க்கு	முருங்கையீர்க்கு muruṅgaiyīrkku, பெ.(n.) முருங்கைக் கீரையின் காம்பு; the rip of the tripinnate of Moringa Oleifera. [முருங்கை + ஈர்க்கு.]
முருங்கைவித்து	முருங்கைவித்து muruṅgaivittu, பெ.(n.) முருங்கைக் காயின் விதை; drumstick seeds. [முருங்கை + வித்து.] நீற்றுப்போன ஒளிநீரை (விந்தை); இறுக்கிப் பிசின் போலாக்கும் குணமுடையது முருங்கை வித்து.
முருங்கைவேர்	முருங்கைவேர் muruṅgaivēr, பெ.(n.) முருங்கை மரத்தின் வேர்; pungeant root of drumstick tree - used as a substitute for horse radish. [முருங்கை + வேர்.]
முருட்டுக்கையர்	முருட்டுக்கையர் muruṭṭukkaiyar, பெ.(n.) அடங்கா வொழுக்க முள்ளவர்; persons of rude behaviour. "முருட்டுக்கையர் புறப்பட்டார் புரட்டுப் பேசி" (திருவாலவா.38:14);. [முருடு + கையர்.]
முருட்டுத்தன்மை	முருட்டுத்தன்மை muruṭṭuttaṉmai, பெ. (n.) ஓராது செய்யுங் குணம் (குறள், 1063, உரை);; recklessness. [முருடு + தன்மை.]
முருடன்	முருடன் muruḍaṉ, பெ.(n.) 1. முரட்டுக் குணமுள்ளவன்; obstinate person. "முருடரான ராவணாதிகளை" (ஈடு, 2. 7:10);. 2. முன்பின் ஆராயாதவன்; reckless person. 3. மூடன்; ignorant, foolish person. "கல்லா முருடரும்" (அஷ்டப். அழக.30);. 4. வேடன் (சூடா.);; hunter. 5. நாகரிகமற்றவன்; rude person, savage. க. மொரட [முருடு → முருடன்.]

முருடு	முருடு muruḍu, பெ. (n.) 1. கரடுமுரடு; coarseness, roughness. "முருட்டுச் சிரமொன் றுருட்டினை" (சங்கற்ப. ஈசுவர விவகார. வரி.26);. 3. கொடுமை; cruelty. "அரக்கர் குலம் முருடு தீர்த்தபிரான்" (திவ். திருவாய்.2. 7 : 10);. 4. முடிச்சுள்ள மரக்கணு (திருவாலவா.23:4);; knot in wood. 5. வெட்டிய மரத்தினடி (சங்.அக.);; stump. 6. விறகு (பிங்.);; fire wood. 7. உருண்ட மரக்கட்டை; piece of wood. "வன்பராய் முருடொக்கு மென் சிந்தை" (திருவாச.23: 40);. 8. பறைப்பொது (பிங்.);; drum. "முரசுஞ் சங்கு முருடு மொலிப்ப" (பெருங்.மகத. படைதலை. 19:195); 9. பெரு மத்தளம்; hand drum with two faces. "முருடதிர்ந்தன" (சிலப்.மங்கல.);. 10. பத்தல் (சங்.அக.);; a kind of bucket. 11. பருமை; largeness. "முருட்டு
முருதகுசம்	முருதகுசம் murudagusam, பெ.(n.) சேங்கொட்டை; marking nut - Semicarpus anacardium (சா.அக.);.
முருதல்	முருதல் murudal, பெ.(n.) நாக நஞ்சு; a kind of arsenic (சா.அக.);.
முருதாறு	முருதாறு murutāṟu, பெ.(n.) பன்றி (கோவை.);; pig.
முருந்தபாலி	முருந்தபாலி murundapāli, பெ.(n.) 1. குந்திரிக்கம்; vateri indica. 2. குங்கிலி மரம்; boswbllia glabra (சா.அக.);.
முருந்தம்	முருந்தம் murundam, பெ.(n.) முருந்து, 5 (சூடா.); பார்க்க; see murundu, 5. "குருந்த நின்றரும்பின முருந்தம்" (கம்பரா. வனம்புகு. 45);. [முருந்து → முருந்தம்.]
முருந்தழற்சி	முருந்தழற்சி murundaḻṟci, பெ.(n.) குருத்தெலும்பினுடைய அழற்சி; inflam mation of cartilage. [முருந்து + அழற்சி.]

முருந்தன்	முருந்தன் murundaṉ, பெ.(n.) 1. திறமுடையான்; person of ability. "பெருந்தகைப் பெரியோனைப் பிணித்த போர் முருந்தன்" (கம்பரா.பிணிவீட்.37);. 2. புகழுடையான் (இலக்.அக.);; famous person. [முருந்து → முருந்தன்.]
முருந்து	முருந்து1 murundu, பெ.(n.) 1. இறகினடிக் குருத்து (பிங்.);; quili of a feather. 2. மயிலிறகின் அடிக்குருத்து; root of peacock's feather. "முருந்தேய்க்கு முட்போ லெயிற்றினாய்" (ஏலா.7);. "முருந்தெனத் திரண்ட முள்ளெ யிற்றுத் துவர் வாய்" (அகநா. 179:11);, "முருந்தேர் வெண்பல் முகிழ்நகை திறந்தே " (நற்.179:10);. 3. தென்னை முதலியவற்றின் அடிவெண் குருத்து (சூடா.);; white and fresh sprout of a palm. 4. கொழுந்து (சங்.அக.);; tendril. 5. இளந்தளிர் (அரு.நி.);; tender leaf. 6. வேரின் மேற்றண்டு; stalk of plant justabove the roots. "பைஞ்சாய்க் கோரையின் முருந்தினன்ன" (அகநா.62);. 7. எலும்பு; bone. "முருந்தின் காறுங் கூழையை" (சீவக. 1661);. 8. வெண்மை (சூடா.);; whiteness. 9. முத்து (அரு.நி.);; pearl. 10. வெண்மையும் அழுத்தமும் கொண்டு எலும்பின் தலைப்புகளை மூடும் குருத்தெலும்பு; a white elastic substance forming the tissue from which bone is formed by calcification - Cartilege (சா.அக.);.
முருந்துசாலங்கள்	முருந்துசாலங்கள் murunducālaṅgaḷ, பெ. (n.) குருத்தெலும்பு உயிர்மங்கள்; cartilagenous cells (சா.அக.);.
முருந்துத்தாபிதம்	முருந்துத்தாபிதம் murunduddāpidam, பெ.(n.) குருத்தெலும்புக்கு உண்டாகும் அழற்சி; inflammation of the cartilage. [முருந்து + Skt. தாபிதம்.]
முருந்துநார்	முருந்துநார் murundunār, பெ.(n.) குருத் தெலும்பின் இழைநார் தோற்றம்; fibro cartilage. [முருந்து + நார்.]
முருந்தெலும்பு	முருந்தெலும்பு murundelumbu, பெ.(n.) குருத்தெலும்பு; cartilage bone. [முருந்து + எலும்பு.]

முருநடைப்பூதி	முருநடைப்பூதி murunaḍaippūti, பெ.(n.) கருங்குளவி; a black wasp (சா.அக.);.
முருமுரு-த்தல்	முருமுரு-த்தல் murumuruttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) முறுமுறு-த்தல் பார்க்க; see {}.
முருவிலி	முருவிலி muruvili, பெ.(n.) 1. முருவிளிக் கொடி பார்க்க; see {}. 2. ஊதை (வாதம்);யடக்கி (சங்.அக.);; wind killer. க. முரிகில்;ம. முரல். [முருகு + வல்லி-. முருகுவல்லி → முருவிலி.]
முருவிளிக்கொடி	முருவிளிக்கொடி muruviḷikkoḍi, பெ.(n.) துறட்டிச் செடி (காரிண்டு);; prickly climbing cock-spur. [முருவிலி → முருவிளி + கொடி.]
முருவு	முருவு muruvu, பெ.(n.) ஆடவர் காதணி (கோவை.);; men's ear ornament.
முரைசு	முரைசு muraisu, பெ.(n.) முரசு பார்க்க; see {}. "முரைசு மூன்றாள் பவர்" (கலித். 132);., "உரைசால் சிறப்பின் முரைசொழிந் தனவே" (புறநா.62:9);. [முரசு → முரைசு.]
முல்லங்கிமோகரா	முல்லங்கிமோகரா mullaṅgimōkarā, பெ.(n.) பழைய நாணய வகை (சரவண. பணவிடு.62);; an ancient coin.

முல்லை	முல்லை1 mullai, பெ.(n.) 1. பச்சைநிறக் காம்பில் சிறிய வெண்ணிற இதழ்களைக் கொண்ட நறுமணம் மிகுந்த பூ; Arabian jasmine, Jasminum sambac. "முல்லை வைந்நுனை தோன்ற" (அகநா.4);. "பாசிலை முல்லை முகைக்கும்" (புறநா.117:9);, "கோடல் எதிர்முகைப் பசுவீ முல்லை" (குறுந்.62:1);. "உள்ளினள் உறைவோள் ஊரை முல்லை" (நற்.59:8);. 2. கொடிவகை (L.);; trichotomus-flowering smooth jasmine, Jasminum trichotomum. 3. காட்டு மல்லிகை; wild jasmine. 4. ஊசிமல்லிகை; eared jasmine. 5. கொடிவகை; pointed leaved wild jasmine, Jasminum malabaricum. 6. ஈசுரமூலி; Indian birthwort. 7. ஐந்திணையுள் ஒன்றான காடும் காடு சார்ந்த முல்லைநிலம் (தொல்.பொருள்.5);; forest, pastoral tract, one of ai-n-{}. 8. முல்லைநிலப் பண்வகை; a melody type of the forest tracts. 9. சாதாரிப்பண் (பிங்.);; a secondary melody type. 10. உரிப் பொருளில் ஒன்றாகிய இருத்தல்; patient endurance of a lady during the period of separation from her lover.
முல்லைக்கருப் பொருள்	முல்லைக்கருப்பொருள் mullaikkarupporuḷ, பெ.(n.) முல்லை நிலத்தில் இருக்கும் பொருள்கள்; men beasts and other living creatures and other things peculiar to wood land districts such as mullai {} etc. முல்லை நீர், முல்லைப்புள், முல்லை நில மாக்கள், முல்லை யாழ், முல்லைப் பூ. முல்லைக்குரியகருப்பொருள் : தெய்வம் – மால்; உயர்ந்தோர் - குறும்பொறை நாடன், தோன்றல்; தாழ்ந்தோர் - இடையர் இடைச்சியர்; புள் - காட்டுக் கோழி; விலங்கு - மான், முயல்; ஊர் – பாடி; நீர் - குறுஞ்சுனை, கான்யாறு; பூ - முல்லை. கொன்றை, காயா; மரம் – குருந்து; உணவு - வரகு, சாமை; பறை – ஏற்றுப்பறை; யாழ் – முல்லையாழ்; பண் – சதாரி;தொழில் - சாமை, வரகு விதைத்தல், கடாவிடுதல், விடைதழுவல், குரவையாடல் முதலாயின (அகநா.);.
முல்லைக்காரன்	முல்லைக்காரன் mullaikkāraṉ, பெ. (n.) 1. குத்தகைக்காரன் (யாழ்ப்.);; lessee. 2. பண்ணை வேலை பார்ப்பவன்; one who cultivates the land and looks after the cattle, etc., of a land-owner. [முல்லை + காரன்.]
முல்லைக்காலம்	முல்லைக்காலம் mullaikkālam, பெ.(n.) மடங்கல், கன்னி (ஆவணி, புரட்டாசி); மாதமாகிய மழைக் காலம்; the two rainy months of August and September. [முல்லை + காலம்.]
முல்லைக்குழல்	முல்லைக்குழல் mullaikkuḻl, பெ.(n.) முல்லைக்கொடியால் அமைத்த வளையத்தை வாயினிடத்தே செறித்த இசைக் குழல் (சிலப்.17, பாட்டு, 3, உரை);; a flute or pipe with mouth - piece made of mullai creeper. [முல்லை + குழல்.]

முல்லைச்சிலந்தி	முல்லைச்சிலந்தி mullaiccilandi, பெ.(n.) முலைச்சிலந்தி (இராசவைத்.98, உரை); பார்க்க; see mulai-c-cilandi. [முலைசிலந்தி → முல்லைச்சிலந்தி.]
முல்லைச்சூட்டு	முல்லைச்சூட்டு mullaiccūṭṭu, பெ.(n.) கற்பிற்கறிகுறியாக தலையிலணியும் முல்லைப் பூவாலான மாலை; chaplet of mullai flowers, as the emblem of chastity. "பனிமுல்லைச் சூட்டு வேய்ந்தார்" (சீவக. 624);. [முல்லை + சூட்டு.]
முல்லைநிலப்பயிர்	முல்லைநிலப்பயிர் mullainilappayir, பெ.(n.) காராமணி, சாமை, வரகு; important pulses and millets grown in wood tracts (சா.அக.);. [முல்லை + நிலம் + பயிர்.]
முல்லைநிலப்புள்	முல்லைநிலப்புள் mullainilappuḷ, பெ.(n.) காட்டுக் கோழி; a bird jungle bowl (சா.அக.);. [முல்லை + நிலம் + புள்.] [p]
முல்லைநிலமரம்	முல்லைநிலமரம் mullainilamaram, பெ. (n.) முல்லை நிலத்து மரம்; plants growing in wood or silvan tracts. [முல்லை + நிலம் + மரம். கொன்றை, துளசி, காந்தள் முதலிய மரம்.]
முல்லைநிலவிலங்கு	முல்லைநிலவிலங்கு mullainilavilaṅgu, பெ.(n.) மான், முயல் போன்ற விலங்குகள்; deer, rabbit etc. animals that live in silvan tracts. [முல்லை + நிலம் + விலங்கு.]
முல்லைப்பண்	முல்லைப்பண் mullaippaṇ, பெ.(n.) முல்லை நிலத்துக்குரிய பெரும்பண் வகை (திவா.);; primary melody-type of the forest tract. [முல்லை + பண்.]

முல்லைப்பாட்டு	முல்லைப்பாட்டு mullaippāṭṭu, பெ.(n.) பத்துப்பாட்டினுள் நப்பூதனார் பாடிய பாட்டு; a poem in Pattu-p-{} by {}. [முல்லை + பாட்டு.] பதினெண் மேற்கணக்கில், தலைவனைப் பிரிந்து இருக்கும் தலைவியின் இயல்பைக் கூறும் நூல். பத்துப்பாட்டிலே மிகச் சிறிய அடியளவை உடைய பாடல் இது; 103 அடிகளையுடையது;ஆசிரியப்பாவால் இயன்றது. ஆசிரியர் பொன் வாணிகனார் மகனார் நப்பூதனார் ஆவர். இது முல்லைத் திணைக்கு உரிய இருத்தல் ஒழுக்கத்தைச் சிறப்பித்துக் கூறுகிறது. போர்மேற் சென்ற தலைவன் திரும்பி வருமளவும் அவன் கூறிய சொல் திறம்பாது ஆற்றியிருந்த தலைவியின் செயலைக் கூறுகிறது. இடையே அகத்திணையான முல்லைக்குத் தொடர்பான புறவொழுக்கமாகிய வஞ்சினையும் கூறுகிறது. முல்லைத் திணையை வருணிக்கும் மற்றப் பாடல்கள் எல்லாவற்றினும் இம் முல்லைப்பாட்டு நுட்ப மிகவுடையதாய்க் காணப்படுகிறது. பாட்டின் தொடக்கத்தில் கார்கால வருணனையும், இறுதியில் முல்லை நிலத்தின் இயல்பும், இடையில் அரசனின் பாசறை அமைப்பும் நுவலப்படுகின்றன. 'கானம் நந்திய செந்நிலப் பெருவழி'யின் அழகு சுவைபடக் கூறப்படுகிறது. மன்னன் பாசறையில், இடையில் வாளேந்திக் கையில் விளக்கேந்தி, அணையும் விளைக்கை அணையாது காக்கும் மங்கையர் உள்ளனர். கண்ணைக் காக்கும் இமை போல அரசனுக்குப் பாதுகாவலராய்ப் பெருமூதாளர் உள்ளனர். நாழிகை வட்டில் கொண்டு நாழிகை அறியும் நாழிகைக் கணக்கர் உள்ளனர். அடுத்து யவனர்களும் உள்ளார்கள். 'மத்திகை வளைஇய மறிந்துவீங்கு செறிவுடை மெய்ப்பை புக்க வெருவருந் தோற்றத்து வலிபுணர் யாக்கை வன்கண் யவனர்' -முல்லை : 59-61 யவனர் இயற்றிய புலித்தொடர் சங்கிலியும், பாவை விளக்கும் முல்லைப்பாட்டில் இடம் பெறுகின்றன.
முல்லைப்பல்	முல்லைப்பல் mullaippal, பெ.(n.) முல்லை யரும்பு போன்ற பல்; teeth resembling the jasmine bud (சா.அக.);. [முல்லை + பல்.]
முல்லைமாறி	முல்லைமாறி mullaimāṟi, பெ.(n.) 1. கற்பு நிலை பிறழ்ந்த-வன்-வள்; a person not stable with chastity. 2. முடிச்சுமாறி (இ.வ.);: pickpocket. [முல்லை + மாறி.] முல்லை, கற்புக்குக் குறியீடாக மக்கள் வழக்கிலும் இலக்கிய வழக்கிலும் குறிப்பிடப் பெறும் மலர்.
முல்லையர்	முல்லையர் mullaiyar, பெ.(n.) முல்லையாளர் (திவா.); பார்க்க; see {}. [முல்லை → முல்லையர்.]
முல்லையாழ்	முல்லையாழ் mullaiyāḻ, பெ.(n.) 1. முல்லைப் பண் (பிங்.);; primary melody type of the forest tract. 2. முல்லை நில மக்களால் இசைக்கப்படும் இசைக் கருவி; a musical instrument played by the people of the mullai-tract called penta-chord. ஐந்து நரம்புகளுள்ள யாழ் முல்லை நிலத்தில் இசைக்கப்பட்டது (சென்னைப் பல்கலைக் கழக ஆங்கில-தமிழ்ச் சொற்களஞ்சியம், பக்.723);. [முல்லை + யாழ்.]

முல்லையாழ்த்திறம்	முல்லையாழ்த்திறம் mullaiyāḻttiṟam, பெ.(n.) செவ்வழிப் பண்ணினம் (பிங்.);; secondary melody type of {} class. [முல்லையாழ் + திறம்.]
முல்லையாளர்	முல்லையாளர் mullaiyāḷar, பெ.(n.) முல்லைநிலமக்கள் (திவா.);; herdsmen and shepherds, as inhabitants of the forest tract. [முல்லை + ஆளார்.]
முல்லையுரிப்பொருள்	முல்லையுரிப்பொருள் mullaiyurripporuḷ, பெ.(n.) முல்லை1, 10 பார்க்க; see mullai 1, 10. [முல்லை + உரி + பொருள்.]
முல்வயன்	முல்வயன் mulvayaṉ, பெ.(n.) முல்வாயன் (யாழ்.அக.); பார்க்க; see {}.
முல்வாயன்	முல்வாயன் mulvāyaṉ, பெ.(n.) கறையான் வகை (யாழ்.அக.);; a kind of white ant. [முள் + வாயன் - முள்வாயன் → முல்வாயன்.]
முலங்கம்	முலங்கம்1 mulaṅgam, பெ.(n.) சல்லிக்கொடி, சல்லிக்குடல்; mesentry. முலங்கம்2 mulaṅgam, பெ.(n.) அதிமதுரம், பூடு வகை; liquorice - plant, Glycy rrhiza glabra.
முலத்தி	முலத்தி mulatti, பெ.(n.) இலந்தை; a small thorny tree jujubatree - Zizyphus jujuba (சா.அக.);.
முலமுலெனல்	முலமுலெனல் mulamuleṉal, பெ. (n.) ஒரொலிக் குறிப்பு (வின்.);; onom. expr. signifying humming buzzing, as of flies.
முலவை	முலவை mulavai, பெ.(n.) நாய் (சங்.அக.);; dog. [முவ்வை → முலவை.]
முலாகலம்	முலாகலம் mulākalam, பெ.(n.) பொடுதலை; a prostate plant - Lippia nadiflora (சா.அக.);.

முலாங்காய்	முலாங்காய் mulāṅgāy, பெ.(n.) கும்மட்டிக் காய்; a kind of fruit of melon variety. [முலாம் + காய்.]
முலாங்கொடிவேர்	முலாங்கொடிவேர் mulāṅgoḍivēr, பெ. (n.) முலாங்கொடியினுடைய வேர்; root of the {} creeper. [முலாங்கொடி + வேர்.]
முலாம்பழம்	முலாம்பழம் mulāmbaḻm, பெ.(n.) சந்தன நிறத்தோலையும் நீர்ச்சத்து மிகுந்த சதைப் பகுதியையும் உடைய, அளவில் சிறிய பூசணி போன்ற பழம்; musk - melon. E. melon [p]
முலாம்பன்னி	முலாம்பன்னி mulāmbaṉṉi, பெ.(n.) பன்றி வகைகளுள் ஒன்று; a kind of pig.
முலாயம்	முலாயம் mulāyam, பெ.(n.) ஒருவகைப்பூடு; a kind of herb (சா.அக.);.
முலை	முலை mulai, பெ. (n.) 1. பெண்ணின் மார்பகம்; woman's breast. "முலையு முகனுஞ் சேர்த்திக் கொண்டேன்" (தொல். பொருள். 77);. "முலையிடை முனிநர் சென்ற ஆறே" (குறுந். 39:4);, "சுணங்கணி வனமுலை யணங்குகொளத் திமிரி" (நற்.9:6);, "முலைபொலியாக மருப்ப நூறி" (புறநா.25:10);. 2. பெண் விலங்குகளின் உடலில் பாலுண்டாகுமிடம்; beast's dug. க. மேலெ; ம. முல;துளு. முரிரெய்.
முலைக்கச்சு	முலைக்கச்சு mulaikkaccu, பெ.(n.) பெண்களணியும் மார்புச் சட்டை; bodice, stays for the breast. [முலை + கச்சு.]
முலைக்கட்டி	முலைக்கட்டி mulaikkaṭṭi, பெ.(n.) முலையி லுண்டாகுங் கட்டி; mammary abscess. [முலை + கட்டி.]

முலைக்கட்டு	முலைக்கட்டு mulaikkaṭṭu, பெ. (n.) 1. முலைக்கச்சு பார்க்க (வின்.);; see mulai-k-kaccu. 2. முலையிற் திரண்டு நிற்கும் பாற்கட்டு; accumulation of milk in the breast. [முலை + கட்டு.]
முலைக்கடுப்பு	முலைக்கடுப்பு mulaikkaḍuppu, பெ. (n.) குழந்தை பால் குடிக்காமல் பால் அதிகம் தங்குவதால் முலையிலேற்படும் வலி; pain in the breast or udder, due to excessive secretion of milk. 'முலைக்கடுப்புக் கெடக் கறந்து' (திவ். திருப்பா.11, உரை);. [முலை + கடுப்பு.]
முலைக்கண்	முலைக்கண் mulaikkaṇ, பெ.(n.) முலைக்காம்பு பார்க்க; see {}. "துணைமுலைக் கண்கடோய் சுவடு" (திருவாச.29:5);. ம. முலக்கண் [முலை + கண்.]
முலைக்கருத்தல்	முலைக்கருத்தல் mulaikkaruttal, தொ. பெ.(vbl.n.) கருப்பக்குறி; blacking or pigmentation of the areola and nipple - a sign of pregnancy. [முலை + கருத்தல்.]
முலைக்கருப்பு	முலைக்கருப்பு mulaikkaruppu, பெ.(n.) முலையின் முன்னுள்ள கருப்பு பாகம்; the black or brownish space surrounding the nipple of the female breast, this is called Areola papillaris. [முலை + கருப்பு.]
முலைக்காம்பு	முலைக்காம்பு mulaikkāmbu, பெ.(n.) முலை முகம், கொங்கையின் நுனிப் பகுதி (C.G.);; nipple, teat - Acromastrum. [முலை + காம்பு.]
முலைக்காம்புவாதம்	முலைக்காம்புவாதம் mulaikkāmbuvātam, பெ.(n.) முலைக்காம்பை வாளால் அறுப்பது போல் வலியை உண்டாக்கும் ஒருவகைக் காற்று பிடிப்பு (வாத); நோய்; a disease of the breast marked by intense pain as if cut by a saw (சா.அக.);. [முலைக்காம்பு + Skt.வாதம்.]
முலைக்காம்புவிரணம்	முலைக்காம்புவிரணம் mulaikkāmbuviraṇam, பெ.(n.) முலைக்காம்புவீக்கம் பார்க்க; see {}. [முலைக்காம்பு + Skt.விரணம்.]

முலைக்காம்புவீக்கம்	முலைக்காம்புவீக்கம் mulaikkāmbuvīkkam, பெ.(n.) முலைக்காம்பு வெடித்துப் புண்ணாகும் ஒருவகை நோய்; inflammation of the nipple - Acromastitis. மறுவ. முலைக்காம்புவிரணம் [முலைக்காம்பு + வீக்கம்.]
முலைக்கால்	முலைக்கால்1 mulaikkāl, பெ.(n.) முலை பார்க்க; see mulai. "தடமுலைக் கால்கள்சாய" (சீவக.2542);. [முலை + கால்.] முலைக்கால்2 mulaikkāl, பெ.(n.) ஆட்டுக்கல் (யாழ்.அக.);; grinding stone.
முலைக்கிரந்தி	முலைக்கிரந்தி1 mulaikkirandi, பெ.(n.) முலைப்புண் பார்க்க; see {}. [முலை + கிரந்தி.] முலைக்கிரந்தி2 mulaikkirandi, பெ. (n.) பூடுவகை; a plant, Barleria vitida. [முலை + கிரந்தி.]
முலைக்குத்து	முலைக்குத்து mulaikkuttu, பெ.(n.) 1. முலைக்கடுப்பு பார்க்க; see {}. 2. முலையில் ஊசியினால் குத்தினாற்போல் வலி உண்டாகும் நோய் வகை; piercing pain or lancinating pain in the breast - Mammary neuralgia - or may occur before the abscess is formed. "முலைக்குத்து சவலைப் பிள்ளைக்குத் தெரியுமா?" (பழ.); (சா.அக.);. [முலை + குத்து. முலையில் ஊசி குத்தினாற் போன்று வலியுண்டாக்கும் நோய் வகை.]
முலைக்கோள்	முலைக்கோள் mulaikāḷ, பெ.(n.) முலைப் பால் உண்ணுகை; suckling. "முலைக்கோள் விடாஅ மாத்திரை" (பொருந.141);, "முலைக்கோண் மறந்த புதல்வனொடு" (புறநா.211:21);. [முலை + கோள்.]
முலைகுடி	முலைகுடி mulaiguḍi, பெ. (n.) 1. முலை குடிப்பிள்ளை (வின்.); பார்க்க; see {}. 2. பேதையன் (இ.வ.);; simpleton, inexperienced person. ம. முலகுடி. [முலை + குடி.]
முலைகுடிப்பிள்ளை	முலைகுடிப்பிள்ளை mulaiguḍippiḷḷai, பெ.(n.) 1. கைக்குழந்தை; infant. 2. பெண்ணின் மார்பில் பால் குடிக்கும் பிள்ளை; suckling child. [முலைகுடி + பிள்ளை.]

முலைகுயன்மீன்	முலைகுயன்மீன் mulaiguyaṉmīṉ, பெ.(n.) ஒருவகைக் கடல் மீன் (யாழ்ப்.);; a kind of sea - fish. [முலை + குயன் + மீன்.] [p]
முலைகொடு – த்தல்	முலைகொடு – த்தல் mulaigoḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) குழந்தைக்கு முலைப்பால் ஊட்டுதல் (C.G.);; to suckle a child. [முலை + கொடு-த்தல்.]
முலைச்சிலந்தி	முலைச்சிலந்தி mulaiccilandi, பெ.(n.) கொங்கையில் உண்டாகும் புண்கட்டி வகை (வின்.);; a kind of tumour in the breasts. [முலை + சிலந்தி. சிலந்தி = புண், புண் கட்டி.]
முலைசப்பல்	முலைசப்பல் mulaisappal, பெ.(n.) முலைகுடிப்பிள்ளை பார்க்க; see {}.
முலைசூப்பல்	முலைசூப்பல் mulaicūppal, பெ.(n.) குழந்தை தாய் முளையுண்ணல்; to suck the breast (சா.அக.);.
முலைத்தடம்	முலைத்தடம் mulaittaḍam, பெ.(n.) ஒரு வகை மார்பணி (M.E.R.720 of 1916-B);; a kind of chest ornament. மறுவ. முலைத்தளம் [முலை + தடம்.]
முலைத்தாசி	முலைத்தாசி mulaittāci, பெ.(n.) இலைக் கள்ளி; leaf spurge - Euphorbia nerifolia (சா.அக.);.
முலைத்தளம்	முலைத்தளம் mulaittaḷam, பெ.(n.) கோவில் சிலைகளுக்கு அணிவிக்கும் பொன் முதலிய மாழைகளால் செய்த முலைக்கச்சு (நாஞ்.);; a kind of metal stays for the breast, used for images in temples. [முலை + தளம்.]

முலைத்தாய்	முலைத்தாய் mulaittāy, பெ.(n.) ஐவகைத் தாயரில் குழந்தைக்குப் பால் தருபவள்; wet nurse, one of {}. "பல்வினைக்கும் முலைத்தாய் பயந்தார்" (சீவக. 3096); (பிங்.);. [முலை + தாய்.] ஐவகைத் தாயர் : 1. ஈன்ற தாய், 2. ஊட்டுந்தாய், 3. முலைத்தாய், 4, செவிலித்தாய், 5. கைத்தாய் (சா.அக.);.
முலைப்பரிசம்	முலைப்பரிசம் mulaipparisam, பெ.(n.) முலைப்பாற்கூலி (இ.வ.); பார்க்க; see {}. [முலை + பரிசம். பரிசு → பரிசம்.]
முலைப்பால்	முலைப்பால் mulaippāl, பெ. (n.) தாய்ப் பால்; mother's milk. "முலைப்பாற் காலத்து முடிமுறையெய்தி" (பெருங்.உஞ்சைக்.33:52);. [முலை + பால்.]
முலைப்பால்கூலி	முலைப்பால்கூலி mulaippālāli, பெ.(n.) முலைப்பாற்கூலி பார்க்க; see {}. [முலைப்பால் + கூலி.]
முலைப்பால்மீன்	முலைப்பால்மீன் mulaippālmīṉ, பெ. (n.) ஒருவகைக் கடல்மீன் (யாழ்ப்.);; a kind of sea-fish. [முலைப்பால் + மீன்.]
முலைப்பால்விரை	முலைப்பால்விரை mulaippālvirai, பெ.(n.) கருப்புக்கொள்(ளு); (M.M.658);; black horse - gram.
முலைப்பாலி	முலைப்பாலி mulaippāli, பெ.(n.) புற்றிலுள்ள கரையான் திரள் (யாழ்.அக.);; termites in an ant-hill. [முலை + பாலி.]
முலைப்பாலெண்ணெய்	முலைப்பாலெண்ணெய் mulaippāleṇīey, பெ.(n.) 1. தாய்ப்பாலுடன் கலந்து பச்சைக் குழந்தைகளுக்கு ஊட்டும் ஆமணக்கெண்ணெய் (வின்.);; mixture of mother's milk and castor oil, given to babies. 2. தலையில் தேய்த்துக் கொள்ளும் மருந்து கலந்த எண்ணெய் (இ.வ.);; a medicinal oil used for the head. [முலைப்பால் + எண்ணெய்.]

முலைப்பாற்கூலி	முலைப்பாற்கூலி mulaippāṟāli, பெ.(n.) மணப்பெண்ணின் தாய்க்கு, அவளை வளர்த்ததன் பொருட்டு மணமகன் கொடுக்கும் பரிசப்பணம் (G.Tj.D.I,73);; bride - price, money presented by the bride - groom to the bride's mother as compensation for having nourished her during her infancy. [முலைப்பால் + கூலி.]
முலைப்புண்	முலைப்புண் mulaippuṇ, பெ. (n.) கொங்கையில் உண்டாகும் புண் (கிரந்தி);; venereal eruption in the breasts. [முலை + புண்.] சிற்றின்ப ஒழுக்கக் கேட்டினால் முலையில் உண்டாகும் புண். இது முலைச் சிலந்தியின் வேறானது.
முலைப்புற்று	முலைப்புற்று mulaippuṟṟu, பெ.(n.) கொங்கையில் வரும் புற்று நோய்; cancer breast (சா.அக.);.
முலைமற-த்தல்	முலைமற-த்தல் mulaimaṟattal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) குழந்தை, பால்குடி மறத்தல் (வின்.);; to be weaned. மறுவ. பால்மறத்தல் [முலை + மற-த்தல்.]
முலைமறு-த்தல்	முலைமறு-த்தல் mulaimaṟuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) ஆ(ன்); முதலியன பால் கொடுக்க மறுத்தல் (இ.வ.);; to cease to give milk, as a cow. [முலை + மறு-த்தல்.]
முலைமார்பு	முலைமார்பு mulaimārpu, பெ.(n.) 1. இதயம்; heart. 2. மார்பு; breast. [முலை + மார்பு.]
முலைமுகம்	முலைமுகம் mulaimugam, பெ.(n.) 1. முலைக்காம்பு (C.G.); பார்க்க; see {}. 2. கொங்கை; woman's breast. "முத்தார மார்பின் முலை முகந்திருகி" (சிலப். பதிக.34);. [முலை + முகம்.]
முலைமூக்கரிவாள்	முலைமூக்கரிவாள் mulaimūkkarivāḷ, பெ.(n.) வெற்றிலைக் காம்பை அரிய உதவும் இலை மூக்கரிகத்தி (நாமதீப.421);; a knife for cutting the stems of betel leaf. [முலை + மூக்கரிவாள்.]
முலையமுது	முலையமுது mulaiyamudu, பெ.(n.) முலைப்பால்; mother's milk. [முலை + அமுது.]

முலையழற்சி	முலையழற்சி mulaiyaḻṟci, பெ.(n.) பால் மடியிலுண்டாகும் வலி (M.L.);; inflammation of the udder, garget. [முலை + அழற்சி.]
முலையெழு-தல்	முலையெழு-தல் mulaiyeḻudal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) பெண் பருவமடைதல்; to become an adolescent girl. "பிராட்டி முலையெழுந்தாப் போலேயோ நான் முலையெழுந்தபடி " (திவ்.நாய்ச்.8:4, வியா.); [முலை + எழு-தல்.]
முளைவித்திரதி	முளைவித்திரதி muḷaividdiradi, பெ.(n.) பிள்ளை பெற்ற பெண்களுக்கு பாலிருந்தாலும் இல்லா விட்டாலும் முலையின் நரம்புகளில் உண்டாகும் ஒருவகையான சீழ்க்கட்டி; a kind of abscess in the breast of woman (சா.அக.);. [முலை + Skt. வித்திரதி.]
முலைவிலை	முலைவிலை mulaivilai, பெ. (n.) முலைப் பாற்கூலி பார்க்க; see {}. "வரைந் தெய்துதற்கு முலைவிலையோடு புகுந்து பொன்னணிவா னின்றாரு முளர்" (இறை. களவி.23, பக்.715);, "முலைவிலையும் பள்ளியாரே கொள்ளப் பெறுவார்" (TA.S.ii, 81);. [முலை + விலை.]
முலைவெடிப்பு	முலைவெடிப்பு mulaiveḍippu, பெ.(n.) முலைக்காம்பு புண்படுகை; sore teats. மறுவ. முலைக்காம்பு வீக்கம் [முலை + வெடிப்பு.]
முவ்வை	முவ்வை muvvai, பெ.(n.) நாய் (பரி.அக.);; dog.
முவட்டிபண்டு	முவட்டிபண்டு muvaṭṭibaṇṭu, பெ.(n.) எட்டிப்பழம் (பரி.அக.);; fruit of nux vomica. தெ. முஷ்டிபண்டு
முவலம்	முவலம் muvalam, பெ.(n.) அவுபல செய் நஞ்சு (யாழ்.அக.);; a mineral poison.
முழ	முழ muḻ, பெ.(n.) முழவு, 1, 2 3 பார்க்க; see {}, 1, 2, 3. "தின்வளி விசித்த முழவொடா குளி" (மலைபடு.3);.

முழக்கட்டை	முழக்கட்டை muḻkkaṭṭai, பெ.(n.) நீளக் குறைவானது (வின்.);; anything short of the full meausre, as a piece of cloth. [முழம் + கட்டை.] சட்டை, சேலை, வேட்டி.... முதலியவை உடுப்பதற்குப் போதிய நீளம் இல்லாமல் இருக்கை.
முழக்கம்	முழக்கம் muḻkkam, பெ.(n.) 1. பேரொலி; loud sound, as of thunder or of drums. "துருமிடி சேர்ந்த முழக்கம் புரையும்" (பரிபா.7:82);. 2. ஆரவாரம்; clamour, hubbub, roar. [முழங்கு → முழக்கு → முழக்கம்.]
முழக்கு	முழக்கு1 muḻkkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பேரொலி எழுப்புதல்; roar. இடி முழங்கியது. 2. நீட்டி முழக்கமிடுதல் (கோசமிடுதல்);; shout slogans; thunder. தொழிலாளர்கள் தங்கள் கோரிக்கைகளை முழங்கினார்கள். 3. இசைக் கருவியை ஒலிப்பித்தல்; to sound, to beat a sounding instrument. "குணில் வலத் தேந்தி முழக்கினாலென" (கம்பரா. கும்பக. 346);. 4. பெருஞ்சிறப்பு (விமரிசை); பெறச் செய்தல்; to do a thing pompously. [முழங்கு → முழக்கு → முழக்கு-தல்.] முழக்கு2 muḻkku, பெ.(n.) ஒலி (வின்.);; sound noise. க. முழகு [முழங்கு → முழக்கு.]
முழக்குழி	முழக்குழி muḻkkuḻi, பெ.(n.) மருந்து புடம் போடுவதற்காகத் தோண்டும் ஒருமுழ ஆழக்குழி; a pit one cubic deep dug up for purpose of calcining medicines (சா.அக.);. [முழம் + குழி.]
முழக்கோல்	முழக்கோல் muḻkāl, பெ.(n.) 1. அளவு கோல்; measuring rod. 2. எட்டு முழங் கொண்ட அளவுகோல்; a measuring rod of eight cubits. 3. இரண்டு தச்சு முழமுள்ள அளவுகோல்; mason's rule of two cubits, about 33 inches. [முழம் + கோல்.]

முழங்கால்	முழங்கால்1 muḻṅgāl, பெ.(n.) 1. தொடைக்குக் கீழே காலை மடக்கி நீட்டக் கூடிய மூட்டு அமைந்திருக்கும் பகுதி; knee part of the leg from knee to ankle. 'முழங்கால் தெரியும்படி அவன் அரைக்கால் சட்டை அணிந்திருந்தான்', 'முழங்காலில் சரியான அடி' 2. முட்டிக்காற் பின்னல்; knock-knee. தெ. மோகாலு; க. மொழகாலு;ம. முழக்கால். [முழம் + கால் - முழங்கால் = நடுப்பொருத்தி னின்று அடிவரைப்பட்ட அல்லது முழ அளவான கால். முழங்கால் மூட்டுக்கும் கணுக்காலுக்கும் இடையிலுள்ள உறுப்பு.]
முழங்கால்படியிடு-தல்	முழங்கால்படியிடு-தல் muḻṅgālpaḍiyiḍudal, 20 செ.கு.வி.(v.i.) முழங்காலிடு – தல் பார்க்க; see {}. [முழங்கால் + படியிடு-தல்.]
முழங்கால்பிடிப்பு	முழங்கால்பிடிப்பு muḻṅgālpiḍippu, பெ.(n.) பால்வினை நோய் தாக்கப்பட்டதால் உண்டான முழங்கால் பிடிப்பு வலிநோய்; a painful disease affecting the knee from venereal causes - Gout (சா.அக.);. [முழங்கால் + பிடிப்பு.]
முழங்கால்பொருத்து	முழங்கால்பொருத்து muḻṅgālporuttu, பெ.(n.) முழங்காலின் மூட்டு; knee joint (சா.அக.);. [முழங்கால் + பொருத்து. பொருத்து = முழங்கால் மூட்டு.]
முழங்கால்முட்டி	முழங்கால்முட்டி muḻṅgālmuṭṭi, பெ.(n.) 1. முட்டிக்கால், 2 பார்க்க;see {}, 2. 2. முழங்காற் சில்லைத் தரையிலுன்றிப் போடுவதாகிய தோப்புக் கரணத் தண்டனை (இ.வ.);; coming down heavily on the knees as a punishment. [முழங்கால் + முட்டி.]
முழங்கால்முட்டு	முழங்கால்முட்டு muḻṅgālmuṭṭu, பெ. (n.) 1. தொடையும் காலும் சேருமிடம் (M.L.);;knee. 2. முழங்கால்முட்டி, 1 பார்க்க;see {}, 1. [முழங்கால் + முட்டு.]
முழங்கால்வலி	முழங்கால்வலி muḻṅgālvali, பெ.(n.) முழங்கால் முட்டில் உண்டாகும் வலி (M.L.);; arthritis, inflammation of the knee.
முழங்கால்வாதம்	முழங்கால்வாதம் muḻṅgālvātam, பெ.(n.) முழங்காற்பிடிப்பு பார்க்க;see {}. [முழங்கால் + Skt. வாதம்.]

முழங்கால்வீக்கம்	முழங்கால்வீக்கம் muḻṅgālvīkkam, பெ. (n.) முழங்காலில் உண்டான வீக்கம்; swelling of the knee joint through inflammation - House maid's knee (சா.அக.);. [முழங்கால் + விக்கம்.]
முழங்காலிடு-தல்	முழங்காலிடு-தல் muḻṅgāliḍudal, 20 செ.கு.வி.(v.i.) முழங்காற்படியிடு-தல் பார்க்க;see {}. [முழங்கால் + இடு-தல்.]
முழங்காற்கரப்பான்	முழங்காற்கரப்பான் muḻṅgāṟkarappāṉ, பெ.(n.) கரப்பானோய்வகை (தஞ்.சர.iii:92);;a kind of {}. [முழங்கால் + கரப்பான். முழங்காலில் ஏற்படும் கரப்பான் நோய்.]
முழுங்காற்சிப்பி	முழுங்காற்சிப்பி muḻuṅgāṟcippi, பெ.(n.) முழங்காற்சில் (வின்.); பார்க்க;see {}. [முழங்கால் + சிப்பி.]
முழங்காற்சில்	முழங்காற்சில் muḻṅgāṟcil, பெ.(n.) காலையும் தொடையையும் சேர்க்கும் எலும்புப் பூட்டின் மேற்பாகம் (வின்.);; knee – cap - patella. [முழங்கால் + சில்.]
முழங்காற்சில்லி	முழங்காற்சில்லி muḻṅgāṟcilli, பெ.(n.) முழங்காற்சில் பார்க்க;see {}.
முழுங்காற்சில்லு	முழுங்காற்சில்லு muḻuṅgāṟcillu, பெ.(n.) முழங்காற்சில் பார்க்க;see {}. [முழங்கால் + சில்லு. சில் → சில்லு.]
முழங்காற்படியிடு-தல்	முழங்காற்படியிடு-தல் muḻṅgāṟpaḍiyiḍudal, 20 செ.கு.வி.(v.i.) முழந்தாளைக் கீழிட்டு வணங்குதல் (வின்.);; to kneel down. [முழங்கால் + படி + இடு-தல்.]
முழங்காற்பிடிப்பு	முழங்காற்பிடிப்பு muḻṅgāṟpiḍippu, பெ.(n.) 1. முழங்கால் வீங்கிக் கடுத்து நடக்க முடியாமற் போகை; rheumatism affecting the knee joint swelling of the knee joint due to gonorrheal rheumatism. 2. முழங்காலில் கெட்ட நீர் வந்து தங்குவதாலேற்பட்ட ஒரு வகையானக் காற்றுப் பிடிப்பு நோய்; collection of morbid fluid in synovial cavity of the knee - Synovitis (சா.அக.);. [முழங்கால் + பிடிப்பு.]

முழங்கு-தல்	முழங்கு-தல் muḻṅgudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. இடி, பீரங்கி போன்றவை அல்லது வாச்சியங்கள் பேரொலி எழுப்புதல்; thunder, cannon, etc. roar, rumble, of an ensemble sound loudly. இடி முழங்கி மின்னல் வெட்டிப் பலத்த மழை பெய்தது. பீரங்கிகள் முழங்கத் தரப்பட்ட அணிவகுப்பு மதிப்புரவை இந்திய முதன்மை அமைச்சர் ஏற்றுக் கொண்டார். மேளம் முழங்க மிகவும் அழகாக நடந்தது ஊர்வலம். "எழிலி முழக்குந் திசையெல்லாம்" (நாலடி.392);, "முழங்கிரும் பௌவம் இரங்கும் முன்றுரை" (அகநா.70:14);, "முழங்கு முந்நீர் முழவதும் வளைஇப்" (புறநா.18:1);. "நொதுமல் வானத்து முழங்கு குரல் கேட்ட" (குறுந்.251:7);. "முழங்குதிரை கொழீஇய மூரியெக்கர்" (நற்.15:1);. 2. உரக்க மேடையில் பேசுதல்; thunder out a speech. நிருவாகத்திற்கு எதிரான செய்திகளைத் தொழிலாளர்கள் முழங்கினார்கள். கூட்டத்தில் முழங்கி என்ன பயன்? "தொல்காப்பியந் திருவள்ளுவர் கோவையார் முன்றினு முழங்கும்" (இலக். கொத்.7);. க.முழுகு. [முழா → முழ → முழங்கு → முழங்கு-தல்.]
முழங்கை	முழங்கை muḻṅgai, பெ.(n.) 1. கையில் மணிக்கட்டுக்கும் தோளுக்கும் இடையிலுள்ள பாகம்; forearm. "முழங்கைப் புண்போல முனை குலைந்த நிற்கிறது" (பழ.);, "முழங்கையிற் பட்ட சுகம் போல" (பழ.);. 2. கையின் மேற்பாகமும் அதன் கீழ்ப்பாகமும் கூடுமிடம் (வின்.);; elbow. க. மொழகை. [முழம்+கை-முழங்கை = கையின் நடுப் பொருத்தினின்று நுனி வரைப்பட்ட அல்லது முழு அளவான கை.] [p]
முழங்கைப்பிடிப்பு	முழங்கைப்பிடிப்பு muḻṅgaippiḍippu, பெ.(n.) முழங்கையில் ஏற்படும் காற்றுப்பிடிப்பு நோய்; arthrtic pain at the elbow - Anconagra (சா.அக.);. [முழங்கை + பிடிப்பு.]
முழத்தின்கீழள வை	முழத்தின்கீழளவை muḻttiṉāḻḻavai, பெ.(n.) நீட்டலளவையுள் ஒன்று. முழம் என்ற அளவைக்குக் கீழ்ப்பட்ட சாண், விரல், தோரை முதலிய அளவைகள்; a measurement in linear measurement, which is below the measurement of cubit as {}. [முழம் + அத்து + இன் + கீழ் + அளவை. முழத்திற்குக் கீழ்ப்பட்ட அளவுகள்.]
முழந்தாட்கச்சு	முழந்தாட்கச்சு muḻndāṭkaccu, பெ.(n.) 1. முழங்காலிற் கட்டும் கச்சை; garter. 2. சல்லடம்; short drawers;half pantaloons. [முழந்தாள் + கச்சு.]

முழந்தாள்	முழந்தாள் muḻndāḷ, பெ.(n.) முழங்கால் (சூடா.); பார்க்க;see {}. "முழந்தாள் இரும்பிடிக் கயந்தலைக் குழவி" (குறு.394:1);.
முழந்து	முழந்து muḻndu, பெ.(n.) முழங்கால் (சூடா.); பார்க்க;see {}. [முழந்தாள் (முழம் + தாள்); → முழந்து = முழங்கால் (சூடா.); (வே.க.);.]
முழம்	முழம் muḻm, பெ.(n.) இருசாண் கொண்டதான முழங்கை நீள அளவு; cubit, measure from the elbow to the tip of the middle finger = 2 span. இரண்டு முழம் மல்லிகைப்பூக் கொடு. "உண்பது நாழி உடுப்பது நான்கு முழம்" (நல்வழி.28);. தெ. முர;க. மொழ;ம., து. முழம். [முள் → முழி → முழம் = கைந்நடுப் பொருத்தினின்று அதன் நுனிவரையுள்ள நீட்டலளவு.]
முழம்போடு	முழம்போடு1 muḻmbōṭudal, 19 செ. குன்றாவி.(v.t.) 1. கையால் முழவளவாக அளத்தல் (வின்.);; to measure with the fore arm. 2 ஆழம் பார்த்தல்; to sound a person. 3. ஆளின் தன்மையை ஆய்ந்து மதிப்பிடுதல்; to measure a person's quality. [முழம் + போடு-தல்.] முழம்போடு2 muḻmbōṭudal, 20 செ.கு.வி.(v.t.) பொருந்தாப் பொய் பேசுதல் (இ.வ.);; to utter baseless falsehood. [முழம் + போடு-தல்.]
முழமிடு-தல்	முழமிடு-தல் muḻmiḍudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) முழம்போடு1-தல், 1 (வின்.); பார்க்க;see {} 1. [முழம் + இடு-தல்.]
முழல்	முழல் muḻl, பெ.(n.) 1. புதர்கள் செறிந்த இடத்தில் உள்ள முட்கொடி; a thorny bushy creeper - Caesalpina bonducella. 2. கெச்சக்காய்; nut of bond ucella - fever nut. 3. கழற்சிக்காய்; bondue – nut.
முழவம்	முழவம் muḻvam, பெ.(n.) 1. முழவு, 1 (பிங்.); பார்க்க;see {}. "மண்கனை முழவம் விம்ம" (சீவக.628);. 2. முழவு, 2 பார்க்க;see {}. "தண்ணுமைப்பின்வழி நின்றது முழவே" (சிலப்.3:141);. "நாறுகமழ் வீயும் கூறுமிசைமுழவமும்" (பரிபா.8:99);. [முழா → முழவு → முழவம். ஒ.நோ. முரசு → முரசம். 'அம்' பெருமைப் பொருட்பின்னொட்டு.]
முழவரிசை	முழவரிசை muḻvarisai, பெ.(n.) சோழர் காலத்தில் வாங்கிய வரிவகை (தெ.இ.கல். தொ.7:51);; a kind of tax in {}.

முழவு	முழவு1 muḻvu, பெ.(n.) 1. முரசு; drum. "முழவின் முழக்கீண்டிய" (சீவக.2399);. "முழவுறழ் திணிதோள் நெடுவே ளாவி" (அகநா.61:15);, "முழவிசைப் புணரி எழுதரும்" (நற்.67:11);, "மதனுடை முழவுத்தோ ளோச்சித் தண்ணென" (புறநா.50:12);. 2. குடமுழா (பிங்.);; large loud-sounding drum, hemispherical in shape. 3. தம்பட்டம் (பிங்.);; tomtom. 4. பால்கறத்தற்குரிய ஏனம்; vessel for milk. "முழுவிற் பிழிந்த பால்வழிநுரை" (கம்பரா. கார்கால.47);. 5. ஏனம் முதலியன வார்த்தற்குரிய கரு; mould for casting a vessel. ம. முழாவு. [முழா → முழவு.] முழவு2 muḻvudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) நெருங்கிப் பழகுதல் (இ.வ.);; to move on intimate terms. [முழுவு → முழவு → முழவு-தல்.] முழவு3 muḻvu, பெ.(n.)
முழவுக்கனி	முழவுக்கனி muḻvukkaṉi, பெ.(n.) திரண்ட பலாப்பழம் (சங்.அக.);; jack-fruit. [முழவு1 + கனி.]
முழவுகட்டு-தல்	முழவுகட்டு-தல் muḻvugaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஏனஞ் செய்யக் கருகட்டுதல் (இ.வ.);; to prepare mould for casting vessels. [முழவு + கட்டு-தல்.]
முழவுமண்	முழவுமண் muḻvumaṇ, பெ.(n.) 1. இனிது ஒலிக்க முழவில் வாய்ப் பூச்சிடும் கரிய சாந்து (யாழ்.அக.);; black paste smeared on the head of a drum. 2. கருக்கட்டுங் களிமண்; clay used in making moulds. [முழவு + மண்.]
முழவுமேளம்	முழவுமேளம் muḻvumēḷam, பெ.(n.) 1. முழவு முதலிய கருவிகளின் கூட்டம் (இ.வ.);; band of musical instruments, including {}. 2. பறைவகை (வின்.);, kettle - drum. [முழவு + மேளம்.]
முழா	முழா1 muḻā, பெ.(n.) முழவு பார்க்க;see {}. [முழு → முழா.] முழா2 muḻā, பெ.(n.) திரட்சி; accumulation. [முள் → முழு → முழா = திரட்சி.]

முழாசு	முழாசு1 muḻācudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) கொழுந்துவிட்டெரிதல் (சுவாலித்தல்); (யாழ்ப்.);; to burst into a flame, blaze up. [முழா → முழாசு → முழாசு-தல் = பெருநா விட்டு எரிதல்.] முழாசு2 muḻācu, பெ.(n.) தீக்கொழுந்து (சுவாலை); (யாழ்ப்.);; blaze, conflagration. [முழா → முழாசு = பெருநா தீநா..]
முழால்	முழால் muḻāl, பெ. (n.) தழுவுகை; embracing, "சிறார் முலை முழாலிற் பில்கி" (சீவக.2541);. [முழுவல் → முழால்.]
முழாவு	முழாவு1 muḻāvudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) முழவு-தல் (இ.வ.); பார்க்க;see {}. முழாவு2 muḻāvudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) நெருங்கிப் பழகுதல் (இ.வ.);; familiarity. [முழவு → முழாவு → முழாவு-தல் (வே.க.);]
முழாவுசால்	முழாவுசால் muḻāvucāl, பெ.(n.) நிறை உழவு சால் (யாழ்ப்.);; the last or exterior furrow in ploughing. [முழாவு + சால்.]
முழாள்	முழாள் muḻāḷ, பெ.(n.) 1. வளர்ச்சியடைந்த பெரிய ஆள்; adult person. 2. வயது வந்த வேலையாள் (வின்.);; adult workman. [முழு + ஆள்.]

முழி	முழி1 mul̤idal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) உமிழ்தல்; to spit. முழி2 mul̤i, பெ.(n.) 1. எலும்புப்பூட்டு; joint, as of the body. 2. கரும்பு, மூங்கில் முதலியவற்றின் கணு; joint of bamboo, sugarcane node. தெ.மேட;க., து. முடி;ம. முளி [மொழி → முழி.] முழி3 mul̤i, பெ.(n.) விழி; eye, eye-ball. சும்மா முழிக்கவே கண்ணெக் காணோம் சிமிட்டி முழிக்கிற தெங்கே (கோவை.);. முழி4 mul̤ittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கண் திறத்தல்; to open the eyes. 2. தூக்கத்திலிருந்து எழுதல்; to wake up from sleep. [விழி-த்தல் → முழி-த்தல்.]
முழிக்குருடு	முழிக்குருடு mul̤ikkuruḍu, பெ.(n.) முழுக்கண் குருடு; complete blindness (சா.அக.);.
முழித்துக்கொள்ளு-தல்	முழித்துக்கொள்ளு-தல் mul̤iddukkoḷḷudal, 13 செ.கு.வி.(v.i.) விழித்துக் கொள்ளுதல்; to wake up.
முழிப்பு	முழிப்பு mul̤ippu, பெ.(n.) விழிப்பு; waking up. [முழி → முழிப்பு.]
முழியாங்கண்ணன்	முழியாங்கண்ணன் mul̤iyāṅgaṇṇaṉ, பெ. (n.) பெரிய கண்களையுடையவன் (கோவை.);; one who has got large eyes. மறுவ. முண்டக்கண்ணன்

முழு	முழு1 muḻuttal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. முழுமையாதல் (இலக்.அக.);; to be whole,entire. "முழுவலி முள்ளெயி றழுத்திய கதவிற்" (நற்.18:3);, முணங்குநிமிர் வயமான் முழுவலி யொருத்தல்" (புறநா.52:2);. 2. திரளுதல், பருத்தல்; conglomeration. [முள் → முழு → முழு-த்தல்.] முழு2 muḻu, கு.பெ.எ.(adj.) 1. பிரிக்கப்படாத, குறைக்கப்படாத நிலையில் உள்ள அனைத்தும், எல்லாம்; all, entire, whole. "முழுவலி முதலை" (திவ்.பெரியதி.5.8:3);. குழந்தை முழுப் பழத்தையும் சாப்பிட்டு விட்டது. தேர்தல் நேர்மையான முறையில் நடைபெற மக்களின் முழு ஒத்துழைப்பும் தேவை. அவர்தன் முழுப்பலத்தையும் பயன்படுத்தித் தூக்கினார். 2. பருத்த; large. "முழுமத றொலைந்த கோளி யாலத்து" (புறநா.58);, "முழுமுதல் துமிய உருமெறிந் தன்றே" (அகநா.68:7);, "கூந்தல் ஆம்பல் முழுநெறி அடைச்சி" (குறுந்.80:1);, முழுமூடன், முழுத்தொகை, முழுமதி, முழுப் பூசினிக்காயைச் சோற்றோடு மறைப்பது போல, "முழுமணிப் பூணுக்குப் பூண் வேண்டுமா?"
முழுக்க	முழுக்க muḻukka, கு.வி.எ.(adv.) முழுதும்; wholly, entirely, altogether, completely. 'உயிரை முழுக்க சுடுதலின்' (சீவக.1966, உரை);. நான் மழையில் முழுக்க நனைந்துவிட்டேன். ஊர் முழுக்க உன்னைப் பற்றித்தான் பேசுகிறார்கள். குடம் சாய்ந்ததில் சமையல் அறை முழுக்கத் தண்ணீர்! [முழு → முழுக்க.]
முழுக்கட்டி	முழுக்கட்டி muḻukkaṭṭi, பெ.(n.) 1. உடையாத ஓர் உருண்டை வடிவம்; thing that unbreakable globally form. 2. பனி, பால், தயிர் முதலியவை கல்லைப் போல் இறுகிய நிலை; stone like formation of mist, milk and curd. "முழுக்கட்டி பெயர்க்கிற பன்றிக்கு கொழுக் கட்டி விட்டதுபோல" (பழ.);. [முழு + கட்டி.]
முழுக்கமுழுக்க	முழுக்கமுழுக்க muḻukkamuḻukka, வி.அ. (adv.) வேறு யாரையும் எதையும் சார்ந்து இருக்காமல் முழு அளவில்; entirely not depending others for anything, complete self-dependent. இந்தத் தொழிற்சாலை முழுக்க முழுக்க இந்தியாவில் தயாரிக்கும் பொருட்களைக் கொண்டே உருவாக்கப்பட்டது. கல்யாணச் செலவு முழுக்கமுழுக்க என்னையே சார்ந்தது.
முழுக்கருப்புப்பனி நீர்	முழுக்கருப்புப்பனிநீர் muḻukkaruppuppaṉinīr, பெ.(n.) சேங்கொட்டையிட்டுப் பதப்படுத்திய நிலத்தில் 8 மாதம் சென்ற பிறகு அவுரிச் செடியை விளைத்து நான்காம் தரத்தில் விளைந்த பயிரின் மேல் தங்கிய நீர்; இப்பனி நீரில் கொக்கினுடைய இறகைப் போட காக்கையின் இறகைப்போல கருப்பாகும் கழுவினாலும் நிறம் போகாது; dew water obtained by certain method dyes the white feather of the stork into permanent black, the method of obtaining the dew is given above (சா.அக.);. [முழு + கருப்புப்பனிநீர்.]

முழுக்களவாளி	முழுக்களவாளி muḻukkaḷavāḷi, பெ.(n.) பெருந்திருடன்; great thief, robber. [முழு + களவாளி.]
முழுக்காட்டு	முழுக்காட்டு1 muḻukkāṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) எண்ணெய்க் குளிப்பு செய்வித்தல்; to take oil bathe. "கடல்வேந்தை யவன்புனலான் முழுக்காட்டு முறைமை யென்கோ" (சௌந்த.103);. [முழுக்கு + ஆட்டு-தல்.] முழுக்காட்டு2 muḻukkāṭṭudal, 5 செ. கு.வி.(v.i.) குளிக்கச் செய்தல்; to bathe some one. குழந்தைக்கு எண்ணெய் தேய்த்து முழுக்காட்டினேன். [முழுக்கு + ஆட்டு-தல்.]
முழுக்காடு-தல்	முழுக்காடு-தல் muḻukkāṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) எண்ணெய் தேய்த்துக் குளித்தல்; oil bathing. "எண்ணெய் சேர்த்தே முழுக்காடுவார்" (அறப்பளீச்.50);. க. முழுகாடு [முழுக்கு + ஆடு-தல்.]
முழுக்காப்பு	முழுக்காப்பு muḻukkāppu, பெ.(n.) கோயில்களில் கடவுட் திருமேனியின் மீது சந்தனஞ்சாத்தி ஒப்பனை செய்யுஞ் சடங்கு (இ.வ.);; ceremony of daubing the idol completely with sandal paste, in temples. [முழு + காப்பு.]
முழுக்காய்	முழுக்காய் muḻukkāy, பெ.(n.) பழுக்கும் பருவத்தின் காய் (வின்.);; fruit almost ripe; ripening stage of a fruit. [முழு + காய்.]
முழுக்காளி	முழுக்காளி muḻukkāḷi, பெ.(n.) 1. முத்துக் குளிப்போன் (வின்.);; diver for pearls. 2. இழவுக்குக் குளிக்க வேண்டிய நெருங்கிய உறவினன் (இ.வ.);; a near relation of a person, as one who is under obligation to bathe on his death. [முழுக்கு + ஆளி.]

முழுக்கு	முழுக்கு1 muḻukkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) முழுத்து-தல் பார்க்க;see {}. "அயில்களும் வாளுந் தோள்களின் முழுக்கினர்" (கம்பரா.அதிகாய.98);. க. முழுகிசு. [முழுகு → முழுக்கு → முழுக்கு-தல்.] முழுக்கு2 muḻukku, பெ.(n.) 1. நீரில் தலை அமிழக் குளிக்கை; bath, bathing. பல தீட்டுக்கு ஒரு முழுக்கு. 2 .மாதவிடாய் (இ.வ.);; menses. தெ. முனுகு;க. முழுகு;ம. முலுகு;து. முலு. [முழுகு → முழுக்கு.]
முழுக்குநிற்பாடு	முழுக்குநிற்பாடு muḻukkuniṟpāṭu, பெ.(n.) 45ஆவது வயதில் பெண்களுக்கு மாதவிடாய் நிற்றல்; stoppage of menses at the age of 45 - Menopause. [முழுக்கு + நிற்பாடு.]
முழுக்குப்போடு-தல்	முழுக்குப்போடு-தல் muḻukkuppōṭudal, 19 செ.குன்றாவி.(v.t.) இதுவரை இருந்து வந்த தொடர்பைத் துண்டித்துக் கொள்ளுதல்; sever one's connection, bid farewell to something, leave something one for all. தன் பேச்சை யாரும் கேட்கவில்லை என்ற சினத்தின் காரணமாககழகத்திற்கு முழுக்குப் போட்டு விட்டார். படிப்புக்கு முழுக்குப் போட்டு விட்டுத் தந்தையின் தொழிலில் இறங்கிவிட்டான். [முழுக்கு + போடு-தல்.]
முழுக்குமுறை	முழுக்குமுறை muḻukkumuṟai, பெ.(n.) 1. பிள்ளைப்பேற்றின்பின் ஒன்றுவிட்டொரு நாள் முறையாக குளிக்குங் காலம்; the period soon after child-birth, during which the mother takes baths on alternate days. 2. பிள்ளைப் பேற்றின்பின் முறையாகக் குளிக்கும் நாள்; the alternate days when a woman after child-birth takes baths. [முழுக்கு + முறை.]
முழுக்குழவி	முழுக்குழவி muḻukkuḻvi, பெ.(n.) முது கன்று; full-grown or weaned calf. "மோட்டெருமை முழுக்குழவி" (பட்டினப்.14);. [முழு + குழவி.]
முழுக்கூழ்	முழுக்கூழ் muḻukāḻ, பெ.(n.) கலக்கம்; utter confusion. "செய்தாய் முழுக்கூழ்" (நீலகேசி.399);. [முழு + கூழ்.]
முழுக்கெண்ணெய்	முழுக்கெண்ணெய் muḻukkeṇīey, பெ. (n.) தலைமுழுகும் நெய்மம் (தைலம்);; bathing oil (சா.அக.);. [முழுக்கு + எண்ணெய்.]

முழுக	முழுக muḻuga, கு.வி.எ.(adv.) முழுவதும்; wholy, entirely. "மதிலுமாடமு மாடகச்செய் குன்று முழுகக் குழாமீண்டி" (திருவாரூ.142);. [முழுகு → முழுக (வே.க.முல்6);.]
முழுகல்	முழுகல் muḻugal, தொ.பெ.(vbl.n.) 1. தலை முழுகல்; oil bath after menses. 2. குளித்தல்; bathing (சா.அக.);. [முழுகு → முழுகல்.]
முழுகவிடு-தல்	முழுகவிடு-தல் muḻugaviḍudal, 18 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. பொருள் முதலியன தொலையும்படி விடுதல்; to let a thing go to ruin. 2. அடைவு வைத்த பொருளை மீட்க முடியாதிருத்தல் (இ.வ.);; to be unable to redeem, as a pledged thing. [முழுகு + விடு-தல்]
முழுகாமலிரு-த்தல்	முழுகாமலிரு-த்தல் muḻukāmaliruttal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) கருவுற்றிருத்தல்; to be pregnant. அவன் மனைவி மூன்று மாதமாய் முழுகாமலிருக்கிறாள். மறுவ. உண்டாயிருத்தல், மாதமாயிருத்தல், பிள்ளையாண்டிருத்தல். [முழுகாமல் + இரு-த்தல்.]
முழுகிக்கிட-த்தல்	முழுகிக்கிட-த்தல் muḻugiggiḍattal, 3 செ.கு.வி.(v.i.) 1. முழுவதும் முடங்கிக் கிடத்தல்; to be involved completely. அவன்சொத்து முழுவதும் வணிகத்தில் முழுகிக் கிடக்கிறது. 2. ஆழ்ந்து ஈடுபட்டிருத்தல்; to be absorbed, engrossed. அவன் காமக் களியாட்டில் முழுகிக் கிடக்கிறான். 3. நீரில் அமிழ்ந்திருத்தல்; to be under water. அடைமழையினாற் பயிர் முழுகிக் கிடக்கிறது. [முழுகு → முழுகி + கிட-த்தல்.]
முழுகிப்போ-தல்	முழுகிப்போ-தல் muḻugippōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அமிழ்ந்து போதல்; to sink, founder;to be drowned. நேற்று வந்த பெருவெள்ளத்தில் ஊர் முழுவதும் முழுகிப் போயிற்று (உ.வ.);. 2. அடியோடு கெடுதல்; to be ruined, swallowed up. சூதாட்டினால் அவன் குடி முழுகிப் போயிற்று. 3. அடைவு வைத்த சொத்து மீட்கமுடியாது கடனுக்கு உட்பட்டுவிடுதல் (இ.வ.);; to be entirely lost beyond redemption. அவன் அடைவு வைத்த நகை முழுவதும் முழுகிப் போய்விட்டது (உ.வ.);. [முழுகு → முழுகி + போ-தல்.]

முழுகு-தல்	முழுகு-தல் muḻugudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. குளித்தல்; to bathe the entire body by dipping or pouring. 2. வினை முயற்சித்தல், அழுந்தியிருத்தல்; to be entirely immersed, as in business. 3. அமிழ்ந்து போதல்; to sink. கப்பல் முழுகிவிட்டது. 4. மாதவிடாயடைதல் (வின்.);; to be in menses. 5. தீர்க்க முடியாத அளவு கடன் மிகுந்ததால் சொத்து மீட்க முடியாமல் கடனுள் அமிழ்து போதல் (இ.வ.);; to be irretrievably involved in debts. அவன் கடனில் முழுகி விட்டான். தெ. முனுகு;க. முழு;ம. முழுகுக. முழுகு = L. mergo, mergere, F. merger, E. merge. இதினின்று emerge, submerge முதலிய சொற்கள் பிறக்கும். L. mers. இதினின்று immerse, submerse முதலிய சொற்கள் பிறக்கும் (வே.க.முல்6);. [முள் → முழு → முழுகு → முழுகு-தல் (வ.மொ.வ.);.]
முழுங்கித்தொலை-த்தல்	முழுங்கித்தொலை-த்தல் muḻuṅgittolaittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) சினத்துடன் சாப்பிடச் சொல்லுதல் (கோவை.);; abusing word, used in anger, to command a person to eat. [முழுங்கு → முழுங்கி + தொலை-த்தல்.]
முழுங்கு	முழுங்கு1 muḻuṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) முழுகுதல்; to sink குடம் தண்ணீரில் முழுங்கி விட்டது. [முழுகு - முழுங்கு → முழுங்கு-தல்.] முழுங்கு2 muḻuṅgudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) தொண்டைக்குள் அல்லது வயிற்றிற்குள் முழுகச் செய்தல், விழுங்குதல்; to swallow, gulp, as food. மாத்திரை முழுங்கினான். தெ. மிங்கு [முழுகு → முழுங்கு → முழுங்கு-தல்.]
முழுச்சவரம்	முழுச்சவரம் muḻuccavaram, பெ.(n.) மயிர் முற்றுமாக மழிக்கை (உ.வ.);; shaving the body and not merely the head. [முழு + Skt. சவரம் → த. மழி-த்தல்.]
முழுச்செம்பு	முழுச்செம்பு muḻuccembu, பெ.(n.) தென்னிந்தியாவில் வழங்கிய பழைய நாணய வகை (பணவிடு.140);; an ancient South Indian coin. [முழு + செம்பு.]
முழுச்செவிடு	முழுச்செவிடு muḻucceviḍu, பெ.(n.) சிறிதும் ஓசை கேளாமை; complete deafness - Anacusia (சா.அக.);. [முழு + செவிடு]

முழுச்சோம்பேறி	முழுச்சோம்பேறி muḻuccōmbēṟi, பெ.(n.) மிகுந்த சோம்பலுள்ளவ-ன்-ள்; great sluggard. "முழுச்சோம்பேறி முள்ளுள்ள வேலி" (பழ.);. [முழு + சோம்பேறி.]
முழுச்சௌரம்	முழுச்சௌரம் muḻucceḷaram, பெ.(n.) முழுச்சவரம் (வின்.); பார்க்க;see {}. [முழு + Skt. சௌரம்.]
முழுசு	முழுசு1 muḻusudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. முட்டுதல்; to rub, strike against. "பிள்ளைகள் முலைக்கீழ் முழுசினவாறே பால்சுரக்கும்" (ஈடு, 5,3:3);. 2. முத்தமிடுதல்; to kiss. "அழுத்தந் தழுவாதே முழுசாதே" (திவ்.பெருமாள்.9:6);. [முல் (பொருந்தல்); → முள் → முழு → முழுவு. முழுவு → முழுசு → முழுசு-தல். ஒ.நோ. பரவு → பரசு; விரவு →விரசு.] முழுசு1 muḻusudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) உட்புகுதல்; to dive, dip, get in, entire. "முழுசி வண்டாடிய தண்டுழாயின்" (திவ். பெரியதி.2.8:7);. [முல்(துளைத்தல்); → முள் → முழு → முழுசு → முழுசு-தல் (வே.க.முல்.6);.] முழுசு3 muḻusu, பெ.(n.) முழுமை, 1 (உ.வ.); பார்க்க;see {}, 1. [முழுது → முழுசு.] முழுசு4 muḻusu, பெ.எ. (adj.) முழுமை
முழுத்த	முழுத்த1 muḻutta, பெ.எ.(adj.) முதிர்ச்சி பெற்ற; fully developed. "முழுத்த வின்பக்கடல்" (திருக்கரு.கலித்.அந்.);. [முழு → முழுத்த.] முழுத்த2 muḻutta, வி.எ.(adv.) முழுதும் பார்க்க; see {}. "ஏத்தி வந்த தெல்லா முழுத்த" (புறநா.372:2);. [முழு → முழுத்த.]

முழுத்தக்கம்பு	முழுத்தக்கம்பு muḻuttakkambu, பெ.(n.) முழுத்தக்கால் (இ.வ.); பார்க்க;see {}. [முழுத்தம் + கம்பு.]
முழுத்தக்கால்	முழுத்தக்கால் muḻuttakkāl, பெ.(n.) மணப்பந்தர்க்கு நல்வேளையில் முதலாக நாட்டும் கால் (வின்.);; first post fixed at an auspicious moment for erecting a pandal for a marriage. [முழுத்தம் + கால்.] மணமனையில், மணநாளுக்கு முன் 3, 5, 7, 9 ஆகிய ஒற்றித்த நாட்களுள் ஒன்றில், நல்ல வேளையில் முழுத்தக் கால் நாட்டிப் பந்தல் அல்லது கொட்டகை போடப்படும்.
முழுத்தசுரம்	முழுத்தசுரம் muḻuttasuram, பெ.(n.) சுரநோய் வகை (யாழ்.அக.);; a kind of fever. [முழுத்த + சுல் = வெப்பப்பொருள். சுல் → சுர் → சுரம். த.சுரம் → Skt.jvara.]
முழுத்தநாடி	முழுத்தநாடி muḻuttanāṭi, பெ.(n.) நல்லோரை (வின்.);; auspicious time. [முழுத்தம் + நாடி.]
முழுத்தநாள்குறி-த்தல்	முழுத்தநாள்குறி-த்தல் muḻuttanāḷkuṟittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) திருமணச் சடங்கிற்காக நல்ல நாள் பார்த்தல்; fix an auspicious day for marriage. மகளுக்கு இன்று முழுத்த நாள் குறித்தல் விழா நடைபெற்றது. மறுவ. மணவுறுதி நாள். [முழுத்தம் + நாள் + குறி-த்தல்.]
முழுத்தநெல்போடு-தல்	முழுத்தநெல்போடு-தல் muḻuddanelpōṭudal, 20 செ.கு.வி.(v.i.) இரண்டு புதுப் பானைகளில் ஒன்றில் நெல்லையும் மற்றொன்றில் நீரையும் இடுதல் (கோவை.);; just two days before the marriage its the custom of Senthalai Kounder caste the priest to take two pots, and place paddy in one and water in another. செந்தலைக் கவுண்டர் இனத்தில் திருமணத்திற்கு இரண்டு தினங்களுக்கு முன்பு காலையில் சீர்க்காரர்கள் இரண்டு புதுப் பானைகளில் ஒன்றில் நெல்லையும் மற்றொன்றில் நீரையும் இடுவர். [முழுத்தம் + நெல் + போடு-தல்.]
முழுத்தம்	முழுத்தம் muḻuttam, பெ.(n.) 1. திருமணத்தில் குறித்த நல்வேளையில் நடத்தும் தாலிகட்டும் நிகழ்வு; the main event of tying the {}, in a wedding ceremony in an auspicious hour. முழுத்தம் முடிந்த பிறகு வருகிறாயே! 2. நல்ல சடங்கு நிகழ்த்துவதற் குரிய நேரம்; auspicious hour. நாளைக் காலை எட்டு மணிக்கு நல்ல முழுத்தம் இருக்கிறது. 3. நேரம்; moment, time. 4. ஒன்றரை மணி அல்லது மூன்றே முக்கால் நாழிகை நேரங் கொண்ட ஒரு காலவளவை; a division of time = 3 3/4 {} = 1 1/2 hours. 5. இரண்டு நாழிகை கொண்ட காலப்பகுதி; a division of time of two {}. 6. திருமணம்; marriage, Wedding.

www.valluvarvallalarvattam.com

முழுத்தம்பார்-த்தல்	முழுத்தம்பார்-த்தல் muḻuttambārttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. திருமணம் முதலிய நல்நிகழ்வுகளுக்கு நல்ல நேரம் ஆய்ந்தறிதல்; to find out an auspicious time, like marriage, house-warning etc. 2. முழுத்தம்வை-த்தல் பார்க்க;see {}. [முழுத்தம் +ண் பார்-த்தல்.]
முழுத்தம்வை-த்தல்	முழுத்தம்வை-த்தல் muḻuttamvaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) மணவிழா முதலிய நற் செயல்களுக்கு நேரங்குறித்தல்; to fix an auspicious time, as for a wedding. [முழுத்தம் + வை-த்தல்.]
முழுத்து-தல்	முழுத்து-தல் muḻuddudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) அமிழ்த்துதல்; to plunge, dip in, drown. "துதிக்கை முழுத்திற்று" (ஈடு, 3.5:1);. [முல் (துளைத்தல்); → முள் → முழு → முழுகு → முழுசு → முழுது → முழுத்து → முழுத்து-தல் (வே.க.);.]
முழுத்தும்	முழுத்தும் muḻuttum, வி.எ.(adv.) முழுதும் பார்க்க;see {}. "முழுத்தும் பழுதற்ற முத்தமிழின்" (சிலப்.உரைச்சிறப்.பக்.1);.
முழுத்துவரை	முழுத்துவரை muḻuttuvarai, பெ.(n.) உடைக்கப்படாத முழுத்துவரை; redgram pulse-Cajamuscajan. [முழு + துவரை.]
முழுத்துவி-த்தல்	முழுத்துவி-த்தல் muḻuttuvittal, 4 செ. குன்றாவி.(v.t.) முழுத்து-தல் பார்க்க;see {}. "மன்னவரை..... முழுத்து விப்பன் செங்குருதிமுன்" (பாரதவெண்.126);. [முழுத்து → முழுத்துவி → முழுத்துவி-த்தல் (வே.க.முல்6);.]
முழுத்தேங்காய்	முழுத்தேங்காய் muḻuttēṅgāy, பெ.(n.) உடைபடாத தேங்காய் (வின்.);; unbroken coconut. [முழு + தேங்காய்.]
முழுத்தொகை	முழுத்தொகை muḻuttogai, பெ.(n.) 1. வட்டியுடன் கூடிய முதல்; capital and interest. 2. மொத்தம்; total. [முழு + தொகை.]

முழுது	முழுது1 muḻudu, பெ. (n.) எஞ்சாமை; all, whole, entirely. "வேர்முழு துலறி நின்ற புழற்காற்" (அகநா.145:1);, "முழுதுடன் விளைந்த வெண்ணெல் வெஞ்சோ" (குறுந்.210:3);, "சுடர்முழு தெறிப்பத் திரங்கிச் செழுங்காய்" (நற்.26:5);, "திரியாச் சுற்றமொடு முழுதுசேண் விளங்கி" (புறநா.2:19);. கனவு முழுதும் நினைவில் வைத்துக் கொள்ள முடியாது. [முழு → முழுது.] முழுது2 muḻudu, வி.எ.(adv.) முழுதும் (தொல்.சொல்.326); பார்க்க;see {}. "முழுதும் நனைந்தவருக்கு முக்காடு எதற்கு?" (பழ.);. [முழு → முழுது.]
முழுதுகண்டராமன்	முழுதுகண்டராமன் muḻuduganṭarāmaṉ, பெ.(n.) ஒரு பாண்டிய மன்னன் பெயர்; name of a {} king.
முழுதும்	முழுதும் muḻudum, வி.எ.(adv.) எஞ்சுதலின்றி; wholly, entirely. "முழுதும் வெண்ணெ யளைந்து தொட்டுண்ணும்" (திவ்.பெருமாள். 7:8);.
முழுதொருங்குணர்ந்தோன்	முழுதொருங்குணர்ந்தோன் muḻuduruṅguṇarndōṉ, பெ.(n.) 1. அருகன் (திவா.);; Arhat. 2. கடவுள் (யாழ்.அக.);; God. 3. சிவன் (யாழ்.அக.);;{}. [முழுது + ஒருங்கு + உணர்ந்தோன்.]
முழுதோன்	முழுதோன் muḻutōṉ, பெ.(n.) கடவுள்; God. "முழுதோன் காண்க' (திருவாச.3:29);. [முழுவது → முழுது → முழுதோன் = கடவுள்.]
முழுந்து	முழுந்து1 muḻundu, பெ.(n.) முழுமை, 1 பார்க்க;see {}, 1. "முழுந்து சுகவடிவாம்" (ஞானவா.சனக.14);. [முழுது → முழுந்து.] முழுந்து2 muḻundudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) விழுங்குதல்; to swallow. "முத்திப் பராமிழ்த முழுந்திட" (பாடு.92:7);. [முழுகு → முழுங்கு → முழுந்து → முழுந்து-தல்.]

முழுநாயகம்	முழுநாயகம் muḻunāyagam, பெ.(n.) கொடி வகை (சங்.அக.);; a creeper.
முழுநாள்	முழுநாள் muḻunāḷ, பெ.(n.) ஒர் ஒரைக்குள்ளாகவே முழுதும் அமையும் விண்மீன் (சங்.அக.);; naksatra falling entirely within a zodiacal sign. [முழு + நாள். நாள் = விண்மீன்.]
முழுநீள	முழுநீள muḻunīḷa, பெ.அ.(adj.) கதை, திரைப்படம், முதலியவை குறித்து வருகையில் வழக்கமாக எதிர்பார்க்கப்படும் நீளத்திலும் குறிப்பிடப்படும் தன்மையிலும் உள்ள; ful length of story, film, etc. காதல் கதைகளை மட்டும் எழுதிக் கொண்டிருந்தவர் இப்போது முழுநீளத் துப்பறியும் கதை எழுத தொடங்கி யிருக்கிறார். முழு நீள நகைச் சுவைப்படம். [முழு + நீள. நீளம் → நீள.]
முழுநீறுபூசியமுனிவர்	முழுநீறுபூசியமுனிவர் muḻunīṟupūciyamuṉivar, பெ. (n.) தொகையடி யாருள் ஒருசாராரும் உடல் முழுவதும் திருநீற்றை அணிபவருமான சிவனடியார் (தேவா.738,10);;{} devotees who besmear sacred ashes all over their bodies, one of {}. [முழு + நீறு + பூசியமுனிவர்.] இறைவனுடைய அடியவர்களின் மேனியில் அழகு செய்யும் சிவச் சின்னங்கள் திருவெண்ணீரும், அக்கமணியும் (உருத்திராட்சமும்); ஆகும். திருநீறு (கற்பகம், அநுகற்பகம், உபகற்பகம் என்று); மூன்று வகைப்படும். இம்மூன்று வகையான திருநீற்றையும் அணிவதினால் பிறவிப் பிணியைப் போக்கி நலம் பெற வழி உண்டாகிறது. நோயின்றியும் கன்றையுடையதுமான ஆவின் சாணத்தை ஐந்தெழுத்து (பஞ்சாகூர); மறைமொழியைச் சொல்லி ஏற்று ஆனைந்து (பஞ்சகவ்யம்); விட்டுப் பிசைந்து உலர்த்தி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். சிவனிரா (சிவராத்திரி); அன்று சிவ மறைமொழியில் வேள்விகள் நடத்தி நெருப்பில் இட வேண்டும். கொழுந்துவிட்டு எரியும் ஓமத்தீயில் சாணம் வெள்ளைப் பொடியாக - நீராக எரிந்து விடுகின்றது. இத்திருநீற்றை சிவபெருமானார் திரு வடிகளை வாழ்த்தி வணங்கி, பயபக்தியுடன் எடுத்தல் வேண்டும். இத்தகைய திருவெண்ணீறு 'கற்பகம்' என உரைக்கப்படும். காட்டிலே உலர்ந்து கிடக்கும் ஆவின் சாணத்தைப் பொடி செய்து, ஆவின்நீரை ஊற்றி, நன்றாக பிசைந்து உலர்த்த வேண்டும். திருஓமம் வளர்த்துக் கொழுந்து விட்டு எரியும் ஓமத்தீயில் இட்டு எரிக்க வேண்டும். இத்திருவெண்ணீறு இரண்டாம் வகை (அநுகற்பகம்);. ஆக்கள் மேயும் காட்டில் மரங்கள் பற்றி எரிந்து அதனால் உண்டான நீரும், ஆக்கள் கட்டி வைத்த இடங்களில் தீப்பற்றி வெந்துபோன நீரும், செங்கல் கட்ட காளவாயிலில் உண்டான நீரும், ஆகிய

ஆவின் பிசைந்து வேண்டும்

முழுநெறி	முழுநெறி muḻuneṟi, பெ.(n.) 1. இத ழொடிக்கப்படாத முழுப்பூ (சிலப்.2:14, உரை);; full flower with the calyx. 2. புறவித ழொடிக்கப்பட்ட முழப்பூ; full flower without the calyx. "குவளைக் கூம்பவிழ் முழுநெறி" (புறநா.116 : 2);. 3. முற்றிய இலைகளால் நெருக்கமாகக் கட்டப்பட்ட தழையுடைய பூ; a dress made of dry leaves with dense cumulative. "கூந்தல் ஆம்பல் முழுநெறி அடைச்சி" (குறுந்.80:1);. [முழு + நெறி.]
முழுநோக்கு	முழுநோக்கு muḻunōkku, பெ.(n.) 1. ஒன்றை அனைத்துக் கோணங்களிலும் நோக்குதல்; viewing the thing by all angle and aspect 2. கோளொன்று முழுமையாக நோக்குகை; full aspect of a planet, one of four Kiraga-{}. "கன்னிமதி முழுநோக் கெய்தி" (பிரபுலிங். மாயை யினுற்பத்தி.58);. மறுவ. முழுப்பார்வை [முழு + நோக்கு.]
முழுப்பங்கு	முழுப்பங்கு muḻuppaṅgu, பெ.(n.) நிலத்துரிமையில் உட்பிரிவில்லாத தனிப்பங்கு (வின்.);; whole or undivided share, as in land owned in definite shares. "முழுப் பங்குக்காரனுக்கு முந்திரிப் பங்குக்காரன் மிண்டன்" (பழ.);. [முழு + பங்கு.]
முழுப்பாய்சுருட்டி	முழுப்பாய்சுருட்டி muḻuppāycuruṭṭi, பெ.(n.) ஏமாற்றுக்காரன் (பெரு மோசக்காரன்);; swindler, great cheat, traitor. [முழு + பாய்சுருட்டி.]
முழுப்பார்வை	முழுப்பார்வை muḻuppārvai, பெ.(n.) முழுநோக்கு (மங்களே.3:32, உரை); பார்க்க;see {}. மறுவ. முழுநோக்கு. [முழு + பார்வை.]
முழுப்புரட்டன்	முழுப்புரட்டன் muḻuppuraṭṭaṉ, பெ.(n.) 1. முழுப்புளுகன் பார்க்க;see {}. 2. முழுப்பாய்சுருட்டி பார்க்க;see {}. [முழு + புரட்டன்.]
முழுப்புளுகன்	முழுப்புளுகன் muḻuppuḷugaṉ, பெ.(n.) பெரும்பொய்யன் (வின்.);; downright liar. [முழு + புளுகன்.]

முழுப்பொய்	முழுப்பொய் muḻuppoy, பெ.(n.) பெரும் பொய்; downright lie. [முழு + பொய்.]
முழுப்பொருள்	முழுப்பொருள் muḻupporuḷ, பெ.(n.) கடவுள்; the Supreme being. "மனவாக்கினுக்கு மெட்டாத முழுப்பொருளா முதல்வா" (சிவரக.கணபதிகுமர.7);. [முழு + பொருள்.]
முழுமக்கள்	முழுமக்கள் muḻumakkaḷ, பெ.(n.) அறிவிலார்; fools, as barely satisfying the definition of human beings. "முழுமக்கள் காதலவர்" (திரிகடு.9);. [முழு + மக்கள்.]
முழுமகன்	முழுமகன் muḻumagaṉ, பெ.(n.) அறிவிலி (திவா.);; fool. [முழு + மகன்.]
முழுமணி	முழுமணி muḻumaṇi, பெ.(n.) 1. துளையிடாத மணி; unpierced gem. 2. குற்றமற்ற மணி (இரத்தினம்);; flawless gem. "முற்ற முழுமணிப் பூணுக்குப் பூண்வேண்டா" (நீதிநெறி.13);. [முழு + மணி.]
முழுமதி	முழுமதி muḻumadi, பெ.(n.) முழுநிலவு, உவா; full moon. "முழுமதி புரைமுகமே" (சிலப். 7, பாட்டு.14);. மறுவ. நிறைமதி, முழுநிலா, வெண்ணிலா. [முழு + மதி.]
முழுமன்	முழுமன்1 muḻumaṉ, பெ.(n.) முழுமகன் பார்க்க;see {}. "சனகியைக் கவர்ந்துபோய முழுமனை" (அரிசமய. குலசேகர.143);. [முழு → முழுமன்.] முழுமன்2 muḻumaṉ, பெ.(n.) அரைக்கும் பொழுது சிதைபடாது விழும் முழுக்கூலமணி (இ.வ.);; grain escaping unbroken in the process of grinding. [முழு → முழுமன்.]
முழுமனசு	முழுமனசு muḻumaṉasu, பெ.(n.) முழு வொப்புதல் (உ.வ.);; entire willingness, full accord, whole-heartedness. [முழு + மனசு.]

முழுமனத்தோடு	முழுமனத்தோடு muḻumaṉattōṭu, வி.அ.(adj.) தயக்கமோ, நிறைவின்மையோ இல்லாமல் முழு விருப்பத்தோடு; whole heartedly. இந்தத் திட்டத்தை முழு மனத்தோடு வரவேற்கிறோம். [முழு + மனத்தோடு.]
முழுமனதாக	முழுமனதாக muḻumaṉatāka, வி.அ.(adj.) முழுமனத்தோடு, முழு ஒப்புதலோடு; whole heartedly, whole hearted. முழு மனதாகச்சொல். [முழு + மனதாக.]
முழுமனதான	முழுமனதான muḻumaṉatāṉa, பெ.அ. (adj.) முழு ஒப்புதலோடு; whole hearted. முழுமனதான ஒத்துழைப்பு. [முழு + மனதான.]
முழுமனை	முழுமனை muḻumaṉai, பெ.(n.) 2400 ச.அடி கொண்ட நிலப்பகுதி (வின்.);; ground measuring 2400 sq.ft. [முழு + மனை.]
முழுமிடறுசெய்-தல்	முழுமிடறுசெய்-தல் muḻumiḍaṟuseytal, 1.செ.குன்றாவி.(v.t.) வாய்நிறையக் குடித்தல்; to drink in large mouthfuls. "முழுமிடறு செய் தனுபவித்து" (ஈடு, 2, 3:9);. [முழு + மிடறு + செய்-தல்.]
முழுமுதல்	முழுமுதல் muḻumudal, பெ.(n.) 1. கடவுள்; God, as the Sole Cause. "பொன்னம்பலத்தெம் முழுமுதலே" (திருவாச. 21: 3);. 2. மரத்தின் அடிப்பகுதி; stem, as of a tree. "யாஅத்து..... முழுமுதல்" (குறுந்.255);, "நல்லரை முழுமுதல் அவ்வயின் தொடுத்த" (நற்.354:6);, "நொன்னிலை முழுமுத றுமியப் பண்ணி" (அகநா.145:10);. [முழு + முதல்.]
முழுமுற்றும்	முழுமுற்றும் muḻumuṟṟum, கு.வி.எ.(adv.) முழுதும் பார்க்க;see {}. "முழு முற்றுந் தானே விளக்காய்" (சீவக.1870);. [முழு + முற்றும்.]

முழுமூச்சாக	முழுமூச்சாக muḻumūccāka, வி.அ.(adv.) ஆற்றலை எல்லாம் ஒன்று திரட்டி ஒன்றினுள் செலுத்தி; doing a thing with full involvement. வணிகத்தில் முழுமூச்சாக இறங்கிவிட்டார். [முழு + மூச்சாக.]
முழுமூச்சு	முழுமூச்சு muḻumūccu, பெ.(n.) 1. முழுத் திறனுடன் செய்யும் முயற்சி (உ.வ.);; utmost effort, as with full breath. 2. விடாத் தீர்மானம் (இ.வ.);; inflexible determination. 3. மூச்சுத் திணறுகை (வின்.);; breathlessness. [முழு + மூச்சு.]
முழுமூச்சுடன்	முழுமூச்சுடன் muḻumūccuḍaṉ, வி.அ. (adv.) முழுமூச்சாக பார்க்க;see {}.
முழுமூடன்	முழுமூடன் muḻumūṭaṉ, பெ. (n.) பெரு முட்டாள் (திருவேங்.சத.49);; great fool. [முழு + மூடன்.]
முழுமை	முழுமை muḻumai, பெ.(n.) 1. குறைகளோ தடங்கலோ இல்லாத இயல்பான இறுதி, நிறைவு; completion, wholeness. ஒவியத்தை முழுமையாக வரைந்து விடு, பாதியில் நிறுத்திவிடாதே. நூல் முழுமை பெறவில்லை. 2. எல்லாம் அமைந்த மொத்தம், எதுவும் விட்டுப் போகாத தன்மை; completeness, totality. இசையைப் போல முழுமையான கதை வேறு எதுவும் இல்லை. புரட்சியை முழுமையாக ஒடுக்க முடியாது. 3. எல்லாம் (பிங்.);; entireness. 4. பருமை; great size. "துங்க முழு வுடற்சமணச் சூழ்ந்து மகிழ்வார்" (பெரியபு.திருநாவு.39);. [முழு + முழுமை.]
முழுவதற்கும்	முழுவதற்கும் muḻuvadaṟkum, வி.அ.(adv.) மொத்த அளவிற்கும், முழுமைக்கும்; to the whole or entire. இந்தச் சட்டம் நாடு முழுவதற்கும் பொருந்தும். [முழு → முழுவதற்கும.]
முழுவது	முழுவது muḻuvadu, பெ.& கு.வி.எ.(n.& adv.) முழுவதும் பார்க்க;see {}. "அகலாச் செல்வ முழுவதுஞ் செய்தோன்" (புறநா.34:15);. [முழு → முழுவது.]

முழுவதும்	முழுவதும்1 muḻuvadum, பெ.(n.) முழுமை; whole. "முழுவதும் படைப்போற் படைக்கும் பழையோன்" (திருவாச.3:12);. [முழு → முழுவதும்.] முழுவதும்2 muḻuvadum, கு.வி.எ.(adv.) முழுமையாக; wholly, totally, completely. "நின்னையேத்த முழுவதுமே" (திருவாச5:6);, "முருங்கக் கலிங்க முழுவதும் வளைஇப்" (அகநா.136:20);. நான்கு கிழமையாகப் பூட்டிக்கிடந்ததில் வீடு முழுவதும் தூசி. சாலை முழுவதும் கூட்டம். இரவு முழுவதும் தூங்கவில்லை. [முழு → முழுவதும்.]
முழுவல்	முழுவல்1 muḻuval, பெ.(n.) நீர்ப்பறவை வகை; an aquatic bird. "ஒடுங்கு சிறை முழுவலும்"(மணிமே.8:29);. [முழுகு → முழுவல்.] முழுவல்2 muḻuval, பெ.(n.) விடாது தொடர்ந்த அன்பு; perfect love. "முழுவற்கடல் பெருத்தான்" (தணிகைப்பு. நந்தியு.6);. [முள் → முழு → முழுவு → முழுவல்.]
முழுவலயம்	முழுவலயம்1 muḻuvalayam, பெ.(n.) முழுமையான வட்டம் (யாழ்.அக.);; full circle. [முழு + வளையம் - முழுவளையம் → முழுவலயம்.] முழுவலயம்2 muḻuvalayam, பெ.(n.) வெற்றி (யாழ்.அக.);; victory. [முழுவலம் → முழுவலயம்.]
முழுவலி	முழுவலி muḻuvali, பெ.(n.) 1. மிக்க வலிமை; great strength. "முழுவலி வயவர்"(பு.வெ.7:17);. 2. நிறைந்த வலிமையுள்ளவ-ன்-ள்; powerful person, person of great strength. [முழு + வலி.]
முழுவன்	முழுவன் muḻuvaṉ, பெ.(n.) முழுது; whole. கடன் முழுவனும் தீர்த்து விட்டான் (உ.வ.);. [முழுமன் → முழுவன் (வே.க);.]

முழுவாசி	முழுவாசி muḻuvāci, பெ.(n.) 1. முழுமை (வின்.);; whole. 2. முற்றின நென்மணி (இ.வ.);; fully developed grain. [முழு + வாசி. வாய் = இடம். வாய் → வாயி → வாசி.]
முழுவாசியும்	முழுவாசியும் muḻuvāciyum, கு.வி.எ. (adv.) பெரும்பகுதியும்; to a great extent, almost completely. வீட்டு வேலை முழுவாசியுந் தீர்ந்து விட்டது (உ.வ.);. [முழுவாசி → முழுவாசியும்.]
முழுவீச்சில்	முழுவீச்சில் muḻuvīccil, வி.அ.(adv.) ஒரு செயல் வேகமாகவும் மும்முரமாகவும்; in full swing. தேர்தலுக்காண தேதிகள் அறிவிக்கப் பட்டவுடன் செய்தி பரப்புதல் பணி முழு வீச்சில் நடந்து வருகிறது. [முழு + வீச்சில். வீச்சு → விச்சில் = வலிமை.]
முழுவு-தல்	முழுவு-தல் muḻuvudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. முத்தமிடுதல்; to kiss. "வந்தென் முலை முழுவித் தழுவி" (திருக்கோ.227);. 2. பொருந்தித் தொடுதல்; to touch. 3. தழுவுதல்; entwine. [முள் → முழு → முழுவு → முழுவு-தல்.]
முழுவெலும்பு	முழுவெலும்பு muḻuvelumbu, பெ.(n.) முழுவென்பு பார்க்க;see {}. [முழு + எலும்பு.]
முழுவென்பு	முழுவென்பு muḻuveṉpu, பெ.(n.) எலும்புக் கூடு (திவா.);; skeleton. [முழு + என்பு. எலும்பு → என்பு.]

முழை	முழை1 muḻaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) துளைத்தல்; to pierce, bore. "முழைத்த வான்புழை" (பாரத. காண்டவ.17);. [முழு → முழை → முழை-த்தல்.] முழை2 muḻaidal, 2 செ.கு.வி.(v.i.) நுழைதல் (இ.வ.);; to enter. [முழு → முழை → முழை-தல்.] முழை3 muḻai, பெ.(n.) 1. குகை; large mountain cave, cavern, den. "அவ்விசை முழை யேற்றழைப்ப" (பரிபா.1963);, "வாள்வரி வயப்புலி கன்முழை யுரற" (அகநா.168.12);, "கன்முழை யருவிப் பன்மலை நீந்தி" (புறநா.147:1);. 2. துளை; bore. 3. துளைத்தல் போல் துழாவும் துடுப்பு (வின்.);; spatula ladle. [முழு → முழை (வே.க.);.]
முழைஞ்சு	முழைஞ்சு muḻaiñju, பெ.(n.) 1. துளை; hole. "குழன் முழைஞ்சு களினூடு குமிழ்த்து" (திவ். பெரியாழ்.3. 6:11);. 2. குகை; den. "மாரிமலை முழைஞ்சில் மன்னி" (திவ்.திருப்பா.23);. [முழை3 → முழைஞ்சு.]
முழைத்தல்	முழைத்தல் muḻaittal, பெ.(n.) 1. எழுத்திலா வோசை (சது.);; inarticulate sound, vocal sound having no corresponding written character. 2. எழுத்தில்லா மொழி (வின்.);; language not possessing a written alphabet or characters.

முள்	முள்1 muḷ, பெ.(n.) 1. மரஞ்செடி, கொடிகளில் கூர்மையுடையதாய்ச் சிறுகுச்சி போற் காணப்படும் பகுதி; thorn, brier, thistle, bristle, spine. "இளைதாக முண்மரங் கொல்க" (குறள், 879);, "முள்ளரைப் பிரம்பின் மூதரிற் செறியும்" (அகநா.6:19);, "முழுவலி முள்ளெயி றழுத்திய கதவி" (நற். 18:3);. காலில் முள் குத்திவிட்டது. 2. குத்தக் கூடிய கூர்மையுடைய பொருள்; anything sharp or pointed, as fish-bone, porcupine's quill, etc. மீன் முள் தொண்டையில் சிக்கிக் கொண்டுவிட்டது. 3. தாற்றுக்கோல்; goad, spur. "முள்ளிட் டூர்மதி வலவ" (ஐங்குறு.481);. 4 . கடிவாளம்; bit. "முள்ளுறீஇச் செய்கயி றாய்ந்தன" (சீவக. 2214);. 5. இறகினடி; quill or springing point of feather. "இதன் முட் செந்நனை" (அகநா.23);. 6. பலாக்காய்மேற் காணப்படும் கூரிய முனைகள் (வின்.);; the rough points on the rind of the jack fruit. 7. முள் வடிவாகச் செய்யப்பட்ட கருவி; fork; sharp-pointed instrument.
முள்கரண்டி	முள்கரண்டி muḷkaranṭi, பெ.(n.) உணவுப் பொருளைக் குத்தி எடுத்துச் சாப்பிடுவதற்குப் பயன்படக் கூடிய வகையில் முன்பகுதியில் கூரிய முனைகளை உடைய கருவி; fork. [முள் + காண்டி.] [p]
முள்கா-த்தல்	முள்கா-த்தல் muḷkāttal, 6 செ.கு.வி.(v.i.) குந்தியிருத்தல்; to sit with arms and legs folded. "சான்றோர் முசுப்போல முள்காந்திருப்பர்" (நன்.96, விருத்.); [முள்கு + ஆ-த்தல்.]
முள்கு-தல்	முள்கு-தல் muḷkudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. முயங்குதல்; to embrace, "இளமுலை முகிழ்செய முள்கிய" (கலித்.125);. 2. உட்செல்லுதல்; to enter;pierce. "அமர்க்க ணாமா னருநிற முள்காது" (நற்.165);. தெ. மெலிகொநு, மெலகு.
முள்கொடிச்சி	முள்கொடிச்சி muḷkoḍicci, பெ.(n.) கண்டங்கத்திரி; thorny plant - Solanum jacquini (சா.அக.);.

முள்சீதா	முள்சீதா muḷcītā, பெ.(n.) முள்ளுச்சீத்தா பார்க்க;see {}. [முள்ளுச்சீத்தா → முள்சீதா.]
முள்பட்டறை	முள்பட்டறை muḷpaṭṭaṟai, பெ.(n.) வார்படக் கருவிகள் செய்யும் பட்டறை (முள்ளுப் பட்டறை); (கோவை.);; factory where, casting metals, and manufacturing, instrument from it.
முள்மகிழ்	முள்மகிழ் muḷmagiḻ, பெ.(n.) ஒருவகை மரம் (L.);; a kind of woolly ironwood, Sideroxylon tomentosum. [முள் + மகிழ்.]
முள்முரண்டை	முள்முரண்டை muḷmuraṇṭai, பெ.(n.) கொடிவகை (L.);; necklace berried climbing caper, Muma arenaria. [முள் + முரண்டை.]
முள்மூவிதழ்	முள்மூவிதழ் muḷmūvidaḻ, பெ.(n.) சப்பாத்துக் கற்றாழை;இலைக்கற்றாழை; prickly aloe - Spiked aloe (சா.அக.);. [முள் + மூவிதழ்.]
முள்வறையன்	முள்வறையன் muḷvaṟaiyaṉ, பெ.(n.) மரத்தை அரிக்கும் கறையான் வகை (யாழ்ப்.);; termite that gnaws the wood.
முள்வாங்கி	முள்வாங்கி muḷvāṅgi, பெ.(n.) முள்ளெடுக்குங் கருவி; thorn pincers. [முள் + வாங்கி. வாங்கு → வாங்கி.] [p] முள்வாங்கி. கால் பாதங்களில் தைத்த முள்ளை எடுக்கப் பயன்படுத்தும் ஒரு சிறு கருவி.
முள்வாயன்	முள்வாயன் muḷvāyaṉ, பெ.(n.) முள் வறையன் பார்க்க;see {} (சா.அக.);. [முள் + வாய் - முள்வாய் → முள்வாயன்.]
முள்வாழ்வேலி	முள்வாழ்வேலி muḷvāḻvēli, பெ.(n.) உயிர் வேலி; fence made by thorny plants.

முள்வாளி	முள்வாளி muḷvāḷi, பெ.(n.) முள்வேலி (நாஞ்.); பார்க்க;see {}.
முள்வாளை	முள்வாளை muḷvāḷai, பெ.(n.) நீலங் கலந்த பச்சை நிறமுடையதும் 12 அடி வரை வளர்வதுமான வாளை மீன் வகை; large herring-like fish, bluish green, attaining 12 ft. in length, Chirocentrus dorab.
முள்வெண்டை	முள்வெண்டை muḷveṇṭai, பெ.(n.) சுணையுள்ள வெண்டைக்காய்; hairy lady's finger - Hibicus esculentus (சா.அக.);. [முள் + வெண்டை.]
முள்வெள்ளரி	முள்வெள்ளரி muḷveḷḷari, பெ.(n.) கொடிவகை (சூடா.);; kakri - melon. [முள் + வெள்ளரி.]
முள்வேங்கை	முள்வேங்கை muḷvēṅgai, பெ.(n.) மலை வேங்கைமரம் (L.);; spinous kino tree. [முள் + வேங்கை.]
முள்வேல்	முள்வேல் muḷvēl, பெ.(n.) 1. நீருடை குடைவேல் மரம்; buffalo thorn cutch. 2. முள்ளுடைய வேல மரவகை; entire leaved staff - tree, Gymnosporia emarginata. [முள் + வேல்.]
முள்வேலி	முள்வேலி muḷvēli, பெ.(n.) 1. முள்ளால் செய்யப்பட்ட அடைப்பு; fence of thorn. "அமரினிட்ட வரு முள்வேலி" (புறநா.301);. 2. முட்களை யுடைய இரும்புக் கம்பியாலான வேலி; fence of barbed wire. 3. முள் நிறைந்த கிளைகளால் ஏற்படுத்திய தடுப்பு; fence made of thorny branches of trees. அரசுக்குச் சொந்தமான இடத்தில் முள்வேலி அமைத்தது யார்? 4. வேளாண்மை செய்த நிலத்திற்குப் பாதுகாப்புக்காக அமைக்கப்படும் முள்ளால் ஆன வேலி (கோவை.);; thorny fence made to protect the farm. [முள் + வேலி.]
முள்ளங்கத்திரி	முள்ளங்கத்திரி muḷḷaṅgattiri, பெ.(n.) கத்திரி வகை (L.);; woolly sinuate bluish - flowered prickly nightshade, Solanum melongena. [முள் + அம் + கத்தரி.]

முள்ளங்கி	முள்ளங்கி mul̤l̤aṅgi, பெ.(n.) சமையலில் பயன்படுத்தும் வெள்ளை நிறத்தில் அல்லது வெளிர்ச் சிவப்பு நிறத்தில் கூம்பு போன்ற வடிவத்தில் உள்ள கிழங்கு; a kind of radish, Raphanus sativus. முள்ளங்கிக் குழம்பு. தெ. முள்ளங்கி;க. மூலங்கி;ம. முள்ளங்கி. வேர்ப்பகுதியில் உணவைச் சேர்த்து வைக்கும், சமையலுக்குப் பயன்படும் காய்கறி வகை. முள்ளங்கி வகைகள்: 1) முள்ளங்கி, 2) வெள்ளை முள்ளங்கி, 3) மஞ்சள் முள்ளங்கி, 4) சிவப்பு முள்ளங்கி, 5) சுவற்று முள்ளங்கி அல்லது ஆற்று முள்ளங்கி, 6) பெரிய முள்ளங்கி, 7) சின்ன முள்ளங்கி, 8) சதுர முள்ளங்கி, 9); வன முள்ளங்கி (சா.அக.);.
முள்ளங்கிழங்கு	முள்ளங்கிழங்கு mul̤l̤aṅgil̤ṅgu, பெ.(n.) 1. முள்ளங்கிக் கிழங்கு; root tuber of radish. 2. ஒரு வகை வள்ளிக் கொடி (வின்.);; thorny yam, Dioscorea tomentosa. [முள்ளங்கி + கிழங்கு.]
முள்ளங்கீரை	முள்ளங்கீரை mul̤l̤aṅārai, பெ.(n.) முட்கீரை (வின்.); பார்க்க;see {}. [முள் + அம் + கீரை.]
முள்ளஞ்சங்கு	முள்ளஞ்சங்கு mul̤l̤añjaṅgu, பெ.(n.) முட்களை யுடைய சங்குவகை (வின்.);; a conch armed with spikes. [முள் + அம் + சங்கு.]
முள்ளடி	முள்ளடி mul̤l̤aḍi, பெ.(n.) துப்பு (இ.வ.);; clue;trace. [முள் + அடி.]
முள்ளடிக்கூலி	முள்ளடிக்கூலி mul̤l̤aḍikāli, பெ.(n.) துப்புக்கூலி (இ.வ.);; payment for furnishing clue, as to a theft. [முள்ளடி + கூலி.]

முள்ளந்தண்டு	முள்ளந்தண்டு muḻḻandaṇṭu, பெ.(n.) முதுகிலுள்ள நடு எலும்பு (C.G.);; vertebral column, backbone, spine. மறுவ. தண்டுவடம் [முள் + அம் + தண்டு.] முள்ளந்தண்டு muḻḻandaṇṭu, பெ.(n.) முதுகுத் தண்டிலிருக்கும் 33 முள் எலும்புகள் (கசே ரூபம்);; the thirty three vertebrae. 2. முதுகெலும்பு; back bone. [முள்+தண்டு]
முள்ளந்தண்டுக் கொடி	முள்ளந்தண்டுக்கொடி muḻḻandaṇḍukkoḍi, பெ.(n.) முள்ளந்தண்டிற்குள் ஒடும் ஒரு வெண்மையான கயிறு போன்ற நரம்புக் கொடி; a long cord or column of nervous matter contained in the canel of the spine - Spinal cord (சா.அக.);. [முள்ளந்தண்டு + கொடி.]
முள்ளந்திருக்கை	முள்ளந்திருக்கை muḻḻandirukkai, பெ.(n.) 1. பச்சை நிறமுடையதும் குறுக்கில் 2 அடியும் நெடுக்கில் 5 அடியும் வளர்வதான திருக்கை வகை; sting-ray, greenish, attaining 5 ft. in length and 2 ft. across the disc, Urogymnus asperrimus. 2. வெண் சிவப்பு நிறமும் 8 விரலம் வரை வளர்ச்சியுமுடைய கடல் மீன்; sea – fish. pinkish, attaining 8 inch. in length, Halieutea stellata. [முள் + அம் + திருக்கை.]
முள்ளம்பாலச்சை	முள்ளம்பாலச்சை muḻḻambālaccai, பெ. (n.) 1. வெளிறின பழுப்பு நிறமும் இரண்டு அடி வரை வளர்வதுமான கடல் மீன் வகை; sea - fish, light brown, attaining 2 feet in length, Dioden hystrix, as covered with spines. 2. பழுப்பு அல்லது கறுப்பு நிறமுடையதும் 13 விரலம் (அங்குலம்); வரை வளர்வதுமான கடல் மீன் வகை; sea-fish, brown or black, attaining 13 inch in length, Tetrodon patoca. [முள் + அம் + பலாச்சை. பலாச்சை = மீன்வகை.]
முள்ளம்பன்றி	முள்ளம்பன்றி muḻḻambaṉṟi, பெ.(n.) தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கு ஏற்றவாறு உடலின் மேல் பகுதி முழுவதும் முள் போன்ற கூர்மையான மயிர்கள் [p] நிறைந்ததும் குட்டையான கால்களை உடையதுமான ஒரு சிறிய காட்டு விலங்கு; porcupine, Hystrix hirsutirostris. அவனுடைய தலைமுடி முள்ளம்பன்றி போல உள்ளது. தெ. முள்ளம்பந்தி;ம. முள்ளம்பந்றி. [முள் + அம் + பன்றி.]
முள்ளரிகொக்கி	முள்ளரிகொக்கி muḻḻarigoggi, பெ.(n.) தூண்டிலில் புழுவை மாட்டப் பயன்படும் கொக்கி (கோவை.);; fist-hook. [முள்ளரி + கொக்கி.]

முள்ளருகல்	முள்ளருகல் muḷḷarugal, தொ.பெ.(vbl.n.) சிறுநீர்க் குழாயில் முள் குத்துவதுபோல் வலிக்கை; a disease inflammation in the tip of the penis. [முள் + அருகல். முள்ளருகல் போல் வலிக்கை.]
முள்ளல்	முள்ளல் muḷḷal, பெ.(n.) 1. கருவாடு; dry fish. 2. மீன் வகை (கோவை.);; a kind of fish.
முள்ளழுவேணை	முள்ளழுவேணை muḷḷaḻuvēṇai, பெ.(n.) அழுவணை மரம்; law sonia spinosa. [முள் + அழுவேணை. அழுவணை → அழுவேணை.]
முள்ளன்பலாச்சை	முள்ளன்பலாச்சை muḷḷaṉpalāccai, பெ.(n.) முள்ளம்பலாச்சை பார்க்க;see {}. [முள்ளம்பலாச்சை → முள்ளன்பலாச்சை.]
முள்ளாங்கத்திரி	முள்ளாங்கத்திரி muḷḷāṅgattiri, பெ.(n.) முள்ளங்கத்தரி (மூ.அ.); பார்க்க;see {}. [முள்ளங்கத்தரி → முள்ளாங்கத்தரி.]
முள்ளாணி	முள்ளாணி muḷḷāṇi, பெ.(n.) 1. பாதத்தில் குத்திய முள் உள்ளே தங்கி அந்த இடம் கருப்பாக மாறுகை; Blackening of the skin in the sole, where the thorn is priched. 2. பாதத்தில் தானாகவே ஆணி வருகை; callosity of the sole caused by the frequent pricking of thorns and sharp edged stones.
முள்ளாம்பன்னிச் செடி	முள்ளாம்பன்னிச்செடி muḷḷāmbaṉṉicceḍi, பெ.(n.) முட்செடி வகைகளுள் ஒன்று (கோவை.);; a kind of plant. [முள்ளம் + பன்னிசெடி.]
முள்ளாறு	முள்ளாறு muḷḷāṟu, பெ. (n.) வெள்ளை நிறமுடைய ஒருவகைக் கடல் மீன் (இராமமுழியன்);; silvery sea-fish.

முள்ளி	முள்ளி1 muḻḻi, பெ.(n.) 1. முள்ளுள்ள செடி (நன்.62, உரை);; thorny plant. "கள்ளி யேய்ந்த முள்ளியம் புறங்காட்டு" (புறநா. 363:20);. 2. கத்திரி வகை; Indian nightshade. "முள்ளுச் செழுமல ரோன்" (திவ்.இயற். சிறிய.ம.தனியன்);. 3. மருதோன்றி (L.);; nail dye, Barleria. 4. கழுதை முள்ளி; holly - leaved bear's-breech. 5. தாழைச் செடிவகை; fragrant screw-pine. "கூர்முண் முள்ளி" (அகநா.26);. 6. கள் (பரி.அக.);; toddy. தெ. முலக;க., ம. முள்ளி. [முள் → முள்ளி.] வகைகள்: 1) அடுக்கு முள்ளி, 2);ஆற்றுமுள்ளி (அ); கழுதைமுள்ளி, 3) செம்முள்ளி, முள்ளி
முள்ளிக்காய்	முள்ளிக்காய் muḻḻikkāy, பெ. (n.) ஒரு வகைச் செடி; a plant - Solanum xanthocarpum.
முள்ளிக்கீரை	முள்ளிக்கீரை muḻḻikārai, பெ.(n.) முட்கீரை (மூ.அ); பார்க்க;see {}.
முள்ளிச்சங்கு	முள்ளிச்சங்கு muḻḻiccaṅgu, பெ.(n.) புறப்பரப்பு முழுவதும் கூரான முட்கள் போன்ற அமைப்புடைய சங்கு; conch which has thorn like structure on its top. [முள்ளி + சங்கு.]
முள்ளிடுக்கி	முள்ளிடுக்கி muḻḻiḍukki, பெ.(n.) முள் வாங்கி (வின்.); பார்க்க;see {}. [முள் + இடுக்கி.]
முள்ளித்தலாதி	முள்ளித்தலாதி muḻḻittalāti, பெ.(n.) வெங்காயம்; onion - Alliumcepa.

முள்ளிப்பிஞ்சு	முள்ளிப்பிஞ்சு muḷḷippiñju, பெ.(n.) பிஞ்சு முள் கத்திரி; tender thorned brinjal - Solonum melongena (சா.அக.);.
முள்ளிப்பூ	முள்ளிப்பூ, muḷḷippū, பெ.(n.) வரிக்கூத்து வகை (சிலப்.3:13, உரை);; a masquerade dance.
முள்ளியார்	முள்ளியார் muḷḷiyār, பெ.(n.) ஆசாரக் கோவை நூலின் ஆசிரியரான பெருவயின் முள்ளியார்; author of {}.
முள்ளியூர்பூதி	முள்ளியூர்பூதி muḷḷiyūrpūti, பெ.(n.) கடைக்கழகப் புலவர்;{} poet.
முள்ளில்லாக்கற்றாழை	முள்ளில்லாக்கற்றாழை muḷḷillākkaṟṟāḻai, பெ. (n.) நாகபடக் கற்றாழை; snake hood aloe.
முள்ளிலவம்	முள்ளிலவம் muḷḷilavam, பெ.(n.) முள்ளிலவு பார்க்க;see {}. [முள்ளிலவு → முள்ளிலவம்.]
முள்ளிலவம்பட்டை	முள்ளிலவம்பட்டை muḷḷilavambaṭṭai, பெ. (n.) இலவமரத்தின் பட்டை; bark of silk cotton tree, Bombax malabaricum (சா.அக.);. [முள் + இலவம் + பட்டை.]
முள்ளிலவு	முள்ளிலவு muḷḷilavu, பெ.(n.) ஒருவகை இலவமரம் (சீவக.788);; a kind of red flowered silk-cotton tree. [முள் + இலவு.]
முள்ளிலைச்சாறு	முள்ளிலைச்சாறு muḷḷilaiccāṟu, பெ.(n.) எட்டிச்சாறு; juice of the leaves of nux vomica tree (சா.அக.);.
முள்ளிவேர்	முள்ளிவேர் muḷḷivēr, பெ.(n.) நீர் முள்ளி வேர்; root of hygrophila auricalata alias Astercantha longifolia (சா.அக.);. [முள்ளி + வேர்.]

முள்ளிழைப்புளி	முள்ளிழைப்புளி muḻḻiḻaippuḷi, பெ.(n.) இழைப்புளி வகை; plane with serrated bit. [முள் + இழைப்பு + உளி.]
முள்ளிற்கச்சிகம்	முள்ளிற்கச்சிகம் muḻḻiṟgaccigam, பெ.(n.) கொழுமிச்சை, நாரத்தை; bitter orange (சா.அக.);.
முள்ளிறால்	முள்ளிறால் muḻḻiṟāl, பெ.(n.) பாரையிறால்; spiny lobster (சா.அக.);. [முள் + இறால்.]
முள்ளீயூர்ப்பூதியார்	முள்ளீயூர்ப்பூதியார் muḻḻīyūrppūtiyār, பெ.(n.) கழக காலப் புலவர்;{} poet. [முள்ளீயூர் + பூதியார்.] நன்னனுடைய நவிர மலையைச் சிறப்பித்துத் தம் செய்யுளில் பாடியுள்ளார் (அகநா.173);. இச்செய்யுளைப் பாடியவர் முன்னியூர் வழுதியார் எனவும் பாட வேறுபாடு உண்டு. "அறந்தலைப் பிரியா தொழுகலுஞ் சிறந்த கேளிர் கேடு பல வூன்றலும் நாளும் வருந்தா வுள்ள மொடிருந்தோர்க் கில்லெனச் செய்வினை புரிந்த நெஞ்சினர் நறுநுதன் மையீ ரோதியரும் பட ருழத்தல் சின்னாட் டாங்கல் வேண்டுமென்று நின் நன்மா ணெல்வளை திருத்தினராயின் வருவர் வாழி தோழி பலபுரி வார் கயிற் றொழுகை நோன் சுவற்கொளீஇப் பகடுதுறை யேற்றத் துமண்விளி வெரீஇ னம்பிணை யினனிரிந்தோடக்
முள்ளுக்கடம்பு	முள்ளுக்கடம்பு muḻḻukkaḍambu, பெ. (n.) ஒருவகைச் செடி (L.);; Nepal berberry. [முள் + கடம்பு.]
முள்ளுக்கடம்பை	முள்ளுக்கடம்பை muḻḻukkaḍambai, பெ. (n) முள்ளுக்கடம்பு பார்க்க;see {}. [முள்ளுக்கடம்பு → முள்ளுக்கடம்பை.]

முள்ளுக்கத்திரி	முள்ளுக்கத்திரி muḻḻukkattiri, பெ.(n.) முள்ளங்கத்தரி (இ.வ.); பார்க்க;see {}. [முள்ளங்கத்தரி → முள்ளுக்கத்தரி.]
முள்ளுக்கரப்பன்	முள்ளுக்கரப்பன் muḻḻukkarappaṉ, பெ. (n.) முள்ளுக்கரப்பான் (வின்.); பார்க்க;see {}. [முள்ளுக்கரப்பான் → முள்ளுக்கரப்பன்.]
முள்ளுக்கரப்பான்	முள்ளுக்கரப்பான் muḻḻukkarappāṉ, பெ. (n.) மேல் தோலில் படரும் நோய் வகை (உ.வ.);; a kind of eruption with pimples. [முள் + கரப்பான் - முள்கரப்பான் → முள்ளுக்கரப்பான்.]
முள்ளுக்களா	முள்ளுக்களா muḻḻukkaḷā, பெ.(n.) 1. ஒரு வகைக் களாச் செடி (நெல்லை.);; fascicled leaved spinous berberry. 2. முள்ளுக் கடம்பு (L); பார்க்க;see {}. [முள் + களா → முள்ளுக்களா..]
முள்ளுக்கற்றாழை	முள்ளுக்கற்றாழை muḻḻukkaṟṟāḻai, பெ.(n.) முள்ளுடைய கற்றாழை. இதன் இரு பக்கத்திலும் முனையிலும் முட்கள் பொருந்தியிருக்கும்; prickly aloe, spiked aloe (சா.அக.);.
முள்ளுக்காரை	முள்ளுக்காரை muḻḻukkārai, பெ.(n.) சிறு மரவகை (வின்.);; common emetic nut, Randia dumetorum. [முள் + காரை → முள்ளுக்காரை.] முள்ளுக்காரை muḻḻukkārai, பெ. (n.) காரை மீன் வகையுள் ஒன்று; silver bellies. [முள்ளு+காரை.]
முள்ளுக்கீரை	முள்ளுக்கீரை muḻḻukārai, பெ.(n.) முட்கீரை (வின்.); பார்க்க;see {}. [முட்கீரை → முள்ளுக்கீரை.]
முள்ளுக்குப்பை	முள்ளுக்குப்பை muḻḻukkuppai, பெ.(n.) கொட்டையிலந்தை; seed jujube - Zizyphus zylopyra (சா.அக.);.

முள்ளுக்கூலி	முள்ளுக்கூலி muḷḷukāli, பெ.(n.) முள்ளடிக் கூலி பார்க்க;see {}. [முள் + கூலி → முள்ளுக்கூலி.]
முள்ளுக்கொடிச்சி	முள்ளுக்கொடிச்சி muḷḷukkoḍicci, பெ. (n.) தூதுவளை; a climber - Solanum trilobatum. [முள் + கொடிச்சி → முள்ளுக்கொடிச்சி.]
முள்ளுச்சங்கு	முள்ளுச்சங்கு1 muḷḷuccaṅgu, பெ.(n.) சங்கஞ்செடி (L.);; mistletoe berry thorn. [முள் + சங்கு → முள்ளுச்சங்கு.] முள்ளுச்சங்கு2 muḷḷuccaṅgu, பெ.(n.) முள்ளஞ்சங்கு பார்க்க;see {}. [முள்ளஞ்சங்கு → முள்ளுச்சங்கு.]
முள்ளுச்சம்பா	முள்ளுச்சம்பா muḷḷuccambā, பெ.(n.) ஒருவகை நெல் (நாமதீப.351, குறிப்பு);; a kind of paddy. [முள் + சம்பா → முள்ளுச்சம்பா.]
முள்ளுச்சிரங்கு	முள்ளுச்சிரங்கு muḷḷucciraṅgu, பெ.(n.) நாய்முள் (M.L.);; urticoria. [முள் + சிரங்கு → முள்ளுச்சிரங்கு.]
முள்ளுச்சீங்கை	முள்ளுச்சீங்கை muḷḷuccīṅgai, பெ.(n.) முள்ளுச் சீயக்காய் மரம்; soap nut tree - Acacia pinnata (சா.அக.);.
முள்ளுச்சீத்தா	முள்ளுச்சீத்தா muḷḷuccīttā, பெ.(n.) புளிப்பலா; a plant, Anona muricata (சா.அக.);. [முள் + சீத்தா.]
முள்ளுச்சீயக்காய்	முள்ளுச்சீயக்காய் muḷḷuccīyakkāy, பெ.(n.) சீயக்காய்; soap-nut tree, Acacia pinnata (சா.அக.);. [முள் + சீயக்காய்.]

முள்ளுச்சுண்டெலி	முள்ளுச்சுண்டெலி muḷḷuccuṇṭeli, பெ. (n.) முட்போன்ற மயிருள்ள வயற் சுண்டெலி வகை; spiny mouse, a kind of field mouse, as having fine spinous fur. [முள் + சுண்டெலி → முள்ளுச்சுண்டெலி.]
முள்ளுச்சுறா	முள்ளுச்சுறா muḷḷuccuṟā, பெ.(n.) சுறா மீன் வகை; a kind of shark fish. [முள் + சுறா.]
முள்ளுச்சூலி	முள்ளுச்சூலி muḷḷuccūli, பெ.(n.) சதுரக் கள்ளி; a spurge, Euphorbia quadrangularis (சா.அக.);.
முள்ளுடுப்பை	முள்ளுடுப்பை muḷḷuḍuppai, பெ.(n.) கொட்டையிலந்தை (L.);; woody - fruited jujube.
முள்ளுடைமூலம்	முள்ளுடைமூலம் muḷḷuḍaimūlam, பெ.(n.) 1. முட்செடிப் பொது (பிங்.);; thorny plant. 2. முட்கள் பொருந்திய வேர் (வின்.);; spiked root. [முள் + உடை + மூலம்.]
முள்ளுநங்கை	முள்ளுநங்கை muḷḷunaṅgai, பெ.(n.) பாம்பு கடிக்குப் பயன்படுத்தும் ஒருவகை வேர்; a kind of root used as an antidote in snake poisons.
முள்ளுநாயகம்	முள்ளுநாயகம் muḷḷunāyagam, பெ.(n.) தைத்த முள்ளை வெளிப்படுத்துங் குணமுள்ள இலைகளை யுடைய கொடி வகை; a creeper whose leaves are used in extracting thorns.
முள்ளுப்படுகளம்	முள்ளுப்படுகளம் muḷḷuppaḍugaḷam, பெ.(n.) வேண்டுதலை நிறைவேற்றுதற்கு மக்கள் படுக்கும் முள்ளாலான படுக்கை (இ.வ.);; bed of thorns or spikes on which people lie in fulfilment of vows. [முள் + படுகளம்.]
முள்ளுப்பலகை	முள்ளுப்பலகை muḷḷuppalagai, பெ.(n.) கொத்துப் பலகையின் மறுபெயர்; other name for the wooden plank which helps to grub salt from the salt-pan. [முள் + பலகை.]

முள்ளுப்பலா	முள்ளுப்பலா muḷḷuppalā, பெ.(n.) பலா மரவகை (யாழ்.அக.);; a kind of jack-fruit tree. [முள் + பலா.]
முள்ளுப்பலாச்சி	முள்ளுப்பலாச்சி muḷḷuppalācci, பெ.(n.) வெளிறின பழுப்பு நிறமுள்ளதும் 25.5 விரலம் (அங்குலம்); நீளம் வளர்வதுமான கடல் மீன் வகை; sea - porcupine, light brown, attaining 25.5 inch in length.
முள்ளுப்போட்டடை-த்தல்	முள்ளுப்போட்டடை-த்தல் muḷḷuppōḍḍaḍaittal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) முட்கள் நிறைந்த பூண்டுகளைக் கொண்டு வேலி வைத்தல் (வின்.);; to hedge with thorny shrubs. [முள் + போடு + அடை-த்தல்.]
முள்ளுப்போடு-தல்	முள்ளுப்போடு-தல் muḷḷuppōṭudal, 20 செ.கு.வி.(v.i.) இடையூறு செய்தல்; to throw obstacles in one's way. [முள் + போடு-தல்.]
முள்ளுமுருக்கு	முள்ளுமுருக்கு muḷḷumurukku, பெ.(n.) 1. ஒருவகை மரம்; East Indian coral tree, Erythrina indica. 2. வெள்ளைக் கலியாண முருக்கு (L.);; coral tree of the Eastern Ghats. 3. முண் முருக்கு (L.);; coral tree of the Western Ghats. 4. புரசமரம்; palas tree. 5. மரவகை; holly leaved berberry. [முள் + முருக்கு.]
முள்ளுமுருங்கை	முள்ளுமுருங்கை muḷḷumuruṅgai, பெ.(n.) 1. முள்ளுமுருக்கு பார்க்க;see {}. 2. மரவகை; holly - leaved berberry, Berberis nepalensis. [முள் + முருங்கை.]
முள்ளுவாங்கி	முள்ளுவாங்கி muḷḷuvāṅgi, பெ.(n.) முள் வாங்கி பார்க்க;see {}. [முள் + வாங்கி → முன்ளுவாங்கி.]
முள்ளுவாடி	முள்ளுவாடி muḷḷuvāṭi, பெ.(n.) தர்மபுரி மாவட்டத்தில், தர்மபுரியிலிருந்து ஏறத்தாழ 30 கல்லண்மாத்திரி (கிலோ மீட்டர்); தொலைவிலுள்ள ஊர்; a city in Tarmapuri district, 30 k.m. away from Tarmapuri. அக்காலத்தில் முட்செடிகள் நிறைந்த காடாக இருந்தமையால் இப்பெயர் பெற்றிருக்கலாம். முள்ளுவாடி muḷḷuvāṭi, பெ. (n.) வேலூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Vellore Taluk. [முள்-முள்ளு+வாடி]

முள்ளுவாயு	முள்ளுவாயு muḷḷuvāyu, பெ. (n.) முள் குத்தினால் உண்டாகும் வலியைப் போல, வலியை உண்டாக்கும் ஒரு வகைக் காற்றுப் பிடிப்பு நோய்; a kind of rheumatism attended with shooting pin prick pain. [முள் + Skt. வாயு.]
முள்ளுவாளை	முள்ளுவாளை muḷḷuvāḷai, பெ.(n.) மீன் வகை; a kind of fish.
முள்ளுவெள்ளரி	முள்ளுவெள்ளரி muḷḷuveḷḷari, பெ.(n.) முள்வெள்ளரி பார்க்க;see {}. ஆண் உறுப்புக்கு பெருஞ்சுரப்பியை உண்டாக்கும் காய் (சா.அக.);.
முள்ளுவேங்கை	முள்ளுவேங்கை muḷḷuvēṅgai, பெ.(n.) மலைவேங்கை மரம் (L.);; spinous kino-tree. [முள் + வேங்கை.]
முள்ளுளி	முள்ளுளி muḷḷuḷi, பெ.(n.) கற்றச்சரின் உளி. வகை; stone - cutter's smoothing chisel. [முள் + உளி.]
முள்ளூர்க்கானம்	முள்ளூர்க்கானம் muḷḷūrkkāṉam, பெ.(n.) முள்ளூர் என்னும் ஊரையடுத்த காடு; a forest near {}. "முள்ளூர்க் கான வந்து நள்ளென் கங்குல்" (குறுந். 312:3);.
முள்ளூர்மலை	முள்ளூர்மலை muḷḷūrmalai, பெ.(n.) மலையமான் திருமுடிக்காரியின் மலை; a mountain belonging to {}. "முள்ளூர் மன்னன் கழல் தொடிக்காரி" (அகநா.209:12);, "பயன்கெழு முள்ளூர்" (புறநா.123);. [முள்ளூர் + மலை.] இம்மலை தற்போது செஞ்சி வட்டத்தில் உள்ளது. கடையேழு வள்ளல்களில் ஒருவரான மலையமான் திருமுடிக்காரியின் மலை. சோழன் இராயசூயம்வேட்ட பெருநற்கிள்ளி பகைவர்க்கஞ்சி இம்மலையில் பல நாள் மறைந்திருந்தான் என்று புறநானூறு கூறுகிறது.
முள்ளெடுக்கி	முள்ளெடுக்கி muḷḷeḍukki, பெ.(n.) முள்வாங்கி பார்க்க;see {}. [முள் + எடுக்கி.] முள் எடுக்கும் சிறிய இடுக்கியும், காதில் அழுக்கு எடுக்கும் குச்சி போன்ற தகடும் இணைந்த கருவி (முள் இடுக்கி);.

முள்ளெலி	முள்ளெலி muḷḷeli, பெ.(n.) எலிவகை (M.M.290);; a hedge-hog, Erinaceus micropus. [முள் + எலி.]
முள்ளெலும்பு	முள்ளெலும்பு muḷḷelumbu, பெ.(n.) முள்ளந்தண்டின் எலும்பு; vertebra. மறுவ. தண்டுவடம். [முள் + எலும்பு.] நடுவில் துளை உடையதும் ஒன்றன் கீழ் ஒன்றாக அடுக்கி அமைந்து இருப்பதுமான வளைய வடிவிலான எலும்பு.
முளகரணை	முளகரணை muḷagaraṇai, பெ.(n.) மிளகு கரணை (வின்.);; lopez root. தெ. மொளககூர. [மிளகுகரணை → முளகரணை.]
முளகரியம்	முளகரியம் muḷagariyam, பெ.(n.) அகத்தி (சங்.அக.);; West Indian pea-tree.
முளகாய்	முளகாய் muḷakāy, பெ.(n.) மிளகாய்; chilly (சா.அக.);. [மிளகாய் → முளகாய் (கொ.வ.);.]
முளகி	முளகி muḷagi, பெ.(n.) மிளகுச்சம்பா நெல் வகை;a {} paddy of superior quality (சா.அக.);. [மிளகி → முளகி.]
முளகு	முளகு muḷagu, பெ.(n.) கருப்பு மிளகு; black pepper (சா.அக.);. [மிளகு → முளகு (கொ.வ.);.]
முளச்சூரிச்சி	முளச்சூரிச்சி muḷaccūricci, பெ.(n.) தூதுவளை; a prickly Climber - Solanum trilobatum (சா.அக.);.

முளராவள்ளி	முளராவள்ளி muḷarāvaḷḷi, பெ.(n.) மர வள்ளி; tapioca - Mani hot utilissima (சா.அக.);.
முளரி	முளரி muḷari, பெ.(n.) 1. தாமரை; lotus. "முளரிமுக நாகம்" (சீவக.2870);, "முளரி மருங்கின் முதியோள் சிறுவன்" (புறநா. 278:2);. 2. கோடாகோடி; ten million crores. "கடாமுகத்த முளரிக் கணக் கவால்" (கம்பரா.வானரர்க.32);. 3. நான்முகனு லகம் (தக்கயாகப்.240, உரை);; Brahma's world. 4. முட்செடி (பிங்.);; bramble, 5. காடு (பிங்.);; jungle. 6. முட்கள்ளி; thorny twig, used by birds in building nests. "முளரியங் குடம்பை" (நற்.384);. 7. விறகு; firewood. "தகரமுளரி நெருப்பமைத்து" (நெடுநல்..55);. 8. வேள்வி விறகு (யாழ்.அக.);; sacrificial fuel. 9. நெருப்பு (பிங்.);; fire. 10. கடைக் கொள்ளி (பிங்.);; firebrand.
முளரிநாளம்	முளரிநாளம் muḷarināḷam, பெ.(n.) தாமரை வளையம்; the coil of the stalk of the lotus. [முளரி + நாளம்.]
முளரிப்பகை	முளரிப்பகை muḷarippagai, பெ.(n.) நிலவு; moon, as the enemy of the lotus. [முளரி + பகை.]
முளரிப்பாவை	முளரிப்பாவை muḷarippāvai, பெ.(n.) செந்தாமரை மலரில் இருக்கும் அலைமகள் (இலக்குமி);; Laksmi, as seated on a lotus. "பவளவாய் முளரிப்பாவை" (பாகவத.i, பரிட்சித்துவின்.64);. [முளரி + பாவை.]
முளரியான்	முளரியான் muḷariyāṉ, பெ.(n.) தாமரை மலரில் இருக்கும் நான்முகன்;{}, a seated on a lotus. [முளரி → முளரியான்.]

முளவு	முளவு1 muḷavu, பெ.(n.) 1. முள்ளம் பன்றி; porcupine, Hystrix leucura. "முளவுமாத் தொலைச்சிய" (புறநா.325:5);. 2. முட்கோல்; goad. "முளவுகோல் கயிறுபற்றி" (கந்தபு. சூர. வதை.45);. [முள் → முளவு.] முளவு2 muḷavu, பெ.(n.) 1. முள்; thorn. 2. முட்புதர்; thorn shrub. 3. முண் முருங்கை; East Indian coral tree. "முளவு முருக்கு முருங்க வொற்றி" (பெருங். உஞ்சை. நரும.51:44);. [முள் → முளவு.]
முளா	முளா muḷā, பெ.(n.) முள்ளம் பன்றி (நாமதீப. 221);; porcupine. மறுவ. முளவு [முள் → முளா.] முளா2 muḷā, பெ.(n.) முள்ளங்கி (மலை.); பார்க்க;see {}.
முளி	முளி1 muḷidal, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. உலர்தல்; to dry. "முளிமுதல் மூழ்கிய வெம்மை" (கலித்.16);, "முளிபுற் கானங் குழைப்பக் கல்லென" (புறநா.160:2);, "முளியிலை கழித்தன முகிழிண ரொடுவரு" (நற்.53:7);. 2. வேதல்; to burn;to be scorched. "ஆரெயி லோரழ லம்பின் முளிய" (பரிபா.5:25);. 3. கெடுதல்; to perish. "முளிந்த தீவினையான்" (விநாயகபு. 22:2);. 4. முற்றுதல்; to mature. "முளிபுல்லுங் கானமுஞ் சேரார்" (ஆசாரக்.57);. 5. தோய்தல்; to curdle. "முளிதயிர் பிசைந்த காந்தள் மெல்விரல்" (குறுந். 167);. க. முளி. முளி2 muḷittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. உலர்தல் (நாமதீப.757);; to dry.

முளிதயிர்	முளிதயிர் muḷidayir, பெ.(n.) இறுகிய கட்டித்தயிர்; thick curd. "முளிதயிர் பிசைந்த காந்தண் மெல்விரல்" (குறுந்.167:1);. [முளி + தயிர்.]
முளிவெதிர்	முளிவெதிர் muḷivedir, பெ.(n.) உலர்ந்த மூங்கில்; tried bamboo. "முகம்பட மடுத்த முளிவெதிர் நோன்காழ் தாங்கரு நீர்ச்சுரத் தெறிந்து வாங்குவிசை" (குறுந். 304:2);. [முளி + வெதிர். வெதிர் = மூங்கில்.]
முளு-தல்	முளு-தல் muḷudal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) முளி3-தல் பார்க்க;see {}. சோறு முளுந்து வருகிறது (இ.வ.);. [முளி → முளு → முளு-தல்.]
முளை	முளை1 muḷaittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. பயிரில் முளை முதலியன தோன்றுதல்; to spring, to sprout, as shoots; to germinate as seeds. நிலத்தில் போட்ட விதை முளைத்துவிட்டது (உ.வ.);. "ஒன்றாய் முளைத்தெழுந்து" (திருவாச. 10: 8);. 2. கதிரவன் தோன்றுதல்; to rise, appear, come to light. "காலை ஞாயிறு கதிர்விரித்து முளைப்ப" (மணிமே.8:18);. வெள்ளி முளைத்துவிட்டது. 3. உடலில் புதிதாக உறுப்புகள் வளர்தல்; to grow as teeth, horns, hair. மாட்டுக்குக் கொம்பு முளைத்து விட்டது (உ.வ.);, பையனுக்கு மீசை முளைக்க ஆரம்பித்துவிட்டது (உ.வ.);. ம. முளை;க. மொளெ;தெ. மொலத்சு. [முல் → முள் → முளை → முளை-த்தல்.] முளை2 muḷaidal, 2 செ.கு.வி.(v.i.) முளை1-த்தல் பார்க்க;see {}. போட்ட விதை இன்னும் முளையவில்லை (உ.வ.);. [முல் → முள் → முளை → முளை-த்தல்.]
முளைக்கட்டு-தல்	முளைக்கட்டு-தல் muḷaikkaṭṭudal, 5 செ. குன்றாவி.(v.t.) 1. செம்மண்ணால் துவரை முதலிய பயறுவகைகளைப் பதம் செய்தல்; to season pigeon - pea by mixing it with wet red loam, in preparing dholl. 2. ஊறவைத்த விதையை நீரில்லாமல் மூடி வைத்து முளை வரும்படி செய்தல்; process pulses by making them sprout. முளைக்கட்டிய கொத்துக் கடலையில் புரதச் சத்து அதிகம். [முளை3 + கட்டு-தல்.]
முளைக்காசரி	முளைக்காசரி muḷaikkācari, பெ.(n.) மரக்காளான்; mushroom growing on a tree (சா.அக.);.

முளைக்காம்பு	முளைக்காம்பு muḷaikkāmbu, பெ.(n.) சிறு தடி; pole or stake set up on the ground to tie the cow, and other cattles, yoke. கொட்டகையில் மாடு கட்டுவதற்காகத் தரையில் அறையப் பட்டிருக்கும் சிறுதடி. தறி முள்ளங் குச்சி என்றும் கூறுவர். தரையில் மாடுகட்ட முளைக்காம்பு அடிச்சிட்டியா? [முளை + காம்பு.]
முளைக்காற்கோதை	முளைக்காற்கோதை muḷaikkāṟātai, பெ. (n.) நெல் முளைகளால் தொடுக்கப்பட்ட மாலை; a garland of paddy-sprouts. "முளைக்காற் கோதை துயல்வர" (பெருங். இலாவாண.5:23);. [முளை3 + கால் + கோதை.]
முளைக்கீரை	முளைக்கீரை muḷaikārai, பெ.(n.) உணவுக்குப் பயன்படும் கீரை வகை; a kind of edible greens. தெ. மொலக்கீர [முளை3 + கீரை.] இது இளஞ்சிவப்பு நிறக்காம்புகளையும் சிறு சிறு இலைகளையும் உடைய கீரை வகை.
முளைக்குச்சி	முளைக்குச்சி muḷaikkucci, பெ.(n.) நுகத்தடியில் பூட்டுங்கோல் (உ.வ.);; pin, as of a yoke. [முளை + குச்சி.] முளைக்குச்சி muḷaikkucci, பெ. (n.) கால் நடைகளைக் கயிற்றில் கட்டுவதற்காக நிலத்தில் நடப்படும் சிறிய மரக்கம்பு a short polefixed to tie the cattle in one place. [முளை+குச்சி]
முளைக்குச்சு	முளைக்குச்சு muḷaikkuccu, பெ.(n.) முளைக்குச்சி பார்க்க;see {}. [முளை + குச்சு.]
முளைக்குடம்	முளைக்குடம் muḷaikkuḍam, பெ.(n.) திருமணம் போன்ற விழாக்களில் வைக்கப்படும் முளைவிட்ட ஒன்பான் தவசங்கள் நிறைந்த மட்பாண்டம்; pot in which nine kinds of pulses are sown and allowed to sprout on auspicious occasions. "முளைக்குடந் தூபம்.... வைம்மின்" (திருவாச.9:1);. [முளை + குடம்.]
முளைக்கூச்சு	முளைக்கூச்சு muḷaikāccu, பெ.(n.) முளைக்குச்சி (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}. [முளைக்குச்சி → முளைக்கூச்சு.]

முளைக்கூர்ச்சு	முளைக்கூர்ச்சு muḷaikārccu, பெ.(n.) முளைக்குச்சி (வின்.); பார்க்க;see {}. [முளைக்குச்சி → முளைக்கூர்ச்சு.]
முளைக்கேசிகம்	முளைக்கேசிகம் muḷaigācigam, பெ. (n.) வெண்துத்திப் பூக்கள்; abutilon with white flowers (சா.அக.);.
முளைக்கொட்டு	முளைக்கொட்டு1 muḷaikkoṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) முளைக் கட்டு-தல் பார்க்க;see {}. [முளை + கொட்டு-தல்.] முளைக்கொட்டு2 muḷaikkoṭṭu, பெ.(n.) 1. கரகமெடுத்தல் போன்ற விழாக்களின் இறுதியில் மகளிர் முளைப் பாலிகையை எடுத்துக் கொண்டு போய் நீரில் விடுஞ்செயல் (இ.வ.);; ceremony of women taking the {} to a river or tank and casting it away, as at the close of a karagam festival. 2. மகளிர் முளைப் பாலிகையைச் சுற்றி ஆடும் கும்மிக் கூத்து (வின்.);; singing and dancing by women around pots of growing sprouts (w.);. மறுவ. முளைப்பாலிகை கொட்டு [முளை + கொட்டு.]
முளைக்கோடு	முளைக்கோடு muḷaikāṭu, பெ.(n.) மூங்கில் முளை போன்ற கொம்பு; horn as like a bamboo bud. "நாகுபிடி நயந்த முளைக்கோட்டிளங்களிறு" (குறுந்.346:1);. [முளை + கோடு.]
முளைக்கோல்	முளைக்கோல் muḷaikāl, பெ.(n.) நிலத்தில் அடித்த கோல்; pole or stake set up on the ground. "முளைக்கொற் பெருந்திரை வளைத்த வட்டத்து" (பெருங். உஞ்சைக். 47:45);. [முளை + கோல்.]
முளைகட்டல்	முளைகட்டல் muḷaigaṭṭal, பெ.(n.) திருமணம் முதலிய நிகழ்வின் போது ஒன்பான் தவசங்களைப் பாலிகைளில் விதைக்கும் ஒரு சடங்கு; ceremony of sowing nine kinds of seeds in pots and allowing them to sprout, as in weddings, festivals, etc. [முளை + கட்டல். கட்டல் = முளை தோன்றுவதற்காக தவசத்தை விதைத்தல்.]
முளைகட்டு-தல்	முளைகட்டு-தல் muḷaigaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) முளைக்கட்டு-தல் பார்க்க;see {}.
முளைகடாவு	முளைகடாவு1 muḷaigaṭāvudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஆப்படித்தல்; to drive a wedge. [முளை + கடாவு-தல்.] முளைகடாவு2 muḷaigaṭāvudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) அடக்கி வைத்தல்; to restrain, restirct. [முளை + கடாவு-தல்.]

முளைச்சாறுமூலி	முளைச்சாறுமூலி muḷaiccāṟumūli, பெ.(n.) பாலூட்டி வகைகளில் ஆண்பால் உறுப்புக்கு இணையான சுரப்பிக் கூட்டத்தால் ஆன பெருஞ்சுரப்பிச் செடி; a prostate plant - Gratiola moniera (சா.அக.);.
முளைத்தண்டு	முளைத்தண்டு muḷaittaṇṭu, பெ.(n.) முளைக்கீரை (இ.வ.); பார்க்க;see {}. [முளை + தண்டு.]
முளைத்தண்ணீர்	முளைத்தண்ணீர் muḷaittaṇṇīr, பெ. (n.) 1. நெல் முளைக்குப் பாய்ச்சிய நீர்; water for seedings. 2. முளை கிளம்பியதும் வயலினின்று வடிக்கும் நீர் (இ.வ.);; water drained from fields after the sprouting of the seeds. [முளை + தண்ணீர்.]
முளைத்தவசம்	முளைத்தவசம் muḷaittavasam, பெ.(n.) 1. ஒன்பான் தவசம் (நவதானியம்);; the nine kinds of grain. 2. ஊற வைத்து முளையுண்டான பின் உலர்த்தி வறுத்த தவசம்; malt; grain steeped in water and dried in a kiln. [முளை + தவசம்.]
முளைத்தாலி	முளைத்தாலி muḷaittāli, பெ.(n.) 1. கழுத்தணியிற் கோக்கும் முளைபோன்ற பொன்னகை (திவ்.திருப்பா.7, வியா. பக்.99);; a kind of gold bead for stringing in a necklace, shaped like tender shoots. 2. சிறுமியர் கழுத்திலணியப் பெறும் சிறுமணி மாலை; a kind of neck-lace worn by girl-child. [முளை + தாலி.]
முளைத்தாழ்வு	முளைத்தாழ்வு muḷaittāḻvu, பெ.(n.) விதை முளையாமை (வின்.);; failure of seeds to sprout. [முளை + தாழ்வு.] தரம் தாழ்வான, குறைவான விதையாகையால் முளைப்பதில்லை.
முளைத்தானியம்	முளைத்தானியம் muḷaittāṉiyam, பெ.(n.) முளைத்தவசம் பார்க்க;see {}. [முளை + Skt. தானியம்.]
முளைத்திங்கள்	முளைத்திங்கள் muḷaittiṅgaḷ, பெ.(n.) பிறை நிலவு; crescent moon. "முளைத் திங்கள் சூடி" (தேவா.257, 2);. [முளை + திங்கள்.]

முளைத்தேங்காய்	முளைத்தேங்காய் muḷaittēṅgāy, பெ. (n.) முளைவிட்ட தேங்காய் (உ.வ.);; coconut that has sprouted before planting. [முளை + தேங்காய்.]
முளைதெளி-த்தல்	முளைதெளி-த்தல் muḷaideḷiddal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. திருமணம் போன்ற விழாக்களில் பாலிகைகளில் ஒன்பான் தவசங்களை விதைத்தல் (இ.வ.);; to perform the ceremony of sowing nine kinds of seeds in pots, as at wedding, festivals, etc. 2. முளைத்த விதையை வயலில் விதைத்தல் (வின்.);; to sow a field with grains that have been allowed to sprout. [முளை + தெளி-தல்.]
முளைப்பயறு	முளைப்பயறு muḷaippayaṟu, பெ.(n.) முளையுடன் கூடிய பயறு; pulses which have just sprouted. [முளை + பயறு.]
முளைப்பருப்பு	முளைப்பருப்பு muḷaipparuppu, பெ.(n.) செம்மண் கொண்டு முளைகட்டிய பருப்பு; dholl prepared from pigeon - pea seasoned by mixing it with wet red loam. [முளை + பருப்பு.]
முளைப்பாரி	முளைப்பாரி muḷaippāri, பெ.(n.) 1. முளைப் பாலிகை பார்க்க;see {}. 2. வீட்டில் யாராவது இறந்தபின் ஒன்பான் தவசங்களை (நவதானியங்களை); விதைத்து, அது வளரும் செழிப்பை பொருத்து, குடும்ப நன்மை தீமைகள் கணிக்கப்படும்; a custom of sowing the nine pulses in a pot, after one's death in a house and foretell the good or bad times that come's to the following years by its growth. [முளை + பாரி.]
முளைப்பாலிகை	முளைப்பாலிகை muḷaippāligai, பெ. (n.) திருமணம் போன்ற விழாவுக்காக ஒன்பான் தவசங்கள் (நவதானியம்); முளைக்க வைத்த மட்பாண்டம்; pot in which nine kinds of seeds are sown, as at weddings, festivals, etc. "வெண்டாமரை முளைப் பாலிகை" (வெங்கைக்கோ.97);. மறுவ. முளைப்பாரி [முளை + பாலிகை.] சிற்றூர்த் தெய்வங்களுக்குக் குறிப்பாகப் பெண் தெய்வங்களுக்கு கன்னி (புரட்டாசி); மாதத்தில் மழை வேண்டி மட்பாண்டங்களில் ஒன்பான் தவசங்களை முளையிட்டு வழிபடும் பழக்கம் இன்றும் கிராம மக்களிடம் காணப்படுகிறது.

முளைப்பு	முளைப்பு muḷaippu, பெ.(n.) விதைகள் முளைக்கும் செயல்; seeds germination. புழுதியாக உழுதால் எள் முளைப்புச் சிறப்பாக இருக்கும். வேளாண் அலுவலகம் மூலமாக நல்ல முளைப்புத் திறன் உள்ள விதைகளைப் பெற வேண்டும். [முளை → முளைப்பு.] முளைப்பு muḷaippu, பெ.(n.) பல் முளைக்கை (தசனோற்பவம்);; dentition, teething. [முளை-முளைப்பு]
முளைப்புழுதிச்செய்	முளைப்புழுதிச்செய் muḷaippuḻudiccey, பெ.(n.) நாற்றங்கால் நிலம்; seedling bed. "இத்தேவர் திருமுளைப்புழுதி செய்க்குத் தெற்கும்" (தெ.இ.கல்.தொ.8, கல்.585);. [முளை + புழுதி + செய். நாற்றங்கால் விழுவதற்கு ஏற்ற வகையில் பண்படுத்திய நிலம்.]
முளைமால்	முளைமால் muḷaimāl, பெ.(n.) 1. ஏரியில் நீர்பெருகும் அளவைக் குறித்தற்கு முளையடித்த எல்லைக் கட்டு (இ.வ.);; boundary fixed by pegs, marking the utmost spread of water in a tank. 2. ஏரியின் உள்வாயில் விளைச்சல் செய்யக் கூடாதென வரையறுத்த எல்லை (R.T.);; a certain limit in the bed of a tank within which cultivation is prohibited. [முளை + மால்.]
முளைமூலம்	முளைமூலம் muḷaimūlam, பெ.(n.) மலவாயில் முளையோடு கூடிய மூல நோய் (பதார்த்த.416, உரை);; piles, fistula in ano. [முளை + மூலம்.]
முளையடி-த்தல்	முளையடி-த்தல் muḷaiyaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. முளையை அடித்து உட்செலுத்துதல்; to nail, to drive pegs. 2. காசில் (நாணயத்தில்); முத்திரை பதித்தல் (வின்.);; to coin;to stamp metal. [முளை + அடி-த்தல்.]
முளையரில்	முளையரில் muḷaiyaril, பெ.(n.) மூங்கிற்றூறு; thicket of bamboos. "முளையரிற் பிணங்கிய முள்ளுடை யிலவத்து" (பெருங்.உஞ்சைக்.56:9);. [முளை + அரில்.]
முளையாணி	முளையாணி muḷaiyāṇi, பெ.(n.) 1. கதவு நின்றாடும் இரும்புக் குடுமி (யாழ்.அக.);; iron pin of a door. 2. தாழ்ப்பாள் விழும் இரும்புக் கூடு (வின்.);; staple. [முளை + ஆணி.]
முளையான்	முளையான் muḷaiyāṉ, பெ.(n.) சிறு குழந்தை; little child. 'இந்த முளையான் பேச்சை யார் கேட்கிறது' (வின்.);. [முளை → முளையான் (வே.க.);.]

முளையுருளி	முளையுருளி muḷaiyuruḷi, பெ.(n.) 1. வாடி யழிந்த பயிர்; withered crops. 2. இளமையிற் கேடடைந்தவன்; person spoilt even in his boyhood. [முளை + உருள் - முளையுருள் → முளையுருளி.]
முளையெறி-தல்	முளையெறி-தல் muḷaiyeṟidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) முளைத்த விதையை வயலில் விசிறுதல்; to sow grain that has been allowed to sprout. [முளை + எறி - தல்.]
முளைவாளெயிற்றள்	முளைவாளெயிற்றள் muḷaivāḷeyiṟṟaḷ, பெ.(n.) நாணல் முளை போன்ற ஒளியுடைய பல்லினள்; brightness of teeth as like kaus spilt. "இளையள் முளைவாள் எயிற்றள்" (குறுந்.119:3);. [முளை + வாள் + எயிற்றள்.]
முளைவிடு-தல்	முளைவிடு-தல் muḷaiviḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) விதை போன்றவற்றில் இருந்து முளை கிளம்புதல்; germinate, put forth shoots. அவரைவிதை முளைத்து விட்டது. [முளை + விடு-தல்.]
முற்கட்டு	முற்கட்டு muṟkaṭṭu, பெ.(n.) பாட்டின் தொடக்கத்தில் உள்ள எடுப்பு; the opening section of a song. "முற்கட்டும் பாகமுஞ் சீர்மோனைகளும்" (விறலிவிடு.493);. [முள் + கட்டு – முற்கட்டு.]
முற்கந்தெறி-த்தல்	முற்கந்தெறி-த்தல் muṟkandeṟittal, 4 செ.கு,வி. (v.i.) 1. பல்லி கொட்டுதல்; to cluck, as a lizard. 2. நாவாற் கொட்டுதல் (வின்.);; to make a sound with the tongue, like the cluck of a lizard. 3. உடன்பாடின்மை (சம்மதமின்மை);க் குறிப்பாக ஒசை யெழுப்புதல் (யாழ்.அக.);; to express disapprobation by a clucking sound. [முற்கம்1 + தெறி-த்தல்.]
முற்கம்	முற்கம்1 muṟkam, பெ.(n.) 1. பல்லி யெழுப்பும் ஒலி; the cluck of a lizard. 2. பல்லியின் ஓசைப் போல் நாவாற் கொட்டும் ஒலி (வின்.);; a sound made with the tongue, like the cluck of a lizard. 3. பெருங்குரல் ஓசை (யாழ்.அக.);; loud noise. [முற்கு → முற்கம். முற்கு = எழுத்தில்லாஒலி.] முற்கம்2 muṟkam, பெ.(n.) 1. அவரை, துவரை முதலிய பருப்பு வகை; pulse or other leguminous plant. 2. பச்சைப் பயறு, சிறுபயறு; green gram. "முற்கந் தருவாரும்" (உத்தரரா.அசுவ.30);.
முற்கரம்	முற்கரம் muṟkaram, பெ.(n.) 1. முசுண்டி என்னும் ஆய்த வகை; sledge-like weapon of war. "முற்கரங்களு முசலமும்" (கம்பரா. பிரமாத்திர.108);. 2. பெரிய தடி (இலக்.அக.);; large club. 3. சம்மட்டி (யாழ்.அக.);; hammer.

முற்கரவன்	முற்கரவன் muṟkaravaṉ, பெ.(n.) குபேரன் (திவா.Mss.);; Kubera.
முற்கலம்	முற்கலம் muṟkalam, பெ.(n.) 108 உபநிடதங்களுள் ஒன்று (யாழ்.அக.);; an Upanisad, one of 108. மறுவ. முத்கலை.
முற்காசு	முற்காசு muṟkācu, பெ.(n.) கோரைக் கிழங்கு (சங்.அக.);; sedge-tuber a fragrant root of a grass - Cyperous rot andus.
முற்கார்	முற்கார் muṟkār, பெ.(n.) மடங்கல் மாதத்தில் (ஆவணியில்); விதைக்கும் கார்ப்பயிர் paddy sown in {}. [முன் + கார் – முன்கார் → முற்கார்.]
முற்கான்னம்	முற்கான்னம் muṟkāṉṉam, பெ.(n.) அரிசியும் சிறுபயறும் தேங்காய்த் துருவலுங் கூட்டிச் செய்த சோறு (இலக்.அக.);; a kind of preparation made of rice, green-gram and coconut - scrapings. [முற்கார் + அன்னம்.]
முற்கு	முற்கு muṟku, பெ.(n.) 1. எழுத்திலா ஒலி; inarticulate sound. 'முற்கு வீளை முதலியன' (தொல்.சொல்.1, உரை);. 2. நாவால் கொட்டும் ஒலி (வின்.);; a sound made with the tongue, like the cluck of a lizard. [முக்கு → முற்கு.]
முற்குலத்தோர்	முற்குலத்தோர் muṟkulattōr, பெ.(n.) பிராமணர் (பிங்.);; Brahmins. [முன் + குலத்தோர்.]
முற்குளம்	முற்குளம் muṟkuḷam, பெ.(n.) 20வது விண்மீன் (பூராடம்);; the 20th naksatra. [முள் + குளம்.]
முற்கூறு	முற்கூறு muṟāṟu, பெ.(n.) 1. முன்பகுதி; earlier part. "முற்கூற்றால்.... உபாயமாகப் பற்றுகிறது" (அட்டாதச.முமுட்சுப்.திவ்ய.6);. 2. தொடக்கம் (யாழ்.அக.);; beginning. [முன் + கூறு.]

முற்கொழுங்கால்	முற்கொழுங்கால் muṟkoḻuṅgāl, பெ.(n.) 25வது நாண்மீன் (பூரட்டாதி); (சூடா.);; the 25th naksatra. மறுவ. முற்கொளுங்கால் [முன் + கொழுங்கால்.]
முற்கொழுங்கோல்	முற்கொழுங்கோல் muṟkoḻuṅāl, பெ. (n.) முற்கொழுங்கால் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}. மறுவ. முற்கொளுங்கால் [முன் + கொழுங்கால்.]
முற்கொள்(ளு)-தல்	முற்கொள்(ளு)-தல் muṟkoḷḷudal, 10 செ. குன்றாவி. (v.t.) முந்துதல்; to go ahead of to anticipate. "முற்கொண்டா னரக்க னென்னா" (கம்பரா.நாகபாச.116);. "இவரென் மேல் விடாமுன் முற்கொள்வேன்" (கம்பரா. பிரமாத்.85);. [முன் + கொள்(ளு);-தல்.]
முற்கொளுங்கால்	முற்கொளுங்கால் muṟkoḷuṅgāl, பெ.(n.) முற்கொழுங்கால் (இலக்.அக.); பார்க்க;see {}. [முற்கொழுங்கால் → முற்கொளுங்கால்.]
முற்கோபம்	முற்கோபம் muṟāpam, பெ.(n.) முன் கோபம் பார்க்க;see {}.
முற்சனி	முற்சனி muṟcaṉi, பெ. (n.) பத்தாவது விண்மீன் (மகம்); (நாமதீப.107);; the 10th naksatra. [முன் + சனி.]
முற்சீர்	முற்சீர் muṟcīr, பெ.(n.) முதற்சீர் பார்க்க;see {}. "அசையிரண்டொன்றின் முற்சீர்" (வீரசோ.யாப்.1);. [முதற்சீர் → முற்சீர்.]
முற்பக்கம்	முற்பக்கம் muṟpakkam, பெ.(n.) 1. முன் பகுதி; the front part. 2. வளர்பிறை (பரிபா.11:31, உரை);; bright fortnight, as the earlier part of a lunar month. [முன் + பக்கம்.]

முற்பகல்	முற்பகல் muṟpagal, பெ.(n.) 1. பகற் காலத்தின் முற்பகுதி; forenoon. "பிறர்க்கின்னா முற்பகற் செய்யின்" (குறள், 319);. 2. முன்னாள் (வின்.);; the preceding day. 3. முற்காலம் (வின்.);; former time. முற்பகல் 10.00 மணிக்குத் தேர்வு நடைபெறும். "முற்பகல் செய்யிற் பிற்பகல் விளையும்" (பழ.);. தெ.முந்பகலு [முன் + பகல்.]
முற்பட்ட	முற்பட்ட muṟpaṭṭa, பெ.அ.(adj.) காலத்தில் முந்திய; prior in time. தொல்காப்பியம் கழகக்காலத்துக்கு முற்பட்ட நூல் எனக் கூறலாம்.
முற்பட்டவகுப்பு	முற்பட்டவகுப்பு muṟpaṭṭavaguppu, பெ.(n.) கல்விக்கும் பொருளியல் முன்னேற்றத்துக்கும் அரசின் சிறப்புக் கவனம் தேவை இல்லை என்று குறிப்பிடப்பட்ட இனம்; the communities not included in the list of backward communities, scheduled castes and tribes; other communities. [முற்பட்ட + வகுப்பு.]
முற்படர்-தல்	முற்படர்-தல் muṟpaḍartal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. முன்னே செல்லுதல்; to go before. 2. மேம்படுதல்; to become exalted. "முற்படர்ந்த மொழி மிகுத்தன்று" (பு.வெ. 9:32);. [முன் + படர்-தல்.]
முற்படிரம்	முற்படிரம் muṟpaḍiram, பெ.(n.) சந்தனம்; sandal wood.

முற்படு-தல்	முற்படு-தல் muṟpaḍudal, 20 செ.கு.வி.(v.i.) 1. ஒரு செயலைச் செய்ய முயலுதல் அல்லது தொடங்குதல்; attempt or begin to do something. கையை ஓங்கிக் கொண்டு அடிக்கப் போனவனைத் தடுக்க முற்பட்டார். எரிபொருள் பற்றாக்குறை என்பதற்காகக் காடுகளை அழிக்க முற்படக் கூடாது. 2. காலத்தில் முன்னதாக அமைதல்; precede in time. இந்த இலக்கண நூல் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்டதாகக் கருதப்படுகிறது. 3. முந்துதல்; to precede, go ahead. 4. முன் அமைதல்; to come before. "பிற்படக் கிளவார் முற்படக் கிளத்தல்" (தொல். சொல்.286);. 5. எதிர்ப்படுதல்; to meet. "சிறுமந்தி முற்பட்ட தந்தையை" (நாலடி, 237);. [முன் + படு-தல்.]
முற்பணம்	முற்பணம் muṟpaṇam, பெ.(n.) எதையும் வாங்கியதற்கு அடையாளமாகக் கொடுக்கும் முன்பணம் (அச்சாரம்);; advance, earnest money. "முற்பணந் தாரும்" (திருப்பு.730);. [முன் + பணம்.]
முற்பவம்	முற்பவம்1 muṟpavam, பெ.(n.) முற்பிறப்பு; past birth. "முற்பவத்திற் செய்த வினை" (வாக்குண்.20);. [முன் + Skt. பவம்.] முற்பவம்2 muṟpavam, பெ.(n.) 1. இப்பிறப்பில் முன்செய்த தீவினை; past sins of the present birth. 2. முற்பிறவியில் செய்த தீவினை; sins of past birth. [முன் + Skt. பவம்.]
முற்பழி	முற்பழி muṟpaḻi, பெ.(n.) முற்பவம்2 (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}. [முன் + பழி.]
முற்பனி	முற்பனி muṟpaṉi, பெ.(n.) முன்பனி (பிங்.); பார்க்க; see {}. [முன்பனி → முற்பனி.]
முற்பா	முற்பா muṟpā, பெ.(n.) செய்யுளியற்றும் நான்கு வகைப் பாவினுள் முதலாவதாகிய வெண்பா (சூடா.);;{} as the first of the four main metres in Tamil. மறுவ. வெண்பா. [முன் + பா.]

முற்பாடன்	முற்பாடன் muṟpāṭaṉ, பெ.(n.) முற்பட்டவன்; one who is ahead of others or first. "ஆர்த்திக்கு முற்பாட்னாய்" (திவ்.திருப்பா.4, வியா.பக்.73);. [முற்பாடு → முற்பாடன்.]
முற்பாடு	முற்பாடு muṟpāṭu, பெ.(n.) 1. முற்படுகை; being first or in advance. 'இன்பனா மிடத்தில் முற்பாடு இங்கேயாய்' (ஈடு,4. 5:8); 2. முன்னிடம்; front. 'பகைவர்நாட் டெல்லையின் முற்பாடு சென்றுவிட்ட தூசிப்பெரும்படை' (பதிற்றுப்.33:5, உரை);. [முன் + படு - முற்படு → முற்பாடு.]
முற்பாடை	முற்பாடை muṟpāṭai, பெ.(n.) மாட்டுக் குற்றம் (பெ.மாட்.21);; a defect in cattle.
முற்பாதி	முற்பாதி muṟpāti, பெ.(n.) முந்திய பகுதி (வின்.);; the first or earlier half. [முன் + பாதி. பகுதி → பாதி.]
முற்பார்	முற்பார் muṟpār, பெ.(n.) முற்பாதி (யாழ். அக.); பார்க்க;see {}.
முற்பால்	முற்பால் muṟpāl, பெ.(n.) முன்பு பார்க்க;see {}. "முற்பானிகழ்ந்தவும்" (பெருங். இலாவாண.11:162);. [முன் + பால்.]
முற்பாற்கிழமை	முற்பாற்கிழமை muṟpāṟkiḻmai, பெ. (n.) பழமையான நட்புரிமை; long standing attachment, enduring friendship. "முற்பாற் கிழமை முதலற வின்றி" (பெருங். மகத.18:25);. [முற்பால் + கிழமை.]
முற்பிறப்பு	முற்பிறப்பு muṟpiṟappu, பெ.(n.) இந்து மத நம்பிக்கையின்படி இப்போதைய பிறவிக்கு முந்தைய பிறவி; previous birth. அவன் முற்பிறப்பில் செய்த நல்வினை. "முற்பிறப்பில் செய்தவினை இப்பிறப்பில் மூண்டது" (பழ.);. [முன் + பிறப்பு.]
முற்பிறவி	முற்பிறவி muṟpiṟavi, பெ.(n.) இந்து மத நம்பிக்கையின்படி இப்போதைய பிறவிக்கு முந்தைய பிறவி; past birth. [முன் + பிறவி.]

முற்பூண்	முற்பூண் muṟpūṇ, பெ.(n.) திருமங்கல நாண்; marriage-badge. "தெம்மாதர் முற்பூண்கவர் மன்னன்" (பாரத. திரௌபதி.87);. [முன் + பூண்.]
முற்பெரியான்	முற்பெரியான் muṟperiyāṉ, பெ.(n.) நான்முகன்; Brahma. "முற்பெரியானை யாகத்திருப்பை யான்முடிந்து" (சீவக.2464);. [முன் + பெரியான்.]
முற்போக்கு	முற்போக்கு muṟpōkku, பெ.(n.) முன்னேற்றத்திற்குத் தேவையான மாற்றங்களை ஏற்கத் தயங்காத போக்கு; being progressive. முற்போக்கான எண்ணம். அரசின் முற்போக்குக் கொள்கைகள். [முன் + போக்கு.]
முற்ற	முற்ற muṟṟa, கு.வி.எ.(adv.) 1. முழுதும்; entirely, fully, totally. "முற்ற மண்ணிடந்தாவி" (திவ்.நாய்ச்.2:9);. 2. மிகவும்; exceedingly. "முற்ற மூத்து" (திவ். பெரியதி. 1. 3:1);. 3. முடிய; unto the end. தெ. முட்ட. [முற்று → முற்ற.]
முற்றகப்படு-தல்	முற்றகப்படு-தல் muṟṟagappaḍudal, 20 செ.கு.வி.(v.i.) முற்றுகையில் அகப்படுதல்; to be caught in a siege. 'முற்றகப்பட்டோனை முற்றுவிடுத்தலும்' (தொல்.பொருள்.181, உரை);. தெ. முட்டதிபடுத. [முற்று + அகப்படு-தல்.]
முற்றத்திற்குப்போ-தல்	முற்றத்திற்குப்போ-தல் muṟṟattiṟkuppōtal, 8 செ.கு.வி.(v.i.) சிறுநீர் போதல் (பிராமணர் வழக்கு);; to pass urine. [முற்றம் + போதல் - முற்றம்போ-தல் → முற்றத்திற்குப்போ-தல்.]
முற்றத்துற-த்தல்	முற்றத்துற-த்தல் muṟṟatturattal, 3 செ. குன்றாவி.(v.t.) முழுதுந்துறத்தல்; to renounce completely. 'முற்றத்துறந்தார் வீட்டினைத் தலைப்பட்டார்' (குறள், 348, உரை);. [முற்ற + துற-த்தல்.]

முற்றம்	முற்றம் muṟṟam, பெ.(n.) 1. வீட்டுள் முன்னிடம்; courtyard of a house. "மணன் மலிமுற்றம் புக்க சான்றோர்" (புறநா.178);. 2. தொட்டி முற்றம், வீட்டின் நான்கு கட்டுகளுக்கு நடுவில் கூரையில்லாமல் இருக்கும் பகுதி; inner yard of a house without roof. 3. ஊரின் வெளியிடம்; esplanade, open space. "வஞ்சி முற்றம் வயக்கள னாக" (புறநா.373);. 4. பரப்பு; expanse. "ஏந்து முலைமுற்றம் வீங்க" (அகநா.51);. [முன்றில் → முற்றில் → முற்றம் (வே.க.);]
முற்றமுடிய	முற்றமுடிய muṟṟamuḍiya, கு.வி.எ.(adv.) முழுதும் முடியும் வரை, கடைசிவரை (வின்.);; to the very end. [முற்ற + முடிய. முடி → முடிய]
முற்றரநாதம்	முற்றரநாதம் muṟṟaranātam, பெ.(n.) பெண்களுக்கு முதல் பூப்பின் போது வரும் அரத்தம்; menstrual fluid obtained on the day of puberty, the first menses.
முற்றல்	முற்றல் muṟṟal, பெ.(n.) 1. மூப்பு (சூடா.);; old age. 2. முதிர்ச்சி; maturing. 3. முற்றியது; anything that is fully grown or developed. "முற்றன் மூங்கில்" (திவ்.திருச்சந்.52);, "இறுகுபுல் மேய்ந்த அறுகோட்டு முற்றல்" (நற்.265:1);. 4. வயிரம்; hardness, as of the core of a tree. 5. பழுக்கும் நிலையிலுள்ள முற்றினகாய்; fruit almost ripe. "முற்றற் சிறுமந்தி.... குற்றிப் பறிக்கும்" (நாலடி, 237);. 6. முடிகை (சூடா.);; completing; ending. 7. திண்மை; strength. "முற்றல் யானை" (திவ்.திருச்சந்.52);. 8. முற்றுகை பார்க்க;see {}. "அரண முற்றலும்" (தொல். பொருள். 65);. 9. வளைவு (யாழ்.அக.);; surrounding, encircling.

வெறுக்கை

முற்றவிடு-தல்	முற்றவிடு-தல் muṟṟaviḍudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. முதிரும்படிவிடுதல் (உ.வ.);; to allow to mature or ripen, as fruits. 2. முற்றத்துற-த்தல், பார்க்க;see {}. "மற்றவன் பாசங்கள் முற்றவிட்டு" (திவ்.திருவாய்.8. 2:11);. [முற்ற + விடு-தல்.]
முற்றவும்	முற்றவும் muṟṟavum, கு.வி.எ. (adv.) முழுவதும்; entirely, fully. "வீடுமின் முற்றவும்" (திவ். திருவாய். 1. 2:1);. [முற்று → முற்றவும்.]
முற்றவெளி	முற்றவெளி muṟṟaveḷi, பெ.(n.) வெளியிடம்; open space;esplanade. திருமுற்றவெளி. மறுவ. வெட்டவெளி [முற்றம் + வெளி.]
முற்றவை	முற்றவை1 muṟṟavai, பெ.(n.) அறிவால் முதிர்ந்தோர் கூடிய அவை; assembly of wise men. "கற்றோர் மொய்த்த முற்றவை நடுவண்" (பெருங்.உஞ்சைக்.36:245);. [முற்று + அவை.] முற்றவை2 muṟṟavai, பெ.(n.) பாட்டி; grand mother. "நற்றவை யென்னைப் பெற்ற முற்றவை" (தேவா.186, 7);. க. முத்தவ்வெ [முற்று + அவ்வை.]
முற்றளபெடை	முற்றளபெடை muṟṟaḷabeḍai, பெ.(n.) அடியின் எல்லாச் சீர்க் கண்ணும் அளபெடை வரத்தொடுப்பது (யாப்.வி.48);; lengthening of sound by {} in all the feet of a line. [முற்று + அளபெடை.] எ.டு. ஆஅ னாஅ நீஇ ணீஇர்.
முற்றறிவன்	முற்றறிவன் muṟṟaṟivaṉ, பெ.(n.) எல்லாமறிந்த கடவுள்; God, as the omniscient. மறுவ. முழுமுதற்பொருள் [முற்று + அறிவன்.]

முற்றறிவு	முற்றறிவு muṟṟaṟivu, பெ.(n.) முழுதுணரும் அறிவு; omniscience. [முற்று + அறிவு.]
முற்றன்	முற்றன் muṟṟaṉ, பெ.(n.) முழுமையானவன் (பூர்ணன்);; perfect being. "முற்றிலாதானை முற்றனே யென்று மொழியினும்" (தேவா. 648:9);. [முற்று → முற்றன் = முழுநிறைவானவன்.]
முற்றாக	முற்றாக muṟṟāka, வி.அ.(adj.) முற்றிலும்; entirely; in its entirety. எந்த நாகரிகத்தையும் முற்றாக அழித்துவிட முடியாது. இப்படிப்பட்டக் கருத்துக்கள் மக்களைவிட்டு முற்றாக நீங்க வேண்டும். [முற்று → முற்றாக.]
முற்றாமை	முற்றாமை muṟṟāmai, பெ.(n.) 1. முடிவு பெறாமை (சங்.அக.);; incompleteness. 2. ஏலாமை (உ.வ.);; impossibility. [முற்று + ஆ - முற்றா → முற்றாமை.]
முற்றாய்தம்	முற்றாய்தம் muṟṟāytam, பெ.(n.) தன் மாத்திரையில் குறையாமல் ஒலிக்கும் ஆய்தவெழுத்து; the letter 'k' in its full quantity. "முற்றாய்த மெட்டு" (நன்.90, விருத்.);. [முற்று + ஆய்தம்.] எ.டு. எஃகு, கஃசு, அஃகான்.
முற்றாவுரு	முற்றாவுரு muṟṟāvuru, பெ.(n.) குழந்தை; child. "ஓர் முற்றாவுருவாகி யாலம் பேரிலை யன்னவசஞ்செய்யு மம்மானே" (திவ். திருவாய்.8.3:4);. [முற்று + ஆ + உரு.]
முற்றி-த்தல்	முற்றி-த்தல் muṟṟittal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) முடித்தல்; to complete, finish. "முடியாக் கருமமாயினும் முடியும் வாயின் முற்றித்து" (பெருங்.மகத.1:69);. [முற்று → முற்றி → முற்றி-த்தல்.]
முற்றிக்கை	முற்றிக்கை muṟṟikkai, பெ.(n.) முற்றுகை, 1 (வின்.); பார்க்க;see {}, 1. தெ. முத்ததி;க. முத்திகெ (g.);. [முற்றுகை → முற்றிக்கை.]

முற்றிகரம்	முற்றிகரம் muṟṟigaram, பெ.(n.) முற்றிய லிகரம் பார்க்க;see {}. [முற்று + இகரம்.]
முற்றிகை	முற்றிகை muṟṟigai, பெ.(n.) முற்றுகை, 1 (இ.வ.); பார்க்க;see {}, 1. [முற்றிக்கை → முற்றிகை.]
முற்றிமை	முற்றிமை muṟṟimai, பெ.(n.) முதிர்ந்த அறிவு (ஞானம்);; mature wisdom. "முற்றிமை சொல்லின்" (சீவக.2511);. [முற்று → முற்றி → முற்றிமை.]
முற்றியலிகரம்	முற்றியலிகரம் muṟṟiyaligaram, பெ.(n.) தன்மாத்திரையிற் குறையாத இகரம் (யாழ்.அக.);; the letter 'i' in its full quantity or sound value. எ.டு. வேலி, செடி, கூலி. [முற்று + இயல் + இகரம்.] குற்றியலிகரம் அல்லாதென எல்லாம் முற்றியலிகரம்.
முற்றியலுகரம்	முற்றியலுகரம் muṟṟiyalugaram, பெ.(n.) தனது மாத்திரை ஒசையில் குறையாத உகரம் (நன்.164, விருத்.);; the letter 'u' in its full quantity or sound value. எ.டு. அது, இது, எது. [முற்று + இயல் + இகரம்.] குற்றியலுகரம் அல்லாதென எல்லாம் முற்றியலுகரம். [முற்று + இயல் + உகரம்.]
முற்றியார்	முற்றியார் muṟṟiyār, பெ.(n.) முற்றுகை செய்தவர்; besiegers. "முற்றியார் முற்றுவிட" (பு.வெ.6:25);. தெ. முத்ததீந்சுவாரு [முற்று → முற்றியார்.]
முற்றியைபு	முற்றியைபு muṟṟiyaibu, பெ.(n.) அடியின் எல்லாச் சீரிலும் இயைபு வரத் தொடுப்பது (யாப்.வி.48);; rhyming of the last letter in all the feet of a line. எ.டு. புயலே குழலே மயிலே யியலே. [முற்று + இயைபு.]

முற்றில்	முற்றில்1 muṟṟil, பெ.(n.) 1. சிறுமுறம்; small winnow. "முற்றில் சிற்றிலுண்ணொந்து வைத்து" (சீவக. 1099);. 2. முறம் போன்ற பதினாறாவது விண்மீன் (விசாகம்); (திவா.);; the 16th naksatra, as resembling a winnow. 3. சிப்பி வகை (தொல். பொருள். 584, உரை);; a kind of shell - fish. [முற்று → முற்றில்.] முற்றில்2 muṟṟil, பெ.(n.) முற்றம், 1 பார்க்க;see {}, 1. [முன்றில் → முற்றில்.]
முற்றிலும்	முற்றிலும் muṟṟilum, கு.வி.எ.(adv.) 1. முழுவதும்; entirely, fully, totally. நான் சொல்வது முற்றிலும் உண்மை. சில வகை மீன் இனங்கள் முற்றிலும் அழிந்துவிட்டன. அவருடைய இலக்கிய நோக்கு முற்றிலும் மாறுபட்டது. 2. எல்லா வகையிலும்; wholly, completely. அவருடையக் கோரிக்கை முற்றிலும் மறுக்கப்பட்டது. [முற்று → முற்றிலும்.]
முற்றிழை	முற்றிழை muṟṟiḻai, பெ. (n.) 1. வேலைப் பாடுடன் கூடிய அணிகளை அணிந்த பெண்; lady, as bedecked with ornaments of finished workmanship. "பெற்றிலேன் முற்றிழையை" (திவ். பெரியதி.3.7:8);. 2. வேலைப்பாடு திருந்திய அணிகலன்; bedecked ornaments. [முற்று + இழை.]
முற்றின	முற்றின muṟṟiṉa, பெ.எ.(adj.) நன்றாக விளைந்து காய்த்தது; which is well fertilited became callous. "முற்றின தேங்காய்". [முற்று → முற்றி → முற்றின.]
முற்றினநோய்	முற்றினநோய் muṟṟiṉanōy, பெ.(n.) நாட்பட்ட நோய்; chronic diseases. [முற்றின + நோய்.]
முற்றினவெள்ளை	முற்றினவெள்ளை muṟṟiṉaveḷḷai, பெ.(n.) தோல் (மேக); நோய் வகை (M.L.);; gleet. [முற்றின + வெள்ளை.]

முற்று	முற்று1 muṟṟudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. முதுமையடைதல் (பிங்.);; to be advanced in age. 2. முதிர்தல்; to become mature, to ripen. "முற்றி யிருந்த கனியொழிய" (நாலடி.19);. கத்தரிக்காய் முற்றினால் கடைத் தெருவுக்கு வந்து தானே ஆக வேண்டும் (பழ.);. 3. முழுவளர்ச்சி யுறுதல்; to be fully grown. "ஒர் முற்றா வுருவாகி" (திவ். திருவாய். 8.3:4);. 4. வயிரங் கொள்ளுதல் (சூடா.);; to become hardened, as the core of a tree. 5. முடிதல்; to come to an end, to be finished. "தங்கரும முற்றுந் துணை" (நாலடி, 231);. 6. இறத்தல்; to die. "மாற்றமுந் தாரானா லின்று முற்றும்" (திவ்.பெரியாழ்.2.10:1);. தெ. முதுரு;க. முது;ம. முத்துக. [முது → (முத்து); → முற்று → முற்று-தல்.] முற்று2 muṟṟudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மூண்டெழுதல், பெருகுதல்; to abound, increase. "முற்றெரிபோற் பொங்கி"
முற்றுகரம்	முற்றுகரம் muṟṟugaram, பெ.(n.) முற்றிய லுகரம் (நன்.94, உரை); பார்க்க;see {}. எ.டு. அது, இது, எது. [முற்று + உகரம்.]
முற்றுகை	முற்றுகை muṟṟugai, பெ.(n.) 1 கோட்டையைப் பகைவர் படை வளைக்கை; blockade, siege. 2. சூழ்கை; surrounding. 3. நிறைவேறுகை; completion. 4. நெருக்கடி (வின்.);; distress, want. [முற்று → முற்றுகை.]
முற்றுச்சொல்	முற்றுச்சொல் muṟṟuccol, பெ.(n.) வினை முற்றாகிய சொல் (பதம்); (திருமுரு.102, உரை);; finite verb. [முற்று + சொல்.]
முற்றுணர்வு	முற்றுணர்வு muṟṟuṇarvu, பெ.(n.) எல்லா மறியுந்தன்மை; omniscience. 'முற்றுணர்வி னனாதல்' (சூடா.);. [முற்று + உணர்வு.]

முற்றுத்தொடர்	முற்றுத்தொடர் muṟṟuttoḍar, பெ.(n.) வினை முற்றினை முதலாகக் கொண்டு அமையும் சொற்றொடர்; a complete sentence, as consisting of a finite verb. மறுவ. வினைமுற்றுத் தொடர். (எ.கா.); வந்தான் கண்ணன் (தெரிநிலைவினை முற்றுத் தொடர்);. நல்லன் கண்ணன் (குறிப்பு வினை முற்றுத் தொடர்);. [முற்று + தொடர்.]
முற்றுத்தொடர் மொழி	முற்றுத்தொடர்மொழி muṟṟuttoḍarmoḻi, பெ.(n.) எழுவாயும் பயனிலையுங் கொண்டு பொருள் முடிவுபெற்று வரும் தொடர் (யாழ்.அக.);; a complete sentence, as consisting of a subject and a predicate. எ.டு. கண்ணன் வந்தான். கந்தன் அழகன். [முற்று + தொடர்மொழி.]
முற்றுத்தொடை	முற்றுத்தொடை muṟṟuttoḍai, பெ.(n.) அளவடி நான்குசீர்களிலும் மோனை முதலாயின வரத்தொடுப்பது (இலக்.வி.723, உரை);; versification in which {} etc., occur in all the feet of an {} verse. [முற்று + தொடை.]
முற்றுப்புள்ளி	முற்றுப்புள்ளி muṟṟuppuḷḷi, பெ.(n.) 1. பொருள் நிறைவான தொடரின் இறுதியில் இடப்படும் புள்ளி; a punctuation full stop. 2. இறுதி, முடிவு; end. இந்தச் சிக்கலுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்க வேண்டும். படிப்புக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்க முடிவு செய்து விட்டாயா? [முற்று + புள்ளி.]
முற்றுப்பெறு-தல்	முற்றுப்பெறு-தல் muṟṟuppeṟudal, 13 செ.கு.வி.(v.i.) முடிவடைதல்; to be finished. மக்கட் தொகைக் கணக்கெடுக்கும் பணி முற்றுப்பெற்றுவிட்டது. [முற்று + பெறு - தல்.]
முற்றும்	முற்றும்1 muṟṟum, பெ.(n.) 1. முழுதும், முற்றிலும்; wholly, entirely. "இன்று முற்று முதுகுநோவ" (திவ்.நாய்ச்.2:2);. முற்றும் நனைந்தபின் முக்காடு எதற்கு? (பழ.);. முற்றும் துறந்த முனிவர். 2. எல்லாம் (சூடா.);; all. [முற்று → முற்றும்.] முற்றும்2 muṟṟum, வி.அ.(adv.) சுற்றும் என்பதோடு இணைந்து வரும் சொல்; a word which occurs in combination with {}. சுற்றும் முற்றும் நன்றாகப் பார்.

முற்றும்மை	முற்றும்மை muṟṟummai, பெ.(n.) பெரும் பான்மையும் எச்சப் பொருளில்லாமல் வரும் உம்மிடைச் சொல்; connective particle. எல்லாரும் வந்தார் என்பதில் எஞ்சாப் பொருள் தருதலால் முற்றும்மை. "முற்றும்மை யொரோவழி யெச்சமு மாகும்" (நன்.426);. [முற்று + உம்மை.]
முற்றுமடக்கு	முற்றுமடக்கு muṟṟumaḍakku, பெ.(n.) ஒரு செய்யுளின் முதலடி முழுதும், பின் மூன்றடியாக மடங்கி வேறுவேறு பொருளைத் தரும் சொல்லணி வகை (தண்டி.சொல்.4, உரை);; repetition of the whole of the first line of a stanza, as the second, third and fourth lines, though conveying different meanings. எ.டு. பிரம புரத்தவன் பெம்மான் எம்மான் பிரம புரத்தவன் பெம்மான் எம்மான் பிரம புரத்தவன் பெம்மான் எம்மான் பிரம புரத்தவன் பெம்மான் எம்மான் [முற்று + மடக்கு.]
முற்றுமுடுகுவெண்பா	முற்றுமுடுகுவெண்பா muṟṟumuḍuguveṇpā, பெ.(n.) நான்கடியும் முடுக்கு ஓசையாக வரும் வெண்பா (சங்.அக.);; a {}, which has a quick flowing rhythm in all the four lines. [முற்று + முடுகு + வெண்பா.] எ.டு. கடலை பயறொடு துவரையெள் அவல்பொரி சுகியன் வடைகனல் கதலியின் அமுதொடு கனியு முதுபல கனிவகை நலமிவை இனிதாகக் கடல்கொள் புவிமுதல் துளிர்வொடு வளமுற அமுது துதிகையில் மனமது களிபெற கருணை யுடனளி திருவருள் மகிழ்வுறநெடிதான (திருப்புகழ்);
முற்றுமுணர்தல்	முற்றுமுணர்தல் muṟṟumuṇartal, பெ.(n.) சிவனுடைய எண்குணத் தொன்றாகிய எல்லாம் அறியுந்தன்மை (குறள், 80, உரை);; being omniscient, one of {}. [முற்றும் + உணர்தல்.]

முற்றுமுதிர்வு	முற்றுமுதிர்வு1 muṟṟumudirvu, பெ.(n.) மதிற்குள்ளிருந்த நொச்சி மன்னனின் முரசம் காலையிலேயே முழங்கக் கேட்ட மதிற்கு வெளியே இருந்த உழிஞை மன்னனின் வெகுளியைக் கூறும் புறத்துறை (பு.வெ.உழி.23);; a theme in puram which shows the fury of the {} king, who was outside the fortress, when he hears the early morning pealing of drums from the Nocchi king fortress. [முற்று + முதிர்வு.] முற்றுமுதிர்வு2 muṟṟumudirvu, பெ.(n.) இளமையிலேயே கேள்வி, கல்வி அறிவு மிகையாக பெற்று இருக்கை; a person who has youth knowledge of literate question, one who is pedantic at youth. அவன் முற்றும் முதிர்வு பெற்றவன். [முற்று + முதிர்வு.]
முற்றுமுரண்	முற்றுமுரண் muṟṟumuraṇ, பெ.(n.) அளவடியின் சீர்முழுவதும் முரண்வரத் தொடுப்பது (யாப்.வி.48);; versification in which {} occurs in all the feet of an {} verse. எ.டு. துவர்வாய்த் தீஞ்சொலு முவந்தெனை முனியாது. [முற்று + முரண்.]
முற்றுமோனை	முற்றுமோனை muṟṟumōṉai, பெ.(n.) அளவடியின் எல்லாச்சீர்களிலும் மோனை வரப்பாடுவது (யாப்.வி..48);; versification in which alteration of the initial letter occurs in all of feet of an {} verse. [முற்று + மோனை.] எ.டு. "அயில்வேல் அனுக்கி யம்பலைத் தமர்ந்த". துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாக்கித் துப்பார்க்கு.
முற்றுருவகம்	முற்றுருவகம் muṟṟuruvagam, பெ.(n.) உவமான உவமேயங்கள் முழுவதும் உருவகம் செய்யப்படும் அணி (தண்டி.35:13);; complete metaphor;metaphor in which there is similarity in all respects between the objects of comparison. எ.டு. "விழியே களிவண்டு மென்னகையே தாது மொழியே முருகுலாந் தேறல் - பொழிகின்ற தேமருவு கோதைத் தெரிவை திருமுகமே தாமரையென் னுள்ளத் தடத்து" தேன் மருவிய கூந்தலை யுடைய தெரிவையின் திருமுகமே தாமரை; விழிகளே களிக்கப் படாநின்ற வண்டு; மெல்லியவாகிய நகையே தாது;மொழியே நறுநாற்ற முலாவுகின்ற மது என்று உவமான உவமேயங்கள் முழுவதும் உருவகம் செய்யப்பட்டதால் முற்றுருவகம். [முற்று + உருவகம்.]
முற்றுவமை	முற்றுவமை muṟṟuvamai, பெ. (n.) எல்லா வகையாலும் உவமையும் பொருளும் ஒத்துவர அமைக்கும் உவமை; simile, in which comparison holds good in all respects. [முற்று + உவமை.]

முற்றுவிடு-த்தல்	முற்றுவிடு-த்தல் muṟṟuviḍuttal, 18 செ. குன்றாவி.(v.t.) முற்றுகையை நீக்குதல்; to cause a siege to be raised. 'முற்றகப்பட்டோனை முற்றுவிடுத்தலு' (தொல்.பொருள்.181, உரை);. [முற்று + விடு-த்தல்.]
முற்றுவினை	முற்றுவினை muṟṟuviṉai, பெ.(n.) வினை முற்று; finite verb. "முற்றுவினைப் பதமொன்றே" (நன்.324);. 'அவன் வந்தான்'. [முற்று + வினை.]
முற்றுவினைப்பதம்	முற்றுவினைப்பதம் muṟṟuviṉaippadam, பெ.(n.) வினைமுற்றுச் சொல்; finite verb. "முற்றுவினைப்பதம் ஒன்றே மூவொன்பானாம்" (நன்.324);. [முற்று + வினை + பதம்.] நன்னூலார் கருத்துப்படி வினை முற்றுச் சொற்கள் 27. படர்க்கையில் - 5 பால். தன்மையில் ஒருமை, பன்மை-2 பால், முன்னிலையில் ஒருமை பன்மை 2-பால். இவ்வொன்பது பாலினையும் மூன்று காலத்தினும் முரண இருபத்தேழு.
முற்றுழிஞை	முற்றுழிஞை muṟṟuḻiñai, பெ.(n.) முப்புரங்களை சிவன் அழித்த போது அணிந்திருந்த உழிஞைப் பூமாலையின் சிறப்புரைக்கும் புறத்துறை (பு.வெ.6:8);; a theme describing the excellence of the {} garland which {} wore when He destroyed tiri-puram. [முற்று + உழிஞை.] உழிஞை ஒழுக்கம் இறைவனாலும் மேற்கொள்ளப்பட்ட தென அவ்வொழுக்கத்தினைப் பாராட்டுதலே கருத்தாகக் கொள்க.
முற்றூட்டு	முற்றூட்டு1 muṟṟūṭṭu, பெ.(n.) 1. முழுமையும் நுகர்வுடைய நிலம்; land in the exclusive possession and enjoyment of the owner. இவ்விடம் எந்தையது முற்றூட்டு (திருக்கோ. 252, உரை);. 2. வரியில்லாநிலம் (சர்வ மானியம்);; land given in endowment, free of tax. இவ்வரைமா நிலமும் இறையிலி முற்றூட்டாக இந்நாயனார்க்குத் தேவதான மாவதாகவும்' (தெ.இ.கல்.தொ.3:45);. 3. முழுமையும் நுகர்வுடையது; anything which is exclusively enjoyed, as of right. "அப்புகரை எனக்கு முற்றூட்டாக் கினவன்" (ஈடு,1. 7:3);. 4. புலவர், கணியன், கலைஞர் ஆகிய முத்திறத் தோர்க்கும் இறையிலியாக அளிக்கப் பெறும் நிலம்; tax free land, donated for pandit, astrologer, and artist. "பூம்புலியூர் நாடகஞ்செய் நாவலன் பெற்ற நிலம்" (முதற் குலோத்துங்கன், தெ.இ.கல். தொ.7, கல்.753);. [முற்று + ஊட்டு.] அரசியல் வினைஞர், பொருநர் (போர் மறவர்); பொதுநலவூழியர், புலவர், கலைஞர், வணிகர், மறையோர் முதலியோர்க்கும் அறைச்சாலை, மடம், கோயில் முதலியவற்றுக்கும் அளித்த நிலம் நிலக் கொடையாகும். அது முற்றூட்டு, இறையிலி, இறை நிலம், நிலவிறை ஆகிய நால்வகை நிலைமையிலும், நிலம் ஊர் நாடு என்னும் மூவகையளவிலும் கொடுக்கப்பட்டது. ஒருவகை வரியுமில்லாதது முற்றூட்டு அது உறாவரை, காசுகொள்ளா, இறையிலி எனவும் படும். அரசிறை மட்டும் நீங்கியது இறையிலி. இறையிறுக்கும் நிலம் இறைநிலம். நிலத்தில் வரும் இறையை மட்டும் நுகர்வது நிலவிறை (பழ.த.ஆ.பக்.90);. முற்றூட்டு2 muṟṟūṭṭu, பெ.(n.)

முற்றெச்சம்	முற்றெச்சம் muṟṟeccam, பெ.(n.) எச்சப் பொருளில் வரும் முற்று (நன்.351);; finite verb, used participially. வினைமுற்றே எச்சப் பொருளில் ஆளப்படுவது. "கண்டனன் மகிழ்ந்தனன்" என்னும் தொடர் முற்றெச்சத்தில், "கண்டு மகிழ்ந்தான்" என வருவது. [முற்று + எச்சம்.]
முற்றெதுகை	முற்றெதுகை muṟṟedugai, பெ. (n.) அளவடியின் எல்லாச்சீர்க் கண்ணும் எதுகைவரத் தொடுப்பது (யாப்.வி.48);; rhyming of the second letter in all the feet of an {} verse. எ.டு. கன்னியம் புன்னை யின்னிழல் துன்னிய. [முற்று + எதுகை.]
முற்றெருத்தின்செவி	முற்றெருத்தின்செவி muṟṟeruttiṉcevi, பெ.(n.) எழுத்தாணி போன்ற பூவுள்ள ஒருவகைப் பூண்டு (யாழ்.அக.);; style plant, having a style - like flower.
முற்றை	முற்றை muṟṟai, கு.வி.எ.(adv.) முன்பு; formerly, before. "முற்றையு முடையமோ மற்றே" (நற்.374);. ம. முத்த. [முன் → முற்றை.]
முற்றொண்டை	முற்றொண்டை muṟṟoṇṭai, பெ.(n.) முள்ளுள்ள ஒரு வகைப் பூடு; thorny creeper - Capparis horrida alias c. quadriflora (சா.அக.);.
முற்றொப்பு	முற்றொப்பு muṟṟoppu, பெ.(n.) முழுவதும் ஒத்திருக்கை (சிவசமவா.55);; complete resemblance. [முற்று + ஒப்பு.]
முறக்கன்னன்	முறக்கன்னன் muṟakkaṉṉaṉ, பெ.(n.) முறம் போன்ற காதுடைய பிள்ளையார் (நாமதீப.27);;{}, as having winnow-like ears. [முறம் + கன்னன்.]
முறண்டு	முறண்டு muṟaṇṭu, பெ.(n.) முரண்டு (யாழ். அக.); பார்க்க;see {}.
முறண்டுகம்	முறண்டுகம் muṟaṇṭugam, பெ.(n.) ஒரு வகையான நஞ்சு (அவுபல பாடாணம்); (யாழ்.அக.);; a kind of arsenic, a mineral poison.
முறப்பா	முறப்பா muṟappā, பெ. (n.) இஞ்சி முதலியவைக் கூட்டிக் காய்ச்சிய சருக்கரைப் பாகு; a preserve in honey or sugar syrup. இஞ்சி முறப்பா சாப்பிட பித்தம் போகும் (சா.அக.);.

முறபம்	முறபம் muṟabam, பெ.(n.) செங்கழுநீர்ப் பூ; a kind of flower, water lily (சா.அக.);.
முறம்	முறம் muṟam, பெ.(n.) தவசங்களைப் புடைக்கப் பயன்படுங் கருவி; winnow. "முறஞ்செவியானை" (புறநா.339);. "முறஞ் செவி யானைத் தடக்கையில் தடைஇ" (நற்.376:1);. 2. 16வது விண்மீன் (விசாகம்); (சிலப்.3:123, உரை);; the 16th naksatra as resembling a winnow. 'முறத்தடி பட்டாலும் முகத்தடி படக்கூடாது' (பழ.);. மறுவ. சொளகு க. மொர;ம. முரம். [p]
முறமுற-த்தல்	முறமுற-த்தல் muṟamuṟattal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தூய்மையாக இருத்தல்; to be neat. 2. முறுமுறுப்பாதல்; to be rough or stiff;to be crisp.
முறமுறக்க	முறமுறக்க muṟamuṟakka, கு.வி.எ.(adv.) தூய்மையாக (இ.வ.);; neatly, cleanly. [முறமுற → முறமுறக்க]
முறமுறப்பு	முறமுறப்பு muṟamuṟappu, பெ.(n.) 1. தூய்மை; cleanliness. 2. முறுமுறுப்பு; roughness, stiffness, as of washed cloth;crispness. [முறமுற → முறமுறப்பு.]
முறவளைவு	முறவளைவு muṟavaḷaivu, பெ.(n.) கட்டட நிலை, பலகணி முதலியவற்றின் மீது முறம்போல் வளைவாய்க் கட்டும் கட்டட வேலை (C.E.M.);; elliptcal arch. [முறம் + வளைவு.]
முறளச்சிப்பி	முறளச்சிப்பி muṟaḷaccippi, பெ.(n.) சிப்பி வகை (வின்.);; a kind of shell. [முரல் + சிப்பி - முரல்சிப்பி → முறளச்சிப்பி.]
முறாக்கத்தலை	முறாக்கத்தலை muṟākkattalai, பெ.(n.) கடல்மீன்வகை (யாழ்ப்.);; a sea-fish. [முறால் + கத்தலை.]

முறால்	முறால் muṟāl, பெ.(n.) கடல்மீன் வகை (யாழ்ப்.);; a sea-fish.
முறி	முறி1 muṟittal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. ஒடித்தல்; to break, as a stick. "பொருசிலை முறித்த வீரன்" (பாரத. கிருட்டிண.141);. 2. தன்மை மாற்றுதல்; to change the nature of, as milk, medicine. "ஆசைப்பிணி பறித்தவனை யாவர் முறிப்பவர்" (கம்பரா. அங்கத.18);. க. முரி [முறி1- தல் → முறி3 - த்தல்.] முறி2 muṟittal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. கிழித்தல், வெட்டுதல்; to cut. வேட்டியை இரண்டாக முறி. 2. நிறுத்திவிடுதல்; to close, to discontinue. ஏலச்சீட்டை முறித்துவிட்டான். 3. நெசவுத் தறியில் உண்டை மறித்தல்; to fold, turn back, as the warp in a loom. [முறி3 – த்தல் → முறி1 - த்தல்.] முறி3 muṟidal, 2 செ.கு.வி.(v.i.) வளைந்து ஒடிதல்
முறிக்கட்டி	முறிக்கட்டி muṟikkaṭṭi, பெ.(n.) உயர்ந்த வெண்பொன் (வெண்கலம்); (யாழ்.அக.);; bell - metal of superior quality. [முறி12 + கட்டி.]
முறிக்கலைச்சுருக்கு	முறிக்கலைச்சுருக்கு muṟikkalaiccurukku, பெ.(n.) துறவியின் முக்கோலிற் சுருக்கிக் கட்டிய சிறு துணி (கல்லா.கண.);; a piece of cloth usually kept tied to the trident - staff of an ascetic. [முறி + கலை + சுருக்கு.]
முறிகதவு	முறிகதவு muṟigadavu, பெ.(n.) மேற்பகுதி தனியாகவும் கீழ்ப்பகுதி தனியாகவும் திறந்து மூடும்படி அமைந்த கதவு (நாஞ்.);; half - doors. [முறி + கதவு.]
முறிகரை	முறிகரை muṟigarai, பெ.(n.) இடிந்த கரை (யாழ்.அக.);; broken bank or dam. [முறி + கரை.]

முறிகிரந்தி	முறிகிரந்தி muṟigirandi, பெ.(n.) முரி கிரந்தி (வின்.); பார்க்க;see muri - kirandi.
முறிகுளம்	முறிகுளம் muṟiguḷam, பெ.(n.) 1. கரை யுடைந்த குளம் (பிங்.);; a tank with a broken bund 2. வடிகால் நீர் தேங்கும் குளம்; drainage tank. 3. 20வது நாண்மீன் (பூராடம்); (பிங்.);; the 20th naksatra. தெ. முருகு. [முறி + குளம்.]
முறிச்சல்	முறிச்சல் muṟiccal, பெ.(n.) 1. முறிகை; breaking. 2. குறைவு; indigence, want. "எனக்கு இப்போது முறிச்சலா யிருக்கிறது" (வின்.);. [முறி → முறிச்சல்.]
முறிச்சாதனம்	முறிச்சாதனம் muṟiccātaṉam, பெ.(n.) முறிச்சீட்டு, 1 (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}, 1. [முறி + Skt.சாதனம்.]
முறிச்சி	முறிச்சி muṟicci, பெ.(n.) அடிமைப் பெண் (வின்.);; female slave. [முறியன் (ஆ.பா.); → முறிச்சி (பெ.பா.);.]
முறிச்சீட்டு	முறிச்சீட்டு muṟiccīṭṭu, பெ.(n.) 1. உடன்படிக்கைச் சீட்டு (வின்.);; written bond or agreement. 2. அடிமையோலை; bond of slavery. [முறி + சீட்டு.]
முறிச்சூலை	முறிச்சூலை muṟiccūlai, பெ.(n.) ஆண் குறியிலும் மலவாய் (குதம்);க்கு மேலும் அடிக்குடலிலும் ஒடிஒடி குத்தலும் கீழ் வயிற்றில் தொப்புளைச் சுற்றி சுற்றி இழுத்தலுமாகிய இக்குணங்களோடு கூடிய ஒருவகைச் சூலை நோய்; a kind of rheumatism affecting the penis abdomen and the navel causing intense pin prick pain. மறுவ. முறிதிரிசூலை [முறி + சூலை.]
முறிச்சேலை	முறிச்சேலை muṟiccēlai, பெ.(n.) 1. நெசவில் உண்டை மறித்த சேலை (இ.வ.);; a kind of chequered saree. 2. நேர்த்தியான வெண்ணிறப் புடவை வகை (வின்.);; a kind of fine white cloth for women. [முறி + சேலை.]

முறிசாதனம்	முறிசாதனம் muṟicātaṉam, பெ.(n.) 1. முறிச்சீட்டு, 1 பார்க்க;see {}, 1. 2. முறிச்சீட்டு, 2 பார்க்க;see {}. 2. [முறி + Skt. சாதனம்.]
முறிசெய்-தல்	முறிசெய்-தல் muṟiseytal, 1 செ.குன்றாவி. (v.t.) அடிமையாக்குதல்; to enslave. "ஆண்ட பிரான் குணம்பரவி முறிசெய்து நம்மை" (திருவாச.13:8);. [முறி + செய்-தல்.]
முறித்தற்கள்ளி	முறித்தற்கள்ளி muṟittaṟkaḷḷi, பெ.(n.) சதுரக்கள்ளி; square spurge - Euphorbia ant, quorum (சா.அக.);.
முரித்துவெட்டு - தல்	முரித்துவெட்டு - தல் muridduveṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. வாய்க்காலின் நீரைத் தடுத்து வேற்றிடத்திற் பாயும்படி செய்தல்; to divert the water of a channel. வாய்க்காலை முறித்து வெட்டி முழு நிலத்திற்கும் பாயும்படி செய்தான். 2. வாய்க்காலின் வளைவை நேராக்குதல்; to straighten the course of a channel. [முறித்து + வெட்டு-தல்.]
முறித்தேன்	முறித்தேன் muṟittēṉ, பெ.(n.) தெளிந்த தேன் (யாழ்ப்.);; clarified honey. [முறி + தேன்.]
முறிதிரிசூலை	முறிதிரிசூலை muṟiiricūlai, பெ.(n.) 1. சூலை நோய் வகை (வின்.);; a disease of the spinal nerves. 2. ஒருவகை வயிற்றுவலி; a kind of rheumatism. [முறி + திரிசூலை.]
முறிந்தஎலும்புக்கூட்டி	முறிந்தஎலும்புக்கூட்டி muṟindaelumbukāṭṭi, பெ.(n.) முறிந்த எலும்பை மீண்டும் ஒட்ட வைக்கும் ஒரு வகை மருந்து எண்ணெய்; the preparation of an oil which can be applied for fractures burns and rheumatic affections is given above. [முறிந்த + எலும்பு + கூட்டி.] செருபடை யிலைச் சாறு; தேள் கொடுக்கி;வெண்பூவுள்ள வட்டமான கிலுகிலுப்பை இலை, ஊமத்தன் இலை, துளசி இலை இவற்றின் சாறு, சம எடையுடன் ஆல், அரசு, இச்சி, பாலை மருதோன்றி, முருங்கை கல்லிச்சி மைக் கொன்றை, பொன் முருங்கை இவற்றின் பட்டைகளை இடித்து நீர் விட்டுக் காய்ச்சி இறுத்து மேற்படி சாறுகளுடன் கலந்து இத்துடன் காசுக் கட்டி, களிப்பாக்கு பொடித்துப் போட்டு பிறகு பூதக்கரப்பான் பட்டை நற்சங்கம் வேர்பட்டை இடித்துக் காய்ச்சி முன் குறிப்பிட்டச் சாறுகளுடன் கலந்து விளக் கெண்ணெய் இலுப்பெண்ணெய், புங்கெண்ணெய், நல்லெண்ணெய், வேப் பெண்ணெய் இவைகளைச் சேர்த்து 3 நாள் ஒரு பானையில் வைத்து பிறகு இலவங்கத்தைப் பொடி செய்து போட்டுக் காய்ச்சி திரளும் பதத்தில் வடிகட்டி வெள்ளைத் துணியில் நனைத்துப் போட்டு சுடுநீர் விட்டுறுவ எலும்பு பொருந்தும். முழங்கால் காற்றுபிடிப்பு நோய் (வாதம்);, நெருப்புச் சுட்ட புண்ணுக்கும் போட குணமாகும் (சா.அக.);.
முறிப்பட்டையம்	முறிப்பட்டையம் muṟippaṭṭaiyam, பெ.(n.) 1. முறிச்சீட்டு, 1 பார்க்க;see {}. 2. முறிச்சீட்டு, 2 (W.G.); பார்க்க;see {}. [முறி + பட்டையம்.]

முறிப்பத்திரம்	முறிப்பத்திரம் muṟippattiram, பெ.(n.) 1. முறிச்சீட்டு, 2 பார்க்க;see {} 2. 2. ஒலை ஆவணம் (வின்.);; ola document. [முறி + Skt. பத்திரம்.]
முறிப்பு	முறிப்பு muṟippu, பெ.(n.) 1. மாற்று மருந்து; antidote. 2. கடுமை; harshness. 3. செருக்கு (கர்வம்);; pride. "முறிப்பான பேசி மலையெடுத்தான்" (தேவா.684, 10);. 4. தோழமை மாறுகை (வின்.);; estrangement, breach of friendship. 5. முரிப்பு (யாழ்.அக.); பார்க்க;see murippu. [முறி → முறிப்பு.]
முறிப்பெட்டி	முறிப்பெட்டி muṟippeṭṭi, பெ.(n.) ஆவணம் வைக்கும் பெட்டி (இ.வ.);; box for documents. [முறி + பெட்டி.]
முறிபலகை	முறிபலகை muṟibalagai, பெ.(n.) போர்வை நெய்யும் கருவி; an instrument for weaving carpet.
முறியடி-த்தல்	முறியடி-த்தல் muṟiyaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒருவரின் கெட்டத் திட்டத்தை தோல்வியடையச் செய்தல், நடக்கவிடாமல் செய்தல்; outman work, to rout, break, crush. தங்கக் கடத்தல் முயற்சி வெற்றிகரமாக முறியடிக்கப்பட்டது. எதிர்க் கட்சிகளின் பொய்யான செய்தி பரப்பும் வேலையை முறியடிப்போம். 2. விரட்டியடித்தல்; beat off; break down. நாட்டைப் பிரிக்கும் ஆற்றல்கள் முறியடிக்கப்பட்டன. கொள்ளைக் கூட்டத்தை முறியடித்தனர். 3. புதிய முயற்சி (சாதனை); செய்து முந்திய முயற்சியை (சாதனையை); பின்னடையச் செய்தல்; break old records. இந்தப் போட்டித் தொடரில் பல பழைய முயற்சிகள் முறியடிக்கப்பட்டன. [முறி + அடி-த்தல்.]
முறியல்	முறியல் muṟiyal, பெ.(n.) முறிவு (வின்.); பார்க்க;see {}. [முறி → முறியல்.]

முறியன்	முறியன் muṟiyaṉ, பெ.(n.) 1. ஆண் அடிமை (வின்.);; male slave. 2. பயிரிற்காணும் ஒருவகை நோய்; a disease of crops. தெ. முரிக்கது;க. முறுவ;ம. முரியன். [முறி → முறியன்.]
முறியெழுது-தல்	முறியெழுது-தல் muṟiyeḻududal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) ஆவணம் எழுதுதல்; to write a bond or document. [முறி + எழுது-தல்.]
முறியோலை	முறியோலை muṟiyōlai, பெ.(n.) முடங்கின பனையோலை (வின்.);; uneven palm - leaf. [முறி + ஓலை.]
முறிவு	முறிவு1 muṟivu, பெ.(n.) 1. மக்கள் குடிக்கும் மருந்து வகைகளுள் ஒன்று; a kind of medicine causing reaction. 2. நஞ்சுக்கு மாற்று மருந்து; antidode (சா.அக.);. மறுவ. முறிமருந்து [முறி → முறிவு.] முறிவு2 muṟivu, பெ.(n.) 1. எலும்பு உடைகை; bone fracture. இதற்குக் காரணம் எலும்பு முறிவுதான். 2. பேச்சு ஒப்பந்தம், உறவு நீடிக்காமல் போகும் நிலை; break down of negotiations, etc. இந்தப் பேச்சு ஒப்பந்த முறிவுக்கு யார் கரணியம்? 3. பிளப்பு (வின்.);; breach; rupture. 4. பிணக்கம்; enmity, misunderstanding. ம. முரிவு [முறி → முறிவு.]
முறிவுமருந்து	முறிவுமருந்து muṟivumarundu, பெ.(n.) மாற்று மருந்து (M.L.);; antidote. [முறிவு + மருந்து.]
முறிவுரை	முறிவுரை muṟivurai, பெ.(n.) மருந்தை முறிக்கும் பொருள்; antagonist medicine (சா.அக.);.

முறிவெட்டியான்	முறிவெட்டியான் muṟiveṭṭiyāṉ, பெ.(n.) கடற்காளான் வகை (யாழ்.அக.);; a kind of sea - fungus resembling sponge.
முறுக்கச்சு	முறுக்கச்சு muṟukkaccu, பெ.(п.) முறுக்குக்குழல் பார்க்க;see {}. [முறுக்கு + அச்சு.]
முறுக்கடி-த்தல்	முறுக்கடி-த்தல் muṟukkaḍittal, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) மறுத்தல் (வின்.);; to oppose, disobey, as a command. [முறுக்கு + அடி-த்தல்.]
முறுக்கம்	முறுக்கம் muṟukkam, பெ.(n.) 1. திருகல்; twist. 2. முடுக்கு; pressing hard. 3. கடுமை; rigour. [முறுக்கு → முறுக்கம்.]
முறுக்கம்பாகம்	முறுக்கம்பாகம் muṟukkambākam, பெ. (n.) மிகத் தொல்லைப்பட்டுப் புரிந்து கொண்ட பின்பே சுவைக்கும்படியாக செய்யுள் நடை வகை; difficult style of composition. மறுவ. நாரிகேளபாகம் (கம்பரந்.93); [முறுக்கு → முறுக்கம் + பாகம்.]
முறுக்கரவு	முறுக்கரவு muṟukkaravu, பெ.(n.) முறுக்கரா (சங்.அக.);;பார்க்க;see {}. [முறுக்கு + அரவு.]
முறுக்கரா	முறுக்கரா muṟukkarā, பெ.(n.) பாம்பு வகை (நாமதீப.261);; a kind of snake. [முறுக்கு + அரா.]
முறுக்கல்	முறுக்கல்1 muṟukkal, பெ.(n.) வளைந்து வளைந்து மடங்குதல், திருப்புதல்; twisting, distorting (சா.அக.);. முறுக்கல்2 muṟukkal, பெ.(n.) பொல்லாங்குக் குற்றம்; tort (சா.அக.);.
முறுக்கவரை	முறுக்கவரை muṟukkavarai, பெ.(n.) வளையம் வளையமாக இருக்கும் அவரை; Goa bean, Psophocarpus tetra gonolobus. [முறுக்கு + அவரை.]
முறுக்கவிழ்-தல்	முறுக்கவிழ்-தல் muṟukkaviḻtal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அரும்பு மலர்தல்; bloom as a flower. 2. முறுக்காறு பார்க்க;see {}. [முறுக்கு + அவிழ்-தல்.]

முறுக்காணி	முறுக்காணி muṟukkāṇi, பெ.(n.) வீணை முதலியவற்றின் நரம்பை முறுக்குங் கருவி (வின்.);; peg of stringed musical instruments, as of violin, or veenai. [முறுகு → முறுக்கு + ஆணி.]
முறுக்காற்று-தல்	முறுக்காற்று-தல் muṟukkāṟṟudal, 5 செ. குன்றாவி.(v.t.) கூடுதலாக முறுக்கிய நூற்புரியை நெகிழ்த்தல் (வின்.);; to loosen or unwind what is over-twisted. [முறுக்கு + ஆற்று-தல்.]
முறுக்காறு-தல்	முறுக்காறு-தல் muṟukkāṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கயிற்றின் புரி ஒருநிலைப்பட்டு நேராதல்; to be straightened, smoothed out, as a twisted rope. [முறுக்கு + ஆறு-தல்.]
முறுக்கான்	முறுக்கான் muṟukkāṉ, பெ.(n.) 1. முறுக்கிய புகையிலை (இ.வ.);; tobacco. 2. புகை யிலையுடன் போட்டுக் கொள்ளும் வெற்றிலைப் பாக்கு (நாஞ்.);; betel leaves chewed with tobacco. ம. முறுக்கான் [முறுக்கு → முறுக்கான்.]
முறுக்கி	முறுக்கி muṟukki, பெ.(n.) முறுக்குங் கருவி; spanner. [முறுக்கு → முறுக்கி.]
முறுக்கிக்கொள்(ளு)	முறுக்கிக்கொள்(ளு)1 muṟukkikkoḷḷudal, 16 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கயிறு முதலியன திரித்தல்; to twist, as a rope. 2. திருகுதல்; to wirl. 3. ஒடித்தல்; to break. [முறுக்கு + கொள்(ளு);-தல்.] முறுக்கிக்கொள்(ளு)2 muṟukkikkoḷḷudal, 13 செ.குன்றாவி.(v.t.) வெற்றிலை யுண்ணுதல்; to chew betel. [முறுக்கு + கொள்-தல்.]
முறுக்கித்தாபம்	முறுக்கித்தாபம் muṟukkittāpam, பெ.(n.) நரம்புகளை முறுக்கும் ஒரு வகை இசிவு (சன்னி); நோய்; a kind of delirium marked by twitching of the nerves (சா.அக.);. [முறுக்கு + Skt. தாபம்.]
முறுக்கியபால்	முறுக்கியபால் muṟukkiyapāl, பெ.(n.) பிழிந்த பால்; squeezed juice or milk (சா.அக.);. [முறுக்கி + பால்.]

முறுக்கிவிடு – தல்	முறுக்கிவிடு – தல் muṟukkiviḍudal, 18 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. சுழற்றிவிடுதல்; to spin, as a potter his wheel, to wind, to cause to rotate. "முறுக்கி விட்ட குயமகன் றிகிரிபோல" (சீவக.786);. 2. திருகிவிடுதல்; to twirl, as the moustache. மீசையை முறுக்கிவிட்டான். 3. தூண்டிவிடுதல் (வின்.);; to induce, instigate. 4. பகை யுண்டாக்குதல் (இ.வ.);; to create ill-feeling between, to set one against another. மறுவ. முடுக்கி விடுதல், சீண்டி விடுதல். [முறுக்கு + விடு-தல்.]
முறுக்கிழைச்சேலை	முறுக்கிழைச்சேலை muṟukkiḻaiccēlai, பெ.(n.) முறுக்கு நூலாலான புடவை(வின்.);; saree of twisted thread. [முறுக்கு + இழை + சேலை.]
முறுக்கு	முறுக்கு1 muṟukkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கயிறு, நார் முதலியவற்றைத் திரித்தல்; to twist, as a rope. "வாய்மடித் திரண்டு கையு முறுக்கி" (கம்பரா.மருத்து.10);. "ஐதுணங்கு வல்சி பெய்துமுறுக் குறுத்த" (அகநா.224:12);. 2. முறுக்காணியைத் திருகுதல்; to twirl. 3. மிகைபட முறுக்கி ஒடித்தல்; to break. "பிடிபடி முறுக்கிய பெருமரப்பூசல்" (அகநா.8);. 4. சுழற்றுதல்; to spin, as a potter his wheel. "முறுக்கிவிட்ட குயமகன் றிகிரிபோல" (சீவக.786);. 5. வெற்றிலையுண்ணுதல் (நாஞ்.);; to chew betel. 6. கை கால்களைப் பிசைந்து தேய்த்தல் (வின்.);; to chafe, as the hands and legs. 7. துணி முதலியவற்றைச் சுருளும்படி திரும்புதல்; wring clothes, twist. முழுக்கால் சட்டையை நன்றாக முறுக்கி பிழிந்து காயப் போடு. மீசையை முறுக்கிக் கொண்டே பேசினார். 8. பிறர் தன் அருமை தெரிந்து மதிக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கிற வகையில் ஒருவகை இறுக்கத்துடன் நடந்து கொள்ளுதல்; get in an affected manner be stiff. புது மாப்பிள்ளை கொஞ்ச நாள் அப்படித்தான் முறுக்கிக் கொள்வார்! (முருகட்டு) முறுக்கு
முறுக்குக்கட்டை	முறுக்குக்கட்டை muṟukkukkaṭṭai, பெ. (n.) 1. நரம்புகள் முறுக்கேறிய உடம்பு; robustness of body. 2. வலியுள்ள உடம்பு; painful body. [முறுக்கு + கட்டை.]

முறுக்குக்குழல்	முறுக்குக்குழல் muṟukkukkuḻl, பெ. (n.) முறுக்குச் செய்யப் பயன்படும் குழல்; an instrument that helps to squeeze the batter as '{}'. [முறுக்கு + குழல்.]
முறுக்குக்கொம்பு	முறுக்குக்கொம்பு muṟukkukkombu, பெ.(n.) திருகிய கொம்பு (வின்.);; twisted horn. [முறுக்கு + கொம்பு.]
முறுக்குக்கொலுசு	முறுக்குக்கொலுசு muṟukkukkolusu, பெ.(n.) பெண்கள் காலில் அணியும் ஒரு வகை அணிகலன்; twisted form of anklets worn in the ankle. [முறுக்கு + கொலுசு.]
முறுக்குச்சர்ப்பம்	முறுக்குச்சர்ப்பம் muṟukkuccarppam, பெ.(n.) ஒரு வகை நச்சுப் பாம்பு; a poisonous snake. [முறுக்கு + Skt. சர்ப்பம்.]
முறுக்குடை-த்தல்	முறுக்குடை-த்தல் muṟukkuḍaittal, 4 செ. குன்றாவி.(v.t.) முறுக்குவாங்கு-தல் (வின்.); பார்க்க;see {}. [முறுக்கு + உடை-த்தல்.]
முறுக்குத்தட்டை	முறுக்குத்தட்டை muṟukkuttaṭṭai, பெ. (n.) முறுக்குப் பிடியின் உள்ளே போட்டுப் பிழிய உதவும் தகடு (கோவை.);; an instrument for making twisted cake. [முறுக்கு + தட்டை.]
முறுக்குத்திருப்பு	முறுக்குத்திருப்பு muṟukkuttiruppu, பெ. (n.) 1. சினம்; anger. 2. புறக்கணிப்பது போல் (அலட்சியமாக); உடலை முறுக்கிக் கொண்டு முகமெடுத்துப் பாராது திரும்புகை (இ.வ.);; twisting one-self and averting one's face, as in contempt. [முறுக்கு + திருப்பு.]
முறுக்குத்திருவட்டம்	முறுக்குத்திருவட்டம் muṟukkuttiruvaṭṭam, பெ.(n.) முறுக்குவட்டம் பார்க்க;see {}. [முறுக்கு + திருவட்டம்.]
முறுக்குநூல்	முறுக்குநூல் muṟukkunūl, பெ.(n.) இரு இழைகளைச் சேர்த்து முறுக்கி உண்டாக்கிய நூல்; twisted yarn. [முறுக்கு + நூல்.]

முறுக்குநோய்	முறுக்குநோய் muṟukkunōy, பெ.(n.) வயிற்றிலுண்டாகும் ஒரு வகை வலி; griping pain in the stomach. [முறுக்கு + நோய். வயிற்றிலுள்ள உறுப்புக்களை முறுக்கி வலியை உண்டாக்கும் நோய்.]
முறுக்குப்பண்ணு-தல்	முறுக்குப்பண்ணு-தல் muṟukkuppaṇṇudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) செருக்குக் காட்டுதல்; to be stiff in manners, to be haughty. [முறுக்கு + பண்ணு-தல்.]
முறுக்குப்பணிகாரம்	முறுக்குப்பணிகாரம் muṟukkuppaṇikāram, பெ.(n.) மாவினால் செய்த தின்பண்ட வகை; a kind of cake, made of flour. [முள் → முறு → முறுகு → முறுகல். முறுகு → முறுக்கு = திருகலாகவுள்ள பலகாரம் (மு.தா.);. முறுக்கு + பணிகாரம்.]
முறுக்குப்புடி	முறுக்குப்புடி muṟukkuppuḍi, பெ.(n.) முறுக்குக்குழல் பார்க்க;see {}. [முறுக்கு + புடி.]
முறுக்குபீன்சு	முறுக்குபீன்சு muṟukkupīṉcu, பெ.(n.) சதுரமான திருகலான அவரை வகை; square bean, tursted bean psophocarpus teragonolobus, a large plant with blue flowers -6-8 inches long and 1/2 in wide. [முறுக்கு + Eng.பீன்சு.]
முறுக்கும்கள்ளி	முறுக்கும்கள்ளி muṟukkumkaḷḷi, பெ.(n.) ஒருவகைச் செடி; a plant - Pisonia ciculata.
முறுக்குமீசை	முறுக்குமீசை muṟukkumīcai, பெ.(n.) முறுக்கிவிட்ட மீசை (வின்.);; twisted moustache. [முறுக்கு + மீசை.]
முறுக்குவட்டம்	முறுக்குவட்டம் muṟukkuvaṭṭam, பெ.(n.) நூலை முருக்குங் கருவி; revolving frame for spinning threads. [முறுக்கு + வட்டம்.]
முறுக்குவலி	முறுக்குவலி muṟukkuvali, பெ.(n.) சூலை, கடும் வயிற்று வலி; torminia (சா.அக.);. [முறுக்கு + வலி. வயிற்றில் ஏற்படும் வலி.]

முறுக்குவளையல்	முறுக்குவளையல் muṟukkuvaḷaiyal, பெ. (n.) வளைவு வளைவாக உள்ள வளையல் வகை; a kind of bangle in twisted form. [முறுக்கு + வளையல்.] [p]
முறுக்குவாங்கு	முறுக்குவாங்கு1 muṟukkuvāṅgudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) புரி (முறுக்கை); நெகிழ்த்துதல்; to untwine. [முறுக்கு + வாங்கு-தல்.] முறுக்குவாங்கு2 muṟukkuvāṅgudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) உடல் கட்டுவிடுதல்; to be weakened in body; loosened body. [முறுக்கு + வாங்கு-தல்.]
முறுக்குவாயு	முறுக்குவாயு muṟukkuvāyu, பெ.(n.) உடலில் வளைந்து வளைந்து சென்று வலியை உண்டாக்கும் ஒருவகை ஊதை நோய்; a disease which causes twisting pain in the body (சா.அக.);. [முறுக்கு + Skt. வாயு.]
முறுக்குவிடல்	முறுக்குவிடல் muṟukkuviḍal, பெ.(n.) எழும்போது கைகால்களை நீட்டி வளைக்கை; the action made while yawning. மறுவ. சோம்பல் முறித்தல் [முறுக்கு + விடல். விடுதல் → விடல்]
முறுக்குவிரியன்	முறுக்குவிரியன் muṟukkuviriyaṉ, பெ.(n.) விரியன் பாம்பு வகை; a kind of viper. [முறுக்கு + விரியன்.]
முறுக்கெடு-த்தல்	முறுக்கெடு-த்தல் muṟukkeḍuttal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) முறுக்குவாங்கு1-தல் (இ.வ.); பார்க்க;see {}. [முருக்கு + எடு-த்தல்.]
முறுக்கேற்றல்	முறுக்கேற்றல் muṟukāṟṟal, தொ.பெ. (vbl.n.) நரம்பை வலுவுள்ளதாகச் செய்கை; stimulating the nerves (சா.அக.);. [முறுக்கு + ஏற்றல்.]

முறுக்கேறல்	முறுக்கேறல் muṟukāṟal, தொ.பெ.. (vbl.n.) நரம்பு வலுவுடையதாகை; nerves becoming strong (சா.அக.);. [முறுக்கு + ஏறல்.]
முறுகல்	முறுகல் muṟugal, பெ.(n.) 1. தோசை போன்ற சில உணவுப் பொருள்கள் சூட்டால் அடையும் மொரமொரப்புத் தன்மை; the condition of being roasted crisp. முறுகலான இரண்டு தோசை. 2. காய்ந்து கரிந்தது; that which is scorched or over - heated. 3. திருகல்; twist. திருகல் முறுகல். பிரண்டைபோல திருகல் முறுகலானது (உ.வ.);. [முறுகு + முறுகல்.]
முருகனாற்றம்	முருகனாற்றம் muruganāṟṟam, பெ.(n.) காந்தின (கருகின);. மணம் (உ.வ.);; smell of being scorched, charred or scalded. [முறுகல் + நாற்றம்.]
முறுகு	முறுகு1 muṟugudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. திருகுதல் (பிங்.);; to wriggle, twist. 2. விரைதல்; to accelerate, to hasten. "முறுகிய விசையிற்றாகி" (சீவக.796);. ம. முருக்கு [முரு → முறு → முறுகு → முறுகு-தல்.] முறுகு2 muṟugudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. முதிர்தல்; to ripen, mature. "கனி முறுகி விண்டென" (சூளா. சீய.7);. 2. மிகுதல்; to increase. "வேட்கையின் முறுகி யூர்தர" (சீவக.1183);. 3. கடுமையாதல்; to become vehement or intense. "வெயின் முறுக" (நாலடி, 171);. 4. சுண்டிப் போதல் (கருகிப் போதல்); (உ.வ.);; to be scorched or charred, as in frying. 5. செருக்குதல்; to be haughty or insolent, to bluster. "வரையெடுக்கலுற்று முறுகினான்" (தேவா. 289, 10);.
முறுகுகஞ்சா	முறுகுகஞ்சா muṟugugañjā, பெ.(n.) சடைக்கஞ்சா வகை; variety of Bangal hemp. [முறுகு + கஞ்சா. கஞ்சா = செடிவகை.]

முறுகுகொளுந்து-தல்	முறுகுகொளுந்து-தல் muṟugugoḷundudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) வலிமை பெறுதல்; to become firm, to gain strength. "காதல் முறுகு கொளுந்தினார்க்கும்" (திருவிருத்.97, வியா. பக்.459);. [முறுகு + கொளுந்து-தல்.]
முருகுசடை	முருகுசடை murugusaḍai, பெ.(n.) சிக்கலுள்ள தலைமயிர்; matted or entangled curls of hair. முறுகுசடை முடிய வியலாது (வின்);. [முறுகு + சடை.]
முறுகுநெய்	முறுகுநெய் muṟuguney, பெ.(n.) பதங்கெடக் காய்ந்த நெய்; ghee spoiled by over - heating. [முறுகு + நெய்.]
முறுகுபதம்	முறுகுபதம் muṟugubadam, பெ.(n.) மருந்தெண்ணெய்ப்பதம் ஐந்தனுள் அதிகமாகக் காய்ச்சும் பக்குவநிலை (யாழ். அக.);; excessive heating, a stage in the preparation of medicinal oils, one of five {}. [முறுகு + பதம்.] மருந்தெண்ணெய்ப்பதம் ஐந்து: 1) குழம்பு பதம், 2) கடுகு பதம், 3) மந்த பதம், 4) மெழுகு பதம், 5) முறுகுபதம்.
முறுகுவெல்லம்	முறுகுவெல்லம் muṟuguvellam, பெ.(n.) பதங்கெடும் வண்ணம் மிகக் காய்ச்சிய வெல்லம்; jaggery spoiled by over-heating. [முறுகு + வெல்லம்.]
முறுமுறு-த்தல்	முறுமுறு-த்தல் muṟumuṟuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) முணுமுணுத்தல் (யாழ். அக.);; to murmur, grumble. மறுவ. முணங்குதல். தெ., ம. முருமுரு
முறுவஞ்சி	முறுவஞ்சி muṟuvañji, பெ. (n.) முத்து (மூ.அ.);; pearl.

முறுவல்	முறுவல்1 muṟuval, பெ.(n.) 1. புன்முறுவல், புன்னகை; smile. "புதியதோர் முறுவல் பூத்தாள்" (கம்பரா.சூர்ப்ப.5);. "முள்ளெ யிற்றுத் துவர்வாய் முறுவ லழுங்க" (அகநா.39:3);. "சிறுவெண் முகையின் முறுவல் கொண்டனை" (குறுந். 162 : 4);. "குறியா நோக்கமொடு முறுவல் நல்கி" (நற்.44:3);. 2. மகிழ்ச்சி; happiness. "பழிதீர் முறுவல் சிறிதே தோற்றல்" (தொல்.பொருள். 111);. 3. பல்; tooth. "முத்த முறுவல்" (குறள், 1113);. தெ.முருபு;க. முருவ. முறுவல்2 muṟuval, பெ.(n.) முறுகல், 1 பார்க்க;see {}, 1. முறுவல்3 muṟuval, பெ.(n.) இறந்து பட்டதொரு பழைய நாடகத்தமிழ் நூல் (சிலப்.உரைப்பாயிரம், பக்.9);; an ancient treatise on dancing, not extant.
முறுவலித்தல்	முறுவலித்தல் muṟuvalittal, தொ.பெ.(vbl.n.) புன்னகை செய்கை; to smile. ' அது முறுவலித்து நகுதலும், அளவே சிரித்தலும், பெருகச் சிரித்தலும் என மூன்றென்ப' (தொல்.பொருள்.251, உரை);. [மு.றுவல் → முறுவலி-த்தல்.]
முறுவற்செடி	முறுவற்செடி muṟuvaṟceḍi, பெ.(n.) சுண்டி மரம்; lettuce - tree.
முறுவிலி	முறுவிலி muṟuvili, பெ.(n.) வவ்வாலோட்டி (பாலவா.400);; cock's spur.

முறுவெங்கண்ணனார்	முறுவெங்கண்ணனார் muṟuveṅgaṇṇaṉār, பெ.(n.) கழகக் காலப் புலவர்;a {}poet. இவர் வெங்கண்ணனார் எனவும் அழைக்கப்படுவர். குறிஞ்சித்திணையைப் பாடுவதில் வல்லவர். இவர் பாடியதாக நற்றிணையில் ஒன்றும், அகநானூற்றில் ஒன்றுமாக இரண்டு பாடல்கள் கிடைக்கின்றன. சிறுகண் யானைப் பெருங்கை ஈரினம் குளவித் தண்கயங் குழையத் தீண்டிச் சோலை வாழை முணைஇ அயலது வேரல் வேலிச் சிறுகுடி அலறச் செங்கால் பலவின் தீம்பழ மிசையும் மாமலை நாட தாமம் நல்கென வேண்டுதும் வாழிய எந்தை வேங்கை வீயுக விரிந்த முன்றில் கல்கெழு பாக்கத்து அல்கினை செலினே" (நற்.232);.
முறை	முறை1 muṟaittal, 9 செ.கு.வி.(v.i.) 1. இப்படி இத்தன்மையில் இருக்க வேண்டும் என்ற ஒழுங்கு; பொருத்தமான வரையறையோடு கூடியது; proper manner, propriety, normal course. ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்ற முறை குமுகாயத்தில் (சமுதாயத்தில்); தொன்று தொட்டு இருந்து வருகிறது. முறையாக இசை கற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று அவருக்கு நெடுநாளாக ஆசை. புதிய மருத்துவமனை முறைப்படி நாளை தொடக்கப்படும். 2. ஒன்று நடைபெறும் தன்மை; way, manner. பொருளியல் அமைப்பு மாறும்போது வாழ்க்கை முறையும் மாறும். மனதுக்கு ஆறுதல் அளிக்கும் முறையில் அன்புடன் பேசினார். 3. இத்தனையாவது எனக்கூறும் வரிசை ஒழுங்கு, தடவை; times. நகரத்தையே இப்போது தான் முதன் முறையாகப் பார்ப்பது போல் பார்த்தான். எத்தனை முறை படித்தாலும் கொஞ்சம் கூட வெறுப்புத் தட்டாத கதை. 4. ஒன்றையடுத்து ஒன்று, ஒருவரையடுத்து ஒருவர் என வரையறுத்து அமைக்கும் வரிசை, வரிசையில் ஒன்றின் அல்லது ஒருவரின் தடவை; turn. வயல்களுக்கு முறை வைத்துத்தான் தண்ணீர் விடப்படும். மருத்துவமனையில் மருத்துவரைப் பார்க்க வரிசையில் தன் முறைக்காகக் காத்திருந்தார். 5. இருவருக்கும் இடையில் இப்படிப்பட்டது என்று வரையறுக்கும் உறவு; relationship. அவர் எனக்கு மாமா முறை. [முறு → முறை → முறை-த்தல்.]
முறைக்கட்டு	முறை முறைக்கட்டு muṟaikkaṭṭu, பெ.(n.) மரபு வழக்கத்திலுள்ள உறவுமுறைப்படி செய்யும் திருமணம் (யாழ்ப்.);; marriage between persons of specific relationship, as being in accordance with the caste rules. [முறை + கட்டு.]

முறைக்காய்ச்சல்	முறைக்காய்ச்சல் muṟaikkāyccal, பெ.(n.) இடைவிட்டு முறையாக வரும் காய்ச்சல்; intermittent fever. "முறைக்காய்ச்ச றப்பாதவிடமாய்" (அறப்பளீச். 49);. [முறை + காயச்சல்.]
முறைக்காரன்	முறைக்காரன் muṟaikkāraṉ, பெ.(n.) முறைகாரன் பார்க்க;see {}.
முறைக்காற்று	முறைக்காற்று muṟaikkāṟṟu, பெ.(n.) பருவக்காலங்களில் வீசும் பருவக் காற்று (யாழ்ப்.);; trade winds;monsoon. [முறை + காற்று.]
முறைகாரன்	முறைகாரன் muṟaikāraṉ, பெ.(n.) 1. முறைப்படி வேலை பார்ப்போன் (கோயிலொ.78);; one employed to attend to a job, by turns. 2. முறைமாப்பிள்ளை (உ.வ.); பார்க்க;see, 3. கோயில் முதலியவற்றில் வேலை செய்யும் உரிமையுடையவன் (சங்.அக.);; one who is entitled to an office, as in a temple. [முறை + காரன்.]
முறைகேடு	முறைகேடு muṟaiāṭu, பெ.(n.) 1. நேர்மைத் தவறு; injustice. 2. தகுதியற்ற செயல் (வின்.);; unbecoming act. 3. ஒழுங்கின்மை (இ.வ.);; irregularity, disorder. 4. கெட்ட நடத்தை (வின்.);; depravity, indecency. [முறை + கேடு.]
முறைச்சடங்கு	முறைச்சடங்கு muṟaiccaḍaṅgu, பெ.(n.) 1. பிராமணர்கள் நோன்பிருந்து நீரில்நின்று மறையோத திருவிதாங்கூர் அரசாங்கத்தார் ஆறு ஆண்டுக்கு ஒருமுறை நாற்பத்தொன்று அல்லது ஐம்பத்தொரு நாள் நடத்தும் ஒரு பெருஞ்சடங்கு; a religious ceremony lasting for 41 or 51 days, celebrated by the Travancore State once in six years, with fasting and recitation of the {} by Brahmins standing in water. 2. மழை வேண்டி வருணனைக் குறித்துச் செய்யும் தெய்வ வணக்கம்; a prayer invoking {} for rain in times of drought. [முறை + சடங்கு.]
முறைச்சுரம்	முறைச்சுரம் muṟaiccuram, பெ.(n.) முறைக்காய்ச்சல் பார்க்க;see {}. [முறை + சுரம்.]
முறைசபம்	முறைசபம் muṟaisabam, பெ.(n.) முறைச் சடங்கு பார்க்க;see {}. [முறை + Skt. சபம்.]

முறைசாரா	முறைசாரா muṟaicārā, பெ.அ. (adj.) பல்கலைக் கழகத்திலும் பள்ளிக் கூடத்திலும் கற்பிக்கும் முறையிலிருந்து வேறுபட்டது; non-formal. முறைசாரா கல்விமுறை தமிழ் நாட்டில் நடைமுறைப்படுத்தப்படுகிறது. [முறை + சாரா.]
முறைசிறத்தல்	முறைசிறத்தல் muṟaisiṟattal, தொ.பெ. (vbl.n.) ஒன்று மற்றொன்றனிற் சிறந்து வருதல், மேம்படுகை; to excel. "நுவலுங் காலை முறைசிறந் தனவே" (தொல். பொருள்.3);. [முறை + சிற-த்தல்.]
முறைசெய்-தல்	முறைசெய்-தல் muṟaiseytal, 1 செ. குன்றாவி.(v.t.) 1. செங்கோல் நெறி (இராச நீதி); அளித்தல்; to do justice. "முறைசெய்து காப்பாற்று மன்னவன்" (குறள், 388);. 2. தண்டித்தல்; to punish, as the guilty. "கழுவிலேற்றி முறைசெய்க வென்று கூற" (பெரியபு.திருஞான.853);. [முறை + செய்-தல்.]
முறைசெய்வோர்	முறைசெய்வோர் muṟaiseyvōr, பெ.(n.) கட்டளை நிறைவேற்றும் ஏவலாளர்; executive officers. "வேந்தன்.... விட்டனன் முறைசெய் வோரை" (திருவாலவா. 13:10);. [முறை + செய்வோர்.]
முறைத்தண்ணீர்	முறைத்தண்ணீர் muṟaittaṇṇīr, பெ.(n.) முறைநீர் (இ.வ.); பார்க்க;see {}. [முறை + தண்ணீர்.]
முறைத்து	முறைத்து muṟaittu, வி.எ.(adv.) 1. கடுமையாக; severely, frowningly. நீ முறைத்துப் பார்க்கிறாய் என்பதற்காக நான் பேசாமல் இருந்து விடுமுடியுமா? 2. கூர்ந்து, உற்று; intently. அந்தக் கடையையே ஏன் முறைத்துப் பார்த்துக் கொண்டு நிற்கிறாய்? பட்டிக்காட்டான் இனிப்புக் கடையை முறைத்துப் பார்த்ததுபோல் (பழ.);. [முறை → முறைத்து.]
முறைத்துக்கொள்ளு-தல்	முறைத்துக்கொள்ளு-தல் muṟaiddukkoḷḷudal, 16 செ.குன்றாவி.(v.t.) பகைத்தல்; make an enemy of some one, antagonize. நீ எல்லாரையும் முறைத்துக் கொண்டு வாழ முடியாது. [முறைத்து + கொள்-தல்.]

முறைத்துப்பார்	முறைத்துப்பார்1 muṟaittuppārttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஏற விழித்து நோக்குதல்; to stare. [முறைத்து + பார்-த்தல்.] முறைத்துப்பார்2 muṟaittuppārttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. குதிரை முதலியன வெகுண்டு நோக்குதல் (வின்.);; to stare in bewilderment, as cattle, horses. 2. செருக்குறுதல்; to be stiff-necked, haughty. [முறைத்து + பார்-த்தல்.]
முறைநிரனிறை	முறைநிரனிறை muṟainiraṉiṟai, பெ.(n.) பெயர்களை நிறுத்த முறைக்கேற்ப அவற்றிற்குரிய வினை முதலியவற்றை அடைவே நிறுத்துகை (மாறனலங்.172);; arrangement of a series of verbs in the same order as their respective nouns, opp. to {}. [முறை + நிரனிறை.]
முறைநிலைப்பெயர்	முறைநிலைப்பெயர் muṟainilaippeyar, பெ.(n.) முறைப்பெயர் (தொல். சொல். 165); பார்க்க;see {}. [முறை + நிலைப்பெயர்.]
முறைநீர்	முறைநீர் muṟainīr, பெ.(n.) வயலுக்கு முறைப்படிவிடப்படும் பாய்ச்சல்நீர் (C.G.);; water allowed to irrigate fields, in turn or in a regulated manner. [முறை + நீர்.] முறைநீர் muṟainīr, பெ. (n.) வளரும் நெற் பயிருக்கு நாள் முறை வைத்து பாய்ச்சும் நீர்; watering the paddy field on fixed time duration. [முறை+நீர்]
முறைப்படு-தல்	முறைப்படு-தல் muṟaippaḍudal, 20 செ.கு.வி.(v.i.) 1. அடைவுசெய்தல்; to be in order;to be systematised. "முறைப்படச் சூழ்ந்து" (குறள்,640);. 2. முறையிடுதல்; to complain. "அழியச் செய்யா நின்றார்களென்று... முறைப்பட்டால்" (திவ். திருப்பா.11, வியா. பக்.127);. [முறை + படு-தல்.]
முறைப்படுத்து-தல்	முறைப்படுத்து-தல் muṟaippaḍuddudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வரிசைப்படுத்துதல், ஒழுங்குபடுத்துதல்; to arrange, put in an order. நடந்த நிகழ்ச்சிகளை முறைப்படுத்தி எழுதிக் கொடுங்கள். 2. நெறிமுறைக்கு உட்பட்டதாக்குதல்; systematize, regulate. தனியார் பொறியியல் கல்லூரிகளில் மாணவர்களைச் சேர்ப்பது இன்னும் முறைப்படுத்தப்படவில்லை. [முறை + படுத்து-தல்.]

முறைப்பாடு	முறைப்பாடு muṟaippāṭu, பெ.(n.) 1. முறையீடு பார்க்க; see {}. "பேய்முறைப்பாடு" (தக்கயாகப். 7-ஆம் உறுப்பு);. 2. அரசிறை (கல்.);; duty, tax. தெ. முர. [முறைபடு → முறைபாடு.] முறைப்பாடு muṟaippāṭu, பெ. (n.) செய்வினைச் செய்தலைக் குறிக்கும் நாட்டுப்புறச் சொல்; a term denoting causing mythical evil. [முறை+பாடு]
முறைப்பாடுதீர்-த்தல்	முறைப்பாடுதீர்-த்தல் muṟaippāṭutīrttal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) இருவர் தமக்குள்ள பகையைத் தெய்வத்தின் முன் தீர்த்துக் கொண்டு நட்பாதல் (இ.வ.);; to become reconciled to each other and resume friendly relations in the presence of a deity. [முறைப்பாடு + தீர்-த்தல்.]
முறைப்பு	முறைப்பு muṟaippu, பெ.(n.) 1. கடுமை நிறைந்த பார்வை; stern look;glower. தம்பியின் முணுமுணுப்பை ஒரு முறைப்பில் அடக்கினான். உன் முறைப்பை வேறு யாரிடமாவது வைத்துக் கொள் என்று என் அக்கா சொன்னாள். 2. வளைது கொடுக்காமல் இருக்கும் தன்மை, விறைப்பு; stiffness, as of a corpse. முறைப்பு ஏறவில்லை (உ.வ.);. உன் முறைப்பு என்னை என்ன செய்யும். 3. விலையின் ஏற்றம் (இ.வ.);; high price, as of goods. 4. செருக்கு (வின்.);; haughtiness, impudence. தெ., க. முரி;ம. முரை;து.முரெய். [முறை → முறைப்பு.]
முறைப்பெண்	முறைப்பெண் muṟaippeṇ, பெ.(n.) 1. தான் திருமணம் செய்து கொள்வதற்குக் குடும்ப மரபுப்படி தகுதி உள்ள நெருங்கிய உறவுடைய பெண்; a girl on whom a boy has a customary claim to marry. 2. அத்தை அல்லது அம்மான் மகள்; the daughter of a maternal uncle or paternal aunt. அத்தை மகளும் முறைப்பெண் தான். மாமன் மகளும் முறைப்பெண் தான். [முறை + பெண்.] அத்தை அல்லது அம்மான் மகள்போல் ஒருவனை மணம்புரியும் உறவுமுறையுள்ளவன்.
முறைப்பெயர்	முறைப்பெயர் muṟaippeyar, பெ.(n.) உறவுமுறைகாட்டும் பெயர்ச் சொல் (தொல்.சொல்.138);; words indicating akin relationship. எ.கா. தாய், தந்தை, மகன், மகள், பாட்டி, பாட்டன். [முறை + பெயர்.]
முறைப்பெயர்க்கிளவி	முறைப்பெயர்க்கிளவி muṟaippeyarkkiḷavi, பெ.(n.) முறைப்பெயர் பார்க்க;see {}. [முறைப்பெயர் + கிளவி.]

முறைபிறழ்வைப்பு	முறைபிறழ்வைப்பு muṟaibiṟaḻvaibbu, பெ.(n.) செய்யுட் குற்றங்களு ளொன்று (யாப்.வி.பக்.525);; a defect in poetic composition. [முறை + பிறழ் + வைப்பு.]
முறைமசக்கு	முறைமசக்கு muṟaimasakku, பெ.(n.) கெட்ட நடத்தை; depravity. 'அவன் முறை மசக்காய்த் திரிகிறான்' (வின்.);. [முறை + மசக்கு.]
முறைமயக்கி	முறைமயக்கி muṟaimayakki, பெ.(n.) குப்பைமேனி (மலை.);; Indian acalypha. [முறை + மயக்கி.]
முறைமயக்கு	முறைமயக்கு1 muṟaimayakkudal, ஒழுங்கின்மையாக்குதல் (இ.வ.); to put out of order, disarrange. [முறை + மயக்கு-தல்.] முறைமயக்கு2 muṟaimayakku, பெ.(n.) ஒழுங்கின்மை; disorderliness, irregularity. [முறை + மயக்கு.]
முறைமயங்கி	முறைமயங்கி muṟaimayaṅgi, பெ.(n.) முறைமயக்கி (யாழ்ப்.); பார்க்க;see {}.
முறைமாப்பிள்ளை	முறைமாப்பிள்ளை muṟaimāppiḷḷai, பெ.(n.) அத்தை அல்லது அம்மான் மகன் போல ஒருத்தியை மணம்புரியும் உறவுமுறை யுள்ளவன்; boy related in a particular manner to a girl and allowed by caste rules to marry her, as the father's sister's son or mother's brother's son. தான் திருமணம் செய்து கொள்வதற்குக் குடும்ப மரபின்படி தகுதி உள்ள நெருங்கிய உறவுடைய ஆண். [முறை + மாப்பிள்ளை.]
முறைமாறு-தல்	முறைமாறு-தல் muṟaimāṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒழுங்கு தப்பி வருதல்; to fail in propriety or order. 2. முறைப்படி தண்ணீர் பாய்ச்சுதல் (solsâr.);; to regulate the supply of water for irrigation by turns. 3. குல வழக்கத்திற்கு மாறாக மணம் புரிதல் (இ.வ.);; to marry against recognised custom. [முறை + மாறு-தல்.]
முறைமுதற்கட்டில்	முறைமுதற்கட்டில் muṟaimudaṟkaṭṭil, பெ.(n.) அரியணை (சிங்காதனம்);, அரசுக்கட்டில்; throne. "மன்பதை காக்கு முறைமுதற் கட்டிலின்" (சிலப்.27:134);. [முறை + முதற்கட்டில்.]

முறைமூலம்	முறைமூலம் muṟaimūlam, பெ.(n.) திப்பிலி நாவல்; a kind of {} tree. [முறை + மூலம்.]
முறைமை	முறைமை muṟaimai, பெ. (n.) 1. அடைவு; order. 2. ஒழுக்கம்; manners, conduct. "முறைமையின் புகழு மன்றே மறமி" 3. செங்கோல் நெறி (அரச நீதி);; justice. "உணர்கிலை முறைமை நோக்காய்" (கம்பரா.மாயாசன.19);. 4. உரிமை; right, propriety. "முறைமை யென்ப தொன்றுண்டு" (கம்பரா. நகர் நீங்கு.5);. 5. உறவு; relationship by blood or marriage. 6. ஊழ்; fate. 7. தன்மை; nature. [முறை → முறைமை.]
முறையம்பிள்ளை	முறையம்பிள்ளை muṟaiyambiḷḷai, பெ.(n.) முறையாம்பிள்ளை பார்க்க;see {}. "மோட்டுக்கால் முறையம்பிள்ளை கேட்டால்" (குருகூர்ப்.23);. [முறையாம்பிள்ளை → முறையம்பிள்ளை.]
முறையாம்பிள்ளை	முறையாம்பிள்ளை muṟaiyāmbiḷḷai, பெ. (n.) ஊர்வேலைக்காரன் (நாஞ்.);; a village servant. [முறை + ஆம் + பிள்ளை.]
முறையிடு	முறையிடு1 muṟaiyiḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) உரியவர்களிடம் சொல்லிக் கவனிக்க வேண்டுதல், குறை தீர்க்க வேண்டுதல்; appeal to the authorities, petition. குடிநீர் வேண்டி சென்னை நகர மக்கள் அமைச்சரிடம் முறையிட்டுக் கொண்டார்கள். நகராட்சி அதிகாரிகளிடம் பல முறை சொல்லியும், முறையிட்டும் சாலை செப்பனிடப்படவில்லை. [முறை + இடு-தல்.] முறையிடு2 muṟaiyiḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) குறை சொல்லிக் கொள்ளுதல்; to complain, express grievance. "சகந்தானறிய முறையிட்டால்" (திருவாச. 21:3);. தெ., ம. மொரயிடு;க. மொரெயிடு. [முறை + இடு-தல்.]

முறையிலார்	முறையிலார் muṟaiyilār, பெ.(n.) கீழ் மக்கள் (சூடா.);; base people, inferior people. [முறை + இலார். முறையான வாழ்வு வாழாத மக்கள்.]
முறையின்வைப்பு	முறையின்வைப்பு muṟaiyiṉvaippu, பெ. (n.) நன்னூலார் கூறும் நூலின் அழகு பத்தினுள் ஒன்றாகிய எடுத்துக் கொண்ட பொருள்களை வரிசைப்படி வைப்பது; logical order in the treatment of a subject, systematic treatment, one of ten {}. "சுருங்கச் சொல்லல் விளங்க வைத்தல் நவின்றோர்க் கினிமை நன்மொழி புணர்த்தல் ஓசை யுடைமை யாழமுடைத் தாதல் முறையின் வைப்பே யுலகமலை யாமை விழுமியது பயத்தல் விளங்குதா ரணத்த தாகுத னுரலிற் கழகெனும் பத்தே" (நன்.13);. [முறை → முறையின் + வைப்பு.]
முறையீடு	முறையீடு muṟaiyīṭu, பெ.(n.) குறை தீர்க்கக் கோரிக்கை; appeal, petition, prayer. ஒழுங்குமுறை விற்பனைக் கடைகளில் பொருள் விற்பனை குறித்து மக்களுடைய முறையீட்டைக் கேட்டறிந்தார்.அதிகாரி. [முறையிடு → முறையீடு.]
முறையுடையரசன்	முறையுடையரசன் muṟaiyuḍaiyarasaṉ, பெ.(n.) செங்கோல்நெறி தவறாத அரசன்; a king who rules his country in a moral path and perform good deeds to his subjects. "தொய்யில் காப்போர் அறிதலும் அறியார் முறையுடையரசன் செங்கோல் அவைய" (குறுந்.276:5);. [முறையுடை + அரசன்.]
முறையுளி	முறையுளி muṟaiyuḷi, கு.வி.எ. (adv.) நியமப்படி; according to order. "மூவகை யியக்கமு முறையுளி கழிப்பி" (சிலப்.8:42);. [முறை + உளி.]
முறையூர்	முறையூர் muṟaiyūr, பெ.(n.) சிவகங்கை மாவட்டம், திருப்பத்தூர் வட்டத்தில் பாலாற்றின் தென்கரையிலுள்ள ஊர்; a village in {} district in {} Taluk, situated on the banks of {}. [முறை + ஊர்..] மக்கள் தங்களுடைய வழக்குகளைத் தெரிவித்து முறை வேண்டி வந்தவர்கட்கு இந்த ஊர்ப்பெரியவர்கள் முறையாகவும், நேர்மையாகவும், நடுவுநிலை தவறாமலும் அறங்கூறியதால் இவ்வூர் முறையூர் எனப்பட்டிருக்கலாம்.

முறையே	முறையே muṟaiyē, வி.அ.(adv.) சொல்லப்பட்டிருக்கும் வரிசையில் தனித் தனியாக; respectively. குற்றம் செய்தவருக்கும் குற்றம் செய்யத் தூண்டியவருக்கும் முறையே ஐந்தாண்டு, மூன்றாண்டுக் கடுங்காவல் தண்டனை தரப்பட்டது. [முறை → முறையே.]
முறையோர்	முறையோர் muṟaiyōr, பெ.(n.) முறைசெய்வோர் பார்க்க;see {}. "மன்னவன் முறையோர்தம்மை முன்விடுப்ப" (திருவாலவா.37.60);. [முறை → முறையோர்.]
முறைவன்	முறைவன் muṟaivaṉ, பெ.(n.) 1. சிவன்;{}. "நான்மறை முக்கண் முறைவனுக்கே" (பதினொ.பொன்வண்.52);. 2. ஒட்டுநர்; driver. 3. நடத்துநர்; conductor. 4. யானைப் பாகன்; mahout of an elephant. "மேலியன் முறைவர் நூலிய லோசை" (பெருங்.உஞ்சைக்.44:79);. [முறை → முறைவன்.]
முறைவாசல்	முறைவாசல் muṟaivācal, பெ.(n.) பல குடித்தனங்கள் இருக்கிற ஒரு வீட்டில் வாசல் தெளித்துக் கூட்டும் வேலையைக் குறிப்பிட்ட நாளைக்குக் குறிப்பிட்ட குடித்தனக்காரர் செய்ய வேண்டும் என்று தங்களுக்குள் பிரித்துக் கொள்ளும் முறை; the turn duty of each resident to keep the front-yard clean. [முறை + வாசல்.]

முன்	முன்1 muṉ, கு.பெ.எ.(adj.) & கு.வி.எ.(adv.) 1. இடத்தைக் குறித்து வருகையில் முகத்தை நோக்கி இருப்பது; இடத்தால் முன்னாவது; in front of someone. "என்னை முன்நில்லன் மின்தெவ்விர்" (குறள், 771);. "முன்னே கடிவாளம் மூன்றுபேர் தொட்டிழுக்க" (தனிப்பா.); "மஃகான் புள்ளிமுன் வவ்வுந் தோன்றும்" (தொல். எழுத்து.28);. புத்தகம் உனக்கு முன்தானே இருக்கிறது. பேருந்து திடீரென்று நின்றதால் முன் இருக்கையில் தலை மோதியது. யானைமுன் கால் (பிங்.);. 2. காலத்தால் முன்னாவது (நன்.123, உரை);; previous prior. "முற்றுற்றுந் துற்றினை" (நாலடி, 190);. "உடைதிரைப் பிதிர்விற் பொங்கிமுன்" (அகநா.1:18);. "பின்தூங்கி முன்னெழூஉம் பேதையே" (தனிப்பா.);. "யானைவரும் பின்னே மணியோசை வரும் முன்னே"(பழ.);. 3. முன்னால்; forward. காலை முன்வைத்தவன் திடுக்கிட்டு நின்றான். 4. காலத்தை குறித்து வருகையில், குறிப்பிட்டதற்கு முதலில் அமைவது அல்லது வந்தது; of time before;first part, etc. ஐந்து ஆண்டுகட்கு முன் நடந்த நிகழ்ச்சி. 5. வெளிப்புறம் அமைவது பயன்பாட்டில் முதன்மையாக அமைவது
முன்கட்டு	முன்கட்டு muṉkaṭṭu, பெ.(n.) 1. வீட்டின் முற்பகுதி; front apartments of a house (lobby);. 2. கைகளை முன்னாக வைத்துக் கட்டுகை; pinioning the hands in front. [முன் + கட்டு.] பின்கட்டுக்கு எதிர்ச்சொல்.
முன்கடை	முன்கடை muṉkaḍai, பெ.(n.) வீட்டுவாயில்; vestibule. "தேரெம் முன்கடை நிற்க" (ஐங்குறு.5);. தெ. முந்கட [முன் + கடை.]
முன்கலந்தவிருட்சத்தி	முன்கலந்தவிருட்சத்தி muṉkalandaviruṭcatti, பெ.(n.) வில்வம்; a sacred tree-Bael tree-Aegle marmelos (சா.அக.);.
முன்கழுத்துக்கழலை	முன்கழுத்துக்கழலை muṉkaḻuttukkaḻlai, பெ.(n.) கழுத்திலுள்ள (தைராய்டு); சுரப்பி வீங்குவதால் ஏற்படும் நோய்; goitre. [முன் + கழுத்து + கழலை.] [p]

முன்கால்	முன்கால் muṉkāl, பெ.(n.) முன்னங்கால் பார்க்க;see {}. [முன் + கால்.]
முன்குடுமி	முன்குடுமி muṉkuḍumi, பெ.(n.) தலையின் முன்பக்கமாக வைத்துக் கொள்ளுங் குடுமி; tuft of hair in front. "சுருக்கவிழ்ந்த முன்குடுமிச் சோழியா" (தனிப்பா.1, 29:54);. "சோழியன் குடுமி சும்மா ஆடுமா?" (பழ.);. [முன் + குடுமி.]
முன்கூட்டியே	முன்கூட்டியே muṉāṭṭiyē, வி.அ.(adv.) 1. முன்பே; in advance. பணம் வேண்டும் என்று முன் கூட்டியே சொல்லக்கூடாதா? 2. ஏற்கெனவே, முன்னரே; early, already. அவர் யார் என்பது முன்கூட்டியே உனக்குத் தெரியுமா? [முன் + கூட்டியே.]
முன்கை	முன்கை muṉkai, பெ.(n.) 1. கையின் முன்பகுதி, முன்னங்கை; forearm. "முன்கை யிறை யிறவா நின்ற வளை" (குறள், 1157);. "யரம்பபோ ழவ்வளைப் பொலிந்த முன்கை" (அகநா.6:2);. "அரிமயிர்த் திரண்முன்கை" (புறநா.11:1);. "வளையணி முன்கை நின் இகுளைக்கு உணர்த்தென" (நற்.71:2);. "தொகு வளை முன்கை மடந்தையொடு நட்பே" (குறுந்.15:6);. 2. கை; hand. "முன்கை நீண்டால் முழங்கை நீளும்" (பழ.);. க. முந்கை. [முன் + கை.]
முன்கைவாதம்	முன்கைவாதம் muṉkaivātam, பெ.(n.) முன்னங்கை இரண்டோடு முகமும் வீங்கி வலிக்கும் ஒரு வகையான காற்றுப் பிடிப்பு நோய்; a kind of rheumatism affecting the fore arms (சா.அக.);. [முன்கை + Skt.வாதம்.]
முன்கொம்பு	முன்கொம்பு muṉkombu, பெ.(n.) 1. விலங்கின் முன்வளைந்த கொம்பு (வின்.);; horn bent forwards. 2. பல்லக்கு முதலியவற்றின் முன்தண்டு; front pole, as of palanquin. [முன் + கொம்பு.]

முன்கோபம்	முன்கோபம் muṉāpam, பெ.(n.) முழுக்கத் தெரிந்து கொள்ளும் முன்பே தோன்றும் சினம்; short temper. தன்னுடைய முன்கோபத்தினால் பல நல்ல வேலைகளை இழந்திருக்கிறார். முன் கோபம் பின்னிரக்கம். [முன் + Skt. கோபம்.]
முன்கோபி	முன்கோபி muṉāpi, பெ.(n.) விரைவில் சினங்கொள்ளக்கூடியவர்; person with a short temper. முன் கோபியைக் கண்டால் மூன்றடி தள்ளியே நின்று பேசுதல் நலம். [முன் + Skt. கோபி.]
முன்கோலம்	முன்கோலம் muṉālam, பெ.(n.) நிலப் பனை; ground palm - Curculigo orchioides (சா.அக.);.
முன்சிகை	முன்சிகை muṉcigai, பெ.(n.) முன்குடுமி பார்க்க;see {}.
முன்சொல்	முன்சொல் muṉcol, பெ.(n.) பழமொழி (பிங்.);; old saying, proverb. மறுவ. சொலவடை, முதுமொழி. [முன் + சொல்.]
முன்தட்டு	முன்தட்டு muṉtaṭṭu, பெ.(n.) மரக்கலத்தின் முகப்புத் தட்டு; deck across the bow of a vessel. [முன் + தட்டு.]
முன்தள்ளு-தல்	முன்தள்ளு-தல் muṉdaḷḷudal, 5 செ.கு.வி. (v.i) ஒரு வரிசையில் இருந்து, முன் பக்கமாக நீண்டிருத்தல், துருத்துதல், வெளியே தள்ளி அமைதல்; stick out, project. அவளுக்குச் சற்று முன்தள்ளிய பல். தெருவில் முன் தள்ளியிருக்கிற வீடுதான் அவருடைய வீடு. [முன் + தள்ளு-தல்.]
முன்தானை	முன்தானை muṉtāṉai, பெ.(n.) முன்றானை பார்க்க;see {}. [முல் → முன் + தானை. தானை = ஆடை.]

முன்தேர்க்குரவை	முன்தேர்க்குரவை muṉtērkkuravai, பெ.(n.) முன்றேர்க்குரவை பார்க்க;see {}.
முன்தொடரி	முன்தொடரி muṉtoḍari, பெ. (n.) ஒரு வகைத் தொடரிப் பூண்டு; a thorny shrub.
முன்நிறுத்து-தல்	முன்நிறுத்து-தல் muṉniṟuddudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஒருவரை அல்லது ஒரு கருத்தை அல்லது ஒரு செய்தியை முதன்மைப்படுத்துதல், முதன்மை அளித்தல்; bring to the fore, project some one, keep something in focus. மக்களுக்கு நன்றாக தெரிந்த ஒரு தலைவரை முன்நிறுத்தி செய்தி பரப்பும் பணியைச் செய்தால் தேர்தலில் வெற்றி பெறலாம். மக்களின் நிலையை முன் நிறுத்திப் பார்க்கையில் இதுபோன்ற திருவிழாக்கள் பயனற்றது. [முன் + நிறுத்து-தல்.]
முன்நேரம்	முன்நேரம் muṉnēram, பெ. (n.) 1. ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்திற்கு முன்னமேயே உள்ள நேரம்; the time before the particular time. தேர்வுக்கு முன்நேரத்திலேயே சென்றுவிடு. 2. விடியற்காலை; early morning. காலை முன்நேரமாக எழுதல் உடலுக்கு நலம். 3. கடந்த நாழிகை அல்லது மணித் துளிகளைக் கூறுவது; past minute or time. "முன் நேரம் கப்பற்காரன். பின் நேரம் பிச்சைக்காரன்" (பழ.);. [முன் + நேரம்.]
முன்பகை	முன்பகை muṉpagai, பெ.(n.) இருவரிடையே கருத்து வேறுபாடு ஏற்பட்டுச் சில நாட்கள் (அ); மாதங்கள் (அ); ஆண்டுகள் கழிந்தும் மனத்தாங்கல் உள்ள நிலை; enmity. "முன்பகை செய்தால் பின் பகை விளையும்". "அவர்கள் இருவரும் முன்பகை கரணியமாக பேசுவதில்லை" (பழ.);. [முன் + பகை.]
முன்பணம்	முன்பணம் muṉpaṇam, பெ.(n.) 1. முன்கூட்டியே வைப்புத் தொகையாகப் பெறப்படும் பணம்; caution deposit. அந்த நூலகத்தில் சேர ஐம்பது ரூபாய் முன்பணம் கட்ட வேண்டும். வங்கியில் இந்த வேலைக்குப் பத்தாயிரம் ரூபாய் முன்பணம் செலுத்த வேண்டும். 2. கூலியாக உள்ள தொகையில் முன் கூட்டியே தரப்படும் பணம்; advance payemnt. வேலையாள் முன்பணம் வாங்கிக் கொண்டு போனார். 3. ஒரு பொருளை வாங்குவதற்கு அடையாளமாக முன்னே கொடுக்கும் சிறுதொகை, முன்னீட்டுத் தொகை; advance, earnest. [முன் + பணம்.]
முன்பதிவுசெய்-தல்	முன்பதிவுசெய்-தல் muṉpadivuseydal, 1 செ.கு.வி. (v.i.) திரையரங்கம், தொடர் வண்டி நிலையம் முதலியவற்றில் முன்கூட்டியே இருக்கைகளைப் பதிவு செய்தல்; reserve seats, etc. in a cinema, train, etc. நான் நாளை தொடர்வண்டி மூலமாக மதுரை செல்ல நேற்றே முன் பதிவு செய்துவிட்டேன். [முன் + பதிவு + செய்-தல்.]

முன்பன்	முன்பன் muṉpaṉ, பெ.(n.) 1. வலிமை யுடையவன்; powerful man, "செருச்செய் முன்ப" (புறநா.41);. 2. தலைவன்; leader master. "முன்பனை முன்பு நோக்கி" (கம்பரா.நாகபாச.90);. 3. ஏலச்சீட்டு நடத்துபவன் (நாஞ்.);; conductor of a chit-fund. 4. நிலம் வாங்கி வீடுகள் விற்க முதலீடு செய்து செயற்படுபவன்; promoter. [முன்பு → முன்பன்.]
முன்பனி	முன்பனி muṉpaṉi, பெ.(n.) பருவகாலங்கள் ஆறனுள் இரவின் முற்பகுதியிற் பனி மிகுதியுடைய சிலை (மார்கழி);, சுறவம் (தை); மாதங்கள் (தொல்.பொருள்.10, உரை); (பிங்.);; the months of {} and Tai, being the season in which dew falls during the early part of the night, one of six paruvam. "முளரி கரியும் முன்பனிப் பானாட" (அகநா.163:8);. "பின்பணி அமையம் வருமென முன்பனி" (நற்.224:2);. [முன் + பனி]
முன்பால்	முன்பால் muṉpāl, கு.வி.எ.(adv.) முன்னாக; in front. 'அகத்தியன் முன்பாலிட்ட சாபம்' (சிலப்.3:2, உரை);. [முன்பு → முன்பால்]
முன்பாலைநாடு	முன்பாலைநாடு muṉpālaināṭu, பெ.(n.) கடல் கோளால் அழிந்ததாகக் கருதப்படும் தமிழ் நாட்டுப் பகுதி; a division of the Tamil country, supposed to have been sub-merged in a deluge. 'ஏழ் முன்பாலை நாடும்' (சிலப்.8:2, உரை);. [முன் + பாலை + நாடு]
முன்பில்	முன்பில் muṉpil, கு.பெ.எ.(adj.) & கு.வி.எ. (adv.) முன்1 பார்க்க;see {}. 'முன்பிற் காதையில்' (சிலப். 7:1, அரும்.);. [முன்பு → முன்பில்]
முன்பிலாண்டு	முன்பிலாண்டு muṉpilāṇṭu, பெ.(n.) முன் சென்ற ஆண்டு, கடந்த ஆண்டு; previous year. 'முன்பிலாண்டை ஒழுகினபடி' (தெ.இ.க.தொ.i, 129);. [முன்பில் + ஆண்டு]
முன்பிற்படி	முன்பிற்படி muṉpiṟpaḍi, கு.வி.எ.(adv.) முன்போல; as before. 'முன்பிற் படியே..... செம்பாலையு மாயின' (சிலப்.3:86-9, உரை);. [முன்பில் + படி]
முன்பிறந்தாள்	முன்பிறந்தாள் muṉpiṟandāḷ, பெ.(n.) 1. அக்கை, அக்காள் (திவா.);; elder sister. 2. மூதேவி (பிங்.);; goddess of misfortune. [முன் + பிறந்தாள்]

முன்பிறந்தான்	முன்பிறந்தான் muṉpiṟandāṉ, பெ.(n.) அண்ணன், தமையன்; elder brother. [முன் + பிறந்தான்]
முன்பின்	முன்பின்1 muṉpiṉ, கு.வி.எ.(adv.) 1. முந்தியும் பிந்தியும்; before and after, before and be - hind. 2. முன்பழக்கம், அறிமுகம்; familiar. முன்பின் அறியாமல் ஒருவனுடன் சேராதே. முன்பின் விசாரித்துச் செய். [முன் + பின்] முன்பின்2 muṉpiṉ, பெ.(n.) வலிமை; strength. "அடுபுலி முன்பின் தொடுகழல் மறவர்" (அகநா.75:6);. "ஆனிற் பரக்கும் யானைய முன்பின்" (புறநா.5:2);. "கடாஅஞ் செருக்கிய கடுஞ்சின முன்பின்" (நற்.103:3);. [முன் + பின்]
முன்பின்தெரியாத	முன்பின்தெரியாத muṉpiṉteriyāta, பெ.எ. (adj.) பழக்கம் இல்லாத; அறிமுகம் இல்லாத; unfamiliar, unknown, strange. முன்பின் தெரியாத ஊரில் சரியான முகவரி இல்லாமல் நண்பனின் வீட்டை எப்படிக் கண்டுபிடிக்க முடியும்? முன்பின் தெரியாத ஆட்களிடம் மனம்விட்டுப் பேசக்கூடாது. [முன் + பின் + தெரியாத]
முன்பின்நினைத்துப்பார்க்காமல்	முன்பின்நினைத்துப்பார்க்காமல் muṉpiṉniṉaittuppārkkāmal, கு.வி.எ. (adv.) விளைவுகளை எண்ணிப் பார்க்காமல்; thoughtlessly;without fore thought. முன்பின் நினைத்துப் பார்க்காமல் ஒரு செயலில் இறங்கிவிடாதே. [முன் + பின் + நினைத்து + பார்க்காமல்.]
முன்பின்பார்-த்தல்	முன்பின்பார்-த்தல் muṉpiṉpārttal, 4 செ. குன்றாவி.(v.t.) நன்கு ஆராய்ந்து முடிவு செய்தல்; to consider carefully, as looking about;to weigh the pros and cons. [முன்பின் + பார்-த்தல்]

முன்பு	முன்பு1 muṉpu, பெ.(n.) 1. முற்காலம்; former time, ancient time. 2. முன்னிடம்; front. "தோட்டியான் முன்பு துரந்து சமந்தாங்கவும்" (புறநா.14);. 3. பழமை (வின்.);; antiquity. தெ. முநுபு;க. முந்து;ம. மும்பு. [முன் → முன்பு] முன்பு2 muṉpu, பெ.(n.) 1. உடல்வலிமை; physi-cal strength. "முன்பாலுடல் சினஞ்செருக்கி" (குறிஞ்சிப்.159);. "முளிசினை பிளக்கு முன்பின் மையின்" (குறுந்.388:5);. 2. பெருமை; greatness. [முன் → முன்பு] முன்பு3 muṉpu, கு.வி.எ.(adv.) 1. முன்னாக; before;infront of. "தலையில் வணங்கவுமாங் [illegible] முன்பே" (திவ் திருவாய் [illegible]
முன்புத்தை	முன்புத்தை muṉputtai, கு.வி.எ.(adv.) முன்பு3 (திவ்.திருவாய்.1, 4, 2, பள்ளி.); பார்க்க;see {}.
முன்புருவம்	முன்புருவம் muṉpuruvam, பெ.(n.) அடிக்கை எலும்பின் முனைப்பாகம் (வின்.);; anterior bicipital ridge. [முன் + புருவம்]
முன்புள்ளார்	முன்புள்ளார் muṉpuḷḷār, பெ.(n.) மூதாதை; the ancients;forefathers, predecessors;ancestors. "முன்புள்ளார்.... என்பார்கள்" (திருவிருத். 34, வியா.பக்.206);. [முன்பு + உள்ளார்]
முன்புற்றை	முன்புற்றை muṉpuṟṟai, கு.வி.எ.(adv.) முன்பு3 பார்க்க;see {}. "முன்புற்றையிற் காட்டில்" (ஈடு, 7. 9:4);.
முன்மடி	முன்மடி muṉmaḍi, பெ.(n.) ஆடையின் மடியிற் செய்து கொள்ளும் பை (வின்.);; tuck or fold in the cloth serving the purpose of a bag or receptacle. து. முந்மடி. [முன் + மடி]

முன்மணி	முன்மணி1 muṉmaṇi, பெ.(n.) ஒரு மணிமாலையில் சேர்க்கப்பட்டு இருக்கும் மணிகளுக்கு எல்லாம் முதலாவதாகச் சேர்க்கப்பட்டு இருக்கும் மணி; first bead string in a garland of bead. [முன் + மணி] முன்மணி2 muṉmaṇi, பெ.(n.) கொட்டை கரந்தை; a plant, Indian globe thistle - Sphaer anthus hirtus.
முன்மற-த்தல்	முன்மற-த்தல் muṉmaṟattal, 3 செ.கு.வி.(v.i.) கடுமை (உக்கிரம்); கொள்ளுதல் (வின்.);; to grow vehement;to burst into a passion. [முன்மறம் → முன்மற-த்தல்]
முன்மறம்	முன்மறம் muṉmaṟam, பெ.(n.) முன்கோபம் பார்க்க;see {}. 'முன்மறத்திலே சொல்லாதே" (வின்.);.
முன்மாதிரி	முன்மாதிரி muṉmātiri, பெ.(n.) 1. கட்டுமானத்திற்கு அடிப்படையாக முதலில் எடுத்துக் கொள்ளப்படுவது அல்லது சிறு அளவில் உருவாக்கப்படுவது; model;miniature. தலைவர் சிலைக்கு முன்மாதிரி இந்த நிழற்படம்தான். அமைக்கப்படவிருக்கும் அனல் மின்சார நிலையத்தின் முன்மாதிரியை அமைச்சர் பார்வையிட்டார். 2. பின்பற்றக் கூடிய வகையில் எடுத்துக்காட்டாக அமையும் ஒருவர் அல்லது ஒன்று; something exemplary, something worth following. பொருளியல் வளர்ச்சியில் நம்நாடு பிற சிறு நாடுகளுக்கு முன்மாதிரியாக இருக்கலாம். இளம் அறிவிலாருக்கு அவர் நல்ல முன்மாதிரி. [முன் + மாதிரி]
முன்மாரி	முன்மாரி muṉmāri, பெ.(n.) பருவமழைக்கு முன் செய்யும் விதைப்பு (யாழ்ப்.);; cultivation when the seed is sown before the monsoon. [முன் + மாரி]
முன்முகப்பு	முன்முகப்பு muṉmugappu, பெ.(n.) நுழைவு வாயில் அமைப்பு (யாழ்.அக.);; entrance, as of a palace;facade. [முன் + முகப்பு]
முன்முகனை	முன்முகனை muṉmugaṉai, பெ.(n.) தொடக்கம் (யாழ்.அக.);; commencement. [முன் + முகனை]

முன்முடுகுவெண்பா	முன்முடுகுவெண்பா munmuḍuguveṇpā, பெ.(n.) முன்னிரண்டடிகள் முடுகிய ஓசை(சந்தங்); கொண்டு வரும் வெண்பா வகை; a kind of {} having a quick flowing rhythm in the first two lines. [முன் + முடுகு + வெண்பா]
முன்முறை	முன்முறை muṉmuṟai, பெ.(n.) முன்பிறப்பு; previous or past birth. "முன்முறை செய்தவத்தினிம் முறை யியைந்தேம்" (பரிபா. 11:138);. [முன் + முறை]
முன்மொழி	முன்மொழி muṉmoḻi, பெ.(n.) 1. பழமொழி (வின்.);; old saying, proverb, adage. 2. தொகைமொழியில் இரண்டாவதாக வரும் மொழி; the second member of a compound word. "முன்மொழி நிலையலும்" (தொல்.சொல்.419);. 3. முன்மொழி நிலையல் பார்க்க;see {}. மறுவ. முதுமொழி, சொலவடை. [முன் + மொழி]
முன்மொழி-தல்	முன்மொழி-தல் muṉmoḻidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) ஒருவரின் பெயரை அல்லது தீர்மானம் முதலியவற்றை உரியோரின் கவனத்திற்கு முன் வைத்தல்; propose someone's name, etc. for consideration in a formal meeting. செயலாளர் பதவிக்குக் கூட்டத்தில் உங்கள் பெயரை நான் முன்மொழிகிறேன். நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை எதிர்க் கட்சித் தலைவர் முன்மொழிந்தார். [முன் + மொழி-தல்]
முன்மொழிந்து கோடல்	முன்மொழிந்துகோடல் muṉmoḻinduāṭal, பெ.(n.) உத்தி முப்பத்திரண்டனுள் பின்னர் அடிக்கடி கூற வேண்டியவற்றை முன்னர் எடுத்துக் கூறும் உத்திவகை (நன்.14);; mention at the commencement of what must needs be stated frequently in the course of a treatise, one of 32 utti. நுதலில் புகுதல் ஒத்துமுறை வைப்பே தொகுத்துச் சுட்டல் வகுத்துக் காட்டல் முடித்துக் காட்டல் முடிவிடங் கூறல் தானெடுத்து மொழிதல் பிறன் கோட்கூறல் சொற்பொருள் விரித்தல் தொடர்ச்சொற் புணர்த்தல் இரட்டுற மொழிதல் ஏதுவின் முடித்தல் ஒப்பின் முடித்தல் மாட்டெறிந் தொழுகல் இறந்தது விலக்கல் எதிரது போற்றல் முன்மொழிந்துகோடல் பின்னது நிறுத்தல் விகற்பத்தின் முடித்தல் முடிந்தது முடித்தல் உரைத்து மென்றல் உரைத்தாம் என்றல் ஒருதலை தணிதல் எடுத்துக்காட்டல் எடுத்த மொழியின் எய்த வைத்தல்

தல்லதிதுவென மொழிதல்

முன்மொழிநிலையல்	முன்மொழிநிலையல் muṉmoḻinilaiyal, பெ.(n.) தொகைமொழியுள் இரண்டாவது மொழிக்கண்ணே பொருள் சிறந்து நிற்கை; compound word in which there is emphasis of meaning on the second member. [முன்மொழி + நிலையல்] முன்மொழி நிலையலும் பின்மொழி நிலையலும் இருமொழி மேலும் ஒருங்குடன் நிலையலும் அம்மொழி நிலையா தன்மொழி நிலையலும் எனநான் கென்ய பொருணிலை மரபே (தொல்.சொல்.414); தொல்காப்பியர் கூறும் நான்கு வகை மொழிநிலையல்: 1. முன்மொழி நிலையல், 2. பின்மொழி நிலையல், 3. இருமொழி மேலும் ஒருங்குடன் நிலையல், 4. அன்மொழி நிலையல். எ.கா. வேங்கைப்பூ, தாமரைப்பூ முதலான சொற்களில் வேங்கை, தாமரை முதலாய முன்மொழிகளில் பொருள் சிறந்து நிற்பது.
முன்வழுக்கை	முன்வழுக்கை muṉvaḻukkai, பெ.(n.) தலையின் முன் பக்கத்தின் மயிர் உதிர்ந்துவிட்டப் பகுதி (வழுக்கை);; baldness infornt of the head-Calvities. [முன் + வழுக்கை]
முன்வளம்	முன்வளம் muṉvaḷam, பெ.(n.) 1. தோணியின் முன் பக்கம்; prow or bow of a ferry. 2. முன்னிடம்; front, forepart. [முன் + வள்ளம் – முன்வள்ளம் → முன்வளம்]
முன்வா-	முன்வா- muṉvā, 18 செ.கு.வி.(v.i.) ஒன்றைச் செய்ய தாமே உடன்பட்டு ஆர்வத்துடன் அணியமாக இருத்தல்; come forward; ex - press willingness. தேர்தலைப் பற்றிப் பலர் தாமே முன்வந்து தங்கள் கருத்துக்களைக் கூறினர். ஆற்றைச் சுத்தப்படுத்தும் பணியை நடத்தப் பல சேவை அமைப்புகள் முன்வந்துள்ளன. [முன் + வா]
முன்வாய்	முன்வாய் muṉvāy, பெ.(n.) 1. வாயின் முன்பக்கம்; fore-part of the mouth. 2. உதடு (வின்.);; lips. 3. பொலி தூற்றுவதில் காற்றுக்கு எதிர்ப்பக்கம் (வின்.);; the direction opposite to that whence the wind blows, in winnowing. 4. பொலியிற் பதருடன் கலந்துள்ள தவசக் குவியல் (இ.வ.);; grain found mixed with chaff even after winnowing. [முன் + வாய்]

முன்வாய்ப்பல்	முன்வாய்ப்பல் muṉvāyppal, பெ.(n.) முன்னம்பல் (M.L.);; incisor. [முன்வாய் + பல்]
முன்விட்டுவிடு-தல்	முன்விட்டுவிடு-தல் muṉviḍḍuviḍudal, 20 செ.கு.வி.(v.i.) முதன் முறையில் ஒரு செயலை செய்ய மறந்து விட்டு அதன் பிறகு அச்செயலை நினைத்து வருந்துதல்; repenting later, for an undone deed or action. "முன்விட்டு விட்டுப் பின்நின்று கழுத்தறுக்கலாமா?" (பழ.);. [முன் + விட்டு + விடு-தல்]
முன்வை-த்தல்	முன்வை-த்தல் muṉvaittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) முன்னிடுகை, திட்டம் முதலியவற்றை ஆய்வுக்காகத் தக்க முறையில் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருதல்; purpose; put forward resolution, demand, etc. தொழிலாளர்கள் முன்வைத்த கோரிக்கைகளை நிருவாகம் ஏற்கவில்லை. 'முன் வைத்த காலைப் பின் வைக்க மாட்டேன்' (பழ.);. [முன் + வை-த்தல்.]
முன்வைப்புத்தொகை	முன்வைப்புத்தொகை muṉvaipputtogai, பெ.(n.) ஏலம், ஒப்பந்தப் புள்ளி முதலியவற்றுக்காக ஒருவர் கட்ட வேண்டிய முன்பணம்; earnest money deposit. [முன் + வைப்பு + தொகை.]
முன்றணிவு	முன்றணிவு muṉṟaṇivu, பெ.(n.) மாட்டுக் குற்ற வகை (பெரியமாட்.17);; a defect in cattle. [முன் + தணிவு]
முன்றளை	முன்றளை muṉṟaḷai, பெ.(n.) கொண்டி மாட்டுக்கு முன்னங்காலிற் கட்டுந்தளை (யாழ்.அக.);; clog or cord fastening the forelegs of a refractory animal. [முன் + தளை]
முன்றாங்கி	முன்றாங்கி muṉṟāṅgi, பெ.(n.) மகளிர் கால்விரல்களிலணியும் அணி வகை, மெட்டி (நாஞ்.);; a kind of ring worn by women, on the toes. [முன் + தாங்கு - முன்றாங்கு → முன்றாங்கி]
முன்றாதை	முன்றாதை muṉṟātai, பெ.(n.) பாட்டன் (யாழ்.அக.);; grand-father. [முன் + தாதை]

முன்றாய்	முன்றாய் muṉṟāy, பெ.(n.) பாட்டி (யாழ்.அக.);; grand - mother. [முன் + தாய்]
முன்றானை	முன்றானை muṉṟāṉai, பெ.(n.) 1. புடவை முதலியவற்றின் தலைப்பு; the outer end of a saree or cloth. "முன்றானையிலே முடிந்தாளலாம்படி" (ஈடு, 1 10:11);. 2. மேற் போர்வை (யாழ்.அக.);; upper garment. [p] [முன்தானை → முன்றானை = சேலைக்கடை முனை (வே.க.);]
முன்றானைபோடு-தல்	முன்றானைபோடு-தல் muṉṟāṉaipōṭudal, 20 செ.கு.வி.(v.i.) முன்றானைவிரி-த்தல், பார்க்க;see {}. [முன்றானை + போடு-தல்.]
முன்றானைவிரி-த்தல்	முன்றானைவிரி-த்தல் muṉṟāṉaivirittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) ஒருவனுக்கு மனைவியாய் இருத்தல் (இ.வ.);; to be one's wife;to yield to a man's embrace. [முன்றானை + விரி-த்தல்]
முன்றிணைமுதல்வன்	முன்றிணைமுதல்வன் muṉṟiṇaimudalvaṉ, பெ.(n.) குலமுன்னோரில் முதல்வன்; pro - genitor, ancestor. "நின்முன்றிணை முதல்வர் போல நின்று" (பதிற்றுப்.14:20);. [முன் + திணை + முதல்வன்]
முன்றில்	முன்றில் muṉṟil, பெ.(n.) 1.வீட்டின் முன்னிடம்; front of a house. "பலவின் சுளையுடை முன்றில்"(நற்.77);. "தேம்பிழி நறவின் குறவர் முன்றில்" (அகநா.78:7);. "வாரசும் பொழுகு முன்றில்" (புறநா.114:5);. "பல்கிளைக் குறவர் அல்கயர் முன்றில்" (நற்.44:8);. 2. வெளியிடம்; space. "சிகரப்படர் முன்றிறொறும்" (கம்பரா. கடறா.47);. தெ. முந்கிலி, முங்கிலி. [முன் → முன்று → முன்றில்.] இல்முன், முன்றில் என்பன ஒருபொருள் குறித்து வந்த சொல்லென்றறிக.
முன்றுடரி	முன்றுடரி muṉṟuḍari, பெ.(n.) முன்றொடரி பார்க்க;see {}.
முன்றுடரிபின்றி	முன்றுடரிபின்றி muṉṟuḍaribiṉṟi, பெ.(n.) முன்றொடரி (பரி. அக.); பார்க்க;see {}. [முன்றொடரி → முன்றுடரி + பின்று – முன்றுடரிபின்று → முன்றுடரி + பின்றி.]

முன்றுடரிபின்றுடரி	முன்றுடரிபின்றுடரி muṉṟuḍaribiṉṟuḍari, பெ.(n.) முன்றொடரி (கரு.அக.); பார்க்க;see {}. [முன்றொடரி → முன்றுடரி + பின்றுடரி]
முன்றுறை	முன்றுறை muṉṟuṟai, பெ.(n.) துறைமுகம்; port, harbor. "முழங்குநீர் முன்றுறைக் கலம்புணர் கம்மியர்" (மணிமே.7:70);. [முன் + துறை.]
முன்றுறையரையர்	முன்றுறையரையர் muṉṟuṟaiyaraiyar, பெ.(n.) முன்றுறை என்னுமூரில் வாழ்ந்த பழமொழி நானூரின் ஆசிரியர்; a poet, au- thor of {}, as a native of {}. [முன்றுறை + அரையர்]
முன்றூதன்	முன்றூதன் muṉṟūtaṉ, பெ.(n.) முன்னே சென்று செய்தியைக் கூறுபவன் (வின்.);; herald, forerunner. [முன் + தூதன்]
முன்றேர்க்குரவை	முன்றேர்க்குரவை muṉṟērkkuravai, பெ. (n.) போரில் வெற்றியடைந்த அரசன் வெற்றிக் களிப்பால் தன் தேர்த்தட்டிலே நின்று போர்த்தலைவரோடு கைபிணைந்து ஆடுவதைக் கூறும் புறத்துறை (தொல்.பொருள்.76);; theme describing the dance of a king on the dais of his chariot, joining hands with his victorious warriors, in celebration of his victory. [முன் + தேர் + குரவை]
முன்றொடரி	முன்றொடரி muṉṟoḍari, பெ.(n.) நாயுருவி (சங்.அக.);; a plant growing in hedges and thickets - Achyranthus aspera. [முன் + தொடரி. தொடர் → தொடரி]
முன்றோல்	முன்றோல் muṉṟōl, பெ.(n.) ஆண்குறியின் நுனியை மூடி இருக்கும் தோல், prepuce of the penis. [முன் + தோல்]
முன்றோன்றல்	முன்றோன்றல் muṉṟōṉṟal, பெ.(n.) 1. உடன் பிறந்தாருள் மூத்தவன்; first - born among brothers. "பாண்டவரின் முன்றோன்றல் பார்முழுதுந் தோற்று" (நள.சுயம்.1);. 2. தமையன்; elder brother. "தன்னுடைய முன்றோன்றல் கொண்டேக" (திவ்.இயற்.பெரிய.ம.53);. [முன் + தோன்றல்]

முன்னங்கால்	முன்னங்கால் muṉṉaṅgāl, பெ.(n.) 1. விலங்கின் கழுத்தை ஒட்டி அமைந்திருக்கும் முன்பக்கத்துக் கால்; foreleg of a quadruped. 2. முழங்காலின் முன்பக்கம் (வின்.);; shin, the forepart of the leg. 3. பாதத்தின் மேற்பக்கம் (இ.வ.);; instep. [முன் + கால் – முன்கால் → முன்னங்கால்.]
முன்னங்கால்சப்பை	முன்னங்கால்சப்பை muṉṉaṅgālcappai, பெ.(n.) விலங்குகளின் முன்கால் தசை; animals fore leg muscle. [முன்னங்கால் + சப்பை.]
முன்னங்கை	முன்னங்கை muṉṉaṅgai, பெ.(n.) கையின் முன்பாகமான உறுப்பு; forearm. [முன் + கை - முன்கை → முன்னங்கை.]
முன்னடி	முன்னடி1 muṉṉaḍi, பெ.(n.) 1. வீட்டின் முகப்பிடம் (வின்.);; portion of a house near its entrance. 2. அருகில்; proximity. அது முன்னடியிலே யிருக்கிறது. 3. விளிம்பு; brink, edge. கிணற்று முன்னடி. 4. பாட்டின் முதலடி; first line of a poem. 5. முன்னடியான் பார்க்க;see {}. [முன் + அடி] முன்னடி2 muṉṉaḍi, கு.வி.எ.(adv.) முன்பு (யாழ்.அக.);; before. [முன் + அடி.]
முன்னடிபின்னடி சேவித்தல்	முன்னடிபின்னடிசேவித்தல் muṉṉaḍibiṉṉaḍicēvittal, பெ.(n.) தெய்வப் பனுவல்களின் (திவ்வியப் பிரபந்தப் பாடல்களின்); முன்பாதிபின்பாதிகளின் முதல் நினைப்புகளை மட்டும் சொல்லுகை (அனுசந்திக்கை);; a short method of reciting Tivviya-p-pirabandam, by which a portion only of each half of a stanza is recited. [முன்னடி + பின்னடி + சேவித்தல்.]
முன்னடிமாது	முன்னடிமாது muṉṉaḍimātu, பெ.(n.) இலந்தை; jujube tree- Zizphus jujube (சா.அக.);.

முன்னடியார்	முன்னடியார் muṉṉaḍiyār, பெ.(n.) முன்னோர் (வின்.);; ancestors. [முன்னடி → முன்னடியார்]
முன்னடியான்	முன்னடியான் muṉṉaḍiyāṉ, பெ.(n.) கோயிலின் வாயிலில் உள்ள சிறு தெய்வம்; minor deity in front of a shrine. "சுவாமி வரங்கொடுத்தாலும் முன்னடியான் வரங்கொடான்' (வின்.);. [முன்னடி → முன்னடியான்]
முன்னடியில்	முன்னடியில் muṉṉaḍiyil, கு.வி.எ. (adv.) 1. சிறிது நேரத்தில்; shortly. முன்னடியில் வந்துவிட்டேன் (இ.வ.);. 2. அண்மையில்; near. [முன்னடி → முன்னடியில்]
முன்னடிவிளக்கு	முன்னடிவிளக்கு muṉṉaḍiviḷakku, பெ. (n.) முன்கொண்டு செல்லும் கைவிளக்கு; light carried in front. "சுடர்வேன் முன்னடி விளக்கா" (பதினொ.திருவாரூ.7);. [முன்னடி + விளக்கு]
முன்னடைப்பன்	முன்னடைப்பன் muṉṉaḍaippaṉ, பெ.(n.) அசை போடாமற் செய்யும் மாட்டு நோய் வகை (வின்.);; a disease which prevents cattle from chewing the cud. [முன் + அடைப்பான்]
முன்னடையாளம்	முன்னடையாளம் muṉṉaḍaiyāḷam, பெ.(n.) முன்னறிகுறி (வின்.);; portent, indication. [முன் + அடையாளம்]

முன்னணி	முன்னணி1 muṉṉaṇi, பெ.(n.) 1. விளையாட்டு, தேர்தல் முதலியவற்றில் வெற்றி அடையும் வாய்ப்புடன் இருக்கும் நிலை, முன்னிலை; position ahead of oth- ers;the lead. அந்த வேட்பாளர் ஐயாயிரம் ஒட்டு முன்னணியில் உள்ளார். 2. முதன்மை வகிக்கும் நிலை; fore front;leading writers, etc. தொழில் வளர்ச்சியில் நம் நாடு முன்னணியில் உள்ளது. அந்தக் கட்சியின் முன்னணித் தலைவர்களுள் ஒருவர் இவர். அந்த முன்னணி நடிகர் பேட்டி தர மறுத்துவிட்டார். 3. குறிப்பிட்ட நோக்கத்திற்காகப் பலர் அல்லது பல அமைப்புகள் இணைந்து ஏற்படுத்தும் கூட்டமைப்பு; of political parties, etc. forming a front. தேர்தலில் தமிழ் முன்னணி வெற்றிபெற வாய்ப்பு உள்ளது. [முன் + அணி] முன்னணி2 muṉṉaṇi, பெ.(n.) தூசிப்படை (வின்.);; van of an army. க. முந்நணி [முன் + அணி]
முன்னணிசு	முன்னணிசு muṉṉaṇisu, பெ.(n.) தலை முண்டாசு வகை; a kind of head -dress. "முத்துராயன் கொடுத்தான் முன்னணிசு" (விறலிவிடு.108);. [முன் + அணிசு]
முன்னணை	முன்னணை1 muṉṉaṇai, பெ.(n.) மாட்டுத் தொட்டி (வின்.);; crib, manger. மறுவ. கழனித்தொட்டி. [முன் + அணை] முன்னணை2 muṉṉaṇai, பெ.(n.) 1. முதலில் பிறந்த குழந்தை அல்லது கன்று (திவ். திருமாலை, 19, வியா. பக்.71);; elder- born child or calf. 2. முதலிற் செல்லும் ஏர்; leading plough, in ploughing. 3. கொண்டி மாட்டுக்கு முன்னங்காலிற் கட்டுந்தளை (இ.வ.);; clog or cord fastening the forelegs of a refractory animal. 4. அணைக்குமுன் தற்காலிகமாகப் போடும் அணை (இ.வ.);; ring - bund. [முன் + அணை]
முன்னத்தின்கால்	முன்னத்தின்கால் muṉṉattiṉkāl, பெ.(n.) முன்னங்கால் பார்க்க;see {}.
முன்னத்தின்கால்சப்பை	முன்னத்தின்கால்சப்பை muṉṉattiṉkālcappai, பெ.(n.) முன்னனங்கால்சப்பை பார்க்க;see {}.

முன்னத்தினருங்கிளவி	முன்னத்தினருங்கிளவி muṉṉattiṉaruṅgiḷavi, பெ.(n.) குறிப்பினால் உணரப்படும் ஒரு சொல் (நன்.);; a word of implication (அபி.சிந்);. [முன்னத்தின் + அருங்கிளவி.]
முன்னதம்	முன்னதம் muṉṉadam, பெ.(n.) நாட்டியத்தில் ஆட்காட்டிவிரலை மற்றை விரல்களினின்றும் பிரித்துச் செய்யும் மெய்ப்பாடு வகை (வின்.);; a kind of hand-pose in which the fore-finger is held separate from the rest.
முன்னதாக	முன்னதாக muṉṉatāka, வி.அ.(adv.) குறிப்பிடப்படும் நேரத்திற்கு அல்லது குறிப்பிடப்படுவதற்கு முன்பு; before;previously. மின் தொடர் வண்டி புறப்படுவதற்கு இரண்டு மணி நேரம் முன்னதாகவே தொடர்வண்டி நிலையம் வந்து விட்டேன். இரு அணிகளுக்கு இடையே இதற்கு முன்னதாக நடைபெற்ற ஆட்டம் வெற்றி தோல்வியின்றி முடிந்தது. க. முந்தாகி [முன்னது + ஆக – முன்னதாக.]
முன்னது	முன்னது muṉṉadu, பெ.(n.) வரிசையில் ஒழுங்கில் முன் இருப்பது அல்லது முதலில் வருவது; the former; that which is first or in front. இந்த இரு திரைப்படங்களில் முன்னதுக்கு நல்ல வரவேற்புக் கிடைத்திருக்கிறது. [முன் → முன்னது]
முன்னந்தம்	முன்னந்தம் muṉṉandam, பெ.(n.) முன் பார்வை (வின்.);; front view. [முன் → அந்தம்]
முன்னந்தலை	முன்னந்தலை muṉṉandalai, பெ.(n.) நெற்றியிலிருந்து உச்சி வரையுள்ள தலைப்பாகம் (C.G.); forepart of the head, sinciput. [முன் + தலை → முன்னந்தலை]
முன்னந்தொடை	முன்னந்தொடை muṉṉandoḍai, பெ.(n.) 1. தொடையின் மேற்பகுதி; upper part of the thigh. 2. முன்தொடை இறைச்சி; fore-quarter of mutton. [முன் + தொடை → முன்னந்தொடை]

முன்னபாவம்	முன்னபாவம் muṉṉapāvam, பெ.(n.) இன்மை (அபாவம்); நான்கனுள் முன்பு இல்லாமை (தருக்கசங்.96);; previous non-existence, one of four {}. [முன் + Skt. அபாவம்]
முன்னம்	முன்னம்1 muṉṉam, கு.பெ.எ.(adj.) & கு.வி.எ. (adv.) முன்1 பார்க்க;see {}. "நம்மினு முன்ன முணர்ந்த வளை" (குறள், 1277);. க. முந்நம் [முன் -.→ முன்னம்.] முன்னம்2 muṉṉam, பெ.(n.) 1 கருத்து; thought, intention. "முன்ன முகத்தினுணர்ந்து" (புறநா.3);. 2. மனம் (திவா.);; mind. [முன்னு → முன்னம்.] முன்னம்3 muṉṉam, பெ.(n.) 1. குறிப்பு; sign, indication. "முன்னத்தா னொன்று குறித்தாய் போற் காட்டினை" (கலித்.61);. "முன்னங் காட்டி முகத்தி னுரையா" (அகநா. 5:19);. 2. குறிப்புப் பொருள்; implication, suggestion. முன்னவிலக்கு
முன்னம்பல்	முன்னம்பல் muṉṉambal, பெ.(n.) வாயின் முன்வரிசைப் பல் (C.G.);; front tooth, incisor. [முன்னம்1 + பல்.]
முன்னமரம்	முன்னமரம் muṉṉamaram, பெ.(n.) முன்னை; a small tree.
முன்னர்	முன்னர் muṉṉar, கு.வி.எ.(adv.) 1. முன்பு (பிங்.);; before;inadvance;in front of. "வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை" (குறள், 435);. "அன்னை முன்னர்யாம் என்னிதற் படலே"(அகநா.95:15);, "தெறலருங் கடவுள் முன்னனர்ச் சீறியாழ்" (நற்.189:3);. "தெண்கிணை முன்னர்க் களிற்றி னியலி" (புறநா.79:3);. 2. முற்காலத்தில்; in former times. க. முந்ந [முன் → முன்னர்]
முன்னர்விலக்கு	முன்னர்விலக்கு muṉṉarvilakku, பெ.(n.) முன்னவிலக்கு பார்க்க;see {}.

முன்னல்	முன்னல் mun̠n̠al, பெ.(n.) 1. நினைவு; thinking. 2. மனம்; mind. தெ. முந்நு. [முன்னு → முன்னல்]
முன்னவள்	முன்னவள் mun̠n̠avaḷ, பெ.(n.) 1. அக்கை (தமக்கை); (பிங்.);; elder sister. 2. மூதேவி; goddess of Misfortune. "முன்னவள் பதாகையோடு..... வந்துற்றவா போல்" (கந்தபு.சிங்கமு.443);. [முன் → முன்னவள்]
முன்னவன்	முன்னவன் mun̠n̠avan̠, பெ.(n.) 1. தேவன், கடவுள்; the first Being God. "முன்னவன் போதியில்" (மணிமே.28:141);. 2. சிவன் (பிங்.);;{}. "முன்னவன் கூடல்" (கல்லா.32:10);. 3. அண்ணன் (சூடா.);; elder brother. "முன்னவன் வினவ" (கம்பரா.வேள்.4);. "முன்னவனே முன் நின்றால் முடியாத பொருள் உளதோ" (பழ.);. [முன் → முன்னவன்]
முன்னவிலக்கு	முன்னவிலக்கு mun̠n̠avilakku, பெ.(n.) குறிப்பினால் ஒன்றனை மறுத்து மேன்மை தோன்றச் சொல்லும் விலக்கணிவகை; a figure of speech in which a statement is heightened in effect by the suggestion of an apparent contradiction. "முன்னத்தின் மறுப்பினது முன்னவிலக்கே மூவகைக் காலமு மேவிய தாகும்" (தண்டி. 43);. [முன்னம் + விலக்கு] முன்னவிலக்கணி வகைகள்: 1. இறந்த வினை விலக்கு, 2. எதிர்வினை விலக்கு, 3. நிகழ்வினை விலக்கு, 4. பொருள் விலக்கு, 5. குணவிலக்கு, 6. காரண விலக்கு, 7. காரிய விலக்கு, 8. வன்சொல் விலக்கு, 9. வாழ்த்து விலக்கு, 10. தலைமை விலக்கு, 11. இகழ்ச்சி விலக்கு, 12. துணைசெயல் விலக்கு

முன்னறிகுறி	முன்னறிகுறி munnariguri, பெ.(n.) பின் னிகழ்ச்சிக்கு அறிகுறியாக முன்னிகழ்வது; portent, presage. [முன் + அறிகுறி]
முன்னறிவிப்பு	முன்னறிவிப்பு munnarivippu, பெ.(n.) 1. முன்கூட்டியே தெரிவிக்கும் நடவடிக்கை; fore warning;notice;notification. தொழிலாளர்கள் முன்னறிவிப்புத் தராமல் வேலை நிறுத்தத்தில் இறங்கியதாக நிருவாகம் கூறியது. அடகு வைத்த நகைகளை முன்னறிவிப்பு இல்லாமல் ஏலம் போட முடியாது. 2. வானிலையைப் பற்றிய முன்கணிப்பு; weather forecast. கடற்கரை ஓரப் பகுதிகளில் மழை பெய்யும் என்பது இன்றைய வானிலை முன்னறிவிப்பு. [முன் + அறிவிப்பு.]
முன்னன்	முன்னன் munnan, பெ.(n.) அண்ணன்; elder brother. "பெட்பொடு முன்னனைக் காணும்" (இரகு.அவதாரநீங்.13);. [முன் → முன்னன்.]
முன்னா-தல்	முன்னா-தல் munnātal, 6 செ.கு.வி.(v.i.) முன்னதாதல்; to be first;to be early. "முன்னான பூதங்கள்" (கம்பரா. இரணியன் வதை.170);. [முன் → முன்னா-தல்]
முன்னாகக்கொடி	முன்னாகக்கொடி munnākakkoḍi, பெ. (n.) பிள்ளைத் தாய்ச்சிக் கொடி; placental cord (சா.அக.);. மறுவ. நஞ்சுக்கொடி, தொப்புள் கொடி.
முன்னாடி	முன்னாடி1 munnāṭi, பெ.(n.) முன்பக்கம்; infront portion. 'கீழ்த் தாடையிலுள்ள தீய மாட்டுச்சுழி முன்னாடியிருந்தா பண்ணாடிக்காகாது' (பழ.);. [முன் → முன்னாடி] முன்னாடி2 munnāṭi, கு.வி.எ. (adv.) முன்னமே (உ.வ.);; formerly, previously, already. [முன் → முன்னாடி] முன்னாடி3 munnāṭi, வி.அ.(adv.) முன்னால்1 பார்க்க;see {}. [முன் → முன்னாடி]

முன்னால்	முன்னால்1 muṉṉāl, வி.அ.(adv.) 1. முன் பக்கமாக; forward;infront of. கண்ணாடிக் கதவை முன்னால் தள்ளுதல். 2. முன்னர்; years ago;preceding;before. இது நான்கு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் நடந்த நிகழ்ச்சி. எனக்கு முன்னால் பேசியவர் யார்? முன்னால் போனா கடிக்கும். பின்னால் போனா ஒதைக்கும். [முன் → முன்னால்] முன்னால்2 muṉṉāl, இடை.(part.) முன் பக்கத்தில்; before some one or something. எனக்கு முன்னால் கழுதை ஒடியது. 'முன்னால் பார்த்தால் சேவகன் குதிரை, பின்னாலே பார்த்தால் செட்டியார் குதிரை' (பழ.);. [முன் → முன்னால்]
முன்னாலே	முன்னாலே muṉṉālē, கு.வி.எ. (adv.) முன்னாடி2 பார்க்க;see {}. [முன் → முன்னாலே]
முன்னாள்	முன்னாள்1 muṉṉāḷ, கு.பெ.எ.(adj.) பொறுப்பு, பதவி முதலியவை குறித்து வருகையில் கடந்த காலத்தில் இருந்ததைக் குறிப்பது; former;ex. முன்னாள் அமைச்சர் ஒருவர் விழாவுக்குத் தலைமையேற்றார். இவன் என்னுடைய முன்னாள் மாணவன். [முன் + நாள்] முன்னாள்2 muṉṉāḷ, பெ.(n.) 1. முன்தினம்; yesterday;previous day. 2. முற்காலம்; former days. "முன்னாள் பாய்விடைக ளேழடர்த்து" (திவ். பெரியதி.3.4:4);. மறுவ. மேனாள் [முன் + நாள்.] முன்னாள்3 muṉṉāḷ, பெ.(n.) தமக்கை (வின்.);; elder sister. [முன் → முன்னாள்]

முன்னி	முன்னி muṉṉi, பெ.(n.) முல்லை நிலத்தில் இயற்கையாக விளையும் ஒரு சிறு பயறு; a small size green gram grown in mullai tract. [முல் → முன் → முன்னி (வே.க.);. முல் = சிறுமை.] ஒ.நோ. L. min, small. இதனின்றே minify, minim, minimum, minish, minor, minute முதலிய பல சொற்கள் திரிந்துள்ளதாகத் தெரிகிறது (வே.க.);. இயற்கையான தோற்றம் அல்லது இயக்கமெல்லாம் முன்னோக்கியே நிகழ்தலால் தோற்றக் கருத்தில் முன்னோக்கல் அல்லது முகங்காட்டற் கருத்து இரண்டறக் கலந்துள்ளது (வே.க.);.
முன்னிசிவு	முன்னிசிவு muṉṉisivu, பெ.(n.) உடம்பை முன்பக்கமாக வளையச் செய்யும் ஒருவகை ஊதைநோய் (தம்பவாதநோய்); (சீவரட்.165);; a kind of rheumatism in which the body is bent forward. [முன் + இசிவு.]
முன்னிட்டி	முன்னிட்டி muṉṉiṭṭi, பெ.(n.) விலங்குகளுக்கு உணவு வைக்குந் தொட்டி (வின்.);; crib, manger, trough for fodder. [முன்னிடு → முன்னிட்டி]
முன்னிட்டு	முன்னிட்டு muṉṉiṭṭu, வி.அ.(adv.) 1. ஒரு கரணியத்தை முன்வைத்து; advancing or offering any reason. எந்தக் காரணத்தை முன்னிட்டும் விழாவிற்கு வராமல் இருந்து விடாதீர்கள். 2. ஒன்றைக் கரணியமாகக் கொண்டு; on account of. தலைவர் இறந்ததை முன்னிட்டு வண்டிகளில் கறுப்புக் கொடி கட்டியிருந்தனர். [முன் + இட்டு.]

முன்னிடு	முன்னிடு1 muṉṉiḍudal, 20 செ.கு.வி.(v.i.) 1. முந்துதல்; to advance;to go in front. 2. அணியமாயிருத்தல்; to be ready, prompt. 3. வெற்றியாதல் (அனுகூலமாதல்);; to succeed, be successful. உனக்குக் காரியம் முன்னிடும். தெ. முந்நிடு;க. முந்திடு;ம. முந்நிடுக. [முன் + இடு-தல்.] முன்னிடு2 muṉṉiḍudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. முன் வைத்தல்; to put before. 2. எதிர்ப்படுதல் (வின்.);; to meet. 3. முன்னே போகவிடுதல் (வின்.);; to let one go before or in advance. 4. நோக்கமாகக் கொள்ளுதல்; to bear in mind. அந்தச் செயலை முன்னிட்டு வந்தான். 5. துணைக் கொள்ளுதல்; to invoke the aid of. இவன் முன்னிடுமவர்களை அவன் முன்னிடும் (ஶ்ரீவசந.2:151);. [முன் + இடு-தல்.]
முன்னிருட்டு	முன்னிருட்டு muṉṉiruṭṭu, பெ.(n.) இருட் பக்க (அபரபட்சம்); இரவின் முற்றேரத்திலுள்ள இருள் (உ.வ.);; darkness in the early hours of the night, as during the dark fortnight. [முன் + இருட்டு.]
முன்னிருப்பு	முன்னிருப்பு muṉṉiruppu, பெ.(n.) 1. முன்னிலைமை; former condition. 2. குடிவழிச் சொத்து (பூர்வ சொத்து);; ancestral property. 3. கையிருப்புத் தொகை; balance on hand. 4. கணக்கில் முன்னேட்டிலிருந்து எடுத்தெழுதும் இருப்புத் தொகை; balance brought forward. [முன் + இருப்பு.]
முன்னில்-தல் (முன்னிற்றல்)	முன்னில்-தல் (முன்னிற்றல்) muṉṉiltalmuṉṉiṟṟal, 14 செ.கு.வி.(v.i.) 1. முன்தோன்றுதல்; to appear before. "முன்னின்றாண்டாய்" (திருவாச.21:2);. 2. துணைநிற்றல்; to stand by;to assist, guide. "முன்னவனே முன்னின்றால் முடியாத பொருளுளதோ" (பெரியபு.மனுநீதி.47);. 3. தலைமையேற்றல்; to take the lead. 4. பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளுதல்; to assume responsibility. [முன் + நில்-தல்.]

முன்னிலவு	முன்னிலவு munnilavu, பெ.(n.) முன்னிலா (வின்.); பார்க்க;see {}. [முன் + நிலவு. முழுநிலவு நாள் (வெள்ளுவா); வருவதற்கு முந்திய நாட்கள்.]
முன்னிலா	முன்னிலா munnilā, பெ.(n.) ஒளிப்பக்கத்து (பூர்வ பட்சம்); இரவின் முன்னேரத்திலுள்ள நிலவு; moonlight in the early hours of the night, as during the bright fortnight. [முன் + நிலா]
முன்னிலை	முன்னிலை1 munnilai, பெ.(n.) 1. முன்னிற்ப -வள்-வன்-து; person or thing that stands in front. "முன்னிலையாக்கல்" (தொல். பொருள்.101);. 2. தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை என்ற மூவிடங்களுள் ஒன்று; second person, the person or thing spoken to. "உயிரீறாகிய முன்னிலைக் கிளவியும்" (தொல். எழுத்து.152);. "பெருவளக் கரிகாள் முன்னிலைச் செல்லார்" (அகநா.125:18);. "ஒன்னார் முன்னிலை முருககிப் பின்னின்று" (புறநா.262:4);. 3. கரணியம் (தஞ்சைவா.7, தலைப்பு, உரை);; cause. 4. முதன்மையானது; that which is essential. "கலவிக்கு முன்னிலையாய்" (திருவிருத்.16, வியா.பக்.113);. 5. நேர்முகம் (சமுகம்);; presence. அவர் முன்னிலையிற் சொல்லியுள்ளேன். 6. வெளிப்படுமிடம்; place of manifestation. "முன்னிலை கமரேயாக" (பெரியபு.அரிவாட்டாய.23);. [முன் + நிலை.] முன்னிலை2 munnilai, பெ.(n.)
முன்னிலைஅசைச்சொல்	முன்னிலைஅசைச்சொல் munnilaiasaissol, பெ.(n.) முன்னிலையசை பார்க்க;see {}. [முன்னிலை + அசை + சொல்]
முன்னிலைக்காட்சி	முன்னிலைக்காட்சி munnilaikkāṭci, பெ.(n.) இறைவனை முன்னால் (அணித்துறக்); காணும் காட்சி (பிரபஞ்சவி.);; realising God as being immediately present. [முன்னிலை + காட்சி.]

முன்னிலைக்காரன்	முன்னிலைக்காரன் muṉṉilaikkāraṉ, பெ.(n.) 1. கம்மாளர், வண்ணார் முதலிய குலங்களின் தலைவன் (யாழ். அக.);; headman of the caste, as of {} etc. 2. ஒருவகைக் கீழ்த்தர வேலைக்காரன் (நாஞ்.);; a petty officer. [முன்னிலை + காரன்]
முன்னிலைக்கிளவி	முன்னிலைக்கிளவி muṉṉilaikkiḷavi, பெ.(n.) முன்னிலை1, 2 பார்க்க;see {}, 2. [முன்னிலை + கிளவி.]
முன்னிலைப்படர்க்கை	முன்னிலைப்படர்க்கை muṉṉilaippaḍarkkai, பெ.(n.) முன்னிலைப் பொருளில் வழங்கும் படர்க்கைச் சொல்; word which in form is in the third person, but is used in the second person. 'எம்பி முன்னிலைப் படர்க்கை (சீவக.1760, உரை);. [முன்னிலை + படர்க்கை]
முன்னிலைப்படுத்து-தல்	முன்னிலைப்படுத்து-தல் muṉṉilaippaḍuddudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) தன்னை முதன்மை நிலையில் வைத்தல்; project one self;bring oneself to the fore front. அவர் தன்னை முன்னிலைப்படுத்திக் கொள்ளக் கூடாது என்பதில் கவனமாக இருந்தனர். [முன்னிலை + படுத்து-தல்.]
முன்னிலைப்பரவல்	முன்னிலைப்பரவல் muṉṉilaipparaval, பெ.(n.) கடவுளை முன்னிலைப் படுத்திப் புகழுகை (சீவக.17, பக்.448);; praise ad- dressed the God. [முன்னிலை + பரவல்]
முன்னிலைப்பாடு	முன்னிலைப்பாடு muṉṉilaippāṭu, பெ. (n.) பிணைப்பொருள் (வின்.);; bail, security, pledge. [முன்னிலை + பாடு. படு → பாடு.]
முன்னிலைப்புறமொழி	முன்னிலைப்புறமொழி muṉṉilaippuṟamoḻi, பெ.(n.) முன்னிலையாக நிற்பாரைக் குறித்துப் பிறனைக் கூறுமாறு போலக் கூறுஞ்சொல் (தொல்.பொருள்.165, இளம்.);; speech intended for one who is present but spoken as if to a third person. [முன்னிலை + புறமொழி]
முன்னிலைப்பெயர்	முன்னிலைப்பெயர் muṉṉilaippeyar, பெ.(n.) முன்னிலை யிடத்துவரும் பெயர்ச் சொல் (தொல்.எழுத்து.321);; second person pronoun or noun. எ-டு: நீ, நீர், நீங்கள் [முன்னிலை + பெயர்]
முன்னிலையசை	முன்னிலையசை muṉṉilaiyasai, பெ. (n.) முன்னிலையில் வழங்கும் அசைச் சொல் (புறநா.40, உரை);; expletive used with the second person sing., as {}. [முன்னிலை + அசை]

முன்னிலையில்	முன்னிலையில் muṉṉilaiyil, பெ.எ.(adj.) நிகழ்ச்சிக் கூட்டம் முதலியவைக் குறித்து வருகையில் ஒருவர் அல்லது பலர் முன்னின்று பொறுப்பேற்ற நிலையில்;ஒருவர் அல்லது பலர் முன்னின்று கவனிக்கும் நிலையில்; in the presence of. மேலதிகாரியின் முன்னிலையில் ஞாயம் கேட்கப்பட்டது. தரைப்படைத் தலைவரின் முன்னிலையில் வன்முறையாளர்கள் படைக்கலன்களை ஒப்படைத்தனர். விருந்தினர் முன்னிலையில் எப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்று கூடத் தெரியாதா? [முன்னிலை → முன்னிலையில்]
முன்னிலையேவலொருமைவினைமுற்று	முன்னிலையேவலொருமைவினைமுற்று muṉṉilaiyēvalorumaiviṉaimuṟṟu, பெ.(n.) ஆய், உ, ஆல், எல், காண் என்னும் ஐந்து ஈறு (விகுதி);களையும் அகர முதல் ஔகாரவிறுதி நின்ற பன்னீருயிரையும் ஞண்நம்ன்ய்ர்ல்வ்ழ்ள் என்னும் பதினொரு மெய்களையும் ஈறாக உடைய இருதிணை முக்கூற்று ஒருமை முன்னிலையேவல் வினைச் சொற்கள்; second person singular imperative finite verb. [முன்னிலை + ஏவல் + ஒருமை + வினைமுற்று.]
முன்னிலையேவல்பன்மைவினைமுற்று	முன்னிலையேவல்பன்மைவினைமுற்று muṉṉilaiyēvalpaṉmaiviṉaimuṟṟu, பெ.(n.) மின் உம் என்னும் ஈறுகளை இறுதியில் உடையதாய் இடைநிலையேலாது எதிர் காலத்தைக் காட்டி வருமொழிகள்; second person plural imperative finite verb.
முன்னிலையொருமைவினைமுற்று	முன்னிலையொருமைவினைமுற்று muṉṉilaiyorumaiviṉaimuṟṟu, பெ. (n.) ஐ, ஆய், இ என்னும் ஈறு (விகுதி);களை உடைய இருதிணை முக்கூற்றொருமை வினைமுற்று; second person singular fi- nite verb.
முன்னிலைவினை	முன்னிலைவினை muṉṉilaiviṉai, பெ. (n.) முன்னிலைப் பெயர் எழுவாயாக வரும் பொழுது அதனோடு சென்று இணையும் வினை; second person verb. [முன்னிலை + வினை]
முன்னிளவல்	முன்னிளவல் muṉṉiḷaval, பெ.(n.) முன்றோன்றல் (திவா.); பார்க்க;see {}. [முன் + இளவல்]
முன்னின்மை	முன்னின்மை muṉṉiṉmai, பெ.(n.) முன்ன பாவம் பார்க்க;see {}. "முன்னின்மையோடு பின்னின்மை யன்றி" (வேதா.சூ.35);. [முன் + இன்மை]
முன்னீட்டுத்தொகை	முன்னீட்டுத்தொகை muṉṉīṭṭuttogai, பெ.(n.) முன்பணம் பார்க்க;see {}. [முன் + ஈட்டுத்தொகை]

முன்னீடு	முன்னீடு1 muṉṉīṭu, பெ.(n.) 1. முன் செல்லுகை; going before. 2. முன்னிடுகை; placing before. 3. தலைமை (யாழ்.அக.);; leadership. 4. பொறுப்பாளி (வின்.);; responsible person. [முன்னிடு → முன்னீடு] முன்னீடு2 muṉṉīṭu, பெ.(n.) பெண்டிர் காதணி வகை (வின்.);; an ear-ornament, worn by women. [முன்னிடு → முன்னீடு] முன்னீடு3 muṉṉīṭu, பெ.(n.) முதல் அடைமானம்; first or prior mortgage. [முன் → முன்னீடு]
முன்னீர்	முன்னீர்1 muṉṉīr, பெ.(n.) நிலத்திற்கு முன் தோன்றிய கடல்; sea, as having been formed before land. "முன்னீர் விழவி னெடியோன்" (புறநா.9, பாடபேதம்);. "முன்னீராயினு முகந்துடன் புகுவோர்" (பெருங்.மகத.மேல்வீ.24:76);. தெ. முந்நீரு;க. முந்நீர். [முன் + நீர்] முன்னீர்2 muṉṉīr, பெ.(n.) 1. சோற்றுக் கற்றாழைச் சாறு; juice of aloes. 2. வெடியுப்பு எரிநீர்; nitric acid. 3. முதலில் உண்டாகும் நீர்; first formed water (சா.அக.);.
முன்னீர்க்கோவை	முன்னீர்க்கோவை muṉṉīrkāvai, பெ.(n.) நீர்க்கோவை (ஜலதோஷம்); வகை (சீவரட்.);; catarrh. [முன் + நீர்க்கோவை]
முன்னீர்ப்பழந்தீவு	முன்னீர்ப்பழந்தீவு muṉṉīrppaḻndīvu, பெ.(n.) கடலிலுள்ள இசை பன்னீராயிரம் தீவுகளடங்கிய கூட்டமாகும்; very old islands in the Indian ocean called as {}. தமிழகத்தின் தென் மேற்கில் இந்துமாக்கடலில் அமைந்த மாலத் தீவுகள் என்று கூறப்படும், பழமையான தீவுகளாகும். இதனை இலக்கத் தீவுகள் என்றும் கூறுவர். இத்தீவுகள் கடல் கொண்ட தமிழகத்தின் எஞ்சிய பகுதிகளாகும். முதல் இராசராசன் இத்தீவுகளைக் கடற்படையால் வென்று கைப்பற்றியுள்ளான். "முன்னீர்ப் பழந்தீவு பன்னீராயிரமும்" (முதல் இராசராசன் - மெய்க்கீர்த்தி);. [முன்னீர் + பழந்தீவு]

முன்னு	முன்னு1 muṉṉudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) கருதுதல்; to think, contemplate. "வேறுபுல முன்னிய விரகறி பொருந" (பொருந.3); க. முந்து [உன்னு-தல் → முன்னு-தல்.] முன்னு2 muṉṉudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. எதிர்ப்படுதல்; to meet. "கதிர்முலைக் கன்னி மார்ப முன்னினர் முயங்கி னல்லால்" (சீவக.483);. 2. அடைதல்; to reach, arrive at. "முனிவன் முன்னினானால்" (சூளா.தூது. 123);. 3. அணுகுதல்; to approach. "நகர் நெறியின் முன்னினான்" (சீவக. 1249);. 4. பொருந்துதல்; to get to, join. "முன்னுபு கீழ்த்திசை நோக்கி" (சீவக.2636);. 5. பின்பற்றுதல்; to adhere to;to follow. "முற்றுட னுணர்ந்தவ னமுத முன்னினார்" (சீவக.2639);.
முன்னுக்கு	முன்னுக்கு muṉṉukku, வி.அ.(adv.) ஒர் இடத்தின் முன்பாக; forward;to the fore. நாற்காலியை கொஞ்சம் முன்னுக்கு இழுத்து போடு. [முன் → முன்னுக்கு]
முன்னுக்குக்கொண்டுவா - தல் (முன்னுக்குக்கொண்டுவரு-தல்)	முன்னுக்குக்கொண்டுவா - தல் (முன்னுக்குக்கொண்டுவரு-தல்) muṉṉukkukkoṇṭuvādalmuṉṉukkukkoṇṭuvarudal, 18 செ.கு.வி. (v.i.) வாழ்க்கையில் உயர்ந்த நிலைக்கு வரச் செய்தல்;முன்னேற்றுதல்; cause to come up;help someone rise to in the world. நன்றாகப் படித்துக் குடும்பத்தை முன்னுக்குக் கொண்டு வர வேண்டும். [முன்னுக்கு + கொண்டு + வா-தல்]
முன்னுக்குப்பின்முரணாக	முன்னுக்குப்பின்முரணாக muṉṉukkuppiṉmuraṇāka, வி.அ.(adv.) முரண் பாடான முறையில்;ஒன்றை ஒன்று மறுக்கிற வகையில்; in a self contradict way. முன்னுக்குப் பின் முரணாகப் பேசுபவரை எப்படி நம்புவது? [முன்னுக்கு + பின் + முரணாக.]

முன்னுக்குவா-தல் (முன்னுக்குவருதல்)	முன்னுக்குவா-தல் (முன்னுக்குவருதல்) muṉṉukkuvādalmuṉṉukkuvarudal, 18 செ.கு.வி.(v.i.) 1. வளர்ச்சியடைதல்; to come to the fore;to advance, progress. 2. வாழ்க்கையில் உயர்ந்த நிலைக்கு வரச் செய்தல்; முன்னேற்றுதல்; come up;progress or advance in life. பல இடர்களைத் தாண்டி முன்னுக்கு வந்தவனுக்குத்தான் பணத்தின் அருமை தெரியும். நன்றாகப் படித்து முன்னுக்கு வர வேண்டும் என்று வாழ்த்தினார். [முன் → முன்னுக்கு + வா-தல்]
முன்னுச்சி	முன்னுச்சி muṉṉucci, பெ.(n.) தலை யுச்சியின் முன்பகுதி; front part of the head, sinciput. [முன் → முன்னுச்சி]
முன்னுச்சிப்பூ	முன்னுச்சிப்பூ muṉṉuccippū, பெ.(n.) உச்சிப்பூ; an ornament for the forehead of a child. மறுவ. தலைச்சுட்டிப்பூ [முன்னுச்சி + பூ]
முன்னுடையாரும்பழம்பேரும்நீக்கி	முன்னுடையாரும்பழம்பேரும்நீக்கி muṉṉuḍaiyārumbaḻmbērumnīkki, வி.எ.(adv.) நிலம் முன் யாருக்குச் சொந்தமாய் இருந்ததோ, அதைப் பொருள் கொடுத்துத் தனதாக்கிய பின், அவர் பெயரையும், நிலத்திற்கமைந்த அவரது உரிமைப் பெயரையும் வரி கணக்கில் இருந்து நீக்கித் தன் பெயரால் பதிவு செய்வது; removing the name of the seller from the tax account book and registering the name of the buyer, after owning the property. "இந்நிலம் ஏழுவேலியும், இறையிலி காராண்மையு முட்பட முன்னுடையாரும் பழம்பேரும் நீக்கி" (திருவாரூர் கல்வெட்டுத் தொகுதி.2:1 பக்.18);.
முன்னுதாரணம்	முன்னுதாரணம் muṉṉutāraṇam, பெ.(n.) முன்மாதிரி பார்க்க;see {}.
முன்னுரிமை	முன்னுரிமை muṉṉurimai, பெ.(n.) 1. பலவற்றுள் சிலவற்றிற்கு முதன்மை கருதி அளிக்கும் இடம்; priority. அரசின் திட்டங்களில் வேளாண்மைக்கு முன்னுரிமை தரப்பட்டிருக்கிறது. 2. சலுகை அளித்து ஏற்படுத்தும் வாய்ப்பு; preference. பகுதி நேர வேலைக்குப் பெரும்பாலும் பெண்களுக்குத் தான் முன்னுரிமை. [முன் + உரிமை]

முன்னுரை	முன்னுரை1 muṉṉuraittal, 4 செ. குன்றாவி.(v.t.) 1. முற்பட அறிவிப்புச் செய்தல்; to indicate before hand. "முகம்போல முன்னுரைப்பதில்" (நான்மணி. 47);. 2. வருவது கூறுதல் (வின்.);; to foretell, predict. [முன் → முன்னுரை-த்தல்.] முன்னுரை2 muṉṉurai, பெ.(n.) 1. பழமொழி; ancient saying adage, proverb. 2. பழைய வரலாறு; ancient history. 'முன்னுரையிற் கேட்டறிவதில்லையே" (திவ்.இயற்.பெரிய. 6:59);. 3. முகவுரை; preface. கட்டுரைகளில் முன்னுரை இடம் பெற்றிருக்கும். [முன் → முன்னுரை.]
முன்னுற	முன்னுற muṉṉuṟa, கு.வி.எ.(adv.) முன்பாக; previously, beforehand, already. "முன்னுறக் காவா திழுக்கியான்" (குறள், 535);. "மின்னொளிர் நெடுவேல் இளையோன்முன்னுற" (அகநா.203:10);. "கூறுவன் வாழி தோழி முன்னுற" (நற்.233:6);. "முறைநற் கறியுநர் முன்னுறப் புகழ்ந்த" (புறநா.224:5);. [முன் + உறு – முன்னுற]
முன்னுறவுணர்தல்	முன்னுறவுணர்தல் muṉṉuṟavuṇartal, பெ.(n.) தலைவிக்கு முன்னுற்ற களவு நிலையைத் தோழி அறிதலைக் கூறும் அகத்துறை (திருக்கோ.62, கொளு.);; theme describing a maid getting to know of the secret love-affair of her mistress. [முன் + உறு + உணர்தல்]
முன்னுறுகிளவி	முன்னுறுகிளவி muṉṉuṟugiḷavi, பெ.(n.) குறிப்பு மொழி; abstract language. "முன்னுறு கிளவியிற் பண்ணுறப் பணிக்கலும்" (பெருங். உஞ்சை.கரடு.32:71);. [முன் + உறு + கிளவி]
முன்னுறுபுணர்ச்சி	முன்னுறுபுணர்ச்சி muṉṉuṟubuṇarcci, பெ.(n.) இயற்கைப் புணர்ச்சி (இறை.2, பக்.33);; first union of lovers. [முன் + உறு + புணர்ச்சி.]
முன்னூர்	முன்னூர் muṉṉūr, பெ.(n.) தென்னார்க்காடு மாவட்டம், திண்டிவனம் வட்டத்தில் திண்டிவனத்திலிருந்து 22 கல்லன் மாத்திரி தொலைவிலுள்ள ஊர்; a city in South Arcot district in {} Taluk 22 km away from {}. ஒரு பகுதியில் பல ஊர்கள் அமைந்திருக்கும்பொழுது முதலில் இருப்பது முன்னூர் எனப்படும் கரணியம் பற்றி இப்பெயர் வந்தது. இப்பகுதியில் முந்நூறு கோயில்கள் இருந்ததாகவும், அதனால் முந்நூறு என்று பெயர் பெற்று நாளடைவில் முன்னூறு ஆயிற்று என்றும் கூறுவர். இன்று இங்கு 75 கோயில்கள் உள்ளன. [முன் + ஊர்.]

முன்னூல்	முன்னூல் muṉl, பெ.(n.) 1. ஆதி நூல்; original treatise, as distinguished from subsequent works or commentaries. 2. மறை (வேதம்); (வின்.);; the {}. [முன் + நூல்.]
முன்னூற்கேள்வன்	முன்னூற்கேள்வன் muṉṟāḷvaṉ, பெ. (n.) கடவுள் (யாழ்.அக.);; god. [முன்னூல் + கேள்வன்.]
முன்னூற்றுவன்திருவாரூரன்	முன்னூற்றுவன்திருவாரூரன் muṉṉūṟṟuvaṉtiruvārūraṉ, பெ.(n.) தமிழகத்தில் சோழர் பாண்டியர் ஆட்சிக் காலத்தில் வாழ்ந்த சிவாகம நெறியுடைய சிவாச்சாரியார்கள் 48,000 பேர்களுள் முன்னூற்றுவர் அடங்கிய குழுவினருள் ஒருவரான திருவாரூரன் என்பவர் (தெ.இ.கல்.தொ.14, கல்.64);; one among 48,000 {} called {} during the region of {}.
முன்னெச்சரிக்கை	முன்னெச்சரிக்கை muṉṉeccarikkai, பெ.(n.) 1. பேரிடர், கலவரம் முதலியவை நேரக் கூடிய சூழ்நிலையில் அவை நிகழாமல் தடுக்கும் ஏற்பாடு; precaution. குடியரசு தலைவரின் வருகையை ஒட்டி முன்னெச்சரிக்கை நடவடிக்கையாகப் பலர் கைது செய்யப்பட்டனர். 2. முன்னறிவிப்பு; fore warning. மார்புவலி ஒரு கடுமையான நோய்க்கான முன்னெச்சரிக்கையாகும். [முன் + எச்சரிக்கை]
முன்னெண்ணம்	முன்னெண்ணம்1 muṉṉeṇṇam, பெ.(n.) 1. முன்னிகழ்ச்சி பற்றிய நினைவு; thoughts about the past. 2. முன் ஆய்வு; fore thought. [முன் + எண்ணம்] முன்னெண்ணம்2 muṉṉeṇṇam, பெ.(n.) விளைவு குறித்து அல்லது நடக்கப் போவது குறித்து அணியமாக இருப்பதற்கு ஏற்ற வகையில் முன்னரே செய்யும் சிந்தனை; fore thought, thoughtfulness. காலையிலேயே முகில் கூட்டம் வானத்தில் நிரம்பி இருந்ததனால் முன்னெண்னத்துடன் குடை கொண்டு வந்திருந்தான். முன்னெண்ணம் (யோசனை); இல்லாமல் கடன் வாங்கி விட்டு இப்போது வருத்தப்பட்டு என்ன பயன்? [முன் + எண்ணம்.]
முன்னெழுச்சி	முன்னெழுச்சி muṉṉeḻucci, பெ.(n.) முன்னெண்ணம்1, 1 பார்க்க;see {}, 1. [முன் + எழுச்சி]
முன்னெற்றி	முன்னெற்றி muṉṉeṟṟi, பெ.(n.) நெற்றியின் மேற்பகுதி; upper part of the forehead. "முன்னெற்றி நரைத்தன போல" (திவ். பெரியாழ்.3.5:10);. [முன் + நெற்றி]

முன்னெற்றிமயிர்	முன்னெற்றிமயிர் muṉṉeṟṟimayir, பெ. (n.) தலையின் முன்பக்க மயிர் (இ.வ.);; fore-lock. [முன்னெற்றி + மயிர்]
முன்னே	முன்னே1 muṉṉē, கு.வி.எ.(adv.) 1. முன்னால்; முன்னர்; ago;earlier;ahead. நான்கு நாட்களுக்கு முன்னே அந்த நிகழ்ச்சி நடந்தது. ஒரு நாள் முன்னேயே வந்துவிட்டீர்களே? "முன்னே ஆட்டைப்பிடி பின்னே மாட்டைப் பிடி". "முன்னே ஒரு குறுணி பின்னே ஒரு முக்குறுணி". "முன்னே பார் பின்னே பார் உன்னைப் பார் என்னைப் பார்". "முன்னே பிறந்த காதைப் பார்க்கிலும் பின்னே பிறந்த கொம்பு பலம்" (பழ.);. 2. முன்பு; before. "முன்னே கொடுத்தா ருயப்போவர்" (நாலடி, 5);. 3. எதிரில்; in the presence of. "முன்னே யுரைத்தான் முகமனே யொக்கும்" (தேவா.1199, 3);. ம., க. முந்ந [முன் → முன்னே] முன்னே2 muṉṉē, இடை.(part.) முன்னால்; முன்னர்; before someone or something.
முன்னேபின்னே	முன்னேபின்னே muṉṉēpiṉṉē, வி.அ. (adv.) முன்பின்; before and after. "முன்னேயின்னே செத்தால்தான் சுடுகாடு தெரியும்" (கோவை.);.
முன்னேர்	முன்னேர் muṉṉēr, பெ.(n.) உழவில் முதலிற் செல்லும் ஏர் (உ.வ.);; leading plough, in ploughing. "முன்னேர் போன வழியே பின்னேர் போகும்" (கோவை);. [முன் + ஏர்]
முன்னேர்க்குண்டை	முன்னேர்க்குண்டை muṉṉērkkuṇṭai, பெ.(n.) உழவில் முந்திச் செல்லும் ஏர்மாடு (வின்.);; leading team of oxen, in ploughing. [முன்னேர் + குண்டை]

முன்னேரம்	முன்னேரம் muṉṉēram, பெ.(n.) 1. இளம் பகல்; early times, as forenoon. 2. விடியற் பொழுது; morning twilight. 3. அந்திவேளை (வின்.);; evening twilight. [முன் + நேரம்]
முன்னேற்பாடு	முன்னேற்பாடு muṉṉēṟpāṭu, பெ.(n.) ஆயத்தப் பணி; preparatory work; preliminaries. தேர்தல் முன்னேற்பாடுகள் செய்து முடிக்கப்பட்டுள்ளன. ஊருக்குச் செல்வதற்கான முன்னேற்பாடுகளைச் செய்யத் தொடங்கினாள். [முன் + ஏற்பாடு]
முன்னேற்றம்	முன்னேற்றம் muṉṉēṟṟam, பெ.(n.) 1. உயர்நிலை;மேம்பாடு;வளர்ச்சி;வளர்ச்சியடைகை; progress;betterment;improvement. நாட்டின் பொருளியல் முன்னேற்றத்திற்காகப் பல புதிய திட்டங்கள் போடப்பட்டன. அறிவியல் முன்னேற்றங்கள் குமுதாயத்தை மேம்படுத்துவனவாக இருக்க வேண்டும். 2. உடல் நலம் சீர்பெறுதல்; improvement in health. நோய்வாய்ப்பட்ட தலைவரின் உடல்நிலையில் முன்னேற்றம் காணப்படுகிறது என்று மருத்துவ அறிக்கை தெரிவிக்கிறது. உடல்நிலை முன்னேற்றம் அடைந்ததும் வேலைக்கு வருவார். [முன்னேறு → முன்னேற்றம்.]
முன்னேற்று-தல்	முன்னேற்று-தல் muṉṉēṟṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) உயர்நிலையை அடையச் செய்தல்;மேம்படச் செய்தல்; advance. பொருளியல் துறையில் நாட்டை முன்னேற்றத் திட்டங்கள் போடப்பட்டுள்ளன. [முன் + ஏறு-தல்.]
முன்னேறு-தல்	முன்னேறு-தல் muṉṉēṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தடையைக் கடந்து முன் செல்லுதல்; to make headway against something. போரில் படைகள் முன்னேறியிருப்பதாகச் செய்திகள் வந்தன. சுற்றி நின்ற கூட்டத்தைப் பிளந்து கொண்டு முன்னேற முயன்றனர் காவலர்கள். 2. உயர்நிலைக்குச் செல்லுதல்;மேம்படச் செய்தல்; progress, go forward;develop. வாழ்க்கையில் முன்னேற வேண்டும் என்ற எண்ணம் இருக்கிறது. நாடு தொழிற்துறையில் முன்னேற என்ன செய்ய வேண்டும்? 3. உடல்நிலை சீரடைதல்; im- prove of health. தந்தையின் உடல்நிலை முன்னேறுவதை நினைத்து ஆறுதல் கொண்டேன். 4. முந்திக்கொள்ளுதல் (வின்.);; to anticipate, forestall. [முன் + ஏறு-தல்.]

முன்னை	முன்னை1 muṉṉai, பெ.(n.) 1. பழமை; former times, antiquity. "முன்னைப் பழம் பொருட்கும்" (திருவாச.7:9);. "முன்னை நின் றாங்கே விலக்கிய எல்லாநீ" (கலித்.116:3);. 2. தமக்கை; elder sister. "என்ற னன்னை நும்முன்னை" (கம்பரா. மிதிலைக். 124);. 3. தமையன் (திவா.);; elder brother. க., ம. முந்நெ [முன் → முன்னை] முன்னை2 muṉṉai, பெ.(n.) 1. முன்னைமரப் பொது; firebrand teak, Premna. 2. ஆ (பசு); முன்னை; headache-tree. 3. எருமை முன்னை; dusky-leaved firebrand teak. 4. பீநாறி மரம்; woolly - leaved firebrand teak. 5. முன்னை மர வகை; charcoal-tree.
முன்னைக்கணம்	முன்னைக்கணம் muṉṉaikkaṇam, பெ.(n.) கடந்த காலம்; past time. "முன்னைக் கணத்தி னிறந்தவனும்" (மேருமந்.662);. [முன் → முன்னை + கணம்]
முன்னைக்கீரை	முன்னைக்கீரை muṉṉaikārai, பெ.(n.) முன்னை மரத்தின் இலை; leaves of {} tree. [முன்னை + கீரை]
முன்னைக்கூட்டி	முன்னைக்கூட்டி muṉṉaikāṭṭi, கு.வி.எ. (adv.) முன்னைக்கூடி (நெல்லை); பார்க்க;see {}. [முன்னை + கூட்டி]
முன்னைக்கூட	முன்னைக்கூட muṉṉaikāṭa, கு.வி.எ.(adv.) முன்னைக்கூடி (இ.வ.); see {}. [முன்னை + கூட.]
முன்னைக்கூடி	முன்னைக்கூடி muṉṉaikāṭi, கு.வி.எ. (adv.) முன்னமே (இ.வ.);; before, already. [முன்னை + கூடி.]

முன்னைய	முன்னைய muṉṉaiya, பெ.எ.(adj.) முந்திய; previous. முன்னைய ஆண்டுகளை விட இந்த ஆண்டு நல்ல மழை பெய்துள்ளது. [முன் → முன்னை → முன்னைய]
முன்னையோர்	முன்னையோர் muṉṉaiyōr, பெ.(n.) 1. முன்னோர்; predecessors, ancestors "முன்னையோரிறந்தார்" (கம்பரா. இந்திரசித். 8);. 2. பெரியோர்; elders. "முன்னையோர் கொடுத்த நன்மனைக் கிழத்தி யாகிய வந்நிலை" (பதினொ. திருவிடை.7);. [முன்னை → முன்னையோர்]
முன்னைவினை	முன்னைவினை muṉṉaiviṉai, பெ.(n.) பழவினை; past karma, destiny. "உழல்வதெல்லாம்..... முன்னை வினையாய் விடும்" (நாலடி, 107);. [முன்னை + வினை.]
முன்னொட்டு	முன்னொட்டு muṉṉoṭṭu, பெ.(n.) ஒரு சொல்லாகத் தனித்து வராமல் ஒரு சொல்லுக்கு முன்னால் இணைக்கப்படும் இடைச்சொல்; prefix. பொருள் - மென்பொருள் மென் - முன்னொட்டு [முன் + ஒட்டு.]
முன்னொற்றி	முன்னொற்றி muṉṉoṟṟi, பெ.(n.) முதல் அடைமானம்; first or prior mortgage. [முன் + ஒற்றி]
முன்னோக்கி	முன்னோக்கி muṉṉōkki, வி.எ. (adv.) 1. முன்பக்கமாக இருக்கும்; thrusting forward. முன்னோக்கி நீண்ட பற்கள். முதுகுத் தண்டின் முன்னோக்கிய வளைவு. 2. வருங்காலத்தைக் கருத்தில் கொண்டு; looking forward. முன்னோக்கிய பார்வை இல்லையென்றால் முன்னேற்றமும் இல்லை. [முன் + நோக்கி.]

முன்னோட்டம்	முன்னோட்டம் muṉṉōṭṭam, பெ.(n.) 1. பின்னர் முறையாக நடக்கவிருப்பது எப்படியிருக்கும் என்று தெரிவிக்கும் வகையிலான கணிப்பு; ஒன்றின் செயல்பாடு முதலியவற்றைத் தெரிந்து கொள்ளும் பொருட்டு நிகழ்த்தப்படும் ஆய்வு; trial;preview, trial run. வரும் பொதுத் தேர்தல் பற்றிய முன்னோட்ட ஆய்வு. போக்குவரத்து ஏற்பாடுகள் குடியரசு தலைவரின் வருகைக்குப் போதுமானதா என்பதை அறியக் காவல்துறையினர் முன்னோட்டம் பார்த்தனர். 2. மேலெழுந்தவாரியாகப் பார்வையிடுகை; cursory glance or perusal. [முன் + ஒட்டம்.]
முன்னோட்டுக்கொள்(ளு)-தல்	முன்னோட்டுக்கொள்(ளு)-தல் muṉṉōṭṭukkoḷḷudal, 13 செ.குன்றாவி (v.t.) ஆராய்ந்து கொள்ளுதல்; to learn by investigation. "அவதா ரங்களை முன்னேட்டுக் கொண்டு" (ஈடு, 1:3, பிர.);. [முன் + ஒடு + கொள்(ளு);-தல். ஒடு → ஒடு.]
முன்னோடி	முன்னோடி1 muṉṉōṭi, பெ.(n.) கொள்ளை நோயுள்ள காலத்தில் தெருவில் உலாவுவதாகக் கருதப்படும் பேய் (வின்.);; an evil spirit, supposed to walk the streets in times of pestilence. [முன் + ஒடு - முன்னோடு → முன்னோடி.] முன்னோடி2 muṉṉōṭi, பெ.(n.) 1. இன்றைய விரிவான வளர்ச்சிக்கு அன்று அடிப்படையாக இருந்தது; pioneer, precursor. நாடகத்தின் முன்னோடி தெருக்கூத்து என்று அவர் குறிப்பிட்டார். 2. விரிவாக அமைக்க முன்கூட்டியே சிறு அளவில் ஆய்வு முறையில் செய்யப்படுவது; pilot. சோயா அவரையில் இருந்து எண்ணெய் எடுக்கும் முன்னோடி ஆலை இது. 3. முன்மாதிரி; பின்பற்றக் கூடியது; worth following: model. அந்த எழுத்தாளர் இளைய தலைமுறைக்கு முன்னோடி. [முன் + ஒடி.]
முன்னோடும்பிள்ளை	முன்னோடும்பிள்ளை muṉṉōṭumbiḷḷai, பெ.(n.) 1. வீட்டு வேலைகளைச் செய்வதில் வலிய வந்து உதவி செய்பவன் (இ.வ.);; one who voluntarily helps in managing the affairs of a family. 2. குட்டியாண்டவனது முன்னடியான் (E.T.vi, 182);; an attendant god of {}. [முன் + ஒடும் + பிள்ளை.]
முன்னோர்	முன்னோர் muṉṉōr, பெ.(n.) 1. முன் தலைமுறையினர்; predecessors, ances-tors. நமது முன்னோர் சில துறைகளில் மேம்பட்ட நிலை அடைந்திருந்தார்கள். அவர்களுடைய முன்னோர்களைப் பற்றி உசாவிய போது பல சுவையான செய்திகள் 2. மந்திரித் தலைவர் (பிங்.);; chief ministers. 3. பண்டையவர் (பூர்விகர்);; the ancients. "முன்னோர் மொழி பொருளே யன்றி" (நன்.9);. [முன் → முன்னோர்] மனித குலத்தில் முன் வாழ்ந்தோர்;ஒரு குடிவழியின் (பரம்பரையின்); மூதாதையர்.

முன்னோலை	முன்னோலை muṉṉōlai, பெ.(n.) எழுதிக் கொடுத்திருப்பதற்கு முன்னுள்ள மூலச்சீட்டு (நாஞ்.);; previous records or deeds. [முன் + ஒலை.]
முன்னோன்	முன்னோன்1 muṉṉōṉ, பெ.(n.) 1. பிள்ளையார் (சூடா.);; god {}. 2. அருகன் (யாழ்.அக.);; Arhat. 3. கடவுள்; God. [முன் → முன்னோன்] முன்னோன்2 muṉṉōṉ, பெ.(n.) 1. முன் தலைமுறையினன்; predecessor, ancestor. "தாதைக் கொன்பது வழிமுறை முன்னோன்" (மணிமே.28:123-4);. 2. தகப்பன்; father. "வாட்குடியின் முன்னோனது நிலை" (பு.வெ. 3:13, கொளு);. 3. தமையன்; elder brother. "தம்முன்னோர் தந்தைதாய்" (பு.வெ.9:33);. [முன் → முன்னோன்]
முனக்கம்	முனக்கம் muṉakkam, பெ.(n.) 1. முணு முணுக்கை (நாஞ்.);; muttering, murmuring;grumbling. 2. புலப்பம், வேதனைக்குரல்; moan. [முனங்கு → முனக்கு → முனக்கம்.]
முனகர்	முனகர் muṉagar, பெ.(n.) கீழ்த்தரமானவன்; low, mean person. "வினையின் முனகர் துன்னு மின்னாக் கடறு" (திருக்கோ.217);. [முனகு → முனகர்]
முனகல்	முனகல் muṉagal, பெ.(n.) மெல்லிய குரலில் வெளிப்படுத்தும் ஒலி; groan. குழந்தையின் முனகலைக் கேட்டு விழித்துக் கொண்டாள். [முனகு → முனகல்]

முனகு	முனகு1 muṉagudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) துன்பம் முதலியவை தாங்காமல் மெல்லிய குரலில் தெளிவற்ற வகையில் பேசி எதிர்ப்பைத் தெரிவித்தல்;விருப்பமின்மை, எதிர்ப்பு, சலிப்பு முதலியவற்றை வெளிப்படுத்தும் வகையில் தெளிவில்லாமல் மெல்லிய குரலில் பேசுதல்;முணுமுணுத்தல்; groan with pain;mutter something, as a protest, etc. இரவு முழுவதும் காய்ச்சலால் முனகிக் கொண்டிருந்தான். எடுபிடி வேலைக்கு நான்தான் கிடைத்தேனா என்று முனகியவாறே சென்றேன். வாய்க்குள்ளே முனகாதே உரக்கப் பேசு! [முனகு → முனகு → முனகு-தல்.] முனகு2 muṉagu, பெ.(n.) குற்றம்; defect, fault. "முனகு தீரத் தொழுதெழு மின்கள்" (தேவா.356, 2);. [முனகு1 → முனகு.]
முனங்கு	முனங்கு1 muṉaṅgudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. குரலையடக்கிப் பேசுதல்; to mutter, murmur;to grumble. 2. வேதனையாற் புலம்புதல்; to moan. [முணகு → முனகு → முனங்கு → முனங்கு-தல்.] ஒ.நோ. OE. moen, Obs. mean, E. moan, to make along low murmur of physical or mental suffering, to complain, to lament mis- fortune, to lament for dead person (வே.க.முல்5);. முனங்கு2 muṉaṅgu, பெ.(n.) ஒரம் (இ.வ.);; edge, border, side.
முனல்	முனல் muṉal, பெ.(n.) 1. முல்லைக் கொடிவகை; Arabian jasmine. 2. காட்டு மல்லிகை'; wild jasmine.
முனாக்கம்	முனாக்கம் muṉākkam, பெ.(n.) சுரை; a creeper or climber, bottle gourd - Calabash - Logenaria Vulgaris (சா.அக.);.
முனாது	முனாது muṉātu, பெ.(n.) 1. முன்னிடத் துள்ளது; that which is in front. "சித்திரகூட முனாதென" (சீவக. 1421);. 2. முன்புள்ளது; that which is earlier. "எழுவினி வாழியென் னெஞ்சே முனாது" (குறுந். 11:4);. [முன் → முனாது]

முனி	முனி1 muṉidal, 2 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. வெறுத்தல்; to dislike. "முனித னினைதல் வெரூஉதன் மடிமை" (தொல்.பொருள்.260);. "முனிதக நிறுத்த நல்கல் எவ்வம்" (அகநா.98:4);. "முனிபடர் உழந்தபாடில் உண்கண்" (குறு.357:1);. "துளிகூர் மனத்தார் முனிபடர் உழக்கும்" (நற்.262:5);. "முனித்தலைப் புதல்வர் தந்தை" (புறநா.250:8);. 2. சினங் கொள்ளுதல்; to be angry with. "முடிபொரு ளன்று முனியன் முனியல்" (பரிபா.20:93);. ம., க., து. முனி. [முன் → முனி → முனி-தல்.] முனி2 muṉi, பெ.(n.) 1. முனிவன் (பிங்.);; saint, sage. "முனியுந் தம்பியும்...... இனிய பள்ளிகளெய்திய பின்" (கம்பரா. மிதிலைக். 139);. 2. புத்தன் (யாழ்.அக.);; the Buddha. 3. அகத்திய முனி; Agastiya – {}.
முனிசடிலம்	முனிசடிலம் muṉisaḍilam, பெ.(n.) மருக்கொழுந்து (மூ.அ.);; southernwood.
முனிசுவ்விரதர்	முனிசுவ்விரதர் muṉisuvviradar, பெ.(n.) தீர்த்தங்கரர் இருபத்து நால்வருள் ஒருவர் (திருக்கலம்.காப்பு, உரை);; an Arhat, one of 24 {}.
முனித்துருமம்	முனித்துருமம் muṉitturumam, பெ.(n.) அகத்தி (மூ.அ.);; West Indian pea-tree. [முனி4 → முனித்துருமம்]
முனித்துறை	முனித்துறை muṉitturai, பெ(n.) விழா சடங்கு; rites and ceremonies. "முனித்துறை முதல்வியர்" (பரிபா.11:82);. [முனி + துறை]
முனிதளம்	முனிதளம் muṉidaḷam, பெ.(n.) அகத்தி; a tree - Sesbania grandi flora.
முனிந்துரை	முனிந்துரை muṉindurai, பெ.(n.) வெந்தயம்; a plant - Fenu greek - Trigonella foe numgraecum (சா.அக.);.

முனிநன்	முனிநன் muṉinaṉ, பெ.(n.) வெறுப்பவன்; one who dislikes or hates. "நன்தோளிடை முனிநர் சென்ற வாறே" (ஐங்குறு.314);. [முனி → முனிநன்]
முனிப்பூண்டு	முனிப்பூண்டு muṉippūṇṭu, பெ.(n.) முனிதளம் பார்க்க;see {}.
முனிபகா	முனிபகா muṉibakā, பெ.(n.) வரகு; a millet - kodo millet-Paspalum Scrobicu latum (சா.அக.);.
முனிபட்சி	முனிபட்சி muṉibaṭci, பெ.(n.) அவல்; flacked rice.
முனிபடர்	முனிபடர் muṉibaḍar, பெ.(n.) வெறுத்தற்குரிய துன்பம்; despise grief. "முனிபடர் உழந்த பாடில் உண்கண்" (குறுந்.357:1);.
முனிபத்திரி	முனிபத்திரி muṉibattiri, பெ.(n.) செவ்வகத்தி; red variety of Sesbania grandi flora (சா.அக.);.
முனிபித்தலம்	முனிபித்தலம் muṉibittalam, பெ.(n.) தாமிரம் (அரு.அக.);; copper.
முனிமரபு	முனிமரபு muṉimarabu, பெ.(n.) இறைமை; Godhead, divinity. "அருமுனி மரபி னான்றவர்" (பரிபா.19:3);. [முனி + மரபு]
முனிமூத்திரம்	முனிமூத்திரம் muṉimūttiram, பெ.(n.) 1. கல்லுப்பு (யாழ்.அக.);; rock salt 2. கூர்மை, கல்லுப்பு முதலியவை கலந்த உப்புக்கட்டி (வின்.);; salt in lumps, composed of {}, kalluppu etc. [முனி + மூத்திரம்]
முனிமை	முனிமை muṉimai, பெ.(n.) முனிவருக்குரிய தன்மை; saintliness. "முனிமை முகடாய மூவா முதல்வன்" (சீவக. 1609);. [முனி → முனிமை]
முனிமையின்வடிவு	முனிமையின்வடிவு muṉimaiyiṉvaḍivu, பெ.(n.) சமணர்கள் நோன்பேற்கும் வகை (சைனதீட்சை வகை);; a kind of {}. "முனிமையின் வடிவினை முடியநின்று" (மேருமந்.1200);. [முனிமை + இன் + வடிவு]

www.valluvarvallalarvattam.com 2483 of 19068.

முனியகத்தி	முனியகத்தி muṉiyagatti, பெ.(n.) பிரம்பு; rattan-Calamus rotang (சா.அக.);.
முனியன்	முனியன் muṉiyaṉ, பெ.(n.) சிற்றூர் சிறு தெய்வம் (உ.வ.);; a village demon. மறுவ. முனியாண்டி [முனி → முனியன்]
முனிவர்	முனிவர் muṉivar, பெ.(n.) 1. இருடிகள்; hermits, ascetics. "முனிவர்களும் யோகிகளும்" (திவ்.திருப்பா.6);. "பணியிய ரத்தைநின் குடையே முனிவர்" (புறநா.6:17);. 2. பதினெண் கணத்துள் ஒரு தொகுதியினர் (பிங்.);; a class of sages, one of {}. 3. உலகப் பற்றைத் துறந்து தவம் புரிந்து பல ஆற்றல்கள் பெற்றவர்; ascetic sage. [முனி → முனிவர்]
முனிவரன்	முனிவரன் muṉivaraṉ, பெ.(n.) சிறந்த உயர்வான முனிவர் (முனிசிரேட்டன்);; eminent sage. "தென்மலை யிருந்த சீர்சான் முனிவரன்" (பு.வெ. சிறப்);. [முனி → முனிவரன்]
முனிவறாமை	முனிவறாமை muṉivaṟāmai, பெ.(n.) உயிர்த்துன்பம் பன்னிரண்டனுள் ஒன்றான தீராச் சினம் (கோபம்); (பிங்.);; unappeasable wrath, as a cause of distress, one of 12 {}. [முனிவு + அறு + ஆ(மை);]
முனிவன்	முனிவன் muṉivaṉ, பெ.(n.) 1. உலகப்பற்றைத் துறந்த அறிவன் (ஞானி);; sage. "வந்தெதிர்ந்த முனிவனை" (கம்பரா. மிதிலைக்.85);. "நீயே வடபான் முனிவன் றடவினுட் டோன்றி" (புறநா.201.8);. 2. கடவுள்; god. "முனிவன் புத்திரன்" (திருவாலவா. காப்பு, 2);. [முனி → முனிவன்]

முனிவிலனாதல்	முனிவிலனாதல் muṉivilaṉātal, பெ.(n.) வணிகர் குணம் எட்டனுள் ஒன்றான சினமின்மை (பிங்.);; being without anger, one of eight qualities of merchants. வணிகர் குணங்கள் : 1. தனிமையாற்றல், 2. முனிவிலனாதல், 3. இடனறிந்தொழுகல், 4. பொழுதொடு புணர்தல், 5. வறுவது தெரிதல், 6. இறுவதஞ்சாமை, 7. ஈட்டல், 8. பகுத்தல். [முனிவு + இலன் + ஆதல்]
முனிவு	முனிவு muṉivu, பெ.(n.) 1. வெறுப்போடு கூடிய சினம்; anger, wrath. "முனிவு தீர்ந்தோன்" (கம்பரா. வருண.82);. 2. வெறுப்பு (தொல். சொல்.386);; dislike, aversion. 3. களைப்பு; fatigue. 4. வறுத்தம்; suffering. "முனிவிகந்திருந்த..... இரவல" (சிறுபாண். 40);. 5. முயற்சி (சிவதரு. சிவத.1, உரை);; endeavour. க. முனிபு, ம. முனிவு. [முனி –→ முனிவு]
முனிவோன்	முனிவோன் muṉivōṉ, பெ.(n.) நாரை; heron (சா.அக.);.
முனீந்திரன்	முனீந்திரன் muṉīndiraṉ, பெ.(n.) 1. சிறந்த முனிவர்; eminent sage. 2. புத்தன் (சூடா.);; the Buddha. 3. அருகன் (சீவக.3094, உரை);; Arhat. [முனி → முனீந்திரன்]

முனை	முனை1 muṉaidal, 2 செ.கு.வி.(v.i.) பொருதல்; to fight. "வில்லோர் உழவர் வெம்முனைச் சீறூர்" (நற்.3:5);. க., து. முறி. முனை2 muṉaidal, 2 செ.கு.வி.(v.i.) ஊக்கங் கொள்ளுதல்; to be zealous, enthusiastic. 'அவன் அந்தச் செயலில் முனைந்திருக்கிறான்' (உ.வ.);. முனை3 muṉaidal, 2 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. சினத்தல்; to be angry with;to resent. 2. வெறுத்தல்; to dislike. "இன்றீம்பாலை முனையின்" (பெரும்பாண்.180);. க., து. முறி. முனை4 muṉaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) எதிர்த்தல்; to attack. "முனைப்பது நோக்கிவேல் முனையவி ழற்றத்து" (கல்லா.70:16);.
முனைகாரன்	முனைகாரன் muṉaikāraṉ, பெ.(n.) முனைப்புள்ளவன் (வின்.);; courageous person;valiant, brave man. [முனை6 + காரன்]
முனைகுலை-தல்	முனைகுலை-தல் muṉaigulaidal, 2 செ.கு.வி.(v.i.) ஊக்கங் குன்றுதல் (வின்.);; to be dispirited, discouraged. [முனை + குலை-தல்]
முனைகேடு	முனைகேடு muṉaiāṭu, பெ.(n.) மதிப்புரவின்மை (மரியாதையின்மை); (வின்.);; disrespect, insult. [முனை + கேடு]
முனைசுனை	முனைசுனை muṉaisuṉai, பெ.(n.) 1. ஒழுங்கற்ற வேறுபாடு (யாழ்.அக.);; invidious distinction. 2. ஏய்ப்பு (வஞ்சகம்); (இ.வ.);; double dealing.
முனைஞர்	முனைஞர் muṉaiñar, பெ.(n.) படைத் தலைவர்; commander of an army. "வேந்துவிடு முனைஞர்" (தொல்.பொருள். 57);. [முனை → முனைஞர்]
முனைந்தோர்	முனைந்தோர் muṉaindōr, பெ.(n.) பகைவர் (திவா.);; enemies. [முனை → முனைந்தோர்]

முனைப்பதி	முனைப்பதி muṉaippadi, பெ.(n.) பாசறை (பிங்.);; military encampment. [முனை + பதி]
முனைப்பாடி	முனைப்பாடி muṉaippāṭi, பெ.(n.) வட ஆர்க்காடு தென்னார்க்காடு மாவட்டங்கள் அடங்கிய பகுதி, பழைய நாடுகளுள் ஒன்று; an ancient province comprising portions of North and South Arcot Districts. "சிறந்த திருமுனைப்பாடித் திறம் பாடுஞ் சீர்ப்பாடு" (பெரியபு. திருநாவு.11); (I.M. PN.A.387: S.A. 737);. மறுவ. திருமுனைப்பாடி
முனைப்பாடியார்	முனைப்பாடியார் muṉaippāṭiyār, பெ.(n.) அறநெறிச்சாரம் என்ற நூலின் ஆசிரியராகிய புலவர்; a poet, author of A {}. [முனை + பாடியார்]
முனைப்பு	முனைப்பு muṉaippu, பெ.(n.) ஒரு செயல், பணி முதலியவற்றைச் செய்வதில் காட்டும் மும்முரம்; கவனம்; determination;drive. நம் அணியினர் இன்னும் சற்று முனைப்பாக விளையாடி யிருந்தால் வெற்றி பெற்றிருக்கலாம். எழுத்தாளன் ஆகிவிட வேண்டும் என்பது அவன் குறிக்கோள், அதே முனைப்பாக இருக்கிறான். [முனை → முனைப்பு]
முனைப்புலம்	முனைப்புலம் muṉaippulam, பெ.(n.) முனைப்பதி பார்க்க (தொல்.பொருள்,57,உரை);;see {}. [முனை + புலம்.]
முனைமழுங்கு	முனைமழுங்கு1 muṉaimaḻuṅgudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) கூர்மை கெடுதல்; to become blunt, as the edge of an instrument. [முனை + மழுங்கு-தல்] முனைமழுங்கு2 muṉaimaḻuṅgudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) ஊக்கங் குன்றுதல்; to become dispirited, lose courage. [முனை + மழுங்கு-தல்]
முனைமுகம்	முனைமுகம் muṉaimugam, பெ.(n.) 1. போர்க் களத்தின் முன்னிடம்; front of battle. "முனைமுகத்து நில்லேல்" (ஆத்திசூ.);. 2. போர்க்களம்; battle field. 3. போரின் தொடக்கம்; commencement of battle. "முனைமுகத்து மாற்றலர் சாய" (குறள், 749);. [முனை + முகம்]

முனைமேற்செல்(லு)-தல்	முனைமேற்செல்(லு)-தல் muṉaimēṟcelludal, 13 செ.கு.வி.(v.i.) பகைமேற் படையெடுத்தல்; to invade an enemy country. "முனைமேற் சென்றோ ருறைபதி" (திவா.);. [முனை + மேற்செல்-(லுதல்]
முனையடுவார்நாயனார்	முனையடுவார்நாயனார் muṉaiyaḍuvārnāyaṉār, பெ.(n.) நாயன்மார் அறுபத்து மூவருள் ஒருவர் (பெரியபு.);; a can- onized {} saint, one of 63. இவர் இயற்பெயர், முனையடுவார். பொன்னித் திருநாட்டின் திருநீடுரைச் சார்ந்தவர்.
முனையதரையன்	முனையதரையன் muṉaiyadaraiyaṉ, பெ.(n.) ஒர் அரசன்; a king (அபி.சிந்.);.
முனையம்	முனையம் muṉaiyam, பெ.(n.) வானூர்தி நிலையத்தைக் குறிப்பிடும்போது ஒரே நேரத்தில் பல வானூர்திகள் இறங்கும் ஒடுபாதை கொண்ட நிலையம்; airport terminal. [முனை → முனையம்]
முனையர்	முனையர் muṉaiyar, பெ.(n.) முனையரையர் பார்க்க;see {}. "இம்முனையர் பெருந்தகையார்" (பெரியபு. நரசிங்க.2);.
முனையரையர்	முனையரையர் muṉaiyaraiyar, பெ.(n.) முனைப்பாடி நாட்டை ஆண்ட சிற்றரசர்; a dynasty of chiefs who ruled in {}. "காவல னார்நரசிங்க முனையரையர்" (பெரியபு.நரசிங்க.1);. இவரின் சிறப்புப் பெயர் நரசிங்க முனையரையர். சமயம் சிவனியம். சுந்தர மூர்த்தி நாயனாரைத் தத்தெடுத்து வளர்த்தவர்.
முனையிடம்	முனையிடம் muṉaiyiḍam, பெ.(n.) 1. போர்க் களம்; battle-field. 2. பாலை நிலத்தூர் (பிங்.);; town in a desert tract. [முனை + இடம்]
முனையுள்ளோன்	முனையுள்ளோன் muṉaiyuḷḷōṉ, பெ.(n.) முனைகாரன் (வின்.); பார்க்க;see {}. [முனை + உள்ளோன்]
முனையூர்	முனையூர் muṉaiyūr, பெ.(n.) பெருங் கதையில் இடம்பெறும் தலைநகரத்தின் பெயர்; capital city. இடவகனுக்கு உதயணன் கொடுத்த நாடுகளுள், ஒரு நாட்டின் தலைநகரத்தின் பெயர் (அபி.சிந்.);.
முனையோர்	முனையோர் muṉaiyōr, பெ.(n.) பகைவர்; enemies. "ஒன்னா முனையோர்க் கொழிக வினித்துயில்" (பு.வெ.4:21);. [முனை → முனையோர்]

முனைவர்	முனைவர் muṉaivar, பெ.(n.) குறிப்பிட்ட துறையில் ஆராய்ச்சி செய்து ஆய்வுக் கட்டுரை அளித்துப் பெறும் உயர்ந்த பட்டம்; Doctorate of Philosophy.
முனைவன்	முனைவன்1 muṉaivaṉ, பெ. (n.) 1. கடவுள்; god, as the First Being. "வினையினீங்கி விளங்கிய வறிவின் முனைவன்" (தொல். பொருள்.649);. 2. முனிவன்; saint, sage. "முனைத்திறத்து மிக்கசீர் முனைவர்" (சீவக.707);. 3. தலைவன்; chief. "முனைவற் குற்றுழி வினைமுற்றி வருவோன்" (திருக்கோ. 329, கொளு.);. 4. புத்தன் (பிங்.);; the Buddha. 5. அருகன்; Arhat. "முனைவனுக் கிறைஞ்சினான் முருக வேளனான்" (சீவக. 1943);. [முனை → முனைவன்] முனைவன்2 muṉaivaṉ, பெ.(n.) பகைவன் (சது.);; enemy. [முனை → முனைவன்]
முனைவு	முனைவு muṉaivu, பெ.(n.) 1. வெறுப்பு (தொல்.சொல்.386);; aversion, dislike, detest. 2. அவாவின்மை (சூடா.);; freedom from desire. 3. வெறுப்போடு கூடிய சினம்; anger, wrath. [முனை → முனைவு]

மூ	மூ1 mū, பெ.(n.) மகரமெய்யும் ஊகார உயிரும் சேர்ந்து பிறக்கும் உயிர் மெய்யெழுத்து; the compound of ம் and ஊ = மூ. [ம் + ஊ – மூ] மூ2 mū, பெ.அ.(adj.) மூன்று (வின்.);; three. "மூவேறு தாரமும் ஒருங்குடன் கொண்டு" (அகநா.282:8);. "ஒருகணை கொண்டு மூவெயி லுடற்றி" (புறநா.55:2);. க. மூ. மூ3 mūttal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. அகவை யுயர்தல்; to be senior in age. "மூத்தோன் வருக வென்னாது" (புறநா.183);. 2. முதுமை யுறுதல்; to become old;to be older than another. "தமியள் மூத்தற்று" (குறள், 1007);. 3. முடிதல்; to end. "மூவா முதலா வுலகம்" (சீவக.1);. 4. கேடுறுதல்; to be damaged or spoiled. "மதிலெய்த மூவாச்சிலை முதல்வர்க்கு"
மூக்கக்காவலம்	மூக்கக்காவலம் mūkkakkāvalam, பெ. (n.) புரசு; a tree - Butea frondosa (சா.அக.);.
மூக்கடிச்சதைநோய்	மூக்கடிச்சதைநோய் mūkkaḍiccadainōy, பெ.(n.) உள்நாக்கின் பின்புறம் தொண்டைக்கும் மூக்குக்கும் இடையில் உள்ள தொண்டைச் சதை (tonsil); அழன்று வீங்கும் நோய்; adenoids. [மூக்கடி + சதை + நோய்]
மூக்கடைப்பான்	மூக்கடைப்பான் mūkkaḍaippāṉ, பெ.(n.) 1. நீர்க் கோவையினால் ஏற்படும் மூக்கடைப்பு (மருத்.);; hindrance to breathing through the nostrils, due to cold. 2. மூக்கு நோய் வகை; polypus in the nose. 3. மாட்டு நோய் வகை; quinsy in cattle. [மூக்கு + அடைப்பான்]
மூக்கடைப்பு	மூக்கடைப்பு mūkkaḍaippu, பெ.(n.) மூக்கடைப்பான் (இ.வ.); பார்க்க;see {}. [முக்கு + அடைப்பு]

மூக்கணத்தாஞ்சாறு	மூக்கணத்தாஞ்சாறு mūkkaṇattāñjāṟu, பெ.(n.) மூலிகை நீர் (கோவை.);; medicinal herb water. [மூக்கணத்தாம் + சாறு]
மூக்கணாங்கயிறு	மூக்கணாங்கயிறு mūkkaṇāṅgayiṟu, பெ(n.) மாட்டின் மூக்கில் நுழைத்துத் தலையைச் சுற்றிக் கட்டியிருக்கும் கயிறு; rope or string drawn through the bridge of the nose of the bullock as a bridle. மூக்கணாங்கயிற்றைப் பிடித்து இழுத்ததும் மாடு நின்றது. [மூக்கு + கயிறு] [p] மூக்கணாங்கயிறு mūkkaṇāṅgayiṟu, பெ. (n.) மாட்டு மூக்கில் குத்திக் கட்டப்படும் கயிறு: a rope tied through the nose of the cattle. [மூக்கு+அணம்+கயிறு]
மூக்கணாங்கயிறு போடு	மூக்கணாங்கயிறுபோடு1 mūkkaṇāṅgayiṟupōṭudal, 20 செ.கு.வி.(v.i.) வண்டி யிழுக்கும் மாட்டிற்கு மூக்கின் ஒரு துளையில் நுழைத்து மறுதுளையில் வாங்கி தலையைச் சுற்றிக் கட்டுதல்; drawning the rope or string through the bridge of the nose of the bullock. [மூக்கனாங்கயிறு + போடு-தல்.] மூக்கணாங்கயிறுபோடு2 mūkkaṇāṅgayiṟupōṭudal, 20 செ.கு.வி.(v.i.) திருமணம் நடைபெறுதல் (கோவை.);; to marriage. உன் பிள்ளைக்கு மூக்கணாங்கயிறு போடணும் (கோவை.);. [மூக்கு + அணாம் + கயிறு + போடு-தல்] நாட்டுப்புற வழக்காக இச்சொல் பயன் படுத்தப்படுகிறது. ஆண்மகனாய் இருந்தால் கால்கட்டு போடுதல் அதாவது மணம் செய்வித்தலைக் குறித்ததாயிற்று. வீட்டுக்கு அடங்கி சொற்படி கேளாமல் தம் மனம் போன போக்கில் செல்லுபவர்களை நல்வழிப்படுத்தும் கரணியமாக வந்த சொல்லாகும். மேலும் பெண்களாய் இருப்பின் மணம் செய்வித்தலைக் குறித்து தாலிக் கயிறு மூக்கணாங்கயிறாயிற்று. இஃது பெண்ணடிமைக் கொள்கையையொட்டி எழுந்த சொல் எனலாம்.
மூக்கணாஞ்சுண்டு	மூக்கணாஞ்சுண்டு mūkkaṇāñjuṇṭu, பெ. (n.) எருமையின் முகத்தில் கட்டும் கயிறு; a rope to tie arround the face of buffalo. [மூக்கு + அணாம் + சுண்டு] மூக்கணாஞ்சுண்டு இல்லாத மாட்டைப் போல அவன் பிள்ளைத் திரிகிறான் (கோவை.);.
மூக்கணை	மூக்கணை mūkkaṇai, பெ.(n.) 1. மூக்காங்கயிறு பார்க்க;see {}. 2. கட்டை வண்டியின் முன் பக்கம் உள்ள ஒட்டுநருடைய இருக்கை; driver's seat in front of the cart. 3. முகவணை (இ.வ.); பார்க்க;see {}. [மூக்கு + அணை]

மூக்கணைமரம்	மூக்கணைமரம் mūkkaṇaimaram, பெ.(n.) வண்டியின் ஏர்க்கால் மரம்; pole of a cart. [மூக்கணை + மரம்]
மூக்குந்தண்டு	மூக்குந்தண்டு mūkkundaṇṭu, பெ.(n.) மூக்குத்தண்டு (செங்கை.); பார்க்க;see {}. [மூக்கு1 + தண்டு]
மூக்கநாகம்	மூக்கநாகம் mūkkanākam, பெ.(n.) கொம்பேறிமூக்கன் பாம்பு; whip snake. மறுவ. கண்குத்திப் பாம்பு
மூக்கப்பன்	மூக்கப்பன் mūkkappaṉ, பெ.(n.) நீதிசாரம் நூலாசிரியர் (அபி.சிந்.);; author of {}.
மூக்கப்பூயம்	மூக்கப்பூயம் mūkkappūyam, பெ.(n.) மூக்கம்பூயம் பார்க்க;see {} (சா.அக.);.
மூக்கம்	மூக்கம் mūkkam, பெ.(n.) சீற்றம்; rage. "படமூக்கப் பாம்பணையானோடு" (தேவா. 1232, 8);.
மூக்கம்பூயம்	மூக்கம்பூயம் mūkkambūyam, பெ.(n.) புரசு; a tree - Butea frondosa (சா.அக.);.
மூக்கர்	மூக்கர் mūkkar, பெ.(n.) கீழ்மக்கள் (திவா.);; low, vulgar people.
மூக்கரசா	மூக்கரசா mūkkaracā, பெ.(n.) பனிப்பயறு; dew gram-Phaseolus aconitifolius (சா.அக.);.
மூக்கரட்டை	மூக்கரட்டை mūkkaraṭṭai, பெ.(n.) மூக்கிரட்டை (இ.வ.); பார்க்க;see {} (சா.அக.);.
மூக்கரண்டி	மூக்கரண்டி mūkkaraṇṭi, பெ.(n.) கொடி வகை; spreading hogweed (சா.அக.);.

மூக்கரணைமூலம்	மூக்கரணைமூலம் mūkkaraṇaimūlam, பெ.(n.) மூக்கரணை வேர்; root of {} (சா.அக.);.
மூக்கரத்தவொழுக்கு	மூக்கரத்தவொழுக்கு mūkkarattavoḻukku, பெ.(n.) மூக்கின் வழியே அரத்தம் வெளிப்படுகை; bleeding nose - Epistaxis (சா.அக.);. [மூக்கு + அரத்தம் + ஒழுக்கு.]
மூக்கரிகத்தி	மூக்கரிகத்தி müggarigatti, பெ.(n.) வெற்றிலையினுடைய உடற்பகுதி, நடுத் தண்டு முதலியவற்றை வெட்டுவதற்குப் பயன்படுத்தப்படும் ஒரு வகைச் சிறப்புக் கத்தி; a special kind of knife for cutting the stem of betel leaf. [மூக்கு1 + அரி + கத்தி]
மூக்கரிசியுடை – தல்	மூக்கரிசியுடை – தல் mūkkarisiyuḍaidal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) சில்லுமூக்குடைதல்; to bleed in the nose. [மூக்கு + அரிசி + உடை-தல்]
மூக்கரைச்சாரணை	மூக்கரைச்சாரணை mūkkaraiccāraṇai, பெ.(n.) வெண்மையான ஒரு வகைக் கொடி;a creeper (சா.அக.);.
மூக்கறட்டை	மூக்கறட்டை mūkkaṟaṭṭai, பெ.(n.) 1. ஒரு பூடு; a prostate plant - hog weed - Bauhavia procumbens (சா.அக.);. 2. மூக்கிரட்டை (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}.
மூக்கறிவு	மூக்கறிவு mūkkaṟivu, பெ.(n.) மோப்பத் தாலறிகை (வின்.);; scent, sense of smell. [மூக்கு1 + அறிவு]
மூக்கறு	மூக்கறு1 mūkkaṟuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) மூக்கை அறுத்தல்; to disfigure one by cutting off one's nose. "தங்கையும் மூக்கறுத்தாள் தான் தானே" (இராமநா. உயுத்.44);. [மூக்கு + அறு-த்தல்] மூக்கறு2 mūkkaṟuttal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. ஒரு சூழ்நிலையில் தெரிந்தோ தெரியாமலோ ஒன்றை வெளிப்படுத்துவதன் மூலம் ஒருவரை இழிவுபடுத்துதல்; humiliate;snub 2. மானக்கேடு (அவமானம்); செய்தல் (இராமநா.உயுத்.44);; to put one to disgrace. "முதலாளி சொன்னது முத்தாபோச்சு தொழிலாளி சொன்னது மூக்கறுந்து போச்சு" (பழ.);. [மூக்கு + அறு-த்தல்]
மூக்கறுத்தான்	மூக்கறுத்தான் mūkkaṟuttāṉ, பெ.(n.) மூக்கிரட்டை (சங். அக.); பார்க்க;see {}. [மூக்கு + அறுத்தான்]

மூக்கறுப்பான்	மூக்கறுப்பான் mūkkaṟuppāṉ, பெ.(n.) மூக்குத் தொடர்புடைய ஒரு நோய்; a disease of the nose. [மூக்கு + அறுப்பான். மூக்கை அறுப்பது போன்று வலியைத் தரும் நோய்.]
மூக்கறுப்பு	மூக்கறுப்பு mūkkaṟuppu, பெ.(n.) மானக் கேடு; disgrace. "என் குடிக்கு ஒரு மூக்கறுப்பா" (இராமநா.உயுத்.44);.
மூக்கறுபடு - தல்	மூக்கறுபடு - தல் mūkkaṟubaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) இழிவுபடுத்துதல்; get snubbed;degrade one by nose-cut. பக்கத்து வீட்டுக்காரருக்காக ஞாயம் பேச வந்து மூக்கறுபட்டுப் போனேன். [மூக்கு + அறு-படுதல்]
மூக்கறை	மூக்கறை mūkkaṟai, பெ.(n.) குறைபாடு உடைய மூக்கினைப் பெற்ற-வன்-வள்-து; person or animal with a defective nose. "மூக்கறை மட்டை மகாபல காரணி" (திருப்பு:266);. 'மூக்கறையானுக்கு வாழ்க்கைப்பட்டால் முன்னும் போக விடான்;பின்னும் போக விடான்' (பழ.);. 'மூக்கறைக்கு முகுரம் கட்டினால் சினம் (கோபம்); வரும்' (பழ.);. 'மூக்கறையன் கண்ணாடியைப் பகைத்தது போல' (பழ.);. க. மூகொறெ. [மூக்கு + அறை. அறு → அறை]
மூக்கறைச்சி	மூக்கறைச்சி1 mūkkaṟaicci, பெ.(n.) குறை மூக்குள்ளவன்; woman with a defective nose. "உன்னைத் தனித்து உகப்பாள் மூக்கறைச்சியன்றோ" (ஈடு, 10, 3:9);. க. முகொறதி [மூக்கறையன் → மூக்கறைச்சி] மூக்கறைச்சி2 mūkkaṟaicci, பெ.(n.) 1. அரிதாரம்; yellow orpiment. 2. செடி வகை; a plant.
மூக்கறையன்	மூக்கறையன் mūkkaṟaiyaṉ, பெ.(n.) குறை மூக்குள்ளவன் (உ.வ.);; man with a defective nose. "மூக்கறையன் கண்ணாடியைப் பகைத்தது போல" (பழ.);. க. மூகொறெய. [மூக்கறை → மூக்கறையன்]

மூக்கன்	மூக்கன்1 mūkkaṉ, பெ.(n.) பெரிய மூக்குள்ளவன் (வின்.);; man with a large or prominent nose. [மூக்கு → மூக்கன்] மூக்கன்2 mūkkaṉ, பெ.(n.) மீன்கொத்தி; king fisher. "ஒல்காச் சிவல்மூக்க னொண் புறவு" (சினேந்.261);. [மூக்கு → மூக்கன்] மூக்கு நீண்ட பறவை வகை. மூக்கன்3 mūkkaṉ, பெ.(n.) 1. கீழ் மகன் (திவா.);; low, vulgar man. 2. கடுஞ்சினம் (இ.வ.);; rage. மூக்கன்4 mūkkaṉ, பெ.(n.) கொம்பேறி மூக்கன் எனும் பாம்பு வகை; a kind of snake.(சா.அக.);. [மூக்கு → மூக்கன்] மூக்கு நீண்ட பாம்பு.
மூக்கன்சம்பா	மூக்கன்சம்பா mūkkaṉcambā, பெ.(n.) சம்பா நெல்வகை; a kind of {} paddy. "மூக்கன் சம்பாச் சிறிய முள்ளுச்சம்பா" (நெல்விடு.181);.
மூக்கன்வாளை	மூக்கன்வாளை mūkkaṉvāḷai, பெ.(n.) மீன்வகை; a kind of fish. "பவளைவாளை மூக்கன் வாளை" (பறாளை.பள்ளு.16);. [மூக்கன் + வாளை]
மூக்காங்கயிறு	மூக்காங்கயிறு mūkkāṅgayiṟu, பெ.(n.) எருத்தின் மூக்கைத் துளைத்துப் பூட்டுங் கயிறு (வின்.);; rope or string put through a bullock's nose as a curb. மறுவ. மூக்கணாங்கயிறு [மூக்கு + ஆம் + கயிறு.]
மூக்காங்கொழுந்து	மூக்காங்கொழுந்து mūkkāṅgoḻundu, பெ. (n.) மூக்கின் நுனி (வின்.);; tip of the nose. [மூக்கு + ஆம் + கொழுந்து.]

மூக்காணி	மூக்காணி mūkkāṇi, பெ.(n.) மாட்டு வண்டி நிலத்தில் ஊன்ற உதவும் கட்டை (கோவை.);; pole use to instal a cart. [மூக்கு + ஆணி] [p]
மூக்காந்தண்டு	மூக்காந்தண்டு mūkkāndaṇṭu, பெ.(n.) மூக்கினுடைய நடுத்தண்டு; bridge of the nose. மறுவ. மூக்குத்தண்டு [மூக்கு + ஆம் + தண்டு = மூக்கின் எலும்புள்ள பாகம்.]
மூக்காமண்டை	மூக்காமண்டை mūkkāmaṇṭai, பெ.(n.) மூக்குத்தண்டு (இ.வ.); பார்க்க;see {}. [மூக்கு + ஆ + மண்டை.]
மூக்கால்நீரருந்தல்	மூக்கால்நீரருந்தல் mūkkālnīrarundal, பெ.(n.) மூக்கின் மூலம் தண்ணீர் குடிக்கை; to take water through nostrils - this is a cure for eye diseases (சா.அக.);. [மூக்கு + ஆல் + நீர் + அருந்தல்.]
மூக்காலழு - தல்	மூக்காலழு - தல் mūkkālaḻudal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சிணுங்குதல் (உ.வ.);; to whine, snivel, indicating discontent or unwillingness. 2. சிறிய செயலுக்குப் பெருமுயற்சி யெடுத்துக் கொள்ளுதல்; to take more effort for less work. இந்தச் சிறிய வேலை செய்வதற்கே நீ மூக்காலழுகிறாய். நான் இதற்குமேல் செய்திருக்கிறேன் (உ.வ.);. [மூக்கால் + அழு - தல்.]
மூக்காவளை	மூக்காவளை1 mūkkāvaḷai, பெ.(n.) ஒரு வகை முள் பூடு; a thorny plant (சா.அக.);. மூக்காவளை2 mūkkāvaḷai, பெ.(n.) மர வகை (யாழ்.அக.);; a tree. மறுவ. மூக்காவனை
மூக்காவனை	மூக்காவனை mūkkāvaṉai, பெ.(n.) கற்சூரை (வின்.);; spurious wild indigo.
மூக்காவேளை	மூக்காவேளை mūkkāvēḷai, பெ.(n.) மூக்காய்வேளை பார்க்க;see {}.

மூக்கிகம்	மூக்கிகம் mūggigam, பெ.(n.) வசம்பு; a plant, sweet flag - Acorus Calamus (சா.அக.);. மறுவ. மூக்கில்
மூக்கிரட்டை	மூக்கிரட்டை mūkkiraṭṭai, பெ.(n.) கொடி வகை (வின்.);; spreading hog weed- Boer haavia diffusa.
மூக்கில்	மூக்கில் mūkkil, பெ.(n.) மூக்கிகம் பார்க்க;see {}.
மூக்கில்நீர்பாய் - தல்	மூக்கில்நீர்பாய் - தல் mūkkilnīrpāytal, 1 செ.கு.வி.(v.i.) மூக்கில் நீர்வடிதல்; running nose - Catarrh of the nose (சா.அக.);. [மூக்கில் + நீர் + பாய் - தல்.]
மூக்கில்விரலை வை - த்தல்	மூக்கில்விரலைவை - த்தல் mūkkilviralaivaittal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) வியப்படைதல்; be pleasantly surprised. பாவணரின் மொழி ஆராய்ச்சியை உணர்ந்த மூதறிஞர்கள் தமது மூக்கில் விரலை வைத்தனர். [மூக்கில் + விரல் + வை-த்தல்]
மூக்கில்வேர்	மூக்கில்வேர்1 mūkkilvērttal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) இரையின் மோப்பத்தால் கழுகுக்கு மூக்கில் வேர்வை யுண்டாதல்; to sweat in the nose like a vulture which scents its prey. [மூக்கில் + வேர் – த்தல்] மூக்கில்வேர்2 mūkkilvērttal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) ஒருவர் பிறருக்குத் தெரிந்திருக்காது என்று நினைக்கிற செய்தியை மற்றொருவர் எப்படியோ தெரிந்திருத்தல், முன்னடையாளந் தெரிதல்; sense instinctively something one is after;nose out something; to get aclue or scent. கடன் கேட்டு வந்துவிட்டானா? எனக்கு நேற்று பணம் வந்தது இவனுக்கு மூக்கில் வேர்த்திருக்கும். [மூக்கில் + வேர் – த்தல்]
மூக்கிலழகி	மூக்கிலழகி mūkkilaḻki, பெ.(n.) நிலக் குமிழ் மரம்; Kashmere tree - Gmelina arborea.
மூக்கிலி	மூக்கிலி mūkkili, பெ.(n.) 1. குறை மூக்கு உள்ள-வன்-வள்-து; person or animal with a defective nose. "மூக்கிலி முகத்தில்" (பிரபுலிங்.வசவண்.31);. 2. பசலை வகை, சிறு பசளை; large-flowered purslane. 3. நடைவழியில் முளைக்கும் ஒரு வகைப்பூடு, சிறுபூளை; a common wayside weed. 4. செடிவகை (கோஷ்டம்);; Arabian costum. தெ. முக்கிடி. [மூக்கு → மூக்கிலி]

மூக்கிழந்தான்	மூக்கிழந்தான் mūkkiḻndāṉ, பெ.(n.) ஒருவகை வெண்கொடி (மூக்கரைச் சாரணை);; a white creeper - Trianthima monogyna (சா.அக.);.
மூக்கிற்கரியார்	மூக்கிற்கரியார் mūkkiṟkariyār, பெ.(n.) குன்றிமணி; a twiner - Abrus precatorius (சா.அக.);.
மூக்கிற்கல்	மூக்கிற்கல் mūkkiṟkal, பெ.(n.) காந்த ஆற்றல் உள்ள ஒருவகை இரும்புக்கட்டி (வின்.);; black loadstone, magnetic oxide of iron. மறுவ. காகச்சீலை
மூக்கிறைச்சி	மூக்கிறைச்சி mūkkiṟaicci, பெ.(n.) ஒரு பூடு; a plant (சா.அக.);.
மூக்கினி	மூக்கினி mūkkiṉi, பெ.(n.) 1. முந்திரி மரவகை; cashew tree – Anacardium occidentale. 2. கொடிமுந்திரி (திராட்சை);; common grape vine.
மூக்கு	மூக்கு1 mūkku, பெ.(n.) 1. மூச்சு இழுத்து விடுதற்கும் நறுமணத்தை உணர்வதற்கும் பயன்படுகின்ற உடல் உறுப்பு; nose, nostril. "மூன்றறி வதுவே யவற்றொடு மூக்கே" (தொல். பொருள். 582);. "உள்ளூன் வாடிய கரிமூக்கு நொள்ளை" (அகநா53:8);. "கதிர்மூக் காரல் கீழ்ச்சேற் றொளிப்ப" (புறநா.249:1);. "அத்தக் குமிழின் கொடுமூக்கு விளைகனி" (நற்.6:7);. 2. பறவையலகு (திவா.);; bird's beak bill. கோழி குப்பையைக் காலால் கிளறி மூக்கால் புழுவைக் கொத்திற்று. அவன் கிளி மூக்குக்காரன். 3. யானைத் துதிக்கை; elephant's trunk. "மூரி யேழ் கடலுந்தரு மூக்கின" (தக்கயாகப்.273);. 4. ஏன வாயிலுள்ள மூக்கு போன்ற உறுப்பு; nose - shaped part of a cup, etc. spout of kettle or pot. "கலசலப்பானை யொன்று மூக்குமடியுமுட்பட" (தெ.இ.கல்.தொ.2:5);. 5. வண்டிப்பாரின் தலைப்பகுதி; nose - shaped end of the pole of a cart. "காடி வைத்த கலனுடை மூக்கின்" (பெரும்பாண். 57);. 6. முளை தோன்றும் வித்தின் முனை; nose - shaped end of the pole of a cart. "காடி வைத்த கலனுடை மூக்கின்" (பெரும்பாண். 57);.

முளை தோன்றும் வித்தின் முனை

மூக்குக்கண்ணாடி	மூக்குக்கண்ணாடி mūkkukkaṇṇāṭi, பெ.(n.) பார்வைக் குறையுடையவர்கள் தங்கள் பார்வையைச் சரியாக்கிக் கொள்ள கண்களுக்குமுன் அணியும் ஒருவகை ஆடி; spectacles. [மூக்கு + கண்ணாடி] மூக்கின் மீது பொருத்தி ஒரு சட்டகத்தின் மூலம் இரண்டு கண்களுக்கும் நேராக நிற்குமாறு உள்ள ஆடி அமைப்பு. மூக்கின்மேல் பொருந்தியிருத்தலால் மூக்குக்கண்ணாடி எனப்பட்டது. [p]
மூக்குக்கணம்	மூக்குக்கணம் mūkkukkaṇam, பெ.(n.) கணை நோய் வகை (பாலவா.41);; a disease. [மூக்கு + கணம்]
மூக்குக்குத்து – தல்	மூக்குக்குத்து – தல் mūkkukkuddudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) சிறுமியின் மூக்கில் மூக்குத்தி போன்ற நகைகளை மாட்டுவதற்காக துளையிடுதல்; to perforate the nose as of a girl - child to fix the nose-jewel. [மூக்கு + குத்து-தல்] சிற்றூர்களில் சிறுமிகளுக்கு மட்டுமின்றி, தொடர்ந்து மூன்று குழந்தைகள் பெற்று இறந்துவிடின் மூன்றாவதாகப் பிறக்கும் குழந்தைக்கு பெண் குழந்தையாக இருந்தால் பிறந்தவுடனே மூக்குக்குத்தி மூக்கம்மாள், மூக்காயி எனப் பெயரிடுவதும், ஆண் குழந்தையாக இருந்தாலும் மூக்குக் குத்தி மூக்கன், பிச்சை எனப் பெயரிடுவதும் வழக்காம்.
மூக்குக்கொழுந்து	மூக்குக்கொழுந்து mūkkukkoḻundu, பெ.(n.) மூக்கினுடைய நுனிப்பகுதி (வின்.);; tip of the nose. மறுவ. மூக்காங்கொழுந்து [மூக்கு + கொழுந்து.]
மூக்குக்கோலா	மூக்குக்கோலா mūkkukālā, பெ.(n.) பெரிய மூக்கினை உடைய கோலா மீன் (தஞ்சைமீன்.);; a kind of sword fish with long nose. [மூக்கு + கோலா.]
மூக்குச்சட்டி	மூக்குச்சட்டி mūkkuccaṭṭi, பெ.(n.) சாறு முதலியன ஊற்றுவதற்குப் பயன்படும் மூக்குள்ள ஏன வகை (உ.வ.);; a vessel with a projecting lip, used to pour liquid food. [மூக்கு + சட்டி.] நீர்வடிய உதவும் மூக்கு போன்ற ஏன வகை. [p]
மூக்குச்சதை	மூக்குச்சதை mūkkuccadai, பெ.(n.) மூக்கில் வளர்ந்த தசை; adenoids - Polypus (சா.அக.);. [மூக்கு + சதை.]

மூக்குச்சலாகை	மூக்குச்சலாகை mūkkuccalākai, பெ. (n.) தமிழ் மருத்துவத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள 26 வகையான கருவிகளில் மூக்கினுள் பயன்படுத்தப்படும் இடுக்கிக் கருவி; one of the 26 surgical instruments mentioned in Tamil Medicine - Nasal forceps. [மூக்கு + சலாகை.]
மூக்குச்சளி	மூக்குச்சளி mūkkuccaḷi, பெ.(n.) மூக்கில் இருந்து வெளிவரும் சளி; mucus of the nose, snivel, catarrhal discharge. மூக்கிருக்கிற மட்டும் சளி உண்டு (பழ.);. [மூக்கு + சளி.]
மூக்குச்சாத்திரம்	மூக்குச்சாத்திரம் mūkkuccāttiram, பெ.(n.) மூக்கு வழியாக மூச்சுக்காற்று வெளி வருவதைக் கொண்டு குறி சொல்லுவதைப் பற்றிய நூல்; art of divination by a study of respiration. [மூக்கு + சாத்திரம்.]
மூக்குச்சிந்து - தல்	மூக்குச்சிந்து - தல் mūkkuccindudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) மூக்குச்சளியை வெளிப் படுத்துதல்; to blow the nose. [மூக்கு + சிந்து-தல்.]
மூக்குச்சீறு-தல்	மூக்குச்சீறு-தல் mūkkuccīṟudal, 5 செ. கு.வி. (v.i.) மூக்குச்சிந்து-தல் பார்க்க (வின்.);;see {}. [மூக்கு + சீறு-தல்.]
மூக்குச்சுழி-த்தல்	மூக்குச்சுழி-த்தல் mūkkucculittal, 4 செ. கு.வி.(v.i.) இகழ்ச்சிக் குறியாக மூக்கை நெரித்துத் திருப்புகை (யாழ்.அக.);; to turn up one's nose in contempt. [மூக்கு + சுழி-த்தல்.]
மூக்குச்செள்ளு	மூக்குச்செள்ளு mūkkucceḷḷu, பெ.(n.) அரிசிமாவு முதலியவற்றில் இருக்கும் சிறிய கருப்புப் பூச்சி (கோவை.);; a black pest found in flour. மறுவ. மூக்குவண்டு. [மூக்கு + செள்ளு.]
மூக்குடைபடு – தல்	மூக்குடைபடு – தல் mūkkuḍaibaḍudal, 20 செ.கு.வி.(v.i.) மூக்கறுபடு - தல் பார்க்க: see {}. [மூக்கு + உடைபடு-தல்.]
மூக்குண்ணி	மூக்குண்ணி mūkkuṇṇi, பெ.(n.) மூக்குப் புண்; ulcer destroying the nose (சா.அக.);.
மூக்குத்தடை	மூக்குத்தடை mūkkuttaḍai, பெ.(n.) பெண்டிர் பூணும் மூக்கணி, மூக்குத்தி; nose - jewel worn by women. [மூக்கு + தடை.]

மூக்குத்தண்டு	மூக்குத்தண்டு mūkkuttaṇṭu, பெ.(n.) மூக்கின் எலும்புள்ள மேற்பாகம்; bridge of the nose. [மூக்கு + தண்டு]
மூக்குத்தழுக்கி	மூக்குத்தழுக்கி mūkkuttaḻukki, பெ.(n.) மூக்குத்தளுக்கு (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}.
மூக்குத்தளுக்கு	மூக்குத்தளுக்கு mūkkuttaḷukku, பெ.(n.) மூக்குத்தி, 1 பார்க்க; see {}, 1. [மூக்கு + தளுக்கு]
மூக்குத்தி	மூக்குத்தி1 mūkkutti, பெ.(n.) 1. பெண்கள் மூக்கு நுனியின் பக்கவாட்டுப் பகுதியில் துளையிட்டு அணிந்து கொள்ளும் சிறிய அணி (தெ.இ.கல்.தொ.2:339);; nose - jewel worn by women. "முத்தமிட வொட்டாத மூக்குத்தியைக் கழற்றி" (விறலி விடு.569);. 2. கொடி வகை; blunt leaved hogweed, Boerhaavia verticillata. 3. மூக்கொற்றி, 3 பார்க்க;see {}, 3. மறுவ. மூக்குவாளி, மூக்கொற்றி க., து. மூகுதி;ம. மூக்குத்தி. [மூக்கொற்றி → முக்குத்தி] [p] மூக்குத்தி2 mūkkutti, பெ.(n.) மரவகை (கோவை);; a kind of wood.
மூக்குத்திக்காய்	மூக்குத்திக்காய் mūkkuttikkāy, பெ.(n.) மருதன் காய்; a creeper (சா.அக.);.
மூக்குத்திச்செடி	மூக்குத்திச்செடி mūkkutticceḍi, பெ.(n.) ஒருவகைச் செடி; a shrub - Lantana indica. [மூக்குத்தி + செடி]
மூக்குத்திப்பூ	மூக்குத்திப்பூ, mūkkuttippū, பெ.(n.) மூக்குத்தி வடிவிலானப்பூ; flower of Lantana indica. [மூக்குத்தி + பூ.]

மூக்குத்திப்பூடு	மூக்குத்திப்பூடு mūkkuttippūṭu, பெ.(n.) ஒருவகைப் பூண்டு; a plant (சா.அக.);. [மூக்குத்தி + பூடு]
மூக்குத்திருகு	மூக்குத்திருகு mūgguttirugu, பெ.(n.) மூக்குத்தி, 1 பார்க்க;see {}, 1. [மூக்கு + திருகு]
மூக்குத்தூள்	மூக்குத்தூள் mūkkuttūḷ, பெ.(n.) மூக்குப்பொடி பார்க்க;see {}. "மூக்குத்தூள் போடாத முண்டத்துக்கு, முப்பது பணத்தில் வெள்ளி டப்பி" (பழ.);. [மூக்கு + தூள்]
மூக்குநீர்	மூக்குநீர் mūkkunīr, பெ.(n.) மூக்குச்சளி; the watery mucus from the nostrils due to snot. [மூக்கு + நீர்]
மூக்குநீர்ப்பாய்ச்சல்	மூக்குநீர்ப்பாய்ச்சல் mūkkunīrppāyccal, பெ.(n.) மூக்கிலிருந்து நீர் வடியும் சளி நோய்; a kind of cool disease. மறுவ. நீர்க்கோர்வை, தடுமன். [மூக்குநீர் + பாய்ச்சல்]
மூக்குநீர்வடிதல்	மூக்குநீர்வடிதல் mūkkunīrvaḍidal, பெ.(n.) மூக்கில் வழியும் சளி; watery discharge from the nostrils. [மூக்குநீர் + வடிதல்.]
மூக்குப்பிடிக்க	மூக்குப்பிடிக்க mūkkuppiḍikka, வி.அ.(adv.) அளவுக்கு அதிகமாக குடித்தல்;அளவுக்கு அதிகமாக உண்ணுதல்; eat to one's fill or to surfeit. திருமண வீட்டில் மூக்குப் பிடிக்க சோறு உண்டு வந்தாயா? [மூக்கு + பிடிக்க]
மூக்குப்பிடிக்கவுண்(ணு) - தல்	மூக்குப்பிடிக்கவுண்(ணு) - தல் mūkkuppiḍikkavuṇṇudal, 16 செ.கு.வி. (v.i.) அளவுக்கதிகமாக உண்ணுதல்;அளவுக்கு அதிகமாக குடித்தல் (உ.வ.);; to eat to surfeit. [மூக்குப்பிடிக்க + உண்ணு - தல்.]

மூக்குப்பிழிதல்	மூக்குப்பிழிதல் mūkkuppiḻidal, பெ.(n.) ஆண்பிள்ளையாய்ப் பிறக்க வேண்டுமென்று கருப்பமான பெண்களுக்கு நான்கு, ஆறு அல்லது எட்டாவது மாதத்தில் செய்யப்படும் சடங்கு (புஞ்சவனம்);; a ceremony during the pregnancy of a woman, performed with a view of securing a male child. [மூக்கு + பிழிதல்.]
மூக்குப்பிளவை	மூக்குப்பிளவை mūkkuppiḷavai, பெ.(n.) மூக்கில் வரும் ஒருவகைப் புண் (யாழ்.அக.);; an abscess in the nose. [மூக்கு + பிளவை.]
மூக்குப்பீ	மூக்குப்பீ mūkkuppī, பெ.(n.) மூக்கில் உள்ள உலர்ந்த சளிப்பொருக்கு (இ.வ.);; dried mucus of the nose. [மூக்கு + பீ.]
மூக்குப்பீனசம்	மூக்குப்பீனசம் mūkkuppīṉasam, பெ. (n.) 1. மூக்கில் உண்டாகும் ஒருவகை எரிச்சல் (பீனசரோகம்); நோய்; inflammation of the nose. 2. மூக்கில் சதை வளரும் நோய்; poly- pus in the nose. [மூக்கு + பீனசம்]
மூக்குப்புத்து	மூக்குப்புத்து mūkkupputtu, பெ.(n.) மூக்கில் ஏற்படும் புற்றுநோய்; cancer of the nose (சா.அக.);. [மூக்கு + புத்து. புற்று → புத்து).]
மூக்குப்புலாக்கு	மூக்குப்புலாக்கு mūkkuppulākku, பெ. (n.) மூக்கில் தொங்கவிடப்படும் ஒர் அணி (கோவை.);; hanging ornament of nose worn by women. [மூக்கு + புலாக்கு] பெண்கள் காதுகளில் அணியும் அணிகலன்களுள் தோடு என்பது காதுகளில் ஒட்டினாற் போன்றும் தொங்கட்டான், தோலாக்கு, லோலாக்கு போன்றவை காதுகளில் தொங்கினாற் போன்றும் அணியும் அணிகலன்களாகும். இவை போன்றே மூக்கின் தண்டுப் பகுதியில் துளையிட்டு தொங்கினாற் போன்று அணியும் அணிகலன் மூக்குப்புலாக்கு. இஃது பழங்குடி மக்கள் அணியும் அணிகலனாகும். [p]
மூக்குப்புழு	மூக்குப்புழு mūkkuppuḻu, பெ.(n.) ஒரு வகை புழு; maggot in the nose (சா.அக.);.

மூக்குப்பூரி	மூக்குப்பூரி mūkkuppūri, பெ.(n.) 1. முதலிரண்டு ஆண் குழந்தைகள் பிறந்தவுடன் இறக்க, மூன்றாவது பிறந்தப் பிள்ளையும் அவ்வாறே இறந்து விடுமோ என்ற பயத்தில் அதைத் தடுப்பதற்காக மூக்குக் குத்தப் பெற்ற ஆண் குழந்தை; male child who is born after the early death of the first two previous male children of the same parents and whose nose is perforated in the belif that its death in childhood will thereby be averted. 2. பிளந்த மேலுதடு உள்ளவன்; hare - lipped. [மூக்கு + பூரி. பீறு → பூறு → பூறி → பூரி.]
மூக்குப்பூரு-தல்	மூக்குப்பூரு-தல் mūkkuppūrudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) மூக்குக்குத்து-தல் பார்க்க;see {}. [மூக்கு + பூரு-தல்]
மூக்குப்பூறி	மூக்குப்பூறி mūkkuppūṟi, பெ.(n.) மூக்குப்பூரி பார்க்க;see {}.
மூக்குப்பொட்டு	மூக்குப்பொட்டு mūkkuppoṭṭu, பெ.(n.) மூக்குத்தி, 1 பார்க்க;see {}, 1. [மூக்கு + பொட்டு]
மூக்குப்பொடி	மூக்குப்பொடி mūkkuppoḍi, பெ.(n.) 1. (மூக்கால் உறிஞ்சப்படும்); புகையிலைத் தூள் (பொடி);; snuff. 2. மூக்கிற்காகப் பயன்படுத்தும் ஒருவகைப் பொடி; a medicated powder used as a snuff in diseases. [மூக்கு + பொடி.]
மூக்கும்முழியுமாக	மூக்கும்முழியுமாக mūkkummuḻiyumāka, வி.அ.(adv.) முக அழகோடு, முகப் பொலிவாக; with well - pronounced features. உனக்குப் பார்த்திருக்கும் பெண் மூக்கும் முழியுமாக அழகாக இருக்கிறாள். குழந்தை மூக்கும் முழியுமாக இருக்கிறது. [மூக்கு + முழியுமாக.] அளவான மூக்கும் விழியமைப்பும் உடைய பெண்ணை மூக்கு முழியுமாக இருக்கிறாள் என்று கூறுவது வழக்கு. 'விழிக்கிறாய்' என்பதை 'முழிக்கிறாய்' என்பது உலக வழக்கு. 'மூக்கும் விழியுமாக' என்பது 'மூக்கும் முழியுமாக' என்று வழங்குகிறது.
மூக்குமீன்	மூக்குமீன் mūkkumīṉ, பெ.(n.) சுறா வகையைச் சேர்ந்த மீன்; a kind of sword fish. [மூக்கு + மீன்] [p]
மூக்குமுட்ட	மூக்குமுட்ட mūkkumuṭṭa, வி.எ.(adv.) மூக்குப்பிடிக்க பார்க்க;see {}. [முக்கு + முட்ட]

மூக்குயர்	மூக்குயர்1 mūkkuyartal, 2 செ.கு.வி.(v.i.) மூக்கு நீண்டு காணுகை;இது ஒரு வகை இறப்பிற்கான குறி என்பர்; nose appearing to be elongated, this is one of the symp- toms of death. [மூக்கு + உயர்-தல்] மூக்குயர்2 mūkkuyarttal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) பிறந்த குழந்தையின் மூக்கைச் சப்பையாகாமலிருக்க இழுத்து விடுதல்; to pinch up the nose of a new - born infant to prevent it being flat – nosed. "அண்ணா உரிஞ்சி மூக்குயிர்த்தார்" (சீவக.2703);. [மூக்கு + உயர் – த்தல்]
மூக்குரட்டை	மூக்குரட்டை mūkkuraṭṭai, பெ.(n.) மூக்கிரட்டை பார்க்க;see {}.
மூக்குரணம்	மூக்குரணம் mūkkuraṇam, பெ.(n.) மூக்குப்புண்; ulcer nose (சா.அக.);. [மூக்கு + இரணம். Skt. {} → த. இரணம்.]
மூக்குரத்தம்	மூக்குரத்தம் mūkkurattam, பெ.(n.) மூக்கிலிருந்து அரத்தம் வழிகை; bleeding from the nose. [மூக்கு + அரத்தம் – மூக்கரத்தம் →மூக்குரத்தம்.]
மூக்குரி-த்தல்	மூக்குரி-த்தல் mūkkurittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) மூக்கறு-த்தல் பார்க்க;see {}. 'அவனை மூக்குரித்து விட்டான்'. [மூக்கு + உரி-த்தல்.]
மூக்குவட்டகை	மூக்குவட்டகை mūgguvaṭṭagai, பெ.(n.) விளிம்பில் மூக்குடன்கூடிய குவளை; cup with a nose - shaped lip. "ஸ்ரீ ராஜராஜ தேவர் - சேரமானையும், பாண்டியர்களையும், மலைநாட்டு எறிந்து கொண்ட வெள்ளியின் திருப்பரி கலங்கள் - மூக்கு வட்டகை ஒன்று" (தெ.கல்.தொ.2, கல். 91);. [மூக்கு + (வட்டிகை →); வட்டகை]
மூக்குவாளி	மூக்குவாளி mūkkuvāḷi, பெ.(n.) மூக்கணி வகை (வின்.);; a ring worn in the nose. [மூக்கு + வாளி. வாளி = ஒருவகைக் காதணி.]
மூக்குவேர்-த்தல்	மூக்குவேர்-த்தல் mūkkuvērttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) மூக்கில்வேர் - த்தல் பார்க்க;see {}. [மூக்கு + வேர்-த்தல்.]

மூக்குறட்டை	மூக்குறட்டை mūkkuṟaṭṭai, பெ.(n.) மூக்கிரட்டை பார்க்க;see {}.
மூக்குறாங்காற்று	மூக்குறாங்காற்று mūkkuṟāṅgāṟṟu, பெ.(n.) சுழல் காற்று (இ.வ.);; cyclone. [மூக்கு5 + உறு + ஆம் + காற்று.]
மூக்குறிஞ்சு - தல்	மூக்குறிஞ்சு - தல் mūkkuṟiñjudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஒசை உண்டாக மூக்கினால் மூச்சை உள்வாங்குதல்; to sniff. "மூக்குறிஞ்சி முலையுணாயே" (திவ். பெரியாழ்.2, 2 : 2);. சளி அதிகமானதால் குழந்தை மூக்குறிஞ்சிக்கிட்டேயிருக்கு. [மூக்கு + உறிஞ்சு-தல்]
மூக்கூளை	மூக்கூளை mūkāḷai, பெ.(n.) மூக்குச்சளி (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}. [மூக்கு + ஊளை.]
மூக்கை	மூக்கை mūkkai, பெ.(n.) மொட்டு (சங்.அக.);; bud. க. மக்கெ [மொக்கு → மூக்கை.]
மூக்கைச்சிந்து – தல்	மூக்கைச்சிந்து – தல் mūkkaiccindudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) ஒன்றை நினைத்த மாத்திரத்தில் கண்ணீர் விடுதல், அழுதல்; shed tears, weep fainty at the slightest prompting. [மூக்கு → மூக்கை + சிந்து – தல்]
மூக்கைச்சுளி-த்தல்	மூக்கைச்சுளி-த்தல் mūkkaicculittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) மூக்குச்சுழி-த்தல் (வின்.); பார்க்க;see {}.
மூக்கைச்சொறி - தல்	மூக்கைச்சொறி - தல் mūkkaiccoṟidal, 2 செ.கு.வி.(v.i.) எளிமை காட்டுதல்; to plead poverty or abject condition, as by rubbing the tip of one's nose. "தயங்க வைத்தாய் எனப் பேசிமூக்கைச் சொறிந்து" (திருப்பு.695);. [மூக்கு + ஐ + சொறி-தல்.]
மூக்கைத்துளை - த்தல்	மூக்கைத்துளை - த்தல் mūkkaittuḷaittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) மணம், நாற்றம் போன்றவை மூக்கை பாதித்தல்; excite the sense of smell of fragrance or flavor;stink to high heaven of bad smell nosy aroma which excity a nose. வெங்காயக் குழம்பு மணம் மூக்கைத் துளைத்தது. மூக்கைத் துளைக்கும் சாக்கடை நாற்றம். [மூக்கு + ஐ + துளை - த்தல்]
மூக்கைநுழை - த்தல்	மூக்கைநுழை - த்தல் mūkkainuḻaittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) பிறருடைய செய்கையில் அழைப்பில்லாமல் தலையிடுதல்; poke one's nose. நீ அடுத்தவர் வழக்கில் மூக்கை நுழைக்காதே? [மூக்கு → முக்கை + நுழை-த்தல்.]

மூக்கைநெறி - த்தல்	மூக்கைநெறி - த்தல் mūkkaineṟittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) மூக்குச்சுழி-த்தல் (வின்.); பார்க்க;see {}.
மூக்கைப்பிடி - த்தல்	மூக்கைப்பிடி - த்தல் mūkkaippiḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மூச்சுப் பயிற்சி செய்தல் (பிரணாயமஞ் செய்தல்);; to control the breath, as in devotional exercises. 2. மந்திரம் சொல்லுதல் (இ.வ.);; to mutter mantras. 3. கெட்ட நாற்றம் தாங்காமல் மூக்கைப் பிடித்தல்; bad smell stink to nose. [மூக்கு → முக்கை + பிடி-த்தல்]
மூக்கொலியன்	மூக்கொலியன்1 mūkkoliyaṉ, பெ.(n.) மெல்லிய ஒலியன்; nasal phoneme. [மூக்கு + ஒலியன்] மூக்கொலியன்2 mūkkoliyaṉ, பெ.(n.) சங்கு (மூ.அ.);; chank. [மூக்கு + ஒலியன்]
மூக்கொற்றி	மூக்கொற்றி mūkkoṟṟi, பெ.(n.) 1. மூக்குத்தி (வின்.); பார்க்க;see {}. 2. மூக்கொற்றிக்கோரை (சங்.அக.); பார்க்க;see {}. 3. கொடிவகை (வின்.);; a climber-Thumbergia racemosa. [மூக்கு + ஒற்று - மூக்கொற்று →மூக்கொற்றி.]
மூக்கொற்றிக்கோரை	மூக்கொற்றிக்கோரை mūkkoṟṟikārai, பெ.(n.) புல்வகை (வின்.);; a kind of club grass - Scirpus antaracticus. [மூக்கொற்றி + கோரை]
மூக்கொற்றிப்பூடு	மூக்கொற்றிப்பூடு mūkkoṟṟippūṭu, பெ.(n.) சிறுசெடி வகை (வின்.);; a plant Inula Indica. தெ. மூக்கிதி [மூக்கொற்றி + பூடு]
மூக்கொற்றிப்பூண்டு	மூக்கொற்றிப்பூண்டு mūkkoṟṟippūṇṭu, பெ.(n.) மூக்கொற்றிப்பூடு (வின்.); பார்க்க;see {}.
மூக்கொற்றைக் கோரை	மூக்கொற்றைக்கோரை mūkkoṟṟaikārai, பெ.(n.) மூக்கொற்றிக்கோரை (வின்.); பார்க்க;see {}. [மூக்கொற்றி + கோரை]

மூக்கோட்டை	மூக்கோட்டை1 mūkāṭṭai, பெ.(n.) மூக்குத் துளை; nostril. [மூக்கு + ஒட்டை] மூக்கோட்டை2 mūkāṭṭai, பெ.(n.) வழிபட்டோர்க்கு பாடலியற்றும் ஆற்றலை அளிக்கும் கொற்றவைக் கோயில்; a shrine of {} who is said to endow Her votaries with poetic power.
மூக்கோலம்	மூக்கோலம் mūkālam, பெ.(n.) புழுங்க லரிசி; boiled rice (சா.அக.);.
மூக்கோலியன்	மூக்கோலியன் mūkāliyaṉ, பெ.(n.) சங்கு; chank;conch-shell.
மூகம்	மூகம் mūkam, பெ.(n.) 1. ஊமை; dumbness. 2. வாய்பேசாநிலை (மௌனம்); (சூடா.);; speechlessness, silence. 3. வறுமை (யாழ்.அக.);; poverty. 4. ஒருவகை மீன் (யாழ்.அக.);; a kind of fish. 5. பேய் வகை (யாழ்.அக.);; a class of devils.
மூகரன்	மூகரன் mūkaraṉ, பெ(n.) 1. காது கேட்காதவன், செவிடன்; a deaf man. 2. ஊமையன்; a dumb man. [மூகன் → மூகரன்.]
மூகன்	மூகன்1 mūkaṉ, பெ.(n.) கீழ்மகன் (திவா.);; low, mean person. [மூக்கன்2 → மூகன்.] மூகன்2 mūkaṉ, பெ.(n.) 1. ஊமையன்; dumb man. "சீறிச்சமண்முகன்" (தக்கயாகப். 189);. 2. ஓர் அசுரன்; an A {}. "மூக நாமதானவன்" (பாரத.அருச்சுனன்றவ.79);. 3. ஏழை (வறிஞன்); (யாழ்.அக.);; poor man. [மூழ் → மூகு → மூகன் = ஊமையன்.]
மூகா-த்தல்	மூகா-த்தல் mūkāttal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) பேசாமலிருத்தல் (மௌனமாக); (யாழ்.அக.);; to be silent. [முகம் + ஆ - மூகா → முகா-த்தல்.]
மூகி	மூகி mūki, பெ.(n.) கேழ்வரகு (நாமதீப.354);; ragi.

மூகை	மூகை1 mūkai, பெ.(n.) ஊமை (பிங்.);; dumb person. மூகை2 mūkai, பெ.(n.) 1. ஈரற் குலை (பிங்.);; liver. 2. படைக்கூட்டம்; vast horde. "நான்முகத்தன மூகை சூழ வமைந்த" (தக்கயாகப்.621);. தெ. மூக = படைக்கூடம். மூகை3 mūkai, பெ.(n.) சங்கஞ்செடி (சங்அக.);; mistletoe berrythorn.
மூகைச்சிலேட்டுமம்	மூகைச்சிலேட்டுமம் mūkaiccilēṭṭumam, பெ.(n.) கழுத்துக்குள் ஊமையைப் போல உண்டாக்கும் இரைச்சலை உண்டாக்கி கோழையை வெளியேத் தள்ளும் ஒருவகை நோய்; a diseases marked by the sound dumb, in the throat and copious phlegm which is thrown out. [மூகை + Skt. சிலேட்டுமம்.]
மூகைமை	மூகைமை mūkaimai, பெ.(n.) ஊமையாய் இருக்கும் தன்மை; dumbness. "மூகைமைக் கொள்கையே மிக்கான்" (தணிகைப்பு. வீராட்ட.43);. [மூகை → மூகைமை.]
மூகையலரி	மூகையலரி mūkaiyalari, பெ.(n.) அலரி மரம்; a tree - Nerium Odorum (சா.அக.);.
மூகையெழுத்து	மூகையெழுத்து mūkaiyeḻuttu, பெ.(n.) ஊமையெழுத்து (வின்.);; consonant being mute. [மூகை + எழுத்து]
மூங்கமார்ப்படல்	மூங்கமார்ப்படல் mūṅgamārppaḍal, பெ.(n.) பட்டி போட உதவும் மூங்கில் (கோவை.);; bamboo which is used to make cow-shed. [மூங்கமார் + படல்]
மூங்கர்	மூங்கர் mūṅgar, பெ.(n.) ஊமையர்; dumb persons. "கொத்தைக்கு மூங்கர் வழிகாட்டு வித்து" (தேவா.1040, 2);.

மூங்கா	மூங்கா1 mūṅgā, பெ.(n.) 1. கீரிவகை; a species of mongoose. "மூங்கா வெருகுஎலி மூவரி அணிலோடு ஆங்கு அவை நான்கும் குட்டிக்குரிய" (தொல். பொருள்.மரபு.6);. 2. கீரி (மூ.அ.);; mongoose. தெ., க. முங்கி;ம. மூங்னா. [மூக்கு → (மூங்கு); → மூங்கா = மூக்கு நீண்ட கீரி வகை.] மூங்கா2 mūṅgā, பெ.(n.) ஆந்தை (நாஞ்.);; owl. ம. முங்ஙா
மூங்காப்பிள்ளை	மூங்காப்பிள்ளை mūṅgāppiḷḷai, பெ.(n.) கீரிப்பிள்ளை; mongoose. [மூங்கா1 + பிள்ளை.]
மூங்கி	மூங்கி mūṅgi, பெ.(n.) பாசிப்பயறு (மலை.);; green gram.
மூங்கிடப்பை	மூங்கிடப்பை mūṅgiḍappai, பெ.(n.) நீளவாட்டில் பிளந்த மூங்கிற்றுண்டு (உ.வ.);; splint, splinter, lath of bamboo. [மூங்கில் + தப்பை - மூங்கிற்றப்பை → மூங்கிடப்பை.]
மூங்கில்	மூங்கில் mūṅgil, பெ.(n.) உள்ளீடற்ற குழாய் போன்ற தண்டுப் பகுதியில் கணுக்களைக் கொண்டதும் நீண்டு வளர்வதுமான புறக்காழுள்ள பெரும்புல் வகை; bamboo-Bambusa arundinacea. "அம்பணை மூங்கிற் பைம்போழ்" (பெருங்.உஞ்சைக்.42 : 48);. "முற்றா மூங்கில் முளைதரு பூட்டும்" (அகநா.85: 8);. "ஆடுகழை நிவந்த பைங்கண் மூங்கில்" (நற்.28:7);. "கூழை மூங்கிற் குவட்டிடை யதுவே" (குறுந். 179:7);. "கான்முளை மூங்கிற் கவர்கிளை போல' (பதிற்றுப்.84:12);. 2. கழை (புனர்பூச); நாள் (திவா.);; the seventh naksatra. ம. மூங்கில் வகைகள்: 1. மூங்கில், 2. கல் மூங்கில், 3. வேசி மூங்கில், 4. காட்டுமூங்கில், 5. சிறுமூங்கில், 6. பொன் மூங்கில்,

மூங்கில்துறைப்பட்டு	மூங்கில்துறைப்பட்டு mūṅgilturaippaṭṭu, பெ.(n.) தென்னார்க்காடு மாவட்டம், கள்ளக்குறிச்சி வட்டத்தில், திருவண்ணா மலையிலிருந்து சற்றொப்ப 30 கல்லன்மாத்திரி தொலைவிலுள்ள ஊர்; a city in South Arcot dist., about 30 km away from {}. [மூங்கில் + துறைப்பட்டு] தென் பெண்ணையாற்றின் கரையில் அமைந்துள்ள ஊர். ஆற்றங்கரையில், மூங்கில்கள் நிறைந்திருந்தமையால் மூங்கில் துறைப்பட்டு என்று பெயர் பெற்றது.
மூங்கில்நாடா	மூங்கில்நாடா mūṅgilnāṭā, பெ.(n.) மூங்கிலால் செய்யப்பட்ட, பட்டுத்தறிக்குரிய நாடா; weaver's instrument for silk loom made of bamboo. [மூங்கில் + நாடா]
மூங்கில்புல்லூரி	மூங்கில்புல்லூரி mūṅgilpullūri, பெ.(n.) மூங்கிலின் மேற் படரும் புல்லுருவி வகை; bamboo parasite. [மூங்கில் + புல்லூரி]
மூங்கில்போத்து	மூங்கில்போத்து mūṅgilpōttu, பெ.(n.) மூங்கிற்போத்து பார்க்க;see {}. [மூங்கில் + போத்து.]
மூங்கில்முத்து	மூங்கில்முத்து mūṅgilmuttu, பெ.(n.) மூங்கின்முத்து பார்க்க;see {}. [மூங்கில் + முத்து]
மூங்கில்முளை	மூங்கில்முளை mūṅgilmuḷai, பெ.(n.) மூங்கிலின் முளை; shoot of bamboo. [மூங்கில் + முளை]
மூங்கில்மோவு	மூங்கில்மோவு mūṅgilmōvu, பெ.(n.) மூங்கில் கணு; joints of bamboo. [மூங்கில் + மோவு]
மூங்கிலடி	மூங்கிலடி mūṅgilaḍi, பெ.(n.) நெல்லை மாவட்டச் சிற்றூர்; a village name, in Nellai Dt. [மூங்கில் + அடி]

மூங்கிலம்மா	மூங்கிலம்மா mūṅgilammā, பெ.(n.) சிற்றூர் பெண் தெய்வம் (தேவதை); (இ.வ.);; village deity. [மூங்கில் + அம்மா]
மூங்கிலரிசி	மூங்கிலரிசி mūṅgilarisi, பெ.(n.) மூங்கிலினின்று உண்டாகும் விதை (சீவக. 1422, உரை);; the seed of the bamboo. [மூங்கில் + அரிசி]
மூங்கிலரிசிதேன் கொழுக்கட்டை	மூங்கிலரிசிதேன்கொழுக்கட்டை mūṅgilarisitēṉkoḻukkaṭṭai, பெ.(n.) மலைவாழ் இனத்தவரின் சிறப்பு உணவு (கோவை.);; food of the inhabitant in hills. [மூங்கிலரிசி + தேன் + கொழு + கட்டை]
மூங்கிலாடை	மூங்கிலாடை mūṅgilāṭai, பெ.(n.) மூங்கிலின் உட்புறத்தில் மெல்லியதாக உள்ள தாள் (சிறுபாண்.236, உரை);; paper - like tissue inside bamboos. [மூங்கில் + ஆடை]
மூங்கிலிலை	மூங்கிலிலை mūṅgililai, பெ.(n.) மூங்கிலின் இலை; bamboo leaves. "மூங்கில்இலை மேலே தூங்கும் பனிநீரே" (பழ.);. [மூங்கில் + இலை.] குடற் சூலை;வயிற்று நோய்;அரத்தத்துடிப்பு, குழந்தைப் பேறு அழுக்கு, இருமல், கண்ணின் சிவப்பு முதலிய நோய்களை மூங்கிலிலை நீக்கும்.
மூங்கிலுப்பு	மூங்கிலுப்பு mūṅgiluppu, பெ.(n.) மூங்கிலிலிருந்து எடுக்கப்படும் ஒரு மருத்துவ குணமுள்ள உப்பு; a medicinal salt found in bamboo (சா.அக.);. [மூங்கில் + உப்பு]
மூங்கிலூமத்தை	மூங்கிலூமத்தை mūṅgilūmattai, பெ.(n.) ஒரு வகை ஊமத்தை; a plant - Dhatura milal (சா.அக.);. [மூங்கில் + ஊமத்தை]
மூங்கிற்கழி	மூங்கிற்கழி mūṅgiṟkaḻi, பெ.(n.) இலை, முட்கிளை நீக்கப்பட்ட மூங்கிற் கொம்பு; bamboo stick. [மூங்கில் + கழி.]

மூங்கிற்குத்து	மூங்கிற்குத்து mūṅgiṟkuttu, பெ.(n.) 1. மூங்கிற்புதர் பார்க்க (இ.வ.);;see {}. 2. மூங்கிற்போத்து பார்க்க (வின்.);;see {}. [மூங்கில் + குத்து]
மூங்கிற்குருத்து	மூங்கிற்குருத்து mūṅgiṟkuruttu, பெ.(n.) அடிபட்ட அரத்த வீக்கங்களைப் போக்கும் தளிர்; the tender leaves of bamboo is capable of curing contused swelling - Bamboo plast (சா.அக.);. [மூங்கில் + குருத்து]
மூங்கிற்குழல்	மூங்கிற்குழல் mūṅgiṟkuḻl, பெ.(n.) மூங்கிற்குழாய் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}. [மூங்கில் + குழல்]
மூங்கிற்குழாய்	மூங்கிற்குழாய்1 mūṅgiṟkuḻāy, பெ.(n.) புல்லாங்குழல் (வின்.);; flute of bamboo. [மூங்கில் + குழாய்] மூங்கிற்குழாய்2 mūṅgiṟkuḻāy, பெ.(n.) பண்டை காலத்தில் மருந்து, தேன் முதலியவைக் கெடாதபடிக்கு வைப்பதற்காகச் செய்யும் மூங்கிற் குழாய்; a hallow bamboo used for preserving honey, medicines etc. 'மூங்கிற் குழாய்க்குள்ளே பெய்தலை உடைய....... கட் டெளிவை' (மலைபடு.171, உரை);. [மூங்கில் + குழாய்] [p]
மூங்கிற்கொட்டை	மூங்கிற்கொட்டை mūṅgiṟkoṭṭai, பெ.(n.) மூங்கிலரிசி (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}. [மூங்கில் + கொட்டை]
மூங்கிற்கொத்து	மூங்கிற்கொத்து mūṅgiṟkottu, பெ.(n.) மூங்கிற்குத்து, 1 (இ.வ.); பார்க்க;see {}.
மூங்கிற்கோல்	மூங்கிற்கோல் mūṅgiṟāl, பெ.(n.) மூங்கிற்கழி பார்க்க;see {}. 'மூங்கிற் கோலைத் தலையிலே வலித்துக் கட்டின' (பெரும்பாண்.285, உரை);. [மூங்கில் + கோல்]
மூங்கிற்சம்பா	மூங்கிற்சம்பா mūṅgiṟcambā, பெ.(n.) சம்பா நெல் வகை; a kind of {} paddy. "நெடு மூக்கன் அரிக்கராவி மூங்கிற் சம்பா" (முக்கூடற்.97);. [மூங்கில் + சம்பா.] மூங்கிலரிசி போன்ற அரிசியைக் கொண்ட சம்பா நெல்.

மூங்கிற்பட்டை	மூங்கிற்பட்டை mūṅgiṟpaṭṭai, பெ.(n.) 1. மூங்கிற்பிளாச்சு பார்க்க;see {}. 2. மூங்கிற் கணுவின் மேலுள்ள உறை (உ.வ.);; sheath at the knot of a bamboo. [மூங்கில் + பட்டை]
மூங்கிற்பண்ணை	மூங்கிற்பண்ணை mūṅgiṟpaṇṇai, பெ.(n.) அடர்த்தியான மூங்கிற்காடு (நாஞ்.);; dense clump of bamboo. [மூங்கில் + பண்ணை]
மூங்கிற்பத்தை	மூங்கிற்பத்தை mūṅgiṟpattai, பெ.(n.) மூங்கிற்பிளாச்சு (இ.வ.); பார்க்க;see {}. [மூங்கில் + பத்தை]
மூங்கிற்பாய்	மூங்கிற்பாய் mūṅgiṟpāy, பெ.(n.) மூங்கிலால் செய்யப்பட்ட பாய்; mat made up of bamboo tree. மூங்கிற் பாயும் முரட்டுப் பெண்டாட்டியும் (பழ.);. [மூங்கில் + பாய்]
மூங்கிற்பிளாச்சு	மூங்கிற்பிளாச்சு mūṅgiṟpiḷāccu, பெ.(n.) நீளத்தில் பிளந்த மூங்கில் துண்டு (கொ.வ.);; splint, splinter, lath of bamboo. [மூங்கில் + பிளாச்சு]
மூங்கிற்பிளிச்சு	மூங்கிற்பிளிச்சு mūṅgiṟpiḷiccu, பெ.(n.) 1. மூங்கிற்பிளாச்சு (இ.வ.); பார்க்க;see {}. 2. ஒல்லியான மூங்கிற் கழி (சீவக.634, உரை);; thin bamboo stick. [மூங்கில் + பிளிச்சு]
மூங்கிற்புல்	மூங்கிற்புல் mūṅgiṟpul, பெ.(n.) புல்வகை (மூ.அ.);; a kind of grass. [மூங்கில் + புல்]
மூங்கிற்போத்து	மூங்கிற்போத்து mūṅgiṟpōttu, பெ.(n.) கொத்தாக உள்ள மூங்கிற் கன்று (வின்.);; cluster of bamboo saplings. [மூங்கில் + போத்து]

மூங்கிற்றண்டு	மூங்கிற்றண்டு mūṅgiṟṟaṇṭu, பெ.(n.) மூங்கிற்கழி (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}. [மூங்கில் + தண்டு]
மூங்கிற்றப்பை	மூங்கிற்றப்பை mūṅgiṟṟappai, பெ.(n.) மூங்கிற்பிளாச்சு (வின்.); பார்க்க;see {}. [மூங்கில் + தப்பை]
மூங்கின்முத்து	மூங்கின்முத்து mūṅgiṉmuttu, பெ.(n.) மூங்கிலிலிருந்து தோன்றுவதாகக் கருதப் படும் முத்து வகை (வின்.);; a kind of pearl said to be obtained from the bamboo. [மூங்கில் + முத்து]
மூங்கினெல்	மூங்கினெல் mūṅgiṉel, பெ.(n.) மூங்கிலரிசி (வின்.); பார்க்க;see {}. [மூங்கில் + நெல்]
மூங்கு	மூங்கு1 mūṅgu, பெ.(n.) மூங்கி (வின்.); பார்க்க;see {}. மூங்கு2 mūṅgu, பெ.(n.) சிறுபயறு; small pulse.
மூங்கை	மூங்கை mūṅgai, பெ.(n.) மூகை1 பார்க்க;see {}. "தீய புறங்கூற்றின் மூங்கையாய்" (நாலடி, 158);.
மூங்கைநோய்	மூங்கைநோய் mūṅgainōy, பெ.(n.) நோய் வகை (கடம்ப.பு.இலீலா.127);; a kind of disease.
மூங்கைமை	மூங்கைமை mūṅgaimai, பெ.(n.) ஊமைத் தன்மை; dumbness. "தலைசாய்த் தங்கிருந்தார் மூங்கை மையால்" (நீலகேசி, 271);. [முங்கை → மூங்கைமை]
மூங்கையர்	மூங்கையர் mūṅgaiyar, பெ.(n.) ஊமையர்; dumb person (சா.அக.);. [மூங்கை → மூங்கையர்.]
மூங்கையான்	மூங்கையான் mūṅgaiyāṉ, பெ.(n.) ஊமையன்; dumb person. "மூங்கையான் பேசலுற்றான்" (கம்பரா.நாட்.1);. [மூங்கை → மூங்கையான்]

மூங்கையூசி	மூங்கையூசி mūṅgaiyūci, பெ.(n.) வலை பின்னுதற்கு ஏற்றவாறு மூங்கிலாலான ஒரு வகை ஊசி; a needle manufactured from bamboo to knit fish net.
மூங்கைரோகம்	மூங்கைரோகம் mūṅgairōkam, பெ.(n.) மூங்கைநோய் பார்க்க;see {}.
மூச்சடக்கம்	மூச்சடக்கம் mūccaḍakkam, பெ.(n.) 1. உயிரடங்கி நிற்கை; suspended animation. 2. ஒரு வகை நோய்; a disease in which breath is restrained (சா.அக.);. [மூச்சு + அடக்கம்]
மூச்சடக்கு-தல்	மூச்சடக்கு-தல் mūccaḍakkudal, 5 செ. குன்றாவி.(v.t.) மூச்சுக் காற்றை உள் அடக்குதல்; to control and hold the breath. "மூச்சடக்கி யென்றும் வார்புனலிடையே நின்று" (குற்றா.தல. வடவருவி.28);. [மூச்சு + அடக்கு-தல்]
மூச்சடை-த்தல்	மூச்சடை-த்தல் mūccaḍaittal, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) மூச்சுத் திணறச் செய்தல்; to cause choking. [மூச்சு + அடை-த்தல்]
மூச்சடைப்பான்	மூச்சடைப்பான் mūccaḍaippāṉ, பெ.(n.) மூச்சடைப்பு, 2 பார்க்க;see {}, 2. [மூச்சடை → மூச்சடைப்பான்.]
மூச்சடைப்பு	மூச்சடைப்பு mūccaḍaippu, பெ.(n.) 1. மூச்சு வாங்குகை; difficulty in respiration;hard breathing;panting for breath. 2. முட்டு மூச்சு வாங்குகை; choking, asphyxia (செ.அக.);. [மூச்சடை → மூச்சடைப்பு]
மூச்சன்	மூச்சன் mūccaṉ, பெ.(n.) வலியவன் (யாழ்ப்.);; powerful, strong person.
மூச்சிழுப்பு	மூச்சிழுப்பு mūcciḻuppu, பெ.(n.) ஈளை நோய் (சுவாசகாசம்);, இருமல் நோய்; asthma. [மூச்சு + இழுப்பு]

மூச்சு	மூச்சு mūccu, பெ.(n.) 1. உயிர் வாழ்வதற்காக நுரையீரலுக்குள் இழுத்து வெளிவிடும் காற்று, உயிர்ப்பு; respiration, breath. "மூச்சுவிடு முன்னே முந்நூறு நானூறும்" (தனிச்.சிந்.111:1);. மூச்சுவிட மறந்தவர் யாருமிலர். 2. ஆண்மை (யாழ். அக.);; manliness. 3. வலிமை, பலம் (யாழ்.அக.);; strength. 4. ஆக்கம், முயற்சி; effort. முதல் மூச்சில் (இ.வ.);. ம. மூச்சு
மூச்சுக்காட்டாமை	மூச்சுக்காட்டாமை mūccukkāṭṭāmai, பெ.(n.) அமைதியாக இருக்கை (நிச்சத்தமா யிருக்கை);; breathless silence. இதைப்பற்றி அவளிடம் மூச்சுக் காட்டாதே. [மூச்சுக்காட்டு + ஆ + மை.]
மூச்சுக்காட்டு-தல்	மூச்சுக்காட்டு-தல் mūccukkāṭṭudal, 5 செ.கு.வி.(v.t.) 1. ஆளரவஞ் செய்தல்; to show signs of life. 2. ஆண்மை காட்டுதல் (யாழ்.அக.);; to show signs of courage. 3. எதிர்மறை வடிவங்களில் தான் ஒர் இடத்தில் இருப்பதற்கான அறிகுறியை வெளிப்படுத்துதல்; utter a sound or word as a sign of one's presence. பொய் வெளிப்பட்டதும் அவன் மூச்சுக் காட்டவில்லை. [மூச்சு + காட்டு-தல்.]
மூச்சுக்காண்கை	மூச்சுக்காண்கை mūccukkāṇkai, பெ.(n.) இறப்புக் குறியாக மேல் மூச்சுத் தோன்றுகை (இ.வ.);; breathing hard, as a sign of expiring. [மூச்சு + காண்கை.]
மூச்சுக்கிளைக்குழலழற்சி	மூச்சுக்கிளைக்குழலழற்சி mūccukkiḷaikkuḻlaḻrci, பெ.(n.) நுரையீரல் நோய் வகை; a kind of lungs disease. [மூச்சு + கிளை + குழல் + அழற்சி.]
மூச்சுக்குத்து	மூச்சுக்குத்து mūccukkuttu, பெ.(n.) ஒருவகைக் காற்றுப் பிடிப்பு நோய் (வின்.);; a kind of gout. [மூச்சு + குத்து.]

மூச்சுக்குப்பி	மூச்சுக்குப்பி mūccukkuppi, பெ.(n.) முத்துக் குளியாளும், சங்குக் குளியாளும், கடலில் மூழ்க புது முறையில் கையாளும் உயிர்ப்புக் குப்பி; aspirator bottle handled by pearl divers, and conch divers. [மூச்சு + குப்பி.]
மூச்சுக்குழல்	மூச்சுக்குழல் mūccukkuḻl, பெ.(n.) தொண்டையில் இருந்து நுரையீரல் வரை அமைந்திருக்கும் மூச்சுப் போகும் குழல் போன்ற பாதை; windpipe, trachea. [மூச்சு + குழல்.] [p]
மூச்சுக்குழாய்விரி வழற்சி	மூச்சுக்குழாய்விரிவழற்சி mūccukkuḻāyvirivaḻrci, பெ.(n.) நுரையீரலின் அடிப்பகுதியில் உண்டாகும் ஒருவகை நோய்; bronchi - ectasis. [மூச்சுக்குழாய் + விரிவழற்சி.]
மூச்சுண்டை	மூச்சுண்டை mūccuṇṭai, பெ.(n.) மூசுண்டை பார்க்க;see {}. "மூச்சுண்டை விற்று...... பாடுபட்டு" (ஆதியூரவதானி, 3);.
மூச்சுத்தாங்கல்	மூச்சுத்தாங்கல் mūccuttāṅgal, பெ.(n.) மூச்சடைப்பு (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}. [மூச்சு + தாங்கல்.]
மூச்சுத்திணறல்	மூச்சுத்திணறல் mūccuttiṇaṟal, பெ.(n.) சீராக மூச்சுவிட முடியாத அளவில் மூச்சுத் தடைபடும் நிலை; suffocation in breathing. அவனுக்கு மூச்சுத் திணறல் ஏற்பட்டது (உ.வ.);. [மூச்சு + திணறல்.]
மூச்சுப்பறிதல்	மூச்சுப்பறிதல் mūccuppaṟidal, பெ.(n.) 1. மூச்சுக்காற்று வெளியே செல்கை; breathing out, exhalation. 2. உடல் நலம் குறைவுபடுகை (பலவீனப்படுகை);; becoming weak. [மூச்சு + பறிதல்.]
மூச்சுப்பிடி-த்தல்	மூச்சுப்பிடி-த்தல் mūccuppiḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மூச்சுக்காற்றை உள்ளடக்குதல் (வின்.);; to control or suppress the breath. 2. மூச்சுத் திணறுதல் (வின்.);; to be short of breath 3. இடுப்பில் சுளுக்கிக் கொள்ளுதல்; to be sprained at the hip. மூட்டையைத் தூக்கினேன். மூச்சுப் பிடித்துக் கொண்டு விட்டது. 4. முழுமூச்சாக முயலுதல்; to strain one's powers. [மூச்சு + பிடி-த்தல்.]

மூச்சுப்பிடிப்பு	மூச்சுப்பிடிப்பு mūccuppiḍippu, பெ.(n.) 1. ஒரு வகை மூச்சு உயிர்ப்பு நோய்; pleurisy; pleurodynia. 2. மூச்சுக் காற்றை உள் அடக்குகை (வின்.);; suppression of breath. 3. இடுப்பில் உண்டாகும் சுளுக்குநோய் (M.L.);; sprain at the hip. [மூச்சு + பிடிப்பு.]
மூச்சுப்பேச்சு	மூச்சுப்பேச்சு mūccuppēccu, பெ.(n.) 1. பேசுகை (வின்.);; talk. 2. உயிரோடு இருப்பதற்கான அடையாளம்; sign of life. மூச்சுப் பேச்சு இல்லை (யாழ்.அக.);. [மூச்சு + பேச்சு.]
மூச்சுப்பொறு-த்தல்	மூச்சுப்பொறு-த்தல் mūccuppoṟuttal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) மூச்சை உள் அடக்குதல் (வின்.);; to suppress breath. [மூச்சு + பொறு-த்தல்.]
மூச்சுமுட்டல்	மூச்சுமுட்டல் mūccumuṭṭal, பெ.(n.) 1. மூச்சுத் திணறுகை; suffocation. 2. மூச்சு இருமல் நோய் (பைஷஜ.);; asthma. [மூச்சு + முட்டல்.]
மூச்சுமுட்டு-தல்	மூச்சுமுட்டு-தல் mūccumuṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மூச்சுத் தடைப்பட்டுத் திணறுதல்; suffocate;breathe hard. சமையல் அறையின் புகையால் அம்மாவுக்கு மூச்சு முட்டியது (உ.வ.);. [மூச்சு + முட்டு-தல்.]
மூச்சுவாங்கு	மூச்சுவாங்கு1 mūccuvāṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மூச்சு இரைத்தல்; gasp for breath;pant. பத்து அடி நடப்பதற்குள் உனக்கு மூச்சு வாங்குகிறதே! [மூச்சு + வாங்கு-தல்.] மூச்சுவாங்கு2 mūccuvāṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மூச்சுக் காற்றை உள்ளே அடக்குதல் (யாழ்.அக.);; to restrain breath, as in making an effort or dragging a heavy thing. 2. பெருமூச்சு விடுதல்; to breathe hard. மூச்சு வாங்க ஓடி வந்தான். 3. வெடிப்புக் காணுதல்; to crack, split open, to give way, as a wall. இந்தக் கட்டடம் மூச்சு வாங்கி விட்டது. [மூச்சு + வாங்கு-தல்.]
மூச்சுவாங்குதல்	மூச்சுவாங்குதல் mūccuvāṅgudal, பெ. (n.) 1. இளைப்பினால் பெருமூச்சு வருகை; panting, breathing hard, as in fatigue. 2. இறப்புக் காலத்தில் பெருமூச்சு விடுகை; long-drawn breathing at the moment of death. [மூச்சு + வாங்குதல்.]

மூச்சுவிடாமல்	மூச்சுவிடாமல் mūccuviṭāmal, வி.அ.(adv.) 1. வாய்திறவாமல்; in breathless silence. 2. இடைவிடாமல்; without break or intermission. மூச்சுவிடாமல் பாடுகிறாள். மூச்சுவிட நேரமில்லை. மூச்சுவிடாமல் மழைபெய்கிறது.
மூச்சுவிடு	மூச்சுவிடு1 mūccuviḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) இயற்கையான காற்றை மூக்கின் வழியே உள்ளே இழுத்து, இழுத்த காற்றை வெளியே விடுதல் (ஆசுவாசப்படுத்திக் கொள்ளுதல்);; to breathe respire. மூன்று மாடி ஏறி வந்திருக்கிறேன், கொஞ்சம் மூச்சு விட்டுக் கொள்கிறேன். "மூச்சு விடுமுன்னே" (தனிப்பா. i, 80:160);. [மூச்சு + விடு-தல்.] மூச்சுவிடு2 mūccuviḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. எதிர் மறையில் அல்லது எதிர்மறைப் பொருளில் சிறிதளவு தெரிவித்தல்; make even a mention of say not to breathe a word. அப்பாவிடம் எழுதுகோலைத் தொலைத்தது பற்றி மூச்சு விடாதே!. நேரில் சந்தித்த போது தனக்கு வேலை கிடைத்தது குறித்து அவர் மூச்சு விடவில்லை. 2. மூச்சுவாங்கு2-தல், 3 பார்க்க;see {}, 3. [மூச்சு + விடு-தல்.]
மூச்செடுத்தல்	மூச்செடுத்தல் mūcceḍuttal, பெ.(n.) 1. மேல் மூச்சு எழுகை (யாழ்.அக.);; gasping one's last breath. 2. மூச்சடக்குகை (இ.வ.);; holding one's breath. [மூச்சு + எடுத்தல்.]
மூச்செறி-தல்	மூச்செறி-தல் mūcceṟidal, 2 செ.கு.வி.(v.i.) மூச்சுவிடு1-1, (வின்.); பார்க்க;see {}, 1. [மூச்சு + எறி-தல்.]
மூச்சை	மூச்சை mūccai, பெ.(n.) மூர்ச்சை (வின்.); பார்க்க;see {}.
மூச்சொடுங்குகை	மூச்சொடுங்குகை mūccoḍuṅgugai, பெ.(n.) உயிர்ப்பு (பிராணன்); ஒடுங்குகை (வின்.);; ceasing to breathe, as when dying. [மூச்சு + ஒடுங்குகை.]
மூசடை	மூசடை mūcaḍai, பெ. (n.) 1. பழுதாய்ப் போகை; rancidity. 2. பழுதாய்ப் போன பண்டம் (இ.வ.);; anything that has become rancid, anything unclean. க. முசரி
மூசணம்	மூசணம் mūcaṇam, பெ.(n.) மிளகு; pepper - Piper nigrum (சா.அக.);.

மூசரச்சாரம்	மூசரச்சாரம் mūcaraccāram, பெ.(n.) சவுட்டுப்பு; salt extracted from fuller's earth (சா.அக.);.
மூசல்	மூசல் mūcal, பெ.(n.) 1. மொய்க்கை (பிங்.);; swarming, thronging. 2. இறப்பு (பிங்.);; death. 3. கெடுகை (வின்.);; being spoiled. [மூசு → மூசல்.]
மூசாந்தம்	மூசாந்தம் mūcāndam, பெ. (n.) வெண்டாமரை (மலை.);; white lotus.
மூசாம்பரம்	மூசாம்பரம் mūcāmbaram, பெ.(n.) 1. கரிய போளம்; scarlet flowered aloe. 2. கரிய போளப் பிசின்; resinous inspissated juice of aloe. 3. கூட்டு மருந்துச் சரக்கு; a compound of catechu formed with the juice of young coconuts, arecanuts and other spices. உரு. முசாம்பர்
மூசி	மூசி1 mūci, பெ.(n.) பொன்னாங்கண்ணி; a prostate plant - Illec brumsessile (சா.அக.);. மூசி2 mūcittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) மூச்சிழைத்தல்; gasp. [முசு → முசி → மூசி → மூசி-த்தல்.]

மூசு	மூசு1 mūcudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. மொய்த்தல்; to swarm about, gather round "வண்டு மூசுதேறன் மாந்தி" (நெடுநல்.33);. "மிஞிறுமூசு கவுள சிறுகண் யானை" (அகநா.159:16);. "புன்மூசு கவலைய முண்மிடை வேலி" (புறநா.116:4);. "மூசு வண்டறை பொய்கையும் போன்றதே" (அப்பர் தேவாரம்);. 2. மூச்சு விடுதல்; to respire. தெ. மூசுறு மூசு2 mūcudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கெடுதல் (வின்.);; to go bad, to be spoiled, rancid. 2. சாதல் (பிங்.);; to die. 3. மோப்பம் பிடித்தல் [தெ.மூட்சூட்சு]; to sniff. "நாசிமூசி" (திருவாலவா. 36 : 22);. மூசு3 mūcu, பெ. (n.) இடவகையில் நெருக்கமாக இருக்கை (மொய்க்கை);; swarming, thronging. "வண்டு மூசுறா" (சீவக. [illegible]) "வியன்பணை முழங்கும் வேன்மூ சமுவத்து" (பதிற்று [illegible])
மூசுண்டை	மூசுண்டை mūcuṇṭai, பெ.(n.) 1. தின்பண்டம் (செ.வழ.);; eatables. 2. கேடுற்ற பணிகாரம் (வின்.);; spoiled cake.
மூசுமல்லிகை	மூசுமல்லிகை mūcumalligai, பெ.(n.) ஊசி மல்லிகை (பதார்த்த.331);; eared jasmine. [ஊசிமல்லிகை → மூசுமல்லிகை] நல்ல தரமான இனப்பெருக்கத்தை உண்டாக்கும், ஒரு வகைப் பூ (சா.அக.);.
மூசுமூசெனல்	மூசுமூசெனல் mūcumūceṉal, பெ.(n.) 1. ஓர் ஒலிக்குறிப்பு; onom, expr. of crunching sound, as of cattle eating seeds. 2. பெருமூச்சு விடுதற் குறிப்பு; onom. expr of breathing hard, as when intensely at work;panting, as in running.
மூசெனல்	மூசெனல் mūceṉal, பெ.(n.) மூசுமூசெனல் (இ.வ.); பார்க்க;see {}.
மூசை	மூசை mūcai, பெ.(n.) 1. மண்ணாலான குகை; crucible. 2. மாழை (உலோகங்கள்);களை உருக்கி வார்ப்பதற்கான மட்கரு; earthen mould for casting molten metal. [முழை → மூசை.] முள் → முழை. முழைத்தல் = துளைத்தல். முழை = குகை. முழை → மூழை = குழிந்த இடம். மூழை → மூசை = மண்குகை, மட்கரு (தேவநேயம்.12:101);. வடமொழியில் இச்சொல்லுக்கு மூலமில்லை. மா.வி.அ. இச்சொல்லை 'மூஷ' (சுண்டெலி); என்னும் சொல்லோடிணைக்கிறது (வ.மொ.வ.);.

மூசைப்புல்	மூசைப்புல் mūcaippul, பெ.(n.) முட்செடி (சங்கஞ்செடி);; mistle-toe berry thorn. [மூசை + புல்.]
மூஞ்சான்	மூஞ்சான் mūñjāṉ, பெ.(n.) கடல் மீன் வகை; sea -fish, scarlet-Serranus miniatus.
மூஞ்சி	மூஞ்சி mūñji, பெ.(n.) 1. மூக்கும் வாயும் சேர்ந்த பகுதி; muzzle. 2. முகம்; face. "பிணி கொண் மூஞ்சிப் பிசாசகன்" (நீலகேசி, பூதவாதச்.3);. தவறு செய்தால் மூஞ்சிமேலே அடிப்பேன். தெ., க. மூதி;ம. மூச்சி. [முந்து → (முந்து); → மூஞ்சு → மூஞ்சி.] முகத்தில் நீண்டிருப்பது மூக்கு.
மூஞ்சிகாட்டு	மூஞ்சிகாட்டு1 mūñjikāṭṭudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) எளிமையைக் காட்டுதல்; to wear a long face. "கணக்கு கேட்டால் மூஞ்சியைக் காட்டுகிறான்" (உ.வ.);. [மூஞ்சி + காட்டு-தல்.] மூஞ்சிகாட்டு2 mūñjikāṭṭudal, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) மூஞ்சியாலடி-த்தல் பார்க்க;see {}. [மூஞ்சி + காட்டு-தல்.]
மூஞ்சிக்குண்டையம்	மூஞ்சிக்குண்டையம் mūñjikkuṇṭaiyam, பெ.(n.) சுறாமீன் வகை (நெல்லைமீன.);; a kind of shark fish-Selachoidei.
மூஞ்சிச்சுவர்	மூஞ்சிச்சுவர் mūñjiccuvar, பெ.(n.) நெற்றிச்சுவர் (கட்டட.நாமா.15);; gable wall. [மூஞ்சி + சுவர்.]
மூஞ்சிசுண்டு-தல்	மூஞ்சிசுண்டு-தல் mūñsisuṇṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. முகத்தைச் சுளித்தல்; to be wry - faced. 2. முகங்கருகுதல்; to look small or withered. மறுவ. முகவாட்டம் [மூஞ்சி + சுண்டு-தல்.]

மூஞ்சித்திருக்கை	மூஞ்சித்திருக்கை mūñjittirukkai, பெ. (n.) திருக்கை மீன் வகையுளொன்று: a kind of ray-fish. [மூஞ்சி + திருக்கை.] [p]
மூஞ்சியாலடி-த்தல்	மூஞ்சியாலடி-த்தல் mūñjiyālaḍittal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) உடன்படாமைக் குறிப்புத் தோன்ற எரிந்து விழுதல் (இ.வ.);; to show irritability or bad temper, show the sign of disagreement by irritation. [மூஞ்சியால் + அடி-த்தல்.]
மூஞ்சியிலடி-த்தல்	மூஞ்சியிலடி-த்தல் mūñjiyilaḍittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) மூஞ்சியாலடி-த்தல் பார்க்க;see {}. மூஞ்சியில் அடித்தாற்போல் விடை சொல்லி அனுப்பிவிட்டான் (கோவை.);. [மூஞ்சியில் + அடி-த்தல்.]
மூஞ்சிவாளை	மூஞ்சிவாளை mūñjivāḷai, பெ.(n.) முகவழகுடையதொரு வாளை மீன்; scabbard fish silvery, attaining 16 inch in length. [மூஞ்சி + வாளை.]
மூஞ்சு-தல்	மூஞ்சு-தல் mūñjudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. நக்கியுண்ணுதல்; to lick 2: மூசு-தல் [மூசு-தல் → மூஞ்சு-தல்.]
மூஞ்சுறு	மூஞ்சுறு mūñjuṟu, பெ.(n.) மூஞ்சூறு (வின்.); பார்க்க;see {}.
மூஞ்சூற்றுமுள்ளன்	மூஞ்சூற்றுமுள்ளன் mūñjūṟṟumuḷḷaṉ, பெ.(n.) கிழங்குள்ள கொடி வகை (யாழ்.அக.);; a bulbous-rooted creeper. [மூஞ்சூறு + முள்ளன்.]
மூஞ்சூறு	மூஞ்சூறு mūñjūṟu, பெ.(n.) 1. உயிரி வகை (பிராணி); (உ.வ.);; musk-rat, Sorex indicus. 2. மாட்டுநோய் வகை (இ.வ.);; a cattle disease. 3. எலி வகைகளுள் ஒன்று, a kind of shrew mouse. [மூஞ்சுறு → மூஞ்சூறு.]

மூஞ்சூறுவாணம்	மூஞ்சூறுவாணம் mūñjūṟuvāṇam, பெ.(n.) உந்து கூண்டு வாணம், ஒருவகை ஏவுகணை; a kind of rocket. [மூஞ்சூறு + வாணம்.] மூஞ்சூறு வடிவில் செய்யப்பட்ட வாணம்.
மூஞ்சை	மூஞ்சை mūñjai, பெ.(n.) 1. கோணியமுகம் (வின்.);; pouting, sullen countenance. 2. நீண்ட முகம் (யாழ்.அக.);; longish face. 3. நீண்ட மூக்கு (யாழ்.அக.);; longish nose. [மூஞ்சி → மூஞ்சை.]
மூஞ்சையன்	மூஞ்சையன் mūñjaiyaṉ, பெ.(n.) முகங் கோணியவன் (வின்.);; pouter, sulky fellow. "மூஞ்சையப்பன் முகத்தைப் பார்" (பழ.);. [மூஞ்சை → மூஞ்சையன்.]
மூட்கு	மூட்கு1 mūṭkudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) அகப்பையால் எடுத்தல் (இ.வ.);; to ladle out, as rice from a pot. [மூழ்கு-தல் → மூட்கு-தல்.] மூட்கு2 mūṭkudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) சிக்கலை விடுவித்தல் (இ.வ.);; to unravel, to free, as from an encumbrance. [மீள்-தல் → மூள்-தல் → மூட்கு-தல்.]
மூட்சி	மூட்சி mūṭci, பெ.(n.) சினமிகுதி; violent temper;rage. "மூட்சியிற் கிழித்த வோலை" (பெரியபு.தடுத்தாட்.56);. [முள் → மூட்சி. மூள்-தல் = சினம் மிகுதல்.]
மூட்டங்கட்டு	மூட்டங்கட்டு1 mūṭṭaṅgaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மாழை (உலோக); உருக்கக் குழி யுண்டாக்குதல் (வின்.);; to make a pit or cavity to serve as a crucible for melting metals. 2. முகில் ஒருங்கு சேர்தல்; to gather, as clouds. முகில் மூட்டங் கட்டுகிறது. [மூட்டம் + கட்டு-தல்.] மூட்டங்கட்டு2 mūṭṭaṅgaṭṭudal, 5 செ. குன்றாவி.(v.t.) 1. மண் முதலியவற்றால் மூடுதல் (இ.வ.);; to cover with mud etc., as a corpse in the funeral pyre. 2. ஆயத்தப்படுத்துதல், ஒழுங்கு பண்ணுதல், தக்க திறமையுடன் இருத்தல்; to prepare, fit, arrange. 3. தொடங்குதல் (வின்.);; to set going, commence as an undertaking. [மூட்டம் + கட்டு-தல்.]

மூட்டங்கலை	மூட்டங்கலை1 mūṭṭaṅgalaidal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) வானம் வெளிவாங்குதல்; to release the rain cloud. [மூட்டம் + கலை-தல்.] மூட்டங்கலை2 mūṭṭaṅgalaidal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) மூடியுள்ள மூட்டத்தை நீக்குதல் (வின்.);; to break open or break up, as a covering or coating of mud. [மூட்டம் + கலை-த்தல்.]
மூட்டம்	மூட்டம்1 mūṭṭam, பெ.(n.) முகில், புகை போன்றவை பெருமளவில் திரண்டிருத்தல்; thick mass of clouds, smoke, etc. முகில் மூட்டம் ஞாயிறு ஒளியை மறைத்திருந்தது. பனி மூட்டத்துக்குள் சிக்கி வழி தெரியாமல் திண்டாடினோம். [மூடு → மூட்டம்.] மூட்டம்2 mūṭṭam, பெ.(n.) 1. மூடியிருப்பது (சது.);; which is covered. 2. உலை முகம் (யாழ்.அக.);; furnace. 3. மூடுதழல்; smouldering fire. 4. மூடிய தவசக் குவை; heap of corn protected by a cover of straw and mud. 5. மகளிர் மகபேறுக் காலத்திற்குப் பின்னும் அடுத்து வரும் மாதவிடாய்க்கு முன்னுமுள்ள காலம்; interval between a woman's delivery and the first subsequent menstruation. அவள் மூட்டத்திலேயே கருக்கொண்டாள் (இ.வ.);. 6. விறகு (யாழ்.அக.);; fuel. 7. சொக்கப்பனை (வின்.);; bon fire. 8. ஆயத்தம்; readiness. மூட்டம் பண்ணுகிறான் (வின்.);.
மூட்டம்பண்ணு-தல்	மூட்டம்பண்ணு-தல் mūṭṭambaṇṇudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) ஒரு செயல் செய்வதற்கு அணியப்படுத்துதல் (வின்.);; to prepare, as for a journey. [மூட்டம் + பண்ணு-தல்.]
மூட்டம்பிரி-த்தல்	மூட்டம்பிரி-த்தல் mūṭṭambirittal, 4 செ. குன்றாவி.(v.t.) மூட்டங்கலை-தல் (வின்.); பார்க்க;see {}.
மூட்டம்பொதி-தல்	மூட்டம்பொதி-தல் mūṭṭambodidal, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) மூட்டங்கட்டு-தல், 3 பார்க்க;see {}, 3. [மூட்டம் + பொதி-தல்.]
மூட்டம்போடு-தல்	மூட்டம்போடு-தல் mūṭṭambōṭudal, 20 செ.கு.வி.(v.i.) மரக்கட்டளைகளை அடுக்கி தீயிட்டுக் கொளுத்திக் கரி உண்டாக்குதல்; to assemble the wooden logs for charred wood. [மூட்டம் + போடு-தல்.] தென்தமிழ் நாட்டில் குறிப்பாக மதுரை, இராமநாதபுரம், விருதுநகர், திருநெல்வேலி போன்ற மாவட்டங்களில் மானாவாரிப் பகுதி மிகுந்திருப்பதால் அங்கு வேலிக்காத்தான் எனும் செடி மரமாகவும் செடியாகவும் வளர்ந்து காணப்படும். பயிர்த் தொழில் இல்லாத வேனிற்காலங்களில் இவற்றை வெட்டி துண்டுகளாக்கி மொத்தமாக அடுக்கி வைத்துச் சருகு முதலியவற்றால் மூடி மண்ணால் பூசி தீயிட்டு எரிப்பர். தீ கொழுந்து விட்டு எரியாவண்ணம் நீரால் அணைத்துப் புகை மட்டும் வரும்படி செய்தால், மரத்துண்டுகளனைத்தும் கரியாகி விடும். இது பல்வேறு வகையில் பயன்படும்.

மூட்டாங்கயிறு	மூட்டாங்கயிறு mūṭṭāṅgayiṟu, பெ.(n.) மரக்கலத்தைக் கட்டுதற்குரிய கயிறு; catamaran, boat tieing rope. [பூட்டாங்கயிறு → மூட்டாங்கயிறு.]
மூட்டாதஅக்கினி	மூட்டாதஅக்கினி mūṭṭātaakkiṉi, பெ.(n.) காமத்தீ; fire of passion (சா.அக.);.
மூட்டாள்	மூட்டாள் mūṭṭāḷ, பெ.(n.) மூட்டை தூக்கி; porter. சீட்டாளுக் கொரு மூட்டாளா? (உ.வ.);. க. மூடேயாளு [மூட்டு → மூட்டை + ஆள்.]
மூட்டு	மூட்டு1 mūṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. தீ உண்டாக்குதல்; அடுப்பில் நெருப்பு பற்ற வைத்தல்; make fire kindle;fire in the hearth. "கல்லா உமணர்க்குத் தீமூட் டாகும்" (அகநா.257:17);. "மூட்டிய தீ" (நாலடி, 224);. தீ மூட்டி குளிர் காய்ந்தனர். அடுப்பை மூட்டி உலை வைத்தல். 2. சிரிப்பு, சினம் முதலியவற்றை உண்டாக்குதல் அல்லது ஏற்படுத்துதல்; make some one laugh or angry;create mischief. தண்ணீர் குடிக்கும் போது சிரிப்பு மூட்டாதே! உங்களுக்குள் வாய்ச்சண்டை மூட்டி விட்டது யார்? [முள் → மூட்டு → மூட்டு-தல்.] மூட்டு2 mūṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) சணற்பை, துணி முதலியவற்றில் இரு விளிம்புகள் இணையும்படி சேர்த்தல்; சேர்த்துத் தைத்தல்; bring closer;sew together. மிக எளிமையாக நெல் கூலத்தை மூட்டினான். நிறவேட்டி (லுங்கி);யை மூட்டித் தைத்துத்தர ஐந்து ரூபாயா? [முள் → மூட்டு → மூட்டு-தல்.] மூட்டு3 mūṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. ஒன்றைச் செலுத்துதல்; to cause to enter, to put into.
மூட்டுக்கயிறு	மூட்டுக்கயிறு mūṭṭukkayiṟu, பெ.(n.) நெசவு ஆலையில் பாவு கீழே விழாமல் இருக்கக் கட்டியுள்ள கயிறு, rope tied, to prevent the warp falling down. [மூட்டு + கயிறு.]

மூட்டுக்காயம்	மூட்டுக்காயம் mūṭṭukkāyam, பெ.(n.) உடற்பொருத்திலுள்ள காயம் (C.E.M.);; wound at a joint. [மூட்டு + காயம்.]
மூட்டுச்சாட்டு	மூட்டுச்சாட்டு mūṭṭuccāṭṭu, பெ.(n.) 1. கோள் (யாழ்ப்.);; scandal; backbiting. 2. சந்து (இ.வ.);; joint. [மூட்டு + சாட்டு.]
மூட்டுச்சூலை	மூட்டுச்சூலை mūṭṭuccūlai, பெ.(n.) மூட்டுச்சூலைவளி பார்க்க;see {}. [மூட்டு + சூலை.]
மூட்டுச்சூலைவளி	மூட்டுச்சூலைவளி mūṭṭuccūlaivaḷi, பெ.(n.) சூலை நோய் வகை; inflammation of the joints. மறுவ. மூட்டுச்சூலைவாயு [மூட்டுச்சூலை + வளி.]
மூட்டுச்சேலை	மூட்டுச்சேலை mūṭṭuccēlai, பெ.(n.) மூட்டித் தைத்த புடைவை (இ.வ.);; patched saree. [முள் → மூட்டு + சேலை.]
மூட்டுத்தாபனரோகம்	மூட்டுத்தாபனரோகம் mūṭṭuttāpaṉarōkam, பெ.(n.) மூட்டுகள் வீங்கும் ஒருவகை நோய்; inflammation of the joints - Acroarthiritis (சா.அக.);. [மூட்டு + Skt. தாபனரோகம்.]
மூட்டுத்திமிர்வாயு	மூட்டுத்திமிர்வாயு mūṭṭuttimirvāyu, பெ.(n.) மூட்டுத்திமிரூதை பார்க்க;see {}.
மூட்டுத்திமிரூதை	மூட்டுத்திமிரூதை mūṭṭuttimirūtai, பெ.(n.) மூட்டிற் பிடிப்பு உண்டாக்கும் ஒருவகை ஊதை நோய் வகை (M.L.);; anchylosis of joint. [மூட்டு + திமிர் + ஊதை.]

மூட்டுநழுவல்	மூட்டுநழுவல் mūṭṭunaḻuval, பெ.(n.) உடற்பொருத்துப் பிசகல் (M.L.);; dislocation of a joint. மறுவ. மூட்டுப்பிசகல். [மூட்டு + நழுவல்.]
மூட்டுப்பூச்சி	மூட்டுப்பூச்சி1 mūṭṭuppūcci, பெ.(n.) படுக்கைக்கட்டில், நாற்காலி முதலியவற்றின் இடுக்குகளில் இருந்து கொண்டு மாந்தனின் அரத்தத்தை உறிஞ்சி வாழும் ஒருவகைப் பூச்சி; bed-bug - Cimex lectularius. [மூடு → மூட்டு + பூச்சி. மூடு = முகடு.] மூட்டுப்பூச்சி2 mūṭṭuppūcci, பெ.(n.) கம்பளிப்பூச்சி (G.S.A.D.I.126);; hairy caterpillar. [மூடு → மூட்டு + பூச்சி.]
மூட்டுப்பூச்சிமருந்து	மூட்டுப்பூச்சிமருந்து mūṭṭuppūccimarundu, பெ.(n.) கீரைப்பூச்சி மருந்து; vermifuge - for bugs (சா.அக.);. [மூட்டுப்பூச்சி + மருந்து.]
மூட்டுவலி	மூட்டுவலி mūṭṭuvali, பெ.(n.) மூட்டில் உண்டான துன்பம்; pain in the joints - Arthralgia, arthro dynia. [மூட்டு + வலி.]
மூட்டுவாய்	மூட்டுவாய் mūṭṭuvāy, பெ.(n.) பொருத்து (இலக்.வி.640, உரை, பக்.643);; joint, clasp. [மூட்டு + வாய்.]
மூட்டுவிலகல்	மூட்டுவிலகல் mūṭṭuvilagal, பெ.(n.) மூட்டுநழுவல் (இங்.வை.); பார்க்க;see {}. [மூட்டு + விலகல்.]

மூட்டை	மூட்டை1 mūṭṭai, பெ.(n.) 1. தவசம் முதலியவை நிரப்பப்பட்டு கட்டப்பட்ட அல்லது தைக்கப்பட்ட சணற்பை; sack holding grain etc. கூடத்தில் நெல் மூட்டைகள் அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்தன. 2. எடுத்துச் செல்ல எளிமையாக இருக்கக் கட்டி வைத்திருப்பது அல்லது பொதிந்து வைத்திருப்பது; anything which is bundled up so as to be carried easily. அழுக்குத் துணி மூட்டையை மிதிவண்டியில் வைத்திருந்தான். சிறுவர்கள் நூல்கள் அடங்கிய மூட்டையைத் தூக்க முடியாமல் திணறுகிறார்கள். 3. சணற் பையின் கொள்ளளவாகிய ஏறக்குறைய இருபத்து நான்கு மரக்காலைக் குறிப்பிடுவது; a term referring to the capacity of a sack, approximately twenty four measures. எத்தனை மூட்டை நெல் விளைந்தது. அரிசி மூட்டை என்ன விலை? 4. உள்ளே பண்டம் வைத்துக் கட்டப்பட்ட கட்டு அல்லது பொட்டணம்; bundle, that which is tied up, bag, wallet, satchel. இந்தத் துணிகளையும் மூட்டையில் வைத்துக்கட்டு (உ.வ.);. 5. பொதி; load carried in a sack, bale. அரிசி மூட்டைகளையெல்லாம் வண்டியிலேற்றிக் கொண்டு போய்விட்டார்கள். 6. 48 பட்டணம்படி கொண்ட ஒரு கோணி அளவு; a large measure of capacity, bag, as of rice, containing generally 48 Madras measures (G.Tj.P.I.134);. 7. பெரும் பொய் (இ.வ.);; great lie. அவன் மூட்டை யளக்கிறான்.
மூட்டைக்காரன்	மூட்டைக்காரன் mūṭṭaikkāraṉ, பெ.(n.) 1. பொதி சுமக்கும் தொழிலாளி; porter. "மூட்டைக்காரனுக்கு முழங்காலிலே அறிவு" (பழ.);. 2. பெரும் பொய் கூறுவோன் (இ.வ.);; great liar. மறுவ. மூட்டைத்தூக்கி [மூட்டை + காரன்.]
மூட்டைக்கொல்லி	மூட்டைக்கொல்லி mūṭṭaikkolli, பெ.(n.) சிறுதும்பை; small dead nettle, a kind of plant (சா.அக.);.
மூட்டைகட்டு-தல்	மூட்டைகட்டு-தல் mūṭṭaigaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. படிப்பு, வணிகம் முதலியவற்றை இனித் தொடர்வதில் பயன் இல்லை என்று நிறுத்துதல்; stop or discontinue studies, business, etc. படிப்பை மூட்டை கட்டி வைத்துவிட்டு அப்பாவோடு சேர்ந்து வணிகத்தைக் கவனித்தான். 2. ஒர் இடத்திலிருந்து வெளியேறுதல்; quit leave. இனிமேல் இங்கு உனக்கு வேலை இல்லை, மூட்டைகட்டு! [மூட்டை + கட்டு-தல்.]
மூட்டைத்தூக்கி	மூட்டைத்தூக்கி1 mūṭṭaittūkki, பெ.(n.) முடக்கற்றான்; palsy curer - Cardiospermum halicacabum (சா.அக.);. மூட்டைத்தூக்கி2 mūṭṭaittūkki, பெ.(n.) பொருள்களைத் தூக்கிச் செல்லுங் கூலியாள்; porter. [மூட்டை + தூக்கி]

மூட்டைநாறி	மூட்டைநாறி mūṭṭaināṟi, பெ.(n.) ஒம வல்லி; a plant-Country borage (சா.அக.);.
மூட்டைப்பூச்சி	மூட்டைப்பூச்சி mūṭṭaippūcci, பெ.(n.) மூட்டுப்பூச்சி1 பார்க்க;see {}. "மூட்டைப் பூச்சியைப் போல கடிக்கிறாயே" (பழ.);. [முட்டை + பூச்சி.] மாந்தனின் அரத்தத்தை உறிஞ்சி இடுக்குகளில் வாழும் சிறு பூச்சி.
மூட்டைமுடிச்சு	மூட்டைமுடிச்சு mūḍḍaimuḍiccu, பெ.(n.) பயணத்திற்கான பொருள்; bag and baggage. பாட்டியின் மூட்டை முடிச்சுகளை வைக்கவே வண்டியில் இடம் போதவில்லை. [மூட்டை + முடிச்சு.]
மூட்டையவிழ்-த்தல்	மூட்டையவிழ்-த்தல் mūṭṭaiyaviḻttal, 4 செ.கு.வி. (v.t.) மூட்டைவிடு-தல் (இ.வ.); பார்க்க;see {}. [மூட்டை + அவிழ்-த்தல்.]
மூட்டைவிடு-தல்	மூட்டைவிடு-தல் mūḍḍaiviḍudal, 20 செ. கு.வி.(v.i.) பொய்ச் செய்தி கூறுதல் (இ.வ.);; to give out a fictitious account;to start false rumours. [மூட்டை + விடு-தல்.] மூட்டைவிடு-தல் mūḍḍaiviḍudal, செ.கு.வி. (vi.) பொய் புளுகுதல்; to gossip. [மூட்டை+விடு-]
மூட	மூட mūṭa, பெ.அ.(adj.) அறிவுக்கு ஒவ்வாத, முட்டாள்தனமான; absurd, foolish. மூடப்பழக்கம், மூடக் கொள்கை, மூடச்சொல்.
மூடக்காய்	மூடக்காய் mūṭakkāy, பெ.(n.) நோய் விழுந்து சரியாக வெடிக்காதப் பருத்தி (கோவை.);; uncracked diseased cotton.
மூடக்கொத்தான்	மூடக்கொத்தான் mūṭakkottāṉ, பெ.(n.) முடக்கொற்றான்; balloon vine a creeper - Cardiospermum halicacabum (சா.அக.);.
மூடகபாணி	மூடகபாணி mūṭagapāṇi, பெ.(n.) இலைக் கள்ளி; leafy spurge - Euphorbia nerifolia.

மூடகருப்பம்	மூடகருப்பம் mūṭagaruppam, பெ.(n.) 1. கருப்பத்திலிறந்த குழந்தை (சிசு); (யாழ். அக.);; still - born child. 2. மகப்பேறு காலத்தில் குழந்தையை எளிதில் வெளியேறாமல் செய்யும் நோய் வகை (சீவரட். 208);; a disease in which a pregnant woman is not easily delivered of her child.
மூடத்தட்டு-தல்	மூடத்தட்டு-தல் mūṭaddaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) உப்பளப் பாத்திகளில் தேங்கியிருக்கும் உப்புநீர் மீது படியும் பாசி போன்ற ஆடையை, வாருபலகையினால் கலைத்து அப்புறப்படுத்துதல்; remove the layer like fungus settled on the top of the salt water stagnant in the salt - pan.
மூடத்தனம்	மூடத்தனம் mūṭattaṉam, பெ.(n.) முட்டாள்தனம்; சோர்வுடன் கூடிய தன்மை;அறிவீனம்; stupidity, dullness, ignorance. [மூடம் + தனம்.]
மூடதை	மூடதை mūṭadai, பெ.(n.) மூடத்தனம் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}.
மூடநம்பிக்கை	மூடநம்பிக்கை mūṭanambikkai, பெ.(n.) பழக்கத்தினால் ஏற்றுக் கொள்ளும், அறிவுக்கு ஒவ்வாத நம்பிக்கை; supersititious belief. மூடநம்பிக்கையால் கிராமத்தில் பெண்கள் பிறந்த குழந்தையின் எடையைப் பார்க்க அனுமதிப்பதில்லை. அறிவியலாளரிடையிலும் மூடநம்பிக்கைகள் உண்டு. [மூடம் + நம்பிக்கை.]
மூடபத்தி	மூடபத்தி mūṭabatti, பெ. (n.) கரணியம் அறியாமல் செய்யும் இறையன்பு (உ.வ.);; superstition, blind zeal, bigotry. [மூடம் + (பக்தி); → பத்தி.]

மூடம்	மூடம்1 mūṭam, பெ.(n.) 1. முகில்சூழ்ந்த வனம் (மந்தாரம்);; dark, clouded sky. வானம் இன்று மூடமாயிருக்கிறது (பே.வ.);. 2. குளிர் (யாழ்.அக.);; chillness; cold. 3. மறைந்த இடம்; place of concealment, secret place. "வேட்கைவிட்டார் நெஞ்சின் மூடத்துளே நின்று முத்தி தந்தானே" (திருமந்.2614);. க. மோட. [மூடு → மூடம்.] மூடம்2 mūṭam, பெ.(n.) 8 மரக்கால் கொண்ட முகத்தலளவை (தைலவ.தைல.);; a measure of capacity = 8 marakkal. மூடம்3 mūṭam, பெ.(n.) 1. அறிவின்மை (பிங்.);; foolishness, stupidity. 2. மயக்கவுணர்வு; confusion; error. "பாசண்டி மூடம்" (அறநெறி
மூடமா	மூடமா mūṭamā, பெ.(n.) காட்டுமா; wild mango – Buch anania latifolia (சா.அக.);.
மூடர்	மூடர் mūṭar, பெ.(n.) மூடன் பார்க்க;see {}. மூடர்கள் சேர்க்கையில் தப்பாமல் கெடுதி வரும். மூடர் கூட்டுறவு முழுதும் கேடு. மூடர் முன்பு மூர்க்கம் பேசாதே (பழ.);. [மூடன் → மூடர்.]
மூடல்	மூடல் mūṭal, பெ.(n.) 1. மூடுகை; covering. 2. மூடி; cover;lid. சாடியின் மூடல். [மூடு → மூடல்.]
மூடலை	மூடலை mūṭalai, பெ.(n.) மதிகேடு; lack of sense, "மூடலையாவதன் காரண மென்னை" (நீலகேசி.380);.
மூடவாதம்	மூடவாதம் mūṭavātam, பெ.(n.) 1. மலமும் நீரும் சேர்ந்து கொப்பூழ் இருக்கும் இடத்தில் குடலை இழுத்துப் பிடித்து வயிற்றுக்குள் துன்பத்தை உண்டாக்கும் ஒரு வகை ஊதை நோய்; a disease marked by constipation suppession of urine, pain and stiffness round the novel (சா.அக.);.

மூடன்	மூடன் mūṭaṉ, பெ.(n.) 1. அறிவிலான்; fool, ignoramus, stupid person. "பயன் றெரித றேற்றாத மூடர்" (நாலடி, 316);. 2. கீழ்மகன் (திவா.);; low, mean man. மொட்டைக் கடிதத்தை வைத்து மனைவிமேல் ஐயப்படுகிறான் மூடன் (உ.வ.);.
மூடனம்	மூடனம்1 mūṭaṉam, பெ.(n.) மூடம்3, 1 (இ.வ.); பார்க்க;see {}, 1. [மூடம் → மூடனம்.] மூடனம்2 mūṭaṉam, பெ.(n.) மிளகு (மலை.);; black pepper.
மூடாக்கு	மூடாக்கு mūṭākku, பெ. (n.) முக்காடு பார்க்க;see {}. [மூடு + ஆக்கு.]
மூடாத்துமா	மூடாத்துமா mūṭāttumā, பெ. (n.) மூடன் (உ.வ.);; fool, stupid person.
மூடதியந்தம்	மூடதியந்தம் mūṭadiyandam, பெ.(n.) முட்டைச் சிலந்தி; a kind of abscess (சா.அக.);.
மூடாந்தகாரம்	மூடாந்தகாரம் mūṭāndakāram, பெ.(n.) மிகை அறிவின்மை (வின்.);; excessive mental darkness.
மூடாம்பரக்கண்	மூடாம்பரக்கண் mūṭāmbarakkaṇ, பெ.(n.) அரைக்கண் பார்வையான மெய்ப்பாட்டுக் கண் (அவிநயக்கண்); வகை (பரத.பா.வ.94);; seeing with half-closed eyes;squinting eyes. [மூடு + அம்பரம் + கண்]

மூடி	மூடி1 mūṭi, பெ.(n.) 1. ஒரு கொள்கலனின் திறப்பை மூடுவதற்கு அந்தத் திறப்பின் அளவே இருக்கும் ஒரு சிறிய தட்டு; anything that is designed for closing or covering a container. 'சாடிக்கேற்ற மூடி'. 2. எழுதுகோல் போன்றவற்றில் மேல் பகுதியைப் பாதுகாக்க செருகி மூடும் அமைப்பு; cap of a pen, etc. எழுதுகோலின் மூடி தொலைந்துவிட்டது. " மூடி வைத்தாலும் முணுமுணு என்னும், தைத்து வைத்தாலும் டமடம என்னும்', 'மூடாத உடைமை முக்காற் காசும் பெறாது" (பழ.);. [மூடு → மூடி.] மூடி2 mūṭi, பெ.(n.) 1. மூடு கருவி; that which covers, cover, lid top. 2. தேங்காய் மூடி (கொ.வ.);; half of a split coconut. 3. கொத்து மல்லி (மலை.);; coriander. தெ. மூட;ம. மூடி. [மூடு → மூடி.]
மூடிக்கீரை	மூடி மூடிக்கீரை mūṭikārai, பெ. (n.) எலிச் செவிக் கீரை; a prostate weed - Merremia gangetica (emargineta); (சா.அக.);.
மூடிகநஞ்சு	மூடிகநஞ்சு mūṭiganañju, பெ. (n.) எலி நஞ்சு; rat poison.
மூடிகம்	மூடிகம் mūṭigam, பெ.(n.) 1. பெருச்சாளி; bandicoot. "மீனு மானேன் மாய்ந்து மூடிகமு மானேன்" (பிரமோத்.15:29);. 2. எலி (யாழ்.அக.);; rat.
மூடிகாராதி	மூடிகாராதி mūṭikārāti, பெ. (n.) பூனை (யாழ்.அக.);; cat.
மூடிமறை-த்தல்	மூடிமறை-த்தல் mūṭimaṟaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நடந்து விட்ட ஒன்றைப் பிறர் அறிந்துவிடாதவாறு செயல்படுதல்; cover up. கொலையை மூடி மறைக்க முயற்சி செய்கிறார்கள். எவ்வளவு மூடி மறைத்தாலும் உண்மை ஒருநாள் தெரியாமலா போகும்? [மூடி + மறை-த்தல்.]

மூடியம்மன்	மூடியம்மன் mūṭiyammaṉ, பெ.(n.) பெண் கடவுள்; goddess. 'மூடியம்மனை வழிபட மும்மாரி மழைபொழியும் மக்கள் குறை தீரும்' (கோவை.);. [மூடி + அம்மன்.]
மூடிவை-த்தல்	மூடிவை-த்தல் mūṭivaittal, 4 செ. குன்றாவி.(v.t.) 1. சேமித்துப் பாதுகாத்தல்; to preserve, keep safe. "ஓடு நீரினை யோட்டைக் குடத்தட்டி மூடி வைத்திட்ட மூர்க்கனொ டொக்குமே" (தேவ.1218, 9);. 2. கமுக்கமாக (இரகசியம்); மறைத்து வைத்தல்; to conceal, hide, as secrets. [மூடு → முடி + வை-த்தல்.]
மூடு	மூடு1 mūṭudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. கதவு, பலகணி (சன்னல்); போன்றவற்றை அடைத்தல்; close of doors, etc., shut a door, etc. பலகணியை (சன்னலை); மூடாதே! 2. பெட்டி, பை முதலியவற்றின் திறப்பை (ஒரு பொருளை உள்ளே போட முடியாத அளவுக்கு); அடைதல்; be in closed condition of a case, box, etc.;close a case, box, etc. நான் பார்த்த போது பெட்டி மூடித்தான் இருந்தது. தண்ணீர்த் தவலையை மூட மறந்து விட்டேன். 3. கண், வாய் முதலியவற்றின் இமைகளை, உதடுகளை ஒன்று சேர்த்தல்; close, close the eyes, mouth. ஊழ்கத்தின் (தியானத்தின்); போது அவருடைய கண்கள் மூடி இருந்தன. வாயை முடித்தூங்கு! 4. நீட்டிய நிலையில் இருக்கும் புத்தகம் போன்றவற்றை மடக்கியோ, இணைத்தோ ஒன்று சேர்த்தல்; close, close the fingers, the book, etc. பிறந்த குழந்தையின் கை மூடி இருக்கும். கொட்டாவி வந்ததும் புத்தகத்தை மூடினான். 5. மறைக்கப்பட்டிருத்தல் அல்லது மறைத்தல்; to hide, screen;to obscure. "மூடி மேனியை" (கம்பரா.பிரமாத்திர.173);. பனிமூடிய மலை. கையால் காதை மூடினான். 6. கல்வி நிறுவனம், தொழிற்சாலை முதலியவை இடைக்காலமாகவோ நிலையாகவோ செயல்படாமல் நிறுத்தி வைத்தல்; be closed, shut down for the day or permanently, close a shop, instituions, factory etc, for the day or permanently. விரைந்து போ, கடை மூடிவிடும். நிருவாகம் தொழிற் சாலையை மூடிவிட முடிவு செய்துள்ளது. 7. வெளியேறும் நீர் முதலிய நீர்மங்களைக் குழாய் அல்லது அதன் அமைப்பிலிருந்து வெளியேறாமல் நிறுத்துதல்; stop, close, turn off the flow of water etc. from a tap etc. குழாயை மூடிவிட்டாயா?
மூட்டுப்பூச்சி பார்க்க;see __.	மூட்டுப்பூச்சி பார்க்க;see __. mūṭṭuppūccipārkka, [முகடு → மூடு.]
மூடுகுப்பாயம்	மூடுகுப்பாயம் mūṭuguppāyam, பெ.(n.) 1. நீண்ட சட்டை (அங்கி); (யாழ்ப்.);; mantle;long coat. 2: மேற் போர்வை (யாழ்.அக.);; overcoat. [மூடு + குப்பாயம். குப்பாயம் = சட்டை.]
மூடுசன்னி	மூடுசன்னி mūṭusaṉṉi, பெ.(n.) ஒரு வகை இசிவு (சன்னி); நோய்; catalepsy. [மூடு + சன்னி.]

மூடுசாந்து	மூடுசாந்து mūṭucāndu, பெ.(n.) தளம் முதலியவற்றிற்குப் பயன்படுத்தும் அரைத்த சாந்து (யாழ்ப்.);; lime mortar used in flooring, terracing, etc. [மூடு + சாந்து.]
மூடுசீலை	மூடுசீலை mūṭucīlai, பெ.(n.) 1. மூடுவதற்குப் பயன்படும் ஒருவகைத் துணி; cloth to cover medicine or medicinal vesael. 2. போர்த்தும் ஆடை (வின்.);; wraper, cloth- cover. [மூடு + சீலை.]
மூடுசுரம்	மூடுசுரம் mūṭusuram, பெ.(n.) காமக் காய்ச்சல்; fever due to passion. [மூடு + சுரம்.]
மூடுசூளை	மூடுசூளை mūṭucūḷai, பெ. (n.) செங்கற் காளவாய் வகை (வின்.);; a kind of brick kiln. [மூடு + சூளை.]
மூடுடமரம்	மூடுடமரம் mūḍuḍamaram, பெ.(n.) மரவகை; East Indian stainwood - Chloroxylon swietenia. [மூடு + உடைமரம்.]
மூடுதார்	மூடுதார் mūṭutār, பெ. (n.) மூடுசீலை (வின்.); பார்க்க;see {}. [மூடு + தார். தாறு → தார்.]
மூடுதிரை	மூடுதிரை mūṭudirai, பெ.(n.) மூடுசீலை (வின்.); பார்க்க;see {}. [மூடு + திரை.]
மூடுதூறு	மூடுதூறு mūṭutūṟu, பெ.(n.) பிணத்தை மூடிவைப்பதற்கானப் போர்வை (பிரேதச் சீலை);; winding sheet. [முடு + தூறு. தூறு = புதர், காடு.]

மூடுபல்லக்கு	மூடுபல்லக்கு mūṭuballakku, பெ.(n.) மூடிய பல்லக்கு; a kind of covered palanquin. [மூடு + பல்லக்கு]
மூடுபனி	மூடுபனி mūṭubaṉi, பெ.(n.) பொருள்களைத் தெளிவாகப் பார்க்க முடியாதபடி அடர்த்தியாகப் பெய்யும் பணி; fog, mist. மூடுபனி கரணியமாகப் பாதை தெரியாததால் வண்டிகள் மெதுவாகச் சென்றன. நேற்று அதிகாலை மூடுபனி அதிகமாக இருந்ததனால் வழக்கமாகச் செல்ல வேண்டிய வானூர்திகள் செல்லவில்லை. [மூடு + பனி.]
மூடுபாறை	மூடுபாறை mūṭupāṟai, பெ.(n.) வாய்க்கால், கண்மாய் மேல் மூடும் கல்; covering stone of a tunnel or a sluice. [மூடு + பாறை.]
மூடுமந்திரம்	மூடுமந்திரம் mūṭumandiram, பெ.(n.) 1. கமுக்கமாக நடக்கும் செயல்பாடு; profound secret. 2. இன்னது நடக்கிறது என்பது தெளிவாக தெரியாத, உணர்ந்து கொள்ள முடியாத நிலை; veiled activity, secrecy. யார் அமைச்சராகப் போகிறார் என்பது மூடு மந்திரமாகவே இருக்கிறது. [மூடு + மந்திரம்.]
மூடுவழி	மூடுவழி mūṭuvaḻi, பெ.(n.) கோட்டை முதலியவற்றில் கட்டடத்தால் மூடிக் காக்கப்பட்ட வழி (கட்டட.நாமா.);; subterranean passage, as in a fort. [மூடு + வழி.]
மூடை	மூடை mūṭai, பெ.(n.) பொதி, பண்ட மூட்டை; sack, sack-load, pack. "பொதிமூடைப் போரேறி" (பட்டினப்.137);. "மனைக்குவைஇய கறிமூடையாற்" (புறநா.343:3);. 2. மிகச் செறிந்த கூலக் கோட்டை; packed bundle, as of paddy. "கடுந்தெற்று மூடை " (புறநா.285);. 3. கூலக் குதிர்; a large receptacle for grains. "கடுந்தெற்று மூடையின்" (பொருந.245);. தெ. முட;க. மூடெ;ம. மூட. [முள் → முள் → மூட்டு → மூட்டை → மூடை.]

மூண்டன்	மூண்டன் mūṇṭaṉ, பெ.(n.) மிளகு (மலை.);; black pepper.
மூண்டாணி	மூண்டாணி mūṇṭāṇi, பெ.(n.) மூன்று வீசம் (நாஞ்.); பார்க்க;see {}. [முண்டாணி → மூண்டாணி.]
மூணான்	மூணான் mūṇāṉ, பெ.(n.) கொடிய நஞ்சு வாய்ந்த மீன்; a highly poisionous fish. இம்மீன் கடற்பரப்பில் பஞ்சு போல மிதக்கும். [p]
மூத்த	மூத்த mūtta, பெ.அ.(adj.) 1. உறவு முறைச் சொற்களோடு வருகையில் முதலில் பிறந்தவர், குறிப்பிடப்படும் பலரில் முதலாவதாக அமைந்து இருப்பவர்; with kinship terms born first, elder first among many. "நின்று மூத்த யாக்கை யன்னநின்" (புறநா.24:27);. "ஐந்தலை அவிர்பொறி அரவ மூத்த" (பரிபா.19:72);. "மூத்த யாக்கையொடு பிணியின்று கழிய" (பதிற்று.22:10);. மூத்த மகன். மூத்த மருமகள். "மூத்தது மோழை;இளையது காளை" (பழ.);. 2. முதன்மைப் பதவியில் இருப்பவரைக் குறிக்கையில், இருப்பவர்களில் நீண்ட காலமாகப் பணிபுரியும் அல்லது பட்டறிவுள்ள; of officials senior or experienced. மூத்த அதிகாரிகளுடன் கலந்து முடிவு எடுக்க வேண்டும். மூத்த தலைவர். [முது → மூ → முத்த.]
மூத்தகுடி	மூத்தகுடி1 mūttaguḍi, பெ.(n.) பழமையான குடி; ancient citizens, who have come from a respectable family. "கற்றோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்தே வாளொடு முற்றோன்றி மூத்தகுடி" (பு.வெ. 2:14);. [மூத்த + குடி.] மூத்தகுடி2 mūttaguḍi, பெ.(n.) முதல் மனைவி (கோவை.);; first wife. மூத்தகுடியிருக்க இன்னொரு முந்தானை குடி எதுக்கு (கோவை.);. மறுவ. மூத்தாள் [மூத்த + குடி.]
மூத்தகுடிமகள்	மூத்தகுடிமகள் mūttaguḍimagaḷ, பெ.(n.) முதல் மனைவியின் மகள் (கோவை.);; a daughter of first wife. மறுவ. மூத்தாள் மகள் [மூத்தகுடி + மகள்.]

மூத்தண்ணா	மூத்தண்ணா mūttaṇṇā, பெ.(n.) பெரியண்ணன், தமையன் (இ.வ.);; eldest brother. [மூத்த + அண்ணா.] குடும்பத்தில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட உடன் பிறந்த ஆண்மக்கள் இருக்க அதில் முதலாவதாகப் பிறந்தவனை மூத்த அண்ணா என்பர்.
மூத்ததிகாரம்	மூத்ததிகாரம் mūddadikāram, பெ.(n.) தலைமை அதிகாரம் (T.A.S.);; supreme authority. [மு → மூத்த + அதிகாரம்.]
மூத்ததிருப்பதிகம்	மூத்ததிருப்பதிகம் mūddadiruppadigam, பெ. (n.) காரைக்கால் அம்மையார் இயற்றியதும் பதினோராந் திருமுறையில் உள்ளதுமான ஒரு பதிகம் (பெரியபு. காரைக்கா.63);; a poem in {} by {}. [மூ → மூத்த + திருப்பதிகம்.]
மூத்தநயினார்	மூத்தநயினார் mūttanayiṉār, பெ.(n.) சிவனின் மூத்த மகனான பிள்ளையார்;{}, as the eldest son of {}. "பெருச்சாளியை மூத்த நயினார் மொடுவாய்க் கொடுபோனார்" (குற்றா. குற. 93:2);. [மூ → மூத்த + நயினார். நாயனார் → நயினார்.]
மூத்தநாயனார்	மூத்தநாயனார் mūttanāyaṉār, பெ.(n.) மூத்தநயினர் பார்க்க;see {}. "மூத்தநாயனார் திருவிரட்டை மணிமாலை" (பதினொ.);. [மூ → மூத்த + நாயனார்.]
மூத்தப்பன்	மூத்தப்பன் mūttappaṉ, பெ.(n.) பாட்டன்; father's father. "எம்மு னெந்தை மூத்தப்பன்" (தேவா.1086, 9);. "தம் மூத்தப்பன்" (திவ். திருப்பல்.6); ம. முத்த ப்பன் [முது → மூ → மூத்த + அப்பன்.]
மூத்தபிள்ளை	மூத்தபிள்ளை mūttabiḷḷai, பெ.(n.) திருவாங்கூர் அரசரால் நாஞ்சில் நாட்டு வேளாளர்க்குக் கொடுக்கப்படும் பட்ட வகை (நாஞ்.);; a title conferred on the {} of {}, by Travancore kings. [மூ → மூத்த + பிள்ளை.]

மூத்தபிள்ளையார்	மூத்தபிள்ளையார் mūttabiḷḷaiyār, பெ.(n.) மூத்தநயினார் பார்க்க;see {}. "மூத்த பிள்ளையார் திருமும் மணிக்கோவை" (பதினொ.);. [மூ → மூத்த + பிள்ளையார்.]
மூத்தம்	மூத்தம் mūttam, பெ.(n.) முழுத்தம் பார்க்க;see {}. "மூத்தமொன்றின் முடிந்தவர்" (கம்பரா. கரன்வதை.189);. [முழுத்தம் → மூத்தம்.]
மூத்தமாமியார்	மூத்தமாமியார் mūttamāmiyār, பெ.(n.) 1. மாமனாரின் மூத்த மனைவி; first wite of one's father-in-law. 2. மனைவியின் தமக்கை (செ.வ.);; elder sister-in-law. [மூ → மூத்த + மாமியார்.]
மூத்தவர்	மூத்தவர் mūttavar, பெ. (n.) மூத்தவன் பார்க்க;see {}. வீட்டில் மூத்தவர்களைக் கலந்து கொண்டு பிறகு சொல்கிறேன். [மூ → மூத்தவர்.]
மூத்தவன்	மூத்தவன் mūttavaṉ, பெ.(n.) 1. அகவையிற் பெரியவன்; one who is senior in age. 2. அண்ணன்; elder brother. "மூத்தவற் கரசு வேண்டி முன்பு தூ தெழுந்தருளி" (திவ்.பெரியதி. 4, 6:7);. 3. மேலோன் (வின்.);; superior. [மூ → மூத்தவன்.]
மூத்தவாரை	மூத்தவாரை mūttavārai, பெ.(n.) பச்சோந்தி; chameleon (சா.அக.);. மறுவ. பச்சோணான், பச்சோந்தி.
மூத்தார்	மூத்தார் mūttār, பெ.(n.) 1. மூத்தோர், 1 பார்க்க;see {}, 1. "மூத்தா ரிளையார் பசுப் பெண்டிர்" (ஆசாரக்.65);. 2. கணவனுடைய தமையன் (இ.வ.);; husband's elder brother. [மூ → மூத்தார்.]

மூத்தாள்	மூத்தாள் mūttāḷ, பெ.(n.) 1. முதியவள் (பிங்.);; aged woman. 2. தமக்கை (பிங்.);; elder sister. 3. மூதேவி (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}. 4. முதல் மனைவி; first wife. [மூ → மூத்தாள்.]
மூத்தானுப்பு	மூத்தானுப்பு mūttāṉuppu, பெ.(n.) மூத்திரவுப்பு பார்க்க;see {}.
மூத்திரஅமிலம்	மூத்திரஅமிலம் mūttiraamilam, பெ.(n.) சிறுநீர் புளியம் (அமிலம்);; uric acid (சா.அக.);. [மூத்திரம் + Skt. அமிலம்]
மூத்திரக்கட்டி	மூத்திரக்கட்டி mūttirakkaṭṭi, பெ.(n.) சிறுநீர்ப்பையில் உண்டாகும் கட்டி; urimary abscess (சா.அக.);. [மூத்திரம் + கட்டி.]
மூத்திரக்கடுப்பு	மூத்திரக்கடுப்பு mūttirakkaḍuppu, பெ. (n.) சிறுநீர் தொடர்புடைய நோய்; disurea - Urrodynia (சா.அக.);. மறுவ. நீர்கடுப்பு, நீர்ச்சுருக்கு. [மூத்திரம் + கடுப்பு.]
மூத்திரக்கல்	மூத்திரக்கல் mūttirakkal, பெ.(n.) மூத்திரப் பையில் உண்டாகும் கல் அடைப்பு நோய் (இங்.வை.);; stone in the bladder, a disease. மறுவ. சிறுநீர்க்கல் [மூத்திரம் + கல்.]
மூத்திரக்கழலை	மூத்திரக்கழலை mūttirakkaḻlai, பெ. (n.) சிறுநீர் வரும் வழியில் உண்டாகும் கட்டி; a tumour or growth in the urethra - Urethropyma (சா.அக.);. [மூத்திரம் + கழலை.]
மூத்திரக்கழிச்சல்	மூத்திரக்கழிச்சல் mūttirakkaḻiccal, பெ.(n.) 1. உடம்பில் உள்ள நுட்பமான மாசுகளையும், ஈரல், நீர்ப்பை அழுக்குகளையும், நீர்க்கட்டு முதலிய நச்சுக்களையும் வெளிப்படுத்தும் ஒருவகைக் கழிச்சல்; a urinary disease. 2. சிறுநீரை மிகைப்படுத்தும் மருந்து; diuretic (சா.அக.);. [மூத்திரம் + கழிச்சல்.]

மூத்திரக்காதம்	மூத்திரக்காதம் mūttirakkātam, பெ. (n.) சிறுநீர் கொஞ்சங் கொஞ்சமாய் வருதல் அல்லது சொட்டுச் சொட்டாய் விழல்; retention of urine and intermittent flow of urine during micturition. [மூத்திரம் + Skt. காதம்.]
மூத்திரக்கிரிச்சரம்	மூத்திரக்கிரிச்சரம் mūttirakkiriccaram, பெ.(n.) 1. கல்லடைப்பு; blocking the passage of urine by the urinary calculus. 2. நீர்ச்சுருக்கு; burning sensation or scalding pain white passing urine due to calculus (சா.அக.);. [மூத்திரம் + Skt. கிரிச்சரம்.]
மூத்திரக்கிருச்சம்	மூத்திரக்கிருச்சம் mūttirakkiruccam, பெ. (n.) 1. மூத்திரக்கல் பார்க்க;see {}. 2. மூத்திரக்கிருச்சிரம் (வின்.); பார்க்க;see {}.
மூத்திரக்கிருச்சிரம்	மூத்திரக்கிருச்சிரம் mūttirakkirucciram, பெ.(n.) துன்பப்பட்டுச் சிறிது சிறிதாக மூத்திரம் போகச் செயும் நோய்வகை; strangury, scant urination, difficulty in passing urine. [மூத்திரம் + Skt. கிருச்சிரம்.]
மூத்திரக்கிறீச்சனம்	மூத்திரக்கிறீச்சனம் mūttirakkiṟīccaṉam, பெ.(n.) மூத்திரக்கிருச்சம் பார்க்க;see {} [மூத்திரம் + கிறீச்சனம்.]
மூத்திரக்குடல்விருத்தி	மூத்திரக்குடல்விருத்தி mūttirakkuḍalvirutti, பெ.(n.) வழக்கமாக வருகின்ற சிறுநீரை அடக்கியடக்கி அகாலத்தில் பெய்வதினால் அம்மூத்திரம் உள்ளே தங்கி, பையில் கட்டுண்ட நீரைப்போல் துளி துளியாய்க் கலங்கி நீர்ச் சுருக்குடன் வெளிப்படும் ஒரு வகை நோய்; a kind of urinary disease caused by suppression and detention of urine in the bladder - Retention of urine (சா.அக.);. [மூத்திரம் + குடல் + Skt. விருத்தி.]
மூத்திரக்குடுக்கை	மூத்திரக்குடுக்கை mūttirakkuḍukkai, பெ.(n.) சிறிது நேரம் கூட சிறுநீரை வெளியேற விடாமல் அடக்கும் தன்மையில்லாதவ-ன்-ள் (வின்.);; person incontinent of urine. [மூத்திரம் + குடுக்கை.]
மூத்திரக்குண்டி	மூத்திரக்குண்டி mūttirakkuṇṭi, பெ. (n.) சிறுநீரைத் தூங்கும்போது படுக்கை யிலேயே வெளியேற்றுபவ-ன்-ள் (உ.வ.);; person who passes urine in bed during sleep. [மூத்திரம் + குண்டி.]

மூத்திரக்குண்டிக் காய்	மூத்திரக்குண்டிக்காய் mūttirakkuṇṭikkāy, பெ.(n.) அரத்தத்தில் உள்ள கெட்ட நீரைப் பிரித்து சிறுநீராக மாற்றும் உடல் உறுப்பு (இங்.வை.);; kidney. [மூத்திரம் + குண்டி + காய்.] [p]
மூத்திரக்குண்டிக் காய்க்குழல்	மூத்திரக்குண்டிக்காய்க்குழல் mūttirakkuṇṭikkāykkuḻl, பெ.(n.) மூத்திரக் குண்டிக்காயினின்றும் மூத்திரப் பைக்குச் சிறுநீர் செல்லும் சிறுநீர்க் குழல் (இங்.வை.);; ureter. [மூத்திரக்குண்டிக்காய் + குழல்.]
மூத்திரக்குண்டிக் காய்நோய்	மூத்திரக்குண்டிக்காய்நோய் mūttirakkuṇṭikkāynōy, பெ. (n.) மூத்திரக் குண்டிக்காயைப் பற்றிய நோய் வகை (M.L.);; bright's disease, Albuminuria. [மூத்திரக்குண்டிக்காய் + நோய்.]
மூத்திரக்குழல்	மூத்திரக்குழல் mūttirakkuḻl, பெ. (n.) 1. மூத்திரக் குண்டிக்காயுள் சிறுநீர் சுரக்குங் குழல்; tubulus urinifer. 2. மூத்திரக்குண்டிக்காய்குழல் பார்க்க; see {}. [மூத்திரம் + குழல்.]
மூத்திரக்குழல்வாதம்	மூத்திரக்குழல்வாதம் mūttirakkuḻlvātam, பெ.(n.) சிறுநீர்ப் பையில் உண்டாகும் காற்றுப் பிடிப்பு நோய்; paralysis of the ureter - Ureterolysis (சா.அக.);. [மூத்திரக்குழல் + Skt. வாதம்.]
மூத்திரக்குளவி	மூத்திரக்குளவி mūttirakkuḷavi, பெ. (n.) மூத்திரங் குடிப்பதாகக் கருதப்படும் குளவி வகை (யாழ்.அக.);; a kind of hornet, said to lick urine. [மூத்திரம் + குளவி.]
மூத்திரக்கோசம்	மூத்திரக்கோசம்1 mūttirakācam, பெ.(n.) 1. அண்டப்பை; scrotum. 2. மூத்திரா சயம் பார்க்க;see {}. [மூத்திரம் + Skt. கோசம்.] மூத்திரக்கோசம்2 mūttirakācam, பெ. (n.) மூத்திரக்குண்டிக்காய்; kidney. [மூத்திரம் + Skt. கோசம்.]

மூத்திரச்சங்கம்	மூத்திரச்சங்கம் mūttiraccaṅgam, பெ. (n.) நீரிழிவு நோய் (வின்.);; diabetes. [மூத்திரம் + Skt. சங்கம்.]
மூத்திரச்சங்கிரகணம்	மூத்திரச்சங்கிரகணம் mūttiraccaṅgiragaṇam, பெ. (n.) சிறுநீரைக் கட்டுப்படுத்தும் மருந்து; drug or medicine that suppresses urine. [மூத்திரம் + Skt. சங்கிரகணம்.]
மூத்திரச்சுக்கிலம்	மூத்திரச்சுக்கிலம் mūttiraccukkilam, பெ.(n.) மூத்திரத்துடன் விந்து இறங்கும் வெட்டை நோய் (யாழ்.அக.);; the whites, a disease in which semen is discharged along with urine, leucorrhea. [மூத்திரம் + Skt. சுக்கிலம்.]
மூத்திரத்தங்கல்	மூத்திரத்தங்கல் mūttirattaṅgal, பெ.(n.) சிறுநீரைத் தேக்கி வைத்திருக்கை; retention of the urine - Auria. [மூத்திரம் + தங்கல்.]
மூத்திரத்தடை	மூத்திரத்தடை mūttirattaḍai, பெ.(n.) சிறுநீர் அடைப்பு; stricture. [மூத்திரம் + தடை.]
மூத்திரத்தாரை	மூத்திரத்தாரை mūttirattārai, பெ.(n.) 1. சிறுநீர் கீழ் இறங்குகை (மூத்திர நீரோட்டம்);; flow of urine. 2. மூத்திரத் துளை (பைஷஜ.291); பார்க்க;see {}. [மூத்திரம் + தாரை.]
மூத்திரத்தாரைகடுப்பு	மூத்திரத்தாரைகடுப்பு mūttirattāraigaḍuppu, பெ.(n.) சிறுநீர் இறங்கும் வழியில் உண்டாகும் எரிச்சல்; irritability of the urethra - Urethrism. [மூத்திரத்தாரை + கடுப்பு.]
மூத்திரத்தாரைச்சுருக்கம்	மூத்திரத்தாரைச்சுருக்கம் mūttirattāraiccurukkam, பெ. (n.) சிறுநீர் இறங்கும் வழியில் ஏற்படும் அடைப்பு முதலிய நோய்; stricture of the urethra - Urethrostenosis. [மூத்திரத்தாரை + சுருக்கம்.]

மூத்திரத்தாரைப்பு ண்	மூத்திரத்தாரைப்புண் mūttirattāraippuṇ, பெ.(n.) சிறுநீர் இறங்கும் வழியில் உண்டாகும் புண்; ulceration of the urinary passage. [மூத்திரத்தாரை + புண்.]
மூத்திரத்தாரைய டைப்பு	மூத்திரத்தாரையடைப்பு mūttirattāraiyaḍaippu, பெ. (n.) சிறுநீர் இறங்கும் வழியில் உண்டாகும் அடைப்பு; obstruction of the passage in the urethra – Urethro phraxis. [மூத்திரத்தாரை + அடைப்பு.]
மூத்திரத்தாரையழ ற்சி	மூத்திரத்தாரையழற்சி mūttirattāraiyaḻṟci, பெ. (n.) சிறு நீர் இறங்கும் வழியில் ஏற்படும் எரிச்சல்; inflammation of the urethra - Urethritis. [மூத்திரத்தாரை + அழற்சி.]
மூத்திரத்தாரைவ லி	மூத்திரத்தாரைவலி mūttirattāraivali, பெ.(n.) சிறுநீர் இறங்கும் வழியில் உண்டாகும் வலி; pain in the urethra - Urethralgia. [மூத்திரத்தாரை + வலி.]
மூத்திரத்துவாரம்	மூத்திரத்துவாரம் mūttirattuvāram, பெ.(n.) மூத்திரத்துளை பார்க்க;see {}. [மூத்திரம் + Skt. துவாரம்.]
மூத்திரத்துளை	மூத்திரத்துளை mūttirattuḷai, பெ.(n.) சிறுநீர் வெளிவரும் வழி; urethra. [மூத்திரம் + துளை.]
மூத்திரநாளம்	மூத்திரநாளம் mūttiranāḷam, பெ.(n.) மூத்திரப்பையில் ஒடும் நாடி நரம்புகள்; rend arteries and venis. [மூத்திரம் + நாளம்.]
மூத்திரநெய்ப்பற் று	மூத்திரநெய்ப்பற்று mūttiraneyppaṟṟu, பெ.(n.) சிறுநீரில் காணப்படும் மஞ்சள் நிற நெய்மப் பொருள்; a yellowish oily substance in the urine - Urein. [மூத்திரம் + நெய்ப்பற்று.]

மூத்திரநோய்	மூத்திரநோய் mūttiranōy, பெ.(n.) சிறுநீர் தொர்புடைய நோய்; a urinary disease. [மூத்திரம் + நோய்.]
மூத்திரப்பந்தம்	மூத்திரப்பந்தம் mūttirappandam, பெ.(n.) சிறுநீர்ப் பிரியாமை; suppression of urine (சா.அக.);. [மூத்திரம் + பந்தம்.]
மூத்திரப்பரீட்சை	மூத்திரப்பரீட்சை mūttirapparīṭcai, பெ.(n.) நோயாளியின் உறக்கத்தில் இருந்து விழித்தபின்பு வருகின்ற சிறுநீரை ஆராய்கை; the urine which is passed by the patient before day break after awaking from sleep should be selected for Examination. That which comesout in the middle of discharge should be the proper urine for examination. [மூத்திரம் + Skt. பரீட்சை.]
மூத்திரப்பலா	மூத்திரப்பலா mūttirappalā, பெ.(n.) முள் வெள்ளரி, கக்கரிக்காய்; cucumber with thorny edges (சா.அக.);.
மூத்திரப்பவுந்திரம்	மூத்திரப்பவுந்திரம் mūttirappavundiram, பெ.(n.) சுரந்த சிறுநீரை வெளி வராமல் கட்டும் ஒரு வகை நோய் (M.L.);; urinary fistula. [மூத்திரம் + Skt. பவுந்திரம்.]
மூத்திரப்பாதை	மூத்திரப்பாதை mūttirappātai, பெ.(n.) சிறுநீர் இறங்கும் வழி; urethra. [மூத்திரம் + பாதை.]
மூத்திரப்பாலை	மூத்திரப்பாலை mūttirappālai, பெ.(n.) ஒரு வகை மூத்திர நோய்; a kind of urinary disease (சா.அக.);. [மூத்திரம் + பாலை.]
மூத்திரப்பாளம்	மூத்திரப்பாளம் mūttirappāḷam, பெ.(n.) மூத்திர நோய் வகை (தஞ்.சரசு. iii, 140);. a disease of the urninary-organs.
மூத்திரப்பாளை	மூத்திரப்பாளை mūttirappāḷai, பெ.(n.) ஒருவகையான சிறுநீர் நோய்; a kind of urinary disease (சா.அக.);.

மூத்திரப்பிந்து	மூத்திரப்பிந்து mūttirappindu, பெ.(n.) சொட்டுச் சிறுநீர்; a urinary disease - Stricture of urethra or the enlargement of the prostate glad (சா.அக.);.
மூத்திரப்பிரளயம்	மூத்திரப்பிரளயம் mūttirappiraḷayam, பெ.(n.) மிகைச் சிறுநீர்; excess of urine (சா.அக.);. [மூத்திரம் + Skt. பிரளயம்.]
மூத்திரப்புடம்	மூத்திரப்புடம் mūttirappuḍam, பெ.(n.) கீழ் வயிறு; the lower region of the abdomen (சா.அக.);.
மூத்திரப்புரட்டு	மூத்திரப்புரட்டு mūttirappuraṭṭu, பெ.(n.) சிறுநீர், மலவாய் வழியாக வெளியேறுகை; the discharge of urine through the anus - Urochesia.
மூத்திரப்புரீடங்கள்	மூத்திரப்புரீடங்கள் mūttirappurīṭaṅgaḷ, பெ.(n.) சிறுநீரும் மலமும்(சலமலங்கள்); (இறை.1, உரை, பக்.9);; urine and faeces (சா.அக.);. [மூத்திரம் + Skt. புரீடங்கள்.]
மூத்திரப்புளிப்பு	மூத்திரப்புளிப்பு mūttirappuḷippu, பெ.(n.) புளிப்பு சிறு நீர்; uric acid. [மூத்திரம் + புளிப்பு.]
மூத்திரப்பேதி	மூத்திரப்பேதி mūttirappēti, பெ.(n.) மூத்திரக்கழிச்சல் பார்க்க;see {}. [மூத்திரம் + Skt. பேதி.]
மூத்திரப்பை	மூத்திரப்பை mūttirappai, பெ.(n.) உடலில் மூத்திரந்தங்கும் உறுப்பு; bladder. [மூத்திரம் + பை.] [p]
மூத்திரப்பைக்கல்	மூத்திரப்பைக்கல் mūttirappaikkal, பெ.(n.) மூத்திரக்கல் பார்க்க;see {}. [மூத்திரப்பை + கல்.]

மூத்திரப்பைக்கழலை	மூத்திரப்பைக்கழலை mūttirappaikkaḻlai, பெ.(n.) சிறுநீர்ப்பையில் உள்ள ஒருவகைக் கட்டி; tumour of the bladder. [மூத்திரப்பை + கழலை.]
மூத்திரப்பைகுத்தல்வலி	மூத்திரப்பைகுத்தல்வலி mūttirappaiguttalvali, பெ.(n.) சிறுநீர்ப் பையில் ஏற்படும் ஒரு வகைக் குத்தல் வலி; neuralgia of bladder. [மூத்திரப்பை + குத்தல்வலி.]
மூத்திரப்பைசோர்வு	மூத்திரப்பைசோர்வு mūttirappaicōrvu, பெ.(n.) சிறுநீர்ப்பையை முடக்கும் காற்றுப் பிடிப்பு நோய்; paralysis of the bladder. [மூத்திரப்பை + சோர்வு.]
மூத்திரப்பைதாபிதம்	மூத்திரப்பைதாபிதம் mūddirappaidāpidam, பெ.(n.) மூத்திரப்பைநோய் பார்க்க;see {}.
மூத்திரப்பைநோய்	மூத்திரப்பைநோய் mūttirappainōy, பெ.(n.) சிறுநீர்ப்பையில் உண்டாகும் ஒரு வகை எரிச்சல் நோய்; inflammation of the bladder, Cystitis. [மூத்திரப்பை + நோய்.]
மூத்திரப்பைரோகம்	மூத்திரப்பைரோகம் mūttirappairōkam, பெ.(n.) மூத்திரப்பைநோய் பார்க்க;see {}. [மூத்திரப்பை + ரோகம்.]
மூத்திரப்பைவலி	மூத்திரப்பைவலி mūttirappaivali, பெ.(n.) சிறுநீர்ப்பையில் ஏற்படும் ஒருவகை வலி; cramps in the bladder (சா.அக.);. [மூத்திரப்பை + வலி.]
மூத்திரப்பைவீக்கம்	மூத்திரப்பைவீக்கம் mūttirappaivīkkam, பெ.(n.) மூத்திரப்பைநோய் பார்க்க;see {}.

மூத்திரம்	மூத்திரம் mūttiram, பெ.(n.) சிறுநீர்; urine. ஆத்திரத்தை அடக்கினாலும் மூத்திரத்தை அடக்க முடியாது. "உங்கள் மூத்திரப் பிள்ளையை" (திவ்.பெரியாழ்.4: 6:9);. ம. முள்;வ. மூத்ர. [முள் → (மொள்); → மோள் → மோளுதல் = சிறுநீர்விடுதல். மோள் + திரம் - (மோட்டிரம்); → மோத்திரம் → மூத்திரம். மோள் என்னும் வினையும் மோத்திரம் என்னும் பெயர் வடிவும் இன்றும் பாண்டி நாட்டி வழக்கென அறிக.]
மூத்திரம்பெய்	மூத்திரம்பெய்1 mūttirambeytal, 1 செ. கு.வி.(v.i.) சிறுநீர் கழித்தல்; to make water, to urinate. 'மூத்திரம் பெய்கிறதற் குள்ளே முப்பத்தெட்டுக் குணம்' (பழ.);. [மூத்திரம் + பெய்-தல்.] மூத்திரம்பெய்2 mūttirambeytal, 1 செ.குன்றாவி.(v.t.) புறக்கணிப்பு செய்தல்; to disregard. மேலிருந்து வந்த ஆணையை மூத்திரம் செய்தான். [மூத்திரம் + பெய்-தல்.]
மூத்திரமஞ்சள்	மூத்திரமஞ்சள் mūttiramañjaḷ, பெ.(n.) மஞ்சள் நிறமுடைய சிறுநீர்; yellow pigment of the urine which gives the urine its yellow colour - Urochrome. [மூத்திரம் + மஞ்சள்.]
மூத்திரமடக்கமுடியாமை	மூத்திரமடக்கமுடியாமை mūttiramaḍakkamuḍiyāmai, பெ.(n.) சிறுநீர் வெளியேறாமல் அடக்க இயலாமை; inability to retain the urine - Enuresis or Urrcratia (சா.அக.);. [மூத்திரம் + அடக்கமுடியாமை.]
மூத்திரமதிகப்படுத்தல்	மூத்திரமதிகப்படுத்தல் mūddiramadigappaḍuddal, பெ.(n.) சிறுநீர் மிகைப் படுகை; increase of urinary secreation - Uragogue (சா.அக.);. [மூத்திரம் + அதிகப்படுத்தல்.]
மூத்திரமருந்து	மூத்திரமருந்து mūttiramarundu, பெ.(n.) சிறுநீர் கழிச்சல் மருந்து; diuretics (சா.அக.);. [மூத்திரம் + மருந்து.]
மூத்திரமார்க்கம்	மூத்திரமார்க்கம் mūttiramārkkam, பெ.(n.) மூத்திரத்துளை பார்க்க;see {} (சா. அக.);. [மூத்திரம் + மார்க்கம்.]

மூத்திரமிகுதி	மூத்திரமிகுதி mūddiramigudi, பெ.(n.) சிறுநீர் அதிகமாக வெளியேறுகை; passing excess of urine (சா.அக.);. [மூத்திரம் + மிகுதி.]
மூத்திரமுரித்தல்	மூத்திரமுரித்தல் mūttiramurittal, பெ.(n.) கற்றாழையினால் சிறுநீரை முரிக்கும் செய்முறைகளில் ஒன்று; a process in the course of alchemy (சா.அக.);. [மூத்திரம் + முரித்தல்.]
மூத்திரரோகம்	மூத்திரரோகம் mūttirarōkam, பெ.(n.) மூத்திரநோய் பார்க்க;see {}. [மூத்திரம் + Skt. ரோகம்.]
மூத்திரலம்	மூத்திரலம்1 mūttiralam, பெ.(n.) மூத்திர வர்த்தனகாரி பார்க்க;see {}. மூத்திரலம்2 mūttiralam, பெ.(n.) சிறுநீர் கடுப்பு; inflammation of the urethra (சா.அக.);.
மூத்திரவடைப்பு	மூத்திரவடைப்பு mūttiravaḍaippu, பெ.(n.) மூத்திரக்கிருச்சரம் (M.L.); பார்க்க;see {}. [மூத்திரம் + அடைப்பு.]
மூத்திரவண்டல்	மூத்திரவண்டல் mūttiravaṇṭal, பெ.(n.) சிறுநீர் மாசு; deposits in the urine, precipitated urine (சா.அக.);. [மூத்திரம் + வண்டல்.]
மூத்திரவண்டவிருத்தி	மூத்திரவண்டவிருத்தி mūttiravaṇṭavirutti, பெ.(n.) சிறுநீர் மாசு வளர்ச்சி அடைகை; enlargement of the scrotum due to extravation of urine – Urocele (சா.அக.);. [மூத்திரவண்டல் + Skt. விருத்தி.]
மூத்திரவமிலம்	மூத்திரவமிலம் mūttiravamilam, பெ.(n.) சிறுநீர் புளியம்; uric acid (சா.அக.);. [மூத்திரம் + Skt. அமிலம்.]

மூத்திரவர்த்தனகாரி	மூத்திரவர்த்தனகாரி mūttiravarttaṉakāri, பெ.(n.) சிறுநீர் மிகையாகச் சுரப்பதற்கான மருந்து (இங். வை.);; diuretic.
மூத்திரவாதம்	மூத்திரவாதம் mūttiravātam, பெ.(n.) மூத்திரவோதம் பார்க்க;see {} (சா.அக.);. [மூத்திரம் + Skt. வாதம்.]
மூத்திரவாய்ப்போக்கு	மூத்திரவாய்ப்போக்கு mūttiravāyppōkku, பெ.(n.) சிறுநீர் வெளியேற்றும் வாய்; urethral discharge (சா.அக.);. [மூத்திரம் + வாய் + போக்கு.]
மூத்திரவிசர்ச்சனி	மூத்திரவிசர்ச்சனி mūttiravisarssaṉi, பெ.(n.) மூத்திரப்பையை ஒட்டிய தசை வகை (வின்.);; a urinary muscle - Accelerator urini.
மூத்திரவியக்கம்	மூத்திரவியக்கம் mūttiraviyakkam, பெ.(n.) சிறுநீர் தேக்கம்; retention of urine - Uroschesis (சா.அக.);.
மூத்திரவியர்வை	மூத்திரவியர்வை mūttiraviyarvai, பெ.(n.) வியர்வைப் பொருட்களில், சிறுநீரில் உள்ள உப்புகள் கலந்திருக்கை; presence of urinous materials in the sweat - Uridrosis (சா.அக.);. [மூத்திரம் + வியர்வை.] உடம்பிலுள்ள கழிவுப் பொருட்கள் சிறுநீரின் மூலமாக வெளியேற்றப்படுகிறது. இதில் உப்பும் ஒரு கழிவுப் பொருளாகும். வேர்த்தலின் போது உடம்பின் மீது உப்புத் துகள் படிந்துள்ளதால் வந்த பெயராகலாம்.
மூத்திரவிருத்தி	மூத்திரவிருத்தி mūttiravirutti, பெ.(n.) சிறுநீர் வெளியே பாய்ந்து வடிகை; extravasation of urine (சா.அக.);. [மூத்திரம் + விருத்தி.]
மூத்திரவிரேசனீயம்	மூத்திரவிரேசனீயம் mūttiravirēcaṉīyam, பெ.(n.) மூத்திரவர்த்தனக்காரி பார்க்க;see {}.
மூத்திரவிலக்கணம்	மூத்திரவிலக்கணம் mūttiravilakkaṇam, பெ.(n.) சிறுநீரின் தன்மை; nature of urine (சா.அக.);. [மூத்திரம் + இலக்கணம்.]

மூத்திரவுப்பு	மூத்திரவுப்பு mūttiravuppu, பெ.(n.) சிறுநீரின் உப்பு (பைஷஜ.);; urea acid. [மூத்திரம் + உப்பு.]
மூத்திரவெச்சம்	மூத்திரவெச்சம் mūttiraveccam, பெ.(n.) மூத்திரப் பையில் இருந்து மூத்திரம் முழுவதும் வெளியேறாமல் எஞ்சியிருப்பது; residual urine (சா.அக.);. [மூத்திரம் + எச்சம்.]
மூத்திரவெரிச்சல்	மூத்திரவெரிச்சல் mūttiravericcal, பெ.(n.) சிறுநீர் கழிக்கும் போது உண்டாகும் எரிச்சல் (M.L.);; irritation of the bladder. [மூத்திரம் + எரிச்சல்.]
மூத்திரவெரிப்பு	மூத்திரவெரிப்பு mūttiraverippu, பெ.(n.) சிறுநீரின்காரம்; alkalinity of the urine- Alkalinuria (சா.அக.);. [மூத்திரம் + எரிப்பு.]
மூத்திரவெள்ளை	மூத்திரவெள்ளை mūttiraveḻḻai, பெ.(n.) பால்நிறம் கொண்ட சிறுநீர்; milky urine - Chyluria (சா.அக.);. [மூத்திரம் + வெள்ளை.]
மூத்திரவோதம்	மூத்திரவோதம் mūttiravōtam, பெ.(n.) சிறுநீர்ப்பையில் இருந்து வெளிவராது தினம் தினம் தேங்கிய மூத்திரம் அதிகமாகி குடலைப் பெருக்கச் செய்யும் ஒருவகை நோய்; a disease caused by retention of urine (சா.அக.);. மறுவ. மூத்திரவாதம் [மூத்திரம் + வோதம்.]
மூத்திராசயம்	மூத்திராசயம் mūttirācayam, பெ.(n.) மூத்திரப்பை பார்க்க;see {}.
மூத்திராசயவாத ரோகம்	மூத்திராசயவாதரோகம் mūttirācayavātarōkam, பெ.(n.) மூத்திரப் பையின் வீக்கம்; inflammation of the bladder. [மூத்திரம் + Skt. சயவாதரோகம்.]

மூத்திராதிக்கியம்	மூத்திராதிக்கியம் mūttirātikkiyam, பெ.(n.) சிறுநீர் தொடர்புடைய நோய்; urimary disease (சா.அக.);. [மூத்திரம் + ஆதிக்கியம்.]
மூத்திராதிசாரம்	மூத்திராதிசாரம் mūttirāticāram, பெ.(n.) நோயாளியின் உடலில் சிறுநீர் அதிகரித்து அடிக்கடி வெளியேரும் ஒருவகை நோய்; a urinary disease in which large quantity of urine is passed-Diabetes insipidus (சா.அக.);. மறுவ. நீரிழிவுநோய். [மூத்திரம் + Skt. ஆதிசாரம்.]
மூத்திறோற்சங்கம்	மூத்திறோற்சங்கம் mūttiṟōṟcaṅgam, பெ.(n.) சிறுநீர் அரத்தமாக இறங்குகை (யாழ்.அக.);; painful and bloody discharge of urine.
மூத்தோர்	மூத்தோர் mūttōr, பெ.(n.) 1. முதியவர், அகவை முதிர்ந்த பெரியவர்; aged persons;elders. "விருந்தினர் மூத்தோர் பசுசிறை பிள்ளை" (ஆசாரக்.22);. மூத்தோர் சொல் (வார்த்தை); அமிழ்தம் (பழ.);. "மூத்தோர் சொல்லும் முழு நெல்லிக்காயும் முன்னே கசக்கும் பின்னே இனிக்கும்" (பழ.);. 2. பண்டிதர் (திவா.);; learned persons. 3. அமைச்சர்; ministers. [முது → மூ → மூத்தோர்.]
மூத்தோன்	மூத்தோன் mūttōṉ, பெ. (n.) 1. அகவை மேற்பட்டவன்; aged person. 2. அண்ணன் (பிங்.);; elder brother. 3. பிள்ளையார் (பிங்.);;{} as the eldest of {} sons. 4. 48 அகவை முதல் 64 அகவைக்குட்பட்ட மனிதன் (வின்.);; man between 48 and 64 years age. 5. முதியவன்; elderly man, senior. [முது → மூ → மூத்தோன்.]
மூத்தோன்கைக் கொம்பு	மூத்தோன்கைக்கொம்பு mūttōṉkaikkombu, பெ. (n.) யானைக் கொம்பு; elephant's tusk (சா.அக.);. [மூத்தோன் + கை + கொம்பு.]
மூதண்டக்கொடி	மூதண்டக்கொடி mūtaṇḍakkoḍi, பெ.(n.) சீந்திற்கொடி; moon creeper- Tinosphora Cordifolia (சா.அக.);.

மூதண்டகசாயம்	மூதண்டகசாயம் mūtaṇṭagacāyam, பெ.(n.) அறுகம் வேரும் மிளகும் சேர்த்துக் காய்ச்சிய கருக்கு நீர் (கஷாயம்);; decoction of pepper and the internodes of the dub-grass - Cynodon dactylon. [மூதண்டம் + கசாயம்.]
மூதண்டகன்னி	மூதண்டகன்னி mūtaṇṭagaṉṉi, பெ.(n.) 1. தூதுவளை; a prickly climber - Solanum trilobatum. 2. பிரமியிலை; bramia plant - Gratiola moniera (சா.அக.);.
மூதண்டசத்தி	மூதண்டசத்தி mūtaṇṭasatti, பெ.(n.) கந்தக நஞ்சு; a kind of arsenic.
மூதண்டசித்திச்சி	மூதண்டசித்திச்சி mūtaṇṭasittissi, பெ.(n.) கருமத்தை; a black or blue variety of dhatura (சா.அக.);.
மூதண்டசூதகளிகம்	மூதண்டசூதகளிகம் mūtaṇṭacūtagaḷigam, பெ.(n.) பிரண்டை; a climber - Vitis quadrangularis (சா.அக.);.
மூதண்டம்	மூதண்டம்1 mūtaṇṭam, பெ.(n.) 1. முட்டை வடிவமான பேருலகம் (பிரமாண்டம்);; the universe, believed to be egg-shaped. "உந்திக்கமலம் விரிந்தால் விரியும்.... இம் மூதண்டமே" (அஷ்டப்.திருவாங்க.மா.19);. 2. பேருலகத்தின் கூரை(பிரமாண்டத்தின் முகடு); (பிங்.);; roof of the universe. [மூது + Skt. அண்டம்.] மூதண்டம்2 mūtaṇṭam, பெ.(n.) 1. கொம்மட்டி; a melon. 2.அறுகம் வேர்; dub -grass. 3. சரக்கொன்றை; a tree - Cassia fistula. 4. பெண் கருவகத்தில் உண்டாகும் சினை; ovum (சா.அக.);.
மூதண்டமூலி	மூதண்டமூலி mūtaṇṭamūli, பெ.(n.) வில்வம்; a sacred tree - bael tree - Aegle marmelous (சா.அக.);.
மூதணங்கு	மூதணங்கு mūtaṇaṅgu, பெ.(n.) காளி (துர்க்கை); (சூடா.);; Durga. [மூது + அணங்கு.]

மூதம்	மூதம் mūtam, பெ.(n.) விந்து (இந்திரியம்); (சங்.அக.);; semen.
மூதரி-த்தல்	மூதரி-த்தல் mūtarittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) மூதலி-த்தல் பார்க்க (உ.வ.);;see {}. [மூதலி-த்தல் → மூதரி-த்தல்.]
மூதலி-த்தல்	மூதலி-த்தல் mūtalittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) மெய்ப்பித்தல், நிறுவுதல் (நிரூபித்தல்);; to establish with evidence to confront with proof. "அவன் படியை நெஞ்சுக்கு மூதலிக்கிறார்" (ஈடு, 1. 10:5);. தெ. மூதலிந்ட்சு;க. மூதலிசு.
மூதலிப்பி-த்தல்	மூதலிப்பி-த்தல் mūtalippittal, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) மெய்ப்பித்தல்; to cause to prove.
மூதறி – தல்	மூதறி – தல் mūdaṟidal, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. அறிவு முதிர்தல்; to be ripe in wisdom. 2. பழமையான செய்திகளை அறிதல்; to know the past. "மூதறியு மம்மனை மார் சொல்லுவார்" (திவ்.இயற்.சிறிய.ம.19);. [முது → மூது → மூதறி → மூதறி-தல்.]
மூதறிஞர்	மூதறிஞர் mūtaṟiñar, பெ.(n.) அகவை நிரம்பிய அறிஞர், பெரும் அறிஞர்; scholar of great repute. நேற்று மூதறிஞர் இராசாசி அவர்கள் வருகை தந்தார். [மூது + அறிஞர்.]
மூதறிவாளன்	மூதறிவாளன் mūtaṟivāḷaṉ, பெ.(n.) அறிவு முதிர்ந்தோன்; man of ripe wisdom. "மூதறிவாளர் முதல்வன்" (திவ்.பெரியாழ். 5. 2:2);. [முது → மூது → மூதறி → மூதறிவாளன்.]
மூதறிவு	மூதறிவு mūtaṟivu, பெ.(n.) மெய்யறிவு, பேரறிவு; mature understanding, ripe wisdom. [மூது + அறிவு.]
மூதா	மூதா1 mūtā, பெ.(n.) கிழ ஆன் (பசு, கிழமாடு);; aged cow. "வளைதலை மூதா" (பதிற்றுப். 13:6);. [முதிய + ஆ - மூதா = முதியமாடு.] மூதா2 mūtā, பெ.(n.) தம்பலப் பூச்சி (இந்திர கோபம்);; the cochineal insect. மறுவ. மூதாய். [முதாய் → மூதா.]

மூதாக்கள்	மூதாக்கள் mūtākkaḷ, பெ.(n.) மூதாட்கள் (சங்.அக.); பார்க்க;see {}.
மூதாட்கள்	மூதாட்கள் mūtāṭkaḷ, பெ.(n.) முன்னோர் (யாழ்.அக.);; forefathers, ancestors. [மூது + ஆள் – மூதாள் → மூதாட்கள்.]
மூதாட்டி	மூதாட்டி mūtāṭṭi, பெ.(n.) 1. அகவை முதிர்ந்த பெண், முதியவள்; respectable old woman. "நரை மூதாட்டி ஒருத்தியை" (மணிமே.20:40);. [மூதாளன் (ஆ.பா.); → மூதாட்டி (பெ.பா.);.]
மூதாதை	மூதாதை mūtātai, பெ. (n.) பாட்டன், தாத்தா, தந்தையைப் பெற்ற தந்தை, தாயைப் பெற்றத் தந்தை; grand father. "மூதாதை மாதாளும் பாகத்தெந்தை" (திருவாச.5:30);. [முது(மை); + தாதை.]
மூதாதையர்	மூதாதையர் mūtātaiyar, பெ.(n.) தன் மரபில் அல்லது குடிவழியில் முன் வாழ்ந்தோர்; ancestors. நாகரிகத்தின் ஒவ்வொரு படியையும் நம் மூதாதையர் கடந்து வந்திருக்கின்றனர். [மூதாதை → மூதாதையர்.]
மூதாய்	மூதாய்1 mūtāy, பெ.(n.) பாட்டி, தாயைப் பெற்றத் தாய், தந்தையைப் பெற்றத் தாய்; grand mother, maternal, and paternal grand-mother. [மூது + ஆய்.] மூதாய்2 mūtāy, பெ.(n.) தம்பலப்பூச்சி; cochineal insect. [ஈயன்மூதாய் → மூதாய்.]
மூதாளன்	மூதாளன் mūtāḷaṉ, பெ.(n.) முதியவன், அகவை முதிர்ந்தவன்; aged person. "நரை மூதாளர் நாயிடக் குழிந்த" (புறநா.52);. "மூதாளர் கைபிணி விடுத்து" (அகநா. 366:10);. [முது + ஆள் – மூதாள் → முதாளன்.]

மூதானந்தம்	மூதானந்தம் mūtāṉandam, பெ.(n.) 1. மாபெரும் மகிழ்ச்சி; Supreme Bliss. "மூதானந்த வாரிதியே" (அருட்பா, 5, முறையிட்ட.9);. 2. தன் கணவன் இறந்த போதே மனைவி உயிர்நீங்கிய பேரன்பை நினைந்து கண்டோர் கூறும் புறத்துறை (தொல்.பொருள்.79);; theme in which the bystanders describe the great love of a wife dying immediately on her husband's death. மறுவ. பேரானந்தம் [மூது + Skt.ஆனந்தம்.]
மூதிக்கம்	மூதிக்கம் mūtikkam, பெ.(n.) சிவனார் வேம்பு (மலை.);; wiry indigo.
மூதிகா	மூதிகா mūtikā, பெ.(n.) மூதிக்கம் பார்க்க;see {}.
மூதிசகம்	மூதிசகம் mūtisagam, பெ.(n.) மூதிக்கம் (மூ.அ.); மூதிக்கம்;see {}.
மூதிதம்	மூதிதம் mūdidam, பெ.(n.) எருக்கிலை; leaf of a plant calotrophis, Gigantia (சா.அக.);.
மூதியோலை	மூதியோலை mūtiyōlai, பெ. (n.) முகரியோலை (நாஞ்.);; uneven palm-leaf. மறுவ. முறியோலை. [முறியோலை → மூதியோலை.]
மூதிரம்	மூதிரம் mūtiram, பெ.(n.) அவரை; a twiner – Dolichor lablab (சா.அக.);.
மூதிரி	மூதிரி1 mūtirittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) மூதலி-த்தல் பார்க்க;see {}. [மூதலி-த்தல் → மூதிரி-த்தல்.] மூதிரி2 mūtiri, பெ.(n.) 1. கிழமாடு, எருது; aged ox. 2. கிழ எருமை; aged buffalo. 3. எருமை; buffalo. [முது → மூது → மூதிரி.]

மூதிரை	மூதிரை mūtirai, பெ.(n.) 1. ஆறாவது விண்மீனான யாழ் (திருவாதிரை); (பிங்.);; the sixth naksatra. 2. சிவபிரான் (சூடா.);; god {}.
மூதில்	மூதில் mūtil, பெ.(n.) 1. பழங்குடி; ancient family. 2. பழைய மறக்குடி; ancient warrior - tribe. "தமியன் வந்த மூதிலாள" (புறநா.284);. "மூதில் அருமன் பேர் இசைச் சிறுகுடி" (நற்.367:6);. "சிவந்த காந்தண் முதல் சிதைமூதிற்" (பதிற்று.15:11);. [முது → மூது → மூதில்.]
மூதிற்பெண்டிர்	மூதிற்பெண்டிர் mūtiṟpeṇṭir, பெ.(n.) மறக்குடி மகளிர்; women of warrior - tribes. "மூதிற்பெண்டிர் கசிந்தழ நாணி" (புறநா.19);. [மூதில் + பெண்டிர்.]
மூதின்முல்லை	மூதின்முல்லை mūtiṉmullai, பெ.(n.) மறக்குடியிற் பிறந்த ஆடவர்க்கேயன்றி அக்குடியில் உள்ள மகளிர்க்கும் மறம் (வீரம்); உண்டாதலைச் சிறப்பித்துக் கூறும் புறத்துறை (பு.வெ.8:21);; theme describing the spirit of valour manifested among women of warrior tribes. [மூதின் + முல்லை.]
மூது	மூது1 mūtu, பெ.(n.) முதுமை; oldness, elderliness. "மூதானவன் முன்னர் முடிந்திடும்" (கம்பரா.பிராட்டி களங்கான்.18);. க. மூதி [முது → மூது.] மூது2 mūtu, பெ.(n.) ஈகை (அரு.நி.);; gift.
மூதுகிரி	மூதுகிரி mūtugiri, பெ.(n.) எலிப்பயறு; a pulse (சா.அக.);.
மூதுணர்-தல்	மூதுணர்-தல் mūtuṇartal, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) நன்றாக உணர்தல்; to know thoroughly, to have ripe knowledge of. "மூதுணர்ந்தவ ரன்றி மொழிவரோ' (உபதேசகா.சிவபுண்.229);. [முது → மூது + உணர்-தல்.]
மூதுணர்ந்தோர்	மூதுணர்ந்தோர் mūtuṇarndōr, பெ.(n.) அறிவு முதிர்ந்தோர் (சூடா.);; persons of ripe knowledge. [மூதுணர் → மூதுணர்ந்தோர்.]

மூதுணர்வு	மூதுணர்வு mūtuṇarvu, பெ.(n.) முதிர்ந்த அறிவு; ripe knowledge or wisdom. "மூதுணர்வின் மிக்கான் மதிவீடணன்" (கம்பரா.அதிகாயன்.87);. [மூதுணர் - → மூதுணர்வு.]
மூதுரை	மூதுரை mūturai, பெ.(n.) 1. பழமொழி, காலம்காலமாக வழங்கிவருவதும் எடுத்துக்காட்டாகக் கூறப்படுவதுமான பெரியோர் சொல்; proverb. "மூழை யுப்பறியாத தென்னு மூதுரையு மிலளே" (திவ்.பெரியாழ்.37:4);. 2. பிற்கால ஔவையார் இயற்றியதாகக் கருதப்படும் அற நூல்; a didactic poem attributed to {}. 3. மறை (வேதம்);; the {}. "முற்று மோர்ந்தவர் மூதுரை யர்த்தமே" (தாயு. பொன்னைமாதரை.51);. [முது → மூது + உரை.]
மூதுவர்	மூதுவர் mūtuvar, பெ.(n.) முன்னோர்; elders, ancients. "விண்ணாட்டவர் மூதுவர்" (திருவிருத்.2);. [முது → மூது → மூதுவர்.]
மூதூர்	மூதூர் mūtūr, பெ.(n.) 1. பழைய ஊர்; ancient village. "பொற்கொடி மூதூர்ப் பொழிலாட்ட மர்ந்தாங்கு" (சிலப்.14 : 82);. "செறிந்தசேரிச் செம்மண் மூதூர்" (அகநா.15:7);. "மல்லன் மூதூர் வயவேந்தே" (புறநா.18:12);. "நெடுங்கொடி நுடங்கும் நியம மூதூர்" (நற்.45:4);. "ஆதி யருமன் மூதூ ரன்ன" (குறுந்.293:4);. 2. திருவள்ளூர் மாவட்டத்தில் கடம்பத்தூர் ஊராட்சியில் உள்ள ஊர்; a Village in Tiruvalluvar District. இப்பகுதியிலுள்ள ஊர்களுள் மிகவும் பழமையான காலத்தில் தோன்றியதால் மூதூர் எனப் பெற்றது போலும். [மூது + ஊர்.]
மூதேவி	மூதேவி mūtēvi, பெ.(n.) 1. திருமகளுக்கு முந்திப் பிறந்த, தீவினைப் பயன் விளைவிப்பதாகக் கருதப்படும் பெண் தெய்வம்; goddess of Misfortune, as the elder sister of Lakshmi. மூதேவியின் பிறந்த வீடு. "சீதேவியாள் பிறந்த செய்யதிருப்பாற் கடலில் மூதேவியேன் பிறந்தாள் முன்" (தனிப்பா.1, 179:1);. 2. அருவருப்பான தோற்றம் கொண்டவள் (வின்.);; deformed person. 3. ஆக்கங் கெட்ட சோம்பெறிப் பெண்; sloth woman. 'மூதேவியடைந்து முடங்கிக் கிடக்கிறாள்' (உ.வ.);. 4. பெரும்பாலும் ஒரு பெண்ணைத் திட்டுவதற்குப் பயன்படுத்தும் சொல்; a word used mostly to scold a woman with. பத்து மணி வரை தூங்காதே, மூதேவி! [மூ + தேவி.]

மூதேவிகொடி	மூதேவிகொடி mūtēvigoḍi, பெ.(n.) மூதேவி கொடியின் சின்னமாக உள்ள காகம் (பிங்.);; crow, as the emblem on the banner of M {}. [மூதேவி + கொடி.]
மூதேவிபடை	மூதேவிபடை mūtēvibaḍai, பெ.(n.) மூதேவியின் ஆய்தமாகவுள்ள துடைப்பம் (பிங்.);; broom, as the weapon of {}. [மூதேவி + படை.]
மூதேவிமூலி	மூதேவிமூலி mūtēvimūli, பெ.(n.) சிறு பூளை; a plant woolly caper - Achyranthes lanata (சா.அக.);.
மூதேவியூர்தி	மூதேவியூர்தி mūtēviyūrti, பெ.(n.) மூதேவியின் ஊர்தியாகிய கழுதை (பிங்.);; donkey as the vehicle of {}. [மூதேவி + ஊர்தி.]
மூதை	மூதை1 mūtai, பெ.(n.) 1. வேளாண்மைச் செய்வதற்காக வெட்டித் திருத்திய காடு (அக.நி.);, பழங்கொல்லை; ground cleared of wood and prepared for tillage. 2. மூதணங்கு பார்க்க;see {}. [முது → மூது → மூதை.] மூதை2 mūtai, கு.பெ.எ.(adj.) முந்தை; old, past, ancient. "மூதைவினை கடைக்கூட்ட "(சிலப்.9, இறுதிவெண்பா.);. [முது → மூது → மூதை.] மூதை3 mūtai, பெ.(n.) இசங்கு (மலை.);; mistletoe berrythorn. மறுவ. சங்கஞ்செடி. [மூகை → மூதை.]
மூதைச்சுவல்	மூதைச்சுவல் mūtaiccuval, பெ.(n.) பழைய மேட்டு நிலம்; elevated land. "மூதைச்சுவற் கலித்த முற்றா இளம்புல்" (குறுந்.204:3);. [மூதை + சுவல்.]
மூந்திக்கருக்கல்	மூந்திக்கருக்கல் mūndikkarukkal, பெ.(n.) அந்திநேரம், மாலைக்காலம், பகலின் முடிவு நேரம்; evening twilight. [முந்தி → மூந்தி → கருக்கல்.]

மூப்பமார்	மூப்பமார் mūppamār, பெ.(n.) தேனெடுத்தல் மற்றும் வேட்டையாடுந் தொழிலில் திறனுடைய, ஒருவகை இனத்தவர்; a caste, in which people are experts in collecting honey from bee-hives, and in hunting. [மு → மூப்பு → மூப்பமார்.]
மூப்பர்	மூப்பர் mūppar, பெ.(n.) 1. பெரியோர்; elders in age;superiors. "மூப்பரை யிகழ்ந்தே மாகில்" (அரிச்.பு.நகர்நீ.151);. 2. கிறித்துவ மதத் தலைவருள் ஒருவகையார் (வின்.);; deacons. [மூ → மூப்பு → மூப்பர் (வே.க.);.]
மூப்பறுக்கும்திரி	மூப்பறுக்கும்திரி mūppaṟukkumtiri, பெ.(n.) சிறு குழந்தைகளுக்கு மலக்கட்டுண்டான போது மலவாயினின்று மலத்தை வெளிப்படுத்தப் பயன்படுத்தும் ஒரு மருத்துவ திரி; a medicinal wick used as suppositoryto expel the faeces from the rectum of children (சா.அக.);. [மூப்பறுக்கும் + திரி.]
மூப்பன்	மூப்பன் mūppaṉ, பெ.(n.) 1. நகரப் பரதவன்; city fishermen. 2. பரதவர் தலைவர்; head of fishermen. 3. கிறித்துவ மதத் தலைவருள் ஒரு வகையார்; christian pastor. 4. ஒரு குலத்தாரின் ஊர்த்தலைவன்; head man, in some castes. 5. இலைவாணியர் முதலான சில குலங்களின் பட்டப் பெயர்; title of {} and other castes. "வருஞ்சனிக்கு மூப்பராம்" (சினேந்.141); (E.T.5, 118);. [மு → மூப்பு → மூப்பன்.]
மூப்பான்	மூப்பான் mūppāṉ, பெ.(n.) 1. அகவை முதிர்ந்தவன்; aged person. 2. முதியவன்; elder. 3. சிவன்;{}. "முப்பான் மழுவும்" (தனிபா.1, 32 : 61);. [மூ → மூப்பு → மூப்பான்.]
மூப்பானசுவாமி	மூப்பானசுவாமி mūppāṉasuvāmi, பெ.(n.) திருவிதாங்கூரில் ஒரு தலைமைப் பணியாளன் (வின்.);; a principal officer in Travancore. [மூப்பான் + Skt. சுவாமி.]

மூப்பி	மூப்பி mūppi, பெ.(n.) 1. முதுமகள்; aged woman;elderly woman. 'மூப்பி மாராலே.... நீராட்டி' (சீவக. 1892, உரை);. 2. தலைவி (வின்.);; woman of distinction; mistress. ம. மூப்பி [மூ → மூப்பு → மூப்பி.]
மூப்பு	மூப்பு mūppu, பெ.(n.) 1. அகவை, முதுமை; seniority in age;old age. "முனிதக்க மூப்புள" (நாலடி, 92);. மூப்புடை முதுபதி தாக்கணங் குடைய (அகநா.7:4);. 2. தலைமை (யாழ்.அக.);; power of management, leadership. 3. ஒட்டாரச் செருக்கு (பிடிவாதம்); (இ.வ.);; wilfulness. ம. மூப்பு;தெ., க.முப்பு. [மூ → மூப்பு.]
மூப்புக்கழிவு	மூப்புக்கழிவு mūppukkaḻivu, பெ.(n.) 1. ஊர்த் தலைவனுக்குச் சேர வேண்டிய பொருள்; dues payable to the village headman (M.M.509);. 2. வரித் தொகை யிலிருந்து ஊர்த் தலைவனுக்கு உரியதைக் கொடுத்ததால் கழிக்கப்படும் பகுதி (இ.வ.);; deduction from the revenue on account of the dues paid to the village headman. [மூப்பு + கழிவு.]
மூப்புக்களவு	மூப்புக்களவு mūppukkaḷavu, பெ.(n.) மூப்புக்கழிவு, 1 பார்க்க;see {}, 1. [மூப்பு + களவு.]
மூப்புமுகனை	மூப்புமுகனை mūppumugaṉai, பெ.(n.) தலைமை பற்றிவரும் சொற் செலவு (செல்வாக்கு); (யாழ்ப்);; influence due to age, rank, etc. [மூப்பு + முகனை.]

மூய்	மூய்1 mūytal, 1 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. மூடுதல் (திவா.);; to cover. "'பருமணன் மூஉய்" (பரிபா.10 : 4);. 2. நிரப்புதல்; to full. "கயிறுகுறு முகவை மூயின" (பதிற்றுப்.22);. தெ. மூயு. மூய்2 mūytal, 1 செ.கு.வி.(v.i.) 1. நெருங்கிச் சூழ்தல்; to surround closely "ஆயிரரு மங்கண் மூயினர்க ளண்ணலை" (கந்தபு. சகத் திரவா.18);. 2. முடிதல்; to end. கதை மூய்ந்தது. மூய்3 mūytal, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) துப்புதல் (இ.வ.);; to spit. [உமிழ் → (முழ்); → முழி → மூய் → முய்-தல்.] மூய்4 mūy, பெ.(n.)
மூர்க்கண்டவன்	மூர்க்கண்டவன் mūrkkaṇṭavaṉ, பெ.(n.) கொட்டைப் பாக்கு; arecanut.
மூர்க்கி	மூர்க்கி mūrkki, பெ. (n.) மூவிலைக் கொழுந்து; three leaved wild lime - Trichilia spinosa (சா.அக.);.
மூர்ச்சனம்	மூர்ச்சனம் mūrccaṉam, பெ.(n.) பித்தத்தினால் நினைவு தவறுதல்; loss of consciousness due to excess of bile humour. [மூச்சு → மூர்ச்சை → மூர்ச்சனம்.]
மூர்ச்சனை	மூர்ச்சனை mūrccaṉai, பெ.(n.) 1. மூர்ச்சை, 1 பார்க்க;see {}. 1. "முந்திய வுயிர்ப்புமற மூர்ச்சனை யடைந்தான்" (பிரமோத்.5:22);. 2. பெருமூச்சு விடுகை, ஆழ்துயர்படுகை, நெட்டுயிர்ப்பு; sigh, deep breath. "முரிவுற்றார்களின் மூர்ச்சனை செய்பவால்" (சீவக. 1627);. 3. கமகம் பத்தனுளொன்று (பரத.இராக.24);; the regulated rise and fall through the musical scale, modulation, one of ten kamagam. [மூர்ச்சை –→ மூர்ச்சனை.]

மூர்ச்சி-த்தல்	மூர்ச்சி-த்தல் mūrccittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மயக்கமடைதல், உணர்விழத்தல்; to swoon, faint. "அன்பினால் மூர்ச்சித்த வன்பருக்கு" (தாயு.சுகவாரி.4);. 2. பெருமூச்சு விடுதல்; to sigh. "துயர் சிறிதாறி மூர்ச்சியா" (கம்பரா. சடாயுவு.139);. [மூச்சு → மூர்ச்சை → மூர்ச்சி → மூர்ச்சி-த்தல்.]
மூர்ச்சிதம்	மூர்ச்சிதம் mūrccidam, பெ.(n.) 1. அறிவின்மை; ignorance. 2. மூர்ச்சை, 1, 2 பார்க்க;see {}, 1, 2. 3. உயரம்; height. [மூச்சு → மூர்ச்சை → மூர்ச்சி → மூர்ச்சிதம்.]
மூர்ச்சை	மூர்ச்சை1 mūrccai, பெ.(n.) 1. மயக்க மடைகை, அறிவு இழக்கை, உணர்வு இழக்கை (பிரக்ஞை); (உ.வ.);; fainting, loss of consciousness, swoon, syncope. 2. வாட்டம் (யாழ்.அக.);; languioshing. 3. மூர்ச்சனை, 3 (இசை.); பார்க்க;see {}. அந்தப் பாட்டில் மூர்ச்சை நன்றாகயிருந்தது. 4. கூர்மை; sharpness. கத்தியின் மூர்ச்சை. [மூச்சு → (மூச்சை); → மூர்ச்சை.] ஒ.நோ. கோத்தல் → கோர்த்தல் மூர்ச்சை2 mūrccai, பெ.(n.) ஒர் இசையின் சிறப்பியல்பு (கனம் கிருஷ்ணையர், 16);: distinguishing marks of a musical mode. [மூச்சு → மூர்ச்சை.]
மூர்ச்சைசுரம்	மூர்ச்சைசுரம் mūrssaisuram, பெ.(n.) மயக்கம் உண்டாக்கும் ஒருவகைக் காய்ச்சல்; fever that causes unconsciousness (சா.அக.);. [மூர்ச்சை + சுரம்.]
மூர்ச்சைதெளி-தல்	மூர்ச்சைதெளி-தல் mūrccaideḷidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) மயக்கத்திலிருந்து தெளிதல்; to recover from swoon (சா.அக.);. [மூர்ச்சை + தெளி-தல்.]
மூர்ச்சைப்புழு	மூர்ச்சைப்புழு mūrccaippuḻu, பெ.(n.) பாக்குகளில் இருக்கும் ஒருவகைப் புழு, இப்பாக்கை வாயில் போட்டுக் கொண்டால் மயக்கம் உண்டாகும்; a worm in the areca nut that causes fainting (சா.அக.);. [மூர்ச்சை + புழு.]

மூர்ச்சைபித்தம்	மூர்ச்சைபித்தம் mūrccaibittam, பெ.(n.) மார்பு எரிச்சல், வாய்க் கசப்பு, முழங்கால், தொடை வலி, வாந்தி, செரிமானம் சரியில்லாமை முதலிய நோய் வகை; a disease marked by bitterness in the mouth, burning sensation in the chest, pain in the knee and thighs, vomitting and indigestion (சா.அக.);. [மூர்ச்சை + பித்தம்.]
மூர்ச்சைரோகம்	மூர்ச்சைரோகம் mūrccairōkam, பெ.(n.) மயக்கம். மூக்கின் துளைகளில் 4 துளி முலைப்பால் விடத் நீங்கும் இம் மயக்கம்; the faint or swoon is relieved by dropping breast milk into the nostrils (சா.அக.);. [மூச்சு → மூர்ச்சை + Skt. ரோகம்.]
மூர்ச்சைவலி	மூர்ச்சைவலி mūrccaivali, பெ.(n.) மயக்க வலிப்பு; fainting fits (சா.அக.);. [மூர்ச்சை + வலி.]
மூர்ச்சைவாயு	மூர்ச்சைவாயு mūrccaivāyu, பெ. (n.) மூர்ச்சை உண்டுபண்ணுவதாகக் கருதும் காற்று (வாயு); (வின்.);; a wind in the body, supposed to cause swooning. [மூர்ச்சை + Skt. வாயு.]
மூர்ச்சைவிழல்	மூர்ச்சைவிழல் mūrccaivil̤l, பெ.(n.) மயங்கி விழுகை; get swooned (சா.அக.);. [மூர்ச்சை + விழல்.]
மூர்த்தம்	மூர்த்தம் mūrttam, பெ.(n.) முழுத்தம் (முகூர்த்தம்); பார்க்க;see {}. "பிறந்த நாளும் பெற்ற மூர்த்தமும்" (பெருங்.நரவான.6, 73);. மூர்த்தம் mūrttam, பெ. (n.) 1. வடிவுடைப் பொருள்; that which has form, figure, shape or body. "அன்மையின் மூர்த்தம்" (ஞான.55,2); 2. உடல் (சூடா.);; body. 3. உறுப்பு (பிங்.);; limb. [Skt. {} → த. மூர்த்தம்1]
மூர்த்திசெட்டிவெட்டு	மூர்த்திசெட்டிவெட்டு mūrttiseṭṭiveṭṭu, பெ.(n.) பழைய நாணய வகை (பணவிடு.141);; an ancient coin. [p]

மூர்த்திநாயனார்	மூர்த்திநாயனார் mūrttināyaṉār, பெ.(n.) சிவனடியார் அறுபத்து மூவரில் ஒருவர்; one among 63 canonized {}. [மூர்த்தி + நாயனார்.] பாண்டிய நாட்டின் மதுராபுரி நகரத்தைச் சார்ந்தவர். இயற்பெயர் மூர்த்தியார். சமண சமயத்தைச் சார்ந்த வடுகக் கருநாட மன்னன் மூர்த்தியாரை இகழ்ச்சி படுத்த எண்ணி தொடர் துன்பங்கள் கொடுத்தான் என்றும் அதைப் பொருட்படுத்தாமல் மூர்த்தியார் திருத்தொண்டு செய்து வந்தார் என்றும், அப்பொழுது அரசன் நம் அடியார்க்கு யாரும் சந்தனக்கட்டை விற்கக் கூடாது என்று தடைவிதித்ததாகவும், இதனால் சந்தனக்கட்டை எங்கும் கிடைக்கவில்லை என்றும், அரசன் உடனே சிவனடியாரின் கையை சந்தனக்கல்லில் வைத்து முழங்கை எலும்பு ஒடியும்படி அடித்ததாகவும், அடியார் அப்போது சிவனியமும் தமிழும் தழைக்க இந்நாட்டிற்கு ஒரு நல்ல அரசன் எப்பொழுது தான் வருவானோ? என வேண்ட, அன்று இரவு அரசன் இறந்து விட்டதாகவும், அவருக்கு (அரசன்); பிள்ளைகள் இல்லாததால் அமைச்சர்கள் யானையைக் கண்கட்டிவிட்ட தாகவும், யானையிடம் உன் திருவருளால் நாட்டையாள ஒருவரைத் தெரிந்து சுமந்து வரும்படி வேண்டியதாகவும் யானை மூர்த்திநாயனாரைச் சுமந்து வந்ததாகவும் அன்று முதல் மூர்த்தியார் உலகாண்டு பின்பு இறைவனடி சேர்ந்தார் என தொண்டர் மாக்கதை (பெரிய புராணம்); கூறுகிறது.
மூர்வம்	மூர்வம் mūrvam, பெ.(n.) செடி வகையைச் சார்ந்த பெருங்குரும்பை; bow string hemp stemless plant (சா.அக.);.
மூரல்	மூரல் mūral, பெ.(n.) 1. பல் (பிங்.);; tooth. 2. புன்சிரிப்பு (பிங்.);; smiling. "மூரல் முறுவலொடு மதைஇய நோக்கே" (குறுந். 286:5);. "உப்புநொடை நெல்லின் மூரல் வெண்சோறு" (அகநா.60:4);. 3. சோறு; boiled rice. "பசுந்தினை மூரல் பாலொடும் பெறுகுவீர்" (பெரும்பாண்.168);. 4. பால் (பரி.அக.);; milk. 5. ஒரு வகை கடல் மீன்; a kind of sea - fish. தெ. முரியு, முருகு;க. முருவ;ம. முரல்;து.முரிஜ.
மூரலி-த்தல்	மூரலி-த்தல் mūralittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) புன்முறுவல் செய்தல்; to laugh, smile. "மூரலித்த முகத்தினன்" (உபதேசகா. அயமுகி.61);. [மூரல் → மூரலி-த்தல்.]
மூரன்முறுவல்	மூரன்முறுவல் mūraṉmuṟuval, பெ.(n.) புன்சிரிப்பு; smile. 'முட்போன்ற பல்லு விளங்கும் மூரன் முறுவலையும்' (பு.வெ.11, ஆண்பாற்.9, உரை);. "மூரன் முறுவலொடு மதைஇய நோக்கே" (குறுந்.286);. [மூரல் → மூரன் + முறுவல்.]
மூரா	மூரா mūrā, பெ. (n.) மீன்பிடிகலத்தின் முன்பக்கம் (முகவைமீன்.);; frontage of fishing boat.

மூரி	மூரி1 mūri, பெ.(n.) 1. பெருமை; greatness. "மூரிக் கடற்றானை" (பு.வெ.3:3); (பிங்.);. "முழங்குதிரை கொழீஇய மூரீ எக்கர்" (நற். 15:1);. 2. வலிமை; strength. "மூரிவெஞ்சிலை" (கம்பரா.கும்பகருண.26);. 3. பழமை (வின்.);; antiquity. 4. கிழ அகவை; old age. "மூரியெருத்தாலுழவு" (இன்.நாற். 21);. 5. எருமை; buffalo. "மோட்டிள மூரி யுழக்க" (கம்பரா. அகலிகை. 69);. 6. எருது; ox, bullock. "நெறிபடு மருப்பி னிருங்கண் மூரியொடு" (பதிற்றுப்.67 : 15);. 7. விடை யோரை (இடபராசி); (திவா.);; taurus of the zodiac. 8. திமில் (யாழ்.அக.);; hump. 9. துண்டம்; bit, part. "வெண்ணிண மூரி யருள" (புறநா.393);. 10. முறியோலை
மூரிநிமிர்-தல்	மூரிநிமிர்-தல் mūrinimirtal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) நெட்டை முரித்தல்; to stretch one self, as from laziness. "சிங்கம்... மூரி நிமிர்ந்து முழங்கிப் புறப்பட்டு" (திவ். திருப்பா.23);. மறுவ. சோம்பல் முறித்தல். [முரி → மூரி → மூரி + நிமிர்தல் = உடம்பை நீட்டிச் சோம்பல் முறித்தல் (வே.சொ.க.);.]
மூரிப்போ-தல்	மூரிப்போ-தல் mūrippōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) முதுமையால் வலிமையற்றுப் போதல்; to become weak by age. முன்பே மூரிப் போய்ப் பல விடங்களிலும் பூண்கட்டிக் கிடக்கிறதொரு சொத்தை வில்லை (திவ்.பெரியாழ்.3. 9:2, வியா.பக்.771);. [மூரி + போ-தல்.]
மூரிபோ - தல்	மூரிபோ - தல் mūripōtal, 8 செ.கு.வி.(v.i.) மூரிநிமிர்-தல் பார்க்க;see {}. "நாஞ்சின் மூரிபோகாது முடுக்கும்" (பரிபா.20:54);. [மூரி + போ-தல்.]
மூரிமுரி-த்தல்	மூரிமுரி-த்தல் mūrimurittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) மூரிநிமிர்-தல் பார்க்க;see {}. [மூரி + முரி-த்தல்.]
மூரியோலை	மூரியோலை mūriyōlai, பெ.(n.) முறியோலை (நாஞ்சில்.); பார்க்க;see {}. [மூரி + ஒலை.]

மூரிவலனாதி	மூரிவலனாதி mūrivalaṉāti, பெ.(n.) பருந்து; kite.
மூருகடந்தை	மூருகடந்தை mūrugaḍandai, பெ.(n.) இலந்தை; jujube - zizphus (சா.அக.);.
மூருகணிக்கரம்	மூருகணிக்கரம் mūruganịggaram, பெ.(n.) கத்திரிக்காய்; brinjal (சா.அக.);.
மூருவம்	மூருவம் mūruvam, பெ.(n.) மூர்வம் பார்க்க;see {}. [மூர்வம் → மூருவம்.]
மூலஅபானக்கடுப்பு	மூலஅபானக்கடுப்பு mūlaapāṉakkaḍuppu, பெ.(n.) மலவாய்ப் பகுதியில் எரிச்சலுடன் வலி ஏற்படுகை; irritating pain caused in the region of anus (சா.அக.);.
மூலக்கச்சம்	மூலக்கச்சம் mūlakkaccam, பெ.(n.) மூலைக்கச்சம் (உ.வ.); பார்க்க;see {}. [மூலை + கச்சம் → மூலக்கச்சம்.]
மூலகஞ்சம்	மூலகஞ்சம் mūlagañjam, பெ.(n.) 1. சுவற்று முள்ளங்கி; large radish - Raphanus sativus. 2. சின்ன முள்ளங்கி; small radish - Raphanus sativus (சா.அக.);.
மூலகஞ்சரம்	மூலகஞ்சரம் mūlagañjaram, பெ.(n.) சின்ன முள்ளங்கி; small radish - Raphanus sativus (சா.அக.);.
மூலகஞ்சானி	மூலகஞ்சானி mūlagañjāṉi, பெ.(n.) ஆற்று முள்ளங்கி; wall radish - Blumea aurita (சா.அக.);.
மூலக்கடுப்பு	மூலக்கடுப்பு mūlakkaḍuppu, பெ.(n.) மூல நோய் (வின்.);; piles (சா.அக.);. [மூலம் + கடுப்பு.]

மூலக்கணம்	மூலக்கணம் mūlakkaṇam, பெ.(n.) அரத்தமும் சளியும் கலந்து வெளியேறி குழந்தைகளைத் தாக்கும் ஒருவகை நோய்; a disease in children due to congenital heat marked by passing of bloody and mucus faeces. மறுவ. முக்குக்கணம் [மூலம் + கணம்.]
மூலக்கரணி	மூலக்கரணி mūlakkaraṇi, பெ.(n.) ஒருவகை நஞ்சு; a kind of arsenic.
மூலக்கரப்பன்	மூலக்கரப்பன் mūlakkarappaṉ, பெ.(n.) ஒரு வகைத் தோல் நோய்; a skin disease (சா.அக.);.
மூலக்கல்	மூலக்கல் mūlakkal, பெ.(n.) தலைக்குள் இருக்கும் நச்சுக்கல்; a kind of poisonous stone in the head (சா.அக.);. [மூலம் + கல்.]
மூலக்கல்வி	மூலக்கல்வி mūlakkalvi, பெ.(n.) தொடக்கப் பள்ளிக் கல்வி; elementary education. மூலக் கல்வி நாங்கள் வாசித்தா லாபத்தோ (பெண்மதி மாலை.பக்.29);. [மூலம் + கல்வி.]
மூலக்கழிச்சல்	மூலக்கழிச்சல் mūlakkaḻiccal, பெ.(n.) அறுவகைக் கழிச்சல் நோய்களுள் ஒன்று; one of six {}, Chronil euteritіes. [மூலம் + கல்.]
மூலக்கனல்	மூலக்கனல் mūlakkaṉal, பெ.(n.) மூலச்சூடு பார்க்க;see {}. [மூலம் + கனல்.]
மூலக்காட்டுமாடு	மூலக்காட்டுமாடு mūlakkāṭṭumāṭu, பெ.(n.) கறவை (பசு); மாட்டின் வகையில் ஒன்று; a species of mischy cow. [மூலம் + காட்டு + மாடு.]
மூலக்காணி	மூலக்காணி mūlakkāṇi, பெ.(n.) கர்க்கடக நஞ்சு (யாழ்.அக.);; mineral poison.

மூலக்காரன்	மூலக்காரன் mūlakkāraṉ, பெ.(n.) 1. மூல நூலை இயற்றியவன்; author of a work, as distinguished from its commentator. 2. மூல நோய் உள்ளவன் (வின்.);; person suffering from piles. 3. எதற்கும் உடனடியாக சினம் கொள்ளும் குணம் உடையவன் (வின்.);; short - tempered man. [மூலம் + காரன்.]
மூலக்கால்	மூலக்கால் mūlakkāl, பெ. (n.) குளம்பு விரிந்து போன மாடு; cow with widened hoof.
மூலக்காற்று	மூலக்காற்று mūlakkāṟṟu, பெ.(n.) மூலைத் திசையினின்று அடிக்கும் காற்று (மீனவ.);; wind that blows from the corner of two direction. [மூலை → மூலம் + காற்று.]
மூலக்கிரகம்	மூலக்கிரகம் mūlaggiragam, பெ.(n.) அரச மரம்; a sacred tree called papal - Ficus religiosa (சா.அக.);.
மூலக்கிரந்தி	மூலக்கிரந்தி mūlakkirandi, பெ.(n.) 1. நல்ல அரத்தம் கெடுவதால் வரும் நோய்; a disease due to impure blood in the body. 2. மூலநோய், 1 (M.L.); பார்க்க;see {}, 1. மறுவ. வயிற்றுக்கடுப்பு [மூலம் + கிரந்தி.]
மூலக்கிராணி	மூலக்கிராணி mūlakkirāṇi, பெ.(n.) 1. அறுவகைக் கழிச்சல் (கிராணி); நோய்களுள் ஒன்று; chronic enteritis, one of six {}. 2. மூலநோய், 1 பார்க்க;see {}, 1. 3. வயிற்றளைச்சல் (வின்.);; dysentry. [மூலம் + Skt. கிராணி.] Skt. கிராணி → த. கழிச்சல். அறுவகைக் கழிச்சல் (கிரகணி); நோய்கள்: 1. பித்தக் கழிச்சல்; 2. வெப்ப ஊதைக் கழிச்சல், 3. சளி ஊதைக் கழிச்சல்; 4. மேகக் கழிச்சல்; 5. மூலக்கழிச்சல்; 6. ஊதைக் கழிச்சல்.
மூலக்கூடல்	மூலக்கூடல் mūlakāṭal, பெ.(n.) பெருங் குடல் அடிக்கூறு, மலவாய்; rectum.

மூலக்கூறு	மூலக்கூறு1 mūlakāṟu, பெ.(n.) உயிரற்ற ஒருபொருளைத் துண்டித்துக் கொண்டு போய்க் கடைசியாகப் பிரிக்க முடியாததெனக் கருதப்படும் நிலையில் உள்ள மூலப்பொருளின் அனைத்துப் பண்புகளையும் கொண்ட ஒரு குறிப்பிட்ட அணுவோ அல்லது வெவ்வேறு அணுக்களின் இணைவோ கொண்ட சிறு பகுதி; molecule. [மூலம் + கூறு.] மூலக்கூறு2 mūlakāṟu, பெ.(n.) பொருள்களின் அடிப்படைத் தத்துவம்; radical part or essential principle of a substance. [மூலம் + கூறு.]
மூலக்கொடி	மூலக்கொடி mūlakkoḍi, பெ.(n.) அல்லிக் கொடி; water lily (சா.அக.);.
மூலக்கொதி	மூலக்கொதி mūlakkodi, பெ.(n.) 1. மூல நோய் உண்டாக்கும் ஒருவகை எரிச்சல் (வின்.);; painful sensation from piles. 2. மூலநோய், 1 பார்க்க;see {}, 1. [மூலம் + கொதி.]
மூலக்கொதிப்பு	மூலக்கொதிப்பு mūlakkodippu, பெ.(n.) மூலக்கொதி பார்க்க;see {}. [மூலம் + கொதிப்பு.]
மூலகணம்	மூலகணம் mūlagaṇam, பெ.(n.) 1. வெப்பம் கரணியமாக குழந்தைகளுக்கு மலத்தில் சீழ், அரத்தம் இரண்டும் கலந்து விழும் ஒரு நோய் வகை (பைஷஜ.);; a disease in children due to congential heat marked by passing of bloody and mucus faeces. 2. மூலக்கணம் பார்க்க;see {}. மறுவ. முக்குக்கணம்
மூலகதலம்	மூலகதலம் mūlagadalam, பெ.(n.) 1. ஒருவகை முருங்கை; moringa. 2. முண்முருங்கை, 1 (மூ.அ.);;see {}.
மூலகந்தம்	மூலகந்தம்1 mūlagandam, பெ.(n.) இருவேலி; cuscus-grass. மூலகந்தம்2 mūlagandam, பெ.(n.) மரம், பூண்டு இவைகளின் வேர்; root of plant, trees and herbs (சா.அக.);.
மூலகபம்	மூலகபம் mūlagabam, பெ.(n.) முருங்கை; drumstic tree - Moringa oleifera (சா.அக.);.
மூலகபல்லவம்	மூலகபல்லவம் mūlagaballavam, பெ.(n.) முருங்கை மரம்; drumstic tree - Moringa oleifera (சா.அக.);.

மூலகம்	மூலகம் mūlagam, பெ.(n.) 1. கற்பூர வாழைப் பழம்; a kind of fragrant plantain fruit. 2. கிழங்கு; tuber ous root. 3. முள்ளங்கி; radish (சா.அக.);.
மூலகம்பகைத்தான்	மூலகம்பகைத்தான் mūlagambagaittāṉ, பெ.(n.) சீந்திற்கொடி; moon creeper - Tinosphora corelifolia (சா.அக.);.
மூலகரணாதி	மூலகரணாதி mūlagaraṇāti, பெ.(n.) சிவனார் வேம்பு; Siva's neem - Indigoferra asphalathifolia (சா.அக.);.
மூலகவொளி	மூலகவொளி mūlagavoḷi, பெ.(n.) மூலாக்கினி, 2 பார்க்க;see {}, 2. "சுடரிலகு மூலகவொளி மேவியருவி பாய" (திருப்பு.586);.
மூலகன்மம்	மூலகன்மம் mūlagaṉmam, பெ.(n.) ஆதனை ஒட்டிக் கொண்டு இருக்கிற கன்மம் (சி.சி.2, 39, சிவஞா);; karma eternally clinging to the soul. [மூலம் + Skt. கன்மம்.]
மூலகா	மூலகா mūlakā, பெ.(n.) முள்ளங்கி; radish - Raphanus sativus (சா.அக.);.
மூலகாரணம்	மூலகாரணம் mūlakāraṇam, பெ. (n.) முதற்கரணியம்; first cause. நானவற்றினுக்கு மூல காரணமாகுவன் (பிரபுலிங்.மாயைகோ.68);. [மூலம் + காரணம்.]
மூலகுணக்காரன்	மூலகுணக்காரன் mūlaguṇaggāraṉ, பெ.(n.) மூலக்காரன், 3 (வின்.); பார்க்க;see {}. 3.
மூலகுருவாசான்	மூலகுருவாசான் mūlaguruvācāṉ, பெ.(n.) பொன்மாற்று சித்தர்; alchemist (சா.அக.);.

மூலங்கீரனார்	மூலங்கீரனார் mūlaṅāraṉār, பெ.(n.) கழக காலப் புலவன்; poet in {} age. முள் முருக்கின் நெற்றைப் பேயினுடைய கைவிரலுக்கு உவமை கூறியவர். சோழ நாட்டு திருச்சாய்க்காடு இவர் செய்யுளில் வந்துள்ளது (நற்.73);. பேய்கள் பலியுண்ண மூதூர் மன்றங்களுக்கு வருவதை இவர் கூறுகிறார். திருச்சாய்க் காட்டின் வளத்தையும் சிறப்பித்துக் கூறியுள்ளார். இவ்வூர் இக்காலத்தில் சாயாவானம் என்று வழங்கப்படுகிறது. இவர் பாடியதாக நற்றிணையில் ஒரு பாடல் உள்ளது. பாலையைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார். "வேனில் முருக்கின் விளைதுணர் அன்ன மாணா விரல் வல்வாய்ப் பேஎய் மல்லன் மூதூர் மலர்ப்பலி உணீஇய மன்றம் போழும் புன்கண் மாலைத் தம்மொடும் அஞ்சும் நம்மிவண் ஒழியச் செல்ப என்ப தாமே செவ்வரி மயிர் நிரைத் தன்ன வார்கோல் வாங்குகதிர் செந்நெலஞ் செறுவின் அன்னந் துஞ்சும் பூக்கெழு படப்பைச் சாய்க்காட்டு அன்ன என் நுதல் கவின் அழிக்கும் பசலையும் தூற்றும் அம்பலும்
மூலச்சி	மூலச்சி mūlacci, பெ. (n.) காற்றுக்கொடி (கொத்தான்);; air creeper, leafless creeper - Cassytha filiformia (சா.அக.);.
மூலச்சிறைபோடு - தல்	மூலச்சிறைபோடு - தல் mūlacciṟaipōṭudal, 20 செ.கு.வி.(v.i.) ஒரு சடங்கு; one kind of rite, function, observance. [மூலை + சிறை + போடு-.] கணவன் இறந்த இரவுக்குப் பின் வரும் அதிகாலையில் மனைவியின் பட்டுச் சேலையை அவிழ்த்து வெள்ளைச் சேலை உடுத்துவர். இச்சடங்கு அவளை மூலையிற் சிறை வைத்தற்கு அடையாளமாக நடத்தப்படுகிறது (கோவை.);.
மூலச்சுன்னம்	மூலச்சுன்னம் mūlaccuṉṉam, பெ.(n.) குடற் சுன்னம் (நச்சுக் கொடியில் இருந்து எடுக்கப்படும் காரத்தன்மை உடைய கலவை);; an alkaline compound prepared from the placental cord (சா.அக.);.
மூலச்சூடு	மூலச்சூடு mūlaccūṭu, பெ.(n.) 1 கணைச்சூடு; a disease of children. 2. மூலநோய்; piles. 3. மூலக்கொதி, 1 பார்க்க;see {}, 1. [மூலம் + சூடு.]
மூலச்சோதி	மூலச்சோதி mūlaccōti, பெ. (n.) கடவுள்t (வின்.);; god, as the Primeval Light. [மூலம் + Skt. சோதி.]

மூலசத்தி	மூலசத்தி mūlasatti, பெ.(n.) தலைமையான ஆற்றல் (சக்தி);; serpents power in the human system – 'kundalini' the seat of power the Godless of Moola {} (சா.அக.);. [மூலம் + சத்தி.]
மூலசதுர்வர்க்கம்	மூலசதுர்வர்க்கம் mūlasadurvarkkam, பெ.(n.) நான்கு வகைக் கிழங்கு; four sorts of tuber. [மூலம் + சதுர்வாக்கம்.]
மூலசம்	மூலசம் mūlasam, பெ. (n.) கிழங்குள்ள செடிகொடி (வின்.);; plants and creeper having tubers.
மூலசாமூலம்	மூலசாமூலம் mūlacāmūlam, பெ.(n.) பெருவழுதலை; a plant - a big species of brinjal (சா.அக.);.
மூலஞ்சிவப்பி	மூலஞ்சிவப்பி mūlañjivappi, பெ.(n.) நச்சுப்புல்; a poisonous grass (சா.அக.);.
மூலட்டம்	மூலட்டம் mūlaṭṭam, பெ.(n.) மூலட்டானம் பார்க்க;see {}. "திருமூலட்டந் தொழுது" (காஞ்சிப்பு.தழுவக்கு.172);.
மூலட்டானம்	மூலட்டானம் mūlaṭṭāṉam, பெ.(n.) திரு மூலட்டானம் (தேவா.725, 4);; the sacred shrine of {}.
மூலட்டானன்	மூலட்டானன் mūlaṭṭāṉaṉ, பெ.(n.) 1. திருவாரூரிற் கோயில் கொண்டுள்ள சிவன்; the presiding deity at the Temple of {}. "மணியாரூர்த் திருமூலட்டானனாரே" (தேவா. 720, 1);. 2. மூலவர் பார்க்க;see {}. [மூலட்டானம் → மூலட்டானன்.]
மூலத்தம்பம்	மூலத்தம்பம் mūlattambam, பெ.(n.) ஒரு சிற்ப நூல் (வின்.);; a treatise on architecture. [மூலம் + Skt.தம்பம்.]
மூலத்தனம்	மூலத்தனம் mūlattaṉam, பெ.(n.) மூலதனம் (யாழ்.அக.);பார்க்க; see {}. [மூலம் + Skt. தனம்.]

மூலத்தானம்	மூலத்தானம் mūlattāṉam, பெ.(n.) 1 அடிப்படை; base, foundation. 2. கருவறை; sanctum sanctorum of a temple. 3. மூலவர் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}. 4. அரச இருக்கை (வின்.);; royal residence, palace. [மூலம் + Skt. தானம்.]
மூலத்திரவியம்	மூலத்திரவியம் mūlattiraviyam, பெ.(n.) மூலதனம் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}. [மூலம் + Skt. திரவியம்.]
மூலத்தின்சாரம்	மூலத்தின்சாரம் mūlattiṉcāram, பெ.(n.) 1. சிறுநீர்; urine. 2. கல்லுப்பு; rock salt.
மூலத்தினவு	மூலத்தினவு mūlattiṉavu, பெ.(n.) எரிச்சலை உடைய மலவாய்; irritation in the anus (சா.அக.);. [மூலம் + தினவு.]
மூலத்தீ	மூலத்தீ mūlattī, பெ.(n.) உயிர் ஆதன் (சீவாத்மா);; liberated soul (சா.அக.);.
மூலத்தீசுர்	மூலத்தீசுர் mūlattīcur, பெ.(n.) திருமந்திரம் எழுதிய திருமூலர்; Thirumoolar, author of Thirumantiram (சா.அக.);.
மூலத்துருவம்	மூலத்துருவம் mūlatturuvam, பெ.(n.) விண்கோள் நிலை அளவு வகை; epoch- longitude, longitude of a planet.
மூலத்துவாரம்	மூலத்துவாரம் mūlattuvāram, பெ.(n.) மூலத்துளை பார்க்க;see {}. [மூலம் + Skt. துவாரம்.]
மூலத்துளை	மூலத்துளை mūlattuḷai, பெ.(n.) மலவாய்த் துளை; anal orifice.

மூலதடி	மூலதடி mūladaḍi, பெ.(n.) ஆண் குறி; male organ, penis (சா.அக.);. [மூலம் + தடி.]
மூலதனம்	மூலதனம்1 mūladaṉam, பெ.(n.) தொழில் தொடங்கத் தேவைப்படும் அல்லது பயன்படுத்தப்படும் முதல் (பணம்);; capital, investment. பத்து கோடி ரூபாய் மூலதனத்தில் நிறுவப்பட்ட தொழிற்சாலை. சில நாடுகள் உள்நாட்டுத் தொழில்களில் அயல் நாட்டவர் மூலதனம் போடுவதை வரவேற்கின்றன. உழைப்பையே மூல தனமாகக் கொண்டு வாழ்க்கையில் முன்னேறியவர். [மூலம் + Skt. தனம்.] மூலதனம்2 mūladaṉam, பெ. (n.) தலைமுறை தலைமுறையாகத் தொடர்ந்து வருகிற உடமை, சொத்து; hereditary property. [மூலம் + தனம்.]
மூலதாது	மூலதாது mūlatātu, பெ.(n.) மூலப் பொருள் (தனிமம்);; elements (சா.அக.);. [மூலம் + Skt. தாது.]
மூலதேசியம்	மூலதேசியம் mūlatēciyam, பெ.(n.) செழு மலர்க் கொன்றை; large flower cassia - Cassia florida (சா.அக.);.
மூலநாசம்	மூலநாசம் mūlanācam, பெ.(n.) அடியோடு அழிகை; eradication, complete destruction. மூலநாசம் பெற முடிக்கு மொய்ம்பினாள் (கம்பரா.சூர்ப்ப.8);. [மூலம் + நாசம்.]
மூலநாடி	மூலநாடி1 mūlanāṭi, பெ.(n.) சுழுமுனை (திருமந்.622);; a principal tubular vessel of the human body, said to lie between {} and {}, one of {}. [மூலம் + நாடி.] மூலநாடி2 mūlanāṭi, பெ.(n.) மலவாய் நாடி; nerves in the anus (சா.அக.);. [மூலம் + நாடி.]
மூலநாயன்	மூலநாயன்1 mūlanāyaṉ, பெ. (n.) திருமூலர்; great siddher named Tirumoolar (சா.அக.);. மூலநாயன்2 mūlanāyaṉ, பெ.(n.) வடிநீர் (கியாழம்);; decoction.
மூலநாள்	மூலநாள் mūlanāḷ, பெ.(n.) 19ஆம் விண்மீனாகிய குருகு (நட்சத்திரம்);; the 19th {}. [மூலம் + நாள்.]

மூலநிதரி	மூலநிதரி mūlanidari, பெ.(n.) வட்டத் திருப்பி; root of a twiner - Cissampelos pareira (சா.அக.);.
மூலநோக்காடு	மூலநோக்காடு mūlanōkkāṭu, பெ.(n.) மூலநோய், 1 பார்க்க;see {}, 1. [மூலம் + நோக்காடு.]
மூலநோய்	மூலநோய்1 mūlanōy, பெ.(n.) மலவாயில் உண்டாகும் ஒருவகை நோய்; piles haemorrhoids. [மூலம் + நோய்.] மலவாயில் உள்ள நாளம் என்னும் அரத்த நரம்பானது கிழங்கு முளையைப் போலவும், வேர்களைப் போலவும், ஊன் முளைகளைப் போலவும் காணும் ஒரு வகை நோய். மூலநோய்2 mūlanōy, பெ.(n.) ஆணவ மலம்; an impurity eternally clinging to the soul. "மூல நோய் தீர்க்கு முதல்வன் கண்டாய்" (தேவா.845, 9);. [மூலம் + நோய்.]
மூலப்பட்டை	மூலப்பட்டை mūlappaṭṭai, பெ.(n.) சித்திர மூலத்தின் மேற்தோல் (சங்.அக.);; bark of Ceylon leadwort. [மூலம் + பட்டை.]
மூலப்படி	மூலப்படி mūlappaḍi, பெ.(n.) கிணற்றுப் படிக்கட்டில் நீருக்கருகில் உள்ள கடைசிப்படி (கோவை.);; a last foot-stone in the stair-case of a well. [மூலம் + படி.]
மூலப்படை	மூலப்படை mūlappaḍai, பெ.(n.) அறுவகைப் படையுள் நீண்ட காலமாகத் தொடர்ந்து வரும் படை (குறள், 762, உரை); (சுக்கிரநீதி. 303);; soldiers who have been maintained from very early times or from time immemorial; reserved force, one of {}. "உலைவிடத் தூறஞ்சா வன்கண் தொலைவிடத்துத் தொல்படைக் கல்லால் அரிது" (குறள், 762);. வ. மௌலம் [மூலம் + படை.] அறுவகைப்படை : 1. மூலப்படை; 2. கூலிப் படை; 3. நாட்டுப் படை; 4. காட்டுப்படை; 5. துணைப் படை; 6. பகைப்படை அறுவகைப் படையுள்ளுஞ் சிறப்புடையது மூலப்படை. மூலப்படையை வள்ளுவர் தொல்படை என்பர். வாழையடி வாழையாக இருந்து வருவதும், எவ்வகை ஊற்றையும் பொருட்படுத்தாததும், இறப்பிற்கு அஞ்சாததும், போரையே விரும்புவதும், அரசனைக் காக்க என்றும் உயிரை உவந்து ஈவதும், எக்காரணத்தையிட்டும் அறை போகாததும் வென்றே மீள்வதும் தொல்படைத் திறங்களாம். போர்க் காலத்துப் பெரும்படை அமைதிக் காலத்து வேண்டாவாதலின், போர் முடிந்த பின் மூலப்படை யொழிந்த பிறவெல்லாம் கலைக்கப்படுவது மரபு. அன்று மூலப்படைப் பகுதிகள் தலைநகரிலும், பிற கோநகர்களிலும் எல்லைப் புறங்களிலும் புதிதாய் வெல்லப்பட்ட பகைவர் நாட்டிலும் நிறுத்தப் பெறும் (பழ.தமிழ்.43);.

மூலப்பவுத்திரம்	மூலப்பவுத்திரம் mūlappavuttiram, பெ.(n.) காற்றுபிடிப்பு, பித்தம் உடம்பில் மிகையாகி மலவாயின் அடியில் வீங்கிப் புடைத்துப் பழுத்து உடைந்து அதனின்று நீர் இடையறாது ஒழுகிக் கொண்டிருக்கும் நோய்; fistula in ano. [மூலம் + Skt. பவுத்திரம்.]
மூலப்பாண்டு	மூலப்பாண்டு mūlappāṇṭu, பெ.(n.) உடல் காய்ந்து, முகம் வீங்கி வெளுத்து, வலு குறைந்து, கைகால் ஒய்ந்து, சூலை மேற்கொண்டு, உணவு சுருங்கும் ஒருவகை நோய்; a disease marked by dryness of the skin bloated face, paleness, loss of viality etc, a kind of dropsy (சா.அக.);.
மூலப்பாண்டுசூலை	மூலப்பாண்டுசூலை mūlappāṇṭucūlai, பெ.(n.) உடல் வறண்டு, வெளுத்துத் திமிர் ஏறி, வீங்கி, கை கால் வளைந்து, கட்டி மலம் சிறுத்தும், அரத்த சோகையுடனும், கைகால்கள் விறைப்புடனும், களைப்புடனும் காணப்படும் ஒரு வகை நோய்; a kind of dropsy accompanied by anaemia, swelling loss of sensation pain in the limbs and stiffness of joints fatigue etc (சா.அக.);. [மூலப்பாண்டு + சூலை.]
மூலப்பினிசம்	மூலப்பினிசம் mūlappiṉisam, பெ.(n.) மூக்கில் தசை வளர்ச்சியை உண்டாக்கும் ஒரு வகை நோய்l; a disease called sinus (சா.அக.);.
மூலப்புற்று	மூலப்புற்று mūlappuṟṟu, பெ.(n.) மலவாய் வழியில் ஏற்படும் புற்று நோய்; cancer in the rectal region (சா.அக.);. [மூலம் + புற்று.]
மூலப்பொருள்	மூலப்பொருள் mūlapporuḷ, பெ.(n.) 1. மூலகரணியமானப் பொருள்; the primary elements. 2. கடவுள் (வின்.);; god, as the primal Being. [மூலம் + பொருள்.]
மூலபகந்தரம்	மூலபகந்தரம் mūlabagandaram, பெ.(n.) மூலப்பவுத்திரம் பார்க்க;see {}.
மூலபஞ்சாட்சரம்	மூலபஞ்சாட்சரம் mūlabañjāṭcaram, பெ.(n.) ஐந்து எழுத்தாலாகிய நமசிவாய மந்திரம் (வின்.);; the mystic mantra of five letters viz. nama-{}. [மூலம் + Skt. பஞ்சாட்சரம்.]
மூலபண்டாரம்	மூலபண்டாரம் mūlabaṇṭāram, பெ. (n.) நிதி வைப்பு; treasure kept in reserve. "எங்கள் பாண்டிப் பிரான்றன் னடியவர்க்கு மூலபண்டாரம் வழங்குகின்றான்" (திருவாச. 36:5);. [மூலம் + பண்டாரம்.]

மூலபத்திரம்	மூலபத்திரம் mūlabattiram, பெ.(n.) செப்பு நெருஞ்சில்; a prostate plant - Indigofera enneaphylla (சா.அக.);.
மூலபதம்	மூலபதம் mūlabadam, பெ.(n.) சொல்லின் முதல் நிலை (பகுதி); (வின்.);; etymon, radix or indivisible part of a word. [மூலம் + Skt. பதம்.]
மூலபரடை	மூலபரடை mūlabaraḍai, பெ.(n.) தலைமை அவை; chief assembly.
மூலபரணி	மூலபரணி mūlabaraṇi, பெ.(n.) முருங்கை மரம்; drumstic tree - Moringa oleifera (சா.அக.);.
மூலபலதம்	மூலபலதம் mūlabaladam, பெ.(n.) பலா மரம்; jack tree- Arto carpus integri folia (சா.அக.);.
மூலபலம்	மூலபலம் mūlabalam, பெ.(n.) மூலப்படை பார்க்க;see {}. "மூல பலவதைப் படலம்" (கம்பரா.);.
மூலபலா	மூலபலா mūlabalā, பெ.(n.) ஒரு வகைப் பலா; a kind of jack tree (சா.அக.);.
மூலபவுந்திரம்	மூலபவுந்திரம் mūlabavundiram, பெ.(n.) மூலப்பவுத்திரம் பார்க்க;see {}. [மூலம் + Skt. பவுந்திரம்.]
மூலபாடம்	மூலபாடம் mūlapāṭam, பெ.(n.) உரை யில்லாத மூலம் (வின்.);; bare text without commentary. [மூலம் + பாடம்.]
மூலபிருத்தியன்	மூலபிருத்தியன் mūlabiruttiyaṉ, பெ.(n.) கடவுள் சிவனுக்குத் தொண்டு செய்யும் தலைமைப் பணியாளன் (சண்டேசுரர்);;{}, as the chief servant of {}.

மூலபேரம்	மூலபேரம் mūlapēram, பெ.(n.) மூலவர் பார்க்க;see {}.
மூலம்	மூலம்1 mūlam, பெ.(n.) 1. விதையினின்று முன்தோன்றும் முளை; seed-leaf. 2. முளையின் மாற்றமாகிய வேர்; root. 3. திரண்ட வேராகிய கிழங்கு (பிங்.);; bulb, tuber. "முதிர்கனி மூல முனிக்கண மறுப்ப" (கல்லா.38);. 4. வேரை ஒட்டிய அடிமரம்; trunk of a tree. "போதி மூலம் பொருந்தி" (மணிமே. 26: 47);. 5. அடிப்படை; fundamental cause. 6. முதல் (ஆதி);; origin, source, that which is original. "மூலவோலை மாட்சியிற் காட்ட" (பெரியபு.தடுத்.56);. 7. கரணியம்; cause, foundation. "மூலமாகிய மும்மலம்" (திருவாச. 2, 111);. 8. வாயில்; agency, means. இது அவன் மூலமாகக் கிடைத்தது. 9. முகாமை (பிரதானம்);; importance. "மூலவேள்விக்கு" (கம்பரா. பிரமாத்.164);. மூலவர்
மூலமட்டம்	மூலமட்டம் mūlamaṭṭam, பெ.(n.) மூலைமட்டம் பார்க்க;see {}.
மூலமந்திரம்	மூலமந்திரம்1 mūlamandiram, பெ.(n.) 1. தலைமை மந்திரம்; the chief mantra. "மும்மைசா லுலகுக் கெல்லா மூல மந்திரத்தை" (கம்பரா.வாலிவ. 71);. 2. அடிப்படை மந்திரம் (பிரணவம்);; the mystic syllable {}. [மூலம் + மந்திரம்.] மூலமந்திரம்2 mūlamandiram, பெ.(n.) செய்வினைகட்கு மூலிகைகளை பயன்படுத்த வேண்டி, வேரைப் பிடுங்குவதற்கு முன் சொல்லும் மந்திரம்; before collecting the herbs for medical purposes, some religious function with mantram is to be performed (சா.அக.);. [மூலம் + மந்திரம்.]
மூலமுக்கணை	மூலமுக்கணை mūlamukkaṇai, பெ.(n.) வில்வம்; Bael - Crataeva religiosa alias Aegle mernaelos (சா.அக.);.

மூலமுளை	மூலமுளை mūlamuḷai, பெ.(n.) மூல நோயின் கரணியமாக மலவாயில் காணப்படும் முளை போன்ற நுனி; the fleshy excresence protruding out-wards in the rectum caused by piles (சா.அக.);.
மூலமுளைமுனை	மூலமுளைமுனை mūlamuḷaimuṉai, பெ.(n.) மலவாயில் தோன்றும் முளையின் முனை; tip of the fleshy growth in the piles (சா.அக.);. [மூலமுளை + முனை.]
மூலமுறிவெங்கொதிப்பு	மூலமுறிவெங்கொதிப்பு mūlamuṟiveṅgodippu, பெ. (n.) 1. மூலச்சூடு, மூலக் கொதிப்பு; internal heat of system. 2. மலவாய் வெளிப்படல்; prolapse of the anus. [மூலம் + முறி + வெம்மை + கொதிப்பு..]
மூலமொழி	மூலமொழி mūlamoḻi, பெ.(n.) முதலில் தோன்றிய மொழி, தாய்மொழி; primary or parent language. [மூலம் + மொழி.]
மூலர்	மூலர் mūlar, பெ. (n.) திருமூலர்; saint Thirumoolar. "மூலர் முறை யொன்று" (சேக்கிழார்.பு.96);.
மூலர்முறை	மூலர்முறை mūlarmuṟai, பெ.(n.) திருமந்திரம் (சேக்கிழார்.பு.96);; Tiru mandiram. [மூலர் + முறை.]
மூலரத்தக்கணம்	மூலரத்தக்கணம் mūlarattakkaṇam, பெ.(n.) குழந்தைகளுக்கு மலவாயில் மலத்துடன் அரத்தத்தை உண்டாக்கும் நோய்; a cogenital disease in children causing bloody stools (சா.அக.);. [மூலம் + அரத்தக்கணம்.]
மூலரவி	மூலரவி mūlaravi, பெ. (n.) காக்கையின் நால்வகை இனத்தில் ஒருவகை; one of the four varieties of crow (சா.அக.);.
மூலரோகம்	மூலரோகம் mūlarōkam, பெ.(n.) மூல நோய்1 (பதார்த்த); பார்க்க;see {}. [மூலம் + Skt. ரோகம்.]
மூலவக்கினி	மூலவக்கினி mūlavakkiṉi, பெ.(n.) சிறுநீர்; urine (சா.அக.);.

மூலவர்	மூலவர் mūlavar, பெ.(n.) கோயிலுள் கருவறையில் நிலையாக உள்ள கடவுளின் வடிவம் (மூர்த்தி);; idol fixed in the sanctum sanctorum of a temple, dist. fr. {}. மூலவர் வழிபாடு முத்தி தரும். [மூலம் → மூலவர்.] கோயிலில் கால்கோள் செய்யப்பட்ட கடவுள்.
மூலவள்ளி	மூலவள்ளி mūlavaḷḷi, பெ.(n.) வெற்றிலை (பிங்.);, இலைக்கொடி; betel vine - Piper betel.
மூலவன்னிதீச்சலம்	மூலவன்னிதீச்சலம் mūlavaṉṉitīccalam, பெ.(n.) சிறுநீரக புளியம் (அ); உப்பு; uric acid or salts (சா.அக.);.
மூலவாசல்	மூலவாசல் mūlavācal, பெ.(n.) 1. கோயிலின் உட்பக்கக் கருவறை வாயில்; entrance into the sanctum sanctorum of a temple. "மூலவாசல் வெளிவிட்டு" (திருப்பு.399);. 2. உச்சித்துளை; fontanelle. [மூலம் + வாசல். வாயில் → வாசல்]
மூலவாய்க்கால்	மூலவாய்க்கால் mūlavāykkāl, பெ.(n.) தொடக்கவாய்க்கால் (கோவை);; beginning of water-course. [மூலம் + வாய் + கால்.]
மூலவாய்வு	மூலவாய்வு mūlavāyvu, பெ.(n.) இடுப்புப் புடிப்பு;முக்கோண மூட்டெலும்பு சார்ந்த ஒரு நோய்; the gas in the sacral region (சா.அக.);.
மூலவாயு	மூலவாயு1 mūlavāyu, பெ.(n.) செரிமானம் சரியில்லாமல் உடல் வெளுத்து மலம் கருகி வயிறு எப்பொழுதும் இரைந்து கொண்டிருக்கும் ஒரு வகை நோய்; a windy disease attended with loss of appetite bloodlessness and noisy bowels (சா.அக.);. [மூலம் + Skt. வாயு.] மூலவாயு2 mūlavāyu, பெ.(n.) வளிப் பிடிப்பால் (வாதம்); உண்டாகும் நோய் (வின்.);; wind in the intestines, a disease. [மூலம் + Skt. வாயு.]
மூலவிக்கிரகம்	மூலவிக்கிரகம் mūlaviggiragam, பெ.(n.) மூலவர் (வின்.); பார்க்க;see {}.
மூலவியாதி	மூலவியாதி mūlaviyāti, பெ.(n.) மூலநோய்1 (வின்.); பார்க்க;see {}.

மூலவிருள்	மூலவிருள் mūlaviruḷ, பெ.(n.) 1. ஆதனைப் பற்றியிருக்கும் அறியாமையாகிய இருள் (வின்.);; the original darkness of the soul. 2. ஆணவ மலம் (யாழ்.அக.);; the original impurity of the soul. [மூலம் + இருள்.]
மூலவுதிரம்	மூலவுதிரம் mūlavudiram, பெ.(n.) மூலம் கரணியமாக மலவாயில் உண்டாகும் அரத்தம்; bleeding from the piles (சா.அக.);. [மூலம் + உதிரம்.]
மூலவுப்பு	மூலவுப்பு mūlavuppu, பெ.(n.) மண்டை ஓட்டில் இருந்து செய்யப்படும் ஒருவகை உப்பு; a kind of salt extracted from the human skull (சா.அக.);. [மூலம் + உப்பு.]
மூலவுபத்திரவம்	மூலவுபத்திரவம் mūlavubattiravam, பெ.(n.) மூலநோய்1 பார்க்க;see {}. [மூலம் + Skt. பவுத்திரம்.]
மூலவெதுப்பு	மூலவெதுப்பு mūlaveduppu, பெ.(n.) மாடுகளுக்கு உண்டாகும் ஒருவகை நோய் (மாட்டுவா.158);; a disease of cattle. [மூலம் + வெதுப்பு.]
மூலவெழுத்து	மூலவெழுத்து mūlaveḻuttu, பெ.(n.) 1. மூலாக்கரம் பார்க்க;see {}. 2. முளைமந்திரம் (பிரணவம்);; the mystic incantation {}. "மூல வெழுத்துடனைந்துங் கொளுவி" (கந்தபு. கயமுகனு.72); [மூலம் + எழுத்து.]
மூலவேர்	மூலவேர் mūlavēr, பெ.(n.) அடிவேர்; tap root, main root of a tree. "மகாமேரு பர்வதத்தை மூல வேருடன் முடியுடன் வாங்கினவன்று" (தக்கயாகப்.161, உரை);. [மூலம் + வேர்.]
மூலவேர்த்தைலம்	மூலவேர்த்தைலம் mūlavērttailam, பெ.(n.) நடுநிலக்கடல் (முத்தியதரைக்கடல்); சார்ந்த பகுதிகளில் காணப்படும் ஒப்பனைச் செடிகளின் வேரில் இருந்து எடுக்கப்படும் நெய்மம்; oil prepared out of plumbgo root (சா.அக.);. [மூலம் + வேர் + Skt. தைலம்.]
மூலவோலை	மூலவோலை mūlavōlai, பெ.(n.) மூல ஆவணம்; original of a deed, as distinguished form its copy. "மூலவோலை மாட்சியிற் காட்ட வைத்தேன்" (பெரியபு. தடுத்தாட்.56);. [மூலம் + ஒலை.]

மூலா	மூலா mūlā, பெ.(n.) கொடி முல்லை; a creeper (சா.அக.);.
மூலாக்கரம்	மூலாக்கரம் mūlākkaram, பெ. (n.) பிற எழுத்துக்களுக்கு மூலமான அகரம் (வின்.);; the fundamental or basic letter from which all other letters are derived. மறுவ. முதலெழுத்து.
மூலாக்கினி	மூலாக்கினி mūlākkiṉi, பெ.(n.) 1. இரைப்பை எரிச்சல், அடிவயிறு எரிச்சல்; the gastric fire. 2. மூலாதாரத்தில் உள்ள சூடு; internal heat having its seat in the {}. [மூலம் + Skt. அக்கினி.]
மூலாகமம்	மூலாகமம் mūlākamam, பெ.(n.) உலகத் தோற்ற வரலாறு; the book of genesis evolution of universe. [மூலம் + வேர் + Skt. ஆகமம்.]
மூலாசனம்	மூலாசனம் mūlācaṉam, பெ.(n.) வேர் கிழங்குகளாகிய உணவு (யாழ்.அக.);; food consisting only of roots and bulbs.
மூலாசாரம்	மூலாசாரம் mūlācāram, பெ.(n.) மருந்துக்குப் பயன்படுத்தும் வேர்களை உடைய மூலிகை; herbs and plants whose roots are only used in medicine (சா.அக.);.
மூலாட்டிநாடிகம்	மூலாட்டிநாடிகம் mūlāṭṭināṭigam, பெ.(n.) ஒருவகைச் செடி (மூக்கிரட்டை);; a prostate plant hogweed-Boerhaavia procumbens (சா.அக.);.

மூலாதாரம்	மூலாதாரம்1 mūlātāram, பெ.(n.) 1 அடிப்படை; fundamental cause. 2. ஆறுமூல(தார);ங்களுள் குய்யத்துக்கும் குதத்துக்கும் நடுவில் நான்கு இதழ்த் தாமரை போலுள்ள சக்கரம் (சிலப்.3:26, உரை);; a cakkiram or nerve - plexus in the body. described as a four - petalled lotus, situated between the base of the sexual organ and the anus, one of {}. [மூலம் + Skt. ஆதாரம்.] மூலாதாரம்2 mūlātāram, பெ.(n.) ஒன்றைத் தோற்றுவிக்க அல்லது ஒரு தொழிலைச் செய்ய அடிப்படையாகவும் மூலமாகவும் அமைவது; resources. தேவையான மூலாதாரங்களும், பட்டறிவும் உடையவர்கள் மட்டுமே விண்ணப்பிக்கவும். [மூலம் + Skt. ஆதாரம்.] மூலாதாரம் mūlātāram, பெ. (n.) அடிப்படை; basis, fundamental. [Skt. {} → த. மூலாதாரம்.]
மூலதிரசம்	மூலதிரசம் mūladirasam, பெ.(n.) ஒருவகைச் செடி (அரத்தை);; a plant - Galangal - Alpinia galangal (சா.அக.);.
மூலாமை	மூலாமை mūlāmai, பெ. (n.) கடல்வாழ் ஆமைவகையுளொன்று (முகவைமீன.);; a species of sea tortoise (சா.அக.);. [மூலம் + ஆமை.]
மூலாவளி	மூலாவளி mūlāvaḷi, பெ.(n.) மூளை; brain (சா.அக.);.
மூலான்	மூலான் mūlāṉ, பெ.(n.) நச்சுத் தன்மையுள்ள மீன்; a poisonous fish. இம்மீனின் பல் படின் நெஞ்சடைக்கவும், இறக்கவும் நேரிடும் (செங்கை.மீன.);.

மூலி	மூலி1 mūli, பெ.(n.) 1. மருந்தாகவுதவும் புல், பூண்டு செடி, கொடி; plant. "பாதாள மூலி படருமே" (நல்வழி.23);. 2. மருந்துவேர்; medicinal root. 3. கிழங்கு; root of a tree. த. மூலி → வ. மூலின். [முல் → மூலி.] மூலி2 mūli, பெ.(n.) கரணியப் பொருளாகக் கருதப்படுபவன் (பூதன்);; one who is the cause, "மூலிவடிவா மெயினன்" (பாரத. அருச்சுனன்றவ.103);.
மூலிக்கரணம்	மூலிக்கரணம் mūlikkaraṇam, பெ.(n.) 1. மூலம், ஆதி; commencement. 2 விலை ஆவணம்; sale deed. [மூலி + கரணம்.]
மூலிக்கை	மூலிக்கை mūlikkai, பெ. (n.) மூலிகை (யாழ்.அக.); பார்க்க;see muligai.
மூலிகற்பம்	மூலிகற்பம் mūligaṟpam, பெ.(n.) மூலிகைகளைக் கொண்டு செய்த உடல் வலுவேற்றும் மருந்து (காய கற்பம்);; herbs used in the preparation of rejuvenating drugs (சா.அக.);. [மூலி + கற்பம்.]
மூலிகை	மூலிகை mūligai, பெ.(n.) மருந்தாகப் பயன்படும் செடி கொடிகளின் வேர், இலை முதலியன; roots leaves etc. of plants, used for medicine. மூலிகை அறுத்தால், மூன்றுலகு ஆளலாம் (பழ.);. வ. மூலிகா. [மூலி → மூலிகை. த. மூலிகை → வ. மூலிகா.]
மூலிகைச்சத்து	மூலிகைச்சத்து mūligaiccattu, பெ.(n.) மூலிகையில் உள்ள உயிர்ச் சத்து; the active principles of a drug. [மூலிகை + சத்து.]
மூலிகைச்சரக்கு	மூலிகைச்சரக்கு mūligaiccaraggu, பெ. (n.) சித்த மருத்துவத்தின்படி 1008 பொருட்கள்; 1008 products for Siddha medicine (சா.அக.);. [மூலிகை + சரக்கு.]

மூலிகைச்சாறு	மூலிகைச்சாறு mūligaiccāṟu, பெ.(n.) மருந்துப் பூண்டினின்று பிழிந்தெடுத்தச் சாறு; juice of the herbs (சா.அக.);. [மூலிகை + சாறு.]
மூலிகைச்செம்பு	மூலிகைச்செம்பு1 mūligaiccembu, பெ.(n.) மூலிகைகளில் இருந்து எடுக்கும் செம்பு; copper extracted from herbs (சா.அக.);. [மூலிகை + செம்பு.] மூலிகைச்செம்பு2 mūligaiccembu, பெ.(n.) திருமூலர் திருமந்திரம் 1000ல் சொல்லி உள்ள முறையில் மூலிகையிலிருந்து எடுத்தச் செம்பு; copper extracted from herbs - The method of extraction is told in Thirumandiram. [மூலிகை + செம்பு.]
மூலிகைப்பயிர்	மூலிகைப்பயிர் mūligaippayir, பெ.(n.) மருந்தாகப் பயன்படும் விளைபயிர்; medicinal herbs. [மூலிகை + பயிர்.]
மூலிகைமர்மம்	மூலிகைமர்மம் mūligaimarmam, பெ.(n.) மூலிகையின் மறைபொருள் (கமுக்கங்களை);பற்றிய நூல்; secrets about the herbs (சா.அக.);. [மூலிகை + மர்மம்.]
மூலிகையீயம்	மூலிகையீயம் mūligaiyīyam, பெ.(n.) திருமூலர் திருமந்திரம் 1000த்தில் சொல்லியுள்ள மூலிகையினின்று ஈய மெடுக்கும் முறை, ஈய மூலிகை; the method of extracting lead from herbs is told in "Thirumandiram' lead extracted from herbs (சா.அக.);. [மூலிகை + ஈயம்.]
மூலியம்	மூலியம்1 mūliyam, பெ.(n.) 1. விலை; price. 2. விலைக்கு வாங்கிய பொருள் (யாழ்.அக.);; article purchased. 3. ஊதியம், கூலி (யாழ்.அக.);; wages, salary. 4. வாயில் (நிமித்தம்);; means agency. [மூலம் → மூலி → மூலியம்.] த. மூலம் → வ. மூல்யம் மூலியம்2 mūliyam, வி.அ.(adv.) வாயில்; through. யார் மூலியமாய்ச் செய்தி தெரிவித்தாய்? (உ.வ.);. [முல் → முல் → மூலம் → மூலியம்.]

மூலை	மூலை mūlai, பெ.(n.) 1. இருபக்கங்களோ, கோடுகளோ சந்திக்கும் கோணம்; corner where two sides or lines meet. "மூலை முடுக்குகளும்" (இராமநா.சுந்.3);. சதுரத்துக்கு நான்கு மூலைகள். சேலைத் தலைப்பின் ஒரு மூலை கிழிந்திருந்தது. 2. கோணத் திசை; intermediate point of direction. ஈசான மூலையில் வீடு. 3. முனை; tip, corner of a street. தெரு மூலையில் வண்டி நிற்கிறது. 4. மிகச் சிறு அளவு; no worth or value, of no avail. கல்யாணச் செலவுக்கு இந்த ஆயிரம் ரூபாய் எந்த மூலைக்கு? பெரும் புள்ளிகளே அவனை எதிர்க்க முடியாத போது நீ எந்த மூலைக்கு?. 5. வீடு (வின்.);; house. மூலை வீட்டிலே முட்டை இடுகிறான் (பழ.);. 6. அறை மூலை; corner of the room. "இருட்டறை மூலையிலிருந்த குமரி" (திருமந். 1514);. ம. மூல;தெ. மூல;க. மூலெ. [முல் → முல் → மூலை.]
மூலைக்கச்சம்	மூலைக்கச்சம் mūlaikkaccam, பெ.(n.) பின் கச்சத்திலிருந்து ஆடைநுனி தொங்கும்படி உடைகட்டும் வகை; fashion of tying a man's cloth so that one end is partly tucked in behind and partly let freely down. [மூலை + கச்சம்.]
மூலைக்கப்புப்பாய்தல்	மூலைக்கப்புப்பாய்தல் mūlaikkappuppāytal, பெ. (n.) குழந்தைகளின் விளையாட்டு வகை (இ.வ.);; a children's game. [மூலை + கப்புப்பாய்தல்.]
மூலைக்கார்த்திகை	மூலைக்கார்த்திகை mūlaiggārttigai, பெ.(n.) நளி (கார்த்திகை); மாதத்தில் நளி விண்மீனுக்கு (திருக் கார்த்திகைக்கு);ப் பின் வரும் நாட்கள் (இ.வ.);; the day of the month of {} after {}.
மூலைக்கால்	மூலைக்கால் mūlaikkāl, பெ.(n.) முழுத்தக்கால் பார்க்க;see {}. "மூலைக்கால் நாட்டும் விதி" (சர்வா. சிற்.39);. [மூலை + கால்.]

மூலைக்காற்று	மூலைக்காற்று mūlaikkāṟṟu, பெ.(n.) மூலைத் திசையினின்று அடிக்குங் காற்று (வின்.);; wind blowing from an intermediate point of the compass. [மூலை + காற்று.]
மூலைக்குடா	மூலைக்குடா mūlaikkuṭā, பெ.(n.) 1. குடா துறைமுகம் முதலியவற்றின் மூலை; corner of a bay harbour, etc. 2. வீடு, வயல் முதலியவற்றின் மூலையிடம் (வின்.);; out-of-the way room in a large house;remote corner of a large field. [மூலை + குடா.]
மூலைக்குத்து	மூலைக்குத்து mūlaikkuttu, பெ.(n.) 1. முற்றத்து மூலைக்கு எதிராக வீட்டுத் தலைவாயிலின் நிலை அமைந்திருக்கை; position of a house in which its main door-way faces a corner of the courtyard. 2. மூலைப்பார்வை பார்க்க;see {}. [மூலை + குத்து.]
மூலைக்குமூலை	மூலைக்குமூலை mūlaikkumūlai, வி.எ.(adv.) சிதறுபட (உ.வ.); in a scattered manner. [மூலை + கு + மூலை.]
மூலைக்குமூலைவரிசை	மூலைக்குமூலைவரிசை mūlaikkumūlaivarisai, பெ.(n.) ஒன்றுவிட்டொரு கல் எதிர்முகமாகச் சாயும்படி அமைக்கும் கட்டட முறை (C.E.M.);; diagonal bond, herring bone work, rows of parallel lines in which the alternate rows slope in different directions. [மூலைக்குமூலை + வரிசை.]
மூலைக்கை	மூலைக்கை mūlaikkai, பெ.(n.) வீட்டின் மூலை முகட்டுச் சட்டம் (வின்.);; beam from a corner to the ridge of a roof. [மூலை + கை.]
மூலைகா-த்தல்	மூலைகா-த்தல் mūlaikāttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கணவனை இழந்த மனைவி வீட்டுக்குள் ஒரு மூலையிற் கிடந்து துன்பமடைதல் (இ.வ.);; to lie mourning in a corner of a house, as a recently widowed woman. [மூலை + கா-த்தல்.]
மூலைத்தாய்ச்சி	மூலைத்தாய்ச்சி mūlaittāycci, பெ.(n.) நாலுமூலைத்தாய்ச்சி என்னும் விளையாட்டு; a game. [மூலை + தாய்ச்சி.]
மூலைத்திசை	மூலைத்திசை mūlaittisai, பெ.(n.) பெருந்திசைகளுக்கு நடுவேயுள்ள கோணத் திசை (வின்.);; intermediate point of the compass. [மூலை + திசை.]

மூலைப்பார்வை	மூலைப்பார்வை mūlaippārvai, பெ.(n.) 1. கோணத் திசையை நோக்கிய வீட்டு நிலை; position of the house facing an intermediate point of the compass, considered in auspicious. 2. சாகுந் தறுவாயில் விழி ஒருபுறமாகச் செருகி நிலைக்குத்திடுகை; fixed, oblique look of the eyes at the time of death. [மூலை + பார்வை.]
மூலைமட்டப்பலகை	மூலைமட்டப்பலகை mūlaimaṭṭappalagai, பெ.(n.) மூலைமட்டம் பார்க்குங் கருவி (C.E.M.);; mason's set - square. [மூலை + மட்டம் + பலகை.] கட்டடத்தின் மூலையின் ஒழுங்கைக் கண்டறியப் பயன்படுத்தும் கோணமுடையதாகச் செய்யப்பட்ட 'T' அல்லது 'ட' வடிவ கருவி. [p]
மூலைமட்டம்	மூலைமட்டம் mūlaimaṭṭam, பெ.(n.) 1. நேர்கோணம்; right angle. 2. மூலை மட்டப்பலகை பார்க்க;see {}. [மூலை + மட்டம்.]
மூலைமட்டம்பார்த்தல்	மூலைமட்டம்பார்த்தல் mūlaimaṭṭambārttal, பெ. (n.) வாயில் நிலையில் மூலைகளின் சரிசம அளவை அளவிட்டுப் பார்க்கை; testing a door-frame by diagonal measurement. [மூலை + மட்டம் + பார்த்தல்.]
மூளைமுடக்கு	மூளைமுடக்கு mūḷaimuḍakku, பெ.(n.) 1. மூலைமுடங்கி பார்க்க;see {}. 2. மூலைமுடுக்கு பார்க்க;see {}. [மூலை + முடக்கு.]
மூலைமுடங்கி	மூலைமுடங்கி mūlaimuḍaṅgi, பெ.(n.) வளைந்து செல்லும் சிறு வழி (வின்.);; crooked way. [மூலை + முடங்கி.]
மூலைமுடுக்கு	மூலைமுடுக்கு mūlaimuḍukku, பெ.(n.) 1. பொருள்களுக்கு இடையில் உள்ள சிறு இடைவெளி; small gaps between things. வீட்டின் மூலை முடுக்கெல்லாம் தேடியும் விரலணி (மோதிரம்); கிடைக்கவில்லை. 2. எளிதில் சென்றடைய முடியாத இடம்; unreachable corner of a country, etc. இந்தப் பத்திரிகை நாட்டின் மூலை முடுக்கெல்லாம் கிடைக்கும். 3. சந்து பொந்து; nook and corner. [மூலை + முடுக்கு.]

மூலையடியே	மூலையடியே mūlaiyaḍiyē, கு.வி.எ. (adv.) எதிர்பாராத வகையில் (எதேச்சையாய்);; at one's pleasure, as one likes. "மூலையடியே சுகானுபவம் பண்ணித் திரிந்தார்களாம் படி" (ஈடு.4. 9:5);. [மூலை + அடியே.]
மூலையடிவழி	மூலையடிவழி mūlaiyaḍivaḻi, பெ.(n.) குறுக்கு வழி; short cut. "எனக்கு இங்ஙனே யிருப்பதொரு மூலையடிவழி யுண்டாவதே" (ஈடு, 10, 8 : 3);. [மூலை + அடி + வழி.]
மூலையரம்	மூலையரம் mūlaiyaram, பெ.(n.) மூன்று பட்டையுள்ள அரம் (வின்.);; three-sided rasp or file. [மூலை + அரம்.] [p]
மூலையோட்டம்	மூலையோட்டம் mūlaiyōṭṭam, பெ.(n.) நேர்க்கோணமின்றி மூலையாய் அமைகை (வின்.);; angular extension, diagonal extending out of square. [மூலை + ஒட்டம்.]
மூலையோடு	மூலையோடு1 mūlaiyōṭudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) நேர்க்கோணமின்றி மூலை வாக்கில் அமைதல் (வின்.);; to be elongated as a corner to run out of square. [மூலை + ஒடு-தல்.] மூலையோடு2 mūlaiyōṭu, பெ.(n.) 1. கூரை முகட்டில் வேயும் ஒடு வகை; ridge- tile. 2. கூடல் வாயில் இடும் ஒடு; a kind of tile used for covering the valley of a roof. [மூலை + ஒடு.] [p]
மூலைவாக்கு	மூலைவாக்கு mūlaivākku, பெ.(n.) மூலை கோணிய நிலை (வின்.);; diagonal position, oblique position. [மூலை + வாக்கு.]
மூலைவாங்கல்	மூலைவாங்கல் mūlaivāṅgal, பெ.(n.) மூலையோட்டம் பார்க்க;see {}. [மூலை + வாங்கல்.]

மூலைவாசல்	மூலைவாசல் mūlaivācal, பெ.(n.) தெருவிற்கு நேராகவன்றி ஒதுக்கமாய் அமைந்த வாயில்; gate or door - way, at or near a corner of a house. [மூலை + (வாயில்); வாசல்.]
மூலைவாட்டம்	மூலைவாட்டம் mūlaivāṭṭam, பெ.(n.) மூலைவாக்கு பார்க்க;see {}. [மூலை + வாட்டம்.]
மூலைவாட்டு	மூலைவாட்டு mūlaivāṭṭu, பெ.(n.) மூலைவாக்கு பார்க்க;see {}. [மூலை + வாட்டு.]
மூலைவிட்டம்	மூலைவிட்டம் mūlaiviṭṭam, பெ.(n.) நான்கு கோணத்தில் உள்ள எதிர் மூலைகளைச் சேர்க்குங் கோடு; diagonal. [மூலை + விட்டம்.]
மூவகைச்சத்தி	மூவகைச்சத்தி mūvagaiccatti, பெ.(n.) விழைவு ஆற்றல் (இச்சா சத்தி);, செயலாற்றல் (கிரியாசத்தி);, அறிவாற்றல் (ஞானசத்தி); எனும் மூவகையாற்றல்; The three powers 1. the power of affection and benevolence to souls. 2. the power of creation - Evolution of universe. 3. the power of knowledge (சா.அக.);. [மூவகை + சத்தி.]
மூவகைப்பாலகர்	மூவகைப்பாலகர் mūvagaippālagar, பெ.(n.) 1. பால் குடிக்கும் குழந்தை; those infants which can take only milk. 2. பாலும் குடிப்பதோடு சோறு தின்னும் குழந்தை; those which can take and live on in milk and rice. 3. சோறு மட்டும் தின்னும் குழந்தை; those that can live on rice only (சா.அக.);. [மூவகை + பாலகர்.]

மூவகைமதம்	மூவகைமதம் mūvagaimadam, பெ.(n.) மூன்று வகையான மதம்; three kinds of religions. [மூன்று → மூ + வகை + மதம்.] மக்களின் அறிவு நிலைக்கேற்ப மதம் 1. சிறுதெய்வ வணக்கம், 2. பெருந்தேவ மதம், 3. கடவுள் சமயம் என மூவகைப்படும். இம்மை நலத்தை மட்டும் நோக்கி இன்பக் காலத்திலும், துன்பக் காலத்திலும், ஐம்பூதமும் ஆவிகளும் போன்ற சிறு தெய்வங்கட்கு உணவு படைத்துக் காவு கொடுப்பதும், சிறு தெய்வ வணக்கம்;சிவன் அல்லது திருமால் பெயரால் இறைவனை நாள்தோறும்வழிபட்டு, உயிர்க் கொலை நீக்கிக் காய்கனி மட்டும் படைத்து, அவ்வம்மத அடையாளந் தாங்கி இருதிணை யுயிருக்கும் தீங்கு செய்யாது இயன்றவரை நன்மையே செய் தொழுகுவது பெருந்தேவ மதம்;எங்கும் நிறைந்திருக்கும், இறைவனை உருவ வணக்கமின்றி உள்ளத்திலேயே வழிபட்டு, தன்னையே படைத்து, முக்கரணமுந் தூய்மையாகி இல்லறத்திலேனும் துறவறத்திலேனும் நின்று, இயன்றவரை எல்லாவுயிர்கட்கும் நன்மையே செய்து, இம்மையிலேனும் மறுமையிலேனும் வீடு பெற வொழுகுவது கடவுள் சமயமாம். சிறு தெய்வ வணக்கத்திற்கு உருவம் இன்றியமையாதது;பெருந்தே வழிபாட்டிற்கு, அது வழிபடுவாரின் அகக் கரண வளர்ச்சிக் கேற்றவாறு இருந்தும் இல்லாமலும் இருக்கலாம் (தேவநேயம்- 12, பக்.107);.
மூவகையிடம்	மூவகையிடம் mūvagaiyiḍam, பெ.(n.) தமிழ் இலக்கணங்கள் கூறும் தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை; place of Tamil gramatical verse first person, second person and third person, etc. [மூன்று + வகை + இடம்.]
மூவங்கம்	மூவங்கம் mūvaṅgam, பெ. (n.) 1. காசு (வெள்வங்கம்);; tin. 2. ஈயம்பொதி (கருவங்கம்);; lead. 3. துத்தநாகம் (நாகம்);; zinc (சா.அக.);. [மூ + அங்கம்.]
மூவசைச்சீர்	மூவசைச்சீர் mūvasaissīr, பெ.(n.) உரிச்சீர்; metrical foot of three syllables. "வெண்பா வினமா நேரசையாலிற்ற மூவசைச் சீர்" (காரிகை, உறுப்.6);. [மூ + அசை + சீர்.]
மூவட்சி	மூவட்சி mūvaṭci, பெ.(n.) தேங்காய் (தைலவ.தைல.);; coconut, as having three eyes. [மூ + Skt. அட்சி.] தேங்காயின் மேற்பரப்பில் மூன்று புள்ளிகள் காணப்படும். இம்மூன்றும் சிவனின் முக்கண் என பக்தர் கூறுவதால் இதற்கு மூவட்சி எனப் பெயர் வந்திருக்கலாம்.
மூவடிமுக்கால்	மூவடிமுக்கால் mūvaḍimukkāl, பெ.(n.) வெண்பாவிற் கொருபெயர்; a kind of {}. [மூவடி + முக்கால். மூன்று முழுவடியும் (அடி தோறும் நான்கு சீர் கொண்டது); ஒரு முக்காலடியும் (மூன்று சீர் கொண்டது); கொண்டது.]

மூவடிமுப்பது	மூவடிமுப்பது mūvaḍimuppadu, பெ.(n.) இடைக்காடர் செய்ததாகக் கூறப்படுவதும், சிந்தடிச் செய்யுள் முப்பது கொண்டதுமான ஒரு நூல் (தொல்.பொருள். 548, உரை);; a poem of 30 stanzas of three lines each, attributed to {}. [மூன்று + அடி - மூன்றடி → மூவடி + முப்பது.] மூன்றடிச் செய்யுட்கள் முப்பது கொண்டவை. இந்நூல் தற்போது இல்லை (கலை.);.
மூவடிவு	மூவடிவு mūvaḍivu, பெ.(n.) ஆண், பெண், அலி என்ற மூவகை வடிவம்; the three forms of living things viz. {}. [மூ + வடிவு.]
மூவணை	மூவணை mūvaṇai, பெ.(n.) மூன்று இணை ஏர் மாடு (வின்.);; three yokes of oxen. [மூன்று + இணை.]
மூவர்	மூவர்1 mūvar, பெ.(n.) 1. முவ்வடிவுகள்; the Hindu trinity. "பலர்புகழ் மூவருந் தலைவராக" (திருமுரு.162);. 2. மூவேந்தர் பார்க்க;see {}. "வண்புகழ் மூவர் தண்பொழில் வரைப்பின்" (தொல். பொருள்.391);. "முரசுமுழங்கு தானை மூவ ருள்ளும்" (புறநா.35:4);. "தமிழ்கெழு மூவர் காக்கு " (அகநா.31:14);. 3. தேவாரக் குரவர்களான அப்பர், சம்பந்தர், சுந்தரர், ஆகிய மூன்று நாயன்மார்கள்; the three Saiva saints, viz. Appar, {} authors of the {} hymns. "மூவர்செய் பனுவல்" (தாயு.சச்சிதா.3);. [மூ → மூவர்.] மூவர்2 mūvar, பெ.(n.) அந்தணர், அரசர், வணிகர் எனும் மூன்று பிரிவினர்; three section of people, Brahmins, kings and traders who are considered to be high- birth. [மூ –→ மூவர்.] "இல்வாழ்வா னென்பான் இயல்புடைய மூவர்க்கும் நல்லாற்றி னின்ற துணை" (குறள், 41);. "என்னுங்குறளில் இயல்புடைய மூவர்" என்பது அதிகார வியைபால் அந்தணர், அரசர், வணிகர் என்னும் முக்குலத் தில்லறத்தாரையே குறிக்கும் பிரமசாரியன் வானப்பிரத்தன் சந்நியாசி என்று
மூவர்தண்பொழில்	மூவர்தண்பொழில் mūvartaṇpoḻil, பெ.(n.) தமிழ்நாடு; Tamil Nadu. [மூவர் + தண்பொழில். மூவர் = சேர, சோழ, பாண்டியர்.] பரதகண்ட மெனப்படும் இந்துதேயம், பழங்காலத்தில் நாவல் மரத்தான் சிறப்புற் றிருந்தமையால், நாவலம் பொழில் எனப்பட்டது. ஒரு காலத்தில் குமரி மலை முதல் பனிமலை (இமயம்); வரையும் முத்தமிழ் வேந்தர் ஆட்சி செலுத்தியமையால், நாவலந் தண்பொழிற்கு மூவர் தண்பொழில் 'மூவர் தண்பொழில்' என்பது தென்னாட்டை அல்லது தமிழ்நாட்டை மட்டும் குறித்தது (சொ.ஆ.க.);.

மூவரசர்	மூவரசர் mūvarasar, பெ. (n.) மூவேந்தர் பார்க்க;see {}. [மூ + அரசர்.]
மூவராயர்	மூவராயர் mūvarāyar, பெ.(n.) மூவேந்தர் பார்க்க;see {}. "மூவராயர் கண்டன்" (தெ.இ.கல்.தொ.1:10);. [மூவரையர் → மூவராயர்.]
மூவரியணில்	மூவரியணில் mūvariyaṇil, பெ.(n.) முதுகில் நீளமாக மூன்று வரிகளுடைய அணில் வகை; striped squirrel, Sciurus palmarum, as having three longitudinal stripes along its back. "மூவரியணிலோடாங்கவை நான்குங் குட்டிக்குரிய" (தொல்.பொருள்.561);. [மூ + வரி + அணில்.] [p]
மூவரையர்	மூவரையர் mūvaraiyar, பெ. (n.) மூவராயர் பார்க்க;see {}. [மூ + அரையர்.]
மூவளபிசைத்தல்	மூவளபிசைத்தல் mūvaḷabisaittal, பெ.(n.) செய்யுளில் ஒசை குறையுமிடத்து நெடில்கள் தனது இரண்டு மாத்திரை அளவிலிருந்து மூன்று மாத்திரை அளபாய் நீட்டித்து ஒலிப்பது (அளபெடை);; a letter lengthened in sound either in literary. "ஓஒதல் வேண்டு மொளி மாழ்குஞ் செய்வினை ஆஅதும் என்னு மவர்" (குறள், 653);. மறுவ. அளபெடை. [மூன்று + அளபு + இசைத்தல். நெட்டுயிர்கள் மூவலகு பெற்று ஒலிப்பது.] எழுத்துக்களின் ஒலியளவு கூறும்போது ஒவ்வொரு மாத்திரையையும் ஒரு அலகாகக் கொண்டனர். ஒலியலகினை அளவு என்றும் குறிப்பர். உயிரெழுத்துக்களில் குறில் ஓரலகு பெறும். நெடில் ஈரலகு பெறும். நெட்டுயிர்கள் சில சூழலில் மூன்று மாத்திரை அளவினதாக ஒலிக்கப்படுவதும் உண்டு. அதுவே அளபெடை.
மூவறிவுயிர்	மூவறிவுயிர் mūvaṟivuyir, பெ.(n.) ஊறு, சுவை, நாற்றம் ஆகிய மூவறிவு மட்டுமே யுள்ள சிதலெறும்பாதியான சிற்றுயிர்கள்; creatures such as ants, having only three senses. "சிதலும் எறும்பும் மூவறிவினவே பிறவும் உளவே அக்கிளைப் பிறப்பே" (தொல். பொருள்.மரபு.30);. [மூ + அறிவு + உயிர். உற்றறிதல், சுவைத்தறிதல், நுகர்ந்தறிதல் அல்லது முகர்ந்தறிதல் ஆகிய மூன்று அறிவினை மட்டும் பெற்ற சிதலெறும்பு முதலிய உயிர்கள்.]

மூவன்	மூவன் mūvaṉ, பெ.(n.) கழகக கால அரசன்; a king belongs to {} period. பெருந்தலைச் சாத்தனார் என்னும் புலவர்க்கு விரைவில் பரிசில் தராமையால் இகழப் பெற்றவன் (புறநா.209);. பொறையன் என்னும் சேர மன்னன் மூவனுடையப் பல்லைப் பிடுங்கித் தொண்டி நகரின் மதில் வாயிற் கதவிலே அழுத்தினான் என்று தெரிகிறது (நற்.18);. பாலை திணை குறித்து பொய்கையார் பாடிய பாடலில் மூவன் பற்றிய செய்தி இடம் பெற்றுள்ளது. "பருவரல் நெஞ்சமொடு பல்படரகல வருவர் வாழி தோழி மூவன்" முழுவலி முள்ளெயி றழுத்திய கதவிற் கானலந் தொண்டிப் பொருநன் வென்வேல் தெறலருந் தானைப் பொறையன் பாசறை நெஞ்ச நடுக்குறூஉந் துஞ்சா மறவர் திரைதபு கடலின் இனிது கண் படுப்பக் கடாஅங் கழீஇய கதனடங்கியானைத் தடவு நிலை யொரு கோட்டன்ன ஒன்றிலங் கருவிய குன்றிறந்தோரோ" (நற்.18.);.
மூவாசை	மூவாசை1 mūvācai, பெ.(n.) மண்ணாசை, பெண்ணாசை, பொன்னாசை என்ற மூவகைப்பட்ட பற்று; the three desires or passions, viz., {}. [மூ + ஆசை.] மூவாசை2 mūvācai, பெ.(n.) பிணத்தின் மேல் மூடும் சீலை (இ.வ.);; cloth spread over a corpse.
மூவாதியார்	மூவாதியார் mūvātiyār, பெ.(n.) ஐந்திணை எழுபது என்ற நூலை இயற்றிய ஆசிரியர்; a poet, author of {}.
மூவாமருந்து	மூவாமருந்து mūvāmarundu, பெ.(n.) அமிழ்தம்; சாவா மருந்து; nectar, as preventing old age. "மூவா மருந்தின் முன்னர்த் தோன்றலின்" (சிலப்.2:46);. [மூ + ஆ + மருந்து.]
மூவாமலை	மூவாமலை mūvāmalai, பெ. (n.) மேரு மலை (பிங்.);; the Mount {}.
மூவாமுதல்	மூவாமுதல் mūvāmudal, பெ.(n.) கடவுள் (யாழ்.அக.);; God. [மூ + ஆ + முதல்.]

மூவாயிரவர்	மூவாயிரவர் mūvāyiravar, பெ.(n.) தில்லை வாழ் பிராமணர் மூவாயிரவர்; the community of 3000 Brahmins, being special devotees of the God at Chidambaram. "மூவாயிரவர்க்கு மூர்த்தி யென்னப் பட்டானை" (தேவா.17, 7);. [மூ + ஆயிரம் – மூவாயிரம் → மூவாயிரவர்.]
மூவார்	மூவார் mūvār, பெ.(n.) மூப்பில்லாத தேவர்; the {}, as never ageing. "மூவார் தொழுதெழு வடிவம்" (மேருமந்.874);. [மூ + ஆ – மூவா → மூவார்.]
மூவார்விரியன்	மூவார்விரியன் mūvārviriyaṉ, பெ.(n.) நீளம் குறைந்து தடித்துள்ள பாம்பு வகை (கோவை.);; a kind of short and pursy {} snake. இருபக்கமும் தலையிருப்பது போல் தோற்றமளிக்கும் பாம்பு. [மூவார் + விரியன்.]
மூவிசை	மூவிசை mūvisai, பெ.(n.) மந்தம், மத்திமம், உச்சம் என்ற மூன்றான பண் வகை (வின்.);; pitch of three grades, viz. mandam, mattimam, uccam. [மூ + இசை.]
மூவிடம்	மூவிடம் mūviḍam, பெ.(n.) தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை என்ற மூன்று இடங்கள் (பிங்.);; the three persons, viz., {}. மறுவ. மூவகையிடம் [மூ + இடம்.] தன்மை - நான், நாங்கள், யான், யாம் முன்னிலை - நீ, நீங்கள், நீர், நீவிர் படர்க்கை - அவன், அவள், அது.
மூவிரல்தட்டல்	மூவிரல்தட்டல் mūviraltaṭṭal, தொ.பெ. (vbl.n.) நாடி பார்த்த பின் மூவிரலையும் நிலத்தின் மேல் தட்டல்; patting the three fingers on the earth after feeling the pulse (சா.அக.);. [மூன்று + விரல் + தட்டல்.]
மூவிருந்தேக்கி	மூவிருந்தேக்கி mūvirundēkki, பெ.(n.) தொப்புள்; umbilicus (சா.அக);.

மூவிலை	மூவிலை1 mūvilai, பெ. (n.) மூவிலை வேல் பார்க்க;see {}. "கொலைமலி மூவிலையான்" (தேவா.923, 11);. மூவிலை2 mūvilai, பெ.(n.) 1. குப்பை மேனி; a plant used as antidote- Acalypha-indica. 2. நரிப்பயறு (மலை.);; field-gram. 3. வில்வம்; bael, as triple - leaved. "நல்லறுகு மூவிலைப் பத்திரமிரண்டும்" (செவ்வந்தி.பு. பிரமதேவன். 43);.
மூவிலைக்குருத்து	மூவிலைக்குருத்து mūvilaikkuruttu, பெ.(n.) பொதிகை மலைச் சாரலில் தாமிரபரணி ஆற்றங்கரையில் விளைவதாகச் சொல்லும் ஒருவகைச் செடி; a plant said to grow in the Podigai mountain and the shores of the river Tamaraparani (சா.அக.);. [மூன்று + இலை + குருந்து.]
மூவிலைச்சி	மூவிலைச்சி mūvilaicci, பெ.(n.) வில்வம்; a sacred tree - Aegle mermelos alias Crataeva religiosa (சா.அக.);.
மூவிலைச்சூலம்	மூவிலைச்சூலம் mūvilaiccūlam, பெ.(n.) மூவிலைவேல் பார்க்க;see {}. "மூவிலைச் சூலமென்மேற் பொறி" (தேவா.937, 1);. [மூ + இலை + சூலம்.]
மூவிலைப்பயறு	மூவிலைப்பயறு mūvilaippayaṟu, பெ.(n.) ஒருவகைப் பயறு, நரிப்பயறு; a variety of pulse, field-gram - Phaseolus aconitifolius (சா.அக.);. [மூ + இலை + பயறு.]
மூவிலைமின்னி	மூவிலைமின்னி mūvilaimiṉṉi, பெ.(n.) அவரை (சங்.அக.);; a twiner beans - Dolichos lab lab (சா.அக.);.
மூவிலைவேல்	மூவிலைவேல் mūvilaivēl, பெ.(n.) முத்தலை வேல் (திரிசூலம்);; trident. "மூவிலை வேல் வலனேந்திப் பொலிபவனே" (திருவாச. 6:9);. [மூவிலை + வேல்.]
மூவிலைவேலோன்	மூவிலைவேலோன் mūvilaivēlōṉ, பெ.(n.) முத்தலை வேல் தாங்கிய வயிரவன் (பிங்.);; Bhairava, as wielding the trident. [மூவிலைவேல் → மூவிலைவேலோன்.]

மூவிழை	மூவிழை mūviḻai, பெ.(n.) பாவு நெசவில் பயன்படுத்தப்படும் ஊடிழை; yarn that intervenes the warp. [மூ + இழை.]
மூவினம்	மூவினம் mūviṉam, பெ.(n.) 1. ஆன் (பசு);, எருமை, ஆடு ஆகிய மூவகைப்பட்ட கால்நடை; the three kinds of cattle, viz., {}, erumai, {}. "மூவின மேய்த்தல் சேவினந் தழுவல்" (இலக்.வி.390);. 2. வல்லினம் மெல்லினம் இடையினம் என்ற மூவகை மெய்யெழுத்து (நன்.236);; the three classes of consonants, viz., {}. [மூ + இனம்.]
மூவு-தல்	மூவு-தல் mūvudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) விலகுதல் (யாழ்.அக.);; to separate, remove. த. மூவு-தல்; E. move. [ஒவு-தல் → மூவு-தல் = நீங்குதல்.]
மூவுதவமணி	மூவுதவமணி mūvudavamaṇi, பெ.(n.) யானைக் குன்றிமணி; barricary seed - Adanan thera pavonia (சா.அக.);.
மூவுலகம்	மூவுலகம் mūvulagam, பெ. (n.) மூவுலகு பார்க்க;see {}. "மூவுலகம் விளைத்த வுந்தி" (திவ்.இயற். திருவாசி.4);. [மூ + உலகம்.]
மூவுலகளந்தொன்	மூவுலகளந்தொன் mūvulagaḷandoṉ, பெ.(n.) திருமால்;{}. [மூவுலகு + அளந்தோன்.]
மூவுலகாளி	மூவுலகாளி mūvulakāḷi, பெ.(n.) 1. கடவுள்; god. "முனைவன் மூவுலகாளி" (திவ்.திருவாய்.8:9:5);. 2. இந்திரன் (யாழ். அக.);; indra. [மூவுலகு + ஆளி. ஆள் → ஆளி.]
மூவுலகு	மூவுலகு mūvulagu, பெ.(n.) துறக்கம் (சுவர்க்கம்);, நிலவுலகம் (மத்தியம்);, கீழுலகு (பாதாளம்); என்ற மூன்று உலகங்கள்; the three worlds. "மூவுலகுங் கேட்குமே... கொடுத்தா ரெனப் படுஞ்சொல்." (நாலடி,100);. [மூ + உலகு.]

மூவுலகுணர்ந்தமூர்த்தி	மூவுலகுணர்ந்தமூர்த்தி mūvulaguṇarndamūrtti, பெ.(n.) அருகன்; Arhat. [மூவுலகு + உணர்ந்தமூர்த்தி.]
மூவெயில்	மூவெயில் mūveyil, பெ.(n.) திரிபுரம்; the three cities, destroyed by {}. "முக்கண்ணான் மூவெயிலு முடன்றக்கால்" (கலித்.2:4);. [மூ + எயில்.]
மூவேந்தர்	மூவேந்தர் mūvēndar, பெ.(n.) சேர, சோழ, பாண்டியர் ஆகிய மூன்று தமிழரசர்; the three Tamil kings, viz., {}. "முடியா லுலகாண்ட மூவேந்தர் முன்னே" (தேவர்.880, 11);. [மூ + வேந்தர்.] மூவேந்தர் mūvēndar, பெ.(n.) பழந்தமிழ கத்தை ஆட்சி புரிந்த மூன்று தமிழ் வேந்தர் மரபினர்; three royal class of the Tamils who ruled over Tamilnadu. [மூன்று+வேந்தர்] பண்டைத்தமிழ் மன்னர்க்குப் பல பெயர்கள் வழங்கினும் அவற்றுட் பாண்டியன், சோழன், சேரன் என்பவை மிக முதுமையும், முதன்மையும் பற்றியவாகும். பாண்டியன், சோழன்,சேரன் என்பதே கால முறையாயினும் இசைவுபற்றிச் சேரன், சோழன், பாண்டியன் எனத் தலைமாற்றிக் கூறப்படும். தமிழரசர் கொடி வழிகள் ஆரிய வருகைக்கு முன்னமே தமிழ் நாட்டிலிருந்தும், அவற்றின் பெயர்கட்கு வடமொழி மூலங்காட்டினார் கால்டுவெல் கண்காணியார். மேனாட்டறிஞர் எத்துணையோ ஆராய்ச்சி வன்மையும், நடுவுநிலைமையும் உடைய ரேனும், இந்திய மொழிகளெல்லாம் வடமொழி வழியின யென்னுமோர் தவற்றெண்ணம் அவர் மன திற் குடி கொண்ட மையின், அவராராய்ச்சி சிற்சில விடத்துப் பயன்பட்டிலது. சேர சோழபாண்டியர் தமிழ் மன்னராயிருப்பவும் அவர்க்குப் பெயர் வடமொழியி னின்று வந்தன வென்பது எங்ஙனம் பொருந்தும்? ஆரிய மரபினராயிருந் திருப்பினன்றோ அவர்க்கு ஆரியப் பெயர் வழங்கியிருக்கும்? சேர சோழ பாண்டியப் பெயர்கள் சேர சோழ பாண்டிய ரென்று அசோகர் கல்வெட்டிலிருக்கின்றனவென்பது ஆரிய வழிக்கு ஆதாரமாகுமா? ழகரம் தெலுங்கிலும், வட மொழியிலும் டகரமாய்த் திரியும். எ-டு- தெலுங்கு வடமொழி சோழி கோடி நாழி நாடி கிழங்கு [illegible] பிழை பீட
மூவேந்திரவேளார்	மூவேந்திரவேளார் mūvēndiravēḷār, பெ.(n.) விருப்பாட்சி தேவராயர் காலத்தில் வாழ்ந்த கணக்கு அதிகாரி; a contemporary accountant of {} devarayar. "இப்படிக்கு இவர்கள் சொல்ல இந்த பிரமாணம் எழுதினென் இன்னாட்டுக் கணக்கு உத்திராபதியாரான அறிவுடை மூவேந்த வேளார்" (புது.கல்.715/40);. இவர் காலம் கி.பி.1476.
மூவேல்	மூவேல் mūvēl, பெ. (n.) மூன்று வகை வேலமரம்; the three kinds of acacia tree. [மூ + வேல்.]

மூழ்	மூழ்1 mūḻtal, 2 செ.கு.வி.(v.i.) பற்றிக் கொள்ளுதல்; to seize, take hold of. "மூழ்ந்த பிணி நலிய" (நன்.417, விருத்.);. [மூள்-தல் → மூழ்-தல்.] மூழ்2 mūḻttal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) மூழ்கச் செய்தல்; to submerge, engulf. "மூழ்த்த நாளநந்நீரை மீனாயமைத்த பெருமானை" (திவ்.பெரியதி.6 8:2);. [முழு → மூழ் → மூழ்-த்தல்.] மூழ்3 mūḻttal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) முதிர்தல் (பதிற்றுப்.அரும்.);; to be mature. [ஊழ்-த்தல் → மூழ்-த்தல் = முதிர்தல்.] மூழ்4 mūḻttal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. மூடுதல்; to close, as a bud. "மறவரும் வாய் மூழ்த்தனரே" (புறநா.336);. 2. மொய்த்தல்; to swarm round.
மூழ்கடி-த்தல்	மூழ்கடி-த்தல் mūḻkaḍittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) மூழ்கச் செய்தல்; to drown. [மூழ்கு + அடி-த்தல்.]
மூழ்கல்	மூழ்கல் mūḻkal, தொ.பெ. (vbl.n.) முழுகல்; bathing (சா.அக.);. மறுவ. தலை நீராடல்.
மூழ்கிக்கப்பல்	மூழ்கிக்கப்பல் mūḻkikkappal, பெ.(n.) நீரில் மூழ்கிச் செல்லும் கப்பல்; submarine.

மூழ்கு	மூழ்கு1 mūḻkudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. நீர் மடத்தின் கீழ் செல்லுதல், முழுகுதல்; submerge, get drowned;sink. பயிர்கள் நீரில் மூழ்கி உள்ளன. 2. நினைவு முதலியவற்றில் அழுந்துதல், துயரம் முதலியவற்றில் ஆழ்தல், அமிழ்தல்; get buried in thought, etc., be immersed in grief, etc. "வேட்கை வெந்நீரிற் கடிப்ப மூழ்கி" (திருவாச.6:41);. "கரையம்பு மூழ்க" (கலித்.6);. பழைய நினைவுகளில் மூழ்கிப் போனார். வேலையில் மூழ்கிவிட்டால் வீட்டை மறந்து விடுவார். [முழுகு → மூழ்கு → மூழ்கு-தல்.] மூழ்கு2 mūḻkudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. புகுதல்; to reach, enter. "வானமூழ்கிச் சில் காற்றிசைக்கும்" (மதுரைக்.357);. 2. மறைதல்; to be hidden, screened. "வியன்மலை மூழ்கிச் சுடர்கான் மாறிய செவ்வி நோக்கி" (சிறுபாண்.170);. 3. தங்குதல்; to abide, to remain. "முளிமுதன் மூழ்கிய வெம்மை தீர்ந்து" (கலித்.16);. தெ. முநுகு;க. முழுகு;ம. முநுகுக. [முழுகு → மூழ்கு → மூழ்கு-தல்.]
மூழ்த்தம்	மூழ்த்தம் mūḻttam, பெ. (n.) முழுத்தம் பார்க்க;see {}. "ஊழ்வினை துரப்பவோடி யொன்று மூழ்த்தத் தினுள்ளே" (சீவக.2763);. [முழுத்தம் → மூழ்த்தம்.]
மூழ்த்து	மூழ்த்து1 mūḻddudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1.மூழ்2-, பார்க்க;see {}. 2. ஆழ்த்துதல்; to plunge, immense, weigh down. [முழுத்து → மூழ்த்து → மூழ்த்து-தல்.] மூழ்த்து2 mūḻttu, வி.அ.(adv.) விரைந்து; speedly. "வகைவகை யூழூழ் கதழ்பு மூழ்த்தேறி" (பரிபா.10:18);. "மூழத்திறுத்த வியன் றானையொடு" (பதிற்று.33:5);.
மூழக்கு	மூழக்கு mūḻkku, பெ.(n.) மூன்று உழக்கு (தொல்.எழுத்து.457, உரை);; three {}. குறச்சிறார். "மூழக்குழக்குத் தினை தந்தார்" (தமிழ்நா.29);. [மூ + உழக்கு.]
மூழட்டி	மூழட்டி mūḻṭṭi, பெ.(n.) மிளகு; pepper - Piper nigrum.

மூழல்	மூழல் mūḻl, பெ. (n.) 1. மூடி; lid. 'காண்டிகைச் செப்பு ஒன்று அடியும் மூழலும் உட்பட' (தெ.இ.கல்.தொ.2:5);. 2. கழற்காய் (திவா.);; bonduc nut. [மூழ் → முழல்.]
மூழாக்கு	மூழாக்கு mūḻākku, பெ. (n.) மூழக்கு (தொல்.எழுத்து.457, உரை); பார்க்க;see {}. [மூலக்கு → மூழாக்கு.]
மூழி	மூழி1 mūḻi, பெ.(n.) 1. உட்குழிந்த அகப்பை (திவா.);; ladle. 2. நீர்க்கலம் (கமண்டம்);; a vessel for holding water. "மயிற்பீலியியோடு மூழிநீர் கையிற்பற்றி" (பெரியபு. திருஞான. 601);. 3. வேள்வி (யாகம்);க்குப் பயன்படுத்தும் ஏன வகை (சீவக.2464, அரும்.);; a vessel used in sacrifices. 4. நீர்நிலை (பிங்.);; reservoir of water, tank. 5. துழாவிக் கடையும் மத்து (வின்.);; churning stick. க. மூழி [மூழ் → மூழி.] மூழி2 mūḻi, பெ.(n.) சோறு (சூடா.);; boiled rice, cooked rice. [மூழ் → மூழி. மூழ் = அரும்பு. அரும்புபோல் இருக்கும் சோற்றை மூழி என்றிருக்கலாம்.]
மூழிவாய்	மூழிவாய் mūḻivāy, பெ. (n.) பூக்கூடை; flower-basket. "மூழிவாய் முல்லை மாலை" (சீவக.833);. [மூழி + வாய். மூழ் = மலர் மொட்டு. மூழ் → மூழி = மலர், மூழிவாய் = மலர்க்கூடை.]
மூழை	மூழை mūḻai, பெ.(n.) 1. குழிந்த இடம்; hallow place. "குன்றை யம்மூல மூழைவாய் வைத்து" (கம்பரா.மருத்து.116);. 2. உட்குழிந்த அல்லது சமைத்த உணவை முகக்கும் அகப்பை; ladle. "மூழை சுவையுணரா தாங்கு" (நாலடி, 321);. 3. துழாவிக் கடையும் மத்து (சது.);; churning strick. 4. சோறு; boiled rice. [முழி → மூழை.]

மூள்(ளு)தல்	மூள்(ளு)தல் mūḷḷudal, 16 செ.கு.வி.(v.i.) 1. நெருப்புப் பற்றுதல்; kindle, catch fire. "ஆலையில் மூண்ட நெருப்பைத் தீயணைப்பு வீரர்கள் அணைத்தனர்". 2. சினம், ஐயம் முதலியவை உள்ளத்தில் எழுதல்; to rouse the anger, suspicion. அவன் பார்க்கும் பார்வையைக் கண்டதுமே அவருக்கு ஐயம் மூண்டது. 3. ஊக்கத்துடன் முற்படுதல் (முனைதல்);; to enter upon with earnestness. "முதலற முடிக்க மூண்டான்" (கம்பரா.மாயாசீ.96);. 4. இடையூறு (தகராறு);, கலவரம் முதலியன ஏற்படுதல்; to dispute, war, etc. தலைவர் சுடப்பட்டதால் நாட்டில் கலவரம் மூண்டது. 5. பொருந்துதல்; to be suitable. 6. கூடுதல், மிகுதல்; to increase. [முள் → முள் → முள்ளு)-தல்.]
மூளி	மூளி1 mūḷi, பெ.(n.) 1. பெண்களைக் குறித்து, அணிகலன்கள் முதலியவை இல்லாத வெறுமை; வழக்கமாய் உள்ள அணிகலனில்லாத-வன்-வள்-து; person or thing devoid of the usual ornaments, etc. கல்யாணத்திற்கு மூளிக் கழுத்துடனா போவது? கணவனை இழந்து மூளியாகி நிற்கும் மகளைக் கண்டு மனம் அழுதது. 2. பொருளில் வடிவமோ கூர்மையோ இல்லாத குறைபாடு; defect in shape, sharpness, etc. in certain articles. முனை உடைந்து மூளியாகி கிடந்தது உளி. மூளிச் சட்டியானாலும் கொழுக்கட்டை வேக வேண்டும் (பழ.);. சிதைந்து மூளியாகக் கிடந்தன சிற்பங்கள். உறுப்புக் குறையுள்ள பொருள் எல்லாம் மூளியும் காளியுமாய்க் கிடக்கிறது (உ.வ.);. 3. பெண்ணைக் குறித்த ஒரு வகைச் சொல்; an addrishing word for woman an conlempt. 4. பெண்ணைக் குறிக்கும் பொதுச்சொல்; a term for addrishing woman. "ஒருநாழியாலும் வரும். ஒரு மூளியாலும் வரும்" (பழ.);. [முள் → மூள் → மூளி.] மூளி2 mūḷi, பெ.(n.) 1 உறுப்புக் குறை; defect of limb, deformity. "சூர்ப்பணகையை மூளியாக்க" (இராமநா. உயுத்.26);. காதறுந்த மூளி மூக்கறுந்த மூளியைப் பார்த்துச் சிரித்தாளாம்
மூளிக்காதவன்	மூளிக்காதவன் mūḷikkātavaṉ, பெ.(n.) மடங்கிய அல்லது சுருங்கிய காதினை உடையவன் (கோவை.);, bent, or contracted ear-lobe. [மூளி + காதவன். காதன் → காதவன்.]

மூளிக்காதி	மூளிக்காதி mūḷikkāti, பெ.(n.) காதணி யில்லாதவள்; women without ear jewels. [முளி + காதி. காது → காதி.]
மூளிக்காது	மூளிக்காது mūḷikkātu, பெ.(n.) 1. பெண்டிரின் அணிகலன்கள் அணியாத காது; woman's ear devoid of the usual ornaments. 2. அறுபட்ட காது; ear with torn lobe. [முளி + காது.]
மூளிக்குடம்	மூளிக்குடம் mūḷikkuḍam, பெ.(n.) ஒரு மருங்கு வாயுடைந்த குடம்; damaged mouth pot. [முளி + குடம்.]
மூளிநாய்	மூளிநாய் mūḷināy, பெ.(n.) காதறுபட்ட நாய் (வின்.);; dog with clipped ears. [மூளி + நாய்.]
மூளிமுக்காடு	மூளிமுக்காடு mūḷimukkāṭu, பெ. (n.) மகளிர் தலையை மறைக்கும் துணி (வின்.);; hood, covering for the head of a woman. [மூளி + முக்காடு.]
மூளிமுலை	மூளிமுலை mūḷimulai, பெ.(n.) காம்பு இல்லாத முலை; absence of the nipple - Athelia (சா.அக.);. [மூளி + முலை.]
மூளிமோதரம்	மூளிமோதரம் mūḷimōtaram, பெ.(n.) கணையாழி, விரலணி (கோவை.);; finger - ring. [மூளி + மோதரம்.]
மூளியாடு	மூளியாடு mūḷiyāṭu, பெ.(n.) மிகச்சிறிய காதுகளையுடைய ஆடு (கோவை.);; sheep with small ears. [மூளி + ஆடு.]
மூளியுதடு	மூளியுதடு mūḷiyudaḍu, பெ.(n.) பிளந்த உதடு (வின்.);; hare lip. [மூளி + உதடு.]

மூளியோடு	மூளியோடு mūḷiyōṭu, பெ.(n.) சிதைந்த ஓடு (வின்.);; chipped tile. [மூளி + ஒடு.]
மூளிவண்டி	மூளிவண்டி mūḷivaṇṭi, பெ.(n.) மேற்கூடு இல்லாத மாட்டு வண்டி (கோவை.);; bullock cart without roof. [மூளி + வண்டி.] [p]
மூளுவான்சொறி	மூளுவான்சொறி mūḷuvāṉcoṟi, பெ.(n.) சொறி - கடல் மீன் (தஞ்சை, மீன்.);; a sea fish.
மூளை	மூளை mūḷai, பெ.(n.) 1. உடல் உறுப்புகளைச் செயற்படுத்துவதும் கட்டுப்படுத்துவதும் உணர்வுகளைத் தோற்றுவிப்பதுமான, மண்டையோட்டினுள் அமைந்திருக்கும் உறுப்பு; brain. "மூளையார் சிரத்து" (திவ்.பெரியதி4, 2 : 8);. வலிப்பு நோய்க்கு மூளையில் ஏற்படும் பாதிப்பே கரணியம். 2. அறிவு, சிந்தனைத் திறன்; brain, intelligence. மூளை இருந்தால் இப்படிச் செய்வாயா? அவருக்கு இருக்கும் மூளையில் கால்பங்கு நமக்கு இருந்தால் போதும்! 3. எலும்புக்கு நடுவில் உள்ள பொருள் (மச்சை); (சூடா.);; bone marrow, medullary substance, one of {}. ம. மூள;வ.மஜ்ஜா OE.mearg, Os., OHG. marg, ON.mergh, E.marrow. [மூள் → மூளை = எலும்பிற்கு அல்லது மண்டையோட்டிற்கு உள்ளிருப்பது.] பிடரியில் முள்ளந்தண்டு நடுவில் இருந்து மண்டை வரைக்கும் நான்கு பிரிவுகளாய் உள்ள குழகுழப்பான வெண்மையுள்ள ஒரு தசைப்பற்று. இது ஆண்களுக்கு பொதுநிலையில் 1500 சிற்றெடை (grams);யும், பெண்களுக்கு (1200 சிற்றெடையும் இருக்கும் என்பர். அகவை ஆக ஆக எடையும் வலுவும் குறையும் (சா.அக.);. [p]
மூளைக்கட்டி	மூளைக்கட்டி mūḷaikkaṭṭi, பெ.(n.) மூளையில் உண்டான கட்டி; abscess of the brain. [மூளை + கட்டி.]
மூளைக்கமர்	மூளைக்கமர் mūḷaikkamar, பெ.(n.) தலையின் மூளைப் பகுதிகளின் இடையே யுள்ள இடைவெளி; the fissure separating the two hemispheres of the brain - Intercerebral fissure (சா.அக.);.

மூளைக்கலக்கம்	மூளைக்கலக்கம் mūḷaikkalakkam, பெ.(n.) மூளையில் ஏற்படும் கலக்கம், அறிவுப் பிறழ்சி; brain disorders, paranoea. [மூளை + கலக்கம்.]
மூளைக்காய்ச்சல்	மூளைக்காய்ச்சல் mūḷaikkāyccal, பெ.(n.) மூளையில் ஏற்படும் அழற்சியினால் பெரும்பாலும் குழந்தைகளுக்கு உண்டாகும் காய்ச்சலோடு கூடிய நோய்; brain fever. [மூளை + காய்ச்சல்.]
மூளைக்கால்கள்	மூளைக்கால்கள் mūḷaikkālkaḷ, பெ.(n.) முகுளத்தையும் சின்ன மூளையையும் ஒன்று சேர்க்கும் நரம்புப் பட்டைகள்; a pair of bands which connect the pons and the oblongata with the cerebrum cruracerebri (சா.அக.);. [மூளை + கால்கள்.]
மூளைக்கொதிப்பு	மூளைக்கொதிப்பு mūḷaikkodippu, பெ.(n.) 1. வெயிலால் தாக்கப்படுகை; sunstroke. 2. தலையில் சென்று தாக்கும் மிகையான குருதியோட்டம்; rush of blood to the head. மிக்கபடிப்பால் அவனுக்கு மூளைக் கொதிப்பு உண்டாயிற்று. [மூளை + கொதிப்பு.]
மூளைகெடு-தல்	மூளைகெடு-தல் mūḷaigeḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) அறிவு குறைதல்; to be weak in brain power. [மூளை + கெடு-தல்.]
மூளைச்சலவைசெய்-தல்	மூளைச்சலவைசெய்-தல் mūḷaissalavaiseytal, 1 செ.கு.வி. (v.i.) சிந்தித்து முடிவுக்கு வரவிடாமல் ஒன்றைத் திரும்ப திரும்பச் சொல்லி அல்லது சான்று காட்டி அதை ஏற்கச் செய்தல்; brain wash. [மூளை + சலவை + செய்-தல்.]
மூளைச்சுரம்	மூளைச்சுரம் mūḷaiccuram, பெ.(n.) மூளைக்காய்ச்சல் பார்க்க;see {}. [மூளை + சுரம்.]
மூளைச்சோர்வு	மூளைச்சோர்வு mūḷaiccōrvu, பெ.(n.) உறுதியாக நிற்கும் திறன் இல்லாத மூளை; weakness of brain (சா.அக.);. [மூளை + சோர்வு.]

மூளைத்தாபிதம்	மூளைத்தாபிதம் mūḷaiddāpidam, பெ.(n.) கொதிப்புடன் உள்ள மூளை; inflammation of the brain (சா.அக.);. மறுவ. மூளைக்கொதிப்பு [மூளை + Skt. தாபிதம்.]
மூளைதாபனரோகம்	மூளைதாபனரோகம் mūḷaitāpaṉarōkam, பெ.(n.) மூளையில் ஏற்படும் நோய்; cerebral inflammation.
மூளைப்பாரிசவாயு	மூளைப்பாரிசவாயு mūḷaippārisavāyu, பெ.(n.) மூளைக்கு வரும் ஒரு வகை நோய்; cerebral paralysis. [மூளை + Skt. பாரிசவாயு.]
மூளைப்பித்தம்	மூளைப்பித்தம் mūḷaippittam, பெ.(n.) தலை மூளையில் பித்தம் சேர்ந்தால் மது உண்டவரைப் போல பிதற்றி, அறிவைக் கெடுத்துவிடும் ஒரு வகை நோய்; a disease which spoils the intellect of the person and makes him behave little, a intoxicated person. It is caused by bile humour affecting the brain (சா.அக.);. [மூளை + பித்தம்.]
மூளைப்பிதுக்கம்	மூளைப்பிதுக்கம் mūḷaippidukkam, பெ.(n.) மூளை பிதுங்கி விடுகை (இங்.வை.);; protrusion of the brain, as from an accident. [மூளை + பிதுக்கம்.]
மூளையதிர்ச்சி	மூளையதிர்ச்சி mūḷaiyadircci, பெ.(n.) தலையில் அடிபடுவதால் உண்டாகும் மூளைக் கலக்கம் (இங்.வை.);; concussion of the brain. [மூளை + அதிர்ச்சி.]
மூளையமுக்கம்	மூளையமுக்கம் mūḷaiyamukkam, பெ.(n.) மூளை அழுந்தி விடுகை (இங்.வை.);; compression of the brain, as from an accident. [மூளை + அமுக்கம்.]
மூளையரத்தவொழுக்கு	மூளையரத்தவொழுக்கு mūḷaiyarattavoḻukku, பெ.(n.) அரத்தப் போக்குடைய மூளை; cerebral haemorrhage. [மூளை + அரத்தம் + ஒழுக்கு.]

மூளையில்லாதவன்	மூளையில்லாதவன் mūḷaiyillātavaṉ, பெ.(n.) மூடன், அறிவிலி; fool, as devoid of brains. [மூளை + இல்லாதவன்.]
மூளைவறண்டவன்	மூளைவறண்டவன் mūḷaivaṟaṇṭavaṉ, பெ.(n.) 1. கோணற் புத்தியுள்ளவன் (வின்.);; eccentric man. 2. மூளையில்லாதவன் (இ.வ.);;பார்க்க;see {}. [மூளை + வறண்டவன்.]
மூற்றை	மூற்றை mūṟṟai, பெ.(n.) மும்மடங்கு; three –fold;triple. "நூற்றுப்பத்து நுவன்ற தோன் முகன் மூற்றைக் கையினன்" (கந்தபு. கயமுகன்.2);. [மூன்று → மூற்றை.]
மூறுவஞ்சி	மூறுவஞ்சி mūṟuvañji, பெ. (n.) முத்து; pearl, one of the nine gems (சா.அக.);.
மூறுவா	மூறுவா mūṟuvā, பெ.(n.) பெருங்குரும்பை (மலை.);; bowstring hemp.
மூறைக்கல்	மூறைக்கல் mūṟaikkal, பெ.(n.) கடலடியிற் கிடைக்கும் கல் வகைகளுள் விலை மதிப்புடையது (நெல்லைமீன.);; valuable stone among stones found under the sea.
மூறைமுள்	மூறைமுள் mūṟaimuḷ, பெ.(n.) நீர்பரப்பின் மேல் பந்துபோல் மிதக்கும் ஒருயிரி; an aquatic floating creeper resembling like ball. மூல நோயுடையார் உண்ண மூலம் குணமாகும்.
மூன்றாங்கட்டு	மூன்றாங்கட்டு mūṉṟāṅgaṭṭu, பெ.(n.) 1. வீட்டின் மூன்றாங் கட்டடப் பகுதி (உ.வ.);; the third compartment of a house. 2. ஒடிந்த உறுப்புக்கு இறுதியாக மூன்றாம் முறை கட்டுங் கட்டுப் போலுள்ள முடிவான தீர்மானம் (வின்.);; final or decisive opinion, as the third and last bandage to a broken limb (செ.அக.);. [மூன்று + ஆம் + கட்டு.]

மூன்றாங்கல்	மூன்றாங்கல் mūṉṟāṅgal, பெ.(n.) மூன்று கல் வைத்து ஆடும் கல்லாட்டம் (கோவை.);; a kind of three stone game or play. மறுவ. கல்லாங்கல், கூழாங்கல். [மூன்றாம் + ஆம் + கல்.] ஆட்டத்தின் பெயர் : மூன்று கற்களைக் கொண்டு ஆடும் ஆட்டம் மூன்றாங்கல். ஆடுமுறை : மூன்று கற்களுள் ஒன்றைக் கீழ் வைத்து ஏனையிரண்டையும் கையில் வைத்துக் கொண்டு அவற்றுள் ஒன்றை மேலெறிந்து இன்னொன்றைக் கீழ்வைத்து முந்திக் கீழ் வைத்ததை எடுத்துக் கொண்டு மேலெறிந்ததைப் பிடித்தல் வேண்டும். பின்பு மீண்டும் ஒன்றை மேலெறிந்து கையிலுள்ளதைக் கீழ் வைத்துக் கீழிருந்ததை எடுத்துக் கொண்டு மேலெறிந்ததைப் பிடித்தல் வேண்டும். இவ்வாறே பன்னிருமுறை தொடர்ந்து தவறாது ஆடிவிடின் பழமாம். பன்னிரு முறைக்கும் கீழ்வருமாறு பாட்டுப் பாடப்படும். 1. ஒன்றாவது - ஒன்றாங்காய், 2. இரண்டாவது - இரத்தினகிளி (அல்லது ஈச்சங்காய்);, 3. மூன்றாவது முத்துச்சரம், 4. நாலாவது நாற்காலி, 5. அஞ்சாவது பஞ்சவர்ணம், 6. ஆறாவது பாலாறு, 7. ஏழாவது எழுத்தாணி, 8. எட்டாவது கொட்டாரம்,
மூன்றாங்கால்	மூன்றாங்கால் mūṉṟāṅgāl, பெ.(n.) 1. திருமணம் போன்றவற்றிற்கு மூன்று நாள் முன்பு நடும் பந்தற்கால் (வின்.);; the first post of a marriage 'pandal' set up three days before the wedding. 2. மூன்றாம் தலைமுறை உறவு (வின்.);; consanguinity of the third degree. 3. மூன்றாம் ஆண்குழந்தை (இ.வ.);; the third male child of a person. [மூன்று + ஆம் + கால்.]
மூன்றாங்குட்டம்	மூன்றாங்குட்டம் mūṉṟāṅguṭṭam, பெ.(n.) உடல் சிவப்பாகி, கொஞ்சம் நாள் கழித்து உடம்பு வெளுத்துத் துன்புறுத்தும் ஒருவகைத் தொழுநோய்; third stage of leprosy (சா.அக.);. [மூன்று + ஆம் + குட்டம்.]
மூன்றாங்கொம்பு	மூன்றாங்கொம்பு mūṉṟāṅgombu, பெ.(n.) மூன்றாம் நாள் விதைப்பதற்காக அதற்கு முன் இரண்டு நாளும் நீரில் ஊறவைத்த நெல்விதை (தஞ்சை.);; seeds of paddy kept in water for two days, for sowing on the third day. மறுவ. மூன்றாங்கோப்பு [மூன்று + ஆம் + கொம்பு.]
மூன்றாந்தரச்சங்கு	மூன்றாந்தரச்சங்கு mūṉṟāndaraccaṅgu, பெ.(n.) புழுத்தாக்குதலுக்குட்பட்ட சங்கு (நெல்லை.);; a marine shell, an inferior conch affected by worms. [மூன்று + ஆம் + தரசங்கு.]

மூன்றாந்திருவந்தாதி	மூன்றாந்திருவந்தாதி mūṉṟāndiruvandāti, பெ.(n.) நாலாயிரத் தெய்வப் பனுவலுள் பேயாழ்வார் வெண்பாவிற் பாடிய அந்தாதி நூல்; an {} metre in {}-p-pirabandam by {}. [மூன்று + ஆம் + திருவந்தாதி.]
மூன்றாநடவு	மூன்றாநடவு mūṉṟānaḍavu, பெ.(n.) மூன்றாவது முறை பிடுங்கி நடும் நாற்று (இ.வ.);; third transplantation of seedlings. [மூன்று + ஆம் + நடவு.]
மூன்றாம்சுற்று	மூன்றாம்சுற்று mūṉṟāmcuṟṟu, பெ.(n.) 1. மூன்றாவது சுற்றுப் பாதை;கோயிற் கருவறையைச் சுற்றியுள்ள மூன்றாவது சுற்றுப்பாதை; vicinity surrounding a shrine in a temple. 2. விளையாட்டு, பேச்சு வார்த்தை மூன்றாம் நிலையில் இருக்கை; third circular of sports, talk. [மூன்று + ஆம் + சுற்று.]
மூன்றாம்பாட்டன்	மூன்றாம்பாட்டன் mūṉṟāmbāṭṭaṉ, பெ.(n.) முப்பாட்டன் (இ.வ.);; grandfather's grandfather. [மூன்று + ஆம் + பாட்டன்.]
மூன்றாம்பிறைக் காய்ச்சல்	மூன்றாம்பிறைக்காய்ச்சல் mūṉṟāmbiṟaikkāyccal, பெ.(n.) மூன்று நாட்களுக்கு ஒருமுறை விட்டு விட்டு வரும் காய்ச்சல்; a fever whose paroxysms return every third day or every 48 hours - Tertian fever(சா.அக.);. [மூன்று + ஆம் + பிறை + காய்ச்சல்.]
மூன்றாம்வளைய மூலவிரணம்	மூன்றாம்வளையமூலவிரணம் mūṉṟāmvaḷaiyamūlaviraṇam, பெ.(n.) மலவாயில் உண்டாகும் மூல முளை எரிச்சல்; piles (சா.அக.);. [மூன்று + ஆம் + வளையம் + மூலம் + Skt. இரணம்.]
மூன்றாமீற்றுப்பசு ம்பால்	மூன்றாமீற்றுப்பசும்பால் mūṉṟāmīṟṟuppasumbāl, பெ.(n.) நாட்பட்ட சளி(கபம்); நோயைப் போக்கும் பால்; milk of the cow that has given birth to the third calf (சா.அக.);. [மூன்று + ஆம் + ஈற்று + Skt. பசு + அம் + பால்.]
மூன்றாமுறைக்கா ய்ச்சல்	மூன்றாமுறைக்காய்ச்சல் mūṉṟāmuṟaikkāyccal, பெ.(n.) ஒரு நாள் விட்டு ஒரு நாள் வரும் காய்ச்சல் நோய் (M.L.);; malaria tertian fever. [மூன்று + ஆம் + முறை + காய்ச்சல்.]

மூன்றாவது	மூன்றாவது mūṉṟāvadu, பெ. (n.) 1. இரண்டாவதற்கு அடுத்துள்ளது; that which is third. 2. வெற்றிலைப் பாக்குடன் சேர்த்து உண்ணும் மூன்றாவது பொருளான சுண்ணாம்பு; quick lime, as the third article used in chewing betel, the other two being betel and areca-nut. [மூன்று → மூன்றாவது.]
மூன்றிலைமேனி	மூன்றிலைமேனி mūṉṟilaimēṉi, பெ.(n.) குப்பைமேனி; rubbish plant - Acalypha indica (சா.அக.);. [p]
மூன்று	மூன்று mūṉṟu, பெ.(n.) இரண்டுக்கு மேல் அடுத்துள்ள எண்; three. சார்ந்து வரல் மரபின் மூன்றலங் கடையே (தொல்.எழுத்து.1);. "அறனும் பொருளு மின்பமு மூன்றும்" (புறநா.28:15);. "இசையும் இன்பமும் ஈதலும் மூன்றும்" (நற்.214:1);. "மூன்றுட னீன்ற முடங்கர் நிழத்த" (அகநா.147:4);. "மூன்று முடிச்சு கழுத்தில் விழட்டும்; முப்பது இலைகள் குப்பையில் விழட்டும்" (பழ.);. "மூன்று காசுக் குதிரை ஆறு காசு வைக்கோல் தின்கிறதாம்". "மூன்று மாதத்திற்கு முன்னே பல் போனவளுக்கு முறுக்குக் கடையில் என்ன வேலை". "மூன்று வீட்டுக்கு முக்காலி நான்கு வீட்டிற்கு நாற்காலி". தெ. மூது;க. மூட்ரு;ம. முந்து;து. முகி.
மூன்றுகட்டுவீடு	மூன்றுகட்டுவீடு mūṉṟugaṭṭuvīṭu, பெ.(n.) 1. மூன்று முற்றங்களைக் கொண்ட வீடு; comprising three court yards house. 2. மூன்று மாடி உள்ள வீடு; three terrace house. [மூன்று + கட்டு + வீடு.]
மூன்றுகாலம்	மூன்றுகாலம் mūṉṟukālam, பெ.(n.) இறப்பு, நிகழ்வு, எதிர்வு ஆகிய மூன்று காலங்களைக் குறிப்பது; three types of tense, viz. present tense, past tense, future tense. முக்காலமும் அறிந்த முனிவன். [மூன்று + காலம்.]
மூன்றுகொட்டைக் காய்	மூன்றுகொட்டைக்காய் mūṉṟugoṭṭaiggāy, பெ.(n.) மூன்று விதையுள்ள நிலக்கடலை (கோவை.);; three seeds ground-nut. [மூன்று + கொட்டை + காய்.]

மூன்றுதண்டர்	மூன்றுதண்டர் mūṉṟudaṇṭar, பெ.(n.) மூன்று (திரி); தண்டத் துறவிகள்; ascetics with trident – staff. "மூன்று தண்டரொன்றினர்" (திவ்.திருச்சந்.52);. [மூன்று + தண்டர்.]
மூன்றுதாள்	மூன்றுதாள் mūṉṟutāḷ, பெ. (n.) 1. ஒரு வகைச் சீட்டாட்டம் (கோவை.);; a kind of a game at cards. 2. தனித்தனியாக மூன்று காகிதத்தின் பெயர்; three paper. 3. மூன்று கால்கள்; three legs. [மூன்று + தாள்.]
மூன்றுதுறைசன்னல்	மூன்றுதுறைசன்னல் mūṉṟuduṟaisaṉṉal, பெ.(n.) மூன்று கதவுடைய சாளரம்; window with three doors. [மூன்று + துறை + சன்னல்.]
மூன்றுநிலைமாடக்கோயில்	மூன்றுநிலைமாடக்கோயில் mūṉṟunilaimāṭakāyil, பெ.(n.) மூன்று அடுக்குடையக் கோயில்; the three storeyed (storied); temple. [p] [மூன்று + நிலை + மாடம் + கோயில்.]
மூன்றுநூல்	மூன்றுநூல் mūṉṟunūl, பெ.(n.) பூணூல்; the sacred thread, as having three strands. "மூன்றுநூல் கிடந்த தோண்முனி" (கம்பரா.கிளை.137);. [மூன்று + நூல்.]
மூன்றுப்பு	மூன்றுப்பு mūṉṟuppu, பெ.(n.) கடலுப்பு, இந்துப்பு, கல்லுப்பு என்னும் மூன்று வகை உப்பு; the three salts, viz., {}, induppu, kalluppu (சா.அக.);. [மூன்று + உப்பு.]
மூன்றுபத்திரி	மூன்றுபத்திரி mūṉṟubattiri, பெ.(n.) சாதி இலை, இலவங்க இலை, தாளிச இலை; mace, cinnamon leaf, Himalayan silverfur (சா.அக.);. [மூன்று + பத்திரி.]
மூன்றுபத்திவீடு	மூன்றுபத்திவீடு mūṉṟubattivīṭu, பெ.(n.) மூன்றுகட்டுவீடு பார்க்க;see {}. [மூன்று + பத்தி + வீடு.]

மூன்றுபுள்ளிநண்டு	மூன்றுபுள்ளிநண்டு mūṉṟubuḷḷinaṇṭu, பெ.(n.) மேலோட்டில் மூன்று புள்ளிகளுடைய கடல் நண்டு (தஞ்சைமீன.);; three dotted sea-shore crabs. [மூன்று + புள்ளி + நண்டு.] [p]
மூன்றுமா	மூன்றுமா mūṉṟumā, பெ.(n.) 'ங' என்ற குறியுள்ளதும், இருபதில் மூன்று கொண்டதுமான கீழிலக்க (பின்ன);வெண்; the fraction 3/20. [மூன்று + மா.]
மூன்றுவர்ணத்தி	மூன்றுவர்ணத்தி mūṉṟuvarṇatti, பெ.(n.) பன்றி முள்; the thorn of a porcupine (சா.அக.);.
மூன்றுவீசம்	மூன்றுவீசம் mūṉṟuvīcam, பெ.(n.) 'ங' என்ற குறியுள்ளதும் பதினாறில் மூன்று கொண்டதுமான கீழிலக்க (பின்ன);வெண்; the fraction 3/16. [மூன்று + வீசம்.]
மூன்றுவேளை	மூன்றுவேளை mūṉṟuvēḷai, பெ.(n.) காலை, நண்பகல், மாலை என்ற நாளின் மூன்று பகுதிகள்; three period of a day called morning, after-noon and evening. [மூன்று + வேளை.]
மூன்றேமுக்கால்	மூன்றேமுக்கால் mūṉṟēmukkāl, பெ.(n.) அளவுப் பெயர்; measurement. எண்ணிக்கையில் மூன்றும், மேலும் ஒன்றில் முக்கால் பங்கும் (3/4);. "மூன்றே முக்கால் நாழிகையிலே முத்து மழை பெய்தது. வாரி எடுக்கு முன்னே மண் மாரியாய்ப் போயிற்று" (பழ.);. [மூன்று + முக்கால்.]
மூனானாத்து	மூனானாத்து mūṉāṉāttu, பெ.(n.) நேற்றைக்கு முந்திய நாளுக்கு முந்தைய நாள் (முகவைமீன.);; two - days before yesterday. [மூன்றாம்நேற்று → மூனானேற்று → மூனானாத்து.]
மூனை	மூனை mūṉai, பெ.(n.) தவசங்களுள் ஒன்றான கம்புக்கு மேலுள்ள தோல்; skin layer that covers the millet, husk. மறுவ, சொங்கு, கொங்கு, கொங்கை.

மெ	மெ me, 'ம்' என்ற மெய்யெழுத்தும் 'எ' என்ற உயிரெழுத்தும் இணைந்த உயிர் மெய் (அசை) எழுத்து; the syllable formed by adding the short vowel 'e' to the consonant "m". [ம் + எ] மெ me, 'ம்' என்ற மெய்யெழுத்தும் 'எ' என்ற உயிரெழுத்தும் இணைந்த உயிர் மெய் (அசை) எழுத்து; the syllable formed by adding the short vowel 'e' to the consonant "m". [ம் + எ]
மெச்சாதவர்	மெச்சாதவர் meccātavar, பெ.(n.) 1. வரவேற்கத் தக்க விருந்தினர், நல்விருந்து; welcome guest. 2. நண்பர்கள் (வின்.);; friends. [மெச்சு + ஆ + த + அவர்] மெச்சாதவர் meccātavar, பெ. (n.) 1. வரவேற்கத் தக்க விருந்தினர், நல்விருந்து; welcome guest. 2. நண்பர்கள் (வின்.);; friends. [மெச்சு + ஆ + த + அவர்]
மெச்சிக்கொள்(ளு)-தல்	மெச்சிக்கொள்(ளு)-தல் meccikkoḷḷudal, 10 செ.குன்றாவி. (v.t.) புகழ்ந்துரைத்தல்; to praise, approve, command. 'மெச்சிக் கொள்கிறதற்கு எச்சிலை எடுக்கிறது' (பழ.);. 'தமிழின் தனித்தன்மையை மெச்சிக் கொள்ளாத புலவர் இல்லை' (உ.வ.);. தெ. மெச்சுகொனது. [மெச்சு → மெச்சி + கொள்-, 'கொள்' து.வி.] மெச்சிக்கொள்(ளு)-தல் meccikkoḷḷudal, 10 செ.குன்றாவி. (v.t.) புகழ்ந்துரைத்தல்; to praise, approve, command. 'மெச்சிக் கொள்கிறதற்கு எச்சிலை எடுக்கிறது' (பழ.);. 'தமிழின் தனித்தன்மையை மெச்சிக் கொள்ளாத புலவர் இல்லை' (உ.வ.);. தெ. மெச்சுகொனது. [மெச்சு → மெச்சி + கொள்-, 'கொள்' து.வி.]

மெச்சு	மெச்சு1 meccudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t) 1. புகழ்தல், பாராட்டுதல்; to praise, extol, to flatter, to land. "அமரர் மெச்ச மலர்மல்கு பொழில்" (தேவா. 543, 9);. 'சிறுவனின் மறத்தன்மையை மெச்சாதவர்கள் இல்லை' (உ.வ.);. 2. மதித்தல் (வின்.);; to esteem. 3. வியத்தல்; to admire greatly, wonder. "மெச்சூது சங்கமிடத்தான்" (திவ். பெரியாழ். 2, 1, 1);. ம. மெச்சுக;க., தெ.. குட., பட. மெச்சு;து. மெச்சு, மெச்சி;கோத. மெச். [ஏ = உயர்ச்சி, பெருமை. ஏ → ஏடு = விஞ்ஞையருலகம். ஏ → ஏத்துதல் = உயர்த்துதல், புகழ்தல், வழுத்துதல். எஞ்சுதல் = மேற்படுதல், மிகுதல், மீதல். எஞ்சு → எச்சு → எச்சம், மிகுதியாய்க் கொடுத்தலை எச்சாய்க் கொடுத்தல் என்பது கொங்கு நாட்டுவழக்கு. (மு.தா.71 - 73);. எ → எச்சு → மெச்சு. மெச்சுதல் = உயர்த்திப் பேசுதல்] மெச்சு2 meccu, பெ.(n.) உவப்பு(வின்);; approbation, commendation. மறுவ. பாராட்டு, புகழ். ம. மெச்சம்;க. மெச்சு, மெச்சிகெ, மெச்கவிகெ;தெ., பட., குட. மெச்சு;து. மெச்சணிகெ;கோத. மெச். [எ → எச்சு → மெச்சு]
மெஞ்சை	மெஞ்சை meñjai, பெ.(n.) மென்செய் பார்க்க;see {}. மறுவ. நஞ்சை. [மென்செய் → மெஞ்சை] மெஞ்சை meñjai, பெ. (n.) மென்செய் பார்க்க;see {}. மறுவ. நஞ்சை. [மென்செய் → மெஞ்சை]
மெஞ்ஞலம்	மெஞ்ஞலம் meññalam, பெ.(n.) மெய்ந்நலம் (யாழ். அக); பார்க்க;see mey-n-nalam. [மெய்ந்நலம் → மெஞ்ஞலம்] மெஞ்ஞலம் meññalam, பெ. (n.) மெய்ந்நலம் (யாழ். அக); பார்க்க;see mey-n-nalam. [மெய்ந்நலம் → மெஞ்ஞலம்]

மெட்டி

மெட்டி meṭṭi, பெ.(n.)

வெள்ளியிலான பெண்கள் கால்விரலணிவகை; a kind of plain silver ring worn on the great toe or the next toe.

'மெட்டியொலி எழ நடந்து வந்தாள்' (உ.வ.);.

க. மெட்டு;தெ. மெட்டெ, மட்டிய, மட்டெ;து. மேண்டிகெ;நா. மட்டெ;பர். மட்ட.

[மெட்டு = மேடு, மண்திட்டு, யாழிசைத் தானக்கட்டை, இசைப்போக்கு, மேன்மை மெட்டு → மெட்டி (மு.தா.73);]

சில வகுப்பாரிடையே பெண்கள் திருமண மானதற்கு அடையாளமாகவும் சிலரிடையே அழகிற் காகவும் மெட்டி அணியும் வழக்கம் உண்டு.

[p]

மெட்டி meṭṭi, பெ. (n.)

வெள்ளியிலான பெண்கள் கால்விரலணிவகை; a kind of plain silver ring worn on the great toe or the next toe.

'மெட்டியொலி எழ நடந்து வந்தாள்' (உ.வ.);.

க. மெட்டு;தெ. மெட்டெ, மட்டிய, மட்டெ;து. மேண்டிகெ;நா. மட்டெ;பர். மட்ட.

[மெட்டு = மேடு, மண்திட்டு, யாழிசைத் தானக்கட்டை, இசைப்போக்கு, மேன்மை மெட்டு → மெட்டி (மு.தா.73);]

சில வகுப்பாரிடையே பெண்கள் திருமண மானதற்கு அடையாளமாகவும் சிலரிடையே அழகிற் காகவும் மெட்டி அணியும் வழக்கம் உண்டு.

மெட்டு

மெட்டு1 meṭṭudal,   4 செ.குன்றாவி. (v.t.)

காலால் தாக்குதல்; to spurn or push with the foot.

"நிகளத்தை மெட்டி மெட்டிப் பொடிப்படுத்தி" (பழனிப்பிள்ளைத். 12);.

க., தெ., படா. மெட்டு;   கோத. மெட்;   துட. மோட்;மா. மட்யெ.

[முட்டு → மட்டு → மட்டை = பட்டை (மு.தா.114); முட்டு → மட்டு → மெட்டு. மெட்டுதல் = ஒன்றனை அழுந்துமாறு காலால் மிதித்தல்]

மெட்டு2 meṭṭu, பெ.(n.)

செருப்பு; a sandal, a shoe.

க., தெ., படா. மெட்டு.

[மெட்டுதல் = காலால் மிதித்தல். மெட்டு = மிதித்து நடக்கப் பயன்படுத்தும் செருப்பு]

மெட்டு3 meṭṭu, பெ.(n.)

1. மேடு (திவா.);; mound. 2. வெட்டும் பள்ளத்தின் நடுவில் வெட்டளவு காட்டும் மண் திட்டு (இ.வ.);;

section of earth left in the centre of an excavation as a measure of its depth.

'போடிமெட்டு, கம்பம்மெட்டு' (உ.வ);. ஊர்ப்பெயர்கள் பின்னொட்டு. 3 கின்னரத்தில் (பிடிலில்); வைக்கும் மிதப்புக்கட்டை;

bridge of a fiddle.

சூழ்காடு (வின்)

மெட்டுக்காரன்	மெட்டுக்காரன் meṭṭukkāraṉ, பெ.(n.) ஆயம் தண்டுவோன்; custom officer; one who collects customs, toll -gatherer.(C.G.); [மெட்டு5 + காரன். எட்டு → மெட்டு = மேடு, மண்திட்டு, ஊர் சூழ்காடு. மெட்டுக்காரன் = மேடான இடம் அல்லது ஊரையொட்டிய இடத்தில் அமர்ந்தவன், அங்கமர்ந்து வரி தண்டுபவன்.] மெட்டுக்காரன் meṭṭukkāraṉ, பெ. (n.) ஆயம் தண்டுவோன்; custom officer one who collects customs, toll -gatherer.(C.G.); [மெட்டு5 + காரன். எட்டு → மெட்டு = மேடு, மண்திட்டு, ஊர் சூழ்காடு. மெட்டுக்காரன் = மேடான இடம் அல்லது ஊரையொட்டிய இடத்தில் அமர்ந்தவன், அங்கமர்ந்து வரி தண்டுபவன்.]
மெட்டுச்சேவகன்	மெட்டுச்சேவகன் meṭṭuccēvagaṉ, பெ.(n.) 1. மெட்டுக்காரன் பார்க்க (வின்.);;see {} 2. வருவாய்த்துறை அலுவலக உதவியாளர்; peon of the revenue department. [மெட்டு + சேவகன்] Skt. {} → த. சேவகன் மெட்டுச்சேவகன் meṭṭuccēvagaṉ, பெ. (n.) 1. மெட்டுக்காரன் பார்க்க (வின்.);;see {} 2. வருவாய்த்துறை அலுவலக உதவியாளர்; peon of the revenue department. [மெட்டு + சேவகன்] Skt. {} → த. சேவகன்
மெத்த	மெத்த metta, வி.எ. (adv.) மிகவும்; much, abundantly, greatly. "மெத்த நேயவனை" (தேவா. 758, 7);. 'பாவாணரை மெத்தச் சிறந்தவர் என்று பலரும் பாராட்டுகின்றனர்' (உ.வ.);. [மெத்து → மெத்த. எ → (எத்து); → மெத்து = மெத்துதல் = மேலிடுதல், மிகுதியாதல்] மெத்த metta, வி.எ. (adv.) மிகவும்; much, abundantly, greatly. "மெத்த நேயவனை" (தேவா. 758, 7);. 'பாவாணரை மெத்தச் சிறந்தவர் என்று பலரும் பாராட்டுகின்றனர்' (உ.வ.);. [மெத்து → மெத்த. எ → (எத்து); → மெத்து = மெத்துதல் = மேலிடுதல், மிகுதியாதல்]

மெத்தப்படித்தவன்	மெத்தப்படித்தவன் mettappaḍittavaṉ, பெ.(n.) மிகுதியாகப் படித்தவர்; voracious reader. 'மெத்தப் படித்தவருக்குச் சோறு வெல்லம்' (பழ.);. 'மறைமலையடிகளை மெத்தப் படித்தவர் என்று பாவாணர் பாராட்டுகிறார்' (உ.வ.);. [மெத்த + படித்தவன்] மெத்தப்படித்தவன் mettappaḍittavaṉ, பெ. (n.) மிகுதியாகப் படித்தவர்; voracious reader. 'மெத்தப் படித்தவருக்குச் சோறு வெல்லம்' (பழ.);. 'மறைமலையடிகளை மெத்தப் படித்தவர் என்று பாவாணர் பாராட்டுகிறார்' (உ.வ.);. [மெத்த + படித்தவன்]
மெத்தபிரமி	மெத்தபிரமி mettabirami, பெ.(n.) வாய்நீர்; saliva. மெத்தபிரமி mettabirami, பெ. (n.) வாய்நீர் : saliva.
மெத்தம்பாரை	மெத்தம்பாரை mettambārai, பெ.(n.) மஞ்சள் கலந்த செம்மை நிறமுடையதும் 16 விரலம் வரை வளர்வதுமான கடல்மீன்வகை; sea-fish, yellowish red, attaining 16 in. in length, caesia pinjalo. [p] மெத்தம்பாரை mettambārai, பெ. (n.) மஞ்சள் கலந்த செம்மை நிறமுடையதும் 16 விரலம் வரை வளர்வதுமான கடல்மீன்வகை; sea-fish, yellowish red, attaining 16 in. in length, caesia pinjalo.
மெத்தம்பிரியன்	மெத்தம்பிரியன் mettambiriyaṉ, பெ.(n.) சிவப்பும், மஞ்சளும் கலந்ததும் தூண்டி லிரையாகப் பயன்படுவதுமான கடல்மீன் வகை; sea-fish, crimson with orange tints, lutjanus annularis, used as bait. மெத்தம்பிரியன் mettambiriyaṉ, பெ. (n.) சிவப்பும், மஞ்சளும் கலந்ததும் தூண்டி லிரையாகப் பயன்படுவதுமான கடல்மீன் வகை; sea-fish, crimson with orange tints, lutjanus annularis, used as bait.

மெத்தமதி	மெத்தமதி meddamadi, பெ.(n.) மூளைச்சலம்; spinal fluid. மெத்தமதி meddamadi, பெ. (n.) மூளைச்சலம்; spinal fluid.
மெத்தவிடத்தி	மெத்தவிடத்தி mettaviḍatti, பெ.(n.) மருதோன்றி; nail dye. மெத்தவிடத்தி mettaviḍatti, பெ. (n.) மருதோன்றி; nail dye.
மெத்தனம்	மெத்தனம் mettaṉam, பெ.(n.) 1. காலத் தாழ்ப்பு; delaying. 2. கவலையின்மை, பொருட்படுத்தாமை, பொறுப்பின்மை; slack, lack of seriousness. 'ஏற்கனவே படித்ததுதான் என்று மெத்தனமாய் இருந்து விடாதே'. 'உன் மெத்தனத்தால் சிக்கல் பெரிதாகிவிட்டது' (உ.வ.);. [மெது → மெத்து → மெத்தென = மெதுவாக. மெத்தெனவு → மெத்தனம் (வே.க.4,23,24);] மெத்தனம் mettaṉam, பெ. (n.) 1. காலத் தாழ்ப்பு; delaying. 2. கவலையின்மை, பொருட்படுத்தாமை, பொறுப்பின்மை; slack, lack of seriousness. 'ஏற்கனவே படித்ததுதான் என்று மெத்தனமாய் இருந்து விடாதே'. 'உன் மெத்தனத்தால் சிக்கல் பெரிதாகிவிட்டது' (உ.வ.);. [மெது → மெத்து → மெத்தென = மெதுவாக. மெத்தெனவு → மெத்தனம் (வே.க.4,23,24);]

மெத்தனவு	மெத்தனவு mettaṉavu, பெ.(n.) 1. மெத்தெனவு பார்க்க;see {}. 2. கவலையின்மை; light-heartedness. "மெத்தனவிற்று யிலுங்கால்" (திருவாலவா. 27. 70);. தெ. மெத்தென. [மெத்து → மெத்தெனவு] மெத்தனவு mettaṉavu, பெ. (n.) 1. மெத்தெனவு பார்க்க;see {}. 2. கவலையின்மை; light-heartedness. "மெத்தனவிற்று யிலுங்கால்" (திருவாலவா. 27. 70);. தெ. மெத்தென. [மெத்து → மெத்தெனவு]
மெத்து	மெத்து1 meddudal, 1.மிகுதல்; to abound, increase. "மெத்து பேரொளியாய்" (சேதுபு. தோத். 66);. 2. நிரம்புதல்; to be filled. "மேவிய வடுவு மெத்தல்" (திருவாலவா. 1, 5);. ம. மெத்துக;க., தெ. மெத்து. [எ → எம்புதல் = எழுதல், குதித்தல். ஏ = மேலோங்குகை. ஏ → ஏத்துதல் = உயர்த்துதல், புகழ்தல், வழுத்துதல். (மு.தா.71); எ → (எத்து); → மெத்து, மெத்துதல் = மேலிடுதல், பள்ளத்தை நிரப்புதல், மிகுதல், வெல்லுதல்] மெத்து2 meddudal, 15 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1.நிரப்புதல்; to fill. "மனக்குறை மெத்தவுள்ளுபு" (தணிக்கைப்பு. வீராட். 35);. 2. அப்புதல்; to pad, pack, to plaster. "இறைச்சி மெத்தி" (சீவக. 1577);. 3. பூசுதல்; to smear, apply. க., தெ., து.. பட. மெத்து; கொலா. மெத்;நா., பர். மெத்த். [எ → (எத்து); → மெத்து-.]
மெத்துப்பூசு-தல்	மெத்துப்பூசு-தல் medduppūcudal, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) கனத்தப் பூச்சு மேன்மேலும் பூசுதல்; to give thick coating. [மெத்து + பூசு-,] மெத்துப்பூசு-தல் medduppūcudal, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) கனத்தப் பூச்சு மேன்மேலும் பூசுதல்; to give thick coating. [மெத்து + பூசு-,]

மெத்துமெத்தென	மெத்துமெத்தென mettumetteṉa, பெ.(n.) மெத்தெனல், 1 பார்க்க;see {} 1. 'அண்மையில் வாங்கிய செருப்பு காலுக்கு மெத்துமெத்தென்றிருந்தது' (உ.வ.);. [மெத்து + மெத்து + என] மெத்துமெத்தென mettumetteṉa, பெ. (n.) மெத்தெனல், 1 பார்க்க;see {}1. 'அண்மையில் வாங்கிய செருப்பு காலுக்கு மெத்துமெத்தென்றிருந்தது' (உ.வ.);. [மெத்து + மெத்து + என]
மெத்துவாத்துவம்	மெத்துவாத்துவம் mettuvāttuvam, பெ.(n.) மெத்துவாத்துவாதனம் பார்க்க;see {}. "மெத்து வாத்துவ மிடக்கால் வடக்கால்" (தத்துவம். 108);. மெத்துவாத்துவம் mettuvāttuvam, பெ. (n.) மெத்துவாத்துவாதனம் பார்க்க;see {}. "மெத்து வாத்துவ மிடக்கால் வடக்கால்" (தத்துவம். 108);.
மெத்துவாத்துவாதனம்	மெத்துவாத்துவாதனம் mettuvāttuvātaṉam, பெ.(n.) இரண்டுகாலும் நீட்டி ஒரு முழங்கையூன்றித் தலையையேந்தி ஒரு கையை முசிவற நீட்டிக் கிடக்கும் இருக்கை (ஆசனம்); வகை (தத்துவம். 108, உரை);; [மெத்துவாத்துவம் + ஆதனம்] Skt. {} → த. ஆதனம். [p] மெத்துவாத்துவாதனம் mettuvāttuvātaṉam, பெ. (n.) இரண்டுகாலும் நீட்டி ஒரு முழங்கையூன்றித் தலையையேந்தி ஒரு கையை முசிவற நீட்டிக் கிடக்கும் இருக்கை (ஆசனம்); வகை (தத்துவம். 108, உரை);; [மெத்துவாத்துவம் + ஆதனம்] Skt. {} → த. ஆதனம்.

மெத்தென்று	மெத்தென்று mettenṟu, வி.எ. (adv.) மென்மையாக (மிருதுவாக);; soft. 'தலையணை மெத்தென்று இருந்தது' (உ.வ.);. [மெது → மெத்து → மெத்தை = மெல்லணை (மு.தா.282);. மெத்து + என்று] மெத்தென்று mettenṟu, வி.எ. (adv.) மென்மையாக (மிருதுவாக);; soft. ‘தலையணை மெத்தென்று இருந்தது'(உவ.); [மெது → மெத்து → மெத்தை = மெல்லணை (முதா.282); மெத்து + என்று] மெத்தென்று mettenṟu, வி.எ. (adv.) மென்மையாக (மிருதுவாக);; soft. 'தலையணை மெத்தென்று இருந்தது' (உ.வ.);. [மெது → மெத்து → மெத்தை = மெல்லணை (மு.தா.282);. மெத்து + என்று] மெத்தென்று mettenṟu, வி.எ. (adv.) மென்மையாக (மிருதுவாக);; soft. 'தலையணை மெத்தென்று இருந்தது' (உ.வ.);.
மெத்தெனல்	மெத்தெனல் mettenal, பெ.(n.) 1. மென்மைக் குறிப்பு; expr. signifying being smooth or soft. "மெத்தென்ற பஞ்சசயனத்தின் மேலேறி" (திவ். திருப்பா.19);. 2. அமைதிக் குறிப்பு; being gentle. 3. காலத்தாழ்ச்சிக் குறிப்பு; being slow. "மெத்தெனமாதைக் கொண்டு வருகுவில்" (திருவாலவா. 62, 7);. 4. மந்தக்குறிப்பு (ஈடு. 1, 10, 11);; being dull. க. மெத்தகெ, மெத்திகெ, மெத்தன்ன, மெத்தானெ, மெத்தனெ; தெ. மெத்த, மெத்தனி; து. மெத்தென, மெத்தனெ;நா. மெத்தெ. [மெல் → மெது → மெத்து + எனல். மென்மையாயிருத்தல்] மெத்தெனல் mettenal, பெ.(n.) 1. மென்மைக் குறிப்பு; expr. signifying being smooth or soft. "மெத்தென்ற பஞ்சசயனத்தின் மேலேறி" (திவ் திருப்பா.19);. 2. அமைதிக் குறிப்பு; being gentle. 3. காலந்தாழ்ச்சிக் குறிப்பு; being slow. "மெத்தெனமாதைக் கொண்டு வருகுவில்" (திருவாலவா. 62 7); 4. மந்தக்குறிப்பு (ஈடு

மெத்தெனவு	மெத்தெனவு mettenavu, பெ.(n.) 1. அமைதி (சாந்த);க் குணம் (வின்.);; mildness of disposition, even temper, gentleness. 2. வளைந்து கொடுக்கும் தன்மை; pliancy. [மெல் → மெது → மெத்து → மெத்தனவு] மெத்தெனவு mettenavu, பெ. (n.) 1. அமைதி (சாந்த);க் குணம் (வின்.);; mildness of disposition, even temper, gentleness. 2. வளைந்து கொடுக்கும் தன்மை; pliancy. [மெல் → மெது → மெத்து + மெத்தனவு] மெத்தெனவு mettenavu, பெ. (n.) 1. அமைதி (சாந்த);க் குணம் (வின்.);; mildness of disposition, even temper, gentleness. 2. வளைந்து கொடுக்கும் தன்மை; pliancy. [மெல் → மெது → மெத்து → மெத்தனவு] மெத்தெனவு mettenavu, பெ. (n.) 1. அமைதி (சாந்த);க் குணம் (வின்.);; mildness of disposition, even temper, gentleness. 2. வளைந்து கொடுக்கும் தன்மை; pliancy.
மெத்தை	மெத்தை1 mettai, பெ.(n.) 1. படுத்துக்கொள்ள பயன்படுவதும் பஞ்சு போன்ற மென்மையான பொருள்களை உள்ளே வைத்து தைக்கப் படுவதுமான படுக்கை; bed, cushion. "ஒரு பாம்பை மெத்தையாக விரித்து" (திவ். பெரியாழ். 5, 1, 7);. 'மெத்தை நேர்த்தி தலையணை. பீற்றல்' (பழ.);. 2. பஞ்சணை; quilt stuffed with cotton. 3. துயிலிடம்; sleeping place. 4. சட்டை (பிங்.);; coat, jacket. 5 வேட்டையாடும்போது தோளிலிடும் கருவி (சாதனம்);; a hunting accessory carried on the shoulder. "வலத்தோளில் இட்ட மெத்தையும்" (திவ். திருநெடுந். 21, வ்யா. பக். 170);. ம., தெ. மெத்த;க., பட, மெத்தை. [முல் → மெல் → மென்மை. மெல் → மெலி → மெலிவு. மெல் → மெலு → மெது → மெதுபு → மெதுகு. மெது → மெத்து → மெத்தை = மெல்லணை (மு.தா. 281, 282);] mett-a, Tel. (Tam. mettei);, (Can. motte); a bed, a cotton bed, a cushion. The Dravidian word appears to be derived from mel soft Comp., however, the Heb. mittah, a bed, a cushion, a litter, from {}, to stretch out; Latin matta (CGDFL. 609);. மெத்தை2 mettai, பெ.(n.)

மெத்தைவீடு (வின்

மெத்தைக்கட்டில்	மெத்தைக்கட்டில் mettaikkaṭṭil, பெ.(n.) மெதுவணை பரப்பிய கட்டில்; cot which spreaded with soft bed. [மெத்தை + கட்டில். கட்டு + இல்] [p] மெத்தைக்கட்டில் mettaikkaṭṭil, பெ.(n.) மெதுவணை பரப்பிய கட்டில்; cot which spreaded with soft bed. [மெத்தை + கட்டில் கட்டு + இல்] மெத்தைக்கட்டில் mettaikkaṭṭil, பெ. (n.) மெதுவணை பரப்பிய கட்டில்; cot which spreaded with soft bed. [மெத்தை + கட்டில். கட்டு + இல்]
மெத்தைச்சட்டை	மெத்தைச்சட்டை mettaiccaṭṭai, பெ.(n.) பஞ்சு உள் வைத்துத் தைத்த சட்டை; bush - shirt or bush jacket. [மெத்தை + சட்டை. சட்டம் → சட்டை = உடம்பு, உடம்பின் மீந்தோல், அதுபோன்ற மெய்ப்பை.] மெத்தைச்சட்டை mettaiccaṭṭai, பெ.(n.) பஞ்சு உள் வைத்துத் தைத்த சட்டை; bushshirt or bush jacket. [மெத்தை + சட்டை சட்டம் → சட்டை = உடம்பு, உடம்பின் மிந்தோல், அதுபோன்ற மெய்ப்பை] மெத்தைச்சட்டை mettaiccaṭṭai, பெ. (n.) பஞ்சு உள் வைத்துத் தைத்த சட்டை; bush - shirt or bush jacket. [மெத்தை + சட்டை. சட்டம் → சட்டை = உடம்பு, உடம்பின் மீந்தோல், அதுபோன்ற மெய்ப்பை.]

மெத்தைப்பாய்	மெத்தைப்பாய் mettaippāy, பெ.(n.) 1. கீழ்ப்பாயைக்காட்டிலும் நயமாகச் செய்த மேற்பாயையுடைய இரட்டைப்பாய் (இ.வ.);; double mat, the upper one being finer than the lower. 2. மெத்தை மேல் விரிக்கும் பாய் (வின்.);; mat for spreading on a mattress. ம. மெத்துப்பாயி. [மெத்தை + பாய்] மெத்தைப்பாய் mettaippāy, பெ.(n.) 1. கீழ்ப்பாயைக்காட்டிலும் நயமாகச் செய்த மேற்பாயையுடைய இரட்டைப்பாய் (இ.வ.);; double mat, the upper one being finer than the lower. 2. மெத்தை மேல் விரிக்கும் பாய்(வின்.);; mat for spreading on a mattress. ம. மெத்துப்பாயி. [மெத்தை + பாய்] மெத்தைப்பாய் mettaippāy, பெ.(n.) 1. கீழ்ப்பாயைக் காட்டிலும் நயமாகச் செய்த மேற்பாயையுடைய இரட்டைப்பாய் (இ.வ.);; double mat, the upper one being finer than the lower. 2. மெத்தை மேல் விரிக்கும் பாய் (வின்.);; mat for spreading on a mattress. ம. மெத்துப்பாயி.
மெத்தைப்பாரை	மெத்தைப்பாரை mettaippārai, பெ.(n.) மெத்தம்பாரை (யாழ்ப்.); பார்க்க: see {}. [மெத்தம்பாரை → மெத்தைப்பாரை] மெத்தைப்பாரை mettaippārai, பெ.(n.) மெத்தம்பாரை (யாழ்ப்.); பார்க்க; see тettaт-pǎral [மெத்தம்பாரை + மெத்தைப்பாரை] மெத்தைப்பாரை mettaippārai, பெ.(n.) மெத்தம்பாரை (யாழ்ப்.); பார்க்க;see {}. [மெத்தம்பாரை → மெத்தைப்பாரை] மெத்தைப்பாரை mettaippārai, பெ. (n.) மெத்தம்பாரை (யாழ்ப்.); பார்க்க: see {}. [மெத்தம்பாரை → மெத்தைப்பாரை] மெத்தைப்பாரை mettaippārai, பெ. (n.) மெத்தம்பாரை (யாழ்ப்.); பார்க்க;see {}.

மெத்தைவீடு	மெத்தைவீடு mettaivīṭu, பெ.(n.) 1. மாடி வீடு; storied house. 'மெத்தை வீட்டுக்காரர் ஆயிற்றே, மிடுக்காகத்தான் பேசுவார்' (உ.வ.);. 2. மேனிலை மாடம்; upper storey. 'அப்பா மெத்தை வீட்டில் இருக்கிறாரா, பார்' (உ.வ.);. 3. மொட்டை மாடி வீடு; terraced house. [மெத்தை + வீடு] [எஞ்சுதல் = மேற்படுதல், மிகுதல், மீதல். எஞ்சு → எச்சு → எச்சம் (மு.தா.73);. எ → (எத்து); → மெத்து. மெத்துதல் = மேலிடுதல். மெத்து → மெத்தை = மேல்நிலை, மேல்தளம்] [p] மெத்தைவீடு mettaivīṭu, பெ..(n.) 1. மாடி வீடு; storied house. மெத்தை வீட்டுக்காரர் ஆயிற்றே, மிடுக்காகத்தான் பேசுவார்' (உ.வ.); 2. மேனிலை மாடம்; upper storey. அப்பா மெத்தை வீட்டில் இருக்கிறாரா, பார்(உ.வ.); 3. மொட்டை மாடி வீடு; terraced house.
மெதி-த்தல்	மெதி-த்தல் mediddal, 11 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பாதத்தை ஒன்றன்மேல் வைத்தல், அடிவைத்தல்; to tread on. 2. காலால் துவைத்தல்; to tread down, trample on. ம. மெதி, மெதிக்க, மெதியுக; க. மிதி; தெ. மெதுகு; து. மெதிபுனி;மெதுபுனி, மெத்புனி. [மிதி → மெதி-,] மெதி-த்தல் mediddal, 11 செ.குன்றாவி, (v.t.) 1. பாதத்தை ஒன்றன்மேல் வைத்தல், அடிவைத்தல்; to tread on. 2. காலால் துவைத்தல்; to tread down, trample on. ம. மெதி, மெதிக்க, மெதியுக; க. மிதி; தெ. மெதுகு, து. மெதிபுனி, மெதுபுனி, மெத்யுனி, [மிதி → மெதி-] மெதி-த்தல் mediddal, 11செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. பாதத்தை ஒன்றன்மேல் வைத்தல், அடிவைத்தல்; to tread on. 2. காலால் துவைத்தல்; to tread down, trample on. ம. மெதி, மெதிக்க, மெதியுக; க. மிதி; தெ. மெதுகு;து. மெதிபுனி, மெதுபுனி, மெத்புனி. [மிதி → மெதி-,]

மெது	மெது medu, பெ. (n.) 1. மென்மை; softness. 'மெல்லப் பாயும் தண்ணீர் கல்லையும் குழியப் பாயும்' (பழ.);. 2. அமைதி (வின்.);; gentleness. 3. தாமதம்; slowness. 4. மந்தம்; dullness. 5. கூர்மழுக்கம் (வின்.);; bluntness, as of an edge. து. மெது. [மெல் → மெது] த. மெது → Skt. {} மெது medu, பெ.(n.) 1. மென்மை; softness. மெல்லப்பாயும் தண்ணீர்கல்லையும் குழியப் பாயும்" (பழ.);. 2. அமைதி (வின்);; gentleness. 3. தாமதம்; slowness. 4. மந்தம்; dulness.
மெய்க்காட்டுவேலை	மெய்க்காட்டுவேலை meykkāṭṭuvēlai, பெ.(n.) குத்தகைக்கு விடாமல் நேரில் நடத்தும் வேலை; work done under muster roll, as different from work done under a contract. 'இந்த வேலை மெய்க்காட்டில் நடக்கிறதா? அடங்கலில் நடக்கிறதா?' (உ.வ.);. [மெய்க்காட்டு + வேலை] மெய்க்காட்டுவேலை meykkāṭṭuvēlai, பெ. (n.) குத்தகைக்கு விடாமல் நேரில் நடத்தும் வேலை; work done under muster roll, as different from work done under a contract. 'இந்த வேலை மெய்க்காட்டில் நடக்கிறதா? அடங்கலில் நடக்கிறதா?' (உ.வ.);. [மெய்க்காட்டு + வேலை]
மெய்க்காடு	மெய்க்காடு meykkāṭu, பெ.(n.) மெய்க் காட்டுவேலை (இ.வ.); பார்க்க;see {}. [மெய் + காடு] மெய்க்காடு meykkāṭu, பெ. (n.) மெய்க் காட்டுவேலை (இ.வ.); பார்க்க;see {}. [மெய் + காடு]

மெய்க்காவல்	மெய்க்காவல்1 meykkāval, பெ.(n.) மெய்காவலன் பார்க்க;see {}. [மெய் + காவல். கா. → காவல்] மெய்க்காவல்2 meykkāval, பெ.(n.) கோயிற் காவலர்; temple-guard. "நித்த வினோத வளநாட்டுப் பாம்புணிக் கூற்றத்துச் சிற்றம்பர் ஊரார் இடக்கடவ திருமெய்க்காப்பு ஒன்றும்" (தெ. கல். தொ. 22, கல். 57);. மறுவ. மெய்க்காப்பு (தஞ்சைப் பெரியகோவில் கல்வெட்டு);. [மெய் + காவல். கா → காவல். 'அல்' தொ.பெ.ஈறு.] மெய்க்காவல்1 meykkāval, பெ. (n.) மெய்காவலன் பார்க்க;see {}. [மெய் + காவல். கா. → காவல்] மெய்க்காவல்2 meykkāval, பெ. (n.) கோயிற் காவலர்; temple-guard. "நித்த வினோத வளநாட்டுப் பாம்புணிக் கூற்றத்துச் சிற்றம்பர் ஊரார் இடக்கடவ திருமெய்க்காப்பு ஒன்றும்" (தெ. கல். தொ. 22, கல். 57);.
மெய்க்காவலர்	மெய்க்காவலர் meykkāvalar, பெ.(n.) மெய்க்காவல்2 பார்க்க;see {}. [மெய் + காவலர். காவல் → காவலர். நாள்படி (நாள் நிவந்தம்); பெறுபவர், இறையிலி நிலம் (காணியாட்சி நிலம்); பெறுபவர் என மெய்க்காவலர்களுள் இரு பிரிவுண்டு] மெய்க்காவலர் meykkāvalar, பெ. (n.) மெய்க்காவல்2 பார்க்க;see {}. [மெய் + காவலர். காவல் → காவலர். நாள்படி (நாள் நிவந்தம்); பெறுபவர், இறையிலி நிலம் (காணியாட்சி நிலம்); பெறுபவர் என மெய்க்காவலர்களுள் இரு பிரிவுண்டு]
மெய்க்கிளை	மெய்க்கிளை meykkiḷai, பெ.(n.) பலாக் கொட்டையில் தோன்றும் முளை, கனி கொடுக்கும் பலா முளை (யாழ்ப்);; genuine sprout in jack-trees. [மெய் + கிளை] மெய்க்கிளை meykkiḷai, பெ. (n.) பலாக் கொட்டையில் தோன்றும் முளை, கனி கொடுக்கும் பலா முளை (யாழ்ப்);; genuine sprout in jack-trees. [மெய் + கிளை]

மெய்க்கீர்த்தி	மெய்க்கீர்த்தி meykārtti, பெ.(n.) 1. புகழ் (கொ.வ.);; fame. 2. அரசனது புகழ் வரலாறுகளைக் கூறி, அவன் தேவியுடன் வாழ்க என்று வாழ்த்தி, அவன் இயற் பெயருடன் ஆட்சியாண்டைக் கூறும் பாடல் வகை (பன்னிருபா. 311);; a poem detailing the geneology and achievements of a king, with a prayer for his long life and his queen's and a mention of his proper name and regnal year. 'கரிகால் வளவன் ஈழத்தின் மேற் படையெடுத்துப் பன்னீராயிரம் குடிகளைச் சிறைப்பிடித்துக் கொண்டுவந்து, காவிரிக்குக் கரைகட்டுவித்ததாக அவன் மெய்க்கீர்த்தி கூறுகிறது'- [மெய் + கீர்த்தி. சீர்த்தி → கீர்த்தி. சீர்த்தி அல்லது கீர்த்தி மிகு புகழ் (சொ.க.40);] மெய்க்கீர்த்தியின் இலக்கணம் பன்னிரு பாட்டியல், வச்சணந்திமாலை முதலிய பாட்டியல் நூல்களில் காணப்படுகிறது. இப்பகுதி அகவல்சீர் அமைதியுடன் சீர் நான்காய் இரண்டடித் தொடையில், அரசன் மெய்ப்புகழ் எல்லாஞ் சொல்லியும், முடிவில் அவன் வரலாறு சொல்லியும், அவன் மனைவியுடன் வாழ்க எனச் சொல்லியும், அவன் இயற்பெயர் முன்னர் சிறக்க யாண்டெனக் கூறியும் முடிவதாகும். சோழ மன்னர்கள் தங்கள் மெய்க்கீர்த்திகளில் தத்தம் வெற்றிகளையே முழுமையாகக் கூறுவர். பாண்டிய மன்னரோ, தங்கள் வெற்றிகளுடன் தங்கள் முன்னோர்கள் அருஞ் செயல்களையும் உடன் சேர்த்துக் கூறுவர். இவர்கள் வரலாற்றின் அடிப்படைச் சான்றுகள் இம்மெய்க் கீர்த்தி களேயாகும். "திருமகளிருந்தென வீரசிம்மாசனத்து, உலகுடை யாளொடும் வீற்றருந்தருளிய குலோத்துங்க சோழ தேவர்க்கு" (முதற் குலோத்துங்கன் - மெய்க்கீர்த்தி); (கல்.அக.); மெய்க்கீர்த்தி meykārtti, பெ. (n.) 1. புகழ் (கொ.வ.);; fame. 2. அரசனது புகழ் வரலாறுகளைக் கூறி, அவன் தேவியுடன் வாழ்க என்று வாழ்த்தி, அவன் இயற் பெயருடன் ஆட்சியாண்டைக் கூறும் பாடல் வகை (பன்னிருபா. 311);; a poem detailing the geneology and
மெய்க்கீர்த்திமாலை	மெய்க்கீர்த்திமாலை meykārttimālai, பெ.(n.) தொண்ணூற்றாறு சிற்றிலக் கியங்களுள் ஒன்றும் அரசனது புகழ் கூறுவதுமாகிய நூல் வகை (இலக். வி. 805);; panegyric poem about the great deeds of a king, one of 96 pirabandam, q.v. [மெய்க்கீர்த்தி + மாலை] மெய்க்கீர்த்திமாலை meykārttimālai, பெ. (n.) தொண்ணூற்றாறு சிற்றிலக் கியங்களுள் ஒன்றும் அரசனது புகழ் கூறுவதுமாகிய நூல் வகை (இலக். வி. 805);; panegyric poem about the great deeds of a king, one of 96 pirabandam, q.v. [மெய்க்கீர்த்தி + மாலை]
மெய்க்குளிர்ச்சி	மெய்க்குளிர்ச்சி meykkuḷircci, பெ.(n.) உடலினுள் ஏற்படும் குளிர்த்தன்மை; coolness of the body. [மெய் + குளிர்ச்சி. குளிர் → குளிர்ச்சி] மெய்க்குளிர்ச்சி meykkuḷircci, பெ. (n.) உடலினுள் ஏற்படும் குளிர்த்தன்மை; coolness of the body. [மெய் + குளிர்ச்சி. குளிர் → குளிர்ச்சி]

மெய்க்குற்றம்	மெய்க்குற்றம் meykkurram, பெ. (n.) 1. கொட்டாவி, நெட்டை, குறுகுறுப்பு, கூன் கிடை, நட்டுவிழல் என்பனவாகிய உடலில் உண்டாகும் ஐவகைக் குற்றங்கள் (பிங்.);; ill - mannered bodily action, of which there are five kinds viz. {}. 2. நிலை நின்ற குற்றம்; permanent defect. "என் செய்வினையா மெய்க்குழற நீக்கி" (திவ். இராமானுச.26);. [மெய் + குற்றம்] மெய்க்குற்றம் meykkurram, பெ. (n.) 1. கொட்டாவி, நெட்டை, குறுகுறுப்பு, கூன் கிடை, நட்டுவிழல் என்பனவாகிய உடலில் உண்டாகும் ஐவகைக் குற்றங்கள் (பிங்.);; ill - mannered bodily action, of which there are five kinds viz. {}. 2. நிலை நின்ற குற்றம்; permanent defect. "என் செய்வினையா மெய்க்குழற நீக்கி" (திவ். இராமானுச.26);. [மெய் + குற்றம்]
மெய்க்கூத்து	மெய்க்கூத்து meykāttu, பெ.(n.) தேசி, வடுகு, சிங்களம் என்ற முப்பாற் பகுதியை யுடைய அபிநயக் கூத்து (சிலப். 3, 12, உரை);; [மெய் + கூத்து] மெய்க்கூத்து meykāttu, பெ. (n.) தேசி, வடுகு, சிங்களம் என்ற முப்பாற் பகுதியை யுடைய அபிநயக் கூத்து (சிலப். 3, 12, உரை);; [மெய் + கூத்து]
மெய்க்கொட்டை	மெய்க்கொட்டை meykkoṭṭai, பெ.(n.) மெய்க்கிளை (யாழ். அக.); பார்க்க;see {}. [மெய் + கொட்டை] மெய்க்கொட்டை meykkoṭṭai, பெ. (n.) மெய்க்கிளை (யாழ். அக.); பார்க்க;see {}. [மெய் + கொட்டை]
மெய்க்கொள்(ளு)-தல்	மெய்க்கொள்(ளு)-தல் meykkoḷḷudal, 16 செ.குன்றாவி. (v.t.) மெய்யாகக் கொள்ளுதல் (வின்.);; to believe to be true. [மெய் + கொள்-,] மெய்க்கொள்(ளு)-தல் meykkoḷḷudal, 16 செ.குன்றாவி. (v.t.) மெய்யாகக் கொள்ளுதல் (வின்.);; to believe to be true. [மெய் + கொள்-,]

மெய்க்கோள்	மெய்க்கோள் meykāḷ, பெ.(n.) 1. மெய்யாகக் கொள்ளுகை; acceptance as truth. 2. முன்பணம் (வின்);; earnest. 'மெய்க்கோளாய் வாங்கினேன்'. [மெய் + கோள். கொள் → கோள்] மெய்க்கோள் meykāḷ, பெ. (n.) 1. மெய்யாகக் கொள்ளுகை; acceptance as truth. 2. முன்பணம் (வின்);; earnest. 'மெய்க்கோளாய் வாங்கினேன்'. [மெய் + கோள். கொள் → கோள்]
மெய்கடாமரம்	மெய்கடாமரம் meykaṭāmaram, பெ.(n.) ஒரு வகை மரம்; a kind of Euphorbia. மெய்கடாமரம் meykaṭāmaram, பெ. (n.) ஒரு வகை மரம்; a kind of Euphorbia.
மெய்கண்டசந்தானம்	மெய்கண்டசந்தானம் meykaṇṭasandāṉam, பெ.(n.) மெய்கண்ட தேவரது கொண்முடியைப் பின்பற்றுவோர் (அபி.சிந்);; followers of {} philo- sophical teachings. [மெய்கண்ட + சந்தானம்] Skt. Sam-{} → த. சந்தானம். மெய்கண்டசந்தானம் meykaṇṭasandāṉam, பெ. (n.) மெய்கண்ட தேவரது கொண்முடியைப் பின்பற்றுவோர் (அபி.சிந்);; followers of {} philo- sophical teachings. [மெய்கண்ட + சந்தானம்] Skt. Sam-{} → த. சந்தானம்.

மெய்கண்டசாத்திரம்	மெய்கண்டசாத்திரம் meykaṇṭacāttiram, பெ.(n.) திருவுந்தியார், திருக்களிற்றுப் படியார், சிவஞான சித்தியார், சிவஞான போதம், இருபாவிருபஃது, உண்மை விளக்கம், சிவப்பிரகாசம், திருவருட்பயன், வினா வெண்பா, போற்றிப்பஃறொடை, கொடிக்கவி, நெஞ்சுவிடுதூது, உண்மை நெறி விளக்கம் அல்லது துகளறுபோதம், சங்கற்ப நிராகரணம் என்ற சைவக் கொண்முடிபை (சித்தாந் தத்தை);க் கூறும் 14 நூல் (சாத்திரங்);கள்; canonical text of the {} philosophy, 14 in number, viz., {}. [மெய்கண்ட + சாத்திரம்] Skt. {} → த. சாத்திரம். மெய்கண்டசாத்திரம் meykaṇṭacāttiram, பெ. (n.) திருவுந்தியார், திருக்களிற்றுப் படியார், சிவஞான சித்தியார், சிவஞான போதம், இருபாவிருபஃது, உண்மை விளக்கம், சிவப்பிரகாசம், திருவருட்பயன், வினா வெண்பா, போற்றிப்பஃறொடை, கொடிக்கவி, நெஞ்சுவிடுதூது, உண்மை நெறி விளக்கம் அல்லது துகளறுபோதம், சங்கற்ப நிராகரணம் என்ற சைவக் கொண்முடிபை (சித்தாந் தத்தை);க் கூறும் 14 நூல் (சாத்திரங்);கள்; canonical text of the {} philosophy, 14 in number, viz., {}. [மெய்கண்ட + சாத்திரம்] Skt. {} → த. சாத்திரம்.
மெய்கண்டதேசிகன்	மெய்கண்டதேசிகன் meygaṇṭatēcigaṉ, பெ.(n.) மெய்கண்ட தேவர் பார்க்க (சித். மரபுகண். 1);;see {}. [மெய்கண்ட + தேசிகன்] Skt. {} → த. தேசிகன். மெய்கண்டதேசிகன் meygaṇṭatēcigaṉ, பெ. (n.) மெய்கண்ட தேவர் பார்க்க (சித். மரபுகண். 1);;see {}. [மெய்கண்ட + தேசிகன்] Skt. {} → த. தேசிகன்.
மெய்கண்டதேவர்	மெய்கண்டதேவர் meykaṇṭatēvar, பெ.(n.) வழியாசிரிய (சந்தான குரவ);ருள் முதல்வரும் சிவஞான போத ஆசிரியராய் 13 ஆம் நூற்றாண்டில் விளங்கியவருமான சைவப் பெரியார்; a saiva {}, author of {}, 13th c. the chief of {}. [மெய்கண்ட + தேவர்] மெய்கண்டதேவர் meykaṇṭatēvar, பெ. (n.) வழியாசிரிய (சந்தான குரவ);ருள் முதல்வரும் சிவஞான போத ஆசிரியராய் 13 ஆம் நூற்றாண்டில் விளங்கியவருமான சைவப் பெரியார்; a saiva {}, author of {}, 13th c. the chief of {}. [மெய்கண்ட + தேவர்]
மெய்கண்டநூல்	மெய்கண்டநூல் meykaṇṭanūl, பெ.(n.) மெய்கண்டசாத்திரம் பார்க்க (சித். மரபுகண். 1);;see {}. [மெய்கண்ட + நூல்] மெய்கண்டநூல் meykaṇṭanūl, பெ. (n.) மெய்கண்டசாத்திரம் பார்க்க (சித். மரபுகண். 1);;see {}. [மெய்கண்ட + நூல்]

மெய்கண்டான்	மெய்கண்டான் meykaṇṭāṉ, பெ.(n.) மெய்கண்டதேவர் பார்க்க;see {}. "மெய்கண்டானூல்" (சி.சி பாயி.2);. [மெய் + கண்டான்] மெய்கண்டான் meykaṇṭāṉ, பெ. (n.) மெய்கண்டதேவர் பார்க்க;see {}. "மெய்கண்டானூல்" (சி.சி பாயி.2);. [மெய் + கண்டான்]
மெய்கண்டு	மெய்கண்டு meykaṇṭu, பெ.(n.) இத்தனை ஆள் என்பதை நேரிற் கண்டு செய்யும் கணக்கீடு; to reckon, compute, calculate, as of, at direct supervision. "இந்நெல் தண்ட வந்தார்க்கு மெய்கண்டு ரீசாறு கொடுப்பதாகவும்" (தெ. கல். தொ. 8, கல். 5);. [மெய் + கண்டு. காண் → கண்டு] மெய்கண்டு meykaṇṭu, பெ. (n.) இத்தனை ஆள் என்பதை நேரிற் கண்டு செய்யும் கணக்கீடு; to reckon, compute, calculate, as of, at direct supervision. "இந்நெல் தண்ட வந்தார்க்கு மெய்கண்டு ரீசாறு கொடுப்பதாகவும்" (தெ. கல். தொ. 8, கல். 5);. [மெய் + கண்டு. காண் → கண்டு]
மெய்காட்டு-தல்	மெய்காட்டு-தல் meykāṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஒருவன் தன் வலிமையைக் காட்டுதல் (வின்.);; to exhibit one's strength. [மெய் + காட்டு-,] மெய்காட்டு-தல் meykāṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஒருவன் தன் வலிமையைக் காட்டுதல் (வின்.);; to exhibit one's strength. [மெய் + காட்டு-,]
மெய்காண்(ணு)-தல்	மெய்காண்(ணு)-தல் meykāṇṇudal, 16 செ.குன்றாவி. (v.t.) உண்மையாக ஆராய்ந்தறிதல்; to ascertain by investigating truly. "நீ மெய்கண்ட தீமை" (புறநா.10);. [மெய் + காண்-,] மெய்காண்(ணு)-தல் meykāṇṇudal, 16 செ.குன்றாவி. (v.t.) உண்மையாக ஆராய்ந்தறிதல்; to ascertain by investigating truly. "நீ மெய்கண்ட தீமை" (புறநா.10);. [மெய் + காண்-,]

மெய்காப்பாளன்	மெய்காப்பாளன் meykāppāḷaṉ, பெ.(n.) மெய்காவலன் (வின்.); பார்க்க;see {}. [மெய் + காப்பாளன். மெய் = உடம்பு. கா → காப்பு → காப்பாளன்] முன்பு அரசன் அருகிலிருந்து அவனுக்குப் பகைவரால் துன்பம் வரா வண்ணம் மெய்க் காப்பாளர் காத்து வந்தனர். இன்று உயர் பதவியில் இருப்போர், பிறரால் இடர் நேரலாம் என எதிர் பார்ப்போர் மெய்காப்பாளரை அமர்த்திக் கொள்கின்றனர். மெய்காப்பாளன் meykāppāḷaṉ, பெ. (n.) மெய்காவலன் (வின்.); பார்க்க;see {}. [மெய் + காப்பாளன். மெய் = உடம்பு. கா → காப்பு → காப்பாளன்] முன்பு அரசன் அருகிலிருந்து அவனுக்குப் பகைவரால் துன்பம் வரா வண்ணம் மெய்க் காப்பாளர் காத்து வந்தனர். இன்று உயர் பதவியில் இருப்போர், பிறரால் இடர் நேரலாம் என எதிர் பார்ப்போர் மெய்காப்பாளரை அமர்த்திக் கொள்கின்றனர்.
மெய்காப்பு	மெய்காப்பு meykāppu, பெ.(n.) மெய்காவலன் பார்க்க;see {}. து. மெய்காபு. [மெய் + காப்பு. கா → காப்பு. 'பு'.தொ.பெ.ஈறு] மெய்காப்பு meykāppu, பெ. (n.) மெய்காவலன் பார்க்க;see {}. து. மெய்காபு. [மெய் + காப்பு. கா → காப்பு. 'பு'.தொ.பெ.ஈறு]
மெய்காவல்	மெய்காவல் meykāval, பெ.(n.) 1. ஒருவனைப் பாதுகாக்கை; guarding a person. "அப்பூதத்தை அவன் பொருட்டு மெய்காவலாக ஏவுதலின்" (சிலப். 6, 12, உரை);. 2. சிறை; custody of person, imprisonment. ம. மெய்காவல். [மெய் + காவல், கா → காவல். 'அல்' தொ.பெ.ஈறு.] மெய்காவல் meykāval, பெ. (n.) 1. ஒருவனைப் பாதுகாக்கை; guarding a person. "அப்பூதத்தை அவன் பொருட்டு மெய்காவலாக ஏவுதலின்" (சிலப். 6, 12, உரை);. 2. சிறை; custody of person, imprisonment. ம. மெய்காவல். [மெய் + காவல், கா → காவல். 'அல்' தொ.பெ.ஈறு.]

மெய்காவலன்	மெய்காவலன் meykāvalaṉ, பெ.(n.) 1. பிறருக்குத் துன்பம் (ஏதம்); நேராமற் காப்பவன்; body-guard. 2. திருக்கோயில் காவல் செய்பவர்; temple-guard. [மெய் + காவலன். கா → காவல் → காவலன். 'அன்' ஆ.பா.ஈறு] திருக்கோயில் மெய்காவலருக்கு நாள்படியோ (நிவந்தமோ);, காணியாட்சி நிலமோ அளிக்கப் பெறுவது வழக்கு. மெய்காவலன் meykāvalaṉ, பெ. (n.) 1. பிறருக்குத் துன்பம் (ஏதம்); நேராமற் காப்பவன்; body-guard. 2. திருக்கோயில் காவல் செய்பவர்; temple-guard. [மெய் + காவலன். கா → காவல் → காவலன். 'அன்' ஆ.பா.ஈறு] திருக்கோயில் மெய்காவலருக்கு நாள்படியோ (நிவந்தமோ);, காணியாட்சி நிலமோ அளிக்கப் பெறுவது வழக்கு.
மெய்காவற்காரன்	மெய்காவற்காரன் meykāvaṟkāraṉ, பெ.(n.) மெய்காவலன் (இ.வ.); பார்க்க;see {}. [மெய் + காவல் + காரன்] மெய்காவற்காரன் meykāvaṟkāraṉ, பெ. (n.) மெய்காவலன் (இ.வ.); பார்க்க;see {}. [மெய் + காவல் + காரன்]
மெய்குழலாதி	மெய்குழலாதி meykuḻlāti, பெ.(n.) தாமரைக் கிழங்கு; root of lotus. [மெய் + குழலாதி] மெய்குழலாதி meykuḻlāti, பெ. (n.) தாமரைக் கிழங்கு; root of lotus. [மெய் + குழலாதி]
மெய்குளிரல்	மெய்குளிரல் meykuḷiral, பெ.(n.) உடலின் மேல் பரவும் குளிர் காற்றின் தாக்கம்; the body becoming chill and cold. [மெய் + குளிரல்] மெய்குளிரல் meykuḷiral, பெ. (n.) உடலின் மேல் பரவும் குளிர் காற்றின் தாக்கம்; the body becoming chill and cold. [மெய் + குளிரல்]

மெய்கூறல்	மெய்கூறல் meyāṟal, பெ.(n.) மும்மொழியி லொன்றான உண்மை பேசுகை (யாழ். அக.);; speaking the truth, one of {}. (q.v.);. [மெய் + கூறல். கூறு → கூறல். 'அல்'. தொ.பெ.ஈறு] மெய்கூறல் meyāṟal, பெ. (n.) மும்மொழியி லொன்றான உண்மை பேசுகை (யாழ். அக.);; speaking the truth, one of {}. (q.v.);. [மெய் + கூறல். கூறு → கூறல். 'அல்'. தொ.பெ.ஈறு]
மெய்ச்சு-தல்	மெய்ச்சு-தல் meyccudal, மெச்சு-தல் பார்க்க;see meccu-, "படிமெத்த மெய்ச்சு பாவலனே" (திருப்போ. சந். சின்னகட். ஐங்கர. 6.);. [மெச்சு → மெய்ச்சு-,] மெய்ச்சு-தல் meyccudal, 5செ.குன்றாவி.(v.t.) மெச்சு-தல் பார்க்க;see meccu-, "படிமெத்த மெய்ச்சு பாவலனே" (திருப்போ. சந். சின்னகட். ஐங்கர. 6.);. [மெச்சு → மெய்ச்சு-,]
மெய்ச்சூலை	மெய்ச்சூலை meyccūlai, பெ.(n.) உடம்பு குத்தல் நோய்; pricking pain in the body. [மெய் + சூலை] மெய்ச்சூலை meyccūlai, பெ. (n.) உடம்பு குத்தல் நோய்; pricking pain in the body. [மெய் + சூலை]

மெய்சிலிர்-த்தல்	மெய்சிலிர்-த்தல் meycilirttal, 4 செ.கு.வி. (v.i) வியப்பு, மகிழ்ச்சி முதலியவற்றால் கிளர்ச்சி அடைதல், சிலிர்ப்பு அடைதல்; to horripilate, due to scare, fear, disgust etc., be enthralled. "மெய்சிலிராக் கை மோவா" (திவ். இயற். சிறிய. 6, 21);. 'மயிலின் ஆட்டம் கண்டு மெய்சிலிர்த்துப் போனோம்' (உ.வ.);. மறுவ. மயிர்க்கூச்செறிதல். து. மெயி அரிகட்டுனி. [மெய் + சிலிர்-,] மெய்சிலிர்-த்தல் meycilirttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வியப்பு, மகிழ்ச்சி முதலியவற்றால் கிளர்ச்சி அடைதல், சிலிர்ப்பு அடைதல்; to horripilate, due to scare, fear, disgust etc., be enthralled. "மெய்சிலிராக் கை மோவா" (திவ். இயற். சிறிய. 6, 21);. 'மயிலின் ஆட்டம் கண்டு மெய்சிலிர்த்துப் போனோம்' (உ.வ.);. மறுவ. மயிர்க்கூச்செறிதல். து. மெயி அரிகட்டுனி. [மெய் + சிலிர்-,]
மெய்சுழி-த்தல்	மெய்சுழி-த்தல் meycuḻittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பகடி. (கேலி); செய்யும் பொருட்டு மெய்யுறுப்புகளை அசைத்தல்; to shake as of limbs in accords to ridicule. [மெய் + சுழி. கள் → கழி] மெய்சுழி-த்தல் meycuḻittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பகடி. (கேலி); செய்யும் பொருட்டு மெய்யுறுப்புகளை அசைத்தல்; to shake as of limbs in accords to ridicule. [மெய் + சுழி. கள் → கழி]
மெய்செய்-தல்	மெய்செய்-தல் meyceytal, 1 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உண்மையுடன் நடத்தல்; to be true, to be faithful. "கார்யத்தில் வந்தால் மெய் செய்வாரைப் போல பொய் செய்து தலைகாட்டும்" (ஈடு. 10, 4, 5 பக். 141);. 2. செயலை நிறைவேற்றுதல்; to accomplish a thing. 'தொடங்கின செயலை மெய் செய்து வரவேண்டாமா?' [மெய் + செய்-,] மெய்செய்-தல் meyceytal, 1 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உண்மையுடன் நடத்தல்; to be true, to be faithful. "கார்யத்தில் வந்தால் மெய் செய்வாரைப் போல பொய் செய்து தலைகாட்டும்" (ஈடு. 10, 4, 5 பக். 141);. 2. செயலை நிறைவேற்றுதல்; to accomplish a thing. 'தொடங்கின செயலை மெய் செய்து வரவேண்டாமா?' [மெய் + செய்-,]

மெய்ஞ்ஞுலம்	மெய்ஞ்ஞுலம் meyññalam, பெ.(n.) உண்மை (உடல்); நலம்; health. [மெய் + நலம் - மெய்நலம் → மெய்ஞ்ஞுலம்] மெய்ஞ்ஞுலம் meyññalam, பெ. (n.) உண்மை (உடல்); நலம்; health. [மெய் + நலம் - மெய்நலம் → மெய்ஞ்ஞுலம்]
மெய்ஞ்ஞானசாரம்	மெய்ஞ்ஞானசாரம் meyññāṉacāram, பெ.(n.) ஒரு சொல்; a kind of text. [மெய்ஞ்ஞானம் + சாரம்] Skt. {} → த. ஞானம். மெய்ஞ்ஞானசாரம் meyññāṉacāram, பெ. (n.) ஒரு சொல்; a kind of text. [மெய்ஞ்ஞானம் + சாரம்] Skt. {} → த. ஞானம்.
மெய்ஞ்ஞானநிட்டை	மெய்ஞ்ஞானநிட்டை meyññāṉaniṭṭai, பெ. (n.) உண்மையறிவு (மெய்ஞ்ஞான); நிலையில் நிற்கை (வின்.);; firm stand in the path of spiritual wisdom. [மெய் + ஞானம் + நிட்டை] Skt. {} → த. நிட்டை. Skt. {} → த. ஞானம். மெய்ஞ்ஞானநிட்டை meyññāṉaniṭṭai, பெ. (n.) உண்மையறிவு (மெய்ஞ்ஞான); நிலையில் நிற்கை (வின்.);; firm stand in the path of spiritual wisdom. [மெய் + ஞானம் + நிட்டை] Skt. {} → த. நிட்டை. Skt. {} → த. ஞானம்.

மெய்ஞ்ஞானம்	மெய்ஞ்ஞானம் meyññāṉam, பெ.(n.) உண்மையறிவு; true knowledge, spiritual wisdom. "இடம்பட மெய்ஞ்ஞானங் கற்பினும்" (நாலடி, 116);. [மெய் + ஞானம்] Skt. {} → த. ஞானம். மெய்ஞ்ஞானம் meyññāṉam, பெ. (n.) உண்மையறிவு; true knowledge, spiritual wisdom. "இடம்பட மெய்ஞ்ஞானங் கற்பினும்" (நாலடி, 116);. [மெய் + ஞானம்] Skt. {} → த. ஞானம்.
மெய்ஞ்ஞானவிளக்கம்	மெய்ஞ்ஞானவிளக்கம் meyññāṉaviḷakkam, பெ.(n.) பிரபோத சந்தரோதயமென்ற வடமொழி நாடகத்தைப் பின்பற்றித் தமிழ் மொழியில் மாதைத் திருவேங்கடநாதர் இயற்றிய வேதாந்த தொடர்பான பனுவல்; a metaphysical poem adapted by {} from a Sanskrit drama of the same name. [மெய்ஞ்ஞான + விளக்கம்] Skt. {} → த. ஞானம். மெய்ஞ்ஞானவிளக்கம் meyññāṉaviḷakkam, பெ. (n.) பிரபோத சந்தரோதயமென்ற வடமொழி நாடகத்தைப் பின்பற்றித் தமிழ் மொழியில் மாதைத் திருவேங்கடநாதர் இயற்றிய வேதாந்த தொடர்பான பனுவல்; a metaphysical poem adapted by {} from a Sanskrit drama of the same name. [மெய்ஞ்ஞான + விளக்கம்] Skt. {} → த. ஞானம்.
மெய்ஞ்ஞானி	மெய்ஞ்ஞானி meyññāṉi, பெ.(n.) மெய்ப் பொருள் திறவோன் (தத்துவஞானி); (பு. வெ. 10, 4, உரை);; person of the true spiritual wisdom. [மெய் + ஞானி] Skt. {} → த. ஞானி. மெய்ஞ்ஞானி meyññāṉi, பெ. (n.) மெய்ப் பொருள் திறவோன் (தத்துவஞானி); (பு. வெ. 10, 4, உரை);; person of the true spiritual wisdom. [மெய் + ஞானி] Skt. {} → த. ஞானி.
மெய்டா	மெய்டா meyṭā, பெ.(n.) பூமருது; flowering murdah. மெய்டா meyṭā, பெ. (n.) பூமருது; flowering murdah.

மெய்த்தகை	மெய்த்தகை meyttagai, பெ.(n.) 1. புனையாத இயற்கையழகு; natural unadorned beauty. "மெய்த்தகை மாது" (திருக்கோ.231, கொளு, உரை);. 2. உண்மைக் கற்பு (திருக்கோ. 231, கொளு, உரை);; true chastity. [மெய் + தகை] மெய்த்தகை meyttagai, பெ. (n.) 1. புனையாத இயற்கையழகு; natural unadorned beauty. "மெய்த்தகை மாது" (திருக்கோ.231, கொளு, உரை);. 2. உண்மைக் கற்பு (திருக்கோ. 231, கொளு, உரை);; true chastity. [மெய் + தகை]
மெய்த்திடு-தல்	மெய்த்திடு-தல் meyddiḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) மெய்-த்தல் பார்க்க;see mey-, "மெய்த்திடும் பலமுனக்கு" (சி.சி. 2, 18);. [மெய் + மெய்த்து + இடு-,] மெய்த்திடு-தல் meyddiḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) மெய்-த்தல் பார்க்க;see mey-, "மெய்த்திடும் பலமுனக்கு" (சி.சி. 2, 18);. [மெய் + மெய்த்து + இடு-,]
மெய்த்திறம்	மெய்த்திறம் meyttiṟam, பெ.(n.) மத வுண்மையை உணர்த்தும் நூல் (மணிமே. 27, 106);; treatise expounding religious truths. [மெய் + திறம்] மெய்த்திறம் meyttiṟam, பெ. (n.) மத வுண்மையை உணர்த்தும் நூல் (மணிமே. 27, 106);; treatise expounding religious truths. [மெய் + திறம்]
மெய்த்தொடரி	மெய்த்தொடரி meyttoḍari, பெ.(n.) ஒரு மூலிகை; a plant. மெய்த்தொடரி meyttoḍari, பெ. (n.) ஒரு மூலிகை; a plant.
மெய்தாங்கி	மெய்தாங்கி meytāṅgi, பெ.(n.) இருக்கை (ஆசனம்);; seat (M.E.R. 343 of 1923);. [மெய் + தாங்கி. உடம்பைத் தாங்குவது] மெய்தாங்கி meytāṅgi, பெ. (n.) இருக்கை (ஆசனம்);; seat (M.E.R. 343 of 1923);. [மெய் + தாங்கி. உடம்பைத் தாங்குவது]

மெய்தீண்டு-தல்	மெய்தீண்டு-தல் meydīṇṭudal, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) அன்போடு ஒருவன் உடலைத் தொடுதல்; to touch affectionately, as the body of a child to caress. "மக்கண் மெய் தீண்ட லுடற்கின்பம்" (குறள், 65);. 2. ஒருத்தியின் கற்பைக் கெடுத்தல் (கொ.வ.);; to outrage a woman's modesty. [மெய் + தீண்டு-,] மெய்தீண்டு-தல் meydīṇṭudal, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) அன்போடு ஒருவன் உடலைத் தொடுதல்; to touch affectionately, as the body of a child to caress. "மக்கண் மெய் தீண்ட லுடற்கின்பம்" (குறள், 65);. 2. ஒருத்தியின் கற்பைக் கெடுத்தல் (கொ.வ.);; to outrage a woman's modesty. [மெய் + தீண்டு-,]
மெய்தீய்-தல்	மெய்தீய்-தல் meytīytal, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) நேர்மை தவறுதல்; to prove false. "உத்தமநம்பி விகாதம் பண்ணி நியாயம் போலே மெய் தீய்ந்து" (கோயிலொ. 96);. [மெய் + தீய்-,] மெய்தீய்-தல் meytīytal, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) நேர்மை தவறுதல்; to prove false. "உத்தமநம்பி விகாதம் பண்ணி நியாயம் போலே மெய் தீய்ந்து" (கோயிலொ. 96);. [மெய் + தீய்-,]
மெய்தொட்டுப்பயிறல்	மெய்தொட்டுப்பயிறல் meytoṭṭuppayiṟal, பெ.(n.) தலைவியின் மனக்குறிப்பை யறிதற் பொருட்டுத் தலைவன் அவளைத் தொட்டுப் பழகுவதைக் கூறும் அகத்துறை (தொ. பொ. 102);; [மெய் + தொட்டு + பயிறல். தொடு → தொட்டு] மெய்தொட்டுப்பயிறல் meytoṭṭuppayiṟal, பெ. (n.) தலைவியின் மனக்குறிப்பை யறிதற் பொருட்டுத் தலைவன் அவளைத் தொட்டுப் பழகுவதைக் கூறும் அகத்துறை (தொ. பொ. 102);; [மெய் + தொட்டு + பயிறல். தொடு → தொட்டு]
மெய்ந்நலம்	மெய்ந்நலம் meynnalam, பெ.(n.) 1. உடம்பினழகு; beauty of person. 2. வலிமை (சூடா.);; strength. [மெய் + நலம்] மெய்ந்நலம் meynnalam, பெ. (n.) 1. உடம்பினழகு; beauty of person. 2. வலிமை (சூடா.);; strength. [மெய் + நலம்]

மெய்ந்நவை	மெய்ந்நவை meynnavai, பெ.(n.) மெய்க் குற்றம் (பிங்.); பார்க்க;see {}. [மெய் + நவை] மெய்ந்நவை meynnavai, பெ. (n.) மெய்க் குற்றம் (பிங்.); பார்க்க;see {}. [மெய் + நவை]
மெய்ந்நிலை	மெய்ந்நிலை meynnilai, பெ.(n.) 1. உண்மைத்தன்மை; reality. 2. சிறு விரலும் அணிவிரலும் நடுவிரலும் சுட்டுவிரலும் ஒன்றன்மீது ஒன்றுபடாமல் விட்டுநிமிரச் சுட்டு விரன்மேற் பெருவிரல் சேர வைப்பதாகிய இணையா வினைக்கை வகை (சிலப். 3, 18, உரை);; [மெய் + நிலை] மெய்ந்நிலை meynnilai, பெ. (n.) 1. உண்மைத்தன்மை; reality. 2. சிறு விரலும் அணிவிரலும் நடுவிரலும் சுட்டுவிரலும் ஒன்றன்மீது ஒன்றுபடாமல் விட்டுநிமிரச் சுட்டு விரன்மேற் பெருவிரல் சேர வைப்பதாகிய இணையா வினைக்கை வகை (சிலப். 3, 18, உரை);; [மெய் + நிலை] மெய்ந்நிலை meynnilai, பெ. (n.) பரதநாட்டியத்தில் பயன்படுத்தப்படும் ஒரு முத்திரை நிலை; a pose in dance. [மெய்+நிலை]
மெய்ந்நிலைமயக்கம்	மெய்ந்நிலைமயக்கம் meynnilaimayakkam, பெ.(n.) மெய்ம்மயக்கம் (நன். 109, மயிலை); பார்க்க;see mey-m-mayakkam. [மெய்ந்நிலை + மயக்கம்] மெய்ந்நிலைமயக்கம் meynnilaimayakkam, பெ. (n.) மெய்ம்மயக்கம் (நன். 109, மயிலை); பார்க்க;see mey-m-mayakkam. [மெய்ந்நிலை + மயக்கம்]
மெய்ந்நீர்மை	மெய்ந்நீர்மை meynnīrmai, பெ.(n.) 1. உண்மை; truth. 2. வீடுபேறு (மோட்சம்);; salvation, as the ultimate reality. "மெய்ந்நீர்மை மேனிற்பவர்" (திரிகடு. 35);. [மெய் + நீர்மை] மெய்ந்நீர்மை meynnīrmai, பெ. (n.) 1. உண்மை; truth. 2. வீடுபேறு (மோட்சம்);; salvation, as the ultimate reality. "மெய்ந்நீர்மை மேனிற்பவர்" (திரிகடு. 35);. [மெய் + நீர்மை]

மெய்ந்நூல்	மெய்ந்நூல் meynnūl, பெ.(n.) உண்மை யுணர்த்தும் நூல்; sacred writings, as teaching the truth. "பொய்ந்நூலை மெய்ந்நூ லென்றென் றோதி" (திவ். பெரியதி. 2, 5, 2);. [மெய் + நூல்] மெய்ந்நூல் meynnūl, பெ. (n.) உண்மை யுணர்த்தும் நூல்; sacred writings, as teaching the truth. "பொய்ந்நூலை மெய்ந்நூ லென்றென் றோதி" (திவ். பெரியதி. 2, 5, 2);. [மெய் + நூல்]
மெய்ந்நெறி	மெய்ந்நெறி meynneṟi, பெ.(n.) உண்மை வழி; the true path, the path of virtue. "மெய்ந்நெறி பொய்ந்நெறி நீக்கிய வதிசயங் கண்டாமே" (திருவாச. 26, 10);. [மெய் + நெறி] மெய்ந்நெறி meynneṟi, பெ. (n.) உண்மை வழி; the true path, the path of virtue. "மெய்ந்நெறி பொய்ந்நெறி நீக்கிய வதிசயங் கண்டாமே" (திருவாச. 26, 10);. [மெய் + நெறி]
மெய்நடுக்கம்	மெய்நடுக்கம் meynaḍukkam, பெ.(n.) உடம்பின் நடுக்கம்; tremble of the body. [மெய் + நடுக்கம்] மெய்நடுக்கம் meynaḍukkam, பெ. (n.) உடம்பின் நடுக்கம்; tremble of the body. [மெய் + நடுக்கம்]
மெய்நலம்	மெய்நலம் meynalam, பெ.(n.) மெய்ந்நலம், 2 பார்க்க (வின்.);;see mey-n-nalam 2. [மெய் + நலம்] மெய்நலம் meynalam, பெ. (n.) மெய்ந்நலம், 2 பார்க்க (வின்.);;see mey-n-nalam 2. [மெய் + நலம்]

மெய்நீர்	மெய்நீர் meynīr, பெ.(n.) சிறுநீர்; urine. [மெய் + நீர். மெய் = உடம்பு] மெய்நீர் meynīr, பெ. (n.) சிறுநீர்; urine. [மெய் + நீர். மெய் = உடம்பு]
மெய்நூலன்	மெய்நூலன் meynūlaṉ, பெ.(n.) பாண்டவர்களுக்கும் குருவினர்க்கும் படைப்பயிற்சி யளித்த பார்ப்பன மறவர், துரோணாசாரியன் (வின்.);;{}, a Brahmin warrior who taught archery to {} and Kurus. [மெய் + நூலன்] மெய்நூலன் meynūlaṉ, பெ. (n.) பாண்டவர்களுக்கும் குருவினர்க்கும் படைப்பயிற்சி யளித்த பார்ப்பன மறவர், துரோணாசாரியன் (வின்.);;{}, a Brahmin warrior who taught archery to {} and Kurus. [மெய் + நூலன்]
மெய்ப்படாம்	மெய்ப்படாம் meyppaṭām, பெ.(n.) உடலை மூடும் போர்வை (வின்.);; mantle, cloak, as covering the body. [மெய் + படாம்] மெய்ப்படாம் meyppaṭām, பெ. (n.) உடலை மூடும் போர்வை (வின்.);; mantle, cloak, as covering the body. [மெய் + படாம்]
மெய்ப்படு-தல்	மெய்ப்படு-தல் meyppaḍudal, 17 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. உண்மையாதல்; to be true; to prove correct. "மெய்ப்பட வுணர்வு தோன்று" (சீவக. 2726);. 2. தெய்வம், பேய் ஆகியன ஏறுதல் (ஆவேசிக்கப் பெறுதல்);; to be possessed, as by a deity or a spirit. "முருகு மெய்ப்பட்ட புலைத்தி போல" (புறநா. 259);. [மெய் + படு-,] மெய்ப்படு-தல் meyppaḍudal, 17 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. உண்மையாதல்; to be true, to prove correct. "மெய்ப்பட வுணர்வு தோன்று" (சீவக. 2726);. 2. தெய்வம், பேய் ஆகியன ஏறுதல் (ஆவேசிக்கப் பெறுதல்);; to be possessed, as by a deity or a spirit. "முருகு மெய்ப்பட்ட புலைத்தி போல" (புறநா. 259);. [மெய் + படு-,]

மெய்ப்பரிசம்	மெய்ப்பரிசம் meypparisam, பெ.(n.) மெய்யுணர்வு2 பார்க்க;see {}. [மெய் + பரிசம்] Skt. {} → த. பரிசம். மெய்ப்பரிசம் meypparisam, பெ. (n.) மெய்யுணர்வு2 பார்க்க;see {}. [மெய் + பரிசம்] Skt. {} → த. பரிசம்.
மெய்ப்பாட்டிசைக் குறி	மெய்ப்பாட்டிசைக்குறி meyppāṭṭisaikkuṟi, பெ.(n.) வியப்பைக் குறிக்கச் சொல்லின் பின் இடும் அடையாளம்; mark of exclamation (mod.);. [மெய்ப்பாடு + இசை + குறி] மெய்ப்பாட்டிசைக்குறி meyppāṭṭisaikkuṟi, பெ. (n.) வியப்பைக் குறிக்கச்சொல்லின் பின் இடும் அடையாளம்; mark of exclamation (mod.);. [மெய்ப்பாடு + இசை + குறி]
மெய்ப்பாட்டியற் கை	மெய்ப்பாட்டியற்கை meyppāṭṭiyaṟkai, பெ. (n.) சமண நூல் (சைனபரமாகமம்);; the Jain scriptures. "கப்பத் திந்திரன் காட்டிய நூலின் மெய்ப்பாட்டியற்கையின் விளங்கக் காணாய்" (சிலப். 11, 154);. [மெய் + பாட்டியற்கை] மெய்ப்பாட்டியற்கை meyppāṭṭiyaṟkai, பெ. (n.) சமண நூல் (சைனபரமாகமம்);; the Jain scriptures. "கப்பத் திந்திரன் காட்டிய நூலின் மெய்ப்பாட்டியற்கையின் விளங்கக் காணாய்" (சிலப். 11, 154);. [மெய் + பாட்டியற்கை]

மெய்ப்பாடு	மெய்ப்பாடு meyppāṭu, பெ.(n.) 1. நகை, அழுகை, இளிவரல், மருட்கை, அச்சம், பெருமிதம், வெகுளி, உவகை என எண் வகைப்பட்டதும் புறத்தார்க்குப் புலப்படு வதோராற்றான் வெளிப்படுவதுமான உள்ள நிகழ்ச்சிகள் (தொல். பொ. 251); (பாவம்);; manifest physical expression of the emotions of eight kinds, viz., nagai, {}. see book. 2. புகழ்(பிங்);; praise. 3. இயற்கைக் குணம்; nature, innate diposition. "இடைச்சாதியின் மெய்ப்பாட்டாலே அடங்கக் கறக்க வல்ல சாமர்த்தியம்" (திவ். திருப்பா. 11, வ்யா);. [மெய் + பாடு. உள்ளத்து உணர்வுகள் உடல் வழியாக வெளிப்படுகை. படு → பாடு] மெய்ப்பாடு meyppāṭu, பெ. (n.) 1. நகை, அழுகை, இளிவரல், மருட்கை, அச்சம், பெருமிதம், வெகுளி, உவகை என எண் வகைப்பட்டதும் புறத்தார்க்குப் புலப்படு வதோராற்றான் வெளிப்படுவதுமான உள்ள நிகழ்ச்சிகள் (தொல். பொ. 251); (பாவம்);; manifest physical expression of the emotions of eight kinds, viz., nagai, {}. 2. புகழ்(பிங்);; praise. 3. இயற்கைக் குணம்; nature, innate diposition. "இடைச்சாதியின் மெய்ப்பாட்டாலே அடங்கக் கறக்க வல்ல சாமர்த்தியம்" (திவ். திருப்பா. 11, வ்யா);. [மெய் + பாடு. உள்ளத்து உணர்வுகள் உடல் வழியாக வெளிப்படுகை. படு → பாடு]
மெய்ப்பி-த்தல்	மெய்ப்பி-த்தல் meyppittal, 4செ.குன்றாவி.(v.t.) எண்பித்தல், நிறுவுதல் (நிரூபித்தல்);; to prove, substantiate. 'அவன் மீது கூறிய குற்றத்தை உன்னால் மெய்ப்பிக்க முடியுமா?' (உ.வ.);. [மெய் → மெய்ப்பி-,] மெய்ப்பி-த்தல் meyppittal, 4செ.குன்றாவி.(v.t.) எண்பித்தல், நிறுவுதல் (நிரூபித்தல்);; to prove, substantiate. 'அவன் மீது கூறிய குற்றத்தை உன்னால் மெய்ப்பிக்க முடியுமா?' (உ.வ.);. [மெய் → மெய்ப்பி-,]
மெய்ப்பிரம்	மெய்ப்பிரம் meyppiram, பெ.(n.) முகில் (பிங்);; cloud. மெய்ப்பிரம் meyppiram, பெ. (n.) முகில் (பிங்);; cloud.

மெய்ப்பு

மெய்ப்பு1 meyppu, பெ.(n.)

1. எண்பிப்பு (நிரூபணம்);; verification, proof.
2. புகழ்ச்சி (சூடா.);; eulogy.
3. திருத்தத்துக்கான அச்சுப்படி; printing proof.

'இன்று பத்து பக்கம் மெய்ப்பு வந்துள்ளது' (உ.வ.);.

[மெய் → மெய்ப்பு. 'பு' தொ.பெ.ஈறு]

மெய்ப்பு2 meyppu, பெ.(n.)

பகட்டாரவாரம் (ஆடம்பரம்);; ostentation.

"ஆணவ மெய்ப்பாகச் செய்யாதே" (குருகூர்ப். 89);.

[மீ → (மீய்); → மெய் = உடம்பு. மெய் → மெய்ப்பு = உடம்பு வழிக் காட்டும் பகட்டாரவாரம்]

மெய்ப்பு1 meyppu, பெ. (n.)

1. எண்பிப்பு (நிரூபணம்);; verification, proof.
2. புகழ்ச்சி (சூடா.);; eulogy.
3. திருத்தத்துக்கான அச்சுப்படி; printing proof.

'இன்று பத்து பக்கம் மெய்ப்பு வந்துள்ளது' (உ.வ.);.

[... மெய்ப்பு ... ஈறு]

மெய்ப்புப்பணி

மெய்ப்புப்பணி meyppuppaṇi, பெ.(n.)

அச்சுப் படிகளை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் பணி; proof reading work.

'அவன் மெய்ப்புப் பணியில் ஈடுபட்டுள்ளான்' (உ.வ.);.

[மெய் → மெய்ப்பு]

மெய்ப்புப்பணி meyppuppaṇi, பெ. (n.)

அச்சுப் படிகளை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் பணி; proof reading work.

'அவன் மெய்ப்புப் பணியில் ஈடுபட்டுள்ளான்' (உ.வ.);.

[மெய் → மெய்ப்பு]

மெய்ப்புப்பார்-த்தல்

மெய்ப்புப்பார்-த்தல் meyppuppārttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.)

அச்சுப்படி திருத்தங் களை மேற்கொள்ளுதல்; to read proof (printing);.

'ஒருமுறைக்கு இருமுறை கவனமாக மெய்ப்புப் பார்க்க வேண்டும்' (உ.வ.);.

[மெய்ப்பு + பார்-,]

மெய்ப்புப்பார்-த்தல் meyppuppārttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.)

அச்சுப்படி திருத்தங் களை மேற்கொள்ளுதல்; to read proof (printing);.

'ஒருமுறைக்கு இருமுறை கவனமாக மெய்ப்புப் பார்க்க வேண்டும்' (உ.வ.);.

[மெய்ப்பு + பார்-,]

மெய்ப்பூச்சு	மெய்ப்பூச்சு meyppūccu, பெ.(n.) உடலின் மேற் பூசும் கலவைச்சாந்து முதலியன; fragrant paste, oil, etc. for smearing on the body. "மெய்ப்பூச்சு நெய்தருங் கொழுந் தூப தீபங்கள்" (பெரிய. திருக்குறிப்புத். 60);. [மெய் + பூச்சு. பூசு → பூச்சு] மெய்ப்பூச்சு meyppūccu, பெ. (n.) உடலின் மேற் பூசும் கலவைச்சாந்து முதலியன; fragrant paste, oil, etc. for smearing on the body. "மெய்ப்பூச்சு நெய்தருங் கொழுந் தூப தீபங்கள்" (பெரிய. திருக்குறிப்புத். 60);. [மெய் + பூச்சு. பூசு → பூச்சு]
மெய்ப்பூட்டுத்தீட்டு	மெய்ப்பூட்டுத்தீட்டு meyppūṭṭuttīṭṭu, பெ.(n.) மரபு வழி உடன்படிக்கைச் சீட்டு (நபர் சாட்டுதல் சீட்டு);; heritatry agree- ment deed. "இந்நால்வரோம் மெய்ப்பூட்டுத் தீட்டுக் குடுத்த பரிசாவது சந்திராதித்த வரையும் நாங்களும் எங்கள் வங்கடித்தாரும் அளக்கக் கடவோ மானோம்" (தெ. கல். தொ. 5, கல்.480);. [மெய்ப்பூட்டு + தீட்டு. சீட்டு → தீட்டு] மெய்ப்பூட்டுத்தீட்டு meyppūṭṭuttīṭṭu, பெ. (n.) மரபு வழி உடன்படிக்கைச் சீட்டு (நபர் சாட்டுதல் சீட்டு);; heritatry agree- ment deed. "இந்நால்வரோம் மெய்ப்பூட்டுத் தீட்டுக் குடுத்த பரிசாவது சந்திராதித்த வரையும் நாங்களும் எங்கள் வங்கடித்தாரும் அளக்கக் கடவோ மானோம்" (தெ. கல். தொ. 5, கல்.480);. [மெய்ப்பூட்டு + தீட்டு. சீட்டு → தீட்டு]
மெய்ப்பை	மெய்ப்பை meyppai, பெ.(n.) சட்டை; coat, clock. "மெய்ப்பை புக்க வெருவருந் தோற்றத்து" முல்லைப். 60). [மெய் + பை. மெய் = உடல். மெய்யை (உடலை); உட்புகுத்தும் பை போன்றது] மெய்ப்பை meyppai, பெ. (n.) சட்டை; coat, clock. "மெய்ப்பை புக்க வெருவருந் தோற்றத்து" முல்லைப். 60). [மெய் + பை. மெய் = உடல். மெய்யை (உடலை); உட்புகுத்தும் பை போன்றது]
மெய்ப்பொருணாயனார்	மெய்ப்பொருணாயனார் meypporuṇāyaṉār, பெ.(n.) நாயன்மார் அறுபத்து மூவருள் ஒருவர் (பெரியபு.);; a canonized Saiva saint, one of 63. [மெய்ப்பொருள் + நாயனார்] மெய்ப்பொருணாயனார் meypporuṇāyaṉār, பெ. (n.) நாயன்மார் அறுபத்து மூவருள் ஒருவர் (பெரியபு.);; a canonized Saiva saint, one of 63. [மெய்ப்பொருள் + நாயனார்]

மெய்ப்பொருள்	மெய்ப்பொருள் meypporuḷ, பெ.(n.) 1. உண்மை; truth, essence, reality. "மெய்பொருள் காண்பதறிவு" (குறள், 385);. 2. உண்மையான செல்வம்; true wealth. "கைப்பொருடன்னின் மெய்ப்பொருள் கல்வி" (கொன்றைவே. 3);. 3. உண்மையாக உள்ளதான தெய்வம், கடவுள்; god, as reality. "வேதமு முடிவு காண மெய்ப் பொருள்" (கம்பரா. வீபீடணனடைக்கல.113);. 4. மெய்ப்பொருணாயனார் பார்க்க (தேவா. 736, 1);;see {}. 5. உண்மையான பொருள்; the true meaning. "மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு" (குறள்,385);. [மெய் + பொருள்] மெய்ப்பொருள் meypporuḷ, பெ. (n.) 1. உண்மை; truth, essence, reality. "மெய்பொருள் காண்பதறிவு" (குறள், 385);. 2. உண்மையான செல்வம்; true wealth. "கைப்பொருடன்னின் மெய்ப்பொருள் கல்வி" (கொன்றைவே. 3);.
மெய்ப்பொறி	மெய்ப்பொறி1 meyppoṟi, பெ.(n.) 1. உடல் அழகு (சரீர லக்ஷணம்);; mark or feature of the body. "விண்ணகத் திளையானன்ன மெய்ப் பொறி" (சீவக. 1949);. 2. உடல்(வின்.);; body. [மெய் + பொறி] மெய்ப்பொறி2 meyppoṟi, பெ.(n.) ஐம்புலன்களின் ஒன்றான தொடுவுணர்வு; organ of touch - skin. [மெய் + பொறி] மெய்ப்பொறி1 meyppoṟi, பெ. (n.) 1. உடல் அழகு (சரீர லக்ஷணம்);; mark or feature of the body. "விண்ணகத் திளையானன்ன மெய்ப் பொறி" (சீவக. 1949);. 2. உடல்(வின்.);; body. [மெய் + பொறி] மெய்ப்பொறி2 meyppoṟi, பெ. (n.) ஐம்புலன்களின் ஒன்றான தொடுவுணர்வு; organ of touch - skin.

மெய்படுபருவம்	மெய்படுபருவம் meybaḍubaruvam, பெ. (n.) பாளை, பாலன், காளை, இளையோன், முதியோன் என்ற ஐவகை ஆண்மக்கட்பருவம் (பிங்);; stage in the life of man, five in number, viz., {}. [மெய் + படு + பருவம்] மெய்படுபருவம் meybaḍubaruvam, பெ. (n.) பாளை, பாலன், காளை, இளையோன், முதியோன் என்ற ஐவகை ஆண்மக்கட்பருவம் (பிங்);; stage in the life of man, five in number, viz., {}. [மெய் + படு + பருவம்]
மெய்பிறிதாதல்	மெய்பிறிதாதல் meypiṟitātal, பெ.(n.) ஒரு மெய் இன்னொரு மெய்யாக மாறுதல்; [மெய் + பிறிது + ஆதல்] புணர்ச்சி (சந்தி);யிலக்கணத்தை விளக்கும் பொழுது சொற்கள் எய்தும் மாற்றத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறது தொல்காப்பியம். சொற்கள் எய்தும் மாற்றம் மெய் பிறிதாதல், மிகுதல், கெடுதல் என மூவகைப்படும். சொற்கள் தம்முள் சேரும்பொழுது ஒரு மெய் இன்னொரு மெய்யாகத் திரிவது மெய் பிறிதாதல். மரம் + கள் → மரங்கள் என்றவிடத்து மகரம் ஙகரமாக மாறியிருப்பது மெய் பிறிதாதல் வகையைச் சார்ந்தது. மெய்பிறிதாதல் meypiṟitātal, பெ. (n.) ஒரு மெய் இன்னொரு மெய்யாக மாறுதல்; [மெய் + பிறிது + ஆதல்] புணர்ச்சி (சந்தி);யிலக்கணத்தை விளக்கும் பொழுது சொற்கள் எய்தும் மாற்றத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறது தொல்காப்பியம். சொற்கள் எய்தும் மாற்றம் மெய் பிறிதாதல், மிகுதல், கெடுதல் என மூவகைப்படும். சொற்கள் தம்முள் சேரும்பொழுது ஒரு மெய் இன்னொரு மெய்யாகத் திரிவது மெய் பிறிதாதல். மரம் + கள் → மரங்கள் என்றவிடத்து மகரம் ஙகரமாக மாறியிருப்பது மெய் பிறிதாதல் வகையைச் சார்ந்தது.
மெய்புகுகருவி	மெய்புகுகருவி meypugugaruvi, பெ.(n.) கவசம்; coat of armour. "புலியினது தோலாற் செய்யப்பட்ட மெய்புகு கருவி" (புறநா. 13, உரை);. [மெய் + புகு + கருவி] மெய்புகுகருவி meypugugaruvi, பெ. (n.) கவசம்; coat of armour. "புலியினது தோலாற் செய்யப்பட்ட மெய்புகு கருவி" (புறநா. 13, உரை);. [மெய் + புகு + கருவி]

மெய்புதையரணம்

மெய்புதையரணம் meypudaiyaraṇam, பெ.(n.)

மெய்புகுகருவி பார்க்க;see meypugu-karuvi.

"பஃறோன் மெய்புதை யரண மெண்ணாது" (பதிற்றுப். 52, 6);.

[மெய் + புதை + அரணம். அரண் → அரணம்]

மெய்புதையரணம் meypudaiyaraṇam, பெ. (n.)

மெய்புகுகருவி பார்க்க;see meypugu-karuvi.

"பஃறோன் மெய்புதை யரண மெண்ணாது" (பதிற்றுப். 52, 6);.

[மெய் + புதை + அரணம். அரண் → அரணம்]

மெய்பெறு-தல்

மெய்பெறு-தல் meypeṟudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.)

எழுத்துக்கள் திருந்திய ஒலிவடிவு பெறுதல்; to assume definite sound- values as letter.

"மெய்பெறா மழலைச் சொல்" (கலித். 81, 2);.

[மெய் + பெறு-,]

மெய்பெறு-தல் meypeṟudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.)

எழுத்துக்கள் திருந்திய ஒலிவடிவு பெறுதல்; to assume definite sound- values as letter.

"மெய்பெறா மழலைச் சொல்" (கலித். 81, 2);.

[மெய் + பெறு-,]

மெய்ம்மயக்கம்

மெய்ம்மயக்கம்1 meymmayakkam, பெ.(n.)

சொற்களில் ஒற்றெழுத்து இயைந்து வருகை (சொல். எழுத். 22, இளம்பூர.);; [மெய் + மயக்கம். மெய் = மெய்யெழுத்து. மய → மயக்கம்]

தொல்காப்பியரின் சொல்லாட்சிப்படி மெய்ம் மயக்கம் என்பது வேறுபட்ட இரண்டு மெய்கள் சேர்வது. செல்க என்பதில் லகரமும் ககரமும் மயங்கி வந்துள்ளன. இதனைப் பிற்கால இலக்கணப் புலவர்கள் வேற்று நிலை மெய்ம்மயக்கம் என அழைத்துள்ளனர். பத்து, பற்று என்றாற்போன்று (தகரமும் றகரமும் இரட்டித்து வருவதை); ஒரே எழுத்து இரட்டித்து வருவதை உடனிலை மெய்ம் மயக்கம் எனக் குறித்துள்ளனர். உடனிலை மெய்ம்மயக்கம் என்னும் தொடர் தொல்காப்பியரைப் பொறுத்தவரையில் 'பொருத்த மற்றது. மயங்குதல் = கலத்தல். மெய்ம்மயக்கம் = இருவேறுபட்ட மெய்கள் கலத்தல். ஒரேயெழுத்து இருமுறை தோன்றி யிணைவதைத் தொல்காப்பியர் உடனிலை என்றே குறிப்பிடுவார்.

மெய்ம்மயக்கம்2 meymmayakkam, பெ.(n.)

உடலுடன் மனமும் தன்னிலை மறத்தல்; unconsciousness.

[மெய் + மயக்கம்]

மெய்ம்மயக்கம்1 meymmayakkam, பெ. (n.)

சொற்களில் ஒற்றெழுத்து இயைந்து வருகை (சொல். எழுத். 22, இளம்பூர.);; [மெய் + மயக்கம். மெய் = மெய்யெழுத்து. மய → மயக்கம்]

தொல்காப்பியரின் சொல்லாட்சிப்படி மெய்ம் மயக்கம் என்பது வேறுபட்ட இரண்டு மெய்கள் சேர்வது. செல்க என்பதில் லகரமும் ககரமும் மயங்கி வந்துள்ளன. இதனைப் பிற்கால இலக்கணப் புலவர்கள் வேற்று நிலை மெய்ம்மயக்கம் என அழைத்துள்ளனர். பத்து, பற்று என்றாற்போன்று (தகரமும் றகரமும் இரட்டித்து வருவதை); ஒரே எழுத்து இரட்டித்து வருவதை உடனிலை மெய்ம் மயக்கம் எனக் குறித்துள்ளனர். உடனிலை மெய்ம்மயக்கம் என்னும் தொடர் தொல்காப்பியரைப் பொறுத்தவரையில் 'பொருத்த மற்றது. மயங்குதல் = கலத்தல். மெய்ம்மயக்கம் = இருவேறுபட்ட மெய்கள் கலத்தல். ஒரேயெழுத்து இருமுறை தோன்றி யிணைவதைத் தொல்காப்பியர் குறிப்பிடுவார்

மெய்ம்மயக்கு

மெய்ம்மயக்கு meymmayakku, பெ.(n.)

மெய்ம்மயக்கம்1 பார்க்க (நன். 109);;see {}.

[மெய் + மயக்கு. மய → மயக்கு]

மெய்ம்மயக்கு meymmayakku, பெ. (n.)

மெய்ம்மயக்கம்1 பார்க்க (நன். 109);;see {}.

[மெய் + மயக்கு. மய → மயக்கு]

மெய்ம்மலம்

மெய்ம்மலம் meymmalam, பெ.(n.)

மெய்மாசு, 1 (பிங்.); பார்க்க;see {}.

[மெய் + மலம்]

மெய்ம்மலம் meymmalam, பெ. (n.)

மெய்மாசு, 1 (பிங்.); பார்க்க;see {}.

[மெய் + மலம்]

மெய்ம்மற-த்தல்

மெய்ம்மற-த்தல் meymmaṟattal, 3 செ.கு.வி. (v.i.)

1. அறிவு நீங்குதல்; to swoon, lose consciousness.

"மெய்ம் மறந்து பட்ட வரையாப் பூசல்" (புறநா. 25);.

2. (ஒன்றில் ஈடுபட்டு); எங்கு இருக்கிறோம் என்ன செய்கிறோம் என்னும் உணர்வை இழத்தல், தன்னை மறத்தல்; to forget or lose oneself.

'கடவுளைக் கண்டு (தரிசித்து); மெய்ம்மறந்து நின்றான்'.

'இசையை மெய்ம்மறந்து கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன் அதனால் நீ வந்தது தெரியவில்லை'.

3. சோர்வடைதல்; to weary.

4. மயக்கமடைதல்; faint.

5. கள் வெறியேறுதல் (போதையாதல்);; to be intoxicated.

ம. மெய்மறக்க.

[மெய் + மற-, மெய் = உடல். மெய்ம்மறத்தல் = உடலுணர்களை (தன்னுணர்வுகளை); மறத்தல்]

மெய்ம்மற-த்தல் meymmaṟattal, 3 செ.கு.வி. (v.i.)

1. அறிவு நீங்குதல்; to swoon, lose consciousness.

"மெய்ம் மறந்து பட்ட வரையாப் பூசல்" (புறநா. 25);.

2. (ஒன்றில் ஈடுபட்டு); எங்கு இருக்கிறோம் என்ன செய்கிறோம் என்னும் உணர்வை இழத்தல், தன்னை மறத்தல்; to forget or lose oneself.

மெய்ம்மறதி	மெய்ம்மறதி meymmaṟadi, பெ.(n.) 1. அறிவு நீங்குகை (வின்.);; swooning, losing consciousness. 2. தன்னிலை மறக்கை; self-forgetfulness. 3. சின வெறி; fit of anger. 4. வெறி; fit of insanity. [மெய் + மற. மற → மறதி] மண்ணீரலிலிருந்து அளவிற்குக் குறைந்து ஊதை நீரானது இரைப்பையில் விழுவதனால் உடம்பிற்கு ஏற்படும் ஒரு நிலைமை. (சா.அக.);. மெய்ம்மறதி meymmaṟadi, பெ. (n.) 1. அறிவு நீங்குகை (வின்.);; swooning, losing consciousness. 2. தன்னிலை மறக்கை; self-forgetfulness. 3. சின வெறி; fit of anger. 4. வெறி; fit of insanity. [மெய் + மற. மற → மறதி] மண்ணீரலிலிருந்து அளவிற்குக் குறைந்து ஊதை நீரானது இரைப்பையில் விழுவதனால் உடம்பிற்கு ஏற்படும் ஒரு நிலைமை. (சா.அக.);.
மெய்ம்மறை	மெய்ம்மறை meymmaṟai, பெ.(n.) மெய்புகு கருவி பார்க்க;see mey-pugu-karuvi. "சான்றோர் மெய்ம்மறை" (பதிற்றுப். 14, 12);. [மெய் + மறை] மெய்ம்மறை meymmaṟai, பெ. (n.) மெய்புகு கருவி பார்க்க;see mey-pugu-karuvi. "சான்றோர் மெய்ம்மறை" (பதிற்றுப். 14, 12);. [மெய் + மறை]

மெய்ம்மை	மெய்ம்மை meymmai, பெ.(n.) 1. மெய்யானது, உண்மையானது, உண்மை; truth, reality, "மெய்ம்மையும் பொய்ம்மையு மாயினார்க்கு" (திருவாச. 9, 20);. 2. பட்டாங் கான இயல்பு (தொல். எழுத். 156);; natural state. 3. உளதாயிருக்கும் தன்மை (சத்து);; existence. "மெய்ம்மையொடு சித்தாகும்" (வேதா. சூ. 31);. 4. பொருண்மை; signify- cation. "மெய்ம்மையானு மவ் விரண்டாகும்" (தொல். சொல். 427);. [மெய் → மெய்ம்மை, உடலால் பொய்யின்றிச் செயல்படுதலே மெய்மை] உண்மை என்பது சொல்லை மட்டும் பற்றிய அறமன்று. உள்ளும் புறம்பும் ஒத்திருப்பதே உண்மை. உள்ளம் வாய் மெய் ஆகிய முக்கரணங்களும், ஒருங்கே உண்மையில் ஒத்திருத்தல் வேண்டும். இவ்வியல்பை யறிந்து, உண்மை வாய்மை, மெய்ம்மை என உண்மைக்கு முப்பெயரிட்டனர் முன்னோர். உள்ளத்தைப் பற்றியது உண்மை;வாயைப் பற்றியது வாய்மை மெய்யைப் பற்றியது மெய்ம்மை. உண்மை சொல்லை மட்டும் பற்றிய தென்னும் தப்புக் கொள்ளையாலேயே, பொல்லாதவர் பொய்யாணையிடுவதும் பிறர் அதை நம்பி ஒப்புக்கொள்வதும் நேர்கின்றன. உளத்தொடு பொருந்தாது சொல்லொடும் மெய்யொடும் மட்டும் பொருந்துவது ஒருபோதும் உண்மையாகாது. உளத்தொடு பொருந்திய உண்மையுரைப்பவர் திருந்திய வொழுக்கமுடைய வராயிருத்தல் திண்ணம் என்னும் கருத்தே. பொய்யாமை பொய்யாமை யாற்றின் அறம்பிற நன்று (குறள்
மெய்ம்மையா-தல்	மெய்ம்மையா-தல் meymmaiyātal, 6 செ.கு.வி. (v.i) 1. உண்மையாதல்; to prove true. 2. இயல்பாதல்; to remain without change. "மெய்ம்மையாதலு முறழத் தோன்றலும்" (தொல். எழுத். 156);. [மெய்ம்மை + ஆ-,] மெய்ம்மையா-தல் meymmaiyātal, 6 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உண்மையாதல்; to prove true. 2. இயல்பாதல்; to remain without change. "மெய்ம்மையாதலு முறழத் தோன்றலும்" (தொல். எழுத். 156);. [மெய்ம்மை + ஆ-,]

மெய்ம்மொழி	மெய்ம்மொழி meymmoḻi, பெ.(n.) 1. உண்மையான வாக்கு; true word; true teaching. 2. மறை (வேதம்);; the vedas. 3. முனிவரின் சாவச் சொல்; malediction or benediction, uttered by sages. [மெய் + மொழி] மெய்ம்மொழி meymmoḻi, பெ. (n.) 1. உண்மையான வாக்கு; true word, true teaching. 2. மறை (வேதம்);; the vedas. 3. முனிவரின் சாவச் சொல்; malediction or benediction, uttered by sages. [மெய் + மொழி]
மெய்மட்டு	மெய்மட்டு meymaṭṭu, பெ.(n.) மெய்மட்டுக்காணி பார்க்க;see {}. (S.I.I.V. 233);. [மெய் + மட்டு] மெய்மட்டு meymaṭṭu, பெ. (n.) மெய்மட்டுக்காணி பார்க்க;see {}. (S.I.I.V. 233);. [மெய் + மட்டு]
மெய்மட்டுக்காணி	மெய்மட்டுக்காணி meymaṭṭukkāṇi, பெ.(n.) நட்டுவத்துக்கு மதங்கம் (மிருதங்கம்); அடிக்கும் உரிமை; right of beating the small drum, as an accompaniment to dancing. (S.I.I.V. 232);. [மெய்மட்டு + காணி] மெய்மட்டுக்காணி meymaṭṭukkāṇi, பெ. (n.) நட்டுவத்துக்கு மதங்கம் (மிருதங்கம்); அடிக்கும் உரிமை; right of beating the small drum, as an accompaniment to dancing. (S.I.I.V. 232);. [மெய்மட்டு + காணி]
மெய்மயக்கம்	மெய்மயக்கம் meymayakkam, பெ. (n.) உடல் மயக்கம், உடல் உணர்வற்ற நிலை; giddiness. [மெய் + மயக்கம்] மெய்மயக்கம் meymayakkam, பெ. (n.) உடல் மயக்கம், உடல் உணர்வற்ற நிலை; giddiness. [மெய் + மயக்கம்]

மெய்மலம்	மெய்மலம் meymalam, பெ.(n.) 1. நரகல்; filth. 2. உடம்பின் அழுக்கு; dirt. [மெய் + மலம்] மெய்மலம் meymalam, பெ. (n.) 1. நரகல்; filth. 2. உடம்பின் அழுக்கு; dirt. [மெய் + மலம்]
மெய்மறதி	மெய்மறதி meymaṟadi, பெ.(n.) மெய்ம்மறதி (யாழ். அக.); பார்க்க;see {}. [மெய் + மறதி] மெய்மறதி meymaṟadi, பெ. (n.) மெய்ம்மறதி (யாழ். அக.); பார்க்க;see {}. [மெய் + மறதி]
மெய்மாசு	மெய்மாசு meymācu, பெ.(n.) 1. உடலழுக்கு (பிங்);; dirt in the body. 2. கழிவுப் பொருள் (பவ்வீ); (வின்.);; excreta. [மெய் + மாசு] மெய்மாசு meymācu, பெ. (n.) 1. உடலழுக்கு (பிங்);; dirt in the body. 2. கழிவுப் பொருள் (பவ்வீ); (வின்.);; excreta. [மெய் + மாசு]
மெய்முடங்கல்	மெய்முடங்கல் meymuḍaṅgal, பெ.(n.) உடம்பு ஒடுங்குதல், உடல் உறுப்புகள் வலுவின்றி சோர்ந்தொடுங்கல்; emaciation. [மெய் + முடங்கல்] மெய்முடங்கல் meymuḍaṅgal, பெ. (n.) உடம்பு ஒடுங்குதல், உடல் உறுப்புகள் வலுவின்றி சோர்ந்தொடுங்கல்; emaciation. [மெய் + முடங்கல்]

மெய்முதல்	மெய்முதல் meymudal, பெ.(n.) மொழிக்கு முதலாக வரும் மெய்கள்; word initial consonants. [மெய் + முதல். க, ச, த, ந, ப, ம, வ, ய, ஞ ஆகிய ஒன்பது மெய்கள் மொழி முதலில் வரும்] மெய்முதல் meymudal, பெ. (n.) மொழிக்கு முதலாக வரும் மெய்கள்; word initial consonants. [மெய் + முதல். க, ச, த, ந, ப, ம, வ, ய, ஞ ஆகிய ஒன்பது மெய்கள் மொழி முதலில் வரும்]
மெய்மேலாதனம்	மெய்மேலாதனம் meymēlātaṉam, பெ.(n.) இரண்டுகையையுமூன்றி உடலை உயர்த்தி நிறுத்தும் இருக்கை (ஆசன); வகை (தத்துவப். 109, உரை);; [மெய் + மேல் + ஆதனம்] Skt. {} → த. ஆதனம். [p] மெய்மேலாதனம் meymēlātaṉam, பெ. (n.) இரண்டுகையையுமூன்றி உடலை உயர்த்தி நிறுத்தும் இருக்கை (ஆசன); வகை (தத்துவப். 109, உரை);; [மெய் + மேல் + ஆதனம்] Skt. {} → த. ஆதனம்.
மெய்மேனிற்றல்	மெய்மேனிற்றல் meymēṉiṟṟal, பெ.(n.) மெய்மேலாதனம் பார்க்க;see {}. "வீரவாதனமாமை மெய் மேனிற்றல்" (தத்துவப். 109);. [மெய் + மேல் + நிற்றல்] மெய்மேனிற்றல் meymēṉiṟṟal, பெ. (n.) மெய்மேலாதனம் பார்க்க;see {}. "வீரவாதனமாமை மெய் மேனிற்றல்" (தத்துவப். 109);. [மெய் + மேல் + நிற்றல்]
மெய்மை	மெய்மை meymai, பெ.(n.) நினைவு; thought. [மெய் → மெய்மை] மெய்மை meymai, பெ. (n.) நினைவு; thought. [மெய் → மெய்மை]

மெய்யர்	மெய்யர் meyyar, பெ.(n.) 1.பார்ப்பார்; Brahmin. 2. துறவியார்; renunciation of the pleasures of life, asceticism. 3. மெய் சொல்வோர்; one who speaks truth. [மெய் → மெய்யர்] மெய்யர் meyyar, பெ. (n.) பார்ப்பார்; Brahmin. 2. துறவியார்; renunciation of the pleasures of life, asceticism. 3. மெய் சொல்வோர்; one who speaks truth. [மெய் → மெய்யர்]
மெய்யழகு	மெய்யழகு meyyal̲ku, பெ.(n.) இயல்பான அழகு; personal, true beauty. ம. மெய்யழகு. [மெய் + அழகு] மெய்யழகு meyyal̲ku, பெ. (n.) இயல்பான அழகு; personal, true beauty. ம. மெய்யழகு. [மெய் + அழகு]
மெய்யழற்சி	மெய்யழற்சி meyyal̲r̲ci, பெ.(n.) தோலின் அழுகும் தன்மை; inflammation of the skin. [மெய் + அழற்சி] மெய்யழற்சி meyyal̲r̲ci, பெ. (n.) தோலின் அழுகும் தன்மை; inflammation of the skin. [மெய் + அழற்சி]
மெய்யறிவு	மெய்யறிவு meyyar̲ivu, பெ.(n.) உண்மையான அறிவு; true knowledge. [மெய் + அறிவு. உலகின் உண்மை நிலை அறிதல்] மெய்யறிவு meyyar̲ivu, பெ. (n.) உண்மையான அறிவு; true knowledge. [மெய் + அறிவு. உலகின் உண்மை நிலை அறிதல்]

மெய்யவத்தை	மெய்யவத்தை meyyavattai, பெ.(n) மெய்க்குற்றம் பார்க்க;see {}. [மெய் + அவத்தை] Skt. {} → த.அவத்தை. மெய்யவத்தை meyyavattai, பெ. (n.) மெய்க்குற்றம் பார்க்க;see {}. [மெய் + அவத்தை] Skt. {} → த.அவத்தை.
மெய்யவற்குக்காட்டல்வினா	மெய்யவற்குக்காட்டல்வினா meyyavaṟkukkāṭṭalviṉā, பெ.(n.) பிறரையறிவுறுத் தற்குக் கேட்கும் வினா வகை (தொல். சொல். 13, சேனா.);; question put to a person with a view to instructing him. [மெய் + அவன் + காட்டல் + வினா. காட்டு → காட்டல். 'அல்' தொ.பெ.ஈறு] மெய்யவற்குக்காட்டல்வினா meyyavaṟkukkāṭṭalviṉā, பெ. (n.) பிறரையறிவுறுத் தற்குக் கேட்கும் வினா வகை (தொல். சொல். 13, சேனா.);; question put to a person with a view to instructing him. [மெய் + அவன் + காட்டல் + வினா. காட்டு → காட்டல். 'அல்' தொ.பெ.ஈறு]
மெய்யன்	மெய்யன் meyyaṉ, பெ.(n.) 1. உண்மை யுணர்ந்தவன்; one who has realised the truth. 2. உண்மையானவன்; true, honest, trust worthy, faithful person. "அவளுக்கும் மெய்யனல்லை" (திவ். பெருமாள். 6, 3);. 3. முனிவன் (பிங்);; sage. 4. அந்தணன் (சூடா.);; Brahmin. 5. உண்மை புகலுவோன் (யாழ்.அக);; one who speaks the truth. 6. கடவுள் (யாழ்.அக);; god, as the embodi- ment of truth. 7. மகன் (யாழ்.அக);; son. [மெய் → மெய்யன் 'அன்' ஆ.பா.ஈறு] மெய்யன் meyyaṉ, பெ. (n.) 1. உண்மை யுணர்ந்தவன்; one who has realised the truth. 2. உண்மையானவன்; true, honest, trust worthy, faithful person. "அவளுக்கும் மெய்யனல்லை" (திவ். பெருமாள். 6, 3);. 3. முனிவன் (பிங்);; sage. 4. அந்தணன் (சூடா.);; Brahmin.

மெய்யனத்தல்	மெய்யனத்தல் meyyaṉattal, பெ.(n.) உடம்பின் கொதிப்பு, உடற்சூடு அதிகரித்தல்; rise of heat in the body. [மெய் + அனத்தல்] மெய்யனத்தல் meyyaṉattal, பெ. (n.) உடம்பின் கொதிப்பு, உடற்சூடு அதிகரித்தல்; rise of heat in the body. [மெய் + அனத்தல்]
மெய்யனல்	மெய்யனல் meyyaṉal, பெ.(n.) உடம்பின் சூடு, உடல் வெப்பம்; heat of the body. [மெய் + அனல்] மெய்யனல் meyyaṉal, பெ. (n.) உடம்பின் சூடு, உடல் வெப்பம்; heat of the body. [மெய் + அனல்]
மெய்யாப்பு	மெய்யாப்பு meyyāppu, பெ.(n.) குப்பாயம், சட்டை (சங். அக.);; coat. [மெய் + யாப்பு. யா → யாப்பு = உடம்பின் மேல் கட்டப்படுவது] மெய்யாப்பு meyyāppu, பெ. (n.) குப்பாயம், சட்டை (சங். அக.);; coat. [மெய் + யாப்பு. யா → யாப்பு = உடம்பின் மேல் கட்டப்படுவது]
மெய்யாலரிசிநாடுரி	மெய்யாலரிசிநாடுரி meyyālarisināṭuri, பெ.(n.) ஆள் ஒன்றுக்குரிய சோற்றரிசி நாழியும் உரியும் கொண்ட அளவு; rice of a {} and 'uri' measure. "ஆயிரவர்க்கும் பத்தெட்டுக் குடுத்தல், மெய்யாலரிசி நாடுரியாக நிடதம்ம இருநூற்றறுபத்திரு காடி" (தெ. கல். தொ. 8, கல். 529);. [மெய்யால் + அரிசி + நாழி + உரி] மெய்யாலரிசிநாடுரி meyyālarisināṭuri, பெ. (n.) ஆள் ஒன்றுக்குரிய சோற்றரிசி நாழியும் உரியும் கொண்ட அளவு; rice of a {} and 'uri' measure. "ஆயிரவர்க்கும் பத்தெட்டுக் குடுத்தல், மெய்யாலரிசி நாடுரியாக நிடதம்ம இருநூற்றறுபத்திரு காடி" (தெ. கல். தொ. 8, கல். 529);. [மெய்யால் + அரிசி + நாழி + உரி]

மெய்யாள்சாரி	மெய்யாள்சாரி meyyāḷcāri, பெ.(n.) ஊன்; flesh. மெய்யாள்சாரி meyyāḷcāri, பெ. (n.) ஊன்; flesh.
மெய்யிலழல்	மெய்யிலழல் meyyilaḻl, பெ.(n.) உடம்பின் வெப்பம்; temperature-heat of the body. [மெய்யில் + அழல்] மெய்யிலழல் meyyilaḻl, பெ. (n.) உடம்பின் வெப்பம்; temperature-heat of the body. [மெய்யில் + அழல்]
மெய்யிளைப்பு	மெய்யிளைப்பு meyyiḷaippu, பெ. (n.) உடலிளைப்பு; emaciation. [மெய் + இளைப்பு. இளை → இளைப்பு. 'பு' தொ.பெ.ஈறு.] மெய்யிளைப்பு meyyiḷaippu, பெ. (n.) உடலிளைப்பு; emaciation. [மெய் + இளைப்பு. இளை → இளைப்பு. 'பு' தொ.பெ.ஈறு.]
மெய்யிறுகல்	மெய்யிறுகல் meyyiṟugal, பெ.(n.) உடல் வன்மை பெறல்; body becoming hard and strong. [மெய் + இறுகல். இறு → இறுகு → இறுகல்] மெய்யிறுகல் meyyiṟugal, பெ. (n.) உடல் வன்மை பெறல்; body becoming hard and strong. [மெய் + இறுகல். இறு → இறுகு → இறுகல்]

மெய்யீறு	மெய்யீறு meyyīṟu, பெ.(n.) மெய்யெழுத்தை இறுதியினுடைய சொல்; word ending in a consonant. "மெய்யீறெல்லாம்" (தொல். எழுத். 105, இளம்.);. [மெய் + ஈறு. ஞண நமன யரலவழள ஆகிய பதினொரு மெய்கள் மொழியிறுதியில் வரும்.] மெய்யீறு meyyīṟu, பெ. (n.) மெய்யெழுத்தை இறுதியினுடைய சொல்; word ending in a consonant. "மெய்யீறெல்லாம்" (தொல். எழுத். 105, இளம்.);. [மெய் + ஈறு. ஞண நமன யரலவழள ஆகிய பதினொரு மெய்கள் மொழியிறுதியில் வரும்.]
மெய்யுணர்தல்	மெய்யுணர்தல் meyyuṇartal, பெ.(n.) மெய்யுணர்வு (குறள், அதி. 36); பார்க்க; see {}. [மெய் + உணர்தல். உணர் → உணர்தல். 'தல்' தொ.பெ.ஈறு] மெய்யுணர்தல் meyyuṇartal, பெ. (n.) மெய்யுணர்வு (குறள், அதி. 36); பார்க்க; see {}. [மெய் + உணர்தல். உணர் → உணர்தல். 'தல்' தொ.பெ.ஈறு]
மெய்யுணர்வு	மெய்யுணர்வு1 meyyuṇarvu, பெ.(n.) உண்மையறிவு (தத்துவ ஞானம்); (குறள், 352, உரை);; Knowledge of reality. [மெய் + உணர்வு] [மெய் + உணர்வு. உணர் → உணர்வு. 'வு' தொ.பெ.ஈறு] மெய்யுணர்வு2 meyyuṇarvu, பெ.(n.) ஊன்றல், கட்டல், குத்தல், தடவல், தட்டல், தீண்டல், பற்றல், வெட்டல், என்ற எண் வகைப்பட்ட உடலுணர்ச்சிக் காரணங்கள் (பிங்.);; canes of sensation in the body of eight kinds, viz. {}. [மெய் + உணர்வு] மெய்யுணர்வு1 meyyuṇarvu, பெ. (n.) உண்மையறிவு (தத்துவ ஞானம்); (குறள், 352, உரை);; Knowledge of reality. [மெய் + உணர்வு] [மெய் + உணர்வு. உணர் → உணர்வு. 'வு' தொ.பெ.ஈறு] மெய்யுணர்வு2 meyyuṇarvu, பெ. (n.) ஊன்றல், கட்டல், குத்தல், தடவல், தட்டல், தீண்டல், பற்றல், வெட்டல், என்ற எண் வகைப்பட்ட உடலுணர்ச்சிக் காரணங்கள் (பிங்.);; canes of sensation in the body of eight kinds, viz. {}. [மெய் + உணர்வு]

மெய்யுதகம்	மெய்யுதகம் meyyudagam, பெ.(n.) மெய் வழிநீர் (மூ.அ); பார்க்க;see {}. [மெய் + உதகம்] Skt. udaka → த. உதகம். மெய்யுதகம் meyyudagam, பெ. (n.) மெய் வழிநீர் (மூ.அ); பார்க்க;see {}. [மெய் + உதகம்] Skt. udaka → த. உதகம்.
மெய்யுரை	மெய்யுரை1 meyyuraittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) உரை சொல்லல்; to write faithful commentary, as true to the text. [மெய் + உரை] மெய்யுரை2 meyyurai, பெ.(n.) 1. நூற்குப் பொருத்தமான உரை (இறை,1, உரை, பக். 8);; faithful commentary, as true to the text. 2. உண்மையான மொழி; true word. "மெய்யுரை யையவிளம்பினான்" (கம்பரா. பிணிவீ. 111);. [மெய் + உரை] மெய்யுரை1 meyyuraittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) உரை சொல்லல்; to write faithful commentary, as true to the text. [மெய் + உரை] மெய்யுரை2 meyyurai, பெ. (n.) 1. நூற்குப் பொருத்தமான உரை (இறை,1, உரை, பக். 8);; faithful commentary, as true to the text. 2. உண்மையான மொழி; true word. "மெய்யுரை யையவிளம்பினான்" (கம்பரா. பிணிவீ. 111);.
மெய்யுவமம்	மெய்யுவமம் meyyuvamam, பெ.(n.) வடிவு பற்றி வரும் உவமை (தொல். பொ. 276, 20);; comparison based on form on shape. [மெய் + உவமம்] மெய்யுவமம் meyyuvamam, பெ. (n.) வடிவு பற்றி வரும் உவமை (தொல். பொ. 276, 20);; comparison based on form on shape. [மெய் + உவமம்]

மெய்யுளைச்சல்	மெய்யுளைச்சல் meyyuḷaiccal, பெ.(n.) உடம்பின் வலி; pain in the body. [மெய் + உளைச்சல்] மெய்யுளைச்சல் meyyuḷaiccal, பெ. (n.) உடம்பின் வலி; pain in the body. [மெய் + உளைச்சல்]
மெய்யுறுபுணர்ச்சி	மெய்யுறுபுணர்ச்சி meyyuṟubuṇarcci, பெ.(n.) உடலால் கூடுங் கூட்டம் (தொல். பொ. 145, உரை);; (Akap.); copulation, embrace. மறுவ. உடலுறப் புணர்ச்சி. [மெய்யுறு + புணர்ச்சி. உள்ளப் புணர்ச்சிக்கு எதிரானது] மெய்யுறுபுணர்ச்சி meyyuṟubuṇarcci, பெ. (n.) உடலால் கூடுங் கூட்டம் (தொல். பொ. 145, உரை);; (Akap.); copulation, embrace. மறுவ. உடலுறப் புணர்ச்சி. [மெய்யுறு + புணர்ச்சி. உள்ளப் புணர்ச்சிக்கு எதிரானது]
மெய்யூர்	மெய்யூர் meyyūr, பெ.(n.) செங்கல்பட்டு மாவட்டத்திலுள்ள ஒரு ஊர்; a village in {} dt. [மெய் + ஊர்] மெய்யூர் என்னும் பெயரில் மதுராந்தகம், திருவள்ளூர், திருபெரும்புதூர் ஆகிய வட்டங்களில் சில ஊர்கள் இருக்கின்றன. மெய்யூர் meyyūr, பெ. (n.) செங்கல்பட்டு மாவட்டத்திலுள்ள ஒரு ஊர்; a village in {} dt. [மெய் + ஊர்] மெய்யூர் என்னும் பெயரில் மதுராந்தகம், திருவள்ளூர், திருபெரும்புதூர் ஆகிய வட்டங்களில் சில ஊர்கள் இருக்கின்றன.
மெய்யெரிச்சல்	மெய்யெரிச்சல் meyyericcal, பெ.(n) உடல் தணல்; burning sensation of the body. "மெய்யெரிச்சல் மிகுதியாக உள்ளது' (உ.வ.);. [மெய் + எரிச்சல். எரி → எரிச்சல். 'சல்' தொ.பெ.ஈறு] மெய்யெரிச்சல் meyyericcal, பெ. (n.) உடல் தணல்; burning sensation of the body. "மெய்யெரிச்சல் மிகுதியாக உள்ளது' (உ.வ.);. [மெய் + எரிச்சல். எரி → எரிச்சல். 'சல்' தொ.பெ.ஈறு]

மெய்யெழுத்து	மெய்யெழுத்து meyyeḻuttu, பெ.(n.) 1. ஒற்றெழுத்து, உயிரெழுத்திற்கு உடம்பா யிருப்பது (வீரசோ. சந்திப்.1, உரை);; consonant, as the body to which the vowel gives life. 2. மெய்யெழுத்தைக் குறிக்கும் வரி வடிவம்; the letter represent- ing a consonant. [மெய் + எழுத்து] எழுத்துகளில், வேறோர் எழுத்தின் உதவி யின்றித் தானே ஒலிக்கும் உயிரெழுத்து தானாய் இயங்கும் உயிரையும், உயிரெழுத்தின் உதவியின்றித் தனித்தொலியாத மெய்யெழுத்து உயிரின்றி இயங்காத உடம்பையும் உயிரோடு கூடிய மெய்யெழுத்து உயிரோடு கூடிய உடம்பையும் ஒத்திருத்தலால் அம்மூவகை எழுத்திற்கும் அம் மூவகைப் பொருட்பெயர்களையே உவமையாகு பெயராக இட்டனர் முதல் நூலாசியர்......... மெய்யெழுத்துகளில் வல்லினம், மெல்லினம், இடையினம் என்பன வல்லுடம்பையும் மெல்லுடம் பையும், இடைத்தரவுடம்பையும் நிகர்க்கும் என்பதை அவ்வப் பெயர்களே உணர்த்தும் (சொ.க.32);. தமிழில் க்,ங், ச், ஞ், ட், ண், த், ந், ப்,ம், ய், ர், ல், வ், ழ், ள், ற், ன் என்னும் பதினெட்டு மெய்யெழுத்துகள் உள்ளன. மெய்யெழுத்து meyyeḻuttu, பெ. (n.) 1. ஒற்றெழுத்து, உயிரெழுத்திற்கு உடம்பா யிருப்பது (வீரசோ. சந்திப்.1, உரை);; 2. மெய்யெழுத்தைக் குறிக்கும் வரி வடிவம்; the letter represent- ing a consonant. [மெய் + எழுத்து] எழுத்துகளில், வேறோர் எழுத்தின் உதவி யின்றித் தானே ஒலிக்கும் உயிரெழுத்து தானாய் இயங்கும் உயிரையும், உயிரெழுத்தின் உதவியின்றித் தனித்தொலியாத மெய்யெழுத்து உயிரின்றி இயங்காத உடம்பையும் உயிரோடு கூடிய மெய்யெழுத்து உயிரோடு கூடிய உடம்பையும் ஒத்திருத்தலால் அம்மூவகை எழுத்திற்கும் அம் மூவகைப் பொருட்பெயர்களையே உவமையாகு பெயராக இட்டனர் முதல் நூலாசியர் மெய்யெழுத்துகளில் வல்லினம் மெல்லினம் இடையினம்
மெய்யொலி	மெய்யொலி meyyoli, பெ.(n.) ஒற்றெழுத்து; consonant. [மெய் + ஒலி] பேச்சொலிகளைத் தமிழிலக்கணங்கள் உயிரொலி என்றும் மெய்யொலி என்றும் இரண்டாகப் பிரிக்கும். பேச்சு முயற்சியால் வெளிப்படுகின்ற காற்று எங்கும் தடைப்படாமல் இதழமைப்பாலும் நாவின் இயக்கத்தாலும் தேவையான மாறுதல்களைப் பெற்று ஒலியை உண்டாக்கும்போது அம்முறையில் பிறக்கும் ஒலிகளுக்கு உயிரொலி என்று பெயர். அங்ஙனம் இல்லாமல் வேறுவகையில் உருவாகும் எல்லா ஒலிகளையும் மெய்யொலி என்பர். அந்த மெய்யொலிகளைத் தமிழிலக்கணங்கள் வலி, மெலி, இடை என மூன்றாய்ப் பிரித்துள்ளன. தமிழ்மொழியில் உள்ள மெய்யெழுத்துகள் பதினெட்டு (இ.க.);. மெய்யொலி meyyoli, பெ. (n.) ஒற்றெழுத்து; consonant. [மெய் + ஒலி] பேச்சொலிகளைத் தமிழிலக்கணங்கள் உயிரொலி என்றும் மெய்யொலி என்றும் இரண்டாகப் பிரிக்கும். பேச்சு முயற்சியால் வெளிப்படுகின்ற காற்று எங்கும் தடைப்படாமல் இதழமைப்பாலும் நாவின் இயக்கத்தாலும் தேவையான மாறுதல்களைப் பெற்று ஒலியை உண்டாக்கும்போது அம்முறையில் பிறக்கும் ஒலிகளுக்கு உயிரொலி என்று பெயர். அங்ஙனம் இல்லாமல் வேறுவகையில் உருவாகும் எல்லா ஒலிகளையும் மெய்யொலி என்பர். அந்த மெய்யொலிகளைத் தமிழிலக்கணங்கள் வலி, மெலி, இடை என மூன்றாய்ப் பிரித்துள்ளன. தமிழ்மொழியில் உள்ள மெய்யெழுத்துகள் பதினெட்டு (இ.க.);.
மெய்வசை	மெய்வசை meyvasai, பெ.(n.) ஒருவனைப் பற்றி வசை தோன்றக் கூறும் பாட்டு வகை (இலக். வி, 753);; [மெய் + வசை] மெய்வசை meyvasai, பெ. (n.) ஒருவனைப் பற்றி வசை தோன்றக் கூறும் பாட்டு வகை (இலக். வி, 753);; [மெய் + வசை]

www.valluvarvallalarvattam.com 2667 of 19068

மெய்வருக்கை	மெய்வருக்கை meyvarukkai, பெ.(n.) மெய்யெழுத்துக்களின் வரிசை (வின்);; the series of consonants. [மெய் + வருக்கை] Skt. varga → த. வருக்கை. மெய்வருக்கை meyvarukkai, பெ. (n.) மெய்யெழுத்துக்களின் வரிசை (வின்);; the series of consonants. [மெய் + வருக்கை] Skt. varga → த. வருக்கை.
மெய்வருத்தம்	மெய்வருத்தம் meyvaruttam, பெ.(n.) உடலுழைப்பாலாகிய அயர்ச்சி; fatigues. 'மெய்வருத்தம் பாரார்' –ஔவையார். [மெய் + வருத்தம்] மெய்வருத்தம் meyvaruttam, பெ. (n.) உடலுழைப்பாலாகிய அயர்ச்சி; fatigues. 'மெய்வருத்தம் பாரார்' –ஔவையார். [மெய் + வருத்தம்]
மெய்வருத்தல்	மெய்வருத்தல் meyvaruttal, பெ.(n.) உடல் வருந்த உழைத்தல்; straining the body. [மெய் + வருத்தல். வரு → வருத்தல். 'தல்' தொ.பெ.ஈறு.] மெய்வருத்தல் meyvaruttal, பெ. (n.) உடல் வருந்த உழைத்தல்; straining the body. [மெய் + வருத்தல். வரு → வருத்தல். 'தல்' தொ.பெ.ஈறு.]
மெய்வருத்து-தல்	மெய்வருத்து-தல் meyvaruddudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) உடல் வருந்த உழைத்தல்; to strain the body. [மெய் + வருத்து-,] மெய்வருத்து-தல் meyvaruddudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) உடல் வருந்த உழைத்தல்; to strain the body. [மெய் + வருத்து-,]

மெய்வலி	மெய்வலி1 meyvali, பெ.(n.) உடலின் வலிமை; physical, bodily strength. "நிரம்பிய மெய் வலியினையுடைய மாக்கள்" (பெரும்பாண். 61, உரை);. [மெய் + வலி] மெய்வலி2 meyvali, பெ.(n.) உடல் கடுப்பு; pain in the body. மறுவ. உடல் நோவு. [மெய் + வலி] மெய்வலி1 meyvali, பெ. (n.) உடலின் வலிமை; physical, bodily strength. "நிரம்பிய மெய் வலியினையுடைய மாக்கள்" (பெரும்பாண். 61, உரை);. [மெய் + வலி] மெய்வலி2 meyvali, பெ. (n.) உடல் கடுப்பு; pain in the body. மறுவ. உடல் நோவு.
மெய்வழி	மெய்வழி meyvaḻi, பெ.(n.) உண்மைச் சமயம்; the true religion. ம. மெய்வழி. [மெய் + வழி] மெய்வழி meyvaḻi, பெ. (n.) உண்மைச் சமயம்; the true religion. ம. மெய்வழி. [மெய் + வழி]
மெய்வழிநீர்	மெய்வழிநீர் meyvaḻinīr, பெ.(n.) சிறுநீர் (யாழ்.அக.);; urine. [மெய் + வழி + நீர்] மெய்வழிநீர் meyvaḻinīr, பெ. (n.) சிறுநீர் (யாழ்.அக.);; urine. [மெய் + வழி + நீர்]

மெய்வார்த்தை	மெய்வார்த்தை meyvārttai, பெ.(n.) மெய்யுரை2 பார்க்க (சிலப். 30,192, அரும்);;see mey-y-urai2 [மெய் + வார்த்தை] Skt. {} → த. வார்த்தை. மெய்வார்த்தை meyvārttai, பெ. (n.) மெய்யுரை2 பார்க்க (சிலப். 30,192, அரும்);;see mey-y-urai2 [மெய் + வார்த்தை] Skt. {} → த. வார்த்தை.
மெய்வாழ்த்து	மெய்வாழ்த்து meyvāḻttu, பெ.(n.) ஒருவனை வாழ்த்திக் கூறும் பாட்டு வகை (இலக். வி.753);; [மெய் + வாழ்த்து] மெய்வாழ்த்து meyvāḻttu, பெ. (n.) ஒருவனை வாழ்த்திக் கூறும் பாட்டு வகை (இலக். வி.753);; [மெய் + வாழ்த்து]
மெய்விடு-தல்	மெய்விடு-தல் meyviḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) இறத்தல்; to die, as casting off one's body. "இரங்கி மெய்விடவும்" (சிலப். 27, 97);. [மெய் + விடு-,] மெய்விடு-தல் meyviḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) இறத்தல்; to die, as casting off one's body. "இரங்கி மெய்விடவும்" (சிலப். 27, 97);. [மெய் + விடு-,]
மெய்விழு-தல்	மெய்விழு-தல் meyviḻudal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) இறத்தல்; to die. [மெய் + விழு-,] மெய்விழு-தல் meyviḻudal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) இறத்தல்; to die. [மெய் + விழு-,]

மெய்விரதன்	மெய்விரதன் meyviradaṉ, பெ.(n.) 1. உதிட்டிரன் (வின்.);;{}. 2. வீடுமன்;{}. [மெய் + விரதன்] Skt. vratin → த. விரதன். மெய்விரதன் meyviradaṉ, பெ. (n.) 1. உதிட்டிரன் (வின்.);; {}. 2. வீடுமன்; {}. [மெய் + விரதன்] Skt. vratin → த. விரதன்.
மெய்வெளு-த்தல்	மெய்வெளு-த்தல் meyveḷuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) உடல் வெளுருதல்; to become pale as body. [மெய் + வெளு-,] மெய்வெளு-த்தல் meyveḷuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) உடல் வெளுருதல்; to become pale as body. [மெய் + வெளு-,]
மெய்வெளுப்பு	மெய்வெளுப்பு meyveḷuppu, பெ.(n.) சோகை; anaemia. [மெய் + வெளுப்பு வெளு → வெளுப்பு. 'பு' பெ.ஆ.ஈ] மெய்வெளுப்பு meyveḷuppu, பெ. (n.) சோகை; anaemia. [மெய் + வெளுப்பு வெளு → வெளுப்பு. 'பு' பெ.ஆ.ஈ]
மெய்வேறு	மெய்வேறு meyvēṟu, பெ.எ. (adv.) தனித்தனியாய்; individually. "மெய்வேறு ஆழாக்கு நெய்யும்" (S.I.I.iii.232);. [மெய் + வேறு] மெய்வேறு meyvēṟu, பெ.எ. (adv.) தனித்தனியாய்; individually. "மெய்வேறு ஆழாக்கு நெய்யும்" (S.I.I.iii.232);. [மெய் + வேறு]

மெய்வை-த்தல்	மெய்வை-த்தல் meyvaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) மெய்விடு-தல் பார்க்க;see {}. "வீழ்ந்து மெய் வைத்தலும்" (மணிமே. 6,131);. [மெய் + வை-,] மெய்வை-த்தல் meyvaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) மெய்விடு-தல் பார்க்க;see {}. "வீழ்ந்து மெய் வைத்தலும்" (மணிமே. 6,131);. [மெய் + வை-,]
மொள்(ளு)-தல்	மொள்(ளு)-தல் mo!!udal, 16 செ.கு.வி. (v.i.) மயங்கியஞ்சுதல்; to be frightened, starled. [மருள் → மிரள். மிரளுதல் = மயங்கியஞ்சுதல். மிரள் → மெரள் (வே.க.4,42);] மொள்(ளு)-தல் mo!!udal, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) நீர் முதலியன முகத்தல் (அக.நி.);; to take in a vessel, as water, "இன்ப மொண்டே யருந்தி யிளைப்பாளினேன்" (தாயு. பாயப்புலி. 27);. மா. முள்கெ. [முள் → முழு → (முகு); → முக. முகத்தல் = மொள்ளுதல், மொண்டளத்தல், முள் → (முழை); → மூழை = அகப்பை. முள் → மொள். மொள்ளுதல் = கலத்தை நீருட்புகுத்தி நீர் (முதலியன); கொள்ளுதல்(மு.தா.289);] மொள்(ளு)-தல் mo!!udal, 16 செ.கு.வி. (v.i.) மயங்கியஞ்சுதல்; to be frightened, starled. [மருள் → மிரள். மிரளுதல் = மயங்கியஞ்சுதல். மிரள் → மெரள் (வே.க.4,42);] மொள்(ளு)-தல் mo!!udal, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) நீர் முதலியன முகத்தல் (அக.நி.);; to take in a vessel, as water. "இன்ப மொண்டே யருந்தி யிளைப்பாளினேன்" (தாயு. பாயப்புலி. 27);. முள்கெ
மெரிபாகல்	மெரிபாகல் meripākal, பெ.(n.) மிதிபாகல்; small bitter guard. [மெரி + பாகல்] மெரிபாகல் meripākal, பெ. (n.) மிதிபாகல்; small bitter guard. [மெரி + பாகல்]

மெரிபாவை	மெரிபாவை meripāvai, பெ.(n.) 1. ஒரு வகை பாவை; a kind of carilla. 2. பாகற்காய்; small bitter gourd. [மெரி + பாவை] [p] மெரிபாவை meripāvai, பெ. (n.) 1. ஒரு வகை பாவை; a kind of carilla. 2. பாகற்காய்; small bitter gourd. [மெரி + பாவை]
மெருகங்கிழங்கு	மெருகங்கிழங்கு merugaṅgiḻṅgu, பெ.(n.) வெருகங் கிழங்கு (பதார்த்த. 405);; long-rooted arum. [மெருகன்கிழங்கு → மெருகங்கிழங்கு] மெருகங்கிழங்கு merugaṅgiḻṅgu, பெ. (n.) வெருகங் கிழங்கு (பதார்த்த. 405);; long-rooted arum. [மெருகன்கிழங்கு → மெருகங்கிழங்கு]
மெருகரம்	மெருகரம் merugaram, பெ.(n.) மெருகு வேலையில் பயன்படும் அரவகை; smooth file. (C.G.); [மெதுகரம் → மெருகரம் (வே.க.4, 24);] மெருகரம் merugaram, பெ. (n.) மெருகு வேலையில் பயன்படும் அரவகை; smooth file. (C.G.); [மெதுகரம் → மெருகரம் (வே.க.4, 24);]
மெருகன்கிழங்கு	மெருகன்கிழங்கு merugaṉgiḻṅgu, பெ.(n.) ஒரு வகைக் கிழங்கு; a bulbous root. [வெருகன்கிழங்கு → மெருகன்கிழங்கு] மெருகன்கிழங்கு merugaṉgiḻṅgu, பெ. (n.) ஒரு வகைக் கிழங்கு; a bulbous root. [வெருகன்கிழங்கு → மெருகன்கிழங்கு]
மெருகாணி	மெருகாணி merukāṇi, பெ.(n.) மெருகு வளை பார்க்க;see {}. [மெதுகாணி → மெருகாணி = மெருகுவளை யென்னும் தட்டார் கருவி. (வே.க.4, 24);] மெருகாணி merukāṇi, பெ. (n.) மெருகு வளை பார்க்க;see {}. [மெதுகாணி → மெருகாணி = மெருகுவளை யென்னும் தட்டார் கருவி. (வே.க.4, 24);]

மெருகி	மெருகி merugi, பெ.(n.) மருட்கற்றாழை; hyacinth aloe. மெருகி merugi, பெ. (n.) மருட்கற்றாழை; hyacinth aloe.
மெருகிடு-தல்	மெருகிடு-தல் merugiḍudal, 18 செ.கு.வி. & செ.குன்றாவி. (v.i.) & (v.t.) பளபளப்பு உண்டாகச் செய்தல் (வின்.);; to polish, burnish. [மெருகு + இடு-,] மெருகிடு-தல் merugiḍudal, 18 செ.கு.வி. & செ.குன்றாவி. (v.i.) & (v.t.) பளபளப்பு உண்டாகச் செய்தல் (வின்.);; to polish, burnish. [மெருகு + இடு-,]
மெருகு	மெருகு1 merugu, பெ.(n.) பளபளப்பு, பொலிவு; smoothness, glitter, lustre, polish, brightness, freshness. 'மெருகு மாறாத வெள்ளி யேனம் (பாத்திரம்);' (உ.வ.);. ம. மெருகு, வெருகு; க. மெருகு, மிறுகு; தெ. மெருகு, மெருங்கு;து. மெர்பு. [மெது → மெதுகு → மெருகு = மெதுவான பளபளப்பு (வே.க.4, 24);] மெருகு2 merugu, பெ.(n.) வெருகஞ்செடி; long rooted arum. [வெருகன்கிழங்கு → மெருகங்கிழங்கு → மெருகு (மருஉ);] மெருகு1 merugu, பெ. (n.) பளபளப்பு, பொலிவு; smoothness, glitter, lustre, polish, brightness, freshness. 'மெருகு மாறாத வெள்ளி யேனம் (பாத்திரம்);' (உ.வ.);. ம. மெருகு, வெருகு; க. மெருகு, மிறுகு; தெ. மெருகு, மெருங்கு;து. மெர்பு. [மெது → மெதுகு → மெருகு = மெதுவான பளபளப்பு (வே.க.4, 24);] மெருகு2 merugu, பெ. (n.) வெருகஞ்செடி; long rooted arum.
மெருகுக்கல்	மெருகுக்கல் meruguggal, பெ.(n.) மெருகிட வுதவுங் கல்; pumice stone, used in polishing. (C.E.M.);. [மெருகு + கல்] மெருகுக்கல் meruguggal, பெ. (n.) மெருகிட வுதவுங் கல்; pumice stone, used in polishing. (C.E.M.);. [மெருகு + கல்]

மெருகுச்சுண்ணாம்பு	மெருகுச்சுண்ணாம்பு meruguccuṇṇāmbu, பெ.(n.) சுவர் முதலியவற்றிற் பூசும் சிப்பிச் சாந்து போன்ற நுண்ணிய சுண்ணாம்புச் சாந்து; fine chunam used in plastering, flooring, etc., as giving a polished surface. (C.E.M.);. [மெருகு + சுண்ணாம்பு] மெருகுச்சுண்ணாம்பு meruguccuṇṇāmbu, பெ. (n.) சுவர் முதலியவற்றிற் பூசும் சிப்பிச் சாந்து போன்ற நுண்ணிய சுண்ணாம்புச் சாந்து; fine chunam used in plastering, flooring, etc., as giving a polished surface. (C.E.M.);. [மெருகு + சுண்ணாம்பு]
மெருகுத்தைலம்	மெருகுத்தைலம் meruguttailam, பெ.(n.) மெருகெண்ணெய் பார்க்க;see {}. (Mod.);. [மெருகு + தைலம்] Skt. taila → த. தைலம். மெருகுத்தைலம் meruguttailam, பெ. (n.) மெருகெண்ணெய் பார்க்க;see {}. (Mod.);. [மெருகு + தைலம்] Skt. taila → த. தைலம்.
மெருகுதேய்-த்தல்	மெருகுதேய்-த்தல் merugutēyttal, 4 செ. குன்றாவி. & செ.கு.வி. (v.t.) & (v.i.) மெருகிடு-தல் (வின்.); பார்க்க;see {}-, [மெருகு + தேய்-,] மெருகுதேய்-த்தல் merugutēyttal, 4 செ. குன்றாவி. & செ.கு.வி. (v.t.) & (v.i.) மெருகிடு-தல் (வின்.); பார்க்க;see {}-, [மெருகு + தேய்-,]
மெருகுபோடு-தல்	மெருகுபோடு-தல் merugupōṭudal, 19 செ. குன்றாவி. & செ.கு.வி. (v.t.) & (v.i.); மெருகிடு-தல் (வின்.); பார்க்க;see {}. [மெருகு + போடு-,] மெருகுபோடு-தல் merugupōṭudal, 19 செ. குன்றாவி. & செ.கு.வி. (v.t.) & (v.i.) மெருகிடு-தல் (வின்.); பார்க்க;see {}. [மெருகு + போடு-,]

மெருகுமண்	மெருகுமண் merugumaṇ, பெ.(n.) தட்டார் மெருகிடுதற்குதவும் மண்வகை (இ.வ.);; a kind of earth used by goldsmith in polishing. [மெருகு + மண்] மெருகுமண் merugumaṇ, பெ. (n.) தட்டார் மெருகிடுதற்குதவும் மண்வகை (இ.வ.);; a kind of earth used by goldsmith in polishing. [மெருகு + மண்]
மெருகுவளை	மெருகுவளை meruguvaḷai, பெ. (ப.) மெருகிட வுதவும் தட்டார் கருவி வகை (இ.வ.);; polishing-pin, used by goldsmiths. [மெருகு + வளை] [p] மெருகுவளை meruguvaḷai, பெ. (ப.) மெருகிட வுதவும் தட்டார் கருவி வகை (இ.வ.);; polishing-pin, used by goldsmiths. [மெருகு + வளை]
மெருகுள்ளித்தைலம்	மெருகுள்ளித்தைலம் meruguḷḷittailam, பெ.(n.) பூண்டும், மெருகன் கிழங்கும் கலந்து அணியம் செய்யப்படும் நெய்மம்; medicated oil prepared out of garlic and tuberous root of 'merugu'. [மெருகு + உள்ளி + தைலம். இது மூட்டுவலி (arthrities);, எலும்பு மூட்டிணைப்புள் கசிவுறும் உயவு நீர்ம நோய்' (synovities); ஆகியவற்றிற்கு மருந்தாகப் பயன்படுகிறது என்று சா.அக. குறிப்பிடுகிறது.] Skt. taila → த. தைலம். மெருகுள்ளித்தைலம் meruguḷḷittailam, பெ. (n.) பூண்டும், மெருகன் கிழங்கும் கலந்து அணியம் செய்யப்படும் நெய்மம்; medicated oil prepared out of garlic and tuberous root of 'merugu'. [மெருகு + உள்ளி + தைலம். இது மூட்டுவலி (arthrities);, எலும்பு மூட்டிணைப்புள் கசிவுறும் உயவு நீர்ம நோய்' (synovities); ஆகியவற்றிற்கு மருந்தாகப் பயன்படுகிறது என்று சா.அக. குறிப்பிடுகிறது.] Skt. taila → த. தைலம்.

மெருகெண்ணெய்	மெருகெண்ணெய்1 merugeṇīey, பெ.(n.) 1.பளபளப்பிற்காக மரப்பண்டங்களின் மேல் பூசும் எண்ணெய் (வின்.);; varnish, oil used to give polish to cabinet work. 2. மினுக் கெண்ணெய் (யாழ்அக.);; unguent for improving the complexion. [மெருகு + எண்ணெய். எள் + நெய் – எண்ணெய்] மெருகெண்ணெய்2 merugeṇīey, பெ.(n.) மெருகன் கிழங்கிலிருந்து எடுக்கும் எண்ணெய்; medicated oil prepared out of the tuberous root. [மெருகு + எண்ணெய். மெருகு = மெருகன்கிழங்கு] மெருகெண்ணெய்1 merugeṇīey, பெ. (n.) பளபளப்பிற்காக மரப்பண்டங்களின் மேல் பூசும் எண்ணெய் (வின்.);; varnish, oil used to give polish to cabinet work. 2. மினுக் கெண்ணெய் (யாழ்அக.);; unguent for improving the complexion. [மெருகு + எண்ணெய். எள் + நெய் – எண்ணெய்] மெருகெண்ணெய்2 merugeṇīey, பெ. (n.)
மெருகேற்று-தல்	மெருகேற்று-தல் meruāṟṟudal, 5 செ. குன்றாவி.(v.t.) மெருகிடு-தல் பார்க்க;see {}. க. மெறயிசு. [மெருகு + ஏற்று-,] மெருகேற்று-தல் meruāṟṟudal, 5 செ. குன்றாவி.(v.t.) மெருகிடு-தல் பார்க்க;see {}. க. மெறயிசு. [மெருகு + ஏற்று-,]
மெருகோடு	மெருகோடு meruāṭu, பெ.(n.) மேற் புறத்திற் பளபளப்புள்ள ஒடு; glazed tile (C.E.M.);. [மெருகு + ஒடு] மெருகோடு meruāṭu, பெ. (n.) மேற் புறத்திற் பளபளப்புள்ள ஒடு; glazed tile (C.E.M.);. [மெருகு + ஒடு]

மெருவணை	மெருவணை meruvaṇai, பெ.(n.) 1. இறுமாப்பு (ஆடம்பரம்);; ostentation, display. 2. ஊர்வலம் (இ.வ.);; procession, as in a wedding. க. மெறவணிகெ, மெறவணி;தெ. மெரவடி. [மெருகு → மெருகணை → மெருவணை] மெருவணை meruvaṇai, பெ. (n.) 1. இறுமாப்பு (ஆடம்பரம்);; ostentation, display. 2. ஊர்வலம் (இ.வ.);; procession, as in a wedding. க. மெறவணிகெ, மெறவணி;தெ. மெரவடி. [மெருகு → மெருகணை → மெருவணை]
மெருள்	மெருள்1 meruḷ, பெ.(n.) அச்சம் (நன். 101, மயிலை);; fear. தெ. மெரமெர. [மிரள் → மெரள். மெரளுதல் = மயங்கி யஞ்சுதல். மெரள் → மெருள். மெரளுதல் = மயங்கியஞ்சுதல். (வே.க.4,42);] மெருள்1 meruḷ, பெ. (n.) அச்சம் (நன். 101, மயிலை);; fear. தெ. மெரமெர. [மிரள் → மெரள். மெரளுதல் = மயங்கி யஞ்சுதல். மெரள் → மெருள். மெரளுதல் = மயங்கியஞ்சுதல். (வே.க.4,42);]
மெருள்(ளு)-தல்	மெருள்(ளு)-தல் meruḷḷudal, 16 செ.கு.வி. (v.i.) அச்சமடைதல்; to fear, to shy. ம. மிரளுக. [மருள் → மிரள். மிரளுதல் = மயங்கியஞ்சுதல்; மிரள் → மெரள். மெரளுதல் = மயங்கியஞ்சுதல், மொள் → மெருள் (வே.க.4, 42);] மெருள்(ளு)-தல் meruḷḷudal, 16 செ.கு.வி. (v.i.) அச்சமடைதல்; to fear, to shy. ம. மிரளுக. [மருள் → மிரள். மிரளுதல் = மயங்கியஞ்சுதல்; மிரள் → மெரள். மெரளுதல் = மயங்கியஞ்சுதல், மொள் → மெருள் (வே.க.4, 42);]
மெருளி	மெருளி meruḷi, பெ.(n.) அச்சங் (பயங்); கொள்ளி (இ.வ.);; shy person or animal, coward. [மருள் → மிரள் → மொள் → மெருள் –→ மெருளி (வே.க.24, 42);] மெருளி meruḷi, பெ. (n.) அச்சங் (பயங்); கொள்ளி (இ.வ.);; shy person or animal, coward. [மருள் → மிரள் → மொள் → மெருள் –→ மெருளி (வே.க.24, 42);]

மெல்	மெல்1 mel, பெ.அ. (adj.) மென்மையான; soft, tender. "ஆம்பன் மெல்லடை கிழிய" (அகநா. 56);. [முல் → மெல் (வே.க.4, 19);] mel, fine, thin, soft, tender; mell-a, softly, gently. Comp. Latin mollis, soft, tender, pliant; Greek malakos, soft, gentle, tender. The derivation of the Latin mollis, from movilis, seems inconsistent with the connection which subsists between mollis and malakos; and the resemblance of both to the Dravidian mel is remarkable. Comp. Sans, mridu, soft, which is in Tamil med-u. I can scarcely think mel, like med-u, derived from {} (CGDFL. 603, 604);. Goth. mel, grind; malma, sand; ON. malmr, ore; E. malm. soft chalky rock; OE., mealm, cog. w; OS., OHG. melm, dust. E. meal; OE. mela; OS., OHG. Melo; ON. mjol, cog, w; L. molere, grind; E. mill, building fitted with machinery for grinding corn. OE. mylen; OS. Mulin;
மெல்கு	மெல்கு1 melkudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மெதுவாதல்; to become soft. "காலின் மென்மைக்குத் தக்கபடி தானும் மெல்கிற்றிலன்" (சிலப். 15, 138, அரும்.);. 2. நொய்யதாதல் (இலேசாதல்); (வின்.);; to be light. 3. இளகுதல்; to melt. [மெல் → மெல்கு-,] E. melt, become or make soft by liguifying by heat; OE. meltan, mieltan; ON. meta (digest);. E. molten (melted);. E. smelt (extract metal from ore by melting);. MDu. or MLG. smelten. E. malt: OE. Mealt; OS. malt; OHG. malz; ON. malt, cog.w. melt. (வே.க.4,21);. மெல்கு2 melkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.)

மெல்கோல்	மெல்கோல் melāl, பெ.(n.) பற்குச்சி (சூடா.);; stick for cleaning the teeth. "மெல்கோறின்று" (சீவக. 803);. [மெல் + கோல்] மெல்கோல் melāl, பெ. (n.) பற்குச்சி (சூடா.);; stick for cleaning the teeth. "மெல்கோறின்று" (சீவக. 803);. [மெல் + கோல்]
மெல்ல	மெல்ல mella, வி.அ. (adv.) 1. மெதுவாக, மென்மையாக, சிற்றளவாக; softly, slowly, gently. "தானோக்கி மெல்ல நகும்" (குறள், 1094);. 2. அமைதியாக, அடக்கமாக; comely. "மெல்ல வந்தென் நல்லடி பொருந்தி" (புறம். 73);. 3. தாழ்வான குரலாக; in low voice. ம., தெ. மெல்ல; க. மெல்ல, மெல்லகெ, மெல்லனெ;படை. மெல்லெ, து. மெல்ல, மெல்லனெ. [மெல் → மெல்ல] மெல்ல mella, வி.அ. (adv.) 1. மெதுவாக, மென்மையாக, சிற்றளவாக; softly, slowly, gently. "தானோக்கி மெல்ல நகும்" (குறள், 1094);. 2. அமைதியாக, அடக்கமாக; comely. "மெல்ல வந்தென் நல்லடி பொருந்தி" (புறம். 73);. 3. தாழ்வான குரலாக; in low voice. ம., தெ. மெல்ல; க. மெல்ல, மெல்லகெ, மெல்லனெ;படை. மெல்லெ, து. மெல்ல, மெல்லனெ. [மெல் → மெல்ல]
மெல்லடை	மெல்லடை mellaḍai, பெ.(n.) மெல்லிய அடை (அப்பவகை); (பிங்.);; a kind of thin cake. து. மெசுபாகு, மிசுபாகு (ஒருவகை இனிப்பு அப்பம்); [முல் → மெல் = மெதுவான. மெல் → மென்மை, மெல் + அடை (வே.க.4,19);] மெல்லடை mellaḍai, பெ. (n.) மெல்லிய அடை (அப்பவகை); (பிங்.);; a kind of thin cake. து. மெசுபாகு, மிசுபாகு (ஒருவகை இனிப்பு அப்பம்); [முல் → மெல் = மெதுவான. மெல் → மென்மை, மெல் + அடை (வே.க.4,19);]

மெல்லணை	மெல்லணை mellaṇai, பெ.(n.) 1. மெத்தை1 பார்க்க;see {}. "மெல்லணை மேல் முன்துயின்றாய்" (திவ். பெருமாள். 9, 3);. 2. சட்டை (சூடா.);; jacket. [மெல் + அணை. அள் → அண் → அண → அணை] மெல்லணை mellaṇai, பெ. (n.) 1. மெத்தை1 பார்க்க;see {}. "மெல்லணை மேல் முன்துயின்றாய்" (திவ். பெருமாள். 9, 3);. 2. சட்டை (சூடா.);; jacket. [மெல் + அணை. அள் → அண் → அண → அணை]
மெல்லப்பேசு-தல்	மெல்லப்பேசு-தல் mellappēcudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) குரலைத் தாழ்த்திப் பேசுதல்; to speak softly. து. மெல்ல பாதெருனி. [மெல்ல + பேசு-,] மெல்லப்பேசு-தல் mellappēcudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) குரலைத் தாழ்த்திப் பேசுதல்; to speak softly. து. மெல்ல பாதெருனி. [மெல்ல + பேசு-,]
மெல்லம்புலம்பன்	மெல்லம்புலம்பன் mellambulambaṉ, பெ.(n.) நெய்தனிலத்தலைவன் (பிங்.);; chief of a maritime tract. "மெல்லம்புலம்பன் பிரிந்தென" (குறுந். 5);. [மெல்லம்புலம்பு → மெல்லம்புலம்பன்] மெல்லம்புலம்பன் mellambulambaṉ, பெ. (n.) நெய்தனிலத்தலைவன் (பிங்.);; chief of a maritime tract. "மெல்லம்புலம்பன் பிரிந்தென" (குறுந். 5);. [மெல்லம்புலம்பு → மெல்லம்புலம்பன்]
மெல்லம்புலம்பு	மெல்லம்புலம்பு mellambulambu, பெ.(n.) நெய்தனிலம் (திருக்கோ. 379, உரை);; maritime tract. [மெல் + புலம்பு. மணலால் ஆகிய மெல்லிய நெய்தல் நிலம்] மெல்லம்புலம்பு mellambulambu, பெ. (n.) நெய்தனிலம் (திருக்கோ. 379, உரை);; maritime tract. [மெல் + புலம்பு. மணலால் ஆகிய மெல்லிய நெய்தல் நிலம்]

மெல்லரி	மெல்லரி mellari, பெ.(n.) உயர்ந்த சிறிய அரிசி வகை; rice of a superior quality. "உலை தந்த மெல்லரி" (திருமந். 422);. [மெல் + அரி] மெல்லரி mellari, பெ. (n.) உயர்ந்த சிறிய அரிசி வகை; rice of a superior quality. "உலை தந்த மெல்லரி" (திருமந். 422);. [மெல் + அரி]
மெல்லன்	மெல்லன் mellaṉ, பெ.(n.) நெய்தனிலத் தலைவன்; man of neydal nilam (maritime tract);. [முல் → மெல் = மெதுவான. மெல் → மெல்ல = மெதுவாக. மெல் → மெல்லென = மெத்தெனற் குறிப்பு, மெல் → மெல்லன் = மெல்லிய தன்மையன் (வே.க.4,19);] மெல்லன் mellaṉ, பெ. (n.) நெய்தனிலத் தலைவன்; man of neydal nilam (maritime tract);. [முல் → மெல் = மெதுவான. மெல் → மெல்ல = மெதுவாக. மெல் → மெல்லென = மெத்தெனற் குறிப்பு, மெல் → மெல்லன் = மெல்லிய தன்மையன் (வே.க.4,19);]
மெல்லி	மெல்லி melli, பெ.(n.) மெல்லியல், 2 பார்க்க;see melliyal 2. "மெல்லி நல்லா டோள்சேர்" (ஆத்திசூ.);. [மெல் → மெல்லி. மெல்லியலுடைய பெண்] மெல்லி melli, பெ. (n.) மெல்லியல், 2 பார்க்க;see melliyal. 2. "மெல்லி நல்லா டோள்சேர்" (ஆத்திசூ.);. [மெல் → மெல்லி. மெல்லியலுடைய பெண்]
மெல்லிக்கை	மெல்லிக்கை mellikkai, பெ.(n.) 1. பருமற்றது (வின்.);; thinness. 2. ஒல்லியானது; being tall and lean. [மெல் → மெல்லிக்கை = சிறியது,பருமனற்றது] மெல்லிக்கை mellikkai, பெ. (n.) 1. பருமற்றது (வின்.);; thinness. 2. ஒல்லியானது; being tall and lean. [மெல் → மெல்லிக்கை = சிறியது,பருமனற்றது]

மெல்லிசரம்	மெல்லிசரம் mellisaram, பெ.(n.) நுட்பமாய் அராவவுதவும் அரம்; sash file (C.E.M.);. [மெல்லிசு + அரம்] மெல்லிசரம் mellisaram, பெ. (n.) நுட்பமாய் அராவவுதவும் அரம்; sash file (C.E.M.);. [மெல்லிசு + அரம்]
மெல்லிசு	மெல்லிசு mellisu, பெ.(n.) மெல்லிது (கொ.வ.); பார்க்க;see {}. [மெல்லிது → மெல்லிசு (கொ.வ);] மெல்லிசு mellisu, பெ. (n.) மெல்லிது (கொ.வ.); பார்க்க;see {}. [மெல்லிது → மெல்லிசு (கொ.வ);]
மெல்லிசுப்பிரம்பு	மெல்லிசுப்பிரம்பு mellisuppirambu, பெ.(n.) மெல்லிதான பிரம்பு வகை; rattan- palm (L);. [மெல்லிசு + பிரம்பு] மெல்லிசுப்பிரம்பு mellisuppirambu, பெ. (n.) மெல்லிதான பிரம்பு வகை; rattan- palm (L);. [மெல்லிசு + பிரம்பு]
மெல்லிசை	மெல்லிசை mellisai, பெ.(n.) எளிய இனிய இசை, மெதுவான ஓசை; soft tone, popular music (as opposed to classical music);, light music. 'இந்த மெல்லிசை எனக்கு மிகவும் பிடித்தது' (உ.வ.);. [மெல் + இசை] மெல்லிசை mellisai, பெ. (n.) எளிய இனிய இசை, மெதுவான ஓசை; soft tone, popular music (as opposed to classical music);, light music. 'இந்த மெல்லிசை எனக்கு மிகவும் பிடித்தது' (உ.வ.);. [மெல் + இசை]

மெல்லிசைவண்ணம்	மெல்லிசைவண்ணம் mellisaivaṇṇam, பெ.(n.) மெல்லெழுத்து மிகுந்து வரும் செய்யுளோசை (சந்தம்); (தொல். பொ. 529);; a rhythm effected by the frequent use of the nasals. [மெல் + இசை + வண்ணம்] மெல்லிசைவண்ணம் mellisaivaṇṇam, பெ. (n.) மெல்லெழுத்து மிகுந்து வரும் செய்யுளோசை (சந்தம்); (தொல். பொ. 529);; a rhythm effected by the frequent use of the nasals. [மெல் + இசை + வண்ணம்]
மெல்லிதழ்	மெல்லிதழ் mellidal̠, பெ.(n.) 1. மென்மையான பூ முதலியவற்றின் மடல்; petals of flowers. 2. மங்கையர் உதடு; lips of women. [மெல் + இதழ்] மெல்லிதழ் mellidal̠, பெ. (n.) 1. மென்மையான பூ முதலியவற்றின் மடல்; petals of flowers. 2. மங்கையர் உதடு; lips of women. [மெல் + இதழ்]
மெல்லிது	மெல்லிது mellidu, பெ.(n.) 1. மென்மை (வாய்ந்த); யான பொருள்; that which is soft or fine. "மலரினு மெல்லிது காமம்" (குறள், 1289);. 2. ஒல்லி; thinness, slenderness. [மெல் → மெல்லிது] மெல்லிது mellidu, பெ. (n.) 1. மென்மை (வாய்ந்த); யான பொருள்; that which is soft or fine. "மலரினு மெல்லிது காமம்" (குறள், 1289);. 2. ஒல்லி; thinness, slenderness. [மெல் → மெல்லிது]
மெல்லிமை	மெல்லிமை mellimai, பெ.(n.) மென்மை; softness. [மெல் → மெல்லிமை] மெல்லிமை mellimai, பெ. (n.) மென்மை; softness. [மெல் → மெல்லிமை]

மெல்லிய	மெல்லிய melliya, பெ.எ.(adj.) 1. பரும னாகவோ, தடித்ததாகவோ இல்லாதது; thin, slender. 'மெல்லிய நூல்', 'மெல்லியட்டல்'. 2. அதிக ஒசை (சத்தம்); இல்லாத; soft. 'மெல்லிய குரலில் பதிலளித்தார்' (உ.வ.);. [மெல் → மெல்லிய] மெல்லிய melliya, பெ.எ.(adj.) 1. பரும னாகவோ, தடித்ததாகவோ இல்லாதது; thin, slender. 'மெல்லிய நூல்', 'மெல்லியட்டல்'. 2. அதிக ஒசை (சத்தம்); இல்லாத; soft. 'மெல்லிய குரலில் பதிலளித்தார்' (உ.வ.);. [மெல் → மெல்லிய]
மெல்லியகொத்தான்	மெல்லியகொத்தான் melliyagottāṉ, பெ.(n.) முடக்கறுத்தான்; palsy curer- baloon vine. [மெல்லிய + கொத்தான்] மெல்லியகொத்தான் melliyagottāṉ, பெ. (n.) முடக்கறுத்தான்; palsy curer- baloon vine. [மெல்லிய + கொத்தான்]
மெல்லியகோசு	மெல்லியகோசு melliyaācu, பெ.(n.) முட்டைக்கோசு; cabbage. [மெல்லிய + கோசு] E. cosh → த. கோசு. மெல்லியகோசு melliyaācu, பெ. (n.) முட்டைக்கோசு; cabbage. [மெல்லிய + கோசு] E. cosh → த. கோசு.

மெல்லியசாதிகம்	மெல்லியசாதிகம் melliyacātigam, பெ.(n.) 1. ஆச்சா; sal. 2. அரசு; pipal. மறுவ. மராமரம். மெல்லியசாதிகம் melliyacātigam, பெ. (n.) 1. ஆச்சா; sal. 2. அரசு; pipal. மறுவ. மராமரம்.
மெல்லியது	மெல்லியது melliyadu, பெ.(n.) மென்மையானது; the thing which is soft or tender. [மெல் → மெல்லிய + அது] மெல்லியது melliyadu, பெ. (n.) மென்மையானது; the thing which is soft or tender. [மெல் → மெல்லிய + அது]
மெல்லியநல்லாள்	மெல்லியநல்லாள் melliyanallāḷ, பெ.(n.) பெருமாட்டி; lady, mistress, princess. [மெல் → மெல்லிய + நல்லாள்] மெல்லியநல்லாள் melliyanallāḷ, பெ. (n.) பெருமாட்டி; lady, mistress, princess. [மெல் → மெல்லிய + நல்லாள்]
மெல்லியபூ	மெல்லியபூ melliyapū, பெ.(n.) மலர் வகையில் ஒன்றான மல்லிகை; jasmine. [மெல்லிய + பூ] மெல்லியபூ melliyapū, பெ. (n.) மலர் வகையில் ஒன்றான மல்லிகை; jasmine. [மெல்லிய + பூ]

மெல்லியர்	மெல்லியர் melliyar, பெ. (n.) 1. வலிமை யில்லாதவர்; the weak "தேவர் மெல்லியர்" (கம்பரா. யுத்த. மந்திரப். 32);. 2. உடல் மெலிந்தவர் (வின்.);; the emaciated. 3. எளியர்; the poor. "எச்சத்தின் மெல்லியராகி" (நாலடி, 299);. 4. புல்லிய குணங்களையுடையவர்; low mean persons. "மடவர் மெல்லியர் செல்லினும்" (புறநா. 106);. 5. பெண்டிர் (வின்);; woman as of delicate build. [மெல் → மெல்லியர்] மெல்லியர் melliyar, பெ. (n.) 1. வலிமை யில்லாதவர்; the weak. "தேவர் மெல்லியர்" (கம்பரா. யுத்த. மந்திரப். 32);. 2. உடல் மெலிந்தவர் (வின்.);; the emaciated. 3. எளியர்; the poor. "எச்சத்தின் மெல்லியராகி" (நாலடி, 299);.
மெல்லியல்	மெல்லியல்1 melliyal, பெ.(n.) 1. மென்மையான இயல்பு; tender nature. "மெல்லியற் குறுமகள்" (குறுந். 89);. 2. மெல்லியலுடைய பெண்; woman. "மெல்லிய லாக்கை முற்று நடுங்கினள்" (கம்பரா. மாயா. சனக. 18);. 3. இளங்கொம்பு (சூடா.);; tender twig of a tree. [மெல் + இயல்] மெல்லியல்2 melliyal, பெ.(n.) 1. மலை வாழை; mountain plantain. 2. பெண்; lady. [மெல் + இயல்] மெல்லியல்1 melliyal, பெ. (n.) 1. மென்மையான இயல்பு; tender nature. "மெல்லியற் குறுமகள்" (குறுந். 89);. 2. மெல்லியலுடைய பெண்; woman.

"மெல்லிய முற்று நடுங்கினள்"

மெல்லியலாள்	மெல்லியலாள் melliyalāḷ, பெ.(n.) பெண்; lady. 'மெல்லியாள் தோள் சேர்' (பழ.);. [மெல் → மெல்லியல் + ஆள்] மெல்லியலாள் melliyalāḷ, பெ. (n.) பெண்; lady. 'மெல்லியாள் தோள் சேர்' (பழ.);. [மெல் → மெல்லியல் + ஆள்]
மெல்லியன்	மெல்லியன் melliyaṉ, பெ. (n.) அறிவு குன்றியவன் (புறம். 184);; less intelligent man. [மெல் → மெல்லியன்] மெல்லியன் melliyaṉ, பெ. (n.) அறிவு குன்றியவன் (புறம். 184);; less intelligent man. [மெல் → மெல்லியன்]
மெல்லியார்	மெல்லியார் melliyār, பெ.(n.) எளியோர்; mean man, poor man. [மெல் → மெல்லியார்] மெல்லியார் melliyār, பெ. (n.) எளியோர்; mean man, poor man. [மெல் → மெல்லியார்]
மெல்லியார்கூந்தல்	மெல்லியார்கூந்தல் melliyārāndal, பெ.(n.) அம்மையார் கூந்தல் என்னும் பூண்டு வகை (மூ.அ.);; seeta's thread, Cuscuta reflexa. [மெல்லியார் + கூந்தல்] [p] மெல்லியார்கூந்தல் melliyārāndal, பெ. (n.) அம்மையார் கூந்தல் என்னும் பூண்டு வகை (மூ.அ.);; seeta's thread, Cuscuta reflexa. [மெல்லியார் + கூந்தல்]

மெல்லிலை	மெல்லிலை mellilai, பெ.(n.) 1. வெற்றிலை; betal leaf. "மெல்லிலைக் காவும்" (சீவக. 326);. 2. வெற்றிலைக் கொடி (சூடா.);; betal pepper, vine. [மெல் + இலை] மெல்லிலை mellilai, பெ. (n.) 1. வெற்றிலை; betal leaf. "மெல்லிலைக் காவும்" (சீவக. 326);. 2. வெற்றிலைக் கொடி (சூடா.);; betal pepper, vine. [மெல் + இலை]
மெல்லிழை	மெல்லிழை1 mellilai, பெ.(n.) ஆடை முதலியவற்றின் நுண்ணூல்; filament. [மெல் + இழை] மெல்லிழை2 mellilai, பெ.(n.) மெல்லிய ஆடையணிந்த பெண்; a lady wearing thin clothes. [மெல் + இழை. 'மெல்லிழை' அன்மொழித் தொகை] மெல்லிழை1 mellilai, பெ. (n.) ஆடை முதலியவற்றின் நுண்ணூல்; filament. [மெல் + இழை] மெல்லிழை2 mellilai, பெ. (n.) மெல்லிய ஆடையணிந்த பெண்; a lady wearing thin clothes. [மெல் + இழை. 'மெல்லிழை' அன்மொழித் தொகை]
மெல்லினம்	மெல்லினம் mellinam, பெ.(n.) மூவினத்துள் மெல்லோசையுடைய எழுத்துகள், மெய்யெழுத்துகளின் மூன்று பிரிவு (வல்லினம், மெல்லினம், இடையினம்); களுள் மூக்கொலியாலான ங், ஞ், ண்,ந்,ம்,ன் ஆகிய ஆறு எழுத்துகளை உள்ளடக்கிய பிரிவு (நன். 69);; [மெல் + இனம். மெல்லொலியுடைய மெய்யெழுத்துகள்] மெல்லினம் mellinam, பெ. (n.) மூவினத்துள் மெல்லோசையுடைய எழுத்துகள், மெய்யெழுத்துகளின் மூன்று பிரிவு (வல்லினம், மெல்லினம், இடையினம்); களுள் மூக்கொலியாலான ங், ஞ், ண்,ந்,ம்,ன் ஆகிய ஆறு எழுத்துகளை உள்ளடக்கிய பிரிவு (நன். 69);; [மெல் + இனம். மெல்லொலியுடைய மெய்யெழுத்துகள்]

மெல்லினவெது கை	மெல்லினவெதுகை mellin̲avedugai, பெ.(n.) எல்லாச் சீர்களிலும் மெல்லின எழுத்துக்கள் எதுகையாய் வருவது; nasal consonants letters concatenation in which the second letters of the line of a verse. [மெல்லின(ம்); + எதுகை] மெல்லினவெதுகை mellin̲avedugai, பெ. (n.) எல்லாச் சீர்களிலும் மெல்லின எழுத்துக்கள் எதுகையாய் வருவது; nasal consonants letters concatenation in which the second letters of the line of a verse. [மெல்லின(ம்); + எதுகை]
மெல்லுகை	மெல்லுகை mellugai, பெ.(n.) கறிக்கை; chiding. [மெல் → மெல்லுகை. 'கை' தொ. பெ. ஈறு] மெல்லுகை mellugai, பெ. (n.) கறிக்கை; chiding. [மெல் → மெல்லுகை. 'கை' தொ. பெ. ஈறு]
மெல்லெழுத்து	மெல்லெழுத்து mellel̲uttu, பெ.(n.) மெல்லோசையுடைய ங், ஞ், ண், ந், ம், ன் என்ற எழுத்துகள் (தொல். எழுத்து. 20);; the six consonants {} classified as soft or nasal consonants dist. from {} and {}. [மெல் + எழுத்து. எழுது → எழுத்து] மெல்லெழுத்து mellel̲uttu, பெ. (n.) மெல்லோசையுடைய ங், ஞ், ண், ந், ம், ன் என்ற எழுத்துகள் (தொல். எழுத்து. 20);; the six consonants {} classified as soft or nasal consonants dist. from {} and {}. [மெல் + எழுத்து. எழுது → எழுத்து]
மெல்லென	மெல்லென mellen̲a, வி.அ. (adv.) மெல்ல பார்க்க;see mella. [மெல் → மெல்லென] மெல்லென mellen̲a, வி.அ. (adv.) மெல்ல பார்க்க;see mella. [மெல் → மெல்லென]

மெல்லெனல்	மெல்லெனல் mellen̲al, பெ.(n.) 1. மெத் தெனற் குறிப்பு; expr. signifying being soft. "மெல்லென் சீறடி" (தொல். பொ. 146);. 2. குரல் தாழ்ந்து பேசற் குறிப்பு; being gentle in speech. "மெல்லெனக் கிளந்தனமாக" (பொருந்.122);. 3. மந்தக்குறிப்பு (சூடா.);; being dull. [மெல் + எனல்] மெல்லெனல் mellen̲al, பெ. (n.) 1. மெத் தெனற் குறிப்பு; expr. signifying being soft. "மெல்லென் சீறடி" (தொல். பொ. 146);. 2. குரல் தாழ்ந்து பேசற் குறிப்பு; being gentle in speech. "மெல்லெனக் கிளந்தனமாக" (பொருந்.122);. 3. மந்தக்குறிப்பு (சூடா.);; being dull. [மெல் + எனல்]
மெல்லொற்று	மெல்லொற்று mellor̲r̲u, பெ.(n.) மெல்லெழுத்து பார்க்க (தொல். எழுத். 414);;(Gram.); see {}. [மெல் + ஒற்று] மெல்லொற்று mellor̲r̲u, பெ. (n.) மெல்லெழுத்து பார்க்க (தொல். எழுத். 414);; [மெல் + ஒற்று]
மெல்வினை	மெல்வினை melvin̲ai, பெ.(n.) பணி (சரியை);, பத்தி(கிரியை); என்னும் மத வினைகள்; cariyai and kiriyai, the first two of the four paths to salvation, as easier. "எளிதானவற்றை மெல்வினையே யென்றது" (திருக்களிற்றுப். 17);. [மெல் + வினை] மெல்வினை melvin̲ai, பெ. (n.) பணி (சரியை);, பத்தி(கிரியை); என்னும் மத வினைகள்; cariyai and kiriyai, the first two of the four paths to salvation, as easier. "எளிதானவற்றை மெல்வினையே யென்றது" (திருக்களிற்றுப். 17);. [மெல் + வினை]

மெலி	மெலி1 melidal, 2செ.குவி(v.i.) 1.வலிகுறைதல்; to be weak 2. உடல் இளைத்தல், பருமன் குறைதல்; to become lean, thin. "ஆக்கையைப் போக்கப் பெற்று மெலிகின்ற என்னை" (திருவாச. 6, 10);, 'நோயினால் மெலிந்த உடம்பு' (உ.வ.);. 3. வருந்துதல்; to suffer, to languish. "அளப்பினான் மெலிகிற்பாள்" (காசிக. மகளிர். 8);. 4. அழிதல்; to perish. "மெலியு நம்முடன் மேல்வினை யானவே" (தேவா. 3, 18, 10);. 5. எளியராதல் (வின்.);; to become poor, to be reduced in circumstances. 6. இனமொத்த மெல் லெழுத்தாக மாறுதல்; "குழைத்த வென்பது குழைந்தவென மெலிந்து நின்றது" (புறநா. 21, உரை);. 7. சுரத்திற்றாழ்தல்; "யாழ்மேற் பாலை யிடமுறை மெலிய" (சிலப். 3, 92);. ம. மெலி;து. மெலி (நோய் போன்றவற்றால் உடல் எடை குறைதல்);. [முல் → மெல் → மெலி. மெலிதல் = வறுமையடைதல் (மு.தா. 286);] மெலி2 melittal, 2செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. வலி குறைத்தல்; to weaken.
மெலிகோல்	மெலிகோல் meliāl, பெ.(n.) கொடுங்கோல்; rod of tyranny, tyranny. "மெலிகோல் செய்தேனாகுக" (புறநா.71);. [மெலி + கோல்] மெலிகோல் meliāl, பெ. (n.) கொடுங்கோல்; rod of tyranny, tyranny. "மெலிகோல் செய்தேனாகுக" (புறநா.71);. [மெலி + கோல்]
மெலிசு	மெலிசு melisu, பெ.(n.) மெலிது பார்க்க;see melidu. [மெலிது → மெலிசு] மெலிசு melisu, பெ. (n.) மெலிது பார்க்க;see melidu. [மெலிது → மெலிசு]

மெலித்தல்	மெலித்தல் melittal, பெ.(n.) செய்யுள் மாற்றம் (விகாரம்); ஒன்பதனுள் வல்லெழுத்து இன மெல்லெழுத்தாக மாறும் மாற்றம் (விகாரம்); (நன். 155);; [மெலி → மெலித்தல்] மெலித்தல் melittal, பெ. (n.) செய்யுள் மாற்றம் (விகாரம்); ஒன்பதனுள் வல்லெழுத்து இன மெல்லெழுத்தாக மாறும் மாற்றம் (விகாரம்); (நன். 155);; [மெலி → மெலித்தல்]
மெலிதாவிகம்	மெலிதாவிகம் melitāvigam, பெ.(n.) மருது மேற்புல்லுருவி; a parasite growing on marudu tree. மெலிதாவிகம் melitāvigam, பெ. (n.) மருது மேற்புல்லுருவி; a parasite growing on marudu tree.
மெலிது	மெலிது melidu, பெ.(n.) 1. மெலிந்தது; that which is thin. 2. மென்மையானது; that which is soft. 'மனத்துக்குள் நம்பிக்கை மெலிதாகத் தலை தூக்கியது'. [மெல் → மெலி → மெலிது] மெலிது melidu, பெ. (n.) 1. மெலிந்தது; that which is thin. 2. மென்மையானது; that which is soft. 'மனத்துக்குள் நம்பிக்கை மெலிதாகத் தலை தூக்கியது'. [மெல் → மெலி → மெலிது]
மெலிந்த	மெலிந்த melinda, பெ.எ.(adj.) ஒடுங்கிய, வலுவிழந்த நிலை; unnerved. 'மெலிந்த உடம்பு' (உ.வ.);. [மெலி → மெலிந்த] மெலிந்த melinda, பெ.எ.(adj.) ஒடுங்கிய, வலுவிழந்த நிலை; unnerved. 'மெலிந்த உடம்பு' (உ.வ.);. [மெலி → மெலிந்த]

மெலிந்தநெஞ்சு	மெலிந்தநெஞ்சு melindaneñju, பெ.(n.) வலுவிழந்த நெஞ்சாங்குலை; weak heart. [மெலிந்த + நெஞ்சு] மெலிந்தநெஞ்சு melindaneñju, பெ. (n.) வலுவிழந்த நெஞ்சாங்குலை; weak heart. [மெலிந்த + நெஞ்சு]
மெலிந்தவள்	மெலிந்தவள் melindavaḷ, பெ.(n.) ஒல்லியான உடல்வாகு உள்ளவள்; a lean woman. "மெலிந்தவளுக்கு மெத்தப் பலன், மேனி மினுக்கி இட்டவளுக்கு மெத்தக்கசம்" (பழ.);. [மெலிந்த + அவள்] மெலிந்தவள் melindavaḷ, பெ. (n.) ஒல்லியான உடல்வாகு உள்ளவள்; a lean woman. "மெலிந்தவளுக்கு மெத்தப் பலன், மேனி மினுக்கி இட்டவளுக்கு மெத்தக்கசம்" (பழ.);. [மெலிந்த + அவள்]
மெலிந்துபோ-தல்	மெலிந்துபோ-தல் melindupōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) மெலி1-தல் பார்க்க;see {}. 'எட்டு நாள் காய்ச்சலில் அவன் மெலிந்து போய் விட்டான்' (உ.வ.);. [மெலி → மெலிந்து + போ-,] மெலிந்துபோ-தல் melindupōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) மெலி1-தல் பார்க்க;see {}. 'எட்டு நாள் காய்ச்சலில் அவன் மெலிந்து போய் விட்டான்' (உ.வ.);. [மெலி → மெலிந்து + போ-,]
மெலிந்தோன்	மெலிந்தோன் melindōṉ, பெ.(n.) 1. நோய் முதலியவற்றால் உடம்பு மெலிந்தவன்; person emaciated by disease. 2. மெலியவன் பார்க்க: see {} 3. ஏழை; destitute person. [மெலி → மெலிந்தோன்] மெலிந்தோன் melindōṉ, பெ. (n.) 1. நோய் முதலியவற்றால் உடம்பு மெலிந்தவன்; person emaciated by disease. 2. மெலியவன் பார்க்க: see {} 3. ஏழை; destitute person. [மெலி → மெலிந்தோன்]

மெலிப்பயறு	மெலிப்பயறு melippayaṟu, பெ.(n.) எலிப்பயறு; wild horse gram. மறுவ. வயற்பயறு, சிறுபயறு. [மெலி + பயறு] மெலிப்பயறு melippayaṟu, பெ. (n.) எலிப்பயறு; wild horse gram. மறுவ. வயற்பயறு, சிறுபயறு. [மெலி + பயறு]
மெலிப்பு	மெலிப்பு melippu, பெ.(n.) 1. மெலித்தல் பார்க்க;see melittal. 2. மெல்லெழுத்து பார்க்க;see {}. "வல்லெழுத்து மிகுவழி மெலிப்பொடு தோன்றுலும்" (தொல். எழுத். 157);. [மெலி → மெலிப்பு] மெலிப்பு melippu, பெ. (n.) 1. மெலித்தல் பார்க்க;see melittal. 2. மெல்லெழுத்து பார்க்க;see {}. "வல்லெழுத்து மிகுவழி மெலிப்பொடு தோன்றுலும்" (தொல். எழுத். 157);. [மெலி → மெலிப்பு]
மெலியது	மெலியது meliyadu, பெ.(n.) மெல்லியது பார்க்க;see melliyadu. [மெல்லியது → மெலியது] மெலியது meliyadu, பெ. (n.) மெல்லியது பார்க்க;see melliyadu. [மெல்லியது → மெலியது]
மெலியவன்	மெலியவன் meliyavaṉ, பெ.(n.) வலுவற்றவன்; weak, powerless persons. "மெலியவர் பால தேயோ வொழுக்கமும் விருப்பந் தானும்" (கம்பரா. வாலிவதை. 80); [மெலி → மெலியவன்] மெலியவன் meliyavaṉ, பெ. (n.) வலுவற்றவன்; weak, powerless persons. "மெலியவர் பால தேயோ வொழுக்கமும் விருப்பந் தானும்" (கம்பரா. வாலிவதை. 80); [மெலி → மெலியவன்]

மெலியார்	மெலியார் meliyār, பெ.(n.) வலிகுறைந்தவர்; weak, powerless persons. "மெலியார் மேன் மேகபகை" (குறள், 861);. [மெலி → மெலியார்] மெலியார் meliyār, பெ. (n.) வலிகுறைந்தவர்; weak, powerless persons. "மெலியார் மேன் மேகபகை" (குறள், 861);. [மெலி → மெலியார்]
மெலியார்கூந்தல்	மெலியார்கூந்தல் meliyārāndal, பெ.(n.) அம்மையார்கூந்தல்; seeta's thread. [மெலியார் + கூந்தல்] மெலியார்கூந்தல் meliyārāndal, பெ. (n.) அம்மையார்கூந்தல்; seeta's thread. [மெலியார் + கூந்தல்]
மெலிவடை-தல்	மெலிவடை-தல் melivaḍaidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உடல் வளர்ச்சி குன்றுதல், ஒல்லியாதல்; to become lean. 2. வலுக் குறைதல்; to grow weak. [மெலிவு + அடை] மெலிவடை-தல் melivaḍaidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உடல் வளர்ச்சி குன்றுதல், ஒல்லியாதல்; to become lean. 2. வலுக் குறைதல்; to grow weak. [மெலிவு + அடை]

மெலிவு	மெலிவு melivu, பெ.(n.) 1. தளர்ச்சி; weakness, feebleness, languor. "அணியிழை மெலிவின்" (பு.வெ.11, பெண்பாற். 5);. 2. களைப்பு; fatigue. "மெலிவு தீர்தி" (கம்பரா. திருவடி. 5);. 3. துன்பம்; pain, suffering. 4. தொல்லை; trouble, difficulty. "எங்களுக் குண்டான மெலிவுகளுஞ் சொல்லி" (Insc. Pudu. 799);. 5. தோல்வி; defeat. "மெலிவென்பது முணர்ந்தோன்" (கம்பரா. முதற்போ. 181);. 6. கொடுமை; tyranny; oppression. "வலியவர் மெலிவு செய்தால்" (கம்பரா. வாலிவ. 80);. 7. படுத்த லோசை; "வலிவும் மெலிவுஞ் சமனுமெல்லாம்" (சிலப். 3, 93);. [முல் → மெல் → மெலி → மெலிவு = தோல்வி. (மு.தா.286); 'வு' -தொ.பெ.ஈறு] மெலிவு melivu, பெ. (n.)
மெலிவுநாடி	மெலிவுநாடி melivunāṭi, பெ.(n.) வலு விழந்த நாடி, வலுவற்ற நாடி; feeble pulse. [மெலிவு + நாடி] மெலிவுநாடி melivunāṭi, பெ. (n.) வலு விழந்த நாடி, வலுவற்ற நாடி; feeble pulse. [மெலிவு + நாடி]
மெலிவுநோய்	மெலிவுநோய் melivunōy, பெ.(n.) இணைக்கும் நோய்; emaciation. [மெலிவு + நோய்] மெலிவுநோய் melivunōy, பெ. (n.) இணைக்கும் நோய்; emaciation. [மெலிவு + நோய்]

மெலிவுறல்	மெலிவுறல் melivur̲al, பெ.(n.) 1. வலு விழத்தல்; growing weak. 2. இளைத்தல்; growing thin and weak. [மெலி → மெலிவு + உறல். உறு → உறல்] மெலிவுறல் melivur̲al, பெ. (n.) 1. வலு விழத்தல்; growing weak. 2. இளைத்தல்; growing thin and weak. [மெலி → மெலிவு + உறல். உறு → உறல்]
மெலிவுறு-தல்	மெலிவுறு-தல் melivur̲udal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வலுவிழத்தல்; to grow weak. 2. இளைத்தல்; to become thin, lean. [மெலிவு + உறு-,] மெலிவுறு-தல் melivur̲udal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வலுவிழத்தல்; to grow weak. 2. இளைத்தல்; to become thin, lean. [மெலிவு + உறு-,]
மெளு	மெளு melu, பெ.(n.) எடைக்குறைவான காசு (நாணயம்); (வின்.);; coin below the standard weight. [மெல் → மெளு] மெளு melu, பெ. (n.) எடைக்குறைவான காசு (நாணயம்); (வின்.);; coin below the standard weight. [மெல் → மெளு]

மெலுக்கு	மெலுக்கு1 melukku, பெ.(n.) 1. மென்மை (வின்.);; exquisiteness, tenderness. 2. விழிப்பு (இ.வ.);; wakefulness. [மெல் → மெது → மெலுக்கு] மெலுக்கு2 melukku, பெ.(n.) வெளியழகு (அலங்காரம்); (யாழ். அக.);; pomp, ostentation. [மினுங்கு → மினுக்கு. மினுக்குதல் = பளபளப்புண்டாக்குதல். மினுக்கு → (மெனுக்கு); → மெலுக்கு] மெலுக்கு1 melukku, பெ. (n.) 1. மென்மை (வின்.);; exquisiteness, tenderness. 2. விழிப்பு (இ.வ.);; wakefulness. [மெல் → மெது → மெலுக்கு] மெலுக்கு2 melukku, பெ. (n.) வெளியழகு (அலங்காரம்); (யாழ். அக.);; pomp, ostentation. [மினுங்கு → மினுக்கு. மினுக்குதல் = பளபளப்புண்டாக்குதல். மினுக்கு → (மெனுக்கு); → மெலுக்கு]
மெலுக்குவை	மெலுக்குவை melukkuvai, பெ.(n.) 1. மெலுக்கு1, 1 பார்க்க;see melukku1, 1. 2. மெலுக்கு1, 2 பார்க்க (இ.வ.);;see melukku1, 2. தெ. மெலகுவ. [மெலுக்கு → மெலுக்குவை] மெலுக்குவை melukkuvai, பெ. (n.) 1. மெலுக்கு1, 1 பார்க்க;see melukku1, 1. 2. மெலுக்கு1, 2 பார்க்க (இ.வ.);;see melukku1, 2. தெ. மெலகுவ. [மெலுக்கு → மெலுக்குவை]

மெழுக்கடிகள்	மெழுக்கடிகள் meḻuggaḍigaḷ, பெ.(n.) 1. கோயிலை மெழுகித் தூய்மை படுத்துவோர்; servants who clean the floor, in a temple (S.I.I.V.248);. 2. கோயில் வழிபாட்டின் போது தீவட்டி, விளக்கு ஆகியவை பிடிக்கும் ஊழியர்; the temple servant who holds torch and lamp during worshipping time. "இராஜ்ரீ பலி எழுந்தருளும் பொழுது எரியக்கண்ட இருப்புப் பிற விளக்கு முப்பதினுக்கு நிடதம் எண்ணெய் நாழி உழக்கு இவை பிடிப்பார் மெழுக்கடிகன்மார் நால்வர்" (தெ. கல். தொ.5. கல். 625);. [மெழுக்கு + அடிகள்மார்] மெழுக்கடிகள் meḻuggaḍigaḷ, பெ. (n.) 1. கோயிலை மெழுகித் தூய்மை படுத்துவோர்; servants who clean the floor, in a temple (S.I.I.V.248);. 2. கோயில் வழிபாட்டின் போது தீவட்டி, விளக்கு ஆகியவை பிடிக்கும் ஊழியர்; the temple servant who holds torch and lamp during worshipping time. "இராஜ்ரீ பலி எழுந்தருளும் பொழுது எரியக்கண்ட இருப்புப் பிற விளக்கு முப்பதினுக்கு நிடதம் எண்ணெய் நாழி உழக்கு இவை பிடிப்பார் மெழுக்கடிகன்மார் நால்வர்" (தெ. கல். தொ.5. கல். 625);. [மெழுக்கு + அடிகள்மார்]
மெழுக்கம்	மெழுக்கம் meḻukkam, பெ.(n.) சாணியால் மெழுகிவைத்த இடம்; ground or floor prepared by being smeared with cow- dung water. "மலரணி மெழுக்கமேறி" (பட்டினப். 248);. [மெழுகு → மெழுக்கு → மெழுக்கம் (வே.க.4,25);] மெழுக்கம் meḻukkam, பெ. (n.) சாணியால் மெழுகிவைத்த இடம்; ground or floor prepared by being smeared with cow- dung water. "மலரணி மெழுக்கமேறி" (பட்டினப். 248);. [மெழுகு → மெழுக்கு → மெழுக்கம் (வே.க.4,25);]

மெழுக்கு	மெழுக்கு meḻukku, பெ.(n.) 1. மெழுகுகை; smearing with cow-dung water, as the floor. "புலர்வதன் முன்னலகிட்டு மெழுக்குமிட்டு" (தேவா. 727, 3);. 2. சாணம்; cow-dung. "திருவலகும் திருமெழுக்கும் தோண்டியுங்கொண்டு" (பெரியபு.திருநாவுக். 68);. 3. மெழுகும் பொருள்; substance or solution used to smear any surface. "வேரியின் மெழுக்கார்ந்த மென்பூ நிலத்து" (சீவக. 129);. 4. மெழுகு, 3, 4 பார்க்க;see {}3,4. [மெழுகு → மெழுக்கு. (வே.க.4, 25);] மெழுக்கு meḻukku, பெ. (n.) 1. மெழுகுகை; smearing with cow-dung water, as the floor. "புலர்வதன் முன்னலகிட்டு மெழுக்குமிட்டு" (தேவா. 727, 3);. 2. சாணம்; cow-dung. "திருவலகும் திருமெழுக்கும் தோண்டியுங்கொண்டு" (பெரியபு.திருநாவுக். 68);. 3. மெழுகும் பொருள்; substance or solution used to smear any surface. "வேரியின் மெழுக்கார்ந்த மென்பூ நிலத்து" (சீவக. 129);.
மெழுக்குச்சாத்து–தல்	மெழுக்குச்சாத்து–தல் meḻukkuccāddudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) மெழுகு1-தல் (வின்.); பார்க்க;see {}. [மெழுகு → மெழுக்கு + சாத்து-,]
மெழுக்குத்துணி	மெழுக்குத்துணி meḻukkuttuṇi, பெ.(n.) 1. நீர் ஊறாதிருப்பதற்காக மெழுகு பூசின துணி; wax cloth, cloth water-proofed with a layer of wax (C.E.M.);. 2. நனையா திருப்பதற்காக மேற்பூச்சிட்ட துணி (Mod.);; oil-cloke . 3. கரிநெய்யிட்ட கூரைப்பாய் (Mod.);; tarpaulin. [மெழுகு → மெழுக்கு + துணி] மெழுக்குத்துணி meḻukkuttuṇi, பெ. (n.) 1. நீர் ஊறாதிருப்பதற்காக மெழுகு பூசின துணி; wax cloth, cloth water-proofed with a layer of wax (C.E.M.);. 2. நனையா திருப்பதற்காக மேற்பூச்சிட்ட துணி (Mod.);; oil-cloke . 3. கரிநெய்யிட்ட கூரைப்பாய் (Mod.);; tarpaulin. [மெழுகு → மெழுக்கு + துணி]

மெழுக்குப்புறம்	மெழுக்குப்புறம் meḻukkuppuṟam, பெ.(n.) கோயில் மெழுகுதற்கு விடப்பட்ட இறையிலி நிலம்; rent-free 'inam' land, granted for sweeping and washing the floor, in a temple (M.E.R 17,of 1930-31);. [மெழுகு → மெழுக்கு + புறம்] மெழுக்குப்புறம் meḻukkuppuṟam, பெ. (n.) கோயில் மெழுகுதற்கு விடப்பட்ட இறையிலி நிலம்; rent-free 'inam' land, granted for sweeping and washing the floor, in a temple (M.E.R 17,of 1930-31);. [மெழுகு → மெழுக்கு + புறம்]
மெழுக்கூட்டு-தல்	மெழுக்கூட்டு-தல் meḻukāṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) மேற்பூச்சிடுதல்; to smear, as with wax to; to coat. "நிஷித்த திரவியத்தை உள்ளே வைத்து மெழுக் கூட்டினவோபாதி" (ஈடு, 1, 2, 1. பாடபேதம்);. [மெல் → மெல்கு → மெழுகு. மெழுகு → மெழுக்கு = மேற்பூச்சுப் பொருள். மெழுக்கு + ஊட்டு-,] மெழுக்கூட்டு-தல் meḻukāṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) மேற்பூச்சிடுதல்; to smear, as with wax to, to coat. "நிஷித்த திரவியத்தை உள்ளே வைத்து மெழுக் கூட்டினவோபாதி" (ஈடு, 1, 2, 1. பாடபேதம்);. [மெல் → மெல்கு → மெழுகு. மெழுகு → மெழுக்கு = மேற்பூச்சுப் பொருள். மெழுக்கு + ஊட்டு-,]
மெழுகாலிகம்	மெழுகாலிகம் meḻugāligam, பெ.(n.) மாங்கிளுவை; a tree-mango balsam. மெழுகாலிகம் meḻugāligam, பெ. (n.) மாங்கிளுவை; a tree-mango balsam.
மெழுகிடு-தல்	மெழுகிடு-தல் meḻugiḍudal, 17 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நூலின் மேல் மெழுகு பூசுதல்; to wax, smear with wax, as a thread. 2. மெழுகு1-தல் பார்க்க;see {}. 3. மெழுகுகட்டு-தல் பார்க்க;see {}. [மெழுகு + இடு-, 'இடு' து.வி.] மெழுகிடு-தல் meḻugiḍudal, 17 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நூலின் மேல் மெழுகு பூசுதல்; to wax, smear with wax, as a thread. 2. மெழுகு1-தல் பார்க்க;see {}. 3. மெழுகுகட்டு-தல் பார்க்க;see {}. [மெழுகு + இடு-, 'இடு' து.வி.]

மெழுகு	மெழுகு1 meḻugudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. இடத்தைத் தூய்மை செய்வதற்காகச் சாணக் கரைசலால் தேய்த்துப் பூசுதல் அல்லது நீரால் கழுவுதல்; to cleanse the floor with cow-dung water. "நின்றிருக் கோயிறூகேன் மெழுகேன்" (திருவாச. 5, 14);. 2. பூசுதல்; to smear, as the body with sandal paste. "முகிண் முலை மெழுகிய சாந்தின்" (கம்பரா. பிணிவீ. 53);. 3. குற்றத்தை மறைத்துப் பூசிவிடுதல்; to gloss over, varnish. [மெல் → மெல்கு → மெழுகு. மெழுகுதல் = மேனியில் சந்தனம் பூசுதல், நிலத்தைச் சாணமிட்டுத் துப்புரவு செய்தல், குற்றத்தை மறைத்துப் பேசிவிடுதல் (வே.க.4, 25);] மெழுகு2 meḻugu, பெ.(n.) 1. சாணம்; cow – dung. "துய்ய மெழுகுடன்" (திருமந். 1720);. 2. மென்மை (அழகர்கல. 10);; smoothness. 3. கொழுப்பிலிருந்து அல்லது எண்ணெயி லிருந்து உருவாக்கப்படுவதும் எளிதில் உருகக் கூடியதுமான பொருள், தேனடையன் சக்கை (குறுந். 155);; wax, beeswax. 'அவலங்களைப் பார்க்கும் போது அவர் உள்ளம் மெழுகைப் போல் உருகியது' (உ.வ.);. 4. பிசின்; gum. - மாத்திரையுமாகாது
மெழுகுக்களிம்பு	மெழுகுக்களிம்பு meḻuguggaḷimbu, பெ.(n.) சிரங்கு முதலியவற்றிற்கிடும் களிம்பு வகை (M.L.);; medicinal ointment for itches, etc., [மெழுகு + களிம்பு. மெழுக்களிம்பு = இளகிய அல்லது களிப்பதமான மருந்து] மெழுகுக்களிம்பு meḻuguggaḷimbu, பெ. (n.) சிரங்கு முதலியவற்றிற்கிடும் களிம்பு வகை (M.L.);; medicinal ointment for itches, etc., [மெழுகு + களிம்பு. மெழுக்களிம்பு = இளகிய அல்லது களிப்பதமான மருந்து]
மெழுகுகட்டிவார்-த்தல்	மெழுகுகட்டிவார்-த்தல் meḻugugaṭṭivārttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) மெழுகுக் கருவில் மாழைகளை யுருக்கிவிட்டுத் திருமேனி வார்த்தல் (வின்.);; to pour molten metal into a wax-mould and cast, as an image. [மெழுகு + கட்டி + வார்-,] மெழுகுகட்டிவார்-த்தல் meḻugugaṭṭivārttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) மெழுகுக் கருவில் மாழைகளை யுருக்கிவிட்டுத் திருமேனி வார்த்தல் (வின்.);; to pour molten metal into a wax-mould and cast, as an image. [மெழுகு + கட்டி + வார்-,]

மெழுகுகட்டு-தல்	மெழுகுகட்டு-தல் meḻugugaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) திருமேனி வார்க்க மெழுகினாற் கருக் கட்டுதல் (வின்.);; to make a wax-mould for casting an image. [மெழுகு + கட்டு-,] மெழுகுகட்டு-தல் meḻugugaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) திருமேனி வார்க்க மெழுகினாற் கருக் கட்டுதல் (வின்.);; to make a wax-mould for casting an image. [மெழுகு + கட்டு-,]
மெழுகுசாணை	மெழுகுசாணை meḻugucāṇai, பெ.(n.) 1. மெழுகால் துடைத்த உரைகல் (இ.வ.);; touch stone cleaned with beeswax. 2. மெழுகுங் கருமணலுங் கலந்து செய்த சாணைக்கல் (வின்.);; whetstone formed of black sand and wax. [மெழுகு + சாணை] மெழுகுசாணை meḻugucāṇai, பெ. (n.) 1. மெழுகால் துடைத்த உரைகல் (இ.வ.);; touch stone cleaned with beeswax. 2. மெழுகுங் கருமணலுங் கலந்து செய்த சாணைக்கல் (வின்.);; whetstone formed of black sand and wax. [மெழுகு + சாணை]
மெழுகுசாத்து-தல்	மெழுகுசாத்து-தல் meḻugucāddudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மெழுகுகட்டு-தல் பார்க்க: see melugu-kattu-, "சிற்பர்களான் மெழுகு சாத்தி' (திருவாலவா. 45.2.); [மெழுகு + சாத்து-, படிமை வார்க்க மெழுகினாற் கருக்கட்டுதல்] மெழுகுசாத்து-தல் meḻugucāddudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மெழுகுகட்டு-தல் பார்க்க: see {} "சிற்பர்களான் மெழுகு சாத்தி' (திருவாலவா. 45.2.); [மெழுகு + சாத்து-, படிமை வார்க்க மெழுகினாற் கருக்கட்டுதல்]
மெழுகுசாரணை	மெழுகுசாரணை meḻugucāraṇai, பெ.(n.) பூடுவகை (சங்.அக.);; a prostrate plant. [மெழுகு + சாரணை] மெழுகுசாரணை meḻugucāraṇai, பெ. (n.) பூடுவகை (சங்.அக.);; a prostrate plant. [மெழுகு + சாரணை]

மெழுகுசீலை	மெழுகுசீலை1 meḻugucīlai, பெ.(n.) மெழுக்குத்துணி பார்க்க;see melukkui-ttuṇi [மெழுகு + சீலை, சீரை → சீலை] மெழுகுசீலை2 meḻugucīlai, பெ.(n.) 1. மருந்து பூசப்பெற்ற சிறு துண்டு; a plaster. 2. தேன் மெழுகு பூசப்பெற்ற ஆடை; wax cloth coated with bees wax. [மெழுகு + சீலை. சீரை → சீலை] மெழுகுசீலை1 meḻugucīlai, பெ. (n.) மெழுக்குத்துணி பார்க்க;see melukkui-ttuṇi [மெழுகு + சீலை, சீரை → சீலை] மெழுகுசீலை2 meḻugucīlai, பெ. (n.) 1. மருந்து பூசப்பெற்ற சிறு துண்டு; a plaster. 2. தேன் மெழுகு பூசப்பெற்ற ஆடை; wax cloth coated with bees wax. [மெழுகு + சீலை. சீரை → சீலை]
மெழுகுசெய்-தல்	மெழுகுசெய்-தல் meḻuguseytal, 1 செ.கு.வி. (v.i.) மெதுவாக்குதல், மென்மையாக்குதல்; to smooth, soften. 'புரவி கருவிகொ டுரிஞ்சி மிக மெழுகு செய்து"(அழகர்கல. 10.); [மெழுகு + செய்-,] மெழுகுசெய்-தல் meḻuguseytal, 1 செ.கு.வி. (v.i.) மெதுவாக்குதல், மென்மையாக்குதல்; to smooth, soften. 'புரவி கருவிகொ டுரிஞ்சி மிக மெழுகு செய்து"(அழகர்கல. 10.); [மெழுகு + செய்-,]
மெழுகுசேர்வை	மெழுகுசேர்வை meḻugucērvai, பெ.(n.) மெழுகுக்களிம்பு (வின்.); பார்க்க;see {}. [மெழுகு + சேர்வை] மெழுகுசேர்வை meḻugucērvai, பெ. (n.) மெழுகுக்களிம்பு (வின்.); பார்க்க;see {}. [மெழுகு + சேர்வை]

மெழுகுத்தட்டு	மெழுகுத்தட்டு mel̲uguttaṭṭu, பெ.(n.) மெழுகுபாளம் (வின்.); பார்க்க;see {}. [மெழுகு + தட்டு] மெழுகுத்தட்டு mel̲uguttaṭṭu, பெ. (n.) மெழுகுபாளம் (வின்.); பார்க்க;see {}. [மெழுகு + தட்டு]
மெழுகுத்தண்டு	மெழுகுத்தண்டு mel̲uguttaṇṭu, பெ.(n.) மெழுகுத்திரி பார்க்க (யாழ்.அக.); see {}. [மெழுகு + தண்டு] மெழுகுத்தண்டு mel̲uguttaṇṭu, பெ. (n.) மெழுகுத்திரி பார்க்க (யாழ்.அக.); see {}. [மெழுகு + தண்டு]
மெழுகுத்திராவகம்	மெழுகுத்திராவகம் mel̲uguttirāvagam, பெ.(n.) வீரம், பூரம், நவச்சாரம், படிகாரம் - இந்நான்கையும் வாலையிலிட்டு இறக்கிய ஒரு வகை நெய்மம் (தைலம்);; an acid distilled from the four drugs corrosive sublimate, alum, ammoniam chloride and subchloride of mercury. [மெழுகு + திராவகம்] Skt. {} → த. திராவகம். மெழுகுத்திராவகம் mel̲uguttirāvagam, பெ. (n.) வீரம், பூரம், நவச்சாரம், படிகாரம் - இந்நான்கையும் வாலையிலிட்டு இறக்கிய ஒரு வகை நெய்மம் (தைலம்);; an acid distilled from the four drugs corrosive sublimate, alum, ammoniam chloride and subchloride of mercury. [மெழுகு + திராவகம்] Skt. {} → த. திராவகம்.

மெழுகுத்திரி	மெழுகுத்திரி1 meḻuguttiri, பெ.(n.) விளக்காக எரியும்படி நடுவே திரியையுடைய நீள் உருண்டை வடிவில் செய்யப்பட்ட மெழுகுக் கட்டி; wax candle, taper. [மெழுகு + திரி] [p] மெழுகுத்திரி2 meḻuguttiri, பெ.(n.) ஒழுக்கக் கேட்டினால் உருவாகும் நோயைக் குறைக்கும் மருந்து; a slender flexible wax taper intended for introduction into the urethra or rectum. [மெழுகு + திரி] மெழுகுத்திரி1 meḻuguttiri, பெ. (n.) விளக்காக எரியும்படி நடுவே திரியையுடைய நீள் உருண்டை வடிவில் செய்யப்பட்ட மெழுகுக் கட்டி; wax candle, taper. [மெழுகு + திரி] மெழுகுத்திரி2 meḻuguttiri, பெ. (n.) ஒழுக்கக் கேட்டினால் உருவாகும் நோயைக் குறைக்கும் மருந்து; a slender flexible wax taper intended for introduction into the urethra or rectum. [மெழுகு + திரி]
மெழுகுத்துணி	மெழுகுத்துணி meḻuguttuṇi, பெ.(n.) மெழுக்குத்துணி (வின்.); பார்க்க;see {}. [மெழுகு + துணி] மெழுகுத்துணி meḻuguttuṇi, பெ. (n.) மெழுக்குத்துணி (வின்.); பார்க்க;see {}. [மெழுகு + துணி]
மெழுகுத்தேன்	மெழுகுத்தேன் meḻuguttēṉ, பெ.(n.) மெழுகுக் கூட்டில் ஈக்கள் கட்டிய தேன்; honey collected by bees. [மெழுகு + தேன்] மெழுகுத்தேன் meḻuguttēṉ, பெ. (n.) மெழுகுக் கூட்டில் ஈக்கள் கட்டிய தேன்; honey collected by bees. [மெழுகு + தேன்]

மெழுகுத்தைலம்	மெழுகுத்தைலம் meḻuguttailam, பெ.(n.) புண், காயம் ஆகியவற்றைப் போக்க மெழுகு முதலியன சேர்த்துச் செய்யப்பட்ட பூசு மருந்து; medicinal oil prepared with wax and other ingredients. [மெழுகு + தைலம்] Skt. taila → த. தைலம். மெழுகுத்தைலம் meḻuguttailam, பெ. (n.) புண், காயம் ஆகியவற்றைப் போக்க மெழுகு முதலியன சேர்த்துச் செய்யப்பட்ட பூசு மருந்து; medicinal oil prepared with wax and other ingredients. [மெழுகு + தைலம்] Skt. taila → த. தைலம்.
மெழுகுதிரி	மெழுகுதிரி meḻugudiri, பெ.(n.) மெழுகுத்திரி1 (வின்.); பார்க்க;see {}. [மெழுகு + திரி] மெழுகுதிரி meḻugudiri, பெ. (n.) மெழுகுத்திரி1 (வின்.); பார்க்க;see {}. [மெழுகு + திரி]
மெழுகுதுணி	மெழுகுதுணி meḻuguduṇi, பெ.(n.) மெழுகுத்துணி (வின்.); பார்க்க;see {}. [மெழுகு + துணி] மெழுகுதுணி meḻuguduṇi, பெ. (n.) மெழுகுத் துணி (வின்.); பார்க்க;see {}. [மெழுகு + துணி]
மெழுகுநீர்	மெழுகுநீர் meḻugunīr, பெ.(n.) பூநீர், சாரம், பச்சை, பூரம் கூட்டில் செயநீர் விட்டு அரைக்கும் ஒரு வகை நீர்; pungent liquid prepared from subchloride of mercury copper sulphate. salt from the fuller's earth. [மெழுகு + நீர்] மெழுகுநீர் meḻugunīr, பெ. (n.) பூநீர், சாரம், பச்சை, பூரம் கூட்டில் செயநீர் விட்டு அரைக்கும் ஒரு வகை நீர்; pungent liquid prepared from subchloride of mercury copper sulphate. salt from the fuller's earth. [மெழுகு + நீர்]

மெழுகுபதம்	மெழுகுபதம் meḻugubadam, பெ.(n.) மருந் தெண்ணெய்ப் பதம் ஐந்தனுள் காய்ச்சப்பட்ட மருந்தெல்லாம் சேர்ந்து மெழுகு போல் திரண்டு வரும் பதம்; thick consistency or viscosity, one of five {}. [மெழுகு + பதம்] மெழுகுபதம் meḻugubadam, பெ. (n.) மருந் தெண்ணெய்ப் பதம் ஐந்தனுள் காய்ச்சப்பட்ட மருந்தெல்லாம் சேர்ந்து மெழுகு போல் திரண்டு வரும் பதம்; thick consistency or viscosity, one of five {}. [மெழுகு + பதம்]
மெழுகுபனையன்	மெழுகுபனையன் meḻugubaṉaiyaṉ, பெ.(n.) அம்மை நோய்வகை (யாழ்.அக.);; a kind of small pox. [மெழுகு + பனையன்] மெழுகுபனையன் meḻugubaṉaiyaṉ, பெ. (n.) அம்மை நோய்வகை (யாழ்.அக.);; a kind of small pox. [மெழுகு + பனையன்]
மெழுகுபாகல்	மெழுகுபாகல் meḻugupāgal, பெ.(n.) வழவழப்புள்ள பாகற்காய் (மூ.அக.);; bristly balsam-pear, climber. [மெழுகு + பாகல், மெழுகு = வழவழப்புத் தன்மையைக் குறித்தது] மெழுகுபாகல் meḻugupāgal, பெ. (n.) வழவழப்புள்ள பாகற்காய் (மூ.அக.);; bristly balsam-pear, climber. [மெழுகு + பாகல், மெழுகு = வழவழப்புத் தன்மையைக் குறித்தது]
மெழுகுபாளம்	மெழுகுபாளம் meḻugupāḷam, பெ.(n.) குறித்த நிறையுள்ள மெழுகுத்தகடு (இ.வ.);; cake of wax, generally of a particular weight. [மெழுகு + பாளம்] மெழுகுபாளம் meḻugupāḷam, பெ. (n.) குறித்த நிறையுள்ள மெழுகுத்தகடு (இ.வ.);; cake of wax, generally of a particular weight. [மெழுகு + பாளம்]

மெழுகுபீர்க்கு	மெழுகுபீர்க்கு meḻugupīrggu, பெ.(n.) கணையற்ற பீர்க்கு (சங்.அக.);; a kind of gourd. மறுவ. வெண்பீர்க்கு, நுரைபீர்க்கு. [மெழுகு + பீர்க்கு] மெழுகுபீர்க்கு meḻugupīrggu, பெ. (n.) கணையற்ற பீர்க்கு (சங்.அக.);; a kind of gourd. மறுவ. வெண்பீர்க்கு, நுரைபீர்க்கு. [மெழுகு + பீர்க்கு]
மெழுகுபூச்சு	மெழுகுபூச்சு meḻugupūccu, பெ.(n.) திருமேனி முதலியவற்றின் மேல் மெழுகு பூசி யெடுக்கும் அச்சு (இ.வ.);; mould or imprint taken with wax, as of images. [மெழுகு + பூச்சு] மெழுகுபூச்சு meḻugupūccu, பெ. (n.) திருமேனி முதலியவற்றின் மேல் மெழுகு பூசி யெடுக்கும் அச்சு (இ.வ.);; mould or imprint taken with wax, as of images. [மெழுகு + பூச்சு]
மெழுகுபூவிகம்	மெழுகுபூவிகம் meḻugupūvigam, பெ.(n.) தேன் கூட்டினுள்ளிருக்கும் பூச்சி; the insects in the honey comb. [மெழுகு + பூவிகம்] மெழுகுபூவிகம் meḻugupūvigam, பெ. (n.) தேன் கூட்டினுள்ளிருக்கும் பூச்சி; the insects in the honey comb. [மெழுகு + பூவிகம்]
மெழுகுபேய்ப்பீர்க்கு	மெழுகுபேய்ப்பீர்க்கு meḻugupēyppīrggu, பெ.(n.) நுரைப்பீர்க்கு; loofa. [மெழுகு + பேய்ப்பீர்க்கு] மெழுகுபேய்ப்பீர்க்கு meḻugupēyppīrggu, பெ. (n.) நுரைப்பீர்க்கு; loofa. [மெழுகு + பேய்ப்பீர்க்கு]

மெழுகுபொம்மை	மெழுகுபொம்மை meḻugubommai, பெ.(n.) 1. மெழுகினாற் செய்த விளையாட்டுப் பதுமை; doll made of wax. 2. தொல்லை களைத் தாங்க முடியாதவ-ன்-ள் (கொ.வ.);; person easily fatigued. க. மேநடுபொம்பெ. [மெழுகு + பொம்மை. பொய்ம்மை → பொம்மை] மெழுகுபொம்மை meḻugubommai, பெ. (n.) 1. மெழுகினாற் செய்த விளையாட்டுப் பதுமை; doll made of wax. 2. தொல்லை களைத் தாங்க முடியாதவ-ன்-ள் (கொ.வ.);; person easily fatigued. க. மேநடுபொம்பெ. [மெழுகு + பொம்மை. பொய்ம்மை → பொம்மை]
மெழுகுபோடு-தல்	மெழுகுபோடு-தல் meḻugupōṭudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) மரவேலைக்குப் பளபளப் பேற்ற மெழுகைக் காய்ச்சிப் பூசுதல் (வின்.);; to wax cabinet work, in polishing. [மெழுகு + போடு-,] மெழுகுபோடு-தல் meḻugupōṭudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) மரவேலைக்குப் பளபளப் பேற்ற மெழுகைக் காய்ச்சிப் பூசுதல் (வின்.);; to wax cabinet work, in polishing. [மெழுகு + போடு-,]
மெழுகுமண்	மெழுகுமண் meḻugumaṇ, பெ.(n.) கருக்கட்டும் பசைமண் (வின்.);; clay used in forming a mould over the figure of wax, in casting. [மெழுகு + மண்] மெழுகுமண் meḻugumaṇ, பெ. (n.) கருக்கட்டும் பசைமண் (வின்.); clay used in forming a mould over the figure of wax, in casting. [மெழுகு + மண்]
மெழுகுமருந்து	மெழுகுமருந்து meḻugumarundu, பெ.(n.) மெழுகு2, 5 பார்க்க;see {}, 5. [மெழுகு + மருந்து] மெழுகுமருந்து meḻugumarundu, பெ. (n.) மெழுகு2, 5 பார்க்க;see {}, 5. [மெழுகு + மருந்து]

மெழுகுமுட்டம்	மெழுகுமுட்டம் meḻugumuṭṭam, பெ.(n.) மெழுகுபாளம் பார்க்க (இ.வ.);;see {}. [மெழுகு + முட்டம்] மெழுகுமுட்டம் meḻugumuṭṭam, பெ. (n.) மெழுகுபாளம் பார்க்க (இ.வ.);;see {}. [மெழுகு + முட்டம்]
மெழுகுவத்தி	மெழுகுவத்தி meḻuguvatti, பெ.(n.) மெழுகுத்திரி (வின்.); பார்க்க;see {}. [மெழுகு + வத்தி] மெழுகுவத்தி meḻuguvatti, பெ. (n.) மெழுகுத்திரி (வின்.); பார்க்க;see {}. [மெழுகு + வத்தி]
மெழுகுவர்த்தி	மெழுகுவர்த்தி meḻuguvartti, பெ.(n.) மெழுகுத்திரி (வின்.); பார்க்க;see {}. [மெழுகு + வர்த்தி. வத்தி → வர்த்தி] மெழுகுவர்த்தி meḻuguvartti, பெ. (n.) மெழுகுத்திரி (வின்.); பார்க்க;see {}. [மெழுகு + வர்த்தி. வத்தி → வர்த்தி]
மெழுகுவல்லி	மெழுகுவல்லி meḻuguvalli, பெ.(n.) வட்டவல்லி; a creeper. [மெழுகு + அல்லி] மெழுகுவல்லி meḻuguvalli, பெ. (n.) வட்டவல்லி; a creeper. [மெழுகு + அல்லி]

மெழுகுவுருண்டை	மெழுகுவுருண்டை meḻuguvuruṇṭai, பெ.(n.) பொன்னின் மாற்றினைக் காணப் பயன்படுத்தும் மெழுகு; a wax used to find the fineness or quality of gold. [மெழுகு + உருண்டை] சிரட்டைக்கரி தேங்காயெண்ணெய் மெழுகுடன் சேர்த்துருக்கி உருண்டை செய்தது. மெழுகுவுருண்டை meḻuguvuruṇṭai, பெ. (n.) பொன்னின் மாற்றினைக் காணப் பயன்படுத்தும் மெழுகு; a wax used to find the fineness or quality of gold. [மெழுகு + உருண்டை] சிரட்டைக்கரி தேங்காயெண்ணெய் மெழுகுடன் சேர்த்துருக்கி உருண்டை செய்தது.
மெழுகுவெண்டி	மெழுகுவெண்டி meḻuguveṇṭi, பெ.(n.) சுணையில்லாத வெண்டை; smooth surfaced lady's finger. [மெழுகு + வெண்டி. வெண்டை → வெண்டி] மெழுகுவெண்டி meḻuguveṇṭi, பெ. (n.) சுணையில்லாத வெண்டை; smooth surfaced lady's finger. [மெழுகு + வெண்டி. வெண்டை → வெண்டி]
மெழுகூட்டு-தல்	மெழுகூட்டு-தல் meḻuāṭṭudal, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) மூடி மறைத்தல்; to cover up, as with wax. "நிஷித்த திரவியத்தை உள்ளே வைத்து மெழுகூட்டின வோபாதியிறே" (ஈ.டு.1, 2, 1);. [மெல் → மெல்கு → மெழுகு + ஊட்டு. மெழுகுதல் = குற்றத்தை மறைத்துப் பேசுதல், மெழுகூட்டுதல் = மூடி மறைத்தல்] மெழுகூட்டு-தல் meḻuāṭṭudal, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) மூடி மறைத்தல்; to cover up, as with wax. "நிஷித்த திரவியத்தை உள்ளே வைத்து மெழுகூட்டின வோபாதியிறே" (ஈ.டு.1, 2, 1);. [மெல் → மெல்கு → மெழுகு + ஊட்டு. மெழுகுதல் = குற்றத்தை மறைத்துப் பேசுதல், மெழுகூட்டுதல் = மூடி மறைத்தல்]

மெழுகெண்ணெய்	மெழுகெண்ணெய் meḻugeṇīey, பெ.(n.) 1. மரச் சாமானுக்கு மெருகிட உதவும் மெழுகு சேர்த்த பூச்சு நெய்மம் (இ.வ.);; solution of wax and glue, used in polishing wood. 2. மெழுகு முதலியன சேர்த்துச் செய்யப்பட்ட எண்ணெய் வகை (தைலவ. தைல.);; medicinal oil prepared with wax and other ingredients. [மெழுகு + எண்ணெய்] மெழுகெண்ணெய் meḻugeṇīey, பெ. (n.) 1. மரச் சாமானுக்கு மெருகிட உதவும் மெழுகு சேர்த்த பூச்சு நெய்மம் (இ.வ.);; solution of wax and glue, used in polishing wood. 2. மெழுகு முதலியன சேர்த்துச் செய்யப்பட்ட எண்ணெய் வகை (தைலவ. தைல.);; medicinal oil prepared with wax and other ingredients. [மெழுகு + எண்ணெய்]
மெழுகெழுது-தல்	மெழுகெழுது-தல் meḻugeḻududal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) துணியில் அச்சடிக்க மெழுகால் உருவமெழுதுதல் (இ.வ.);; to form designs with wax, in printing chintz. [மெழுகு + எழுது-,] மெழுகெழுது-தல் meḻugeḻududal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) துணியில் அச்சடிக்க மெழுகால் உருவமெழுதுதல் (இ.வ.);; to form designs with wax, in printing chintz. [மெழுகு + எழுது-,]
மெழுமெழு-த்தல்	மெழுமெழு-த்தல் meḻumeḻuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) மெதுவாதல்; to be soft to the touch. "மிடறு மெழுமெழுத் தோட" (திவ். பெரியாழ். 3,2,6);. [மெழு + மெழு-,] மெழுமெழு-த்தல் meḻumeḻuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) மெதுவாதல்; to be soft to the touch. "மிடறு மெழுமெழுத் தோட" (திவ். பெரியாழ். 3,2,6);. [மெழு + மெழு-,]
மெள்ள	மெள்ள meḷḷa, வி.எ. (adv.) மெல்ல பார்க்க;see mella. "மெள்ளவெழுந் தரியென்ற பேரரவம்'" (திவ். திருப்பா. 6);. [மெல்ல → மெள்ள. முல் → மெல் → மெல்ல] மெள்ள meḷḷa, வி.எ. (adv.) மெல்ல பார்க்க;see mella. "மெள்ளவெழுந் தரியென்ற பேரரவம்'" (திவ். திருப்பா. 6);. [மெல்ல → மெள்ள. முல் → மெல் → மெல்ல]

மெள்ளென	மெள்ளென meḷḷeṉa, வி.எ. (adv.) மெல்லென பார்க்க;see {}. "மெள்ளனவே மொய்க்கு நெய்க் குடந்தன்னை பெறும்பு" (திருவாச. 6, 24);. க. மெல்லனெ. [மெல்லென → மெள்ளென. மெல் → மெல்லென] மெள்ளென meḷḷeṉa, வி.எ. (adv.) மெல்லென பார்க்க;see {}. "மெள்ளனவே மொய்க்கு நெய்க் குடந்தன்னை பெறும்பு" (திருவாச. 6, 24);. க. மெல்லனெ. [மெல்லென → மெள்ளென. மெல் → மெல்லென]
மென்கண்	மென்கண் meṉkaṇ, பெ. (n.) இரக்கம்; tenderness of heart, mercy. "மென்கண் பெருகினறம் பெருகும்" (நான்மணி. 92);. [மென் + கண். மெல் → மென்] மென்கண் meṉkaṇ, பெ. (n.) இரக்கம்; tenderness of heart, mercy. "மென்கண் பெருகினறம் பெருகும்" (நான்மணி. 92);. [மென் + கண். மெல் → மென்]
மென்கணம்	மென்கணம் meṉkaṇam, பெ. (n.) மெல்லினம் (நன். 158, உரை); பார்க்க;(Gram.); see {}. [மென் + கணம். கள் → கண் → கணம். மென்கணம் = மெல்லின மெய்கள்] மென்கணம் meṉkaṇam, பெ. (n.) மெல்லினம் (நன். 158, உரை); பார்க்க;(Gram.); see {}. [மென் + கணம். கள் → கண் → கணம். மென்கணம் = மெல்லின மெய்கள்]
மென்கால்	மென்கால் meṉkāl, பெ.(n.) மென்காற்று, தென்றல்; southern breeze, a gentle breeze. "மென்கால் பூவளவிய தெய்த" (கம்பரா. வனம்புகு. 2);. [மென் + கால்] மென்கால் meṉkāl, பெ. (n.) மென்காற்று, தென்றல்; southern breeze, a gentle breeze. "மென்கால் பூவளவிய தெய்த" (கம்பரா. வனம்புகு. 2);. [மென் + கால்]

மென்காற்று	மென்காற்று meṉkāṟṟu, பெ.(n.) மென்கால் பார்க்க;see {}. க. மெல்லெலர். [மென் + காற்று. மெல் → மென்கால் → காற்று] மென்காற்று meṉkāṟṟu, பெ. (n.) மென்கால் பார்க்க;see {}. க. மெல்லெலர். [மென் + காற்று. மெல் → மென்கால் → காற்று]
மென்கொடி	மென்கொடி meṉkoḍi, பெ.(n.) கொடிவகை (பிங்.);; a species of creeper. [மென் + கொடி. மெல் → மென்] மென்கொடி meṉkoḍi, பெ. (n.) கொடிவகை (பிங்.);; a species of creeper. [மென் + கொடி. மெல் → மென்]
மென்செய்	மென்செய் meṉcey, பெ.(n.) உழுது நீர்விட்டு மென்மையாகச் செய்யப்பட்ட நிலம்; wetland, prepared for cultivation. "புன்செய் மென்செயும்" (S.I.I.V. 285);. மறுவ. நன்செய். [மென் + செய். மென்மையாக்கப்பட்ட நிலம். மெல் → மென்] மென்செய் meṉcey, பெ. (n.) உழுது நீர்விட்டு மென்மையாகச் செய்யப்பட்ட நிலம்; wetland, prepared for cultivation. "புன்செய் மென்செயும்" (S.I.I.V. 285);. மறுவ. நன்செய். [மென் + செய். மென்மையாக்கப்பட்ட நிலம். மெல் → மென்]
மென்சொல்	மென்சொல் meṉcol, பெ.(n.) 1. இனிய சொல் (நாமதீப.. 668);; soft, pleasant word. 2. அன்பான சொல் (வின்.);; kind word. [மென் + சொல்] மென்சொல் meṉcol, பெ. (n.) 1. இனிய சொல் (நாமதீப.. 668);; soft, pleasant word. 2. அன்பான சொல் (வின்.);; kind word. [மென் + சொல்]

மென்தூறல்	மென்தூறல் meṉtūṟal, பெ.(n.) மென்மையாகப் பெய்யும் தூறல்; a gentle, light rain. க. மெல்லரி. [மெல் → மென் + தூறல். தூறு → தூறல்] மென்தூறல் meṉtūṟal, பெ. (n.) மென்மையாகப் பெய்யும் தூறல்; a gentle, light rain. க. மெல்லரி. [மெல் → மென் + தூறல். தூறு → தூறல்]
மென்தொடர்க்குற்றியலுகரம்	மென்தொடர்க்குற்றியலுகரம் meṉtoḍargguṟṟiyalugaram, பெ.(n.) மென்றொடர்க் குற்றியலுகரம் பார்க்க;see {}. [மென்தொடர் + குற்றியலுகரம்] மென்தொடர்க்குற்றியலுகரம் meṉtoḍargguṟṟiyalugaram, பெ. (n.) மென்றொடர்க் குற்றியலுகரம் பார்க்க;see {}. [மென்தொடர் + குற்றியலுகரம்]
மென்பறை	மென்பறை meṉpaṟai, பெ.(n.) பறவைக் குஞ்சு; young bird. "மென்பறை விளிக்குரல்" (ஐங்குறு. 86);. [மென் + பறை. பறவை → பறை. இனி பற → பறை என்றுமாம்] மென்பறை meṉpaṟai, பெ. (n.) பறவைக் குஞ்சு; young bird. "மென்பறை விளிக்குரல்" (ஐங்குறு. 86);. [மென் + பறை. பறவை → பறை. இனி பற → பறை என்றுமாம்]
மென்பால்	மென்பால் meṉpāl, பெ.(n.) மருதநிலம் (பிங்.);; agricultural tract. "வளம் வீங்கிருக்கை .... மென்பா றோறும்" (பதிற்றுப். 75, 8);. [மென் + பால். பகல் → பால்] மென்பால் meṉpāl, பெ. (n.) மருதநிலம் (பிங்.);; agricultural tract. "வளம் வீங்கிருக்கை .... மென்பா றோறும்" (பதிற்றுப். 75, 8);. [மென் + பால். பகல் → பால்]

மென்பிணி	மென்பிணி meṉpiṇi, பெ.(n.) சிறுதுயில்; light sleep, nap. "மயக்கத்துப் பொழுது கொண் மரபின் மென்பிணி யவிழ" (பதிற்றுப். 50, 21);. [மென் + பிணி] மென்பிணி meṉpiṇi, பெ. (n.) சிறுதுயில்; light sleep, nap. "மயக்கத்துப் பொழுது கொண் மரபின் மென்பிணி யவிழ" (பதிற்றுப். 50, 21);. [மென் + பிணி]
மென்புரட்டு	மென்புரட்டு meṉpuraṭṭu, பெ.(n.) கைம்மாற்றிலே பணம் புரட்டுகை (யாழ். அக.);; dealings in money obtained by simple loan and other temporary expedients. [மென் + புரட்டு. மெல் → மென். புரள் → புரட்டு] மென்புரட்டு meṉpuraṭṭu, பெ. (n.) கைம்மாற்றிலே பணம் புரட்டுகை (யாழ். அக.);; dealings in money obtained by simple loan and other temporary expedients. [மென் + புரட்டு. மெல் → மென். புரள் → புரட்டு]
மென்புலம்	மென்புலம் meṉpulam, பெ.(n.) 1. நீர் வளத்தால் மெல்லிய மருதநிலம்; the agricultural tract. "மென்புல வைப்பி னன்னாட்டுப் பொருந" (புறநா. 42);. 2. மணல் நிறைந்த நெய்தனிலம்; the maritime tract. "மென்புலக் கொண்கன்" (ஐங். 119);. [மென் + புலம். மெல் → மென்] மென்புலம் meṉpulam, பெ. (n.) 1. நீர் வளத்தால் மெல்லிய மருதநிலம்; the agricultural tract. "மென்புல வைப்பி னன்னாட்டுப் பொருந" (புறநா. 42);. 2. மணல் நிறைந்த நெய்தனிலம்; the maritime tract. "மென்புலக் கொண்கன்" (ஐங். 119);. [மென் + புலம். மெல் → மென்]

மென்புற்று	மென்புற்று meṉpuṟṟu, பெ.(n.) மென்மையான சிலந்தி; soft cancer, encephaloid. [மெல் → மென் + புற்று] மென்புற்று meṉpuṟṟu, பெ. (n.) மென்மையான சிலந்தி; soft cancer, encephaloid. [மெல் → மென் + புற்று]
மென்பேச்சு	மென்பேச்சு meṉpēccu, பெ.(n.) இனிமையான பேச்சு; a gentle, kind word. க. மெல்வாது, மெல்மாது. [மென் + பேச்சு] மென்பேச்சு meṉpēccu, பெ. (n.) இனிமையான பேச்சு; a gentle, kind word. க. மெல்வாது, மெல்மாது. [மென் + பேச்சு]
மென்மெல	மென்மெல meṉmela, வி.அ. (adv.) மெல்ல மெல்ல; slowly, softly. "மென்பெல வியலி வீதி போந்து" (பெருங். வத்தவ. 17, 99);. [மெல்(ல); + மெல] மென்மெல meṉmela, வி.அ. (adv.) மெல்ல மெல்ல; slowly, softly. "மென்பெல வியலி வீதி போந்து" (பெருங். வத்தவ. 17, 99);. [மெல்(ல); + மெல]
மென்மேல்	மென்மேல் meṉmēl, வி.அ. (adv.) மேன்மேலும் (கொ.வ.);; further and further. ம. மேன்மேல் [மேன்மேல் → மென்மேல்] மென்மேல் meṉmēl, வி.அ. (adv.) மேன்மேலும் (கொ.வ.);; further and further. ம. மேன்மேல் [மேன்மேல் → மென்மேல்]

மென்மை	மென்மை meṉmai, பெ.(n.) 1. நுண்மை; fineness, thinness. 2. தொடுவதற்குப் பஞ்சு போன்று இருக்கும் மென்மைத் தன்மை; tenderness, softness. "கயவென கிறவி மென்மையு மாகும்" (தொல். சொல். 322);, 'பெண்கள் இயல்பாகவே மென்மை யானவர்கள்' (உ.வ.);. 3. (தொடுவதில்); மெதுவான முறை; gentle. 'தூங்கும் குழந்தையின் தலையை மென்மையாகத் தடவிக் கொண்டிருந்தாள் அன்னை' (உ.வ.);. 4. அதிக அரவமில்லாத தன்மை; 'மென்மையான இசை, மிக மென்மையாகத்தான் கேட்டாள்' (உ.வ.);. 5. கடுமையான செயலால் எளிதில் பாதிக்கப்படும் தன்மை; gentle nature. 'அவரது மென்மையான மனம் புண்படும்படி ஏதாவது சொல்லியிருப்பாய்' (உ.வ.);. 6. மெல்லெழுத்து பார்க்க;see {} (Gram);. "மேவு மென்மை மூக்கு" (நன். 75);. 7. தாழ்வு; lowness, inferiority. "மென்சொலேனும் .... இகழார்" (கந்தபு. அவையட. 3);. 8. வலியின்மை; weakness, infirmity. "மேவற்க மென்மை பகைவரகத்து" (குறள், 877);. அமைதி
மென்றல்	மென்றல் meṉṟal, தொ.பெ. (vbl.n.) மெல்லுதல்; chewing. [மெல் → மெல்லுதல் → மென்றல்] மென்றல் meṉṟal, தொ.பெ. (vbl.n.) மெல்லுதல்; chewing. [மெல் → மெல்லுதல் → மென்றல்]
மென்றுவிழுங்கு-தல்	மென்றுவிழுங்கு-தல் meṉṟuviḻuṅgudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) முழுமையாகச் சொல்லத் தயங்கி இடையிடுதல்; to be hesitant in-expressing openly. 'செலவழித்ததற்குக் கணக்குக் கேட்டால் மென்று விழுங்குகிறான்' (உ.வ.);. [மென்று + விழுங்கு-,] மென்றுவிழுங்கு-தல் meṉṟuviḻuṅgudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) முழுமையாகச் சொல்லத் தயங்கி இடையிடுதல்; to be hesitant in-expressing openly. 'செலவழித்ததற்குக் கணக்குக் கேட்டால் மென்று விழுங்குகிறான்' (உ.வ.);. [மென்று + விழுங்கு-,]

மென்றொடர்	மென்றொடர் meṉṟoḍar, பெ.(n.) மென்றொடர்க்குற்றியலுகரம் பார்க்க;see {}. "வன்றொடர் மென்றொடராயிரு மூன்றே யுகரங் குறுகிடன்" (தொல். எழுத். 406);. [மெல் + தொடர், மெல்தொடர் → மென்றொடர். மெல்லின மெய்யை ஈற்றயலாகக் கொண்ட சொல்] மென்றொடர் meṉṟoḍar, பெ. (n.) மென்றொடர்க்குற்றியலுகரம் பார்க்க;see {}. "வன்றொடர் மென்றொடராயிரு மூன்றே யுகரங் குறுகிடன்" (தொல். எழுத். 406);. [மெல் + தொடர், மெல்தொடர் → மென்றொடர். மெல்லின மெய்யை ஈற்றயலாகக் கொண்ட சொல்]
மென்றொடர்க்குற்றியலுகரம்	மென்றொடர்க்குற்றியலுகரம் meṉṟoḍarggur̲r̲iyalugaram, பெ.(n.) மெல்லொற்றைத் தொடர்ந்து வரும் குற்றியலுகரம் (நன். 94);; [மென்றொடர் + குற்றியலுகரம்] தனிக்குறில் அல்லாத ஏனை யெழுத்துகளின் பின் அல்லது எழுத்துத் தொடர்களின் பின் கசடதபற ஆகிய வல்லினங்களின் மீது ஏறிவரும் உகரம் இயல்பான தன்மாத்திரையினின்று குறுகி யொலிக்கும். இறுதி குசுடுதுபுறு ஆகியவற்றிற்குமுன் மெல்லெழுத்து இடம் பெறுமாயின் அது மென்றொடர் குற்றியலுகரமாம். எ-டு சங்கு, குரங்கு, பந்து, மருந்து. மென்றொடர்க்குற்றியலுகரம் meṉṟoḍarggur̲r̲iyalugaram, பெ. (n.) மெல்லொற்றைத் தொடர்ந்து வரும் குற்றியலுகரம் (நன். 94);; [மென்றொடர் + குற்றியலுகரம்] தனிக்குறில் அல்லாத ஏனை யெழுத்துகளின் பின் அல்லது எழுத்துத் தொடர்களின் பின் கசடதபற ஆகிய வல்லினங்களின் மீது ஏறிவரும் உகரம் இயல்பான தன்மாத்திரையினின்று குறுகி யொலிக்கும். இறுதி குசுடுதுபுறு ஆகியவற்றிற்குமுன் மெல்லெழுத்து இடம் பெறுமாயின் அது மென்றொடர் குற்றியலுகரமாம். எ-டு சங்கு, குரங்கு, பந்து, மருந்து.
மென்றொடர்க்குற்றுகரம்	மென்றொடர்க்குற்றுகரம் meṉṟoḍarggur̲r̲ugaram, பெ.(n.) மென்றொடர்க் குற்றியலுகரம் பார்க்க;see {}. [மென்றொடர் + குற்றுகரம்] மென்றொடர்க்குற்றுகரம் meṉṟoḍarggur̲r̲ugaram, பெ. (n.) மென்றொடர்க் குற்றியலுகரம் பார்க்க;see {}. [மென்றொடர் + குற்றுகரம்]
மென்றொடர்மொழி	மென்றொடர்மொழி meṉṟoḍarmoḻi, பெ.(n.) மென்றொடர்க்குற்றியலுகரம் பார்க்க (தொல். எழுத். 415);;see {}. [மென்றொடர் + மொழி] மென்றொடர்மொழி meṉṟoḍarmoḻi, பெ. (n.) மென்றொடர்க்குற்றியலுகரம் பார்க்க (தொல். எழுத். 415);;see {}. [மென்றொடர் + மொழி]

மென்னகை	மென்னகை meṉṉagai, பெ.(n.) ஒலி எழுப்பாமல் உதடு விரிய மெல்ல சிரிக்கும் சிரிப்பு; smile. "கவர்தலைச் சூலி மென்னகை விளைத்து" (உபதேசகா. சிவவிரத. 163);. மறுவ. இளநகை, புன்னகை; புன்சிரிப்பு. க. மெல்நகெ. [மெல் + நகை] மென்னகை meṉṉagai, பெ. (n.) ஒலி எழுப்பாமல் உதடு விரிய மெல்ல சிரிக்கும் சிரிப்பு; smile. "கவர்தலைச் சூலி மென்னகை விளைத்து" (உபதேசகா. சிவவிரத. 163);. மறுவ. இளநகை, புன்னகை;புன்சிரிப்பு. க. மெல்நகெ. [மெல் + நகை]
மென்னடை	மென்னடை meṉṉaḍai, பெ.(n.) 1. மெதுவான நடை; gentle, graceful gait. "மென்னடை யள்ளம் பரந்து விளையாடும்" (திவ். நாய்ச். 5. 5);. 2. அன்னம் (பிங்.);; swan. க. மெல்நடெ. [மெல் + நடை] மென்னடை meṉṉaḍai, பெ. (n.) 1. மெதுவான நடை; gentle, graceful gait. "மென்னடை யள்ளம் பரந்து விளையாடும்" (திவ். நாய்ச். 5. 5);. 2. அன்னம் (பிங்.);; swan. க. மெல்நடெ. [மெல் + நடை]
மென்னாடி	மென்னாடி meṉṉāṭi, பெ.(n.) மென்மையான துடிப்பு; soft pulse. [மெல் + நாடி] மென்னாடி meṉṉāṭi, பெ. (n.) மென்மையான துடிப்பு; soft pulse. [மெல் + நாடி]
மென்னி	மென்னி meṉṉi, பெ.(n.) மென்னை, 1 (வின்.); பார்க்க;see {}1. மென்னி meṉṉi, பெ. (n.) மென்னை, 1 (வின்.); பார்க்க;see {}1.

மென்னிகட்டி	மென்னிகட்டி meṉṉigaṭṭi, பெ.(n.) கால்நடை நோய்வகை; a cattle disease. (M.Cm.D.248);. [மென்னி + கட்டி] மென்னிகட்டி meṉṉigaṭṭi, பெ. (n.) கால்நடை நோய்வகை; a cattle disease. (M.Cm.D.248);. [மென்னி + கட்டி]
மென்னிலை	மென்னிலை meṉṉilai, பெ.(n.) நடன நளிநய (அபிநய);க் கைவகை (வின்.);; a kind of hand- pose. [p] மென்னிலை meṉṉilai, பெ. (n.) நடன நளிநய (அபிநய);க் கைவகை (வின்.);; a kind of hand- pose.
மென்னீர்	மென்னீர் meṉṉīr, பெ.(n.) நன்னீர்; soft water. [மெல் + நீர்] மென்னீர் meṉṉīr, பெ. (n.) நன்னீர்; soft water. [மெல் + நீர்]
மென்னு-தல்	மென்னு-தல் meṉṉudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) நெம்புதல் (இ.வ.);; to lift with a lever. [உன்னுதல் = உயரவெழுதல். உன்னு → (முன்னு); → மென்னு. மென்னுதல் - மேலெழுப்புதல், நெம்புதல்] மென்னு-தல் meṉṉudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) நெம்புதல் (இ.வ.);; to lift with a lever. [உன்னுதல் = உயரவெழுதல். உன்னு → (முன்னு); → மென்னு. மென்னுதல் - மேலெழுப்புதல், நெம்புதல்]

மென்னை	மென்னை meṉṉai, பெ.(n.) 1. மிடறு (வின்.);; throat. 2. கதுப்பு (யாழ்.அக.);; cheek. [முள் → மொள் → மொத்து = திரட்சி, திரண்டது (மு.தா.210); முள் → முல் → முன் → முன்னை = திரண்டு காணப்படும் தொண்டை, கதுப்பு, முன்னை → மன்னை = தொண்டை, கதுப்பு. மன்னை → மென்னை] மென்னை meṉṉai, பெ. (n.) 1. மிடறு (வின்.);; throat. 2. கதுப்பு (யாழ்.அக.);; cheek. [முள் → மொள் → மொத்து = திரட்சி, திரண்டது (மு.தா.210); முள் → முல் → முன் → முன்னை = திரண்டு காணப்படும் தொண்டை, கதுப்பு, முன்னை → மன்னை = தொண்டை, கதுப்பு. மன்னை → மென்னை]
மென்னைக்கட்டி	மென்னைக்கட்டி meṉṉaikkaṭṭi, பெ.(n.) 1. தொண்டைக்கட்டி; goitre. 2. மன்னைக் கட்டி, பொன்னுக்கு வீங்கி; mumps. [மென்னை + கட்டி. மன்னை → மென்னை] மென்னைக்கட்டி meṉṉaikkaṭṭi, பெ. (n.) 1. தொண்டைக்கட்டி; goitre. 2. மன்னைக் கட்டி, பொன்னுக்கு வீங்கி; mumps. [மென்னை + கட்டி. மன்னை → மென்னை]
மென்னைப்பிடிக்க	மென்னைப்பிடிக்க meṉṉaippiḍikka, வி.எ. (adv.) கழுத்து முட்ட (கொ.வ.);; to the full, as is eating. [மென்னை + பிடிக்க] மென்னைப்பிடிக்க meṉṉaippiḍikka, வி.எ. (adv.) கழுத்து முட்ட (கொ.வ.);; to the full, as is eating. [மென்னை + பிடிக்க]
மென்னையைப்பிடி-த்தல்	மென்னையைப்பிடி-த்தல் meṉṉaiyaippiḍittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கழுத்தை நெரித்தல்; to throttle. 2. கட்டாயப்படுத்தி (நிர்ப்பந்தித்து); வேண்டுதல் (கொ.வ.);; to importunate. [மென்னையை + பிடி-,] மென்னையைப்பிடி-த்தல் meṉṉaiyaippiḍittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கழுத்தை நெரித்தல்; to throttle. 2. கட்டாயப்படுத்தி (நிர்ப்பந்தித்து); வேண்டுதல் (கொ.வ.);; to importunate. [மென்னையை + பிடி-,]

மெனக்கெடு	மெனக்கெடு1 meṉakkeḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வீணாதல்; to be wasted, as time, labour, etc. 'என் வேலையெல்லாம் மெனக்கெட்டது'. 2. வேறு வேலைகளை விட்டு ஒன்றிற் கவனங் கொள்ளுதல்; to act with a single purpose, as setting aside everything else. 'அதை மெனக்கெட்டுச் செய்து முடித்தான்'. ம. மெனக்கெடு;து. மெனக்கடு, மெனெக்கடு (ஓய்வு, விடுப்பு, ஒழிவு);. [வினை + கெடு = வினைக்கெடு → மெனக்கெடு-,] மெனக்கெடு2 meṉakkeḍuttal, 17 செ.குன்றாவி. (v.t.) மெனக்கெடுத்து – தல் பார்க்க;see {}, 'பொழுதை யெல்லாம் மெனக் கெடுக்கிறான்'. [வினை + கெடு = வினைக்கெடு → மெனக்கெடு-,] மெனக்கெடு1 meṉakkeḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வீணாதல்; to be wasted, as time, labour, etc. 'என் வேலையெல்லாம் மெனக்கெட்டது'. 2. வேறு வேலைகளை விட்டு ஒன்றிற் கவனங் கொள்ளுதல்; to act with a single purpose, as setting aside
மெனக்கெடுத்து-தல்	மெனக்கெடுத்து-தல் meṉakkeḍuddudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) பயனின்றிப் போகச் செய்தல்; to waste, as one's time or labour. 'என் காலத்தை மெனக் கெடுத்து விட்டாய்'. [மெனக்கெடு → மெனக்கெடுத்து-,] மெனக்கெடுத்து-தல் meṉakkeḍuddudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) பயனின்றிப் போகச் செய்தல்; to waste, as one's time or labour. 'என் காலத்தை மெனக் கெடுத்து விட்டாய்'. [மெனக்கெடு → மெனக்கெடுத்து-,]

மெனக்கேடு	மெனக்கேடு meṉakāṭu, பெ.(n.) 1. வீணானது; that which is useless. 2. செயலறுகை; inactivity. 3. தாமதம்; delay. ம. மெக்கெடு;து. மெனக்கடு, மெனெக்கடு. [வினைக்கேடு → மெனக்கேடு] மெனக்கேடு meṉakāṭu, பெ. (n.) 1. வீணானது; that which is useless. 2. செயலறுகை; inactivity. 3. தாமதம்; delay. ம. மெக்கெடு;து. மெனக்கடு, மெனெக்கடு. [வினைக்கேடு → மெனக்கேடு] மே
மே	மே mē, __, பெ.(n.); 'ம்' என்ற மெய்யெழுத்தும் 'ஏ' என்ற உயிரெழுத்தும் இணைந்த உயிர்மெய் (அசை); எழுத்து; the syllable formed by adding the long vowel '{}' to the consonant 'm'. [ம் + ஏ] மே2 mē, பெ.(n.) மேவு 3 (வின்.); பார்க்க;see {} 3. [ஏ → மே] மே3 mē, பெ.(n.) மேம்பாடு; excellence. "மேதக மிகப்பொலிந்த........ .... வயக்களிறு" (மதுரைக். 14);. [ஏ → மே (சு.வி.57);] மே4 mē, பெ.(n.) வாழைப்பழச்சாறு; plantain fruit essence.

மேக்கடி

மேக்கடி1 mēkkaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.)

ஆப்பறைதல் (வின்.);; to drive in a wedge or stake.

[மேக்கு2 + அடி-,]

மேக்கடி2 mēkkaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.)

வஞ்சித்தல் (வின்.);; to deceive.

[மேக்கு = பிளவுபடுத்தும் ஆப்பு. மேக்கடித்தல் = ஆப்பறைதல், அதைப்போல் பிளவுண்டாக்கும் செயலில் ஈடுபடுதல், வஞ்சித்தல்.]

மேக்கடி1 mēkkaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.)

ஆப்பறைதல் (வின்.);; to drive in a wedge or stake.

[மேக்கு2 + அடி-,]

மேக்கடி2 mēkkaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.)

வஞ்சித்தல் (வின்.);; to deceive.

[மேக்கு = பிளவுபடுத்தும் ஆப்பு. மேக்கடித்தல் = ஆப்பறைதல், அதைப்போல் பிளவுண்டாக்கும் செயலில் ஈடுபடுதல், வஞ்சித்தல்.]

மேக்கு

மேக்கு1 mēkku, பெ.(n.)

1. மேற்கு (பிங்.);; west.

2. மேலிடம்; height, high place.

"மேக்கெழு பெருஞ்சினை" (குறுந். 26);.

3. மேலான தன்மை; superiority.

"மேக்கு நீங்கிய வெள்ள வுவகையால்" (கம்பரா. மீட்சி. 26);.

[மேல் → மேற்கு → மேக்கு = மலையாலுயர்ந்த திசை அல்லது கதிரவன் செலவின் பிற்பகுதிக்குரிய திசை (மு.தா. 74);, மேடான இடம், மேட்டைப் போல் உயர்ந்து காணப்படும் தன்மை.]

மேக்கு2 mēkku, பெ.(n.)

1. ஒரு பக்கம் பருத்தும், பருத்த பக்கத்திலிருந்து சரிவாகச் சென்று மறுபக்கம் மெலிவான தகடு போலக் காணப்படுவதும் பிளப்பதற்கு அல்லது உறுதியாக நிறுவுவதற்குப் பயன்படுத்து வதுமான சிறு மரக்கட்டை அல்லது மாழை (உலோகம்);, ஆப்பு (வின்.);; wedge.

2. மரவாணி (இ.வ.);; wooden nail, wooden peg.

[இடுக்கு = இடுக்கிக் கொள்ளக் கூடிய இடம், விரல்களுக்கிடையே, பற்களுக்கிடையே காணப்படும் சிறு சந்து. இடுக்கு → இக்கு = இடை. இக்கு → (எக்கு); → மெக்கு → மேக்கு = பிளவுபடுத்தும் ஆப்பு]

மேக்கு1 mēkku, பெ. (n.)

1. மேற்கு (பிங்.);; west.

2. மேலிடம்

மேகக்கட்டி	மேகக்கட்டி mēkakkaṭṭi, பெ.(n.) அரத்தக் கெடுதலினாலுண்டாகும் கட்டி வகை (இ.வ.);; boil resulting from impure blood, venereal eruption. [மேகம் + கட்டி. குள் → குட்டி → கட்டி] மேகக்கட்டி mēkakkaṭṭi, பெ. (n.) அரத்தக் கெடுதலினாலுண்டாகும் கட்டி வகை (இ.வ.);; boil resulting from impure blood, venereal eruption. [மேகம் + கட்டி. குள் → குட்டி → கட்டி]
மேகக்கடுப்பு	மேகக்கடுப்பு mēkakkaḍuppu, பெ.(n.) கூடா ஒழுக்கத்தினால் ஏற்படும் வெட்டை நோய்ச்சுருக்கு; irritation caused by venereal heat. [மேகம் + கடுப்பு. கடு → கடுப்பு.] மேகக்கடுப்பு mēkakkaḍuppu, பெ. (n.) கூடா ஒழுக்கத்தினால் ஏற்படும் வெட்டை நோய்ச்சுருக்கு; irritation caused by venereal heat. [மேகம் + கடுப்பு. கடு → கடுப்பு.]
மேகக்கரப்பான்	மேகக்கரப்பான் mēkakkarappāṉ, பெ.(n.) மேகநீராலுண்டாகும் கரப்பான் வகை, சொறி சிரங்கு; a skin disease characterized by the development of blisters on the body (M.L.);. [மேகம் + கரப்பான்] மேகக்கரப்பான் mēkakkarappāṉ, பெ. (n.) மேகநீராலுண்டாகும் கரப்பான் வகை, சொறி சிரங்கு; a skin disease characterized by the development of blisters on the body (M.L.);. [மேகம் + கரப்பான்]
மேகக்கருப்பக்கல்	மேகக்கருப்பக்கல் mēkakkaruppakkal, பெ.(n.) மேகக்கல் பார்க்க (யாழ்.அக.);;see {}. [மேகம் + கருப்பம் + கல்] மேகக்கருப்பக்கல் mēkakkaruppakkal, பெ. (n.) மேகக்கல் பார்க்க (யாழ்.அக.);;see {}. [மேகம் + கருப்பம் + கல்]

மேகக்கருவாதி	மேகக்கருவாதி mēkakkaruvāti, பெ.(n.) இஞ்சி; ginger. [மேகம் + கருவாதி] மேகக்கருவாதி mēkakkaruvāti, பெ. (n.) இஞ்சி; ginger. [மேகம் + கருவாதி]
மேகக்கல்	மேகக்கல் mēkakkal, பெ.(n.) ஆட்டுமணத்தி (ஆட்டுரோசனை); (வின்.);; bezoar of the sheep. [மேகம் + கல்] மேகக்கல் mēkakkal, பெ. (n.) ஆட்டுமணத்தி (ஆட்டுரோசனை); (வின்.);; bezoar of the sheep. [மேகம் + கல்]
மேகக்கற்பகக்கல்	மேகக்கற்பகக்கல் mēgaggaṟpagaggal, பெ.(n.) முடவாட்டுக்கல்; a kind of mineral stone. [மேகம் + கற்பகம் + கல்] மேகக்கற்பகக்கல் mēgaggaṟpagaggal, பெ. (n.) முடவாட்டுக்கல்; a kind of mineral stone. [மேகம் + கற்பகம் + கல்]
மேகக்காக்கையோன்	மேகக்காக்கையோன் mēkakkākkaiyōṉ, பெ.(n.) பிறவி நஞ்சுவகை (யாழ்.அக.);; a mineral poison. மேகக்காக்கையோன் mēkakkākkaiyōṉ, பெ. (n.) பிறவி நஞ்சுவகை (யாழ்.அக.);; a mineral poison.

மேகக்காங்கை	மேகக்காங்கை mēkakkāṅgai, பெ.(n.) 1. ஆண்பிறப்புறுப்பில் சீழ்வடிதல், சிறுநீர் கழிக்கும் போது வலியுண்டாதல் முதலிய அறிகுறிகளைக் கொண்ட ஒரு பால்வினை நோய் (இங்.வை);; gonorrhoea. 2. கணைச் சூடு (இ.வ.);; a disease in children. [மேகம் + காங்கை. குள் → (கள்); → காள் → காய். காய்தல் - எரிதல், காய் → (காய்கை); → காங்கை] மேகக்காங்கை mēkakkāṅgai, பெ. (n.) 1. ஆண்பிறப்புறுப்பில் சீழ்வடிதல், சிறுநீர் கழிக்கும் போது வலியுண்டாதல் முதலிய அறிகுறிகளைக் கொண்ட ஒரு பால்வினை நோய் (இங்.வை);; gonorrhoea. 2. கணைச் சூடு (இ.வ.);; a disease in children. [மேகம் + காங்கை. குள் → (கள்); → காள் → காய். காய்தல் - எரிதல், காய் → (காய்கை); → காங்கை]
மேகக்காந்தல்	மேகக்காந்தல் mēkakkāndal, பெ.(n.) பால்வினை நோயழற்சி; venereal inflammation. [மேகம் + காந்தல். காய்தல் = எரிதல். காய் → (காய்ந்து); → காந்து → காந்தல்] மேகக்காந்தல் mēkakkāndal, பெ. (n.) பால்வினை நோயழற்சி; venereal inflammation. [மேகம் + காந்தல். காய்தல் = எரிதல். காய் → (காய்ந்து); → காந்து → காந்தல்]
மேகக்காந்தி	மேகக்காந்தி1 mēkakkāndi, பெ.(n.) ஒருவகை பால்வினைநோய்; a kind of venereal disease. மேகக்காந்தி2 mēkakkāndi, பெ.(n.) கிளுவை; balsam tree, balsmondendron berryi. [மேகம் + காந்தி] மேகக்காந்தி1 mēkakkāndi, பெ. (n.) ஒருவகை பால்வினைநோய்; a kind of venereal disease. மேகக்காந்தி2 mēkakkāndi, பெ. (n.) கிளுவை; balsam tree, balsmondendron berryi. [மேகம் + காந்தி]

மேகக்காய்	மேகக்காய் mēkakkāy, பெ.(n.) கடுக்காய்; galnut, terminellia chebula. [மேகம் + காய்] மேகக்காய் mēkakkāy, பெ. (n.) கடுக்காய்; galnut, terminellia chebula. [மேகம் + காய்]
மேகக்காரகப்படை	மேகக்காரகப்படை mēgaggāragappaḍai, பெ.(n.) பால்வினை நோயால் வரும் ஒருவகை தோல் நோய்; an eczerna caused by venereal effection or heat blenorrhoea. [மேகக்காரகம் + படை] மேகக்காரகப்படை mēgaggāragappaḍai, பெ. (n.) பால்வினை நோயால் வரும் ஒருவகை தோல் நோய்; an eczerna caused by venereal effection or heat blenorrhoea. [மேகக்காரகம் + படை]
மேகக்காரகம்	மேகக்காரகம்1 mēgaggāragam, பெ.(n.) பால்வினை நோயால் வரும் தோல் நோய் அதாவது கிரந்தி படை தடிப்பு முதலியன குருக்கள்; skin affection due to venereal causes. [மேகம் + காரகம்] Skt. {} → த. காரகம். மேகக்காரகம்2 mēgaggāragam, பெ.(n.) 1. கைகால் விரல்களிற் காணும் வெடிப்பு, அரிப்பு; fisture of leg or toes. 2. நீர்க்கசிவு; pus of fisture of toes. [மேகம் + காரகம] Skt. {} → த. காரகம். மேகக்காரகம்1 mēgaggāragam, பெ. (n.) பால்வினை நோயால் வரும் தோல் நோய் அதாவது கிரந்தி படை தடிப்பு முதலியன குருக்கள்; skin affection due to venereal causes. [மேகம் + காரகம்] Skt. {} → த. காரகம். மேகக்காரகம்2 mēgaggāragam, பெ. (n.)

மேகக்காரகவெண்ணெய்	மேகக்காரகவெண்ணெய் mēgaggāragaveṇīey, பெ.(n.) குளிகை யெண்ணெய், பால்வினை நோய்க்காக உருவாக்கப்படும் எண்ணெய்; an oil, medicated preparation given for skin affections caused by venereal heat. [மேகக்காரகம் + எண்ணெய். சிற்றா மணக்கெண்ணெய், வெள்ளை வெங்காயம் 5 பங்கும் ஏலம் வகைக்கு 1 பங்கும் அரைத்து எண்ணெயிற் கலந்து சூரிய புடத்தில் வைத்தெடுத்த எண்ணெய்.] மேகக்காரகவெண்ணெய் mēgaggāragaveṇīey, பெ. (n.) குளிகை யெண்ணெய், பால்வினை நோய்க்காக உருவாக்கப்படும் எண்ணெய்; an oil, medicated preparation given for skin affections caused by venereal heat. [மேகக்காரகம் + எண்ணெய். சிற்றா மணக்கெண்ணெய், வெள்ளை வெங்காயம் 5 பங்கும் ஏலம் வகைக்கு 1 பங்கும் அரைத்து எண்ணெயிற் கலந்து சூரிய புடத்தில் வைத்தெடுத்த எண்ணெய்.]
மேகக்கிரந்தி	மேகக்கிரந்தி mēkakkirandi, பெ.(n.) கூடா நட்பினால் ஏற்படும் கிரந்திப்புண்; syphilis sore and bubo. மறுவ. பறங்கிப் புண். [மேகம் + கிரந்தி] Skt. granthi → த. கிரந்தி. மேகக்கிரந்தி mēkakkirandi, பெ. (n.) கூடா நட்பினால் ஏற்படும் கிரந்திப்புண்; syphilis sore and bubo. மறுவ. பறங்கிப் புண். [மேகம் + கிரந்தி] Skt. granthi → த. கிரந்தி.
மேகக்கிரந்திபோக்கி	மேகக்கிரந்திபோக்கி mēkakkirandipōkki, பெ.(n.) மேகக் கிரந்தியை நீக்கும் மருந்து; anti syphilitic. [மேகக்கிரந்தி + போக்கி. போக்கு → போக்கி.] மேகக்கிரந்திபோக்கி mēkakkirandipōkki, பெ. (n.) மேகக் கிரந்தியை நீக்கும் மருந்து; anti syphilitic. [மேகக்கிரந்தி + போக்கி. போக்கு → போக்கி.]

மேகக்கிராணி	மேகக்கிராணி mēkakkirāṇi, பெ.(n.) மேகத் தொடர்பாய்க் காணும் ஒரு வகைக் கிராணிக் கழிச்சல்; chronic diarrhoea caused by the venereal defects in the system. [மேகம் + கிராணி] Skt. {} → த. கிராணி. மேகக்கிராணி mēkakkirāṇi, பெ. (n.) மேகத் தொடர்பாய்க் காணும் ஒரு வகைக் கிராணிக் கழிச்சல்; chronic diarrhoea caused by the venereal defects in the system. [மேகம் + கிராணி] Skt. {} → த. கிராணி.
மேகக்கினி	மேகக்கினி mēkakkiṉi, பெ.(n.) மின்னல்; lightning. [மேகம் + அக்கினி. த. அழன் → அழனி → (அகனி); → Skt. agni → த. அக்கினி.] மேகக்கினி mēkakkiṉi, பெ. (n.) மின்னல்; lightning. [மேகம் + அக்கினி. த. அழன் → அழனி → (அகனி); → Skt. agni → த. அக்கினி.]
மேகக்குத்தல்	மேகக்குத்தல் mēkakkuttal, தொ.பெ. (vbl.n.) மேகவலி; piercing pain due venereal causes. [மேகம் + குத்தல்] மேகக்குத்தல் mēkakkuttal, தொ.பெ. (vbl.n.) மேகவலி; piercing pain due venereal causes. [மேகம் + குத்தல்]
மேகக்குலாந்தகன்	மேகக்குலாந்தகன் mēgaggulāndagaṉ, பெ.(n.) மேக நோய்களைத் தீர்க்கும் வாணாள் (ஆயுள்); வேத மருந்து வில்லை; pill that is said to cure all the varieties of megam-venereal affections. மேகக்குலாந்தகன் mēgaggulāndagaṉ, பெ. (n.) மேக நோய்களைத் தீர்க்கும் வாணாள் (ஆயுள்); வேத மருந்து வில்லை; pill that is said to cure all the varieties of megam-venereal affections.

மேகக்குறிஞ்சி	மேகக்குறிஞ்சி mēkakkuṟiñji, பெ.(n.) ஒரு வகை இசை; a musical mode. [மேகம் + குறிஞ்சி] மேகக்குறிஞ்சி mēkakkuṟiñji, பெ. (n.) ஒரு வகை இசை; a musical mode. [மேகம் + குறிஞ்சி]
மேகக்கூட்டம்	மேகக்கூட்டம் mēkakāṭṭam, பெ.(n.) மழைமுகிற் கூட்டத்தின் செலவு; passage of rain-clouds. [மேகம் + கூட்டம். கூடு → கூட்டம்.] மேகக்கூட்டம் mēkakāṭṭam, பெ. (n.) மழைமுகிற் கூட்டத்தின் செலவு; passage of rain-clouds. [மேகம் + கூட்டம். கூடு → கூட்டம்.]
மேககர்ச்சனை	மேககர்ச்சனை mēgagarccaṉai, பெ.(n.) மேகமுழக்கம் (வின்.); பார்க்க;see {}. [மேகம் + கர்ச்சனை] Skt. garjana → த. கர்ச்சனை. மேககர்ச்சனை mēgagarccaṉai, பெ. (n.) மேகமுழக்கம் (வின்.); பார்க்க;see {}. [மேகம் + கர்ச்சனை] Skt. garjana → த. கர்ச்சனை.
மேககர்ச்சிதம்	மேககர்ச்சிதம் mēgagarccidam, பெ.(n.) மேகமுழக்கம் (வின்.); பார்க்க;see {}. [மேகம் + கர்ச்சிதம்] Skt. garjana → த. கர்ச்சிதம். மேககர்ச்சிதம் mēgagarccidam, பெ. (n.) மேகமுழக்கம் (வின்.); பார்க்க;see {}. [மேகம் + கர்ச்சிதம்] Skt. garjana → த. கர்ச்சிதம்.

மேககாந்தி	மேககாந்தி mēkakāndi, பெ.(n.) மேகக் காங்கை1 (வின்.); பார்க்க;see {}. [மேகம் + காந்தி. காந்து → காந்தி] மேககாந்தி mēkakāndi, பெ. (n.) மேகக் காங்கை1 (வின்.); பார்க்க;see {}. [மேகம் + காந்தி. காந்து → காந்தி]
மேககாரகம்	மேககாரகம் mēgagāragam, பெ.(n.) மேகக்காங்கை, 1 (வின்.); பார்க்க;see {}. [மேகம் + காரகம்] Skt. {} → த. காரகம். மேககாரகம் mēgagāragam, பெ. (n.) மேகக்காங்கை, 1 (வின்.); பார்க்க;see {}. [மேகம் + காரகம்] Skt. {} → த. காரகம்.
மேககாலம்	மேககாலம் mēkakālam, பெ.(n.) கார்காலம் (யாழ்.அக.);; rainy season. [மேகம் + காலம்] மேககாலம் mēkakālam, பெ. (n.) கார்காலம் (யாழ்.அக.);; rainy season. [மேகம் + காலம்]
மேககுலாந்தகன்	மேககுலாந்தகன் mēgagulāndagaṉ, பெ.(n.) பால்வினைநோயைப் போக்கும் ஒருவகைக் கூட்டு மருந்து (பதார்த்த. 1214);; a compound medicine for venereal, urinary and other diseases. [மேகம் + குலாந்தகன்] மேககுலாந்தகன் mēgagulāndagaṉ, பெ. (n.) பால்வினைநோயைப் போக்கும் ஒருவகைக் கூட்டு மருந்து (பதார்த்த. 1214);; a compound medicine for venereal, urinary and other diseases. [மேகம் + குலாந்தகன்]

மேககெற்சனம்	மேககெற்சனம் mēgagerc̠an̠am, பெ.(n.) மேகமுழக்கம் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}. [மேகம் + கெற்சனம்] Skt garjana → த. கெற்சனம். மேககெற்சனம் mēgagerc̠an̠am, பெ. (n.) மேகமுழக்கம் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}. [மேகம் + கெற்சனம்] Skt garjana → த. கெற்சனம்.
மேகச்சடை	மேகச்சடை mēkaccaḍai, பெ.(n.) கருப்பு மனோசிலை; a black variety of arsenic. [மேகம் + சடை] மேகச்சடை mēkaccaḍai, பெ. (n.) கருப்பு மனோசிலை; a black variety of arsenic. [மேகம் + சடை]
மேகச்சத்துரு	மேகச்சத்துரு mēkaccatturu, பெ.(n.) ஆவாரை (பொன்னாவரை);; a shrub-cassia auriculata. மேகச்சத்துரு mēkaccatturu, பெ. (n.) ஆவாரை (பொன்னாவரை);; a shrub-cassia auriculata.
மேகச்சாய்	மேகச்சாய் mēkaccāy, பெ.(n.) ஒருவகை நஞ்சு (சீர்பந்த பாடாணம்);; a kind of arsenic. [மேகம் + சாய்] மேகச்சாய் mēkaccāy, பெ. (n.) ஒருவகை நஞ்சு (சீர்பந்த பாடாணம்);; a kind of arsenic. [மேகம் + சாய்]

மேகச்சாயை	மேகச்சாயை mēkaccāyai, பெ.(n.) நீலக்கல்; one of nine gems, saffire. [மேகம் + சாயை] மேகச்சாயை mēkaccāyai, பெ. (n.) நீலக்கல்; one of nine gems, saffire. [மேகம் + சாயை]
மேகச்சிரங்கு	மேகச்சிரங்கு1 mēkacciraṅgu, பெ.(n.) பால்வினை நோய் தொடர்பாய் வரும் ஒருவகைச் சொறி சிரங்கு; itch due to venereal heat. [மேகம் + சிரங்கு] மேகச்சிரங்கு2 mēkacciraṅgu, பெ.(n.) தீய நீரால் தோன்றுஞ் சிரங்குவகை; erysipelas. (M.L.);. [மேகம் + சிரங்கு] மேகச்சிரங்கு1 mēkacciraṅgu, பெ. (n.) பால்வினை நோய் தொடர்பாய் வரும் ஒருவகைச் சொறி சிரங்கு; itch due to venereal heat. [மேகம் + சிரங்கு] மேகச்சிரங்கு2 mēkacciraṅgu, பெ. (n.) தீய நீரால் தோன்றுஞ் சிரங்குவகை; erysipelas. (M.L.);. [மேகம் + சிரங்கு]
மேகச்சிலை	மேகச்சிலை mēkaccilai, பெ.(n.) 1. வழலை (மாக்கல்);; soap-stone. 2. சுண்ணாம்புக் கல்; kunkar stone. மறுவ. மாக்கல், வங்கக்கல். [மேகம் + சிலை] Skt. {} → த. சிலை. மேகச்சிலை mēkaccilai, பெ. (n.) 1. வழலை (மாக்கல்);; soap-stone. 2. சுண்ணாம்புக் கல்; kunkar stone. மறுவ. மாக்கல், வங்கக்கல். [மேகம் + சிலை] Skt. {} → த. சிலை.

மேகச்சிறுநீர்	மேகச்சிறுநீர் mēkacciṟunīr, பெ.(n.) நீரிழிவு; passing copious urine. [மேகம் + சிறுநீர்] மேகச்சிறுநீர் mēkacciṟunīr, பெ. (n.) நீரிழிவு; passing copious urine. [மேகம் + சிறுநீர்]
மேகச்சுருக்கு	மேகச்சுருக்கு mēkaccurukku, பெ.(n.) மேகத்தினால் ஏற்படும் நீர்க்கடுப்பு; dysuria caused by venereal heat. [மேகம் + சுருக்கு] மேகச்சுருக்கு mēkaccurukku, பெ. (n.) மேகத்தினால் ஏற்படும் நீர்க்கடுப்பு; dysuria caused by venereal heat. [மேகம் + சுருக்கு]
மேகச்சூடு	மேகச்சூடு mēkaccūṭu, பெ.(n.) 1. மேக வெட்டை எனப்படும் மேகநோய்; greet gonorrhoea an inflammatory ailment of the genitals of both sex attended with secretion. 2. மேகக்காங்கை பார்க்க;see {}. [மேகம் + சூடு. கள் → சுடு → சூடு] மேகச்சூடு mēkaccūṭu, பெ. (n.) 1. மேக வெட்டை எனப்படும் மேகநோய்; greet gonorrhoea an inflammatory ailment of the genitals of both sex attended with secretion. 2. மேகக்காங்கை பார்க்க;see {}. [மேகம் + சூடு. கள் → சுடு → சூடு]
மேகச்செலவு	மேகச்செலவு mēkaccelavu, பெ. (n.) மழைமுகிற் கூட்டத்தின் செலவு; passage of rain clouds. [மேகம் + செலவு] மேகச்செலவு mēkaccelavu, பெ. (n.) மழைமுகிற் கூட்டத்தின் செலவு; passage of rain clouds. [மேகம் + செலவு]

மேகச்சொறி	மேகச்சொறி mēkaccoṟi, பெ.(n.) மேகச் சிரங்கு; venereal itch. [மேகம் + சொறி] மேகச்சொறி mēkaccoṟi, பெ. (n.) மேகச் சிரங்கு; venereal itch. [மேகம் + சொறி]
மேகச்சோரணம்	மேகச்சோரணம் mēkaccōraṇam, பெ.(n.) ஒருவகை நீலநிற ஒளிக்கல் (ராஜா த்தம்); (யாழ்.அக.);; a blue coloured gem. மேகச்சோரணம் mēkaccōraṇam, பெ. (n.) ஒருவகை நீலநிற ஒளிக்கல் (ராஜா த்தம்); (யாழ்.அக.);; a blue coloured gem.
மேகசஞ்சாரம்	மேகசஞ்சாரம்1 mēkasañsāram, பெ.(n.) பால்வினை நோய் படருகை; spreading of venereal virus. [மேகம் + சஞ்சாரம்] Skt. {} → த. சஞ்சாரம் மேகசஞ்சாரம்2 mēkasañsāram, பெ.(n.) மேகச்செலவு பார்க்க;see {}. [மேகம் + சஞ்சாரம்] Skt. {} → த. சஞ்சாரம் மேகசஞ்சாரம்1 mēkasañsāram, பெ. (n.) பால்வினை நோய் படருகை; spreading of venereal virus. [மேகம் + சஞ்சாரம்] Skt. {} → த. சஞ்சாரம் மேகசஞ்சாரம்2 mēkasañsāram, பெ. (n.) மேகச்செலவு பார்க்க;see {}. [மேகம் + சஞ்சாரம்]
மேகசஞ்சாரி	மேகசஞ்சாரி mēkasañsāri, பெ.(n.) மேகநாதமூலி; an herb. மேகசஞ்சாரி mēkasañsāri, பெ. (n.) மேகநாதமூலி; an herb.

மேகச்சஞ்சீவி	மேகச்சஞ்சீவி mēkaccañjīvi, பெ.(n.) மேகசஞ்சாரி; an herb. மேகச்சஞ்சீவி mēkaccañjīvi, பெ. (n.) மேகசஞ்சாரி; an herb.
மேகசடை	மேகசடை mēkasaḍai, பெ.(n.) கரிய மனோசிலை (சங்.அக.);; black realgar. மேகசடை mēkasaḍai, பெ. (n.) கரிய மனோசிலை (சங்.அக.);; black realgar.
மேகசம்	மேகசம் mēkasam, பெ.(n.) முத்து (யாழ்.அக.);; pearl. [மேகம் + அஜம் - மேகஜம் → மேகசம் = மேகத்தில் பிறக்கும் கோழி முட்டைப் பருமனுள்ள ஒரு முத்து.] Skt. a-ia → த. அசம். மேகசம் mēkasam, பெ. (n.) முத்து (யாழ்.அக.);; pearl. [மேகம் + அஜம் - மேகஜம் → மேகசம் = மேகத்தில் பிறக்கும் கோழி முட்டைப் பருமனுள்ள ஒரு முத்து.] Skt. a-ia → த. அசம்.
மேகசலம்	மேகசலம் mēkasalam, பெ.(n.) பனிக் குடத்து நீர்; liquor amni. [மேகம் + சலம்] மேகசலம் mēkasalam, பெ. (n.) பனிக் குடத்து நீர்; liquor amni. [மேகம் + சலம்]
மேகசலவித்தன்	மேகசலவித்தன் mēkasalavittaṉ, பெ.(n.) பூநீறு; salt grown in the soil of fuller's earth during new moon or full moon days. மேகசலவித்தன் mēkasalavittaṉ, பெ. (n.) பூநீறு; salt grown in the soil of fuller's earth during new moon or full moon days.

மேகசாதனி	மேகசாதனி mēkacātaṉi, பெ.(n.) செம்பருத்தி; red cotton plant, gossypium. [p] மேகசாதனி mēkacātaṉi, பெ. (n.) செம்பருத்தி; red cotton plant, gossypium.
மேகசாரம்	மேகசாரம்1 mēkacāram, பெ.(n.) 1 சூடம் (கற்பூரம்); (சங்.அக.);; camphor. 2. காய்ச்சும் உப்பு; a prepared salt. [மேகம் + சாரம். சாறு → சாறம் –→ சாரம்.] மேகசாரம்1 mēkacāram, பெ. (n.) 1 சூடம் (கற்பூரம்); (சங்.அக.);; camphor. 2. காய்ச்சும் உப்பு; a prepared salt. [மேகம் + சாரம். சாறு → சாறம் –→ சாரம்.]
மேகசாலம்	மேகசாலம் mēkacālam, பெ.(n.) 1. முகிற் கூட்டம் (வின்.);; range of clouds. 2. ஒரு வகை மணி (யாழ்.அக.);; a gem. [மேகம் + சாலம்] Skt. {} → த. சாலம். மேகசாலம் mēkacālam, பெ. (n.) 1. முகிற் கூட்டம் (வின்.);; range of clouds. 2. ஒரு வகை மணி (யாழ்.அக.);; a gem. [மேகம் + சாலம்] Skt. {} → த. சாலம்.
மேகசிந்தகம்	மேகசிந்தகம் mēgasindagam, பெ.(n.) சாதகப்புள்; a bin-lark. [மேகம் + சிந்தகம்] மேகசிந்தகம் mēgasindagam, பெ. (n.) சாதகப்புள்; a bin-lark. [மேகம் + சிந்தகம்]

மேகசீவகம்	மேகசீவகம் mēgacīvagam, பெ.(n.) மேகசிந்தகம் பார்க்க;see {}. மேகசீவகம் mēgacīvagam, பெ. (n.) மேகசிந்தகம் பார்க்க;see {}.
மேகசுரம்	மேகசுரம் mēkasuram, பெ.(n.) மேக நோயால் வரும் காய்ச்சல்; fever due to venereal causes (M.L.);. [மேகம் + சுரம்] மேகசுரம் mēkasuram, பெ. (n.) மேக நோயால் வரும் காய்ச்சல்; fever due to venereal causes (M.L.);. [மேகம் + சுரம்]
மேகசூலை	மேகசூலை mēkacūlai, பெ.(n.) மேக நோயால் உடற்பொருத்தில் உண்டாகும் விறைப்புத் தன்மை, கை கால் குடைச்சல்; formation of stiff joint. anchylosis. [மேகம் + சூலை. சுல் → சூல் = குத்தும் கூரிய படைக்கலம். சூல் → சூலம் = முக்கவர்வேல். சூல் → சூலை = ஒருசார் நோய்.] த. சூலை → Skt. {}. மேகசூலை mēkacūlai, பெ. (n.) மேக நோயால் உடற்பொருத்தில் உண்டாகும் விறைப்புத் தன்மை, கை கால் குடைச்சல்; formation of stiff joint. anchylosis. [மேகம் + சூலை. சுல் → சூல் = குத்தும் கூரிய படைக்கலம். சூல் → சூலம் = முக்கவர்வேல். சூல் → சூலை = ஒருசார் நோய்.] த. சூலை → Skt. {}.
மேகசொர்ணக்கல்	மேகசொர்ணக்கல் mēkasorṇakkal, பெ.(n.) ஒரு வகை மணிக்கல்; a kind precious stone, lapis lazuli. [மேகம் + சொர்ணம் + கல்] Skt. {} → த. சொர்ணம். மேகசொர்ணக்கல் mēkasorṇakkal, பெ. (n.) ஒரு வகை மணிக்கல்; a kind precious stone, lapis lazuli. [மேகம் + சொர்ணம் + கல்] Skt. {} → த. சொர்ணம்.

மேகசோரணம்	மேகசோரணம் mēkacōraṇam, பெ.(n.) ஒருவகை நீலநிறக்கல் (ராஜாவர்த்தம்); (யாழ்.அக.);; a blue coloured gem. [மேகம் + சோரணம்] Skt. {} → த. சோரணம். மேகசோரணம் mēkacōraṇam, பெ. (n.) ஒருவகை நீலநிறக்கல் (ராஜாவர்த்தம்); (யாழ்.அக.);; a blue coloured gem. [மேகம் + சோரணம்] Skt. {} → த. சோரணம்.
மேகடம்பம்	மேகடம்பம் mēkaḍambam, பெ.(n.) நிழலுக்காக அமைக்கப்படும் ஒப்பனையுடன் கூடிய மேற்கட்டி (விதானச்சீலை); (கல்.அக.);; decorated canopy, for shade. [மேல் + கடம்பம் – மேகடம்பம்] மேகடம்பம் mēkaḍambam, பெ. (n.) நிழலுக்காக அமைக்கப்படும் ஒப்பனையுடன் கூடிய மேற்கட்டி (விதானச்சீலை); (கல்.அக.);; decorated canopy, for shade. [மேல் + கடம்பம் – மேகடம்பம்]
மேகத்தடிப்பு	மேகத்தடிப்பு mēkattaḍippu, பெ.(n.) மேக நோய் காரணமாக உடம்பில் பல இடங்களிலும் வீக்கம் காணல்; venereal patches of swelling in several parts of the body. [மேகம் + தடிப்பு. தடி → தடிப்பு. 'பு' தொ.பெ.ஈறு.] மேகத்தடிப்பு mēkattaḍippu, பெ. (n.) மேக நோய் காரணமாக உடம்பில் பல இடங்களிலும் வீக்கம் காணல்; venereal patches of swelling in several parts of the body. [மேகம் + தடிப்பு. தடி → தடிப்பு. 'பு' தொ.பெ.ஈறு.]
மேகத்தண்டம்	மேகத்தண்டம் mēkattaṇṭam, பெ.(n.) தேங்காய்; cocoanut. [மேகம் + தண்டம்] [p] மேகத்தண்டம் mēkattaṇṭam, பெ. (n.) தேங்காய்; cocoanut. [மேகம் + தண்டம்]

மேகத்தருள்சிலை	மேகத்தருள்சிலை mēkattaruḷcilai, பெ.(n.) கருங்கல்; granite stone. [மேகத்தருள் + சிலை] Skt. {} → த. சிலை. மேகத்தருள்சிலை mēkattaruḷcilai, பெ. (n.) கருங்கல்; granite stone. [மேகத்தருள் + சிலை] Skt. {} → த. சிலை.
மேகத்திமிர்	மேகத்திமிர் mēkattimir, பெ.(n.) மேக நோயால் உடம்பிலுண்டாகும் திமிர்; benumb due to venereal causes. [மேகம் + திமிர்] மேகத்திமிர் mēkattimir, பெ. (n.) மேக நோயால் உடம்பிலுண்டாகும் திமிர்; benumb due to venereal causes. [மேகம் + திமிர்]
மேகத்திமிரம்	மேகத்திமிரம் mēkattimiram, பெ.(n.) கருவிழியில் மேகம் கம்மியது போல் இருளடையச் செய்யும் ஓர் கண்ணோய்; an eye disease of the pupil. [மேகம் + திமிரம். திமிர் → திமிரம்.] மேகத்திமிரம் mēkattimiram, பெ. (n.) கருவிழியில் மேகம் கம்மியது போல் இருளடையச் செய்யும் ஓர் கண்ணோய்; an eye disease of the pupil. [மேகம் + திமிரம். திமிர் → திமிரம்.]
மேகத்திற்களிக்கு ம்தாசி	மேகத்திற்களிக்கும்தாசி mēkattiṟkaḷikkumtāci, பெ.(n.) மயிலிறகு; feather of peacock. [p] மேகத்திற்களிக்கும்தாசி mēkattiṟkaḷikkumtāci, __ , பெ. (n.); மயிலிறகு; feather of peacock.

மேகத்திற்பிறந்தவுப்பு	மேகத்திற்பிறந்தவுப்பு mēkattiṟpiṟandavuppu, பெ.(n.) வெடியுப்பு; salt petre. [மேகத்தில் + பிறந்த + உப்பு] மேகத்திற்பிறந்தவுப்பு mēkattiṟpiṟandavuppu, பெ. (n.) வெடியுப்பு; salt petre. [மேகத்தில் + பிறந்த + உப்பு]
மேகத்தின்கருப்பக்கல்	மேகத்தின்கருப்பக்கல் mēkattiṉkaruppakkal, பெ.(n.) 1. ஒருவகை நஞ்சு; a kind of poison. 2. ஆட்டு மணத்தி (ஆட்டுரோசனை);; bezoar of the sheep. [மேகத்தின் + கருப்பக்கல்] மேகத்தின்கருப்பக்கல் mēkattiṉkaruppakkal, பெ. (n.) 1. ஒருவகை நஞ்சு; a kind of poison. 2. ஆட்டு மணத்தி (ஆட்டுரோசனை);; bezoar of the sheep. [மேகத்தின் + கருப்பக்கல்]
மேகத்தின்விந்து	மேகத்தின்விந்து mēkattiṉvindu, பெ.(n.) பூநாகம் (மூ.அ.);; earthworm. [மேகத்தின் + விந்து. வித்து → விந்து] மேகத்தின்விந்து mēkattiṉvindu, பெ. (n.) பூநாகம் (மூ.அ.);; earthworm. [மேகத்தின் + விந்து. வித்து → விந்து]
மேகத்தினவு	மேகத்தினவு mēkattiṉavu, பெ.(n.) மேகச்சொறி பார்க்க;see {}. [மேகம் + தினவு] மேகத்தினவு mēkattiṉavu, பெ. (n.) மேகச்சொறி பார்க்க;see {}. [மேகம் + தினவு]

மேகத்துவாரம்	மேகத்துவாரம் mēkattuvāram, பெ.(n.) வான்வெளி (ஆகாயம்); (யாழ்.அக.);; sky. [மேகம் + துவாரம்] Skt. {} → த. துவாரம். மேகத்துவாரம் mēkattuvāram, பெ. (n.) வான்வெளி (ஆகாயம்); (யாழ்.அக.);; sky. [மேகம் + துவாரம்] Skt. {} → த. துவாரம்.
மேகத்தொனி	மேகத்தொனி mēkattoṉi, பெ.(n.) மேகமுழக்கம் (வின்.); பார்க்க;see {}. [மேகம் + தொனி] Skt. dhvani → த. தொனி. மேகத்தொனி mēkattoṉi, பெ. (n.) மேகமுழக்கம் (வின்.); பார்க்க;see {}. [மேகம் + தொனி] Skt. dhvani → த. தொனி.
மேகத்தொனியான்	மேகத்தொனியான் mēkattoṉiyāṉ, பெ.(n.) அவுரி; indigo plant-indigoferra tinctoria. [p] மேகத்தொனியான் mēkattoṉiyāṉ, பெ. (n.) அவுரி; indigo plant-indigoferra tinctoria.
மேகத்தோயம்	மேகத்தோயம் mēkattōyam, பெ.(n.) காய்ச்சிய உப்பு; a prepared salt. [மேகம் + தோயம்] மேகத்தோயம் mēkattōyam, பெ. (n.) காய்ச்சிய உப்பு; a prepared salt. [மேகம் + தோயம்]

மேகதனு	மேகதனு mēkadaṉu, பெ.(n.) வானவில்; rainbow. "மேகதனு......நின்றதொக்குமே! (இரகு அயனெழுச்சி. 40);. மறுவ. இந்திரவில். [மேகம் + தனு] Skt. dhanus → த. தனு. மேகதனு mēkadaṉu, பெ. (n.) வானவில்; rainbow. "மேகதனு......நின்றதொக்குமே! (இரகு அயனெழுச்சி. 40);. மறுவ. இந்திரவில். [மேகம் + தனு] Skt. dhanus → த. தனு.
மேகதாரி	மேகதாரி mēkatāri, பெ.(n.) மயிலிறகு (யாழ்.அக.);; feather of peacock. [மேகம் + தாரி] Skt. {} → த. தாரி. மேகதாரி mēkatāri, பெ. (n.) மயிலிறகு (யாழ்.அக.);; feather of peacock. [மேகம் + தாரி] Skt. {} → த. தாரி.
மேகதிமிரம்	மேகதிமிரம் mēkadimiram, பெ.(n.) பார்வையை மங்கச் செய்யும் கண்ணோய் வகை (சீவரட்.);; a disease of the eye that clouds vision. [மேகம் + திமிரம்] மேகதிமிரம் mēkadimiram, பெ. (n.) பார்வையை மங்கச் செய்யும் கண்ணோய் வகை (சீவரட்.);; a disease of the eye that clouds vision. [மேகம் + திமிரம்]

மேகதீபம்	மேகதீபம் mēkatīpam, பெ.(n.) மின்னல் (யாழ்.அக.);; lightning. [மேகம் + தீபம்] Skt. {} → த. தீபம் மேகதீபம் mēkatīpam, பெ. (n.) மின்னல் (யாழ்.அக.);; lightning. [மேகம் + தீபம்] Skt. {} → த. தீபம்
மேகதேகம்	மேகதேகம் mēkatēkam, பெ.(n.) மேகநோய்கொண்ட உடல்; body afflicted by venereal complaints. [மேகம் + தேகம்] Skt. {} → த. தேகம் மேகதேகம் mēkatēkam, பெ. (n.) மேகநோய்கொண்ட உடல்; body afflicted by venereal complaints. [மேகம் + தேகம்] Skt. {} → த. தேகம்
மேகநாசம்	மேகநாசம் mēkanācam, பெ.(n.) வெண் காரம்; borax. [மேகம் + நாசம்] மேகநாசம் mēkanācam, பெ. (n.) வெண் காரம்; borax. [மேகம் + நாசம்]
மேகநாதத்திமூலி	மேகநாதத்திமூலி mēkanātattimūli, பெ.(n.) கட்டுக்கொடி; coagulating creeper - cocculus villosus. மேகநாதத்திமூலி mēkanātattimūli, பெ. (n.) கட்டுக்கொடி; coagulating creeper - cocculus villosus.

மேகநாதப்பூண்டு	மேகநாதப்பூண்டு mēkanātappūṇṭu, பெ.(n.) ஒருவகைப் பூண்டு; a herb. [மேகநாதம் + பூண்டு. புண் → பூண் → பூண்டு.] மேகநாதப்பூண்டு mēkanātappūṇṭu, பெ. (n.) ஒருவகைப் பூண்டு; a herb. [மேகநாதம் + பூண்டு. புண் → பூண் → பூண்டு.]
மேகநாதம்	மேகநாதம்1 mēkanātam, பெ.(n.) மேகத்தில் உண்டாகும் ஒலி, இடி; rumbling of clouds, thunder. து. மேகநாதொ. [மேகம் + நாதம்] Skt. {} → த. நாதம் மேகநாதம்2 mēkanātam, பெ.(n.) 1. சிறுகீரை (சூடா.);; a species of amaranth. 2. பலாசம் (சங்.அக.);; palas tree. 3. பச்சிலை (சங்.அக.);; gemboge. 4. மலைப்பச்சை; tree yielding white flowers. மேகநாதம்1 mēkanātam, பெ. (n.) மேகத்தில் உண்டாகும் ஒலி, இடி; rumbling of clouds, thunder. து. மேகநாதொ. [மேகம் + நாதம்] Skt. {} → த. நாதம்
மேகநாதரசம்	மேகநாதரசம் mēkanātarasam, பெ.(n.) மூலிகை மருந்து, வெள்ளி, வெண்பித்தளை, செம்பு, கந்தகம் சேர்த்து செங்கீரைச் சாற்றால் அரைத்து புடம் போட்டு எடுக்கப்பெற்ற வாணாள் வேத (ஆயுர்வேத); மருந்து; a Ayurvedic medicine composed of silver, white brass, copper in equal quantities to which is added three part of sulphur. The whole mixture is pounded well with the juice of red amaranthus spinose and calcined in (cowdung 100 cakes); or gajaputtam. It is prescribed for all kind of fever, thirst and burning sensation. [மேகநாதம் + ரசம்] Skt. rasa → த. ரசம். மேகநாதரசம் mēkanātarasam, பெ. (n.) மூலிகை மருந்து, வெள்ளி, வெண்பித்தளை, செம்பு, கந்தகம் சேர்த்து செங்கீரைச் சாற்றால் அரைத்து புடம் போட்டு எடுக்கப்பெற்ற வாணாள் வேத (ஆயுர்வேத); மருந்து; a Ayurvedic medicine composed of silver, white brass, copper in equal quantities to which is added three part of sulphur. The whole mixture is pounded well with the juice of red amaranthus spinose and calcined in (cowdung 100 cakes); or gajaputtam. It is prescribed for all kind of fever, thirst and burning sensation. [மேகநாதம் + ரசம்] Skt. rasa → த. ரசம்.

மேகநாதன்	மேகநாதன்1 mēkanātaṉ, பெ.(n.) 1. இந்திரசித்து; Indrajit. "அடல் மேகநாதன் புகுந் திலங்கை மேயநாள்" (கம்பரா. திருவவ. 10);. 2. வருணன் (யாழ்.அக.);; Varuna. [மேகம் + நாதன்] Skt. {} → த.நாதன். மேகநாதன்2 mēkanātaṉ, பெ.(n.) ஒரு வகை உப்பு (நவச்சாரம்); (சங்.அக.);; sal- ammoniac. மேகநாதன்3 mēkanātaṉ, பெ.(n.) சிறுகீரை; amaranthus. மேகநாதன்1 mēkanātaṉ, பெ. (n.) 1. இந்திரசித்து; Indrajit. "அடல் மேகநாதன் புகுந் திலங்கை மேயநாள்" (கம்பரா. திருவவ. 10);. 2. வருணன் (யாழ்.அக.);; Varuna. [மேகம் + நாதன்]
மேகநாதி	மேகநாதி mēkanāti, பெ.(n.) 1. கட்டுக் கொடி; coagulating creeper-cocculus villosus. 2. கணங்கண்; a kind of grass. மேகநாதி mēkanāti, பெ. (n.) 1. கட்டுக் கொடி; coagulating creeper-cocculus villosus. 2. கணங்கண்; a kind of grass.
மேகநிறத்தி	மேகநிறத்தி mēkaniṟatti, பெ.(n.) கருநெல்லி; black Indian gooseberry. [மேகம் + நிறத்தி] [p] மேகநிறத்தி mēkaniṟatti, பெ. (n.) கருநெல்லி; black Indian gooseberry. [மேகம் + நிறத்தி]

மேகநிறப்பாடாணம்	மேகநிறப்பாடாணம் mēkaniṟappāṭāṇam, பெ.(n.) கருநிற நஞ்சு; arsenic of black colour. [மேகநிறம் + பாடாணம்] Skt. {} → த. பாடாணம். மேகநிறப்பாடாணம் mēkaniṟappāṭāṇam, பெ. (n.) கருநிற நஞ்சு; arsenic of black colour. [மேகநிறம் + பாடாணம்] Skt. {} → த. பாடாணம்.
மேகநிறம்	மேகநிறம் mēkaniṟam, பெ. (n.) நீலத் தாமரை; blue lotus. [மேகம் + நிறம்] மேகநிறம் mēkaniṟam, பெ. (n.) நீலத் தாமரை; blue lotus. [மேகம் + நிறம்]
மேகநீர்	மேகநீர்1 mēkanīr, பெ.(n.) மழைநீர்; water from the sky, rain water. [மேகம் + நீர்] மேகநீர்2 mēkanīr, பெ.(n.) 1. மேகக் காங்கை 1, 2 பார்க்க;see {} 1,2. 2. தீயநீர் (வின்.);; impure blood in the body, venereal virus. [மேகம் + நீர்] மேகநீர்1 mēkanīr, பெ. (n.) மழைநீர்; water from the sky, rain water. [மேகம் + நீர்] மேகநீர்2 mēkanīr, பெ. (n.) 1. மேகக் காங்கை 1, 2 பார்க்க;see {} 1,2. 2. தீயநீர் (வின்.);; impure blood in the body, venereal virus. [மேகம் + நீர்]

மேகநீர்க்கோவை	மேகநீர்க்கோவை mēkanīrkāvai, பெ.(n.) கூடா ஒழுக்கத்தினால் ஏற்படும் தடுமன்; cold affection due to venereal infection. [மேகம் + நீர் + கோவை] மேகநீர்க்கோவை mēkanīrkāvai, பெ. (n.) கூடா ஒழுக்கத்தினால் ஏற்படும் தடுமன்; cold affection due to venereal infection. [மேகம் + நீர் + கோவை]
மேகநீர்ப்பாய்ச்சல்	மேகநீர்ப்பாய்ச்சல்1 mēkanīrppāyccal, பெ.(n.) ஒரு வகைக் கண்நோய்; a kind of eye disease. [மேகம் + நீர் + பாய்ச்சல். 'அல்' தொ.பெ.ஈறு] மேகநீர்ப்பாய்ச்சல்2 mēkanīrppāyccal, பெ.(n.) மேகக்காங்கை, 1 பார்க்க;see {} 1. [மேகம் + நீர் + பாய்ச்சல். 'சல்' தொ.பெ.ஈறு.] மேகநீர்ப்பாய்ச்சல்1 mēkanīrppāyccal, பெ. (n.) ஒரு வகைக் கண்நோய்; a kind of eye disease. [மேகம் + நீர் + பாய்ச்சல். 'அல்' தொ.பெ.ஈறு] மேகநீர்ப்பாய்ச்சல்2 mēkanīrppāyccal, பெ. (n.) மேகக்காங்கை, 1 பார்க்க;see {} 1. [மேகம் + நீர் + பாய்ச்சல். 'சல்' தொ.பெ.ஈறு.]
மேகநோய்	மேகநோய் mēkanōy, பெ.(n.) தீய நீரால் உண்டாம் நோய்வகை; syphilis, primary or secondary. [மேகம் + நோய். ஆணின் பிறப்புறுப்பில் புண்களை உண்டாக்கும் ஒரு பால்வினை நோய்] மேகநோய் mēkanōy, பெ. (n.) தீய நீரால் உண்டாம் நோய்வகை; syphilis, primary or secondary. [மேகம் + நோய். ஆணின் பிறப்புறுப்பில் புண்களை உண்டாக்கும் ஒரு பால்வினை நோய்]
மேகநோய்நூல்	மேகநோய்நூல் mēkanōynūl, பெ.(n.) மேகவியல் நூல்; urology, the study of the urinary system. [மேகம் + நோய் + நூல்] மேகநோய்நூல் mēkanōynūl, பெ. (n.) மேகவியல் நூல்; urology, the study of the urinary system. [மேகம் + நோய் + நூல்]

மேகப்பச்சை	மேகப்பச்சை mēkappaccai, பெ.(n.) ஒரு வகை பச்சைக்கல் (சங்.அக.);; a variety of green stone, one of nine gems. [மேகம் + பச்சை] மேகப்பச்சை mēkappaccai, பெ. (n.) ஒரு வகை பச்சைக்கல் (சங்.அக.);; a variety of green stone, one of nine gems. [மேகம் + பச்சை]
மேகப்படலம்	மேகப்படலம் mēkappaḍalam, பெ.(n.) ஒரு வகைக் கண்ணோய்; an eye disease. [மேகம் + படலம்] மேகப்படலம் mēkappaḍalam, பெ. (n.) ஒரு வகைக் கண்ணோய்; an eye disease. [மேகம் + படலம்]
மேகப்படை	மேகப்படை mēkappaḍai, பெ.(n.) மேகத் தொடர்பு மாசுவினால் உடம்பில் காணும் ஒரு வகைப்படை, தோல் மேலுண்டாகும் சொறிவகை; a kind of spreading skin disease due to venereal causes, ringworm (M.L.);. [மேகம் + படை] மேகப்படை mēkappaḍai, பெ. (n.) மேகத் தொடர்பு மாசுவினால் உடம்பில் காணும் ஒரு வகைப்படை, தோல் மேலுண்டாகும் சொறிவகை; a kind of spreading skin disease due to venereal causes, ringworm (M.L.);. [மேகம் + படை]
மேகப்பற்று	மேகப்பற்று mēkappaṟṟu, பெ.(n.) ஒரு வகை மேகநோய்; syphilitic psoriasis. (M.L.);. [மேகம் + பற்று] மேகப்பற்று mēkappaṟṟu, பெ. (n.) ஒரு வகை மேகநோய்; syphilitic psoriasis. (M.L.);. [மேகம் + பற்று]

மேகப்பிடகம்	மேகப்பிடகம் mēgappiḍagam, பெ.(n.) மேகக்கட்டி; venereal abscess. [மேகம் + பிடகம். பிள் → பிளா → பிழா = வாயகன்ற ஒலைக் கொட்டான். பிழா → பிடா = பெட்டி. பிடா → பிடகு → பிடகம் = தட்டு, பெட்டி, கொப்புளம்] மேகப்பிடகம் mēgappiḍagam, பெ. (n.) மேகக்கட்டி; venereal abscess. [மேகம் + பிடகம். பிள் → பிளா → பிழா = வாயகன்ற ஒலைக் கொட்டான். பிழா → பிடா = பெட்டி. பிடா → பிடகு → பிடகம் = தட்டு, பெட்டி, கொப்புளம்]
மேகப்பிடிப்பு	மேகப்பிடிப்பு mēkappiḍippu, பெ.(n.) மேகத்தால் ஏற்படும் மூட்டு பிடிக்கை; stiffness of joints due to venereal affections. [மேகம் + பிடிப்பு. பிடி → பிடிப்பு, 'பு' தொ.பெ.ஈறு] மேகப்பிடிப்பு mēkappiḍippu, பெ. (n.) மேகத்தால் ஏற்படும் மூட்டு பிடிக்கை; stiffness of joints due to venereal affections. [மேகம் + பிடிப்பு. பிடி → பிடிப்பு, 'பு' தொ.பெ.ஈறு]
மேகப்பிரமிலம்	மேகப்பிரமிலம் mēkappiramilam, பெ.(n.) நீர் ஒழுக்கு; urethral discharges due to venereal affections. [மேகம் + பிரமிலம்] Skt. {} → த. பிரமிலம். மேகப்பிரமிலம் mēkappiramilam, பெ. (n.) நீர் ஒழுக்கு; urethral discharges due to venereal affections. [மேகம் + பிரமிலம்] Skt. {} → த. பிரமிலம்.

மேகப்புட்பம்	மேகப்புட்பம் mēkapputpam, பெ.(n.) 1. நீர்; water. 2. மழை; rain. 3. வஞ்சி; lady. [மேகம் + புட்பம்] Skt. {} → த. புட்பம். மேகப்புட்பம் mēkapputpam, பெ. (n.) 1. நீர்; water. 2. மழை; rain. 3. வஞ்சி; lady. [மேகம் + புட்பம்] Skt. {} → த. புட்பம்.
மேகப்புடகை	மேகப்புடகை mēgappuḍagai, பெ.(n.) மேகப்பிடகம் பார்க்க;see {}. [மேகப்பிடகம் → மேகப்புடகம் → மேகப்புடகை] மேகப்புடகை mēgappuḍagai, பெ. (n.) மேகப்பிடகம் பார்க்க;see {}. [மேகப்பிடகம் → மேகப்புடகம் → மேகப்புடகை]
மேகப்புடை	மேகப்புடை mēkappuḍai, பெ.(n.) 1. பறங்கிப்புண்வகை (இங்.வை.);; secondary syphillis. 2. உடல் மரத்துப்போவதால் உண்டாகும் நோய் வகை (திமிர்வாதம்); (பைஷஜ.);; a kind of spasm proceeding from numbness, a kind of leprosy. [மேகம் + புடை] மேகப்புடை mēkappuḍai, பெ. (n.) 1. பறங்கிப்புண்வகை (இங்.வை.);; secondary syphillis. 2. உடல் மரத்துப்போவதால் உண்டாகும் நோய் வகை (திமிர்வாதம்); (பைஷஜ.);; a kind of spasm proceeding from numbness, a kind of leprosy. [மேகம் + புடை]

மேகப்புண்	மேகப்புண் mēkappuṇ, பெ. (n.) கூடா வொழுக்கத்தினால் பரவும் கொறுக்கு நோய் (இங்.வை.);; sore due to veneral causes, venereal sore or ulcer, syphilis, soft chancre. மறுவ. பறங்கிப்புண். [மேகம் + புண்] மேகப்புண் mēkappuṇ, பெ. (n.) கூடா வொழுக்கத்தினால் பரவும் கொறுக்கு நோய் (இங்.வை.);; sore due to veneral causes, venereal sore or ulcer, syphilis, soft chancre. மறுவ. பறங்கிப்புண். [மேகம் + புண்]
மேகப்புரை	மேகப்புரை mēkappurai, பெ.(n.) மேகப்பிளவை; sinus of venereal abscess. [மேகம் + புரை. புல் → புர் → புரை] மேகப்புரை mēkappurai, பெ. (n.) மேகப்பிளவை; sinus of venereal abscess. [மேகம் + புரை. புல் → புர் → புரை]
மேகப்புள்	மேகப்புள் mēkappuḷ, பெ.(n.) வானம்பாடி (பிங்.);; sky-lark. "மேகப் புள் வயிற் பிறந்த புட் போல்" (சீவக. 2897);. [மேகம் + புள்] [p] மேகப்புள் mēkappuḷ, பெ. (n.) வானம்பாடி (பிங்.);; sky-lark. "மேகப் புள் வயிற் பிறந்த புட் போல்" (சீவக. 2897);. [மேகம் + புள்]
மேகப்புற்று	மேகப்புற்று mēkappuṟṟu, பெ.(n.) மேக நோய் முதிர்வினால் ஏற்படும் புண், கட்டிவகை (வின்.);; chronic ulcer due to venereal affection, a venereal eruption. [மேகம் + புற்று. புல் → புற்று] மேகப்புற்று mēkappuṟṟu, பெ. (n.) மேக நோய் முதிர்வினால் ஏற்படும் புண், கட்டிவகை (வின்.);; chronic ulcer due to venereal affection, a venereal eruption. [மேகம் + புற்று. புல் → புற்று]

மேகப்புறவதம்	மேகப்புறவதம் mēkappuṟavadam, பெ.(n.) குதிரை; horse. [மேகம் + புறவதம்] [p] மேகப்புறவதம் mēkappuṟavadam, பெ. (n.) குதிரை; horse. [மேகம் + புறவதம்]
மேகபடலம்	மேகபடலம்1 mēkabaḍalam, பெ.(n.) முகிற்கூட்டம்; range of clouds. "மேகபட லத்தால் நீலநிறத்தையுடைய ஆகாயத்தின் கண்ணே" (மதுரைக். 678, உரை);. [மேகம் + படலம்] மேகபடலம்2 mēkabaḍalam, பெ.(n.) 1. மேக நோயால் படரும் புண் வகை (வின்.);; a spreading venereal sore. 2. பார்வையை மங்கச் செய்யும் கண்ணோய் வகை; a disease of the eye that clouds vision. [மேகம் + படலம்] மேகபடலம்1 mēkabaḍalam, பெ. (n.) முகிற்கூட்டம்; range of clouds. "மேகபட லத்தால் நீலநிறத்தையுடைய ஆகாயத்தின் கண்ணே" (மதுரைக். 678, உரை);. [மேகம் + படலம்] மேகபடலம்2 mēkabaḍalam, பெ. (n.) 1. மேக நோயால் படரும் புண் வகை (வின்.);; a spreading venereal sore. 2. பார்வையை மங்கச் செய்யும் கண்ணோய் வகை; a disease of the eye that clouds vision.
மேகபதம்	மேகபதம் mēkabadam, பெ.(n.) மேக மண்டலம் பார்க்க;see {}. "மேகபதத்துக்கு மேலுள்ள தேவர்கள்" (தக்கயாகப். 510, உரை);. [மேகம் + பதம்] மேகபதம் mēkabadam, பெ. (n.) மேக மண்டலம் பார்க்க;see {}. "மேகபதத்துக்கு மேலுள்ள தேவர்கள்" (தக்கயாகப். 510, உரை);. [மேகம் + பதம்]

மேகபதி	மேகபதி mēkabadi, பெ.(n.) ஒன்பான் மணிகளிளொன்று; one of the nine gems, cinnamon stone. [மேகம் + பதி] மேகபதி mēkabadi, பெ. (n.) ஒன்பான் மணிகளிளொன்று; one of the nine gems, cinnamon stone. [மேகம் + பதி]
மேகபந்தி	மேகபந்தி mēkabandi, பெ.(n.) முகிற் கூட்டம் (வின்.);; mass of clouds. [மேகம் + பந்தி] மேகபந்தி mēkabandi, பெ. (n.) முகிற் கூட்டம் (வின்.);; mass of clouds. [மேகம் + பந்தி]
மேகபுட்பம்	மேகபுட்பம் mēkabuṭbam, பெ.(n.) 1. நீர் (வின்.);; water. 2. மழை; rain. [மேகம் + புட்பம்] Skt. {} → த. புட்பம் மேகபுட்பம் mēkabuṭbam, பெ. (n.) 1. நீர் (வின்.);; water. 2. மழை; rain. [மேகம் + புட்பம்] Skt. {} → த. புட்பம்

மேகம்போக்கி	மேகம்போக்கி mēkambōkki, பெ.(n.) 1. மர மஞ்சள்; tree turmeric. 2. அகத்தி வேர்ப் பட்டை; root of sesbania grandifhora. 3. பாற்சுற்றி; the viscid juice of madar and other plants collected and evaporated in shallow dish in the sum or in the shade- caoout chone. [மேகம் + போக்கி] [P] மேகம்போக்கி mēkambōkki, பெ. (n.) 1. மர மஞ்சள்; tree turmeric. 2. அகத்தி வேர்ப் பட்டை; root of sesbania grandifhora. 3. பாற்சுற்றி; the viscid juice of madar and other plants collected and evaporated in shallow dish in the sum or in the shade- caoout chone. [மேகம் + போக்கி]
மேகம்போல்வளர்ந்தகன்னி	மேகம்போல்வளர்ந்தகன்னி mēgambōlvaḷarndagaṉṉi, பெ.(n.) கருநெல்லி; black Indian goosberry. [மேகம்போல் + வளர்ந்த + கன்னி] மேகம்போல்வளர்ந்தகன்னி mēgambōlvaḷarndagaṉṉi, பெ. (n.) கருநெல்லி; black Indian goosberry. [மேகம்போல் + வளர்ந்த + கன்னி]
மேகமண்டலம்	மேகமண்டலம் mēkamaṇṭalam, பெ.(n.) வான்வெளி; the region of the clouds, cloudlands. [மேகம் + மண்டலம் முல் → முள் → முண்டு → மண்டு. மண்டுதல் = வளைதல். மண்டு → மண்டலம் = வட்டம், நாட்டுப் பகுதி மேகமண்டலம் = மேகம் சூழ்ந்திருக்கும் வான்வெளி] மேகமண்டலம் mēkamaṇṭalam, பெ. (n.) வான்வெளி; the region of the clouds, cloudlands. [மேகம் + மண்டலம் முல் → முள் → முண்டு → மண்டு. மண்டுதல் = வளைதல். மண்டு → மண்டலம் = வட்டம், நாட்டுப் பகுதி மேகமண்டலம் = மேகம் சூழ்ந்திருக்கும் வான்வெளி]
மேகமந்தாரம்	மேகமந்தாரம் mēkamandāram, பெ.(n.) மந்தாரக்கல் (சிலை);; a medicinal stone. மேகமந்தாரம் mēkamandāram, பெ. (n.) மந்தாரக்கல் (சிலை);; a medicinal stone.

மேகமாகி	மேகமாகி mēkamāki, பெ. (n.) ஆவாரை; a shrub-cassia auriculata, மேகமாகி mēkamāki, பெ. (n.) ஆவாரை; a shrub-cassia auriculata.
மேகமாலை	மேகமாலை mēkamālai, பெ.(n.) முகிற்கூட்டம்; mass of clouds. 'மேகமாலை வெங்கோடை மாரிபோல வாளி கூட" (கம்பரா. மூலபல. 34);. [மேகம் + மாலை, முல் → முள் → முய → முயல் → மயல் = மயக்கம். முய → முயல் → மயல் = மயக்கம். மயல் → மால் = மயக்கம் மாலுதல் - மயங்குதல், மால் → மாலை = பல மலர்கள் கலக்குந் தொடை. மேகமாலை = முகில்கள் கலந்த கூட்டம்] மேகமாலை mēkamālai, பெ. (n.) முகிற்கூட்டம்; mass of clouds. 'மேகமாலை வெங்கோடை மாரிபோல வாளி கூட" (கம்பரா. மூலபல. 34);. [மேகம் + மாலை, முல் → முள் → முய → முயல் → மயல் = மயக்கம். முய → முயல் → மயல் = மயக்கம். மயல் → மால் = மயக்கம் மாலுதல் - மயங்குதல், மால் → மாலை = பல மலர்கள் கலக்குந் தொடை. மேகமாலை = முகில்கள் கலந்த கூட்டம்]
மேகமாற்றம்	மேகமாற்றம் mēkamāṟṟam, பெ.(n.) மேகநோய் குணமடைகை; curing of the venereal disease. [மேகம் + மாற்றம். மாறு → மாற்று → மாற்றம்] மேகமாற்றம் mēkamāṟṟam, பெ. (n.) மேகநோய் குணமடைகை; curing of the venereal disease. [மேகம் + மாற்றம். மாறு → மாற்று → மாற்றம்]
மேகமுழக்கம்	மேகமுழக்கம் mēkamuḻkkam, பெ.(n.) இடிமுழக்கம், மேகங்களினூடே உண்டாகும் பேரொலி (வின்.);; rumbling of clouds, thunder. [மேகம் + முழக்கம்] மேகமுழக்கம் mēkamuḻkkam, பெ. (n.) இடிமுழக்கம், மேகங்களினூடே உண்டாகும் பேரொலி (வின்.);; rumbling of clouds, thunder. [மேகம் + முழக்கம்]

மேகமுறவஞ்சம்	மேகமுறவஞ்சம் mēkamuṟavañjam, பெ.(n.) காசிச்சாரம்; a kind of salt. மேகமுறவஞ்சம் mēkamuṟavañjam, பெ. (n.) காசிச்சாரம்; a kind of salt.
மேகமூட்டம்	மேகமூட்டம் mēkamūṭṭam, பெ.(n.) மேகம் பரந்து நிற்கை; overspreading of the clouds. [மேகம் + மூட்டம். மூடு → மூட்டம் = மூடியிருப்பது. மேகமூட்டம் = மேகம் சூழ்ந்து மூடியிருப்பது] மேகமூட்டம் mēkamūṭṭam, பெ. (n.) மேகம் பரந்து நிற்கை; overspreading of the clouds. [மேகம் + மூட்டம். மூடு → மூட்டம் = மூடியிருப்பது. மேகமூட்டம் = மேகம் சூழ்ந்து மூடியிருப்பது]
மேகமூர்ந்தோன்	மேகமூர்ந்தோன் mēkamūrndōṉ, பெ.(n.) மேகத்தின்மேல் அமர்ந்து செல்பவன், இந்திரன் (நாமதீப. 60);; Indra. [மேகம் + ஊர்ந்தோன்] மேகமூர்ந்தோன் mēkamūrndōṉ, பெ. (n.) மேகத்தின்மேல் அமர்ந்து செல்பவன், இந்திரன் (நாமதீப. 60);; Indra. [மேகம் + ஊர்ந்தோன்]
மேகமூலி	மேகமூலி1 mēkamūli, பெ.(n.) நீர்ப்பனை (சங்.அக.);; creeping aumanac. [மேகம் + மூலி] மேகமூலி2 mēkamūli, பெ.(n.) புல்லாமணக்கு; sebastiana chamaelea. மேகமூலி1 mēkamūli, பெ. (n.) நீர்ப்பனை (சங்.அக.);; creeping aumanac. [மேகம் + மூலி] மேகமூலி2 mēkamūli, பெ. (n.) புல்லாமணக்கு; sebastiana chamaelea.

மேகயெரிச்சல்	மேகயெரிச்சல் mēkayericcal, பெ.(n.) மேக நோயினால் ஏற்படும் புண் முற்றி வெடிக்கும் நிலையில் ஏற்படும் எரிச்சல்; burning sensation due to venereal cause. [மேகம் + எரிச்சல். எரி → எரிச்சல். 'சல்' தொ.பெ.ஈறு.] மேகயெரிச்சல் mēkayericcal, பெ. (n.) மேக நோயினால் ஏற்படும் புண் முற்றி வெடிக்கும் நிலையில் ஏற்படும் எரிச்சல்; burning sensation due to venereal cause. [மேகம் + எரிச்சல். எரி → எரிச்சல். 'சல்' தொ.பெ.ஈறு.]
மேகயோனி	மேகயோனி mēkayōṉi, பெ.(n.) புகை; smoke. [மேகம் + யோனி] Skt. {} → த. யோனி. மேகயோனி mēkayōṉi, பெ. (n.) புகை; smoke. [மேகம் + யோனி] Skt. {} → த. யோனி.
மேகர்	மேகர் mēkar, பெ.(n.) 1. (அரசர்); செல்லும் வழிகளில் நீர்த்தெளிப்போர்; water- sprinklers, those who water the roads, as for a kings progress. "ராஜா போம்போது முன்னே மேகர் நீர் விடுமா போலே" (ஈடு. 10, 1, 1);. 2. செல்லும் வழிகளைச் சீர்ப்படுத்துவோர் (ஈடு.10,1,1, ஜீ);; those who clear the way, as for a king. [மேகம் → மேகர்] மேகர் mēkar, பெ. (n.) 1. (அரசர்); செல்லும் வழிகளில் நீர்த்தெளிப்போர்; water- sprinklers, those who water the roads, as for a kings progress. "ராஜா போம்போது முன்னே மேகர் நீர் விடுமா போலே" (ஈடு. 10, 1, 1);. 2. செல்லும் வழிகளைச் சீர்ப்படுத்துவோர் (ஈடு.10,1,1, ஜீ);; those who clear the way, as for a king. [மேகம் → மேகர்]
மேகரஞ்சம்	மேகரஞ்சம் mēkarañjam, பெ.(n) கரு நாகம்; black variety of cobra. [p] மேகரஞ்சம் mēkarañjam, பெ. (n.) கரு நாகம்; black variety of cobra.

மேகரஞ்சி	மேகரஞ்சி mēkarañji, பெ.(n.) ஒரு பண் (இராகம்); (வின்.);; [மேகக்குறிஞ்சி → மேகரஞ்சி] மேகரஞ்சி mēkarañji, பெ. (n.) ஒரு பண் (இராகம்); (வின்.);; [மேகக்குறிஞ்சி → மேகரஞ்சி]
மேகரண்டம்	மேகரண்டம் mēkaranṭam, பெ.(n.) மயிர்க்குருந்து; hair root. [மேகவண்டம் → மேகரண்டம்] மேகரண்டம் mēkaranṭam, பெ. (n.) மயிர்க்குருந்து; hair root. [மேகவண்டம் → மேகரண்டம்]
மேகரணக்களிம்பு	மேகரணக்களிம்பு mēkaraṇakkaḷimbu, பெ.(n.) மேகத்தினால் வரும் புண் போக்கும் களிம்பு அல்லது மருந்து; ointment for venereal, ulcers and sores. [மேகம் + ரணம் + களிம்பு. களி → களிம்பு.] Skt. {} → த. ரணம். மேகரணக்களிம்பு mēkaraṇakkaḷimbu, பெ. (n.) மேகத்தினால் வரும் புண் போக்கும் களிம்பு அல்லது மருந்து; ointment for venereal, ulcers and sores. [மேகம் + ரணம் + களிம்பு. களி → களிம்பு.] Skt. {} → த. ரணம்.
மேகரணம்	மேகரணம் mēkaraṇam, பெ.(n.) 1. மேகப் புண் பார்க்க;see {}. 2. குட்டம்; leprosy (M.L.);. [மேகம் + ரணம்] Skt. {} → த. ரணம். மேகரணம் mēkaraṇam, பெ. (n.) 1. மேகப் புண் பார்க்க;see {}. 2. குட்டம்; leprosy (M.L.);. [மேகம் + ரணம்] Skt. {} → த. ரணம்.

மேகராகக்குறிஞ்சி	மேகராகக்குறிஞ்சி mēkarākakkuṟiñji, பெ.(n.) குறிஞ்சி யாழ்த் திறத் தொன்று (பிங்.);; a secondary melody type of '{}' class. [மேகம் + ராகம் + குறிஞ்சி. அராகம் → ராகம்] மேகராகக்குறிஞ்சி mēkarākakkuṟiñji, பெ. (n.) குறிஞ்சி யாழ்த் திறத் தொன்று (பிங்.);; a secondary melody type of '{}' class. [மேகம் + ராகம் + குறிஞ்சி. அராகம் → ராகம்]
மேகராகம்	மேகராகம் mēkarākam, பெ.(n.) பாலை யாழ்த்திறவகை (பிங்.);; [மேகம் + ராகம். அராகம் → ராகம்.] மேகராகம் mēkarākam, பெ. (n.) பாலை யாழ்த்திறவகை (பிங்.);; [மேகம் + ராகம். அராகம் → ராகம்.]
மேகராசி	மேகராசி mēkarāci, பெ.(n.) முகிற்கூட்டம்; mass of clouds "மேகராசி பொழிய" (தக்கயாகப். 643);. [மேகம் + ராசி] Skt. {} → த. ராசி. மேகராசி mēkarāci, பெ. (n.) முகிற்கூட்டம்; mass of clouds. "மேகராசி பொழிய" (தக்கயாகப். 643);. [மேகம் + ராசி] Skt. {} → த. ராசி.
மேகராடி	மேகராடி mēkarāṭi, பெ.(n.) மயிலடிக் குருந்து (சங்.அக.);; false peacock's foot tree. மேகராடி mēkarāṭi, பெ. (n.) மயிலடிக் குருந்து (சங்.அக.);; false peacock's foot tree.

மேகராணி	மேகராணி mēkarāṇi, பெ.(n.) மயிலடிக் குருந்து; a kind of sacred tree. [மேகராடி → மேகராணி] மேகராணி mēkarāṇi, பெ. (n.) மயிலடிக் குருந்து; a kind of sacred tree. [மேகராடி → மேகராணி]
மேகரோகம்	மேகரோகம் mēkarōkam, பெ.(n.) மேகம்2 1, 2 (இங்.வை.); பார்க்க;see {} 1, 2. [மேகம் + ரோகம்] Skt. {} → த. ரோகம். மேகரோகம் mēkarōkam, பெ. (n.) மேகம்2 1, 2 (இங்.வை.); பார்க்க;see {} 1, 2. [மேகம் + ரோகம்] Skt. {} → த. ரோகம்.
மேகரோகி	மேகரோகி mēkarōki, பெ.(n.) மேகநோயால் வருந்துபவ-ன்-ள்; person afflicted with venereal disease. [மேகம் + ரோகி] Skt. {} → த. ரோகி. மேகரோகி mēkarōki, பெ. (n.) மேகநோயால் வருந்துபவ-ன்-ள்; person afflicted with venereal disease. [மேகம் + ரோகி] Skt. {} → த. ரோகி.
மேகலாபதம்	மேகலாபதம் mēkalāpadam, பெ.(n.) இடை (யாழ்.அக.);; waist. மேகலாபதம் mēkalāpadam, பெ. (n.) இடை (யாழ்.அக.);; waist.

மேகலாபாரம்	மேகலாபாரம் mēkalāpāram, பெ.(n.) மேகலை (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}. [மேகலை + பாரம்] Skt. {} → த. பாரம். மேகலாபாரம் mēkalāpāram, பெ. (n.) மேகலை (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}. [மேகலை + பாரம்] Skt. {} → த. பாரம்.
மேகலை	மேகலை mēkalai, பெ.(n.) 1. அரைஞாண்; waist-cord. "அரைசெய் மேகலையான்" (தேவா. 281, 9);. 2. மணமாகாதவன் அணியும் கயிறு; a waist-cord of moonja grass in three strands. used by a bachelor. "முஞ்சியெனும் புன்மூன்று புரியினுறு கயிறு...... மேகலை" (திருவானைக். கோச்செங். 116);. 3. மகளிர் இடையிலணியும் (ஒட்டியாணம் போன்ற); ஏழு அல்லது எட்டுக் கோவையுள்ள அணிவகை (திவா.);; a jewelled girdle of 7 or 8 strands, a belt- like golden ornament (formerly); worn by round the waist. "மின்னுமேகலையுந் தோடுங் கொடுத்து" (சீவக. 2662); (சிலப். 4, 30, உரை);. 4. ஆடை (அக.நி);; cloth. 5. புடைவை (வின்.);; saree. 6. கோயில் மேற்கட்டியின் (விமானத்தின்); வெளிப் புறத்திற் செய்யப்பட்ட சிற்பவேலை; ornamental mouldings as on the outside of the {} of a temple. 7. தூண் முதலியவற்றைச் சுற்றியமைக்கும் வளையம்; 8. வேள்விச் சாலை சுற்றியிடுங் கோலம்; lines drawn round the sacrificial pit or the receptacle in which the sacrificial fire in deposited. "வேதியுங் குண்டமு மேகலையொடு....... கண்டு" (திருவிளை. திருமணப். 67);. 9. மலைச்சரிவு (வின்.);; the sloping sides of a mountain. 10. மேருமலையின் உச்சித் தொடர் (வின்.);; a row or ridge of peaks on mount {}. 11. குதிரையின் கொப்பூழுக்கு மேலே காணப்படும் நற்சுழி (அசுவசா. 20);; auspicious curl of hair just above
மேகவண்டம்	மேகவண்டம் mēkavaṇṭam, பெ.(n.) மயிற்குருந்து; hair root. மேகவண்டம் mēkavaṇṭam, பெ. (n.) மயிற்குருந்து; hair root.

மேகவண்ணக்குறிஞ்சி	மேகவண்ணக்குறிஞ்சி mēkavaṇṇakkuṟiñji, பெ.(n.) மேகவண்ணப் பூவுள்ள செடிவகை, மேகவண்ணப்பூவுள்ள மருதோன்றி (யாழ்.அக.);; western ghats blue nail dye. மறுவ. மழை வண்ணக் குறிஞ்சி. [மேகவண்ணம் + குறிஞ்சி] [p] மேகவண்ணக்குறிஞ்சி mēkavaṇṇakkuṟiñji, பெ. (n.) மேகவண்ணப் பூவுள்ள செடிவகை, மேகவண்ணப்பூவுள்ள மருதோன்றி (யாழ்.அக.);; western ghats blue nail dye. மறுவ. மழை வண்ணக் குறிஞ்சி. [மேகவண்ணம் + குறிஞ்சி]
மேகவண்ணப்பட்டு	மேகவண்ணப்பட்டு mēkavaṇṇappaṭṭu, பெ.(n.) பல நிறங்களைக் காட்டும் பட்டுத் துணிவகை; shot silk. "மேக வண்ணப்பட்டு மேற்கட்டி" (பத்ம. தென்றல்விடு. 40);. [மேகவண்ணம் + பட்டு] மேகவண்ணப்பட்டு mēkavaṇṇappaṭṭu, பெ. (n.) பல நிறங்களைக் காட்டும் பட்டுத் துணிவகை; shot silk. "மேக வண்ணப்பட்டு மேற்கட்டி" (பத்ம. தென்றல்விடு. 40);. [மேகவண்ணம் + பட்டு]
மேகவண்ணப்பூவுளமருதோன்றி	மேகவண்ணப்பூவுளமருதோன்றி mēkavaṇṇappūvuḷamarutōṉṟi, பெ.(n.) மேகவண்ணக்குறிஞ்சி பார்க்க;see {}. (L.); [மேகவண்ணம் + பூவுளமருதோன்றி] மேகவண்ணப்பூவுளமருதோன்றி mēkavaṇṇappūvuḷamarutōṉṟi, பெ.(n.) மேகவண்ணக்குறிஞ்சி பார்க்க;see {}. (L.); [மேகவண்ணம் + பூவுளமருதோன்றி]
மேகவண்ணன்	மேகவண்ணன் mēkavaṇṇaṉ, பெ.(n.) திருமால் (மேகம் போன்ற நிறமுள்ளவன்);;{} ({}); dark in colour like a rain-cloud. "வண்ண மருள் கொளணி மேகவண்ணா" (திவ். திருவாய். 6, 10, 3);. [மேகம் + வண்ணன்] மேகவண்ணன் mēkavaṇṇaṉ, பெ. (n.) திருமால் (மேகம் போன்ற நிறமுள்ளவன்);;{} ({}); dark in colour like a rain-cloud. "வண்ண மருள் கொளணி மேகவண்ணா" (திவ். திருவாய். 6, 10, 3);. [மேகம் + வண்ணன்]

மேகவண்ணிக்குறிஞ்சி	மேகவண்ணிக்குறிஞ்சி mēkavaṇṇikkuṟiñji, பெ.(n.) மேகவண்ணக் குறிஞ்சி பார்க்க;see {}. [மேகவண்ணக்குறிஞ்சி → மேகவண்ணிக் குறிஞ்சி] மேகவண்ணிக்குறிஞ்சி mēkavaṇṇikkuṟiñji, பெ. (n.) மேகவண்ணக் குறிஞ்சி பார்க்க;see {}. [மேகவண்ணக்குறிஞ்சி → மேகவண்ணிக் குறிஞ்சி]
மேகவத்துமம்	மேகவத்துமம் mēkavattumam, பெ.(n.) 1. வான்வெளி (ஆகாயம்);; sky. 2. அணு (யாழ்.அக.);; atom. மேகவத்துமம் mēkavattumam, பெ. (n.) 1. வான்வெளி (ஆகாயம்);; sky. 2. அணு (யாழ்.அக.);; atom.
மேகவர்ணப்புடைவை	மேகவர்ணப்புடைவை mēkavarṇappuḍaivai, பெ.(n.) மேகவரணப்புடைவை பார்க்க;see {}. [மேகவரணப்புடைவை → மேகவர்ணப் புடைவை] மேகவர்ணப்புடைவை mēkavarṇappuḍaivai, பெ. (n.) மேகவரணப்புடைவை பார்க்க;see {}. [மேகவரணப்புடைவை → மேகவர்ணப் புடைவை]
மேகவர்ணம்	மேகவர்ணம் mēkavarṇam, பெ.(n.) மேகவரணம் (இ.வ.); பார்க்க: see {}. [மேகவரணம் → மேகவர்ணம்] மேகவர்ணம் mēkavarṇam, பெ. (n.) மேகவரணம் (இ.வ.); பார்க்க: see {}. [மேகவரணம் → மேகவர்ணம்]

மேகவர்ணனை	மேகவர்ணனை mēkavarṇaṉai, பெ.(n.) மேகவருணை (சங்.அக.); பார்க்க;see {}. [மேகம் + வர்ணனை. வருணை → வர்ணனை] மேகவர்ணனை mēkavarṇaṉai, பெ. (n.) மேகவருணை (சங்.அக.); பார்க்க;see {}. [மேகம் + வர்ணனை. வருணை → வர்ணனை]
மேகவரணக்கல்	மேகவரணக்கல் mēkavaraṇakkal, பெ.(n.) மந்தாரச் சீலை; basalt. [மேகம் + வரணம் + கல்] மேகவரணக்கல் mēkavaraṇakkal, பெ. (n.) மந்தாரச் சீலை; basalt. [மேகம் + வரணம் + கல்]
மேகவரணச்செவ் வந்தி	மேகவரணச்செவ்வந்தி mēkavaraṇaccevvandi, பெ.(n.) நீலச் சிவந்தி; blue or black chrysanthem. [மேகம் + வரணம் + செவ்வந்தி] மேகவரணச்செவ்வந்தி mēkavaraṇaccevvandi, பெ. (n.) நீலச் சிவந்தி; blue or black chrysanthem. [மேகம் + வரணம் + செவ்வந்தி]
மேகவரணத்தான்	மேகவரணத்தான் mēkavaraṇattāṉ, பெ.(n.) முத்துச்சிப்பி; pearl, oyster shell. [மேகம் + வரணத்தான்] [p] மேகவரணத்தான் mēkavaraṇattāṉ, பெ. (n.) முத்துச்சிப்பி; pearl, oyster shell. [மேகம் + வரணத்தான்]

மேகவரணப்புடை வை	மேகவரணப்புடைவை mēkavaraṇappuḍaivai, பெ.(n.) பலபடியாக நிறம் மாறும் புடைவை வகை; a shot saree. [மேகவண்ணம் → மேகவரணம் + புடைவை] மேகவரணப்புடைவை mēkavaraṇappuḍaivai, பெ. (n.) பலபடியாக நிறம் மாறும் புடைவை வகை; a shot saree. [மேகவண்ணம் → மேகவரணம் + புடைவை]
மேகவரணம்	மேகவரணம் mēkavaraṇam, பெ.(n.) 1. கருநீலம்; sky.blue, 2. பலபடியாக மாறித் தோன்றும் நிறம் (இ.வ.);; shifting or changing colour, as of shot silk. [மேகம் + வரணம். வள் → வண் → வண்ணம் = வளைத்தெழுதும் எழுத்து அல்லது ஓவியம், எழுதும் மை அல்லது கலவை நீர், எழுதிய கலவை நீரின் நிறம். வள் → வர் → வரி. வரிதல் = எழுதுதல், சித்திரமெழுதுதல், பூசுதல். வரி = வளைகோடு, கோடு, எழுத்து, நிறம். வரி + அணம் - வரிணம் → வரணம்] மேகவரணம் mēkavaraṇam, பெ. (n.) 1. கருநீலம்; sky.blue, 2. பலபடியாக மாறித் தோன்றும் நிறம் (இ.வ.);; shifting or changing colour, as of shot silk. [மேகம் + வரணம். வள் → வண் → வண்ணம் = வளைத்தெழுதும் எழுத்து அல்லது ஓவியம், எழுதும் மை அல்லது கலவை நீர், எழுதிய கலவை நீரின் நிறம். வள் → வர் → வரி. வரிதல் = எழுதுதல், சித்திரமெழுதுதல், பூசுதல். வரி = வளைகோடு, கோடு, எழுத்து, நிறம். வரி + அணம் - வரிணம் → வரணம்]
மேகவரணன்	மேகவரணன் mēkavaraṇaṉ, பெ.(n.) நாவற்பழம்; the jambo fruit. [மேகம் + வரணன். வருணன் → வரணன் = கருப்பு நிறப் பழம்.] மேகவரணன் mēkavaraṇaṉ, பெ. (n.) நாவற்பழம்; the jambo fruit. [மேகம் + வரணன். வருணன் → வரணன் = கருப்பு நிறப் பழம்.]
மேகவரணனை	மேகவரணனை mēkavaraṇaṉai, பெ.(n.) மேகநாதத்திமூலி பார்க்க: see {}. மேகவரணனை mēkavaraṇaṉai, பெ. (n.) மேகநாதத்திமூலி பார்க்க: see {}.

மேகவருணை	மேகவருணை mēkavaruṇai, பெ.(n.) அவுரி (யாழ்.அக.);; indigo. மேகவருணை mēkavaruṇai, பெ. (n.) அவுரி (யாழ்.அக.);; indigo.
மேகவழலை	மேகவழலை mēkavaḻlai, பெ.(n.) பாலியல் அழலை (எரிச்சல்);; venereal inflammation. [மேக(ம்); + அழலை. அழல் → அழலை. 'ஐ' தொ.பெ.ஈறு.] மேகவழலை mēkavaḻlai, பெ. (n.) பாலியல் அழலை (எரிச்சல்);; venereal inflammation. [மேக(ம்); + அழலை. அழல் → அழலை. 'ஐ' தொ.பெ.ஈறு.]
மேகவறட்சி	மேகவறட்சி mēkavaṟaṭci, பெ.(n.) மேகத் தினால் ஏற்படும் நாவறட்சி; venereal thirst. [மேகம் + வறட்சி] மேகவறட்சி mēkavaṟaṭci, பெ. (n.) மேகத் தினால் ஏற்படும் நாவறட்சி; venereal thirst. [மேகம் + வறட்சி]
மேகவன்னம்	மேகவன்னம் mēkavaṉṉam, பெ.(n.) காக்காய்ப் பொன் (அப்பிரகம்);; mica. மேகவன்னம் mēkavaṉṉam, பெ. (n.) காக்காய்ப் பொன் (அப்பிரகம்);; mica.

மேகவாகனன்	மேகவாகனன்1 mēkavākaṉaṉ, பெ.(n.) 1. மேகத்தின் மேல் அமர்ந்து செல்பவன், இந்திரன் (பிங்.);; Indra, as riding on a cloud. 2. சிவன் (யாழ்.அக.);;{}. [மேகம் + வாகனன்] Skt. {} → த. வாகனம். மேகவாகனன்2 mēkavākaṉaṉ, பெ.(n.) கருங்கல் (யாழ்.அக.);; granite stone. [மேகம் + வாகனன்] Skt. {} → த. வாகனம். மேகவாகனன்1 mēkavākaṉaṉ, பெ. (n.) 1. மேகத்தின் மேல் அமர்ந்து செல்பவன், இந்திரன் (பிங்.);; Indra, as riding on a cloud. 2. சிவன் (யாழ்.அக.);;{}. [மேகம் + வாகனன்] Skt. {} → த. வாகனம். மேகவாகனன்2 mēkavākaṉaṉ, பெ. (n.)
மேகவாதசூலை	மேகவாதசூலை mēkavātacūlai, பெ.(n.) மேகநோய்வகை; syphilis (M.L.);. [மேகம் + வாதம் + சூலை. சுல் → சூல் → சூலை.] Skt. {} → த. வாதம். மேகவாதசூலை mēkavātacūlai, பெ. (n.) மேகநோய்வகை; syphilis (M.L.);. [மேகம் + வாதம் + சூலை. சுல் → சூல் → சூலை.] Skt. {} → த. வாதம்.

மேகவாதப்பிடிப்பு	மேகவாதப்பிடிப்பு mēkavātappiḍippu, பெ.(n.) ஒரு வகை பிடிப்பு நோய்; venereal arthritis. [மேகம் + வாதம் + பிடிப்பு. பிடி → பிடிப்பு. 'பு' தொ.பெ.ஈறு.] Skt. {} → த. வாதம். தன்னால் உணவை உண்ண முடியாது பிறரைக் கொண்டு ஊட்டச் செய்யும் ஒருவகை நோய்; இவ்வகை நோய்கள் வெள்ளி நீற்றால் (பற்பத்தால்); குணப்படும். மேகவாதப்பிடிப்பு mēkavātappiḍippu, பெ. (n.) ஒரு வகை பிடிப்பு நோய்; venereal arthritis. [மேகம் + வாதம் + பிடிப்பு. பிடி → பிடிப்பு. 'பு' தொ.பெ.ஈறு.] Skt. {} → த. வாதம். தன்னால் உணவை உண்ண முடியாது பிறரைக் கொண்டு ஊட்டச் செய்யும் ஒருவகை நோய்; இவ்வகை நோய்கள் வெள்ளி நீற்றால் (பற்பத்தால்); குணப்படும்.
மேகவாதம்	மேகவாதம் mēkavātam, பெ.(n.) மேகவூதை பார்க்க;see {} (M.L.); [மேகம் + வாதம்] Skt. {} → த. வாதம் மேகவாதம் mēkavātam, பெ. (n.) மேகவூதை பார்க்க;see {} (M.L.); [மேகம் + வாதம்] Skt. {} → த. வாதம்
மேகவாய்	மேகவாய் mēkavāy, பெ.(n.) தயிர் (சங்.அக.);; curd. மேகவாய் mēkavāy, பெ. (n.) தயிர் (சங்.அக.);; curd.

மேகவாயு	மேகவாயு mēkavāyu, பெ.(n.) 1. மேகநோய் வெப்பத்தாலுண்டாகும் வாயு (வின்.);; flatulency caused by venereal heat. 2. மேகவூதை (இ.வ.); பார்க்க;see {}. [மேகம் + வாயு] Skt. {} → த. வாயு. மேகவாயு mēkavāyu, பெ. (n.) 1. மேகநோய் வெப்பத்தாலுண்டாகும் வாயு (வின்.);; flatulency caused by venereal heat. 2. மேகவூதை (இ.வ.); பார்க்க;see {}. [மேகம் + வாயு] Skt. {} → த. வாயு.
மேகவார்த்தையறியவன்	மேகவார்த்தையறியவன் mēkavārttaiyaṟiyavaṉ, பெ.(n.) தவளை; frog. [மேகம் + வார்த்தை + அறிபவன்] skt {} → த. வார்த்தை. [p] மேகவார்த்தையறியவன் mēkavārttaiyaṟiyavaṉ, பெ. (n.) தவளை; frog. [மேகம் + வார்த்தை + அறிபவன்] skt {} → த. வார்த்தை.
மேகவிடுதூது	மேகவிடுதூது mēkaviḍutūtu, பெ.(n.) காதலரிடம் மேகத்தைத் தூது விடுவதாகக் கூறும் சிற்றிலக்கிய வகை (திருநறையூர் நம்பி மேகவிடு தூது);; a poem in which a lover is supposed to send a love-message by means of a cloud. [மேகம் + விடு + தூது] மேகவிடுதூது mēkaviḍutūtu, பெ. (n.) காதலரிடம் மேகத்தைத் தூது விடுவதாகக் கூறும் சிற்றிலக்கிய வகை (திருநறையூர் நம்பி மேகவிடு தூது);; a poem in which a lover is supposed to send a love-message by means of a cloud. [மேகம் + விடு + தூது]

மேகவித்திரதி	மேகவித்திரதி mēkaviddiradi, பெ.(n.) 1. பிளவை நோய் (பைஷஜ.);; carbuncle. 2. மேகக்கட்டி; venereal abscess. [மேகம் + வித்திரதி] Skt. Vidradhi → த. வித்திரதி. மேகவித்திரதி mēkaviddiradi, பெ. (n.) 1. பிளவை நோய் (பைஷஜ.);; carbuncle. 2. மேகக்கட்டி; venereal abscess. [மேகம் + வித்திரதி] Skt. Vidradhi → த. வித்திரதி.
மேகவிநாசம்	மேகவிநாசம் mēkavinācam, பெ.(n.) மழைமேகம் கலைகை (சீவக. 2833, உரை);; dispersing of clouds. [மேகம் + விநாசம்] Skt. {} → த. விநாசம். மேகவிநாசம் mēkavinācam, பெ. (n.) மழைமேகம் கலைகை (சீவக. 2833, உரை);; dispersing of clouds. [மேகம் + விநாசம்] Skt. {} → த. விநாசம்.
மேகவியாதி	மேகவியாதி mēkaviyāti, பெ.(n.) மேக நோய் பார்க்க;see {}. (M.L.);. [மேகம் + வியாதி (நோயுள்ளோருடன் கூடாவொழுக்கத்தால் வரும் நோய்] Skt. {} → த. வியாதி. மேகவியாதி mēkaviyāti, பெ. (n.) மேக நோய் பார்க்க;see {}. (M.L.);. [மேகம் + வியாதி (நோயுள்ளோருடன் கூடாவொழுக்கத்தால் வரும் நோய்] Skt. {} → த. வியாதி.
மேகவிரஞ்சி	மேகவிரஞ்சி mēkavirañji, பெ.(n.) மேகக் குறிஞ்சி (பரத. இராக. 56); பார்க்க;see {}. [மேகக்குறிஞ்சி → மேகவிரஞ்சி] மேகவிரஞ்சி mēkavirañji, பெ. (n.) மேகக் குறிஞ்சி (பரத. இராக. 56); பார்க்க;see {}. [மேகக்குறிஞ்சி → மேகவிரஞ்சி]

மேகவிரணம்	மேகவிரணம் mēkaviraṇam, பெ.(n.) மேகப்புண் பார்க்க;see {}. (M.L.); [மேகம் + விரணம்] Skt. {} → த. விரணம். மேகவிரணம் mēkaviraṇam, பெ. (n.) மேகப்புண் பார்க்க;see {}. (M.L.); [மேகம் + விரணம்] Skt. {} → த. விரணம்.
மேகவிரிஞ்சி	மேகவிரிஞ்சி mēkaviriñji, பெ.(n.) மேகக் குறிஞ்சி (சங்.அக.); பார்க்க;see {}. [மேகக்குறிஞ்சி → மேகவிரிஞ்சி] மேகவிரிஞ்சி mēkaviriñji, பெ. (n.) மேகக் குறிஞ்சி (சங்.அக.); பார்க்க;see {}. [மேகக்குறிஞ்சி → மேகவிரிஞ்சி]
மேகவிருளி	மேகவிருளி mēkaviruḷi, பெ.(n.) பித்து (சங்.அக.);; bile, insanity. [மேகம் + விருளி] மேகவிருளி mēkaviruḷi, பெ. (n.) பித்து (சங்.அக.);; bile, insanity. [மேகம் + விருளி]
மேகவுப்பு	மேகவுப்பு mēkavuppu, பெ.(n.) வெடியுப்பு; salt petre. [மேகம் + உப்பு] மேகவுப்பு mēkavuppu, பெ. (n.) வெடியுப்பு; salt petre. [மேகம் + உப்பு]

மேகவூதை	மேகவூதை mēkavūtai, பெ.(n.) ஊதை நோய்வகை; gout, gonorrhoeal rheumatism. [மேகம் + ஊதை] மேகவூதை mēkavūtai, பெ. (n.) ஊதை நோய்வகை; gout, gonorrhoeal rheumatism. [மேகம் + ஊதை]
மேகவூறல்	மேகவூறல் mēkavūṟal, பெ.(n.) 1. தீயநீர் பரவுகை; spread of bad harmours in the body. 2. மேகப்படை பார்க்க;see {}. 3. மேகத்தினவு; itching caused by venereal affections. [மேகம் + ஊறல். ஊறு → ஊறல். 'அல்' தொபெ.ஈறு.] மேகவூறல் mēkavūṟal, பெ. (n.) 1. தீயநீர் பரவுகை; spread of bad harmours in the body. 2. மேகப்படை பார்க்க;see {}. 3. மேகத்தினவு; itching caused by venereal affections. [மேகம் + ஊறல். ஊறு → ஊறல். 'அல்' தொபெ.ஈறு.]
மேகவெட்டை	மேகவெட்டை mēkaveṭṭai, பெ.(n.) மேகக்காங்கை, 1 பார்க்க;see {}. (M.L.);. [மேகம் + வெட்டை. வெக்கை → வெட்டை.] மேகவெட்டை mēkaveṭṭai, பெ. (n.) மேகக்காங்கை, 1 பார்க்க;see {}. (M.L.);. [மேகம் + வெட்டை. வெக்கை → வெட்டை.]
மேகவெடிசூலை	மேகவெடிசூலை mēkaveḍicūlai, பெ.(n.) மேகவெடிப்புண்; rheumatism due to venereal causes accopanied by sores. [மேகம் + வெடி + சூலை] மேகவெடிசூலை mēkaveḍicūlai, பெ. (n.) மேகவெடிப்புண்; rheumatism due to venereal causes accopanied by sores. [மேகம் + வெடி + சூலை]

மேகவெள்ளை	மேகவெள்ளை mēkaveḷḷai, பெ.(n.) மேகக்காங்கை, 1 பார்க்க;see {}1 (M.L.);. [மேகம் + வெள்ளை. வெள்ளையொழுக்கு] மேகவெள்ளை mēkaveḷḷai, பெ. (n.) மேகக்காங்கை, 1 பார்க்க;see {}1 (M.L.);. [மேகம் + வெள்ளை. வெள்ளையொழுக்கு]
மேகவேக்காடு	மேகவேக்காடு mēkavēkkāṭu, பெ.(n.) மேகத்தினால் ஏற்படும் அழற்சி நோய்; venereal inflammation. [மேகம் + வேக்காடு. வேதல் = அழலுதல். வே + காடு - வேக்காடு = எரிகை, அழற்சி.] மேகவேக்காடு mēkavēkkāṭu, பெ. (n.) மேகத்தினால் ஏற்படும் அழற்சி நோய்; venereal inflammation. [மேகம் + வேக்காடு. வேதல் = அழலுதல். வே + காடு - வேக்காடு = எரிகை, அழற்சி.]
மேகவேர்	மேகவேர் mēkavēr, பெ.(n.) சல்லிக் குடல்; umbilical cord. [மேகம் + வேர்] மேகவேர் mēkavēr, பெ. (n.) சல்லிக் குடல்; umbilical cord. [மேகம் + வேர்]
மேகனக்கிளை	மேகனக்கிளை mēkaṉakkiḷai, பெ.(n.) அடிவயிற்றுக் கீழும் குறிக்கு மேலும் உள்ள எலும்பின் கிளை; touch of the pubis - Ramus. [மேகனம் + கிளை] மேகனக்கிளை mēkaṉakkiḷai, பெ. (n.) அடிவயிற்றுக் கீழும் குறிக்கு மேலும் உள்ள எலும்பின் கிளை; touch of the pubis - Ramus. [மேகனம் + கிளை]

மேகனப்பொருத்து	மேகனப்பொருத்து mēkaṉapporuttu, பெ.(n.) முருந்து, தசைநாரினால் எதிரெலும்புடன் இணைக்கப்பட்ட பொருத்து; joint of the pubis which is united at its termination to the opposite as pubis by the thick cartilage ligaments and fibres. [மேகனம் + பொருத்து. பொரு → பொருத்து.] மேகனப்பொருத்து mēkaṉapporuttu, பெ. (n.) முருந்து, தசைநாரினால் எதிரெலும்புடன் இணைக்கப்பட்ட பொருத்து; joint of the pubis which is united at its termination to the opposite as pubis by the thick cartilage ligaments and fibres. [மேகனம் + பொருத்து. பொரு → பொருத்து.]
மேகனபாலிரேகை	மேகனபாலிரேகை mēkaṉapālirēkai, பெ.(n.) பாலிமேகன வரி; iliopeotineal line. [மேகனம் + பாலி + ரேகை, ஏகை = கோடு ஏடுதல் - செல்லுதல், ஏகை → ரேகை. ஏகையும் மாலையும் இருளொடு துறந்த பாசார் மேனிப் பசுங்கதிர் ஒளிரவும் (சிலப். ஊர் - 184-5);] மேகனபாலிரேகை mēkaṉapālirēkai, பெ. (n.) பாலிமேகன வரி; iliopeotineal line. [மேகனம் + பாலி + ரேகை, ஏகை = கோடு ஏடுதல் - செல்லுதல், ஏகை → ரேகை. ஏகையும் மாலையும் இருளொடு துறந்த பாசார் மேனிப் பசுங்கதிர் ஒளிரவும் (சிலப். ஊர் - 184-5);]
மேகனம்	மேகனம் mēkaṉam, பெ.(n.) 1. ஆண்குறி (வின்.);; membrum virile, penis. 2. மயிரால் மூடப்பட்ட பெண்குறிப் பாகம்; pons pubis. 3. சிறுநீர்; urine. [மேகம் → மேகனம் = நீர் (சிறுநீரை); வெளியேற்றுவது] மேகனம் mēkaṉam, பெ. (n.) 1. ஆண்குறி (வின்.);; membrum virile, penis. 2. மயிரால் மூடப்பட்ட பெண்குறிப் பாகம்; pons pubis. 3. சிறுநீர்; urine. [மேகம் → மேகனம் = நீர் (சிறுநீரை); வெளியேற்றுவது]
மேகாக்கினி	மேகாக்கினி mēkākkiṉi, பெ.(n.) மேகக்கினி (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {} (M.L.);. [மேகம் + அக்கினி - மேகக்கினி → மேகாக்கினி. மேகம் → அழனி → (அசுனி); → Skt. Agni.] மேகாக்கினி mēkākkiṉi, பெ. (n.) மேகக்கினி (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {} (M.L.);. [மேகம் + அக்கினி - மேகக்கினி → மேகாக்கினி. மேகம் → அழனி → (அசுனி); → Skt. Agni.]

மேகாகுந்தம்	மேகாகுந்தம் mēkākundam, பெ.(n.) மயிலிறகினடி (சங்.அக.);; quill-end of peocock's feather. மேகாகுந்தம் mēkākundam, பெ. (n.) மயிலிறகினடி (சங்.அக.);; quill-end of peocock's feather.
மேகாதிபதி	மேகாதிபதி mēkādibadi, பெ.(n.) நவ நாயகருள் குறித்த ஆண்டு மழைக்குரிய கோள் (கிரகம்); (பஞ்.);; the planet that determines the rainfall in a particular year, one of "{}'. [மேகம் + அதிபதி - மேகதிபதி → மேகாதிபதி] Skt. adhi-pati → த. அதிபதி. மேகாதிபதி mēkādibadi, பெ. (n.) நவ நாயகருள் குறித்த ஆண்டு மழைக்குரிய கோள் (கிரகம்); (பஞ்.);; the planet that determines the rainfall in a particular year, one of "{}'. [மேகம் + அதிபதி - மேகதிபதி → மேகாதிபதி] Skt. adhi-pati → த. அதிபதி.
மேகாதிபன்	மேகாதிபன் mēkātibaṉ, பெ. (n.) மேகாதிபதி (வின்.); பார்க்க;see {}. [மேகம் + அதிபன்] Skt. adhi-pa → த. அதிபன். மேகாதிபன் mēkātibaṉ, பெ. (n.) மேகாதிபதி (வின்.); பார்க்க;see {}. [மேகம் + அதிபன்] Skt. adhi-pa → த. அதிபன்.
மேகாந்தகாரம்	மேகாந்தகாரம் mēkāndakāram, பெ.(n.) மழைக்காலிருட்டு (வின்.);; cloudy darkness. [மேகம் + அந்தகாரம்] Skt. {} → த. அந்தகாரம். மேகாந்தகாரம் mēkāndakāram, பெ. (n.) மழைக்காலிருட்டு (வின்.);; cloudy darkness. [மேகம் + அந்தகாரம்] Skt. {} → த. அந்தகாரம்.

மேகாரடி	மேகாரடி mēkāraḍi, பெ.(n.) ஒருவகை சிறுமரம் (மயிலடிக்குருந்து); (மலை.);; false peacock's foot tree. [மேகாரம் → மேகாரடி] மேகாரடி mēkāraḍi, பெ. (n.) ஒருவகை சிறுமரம் (மயிலடிக்குருந்து); (மலை.);; false peacock's foot tree. [மேகாரம் → மேகாரடி]
மேகாரம்	மேகாரம் mēkāram, பெ.(n.) மயில்; peacock. "உரகமதெடுத்தாடு மேகார மீதின் மிசை" (திருப்பு. 153);. மறுவ. தோகை, பிணிமுகம், மஞ்ஞை. [மேகம் → மேகரம் → மேகாரம்] [p] மேகாரம் mēkāram, பெ. (n.) மயில்; peacock. "உரகமதெடுத்தாடு மேகார மீதின் மிசை" (திருப்பு. 153);. மறுவ. தோகை, பிணிமுகம், மஞ்ஞை. [மேகம் → மேகரம் → மேகாரம்]
மேகாரி	மேகாரி mēkāri, பெ.(n.) 1. அறுகம்புல் (நாமதீப. 325);; harialli grass. 2. கொடி வகை, அவரை (நாமதீப. 315);; field-bean. மேகாரி mēkāri, பெ. (n.) 1. அறுகம்புல் (நாமதீப. 325);; harialli grass. 2. கொடி வகை, அவரை (நாமதீப. 315);; field-bean.
மேகாரித்தைலம்	மேகாரித்தைலம் mēkārittailam, பெ.(n.) மேகநோயைக் குணமாக்கும் எண்ணெய் (தைலவ. தைல.);; a medicinal oil for venereal diseases. [மேகம் + அரி + தைலம்] Skt. taila → த. தைலம். மேகாரித்தைலம் mēkārittailam, பெ. (n.) மேகநோயைக் குணமாக்கும் எண்ணெய் (தைலவ. தைல.);; a medicinal oil for venereal diseases. [மேகம் + அரி + தைலம்] Skt. taila → த. தைலம்.

மேகானந்தி	மேகானந்தி mēkāṉandi, பெ.(n.) மயில் (வின்.);; peacock. மேகானந்தி mēkāṉandi, பெ. (n.) மயில் (வின்.);; peacock.
மேகை	மேகை mēkai, பெ.(n.) இறைச்சி (சங்.அக.);; flesh. [மேதை → மேகை] மேகை mēkai, பெ. (n.) இறைச்சி (சங்.அக.);; flesh. [மேதை → மேகை]
மேங்கா	மேங்கா mēṅgā, பெ.(n.) கட்டுமரவகை (இ.வ.);; a kind of catamaran. மேங்கா mēṅgā, பெ. (n.) கட்டுமரவகை (இ.வ.);; a kind of catamaran.
மேங்காவல்	மேங்காவல் mēṅgāval, பெ.(n.) 1. மேற் பார்வை; superintendence. 2. மேங்காவற் காரன் பார்க்க;see {}. [மேல் + காவல். கா → காவல்] மேங்காவல் mēṅgāval, பெ. (n.) 1. மேற் பார்வை; superintendence. 2. மேங்காவற் காரன் பார்க்க;see {}. [மேல் + காவல். கா → காவல்]
மேங்காவற்காரன்	மேங்காவற்காரன் mēṅgāvaṟkāraṉ, பெ.(n.) நாட்டில் களவு முதலியன நேராமற் காப்பவன் (இ.வ.);; supervising watchman of a country or district. [மேங்காவல் + காரன்] மேங்காவற்காரன் mēṅgāvaṟkāraṉ, பெ. (n.) நாட்டில் களவு முதலியன நேராமற் காப்பவன் (இ.வ.);; supervising watchman of a country or district. [மேங்காவல் + காரன்]

மேங்கை	மேங்கை mēṅgai, பெ.(n.) மேலிடம்; upper portion, higher place. 'அவன் என்ன செய்வான், மேங்கையில் இருப்பவர்கள் சொல்வதைத்தான் அவன் கேட்க வேண்டும்' (உ.வ.);. க. மேங்கெய் (புறங்கை);, மேங்கால் (புறங்கால்);. [மேல் + கை] மேங்கை mēṅgai, பெ. (n.) மேலிடம்; upper portion, higher place. 'அவன் என்ன செய்வான், மேங்கையில் இருப்பவர்கள் சொல்வதைத்தான் அவன் கேட்க வேண்டும்' (உ.வ.);. க. மேங்கெய் (புறங்கை);, மேங்கால் (புறங்கால்);. [மேல் + கை]
மேசகம்	மேசகம் mēcagam, பெ.(n.) 1. விரிந்த மயிற்றோகை (பிங்.);; expanded plumage of a peacock. 2. குதிரையின் பிடரிமயிர்; mane of horse. 3. இருள் (சங்.அக.);; darkness. 4. கருமை (சங்.அக.);; blackness. 5. புகை (சங்.அக.);; smoke. 6. முகில் (சங்.அக.);; cloud. [p] மேசகம் mēcagam, பெ. (n.) 1. விரிந்த மயிற்றோகை (பிங்.);; expanded plumage of a peacock. 2. குதிரையின் பிடரிமயிர்; mane of horse. 3. இருள் (சங்.அக.);; darkness. 4. கருமை (சங்.அக.);; blackness. 5. புகை (சங்.அக.);; smoke. 6. முகில் (சங்.அக.);; cloud.
மேசகை	மேசகை mēcagai, பெ.(n.) 1. மேசகம், 3 (சங்.அக.); பார்க்க;see {}3. 2. கரிய மனோசிலை (மூ.அ.);; black realgar. மேசகை mēcagai, பெ. (n.) 1. மேசகம், 3 (சங்.அக.); பார்க்க;see {}3. 2. கரிய மனோசிலை (மூ.அ.);; black realgar.

மேசை	மேசை mēcai, பெ.(n.) 1. எழுது கருவி முதலிய பொருள்களை வைப்பதற்குரியதும் கால் களால் தாங்கப்படும் பலகை யுடையதுமான பொருள் வகை, மிசை (இக்.வ.);; table. 'மேசை மேல் உள்ள புத்தகத்தை எடுத்து வா' (உ.வ.);. 2. சூதாட்டத்தில் வைக்கும் பந்தயப்பணம் (கொ.வ.);; money staked at a card-game. து. மோச, மேசெ. [மிசை → மீசை → மேசை] [p] மேசை mēcai, பெ. (n.) 1. எழுது கருவி முதலிய பொருள்களை வைப்பதற்குரியதும் கால் களால் தாங்கப்படும் பலகை யுடையதுமான பொருள் வகை, மிசை (இக்.வ.);; table. 'மேசை மேல் உள்ள புத்தகத்தை எடுத்து வா' (உ.வ.);. 2. சூதாட்டத்தில் வைக்கும் பந்தயப்பணம் (கொ.வ.);; money staked at a card-game. து. மோச, மேசெ. [மிசை → மீசை → மேசை]
மேசைக்கத்தி	மேசைக்கத்தி mēcaikkatti, பெ.(n.) கத்தி வகை (இக்.வ.);; table-knife. து. மேசெகத்தி [மேசை + கத்தி] மேசைக்கத்தி mēcaikkatti, பெ. (n.) கத்தி வகை (இக்.வ.);; table-knife. து. மேசெகத்தி [மேசை + கத்தி]
மேசைக்காரர்	மேசைக்காரர் mēcaikkārar, பெ.(n.) பரவர் வகையினர்; a sub-division of Paravas. (G.Tn.D.T, 123);. மேசைக்காரர் mēcaikkārar, பெ. (n.) பரவர் வகையினர்; a sub-division of Paravas. (G.Tn.D.T, 123);.

மேசைத்துப்பட்டி	மேசைத்துப்பட்டி mēcaittuppaṭṭi, பெ.(n.) மேசைவிரிப்பு (வின்.); பார்க்க;see {}. [மேதை + துப்பட்டி] Skt. dvi-pat → த. துப்பட்டி. மேசைத்துப்பட்டி mēcaittuppaṭṭi, பெ. (n.) மேசைவிரிப்பு (வின்.); பார்க்க;see {}. [மேதை + துப்பட்டி] Skt. dvi-pat → த. துப்பட்டி.
மேசைவிரிப்பு	மேசைவிரிப்பு mēcaivirippu, பெ.(n.) மேசைமேல் விரிக்கும் துணி; table-cloth. [மேசை + விரிப்பு. விரி → விரிப்பு] மேசைவிரிப்பு mēcaivirippu, பெ. (n.) மேசைமேல் விரிக்கும் துணி; table-cloth. [மேசை + விரிப்பு. விரி → விரிப்பு]
மேட்டாங்காடு	மேட்டாங்காடு mēṭṭāṅgāṭu, பெ.(n.) புஞ்சைச் சாகுபடிக்குரிய மேட்டுப்பாங்கான நிலம்; elevated land fit only for dry cultivation. [மேடு → மேட்டாங் + காடு] மேட்டாங்காடு mēṭṭāṅgāṭu, பெ. (n.) புஞ்சைச் சாகுபடிக்குரிய மேட்டுப்பாங்கான நிலம்; elevated land fit only for dry cultivation. [மேடு → மேட்டாங் + காடு] மேட்டாங்காடு mēṭṭāṅgāṭu, பெ. (n.) புன்செய் நிலம், வானவாரி உழவு நிலம்; dry land. [மேடு+ஆம்+காடு]

மேட்டி	மேட்டி1 mēṭṭi, பெ.(n.) 1. மேட்டிமை, 1 பார்க்க;see {}1. "மேட்டி பேசுவாய்" (குருகூர்ப். 91);. 2. மேட்டிமை, 3 பார்க்க;see {}3. "மேட்டி குலைந்தது" (திருப்பு. 1111);. 3. தலைவன் (வின்.);; chief, head. 4. கிராமத் தலைவனுக்கு விடப்பட்ட மானியம்; land granted free of tax to the headman of a village (R.T.);. தெ. மேட்டி. [மேல் → மேள் → மேட்டி] மேட்டி2 mēṭṭi, பெ.(n.) மேதி; stake (R.T);. [மேதி → மேடி → மேட்டி] மேட்டி1 mēṭṭi, பெ. (n.) 1. மேட்டிமை, 1 பார்க்க;see {}1. "மேட்டி பேசுவாய்" (குருகூர்ப். 91);. 2. மேட்டிமை
மேட்டிமை	மேட்டிமை mēṭṭimai, பெ.(n.) 1. செருக்கு (அகந்தை); (வின்.);; haughtiness. 2. தலைமை; leadership. 3. மேன்மை (வின்.);; excellence. து. மேண்டு, மேண்ட. [முகடு = உச்சி, மேலிடம், கூரை. முகடு → மோடு → மேடு → மேடை → மேட்டிமை (மு.தா.68);] மேட்டிமை mēṭṭimai, பெ. (n.) 1. செருக்கு (அகந்தை); (வின்.);; haughtiness. 2. தலைமை; leadership. 3. மேன்மை (வின்.);; excellence. து. மேண்டு, மேண்ட. [முகடு = உச்சி, மேலிடம், கூரை. முகடு → மோடு → மேடு → மேடை → மேட்டிமை (மு.தா.68);]
மேட்டிரம்	மேட்டிரம் mēṭṭiram, பெ.(n.) ஆண்குறி; membrum virile, penis. "குறுகிச் சிவந்த மேட்டிரமும்" (திருவாலவா. 28, 67); மேட்டிரம் mēṭṭiram, பெ. (n.) ஆண்குறி; membrum virile, penis. "குறுகிச் சிவந்த மேட்டிரமும்" (திருவாலவா. 28, 67);

மேட்டுக்கால்வாய்	மேட்டுக்கால்வாய் mēṭṭukkālvāy, பெ.(n.) மேட்டுப் பகுதியில் அமைந்த கால்வாய்; canal which dug at high ground. [மேட்டு + கால்வாய்] மேட்டுக்கால்வாய் mēṭṭukkālvāy, பெ. (n.) மேட்டுப் பகுதியில் அமைந்த கால்வாய்; canal which dug at high ground. [மேட்டு + கால்வாய்]
மேட்டுக்குடி	மேட்டுக்குடி mēḍḍukkuḍi, பெ.(n.) பொருளியல், கல்வியியல், குமுகவியல் - போன்றவற்றில் உயர்ந்தவர்; the elite, the privileged or upper class. [மேட்டு + குடி. மேடு → மேட்டு = உயரம், பெருமை, மேன்மை.] மேட்டுக்குடி mēḍḍukkuḍi, பெ. (n.) பொருளியல், கல்வியியல், குமுகவியல் - போன்றவற்றில் உயர்ந்தவர்; the elite, the privileged or upper class. [மேட்டு + குடி. மேடு → மேட்டு = உயரம், பெருமை, மேன்மை.]
மேட்டுக்கழனி	மேட்டுக்கழனி mēṭṭukkaḻṉi, பெ.(n.) மேட்டுப் பாங்கான இடத்தில் உள்ள கழனி; cultivable field at high land. [மேட்டு + கழனி] மேட்டுக்கழனி mēṭṭukkaḻṉi, பெ. (n.) மேட்டுப் பாங்கான இடத்தில் உள்ள கழனி; cultivable field at high land. [மேட்டு + கழனி]
மேட்டுநாயக்கன்	மேட்டுநாயக்கன் mēṭṭunāyakkaṉ, பெ.(n.) தொட்டியர் தலைவன்; headman of the {} caste. (E.T.vii. 185);. [மேட்டு + நாயக்கன்] மேட்டுநாயக்கன் mēṭṭunāyakkaṉ, பெ. (n.) தொட்டியர் தலைவன்; headman of the {} caste. (E.T.vii. 185);. [மேட்டு + நாயக்கன்]

மேட்டுநிலம்	மேட்டுநிலம் mēṭṭunilam, பெ.(n.) உயர்வான நிலம்; high or elevated land, rising ground. "சிவந்த மேட்டு நிலத்து" (புறநா. 120, உரை);. [மேடு → மேட்டு + நிலம்] மேட்டுநிலம் mēṭṭunilam, பெ. (n.) உயர்வான நிலம்; high or elevated land, rising ground. "சிவந்த மேட்டு நிலத்து" (புறநா. 120, உரை);. [மேடு → மேட்டு + நிலம்]
மேட்டுப்பட்டி	மேட்டுப்பட்டி mēṭṭuppaṭṭi, பெ.(n.) திண்டுக்கல் மாவட்டம், நிலக்கோட்டை வட்டம் வைகையாற்றின் தென்கரையில் அமைந்த ஊர்; a village in Dindukkal dt, {} Taluk, situated on the bank of vaigai river. [மேடு + பட்டி. மேடான பகுதியில் அமைந்த ஊர்] மேட்டுப்பட்டி mēṭṭuppaṭṭi, பெ. (n.) திண்டுக்கல் மாவட்டம், நிலக்கோட்டை வட்டம் வைகையாற்றின் தென்கரையில் அமைந்த ஊர்; a village in Dindukkal dt, {} Taluk, situated on the bank of vaigai river. [மேடு + பட்டி. மேடான பகுதியில் அமைந்த ஊர்]
மேட்டுப்பாய்ச்சல்	மேட்டுப்பாய்ச்சல் mēṭṭuppāyccal, பெ.(n.) 1. நீர் ஏறிப்பாய வேண்டியதான மேட்டு நிலம்; elevated land, as difficult for irrigation. 2. மேட்டில் நீரிறைத்துப் பாய்ச்சுமை; irrigation of land at a high Level. 3. கடினமான வேலை (கொ.வ.);; uphil work. [மேட்டு + பாய்ச்சல். பாய் → பாய்ச்சல். 'சல்' தொ.பெ.ஈறு.] மேட்டுப்பாய்ச்சல் mēṭṭuppāyccal, பெ. (n.) 1. நீர் ஏறிப்பாய வேண்டியதான மேட்டு நிலம்; elevated land, as difficult for irrigation. 2. மேட்டில் நீரிறைத்துப் பாய்ச்சுமை; irrigation of land at a high Level. 3. கடினமான வேலை (கொ.வ.);; uphil work. [மேட்டு + பாய்ச்சல். பாய் → பாய்ச்சல். 'சல்' தொ.பெ.ஈறு.]

மேட்டுப்பாளையம்	மேட்டுப்பாளையம் mēṭṭuppāḷaiyam, பெ.(n.) கோயம்புத்துர் மாவட்டத்தில் அமைந்த நகரம்; a city in coimbatore dt. [மேடு + பாளையம். பாளையம் என்பது படையிருக்கும் ஊர். மேட்டுப்பாளையம் என்னும் பெயரில் தமிழ் நாட்டில் பல ஊர்கள் உள்ளன. உத்தமபாளையம், உடையார்பாளையம், பாளையங் கோட்டை என்றாற்போன்று பல ஊர்களுக்குப் பாளையம் பெயராய் அமைந்துள்ளது] மேட்டுப்பாளையம் mēṭṭuppāḷaiyam, பெ. (n.) கோயம்புத்துர் மாவட்டத்தில் அமைந்த நகரம்; a city in coimbatore dt. [மேடு + பாளையம். பாளையம் என்பது படையிருக்கும் ஊர். மேட்டுப்பாளையம் என்னும் பெயரில் தமிழ் நாட்டில் பல ஊர்கள் உள்ளன. உத்தமபாளையம், உடையார்பாளையம், பாளையங் கோட்டை என்றாற்போன்று பல ஊர்களுக்குப் பாளையம் பெயராய் அமைந்துள்ளது]
மேட்டுமடை	மேட்டுமடை mēḍḍumaḍai, பெ.(n.) 1. மேட்டு நிலத்துப் பாயும் நீர்க்கால்; channel which irrigates lands on a higher level, high level channel. 2. மேட்டு நிலத்துக்கான நீர்ப் பாய்ச்சு மடை; sluice or opening that turns water on to a high-level channel. 3. மேட்டுப்பாய்ச்சல், 1, 2 பார்க்க (ஈடு.);;see {} 1, 2. 4. எளிதில் இணங்காதவ-ன்-ள்; one whom it is very difficult to persuade. 'மூடர்களுக்குப் படிப்பென்பது மேட்டு மடை'. [மேட்டு + மடை. மேடு → மேட்டு. மடு → மடை] மேட்டுமடை mēḍḍumaḍai, பெ. (n.) 1. மேட்டு நிலத்துப் பாயும் நீர்க்கால்; channel which irrigates lands on a higher level, high level channel. 2. மேட்டு நிலத்துக்கான நீர்ப் பாய்ச்சு மடை; sluice or opening that turns water on to a high-level channel. 3. மேட்டுப்பாய்ச்சல், 1, 2 பார்க்க (ஈடு.);;see {} 1, 2. 4. எளிதில் இணங்காதவ-ன்-ள்; one whom it is very difficult to persuade. 'மூடர்களுக்குப் படிப்பென்பது மேட்டு மடை'. [மேட்டு + மடை. மேடு → மேட்டு. மடு → மடை]
மேட்டுர்	மேட்டுர் mēṭṭur, பெ.(n.) சேலம் மாவட்டத்தில் அமைந்த ஊர்; a village in {} dt. [மேடு + ஊர். இவ்வூர் குன்றுகள் அமைந்த பகுதியில் அமைந்ததால் இப்பெயர் பெற்றது] மேட்டுர் mēṭṭur, பெ. (n.) சேலம் மாவட்டத்தில் அமைந்த ஊர்; a village in {} dt. [மேடு + ஊர். இவ்வூர் குன்றுகள் அமைந்த பகுதியில் அமைந்ததால் இப்பெயர் பெற்றது]

மேட்டூரணை	மேட்டூரணை mēṭṭūraṇai, பெ.(n.) மேட்டுரில் அமைந்த அணை; the dam of {}. [மேட்டுர் + அணை. தமிழ்நாட்டில் காவிரி ஆற்றில் அமைந்ததும் மிகப்பெரியதுமான அணை.] [p] மேட்டூரணை mēṭṭūraṇai, பெ. (n.) மேட்டுரில் அமைந்த அணை; the dam of {}. [மேட்டுர் + அணை. தமிழ்நாட்டில் காவிரி ஆற்றில் அமைந்ததும் மிகப்பெரியதுமான அணை.]
மேடகம்	மேடகம் mēṭagam, பெ.(n.) மேடம்1, 1, 2 பார்க்க;see {}-1,2. பிரா. ஏளக. [மேழம் → மேடம் = செம்மறியாட்டுக்கடா. மேழம் → மேழகம் = செம்மறியாட்டுக்கடா. மேழகம் → ஏழகம் = செம்மறியாட்டுக்கடா. மேழகம் → மேடகம். (வே.க.4.46, 47);] மேடகம் mēṭagam, பெ. (n.) மேடம்1, 1, 2 பார்க்க;see {}-1,2. பிரா. ஏளக. [மேழம் → மேடம் = செம்மறியாட்டுக்கடா. மேழம் → மேழகம் = செம்மறியாட்டுக்கடா. மேழகம் → ஏழகம் = செம்மறியாட்டுக்கடா. மேழகம் → மேடகம். (வே.க.4.46, 47);]
மேடச்செலவு	மேடச்செலவு mēṭaccelavu, பெ.(n.) 1. மேழ ஒரையில் ஞாயிறு புகுங்காலம்; 2. விடை (இடபம்);, இரட்டை (மிதுனம்);, கடகம், மடங்கல் (சிங்கம்); ஆகிய ஒரைகள் (ராசிகள்); சேர்ந்த ஞாயிறு வீதியின் பகுதி; a section of the zodiac embracing the signs Tarus, Gemini, Cancer and Leo. [மேழம் → மேடம் + செலவு] மேடச்செலவு mēṭaccelavu, பெ. (n.) 1. மேழ ஒரையில் ஞாயிறு புகுங்காலம்; 2. விடை (இடபம்);, இரட்டை (மிதுனம்);, கடகம், மடங்கல் (சிங்கம்); ஆகிய ஒரைகள் (ராசிகள்); சேர்ந்த ஞாயிறு வீதியின் பகுதி; a section of the zodiac embracing the signs Tarus, Gemini, Cancer and Leo. [மேழம் → மேடம் + செலவு]
மேடசிங்கி	மேடசிங்கி mēṭasiṅgi, பெ.(n.) ஆடு தின்னாப்பாளை (மலை.);; worm-killer. மேடசிங்கி mēṭasiṅgi, பெ. (n.) ஆடு தின்னாப்பாளை (மலை.);; worm-killer.

மேடம்	மேடம்1 mēṭam, பெ.(n.) 1. செம்மறியாட்டுக் கடா, ஆடு (பிங்.);; sheep, ram. 2. ஓரை (ராசி); மண்டலத்தின் முதற்பகுதி; aries of a zodiac. 3. மேடமதி (சித்திரை); (தமிழாண்டின் முதல் மாதம்);; the first solar month. "மேடமாமதி" (கம்பரா. திருவவதா. 110);. மறுவ. உதள், கொறி, தகர், மறி, மை, வருடை. [முழு → முழா = திரண்டமுரசு; முழு → முழுமை = பருமை. முழா → மிழா = பருத்த ஆண்மான். மிழா → மேழம் = செம்மறியாட்டுக் கடா. மேழம் → மேடம் (வே.க.4,46,47);] த. மேட → Skt. {}. மேடம்2 mēṭam, பெ.(n.) கவசம்; coat of armour. [மேழம் → மேடம்] [p] மேடம்1 mēṭam, பெ. (n.) 1. செம்மறியாட்டுக் கடா, ஆடு (பிங்.);; sheep, ram.
மேடவிடவம்	மேடவிடவம் mēḍaviḍavam, பெ.(n.) மேடச்செலவு (வின்.); பார்க்க;see {}. [மேடம் + விடவம்] Skt. visuva → த. விடவம் மேடவிடவம் mēḍaviḍavam, பெ. (n.) மேடச்செலவு (வின்.); பார்க்க;see {}. [மேடம் + விடவம்] Skt. visuva → த. விடவம்
மேடவீதி	மேடவீதி mēṭavīti, பெ.(n.) விடை (இடபம்);, இரட்டை (மிதுனம்);, கடகம், மடங்கல் (சிங்கம்); ஆகிய ஓரை (இராசி);கள் சேர்ந்த ஞாயிறு வீதியின் பகுதி (பரிபா.11, 2, உரை);; [மேடம் + வீதி] மேடவீதி mēṭavīti, பெ. (n.) விடை (இடபம்);, இரட்டை (மிதுனம்);, கடகம், மடங்கல் (சிங்கம்); ஆகிய ஓரை (இராசி);கள் சேர்ந்த ஞாயிறு வீதியின் பகுதி (பரிபா.11, 2, உரை);; [மேடம் + வீதி]

மேடவோரை	மேடவோரை mēṭavōrai, பெ.(n.) ஆடு என்னும் விலங்கைக் குறியீட்டு வடிவமாக உடைய முதல் ஒரை (ராசி);; first contellation of the zodiac having the ram as its sign, Aries. [மேடம் + ஒரை] மேடவோரை mēṭavōrai, பெ. (n.) ஆடு என்னும் விலங்கைக் குறியீட்டு வடிவமாக உடைய முதல் ஒரை (ராசி);; first contellation of the zodiac having the ram as its sign, Aries. [மேடம் + ஒரை]
மேடன்	மேடன் mēṭaṉ, பெ.(n.) மேழ ஒரைக்கு உடையவன், செவ்வாய் (நாமதீப. 98);; the planet Mars, as the lord of the sign aries. [மேடம் → மேடன். 'ன்' உடைமை குறித்த ஈறு] மேடன் mēṭaṉ, பெ. (n.) மேழ ஒரைக்கு உடையவன், செவ்வாய் (நாமதீப. 98);; the planet Mars, as the lord of the sign aries. [மேடம் → மேடன். 'ன்' உடைமை குறித்த ஈறு]
மேடாதிபன்	மேடாதிபன் mēṭātibaṉ, பெ.(n.) நெருப்புக் கடவுள் (அக்கினி தேவன்); (வின்.);; Agni, as riding a ram. [மேடம் + அதிபன் - மேடதிபன் → மேடாதிபன்] மேடாதிபன் mēṭātibaṉ, பெ. (n.) நெருப்புக் கடவுள் (அக்கினி தேவன்); (வின்.);; Agni, as riding a ram. [மேடம் + அதிபன் - மேடதிபன் → மேடாதிபன்]
மேடாயனம்	மேடாயனம் mēṭāyaṉam, பெ. (n.) மேடச்செலவு (வின்.); பார்க்க;see {}. [மேடம் + அயனம் - மேடயனம் → மேடாயனம்] Skt. {} → த. அயனம். மேடாயனம் mēṭāyaṉam, பெ. (n.) மேடச்செலவு (வின்.); பார்க்க;see {}. [மேடம் + அயனம் - மேடயனம் → மேடாயனம்] Skt. {} → த. அயனம்.

மேடாயனமண்டலம்	மேடாயனமண்டலம் mēṭāyaṉamaṇṭalam, பெ.(n.) ஞாயிறு வீதியைச் செலவு தொடக்கத்தில் (அயனாரம்பங்களில்); இருபகுதியாக்கும் செலவு (அயன); மண்டலம் (வின்.);; [மேடம் + அயனம் + மண்டலம்] Skt. {} → த. அயனம். மேடாயனமண்டலம் mēṭāyaṉamaṇṭalam, பெ. (n.) ஞாயிறு வீதியைச் செலவு தொடக்கத்தில் (அயனாரம்பங்களில்); இருபகுதியாக்கும் செலவு (அயன); மண்டலம் (வின்.);; [மேடம் + அயனம் + மண்டலம்] Skt. {} → த. அயனம்.
மேடிக்கம்பு	மேடிக்கம்பு mēṭikkambu, பெ.(n.) நெசவுக்கருவியின் உறுப்பு வகை (இ.வ.);; warp beam, roller on which the warp in wound in a loom. [மேடி + கம்பு] [p] மேடிக்கம்பு mēṭikkambu, பெ. (n.) நெசவுக்கருவியின் உறுப்பு வகை (இ.வ.);; warp beam, roller on which the warp in wound in a loom. [மேடி + கம்பு]
மேடிடு-தல்	மேடிடு-தல் mēḍiḍudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) to silt up. "வண்டல் அதிகமாகப் படிந்து ஏரிகள் மேட்டு விட்டன". [மேடு + இடு-,] மேடிடு-தல் mēḍiḍudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) to silt up. "வண்டல் அதிகமாகப் படிந்து ஏரிகள் மேட்டு விட்டன". [மேடு + இடு-,]
மேடியுப்பு	மேடியுப்பு mēṭiyuppu, பெ.(n.) வளையலுப்பு; glass-gall. [மேடு + உப்பு] மேடியுப்பு mēṭiyuppu, பெ. (n.) வளையலுப்பு; glass-gall. [மேடு + உப்பு]

மேடு	மேடு mēṭu, பெ.(n.) 1. உயரம் (பிங்.);; height. 2. உயர்வான நிலம்; hilly ground. 'மேனா மினுக்கியைக் கொண்டவன் கெட்டான், மேட்டிலே பயிரிட்டவன் கெட்டான்' (பழ.);. 3. சிறு திடர்; eminence, little hill, hillock, ridge, rising ground. "மேட்டிமைப்பன" (கம்பரா. நாட்டு. 27);. 4. பெருமை (பிங்.);; greatness. 5. வயிறு (பிங்.);; abdomen, belly. 6. உள்ளங்கையிலுள்ள மேட்டுப் பகுதிகள்; ம., க., பட. மேடு;தெ. மெட்ட. [முகடு = உச்சி,மேலிடம், கூரை. முகடு → மோடு → மேடு (மு.தா.68);] மேடு mēṭu, பெ. (n.) 1. உயரம் (பிங்.);; height. 2. உயர்வான நிலம்; hilly ground. 'மேனா மினுக்கியைக் கொண்டவன் கெட்டான், மேட்டிலே பயிரிட்டவன் கெட்டான்' (பழ.);. 3. சிறு திடர்; eminence, little hill, hillock, ridge, rising ground. "மேட்டிமைப்பன" (கம்பரா. நாட்டு. 27);.
மேடுகல்லு-தல்	மேடுகல்லு-தல் mēṭugalludal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மேட்டு நிலத்தை வெட்டிச் சமமாக்குதல் (S.I.I.vii. 277);; to level down, by digging up the high ground. [மேடு + கல்லு-,] மேடுகல்லு-தல் mēṭugalludal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மேட்டு நிலத்தை வெட்டிச் சமமாக்குதல் (S.I.I.vii. 277);; to level down, by digging up the high ground. [மேடு + கல்லு-,]
மேடும்பள்ளமும்	மேடும்பள்ளமும் mēṭumbaḷḷamum, பெ.(n.) உயர்ச்சியும் தாழ்ச்சியும்; ups and downs. 'வாழ்க்கை மேடும் பள்ளமுமாகத் தான் இருக்கும்' (உ.வ);. [மேடு + உம் + பள்ளம் + உம்] மேடும்பள்ளமும் mēṭumbaḷḷamum, பெ. (n.) உயர்ச்சியும் தாழ்ச்சியும்; ups and downs. 'வாழ்க்கை மேடும் பள்ளமுமாகத் தான் இருக்கும்' (உ.வ);. [மேடு + உம் + பள்ளம் + உம்]

மேடூகம்	மேடூகம் mēṭūkam, பெ.(n.) கவர் (சது.);; wall. [மேடு → மேடுகம் –→ மேடூகம்] மேடூகம் mēṭūkam, பெ. (n.) கவர் (சது.);; wall. [மேடு → மேடுகம் –→ மேடூகம்]
மேடேற்றம்	மேடேற்றம் mēṭēṟṟam, பெ.(n.) மேட்டு நிலம் (S.I.I.iii. 288);; high land. [மேடு + ஏற்றம்] மேடேற்றம் mēṭēṟṟam, பெ. (n.) மேட்டு நிலம் (S.I.I.iii. 288);; high land. [மேடு + ஏற்றம்]
மேடை	மேடை mēṭai, பெ.(n.) 1. தளமுயர்ந்த இடப்பகுதி; platform, raised floor. 2. சொற்பொழிவு, இசை நிகழ்ச்சி போன்றவற்றை நடத்த உதவும் சற்று உயரமான தளம்; dais. 'அறிஞர் அண்ணா மேடையேறிப் பேசும் போது பெருங்கூட்டம் கூடும்' (உ.வ.); 3. செய் குன்று (வின்.);; artificial mound. 4. மாடி; storey, terraced house or palace. "விண்ணார் நிலவுதவழ் மேடை" (தாயு. பைங்கிளி. 54);. 5. சமைய லறையில் பொருள்கள் வைக்க உயர்த்தப்பட்ட இடம்; ம. மே;தெ. மேட. [முகடு = உச்சி, மேலிடம், கூரை. முகடு → மோடு → மேடு → மேடை (மு.தா.68);] மேடை mēṭai, பெ. (n.) 1. தளமுயர்ந்த இடப்பகுதி; platform, raised floor. 2. சொற்பொழிவு, இசை நிகழ்ச்சி போன்றவற்றை நடத்த உதவும் சற்று உயரமான தளம்; dais. 'அறிஞர் அண்ணா மேடையேறிப் பேசும் போது பெருங்கூட்டம் கூடும்' (உ.வ.); 3. செய் குன்று (வின்.);; artificial mound. 4. மாடி; storey, terraced house or palace. "விண்ணார் நிலவுதவழ் மேடை" (தாயு. பைங்கிளி. 54);.

மேடைச்சுவர்	மேடைச்சுவர் mēṭaiccuvar, பெ.(n.) அடிச்சுவர் (C.E.M.);; basement wall. [மேடை + சுவர். சுவல் → சுவர்.] மேடைச்சுவர் mēṭaiccuvar, பெ. (n.) அடிச்சுவர் (C.E.M.);; basement wall. [மேடை + சுவர். சுவல் → சுவர்.]
மேடைப்பேச்சு	மேடைப்பேச்சு mēṭaippēccu, பெ.(n.) பொதுக்கூட்டங்களில் ஆற்றும் சொற் பொழிவு; public speaking. 'மேடைப் பேச்சுக் கென்று அரசியல் கட்சிகள் தனியான ஆட்களைக் கொண்டுள்ளன (உ.வ.); [மேடை + பேச்சு. பேசு → பேச்சு.] மேடைப்பேச்சு mēṭaippēccu, பெ. (n.) பொதுக்கூட்டங்களில் ஆற்றும் சொற் பொழிவு; public speaking. 'மேடைப் பேச்சுக் கென்று அரசியல் கட்சிகள் தனியான ஆட்களைக் கொண்டுள்ளன' (உ.வ.); [மேடை + பேச்சு. பேசு → பேச்சு.]
மேடையேற்று-தல்	மேடையேற்று-தல் mēṭaiyēṟṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) நாடகம், நடனம் முதலிய வற்றைப் பலரும் கண்டு களிக்க நிகழ்த்துதல்; to stage (a drama, dance etc.);. 'இராமாயண நாட்டிய நாடகத்தை நூறாவது முறையாக மேடையேற்றி நடித்தனர்'. [மேடை + ஏற்று. ஏறு → ஏற்று-,] மேடையேற்று-தல் mēṭaiyēṟṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) நாடகம், நடனம் முதலிய வற்றைப் பலரும் கண்டு களிக்க நிகழ்த்துதல்; to stage (a drama, dance etc.);. 'இராமாயண நாட்டிய நாடகத்தை நூறாவது முறையாக மேடையேற்றி நடித்தனர்'. [மேடை + ஏற்று. ஏறு → ஏற்று-,]
மேடையேறு-தல்	மேடையேறு-தல் mēṭaiyēṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நிகழ்ச்சியாக மேடையில் அளிக்கப் படுதல்; 'நாடகங்கள் பலவும் மேடையேற வாய்ப்பில்லாமல் இருக்கின்றன'. [மேடை + ஏறு-,] மேடையேறு-தல் mēṭaiyēṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நிகழ்ச்சியாக மேடையில் அளிக்கப் படுதல்; 'நாடகங்கள் பலவும் மேடையேற வாய்ப்பில்லாமல் இருக்கின்றன'. [மேடை + ஏறு-,]

மேடைவீடு	மேடைவீடு mēṭaivīṭu, பெ.(n.) மேடை, 4 பார்க்க;see {} 4. [மேடை + வீடு] மேடைவீடு mēṭaivīṭu, பெ. (n.) மேடை, 4 பார்க்க;see {} 4. [மேடை + வீடு]
மேண்டம்	மேண்டம் mēṇṭam, பெ.(n.) ஆடு (பரி.அக.);; ram. [மேழம் → மேடம் → மேண்டம்] [p] மேண்டம் mēṇṭam, பெ. (n.) ஆடு (பரி.அக.);; ram. [மேழம் → மேடம் → மேண்டம்]
மேத்தியம்	மேத்தியம் mēttiyam, பெ.(n.) 1. தூய்மை; purification, purity, cleanliness. "மேத்திய மாக்கும் புந்தியும்" (சேதுபு. சாத். 2);. 2. ஒருவகை செடி (சீரகம்); (தைலவ. தைல.);; cumin. மேத்தியம் mēttiyam, பெ. (n.) 1. தூய்மை; purification, purity, cleanliness. "மேத்திய மாக்கும் புந்தியும்" (சேதுபு. சாத். 2);. 2. ஒருவகை செடி (சீரகம்); (தைலவ. தைல.);; cumin.
மேத்தியாசம்	மேத்தியாசம் mēttiyācam, பெ.(n.) வசம்பு (பரி.அக.);; sweet flag. மேத்தியாசம் mēttiyācam, பெ. (n.) வசம்பு (பரி.அக.);; sweet flag.
மேத்திரம்	மேத்திரம் mēttiram, பெ.(n.) ஆட்டுக்கடா (சங்.அக.);; ram. [மேழம் → மேடம் → மேட்டிரம் → மேத்திரம்] மேத்திரம் mēttiram, பெ. (n.) ஆட்டுக்கடா (சங்.அக.);; ram. [மேழம் → மேடம் → மேட்டிரம் → மேத்திரம்]

மேதகம்	மேதகம்1 mētagam, பெ.(n.) 1. தொன் மணிகளுள் ஒன்று (கோமேதகம்); (வின்.);; sardonyx. 2. சாலாங்க செய்நஞ்சு (பாடாணம்); (மூ.அ.);; a mineral poison. மேதகம்2 mētagam, பெ.(n.) மேதகவு (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}. [மே + தகம். தகவு → தகம்] மேதகம்1 mētagam, பெ. (n.) 1. தொன் மணிகளுள் ஒன்று (கோமேதகம்); (வின்.);; sardonyx. 2. சாலாங்க செய்நஞ்சு (பாடாணம்); (மூ.அ.);; a mineral poison. மேதகம்2 mētagam, பெ. (n.) மேதகவு (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}. [மே + தகம். தகவு → தகம்]
மேதகவு	மேதகவு mētagavu, பெ.(n.) 1. மேன்மை; excellence, greatness. 2. மதிப்பு (யாழ்.அக.);; value. "மேதக வாக்கலும்" (சீவக. 1922);. [மே + தகவு] மேதகவு mētagavu, பெ. (n.) 1. மேன்மை; excellence, greatness. 2. மதிப்பு (யாழ்.அக.);; value. "மேதக வாக்கலும்" (சீவக. 1922);. [மே + தகவு]

மேதகு	மேதகு1 mētagu, __, 2 செ.கு.வி. (v.i.); மேன்மையாதல்; to be eminent. "மேதகு காலி னூக்கங் கண்டோன்" (திருவாச. 3, 23);. [மே + தகு-,] மேதகு2 mētagu, பெ.அ. (adv.) குடியரசுத் தலைவர், மாநில ஆளுநரைக் குறிக்கும் முன்னடை; excellency - title and form of address for the president and governor of a state. [மே → மேதகு] மேதகு1 mēdagudal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) மேன்மையாதல்; to be eminent. "மேதகு காலி னூக்கங் கண்டோன்" (திருவாச. 3, 23);. [மே + தகு-,] மேதகு2 mētagu, பெ.அ. (adv.) குடியரசுத் தலைவர், மாநில ஆளுநரைக் குறிக்கும் முன்னடை; excellency - title and form of address for the president and governor of a state.
மேதகை	மேதகை mētagai, பெ.(n.) மேன்மை; greatness, excellence, eminence. "விருத்த மேதகையவர்" (கம்பரா. யுத்த. மந்திரப். 67);. [மே + தகை. தகு → தகை.] மேதகை mētagai, பெ. (n.) மேன்மை; greatness, excellence, eminence. "விருத்த மேதகையவர்" (கம்பரா. யுத்த. மந்திரப். 67);. [மே + தகை. தகு → தகை.]
மேதங்கரர்	மேதங்கரர் mētaṅgarar, பெ.(n.) சாக்கிய முனிவருக்கு முன் தோன்றிய புத்தருள் ஒருவர் (மணிமே. 30,14, கீழ்க் குறிப்பு);; one of the Buddhas before Gautama. [மே + தங்கரர்] மேதங்கரர் mētaṅgarar, பெ. (n.) சாக்கிய முனிவருக்கு முன் தோன்றிய புத்தருள் ஒருவர் (மணிமே. 30,14, கீழ்க் குறிப்பு);; one of the Buddhas before Gautama. [மே + தங்கரர்]

மேதச்சி	மேதச்சி mētacci, பெ.(n.) கற்பரி செய்நஞ்சு (பாடாணம்); (யாழ்.அக.);; a mineral poison. மேதச்சி mētacci, பெ. (n.) கற்பரி செய்நஞ்சு (பாடாணம்); (யாழ்.அக.);; a mineral poison.
மேதசு	மேதசு mētasu, பெ.(n.) மேதம்2 பார்க்க;see {}. [மே → மேத → மேதசு] மேதசு mētasu, பெ. (n.) மேதம்2 பார்க்க;see {}. [மே → மேத → மேதசு]
மேதம்	மேதம்1 mētam, பெ.(n.) வேள்வி (யாகம்); (பிங்.);; sacrifice. [ஏதம் → மேதம் = கேடு, கொலை உயிர்க்காவு கொடுத்துச் செய்யும் வேள்வி] மேதம்2 mētam, பெ.(n.) கொழுப்பு (யாழ்.அக.);; fat. [மே → மேதை → மேதம்] மேதம்3 mētam, பெ.(n.) கொலை (வின்.);; murder. [ஏ → ஏவு → ஏது (ஏவுகை); (வ.வ.98); ஏது → ஏதம் = கேடு. ஏதம் → மேதம்] த. மேதம் → Skt. {}. மேதம்1 mētam, பெ. (n.) வேள்வி (யாகம்); (பிங்.);; sacrifice. [ஏதம் → மேதம் = கேடு, கொலை உயிர்க்காவு கொடுத்துச் செய்யும் வேள்வி] மேதம்2 mētam, பெ. (n.) கொழுப்பு
மேதர்	மேதர் mētar, பெ.(n.) மேதரவர் பார்க்க;see {}. [மே → மேதர்] மேதர் mētar, பெ. (n.) மேதரவர் பார்க்க;see {}. [மே → மேதர்]

மேதரம்	மேதரம் mētaram, பெ.(n.) மலை (பிங்.);; mountain. [மே → மேதரம்] மேதரம் mētaram, பெ. (n.) மலை (பிங்.);; mountain. [மே → மேதரம்]
மேதரவர்	மேதரவர் mētaravar, பெ.(n.) மூங்கில் வேலை செய்து வாழும் ஒரு வகையினர் (வின்.);; a class of people who do bamboo work. தெ. மேதரவாடு;க. மேதரு, [மேதர் → மேதரவர்] மேதரவர் mētaravar, பெ. (n.) மூங்கில் வேலை செய்து வாழும் ஒரு வகையினர் (வின்.);; a class of people who do bamboo work. தெ. மேதரவாடு;க. மேதரு, [மேதர் → மேதரவர்]
மேதவர்	மேதவர் mētavar, பெ.(n.) மேதரவர் பார்க்க (அபி.சிந்.);;see {}. [மேதர் → மேதரவர்] மேதவர் mētavar, பெ. (n.) மேதரவர் பார்க்க (அபி.சிந்.);;see {}. [மேதர் → மேதரவர்]
மேதன்	மேதன் mētaṉ, பெ.(n.) மேதாவி பார்க்க;see {}. "மேதா விளையோய்" (கம்பரா. பிராட்டிகளங். 18);. [மே → மேதன்] மேதன் mētaṉ, பெ. (n.) மேதாவி பார்க்க;see {}. "மேதா விளையோய்" (கம்பரா. பிராட்டிகளங். 18);. [மே → மேதன்]

மேதாவர்	மேதாவர் mētāvar, பெ.(n.) மேதரவர் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}. [மேதரவர் → மேதாவர்] மேதாவர் mētāvar, பெ. (n.) மேதரவர் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}. [மேதரவர் → மேதாவர்]
மேதாவி	மேதாவி mētāvi, பெ.(n.) அறிவுடையவர்; person of supreme intelligence. "மேதாவிகட்கெல்லா மேலாய" (கம்பரா. இரணிய. 176);. ம. மேத்தாவி. [மேதை = மேன்மை, மேலோன், அறிஞன். மேதாள்வி → மேதாவி (மு.தா.73);] மேதாவி mētāvi, பெ. (n.) அறிவுடையவர்; person of supreme intelligence. "மேதாவிகட்கெல்லா மேலாய" (கம்பரா. இரணிய. 176);. ம. மேத்தாவி. [மேதை = மேன்மை, மேலோன், அறிஞன். மேதாள்வி → மேதாவி (மு.தா.73);]
மேதாவினி	மேதாவினி mētāviṉi, பெ.(n.) நாகண வாய்ப்புள் (மூ.அ.);; bush myna. [p] மேதாவினி mētāviṉi, பெ. (n.) நாகண வாய்ப்புள் (மூ.அ.);; bush myna.

மேதி	மேதி1 mēti, பெ.(n.) 1. எருமை; buffalo. "மேதியன்ன கல்பிறங்கியவின்" (மலைபடு. 111);. 2. எருமை முகங்கொண்டவனும் கொற்றவையால் அழிக்கப்பட்டவனுமான ஓர் அசுரன் (பிங்.);; a buffalo-faced demon, slain by {}. மறுவ. கவலி, காரான். [முள் → மொள் → மொய் = வலிமை மொய் → மொய்ம்பு = வலிமை (மு.தா.223);. மொய் → மய் → மை → மைந்து = வலிமை. மைந்து → மைது → (மைதி); → மேதி = வலிமையுடைய எருமை. ஒ.நோ.எருமை மறம் (மறவனொருவன் தன்படை முதுகிடவும் பகைவர் படையைத் தாள் அஞ்சாது எதிர்த்து நிற்கும் புறத்துறை (பு.வெ.7.13););] மேதி2 mēti, பெ.(n.) வெந்தயம்; fenugreek. மறுவ. மேத்து, வெந்தயம் வெந்தை. ம. வெந்தயம்; க. மெத்தெ. மெந்தெய; தெ. மெந்தி; து. மெத்தெ. மெந்தி. மெந்தெ;பட. மெத்தெ. [மெல் → மெல்தி → மெத்தி → மேதி] த. மேதி → Skt. {}. மேதி3 mēti, பெ.(n.) களத்திற் பொலி யெருதுகளைக் கட்டுங்கட்டை
மேதிக்கவுணன்	மேதிக்கவுணன் mētikkavuṇaṉ, பெ.(n.) வைப்பு செய்நஞ்சுவகை (யாழ்.அக.);; a prepared arsenic. மேதிக்கவுணன் mētikkavuṇaṉ, பெ. (n.) வைப்பு செய்நஞ்சுவகை (யாழ்.அக.);; a prepared arsenic.
மேதிச்சென்னிமிதித்தோள்	மேதிச்சென்னிமிதித்தோள் mēdicceṉṉimididdōḷ, பெ.(n.) கொற்றவை (வின்.);;{}. [மேதி + சென்னி + மிதித்தோள்] மேதிச்சென்னிமிதித்தோள் mēdicceṉṉimididdōḷ, பெ. (n.) கொற்றவை (வின்.);;{}. [மேதி + சென்னி + மிதித்தோள்]

மேதித்தலைமிசை நின்றாள்	மேதித்தலைமிசைநின்றாள் mētittalaimisainiṉṟāḷ, பெ.(n.) கொற்றவை;{}. [மேதி + தலை + மிசை + நின்றாள்] மேதித்தலைமிசைநின்றாள் mētittalaimisainiṉṟāḷ, பெ. (n.) கொற்றவை;{}. [மேதி + தலை + மிசை + நின்றாள்]
மேதியன்	மேதியன் mētiyaṉ, பெ.(n.) மேதியான் (வின்.); பார்க்க;see {}. [மேதி → மேதியன்] மேதியன் mētiyaṉ, பெ. (n.) மேதியான் (வின்.); பார்க்க;see {}. [மேதி → மேதியன்]
மேதியான்	மேதியான் mētiyāṉ, பெ.(n.) Yama, as riding a buffalo. "சுருதிநாதன் மேதியான் முகநோக்கி" (குற்றா.தல. மந்தமா. 120);. [மேதி → மேதியான்] மேதியான் mētiyāṉ, பெ. (n.) Yama, as riding a buffalo. "சுருதிநாதன் மேதியான் முகநோக்கி" (குற்றா.தல. மந்தமா. 120);. [மேதி → மேதியான்]

மேதினி	மேதினி mētiṉi, பெ.(n.) நிலவுலகம் (பிங்.);; earth. "மேதை படப்படர் மேதினியானது" (கம்பரா. அதிகாய. 75);. [மே = மேல், மேம்படு. மேதுதல் = பள்ளத்தை நிரப்புதல். மேதை = மேன்மை, மேலோன், அறிஞன். மேதாள்வி → மேதாவி (மு.தா.73);. மே → மேது → மேதுனி → மேதினி = மேலாக (நீர்ப்பரப்பின்மேல்); இருக்கும் நிலவுலகம் அல்லது நீர் சூழ்ந்து இருக்கும் நிலவுலகம். {} என்னும் சொல் கொழுப்பு, எலும்பு மச்சை, நிணநீர் எனப் பொருள்படும் {} என்பதிலிருந்து வந்ததாக மா.வி. அகரமுதலி காட்டுகிறது. இப்பொருள்களும் உடற்றோலுடன் (மேலாக); இருப்பது என்னும் பொருளடிப்படையில் உருவானவையே.] மேதினி mētiṉi, பெ. (n.) நிலவுலகம் (பிங்.);; earth. "மேதை படப்படர் மேதினியானது" (கம்பரா. அதிகாய. 75);. [மே = மேல், மேம்படு. மேதுதல் = பள்ளத்தை நிரப்புதல். மேதை = மேன்மை, மேலோன், அறிஞன். மேதாள்வி → மேதாவி (மு.தா.73);. மே → மேது → மேதுனி → மேதினி = மேலாக (நீர்ப்பரப்பின்மேல்); இருக்கும் நிலவுலகம் அல்லது நீர் சூழ்ந்து இருக்கும் நிலவுலகம். {} என்னும் சொல் கொழுப்பு, எலும்பு மச்சை, நிணநீர் எனப் பொருள்படும் {} என்பதிலிருந்து வந்ததாக மா.வி. அகரமுதலி காட்டுகிறது. இப்பொருள்களும் உடற்றோலுடன் (மேலாக); இருப்பது என்னும் பொருளடிப்படையில் உருவானவையே.]
மேதினிபடைத்தோன்	மேதினிபடைத்தோன் mētiṉibaḍaittōṉ, பெ.(n.) 1. நிலவுலகத்தைப் படைத்தவன், நான்முகன் (பிரமன்);;{}, as the creator of the earth. 2. நிலவுலகத் தலைவன், திருமால் (சூடா.);;{}, as the lord of the earth. [மேதினி + படைத்தோன். படை → படைத்தோன்.] மேதினிபடைத்தோன் mētiṉibaḍaittōṉ, பெ. (n.) 1. நிலவுலகத்தைப் படைத்தவன், நான்முகன் (பிரமன்);;{}, as the creator of the earth. 2. நிலவுலகத் தலைவன், திருமால் (சூடா.);;{}, as the lord of the earth. [மேதினி + படைத்தோன். படை → படைத்தோன்.]
மேதினிவிளக்கு	மேதினிவிளக்கு mētiṉiviḷakku, பெ.(n.) உலகத்தில் விளங்கும் புகழ் (கல்.அக.);; fame, renown, glory. [மேதினி + விளக்கு] மேதினிவிளக்கு mētiṉiviḷakku, பெ. (n.) உலகத்தில் விளங்கும் புகழ் (கல்.அக.);; fame, renown, glory. [மேதினி + விளக்கு]

மேதை	மேதை1 mētai, பெ.(n.) 1. பேரறிவு; supreme intelligence, powerful intellect. 2. மேன்மை (சூடா.);; greatness. 3. பேரறிவாளி (சிறுபஞ். 22);; person of supreme intelligence. 4. அறிவன் (புதன்); (பிங்.);; the planet mercury. [மேல் – மேலை. மேல் → மேன்மை. மேல் → மேன் → மேன்படு → மேம்படு → மேம்பாடு மேதை2 mētai, பெ.(n.) கள் (சூடா.);; intoxicating drink. [(முள்); → முளி. முளிதல் = பொங்குதல். முளிதயிர் = நன்றாய்த் தோய்ந்த தயிர். முண்டகம் = கள். (முள்); → முர → முரப்பு. முரத்தல் = புளித்தல், முர → மோர். முனி → முடை → முதை → (மூதை); → மேதை] மேதை3 mētai, பெ.(n.) 1. கொழுப்பு; fat. "மதுமேதை படப்படர் மேதினியானது" (கம்பரா. அதிகாய. 75);. 2. இறைச்சி (சூடா.);; flesh. 3. தோல் (சூடா.);; skin. 4. நரம்பு (பிங்.);; nerve.
மேதைமரியாதை	மேதைமரியாதை mētaimariyātai, பெ.(n.) மேரை, 3 (இ.வ.); பார்க்க;see {} 3. [மேரை → மேதை + மரியாதை] Skt. {} → த. மரியாதை. மேதைமரியாதை mētaimariyātai, பெ. (n.) மேரை, 3 (இ.வ.); பார்க்க;see {} 3. [மேரை → மேதை + மரியாதை] Skt. {} → த. மரியாதை.
மேதைமை	மேதைமை mētaimai, பெ.(n.) மேதை1, 1 பார்க்க;see {} -1. "ஆயுமேதைமை தெளிவு" (விநாயகபு. 69, 59);. [மேதை → மேதைமை. 'மை'. ப.பெ..ஈறு] மேதைமை mētaimai, பெ. (n.) மேதை1, 1 பார்க்க;see {} -1. "ஆயுமேதைமை தெளிவு" (விநாயகபு. 69, 59);. [மேதை → மேதைமை. 'மை'. ப.பெ..ஈறு]

மேதையர்	மேதையர் mētaiyar, பெ.(n.) புலவர் (திவா.);; learned men, poets. மறுவ. அவை, அறிஞர், கலைஞர், கவிஞர், கற்றவர், சங்கம், சவை, புதர், முதுவோர், மூத்தோர். [மேதை → மேதையர்] மேதையர் mētaiyar, பெ. (n.) புலவர் (திவா.);; learned men, poets. மறுவ. அவை, அறிஞர், கலைஞர், கவிஞர், கற்றவர், சங்கம், சவை, புதர், முதுவோர், மூத்தோர். [மேதை → மேதையர்]
மேந்தலை	மேந்தலை mēndalai, பெ.(n.) 1. மேன்மை (வின்.);; eminence, excellence. 2. கப்பலின் காற்று தாக்கும் பக்கம் (வின்.);; windward side of a vessel. 3. தலைவன் (இ.வ.);; leader. [மேல் + தலை] மேந்தலை mēndalai, பெ. (n.) 1. மேன்மை (வின்.);; eminence, excellence. 2. கப்பலின் காற்று தாக்கும் பக்கம் (வின்.);; windward side of a vessel. 3. தலைவன் (இ.வ.);; leader. [மேல் + தலை]
மேந்தானம்	மேந்தானம் mēndāṉam, பெ.(n.) உயர்ந்த இடம் (யாழ்.அக.);; elevated place, height. [மேல் + தானம்] மேந்தானம் mēndāṉam, பெ. (n.) உயர்ந்த இடம் (யாழ்.அக.);; elevated place, height. [மேல் + தானம்]
மேந்தி	மேந்தி mēndi, பெ.(n.) மேதி2 (மூ.அ.); பார்க்க;see {}. [மேதி → மேந்தி] மேந்தி mēndi, பெ. (n.) மேதி2 (மூ.அ.); பார்க்க;see {}. [மேதி → மேந்தி]

மேந்திகை	மேந்திகை mēndigai, பெ.(n.) மேதி2 (மூ.அ.); பார்க்க;see {}. [மேதி → மேந்தி → மேந்திகை] மேந்திகை mēndigai, பெ. (n.) மேதி2 (மூ.அ.); பார்க்க;see {}. [மேதி → மேந்தி → மேந்திகை]
மேந்திரி	மேந்திரி mēndiri, பெ.(n.) பரண்கட்டு (வின்.);; the frame - work of a loft or ceiling. [மெந்திரி → மேந்திரி] மேந்திரி mēndiri, பெ. (n.) பரண்கட்டு (வின்.);; the frame - work of a loft or ceiling. [மெந்திரி → மேந்திரி]
மேந்தோல்	மேந்தோல் mēndōl, பெ.(n.) மேற்றோல் (மீந்தோல்);; superficial skin, epidermis. "மேந்தோல் களைந்த தீங்கொள் வெள்ளெள்" (புறநா. 321, 2);. [மேல் + தோல்] மேந்தோல் mēndōl, பெ. (n.) மேற்றோல் (மீந்தோல்);; superficial skin, epidermis. "மேந்தோல் களைந்த தீங்கொள் வெள்ளெள்" (புறநா. 321, 2);. [மேல் + தோல்]
மேந்தோன்று-தல்	மேந்தோன்று-தல் mēndōṉṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மேம்பட்டு விளங்குதல்; to become eminent, famous. "அரசியல் பிழையாது செருமேந் தோன்றி" (பதிற்றுப். 89);. [மேல் + தோன்று-,] மேந்தோன்று-தல் mēndōṉṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மேம்பட்டு விளங்குதல்; to become eminent, famous. "அரசியல் பிழையாது செருமேந் தோன்றி" (பதிற்றுப். 89);. [மேல் + தோன்று-,]

மேநடைநீர்	மேநடைநீர் mēnaḍainīr, பெ.(n.) பருவ காலத்தில் பாசன வாய்க்காலில் பெருகிவரும் நீர்; water that flows first in the irrigation during monsoon. "இவ்வாய்க்கால் மேநடைநீர் பாயப் பெறுவதாக" (தெ. கல். தொ. 19. கல். 344); [மேல் + நடை + நீர் - மேல் நடைநீர் → மே நடை நீர். மேல் = மேலிடம், முன்னிடம்] மேநடைநீர் mēnaḍainīr, பெ. (n.) பருவ காலத்தில் பாசன வாய்க்காலில் பெருகிவரும் நீர்; water that flows first in the irrigation during monsoon. "இவ்வாய்க்கால் மேநடைநீர் பாயப் பெறுவதாக" (தெ. கல். தொ. 19. கல். 344); [மேல் + நடை + நீர் - மேல் நடைநீர் → மே நடை நீர். மேல் = மேலிடம், முன்னிடம்]
மேம்படு–தல்	மேம்படு–தல் mēmbaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) சிறத்தல்; to rise high, as in status, to be pre-eminent to be great, as is learning. "நல்லவையுண் மேம்பட்ட கல்வியும்" (திரிகடு. 8);. ம. மேம்படுக. [மேல் → மேன் → மேம்படு (மு.தா. 74); 'படு' து.வி.] மேம்படு–தல் mēmbaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) சிறத்தல்; to rise high, as in status, to be pre-eminent to be great, as is learning. "நல்லவையுண் மேம்பட்ட கல்வியும்" (திரிகடு. 8);. ம. மேம்படுக. [மேல் → மேன் → மேம்படு (மு.தா. 74); 'படு' து.வி.]
மேம்படுநன்	மேம்படுநன் mēmbaḍunaṉ, பெ.(n.) மேம்பாடுற்றவன்; one who stands pre- eminent. "போற்றிக்கேண்மதி புகழ் மேம்படுக" (பொருந. 60);. [மேம்படு → மேம்படுநன்] மேம்படுநன் mēmbaḍunaṉ, பெ. (n.) மேம்பாடுற்றவன்; one who stands pre- eminent. "போற்றிக்கேண்மதி புகழ் மேம்படுக" (பொருந. 60);. [மேம்படு → மேம்படுநன்]

மேம்பாடு	மேம்பாடு mēmbāṭu, பெ.(n.) 1. (இருக்கும் நிலையிலிருந்து அடையும்); உயர்வான நிலை; upliftment, betterment. 'மனித குலம் மேம்பாட்டிற்கு மட்டுமே அணுஆற்றலைப் பயன்படுத்த வேண்டும்' (உ.வ.);. 2. சிறப்பு; greatness, grandeur, dignity, pre- eminence. "விரிந்த மதிநிலவின் மேம்பாடும்" (இலக். வி. 659, உதா.);. 3. (மேலும் பயன்பாடு கருதி செய்யப்படும்); சீரமைப்பு, சீர்திருத்தம்; improvement, development. 'பெரிய நகரங்களின் மேம்பாட்டிற்காகத் திட்டப் பணிகள் செயல்பாட்டில் உள்ளன' (உ.வ.);. [மேல் → மேன் → மேன்படு → மேம்படு → மேம்பாடு (மு.தா.74);. படு → பாடு, முதனிலைத் திரிந்த தொ.பெ.] மேம்பாடு mēmbāṭu, பெ. (n.) 1. (இருக்கும் நிலையிலிருந்து அடையும்); உயர்வான நிலை; upliftment, betterment. 'மனித குலம் மேம்பாட்டிற்கு மட்டுமே அணுஆற்றலைப் பயன்படுத்த வேண்டும்' (உ.வ.);. 2. சிறப்பு; greatness, grandeur, dignity, pre- eminence. "விரிந்த மதிநிலவின் மேம்பாடும்" (இலக். வி. 659, உதா.);. 3. (மேலும் பயன்பாடு கருதி செய்யப்படும்); சீரமைப்பு, சீர்திருத்தம்; improvement, development. 'பெரிய நகரங்களின் மேம்பாட்டிற்காகத் திட்டப் பணிகள் செயல்பாட்டில் உள்ளன' (உ.வ.);. [மேல் → மேன் → மேன்படு → மேம்படு → மேம்பாடு (மு.தா.74);. படு → பாடு, முதனிலைத் திரிந்த
மேம்பார்வை	மேம்பார்வை mēmbārvai, பெ.(n.) 1. வேலைகளைக் கண்காணிக்கை; superin- tendence. 2. அழுத்தமில்லாத நோக்கு (கொ.வ.);; superficial or cursory look. [மேல் + பார்வை. பார் → பார்வை.] மேம்பார்வை mēmbārvai, பெ. (n.) 1. வேலைகளைக் கண்காணிக்கை; superin- tendence. 2. அழுத்தமில்லாத நோக்கு (கொ.வ.);; superficial or cursory look. [மேல் + பார்வை. பார் → பார்வை.]
மேம்பாலம்	மேம்பாலம் mēmbālam, பெ.(n.) இருப்புப்பாதை முதலியவற்றின் மேலே கட்டப்பட்ட பாலம்; overbridge. [மேல் + பாலம் - மேல்பாலம் → மேன்பாலம் → மேம்பாலம். மே → மேல்.] [p] மேம்பாலம் mēmbālam, பெ. (n.) இருப்புப்பாதை முதலியவற்றின் மேலே கட்டப்பட்ட பாலம்; overbridge. [மேல் + பாலம் - மேல்பாலம் → மேன்பாலம் → மேம்பாலம். மே → மேல்.]

மேம்புள்ளி	மேம்புள்ளி mēmbuḷḷi, பெ.(n.) மேம்புள்ளி மதிப்பு பார்க்க;see {}. [மேல் + புள்ளி] மேம்புள்ளி mēmbuḷḷi, பெ. (n.) மேம்புள்ளி மதிப்பு பார்க்க;see {}. [மேல் + புள்ளி]
மேம்புள்ளிமதிப்பு	மேம்புள்ளிமதிப்பு mēmbuḷḷimadippu, பெ.(n.) அறுவடைக்கு முன் தவச (தானிய); விளைவைப் புள்ளி மதிப்புச் செய்கை; estimate of the produce of fields just before harvest. (Tj);. [மேம்புள்ளி + மதிப்பு. மதி → மதிப்பு] மேம்புள்ளிமதிப்பு mēmbuḷḷimadippu, பெ. (n.) அறுவடைக்கு முன் தவச (தானிய); விளைவைப் புள்ளி மதிப்புச் செய்கை; estimate of the produce of fields just before harvest. (Tj);. [மேம்புள்ளி + மதிப்பு. மதி → மதிப்பு]
மேம்போக்கு	மேம்போக்கு mēmbōkku, பெ.(n.) மேலோட்டம்; superficiality. 'நுணுக்கமான சிவனியக் கொண்முடிபு (சைவசித்தாந்தம்); நூலை மேம்போக்காகப் படித்துவிட்டுத் திறனாய்வு செய்ய முடியாது'. [மேல் + போக்கு] மேம்போக்கு mēmbōkku, பெ. (n.) மேலோட்டம்; superficiality. 'நுணுக்கமான சிவனியக் கொண்முடிபு (சைவசித்தாந்தம்); நூலை மேம்போக்காகப் படித்துவிட்டுத் திறனாய்வு செய்ய முடியாது'. [மேல் + போக்கு] மேம்போக்கு mēmbōkku, பெ. (n.) எதிலும் இடர்ப்படாமல் மேலோட்டமாகச் செய்தல்; soft pedalling nature. [மேல்+போக்கு]

மேமூட்டைபோடு-தல்	மேமூட்டைபோடு-தல் mēmūṭṭaipōṭudal, 19 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஏமாற்றுதல் (கொ.வ.);; to deceive. [மேல் + மூட்டை + போடு-,] மேமூட்டைபோடு-தல் mēmūṭṭaipōṭudal, 19 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஏமாற்றுதல் (கொ.வ.);; to deceive. [மேல் + மூட்டை + போடு-,]
மேமூட்டையாசாமி	மேமூட்டையாசாமி mēmūṭṭaiyācāmi, பெ.(n.) வஞ்சகன்; cheat. [மேல் + மூட்டை + ஆசாமி] U. {} → த. ஆசாமி. மேமூட்டையாசாமி mēmūṭṭaiyācāmi, பெ. (n.) வஞ்சகன்; cheat. [மேல் + மூட்டை + ஆசாமி] U. {} → த. ஆசாமி.
மேய்	மேய்1 mēytal, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. விலங்கு முதலியன உணவு கொள்ளுதல்; to graze, feed, prey on as beasts or birds, to gnaw, as white ants. "பெற்றம்...... .... மேய்ந்தற்று" (குறள், 273);, "மேயுங் குருகினங்காள்" (திவ். திருவாய். 6,1,1);, 'மாடுகள் புல் மேய்ந்து கொண்டிருந்தன' (உ.வ.);. 2. பருகுதல்; drink. "கலங்கு தெண்டிரை மேய்ந்து" (சீவக. 32);. 3. கெடுத்தல் (வின்.);; to spoil. 'இந்த வண்டி மாட்டை மேய்ந்துவிடும்'. 4. பறித்து நுகர்தல் (கொ.வ.);; to obtain and enjoy unlawfully. 5. மேற்போதல்; to dominate, to surpass. 'பேச்சில் அவன் எல்லாரையும் மேய்ந்து விடுவான்'. ம. மேய்க; க. மே, மேயு, மேய்; தெ. மேயு; து. மேயுணி, மேபிணி, மேபாவுனி; பட. மேயி; கோத. மெய், மெச்; துட. மிய்; கொலா. மி; நா. மீய்; பர். மேய்; கோண். மேயியானா; குவி. மெயலி; குரு. மென்னா; மா. மினெ;பிரா. பெய். [மீ = உயரம், மேலிடம் மிசை = உயர்ச்சி. மி → மெ → மெச்சு. மெச்சுதல் = உயர்த்திப் பேசுதல். மெ → மே → மேல் = மேம்பாடு. மே → மேய். மேய்தல் = விலங்கு மேலாகப் புல்லைத் தின்னுதல், பெரும்பாலும் கால்நடைகள் நிலத்தில் முளைத் திருப்பனவற்றை அலைந்து திரிந்து தேடித் தின்னுதல்]

மேய்க்கி	மேய்க்கி mēykki, பெ.(n.) ஆடுமாடு முதலியன மேய்ப்பவன்; one who tends cattle, shepherd, cowherd. "எமதருமனும் பகடு மேய்க்கியாய்த் தனியிருப்ப" (தாயு. சிற்கசோ.10);. மறுவ. மேய்ப்பன், இடையன். [மேய் → மேய்க்கி] மேய்க்கி mēykki, பெ. (n.) ஆடுமாடு முதலியன மேய்ப்பவன்; one who tends cattle, shepherd, cowherd. "எமதருமனும் பகடு மேய்க்கியாய்த் தனியிருப்ப" (தாயு. சிற்கசோ.10);. மறுவ. மேய்ப்பன், இடையன். [மேய் → மேய்க்கி]
மேய்கானிலம்	மேய்கானிலம் mēykāṉilam, பெ.(n.) மேய்ச்சற்றரை பார்க்க;see {} (C.G.);. [மேய் + கால் + நிலம்] மேய்கானிலம் mēykāṉilam, பெ. (n.) மேய்ச்சற்றரை பார்க்க;see {} (C.G.);. [மேய் + கால் + நிலம்]
மேய்கோல்	மேய்கோல் mēyāl, பெ.(n.) இடையன் கோல் (வின்.);; shepherd's crook or staff. [மேய் + கோல். ஆடு மாடுகளை மேய்ப்பதற்குப் பயன்படுத்தும் கோல்.] மேய்கோல் mēyāl, பெ. (n.) இடையன் கோல் (வின்.);; shepherd's crook or staff. [மேய் + கோல். ஆடு மாடுகளை மேய்ப்பதற்குப் பயன்படுத்தும் கோல்.]

மேய்ச்சல்	மேய்ச்சல் mēyccal, பெ.(n.) 1. மேய்கை; grazing. 'மாடுகள் மேய்ச்சலுக்குப் போயிருக்கின்றன' (உ.வ.);. 2. மேய்ச் சற்றரை; common pasturage, grazing ground. 'மேய்ச்சலுக்காகக் காடுகளைப் பெருமளவில் அழித்து வந்துள்ளனர்' (உ.வ.);. 3. உணவு; food. 4. ஊதாரித்தனமாய் (விடனாய்);த் திரிகை; profligacy. 5. கேடுற்றது; anything rendered useless, as land for cultivation. 'இந்தப் புன்செய் மேய்ச்சலாய் விட்டது'. ம. மேய்ச்சல்; க. மேகு; து. மேசெல்;பட. மேசலு. [மேய் → மேய்ச்சல். 'சல்' தொ.பெ.ஈறு] மேய்ச்சல் mēyccal, பெ. (n.) 1. மேய்கை; grazing. 'மாடுகள் மேய்ச்சலுக்குப் போயிருக்கின்றன' (உ.வ.);. 2. மேய்ச் சற்றரை; common pasturage, grazing ground. 'மேய்ச்சலுக்காகக் காடுகளைப் பெருமளவில் அழித்து வந்துள்ளனர்' (உ.வ.);.
மேய்ச்சல்காடு	மேய்ச்சல்காடு mēyccalkāṭu, பெ.(n.) விலங்குகள் மேயும் காட்டுப்பகுதி; the wild or jungle where beasts graze, pasture- ground. க. மேகு காடு. [மேய்ச்சல் + காடு] மேய்ச்சல்காடு mēyccalkāṭu, பெ. (n.) விலங்குகள் மேயும் காட்டுப்பகுதி; the wild or jungle where beasts graze, pasture- ground. க. மேகு காடு. [மேய்ச்சல் + காடு]
மேய்ச்சல்நிலம்	மேய்ச்சல்நிலம் mēyccalnilam, பெ.(n.) மேய்ச்சற்றரை பார்க்க;see {}. [மேய்ச்சல் + நிலம்] மேய்ச்சல்நிலம் mēyccalnilam, பெ. (n.) மேய்ச்சற்றரை பார்க்க;see {}. [மேய்ச்சல் + நிலம்]

மேய்ச்சற்கறையான்	மேய்ச்சற்கறையான் mēyccaṟkaṟaiyāṉ, பெ.(n.) கறையான் வகை (வின்.);; predatory termite. [மேய்ச்சல் + கறையான்] மேய்ச்சற்கறையான் mēyccaṟkaṟaiyāṉ, பெ. (n.) கறையான் வகை (வின்.);; predatory termite. [மேய்ச்சல் + கறையான்]
மேய்ச்சற்றரை	மேய்ச்சற்றரை mēyccaṟṟarai, பெ.(n.) ஆடு மாடுகள் மேயுமிடம்; pasture land, common pasturage. [மேய்ச்சல் + தரை. மேய் → மேய்ச்சல். 'சல்' தொ.பெ.ஈறு.] மேய்ச்சற்றரை mēyccaṟṟarai, பெ. (n.) ஆடு மாடுகள் மேயுமிடம்; pasture land, common pasturage. [மேய்ச்சல் + தரை. மேய் → மேய்ச்சல். 'சல்' தொ.பெ.ஈறு.]
மேய்ச்சற்றலம்	மேய்ச்சற்றலம் mēyccaṟṟalam, பெ.(n.) மேய்ச்சற்றரை பார்க்க (வின்.);;see {} {}. [மேய்ச்சல் + தலம்] மேய்ச்சற்றலம் mēyccaṟṟalam, பெ. (n.) மேய்ச்சற்றரை பார்க்க (வின்.);;see {} [மேய்ச்சல் + தலம்]
மேய்ச்சற்றலை	மேய்ச்சற்றலை mēyccaṟṟalai, பெ.(n.) மேய்ச்சற்றரை; pasture land, meadow. "கன்றுகளுக்கு மேய்ச்சற்றலை பார்க்கை யாலும்" (திவ். பெரியாழ். 3, 3, 4, வியா.பக். 570);. [மேய்ச்சற்றரை → மேய்ச்சற்றலை] மேய்ச்சற்றலை mēyccaṟṟalai, பெ. (n.) மேய்ச்சற்றரை; pasture land, meadow. "கன்றுகளுக்கு மேய்ச்சற்றலை பார்க்கை யாலும்" (திவ். பெரியாழ். 3, 3, 4, வியா.பக். 570);. [மேய்ச்சற்றரை → மேய்ச்சற்றலை]

மேய்ப்பன்	மேய்ப்பன் mēyppaṉ, பெ.(n.) 1. இடையன்; herdsman, shepherd, grazier. 2. ஆளுநர், அடக்கியாளுபவன்; governor. 3. ஆயர் (போதகன்);; pastor (Chr.);. 'நல்ல மேய்ப்பனா யிரு'. [மேய் → மேய்ப்பன் = ஆடுமாடுகளைக் கட்டுப்பாட்டிற்குள் வைத்து மேயச் செய்பவன், அதுபோல பிறரைக் கட்டுக்குள் வைப்பவன்] மேய்ப்பன் mēyppaṉ, பெ. (n.) 1. இடையன்; herdsman, shepherd, grazier. 2. ஆளுநர், அடக்கியாளுபவன்; governor. 3. ஆயர் (போதகன்);; pastor (Chr.);. 'நல்ல மேய்ப்பனா யிரு'. [மேய் → மேய்ப்பன் = ஆடுமாடுகளைக் கட்டுப்பாட்டிற்குள் வைத்து மேயச் செய்பவன், அதுபோல பிறரைக் கட்டுக்குள் வைப்பவன்]
மேய்ப்பு	மேய்ப்பு mēyppu, பெ.(n.) 1. மேய்க்கை; feeding, pasturing. 2. மேய்க்கைக் குரிய நிலம்; grazing ground. [மேய் → மேய்ப்பு. 'பு' பெ.ஆ.ஈறு] மேய்ப்பு mēyppu, பெ. (n.) 1. மேய்க்கை; feeding, pasturing. 2. மேய்க்கைக் குரிய நிலம்; grazing ground. [மேய் → மேய்ப்பு. 'பு' பெ.ஆ.ஈறு]
மேய்மணி	மேய்மணி mēymaṇi, பெ.(n.) இரை தேடுவதற்கு வெளிச்சந் தந்துதவும்படி நாகம் உமிழ்வதாகக் கருதப்படும் ஒளிக்கல் (இரத்தினம்); (மலை.);; gem believed to be ejected by a cobra to serve as a light in finding its prey. "நாம நல்லராக் கதிர்ப்பட வுமிழ்ந்த மேய்மணி" (அகநா.72);. [மேய் + மணி] மேய்மணி mēymaṇi, பெ. (n.) இரை தேடுவதற்கு வெளிச்சந் தந்துதவும்படி நாகம் உமிழ்வதாகக் கருதப்படும் ஒளிக்கல் (இரத்தினம்); (மலை.);; gem believed to be ejected by a cobra to serve as a light in finding its prey. "நாம நல்லராக் கதிர்ப்பட வுமிழ்ந்த மேய்மணி" (அகநா.72);. [மேய் + மணி]

மேயம்	மேயம் mēyam, பெ.(n.) 1. அளவிடற்குரியது (சங்.அக.);; that which is capable of being estimated. 2. அறியத்தகுந்தது (சங்.அக.);; that which is cognisable or capable of being known. 3. உவமேயம்; that which is compared. "இயலுமேயமு மானவியலனே" (சிவதரு. கோபுர. 225);. [ஏய்தல் = பொருந்துதல். ஏய் → மேய் → மேயம் = பொருத்தி அளவு பார்ப்பது, அளவிடற்குரியது] மேயம் mēyam, பெ. (n.) 1. அளவிடற்குரியது (சங்.அக.);; that which is capable of being estimated. 2. அறியத்தகுந்தது (சங்.அக.);; that which is cognisable or capable of being known. 3. உவமேயம்; that which is compared. "இயலுமேயமு மானவியலனே" (சிவதரு. கோபுர. 225);. [ஏய்தல் = பொருந்துதல். ஏய் → மேய் → மேயம் = பொருத்தி அளவு பார்ப்பது, அளவிடற்குரியது]
மேயல்	மேயல் mēyal, பெ.(n.) 1. மேய்கை; grazing. "மானினப் பெருங்கிளை மேயலாரும்" (ஐங்குறு. 217);. 2. மேயும் புல் முதலியன; pasture, herbage for cattle to eat. "பதவு மேயலருந்து மதவு நடை நல்லான்" (அகநா. 14);. 3. பறித்து நுகர்தல் (கொ.வ.);; grabbing; obtaining and enjoying unlawfully. க. மேவு;படட. மேசல். [மேய் → மேயல். 'அல்' தொ.பெ.ஈறு] மேயல் mēyal, பெ. (n.) 1. மேய்கை; grazing. "மானினப் பெருங்கிளை மேயலாரும்" (ஐங்குறு. 217);. 2. மேயும் புல் முதலியன; pasture, herbage for cattle to eat. "பதவு மேயலருந்து மதவு நடை நல்லான்" (அகநா. 14);. 3. பறித்து நுகர்தல் (கொ.வ.);; grabbing, obtaining and enjoying unlawfully. க. மேவு;படட. மேசல். [மேய் → மேயல். 'அல்' தொ.பெ.ஈறு]

மேயவன்	மேயவன் mēyavaṉ, பெ. (n.) மேயான் பார்க்க;see {}. "மேயவன் றன்னொடு மெண்ணி" (கம்பரா. இலங்கைகேள். 13);. [மே → மேவு. மே → மேயான் → மேயவன்] மேயவன் mēyavaṉ, பெ. (n.) மேயான் பார்க்க;see {}. "மேயவன் றன்னொடு மெண்ணி" (கம்பரா. இலங்கைகேள். 13);. [மே → மேவு. மே → மேயான் → மேயவன்]
மேயான்	மேயான் mēyāṉ, பெ. (n.) உறைபவன்; resident, dweller. "பெருந்துறையின் மேயானை" (திருவாச. 8, 7);. [மே → மேவு. மேவுதல் = தங்குதல், உறைதல். மே → மேயான் = ஓரிடத்தில் தங்குபவன்] மேயான் mēyāṉ, பெ. (n.) உறைபவன்; resident, dweller. "பெருந்துறையின் மேயானை" (திருவாச. 8, 7);. [மே → மேவு. மேவுதல் = தங்குதல், உறைதல். மே → மேயான் = ஓரிடத்தில் தங்குபவன்]
மேர்வை	மேர்வை mērvai, பெ.(n.) மேரை, 5 (இ.வ.); பார்க்க;see {} 5. [மேல் → மேர் → மேர்வை] மேர்வை mērvai, பெ. (n.) மேரை, 5 (இ.வ.); பார்க்க;see {} 5. [மேல் → மேர் → மேர்வை]
மேரக்காலி	மேரக்காலி mērakkāli, பெ.(n.) பேய் (கரு.அக.);; ghost. [மேல்காலி = தரையோடு பொருந்தாது மேலே கால் வைப்பது. மேல்காலி → மேலக்காலி → மேரக்காலி] மேரக்காலி mērakkāli, பெ. (n.) பேய் (கரு.அக.);; ghost. [மேல்காலி = தரையோடு பொருந்தாது மேலே கால் வைப்பது. மேல்காலி → மேலக்காலி → மேரக்காலி]

மேரு	மேரு mēru, பெ.(n.) ஏழு தீவுகளின் நடுபாகத்திலுள்ளதும் கோள்கள் சுற்றி வருவதாகக் கருதப்படுவதுமான பொன் மலை; the golden mountain round which the planets are said to revolve, believed to be the centre of the seven {}. "மாநிலத் திடைநின் றோங்கிய நெடுநிலை மேரு" (சிலப். 28, 48);. 2. மலை (யாழ்.அக.);; mountain. 3. தேர் முதலியவற்றின் உச்சியில் அழகணியாக அமைந்த குடம்; ornamental globular top, as of a car. 4. சாய்ந்த கூரையின் உச்சி (இ.வ.);; top or ridge of a sloping roof. 5. ஆயிரம் உச்சிகளையும் நூற்றிருபத்தைந்து மேனிலைக்கட்டுகளையும் ஆயிரமுழம் அகலத்தையும் அவ்வளவு உயரத்தையும் கொண்டு விளங்கும் கோயில் (சுக்கிர நீதி, 229);; a temple 1000 hands wide and 1000 hands high with 1000 domes and 125 foors 6. மேருமணி (இ.வ.); பார்க்க;see {}. 7. பெண்குறி (கொக்கோ.1,17);; pudendum muliebre. 8. உட்காரும் (ஆசனப்); பலகை (யாழ்.அக.);; sitting plank. 9. திருசக்கரம் (ஶ்ரீ சக்ரயந்திரம்);; the mystical diagram of {}, made in relief. 10. பன்னீர்க் குடுவை வகை (யாழ்.அக.);; carboy, jar, big bottle of rose water. [மே → மேல் → மேரு = உயர்ந்து காணப்படுவது. ஏழு தீவுகள் நடுவில் அமைந்ததாகவும் கோள்கள் அதைச் சுற்றி வருவதாகவும் கூறும் கற்பனை மலை வழக்கூன்றியது முதல்நிலை. அடுத்து பொதுப் படையாக மலையைக் குறித்தது. பின்னர் மலைபோல் உயர்ந்து காணப்படுவனவும் இச்சொல்லால் குறிக்கப்பட்டன.]
மேருக்குப்பி	மேருக்குப்பி mērukkuppi, பெ.(n.) 1. வழிப் போக்கன் (பயணி); கங்கை நீரை அடைத்துக் கொண்டு செல்லும் ஒருவகைக் கண்ணாடிக் கொள்கலம்; a kind of glass bottle in which Ganges water is carried by pilgrims. 2. மேரு, 10 பார்க்க;see {} 10. [மேரு + குப்பி] மேருக்குப்பி mērukkuppi, பெ. (n.) 1. வழிப் போக்கன் (பயணி); கங்கை நீரை அடைத்துக் கொண்டு செல்லும் ஒருவகைக் கண்ணாடிக் கொள்கலம்; a kind of glass bottle in which Ganges water is carried by pilgrims. 2. மேரு, 10 பார்க்க;see {} 10. [மேரு + குப்பி]
மேருகம்	மேருகம் mērugam, பெ. (n.) நறுமண (வாசனை);ப் பண்டவகை (யாழ்.அக.);; a kind of incense. மேருகம் mērugam, பெ. (n.) நறுமண (வாசனை);ப் பண்டவகை (யாழ்.அக.);; a kind of incense.

மேருத்தீபம்	மேருத்தீபம் mēruttīpam, பெ.(n.) மேருவிளக்கு பார்க்க;see {}. "அணிமிகு மேருத்தீபம்" (பரத. ஒழிபி. 41);. [மேரு + தீபம்] மேருத்தீபம் mēruttīpam, பெ. (n.) மேருவிளக்கு பார்க்க;see {}. "அணிமிகு மேருத்தீபம்" (பரத. ஒழிபி. 41);. [மேரு + தீபம்]
மேருதாமன்	மேருதாமன் mērutāmaṉ, பெ.(n.) சிவ பெருமான்;{}. [மேரு + தாமன்] Skt. {} → த. தாமன். மேருதாமன் mērutāmaṉ, பெ. (n.) சிவ பெருமான்; {}. [மேரு + தாமன்] Skt. {} → த. தாமன்.
மேருமணி	மேருமணி mērumaṇi, பெ.(n.) வழிப்பாட்டு (செப); மாலை முதலியவற்றின் நாயகமணி (யாழ்.அக.);; the principal or central bead in a rosary or necklace. [மேரு + மணி] மேருமணி mērumaṇi, பெ. (n.) வழிப்பாட்டு (செப); மாலை முதலியவற்றின் நாயகமணி (யாழ்.அக.);; the principal or central bead in a rosary or necklace. [மேரு + மணி]

மேருமந்தரபுராணம்	மேருமந்தரபுராணம் mērumandaraburāṇam, பெ.(n.) 14-ஆம் நூற்றாண்டி னிறுதியில் வாமனாசிரியர் செய்ததும், மேருமந்தரர்களின் வரலாற்றைக் கூறுவது மான ஒரு சமணக் காப்பியம்; a Jaina Tamil poem on the lives of {} and Manthara, by {}, composed towards the end of the 14th C. [மேரு + மந்திரம் + புராணம்] Skt. {} → த. புராணம். மேருமந்தரபுராணம் mērumandaraburāṇam, பெ. (n.) 14-ஆம் நூற்றாண்டி னிறுதியில் வாமனாசிரியர் செய்ததும், மேருமந்தரர்களின் வரலாற்றைக் கூறுவது மான ஒரு சமணக் காப்பியம்; a Jaina Tamil poem on the lives of {} and Manthara, by {}, composed towards the end of the 14th C. [மேரு + மந்திரம் + புராணம்] Skt. {} → த. புராணம்.
மேருயந்திரம்	மேருயந்திரம் mēruyandiram, பெ.(n.) கதிர்க்கோல் (யாழ்.அக.);; spike. [மேரு + இயந்திரம்] [p] மேருயந்திரம் mēruyandiram, பெ. (n.) கதிர்க்கோல் (யாழ்.அக.);; spike. [மேரு + இயந்திரம்]
மேருவில்லாளன்	மேருவில்லாளன் mēruvillāḷaṉ, பெ.(n.) மேருவில்லி பார்க்க;see {}. "மேரு வில்லாளன் கொடுத்த............ யாவையு மாய்ந்து கொண்டான்" (கம்பரா.நாகபாச. 18);. [மேரு + வில் + ஆள் + அன்] மேருவில்லாளன் mēruvillāḷaṉ, பெ. (n.) மேருவில்லி பார்க்க;see {}. "மேரு வில்லாளன் கொடுத்த............ யாவையு மாய்ந்து கொண்டான்" (கம்பரா.நாகபாச. 18);. [மேரு + வில் + ஆள் + அன்]
மேருவில்லி	மேருவில்லி mēruvilli, பெ.(n.) மேருமலையை வில்லாகக் கொண்டவன், சிவபெருமான்;{}, as having Mt. {} for his bow. "மேருவில்லி மஞ்சனச் சாலைவாய்" (தக்க யாகப். 379);. [மேரு + வில்லி] மேருவில்லி mēruvilli, பெ. (n.) மேருமலையை வில்லாகக் கொண்டவன், சிவபெருமான்;{}, as having Mt. {} for his bow. "மேருவில்லி மஞ்சனச் சாலைவாய்" (தக்க யாகப். 379);. [மேரு + வில்லி]

மேருவிளக்கு	மேருவிளக்கு mēruviḷakku, பெ.(n.) இறைவன் முன் எடுக்கும் அடுக்கு விளக்கு; a cluster of lights, waved before gods. [மேரு + விளக்கு] [p] மேருவிளக்கு mēruviḷakku, பெ. (n.) இறைவன் முன் எடுக்கும் அடுக்கு விளக்கு; a cluster of lights, waved before gods. [மேரு + விளக்கு]
மேருவின்வாரி	மேருவின்வாரி mēruviṉvāri, பெ.(n.) பொன்மணல் (யாழ்.அக.);; golden sand. [மேருவின் + வாரி] மேருவின்வாரி mēruviṉvāri, பெ. (n.) பொன்மணல் (யாழ்.அக.);; golden sand. [மேருவின் + வாரி]
மேரை	மேரை mērai, பெ.(n.) 1. எல்லை; boundary, limit. 2. வகை (வின்.);; manner, way. 3. மரியாதை (யாழ்.அக.);; rule of propriety or decorum. limits of propriety. 4. அடக்கம் (வின்.);; gravity, sobriety, modesty. 5. மொத்த விளைச்சலின்றும் சிற்றூர் வேலைக்காரர், காணியாட்சிக் காரர் முதலியோருக்குக் களத்திற் பிரித்துத் தனியாகக் கொடுக்கப்படும் தவசம்; the portion of the crop, given as a perquisite to holders of {}, or to hereditary village officers and servants, out of the common stock on the threshing-floor. (R.T.);. க., து. மோர;தெ. மேர. [மேல் → மேலை → மேரை = மேலெல்லை, எல்லை, அளவு, மதிப்பு, மதித்தளிக்கும் மானியம் (மு.தா.74);] த. மேரை → Skt. {}. மேரை mērai, பெ. (n.) 1. எல்லை; boundary, limit. 2. வகை (வின்.);; manner, way. 3. மரியாதை (யாழ்.அக.);; rule of propriety or decorum. limits of propriety. 4. அடக்கம் (வின்.);; gravity, sobriety, modesty. 5. ... விளைச்சலின்றும் சிற்றூர் ... காணியாட்சிக் ... முதலியோருக்குக்

மேரைத்திட்டம்	மேரைத்திட்டம் mēraittiṭṭam, பெ.(n.) மேரை பிரித்துக் கொடுப்பதற்காக ஏற்பட்ட திட்டம்; regulation or rule relating to the proportion of allowances to the village officers and servants from the crops. (W.G.);. [மேலை + திட்டம்] மேரைத்திட்டம் mēraittiṭṭam, பெ. (n.) மேரை பிரித்துக் கொடுப்பதற்காக ஏற்பட்ட திட்டம்; regulation or rule relating to the proportion of allowances to the village officers and servants from the crops. (W.G.);. [மேலை + திட்டம்]
மேரைமரியாதை	மேரைமரியாதை mēraimariyātai, பெ.(n.) மேரை, 3 (இ.வ.); பார்க்க;see {} 3. [மேரை + மரியாதை] Skt. {} → த. மரியாதை. மேரைமரியாதை mēraimariyātai, பெ. (n.) மேரை, 3 (இ.வ.); பார்க்க;see {} 3. [மேரை + மரியாதை] Skt. {} → த. மரியாதை.
மேரைமானியம்	மேரைமானியம் mēraimāṉiyam, பெ.(n.) முற்காலத்தில் தவசமாகக் கொடுக்கப்பட்டுப் பின்னர் பணமாகச் செலுத்தப்படும் விளைச் சற்பாகம்; grant of a portion of the gross produce of cultivated lands, now commuted into money. (W.G.);. [மேரை + மானியம்] மேரைமானியம் mēraimāṉiyam, பெ. (n.) முற்காலத்தில் தவசமாகக் கொடுக்கப்பட்டுப் பின்னர் பணமாகச் செலுத்தப்படும் விளைச் சற்பாகம்; grant of a portion of the gross produce of cultivated lands, now commuted into money. (W.G.);. [மேரை + மானியம்]
மேரையழித்தல்	மேரையழித்தல் mēraiyaḻittal, பெ.(n.) எல்லையைக் குறிக்கும் வரப்பு முதலியவற்றை அழிக்கை; destruction of landmarks, as by removing survey stones, etc. [மேரை + அழித்தல். அழி → அழித்தல். 'தல்' தொ.பெ.ஈறு.] மேரையழித்தல் mēraiyaḻittal, பெ. (n.) எல்லையைக் குறிக்கும் வரப்பு முதலியவற்றை அழிக்கை; destruction of landmarks, as by removing survey stones, etc. [மேரை + அழித்தல். அழி → அழித்தல். 'தல்' தொ.பெ.ஈறு.]

மேல்	மேல்1 mēl, பெ.(n.) 1. கீழ்ப்பகுதிக்கு அல்லது அடிப்பகுதிக்கு எதிரான பகுதி, மேலிடம்; that which is above or over, upper side, surface. "ஓலை...... தொட்டு மேற்பொறியை நீக்கி" (சீவக. 2143);. 'அறையின் மேல் தட்டில் திறவுகோல் உள்ளது' (உ.வ.);. 2. அதிகப்படி; upper or higher (limit);, further, additional,extra. 'இது குறித்து மேலும் விளக்கம் தேவை' (உ.வ.);. 3. வானம் (சூடா.);; sky. "மேலுயர் கைலையை" (கம்பரா. யுத்த. மந்திரப். 80);. 4. மேற்கு (பிங்.);; west. 'மேல் திசையில் ஞாயிறு மறையும் நேரம்' (உ.வ.);. 5. தலை; head. "மேவா ருயிருணங்க மேன்முடித்த பிள்ளையன்" (பு.வெ.2, 8);. 6. தலைமை; leadership, superiority. 'மேலதிகள்'. 7. மேன்மை (பிங்.);; excellence. 8. உயர்ந்தோர்; the great.
மேல்கட்டு	மேல்கட்டு mēlkaṭṭu, பெ.(n.) பந்தல் போன்றவற்றில் ஒலைக்கடியில் மேல்பாகத்தில் கட்டும் துணி; cloth spread on the lower side of the thatch of a pandal. து. மேல்கட்டு. [மேல் + கட்டு] [p] மேல்கட்டு mēlkaṭṭu, பெ. (n.) பந்தல் போன்றவற்றில் ஒலைக்கடியில் மேல்பாகத்தில் கட்டும் துணி; cloth spread on the lower side of the thatch of a pandal. து. மேல்கட்டு. [மேல் + கட்டு]
மேல்கடல்	மேல்கடல் mēlkaḍal, பெ. (n.) மேற்றிசையிலுள்ள கடல்; the Arabian sea, as the western sea. "மேல்கடல் வானுகத் தின்றுளை வழி" (திருக்கோ. 6);. [மேல் + கடல். தமிழ்நாட்டிற்கு மேற்குப் பக்கத்தில் அமைந்த கடல்] மேல்கடல் mēlkaḍal, பெ. (n.) மேற்றிசையிலுள்ள கடல்; the Arabian sea, as the western sea. "மேல்கடல் வானுகத் தின்றுளை வழி" (திருக்கோ. 6);. [மேல் + கடல். தமிழ்நாட்டிற்கு மேற்குப் பக்கத்தில் அமைந்த கடல்].

மேல்காது	மேல்காது mēlkātu, பெ.(n.) காதின் உயரப்பகுதி; the top part of the ear. [மேல் + காது] மேல்காது mēlkātu, பெ. (n.) காதின் உயரப்பகுதி; the top part of the ear. [மேல் + காது]
மேல்கால்	மேல்கால் mēlkāl, பெ.(n.) மேல்காற்று பார்க்க (நாமதீப. 91);;see {}. [மேல் + கால்] மேல்கால் mēlkāl, பெ. (n.) மேல்காற்று பார்க்க (நாமதீப. 91);;see {}. [மேல் + கால்]
மேல்காற்று	மேல்காற்று mēlkāṟṟu, பெ.(n.) மேற்குத் திசையினின்று வீசும் காற்று (திவா.);; west wind "கோடை மேல் காற்றே". மறுவ. கோடைக்காற்று, கோடை. ம. மேல்காற்று. [மேல் + காற்று] மேல்காற்று mēlkāṟṟu, பெ. (n.) மேற்குத் திசையினின்று வீசும் காற்று (திவா.);; west wind. "கோடை மேல் காற்றே". மறுவ. கோடைக்காற்று, கோடை. ம. மேல்காற்று. [மேல் + காற்று]

மேல்கீழாதல்	மேல்கீழாதல் mēlāḻātal, பெ.(n.) தலை கீழாதல்; topsy -turvy. ம. மேல்கீழாயி. [மேல் + கீழ் + ஆதல். ஆ → ஆதல் 'அல்' தொ.பெ.ஈறு] மேல்கீழாதல் mēlāḻātal, பெ. (n.) தலை கீழாதல்; topsy -turvy. ம. மேல்கீழாயி. [மேல் + கீழ் + ஆதல். ஆ → ஆதல் 'அல்' தொ.பெ.ஈறு]
மேல்கை	மேல்கை mēlkai, பெ.(n.) 1. அப்பாலானது; that which is farther or on the further side. 2. உயர்தரம்; higher rank, standing, degree or pedigree. 3. மேடு; highland, elevation. 4. மேற்கு; west. து. மேல்கயி (வெற்றி, மேன்மை);. [மேல் + கை] மேல்கை mēlkai, பெ. (n.) 1. அப்பாலானது; that which is farther or on the further side. 2. உயர்தரம்; higher rank, standing, degree or pedigree. 3. மேடு; highland, elevation. 4. மேற்கு; west. து. மேல்கயி (வெற்றி, மேன்மை);. [மேல் + கை]
மேல்கோட்டை	மேல்கோட்டை mēlāṭṭai, பெ.(n.) சீரங்கப்பட்டினத்திற்கு அருகில் அமைந்த மாலிய வழிபாட்டிடம்; name of a place of {} pilgrimage near {} in Mysore. [மேல் + கோட்டை. திருவரங்கத்திலிருந்து சென்ற இராமானுசர் தங்கிய இடம்] மேல்கோட்டை mēlāṭṭai, பெ. (n.) சீரங்கப் பட்டினத்திற்கு அருகில் அமைந்த மாலிய வழிபாட்டிடம்; name of a place of {} pilgrimage near {} in Mysore. [மேல் + கோட்டை. திருவரங்கத்திலிருந்து சென்ற இராமானுசர் தங்கிய இடம்]

மேல்சாதி	மேல்சாதி mēlcāti, பெ.(n.) மேற்குலம் பார்க்க;see {}. க. மேலு சாதி. [மேல் + சாதி] Skt. {} → த. சாதி. மேல்சாதி mēlcāti, பெ. (n.) மேற்குலம் பார்க்க;see {}. க. மேலு சாதி. [மேல் + சாதி] Skt. {} → த. சாதி.
மேல்சாந்தி	மேல்சாந்தி mēlcāndi, பெ.(n.) 1. கோயிலின் தலைமைப் பூசகன் (T.A.S.ii.48,49);; chief priest, in a temple. ம. மேல்சாந்தி. [மேல் + சாந்தி] மேல்சாந்தி mēlcāndi, பெ. (n.) 1. கோயிலின் தலைமைப் பூசகன் (T.A.S.ii.48,49);; chief priest, in a temple. ம. மேல்சாந்தி. [மேல் + சாந்தி]
மேல்சார்	மேல்சார் mēlcār, பெ.(n.) 1. மேல்பக்கம் (கொ.வ.);; western side. 2. மேற்கு (யாழ்.அக.);; west. [மேல் + சார்] மேல்சார் mēlcār, பெ. (n.) 1. மேல்பக்கம் (கொ.வ.);; western side. 2. மேற்கு (யாழ்.அக.);; west. [மேல் + சார்]

மேல்டாப்பு	மேல்டாப்பு mēlṭāppu, பெ.(n.) வண்டி முதலியவற்றின் மேற்கூடு (இக்.வ.);; roof or hood, as of a vehicle. [மேல் + டாப்பு] E. top → த. டாப்பு. மேல்டாப்பு mēlṭāppu, பெ. (n.) வண்டி முதலியவற்றின் மேற்கூடு (இக்.வ.);; roof or hood, as of a vehicle. [மேல் + டாப்பு] E. top → த. டாப்பு.
மேல்தட்டு	மேல்தட்டு mēltaṭṭu, பெ.(n.) 1. மேல்மாடம்; upperstorey. 2. உயர்வானது; superior. 'மேல்தட்டு மக்கள் வாழ்க்கையே வேறானது' (உ.வ.);. ம. மேத்தட்டு. [மேல் + தட்டு] மேல்தட்டு mēltaṭṭu, பெ. (n.) 1. மேல்மாடம்; upperstorey. 2. உயர்வானது; superior. 'மேல்தட்டு மக்கள் வாழ்க்கையே வேறானது' (உ.வ.);. ம. மேத்தட்டு. [மேல் + தட்டு]
மேல்தட்டுமக்கள்	மேல்தட்டுமக்கள் mēltaṭṭumakkaḷ, பெ.(n.) 1. உயர் குலத்தினர்; people of high caste. 2. வசதி வாய்ப்புப் படைத்தவர்; people who are in well-to-do position. [மேல்தட்டு + மக்கள்] மேல்தட்டுமக்கள் mēltaṭṭumakkaḷ, பெ. (n.) 1. உயர் குலத்தினர்; people of high caste. 2. வசதி வாய்ப்புப் படைத்தவர்; people who are in well-to-do position. [மேல்தட்டு + மக்கள்]

மேல்தரம்	மேல்தரம் mēltaram, பெ.(n.) சிறந்தது, உயர்வானது; the best sort, superior. ம. மேத்தரம். [மேல் + தரம்] மேல்தரம் mēltaram, பெ. (n.) சிறந்தது, உயர்வானது; the best sort, superior. ம. மேத்தரம். [மேல் + தரம்]
மேல்தரை	மேல்தரை mēltarai, பெ.(n.) தறியில் நெசவாளர் அமையும் மேட்டுப் பகுதி; the sitting (raised); place of a weaver at loom. [மேல் + தரை] மேல்தரை mēltarai, பெ. (n.) தறியில் நெசவாளர் அமையும் மேட்டுப் பகுதி; the sitting (raised); place of a weaver at loom. [மேல் + தரை]
மேல்தளம்	மேல்தளம் mēltaḷam, பெ.(n.) மேற்றளம் பார்க்க;see {}. [மேல் + தளம்] மேல்தளம் mēltaḷam, பெ. (n.) மேற்றளம் பார்க்க;see {}. [மேல் + தளம்]

மேல்தறி	மேல்தறி mēltaṟi, பெ.(n.) நெசவில் திண்ணை போல் மேடாக்கி அமைக்கப்பட்ட தறி; weaving made at pial like structure. [மேல் + தறி] மேல்தறி mēltaṟi, பெ. (n.) நெசவில் திண்ணை போல் மேடாக்கி அமைக்கப்பட்ட தறி; weaving made at pial like structure. [மேல் + தறி] மேல்தறி mēltaṟi, பெ. (n.) நிலத்தில் குழி இல்லாமல் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் தறி, handloom set above the ground level. [மேல்+தறி]
மேல்தாடை	மேல்தாடை mēltāṭai, பெ.(n.) கீழ்த் தாடைக்கு மேலாக அமைந்த தாடை; the upper jaw. க. மேல்தவடெ. [மேல் + தாடை] மேல்தாடை mēltāṭai, பெ. (n.) கீழ்த் தாடைக்கு மேலாக அமைந்த தாடை; the upper jaw. க. மேல்தவடெ. [மேல் + தாடை]
மேல்துண்டு	மேல்துண்டு mēltuṇṭu, பெ.(n.) தோளில் போடும் துண்டு; towel worn over the shoulder. 'காமராசர் எப்போதும் மேல்துண்டு அணியும் பழக்கமுள்ளவர்'. [மேல் + துண்டு] [p] மேல்துண்டு mēltuṇṭu, பெ. (n.) தோளில் போடும் துண்டு; towel worn over the shoulder. 'காமராசர் எப்போதும் மேல்துண்டு அணியும் பழக்கமுள்ளவர்'. [மேல் + துண்டு]

மேல்தோல்	மேல்தோல் mēltōl, பெ.(n.) மேற்றோல் பார்க்க;see {}. க. மேலுதோலு. [மேல் + தோல்] மேல்தோல் mēltōl, பெ. (n.) மேற்றோல் பார்க்க;see {}. க. மேலுதோலு. [மேல் + தோல்]
மேல்நாடு	மேல்நாடு mēlnāṭu, பெ.(n.) வெளிநாடு (குறிப்பாக); அமெரிக்காவும், ஐரோப்பிய நாடுகளும்; foreign country especially western country. 'மேல் நாட்டு மோகம் இன்றைய இளைஞர்களை மிகுதியாகப் பாதித்திருக்கிறது'. [மேல் + நாடு. மேல் = மேற்கு] மேல்நாடு mēlnāṭu, பெ. (n.) வெளிநாடு (குறிப்பாக); அமெரிக்காவும், ஐரோப்பிய நாடுகளும்; foreign country especially western country. 'மேல் நாட்டு மோகம் இன்றைய இளைஞர்களை மிகுதியாகப் பாதித்திருக்கிறது'. [மேல் + நாடு. மேல் = மேற்கு]
மேல்நாள்	மேல்நாள் mēlnāḷ, பெ.(n.) மேனாள் பார்க்க;see {}. ம. மேநாள். [மேல் + நாள்] மேல்நாள் mēlnāḷ, பெ. (n.) மேனாள் பார்க்க;see {}. ம. மேநாள். [மேல் + நாள்]

மேல்நிலைப்பள்ளி	மேல்நிலைப்பள்ளி mēlnilaippaḷḷi, பெ.(n.) மேனிலைப்பள்ளி காண்க;see {}. [மேல்நிலை + பள்ளி. புள் → பள் → பள்ளம். பள் → பள்ளி = சமமான நிலம், சமணப் பள்ளி, கல்விக்கூடம். மேல்நிலை = பள்ளியிறுதி வகுப்பிற்கு மேலானது.] மேல்நிலைப்பள்ளி mēlnilaippaḷḷi, பெ. (n.) மேனிலைப்பள்ளி காண்க;see {}. [மேல்நிலை + பள்ளி. புள் → பள் → பள்ளம். பள் → பள்ளி = சமமான நிலம், சமணப் பள்ளி, கல்விக்கூடம். மேல்நிலை = பள்ளியிறுதி வகுப்பிற்கு மேலானது.]
மேல்படிப்பு	மேல்படிப்பு mēlpaḍippu, பெ.(n.) மேற் படிப்பு பார்க்க;see {}. [மேல் + படிப்பு. படி → படிப்பு. 'பு' தொ.பெ.ஈறு.] மேல்படிப்பு mēlpaḍippu, பெ. (n.) மேற் படிப்பு பார்க்க;see {}. [மேல் + படிப்பு. படி → படிப்பு. 'பு' தொ.பெ.ஈறு.]
மேல்பல்	மேல்பல் mēlpal, பெ.(n.) மேல்வாய்ப்பல் பார்க்க;see {}. [மேல் + பல்] மேல்பல் mēlpal, பெ. (n.) மேல்வாய்ப்பல் பார்க்க;see {}. [மேல் + பல்]
மேல்பாகம்	மேல்பாகம் mēlpākam, பெ.(n.) மேலாக அமைந்த பாகம்; upper portion. க. மேல்பாக. [மேல் + பாகம். பகு → பாகு → பாகம்] மேல்பாகம் mēlpākam, பெ. (n.) மேலாக அமைந்த பாகம்; upper portion. க. மேல்பாக. [மேல் + பாகம். பகு → பாகு → பாகம்]

மேல்பாதி	மேல்பாதி mēlpāti, பெ.(n.) 1.மேற்குப் பகுதி; western portion. 'பழந்தமிழகத்தின் மேல்பாதி mēlpāti, பெ. (n.) 1. மேற்குப் பகுதி; western portion. 'பழந்தமிழகத்தின் மேல்பாதி மலையாளநாடாகிவிட்டது'(உ.வ.);. 2. மேல்வாரம்(இ.வ.);; the share of the produce assigned to the landlord or the government. [மேல் + பாதி. பகுதி → பாதி]
மேல்பால்	மேல்பால் mēlpāl,பெ.(n.); மேற்குப் பக்கம்; western side. "பகலிழந்த மேல்பாற் றிசைப் பெண் புலம்புறுமாலை" (திவ். இயற். திருவிருத். 35);. [மேல் + பால். பகல் → பால்] மேல்பால் mēlpāl, பெ. (n.) மேற்குப் பக்கம்; western side. "பகலிழந்த மேல்பாற் றிசைப் பெண் புலம்புறுமாலை" (திவ். இயற். திருவிருத். 35);. [மேல் + பால். பகல் → பால்]
மேல்பால்விதேகம்	மேல்பால்விதேகம் mēlpālvitēkam, பெ.(n.) ஒன்பது வகை நிலத்தின் பெரும் பிரிவுகளுள் ஒன்று (பிங்.);; a continent, one of {}, q.v. [மேல் + பால் + விதேகம்] Skt. {} → த. விதேகம். மேல்பால்விதேகம் mēlpālvitēkam, பெ. (n.) ஒன்பது வகை நிலத்தின் பெரும் பிரிவுகளுள் ஒன்று (பிங்.);; a continent, one of {}, q.v. [மேல் + பால் + விதேகம்] Skt. {} → த. விதேகம்.
மேல்பீட்டி	மேல்பீட்டி mēlpīṭṭi, பெ.(n.) சட்டையின் மேற்பகுதி (இ.வ.);; breast of a garment. [மேல் + பீட்டி] மேல்பீட்டி mēlpīṭṭi, பெ. (n.) சட்டையின் மேற்பகுதி (இ.வ.);; breast of a garment. [மேல் + பீட்டி]

மேல்பேச்சு	மேல்பேச்சு mēlpēccu, பெ.(n.) பிறருரையை மறுத்தோ, எதிர்த்தோ பேசும் பேச்சு; counter argument, contradicting. 'நீ ஏன் ஒவ்வொரு பேச்சுக்கும் மேல் பேச்சு பேசுகிறாய்?' [மேல் + பேச்சு. பேசு → பேச்சு.] மேல்பேச்சு mēlpēccu, பெ. (n.) பிறருரையை மறுத்தோ, எதிர்த்தோ பேசும் பேச்சு; counter argument, contradicting. 'நீ ஏன் ஒவ்வொரு பேச்சுக்கும் மேல் பேச்சு பேசுகிறாய்?' [மேல் + பேச்சு. பேசு → பேச்சு.]
மேல்மட்டம்	மேல்மட்டம் mēlmaṭṭam, பெ.(n.) 1. மேற் புறத்தின் மட்டம்; superficial level at the top. 2. மட்டப் பலகை (இ.வ.);; mason's level. [மேல் + மட்டம்] மேல்மட்டம் mēlmaṭṭam, பெ. (n.) 1. மேற் புறத்தின் மட்டம்; superficial level at the top. 2. மட்டப் பலகை (இ.வ.);; mason's level. [மேல் + மட்டம்]
மேல்மடை	மேல்மடை mēlmaḍai, பெ.(n.) 1. நீர் மடையை அடுத்துள்ள விளைநிலம்; field near the sluice. (R.T.);. 2. மேட்டிலுள்ள வாய்க்கால் (இ.வ.);; water-way at high level. [மேல் + மடை. மடு → மடை] மேல்மடை mēlmaḍai, பெ. (n.) 1. நீர் மடையை அடுத்துள்ள விளைநிலம்; field near the sluice. (R.T.);. 2. மேட்டிலுள்ள வாய்க்கால் (இ.வ.);; water-way at high level. [மேல் + மடை. மடு → மடை]
மேல்மண்டலம்	மேல்மண்டலம் mēlmaṇṭalam, பெ.(n.) எருமையூர் (மைசூர்);ப் பகுதி; Mysore region. (I.M.P. Sm.94);. [மேல் + மண்டலம். மண்டு → மண்டலம்] மேல்மண்டலம் mēlmaṇṭalam, பெ. (n.) எருமையூர் (மைசூர்);ப் பகுதி; Mysore region. (I.M.P. Sm.94);. [மேல் + மண்டலம். மண்டு → மண்டலம்]

மேல்மாடி	மேல்மாடி mēlmāṭi, பெ.(n.) வீட்டின் மேனிலைக் கட்டு (வின்.);; upper storey. க. மேலுப்பரிகெ;து. மேல்மாரிகெ, மேலுப் பரிகெ, மேல்மெஞ்சி. [மேல் + மாடி] மேல்மாடி mēlmāṭi, பெ. (n.) வீட்டின் மேனிலைக் கட்டு (வின்.);; upper storey. க. மேலுப்பரிகெ;து. மேல்மாரிகெ, மேலுப் பரிகெ, மேல்மெஞ்சி. [மேல் + மாடி]
மேல்மிதந்தபுத்தி	மேல்மிதந்தபுத்தி mēlmidandabuddi, பெ.(n.) மேலெழுத்து வாரியாகக் காணப்படும் அறிவு (ஞானம்);, ஆழமில்லாத அறிவு; superficial knowledge or understanding. [மேல் + மிதந்த + புத்தி] மேல்மிதந்தபுத்தி mēlmidandabuddi, பெ. (n.) மேலெழுத்து வாரியாகக் காணப்படும் அறிவு (ஞானம்);, ஆழமில்லாத அறிவு; superficial knowledge or understanding. [மேல் + மிதந்த + புத்தி]
மேல்முகம்	மேல்முகம் mēlmugam, பெ.(n.) மேற்குப் பகுதி (நாஞ்.);; western division. [மேல் + முகம். மேடான பகுதி] மேல்முகம் mēlmugam, பெ. (n.) மேற்குப் பகுதி (நாஞ்.);; western division. [மேல் + முகம். மேடான பகுதி]

மேல்முகவரி	மேல்முகவரி mēlmugavari, பெ.(n.) மடலின் புறத்தே மடலைப் பெறுவோரின் பெயர், ஊர் முதலியனவற்றைக் குறிக்கும் அடையாளம்; super scription, address, as of a letter. 'மேல் முகவரி தெளிவாக இல்லாத அஞ்சல் உரிய காலத்தில் சேரும் என்று சொல்ல வியலாது' (உ.வ.);. [மேல் + முகவரி] மேல்முகவரி mēlmugavari, பெ. (n.) மடலின் புறத்தே மடலைப் பெறுவோரின் பெயர், ஊர் முதலியனவற்றைக் குறிக்கும் அடையாளம்; super scription, address, as of a letter. 'மேல் முகவரி தெளிவாக இல்லாத அஞ்சல் உரிய காலத்தில் சேரும் என்று சொல்ல வியலாது' (உ.வ.);. [மேல் + முகவரி]
மேல்முந்தானை	மேல்முந்தானை mēlmundāṉai, பெ.(n.) மேல்முன்றானை பார்க்க (இ.வ.); see {}. [மேல்முன்றானை → மேல்முந்தானை] மேல்முந்தானை mēlmundāṉai, பெ. (n.) மேல்முன்றானை பார்க்க (இ.வ.); see {}. [மேல்முன்றானை → மேல்முந்தானை]
மேல்முந்தி	மேல்முந்தி mēlmundi, பெ.(n.) மேல் முன்றானை பார்க்க (இ.வ.);;see {}. [மேல் + முந்தி] மேல்முந்தி mēlmundi, பெ. (n.) மேல் முன்றானை பார்க்க (இ.வ.);;see {}. [மேல் + முந்தி]

மேல்முந்திரி	மேல்முந்திரி mēlmundiri, பெ.(n.) முந்திரி (வின்.);; a minute fraction. [மேல் + முந்திரி] மேல் வாய்ச் சிற்றிலக்கத்தில் அடிமட்ட எண் மேல் முந்திரி என்னும் முந்திரி (1/320); யும் கீழ்வாய்ச்சிற்றிலக்கத்தில் அடிமட்ட எண் கீழ் முந்திரி (1/102, 1/400); யும் ஆகும். (ப.அ.72); முந்து + இரி = முந்திரி. இரிதல் = விலகுதல், பிளத்தல், கெடுதல். இரிசல் = பிளவு. ஒ.நோ;பின்னம் = பிளவு கீழ்வாயிலக்கம். E.fraction, fட. frang, break. கீழ்வாயிலக்கங்களுள் முந்தியது முந்திரி யெனப்பட்டது. (வே.க.4,12);. மேல்முந்திரி mēlmundiri, பெ. (n.) முந்திரி (வின்.);; a minute fraction. [மேல் + முந்திரி] மேல் வாய்ச் சிற்றிலக்கத்தில் அடிமட்ட எண் மேல் முந்திரி என்னும் முந்திரி (1/320); யும் கீழ்வாய்ச்சிற்றிலக்கத்தில் அடிமட்ட எண் கீழ் முந்திரி (1/102, 1/400); யும் ஆகும். (ப.அ.72); முந்து + இரி = முந்திரி. இரிதல் = விலகுதல், பிளத்தல், கெடுதல். இரிசல் = பிளவு. ஒ.நோ;பின்னம் = பிளவு கீழ்வாயிலக்கம். E.fraction, fட. frang, break. கீழ்வாயிலக்கங்களுள் முந்தியது முந்திரி யெனப்பட்டது. (வே.க.4,12);.
மேல்முந்திரிகை	மேல்முந்திரிகை mēlmundirigai, பெ.(n.) மேல்முந்திரி பார்க்க;see {}. [மேல் + முந்திரிகை. முந்திரி → முந்திரிகை] மேல்முந்திரிகை mēlmundirigai, பெ. (n.) மேல்முந்திரி பார்க்க;see {}. [மேல் + முந்திரிகை. முந்திரி → முந்திரிகை]
மேல்முந்திரை	மேல்முந்திரை mēlmundirai, பெ.(n.) மேல்முந்திரி (கணக்கதி. 2, உரை); பார்க்க;see {}. [மேல் + முந்திரை. முந்திரி → முந்திரை] மேல்முந்திரை mēlmundirai, பெ. (n.) மேல்முந்திரி (கணக்கதி. 2, உரை); பார்க்க;see {}. [மேல் + முந்திரை. முந்திரி → முந்திரை]

மேல்முறையீடு	மேல்முறையீடு mēlmuṟaiyīṭu, பெ.(n.) வழக்கில் தோற்றவர் மேல்முறை மன்றத்தில் செய்யும் முறையீடு; appeal (by one aggrieved by decree or order of a court. 'மாவட்ட நீதி மன்றத்தில் தீர்ப்பை எதிர்த்து உயர் நீதி மன்றத்தில் மேல் முறையீடு செய்ய முற்பட்டனர்'. [மேல் + முறையீடு. முறையிடு → முறையீடு] மேல்முறையீடு mēlmuṟaiyīṭu, பெ. (n.) வழக்கில் தோற்றவர் மேல்முறை மன்றத்தில் செய்யும் முறையீடு; appeal (by one aggrieved by decree or order of a court. 'மாவட்ட நீதி மன்றத்தில் தீர்ப்பை எதிர்த்து உயர் நீதி மன்றத்தில் மேல் முறையீடு செய்ய முற்பட்டனர்'. [மேல் + முறையீடு. முறையிடு → முறையீடு]
மேல்முன்றானை	மேல்முன்றானை mēlmuṉṟāṉai, பெ.(n.) உடுத்தும்போது மேற்புறமாக வரும் சேலையின் முகப்பு (இ.வ.);; the front or outer end of a saree, pallu lait on the top of a saree. து. மெண்ணடெ, மெந்நடெ (பெண்கள் தம் மார்பை மூடிக்கொள்ள பயன்படுத்தும் துணி);. [மேல் + முன்றானை. முன் + தானை – முன்றானை] மேல்முன்றானை mēlmuṉṟāṉai, பெ. (n.) உடுத்தும்போது மேற்புறமாக வரும் சேலையின் முகப்பு (இ.வ.);; the front or outer end of a saree, pallu lait on the top of a saree. து. மெண்ணடெ, மெந்நடெ (பெண்கள் தம் மார்பை மூடிக்கொள்ள பயன்படுத்தும் துணி);. [மேல் + முன்றானை. முன் + தானை – முன்றானை]
மேல்முனை	மேல்முனை mēlmuṉai, பெ.(n.) உச்சி; top. [மேல் + முனை. முன் → முனை] மேல்முனை mēlmuṉai, பெ. (n.) உச்சி; top. [மேல் + முனை. முன் → முனை]

மேல்மூச்சு	மேல்மூச்சு mēlmūccu, பெ.(n.) 1. முயற்சி முதலியவற்றால் மேலெழும் பெருமூச்சு; deep breath, as at the time of exertion. 'மேல் மூச்சு கீழ் மூச்சு வாங்க ஓடி வந்தார்' (உ.வ.);. 2. இறக்கும் தறுவாயில் மேனோக்கி யெழும் மூச்சுக் காற்று; dying breath. [மேல் + மூச்சு. மூசு → மூச்சு.] மேல்மூச்சு mēlmūccu, பெ. (n.) 1. முயற்சி முதலியவற்றால் மேலெழும் பெருமூச்சு; deep breath, as at the time of exertion. 'மேல் மூச்சு கீழ் மூச்சு வாங்க ஓடி வந்தார்' (உ.வ.);. 2. இறக்கும் தறுவாயில் மேனோக்கி யெழும் மூச்சுக் காற்று; dying breath. [மேல் + மூச்சு. மூசு → மூச்சு.]
மேல்யோசனை	மேல்யோசனை mēlyōcaṉai, பெ.(n.) மேலோசனை பார்க்க;see {}. [மேல் + யோசனை] Skt. {} → த. யோசனை. மேல்யோசனை mēlyōcaṉai, பெ. (n.) மேலோசனை பார்க்க;see {}. [மேல் + யோசனை] Skt. {} → த. யோசனை.
மேல்வக்கணை	மேல்வக்கணை mēlvakkaṇai, பெ.(n.) 1. மேல்முகவரி பார்க்க;see {}. 2. தேவைக்கு அதிகமாகப் பேசுதல் (அதிகப் பிரசங்கம்);; insolent or impertiment talk. 'மேல் வக்கணை பேசாதே'. [மேல் + வக்கணை] மேல்வக்கணை mēlvakkaṇai, பெ. (n.) 1. மேல்முகவரி பார்க்க;see {}. 2. தேவைக்கு அதிகமாகப் பேசுதல் (அதிகப் பிரசங்கம்);; insolent or impertiment talk. 'மேல் வக்கணை பேசாதே'. [மேல் + வக்கணை]

மேல்வட்டம்	மேல்வட்டம் mēlvaṭṭam, பெ.(n.) 1. நகர முதலியவற்றின் வெளிச்சுற்று; outlying portion beyond the fixed limits of a city, temple or fort. 2. முதன்மை; superiority, leadership. "சபையின் மேல்வட்டமாகக் காண வைப் போன் பிதாவாம்" (குமரேச. சத. 58);. 3. மதிப்பு (யாழ்.அக.);; regard. [மேல் + வட்டம். வள் → வட்டு → வட்டம்] மேல்வட்டம் mēlvaṭṭam, பெ. (n.) 1. நகர முதலியவற்றின் வெளிச்சுற்று; outlying portion beyond the fixed limits of a city, temple or fort. 2. முதன்மை; superiority, leadership. "சபையின் மேல்வட்டமாகக் காண வைப் போன் பிதாவாம்" (குமரேச. சத. 58);. 3. மதிப்பு (யாழ்.அக.);; regard. [மேல் + வட்டம். வள் → வட்டு → வட்டம்]
மேல்வட்டி	மேல்வட்டி mēlvaṭṭi, பெ.(n.) வட்டிக்கு வாங்கிக் கூடுதல் வட்டிக்கு விட்டுப் பெறும் பணம்; sum taken on loan which is lent in turn with higher interest by the borrower. [மேல் + வட்டி] Skt. {} → த. வட்டி. மேல்வட்டி mēlvaṭṭi, பெ. (n.) வட்டிக்கு வாங்கிக் கூடுதல் வட்டிக்கு விட்டுப் பெறும் பணம்; sum taken on loan which is lent in turn with higher interest by the borrower. [மேல் + வட்டி] Skt. {} → த. வட்டி.
மேல்வடதிக்காள் வோன்	மேல்வடதிக்காள்வோன் mēlvaḍadikkāḷvōṉ, பெ.(n.) காற்றுக் கடவுள் (நாமதீப. 90);; god of wind, as the regent of the north-west. [மேல் + வட + திக்கு + ஆள்வோன்] மேல்வடதிக்காள்வோன் mēlvaḍadikkāḷvōṉ, பெ. (n.) காற்றுக் கடவுள் (நாமதீப. 90);; god of wind, as the regent of the north-west. [மேல் + வட + திக்கு + ஆள்வோன்]

மேல்வரி	மேல்வரி1 mēlvari, பெ.(n.) மேல்வரிச்சட்டம் பார்க்க;see {}. [மேல் + வரி] மேல்வரி2 mēlvari, பெ.(n.) வரியாக உறுதியிடப்படும் தொகையின் மீது குறிப்பிட்ட அளவின்படி கூடுதல் கட்டணம்; surcharge. 'இந்த வகைப் பொருள்களுக்கு 10% விற்பனை வரியும் 2% மேல் வரியும் செலுத்த வேண்டும்'. [மேல் + வரி] மேல்வரி1 mēlvari, பெ. (n.) மேல்வரிச்சட்டம் பார்க்க;see {}. [மேல் + வரி] மேல்வரி2 mēlvari, பெ. (n.) வரியாக உறுதியிடப்படும் தொகையின் மீது குறிப்பிட்ட அளவின்படி கூடுதல் கட்டணம்; surcharge. 'இந்த வகைப் பொருள்களுக்கு 10% விற்பனை வரியும் 2% மேல் வரியும் செலுத்த வேண்டும்'. [மேல் + வரி]
மேல்வரிச்சட்டம்	மேல்வரிச்சட்டம் mēlvariccaṭṭam, பெ.(n.) 1. முன்மாதிரியாய் அமைந்தது; model. 2. ஒருவர் தாம் கையாளுவதற்குத் தாமே அமைத்துக் கொண்ட திட்டச் சொற்றொடர் (வாக்கியம்);; motto. [மேல்வரி + சட்டம்] மேல்வரிச்சட்டம் mēlvariccaṭṭam, பெ. (n.) 1. முன்மாதிரியாய் அமைந்தது; model. 2. ஒருவர் தாம் கையாளுவதற்குத் தாமே அமைத்துக் கொண்ட திட்டச் சொற்றொடர் (வாக்கியம்);; motto. [மேல்வரி + சட்டம்]

மேல்வரிசை	மேல்வரிசை mēlvarisai, பெ.(n.) 1. மேலிடமாக அமைந்துள்ள வரிசை; upper row. 2. செங்கற் கட்டடத்தில் எழுதகத்துக்கு மேலுள்ள படைச்சுவர்; blocking course, upper layer in masonry. (C.E.M.);. க. மேல்வரிசெ. [மேல் + வரிசை. வரி → வரிசை] மேல்வரிசை mēlvarisai, பெ. (n.) 1. மேலிடமாக அமைந்துள்ள வரிசை; upper row. 2. செங்கற் கட்டடத்தில் எழுதகத்துக்கு மேலுள்ள படைச்சுவர்; blocking course, upper layer in masonry. (C.E.M.);. க. மேல்வரிசெ. [மேல் + வரிசை. வரி → வரிசை]
மேல்வரும்படி	மேல்வரும்படி mēlvarumbaḍi, பெ.(n.) income in addition to the salary. 'மேல்வரும்படி இருப்பதால் அவர் பகட்டாக (ஆடம்பரமாக); நடக்கிறார்' (உ.வ.);. [மேல் + வரும்படி. வரு(வா); + படி] மேல்வரும்படி mēlvarumbaḍi, பெ. (n.) income in addition to the salary. 'மேல்வரும்படி இருப்பதால் அவர் பகட்டாக (ஆடம்பரமாக); நடக்கிறார்' (உ.வ.);. [மேல் + வரும்படி. வரு(வா); + படி]
மேல்வருமானம்	மேல்வருமானம் mēlvarumāṉam, பெ.(n.) மேல்வரும்படி பார்க்க;see {}. ம. மேல்வரவு. [மேல் + வருமானம். வரு → வருமானம். மானம் = அளவு, அவ்வளவு குறித்தபொருள், பொருள்.] மேல்வருமானம் mēlvarumāṉam, பெ. (n.) மேல்வரும்படி பார்க்க;see {}. ம. மேல்வரவு. [மேல் + வருமானம். வரு → வருமானம். மானம் = அளவு, அவ்வளவு குறித்தபொருள், பொருள்.]

மேல்வலி	மேல்வலி mēlvali, பெ.(n.) உடம்பு நோவு (கொ.வ.);; myalgia. [மேல் + வலி] மேல்வலி mēlvali, பெ. (n.) உடம்பு நோவு (கொ.வ.);; myalgia. [மேல் + வலி]
மேல்வா-தல்	மேல்வா-தல் mēlvātal, __, 18 செ.கு.வி. (v.i.); 1. எழுதல்; to rise. "நாச்செற்று விக்குண் மேல் வாராமுன்" (குறள், 335);. 2. ஒருவர் மீது எதிர்த்து வருதல்; to advance against, as an enemy. "பரதனிப் படைகொடு..... மேல் வந்தான்" (கம்பரா. கிளை.27);. 3. நெருங்கி வருதல்; to approach. "மூப்பு மேல் வாராமை முன்னே" (நாலடி, 326);. [மேல் + வா (வரு);-,] மேல்வா-தல் mēlvātal, mēlvarudal, 18 செ.கு.வி. (v.i.); 1. எழுதல்; to rise. "நாச்செற்று விக்குண் மேல் வாராமுன்" (குறள், 335);. 2. ஒருவர் மீது எதிர்த்து வருதல்; to advance against, as an enemy. "பரதனிப் படைகொடு..... மேல் வந்தான்" (கம்பரா. கிளை.27);. 3. நெருங்கி வருதல்; to approach.
மேல்வாசகம்	மேல்வாசகம் mēlvācagam, பெ.(n.) மேல் முகவரி பார்க்க (இ.வ.);;see {}. [மேல் + வாசகம். வாயி → வாசி → வாசகம்.] மேல்வாசகம் mēlvācagam, பெ. (n.) மேல் முகவரி பார்க்க (இ.வ.);;see {}. [மேல் + வாசகம். வாயி → வாசி → வாசகம்.]

மேல்வாசி	மேல்வாசி mēlvāci, பெ.(n.) 1. ஒப்படிக் கணக்கைத் தீர்க்குமுன் அறம் முதலிய வற்றிற்குச் செலவிடும் தவசம்; corn distributed for charitable and other purposes before the settlement of harvest accounts. 2. மதிப்பிற்கு மேல் விளைச்சல் காணும் போது நில உரிமை யாளர்க்கு அதிகப்படியாகக் கிடைக்கும் தவசம்; the quantity of corn due to the landlord when the produce exceeds the estimation or {}. 3. மேல்வாசிநிலம் பார்க்க;see {}. [மேல் + வாசி. வாய் → வாசி] மேல்வாசி mēlvāci, பெ. (n.) 1. ஒப்படிக் கணக்கைத் தீர்க்குமுன் அறம் முதலிய வற்றிற்குச் செலவிடும் தவசம்; corn distributed for charitable and other purposes before the settlement of harvest accounts. 2. மதிப்பிற்கு மேல் விளைச்சல் காணும் போது நில உரிமை யாளர்க்கு அதிகப்படியாகக் கிடைக்கும் தவசம்; the quantity of corn due to the landlord when the produce exceeds the estimation or {}. 3. மேல்வாசிநிலம் பார்க்க;see {}. [மேல் + வாசி. வாய் → வாசி]
மேல்வாசிநிலம்	மேல்வாசிநிலம் mēlvācinilam, பெ.(n.) அயல் நிலங்களினும் அதிக வருவாயுள்ள நிலம் (இ.வ.);; land that produces pro rata more than other lands in the neighbourhood. [மேல்வாசி + நிலம்] மேல்வாசிநிலம் mēlvācinilam, பெ. (n.) அயல் நிலங்களினும் அதிக வருவாயுள்ள நிலம் (இ.வ.);; land that produces pro rata more than other lands in the neighbourhood. [மேல்வாசி + நிலம்]
மேல்வாசியளவு	மேல்வாசியளவு mēlvāciyaḷavu, பெ.(n.) நெல் முதலியவற்றை அளவில் அதிகப் படுத்திக் காட்டும் அளத்தல் முறை (இ.வ.);; a skilful method of measuring corn so as to show more than the real quantity. [மேல்வாசி + அளவு. அள் → அள → அளவு] மேல்வாசியளவு mēlvāciyaḷavu, பெ. (n.) நெல் முதலியவற்றை அளவில் அதிகப் படுத்திக் காட்டும் அளத்தல் முறை (இ.வ.);; a skilful method of measuring corn so as to show more than the real quantity. [மேல்வாசி + அளவு. அள் → அள → அளவு]

மேல்வாய்	மேல்வாய் mēlvāy, பெ.(n.) 1. வாயின் மேற்பகுதி (உரி.நி.);; palate. 2. மேல் வாயிலக்கம், 1 பார்க்க;see {} 1. ம. மேல்வாயி. [மேல் + வாய்] மேல்வாய் mēlvāy, பெ. (n.) 1. வாயின் மேற்பகுதி (உரி.நி.);; palate. 2. மேல் வாயிலக்கம், 1 பார்க்க;see {} 1. ம. மேல்வாயி. [மேல் + வாய்]
மேல்வாய்க்கணக்கு	மேல்வாய்க்கணக்கு mēlvāykkaṇakku, பெ.(n.) மேல்வாயிலக்கம், 1 பார்க்க(வின்.);;see {} 1. [மேல்வாய் + கணக்கு] மேல்வாய்க்கணக்கு mēlvāykkaṇakku, பெ. (n.) மேல்வாயிலக்கம், 1 பார்க்க(வின்.);;see {} 1. [மேல்வாய் + கணக்கு]
மேல்வாய்ச்சிற்றிலக்கம்	மேல்வாய்ச்சிற்றிலக்கம் mēlvāyccirrilakkam, பெ.(n.) மேல்வாயிலக்கம் பார்க்க (வின்.);;see {}. [மேல்வாய் + சிற்றிலக்கம்] எண்ணலளவை, சிற்றிலக்கம், பேரிலக்கம் என இருவகை. அரை, கால், அரைக்கால், வீசம் (மாகாணி); முதலிய பின்னவெண்கள் சிற்றிலக்கமும், ஒன்று இரண்டு மூன்று முதலிய முழுவெண்கள் பேரிலக்கமும் ஆகும். சிற் றிலக்கத்தில், கீழ்வாயிலக்கமென்றும் மேல் வாயிலக்கமென்றும் இருவகையுண்டு. கீழரை 1/640, கீழ்க்கால் 1/1280, கீழரைக்கால் 1/2560, கீழ்வீசம் 1/5120 முதலியன கீழ்வாய்ச் சிற்றிலக்கமும், மேலரை (அரை);, மேற்கால் (கால்);, மேலரைக்கால் (அரைக்கால்);, மேல் வீசம் (வீசம்); முதலியன மேல்வாய்ச் சிற்றிலக்கமுமாகும். கீழ்வாய்ச் சிற்றிலக்கத்தொடு ஒப்பு நோக்கியே அரைகால் அரைக்கால் முதலியன மேல்வாய்ச் சிற்றிலக்கமெனப்படும். (ப.ஆ.72);. மேல்வாய்ச்சிற்றிலக்கம் mēlvāyccirrilakkam, பெ. (n.) மேல்வாயிலக்கம் பார்க்க (வின்.);;see {}. [மேல்வாய் + சிற்றிலக்கம்] எண்ணலளவை, சிற்றிலக்கம், பேரிலக்கம் என இருவகை. அரை, கால், அரைக்கால், வீசம் (மாகாணி); முதலிய பின்னவெண்கள் சிற்றிலக்கமும், ஒன்று இரண்டு மூன்று முதலிய முழுவெண்கள் பேரிலக்கமும் ஆகும். சிற் றிலக்கத்தில், கீழ்வாயிலக்கமென்றும் மேல் வாயிலக்கமென்றும் இருவகையுண்டு. கீழரை 1/640, கீழ்க்கால் 1/1280, கீழரைக்கால் 1/2560, கீழ்வீசம் 1/5120 முதலியன கீழ்வாய்ச் சிற்றிலக்கமும், மேலரை (அரை);, மேற்கால் (கால்);, மேலரைக்கால் (அரைக்கால்);, மேல் வீசம் (வீசம்); முதலியன மேல்வாய்ச் சிற்றிலக்கமுமாகும். கீழ்வாய்ச் சிற்றிலக்கத்தொடு ஒப்பு நோக்கியே அரைகால் அரைக்கால் முதலியன மேல்வாய்ச் சிற்றிலக்கமெனப்படும். (ப.ஆ.72);.

மேல்வாய்ப்பல்	மேல்வாய்ப்பல் mēlvāyppal, பெ.(n.) வாயின் மேல்வரிசைப்பல்; upper tooth or teeth. 'குழந்தைக்கு மேல்வாய்ப்பல் முளைத்து விட்டதா?' (உ.வ.);. மறுவ. அண்பல். [மேல்வாய் + பல்] மேல்வாய்ப்பல் mēlvāyppal, பெ. (n.) வாயின் மேல்வரிசைப்பல்; upper tooth or teeth. 'குழந்தைக்கு மேல்வாய்ப்பல் முளைத்து விட்டதா?' (உ.வ.);. மறுவ. அண்பல். [மேல்வாய் + பல்]
மேல்வாய்ப்புறம்	மேல்வாய்ப்புறம் mēlvāyppuṟam, பெ.(n.) மேல்வாய், 1 (பிங்.); பார்க்க(வின்.);;see {}1. [மேல்வாய் + புறம்] மேல்வாய்ப்புறம் mēlvāyppuṟam, பெ. (n.) மேல்வாய், 1 (பிங்.); பார்க்க(வின்.);;see {}1. [மேல்வாய் + புறம்]
மேல்வாயிலக்கம்	மேல்வாயிலக்கம் mēlvāyilakkam, பெ.(n.) 1. ஒன்றிலிருந்து மேலெண்ணப்படும் எண்முறை; enumeration of whole number, as from one upwards, dist. fr. {}. 2. பின்னத்தில் மேலெழுதப்படும் எண் (வின்.);; [மேல்வாய் + இலக்கம்] மேல்வாயிலக்கம் mēlvāyilakkam, பெ. (n.) 1. ஒன்றிலிருந்து மேலெண்ணப்படும் எண்முறை; enumeration of whole number, as from one upwards, dist. fr. {}. 2. பின்னத்தில் மேலெழுதப்படும் எண் (வின்.);; [மேல்வாய் + இலக்கம்]
மேல்வாரதார்	மேல்வாரதார் mēlvāratār, பெ.(n.) நிலத்தின் உரிமையாளர்; the proprietor or owner of the land. [மேல்வாரம் + தார்] Skt. {} → த தார். மேல்வாரதார் mēlvāratār, பெ. (n.) நிலத்தின் உரிமையாளர்; the proprietor or owner of the land. [மேல்வாரம் + தார்] Skt. {} → த தார்.

மேல்வாரம்	மேல்வாரம் mēlvāram, பெ.(n.) விளைவி லிருந்து உரிமையாளருக்குக் கொடுத்தற் குரிய தவசம்; the proportion of the crop or produce claimed by the land-holder, dist. fr. {}. (C.G.);. "இந்நிலம் உழுது மேல் வாரத்தால் வந்து நெல்லு ஆயிரத்திருநூற்றி பத்தைங்கல்" (தெ. கல். தொ. 4. கல். 223);. ம. மேல்வாரம். [மேல் + வாரம்] மேல்வாரம் mēlvāram, பெ. (n.) விளைவி லிருந்து உரிமையாளருக்குக் கொடுத்தற் குரிய தவசம்; the proportion of the crop or produce claimed by the land-holder, dist. fr. {}. (C.G.);. "இந்நிலம் உழுது மேல் வாரத்தால் வந்து நெல்லு ஆயிரத்திருநூற்றி பத்தைங்கல்" (தெ. கல். தொ. 4. கல். 223);. ம. மேல்வாரம். [மேல் + வாரம்]
மேல்வாரை	மேல்வாரை mēlvārai, பெ.(n.) 1. சாரத்தின் மேற் போடப்படும் பலகை; planks in scaffolding. 2. ஊர்தி (வாகனம்); முதலிய வற்றைத் தூக்கிச் செல்ல உதவும் தண்டு; poles for carrying {} etc., tied to it on the outside. 3. கைம்மரம்; rafter. [மேல் + வாரை. வார் → வாரை] மேல்வாரை mēlvārai, பெ. (n.) 1. சாரத்தின் மேற் போடப்படும் பலகை; planks in scaffolding. 2. ஊர்தி (வாகனம்); முதலிய வற்றைத் தூக்கிச் செல்ல உதவும் தண்டு; poles for carrying {} etc., tied to it on the outside. 3. கைம்மரம்; rafter. [மேல் + வாரை. வார் → வாரை]
மேல்விசாரணை	மேல்விசாரணை mēlvicāraṇai, பெ.(n.) 1. கண்காணிப்பு (வின்.);; superintendence, inspection. 2. மேற்கொண்டு செய்யும் புலனாய்வு (விசாரணை);; further enquiry or trial, retrial, rehearing. [மேல் + விசாரணை] Skt. {} → த. விசாரணை. மேல்விசாரணை mēlvicāraṇai, பெ. (n.) 1. கண்காணிப்பு (வின்.);; superintendence, inspection. 2. மேற்கொண்டு செய்யும் புலனாய்வு (விசாரணை);; further enquiry or trial, retrial, rehearing. [மேல் + விசாரணை] Skt. {} → த. விசாரணை.

மேல்விட்டம்	மேல்விட்டம் mēlviṭṭam, பெ.(n.) வீட்டின் முகட்டு வளை (வின்.); ridge-piece. [மேல் + விட்டம்] மேல்விட்டம் mēlviṭṭam, பெ. (n.) வீட்டின் முகட்டு வளை (வின்.);; ridge-piece. [மேல் + விட்டம்]
மேல்விட்டவளைவு	மேல்விட்டவளைவு mēlviṭṭavaḷaivu, பெ.(n.) கட்டட வளைவின் வெளிவீச்சு; extrados of an arch. [மேல்விட்ட + வளைவு. முள் → (மள்); → வள் → வளை → வளைவு] மேல்விட்டவளைவு mēlviṭṭavaḷaivu, பெ. (n.) கட்டட வளைவின் வெளிவீச்சு; extrados of an arch. [மேல்விட்ட + வளைவு. முள் → (மள்); → வள் → வளை → வளைவு]
மேல்விதேகம்	மேல்விதேகம் mēlvitēkam, பெ.(n.) மேல்பால்விதேகம் (வின்.); பார்க்க;see {}. [மேல் + விதேகம்] Skt. {} → த. விதேகம். மேல்விதேகம் mēlvitēkam, பெ. (n.) மேல்பால்விதேகம் (வின்.); பார்க்க;see {}. [மேல் + விதேகம்] Skt. {} → த. விதேகம்.
மேல்விரி	மேல்விரி mēlviri, பெ.(n.) 1. படுக்கையின் மேல்விரிப்பு; bed-sheet. "நாநா வர்ணமா யிருப்பதொரு மேல்விரியை விரித்தாற் போலே" (ஈடு. 7, 6, 6);. 2. மேற்கட்டி (விதானம்);; canopy. [மேல் + விரி] மேல்விரி mēlviri, பெ. (n.) 1. படுக்கையின் மேல்விரிப்பு; bed-sheet. "நாநா வர்ணமா யிருப்பதொரு மேல்விரியை விரித்தாற் போலே" (ஈடு. 7, 6, 6);. 2. மேற்கட்டி (விதானம்);; canopy. [மேல் + விரி]

மேல்விரிப்பு	மேல்விரிப்பு mēlvirippu, பெ.(n.) மழைக் காகவோ, சூரிய ஒளி மறைப்புக் காகவோ மேலாகக் கட்டும் துணி; an awning. ம. மேல்விரிப்பு. [மேல் + விரிப்பு] மேல்விரிப்பு mēlvirippu, பெ. (n.) மழைக் காகவோ, சூரிய ஒளி மறைப்புக் காகவோ மேலாகக் கட்டும் துணி; an awning. ம. மேல்விரிப்பு. [மேல் + விரிப்பு]
மேல்விலங்கு	மேல்விலங்கு mēlvilaṅgu, பெ.(n.) உயிர் மெய்களில் இகர ஈகாரங்களைக் குறிக்க மெய்கள் மேல் இடும் குறியீடு (தொல். எழுத். 17, உரை);; [மேல் + விலங்கு. வில் → விலங்கு = குறுக்காக வளர்வது, குறுக்காக நிற்கும் குன்று, குறுக்குக் கோடுகள் போல் உயிர் மெய்யெழுத்துகளில் இகர ஈகாரங்களைக் குறிக்கும் அடையாளமாக உயிர்மெய் எழுத்துகளின் மேல் வரையும் வளைவு. உயிர்மெய் எழுத்துகளின் மேல் இடம் பெறுவது மேல்விலங்கு.] மேல்விலங்கு mēlvilaṅgu, பெ. (n.) உயிர் மெய்களில் இகர ஈகாரங்களைக் குறிக்க மெய்கள் மேல் இடும் குறியீடு (தொல். எழுத். 17, உரை);; [மேல் + விலங்கு. வில் → விலங்கு = குறுக்காக வளர்வது, குறுக்காக நிற்கும் குன்று, குறுக்குக் கோடுகள் போல் உயிர் மெய்யெழுத்துகளில் இகர ஈகாரங்களைக் குறிக்கும் அடையாளமாக உயிர்மெய் எழுத்துகளின் மேல் வரையும் வளைவு. உயிர்மெய் எழுத்துகளின் மேல் இடம் பெறுவது மேல்விலங்கு.]
மேல்விலாசம்	மேல்விலாசம் mēlvilācam, பெ.(n.) மேல்முகவரி பார்க்க;see {}. து. மேல்விளாச. [மேல் + விலாசம்] Skt. {} → த. விலாசம். மேல்விலாசம் mēlvilācam, பெ. (n.) மேல்முகவரி பார்க்க;see {}. து. மேல்விளாச. [மேல் + விலாசம்] Skt. {} → த. விலாசம்.

மேல்விழு-தல்	மேல்விழு-தல் mēlviḻudal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. முற்படச் சென்று பாய்தல்; to rush, as upon an enemy. "கம்ஸ்ப் ரேரிதராய்........... மேல்வி ழுவார்கள்" (ஈடு. 10, 3, 9);. 2. வலியப் புகுதல்; to volunteer, to offer voluntarily. "மேல் வீழ்ந்து நாமே விளம்பினோம்" (தனிப்பா. ii, 97, 249);. 3. ஊக்கத்துடன் செயலில் முந்துதல்; to fall to work with enthusiasm. க. மேல்பிழு; து. மேலுகு பூருனி (ஒன்றின் மேல் விழுதல், தாக்குதல்);;பட. மேலெபுய். [மேல் + விழு-,] மேல்விழு-தல் mēlviḻudal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. முற்படச் சென்று பாய்தல்; to rush, as upon an enemy. "கம்ஸ்ப் ரேரிதராய்........... மேல்வி ழுவார்கள்" (ஈடு. 10, 3, 9);. 2. வலியப் புகுதல்; to volunteer, to offer voluntarily. "மேல் வீழ்ந்து நாமே விளம்பினோம்" (தனிப்பா. ii, 97, 249);. 3. ஊக்கத்துடன் செயலில் முந்துதல்; to fall to work with enthusiasm. க. மேல்பிழு; து. மேலுகு பூருனி (ஒன்றின் மேல் விழுதல், தாக்குதல்);;பட. மேலெபுய். [மேல் + விழு-,]
மேல்விளாசம்	மேல்விளாசம் mēlviḷācam, பெ.(n.) மேல் முகவரி பார்க்க;see {}. [மேல் + விலாசம்] Skt. {} → த. விளாசம். மேல்விளாசம் mēlviḷācam, பெ. (n.) மேல் முகவரி பார்க்க;see {}. [மேல் + விலாசம்] Skt. {} → த. விளாசம்.

மேல்விளைவு	மேல்விளைவு mēlviḷaivu, பெ.(n.) 1. பிற் பயன்; consequence, future result. "என்னதாகு மேல் விளை வென் றிருந்தா னிராமன்" (கம்பரா. கடல்காண். 12);. 2. மேற் செய்ய வேண்டிய செயல்; business that ought to be done in the near future. "தூதன் வந்திறைஞ்சி மேல்விளைவு மனையன்றன் வரவுஞ் சொலி" (பிரபோத. 10, 14);. 3. ஓராண்டில் அதிகப்படியாகப் பயிரிட்டுப் பெறும் விளைச்சல் (இ.வ.);; additional or extra crop for the year. க. மேல்விழு;பட. மேல்புய். [மேல் + விளைவு. விளை → விளைவு] மேல்விளைவு mēlviḷaivu, பெ. (n.) 1. பிற் பயன்; consequence, future result. "என்னதாகு மேல் விளை வென் றிருந்தா னிராமன்" (கம்பரா. கடல்காண். 12);. 2. மேற் செய்ய வேண்டிய செயல்; business that ought to be done in the near future. "தூதன் வந்திறைஞ்சி மேல்விளைவு மனையன்றன் வரவுஞ் சொலி" (பிரபோத. 10, 14);. 3. ஓராண்டில் அதிகப்படியாகப் பயிரிட்டுப் பெறும் விளைச்சல் (இ.வ.);; additional or extra crop for the year. க. மேல்விழு;பட. மேல்புய். [மேல் + விளைவு. விளை → விளைவு]
மேல்வினை	மேல்வினை mēlviṉai, பெ.(n.) 1. இப் பிறப்பிலே செய்யும் நற்செயல் (புண்ணியம்);, அறங்கடை (பாவம்); கள்; karma which is yet to come. "மெய்ஞ்ஞானத்தால்........ மேல்வினை கூடாது" (வேதா. சூ. 162);. 2. மேல்விளைவு, 1 பார்க்க (இ.வ.);;see {} 1. [மேல் + வினை] மேல்வினை mēlviṉai, பெ. (n.) 1. இப் பிறப்பிலே செய்யும் நற்செயல் (புண்ணியம்);, அறங்கடை (பாவம்); கள்; karma which is yet to come. "மெய்ஞ்ஞானத்தால்........ மேல்வினை கூடாது" (வேதா. சூ. 162);. 2. மேல்விளைவு, 1 பார்க்க (இ.வ.);;see {} 1. [மேல் + வினை]

மேல்வீடு	மேல்வீடு mēlvīṭu, பெ.(n.) 1. தரையில் அமைந்த அறைகளுக்கு மேல் அறைகள் அமையுமாறு கட்டப்பட்ட வீடு, மெத்தை வைத்த வீடு; storeyed house. 2. வீட்டின் மேல் கட்டப்பட்ட அறை அல்லது அறைகள்; upper storey. 'அப்பா மேல் வீட்டில் இருக்கிறாரா பார்' (உ.வ.); 3. துறக்கம் (மோட்சம்); (ஈடு.);; heaven. மறுவ. மாடிவீடு, மெத்தைவிடு. [மேல் + வீடு] மேல்வீடு mēlvīṭu, பெ. (n.) 1. தரையில் அமைந்த அறைகளுக்கு மேல் அறைகள் அமையுமாறு கட்டப்பட்ட வீடு, மெத்தை வைத்த வீடு; storeyed house. 2. வீட்டின் மேல் கட்டப்பட்ட அறை அல்லது அறைகள்; upper storey. 'அப்பா மேல் வீட்டில் இருக்கிறாரா பார்' (உ.வ.); 3. துறக்கம் (மோட்சம்); (ஈடு.);; heaven. மறுவ. மாடிவீடு, மெத்தைவிடு. [மேல் + வீடு]
மேல்வீராணம்	மேல்வீராணம் mēlvīrāṇam, பெ.(n.) வட வார்க்காடு மாவட்டத்திலுள்ள ஓர் ஊர்; a village in North Arcot dt. [மேல் + வீராணம், பராந்தகமன்னனின் சிறப்புப் பெயர்களுளொன்று வீர நாராயணன். மேற்குத் திசையில் அமைந்த வீர நாராயணபுரம் மேல் வீரநாராயணபுரம். அது மேல் வீராணமாய் மருவியுள்ளது. ஆர்க்காடு வட்டத்தில் வீர நாராயணபுரம் என்னும் ஊர், தென்னார்க்காடு மாவட்டத்திலுள்ள வீராணத்தேரி என்னும் ஏரி, திருவண்ணாமலை வட்டத்திலுள்ள வீராணம் என்னும் ஊர், அம்மன்னன் பெயரால் பெயர் பெற்றவை.] மேல்வீராணம் mēlvīrāṇam, பெ. (n.) வட வார்க்காடு மாவட்டத்திலுள்ள ஓர் ஊர்; a village in North Arcot dt. [மேல் + வீராணம், பராந்தகமன்னனின் சிறப்புப் பெயர்களுளொன்று வீர நாராயணன். மேற்குத் திசையில் அமைந்த வீர நாராயணபுரம் மேல் வீரநாராயணபுரம். அது மேல் வீராணமாய் மருவியுள்ளது. ஆர்க்காடு வட்டத்தில் வீர நாராயணபுரம் என்னும் ஊர், தென்னார்க்காடு மாவட்டத்திலுள்ள வீராணத்தேரி என்னும் ஏரி, திருவண்ணாமலை வட்டத்திலுள்ள வீராணம் என்னும் ஊர், அம்மன்னன் பெயரால் பெயர் பெற்றவை.]
மேல்வெள்ளம்	மேல்வெள்ளம் mēlveḷḷam, பெ.(n.) முதல் வெள்ளத்திற்குப் பின்வரும் வெள்ளம் (இ.வ.);; second or subsequent spate. [மேல் + வெள்ளம். விள் → வெள் → வெள்ளம் = வெளுப்பான புதுப்பெருக்கு நீர்] மேல்வெள்ளம் mēlveḷḷam, பெ. (n.) முதல் வெள்ளத்திற்குப் பின்வரும் வெள்ளம் (இ.வ.);; second or subsequent spate. [மேல் + வெள்ளம். விள் → வெள் → வெள்ளம் = வெளுப்பான புதுப்பெருக்கு நீர்]

மேல்வேட்டி	மேல்வேட்டி mēlvēṭṭi, பெ.(n.) துண்டு; towel. [மேல் + வேட்டி. வெட்டு → வெட்டி → வேட்டி] மேல்வேட்டி mēlvēṭṭi, பெ. (n.) துண்டு; towel. [மேல் + வேட்டி. வெட்டு → வெட்டி → வேட்டி]
மேலகம்	மேலகம் mēlagam, பெ.(n.) மேல்வீடு, 2 பார்க்க;see {} 2. [மேல் + அகம்] மேலகம் mēlagam, பெ. (n.) மேல்வீடு, 2 பார்க்க;see {} 2. [மேல் + அகம்]
மேலங்கம்	மேலங்கம் mēlaṅgam, பெ.(n.) 1. வெளிப் படை; exterior, external appearance. 2. வெளிப் பகட்டு; outward show. [மேல் + அங்கம்] Skt. {} → த. அங்கம். மேலங்கம் mēlaṅgam, பெ. (n.) 1. வெளிப் படை; exterior, external appearance. 2. வெளிப் பகட்டு; outward show. [மேல் + அங்கம்] Skt. {} → த. அங்கம்.
மேலங்கி	மேலங்கி mēlaṅgi, பெ.(n.) மேற்சட்டை (வின்.);; outer coat. து. மேலங்கி. [மேல் + அங்கி] Skt. {} → த. அங்கி. மேலங்கி mēlaṅgi, பெ. (n.) மேற்சட்டை (வின்.);; outer coat. து. மேலங்கி. [மேல் + அங்கி] Skt. {} → த. அங்கி.

மேலடி	மேலடி mēlaḍi, பெ.(n.) தவசமாகச் செலுத்தும் இறை (T.A.S. vi. 14);; tax paid in kind. [மேல் + அடி] மேலடி mēlaḍi, பெ. (n.) தவசமாகச் செலுத்தும் இறை (T.A.S. vi. 14);; tax paid in kind. [மேல் + அடி]
மேலடைப்பு	மேலடைப்பு mēlaḍaippu, பெ. (n.) மேற் கூரை அல்லது மச்சின் அடிப்புறத்தில் தைக்கப்படும் பலகை (இ.வ.);; ceiling planks, planks of a loft below the roof. [மேல் + அடைப்பு. அடை → அடைப்பு. 'பு' தொ.பெ.ஈறு] மேலடைப்பு mēlaḍaippu, பெ. (n.) மேற் கூரை அல்லது மச்சின் அடிப்புறத்தில் தைக்கப்படும் பலகை (இ.வ.);; ceiling planks, planks of a loft below the roof. [மேல் + அடைப்பு. அடை → அடைப்பு. 'பு' தொ.பெ.ஈறு]
மேலத்தாட்சி	மேலத்தாட்சி mēlattāṭci, பெ.(n.) உறுதி மொழி (வின்.);; attestation, confirmatory sworn statement, written or oral. [மேல் + அத்தாட்சி] Skt. {} → த. அத்தாட்சி. மேலத்தாட்சி mēlattāṭci, பெ. (n.) உறுதி மொழி (வின்.);; attestation, confirmatory sworn statement, written or oral. [மேல் + அத்தாட்சி] Skt. {} → த. அத்தாட்சி.
மேலத்து	மேலத்து mēlattu, பெ.(n.) பெருமிதம்; superior airs. "மிகமேலத்தாய்ப் பேசிவெளிப் பகட்டாய்" (பஞ்ச. திருமுக. 970);. மேலத்து mēlattu, பெ. (n.) பெருமிதம்; superior airs. "மிகமேலத்தாய்ப் பேசிவெளிப் பகட்டாய்" (பஞ்ச. திருமுக. 970);.

மேலதிகம்	மேலதிகம் mēladigam, பெ.(n.) தேவைக்கு அதிகமாக கூடுதல்; additional, extra. 'உன்னிடம் மேலதிகமாகவுள்ள பாவாணரின் கட்டுரைப் படியொன்றை என்னிடம் கொடுக்கக் கூடாதா?'. 'மேலதிகமாக உள்ள ஆடைகளை ஆதரவற்றோருக்குக் கொடுத் துதவலாம்'. [மேல் + அதிகம்] மேலதிகம் mēladigam, பெ. (n.) தேவைக்கு அதிகமாக கூடுதல்; additional, extra. 'உன்னிடம் மேலதிகமாகவுள்ள பாவாணரின் கட்டுரைப் படியொன்றை என்னிடம் கொடுக்கக் கூடாதா?'. 'மேலதிகமாக உள்ள ஆடைகளை ஆதரவற்றோருக்குக் கொடுத் துதவலாம்'. [மேல் + அதிகம்]
மேலதிகாரம்	மேலதிகாரம் mēladikāram, பெ.(n.) உயர் அதிகாரம், கண்காணிக்கும் பொறுப்பு; higher authority. து. மேலதிகார. [மேல் + அதிகாரம். அதி + (கரி);காரம் → அதிகாரம் = மிகுதி, வலிமை, ஆட்சி.] மேலதிகாரம் mēladikāram, பெ. (n.) உயர் அதிகாரம், கண்காணிக்கும் பொறுப்பு; higher authority. து. மேலதிகார. [மேல் + அதிகாரம். அதி + (கரி);காரம் → அதிகாரம் = மிகுதி, வலிமை, ஆட்சி.]
மேலதிகாரி	மேலதிகாரி mēladikāri, பெ.(n.) உயர் அதிகாரி, பணியைக் கண்காணிக்கும் பொறுப்பதிகாரி; high command, boss. 'அரசு அலுவலகங்களில் குறைந்த எண்ணிக்கையில்தான் மேலதிகாரிகள் இருப்பார்கள்'. து. மேலதிகாரி. [மேல் + அதிகாரி] மேலதிகாரி mēladikāri, பெ. (n.) உயர் அதிகாரி, பணியைக் கண்காணிக்கும் பொறுப்பதிகாரி; high command, boss. 'அரசு அலுவலகங்களில் குறைந்த எண்ணிக்கையில்தான் மேலதிகாரிகள் இருப்பார்கள்'. து. மேலதிகாரி. [மேல் + அதிகாரி]

மேலப்பட்டு	மேலப்பட்டு mēlappaṭṭu, பெ.(n.) செங்கல் பட்டு மாவட்டத்திலுள்ள ஒர் ஊர்; a willage in {}. [மேல் + பட்டு - மேல்பட்டு → மேலப்பட்டு. செங்கல்பட்டு, மதுராந்தகம் வட்டங்களில் இப்பெயர் கொண்ட ஊர்கள் சில உள்ளன. திசை அடிப்படையில் கீழ்ப்பகுதி ஊர்களினின்று வேறுபடுத்திக்காட்ட அமைந்ததே 'மேல்' அடை] மேலப்பட்டு mēlappaṭṭu, பெ. (n.) செங்கல் பட்டு மாவட்டத்திலுள்ள ஒர் ஊர்; a village in {}. [மேல் + பட்டு - மேல்பட்டு → மேலப்பட்டு. செங்கல்பட்டு, மதுராந்தகம் வட்டங்களில் இப்பெயர் கொண்ட ஊர்கள் சில உள்ளன. திசை அடிப்படையில் கீழ்ப்பகுதி ஊர்களினின்று வேறுபடுத்திக்காட்ட அமைந்ததே 'மேல்' அடை]
மேலவர்	மேலவர் mēlavar, பெ.(n.) அறிஞன் (திவா.);; wise man. மறுவ. ஆய்ந்தோர், ஆரியர், ஆன்றோர், உயர்ந்தோர், உலகு, சான்றோர், நல்லவர், மிக்கோர். [மேல் → மேலவர்] மேலவர் mēlavar, பெ. (n.) அறிஞன் (திவா.);; wise man. மறுவ. ஆய்ந்தோர், ஆரியர், ஆன்றோர், உயர்ந்தோர், உலகு, சான்றோர், நல்லவர், மிக்கோர். [மேல் → மேலவர்]
மேலவர்க்கிறைவன்	மேலவர்க்கிறைவன் mēlavarkkiṟaivaṉ, பெ.(n.) மேலவரிறைவன், 1 பார்க்க (திவா.);;see {}1. [மேலவர்க்கு + இறைவன்] மேலவர்க்கிறைவன் mēlavarkkiṟaivaṉ, பெ. (n.) மேலவரிறைவன், 1 பார்க்க (திவா.);;see {}1. [மேலவர்க்கு + இறைவன்]
மேலவரிறைவன்	மேலவரிறைவன் mēlavariṟaivaṉ, பெ.(n.) 1. முருகக் கடவுள்; Lord Murugan, Kandan. 2. இந்திரன்; Indran. [மேலவர் + இறைவன். இறை → இறைவன்] மேலவரிறைவன் mēlavariṟaivaṉ, பெ. (n.) 1. முருகக் கடவுள்; Lord Murugan, Kandan. 2. இந்திரன்; Indran. [மேலவர் + இறைவன். இறை → இறைவன்]

மேலவளைவு	மேலவளைவு mēlavaḷaivu, பெ.(n.) மதுரை மாவட்டம் மேலூர் வட்டத்திலுள்ள ஊர்; a village in Madurai dt, {} taluk. [மேல் + வளைவு. வளைவு அல்லது வளவு ஒருவருக்குச் சொந்தமான பல வீடுகள் சேர்ந்த இடம். கள்ளர்கள் இப்பகுதியை வளைத்துக் குடியேறியவூர் என்றும் காரணம் கூறுவர்.] மேலவளைவு mēlavaḷaivu, பெ. (n.) மதுரை மாவட்டம் மேலூர் வட்டத்திலுள்ள ஊர்; a village in Madurai dt, {} taluk. [மேல் + வளைவு. வளைவு அல்லது வளவு ஒருவருக்குச் சொந்தமான பல வீடுகள் சேர்ந்த இடம். கள்ளர்கள் இப்பகுதியை வளைத்துக் குடியேறியவூர் என்றும் காரணம் கூறுவர்.]
மேலவன்	மேலவன் mēlavaṉ, பெ.(n.) 1. பெரியோன்; great or superior person. "மேலவன் விளம்பலும் விளம்பன் மேயினான்" (கம்பரா. விபீடண 78);. 2. அறிஞன் (திவா.);; wise man. 3. தேவன் (பிங்.);; celestial being. 4. மேலிடத்துள்ளவன்; one who is seated high, as on a horse. "குதிரையின் றலைகள் கொய்து மேலவன் சிரத்தைச் சிந்தி" (கம்பரா. அதிகாய. 201);. ம. மேலவன். [மேல் → மேலவன்] மேலவன் mēlavaṉ, பெ. (n.) 1. பெரியோன்; great or superior person. "மேலவன் விளம்பலும் விளம்பன் மேயினான்" (கம்பரா. விபீடண 78);. 2. அறிஞன் (திவா.);; wise man. 3. தேவன் (பிங்.);; celestial being. 4. மேலிடத்துள்ளவன்; one who is seated high, as on a horse. "குதிரையின் றலைகள் கொய்து மேலவன் சிரத்தைச் சிந்தி" (கம்பரா. அதிகாய. 201);.

மேலவை	மேலவை mēlavai, பெ.(n.) சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தன்னாட்சி (சுயாட்சி); அமைப்புகளால் தேர்ந்தெடுக்கப்பெறும் உறுப்பினர்கள், ஆளுநரால் அமர்த்தப் (நியமிக்கப்); பெறுபவர்கள், திறனாய் வறிஞர்கள் ஆகியோர்களைக் கொண்ட அவை; upper chamber in the bicameral legislature (of a state);. 'மேலவையில் அமர்த்த (நியமிக்க);ப் பெற்றவர்கள் யாவரும் மக்கள் நலனில் கருத்து கொள்தல் வேண்டும்'. [மேல் + அவை. அமை → அவை.] மேலவை mēlavai, பெ. (n.) சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தன்னாட்சி (சுயாட்சி); அமைப்புகளால் தேர்ந்தெடுக்கப்பெறும் உறுப்பினர்கள், ஆளுநரால் அமர்த்தப் (நியமிக்கப்); பெறுபவர்கள், திறனாய் வறிஞர்கள் ஆகியோர்களைக் கொண்ட அவை; upper chamber in the bicameral legislature (of a state);. 'மேலவையில் அமர்த்த (நியமிக்க);ப் பெற்றவர்கள் யாவரும் மக்கள் நலனில் கருத்து கொள்தல் வேண்டும்'. [மேல் + அவை. அமை → அவை.]
மேலழுக்கு	மேலழுக்கு mēlaḻukku, பெ.(n.) உடம்பழுக்கு (வின்.);; dirt or filth on the body. [மேல் + அழுக்கு] மேலழுக்கு mēlaḻukku, பெ. (n.) உடம்பழுக்கு (வின்.);; dirt or filth on the body. [மேல் + அழுக்கு]
மேலறை	மேலறை mēlaṟai, பெ.(n.) உயரே அமைந்த உள்ள வீடு; upper compartment. து. மேல் அதெ. [மேல் + அறை] மேலறை mēlaṟai, பெ. (n.) உயரே அமைந்த உள்ள வீடு; upper compartment. து. மேல் அதெ. [மேல் + அறை]

மேலன்	மேலன் mēlaṉ, பெ.(n.) மேலவன் பார்க்க;see {}. ம. மேலன். [மேல் → மேலன். 'அன்' ஆ.பா.ஈறு] மேலன் mēlaṉ, பெ. (n.) மேலவன் பார்க்க;see {}. ம. மேலன். [மேல் → மேலன். 'அன்' ஆ.பா.ஈறு]
மேலனம்	மேலனம் mēlaṉam, பெ.(n.) 1. பழக்கம்; acquaintance. 2. மேளனம், 1, 3 பார்க்க (யாழ்.அக.);;see {} 1,3. [மேல் + அனம்] மேலனம் mēlaṉam, பெ. (n.) 1. பழக்கம்; acquaintance. 2. மேளனம், 1, 3 பார்க்க (யாழ்.அக.);;see {} 1,3. [மேல் + அனம்]
மேலா	மேலா1 mēlāttal, 12 செ.குன்றாவி. (v.t.) மேற்புறமாக்குதல் (யாழ்.அக.);; to turn upward. [மேல் + ஆ-,] மேலா2 mēlātal, 6 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சிறத்தல் (கொ.வ.);; to excel. 2. வெற்றி பெறுதல்; to succeed, overcome. து. மேலாபுனி. [மேல் + ஆ-,] மேலா3 mēlā, பெ.(n.) மேலிடம், மேற்பட்ட அதிகாரப் பதவி (இ.வ.);; superior or higher authorities. 'மேலாவிலிருந்து ஆணை வந்துள்ளது'. [மேன் → மேலா] மேலா1 mēlāttal, 12 செ.குன்றாவி. (v.t.) மேற்புறமாக்குதல் (யாழ்.அக.);; to turn upward. [மேல் + ஆ-,]

மேலாக்கம்	மேலாக்கம் mēlākkam, பெ.(n.) உயர்வு, மேம்பாடு; elevation, promotion. ம. மேலாக்கம். [மேல் + ஆக்கம். ஆக்கு → ஆக்கம்] மேலாக்கம் mēlākkam, பெ. (n.) உயர்வு, மேம்பாடு; elevation, promotion. ம. மேலாக்கம். [மேல் + ஆக்கம். ஆக்கு → ஆக்கம்]
மேலாக்கு	மேலாக்கு mēlākku, பெ.(n.) மகளிர் மார்பின் மேலிடும் சேலை; upper garment worn by women, the part of a saree thrown over breast and shoulders. [மேல் + ஆக்கு] மேலாக்கு mēlākku, பெ. (n.) மகளிர் மார்பின் மேலிடும் சேலை; upper garment worn by women, the part of a saree thrown over breast and shoulders. [மேல் + ஆக்கு]
மேலாக	மேலாக1 mēlāka, வி.எ. (adv.) மேல் பரப்பை ஒட்டிய பகுதியில்; on the surface, not deeply 'விதையை மேலாக ஊன்ற வேண்டும் அப்போது தான் எளிதில் முளைக்கும்' (உ.வ.);. [மேல் + ஆக] மேலாக2 mēlāka, வி.எ. (adv.) அதிகமாக, மேல்; more than. 'கடந்த ஓராண்டுக்கும் மேலாக அனுமதி கேட்டுப் போராட்டம் நடைபெறுகிறது'. 'அவர் ஒரு மணி நேரத்திற்கும் மேலாகப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்'. [மேல் + ஆக] மேலாக1 mēlāka, வி.எ. (adv.) மேல் பரப்பை ஒட்டிய பகுதியில்; on the surface, not deeply. 'விதையை மேலாக ஊன்ற வேண்டும் அப்போது தான் எளிதில் முளைக்கும்' (உ.வ.);. [மேல் + ஆக] மேலாக2 mēlāka, வி.எ. (adv.) அதிகமாக, மேல்; more than. ஓராண்டுக்கும் அனுமதி கேட்டுப் நடைபெறுகிறது'

மேலாகு-தல்	மேலாகு-தல் mēlākudal, 7 செ.கு.வி. (v.i.) மேலா2-தல் பார்க்க;see {}. து. மேலாபுனி. [மேல் + ஆகு-, ஆ → ஆகு] மேலாகு-தல் mēlākudal, 7 செ.கு.வி. (v.i.) மேலா2-தல் பார்க்க;see {}. து. மேலாபுனி. [மேல் + ஆகு-, ஆ → ஆகு]
மேலாடை	மேலாடை mēlāṭai, பெ.(n.) 1. மேல்துண்டு, மேற்றுணி; upper cloth, cloth worn loosely over the shoulders. "மேலாடை வீழ்ந்த தெடுவென்றான்" (நள. கலிநீங்கு. 45);. 2. காய்ச்சும் பாலின் மேற்பரப்பில் படியும் ஏடு; cream of milk. ம. மேலாட;க. மேலுது. [மேல் + ஆடை] மேலாடை mēlāṭai, பெ. (n.) 1. மேல்துண்டு, மேற்றுணி; upper cloth, cloth worn loosely over the shoulders. "மேலாடை வீழ்ந்த தெடுவென்றான்" (நள. கலிநீங்கு. 45);. 2. காய்ச்சும் பாலின் மேற்பரப்பில் படியும் ஏடு; cream of milk. ம. மேலாட;க. மேலுது. [மேல் + ஆடை]
மேலாண்மை	மேலாண்மை mēlāṇmai, பெ.(n.) பிறரைக் கட்டுப்படுத்தக்கூடிய வலு (பலம்);, மேலாளுமை, மேலோங்கிய நிலை; dominance, suzerainty. 'அணு ஆயுத மேலாண்மை'. [மேல் + ஆண்மை. ஆள்(ளு);மை → ஆண்மை] மேலாண்மை mēlāṇmai, பெ. (n.) பிறரைக் கட்டுப்படுத்தக்கூடிய வலு (பலம்);, மேலாளுமை, மேலோங்கிய நிலை; dominance, suzerainty. 'அணு ஆயுத மேலாண்மை'. [மேல் + ஆண்மை. ஆள்(ளு);மை → ஆண்மை]

மேலாண்(மை)இயக்குநர்	மேலாண்(மை)இயக்குநர் mēlāṇmaiiyakkunar, பெ.(n.) ஆளுவ (நிருவாக);த் துக்காக அரசின் ஒப்புதலுடன் அமர்த்தப்படும் சிறப்பு அதிகாரமுடைய உயர் அதிகாரி; managing director. [மேலாண்மை + இயக்குநர்] மேலாண்(மை)இயக்குநர் mēlāṇmaiiyakkunar, பெ. (n.) ஆளுவ (நிருவாக);த் துக்காக அரசின் ஒப்புதலுடன் அமர்த்தப்படும் சிறப்பு அதிகாரமுடைய உயர் அதிகாரி; managing director. [மேலாண்மை + இயக்குநர்]
மேலாதிக்கம்	மேலாதிக்கம் mēlātikkam, பெ.(n.) முறை யற்ற அதிகாரம், கட்டுப்படுத்தி ஆளும் அதிகாரம்; hegemony (of a country);, domination (by a nation or a group of people);. 'தீவிர (பயங்கர); வாதிகளின் மேலாதிக் கத்தில் மேலும் சிலர் சிக்கியுள்ளனர்'. [மேல் + ஆதிக்கம்] மேலாதிக்கம் mēlātikkam, பெ. (n.) முறை யற்ற அதிகாரம், கட்டுப்படுத்தி ஆளும் அதிகாரம்; hegemony (of a country);, domination (by a nation or a group of people);. 'தீவிர (பயங்கர); வாதிகளின் மேலாதிக் கத்தில் மேலும் சிலர் சிக்கியுள்ளனர்'. [மேல் + ஆதிக்கம்]
மேலாநெல்லி	மேலாநெல்லி mēlānelli, பெ.(n.) ஒரு வகைச் செடி; black-berried feather foil. [மேலா + நெல்லி] மேலாநெல்லி mēlānelli, பெ. (n.) ஒரு வகைச் செடி; black-berried feather foil. [மேலா + நெல்லி]
மேலாப்பு	மேலாப்பு mēlāppu, பெ.(n.) மேற்கட்டு (மேல்விதானம்);; awning canopy. "விண்ணீல மேலாப்பு விரித்தாற்போன் மேகங்காள்" (திவ். நாய்ச். 8,1);. [மேல் → மேலாப்பு] மேலாப்பு mēlāppu, பெ. (n.) மேற்கட்டு (மேல்விதானம்);; awning canopy. "விண்ணீல மேலாப்பு விரித்தாற்போன் மேகங்காள்" (திவ். நாய்ச். 8,1);. [மேல் → மேலாப்பு]

மேலாம்புறம்	மேலாம்புறம் mēlāmbuṟam, பெ.(n.) மேலெழுந்த வாரி; superficiality. [மேல் → மேலாம் + புறம்] மேலாம்புறம் mēlāmbuṟam, பெ. (n.) மேலெழுந்த வாரி; superficiality. [மேல் → மேலாம் + புறம்]
மேலாம்மினுக்கி	மேலாம்மினுக்கி mēlāmmiṉukki, பெ.(n.) மேலால்மினுக்கி பார்க்க;see {}. 'மேலாம்மினுக்கியைக் கொண்டவன் கெட்டான், மேட்டிலே பயிரிட்டவன் கெட்டான்' (பழ.);. [மேலால்மினுக்கி → மேலாம்மினுக்கி] மேலாம்மினுக்கி mēlāmmiṉukki, பெ. (n.) மேலால்மினுக்கி பார்க்க;see {}. 'மேலாம்மினுக்கியைக் கொண்டவன் கெட்டான், மேட்டிலே பயிரிட்டவன் கெட்டான்' (பழ.);. [மேலால்மினுக்கி → மேலாம்மினுக்கி]
மேலாமத்தூர்	மேலாமத்தூர் mēlāmattūr, பெ.(n.) விருது நகர் மாவட்டம், சாத்துார் வட்டத்திலுள்ள ஊர்; a village in Virudunagar dt., {} taluk. [மேல் + ஆமத்துார். ஆமத்துரர் என்னும் ஊருக்கு மேற்கே அமைந்தவூர்] மேலாமத்தூர் mēlāmattūr, பெ. (n.) விருது நகர் மாவட்டம், சாத்துார் வட்டத்திலுள்ள ஊர்; a village in Virudunagar dt., {} taluk. [மேல் + ஆமத்துார். ஆமத்துரர் என்னும் ஊருக்கு மேற்கே அமைந்தவூர்]

மேலாமரம்	மேலாமரம்1 mēlāmaram, பெ.(n.) கட்டு மரவகை (இ.வ.);; a kind of catamaran. [மேலா + மரம்] மேலாமரம்2 mēlāmaram, பெ.(n.) பட்டினவரின் கருவி வகை (அபி.சிந்);; a kind of fisherman's instrument. [மேலா + மரம்] மேலாமரம்1 mēlāmaram, பெ. (n.) கட்டு மரவகை (இ.வ.);; a kind of catamaran. [மேலா + மரம்] மேலாமரம்2 mēlāmaram, பெ. (n.) பட்டினவரின் கருவி வகை (அபி.சிந்);; a kind of fisherman's instrument. [மேலா + மரம்]
மேலாமினுக்கி	மேலாமினுக்கி mēlāmiṉukki, பெ.(n.) மேலால்மினுக்கி பார்க்க (வின்.);;see {}. [மேலா + மினுக்கி] மேலாமினுக்கி mēlāmiṉukki, பெ. (n.) மேலால்மினுக்கி பார்க்க (வின்.);;see {}. [மேலா + மினுக்கி]
மேலாமுதுரம்	மேலாமுதுரம் mēlāmuduram, பெ.(n.) கத்தூரிமானின் எலும்பு (யாழ்.அக.);; bone of musk-deer. [மேலா + முதுரம்] மேலாமுதுரம் mēlāmuduram, பெ. (n.) கத்தூரிமானின் எலும்பு (யாழ்.அக.);; bone of musk-deer. [மேலா + முதுரம்]

மேலாயினார்	மேலாயினார் mēlāyiṉār, பெ.(n.) உயர்ந்தோர்; elders. "இது மேலோயி னாரிடங்களிற் பூப்புணர்த்துமாறு" (இறை. 43, பக்.175);. க. மேலாதவரு. [மேல் + ஆயினார்] மேலாயினார் mēlāyiṉār, பெ. (n.) உயர்ந்தோர்; elders. "இது மேலோயி னாரிடங்களிற் பூப்புணர்த்துமாறு" (இறை. 43, பக்.175);. க. மேலாதவரு. [மேல் + ஆயினார்]
மேலார்	மேலார் mēlār, பெ.(n.) 1. மேலாயினார் பார்க்க;see {}. 2. வீரர்; warriors. "மேலாரிறையமருள்" (பு.வெ. 9,8);. [மேல் → மேலார்] மேலார் mēlār, பெ. (n.) 1. மேலாயினார் பார்க்க;see {}. 2. வீரர்; warriors. "மேலாரிறையமருள்" (பு.வெ. 9,8);. [மேல் → மேலார்]
மேலார்ப்பு	மேலார்ப்பு mēlārppu, பெ.(n.) மேலாப்பு பார்க்க (யாழ்.அக.);;see {}. [மேலாப்பு → மேலார்ப்பு] மேலார்ப்பு mēlārppu, பெ. (n.) மேலாப்பு பார்க்க (யாழ்.அக.);;see {}. [மேலாப்பு → மேலார்ப்பு]

மேலால்	மேலால்1 mēlāl, வி.எ. (adv.) உயர்தரமான; upper, higher. [மேல் → மேலால்] மேலால்2 mēlāl, வி.எ. (adv.) 1. இனிமேல்; hereafter. 'மேலால் இப்படிச் செய்யாதே'. 2. மேலெழுந்த வாரியாக; superficially. 'அவன் வேலை எப்பொழுதும் மேலாலாகத் தான் இருக்கும்' (உ.வ.);. [மேல் → மேலால்] மேலால்1 mēlāl, வி.எ. (adv.) உயர்தரமான; upper, higher. [மேல் → மேலால்] மேலால்2 mēlāl, வி.எ. (adv.) 1. இனிமேல்; hereafter. 'மேலால் இப்படிச் செய்யாதே'.
மேலால்மினுக்கி	மேலால்மினுக்கி mēlālmiṉukki, பெ.(n.) மேனியை அழகுபடுத்தி (அலங்கரித்து);க் கொண்டு மினுக்குபவள் (வின்.);; woman who decks herself meretriciously. [மேலால் + மினுக்கி. மினுக்கு → மினுக்கி. 'இ' .பெ.பா.ஈறு.] மேலால்மினுக்கி mēlālmiṉukki, பெ. (n.) மேனியை அழகுபடுத்தி (அலங்கரித்து);க் கொண்டு மினுக்குபவள் (வின்.);; woman who decks herself meretriciously. [மேலால் + மினுக்கி. மினுக்கு → மினுக்கி. 'இ' .பெ.பா.ஈறு.]
மேலாலம்	மேலாலம் mēlālam, பெ.(n.) மழை (சது.);; rain. [மேல் + ஆலம். ஆல் → ஆலம் = நீர், மழை] மேலாலம் mēlālam, பெ. (n.) மழை (சது.);; rain. [மேல் + ஆலம். ஆல் → ஆலம் = நீர், மழை]

மேலாலவத்தை	மேலாலவத்தை mēlālavattai, பெ.(n.) நெற்றியில் (லலாடத்தில்); ஆதன் (ஆன்மா); தங்கி நிற்கும் நிலைகளாகிய விழிப்பில் விழிப்பு (சாக்கிரத்திற் சாக்கிரம்);, விழிப்பில் கனவு (சாக்கிரத்திற் சொப்பனம்);, விழிப்பில் உறக்கம் (சாக்கிரத்தில் சுழுத்தி);, விழிப்பில் அயர்வுறக்கம் (சாக்கிரத்தில் துரியம்);, விழிப்பில் உயிர்ப்படக்கம் (சாத்திரத்தில் துரியாதீதம்); என்னும் ஐவகை நிலைகள் (அவத்தைகள்);; [மேலால் + அவத்தை] Skt. {} → த. அவத்தை. மேலாலவத்தை mēlālavattai, பெ. (n.) நெற்றியில் (லலாடத்தில்); ஆதன் (ஆன்மா); தங்கி நிற்கும் நிலைகளாகிய விழிப்பில் விழிப்பு (சாக்கிரத்திற் சாக்கிரம்);, விழிப்பில் கனவு (சாக்கிரத்திற் சொப்பனம்);, விழிப்பில் உறக்கம் (சாக்கிரத்தில் சுழுத்தி);, விழிப்பில் அயர்வுறக்கம் (சாக்கிரத்தில் துரியம்);, விழிப்பில் உயிர்ப்படக்கம் (சாத்திரத்தில் துரியாதீதம்); என்னும் ஐவகை நிலைகள் (அவத்தைகள்);; [மேலால் + அவத்தை] Skt. {} → த. அவத்தை.
மேலாவலை	மேலாவலை mēlāvalai, பெ.(n.) மீன் பிடிக்கும் வலை வகை (அபி.சிந்.); (இ.வ.);; a kind of fishing net, used in the sea. [மேலா + வலை] மேலாவலை mēlāvalai, பெ. (n.) மீன் பிடிக்கும் வலை வகை (அபி.சிந்.); (இ.வ.);; a kind of fishing net, used in the sea. [மேலா + வலை]
மேலாவு	மேலாவு mēlāvu, பெ.(n.) மேலதிகாரி; high command. [மேல் → மேலா → மேலாவு (மு.தா. 74);] மேலாவு mēlāvu, பெ. (n.) மேலதிகாரி; high command. [மேல் → மேலா → மேலாவு (மு.தா. 74);]
மேலாழியார்	மேலாழியார் mēlāḻiyār, பெ.(n.) வித்தியாதர மன்னர்; Vittiyadara chiefs. "மேலாழியார் வெள்ளிவேதண்ட லோகம்" (தக்கயாகப். 545);. [மேல் + ஆழியார். ஆழி → ஆழியார்] மேலாழியார் mēlāḻiyār, பெ. (n.) வித்தியாதர மன்னர்; Vittiyadara chiefs. "மேலாழியார் வெள்ளிவேதண்ட லோகம்" (தக்கயாகப். 545);. [மேல் + ஆழியார். ஆழி → ஆழியார்]

மேலாள்	மேலாள் mēlāḷ, பெ.(n.) 1. நாற் குலத்து (சாதியு); ளொன்றைச் சேர்ந்தவன்; caste Hindu. 'மேலாளா ? கீழாளா?'. 2. கண் காணிப்போன்; overseer, supervisor. ம. மேலாள். [மேல் + ஆள்] மேலாள் mēlāḷ, பெ. (n.) 1. நாற் குலத்து (சாதியு); ளொன்றைச் சேர்ந்தவன்; caste Hindu. 'மேலாளா ? கீழாளா?'. 2. கண் காணிப்போன்; overseer, supervisor. ம. மேலாள். [மேல் + ஆள்]
மேலாளர்	மேலாளர் mēlāḷar, பெ. (n.) செயலாட்சி யாளர்; manager. 'உங்கள் அலுவலகத்தின் மேலாளர் திறமைசாலி'. [மேல் + ஆளர். மேல் பார்வை பார்ப்பவர்.] மேலாளர் mēlāḷar, பெ. (n.) செயலாட்சி யாளர்; manager. 'உங்கள் அலுவலகத்தின் மேலாளர் திறமைசாலி'. [மேல் + ஆளர். மேல் பார்வை பார்ப்பவர்.]
மேலான்	மேலான் mēlāṉ, பெ.(n.) மேலோன் பார்க்க;see {}. ம. மேலான். [மேல் → மேலான்] மேலான் mēlāṉ, பெ. (n.) மேலோன் பார்க்க;see {}. ம. மேலான். [மேல் → மேலான்]

மேலான	மேலான mēlāṉa, பெ.எ. (adj.) 1. (குறிப்பிடப் படும் அளவுக்கு); அதிகமான; more than. 'நூற்றுக்கும் மேலானோர் கொல்லப்பட்டனர்'. 2. சிறந்த உயர்ந்த; excellent, superior, better. 'இவ்விளம்பரம் குறித்து தங்களின் மேலான கருத்துகள் கோரப்படுகின்றன'. [மேல் + ஆன] மேலான mēlāṉa, பெ.எ. (adj.) 1. (குறிப்பிடப் படும் அளவுக்கு); அதிகமான; more than. 'நூற்றுக்கும் மேலானோர் கொல்லப்பட்டனர்'. 2. சிறந்த உயர்ந்த; excellent, superior, better. 'இவ்விளம்பரம் குறித்து தங்களின் மேலான கருத்துகள் கோரப்படுகின்றன'. [மேல் + ஆன]
மேலிடம்	மேலிடம் mēliḍam, பெ.(n.) செயல்பாடுகளை ஆய்வு செய்யும் உயர்மட்ட அமைப்பு அல்லது குழு; decision making body, high-level authority. 'வேட்பாளர்களைத் தேர்வு செய்வது கட்சி மேலிடம்'. து. மேல்சர. [மேல் + இடம்] மேலிடம் mēliḍam, பெ. (n.) செயல்பாடுகளை ஆய்வு செய்யும் உயர்மட்ட அமைப்பு அல்லது குழு; decision making body, high-level authority. 'வேட்பாளர்களைத் தேர்வு செய்வது கட்சி மேலிடம்'. து. மேல்சர. [மேல் + இடம்]

மேலிடு	மேலிடு1 mēliḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அதிகமாதல்; to increase, grow, as love. 2. மேல் விழு-தல், 1 பார்க்க;see {}, 1. "புகழோடே முடிய வமையு மென்று மேலிட்டார்கள்" (ஈடு. 6, 4, 3);. 3. மேலெழுதல் (யாழ்.அக.);; to rise above, as water. 4. உமட்டுதல்; to be vomitted. 'சாப்பிட்ட சோறு மேலிடுகிறது'. [மேல் + இடு-, 'இடு'. து.வி.] மேலிடு2 mēliḍudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) தலைக்கீடு கொள்ளுதல்; to put forward, as a pretext. "மூரிவெஞ் சிலைமேலிட்டு மொய்யமர் மூட்டிவிட்டான்" (கம்பரா.பரசு.28);. [மேல் + இடு-,] மேலிடு1 mēliḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அதிகமாதல்; to increase, grow, as love. 2. மேல் விழு-தல், 1 பார்க்க;see {}, 1. "புகழோடே முடிய வமையு மென்று மேலிட்டார்கள்" (ஈடு
மேலிதழ்	மேலிதழ் mēlidaḻ, பெ.(n.) மேல் வாயிதழ்; upper lip. [மேல் + இதழ். உதடு → (உதழ்); → இதழ் = உதடு, உதடு போன்ற பூவிதழ்] மேலிதழ் mēlidaḻ, பெ. (n.) மேல் வாயிதழ்; upper lip. [மேல் + இதழ். உதடு → (உதழ்); → இதழ் = உதடு, உதடு போன்ற பூவிதழ்]

மேலிமை	மேலிமை1 mēlimai, பெ.(n.) மேன்மை (இ.வ.);; excellence. க. மேல்மெ;தெ. மேலிமி. [மேல் → மேலிமை] மேலிமை2 mēlimai, பெ.(n.) கண்ணுக்கு மேலுள்ள இமை; upper eyelid. [மேல் + இமை] மேலிமை1 mēlimai, பெ. (n.) மேன்மை (இ.வ.);; excellence. க. மேல்மெ;தெ. மேலிமி. [மேல் → மேலிமை] மேலிமை2 mēlimai, பெ. (n.) கண்ணுக்கு மேலுள்ள இமை; upper eyelid. [மேல் + இமை]
மேலிமைத்தாறு	மேலிமைத்தாறு mēlimaittāṟu, பெ.(n.) பிறவி நச்சு வகையில் ஒன்று (யாழ்.அக.);; a kind of mineral poison. [மேலிமை + தாறு] மேலிமைத்தாறு mēlimaittāṟu, பெ. (n.) பிறவி நச்சு வகையில் ஒன்று (யாழ்.அக.);; a kind of mineral poison. [மேலிமை + தாறு]

மேலீடு	மேலீடு mēlīṭu, பெ.(n.) 1. மேலிடுவது; that which is placed over. 2. குதிரைச் சேணம் முதலியன; accoutrements of a horse. "பூணும் பொற்படையாகிய மேலீட்டையும்" (பு.வெ.10, 2, உரை);. 3. கண்காணிப்பு முதலியன செய்யும் மேற்பதவி (வின்.);; superintendence, superioity in office. 4. மிகுதியாக விருக்கை (வின்.);; prevalence, predominance. 5. மிகை; being overwhelmed. 'உணர்ச்சி மேலீட்டால் அழலாமா?'. 6. உணவுடன் சேரும் கறி முதலியன (வியஞ்சனம்);; relish or sauce used with food, as curry with rice. "வாளையினது...... தடியை..... சோற்றிற்கு மேலீடாகக் கொண்டு" (புறநா. 61, உரை);. 7. மகளிர் காதணி வகை (வின்.);; a jewel worn in the ear by women. 8. தலைக்கீடு; pretext, pretence. 9. அடுத்த வாய்ப்பு; next occasion. 'மேலீட்டுக்குப் பார்த்துக் கொள்வோம்'. 10. ஒரு இணை (ஜதை);யில் மேம்பட்டிருப்பது; the superior of a pair. 11. வெளிப்பகட்டு; outward appearance. 12. [illegible]
மேலுக்கு	மேலுக்கு mēlukku, வி.அ. (adv.) 1. புறத்தே மட்டும், கமுக்கமாயல்லாமல்; formally, to keep up appearances. 'மேலுக்குச் சினந்துக் கொள்ளுகின்றான்'. 2. மேற் புறமாக; on the outer side. [மேல் + கு. 'கு' நான்காம் வே. உருபு] மேலுக்கு mēlukku, வி.அ. (adv.) 1. புறத்தே மட்டும், கமுக்கமாயல்லாமல்; formally, to keep up appearances. 'மேலுக்குச் சினந்துக் கொள்ளுகின்றான்'. 2. மேற் புறமாக; on the outer side. [மேல் + கு. 'கு' நான்காம் வே. உருபு]
மேலுக்கெடு-த்தல்	மேலுக்கெடு-த்தல் mēlukkeḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வாயிலெடுத்தல் (இ.வ.);; to vomit. [மேலுக்கு + எடு-,] மேலுக்கெடு-த்தல் mēlukkeḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வாயிலெடுத்தல் (இ.வ.);; to vomit. [மேலுக்கு + எடு-,]

மேலுசாவல்	மேலுசாவல் mēlucāval, பெ.(n.) மேற் கொண்டும் செய்யும் புலனாய்வு (மேல் விசாரணை);; further enquiry or trial. 'அவரது வழக்கு மேலுசாவலுக்காக உயர்நீதி மன்றத்திற்கு வந்துள்ளது' (பழ.);. [மேல் + உசாவல். உசாவு → உசாவல். 'அல்', தொ.பெ.ஈறு.] மேலுசாவல் mēlucāval, பெ. (n.) மேற் கொண்டும் செய்யும் புலனாய்வு (மேல் விசாரணை);; further enquiry or trial. 'அவரது வழக்கு மேலுசாவலுக்காக உயர்நீதி மன்றத்திற்கு வந்துள்ளது' (பழ.);. [மேல் + உசாவல். உசாவு → உசாவல். 'அல்', தொ.பெ.ஈறு.]
மேலுத்தரியம்	மேலுத்தரியம் mēluttariyam, பெ.(n.) மேலாடை பார்க்க;see {}. [மேல் + உத்தரியம். உ = உயர்ந்த தரம் = நிலைமை, உ + தரம் - உத்தரம் = மேற்பட்டது. மேலானது. உத்தரம் → உத்தரியம் = மேலாடை.] மேலுத்தரியம் mēluttariyam, பெ. (n.) மேலாடை பார்க்க;see {}. [மேல் + உத்தரியம். உ = உயர்ந்த தரம் = நிலைமை, உ + தரம் - உத்தரம் = மேற்பட்டது. மேலானது. உத்தரம் → உத்தரியம் = மேலாடை.]
மேலுதடு	மேலுதடு mēludaḍu, பெ.(n.) மேல் வாயிதழ்; the upper lip. க. மேலுதடி. [மேல் +உதடு. ஊ → (ஊது); → உதடு = வாயின் முற்பகுதி] மேலுதடு mēludaḍu, பெ. (n.) மேல் வாயிதழ்; the upper lip. க. மேலுதடி. [மேல் +உதடு. ஊ → (ஊது); → உதடு = வாயின் முற்பகுதி]

மேலுபசாரம்	மேலுபசாரம் mēlubacāram, பெ.(n.) வாய்ச்சொல் (வார்த்தை); இ.வ.);; lip-deep courtesy. [மேல் + உபசாரம்] Skt. {} → த. உபசாரம். மேலுபசாரம் mēlubacāram, பெ. (n.) வாய்ச்சொல் (வார்த்தை); இ.வ.);; lip-deep courtesy. [மேல் + உபசாரம்] Skt. {} → த. உபசாரம்.
மேலும்	மேலும் mēlum, வி.எ. (adv.) பின்னும்; moreover, further, besides. 'மேலும் அவனுக்கு நேற்று கொடுத்தது தவறாகிப் போய்விட்டது'. [மேல் → மேலும்] மேலும் mēlum, வி.எ. (adv.) பின்னும்; moreover, further, besides. 'மேலும் அவனுக்கு நேற்று கொடுத்தது தவறாகிப் போய்விட்டது'. [மேல் → மேலும்]
மேலுரம்	மேலுரம் mēluram, பெ.(n.) நிலப்பயிர் நட்டபின் இடும் உரம்; application of (fertilizer); top dressing. 'சாம்பலை மேலுரமாகப் போடுவது நல்லது'. [மேல் + உரம்] மேலுரம் mēluram, பெ. (n.) நிலப்பயிர் நட்டபின் இடும் உரம்; application of (fertilizer); top dressing. 'சாம்பலை மேலுரமாகப் போடுவது நல்லது'. [மேல் + உரம்]

மேலுருளை

மேலுருளை mēluruḷai, பெ.(n.)

கவலைப் பாதையின் நடுவிலுள்ள உருளை; in between roller of a 'kamalai' (waterlift);.

[மேல் + உருளை. கொண்டான் இழுத்துவரும் கயிற்றைத் தேயாமல் காக்கவும் இழுப்பதற்கு எளிதாகவும் இருக்கப் பயன்படுவது]

மேலுருளை mēluruḷai, பெ. (n.)

கவலைப் பாதையின் நடுவிலுள்ள உருளை; in between roller of a 'kamalai' (waterlift);.

[மேல் + உருளை. கொண்டான் இழுத்துவரும் கயிற்றைத் தேயாமல் காக்கவும் இழுப்பதற்கு எளிதாகவும் இருக்கப் பயன்படுவது]

மேலுலகம்

மேலுலகம் mēlulagam, பெ.(n.)

1. வானுலகு; the celestial world.

"மேலுலக மில்லெனினு மீதலே நன்று" (குறள், 222);.

2. மேலேழுலகம் பார்க்க (யாழ்.அக.);;see {}.

து. மேல்லோகொ;பட. மேல்லோக.

[மேல் + உலகம்]

மேலுலகம் mēlulagam, பெ. (n.)

1. வானுலகு; the celestial world.

"மேலுலக மில்லெனினு மீதலே நன்று" (குறள், 222);.

2. மேலேழுலகம் பார்க்க (யாழ்.அக.);;see {}.

து. மேல்லோகொ;பட. மேல்லோக.

[மேல் + உலகம்]

மேலுலகு

மேலுலகு mēlulagu, பெ.(n.)

மேலுலகம் பார்க்க;see {}.

[மேல் + உலகு]

மேலுலகு mēlulagu, பெ. (n.)

மேலுலகம் பார்க்க;see {}.

[மேல் + உலகு]

மேலுறுதி

மேலுறுதி mēluṟudi, பெ.(n.)

கூடுதல் சான்று (யாழ்.அக.);; confirmatory evidence.

[மேல் + உறுதி]

மேலுறுதி mēluṟudi, பெ. (n.)

கூடுதல் சான்று (யாழ்.அக.);; confirmatory evidence.

[மேல் + உறுதி]

மேலூமலை	மேலூமலை mēlūmalai, பெ.(n.) தர்மபுரி மாவட்டம் ஒசூர் வட்டத்தில் அமைந்த ஊர்; a village in Dharmapuri dt. {} taluk. [மேல் + மலை - மேல்மலை → மேலூமலை = மலைமேல் அமைந்த ஊர்] மேலூமலை mēlūmalai, பெ. (n.) தர்மபுரி மாவட்டம் ஒசூர் வட்டத்தில் அமைந்த ஊர்; a village in Dharmapuri dt. {} taluk. [மேல் + மலை - மேல்மலை → மேலூமலை = மலைமேல் அமைந்த ஊர்]
மேலூர்	மேலூர் mēlūr, பெ.(n.) மதுரை மாவட்டத்தில் அமைந்த மேலூர் என்ற நகரம்; a town in Madurai dt. [மேல் + ஊர். மேல் = மேற்கு. 16 ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றியவூர். அக்காலத்தில் சிறப்புற்றிருந்த ஒரு ஊருக்கு மேற்கே அமைந்ததால் இப்பெயர் பெற்றது. பெரும்பாலும் மேற்குப் பக்கத்தில் அமைந்த ஊர் மேலூர் எனப்படும். இப்பெயர் தாங்கிய பல ஊர் தமிழ்நாட்டிலுள்ளன. இதைப்போல் கிழக்குத் திசையில் அமைந்த ஊர் கீழுர் எனப்படும்.] மேலூர் mēlūr, பெ. (n.) மதுரை மாவட்டத்தில் அமைந்த மேலூர் என்ற நகரம்; a town in Madurai dt. [மேல் + ஊர். மேல் = மேற்கு. 16 ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றியவூர். அக்காலத்தில் சிறப்புற்றிருந்த ஒரு ஊருக்கு மேற்கே அமைந்ததால் இப்பெயர் பெற்றது. பெரும்பாலும் மேற்குப் பக்கத்தில் அமைந்த ஊர் மேலூர் எனப்படும். இப்பெயர் தாங்கிய பல ஊர் தமிழ்நாட்டிலுள்ளன. இதைப்போல் கிழக்குத் திசையில் அமைந்த ஊர் கீழுர் எனப்படும்.]
மேலெழ	மேலெழ mēleḻ, வி.எ.(adv.) மேலுக்கு; superficially, on the surface. "மேலெழச் சிறிது கலங்கிற்றாகிலும்" (ஈடு, 1, 4, 3, வ்யா. பக். 183);. [மேல் + எழ] மேலெழ mēleḻ, வி.எ.(adv.) மேலுக்கு; superficially, on the surface. "மேலெழச் சிறிது கலங்கிற்றாகிலும்" (ஈடு, 1, 4, 3, வ்யா. பக். 183);. [மேல் + எழ]

மேலெழு-தல்	மேலெழு-தல் mēleḻudal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மேற்கிளம்புதல்; to rise up. 2. மிதத்தல்; to float. 3. எதிர் நோக்கி வருதல்; to advance against a person. "அடர்ந்து வந்தனன் மேலெழ" (திருவாலவா. 46, 15);. 4. மேம்படுதல்; to be superior. [மேல் + எழு-,] மேலெழு-தல் mēleḻudal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மேற்கிளம்புதல்; to rise up. 2. மிதத்தல்; to float. 3. எதிர் நோக்கி வருதல்; to advance against a person. "அடர்ந்து வந்தனன் மேலெழ" (திருவாலவா. 46, 15);. 4. மேம்படுதல்; to be superior. [மேல் + எழு-,]
மேலெழுச்சி	மேலெழுச்சி mēleḻucci, பெ.(n.) 1. மேற் கிளம்புகை; rising. 2. செருக்கு (வின்.);; pride, haughtiness. 3. ஊன்றி நோக்காத் தன்மை (வின்.);; superficiality, careless ness. 'மேலெழுச்சியாயிராதே'. [மேல் + எழுச்சி. எழு → எழுச்சி. 'சி' தொ.பெ.ஈறு] மேலெழுச்சி mēleḻucci, பெ. (n.) 1. மேற் கிளம்புகை; rising. 2. செருக்கு (வின்.);; pride, haughtiness. 3. ஊன்றி நோக்காத் தன்மை (வின்.);; superficiality, careless ness. 'மேலெழுச்சியாயிராதே'. [மேல் + எழுச்சி. எழு → எழுச்சி. 'சி' தொ.பெ.ஈறு]
மேலெழுத்திடு-தல்	மேலெழுத்திடு-தல் mēleḻuddiḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) ஒப்புக் கொண்டதற்கு அறிகுறியாகக் கையெழுத்திடுதல்; to accept, certify. "எதிரிகள் மதித்து மேலெழுத்திட்ட வீரப்பாட்டுக்கு" (ஈடு. 6, 2, 2);. [மேல் + எழுத்திடு-,] மேலெழுத்திடு-தல் mēleḻuddiḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) ஒப்புக் கொண்டதற்கு அறிகுறியாகக் கையெழுத்திடுதல்; to accept, certify. "எதிரிகள் மதித்து மேலெழுத்திட்ட வீரப்பாட்டுக்கு" (ஈடு. 6, 2, 2);. [மேல் + எழுத்திடு-,]

மேலெழுத்து	மேலெழுத்து mēleḻuttu, பெ.(n.) 1. மேல் முகவரி பார்க்க;see {}. 2. சான்று (சாட்சி);க் கையெழுத்து; signature of an attesting witness. "வாசகங் கேட்ட பின்னர் மற்று மேலெழுத்திட்டார்கள்" (பெரியபு. தடுத்தாட். 60);. 3. அரசியற் கணக்கதிகாரி; accountant-general, auditing officer. "மேலெழுத்துக் கிட்டினன்" (T.A.S.i. 177);. 4. மேலதிகாரி அனுப்பும் கடிதம்; instructions of a superior authority order. [மேல் + எழுத்து. எழு → எழுது → எழுத்து] மேலெழுத்து mēleḻuttu, பெ. (n.) 1. மேல் முகவரி பார்க்க;see {}. 2. சான்று (சாட்சி);க் கையெழுத்து; signature of an attesting witness. "வாசகங் கேட்ட பின்னர் மற்று மேலெழுத்திட்டார்கள்" (பெரியபு. தடுத்தாட். 60);. 3. அரசியற் கணக்கதிகாரி; accountant-general, auditing officer. "மேலெழுத்துக் கிட்டினன்" (T.A.S.i. 177);. 4. மேலதிகாரி அனுப்பும் கடிதம்; instructions of a superior authority order. [மேல் + எழுத்து. எழு → எழுது → எழுத்து]
மேலெழுந்தவறிவு	மேலெழுந்தவறிவு mēleḻundavaṟivu, பெ.(n.) ஆழமில்லாத அறிவு; superficial knowledge or understanding. [மேலெழுந்த + அறிவு. அறி → அறிவு. 'வு' தொ.பெ.ஈறு] மேலெழுந்தவறிவு mēleḻundavaṟivu, பெ. (n.) ஆழமில்லாத அறிவு; superficial knowledge or understanding. [மேலெழுந்த + அறிவு. அறி → அறிவு. 'வு' தொ.பெ.ஈறு]
மேலெழுந்தஞானம்	மேலெழுந்தஞானம் mēleḻundañāṉam, பெ.(n.) மேலெழுந்தவறிவு பார்க்க;see {}. [மேலெழுந்த + ஞானம்] Skt. {} → த. ஞானம். மேலெழுந்தஞானம் mēleḻundañāṉam, பெ. (n.) மேலெழுந்தவறிவு பார்க்க;see {}. [மேலெழுந்த + ஞானம்] Skt. {} → த. ஞானம்.

மேலெழுந்தபுத்தி	மேலெழுந்தபுத்தி mēleḻundabutti, பெ.(n.) மேலெழுந்தவறிவு பார்க்க;see {}. [மேலெழுந்த + புத்தி] மேலெழுந்தபுத்தி mēleḻundabutti, பெ. (n.) மேலெழுந்தவறிவு பார்க்க;see {}. [மேலெழுந்த + புத்தி]
மேலெழுந்தவாரி	மேலெழுந்தவாரி mēleḻundavāri, பெ.(n.) 1. எளிமை; ease, facility, as in doing anything. "மேலெழுந்தவாரியாக இவர்களோடே யுத்தம் பண்ணுகையாலே" (ஈடு. 6, 4, 3, ஜீ.);. 2. ஊற்றிக் கவனியாமை (வின்.);; superficiality. ; ஆழ்ந்த இலக்கியப் புலமை வாய்ந்த பாவாணரின் நூல்களை மேலெழுந்தவாரியாகப் பயின்றால் புரிந்து கொள்ள இயலாது'. [மேல் + எழுந்த + வாரி] மேலெழுந்தவாரி mēleḻundavāri, பெ. (n.) 1. எளிமை; ease, facility, as in doing anything. "மேலெழுந்தவாரியாக இவர்களோடே யுத்தம் பண்ணுகையாலே" (ஈடு. 6, 4, 3, ஜீ.);. 2. ஊற்றிக் கவனியாமை (வின்.);; superficiality. ; ஆழ்ந்த இலக்கியப் புலமை வாய்ந்த பாவாணரின் நூல்களை மேலெழுந்தவாரியாகப் பயின்றால் புரிந்து கொள்ள இயலாது'. [மேல் + எழுந்த + வாரி]
மேலெறி-தல்	மேலெறி-தல் mēleṟidal, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) மேலே வீசுதல்; to upthrow. 2. பொருள், விலங்கு, மனிதன் போன்றவற்றின் மேல் எறிதல்; to throw upon a thing, animal, person etc. [மேல் + எறி-,] மேலெறி-தல் mēleṟidal, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. மேலே வீசுதல்; to upthrow. 2. பொருள், விலங்கு, மனிதன் போன்றவற்றின் மேல் எறிதல்; to throw upon a thing, animal, person etc. [மேல் + எறி-,]

மேலே	மேலே mēlē, பெ.(n.) 1. ஒட்டியபடி மேல்; over an object. 2. உயரே மேல்நோக்கி; up. 3. தொடர்ந்து; further. 'பாய் முதுகில் குத்தாதிருக்க மேலே ஒரு தாவளத்தை (சமுக்காளம்); விரித்துக் கொள்ள வேண்டும்'. 'விடை தெரிந்தவர்கள் கையை மேலே தூக்குங்கள்'. 'மேலே என்ன நடந்தது? சொல்'. [மேல் → மேலே] மேலே mēlē, பெ. (n.) 1. ஒட்டியபடி மேல்; over an object. 2. உயரே மேல்நோக்கி; up. 3. தொடர்ந்து; further. 'பாய் முதுகில் குத்தாதிருக்க மேலே ஒரு தாவளத்தை (சமுக்காளம்); விரித்துக் கொள்ள வேண்டும்'. 'விடை தெரிந்தவர்கள் கையை மேலே தூக்குங்கள்'. 'மேலே என்ன நடந்தது? சொல்'. [மேல் → மேலே]
மேலேழுலகம்	மேலேழுலகம் mēlēḻulagam, பெ.(n.) ஒன்றன் மேல் ஒன்றாக அமைந்த ஏழு உலகங்கள் (பூலோகம்,புவலோகம், கவலோகம், மகலோகம், சனலோகம், தவலோகம், சத்தியலோகம்); (பிங்.);; the seven upper worlds, viz., {} each succeeding world being above that which precedes it. [மேல் + ஏழு + உலகம்] மேலேழுலகம் mēlēḻulagam, பெ. (n.) ஒன்றன் மேல் ஒன்றாக அமைந்த ஏழு உலகங்கள் (பூலோகம்,புவலோகம், கவலோகம், மகலோகம், சனலோகம், தவலோகம், சத்தியலோகம்); (பிங்.);; the seven upper worlds, viz., {} each succeeding world being above that which precedes it. [மேல் + ஏழு + உலகம்]
மேலேற்றமாக	மேலேற்றமாக mēlē̱ṟṟamāka, வி.எ. (adj.) அதிகப்படியாக, முன் செய்ததை விட கூடுதல் அளவுடையதாக; excess. "அமுது செய்தருளி வருகிற பெண் போனகத்துக்கும், பருப்புப் போனகத்துக்கும். அப்பத்துக்கும், மேலேற்றமாக பால்ப்போனகமும்" (மேல் அளவுள்ளதாகப் பால் பொங்கலும்); (தெ. கல். தொ. 12, பகு. 1, கல். 201);. [மேல் + ஏற்றமாக] மேலேற்றமாக mēlē̱ṟṟamāka, வி.எ. (adj.) அதிகப்படியாக, முன் செய்ததை விட கூடுதல் அளவுடையதாக; excess. "அமுது செய்தருளி வருகிற பெண் போனகத்துக்கும், பருப்புப் போனகத்துக்கும். அப்பத்துக்கும், மேலேற்றமாக பால்ப்போனகமும்" (மேல் அளவுள்ளதாகப் பால் பொங்கலும்); (தெ. கல். தொ. 12, பகு. 1, கல். 201);. [மேல் + ஏற்றமாக]

மேலேறு-தல்	மேலேறு-தல் mēlēṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மேலே செல்லுதல்; to climb up. 'மரத்தின் மேலேறுவதற்குப் பயிற்சி தேவை' (உ.வ.);. து. மேலரி, மேலாரி. [மேல் + ஏறு-,] மேலேறு-தல் mēlēṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மேலே செல்லுதல்; to climb up. 'மரத்தின் மேலேறுவதற்குப் பயிற்சி தேவை' (உ.வ.);. து. மேலரி, மேலாரி. [மேல் + ஏறு-,]
மேலை	மேலை1 mēlai, பெ.(n.) வருங்காலம் (வின்.);; future. 'மேலை யாண்டுகளில் நாட்டின் மின்சாரத் தேவை மிகுதியாக இருக்கும்'. க. மேலெ. [மேல் → மேலை] மேலை2 mēlai, வி.எ.(adj.) 1. மேலிடமான; upper. "மேலைத் தவலோகம்" (திருவிளை. மலையத். 28);. 2. மேற்கிலுள்ள; western. "மேலைச்சேரி" (நன். 402, உரை);. 3. முந்தின; former. "மேலைத் தவத்தாற் றவஞ் செய்யாதார்" (நாலடி, 31);. 4. அடுத்த; next in order or in time. "மேலையாண்டு" [மேல் → மேலை]
மேலைக்கடல்	மேலைக்கடல் mēlaikkaḍal, பெ.(n.) மேல்கடல் பார்க்க (தக்கயாகப். 124, உரை);;see {}. [மேல் → மேலை + கடல்] மேலைக்கடல் mēlaikkaḍal, பெ. (n.) மேல்கடல் பார்க்க (தக்கயாகப். 124, உரை);;see {}. [மேல் → மேலை + கடல்]

மேலைக்கரை	மேலைக்கரை mēlaikkarai, பெ.(n.) 1. மேற்குக்கரை; western bank or coast. 'கீழைக் கரையிலிருந்து மேலைக்கரைக்குச் செல்ல பாலம் அமைத்துள்ளனர்' (உ.வ.);. 2. மேற்குப் பக்கம்; western side or portion, as of a village. 'மேலைக் கரையில் தமிழ்க் கல்லூரி அமைந்துள்ளது' (உ.வ.);. [மேலை + கரை. பெரும்பாலும் தமிழகத்தில் ஆறுகள் மேற்கிலிருந்து கிழக்காக ஒடும். ஆகையால் ஆற்றிற்கு வடகரை தென்கரை அமைவதே, பெரும்பான்மை. குளம், ஏரி ஆகியவற்றின் கரைகளைக் கீழைக்கரை, மேலைக்கரை என அழைக்கும் வழக்கம் உண்டு.] மேலைக்கரை mēlaikkarai, பெ. (n.) 1. மேற்குக்கரை; western bank or coast. 'கீழைக் கரையிலிருந்து மேலைக்கரைக்குச் செல்ல பாலம் அமைத்துள்ளனர்' (உ.வ.);. 2. மேற்குப் பக்கம்; western side or portion, as of a village. 'மேலைக் கரையில் தமிழ்க் கல்லூரி அமைந்துள்ளது' (உ.வ.);. [மேலை + கரை. பெரும்பாலும் தமிழகத்தில் ஆறுகள் மேற்கிலிருந்து கிழக்காக ஒடும். ஆகையால் ஆற்றிற்கு வடகரை தென்கரை அமைவதே, பெரும்பான்மை. குளம், ஏரி ஆகியவற்றின் கரைகளைக் கீழைக்கரை, மேலைக்கரை என அழைக்கும் வழக்கம் உண்டு.]
மேலைக்காவிரி	மேலைக்காவிரி mēlaikkāviri, பெ.(n.) குட மூக்கின் (கும்பகோணத்தின்); மேற்பகுதி; the west portion of {}. [மேல் + காவிரி. குடந்தையில் ஒடும் காவிரியின் மேற்குப்பகுதி] மேலைக்காவிரி mēlaikkāviri, பெ. (n.) குட மூக்கின் (கும்பகோணத்தின்); மேற்பகுதி; the west portion of {}. [மேல் + காவிரி. குடந்தையில் ஒடும் காவிரியின் மேற்குப்பகுதி]
மேலைக்காற்று	மேலைக்காற்று mēlaikkā<u>rr</u>u, பெ.(n.) மேற்கிலிருந்து வீசும் காற்று; westerly wind. [மேலை + காற்று. கால் → காற்று] மேலைக்காற்று mēlaikkā<u>rr</u>u, பெ. (n.) மேற்கிலிருந்து வீசும் காற்று; westerly wind. [மேலை + காற்று. கால் → காற்று]

மேலைக்கு	மேலைக்கு mēlaikku, வி.எ.(adv.) இனிமேல்; hereafter, afterwards, in future. க. மேலெக்கெ. [மேல் → மேலை → மேலைக்கு] மேலைக்கு mēlaikku, வி.எ.(adv.) இனிமேல்; hereafter, afterwards, in future. க. மேலெக்கெ. [மேல் → மேலை → மேலைக்கு]
மேலைச்சமுத்திரம்	மேலைச்சமுத்திரம் mēlaiccamuttiram, பெ.(n.) மேல்கடல் (தக்கயாகப்.124, உரை); பார்க்க;see {}. [மேலை + சமுத்திரம்] மேலைச்சமுத்திரம் mēlaiccamuttiram, பெ. (n.) மேல்கடல் (தக்கயாகப்.124, உரை); பார்க்க;see {}. [மேலை + சமுத்திரம்]
மேலைச்சிதம்பரம்	மேலைச்சிதம்பரம் mēlaiccidambaram, பெ.(n.) கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்திலுள்ள திருப்பேரூர் என்னும் சிவக்கோயில்;{}, a {}-shrine in Coimbatore district. [மேலை + சிதம்பரம். சிற்றம்பலம் → சிதம்பரம்] மேலைச்சிதம்பரம் mēlaiccidambaram, பெ. (n.) கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்திலுள்ள திருப்பேரூர் என்னும் சிவக்கோயில்;{}, a {}-shrine in Coimbatore district. [மேலை + சிதம்பரம். சிற்றம்பலம் → சிதம்பரம்]
மேலைச்சீமை	மேலைச்சீமை mēlaiccīmai, பெ.(n.) மேலைநாடு பார்க்க;see {}. [மேலை + சீமை. சேய்மை → சீமை] மேலைச்சீமை mēlaiccīmai, பெ. (n.) மேலைநாடு பார்க்க;see {}. [மேலை + சீமை. சேய்மை → சீமை]

மேலைச்சேரி	மேலைச்சேரி mēlaiccēri, பெ.(n.) தென்னார்க்காடு மாவட்டம் செஞ்சி வட்டத்திலுள்ள ஓர் ஊர்; a village in South Arcot dt., {} Taluk. [மேல் → மேலை + சேரி. சேர் → சேரி. வீடுகள் சேர்ந்திருக்கும் இடம்] மேலைச்சேரி mēlaiccēri, பெ. (n.) தென்னார்க்காடு மாவட்டம் செஞ்சி வட்டத்திலுள்ள ஓர் ஊர்; a village in South Arcot dt., {} Taluk. [மேல் → மேலை + சேரி. சேர் → சேரி. வீடுகள் சேர்ந்திருக்கும் இடம்]
மேலைத்திசை	மேலைத்திசை mēlaittisai, பெ.(n.) மேற்கு பார்க்க;see {}. [மேலை + திசை. திக்கு → திசை.] மேலைத்திசை mēlaittisai, பெ. (n.) மேற்கு பார்க்க;see {}. [மேலை + திசை. திக்கு → திசை.]
மேலைநாடு	மேலைநாடு mēlaināṭu, பெ.(n.) மேற்குத் திசைக் கண் அமைந்த நாடு; western country. 'மேலை நாட்டு மோகம் இளைஞர்களிடையே மிகுதி' (உ.வ.);. [மேலை + நாடு] மேலைநாடு mēlaināṭu, பெ. (n.) மேற்குத் திசைக் கண் அமைந்த நாடு; western country. 'மேலை நாட்டு மோகம் இளைஞர்களிடையே மிகுதி' (உ.வ.);. [மேலை + நாடு]
மேலைநெற்றி	மேலைநெற்றி mēlainerri, பெ.(n.) சிவனது நெற்றிக்கண்; the third eye of {} on His forehead. "இறைவர்தம் மேலை நெற்றி விழிக்க" (தக்கயாகப். 334);. [மேலை + நெற்றி] மேலைநெற்றி mēlainerri, பெ. (n.) சிவனது நெற்றிக்கண்; the third eye of {} on His forehead. "இறைவர்தம் மேலை நெற்றி விழிக்க" (தக்கயாகப். 334);. [மேலை + நெற்றி]

மேலையுலகு	மேலையுலகு mēlaiyulagu, பெ.(n.) வானுலகு (பிங்.);; heaven, as the upper world. [மேலை + உலகு] மேலையுலகு mēlaiyulagu, பெ. (n.) வானுலகு (பிங்.);; heaven, as the upper world. [மேலை + உலகு]
மேலைவீடு	மேலைவீடு mēlaivīṭu, பெ.(n.) மேல்வீடு பார்க்க;see {}. "நாமேலை வீடெய்த" (திருவாச. 8,6);. [மேலை + வீடு] மேலைவீடு mēlaivīṭu, பெ. (n.) மேல்வீடு பார்க்க;see {}. "நாமேலை வீடெய்த" (திருவாச. 8,6);. [மேலை + வீடு]
மேலைவெளி	மேலைவெளி mēlaiveḷi, பெ.(n.) இயலுலகொடு சார்ந்த இடம் (பரவெளி);; the great cosmic space. "மேலை வெளியி லொளிரும்" (திருப்பு. 459);. [மேலை + வெளி] மேலைவெளி mēlaiveḷi, பெ. (n.) இயலுலகொடு சார்ந்த இடம் (பரவெளி);; the great cosmic space. "மேலை வெளியி லொளிரும்" (திருப்பு. 459);. [மேலை + வெளி]
மேலொடி	மேலொடி mēloḍi, பெ.(n.) மேல்வாரம் பார்க்க;see {} (T.A.S.iv, 74);. [மேல் + ஒடு (உடைமைப் பொருள். வே. உருபு); - மொலொடு → மேலொடி] மேலொடி mēloḍi, பெ. (n.) மேல்வாரம் பார்க்க;see {} (T.A.S.iv, 74);. [மேல் + ஒடு (உடைமைப் பொருள். வே. உருபு); - மொலொடு → மேலொடி]

மேலொப்பம்	மேலொப்பம் mēloppam, பெ.(n.) 1. சரிபார்ப்பு கையெழுத்து; attestation signature, counter signature. 'மதிப்பெண் பட்டியல் படிக்கு அரசு சான்றிதழ் பெற்ற அலுவலர் மேலொப்பம் இட வேண்டும்' (உ.வ.); 2. எழுத்து அல்லது பேச்சால் ஒப்புக் கொள்ளுகை (வின்.);; endorsing. [மேல் + ஒப்பம். ஒப்பு → ஒப்பம்] மேலொப்பம் mēloppam, பெ. (n.) 1. சரிபார்ப்பு கையெழுத்து; attestation signature, counter signature. 'மதிப்பெண் பட்டியல் படிக்கு அரசு சான்றிதழ் பெற்ற அலுவலர் மேலொப்பம் இட வேண்டும்' (உ.வ.); 2. எழுத்து அல்லது பேச்சால் ஒப்புக் கொள்ளுகை (வின்.);; endorsing. [மேல் + ஒப்பம். ஒப்பு → ஒப்பம்]
மேலொப்பனை	மேலொப்பனை mēloppaṉai, பெ.(n.) 1. மெய்ப்பித்ததை உறுதிப்படுத்தும் சான்று (வின்.);; additional proof, confirmatory evidence. 2. வெளிக்கு இணக்கங் காட்டுகை; out-ward conformity. [மேல் + ஒப்பனை. ஒப்பு → ஒப்பனை.] மேலொப்பனை mēloppaṉai, பெ. (n.) 1. மெய்ப்பித்ததை உறுதிப்படுத்தும் சான்று (வின்.);; additional proof, confirmatory evidence. 2. வெளிக்கு இணக்கங் காட்டுகை; out-ward conformity. [மேல் + ஒப்பனை. ஒப்பு → ஒப்பனை.]
மேலொருக்கல்	மேலொருக்கல் mēlorukkal, பெ.(n.) இசைக் குற்றவகை (திருவாலவா. 57, 26);; [மேல் + ஒருக்கல். உருக்கல் → ஒருக்கல் = ஓர் அமங்கலப் பெண்.] மேலொருக்கல் mēlorukkal, பெ. (n.) இசைக் குற்றவகை (திருவாலவா. 57, 26);; [மேல் + ஒருக்கல். உருக்கல் → ஒருக்கல் = ஓர் அமங்கலப் பெண்.]
மேலொற்றி	மேலொற்றி mēloṟṟi, பெ.(n.) மறு ஒற்றி; puisne mortgage, a second mortgage. து. மேலு அடவு. [மேல் + ஒற்றி] மேலொற்றி mēloṟṟi, பெ. (n.) மறு ஒற்றி; puisne mortgage, a second mortgage. து. மேலு அடவு. [மேல் + ஒற்றி]

மேலோங்கி	மேலோங்கி mēlōṅgi, பெ.(n.) கரையாருள் ஒரு வகையார் (யாழ்.அக.);; a sub-caste of {}. [மேல் + ஓங்கி] மேலோங்கி mēlōṅgi, பெ. (n.) கரையாருள் ஒரு வகையார் (யாழ்.அக.);; a sub-caste of {}. [மேல் + ஓங்கி]
மேலோங்கு-தல்	மேலோங்கு-தல் mēlōṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கூடுதலாதல்; to prevail over. 'பாவேந்தர் பாக்களில் தமிழுணர்வு மேலோங்கி நிற்பதை எளிதில் உணரலாம்' (உ.வ.);. 2. வலிமை பெறுதல்; to get the upper hand of. 'குடும்பத்தில் அறிவுள்ள மக்களின் கை மேலோங்கி யிருப்பது இயல்பு தானே?' (உ.வ.);. [மேல் + ஓங்கு-,] மேலோங்கு-தல் mēlōṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கூடுதலாதல்; to prevail over. 'பாவேந்தர் பாக்களில் தமிழுணர்வு மேலோங்கி நிற்பதை எளிதில் உணரலாம்' (உ.வ.);. 2. வலிமை பெறுதல்; to get the upper hand of. 'குடும்பத்தில் அறிவுள்ள மக்களின் கை மேலோங்கி யிருப்பது இயல்பு தானே?' (உ.வ.);. [மேல் + ஓங்கு-,]
மேலோசனை	மேலோசனை mēlōcaṉai, பெ.(n.) முன்கருத்து (தெய்வச். விறலிவிடு. 80);; foresight. [மேல் + யோசனை] Skt. {} → த. யோசனை. மேலோசனை mēlōcaṉai, பெ. (n.) முன்கருத்து (தெய்வச். விறலிவிடு. 80);; foresight. [மேல் + யோசனை] Skt. {} → த. யோசனை.
மேலோட்டம்	மேலோட்டம் mēlōṭṭam, பெ.(n.) மேலெழுந்தவாரி காண்க;see {}. [மேல் + ஒட்டம். ஒடு → ஒட்டம்] மேலோட்டம் mēlōṭṭam, பெ. (n.) மேலெழுந்தவாரி காண்க;see {}. [மேல் + ஒட்டம். ஒடு → ஒட்டம்]

மேலோடு-தல்	மேலோடு-தல் mēlōṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) எதிர்த்துத் தாக்குதல்; to attack, rush against. "மெய் சொல்லா விராவணனை மேலோடி யீடழித்து" (தேவா. 158, 2);. [மேல் + ஒடு-,] மேலோடு-தல் mēlōṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) எதிர்த்துத் தாக்குதல்; to attack, rush against. "மெய் சொல்லா விராவணனை மேலோடி யீடழித்து" (தேவா. 158, 2);. [மேல் + ஒடு-,]
மேலோர்	மேலோர் mēlōr, பெ.(n.) 1. மேலிடத்தோர்; those who are seated high, as an horses. "காழோர் கையற மேலோ ரின்று" (மணிமே. 4, 35);. 2. உயர்ந்தோர்; the great, those of superior rank or caste. "மேலோர் மூவர்க்கும் புணர்த்த கரணம்" (தொல். பொ. 144);. 3. புலவர் (பிங்.);; poets; men of learning. 4. முன்னோர்; ancestors, ancients. 5. வானோர் (சூடா.);; celestiais. [மேல் → மேலோர். 'அர்' பன்மை ஈறு.] மேலோர் mēlōr, பெ. (n.) 1. மேலிடத்தோர்; those who are seated high, as an horses. "காழோர் கையற மேலோ ரின்று" (மணிமே. 4, 35);. 2. உயர்ந்தோர்; the great, those of superior rank or caste. "மேலோர் மூவர்க்கும் புணர்த்த கரணம்" (தொல். பொ. 144);. 3. புலவர் (பிங்.);; poets, men of learning. 4. முன்னோர்; ancestors, ancients.
மேலோலை	மேலோலை mēlōlai, பெ.(n.) 1. அதிகார மளிக்குஞ் சீட்டு; letter of authority. 2. மேற் கடுதாசி; covering letter. [மேல் + ஓலை] மேலோலை mēlōlai, பெ. (n.) 1. அதிகார மளிக்குஞ் சீட்டு; letter of authority. 2. மேற் கடுதாசி; covering letter. [மேல் + ஓலை]

மேலோன்	மேலோன் mēlōṉ, பெ.(n.) மேலானவன், உயர்ந்தவன்; man of superior stature in learning, culture etc. [மேல் → மேலோன் (மு.தா.74);] மேலோன் mēlōṉ, பெ. (n.) மேலானவன், உயர்ந்தவன்; man of superior stature in learning, culture etc. [மேல் → மேலோன் (மு.தா.74);]
மேவருமனுநெறி	மேவருமனுநெறி mēvarumaṉuneṟi, பெ.(n.) மேலானதாகத் தொடர்ந்து வருகின்ற மனு என்னும் மன்னன் வகுத்த அரசியல் வழி; political guidance narrated by king Manu. "மேவரு மனுநெறி விளங்கிய கோவிராக கேசரி வர்மரான உடையார் ஶ்ரீ வீரராசேந்திர தேவர்க்கு" (மெய்கீர்த்தி); [மேல் + வரும் + மனு + நெறி] மேவருமனுநெறி mēvarumaṉuneṟi, பெ. (n.) மேலானதாகத் தொடர்ந்து வருகின்ற மனு என்னும் மன்னன் வகுத்த அரசியல் வழி; political guidance narrated by king Manu. "மேவரு மனுநெறி விளங்கிய கோவிராக கேசரி வர்மரான உடையார் ஶ்ரீ வீரராசேந்திர தேவர்க்கு" (மெய்கீர்த்தி); [மேல் + வரும் + மனு + நெறி]
மேவல்	மேவல் mēval, பெ.(n.) 1. (பிங்.); ஆசை; desire. 2. கலக்கை; joining, uniting. [மேவு → மேவல்] மேவல் mēval, பெ. (n.) 1. (பிங்.); ஆசை; desire. 2. கலக்கை; joining, uniting. [மேவு → மேவல்]
மேவலர்	மேவலர் mēvalar, பெ.(n.) மேவார் பார்க்க;see {}. 'துன்புறுக்கு மேவலரை நோவ தெவன்' (பழ. 238);. [மேவு + அல் + அர். 'அல்' எ.ம.இடைநிலை] மேவலர் mēvalar, பெ. (n.) மேவார் பார்க்க;see {}. 'துன்புறுக்கு மேவலரை நோவ தெவன்' (பழ. 238);. [மேவு + அல் + அர். 'அல்' எ.ம.இடைநிலை]

மேவா-தல் (மேவருதல்)	மேவா-தல் (மேவருதல்) mēvādalmēvarudal, 18 செ.கு.வி. (v.i.) பொருத்தமாதல்; to be fitted for. "மேவரக் கிளந்து" (குறிஞ்சிப். 138);. [மே + வா-,]
மேவாப்பல்	மேவாப்பல் mēvāppal, பெ.(n.) மேல்வாய்ப்பல் பார்க்க;see {}. [மேல்வாய்ப்பல் → மேவாப்பல்] மேவாப்பல் mēvāppal, பெ. (n.) மேல்வாய்ப்பல் பார்க்க;see {}. [மேல்வாய்ப்பல் → மேவாப்பல்]
மேவார்	மேவார் mēvār, பெ.(n.) பகைவர்; foes, enemies. "மேவார் மறத்தொடு மல்லர் மறங்கடந்த காளை" (பு.வெ. 9, 4);. மறுவ. அமரார், அரிகள். இகலோர், இரிஞர், உதிர்த்தோர், ஒட்டலர், ஒட்டார், ஒல்லார், ஒன்னார், கருதலர், செறுநர், சேரலிர், தரியலர், தெவ்வர், நள்ளார். நிகரார், நேரலர், நேரார். போற்றார், மாற்றலர், முனைந்தோர், மேவலர், விட்டவர். ம. மேவலர். [மேவு + ஆ + ர். ஆ எ.ம.இடைநிலை. 'ர்' பன்மையீறு] மேவார் mēvār, பெ. (n.) பகைவர்; foes, enemies. "மேவார் மறத்தொடு மல்லர் மறங்கடந்த காளை" (பு.வெ. 9, 4);. மறுவ. அமரார், அரிகள். இகலோர், இரிஞர், உதிர்த்தோர், ஒட்டலர், ஒட்டார், ஒல்லார், ஒன்னார், கருதலர், செறுநர், சேரலிர், தரியலர், தெவ்வர், நள்ளார். நிகரார், நேரலர், நேரார். போற்றார், மாற்றலர், முனைந்தோர், மேவலர், விட்டவர். ம. மேவலர். [மேவு + ஆ + ர். ஆ எ.ம.இடைநிலை. 'ர்' பன்மையீறு]
மேவி-த்தல்	மேவி-த்தல் mēvittal, 11 செ.குன்றாவி. (v.t.) தங்கச் செய்தல்; to cause to stay. "புதல்விதனை .... திருக்கோயின் மேவித்தான்" (உபதேசகா. உருத்திராக். 171);. ம. மேவல் (தங்குதல்);. [மேவு → மேவி-,] மேவி-த்தல் mēvittal, 11 செ.குன்றாவி. (v.t.) தங்கச் செய்தல்; to cause to stay. "புதல்விதனை .... திருக்கோயின் மேவித்தான்" (உபதேசகா. உருத்திராக். 171);. ம. மேவல் (தங்குதல்);. [மேவு → மேவி-,]

மேவினர்	மேவினர் mēviṉar, பெ.(n.) 1. நண்பர்கள் (பிங்.);; friends, allies. 2. உறவினர் (திவா.);; relations. மறுவ. ஒட்டுநர், ஒல்லுநர், ஒன்றுநர், துன்னுநர், தொடர்ந்தார், நள்ளுநர். [மேவு → மேவினர்] மேவினர் mēviṉar, பெ. (n.) 1. நண்பர்கள் (பிங்.);; friends, allies. 2. உறவினர் (திவா.);; relations. மறுவ. ஒட்டுநர், ஒல்லுநர், ஒன்றுநர், துன்னுநர், தொடர்ந்தார், நள்ளுநர். [மேவு → மேவினர்]
மேவு	மேவு1 mēvudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அடைதல்; to join, to reach. "மேகநாதன் புகுந்திலங்கை மேயநாள்" (கம்பரா. திருவவ. 10);. 2. விரும்புதல்; to desire. "அவருந்தா மேவன செய்தொழுகலான்" (குறள், 1073);. 3. நேசித்தல்; to love. "மேவியன் றாநிரை காத்தவன்" (திவ். திருவாய். 3, 2, 9);. 4. ஓதுதல்; to learn, study. "மேவரு முதுமொழி விழுத்தவ" (பரிபா. 8, 9);. 5. உண்ணுதல் (வின்.);; to eat. 6. சம மாக்குதல்; to level, make even, as the ground. 'வயலை மேவினான்'. 7. மேலிட்டுக் கொள்ளுதல்; to manifest, assume. "மேவற்க மென்மை பகை வகரத்து" (குறள், 877);. 8. வேய்தல்; to thatch, cover over. "தோலைமேவி" (ஈடு. 5, 1, 5);. மேவுக

மேழகம்	மேழகம்1 mēḻkam, பெ.(n.) காப்பு (பிங்.);; coat of armour. [மேல் + அகம் - மேலகம் → மேளகம் → மேழகம்] மேழகம்2 mēḻkam, பெ.(n.) செம்மறி யாட்டுக்கடா, ஆடு; ram. "வெம்பரி மேழக மேற்றி" (சீவக. 521);. மறுவ. உதள், கிடாய், கொச்சை, கொறி, செம்மறி, தகர், துருவை, பள்ளை, புருவை, மறி, மேடம், மோத்தை,மை, வற்காலி, வருடை, வெள்ளை. [முழு → முழுமை = பருமை. முழுவது → முழுது → முழுதோன் = கடவுள். முழா → மிழா = பருத்த ஆண்மான். மேழம் → மேடம் = செம்மறியாட்டுக் கடா. மேழம் → மேழகம் (வே.க. 4, 46, 47);] மேழகம்1 mēḻkam, பெ. (n.) காப்பு (பிங்.);; coat of armour. [மேல் + அகம் - மேலகம் → மேளகம் → மேழகம்] மேழகம்2 mēḻkam, பெ. (n.) செம்மறி யாட்டுக்கடா, ஆடு; ram. "வெம்பரி மேழக மேற்றி" (சீவக. 521);.
மேழம்	மேழம்1 mēḻm, பெ.(n.) மேழகம்1 பார்க்க (அரு.நி.);;see {}. [மேல் + அகம் - மேலகம் → மேழகம் → மேழம்] மேழம்2 mēḻm, பெ.(n.) மேழகம்2 பார்க்க (அரு.நி.);;see {}. [முழு → முழுமை = பருமை. முழா → மிழா = பருத்த ஆண்மான். மிழா → மெழா → மேழம்] மேழம்1 mēḻm, பெ. (n.) மேழகம்1 பார்க்க (அரு.நி.);;see {}. [மேல் + அகம் - மேலகம் → மேழகம் → மேழம்] மேழம்2 mēḻm, பெ. (n.) மேழகம்2 பார்க்க (அரு.நி.);;see {}. [முழு → முழுமை = பருமை. முழா → மிழா = பருத்த ஆண்மான். மிழா → மெழா → மேழம்]

மேழி	மேழி mēḻi, பெ.(n.) 1. கலப்பை; plough. "வினைப்பக டேற்ற மேழி" (புறநா. 388);. 2. கலப்பையில் கைப்பிடி; plough-tail, handle of a plough. "மேழி பிடிக்குங் கை" (திருக்கை வழக்கம், 22);. ம. மேழி, மேஞ்ஞுல்; க. மேடி, மேணி; தெ. மேடி;குவி. மேரி. [புள் → பிள் → பிள. பிளத்தல் = பிடுதல், துளைத்து அல்லது வெட்டி உடைத்தல், பிரித்தல். பிள் → விள் → விள → விளவு = நிலம் முதலியவற்றின் பிளப்பு. பிள் → விள். விள்ளுதல் = பிளத்தல். விள் → விழி → மிழி → மெழி → மேழி = நிலத்தைக் கீறுவதற்கு (உழுவதற்கு);ப் பயன்படும் கருவி] [p] மேழி mēḻi, பெ. (n.) 1. கலப்பை; plough. "வினைப்பக டேற்ற மேழி" (புறநா. 388);. 2. கலப்பையில் கைப்பிடி; plough-tail, handle of a plough. "மேழி பிடிக்குங் கை" (திருக்கை வழக்கம், 22);. ம. மேழி, மேஞ்ஞுல்; க. மேடி, மேணி; தெ. மேடி;குவி. மேரி. [புள் → பிள் → பிள. பிளத்தல் = பிடுதல், துளைத்து அல்லது வெட்டி உடைத்தல், பிரித்தல். பிள் → விள் → விள விளவு முதலியவற்றின் பிளப்பு பிள் விள் விள்ளுதல் பிளத்தல் விள் விழி மிழி
மேழிச்செல்வம்	மேழிச்செல்வம் mēḻiccelvam, பெ.(n.) எரால் வருஞ் செல்வம்; wealth derived from husbandry. "மேழிச்செல்வம் கோழை படாது" (கொன்றைவே.);. [மேழி + செல்வம்] மேழிச்செல்வம் mēḻiccelvam, பெ. (n.) எரால் வருஞ் செல்வம்; wealth derived from husbandry. "மேழிச்செல்வம் கோழை படாது" (கொன்றைவே.);. [மேழி + செல்வம்]

மேழித்தோரணம்	மேழித்தோரணம் mēḻittōraṇam, பெ.(n.) தென்னங் குருத்தோலையில் ஏர்க்கலப்பை வடிவில் கீறி, பின்னலிட்டு வரிசையாகக் கட்டப்படும் தோரணம்; festoons made with tender palm-leaf, like plough-share and hung in a row. "இத்திரு முற்றத்திலே பூமிபிராட்டியை எழுந்தருளுவித்து, மேழித் தோரணமும் சாத்தி" (இராசாதி ராசன், கி.பி. 1048); (தெ. கல். தொ. 8. கல். 291);. [மேழி + தோரணம்] மேழித்தோரணம் mēḻittōraṇam, பெ. (n.) தென்னங் குருத்தோலையில் ஏர்க்கலப்பை வடிவில் கீறி, பின்னலிட்டு வரிசையாகக் கட்டப்படும் தோரணம்; festoons made with tender palm-leaf, like plough-share and hung in a row. "இத்திரு முற்றத்திலே பூமிபிராட்டியை எழுந்தருளுவித்து, மேழித் தோரணமும் சாத்தி" (இராசாதி ராசன், கி.பி. 1048); (தெ. கல். தொ. 8. கல். 291). [மேழி + தோரணம்]
மேழியர்	மேழியர் mēḻiyar, பெ.(n.) 1. உழவர் (பிங்.);; agriculturists. 2. மருதநிலமாக்கள் (பிங்.);; people who belong to the agricultural tract. 3. வேளாளர் (பூவைசியர்); (பிங்.);;{}, as cultivators. [மேழி → மேழியர்] மேழியர் mēḻiyar, பெ. (n.) 1. உழவர் (பிங்.);; agriculturists. 2. மருதநிலமாக்கள் (பிங்.);; people who belong to the agricultural tract. 3. வேளாளர் (பூவைசியர்); (பிங்.);;{}, as cultivators. [மேழி → மேழியர்]
மேழிவாரம்	மேழிவாரம் mēḻivāram, பெ.(n.) வேளாண் (விவசாயச்); செலவு; cultivation expenses. "மேழிவாரங் கூடக் காணாது" (சரவண. பணவிடு. 133);. [மேழி + வாரம்] மேழிவாரம் mēḻivāram, பெ. (n.) வேளாண் (விவசாயச்); செலவு; cultivation expenses. "மேழிவாரங் கூடக் காணாது" (சரவண. பணவிடு. 133);. [மேழி + வாரம்]

மேழை	மேழை1 mēḻai, பெ.(n.) 1. கஞ்சி (அக.நி.);; gruel. 2. காடி (அக.நி.);; vinegar. [முள் → (மொள்); → மொழு → மொழுமொழு. மொழுமொழுத்தல் = சதை தளர்தல். மொழு → மொழுகு → மெழுகு = நெகிழ்ந்த நெய்ப்பொருள் (மு.தா.281); மெழு(கு); → மேழு → மேழை] மேழை2 mēḻai, பெ.(n.) கொம்பில்லா விலங்கு (மோழை); (நாமதீப. 235);; hornless beast. [மொழுக்கு → மொழுக்கன் = வேலைப் பாடில்லாத அணி. மழுங்கு → மழுங்கன் = வேலைப் பாடில்லாத அணி. (மொழு); → மோழை = மொட்டை. கொம்பில்லா மாடு, மரஅடி முண்டம். (மு.தா.101); மோழை → மேழை] மேழை1 mēḻai, பெ. (n.) 1. கஞ்சி (அக.நி.);; gruel. 2. காடி (அக.நி.);; vinegar. [முள் → (மொள்); → மொழு → மொழுமொழு. மொழுமொழுத்தல் = சதை தளர்தல். மொழு → மொழுகு → மெழுகு = நெகிழ்ந்த நெய்ப்பொருள் (மு.தா.281); மெழு(கு); → மேழு → மேழை] மேழை2 mēḻai, பெ. (n.) கொம்பில்லா விலங்கு (மோழை); (நாமதீப. 235);; hornless beast.
மேளக்கச்சேரி	மேளக்கச்சேரி mēḷakkaccēri, பெ.(n.) அரங்கில் மேளம் வாசிக்கை; entertainment by {}. [மேளம் + கச்சேரி] U. Kachahri → த. கச்சேரி. மேளக்கச்சேரி mēḷakkaccēri, பெ. (n.) அரங்கில் மேளம் வாசிக்கை; entertainment by {}. [மேளம் + கச்சேரி] U. Kachahri → த. கச்சேரி.
மேளக்கட்டு	மேளக்கட்டு mēḷakkaṭṭu, பெ.(n.) ஒலி நன்கு கேட்கும்படி இசையமைவு பெறுந் தன்மை; good acoustical property. [மேளம் + கட்டு] மேளக்கட்டு mēḷakkaṭṭu, பெ. (n.) ஒலி நன்கு கேட்கும்படி இசையமைவு பெறுந் தன்மை; good acoustical property. [மேளம் + கட்டு]

மேளக்காரன்	மேளக்காரன் mēḷakkāraṉ, பெ.(n.) 1. மேளகாரன் பார்க்க;see {}. 2. பகட்டாளன் (ஆடம்பரக்காரன்); (இ.வ.);; dandy, pompous or showy man. [மேளம் + காரன்] மேளக்காரன் mēḷakkāraṉ, பெ. (n.) 1. மேளகாரன் பார்க்க;see {}. 2. பகட்டாளன் (ஆடம்பரக்காரன்); (இ.வ.);; dandy, pompous or showy man. [மேளம் + காரன்]
மேளகம்	மேளகம் mēḷagam, பெ.(n.) கஞ்சி (சங்.அக.);; gruel. [மெழு(கு); → மேழை → மேழகம் → மேளகம்] மேளகம் mēḷagam, பெ. (n.) கஞ்சி (சங்.அக.);; gruel. [மெழு(கு); → மேழை → மேழகம் → மேளகம்]
மேளகாரர்	மேளகாரர் mēḷakārar, பெ.(n.) நாயனம், ஒத்து, தவில், தாளம் இவற்றை வாசிக்கும் முழக்கியர்; band of musicians playing pipe, drone-pipe, drum and cymbals. [மேளம் + காரர்] மேளகாரர் mēḷakārar, பெ. (n.) நாயனம், ஒத்து, தவில், தாளம் இவற்றை வாசிக்கும் முழக்கியர்; band of musicians playing pipe, drone-pipe, drum and cymbals. [மேளம் + காரர்]
மேளகாரன்	மேளகாரன் mēḷakāraṉ, பெ.(n.) 1. மேளம் வாசிப்போன்; piper, drummer. 2. இசை செய்விக்கும் குலத்தான் (சாதியான்);; person belonging to a caste of musician. [மேளம் + காரன்] மேளகாரன் mēḷakāraṉ, பெ. (n.) 1. மேளம் வாசிப்போன்; piper, drummer. 2. இசை செய்விக்கும் குலத்தான் (சாதியான்);; person belonging to a caste of musician. [மேளம் + காரன்]

மேளங்கட்டு-தல்	மேளங்கட்டு-தல் mēḷaṅgaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. இசைக் கருவிகளுக்குக் குரல் அளவு சேர்த்தல்; to tune instruments and bring them into harmony with one another. 2. எதிரொலி முதலியவற்றாற் கேடுறாது இசையமைதி பெறுதல்; to be fit acoustically, as a music hall. [மேளம் + கட்டு-,] மேளங்கட்டு-தல் mēḷaṅgaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. இசைக் கருவிகளுக்குக் குரல் அளவு சேர்த்தல்; to tune instruments and bring them into harmony with one another. 2. எதிரொலி முதலியவற்றாற் கேடுறாது இசையமைதி பெறுதல்; to be fit acoustically, as a music hall. [மேளம் + கட்டு-,]
மேளஞ்செய்-தல்	மேளஞ்செய்-தல் mēḷañjeytal, 1 செ.கு.வி. (v.i.) மேளங்கட்டு-தல் 1 பார்க்க (இ.வ.);;see {} 1. [மேளம் + செய்-,] மேளஞ்செய்-தல் mēḷañjeytal, 1 செ.கு.வி. (v.i.) மேளங்கட்டு-தல் 1 பார்க்க (இ.வ.);;see {} 1. [மேளம் + செய்-,]
மேளஞ்சேவி-த்தல்	மேளஞ்சேவி-த்தல் mēḷañjēvittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) மேளமடி-த்தல் 2 (வின்.); பார்க்க;see {}, 2. [மேளம் + சேவி-,] மேளஞ்சேவி-த்தல் mēḷañjēvittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) மேளமடி-த்தல் 2 (வின்.); பார்க்க;see {}, 2. [மேளம் + சேவி-,]
மேளதாளம்	மேளதாளம் mēḷatāḷam, பெ.(n.) 1. மேளம், 2 பார்க்க;see {} 2. 2. பகட்டு (ஆடம்பரம்); (கொ.வ.);; ostentation; pomb. [மேளம் + தாளம். மேளதாளம் எதுகை நோக்கி வந்த மரபிணை மொழி] மேளதாளம் mēḷatāḷam, பெ. (n.) 1. மேளம், 2 பார்க்க;see {} 2. 2. பகட்டு (ஆடம்பரம்); (கொ.வ.);; ostentation; pomb. [மேளம் + தாளம். மேளதாளம் எதுகை நோக்கி வந்த மரபிணை மொழி]

மேளம்

மேளம் mēḷam, பெ.(n.)

1. பண்; musical scale.

2. நாயனம், ஒத்து, தவில், தாளம் என்பவற்றின் தொகுதி; 3. தவில்; a drum having two heads.

4. நல்ல உணவு; sumptuous food.

5. கவலையற்ற இன்பவாழ்வு (இ.வ.);; prosperous, carefree condition.

6. கலவை மருந்து; medicinal mixture.

[முள் → முழு → முழா = திரட்சி, மத்தளம். முழா → முழவு → முழவம். முள் → (மள்); → மழு = திரண்ட ஆயுதம். முள் → முரு → முரள் → முரண் → முரடு = பெரியது, திரண்டது. முரடு → முரசு = திரண்ட கட்டையாற் செய்யப்பட்ட மத்தளம், பேரிகை. முள் → மொள் → மோள் → மோளம் → மேளம் (மு.தா. 209, 210);]

மேளம் mēḷam, பெ. (n.)

1. பண்; musical scale.

2. நாயனம், ஒத்து, தவில், தாளம் என்பவற்றின் தொகுதி; 3. தவில்; a drum having two heads.

4. நல்ல உணவு; sumptuous food.

5. கவலையற்ற இன்பவாழ்வு (இ.வ.);; prosperous, carefree condition.

6. கலவை மருந்து; medicinal mixture.

[முள் → முழு → முழா = திரட்சி, மத்தளம். முழா → முழவு → முழவம். முள் → (மள்); → மழு = திரண்ட ஆயுதம். முள் → முரு → முரள் → முரண் → முரடு = பெரியது, திரண்டது. முரடு → முரசு = திரண்ட

மேளமடி-த்தல்

மேளமடி-த்தல் mēḷamaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.)

1. தவில் அடித்தல்; to beat the drum.

2. பக்க இசைக் கருவிகளோடு நாயனம் இசைத்தல்; to play on the pipe with accompaniments.

3. விளம்பரப் படுத்துதல்; to give publicity.

4. ஒத்துப் பேசுதல்; to play second fiddle, to endorse slavishly.

5. வருந்தி முயலுதல்; to strive hard.

'சோற்றுக்கு மேள மடிக்கிறான்'.

[மேளம் + அடி-,]

மேளமடி-த்தல் mēḷamaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.)

1. தவில் அடித்தல்; to beat the drum.

2. பக்க இசைக் கருவிகளோடு நாயனம் இசைத்தல்; to play on the pipe with accompaniments.

3. விளம்பரப் படுத்துதல்; to give publicity.

4. ஒத்துப் பேசுதல்; to play second fiddle, to endorse slavishly.

5. வருந்தி முயலுதல்; to strive hard.

'சோற்றுக்கு மேள மடிக்கிறான்'.

[மேளம் + அடி-,]

மேளவாத்தியம்	மேளவாத்தியம் mēḷavāttiyam, பெ.(n.) மேளம், 2 பார்க்க;see {}2. [மேளம் + வாத்தியம். வாச்சியம் → வாத்தியம்] மேளவாத்தியம் mēḷavāttiyam, பெ. (n.) மேளம், 2 பார்க்க;see {}2. [மேளம் + வாத்தியம். வாச்சியம் → வாத்தியம்]
மேளனம்	மேளனம் mēḷaṉam, பெ.(n.) 1. கலக்கை; mixing. 2. இசைக்கருவிகளின் இயைபு; 3. கூட்டம்; crowd, assembly. [மேளம் → மேளனம்] த. மேளனம் → Skt. {}. மேளனம் mēḷaṉam, பெ. (n.) 1. கலக்கை; mixing. 2. இசைக்கருவிகளின் இயைபு; 3. கூட்டம்; crowd, assembly. [மேளம் → மேளனம்] த. மேளனம் → Skt. {}.
மேளி-த்தல்	மேளி-த்தல் mēḷittal, 11 செ.குன்றாவி. (v.t.) கூட்டுதல் (இலக்.அக.);; to assemble, collect. க. மேளிக. [மேளம் → மேளி-,] மேளி-த்தல் mēḷittal, 11 செ.குன்றாவி. (v.t.) கூட்டுதல் (இலக்.அக.);; to assemble, collect. க. மேளிக. [மேளம் → மேளி-,]
மேற்கட்டி	மேற்கட்டி mēṟkaṭṭi, பெ.(n.) 1. மேலிருந்து தொங்கும் திரை; top of bedstead, tester, canopy, awning. 2. மேல் தளத்தின் கீழ் பரப்பக்கட்டியிருக்கும் விரிப்பு; cloth spread below the roof of a room to prevent dust falling from the roof. [மேல் + கட்டி] மேற்கட்டி mēṟkaṭṭi, பெ. (n.) 1. மேலிருந்து தொங்கும் திரை; top of bedstead, tester, canopy, awning. 2. மேல் தளத்தின் கீழ் பரப்பக்கட்டியிருக்கும் விரிப்பு; cloth spread below the roof of a room to prevent dust falling from the roof. [மேல் + கட்டி]

மேற்கட்டு	மேற்கட்டு1 mēṟkaṭṭu, பெ.(n.) 1. மேல்வீடு (யாழ்.அக.);; loft, upper storey. 2. மேல்துண்டு (வின்.);; upper garment. 3. துணைச்சான்று; additional argument or support. 4. அழகு (அலங்காரம்); (இ.வ.);; show. [மேல் + கட்டு] மேற்கட்டு2 mēṟkaṭṭu, பெ.(n.) மேல்கட்டு பார்க்க;see {}. து. மேல்கட்டு. [மேல் + கட்டு] மேற்கட்டு1 mēṟkaṭṭu, பெ. (n.) 1. மேல்வீடு (யாழ்.அக.);; loft, upper storey. 2. மேல்துண்டு (வின்.);; upper garment. 3. துணைச்சான்று; additional argument or support. 4. அழகு (அலங்காரம்); (இ.வ.);; show. [மேல் + கட்டு]
மேற்கட்டுக்கூறை	மேற்கட்டுக்கூறை mēṟkaṭṭukāṟai, பெ.(n.) கோயில்களின் இறையகம். கற்புறை, மடைப்பள்ளிக்கட்டு ஆகிய இடங்களில் உள்ளகத்தின் மேல் தளம் போன்று வெண்மை, நீலம் வண்ணத் துணியைக் கொண்டு அமைக்கப்படும் கட்டு; whiten blue cloth spread on the lower side make a canopy of temple canopy, kitchen etc. "ஸ்ரீ கற்ப கிரகத்துக் கட்டு மேற்கட்டிக்கு வெண்கூறை இணை" (தெ. கல். தொ. 14. கல் 16. அ); [மேல் + கட்டு + கூறை. கூறு → கூறை] மேற்கட்டுக்கூறை mēṟkaṭṭukāṟai, பெ. (n.) கோயில்களின் இறையகம். கற்புறை, மடைப்பள்ளிக்கட்டு ஆகிய இடங்களில் உள்ளகத்தின் மேல் தளம் போன்று வெண்மை, நீலம் வண்ணத் துணியைக் கொண்டு அமைக்கப்படும் கட்டு; whiten blue cloth spread on the lower side make a canopy of temple canopy, kitchen etc. "ஸ்ரீ கற்ப கிரகத்துக் கட்டு மேற்கட்டிக்கு வெண்கூறை இணை" (தெ. கல். தொ. 14. கல் 16. அ); [மேல் + கட்டு + கூறை. கூறு → கூறை]
மேற்கடுதாசி	மேற்கடுதாசி mēṟkaḍutāci, பெ.(n.) 1. பணவோலை உறுதிப்படுத்தி எழுதும் மடல்; letter of advice in a hundi transaction. 2. உள்ளடக்கப் பொருளை விவரிக்குங் கடிதம் (இக்.வ.);; covering letter. [மேல் + கடுதாசி] மேற்கடுதாசி mēṟkaḍutāci, பெ. (n.) 1. பணவோலை உறுதிப்படுத்தி எழுதும் மடல்; letter of advice in a hundi transaction. 2. உள்ளடக்கப் பொருளை விவரிக்குங் கடிதம் (இக்.வ.);; covering letter. [மேல் + கடுதாசி]

மேற்கண்ட	மேற்கண்ட mēṟkaṇṭa, பெ.அ. (adj.) மேலே குறிப்பிடப்பட்ட; cited above, given below. 'மேற்கண்ட குறிப்புகளை முறையாகப் பின்பற்றவேண்டும்'. [மேல் + கண்ட. காண் → கண்ட] மேற்கண்ட mēṟkaṇṭa, பெ.அ. (adj.) மேலே குறிப்பிடப்பட்ட; cited above, given below. 'மேற்கண்ட குறிப்புகளை முறையாகப் பின்பற்றவேண்டும்'. [மேல் + கண்ட. காண் → கண்ட]
மேற்கத்தி	மேற்கத்தி mēṟkatti, பெ.எ. (adj.) மேற்குத் திசைக்குரிய; western. 'மேற்கத்தி நாடுகள்' (உ.வ.);. [மேல் → மேற்கத்தி] மேற்கத்தி mēṟkatti, பெ.எ. (adj.) மேற்குத் திசைக்குரிய; western. 'மேற்கத்தி நாடுகள்' (உ.வ.);. [மேல் → மேற்கத்தி]
மேற்கத்திய	மேற்கத்திய mēṟkattiya, பெ.அ. (adj.) மேற்கில் உள்ள, அமெரிக்காவையும் ஐரோப்பாவையும் சேர்ந்த; western. 'மேற்கத்திய இசை, மேற்கத்திய நாகரிகம்'. [மேற்கு → மேற்கத்திய] மேற்கத்திய mēṟkattiya, பெ.அ. (adj.) மேற்கில் உள்ள, அமெரிக்காவையும் ஐரோப்பாவையும் சேர்ந்த; western. 'மேற்கத்திய இசை, மேற்கத்திய நாகரிகம்'. [மேற்கு → மேற்கத்திய]

மேற்கத்தியான்	மேற்கத்தியான்1 mēṟkattiyāṉ, பெ.(n.) மேற்கு பக்கத்தான் (வின்.);; western. [மேற்கத்திய + ஆன்] மேற்கத்தியான்2 mēṟkattiyāṉ, பெ.(n.) மேற்றிசையினின்று வாங்கி வந்த மாடு; cattle bought from western side (country);. [மேற்கத்திய + ஆன்] மேற்கத்தியான்1 mēṟkattiyāṉ, பெ. (n.) மேற்கு பக்கத்தான் (வின்.);; western. [மேற்கத்திய + ஆன்] மேற்கத்தியான்2 mēṟkattiyāṉ, பெ. (n.) மேற்றிசையினின்று வாங்கி வந்த மாடு; cattle bought from western side (country);. [மேற்கத்திய + ஆன்]
மேற்கதி	மேற்கதி mēṟkadi, பெ.(n.) 1. மேனோக்கி (ஊர்த்துவ முகமாக);ச் செல்லும் தன்மை; upward tendency, as in the growth of vegetables; higher tendency, as of spiritual minds. 2. வீடு (மோட்சம்);; supreme bliss. "மேற்கதிபெற" (பிரபுலிங். துதி. 13); [மேல் + கதி] மேற்கதி mēṟkadi, பெ. (n.) 1. மேனோக்கி (ஊர்த்துவ முகமாக);ச் செல்லும் தன்மை; upward tendency, as in the growth of vegetables, higher tendency, as of spiritual minds. 2. வீடு (மோட்சம்);; supreme bliss. "மேற்கதிபெற" (பிரபுலிங். துதி. 13); [மேல் + கதி]
மேற்கதுவாய்	மேற்கதுவாய் mēṟkaduvāy, பெ.(n.) மேற்கதுவாய்த்தொடை பார்க்க;see {}. "முதலயற் சீரொழித் தல்லன மேல்வரத் தொடுப்பின் மேற்கது வாயும்" (இலக். வி. 723);. [மேல் + கதுவாய்] மேற்கதுவாய் mēṟkaduvāy, பெ. (n.) மேற்கதுவாய்த்தொடை பார்க்க;see {}. "முதலயற் சீரொழித் தல்லன மேல்வரத் தொடுப்பின் மேற்கது வாயும்" (இலக். வி. 723);. [மேல் + கதுவாய்]

மேற்கதுவாய்த் தொடை	மேற்கதுவாய்த்தொடை mēṟkaduvāyddoḍai, பெ.(n.) அளவடியுள் முதலயற் சீர்க்கணின்றி ஒழிந்த மூன்று சீர்க்கண்ணும் மோனை முதலாயினவரத் தொடுப்பது(இலக். வி. 723, உரை);; [மேற்கதுவாய் + தொடை. தொடு → தொடை] மேற்கதுவாய்த்தொடை mēṟkaduvāyddoḍai, பெ. (n.) அளவடியுள் முதலயற் சீர்க்கணின்றி ஒழிந்த மூன்று சீர்க்கண்ணும் மோனை முதலாயினவரத் தொடுப்பது(இலக். வி. 723, உரை);; [மேற்கதுவாய் + தொடை. தொடு → தொடை]
மேற்கருமம்	மேற்கருமம் mēṟkarumam, பெ.(n.) குறை; want, need. "அவர்களுக்குண்டாகிய மேற்கருமம் அந்தக் காரியப் பேர்களாலே தீர்க்கப்பட்டாள் போல" (சங்கற்பந். 2, உரை. பக். 24);. [மேல் + கருமம்] மேற்கருமம் mēṟkarumam, பெ. (n.) குறை; want, need. "அவர்களுக்குண்டாகிய மேற்கருமம் அந்தக் காரியப் பேர்களாலே தீர்க்கப்பட்டாள் போல" (சங்கற்பந். 2, உரை. பக். 24);. [மேல் + கருமம்]
மேற்கவடி	மேற்கவடி mēṟkavaḍi, பெ.(n.) கவடி விளையாட்டுள் ஒருவகை (parav.);; an out- door game. [மேல் + கவடி. கவை → கவடு → கவடி. இரண்டு அணியாகப் பிரிந்து விளையாடும் ஆட்டம்.] மேற்கவடி mēṟkavaḍi, பெ. (n.) கவடி விளையாட்டுள் ஒருவகை (parav.);; an out- door game. [மேல் + கவடி. கவை → கவடு → கவடி. இரண்டு அணியாகப் பிரிந்து விளையாடும் ஆட்டம்.]
மேற்காட்டிய	மேற்காட்டிய mēṟkāṭṭiya, பெ.எ. (adj.) மேற்கண்ட பார்க்க;see {}. [மேல் + காட்டிய. காட்டு → காட்டிய.] மேற்காட்டிய mēṟkāṭṭiya, பெ.எ. (adj.) மேற்கண்ட பார்க்க;see {}. [மேல் + காட்டிய. காட்டு → காட்டிய.]

மேற்காது	மேற்காது mēṟkātu, பெ.(n.) காதின் மேற்பகுதி (வின்.);; upper part of the ear. [மேல் + காது] மேற்காது mēṟkātu, பெ. (n.) காதின் மேற்பகுதி (வின்.);; upper part of the ear. [மேல் + காது]
மேற்காவல்	மேற்காவல் mēṟkāval, பெ.(n.) 1. மேல் உசாவல் (விசாரணை); (வின்.);; superintendence. 2. மேல் உசாவல் (விசாரணை); செய்பவன்; superintendent. க. மேல்காவலி. [மேல் + காவல்] மேற்காவல் mēṟkāval, பெ. (n.) 1. மேல் உசாவல் (விசாரணை); (வின்.);; superintendence. 2. மேல் உசாவல் (விசாரணை); செய்பவன்; superintendent. க. மேல்காவலி. [மேல் + காவல்]
மேற்காறுபாறு	மேற்காறுபாறு mēṟkāṟupāṟu, பெ.(n.) மேற்காவல் (வின்.); பார்க்க;see {}. [மேல் + காறுயாறு] U. {} → த. காறுபாறு. மேற்காறுபாறு mēṟkāṟupāṟu, பெ. (n.) மேற்காவல் (வின்.); பார்க்க;see {}. [மேல் + காறுயாறு] U. {} → த. காறுபாறு.
மேற்கி	மேற்கி mēṟki, பெ.(n.) நஞ்சு (பாஷாணம்); (அரு.அக.);; poison. மேற்கி mēṟki, பெ. (n.) நஞ்சு (பாஷாணம்); (அரு.அக.);; poison.

மேற்கு	மேற்கு mēṟku, பெ.(n.) திசைகளுள் ஒன்று; west. 'ஞாயிறு மறையும் திசை மேற்கு'. ம. மேற்கு. மறுவ. மேலைத்திசை. [மேல் → மேற்கு = மலையாலுயர்ந்த திசை, அல்லது கதிரவன் செலவின் பிற்பகுதிக் குரிய திசை.] மேடான திசை மேற்கு இது பள்ளமான திசைக்கு (கிழக்கிற்கு); எதிரானது. சோழ, பாண்டி நாட்டின் நிலமட்டம் நோக்கியே பள்ளமான திசை (கிழக்கு); என்றும் மேடான திசை (மேற்கு); என்றும் அழைக்கப்பட்டன. மேற்கு mēṟku, பெ. (n.) திசைகளுள் ஒன்று; west. 'ஞாயிறு மறையும் திசை மேற்கு'. ம. மேற்கு. மறுவ. மேலைத்திசை. [மேல் → மேற்கு = மலையாலுயர்ந்த திசை, அல்லது கதிரவன் செலவின் பிற்பகுதிக் குரிய திசை.] மேடான திசை மேற்கு இது பள்ளமான திசைக்கு (கிழக்கிற்கு); எதிரானது. சோழ, பாண்டி நாட்டின் நிலமட்டம் நோக்கியே பள்ளமான திசை (கிழக்கு); என்றும் மேடான திசை (மேற்கு); என்றும்
மேற்குடி	மேற்குடி mēṟkuḍi, பெ.(n.) காணியாளர்; land owners of a village. "கீழ்க்குடியாகிய வரிசையாளரைப் புறந்தரும் மேற்குடிகளாகிய காணியாளரை" (பதிற்றுப் 13, 24, உரை);. [மேல் + குடி] மேற்குடி mēṟkuḍi, பெ. (n.) காணியாளர்; land owners of a village. "கீழ்க்குடியாகிய வரிசையாளரைப் புறந்தரும் மேற்குடிகளாகிய காணியாளரை" (பதிற்றுப் 13, 24, உரை);. [மேல் + குடி]
மேற்குடுமி	மேற்குடுமி mēṟkuḍumi, பெ.(n.) 1. உச்சிக் குடுமி (இ.வ.);; tuft of hair on the crown of the head, top knot. 2. கதவின் மேற்பக்கத் தாடுங் குடுமி (வின்.);; upper pin of a door. [மேல் + குடுமி] மேற்குடுமி mēṟkuḍumi, பெ. (n.) 1. உச்சிக் குடுமி (இ.வ.);; tuft of hair on the crown of the head, top knot. 2. கதவின் மேற்பக்கத் தாடுங் குடுமி (வின்.);; upper pin of a door. [மேல் + குடுமி]

மேற்குத்திசை	மேற்குத்திசை mēṟkuttisai, பெ.(n.) மேற்கு பார்க்க;see {}. 'தமிழ்நாட்டின் மேற்குத் திசையில் கேரளம் அமைந்துள்ளது' (உ.வ.); [மேற்கு + திசை] மேற்குத்திசை mēṟkuttisai, பெ. (n.) மேற்கு பார்க்க;see {}. 'தமிழ்நாட்டின் மேற்குத் திசையில் கேரளம் அமைந்துள்ளது' (உ.வ.); [மேற்கு + திசை]
மேற்குத்தொடர்ச்சி மலை	மேற்குத்தொடர்ச்சிமலை mēṟkuttoḍarccimalai, பெ.(n.) தென்னிந்தியாவின் மேல் புறத்தில் தெற்கு வடக்காகத் தொடர்ந்து செல்லும் மலை; the western ghats. [மேற்கு + தொடர்ச்சி + மலை] மேற்குத்தொடர்ச்சிமலை mēṟkuttoḍarccimalai, பெ. (n.) தென்னிந்தியாவின் மேல் புறத்தில் தெற்கு வடக்காகத் தொடர்ந்து செல்லும் மலை; the western ghats. [மேற்கு + தொடர்ச்சி + மலை]
மேற்குலத்தோர்	மேற்குலத்தோர் mēṟkulattōr, பெ.(n.) உயர்ந்த குலத்தவர் (சாதியார்); (வின்.);; people of high caste, those of a superior class. [மேல் + குலத்தோர்] மேற்குலத்தோர் mēṟkulattōr, பெ. (n.) உயர்ந்த குலத்தவர் (சாதியார்); (வின்.);; people of high caste, those of a superior class. [மேல் + குலத்தோர்]
மேற்குலம்	மேற்குலம் mēṟkulam, பெ.(n.) உயர்குலம்; high caste. 'தங்கள் குலத்தை மேற்குலம் என்று சொல்லுபவர்கள் இன்னும் இருக்கின்றனர்'. [மேல் + குலம்] மேற்குலம் mēṟkulam, பெ. (n.) உயர்குலம்; high caste. 'தங்கள் குலத்தை மேற்குலம் என்று சொல்லுபவர்கள் இன்னும் இருக்கின்றனர்'. [மேல் + குலம்]

மேற்குலர்	மேற்குலர் mēṟkular, பெ.(n.) மேற் குலத்தோர் பார்க்க (சூடா.);;see {}. [மேல் + குலர்] மேற்குலர் mēṟkular, பெ. (n.) மேற் குலத்தோர் பார்க்க (சூடா.);;see {}. [மேல் + குலர்]
மேற்கூரை	மேற்கூரை mēṟārai, பெ.(n.) 1. வீட்டின் மேல் வேய்ந்த கூரை (வின்.);; roof of a house. 'சேவல் வேய்ந்த கூரை'. 2. அடிநிலம் நீங்கலான கட்டடம்; super structure. 3. மேற்கோப்பு பார்க்க;see {}. 4. மேல்தளம்; ceiling. 'சேவல் மேற்கூரையில் நின்று கூவியது'. [மேல் + கூரை. கூர் → கூரை] மேற்கூரை mēṟārai, பெ. (n.) 1. வீட்டின் மேல் வேய்ந்த கூரை (வின்.);; roof of a house. 'சேவல் வேய்ந்த கூரை'. 2. அடிநிலம் நீங்கலான கட்டடம்; super structure. 3. மேற்கோப்பு பார்க்க;see {}. 4. மேல்தளம்; ceiling. 'சேவல் மேற்கூரையில் நின்று கூவியது'. [மேல் + கூரை. கூர் → கூரை]
மேற்கூறிய	மேற்கூறிய mēṟāṟiya, பெ.எ. (adj.) மேற் சொன்ன பார்க்க;see {}. 'அவனால் மேற்கூறியவற்றை மறுக்க இயலவில்லை'. [மேல் + கூறிய. கூறு → கூறிய] மேற்கூறிய mēṟāṟiya, பெ. எ. (adj.) மேற் சொன்ன பார்க்க;see {}. 'அவனால் மேற்கூறியவற்றை மறுக்க இயலவில்லை'. [மேல் + கூறிய. கூறு → கூறிய]

மேற்கை	மேற்கை mēṟkai, பெ.(n.) தோள்பட்டைப் பகுதி, கையின் மேற்பகுதி; the upper portion of the arm. க. மேல்தோளு. [மேல் + கை] மேற்கை mēṟkai, பெ. (n.) தோள்பட்டைப் பகுதி, கையின் மேற்பகுதி; the upper portion of the arm. க. மேல்தோளு. [மேல் + கை]
மேற்கொண்டு	மேற்கொண்டு mēṟkoṇṭu, வி.எ. (adv.) 1. குறிப்பிட்ட நிகழ்ச்சிக்கு அல்லது நேரத்துக்குப் பிறகு தொடர்ந்து; further. 'அவரால் மேற்கொண்டு பேச முடியவில்லை'. 2. இனிமேல்; hereafter. 'நடந்தது நடந்து விட்டது, இனி மேற்கொண்டு என்ன செய்வது என்று சிந்தித்துச் செயல்படுங்கள்'. [மேல் + கொண்டு] மேற்கொண்டு mēṟkoṇṭu, வி.எ. (adv.) 1. குறிப்பிட்ட நிகழ்ச்சிக்கு அல்லது நேரத்துக்குப் பிறகு தொடர்ந்து; further. 'அவரால் மேற்கொண்டு பேச முடியவில்லை'. 2. இனிமேல்; hereafter. 'நடந்தது நடந்து விட்டது, இனி மேற்கொண்டு என்ன செய்வது என்று சிந்தித்துச் செயல்படுங்கள்'. [மேல் + கொண்டு]
மேற்கொதி	மேற்கொதி mēṟkodi, பெ.(n.) 1. உடம்பின் சூடு (வின்.);; feverishness. 2. முத்துக் கொதி, முதற் கொப்புளம் கிளம்பும் அரிசிக் கொதி; a stage in the boiling of rice. 'சோறு சமைக்கையில் மேற்கொதி முந்தி வருகிறது'. [மேல் + கொதி] மேற்கொதி mēṟkodi, பெ. (n.) 1. உடம்பின் சூடு (வின்.);; feverishness. 2. முத்துக் கொதி, முதற் கொப்புளம் கிளம்பும் அரிசிக் கொதி; a stage in the boiling of rice. 'சோறு சமைக்கையில் மேற்கொதி முந்தி வருகிறது'. [மேல் + கொதி]

மேற்கொள்(ளு)-தல்	மேற்கொள்(ளு)-தல் mēṟkoḷḷudal, 10 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. மேலேறுதல்; to mount, as a horse. "பரிமேற் கொண்ட பாண்டியனார்" (திருவாச. 36, 3);. 2. மேம்படுதல் (வின்.);; to gain prominence, to overcome, surpass, to rise above. 'அவனை நான் மேற்கொண்டு விட்டேன்'. 3. உறுதி செய்தல்; to assert, as a proposition. 'பிரபஞ்சம் உற்பத்தி திதிநாச முடைத்தென மேற்கொண்டது'. (சி.போ.பா. 1, பக். 43);. 4. ஏற்றுக் கொள்ளுதல்; to embrace, as a doctrine, to accept. 'அந்தக் கொள்கையை அவன் மேற்கொண்டவன்'. 5. முயலுதல்; to undertake, attempt. "அவமதனை யஃதிலார் மேற்கொள்வது" (குறள், 262);. 6. பொறுப்பு கொள்ளுதல் (வகித்தல்);; to assume the responsibility of. 'அரசியலை மேற் கொண்டான்'. 7. வஞ்சினமுரைத்தல்; to make a vow, to asseverate. 8. நடத்துதல்; to conduct. 'அனுமதியின்றி கட்டப்பெற்ற வீடுகளைக் குறித்து ஆய்வு மேற்கொள்ளப் படும்'. 9. கைக்கொள்ளுதல்
மேற்கோண்மலைவு	மேற்கோண்மலைவு1 mēṟāṇmalaivu, பெ.(n.) ஏரணத்தில் முற்கூறியதற்கு மாறுபடக் கூறுகையாகிய குற்றம் (தொல். சொல். 1, சேனா);; [மேற்கோண் + மலைவு] மேற்கோண்மலைவு2 mēṟāṇmalaivu, பெ.(n.) செய்யுட் குற்றங்களுளொன்று (யாப். வி. ப. 325);; a defect in poetic composition. [மேற்கோண் + மலை] மேற்கோண்மலைவு1 mēṟāṇmalaivu, பெ. (n.) ஏரணத்தில் முற்கூறியதற்கு மாறுபடக் கூறுகையாகிய குற்றம் (தொல். சொல். 1, சேனா);; [மேற்கோண் + மலைவு] மேற்கோண்மலைவு2 mēṟāṇmalaivu, பெ. (n.) செய்யுட் குற்றங்களுளொன்று (யாப். வி. ப. 325);; a defect in poetic composition. [மேற்கோண் + மலை]
மேற்கோப்பு	மேற்கோப்பு mēṟāppu, பெ.(n.) வீட்டின் கூரைப்பகுதி; roof, roofing. [மேல் + கோப்பு. கோ → கோப்பு] மேற்கோப்பு mēṟāppu, பெ. (n.) வீட்டின் கூரைப்பகுதி; roof, roofing. [மேல் + கோப்பு. கோ → கோப்பு]

மேற்கோள்	மேற்கோள்1 mēṟāḷ, பெ.(n.) 1. ஏற்றுக் கொள்கை; acceptance. 2. போர்வை (வின்.);; cover, mantle. 3. பொறுப்பில் இருக்கை; assumption of responsibility. "இடஞ் சிறிதென்னும் மேற்கோள் செலுத்த" (புறநா. 8, உரை);. 4. ஊக்கம்; enterprising spirit, enthusiasm. 5. வஞ்சினம் (சிலப். பதி. 80, உரை);; solemn asseveration. 6. அறுதியுரை (தருக்கசங். பக். 34);; 7. மேன்மை (சது.);; excellence. தெ. மேகோலு. [மேல் + கோள்] மேற்கோள்2 mēṟāḷ, பெ.(n.) ஞாயிற்றி லிருந்து உருவத்தில் இரண்டாம் நிலையிலும் தொலையில் ஆறாம் இடத்தில் உள்ளதும் குளிர்ச்சியைத் தருவதாக நம்பப்படுவதுமான காரி (சனி); கோள் (பிங்.);; the planet saturn. மறுவ. அந்தன், கதிர்மகன், கரியோன், காரி, கீழ்மகன், சவுரி, சாவகன், நீலன், பங்கு, மந்தன், முடவன், முதுமகன். [மேல் + கோள்]
மேற்சட்டை	மேற்சட்டை mēṟcaṭṭai, பெ.(n.) உடம்பின் மேல்பாகத்தில் போடும் சட்டை; an upper garment. க. மேல்வொதகெ. [மேல் + சட்டை. மேற்சட்டை உள்ளாடைக்கு மேல் போடும் சட்டையெனவும் உடம்பின் மேல்பாகத்தில் (தோளிலிருந்து இடுப்பு வரை); போடும் சட்டை எனவும் இருவகையாகப் பொருள் கொள்ள இடமுண்டு] மேற்சட்டை mēṟcaṭṭai, பெ. (n.) உடம்பின் மேல்பாகத்தில் போடும் சட்டை; an upper garment. க. மேல்வொதகெ. [மேல் + சட்டை. மேற்சட்டை உள்ளாடைக்கு மேல் போடும் சட்டையெனவும் உடம்பின் மேல்பாகத்தில் (தோளிலிருந்து இடுப்பு வரை); போடும் சட்டை எனவும் இருவகையாகப் பொருள் கொள்ள இடமுண்டு]

மேற்சாட்சி	மேற்சாட்சி mēṟcāṭci, பெ.(n.) முன் சாட்சியை யுறுதிப்படுத்தும் சாட்சி; additional evidence, confirmatory evidence. [மேல் + சாட்சி] Skt. {} → த. சாட்சி. மேற்சாட்சி mēṟcāṭci, பெ. (n.) முன் சாட்சியை யுறுதிப்படுத்தும் சாட்சி; additional evidence, confirmatory evidence. [மேல் + சாட்சி] Skt. {} → த. சாட்சி.
மேற்சாத்து	மேற்சாத்து mēṟcāttu, பெ.(n.) 1. மேல் துண்டு; upper garment. "வேழங் கொடுத்ததொரு மேற்சாத்தும்" (ஏகாம். உலா. 203);. 2. திருமேனி முதலியவற்றிற்குக் காப்பின் மேற்புறஞ்சாத்தும் அணி (இ.வ.);; ornaments worn over the kavasam of ar, idol etc. 3. சாத்துப்படி (இ.வ.);; sandal paste. 4. மேலொப்பம் பார்க்க;see {}. [மேல் + சாத்து] மேற்சாத்து mēṟcāttu, பெ. (n.) 1. மேல் துண்டு; upper garment. "வேழங் கொடுத்ததொரு மேற்சாத்தும்" (ஏகாம். உலா. 203);. 2. திருமேனி முதலியவற்றிற்குக் காப்பின் மேற்புறஞ்சாத்தும் அணி (இ.வ.);; ornaments worn over the kavasam of ar, idol etc. 3. சாத்துப்படி (இ.வ.);; sandal paste. 4. மேலொப்பம் பார்க்க;see {}. [மேல் + சாத்து]

மேற்சாதி	மேற்சாதி mēṟcāti, பெ.(n.) மேற்குலம் பார்க்க;see {}. மறுவ. உயர்குலம். க. மேலுசாதி. [மேல் + சாதி] Skt. {} → த. சாதி. மேற்சாதி mēṟcāti, பெ. (n.) மேற்குலம் பார்க்க;see {}. மறுவ. உயர்குலம். க. மேலுசாதி. [மேல் + சாதி] Skt. {} → த. சாதி.
மேற்சீட்டு	மேற்சீட்டு mēṟcīṭṭu, பெ.(n.) எழுதியுள்ளதை யுறுதிப்படுத்துஞ் சீட்டு (வின்.);; note annexed to a writing to authenticate it. [மேல் + சீட்டு] மேற்சீட்டு mēṟcīṭṭu, பெ. (n.) எழுதியுள்ளதை யுறுதிப்படுத்துஞ் சீட்டு (வின்.);, note annexed to a writing to authenticate it. [மேல் + சீட்டு]
மேற்சீமை	மேற்சீமை mēṟcīmai, பெ.(n.) 1. இங்கிலாந்து முதலிய மேனாடுகள்; the western countries, as England etc., 2. எருமை (மைசூர்); நாடு; Mysore, as lying to the west of the Tamil county. [மேல் + சீமை] மேற்சீமை mēṟcīmai, பெ. (n.) 1. இங்கிலாந்து முதலிய மேனாடுகள்; the western countries, as England etc., 2. எருமை (மைசூர்); நாடு; Mysore, as lying to the west of the Tamil county. [மேல் + சீமை]

மேற்சுவாசம்	மேற்சுவாசம் mēṟcuvācam, பெ.(n.) மேல்மூச்சு, 2 பார்க்க;see {} 2 [மேல் + சுவாசம்] Skt. {} → த. சுவாசம். மேற்சுவாசம் mēṟcuvācam, பெ. (n.) மேல்மூச்சு, 2 பார்க்க;see {} 2 [மேல் + சுவாசம்] Skt. {} → த. சுவாசம்.
மேற்சூரி	மேற்சூரி mēṟcūri, பெ.(n.) மேற்படி, 1 (சர்வா. சிற். 45); பார்க்க;see {},1 [மேல் + சூரி] மேற்சூரி mēṟcūri, பெ. (n.) மேற்படி, 1 (சர்வா. சிற். 45); பார்க்க;see {},1 [மேல் + சூரி]
மேற்செம்பாலை	மேற்செம்பாலை mēṟcembālai, பெ.(n.) பாலையாழ்த்திறவகை (பிங்.); (சிலப். 3, 88 உரை);; [மேல் + செம்பாலை] மேற்செம்பாலை mēṟcembālai, பெ. (n.) பாலையாழ்த்திறவகை (பிங்.); (சிலப். 3, 88 உரை);; [மேல் + செம்பாலை]
மேற்செல்(லு)-தல்	மேற்செல்(லு)-தல் mēṟcelludal, 13 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தாழ்வான பகுதியிலிருந்து உயர்வான பகுதிக்குச் செல்லுதல்; to go or climb upward as of tree, mountain, upstairs, etc. 'நீலமலை, ஆனைமலை, சேரவரையன் மலை முதலிய மலைகளிலுள்ள இற்றைய பழங்குடி மாந்தரெல்லாம் கொள்ளைக்கும் போருக்குந் தப்பிக் கீழிருந்து மேற சென்றவரே'. 2. அப்பாற்போதல்; to go on, go further. 3. மேற்படுதல்; to excel, surpass. 4. படையெடுத்தல் (திவா.);; to invade. 5. விரைதல்; to hasten. "நல்வினை மேற்சென்று செய்யப்படும்" (குறள், 335);. க. மேலுவோகு;படட. மேலெகோகு. [மேல் + செல்(லு);-,] மேற்செல்(லு)-தல் mēṟcelludal, 13 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தாழ்வான பகுதியிலிருந்து உயர்வான பகுதிக்குச் செல்லுதல்; to go or climb upward as of tree, mountain, upstairs, etc. 'நீலமலை, ஆனைமலை, சேரவரையன் மலை முதலிய மலைகளிலுள்ள இற்றைய பழங்குடி மாந்தரெல்லாம் கொள்ளைக்கும் போருக்குந் தப்பிக் கீழிருந்து மேற சென்றவரே'. 2. அப்பாற்போதல்; to go on, go further.

மேற்செலவு	மேற்செலவு mēṟcelavu, பெ.(n.) 1. படை யெடுப்பு; invasion. "நின்னைப்பாடும் புலவர் நினது மேற் செலவைப்பாட" (புறநா.33, உரை);. 2. வீட்டு நாட்சரி (தினசரி); செலவு (கொ.வ.);; sundry expenses of a household. [மேல் + செலவு] மேற்செலவு mēṟcelavu, பெ. (n.) 1. படை யெடுப்பு; invasion. "நின்னைப்பாடும் புலவர் நினது மேற் செலவைப்பாட" (புறநா.33, உரை);. 2. வீட்டு நாட்சரி (தினசரி); செலவு (கொ.வ.);; sundry expenses of a household. [மேல் + செலவு] மேற்செலவு mēṟcelavu, பெ. (n.) சில்லறைச் செலவுகள்; extra expense, மறுவ, கைச்செலவு [மேல்+செலவு→ மேச்செலவு]
மேற்சொன்ன	மேற்சொன்ன mēṟcoṉṉa, பெ.எ. (adj.) மேலே குறிப்பிட்ட, மேலே உரைத்த; above mentioned. ம. மேற்சொல்லிய. [மேல் + சொன்ன] மேற்சொன்ன mēṟcoṉṉa, பெ.எ. (adj.) மேலே குறிப்பிட்ட, மேலே உரைத்த; above mentioned. ம. மேற்சொல்லிய. [மேல் + சொன்ன]
மேற்பக்கம்	மேற்பக்கம் mēṟpakkam, பெ.(n.) உள் பக்கத்திற்கு எதிரானது, புறப்பகுதி, வெளிப்பக்கம்; upside. [மேல் + பக்கம்] மேற்பக்கம் mēṟpakkam, பெ. (n.) உள் பக்கத்திற்கு எதிரானது, புறப்பகுதி, வெளிப்பக்கம்; upside. [மேல் + பக்கம்]

மேற்பகுதி	மேற்பகுதி mēṟpagudi, பெ.(n.) மேலாக இருக்கும் பாகம்; upside. top portion of a tree etc. 'மரத்தின் மேற்பகுதி இலைகளைக் கழிக்க வேண்டும்' (உ.வ.);. [மேல் + பகுதி] மேற்பகுதி mēṟpagudi, பெ. (n.) மேலாக இருக்கும் பாகம்; upside. top portion of a tree etc. 'மரத்தின் மேற்பகுதி இலைகளைக் கழிக்க வேண்டும்' (உ.வ.);. [மேல் + பகுதி]
மேற்பட்டை	மேற்பட்டை mēṟpaṭṭai, பெ.(n.) மரத்தின் மேலுள்ள தோல் (வின்.);; outer bark of a tree. மறுவ. மேற்புறணி. [மேல் + பட்டை] மேற்பட்டை mēṟpaṭṭai, பெ. (n.) மரத்தின் மேலுள்ள தோல் (வின்.);; outer bark of a tree. மறுவ. மேற்புறணி. [மேல் + பட்டை]
மேற்படி	மேற்படி mēṟpaḍi, பெ.(n.) 1. கதவு நிலையின் மேற்பாகத்திலிருக்கும் மரம் (இ.வ.);; lintel, upper part of the frame of a door or window. 2. முற்குறித்தது; the aforesaid, above said, above mentioned. "மேற்படி பெருமானடி களுக்கு நந்தாவிளக் கெரிப்பதாக" (S.I.I.iii.97);. ம. மேல்படி. [மேல் + படி] மேற்படி mēṟpaḍi, பெ. (n.) 1. கதவு நிலையின் மேற்பாகத்திலிருக்கும் மரம் (இ.வ.);; lintel, upper part of the frame of a door or window. 2. முற்குறித்தது; the aforesaid, above said, above mentioned. "மேற்படி பெருமானடி களுக்கு நந்தாவிளக் கெரிப்பதாக" (S.I.I.iii.97);. ம. மேல்படி. [மேல் + படி]

மேற்படிப்பு

மேற்படிப்பு mēṟpaḍippu, பெ.(n.)

மேல் நிலைப் படிப்பு; further studies, higher education.

'மேற்படிப்பிற்காக வெளிநாடு செல்கிறேன்'.

[மேல் + படிப்பு. படி → படிப்பு]

மேற்படிப்பு mēṟpaḍippu, பெ. (n.)

மேல் நிலைப் படிப்பு; further studies, higher education.

'மேற்படிப்பிற்காக வெளிநாடு செல்கிறேன்'.

[மேல் + படிப்பு. படி → படிப்பு]

மேற்படியான்

மேற்படியான் mēṟpaḍiyāṉ, பெ.(n.)

மேலே சொல்லப் பெற்றவன்; one who is mentioned above.

"திருக்கழுங்குன்றக் கண்ணப்பன் வைத்த திருநுந்தா விளக் கொன்று மேற்படியாக வைத்த விளக்கு ஆறு" (தெ. கல். தொ. 5. கல். 468);.

[மேல் + படியான்]

மேற்படியான் mēṟpaḍiyāṉ, பெ. (n.)

மேலே சொல்லப் பெற்றவன்; one who is mentioned above.

"திருக்கழுங்குன்றக் கண்ணப்பன் வைத்த திருநுந்தா விளக் கொன்று மேற்படியாக வைத்த விளக்கு ஆறு" (தெ. கல். தொ. 5. கல். 468);.

[மேல் + படியான்]

மேற்படு-தல்

மேற்படு-தல் mēṟpaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.)

1. சிறந்திருத்தல்; to predominate, preponderate.

2. குணத்தில் மேம்படுதல்; to excel in quality, to be superior.

3. அதிகமாதல்; to increase, to be excessive.

"நூற்றொரு கோடியின் மேற்பட விரிந்தன" (திருவாச. 3, 4);.

[மேல் + படு-,]

மேற்படு-தல் mēṟpaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.)

1. சிறந்திருத்தல்; to predominate, preponderate.

2. குணத்தில் மேம்படுதல்; to excel in quality, to be superior.

3. அதிகமாதல்; to increase, to be excessive.

"நூற்றொரு கோடியின் மேற்பட விரிந்தன" (திருவாச. 3, 4);.

[மேல் + படு-,]

மேற்பணி	மேற்பணி mēṟpaṇi, பெ.(n.) பரவமகளிர் காதணி வகை (இ.வ.);; an ear ornament worn by Parava women. [மேல் + பணி] மேற்பணி mēṟpaṇi, பெ. (n.) பரவமகளிர் காதணி வகை (இ.வ.);; an ear ornament worn by Parava women. [மேல் + பணி]
மேற்பயிர்	மேற்பயிர் mēṟpayir, பெ.(n.) மரம், செடி முதலியன; corn. large vegetables and trees. (R.);. [மேல் + பயிர்] மேற்பயிர் mēṟpayir, பெ. (n.) மரம், செடி முதலியன; corn. large vegetables and trees. (R.);. [மேல் + பயிர்]
மேற்பரப்பு	மேற்பரப்பு mēṟparappu, பெ.(n.) பார்க்கும் வகையில் உள்ள பரப்பு, தரை முதலியவற்றின் வெளிப்பரப்பு (இ.வ.);; surface. 'நீரின் மேற்பரப்பைக் கிழித்துக்கொண்டு படகு சென்றது'. [மேல் + பரப்பு] மேற்பரப்பு mēṟparappu, பெ. (n.) பார்க்கும் வகையில் உள்ள பரப்பு, தரை முதலியவற்றின் வெளிப்பரப்பு (இ.வ.);; surface. 'நீரின் மேற்பரப்பைக் கிழித்துக்கொண்டு படகு சென்றது'. [மேல் + பரப்பு] மேற்பரப்பு mēṟparappu, பெ. (n.) ஓவியம் வரைவதற்கேற்ப சுவரைப் பதப்படுத்துதல்; softening the surface of the wall for drawing decorations. [மேல்+பரப்பு]

மேற்பல்	மேற்பல் mēṟpal, பெ.(n.) மேல்வாய்ப்பல் பார்க்க;see {}. [மேல் + பல்] மேற்பல் mēṟpal, பெ. (n.) மேல்வாய்ப்பல் பார்க்க;see {}. [மேல் + பல்]
மேற்பலகை	மேற்பலகை mēṟpalagai, பெ.(n.) 1. மேற்படி, 1 பார்க்க (வின்.);;see {} 1. 2. உகில் (நகம்); (அரு.அக.);; nail. [மேல் + பலகை] மேற்பலகை mēṟpalagai, பெ. (n.) 1. மேற்படி, 1 பார்க்க (வின்.);;see {} 1. 2. உகில் (நகம்); (அரு.அக.);; nail. [மேல் + பலகை]
மேற்பாடம்	மேற்பாடம் mēṟpāṭam, பெ.(n.) படி (நகலு);க்கு மூலமாயுள்ளது (வின்.);; the original of a copy. [மேல் + பாடம்] மேற்பாடம் mēṟpāṭam, பெ. (n.) படி (நகலு);க்கு மூலமாயுள்ளது (வின்.);; the original of a copy. [மேல் + பாடம்]
மேற்பாதம்	மேற்பாதம் mēṟpātam, பெ.(n.) இரண்டு கால்களையும் சம்மணமாக மடித்துப் பாதங்களைத் தொடைகளின் மேலாக வைக்கும் ஒக இருக்கை (யோகாசன); வகை; [மேல் + பாதம். பதி → (பாதி); → பாதம்] [p] மேற்பாதம் mēṟpātam, பெ. (n.) இரண்டு கால்களையும் சம்மணமாக மடித்துப் பாதங்களைத் தொடைகளின் மேலாக வைக்கும் ஒக இருக்கை (யோகாசன); வகை; [மேல் + பாதம். பதி → (பாதி); → பாதம்]

மேற்பாதி	மேற்பாதி mēṟpāti, பெ.(n.) மேல்வாரம் பார்க்க;see {}. "இப்பூமி மேற் பாதியும் பணியுங் கொண்டு" (TA.S.iii.168);. [மேல் + பாதி. பகுதி → பாதி] மேற்பாதி mēṟpāti, பெ. (n.) மேல்வாரம் பார்க்க;see {}. "இப்பூமி மேற் பாதியும் பணியுங் கொண்டு" (TA.S.iii.168);. [மேல் + பாதி. பகுதி → பாதி]
மேற்பாதிநிலம்	மேற்பாதிநிலம் mēṟpātinilam, பெ.(n.) மேடாயிருக்கும் பக்க நிலம்; adjacent field on a higher level. [மேல் + பாதி + நிலம். பகுதி → பாதி] மேற்பாதிநிலம் mēṟpātinilam, பெ. (n.) மேடாயிருக்கும் பக்க நிலம்; adjacent field on a higher level. [மேல் + பாதி + நிலம். பகுதி → பாதி]
மேற்பார்-த்தல்	மேற்பார்-த்தல் mēṟpārttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) கண்காணித்தல்; to supervise. "மேற் பார்க்க மைந்தரு மூவாவெருதும்" (தனிப்பா.);. [மேல் + பார்-] மேற்பார்-த்தல் mēṟpārttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) கண்காணித்தல்; to supervise. "மேற் பார்க்க மைந்தரு மூவாவெருதும்" (தனிப்பா.);. [மேல் + பார்-]

மேற்பார்வை	மேற்பார்வை mēṟpārvai, பெ.(n.) 1. மேல் உசாவணை (பிங்.);; superintendence. 2. பணியாளர்களையும் பணியையும் கண்காணிக்கும் பொறுப்பு; supervision. 'மேற்பார்வை செய்த்தனால்தான் பணிகள் உடனுக்குடன் நடக்கின்றன'. 3. மேலெழுந்த பார்வை (வின்.);; superficial observation. 4. செருக்கிய நோக்கம் (வின்);; proud look. 5. எட்டப் பார்வை (வின்.);; long sight. 6. சாகும் சமயத்தில் (தருணத்து); மேனோக்கி நிற்கும் பார்வை (இ.வ.);; up-turned position of the eyes, as at the time of death. [மேல் + பார்வை. பார் → பார்வை. 'வை' தொ.பெ.ஈறு.] மேற்பார்வை mēṟpārvai, பெ. (n.) 1. மேல் உசாவணை (பிங்.);; superintendence. 2. பணியாளர்களையும் பணியையும் கண்காணிக்கும் பொறுப்பு; supervision. 'மேற்பார்வை செய்த்தனால்தான் பணிகள் உடனுக்குடன் நடக்கின்றன'. 3. மேலெழுந்த பார்வை (வின்.);; superficial observation. 4. செருக்கிய நோக்கம் (வின்);; proud look. வின்
மேற்பார்வையாளர்	மேற்பார்வையாளர் mēṟpārvaiyāḷar, பெ.(n.) மேற்காணி பணியைக் கண் பணியினர்; supervisor in an examination hall, a polling booth, etc. 'தேர்தல் மேற்பார்வையாளராகப் பணிபுரிவது கடினமான ஒன்றாகும். தேர்வு நடைபெறும் அறையில் இரு மேற்பார்வையாளர்கள் மேற்பார்வை செய்வதால் தவறுகள் நடைபெற வாய்ப்பில்லை'. [மேல் + பார்வை + ஆளர். ஆள் → ஆளர்] மேற்பார்வையாளர் mēṟpārvaiyāḷar, பெ. (n.) மேற்காணி பணியைக் கண் பணியினர்; supervisor in an examination hall, a polling booth, etc. 'தேர்தல் மேற்பார்வையாளராகப் பணிபுரிவது கடினமான ஒன்றாகும். தேர்வு நடைபெறும் அறையில் இரு மேற்பார்வையாளர்கள் மேற்பார்வை செய்வதால் தவறுகள் நடைபெற வாய்ப்பில்லை'. [மேல் + பார்வை + ஆளர். ஆள் → ஆளர்]

மேற்பாரம்	மேற்பாரம் mēṟpāram, பெ.(n.) 1. அமுங்கும் படி ஒன்றன் மேலே வைக்கும் எடை (வின்.);; weight for compression. 2. அதிகமாகச் சேர்க்கும் எடை; additional burden or load. [மேல் + பாரம்] Skt. {} → த. பாரம். மேற்பாரம் mēṟpāram, பெ. (n.) 1. அமுங்கும் படி ஒன்றன் மேலே வைக்கும் எடை (வின்.);; weight for compression. 2. அதிகமாகச் சேர்க்கும் எடை; additional burden or load. [மேல் + பாரம்] Skt. {} → த. பாரம்.
மேற்பால்	மேற்பால் mēṟpāl, பெ.(n.) மேற்குலம் பார்க்க;see {}. "மேற்பா லொரு வனு மவன்கட்படுமே" (புறநா. 183);. [மேல் + பால்] மேற்பால் mēṟpāl, பெ. (n.) மேற்குலம் பார்க்க;see {}. "மேற்பா லொரு வனு மவன்கட்படுமே" (புறநா. 183);. [மேல் + பால்]
மேற்பாலம்	மேற்பாலம் mēṟpālam, பெ.(n.) இருப்புப் பாதை முதலியவற்றின் மேலே கட்டப்பட்ட பாலம் (இக்.வ.);; over bridge. [மேல் + பாலம்] மேற்பாலம் mēṟpālam, பெ. (n.) இருப்புப் பாதை முதலியவற்றின் மேலே கட்டப்பட்ட பாலம் (இக்.வ.);; over bridge. [மேல் + பாலம்]
மேற்பாவல்	மேற்பாவல் mēṟpāval, பெ.(n.) மரக் கலத்தின் உறுப்புவகை (வின்.);; the upper spar of a sailing ship, dist. fr. {}. [மேல் + பாவல்] மேற்பாவல் mēṟpāval, பெ. (n.) மரக் கலத்தின் உறுப்புவகை (வின்.);; the upper spar of a sailing ship, dist. fr. {}. [மேல் + பாவல்]

மேற்புத்தி	மேற்புத்தி mēṟputti, பெ.(n.) மேலானவர் களிடம் பெறும் அறிவுரை; counsel, advice from elders or superiors. "நல்லோர் கண்டு மேற்புத்தி சொல்லல் வேண்டும்" (திருவேங். சத. 49);. [மேல் + புத்தி] மேற்புத்தி mēṟputti, பெ. (n.) மேலானவர் களிடம் பெறும் அறிவுரை; counsel, advice from elders or superiors. "நல்லோர் கண்டு மேற்புத்தி சொல்லல் வேண்டும்" (திருவேங். சத. 49);. [மேல் + புத்தி]
மேற்புரம்	மேற்புரம் mēṟpuram, பெ.(n.) வானுலகு; heaven (svarga);. "புகழுறச் சேர்வார் மேற்புரம்" (சைவச. பொது. 568);. [மேல் + புரம்] மேற்புரம் mēṟpuram, பெ. (n.) வானுலகு; heaven (svarga);. "புகழுறச் சேர்வார் மேற்புரம்" (சைவச. பொது. 568);. [மேல் + புரம்]
மேற்புலவர்	மேற்புலவர் mēṟpulavar, பெ.(n.) தேவர் (தைலவ.தைல.);; the celestials. [மேல் + புலவர்] மேற்புலவர் mēṟpulavar, பெ. (n.) தேவர் (தைலவ.தைல.);; the celestials. [மேல் + புலவர்]
மேற்புறணி	மேற்புறணி mēṟpuṟaṇi, பெ.(n.) மேற்பட்டை பார்க்க (வின்.);;see {}. [மேல் + புரணி] மேற்புறணி mēṟpuṟaṇi, பெ. (n.) மேற்பட்டை பார்க்க (வின்.);;see {}. [மேல் + புரணி]

மேற்புறம்	மேற்புறம் mēṟpuṟam, பெ.(n.) 1. வெளிப் புறம் (வின்.);; outside, upper surface. 2. கப்பலிற் காற்றுத் தாக்கும் பக்கம் (வின்.);; windward side of a vessel. 3. மேலண்டைப் பக்கம்; western side. [மேல் + புறம். மடிக்கப்படும் அல்லது சுருட்டப்படும் பொருள்கட்கு முன்பக்கம் உட்புறமும் பின்பக்கம் வெளிப்புறமும் போன்றிருத்தலாலும் உயிரற்ற கனப்பொருள்கட்கு மேற்புறம் முழுதும் வெளிப்புறமாயிருத்ததாலும் மேற்புறம் வெளிப் புறத்தைக் குறித்தது] மேற்புறம் mēṟpuṟam, பெ. (n.) 1. வெளிப் புறம் (வின்.);; outside, upper surface. 2. கப்பலிற் காற்றுத் தாக்கும் பக்கம் (வின்.);; windward side of a vessel. 3. மேலண்டைப் பக்கம்; western side. [மேல் + புறம். மடிக்கப்படும் அல்லது சுருட்டப்படும் பொருள்கட்கு முன்பக்கம் உட்புறமும் பின்பக்கம் வெளிப்புறமும் போன்றிருத்தலாலும் உயிரற்ற கனப்பொருள்கட்கு மேற்புறம் முழுதும் வெளிப்புறமாயிருத்ததாலும் மேற்புறம் வெளிப் புறத்தைக் குறித்தது]
மேற்பூச்சு	மேற்பூச்சு mēṟpūccu, பெ.(n.) வெளிப்பக்கம் பூச்சு, மெருகேற்றப்பட்டது; outer plastering, coating, gilding, painting. 'மேற்பூச்சு முடிந்ததும் புதுமனை புகுவிழா நடத்தப் படவேண்டும்'. 2. புறத்தே கவர்ச்சியாகத் தோன்றும் பொய்த் தோற்றம்; outward Appearance. 'வாழ்க்கையின் மேற்பூச்சுக் களையே வாழ்க்கையின் சாரம் என்று தடுமாறக் கூடாது' (உ.வ.);. 3. குற்ற மறைக்கை (இ.வ.);; covering of defects, white- washing. 4. மணவீடுபாடு இல்லாத நடத்தை முதலியன (இ.வ.);; formality, convention. [மேல் + பூச்சு] மேற்பூச்சு mēṟpūccu, பெ. (n.) 1. வெளிப்பக்கம் பூச்சு, மெருகேற்றப்பட்டது; outer plastering, coating, gilding, painting. 'மேற்பூச்சு முடிந்ததும் புதுமனை புகுவிழா நடத்தப் படவேண்டும்'. 2. புறத்தே கவர்ச்சியாகத் தோன்றும் பொய்த் தோற்றம்; outward Appearance. 'வாழ்க்கையின் மேற்பூச்சுக் களையே வாழ்க்கையின் சாரம் என்று தடுமாறக் கூடாது' (உ.வ.);. 3. குற்ற மறைக்கை (இ.வ.);; covering of defects, white- washing. 4. மணவீடுபாடு இல்லாத நடத்தை முதலியன (இ.வ.);; formality, convention. [மேல் + பூச்சு]

மேற்பேச்சு	மேற்பேச்சு mēṟpēccu, பெ.(n.) 1. மேல் கொண்டு விரித்துக் கூறுதல்; further talk or discussion. 2. வெளி முகமன் (உபசாரச்); சொல்; lip-deep courtesy. [மேல் + பேச்சு] மேற்பேச்சு mēṟpēccu, பெ. (n.) 1. மேல் கொண்டு விரித்துக் கூறுதல்; further talk or discussion. 2. வெளி முகமன் (உபசாரச்); சொல்; lip-deep courtesy. [மேல் + பேச்சு]
மேற்போக்கி	மேற்போக்கி mēṟpōkki, பெ.(n.) கீழுள்ள ஆறு அல்லது வாய்க்காலுக்கு மேலே குறுக்காக நீரோடும்படி கட்டிய கால் (இ.வ.);; aqueduct. [மேல் + போக்கி. போக்கு → போக்கி. 'இ' வி.முத.ஈறு.] மேற்போக்கி mēṟpōkki, பெ. (n.) கீழுள்ள ஆறு அல்லது வாய்க்காலுக்கு மேலே குறுக்காக நீரோடும்படி கட்டிய கால் (இ.வ.);; aqueduct. [மேல் + போக்கி. போக்கு → போக்கி. 'இ' வி.முத.ஈறு.]
மேற்போட்டுக்கொள்(ளு)	மேற்போட்டுக்கொள்(ளு)1 mēṟpōṭṭukkoḷḷudal, 10 செ.குன்றாவி. (v.t.) வலிய ஏற்றுக் கொள்ளுதல்; to undertake voluntarily, to take upon oneself. [மேல் + போட்டு + கொள்(ளு);-, 'கொள்' து.வி.] மேற்போட்டுக்கொள்(ளு)1 mēṟpōṭṭukkoḷḷudal, 10 செ.குன்றாவி. (v.t.) வலிய ஏற்றுக் கொள்ளுதல்; to undertake voluntarily, to take upon oneself. [மேல் + போட்டு + கொள்(ளு);-, 'கொள்' து.வி.]
மேற்போட்டுக்கொள்(ளு)-தல்	மேற்போட்டுக்கொள்(ளு)-தல் mēṟpōṭṭukkoḷḷudal, 16 செ.கு.வி. (v.i.) பிறனுக்காகப் பிணையேற்றல்; to stand surety, stand guarantee. [மேல் + போட்டு + கொள்(ளு);-,] மேற்போட்டுக்கொள்(ளு)-தல் mēṟpōṭṭukkoḷḷudal, 16 செ.கு.வி. (v.i.) பிறனுக்காகப் பிணையேற்றல்; to stand surety, stand guarantee. [மேல் + போட்டு + கொள்(ளு);-,]

மேற்போர்வை	மேற்போர்வை mēṟpōrvai, பெ.(n.) மேலாகப் போர்த்திக் கொள்ளும் போர்வை; upper garment. [மேல் + போர்வை. போர் → போர்வை. 'வை' தொ.பெ.ஈறு.] மேற்போர்வை mēṟpōrvai, பெ. (n.) மேலாகப் போர்த்திக் கொள்ளும் போர்வை; upper garment. [மேல் + போர்வை. போர் → போர்வை. 'வை' தொ.பெ.ஈறு.]
மேற்றட்டு	மேற்றட்டு1 mēṟṟaṭṭu, பெ.(n.) 1. உயர்தரம்; high rank. 2. அடுக்குப் பேழை முதலியவற்றின் மேல் அறை; upper shelf, as of an almirah. 3. மேற்றளம்1, 2 பார்க்க;see {}, 2. 4. பாண் போன்ற மேலிடம்; upper berth. 5. அடுக்கு ஏன (பாத்திர);த்தில் மேலுள்ள தட்டு; upper compartment as of a tiffin carrier. 6. உடுத்தியிருக்குஞ் சேலையின் வெளிச்சுற்று (இ.வ.);; outer fold of a woman's garment [மேல் + தட்டு] மேற்றட்டு2 mēṟṟaṭṭu, பெ.(n.) உயர்ந்த வகை (சாதி); மட்டக் குதிரை; superior pony. [மேல் + தட்டு] மேற்றட்டு1 mēṟṟaṭṭu, பெ. (n.) 1. உயர்தரம்; high rank. 2. அடுக்குப் பேழை முதலியவற்றின் மேல் அறை; upper shelf, as of an almirah. 3. மேற்றளம்1, 2 பார்க்க;see {}, 2. மேலிடம்

மேற்றண்ணீர்	மேற்றண்ணீர் mēṟṟaṇṇīr, பெ.(n.) 1. மேலிடத்தினின்று வரும் நீர்; water from a higher level. 2. தலைமடையிலிருந்து பாயும் நீர்; water from the head-sluice of a channel. 3. நிலத்தின் மேலே தேங்கி யோடும் நீர்; surface-water. 4. நில மட்டத்தை யடுத்துக்காணும் ஊற்று நீர்; surface-spring. 5. மழை நீர்; rain-water, as from above. [மேல் + தண்ணீர். தண் + நீர் - தண்ணீர். வெப்பநாட்டில் விரும்பிக் கொள்ளும் தண்மை அடை நீருடன் சேர்ந்து பெருவழக்கூறிய பின் (தண்ணீர்); ஒரு சொல் நீர்மைப்பட்டு நீரைக் குறிப்பதாயிற்று.] மேற்றண்ணீர் mēṟṟaṇṇīr, பெ. (n.) 1. மேலிடத்தினின்று வரும் நீர்; water from a higher level. 2. தலைமடையிலிருந்து பாயும் நீர்; water from the head-sluice of a channel. 3. நிலத்தின் மேலே தேங்கி யோடும் நீர்; surface-water. 4. நில மட்டத்தை யடுத்துக்காணும் ஊற்று நீர்; surface-spring. 5. மழை நீர்; rain-water, as from above. [மேல் + தண்ணீர். தண் + நீர் - தண்ணீர். வெப்பநாட்டில் விரும்பிக் கொள்ளும் தண்மை அடை நீருடன் சேர்ந்து பெருவழக்கூறிய பின் (தண்ணீர்); ஒரு சொல் நீர்மைப்பட்டு நீரைக் குறிப்பதாயிற்று.]
மேற்றலை	மேற்றலை mēṟṟalai, பெ.(n.) 1. தலையின் மேற்பகுதி; crown, top of the head. 2. மேற்புறம், 2, 3 பார்க்க (வின்.);;see {} 2,3. 3. மேற்புறம்; upper surface. 'மேசையின் மேற்றலை'. 4. நதி முதலியன தொடங்குமிடம்; beginning, head; source, as of a river. 'இது மேற்றலை வெள்ளம்'. [மேல் + தலை] மேற்றலை mēṟṟalai, பெ. (n.) 1. தலையின் மேற்பகுதி; crown, top of the head. 2. மேற்புறம், 2, 3 பார்க்க (வின்.);;see {} 2,3. 3. மேற்புறம்; upper surface. 'மேசையின் மேற்றலை'. 4. நதி முதலியன தொடங்குமிடம்; beginning, head;source, as of a river. 'இது மேற்றலை வெள்ளம்'.

மேற்றளம்	மேற்றளம்1 mēṟṟaḷam, பெ.(n.) 1. மேல்மாடி; upper floor. "மேற்றளத் தொருவன் பசிக்க வைத்து" (பிரபோத. 13, 17);. 2. கப்பலின் மேற்புறத்துள்ள தட்டு (வின்.);; upper deck of a ship. [மேல் + தளம்] மேற்றளம்2 mēṟṟaḷam, பெ.(n.) 1. புறவிதழ்; calyx of a flower. 2. மெய்க்காவற் படை (யாழ்.அக.);; troop of body-guards. [மேல் + தளம்] மேற்றளம்1 mēṟṟaḷam, பெ. (n.) 1. மேல்மாடி; upper floor. "மேற்றளத் தொருவன் பசிக்க வைத்து" (பிரபோத. 13, 17);. 2. கப்பலின் மேற்புறத்துள்ள தட்டு (வின்.);; upper deck of a ship. [மேல் + தளம்] மேற்றளம்2 mēṟṟaḷam, பெ. (n.)
மேற்றிசை	மேற்றிசை mēṟṟisai, பெ.(n.) மேற்கு; west. "மேற்றிசைக்க ணுள்ள நிலத்தை" (சிறுபாண். 47, உரை);. [மேல் + திசை] மேற்றிசை mēṟṟisai, பெ. (n.) மேற்கு; west. "மேற்றிசைக்க ணுள்ள நிலத்தை" (சிறுபாண். 47, உரை);. [மேல் + திசை]
மேற்றிசைப்பாலன்	மேற்றிசைப்பாலன் mēṟṟisaippālaṉ, பெ.(n.) மழைக்கடவுள் (சூடா.);;{}, as the regent of the west. [மேற்றிசை + பாலன்] Skt. {} → த. பாலன். மேற்றிசைப்பாலன் mēṟṟisaippālaṉ, பெ. (n.) மழைக்கடவுள் (சூடா.);;{}, as the regent of the west. [மேற்றிசை + பாலன்] Skt. {} → த. பாலன்.

மேற்றிணை	மேற்றிணை mēṟṟiṇai, பெ.(n.) உயர்குலம்; high caste. "தன் மேற்றிணைக் கேற்பத் தகுவன கூறும்" (பெருங். உஞ்சைக். 36, 121);. [மேல் + திணை] மேற்றிணை mēṟṟiṇai, பெ. (n.) உயர்குலம்; high caste. "தன் மேற்றிணைக் கேற்பத் தகுவன கூறும்" (பெருங். உஞ்சைக். 36, 121);. [மேல் + திணை]
மேற்றொழில்	மேற்றொழில் mēṟṟoḻil, பெ.(n.) உயர்ந்த செயல்; great deed or achievement. "மேற்றொழிலு மாங்கே மிகும்" (நாலடி, 193);. [மேல் + தொழில்] மேற்றொழில் mēṟṟoḻil, பெ. (n.) உயர்ந்த செயல்; great deed or achievement. "மேற்றொழிலு மாங்கே மிகும்" (நாலடி, 193);. [மேல் + தொழில்]
மேற்றோல்	மேற்றோல் mēṟṟōl, பெ. (n.) மீந்தோல்; epidermis. [மேல் + தோல்] மேற்றோல் mēṟṟōl, பெ. (n.) மீந்தோல்; epidermis. [மேல் + தோல்]
மேற்றோள்	மேற்றோள் mēṟṟōḷ, பெ.(n.) தோளின் மேற்பாகம்; the upper portion of the arm. க. மேலுதோளு. [மேல் + தோள்] மேற்றோள் mēṟṟōḷ, பெ. (n.) தோளின் மேற்பாகம்; the upper portion of the arm. க. மேலுதோளு. [மேல் + தோள்]

மேற்றோன்றி	மேற்றோன்றி mēṟṟōṉṟi, பெ.(n.) செம்மை நிறக் கொடிவகை; red species of Malabar glory-lily. "மேற்றோன்றிப் பூக்காள்" (திவ். நாய்ச். 10, 2);. [மேல் + தோன்றி] மேற்றோன்றி mēṟṟōṉṟi, பெ. (n.) செம்மை நிறக் கொடிவகை; red species of Malabar glory-lily. "மேற்றோன்றிப் பூக்காள்" (திவ். நாய்ச். 10, 2);. [மேல் + தோன்றி]
மேன்	மேன் mēṉ, பெ.(n.) மேல், 1 பார்க்க (நாமதீப. 773);;see {}, 1. [மேல் → மேன்] மேன் mēṉ, பெ. (n.) மேல், 1 பார்க்க (நாமதீப. 773);;see {}, 1. [மேல் → மேன்]
மேன்கூரை	மேன்கூரை mēṉārai, பெ.(n.) மேற்கூரை பார்க்க (யாழ்.அக.);;see {}. [மேல் + கூரை] மேன்கூரை mēṉārai, பெ. (n.) மேற்கூரை பார்க்க (யாழ்.அக.);;see {}. [மேல் + கூரை]
மேன்சாதி	மேன்சாதி mēṉcāti, பெ.(n.) மேற்குலம் பார்க்க (இ.வ.);;see {}. [மேல் + சாதி] Skt. {} → த. சாதி. மேன்சாதி mēṉcāti, பெ. (n.) மேற்குலம் பார்க்க (இ.வ.);;see {}. [மேல் + சாதி] Skt. {} → த. சாதி.

மேன்செலவு	மேன்செலவு mēṉcelavu, பெ.(n.) மேற் செலவு, 2 பார்க்க (இ.வ.);;see {} 2. [மேல் + செலவு] மேன்செலவு mēṉcelavu, பெ. (n.) மேற் செலவு, 2 பார்க்க (இ.வ.);;see {} 2. [மேல் + செலவு]
மேன்பாடு	மேன்பாடு mēṉpāṭu, பெ.(n.) மேம்பாடு பார்க்க (யாழ்.அக.);;see {}. [மேல் + பாடு. படு → பாடு] மேன்பாடு mēṉpāṭu, பெ. (n.) மேம்பாடு பார்க்க (யாழ்.அக.);;see {}. [மேல் + பாடு. படு → பாடு]
மேன்பார்க்கெல்லை	மேன்பார்க்கெல்லை mēṉpārkkellai, பெ.(n.) மேற்பால்எல்லை, மேற்கு பக்கத் தெல்லை; western boundary. [மேல் + பால் + எல்லை. இறையிலி செய்யப்பெற்ற, அல்லது விலைக்குப் பெறப்பட்ட நிலத்திற்கோ, கிராமத்திற்கோ அமைந்த நான்கு பக்க எல்லைகளையும் முறையாகக் கண்டு உள்ளவாறு சாசனத்தில் குறிப்பது வழக்காகும்.] மேன்பார்க்கெல்லை mēṉpārkkellai, பெ. (n.) மேற்பால்எல்லை, மேற்கு பக்கத் தெல்லை; western boundary. [மேல் + பால் + எல்லை. இறையிலி செய்யப்பெற்ற, அல்லது விலைக்குப் பெறப்பட்ட நிலத்திற்கோ, கிராமத்திற்கோ அமைந்த நான்கு பக்க எல்லைகளையும் முறையாகக் கண்டு உள்ளவாறு சாசனத்தில் குறிப்பது வழக்காகும்.]
மேன்பாலம்	மேன்பாலம் mēṉpālam, பெ.(n.) 1. மேற் பாலம் பார்க்க;see {}. 2. மேற் போக்கி பார்க்க;see {}. [மேல் + பாலம்] மேன்பாலம் mēṉpālam, பெ. (n.) 1. மேற் பாலம் பார்க்க;see {}. 2. மேற் போக்கி பார்க்க;see {}. [மேல் + பாலம்]

மேன்மக்கள்	மேன்மக்கள் mēṉmakkaḷ, பெ.(n.) உயர்ந்தோர்; noble man, high-minded man. "கீழாய....... சொல்பவோ மேன்மக்கள்" (நாலடி, 70);. 'மேன்மக்கள் சொற்கேள்' (பழ.);. [மேல் + மக்கள். மக + கள் - மக்கள்.] மேன்மக்கள் mēṉmakkaḷ, பெ. (n.) உயர்ந்தோர்; noble man, high-minded man. "கீழாய....... சொல்பவோ மேன்மக்கள்" (நாலடி, 70);. 'மேன்மக்கள் சொற்கேள்' (பழ.);. [மேல் + மக்கள். மக + கள் - மக்கள்.]
மேன்மலை	மேன்மலை mēṉmalai, பெ.(n.) 1. ஞாயிறு மறையும் இடம், மேற்கு மலை; the hill where the sun sets. "கனலி.... மேன்மலை குளிப்ப" (பெருங். மகத. 7, 99);. 2. காவிரி நதி தோன்றும் (உற்பத்தியாகும்); மலை; the mountain in Coorg where the {} has it source. "கிளையொடு மேன்மலை முற்றி" (பரிபா. 12, 2);. [மேல் + மலை] மேன்மலை mēṉmalai, பெ. (n.) 1. ஞாயிறு மறையும் இடம், மேற்கு மலை; the hill where the sun sets. "கனலி.... மேன்மலை குளிப்ப" (பெருங். மகத. 7, 99);. 2. காவிரி நதி தோன்றும் (உற்பத்தியாகும்); மலை; the mountain in Coorg where the {} has it source. "கிளையொடு மேன்மலை முற்றி" (பரிபா. 12, 2);. [மேல் + மலை]
மேன்மாடம்	மேன்மாடம் mēṉmāṭam, பெ.(n.) வீட்டின் மேல் பகுதி; upper storey, balcony, terrace. [மேல் + மாடம்] மேன்மாடம் mēṉmāṭam, பெ. (n.) வீட்டின் மேல் பகுதி; upper storey, balcony, terrace. [மேல் + மாடம்]

மேன்முறையாளர்	மேன்முறையாளர் mēṉmuṟaiyāḷar, பெ.(n.) மேன்மக்கள் பார்க்க;see {}. "மேன்முறையாளர் தொழில்" (திரிகடு. 2);. [மேல் + முறையாளர்] மேன்முறையாளர் mēṉmuṟaiyāḷar, பெ. (n.) மேன்மக்கள் பார்க்க;see {}. "மேன்முறையாளர் தொழில்" (திரிகடு. 2);. [மேல் + முறையாளர்]
மேன்மூச்சு	மேன்மூச்சு mēṉmūccu, பெ.(n.) மேல்மூச்சு பார்க்க;see {}. 'மேன்மூச்சுக் கீழ்மூச்சு வாங்குகிறது'. [மேல் + மூச்சு] மேன்மூச்சு mēṉmūccu, பெ. (n.) மேல்மூச்சு பார்க்க;see {}. 'மேன்மூச்சுக் கீழ்மூச்சு வாங்குகிறது'. [மேல் + மூச்சு]
மேன்மூடி	மேன்மூடி mēṉmūṭi, பெ.(n.) மேலே மூடுதற்குதவுவது; cover, lid. [மேல் + மூடி. மூடு → மூடி] மேன்மூடி mēṉmūṭi, பெ. (n.) மேலே மூடுதற்குதவுவது; cover, lid. [மேல் + மூடி. மூடு → மூடி]
மேன்மேல்	மேன்மேல் mēṉmēl, வி.எ. (adv.) மேன் மேலும் பார்க்க;see {}. "தவாஅது மேன் மேல் வரும்" (குறள், 368);. ம. மேன்மேல். [மேல் + மேல்] மேன்மேல் mēṉmēl, வி.எ. (adv.) மேன் மேலும் பார்க்க;see {}. "தவாஅது மேன் மேல் வரும்" (குறள், 368);. ம. மேன்மேல். [மேல் + மேல்]

மேன்மேலும்

மேன்மேலும் mēṉmēlum, வி.எ. (adv.)

பின்னும் பெருக, தொடர்ந்து அதிகமாக; more and more, further and further.

"மேன்மேலுங் குடைந்தாடி யாடுவோமே" (திருவாச. 5, 30);.

'உன்னுடைய பணியில் மேன் மேலும் உயர்ச்சி பெற வாழ்த்துகள்' (உ.வ.);.

க. மேலிந்தமேலெ.

[மேல் + மேலும்]

மேன்மேலும் mēṉmēlum, வி.எ. (adv.)

பின்னும் பெருக, தொடர்ந்து அதிகமாக; more and more, further and further.

"மேன்மேலுங் குடைந்தாடி யாடுவோமே" (திருவாச. 5, 30);.

'உன்னுடைய பணியில் மேன் மேலும் உயர்ச்சி பெற வாழ்த்துகள்' (உ.வ.);.

க. மேலிந்தமேலெ.

[மேல் + மேலும்]

மேன்மை

மேன்மை mēṉmai, பெ.(n.)

1. சிறப்பு, உயர்வு; greatness, eminence, excellence dignity, superiority.

"ஒழுக்கத்தி னெய்துவர் மேன்மை" (குறள், 137);

'மேன்மையான செயல்கள் செய்து வாழ்வைப் பயனுடையதாகக் கொள்தல் வேண்டும். (உ.வ.);.

2. பெருமை; grandeur, sublimity.

3. கண்ணியம்; respect, honour, nobility.

ம. மேன்ம;தெ. மேலிமி.

[மேல் → மேன்மை (மு.தா.74);]

மேன்மை mēṉmai, பெ. (n.)

1. சிறப்பு, உயர்வு; greatness, eminence, excellence dignity, superiority.

"ஒழுக்கத்தி னெய்துவர் மேன்மை" (குறள், 137);

'மேன்மையான செயல்கள் செய்து வாழ்வைப் பயனுடையதாகக் கொள்தல் வேண்டும். (உ.வ.);.

2. பெருமை; grandeur, sublimity.

3. கண்ணியம்; respect, honour, nobility.

ம. மேன்ம;தெ. மேலிமி.

[மேல் → மேன்மை (மு.தா.74);]

மேன்றலை

மேன்றலை mēṉṟalai, பெ.(n.)

மரக்கலத்தின் முன்புறம் (யாழ்.அக.);; the helm of a ship.

[மேல் + அலை]

மேன்றலை mēṉṟalai, பெ. (n.)

மரக்கலத்தின் முன்புறம் (யாழ்.அக.);; the helm of a ship.

[மேல் + அலை]

மேன	மேன mēṉa, இடை. (part.) ஏழாம் வேற்றுமை யுருபு (தொல். சொல். 57, சேனா.);; ending of the locative. [மேல் → மேன் → மேன] மேன mēṉa, இடை. (part.) ஏழாம் வேற்றுமை யுருபு (தொல். சொல். 57, சேனா.);; ending of the locative. [மேல் → மேன் → மேன]
மேனசம்	மேனசம் mēṉasam, பெ. (n.) வெங்காரம் (சங்.அக.);; borax. மேனசம் mēṉasam, பெ. (n.) வெங்காரம் (சங்.அக.);; borax.
மேனடைநீர்	மேனடைநீர் mēṉaḍainīr, பெ.(n.) அதிகப் படியாகவுள்ள நீர்; surplus water. "மேனடைநீர் பாயவும்" (S.I.I.iii, 411);. [மேல் → (மேன்); → மேனடை+ நீர்] மேனடைநீர் mēṉaḍainīr, பெ. (n.) அதிகப் படியாகவுள்ள நீர்; surplus water. "மேனடைநீர் பாயவும்" (S.I.I.iii, 411);. [மேல் → (மேன்); → மேனடை+ நீர்]
மேனரிக்கம்	மேனரிக்கம் mēṉarikkam, பெ.(n.) அத்தை அல்லது அம்மான் குடும்பத்தாரோடு ஒருவனுக்குள்ள உறவு முறைமை. (சென்னை.);; the relationship that exists between a man as his father's sister's family or his mother's brother's family. தெ. மேனரிக்கமு. மேனரிக்கம் mēṉarikkam, பெ. (n.) அத்தை அல்லது அம்மான் குடும்பத்தாரோடு ஒருவனுக்குள்ள உறவு முறைமை. (சென்னை.);; the relationship that exists between a man as his father's sister's family or his mother's brother's family. தெ. மேனரிக்கமு.

மேனா	மேனா1 mēṉā, பெ.(n.) மேனாப்பல்லக்கு பார்க்க;see {}. க. மேன, மேணி. [மேல் → மேன் → மேனா] மேனா2 mēṉā, பெ.(n.) 1. மரப்பால் வகை மருத்துப் பொருள் (பைஷஜ.);; a kind of saccharine exudation obtained from r 2 மர வகை; flowering ash tree (M.M.47); [மன்னா → மானா → மேனா] மேனா1 mēṉā, பெ. (n.) மேனாப்பல்லக்கு பார்க்க;see {}. க. மேன, மேணி. [மேல் → மேன் → மேனா] மேனா2 mēṉā, பெ. (n.) 1. மரப்பால் வகை மருத்துப் பொருள் (பைஷஜ.);; a kind of saccharine exudation obtained from r 2. மர வகை; flowering ash tree (M.M.47);
மேனாக்காய்ச்சொல்(லு)-தல்	மேனாக்காய்ச்சொல்(லு)-தல் mēṉākkāyccolludal, 8 செ.குன்றாவி. (v.t.) உளமாறப் பேசாமல் மேற்போக்காகப் பேசுதல்; to speak merely for form's sake, to express sentiments which are merely lip-deep. ({}.);. [மேல் + நாக்கு + ஆய் + சொல்-,] மேனாக்காய்ச்சொல்(லு)-தல் mēṉākkāyccolludal, 8 செ.குன்றாவி. (v.t.) உளமாறப் பேசாமல் மேற்போக்காகப் பேசுதல்; to speak merely for form's sake, to express sentiments which are merely lip-deep. ({}.);. [மேல் + நாக்கு + ஆய் + சொல்-,]

மேனாட்டார்	மேனாட்டார் mēṉāṭṭār, பெ.(n.) 1. தேவர்; the celestials. 2. எருமை நாடு (மைசூர்); மாநிலத்தவர்; the people of Mysore. 3. ஐரோப்பியர் முதலிய மேலைத் தேசத்தவர்கள்; the Occidentals, Europeans. 4. திருநெல்வேலியின் மேற்குப் பகுதியிலும், திருவிதாங்கூரிலுமுள்ள சாணார் வகையார்; a sub-division of the {} caste in the western part of {} and in Travancore. [மேல் + நாட்டார். நாடு → நாட்டார் = நாட்டைச் சேர்ந்தவர். மேற்குப் பகுதியில் உள்ள நாடு மேனாடு. மேனாட்டில் வாழ்வோர் மேனாட்டார்] மேனாட்டார் mēṉāṭṭār, பெ. (n.) 1. தேவர்; the celestials. 2. எருமை நாடு (மைசூர்); மாநிலத்தவர்; the people of Mysore. 3. ஐரோப்பியர் முதலிய மேலைத் தேசத்தவர்கள்; the Occidentals, Europeans. 4. திருநெல்வேலியின் மேற்குப் பகுதியிலும், திருவிதாங்கூரிலுமுள்ள சாணார் வகையார்; a sub-division of the {} caste in the western part of {} and in Travancore. [மேல் + நாட்டார். நாடு → நாட்டார் = நாட்டைச் சேர்ந்தவர். மேற்குப் பகுதியில் உள்ள நாடு மேனாடு. மேனாட்டில் வாழ்வோர் மேனாட்டார்]
மேனாடு	மேனாடு1 mēṉāṭu, பெ.(n.) 1. துறக்கம் (சுவர்க்கம்);; heaven (svarga);, as the upper world. 2. மேட்டு நிலம் (பீடபூமி');; highland. 3. தமிழ்நாட்டுக்கு மேற்பாலுள்ள எருமையூர் (மைசூர்); (குருபரம்.);; Mysore, as being to the west of the Tamil country. 4. மேற்சீமை, 1 பார்க்க;see {} 1. [மேல் + நாடு. உயரே இருப்பது என்னும் பொருளில் வருவது நேரடிப்பொருள். அவ்வாறில்லாமல் உயரமான பகுதி, அப்பகுதி அமைந்த திசை, அத்திசையில் அமைந்த நிலம் என்னும் பொருளில் வருவது பொருள் விரிவடிப்படையில் அமைந்தது] மேனாடு2 mēṉāṭu, பெ.(n.) பொன்னாங்காணி (தைலவ. தைல);; a plant found in damp places. மேனாடு1 mēṉāṭu, பெ. (n.) 1. துறக்கம் (சுவர்க்கம்);; heaven (svarga);, as the upper world. 2. மேட்டு நிலம் (பீடபூமி');; highland. 3. தமிழ்நாட்டுக்கு மேற்பாலுள்ள எருமையூர் (மைசூர்); (குருபரம்.);; Mysore, as being to the west of the Tamil country. 4. மேற்சீமை, 1 பார்க்க;see {} 1.

நாடு ... இருப்பது என்னும் பொருளில் வருவது நேரடிப்பொருள் அவ்வாறில்லாமல்

மேனாணி-த்தல்	மேனாணி-த்தல் mēṉāṇittal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) பெருமிதங் கொள்ளுதல்; to be proud. "அவர்கள் நடுவே............... மேனாணித் திருக்கு மிருப்பை" (ஈடு, 7, 6, 9);. [மேல் + நாணி. நாண் → நாணி. இயல்பான கீழ் நோக்கி வளைதல் போலில்லாமல் மேல்நோக்கி வளைதல் அதாவது நிமிர்தல் பெருமிதத்தைக் குறிப்பதாயிற்று. 'இ' வினையாக்க ஈறு] மேனாணி-த்தல் mēṉāṇittal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) பெருமிதங் கொள்ளுதல்; to be proud. "அவர்கள் நடுவே............... மேனாணித் திருக்கு மிருப்பை" (ஈடு, 7, 6, 9);. [மேல் + நாணி. நாண் → நாணி. இயல்பான கீழ் நோக்கி வளைதல் போலில்லாமல் மேல்நோக்கி வளைதல் அதாவது நிமிர்தல் பெருமிதத்தைக் குறிப்பதாயிற்று. 'இ' வினையாக்க ஈறு]
மேனாணிப்பு	மேனாணிப்பு mēṉāṇippu, பெ.(n.) பெருமிதம்; pride, lordliness. "அத்தால் வந்த மேனாணிப் பாலே செருக்கி யிருக்கிறவனை" (திவ்.திருக்குறுந். 2, வ்யா);. [மேல் + நாணிப்பு. நாணி → நாணிப்பு. 'பு' தெ.பெ.ஈறு] மேனாணிப்பு mēṉāṇippu, பெ. (n.) பெருமிதம்; pride, lordliness. "அத்தால் வந்த மேனாணிப் பாலே செருக்கி யிருக்கிறவனை" (திவ்.திருக்குறுந். 2, வ்யா);. [மேல் + நாணிப்பு. நாணி → நாணிப்பு. 'பு' தெ.பெ.ஈறு]
மேனாதம்	மேனாதம் mēṉātam, பெ.(n.) 1. பூனை (யாழ்.அக.);; cat. 2. மயில்; peacock. 3. வெள்ளாடு; goat. [p] மேனாதம் mēṉātam, பெ. (n.) 1. பூனை (யாழ்.அக.);; cat. 2. மயில்; peacock. 3. வெள்ளாடு; goat.
மேனாப்பல்லக்கு	மேனாப்பல்லக்கு mēṉāppallakku, பெ.(n.) மூடு பல்லக்கு; a covered palanquin. [மேல் + மேனா + பல்லக்கு] [p] மேனாப்பல்லக்கு mēṉāppallakku, பெ. (n.) மூடு பல்லக்கு; a covered palanquin. [மேல் + மேனா + பல்லக்கு]

மேனாம்பு	மேனாம்பு mēṉāmbu, பெ.(n.) அவமதிச் சொல்; harsh word, offensive language. "கண்டாற் புலவரை மேனாம்பு பேசுங் கசடர் (பெருந்தொ. 1336);. [மேல் + ஆம்பு] மேனாம்பு mēṉāmbu, பெ. (n.) அவமதிச் சொல்; harsh word, offensive language. "கண்டாற் புலவரை மேனாம்பு பேசுங் கசடர் (பெருந்தொ. 1336);. [மேல் + ஆம்பு]
மேனாமினுக்கி	மேனாமினுக்கி mēṉāmiṉukki, பெ.(n.) மேனிமினுக்கி பார்க்க;see {}. [மேனி = உடல், உடம்பு; மேனிமினுக்கி உடம்பைப் பகட்டாக அழகுபடுத்திக் காட்டுபவ-ன்-ள். மேனி மினுக்கி → மேனாமினுக்கி] மேனாமினுக்கி mēṉāmiṉukki, பெ. (n.) மேனிமினுக்கி பார்க்க;see {}. [மேனி = உடல், உடம்பு; மேனிமினுக்கி உடம்பைப் பகட்டாக அழகுபடுத்திக் காட்டுபவ-ன்-ள். மேனி மினுக்கி → மேனாமினுக்கி]
மேனாரிக்கம்	மேனாரிக்கம் mēṉārikkam, பெ.(n.) மேனரிக்கம் (சென்னை.); பார்க்க;see {}. தெ. மேனரிக்கமு. [மேனரிக்கம் → மேனாரிக்கம்] மேனாரிக்கம் mēṉārikkam, பெ. (n.) மேனரிக்கம் (சென்னை.); பார்க்க;see {}. தெ. மேனரிக்கமு. [மேனரிக்கம் → மேனாரிக்கம்]
மேனாவண்டி	மேனாவண்டி mēṉāvaṇṭi, பெ.(n.) பெட்டி வண்டி (இ.வ.);; bullock-coach. [மேனா + வண்டி] [p] மேனாவண்டி mēṉāvaṇṭi, பெ. (n.) பெட்டி வண்டி (இ.வ.);; bullock-coach. [மேனா + வண்டி]

மேனாள்

மேனாள் mēṉāḷ, பெ.(n.)

1. முன்னாள்; former day.

"மேனாணீ பூப்பலிவிட்ட கடவுளைக் கண்டாயோ" (கலித். 93);.

2. பின்னாள் (கலித். 72, உரை);; subsequent day.

ம. மேநாள்;க. மேலினதின (அடுத்த நாள், மறுநாள்);.

[மேல் + நாள்]

மேனாள் mēṉāḷ, பெ. (n.)

1. முன்னாள்; former day.

"மேனாணீ பூப்பலிவிட்ட கடவுளைக் கண்டாயோ" (கலித். 93);.

2. பின்னாள் (கலித். 72, உரை);; subsequent day.

ம. மேநாள்;க. மேலினதின (அடுத்த நாள், மறுநாள்);.

[மேல் + நாள்]

மேனி

மேனி1 mēṉi, பெ.(n.)

1. உடம்பு, உடல் (பிங்.);; body.

"பசந்த மேனியள்" (சிலப். 8, 68); 'பொன்போல் சிவந்தமேனி' (உ.வ.);.

2. வடிவம் (பிங்.);; form, shape.

3. நிறம்; colour.

"தளிரேர் மேனித்தாய கணங்கின்" (நெடுநல். 148);.

4. அழகு; beauty.

5. நன்னிலைமை; good condition, healthy state.

ம. மேனி; தெ. மேனு, மேனி (ஒளி, உடம்பிற்குரியன);; குட. மெளி; கொலா. மென்; நா., பர். மேன்; கட. மேனு; கோண். மேண்டுர்; குரு. மேத்;மா. மேத்.

[மேல் → மேன் → மேனி = உடம்பின் மேற்புறம், உடம்பு, திருமேனி = இறையுடம்பு. தூயோருடம்பு (மு.தா.74);.]

மேனி2 mēṉi, பெ.(n.)

1. ஒருவகைப் பூடு (குப்பை மேனி); (தைலவ. தைல.);; Indian acalypha.

ம. குப்பமேனி.

[குப்பைமேனி → மேனி]

[p]

மேனிக்கு	மேனிக்கு mēṉikku, இடை. (part.) படி, வண்ணம்; as, keep on. 'இழவு வீட்டிற்குச் சொந்தக்காரர்கள் வந்த மேனிக்கு இருக்கிறார்கள்'. [மேனி + கு. 'கு' நா.வே.உ.] மேனிக்கு mēṉikku, இடை. (part.) படி, வண்ணம்; as, keep on. 'இழவு வீட்டிற்குச் சொந்தக்காரர்கள் வந்த மேனிக்கு இருக்கிறார்கள்'. [மேனி + கு. 'கு' நா.வே.உ.]
மேனிகரப்போர்	மேனிகரப்போர் mēṉigarappōr, பெ.(n.) தம் உருவத்தை மறைக்க வல்லாரான அசுரர் (பிங்.);; Asuras, as becoming invisible at will. [மேனி + கரப்போர்] மேனிகரப்போர் mēṉigarappōr, பெ. (n.) தம் உருவத்தை மறைக்க வல்லாரான அசுரர் (பிங்.);; Asuras, as becoming invisible at will. [மேனி + கரப்போர்]
மேனிகுலை-தல்	மேனிகுலை-தல் mēṉigulaidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) (வின்.) 1. அழகு குறைதல்; to lose freshness or beauty, to fade, to wither as the body. 2. சீர் குலைதல்; to be disarranged, dishevelled, as the hair. 3. உருவங்கெடுதல்; to be deformed. 4. கலக்க முறுதல்; to be perturbed, agitated. [மேனி + குலை-,] மேனிகுலை-தல் mēṉigulaidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அழகு குறைதல்; to lose freshness or beauty, to fade, to wither as the body. 2. சீர் குலைதல்; to be disarranged, dishevelled, as the hair. 3. உருவங்கெடுதல்; to be deformed. 4. கலக்க முறுதல்; to be perturbed, agitated. [மேனி + குலை-,]

மேனிச்சம்பா	மேனிச்சம்பா mēṉiccambā, பெ.(n.) சம்பா நெல்வகை (தமிழன்);; a kind of samba paddy. [மேனி + சம்பா] மேனிச்சம்பா mēṉiccambā, பெ. (n.) சம்பா நெல்வகை (தமிழன்);; a kind of samba paddy. [மேனி + சம்பா]
மேனிப்பொன்	மேனிப்பொன் mēṉippoṉ, பெ.(n.) பழைய வரிவகை; an ancient tax. (I.m.p Tr. 89);. [மேனி + பொன்] மேனிப்பொன் mēṉippoṉ, பெ. (n.) பழைய வரிவகை; an ancient tax. (I.m.p Tr. 89);. [மேனி + பொன்]
மேனிமினுக்கி	மேனிமினுக்கி mēṉimiṉukki, பெ.(n.) எப்போதும் அழகுபடுத்திக் கொண்டு திரிபவ-ன்-ள்; person gaudily dressed, fop. [மேனி + மினுக்கி. மினுக்கு → மினுக்கி 'இ' பண்பு குறித்த ஈறு] மேனிமினுக்கி mēṉimiṉukki, பெ. (n.) எப்போதும் அழகுபடுத்திக் கொண்டு திரிபவ-ன்-ள்; person gaudily dressed, fop. [மேனி + மினுக்கி. மினுக்கு → மினுக்கி 'இ' பண்பு குறித்த ஈறு]
மேனிலம்	மேனிலம் mēṉilam, பெ.(n.) மேனாடு, 1 பார்க்க;see {} 1. [மேல் + நிலம்] மேனிலம் mēṉilam, பெ. (n.) மேனாடு, 1 பார்க்க;see {} 1. [மேல் + நிலம்]
மேனிலர்	மேனிலர் mēṉilar, பெ. (n.) இறைவர் (நாமதீப. 63);; gods. மறுவ. கடவுளர், தேவர். [மேல் + நிலர். நிலம் → நிலர். மேலோன (உயரமான); நிலத்திற்குரியவர்] மேனிலர் mēṉilar, பெ. (n.) இறைவர் (நாமதீப. 63);; gods. மறுவ. கடவுளர், தேவர். [மேல் + நிலர். நிலம் → நிலர். மேலோன (உயரமான); நிலத்திற்குரியவர்]

மேனிலை	மேனிலை mēṉilai, பெ. (n.) 1. முன்னர் உள்ளது; that which precedes. "மேனிலை யொத்தலும்" (தொல். எழுத். 340);. 2. மேல் மாடி (பிங்.);; upper storey. "மேனிலைச் சாளரக் கதவு" (காஞ்சிப்பு. நகர. 75);. [மேல் + நிலை] மேனிலை mēṉilai, பெ. (n.) 1. முன்னர் உள்ளது; that which precedes. "மேனிலை யொத்தலும்" (தொல். எழுத். 340);. 2. மேல் மாடி (பிங்.);; upper storey. "மேனிலைச் சாளரக் கதவு" (காஞ்சிப்பு. நகர. 75);. [மேல் + நிலை]
மேனிலைக்கட்டு	மேனிலைக்கட்டு mēṉilaikkaṭṭu, பெ.(n.) கோபுர முதலியவற்றின் மேல்மாடி (சுக்கிரநீதி, 229);; storey, as of a tower. [மேனிலை + கட்டு] மேனிலைக்கட்டு mēṉilaikkaṭṭu, பெ. (n.) கோபுர முதலியவற்றின் மேல்மாடி (சுக்கிரநீதி, 229);; storey, as of a tower. [மேனிலை + கட்டு]
மேனிலைப்பள்ளி	மேனிலைப்பள்ளி mēṉilaippaḷḷi, பெ.(n.) பத்தாம் வகுப்பிற்கு மேல் இரண்டு ஆண்டுகள் படிக்கவேண்டிய படிப்புத் திட்டம் கொண்ட உயர்நிலைப் பள்ளி; higher secondary school which has a two year course after the tenth standard. [மேல் + நிலை + பள்ளி] மேனிலைப்பள்ளி mēṉilaippaḷḷi, பெ. (n.) பத்தாம் வகுப்பிற்கு மேல் இரண்டு ஆண்டுகள் படிக்கவேண்டிய படிப்புத் திட்டம் கொண்ட உயர்நிலைப் பள்ளி; higher secondary school which has a two year course after the tenth standard. [மேல் + நிலை + பள்ளி]

மேனீர்	மேனீர் mēṉīr, பெ.(n.) 1. மேற்றண்ணீ 1,2,3,4 பார்க்க;see {} 1,2,3,4 2. மழைநீர்; rain-water. "இந்நிலத்துக்கு முன்னுடைய மேனீருங் கிணறும்" (S.I.I.iii,110); [மேல் + நீர்] மேனீர் mēṉīr, பெ. (n.) 1. மேற்றண்ணீ 1,2,3,4 பார்க்க;see {} 1,2,3,4 2. மழைநீர்; rain-water. "இந்நிலத்துக்கு முன்னுடைய மேனீருங் கிணறும்" (S.I.I.iii,110); [மேல் + நீர்]
மேனோக்கம்	மேனோக்கம் mēṉōkkam, பெ.(n.) 1. மேனோக்கிக் கிளம்புகை; elevation, rise steepness. 2. தாராள சிந்தை; liberality of mind. 3. மேலெழுந்த பார்வை; superficial view. 4. பேரவா; aspiration ardent desire. 5. செருக்கு; haughtiness [மேல் + நோக்கம்] மேனோக்கம் mēṉōkkam, பெ. (n.) 1. மேனோக்கிக் கிளம்புகை; elevation, rise steepness. 2. தாராள சிந்தை; liberality of mind. 3. மேலெழுந்த பார்வை; superficial view. 4. பேரவா; aspiration ardent desire. 5. செருக்கு; haughtiness [மேல் + நோக்கம்]

மேனோக்கு-தல்

மேனோக்கு-தல் mēṉōkkudal, 5 செ.கு.வி (v.i.)

1. மேல் எழுதல் (வின்.);; to rise.
2. பெருகுதல்; to increase.
3. கக்குதல் (வாந்தியாதல்); (கொ.வ.);; to vomit.
4. பேரவாக் கொள்ளுதல்; to aspire ardently, desire.
5. செருக்குறுதல்; to be haughty.

[மேல் + நோக்கு-,]

மேனோக்கு-தல் mēṉōkkudal, 5 செ.கு.வி (v.i.)

1. மேல் எழுதல் (வின்.);; to rise.
2. பெருகுதல்; to increase.
3. கக்குதல் (வாந்தியாதல்); (கொ.வ.);; to vomit.
4. பேரவாக் கொள்ளுதல்; to aspire ardently, desire.
5. செருக்குறுதல்; to be haughty.

[மேல் + நோக்கு-,]

மேனோன்

மேனோன் mēṉōṉ, பெ.(n.)

மேலோன் உயர்ந்தவன்; man of superior, ir knowledge, culture etc.,

[மேல் → மேலோன் → மேனோன்]

மை

மேனோன் mēṉōṉ, பெ. (n.)

மேலோன் உயர்ந்தவன்; man of superior, ir knowledge, culture etc.,

[மேல் → மேலோன் → மேனோன்]

மை	மை1 mai, பெ.(n.) தமிழ் நெடுங்கணக்கில் 'ம்' என்ற மெய்யெழுத்தும் 'ஐ' என்ற உயிர்க்கூட்டெழுத்தும் சேர்ந்து உருவான உயிர் மெய் (அசை); எழுத்து; the syllable formed by adding the diphthong 'ai' to the consonant 'm' [ம் + ஐ] மை2 mai, பெ.(n.) 1. பெரும்பாலும் பெண்கள் கண்ணில் தீட்டிக் கொள்ளப் பயன்படுத்தும் ஒட்டும் தன்மையுடைய கருப்பு நிற அழகுப் பொருள்; black pigment (applied on the edge of the eyelashes mostly by women);. 'அவளுடைய மை தீட்டிய கண்கள், குழந்தைக்கு மையைக் குழைத்துப் பொட்டு வைத்தாள்' (உ.வ.);. 2. கருப்பு, நீலம், சிவப்பு முதலிய நிறங்களில் இருக்கும் எழுது பொருளாகப் பயன்படும் நீர்மம் (திரவம்);; ink. 'ஆசிரியர் தூவல் சிவப்பு மையிட்டது' (உ.வ.);. 3. வண்டிச் சக்கரத்திற் கிடும் மசகெண்ணெய்; oil mixed with burnt straw; wheel (grease);. 4. மந்திர வாதத்தில் பயன் படுத்தும் மை; black pigment used in witchcraft. 5. கருநிறம்; black, blackness. "மறவர் மைபடு திண்டோள்" (அகநா. 89);. 6. இருள்; darkness. "மைபடு மருங்குல்" (புறநா. 50)
மைக்கண்	மைக்கண் maikkaṇ, பெ.(n.) நெல்வகை (நெல்லை.);; a kind of paddy. [மை + கண்] மைக்கண் maikkaṇ, பெ. (n.) நெல்வகை (நெல்லை.);; a kind of paddy. [மை + கண்]
மைக்கண்மாடு	மைக்கண்மாடு maikkaṇmāṭu, பெ.(n.) கண்ணைச் சுற்றி கறுப்பு முடியுள்ள மாடு; cow which has black hair around its eye. [மை = கண் + மாடு. இவ்வகை மாடு தீமையின் அடையாளமாக (சகுனமாக);க் கருதப்படுகிறது] மைக்கண்மாடு maikkaṇmāṭu, பெ. (n.) கண்ணைச் சுற்றி கறுப்பு முடியுள்ள மாடு; cow which has black hair around its eye. [மை = கண் + மாடு. இவ்வகை மாடு தீமையின் அடையாளமாக (சகுனமாக);க் கருதப்படுகிறது]

மைக்கரப்பான்	மைக்கரப்பான் maikkarappāṉ, பெ.(n.) கருங்கரப்பன் வகை (பதார்த்த. 234);; a dark- coloured eruption. [மை + கரப்பான்] மைக்கரப்பான் maikkarappāṉ, பெ. (n.) கருங்கரப்பன் வகை (பதார்த்த. 234);; a dark- coloured eruption. [மை + கரப்பான்]
மைக்கரிப்பான்	மைக்கரிப்பான் maikkarippāṉ, பெ.(n.) கருப்புக்கரிசல்; black variety of eclipta alfa. [மை + கரிப்பான்] மைக்கரிப்பான் maikkarippāṉ, பெ. (n.) கருப்புக்கரிசல்; black variety of eclipta alfa. [மை + கரிப்பான்]
மைக்காட்டுமண்	மைக்காட்டுமண் maikkāṭṭumaṇ, பெ.(n.) மைக்காடு பார்க்க;see {}. [மைக்காடு + மண்] மைக்காட்டுமண் maikkāṭṭumaṇ, பெ. (n.) மைக்காடு பார்க்க;see {}. [மைக்காடு + மண்]
மைக்காட்டுவெட்டு	மைக்காட்டுவெட்டு maikkāṭṭuveṭṭu, பெ.(n.) பழைய காசு (நாணய);வகை; a coin used in former days, [மைக்காடு + வெட்டு] [p] மைக்காட்டுவெட்டு maikkāṭṭuveṭṭu, பெ. (n.) பழைய காசு (நாணய);வகை; a coin used in former days, [மைக்காடு + வெட்டு]

மைக்காடு	மைக்காடு maikkāṭu, பெ. (n.) பொன் முதலியன சிதறிக் கலந்துள்ள அக்கசாலை மண் (வின்.);; ashes and dust in a goldsmith's workshop containing particles of precious metals. தெ. மசிட்டு. மைக்காடு maikkāṭu, பெ. (n.) பொன் முதலியன சிதறிக் கலந்துள்ள அக்கசாலை மண் (வின்.);; ashes and dust in a goldsmith's workshop containing particles of precious metals. தெ. மசிட்டு.
மைக்காநாள்	மைக்காநாள் maikkānāḷ, பெ.(n.) மறுநாள் (இ.வ.);; next day, tomorrow. [மறுநாள் → மறுக்காநாள் → மைக்காநாள்] மைக்காநாள் maikkānāḷ, பெ. (n.) மறுநாள் (இ.வ.);; next day, tomorrow. [மறுநாள் → மறுக்காநாள் → மைக்காநாள்]
மைக்காப்பு	மைக்காப்பு maikkāppu, பெ.(n.) எழுத்து நன்கு தெரியுமாறு ஏட்டுச்சுவடிக்கு மை தடவுகை; smearing black paste over the leaves of an {} book to render the script clear. "கோவை முடிவிடத்தெழுதிப் பின்னர்.......... மைக்காப்புஞ் செய்தார்" (திருவாத. பு.திருவடி. 15);. [மை + காப்பு. கா → காப்பு] மைக்காப்பு maikkāppu, பெ. (n.) எழுத்து நன்கு தெரியுமாறு ஏட்டுச்சுவடிக்கு மை தடவுகை; smearing black paste over the leaves of an {} book to render the script clear. "கோவை முடிவிடத்தெழுதிப் பின்னர்.......... மைக்காப்புஞ் செய்தார்" (திருவாத. பு.திருவடி. 15);. [மை + காப்பு. கா → காப்பு]
மைக்காரி	மைக்காரி maikkāri, பெ.(n.) ஒருவகை கொன்றை மரம்; a kind of tree. [மை + காரி] [p] மைக்காரி maikkāri, பெ. (n.) ஒருவகை கொன்றை மரம்; a kind of tree. [மை + காரி]

மைக்காலிருட்டு	மைக்காலிருட்டு maikkāliruṭṭu, பெ.(n.) காரிருள்; pitch darkness. "மைக்காலிருட்ட னைய விருளில்லை" (தாயு. ஆனந்த. 10);. [மை + கால் + இருட்டு. இருள் → இருட்டு. மையிருட்டு = பார்க்க.] மைக்காலிருட்டு maikkāliruṭṭu, பெ. (n.) காரிருள்; pitch darkness. "மைக்காலிருட்ட னைய விருளில்லை" (தாயு. ஆனந்த. 10);. [மை + கால் + இருட்டு. இருள் → இருட்டு. மையிருட்டு = பார்க்க.]
மைக்குண்டுமிள காய்	மைக்குண்டுமிளகாய் maikkuṇṭumiḷakāy, பெ.(n.) கருப்புக் குண்டு மிளகாய்; black round chilly. [மை + குண்டு + மிளகாய். மிளகு +காய் – மிளகாய்] மைக்குண்டுமிளகாய் maikkuṇṭumiḷakāy, பெ. (n.) கருப்புக் குண்டு மிளகாய்; black round chilly. [மை + குண்டு + மிளகாய். மிளகு +காய் – மிளகாய்]
மைக்குருந்து	மைக்குருந்து maikkurundu, பெ.(n.) கருங்குருந்து பார்க்க;see {} kurundu. [மை + குருந்து] மைக்குருந்து maikkurundu, பெ. (n.) கருங்குருந்து பார்க்க;see {} kurundu. [மை + குருந்து]
மைக்குரோதிகம்	மைக்குரோதிகம் maiggurōtigam, பெ.(n.) மிளகு; black pepper-piper nigrum. மைக்குரோதிகம் maiggurōtigam, பெ. (n.) மிளகு; black pepper-piper nigrum.
மைக்குறுவை	மைக்குறுவை maikkuṟuvai, பெ.(n.) நெல்வகை (G.Tn.D.I. 153);; a kind of paddy. [மை + குறுவை] மைக்குறுவை maikkuṟuvai, பெ. (n.) நெல்வகை (G.Tn.D.I. 153);; a kind of paddy. [மை + குறுவை]

மைக்குன்றி	மைக்குன்றி maikkuṉṟi, பெ.(n.) கருப்புக் குண்டுமணி; black jeweller's bead. [மை + குன்றி] மைக்குன்றி maikkuṉṟi, பெ. (n.) கருப்புக் குண்டுமணி; black jeweller's bead. [மை + குன்றி]
மைக்கூடு	மைக்கூடு maikāṭu, பெ.(n.) 1. எழுதும் மை வைக்குங் கூடு; ink-bottle, ink-pot. 'முன்னர் மைக்கூட்டில் மையையூற்றித் தொட்டு எழுதும் பழக்கம் பரவலாக இருந்தது' (உ.வ.);. 2. கண்மைச் சிமிழ்; small casket for keeping black pigment. [மை + கூடு. கூண்டு → கூடு] [p] மைக்கூடு maikāṭu, பெ. (n.) 1. எழுதும் மை வைக்குங் கூடு; ink-bottle, ink-pot. 'முன்னர் மைக்கூட்டில் மையையூற்றித் தொட்டு எழுதும் பழக்கம் பரவலாக இருந்தது' (உ.வ.);. 2. கண்மைச் சிமிழ்; small casket for keeping black pigment. [மை + கூடு. கூண்டு → கூடு]
மைக்கூண்டு	மைக்கூண்டு maikāṇṭu, பெ.(n.) 1. மைக்கூடு பார்க்க;see {}. 2. கண்மை வைக்குஞ் சிமிழ்; little metallic receptacle for collyrium for the eyes. [மை + கூண்டு. குள் → கொள் → கொள்ளுதல் = கூடுதல். குள் → கூள் → கூண்டு] மைக்கூண்டு maikāṇṭu, பெ. (n.) 1. மைக்கூடு பார்க்க;see {}. 2. கண்மை வைக்குஞ் சிமிழ்; little metallic receptacle for collyrium for the eyes. [மை + கூண்டு. குள் → கொள் → கொள்ளுதல் = கூடுதல். குள் → கூள் → கூண்டு]
மைக்கூர்	மைக்கூர் maikār, பெ.(n.) ஒருவகைப் புண்; a kind of boil (M.L.);. [மை + கூர்] மைக்கூர் maikār, பெ. (n.) ஒருவகைப் புண்; a kind of boil (M.L.);. [மை + கூர்]

மைக்கொடுவேலி	மைக்கொடுவேலி maikkoḍuvēli, பெ.(n.) கருங் கொடிவேலி; black peunbago. [மை + கொடுவேலி] மைக்கொடுவேலி maikkoḍuvēli, பெ. (n.) கருங் கொடிவேலி; black peunbago. [மை + கொடுவேலி]
மைக்கொன்றை	மைக்கொன்றை maikkoṉṟai, பெ.(n.) மயிற் கொன்றை (பதார்த்த. 207);; peacock's crest. ம. மயில்குன்ன. [மள் → (மய்); → மை = கருமை, கரு (நீல); நிறத்தோகையுள்ள பறவை. இதே அடியிலிருந்து மை → மயில் (மு.தா.181); என்று இப்பறவைக்கான மற்றொரு பெயரும் உருவாக்கப் பெற்றுள்ளது. மை + கொன்றை] மைக்கொன்றை maikkoṉṟai, பெ. (n.) மயிற் கொன்றை (பதார்த்த. 207);; peacock's crest. ம. மயில்குன்ன. [மள் → (மய்); → மை = கருமை, கரு (நீல); நிறத்தோகையுள்ள பறவை. இதே அடியிலிருந்து மை → மயில் (மு.தா.181); என்று இப்பறவைக்கான மற்றொரு பெயரும் உருவாக்கப் பெற்றுள்ளது. மை + கொன்றை]
மைக்கொன்னை	மைக்கொன்னை maikkoṉṉai, பெ.(n.) சரக்கொன்னை; a kind of tree. [மை + கொன்னை] மைக்கொன்னை maikkoṉṉai, பெ. (n.) சரக்கொன்னை; a kind of tree. [மை + கொன்னை]
மைகம்	மைகம் maigam, பெ.(n.) ஒருவகைச் செய்நஞ்சு (வக்கிராந்த பாஷாணம்); (யாழ்.அக.);; a mineral poison. மைகம் maigam, பெ. (n.) ஒருவகைச் செய்நஞ்சு (வக்கிராந்த பாஷாணம்); (யாழ்.அக.);; a mineral poison.

மைகரம்	மைகரம் maigaram, பெ.(n.) மயக்கம் (யாழ்.அக.);; bewilderment, confusion. [மை + கரம்] மைகரம் maigaram, பெ. (n.) மயக்கம் (யாழ்.அக.);; bewilderment, confusion. [மை + கரம்]
மைகூட்டு-தல்	மைகூட்டு-தல் maiāṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மை உருவாக்கல்; to make ink, collyrium or paint. [மை + கூட்டு-,] மைகூட்டு-தல் maiāṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மை உருவாக்கல்; to make ink, collyrium or paint. [மை + கூட்டு-,]
மைகோதி	மைகோதி maiāti, பெ.(n.) சீப்பு; comb. "சுவரின்மேல் மைகோதியும் ஈர்கோலியுமே கிடக்கின்றன" (எங்களூ. 127);. [மை + கோதி. கோது → கோதி. 'இ' வி. முத. ஈறு.] [p] மைகோதி maiāti, பெ. (n.) சீப்பு; comb. "சுவரின்மேல் மைகோதியும் ஈர்கோலியுமே கிடக்கின்றன" (எங்களூ. 127);. [மை + கோதி. கோது → கோதி. 'இ' வி. முத. ஈறு.]
மைச்சந்தன்	மைச்சந்தன் maiccandaṉ, பெ.(n.) ஒரு வகைச் செய்நஞ்சு (பாஷாணவகை); (யாழ். அக.);; a mineral poison. மைச்சந்தன் maiccandaṉ, பெ. (n.) ஒரு வகைச் செய்நஞ்சு (பாஷாணவகை); (யாழ். அக.);; a mineral poison.
மைச்சம்பா	மைச்சம்பா maiccambā, பெ.(n.) கருங் குறுவை (பதார்த்த. 816);; a dark variety of paddy maturing in three months. [மை + சம்பா] மைச்சம்பா maiccambā, பெ. (n.) கருங் குறுவை (பதார்த்த. 816);; a dark variety of paddy maturing in three months. [மை + சம்பா]

மைச்சம்பி	மைச்சம்பி maiccambi, பெ.(n.) மைத்துனன் (இ.வ.); பார்க்க;see {}. [மைத்துனன் → மச்சான் → மைச்சான் → மைச்சம்பி] மைச்சம்பி maiccambi, பெ. (n.) மைத்துனன் (இ.வ.); பார்க்க;see {}. [மைத்துனன் → மச்சான் → மைச்சான் → மைச்சம்பி]
மைச்சமனந்தன்	மைச்சமனந்தன் maiccamaṉandaṉ, பெ.(n.) 1. காய்ச்சும் மருந்துவகை; a kind of arsenic. 2. ஒரு வகை மருந்து; a chemical. மைச்சமனந்தன் maiccamaṉandaṉ, பெ. (n.) 1. காய்ச்சும் மருந்துவகை; a kind of arsenic. 2. ஒரு வகை மருந்து; a chemical.
மைச்சாடிதம்	மைச்சாடிதம் maiccāṭidam, பெ.(n.) சீரகம்; cumin seeds. மைச்சாடிதம் maiccāṭidam, பெ. (n.) சீரகம்; cumin seeds.
மைச்சாரி	மைச்சாரி maiccāri, பெ.(n.) கருங்குறுவை நெல்; a kind of black paddy used in diet by Yogis. [மை + சாரி. சாலி → சாரி] மைச்சாரி maiccāri, பெ. (n.) கருங்குறுவை நெல்; a kind of black paddy used in diet by Yogis. [மை + சாரி. சாலி → சாரி]
மைச்சாலி	மைச்சாலி maiccāli, பெ.(n.) மைச்சம்பா பார்க்க (தைலவ. தைல.);;see {}. [மை + சாலி] மைச்சாலி maiccāli, பெ. (n.) மைச்சம்பா பார்க்க (தைலவ. தைல.);;see {}. [மை + சாலி]

மைச்சாள்	மைச்சாள் maiccāḷ, பெ.(n.) மைத்துனி (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}. [மைத்துனன் → மைத்தான் (ஆ.பா.); - மைச்சாள் (பெ.பா.);] மைச்சாள் maiccāḷ, பெ. (n.) மைத்துனி (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}. [மைத்துனன் → மைத்தான் (ஆ.பா.); - மைச்சாள் (பெ.பா.);]
மைச்சான்	மைச்சான் maiccāṉ, பெ.(n.) மைத்துனன் பார்க்க;see {}. [மைத்துனன் → மைச்சான்] மைச்சான் maiccāṉ, பெ. (n.) மைத்துனன் பார்க்க;see {}. [மைத்துனன் → மைச்சான்]
மைச்சுனி	மைச்சுனி maiccuṉi, பெ.(n) மைத்துனி (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}. [மைத்துனி → மைச்சுனி] மைச்சுனி maiccuṉi, பெ. (n.) மைத்துனி (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}. [மைத்துனி → மைச்சுனி]
மைச்சீரகம்	மைச்சீரகம் maiccīragam, பெ.(n.) கருஞ் சீரகம்; black cumin-nigella sativa. [மை + சீரகம்] மைச்சீரகம் maiccīragam, பெ. (n.) கருஞ் சீரகம்; black cumin-nigella sativa. [மை + சீரகம்]

மைச்சீரிடம்	மைச்சீரிடம் maiccīriḍam, பெ.(n.) பயிரைக் கெடுக்கும் ஒருவகைப் பாசி; a kind of moss affecting crops. மறுவ. வேப்பம்பாசி. [மை + சீரிடம்] Skt. sirisa → த. சீரிடம். மைச்சீரிடம் maiccīriḍam, பெ. (n.) பயிரைக் கெடுக்கும் ஒருவகைப் பாசி; a kind of moss affecting crops. மறுவ. வேப்பம்பாசி. [மை + சீரிடம்] Skt. sirisa → த. சீரிடம்.
மைச்சூகி	மைச்சூகி maiccūki, பெ.(n.) கருப்புக் கொன்னை; black cassia. [p] மைச்சூகி maiccūki, பெ. (n.) கருப்புக் கொன்னை; black cassia.
மைத்தான்	மைத்தான் maittāṉ, பெ.(n.) சோளப் பயிருக்கு வரும் நோய் வகை (இ.வ.);; smut, a disease affecting {}. [மை → மைத்தான்] மைத்தான் maittāṉ, பெ. (n.) சோளப் பயிருக்கு வரும் நோய் வகை (இ.வ.);; smut, a disease affecting {}. [மை → மைத்தான்]
மைத்துனத்தோழ ன்	மைத்துனத்தோழன் maittuṉattōḻṉ, பெ.(n.) கிண்டல் செய்து விளையாடும் முறைமையுடைய தோழன்; intimate friend, chum, boon companion. "மைந்தனை மகிழ்வ கூறி மைத்துனத் தோழனென்றான்" (சீவக. 1264);. [மைத்துனன் + தோழன்] மைத்துனத்தோழன் maittuṉattōḻṉ, பெ. (n.) கிண்டல் செய்து விளையாடும் முறைமையுடைய தோழன்; intimate friend, chum, boon companion. "மைந்தனை மகிழ்வ கூறி மைத்துனத் தோழனென்றான்" (சீவக. 1264);. [மைத்துனன் + தோழன்]

மைத்துனமை	மைத்துனமை maittuṉamai, பெ.(n.) மைத்துன முறைமை; relationship of a brother-in-law or of a cognate-cousin. "மாதவன் மைத்துனமையினான் மகிழ்ச்சி கூர்ந்தே" (பாரத. அருச்சுனன்றீர். 56);. [மைத்துனன் → மைத்துனமை. 'மை' ப.பெ.ஈறு] மைத்துனமை maittuṉamai, பெ. (n.) மைத்துன முறைமை; relationship of a brother-in-law or of a cognate-cousin. "மாதவன் மைத்துனமையினான் மகிழ்ச்சி கூர்ந்தே" (பாரத. அருச்சுனன்றீர். 56);. [மைத்துனன் → மைத்துனமை. 'மை' ப.பெ.ஈறு]
மைத்துனன்	மைத்துனன் maittuṉaṉ, பெ.(n.) 1. மனைவி அல்லது கணவனுடன் பிறந்தவன்; brother of one's wife or husband. 2. மாமன் அல்லது அத்தையின் மகன்; son of one's maternal uncle or paternal aunt. "தன்மைத்துனைக் கொலை சூழ்ந்த" (உத்தரரா.திக்குவி. 107);. 3. உடன் பிறந்தாளின் கணவன்; sister's husband. ம. மச்சனன், மச்சினன்; க. மய்துன, மய்த, மய்தன; தெ. மேன; கோத. மசிண்; துட. மசிண்ப்; குட. மச்சினே; து. மைதினெ. மைதுனெ; கொலா. மச் (மாந்தன்);; நா. மாச் (மாந்தன்);; குரு. மேத் (ஆண்);;பட. மைத. [மைத்துனன் என்பதற்கு ஒருகா. maithuna என்னும் வடசொல் மூலமாய் இருக்கலாம் என்று செ. ப. அகரமுதலி காட்டுகிறது. ஆயின் அச்சொற்கு வடமொழியில் இணை என்னும் பொருள் உள்ளதேயன்றி உறவு நிலையைக் குறிக்கும் பொருள் இல்லை. திருந்தா திரவிட மொழிகள் உட்பட திரவிடக் குடும்ப மொழிகள் பலவற்றில் இச்சொல்வழக்குள்ளமை இது தென் சொல்லென்பதைத் தெளிவுபடுத்துகிறது. மேலும் இதற்கொத்த இனச்சொல் ஆரியக் குடும்ப மொழிகளில் இல்லை. முல் → முன் → முன்பு = வலிமை. முல் → மல் = வலிமை. முள் → மொள் → மொய் = வலிமை. மொய் → மொய்ம்பு = வலிமை (மு.தா.223);. மொய் → மொய்ந்து → மய்ந்து → மைந்து = வலிமை. மைந்து → மைத்தன் = இளைஞன், திண்ணியன், மறவன். கணவன். மைந்து → (மைத்து); → மைத்துனன் = கணவன் முறையுள்ள மாமன் அல்லது அத்தையின் மகன். உடன் பிறந்தாரின் கணவன், மனைவி அல்லது கணவனுடன் பிறந்தவன்] மைத்துனன் maittuṉaṉ, பெ. (n.) 1. மனைவி அல்லது கணவனுடன் பிறந்தவன்; brother of one's wife or husband. 2. மாமன் அல்லது அத்தையின் மகன்; son of one's maternal uncle or paternal aunt. "தன்மைத்துனைக் கொலை சூழ்ந்த" (உத்தரரா.திக்குவி. 107);.

மைத்துனி	மைத்துனி maittuṉi, பெ.(n.) 1. மனைவியின் உடன்பிறந்தாள்; wife's sister. 2. மாமன் அல்லது அத்தையின் மகள்; daughter of one's maternal uncle or paternal aunt. "மைத்துனி நடக்கமாட்டே னிளைத்தன னென்ன" (திருவாலவா. 62, 7);. 3. உடன் பிறந்தவன் மனைவி; brother's wife. ம. மச்சூரிச்சி; தெ. மேன; து. மைதிதி, மைதெதி; குட. மச்சினி, மச்சிணிசி; கொலா. மாச (மனைவி);; நா. மாசல் (பெண்);; கோண். மை (பெண், மனைவி);, மச்சு (மனைவி);;குரு. மல் (மகள்);. [மைத்துனன் (ஆ.பா.); - மைத்துனி (பெ.பா.);. 'இ' பெ.பா.ஈறு.] மைத்துனி maittuṉi, பெ. (n.) 1. மனைவியின் உடன்பிறந்தாள்; wife's sister. 2. மாமன் அல்லது அத்தையின் மகள்; daughter of one's maternal uncle or paternal aunt. "மைத்துனி நடக்கமாட்டே னிளைத்தன னென்ன" (திருவாலவா. 62, 7);. 3. உடன் பிறந்தவன் மனைவி; brother's wife. ம. மச்சூரிச்சி; தெ. மேன; து. மைதிதி, மைதெதி; குட. மச்சினி, மச்சிணிசி; கொலா. மாச (மனைவி);; நா. மாசல் (பெண்);; கோண். மை (பெண், மனைவி);, மச்சு (மனைவி);;குரு. மல் (மகள்);. [மைத்துனன் (ஆ.பா.); - மைத்துனி (பெ.பா.);. 'இ' பெ.பா.ஈறு.]
மைதா	மைதா maitā, பெ.(n.) கள்மயக்கம் (இ.வ.);; intoxication. தெ. மைத. [மய → மயல் = மயக்கம். மய → மையல் = காதல் மயக்கம். மய் → மயந்து → மைந்து = காதல் மயக்கம். மைந்து → மைது → மைதா = கள்மயக்கம்] மைதா maitā, பெ. (n.) கள்மயக்கம் (இ.வ.);; intoxication. தெ. மைத. [மய → மயல் = மயக்கம். மய → மையல் = காதல் மயக்கம். மய் → மயந்து → மைந்து = காதல் மயக்கம். மைந்து → மைது → மைதா = கள்மயக்கம்]
மைதீட்டு-தல்	மைதீட்டு-தல் maidīṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மையிடு-தல், 1 பார்க்க;see {}, 1. [மை + தீட்டு-,] மைதீட்டு-தல் maidīṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மையிடு-தல், 1 பார்க்க;see {}, 1. [மை + தீட்டு-,]

மைந்தன்	மைந்தன்1 maindaṉ, பெ.(n.) மகன் (பிங்.);; son. "'குலக்கோ மைந்தர் தமக்கும்" (கம்பரா. மந்தரை. 76);. மறுவ. எச்சம், கான்முளை, சந்ததி, சிறுவன், செம்மல், சேய், தனயன், தோன்றல், பிறங்கடை, புத்திரன், புதல்வன், மதலை, மருமான், வழி. [மைந்து → மைந்தன்] மைந்தன்2 maindaṉ, பெ.(n.) 1. இளைஞன் (பிங்.);; young man. "மைந்த..... நீ யிதற் கென்னை வெகுண்டது" (கம்பரா. நகர்நீங். 134);. 2. விலங்கு, ஊர்வனவற்றின் குட்டி; young of an animal or reptile. "அரவமூத்த மைந்தன்" (பரிபா. 19, 73);. 3. மாணாக்கன்; disciple, pupil. "அளவிலா மைந்தர்க் கூட்டி" (திருவாலவா. 35, 4);. 4. ஆண் மகன் (பிங்.);; man. 5. திண்ணியன் (சூடா.);; strong man, powerful man. 6. வீரன்; warrior, hero. "தொடு ... தொழில்"
மைந்து	மைந்து1 maindu, பெ.(n.) 1. வலிமை; might, strength. "மைந்து பொருளாக வந்த வேந்தனை"(தொல். பொ. 70);. 2. அழகு; beauty. "மைந்த ரசோக மடலவிழ" (சிலப். 8, வெண்பா, 1);. 3. விருப்பம்; desire. "துறை வேண்டு மைந்தின்" (பரிபா. 6, 30);. 4. யானையின் மதம்; must of an elephant. "களிறே.... மைந்து பட்டன்றே (புறநா. 13);". [முல் → முன் → முன்பு = வலிமை. முல் → மல் = வலிமை. முள் → மொள் → மொய் = வலிமை. மொய் → மொய்ம்பு = வலிமை (மு.தா. 223);. மொய் → மொய்ந்து மய்ந்து → மைந்து] மைந்து2 maindu, பெ.(n.) 1. காமமயக்கம்; infatuation of love. "மகளிரை மைந்துற் றமர்புற்ற மைந்தர்" (பரிபா. 20, 91);. 2. பித்து (திவா.);; madness. [முயங்கு → மயங்கு → மசங்கு. மயங்கும் பொழுது = அந்திவேளை. முய → மய → மச → மசகு = திகைப்பு. மயக்கம். மய → மயல் = மயக்கம். மயல் → மையல் = காதன் மயக்கம் (மு.தா. 178);. மய் → மயந்து மைந்து

மைந்துவிரட்டு	மைந்துவிரட்டு mainduviraṭṭu, பெ.(n.) முருட்டெருதுகளைக் கொட்டு முழக்குடன் வெளியில் விடுத்து அவற்றைத் தழுவிப் பிடிக்கச் செய்தல்; bull taming, in which the competitors capture fierce bulls let loose on the occasion. மறுவ. ஏறுதழுவல், கொல்வேறு கோடல், சல்லிக்கட்டு. [மைந்து + விரட்டு = வலிமை கொண்டு அடக்குவது. இன்று மஞ்சுவிரட்டு என்று மருவி வழக்கம் பெற்றுள்ளது.] [p] மைந்துவிரட்டு mainduviraṭṭu, பெ. (n.) முருட்டெருதுகளைக் கொட்டு முழக்குடன் வெளியில் விடுத்து அவற்றைத் தழுவிப் பிடிக்கச் செய்தல்; bull taming, in which the competitors capture fierce bulls let loose on the occasion. மறுவ. ஏறுதழுவல், கொல்வேறு கோடல், சல்லிக்கட்டு. [மைந்து + விரட்டு = வலிமை கொண்டு அடக்குவது. இன்று மஞ்சுவிரட்டு என்று மருவி வழக்கம் பெற்றுள்ளது.]
மைந்நூறு	மைந்நூறு mainnūṟu, பெ.(n.) மைப்பொடி; black powder for the eye. "மைந் நூறு வேற்கண் மடவார்" (சீவக, 453);. [மை + நூறு. நுள் → நுறு → நூறு = பொடி.] மைந்நூறு mainnūṟu, பெ. (n.) மைப்பொடி; black powder for the eye. "மைந் நூறு வேற்கண் மடவார்" (சீவக, 453);. [மை + நூறு. நுள் → நுறு → நூறு = பொடி.]
மைநகர்ப்பூமி	மைநகர்ப்பூமி mainagarppūmi, பெ.(n.) பிறவி நஞ்சு வகை (வக்கராந்த பாடாணம்); (யாழ்.அக.);; a mineral poison. மைநகர்ப்பூமி mainagarppūmi, பெ. (n.) பிறவி நஞ்சு வகை (வக்கராந்த பாடாணம்); (யாழ்.அக.);; a mineral poison.
மைநாகம்	மைநாகம் mainākam, பெ.(n.) இந்தியா வுக்கும் இலங்கைக்குமிடையிலுள்ளதாகச் சொல்லப்படும் ஒரு மலை (கம்பரா.கடறாவு. 40);; mount {}, said to be between the Indian peninsula and Ceylon. [மை + நாகம்] மைநாகம் mainākam, பெ. (n.) இந்தியா வுக்கும் இலங்கைக்குமிடையிலுள்ளதாகச் சொல்லப்படும் ஒரு மலை (கம்பரா.கடறாவு. 40);; mount {}, said to be between the Indian peninsula and Ceylon. [மை + நாகம்]

மைநாகன்	மைநாகன் mainākaṉ, பெ.(n.) மைநாகம் பார்க்க (வின்.);;see {}. [மை + நாகன். நாகம் → நாகன்] மைநாகன் mainākaṉ, பெ. (n.) மைநாகம் பார்க்க (வின்.);;see {}. [மை + நாகன். நாகம் → நாகன்]
மைப்பரணி	மைப்பரணி maipparaṇi, பெ. (n.) மை வைக்குஞ் சிமிழ்; casket for collyrium. [மை + பரணி] மைப்பரணி maipparaṇi, பெ. (n.) மை வைக்குஞ் சிமிழ்; casket for collyrium. [மை + பரணி]
மைப்பு	மைப்பு1 maippu, பெ.(n.) கருப்பு; black, blackness. "மைப்புறுத்தகண் ணரம்பை மார்" (காஞ்சிப்பு. அரிசாப.2);. [மசி → மயி → மை. மை → மைஞ்சு = கருமுகில். மை → மைப்பு (வே.க.4,51);] மைப்பு2 maippu, பெ.(n.) மரம் முதலியன உரைத்திருக்கை; rottenness, as of wood. [மை → மைப்பு] மைப்பு1 maippu, பெ. (n.) கருப்பு; black, blackness. "மைப்புறுத்தகண் ணரம்பை மார்" (காஞ்சிப்பு. அரிசாப.2);. [மசி → மயி → மை. மை → மைஞ்சு = கருமுகில். மை → மைப்பு (வே.க.4,51);] மைப்பு2 maippu, பெ. (n.) மரம் முதலியன உரைத்திருக்கை; rottenness, as of wood. [மை → மைப்பு]

மைப்புயல்	மைப்புயல் maippuyal, பெ.(n.) இருண்ட மேகம் (அக.நி.);; dark cloud. [மை + புயல். பெய் → பெயல் → புயல் = மழை பெய்யும் முகில்] மைப்புயல் maippuyal, பெ. (n.) இருண்ட மேகம் (அக.நி.);; dark cloud. [மை + புயல். பெய் → பெயல் → புயல் = மழை பெய்யும் முகில்]
மைப்பூச்சு	மைப்பூச்சு maippūccu, பெ.(n.) மைத்தீட்டுதல்; applying collyrium. [மை + பூச்சு] மைப்பூச்சு maippūccu, பெ. (n.) மைத்தீட்டுதல்; applying collyrium. [மை + பூச்சு]
மைப்பேறு-தல்	மைப்பேறு-தல் maippēṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மரம் முதலியன உளுத்துப்போதல்; to become rotten, as wood. [மை + பேறு-,] மைப்பேறு-தல் maippēṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மரம் முதலியன உளுத்துப்போதல்; to become rotten, as wood. [மை + பேறு-,]
மைப்போது	மைப்போது maippōtu, பெ.(n.) மைம்மலர் பார்க்க;see {}. "மைப்போ தணி தொங்கல் வாணன்" (தஞ்சைவா.116);. [மை + போது] மைப்போது maippōtu, பெ. (n.) மைம்மலர் பார்க்க;see {}. "மைப்போ தணி தொங்கல் வாணன்" (தஞ்சைவா.116);. [மை + போது]

மைப்போளம்	மைப்போளம் maippōḷam, பெ.(n.) கரியபோளம்; black bole. [மை + போளம்] மைப்போளம் maippōḷam, பெ. (n.) கரியபோளம்; black bole. [மை + போளம்]
மைபற்றவை-த்தல்	மைபற்றவை-த்தல் maibaṟṟavaittal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மை செய்வதற்கு வேண்டிய மருந்தின் புகை மேல் ஏனத்தின் (பாத்திரத்தின்); உட்பக்கம் பற்றும்படி செய்தல்; to set the copper dish in such a way as to catch the smoke that comes from burning wick in the preparation of collyrium. [மை + பற்ற + வை-,] மைபற்றவை-த்தல் maibaṟṟavaittal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மை செய்வதற்கு வேண்டிய மருந்தின் புகை மேல் ஏனத்தின் (பாத்திரத்தின்); உட்பக்கம் பற்றும்படி செய்தல்; to set the copper dish in such a way as to catch the smoke that comes from burning wick in the preparation of collyrium. [மை + பற்ற + வை-,]
மைபூசு-தல்	மைபூசு-தல் maipūcudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மையிடு-தல் 1 பார்க்க;see {}, 1. து. மயிபாடுனி. [மை + பூசு-,] மைபூசு-தல் maipūcudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மையிடு-தல் 1 பார்க்க;see {}, 1. து. மயிபாடுனி. [மை + பூசு-,]
மைபோட்டுப்பார்-த்தல்	மைபோட்டுப்பார்-த்தல் maipōṭṭuppārttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) புதையல் முதலியன கண்டுபிடித்தற் பொருட்டு மையிட்டுப் பார்த்தல்; to discover hidden treasure, etc., by using magic pigment. [மை + போட்டு + பார்-, போடு → போட்டு.] மைபோட்டுப்பார்-த்தல் maipōṭṭuppārttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) புதையல் முதலியன கண்டுபிடித்தற் பொருட்டு மையிட்டுப் பார்த்தல்; to discover hidden treasure, etc., by using magic pigment. [மை + போட்டு + பார்-, போடு → போட்டு.]

மைபோடு-தல்	மைபோடு-தல் maipōṭudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வண்டிக்கு மசகு இடுதல் (கொ.வ.);; to grease, as a country cart. 2 மையூட்டு- தல் 2 பார்க்க;see {}, 2. 3. மயக்கிக் கவர்தல்; to bewitch. [மை + போடு-,] மைபோடு-தல் maipōṭudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வண்டிக்கு மசகு இடுதல் (கொ.வ.);; to grease, as a country cart. 2 மையூட்டு- தல் 2 பார்க்க;see {}, 2. 3. மயக்கிக் கவர்தல்; to bewitch. [மை + போடு-,]
மைபோலரை-த்தல்	மைபோலரை-த்தல் maipōlaraittal, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) நெகிழ வைத்தல்; to pulverise, to grind till it becomes wax like. [மை + போல் + அரை-, அர் → அரை. அரைத்தல் = அராவித் தூளாக்குதல் அல்லது பசையாக்குதல்.] மைபோலரை-த்தல் maipōlaraittal, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) நெகிழ வைத்தல்; to pulverise, to grind till it becomes wax like. [மை + போல் + அரை-, அர் → அரை. அரைத்தல் = அராவித் தூளாக்குதல் அல்லது பசையாக்குதல்.]
மைம்மலர்	மைம்மலர் maimmalar, பெ.(n.) கருங் குவளை; blue nelumbo. "மைம்மலர்க் கோதை" (சீவக. 208);. [மை + மலர்] மைம்மலர் maimmalar, பெ. (n.) கருங் குவளை; blue nelumbo. "மைம்மலர்க் கோதை" (சீவக. 208);. [மை + மலர்]
மைம்மா	மைம்மா maimmā, பெ.(n.) பன்றி (பிங்.);; pig, as black. [மை + மா. கருநிறவிலங்கு.] [p] மைம்மா maimmā, பெ. (n.) பன்றி (பிங்.);; pig, as black. [மை + மா. கருநிறவிலங்கு.]

மைம்மீன்	மைம்மீன் maimmīṉ, பெ.(n.) காரிக்கோள் (சனி);; the planet saturn, as black in colour. "மைம்மீன் புகையினும்" (புறநா.117);. [மை + மீன்] மைம்மீன் maimmīṉ, பெ. (n.) காரிக்கோள் (சனி);; the planet saturn, as black in colour. "மைம்மீன் புகையினும்" (புறநா.117);. [மை + மீன்]
மைம்முகன்	மைம்முகன் maimmugaṉ, பெ.(n.) முசு, கருப்பு முகத்தையுடைய ஒருவகை குரங்கு (பிங்.);; langur, as black-faced. [மை + முகன். முகம் → முகன். 'ன்' உடைமை குறித்த ஈறு.] [p] மைம்முகன் maimmugaṉ, பெ. (n.) முசு, கருப்பு முகத்தையுடைய ஒருவகை குரங்கு (பிங்.);; langur, as black-faced. [மை + முகன். முகம் → முகன். 'ன்' உடைமை குறித்த ஈறு.]
மைம்மை	மைம்மை1 maimmai, பெ.(n.) 1. கருமை; black. 2. இருண்மை; darkness. [முள் → முய் → மய் → மை = கரும்பு. இருள். மை → மைம்மை = கருமை. இருண்மை (வே.க.4, 59);] மைம்மை2 maimmai, பெ.(n.) 1. குழந்தை பெறவியலாத பெண், மலடி (பிங்.);; barren woman. 2. மலட்டெருமை (திவா.);; barren buffalo. ம. மைம: க. மைமெ. [மை + மை. 'மை'. ப.பெ.ஈறு] மைம்மை1 maimmai, பெ. (n.) 1. கருமை; black. 2. இருண்மை; darkness. [முள் → முய் → மய் → மை = கரும்பு. இருள். மை → மைம்மை = கருமை. இருண்மை (வே.க.4, 59);] மைம்மை2 maimmai, பெ. (n.) 1. குழந்தை பெறவியலாத பெண், மலடி (பிங்.);; barren woman.

மைம்மைப்பு	மைம்மைப்பு maimmaippu, பெ.(n.) பார்வைக்குறை; defective sight, dimness of vision. 'மைம்மைப்பி னன்று குருடு' (பழமொ. 298);. [மைம்மை → மைம்மைப்பு = கண்ணிருளல், கண்மங்கல், பார்வைக் குறை (வே.க.4, 60);] மைம்மைப்பு maimmaippu, பெ. (n.) பார்வைக்குறை; defective sight, dimness of vision. 'மைம்மைப்பி னன்று குருடு' (பழமொ. 298);. [மைம்மை → மைம்மைப்பு = கண்ணிருளல், கண்மங்கல், பார்வைக் குறை (வே.க.4, 60);]
மைமல்	மைமல் maimal, பெ.(n.) மாலைநேரம் (யாழ்.அக.);; evening. [மைம்மை → மைமை → மைமல் (வே.க.4,60);] மைமல் maimal, பெ. (n.) மாலைநேரம் (யாழ்.அக.);; evening. [மைம்மை → மைமை → மைமல் (வே.க.4,60);]
மைமுகன்	மைமுகன் maimugaṉ, பெ.(n.) மைம்முகன் பார்க்க;see {}. [மை + முகன். முகம் → முகன். 'ன்' உடைமை குறித்த ஈறு.] மைமுகன் maimugaṉ, பெ. (n.) மைம்முகன் பார்க்க;see {}. [மை + முகன். முகம் → முகன். 'ன்' உடைமை குறித்த ஈறு.]
மைமை	மைமை maimai, பெ.(n.) பூசை; worship. "புக்கவர் மைமை தொடங்கின ரன்றே" (மேருமந். 1285);. க. மைமெ. மைமை maimai, பெ. (n.) பூசை; worship. "புக்கவர் மைமை தொடங்கின ரன்றே" (மேருமந். 1285);. க. மைமெ.

மையக்கட்டை	மையக்கட்டை maiyakkaṭṭai, பெ.(n.) வண்டியில் அச்சின் மேற்போடுங் கட்டை; piece of wood placed over the axle, supporting the frame-work of a country cart. [மையம் + கட்டை] [p] மையக்கட்டை maiyakkaṭṭai, பெ. (n.) வண்டியில் அச்சின் மேற்போடுங் கட்டை; piece of wood placed over the axle, supporting the frame-work of a country cart. [மையம் + கட்டை]
மையக்கவர்ச்சி	மையக்கவர்ச்சி maiyakkavarcci, பெ.(n.) ஒரு பொருளின் சுற்றெல்லைக்குட்பட்ட அணுக்கள் அப்பொருளின் மையத்தை நோக்கி நெருங்கும் ஆற்றல் (சக்தி);; centripetal force. (Mod.);. [மையம் + கவர்ச்சி] மையக்கவர்ச்சி maiyakkavarcci, பெ. (n.) ஒரு பொருளின் சுற்றெல்லைக்குட்பட்ட அணுக்கள் அப்பொருளின் மையத்தை நோக்கி நெருங்கும் ஆற்றல் (சக்தி);; centripetal force. (Mod.);. [மையம் + கவர்ச்சி]
மையண்டம்	மையண்டம் maiyaṇṭam, பெ.(n.) முட்டை (யாழ்.அக.);; egg. [மையம் + அண்டம்] Skt. {} → த. அண்டம். மையண்டம் maiyaṇṭam, பெ. (n.) முட்டை (யாழ்.அக.);; egg. [மையம் + அண்டம்] Skt. {} → த. அண்டம்.
மையநாட்டம்	மையநாட்டம் maiyanāṭṭam, பெ.(n.) ஒரு பொருளை மற்றொரு பொருள் இழுக்கும் மைய ஈர்ப்பு; gravitation. [மையம் + நாட்டம். நாடு → நாட்டு → நாட்டம்] மையநாட்டம் maiyanāṭṭam, பெ. (n.) ஒரு பொருளை மற்றொரு பொருள் இழுக்கும் மைய ஈர்ப்பு; gravitation. [மையம் + நாட்டம். நாடு → நாட்டு → நாட்டம்]

மையநூக்கம்	மையநூக்கம் maiyanūkkam, பெ.(n.) ஒரு பொருளின் மையத்திலுள்ள அணுக்கள் அப்பொருளின் சுற்றெல்லையை நோக்கிப் போகும் ஆற்றல் (சக்தி);; centrifugal force (Mod.);. [மையம் + நூக்கம்] மையநூக்கம் maiyanūkkam, பெ. (n.) ஒரு பொருளின் மையத்திலுள்ள அணுக்கள் அப்பொருளின் சுற்றெல்லையை நோக்கிப் போகும் ஆற்றல் (சக்தி);; centrifugal force (Mod.);. [மையம் + நூக்கம்]
மையம்	மையம்1 maiyam, பெ.(n.) 1. நடு (சூடா.);; centre, middle. 2. நடுத்தரமானது; that which is mediocre. 3. வளைவைத் தாங்கும் தூணின் மேலுறுப்பு (இ.வ.);; impost; top portion of a pillar upon which an arch rests. (loc.);. ம. மய்யம். [முள் → முடு → முடங்கு → மடங்கு. முடு → முடி → மடி. மடிதல் = மடங்குதல். மடங்கு → மடக்கு = அலகை மடக்கி வைக்கும் கத்தி (மு.தா.230); முள் → மள் → மய் → மய்யம் → மையம் = மடக்கப்பட்டது. மடங்கிய இடம், நடு. வடமொழி madhya என்னும் சொல்லினின்று மையம் வந்ததாக செ.ப.அகரமுதலி குறிக்கிறது. madhya என்னும் சொல் மத்தியம் என தமிழ் வழக்கில் உள்ள நிலையில் மீண்டும் வேறொரு வகையில் இன்னொரு சொல் (மையம்); உருவாகும் தேவை மிகையானதே. மேலும் மத்ய மத்தியம் என மாறுமேயன்றி மய்யம் அல்லது மையம் என மாறுவதற்கு வாய்ப்பு குறைவு] மையம்2 maiyam, பெ.(n.) ஐயமானது; that which is doubtful or vague. [மள் → மாள் → மாழ் → மாழ்கு. மாழ்குதல் = மயங்குதல். மாழ் → மாழை = மருட்சி, மயக்கம். முய → மய → மச → மசகு = திகைப்பு, மயக்கம். மய → மயல் = மயக்கம், காதல். மயல் → மையல் = காதன் மயக்கம் (மு.தா.178);. மையல் → மையம் = மயக்கம் தருவது ஐயமானது.] மையம்3 maiyam, பெ.(n.)
மையம்பாய்-தல்	மையம்பாய்-தல் maiyambāytal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) இருபக்கமும் சாய்தலால் ஒவ்வாமல் நிற்றல் (யாழ்.அக.);; to oscillate about the middle point, as the index of a balance. [மையம் + பாய்-,] மையம்பாய்-தல் maiyambāytal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) இருபக்கமும் சாய்தலால் ஒவ்வாமல் நிற்றல் (யாழ்.அக.);; to oscillate about the middle point, as the index of a balance. [மையம் + பாய்-,]

மையமண்டபம்	மையமண்டபம் maiyamaṇṭabam, பெ.(n.) 1. தெப்பக்குளத்தின் நடுவில் அமைந்த மண்டபம் (இ.வ.);; building or hall in the middle of a temple tank. 2. குடியரசுத் தலைவர் மாளிகையின் மையமண்டபம்; central hall of the President's Chamber. [மையம் + மண்டபம்] [p] மையமண்டபம் maiyamaṇṭabam, பெ. (n.) 1. தெப்பக்குளத்தின் நடுவில் அமைந்த மண்டபம் (இ.வ.);; building or hall in the middle of a temple tank. 2. குடியரசுத் தலைவர் மாளிகையின் மையமண்டபம்; central hall of the President's Chamber. [மையம் + மண்டபம்]
மையல்	மையல் maiyal, பெ.(n.) 1. காமமயக்கம்; infatuation of love. "மையல் செய் தென்னை மனங்கவர்ந்தானே யென்னும்" (திவ். திருவாய். 7, 2, 6);. 2. பித்து; madness. "மையலொருவன் களித்தற்றால்" (குறள், 838);. 3. செல்வம் முதலியவற்றால் வரும் செருக்கு; overwhelming pride, due to rank, wealth etc. "மையல் .... மன்னன்" (சீவக. 589);. 4. யானையின் மதம்; must of an elephant. "வேழ மையலுறுத்த" (பெருங். உஞ்சைக். 37, 232);. 5. கருவூமத்தை (மலை.);. datura. [மயல் → மையல் = மனத்தைக் கலக்கும் பெருங்காதல் (சு.வி.39);] மையல் maiyal, பெ. (n.) 1. காமமயக்கம்; infatuation of love. "மையல் செய் தென்னை மனங்கவர்ந்தானே யென்னும்" (திவ். திருவாய். 7, 2, 6);. 2. பித்து; madness.
மையல்தருமகாமூலி	மையல்தருமகாமூலி maiyaltarumakāmūli, பெ.(n.) சிவகரந்தை; a plant Ceylon toolsy-sphoeranthes zeylanica, [மையல் + தரு + மகா + மூலி. மா → மகா] மையல்தருமகாமூலி maiyaltarumakāmūli, பெ. (n.) சிவகரந்தை; a plant Ceylon toolsy-sphoeranthes zeylanica. [மையல் + தரு + மகா + மூலி. மா → மகா]

மையல்தருமூலி	மையல்தருமூலி maiyaltarumūli, பெ.(n.) காமவுணர்வைத் துண்டும் மூலிகை; an agent stimulating the sexual passion. [மையல் + தருமூலி] மையல்தருமூலி maiyaltarumūli, பெ. (n.) காமவுணர்வைத் துண்டும் மூலிகை; an agent stimulating the sexual passion. [மையல் + தருமூலி]
மையலஞ்சந்தை	மையலஞ்சந்தை maiyalañjandai, பெ.(n.) சந்தை நடக்கும் இரண்டாம் நாள் (வின்.);; the second day in the holding of a fair or market. [மையம் → மையலம் + சந்தை] மையலஞ்சந்தை maiyalañjandai, பெ. (n.) சந்தை நடக்கும் இரண்டாம் நாள் (வின்.);; the second day in the holding of a fair or market. [மையம் → மையலம் + சந்தை]
மையலவர்	மையலவர் maiyalavar, பெ.(n.) பித்தர்; persons of deranged minds. "மையலவர் போல மனம் வகை சொன்னார்" (சீவக. 2013);. [மயல் → மையல் → மையலவர். (வே.க.4, 58);.] மையலவர் maiyalavar, பெ. (n.) பித்தர்; persons of deranged minds. "மையலவர் போல மனம் வகை சொன்னார்" (சீவக. 2013);. [மயல் → மையல் → மையலவர். (வே.க.4, 58);.]
மையலார்	மையலார் maiyalār, பெ.(n.) 1. மாய வினைஞர் (வித்தைக்காரரர்);; magicians. "மண்மயக்கு மயக்குடை மையலார்" (இரகு. யாகப். 35);. 2. மையலவர் பார்க்க;see maiyalavar. [மயல் → மையல் → மையலார். (வே.க.4,58);] மையலார் maiyalār, பெ. (n.) 1. மாய வினைஞர் (வித்தைக்காரரர்);; magicians. "மண்மயக்கு மயக்குடை மையலார்" (இரகு. யாகப். 35);. 2. மையலவர் பார்க்க;see maiyalavar. [மயல் → மையல் → மையலார். (வே.க.4,58);]

மையலி	மையலி maiyali, பெ.(n.) மாய வினையாட்டி (வித்தைக்காரி); (யாழ்.அக.);; witch. [மையல் → மையலி. 'இ' பெ.பா.ஈறு] மையலி maiyali, பெ. (n.) மாய வினையாட்டி (வித்தைக்காரி); (யாழ்.அக.);; witch. [மையல் → மையலி. 'இ' பெ.பா.ஈறு]
மையவாடி	மையவாடி1 maiyavāṭi, பெ.(n.) முள் வேலியுள்ள இடம் (யாழ். அக.);; place hedged around with thorns. [மையம் + வாடி] மையவாடி2 maiyavāṭi, பெ.(n.) நன்காடு; burial-ground. [மையம் + வாடி] மையவாடி1 maiyavāṭi, பெ. (n.) முள் வேலியுள்ள இடம் (யாழ். அக.);; place hedged around with thorns. [மையம் + வாடி] மையவாடி2 maiyavāṭi, பெ. (n.) நன்காடு; burial-ground. [மையம் + வாடி]
மையன்மா	மையன்மா maiyaṉmā, பெ.(n.) யானை (இலக்.அக.);; elephant. [மையல் + மா] மையன்மா maiyaṉmā, பெ. (n.) யானை (இலக்.அக.);; elephant. [மையல் + மா]

மையன்மை	மையன்மை maiyaṉmai, பெ.(n.) மையல் 1, 2 பார்க்க;see maiyal 1, 2. "மையன்மை செய்து" (திவ். பெரியாழ். 2, 3, 3);. [மையல் → மையன்மை] மையன்மை maiyaṉmai, பெ. (n.) மையல் 1, 2 பார்க்க;see maiyal 1, 2. "மையன்மை செய்து" (திவ். பெரியாழ். 2, 3, 3);. [மையல் → மையன்மை]
மையனோக்கம்	மையனோக்கம் maiyaṉōkkam, பெ.(n.) துயரப்பார்வை; mournful look. "மைய நோக்கம்பட வருமிரக்கம்" (தொல். பொ. 260, உரை);. [மயல் → மையல் + நோக்கம்] மையனோக்கம் maiyaṉōkkam, பெ. (n.) துயரப்பார்வை; mournful look. "மைய நோக்கம்பட வருமிரக்கம்" (தொல். பொ. 260, உரை);. [மயல் → மையல் + நோக்கம்]
மையா	மையா1 maiyā, பெ.(n.) மலட்டு ஆ (பசு);; barren cow. "மையாதாங் காத்தோம்பி" (அறநெறி. 38);. [மை + ஆ. மை = மலடு.] மை3 பார்க்க. மையா2 maiyāttal, 12 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மயங்குதல்; to be perplexed. "மலர் நாணின் மையாத்தி நெஞ்சே" (குறள், 1112);. 2. ஒளி மழுங்குதல்; to become dim. "விண்மே லொளி யெல்லா மையாந் தொடுங்கி" (பு.வெ. 9, 13);. 3. பொலிவழிதல்; to look wan, to look deserted. "மாந்த ரென்பவ ரொருவருமின்றி மையாந்த வந்நகர்"(காஞ்சிப்பு. நகரேற். 101);. [முல் → முள் → முள்கு. முள்குதல் = முயங்குதல். முயங்கு → மயங்கு → மயக்கு → மயக்கம். முயங்கு → மயங்கு. முய → மய. மயத்தல் = மயங்குதல். (வ.வ.2, 63);. மய → மையா] மையா1 maiyā, பெ. (n.) மலட்டு ஆ (பசு);; barren cow.

மையாடு-தல்	மையாடு-தல் maiyāṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மையோலை பிடி-த்தல் பார்க்க;see {}, "ஐயாண் டெய்தி மையாடி யறிந்தார் கலைகள்" (சீவக. 2706);. 2. கருமையாதல்; to be blackened, as with poison. (தேவா. 303, 1);. [மை + ஆடு-,] மையாடு-தல் maiyāṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மையோலை பிடி-த்தல் பார்க்க;see {}, "ஐயாண் டெய்தி மையாடி யறிந்தார் கலைகள்" (சீவக. 2706);. 2. கருமையாதல்; to be blackened, as with poison. (தேவா. 303, 1);. [மை + ஆடு-,]
மையாயிசம்	மையாயிசம் maiyāyisam, பெ.(n.) கடுக்காய்; gallnut. மையாயிசம் maiyāyisam, பெ. (n.) கடுக்காய்; gallnut.
மையாளி	மையாளி maiyāḷi, பெ.(n.) கருந்தாளி; gaub. மறுவ. காட்டத்தி. [மை + ஆளி] மையாளி maiyāḷi, பெ. (n.) கருந்தாளி; gaub. மறுவ. காட்டத்தி. [மை + ஆளி]
மையான்	மையான் maiyāṉ, பெ.(n.) எருமை; buffalo, as black. "இருணிற மையான்" (குறுந். 279);. [முள் → முய் → மய் → மை = கருப்பு. இருள் (வே.க.4, 59);. மை + ஆன் – மையான் = கருப்பு நிற மாடு (விலங்கு);] மையான் maiyāṉ, பெ. (n.) எருமை; buffalo, as black. "இருணிற மையான்" (குறுந். 279);. [முள் → முய் → மய் → மை = கருப்பு. இருள் (வே.க.4, 59);. மை + ஆன் – மையான் = கருப்பு நிற மாடு (விலங்கு);]

மையி	மையி maiyi, பெ.(n.) மிளகு, மிளகுக் கொடி; pepper creeper. [முள் → முய் → மய் → மை = கருப்பு. மை → மையி = கருமையானது] மையி maiyi, பெ. (n.) மிளகு, மிளகுக் கொடி; pepper creeper. [முள் → முய் → மய் → மை = கருப்பு. மை → மையி = கருமையானது]
மையிடு-தல்	மையிடு-தல் maiyiḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கண்ணுக்கு மையெழுது (அஞ்சன மெழுது); தல்; to paint the eyes, with colyrium. "வடிவேல் விழிக்கு மையிட்டாள்" (விறலிவிடு.);. 2. புதை பொருள் முதலிய வற்றைக் கண்டுபிடிக்க உள்ளங் கையிலேனும் கண்களிலேனும் மந்திர மை போடுதல்; to apply magic pigment to one's eyes or palm for obtaining a vision of stolen goods or hidden treasure. [மை + இடு-,] மையிடு-தல் maiyiḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கண்ணுக்கு மையெழுது (அஞ்சன மெழுது); தல்; to paint the eyes, with colyrium. "வடிவேல் விழிக்கு மையிட்டாள்" (விறலிவிடு.);. 2. புதை பொருள் முதலிய வற்றைக் கண்டுபிடிக்க உள்ளங் கையிலேனும் கண்களிலேனும் மந்திர மை போடுதல்; to apply magic pigment to one's eyes or palm for obtaining a vision of stolen goods or hidden treasure. [மை + இடு-,]
மையிரவி	மையிரவி maiyiravi, பெ.(n.) 1. ஊமத்தைச் சாறு; juice of dhatura. 2. மருளுமத்தை; black datura. மையிரவி maiyiravi, பெ. (n.) 1. ஊமத்தைச் சாறு; juice of dhatura. 2. மருளுமத்தை; black datura.
மையிருட்டு	மையிருட்டு maiyiruṭṭu, பெ.(n.) காரிருள் (கொ.வ.);; pitch darkness. மறுவ. கும்மிருட்டு. [மை + இருட்டு. மை = கருப்பு. இரு → இருள் → இருட்டு] மையிருட்டு maiyiruṭṭu, பெ. (n.) காரிருள் (கொ.வ.);; pitch darkness. மறுவ. கும்மிருட்டு. [மை + இருட்டு. மை = கருப்பு. இரு → இருள் → இருட்டு]

மையிருள்	மையிருள் maiyiruḷ, பெ.(n.) மையிருட்டு பார்க்க;see {}. "கருகு மையிருளின் கணம்" (பெரியபு. இளையான்.15);. [மை + இருள். இரு → இருள்] மையிருள் maiyiruḷ, பெ. (n.) மையிருட்டு பார்க்க;see {}. "கருகு மையிருளின் கணம்" (பெரியபு. இளையான்.15);. [மை + இருள். இரு → இருள்]
மையிலை	மையிலை maiyilai, பெ.(n.) ஒருவகைப் பூடு; a plant. [மை + இலை] மையிலை maiyilai, பெ. (n.) ஒருவகைப் பூடு; a plant. [மை + இலை]
மையிழுது	மையிழுது maiyiḻudu, பெ.(n.) 1. மை விழுது; collyrium, eye-salve, "மையிழுதிழுகி" (புறநா. 281);. 2. ஆட்டு நிண நெய் (புறநா. அரும்.);; fat of sheep. [மை + இழுது] மையிழுது maiyiḻudu, பெ. (n.) 1. மை விழுது; collyrium, eye-salve. "மையிழுதிழுகி" (புறநா. 281);. 2. ஆட்டு நிண நெய் (புறநா. அரும்.);; fat of sheep. [மை + இழுது]
மையுடை	மையுடை maiyuḍai, பெ. (n.) கருவேல் (தைலவ.தைல);; black babul. [மை + உடை] மையுடை maiyuḍai, பெ. (n.) கருவேல் (தைலவ.தைல);; black babul. [மை + உடை]

மையுறிஞ்சி	மையுறிஞ்சி maiyuṟiñji, பெ. (n.) மையொற்றி; blotting paper. [மை + உறிஞ்சி. உறிஞ்சு → உறிஞ்சி. 'இ' வினை முதலீறு] மையுறிஞ்சி maiyuṟiñji, பெ. (n.) மையொற்றி; blotting paper. [மை + உறிஞ்சி. உறிஞ்சு → உறிஞ்சி. 'இ' வினை முதலீறு]
மையூட்டு-தல்	மையூட்டு-தல் maiyūṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மையிடு-தல், 1 பார்க்க;see {}, 1, 2. ஒலைக்கு மைதடவுதல்; to ink a written {}. [மை + ஊட்டு-, உண் (த.வி.); → ஊட்டு (பி.வி.);] மையூட்டு-தல் maiyūṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மையிடு-தல், 1 பார்க்க;see {}, 1, 2. ஒலைக்கு மைதடவுதல்; to ink a written {}. [மை + ஊட்டு-, உண் (த.வி.); → ஊட்டு (பி.வி.);]
மையூமத்தை	மையூமத்தை maiyūmattai, பெ.(n.) கருவூமத்தை; blue or black variety of datura. மையூமத்தை maiyūmattai, பெ. (n.) கருவூமத்தை; blue or black variety of datura.
மையெழுத்து	மையெழுத்து maiyeḻuttu, பெ.(n.) மையால் எழுதும் எழுத்து; writing in ink. "மை யெழுத்தூசியின் மாண்டதோர் தோட்டிடை ------------ கரந் தெழுத்திட்டாள்" (சீவக. 1767);. [மை + எழுத்து] மையெழுத்து maiyeḻuttu, பெ. (n.) மையால் எழுதும் எழுத்து; writing in ink. "மை யெழுத்தூசியின் மாண்டதோர் தோட்டிடை ------------ கரந் தெழுத்திட்டாள்" (சீவக. 1767);. [மை + எழுத்து]

மையெழுது-தல்	மையெழுது-தல் maiyeḻududal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மையிடு-தல் 1 பார்க்க;see {}, 1 "மையெழுதிப் பொட்டெழுதி" (கூளப்ப. 132);. [மை + எழுது-,] மையெழுது-தல் maiyeḻududal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மையிடு-தல் 1 பார்க்க;see {}, 1 "மையெழுதிப் பொட்டெழுதி" (கூளப்ப. 132);. [மை + எழுது-,]
மையொற்றி	மையொற்றி maiyoṟṟi, பெ.(n.) எழுது மையை ஒற்றும் தாள்; blotting papper. (Mod.);. [மை + ஒற்றி] மையொற்றி maiyoṟṟi, பெ. (n.) எழுது மையை ஒற்றும் தாள்; blotting papper. (Mod.);. [மை + ஒற்றி]
மையோலைபிடி-த்தல்	மையோலைபிடி-த்தல் maiyōlaibiḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கற்கத் தொடங்கும் போது மைதடவிய எழுத்துள்ள ஒலையைக் கைக் கொள்ளுதல்; to handle an {} written and inked, in commencing one's study. "ஐயாட்டை நாளை எண்ணாகப் பெற்று மையோலைபிடித்துக் கலைகள் கற்றார்" (சீவக. 2706, உரை);. "மையோலை பிடித்த இளைய புலவரது" (பரிபா. 11, 88, உரை);. [மை + ஒலை + பிடி-,] மையோலைபிடி-த்தல் maiyōlaibiḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கற்கத் தொடங்கும் போது மைதடவிய எழுத்துள்ள ஒலையைக் கைக் கொள்ளுதல்; to handle an {} written and inked, in commencing one's study. "ஐயாட்டை நாளை எண்ணாகப் பெற்று மையோலைபிடித்துக் கலைகள் கற்றார்" (சீவக. 2706, உரை);. "மையோலை பிடித்த இளைய புலவரது" (பரிபா. 11, 88, உரை);. [மை + ஒலை + பிடி-,]
மைரேயம்	மைரேயம் mairēyam, பெ.(n.) ஒரு வகை நெய்மம் (தைலம்);; a kind of medicated oil. மைரேயம் mairēyam, பெ. (n.) ஒரு வகை நெய்மம் (தைலம்);; a kind of medicated oil.

மைலார்	மைலார் mailār, பெ.(n.) பொங்கற் பண்டிகையை யடுத்து ஒரு கிழமைக் (வார); காலம் வண்ணார் முதலியோர் மைலாரு தேவியை வழிபட்டுக் கொண்டாடும் விழா; festival in which washermen, artisans and others worship mailaru, their tutelary deity, for about a week after {}. (C.G.); மைலார் mailār, பெ. (n.) பொங்கற் பண்டிகையை யடுத்து ஒரு கிழமைக் (வார); காலம் வண்ணார் முதலியோர் மைலாரு தேவியை வழிபட்டுக் கொண்டாடும் விழா; festival in which washermen, artisans and others worship mailaru, their tutelary deity, for about a week after {}. (C.G.);
மைலார்பூசை	மைலார்பூசை mailārpūcai, பெ.(n.) மைலார் பார்க்க (இ.வ.);;see {}. [மைலார் + பூசை] மைலார்பூசை mailārpūcai, பெ. (n.) மைலார் பார்க்க (இ.வ.);;see {}. [மைலார் + பூசை]
மைலாரு	மைலாரு mailāru, பெ.(n.) சிறு தேவதை; a petty goddess. தெ. மைலாரு. மைலாரு mailāru, பெ. (n.) சிறு தேவதை; a petty goddess. தெ. மைலாரு.
மைலாலக்கடி	மைலாலக்கடி mailālakkaḍi, பெ.(n.) 1. மரவகை (பிசின்பட்டை);; common grey mango laurel. 2. பிசின்பட்டை மரத்தின் மேற்றொலி; bark of common grey mango laurel. மைலாலக்கடி mailālakkaḍi, பெ. (n.) 1. மரவகை (பிசின்பட்டை);; common grey mango laurel. 2. பிசின்பட்டை மரத்தின் மேற்றொலி; bark of common grey mango laurel.

மைவாகனன்	மைவாகனன் maivākaṉaṉ, பெ.(n.) 1. ஆட்டு ஊர்தியுடையோன், (அக்கினி தேவன்); (பிங்.);; Agni, as riding a ram. "நம்மை முகம் பாரான் மைவாகனன் வந்தே வயிற்றினிற் பற்றினனே" (தனிப்பா. i, 186, 14);. [மை + வாகனன்] Skt. {} → த. வாகனம். வாகனம் → வாகனன். மைவாகனன் maivākaṉaṉ, பெ. (n.) 1. ஆட்டு ஊர்தியுடையோன், (அக்கினி தேவன்); (பிங்.);; Agni, as riding a ram. "நம்மை முகம் பாரான் மைவாகனன் வந்தே வயிற்றினிற் பற்றினனே" (தனிப்பா. i, 186, 14);. [மை + வாகனன்] Skt. {} → த. வாகனம். வாகனம் → வாகனன்.
மைவாசிகி	மைவாசிகி maivācigi, பெ.(n.) குண்டுப்பனை; a kind of palm. மைவாசிகி maivācigi, பெ. (n.) குண்டுப்பனை; a kind of palm.
மைவிடை	மைவிடை maiviḍai, பெ.(n.) ஆட்டுக் கிடாய்; ram. "வாயின் மாடந்தோறும் மைவடை வீழ்ப்ப" (புறநா. 33);. [மை + விடை] மைவிடை maiviḍai, பெ. (n.) ஆட்டுக் கிடாய்; ram. "வாயின் மாடந்தோறும் மைவடை வீழ்ப்ப" (புறநா. 33);. [மை + விடை]
மைவிழியார்	மைவிழியார் maiviḻiyār, பெ.(n.) விலை மகள்; prostitute. 'மைவிழியார் மனையகல்' (பழ.);. [மைவிழி → மைவிழியார். விலைமகட்கு அழகு மேனி மினுக்குதலாதலின் கண்ணுக்கு மை தீட்டும் வகையில் கொள்ளும் அழகுபடுத்துதல் குறிப்பாக விலைமகட்குரியதாயிற்று.] மைவிழியார் maiviḻiyār, பெ. (n.) விலை மகள்; prostitute. 'மைவிழியார் மனையகல்' (பழ.);. [மைவிழி → மைவிழியார். விலைமகட்கு அழகு மேனி மினுக்குதலாதலின் கண்ணுக்கு மை தீட்டும் வகையில் கொள்ளும் அழகுபடுத்துதல் குறிப்பாக விலைமகட்குரியதாயிற்று.]

மைவிளக்கு	மைவிளக்கு maiviḷakku, பெ.(n.) எரி விளக்கு; oil lamp. "மாணிக்க விளக்கை மைவிளக்கோடே எடுத்து" (சிலப். 9, 1-4, உரை);. [மை + விளக்கு] [p] மைவிளக்கு maiviḷakku, பெ. (n.) எரி விளக்கு; oil lamp. "மாணிக்க விளக்கை மைவிளக்கோடே எடுத்து" (சிலப். 9, 1-4, உரை);. [மை + விளக்கு]
மைவீடு	மைவீடு maivīṭu, பெ.(n.) செங்கத்தாரி; a shrub with medicinal bark or root. [மை + வீடு] மைவீடு maivīṭu, பெ. (n.) செங்கத்தாரி; a shrub with medicinal bark or root. [மை + வீடு]
மைவை-த்தல்	மைவை-த்தல் maivaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மையிட்டு (அஞ்சனமிட்டு); மயக்குதல்; to bewitch, to enchant by means of magic pigment. 2. கண்ணுக்கு அஞ்சனம் உருவாக்கல் (தயாரித்தல்); (இ.வ.);; to prepare collyrium for the eye. 3. வெறி யுண்டாகும்படி கள்குடித்தல்; to drink to intoxication. [மை + வை-,] மைவை-த்தல் maivaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மையிட்டு (அஞ்சனமிட்டு); மயக்குதல்; to bewitch, to enchant by means of magic pigment. 2. கண்ணுக்கு அஞ்சனம் உருவாக்கல் (தயாரித்தல்); (இ.வ.);; to prepare collyrium for the eye. 3. வெறி யுண்டாகும்படி கள்குடித்தல்; to drink to intoxication. [மை + வை-,]
மைனம்	மைனம் maiṉam, பெ.(n.) மீன்; fish. [மீன் → மீனம் → மைனம்] மைனம் maiṉam, பெ. (n.) மீன்; fish. [மீன் → மீனம் → மைனம்]

மைனா	மைனா maiṉā, பெ.(n.) நாகணவாய்ப் புள்; a bird. [p] மைனா maiṉā, பெ. (n.) நாகணவாய்ப் புள்; a bird.
மைனிகன்	மைனிகன் maiṉigaṉ, பெ.(n.) கறையான் (யாழ்.அக.);; white ant. மைனிகன் maiṉigaṉ, பெ. (n.) கறையான் (யாழ்.அக.);; white ant.
மொ	மொ1 mo, பெ.(n.) தமிழ் நெடுங்கணக்கில் 'ம்' என்ற மெய்யெழுத்தும் 'ஒ' என்ற உயிரெழுத்தும் சேர்ந்து உருவான உயிர்மெய் (அசை); யெழுத்து; the syllabic letter of 'm' and 'o'. [ம் + ஒ] மொ2 mo, பெ.(n.) தோள்; shoulder. மொ mo, மொ1 mo, பெ. (n.); தமிழ் நெடுங்கணக்கில் 'ம்' என்ற மெய்யெழுத்தும் 'ஒ' என்ற உயிரெழுத்தும் சேர்ந்து உருவான உயிர்மெய் (அசை); யெழுத்து; the syllabic letter of 'm' and 'o'. [ம் + ஒ] மொ2 mo, பெ. (n.) தோள்; shoulder.
மொக்கச்சி	மொக்கச்சி mokkacci, பெ.(n.) மொக்கைச்சி பார்க்க: see mokkaicci. [மொக்கைச்சி → மொக்கச்சி] மொக்கச்சி mokkacci, பெ. (n.) மொக்கைச்சி பார்க்க: see {}. [மொக்கைச்சி → மொக்கச்சி]

மொக்கட்டை	மொக்கட்டை1 mokkaṭṭai, பெ.(n.) தலையில் நெற்றி முதல் மோவாய் வரையிலுள்ள முன் பகுதி (யாழ்.அக.);; front of head from forehead to chin, face. மறுவ. முகம். தெ. மொக்கட்டு, மொகமு. [முகக்கட்டை = மோவாய்க்கட்டை. முகக் கட்டை → மொக்கட்டை] மொக்கட்டை2 mokkaṭṭai, பெ.(n.) மழுக்கமானது (இ.வ.);; that which is blunt. தெ. மொக்கடி, மொக்கடீடு (குறுகிய மருப்புள்ள யானை);. த. மொக்கட்டை → Skt. matkuna (elephant without tusks); [மொக்கை + கட்டை. மொழுக்கு → மொக்கு → மொக்கை.] மொக்கட்டை1 mokkaṭṭai, பெ. (n.) தலையில் நெற்றி முதல் மோவாய் வரையிலுள்ள முன் பகுதி (யாழ்.அக.);; front of head from forehead to chin, face. மறுவ. முகம். தெ. மொக்கட்டு, மொகமு. [முகக்கட்டை … முகக்
மொக்கட்டைமுறித்தான்	மொக்கட்டைமுறித்தான் mokkaṭṭaimuṟittāṉ, பெ.(n.) குறும்பன் (யாழ்.அக.);; mischievous person. [மொக்கட்டை + முறித்தான். மொக்கட்டை = முகம்.] மொக்கட்டைமுறித்தான் mokkaṭṭaimuṟittāṉ, பெ. (n.) குறும்பன் (யாழ்.அக.);; mischievous person. [மொக்கட்டை + முறித்தான். மொக்கட்டை = முகம்.]
மொக்கட்டையீனம்	மொக்கட்டையீனம் mokkaṭṭaiyīṉam, பெ.(n.) மதிப்புக்கேடு (யாழ். அக.);; disrespect. [முகக்கட்டை → மொக்கட்டை + ஈனம். முகத்திற்கு அதாவது (முகத்தை உடைய); ஆளுக்கு ஏற்படும் மதிப்புக் குறைவு.]. Skt. {} → த. ஈனம். மொக்கட்டையீனம் mokkaṭṭaiyīṉam, பெ. (n.) மதிப்புக்கேடு (யாழ். அக.);; disrespect. [முகக்கட்டை → மொக்கட்டை + ஈனம். முகத்திற்கு அதாவது (முகத்தை உடைய); ஆளுக்கு ஏற்படும் மதிப்புக் குறைவு.]. Skt. {} → த. ஈனம்.

மொக்கணி	மொக்கணி1 mokkaṇi, பெ.(n.) குதிரைக்குக் கொள்ளு முதலியன உணவு கட்டும் பை; feed - bag, nose - bag. "மொக்கணி முட்டக்கட்டி" (திருவாலவா. 29, 6);. க. பக்கணா. [மொக்கு + அணி. மொக்குதல் = மொக்கித் தின்னுதல்.] [p] மொக்கணி2 mokkaṇi, பெ.(n.) கோவேறு கழுதை முதலியவற்றிக்கிடுங் கடிவாளம் போன்ற கருவி வகை (சப்.);; a kind of bridle for mules, etc. [மூக்கணி → மொக்கணி] மொக்கணி1 mokkaṇi, பெ. (n.) குதிரைக்குக் கொள்ளு முதலியன உணவு கட்டும் பை; feed - bag, nose - bag. "மொக்கணி முட்டக்கட்டி" (திருவாலவா. 29, 6);. க. பக்கணா. [மொக்கு + அணி. மொக்குதல் = மொக்கித் தின்னுதல்.]
மொக்களி	மொக்களி1 mokkaḷittal, 4 செ குன்றாவி. (v.t.) செலவில் (பயணத்தில்); தடை செய்தல் (வின்.);; to detain a person in his journey. [மொக்கு + அளி-,] மொக்களி2 mokkaḷittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பயணத்தில் தங்குதல் (யாழ்.அக.);; to stop on a journey, to sojourn. [மொக்கு + அளி-,] மொக்களி1 mokkaḷittal, 4 செ குன்றாவி. (v.t.) செலவில் (பயணத்தில்); தடை செய்தல் (வின்.);; to detain a person in his journey. [மொக்கு + அளி-,] மொக்களி2 mokkaḷittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பயணத்தில் தங்குதல் (யாழ்.அக.);; to stop on a journey, to sojourn. [மொக்கு + அளி-,]

மொக்கன்	மொக்கன் mokkaṉ, பெ.(n.) தடித்த-வன்-வள்-து (இ.வ.);; stout person or thing. தெ. மொக்காடு (தடித்தவன்); [மொழு → மொகு → மொக்கு = மரக்கணு, பருமன். மொக்கு → மொக்கன் (வே.க.4, 47);] மொக்கன் mokkaṉ, பெ. (n.) தடித்த-வன்-வள்-து (இ.வ.);; stout person or thing. தெ. மொக்காடு (தடித்தவன்); [மொழு → மொகு → மொக்கு = மரக்கணு, பருமன். மொக்கு → மொக்கன் (வே.க.4, 47);]
மொக்கித்தின்(னு)-தல்	மொக்கித்தின்(னு)-தல் mokkiddiṉṉudal, 14 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஒரு சேர விழுங்கியுண்ணுதல் (வின்.);; to eat greedily in large mouthfuls. [மொக்கி + தின்(னு);-, முழுக்கு → முக்கு. முக்குதல் = ஒன்றை வாய்நீருள் முழுக்கித் தின்னுதல். முக்கு → மொக்கு. (மு.தா. 291);. துல் → துன் → துற்று = உணவு. துற்றுதல் = உண்ணுதல் துற்று → துற்றி = உணவு. துன் → தின் → தின்னு.] மொக்கித்தின்(னு)-தல் mokkiddiṉṉudal, 14 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஒரு சேர விழுங்கியுண்ணுதல் (வின்.);; to eat greedily in large mouthfuls. [மொக்கி + தின்(னு);-, முழுக்கு → முக்கு. முக்குதல் = ஒன்றை வாய்நீருள் முழுக்கித் தின்னுதல். முக்கு → மொக்கு. (மு.தா. 291);. துல் → துன் → துற்று = உணவு. துற்றுதல் = உண்ணுதல் துற்று → துற்றி = உணவு. துன் → தின் → தின்னு.]
மொக்கு	மொக்கு1 mokkudal, 5செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. மொக்கித்தின்னு-தல் பார்க்க;see {}. "முக்கனி சர்க்கரை மொக்கிய" (திருப்பு. 263);. 2. அடித்தல் (பிங்.);; to beat. க., பட. முக்கு;தெ. மெக்கு. [முள் → முழு → முழுங்கு → விழுங்கு. முழுங்கு → (முழுக்கு); → முடுக்கு = ஒருமுறை விழுங்கும் நீர் அளவு. முடுக்கு → மடக்கு. முழுக்கு → முக்கு. முக்குதல் = ஒன்றை வாய்நீருள் முழுக்கித் தின்னுதல். முக்கு → மொக்கு. மொக்குதல் = வாய்நீருள் நிரம்ப முழுக்கித் தின்னுதல் (மு.தா. 290, 291); முக்குதல் அல்லது மொக்குதல் வாய் நிறைய ஒன்றையிட்டுத் தின்னுதல். (சொ.க. 50);] மொக்கு2 mokku, பெ.(n.) 1. பூமொட்டு; flower-but. 2. சேலைகளில் மொட்டுப் போற் செய்யப்படும் வேலைப்பாடு; bud-like designs on sarees. 3. தரையிலிடும் பூக்கோலம்; ornamental designs drawn on the floor with powder. 4. குத்து விளக்கின் தகழி(வின்.);; bowl of an oil lamp. மறுவ. மொட்டு. க., பட. மொக்கு;தெ. மொக்க. [முள் → முளை = முளைக்கும் வேர், தளிர் முதலியன. மரக்கன்று. முருந்து = இளந்தளிர், இளவெலும்பு. முருந்து → முருந்தம் = கொழுந்து. முள் → முகை = அரும்பு (மு.தா. 39, 40);. முகைதல் = அரும்புதல். முகு → மொகு மொக்கு

மொக்குபோ-தல்	மொக்குபோ-தல் mokkupōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) மொக்கைபோ-தல், பார்க்க (கொ.வ.);;see {}. [மொக்கு + போ-,] மொக்குபோ-தல் mokkupōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) மொக்கைபோ-தல், பார்க்க (கொ.வ.);;see {}. [மொக்கு + போ-,]
மொக்குமா	மொக்குமா mokkumā, பெ.(n.) ஒருவகைக் கோலப் பொடி (இ.வ.);; powder for drawing decorative designs on the floor. [மொக்கு2 + மா6. மொகு → மொக்கு = பூமொட்டு, தரையிலிடும் பூக்கோலம். மொக்குமா = தரையில் பூக்கோலம் போடப் பயன்படுத்தும் மாவு] மொக்குமா mokkumā, பெ. (n.) ஒருவகைக் கோலப் பொடி (இ.வ.);; powder for drawing decorative designs on the floor. [மொக்கு2 + மா6. மொகு → மொக்கு = பூமொட்டு, தரையிலிடும் பூக்கோலம். மொக்குமா = தரையில் பூக்கோலம் போடப் பயன்படுத்தும் மாவு]
மொக்குழி	மொக்குழி mokkuḻi, பெ.(n.) சிற்றுண்டி வகை (இ.வ.);; a kind of confection. [மொக்குளித்தல் = திரளுதல். மொக்குளி → மொக்குழி] மொக்குழி mokkuḻi, பெ. (n.) சிற்றுண்டி வகை (இ.வ.);; a kind of confection. [மொக்குளித்தல் = திரளுதல். மொக்குளி → மொக்குழி]

மொக்குள்	மொக்குள்1 mokkuḷ, பெ.(n.) 1. கொப்பூழ்; navel. 2. மகளிர் கந்து (யோனிலிங்கம்);; clitoris. 3. புறயிதழ்; calyx. க. முகுள். [மொக்கு → மொக்குள் = மலரும் பருவத்து அரும்பு, அது போன்றுள்ள உடலுறுப்பு] மொக்குள்2 mokkuḷ, பெ.(n.) 1. மலரும் பருவத்துள்ள அரும்பு; flower-bird. 'முகை மொக்கு ளுள்ளது நாற்றம்போல்' (குறள், 1274);. 2. நீர்க்குமிழி; bubble. "படுமழை மொக்குவரின்" (நாலடி, 27);. க. முகுல். [முகிள் → முகிழ் = அரும்பு. முகிழ் → முகிழம். முகை = அரும்பு. முகிடு → மொக்கு = அரும்பு. மொக்கு → மொக்குள் (வே.க.4,3);] மொக்குள்1 mokkuḷ, பெ. (n.) 1. கொப்பூழ்; navel.
மொக்குளி-த்தல்	மொக்குளி-த்தல் mokkuḷittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. குமிழியுண்டாதல் (வின்.);; to bubble up. 2. திரளுதல் (யாழ்.அக.);; to gather up. க. முக்குளிசு. [மொக்கு → மொக்குள் = மலரும் பருவத்து பேரரும்பு. நீர்க்குமிழி, மொக்குள் → மொக்குளி-, (வே.க.4,3);] மொக்குளி-த்தல் mokkuḷittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. குமிழியுண்டாதல் (வின்.);; to bubble up. 2. திரளுதல் (யாழ்.அக.);; to gather up. க. முக்குளிசு. [மொக்கு → மொக்குள் = மலரும் பருவத்து பேரரும்பு. நீர்க்குமிழி, மொக்குள் → மொக்குளி-, (வே.க.4,3);]

மொக்குளிப்பான்	மொக்குளிப்பான் mokkuḷippāṉ, பெ.(n.) சின்னம்மை; chicken-pox. மறுவ. அம்மைக் கொப்புளம், கொப்புளிப்பான், விளையாட்டம்மை. [மொக்குளி → மொக்குளிப்பான். மொக்குளித்தல் = குமிழியுண்டாதல். உடம்பில் குமிழி போல் கொப்புளம் ஏற்படும் கரணியம் பற்றி இந்நோய் மொக்குளிப்பான் எனப்பட்டது. அக்கொப்புளத்தின் தன்மைக்கேற்ப தட்டம்மை, மணல்வாரியம்மை, பயற்றம்மை என்றாற்போன்று வேறுபடுத்திக் காண்பதும் உண்டு கொப்புளத்தில் நீர்கோத்திருக்கும் தன்மையற்றி நீர்க்கொள்வான் எனக் குறிப்பிடுவதும் உண்டு.] அம்மைக் கொப்புளம் முத்துப்போன்று இருத்தலால் அதை முத்தென்று அழைப்பர். அதனால் மாரிக்கு முத்துமாரியம்மன் என்றொரு பெயர் வழக்கும் உண்டு. (சொ.க.9.);. மொக்குளிப்பான் mokkuḷippāṉ, பெ. (n.) சின்னம்மை; chicken-pox. மறுவ. அம்மைக் கொப்புளம், கொப்புளிப்பான், விளையாட்டம்மை. [மொக்குளி → மொக்குளிப்பான். மொக்குளித்தல் = குமிழியுண்டாதல். உடம்பில் குமிழி போல் கொப்புளம் ஏற்படும் கரணியம் பற்றி இந்நோய் மொக்குளிப்பான் எனப்பட்டது. அக்கொப்புளத்தின் தன்மைக்கேற்ப தட்டம்மை, மணல்வாரியம்மை, பயற்றம்மை என்றாற்போன்று வேறுபடுத்திக் காண்பதும் உண்டு கொப்புளத்தில் நீர்கோத்திருக்கும் தன்மையற்றி நீர்க்கொள்வான் எனக் குறிப்பிடுவதும் உண்டு.] அம்மைக் கொப்புளம் முத்துப்போன்று இருத்தலால் அதை முத்தென்று அழைப்பர். அதனால் மாரிக்கு முத்துமாரியம்மன் என்றொரு பெயர் வழக்கும் உண்டு. (சொ.க.9.);.
மொக்கை	மொக்கை1 mokkai, பெ.(n.) 1. கூரின்மை; bluntness as of an iron style. 'பேனா மொக்கையாய் விட்டது' (உ.வ.);. 2. பருமன்; bulkiness; stoutness. 3. மரத்துண்டு (இ.வ.);; piece of wood, stump. 4. தாழ்வு (இ.வ.);; low condition. 5. அவமானம் (யாழ்.அக.);; ignominy, shame, disgrace. 6. மதிப்பு (யாழ்.அக.);; respect. 7. முகம் (இ.வ.);; face. 'மொக்கைக்காட்டி யடித்தான்' (இ.வ.);. 8. புணர்ச்சி; copulation. தெ. மொக்க (கூரின்மை);. [முள் → (மொள்); → மொழுக்கு → மொழுக்கட்டை → மொக்கட்டை = மழுக்கமானது. மொழுக்கு → மொக்கு → மொக்கை = கூரின்மை (மு.தா.99);. மொழு → மொகு → மொக்கு = மரக்கணு, பருமன். மொக்கு → மொக்கன் = தடித்தவன். மொக்கு → மொக்கை (வே.க.4.48);] மொக்கை2 mokkai, பெ.(n.)

மொக்கைகுலை-தல்	மொக்கைகுலை-தல் moggaigulaidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) அவமானப்படுதல் (வின்.);; to be disgraced. [மொக்கை + குலை-, குல் → குலை. குலைதல் = கெடுதல்.] மொக்கைகுலை-தல் moggaigulaidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) அவமானப்படுதல் (வின்.);; to be disgraced. [மொக்கை + குலை-, குல் → குலை. குலைதல் = கெடுதல்.]
மொக்கைச்சி	மொக்கைச்சி mokkaicci, பெ.(n.) 1. மிகப் பருத்தவள்; stout woman. 2. அறிவு மழுங்கின பெண்; dullard woman. [மொக்கை → மொக்கைச்சி] மொக்கைச்சி mokkaicci, பெ. (n.) 1. மிகப் பருத்தவள்; stout woman. 2. அறிவு மழுங்கின பெண்; dullard woman. [மொக்கை → மொக்கைச்சி]
மொக்கைச்சோளம்	மொக்கைச்சோளம் mokkaiccōḷam, பெ.(n.) பருத்த அமெரிக்கச் சோளம் (மக்காச்சோளம்); (மூ.அ.);; Indian corn. [மொக்கை + சோளம். மொக்கைச் சோளம் → மக்கைச் சோளம் → மக்காச்சோளம். (வே.க.4,48);] [p] மொக்கைச்சோளம் mokkaiccōḷam, பெ. (n.) பருத்த அமெரிக்கச் சோளம் (மக்காச்சோளம்); (மூ.அ.);; Indian corn. [மொக்கை + சோளம். மொக்கைச் சோளம் → மக்கைச் சோளம் → மக்காச்சோளம். (வே.க.4,48);]
மொக்கைபோ-தல்	மொக்கைபோ-தல் mokkaipōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அவமானப்படுதல்; to be disgraced. "மொக்கை போகச் செகுத்திடுவார் பொருள்" (திருப்பு. 603);. 2. முனை மழுங்குதல் (யாழ்.அக.);; to become blunt, as a knife. 'அரிவாள் மணை மொக்கை போய்விட்டது' (உ.வ.);. [மொக்கை + போ-,] மொக்கைபோ-தல் mokkaipōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அவமானப்படுதல்; to be disgraced. "மொக்கை போகச் செகுத்திடுவார் பொருள்" (திருப்பு. 603);. 2. முனை மழுங்குதல் (யாழ்.அக.);; to become blunt, as a knife. 'அரிவாள் மணை மொக்கை போய்விட்டது' (உ.வ.);. [மொக்கை + போ-,]

மொக்கைபோடு-தல்	மொக்கைபோடு-தல் mokkaipōṭudal, 8 செ.குன்றாவி. (v.t.) புணர்தல்; to cohabit, copulate. [மொக்கு → மொக்கை = பருமன், புணர்ச்சி. மொக்கை + போடு-, (வே.க.4, 48);] மொக்கைபோடு-தல் mokkaipōṭudal, 8 செ.குன்றாவி. (v.t.) புணர்தல்; to cohabit, copulate. [மொக்கு → மொக்கை = பருமன், புணர்ச்சி. மொக்கை + போடு-, (வே.க.4, 48);]
மொக்கையன்	மொக்கையன் mokkaiyaṉ, பெ.(n.) 1. மிகப் பருத்தவன், தடியன்; stout man. 2. அறிவு மழுங்கியவன்; dullard [மொக்கை → மொக்கையன்] மொக்கையன் mokkaiyaṉ, பெ. (n.) 1. மிகப் பருத்தவன், தடியன்; stout man. 2. அறிவு மழுங்கியவன்; dullard. [மொக்கை → மொக்கையன்]
மொக்கையா-தல்	மொக்கையா-தல் mokkaiyātal, 6 செ.கு.வி. (v.i.) முனை மழுங்குதல்; to be blunt, as a knife. 'கத்தி மொக்கையாய் விட்டது, சற்று தீட்டிக் கொடு' (உ.வ.);. [மொக்கை + ஆ-,] மொக்கையா-தல் mokkaiyātal, 6 செ.கு.வி. (v.i.) முனை மழுங்குதல்; to be blunt, as a knife. 'கத்தி மொக்கையாய் விட்டது, சற்று தீட்டிக் கொடு' (உ.வ.);. [மொக்கை + ஆ-,]
மொக்கையாளி	மொக்கையாளி mokkaiyāḷi, பெ.(n.) மிகப் பருத்தவன்; stout man. [மொக்கை + ஆளி. மொக்கையாளி → மக்கையாளி → மக்காளி = மிகப் பருத்தவன். (உ.வ.); (வே.க.4.48);.] மொக்கையாளி mokkaiyāḷi, பெ. (n.) மிகப் பருத்தவன்; stout man. [மொக்கை + ஆளி. மொக்கையாளி → மக்கையாளி → மக்காளி = மிகப் பருத்தவன். (உ.வ.); (வே.க.4.48);.]

மொக்கையீனம்	மொக்கையீனம் mokkaiyīṉam, பெ.(n.) மதிப்புக் குறைவு (யாழ்.அக.);; disrespect [மொக்கை + ஈனம்] Skt. {} → த. ஈனம். மொக்கையீனம் mokkaiyīṉam, பெ. (n.) மதிப்புக் குறைவு (யாழ்.அக.);; disrespect. [மொக்கை + ஈனம்] Skt. {} → த. ஈனம்.
மொகடஞ்செடி	மொகடஞ்செடி mogaḍañjeḍi, பெ.(n.) மகிழஞ்செடி; a tree with very fragrant flowers-munusops elengi. [மகிழம் + செடி. மகிழஞ்செடி → மொகடஞ்செடி] மொகடஞ்செடி mogaḍañjeḍi, பெ. (n.) மகிழஞ்செடி; a tree with very fragrant flowers-munusops elengi. [மகிழம் + செடி. மகிழஞ்செடி → மொகடஞ்செடி]
மொகடம்பட்டை	மொகடம்பட்டை mogaḍambaḍḍai, பெ.(n.) மகிழம்பட்டை; bark of the tree. [மகிழம் + பட்டை. மகிழம்பட்டை → மொகடம்பட்டை. பட்டு → பட்டை = தட்டையான பொருள்.] மொகடம்பட்டை mogaḍambaḍḍai, பெ. (n.) மகிழம்பட்டை; bark of the tree. [மகிழம் + பட்டை. மகிழம்பட்டை → மொகடம்பட்டை. பட்டு → பட்டை = தட்டையான பொருள்.]
மொகத்தாருடம்	மொகத்தாருடம் mogattāruḍam, பெ.(n.) செங்குளவி; red beetle. மொகத்தாருடம் mogattāruḍam, பெ. (n.) செங்குளவி; red beetle.

மொகமொகெனல்	மொகமொகெனல் mogamogeṉal, பெ.(n.) 1. நீர்க் கொதிப்பின் ஒலிக்குறிப்பு; onom. expr. of boiling. 2. கழுத்துக் குறுகிய ஏனத்தி (பாத்திரத்தி);னின்று நீர் ஊற்றுங் காலுண்டாகும் ஈரடுக்கொலி குறிப்பு (சூடர்.);; onom. expr, of gurgling sound, as of water poured from a narrow-necked vessel. [மொகமொக + எனல்] மொகமொகெனல் mogamogeṉal, பெ. (n.) 1. நீர்க் கொதிப்பின் ஒலிக்குறிப்பு; onom. expr. of boiling. 2. கழுத்துக் குறுகிய ஏனத்தி (பாத்திரத்தி);னின்று நீர் ஊற்றுங் காலுண்டாகும் ஈரடுக்கொலி குறிப்பு (சூடர்.);; onom. expr, of gurgling sound, as of water poured from a narrow-necked vessel. [மொகமொக + எனல்]
மொகர்	மொகர் mogar, பெ.(n.) மோர்1 பார்க்க;see {}. ம. மோர். [முள் → முளி. முளிதல் = பொங்குதல் (மு.தா.63);. முளி → முயி → முயர் → முசர் = மோர். தயிர். முசர் → மொசர் → மொகர்.] மொகர் mogar, பெ. (n.) மோர்1 பார்க்க;see {}. ம. மோர். [முள் → முளி. முளிதல் = பொங்குதல் (மு.தா.63);. முளி → முயி → முயர் → முசர் = மோர். தயிர். முசர் → மொசர் → மொகர்.]
மொகலிங்கம்	மொகலிங்கம் mogaliṅgam, பெ.(n.) மகலிங்கம் (M.M. 1022);; weaver's beam. தெ. மொகலிங்கம். மொகலிங்கம் mogaliṅgam, பெ. (n.) மகலிங்கம் (M.M. 1022);; weaver's beam. தெ. மொகலிங்கம்.
மொகி	மொகி mogi, பெ.(n.) கொக்கு; a kind of bird stork. [p] மொகி mogi, பெ. (n.) கொக்கு; a kind of bird stork.

மொகுமொகு-த்தல்	மொகுமொகு-த்தல் mogumoguttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) ஒலித்தல்; to resound. "எழுகடல்களு மொகு மொகுத்தென" (பாரத. பதின்மூன். 86);. [மொகு + மொகு-,] மொகுமொகு-த்தல் mogumoguttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) ஒலித்தல்; to resound. "எழுகடல்களு மொகு மொகுத்தென" (பாரத. பதின்மூன். 86);. [மொகு + மொகு-,]
மொகுமொகுமெனல்	மொகுமொகுமெனல் mogumogumeṉal, பெ.(n.) மொகுமொகெனல் பார்க்க (திவா.);;see {}. [மொகு + மொகு + எனல்] மொகுமொகுமெனல் mogumogumeṉal, பெ. (n.) மொகுமொகெனல் பார்க்க (திவா.);;see {}. [மொகு + மொகு + எனல்]
மொகுமொகெனல்	மொகுமொகெனல் mogumogeṉal, பெ.(n.) 1. ஒலிக்குறிப்பு; onom. Expr. of resounding. "மொகுமொகென் றொலி மிகுந்த மருகங்கள்" (கலிங். 100);. 2. நீர் பெருகுதற்குறிப்பு; onom. expr. of gushing, as of water. "மொகுமொகென விருவிழி நீர் முத்திறைப்ப" (தாயு. பொருள்வ. 4);. [மொகுமொகு + எனல்] மொகுமொகெனல் mogumogeṉal, பெ. (n.) 1. ஒலிக்குறிப்பு; onom. Expr. of resounding. "மொகுமொகென் றொலி மிகுந்த மருகங்கள்" (கலிங். 100);. 2. நீர் பெருகுதற்குறிப்பு; onom. expr. of gushing, as of water. "மொகுமொகென விருவிழி நீர் முத்திறைப்ப" (தாயு. பொருள்வ. 4);. [மொகுமொகு + எனல்]
மொங்கன்	மொங்கன் moṅgaṉ, பெ.(n.) மொக்கன் பார்க்க (வின்.);;see {}. [மொக்கு → மொக்கன் = தடித்த-வன்-வள்- து. மொக்கன் → மொங்கன். (வே.க.4.47);] மொங்கன் moṅgaṉ, பெ. (n.) மொக்கன் பார்க்க (வின்.);;see {}. [மொக்கு → மொக்கன் = தடித்த-வன்-வள்- து. மொக்கன் → மொங்கன். (வே.க.4.47);]

மொங்கான்	மொங்கான் moṅgāṉ, பெ.(n.) 1. இடிகட்டை (வின்.);; rammer for roads. 2. பெருத்துக் கனத்த பொருள் (கொ.வ.);; anything large and heavy. 3. மொங்கான்தவளை பார்க்க;see {}. [முள் → மள் → மாளிகை = பெருமனை. முரு → மொக்கு → மொக்கை = பெரியது. மொக்கு → மொங்கு → மொங்கான் = பெரியது, பெருந்தவளை (மு.தா.216);] [p] மொங்கான் moṅgāṉ, பெ. (n.) 1. இடிகட்டை (வின்.);; rammer for roads. 2. பெருத்துக் கனத்த பொருள் (கொ.வ.);; anything large and heavy. 3. மொங்கான்தவளை பார்க்க;see {}. [முள் → மள் → மாளிகை = பெருமனை. முரு → மொக்கு → மொக்கை = பெரியது. மொக்கு → மொங்கு → மொங்கான் = பெரியது, பெருந்தவளை (மு.தா.216);]
மொங்கான்சாத்து-தல்	மொங்கான்சாத்து-தல் moṅgāṉcāddudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) மொங்கான்வை- த்தல், 2 பார்க்க;see {}, 2. [மொங்கான் + சாத்து-,] மொங்கான்சாத்து-தல் moṅgāṉcāddudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) மொங்கான்வை- த்தல், 2 பார்க்க;see {}, 2. [மொங்கான் + சாத்து-,]
மொங்கான்தவளை	மொங்கான்தவளை moṅgāṉtavaḷai, பெ.(n.) பருத்த பச்சைத் தவளை; a kind of frog which big and green in colour. [மொங்கான் + தவளை] [p] மொங்கான்தவளை moṅgāṉtavaḷai, பெ. (n.) பருத்த பச்சைத் தவளை; a kind of frog which big and green in colour. [மொங்கான் + தவளை]
மொங்கான்வை-த்தல்	மொங்கான்வை-த்தல் moṅgāṉvaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. இடிகட்டையால் நொறுக்குதல்; to ram. 2 ஏமாற்றுதல் (கொ.வ.);; to deceive. [மொங்கான் + வை-,] மொங்கான்வை-த்தல் moṅgāṉvaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. இடிகட்டையால் நொறுக்குதல்; to ram. 2 ஏமாற்றுதல் (கொ.வ.);; to deceive. [மொங்கான் + வை-,]

மொங்கின்	மொங்கின் moṅgiṉ, பெ.(n.) கப்பலின் பாய்க்கயிறு கட்டுங் கட்டை (கப்.வ.);; horizontal wooden block to which the fore-tack of a sail is fastened. மொங்கின் moṅgiṉ, பெ. (n.) கப்பலின் பாய்க்கயிறு கட்டுங் கட்டை (கப்.வ.);; horizontal wooden block to which the fore-tack of a sail is fastened.
மொச்சட்டங்கொட்டு-தல்	மொச்சட்டங்கொட்டு-தல் moccaṭṭaṅgoṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) நாவாற் கொட்டி யொலித்தல் (இ.வ.);; to smack. [மொச்சட்டம் + கொட்டு-,] மொச்சட்டங்கொட்டு-தல் moccaṭṭaṅgoṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) நாவாற் கொட்டி யொலித்தல் (இ.வ.);; to smack. [மொச்சட்டம் + கொட்டு-,]
மொச்சட்டம்	மொச்சட்டம் moccaṭṭam, பெ.(n.) நாவாற் கொட்டியொலிக்கை; smacking. ['மொச்சு' = ஒலிக்குறிப்புச்சொல். மொச்சு → மொச்சட்டம்.] மொச்சட்டம் moccaṭṭam, பெ. (n.) நாவாற் கொட்டியொலிக்கை; smacking. ['மொச்சு' = ஒலிக்குறிப்புச்சொல். மொச்சு → மொச்சட்டம்.]
மொச்சடி-த்தல்	மொச்சடி-த்தல் moccaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) தீய (துர்); நாற்றம் வீசுதல் (வின்.);; to emit a foul smell, as goats. தெ. முருகு. [மொச்சை + அடி-, மொச்சையடி → மொச்சடி-,] மொச்சடி-த்தல் moccaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) தீய (துர்); நாற்றம் வீசுதல் (வின்.);; to emit a foul smell, as goats. தெ. முருகு. [மொச்சை + அடி-, மொச்சையடி → மொச்சடி-,]
மொச்சம்	மொச்சம் moccam, பெ.(n.) மொசகம் பார்க்க;see {}. மொச்சம் moccam, பெ. (n.) மொசகம் பார்க்க;see {}.

மொச்சி	மொச்சி mocci, பெ.(n.) மலைமொச்சி; mountain lablab. [மொச்சை → மொச்சி] மொச்சி mocci, பெ. (n.) மலைமொச்சி; mountain lablab. [மொச்சை → மொச்சி]
மொச்சு	மொச்சு moccu, பெ.(n.) தீய (துர்); நாற்றம் (வின்.);; foul smell, as of goats. தெ. முச்சு;படட. மொச்சு. [மொச்சை → மொச்சு] மொச்சு moccu, பெ. (n.) தீய (துர்); நாற்றம் (வின்.);; foul smell, as of goats. தெ. முச்சு;படட. மொச்சு. [மொச்சை → மொச்சு]
மொச்சுமொச்செனல்	மொச்சுமொச்செனல் moccumoccen̲al, பெ.(n.) அசையிட்டு உண்ணும் ஒலிக்குறிப்பு; onom. expr. of munching. [மொச்சு + மொச்சு + எனல்] மொச்சுமொச்செனல் moccumoccen̲al, பெ. (n.) அசையிட்டு உண்ணும் ஒலிக்குறிப்பு; onom. expr. of munching. [மொச்சு + மொச்சு + எனல்]
மொச்சேலயம்	மொச்சேலயம் moccēlayam, பெ.(n.) காட்டு மொச்சை; wild dolichos. மொச்சேலயம் moccēlayam, பெ. (n.) காட்டு மொச்சை; wild dolichos.

மொச்சை	மொச்சை1 moccai, பெ.(n.) தீய (துர்); நாற்றம்; foul smell. "மொச்சைய வமணரும்" (தேவா. 579, 10);. படை. மொச்சு (சாக்கடை);. [ஊசுதல் = அழுகுதல், சுவைகெடுதல். ஊசு → மூசு. மூசுதல் = கெடுதல். மூசு → மூச்சு → மொச்சு → மொச்சை = கெட்ட பண்டத்திலிருந்து தோன்றும் தீய நாற்றம்.] மொச்சை2 moccai, பெ.(n.) 1. மெல்லிய பழுப்பு நிறத்தோல் மூடிய அரை வட்ட வடிவிலிருக்கும் அவரைவகைப் பயறு, வெண்மொச்சை (சிலப். 14, 211, உரை);; hyacinth bean, climber. 2. பயற்றுக் கொடிவகை; lablab, climber. ம. மொச்ச. [மொத்து → மொத்தம். மொத்து → மொத்தை = திரளை. மொத்தை → மொச்சை = திரண்ட பயறு (மு.தா. 210);. தமிழ்நாட்டுப் பயற்று வகைகளுள் மிக மொத்தமானது; வீட்டவரைக்கு இனமான காட்டவரை (வே.க. 4,50);.] மொச்சை1 moccai, பெ. (n.) தீய (துர்); நாற்றம்; foul smell. "மொச்சைய வமணரும்" (தேவா. 579, 10);.
மொச்சைக்கொட்டை	மொச்சைக்கொட்டை moccaikkoṭṭai, பெ.(n.) மொச்சைக் காயினுள் உட்குழிந்த அரைவட்ட வடிவிலிருக்கும் விதை (பதார்த்த. 837);; hyacinth bean. 'இந்த சோறு மொச்சைக் கொட்டை மாதிரி இருக்கிறது'. [மொச்சை + கொட்டை, குள் → கொள் → கொட்டை = உருண்டு திரண்ட விதை] மொச்சைக்கொட்டை moccaikkoṭṭai, பெ. (n.) மொச்சைக் காயினுள் உட்குழிந்த அரைவட்ட வடிவிலிருக்கும் விதை (பதார்த்த. 837);; hyacinth bean. 'இந்த சோறு மொச்சைக் கொட்டை மாதிரி இருக்கிறது'. [மொச்சை + கொட்டை, குள் → கொள் → கொட்டை = உருண்டு திரண்ட விதை]
மொச்சைப்பயறு	மொச்சைப்பயறு moccaippayaṟu, பெ. (n.) மொச்சைக் கொட்டை பார்க்க (வின்.);;see {}. [மொச்சை + பயறு] மொச்சைப்பயறு moccaippayaṟu, பெ. (n.) மொச்சைக் கொட்டை பார்க்க (வின்.);;see {}. [மொச்சை + பயறு]

மொச்சையடி-த்தல்	மொச்சையடி-த்தல் moccaiyaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) தயிர் முதலியன தீய (துர்); நாற்றம் வீசுதல் (இ.வ.);; to emit a bad odour, as rencid curd, etc. [மொச்சை + அடி-,] மொச்சையடி-த்தல் moccaiyaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) தயிர் முதலியன தீய (துர்); நாற்றம் வீசுதல் (இ.வ.);; to emit a bad odour, as rencid curd, etc. [மொச்சை + அடி-,]
மொச்சையவரை	மொச்சையவரை moccaiyavarai, பெ.(n.) மொச்சை2, 1 பார்க்க (இ.வ.);;see moccai2, 1. [மொச்சை + அவரை. அவல் → அவலை → அவரை] மொச்சையவரை moccaiyavarai, பெ. (n.) மொச்சை2, 1 பார்க்க (இ.வ.);;see moccai2, 1. [மொச்சை + அவரை. அவல் → அவலை → அவரை]
மொசகம்	மொசகம் mosagam, பெ. (n.) வாழை; plantain tree. மொசகம் mosagam, பெ. (n.) வாழை; plantain tree.
மொசடி	மொசடி mosaḍi, பெ. (n.) நீலங்கலந்த செந்நிறமுள்ளதும் 16 விரலம் வரை வளர்வதுமான கடல்மீன்வகை; a sea-fish, purplish-red, attaining 16 in. in length. [p] மொசடி mosaḍi, பெ. (n.) நீலங்கலந்த செந்நிறமுள்ளதும் 16 விரலம் வரை வளர்வதுமான கடல்மீன்வகை; a sea-fish, purplish-red, attaining 16 in. in length.
மொசம்	மொசம் mosam, பெ.(n.) இலவம் பிசின்; the gum of silk cotton tree. மொசம் mosam, பெ. (n.) இலவம் பிசின்; the gum of silk cotton tree.

மொசி	மொசி1 mosidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) மொய்த்தல்; to swarm. 'கடுந்தே றுறுகிளை மொசிந்தன துஞ்சும்" (பதிற்றுப். 71, 6);. [மொய் → மொசி-,] மொசி2 mosittal, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) தின்னுதல்; to eat. "மையூன் மொசித்த வொக்க லொடு" (புறநா.96);. [முள் → முடு → மடு. மடுத்தல் = வாயிலிடல், உண்ணுதல். மடு → மடை = உணவு, சோறு, முள் → (முசி); → மொசி(மு.தா.289);. மொசித்தல் = பலர் கூடி உண்ணுதல் (தமி.வ.106);] மொசி1 mosidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) மொய்த்தல்; to swarm. "கடுந்தே றுறுகிளை மொசிந்தன துஞ்சும்" (பதிற்றுப். 71, 6);. [மொய் → மொசி-,] மொசி2 mosittal, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) தின்னுதல்; to eat. "மையூன் மொசித்த வொக்க லொடு" (புறநா.
மொசிங்கிப்பாறை	மொசிங்கிப்பாறை mosiṅgippāṟai, பெ. (n.) வெண்மை கலந்த நீலநிறமுள்ளதும் 13 விரலம் வரை வளரக் கூடியதுமான கடல்மீன் வகை; horse mackerel, silvery blue, attaining 13 inch in length. [மொசிங்கி + பாறை] [p] மொசிங்கிப்பாறை mosiṅgippāṟai, பெ. (n.) வெண்மை கலந்த நீலநிறமுள்ளதும் 13 விரலம் வரை வளரக் கூடியதுமான கடல்மீன் வகை; horse mackerel, silvery blue, attaining 13 inch in length. [மொசிங்கி + பாறை]
மொசுக்கு-தல்	மொசுக்கு-தல் mosukkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) மொக்கித்தின்(னு);-தல் பார்க்க (கொ.வ.);;see {}. [மொக்கு → மொசுக்கு-,] மொசுக்கு-தல் mosukkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) மொக்கித்தின்(னு);-தல் பார்க்க (கொ.வ.);;see {}. [மொக்கு → மொசுக்கு-,]

மொசுக்கை	மொசுக்கை mosukkai, பெ.(n.) முசு முசுக்கை பார்க்க (மூ.அ.);;see {}. [முசுக்கை → மொசுக்கை] மொசுக்கை mosukkai, பெ. (n.) முசு முசுக்கை பார்க்க (மூ.அ.);;see {}. [முசுக்கை → மொசுக்கை]
மொசுப்பு	மொசுப்பு mosuppu, பெ.(n.) செருக்கு; pride. "தீம்பிலே கைவளரும்படி வளர்த்த மொசுப் பெல்லாம்" (திவ்.திருமாலை, 18, வ்யா. பக். 69);. [மொய் → மொசு → மொசுப்பு] மொசுப்பு mosuppu, பெ. (n.) செருக்கு; pride. "தீம்பிலே கைவளரும்படி வளர்த்த மொசுப் பெல்லாம்" (திவ்.திருமாலை, 18, வ்யா. பக். 69);. [மொய் → மொசு → மொசுப்பு]
மொசுமொசு	மொசுமொசு1 mosumosuttal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) தினவெடுத்தல் (வின்.);; to feel an itching sensation. தெ. முசமுசலாடு [மொசு + மொசு] மொசுமொசு2 mosumosuttal, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) அடிக்கடி தொல்லை செய்தல்; to worry, annoy. [மொசு + மொசு-,] மொசுமொசு1 mosumosuttal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) தினவெடுத்தல் (வின்.);; to feel an itching sensation. தெ. முசமுசலாடு [மொசு + மொசு] மொசுமொசு2 mosumosuttal, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) அடிக்கடி தொல்லை செய்தல்; to worry, annoy. [மொசு + மொசு-,]

மொசுமொசுக்கை	மொசுமொசுக்கை mosumosukkai, பெ.(n.) முசுமுசுக்கை (வின்.);; bristly bryony. [முசுமுசுக்கை → மொசுமொசுக்கை] மொசுமொசுக்கை mosumosukkai, பெ. (n.) முசுமுசுக்கை (வின்.);; bristly bryony. [முசுமுசுக்கை → மொசுமொசுக்கை]
மொசுமொசெனல்	மொசுமொசெனல் mosumosenal, பெ.(n.) 1. வண்டு முதலியன மொய்த்தற் குறிப்பு; onom. expr. of swarming, as of bees. 2. நீர் உள்ளிறங்குதற்குறிப்பு; onom. expr. of gurgling sound, as in drinking. 3. மயிர் நன்கு வளர்தற்குறிப்பு; onom. expr. of signifying Juxuriant growth of hair. [மொசு + மொசு + எனல்] மொசுமொசெனல் mosumosenal, பெ. (n.) 1. வண்டு முதலியன மொய்த்தற் குறிப்பு; onom. expr. of swarming, as of bees. 2. நீர் உள்ளிறங்குதற்குறிப்பு; onom. expr. of gurgling sound, as in drinking. 3. மயிர் நன்கு வளர்தற்குறிப்பு; onom. expr. of signifying Juxuriant growth of hair. [மொசு + மொசு + எனல்]
மொஞ்சகம்	மொஞ்சகம் moñjagam, பெ.(n.) பீலி; whisk made of peacock feathers. "மொஞ்சகக் கையர்" (திருவாலவா. 26, 6);. மொஞ்சகம் moñjagam, பெ. (n.) பீலி; whisk made of peacock feathers. "மொஞ்சகக் கையர்" (திருவாலவா. 26, 6);.
மொஞ்சி	மொஞ்சி moñji, பெ.(n.) முலை; breasts. "மொஞ்சி மொஞ்சியென் றழுங்குழந்தை" (திருப்பு. 71);. து. முஞ்ஞ, முஞ்ஞெ. [மொள் → மொண் → மொண்னை = மழுக்கம். மொண்ணை → மொண்ணி = வழுக்கையாக இருக்கும் முலை. மொள் → மொய் → மொய்சி → மொஞ்சி.] மொஞ்சி moñji, பெ. (n.) முலை; breasts. "மொஞ்சி மொஞ்சியென் றழுங்குழந்தை" (திருப்பு. 71);. து. முஞ்ஞ, முஞ்ஞெ. [மொள் → மொண் → மொண்னை = மழுக்கம். மொண்ணை → மொண்ணி = வழுக்கையாக இருக்கும் முலை. மொள் → மொய் → மொய்சி → மொஞ்சி.]

மொஞ்சிநாற்றம்	மொஞ்சிநாற்றம் moñjinārram, பெ.(n.) முலைப்பால் மணம் (வின்.);; smell of breast- milk. [மொஞ்சி + நாற்றம். நாறு → நாற்றம்] மொஞ்சிநாற்றம் moñjinārram, பெ. (n.) முலைப்பால் மணம் (வின்.);; smell of breast- milk. [மொஞ்சி + நாற்றம். நாறு → நாற்றம்]
மொட்டந்தலை	மொட்டந்தலை moṭṭandalai, பெ.(n.) மொட்டைத்தலை பார்க்க (வின்.); see {}. 'மொட்டந்தலையிற் பட்டங்கட்டி யாள வந்தானோ'. [மொட்டைத்தலை → மொட்டந்தலை] மொட்டந்தலை moṭṭandalai, பெ. (n.) மொட்டைத்தலை பார்க்க (வின்.); see {}. 'மொட்டந்தலையிற் பட்டங்கட்டி யாள வந்தானோ'. [மொட்டைத்தலை → மொட்டந்தலை]
மொட்டம்பு	மொட்டம்பு moṭṭambu, பெ.(n.) கூரற்ற அம்பு (பிங்.);; blunt arrow. [மொட்டை + அம்பு - மொட்டையம்பு → மொட்டம்பு. அம் → அம்பு.] மொட்டம்பு moṭṭambu, பெ. (n.) கூரற்ற அம்பு (பிங்.);; blunt arrow. [மொட்டை + அம்பு - மொட்டையம்பு → மொட்டம்பு. அம் → அம்பு.]
மொட்டாக்கிடு-தல்	மொட்டாக்கிடு-தல் moḍḍākkiḍudal, 17 செ. குன்றாவி. (v.t.) முகத்தை மூடுதல்; to cover the face as a veil. [முட்டாக்கிடுதல் → மொட்டாக்கிடுதல்] மொட்டாக்கிடு-தல் moḍḍākkiḍudal, 17 செ. குன்றாவி. (v.t.) முகத்தை மூடுதல்; to cover the face as a veil. [முட்டாக்கிடுதல் → மொட்டாக்கிடுதல்]

மொட்டாக்கு	மொட்டாக்கு moṭṭākku, பெ.(n.) முக்காடு; a cloth covering the head. [முட்டாக்கு = முகத்தை மூடுதல். முட்டாக்கு → மொட்டாக்கு] மொட்டாக்கு moṭṭākku, பெ. (n.) முக்காடு; a cloth covering the head. [முட்டாக்கு = முகத்தை மூடுதல். முட்டாக்கு → மொட்டாக்கு]
மொட்டி	மொட்டி1 moṭṭittal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) 1. குவிதல்; to close in like a bud. "கரமலர் மொட்டித் திருதய மலர" (திருவாச. 4, 84);. 2. அரும்புதல் (சங்.அக.);; to bud, to shoot forth buds. [மொட்டு → மொட்டி-,] மொட்டி2 moṭṭi, பெ.(n.) பலாவிளி; a kind of tree. மொட்டி1 moṭṭittal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) 1. குவிதல்; to close in like a bud. "கரமலர் மொட்டித் திருதய மலர" (திருவாச. 4, 84);. 2. அரும்புதல் (சங்.அக.);; to bud, to shoot forth buds. [மொட்டு → மொட்டி-,] மொட்டி2 moṭṭi, பெ. (n.) பலாவிளி; a kind of tree.

மொட்டு	மொட்டு1 moṭṭu, பெ.(n) 1. பூவின் இதழ் விரியாமலிருக்கும் நிலை, அரும்பு; tender flower-bud. "மொட்ட றாமலர்" (திருவாச. 29.8);. 'மல்லிகை மொட்டு முல்லை மொட்டை விட பெரியது' (உ.வ.); 2. தேரின் கூம்பு; rounded top of a car. "மாமொட்டொடிந்து மான்றேர் சிதைய" (பாரத. நான்காநாள். 24);. 3. ஆண்குறியின் நுனி (வின்.);; glans penis. மறுவ. அரும்பு, போகில், மொக்கு, மொக்குள். ம. மொட்டு;கூய். மொடோ. [முள் → முளை = முளைக்கும் வேர்தளிர் முதலியன, மரக்கன்று. முகுள் → முகுளம் = அரும்பு. முகுள் → முகிள் → முகிளம் = அரும்பு. முகிள் → முகிழ் = அரும்பு. முகிழ் → முகிழம். முகை = அரும்பு. முட்டு = பிஞ்சு. முட்டுக்காய் = பிஞ்சுக்காய். முட்டுக்குரும்மை = சிறுகுரும்மை. முட்டு → மொட்டு = அரும்பு. முதன் = அரும்பு (மு.தா. 39, 40);] மொட்டு2 moṭṭu, பெ.(n.) தலையில் வாங்கும் குட்டு; blow with the knuckles or the fist on the head, cuff. [முட்டுதல் = தலையாலும் முகத்தாலும் தாக்குதல். முட்டு → மொட்டு. மொட்டு மொட்டென்று தலையிற் குட்டினான் என்பது வழக்கு. கொங்கு நாட்டார் குட்டை மொட்டுக்காய் என்பர் (மு.தா. 88);]
மொட்டுக்காய்	மொட்டுக்காய் moṭṭukkāy, பெ. (n.) மொட்டு1 பார்க்க;see {}. [மொட்டு → மொட்டுக்காய்] மொட்டுக்காய் moṭṭukkāy, பெ. (n.) மொட்டு1 பார்க்க;see {}. [மொட்டு → மொட்டுக்காய்]
மொட்டுவெளித்தள்ளுதல்	மொட்டுவெளித்தள்ளுதல் moṭṭuveḷiddaḷḷudal, பெ.(n.) ஆண்குறியின் மேற்றோல் மொட்டை மூடாமல் உள்வாங்கியுள்ள நிலை; condition in which the foreskin is drawn back from the end of the penis and cannot be returned (M.L.);. [மொட்டு + வெளி + தள்ளுதல். தள்ளு → தள்ளுதல். 'தல்' தொ.பெ.ஈறு.] மொட்டுவெளித்தள்ளுதல் moṭṭuveḷiddaḷḷudal, பெ. (n.) ஆண்குறியின் மேற்றோல் மொட்டை மூடாமல் உள்வாங்கியுள்ள நிலை; condition in which the foreskin is drawn back from the end of the penis and cannot be returned (M.L.);. [மொட்டு + வெளி + தள்ளுதல். தள்ளு → தள்ளுதல். 'தல்' தொ.பெ.ஈறு.]

மொட்டூசி	மொட்டூசி moṭṭūci, பெ.(n.) மேல்முனையில் மொட்டு போன்ற கொண்டியுடைய ஊசி, குண்டூசி (இ.வ..);; pin. [மொட்டு + ஊசி. உள் → உளி → உசி = கூர்மை. உசி → ஊசி = கூர்மை, கூர்மையான கருவி.] மொட்டூசி moṭṭūci, பெ. (n.) மேல்முனையில் மொட்டு போன்ற கொண்டியுடைய ஊசி, குண்டூசி (இ.வ..);; pin. [மொட்டு + ஊசி. உள் → உளி → உசி = கூர்மை. உசி → ஊசி = கூர்மை, கூர்மையான கருவி.]
மொட்டை	மொட்டை1 moṭṭai, பெ.(n.) 1. முடி நீங்கிய நிலை; bald head, shaven head. "மொட்டைய மணாதர்" (தேவா. 325, 10);. 'குழந்தைக்கு மொட்டையடிக்க வேண்டும்'. 2. இயற்கையாக இருக்க வேண்டியது இல்லாத நிலை; barrenness, in completion, baldness. 'மழையில்லாமல் மரங்கள் மொட்டையாக நிற்கின்றன'. 3. கூரின்மை; bluntness, as of a knife. 4. அறிவின்மை; stupidity, ignoranace, dulness. 'மொட்டைப்புத்தி' (கொ.வ.);. 5. வெறுமை; complete barenness. 'மொட்டை மரம்'. 6. நிறைவின்மை, தேவையான விளக்கம் இல்லாத தன்மை; imperfection, incompleteness want of necessary details. ; இப்படி மொட்டையாக விடை சொன்னால் எப்படிப் புரிந்து கொள்ள முடியும்' (உ.வ.);. 7. மொட்டைமுறையீடு பார்க்க (இ.வ.);;see {}. மறுவ. மூளி. ம. மோழ (கொம்பில்லா விலங்கு);; க. மொண்ட, மொண்டு, மொண்டெ (மழுங்கிய நிலை, குறை);, மோடு 'குறைநிலை' மொண்டி 'குறைக்கப்பட்ட அடித்தாள்'
மொட்டைக்கட்டை	மொட்டைக்கட்டை moṭṭaikkaṭṭai, பெ.(n.) ஆடையில்லாவுடம்பு (அம்மணம்);; nakedness, rudity (Tp);. மறுவ. முண்டக்கட்டை. [மொட்டை + கட்டை. முள் → முட்டு → மொட்டை = வெறுமை, இயல்பாக இருக்க வேண்டியது இல்லாத நிலை, ஆடை உடுத்தாதவுடம்பு. கள் → கட்டு → கட்டை = திரண்டது, திரண்டவுடம்பு.] மொட்டைக்கட்டை moṭṭaikkaṭṭai, பெ. (n.) ஆடையில்லாவுடம்பு (அம்மணம்);; nakedness, rudity (Tp);. மறுவ. முண்டக்கட்டை. [மொட்டை + கட்டை. முள் → முட்டு → மொட்டை = வெறுமை, இயல்பாக இருக்க வேண்டியது இல்லாத நிலை, ஆடை உடுத்தாதவுடம்பு. கள் → கட்டு → கட்டை = திரண்டது, திரண்டவுடம்பு.]

மொட்டைக்கடிதம்	மொட்டைக்கடிதம் moḍḍaikkaḍidam, பெ.(n.) கையெழுத்திடாத முறையீடு (மனு);, கையெழுத்திடாத கடிதம்; anonymous petition, anonymous letter. ; மேலதிகாரி கையூட்டு (லஞ்சம்); வாங்குவதாக மொட்டைக் கடிதம் வந்துள்ளது' (உ.வ.);. [மொட்டை + கடிதம்] மொட்டைக்கடிதம் moḍḍaikkaḍidam, பெ. (n.) கையெழுத்திடாத முறையீடு (மனு);, கையெழுத்திடாத கடிதம்; anonymous petition, anonymous letter. 'மேலதிகாரி கையூட்டு (லஞ்சம்); வாங்குவதாக மொட்டைக் கடிதம் வந்துள்ளது' (உ.வ.);. [மொட்டை + கடிதம்]
மொட்டைக்கறுப்பன்	மொட்டைக்கறுப்பன் moṭṭaikkaṟuppaṉ, பெ.(n.) 1. கறுப்பு நெல்வகை (வின்.);; a kind of black paddy. 2. காலன் (எமதூதன்);; messenger of Yama. [மொட்டை + கறுப்பன். கறு → கறுப்பன்.] மொட்டைக்கறுப்பன் moṭṭaikkaṟuppaṉ, பெ. (n.) 1. கறுப்பு நெல்வகை (வின்.);; a kind of black paddy. 2. காலன் (எமதூதன்);; messenger of Yama. [மொட்டை + கறுப்பன். கறு → கறுப்பன்.]
மொட்டைக்காகிதம்	மொட்டைக்காகிதம் moṭṭaikkākidam, பெ.(n.) 1. கையொப்பமில்லாத கடிதம் (இக்.வ.);; anonymous letter. 2. மொட்டை முறையீடு பார்க்க;see {}. [மொட்டை + காகிதம்] U. {} → த. காகிதம். மொட்டைக்காகிதம் moṭṭaikkākidam, பெ. (n.) 1. கையொப்பமில்லாத கடிதம் (இக்.வ.);; anonymous letter. 2. மொட்டை முறையீடு பார்க்க;see {}. [மொட்டை + காகிதம்] U. {} → த. காகிதம்.

மொட்டைக்குல்லா	மொட்டைக்குல்லா moṭṭaikkullā, பெ.(n.) தட்டை வடிவான தலைப்பாகை வகை (வின்.);; a kind of flat cap. [மொட்டை + குல்லா] U. {} → த. குல்லா. [p] மொட்டைக்குல்லா moṭṭaikkullā, பெ. (n.) தட்டை வடிவான தலைப்பாகை வகை (வின்.);; a kind of flat cap. [மொட்டை + குல்லா] U. {} → த. குல்லா.
மொட்டைக்குறுவை	மொட்டைக்குறுவை moṭṭaikkuṟuvai, பெ. (n.) இரண்டு மாதத்திற் பயிராகக் கூடியதும் குட்டையாய்க் கீழ்நோக்கி வளைவதுமான நெல்வகை; a species of paddy, short and bent down, maturing in two months, dist. fr. {}. [மொட்டை + குறுவை. குறு → குறுவை = குறுகிய காலத்தில் விளைச்சல் தரும் நெற்பயிர்.] மொட்டைக்குறுவை moṭṭaikkuṟuvai, பெ. (n.) இரண்டு மாதத்திற் பயிராகக் கூடியதும் குட்டையாய்க் கீழ்நோக்கி வளைவதுமான நெல்வகை; a species of paddy, short and bent down, maturing in two months, dist. fr. {}. [மொட்டை + குறுவை. குறு → குறுவை = குறுகிய காலத்தில் விளைச்சல் தரும் நெற்பயிர்.]
மொட்டைக்கோதுமை	மொட்டைக்கோதுமை moṭṭaikātumai, பெ.(n.) கோதுமை வகை; a kind of wheat. [மொட்டை + கோதுமை] Skt. {} → த. கோதுமை. மொட்டைக்கோதுமை moṭṭaikātumai, பெ. (n.) கோதுமை வகை; a kind of wheat. [மொட்டை + கோதுமை] Skt. {} → த. கோதுமை.

மொட்டைக்கோபுரம்	மொட்டைக்கோபுரம் moṭṭaikāpuram, பெ.(n.) 1. அரைகுறையாய் செய்து நிறுத்தி விடப்பட்ட கோபுரம்; unfinished tower of a temple. 2. உச்சிக்கூம்பு இல்லாத கோபுரம்; pinnacle less tower. [மொட்டை + கோபுரம். கோ = அரசன். புர் புரம் = உயர்ந்த மனை. கோபுரம் = அரண்மனையிலுள்ள புரம்.] [p] மொட்டைக்கோபுரம் moṭṭaikāpuram, பெ. (n.) 1. அரைகுறையாய் செய்து நிறுத்தி விடப்பட்ட கோபுரம்; unfinished tower of a temple. 2. உச்சிக்கூம்பு இல்லாத கோபுரம்; pinnacle less tower. [மொட்டை + கோபுரம். கோ = அரசன். புர் புரம் = உயர்ந்த மனை. கோபுரம் = அரண்மனையிலுள்ள புரம்.]
மொட்டைச்சி	மொட்டைச்சி moṭṭaicci, பெ.(n.) 1. மயிரற்ற தலையுடையவள்; bald-headed woman. 2. கைம்பெண்; widow, as having a shaven head. 3. ஒருவகை மருந்துப் பொடி (யாழ்.அக.);; a medicinal powder. [மொட்டையன் (ஆ.பா.); – மொட்டைச்சி (பெ.பா.);] மொட்டைச்சி moṭṭaicci, பெ. (n.) 1. மயிரற்ற தலையுடையவள்; bald-headed woman. 2. கைம்பெண்; widow, as having a shaven head. 3. ஒருவகை மருந்துப் பொடி (யாழ்.அக.);; a medicinal powder. [மொட்டையன் (ஆ.பா.); – மொட்டைச்சி (பெ.பா.);]
மொட்டைத்தலை	மொட்டைத்தலை moṭṭaittalai, பெ.(n.) 1. மயிர் நீங்கிய தலை; bald or shaven head croped head. "தட்டை முடி மொட்டைத் தலை" (அறப். சத. 64);. 'மொட்டைத் தலைக்கும் முழங்காலுக்கும் முடி போட்டது போல' (பழ.);. 2. முண்டாசு (பாகை); முதலியன அணியாத தலை; bare, uncovered head. [முட்டு → மொட்டை + தலை] மொட்டைத்தலை moṭṭaittalai, பெ. (n.) 1. மயிர் நீங்கிய தலை; bald or shaven head croped head. "தட்டை முடி மொட்டைத் தலை" (அறப். சத. 64);. 'மொட்டைத் தலைக்கும் முழங்காலுக்கும் முடி போட்டது போல' (பழ.);. 2. முண்டாசு (பாகை); முதலியன அணியாத தலை; bare, uncovered head. [முட்டு → மொட்டை + தலை]

மொட்டைத்தலையன்	மொட்டைத்தலையன் moṭṭaittalaiyaṉ, பெ.(n.) தலை மயிரை நீக்கியவன்; one who has shaven head. 'மொட்டைத் தலையன் போருக்கு அஞ்சான்' (பழ.); [மொட்டை + தலையன். தலை → தலையன்] மொட்டைத்தலையன் moṭṭaittalaiyaṉ, பெ. (n.) தலை மயிரை நீக்கியவன்; one who has shaven head. 'மொட்டைத் தலையன் போருக்கு அஞ்சான்' (பழ.); [மொட்டை + தலையன். தலை → தலையன்]
மொட்டைத்தனம்	மொட்டைத்தனம் moṭṭaittaṉam, பெ.(n.) 1. மழுங்கடித்தல் (புதுவை.);; shaven condition, as of head. 2. அசட்டுத் தனம் (இ.வ.);; foolishness. [மொட்டை + தனம்] மொட்டைத்தனம் moṭṭaittaṉam, பெ. (n.) 1. மழுங்கடித்தல் (புதுவை.);; shaven condition, as of head. 2. அசட்டுத் தனம் (இ.வ.);; foolishness. [மொட்டை + தனம்]
மொட்டைதட்டு-தல்	மொட்டைதட்டு-தல் moṭṭaidaṭṭudal, 5 செ. குன்றாவி.(v.t.) மொட்டையடி-த்தல், 2 பார்க்க (வின்.);;see {}, 2. 'மரத்தையெல்லாம் மொட்டைதட்டி விட்டான்'. [மொட்டை + தட்டு-,] மொட்டைதட்டு-தல் moṭṭaidaṭṭudal, 5 செ. குன்றாவி.(v.t.) மொட்டையடி-த்தல், 2 பார்க்க (வின்.);;see {}, 2. 'மரத்தையெல்லாம் மொட்டைதட்டி விட்டான்'. [மொட்டை + தட்டு-,]
மொட்டைப்பயல்	மொட்டைப்பயல் moṭṭaippayal, பெ.(n.) சிறுவன்; boy, lad. [முள் → முளை = இளமை. முளையன் = சிறுவன். முளையான் = சிறு குழந்தை. முள் → முட்டு → மொட்டு → மொட்டை. மொட்டைப்பயல் = சிறுபயல் (மு.தா.41);. மணமாகாத இளைஞர் (வே.க.4, 2);] மொட்டைப்பயல் moṭṭaippayal, பெ. (n.) சிறுவன்; boy, lad. [முள் → முளை = இளமை. முளையன் = சிறுவன். முளையான் = சிறு குழந்தை. முள் → முட்டு → மொட்டு → மொட்டை. மொட்டைப்பயல் = சிறுபயல் (மு.தா.41);. மணமாகாத இளைஞர் (வே.க.4, 2);]

மொட்டைப்பிராது	மொட்டைப்பிராது moṭṭaippirātu, பெ.(n.) மொட்டை முறையீடு பார்க்க (இ.வ.);;see {}. [மொட்டை + பிராது] U. {} → த. பிராது. மொட்டைப்பிராது moṭṭaippirātu, பெ. (n.) மொட்டை முறையீடு பார்க்க (இ.வ.);;see {}. [மொட்டை + பிராது] U. {} → த. பிராது.
மொட்டைப்புத்தி	மொட்டைப்புத்தி moṭṭaipputti, பெ.(n.) மழுங்கின அறிவு (வின்.);; stupidity, dulness of intellect. [மொட்டை + புத்தி] மொட்டைப்புத்தி moṭṭaipputti, பெ. (n.) மழுங்கின அறிவு (வின்.);; stupidity, dulness of intellect. [மொட்டை + புத்தி]
மொட்டைமச்சு	மொட்டைமச்சு moṭṭaimaccu, பெ.(n.) மொட்டைமாடி பார்க்க;see {}. [மொட்டை + மச்சு] மொட்டைமச்சு moṭṭaimaccu, பெ. (n.) மொட்டைமாடி பார்க்க;see {}. [மொட்டை + மச்சு]
மொட்டைமண்டை	மொட்டைமண்டை moṭṭaimaṇṭai, பெ.(n.) மழித்த தலை; bald or shaven head. [மொட்டை + மண்டை. முள் → மொள் → மொண்டை → மண்டை = நீர் முகக்குங்கலம். இரப்போர் கலம், அதுபோன்ற தலையோடு, தலையின் மேற்பகுதி] மொட்டைமண்டை moṭṭaimaṇṭai, பெ. (n.) மழித்த தலை; bald or shaven head. [மொட்டை + மண்டை. முள் → மொள் → மொண்டை → மண்டை = நீர் முகக்குங்கலம். இரப்போர் கலம், அதுபோன்ற தலையோடு, தலையின் மேற்பகுதி]

மொட்டைமரம்	மொட்டைமரம் moṭṭaimaram, பெ.(n.) 1. பட்டுப்போன மரம்; dead tree. 2. காயா மரம்; barren, unyielding tree. 3. இலை, பழம் முதலியன முற்றும் உதிர்ந்த மரம்; tree stripped completely of its fruits, leaves, etc. [மொட்டை + மரம்] மொட்டைமரம் moṭṭaimaram, பெ. (n.) 1. பட்டுப்போன மரம்; dead tree. 2. காயா மரம்; barren, unyielding tree. 3. இலை, பழம் முதலியன முற்றும் உதிர்ந்த மரம்; tree stripped completely of its fruits, leaves, etc. [மொட்டை + மரம்]
மொட்டைமனு	மொட்டைமனு moṭṭaimaṉu, பெ.(n.) மொட்டைமுறையீடு பார்க்க;see {}. [மொட்டை + மனு] மொட்டைமனு moṭṭaimaṉu, பெ. (n.) மொட்டைமுறையீடு பார்க்க;see {}. [மொட்டை + மனு]
மொட்டைமாடி	மொட்டைமாடி moṭṭaimāṭi, பெ.(n.) கூரை எதுவும் இல்லாமல் சுற்றுச்சுவருடன் மட்டும் இருக்கும் (கட்டடத்தின்); மேல்தளம்; the flat roof of a house open to the sky, open terrace. 'கோடையில் மொட்டை மாடியில் நன்றாகக் காற்று வரும்' (உ.வ.);. [மொட்டை + மாடி] மொட்டைமாடி moṭṭaimāṭi, பெ. (n.) கூரை எதுவும் இல்லாமல் சுற்றுச்சுவருடன் மட்டும் இருக்கும் (கட்டடத்தின்); மேல்தளம்; the flat roof of a house open to the sky, open terrace. 'கோடையில் மொட்டை மாடியில் நன்றாகக் காற்று வரும்' (உ.வ.);. [மொட்டை + மாடி]

மொட்டைமாடு	மொட்டைமாடு moṭṭaimāṭu, பெ.(n.) கொம்பில்லா மாடு; hornless or dehorned cattle. [மொட்டை + மாடு. மா → மாடு] [p] மொட்டைமாடு moṭṭaimāṭu, பெ. (n.) கொம்பில்லா மாடு; hornless or dehorned cattle. [மொட்டை + மாடு. மா → மாடு]
மொட்டைமுறையீடு	மொட்டைமுறையீடு moṭṭaimuṟaiyīṭu, பெ.(n.) கையெழுத்திடப் பெறாத முறையீடு (விண்ணப்பம்);; anonymous petition. [மொட்டை + முறையீடு. முறையிடு → முறையீடு] மொட்டைமுறையீடு moṭṭaimuṟaiyīṭu, பெ. (n.) கையெழுத்திடப் பெறாத முறையீடு (விண்ணப்பம்);; anonymous petition. [மொட்டை + முறையீடு. முறையிடு → முறையீடு]
மொட்டையடி-த்தல்	மொட்டையடி-த்தல் moḍḍaiyaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தலை முழுதும் மழித்தல்; to shaven the head entirely. 'ஆண்டுக் கொருமுறை மொட்டையடிப்பதைச் சிலர் வழக்கமாகக் கொண்டுள்ளனர்' (உ.வ.);. 2. முழுதுங் கொள்ளை கொள்ளுதல்; to strip completely, as a man of his wealth, as a tree of its fruits. 'மரத்தை மொட்டை யடித்து விட்டார்கள்'. [மொட்டை + அடி-, 'அடி' து.வி.] மொட்டையடி-த்தல் moḍḍaiyaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தலை முழுதும் மழித்தல்; to shaven the head entirely. 'ஆண்டுக் கொருமுறை மொட்டையடிப்பதைச் சிலர் வழக்கமாகக் கொண்டுள்ளனர்' (உ.வ.);. 2. முழுதுங் கொள்ளை கொள்ளுதல்; to strip completely, as a man of his wealth, as a tree of its fruits. 'மரத்தை மொட்டை யடித்து விட்டார்கள்'. [மொட்டை + அடி-, 'அடி' து.வி.]

மொட்டையன்	மொட்டையன் moṭṭaiyaṉ, பெ.(n.) 1. மொட்டைத் தலையன்; bald-headed man; man with fully shaven or cropped head. 2. முழுதுமிழந்தவன் (இ.வ.);; man completely stripped of his wealth. [மொட்டை → மொட்டையன். 'அன்'. ஆ.பா.ஈறு.] மொட்டையன் moṭṭaiyaṉ, பெ. (n.) 1. மொட்டைத் தலையன்; bald-headed man, man with fully shaven or cropped head. 2. முழுதுமிழந்தவன் (இ.வ.);; man completely stripped of his wealth. [மொட்டை → மொட்டையன். 'அன்'. ஆ.பா.ஈறு.]
மொட்டையா-தல்	மொட்டையா-தல் moṭṭaiyātal, 6 செ.கு.வி. (v.i.) 1. முடி நீங்குதல்; to become bald. 2. கூர் மழுங்குதல்; to blunt. [மொட்டை + ஆ-, முனைமழுங்கியது மொட்டையாகும். மொட்டையாதல் உண்மையாய் மொட்டையாதலும் அணிவகையில் மொட்டை யாதலும் என இருவகை. உடம்பிற்குத் தலை யின்மையும், தலைக்குப் பாகை மகுடமின்மையும், மண்டைக்கு மயிரின்மையும், உறுப்பிற்கு அணி யின்மையும், மேலுக்கு ஆடையின்மையும், நிலத்திற்குப் பயிரின்மையும், முடங்கலுக்குக் கையெழுத்தின்மையும். மரத்திற்குக் கிளை யின்மையும், வாலுள்ள உயிரிக்கு வாலின்மையும், வாலிற்கு அதன் நுனியின்மையும் இவை போல்வன பிறவும் மொட்டையாகக் கருதப்படும் (மு.தா. 100);.] மொட்டையா-தல் moṭṭaiyātal, 6 செ.கு.வி. (v.i.) 1. முடி நீங்குதல்; to become bald. 2. கூர் மழுங்குதல்; to blunt. [மொட்டை + ஆ-, முனைமழுங்கியது மொட்டையாகும். மொட்டையாதல் உண்மையாய் மொட்டையாதலும் அணிவகையில் மொட்டை யாதலும் என இருவகை. உடம்பிற்குத் தலை யின்மையும், தலைக்குப் பாகை மகுடமின்மையும், மண்டைக்கு மயிரின்மையும், உறுப்பிற்கு அணி யின்மையும், மேலுக்கு ஆடையின்மையும், நிலத்திற்குப் பயிரின்மையும், முடங்கலுக்குக் கையெழுத்தின்மையும். மரத்திற்குக் கிளை யின்மையும், வாலுள்ள உயிரிக்கு வாலின்மையும், வாலிற்கு அதன் நுனியின்மையும் இவை போல்வன பிறவும் மொட்டையாகக் கருதப்படும் (மு.தா. 100);.]
மொட்டையாக்கு-தல்	மொட்டையாக்கு-தல் moṭṭaiyākkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) மொட்டையடி-த்தல் 2 பார்க்க (இ.வ.);;see {}, 2. [மொட்டை + ஆக்கு-, ஆகு (த.வி.); - ஆக்கு (பி.வி.);] மொட்டையாக்கு-தல் moṭṭaiyākkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) மொட்டையடி-த்தல் 2 பார்க்க (இ.வ.);;see {}, 2. [மொட்டை + ஆக்கு-, ஆகு (த.வி.); - ஆக்கு (பி.வி.);]
மொட்டையிடு-தல்	மொட்டையிடு-தல் moḍḍaiyiḍudal, 17 செ.குன்றாவி. (v.t.) மொட்டையடி-த்தல் பார்க்க;see {}. [மொட்டை + இடு-,] மொட்டையிடு-தல் moḍḍaiyiḍudal, 17 செ.குன்றாவி. (v.t.) மொட்டையடி-த்தல் பார்க்க;see {}. [மொட்டை + இடு-,]

மொட்டைவசனம்	மொட்டைவசனம் moṭṭaivasaṉam, பெ.(n.) 1. நிறைவுபெறா சொற்றொடர் (வாக்கியம்);; incomplete sentence. 2. நிறுவப்படாத செய்தி; uncoroborated statement. [மொட்டை + வசனம்] Skt. vacana → த. வசனம். மொட்டைவசனம் moṭṭaivasaṉam, பெ. (n.) 1. நிறைவுபெறா சொற்றொடர் (வாக்கியம்);; incomplete sentence. 2. நிறுவப்படாத செய்தி; uncoroborated statement. [மொட்டை + வசனம்] Skt. vacana → த. வசனம்.
மொட்டைவண்டி	மொட்டைவண்டி moṭṭaivaṇṭi, பெ.(n.) மேற்கூடில்லா வண்டி; open cart without roof or hood. [மொட்டை + வண்டி] [p] மொட்டைவண்டி moṭṭaivaṇṭi, பெ. (n.) மேற்கூடில்லா வண்டி; open cart without roof or hood. [மொட்டை + வண்டி]
மொட்டைவிண்ணப்பம்	மொட்டைவிண்ணப்பம் moṭṭaiviṇṇappam, பெ.(n.) மொட்டைமுறையீடு பார்க்க;see {}. 'அவர் மொட்டை விண்ணப்பம் போடுவதை வழக்கமாக கொண்டுள்ளார்'. [மொட்டை + விண்ணப்பம்] Skt. {} → த. விண்ணப்பம். மொட்டைவிண்ணப்பம் moṭṭaiviṇṇappam, பெ. (n.) மொட்டைமுறையீடு பார்க்க;see {}. 'அவர் மொட்டை விண்ணப்பம் போடுவதை வழக்கமாக கொண்டுள்ளார்'. [மொட்டை + விண்ணப்பம்] Skt. {} → த. விண்ணப்பம்.

மொட்டைவெள்ளாடு	மொட்டைவெள்ளாடு moṭṭaiveḷḷāṭu, பெ.(n.) கொம்பில்லாத ஆடு; hornless goat. [மொட்டை + வெள்ளாடு. பொதுவாக வெள்ளாடுகளுக்கு 1/2 முதல் 3/4 அடி அளவு கொம்பு இருக்கும்] மொட்டைவெள்ளாடு moṭṭaiveḷḷāṭu, பெ. (n.) கொம்பில்லாத ஆடு; hornless goat. [மொட்டை + வெள்ளாடு. பொதுவாக வெள்ளாடுகளுக்கு 1/2 முதல் 3/4 அடி அளவு கொம்பு இருக்கும்]
மொடமொடப்பு	மொடமொடப்பு moḍamoḍappu, பெ.(n.) விறைப்புத்தன்மை; stiftness. 'மொட் மொடப்பான துணிகளை அணிவதிலேயே சிலருக்கு நாட்டம் அதிகம்'. [முல் → மல் = வலிமை. முல் → முள் → மொள் → மொய் = வலிமை. முள் → மொள் → மொட → மொடமொடப்பு.] மொடமொடப்பு moḍamoḍappu, பெ. (n.) விறைப்புத்தன்மை; stiftness. 'மொட் மொடப்பான துணிகளை அணிவதிலேயே சிலருக்கு நாட்டம் அதிகம்'. [முல் → மல் = வலிமை. முல் → முள் → மொள் → மொய் = வலிமை. முள் → மொள் → மொட → மொடமொடப்பு.]
மொடமொடெனல்	மொடமொடெனல் moḍamoḍeṉal, பெ.(n.) மொடுமொடெனல் பார்க்க (சது.);;see {}. [மொடமொட + எனல்] மொடமொடெனல் moḍamoḍeṉal, பெ. (n.) மொடுமொடெனல் பார்க்க (சது.);;see {}. [மொடமொட + எனல்]
மொடவி	மொடவி moḍavi, பெ.(n.) பரு, முகப்பரு; small pimple on the face (கருநா.);. க. மொடவி, மொடவெ; தெ. மொடிம; பட. மொடிவி;கோத. மொர்திரி (மச்சம்);. [மொடு → மொடவி] மொடவி moḍavi, பெ. (n.) பரு, முகப்பரு; small pimple on the face (கருநா.);. க. மொடவி, மொடவெ; தெ. மொடிம; பட. மொடிவி;கோத. மொர்திரி (மச்சம்);. [மொடு → மொடவி]

மொடு	மொடு moḍu, பெ.(n.) 1. பருமை; bigness, bulkiness. 2. மிகுதி (யாழ்ப்.);; plenty. 3. விலை முதலியவற்றின் நயம் (வின்.);; clearness. "பெருச்சாளியை மூத்த நயினார் மொடுவாய்க் கொண்டு போனார்" (குற்றா. குற. 93, 2); [முகடு → மோடு (மு.தா.68);. மோடு → மொடு] மொடு moḍu, பெ. (n.) 1. பருமை; bigness, bulkiness. 2. மிகுதி (யாழ்ப்.);; plenty. 3. விலை முதலியவற்றின் நயம் (வின்.);; clearness. "பெருச்சாளியை மூத்த நயினார் மொடுவாய்க் கொண்டு போனார்" (குற்றா. குற. 93, 2); [முகடு → மோடு (மு.தா.68);. மோடு → மொடு]
மொடுக்குமொடுக்கெனல்	மொடுக்குமொடுக்கெனல் moḍukkumoḍukkeṉal, பெ.(n.) ஒலிக் குறிப்பு வகை (வின்.);; onom. expr. of gulping. 'மொடுக்கு மொடுக்கென்று குடிக்கிறான்'. [மொடுக்கு + மொடுக்கு + எனல்] மொடுக்குமொடுக்கெனல் moḍukkumoḍukkeṉal, பெ. (n.) ஒலிக் குறிப்பு வகை (வின்.);; onom. expr. of gulping. 'மொடுக்கு மொடுக்கென்று குடிக்கிறான்'. [மொடுக்கு + மொடுக்கு + எனல்]
மொடுகு	மொடுகு moḍugu, பெ.(n) கையணி வகை; a kind of bracelet. தெ. முருகு. [முள் → முறு → முறுகு → மொடுகு = முறுக்கிச் செய்யப்பட்ட அணி] [p] மொடுகு moḍugu, பெ. (n.) கையணி வகை; a kind of bracelet. தெ. முருகு. [முள் → முறு → முறுகு → மொடுகு = முறுக்கிச் செய்யப்பட்ட அணி]

மொடுமொடு-த்தல்

மொடுமொடு-த்தல் moḍumoḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.)

1. பசையுள்ள ஆடை முதலியன ஒலித்தல் (வின்.);; to rustle, as dried skin, starched cloth.

2. வயிறு இரைதல்; to rumble, as the bowels.

3. விரைதல்; to hasten.

[மொடு + மொடு-,]

மொடுமொடு-த்தல் moḍumoḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.)

1. பசையுள்ள ஆடை முதலியன ஒலித்தல் (வின்.);; to rustle, as dried skin, starched cloth.

2. வயிறு இரைதல்; to rumble, as the bowels.

3. விரைதல்; to hasten.

[மொடு + மொடு-,]

மொடுமொடெனல்

மொடுமொடெனல் moḍumoḍeṉal, பெ.(n.)

1. உலர்ந்த தோல் முதலியவற்றின் ஒலிக் குறிப்பு (பிங்.);; rustling sound as of dried skin, starched cloth.

2. வயிறு இரைதற் குறிப்பு (கொ.வ.);; rumbling in the stomach.

3. விரைதற்குறிப்பு; hastening.

"முன்னலோர் வெள்ளிப் பெருமலைக்

குட்டன் மொடுமொடு விரைந்தோட" (திவ். பெரியதி. 1, 7, 5);.

[மொடு + மொடு + எனல்]

மொடுமொடெனல் moḍumoḍeṉal, பெ. (n.)

1. உலர்ந்த தோல் முதலியவற்றின் ஒலிக் குறிப்பு (பிங்.);; rustling sound as of dried skin, starched cloth.

2. வயிறு இரைதற் குறிப்பு (கொ.வ.);; rumbling in the stomach.

3. விரைதற்குறிப்பு; hastening.

"முன்னலோர் வெள்ளிப் பெருமலைக் குட்டன் மொடுமொடு விரைந்தோட" (திவ். பெரியதி. 1, 7, 5);.

[மொடு + மொடு + எனல்]

மொடுவார்நங்கை

மொடுவார்நங்கை moḍuvārnaṅgai, பெ.(n.)

பாம்புகடி வேர்; a kind of root used as an antidote in snake poison.

மொடுவார்நங்கை moḍuvārnaṅgai, பெ. (n.)

பாம்புகடி வேர்; a kind of root used as an antidote in snake poison.

மொண்டணி

மொண்டணி moṇṭaṇi, பெ.(n.)

மொந்தணி, 1 பார்க்க (சப்.);;see {}, 1.

[மொந்தணி → மொண்டனி]

மொண்டணி moṇṭaṇi, பெ. (n.)

மொந்தணி, 1 பார்க்க (சப்.);;see {}, 1.

[மொந்தணி → மொண்டனி]

மொண்டல்	மொண்டல் moṇṭal, பெ.(n.) மொள்ளுகை (நாமதீப. 757);; taking liquid, as in a vessel, scooping. [மொள் → மொண்டு → மொண்டல், 'அல்'. தொ.பெ.ஈறு] மொண்டல் moṇṭal, பெ. (n.) மொள்ளுகை (நாமதீப. 757);; taking liquid, as in a vessel, scooping. [மொள் → மொண்டு → மொண்டல், 'அல்'. தொ.பெ.ஈறு]
மொண்டள-த்தல்	மொண்டள-த்தல் moṇṭaḷattal, 3 செ. குன்றாவி (v.t.) நீர்மப் பொருள்களை முகந்து அளவு செய்தல்; to measure by taking in vessel, as water. [மொண்டு + அள-,] மொண்டள-த்தல் moṇṭaḷattal, 3 செ. குன்றாவி (v.t.) நீர்மப் பொருள்களை முகந்து அளவு செய்தல்; to measure by taking in vessel, as water. [மொண்டு + அள-,]
மொண்டன்	மொண்டன் moṇṭaṉ, பெ.(n.) சாமை வகை (யாழ்ப்.);; a species of {}. மொண்டன் moṇṭaṉ, பெ. (n.) சாமை வகை (யாழ்ப்.);; a species of {}.
மொண்டாவன்	மொண்டாவன் moṇṭāvaṉ, பெ.(n.) மொண்டான் பார்க்க (சப்.);;see {}. [மொண்டான் → மொண்டாவன்] மொண்டாவன் moṇṭāvaṉ, பெ. (n.) மொண்டான் பார்க்க (சப்.);;see {}. [மொண்டான் → மொண்டாவன்]
மொண்டான்	மொண்டான் moṇṭāṉ, பெ.(n.) நீர் மொள்ள உதவும் கலவகை (இ.வ.);; a vessel for taking water. [முள் → முழு → (முகு); → முக. முகத்தல் = மொள்ளுதல், மொண்டளத்தல். முள் → மொள். மொள் → மொண்டை → மொந்தை = கள் முகக்குங்கலம் (மு.தா. 289);. முள் → மொள் → மொண்டான் (வே.க.4, 92);] [p] மொண்டான் moṇṭāṉ, பெ. (n.) நீர் மொள்ள உதவும் கலவகை (இ.வ.);; a vessel for taking water. [முள் → முழு → (முகு); → முக. முகத்தல் = மொள்ளுதல், மொண்டளத்தல். முள் → மொள். மொள் → மொண்டை → மொந்தை = கள் முகக்குங்கலம் (மு.தா. 289);. முள் → மொள் → மொண்டான் (வே.க.4, 92);]

மொண்டி	மொண்டி1 moṇṭi, பெ.(n.) 1. நொண்டி வின்.); lame person. 2. ஆட்டத்தில் தன் (இ.வ.);, தோல்வியை யேற்றுக் கொள்ளாமற் சாதிப்பவன் (இ.வ.);; one who, refuses to admit defeat. தெ. மொண்டி. [முள் → முண்டு → முண்டம் = மழித்தலை, முண்டு → மொண்டு = மொட்டைக்கை, கைக்குறை. மொண்டு → மொண்டி = கை குறைந்தவன். மொண்டி முடம் என்பது வழக்கு. முடம் என்பது வளைவு என்றும் மொண்டி என்பது குறை என்றும் வேறுபாடறிக. (மு.தா.101);] மொண்டி2 moṇṭi, பெ.(n.) மொண்டன் பார்க்க (யாழ்ப்.);;see {}. [மொண்டன் → மொண்டி] மொண்டி3 moṇṭi, பெ.(n.) மொண்டுக் காரன் பார்க்க;see {}. தெ. மொண்டி; க. மொண்ட;து. மொண்தி. [முரண்டு → மொண்டு → மொண்டி] மொண்டி4 moṇṭi, பெ.(n.) ஒரு
மொண்டிமுடம்	மொண்டிமுடம் moṇḍimuḍam, பெ.(n.) மொண்டி1 பார்க்க; see {}1. [மொண்டி + முடம்] மொண்டிமுடம் moṇḍimuḍam, பெ. (n.) மொண்டி1 பார்க்க; see {}1. [மொண்டி + முடம்]
மொண்டு	மொண்டு moṇṭu, பெ.(n.) 1. முரண்டு (வின்.);; refractoriness, unruliness. 2. தொந்தரவு (யாழ்.அக.);; annoyance worry. க. மொரடு, முருடு;தெ. மொண்டி [முரண்டு → முண்டு → மொண்டு. முரடு → முரடன் → க. மொட்ட] மொண்டு moṇṭu, பெ. (n.) 1. முரண்டு (வின்.);; refractoriness, unruliness. 2. தொந்தரவு (யாழ்.அக.);; annoyance worry. க. மொரடு, முருடு;தெ. மொண்டி [முரண்டு → முண்டு → மொண்டு. முரடு → முரடன் → க. மொட்ட]

மொண்டுக்காரன்	மொண்டுக்காரன் moṇṭukkāraṉ, பெ.(n.) 1. முரண்டு செய்வோன் (யாழ்.அக.);; refractory man. 2. தொந்தரவு செய்பவன்; trouble some person. க. மொட்ட, மட்ட;பட. மொட்ட. [முரண்டுக்காரன் → மொண்டுக்காரன் = முரணாகச் செயல்படுவோன். முரள் → முரண் → முரண்டு → மொண்டு.] மொண்டுக்காரன் moṇṭukkāraṉ, பெ. (n.) 1. முரண்டு செய்வோன் (யாழ்.அக.);; refractory man. 2. தொந்தரவு செய்பவன்; trouble some person. க. மொட்ட, மட்ட;பட. மொட்ட. [முரண்டுக்காரன் → மொண்டுக்காரன் = முரணாகச் செயல்படுவோன். முரள் → முரண் → முரண்டு → மொண்டு.]
மொண்டை	மொண்டை moṇṭai, பெ. (n.) மொந்தை பார்க்க;see {}. [முள் → மொள் → மொண்டை. மொண்டை → மண்டை = நீர் முகக்குங்கலம் (மு.தா.289);] மொண்டை moṇṭai, பெ. (n.) மொந்தை பார்க்க;see {}. [முள் → மொள் → மொண்டை. மொண்டை → மண்டை = நீர் முகக்குங்கலம் (மு.தா.289);]
மொண்ணன்	மொண்ணன் moṇṇaṉ, பெ.(n.) வழுக்கைத் தலையன்; bald-headed person. "வன்கண்ணர் மொண்ணரை" (தேவா.705, 4);. [மொண்ணை → மொண்ணன்] மொண்ணன் moṇṇaṉ, பெ. (n.) வழுக்கைத் தலையன்; bald-headed person. "வன்கண்ணர் மொண்ணரை" (தேவா.705, 4);. [மொண்ணை → மொண்ணன்]
மொண்ணி	மொண்ணி moṇṇi, பெ.(n.) முலை (யாழ்ப்.);; breast. மறுவ. அம்மம், குயம், குருக்கண், கொங்கை. [(மொள்); → மொண் → மொண்ணை = மழுக்கம். மொண்ணை → மொண்ணி = வழுக்கையாக இருப்பது] மொண்ணி moṇṇi, பெ. (n.) முலை (யாழ்ப்.);; breast. மறுவ. அம்மம், குயம், குருக்கண், கொங்கை. [(மொள்); → மொண் → மொண்ணை = மழுக்கம். மொண்ணை → மொண்ணி = வழுக்கையாக இருப்பது]

மொண்ணை	மொண்ணை moṇṇai, பெ.(n.) 1. வழுக்கை; baldness. 2. கூர்மையின்மை; bluntness. [முள் → (மொள்); → மொழுக்கு → மொக்கு → மொக்கை = கூரின்மை. (மொள்); → மொண் → மொண்ணை = மழுக்கம், கூரின்மை (மு.தா.99);] மொண்ணை moṇṇai, பெ. (n.) 1. வழுக்கை; baldness. 2. கூர்மையின்மை; bluntness. [முள் → (மொள்); → மொழுக்கு → மொக்கு → மொக்கை = கூரின்மை. (மொள்); → மொண் → மொண்ணை = மழுக்கம், கூரின்மை (மு.தா.99);]
மொண்ணையன்	மொண்ணையன் moṇṇaiyaṉ, பெ.(n.) அறிவு மழுங்கினவன் (நெல்லை.);; dullard, idiot. [மொண்ணை = கூரின்மை. மொண்ணை → மொண்ணையன். 'அன்' ஆ.பா.ஈறு] மொண்ணையன் moṇṇaiyaṉ, பெ. (n.) அறிவு மழுங்கினவன் (நெல்லை.);; dullard, idiot. [மொண்ணை = கூரின்மை. மொண்ணை → மொண்ணையன். 'அன்' ஆ.பா.ஈறு]
மொணரி	மொணரி moṇari, பெ.(n.) மொறுமொறுப்பவ-ன்-ள் (இ.வ.);; one who grumbles. [முணுமுணு → மொணமொண. மொண → மொணரி.] மொணரி moṇari, பெ. (n.) மொறுமொறுப்பவ-ன்-ள் (இ.வ.);; one who grumbles. [முணுமுணு → மொணமொண. மொண → மொணரி.]
மொத்தப்பட்டா	மொத்தப்பட்டா mottappaṭṭā, பெ.(n.) சிற்றூர் அல்லது மாவட்டத்தை மொத்தமாக விடுங் குத்தகை (வின்.);; lease of a whole village or district. [மொத்தம் + பட்டா] U. {} → த. பட்டா. மொத்தப்பட்டா mottappaṭṭā, பெ. (n.) சிற்றூர் அல்லது மாவட்டத்தை மொத்தமாக விடுங் குத்தகை (வின்.);; lease of a whole village or district. [மொத்தம் + பட்டா] U. {} → த. பட்டா.

மொத்தப்பைசல்	மொத்தப்பைசல் mottappaisal, பெ.(n.) 1. சிற்றூர் முழுவதுக்கும் மொத்தத் தீர்வையை உறுதிப்படுத்தப் பின்பு அத்தீர்வையை உரிமம் வாரியாக பிரித்தல்; 2. முழுதும் தீர்ந்து விடுகை; outright settlement, as of a business. [மொத்தம் + பைசல்] U. faisal → த. பைசல். மொத்தப்பைசல் mottappaisal, பெ. (n.) 1. சிற்றூர் முழுவதுக்கும் மொத்தத் தீர்வையை உறுதிப்படுத்தப் பின்பு அத்தீர்வையை உரிமம் வாரியாக பிரித்தல்; 2. முழுதும் தீர்ந்து விடுகை; outright settlement, as of a business. [மொத்தம் + பைசல்] U. faisal → த. பைசல்.
மொத்தம்	மொத்தம்1 mottam, பெ.(n.) 1. கூட்டுத் தொகை; sum, total, aggregate. 'தேர்வு எழுதினவர் எல்லாரும் மொத்தம் எத்தனை பேர்?' (உ.வ.);. 2. முழுமை; whole. "பரிக்குமிப் பரிமா மொத்தம்" (திருவாலவா. 28, 72);. 'எல்லாக் காய்களையும் மொத்தமாய் விலைபேசி வாங்கிக்கொள் (உ.வ.);. 'வரவு செலவுக் கணக்குப் பார்த்தால் மொத்தத்தில் இழப்பிராது'. 3. பொது (அக.நி.);; universality, generality. 'எல்லாரையும் மொத்தமாய் வைதான்'. 4. பெரும்பான்மை; majority. 'மொத்தவிலை வணிகர்' (உ.வ.);. ம. மொத்தம்; க., பட. மொத்த; தெ. மொத்தமு;து. மொத்தொ. [முள் → முழு → முழுது = முழுமை. முழுது → முழுவது. முழு → முழுவல் → முழுவன். முழு → (முது); → முதல் = உடம்பு. முல் → முற்று = முழுது. முது → மொது → மொத்து → மொத்தம். (மு.தா.214);] மொத்தம்2 mottam, பெ.(n.) பருமன் (வின்.); திண்ணம்; bulkiness. 'கட்டிற்கால் மொத்தமாயிருக்க வேண்டும்' (உ.வ.);.
மொத்தம்பைசல்	மொத்தம்பைசல் mottambaisal, பெ.(n.) மொத்தப்பைசல் பார்க்க (G.Tj.D.I.182);;see {}. [மொத்தம் + பைசல்] U. {} → த. பைசல். மொத்தம்பைசல் mottambaisal, பெ. (n.) மொத்தப்பைசல் பார்க்க (G.Tj.D.I.182);;see {}. [மொத்தம் + பைசல்] U. {} → த. பைசல்.

மொத்தமுதல்	மொத்தமுதல் moddamudal, பெ.(n.) முதலாவது, தொடக்கமாவது; the very beginning, at the very first, in the first place. க. மொத்த மொதல். [மொத்தம் + முதல்] மொத்தமுதல் moddamudal, பெ. (n.) முதலாவது, தொடக்கமாவது; the very beginning, at the very first, in the first place. க. மொத்த மொதல். [மொத்தம் + முதல்]
மொத்தளம்	மொத்தளம் mottaḷam, பெ.(n.) 1. கூட்டம் (யாழ்.அக.);; crowd. 2. மொத்தம் 1 பார்க்க;see mottam 1. [முது → மொது → மொத்து → மொத்தம் (மு.தா. 214); = கூட்டுத்தொகை. மொத்து → மொத்தளம். (வே.க.4,49);.] மொத்தளம் mottaḷam, பெ. (n.) 1. கூட்டம் (யாழ்.அக.);; crowd. 2. மொத்தம் 1 பார்க்க;see mottam 1. [முது → மொது → மொத்து → மொத்தம் (மு.தா. 214); = கூட்டுத்தொகை. மொத்து → மொத்தளம். (வே.க.4,49);.]
மொத்தன்	மொத்தன் mottaṉ, பெ.(n.) 1. தடித்தவன்; stout man. 2. சோம்பேறி; lazy person. 3. மூடன்; dullard, idiot. [மொது → மொத்து → மொத்தன். (வே.க.4, 49);] மொத்தன் mottaṉ, பெ. (n.) 1. தடித்தவன்; stout man. 2. சோம்பேறி; lazy person. 3. மூடன்; dullard, idiot. [மொது → மொத்து → மொத்தன். (வே.க.4, 49);]

மொத்தி	மொத்தி1 motti, பெ.(n.) புடைப்பு (யாழ்ப்.);; excrescence, protuberance, swelling. [மொத்து → மொத்தி] மொத்தி2 motti, பெ.(n.) 1. தடித்தவள்; stout woman. 2. சோம்பேறி; lazy woman. 3. மூடத்தனமுள்ளவன்; dullard woman. க. மொத்தி. [மொத்தன் (ஆ.பா.); - மொத்தி (பெ.பா.);] மொத்தி1 motti, பெ. (n.) புடைப்பு (யாழ்ப்.);; excrescence, protuberance, swelling. [மொத்து → மொத்தி] மொத்தி2 motti, பெ. (n.) 1. தடித்தவள்; stout woman. 2. சோம்பேறி; lazy woman.
மொத்திக்கால்	மொத்திக்கால் mottikkāl, பெ.(n.) ஆனைக்கால்; elephantiasis bilarial leg. [மொத்தி + கால்] மொத்திக்கால் mottikkāl, பெ. (n.) ஆனைக்கால்; elephantiasis bilarial leg. [மொத்தி + கால்]
மொத்தினி	மொத்தினி mottiṉi, பெ.(n.) நுரை (சங்.அக.);; foam. [மொத்து → மொத்தி → மொத்தினி] மொத்தினி mottiṉi, பெ. (n.) நுரை (சங்.அக.);; foam. [மொத்து → மொத்தி → மொத்தினி]

மொத்து	மொத்து1 moddudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) உரக்க அல்லது வலுக்க அடித்தல்; to strike, beat. "எதிர்மொத்தி நின்று" (கம்பரா. முதற்போ. 66);. 'எல்லாருஞ் சேர்ந்து நன்றாய் மொத்தி விட்டார்கள்' (உ.வ.); ம. மொத்துக; க. மோது; தெ. மொத்து;து. முத்தெ. [முல் → முது → முத்து. முத்துதல் = சேர்தல். ஒன்றையொன்று கொடுதல், முது → மொது → மொத்து-,] மொத்து2 moddudal, 5. செ.கு.வி. (v.i.) வீங்குதல்; to swell. 'அவனுக்கு முகம் மொத்தியிருக்கிறது' (உ.வ);. [மொலு → மொது. மொதுமொதுவெனல் = திரளுதற் குறிப்பு. மொது → மொத்து-, (வே.க.4,49);] மொத்து3 mottu, பெ.(n.) வலுத்த அடி; stroke, blow. "மோதுதிரையான் மொத்துண்டு" (சிலப். 7, பாடல் 7);. [முது → மொது → மொத்து] மொத்து4 mottu, பெ.(n.)
மொத்துப்பிண்டம்	மொத்துப்பிண்டம் mottuppiṇṭam, பெ.(n.) மொத்து3 பார்க்க;see mottu3. [மொத்து + பிண்டம். பிள் → பிண் → பிண்டு → பிண்டம்.] மொத்துப்பிண்டம் mottuppiṇṭam, பெ. (n.) மொத்து3 பார்க்க;see {}3. [மொத்து + பிண்டம். பிள் → பிண் → பிண்டு → பிண்டம்.]
மொத்துலவங்கப்பட்டை	மொத்துலவங்கப்பட்டை mottulavaṅgappaṭṭai, பெ.(n.) பெரிய கருவா (லவங்க);ப் பட்டை; thick variety of cinnamon bark. [மொத்து + லவங்கம் + பட்டை] Skt. {} → த. லவங்கம். மொத்துலவங்கப்பட்டை mottulavaṅgappaṭṭai, பெ. (n.) பெரிய கருவா (லவங்க);ப் பட்டை; thick variety of cinnamon bark. [மொத்து + லவங்கம் + பட்டை] Skt. {} → த. லவங்கம்.

மொத்தை	மொத்தை1 mottai, பெ.(n.) 1. உருண்டை (வின்.);; ball, round lump. 'மொத்தைச் சோற்றுக்கு மேளம் அடிக்கிறான்' (பழ.);. 2. பருமன் (யாழ். அக.);; bulkiness, stoutness. க., பட. முத்தெ;தெ. முத்த. [மொள் → மொத்து = திரட்சி, திரண்டது. மொத்து → மொத்தம். மொத்து → மொத்தை = திரளை (மு.தா. 210);] மொத்தை2 mottai, பெ. (n.) மூடப்பெண் (வின்.);; ignorant woman. க. மொத்தி. [மொத்து → மொத்தை] மொத்தை3 mottai, பெ.(n.) ஆடு; goat. [மொள் → மொத்து = திரட்சி, திரண்டது. மொத்து → மொத்தை = திரண்ட விலங்கு] மொத்தை1 mottai, பெ. (n.) 1. உருண்டை (வின்.)
மொத்தைப்பிண்டம்	மொத்தைப்பிண்டம் mottaippiṇṭam, பெ.(n.) உருத்திரிந்து தசைத் திரட்சியாகத் தோலால் மூடிக் காணப்படும் கரு; foetus reduced to a shapeless mass of flesh covered with skin. [மொத்தை + பிண்டம். புள் → (பிள்); → பிண்டு → பிண்டம்.] மொத்தைப்பிண்டம் mottaippiṇṭam, பெ. (n.) உருத்திரிந்து தசைத் திரட்சியாகத் தோலால் மூடிக் காணப்படும் கரு; foetus reduced to a shapeless mass of flesh covered with skin. [மொத்தை + பிண்டம். புள் → (பிள்); → பிண்டு → பிண்டம்.]
மொத்தையுரு	மொத்தையுரு mottaiyuru, பெ.(n.) நெட்டுரு (இ.வ.);; learning by rote. 'மொத்தையுருப் போட்டுத் தேறிவிட்டான்' (உ.வ.);. [மொத்தை + உரு] மொத்தையுரு mottaiyuru, பெ. (n.) நெட்டுரு (இ.வ.);; learning by rote. 'மொத்தையுருப் போட்டுத் தேறிவிட்டான்' (உ.வ.);. [மொத்தை + உரு]

மொதிரகண்ணி	மொதிரகண்ணி modiragaṇṇi, பெ.(n.) மோதிரக்கண்ணி (இலத்.);; climbing flax. [மோதிரக்கண்ணி → மொதிரகண்ணி] மொதிரகண்ணி modiragaṇṇi, பெ. (n.) மோதிரக்கண்ணி (இலத்.);; climbing flax. [மோதிரக்கண்ணி → மொதிரகண்ணி]
மொதுமொதுவெனல்	மொதுமொதுவெனல் modumoduveṉal, பெ.(n.) திரளுதற் குறிப்பு; onom. expr. signifying crowding together. 'மொது மொதுவென்று மக்கள் குவிந்தார்கள்' (உ.வ.);. 2. கொழுத்து வளர்தற் குறிப்பு; onom. expr. signifying luxuriance in growth. [மொலு → மொது. மொது + மொது + எனல்.] மொதுமொதுவெனல் modumoduveṉal, பெ. (n.) திரளுதற் குறிப்பு; onom. expr. signifying crowding together. 'மொது மொதுவென்று மக்கள் குவிந்தார்கள்' (உ.வ.);. 2. கொழுத்து வளர்தற் குறிப்பு; onom. expr. signifying luxuriance in growth. [மொலு → மொது. மொது + மொது + எனல்.]
மொதுமொதெனல்	மொதுமொதெனல் modumodeṉal, பெ.(n.) 1. விழுங்கல் அல்லது உறிஞ்சல் ஒலிக்குறிப்பு (வின்.);; onom. expr. signifying sound of swallowing or sucking in liquid. 2. திரளுதற்குறிப்பு; onom. expr. signifying crowding together. 'மொதுமொதென்று சனங்கள் குவிந்தார்கள்'. 3. கொழுத்து வளர்தற் குறிப்பு; onom. expr, signifying luxuriance in growth. [மொதுமொதுவெனல் → பொதுமொதெனல் (வே.க.4,49);] மொதுமொதெனல் modumodeṉal, பெ. (n.) 1. விழுங்கல் அல்லது உறிஞ்சல் ஒலிக்குறிப்பு (வின்.);; onom. expr. signifying sound of swallowing or sucking in liquid. 2. திரளுதற்குறிப்பு; onom. expr. signifying crowding together. 'மொதுமொதென்று சனங்கள் குவிந்தார்கள்'. 3. கொழுத்து வளர்தற் குறிப்பு; onom. expr, signifying luxuriance in growth. [மொதுமொதுவெனல் → பொதுமொதெனல் (வே.க.4,49);]

மொந்தணி	மொந்தணி mondaṇi, பெ.(n.) 1. மரத்தின் கணு (யாழ்ப்.);; protuberance or knot in a tree. 2. மொத்தை1 பார்க்க (யாழ்.அக.);;see {}. [மொத்து → மொந்து → மொந்தணி] மொந்தணி mondaṇi, பெ. (n.) மரத்தின் கணு (யாழ்ப்.);; protuberance or knot in a tree. 2. மொத்தை1 பார்க்க (யாழ்.அக.);;see {}. [மொத்து → மொந்து → மொந்தணி]
மொந்தணியன்	மொந்தணியன் mondaṇiyaṉ, பெ.(n.) 1. உருண்டையானது; anything in round lump ball. 2. பருத்தது; anything bulky. [மொந்தணி → மொந்தணியன்] மொந்தணியன் mondaṇiyaṉ, பெ. (n.) 1. உருண்டையானது; anything in round lump ball. 2. பருத்தது; anything bulky. [மொந்தணி → மொந்தணியன்]
மொந்தன்	மொந்தன் mondaṉ, பெ.(n.) 1. தடித்த தோலையுடைய ஒருவகை வாழைப்பழம் (பதார்த்த. 728);; thick-skinned plantain fruit, abyssinian banana. 2. ஒருவகை (திருவித்தி);க் கடுக்காய்; a variety of gallnut. தெ. பொந்த. [முரு → மொக்கு → மொக்கை = பெரியது. முது → மொது → மொத்து → மொந்து → மொந்தன் = பெருவாழை (மு.தா.216);. கதலிக்கு எதிரானது (வே.க.4, 50);] மொந்தன் mondaṉ, பெ. (n.) 1. தடித்த தோலையுடைய ஒருவகை வாழைப்பழம் (பதார்த்த. 728);; thick-skinned plantain fruit, abyssinian banana. 2. ஒருவகை (திருவித்தி);க் கடுக்காய்; a variety of gallnut. தெ. பொந்த. [முரு → மொக்கு → மொக்கை = பெரியது. முது → மொது → மொத்து → மொந்து → மொந்தன் = பெருவாழை (மு.தா.216);. கதலிக்கு எதிரானது (வே.க.4, 50);]
மொந்தன்பழம்	மொந்தன்பழம் mondaṉpaḻm, பெ.(n.) மொந்தன் 1 பார்க்க;see {}1. [மொந்தன் + பழம்] மொந்தன்பழம் mondaṉpaḻm, பெ. (n.) மொந்தன் 1 பார்க்க;see {}1. [மொந்தன் + பழம்]

மொந்தின்கடுக்கா ய்	மொந்தின்கடுக்காய் mondiṉkaḍukkāy, பெ.(n.) மொந்தன் 2 பார்க்க;see {} 2. [மொந்தின் + கடுக்காய்] மொந்தின்கடுக்காய் mondiṉkaḍukkāy, பெ. (n.) மொந்தன் 2 பார்க்க;see {} 2. [மொந்தின் + கடுக்காய்]
மொந்தை	மொந்தை1 mondai, பெ.(n.) 1. சிறு பானை போன்ற மண்பாண்டம்; a small earthern vessel used mostly in tapping palmyra sap etc. "நீர் மொள்ள மொந்தைக்கும் வழியில்லை" (அருட்பா. v.கந்தர்சரண. தனிப்பா.2);. 'மோருக்குப் போய் மொந்தையை ஒளிப்பான் ஏன்?' (பழ.);. 2. சிறு மரப்பாண்ட வகை; a small wooden vessel. 3. சிறு ஏனம் (இ.வ.);; a small vessel. 4. ஒரு கட்பறை வகை (பிங்.);; a drum with one face. ம. மொந்த; க. முந்தெ;தெ. முந்த. [முள் → முழு → (முகு); → முக. முகத்தல் = மொள்ளுதல், மொண்டளத்தல். முக → முகவை. முல் → (முழை); → மூழை = அகப்பை. மொள் → மொண்டை → மண்டை = நீர்முகக்குங்கலம், இரப்போர்கலம், அது போன்ற தலையோடு, தலையின் மேற்பகுதி, மண்டை போன்ற தோற்கருவி. மொள் → மொண்டை → மொந்தை = கள் முகக்குங்கலம், மொந்தை போன்ற தோற்கருவி (இசை.); (மு.தா.289);] மொந்தை2 mondai, பெ.(n.) 1. பருத்தது; that which is stout or big. 2. திரண்டது; that which is round, lump. [மொள் → மொத்து = திரட்சி , திரண்டது. மொத்து → மொத்தம். மொத்து → மொத்தை = திரளை. மொத்தை → மொந்தை (மு.தா.210);] மொந்தை1 mondai, பெ. (n.)
மொந்தையுரு	மொந்தையுரு mondaiyuru, பெ.(n.) மொத்தையுரு பார்க்க (கொ.வ.);;see mottai-y-uru. [மொத்தையுரு → மொந்தையுரு (வே.க.4, 50);] மொந்தையுரு mondaiyuru, பெ. (n.) மொத்தையுரு பார்க்க (கொ.வ.);;see mottai-y-uru. [மொத்தையுரு → மொந்தையுரு (வே.க.4, 50);]
மொப்படி-த்தல்	மொப்படி-த்தல் moppaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வெடிநாற்றம் வீசுதல் (வின்.);; to emit a rancid smell. [மொப்பு + அடி] மொப்படி-த்தல் moppaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வெடிநாற்றம் வீசுதல் (வின்.);; to emit a rancid smell. [மொப்பு + அடி]

மொப்பு	மொப்பு moppu, பெ.(n.) 1. வெடிநாற்றம் (வின்.);; rancid smell, as of sour milk or putrid meat. 2. குட்டி பாலைக்குடியாதபடி ஆட்டின் மடியில் சுற்றிவைக்குந் துணி (சங்.அக.);; piece of cloth tied over the she- goat's udder to prevent its kid from sucking the milk. [மோ → மோப்பு → மொப்பு] மொப்பு moppu, பெ. (n.) 1. வெடிநாற்றம் (வின்.);; rancid smell, as of sour milk or putrid meat. 2. குட்டி பாலைக்குடியாதபடி ஆட்டின் மடியில் சுற்றிவைக்குந் துணி (சங்.அக.);; piece of cloth tied over the she- goat's udder to prevent its kid from sucking the milk. [மோ → மோப்பு → மொப்பு]
மொய்	மொய்1 moyttal, 11.செ.கு.வி.(v.i.) 1.சுற்றிச்சூழ்தல்அல்லதுசூழ்ந்திருத்தல்,நெருங்குதல்; to crowd, press, throng, swarm, as flies, bees, ants. "வாளோர் மொய்ப்ப" (புறநா. 13);. 'ஈக்கள் மொய்த்த பண்டங்களை வாங்காதீர்கள்' (உ.வ.);. 2. மேற்பரவுதல் (வின்.);; to spread, as an eruption. 'கரப்பான் மொய்க்கிறது'. 3. இருத்தல் (அக.நி.);; to abide in. க. முகரு. [மூழ் → மூடு → மூடி. மூடு → முடம் → மோடம். மூடு = அறிவிலி. மூடம் → மூடன். மூழ் → மூய். மூய்தல் = மூடுதல், வாய்மூடி எச்சில் உமிழ்தல். மூய் → மொய். மொய்த்தல் = மூடுதல் (மு.தா. 190);] மொய்2 moyttal, 1. நெருங்கிச் சுற்றுதல்; to crowd round, swarm round. 2. தொல்லைப் படுத்துதல்; to annoy, tease. 3. மூடுதல்; to cover, to enclose. [மூய் → மொய். மொய்த்தல் = மூடுதல். (மு.தா.190);] மொய்3 moyttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) இறுகுதல்; to harden, as and dried by the sun.
மொய்க்கணக்கு	மொய்க்கணக்கு moykkaṇakku, பெ.(n.) திருமணம் முதலியவற்றில் வழங்கும் நன்கொடைகளின் குறிப்பு; list of presents made as marriage or other special occasions. [மொய் + கணக்கு] மொய்க்கணக்கு moykkaṇakku, பெ. (n.) திருமணம் முதலியவற்றில் வழங்கும் நன்கொடைகளின் குறிப்பு; list of presents made as marriage or other special occasions. [மொய் + கணக்கு]

மொய்கதிர்	மொய்கதிர் moykadir, பெ.(n.) 1. முலைக் காய் (நிகண்டு.);; nipple of woman's breast, teat of animal. 2. முலை (சது.);; breast, udder. [மொய் + கதிர்] மொய்கதிர் moykadir, பெ. (n.) 1. முலைக் காய் (நிகண்டு.);; nipple of woman's breast, teat of animal. 2. முலை (சது.);; breast, udder. [மொய் + கதிர்]
மொய்த்தாய்	மொய்த்தாய் moyttāy, பெ. (n.) தாய் (யாழ்.அக.);; mother. [மொய் = அம்மா. மொய் + தாய் - மொய்த்தாய் = அம்மாவாகிய தாய்] மொய்த்தாய் moyttāy, பெ. (n.) தாய் (யாழ்.அக.);; mother. [மொய் = அம்மா. மொய் + தாய் - மொய்த்தாய் = அம்மாவாகிய தாய்]
மொய்தாய்	மொய்தாய் moytāy, பெ.(n.) மொய்த்தாய் பார்க்க (யாழ்.அக.);;see {}. [மொய் = அம்மா. தாய் = அம்மா. மொய்தாய் மீமிசைச் சொல்] மொய்தாய் moytāy, பெ. (n.) மொய்த்தாய் பார்க்க (யாழ்.அக.);;see {}. [மொய் = அம்மா. தாய் = அம்மா. மொய்தாய் மீமிசைச் சொல்]
மொய்ப்பணம்	மொய்ப்பணம் moyppaṇam, பெ.(n.) மொய்8 பார்க்க;see moy8. [மொய் + பணம். படம் → பணம்] மொய்ப்பணம் moyppaṇam, பெ. (n.) மொய்8 பார்க்க;see moy8. [மொய் + பணம். படம் → பணம்]

மொய்ம்பன்	மொய்ம்பன் moymbaṉ, பெ.(n.) வீரன்; warrior. "வாளி......... மொய்ம்ப ரகங்களைக் கிழித்து" (கம்பரா. முதற்போ. 145);. [மொய்ம்பு → மொய்ம்பன்] மொய்ம்பன் moymbaṉ, பெ. (n.) வீரன்; warrior. "வாளி......... மொய்ம்ப ரகங்களைக் கிழித்து" (கம்பரா. முதற்போ. 145);. [மொய்ம்பு → மொய்ம்பன்]
மொய்ம்பு	மொய்ம்பு moymbu, பெ.(n.) 1. வலிமை; strength, valour, prowess. "முரண் சேர்ந்த மொய்ம்பி னவர்க்கும்" (குறள், 492);. 2. தோள்; shoulder. "பூந்தாது மொய்ம்பின வாக" (கலித். 88);. ம. முறிப்பு; க. முய், முயிவு, முயிபு. முடிபு; தெ. மூபு; து. முடு (தோள்பொருத்து);; படட. முடு;கூ. மோபு. [முள் → முறு → முறுகு → முறுகல். முள் → (மொள்); → மொய். மொய்த்தல் = இறுகுதல். மொய் = இறுகுதல், வலிமை. மொய் → மொய்ம்பு - வலிமை, வலிமையைக் காட்டும் தோள்.] மொய்ம்பு moymbu, பெ. (n.) 1. வலிமை; strength, valour, prowess. "முரண் சேர்ந்த மொய்ம்பி னவர்க்கும்" (குறள், 492);. 2. தோள்; shoulder. "பூந்தாது மொய்ம்பின வாக" (கலித். 88);. ம. முறிப்பு; க. முய், முயிவு, முயிபு. முடிபு; தெ. மூபு; து. முடு (தோள்பொருத்து);; படட. முடு;கூ. மோபு. [முள் → முறு → முறுகு → முறுகல். முள் → (மொள்); → மொய். மொய்த்தல் = இறுகுதல். மொய் = இறுகுதல், வலிமை. மொய் → மொய்ம்பு - வலிமை, வலிமையைக் காட்டும் தோள்.]
மொய்யற்சன்னி	மொய்யற்சன்னி moyyaṟcaṉṉi, பெ.(n.) மூடு இசிவு (சன்னி); நோய்வகை (யாழ்.அக.);; catalepsy. [மொய் → மொய்ம்பு. மொய் → மொய்யல் + சன்னி] மொய்யற்சன்னி moyyaṟcaṉṉi, பெ. (n.) மூடு இசிவு (சன்னி); நோய்வகை (யாழ்.அக.);; catalepsy. [மொய் → மொய்ம்பு. மொய் → மொய்யல் + சன்னி]

மொய்யெழுத்து	மொய்யெழுத்து moyyel̲uttu, பெ.(n.) அற ஆவணம் (யாழ்.அக.);; deed of endowment for a charitable purpose. [மொய் + எழுத்து. பரிசாகக் கொடுக்கப்பட்ட மொய்யினைக் குறிக்கும் ஆவணம்] மொய்யெழுத்து moyyel̲uttu, பெ. (n.) அற ஆவணம் (யாழ்.அக.);; deed of endowment for a charitable purpose. [மொய் + எழுத்து. பரிசாகக் கொடுக்கப்பட்ட மொய்யினைக் குறிக்கும் ஆவணம்]
மொய்யெழுது	மொய்யெழுது1 moyyel̲ududal, 5 செ. குன்றாவி.(v.t.) 1. மணம் முதலியவற்றில் நன்கொடையளித்தல்; to give presents on marriage or other special occasions. 2. அற (தரும);த்திற்குச் சிறு தொகை உதவுதல் (வின்.);; to subscribe small sums to a charity. 3. கொடுத்துத் திரும்பக் கிடையாதனவற்றைச் செலவாக எழுதுதல்; to write off as irrecoverable. [மொய் + எழுது-,] மொய்யெழுது2 moyyel̲ududal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) திருமணம் முதலியவற்றில் அளிக்கும் நன்கொடைகளைப் பதிவு செய்தல்; to make a list of presents given on marriage or other special occasions. [மொய் + எழுது-,] மொய்யெழுது1 moyyel̲ududal, 5 செ. குன்றாவி.(v.t.) 1. மணம் முதலியவற்றில் நன்கொடையளித்தல்; to give presents on marriage or other special occasions. 2. அற (தரும);த்திற்குச் சிறு தொகை உதவுதல் (வின்.);; to subscribe small sums to a charity. 3. கொடுத்துத் திரும்பக் கிடையாதனவற்றைச் செலவாக எழுதுதல்; to write off as irrecoverable. [மொய் + எழுது-,] மொய்யெழுது2 moyyel̲ududal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) திருமணம் முதலியவற்றில் அளிக்கும் ... பதிவு
மொய்யெனல்	மொய்யெனல் moyyen̲al, பெ. (n.) 1. சோம்பற்குறிப்பு (சூடா.);; slowness. 2. புளித்தற்குறிப்பு (கொ.வ.);; sourness. [மொய் + எனல்] மொய்யெனல் moyyen̲al, பெ. (n.) 1. சோம்பற்குறிப்பு (சூடா.);; slowness. 2. புளித்தற்குறிப்பு (கொ.வ.);; sourness. [மொய் + எனல்]

மொயின்	மொயின் moyiṉ, பெ.(n.) கோயிலுக்குக் கொடுக்கும் பணம் அல்லது பொருள்; a payment or contribution, as to a temple (R.T);. [மொய் = அன்பளிப்பு. மொய் → மொயின்] மொயின் moyiṉ, பெ. (n.) கோயிலுக்குக் கொடுக்கும் பணம் அல்லது பொருள்; a payment or contribution, as to a temple (R.T);. [மொய் = அன்பளிப்பு. மொய் → மொயின்]
மொயினி	மொயினி moyiṉi, பெ.(n.) மொயின் பார்க்க;see {} (R.T);. [மொய் → மொயின் → மொயினி] மொயினி moyiṉi, பெ. (n.) மொயின் பார்க்க;see {} (R.T);. [மொய் → மொயின் → மொயினி]
மொரசுபறையன்	மொரசுபறையன் morasubaṟaiyaṉ, பெ.(n.) கன்னட நாட்டிலிருந்து தமிழ்நாடு புகுந்த பறையர் வகுப்பினர்; a division of the {} caste. said to have migrated from Karnataka to the Tamil Country.(E.T.V. 80);. [மொரசு + பறையன்] மொரசுபறையன் morasubaṟaiyaṉ, பெ. (n.) கன்னட நாட்டிலிருந்து தமிழ்நாடு புகுந்த பறையர் வகுப்பினர்; a division of the {} caste. said to have migrated from Karnataka to the Tamil Country (E.T.V. 80);. [மொரசு + பறையன்]
மொரப்பூர்	மொரப்பூர் morappūr, பெ.(n.) தர்மபுரி மாவட்டத்தில் அமைந்த ஊர்; a village in Dharmapuri dt. [முரம்பு = கன்னிலம் அல்லது சரள் நிலம் (சொ.க.66);. முரம்பு → மொரம்பு + ஊர் = மொரம்பூர் → மொரப்பூர். முரம்பு என்று பிறவிடங்களிலும் ஊர்ப்பெயர் அமைந்துள்ளதைக் காண்க] மொரப்பூர் morappūr, பெ. (n.) தர்மபுரி மாவட்டத்தில் அமைந்த ஊர்; a village in Dharmapuri dt. [முரம்பு = கன்னிலம் அல்லது சரள் நிலம் (சொ.க.66);. முரம்பு → மொரம்பு + ஊர் = மொரம்பூர் → மொரப்பூர். முரம்பு என்று பிறவிடங்களிலும் ஊர்ப்பெயர் அமைந்துள்ளதைக் காண்க]

மொரமொர-த்தல்	மொரமொர-த்தல் moramorattal, 11. செ.கு.வி. (v.i.) 1. முறுக்கா யொலித்தல்; to rustle. 2. முறமுற-த்தல் 1 பார்க்க;see {}, 1. 3. முறமுற-த்தல் 2 பார்க்க;see {}, 2. [மொர + மொர-,] மொரமொர-த்தல் moramorattal, 11. செ.கு.வி. (v.i.) 1. முறுக்கா யொலித்தல்; to rustle. 2. முறமுற-த்தல் 1 பார்க்க;see {}, 1. 3. முறமுற-த்தல் 2 பார்க்க;see {}, 2. [மொர + மொர-,]
மொரமொரப்பு	மொரமொரப்பு moramorappu, பெ.(n.) 1. முறுக்காயொலிக்கை; rustling. 2. முறமுறப்பு 1 பார்க்க;see {}, 1. 3. முறமுறப்பு 2 பார்க்க;see {}, 2. [மொரமொர → மொரமொரப்பு. 'பு' தொ.பெ.ஈறு] மொரமொரப்பு moramorappu, பெ. (n.) 1. முறுக்காயொலிக்கை; rustling. 2. முறமுறப்பு 1 பார்க்க;see {}, 1. 3. முறமுறப்பு 2 பார்க்க;see {}, 2. [மொரமொர → மொரமொரப்பு. 'பு' தொ.பெ.ஈறு]
மொரமொரெனல்	மொரமொரெனல் moramoreṉal, பெ.(n.) 1. முறுக்காய் ஒலித்தற் குறிப்பு; rustling. 2. முரமுரெனல் பார்க்க (சங்.அக.); ;see {}. [மொர + மொரெனல்-,] மொரமொரெனல் moramoreṉal, பெ. (n.) 1. முறுக்காய் ஒலித்தற் குறிப்பு; rustling. 2. முரமுரெனல் பார்க்க (சங்.அக.); ;see {}. [மொர + மொரெனல்-,]
மொருமொரு-த்தல்	மொருமொரு-த்தல் morumoruttal, 11. செ.கு.வி. (v.i.) 1. முணுமுணுத்தல்; to murmur, to grumble. 2. மொரமொர-த்தல் பார்க்க; see mora-mora-. [மொரு + மொரு-] மொருமொரு-த்தல் morumoruttal, 11. செ.கு.வி. (v.i.) 1. முணுமுணுத்தல்; to murmur, to grumble. 2. மொரமொர-த்தல் பார்க்க; see mora-mora-. [மொரு + மொரு-]

மொருமொரெனல்	மொருமொரெனல் morumoreṉal, பெ.(n.) 1. மொரமொரெனல் பார்க்க (சங்.அக.);;see {}. 2. முணுமுணுத்தற் குறிப்பு; onom. expr. of grumbling. [மொருமொரு + எனல்] மொருமொரெனல் morumoreṉal, பெ. (n.) 1. மொரமொரெனல் பார்க்க (சங்.அக.);;see {}. 2. முணுமுணுத்தற் குறிப்பு; onom. expr. of grumbling. [மொருமொரு + எனல்]
மொல்லமாறி	மொல்லமாறி mollamāṟi, பெ.(n.) 1. முடிச் சவிழ்க்கி; pickpocket. 2. புரட்டன் dishonest person, deceiver. தெ. முல்லை மாரி. [முல்லை + மாறி. இல்லிருத்தல் முல்லை (தனிப்பா.); முல்லை கற்பொழுக்கத்தின் அடையாளம். முல்லை = கற்பு நெறி, ஒழுக்கம் முல்லைமாறி → மொல்லமாறி. மாறு → மாறி. 'இ' வினை முதலீறு. ஓ.நோ. கேட்புமாறி] மொல்லமாறி mollamāṟi, பெ. (n.) 1. முடிச் சவிழ்க்கி; pickpocket. 2. புரட்டன்; dishonest person, deceiver. தெ. முல்லை மாரி. [முல்லை + மாறி. இல்லிருத்தல் முல்லை (தனிப்பா.); முல்லை கற்பொழுக்கத்தின் அடையாளம். முல்லை = கற்பு நெறி, ஒழுக்கம் முல்லைமாறி → மொல்லமாறி. மாறு → மாறி. 'இ' வினை முதலீறு. ஓ.நோ. கேட்புமாறி]
மொல்லு	மொல்லு mollu, பெ.(n.) சண்டைக்கு முன் கைகால்களைத் தட்டிச் செய்யும் ஆரவாரம் (வின்.);; noise made with hands and feet, preparatory to a fight. [மொல் → மொல்லு] மொல்லு mollu, பெ. (n.) சண்டைக்கு முன் கைகால்களைத் தட்டிச் செய்யும் ஆரவாரம் (வின்.);; noise made with hands and feet, preparatory to a fight. [மொல் → மொல்லு]

மொல்லுமொல்லெனல்	மொல்லுமொல்லெனல் mollumolleṉal, பெ.(n.) இரைச்சற் குறிப்பு (சங்.அக.);; onom. expr. signifying noisy clamour. [மொல்லு + மொல்லெனல்] மொல்லுமொல்லெனல் mollumolleṉal, பெ. (n.) இரைச்சற் குறிப்பு (சங்.அக.);; onom. expr. signifying noisy clamour. [மொல்லு + மொல்லெனல்]
மொல்லை	மொல்லை mollai, பெ.(n.) ஒரைக்கூட்டத்தில் முதலாவது மேழம் (மேடம்); (சூடா. உள். 9);; aries of the zodiac. [முல் → முல்லை = குத்தகை. முல்லைக்காரன் = குத்தகைக்காரன். முல்லை → மொல்லை = மேழம் (பருத்த செம்மறியாட்டுக் கடா);, மேழவோரை (வே.க. 4, 27);] மொல்லை mollai, பெ. (n.) ஒரைக்கூட்டத்தில் முதலாவது மேழம் (மேடம்); (சூடா. உள். 9);; aries of the zodiac. [முல் → முல்லை = குத்தகை. முல்லைக்காரன் = குத்தகைக்காரன். முல்லை → மொல்லை = மேழம் (பருத்த செம்மறியாட்டுக் கடா);, மேழவோரை (வே.க. 4, 27);]
மொல்லையிற்போடு-தல்	மொல்லையிற்போடு-தல் mollaiyiṟpōṭudal, 19 செ.குன்றாவி. (v.t.) குடும்பப் பொதுச் செலவிற்குக் கொடுத்தல்; to pledge a property for common expenditure of a family. [முல் → முல்லை = குத்தகை. மொல்லை + இல் + போடு-,] மொல்லையிற்போடு-தல் mollaiyiṟpōṭudal, 19 செ.குன்றாவி. (v.t.) குடும்பப் பொதுச் செலவிற்குக் கொடுத்தல்; to pledge a property for common expenditure of a family. [முல் → முல்லை = குத்தகை. மொல்லை + இல் + போடு-,]
மொலு	மொலு molu, பெ.(n.) மொல்லு பார்க்க (யாழ்.அக.);;see mollu. [மொல்லு → மொலு] மொலு molu, பெ. (n.) மொல்லு பார்க்க (யாழ்.அக.);;see mollu. [மொல்லு → மொலு]

மொலுமொலு-த்தல்	மொலுமொலு-த்தல் molumoluttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மொருமொரு-த்தல் 1 பார்க்க (சங்.அக.);;see morumoru-, 1. 2. விடாது பேசுதல்; to chatter. 3. இரைதல்; to clamour. [முல் → முல்லை = குத்தகை, முல்லை → மொல்லை = பருத்த செம்மறியாட்டுக்கடா. மொல் → மொலு. மொலு + மொலு-,] மொலுமொலு-த்தல் molumoluttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மொருமொரு-த்தல் 1 பார்க்க (சங்.அக.);;see morumoru-, 1. 2. விடாது பேசுதல்; to chatter. 3. இரைதல்; to clamour. [முல் → முல்லை = குத்தகை, முல்லை → மொல்லை = பருத்த செம்மறியாட்டுக்கடா. மொல் → மொலு. மொலு + மொலு-,]
மொலுமொலெனல்	மொலுமொலெனல் molumoleṉal, பெ.(n.) 1. விடாது பேசற்குறிப்பு; chattering. 2. இரைச்சற் குறிப்பு; noisy clamour. 3. முணுமுணுத்தற் குறிப்பு; grumbling. 4. தினவெடுத்தற்குறிப்பு; itching sensation. 'சிரங்கு மொலுமொலென்று அரிக்கிறது'. 5. சொறிதற் குறிப்பு (வின்.);; scratching. [மொல் → மொலு. மொலுமொலு + எனல்] மொலுமொலெனல் molumoleṉal, பெ. (n.) 1. விடாது பேசற்குறிப்பு; chattering. 2. இரைச்சற் குறிப்பு; noisy clamour. 3. முணுமுணுத்தற் குறிப்பு; grumbling. 4. தினவெடுத்தற்குறிப்பு; itching sensation. 'சிரங்கு மொலுமொலென்று அரிக்கிறது'. 5. சொறிதற் குறிப்பு (வின்.);; scratching. [மொல் → மொலு. மொலுமொலு + எனல்]
மொலுமொலுவெனல்	மொலுமொலுவெனல் molumoluveṉal, பெ.(n.) ஈக்கள் மொய்த்தற் குறிப்பு; onom. expr. signifying swamp of flies. [மொலுமொலு + எனல்] மொலுமொலுவெனல் molumoluveṉal, பெ. (n.) ஈக்கள் மொய்த்தற் குறிப்பு; onom. expr. signifying swamp of flies. [மொலுமொலு + எனல்]

மொலோரெனல்	மொலோரெனல் molōreṉal, பெ.(n.) சிறு மீன் கூட்டம் நீர் மட்டத்தில் துள்ளிவரும் ஒலிக்குறிப்பு; onom. expr. signifying noise produced by small fishes at upper part of tank, sea etc. [மொலோர் + எனல்] மொலோரெனல் molōreṉal, பெ. (n.) சிறு மீன் கூட்டம் நீர் மட்டத்தில் துள்ளிவரும் ஒலிக்குறிப்பு; onom. expr. signifying noise produced by small fishes at upper part of tank, sea etc. [மொலோர் + எனல்]
மொழச்சு-தல்	மொழச்சு-தல் moḻccudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) மழித்தல் (கொச்சை);; to shave. [மொழு → மொழச்சு] மொழச்சு-தல் moḻccudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) மழித்தல் (கொச்சை);; to shave. [மொழு → மொழச்சு]
மொழி	மொழி1 moḻidal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) சொல்லுதல்; to say, speak. "மனத்தொடு வாய்மை மொழியின்" (குறள், 295);. [முள் → முளி → முழி → மொழி (வே.க.4,44);. மொழிதல் சொற்றிருத்தமாகப் பேசுதல். (சொ.க.49);] மொழி2 moḻi, பெ.(n.) 1. மணிக்கட்டு, முழங்கால், கணைக்கால் முதலியவற்றின் பொருத்து; joint, as of wrist, knee, ankle, etc. 'மொழி பிசகி விட்டது' (உ.வ.);. 2. மரஞ் செடி கொடிகளின் கணு; joint where a twig branches off from the stem. "மொழியு மினியீர்...... மதுரக் கழைகாள்" (அழகர்கல. 67);. [முல் → முள் → முள்கு. முள்குதல் = முயங்குதல். முள் → முளி = உடல் மூட்டு, மரக்கணு, கனுக்கால். முழி → மொழி. (வே.க. 4,44);] மொழி3 moḻi, பெ.(n.) 1. சொல்; word. "மறைமொழி தானே மந்திரமென்ப" (தொல். பொ. 481);. 2. கட்டுரை; saying, maxim. "பழமொழி".

மொழிக்கட்டு	மொழிக்கட்டு mol̲ikkaṭṭu, பெ.(n.) உடற் பொருத்திற் காணுந் திமிர் (மருத்);; stiffness of joints. [மொழி + கட்டு] மொழிக்கட்டு mol̲ikkaṭṭu, பெ. (n.) உடற் பொருத்திற் காணுந் திமிர் (மருத்);; stiffness of joints. [மொழி + கட்டு]
மொழிச்சாரியை	மொழிச்சாரியை mol̲iccāriyai, பெ.(n.) இரண்டு அல்லது இரண்டுக்கு மேற்பட்ட வெழுத்துகளால் ஆகிய சாரியை (நன். 252, மயிலை.);; [மொழி + சாரியை] மொழிச்சாரியை mol̲iccāriyai, பெ. (n.) இரண்டு அல்லது இரண்டுக்கு மேற்பட்ட வெழுத்துகளால் ஆகிய சாரியை (நன். 252, மயிலை.);; [மொழி + சாரியை]
மொழிதடுமாறு –தல்	மொழிதடுமாறு –தல் mol̲idaḍumār̲udal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. திக்கிப் பேசுதல் (யாழ்.அக);; to stammer. 2. வாய் குழறுதல்; to err, hesitate or stumblein reading, reciting, etc., [மொழி + தடுமாறு-,]
மொழிதவறு-தல்	மொழிதவறு-தல் mol̲idavar̲udal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மொழி பிசகு-தல் பார்க்க;see {}. 'மொழி தவறாதவன் வழி தவறாதவன்' (பழ.);. [மொழி + தவறு-,] மொழிதவறு-தல் mol̲idavar̲udal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மொழி பிசகு-தல் பார்க்க;see {}. 'மொழி தவறாதவன் வழி தவறாதவன்' (பழ.);. [மொழி + தவறு-,]
மொழிந்ததுமொழிவு	மொழிந்ததுமொழிவு mol̲indadumol̲ivu, பெ.(n.) முன்மொழிந்ததனையே பயனின்றிப் பின்னும் மொழிவதாகிய நூற்குற்றம் (தண்டி. 102);; tautology, a defect in literary composition, one of ten {}. மறுவ. கூறியது கூறல். [மொழிந்தது + மொழிவு] மொழிந்ததுமொழிவு mol̲indadumol̲ivu, பெ. (n.) முன்மொழிந்ததனையே பயனின்றிப் பின்னும் மொழிவதாகிய நூற்குற்றம் (தண்டி. 102);; tautology, a defect in literary composition, one of ten {}. மறுவ. கூறியது கூறல். [மொழிந்தது + மொழிவு]

மொழிநூல்	மொழிநூல் moḻinūl, பெ.(n.) மொழி வரலாற்றுக் கூறும் நூல் (பு.வ.);; philology. 'மொழிநூலை உலகில் தோற்றுவித்தவர் குமரி நாட்டுத் தமிழிலக்கண நூலாரே என்பார் பாவாணர்'. [மொழி + நூல்] மொழிநூல் மொழிநூலாவது சொற்கள், சொல்லாக்க முறைகள், இலக்கண அமைதி முதலியனபற்றிப் பல மொழிகட்கிடையிலுள்ள தொடர்பை ஆராயுங் கலை. மொழி நூல் முதலாவது கிரேக்கு. இலத்தீன் என்னும் மொழிகளைக் கற்குங் கல்வியாக, 18 ஆம் நூற்றாண்டில் மேனாடுகளில் தோன்றிற்று. பின்பு, ஆங்கிலேயரும் விடையூழியரும் (Missionaries); இந்தியாவிற்கு வந்து, சமற்கிருதத்திற்கும் கிரேக்க லத்தீன் மொழிகட்குமுள்ள நெருக்கத்தைக் கண்டுபிடித்த பின், ஐரோப்பாவில் ஆரிய மொழிகளைப் பற்றிச் சிறப்பாராய்ச்சி எழுந்தது. ஆரிய மொழிகளை யாராய்ந்தவர்களுள் கிரீம் (Grimm);, வெர்ணெர் (Verner); என்ற இருவர் தலைசிறந்தவர். உலகத்தின் பல இடங்களுக்குச் சென்ற விடையூழியரும் வழிப்போக்கரும் அவ்வவ்விடத்து மொழிகளைக் கற்று, மேலை மொழிகளில் அவற்றின் இலக்கணங்களை வரைந்து வெளியிட்டதுமன்றி, இனமொழிகளை யெல்லாம் ஒப்பிட்டுப் பல குடும்பங் களாகவும் வகுத்துக் காட்டினர். ஒப்பியன் மொழி நூல்கலையே விடையூழியராலும் வழிப்போக்கராலும் தான் உருவாயிற்று என்று கூறினும் மிகையாகாது. பிற கலை யாராய்ச்சியாளரும் மொழிநூலுக்கு உதவியிருக்கின்றனர். பல நாட்டு மொழிகள் மேனாட்டு மொழிகளில் வரையப்பட்ட பின், மாக்கசு முல்லர் என்ற மாபெரும் புலவர், சென்ற நூற்றாண்டில், தம் வாழ்நாளை யெல்லாம் மொழிநூற் கல்விக்கே ஒப்புக்கொடுத்து, உலக மொழிகளிற் பெரும்பாலானவற்றை ஆராய்ந்து, தம் நுண்மாண் நுழைபுலத்தால் ஒப்பியன் மொழி நூலை உருவாக்கினார். மாக்கசு முல்லர் திராவிட மொழிகளைச் சரியாய் ஆராயாததாலும், அவற்றை வடமொழியின் கிளைகள் என்று தவறாக எண்ணியதாலும், திராவிடத்தின் உண்மையான இயல்புகளைக் கூறமுடியவில்லை. திராவிடம் வடமொழிச் சார்பற்றதென்றும், உலக முதன்மொழிக்கு மிக நெருங்கியதென்றும், மயங்கும்
மொழிப்பற்றாளர்	மொழிப்பற்றாளர் moḻippaṟṟāḷar, பெ.(n.) தாய்மொழியின் மேல் அக்கறை கொண்டவர்; language zealists. 'தமிழின் துய்மைக்குத் தமிழ் மொழிப் பற்றாளரின் பங்கு பெரிது' (உ.வ.);. [மொழி + பற்றாளர்] மொழிப்பற்றாளர் moḻippaṟṟāḷar, பெ. (n.) தாய்மொழியின் மேல் அக்கறை கொண்டவர்; language zealists. 'தமிழின் துய்மைக்குத் தமிழ் மொழிப் பற்றாளரின் பங்கு பெரிது' (உ.வ.);. [மொழி + பற்றாளர்]

மொழிப்பிசகு	மொழிப்பிசகு1 mol̲ippisagu, பெ.(n.) சொல் மாறுகை (வாக்குத்தவறுகை);; failure to keep one's word. [மொழி + பிசகு] மொழிப்பிசகு2 mol̲ippisagu, பெ.(n.) உடற் பொருத்து இடம் விட்டு விலகுகை; dislocation of joints. [மொழியிசகு → மொழிப்பிசடு] மொழிப்பிசகு1 mol̲ippisagu, பெ. (n.) சொல் மாறுகை (வாக்குத்தவறுகை);; failure to keep one's word. [மொழி + பிசகு] மொழிப்பிசகு2 mol̲ippisagu, பெ. (n.) உடற் பொருத்து இடம் விட்டு விலகுகை; dislocation of joints. [மொழியிசகு → மொழிப்பிசடு]
மொழிப்பொருள்	மொழிப்பொருள் mol̲ipporuḷ, பெ.(n.) 1. சொற்கு ஏற்பட்ட பொருள்; significance or meaning of a word. "மொழிப் பொருட் காரணம்" (தொல். சொல். 394);. 2. நிமித்தச் சொல்; word or utterance foreboding good or ill. "நிமித்த மொழிப்பொரு டெய்வம்" (தொல். பொ. 36);. 3. மறைமொழி; mantra. "மொழிப் பொருட் டெய்வம் வழித்துணை யாகென" (சிலப். 10, 100);. [மொழி + பொருள்] மொழிப்பொருள் mol̲ipporuḷ, பெ. (n.) 1. சொற்கு ஏற்பட்ட பொருள்; significance or meaning of a word. "மொழிப் பொருட் காரணம்" (தொல். சொல். 394);. 2. நிமித்தச் சொல்; word or utterance foreboding good or ill. "நிமித்த மொழிப்பொரு டெய்வம்" (தொல். பொ. 36);. 3. மறைமொழி; mantra. "மொழிப் பொருட் டெய்வம் வழித்துணை யாகென" (சிலப். 10, 100);. [மொழி + பொருள்]

மொழிபிசகு	மொழிபிசகு1 mol̲ibisagudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வாக்குத் தவறுதல்; to fail in keeping one's word. [மொழி + பிசகு-,] மொழிபிசகு2 mol̲ibisagudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) உடற்பொருத்து இடம் விட்டு விலகுதல்; to suffer dislocation in joints. [மொழி + பிசகு-,] மொழிபிசகு1 mol̲ibisagudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வாக்குத் தவறுதல்; to fail in keeping one's word. [மொழி + பிசகு-,] மொழிபிசகு2 mol̲ibisagudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) உடற்பொருத்து இடம் விட்டு விலகுதல்; to suffer dislocation in joints. [மொழி + பிசகு-,]
மொழிபிறழ்	மொழிபிறழ்1 mol̲ibir̲al̲tal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) மொழி பிசகு1-தல் பார்க்க: see {}. [மொழி + பிறழ்-,] மொழிபிறழ்2 mol̲ibir̲al̲tal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) மொழிபிசகு2-தல் பார்க்க;see {}. [மொழி + பிறழ்-,] மொழிபிறழ்1 mol̲ibir̲al̲tal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) மொழி பிசகு1-தல் பார்க்க: see {}. [மொழி + பிறழ்-,] மொழிபிறழ்2 mol̲ibir̲al̲tal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) மொழிபிசகு2-தல் பார்க்க;see {}. [மொழி + பிறழ்-,]

மொழிபுணர்இயல்பு	மொழிபுணர்இயல்பு moḻibuṇariyalbu, பெ. (n.) பொருள்கோள்; modes of construing verses. [மொழிபுணர் + இயல்பு] சொற்றொடரில் பொருள் நிலைக்கு ஏற்றபடி சொற்கள் சேரும் முறைமையினைத் தொல்காப்பியம் மொழி புணர் இயல்பு என்று குறிப்பிடுகிறது. இதனையே பிற்கால இலக்கணப் புலவர் யாற்று நீர், மொழி மாற்று, நிரனிறை, விற்பூட்டு, தாப்பிசை, அளைமறியாப்பு, கொண்டு கூட்டு, அடிமறி மாற்று என எண் வகையாகச் செய்யுட்குப் பொருள் கொள்ளும் முறையினைக் குறிப்பிடும் பொருள் கோள் என்று குறிக்கின்றனர். மொழிபுணர்இயல்பு moḻibuṇariyalbu, பெ. (n.) பொருள்கோள்; modes of construing verses. [மொழிபுணர் + இயல்பு] சொற்றொடரில் பொருள் நிலைக்கு ஏற்றபடி சொற்கள் சேரும் முறைமையினைத் தொல்காப்பியம் மொழி புணர் இயல்பு என்று குறிப்பிடுகிறது. இதனையே பிற்கால இலக்கணப் புலவர் யாற்று நீர், மொழி மாற்று, நிரனிறை, விற்பூட்டு, தாப்பிசை, அளைமறியாப்பு, கொண்டு கூட்டு, அடிமறி மாற்று என எண் வகையாகச் செய்யுட்குப் பொருள் கொள்ளும் முறையினைக் குறிப்பிடும் பொருள் கோள் என்று குறிக்கின்றனர்.
மொழிபெயர்-த்தல்	மொழிபெயர்-த்தல் moḻibeyarttal, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) நூல் முதலியவற்றை வேறு மொழியில் மொழிமாற்றம் செய்தல்; to interpret, translate. "மொழிபெயர்த் ததர்ப்பட யாத்தல்" (தொல். பொ. 652);. [மொழி + பெயர்-,] மொழிபெயர்-த்தல் moḻibeyarttal, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) நூல் முதலியவற்றை வேறு மொழியில் மொழிமாற்றம் செய்தல்; to interpret, translate. "மொழிபெயர்த் ததர்ப்பட யாத்தல்" (தொல். பொ. 652);. [மொழி + பெயர்-,]
மொழிபெயர்தேசம்	மொழிபெயர்தேசம் moḻibeyartēcam, பெ.(n.) மொழிபெயர்தேம் பார்க்க;see {}. [மொழிபெயர் + தேசம்] மொழிபெயர்தேசம் moḻibeyartēcam, பெ. (n.) மொழிபெயர்தேம் பார்க்க;see {}. [மொழிபெயர் + தேசம்]

மொழிபெயர்தேம்	மொழிபெயர்தேம் mol̲ibeyartēm, பெ.(n.) வேற்றுமொழி வழங்கும் நாடு; foreign country, as the place where the language is different. "மொழிபெயர்தே எத்தராயினும்" (குறுந். 11);. [மொழி + பெயர் + தேம். தேசம் → தேம்] மொழிபெயர்தேம் mol̲ibeyartēm, பெ. (n.) வேற்றுமொழி வழங்கும் நாடு; foreign country, as the place where the language is different. "மொழிபெயர்தே எத்தராயினும்" (குறுந். 11);. [மொழி + பெயர் + தேம். தேசம் → தேம்]
மொழிபெயர்தேயம்	மொழிபெயர்தேயம் mol̲ibeyartēyam, பெ.(n.) மொழிபெயர்தேம் பார்க்க;see {}. [மொழிபெயர் + தேயம்] மொழிபெயர்தேயம் mol̲ibeyartēyam, பெ. (n.) மொழிபெயர்தேம் பார்க்க;see {}. [மொழிபெயர் + தேயம்]
மொழிபெயர்ப்பு	மொழிபெயர்ப்பு mol̲ibeyarbbu, பெ.(n.) மொழிமாற்றம் செய்தல் (நன். 50);; translation; interpretation in another language. [மொழி + பெயர்ப்பு. பெயர் → பெயர்ப்பு. 'பு' தொ.பெ.ஈறு] தொல்காப்பியர் நூல்களை முதல்நூல், வழிநூல் என இருவகைப்படுத்தி வழிநூல் 1. தொகுத்தல், 2. விரித்தல், 3. தொகைவிரி, 4. மொழிபெயர்ப்பு என நான்கு வகைப்படும் என்பர். வழிநூல் முறையினை நன்னூலார் யாப்பு என்ற சொல்லால் குறிப்பார். நன்னூலார் கோட்பாட்டின்படி நூல்யாப்பு நான்கு வகைப்படும். தொல்காப்பியர் கூறிய வழிநூல்வகை நான்கினையும் நன்னூலார் நூல்யாப்பு என்ற சொல்லால் குறித்துள்ளார். மொழிபெயர்ப்பு mol̲ibeyarbbu, பெ. (n.) மொழிமாற்றம் செய்தல் (நன். 50);; translation;interpretation in another language. [மொழி + பெயர்ப்பு. பெயர் → பெயர்ப்பு. 'பு' தொ.பெ.ஈறு] தொல்காப்பியர் நூல்களை முதல்நூல், வழிநூல் என இருவகைப்படுத்தி வழிநூல் 1. தொகுத்தல், 2. விரித்தல், 3. தொகைவிரி, 4. மொழிபெயர்ப்பு என நான்கு வகைப்படும் என்பர். வழிநூல் முறையினை நன்னூலார் யாப்பு என்ற சொல்லால் குறிப்பார். நன்னூலார் கோட்பாட்டின்படி நூல்யாப்பு நான்கு வகைப்படும்.

மொழிமாற்று	மொழிமாற்று moḻimāṟṟu, பெ.(n.) பொருள் கோளெட்டனுள் ஏற்ற பொருளுக்கு இயையுமாறு மொழிகளை மாற்றிப் பொருள் கொள்ளும் முறை (நன். 413);; [மொழி + மாற்று. மாறு → மாற்று. செய்யுளில் சொற்களை மாற்றிப் பொருள் செய்ய வேண்டிய நிலையில் சொற்கள் புணர்க்கப்பட்டிருப்பது மொழிமாற்று. எ-டு. சுரை யாமு அம்மி மிதப்ப.] மொழிமாற்று moḻimāṟṟu, பெ. (n.) பொருள் கோளெட்டனுள் ஏற்ற பொருளுக்கு இயையுமாறு மொழிகளை மாற்றிப் பொருள் கொள்ளும் முறை (நன். 413);; [மொழி + மாற்று. மாறு → மாற்று. செய்யுளில் சொற்களை மாற்றிப் பொருள் செய்ய வேண்டிய நிலையில் சொற்கள் புணர்க்கப்பட்டிருப்பது மொழிமாற்று. எ-டு. சுரை யாமு அம்மி மிதப்ப.]
மொழிமாற்றுப் பொருள்கோல்	மொழிமாற்றுப்பொருள்கோல் moḻimāṟṟupporuḷāl, பெ.(n.) மொழி மாற்று பார்க்க;see {}. [மொழிமாற்று + பொருள்கோள்] மொழிமாற்றுப்பொருள்கோல் moḻimāṟṟupporuḷāl, பெ. (n.) மொழி மாற்று பார்க்க;see {}. [மொழிமாற்று + பொருள்கோள்]
மொழிமாறாவோலை	மொழிமாறாவோலை moḻimāṟāvōlai, பெ.(n.) மாற்றுங் கருத்தில்லாத கட்டுப்பாடு உடைய ஆவணம்; [மொழி + மாறு + ஆ + ஒலை. 'ஆ' எ.ம. இடைநிலை] மொழிமாறாவோலை moḻimāṟāvōlai, பெ. (n.) மாற்றுங் கருத்தில்லாத கட்டுப்பாடு உடைய ஆவணம்; [மொழி + மாறு + ஆ + ஒலை. 'ஆ' எ.ம. இடைநிலை]
மொழிமிரட்டி	மொழிமிரட்டி moḻimiraṭṭi, பெ. (n.) ஒருவகைப்பூடு; a herb. [மொழி + மிரட்டி] மொழிமிரட்டி moḻimiraṭṭi, பெ. (n.) ஒருவகைப்பூடு; a herb. [மொழி + மிரட்டி]

மொழிமுதலெழுத்துகள்	மொழிமுதலெழுத்துகள் moḻimudaleḻuddugaḷ, பெ.(n.) சொல்லின் முதலில் வரும் எழுத்துகள்; initial letters. [மொழிமுதல் + எழுத்துகள். மொழி = சொல்] உயிரெழுத்து பன்னிரண்டும்க,ச,த,ந,ப,ம,வ,ய,ஞஆகியஒன்பதுமெய்யெழுத்துகளுமாகிஇருபத்தொன்றுஎழுத்துகள்மொழிமுதல்எழுத்துகள்.நன்னூலார்இங்வனம்,எங்ஙனம்முதலாயசொற்களைமனத்திற்கொண்டுஙகரமும்மொழிமுதலில்வரும்என்பார். மொழிமுதலெழுத்துகள் moḻimudaleḻuddugaḷ, பெ. (n.) சொல்லின் முதலில் வரும் எழுத்துகள்; initial letters. [மொழிமுதல் + எழுத்துகள். மொழி = சொல்] உயிரெழுத்து பன்னிரண்டும் க,ச,த,ந,ப,ம,வ,ய,ஞ ஆகிய ஒன்பது மெய்யெழுத்துகளுமாகி இருபத்தொன்று எழுத்துகள் மொழி முதல் எழுத்துகள். நன்னூலார் இங்வனம், எங்ஙனம் முதலாய சொற்களை மனத்திற் கொண்டு ஙகர மும்மொழி முதலில் வரும் என்பார்.
மொழிமுறித்தான் காய்ச்சல்	மொழிமுறித்தான்காய்ச்சல் moḻimuṟittāṉkāyccal, பெ.(n.) முடக்குக் காய்ச்சல்; dengue. [மொழி + முறித்தான் + காய்ச்சல். காய் → காய்ச்சல். 'சல்' தொ.பெ.ஈறு.] மொழிமுறித்தான்காய்ச்சல் moḻimuṟittāṉkāyccal, பெ. (n.) முடக்குக் காய்ச்சல்; dengue. [மொழி + முறித்தான் + காய்ச்சல். காய் → காய்ச்சல். 'சல்' தொ.பெ.ஈறு.]
மொழிமை	மொழிமை moḻimai, பெ.(n.) உண்மை, ஒழுக்கம் போன்றன பற்றி நன்கு அறியப்பட்ட சுருக்கமான கூற்று (பிங்.);; proverb. மறுவ. பழமொழி, சொலவடை, முதுமொழி. [மொழி → மொழிமை. 'மை' ப.பெ.ஈறு] மொழிமை moḻimai, பெ. (n.) உண்மை, ஒழுக்கம் போன்றன பற்றி நன்கு அறியப்பட்ட சுருக்கமான கூற்று (பிங்.);; proverb. மறுவ. பழமொழி, சொலவடை, முதுமொழி. [மொழி → மொழிமை. 'மை' ப.பெ.ஈறு]

மொழியன்	மொழியன் moḻiyaṉ, பெ.(n.) பெரிய பேன் (யாழ்.அக.);; large louse. [முழு → முழுமை = பருமை. முழா → மிழா = பருத்த ஆண்மான். முழா → முடா → மிடா = பெரு மண்யானை. முழு → மொழு → மொழுக்கு → மொழுக்கன் = தடித்தவள். மொழு → மொழியன் = பெரும் பேன் (வே.க. 4, 46, 47);] மொழியன் moḻiyaṉ, பெ. (n.) பெரிய பேன் (யாழ்.அக.);; large louse. [முழு → முழுமை = பருமை. முழா → மிழா = பருத்த ஆண்மான். முழா → முடா → மிடா = பெரு மண்யானை. முழு → மொழு → மொழுக்கு → மொழுக்கன் = தடித்தவள். மொழு → மொழியன் = பெரும் பேன் (வே.க. 4, 46, 47);]
மொழியாக்கம்	மொழியாக்கம் moḻiyākkam, பெ.(n.) 1. மொழிபெயர்ப்பு பார்க்க;see {}. 2. ஒரு மொழியில் உள்ள இலக்கியம் முதலியவற்றை இன்னொரு மொழியில் அதன் பண்பாடு நாகரிகத்தை யொட்டி மாற்றி ஆக்கம் செய்தல்; transcreation. [மொழி + ஆக்கம். ஆகு (த.வி.); - ஆக்கு (பி.வி.); → ஆக்கம்] மொழியாக்கம் moḻiyākkam, பெ. (n.) 1. மொழிபெயர்ப்பு பார்க்க;see {}. 2. ஒரு மொழியில் உள்ள இலக்கியம் முதலியவற்றை இன்னொரு மொழியில் அதன் பண்பாடு நாகரிகத்தை யொட்டி மாற்றி ஆக்கம் செய்தல்; transcreation. [மொழி + ஆக்கம். ஆகு (த.வி.); - ஆக்கு (பி.வி.); → ஆக்கம்]
மொழியிடையெழுத்து	மொழியிடையெழுத்து moḻiyiḍaiyeḻuttu, பெ.(n.) சொல்லின் நடுவில் வேற்றுநிலை மெய்ம்மயக்காகவும் உடனிலை மெய்ம் மயக்காகவும் வரக்கூடிய எழுத்துகள் (வின்.);; [மொழி + இடை + எழுத்து] மொழியிடையெழுத்து moḻiyiḍaiyeḻuttu, பெ. (n.) சொல்லின் நடுவில் வேற்றுநிலை மெய்ம்மயக்காகவும் உடனிலை மெய்ம் மயக்காகவும் வரக்கூடிய எழுத்துகள் (வின்.);; [மொழி + இடை + எழுத்து]

மொழியியல்	மொழியியல் mol̲iyiyal, பெ.(n.) மொழியை ஆராயும் அறிவியற் புலம்; linguistics. 'சென்ற நூற்றாண்டில் மொழியியல் வியக்கத்தக்க வளர்ச்சியைக் கண்டது' (உ.வ.);. [மொழி + இயல்] வண்ணனை மொழியியல், ஒப்பீட்டு மொழியியல், வரலாற்று மொழியியல் என்று பகுத்துக் கொண்டு மொழியியல் மொழிகளைப் பாகுபடுத்தியும் ஒப்பிட்டும் ஆராய்கிறது. இத்துறை பிறதுறைகளுடன் சேர்ந்து கொண்டு குமுகாய மொழியியல், உளவியல் மொழியியல் என்றாற்போன்று நல்ல ஆய்வுப் பரப்பினைக் கொண்டுள்ளது. மொழியியல் mol̲iyiyal, பெ. (n.) மொழியை ஆராயும் அறிவியற் புலம்; linguistics. 'சென்ற நூற்றாண்டில் மொழியியல் வியக்கத்தக்க வளர்ச்சியைக் கண்டது' (உ.வ.);. [மொழி + இயல்] வண்ணனை மொழியியல், ஒப்பீட்டு மொழியியல், வரலாற்று மொழியியல் என்று பகுத்துக் கொண்டு மொழியியல் மொழிகளைப் பாகுபடுத்தியும் ஒப்பிட்டும் ஆராய்கிறது. இத்துறை பிறதுறைகளுடன் சேர்ந்து கொண்டு குமுகாய மொழியியல், உளவியல் மொழியியல் என்றாற்போன்று நல்ல ஆய்வுப் பரப்பினைக் கொண்டுள்ளது.
மொழியிறுதி	மொழியிறுதி mol̲iyir̲udi, பெ.(n.) மொழியீற்றெழுத்து பார்க்க (வின்.);;see {}. [மொழி + இறுதி] மொழியிறுதி mol̲iyir̲udi, பெ. (n.) மொழியீற்றெழுத்து பார்க்க (வின்.);;see {}. [மொழி + இறுதி]
மொழியீற்றெழுத்து	மொழியீற்றெழுத்து mol̲iyīr̲r̲el̲uttu, பெ.(n.) சொல்லின் முடிவில் வரும் எழுத்து (வின்.);; [மொழி + ஈற்று + எழுத்து. ஈறு → ஈற்று. எழு → எழுது → எழுத்து] அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓ, ஔ ஆகிய பதினொரு உயிரெழுத்துகளும், ஞ், ண், ந், ம், ன், ய், ர், ல், வ், ழ், ள் ஆகிய பதினொரு மெய்யெழுத்துகளும் மொழியிறுதியில் வரும். மொழியீற்றெழுத்து mol̲iyīr̲r̲el̲uttu, பெ. (n.) சொல்லின் முடிவில் வரும் எழுத்து (வின்.);; [மொழி + ஈற்று + எழுத்து. ஈறு → ஈற்று. எழு → எழுது → எழுத்து] அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓ, ஔ ஆகிய பதினொரு உயிரெழுத்துகளும், ஞ், ண், ந், ம், ன், ய், ர், ல், வ், ழ், ள் ஆகிய பதினொரு மெய்யெழுத்துகளும் மொழியிறுதியில் வரும்.

மொழியீறு	மொழியீறு moḻiyīṟu, பெ.(n.) மொழி யீற்றெழுத்து பார்க்க (வின்.);;see {}. [மொழி + ஈறு] மொழியீறு moḻiyīṟu, பெ. (n.) மொழி யீற்றெழுத்து பார்க்க (வின்.);;see {}. [மொழி + ஈறு]
மொழியொலிக்குறிப்பு	மொழியொலிக்குறிப்பு moḻiyolikkuṟippu, பெ.(n.) சொல்லின் அழுத்தமான பலுக்கம் (வின்.);; tone, emphasis. [மொழி + ஒலி + குறிப்பு. குறி → குறிப்பு] மொழியொலிக்குறிப்பு moḻiyolikkuṟippu, பெ. (n.) சொல்லின் அழுத்தமான பலுக்கம் (வின்.);; tone, emphasis. [மொழி + ஒலி + குறிப்பு. குறி → குறிப்பு]
மொழியோசை	மொழியோசை moḻiyōcai, பெ.(n.) பலுக்கல் (உச்சரிப்பு); (வின்.);; pronunciation. [மொழி + ஓசை] மொழியோசை moḻiyōcai, பெ. (n.) பலுக்கல் (உச்சரிப்பு); (வின்.);; pronunciation. [மொழி + ஓசை]

மொழிவழக்கு

மொழிவழக்கு moḻivaḻkku, பெ.(n.)

மொழியில் காணப்படும் வழக்குகள்; dialects.

[மொழி + வழக்கு]

ஒரு பெரு மொழியில் பல வழக்குகள் (Dialect); உண்டு. அவற்றை மொழிவழக் கெனலாம். அவை, இடவழக்கு (Local Dialect);, திசைவழக்கு (Provincial Dialect);, குலவழக்கு(Class Dialect);, திணைவழக்கு (Regional Dialect); என நால்வகைப்படும். ஒரு மொழி நீடித்து வழங்குமாயின், முற்கால (Old); வழக்கு, இடைக்கால (Middle); வழக்கு, இக்கால (Modern); வழக்கு என முந்நிலைகளை யடைந்திருக்கும்.

ஒரு மொழி உயர்ந்ததும் தாழ்ந்ததுமான இருவழக்குகளை யுடையதாயிருப்பின், அவை முறையே உயர் (High);, தாழ் (Low); என்னும் அடைகள் பெற்று, அம்மொழிப் பெயராற் குறிக்கப்படும் (கா:உயர்ஜெர்மன் - High German, தாழ் ஜெர்மன் - Low German);. தமிழில் இவை செந்தமிழ் கொடுந்தமிழ் என வழங்கும்.

ஒரு மொழியில், எழுத்தில் வழங்கும் வழக்கு நூல்வழக்கு (Literary Dialect); என்றும், பேச்சில் வழங்கும் வழக்கு உலக வழக்கு (Colloquial Dialect); என்றும் கூறப்படும். (மு.தா.1:81);

மொழிவழக்கு moḻivaḻkku, பெ. (n.)

மொழியில் காணப்படும் வழக்குகள்; dialects.

[மொழி + வழக்கு]

ஒரு பெரு மொழியில் பல வழக்குகள் (Dialect); உண்டு. அவற்றை மொழிவழக் கெனலாம். அவை, இடவழக்கு (Local Dialect);, திசைவழக்கு (Provincial Dialect);, குலவழக்கு(Class Dialect);, திணைவழக்கு (Regional Dialect); என நால்வகைப்படும். ஒரு மொழி நீடித்து வழங்குமாயின், முற்கால (Old); வழக்கு, இடைக்கால (Middle); வழக்கு, இக்கால (Modern); வழக்கு என முந்நிலைகளை யடைந்திருக்கும்.

ஒரு மொழி உயர்ந்ததும் தாழ்ந்ததுமான இருவழக்குகளை யுடையதாயிருப்பின், அவை முறையே உயர் (High);, தாழ் (Low); என்னும் அடைகள் பெற்று, அம்மொழிப் பெயராற் குறிக்கப்படும் (கா:உயர்ஜெர்மன் -
தமிழில் செந்தமிழ் கொடுந்தமிழ் வழங்கும்

மொழுக்கட்டை

மொழுக்கட்டை moḻukkaṭṭai, பெ.(n.)

தடித்த-வன்-வள்; stout man or woman.

[முழு → மொழு → மொழுக்கு → மொழுக்கன்

= தடித்தவன். மொழுக்கு → மொழுக்கட்டை. (வே.க.4, 47);]

மொழுக்கட்டை moḻukkaṭṭai, பெ. (n.)

தடித்த-வன்-வள்; stout man or woman.

[முழு → மொழு → மொழுக்கு → மொழுக்கன்

= தடித்தவன். மொழுக்கு → மொழுக்கட்டை. (வே.க.4, 47);]

மொழுக்கம்மை

மொழுக்கம்மை moḻukkammai, பெ.(n.)

ஒருவகை அம்மை நோய்; a kind of disease.

[கொழுக்கு + அம்மை]

மொழுக்கம்மை moḻukkammai, பெ. (n.)

ஒருவகை அம்மை நோய்; a kind of disease.

[கொழுக்கு + அம்மை]

மொழுக்கன்	மொழுக்கன்1 moḻukkaṉ, பெ.(n.) 1. வேலைப்பாடில்லாத அணிகலன் (இ.வ.);; plain jewel without elaborate or fine engraving of filigree work. 2. எளிய (இயல்பு); வேலை (யாழ்.அக.);; plain workmanship. [முள் → (மொள்); → மொழுக்கு → மொழுக்கன். மழுங்கு → மழுங்கன் = வேலைப்பாடில்லாத அணி (மு.தா.101);.] மொழுக்கன்2 moḻukkaṉ, பெ.(n.) தடித்தவன்; stout man. [முழா → முடா → மிடா = பெருமண்பானை, மிடாத்தவளை = பெருந்தவளை. முழு → மொழு → மொழுக்கு → மொழுக்கன். (வே.க.4,47);] மொழுக்கன்3 moḻukkaṉ, பெ.(n.) காய்ச்சல் கண்டு உடம்பு வீங்கி வலியுடன் வரும் ஒருவகை அம்மைநோய்; a kind of pox attended with moderate fever and pain all over the body with swelling. மொழுக்கன்1 moḻukkaṉ, பெ. (n.) வேலைப்பாடில்லாத அணிகலன் (இ.வ.);; plain jewel without elaborate or fine engraving of filigree work. 2. எளிய (இயல்பு); வேலை (யாழ்.அக.);; plain workmanship. [முள் → (மொள்); → மொழுக்கு → மொழுக்கன். மழுங்கு → மழுங்கன் = வேலைப்பாடில்லாத அணி (மு.தா.101);.]
மொழுக்கன்பிரண்டை	மொழுக்கன்பிரண்டை moḻukkaṉpiraṇṭai, பெ.(n.) ஒருவகைப் பிரண்டை; a variety of vitis guadrangularis. [மொழுக்கன் + பிரண்டை] மொழுக்கன்பிரண்டை moḻukkaṉpiraṇṭai, பெ. (n.) ஒருவகைப் பிரண்டை; a variety of vitis guadrangularis. [மொழுக்கன் + பிரண்டை]
மொழுக்கன்மோதிரம்	மொழுக்கன்மோதிரம் moḻukkaṉmōtiram, பெ.(n.) பூவேலை முதலியன செய்யப்படாத விரலணி (வின்.);; plain ring. [மொழுக்கன் + மோதிரம்] மொழுக்கன்மோதிரம் moḻukkaṉmōtiram, பெ. (n.) பூவேலை முதலியன செய்யப்படாத விரலணி (வின்.);; plain ring. [மொழுக்கன் + மோதிரம்]

மொழுக்கனோலை	மொழுக்கனோலை moḻukkaṉōlai, பெ.(n.) கல் வைத்து இழைக்காது தங்கத்திற் செய்த எளிய காதோலையணி (வின்.);; woman's plain ear-ring made of gold and not set with gems. [மொழுக்கன் + ஒலை] மொழுக்கனோலை moḻukkaṉōlai, பெ. (n.) கல் வைத்து இழைக்காது தங்கத்திற் செய்த எளிய காதோலையணி (வின்.);; woman's plain ear-ring made of gold and not set with gems. [மொழுக்கன் + ஒலை]
மொழுக்கு-தல்	மொழுக்கு-தல் moḻukkudal, 5. செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. மொழுக்குமரமடி-த்தல் பார்க்க (நாஞ்.);;see {}, 2. மெழுகு-தல் பார்க்க;see {}, 'தரையைச் சாணமிட்டு மொழுக்கு' (இ.வ.); [முள் → (மொள்); → மொழு → மொழுக்கு] மொழுக்கு-தல் moḻukkudal, 5. செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. மொழுக்குமரமடி-த்தல் பார்க்க (நாஞ்.);;see {}, 2. மெழுகு-தல் பார்க்க;see {}, 'தரையைச் சாணமிட்டு மொழுக்கு' (இ.வ.); [முள் → (மொள்); → மொழு → மொழுக்கு]
மொழுக்குமரம்	மொழுக்குமரம் moḻukkumaram, பெ.(n.) உழுத கழனியைச் சமப்படுத்தும் பலகை; board or roller for smoothing land newly ploughed, harrow, drag. மறுவ. பரம்பு. [மொழுக்கு + மரம்] [p] மொழுக்குமரம் moḻukkumaram, பெ. (n.) உழுத கழனியைச் சமப்படுத்தும் பலகை; board or roller for smoothing land newly ploughed, harrow, drag. மறுவ. பரம்பு. [மொழுக்கு + மரம்]

மொழுக்குமரமடி-த்தல்	மொழுக்குமரமடி-த்தல் moḻukkumaramaḍittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) உழுத பின் விதைத்தற்காகப் பரம்புப் பலகையால் நிலத்தைச் சமன் செய்தல்; to level ploughed land by a board or drag, for sowing. மறுவ. பரம்படித்தல். [மொழுக்கு + மரமடி-,] மொழுக்குமரமடி-த்தல் moḻukkumaramaḍittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) உழுத பின் விதைத்தற்காகப் பரம்புப் பலகையால் நிலத்தைச் சமன் செய்தல்; to level ploughed land by a board or drag, for sowing. மறுவ. பரம்படித்தல். [மொழுக்கு + மரமடி-,]
மொழுக்கெனல்	மொழுக்கெனல் moḻukkeṉal, பெ.(n.) 1. சடக்கென ஒடிகைக் குறிப்பு (சங்.அக.);; breaking suddenly, as a dry branch. 2. எண்ணெய்ப் பசையாயிருத்தற் குறிப்பு; being greasy. [மொழுக்கு + எனல்] மொழுக்கெனல் moḻukkeṉal, பெ. (n.) 1. சடக்கென ஒடிகைக் குறிப்பு (சங்.அக.);; breaking suddenly, as a dry branch. 2. எண்ணெய்ப் பசையாயிருத்தற் குறிப்பு; being greasy. [மொழுக்கு + எனல்]
மொழுக்கை	மொழுக்கை moḻukkai, பெ.(n.) கூர் மழுங்கிய தன்மை; boldness. [முழு → மொழு → மொழுக்கை (மு.தா.105);] மொழுக்கை moḻukkai, பெ. (n.) கூர் மழுங்கிய தன்மை; boldness. [முழு → மொழு → மொழுக்கை (மு.தா.105);]
மொழுங்கன்	மொழுங்கன் moḻuṅgaṉ, பெ.(n.) மொழுக்கன் பார்க்க (சங்.அக.);;see {}. [முள் → (மொள்); → மொழு → மொழுங்கு → மொழுங்கன்] மொழுங்கன் moḻuṅgaṉ, பெ. (n.) மொழுக்கன் பார்க்க (சங்.அக.);;see {}. [முள் → (மொள்); → மொழு → மொழுங்கு → மொழுங்கன்]

மொழுப்பு	மொழுப்பு1 mol̲uppudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) காரியத்தை மழுப்புதல் (வின்.);; to protract, as a business; to delay, put off on frivolous pretences, to evade. [முழு → மொழு → மொழுக்கை = மொட்டையான தன்மை. மொழு → மொழுப்பு = எதற்கும் பிடிப்புத் தராமல் வழுக்குதல், மழுப்புதல். மழுப்பு → மொழுப்பு என்றலுமாம்.] மொழுப்பு2 mol̲uppu, பெ.(n.) 1. கட்டு; tie, knot. "சடைமொழுப் பவிழ்ந்து" (திருவிசைப். கருவூர். 8, 1);. 2. சோலை செறிந்த தேயம்; locality abounding in garden. "சோலைசூழ் மொழுப்பில்" (திருவிசை. கருவூர். 1, 5);. க. பொடுபு. [முழு → மொழு → மொழுக்கு → மொழுக்கன் = தடித்தவன். மொழுக்கு → மொழுக்கட்டை = தடித்த-வன்-வள். மொழு → மொழுப்பு = சோலை செறிந்த பைதிரம் (பிரதேசம்); (வே.க.4,46);] மொழுப்பு1 mol̲uppudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) காரியத்தை மழுப்புதல் (வின்.);; to protract, as a business, to delay, put off on frivolous pretences, to evade. [முழு → மொழு → மொழுக்கை = மொட்டையான தன்மை. மொழு → மொழுப்பு = எதற்கும் பிடிப்புத் தராமல் வழுக்குதல், மழுப்புதல். மழுப்பு → மொழுப்பு என்றலுமாம்.]
மொழுமை	மொழுமை mol̲umai, பெ.(n.) குங்கிலியம்; Indian dammerresin. மொழுமை mol̲umai, பெ. (n.) குங்கிலியம்; Indian dammerresin.
மொழுமொழு-த்தல்	மொழுமொழு-த்தல் mol̲umol̲uttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கொழுகொழுப்பாயிருத்தல்; to be flabby. [முள் –→ (மொள்); → மொழு → மொழுமொழு. மொழுமொழுத்தல் = சதை தளர்தல் (மு.தா. 281);] மொழுமொழு-த்தல் mol̲umol̲uttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கொழுகொழுப்பாயிருத்தல்; to be flabby. [முள் –→ (மொள்); → மொழு → மொழுமொழு. மொழுமொழுத்தல் = சதை தளர்தல் (மு.தா. 281);]
மொழுவீக்கம்	மொழுவீக்கம் mol̲uvīkkam, பெ.(n.) ஊதை நோய் (வாத); வீக்கம்; a rheumatic swelling. [மொழு + வீக்கம்] மொழுவீக்கம் mol̲uvīkkam, பெ. (n.) ஊதை நோய் (வாத); வீக்கம்; a rheumatic swelling. [மொழு + வீக்கம்]

மொள்ளமாறி	மொள்ளமாறி moḷḷamāṟi, பெ.(n.) மொல்லமாறி பார்க்க;see {}. [முல்லைமாறி → மொல்லமாறி → மொள்ளமாறி] மொள்ளமாறி moḷḷamāṟi, பெ. (n.) மொல்லமாறி பார்க்க;see {}. [முல்லைமாறி → மொல்லமாறி → மொள்ளமாறி]
மொளி	மொளி moḷi, பெ.(n.) எலும்பின் அசைவு; joints. மொளி moḷi, பெ. (n.) எலும்பின் அசைவு; joints. மொளி moḷi, பெ. (n.) கால் தாண்டி ஆட்டத்தில் காலின் மூட்டுப் பகுதியைப் பிடித்து குனிந்திடுதல்; bowing down in children's play. [முழி-முளி-மொளி]
மொளிபொருத்தல்	மொளிபொருத்தல் moḷiboruttal, தொ.பெ. (vbl.n.) மூட்டு வீங்கல்; swellings of the joints. [மொளி + பொருத்தல்] மொளிபொருத்தல் moḷiboruttal, தொ.பெ. (vbl.n.) மூட்டு வீங்கல்; swellings of the joints. [மொளி + பொருத்தல்]
மொறமொறப்பு	மொறமொறப்பு moṟamoṟappu, பெ.(n.) 1. தூய்மை; cleanliness. 2. சருச்சரை; roughness. 3. உலர்ச்சி; dryness. [முள் → முறு → முறுகு → முறுகல் = சூட்டினால் இறுகியது. முறு → முற → முறமுறப்பு = விறப்பு (மு.தா.222);. முறமுறப்பு → மொறமொறப்பு] மொறமொறப்பு moṟamoṟappu, பெ. (n.) 1. தூய்மை; cleanliness. 2. சருச்சரை; roughness. 3. உலர்ச்சி; dryness. [முள் → முறு → முறுகு → முறுகல் = சூட்டினால் இறுகியது. முறு → முற → முறமுறப்பு = விறப்பு (மு.தா.222);. முறமுறப்பு → மொறமொறப்பு]

மொறமொறெனல்	மொறமொறெனல் moramorenal, பெ.(n.) மொரமொரெனல் பார்க்க;see {}. [மொரமொரெனல் → மொறமொறெனல்] மொறமொறெனல் moramorenal, பெ. (n.) மொரமொரெனல் பார்க்க;see {}. [மொரமொரெனல் → மொறமொறெனல்]
மொறுமொறு-த்தல்	மொறுமொறு-த்தல் morumoruttal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) வெறுப்புக்குறிப்புக் காட்டுதல்; to grumble. "சுரர் மொறுமொறுப்பப் போகந் துய்த்தனன்" (திருவானைக். கவுத. 102);. [மொறு + மொறு-,] மொறுமொறு-த்தல் morumoruttal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) வெறுப்புக்குறிப்புக் காட்டுதல்; to grumble. "சுரர் மொறுமொறுப்பப் போகந் துய்த்தனன்" (திருவானைக். கவுத. 102);. [மொறு + மொறு-,]
மொறுமொறெனல்	மொறுமொறெனல் morumorenal, பெ.(n.) மொரமொரெனல் பார்க்க (வின்.);;see {}. [மொரமொரெனல் → மொறமொறெனல் → மொறுமொறெனல்] மொறுமொறெனல் morumorenal, பெ. (n.) மொரமொரெனல் பார்க்க (வின்.);;see {}. [மொரமொரெனல் → மொறமொறெனல் → மொறுமொறெனல்] மோ

மோ	மோ1 mō, பெ.(n.) தமிழ் நெடுங்கணக்கில் 'ம்' என்ற மெய்யெழுத்தும் 'ஓ' என்ற உயிரெழுத்தும் சேர்ந்து உருவான உயிர்மெய் (அசை); யெழுத்து; the syllabic letter formed by adding the long vowel '{}' to the consonant 'm' [ம் + ஓ] மோ2 mō, இடை. (part.) முன்னிலையசைச் சொற்களுள் ஒன்று (தொல். சொல். 276);; a verbal suffix of second pers. as {}. மோ3 mōttal, 12 செ.குன்றாவி. (v.t.) மூக்கால் நுகர்தல்; to smell. "மோப்பக் குழையு மனிச்சம்" (குறள், 90);. 'பழைய சோற்றை நாய் மோந்து பார்த்து விட்டுச் சாப்பிடாமல் ஓடிவிட்டது' (உ.வ.);. க., பட. மூசு. [முகம் → முகர் = முகம், மூக்கு. முகர்தல் = மணமறிதல். முகர் → மோர் → மோ. மோத்தல் = மணமறிதல் (வே.க.4, 4);] மோ4 mōttal, 12 செ.குன்றாவி. (v.t.) மொள்ளுதல் (தைலவ. தைல.);; to take in a vessel, as water. 2. மேற் கொள்ளுதல்; to undertake.
மோக்கட்டை	மோக்கட்டை mōkkaṭṭai, பெ.(n) வாயின் கீழ்ப்பகுதி; part of face below mouth, chin. மறுவ. முகரைக்கட்டை, மோரைக்கட்டை. [முகவாய் -.→ மோவாய். மோவாய்க்கட்டை → மோக்கட்டை]. மோக்கட்டை mōkkaṭṭai, பெ. (n.) வாயின் கீழ்ப்பகுதி; part of face below mouth, chin. மறுவ. முகரைக்கட்டை, மோரைக்கட்டை. [முகவாய் -.→ மோவாய். மோவாய்க்கட்டை → மோக்கட்டை].
மோக்களா	மோக்களா mōkkaḷā, பெ.(n.) 1. மகிழ்ச்சி ஆரவாரம்; joviality, conviviality. 2. கட்டுப்பாடில்லாமை (இ.வ.);; freedom from restraint. மோக்களா mōkkaḷā, பெ. (n.) 1. மகிழ்ச்சி ஆரவாரம்; joviality, conviviality. 2. கட்டுப்பாடில்லாமை (இ.வ.);; freedom from restraint.

மோகணத்தி	மோகணத்தி mōkaṇatti, பெ.(n.) மொந்தன் வாழை; thick-skinned plantain fruit. மோகணத்தி mōkaṇatti, பெ. (n.) மொந்தன் வாழை; thick-skinned plantain fruit.
மோகந்திரிவாள்	மோகந்திரிவாள் mōkandirivāḷ, பெ.(n.) சார்வளை; a prostate plant. மோகந்திரிவாள் mōkandirivāḷ, பெ. (n.) சார்வளை; a prostate plant.
மோகநட்சத்திரம்	மோகநட்சத்திரம் mōkanaṭcattiram, பெ.(n.) மோகமீன் (விதான. குணா குண. 41, உரை); பார்க்க;see {}. [மோகம் + நட்சத்திரம்] Skt. naksatra → த. நட்சத்திரம். மோகநட்சத்திரம் mōkanaṭcattiram, பெ. (n.) மோகமீன் (விதான. குணா குண. 41, உரை); பார்க்க;see {}. [மோகம் + நட்சத்திரம்] Skt. naksatra → த. நட்சத்திரம்.
மோகநூல்	மோகநூல் mōkanūl, பெ. (n.) 1. சமய எதிராளிகளை வெளியாக்குவதற்காகப் பொய்க் கொள்கைகளை மேற்கொண்டு கூறும் நூல்; book of false doctrines written to confound heretics and lead them astray. 2. இன்பநூல் (காமநூல்);; treatise on erotics. "முற்பருவப் பெண்கட்கு மோகநூல்" (பூவண. உலா, 447); [மோகம் + நூல்] மோகநூல் mōkanūl, பெ. (n.) 1. சமய எதிராளிகளை வெளியாக்குவதற்காகப் பொய்க் கொள்கைகளை மேற்கொண்டு கூறும் நூல்; book of false doctrines written to confound heretics and lead them astray. 2. இன்பநூல் (காமநூல்);; treatise on erotics. "முற்பருவப் பெண்கட்கு மோகநூல்" (பூவண. உலா, 447); [மோகம் + நூல்]

மோகப்படைக்கலம்	மோகப்படைக்கலம் mōkappaḍaikkalam, பெ.(n.) மயக்கத்தை உண்டாக்கும் அம்பு வகை (வின்.);; a magic arrow that causes swooning. [மோகம் + படைக்கலம்] மோகப்படைக்கலம் mōkappaḍaikkalam, பெ. (n.) மயக்கத்தை உண்டாக்கும் அம்பு வகை (வின்.);; a magic arrow that causes swooning. [மோகம் + படைக்கலம்]
மோகம்	மோகம்1 mōkam, பெ.(n.) 1. முருங்கை; horse-radish tree. 2. வாழை; plantain. [p] மோகம்2 mōkam, பெ.(n.) 1. விருப்பம்; love, affection. 2. பாலுணர்வு வேட்கை, காம மயக்கம்; fascination due to love. 'மோகம் முப்பது நாள் ஆசை அறுபது நாள்' (பழ.);. 3. விடுபட முடியாத விருப்பம்; craze, infatuation. 'மேல்நாட்டு மோகம் கொண்டு பலர் வெளிநாடுகள் செல்கின்றனர். திரைப்பட மோகம் யாரை விட்டது' (உ.வ.);. 4. மயக்கம் (மூர்ச்சை); (சூடா.);; loss of consciousness, fainting. 5. மாயையால் நிகழும் மயக்கவுணர்ச்சி (சி.போ.பா. 2, 2);; delusion of mind which prevents one from discerning the truth. 6. திகைப்பு; confusion, distraction. "மோகமெங்கு முளவாக" (கம்பரா. நாகபாச. 84);. 7. மோகமீன் (விதான. குணாகுண. 41, உரை); பார்க்க;see {}.
மோகமீன்	மோகமீன் mōkamīṉ, பெ.(n.) காரி (சனி); நிற்கும் விண்மீனிற்கு ஆறாவதும், பத்தாவதும், பதினோராவதும், இருபதாவது மாகிய விண்மீன்கள்; [மோகம் + மீன்] மோகமீன் mōkamīṉ, பெ. (n.) காரி (சனி); நிற்கும் விண்மீனிற்கு ஆறாவதும், பத்தாவதும், பதினோராவதும், இருபதாவது மாகிய விண்மீன்கள்; [மோகம் + மீன்]

மோகர்	மோகர் mōkar, பெ.(n.) 1. மோகமுடையவர் (சங்.அக.);; infatuated persons. 2. சித்திரக் காரர் (சூடா.);; painters, as appealing to the aesthetic sense by their art. [மோகம் → மோகர். 'ர்' 'ப.பா.ஈறு.] மோகர் mōkar, பெ. (n.) 1. மோகமுடையவர் (சங்.அக.);; infatuated persons. 2. சித்திரக் காரர் (சூடா.);; painters, as appealing to the aesthetic sense by their art. [மோகம் → மோகர். 'ர்' 'ப.பா.ஈறு.]
மோகரம்	மோகரம் mōkaram, பெ.(n.) 1. பேராரவாரம்; roar. "பன்றி பெரு மோகரத்தோடு" (பாரத. அருச்சுனன்றவ. 95);. 2. கொடுமை (யாழ்.அக.);; vehemence, rage. [மோகனம் → மோகரம்] மோகரம் mōkaram, பெ. (n.) 1. பேராரவாரம்; roar. "பன்றி பெரு மோகரத்தோடு" (பாரத. அருச்சுனன்றவ. 95);. 2. கொடுமை (யாழ்.அக.);; vehemence, rage. [மோகனம் → மோகரம்] மோகரம் mōkaram, பெ. (n.) 1. பேராரவாரம்; roar. "பன்றி பெரு மோகரத் தோடு" (பாரத.அருச்சுனன்றவ. 95); 2. உக்கிரம் (யாழ். அக.);; vehemence;rage. [Skt. mukhar → த. மோகரம்.]
மோகரா	மோகரா mōkarā, பெ.(n.) பத்து அல்லது பதினைந்து ரூபாய் மதிப்புள்ள காசு (நாணய);வகை; gold coin, varying in value from 10 to 15 rupees. மோகரா mōkarā, பெ. (n.) பத்து அல்லது பதினைந்து ரூபாய் மதிப்புள்ள காசு (நாணய);வகை; gold coin, varying in value from 10 to 15 rupees. மோகரா mōkarā, பெ. (n.) பத்து அல்லது பதினைந்து ரூபாய் மதிப்புள்ள பொற்காசு (நாணய); வகை; gold coin, varying in value from 10 to 15 rupees. [Persn. mohar → த. மோகரா.]

மோகரி	மோகரி1 mōkarittal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) ஆரவாரித்தல்; to roar, to shout with excitement. "வீமனு மோகரித் தவுணரைத் தடிந்து" (பாரத. வேத்திர. 63);. மோகரி2 mōkarittal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) மயங்குதல் (யாழ்.அக.);; to be perplexed. மோகரி3 mōkari, பெ.(n.) ஒரு வகை மருந்து விதை (அசமதாகம்);; a medicinal seed of ornum variety. மோகரி1 mōkarittal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) ஆரவாரித்தல்; to roar, to shout with excitement. "வீமனு மோகரித் தவுணரைத் தடிந்து" (பாரத. வேத்திர. 63);. மோகரி2 mōkarittal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) மயங்குதல் (யாழ்.அக.);; to be perplexed. மோகரி3 mōkari, பெ. (n.) ஒரு வகை மருந்து விதை (அசமதாகம்);; a medicinal seed of ornum variety.
மோகலிங்கம்	மோகலிங்கம் mōkaliṅgam, பெ.(n.) ஒரு வகை மரம்; a kind of tree. மோகலிங்கம் mōkaliṅgam, பெ. (n.) ஒரு வகை மரம்; a kind of tree.
மோகலீலை	மோகலீலை mōkalīlai, பெ.(n.) காம விருப்ப நடத்தை (வின்.);; lascivious behaviour. [மோகம் + லீலை] Skt. {} → த. லீலை. மோகலீலை mōkalīlai, பெ. (n.) காம விருப்ப நடத்தை (வின்.);; lascivious behaviour. [மோகம் + லீலை] Skt. {} → த. லீலை.

மோகவிலை	மோகவிலை mōkavilai, பெ. (n.) விருப்பத்தின் பொருட்டு கொடுக்கும் அதிகவிலை; fancy price. [மோகம் + விலை] - மோகவிலை mōkavilai, பெ. (n.) விருப்பத்தின் பொருட்டு கொடுக்கும் அதிகவிலை; fancy price. [மோகம் + விலை] -
மோகவுவமை	மோகவுவமை mōkavuvamai, பெ.(n.) பொருண் மேலுள்ள வேட்கையால் உவமானம் உவமேயங்களை மயங்கக் கூறும் உவமையணி வகை (தண்டி. 30, உரை);; [மோகம் + உவமை] மோகவுவமை mōkavuvamai, பெ. (n.) பொருண் மேலுள்ள வேட்கையால் உவமானம் உவமேயங்களை மயங்கக் கூறும் உவமையணி வகை (தண்டி. 30, உரை);; [மோகம் + உவமை]
மோகன்	மோகன் mōkaṉ, பெ.(n.) காமன் (பிங்.);;{}, the god of love. [மோகம் = விருப்பம், காதல், பெருங்காதல். மோகன் = காதலையுண்டாக்கும் காமன் (சு.வி.29,30);] மோகன் mōkaṉ, பெ. (n.) காமன் (பிங்.);;{}, the god of love. [மோகம் = விருப்பம், காதல், பெருங்காதல். மோகன் = காதலையுண்டாக்கும் காமன் (சு.வி.29,30);]
மோகனக்கல்	மோகனக்கல் mōkaṉakkal, பெ.(n.) 1. பூசைப் பொருள்களை வைக்கும் சரக்கு (அர்த்த); மண்டபத்திலுள்ள கல் மேடை; stone platform in the artha {}, on which the necessary articles for worship are kept. 2. முகனைக்கல்; carved stone -lintel projecting from a temple gate-way. [மோகனம் + கல்] மோகனக்கல் mōkaṉakkal, பெ. (n.) 1. பூசைப் பொருள்களை வைக்கும் சரக்கு (அர்த்த); மண்டபத்திலுள்ள கல் மேடை; stone platform in the artha {}, on which the necessary articles for worship are kept. 2. முகனைக்கல்; carved stone -lintel projecting from a temple gate-way. [மோகனம் + கல்]

மோகனச்சுண்ணம்	மோகனச்சுண்ணம் mōkaṉaccuṇṇam, பெ.(n.) மயக்கப் பொடி; magic powder used for fascinating a person. "சிலை வேள்விட்ட மோகனச் சுண்ணம்" (பாரத. சம்பவ. 94);. [மோகனம் + சுண்ணம். சுள் → கண் → சுண்ணம் = நீறு, சுண்ணாம்பு, நறுமணப்பொடி, பொடி.] மோகனச்சுண்ணம் mōkaṉaccuṇṇam, பெ. (n.) மயக்கப் பொடி; magic powder used for fascinating a person. "சிலை வேள்விட்ட மோகனச் சுண்ணம்" (பாரத. சம்பவ. 94);. [மோகனம் + சுண்ணம். சுள் → கண் → சுண்ணம் = நீறு, சுண்ணாம்பு, நறுமணப்பொடி, பொடி.] மோகனச்சுண்ணம் mōkaṉaccuṇṇam, பெ. (n.) மயக்கப்பொடி; magic powder used for fascinating a person. "சிலைவேள் விட்ட மோகனச்சுண்ணம்" (பாரத. சம்பவ.94);. [Skt. {} → த. மோகனச்சுண்ணம்.]
மோகனசாத்திரம்	மோகனசாத்திரம் mōkaṉacāttiram, பெ.(n.) மோகநூல் பார்க்க;see {}. [மோகனம் + சாத்திரம்] Skt. {} → த. சாத்திரம். மோகனசாத்திரம் mōkaṉacāttiram, பெ. (n.) மோகநூல் பார்க்க;see {}. [மோகனம் + சாத்திரம்] Skt. {} → த. சாத்திரம்.
மோகனநாட்டியம்	மோகனநாட்டியம் mōkaṉanāṭṭiyam, பெ.(n.) மகளிர் கூத்து (யாழ்.அக.);; dancing by women. [மோகனம் + நாட்டியம்] மோகனநாட்டியம் mōkaṉanāṭṭiyam, பெ. (n.) மகளிர் கூத்து (யாழ்.அக.);; dancing by women. [மோகனம் + நாட்டியம்] மோகனநாட்டியம் mōkaṉanāṭṭiyam, பெ. (n.) மகளிர் கூத்து;(யாழ். அக.); dancing by women. [Skt. {} → த. மோகனம்+நாட்டியம்.]

மோகனப்படை	மோகனப்படை mōkaṉappaḍai, பெ.(n.) மயக்கத்தை உண்டாக்கும் அம்பு வகை (சங்.அக.);; a magic arrow that causes swooning. [மோகனம் + படை] மோகனப்படை mōkaṉappaḍai, பெ. (n.) மயக்கத்தை உண்டாக்கும் அம்பு வகை (சங்.அக.);; a magic arrow that causes swooning. [மோகனம் + படை]
மோகனம்	மோகனம் mōkaṉam, பெ.(n.) 1. மயக்க முண்டாக்குகை; bewildering, confusing. 2. மனமயக்கம்; confusion of mind, mental perturbation, giddiness. "மோகனமின் முனி" (சேதுபு. வேதா. 11);. 3. எண்வகை செயலுள் (அட்டகருமத்துள்); ஒன்றும் அறுபத்து நாலு கலையுள் ஒன்றுமான பிறரை மயங்கச் செய்யும் கலை; magic art of fascinating a person, one of {} - karumam, q.v, also one of arupattu- {} kalai. "திடமுள மோகனமாட" (தனிப்பா. i, 235, 1);. 4. காமன் ஐங்கணைகளுள் மோகமுண்டாக்கும் அம்பு (யாழ்.அக.);; one of the five arrows of {} that makes a person infatuated. 5. ஐவகையம்பு (பஞ்சபாண);ச் செயல்களுள் ஒன்றான ஆசைமிகுகை (பிங்.);; infatuation as the effect of {}, one of {}. 6. ஓர் அராகம்; 7. ஏமாற்றுகை (யாழ்.அக.);; deceiving, cheating. [மோகம் → மோகி + அனம் = மோகனம் - பெருவிருப்பம், காதல், வசியம், மயக்குகை. (சு.வி.30); 'அனம்' ஓர் ஈறு.] மோகனம் mōkaṉam, பெ. (n.) 1. மயக்க முண்டாக்குகை; bewildering, confusing. 2. மனமயக்கம்; confusion of mind, mental perturbation, giddiness. "மோகனமின் முனி" (சேதுபு. வேதா. 11);.
மோகனமாலை	மோகனமாலை mōkaṉamālai, பெ.(n.) பொன்னும் பவளமும் கோத்த மாலை வகை; a necklace of gold beads and corals. "மோகனமாலைக் கிசைவாய் மல்லிகைப் பூமாலையிட்டே" (கொண்டல்விடு. 501);. [மோகனம் + மாலை] மோகனமாலை mōkaṉamālai, பெ. (n.) பொன்னும் பவளமும் கோத்த மாலை வகை; a necklace of gold beads and corals. "மோகனமாலைக் கிசைவாய் மல்லிகைப் பூமாலையிட்டே" (கொண்டல்விடு. 501);. [மோகனம் + மாலை]

மோகனலாடு	மோகனலாடு mōkaṉalāṭu, பெ.(n.) பண்ணிகார வகை (இக்.வ.);; a kind of sweet meat. [மோகனம் + லாடு] u. {} → த. லாடு. மோகனலாடு mōkaṉalāṭu, பெ. (n.) பண்ணிகார வகை (இக்.வ.);; a kind of sweet meat. [மோகனம் + லாடு] u. {} → த. லாடு.
மோகனவித்தை	மோகனவித்தை mōkaṉavittai, பெ.(n.) பிறரை மயங்கச் செய்யும் கலை (வின்.);; the magic art of fascinating a person. [மோகனம் + வித்தை] [விழி → விடி → வித். த. வித் → Skt. {} → த. வித்தை.] மோகனவித்தை mōkaṉavittai, பெ. (n.) பிறரை மயங்கச் செய்யும் கலை (வின்.);; the magic art of fascinating a person. [மோகனம் + வித்தை] விழி → விடி → வித். த. வித் → Skt. {} → த. வித்தை.
மோகனாங்கனை	மோகனாங்கனை mōkaṉāṅgaṉai, பெ.(n.) அழகு முதலியவற்றால் கண்டோரை மயக்கும் பெண் (வின்.);; fascinating woman. [மோகனம் → மோகனாங்கனை] மோகனாங்கனை mōkaṉāṅgaṉai, பெ. (n.) அழகு முதலியவற்றால் கண்டோரை மயக்கும் பெண் (வின்.);; fascinating woman. [மோகனம் → மோகனாங்கனை]
மோகனீயம்	மோகனீயம் mōkaṉīyam, பெ.(n.) எண் குற்றத்துள் ஆதனு (ஆன்மாவு);க்கு மயக்கத்தைச் செய்யுங்குற்றம் (பிங்.); (சிலப். 10, 177, உரை);; the karma which bewilders all the faculties, one of {}, q.v. மோகனீயம் mōkaṉīyam, பெ. (n.) எண் குற்றத்துள் ஆதனு (ஆன்மாவு);க்கு மயக்கத்தைச் செய்யுங்குற்றம் (பிங்.); (சிலப். 10, 177, உரை);; the karma which bewilders all the faculties, one of {}, q.v.

மோகனூர்	மோகனூர் mōkaṉūr, பெ.(n.) சேலம் மாவட்டம் நாமக்கல் வட்டத்திலுள்ள ஊர்; a village in {} dt., {} taluk. [மோகனம் = ஒருவகைப்பண். மோகனம் → மோகனூர். இப்பண்ணின் வல்ல கலைஞர் இருந்த இடம். இனி மோகம் = கண்டாரைக் கவர்தல். மோகம் → மோகனூர் என்றுமாம்.] மோகனூர் mōkaṉūr, பெ. (n.) சேலம் மாவட்டம் நாமக்கல் வட்டத்திலுள்ள ஊர்; a village in {} dt., {} taluk. [மோகனம் = ஒருவகைப்பண். மோகனம் →மோகனூர். இப்பண்ணின் வல்ல கலைஞர் இருந்த இடம். இனி மோகம் = கண்டாரைக் கவர்தல். மோகம் → மோகனூர் என்றுமாம்.]
மோகனை	மோகனை mōkaṉai, பெ.(n.) மோகனம் 3 பார்க்க;see {}, 3. "மோகனை யென்பது முந்தி முயன்றாள்" (கம்பரா. அயோமுகி. 59);. [மோகனம் → மோகனை] மோகனை mōkaṉai, பெ. (n.) மோகனம் 3 பார்க்க;see {}, 3. "மோகனை யென்பது முந்தி முயன்றாள்" (கம்பரா. அயோமுகி. 59);. [மோகனம் → மோகனை]
மோகா	மோகா mōkā, பெ.(n.) பாதிரி; a kind of tree. மோகா mōkā, பெ. (n.) பாதிரி; a kind of tree.
மோகாதி	மோகாதி mōkāti, பெ.(n.) காமம், வெகுளி, மயக்கம் என்னும் முக்குற்றங்கள் (யாழ்.அக.);; the three defects or infirmities viz., {}. [மோகம் + ஆதி] மோகாதி mōkāti, பெ. (n.) காமம், வெகுளி, மயக்கம் என்னும் முக்குற்றங்கள் (யாழ்.அக.);; the three defects or infirmities viz., {}. [மோகம் + ஆதி] மோகாதி mōkāti, பெ. (n.) காமம், வெகுளி, மயக்கம் என்ற முக்குற்றங்கள்; [Skt. {} → த. மோகாதி.]

மோகாந்தகாரம்	மோகாந்தகாரம் mōkāndakāram, பெ.(n.) மோகமாகிய இருள்; confusion of mind; mental darkness, as caused by sexual passion. [மோகம் + அந்தகாரம்] Skt. {} → த. அந்தகாரம். மோகாந்தகாரம் mōkāndakāram, பெ. (n.) மோகமாகிய இருள்; confusion of mind, mental darkness, as caused by sexual passion. [மோகம் + அந்தகாரம்] Skt. {} → த. அந்தகாரம்.
மோகான்	மோகான் mōkāṉ, பெ.(n.) வெண்ணிறமுடைய கடல்மீன்வகை; white pomfret, deep neutral tint. [p] மோகான் mōkāṉ, பெ. (n.) வெண்ணிறமுடைய கடல்மீன்வகை; white pomfret, deep neutral tint.
மோகி	மோகி1 mōkittal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மனம் தடுமாறுதல் (விநாயகபு. 74, 218);; to be confused, bewildered. 2. காமத்தால் மயங்குதல்; to be infatuated with love. [மோகம் → மோகி-,] மோகி2 mōki, பெ.(n.) கஞ்சா (தைலவ. தைல);; ganja plant, bhang. [p] மோகி3 mōki, பெ.(n.) கம்புகம் (அபின்); (நாமதீப. 393);; opium. மோகி1 mōkittal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மனம் தடுமாறுதல் (விநாயகபு. 74, 218);; to be confused, bewildered. 2. காமத்தால் மயங்குதல்; to be infatuated with love. [மோகம் → மோகி-,] மோகி2 mōki, பெ. (n.)

மோகிக்கப்பண்ணு-தல்	மோகிக்கப்பண்ணு-தல் mōkikkappaṇṇudal, 12 செ.குன்றாவி.(v.t.) காமங் கொள்ளச் செய்தல் (வின்.);; to infatuate. [மோகி → மோகிக்க + பண்ணு-,] மோகிக்கப்பண்ணு-தல் mōkikkappaṇṇudal, 12 செ.குன்றாவி.(v.t.) காமங் கொள்ளச் செய்தல் (வின்.);; to infatuate. [மோகி → மோகிக்க + பண்ணு-,]
மோகிதம்	மோகிதம் mōkidam, பெ.(n.) காமமயக்கம்; infatuation of love. "மோகிதமான வெங்களை" (விநாயகபு. 82, 7);. [மோகி → மோகிதம்] மோகிதம் mōkidam, பெ. (n.) காமமயக்கம்; infatuation of love. "மோகிதமான வெங்களை" (விநாயகபு. 82, 7);. [மோகி → மோகிதம்]
மோகிதன்	மோகிதன் mōkidaṉ, பெ.(n.) காமவிருப்பம் கொள்வோன் (வின்.);; love stricken man. [மோகி → மோகிதம் → மோகிதன்] மோகிதன் mōkidaṉ, பெ. (n.) காமவிருப்பம் கொள்வோன் (வின்.);; love stricken man. [மோகி → மோகிதம் → மோகிதன்]
மோகிப்பி-த்தல்	மோகிப்பி-த்தல் mōkippittal, 11 செ.குன்றாவி. (v.t.) மோகிக்கப்பண்ணு-தல் பார்க்க;see {}. "எல்லாச் சகத்தையு மோகிப்பிக்கு மன்னவன்" (விநாயகபு. 74,218);. [மோகி → மோகிப்பி-,] மோகிப்பி-த்தல் mōkippittal, 11 செ.குன்றாவி. (v.t.) மோகிக்கப்பண்ணு-தல் பார்க்க;see {}. "எல்லாச் சகத்தையு மோகிப்பிக்கு மன்னவன்" (விநாயகபு. 74,218);. [மோகி → மோகிப்பி-,]
மோகிரம்	மோகிரம் mōkiram, பெ.(n.) மயக்கம்; mental delusrion. மோகிரம் mōkiram, பெ. (n.) மயக்கம்; mental delusrion.

மோகினி	மோகினி mōkiṉi, பெ.(n.) 1. மோகனாங் கனை பார்க்க;see {}. "அடைய மோகினி களாயினர்கொல் " (தக்கயாகப். 87);. 2. திருமாலின் கண்டோரை மயங்கச் செய்யும் பெண்வடிவான தோற்றரவம்; incarnation of {} as a fascinating woman. "மோகினியாகிய நின்வடிவினைக் கண்டு" (பரிபா. 3,33, உரை.); 3. தீயமாயை (அசுத்தமாயை);; "பிரியா மோகினிப் பெரும் போகத்தை" (ஞானா. 1, 29);. 4. பெண் பேய்வகை; a class of demoness. "மோகமோகினிகள் யோக யோகினிகள்" (தக்கயாகப். 593);. [மோகம் → மோகி + அனம் - மோகனம் = பெரு விருப்பம், காதல், வசியம், மயக்குகை, மோகனம் செய்யும் பேய் மோகினி. (சு.வி.30);] மோகினி mōkiṉi, பெ. (n.) 1. மோகனாங் கனை பார்க்க;see {}. "அடைய மோகினி களாயினர்கொல் " (தக்கயாகப். 87);. 2. திருமாலின் கண்டோரை மயங்கச் செய்யும் பெண்வடிவான தோற்றரவம்; incarnation of {} as a fascinating woman. "மோகினியாகிய நின்வடிவினைக் கண்டு" (பரிபா. 3,33, உரை.); 3. தீயமாயை (அசுத்தமாயை) "பிரியா மோகினிப் பெரும்
மோகினிக்குள்மஞ்சினி	மோகினிக்குள்மஞ்சினி mōkiṉikkuḷmañjiṉi, பெ. (n.) புளிகறளை; a hairy creeper. மோகினிக்குள்மஞ்சினி mōkiṉikkuḷmañjiṉi, பெ. (n.) புளிகறளை; a hairy creeper.
மோகினிப்பணம்	மோகினிப்பணம் mōkiṉippaṇam, பெ.(n.) திருவிழாவில் தெய்வத்திற்குப் பெண் கோலஞ் செய்து எழுந்தருளிவிக்கும் போது கொடுக்கும் பணம் (வின்.);; money offered to a god, when he is dressed in female attire and taken out in procession. [மோகினி + பணம். படம் → பணம்.] மோகினிப்பணம் mōkiṉippaṇam, பெ. (n.) திருவிழாவில் தெய்வத்திற்குப் பெண் கோலஞ் செய்து எழுந்தருளிவிக்கும் போது கொடுக்கும் பணம் (வின்.);; money offered to a god, when he is dressed in female attire and taken out in procession. [மோகினி + பணம். படம் → பணம்.]

மோகினிப்பிசாசு	மோகினிப்பிசாசு mōkiṉippicācu, பெ.(n.) மோகினி1 4 பார்க்க;see {}, 4. [மோகினி + பிசாசு] மோகினிப்பிசாசு mōkiṉippicācu, பெ. (n.) மோகினி1 4 பார்க்க;see {}, 4. [மோகினி + பிசாசு]
மோகை	மோகை mōkai, பெ.(n.) உருத்தோன்றாதப் பருப்பொருள் (இ.வ.);; lump or mass, without any distinctive shape. மோகை mōkai, பெ. (n.) உருத்தோன்றாதப் பருப்பொருள் (இ.வ.);; lump or mass, without any distinctive shape.
மோங்கில்	மோங்கில் mōṅgil, பெ.(n.) திமிங்கல வகை (தக்கயாகப். 384, உரை);; a kind of whale. மோங்கில் mōṅgil, பெ. (n.) திமிங்கல வகை (தக்கயாகப். 384, உரை);; a kind of whale.
மோச்சரசம்	மோச்சரசம் mōssarasam, பெ.(n.) மோசைச்சாறு பார்க்க;see {}. [மோசைரசம் – மோச்சரசம்] மோச்சரசம் mōssarasam, பெ. (n.) மோசைச்சாறு பார்க்க;see {}. [மோசைரசம் – மோச்சரசம்]
மோசக்காரன்	மோசக்காரன் mōcakkāraṉ, பெ.(n.) ஏய்ப்போன் (வஞ்சகன்);; deceiver. a deceitful or treacherous man, a trickster. க. மோசகார. [மோசம் + காரன்] மோசக்காரன் mōcakkāraṉ, பெ. (n.) ஏய்ப்போன் (வஞ்சகன்);; deceiver. a deceitful or treacherous man, a trickster. க. மோசகார. [மோசம் + காரன்]

மோசக்காரி	மோசக்காரி mōcakkāri, பெ.(n.) ஏய்ப்பவள்; a deceiver, a deceitful or treacherous woman. க. மோசகாதி [மோசம் + காரி] மோசக்காரி mōcakkāri, பெ. (n.) ஏய்ப்பவள்; a deceiver, a deceitful or treacherous woman. க. மோசகாதி [மோசம் + காரி]
மோசகம்	மோசகம்1 mōcagam, பெ.(n.) 1. மோசம்2 2 பார்க்க (மூ.அ.);;see {} 2. 2. துறவு (யாழ்.அக.);; asceticism. மோசகம்2 mōcagam, பெ. (n.) வாழை; plantain. மோசகம்1 mōcagam, பெ. (n.) 1. மோசம்2 2 பார்க்க (மூ.அ.);;see {} 2. 2. துறவு (யாழ்.அக.);; asceticism. மோசகம்2 mōcagam, பெ. (n.) வாழை; plantain.

மோசகன்	மோசகன்1 mōcagaṉ, பெ.(n.) 1. விடு விப்போன்; deliverer. 2. வெளி விடுவோன்; one who passes or lets out. "நந்தனவனத்து மோசகனை மலமதனை" (சிவதரு. சுவர்க்கநரக. 175);. 3. துறவி (யாழ்.அக.);; ascetic. மோசகன்2 mōcagaṉ, பெ.(n.) 1. திருடன் (சங்.அக.);; thief. 2. தட்டான்; gold smith. [மோசம் → மோசகன். மோசம்செய்வோன்] மோசகன்1 mōcagaṉ, பெ. (n.) 1. விடு விப்போன்; deliverer. 2. வெளி விடுவோன்; one who passes or lets out. "நந்தனவனத்து மோசகனை மலமதனை" (சிவதரு. சுவர்க்கநரக. 175);. 3. துறவி (யாழ்.அக.);; ascetic.
மோசகி	மோசகி mōcagi, பெ. (n.) செடிவகை (கிலுகிலுப்பை); (மூ.அ.);; rattlewort. 'இச்செடியின் விதைகள் கிலுகிலுப்பையைப் போலாகும்'. மோசகி mōcagi, பெ. (n.) செடிவகை (கிலுகிலுப்பை); (மூ.அ.);; rattlewort. 'இச்செடியின் விதைகள் கிலுகிலுப்பையைப் போலாகும்'.

மோசடி	மோசடி mōcaḍi, பெ. (n.) 1. சொந்த ஊதிய(லாப);த்துக்காகச் செய்யும், சட்டத்திற்குப் புறம்பான ஏமாற்றுச் செயல்; defrauding, cheating. 'சீட்டு நிறுவனம் நடத்தி மோசடி செய்தவர்கள் காவலரிடம் சரணடைந்தனர்'. 2. பொய்யானது, கெட்ட எண்ணத்தோடு கூடியது; deception, fraud. 'முடிவளர மருத்துவம் செய்யப்படும் விளம்பரங்கள் யாவும் மோசடியானவை'. [முள் → முய் → முசு → மோச → மோசம் = ஏய்ப்பு. மோசம் → மோசடி] மோசடி mōcaḍi, பெ. (n.) 1. சொந்த ஊதிய(லாப);த்துக்காகச் செய்யும், சட்டத்திற்குப் புறம்பான ஏமாற்றுச் செயல்; defrauding, cheating. 'சீட்டு நிறுவனம் நடத்தி மோசடி செய்தவர்கள் காவலரிடம் சரணடைந்தனர்'. 2. பொய்யானது, கெட்ட எண்ணத்தோடு கூடியது; deception, fraud. 'முடிவளர மருத்துவம் செய்யப்படும் விளம்பரங்கள் யாவும் மோசடியானவை'. [முள் → முய் → முசு → மோச → மோசம் = ஏய்ப்பு. மோசம் → மோசடி]
மோசநாசம்	மோசநாசம் mōcanācam, பெ.(n.) ஏமாற்றுகையும் கேடுறுத்துகையும்; cheating and damaging. [மோசம் + நாசம்] மோசநாசம் mōcanācam, பெ. (n.) ஏமாற்றுகையும் கேடுறுத்துகையும்; cheating and damaging. [மோசம் + நாசம்]

மோசம்

மோசம்1 mōcam, பெ.(n.)

1 பிறருக்குத் தீமை விளைவிப்பது, ஏய்ப்பு, வஞ்சனை; treachery, deceit, fraud.

'உயிர் போகும் அளவிற்கு ஒரு மோசமான செயல் நிகழ்ந்து விட்டது'.

2. பேரிடர் (அபாயம்);; danger, risk, detriment, accident.

'இவ்வாண்டு மழை மோசமான பாதிப்பை ஏற்படுத்தி விட்டது'(உ.வ.);.

3. பிசகு (சங்.அக.);; mistake, error.

4. தரம், ஒழுக்கம் முதலியவற்றில் குறைவு, தாழ்வு; bad in standard, ability, standard etc.

'பையன் இந்தத் தேர்வில் மிக மோசமான மதிப்பெண் எடுத்துள்ளான்' (உ.வ.);.

ம., க., தெ., பட. மோச.

இச்சொற்கு ஒருவேளை வடமொழி {} மூலமாயிருக்கலாம் என்று செ.ப.க.அகரமுதலி குறிப்பிடுகிறது. வடமொழியில் அச்சொல்லிற்குத் திருட்டு, கொள்ளை என்பன போன்ற பொருள்கள் உள்ளனவே யன்றி தமிழில் உள்ளதுபோல் வஞ்சனை, பேரிடர், பிசகு என்னும் பொருள்கள் இல்லை. வடமொழி {} திருடுதல், கொள்ளையடித்தல் என்னும் பொருளுள்ள {} என்னுடம் வேரினின்று பிறந்தது என்று மா.வி.அகரமுதலி குறிப்பிடுகிறது.

[முல் - துளைத்தற் கருத்துவேர்.

முல் → முழு - முழைத்தல் = துளைத்தல்

முழைத்த வான்புழை (பாரத. காண்டவ. 17);

முழை - மூழை = 1. குழிந்த இடம், 2. உட்குழிந்த அகப்பை. "மூழை சுவையுணராதாங்கு" மூழை - மூசை = உட்கூடான மண்குகை, மாழையை உருக்கும் சிறுமண்கரு. வெளியில் உருவோடு இருந்து உள்ளே வெறுமைக் கூடாக இருக்கும் பொருளை ஏமாற்றுப் பொருளாகக் கருதுதல் இயல்பு

மோசம்செய்-தல்

மோசம்செய்-தல் mōcamceytal, 1 செ.கு.வி. (v.i.)

நம்பிக்கையைப் பொய்யாக்கும் வகையில் ஏமாற்றுதல், வஞ்சித்தல்; to cheat, let (one); down.

'என் நண்பனே இப்படி மோசம் செய்வான் என்று எதிர்ப்பார்க்க வில்லை'.

க.மோசகொளிசு.

[மோசம் + செய்-,]

மோசம்செய்-தல் mōcamceytal, 1 செ.கு.வி. (v.i.)

நம்பிக்கையைப் பொய்யாக்கும் வகையில் ஏமாற்றுதல், வஞ்சித்தல்; to cheat, let (one); down.

'என் நண்பனே இப்படி மோசம் செய்வான் என்று எதிர்ப்பார்க்க வில்லை'.

க.மோசகொளிசு.

[மோசம் + செய்-,]

மோசம்போ-தல்	மோசம்போ-தல் mōcambōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஏமாற்றப்படுதல்; to be decieved. 'அவனிடம் நம்பிக்கை வைத்துப் பணம் தந்ததால் மோசம் போய்விட்டோம்' (உ.வ.);. 2. இடர்ப்பாட்டுக்குள்ளாதல்; to fall into danger. 3. பிசகுதல்; to go wrong, to be mistaken. க. மோசகொள்ளு, மோசகோகு. [மோசம் + போ-,] மோசம்போ-தல் mōcambōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஏமாற்றப்படுதல்; to be decieved. 'அவனிடம் நம்பிக்கை வைத்துப் பணம் தந்ததால் மோசம் போய்விட்டோம்' (உ.வ.);. 2. இடர்ப்பாட்டுக்குள்ளாதல்; to fall into danger. 3. பிசகுதல்; to go wrong, to be mistaken. க. மோசகொள்ளு, மோசகோகு. [மோசம் + போ-,]
மோசமான	மோசமான mōcamāṉa, பெ.எ. (adj.) 1. வஞ்சித்து ஒழுகுகிற, கீழறுப்பான; deceitful, treacherous. 'அவன் மிகவும் மோசமானவன்' (உ.வ.);; 2. இடர் நிறைந்த; dangerous. 'மோசமான காலம்' (உ.வ);. [மோசம் + ஆன] மோசமான mōcamāṉa, பெ.எ. (adj.) 1. வஞ்சித்து ஒழுகுகிற, கீழறுப்பான; deceitful, treacherous. 'அவன் மிகவும் மோசமானவன்' (உ.வ.);; 2. இடர் நிறைந்த; dangerous. 'மோசமான காலம்' (உ.வ);. [மோசம் + ஆன]

மோசனம்	மோசனம்1 mōcaṉam, பெ.(n.) நெல்வகை (யாழ்.அக.);; a kind of paddy. மோசனம்2 mōcaṉam, பெ.(n.) விடுபடுகை (சூடா.);; liberation, deliverance. "பாசமோசனந்தான் பண்ணும்படி" (சி.சி. 8, 3);. மோசனம்3 mōcaṉam, பெ.(n.) கூரையின் நெடுவிட்டம்; purlin. க. மொகசர. [முகசரம் → மொகசரம் → மோசரம் → மோசனம்] மோசனம்1 mōcaṉam, பெ. (n.) நெல்வகை (யாழ்.அக.);; a kind of paddy. மோசனம்2 mōcaṉam, பெ. (n.) விடுபடுகை (சூடா.);; liberation, deliverance. "பாசமோசனந்தான் பண்ணும்படி" (சி.சி. 8, 3);.
மோசனி	மோசனி mōcaṉi, பெ.(n.) இலவுமரவகை (சங்.அக.);; red-flowered silk cotton tree. [மோசை → மோசனி] மோசனி mōcaṉi, பெ. (n.) இலவுமரவகை (சங்.அக.);; red-flowered silk cotton tree. [மோசை → மோசனி]
மோசா	மோசா mōcā, பெ.(n.) கருநொச்சி; a black variety of nochi. 2. இலவம்பிசின்; gum of silk cotton tree. [மோசை → மோசா] மோசா mōcā, பெ. (n.) கருநொச்சி; a black variety of nochi. 2. இலவம்பிசின்; gum of silk cotton tree. [மோசை → மோசா]

மோசாகம்	மோசாகம் mōcākam, பெ.(n.) வாழை; plantain. மோசாகம் mōcākam, பெ. (n.) வாழை; plantain.
மோசாகிரீடம்	மோசாகிரீடம் mōcākirīṭam, பெ.(n.) சந்தன மரம்; sandal wood tree. மோசாகிரீடம் mōcākirīṭam, பெ. (n.) சந்தன மரம்; sandal wood tree.
மோசாசம்	மோசாசம் mōcācam, பெ.(n.) பருத்திப் பிசின் (யாழ்.அக.);; resin gathered from the cotton-plant. மோசாசம் mōcācam, பெ. (n.) பருத்திப் பிசின் (யாழ்.அக.);; resin gathered from the cotton-plant.
மோசாசனி	மோசாசனி mōcācaṉi, பெ.(n.) இலவு; silk cotton tree. [p] மோசாசனி mōcācaṉi, ¬ , பெ. (n.); இலவு; silk cotton tree.
மோசாசிகம்	மோசாசிகம் mōcācigam, பெ.(n.) மருளூ மத்தை; a variety of {}. மோசாசிகம் mōcācigam, பெ. (n.) மருளூ மத்தை; a variety of {}.

மோசாடம்	மோசாடம் mōcāṭam, பெ.(n.) 1. சந்தனம் (மலை.);; sandalwood. 2. வாழைப்பழம் (யாழ்.அக.);; plantain fruit. மோசாடம் mōcāṭam, பெ. (n.) 1. சந்தனம் (மலை.);; sandalwood. 2. வாழைப்பழம் (யாழ்.அக.);; plantain fruit.
மோசாபரணி	மோசாபரணி mōcāparaṇi, பெ.(n.) பருத்தி; cotton. மோசாபரணி mōcāparaṇi, பெ. (n.) பருத்தி; cotton.
மோசி	மோசி1 mōcittal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) பிசகிப்போதல் (சப்.);; to err, to be misled. [மோசம் → மோசி-,] மோசி2 mōcittal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) விட்டொழிதல்; to give up. "சங்கை மோசிப்பாயே" (கைவல். சந். 21);. [முசிதல் = அறுதல். முசி → மூசி → மோசி-,] மோசி3 mōci, பெ.(n.) பழைய புலவருள் ஒருவர்; an ancient poet. "மோசி பாடிய வாயும் " (புறநா. 158);. மோசி1 mōcittal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) பிசகிப்போதல் (சப்.);; to err, to be misled. [மோசம் → மோசி-,] மோசி2 mōcittal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) விட்டொழிதல்

மோசிகீரனார்	மோசிகீரனார் mōciāranār, பெ.(n.) கழகக் (சங்க); காலப் புலவர்; a poet of sangam age. [மோசி + கீரனார். மோசி = ஓர் ஊர். இன்றைய கருவூர்ப் பக்கத்திலுள்ள மோசூர் மோசியூரே எனக் கருத இடமுண்டு.] மோசிகீரனார் mōciāranār, பெ. (n.) கழகக் (சங்க); காலப் புலவர்; a poet of sangam age. [மோசி + கீரனார். மோசி = ஓர் ஊர். இன்றைய கருவூர்ப் பக்கத்திலுள்ள மோசூர் மோசியூரே எனக் கருத இடமுண்டு.]
மோசிகை	மோசிகை mōcigai, பெ.(n.) உச்சிமுடி (யாழ்.அக.);; tuft of hair on top of head. மோசிகை mōcigai, பெ. (n.) உச்சிமுடி (யாழ்.அக.);; tuft of hair on top of head.
மோசிமல்லிகை	மோசிமல்லிகை mōcimalligai, பெ.(n.) காட்டு மல்லிகை (சிலப்.13, 156, உரை);; wild jasmine. [மோசி + மல்லிகை] [p] மோசிமல்லிகை mōcimalligai, பெ. (n.) காட்டு மல்லிகை (சிலப்.13, 156, உரை);; wild jasmine. [மோசி + மல்லிகை]
மோசிரிகோபம்	மோசிரிகோபம் mōciriāpam, பெ.(n.) வெதுப்படக்கி; a plant, ballota disticha. மறுவ. எருமுட்டைப் பீநாறி, பேய்மிரட்டி. மோசிரிகோபம் mōciriāpam, பெ. (n.) வெதுப்படக்கி; a plant, ballota disticha. மறுவ. எருமுட்டைப் பீநாறி, பேய்மிரட்டி.

மோசை	மோசை1 mōcai, பெ.(n.) 1. மோசையிலவம் (மூ.அ.); பார்க்க;see {}. 2. நீலிச்செடி, அவுரி (மூ.அ.);; Indian indigo. 3. வசம்பு (சங்.அக.);; sweet flag. 4. வாழை (மூ.அ.);; plantain. மோசை2 mōcai, பெ.(n.) விரலணிவகை; finger-ornament, probably of the shape of plantain flower. "மகளிர்..... மெல்விரல் மோசை போல" (நற். 188);, "முற்றிவளை மோசை முதற்கங்காளன்" (காளத். உலா, 341);. மோசை1 mōcai, பெ. (n.) 1. மோசையிலவம் (மூ.அ.); பார்க்க;see {}. 2. நீலிச்செடி, அவுரி (மூ.அ.);; Indian indigo. 3. வசம்பு (சங்.அக.);; sweet flag. 4. வாழை (மூ.அ.);; plantain. மோசை2 mōcai, பெ. (n.)
மோசைச்சாறு	மோசைச்சாறு mōcaiccāṟu, பெ.(n.) இலவம் பிசின்; resin of silk cotton. [மோசை + சாறு] மோசைச்சாறு mōcaiccāṟu, பெ. (n.) இலவம் பிசின்; resin of silk cotton. [மோசை + சாறு]
மோசையிலவம்	மோசையிலவம் mōcaiyilavam, பெ.(n.) இலவு (தைலவ.தைல.);; red flowered silk- cotton tree. [மோசை + இலவம்] மோசையிலவம் mōcaiyilavam, பெ. (n.) இலவு (தைலவ.தைல.);; red flowered silk- cotton tree. [மோசை + இலவம்]

மோட்டடைப்பன்	மோட்டடைப்பன் mōḍḍaḍaippaṉ, பெ.(n.) கூரை முகட்டின் இரு பக்கங்களிலும் வைக்கப்படுஞ் சித்திர வேலைப்பாடுடைய பலகையடைப்பு (நாஞ்.);; a decorated piece of plank, placed on both sides of the ridge of a roof. [மோடு + அடைப்பன்] மோட்டடைப்பன் mōḍḍaḍaippaṉ, பெ. (n.) கூரை முகட்டின் இரு பக்கங்களிலும் வைக்கப்படுஞ் சித்திர வேலைப்பாடுடைய பலகையடைப்பு (நாஞ்.);; a decorated piece of plank, placed on both sides of the ridge of a roof. [மோடு + அடைப்பன்]
மோட்டன்	மோட்டன் mōṭṭaṉ, பெ.(n.) முரடன் (மூர்க்கன்);; ruffian. "சீதையை மோட்டன் வளைத்தொரு தேர்மிசை யேகொடு" (திருப்பு. 266);. [மோடு → மோட்டன்] மோட்டன் mōṭṭaṉ, பெ. (n.) முரடன் (மூர்க்கன்);; ruffian. "சீதையை மோட்டன் வளைத்தொரு தேர்மிசை யேகொடு" (திருப்பு. 266);. [மோடு → மோட்டன்]
மோட்டா	மோட்டா mōṭṭā, பெ.அ. (adj.) 1. பெரிய; large, great, big. 2. கீழ்த்தரமான; shoddy, trashy. 3. தடித்த, முருடான; coarse, rough, unrefined. 'வெயில் காலத்தில் இப்படி ஒரு மோட்டாத் துணியில் சட்டை தைத்துப் போட்டிருக்கிறாயே?' (உ.வ.);. [மோடு → மோட்டா] மோட்டா mōṭṭā, பெ.அ. (adj.) 1. பெரிய; large, great, big. 2. கீழ்த்தரமான; shoddy, trashy. 3. தடித்த, முருடான; coarse, rough, unrefined. 'வெயில் காலத்தில் இப்படி ஒரு மோட்டாத் துணியில் சட்டை தைத்துப் போட்டிருக்கிறாயே?' (உ.வ.);. [மோடு → மோட்டா] மோட்டா mōṭṭā, பெ.அ. (adj.) 1. பெரிய; large, great, big. 2. கீழ்த்தரமான; shoddy, trashy. முருடான

மோட்டாக்குறுவை	மோட்டாக்குறுவை mōṭṭākkuṟuvai, பெ.(n.) மூன்று மாதத்தில் விளையக் கூடிய குறுவை நெல்வகை (இ.வ.);; a coarse paddy which matures in 3 months. [மோட்டா + குறுவை. குறு → குறுவை = குறுகிய காலத்தில் விளைச்சல் தரும் நெற்பயிர்.] மோட்டாக்குறுவை mōṭṭākkuṟuvai, பெ. (n.) மூன்று மாதத்தில் விளையக் கூடிய குறுவை நெல்வகை (இ.வ.);; a coarse paddy which matures in 3 months. [மோட்டா + குறுவை. குறு → குறுவை = குறுகிய காலத்தில் விளைச்சல் தரும் நெற்பயிர்.] மோட்டாக்குறுவை mōṭṭākkuṟuvai, பெ. (n.) மூன்று மாதத்தில் விளையக்கூடிய குறுவை நெல்வகை; [H. {} → த. மோட்டா+குறுவை.]
மோட்டில்	மோட்டில் mōṭṭil, பெ.(n.) குமிழி; a thorny tree. மோட்டில் mōṭṭil, பெ. (n.) குமிழி; a thorny tree.
மோட்டிறால்	மோட்டிறால் mōṭṭiṟāl, பெ.(n.) இறால் மீன் வகை (வின்.);; mantis-shrimp. [மோடு + இறால்] [p] மோட்டிறால் mōṭṭiṟāl, பெ. (n.) இறால் மீன் வகை (வின்.);; mantis-shrimp. [மோடு + இறால்]
மோட்டுத்தனம்	மோட்டுத்தனம் mōṭṭuttaṉam, பெ.(n.) முருட்டுத்தனம் (சங்.அக.);; obstinacy. [மோடு + தனம்] மோட்டுத்தனம் mōṭṭuttaṉam, பெ. (n.) முருட்டுத்தனம் (சங்.அக.);; obstinacy. [மோடு + தனம்]

மோட்டுமீன்	மோட்டுமீன் mōṭṭumīṉ, பெ.(n.) விண்மீன்; star. 'மோட்டு மீன் குழாத்தின்" (சீவக. 2325);. [மோடு1 + மீன்] மோட்டுமீன் mōṭṭumīṉ, பெ. (n.) விண்மீன்; star. 'மோட்டு மீன் குழாத்தின்" (சீவக. 2325);. [மோடு1 + மீன்]
மோட்டுவடிம்பு	மோட்டுவடிம்பு mōḍḍuvaḍimbu, பெ.(n.) மோட்டுவளை பார்க்க;see {} (C.G.); [மோட்டு + வடிம்பு] மோட்டுவடிம்பு mōḍḍuvaḍimbu, பெ.(n.) மோட்டுவளை பார்க்க;see {} (C.G.); [மோட்டு + வடிம்பு]
மோட்டுவரி	மோட்டுவரி mōṭṭuvari, பெ.(n.) வீட்டுவரி (யாழ்ப்.);; house-tax. [வீட்டுவரி → மீட்டுவரி → மோட்டுவரி] மோட்டுவரி mōṭṭuvari, பெ. (n.) வீட்டுவரி (யாழ்ப்.);; house-tax. [வீட்டுவரி → மீட்டுவரி → மோட்டுவரி]
மோட்டுவலயம்	மோட்டுவலயம் mōṭṭuvalayam, பெ.(n.) மாலைவகை; a kind of garland. "சூட்டுக் கத்திகையும் மோட்டு வலயமும் பிறவுமாகப் புனைந்து" (இறை.2, பக். 42);. [மோட்டு + வலயம்] மோட்டுவலயம் mōṭṭuvalayam, பெ. (n.) மாலைவகை; a kind of garland. "சூட்டுக் கத்திகையும் மோட்டு வலயமும் பிறவுமாகப் புனைந்து" (இறை.2, பக். 42);. [மோட்டு + வலயம்]

மோட்டுவளை	மோட்டுவளை mōṭṭuvaḷai, பெ.(n.) உட்கூரையின் உச்சிப் பகுதி (இ.வ.);; ridge of the inner roof. 'வீட்டுக்கு உள்ளேயே உட்கார்ந்து மோட்டுவளையைப் பார்த்தால் எப்படி முன்னேறமுடியும்' (உ.வ.);. [முகடு → மோடு → மோட்டு + வளை] மோட்டுவளை mōṭṭuvaḷai, பெ. (n.) உட்கூரையின் உச்சிப் பகுதி (இ.வ.);; ridge of the inner roof. 'வீட்டுக்கு உள்ளேயே உட்கார்ந்து மோட்டுவளையைப் பார்த்தால் எப்படி முன்னேறமுடியும்' (உ.வ.);. [முகடு → மோடு → மோட்டு + வளை]
மோட்டுவளையோடு	மோட்டுவளையோடு mōṭṭuvaḷaiyōṭu, பெ.(n.) மோட்டோடு பார்க்க (பு.வ.);;see {}. [மோட்டு + வளையோடு] மோட்டுவளையோடு mōṭṭuvaḷaiyōṭu, பெ. (n.) மோட்டோடு பார்க்க (பு.வ.);;see {}. [மோட்டு + வளையோடு]
மோட்டை	மோட்டை mōṭṭai, பெ.(n.) நீர் கசிந்து வெளியேறும்படி வயல் வரப்புத் துளைப் பட்டிருக்கை; porosity of the ridge of a field. 'மோட்டை போனால் கோட்டை போகும்' (நெல்லை);. [முள் → முண்டு. முண்டுதல் = பன்றி முகத்தாற் இளைத்தல் (மு.தா.257);. முள் → முட்டு → (மொட்டை); → மோட்டை = துளை. இனி மோடு + ஒட்டை (மோட்டில் அமைந்த ஒட்டை); –மோட்டை என்றுமாம்.] மோட்டை mōṭṭai, பெ. (n.) நீர் கசிந்து வெளியேறும்படி வயல் வரப்புத் துளைப் பட்டிருக்கை; porosity of the ridge of a field. 'மோட்டை போனால் கோட்டை போகும்' (நெல்லை);. [முள் → முண்டு. முண்டுதல் = பன்றி முகத்தாற் இளைத்தல் (மு.தா.257);. முள் → முட்டு → (மொட்டை); → மோட்டை = துளை. இனி மோடு + ஒட்டை (மோட்டில் அமைந்த ஒட்டை); –மோட்டை என்றுமாம்.] மோட்டை mōṭṭai, பெ. (n.) வரப்பில் உள்ளதுளை a small hole found in ridge of a field. [மோடு-மோட்டை]

மோட்டோடு	மோட்டோடு mōṭṭōṭu, பெ.(n.) வீட்டு முகட்டிலிடும் வளைவோடு (கொ.வ.);; ridge tile. [முகடு → மோடு + ஒடு] மோட்டோடு mōṭṭōṭu, பெ. (n.) வீட்டு முகட்டிலிடும் வளைவோடு (கொ.வ.);; ridge tile. [முகடு → மோடு + ஒடு]
மோட்டோலை	மோட்டோலை mōṭṭōlai, பெ.(n.) கூரையோடு வேயும் ஓலை (நாஞ்.);; palm-leaf used to cover the ridge of a roof. [முகடு → மோடு + ஓலை] மோட்டோலை mōṭṭōlai, பெ. (n.) கூரையோடு வேயும் ஓலை (நாஞ்.);; palm-leaf used to cover the ridge of a roof. [முகடு → மோடு + ஓலை]
மோட்சகன்	மோட்சகன் mōṭcagaṉ, பெ.(n.) கள்வன் (யாழ்.அக.);; thief. மோட்சகன் mōṭcagaṉ, பெ. (n.) கள்வன் (யாழ்.அக.);; thief.

மோடம்	மோடம்1 mōṭam, பெ.(n.) மந்தாரம்; dark, clouded sky. ம. மூடம்; க., து., பட. மோட; தெ. மோடமு;குட. மோட. [முள் → மூழ். மூழ்த்தல் = மூடுதல். மூழ் → மூழல் = மூடி. மூழ் → மூடு → மூடி. மூடு → மூட்டம் → மோடம் = வானம் மூடிய மந்தாரம். (மு.தா.190);] மோடம்2 mōṭam, பெ.(n.) மூடத்தனம் (வின்.);; stupidity. து. மோட. [முள் → மூழ். மூழ்த்தல் = மூடுதல். மூழ் → மூடு → மூடி. மூடு → மூடம் → மோடம் = வானம் மூடிய மந்தாரம், மந்தாரம் போன்ற மடமை. (மு.தா. 190);.] மோடம்1 mōṭam, பெ. (n.) மந்தாரம்; dark, clouded sky. ம. மூடம்; க., து., பட. மோட; தெ. மோடமு;குட. மோட. [முள் → மூழ். மூழ்த்தல் = மூடுதல். மூழ் → மூழல் = மூடி. மூழ் → மூடு → மூடி. மூடு → மூட்டம் → மோடம் = வானம் மூடிய மந்தாரம். (மு.தா.190);] மோடம்2 mōṭam, பெ. (n.) மூடத்தனம் (வின்
மோடமரம்	மோடமரம் mōṭamaram, பெ.(n.) மகிழ்3 பார்க்க (இ.வ.);;see {}. [மகிழமரம் → மோடமரம்] மோடமரம் mōṭamaram, பெ. (n.) மகிழ்3 பார்க்க (இ.வ.);;see {}. [மகிழமரம் → மோடமரம்]

மோடன்	மோடன்1 mōṭaṉ, பெ.(n.) வளர்ந்தவன்; tall man. "நெடுந்தாளினான் மோடன்" (சைவச. ஆசா. 13);. [மோடு → மோடன்] மோடன்2 mōṭaṉ, பெ.(n.) மூடன்; foal, blockhead. "மோடாதி மோடனை" (திருப்பு. 557);. [மோடம் = மடமை. மோடம் → மோடன். 'ன்'. ஆ.பா.ஈறு.] மோடன்1 mōṭaṉ, பெ. (n.) வளர்ந்தவன்; tall man. "நெடுந்தாளினான் மோடன்" (சைவச. ஆசா. 13);. [மோடு → மோடன்] மோடன்2 mōṭaṉ, பெ. (n.) மூடன்; foal, blockhead. "மோடாதி மோடனை" (திருப்பு. 557);.
மோடனம்	மோடனம் mōṭaṉam, பெ. (n.) 1. காற்று (யாழ்.அக.);; wind. 2. அரைக்கை (யாழ்.அக.);; rubbing, grinding. 3. அவமானம்; disgrace. "கலுழனை மோடனம் விளைத்தமைபோல்" (குற்றா. தல. திருமண. 66);. 4. மாயக்கலை magic, enchantment, as a craft. 5. மூடத்தனம் (வின்.);; folly. மோடனம் mōṭaṉam, பெ. (n.) 1. காற்று (யாழ்.அக.);; wind. 2. அரைக்கை (யாழ்.அக.);; rubbing, grinding. 3. அவமானம்; disgrace. "கலுழனை மோடனம் விளைத்தமைபோல்" (குற்றா. தல. திருமண. 66);. 4. மாயக்கலை magic, enchantment, as a craft. 5. மூடத்தனம் (வின்.);; folly.

மோடா	மோடா mōṭā, பெ.(n.) மேல்புறமும் கீழ் புறமும் வட்டமாகவும் இடைப்பகுதி குறுகியும் இருக்கும் உட்கார பயன்படுத்தும் பிரம்பால் பின்னப்பட்ட இருக்கை; a seat in the shape of an hour glass. [மோடு → மோடா] [p] மோடா mōṭā, பெ. (n.) மேல்புறமும் கீழ் புறமும் வட்டமாகவும் இடைப்பகுதி குறுகியும் இருக்கும் உட்கார பயன்படுத்தும் பிரம்பால் பின்னப்பட்ட இருக்கை; a seat in the shape of an hour glass. [மோடு → மோடா]
மோடாசம்	மோடாசம் mōṭācam, பெ.(n.) வெண்பூசணி; ash pumpkin. [p] மோடாசம் mōṭācam, பெ. (n.) வெண்பூசணி; ash pumpkin.
மோடாமோடி	மோடாமோடி mōṭāmōṭi, பெ.(n.) பகட்டு (ஆடம்பரம்); (வின்.);; ostentation, pomp. 'மோடாமோடியாய்ச் செலவு செய்கிறது'. க. மோடாமோடி (அழகு, எழில்);. [மோடி + மோடி - மோடிமோடி → மோடாமோடி] மோடாமோடி mōṭāmōṭi, பெ. (n.) பகட்டு (ஆடம்பரம்); (வின்.);, ostentation, pomp. 'மோடாமோடியாய்ச் செலவு செய்கிறது'. க. மோடாமோடி (அழகு, எழில்);. [மோடி + மோடி - மோடிமோடி → மோடாமோடி]

மோடி	மோடி1 mōṭi, பெ.(n.) 1. செருக்கு (வின்.);; arrogance. 2. வகை (விதம்);; way, manner, style, air. "அப்போதிலொரு மோடியுமாய் வேறே முகமுமாய்" (பணவிடு. 195);. 3. பகட்டு (ஆடம்பரம்);; grandeur, display. 'திருமணம் வெகுமோடி?'. 4. உயர் தோற்றம் (வின்.);; military bearing, as of a soldier, dignified bearing. 5. வேடிக்கைக் காட்சி; exhibition show. 6. பிணக்கு; dis agreement, discord. 'ஊடலாய்ப் போவாரை மோடி திருத்துவார்' (விறலிவிடு. 315);. 7. ஏய்ப்பு; deceit, fraud. 8. மொத்தம் (வின்.);; wholesale, entirety. 'அவற்றை மோடியாய் வாங்கினாய்'. ம., க., தெ. மோடி, [முகடு = உச்சி, மேலிடம், கூரை. முகடு → மோடு. (மு.தா.68);. மோடு → மோடி] மோடி2 mōṭi, பெ.(n.)
மோடிக்காரன்	மோடிக்காரன் mōṭikkāraṉ, பெ.(n.) 1. ஒப்பனைவிரும்பி (இ.வ.);; stylish man. 2. பிணக்கங்காட்டுவோன் (வின்.);; unfriendly man, man with forbidding countenance. 3. ஏய்ப்போன் (இ.வ.);; deceitful person. க. மோடிகார (மோடிக்கலை செய்பவன்);. [மோடி + காரன்] மோடிக்காரன் mōṭikkāraṉ, பெ. (n.) 1. ஒப்பனைவிரும்பி (இ.வ.);; stylish man. 2. பிணக்கங்காட்டுவோன் (வின்.);; unfriendly man, man with forbidding countenance. 3. ஏய்ப்போன் (இ.வ.);; deceitful person. க. மோடிகார (மோடிக்கலை செய்பவன்);. [மோடி + காரன்]

மோடிடு-தல்	மோடிடு-தல் mōḍiḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சோரத்திற் கருப்பமாதல் (இ.வ.);; to become pregnant by illicit inter course. 2. ஆறு முதலியவற்றில் மணலால் மேடு உண்டாதல்; to form shoals, as in river. [மோடு + இடு-, 'இடு' து.வி.] மோடிடு-தல் mōḍiḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சோரத்திற் கருப்பமாதல் (இ.வ.);; to become pregnant by illicit inter course. 2. ஆறு முதலியவற்றில் மணலால் மேடு உண்டாதல்; to form shoals, as in river. [மோடு + இடு-, 'இடு' து.வி.]
மோடிநாணயம்	மோடிநாணயம் mōṭināṇayam, பெ.(n.) பொற்காசு (பொன்னாணய); வகை; a gold coin introduced by the Maharattas. "மோடி நாணய விலையாலே" (திருப்பு. 572);. [மோடி + நாணயம்] Skt. {} → த. நாணயம். மோடிநாணயம் mōṭināṇayam, பெ. (n.) பொற்காசு (பொன்னாணய); வகை; a gold coin introduced by the Maharattas. "மோடி நாணய விலையாலே" (திருப்பு. 572);. [மோடி + நாணயம்] Skt. {} → த. நாணயம்.
மோடிப்புடவை	மோடிப்புடவை mōḍippuḍavai, பெ.(n.) வெண்ணிறமுள்ள புடைவை வகை (வின்.);; a kind of white-coloured saree. [மோடி + புடவை] மோடிப்புடவை mōḍippuḍavai, பெ. (n.) வெண்ணிறமுள்ள புடைவை வகை (வின்.);; a kind of white-coloured saree. [மோடி + புடவை]
மோடிமோதிரம்	மோடிமோதிரம் mōṭimōtiram, பெ.(n.) சொகுசான மோதிரம் (இ.வ.);; finger-ring made of pinchbeck. [மோடி + மோதிரம். முகத்திரம் → மோதிரம்.] மோடிமோதிரம் mōṭimōtiram, பெ. (n.) சொகுசான மோதிரம் (இ.வ.);; finger-ring made of pinchbeck. [மோடி + மோதிரம். முகத்திரம் → மோதிரம்.]

மோடியெடு-த்தல்	மோடியெடு-த்தல் mōḍiyeḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒருவனுக்குக் கேடு விளைப்பதற்காக அவன் நிலத்திற் புதைத்து வைக்கப்பட்ட பாழ்ப் (சூனிய); பொருளை எடுத்து விடுதல்; to discover and remove the articles of witchcraft buried "the ground belonging to a person, with a view to cause him harm. 2. மறைமொழிக் கல்வியால் புதையலிடத்தைக் கண்டறிதல்; to search for hidden treasure by means of magic. [மோடி + எடு-,] மோடியெடு-த்தல் mōḍiyeḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒருவனுக்குக் கேடு விளைப்பதற்காக அவன் நிலத்திற் புதைத்து வைக்கப்பட்ட பாழ்ப் (சூனிய); பொருளை எடுத்து விடுதல்; to discover and remove the articles of witchcraft buried "the ground belonging to a person, with a view to cause him harm. 2. மறைமொழிக் கல்வியால் புதையலிடத்தைக் கண்டறிதல்; to search for hidden treasure by means of magic. [மோடி + எடு-,]
மோடியெழுத்து	மோடியெழுத்து mōṭiyeḻuttu, பெ.(n.) 1. மராத்திய எழுத்து வகை; a Maharatta script. 2. சேர்ந்தெழுது மெழுத்து; a running hand. [மோடி + எழுத்து. எழு → எழுது → எழுத்து.] மோடியெழுத்து mōṭiyeḻuttu, பெ. (n.) 1. மராத்திய எழுத்து வகை; a Maharatta script. 2. சேர்ந்தெழுது மெழுத்து; a running hand. [மோடி + எழுத்து. எழு → எழுது → எழுத்து.]
மோடிவித்தை	மோடிவித்தை mōṭivittai, பெ.(n.) மோடி2 பார்க்க;see {}. து. மோடிவித்யெ. [மோடி + வித்தை] மோடிவித்தை mōṭivittai, பெ. (n.) மோடி2 பார்க்க;see {}. து. மோடிவித்யெ. [மோடி + வித்தை]
மோடிவை-த்தல்	மோடிவை-த்தல் mōṭivaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) ஒருவனுக்குக் கேடு விளைப்பதற்காக அவன் நிலத்தில் பாழ்பொருளைப் புதைத்து வைத்தல்; to bury articles of witchcraft under the ground belonging to a person with a view to cause him harm. [மோடி + வை-,] மோடிவை-த்தல் mōṭivaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) ஒருவனுக்குக் கேடு விளைப்பதற்காக அவன் நிலத்தில் பாழ்பொருளைப் புதைத்து வைத்தல்; to bury articles of witchcraft under the ground belonging to a person with a view to cause him harm. [மோடி + வை-,]

மோடு	மோடு1 mōṭu, பெ.(n.) 1. உயர்ச்சி (பிங்.);; height. "மோடிசை வெற்பென" (அஷ்டப். திருவேங்கடத்தந். 44);. 2. மேடு (சூடா.);; hill, eminence. 3. உட்கூரையின் உச்சிப் பகுதி, முகடு; top, as of a house. 'மறுமொழி (பதில்); சொல்லாமல் மோட்டைப் பார்த்துக் கொண்டு படுத்திருந்தால் என்ன பொருள் (அர்த்தம்);?' (உ.வ.);. 4. கூரையின் உச்சி; ridge of roof. 5. பருமை; largeness, stoutness. "மோட்டிறா" (சீவக. 95);, "மோட்டெருமை" (தமிழ்நா.77);. 6. பெருமை; greatness. "மோட்டெழி லிளமை நீங்க" (சீவக. 2799);. 7. உயர்நிலை; high position. "மோட்டிடத்துஞ் செய்யார் முழுமக்கள்" (நாலடி. 358);. 8. வயிறு (பிங்.);; belly. stomach. "பிணர் மோட்டு......... பேய்மகள்" (திருமுரு. 50);. 9. கருப்பை; womb.
மோடுகூடு-தல்	மோடுகூடு-தல் mōṭuāṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மார்பெலும்பு முதலியன தெரிதல்; to be bony in the chest. 'இந்தக் குழந்தைக்கு மார்பு மோடு கூடியிருக்கிறது'. [மோடு + கூடு-, முகடு → மோடு.] மோடுகூடு-தல் mōṭuāṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மார்பெலும்பு முதலியன தெரிதல்; to be bony in the chest. 'இந்தக் குழந்தைக்கு மார்பு மோடு கூடியிருக்கிறது'. [மோடு + கூடு-, முகடு → மோடு.]
மோடுபரு-த்தல்	மோடுபரு-த்தல் mōṭubaruttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பிடரியிற் சதை திரண்டிருத்தல்; to be strong and sinewy in the nape of the neck. "ஊன் மல்கி மோடு பருப்பார்" (திவ். திருவாய். 3, 5, 7);. [மோடு + பரு-,] மோடுபரு-த்தல் mōṭubaruttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பிடரியிற் சதை திரண்டிருத்தல்; to be strong and sinewy in the nape of the neck. "ஊன் மல்கி மோடு பருப்பார்" (திவ். திருவாய். 3, 5, 7);. [மோடு + பரு-,]

மோடுபிரி-தல்	மோடுபிரி-தல் mōṭubiridal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) கருப்பமாதல் (இ.வ.);; to become pregnant. [மோடு + பிரி-,] மோடுபிரி-தல் mōṭubiridal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) கருப்பமாதல் (இ.வ.);; to become pregnant. [மோடு + பிரி-,]
மோண்டுகொளி	மோண்டுகொளி mōṇṭugoḷi, பெ.(n.) உறக்கத்தில் படுக்கும் பாயிலும் உடுக்கும் உடையிலும் மோண்டு கொள்ளும் பையன் அல்லது பெண்பிள்ளை; one who (a boy or girl); soils bed or dress by urine. [மோண்டு + கொளி, கொள்ளி → கொளி, மொள் → மோள். மோளுதல் = சிறுநீர் பாய்ச்சுதல் அல்லது கழித்தல். (வே.க.4,92, 93);] மோண்டுகொளி mōṇṭugoḷi, பெ. (n.) உறக்கத்தில் படுக்கும் பாயிலும் உடுக்கும் உடையிலும் மோண்டு கொள்ளும் பையன் அல்லது பெண்பிள்ளை; one who (a boy or girl); soils bed or dress by urine. [மோண்டு + கொளி, கொள்ளி → கொளி, மொள் → மோள். மோளுதல் = சிறுநீர் பாய்ச்சுதல் அல்லது கழித்தல். (வே.க.4,92, 93);]
மோணம்	மோணம் mōṇam, பெ.(n.) 1. பழத்தின் வற்றல்; dried fruit. 2. பாம்புப் பெட்டி; box for carrying snakes. [p] மோணம் mōṇam, பெ. (n.) 1. பழத்தின் வற்றல்; dried fruit. 2. பாம்புப் பெட்டி; box for carrying snakes.
மோத்திரம்	மோத்திரம் mōttiram, பெ.(n) சிறுநீரகத்தில் உருவாவதும் பிறப்புறுப்புகள் வழியாக வெளியேறுவதுமான நீர்மம், மூத்திரம்; urine. மறுவ. சிறுநீர். [மொள் → மோள். மோளுதல் = துளையினின்று சிறுநீர் பாய்ச்சுதல் அல்லது கழித்தல். மோள் → மோட்டிரம் → மோத்திரம் → மூத்திரம் (பாண்டி நாட்டு வழக்கு); (வே.க.4, 92, 93);] மோத்திரம் mōttiram, பெ. (n.) சிறுநீரகத்தில் உருவாவதும் பிறப்புறுப்புகள் வழியாக வெளியேறுவதுமான நீர்மம், மூத்திரம்; urine. மறுவ. சிறுநீர். [மொள் → மோள். மோளுதல் = துளையினின்று சிறுநீர் பாய்ச்சுதல் அல்லது கழித்தல். மோள் → மோட்டிரம் → மோத்திரம் → மூத்திரம் (பாண்டி நாட்டு வழக்கு); (வே.க.4, 92, 93);]

மோத்தை	மோத்தை1 mōttai, பெ.(n.) 1. செம்மறியாட்டுக் கடா; ram. "மோத்தையுந் தகரு முதளும்" (தொல். பொ. 602);. 2. வெள்ளாட்டுக்கடா (சூடா.);; goat. 3. மேழவேரை (சூடா. உள். 9);; aries. க. மேகெ (பெண்ணாடு);;தெ. மேக (ஆட்டுக்கடா);. [மொத்து → மொத்தை = திரளை. மொத்தை → மோத்தை = விலங்குகளின் ஆண் பொதுவாகப் பெண்ணினும் பருத்திருப்பதால், கடா, மோத்தை, மேழகம் (மோழகம்); முதலிய பெயர்களாற் குறிக்கப்பெறும். (மு.தா. 210);] மோத்தை2 mōttai, பெ.(n.) 1. வாழை, தாழை முதலியவற்றின் மடல் விரியாத பூ; spathe or unblown flower, as of plantain, fragrant screw-pine, etc. "நெடலை வக்கா முதலியன....... தாழம்பூ மோத்தை போலிருப்பின" (நற். 211, உரை);. 2. முற்றாத தேங்காய் (கோவை);; half-ripe coconut. [மொத்து → மொத்தை = பருமன், உருண்டை, சோற்றுருண்டை. மொத்தை → மோத்தை (வே.க.4,50);] மோத்தை1 mōttai, பெ. (n.) 1. செம்மறியாட்டுக் கடா; ram.
மோத்தைக்கடா	மோத்தைக்கடா mōttaikkaṭā, பெ.(n.) மோத்தை1 1 பார்க்க;see {}11. [மோத்தை + கடா] மோத்தைக்கடா mōttaikkaṭā, பெ. (n.) மோத்தை1 1 பார்க்க;see {}11. [மோத்தை + கடா]

மோதகக்கெண்டை	மோதகக்கெண்டை mōtagaggeṇṭai, பெ.(n.) நீலமும் பசுமையுங் கலந்தகெண்டை மீன்வகை; large-eyed carp, bluish green. [மோதகம் + கெண்டை] [p] மோதகக்கெண்டை mōtagaggeṇṭai, பெ.(n.) உருண்டையாகக் கட்டும் உச்சிக் கொண்டை; a kind of rounded braid of hair on the top of head. [மோதகம் + கொண்டை] [p] மோதகக்கெண்டை mōtagaggeṇṭai, பெ. (n.) நீலமும் பசுமையுங் கலந்தகெண்டை மீன்வகை; large-eyed carp, bluish green. [மோதகம் + கெண்டை] மோதகக்கெண்டை mōtagaggeṇṭai, பெ. (n.) உருண்டையாகக் கட்டும் உச்சிக் கொண்டை; a kind of rounded braid of hair on the top of head. [மோதகம் + கொண்டை]
மோதகத்தேக்கு	மோதகத்தேக்கு mōtagattēggu, பெ.(n.) கொழுக்கட்டைத் தேக்கு; a kind of tree. [மோதகம்1 + தேக்கு] மோதகத்தேக்கு mōtagattēggu, பெ. (n.) கொழுக்கட்டைத் தேக்கு; a kind of tree. [மோதகம்1 + தேக்கு]
மோதகப்பிரியன்	மோதகப்பிரியன் mōtagappiriyaṉ, பெ.(n.) பிள்ளையார் (விநாயகன்);(யாழ்.அக.); {}. [மோதகம் + பிரியன்] மோதகப்பிரியன் mōtagappiriyaṉ, பெ. (n.) பிள்ளையார் (விநாயகன்);(யாழ்.அக.); {}. [மோதகம் + பிரியன்]

மோதகம்	மோதகம்1 mōtagam, பெ.(n.) 1. அப்பவருக்கம்; cake of rice-flour made into a ball and boiled or steamed. "வகையமை மோதகம்" (மதுரைக். 626);. 2. கொழுக்கட்டை (கந்தபு. காவிரி. 25);; a bolus-like preparation of rice-flour. 3. பிட்டு; a kind of pudding, made of flour. "காழியர் மோதகத் தூழுறு விளக்கமும்" (சிலப். 6, 137);. 4. தோசை (வின்.);; a kind of flour-cake. [முள் → மூழ். மூழ்த்தல் = மூடுதல். மூழ் → மூடு → மூடி (மு.தா.190);. மூடு → மூடகம் = உள்ளே பொருள்களை வைத்து மூடியது. மூடகம் → மோடகம் → மோதகம்] மோதகம்2 mōtagam, பெ.(n.) 1. மகிழ்ச்சி (வின்.);; delight, mirth. 2. இணக்கம் (யாழ்.அக.);; agreement, suitability. [மோதம் → மோதகம்] மோதகம்3 mōtagam, பெ.(n.) 1. குதிரைப் பிடுக்கன் மரம்; a tree. 2. கொழுக்கட்டைத் தேக்கு; a tree.
மோதகமரம்	மோதகமரம் mōtagamaram, பெ.(n.) fetid tree. [மோதகம் + மரம்] மோதகமரம் mōtagamaram, பெ. (n.) fetid tree. [மோதகம் + மரம்]
மோதகவல்லிமரம்	மோதகவல்லிமரம் mōtagavallimaram, பெ.(n.) கொழுக்கட்டை மரம்; a tree. மோதகவல்லிமரம் mōtagavallimaram, பெ. (n.) கொழுக்கட்டை மரம்; a tree.

மோதபர்	மோதபர் mōtabar, பெ.எ. (adj.) நம்பிக்கையான (செங்கை);; reliable, respectable, trustworthy. மோதபர் mōtabar, பெ.எ. (adj.) நம்பிக்கையான (செங்கை);; reliable, respectable, trustworthy. மோதபர் mōtabar, பெ.அ. (adj.) நம்பிக்கை யான; (C.G.); respectable, trustworthy. [Ar. Mutabar → த. மோதபர்]
மோதபர்குடி	மோதபர்குடி mōtabarkuḍi, பெ.(n.) நம்பிக்கையின் குடித்தனக்காரன் (செங்கை.);; respectable tenant of substantial means. [மோதபர் + குடி] மோதபர்குடி mōtabarkuḍi, பெ. (n.) நம்பிக்கையின் குடித்தனக்காரன் (செங்கை.);; respectable tenant of substantial means. [மோதபர் + குடி]
மோதம்	மோதம் mōtam, பெ.(n.) 1. மகிழ்ச்சி; joy, rejoicing, gladness. "முன்புற்றது கண்டெழு மோதமுறா" (வேதாரணி. பிரமோப. 16);. 2. களிப்பு; intoxication. 3. நறுமணம்; smell, scent, perfume. 4. ஓமம் (மலை.);; Bishop's weed. மோதம் mōtam, பெ. (n.) 1. மகிழ்ச்சி; joy, rejoicing, gladness. "முன்புற்றது கண்டெழு மோதமுறா" (வேதாரணி. பிரமோப. 16);. 2. களிப்பு; intoxication. 3. நறுமணம்; smell, scent, perfume. 4. ஓமம் (மலை.);; Bishop's weed. மோதம் mōtam, பெ. (n.) 1. மகிழ்ச்சி; jay, rejoicing, gladness. "முன்புற்றது கண்டெழு மோதமுறா (வேதாரணி. பிரமோப.16);. களிப்பு

மோதமம்	மோதமம் mōtamam, பெ.(n.) வெள்ளுமத்தை; dhatura berring white flowers. மோதமம் mōtamam, பெ. (n.) வெள்ளுமத்தை; dhatura berring white flowers.
மோதமரம்	மோதமரம் mōtamaram, பெ.(n.) குதிரை பிடுக்கன் மரம்; a tree. மோதமரம் mōtamaram, பெ. (n.) குதிரை பிடுக்கன் மரம்; a tree.
மோதயந்தி	மோதயந்தி mōtayandi, பெ.(n.) காட்டுமல்லிகை (மூ.அ.);; wild jasmine. மோதயந்தி mōtayandi, பெ. (n.) காட்டுமல்லிகை (மூ.அ.);; wild jasmine.
மோதல்	மோதல் mōtal, பெ.(n.) கைகலப்பு, சண்டை, தகராறு; clash. 'மாணவர் மன்றத் தேர்தல் தொடர்பாக மாணவர்களுக்கிடையே மோதல் ஏற்பட்டது' (உ.வ.);. [மோது → மோதல். 'அல்' தொ.பெ.ஈறு] மோதல் mōtal, பெ. (n.) கைகலப்பு, சண்டை, தகராறு; clash. 'மாணவர் மன்றத் தேர்தல் தொடர்பாக மாணவர்களுக்கிடையே மோதல் ஏற்பட்டது' (உ.வ.);. [மோது → மோதல். 'அல்' தொ.பெ.ஈறு]

மோதலை	மோதலை1 mōtalai, பெ.(n.) 1. முகதலை; front piece or part of a cloth. "மோதலை முண்டு பார்வைப் புறமாதலால் கெட்டியாய் நெய்யப்பட்டிருக்கும்" (நாஞ்.);. 2. போர்முனை (இ.வ.);; battle-front. [முகதலை → மோதலை] மோதலை2 mōtalai, பெ.(n.) கைம்மாற்றுக் கடன் (இ.வ.);; temporary loan. [முகதலை → மோதலை] மோதலை1 mōtalai, பெ. (n.) 1. முகதலை; front piece or part of a cloth. "மோதலை முண்டு பார்வைப் புறமாதலால் கெட்டியாய் நெய்யப்பட்டிருக்கும்" (நாஞ்.);. 2. போர்முனை (இ.வ.);; battle-front. [முகதலை → மோதலை] மோதலை2 mōtalai, பெ. (n.) கைம்மாற்றுக் கடன் (இ.வ.);; temporary loan.
மோதவம்	மோதவம் mōtavam, பெ.(n.) நறுமணம்; perfume, scent, smell. [மோதம் → மோதவம்] மோதவம் mōtavam, பெ. (n.) நறுமணம்; perfume, scent, smell. [மோதம் → மோதவம்]
மோதனங்கமூலி	மோதனங்கமூலி mōtaṉaṅgamūli, பெ.(n.) சித்தாமணக்கு; castor plant. மோதனங்கமூலி mōtaṉaṅgamūli, பெ. (n.) சித்தாமணக்கு; castor plant.
மோதானி	மோதானி mōtāṉi, பெ.(n.) மல்லிகை; jasmine. [p] மோதானி mōtāṉi, பெ. (n.) மல்லிகை; jasmine.

மோதானிகம்	மோதானிகம் mōtāṉigam, பெ.(n.) குட மல்லிகை; jasmine bearing flowers with many whorls. மோதானிகம் mōtāṉigam, பெ. (n.) குட மல்லிகை; jasmine bearing flowers with many whorls.
மோதிரக்கள்ளி	மோதிரக்கள்ளி mōtirakkaḷḷi, பெ.(n.) கொடிவகை (மூ.அ.);; a creeper. [மோதிரம் + கள்ளி] மோதிரக்கள்ளி mōtirakkaḷḷi, பெ. (n.) கொடிவகை (மூ.அ.);; a creeper. [மோதிரம் + கள்ளி]
மோதிரக்கன்னி	மோதிரக்கன்னி mōtirakkaṉṉi, பெ.(n.) நீண்ட செடிவகை (வின்.);; climbing flax. ம. மோதிரக்கண்ணி;க. மோதிரக்கண்ணீ. [மோதிரக்கண்ணி → மோதிரக்கன்னி] மோதிரக்கன்னி mōtirakkaṉṉi, பெ. (n.) நீண்ட செடிவகை (வின்.);; climbing flax. ம. மோதிரக்கண்ணி;க. மோதிரக்கண்ணீ. [மோதிரக்கண்ணி → மோதிரக்கன்னி]
மோதிரப்பாட்டு	மோதிரப்பாட்டு mōtirappāṭṭu, பெ.(n.) நாடகநூல்வகை; a dramatic poem. "நாடகச் செய்யுளாகிய மோதிரப் பாட்டுங் ----------- கடகண்டும்" (தொல். பொ. 492, உரை);. [மோதிரம் + பாட்டு] மோதிரப்பாட்டு mōtirappāṭṭu, பெ. (n.) நாடகநூல்வகை; a dramatic poem. "நாடகச் செய்யுளாகிய மோதிரப் பாட்டுங் ----------- கடகண்டும்" (தொல். பொ. 492, உரை);. [மோதிரம் + பாட்டு]

மோதிரம்	மோதிரம் mōtiram, பெ.(n.) தங்கம், வெள்ளி போன்ற மாழைகளால் செய்யப்படுவதும் விரலில் அணிந்து கொள்வதுமான சிறுவளையமான விரல்அணி, கணையாழி; finger-ring. "சுறாவே றெழுதிய மோதிரந் தொட்டாள்" (கலித். 84, 23);, 'குட்டுப்பட்டாலும் மோதிர விரலால் குட்டுப் பட வேண்டும்' (பழ.);. மறுவ. விரற்செறி, கணையாழி. ம. மோதிரம்;க. மோதிர. [முகம் → முகர் = அரசனது முகம் அல்லது தலையுருவம் பொறித்த முத்திரை. முக + திரம் - முகத்திரம் → மோதிரம் = முத்திரையிட்ட விரலணி. முத்திரை மோதிரம் என்னும் வழக்கை நோக்குக. (வ.வ.2,72);] முதலில் மோதிரம் முத்திரையுடையதாக இருந்தது. பின்னர் முத்திரையில்லாத மோதிரம் அணியும் பழக்கம் உண்டாக அதிலிருந்து வேறுபடுத்திக் காட்ட முத்திரை அடை சேர்த்து முத்திரை மோதிரம் என வழங்கும் வழக்கம் ஏற்பட்டது. [p] மோதிரம் mōtiram, பெ. (n.) தங்கம், வெள்ளி போன்ற மாழைகளால் செய்யப்படுவதும் விரலில் அணிந்து கொள்வதுமான சிறுவளையமான விரல்அணி, கணையாழி; finger-ring. "சுறாவே றெழுதிய மோதிரந் தொட்டாள்" (கலித். 84, 23);, 'குட்டுப்பட்டாலும் மோதிர விரலால் குட்டுப் பட வேண்டும்' (பழ.);. மறுவ விரற்செறி கணையாழி
மோதிரமாறுதல்	மோதிரமாறுதல் mōdiramāṟudal, பெ.(n.) கிறித்தவ மதத்தார் மணஞ் செய்யும் போது மணமகனும் மணமகளும் கணையாழியை மாற்றிக் கொள்ளுகை (கிறித்.);; exchange of rings between bride and bridegroom at their marriage. [மோதிரம் + மாறுதல். மாறு → மாறுதல். 'தல்'. தொ.பெ.ஈறு.] மோதிரமாறுதல் mōdiramāṟudal, பெ. (n.) கிறித்தவ மதத்தார் மணஞ் செய்யும் போது மணமகனும் மணமகளும் கணையாழியை மாற்றிக் கொள்ளுகை (கிறித்.);; exchange of rings between bride and bridegroom at their marriage. [மோதிரம் + மாறுதல். மாறு → மாறுதல். 'தல்'. தொ.பெ.ஈறு.]
மோதிரமுருந்து	மோதிரமுருந்து mōtiramurundu, பெ.(n.) குரல் வளையில் காணப்படும் மோதிரத்தைப் போன்ற வட்டமான இள எலும்பு; cricoid cartilage. [மோதிர + முருந்து] மோதிரமுருந்து mōtiramurundu, பெ. (n.) குரல் வளையில் காணப்படும் மோதிரத்தைப் போன்ற வட்டமான இள எலும்பு; cricoid cartilage. [மோதிர + முருந்து]

மோதிரவிரல்	மோதிரவிரல் mōtiraviral, பெ.(n.) கண்டு விரலுக்கு அடுத்த விரல்; ring-finger. ம. மோதிரவிரல். [மோதிரம் + விரல். மோதிரம் அணியும் விரல். விரி → விரல்.] [p] மோதிரவிரல் mōtiraviral, பெ. (n.) கண்டு விரலுக்கு அடுத்த விரல்; ring-finger. ம. மோதிரவிரல். [மோதிரம் + விரல். மோதிரம் அணியும் விரல். விரி → விரல்.]
மோதிரவிளையாட்டு	மோதிரவிளையாட்டு mōtiraviḷaiyāṭṭu, பெ.(n.) 1. திருமணத்தில் குடத்து நீரில் மோதிரமிட்டு மணமக்கள் எடுத்து ஆடும் விளையாட்டு (வின்.);; an item in the marriage festivites in which the bride and bridegoom pick out a ring dropped into a pot of water. 2. மோதிரத்தை ஒளித்து எடுக்கும் பிள்ளை விளையாட்டு வகை (இ.வ.);; a children's game of hiding a ring and finding it. [மோதிரம் + விளையாட்டு] மோதிரவிளையாட்டு mōtiraviḷaiyāṭṭu, பெ. (n.) 1. திருமணத்தில் குடத்து நீரில் மோதிரமிட்டு மணமக்கள் எடுத்து ஆடும் விளையாட்டு (வின்.);; an item in the marriage festivites in which the bride and bridegoom pick out a ring dropped into a pot of water. 2. மோதிரத்தை ஒளித்து எடுக்கும் பிள்ளை விளையாட்டு வகை (இ.வ.);; a children's game of hiding a ring and finding it. [மோதிரம் + விளையாட்டு]

மோதிரம்வைத்தல்	மோதிரம்வைத்தல் mōtiramvaittal, பெ.(n.) மோதிரத்தை ஒளித்து எடுக்கும் பிள்ளை விளையாட்டு வகை (இ.வ.);; a children's game of hiding a ring and finding it. [மோதிரம் + வைத்தல். 'தல்' தொ.பெ.ஈறு.] ஆடுவாரெல்லாம் இருகட்சியாகப் பிரிந்து கொண்டு, கட்சிக் கொருவராக இருவரொழிய ஏனையரெல்லாம், கட்சி வாரியாய் இரு வரிசையாக எதிரெதிர் உட்கார்ந்து கொள்வர். உட்காராத இருவரும் தத்தம் கட்சி வரிசையின் பின்னால் நின்று கொண்டிருப்பர். அவருள் ஒருவர் ஒரு மோதிரத்தைக் கையில் வைத்துக் கொண்டு குனிந்து தம் வரிசையில் ஒவ்வொருவர் பின்னாலும் அதை வைப்பதாக நடித்து, யாரேனும் ஒருவர் பின்னால் வைத்து விட்டு வரிசை நெடுகிலும் சென்றபின் நிமிர்ந்து நிற்பர். எதிர் வரிசைக்குப் பின்னால் நிற்பவர், மோதிரம் வைக்கப்பட்ட இடத்தை இன்னாருக்குப் பின் என்று சுட்டிக் கூற வேண்டும். சரியாய்ச் சொல்லிவிடின், அடுத்த முறை எதிர் வரிசையின் மோதிரம் வைத்தல் வேண்டும்;இல்லாவிடின் முன் வைத்தவரே வைத்தல் வேண்டும். இங்ஙனம் தொடர்ந்து ஆடப்பெறும். கீழேயிருப்பவர் ஆட்டு நெடுகலும் உட்கார்ந்துகொண்டே யிருப்பர் (த.வி.129);. மோதிரம்வைத்தல் mōtiramvaittal, பெ. (n.) மோதிரத்தை ஒளித்து எடுக்கும் பிள்ளை விளையாட்டு வகை (இ.வ.);; a children's game of hiding a ring and finding it. [மோதிரம் + வைத்தல். 'தல்' தொ.பெ.ஈறு.] ஆடுவாரெல்லாம் இருகட்சியாகப் பிரிந்து கொண்டு, கட்சிக் கொருவராக இருவரொழிய ஏனையரெல்லாம், கட்சி வாரியாய் இரு வரிசையாக எதிரெதிர் உட்கார்ந்து கொள்வர். உட்காராத இருவரும் தத்தம் கட்சி வரிசையின் பின்னால் நின்று கொண்டிருப்பர். அவருள் ஒருவர் ஒரு மோதிரத்தைக் கையில் வைத்துக் கொண்டு குனிந்து தம் வரிசையில் ஒவ்வொருவர் பின்னாலும் அதை வைப்பதாக நடித்து, யாரேனும் ஒருவர் பின்னால் வைத்து விட்டு வரிசை நெடுகிலும் சென்றபின் நிமிர்ந்து நிற்பர். எதிர் வரிசைக்குப் பின்னால் நிற்பவர், மோதிரம் வைக்கப்பட்ட இடத்தை இன்னாருக்குப் பின் என்று சுட்டிக் கூற வேண்டும் ... சொல்லிவிடின் அடுத்த முறை எதிர்
மோதிரைகெங்கை	மோதிரைகெங்கை mōtiraigeṅgai, பெ.(n.) சீந்திற்கொடி; moon creeper. மோதிரைகெங்கை mōtiraigeṅgai, பெ. (n.) சீந்திற்கொடி; moon creeper.
மோதினி	மோதினி mōtiṉi, பெ.(n.) 1. மான்மணத்தி (கஸ்தூரி); (மூ.அ.);; musk. 2. மல்லிகை; jasmine. மோதினி mōtiṉi, பெ. (n.) 1. மான்மணத்தி (கஸ்தூரி); (மூ.அ.);; musk. 2. மல்லிகை; jasmine.

மோது	மோது1 mōdudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. ஒரு பரப்பில் வேகமாக இடித்தல், புடைத்தல் (பிங்.);; to hit, strike, smite, butt. "கனகநிற வேத னபயமிட மோது கரகமல" (திருப்பு. 543);, 'வேகமாக வந்த பேருந்து மரத்தின் மேல் மோதியது' (உ.வ.);. 2. தாக்குதல்; to blow against, dash against, push against with force. "மோது முது திரையால் மொத்துண்டு" (சிலப். 7, கட்டுரை. 7);. 3. அப்புதல் (வின்.);; to plaster, put as, as earth to a mud wall. "சுவர்க்கு மண் மோதுகிறது". 4. சண்டை போடுதல்; to fight, clash, as of nations. 'போரில் இரண்டு நாடுகளும் கடுமையாக மோதிக்கொண்டன' (உ.வ.);. 5. விளை யாட்டு, தேர்தல் போன்றவற்றில் போட்டியிடுதல்; to clash, meet in games, in election etc. 'இறுதிப் போட்டியில் தமிழ் நாட்டணியும் கருநாடக அணியும் மோதிக்கொண்டன' (உ.வ.);. 'நண்பர்களா யிருந்த இருவரும் வரும் தேர்தலில் மோதிக்கொள்ள இருக்கின்றனர்' (உ.வ.);. ம. மோதுக;க., தெ., பட. மோது. [முள் → முட்டு → மொட்டு = தலையில் வாங்கும் குட்டு. முள் முத்து மொத்து. மொத்துதல் = உடம்பிற் கையாலும் கருவியாலும் அடித்தல். முத்து → மொத்து → மொது → மோது. மோதுதல் = முட்டுவதிலும் சற்று மெலிதாய்த் தாக்குதல்]
மோதுகடுக்காய்	மோதுகடுக்காய் mōtugaḍuggāy, பெ.(n.) கடுக்காய்த் தோல்; outer skin of the gall nut. மோதுகடுக்காய் mōtugaḍuggāy, பெ. (n.) கடுக்காய்த் தோல்; outer skin of the gall nut.
மோதை	மோதை mōtai, பெ.(n.) வசம்பு (சங்.அக.);; sweet flag. மோதை mōtai, பெ. (n.) வசம்பு (சங்.அக.);; sweet flag.

மோந்தை	மோந்தை1 mōndai, பெ.(n.) முகம்; the face (சேரநா.);. ம. மோந்த; க. மோதி; தெ. மோமு;படீ. மோந்தெ. [முகம் → முகந்தை → மோந்தை] மோந்தை2 mōndai, பெ.(n.) தோற்கருவி வகை; a kind of drum. "மோந்தை முழாக்குழ றாள மொர் வீணை" (தேவா.349, 5);. ம. மொந்தா. [முள் → மொள் → மொண்டை → மொந்தை கள் முகக்குங்கலம், மொந்தை போன்ற தோற்கருவி. (மு.தா.289);. மொந்தை → மோந்தை.] [p] மோந்தை1 mōndai, பெ. (n.) முகம்; the face (சேரநா.);. ம. மோந்த; க. மோதி; தெ. மோமு;படீ. மோந்தெ. [முகம் → முகந்தை → மோந்தை]
மோப்பநாய்	மோப்பநாய் mōppanāy, பெ.(n.) பெரும்பாலும் கள்ளத்தனமான அல்லது இடர்ப்பாடுடைய பொருள்களை முகர்ந்து கண்டறியும் வகையில் காவல் துறையால் பழக்கப்படுத்தப்பட்ட நாய்; sniffer dog. 'வைப்பகத்தில் நடந்த கொள்ளையை துப்புத் துலக்குவதற்கு மோப்ப நாய்கள் வரவழைக்கப்பட்டன' (உ.வ.);. [மோப்பம் + நாய்] மோப்பநாய் mōppanāy, பெ. (n.) பெரும்பாலும் கள்ளத்தனமான அல்லது இடர்ப்பாடுடைய பொருள்களை முகர்ந்து கண்டறியும் வகையில் காவல் துறையால் பழக்கப்படுத்தப்பட்ட நாய்; sniffer dog. 'வைப்பகத்தில் நடந்த கொள்ளையை துப்புத் துலக்குவதற்கு மோப்ப நாய்கள் வரவழைக்கப்பட்டன' (உ.வ.);. [மோப்பம் + நாய்]

மோப்பம்	மோப்பம் mōppam, பெ.(n.) 1. மணத்தை மூக்கால் உணர்வது; scent, smell. 'காட்டிலுள்ள விலங்குகள் தம் மோப்பத் திறனால் மனித நடமாட்டத்தை அறிந்து விடுகின்றன' (உ.வ.);. 2. மூக்கு (யாழ்.அக.);; nose. [முகம் → முகர் = முகம். மூக்கு. முகர்தல் = மணமறிதல். முகர் → மோர் → மோ, மோத்தல் = மணமறிதல். மோ → மோப்பு → மோப்பம் = மணமுகர்வு (வே.க.4, 4);] மோப்பம் mōppam, பெ. (n.) 1. மணத்தை மூக்கால் உணர்வது; scent, smell. 'காட்டிலுள்ள விலங்குகள் தம் மோப்பத் திறனால் மனித நடமாட்டத்தை அறிந்து விடுகின்றன' (உ.வ.);. 2. மூக்கு (யாழ்.அக.);; nose. [முகம் → முகர் = முகம். மூக்கு. முகர்தல் = மணமறிதல். முகர் → மோர் → மோ, மோத்தல் = மணமறிதல். மோ → மோப்பு → மோப்பம் = மணமுகர்வு (வே.க.4, 4);]
மோப்பம்பிடி-த்தல்	மோப்பம்பிடி-த்தல் mōppambiḍittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) மணத்தால் உணர்ந்து கண்டறிதல்; to scent, to discern by smell, as hounds on a track. 'கொலை நடந்த இடத்திலிருந்து மோப்பம் பிடித்துக் கொண்டு ஒடிய நாய் அருகிலுள்ள சாலையில் போய் நின்றது' (உ.வ.);. 2. காமவிருப்பத்துடன் (விச்சையுடன்); ஒருத்தியைத் தொடர்தல்; to follow a woman with improper desire. [மோப்பம் + பிடி-,] மோப்பம்பிடி-த்தல் mōppambiḍittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) மணத்தால் உணர்ந்து கண்டறிதல்; to scent, to discern by smell, as hounds on a track. 'கொலை நடந்த இடத்திலிருந்து மோப்பம் பிடித்துக் கொண்டு ஒடிய நாய் அருகிலுள்ள சாலையில் போய் நின்றது' (உ.வ.);. 2. காமவிருப்பத்துடன் (விச்சையுடன்); ஒருத்தியைத் தொடர்தல்; to follow a woman with improper desire. [மோப்பம் + பிடி-,]

மோப்பி	மோப்பி1 mōppi, பெ.(n.) மோப்பம் பார்க்க (யாழ்.அக.);;see {}. [மோப்பம் → மோப்பி] மோப்பி2 mōppi, பெ.(n.) கைம்பெண் (இ.வ.);; widow, used disrespectfully. தெ. மோபி;க. மோபு. மோப்பி1 mōppi, பெ. (n.) மோப்பம் பார்க்க (யாழ்.அக.);;see {}. [மோப்பம் → மோப்பி] மோப்பி2 mōppi, பெ. (n.) கைம்பெண் (இ.வ.);; widow, used disrespectfully. தெ. மோபி;க. மோபு.
மோப்பு	மோப்பு mōppu, பெ.(n.) அன்பு; desire, amour. "முஷ்டிவாங்கிப் பயலோ மோப்பாச்சு" (விறலிவிடு. 772);. மோப்பு mōppu, பெ. (n.) அன்பு; desire, amour. "முஷ்டிவாங்கிப் பயலோ மோப்பாச்சு" (விறலிவிடு. 772);.
மோப்புக்கயிறு	மோப்புக்கயிறு mōppukkayiṟu, பெ.(n.) முறுக்குக் கயிறு; twisted rope. [முறுக்கு + கயிறு - முறுக்குக் கயிறு → மொறப்புக் கயிறு → மோப்புக்கயிறு] மோப்புக்கயிறு mōppukkayiṟu, பெ. (n.) முறுக்குக் கயிறு; twisted rope. [முறுக்கு + கயிறு - முறுக்குக் கயிறு → மொறப்புக் கயிறு → மோப்புக்கயிறு]
மோம்	மோம் mōm, பெ.(n.) உரைகல்லில் ஒற்றும் கருப்பு மெழுகு; a black coloured wax with which the rubbed gold or silver on the touch stone is pressed against. மோம் mōm, பெ. (n.) உரைகல்லில் ஒற்றும் கருப்பு மெழுகு; a black coloured wax with which the rubbed gold or silver on the touch stone is pressed against.

மோம்பழம்	மோம்பழம் mōmbaḻm, பெ.(n.) நன்மணமுள்ள கனி; delicious, fragrant fruit. "மோம்பழம் பெற்றாற் போலே" (ஈடு. 3, 5, 3);. மோம்பழம் mōmbaḻm, பெ. (n.) நன்மணமுள்ள கனி; delicious, fragrant fruit. "மோம்பழம் பெற்றாற் போலே" (ஈடு. 3, 5, 3);.
மோய்	மோய் mōy, பெ.(n.) பெண்பால் பெற்றோர்; a female parent, mother. "உன் மோயின் வருத்தமும்" (திவ். பெருமாள். 9, 9);. மறுவ. அம்மனை, அவ்வை, அன்னை, ஆய், ஈன்றாள், தாய், பயந்தாள், யாய். [தம் + ஆய் → தமாய் → மோய். இனி அம்மாய் → அம்மோய் → மோய் விளி பொருட்டமைந்த வடிவமுமாம்] மோய் mōy, பெ. (n.) பெண்பால் பெற்றோர்; a female parent, mother. "உன் மோயின் வருத்தமும்" (திவ். பெருமாள். 9, 9);. மறுவ. அம்மனை, அவ்வை, அன்னை, ஆய், ஈன்றாள், தாய், பயந்தாள், யாய். [தம் + ஆய் → தமாய் → மோய். இனி அம்மாய் → அம்மோய் → மோய் விளி பொருட்டமைந்த வடிவமுமாம்] மோய் mōy, பெ. (n.) தாய்; mother, "உன் மோயின் வருந்தமும்" (திவ். பெருமாள் 9.9.); [H. mal → த. மோய்]
மோயன்	மோயன் mōyaṉ, பெ.(n.) 1. பணியாட்கள் (வின்.);; establishment. 2. கோயிற் படித்தரக்காரர் (இ.வ.);; members of a temple establishment. மோயன் mōyaṉ, பெ. (n.) 1. பணியாட்கள் (வின்.);; establishment. 2. கோயிற் படித்தரக்காரர் (இ.வ.);; members of a temple establishment. மோயன் mōyaṉ, பெ. (n.) 1. பணியாளர் (W); establishment. 2. கோயிற் படித்தரக்காரர்; loc. members of a temple establishment. [U. {} → த. மோயன்]

மோர்	மோர்2 mōr, பெ.(n.) தேன்; honey. மோர்3 mōr, பெ.(n.) முகர் பார்க்க;see mugar. [முகர் → மோர்] மோர்2 mōr, பெ. (n.) தேன்; honey. மோர்3 mōr, பெ. (n.) முகர் பார்க்க;see mugar. [முகர் → மோர்]
மோர்க்களி	மோர்க்களி mōrkkaḷi, பெ.(n.) மோரோடு அரிசிமாச் சேர்த்துச் செய்த களியுணவு; a kind of repast made of buttermilk and rice flour. [மோர் + களி] மோர்க்களி mōrkkaḷi, பெ. (n.) மோரோடு அரிசிமாச் சேர்த்துச் செய்த களியுணவு; a kind of repast made of buttermilk and rice flour. [மோர் + களி]
மோர்க்கறி	மோர்க்கறி mōrkkaṟi, பெ.(n.) மோர்க் குழம்பு பார்க்க;see {}. [மோர் + கறி] மோர்க்கறி mōrkkaṟi, பெ. (n.) மோர்க் குழம்பு பார்க்க;see {}. [மோர் + கறி]
மோர்க்குழம்பு	மோர்க்குழம்பு mōrkkuḻmbu, பெ.(n.) மோர் சேர்த்துச் செய்யுங் குழம்பு வகை (இந்துபாக. 11);; a kind of sauce made in buttermilk. 'பெரியவருக்கு மோர்க்குழம்பு மிகவும் பிடிக்கும்' (உ.வ.);. [மோர் + குழம்பு] மோர்க்குழம்பு mōrkkuḻmbu, பெ. (n.) மோர் சேர்த்துச் செய்யுங் குழம்பு வகை (இந்துபாக. 11);; a kind of sauce made in buttermilk. 'பெரியவருக்கு மோர்க்குழம்பு மிகவும் பிடிக்கும்' (உ.வ.);. [மோர் + குழம்பு]

மோர்க்கூழ்	மோர்க்கூழ் mōrkāḻ, பெ.(n.) மோர்க்களி (இ.வ.); பார்க்க;see {}. [மோர் + கூழ்] மோர்க்கூழ் mōrkāḻ, பெ. (n.) மோர்க்களி (இ.வ.); பார்க்க;see {}. [மோர் + கூழ்]
மோர்ச்சாற்றமுது	மோர்ச்சாற்றமுது mōrccāṟṟamudu, பெ.(n.) மோர்ச்சாறு பார்க்க;see {}. [மோர் + சாற்று + அமுது] மோர்ச்சாற்றமுது mōrccāṟṟamudu, பெ. (n.) மோர்ச்சாறு பார்க்க;see {}. [மோர் + சாற்று + அமுது]
மோர்ச்சாறு	மோர்ச்சாறு mōrccāṟu, பெ.(n.) மோர் சேர்த்துச் செய்த சாறு; a kind of sauce prepared with butter milk. [மோர் + சாறு] மோர்ச்சாறு mōrccāṟu, பெ. (n.) மோர் சேர்த்துச் செய்த சாறு; a kind of sauce prepared with butter milk. [மோர் + சாறு]
மோர்மிளகாய்	மோர்மிளகாய் mōrmiḷakāy, பெ.(n.) மோரிலிட்டுப் பக்குவபடுத்திய மிளகாய்; chillies cured with buttermilk. 'பழைய சோற்றுக்கு மோர்மிளகாய் இருந்தால் நன்றாக இருக்கும்' (உ.வ.);. [மோர் + மிளகாய். மிளகு + காய் – மிளகாய்.] மோர்மிளகாய் mōrmiḷakāy, பெ. (n.) மோரிலிட்டுப் பக்குவபடுத்திய மிளகாய்; chillies cured with buttermilk. 'பழைய சோற்றுக்கு மோர்மிளகாய் இருந்தால் நன்றாக இருக்கும்' (உ.வ.);. [மோர் + மிளகாய். மிளகு + காய் – மிளகாய்.]

மோர்மிளகு	மோர்மிளகு mōrmiḷagu, பெ.(n.) மோர் மிளகாய் பார்க்க;see {}. [மோர் + மிளகு] மோர்மிளகு mōrmiḷagu, பெ. (n.) மோர் மிளகாய் பார்க்க;see {}. [மோர் + மிளகு]
மோரடகம்	மோரடகம் mōraḍagam, பெ.(n.) மோரடம்1 பார்க்க;see {}. [மோரடம் → மோரடகம்] மோரடகம் mōraḍagam, பெ. (n.) மோரடம்1 பார்க்க;see {}. [மோரடம் → மோரடகம்]
மோரடம்	மோரடம்1 mōraḍam, பெ.(n.) 1. கரும்புவேர் (மூ.அ.);; root of sugar-cane. 2. வீழிப்பூடு (தைலவ.தைல.);; a straggling shrup with simple oblong leaves and greenish flowers. [முருடு → முரடு = கரட்டுத்தன்மை. முரடு → மொரடு → மோரடு → மோரடம் = கரடு முரடாகக் காணப்படுவது] மோரடம்2 mōraḍam, பெ.(n.) பெருங் குரும்பை (மலை.);; bowstring hemp. மோரடம்1 mōraḍam, பெ. (n.) 1. கரும்புவேர் (மூ.அ.);; root of sugar-cane. 2. வீழிப்பூடு (தைலவ.தைல.);; a straggling shrup with simple oblong leaves and greenish flowers. [முருடு → முரடு = கரட்டுத்தன்மை. முரடு → மொரடு → மோரடு → மோரடம் = கரடு முரடாகக் காணப்படுவது] மோரடம்2 mōraḍam, பெ. (n.) பெருங் குரும்பை (மலை.);; bowstring hemp.
மோரடி	மோரடி mōraḍi, பெ.(n.) கரும்புத்தட்டை; a top portion of sugarcane with leaves. மோரடி mōraḍi, பெ. (n.) கரும்புத்தட்டை; a top portion of sugarcane with leaves.

மோரம்	மோரம் mōram, பெ.(n.) பழையவரிவகை; an ancient tax. "மோரமும் இலைவாணியப் பாட்டமும் திங்கட் காசும்" (TA.S.i, 165);. மோரம் mōram, பெ. (n.) பழையவரிவகை; an ancient tax. "மோரமும் இலைவாணியப் பாட்டமும் திங்கட் காசும்" (TA.S.i, 165);.
மோரி	மோரி mōri, பெ.(n.) சிறுவடிகால்; small water course, channel, gutter. 'தன் வயலுக்கு மோரி ஒன்று வெட்டினான்" (இ.வ.);. மோரி mōri, பெ. (n.) சிறுவடிகால்; small water course, channel, gutter. 'தன் வயலுக்கு மோரி ஒன்று வெட்டினான்" (இ.வ.);. மோரி mōri, பெ.(n.) சிறுவடிகால்; small water course, channel gutter. "தன் வயலுக்கு மோரி ஒன்று வெட்டினான்." Loc. [U. {} → த. மோரி]
மோரீசுவாழை	மோரீசுவாழை mōrīcuvāḻai, பெ.(n.) ஆனை வாழை; a kind of plantain. மோரீசுவாழை mōrīcuvāḻai, பெ. (n.) ஆனை வாழை; a kind of plantain.
மோரு-தல்	மோரு-தல் mōrudal, 3 செ.குன்றாவி. (v.t.) முகர்தல்; to smell. [முகர் → மோர் → மோரு (கொ.வ.);] மோரு-தல் mōrudal, 3 செ.குன்றாவி. (v.t.) முகர்தல்; to smell. [முகர் → மோர் → மோரு (கொ.வ.);]

மோரெண்ணெய்

மோரெண்ணெய் mōreṇīey, பெ.(n.)

மோர் சேர்த்துச் செய்யும் மருந்தெண்ணெய் (நாஞ்சி.);; a medicinal oil prepared with buttermilk.

[மோர் + எண்ணெய்]

மோரெண்ணெய் mōreṇīey, பெ. (n.)

மோர் சேர்த்துச் செய்யும் மருந்தெண்ணெய் (நாஞ்சி.);; a medicinal oil prepared with buttermilk.

[மோர் + எண்ணெய்]

மோரை

மோரை mōrai, பெ.(n.)

1. முகம் (இழிவுக் குறிப்பு); (கொ.வ.);; face, a word of contempt.

'அவன் முகரையைப் பார் எப்படி யிருக்கிறதென்று' (உ.வ.);

2. முகவாய்க் கட்டை; chin.

3. முகப்புப்பக்கம்; front portion.

ம. மோர்; க., பட. மோரெ; தெ. மோர;து. மோனெ, மோனெ.

மறுவ முகவாய், மோவாய், மொகரை.

[முகம் → முகர் = முகம், மூக்கு. முகர் → முகரை = பழிக்கப்படும் முகம். முகரை → மோரை = பழிக்கப்படும் முகம், முகவாய்க் கட்டை (வே.க.4,4);]

மோரை mōrai, பெ. (n.)

1. முகம் (இழிவுக் குறிப்பு); (கொ.வ.);; face, a word of contempt.

'அவன் முகரையைப் பார் எப்படி யிருக்கிறதென்று' (உ.வ.);

2. முகவாய்க் கட்டை; chin.

3. முகப்புப்பக்கம்; front portion.

ம. மோர்; க., பட. மோரெ; தெ. மோர;து. மோனெ, மோனெ.

மறுவ முகவாய், மோவாய், மொகரை.

[முகம் முகர் முகம் மூக்கு முகர் முகரை பழிக்கப்படும் முகம் முகரை

மோரைக்கட்டை

மோரைக்கட்டை mōraikkaṭṭai, பெ.(n.)

மோரை பார்க்க;see {}.

தெ. மோரகொட்டுலு.

[முகரை → மோரை + கட்டை]

மோரைக்கட்டை mōraikkaṭṭai, பெ. (n.)

மோரை பார்க்க;see {}.

தெ. மோரகொட்டுலு.

[முகரை → மோரை + கட்டை]

மோரைக்கயிறு	மோரைக்கயிறு mōraikkayiṟu, பெ.(n.) மாட்டின் வாயைச் சுற்றிக் கட்டுங் கயிறு (நாஞ்சி.);; rope tied round the mouth of bulls. [முகரைக்கயிறு → மோரைக்கயிறு] பெரும்பாலும் 'ஆ' வைப் பிடித்துக் கட்டுவதற்கு ஏற்றதாக அமைவது மோரைக் கயிறு, மூக்கனாங் கயிறு (எருதுக்கு);, கொம்பு ஆகியவற்றையும் பிடித்துக் கட்டுவதற்குப் பயன் படுத்துவதுண்டு. மோரைக்கயிறு mōraikkayiṟu, பெ. (n.) மாட்டின் வாயைச் சுற்றிக் கட்டுங் கயிறு (நாஞ்சி.);; rope tied round the mouth of bulls. [முகரைக்கயிறு → மோரைக்கயிறு] பெரும்பாலும் 'ஆ' வைப் பிடித்துக் கட்டுவதற்கு ஏற்றதாக அமைவது மோரைக் கயிறு, மூக்கனாங் கயிறு (எருதுக்கு);, கொம்பு ஆகியவற்றையும் பிடித்துக் கட்டுவதற்குப் பயன் படுத்துவதுண்டு.
மோரோடம்	மோரோடம் mōrōṭam, பெ.(n.) செங் கருங்காலி; red catechu. "பாதிரி......... மாமலர் நறுமோரோடமொடு" (நற். 337);. மோரோடம் mōrōṭam, பெ. (n.) செங் கருங்காலி; red catechu. "பாதிரி......... மாமலர் நறுமோரோடமொடு" (நற். 337);.
மோவம்	மோவம் mōvam, பெ.(n.) மோகனீயம் பார்க்க;see {}. "மோழை மோவத்தினுக்கும்" (மேருமந். 103);. மோவம் mōvam, பெ. (n.) மோகனீயம் பார்க்க;see {}. "மோழை மோவத்தினுக்கும்" (மேருமந். 103);.

மோவாய்	மோவாய் mōvāy, பெ.(n.) 1. முகத்தில் வாய்க்குக் கீழுள்ள இடம் (வின்.);; chin. "குச்சி னிரைத்த குரூஉ மயிர் மோவாய்" (புறநா. 257);. 2. தாடி (வின்.);; beard. மறுவ. முகரை, மோரை. தெ. மோவி (உதடு);;துட. மொய் (தாடி);. [முகவாய் → மோவாய் (வே.க.4,5);] மோவாய் mōvāy, பெ. (n.) 1. முகத்தில் வாய்க்குக் கீழுள்ள இடம் (வின்.);; chin. "குச்சி னிரைத்த குரூஉ மயிர் மோவாய்" (புறநா. 257);. 2. தாடி (வின்.);; beard. மறுவ. முகரை, மோரை. தெ. மோவி (உதடு);;துட. மொய் (தாடி);. [முகவாய் → மோவாய் (வே.க.4,5);]
மோவாய்க்கட்டை	மோவாய்க்கட்டை mōvāykkaṭṭai, பெ.(n.) மோவாய் 1 பார்க்க (கொ.வ.);;see {}1. [மோவாய் + கட்டை] மோவாய்க்கட்டை mōvāykkaṭṭai, பெ. (n.) மோவாய் 1 பார்க்க (கொ.வ.);;see {}1. [மோவாய் + கட்டை]
மோவாய்க்கட்டை பிடி-த்தல்	மோவாய்க்கட்டைபிடி-த்தல் mōvāykkaḍḍaibiḍittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) மோவாய்தாங்கு-தல் பார்க்க (கொ.வ.);;see {}. [மோவாய் + கட்டை + பிடி-,] மோவாய்க்கட்டைபிடி-த்தல் mōvāykkaḍḍaibiḍittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) மோவாய்தாங்கு-தல் பார்க்க (கொ.வ.);;see {}. [மோவாய் + கட்டை + பிடி-,]
மோவாய்தாங்கு-தல்	மோவாய்தாங்கு-தல் mōvāydāṅgudal, செ.குன்றாவி. (v.t.) கெஞ்சுதல்; to beg, make entreaties, as by touching another's chin. [மோவாய் + தாங்கு-,] மோவாய்தாங்கு-தல் mōvāydāṅgudal, செ.குன்றாவி. (v.t.) கெஞ்சுதல்; to beg, make entreaties, as by touching another's chin. [மோவாய் + தாங்கு-,]

மோவாய்பிடி-த்தல்	மோவாய்பிடி-த்தல் mōvāypiḍittal, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) மோவாய்தாங்கு-தல் பார்க்க;see {}. [மோவாய் + பிடி-,] மோவாய்பிடி-த்தல் mōvāypiḍittal, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) மோவாய்தாங்கு-தல் பார்க்க;see {}. [மோவாய் + பிடி-,]
மோவாயெலும்பு	மோவாயெலும்பு mōvāyelumbu, பெ.(n.) முகரையெலும்பு; lower jaw-bone. [மோவாய் + எலும்பு] மோவாயெலும்பு mōvāyelumbu, பெ. (n.) முகரையெலும்பு; lower jaw-bone. [மோவாய் + எலும்பு]
மோழல்	மோழல் mōḻl, பெ.(n.) பன்றி (பிங்.);; swine. [(மொழு); → மோழை → மோழல் = மொட்டை முகமுள்ள பன்றி (மு.தா. 101);] மோழல் mōḻl, பெ. (n.) பன்றி (பிங்.);; swine. [(மொழு); → மோழை → மோழல் = மொட்டை முகமுள்ள பன்றி (மு.தா. 101);]
மோழலம்பன்றி	மோழலம்பன்றி mōḻlambaṉṟi, பெ.(n.) ஆண்பன்றி; boar. "மோழலம் பன்றியோடு முளவுமா" (சீவக. 1233);. [மோழலம் + பன்றி. மொழு → மோழை → மோழல் → மோழலம்] மோழலம்பன்றி mōḻlambaṉṟi, பெ. (n.) ஆண்பன்றி; boar. "மோழலம் பன்றியோடு முளவுமா" (சீவக. 1233);. [மோழலம் + பன்றி. மொழு → மோழை → மோழல் → மோழலம்]
மோழனை	மோழனை mōḻṉai, பெ.(n.) காட்டுமல்லிகை (சங்.அக.);; wild jasmine. மோழனை mōḻṉai, பெ. (n.) காட்டுமல்லிகை (சங்.அக.);; wild jasmine.

மோழி	மோழி mōḻi, பெ.(n.) மோழிக்குழம்பு பார்க்க;see {}. மோழி mōḻi, பெ. (n.) மோழிக்குழம்பு பார்க்க;see {}. மோழி mōḻi, பெ. (n.) அழுக்குத் துணிகளின் மூட்டை; a bundle of dirty clothes. [மூழை-மோழி]
மோழிக்குழம்பு	மோழிக்குழம்பு mōḻikkuḻmbu, பெ.(n.) புளிக்கோசு போன்ற குழம்பு வகை; a mild sauce in imitation of a Malay curry. [மோழி + குழம்பு] மோழிக்குழம்பு mōḻikkuḻmbu, பெ. (n.) புளிக்கோசு போன்ற குழம்பு வகை; a mild sauce in imitation of a Malay curry. [மோழி + குழம்பு]
மோழை	மோழை1 mōḻai, பெ.(n.) 1. கொம்பில்லாத விலங்கு; hornless or dehorned cattle. 'ஏழையைக் கண்டால் மோழையும் பாயும்'. 2. மொட்டை (யாழ்.அக.);; anything defective. 3. மரத்தின் அடிமுண்டம் (வின்.);; stump, block. 4. மடமை; stupidity. "மோழை மோவத்தினுக்கும்" (மேருமந்.103);. 5. குமிழி; bubble. அண்ட மேழை யெழ" (திவ். திருவாய். 7, 4, 1);. 6. மடு; pool. "ஆழியா னென்று மாழ மோழையிற் பாய்ச்சி" (திவ். பெரியாழ். 3, 7, 4);. 7. கஞ்சி (பிங்.);; gruel. 8. காடி; vinegar. 9. வெடியுப்பு; nitre. ம. மோல;க. மோளெ. [(மொழு); → மோழை = மொட்டை, கொம்பில்லா மாடு, மர அடி முண்டம். (மு.தா.101);]

மோழைக்கறுப்பு	மோழைக்கறுப்பு mōḻaikkaṟuppu, பெ.(n.) நெல்வகை (இ.வ.);; a kind of paddy. [மோழை + கறுப்பு] மோழைக்கறுப்பு mōḻaikkaṟuppu, பெ. (n.) நெல்வகை (இ.வ.);; a kind of paddy. [மோழை + கறுப்பு]
மோழைக்கொம்பன்	மோழைக்கொம்பன் mōḻaikkombaṉ, பெ.(n.) கொம்பு வளர்ச்சியறும்படி சுடப்பெற்ற கொம்புள்ள மாடு; ox with horns hindered in their growth, dehorned cattle. [மோழை + கொம்பன். கொம்பு → கொம்பன். 'ன்' உடைமை குறித்த ஈறு] மோழைக்கொம்பன் mōḻaikkombaṉ, பெ. (n.) கொம்பு வளர்ச்சியறும்படி சுடப்பெற்ற கொம்புள்ள மாடு; ox with horns hindered in their growth, dehorned cattle. [மோழை + கொம்பன். கொம்பு → கொம்பன். 'ன்' உடைமை குறித்த ஈறு]
மோழைக்கொம்பு	மோழைக்கொம்பு mōḻaikkombu, பெ.(n.) வளர்ச்சியறும்படி சுடப்பட்ட கொம்பு (வின்.);; horn hindered from growing by being burnt. [மோழை + கொம்பு. கொள் → கொம்→ கொம்பு = வளைந்த கோடு, வளைந்த விலங்கின் தலைமேல் அமையும் உறுப்பு] மோழைக்கொம்பு mōḻaikkombu, பெ. (n.) வளர்ச்சியறும்படி சுடப்பட்ட கொம்பு (வின்.);; horn hindered from growing by being burnt. [மோழை + கொம்பு. கொள் → கொம்→ கொம்பு = வளைந்த கோடு, வளைந்த விலங்கின் தலைமேல் அமையும் உறுப்பு]
மோழைபுறப்படு-தல்	மோழைபுறப்படு-தல் mōḻaibuṟabbaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) கீழாறு வெளியே தோன்றிப் பாய்தல் (வின்.);; to gush out, as water from a subterranean. [மோழை + புறப்படு-,] மோழைபுறப்படு-தல் mōḻaibuṟabbaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) கீழாறு வெளியே தோன்றிப் பாய்தல் (வின்.);; to gush out, as water from a subterranean. [மோழை + புறப்படு-,]

மோழைபோது	மோழைபோது mōl̲aipōtu, பெ.(n.) மோழை உருவாதல்; forming hole in the field, by crabs. மறுவ. கீழாறு போடுதல், மடு போடுதல், பேடு போதல். [மோழை + போது] மோழைபோது mōl̲aipōtu, பெ. (n.) மோழை உருவாதல்; forming hole in the field, by crabs. மறுவ. கீழாறு போடுதல், மடு போடுதல், பேடு போதல். [மோழை + போது]
மோழைமிதி	மோழைமிதி mōl̲aimidi, பெ.(n.) வயலில் நண்டால் உண்டாக்கப்பட்ட ஒட்டை (மோழை); யை மிதிப்பது; treading the hole in the field. [மோழை + மிதி] மோழைமிதி mōl̲aimidi, பெ. (n.) வயலில் நண்டால் உண்டாக்கப்பட்ட ஒட்டை (மோழை); யை மிதிப்பது; treading the hole in the field. [மோழை + மிதி]
மோழைமுகம்	மோழைமுகம் mōl̲aimugam, பெ.(n.) பன்றி (நிகண்டு.);; swine. [மொழு → மோழை + முகம். மொட்டை முகமுள்ள பன்றி. மோழல் = பன்றி. (மு.தா. 101);] மோழைமுகம் mōl̲aimugam, பெ. (n.) பன்றி (நிகண்டு.);; swine. [மொழு → மோழை + முகம். மொட்டை முகமுள்ள பன்றி. மோழல் = பன்றி. (மு.தா. 101);]

மோழைமை	மோழைமை mōḻaimai, பெ.(n.) 1. மடமை; stupidity. "முன்பு சொன்ன மோழைமையால் முட்டை மனத்தீரே" (தேவா. 188, 8);. 2. கேலிப் பேச்சு; word of ridicule. "முன் பெலாஞ்சில மோழைமை பேசுவர்" (தேவா. 359, 4);. [(மொழு); → மோழை = மொட்டை (மு.தா.101);, மோழை → மோழைமை = அறிவு மழுங்கிய நிலை, மடமை] மோழைமை mōḻaimai, பெ. (n.) 1. மடமை; stupidity. "முன்பு சொன்ன மோழைமையால் முட்டை மனத்தீரே" (தேவா. 188, 8);. 2. கேலிப் பேச்சு; word of ridicule. "முன் பெலாஞ்சில மோழைமை பேசுவர்" (தேவா. 359, 4);. [(மொழு); → மோழை = மொட்டை (மு.தா.101);, மோழை → மோழைமை = அறிவு மழுங்கிய நிலை, மடமை]
மோழைவழி	மோழைவழி mōḻaivaḻi, பெ.(n.) நுழைவழி (திருக்காளத். பு. அரும்.);; narrow gate or opening. [மோழை + வழி] மோழைவழி mōḻaivaḻi, பெ. (n.) நுழைவழி (திருக்காளத். பு. அரும்.);; narrow gate or opening. [மோழை + வழி]
மோளு-தல்	மோளு-தல் mōḷudal, 12 செ.கு.வி. (v.i.) சிறுநீர் கழித்தல்; to pass urine, to urinate. 'பிள்ளை படுக்கையில் மோண்டு விடுகிறது' (உ.வ.);. [முள் → மொள் → மொண்டான் = நீர்மொள்ளுங் கலவகை. மொள் → மொண்டை → மொந்தை = மொள்கலம். மொள் → மோள். மோளுதல் = சிறுநீர் பாய்ச்சுதல் அல்லது கழித்தல் (வே.க.4, 92);. மோள் → மோட்டிரம் → மோத்திரம் → மூத்திரம். வடமொழியில் மோள் என்னும் பகுதி அல்லது வினை இல்லை. மூத்திரம் என்னும் வினைப்பெயரே உள்ளது. வினைப் பகுதியினின்று வினைப்பெயர் அமையுமேயன்றி, வினைப் பெயரினின்று வினைப் பகுதி அமையாது (மு.தா. 276);] மோளு-தல் mōḷudal, 12 செ.கு.வி. (v.i.) சிறுநீர் கழித்தல்; to pass urine, to urinate. 'பிள்ளை படுக்கையில் மோண்டு விடுகிறது' (உ.வ.);. [முள் → மொள் → மொண்டான் = நீர்மொள்ளுங் கலவகை. மொள் → மொண்டை → மொந்தை = மொள்கலம். மொள் → மோள். மோளுதல் = சிறுநீர் பாய்ச்சுதல் அல்லது கழித்தல் (வே.க.4, 92);. மோள் → மோட்டிரம் → மோத்திரம் → மூத்திரம். வடமொழியில் மோள் என்னும் பகுதி அல்லது வினை இல்லை. மூத்திரம் என்னும் வினைப்பெயரே உள்ளது. வினைப் பகுதியினின்று வினைப்பெயர் அமையுமேயன்றி, வினைப் பெயரினின்று வினைப் பகுதி அமையாது (மு.தா. 276);]

மோறா	மோறா1 mōṟāttal, 7 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அங்காத்தல்; to gape. "நரசிம்மத் தினுடைய மோறாந்த முகத்தையும்" (ஈடு, 4, 8, 7);. 2. சோம்பியிருத்தல்; to be lazy. "மோறாந் தொரொரு கானினையா திருந்தாலும்" (கேவா. 1051, 3);. தெ. மோராத்திலு;க. மோராதி. மோறா1 mōṟāttal, 7 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அங்காத்தல்; to gape. "நரசிம்மத் தினுடைய மோறாந்த முகத்தையும்" (ஈடு, 4, 8, 7);. 2. சோம்பியிருத்தல்; to be lazy. "மோறாந் தொரொரு கானினையா திருந்தாலும்" (கேவா. 1051, 3);. தெ. மோராத்திலு;க. மோராதி.
மோறை	மோறை1 mōṟai, பெ.(n.) முருட்டுத்தனம்; wildness, savageness. "மோறை வேடுவர் கூடிவாழ்" (தேவா. 919, 4);. [முகரை → மோரை = பழிக்கப்படும் முகம். மோரை → மோறை = (இயல்பாய் இல்லாமல்); முரட்டு முகத்தோற்றம், முரட்டுத்தனம்] மோறை2 mōṟai, பெ.(n.) 1. மோவாய்; chin, used in contempt. 'நான் உன் மோறையைப் பெயர்ப்பேன்'. 2. மோறைக் கட்டை பார்க்க;see {}. தெ. மோறா;து. மோரீ. [முகரை → மோரை → மோறை] மோறை1 mōṟai, பெ. (n.) முருட்டுத்தனம்; wildness, savageness. "மோறை வேடுவர் கூடிவாழ்" (தேவா. 919, 4);. [முகரை → மோரை = பழிக்கப்படும் முகம். மோரை → மோறை = (இயல்பாய் இல்லாமல்); முரட்டு முகத்தோற்றம், முரட்டுத்தனம்] மோறை2 mōṟai, பெ. (n.)
மோறைக்கட்டை	மோறைக்கட்டை mōṟaikkaṭṭai, பெ.(n.) முகம் (கொ.வ.);; face, used in contempt. [முகரைக்கட்டை → மோரைக்கட்டை → மோறைக்கட்டை] மோறைக்கட்டை mōṟaikkaṭṭai, பெ. (n.) முகம் (கொ.வ.);; face, used in contempt. [முகரைக்கட்டை → மோரைக்கட்டை → மோறைக்கட்டை]

மோனகந்தாள்	மோனகந்தாள் mōṉagandāḷ, பெ.(n.) உடும்பு; guana. [p] மோனகந்தாள் mōṉagandāḷ, பெ. (n.) உடும்பு; guana.
மோனை	மோனை1 mōṉai, பெ. (n.) 1. மோனைத் தொடை பார்க்க (தொல். பொ. 404);;see {}. 2. முதன்மை; first. "மோனை மங்கலத் தியற்றுவ" (உபதேசகா.சிவபுண். 63);. "மோனையா மெனவுரைத்த சவணத்திற்கு" (வேதா. சூ. 131);. [முகம் → முகப்பு = முள் மண்டபம், முனைப் பகுதி. முகம் → முகன் → முகனை → மோனை = சீர்களின் முதலிடம், அவற்றின் முதலெழுத்துகள் ஒன்றி வரவல், முகப்பு (மு.தா.36);] மோனை2 mōṉai, பெ.(n.) மகன் (யாழ்ப்.);; sonny, used as a term of endearment in addressing a child. ம. மோன் (மகன்);. [மகன் → மொ(க);ன் → மோன். மோன் → மோனை] மோனை1 mōṉai, பெ. (n.) 1. மோனைத் தொடை பார்க்க (தொல். பொ. 404);;see {}. 2. முதன்மை; first. "மோனை மங்கலத் தியற்றுவ" (உபதேசகா. சிவபுண். 63);. "மோனையா மெனவுரைத்த சவணத்திற்கு" (வேதா. சூ. 131);.

மோனைத்தொடை	மோனைத்தொடை mōṉaittoḍai, பெ..(n.) செய்யுட்டொடை ஐந்தனுள் சீர்களின் முதலெழுத்து ஒன்றி வரத் தொடுப்பது (இலக். வி. 723, உரை);; a versification in which the first letters of all or some feet of a line alliterate, one of five {}, q. v. [மோனை + தொடை. தொடு → தொடை] ஒலிப்பு முறையால் முதலெழுத்து ஒன்றி வருவது மோனை. 'அகரமுதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி பகவன் முதற்றே உலகு' இங்கு முதலடியில் முதல் சீரில் வரும் அகரம் நான்காம் சீரில் வரும் ஆகாரத்திற்கு மோனை அ, ஆ, ஐ, ஔ நான்கும் தமக்குள் ஒன்றனுக்கொன்று மோனையாகவும், இ, ஈ, எ, ஏ நான்கும் தமக்குள் ஒன்றனுக்கொன்று மோனையாகவும், சகரமும் தகரமும் தமக்குள் மோனையாகவும், ஞகரமும் நகரமும் தமக்குள் மோனையாகவும் வரும். யகரமும் ஞகரமும் மோனையாக வருதலும் ஏற்கத்தக்கதே. மெய்யெழுத்துகள் உயிர்மெய்யாக வரும் பொழுது முன்னர் குறிப்பிட்ட உயிரெழுத்துக்குத் தக்கபடி அமையும். அதாவது ச,சா,சை,சௌ தமக்குள் மோனையாகவும் த,தா,தை,தௌ தமக்குள் மோனையாக வரும். சு,சூ,செ,சே தமக்குள்ளும், தி,தீ,தெ,தே தமக்குள்ளும் மோனைகளாக அமையும். இவ்வாறே பிறவும் அமையும். மோனைத்தொடை mōṉaittoḍai, பெ. (n.) செய்யுட்டொடை ஐந்தனுள் சீர்களின் முதலெழுத்து ஒன்றி வரத் தொடுப்பது (இலக். வி. 723, உரை);; a versification in which the first letters of all or some feet of a line alliterate, one of five {}, q. v. [மோனை + தொடை. தொடு → தொடை] ஒலிப்பு முறையால் முதலெழுத்து ஒன்றி வருவது மோனை.
மௌ	மௌ meḷa, பெ.(n.) தமிழ் நெடுங்கணக்கில் 'ம்' என்ற மெய்யெழுத்தும் 'ஔ' என்ற உயிரெழுத்தும் சேர்ந்து உருவான உயிர்மெய் (அசை); எழுத்து; the syllabic letter formed by adding the vowel (diphthong); 'au' to the consonant 'm'. [ம் + ஔ + மௌ] மௌ meḷa, பெ. (n.) தமிழ் நெடுங்கணக்கில் 'ம்' என்ற மெய்யெழுத்தும் 'ஔ' என்ற உயிரெழுத்தும் சேர்ந்து உருவான உயிர்மெய் (அசை); எழுத்து; the syllabic letter formed by adding the vowel (diphthong); 'au' to the consonant 'm'. [ம் + ஔ + மௌ]

மௌவல்	மௌவல் meḷaval, பெ.(n.) 1. காட்டு மல்லிகை; wild jasmine. "ஞாழன் மௌவல்" (குறிஞ்சிப். 81);. 2. முல்லை (சூடா.);; Arabian jasmine. 3. தாமரை; lotus. "மௌவ னீண்மலர் மேலுறை வானொடு" (தேவா. 1213, 13);. மௌவல் meḷaval, பெ. (n.) 1. காட்டு மல்லிகை; wild jasmine. "ஞாழன் மௌவல்" (குறிஞ்சிப். 81);. 2. முல்லை (சூடா.);; Arabian jasmine. 3. தாமரை; lotus. "மௌவ னீண்மலர் மேலுறை வானொடு" (தேவா. 1213, 13);. மௌவல் meḷaval, பெ. (n.) 1. காட்டு மல்லிகை; wild jasmine. ஞாழன் மௌவல் (குறிஞ்சிப்.81);. 2. முல்லை (சூடா
மௌவறி	மௌவறி meḷavaṟi, பெ.(n.) காட்டு மல்லிகை; wild jasmine. மௌவறி meḷavaṟi, பெ. (n.) காட்டு மல்லிகை; wild jasmine.
மௌவாலி	மௌவாலி meḷavāli, பெ.(n.) குதிரைவாலி; a plant. [p] மௌவாலி meḷavāli, பெ. (n.) குதிரைவாலி; a plant.
அஃகாக்காலை,	அஃகாக்காலை, akkākkālai, பெ.அ. (adj.) அளவு குறையாதாயின்; if not diminished. "ஆய்தம் அஃகாக்காலையான" (தொல். 2:7);. [அஃகு→அஃகா+காலை]
அஃகாமை,	அஃகாமை, akkāmai, பெ.(n.) குறையாமை; undiminished. "அஃகாமை செல்வத்திற்கு யாதெனின்" (குறள்.178);. [அஃகு+ஆ+மை]

அஃகி	அஃகி1 aḵki, வி.எச்., அருகி; seldom "குறித்து எதிர்மொழிதல் அஃகித் தோன்றும்" (தொல். 22:42);. [அல்கு→.அஃகு→அஃகி] அஃகி2 aḵki, பெ.(n.) ஊற்றுநீர், spring water. "மேலிடாஅஃகி ஊறும் பைம்புனல்" (நி.க.கு.5:27);. [அல்கு-அஃகு+அஃகி] [அஃகம் - நீரூற்று. அஃகு→அஃகம்→அஃகி.அல்கு-அஃகு-அஃகி. ஊற்றுநீர்: பார்க்க]
அஃகியநுட்பம்,	அஃகியநுட்பம், aḵkiyanuṭpam, பெ.(n.) குறை அறிவு; shallow knowledge, "உயர்ந்த கட்டிலு ரும்பில் சுற்றத்து அகன்ற தாயத்து அஃகிய நுட்பத்து (மலை,550-1);. [அஃகி+நுட்பம்]
அஃகியோன்,	அஃகியோன், aḵkiyōṉ, பெ.(n.) குறைவுற்றோன்; not well "சொல்லவும் ஆகாது அஃகியோனே" (குறு.346:8);. [அஃகு→அஃகியோன்]
அஃகு-தல்,	அஃகு-தல், aḵku-, செ.குன்றாவி. (v.t.) மெல்லுதல், உண்ணுதல்; to chew eat. க.அகி. [அல்கு-அஃகு]
அஃதை,	அஃதை, aḵai, பெ. (n.) சோழ மன்னன் மகளின் பெயர்; name of the daughter of a chola king. து.அக்கு. [அஃகு-அஃதை] [அஃகுதல்=சிறிதாதல், அஃதைஇளையவள், சிறியவள். மகளிர்க்கு இளமைப்பெயர் இயற்பெயராதல் உண்டு]
அஃறிணைஇயற் பெயர்	அஃறிணைஇயற்பெயர் aḵṟiṇaiiyaṟpeyar, பெ.(n.) ஆன்றோரால் இடப்பட்டு இயல்பாக வழங்கும் பெயர்; neuter noun; தெரிநிலை உடைய அஃறிணை இயற்பெயர்" (தொல்.14 :17);. [அல்திணை+ அஃறிணை+ இயற்பெயர்]
அஃறிணைக்கிளவி	அஃறிணைக்கிளவி aḵṟiṇaikkiḷavi, பெ.(n.) அஃறிணைப் பொருளைக் குறிக்கும் சொல்; word denoting neuter gender, "அஃறிணைக் கிளவி என்று எண்ணுவழி மருங்கின் விரவுதல் வரையார்" (தொல்.10:43);. [அல்+திணை→அஃறிணை+கிளவி]

அஃறிணைப்பெயர்	அஃறிணைப்பெயர் akṟiṇaippeyar, பெ.(n.) அஃறிணைப் பொருளைக் குறிக்கும் பெயர்ச் சொல்; noun denoting neuter gender, "உயர்திணைப் பெயரே அஃறிணைப் பெயர் என்று"(தொல்,4:15);. [அஃறிணை+பெயர்]
அஃறினைவிரவுப் பெயர்	அஃறினைவிரவுப்பெயர் akṟiṉaiviravuppeyar, பெ.(n.) உயர்திணையிலும் அஃறிணையிலும் கலத்தலையுடைய பொதுப் பெயர்ச் சொல்; common noun. "அஃறிணை விரவுப் பெயர் இயல்புமார் உளவே" (தொல்.5:13);. [அஃதிணை + விரவு+ பெயர்]
அக்கசாலைப்பெரு ம்பள்ளி,	அக்கசாலைப்பெரும்பள்ளி, akkacālaipperumpaḻḻi, பெ. (n.) ஆழ்வார் பேரில் உண்டாக்கப்பட்ட புத்த மதப்பள்ளி; "அக்க சாலைப்பெரும்பள்ளி ஆழ்வார் கோயிலுக்குத் திருவுத்சவம்"(4VNM3. P47); [அக்கசாலை+பெரும்+பள்ளி]
அக்கட்டா என	அக்கட்டா என akkaṭṭāeṉa, இடை(int.) சும்மா இருத்தல் to keep quiet. Expression of repose (கொ.வ.வ.சொ.);. [அக்கடா(ஒலிக்குறிப்பு);+என]
அக்கட்டை	அக்கட்டை akkaṭṭai, பெ. (n.) அந்தப்பக்கம் (கொ.வ.வ.); that side. [அ+கடை-அக்கடை-அக்காட்டை]
அக்கடா	அக்கடா akkaṭā, பெ.(n.) மண்ணெண்ணெய்த் திரியடுப்பைப் பற்ற வைக்க உதவும் நுனியில் தக்கை பொருத்திய கம்பி; a wire device to lit the kerosene stove. (வ.சொ.அக.);
அக்கதம்	அக்கதம் akkadam, பெ.(n.) மங்கல அரிசி; unbroken grains of rice mixed with turmeric or saffron used in benediction or worship. "அறுகு வெள்ளரிசி கட்டி அக்கதம் என்றாகும்" [அக்க(ம்);+நீர்]
அக்கப்படம்	அக்கப்படம் akkappaṭam, a cloth piece of a saint. "அக்கப்படம் கோவணம் நெய்து" (நம். 3:80);. [அக்கம்+படம். அக்கம்-செம்மை, படம் = அணியும் சீலை]
அக்கரக்காலம்	அக்கரக்காலம் akkarakkālam, time measure for an alphabet. [அக்கரம்+காலம்]

அக்கரப்பாளையம்	அக்கரப்பாளையம் akkarappāḷaiyam, பெ. (n.) வேலூர்மாவட்டம்ஆரணிக்குஅருகில்உள்ளஓர்உர்; Name of the village in the Vellore district near the Aarani. [அக்காரம்-அக்ரம்+பாளையம்]
அக்கரைதேசிகள்	அக்கரைதேசிகள் akkaraitēcikaḷ, பெ.(n.) ஓர் இனப் பிரிவு; a kind of race. "மலைமண்டலத்து அக்கரை தேசிகளில் கிட்டிணன் நாறணநம்பி" (KANNOT. 19681134);. (கல்.அக.);. [அக்கரை+தேசிகன்]
அக்கழித்தல்	அக்கழித்தல் akkaḻittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) வேருடன் அழித்தல்; ruin. [அக்கு+அழி-த்தல்]
அக்கழி	அக்கழி akkaḻi, பெ.(n.) தாழ்ப்பாள்; latch. மறுவ. அகக்கழி [அகம்+கழி]
அக்காமக்காஞ்சீமை	அக்காமக்காஞ்சீமை akkāmakkāñcīmai, பெ.(n.) சேய்மையில் இருக்கும் ஊர், இடம்; a distant place.(இ.வ.); [அக்கா+அக்காம்+சீமை]
அக்காரக் கனி	அக்காரக் கனி akkārakkaṉi, பெ.(n.) இனிய சுவை மிகுபழம் பொருள்; கடிகைத்தடங்குன்றின் மிசை இருந்த அக்காரக் கனியை (மங்.9:9:4);. [அக்காரம்+கனி]
அக்காரடிசில்	அக்காரடிசில் akkāraṭicil, பெ.(n.) சருக்கரைப் பொங்கல்; rice boiled in milk with ghee and sugar. "நூறு தடா நிறை அக்காடிசில்". (திவ்,திருப்ப.9:6); [அக்காரம்-சருக்கரை. அடுதல்→அடிசில் அக்காரம்+அடிசில்]
அக்கால்	அக்கால் akkāl, இடை. (int.) அப்போது, then "அக்கால் வருவார் எங்காதலோரே" (குறுந். 277:8.); [அ+கால்]
அக்குத்தாப்பாபேசு-தல்	அக்குத்தாப்பாபேசு-தல் akkuttāppāpēcutal, செ.கு.வி. (v.i) முறைகேடாகப் பேசுதல்; to speak indecently. (வ.சொ.அக.); [எக்குத்தப்பாகப்பேசு→அக்குத்தப்பாகப் பேசு]

அக்குத்தொக்கு இல்லாதவன்	அக்குத்தொக்கு இல்லாதவன் akkuttokkuillātavaṉ, பெ.(n.) orphan. "பாசத்தைப் பெறவோ செலுத்தவோ யாரும் இல்லாதவன்"; One who has none to be affectionate "அவனுக்குஅக்குதொக்குஇல்லை" (வ.சொ.அக.); அக்குரன் akkuran பெ. (n.); கடையெழுவள்ளல்களுள்ஒருவன்; one of the seven beneficient chieftains in ancient Tamil nadu. "அக்குரன் அனையை". (பதிற்றுப்);. மறுவ. அக்குமாரன். தெ.அக்குட(ஆற்றல் சான்றமறவன்); த.அக்காடு-முடிவுக்கு கொண்டுவா. [அக்கு-பணியச்செய், அடக்கியாள்]
அகச்சிறுமுழா	அகச்சிறுமுழா akacciṟumuḻā, பெ.(n.) ஒருகண் பறை; a drum has one centre heade where it is tapped. 35.3 [அகம்+சிறு+முழா]
அகஞ்சேரல்	அகஞ்சேரல் akañcēral, பெ.(n.) வீடு சென்றுசேர்தல் to reach house. (கொ.வ.வ.சொ.); [அகம்+சேரல்]
அகட்டு	அகட்டுபெ. (n.) akaṭṭu, நன்றாக விரித்தல்; to wide open. (கொ.வ.வ.சொ.);. [அகற்று-அகட்டு(கொ.வ.);]
அகடுறல்	அகடுறல் Agapural வி.எ. (adv) நடுவுநிலைமைஅடைதல்; neutral position impartiality. "அகடுறயார்மாட்டும்நில்லாதுசெல்வம்." (நாலடி:2);. [அகடு + உறல்]
அகணிநாடு	அகணிநாடு akaṇināṭu, பெ.(n.) மருதநாடு; agriculatural tract of land. "அசற அப்புலத்து அகணி நாடு ஒரீஇ" [அகணி+நாடு]

அகணிநார்	அகணிநார் agkaṇinār, பெ.(n.) மரப்பட்டையின் உட்பத்து நார்; fibre in the inner side of the bark. [அகணி+நார்]
அகணிமுறம்	அகணிமுறம் akaṇimuṟam, பெ.(n.) தென்னை பனைகளின் மட்டை நாரினைக் கொண்டு இரண்டடைப் பின்னக்களுடன் அழகாக உறுதியாக முடையப்பட்ட, அழகாகஉறுதியாகமுடையப்பட்ட, விலையும் அதிகமுள்ள முறம். (இ.வ.);; winnow plaited with upper rind of the stem of the stem of the coconut and palmayra frond. [அகணி+முறம்.]
அகத்தரையர்	அகத்தரையர் agkattaraiyar, பெ.(n.) சிவன்;மாதொருபாகன்; god sive. "இமவான் பெற்ற பெண்ணகத் தரையர்" (நாவு :1646);. [அகத்து-அகத்து+அரையர்]
அகத்தியல்	அகத்தியல் agattiyal, பெ.(n.) மனநிலை; disposition of the mind. "அகத்து இயல் முகத்துக் காட்ட". [அகம்+அகத்து+இயல்]
அகத்திருள்	அகத்திருள் agattiruḷ, பெ. (n.) அறியாமை; ignorance said to be the darkness of mind "அகத்திருளும் நிறைகங்குல் புறத்திருளும்" (பெரிய. 1338);. [அகம்+அத்து+இன்+அள்]
அகத்தினள்	அகத்தினள் agattiṉaḷ, பெ.(n.) மனத்தில் உள்ளவள்; one who is seated in mind. "அரிமலர்க் கண்ணி நின் அகத்தினள் ஆக". (பெருங். 74:45);.
அகத்துக் கூன்	அகத்துக் கூன் Agattu-kuy, பெ.(n.) உவளக (அந்தப்புரத்து);க் கூனி; disabled servant maid in the royal quarters of the queen. "புறத்து அமைச்சின் நன்றகத்துக் கூன்" (பழ. 295);. [அகம்+கூன்]
அகத்துண்டம்	அகத்துண்டம் agattuṇṭam, பெ.(n.) குறைப்படும் தொகை; deficit amount. "குடிமகன் ஊணொபாதி படகிடந்த சிகை அகத் துண்டம் காட்டாதொழிய" (SII, viii.25.); [அகம்+துண்டம்.]
அகத்தூண்	அகத்தூண் agattūṇ, பெ.(n.) வண்டியின் ஒருறுப்பு; part of cart. "அகத்தூண் அமைதி". (பெருங் 53: 54); [P]

அகத்தெழு வளியிசை	அகத்தெழு வளியிசை Agatteluvaliyisai, பெ.(n.) அடிவயிற்றிலிருந்து உந்தப்படுகின்றகாற்றினால் எழும் ஓசை; the distinct sound produced by rising air from the navel. [அகம்+அத்து+எழு+வளி+ஓசை]
அகத்தெழுவளி	அகத்தெழுவளி agatteḻuvaṉi, பெ. (n.) அடிவயிற்றில் (மூலாதாரத்தில்); எழுகின்ற காற்று; the air rising from the navel. "அகத்து எழு வளி இசை அரில்தப நாடி" (தொல்.3:20);. [அகம்+அத்து+எழு+வளி]
அகத்தோன் செல்வம்	அகத்தோன் செல்வம் akattōṉcelvam, பெ. (n.) மதிலின் உள்ளிடத்தில் உள்ளவனது செல்வ மிகுதி; wealth in the fort of a king. "அகத்தோன் செல்வமும்........புறத்தோன் அணங்கிய பக்கமும்." (தொல்.20:10);. [அகம்+அத்து+(ஆன்); ஒன்+செல்வம்]
அகநகர்ச்சுற்றம்	அகநகர்ச்சுற்றம் akanakarccuṟṟam, பெ. (n.) அரசனின் உடன் சுற்றம் (பரிசனங்கள்);; official staff of the king. "அரசும் உரிமையும் அகநகர்ச் சுற்றமும் ஒரு மதில் எல்லைக்காத்தல் நின் கடன்" (மணி.25:122:23);. [அகம்+நகர்+சுற்றம்]
அகநிலைக் கோவை	அகநிலைக் கோவை akanilaikāvai, பெ. (n.) அக ஒழுக்கம் பற்றிய தொகுப்பு; a collection of works on love themes. "ஐந்திணை தழுவிய அகநிலைக்கோவை" (ப.பா.341.); [அகம்+நிலை+கோவை]
அகமேனி	அகமேனி akamēṉi, பெ. (n.) உள்நிலை; intention. "மிகமேனி மெலிவு எய்தி மேகலையும் ஈடு அழுந்து என் அகமேனி ஒழியாமே" (சட. 9; 7:10); [அகம்+மேனி]
அகரமுதலான்	அகரமுதலான் akaramutalāṉ, பெ. (n.) சிவபெருமான்; sivan. "அகர முதலானை அணி ஆப்பனூரானை" (தேவா.சம். 1:88-5);. [அகம்+முதலான்]
அகரத்தன்	அகரத்தன் akarattaṉ, பெ. (n.) அகரமாகிய திருமால்: God Thirumal. "எட்டெழுத்துள் ஓது அசுரத்தனை" (அட. 7:9:95);. [அகரம்+அத்து+அன்]
அகரு	அகரு akaru, பெ. (n.) அகில் பார்க்க; see agil. "அகரு வாழை எமை ஆரம் இணைய" (பரி.12:5); [அகில்+அகரு]

அகப்பாகுடி	அகப்பாகுடி akappākuṭi, பெ. (n.) சேர நாட்டு உம்பர்க்காட்டுப்பகுதியில் மலையிடையிருந்த குறுநாட்டுப் பகுதி; a region in umbarkadu area in the western range forest of Kerala. மறுவட அகப்பா.க.பாகுடி. [அகழ்ப்பு (அகழி);- அகழ்ப்பா- அகழிசூழ்ந்த கோட்டை(அகழ்ப்பா-குடி- அகழிப்பாகுடி (அகழ்ப்பா நகர் குடியிருப்பு); அகழ்ப்பா என்னும் சொல்லே சிந்து வெளியில் அரப்பா எனத் திரிந்திருக்கக்கூடும்.]
அகப்புரை	அகப்புரை akappurai, பெ. (n.) தாழ்வாரம்: verandah. [அகம்+புரை] அகப்புரை akappurai, பெ. (n.) நுழை வாயிலைத்தாண்டிப் பக்கவாட்டில் அமைந்த அறை; front room adjacent to the entrance. [அக்க(ம்);+சாலை]
அகப்பைநோய்	அகப்பைநோய் akappainōy, பெ. (.n) உணவு இல்லாமல் மெலிந்து நோயாளியைப் போல் காணப்படுதல்; the unfed and underfed looking like a patient, due to the scarcity of food, (வ.சொ.அக.);. [அகப்பை+நோய்]
அகம்படிமறமுதலி	அகம்படிமறமுதலி akampaṭimaṟamutali, பெ. (n.) அகம்படி மறவர் என்ற வீரர்களுக்குத் தலைவன்; Captiain of the soldiers known an agambadi maravar "குலோத்துங்க சோழக் கடம்பராயந் அகம்படி மறமுதலிகளில்" (IPS, 181.); [அகம்படி+மறம்+முதலி]
அகம்பரன்	அகம்பரன் akamparaṉ, பெ. (n.) நானே கடவுள் எனும் கோட்பாடு; a doctrine imagining self as god. "அகம்பரன் என்னாது.அரங்கனை நாடில்" (அட் 3:88);. [அகம்+பரன்]
அகம்பன்	அகம்பன் akampaṉ, பெ. (n.) அசைவு இல்லாதவன்; "அவ்வுரை கேட்டு வந்தான் அகம்பன் என்று அமைந்த கல்விச் செல்வியான் ஒருவன்". (ஆர. 77:68); [அகம்பு+அன்]
அகம்பால்	அகம்பால் akampāl, பெ. (n.) உள்ளே, in, innermost part; "யாதும் யாவரும் இன்றி நின் அகம்பால் ஒடுங்கி". (சட. 1:4);. [அகம்+பால் அகம் = உள்ளே. இடம். அகம்பால் = உள்ளிடம் உள்ளே.]

அகம்பிரமம்	அகம்பிரமம் akampiramam, பெ. (n.) யானே முழுமுதற் பொருள் the doctrine imagining self as god; "அல்லிறந்து பகலிறந்து அகம்பிரமம் இறந்து போய்" (சிவ 200);. [அகம்+பிரமம்] அகம்பிரமம் agambiramam, பெ. (n.) 1. செருக்கு; self-importance. 2. திமிர்; pride. [Skt. aham+bhirama → த. அகம்பிரமம்.]
அகம்வறியோன்	அகம்வறியோன் akamvaṟiyōṉ, பெ. (n.) முழுமகன் (அறிவிலி);; fool. "அகம் வறியோன் நண்ணல் நல் கூர்ந்தன்று". (முது. 9:8);. [அகம்+வறியோன்]
அகம்படி வேளான்	அகம்படி வேளான் akampaṭivēḷāṉ, பெ. (n.) வீரபாண்டியனின் நான்காம் ஆட்சியாண்டில் கி.பி.1301 இல் இருந்த அரண்மை உவளகக் (அந்தப்புர);க் காவலர். Name of the the palace guard during the period of Veerapandiyan during 1012 A.D. [அகம்படி+வேள்+ஆன்]
அகமகிழ்வு	அகமகிழ்வு akamakiḻvu, பெ. (n.) அகமகிழ்ச்சி பார்க்க; see agamagilcci "அழகு தன் அக மகிழ்வுற". (சூளா. 437.);. [அகம்+மகிழ்வு]
அகமண்டலம்	அகமண்டலம் akamaṇṭalam, பெ. (n.) உள்வட்டம்; inner cirecle. "மலை ஆறும் ஏழு கடலும் பாதமலர் சூழ் குளம்பின் அக மண்டலத்தின் ஒரு பால் ஒருங்க". (மங்.11:4-3);. [அகம்+மண்டலம்]
அகமருடணம்	அகமருடணம் akamaruṭaṇam, பெ. (n.) மறை மந்திரச் சிறப்பு; speciality of sacred hymns; "அன்றியும் விசேட மிக்க அகமருண்டணங்களாவன" (தி.தி.48:10); [அகம்+மருடணம்] அகமருடணம் agamaruḍaṇam, பெ. (n.) 1. மறை மந்திரத்தின் வகை; name of particular vedic hymn, as sin-effacing. 2. அகமருடண மந்திரம் கூறிச் செய்யும் நீராடல்; ablution holding the right hand containing water up to the nose while repeating the above vedic hymn. [Skt. aghamarsana → த. அகமருடணம்.]

அகமலர்	அகமலர் akamalar, பெ. (n.) நெஞ்சக் கமலம் heart respresented as lotus; "அக மலர் மேல் மன்னும்" (சிலப் 12:3:3);. [அகம்+மலர்]
அகமலை	அகமலை agamalai, பெ. (n.) பெரியகுளம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village inPeriyakulam Taluk. [அகம்+மலை]
அகமணை	அகமணை Agamaṇai, பெ. (n.) ஓடத்தின் உட்கட்டை; wooden piece on a boat; "துறை படி அம்பி அகமணை ஈறும்". (ஐங்.17:8);. [அகம்+மணை]
அகமனை	அகமனை akamaṉai, பெ. (n.) உள்வீடு inner apartment; "அனைய வேலை அகமனை எய்தினன்" (அயோ. 4:223);. [அகம்+மனை]
அகமார்க்கம்	அகமார்க்கம்1 akamārkkam, பெ. (n.) அருளியல்பு. Kind approach "வாதனையைச் சொல்லும் அக மார்க்கத் தால் அவர்கள் மாற்றினர்காண்" (சை:சா:2:50);. [அகம்+மார்க்கம்] அகமார்க்கம்2 akamārkkam, பெ. (n.) 1. மெய்க்கூத்து; நாட்டியவகை; a kind of dance. (தெ.கோ.சா.3:2);. [அகம்+மார்க்கம்] அகமார்க்கம் agamārggam, பெ. (n.) 1. அருமையிற்பாடல் (பிங்.);; a high style of singing, difficult to attain. 2. முக்குணம் பற்றிவரும் மெய்க்கூத்து (சிலப். 3, 12, உரை);; exposition, by gesture and dancing, of three gunas, viz. sattva, rajas, tamas. [Skt. agha + marga → த. அகமார்க்கம்.]
அகமிடறு	அகமிடறு akamiṭaṟu, பெ. (n.) க குரல்வளை; larynx. "ஐந்தானத்து அகமிடறுசுற்றி" (நாவி. 6:93-2);. [அகம்+இடறு]

அகயாறு	அகயாறு agayāṟu, பெ. (n.) ஆற்றோரத்தின் உள் நிலப்பகுதி; protruding bank towards the stream. "நிலத்திலும் அகயாற்றுப் படுகையிலும்" (SII. Xvii.604.);. [அகம்+ஆறு]
அகரக்கிளவி	அகரக்கிளவி akarakkiḷavi, பெ. (n.) அகரஎழுத்து; the letter a. [அகரம்+கிளவி]
அகரந்தென்	அகரந்தென் akaranteṉ, பெ. (n.) சைதாப்பேட்டை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Saidapet Taluk. [ஒருகா.தென் அகரம்→அகரந்தென்.]
அகரப்பயிற்சி	அகரப்பயிற்சி akarappayiṟci, பெ. (n.) அகரத்தை அளபெடையாக நீள ஒலித்தும், சுரத்தானங்களில் ஒலித்தும் பழகும் முறை; a musical practice of signing allowing extra vowellength. [அகரம்+பயிற்சி]
அகரம்தூளி	அகரம்தூளி agaramtūḷi, பெ. (n.) செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் உள்ள ஓர் ஊர். Name of the village in chengalpattu taluk. [அகரம்+தூளி]
அகராதி பிடித்தவன்	அகராதி பிடித்தவன் akarātipiṭittavaṉ, எதற்கும் ஒத்துவராதவன்; unadjustable person. [அகராதி+பிடித்தவன்]
அகவனசம்	அகவனசம் akavaṉacam, பெ. (n.) மனமாகிய தாமரை; as mind compared to lotus. "அகவனசம் முகவனசம் அவை மலர்" (ஒட்.5:92);. அகத்தாமரை பார்க்க. see agattamarai. [அகம்+வனசம்]
அகவையாள்	அகவையாள் akavaiyāḷ, பெ. (n.) உடல் வளர் நிறைவுக்கு உட்பட்ட பருவத்தாள்; age bound prescribed. "ஈர் ஆறு ஆண்டு அகவையாள்" (சிலப். 11:24); [அகவை+ஆள்]

அகழ் எலி	அகழ் எலி akaḻeli, பெ. (n.) ஒரு வகை எலி; a kind of a rat. "இரும்பல் அகழ் எலி" (நிக. 8:224);. [அகழ்+எலி]
அகம்பன்மாலாதனார்	அகம்பன்மாலாதனார் akampaṉmālātaṉār, பெ. (n.) கடைக்கழகப் புலவரின் பெயர்; name of a sangam poet. [அகம்பன் (சமணரின் இயற்பெயர்);+மால் (அருகன்);+ஆதன்.] பாண்டிய நாட்டு அகமலை ஊரினராகிய சேரர் குடியினர்.
அகவிரை,	அகவிரை, agavirai பெ. (n.) உள்ளிடத்திருக்கும் (கபோதகத்தலை என்னும்); வீட்டின் உறுப்பு; a small plank on the inner pillar. "நல் இல் அகவிரை உறையும் வண்ணப் புறவின்" (நற்.71:7-8.);. [அகவு அறை.இறை-இரை.(கொ.வ.);]
அகலக்கரை	அகலக்கரை akalakkarai, பெ. (n.) அகலமுள்ள பெரிய சரிகைக் கரை (ம.வ.கொ. 67);; broad border of a cloth. [அகலம்+ கரை] அகலக்கரை agalaggarai, பெ.(n.) ஆடையின் அகன்ற பகட்டுக்கரை (இ.வ.); (டப்பாக்கரை);; thick border of the cloth. [அகலம்+கரை]
அகலக்கவி	அகலக்கவி akalakkavi, பெ. (n.) விரித் துரைக்கும் பாடல்; (வித்தாரக் கவி); descriptive poem. "இவ்வகையே காட்டும் அகலக் கவிக்கு "(வெ. பா.22); [அகலம்+கவி]
அகலகோட்டா	அகலகோட்டா akalaāṭṭā, பெ. (n.) ஒசூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Husur Taluk. [ஒருகா. அகழி+கோட்டை]
அகலத்தவன்	அகலத்தவன் akalattavaṉ, பெ. (n.) பெருமையுடையோன்; honourable person "ஆளியைச்சேர்ந்த அகலத்தவனுக்கிளைய" (SII, vi, 167.);. [அகலம்+அத்து+அவன்]
அகலந்தோன்	அகலந்தோன் akalantōṉ, பெ. (n.) அகலமான மார்பை உடையவன்; a man of broad chest. "மான்மதச் சாந்து ஆர் அகலந்தோன் வரைபோலும் தோற்றம்" (பரி 16:44-6); [அகலம்(மார்பு);+அத்து+அவன்]

அகலநீக்கு-தல்	அகலநீக்கு-தல் akalanīkkutal, செ.கு.வி(v.i) அழித்துவிடுதல்; to destroy. "அதிராஜரை அகலநீக்கி" (E1, xvii,16.);. [அகல+நீக்கு]
அகலமணி	அகலமணி agalamaṇi, பெ. (n.) ஒருவகை அணிகலன்; a kind of ornament. "ஆணி 49 அகலமணி.101ம்"(SII, wi,329.);. [அகலம்+மணி]
அகலாப்பிணி	அகலாப்பிணி agalāppiṇi, பெ. (n.) தீராத நோய். Prolonging desease; "அகலாப்பிணி இல்லோர்"(வெ.பா. 78.); [அகலாத+பிணி]
அகலிடத்தவர்	அகலிடத்தவர் agalidattavar, பெ. (n.) உலகத்தவர். people, "அன்றுவந்தெனை அகலிடத்தவர் முன்னே ஆளதாக என்று ஆவணங்காட்டி,"(வன். 7:62-5); [அகலிடம்(உலகம்);+அத்து+அவர்]
அகலிடப்பாரம்	அகலிடப்பாரம் akaliṭappāram, பெ. (n.) நாடாளும் பெரிய பொறுப்பு நிலத்தைத் தாங்கும் சுமை. the responsibility on the person who is ruling the country, withstand the weight of the land.; "அகலிடப்பாரம் அகலநீக்கி" (சிலம்.30:180); [அகலிடம்+பாரம்]
அகலியா	அகலியா agaliyā, பெ.எ., (adj.) பெருகாத; not increasing: "உகலிஆழ்கடல் ஓங்குபார்உளிர் அகலியாவினை அல்லல் போய் அறும்." (சம் 2:25: 1);. [அகல்+இஆ]
அகலியான்	அகலியான் akaliyāṉ, பெ. (n.) கடவுள்; அகன்றவன்; god: "ஆழாதே ஆழ்ந்தான் அகலாது அகலியான்." (சேர. 3:3);. [அகலி+ஆன்]
அகலோகம்	அகலோகம் akalōkam, பெ. (n.) சூழிடம். surrounding "அகலோகம் எல்லாம் அடியவர்கள் தற்குழ" (பூந்:2:6); [அகல்-உலகம்]
அகவடித்தட்டு-தல்	அகவடித்தட்டு-தல் akavaṭittaṭṭutal, செ. குன்றாவி (v.t) நடனம் ஆடுகையில் காலின் பாதத்தால் தரையைத் தட்டுவது; tap the floor with soul of the feet (35:11);. [அகம்+அடி+தட்டு]

அகவயம்	அகவயம் akavayam, பெ. (n.) மனவயம் (சங்கற்பம்);. intension; "தன் அக வசத்து வருவுதங்க" (யுத், 36:3);. [அகம்+வயம்]
அகவயல்	அகவயல் akavayal, பெ. (n.) மருதநிலம் wet land; "அகவயல் இளநெல் லரிகால் குடு" (பரி. 7:27); [அகம் + வயல்]
அகவல்விருத்தம்	அகவல்விருத்தம் agavalviruttam, பெ. (n.) ஆசிரிய விருத்தம்; a metre in prosody "அகவல் விருத்தம் கட்டளை யொலியும் கலியின் விருத்தமும் கவின் பெறு பாவே".(ப.பா.:189); [அகவு-அகவல்+விருத்தம்]
அகவலம்	அகவலம் akavalam, பெ. (n.) அரக்கோணம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in arakkonam Taluk. [அகம்+வலம்.]
அகவலை	அகவலை akavalai, பெ. (n.) நெடுவலை. long net; "தடம் கண் விழிகளின் அகவலைப் படுப்பான்." (சட.6:2:9);. [அகம்(உள்ளாழ்ந்த-நீண்ட);+வலை]
அகவான்	அகவான் akavāṉ, அகழ்வான்பார்க்க அகழ்வான்; see {agalvan} அகவான் agavāṉ, பெ. (n.) முதலாளிக்கு நிகராகச் செயல்படுபவன்; a agency. "நேரிருந்து சீமையகவா னிகழ்த்த" (பஞ்ச. திருமு. 2164);. [H. agawani → த. அகவான்.]
அகவினை	அகவினை akaviṉai, பெ. (n.) 1. இடையூறு கீழறுப்பு: disturb. (தெ.கோ.சா.3:2);. [அகம்+வினை]
அகவுநர்	அகவுநர் akavunar, கிணைப்பறையை முழக்கிக் கொண்டு பாடுபவர்; bards who sings with beating kinai-p-parai [அகவு+அகவுநர்]

அகழ்ந்தோர்	அகழ்ந்தோர் akaḻntōr, தோண்டினவர்; sdiggers. "ஆர்கலி அகழ்ந்தோர் கங்கை அவனியில் கொணர்ந்தோர்." [அகழ்வான்-அகவான்]
அகழ்வான்	அகழ்வான் akaḻvāṉ, பெ. (n.) வயல் வரம்புகளிலும் நிலத்திலும் நிறைய வளைகளைத்தோண்டியபின் பாதுகாப்பிற்காக வளைகளின் முகப்புகளில் மண் தள்ளி அடைத்து விட்டு ஏதாவது ஒரு வளையில் மட்டும் பாதுகாப்பாக இருக்கும் ஒருவகை யெலி. (இ.வ.);; a rat which lives in a particular hole after digging many holes and sealing them. [அகழ்-அகழ்வான் அகவான் நிலத்தை அகழ்ந்து வளை தோண்டுவது] வரப்புகளிலும் நிலத்திலும் நிறைய வளைகளைத் தோண்டிவிட்டு தோண்டிய வளைகளின் முகப்புகளில் மண்ணைத் தள்ளி அடைத்து விட்டு ஏதாவது ஒரு வளையின் உள்ளே இருக்கும் எலி வகை.
அகழ்வினையாளர்	அகழ்வினையாளர் akaḻviṉaiyāḷar, பெ. (n.) தோண்டும் தொழிலைச் செய்பவர்; diggers. "அகழ்விணையாளரை அவ்வயின் தரீஇ" (பெருங். 90:78); [அகழ்+வினை+ஆளர்]
அகழ்வோன்	அகழ்வோன் akaḻvōṉ, பெ. (n.) தோண்டுபவன்; diggers. "நீர்திகழ் சிலம்பின் நன் பொன் அகழ்வோன்" (அக.282:4);. [அகழ்+(ஆன்);ஒன்]
அகழுநன்	அகழுநன் akaḻunaṉ, பெ. (n.) அகழ்வோன் பார்க்க; see {agalvon.} "பொருள் கொள்வான் அகழுநன் போன்று இலையோ" (நீல. 5:32.);. [அகழ்+உ+நன்]
அகளங்கமூர்த்தி	அகளங்கமூர்த்தி akaḷaṅkamūrtti, பெ. (n.) புத்தன்; Buddha. "சுதன் அகளங்கமூர்த்தி……பூமிசை நடந்தோன் புத்தன்" (நிக.1:26.); இலையோ" (நீல. 5:32); [அல்+களங்கம்+மூர்த்தி]
அகளசகளத்தார்	அகளசகளத்தார் akaḷacakaḷattār, பெ. (n.) அருவுருவர்; visible and non-visible god. (சகளவடிவினர்); "ஆன நடம் ஐந்து அகள சகளத்தர்" (மூல.2727);. [அகளம்+சகளம்+அத்து+ஆர்]
அகளத்தி	அகளத்தி akaḷatti, பெ. (n.) ஆளத்தி என்பதன் முதல் வடிவம்; correct form of the word alatti [அகல்-ஆல்-கள்+அத்தி]

அகன்கூனை	அகன்கூனை akaṉāṉai, பெ. (n.) கருப்பஞ் சாறு காய்ச்சும் கொப்பரை; abroad vessel. "எந்திரத்து ஒழுகு சாறு அகன் கூனையின் ஊழ்முறைமுழுசி"(சிட் 15:48);. [P]
அகன்பதி	அகன்பதி akaṉpati, பெ. (n.) பேரூர்; a big town. "பங்கியப் பாசடைத் தடம் சூழ் பழனநாட்டு அகன் பதிகள் பலவும் நண்ணி." (பெரிய.2357.);. [அகல்+பதி]
அகன்மணி	அகன்மணி akaṉmaṇi, பெ. (n.) மாணிக்கம்; diamond. "அரதனம் சலாகை அகன்மணி." (நிக.தி.6-7);. [அகல்+மணி]
அகன்றார்	அகன்றார் akaṉṟār, பெ. (n.) செல்வசெழிப்பு உடையவர்; well to do people. "அழுக்கற்று அகன்றாரும் இல்லை" (குறள். 17:10.);. [அகல்+அகன்றார்]
அகன்றான்	அகன்றான் akaṉṟāṉ, பெ. (n.) நீங்கினவன்; sage. "மூப்பின் கண்நன்மைக்கு அகன்றானும்" (திரி.17:1); [அகன்று-அகன்றான்]
அகன்றிசினோர்	அகன்றிசினோர் akaṉṟiciṉōr, பெ. (n.) அன்புடையவர்; beloved people. "கள்வர் போல்வர் நீ அகன்றிசினோர்க்கே" (குறு.127:6);. [அகன்று+இசின்+(ஆர்);ஓர்]
அகன்றிடல்	அகன்றிடல் akaṉṟiṭal, தொ.பெ. (vbi.n.) நீங்குதல்; relief. "வயிறு உற்ற அடு சூலை மறப்பிணி தான் அந்நின்ற நிலைக்கண் அகன்றிடலும்" (பெரிய.1341.);. [அகன்று+இடல்]
அகன்றிலர்	அகன்றிலர் akaṉṟilar, பெ. (n.) நெருங்கினர்; close friendly people "அழுத்தினர் அழுந்திலர் அகன்றிலர் அகன்றார்." (யுத்.12:16.); [அகன்று+இல்+ஆர்]
அகனும் புறனும்	அகனும் புறனும் akaṉumpuṟaṉum, பெ. (n.) உள்ளும் புறமும்; in and out "இழுக்கா யாப்பின் அகனும் புறனும்" (சில.8);. [அகம்-அகன்+உம்+புறன்+உம்]

அகாலகாலன்	அகாலகாலன் akālakālaṉ, பெ. (n.) எமன் போன்றவன்; one who is like yama "அகங்க்ய விக்ரமந் அகாலகாலன்" (SII, iii, 2066.);. [அகாலம்+காலன்]
அகியம்	அகியம் akiyam, பெ. (n.) இரும்பு; Iron. "கருங்கொல் அகியம் கருந்தாது அயிலும் இரும்பின் பெயரே" (நிக.பி. 6:141.);. [எஃகு-அஃகு-அகியம்]
அகில்குடம்	அகில்குடம் akilkuṭam, பெ. (n.) நறும்புகைக் குடம்; fragrant smoke pot. "தாழ நாற்றுமின் தாமங்கள் அகில்குடம் பரப்பி" (சீவ. 12:12.);. [அகில்+குடம்]
அகில்கூட்டு	அகில்கூட்டு akilāṭṭu, பெ. (n.) ஒரு வகை மண (வாசனைக்); கலவை; fragrant paste of sandal wood. "வந்து சந்தனம் கர்ப்பூரம் உடன்னரிகாசு செந்தேன் அந்த ஏலங்கள் என்ப அகில் கூட்டு ஓர் ஐந்தும் தாமே" (நிக.12:37.);. [அகில்+கூட்டு]
அகிலகலாவல்லி	அகிலகலாவல்லி akilakalāvalli, பெ. (n.) கலைமகள்; Godess of learning "என்று சொல்லி அகிலா கலா வல்லி இறைஞ்சி இருத்தலுமே" (ஒட். 5:220);. [அகிலம்+கலை+வல்லி] அகிலகலாவல்லி agilagalāvalli, பெ. (n.) கலைமகள் (தக்கயாகப். 220);; Kalaimagal. [அகிலகலா+வல்லி.] [Skt. akhila+kala → த. அகிலகலா.] கலை → Skt. kala. [P]
அகிளி,	அகிளி,பெ. (n.) மதுராந்தகம்வட்டத்திலுள்ளசிற்றூர்; a village in Madurantakam Taluk [ஒருகா.அருள்-அகுனி-அகிளி]
அகினி	அகினி akiṉi, பெ. (n.) பனை மட்டையிலிருந்து உஉரித்தெடுக்கப்பட்ட நார்; palmyra fibre. [அகணி-அகினி); (கொ.வ.);] கூடை பின்னலில் பயன்படும் அழுத்தமான பட்டை. (ம.வ.சொ.67);
அகிற்குறை,	அகிற்குறை, akiṟkuṟai, பெ. (n.) அகில் மரக்கட்டை; agil wood piece. "பரிய அகிற்குறை பிளந்து புகைப்பார்கள் பாங்கு எல்லாம்" (பெரிய.2235.); [அகில்+குறை]

அகோ	அகோ aā, இடை (part.) இகழ்ச்சிக் குறிப்பு இடைச்சொல்; onomo. Expression. "அரசனின் அகத்து மாட்சி அகோ பெரிது" (யசோ. 1:64.); [அஃதோ+அதே+அகோ]
அங்கக்களரி	அங்கக்களரி aṅkakkaḷari, பெ. (n.) ஒரு மதிப்புரவுச் சின்னம்; an honorary symbol offered by a king. "நமக்கு உண்டான வரிசை: பாவாடை, சேமயிர் அடக்கம், நாடகசாலை, பகல்விளக்கு, ஏறச்சங்கு, இறங்கு சங்கு, அங்கக்களரி, புலித்தண்டை" (IPS.715.);. [அங்கம்+களரி] அங்கக்களரி aṅgakkaḷari, பெ. (n.) கோயிலில் காணிக்கை யளித்தோர்க்குச் செய்யும் மதிப்புரவு (இ.வ.);; honours to liberal donors, in a temple. [அங்கம் + களரி.] [Skt. anga → த. அங்கம்.]
அங்கிகாரியம்	அங்கிகாரியம் aṅkikāriyam, பெ. (n.) தீயில்செய்யப்படும்வேள்விமுதலியன; sacrificial ceremonies. "அர்த்தயாமத்துக்குசசெந்நெலரிசிகுறுணியிருநாழியும்அங்கிகாயத்துக்கும்கூழாகும்." (Sil.xx322);. [அங்கி+காரியம்]
அங்கக்கிரியை	அங்கக்கிரியை aṅkakkiriyai, பெ. (n.) தாளம் போடும் போது கையாற் செய்யும் வினைகள்; poses of body and movements while dancing. [அங்கம்+skt.கிரியை] அங்கக்கிரியை aṅgakkiriyai, பெ. (n.) மெய்யாற் செய்யும் கூத்துத் தொழில் (சிலப். 3, 12. உரை.);; [Skt. anga + kriya → த. அங்கக்கிரிகை.]
அங்கணநீர்	அங்கணநீர் aṅkaṇanīr, பெ. (n.) சாய்க்கடை நீர்; drainage water. "ஊர் அங்கணநீர் உரவு நீர்ச் சேர்ந்தக்கால்" (நால. 18:5.);. [அங்கணம்+நீர்]
அங்கணர்தம்பாணி	அங்கணர்தம்பாணி aṅkaṇartampāṇi, பெ. (n.) ஆறு நரம்புகளையுடைய பண்; tune from six stringed musical instrument. [அங்கணி+தம்+பாணி]
அங்கணாரிட்டு	அங்கணாரிட்டு aṅkaṇāriṭṭu, வி.எ. (adv.) புருவநெறித்து; shrinking the borw. "சொக்கணும் அங்கணாரிட்டுத் துடை தட்டிச் சிரித்தருளி" (தி.தி. 52::8.);. [அம்+கண்+(ஏறிட்டு);ஆரிட்டு (சொ.வ.]
அங்கணாளர்,	அங்கணாளர்,பெ. (n.) சிவன்; Siva "அங்கனாளர்தம்அபிமுகத்தினில்அடிஉறைப்போல்" (பெரிய2986); [அம்+கண்+(ஆரிட்டு);ஆரிட்டு (சொ.வ.);]

www.tamilvalarchithurai.com

அங்கத்தன்	அங்கத்தன் aṅkattaṉ, பெ. (n.) அகன்ற மார்பை உடையவன்; a person who is having broad chest. "அப்பனே அலர்மேல் மங்களை அங்கத்தனே" (அட. 6:30.); [அங்கம்+அத்து+அன்]
அங்கத்தார்	அங்கத்தார் aṅkattār, பெ. (n.) அங்க நாட்டு மக்கள்; people belonging to Anga land. "அந்தமில் சீர் அங்கத்தார்" (பெ.பா. 3:183.);. [அங்கம்+அத்து+ஆர்]
அங்குத்தறி	அங்குத்தறி anguitary பெ. (n.) சுங்கின்உதவியால்சரிகைவடிவங்களைமாற்றி அமைத்தற்குரியதறிவகை; the loom that change its designs. அங்குத்தறி aṅkuttaṟi, பெ. (n.) சுங்கின் உதவியால் சரிகை வடிவங்களை மாற்றி அமைத்தற்குரிய தறி வகை; the loom that change its designs. [அங்கு+தறி]
அங்கத்தாளம்	அங்கத்தாளம் aṅkattāḷam, பெ. (n.) தாளத்தின் உறுப்புகளின் வழியாக அமைந்த எண்ணிக்கைத் தாளம். [அங்கம்+தாளம்]
அங்கம்ஐந்து	அங்கம்ஐந்து aṅkamaintu, பெ. (n.) ஐந்தியம், பஞ்சாங்கம்; Astrlogical calendar. "திதியே வாரம் நாள் யோகம் கரணம் எனப் பகரும் சோதிப் பஞ்சாங்கம் ஆகும். " (நிக.தி. 12:63.);. [அங்கம்+ஐந்து]
அங்கம்நான்கு	அங்கம்நான்கு aṅkamnāṉku, பெ. (n.) நாற்படை, சதுரங்கம்; four frontier in the military. "சதுரங்கம் யானை, தேர், குதிரை, காலாள்." (நிக.தி. 12:38.);. [அங்கம்+நான்கு]
அங்கம்பத்து	அங்கம்பத்து aṅkampattu, பெ. (n.) பத்து உறுப்பு, தசாங்கம்; a country consisting of ten parts. "ஆறும் மலையும் யானையும் குதிரையும் நாடும் ஊரும் கொடியும் முரசும் தாரும் தேரும் தசாங்க எனப்படும்.". (நிக.தி. 12:154.);. [அங்கம்+பத்து]

அங்கமாலை	அங்கமாலை aṅkamālai, பெ. (n.) நாவுக்கரசர் இயற்றிய பதிகங்களுள் ஒன்று; One of the poetic composition of Appar. "செல்கதி காட்டிடப் போற்றும் திரு அங்க மாலையும்" (பெரிய. 1660.);. [அங்கம்+மாலை] அங்கமாலை aṅgamālai, பெ. (n.) சிற்றிலக்கிய வகை (இலக். வி. 835.);; members of bones worn by Sivan. [அங்கம் + மாலை.] [Skt. anga → த. அங்கம்.]
அங்கராக்கு	அங்கராக்கு aṅkarākku, சட்டை (கொ.வ.வ.சொ.); shirt. [அங்னம்+அரக்கு.]
அங்குஅட்டை	அங்குஅட்டை aṅkuaṭṭai, பெ. (n.) சரிகை போடப் பயன்படும் சுங்குவிற்கு இணையாகப் பயன்படுத்தப்பெறும் சாகாடு தறிக்குரிய துளைகள் உடைய அட்டை; A plate containing holes used in parity with a border of cloth. (நெ.தொ.சொ.51.);. [அங்கு+அட்டை]
அங்குறளி	அங்குறளி aṅkuṟaḷi, பெ. (n.) கோள்மூட்டுபவர்; backbiter [அம்+குறளி]
அங்குவள்ளி	அங்குவள்ளி aṅkuvaḷḷi, பெ. (n.) பெரியகுளம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Periyakulam Taluk. [அங்கு+(பள்ளி); வள்ளி]
அச்சஞ்சு	அச்சஞ்சு accañcu, பெ. (n.) ஐந்தைந்து வீதம்; each of five. "இந்நிலக் கடமையில் அச்சஞ்சு பழங்காசு வெவ்வெற்று வகை இரட்டி" (SII, xiv.41.);. [(ஐந்து); அஞ்சு+ஆஞ்சு]

அச்சானியம்	அச்சானியம் accāṉiyam, பெ. (n.) தீக்குறி; bad omen. "எப்போதும் அச்சானியம் பேசாதே?" (வ.சொ.அக);. [அழிச்சல்-அழிச்சாலியம்-அழிச்சானியம் (கொ.வ.);] அச்சானியம் accāṉiyam, பெ. (n.) 1. தீக்குறி முதலியவற்றால் நேரும் மனவேறுபாடு; unhappiness, painful state of mind, as from a bad omen. அங்கேபோக மனசுக்கு அச்சானியமாயிருக்கிறது (இ.வ.);. 2. மங்கல மின்மை; inauspiciousness. ஏன் அச்சானியமாய்ப் பேசுகிறாய்? (இ.வ.);. த.வ. தீத்திறம். [Skt. a-jnana → த. அச்சானியம்.]
அச்சாரம்	அச்சாரம் accāram, பெ. (n.) ஒரு பொருளை வாங்குவதற்கு அடையாளமாக முன்பணம் தந்து உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளுதல்; a token advance to purchase a thing. "அச்சாரம் போட்ட பின்னே என்னடா பேச்சு மாத்தற?" (வ.சொ.அக.); [அச்சு+ஆரம்] அச்சாரம் accāram, பெ. (n.) முன்பணம் (இ.வ.);; earnest money, advance given to ratify a bargain. 'அச்சாரம் கொடுத்தால்தான், வீட்டை வேறுயாருக்கும் விடமாட்டார்கள்' (இ.வ.);. த.வ. முன்காசு. [Skt. satyankara → த. அச்சாரம்.]
அச்சாளத்தி	அச்சாளத்தி accāḷatti, பெ. (n.) ஆளத்தி பாடுதலில் ஒரு வகை; a type of song in tamil. 35:21 [அச்சு+ஆளத்தி]
அச்சுபிச்சிலாம்	அச்சுபிச்சிலாம் accupiccilām, பெ. (n.) உடல் குடல் எல்லாம்; that means all the parts of the body. [அச்சு+பிச்சு+எல்லாம்]
அச்சி மரக்கயிறு	அச்சி மரக்கயிறு accimarakkayiṟu, பெ. (n.) மாட்டுக்கயிறு; a rope. [அச்சு+மரம்+கயிறு]

அச்சிமரக்குண்டு	அச்சிமரக்குண்டு accimarakkuṇṭu, பெ. (n.) அச்சுமரக்குழி; a mould. [அச்சு+மரம்+குண்டு(குழி);]
அச்சிமுட்டி	அச்சிமுட்டி accimuṭṭi, பெ. (n.) அச்சு நூலும் துணி நூலும் சேரும் இடம் a device in loom. [அச்சு(அச்சி);+முட்டி]
அச்சுக்கோல்	அச்சுக்கோல்1 accukāl, பெ. (n.) நூலை இழுத்துக் கட்டும் நீண்ட வடிவ குச்சி. (நெ.தொ.க. (5.1.);. a length stick used in loom. [அச்சு+கோல்] அச்சுக்கோல்2 accukāl, பெ. (n.) வடி நூலின் மேலும் கீழுமாக உள்ள சிறிய நீள உருளைக் குச்சி. (நெ.தொ. க. 51);; a stick used in loom. [அச்சு+கோல்]
அச்சுச்சட்டி	அச்சுச்சட்டி accuccaṭṭi, பெ. (n.) முத்திரையிடப்பட்ட சட்டி (ம.வ.சொ.67.);.; sealed pot. [அச்சு+சட்டி]
அச்சுத்தொழில்	அச்சுத்தொழில் accuttoḻil, பெ. (n.) நூல் செய்தித்தாள் போன்றன அச்சிடும் பணி; the profession of printing. [அச்சு+தொழில்]
அச்சுப்பானை,	அச்சுப்பானை,பெ. (n.) அச்சுச்சட்டிபார்க்க: (ம.வ.சொ.67.); see accu-c-Catti [அச்சு+பானை]
அச்சுபிணை-த்தல்	அச்சுபிணை-த்தல் accupiṇaittal, செ.குன்றாவி. (v.t.) பிணைத்தல், பாவிணைப் பண்னையிலுள்ள இழைகளுடன் தறிக்கு வெளியே பண்ணையைக் கொண்டு இணைத்தல். (நெ.சொ.க.52.);; connecting device in loom. [அச்சு+பிணை]
அச்சுவெல்லம்	அச்சுவெல்லம் accuvellam, பெ. (n.) கருப்பஞ்சாற்றுக்கட்டி; jaggery moulded in the shape of a cone with the top flattened. [அச்சு+வெல்லம் அச்சில் (கட்டளையில்); வார்த்தெடுத்த வெல்லம்] [P]
அச்செடுத்தல்	அச்செடுத்தல் acceṭuttal, செ.கு.வி. (v.t.) திரிகையில் வைத்து வேண்டிய வடிவம் செய்தல். (ம.வ.செ. 67.);; the control pin of a potter"s wheel. [அச்சு+எடு]

அசடை	அசடை acaṭai, பெ. (n.) மிகச் சிறிய மீன்வகை; a kind small fish. (இ.வ);. [அசரை-அசடை]
அசமணிப்பலகை	அசமணிப்பலகை acamaṇippalakai, பெ. (n.) மணவிழாவில் மங்கலப் பொருள்கள் வைக்கும் பலகைத் தட்டு; a wooden plate used to keep auspicious things in marriage ceremony. [அசமணி+பலகை] கசவர் பழங்குடிகளின் சொல்லாட்சி.
அசமந்தம்	அசமந்தம் acamantam, பெ. (n.) அறிவு மழுங்கல், சோம்பல்; stupidity laziness. "அவன் ரொம்ப அசமந்தம்வே." (வ.சொ.அ.க);. [அயர்→அசர்→அச+மந்தம்] அசமந்தம்1 asamandam, பெ. (n.) மந்தம்; sloth, indolence. த.வ. நீர்மந்தம். [Skt. aja+manda → த. அசமந்தம்.] அசமந்தம்2 asamandam, பெ. (n.) 1. மலையத்தி; downy climbing cluster fig, Ficus macro carpa. 2. மடிமைக்குணம்; lethargy (சா.அக.);.

அசி	அசி asi, பெ. (n.) அரசமரம்; papal tree. மறுவ. அசாகம் [அரசு-அசு-அசி] அசி1 asittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நகைத்தல்; to laugh. "புள்ளெலா மசிப்ப போன்று" (சீவக. 659);. [Skt. has → த. அசி-,] அசி2 asittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) உண்ணுதல் (தேவா. 867, 3.);; to eat, consume. [Skt. as → த. அசி-,] அசி3 asi, பெ. (n.) உயிர் (வின்.);; soul. [Skt. asi → த. அசி.]
அசிக்காடு	அசிக்காடு acikkāṭu, பெ. (n.) மயிலாடுதுறையிலிருந்து 15 கி.மீ. தொலைவிலுள்ள ஓர் ஊர். Name of avilage 15km. from mayiladutrurai. [அசி (அரசமரம்); +காடு]
அசுகுசு	அசுகுசு acukucu, பெ. (n.) மிகவும் அருவருப்பானது" most disgust. Loathing. (இ.வ.); [அசு+குசு]
அசுரதாரு	அசுரதாரு acuratāru, பெ. (n.) மரச்சிற்பங்களைச் செய்யவுதவும் மரவகைகள்; kind of woods used to make wooden icon statues. 5:21.
அசேகம்	அசேகம் acēkam, பெ. (n.) முழுவதும் அவ்வளவும் whole, entire. அந்த விழாவுக்கு ஊரு அசேகமும் வந்து விட்டது." [ஒருகா.அச்சு-அசேகம்]

அசைசிமிழ்	அசைசிமிழ் acaicimiḻ, பெ. (n.) மாட்டின் அசையும் திமில் குறையுடையது என்றும் குடும்பத்திற்கு ஆகாதுஎன்றும் கருதப்படுவது: moving hump on a bullock"s back; it is considered as a bad omen. (வ.சொ.அக.);. [அலை-அயை-அசை+சிமிழ்]
அசையாப்பிடாரி	அசையாப்பிடாரி acaiyāppiṭāri, பெ. (n.) அடங்காதவள்: uncontrollable woman. (கொங்கு.வ.);. மறுவ. அடங்காப்பிடாரி [அசையாத+பிடாரி]
அசையெழுத்து	அசையெழுத்து acaiyeḻuttu, பெ. (n.) மெய் உயிரொலியுடன் கூடியிருப்பதை அடையாளப்படுத்தும் எழுத்து; syllabic letter. [அசை+எழுத்து] தமிழில் க.கா.கி.கீ, என்பன போன்று வரும் உயிர்மெய் எழுத்துகள் அசையெழுத்துகளாம்.
அறிவியம்	அறிவியம் aṟiviyam, பெ. (n.) இயல்உலகு, இயற்கை நெறிகள் ஆகியவற்றைக் குறித்த ஆய்வும் அறிவும்; science. மறுவ.அறிவியல். [அறிவு+இயம்]
அஞ்சலகுஞ்சம்	அஞ்சலகுஞ்சம் añcalakuñcam, பெ. (n.) கோலிகுண்டு; play ball of glass. "அஞ்சல குஞ்சம்".
அஞ்சலித்தட்டு	அஞ்சலித்தட்டு añcalittaṭṭu, பெ. (n.) கும்மி நடனத்தில் கைகளைத் தட்டும் முறை. (2:107);; method of clapping in the kummi dance. [அஞ்சலி+தட்டு]
அஞ்சலிஅத்தம்	அஞ்சலிஅத்தம் añcaliattam, பெ. (n.) சிற்பங்களில் காணப்பெறும் ஒரு வகையான திருக்கரம்; a type of hand seen in the icon statues. [அஞ்சலி+அத்தம்]
அஞ்சாங்கல்	அஞ்சாங்கல் añcāṅkal, பெ. (n.) சிறுவர் விளையாடும் ஒரு வகை விளையாட்டு; a type of game played by children. (கொ.வ.வ.சொ.);. [ஐந்து-அஞ்சு+அம்+கல்]

அஞ்சாடுதல்	அஞ்சாடுதல் añcāṭutal, பெ. (n.) கருவுற்ற பெண்ணுக்கு 5ஆவது மாத்தில் நடைபெறும் சீர்; presentation given to pregnant lady in the fifth month of her pregnancy. (கொ.வ.வ.சொ.3.); [ஐந்து-அஞ்சு+ஆடு]
அஞ்சாமடை	அஞ்சாமடை añcāmaṭai, பெ. (n.) பரமக்குடி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Paramagudi Taluk. [ஐந்தாம்-அஞ்சாம்+மடை]
அஞ்சியத்தைமகள் நாகையார்,	அஞ்சியத்தைமகள்நாகையார், añciyattaimakaḷnākaiyār, பெ. (n.) பெண்பாலார் புலவர்; woman poet. [அஞ்சி+அத்தை+மகள்+நாகையார்] நாகை என்பது இவளுடைய பெயர். தகடூர்அதிகமான்அரசர்களில் அஞ்சி என்னும்அரசன் ஒருவனின் அத்தை மகள்.
அஞ்சுகுளம்பாய்	அஞ்சுகுளம்பாய் añcukuḷampāy, பெ. (n.) வடிவம் பொறித்த பாய்; (ம.வ.தொ. 67);. a mat with design. [அஞ்சுகுளம்+பாய்]
அஞ்சிஅஃதைமகள் நாகையார்	அஞ்சிஅஃதைமகள் நாகையார்பெ. (n.) பெண்பாற் புலவரின் பெயர்; name of a Tamil poetess. ம.அஞ்சி. க.அன்சு. (அஞ்சு); பங்கு பிரிவு. [அஞ்சி (குறுநிலத் தலைவன்);அஃதை+மகள்+நாகை+ஆர்] அஞ்சு எனும் சொல் பங்கு எனப் பொருள்படுதலால் தனக்குத் தரப்பட்ட பங்காகிய நிலப்பகுதியின் குறுநிலமன்னன் எனப்பொருள் படுகிறது.
அஞ்சிதம்	அஞ்சிதம் añcitam, பெ. (n.) தெருக்கூத்தில் கதை மாந்தர்களாய் பிரிந்து ஒதுங்கி நிற்கும் நிலை; allotted position of characters in street drama. [அஞ்சு – அஞ்சிதம்]
அஞ்சுகட்டிப்பூ	அஞ்சுகட்டிப்பூ, añcukaṭṭippū, பெ. (n.) ஒரு வகை அணிகலன்; a kind of ornament. "அஞ்சுகட்டிப்பூப்பன்னிரண்டில்" (SII, ii, 51.);. [அந்த+கட்டி+பூ]
அஞ்சுபுல்	அஞ்சுபுல் añcupul, பெ. (n.) பழங்குடி மக்கள் கூரை வேயப்பயன்படுத்தும் புல்; a grass variety used by tribes for thatching roof. [அஞ்சு+புல்]

அஞ்சுவண்ணப்பேறு	அஞ்சுவண்ணப்பேறு añcuvaṇṇappēṟu, பெ. (n.) ஒரு வகை மதிப்புரவு; an hounour. "ஈஸ்ஸீப்பு இருப்பானுக்கு அஞ்சு வண்ணமுபெடியாலும் வாயனத்தாலும் பாகுடமும் அஞ்சுவண்ணப் பேறும் பகல் விளக்கும்" (EI, iii.11.);. [ஐந்து+வண்ணம்+பேறு]
அஞ்செட்டி	அஞ்செட்டி añceṭṭi, பெ. (n.) ஒசூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Hosur Taluk. [அஞ்சன்+செட்டி]
அட்டணக்கால்	அட்டணக்கால் aṭṭaṇakkāl, பெ. (n.) ஒரு கால் மேல் மற்றொரு காலைப் போடுதல். (கொ.வ.வ.சொ.36);. அட்டணைக்கால் பார்க்க; see attanam-kkal, [அட்டனை-அட்டணம்+கால்] [P]
அட்டலங்காய்புட்டலங்காய்,	அட்டலங்காய்புட்டலங்காய், aṭṭalaṅkāypuṭṭalaṅkāy, பெ. (n.) குழந்தைகள் காலினை நீட்டி ஆடும் விளையாட்டு. (14-7);. a play of childrens leg. [அட்டலம்+காய்+புட்டலம்+காய்]
அட்டமாணியம்	அட்டமாணியம் aṭṭamāṇiyam, பெ. (n.) ஊதியம் வாங்காமல் செய்யும் அதிகாரம் non salaried people"s prerogative. "ஏலே, என்ன ரொம்பத்தான் அட்டமணியம் பண்ணிக்கிட்டு அலையுதே?" (வ.சொ.அக.);. [அட்டம்(குறுக்கு);+மணியம்]
அட்டளைக்கல்	அட்டளைக்கல் aṭṭaḷaikkal, பெ. (n.) தரையில் அடுக்கும் நெல் மூட்டைகளுக்குக் கீழே போடப்படும்கல்; a stand like stones applied in the bottom of rice bags, to prevent mosture. "மூட்டைக்குக் கீழே அட்டளைக்கல் போடுதே, இல்லாட்டி ஈரம் படிக்கும்." [அட்டாலை→அட்டளை+கல்]
அட்டாதுட்டி	அட்டாதுட்டி aṭṭātuṭṭi, பெ. (n.) தாறுமாறு; disorder, improper, rough behaviour. [அட்டம்+(துட்டம்); துட்டி] அட்டாதுட்டி aṭṭātuṭṭi, பெ. (n.) அடாவடி; perversity, abusive language. "அட்டாதுட்டிகள் பேசி" (இராமநா.ஆரணி. 9.); (இ.வ.);. தெ. அட்டாதிட்டி. த.வ. முறைகேடு, வக்கரிப்பு.

www.valluvarvallalarvattam.com

அட்டாளப்பலகை	அட்டாளப்பலகை aṭṭāḷappalakai, பெ. (n.) சுவரில் பொருத்தப்பட்டிருக்கும் பொருள்கள் வைக்கும் பலகை; a wooden loft. (வ.சொ.அக.);. த.வ. அட்டாளம். [அட்டாலை→அட்டாளை+பலகை]
அட்டாளி	அட்டாளி aṭṭāḷi, பெ. (n.) அட்டாளப்பலகை பார்க்க; see attala-p-palagai. [அட்டாலி→அட்டாளி]
அட்டான்	அட்டான் aṭṭāṉ, பெ. (n.) கொன்றவன்; a killer "கடந்து அட்டான் கேழ் இருங் குன்று" (பரி 2476);. [அடு-அட்டான்]
அட்டிட்டல்	அட்டிட்டல் aṭṭiṭṭal, பெ. (n.) சமைத்துப் படைத்தல்; to cook and serve. "அட்டிட்டல் காணாது போதியோ பூம் பாவாய்" (சம். 22:47:6.);.
அட்டியல் போடுதல்	அட்டியல் போடுதல் aṭṭiyalpōṭutal, செ.கு.வி. (v.i.) மூட்டைகளை ஒன்றின் மேல் ஒன்றாகச் சேர்த்து அடுக்குதல்; an arrangement of bags in order, to hold each other. "மூட்டைகளை அட்டியல் போடு." (வ.சொ.அக.);. படைத்தல்;(மாகேசுவர பூசை);; offering. [கட்டியில்+போடு]
அட்டில்பள்ளியார்	அட்டில்பள்ளியார் aṭṭilpaḷḷiyār, பெ. (n.) மடைப்பள்ளியில் உள்ளவர்; cusinary staff. "ஆராட்டும்பணையமாகக் கொள்வது அட்டில் பள்ளியார்பணிக்குரியார்"(El.xxxi,33); [அட்டியல்+பள்ளி+ஆர்]
அட்டிற்று	அட்டிற்று aṭṭiṟṟu, பெ. (n.) சமையல் அறையிலுள்ள உணவு feast. "அட்டிற்றுத் தின்பவர்ஆயிரவர் ஆபவே" (படி532); [அட்டு+இட்டு]
அட்டுக்குஞ்சு	அட்டுக்குஞ்சுபெ. (n.) aṭṭukkuñcu, பிறந்து ஓரிருநாள்களே ஆன பறவைக் குஞ்சு (கொ.வ.வ.சொ.3);. a newly born bird. [அடு(அடை);-அட்டு+குஞ்சி] [P]

அட்டுக்குட்டி	அட்டுக்குட்டிபெ. (n.) aṭṭukkuṭṭi, பிறந்து ஓரிரு நாள்களே ஆன குட்டி (கொ.வ.வ.சொ.3);. [அடு.(அடை);-அட்டு+குட்டி] [P]
அட்டு-தல்,	அட்டு-தல், aṭṭutal, செ.குன்றா.வி. (v.i.) செலுத்துதல்; to remit. "இப்படி வழுவாமேய் அட்டுக."(SII, Xiii, 44.);. [அடு-அட்டு]
அட்டுப்பால்	அட்டுப்பால்பெ. (n.) aṭṭuppāl, தாயினை இழந்த குட்டிகளுக்கு வளரும் வரை புட்டிலில் பால் கொடுத்தல் to feed with feeding bottle. (கொ.வ.வ.சொ.3);. [அடு+பால்]
அட்டுவார்.	அட்டுவார். aṭṭuvār, பெ. (n.) கோவில்களில் சமைப்பவர்; temple cook. "திருமடைப்பள்ளி அட்டுவார்இருவற்கும் (EI,xxviii,47.);. [அடு-அட்டு+ஆர்]
அட்டுவி-த்தல்	அட்டுவி-த்தல் aṭṭuvittal, செ.குன்றாவி. (v.i.) அமைப்பித்தல்; to construct. "கரையட்டுவிச்சு காரும் வெட்டுவிச்சு" (SII. V.727.);. [அட்டு-அட்டுவி]
அட்டூண்	அட்டூண் aṭṭūṇ, பெ.. (n.) சமைத்த உணவு; cooked food. "முட்டாது நடா அம் அட்டு ஊண் கம்பலும்". (பெருங்.60:87);. [அட்டு+ஊண்]
அட்டை எழுத்து	அட்டை எழுத்து aṭṭaieḻuttu, பெ. (n.) அ முதல் னகரம் வரையுள்ள எழுத்துகள் அடங்கிய அரிச்சுவடிப் பொத்தகம். [அட்டை+எழுத்து]
அடக்கற்பாலு-தல்	அடக்கற்பாலு-தல் aṭakkaṟpālutal, பெ.. (n.) ஈமக் கடனைச் செய்ய இயலுதல்; capability of burrying the deceased. "நடுக்கம் இல் நாமும் முன் நின்று அடக்கற் பாலம் என்று". (பெருங்.105:187-8);. [அடிக்கல்-(புதைத்தல்);+பாலு]
அடிக்கினார்கொளல்	அடிக்கினார்கொளல் aṭikkiṉārkoḷal, பெ. (n.) அடக்கிக் கொள்ளல்.; to control himself. "அத்தகு மரபின் அடக்கினர் கொளலே" (ப.பா.58);. [அடக்கு-அடக்கினார்+கொளல்]
அடிக்குதல்	அடிக்குதல் aṭikkutal, பெ.. (n.) அவியச்செய்தல்; to reduce stiffness. "கொண்டடி மகளிரைப் பான்மையின் பிணித்துப் படிற்றுரை அடக்குதல்" (மணி. 18:109-10.);. [அடங்கு-அடக்கு]

அடக்குவி-த்தால்	அடக்குவி-த்தால் aṭakkuvittāl, அமைந்திருக்கச் செய்த; to subdue. "அடக்குவித்தால் ஆர் ஒருவர் அடங்காதாரே." (நாவு.6:95-3.);
அடக்குவி-த்தல்	அடக்குவி-த்தல் aṭakkuvittal, செயப்.வி (caus.v) ஈமக்கடன்களைச் செய்வித்தல்; to perform last rites. "அமரர் புகழத்தமனின் அடக்குவித்து ஈமம் ஏற்றி". (பெருங்.105 : 189-90.);. [அடக்கு+வி]
அடங்காஒழுக்கம்	அடங்காஒழுக்கம் aṭaṅkāoḻukkam, பெ.. (n.) ஐம்பொறிகளுள் அடங்காமல் பரத்தையரிடம் செல்லும் புறத்து ஒழுக்கம்; immoral sexual contact as a result of incapability of controlling senses.; "அடங்கா ஒழுகத்து அவன்வயின் அழிந்தோளை" (தொல்.22:9);. [அடங்கா+ஒழுக்கம்]
அடங்காக் கம்பலை	அடங்காக் கம்பலை aṭaṅkākkampalai, பெ.. (n.) கட்டுப்பாடற்றபேரோசை; uproar. "நால்வகை வருணத்து அடங்காக் கம்பலை உடங்கு இயைத்து ஒலிப்ப." (சிலப்.6:164-5);. [அடங்காத+கம்பலை]
அடங்காக்கால்	அடங்காக்கால் aṭaṅkākkāl, அடங்காவிடில்; if not suibmissive. "ஏற்பானும் தானும் அடங்காக்கால்." (அற.84.);. [அடங்காத+கால்]
அடங்காதோர்	அடங்காதோர் aṭaṅkātōr, பெ.. (n.) ப பகைவர்; enemies. "அடி புறந்தருகுவர் அடங்காதோரே" (புற.35:34.);. [அடங்கு+ஆ-(தவர்);தோர்]
அடங்கானாய்	அடங்கானாய் aṭaṅkāṉāy, தணியானாகி; crossing the limit of self control. "இடங்கழி காமமொடு அடங்கானாய்" (மணி.10:22.);. [அடங்கான்+ஆய்]
அடங்கியகற்பு	அடங்கியகற்பு aṭaṅkiyakaṟpu, பெ.. (n.) கற்பு; chastity of compassionate attitude. "அடங்கிய கற்பின் நலங்கேழ் அரிவை."(குற.339:1:8.); [அடங்கி+அ+கற்பு]
அடங்கியசாயல்	அடங்கியசாயல் aṭaṅkiyacāyal, பெ.. (n.) மென்மைத் தன்மை; soft behavoiour. "ஆறிய கற்பின் அடங்கிய சாயல்" (பதி.16:10.); [அடங்கு+அ+சாயல்]
அடங்கியான்	அடங்கியான் aṭaṅkiyāṉ, பெ.. (n.) மனம் மொழி மெய்கள் தீயவழியில் செல்லப் பெறாதவன்; a man of self control. "நிலையின்திரியாது.அடங்கியான் தோற்றம்." (குறள் 13:4);. [அடங்குபவன்-அடங்கியான்]

அடங்கினர்	அடங்கினர் aṭaṅkiṉar, பெ.. (n.) 1. பணிவு உடையவர்; one who is submissive. "நல் தவ முனிவரும் கற்று அடங்கினரும்" (மணி.26:74);. 2. உறவினர்; relations. "சொல் அவிந்து இனிது அடங்கினரேமாக்கள்"(குறு. 6 12);. [அடங்கு-அடங்கினர்]
அடங்கினார்	அடங்கினார் aṭaṅkiṉār, பெ.. (n.) விதித்தன செய்து விலக்கிய ஒழிவார்;அடங்காது அடங்கினார்க்கு ஈதல் இடையே" (அற.84);.
அடங்குழி	அடங்குழி aṭaṅkuḻi, (வி.எ.) (adv.) உறங்கும் பொழுது: while sleeping. "விழித்துழி விழித்தும் அடங்குழி அடங்கியும்" (கல் 7:3);. [அடங்கு+உழி]
அடசல்	அடசல் aṭacal, பெ.. (n.) திண்டிவனம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tindivanam Taluk. [அடைசல்-அடசல்] அடசல் aṭacal, பெ.. (n.) இட்டிலியை வேக வைத்து எடுக்கும் அளவு; number of set while cooking of steamed cake (iddly); at steamed point (கொ.வ.வ.சொ..3);. [அடைசல்-அடசல்]
அடறவினை	அடறவினை aṭaṟaviṉai, பெ.. (n.) அகத்தீசுவரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Agastheeswaram Taluk. [அடறு+விளை-மிளை-வினை]
அடசுவயல்	அடசுவயல் aṭacuvayal, பெ.. (n.) திருவாடானை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruvandanai Taluk. [அடை-அடைசு-அடசு+வயல்]
அடப்பு	அடப்புபெ. (n.) aṭappu, 1.மூடி; lid. 2.குடுவை: mug. (கொ.வ.வ.சொ.37);, [அடைப்பு-அடப்பு]

அடர்த்தல்	அடர்த்தல் aṭarttal, உதைத்தல்; kicking "அல்லாத காலனை முன் அடர்த்தல் தோன்றும்" (நாவு 6:18:3);. [அடு-அடர்] அடர்த்தல் aṭarttal, மெலிவித்தல்; to weaken "எடுப்பன் என்று இலங்கைக் கோன் வந்து எடுத்தலும் இருபது தோள் அடர்த்தனே ஆலவாயில் அப்பனே." (நாவு 4:62.10); [அடர்-அடர்த்தல்]
அடர்த்தருளி	அடர்த்தருளி aṭarttaruḷi, வி.எ. (adv.) பிளந்து; to cut into two. "அன்று இருகூறாய் அடர்த்தருளி" (ஒட்.பா.1);. [அடு-அடர்த்துஅருள்]
அடர்த்தவர்	அடர்த்தவர் aṭarttavar, பெ.. (n.) அழுத்தியவர்; "இலங்கைக் குரிசிலைக் குலவரைக் கீழ் உற அடர்த்தவர்"(சம் 393-8);. [அடு-அடர்த்ததவர்]
அடர்த்தோன்க	அடர்த்தோன்க aṭarttōṉka, பெ.. (n.) த தழுவினவன்; one who subdued the bull. "வனம் தலை ஏறு அடர்த்தோன்" (நம்2:56); [அடு-அடர்]
அடர்ந்தவர்	அடர்ந்தவர் aṭarntavar, பெ.. (n.) போர் செய்தவர்; fighters. "அங்கு அடர்ந்தவர் தம்மை அடர்ந்து" (தி.தி 14:10); [அடு-அவர்]
அடர்வான்	அடர்வான் aṭarvāṉ, பெ.. (n.) போர் செய்பவன்; warrior. "வாளால் மடிவித்து வலித்து அடர்வான்" (யுத் 20:32); [அடர்-அடர்வான்]
அடர்வித்தல்	அடர்வித்தல் aṭarvittal, தொ.பெ. (vbl.n.) வருந்தச் செய்தல்; to annoy. "செறிகழல் சேர் திருவடியின் விரலால் அடர்வித்தான் இடம் விரி நீர்வியலூரே." (சம் 1:13:8);. [அடர்-அடர்வி]
அடர்வு	அடர்வு aṭarvu, பெ.. (n.) நெருக்கம்; very close. "உரம் நெரிதர வரை அடர்வு செய்தவன்." (சம் 11:125:8); [அடர்+அடர்வு]
அடரப்பட்டான்	அடரப்பட்டான் aṭarappaṭṭāṉ, பெ.. (n.) அடக்கப்பட்டவன்; one subdued. "அரக்கன் ஆண்மை அடரப்பட்டான் இறை" (சம்.1:57:9);. [அடர+பட்டான்]

அடலோர்	அடலோர் aṭalōr, பெ.. (n.) வலிமை உள்ளோர்; strong warrior "அடலோர் பயிற்றும் நின்சுடர் மொழி ஆண்மையும்" (இலா 15:2); [அடல்+(ஆர்);ஓர்]
அடவிப்புடவி	அடவிப்புடவி aṭavipputavi, பெ.. (n.) காட்டை அடுத்துள்ள நிலம்; proximity of forest area. "விந்தாடவிப்புடவிபோய்" (ஒட்.4:13);. [அடவி+புடவி]
அடவிளாகம்	அடவிளாகம் aṭaviḷākam, பெ.. (n.) செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில்உள்ள ஓர் ஊர்; name of the village in Chengalpattu. [அடர்+விளாகம்]
அடாஅது	அடாஅது aṭāatu, வி.எ. (adv) சமைக்காமல்; without cooking. "அடா அது அட்ட அமுதம் வாய்மடுத்து "(சேர.2:28);. [அடு-அடாது]
அடாக்களியவர்	அடாக்களியவர் aṭākkaḷiyavar, பெ.. (n.) ஒழுக்கக்கேடு பண்ணாத களிப்பையுடையவர்; merry men with decency. "சீவகன் அடாக்களியவர் தொழில் காண ஏகினான்." (சீவ. 4:66);. [அடாத+களி+அவர்]
அடாதான்	அடாதான் aṭātāṉ, பெ.. (n.) பொருந்தாதவன்; enemy. "அடாதான்பால், ஈரடியான் மூவுலகும் கொண்டானை" (ஒட்.1:215:16.);. [அடாதவன்-அடாதான்]
அடிஅற்று	அடிஅற்று aṭiaṟṟu, கட்டுக்குலைந்து; to disunite. "யோசனை ஐ இரண்டின் அளவு அடி அற்று உக" (கிட்.11:36.);. [அடி+(அறு);அற்று]
அடிக்க	அடிக்க aṭikka, (வி.எ.) (adv.) வீச; to below as wind. "மாரியது கூந்தல் மறித்து அடிக்க" (பெ.பொ.9:519.);. [அடி-அடிக்க]
அடிக்கருத்து	அடிக்கருத்து aṭikkaruttu, பெ.. (n.) ஓர் உரை, ஒரு கட்டுரை அல்லது கலைப் படைப்பின் உட்பொருள்; theme. [அடி+கருத்து]
அடிக்கள்	அடிக்கள் aṭikkaḷ, பெ.. (n.) பாதங்கள்; feet. "காட்டீர் ஆணீர் நும்தம் அடிக்கள்" (மங்.4:9:7.); [அடி+கள்-அடிகள்(அடிக்கள்-வழுவமைதி);]

அடிக்காறை	அடிக்காறை aṭikkāṟai, பெ.. (n.) காலில் அணியும் ஒருவகையணிகலன்; a kind of ornament which is worn an anklet. [அடி-காறை]
அடிக்கிண்டிவிடுதல்	அடிக்கிண்டிவிடுதல் aṭikkiṇṭiviṭutal, செ.குன்றாவி (v.t.) கீழுள்ள வைக்கோலை மேலே உதறுதல். (வ.வ.வே.க.10.);. to take and spread the hay from beneath. [அடி+கிண்டி+விடு]
அடிக்கில்	அடிக்கில் aṭikkil, (வி.எ.) (adv.) வீசினால்; if blown. "மாருதம் சண்டம் அடிக்கில் என்" (மூல.2850);. [அடி-அடிக்கில்]
அடிக்குருகு	அடிக்குருகு aṭikkuruku, பெ.. (n.) அடிக்குருத்து; sprout at the base. "செம்பொடிப் புரத்திக் கயங்களைக் கொம்பு ஒடித்து அடிக்குருகு துற்றியே" (ஒட்.5:496.); [அடி+குருகு]
அடிகள்மார்	அடிகள்மார் aṭikaḷmār, பெ. (n.) கோயிலில் நடனத்தைப் பேணிய மகளிர். 8:71); dancers in temple. [அடி+கள்+மார்]
அடிகளார்	அடிகளார் aṭikaḷār, பெ.. (n.) இறைவயன் அடியவர்; "பரமர் எம் அடிகளார்" (சம்.1:75:2);. [அடிகள்+கள்+ஆர்]
அடிகளேம்	அடிகளேம் aṭikaḷēm, பெ.. (n.) அடியேங்கள்; respected persons. "இந்த அடிகளேம் பணி நடத்த விரைவொடு வருவான் ஏக வேண்டும்." (கோ.பு.5:108.);. [அடிகள்+(யாம்);ஏம்]
அடிகிட்டி	அடிகிட்டி aṭikiṭṭi, பெ. (n.) கிட்டிப்புள் குச்சியைப் பலவாறு அடித்து விளையாடல். (ம.வி.41.); the way of playing kittipul game. [அடி+கிட்டி]
அடிகுடிமை.	அடிகுடிமை. aṭikuṭimai, பெ.. (n.) ஊழியம் செய்யும் குடிகள்; labourers working place or land. "மக்கள் மருமக்களை யடிகுடிமை வடக்கிலறையறுந்நாரான மேலைக்கோட்டை பெரும்புலியூர்" (IPS.683);. [அடி+குடிமை]
அடிகேள்	அடிகேள் aṭiāḷ, பெ.. (n.) அடிகள் என்பதன் விளி; elongation of vocative form. "மால்விடை மேல் வருவீர் அடிகேள் சொலீர்." (சம் 2:1:8);. [அடிகள்-அடிகேள்]

அடிச்சுதளி	அடிச்சுதளி aṭiccutaḷi, பெ. (n.) பெருக்கி நீர்தெளித்துத் தூய்மை செய்தல்; cleaning. "மாமண்டபமும் திருமடப்பள்ளியும் அடிச்சுதளியும்" (TAS.iv.148-50); [அடித்து+அடிச்சு);+(தெளி);தளி]
அடிச்சேடம்	அடிச்சேடம் aṭiccēṭam, பெ.. (n.) அடியை அருச்சித்த மலர் "திருவடிச் சேடமும் திகழச் குடினான்." (சூளா.217.);. [அடி+சேடம்]
அடிச்சோறு	அடிச்சோறு aṭiccōṟu, பெ.. (n.) பாத்திர அடியில் ஒட்டியுள்ள சோறு (கொ.வ.வ.சொ.4);. rice sticken at the bottom of the vessel. [அடி+சோறு]
அடிசில்கலம்	அடிசில்கலம் aṭicilkalam, பெ.. (n.) அடிசில் ஆக்கும் கலம் (சோறு சமைக்கும் பாத்திரம்);; cooking vessel. "அடிசில் கலம் கழீஇக் கருணை ஆர்ந்த இளவாளை" (சீவ.13:3.);. [அடிசில்+கலம்]
அடிசில்குழிசி	அடிசில்குழிசி aṭicilkuḻici, பெ.. (n.) சோற்றுப் பானை; cooking vessel. "குன்றா அடிசில் குழிசிகாணினும்" (பெருங். 37:253.);. [அடிசில்+குழிசி]
அடிசில்நூல்	அடிசில்நூல் aṭicilnūl, பெ.. (n.) சமைக்கும் முறை பற்றிக் கூறும் நூல்; a treatise on cookery. "ஐவருள் ஒருவன் அன்ன அடிசில் நூல் மடையன்" (சீவ 13:137);, [அடிசில்+நூல்]
அடிசூடு-தல்	அடிசூடு-தல் aṭicūṭutal, செ.குன்றா.வி. (v.t.) வணங்குதல்; to pay obeyance. "எழுந்து துள்ளினான் வீழ்ந்து இணை அடிசூடினான்." (வி.பா.27:77.);. [அடி+குடு]
அடிசேர்-தல்	அடிசேர்-தல் aṭicērtal, செகுன்றாவி. (v.t.) வீழ்ந்து வணங்குதல்; to prostrate. "தப்பினேன் என்று அடி சேர்தலும் உண்டு." (கலி.89:15.);. [அடி+சேர்]
அடித்தடி	அடித்தடி aṭittaṭi, பெ.. (n.) அடிக்கும் தடி; attacking stick. "அடல் நாக எலும்புஎடுத்து நரம்பில் கட்டி அடித்தடியும் பிடித்து" (கலிங் 7:4);. [அடி+தடி]
அடித்தமை	அடித்தமை aṭittamai, பெ.. (n.) அடித்த செயல்; "பொன்புரையும் மேனியில் அடித்தமை பொறாது" (விபா 12:109); [அடித்தல்-அடித்தமை]

அடித்தளை	அடித்தளை aṭittaḷai, பெ.. (n.) காலில் உள்ள விலங்கு; chain placed around a prisoner"s ankles. "கூடா மன்னர் அடித்தளை நீக்க அருள் சிறந்து ஒரு பால்" (சில 5:182:3.);. [அடி+தளை]
அடித்திசை	அடித்திசை aṭitticai, பெ.. (n.) அடியிருக்கும் திசை; direction of the feet. "தடக்கை கூப்பி நின் அடித்திசைக்கு இறைஞ்ச" (பெருங்.47:96.);. [அடி+திசை]
அடித்தொண்டன்	அடித்தொண்டன் aṭittoṇṭaṉ, பெ.. (n.) மெய்யுணர்வு செய்யும் பணியினன்; an ardent devotee. "ஆரூர் நறுமலர் நாதன் அடித்தொண்டன்" (நாவ. 4:102:3);. [அடி+தொண்டன்]
அடித்தொழிலாட்டி	அடித்தொழிலாட்டி aṭittoḻilāṭṭi, பெ.. (n.) குற்றவேல் செய்பவள்; a maid servant. "ஐயை காணீர் அடித்தொழிலாட்டி" (சில. 16:12.);. [அடி+தொழில+ஆட்டி]
அடித்தொழும்பன்	அடித்தொழும்பன் aṭittoḻumpaṉ, பெ.. (n.) திருவடித் தொண்டு செய்பவன்; a sincere servant. "உம் அடித் தொழும்பனேனைப் பயங்கெடுத்து" (பெரிய.3516.);. [அடி+தொழும்பு+அன்+ஏன்]
அடிதாள்	அடிதாள் aṭitāḷ, பெ. (n.) அறுவடையில் தண்டு விட்டு அறுக்கப்பட்ட நெல்தாள். paddy stalk cut leaving the stem. [அடி+தாள்] அறுத்துக்கட்டிய நெற்பயிர் அரிதாள் எனவும் அறுத்தப்பின் எஞ்சிநின்ற அடிக் கட்டைத் தாள் அடித்தாள் எனவும் வழங்கப் பெறும். இத்தாளிலிருந்து வளர்ந்த நெற்பயிர் தாளடிப் பயிர் எனப்படும்.
அடிதுடி	அடிதுடிபெ. (n.) சண்டை; quarrel. (கொ.வ.வ.சொ.4.). [அடி+தடி-அடிதடி-அடிதுடி] [கொ.வ.]
அடிதொடல்	அடிதொடல் aṭitoṭal, பெ.. (n.) அடியைத் தொட்டு ஆணையிடுதல்; to take oath touching the feel. "தன் பரங்குன்றத்து அடிதொட்டேன் என்பாய்" (பரி.8:62.);. [அடி+தொடு+அல்]
அடிதொடர்	அடிதொடர் aṭitoṭar, பெ.. (n.) அடியோடு தொடர்பு பட்டு; connected with "அடி தொடர்ந்து ஈர்ந்து நிலம் தோயும் இரும் பிடித்தடக்கையின்" (சிறு. 18:9.);. [அடி+தொடர்]

அடிதொடு கடன்	அடிதொடு கடன் aṭitoṭukaṭaṉ, பெ.. (n.) சூளற்ற கடன்; ceremony regarding oath taken. "நின் அடி தொடு கடன் இது மிடறு உகுகுருதி" (சிலப்.12:17.);. [அடி+தொடு+கடன்]
அடிதொடு குன்று	அடிதொடு குன்று aṭitoṭukuṉṟu, பெ.. (n.) வணங்கப்படும் குன்று; the hill worshiped "ஐய சூளின் அடி தொடு குன்று" (பரி.8:70.);. [அடி+தொடு+குன்று]
அடிதோய்-தல்	அடிதோய்-தல் aṭitōytal, காலால் தீண்டல்; to touch with leg. "கை வைக்கவும் அடி தோயவும் உடன் நின்று கலிக்கும் தொய்வக்க கொடி திசை தைவர நிற்பீர்" (ஒட்.5:11.);. [அடி+தோய்]
அடி நடத்து-தல்	அடி நடத்து-தல் aṭinaṭattutal, செ.கு.வி. (v.i.) திருடியவனின் கால் தடத்தை வைத்து திருட்டைக் கண்டு பிடித்தல்; to find out the theft by tracing the foot print of the thief. [அடி+நடத்து]
அடிநிமிர்கிளவி	அடிநிமிர்கிளவி aṭinimirkiḷavi, பெ.. (n.) பெருகி வரும் பண்ணத்தி; extending line of a stanza. "அடி நிமிர் கிளவி ஈர் ஆறு ஆகும்." (தொல். 26:175.);. [அடி+நிமிர்+கிளவி]
அடிநிமிர்வு	அடிநிமிர்வு aṭinimirvu, பெ.. (n.) அடிகள் மிக்கு வருதல்; lines increasing. "அம்மை தானே அடி நிமிர்வு இன்றே" (தொல்.26:227.);. [அடி+நிமிர்வு]
அடிநிழல்	அடிநிழல் aṭiniḻl, பெ.. (n.) அருள்; compassion. "அடி நிழல்வட்டம் அடையத் தரூஉம்" (பெருங். 47:78.);. [அடி+நிழல்]
அடிநீர்	அடிநீர் aṭinīr, பெ.. (n.) கால் கழுவு நீர்; water treatment for washing the feet. "காதலன் அடிநீர், சுடுமண் மண்டையில் தொழுதனள் மாற்றி" (சில. 16:38-9.);. [அடி+நீர்]
அடிப்பார்	அடிப்பார் aṭippār, பெ.. (n.) உழவர்; farmer "ஏர் அடிப்பார் கோல் எடுப்ப" (ந.வெ. 3:41.);. [அடி+ப்+ப்+ஆர்]

அடிப்பது	அடிப்பது aṭippatu, பெ.. (n.) வீசுவது; that which blows. "கொம்புக்கும் அப்பால் அடிப்பது ஓர் காற்று உண்டு" (மூல.2928);. [அ+அடிப்பது]
அடிப்பாணர்	அடிப்பாணர் aṭippāṇar, பெ.. (n.) அடிமையாகிய பாணர்; slave panar "அடிப்பாணர் எனப்பிழைத்தார் அநேகர் ஆங்கே" (கலிங்.11:158.);. [அ+பாணர்]
அடிப்பலகை	அடிப்பலகை aṭippalakai, பெ.. (n.) திருவையில் மண்ணை உருட்டி வைக்கும் பலகை. (ம.வ.தொ.68);" a wooden plank used by the potters. [அடி+பலகை]
அடிப்பான்	அடிப்பான் aṭippāṉ, பெ.. (n.) விளையாடுபவன் வைத்திருக்கும் குண்டு, எறிகுண்டு, தெல்லு; rural play or strike stone ball. [அடி+ப்+ப்.+ஆன்]
அடிப்பான்காய்	அடிப்பான்காய் aṭippāṉkāy, பெ.. (n.) எதிர் கட்சிக்காரர் குறிப்பிட்டுச் சொன்ன காயினை அடித்தல். (எறிகாய் விளையாட்டு);; to hit the aimed one. [அடிப்பான்+காய்]
அடிப்புறம்	அடிப்புறம் aṭippuṟam, பெ.. (n.) குதிக்கால்; hind leg. "ஓர் காலனைக் கருத்து அடிப்புறத்தினால் நிறத்து உதைத்த" (சம்2: 98:2); [அடி+புறம்]
அடிப்பொடி	அடிப்பொடி1 aṭippoṭi, பெ.. (n.) பாதத்தூசுக்கு நிகரானஅடியார்; devotee. "தொண்டர் அடிப்பொடி ஆழ்வார்" (தேசி 12:16);. [அடி+பொடி] அடிப்பொடி2 aṭippoṭi, பெ.. (n.) கால் தூசி, dust on the foot. "அடிப்பொடி என் தலைமேலும்" (SII.xii.54);. [அடி+பொடி]
அடிப்போடுதல்	அடிப்போடுதல் aṭippōṭutal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) கூடை பின்னுவதற்கு முதல் முதலில் அடிப்போடுதல்; knitting the base for basket. [அடி+போடு]

அடிபடாதவர்	அடிபடாதவர் aṭipaṭātavar, பெ.. (n.) அடிக்கப்படாதவர்; not beaten "விண்ணில் உறை வானவரில் யார் அடிபடாதவர் விரிஞ்சன் அரியே முதலினோர்." (வி.பா. 12:107.);. [அடி+படாதவர்]
அடிபந்து	அடிபந்து aṭipantu, பெ.. (n.) எறியும் பந்து; playball. [அடி+பந்து]
அடிபறி-த்தல்	அடிபறி-த்தல் aṭipaṟittal, செ.கு.வி. (v.t.) சூழ்ச்சி செய்தல்; to plot, conspire. [அடி+பறி]
அடிபிடிதாங்கி	அடிபிடிதாங்கி aṭipiṭitāṅki, பெ.. (n.) முதுகுளத்தூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Mudukulattur Taluk. [அடி+பிடி+தாங்கி]
அடிபுதைதொடு தோல்	அடிபுதைதொடுதோல் aṭiputaitoṭutōl, பெ.). (n.) செருபபு; sandal, shoe. "நிரை புறத்து அடிபுதை தொடு தோல் பறைய ஏகி." (அக.101:9.);. [அடி+புதை+தொடு+தோல்]
அடிபெயர்த்தாடு-தல்	அடிபெயர்த்தாடு-தல் aṭipeyarttāṭutal, அடைவுகள் இட ஆடுதல்; to step and dance. [அடி+பெயர்த்து+ஆடு]
அடிபெயர்த்திடுவான்	அடிபெயர்த்திடுவான் aṭipeyarttiṭuvāṉ, பெ.. (n.) நடந்து செல்பவன்; one who walks. "வெள்ளிடை வெயிலில் புள்ளி வெயர்பொடிப்ப அடி பெயர்த்திடுவான் ஒருவன். "(ப.பி.3:16:42.); [அடி+பெயர்த்து+இடுவான்]
அடிமாட்டுவிலை,	அடிமாட்டுவிலை, aṭimāṭṭuvilai, பெ. (n.) குறைவான விலை; lowest rate fathing. [அடிமாடு+விலை] அடிமாடு=கறிசமைக்கக் கொல்வதற்குரிய மாடு. இதன் விலை வேறு பணிகளுக்காக வாங்கும் மாட்டின் விலையைக் காட்டிலும் குறைவாகவே இருக்கும். அடித்தல் : கொல்லுதல். ஒ.நோ. கோழியடித்தல்.
அடிமுறை	அடிமுறை aṭimuṟai, தற்காப்புவிளையாட்டுகளில்ஒன்றுஅடவு (14-8); One of the methods of self protection. [அடி+முறை]

அடிமைத்தனம்	அடிமைத்தனம் aṭimaittaṉam, பெ. (n.) பிறருக்குக்கட்டாயத்தொண்டு செய்யும் நிலைமை; compulsory slavery system. [அடிமை+தனம்]
அடிமைத்தொழில்	அடிமைத்தொழில் aṭimaittoḻil, பெ. (n.) திருப்பணி; voluntary service. "மால் குறள் ஆன அந்தணர்க்கு அடிமைத் தொழில் பூண்டாயே." (மங். 2:1-1.);. [அடிமை+பணி]
அடிமைபுகு-தல்	அடிமைபுகு-தல் aṭimaipukutal, பெ. (n.) ஆட்படுவது; entrusting one self for voluntary service. "ஆடு புள் கொடி ஆதி மூர்த்திக்கு அடிமை புகுவதுவே" (சட4:10-7);. [அடிமை+புகு]
அடிமொழி	அடிமொழி aṭimoḻi, பெ. (n.) அடிமொழி மாற்று என்னும் பொருள்கோள்; a constructing method of a poem. "அடிமொழி சுண்ணம்.....பொருளொடு ஒன்பான்." (நேமி.செ.67.);. [அடிமை+மொழி]
அடியகம்	அடியகம் aṭiyakam, பெ. (n.) பாதச் சுவட்டின் இடம்; the place of footprint. "பெருங்களிறு மித்தஅடியகத்து."(அக 155:11.);. [அடி+அகம்]
அடியவள்	அடியவள் aṭiyavaḷ, பெ. (n.) பத்திமை கொண்டவள் (பக்தை);; devotee. "ஆங்கு அது தன்னில் அடியவட்கு ஆகம் பாங்காய் மண் சுமந்து அருளிய பரிசும்." (வாச.2:46);. [அடி+skt.antaram]
அடியன்தரம்	அடியன்தரம் aṭiyaṉtaram, பெ. (n.) இடையூறு; disturbance. "இப்பூமி பாட்டமாண்டு.முட்டிரட்டியும் அடியன்தரமும் தீர்த்து" (TAS. iii. 169-71.);. [அடி+அன்தரம்]
அடியிசை	அடியிசை aṭiyicai, பெ. (n.) அடி ஓசை; sound of step. "அடியிசை கேட்கும் எல்லை அகன்று" (பெருங் 47:36-7);. [அடி+இசை]
அடியிடல்	அடியிடல் aṭiyiṭal, பெ. (n.) 1.அடி வைத்தல்; to step. "தச்சு விடுத்தலும் தாம் அடியிடலும்" (வாச. 296.);. 2.தொடக்கம் செய்தல்; to inaugurate. "பிறர் கொள்ளும் ஆர்வத்துக்கு அன்றே அடியிட்டாள்." (ஒட்6:133.); [அடி+இடல்]

அடியினை	அடியினை aṭiyiṉai, பெ. (n.) இரண்டு பாதங்கள்; feet. ஐவரை வென்றோன் அடியிணைஅல்லது." (சில 10:198); [அடி+இணை]
அடியில்	அடியில் aṭiyil, பெ. (n.) கீழ்ப்பகுதியில் below, bottom. "பல்லோர் காணும் பரூஉத்திரள் அடியில்". (பெருங் 60:119); [அடி+இல்]
அடியில்தொடுவன	அடியில்தொடுவன aṭiyiltoṭuvaṉa, பெ. (n.) மிதியடி; shoe. "அடியில் தொடுவன பாதுகை, மிதியடி" (நிக.தி. 7:247.);. [அடியில்+தொவன்]
அடியுறை மகளிர்	அடியுறை மகளிர் aṭiyuṟaimakaḷir, பெ. (n.) இறைவன் கோயிலில் உறைந்து கூத்தாடும் மகளிர்; dancers in the temple. "அடியுறை மகளிர் ஆடும்தோளே" (பரி. 14:5);. [அடி+உறை+மகளிர்]
அடியுண்டவன்	அடியுண்டவன் aṭiyuṇṭavaṉ, பெ. (n.) அடிப்பட்டவன்; wounded person. "அடியுண்டவன் ஆவி குலைந்து அயரார்" (யுத்.20:90);. [அடி+உண்டவன்]
அடிவட்டணை	அடிவட்டணை aṭivaṭṭaṇai, பெ. (n.) பாதங்களால் இயற்றும் நாட்டிய வகை; step-dance. "அடிவட்டணைகள் கட்ட நடம் அடி" (சம். 3:75-4.);. [அடி+வட்டணை]
அடிவம்பு	அடிவம்பு aṭivampu, பெ. (n.) அடியின் விளிம்பு; the brim of the foot. "சற்று அடி வம்பு அசைந்துச் சடைமுடி இலங்கும் தூது மற்றும் ஓர் கங்கை என்ன வருபவன்" (திதி.28:9.);. [அடி+(வடிம்பு);வம்பு]
அடிவலம்கொள்ளல்	அடிவலம்கொள்ளல் aṭivalamkoḷḷal, பெ. (n.) விடைபெறுதல்; taking leave of. "ஏதம் இல் புகழினால் யான் அடிவலம் கொள்ளல் என்னா" (சூளா.570.);. [அடி+வலம்+கொள்ளல்]
அடிவழி	அடிவழி aṭivaḻi, பெ. (n.) அடியினது வழி; track of the step. "அடிவழிப் படூஉம் உரிமையுள் கம்மியன்" (பெருங்.47:31);. [அடி+வழி]

அடிவாளி	அடிவாளி aṭivāḷi, பெ. (n.) காமனின் முதல் அம்பாகிய தாமரை; lotus the first arrowof the god, Kaman. " அடிவாளி விள்ளும் பகற்காலம்" (ஒட். 3:275.);. [அடி+வாளி]
அடிவினைக்காரன்	அடிவினைக்காரன் aṭiviṉaikkāraṉ, பெ. (n.) மிகவும் கொடியவன், கீழறுப்பவன், cut throat. 2.காட்டிக் கொடுப்பவன்; traitor. (மீனவ);); [அடி+வினை+காரன்]
அடுக்கம்பாறை	அடுக்கம்பாறை aṭukkampāṟai, பெ. (n.) வேலூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in vellore Taluk. [அடுக்கம்+பாறை]
அடுக்களைக்காணி	அடுக்களைக்காணி aṭukkaḷaikkāṇi, பெ. (n.) கோயில் மடைப்பள்ளிச் செலவுக்கு விடப்படும் நிலம்; the land donated to meet the expenses cookery. "சந்திரப்பிரவேசமே அடுக்களக் காணியா ஶ்ரீதுல்யம் சார்த்திப் பட்டயம் கொடுக்கையில்" (TAS.viii.P:7-8);. [அடுக்களை+காணி]
அடுக்கிய கோடி	அடுக்கிய கோடி aṭukkiyaāṭi, பெ. (n.) பல்கோடி; multi crore. "அடுக்கிய கோடி பெறினும் குடிப் பிறந்தார் குன்றுவ செய்தல் இலர் " (குறள் 96:4);. [அடுக்கிய+கோடி]
அடுக்குந	அடுக்குந aṭukkuna, பெ. (n.) லவாகத் தொடர்ந்து வருவன; that which continues in multiples "வினை எஞ்சு கிளவி சொல் முறை முடியாது அடுக்குந வரினும்" (தொல் 15:36);. [அடுக்கு+ந]
அடுகாடு	அடுகாடு aṭukāṭu, பெ. (n.) சுடலை (சுடுகாடு);; burial ground. "அடுகாடு சேர அறமனார்" (பர.90.); மறுவ இடுகாடு [அடு+காடு]
அடுகிற்பார்	அடுகிற்பார் aṭukiṟpār, பெ. (n.) கொல்ல வல்லார்; the killers, "வென்று அடுகிற்பாரை வேர்ப்பித்து" (படி 65:1);. [அடுக்கி+பார்]
அடுகுரல்	அடுகுரல் aṭukural, பெ. (n.) கொல்லும் குரல் ஓசை roar of a lion. "அடுகுரல் அரச சீயம் அதனை" (சூளா.1143);. [அடு+குரல்]

அடுகை	அடுகை aṭukai, பெ. (n.) சமைத்தல்; cooking. "சோறு அடுகை கற்கைக்கு" (ஒட் 6:119);. அடிகெ. [அடு+கை+]
அடுங்கரை	அடுங்கரை aṭuṅkarai, பெ. (n.) இடிகரை; eroded bank, "உரவுத் திரை அடுங்கரை வாழையின் நடுங்க" (குறி.178-79); [அடும்+கரை]
அடுங்கால்	அடுங்கால் aṭuṅkāl, பெ.எ. (adj.) துன்பம் நேரும் பொழுது; at the time of difficulty. "இன்பம் கடல் மற்று காமம், அஃது அடுங்கால் துன்பம்அதனின் பெரிது." (குறள் 117-6.);. [அடும்+கால்]
அடுத்தது	அடுத்தது aṭuttatu, பெ. (n.) அருகில் உள்ள பொருள்; thing adjaceut. "அடுத்தது காட்டும் பளிங்கு போல்" (குறள் 71-6); [அடு+த்+த்த+து]
அடுத்தல்செல்	அடுத்தல்செல் aṭuttalcel, செ.குன்றாவி (v.t.) சேர்ப்பித்தல்: to entrust "உடைத்த பின்றை அல்லது நங்கையை அடுத்தல் செல்லான் அரசன்" (பெருங் 95:86-7);. [அடுத்தல்+செல்லான்]
அடுத்தவர்	அடுத்தவர் aṭuttavar, பெ. (n.) அடைக்கலம் அடைந்தவர்; refugee "அடாத மன்னரை அடர்ந்து அடுத்தவரை அஞ்சல் என்று" (வி.பா. 10:50);. [அடுத்த+அவர்]
அடுத்ததாட்டி	அடுத்ததாட்டி aṭuttatāṭṭi, அடுத்தமுறை: again next time. (கொ.வ.வ.சொ.4.);. [அடுத்த+(தடவை);தாட்டி]
அடுத்துள்ளோர்	அடுத்துள்ளோர் aṭuttuḷḷōr, பெ. (n.) சுற்றத்தார்; relation. "அத்தலை தம்பிமாரும் தாயரும் அடுத்துளோடும்" (யுத் 26:16);. [அடுத்து+உள்ளோர்]
அடுதொறும்	அடுதொறும் aṭutoṟum, பெ. (n.) போர்புரியும் போதெல்லாம், பொருந்தோறும்; through out the war period. "அட்டு ஆனானே குட்டுவன் அடுதொறும் பெற்று ஆனாரே பரிசிலர் களிறே" (பதி 41:1-2);. [அடு+தொறும்]
அடுப்பாம்மூலை	அடுப்பாம்மூலை aṭuppāmmūlai, பெ. (n.) தென்கிழக்கு மூலை (அக்கினி மூலை);;(கொ.வ.வ.சொ.4.);. southeast corner of the house. [அடுப்பு+ஆம்+மூலை]

அடுப்புக்குட்டு	அடுப்புக்குட்டு aṭuppukkuṭṭu, அடுப்பின் ஓரத்தில் இருக்கும் உருண்டை வடிவத் திட்டு. (கொ.வ.வ.சொ.4.); earthen oven with three protruding knobs. [அடுப்பு+குட்டு] [P]
அடுபவர்,	அடுபவர், aṭupavar, பெ. (n.) வருந்துபவர்; those who suffer. "படு பொருள் இன்றி நெல்லிற்பதடிபோல் உள்ளிலர்மெய்அடுபவர்" (பெரிய.2717.); [அடு+ப்+அவர்]
அடுபாக்கு	அடுபாக்கு aṭupākku, வி.எ. (adv.) கெடுப்பதற்கு; to destroy. "நலிந்து ஒருவர் நாறம் அடுபாக்குப்புக்கால்." (பழ. 354); [அடு+பாக்கு]
அடுபால்	அடுபால் aṭupāl, பெ. (n.) கொதிக்கும் பால்; boiling milk. "அடு பால் அன்ன என் பசலை மெய்யே" (நற். 175:9);. [அடு+பால்]
அடுபிணம்	அடுபிணம் aṭupiṇam, பெ. (n.) கொலையுண்ட பிணம் body killed. "கொன்றுஆற்றுத்துறந்த மாக்களின் அடுபிணம்." (நற் 329:2.);. [அடு+பிணம்) அடுபுகை __, பெ. (n.); ஊர் சுடு புகை; blazing fire and smoke coming from settlements during war. "அடா அ அடு புகை அட்டு மலர் மார்பன்." (பதி 20:1); [அடு+புகை]
அடுமகள்	அடுமகள் aṭumakaḷ, பெ. (n.) சமைப்பவள்; cooking woman. "அடுமகள் முகந்த அளவா வெண்ணெல். "புற, 399: 1). [அடு+மகள்]
அடுமடா	அடுமடா aṭumaṭā, பெ. (n.) சமைக்கும் பானை; cooking pot. "எடு மடா நமக்கு என்று சென்று புக்கு அடு மடா எலாம் அற அருந்தியே"(ஒட் 5:508.); [அடு+(மிடா);மடா]
அடுவது	அடுவது aṭuvatu, பெ. (n.) காய்ச்சப்படுவது; to be boiled. உலைப்பெய்து அடுவதுபோலும் துயர்" (நால் 12:4);. [அடு+வ்+அது]

அடுவல்போடு-தல்	அடுவல்போடு-தல் aṭuvalpōṭutal, செ.கு.வி. (vi.) மா, வெள்ளரி, வாழை போன்றவற்றின் காய்களைக் குழிதோண்டிப்புதைத்துப்பழுக்க வைத்தல்; to ripe the unripened fruits by putting in a pit. [அடுவல்+போடுதல்]
அடுவான்	அடுவான் aṭuvāṉ, பெ. (n.) சமையற்காரன்; temple cook "நந்தவனக் குடிகள் மூவர் சாலைக்கு அடுவான் ஒருத்தன்" (SII.v.625);. [அடு+வ்+ஆன்]
அடுவி	அடுவி aṭuvi, பெ. (n.) பொருந்துபவள்; one who fits in. உவர்நீங்கு கற்பின் எம் உயிர் உடம்பு அடுவி" (அக. 136:19); [அடு+இ]
அடைக்கல்	அடைக்கல் aṭaikkal, பெ. (n.) தூர்த்தல்; அடைத்தல்; to stop curb, "குரங்குகள் மலையைதுக்கக் களித்துத் தாம் புரண்டிட்டு ஒடித்தரங்க நீர் அடைக்கல் உற்ற கலம் இலா அணிலும் போலேன்." (தொண்:27);. [அடை-அடைக்கல் (அடைத்தல்);]
அடைக்கல அத்தம்	அடைக்கல அத்தம் aṭaikkalaattam, பெ. (n.) சிற்பங்களில் காணப்பெறும் திருக்கரத்தின் வகை.5:55.25. an hand pose in sculpture. [அடைக்கலம்+அத்தம்]
அடைக்கலக்கை	அடைக்கலக்கை aṭaikkalakkai, பெ. (n.) இரு கைகளையும் நெஞ்சுற நோக்கி நெகிழ்ந்து நிற்பது; state of worshiping by folding palms towards bosom. [அடைக்கலம்+கை]
அடைக்கலக்காதை	அடைக்கலக்காதை aṭaikkalakkātai, பெ. (n.) சிலப்பதிகாரக்காதையின் உட்பிரிவுகளுள் ஒன்று; one of the cantos in clappathigaram. "அடைக்கலக் காதையும் கொனலக்களக் காதையும்." (சில:ப:76);. [அடைக்கலம்+காதை]
அடைக்கலப்பத்து	அடைக்கலப்பத்து aṭaikkalappattu, பெ. (n.) திருவாசகத்தில் உள்ள ஒரு பதிகம்; a chapter in Thiruvacagam. "அங்கணன்தனை நினைத்துஅங்கு அடைக்கலப்பத்துமுன்னாத் தூங்க வாசகங்கள் ஓதத் தொடங்கினார் வடக்கு நோக்கி". (திதி 28:24);. [அடைக்கலம்+ பத்து]
அடைக்காயமுது	அடைக்காயமுது aṭaikkāyamutu, பெ. (n.) பாக்கு; betel nut/areca-nut. "நெல்லு உமியும் அடைக்காயமுதுபாக்கு பத்துக்கும்". (தெகோ. சா.3:2);. [அடைகாய்+அமுது]

அடைக்குழி	அடைக்குழி aṭaikkuḻi, பெ. (n.) பல்லாங் குழியில் நிரப்ப இயலாத வெற்றுக்குழி (நெ.வ.);.empty pitin play board. [அடை+குழி]
அடைகில்லார்	அடைகில்லார் aṭaikillār, பெ. (n.) பெறாதவர்; non-receivers. "ஒப்பு அடைகில்லார் எல்லாம் உலந்தனர்" (சுற் 1:16);. [அடை+அடைகு]
அடைகுளிர்	அடைகுளிர் aṭaikuḷir, பெ. (n.) பெரும் பனி; severe cold. "ஆரப்பொதும்பனி அடைகுளிர் சாரல்," (கல். 84:29.);. [அடை+குளிர்]
அடைகொடாதான்	அடைகொடாதான் aṭaikoṭātāṉ, பெ. (n.) நிறைத்து வையாதவன்; one who has not stored. "அருளினை நெஞ்சத்து அடை கொடாதானும்" (திரி.89.);, [அடை+கொடா+ஆன்]
அடைச்சல்	அடைச்சல் aṭaiccal, பெ. (n.) செருகுதல்; insert "அடைச்சல் சருகுதல் ஆம் செருகுதற்கே" (நிக.தி.9:14);. [அடை+அடைத்தல்]
அடைத்தட்டி	அடைத்தட்டி aṭaittaṭṭi, பெ. (n.) கட்டை வண்டியில் ஏற்றப்படும் எரு, மண் போன்ற பொருள்கள் முன் பகுதியில் சிந்தாதவாறு பொருத்தப்படும் மூங்கில் பட்டைகளினால் (பிளாச்சு); ஆன தட்டி, படல் முதலியன (இ.வ.);. side screw used to support in a loaded cart. [அடை+தட்டி] [P]
அடைத்தான்	அடைத்தான் aṭaittāṉ, பெ. (n.) தாங்கி நின்றான்; one who buttressed. " அடைத் தானாம்சூலம் மழு" (நாவு 6:15:5);. [அடை+த்+த்+ஆன்]
அடைத்திட்டவன்	அடைத்திட்டவன் aṭaittiṭṭavaṉ, வி.எ. (adv.) அடைந்தவன்; one who reached கடலை அடைத்திட்டவன்காண்மின்" (மங்.10:6-7.);. [அடைத்து+இட்டவன்]
அடைதரும் தோறும்	அடைதரும் தோறும் aṭaitarumtōṟum, வி.எ. (adv.) வரும் பொழுது எல்லாம்; when ever he comes. "கிளையொடு மகிழும் குன்றநாடன் அடைதரும் தோறும் அருமை தனக்கு உரைப்ப" (நற். 165:5-6.);. [அடை+தரும்+தோறும்]

அடைதட்டி	அடைதட்டி aṭaitaṭṭi, பெ. (n.) அடைத்தட்டி பார்க்க; see adarttaffi [அடை+ தட்டி]
அடைநீர்	அடைநீர் aṭainīr, பெ. (n.) சேர்ந்த தண்ணீர்; stored water. "குடை அடை நீரின் மடையினள் எடுத்த" (அக.275:2.);. [அடை+நீர்]
அடைப்பது	அடைப்பது aṭaippatu, பெ. (n.) தடுப்பது: stopping. "நரைத் தலை முதியோள் இடித்து அடு கூலி கொண்டு அடைப்பது போல உடைப்பது நோக்கி" (கல் 49:24-5); [அடை-அடைப்பது]
அடைபலகை	அடைபலகை aṭaipalakai, பெ. (n.) கட்டை வண்டியில் மேல்பாகத்தில் நெடுக்கு வாட்டத்தில் பொருத்தப்படும் இரு நீளமான பலகைகள்; two planks fixed in a cart. [அடை+பலகை] [P]
அடைமூக்கு	அடைமூக்கு aṭaimūkku, பெ. (n.) மூக்கில் சளி அடைப்பு (கொ.வ.சொ..5.);; severe cold. [அடை+மூக்கு]
அடைமுட்டுப் பலகை	அடைமுட்டுப் பலகை aṭaimuṭṭuppalakai, பெ. (n.) பனை, தென்னை போன்ற மரமேறுபவர்களின் கத்தி முதலான பொருள்களை வைத்து இடுப்பில் கட்டிக் கொள்ளும் பெட்டிப் பலகை; basket made of spathe of palm, used by the people who climb palmtrees. [அடை+முட்டு+பலகை] [P]
அடையாமல்	அடையாமல் aṭaiyāmal, வி.எ. (adv) மூடாமல்; not closed. "அடைவோம் நாம் போய்ச் சிவபுரத்து உள்அணியார்கதவுஅடையாமே" (வாச. 607); [அடை-அடையாமல்]
அடையாமை	அடையாமை aṭaiyāmai, பெ. (n.) அடையா வண்ணம்; not touched "அவலம் வந்து அடையாமை" (சம் 118:8); [அடை+ஆ+மை]

அடையார்முந்தி	அடையார்முந்தி aṭaiyārmunti, பெ. (n.) சேலையின் தலைப்பு முந்தி அல்லது மேல் முந்தி வகை; a kind of outer end of a saree or cloth. [அடையார்+முந்தி. முந்தானை →முந்தி.]
அடையாறு	அடையாறு aṭaiyāṟu, பெ. (n.) 1.செங்கற் பட்டிலுள்ள செம்பரம்பாக்கத்து ஏரியினின்று புறப்பட்டுச் சென்னை வழியாகக் கடலோடு கலக்கும் ஓர் யாறு; a river in Chennai. 2.அடையாறுகடலில் கலக்கும்பகுதி(பாக்கம்);; the place where the river adayar joins Bay of Bengal Sea. [அடை+ஆறு]
அடையாவண்ணம்	அடையாவண்ணம் aṭaiyāvaṇṇam, பெ. (n.) குறுகாதவாறு "காப்பார் காலன் அடையா வண்ணம்." (சம் 1:12:6); [அடை+ஆ+வண்ணம்]
அடையாள அட்டை	அடையாள அட்டை aṭaiyāḷaaṭṭai, பெ. (n.) ஒருவருடைய அடையாளத்தை உறுதிப் படுத்தும் வகையில் அவர்தம் நிழற்படம்பெயர், முகவரி முதலிய குறிப்படங்கிய அட்டை; identity card. [அடையாளம்+அட்டை]
அடையாளக்குறிப்பு	அடையாளக்குறிப்பு aṭaiyāḷakkuṟippu, பெ. (n.) சிறிதளவான ஒன்றன் அடையாளம், a small sign. மறுவ. அறிகுறி [அடையாளம்+குறிப்பு]
அடையுழவு	அடையுழவு aṭaiyuḻvu, பெ. (n.) குத்தகையுழவு; lease cultivation. "பொருள் கவருவும் அடையுழவும் பாட்டமாளவும் குடியிருக்கவும்" (SII. v. 772.);. [அடை+உழவு]
அடையோடு	அடையோடு aṭaiyōṭu, பெ. (n.) அடைகாக்க மணல், பரப்பி முட்டைகளை வைக்கும் கூடைபோன்ற ஓடு. shells used to keep sand for hatching. [அடை+ ஒடு]

அடைவைத்தபெட்டை	அடைவைத்தபெட்டை aṭaivaittapeṭṭai, பெ. (n.) அடைகாத்துக் கொண்டிருக்கும் கோழி, brooding hen. "அடைவைத்த பெட்டையாட்டம் எதற்கு விட்டிலேயே அடைந்து கிடக்கிறாய்?" (இ.வ.);. [அடை+வைத்த+பெட்டி]
அண்டக்கிடாரம்	அண்டக்கிடாரம் aṭaikkiṭāram, பெ. (n.) அளவில்லாதது; that which is immeasurable. "அவனுக்குச் சினம் அண்டகிடாரம் முட்டிப் போயிற்று" (வ.சொ.அக.);. [அண்டம்+கிடாரம்]
அண்டங்கரி	அண்டங்கரி aṇṭaṅkari, பெ. (n.) அண்டங் காக்கையின் நிறம் போன்ற அடர்த்தியான நிறம்; utter black, that which is compared with jungle crow. (வ.சொ.அக.);. [அண்டம்+கரி]
அண்டப்புளுகன்	அண்டப்புளுகன் aṇṭappuḷukaṉ, பெ. (n.) மிகப்பெரிய பொய் பேசுகிறவன்; monstrous liar. அவன் அண்டப் புளுகனாயிற்றே? (வ.சொ.அக.);. [அண்டம்+புளுகு+அன்] அண்டப்புளுகன் aṇṭappuḷugaṉ, பெ.(n.) பெரும் பொய்யன், கசப்புளுகன்; big liar. [அண்டம்+புளுகன்] அண்டப்புளுகன் aṇṭappuḷugaṉ, பெ. (n.) பெரும் பொய்யன்; monstrous rogue. [அண்டம் + புளுகன்.] [Skt. anda → த. அண்டம்.] புள் → புளுகு → புளுகன்.
அண்டப்புளுகு	அண்டப்புளுகு aṇṭappuḷuku, பெ. (n.) மிகப்பெரிய பொய் monstrous lie. "அவன் அண்டப் புளுகு ஆகாசப்புளுகு பேசுகின்ற ஆள்"(வ.சொ.அக.); [அண்ட+புளுகு]

அண்டரி	அண்டரி aṇṭari, பெ. (n.) திருமுதுகுன்றம் (விருத்தாசலம்); வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Vriddhachalam Taluk. [அண்டர்-அண்டரி]
அண்டல்	அண்டல் aṇṭal, தெ.பெ. (vbl.n.) ஈடு செய்தல்; satisfy, by way of compensating something else, "அது அதற்கு ஒரு மாதிரியா அண்டல் பண்ணி வைத்திருக்கிறது." (வ.சொ.அக.);. [அண்டு+அல்]
அண்ட லி	அண்ட லி aṇṭali, பெ. (n.) காஞ்சிபுரம் மாவட்டத்தில் கோவிலூர்க்கு அருகே உள்ள ஓர் ஊர்; name of the village in Kanchipuram neargthe kovilur. [அண்டல்-அண்டலி]
அண்டலை	அண்டலை aṇṭalai, பெ. (n.) நெருங்குதல்; coming in close contact. "கண்டு உணராமை கடு மாப் புலி ஒன்று அண்டலை முதலியகண்டும் அறியாமை" (மணி.27:69-70);. [அண்டல்+ஐ]
அண்டாபானை	அண்டாபானை aṇṭāpāṉai, பெ. (n.) நெல் அவிக்கவும், விழாக்காலங்களில் சோறு சமைக்கவும் பயன்படுத்தும் பித்தளையால் ஆன பெரிய ஏனம். (இ.வ.);; a large vessel for cooking. [அண்டா+பானை] [P]
அண்டிப்பருப்பு	அண்டிப்பருப்பு aṇṭipparuppu, பெ. (n.) அண்டிக்கொட்டைபார்க்க; see and k-kotta (வ.சொ.அக.);. [அண்டி+பருப்பு]
அண்டிப்பருவம்	அண்டிப்பருவம் aṇṭipparuvam, பெ. (n.) புறாக்குஞ்சின் இறக்கை முளைக்காத இளம் பருவம், early stage of dove. (வ.சொ.அக.);. [அண்டி+பருவம்]
அண்ண	அண்ண aṇṇa, வி.எ. (adv.) இயைய; according to. "சார்பின் தோன்றித் தத்தமில் மீட்கும் இலக்கு அண்ணத் தொடர்தலின்." (மணி 30:17-8);. [அண்+அ]

அண்ண முண்டி	அண்ண முண்டி aṇṇamuṇṭi, பெ. (n.) அண்ணன் மனைவி, அண்ணி; wife of one"s elder brother (வ.சொ.அக.);. [அண்ணன்+(பெண்டு);முண்டி(கொ.வ);]
அண்ணாத்து-தல்	அண்ணாத்து-தல் aṇṇāttutal, செ.கு.வி. (v.i.) ஏனத்தில் உள்ள கூழ் போன்றவற்றை மேலே தூக்கி ஒரே மூச்சில் குடித்தல்: to drink at a stretch. [அண்ணா-அண்ணாத்து] [P]
அண்ணியர்	அண்ணியர் aṇṇiyar, பெ. (n.) அடுத்து உள்ளவர்; close friends. "அண்ணியர் அகன்றவர் திறத்தும் ஆணையான்" (சூளா. 52.); [அண்ணு+இ+அர்]
அண்ணுக்குத்திஉழவு	அண்ணுக்குத்திஉழவு aṇṇukkuttiuḻvu, பெ. (n.) நன்கு சரிவர உழப்படாத நிலப்பதம்; பெரும்பாலும் அன்றே உழுது விதைக்கும் படியான நிலப்பதம் (இ.வ.);; make shift cultivation. [அண்ணா+குத்து+உழவு]
அணக்கம்	அணக்கம் aṇakkam, பெ. (n.) அறிகுறி; indication, symptom. "அவர் வீட்டில்தான் இருக்கிறாரா? அணக்கமே இல்லையே. (வ.சொ.அக.);. [அணங்கு-அணக்கு+அம்]
அனக்குடி	அனக்குடி aṉakkuṭi, பெ. (n.) கும்பகோணம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Kumbakkaaaam Taluk. [அணை+குடி]
அண-த்தல்	அண-த்தல் aṇattal, செ.குன்றா.வி (v.t.) தலை தூக்கிப் பார்த்தல்; to raise head and see. "மலை உறை பகைத்து வான் உறைக்கு அணக்கும்." (கல் 253:20);. [அண்-அண]
அணங்கு ஆட்டுமுதியோள்	அணங்கு ஆட்டுமுதியோள் aṇaṅkuāṭṭumutiyōḷ, பெ. (n.) குறிசொல்பவள்; foreteller woman. "அணங்கு ஆட்டு முதியோள் முறம் கொள் நெல் எடுக்க" (கல் 17:24);. [அணங்கு+ஆட்டு+முதியோர்]

அணங்குற்றோர்	அணங்குற்றோர் aṇaṅkuṟṟōr, பெ. (n.) நோய் உற்றோர்; those afflicted. "பின்னிருங் கூந்தல்அணங்குற்றோரே..." (ஐங். 173:4); [அணங்கு+உற்றோர்]
அணங்கொடி	அணங்கொடி aṇaṅkoṭi, பெ. (n.) அணுகு கின்ற அழகிய கொடி; visible flag. "அணங்கொடி மாடவீதி ஆரூர் எம் அடிகளாரே." (நாவு. 4 53-8.);. [அணங்கு+கொடி]
அணந்தல்	அணந்தல் aṉantal, பெ. (n.) திருவண்ணாமலை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Thiruvannamalai Taluk. [ஒருகா.அண்ணன்+ஏந்தல்]
அணிஅளகு	அணிஅளகு aṇiaḷaku, பெ. (n.) புணிக் கோலுடன் உள்ள புணையல் அளவு (நெ.கோ.க.52.);; a measure in handloom work. [அணி+அலகு]
அணிக்கடவு	அணிக்கடவு aṇikkaṭavu, பெ. (n.) உடுமலைப் பேட்டை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Udumalipet Taluk. [அணி+கடவு]
அணிகள்	அணிகள் aṇikaḷ, பெ. (n.) படை வகுப்புகள்; cadre of army. "அணிகள் ஒரு முகமாக உந்தின." (கலிங். 11:134);. [அணி+கள்]
அணிகிலாதவர்	அணிகிலாதவர் aṇikilātavar, பெ. (n.) பூசாதவர்; one who has not smeared vibuti on the forehead. "வெண்ணீறு அணிகிலாதவரைக் கண்டால் அம்ம நாம் அஞ்சுமாறே." (வாச. 518);. [அணிக்கு+இயலாதவர்]
அணிகிற்பார்	அணிகிற்பார் aṇikiṟpār, பெ. (n.) சூடிக் கொள்வோர்; one who wears. "இத்தலத்தினில் இம் மலர்ப்பரிமளம் இல்லை என்று அணிகிற்பார்" (வி.பா. 42:69.);. [அணி+அணிகிற்பார்]
அணிகோல்	அணிகோல் aṇiāl, பெ. (n.) அணி தெரி வதற்காக இழைகள் அணி மாறி வரும் இடங்களில் பயன்படுத்தும் கோல். (நெ.கொ.க. 52);; an implement in loom. [அணி+கோல்]

அணித்தக	அணித்தக aṇittaka, வி.எ. (adv.) அழகு பொருந்த fitting "அணித்தகப்பல்பூங்கானல் அல்கிலம் வருதல்" (அக. 20:9-10);. [அணி+தகு]
அணித்தகு	அணித்தகு aṇittaku, பெ.எ. (adj.) அணிபெற வகுக்கத்தக்க appropriate. "அணித்தகு புரி குழல் ஆயிழை தன்னொடும்" (சில. 15:99);. [அணி+தக]
அணித்தகை	அணித்தகை aṇittakai, பெ. (n.) பேரழகன்; a smart person. "பணித்த மாற்றம் அணித் தகைக்கு உரைப்ப" (பெருங் 36:354.);. [அணி+தகை]
அணிதா	அணிதா aṇitā, செ.கு.வி. (v.t.) அழகு செய்; adding smartness. "ஆடியும் ஆடையும் அணிதரு கலன்களும்" (சில. 28:63); [அணி+தகு]
அணிதைவரல்	அணிதைவரல் aṇitaivaral, தொ.பெ. (abln.n.) அணிவகைளைச் செறித்தலும் திருத்தலும், adjust ornaments and reset dress. "ஊழ் அணிதைவரல் உடை பெயர்த்து உடுத்தலொடு" (தொல். 24:14);. [அணி+தைவரல்]
அணிந்தருளி	அணிந்தருளி aṇintaruḷi, வி.எ. (adv.) அணிந்து கொண்டு; clad with jwellery. "அழகின் மேல் அழகுற அணி அனைத்தும் அணிந்தருளி (கலிங். 10-49);. [அணிந்து+அருளி]
அணைப்புச்சக்கை	அணைப்புச்சக்கை aṇaippuccakkai, பெ. (n.) வாசற்காலின் மேற்புறத்தில் வெளிப்புறமாக ஓவிய வேலைப்பாடுகளைக் கொண்ட பலகையை அணைத்துப் பிடிக்குமாறு பக்கவாட்டில் பொருத்தப்படும் அகலமான சட்டம். broad wooden plank fixed to the side frames of the door to hold sculptured figurines. [அணைப்பு+சக்கை] அணைப்புச்சக்கை aṇaippuccakkai, பெ. (n.) வாசற்காலின் மேற்புறத்தில் வெளிப்புறமாக

அணைமுதல்	அணைமுதல் aṇaimutal, பெ. (n.) " பனை நிலைப் புரவியின் அணை முதல் பிணியிக்கும் கழிகுழ்படப்பை "(பட் 312);. [அணை+முதல்]
அணையாத அன்பு	அணையாத அன்பு aṇaiyātaaṉpu, பெ. (n.) நிலையான அன்பு; standard love, "அணையாத அன்பே உடைய அனலாடி.." (மூல 2576.); [அணையாத+அன்பு]
அணைவுக்கை	அணைவுக்கை aṇaivukkai, பெ. (n.) பிணையலின் ஒரு பிரிவு; a hand pose in dance. [அனைவு+கை]
அத்தக்கூலி	அத்தக்கூலி attakāli, பெ. (n.) வேலை இருந்தால் மட்டுமே கூலி வாங்கும் தொழிலாளி. (கொ.வ.வ.சொ.5);. labourer who gets daily wage. [அற்றை-அத்தை-அத்த+கூலி]
அத்தளி புத்தளி	அத்தளி புத்தளி attaḷiputtaḷi, பெ. (n.) சிறு குழந்தைகள் கையினைத் தரையில் ஊன்றி விளையாடல்(14-9);; children play. [அத்தளி+புத்தளி(ஒலிக்குறிப்பு);]
அத்தாச்சோடு	அத்தாச்சோடு attāccōṭu, பெ. (n.) அவ்வளவு பெரியது; thing such a big. (கொ.வ.வ.சொ.5.);. [அத்தனை+(சுவடு); சோடு]
அத்தாணி	அத்தாணி attāṇi, பெ. (n.) பவானி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Bhavani Taluk. [ஒருகா.ஆற்று+அணி-ஆற்றணி-அத்தாணி] அத்தாணி1 attāṇi, பெ. (n.) ஒலக்கமண்டபம்; hall of audience durbar hall, presence chamber. "அண்டத் தமரர்கள் சூழ வத்தாணி யுள்ளங் கிருந்தாய்" (திவ். பெரியாழ். 2,7,9.);. [Pkt. attain → Skt. asthana → த. அத்தாணி.] அத்தாணி2 attāṇi, பெ. (n.) 1. அண்மை; nearness. 2. கமுக்கம்; intimacy. [Pkt. Attain → Skt. a-sthana → த. அத்தாணி.]
அத்தாளத்திருவமுது	அத்தாளத்திருவமுது attāḷattiruvamutu, பெ. (n.) இராச் சாப்பாடு; dinner. "இராஅத்தாளத் திருஅமிர்தத்தின்னு அரி அஞ்ஞாழியும் கூடே" (TAS. v P63-83.);. [அத்தாளம்+திரு+அமுது]

அத்தாழம்	அத்தாழம் attāḻm, பெ. (n.) மாலைக்காலம்; evening time. "அத்தாழத் திருவமிர்தினும் அந்தியின் முன்னை அரி அளக்கக் கடவிர்" (TAS.iii. 8, 189-91.);. [எல்(கதிரவன்);-அல் (தாழ்); தாழம்]
அத்திந்தல்	அத்திந்தல் attintal, பெ. (n.) விழுப்புரத்திற்கு அருகில் உள்ள ஓர் ஊர். Name of the village near Viluppuram. [ஒருகா.அத்தன்+ஏந்தல்]
அத்திப்பற்று	அத்திப்பற்று attippaṟṟu, பெ. (n.) செய்யாறு வட்டத்தில் உள்ள ஓர் ஊர். Name of the village in Syarue. [அத்தி+பற்று.] திருவோத்தூர்கல்வெட்டிலும்வல்லம் கல்வெட்டிலும் அத்திபற்று என்னும் பெயர் காணப்படுகிறது.
அத்திமல்லன்	அத்திமல்லன் attimallaṉ, பெ. (n.) ஓர் இயர்பெயர்; a proper name. [அத்தி+மல்லன்] செய்யாறு திருப்போத்தூர் இறைவனுக்கு சந்தனப் பூச்சுக்கும் கற்பூரத்திற்கும் பிறவற் றிற்குமாக
அத்தியாண்டான்	அத்தியாண்டான்1 attiyāṇṭāṉ, பெ. (n.) ஓர் இயர்பெயர்; a proper name. [அத்தி+ஆண்டான்] இரண்டாம் இராசராசனுடைய ஆட்சி யாண்டில் திருவோத்தூர் கோயில் விளக்கு வைக்க வேண்டி 30 பசுகளை தானமாக வழங்கினான். இவனுடைய காலம் 1167 கோப்பெருஞ்சிங்கன் பாடல் கல்வெட்டு களைக் கொண்ட அத்தியை இவன் ஆண்டவன்.
அத்திகோசத்தார்	அத்திகோசத்தார் attiācattār, பெ. (n.) வணிகச் சாத்துக்சகுத் துணையாகச் சென்ற யானைப் படை மறவர்; escorting soldiers for elephant wing of the army. [அத்தி+கோசத்தார்] அத்திகோசத்தார் attiācattār, பெ. (n.) ஒரு குழுவின் பெயர் (தொல். சொல். 167. உரை.);; name of an ancient clan. த.வ. யானைக்குழுவார்.
அத்திமூர்	அத்திமூர் attimūr, பெ. (n.) போளுர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Polur Taluk. ஒருகா [அத்திமரம்+ஊர்]

அத்தியந்தல்	அத்தியந்தல் attiyantal, பெ. (n.) திருவண்ணாமலை வடத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Thiruvannamalai Taluk. [அத்தி+ஏந்தல் (ஏரி);]
அத்தினாபுரம்	அத்தினாபுரம் attiṉāpuram, பெ. (n.) அத்தி என்பவனால் வடநாட்டில் பாரத காலத்தில் நிறுவப்பட்ட நகரம்; capital city of pandavas named by the king atti being the master mind of the construction of the city. (பாரத.குரு:68); [அத்தியின்+புரம்-அத்தினாபுரம்] வடமொழியில் இது Hastinapuri எனத்திரிந்தது.
அத்துபடி	அத்துபடி attupaṭi, பெ. (n.) முழுமையான அறிவு (கொ.வ.வ.சொ.6.);; thoroughly well known. [அற்று+படி]
அத்துபோ-தல்	அத்துபோ-தல் attupōtal, செ.கு.வி. (v.i.) வரம்பு கடத்தல்; to be cut off. (கொ.வ.வ.சொ.6);. [அற்று+போ]
அத்துமீறு-தல்	அத்துமீறு-தல் attumīṟutal, செ.கு.வி. (v.i.) வரம்புகடத்தல்; to cross the limit, trespass. [அத்து+மீறு]
அதக்கு	அதக்கு atakku, பெ. (n.) வாயில் ஏதாவது ஒன்றைப் போட்டுமெல்லுதல் (கொ.வ.வ.சொ.6);; chewing something. [அதை=அதைக்கு]
அதகப்பாடி	அதகப்பாடி atakappāṭi, பெ. (n.) தர்மபுரி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Dharmapuri Taluk. [அதிகன்+பாடி]
அதப்பித்தாள்	அதப்பித்தாள் atappittāḷ, பெ. (n.) நிழல் பகுதியில் கதிர் வளர்ச்சியடைந்து காணப்படும் நெற்பயிர்; fertile paddy growth in the shaddy area. [அதைப்பு+தாள்]
அதமன்கோட்டை	அதமன்கோட்டை atamaṉāṭṭai, பெ. (n.) அதியமான் கோட்டை, தகடூர் நாட்டு வள்ளல் அதியமான் வாழ்ந்ததும் தருமபுரிக்கு அருகில் 5 கல் தொலைவில் உள்ளதும் ஆகிய ஊர். Name of the village 5 k.m. from Dharmapuri. [அதியமான்→அதமன்+கோட்டை]
அதருண்டாதல்	அதருண்டாதல் ataruṇṭātal, பெ. (n.) 1 கழிவு உண்டாகை; formation of a deposit or sediment. 2. கிட்டம் ஏற்படுகை; formation of dross on iron or steel. (சா.அக.); [அதர்+உண்டாதல்.]

அதலபாதாளம்	அதலபாதாளம் atalapātāḷam, பெ. (n.) அளவிட முடியாத ஆழம் அல்லதுபள்ளம், immeasurable depths, chasm. மணல் முகட்டு மேலிருந்து அதலபாதாளத்தில் தள்ளிவிடுவது போன்ற காட்சி மெய்சிலிர்க்க வைத்தது. (வ.சொ.அக.);. [அவல்-அதல்-அதலம்+பாதாளம்] அதலபாதாளம் adalapādāḷam, பெ. (n.) அளவிட முடியாத ஆழம் அல்லது பள்ளம்; immeasurable depths, chasm. 'மலை மேலிருந்து அதல பாதாளத்தில் விழுவது போன்று ஒரு கனவு' (கிரியா.);. த.வ. ஆழ்நிரயம். [Skt. atala + patala → த. அதலபாதாளம்.]
அதளைவயல்	அதளைவயல் ataḷaivayal, பெ. (n.) திருப்பத்துர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruppathur Taluk. [அதளை(செடி);+வயல்]
அதாட்டியம்	அதாட்டியம் atāṭṭiyam, பெ. (n.) வல்லமை: strength. (வ.சொ.அக.);. [அத்து-அத்தட்டு-அதாட்டு+அம்]
அதிக்கிராவி	அதிக்கிராவி atikkirāvi, பெ. (n.) நெல்வகையுள் ஒன்று; a kind of paddy, "மணவாரியும் சம்பாவும் அதிக் கிராவியும் விரைச்சு புழுக்கோளாயிப் போக " (TAS. v.P208.);. [அதி+கிராவி]
அதிகப் பாடி	அதிகப் பாடி atikappāṭi, பெ. (n.) சேலம் மாவட்டத்தில் உள்ள ஓர் ஊர். Name of the village in salem. [அதிகன்+பாடி]
அதிகமான் நெடுமான் அஞ்சி	அதிகமான் நெடுமான் அஞ்சி atikamāṉneṭumāṉañci, பெ. (n.) அதிகமான் பார்க்க See adiga-mân [அதிகன்-அதிகமான்]

அதிகரணந்தண்டம்	அதிகரணந்தண்டம் atikaraṇantaṇṭam, பெ. (n.) மேல் நீதி மன்றத்தில் செலுத்தும் ஒறுப்புக் கட்டணம்; a fine paid in the high court. "கரணத் தண்டமும் அதிகரணத் தண்டமும்" (SII.ii,73);. [அதிகரணம்+தண்டம்]
அதிகாரச்சியார்	அதிகாரச்சியார் atikāracciyār, பெ. (n.) பெண்அதிகாரி; lady officer "அதிகாரிச்சியார் ஐயாரன் தேவியார் முன் செய்கின்ற நிபந்தத்திற்கு முதலாக" (SII.vii,1017);. [அதிகாரம்+(அத்தி);அச்சி+ஆர்]
அதிட்டானமானம்	அதிட்டானமானம் atiṭṭāṉamāṉam, பெ. (n.) சிற்பங்களின் உயரத்தினை முடிவு செய்யும் மரபு 5:20; deciding the height of Statue. [அதிட்டாளம்+மானம்]
அதிபங்கத்தோற்றம்	அதிபங்கத்தோற்றம் atipaṅkattōṟṟam, பெ. (n.) முடிமுதல் அடிவரை ஒழுங்கின்றி அமைந்த அமைந்த சிற்பவடிகம்(5-38);; irregular shape of the Statue. [அதி+பங்கம்+தோற்றம்]
அதிபங்கம்	அதிபங்கம் atipaṅkam, பெ. (n.) சிற்பநிலைகளிற் ஒன்று(1:120);; a posture of statue. [அதி+பங்கம்]
அதியமான் நல்லூர்	அதியமான் நல்லூர் atiyamāṉnallūr, பெ. (n.) செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் உள்ள ஓர் ஊர்; name of the village in chengalpattu, [அதியமான்+நல்லூர்.]
அதியமான்பெருவழி	அதியமான்பெருவழி atiyamāṉperuvaḻi, பெ. (n.) அதியமான் பெயரிலமைந்த நெடுஞ்சாலை; highway named after adiyamānthe chieftain of tagadūr [அதியமான்+பெருவழி]
அதியமான்பெருவழிக்கல்	அதியமான்பெருவழிக்கல் atiyamāṉperuvaḻikkal, பெ. (n.) அதியமான் பெயரி லமைந்த நெடுஞ்சாலையில் நடப்பட்ட காவதக்கல்; milestone erected each at a distance of 5 miles (kåvatam); in the highway named afterådyaman, king of cēraclan –
அதியன்விண்ணத்தனார்	அதியன்விண்ணத்தனார் atiyaṉviṇṇattaṉār, பெ. (n.) ஒரு புலவரின் பெயர்; name of a poet. [அதியமான்+விண்ணத்தன்+ஆர்.]
அதிரசக்கட்டை	அதிரசக்கட்டை atiracakkaṭṭai, பெ. (n.) அதிரசத்தில் உள்ள எண்ணெயை அழுத்தி வடிக்குமாறு செய்யப்பட்ட இருபகுதிகளைக் கொண்ட மரக்கருவி; a twin wooden plank need to squeeze extract oil in fried rie Cake. [அதிரசம்+கட்டை] [P]

அதிரடிப்படை	அதிரடிப்படை atiraṭippaṭai, , பெ. (n.) திடுமென தாக்குதல் நடத்தத் தேர்ந் தெடுக்கப்பட்ட மறவர் குழு; commando Squad. [அதிரடி+படை]
அதிர வீசுங்கை	அதிர வீசுங்கை atiravīcuṅkai, பெ. (n.) நூற்றியெட்டு ஆடலியக்கங்களில் ஒன்று; one of 108 dance movements. [அதிர+வீசும்+கை]
அதிராம்பட்டினம்	அதிராம்பட்டினம் atirāmpaṭṭiṉam, பெ. (n.) தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள ஒரு கடற்கரை நகரம். Name of the village in Tanjavur [எதிரான்(இளவரசர்-அதிரான்+பட்டினம்]
அதிருத்ரகும்மி	அதிருத்ரகும்மி atirutrakummi, பெ. (n.) கும்மிப்பாடலின் ஒருவகை, விரைவுக்கும்மி; a play of laddies. [அதி+உருத்திரம்+கும்மி]
அந்தக் கழுதை இந்தக் கழுதை	அந்தக் கழுதை இந்தக் கழுதை antakkaḻutaiintakkaḻutai, பெ. (n.) கண்ணா மூச்சி விளையாட்டினைப் போன்ற விளையாட்டு a children"s game similiar to hide and seek. [அந்த+கழுதை+இந்த+கழுதை]
அந்தப்பம்	அந்தப்பம் antappam, பெ. (n.) கொங்கு நாட்டில் உள்ள ஓர் ஊர்; name of the village kongunadu. [ஒருகா.ஏந்தல்+குப்பம்]
அந்தர காந்தாரம்	அந்தர காந்தாரம் antarakāntāram, பெ. (n.) வன்சுரங்களில் ஒன்று; a musical note. [அந்தரம்+காந்தாரம்]
அந்தரத்தாசி	அந்தரத்தாசி antarattāci, பெ. (n.) அந்தி நேரத்தில் உலவும் விலைமகள்; prostitute wandering in the evening. (முகவை); [அந்திநேரம்-அந்தரம்+தாசி] அந்தரத்தாசி என்பது நிரந்தரத்தாசி என்பதன் எதிர்ச்சொல்.

அந்தராசியாக	அந்தராசியாக antarattācieṉpatunirantarattācieṉpataṉetirccolantarāciyāka, பெ. (n.) எந்தவொரு பிடிமானமும் இல்லாமல் ஏதிலியாக; vagabond. [அந்தரம்+வாசியாக]
அந்தராசிபிழைப்பு	அந்தராசிபிழைப்பு antarācipiḻaippu, பெ. (n.) உறுதியற்ற வேலை பிழைப்பு (இ.வ.);; indefinite work, unstable lively hood. [அந்தரம்+வாசி+பிழைப்பு]
அந்தராயவேணிமயம்	அந்தராயவேணிமயம் antarāyavēṇimayam, பெ. (n.) ஒரு வகை வரி; a kind of tax. "திருநந்தவனக் குடிகள் ஒன்பதின்மார்க்கு அந்தராய வேனிமயம் நீக்கி" (SII, iv, 1285.);. [அந்தராயம்+வேள்+நியமம்]
அந்தரிமுழவு	அந்தரிமுழவுபெ. (n.) கொற்றவையாகிய அந்தரியை வழிபடும் விழாவில் முழக்கப்படும் முழவு; a musical drum. [அந்தரி+முழவு]
அந்தளகத்தார்	அந்தளகத்தார் antaḷakattār, பெ. (n.) பல்லக்கு வீரர்; palanquin beare. "அடைத்த நியாயம் உத்தம சோழத் தெரிந்த அந்தளகத்தார்" (SII.ii,12);. [அந்தளகம்+அத்து+ஆர்]
அந்திக்களை	அந்திக்களை antikkaḷai, பெ. (n.) களைவெட்டு அதிகமாக இருக்கும் போது, மதிய இளைப் பாறலுக்குப் பின் நிகழ்த்தும் களைவெட்டு; evening part-time work in the field. [அந்தி+களை+வெட்டு] (இதற்குக் காலைகளைவெட்டும் கலியை விடக் குறைவாக இருக்கும்.); (இ.வ.); itaṟkukkālaikaḷaiveṭṭumkaliyaiviṭakkuṟaivākairukkumiva,
அந்திநடவு	அந்திநடவு antinaṭavu, பெ. (n.) காலை 10 மணி முதல் மாலை வரை நடும் நடவு செய்தல்; implanting work done till evening. [அந்தி+நடவு]
அந்திப்பூட்டு	அந்திப்பூட்டு antippūṭṭu, பெ. (n.) வயல் களில் மாலை நேரங்களில் உழவு செய்வது; tilling the landin the evening. [அந்தி+பூட்டு] ஏர் ஓட்டுதல், கமலை ஓட்டுதல், எரு வடித்தல் போன்ற வேலைகளில் உச்சிப் பொழுதில் மதிய உணவு மற்றும் ஓய்விற்குப் பின் தொடர்ந்து செய்யும் வேலை; (இ.வ.); [P]

அந்தியம்	அந்தியம் antiyam, பெ. (n.) பத்தாயிரம் (குவளை); கோடி குறித்த பேரெண். (1000000 000000);; thousandbillion. [அந்து-அந்தியம்] அந்தியம்1 andiyam, பெ. (n.) 1. இறப்பு; death. 2. இறக்குங் காலம்; the last period preceding death, the moment of death. 3. பூடு; a plant cyperus (genus); Hexastachyus communis (சா.அக.);. [Skt. antya → த. அந்தியம்.] அந்தியம்2 andiyam, பெ. (n.) ஒருபேரெண் (பிங்.);; the number 1000 billions. [Skt. antya → த. அந்தியம்.]
அந்தியிழவு	அந்தியிழவு antiyiḻvu, பெ. (n.) இறந்தோரின் வீட்டில் பதினெட்டு நாள் வரையிலும் மாலையில் ஒப்பாரி வைத்து அழும் நிகழ்ச்சி; lamenting song sung for 18 days in the house of the deceased. [அந்தி+இழவு] ஒரு வகை இனத்தாரில் இறந்தோர் வீட்டில் பதினெட்டாம் நாள் சடங்கு வரையில் நாள்தோறும் மாலையில் உறவின் முறையாரும் தெரு மக்களும் ஒப்பாரி வைத்து அழுது புலம்பும் நிகழ்ச்சியில் மகளிர் மட்டும் இடம்பெறுவர்.
அந்திவயல்	அந்திவயல் antivayal, பெ. (n.) திருவாடானை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruvadanai Taluk. [அந்தி+வயல்]
அந்துகம்	அந்துகம் antukam, பெ. (n.) 1. வீரக்கழல்; anklet 2. யானை கட்டும் இரும்புத் தொடரி (சங்கிலி);; chain used to fasten the leg of elephant. [அத்து(தொடு, சேர்);-அந்து-அந்துகம்] அந்துகம் andugam, பெ. (n.) யானைத் தொடரி (R);; chain for an elephant's leg. [Skt anduka → த. அந்துகம்.]
அந்துவஞ்செள்ளை	அந்துவஞ்செள்ளை antuvañcel̤l̤ai, பெ. (n.) தகடுர் எறிந்த பெருஞ்சேரல் இரும்பொறையின் மனைவி; name of chera queen and wife of the chera king. tagadurerindaperuncérall frumpora. [அந்துவன்+செள்ளை] மையூர் (மைசூர்); கிழான் மகளாகிய அந்துவஞ்செள்ளை அந்துவன் மரபைச் சார்ந்தவள்.

அந்துவன்	அந்துவன் antuvaṉ, பெ. (n.) அண்ணன், மூத்தவன்; elder person, 2.அழகியவன்; smart person, beloved person. 3.நெருங்கியவன்; a close friendly person. அந்துவற்கொரு தந்தை ஈன்ற மகன்(பதிற்.); தஅந்து(சேர்தல்);து அந்தப்ப, அந்தய்ய, ம.அந்திக்க-(அருகில்);அந்தி தமக்கை. [அண்(மேல்);+து-அந்து+அன்-அந்துவன்(மேலோன்,உயர்ந்தவன்);]
அந்தோமா	அந்தோமா antōmā, கு.வி.எ. (ap.adv.) அந்தப் பக்கமாக. (இ.வ.);; that side. [அந்த+ஒரமாக]
அந்தோளகம்	அந்தோளகம் antōḷakam, பெ. (n.) பல்லக்கு; palanquin. "பகல் விளக்கும் பாவாடையும் அந்தோளகமும் குடையும்" (El.iii,11.);. [அந்தோள்+அகம்]
அநங்கதுந்துமி	அநங்கதுந்துமி naṅkatuntumi, பெ. (n.) துந்துமி இசைக்கருவியின் வேறுபெயர்; name of a musical drum. [அணங்கு(காளி);+துந்துமி]
அநாதிவெயில்	அநாதிவெயில் anātiveyil, பெ. (n.) நின்று களைப்பாற நிழல் எதுவுமற்ற வெட்டவெளியில் காயும் உச்சி வெயில் (இ.வ.);; midday hot sun unbearable on the plains. [அநாதி+வெயில்]
அப்பணங்கட்டு-தல்	அப்பணங்கட்டு-தல் appaṉaṅkaṭṭutal, செ.குன்றாவி (v.t.) ஒருவரின் செலவிற்கு பிறர் உதவி புரிதல்; expense met with by others; ஒருவரின் பயணம் முதலியவற்றிற்குத் தேவையான உதவிகளைச் செய்து ஆயத்தப்படுத்தல்; (இ.வ.); to extend monetary help for travelling purpose. [அறப்பணம்+கட்டு]

அப்பணை	அப்பணை appaṇai, பெ. (n.) கட்டளை: order. "இருகண நாயக்கற்கு ஸமுக அப்பணையும் பண்ணி தர்ம சாரனமுங் குடுத்து" (SII. xviii. 751.);. [அப்பு-அப்பனை] அப்பணை1 appaṇai, பெ. (n.) 1. பிணை; security, bail. 2. பற்றுக்கோடு; prop., support. த.வ. பற்றுறுதி. [Skt. ajnapana → த. அப்பணை.] அப்பணை2 appaṇai, பெ. (n.) கட்டளை; command, mandate. "ராஜாவும் .... அப்பணையிட்டுவிட" (குருபரம்ஆறா.160);. [Skt. ajnapana → த. அப்பணை.]
அப்பளாவரம்	அப்பளாவரம் appaḷāvaram, பெ. (n.) பொன்னேரி வட்டத்திவிலுள்ள சிற்றூர்; a village in ponneri Taluk. [ஒருகா.அப்பணை+புரம்]
அப்பாடீ	அப்பாடீ appāṭī, பெ. (n.) பின்னால் வரப் போகும் தீங்கினைச் சுட்டும் சொல்; a word denoting bad symptom or omen. "அப்படீ! நான் மாட்டேனப்பா (வ.சொ.அக.);. [அப்பன்+அடீ]
அப்பிச்சி	அப்பிச்சி1 appicci, பெ. (n.) அப்பாவின் தம்பி, சித்தப்பா; father"s younger brother. [அப்பு-(அத்மதி);இத்தி] அப்பிச்சி2 appicci, பெ. (n.) அம்மாவின் அப்பா, maternal grand father. [அப்பு+(அத்தி);இத்தி]
அப்புக்கட்டை	அப்புக்கட்டை appukkaṭṭai, பெ. (n.) ஏருழவு பிறழாமல் இருப்பதற்காக ஏரின் மேக்காலுக்கு மேல் வைத்து அடிக்கும் கட்டை; a wooden piece fixed in the yoke. [அப்பு+கட்டை]

அப்பூடு	அப்பூடு appūṭu, பெ. (n.) அப்பொழுதும்: then. [அப்+பூடு]
அம்சி	அம்சி amci, பெ. (n.) விளவங்கோடு வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Vilavancode Taluk. ஒருகா [அம்புத்தி-அம்சி]
அம்பணப்பராரைக்கட்பறை	அம்பணப்பராரைக்கட்பறை ampaṉapparāraikkaṭpaṟai, பெ. (n.) அம்பணமரக்கால் வடிவில் செய்யப்பட்ட பறை; a shape of measure ment type of musical drum. [அம்பணம்+பராரை+கண்+பறை]
அம்பர் அருவந்தை	அம்பர் அருவந்தை ampararuvantai, பெ. (n.) அம்பர்அருவந்தை மயிலாடுதுறை வட்டத்தில் அமைந்துள்ள ஓர் ஊர். name of a village in Mayiladutura, Taluk [அம்பர்+அருவந்தை]
அம்பர்திருமாகாளம்	அம்பர்திருமாகாளம் ampartirumākāḷam, பெ. (n.) மயிலாடுதுறை வட்டத்தில் அமைந்துள்ள ஓர் ஊர். name of the village in Mayiladuturai taluk. [அம்பர்+திரு+மா+காளம்]
அம்பர்புறத்தூர்	அம்பர்புறத்தூர் amparpuṟatr, பெ. (n.) பேரரளத்திலிருந்து 8 ஆயிரமாத்திரி (கி.மீ); தொலைவில் அமைந்துள்ள ஓர் ஊர். Name of the village 8 k.m away from peralam. [அம்பர்+புறம்+அத்து+ஊர்]
அம்பலக் கூத்தர் பட்டர்	அம்பலக் கூத்தர் பட்டர் ampalakāttarpaṭṭar, பெ. (n.) விக்கிரம சோழன் காலத்தில் திருவோத்தூர் திருவுண்ணாழிகை அவை (சபை);யில் இருந்தவர். (காலம் 1124);; a member tiruvunna/Iga assembly of Vikkirama Cholan (1124);. [அம்பம்+கூத்தர்+பட்டர்.]
அம்பிலித்தொட்டி பெ. (n.)	அம்பிலித்தொட்டி பெ. (n.) நாய்க்கு உணவு இடும் சிறு சட்டி; a small earthen vessel meant for dog. [அம்புளி+அம்பிலி+தொ(ச)ட்டி]

அம்பிளிக்கை	அம்பிளிக்கை ampiḷikkai, பெ. (n.) பழனி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Palani Taluk. [அம்புளிச்சை-அம்புளிக்கை]
அம்பு நடனம்	அம்பு நடனம் ampunaṭaṉam, பெ. (n.) இலங்கையில் வேடர்கள் ஆடுகின்ற ஒருவகை நடனம்; a dance performed by hunting tribe in celon. [அம்பு+நடனம்]
அம்மன்எடுப்பு	அம்மன்எடுப்பு ammaṉeṭuppu, பெ. (n.) ஊருக்கு வெளியேயுள்ள அம்மனை வழிபட்டு கொண்டாடுவது; celebration of rural deity. [அம்மன்+எடுப்பு]
அம்மன்கொண்டாடி ammankordadl	அம்மன்கொண்டாடி ammankordadl ammaṉkoṇṭāṭi, பெ. (n.) தெய்வமேறி ஆடலில் அம்மன் அருள் ஏற்று ஆடுபவன்; a possessed priest in a temple. [அம்மன்+கொண்டாடி)
அம்மன் கோயில்பட்டி	அம்மன் கோயில்பட்டி ammaṉāyilpaṭṭi, பெ. (n.) சேலம் மாவட்டத்தில் காரையூர்க்குத் தென்கிழக்கில் உள்ள ஓர் ஊர்; name of a village in salem south east to kārayūr. [அம்மன்+கோயில்+பட்டி]
அம்மாப்பாளையம்	அம்மாப்பாளையம் ammāppāḷaiyam, பெ. (n.) விழுப்புரம்மாவட்டத்தில் உள்ள ஓர் ஊர்; name of the village in Viluppuram. [அம்மன்+பாளையம்]
அம்மாம்பொட்டு	அம்மாம்பொட்டு ammāmpoṭṭu, பெ. (n.) ஒருவகை மேளக் கொட்டுப் போலப் பொட்டுப் பொட்டாக விழும் சற்றே பெரிய மழைத் தூறல்கள்; light rain falling in big drops. மானம் இப்பதான் கார்த்திய மாசம் மாதிரி அம்மாம் பொட்டு போட்டுக்கிட்டு நிக்குது" (இ.வ);. [அம்+அம்+பொட்டு]
அம்மனைக்காய்	அம்மனைக்காய் ammaṉaikkāy, பெ. (n.) அம்மானை விளையாட்டில் பயன்படும் காய்; balls used in the ammama (girls" game of keeping a number of balls in the air, some rising while others are following.); [அம்மனை+காய்]

அம்மான்கால்	அம்மான்கால் ammāṉkāl, பெ. (n.) தாய் மாமன் உறவு; அம்மாவழி உற(இ.வ.);; matemal relationship. [அம்மான்+கால்]
அம்மான்வரிசை	அம்மான்வரிசை ammāṉvaricai, பெ. (n.) குடும்பத்தில் இறப்போ, பிறப்போ மற்றுள்ள நிகழ்வுகளோ அனைத்திலும் சடங்கு செய்யும் உறவினர்க்குத் தாய்மாமனால் கொடுக்கப் படும் துணிமணி, பொன்நகை முதலிய சீர்வரிசை; gifts offered by maternal uncle. [அம்மான்+வரிசை]
அம்மானியாக	அம்மானியாக ammāṉiyāka, வி.எ. (adv.) பெரும்பட்டினியாக(க் கிடத்தல்);; hunger stricken. [அம்மாணி+ஆக]
அம்மானை ஆட்டம்	அம்மானை ஆட்டம் ammāṉaiāṭṭam, பெ. (n.) தட்டாங்கல் விளையாட்டினைக் குறிக்கும் சொல்; a children game. [அம்மானை+ஆட்டம்]
அம்மிச்சி	அம்மிச்சி ammicci, பெ. (n.) அம்மாவின் அம்மா; maternal grandmother. [அம்மை+(அத்தி); இத்தி]
அம்மை நாயக்கனூர்	அம்மை நாயக்கனூர் ammaināyakkaṉūr, பெ. (n.) கொடைக்கானல் வழியில் உள்ள ஓர் ஊர்; name of the village on the way to kodakkana. [அம்மன்+நாயக்கனூர்]
அம்முண்டி	அம்முண்டி ammuṇṭi, பெ. (n.) அரக்கோணம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Aarkkonam Taluk. [ஒருகா, அமர்+அன்]
அமஞ்சாக்கி	அமஞ்சாக்கி amañcākki, பெ. (n.) அறந்தாங்கி தாலுக்காவிலுள்ள சிற்றூர்; a village in Arantagi Taluk. [ஒருகா.அமண+சாக்கி)

அமணி	அமணி amaṇi, பெ. (n.) திருவாடானை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruvadanai Taluk. [ஒருகா அம்+மணி] அமணி amaṇi, பெ. (n.) தெரு (சிந்தா.நி.204);; street. [Skt. amani → த. அமனி.]
அமர்அடக்கி	அமர்அடக்கி amaraṭakki, பெ. (n.) தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் உள்ள ஓர் ஊர். name of the village in Tanjavur district. [அமர்+அடக்கி] உள்நாட்டுக் கலகத்தை ஒடுகக்கூடிய ஒரு வீரன் "அமர்அடக்கி" என்றுஅழைக்கப்பட்டான். அவனுடைய பெயராலேயே இவ்வூர் வழங்கப்பட்டது.
அமரகுந்தி	அமரகுந்தி amarakunti, பெ. (n.) ஓமலூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Omalur Taluk. [அமரன்+குந்தி]
அமரகோன்	அமரகோன் amaraāṉ, பெ. (n.) மாறவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் காலத்து (1314); திருவாய்ப் பாடி நாட்டவர். Tiruvāyappăg man who lived during māravărma sundarapandian period (1314);. [அமர்+கோன்=அமரகோன்]
அமரடக்கி	அமரடக்கி amaraṭakki, பெ. (n.) நிலக் கோட்டை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Nilakottai Taluk. [அமர்+அடக்கி]
அமரபயங்கரன்	அமரபயங்கரன் amarapayaṅkaraṉ, பெ. (n.) கொங்கு நாட்டு அரசர்களில் ஒருவன்; a king of kongu country. [அமா+அ+பயங்கரன்]
அமரன்வயல்	அமரன்வயல் amaraṉvayal, பெ. (n.) திரு வாடானை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruvadanai Taluk. [அமர்(போர்வீரன்);+வயல்]

அமானம்	அமானம் amāṉam, பெ. (n.) முடிவு தெரியாதது; that which is infinitive. "இப்படியே அமானமா பேசிக்கொண்டு இருந்தால் எப்படி?.." (வ.சொ.அக.);. [அல்+மானம்] அமானம் amāṉam, பெ. (n.) அளவின்மை (சூடா.);; boundlessness. த.வ. வரம்பின்மை, கட்டுப்பாடின்மை. [Skt. a-måna → த. அமானம்.]
அமானிவெயில்	அமானிவெயில் amāṉiveyil, பெ. (n.) மிகுந்த வெயில் பார்க்க; excessive head of the sun. [அல்+(மானம்);-அமானி(அளவுகடந்தது);+வெயில்]
அமுக்கிராபொடி	அமுக்கிராபொடி amukkirāpoṭi, பெ.) (n.) அமுக்கிராக் கிழங்குடன், திரிகடுகு, ஏலம், கிராம்பு, சிறு நாவற்பூ முதலிவற்றைக் கலந்து செய்த மருந்துப் பொடி a mixture of the powdered drugs such as horse-root dry ginger, pepper, long pepper, cardamum, cloe, Cassia buds. [அமுக்கிரா+பொடி] அமு-அமுக்கு-அமுத்துதல். வீக்கத்தை அமுக்குதல். குறைக்கும் மருத்துவ இயல்பு கொண்டது. அமுக்கலாங்கீரை எனப் பெயர் பெற்று பேச்சு வழக்கில் அமுக்கலாங்கீரை - அமுக்கராக் கீரை எனத் திரிந்தது.
அமுதகண்டலி	அமுதகண்டலி amutakaṇṭali, பெ. (n.) பழம்பெரும் இசைக்கருவி; a musical instrument. [அமுதம்+கண்டம்+அளி]
அமுதகுண்டலி	அமுதகுண்டலி amutakuṇṭali, பெ. (n.) தோற்கருவியினுள் ஒன்று, a parcussion instrument. [அமுது+குண்டலி]
அமுதவல்லபன்	அமுதவல்லபன் amutavallapaṉ, பெ. (n.) 1314ல் வாழ்ந்த திருவாய்ப்பாடி நாட்டவர். tiruvaypadd man who lived during 1314. [அமுதன்+வல்லபன்]

அமுதூர்	அமுதூர் amur, பெ. (n.) வந்தவாசி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Wandiwash Taluk. [அமுது+ஊர்]
அமைச்சகம்	அமைச்சகம் amaiccakam, பெ. (n.) ஓர் அமைச்சரின் பொறுப்பிலிருக்கும் அரசு ஆளுவத்துறை; ministry. [அமைச்சு+அகம்]
அமைச்சரவை	அமைச்சரவை amaiccaravai, பெ. (n.) அரசுத் துறைகளை ஆளுவம் செய்யும் (நிருவகிக்கும்); அமைச்சர்கள் அடங்கிய குழு; council of minister, cabinet. [அமைச்சர்+அவை]
அமைதி உருவங்கள்	அமைதி உருவங்கள் amaitiuruvaṅkaḷ, பெ. (n.) அடக்கமான தோற்றம் கொண்ட சிற்பங்கள் (11 : 43);; sculpture of calmpose. [அமைதி+உருவம்+கள்]
அமைதிவாரி	அமைதிவாரி amaitivāri, பெ. (n.) ஆசியா வுக்கும் அமெரிக்காவுக்கும் இடைப் பட்டிருக்கும் பசுபிக் கடல், pacific ocean. [அமைதி+வாரி]
அமைப்பாளன்	அமைப்பாளன் amaippāḷaṉ, எதாவது ஒரு நோக்கத்தின் பொருட்டு செயற்படவுள்ள மக்கள் குழுவை ஏற்படுத்துபவர். organizer. [அமைப்பு+ஆளன்.]
அய்	அய் ay, பெ. (n.) விலங்கினங்கள் குட்டிகளை ஈன்ற குட்டிகளின் மேல் இருக்கும் வழுவழுப்பான ஈரப்பசை; moisture on the skin of the new born animal. "ஈன்று, அய் உலரவில்லை அதற்குள் என்ன தலைப்பிறட்டு பண்ணுகிறது பார் அந்தக் கன்னுக்குட்டி"; [அள்+அய்]
அய்யன்கொம்பு	அய்யன்கொம்பு ayyaṉkompu, பெ. (n.) தாயின் கால்கட்டை விரலில் குழந்தைகள் கை வைத்து விளையாடுதல்; child"s play. [ஐய்யன்-அய்யன்+கொம்பு]

அய்யனார்	அய்யனார் ayyaṉār, பெ. (n.) நாட்டுப்புற மரபில் மழைக்கடவுளாகக்கருதப்பெறும் தெய்வம்; folk deity of rain. [ஐயன்+ஆர்]
அய்யனேரி	அய்யனேரி ayyaṉēri, பெ. (n.) திருத்தணி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruthani Taluk. [ஐயன்+ஏரி]
அய்யும் பொய்யும்	அய்யும் பொய்யும் ayyumpoyyum, பெ. (n.) உண்மையும் புனைவும்; truth and false. [ஐயும்+பொய்யும்]
அயன்	அயன் ayaṉ, பெ. (n.) தரமுயர்ந்த சரக்கு a fine product. "இது நல்ல அயனான சரக்கு" [ஐ+ன்-அய்ன், ஐ-அழகு, உயர்வு] அயன்1 ayaṉ, பெ. (n.) 1. பிறப்பில்லாதவ னெனக் கருதப்படும் நான்முகன்; Brahman, as not born. 2. தயரதனின் தந்தை; name of the father of Dayarathan. "அயன் புதல்வன் தசரதனை" (கம்பரா. குலமுறை. 13);. [Skt. Aja → த. அயன்.] அயன்2 ayaṉ, பெ. (n.) அரசு நிலம்; government lands. [U. ain → த. அயன்.]
அயன்மொழி	அயன்மொழி ayaṉmoḻi, பெ. (n.) ஒரு மொழி பேசும் இடத்திற்கு அப்பால் பேசப்படும் வேற்றுமொழி; foreign language. [(அயல்+மொழி]
அயிக்கா மங்கலம்	அயிக்கா மங்கலம் ayikkāmaṅkalam, பெ. (n.) நாகப்பட்டினம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; name of the village in Nagapattinam taluk. [ஐ+அக்கா+மங்கலம்]

அரச்ச.அலேக்கிய ஏலேலக்கும்மி	அரச்ச.அலேக்கிய ஏலேலக்கும்மி araccaalēkkiyaēlēlakkummi, பெ. (n.) ஒரு வகையான கும்மிப்பாடல்; a kind of kummi play. [ஏலேலம்+கும்மி]
அரிசிப்பொரி	அரிசிப்பொரி aricippori, பெ. (n.) பொரிந்த அரிசி; parched rice. [அரிசி+பொரி]
அருஞ்செயல்	அருஞ்செயல் aruñceyal, பெ. (n.) அருவினை பார்க்க; See aruvinal. [அரு(ம்);+செயல்]
அருவினை	அருவினை aruviṉai, பெ. (n.) ஏதாவது ஒரு துறையில் இதுவரை செய்ய முடிந்ததற்கும் மேலாகச் செய்வது; record, achievement. "இருவேம் ஆய்ந்த ஏமஞ்சால் அருவினை (குறிஞ்சி); மறுவ.அருஞ்செயல், சாதனை. [அரு+வினை]
அரைமண்டி	அரைமண்டி araimaṇṭi, பெ. (n.) தமிழ் ஆடற்கலைக்கு அடிப்படைக் கோட்பாட்டினை வழங்கும் உடலமைவு; fundamental first pose in dance of the Tamils. [அரை+மண்டி] [P]
அரை அத்தம்	அரை அத்தம் araiattam, பெ. (n.) சிற்பிகள் செதுக்கும் இறைவடிவின் திருக்கரம்; hand pose of god. [அரை+அத்தம்] [P]
அரக்கப்பரக்க	அரக்கப்பரக்க arakkapparakka, வி.எ. (adv.) படப்படப்பான வேகத்துடன், hasty. அவன் எந்த வேலைகளையும் கடைசி நேரத்தில் அரக்கப் பரக்கத்தான் செய்வான்"(வ.சொ.அக);. [அரக்க+பரக்க]

அரக்கம்பி	அரக்கம்பி arakkampi, பெ. (n.) பலகணியில் குறுக்குச் சட்டத்தில் பொறுத்தப்பட்ட கம்பி; iron rod fixed in window. [அரம்+கம்பி] [P]
அரக்கிக்கொடு-த்தல்,	அரக்கிக்கொடு-த்தல், arakkikkoṭuttal, செ.கு.வி. (v.i.) சிக்கல்களைப் பெரிது படுத்தாமல் மனம் பொறுத்துப் போதல், சாக்குபோக்கு சொல்லி நாளைக் கடத்துதல்;(இ.வ.);. to adjust to the situation. [அரக்கி+கொடு]
அரக்குக்கூண்டு	அரக்குக்கூண்டு arakkukāṇṭu, பெ. (n.) அரக்கு போன்ற பொருளினால் கட்டப்பெற்ற குளவிக்கூடு, wasp-hive. [அரக்கு+கூண்டு]
அரகண்டநல்லூர்	அரகண்டநல்லூர் arakaṇṭanallūr, பெ. (n.) அரையணி நல்லூர் பார்க்க; see arayani mullur [அரையணி நல்லூர்→அரகண்ட நல்லூர்]
அரங்கநாதர் சேவைப்பாடல்	அரங்கநாதர் சேவைப்பாடல்பெ. (n.) araṅkanātarcēvaippāṭal, அரங்கநாதர் எனும் இறைபற்றிய சேவைப் பாடல்; Prayer song of Arunganather. [அரங்கம்+நாதன்+சேவை+பாடல்]
அரசங்கட்டு	அரசங்கட்டு aracaṅkaṭṭu, பெ. (n.) பல்லாங் குழியில் கட்டாட்ட வகையில் ஒன்று; an indoor games. [அரசன்+கட்டு]
அரசம்பூர்	அரசம்பூர் aracampūr, பெ. (n.) சேலம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Salam Taluk. [அரசன்+புரம்]

அரச மரத்திருமணம்	அரச மரத்திருமணம் aracamarattirumaṇam, பெ. (n.) குழந்தைஇல்லாதவன் பிள்ளைப் பேறடையும் பொருட்டு அரசமரத்தை நட்டு மகனாக் கருதி வளர்த்துப் பின் அவ்வரச மரத்திற்கு வேப்ப மரத்தை மனைவியாக்கிச் செய்யும் திருமணச் சடங்கு (உ.வ.);; rites of marriage performed with a pipal tree as bridegroom and margosa as bride the pipal having beenplanted by a sonless person with a view to a begetting a son and havingbeen reared by him as his first son. [அரசமரம்+திருமணம்]
அரசல் புரசலாக	அரசல் புரசலாக aracalpuracalāka, வி.எ. (adv.) அரைகுறையாக (கொ.வ.வ.சொ.8.);. defective, imperfect. [அரைசல்+புரைசல்+ஆக]
அரசித்தி	அரசித்தி aracitti, பெ. (n.) ஆகமங்கள் இயம்புகின்ற காளி சிற்பத்தின் வேறு வடிவம் (11:48.);. [அரன்+சித்தி]
அரசிதழ்	அரசிதழ் aracitaḻ, பெ. (n.) gazette. [அரசு+இதழ்] அரசிதழ் arasidaḻ, பெ.(n.) அரசு செய்தித் திரட்டுத்தாள் (கெசட்டு);; gazette. [அரசு+இதழ்]
அரசி மாணிக்கம்	அரசி மாணிக்கம் aracimāṇikkam, பெ. (n.) சிறந்தமாணிக்கம்; best rubi. "திருப்பட்டிகை நானும் அரசி மாணிக்கமும் படுகண்ணும் கள்ளிப்பூவும்" (SII.ii.93);, [அரசி+மாணிக்ககம்]
அரசிறாமணி	அரசிறாமணி araciṟāmaṇi, பெ. (n.) திருச்செங்கோடு வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruchengode Taluk. [ஒருகா-அரசு+இறை+மானியம்]
அரசு ஊழியர்	அரசு ஊழியர் aracuūḻiyar, பெ. (n.) மாநில, நடுவண் அரசு அலுவலகங்களில் பணிபுரிபவர்; government servant, either state government or central government. [அரசு+ஊழியர்]

அரசுசுற்று-தல்	அரசுசுற்று-தல் aracucuṟṟutal, செ.கு.வி. (v.i.) புதுமணமக்கள் திருக்கோயில்களில் உள்ள அரசும் வேம்பும் சேர்ந்து இருக்கும் மரத்தைச் சுற்றிவரும் சடங்கு (இ.வ.);; a ceremony of coming round arasuvembu trees in the marriage. [அரசு+சுற்று] அரசு சுற்றியப் பிறகே கணவன் மனைவி உறவு உறுதியாகும்.
அரசுடைமையாக்கு-தல்	அரசுடைமையாக்கு-தல்செ.கு.வி. (v.t.) தனியொருவரால் அல்லது தனியாரால் தொடங்கப்பட்ட ஒரு தொழிலை அல்லது நிறுவனத்தை அரசு தன் உரிமையாக்குதல்; nationalisation. [அரசு+உடைமை+ஆக்கு]
அரசுவயல்	அரசுவயல் aracuvayal, பெ. (n.) திருப்பத்தூர் வட்டத்திலுள்ளலுள்ள சிற்றுர்; a village in Tiruppattur.Taluk. [அரசு+வயல்]
அரசூர்	அரசூர் aracūr, பெ. (n.) செய்யாறு வந்தவாசி சாலையில் உள்ள ஓர் ஊர். name of the village way on seyāruvandavaasi road. [அரசு+ஊர்] அரசூர் என்பது அரை சூர் எனவும் வழங்கப்பட்டது.
அரசைமுரசம்	அரசைமுரசம் aracaimuracam, பெ. (n.) மயிர்க்கண் முரசின் மற்றொரு பெயர்; a name of a royal drum. [அரசு+முரசம்]
அரட்டாம் பெரட்டு	அரட்டாம் பெரட்டு araṭṭāmperaṭṭu, பெ. (n.) போதுமானதாக இல்லாதது, உறுதியில்லாதது;(இ.வ.); insufficiency. [அரை-அரட்டு+ஆர்-(புரை);புரட்டு]
அரண்மனைச் சிறுவயல்	அரண்மனைச் சிறுவயல் araṇmaṉaicciṟuvayal, பெ. (n.) சிவகங்கை மாவட்டத்தில் காரைக்குடி சிவகங்கைப் பாதையில் அமைந்துள்ள ஊர். name of the village in Sivagangai. [அரண்மனை+சிறுவயல்]

அரண்மனைக்காப்பு	அரண்மனைக்காப்பு araṇmaṉaikkāppu, பெ. (n.) கோடியம்மன் கோயில் திருவிழாவை முன்னிட்டு பிற தெய்வங்களுக்குக் கட்டப்படும் காப்பு: a ritual observed in temple festival. [அரண்மனை+காப்பு]
அரணைப்புத்தி	அரணைப்புத்தி araṇaipputti, பெ. (n.) failure in memory. [அரணை+புத்தி]
அரதைப்பெரும்பாழி	அரதைப்பெரும்பாழி arataipperumpāḻi, பெ. (n.) அரித்துவார மங்கலம் என்று அழைக்கப் படும் கடலூர் மாவட்டத்தில் உள்ள ஓர் ஊர். name of the village in cuddalore. [ஒருகா-அருகதன்+பெரும்+பாழி]
அரப்பு	அரப்பு arappu, பெ. (n.) தலைக்குத் தேய்த்துக் குளிக்கப் பயன்படும் துரிஞ்சில் மர இலைப் பொடி. (கொ.வ.வ.சொ.8.); powder of Turinjil tree leaves used while taking oil bath. [அரைப்பு+அரப்பு]
அரம்புலி	அரம்புலி arampuli, பெ. (n.) பெண் குழந்தை களின் குறியை மூடியிருக்குமாறு அரைநாண் கொடியில் கோத்துக் கட்டப்படும் அரசிலை வடிவிலான வெள்ளி அல்லது பொன்னணி கலன்; papal leaf shaped metal piece to hide nudity worn on the waist of femal children. [அரசு+இலை+பொலி]
அரப்பேடு	அரப்பேடு arappēṭu, பெ. (n.) 1 மதுராந்தகம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர் a village in Madurantakam Taluk. 2 தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் உள்ள ஓர் ஊர். a village name in Tarjavür. [அரப்பு+பேடு]
அரவக்கடில்	அரவக்கடில் aravakkaṭil, பெ. (n.) சிற்பங்களை அணி செய்யும் ஓர் அணிகலன் ornament figuration in sculpture. [அரவம்+கடில்]

அரவாட்டம்	அரவாட்டம் aravāṭṭam, பெ. (n.) பாம்பு ஊர்வது போன்று தொடர்ந்து எழும் மெல்லிய ஒலி; a mild sound compared with snake"s movement. (வ.சொ.அக.);. [அரவம்+ஆட்டம்]
அரளக்கல்	அரளக்கல் araḷakkal, பெ. (n.) கருங்கற் பாறையில் உடைத்தெடுக்கப் பெற்று, வீட்டுச் சுவர் வைப்பதற்கேற்ற கல்; boulder piece used in contructing wall. [அரள்+கல்]
அரளவாடி	அரளவாடி araḷavāṭi, பெ. (n.) திருக்கோயிலூர் தாலூக்காவிலுள்ள சிற்றுர்; a village in TirukkoyilurTaluk. [அரளை+வாடி]
அரனேரி	அரனேரி araṉēri, பெ. (n.) திருப்பெரும்புதூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Sriperumpudur Taluk. [அரன்+ஏரி]
அரிஓம்	அரிஓம் ariōm, பெ. (n.) முதன் முதலாக ஒன்றைத் தொடக்குதல்; to start as a first venture. "முதன்முதலாக அரிஓம் என்று இப்பொழுதுதான் வீடுகட்ட ஆரம்பித் திருக்கிறார்; இந்த நேரத்தில் மகள் செலவு வந்துவிட்டது"(இ.வ.);. [அரி (அரிச்சுவடி);+ஓம்]
அரிக்கன்சட்டி	அரிக்கன்சட்டி arikkaṉcaṭṭi, பெ. (n.) அரிசி களைவதற்குப் பயன்படும் உலோகம் மற்றும் மண்ணாலான சட்டி; அரிக்கண்சட்டி பார்க்க; See arikkancasti [அரி+கண்-அரிக்கண்-அரிக்கன் (கொவ);]
அரிக்குஞ்சு	அரிக்குஞ்சு arikkuñcu, மிகச் சிறிய மீன் குஞ்சு; tinyfish. [அரி+குஞ்சு]
அரிக்குரல் தட்டைப்பறை	அரிக்குரல் தட்டைப்பறை arikkuraltaṭṭaippaṟai, ஒரு வகையான பறை; a drum which produces shrill sound. [அரி+குரல்]

அரிக்குருவி	அரிக்குருவி arikkuruvi, பெ. (n.) வயல்களில் விளைந்திருக்கும் நெல்மணிகளைக் கூட்டம் கூட்டமாக வந்து தின்னும் சிட்டுக் குருவி வகை;(இ.வ.);; a kind of sparrow group. [அரி+குருவி] [P]
அரிக்கூடு இன்னியம்	அரிக்கூடு இன்னியம் arikāṭuiṉṉiyam, பெ. (n.) மிக நுண்ணிய ஓசைகளை எழுப்பும் பறை வகை; a drum producing minute musical sound. (35:60.). [அரிக்குரல்(கூடும்); கூடு+இன்னியம்]
அரிக்கொடா	அரிக்கொடா arikkoṭā, பெ. (n.) அறுத்து வரிசையாகப்போட்டிருக்கும் அரிகிடைகளிலும் அறுவடைக்கு விளைந்து சாய்ந்து கிடக்கும் பயிர்களிலும் வந்து உட்கார்ந்து நெல் மணிகளைக் கொறித்து வேகமாக நடந்து ஒடக் கூடிய பறவை வகை (இ.வ.);. a bird. [அரி+கடா-அரிக்கெடா(கொ.வ.);]
அரிக்கிடையாக	அரிக்கிடையாக arikkiṭaiyāka, பெ. (n.) ஒட்டுமொத்தமாக; all in one group. "வீட்டில் ஒரு வயது பிள்ளையைத்தனியே விட்டுவிட்டு எல்லாரும் அரிகிடையாக கூத்துப் பார்க்கப் போய்விட்டால் என்ன பொருள்?" [அரி+கிடை+ஆக]
அரிகரண்டி	அரிகரண்டிபெ. (n.) வாணலியில் வறுத்ததை சுடு எண்ணெயிலிருந்து எடுக்க உதவும் கரண்டி; Ladies made of metal. [அரி+கரண்டி] [P]
அரிகிலவாடி	அரிகிலவாடி arikilavāṭi, பெ. (n.) அரக்கோணம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Arkkonam Taluk. ஒருகா. [அரி+குளம்+வாடி)
அரிகிடை	அரிகிடை arikiṭai, பெ. (n.) நெல் வயலில் அறுவடைத் தாளைக் கட்டாமல் குவியலாகப் போட்டுவைக்கும்.கிடப்பு. (கொ.வ.வ.சொ.9.);. heap of harvested paddy stalk. [அரி+கிடை]

அரிச்சந்திரன்முடக்கு	அரிச்சந்திரன்முடக்கு ariccantiraṉmuṭakku, பெ. (n.) "அரிச்சந்திரனாகிய வெட்டியானுக்குச் சேரவேண்டிய கால் பணத்தைச் செலுத்தும் சுடுகாட்டின் நுழைவாயில்"; entrance area to burial ground. "அரிச்சந்திரன் முடக்கில் பிணம் வந்ததும் அதுவரை வீட்டை நோக்கி வந்த பிணத்தின் முகத்தைச் சுடுகாட்டை நோக்கி இருக்குமாறு பாடையை மாற்றி எடுத்துச் செல்வர்." மறுவ நடுக்கட்டு [அரிச்சந்திரன்+முடக்கு]
அரிசிக்கருக்காய்	அரிசிக்கருக்காய் aricikkarukkāy, பெ. (n.) முதிராத நெல் நடுக்கட்டு எனப்படுந் தமிழ் மரபு unripped paddy. [அரிசி+கருக்காய்]
அரிசிக்காளான்	அரிசிக்காளான் aricikkāḷāṉ, பெ. (n.) பட்டமரங்கள், புற்றுகளில் காணப்படும் மிகச் சிறுவகைக் காளான்; small size mushroom. [அரிசி+காளான்]
அரிசிக்குழை	அரிசிக்குழை aricikkuḻai, பெ. (n.) நெற்பயிரில் கிளைத்து வளரும் ஒருவகைக் களை; a kind of weed in rice field. (வ.சொ.அக.);. [அரிசி+குழை]
அரிசிப்பூடு	அரிசிப்பூடு aricippūṭu, பெ. (n.) சிறு இலைகளை உடைய ஒருவகைப் பூண்டு; a plant of small leaves. [அரிசி+பூடு]
அரிசிற்கரைப்புத்துர்	அரிசிற்கரைப்புத்துர் aricirkaraipputtur, பெ. (n.) தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் உள்ள ஓர் ஊர். name of the village in Tanjavur [அரிசில்+கரை+புத்துர்]

அரிதப்போதிகை	அரிதப்போதிகை aritappōtikai, பெ. (n.) யானையின் பின்னங்கால் தொடரி: the hind leg chain of elephant. [அரிதம்+போதிகை] [P]
அரிப்பாள்	அரிப்பாள் arippāḷ, பெ. (n.) அரிசியிலிருந்து கல்லை நீக்கும் பெண்; woman who sifts rice with seive. "அரிசி அரிப்பாளுக்கும் உத்தமாக்கிரம் உண்ண" (SII.viii.679.);. [அரி+அரிப்பாள்]
அரிமளம்	அரிமளம் arimaḷam, பெ. (n.) புதுக்கோட்டையிலிருந்து 18 அயிரமாத்திரி (கி.மீ.); தொலைவிலுள்ள ஓர் ஊர். name of a village18 k.m. from pudukkottai. [ஒருகா. அரி+வளம்]
அரிமாகர்ண அத்தம்	அரிமாகர்ண அத்தம் arimākarṇaattam, பெ. (n.) சிற்ப வல்லுநர் வடிவமைக்கும் திருக்கரம், hand pose chiseled by the sculptor. [அரிமா+கர்ணம்+வளம்]
அரியறாவி	அரியறாவி ariyaṟāvi, பெ. (n.) விருத்தாசலம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Virddhachalam Taluk. [ஒருகா.அரியல்+(தாவு);தாவி]
அரியக்குடி	அரியக்குடி ariyakkuṭi, பெ. (n.) புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் காரைக்குடிக்கு அருகில் உள்ள ஓர் ஊர். name of a village from pudukottai. [அரியல்+குடி]
அரியநாயகபுரம்	அரியநாயகபுரம் ariyanāyakapuram, பெ. (n.) நெல்லை நகருக்குத் தென் மேற்கே பத்து கல் (மைல்); தூரத்தில் உள்ள ஊர்; name of the town situated in south west in Tirunlveli; [அரியநாதமுதலியார்-அரியநாயகம் + புரம்] நாயக்கர்கள் மதுரையில் அரசு புரிந்த போது பெருந்துணை புரிந்தவர் அரியநாத முதலியார் என்பர்.

அரியலூர்	அரியலூர் ariyalūr, பெ. (n.) அரியாற்றூார்; பார்க்க; see ariyārror [அரியாற்றுர்→.அரியலூர்]
அரியாற்றூார்	அரியாற்றூார் ariyāṟr, பெ. (n.) மன்னார்குடி வட்டத்தில் அமைந்துள்ள ஊர். name of the village in mannarkudi. [அரியாறு+ஊர்-அரியாற்றுர்]
அரியூர்	அரியூர் ariyūr, பெ. (n.) வேலூர் மாவட்டம் வேலூர்க்கு அருகில் உள்ள ஓர் ஊர்; name of the village in vellore [அரி+ஊர்] கற்கால மக்கள் அதிகமாக வாழ்ந்ததன் சான்றுகளாகப் பல சின்னங்கள் இங்குள்ள காடுகளில் கிடைத்துள்ளளன.
அரிவடையோடு-தல்	அரிவடையோடு-தல் arivaṭaiyōṭutal, செ.கு.வி. (v.i.) களிமண்ணைக் குழைத்துப் பச்சைச் செங்கற்களாக அறுத்துக் காயவைத்தல்; raw wet brick laid to dry in the sun. [அரிவடை+போடு]
அரிவரிப்பு	அரிவரிப்பு arivarippu, பெ. (n.) அருவருப்பு: disgust, [அருவருப்பு-அரிவரிப்பு.(கொ.வ.);]
அரிவித்தி	அரிவித்தி arivitti, பெ. (n.) திருவாடானை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூார்; a village in Tiruvādānai Taluk. [அரிவித்தி]
அரிவெட்டி	அரிவெட்டி ariveṭṭi, பெ. (n.) அதிகமாக உண்பவன்; one who eats more and more. "சரியான அரிவெட்டியா இருக்கானே உன்மகன்?" [அரி(அரிசி-சோறு); +வெட்டி]

அரிவேதனை	அரிவேதனை arivētaṉai, பெ. (n.) பசபசவென அரிப்பெடுத்துத் துன்பம் தரும் ஒருவகைச் சொறிசிரங்கு; scabies.(வ.சொ.அக.);. [அரி+வேதனை]
அரிச்சுஎடுத்தல்	அரிச்சுஎடுத்தல் ariccueṭuttal, பெ. (n.) துருவித் துருவிக் கேட்டல்; to enquire deeply. [அரித்து(அரிச்சு);+எடுத்தல்]
அரிகாவூர்	அரிகாவூர் arikāvūr, பெ. (n.) செய்யாறு ஆரணி சாலையில் உள்ள ஓர் ஊர். name of the village in Cey-yaru way to arani salai [அரி+கா+ஊர்]
அருகியல்பண்	அருகியல்பண் arukiyalpaṇ, பெ. (n.) பண் வகையினுள் நாற்பெரும்பண் வகை; a class of primary melody type. [அருகியல்+பண்]
அருகிளுப்பு	அருகிளுப்பு arukiḷuppu, பெ. (n.) 1. கூச்சம்; shyness. 2.மனவருத்தம், துன்பம், distress. "அவன் முகத்தில் விழிக்க எனக்கு அருகிளுப்பாஇருக்கு" (இ.வ.);. [அருகல்-அருகலிப்பு-அருகிளுப்பு (கொ.வ.);]
அருகேரி	அருகேரி aruāri, பெ. (n.) விருத்தாசலம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Virddhachalam Taluk. [அருகு+ஏரி]
அருகோடை	அருகோடை aruāṭai, பெ. (n.) இராமநாதபுரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Ramanathapuram Taluk. [அருகு+ஓடை]
அருங்குருக்கை	அருங்குருக்கை aruṅkurukkai, பெ. (n.) திருக்கோயிலூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றுர்; a village in TirukkoyilurTaluk. [அரும்+குருக்கை]

அருங்குணம்	அருங்குணம் aruṅkuṇam, பெ.) (n.) வந்தவாசி வட்டத்திலுள்ள சிற்றுர்; a village in wandiwash Taluk. [அரும் +(குளம்); குணம்]
அருணோன்மாலை	அருணோன்மாலை aruṇōṉmālai, பெ. (n.) சிற்ப வடிவிலான கடிபந்தனத்தில் இருந்து தொங்கும் அணிகலன்; a jewellary design seen in sculpture. [அருணன்+மாலை]
அருந்தொலைவு	அருந்தொலைவு aruntolaivu, பெ. (n.) கிணற்றின் அதிகப்படியான ஆழம்; the maximum depth in a well. "அருந்தொலைவில் கிடக்கும் தண்ணிரை இறைப்பதனால் வேகமாகப் போய் பாயமாட்டேன்குது." (இ.வ.);. [அரும்+தொலைவு]
அரும்பொட்டி	அரும்பொட்டி arumpoṭṭi, பெ. (n.) சிற்பங்களின் கழுத்தணி வகையினுள் ஒன்று(5:76);: a design in jewellary. [P] [அரும்பு + ஒட்டி]
அருமந்தை	அருமந்தை arumantai, பெ. (n.) காஞ்சி மாவட்டத்தில் உள்ள ஓர் ஊர். name of the villagein kanji [அருவன்+அந்தை]
அருமன்	அருமன் arumaṉ, பெ. (n.) 1.அருமை (அன்பு);க்கு உரியவன்; beloved person. 2.அழகன்; smart person, 3.சிறந்தவன்; gentleman, man of excellance. 4. மேலோன்; a person of high position. தெ.அரிமி (அன்பு);.க.அருமை (அன்பு);. ம.அருவ (அழகு, பெண்); பிராகு,அர்வத் (மனைவி); [அருமை+அன்-அருமையன்-அருமன்]

அருமாத்து	அருமாத்து arumāttu, பெ. (n.) 1. ஒப்புக்கு அமைவது; eye wash. "அருமாத்துக்குப் பிள்ளையைப் பெற்றுவிட்டு இப்படியா தெருவில் அலையவிடுவது?." (இவ); 2.கடமை; duty. 3.அரிப்பு; irritation. [அரு+மாத்து]
அருமுழிதேவன்	அருமுழிதேவன் arumuḻitēvaṉ, பெ. (n.) சிதம்பரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Chidambaram Taluk. [அருண்மொழி+தேவன்]
அருமுளை	அருமுளை arumuḷai, பெ. (n.) திருக்கோயிலூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tirukkoyilur Taluk. [அரு+முளை]
அருமைக்காரர்	அருமைக்காரர்1 arumaikkārar, பெ. (n.) கொங்கு வேளாளர் இனத்தில் திருமணத்தை நடத்துபவர்; Tamil priest authorised to conduct marriage ceremonies for kongu Vellālars. [அருமை+காரர்]
அருமைப்பெரியவர்	அருமைப்பெரியவர் arumaipperiyavar, பெ. (n.) அருமைக்காரரைச் சுட்டும் வேறு பெயர்; a name of arumai-k-karar. [அருமை+பெரியவர்]
அருவெட்டிப்படி	அருவெட்டிப்படி aruveṭṭippaṭi, பெ. (n.) மரத்தலான படி; a measure made of wood. ஒருகா [அரி+அட்டு+படி]
அருவோவியங்கள்	அருவோவியங்கள் aruvōviyaṅkaḷ, ஒரு நாட்டுப்புறக் கைவினைக் கலை; an handicraft. [அரு+ஓவியங்கள்]
அருள் கேட்டு	அருள் கேட்டு aruḷāṭṭu, பெ. (n.) வேலூர் மாவட்டத்தில் உள்ள ஓர் ஊர். name of the village in vellore [அருள்+கேட்டு]

அருள்மொழிதேவச் சதுர்வேதிமங்கலம்	அருள்மொழிதேவச் சதுர்வேதிமங்கலம் aruḷmoḻitēvaccaturvētimaṅkalam, பெ. (n.) மன்னார்குடி வட்டத்தில் உள்ள ஓர் ஊர் . name of the village in mannarkudi [அருள்மொழி+தேவன்+சதுர்வேதி+ மங்கலம்]
அருளவாடி	அருளவாடி aruḷavāṭi, பெ. (n.) கோபி செட்டிபாளையம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Gopichetti Palayam Taluk. [அருளன்+வாடி]
அருக்குளா	அருக்குளா arukkuḷā, பெ. (n.) நெய்மீன்; a kind of fish that smells as ghee. [அரு+(குளவு);குளா!]
அருகெடுப்பு	அருகெடுப்பு aruketụppu, பெ. (n.) குடியான வனின் நிலவருமானத்தில் கணிச மாகச் செலவு ஏற்படுத்தும் கூறு; remarkable portion of the expenditure of farmer crop. [அருகு+எடுப்பு]
அருவுதல்	அருவுதல் aruvutal, செ.கு.வி. (v.i.) தீர்ந்து போதல்; to become empty. அருவாகிப்போச்சு" [அரு-அருவு]
அரூர்	அரூர் arūr, பெ. (n.) தருமபுரி மாவட்டத்தில் உள்ள ஓர் ஊர். name of the village in Dharumapuri [ஒருகா. ஆர்(ஆத்தி);+ஊர்]
அரைக்கல்	அரைக்கல் araikkal, பெ. (n.) கோலி விளை யாட்டில் அடித்த குண்டு கோட்டில் போய்ச் சிக்கி நின்று விடுதல்; striker ball got stopped in the marker line. [அரை-கல்]

அரைக்களை	அரைக்களை1 araikkaḷai, பெ. (n.) களை வகை யினுள் ஒன்று; a weed. [அரை+களை] அரைக்களை2 araikkaḷai, பெ. (n.) ஒரெண்ணிக்கைக்குள் இரண்டு குறில்கள் அடைந்து ஒலிக்கும் நேரம்; pronouncing double short vowels at a time. [அரை-களை]
அரைக்கொட்டு	அரைக்கொட்டு araikkoṭṭu, பெ. (n.) பாதியாகத் தேய்ந்த மண்வெட்டி; a blunt showel. [அரை+கொட்டு]
அரைசீர்	அரைசீர் araicīr, பெ. (n.) அஞ்சுமாசச் சீர் பார்க்க; (இ.வ.); gift given on the fifth month of pregnancy. [அரை+சீர்]
அரைசீலைசாமான ்கள்	அரைசீலைசாமான்கள் araicīlaicāmāṉkaḷ, பெ. (n.) சடங்குகளில் பயன்படுத்தப்படும் சமையற்பொருள்கள்; provisions for cooking used for rituals. [அரைசல்-அரைசிலை+ சாமான்கள்]
அரைசூருடையான்	அரைசூருடையான் araicūruṭaiyāṉ, பெ. (n.) முதலாம் குலோத்துங்கன் ஆட்சியின் போது (1081); பாரசூர் நாட்டு இருங்கலையில் வாழ்ந்தவன்; a person lived during the reign of the chola king Kulottungan -l. [அரைசு(அரசு);+ஊர்+உடையாள்]
அரைத் துரிதம்	அரைத் துரிதம் araitturitam, பெ. (n.) தாளக் குறியீடு வகைகளுள் ஒன்று; a time measure in music. [அரை+துரிதம்]
அரைமனசும்தலை வலியுமாக	அரைமனசும்தலைவலியுமாக araimaṉacumtalaivaliyumāka, பெ.எ. (adj) முழு மன நிறைவுடன் இல்லாமல்; un satisfactarily. [அரை+மனது+சும்+தலைவலி+ உம்+ ஆக(மரபுத் தொடர்);]
அரைமனை	அரைமனை araimaṉai, பெ. (n.) அரண்மனை, palace. "அரைமனையில் கணக்கிலும் எழுதுவித்த விட்டஅளவுக்கு" (SII.xxii.194);. [அரண்மனை-அரைமனை(கொ.வ.);]

அரையர்சேவை	அரையர்சேவை araiyarcēvai, பெ. (n.) அரையர் இனத்தினர் வைணவக் கோயில் களில் நிகழ்த்தும் இசைச் சார்புக் கலை; chanting of holy devotional hymns by the vaishnava priests. [அரையர்+சேவை]
அல்பத்துவசுரம்	அல்பத்துவசுரம் alpattuvakaram, பெ. (n.) ஒர் இராகத்தைப் பாடும் போது மிகக் குறைவாக ஒலிக்கப்பெறும் சுரம்; a melody type in a low voice. [அல்கு-(அல்பம்);-அல்பத்துவம்+சுரம்]
அல்லாண்டை	அல்லாண்டை allāṇṭai, பெ. (n.) இவன் மாறவர்மன் சுந்தர பாண்டியன் காலத்திய கோபாலராயன் என்பவரின் மகன்; a courtlord who lived during the period of maravarman sundara pandian [அல்+ஆண்டை] ஆக்களையும், எருதுகளையும் பெற்றுக் கொண்டு பாலும், நெய்யும் திருவோத்துர் கோயிலுக்கு வழங்க உடன் பட்ட இடையர் குலத்தவன்.
அல்லி அரசாணியானை	அல்லி அரசாணியானை alliaracāṇiyāṉai, பெ. (n.) திருமண நிகழ்ச்சியில் வைக்கும் மண்பானை; decorated pottery set at the marriage dias; அரசாணிப்பானைப் பார்க்க Seearasans-p-pana. [அல்லி+அரசாணி+பானை] [P]
அல்லிக்குழி,	அல்லிக்குழி, allikkuḻi, பெ. (n.) திருவள்ளுர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village inTiruvallur Taluk. [அல்லி+குழி]
அல்லிக்கோல்	அல்லிக்கோல் allikāl, பெ. (n.) பாவையின் குச்சியில் கயிறு கட்டிச் சரி செய்தல்: tie rope and adjust the hair of a woman.
அல்லுடதல்	அல்லுடதல் alluṭatal, செய்குன்றாவி, (v.t.) கலப்பையை நுகத்தடியின் நடுவில் இணைத்துக் கட்டுதல் (வ.வ.வே.க.11);. to fasten, plough to the yoke. [அல்+அல்லு]
அல்லுக்கயிறு	அல்லுக்கயிறு allukkayiṟu, பெ. (n.) அல்லுப் போட்டு கட்டும் கயிறு (ம.வ.தொ. 68); to tie up with rope. [அல்லு+கயிறு]

அல்லுபிடித்தல்	அல்லுபிடித்தல் allupiṭittal, பெ. (n.) பாவை யியனைக் கஞ்சி போட்டு காய வைத்தல்; an operation of making dry in handloom. [அல்லு+பிடித்தல்]
அல்லேரி	அல்லேரி allēri, பெ. (n.) வேலூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in vellore Taluk. [அல்லு+ஏரி] அலக்கு —, பெ. (n.); நுனியில் வளைந்த கத்தி பொருத்தப்பட்ட மூங்கிற்கழி; A bamboo pole fixed with a bent knife.(மீனவ.);. [அல-அலக்கு] [P]
அலகுக் கருது	அலகுக் கருது alakukkarutu, பெ. (n.) அலகுகதிர்; decorative ear of corn. [அலகு+கதிர்] கொங்கு நாட்டில் அறுவடை முடியும் தருவாயில் நெற்கதிர்களை கட்டி வீடு, கோயில்களில் தொங்க விடுவர். (கொ.வ.வ.சொ.10.); [P]
அலகுகாவடி	அலகுகாவடி alakukāvaṭi, பெ. (n.) சற்றே கரடுமுரடாக நடந்தால் குத்திவிடும்படியான அலகுகளின் வரிசையணியாகச் செய்யப்பெற்ற காவடி; a ritual in temple festival. [அலகு+காவடி] [P]
அலங்கமலங்கஅடி-த்தல்	அலங்கமலங்கஅடி-த்தல் alaṅkamalaṅkaaṭittal, செ.கு.வி. (v.i.) அரண்டு அஞ்சி ஒடும்படியாக அலங்கோலப்படுத்தி விரட்டுதல்; chasing rudely so as to flee bewilderly. [அலங்க+மலங்க+அடி]
அலங்காரதாசிகள்	அலங்காரதாசிகள் alaṅkāratācikaḷ, பெ. (n.) திருவிழா நிகழ்ச்சிகளில் பரதம் ஆடும் தேவரடியார்; dancing women on festival occasions. [அலங்காரம்+தாசி+கள்]

அலங்கியம்	அலங்கியம் alaṅkiyam, பெ. (n.) தாராபுரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Dharapuram Taluk. [அலங்கு-அலங்கியம்]
அலங்கிரி	அலங்கிரி alaṅkiri, பெ. (n.) திருக்கோயிலூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tirukkoyilur.Taluk. [அலங்கு+கிரி]
அலங்கு	அலங்கு alaṅku, பெ. (n.) எறும்பு தின்னி; ant eater. மறுவ, நலுங்கு. [அல்-அல-அலங்கு] [P]
அலண்ட ஈரம்	அலண்ட ஈரம் alaṇṭaīram, பெ. (n.) நிலத்தில் ஈரம் வறண்ட தன்மை; dry land, "அலண்ட ஈரத்தில் விதைத்த எள்ளுமுளைக்கவில்லை." [அல-அலண்ட+ஈரம்]
அலண்டுபோடு-தல்	அலண்டுபோடு-தல் alaṇṭupōṭutal, செ.கு.வி. (v.i.) 1.அஞ்சிப் பதறுதல்; to get bewildered. "பிள்ளை இருட்டில் எதையோ பார்த்து அலண்டு போயிருக்கிறான்" 2.ஈரம் வறண்டு போதல்; to get dried. "கொல்லையில் ஈரம் அலண்டு போய்விட்டது" [அல-அலண்டு+போ]
அலபத்திரம்	அலபத்திரம் alapattiram, ,பெ. (n.) ஒற்றை முத்திரை நிலையில் ஒன்று; single hand pose in dance. [அலம்+பத்திரம்]
அலம்புபனை	அலம்புபனை alampupaṉai, பெ. (n.) ஆண் பனை; male palmyra. [அலம்பு+பனை]

அலர்மொழிப்பாடல்கள்	அலர்மொழிப்பாடல்கள்பெ. (n.) alarmoḻippāṭalkaḷ, நாட்டுப்புறக் காதைப் பாடல்களின் ஒரு பிரிவு; a reaction of folk songs. [அலர்+மொழி+பாடல்கள்]
அலர	அலர alara, பெ. (n.) கொஞ்சம் கூட ஈரமில்லாமல் காயப்போடுதல்; to make dry in the sun. "விதைநெல்லை அலரக் காயப்போடவேண்டும்" (வ.சொ.அக.);. [அலர்-அலர]
அலவரை	அலவரை alavarai, பெ. (n.) பனங்கதிர்; flower of palmira. (வ.சொ.அக.);. [அல-அலவரை]
அலவலாதி	அலவலாதி alavalādi, பெ. (n.) வம்பு மொழி, idle talk, gossip. மறுவ. வம்புப்பேச்சு, வீண்பேச்சு. [அலவல்+ஆதி]
அலவுசட்டி	அலவுசட்டிபெ. (n.) alavucaṭṭi, தப்பாட்டத்தில் பயன் படுத்தப்படும் ஓர் இசைக்கருவி; a musical instrument. [அல-அலவு+சட்டி] [P]
அலறிப்போகு-தல்	அலறிப்போகு-தல் alaṟippōkutal, செ.கு.வி. (v.i.) நில அதிர்வினால் அல்லது வெடி அதிர்வினால் கவர், மரம் போன்றவற்றில் விரிசல் விடுதல்; toget split wall, tree etc. due to earthquake orexplosive sound. [அலறி+போதல்]
அலாக்குத்தா	அலாக்குத்தா alākkuttā, வி.எ. (adv.) தொய்வில்லாமல் ஒரே முயற்சியில் முடித்தல்; to complete the work at a stretch. "அப்படியே அவனை அலாக்குத்தா பிடித்துத் துரக்கி வெளியே போட்டான் வீரன்" (இ.வ.);. [அலக்கு+குத்து+ஆக]

அலாதகம்	அலாதகம் alātagam, பெ. (n.) தெருக்கூத்தில் கட்டைக் கட்டியாடும் பாத்திரங்கள் பின்பற்றும் அடி வரிசை (14:272);; stepping styles in Street drama. [அலை-அலாதகம்]
அலார்	அலார் alār, பெ. (n.) வீண்பழி, புரளி; slander. [அலர்-அலார்]
அலிக்கி	அலிக்கி alikki, பெ.(n.) மேளத்திற்குப்பயன்படும் பானை. (ம.வ.தொ.69.);; pot used for musical purposes. [அலக்கு-அலிக்கி]
அலுக்கம்	அலுக்கம் alukkam, பெ. (n.) மெல்லிய நடமாட்டம்; சந்தடி. (வ.சொ.அக.);; a low sounds of slow movement. [அலுக்கு-அலுக்கம்]
அலுக்கி	அலுக்கி alukki, பெ. (n.) உருட்டும் போது உரசிச் செல்லும் குண்டு; a rolling ball. [அலுக்கு-அலுக்கி]
அலுக்குளி	அலுக்குளி alukkuḷi, பெ. (n.) கோபி செட்டிபாளையம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றுர்; a village in Gobichettipalayam Taluk. [ஒருகா.அல்லி+குழி]
அலுப்பஞ்சுளுப்பாமா	அலுப்பஞ்சுளுப்பாமா aluppañcuḷuppāmā, பெ.எ. (adj.) மிகவும் இழிவாகவும் ஏளனமாகவும்; derisively. "உன்னிடம் கூலி வேலைக்கு வந்து விட்டதால் அலுப்பஞ் களுப்பமா எடை போடாதே எங்க உடம்பிலேயும் இரத்தந்தான் ஒடுது" (இ.வ.);. [அலுப்பம்+சுளுப்பம்+ஆக]
அலுவலகஉதவியாளர்	அலுவலகஉதவியாளர் aluvalakautaviyāḷar, பெ. (n.) அலுவலகத்துக்கு உதவியாக இருப்பவர்; office assistant. [அலுவலகம்+உதவியாளர்]
அலுவலகப்பணி	அலுவலகப்பணி aluvalakappaṇi, பெ.(n.) ஒர் அலுவலகத் தொடர்பாக அலுவலகத்தை விட்டு வெளியே ஆற்றும் பணி; official duty. [அலுவலகம்+பணி.]

அலுவலகம்	அலுவலகம் aluvalagam, பெ. (n.) பணி அல்லது தொழில் செய்யும் இடம்; a place of work, office. [அலுவல்+அகம்.]
அறிவின்மை	அறிவின்மை aṟiviṉmai, பெ. (n.) மடமை; ignorance. [அறிவு+இன்மை.]
அலுவலர்	அலுவலர் aluvalar, பெ. (n.) 1.உழைப்பில் அல்லது வேலையில் ஈடுபட்டவர். a worker, 2.அதிகாரி, officer. [அலுவல்+அர்]
அலை கொம்பு	அலை கொம்பு alaikombu, பெ. (n.) குற்றமுடையதெனக் கூறப்படும் மாட்டுக் கொம்பில் ஒருவகை; a defective type horn of a COW. [அர்-அலை+கொம்பு]
அலைவாரி	அலைவாரி alaivāri, பெ. (n.) ஏரி மற்றும் அணைப் பகுதியின் அடியில் அலையின் காரணமாக மண்ணரிக்காமல் இருக்கக் கருங்கல் அல்லது செங்கல் கொண்டு வாட்டச் சாய்விற்குக் கட்டப்படும் சுவர்; a supporting wall erected to stop erosion in a lake or dam. [அலை+வாரி]
அவக்காச்சி	அவக்காச்சி avakkācci, பெ. (n.) நுகர்வுகளின் மீது கொள்ளும் வெறி; craving for enjoyments. [அவா+காய்ச்சி]
அவஞ்சி	அவஞ்சி avañci, பெ. (n.) ஒரு வகையான தோற்கருவி; a kind of drum. [அவை-அவஞ்சி]
அவட்டை	அவட்டை avaṭṭai, பெ. (n.) இறந்தோரின் ஆவி, spirit of dead person.(மீனவ.); [ஒருகா, அவடு-அவட்டை]

அவட்டைசொவட்டை	அவட்டைசொவட்டை avaṭṭaisovaṭṭai, பெ. (n.) அயர்ச்சி மற்றும் சோர்வினால் வரும் மயக்கம்; giddiness, due to tiredness. "வெயிலில் முந்திரிக் காட்டில் அலைந்தது அவட்ட சொவட்ட கண்டு போச்சி"(இ.வ.);. [அவல்-அவட்டை-சொவட்டை]
அவத்தாண்டை	அவத்தாண்டை avattāṇṭai, பெ. (n.) முதுகுளத்தூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Mudukulattur Taluk. [அவம்+தண்டலம்]
அவதாளம்	அவதாளம்பெ. (n.) avatāḷam, சிறந்த நிகழ்ச்சிகளின் மங்கலத்தைக் கெடுத்து தீமையைக் கொடுக்கும் தாளவகை; inauspicious time measure in music performance. [அவம்+தாளம்]
அவரவயல்	அவரவயல் avaravayal, பெ. (n.) அறந்தாங்கி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Arantangi Taluk. [அவரை+வயல்]
அவரிவிளை	அவரிவிளை avariviḷai, அகத்தீசுவரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Agastheeswaram Taluk. [அவரி+விளை(மிளை-விளை);]
அவல்பதம்	அவல்பதம் avalpatam, பெ. (n.) நெல் அரிசியாவதற்குரிய பக்குவம்; proper stage paddy to be pounded. காய்ந்து கொண்டிருக்கும் நெல்லின் அரிசியை பல்லில் வைத்துக் கடிக்கும் போது நொறுங்காமல் நசுங்குகிற பக்குவம்
அவலிவனல்லூர்	அவலிவனல்லூர் avalivaṉallūr, பெ. (n.) தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் உள்ள ஓர் ஊர்; name of the village in Thanjavur. [ஒருகா.அவல்-அவலி+வன+நல்லூர்]
அவனிவீமன்	அவனிவீமன் avanivīman, பெ. (n.) விக்கிரம சோழன் ஆட்சிக் காலத்தில் (1123); அரியவூர் ஊரவையில் இருந்த உறுப்பினன்; a member of ariyavur sabai of (1125 AD); Vekkiranacholan period. [அவனி+வீமன்]

அவிந்து போ-தல்	அவிந்து போ-தல் avintupōtal, செ.கு.வி (v.t) சோறு குழைந்து போதல்; rice over boiled. [அவி-அவிந்து+போ]
அவளிவணல்லூர்	அவளிவணல்லூர் avaḷivaṇallūr, பெ. (n.) இவ்வூர் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் உள்ள ஓர் ஊர்; name of the village in Thanjavur. அவள்=காளான்; அவணம். கொட்டைப் பாக்கின் மிகுதி. [அவள்+அவணம்+நல்லூர்]
அவிநயன்	அவிநயன் avinayaṉ, பெ. (n.) 1.மெய்ப்பாடு வுளப்படுத்திக் கூத்துக் (நாட்டியம்); கலை நூல் எழுதிய முதல் நூலாசிரியின்பெயர்: The first exponant and author of (Bharatnatya); Avinnayam dance treatise in ancient Tamil. அவிநயக்கூத்து(சிலப்.312);. 2.கூத்தன், dancer. [அவி+நயன்] அவிநயன் avinayaṉ, பெ. (n.) தொல்காப்பியர் காலத்தில் தமிழ் நாட்டியக் கலை வல்லுநன்; the author of original Natya sastra - AVINAYAM a treatise on Tamil dance, a contemporary of the ancient Tamil gammeriar Tolkappiyar.
அவியுணவு	அவியுணவு aviyuṇavu, பெ. (n.) வேள்வித் தீயில் இடப்படும் பொருள்கள்; edibles thrown in the sacred fire. [அவி+உணவு]
அவிழ்த்துவிடு-தல்	அவிழ்த்துவிடு-தல் aviḻttuviṭutal, செ.கு.வி (v.t.) பொய் பேசுதல்; to lie to speak falsehood. [அவிழ்த்து+விடு]
அவுசாரி	அவுசாரி avusāri, பெ. (n.) ஒழுக்கங்கெட்டவள்; an an adulterated woman. "அவள் ஊர் மேய்கிற அவுசாரியாயிற்றே" (வசொஅக.);. [அவி+சாரி]

அவுட்டு	அவுட்டு avuṭṭu, பெ. (n.) விளையாட்டைவிட்டு வெளியேறுதல்; to set out from the game. [E.out→அத.அவுட்டு]
அவுட்டுவிடு-தல்	அவுட்டுவிடு-தல் avuṭṭuvidutal, பெ. (n.) பொய் பேசுதல்; to speak lie. "விட்டால் போதும் அவன் நெய்வேலி இருக்கிற இடமே எங்கள் இடந்தான்னு பெரிய அவுட்டா விடுவான்" (இ.வ.);. [அவிழ்த்து+விடு]
அவுடு	அவுடு avudu, பெ. (n.) தொடையிடுக்கு in between thighs. "அவுட்டுக்குள்ள பாய்கிறான்". [அவுடி-அவுடு]
அவையக்கத்து	அவையக்கத்து avaiyakkattu, பெ. (n.) மட்டையிட்ட கோழி அடைகாக்க அணியமாக இருப்பதைக் காட்டக் கொக், கொக் என்று சிறகை விரித்துப் போர்த்தியபடிஎழுப்பும் குரல், (இ.வ.);; the cakling sound of a brooding hen. [அவையம்+(கத்தல்);கத்து]
அவையத்தாப்பொட்டை	அவையத்தாப்பொட்டை avaiyattāppoṭṭai, பெ.(n.) அடை காக்கும் கோழி brooding hen. [அவை+அத்து+பெட்டை]
அழகானந்தல்	அழகானந்தல் aḻkāṉantal, பெ. (n.) திருவண்ணாமலை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Thiruvannamalli Taluk. [அழகன்+ஏந்தல் (ஏரி);]
அழகிய சீயன்	அழகிய சீயன் aḻkiyacīyaṉ, பெ. (n) மூன்றாம் இராச இராசன் காலத்தில் வாட்குடை வடகழனி என்ற ஊரில் வாழ்ந்தவன்; a devotee of vätkugawadakalānī village [அழகிய+ சீயன்.] வாட்குடை வடகழனி என்ற ஊரில் நந்தவனத்தைப் பாதுகாத்துக் கொண்டு திருவோத்துர் இறைவனுக்கு நாள்தோறும் குறுணிப்பூ அளித்து வந்தவன் இவன்.

அழகிய சோழநல்லூர்	அழகிய சோழநல்லூர் aḻkiyacōḻnallūr, பெ. (n.) கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் உள்ள ஓர் ஊர். a village in kanniyakumari district. [அழகிய+சோழ நல்லூர்] தேரூர் ஊரம்மன் பெயர் அழகிய சோழ நங்கை. இயல்பாகவே அழகிய சோழ நல்லூர் என்பது சோழர் மேலாண்மையைக் சுட்டியுணர்த்தும் சிறப்பு பெயராயிற்று.
அழகிய பாண்டியன்	அழகிய பாண்டியன் aḻkiyapāṇṭiyaṉ, பெ. (n.) பொதியமலையிலுள்ள ஓர் ஊர். A village in podiyamalai [அழகிய + பாண்டியன்] பொதிய மலைச் சிற்றரசனாகிஆய் என்பவனை வென்று மேம்பட்ட அப்பாண்டியன் தன் வெற்றிச் சிறப்பு விளக்குதற்பொருட்டு அம்மலையடி வாரத்திலுள்ள ஓர் ஊருக்கு அழகிய பாண்டிய புரம் என்று பெயரிட்டான் என்பர்.
அழகுச்சம்பா	அழகுச்சம்பாபெ. (n.) நெல்வகை; a variety of paddy. [அழகு+சம்பா]
அழண்டுபோ-தல்	அழண்டுபோ-தல் aḻṇṭupōtal, செ.கு.வி. (v.i.) பதனழிதல்; to get rotten. [அழன்று-அழண்டு+போ]
அழல்உயிர்ப்பு	அழல்உயிர்ப்பு aḻluyirppu, பெ. (n.) 1மூக்கின் வழியாக வரும் உயிர்ப்பு; breath coming from the nostrils. 2. தீப்போல் வெப்பமான மூச்சு, breath hot as fire. [அழல் + உயிர்ப்பு]
அழல்கரப்பான்	அழல்கரப்பான் aḻlkarappāṉ, பெ. (n.) கரப்பான் வகை; a variety of cockcroch. [அழல்+கரப்பான்]
அழல்கருப்பை	அழல்கருப்பை aḻlkaruppai, பெ. (n.) சாமைப் பயிர்; a kind of millet. [அழல்+கருப்பை]

அழல்குணப்பாடு	அழல்குணப்பாடு aḻlkuṇappāṭu, பெ. (n.) நெருப்பு அல்லது வேறுவகை வெப்பத்தினால் உடம்பிலுள்ள நோயைக் குணப்படுத்துதல்; treatment of diseases in the system by the application of heat thermotherapy. [அழல்+குணப்பாடு]
அழல்குணம்	அழல்குணம் aḻlkuṇam, பெ.(n.) உடம்பிலுள்ள சூட்டை எழுப்புங்குணம்; the quality of producing heat, thermogenic property. [அழல்+குணம்]
அழல்குமரம்	அழல்குமரம் aḻlkumaram, பெ. (n.) ஒரு கூட்டு மருந்து; a compound medicine. [அழல்+குமரம்]
அழல்குமரன்	அழல்குமரன் aḻlkumaraṉ, பெ.(n.) முருகக் கடவுள்; Lord Murugan as off spring of agni. [அழல்+குமரன்]
அழல்சமன்மை	அழல்சமன்மை aḻlcamaṉmai, பெ. (n.) 1. செரிமான ஆற்றலை ஒழுங்குபடுத்துதல்; regulation of digestion. 2. செரிமான ஆற்றலைத் தூண்டுதல்; stimulation of digestion. [அழல்+ சமன்+மை]
அழல்திசை	அழல்திசை aḻlticai, பெ. (n.) அழல் மூலை பார்க்க; see {alal-mülai.} [அழல்+திசை]
அழல்நிகழ்ச்சி	அழல்நிகழ்ச்சி aḻlnikaḻcci, பெ. (n.) 1.நெருப்பினால் ஏற்பட்ட நிகழ்ச்சி; that which happened from the action of fire or in resulting from fire. 2. நெருப்பின் தோற்றம்; production of fire. [அழல்+நிகழ்ச்சி]
அழல்மூலை	அழல்மூலை aḻlmūlai, பெ. (n.) தென்கீழ்த்திசை; the south east quarter, as under the guardianship of Agni. [அழல் + மூலை]
அழலச்சம்	அழலச்சம் aḻlaccam, பெ. (n.) நெருப்பைக் காண நேர்ந்த விடத்துண்டாகும் அச்சம்; morbid dread of fire a heat, Thirmophobia. [அழல்+அச்சம்]

அழலழிவு	அழலழிவு a̱lla̱livu, பெ. (n.) தீயினாலுண்ட்டாகும் உலகழிவு; destruction of the world of fire. [அழல்+அழிவு]
அழலன்	அழலன் a̱llaṉ, பெ. (n.) செவ்வாய், mars. [அழல்+அன்]
அழலாற்றல்	அழலாற்றல் a̱llā̱ṟṟal, பெ. (n.) 1. செரிமான ஆற்றல்; the power of digestion. 2. நெருப்பின் வல்லமை; the power of fire. [அழல்+ஆற்றல்]
அழலுப்பு	அழலுப்பு a̱lluppu, பெ. (n.) வெடியுப்பு: a kind of salt. [அழல்+உப்பு]
அழற்கண்டம்	அழற்கண்டம் a̱lṟkaṇṭam, பெ. (n.) வயிற்றுத் தீ; abdominal or gastric fire. [அழல் + கண்டம்]
அழற்கம்பம்	அழற்கம்பம் a̱lṟkampam, பெ. (n.) 1. நெருப்புத் தூண்; piller of fire, 2 நெருப்பு முதலானவற்றைச் சுடாதிருக்கச் செய்யும் மாயக்கலை; suspending the action of fire - a kind of magic. [அழல்+கம்பம்]
அழற்கம்பன்	அழற்கம்பன் a̱lṟkampaṉ, பெ. (n.) சிவன்; Sivan in the form on a column of fire. [அழல்+கம்பன்]
அழற்கல்	அழற்கல் a̱lṟkal, பெ. (n.) சக்கிமுக்கிக் கல்: flint, pyrites. [அழல்+கல்]

அழற்கொப்புளம்	அழற்கொப்புளம் aḻṟkoppuḷam, பெ. (n.) நெருப்புக்கொப்புளம்; a collection of watery fluid beneath the superficial layer of the skin-bilister. [அழல்+கொப்புளம்]
அழற்சட்டி	அழற்சட்டி aḻṟcaṭṭi, பெ. (n.) நெருப்பிடு கலம்; fire-pan, censer. [அழல்+சட்டி] [P]
அழல்பிழம்பு	அழல்பிழம்பு aḻlpiḻmbu, பெ. (n.) தீ நாக்கு; flame of fire. [அழல்+பிழம்பு]
அழற்போக்கு	அழற்போக்கு aḻṟpōkku, பெ. (n.) உடம்பில் வெப்பம் பரவியிருக்கும் நிலைமை; the distributions of heat in the system. [அழல்+போக்கு]
அழற்சான்று	அழற்சான்று aḻṟcāṉṟu, பெ. (n.) மணச் சடங்கில் தீ வளர்த்து அதனை முன்னிலைப் படுத்துடல்; confirming the marriage in the presence of sacred fire. [அழல்+சான்று]
அழிக்கால்துறை	அழிக்கால்துறை aḻikkālturai, பெ. (n.) அகத்தீசுவரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Agatheeswaram Taluk. [அழிகால்+துறை]
அழிகாடு	அழிகாடு aḻikāṭu, பெ. (n.) வேளாண்மை முடிந்த பின்னும் உழவு செய்வதற்கு முன்னும் மாடுகளை மேயவிடும் நிலப்பகுதி. (கொ.வ.வ.சொ.12);; harvested area left for grazing. [அழி+காடு]

அழிசி	அழிசி1 aḻisi, பெ. (n.) 1 பழங்காலப்புலவர் பெயர்; name of a poet. 2.ஆற்றுக் கழிமுகப் பகுதியைச் சார்ந்தவன்; a man from an area of confluence of a river. [அழி(ஆற்றுக்கழிமுகம்);-அழிசி] அழிசி2 aḻisi, பெ.(n.) சோழர் கால மன்னனான "பொலம் பூண்" என்ற அரசன் காலத்தவன், ஆதன் என்ற கடைக்கழகக் காலப் புலவரின் தந்தை; father of the sangam period poet, adan who lived during the period of cholaking Polampsin" [அழி+அழிசி]
அழிசிகுடி	அழிசிகுடி aḻicikuṭi, பெ. (n.) சிதம்பரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Chidambaram Taluk. [அழிசி+குடி]
அழிஞ்சிக்குச்சி	அழிஞ்சிக்குச்சி aḻiñcikkucci, பெ. (n.) தட்டு பின்ன பயன்படும் குச்சி, (ம.வ.தொ.);; a stick used to spin basket. [அழிஞ்சி+குச்சி]
அழியாநிலை	அழியாநிலை aḻiyānilai, பெ. (n.) அறந்தாங்கி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Arantangi Taluk. [அழியாத+நிலை]
அழுகுனி ஆட்டம்	அழுகுனி ஆட்டம் aḻukuṉiāṭṭam, பெ. (n.) திருட்டுத் தொழில். (கொ.வ.வ.சொ.12.);; activities of theft. [அழுகுனி+ஆட்டம்]
அழுதுவடி-த்தல்	அழுதுவடி-த்தல் aḻutuvaṭittal, 2.செ.குவி (vi.) பொலிவின்றி இருத்தல்; to be dull, dispirited. [அழும்→அழுது+வடி-]
அழும்பில்நாடு	அழும்பில்நாடு aḻumpilnāṭu, பெ. (n.) புதுக்கோட்டைப் பகுதியில் உள்ள அம்பு நாடு; a countryof Paudukötta regionat present it is called ambunādu. [அழும்பில்+நாடு]

மேகம்	மேகம்1 mēkam, பெ.(n.) 1. வானவெளியில் திரண்டிருக்கும் நீராவித்திரள், முகில்; cloud. "நன்னிற மேக நின்றது போல" (சிலப். 11, 46);. 2. நீர் (பிங்.);; water. மறுவ. ஆய், இளை, எழிலி, கணம், கந்தரம், கள், கார், காளம், குயின், கொண்டல், கொண்மு. சீதம், செல், பெயல், மங்குல், மஞ்சு, மழை, மால், முகில், மை, வான், விசும்பு, விண், விண்டு. ம. மேகம்; க. மேக; தெ. மேகமு;து. மேகி. சிறுநீர் கழித்தல், நீராக்குதல், வெண்ணீர் (விந்து); வெளிப்படுதல், ஆகிய பொருளுடைய mih என்பதினின்று மேகம் என்னும் சொல் பிறந்ததாக மா.வி. அகரமுதலி காட்டுகிறது. நீர் பொழிவது என்னும் கருத்தைப் புலப்படுத்த நீர்மேகம், மழைமேகம் என்றாற் போன்று நீர்ப்பொருள் அடை கொடுத்து வழங்குவதை நோக்கும் போது மேகத்திற்கு மழை பொழிவது அடிப்படை பொருளன்று என்பது வெளிப்படை. அதேபோல் கருத்தமேகம் கார்மேகம் என்றும் வெளிறிய மேகம் வெண்மேகம் என்றும் அழைக்கப்படுவதைப் பார்க்கும் போதும் மேகம் என்பது நீர் பெய்தல் என்று பொருள்படும் அடியிலிருந்து பிறந்திருக்க வாய்ப்பில்லை என்பது உறுதிபடுகிறது. அதாவது மேகத்திற்குரிய வண்ணங்கள் இரண்டு. ஒன்று வெண்மை, மற்றொன்று கருப்பு. இவ்விரு தன்மை (வண்ணங்.); களைக் குறிக்க வெண், கார் என்னும் அடைகள் கொடுத்து வழங்குவது மேகம் என்பதற்கு நீர்பொழியும் தன்மையைக் காட்டும் கருமை வண்ணம் அடிப்படையில் அமையவில்லை என்பதைக் காட்டுகிறது. அதனால்தான் நீர், மழை போன்ற அடைகள் கொடுத்து மேகத்தின் நீர் பொழியும் பொருள் உணர்த்தப்படுகிறது. மேகம் என்னும் சொல் மேலே இருப்பது என்னும் பொருளுடைய மீ என்னும் அடியிலிருந்து வளர்ந்துள்ளது. மீ → மே (மேல்); → மேகெ (க. மேகெ, மேகு = மேல்); → மேக → மேகம். மேகத்தைக் குறிக்கும் மற்றொரு சொல்லான மூட்டம் (மேலே); மூடுவது என்னும் பொருளில் அமைந்தது இச்சொல்லுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கத் தக்கது.

அழும்பு	அழும்பு aḻumbu, பெ. (n.) வீணான செயல் களில் ஈடுபடுதல். (கொ.வ.வ.சொ.);; vain activities. [அழிவு-அழிம்பு-அழும்பு]
அழுவுதொழுவு	அழுவுதொழுவு aḻuvutoḻuvu, பெ.(n.) குடும்பம் நிலபுலம் தொடர்பான வேலைகள், சிக்கல்கள்; family responsibilities. "அழுவு தொழுவு எந்த வேலையும் அவனுக்கு இல்லை.அதுதான் ஊரைச்சுற்றித்திரிகிறான்." (இ.வ.);. [அழுவு-தொழுவு]
அள்ளிக்கிடாசு-தல்	அள்ளிக்கிடாசு-தல் aḷḷikkiṭācutal, செ.கு.வி. (v.i.) பொய்ச்செய்தி பரப்புதல்; (இ.வ.);; to gossip false propoganda. [அள்ளி+கிடாசு]
அள்ளிகோல்	அள்ளிகோல் aḷḷiāl, பெ. (n.) தறியில் பாவை குஞ்சம் பிரிக்கும் கோல்; an implement used in loom. [அள்ளி+கோல்]
அள்ளிப்போடு-தல்	அள்ளிப்போடு-தல் aḷḷippōṭutal, செ.கு.வி (vi.) பொய்யைச் சொல்லித் தூண்டிவிடுதல்; to rouse calamity by false propoganda. "எவளோ அள்ளிப்போட்டு இந்தக் குடும்பத்தைக் கெடுத்துவிட்டாள்." (இவ);. [அள்ளி+போடு]
அள்ளுக்கம்பி	அள்ளுக்கம்பி aḷḷukkampi, பெ. (n.) வண்டியச்சு; cart axle [அள்ளு+கம்பி] [P]
அள்ளுக்குத்திப்பூட்டு-தல்	அள்ளுக்குத்திப்பூட்டு-தல் aḷḷukkuttippūṭṭutal, செ.கு.ன்றாவி. (v.t.) நுகத்தடிப் பூட்டுக் கயிற்றின் நீளத்தைக் குறைக்க, முடிச்சு உள்ள முனையில் கயிற்றை இரு வளையமாக வளைத்துப் போட்டுப் பூட்டுதல்; (இ.வ.);; to make a type knot. [அள்ளுக்குத்தி+பூட்டு]

அள்ளுகயிறு	அள்ளுகயிறு aḷḷukayiṟu, பெ.(n.) பண்ணையில் கோல்களை மேலும் கீழும் இரு பக்கத்திலும் இழுத்துப் பிடிக்கும் கயிறு. (நெ.தொ.க.). [அள்ளு+கயிறு]
அளக்கை	அளக்கை aḷakkai, பெ.(n.) 1. அளத்தல்; measuring; நில அளவிடல்; land survey. 2. தீர்வை நிலஅளக்கை; landcess. மறுவ. அளப்பு. [அள-அளக்கை]
அள்ளுத்தறி	அள்ளுத்தறி aḷḷuttaṟi, பெ. (n.) கயிறு போன்ற வற்றால் இழுத்துக் கட்டடப்பட்டிருக்கும் தறி வகை. (நெ.தொ.க.53.);. tightly fastened loom. [அள்ளு+தறி]
அள்ளுபிடித்தல்	அள்ளுபிடித்தல் aḷḷupiṭittal, பெ. (n.) பாவு அறுவாக்கல், பாவுகட்டுதல் (நெ.தொ.க. 53);: arrangement in loom. [அள்ளு+பிடி]
அள்ளுவிரைப்படு-தல்	அள்ளுவிரைப்படு-தல் aḷḷuviraippaṭutal, செ.கு.வி. (v.i.) காளைகளுக்குக் காயடித்தல்; castrating. [அள்ளு+விதை(விரை);+படு]
தேக்கநிலை	தேக்கநிலை tēkkanilai, பெ.(n.) தேங்கிய நீர்; stagnant water. [தேக்கம்+நிலை] தேக்கநிலை tēkkanilai, பெ.(n.) தேங்கிய நீர்; stagnant water. [தேக்கம்+நிலை]
தேக்கித் தள்ளு-தல்	தேக்கித் தள்ளு-தல் tēkkittaḷḷutal, 6 செ.குன்றாவி. (v.t.) குண்டினைக் கையை அல்லது காலினை மடக்கிக்கொண்டு. தள்ளுதல்; to push away a ball with the knee or elbow. [தேக்கி+தள்ளு-] தேக்கித் தள்ளு-தல் dēkkiddaḷḷudal, 6 செ.குன்றாவி.(w.t.) குண்டினைக் கையை அல்லது காலினை மடக்கிக்கொண்டு தள்ளுதல்; to push away a ball with the knee or elbow. [தேக்கி+தள்ளு-]

தேக்கு-தல்	தேக்கு-தல் tēkkutal, 6 செ.கு.வி.(v.i) நகர்தல்; to move with a little pause. [துக்கு-தெக்கு-தேக்கு] தேக்கு-தல் dēkkudal, 6 செ.கு.வி.(v.i.) நகர்தல்; to move with a little pause. [துக்கு-தெக்கு-தேக்கு]
தேங்காத்தொட்டி	தேங்காத்தொட்டி tēṅkāttoṭṭi, பெ.(n.) தேங்காய் மூடி; one part of the coconut shell. [தேங்காய்+தொட்டி] தேங்காத்தொட்டி tēṅgāttoṭṭi, பெ.(n.) தேங்காய் மூடி; one part of the coconut shell. [தேங்காய்+தொட்டி]
தேங்காய் உடைத்தல்	தேங்காய் உடைத்தல் tēṅkāyuṭaittal, பெ. (vbl.n.) கரகாட்டக் கலைஞர் நிகழ்த்தும் ஒரு திறம்சார் விளையாட்டு; a skillful play of the folklorists in karagam play. [தேங்காய்+உடைத்தல்] தேங்காய் உடைத்தல் tēṅgāyuḍaittal, தொ.பெ. (v.bl.n.) கரகாட்டக் கலைஞர் நிகழ்த்தும் ஒரு திறம்சார் விளையாட்டு; a skill ful play of the folklorists in karagam play. [தேங்காய்+உடைத்தல்]
தேங்காய்நார்புல்	தேங்காய்நார்புல் tēṅkāynārpul, பெ.(n.) புல் வகை; a kind of grass. [தேங்காய்+நார்புல்] தேங்காய்நார்புல் tēṅgāynārpul, பெ.(n.) புல் வகை; a kind of grass. [தேங்காய்+நார்+புல்]
தேங்காய்ப்போர்	தேங்காய்ப்போர் tēṅkāyppōr, பெ.(n.) இரண்டு தேங்காய்களை உருட்டி ஒன்றுடனொான்று மோத விடுதல்; making coconuts to dash with each other with force. [தேங்காய்+போர்] தேங்காய்ப்போர் tēṅgāyppōr, பெ.(n.) இரண்டு தேங்காய்களை உருட்டி ஒன்றுடனொான்று மோத விடுதல்; making coconuts to dash with each other with force. [தேங்காய்+போர்]

தேடாக்கி	தேடாக்கி tēṭākki, பெ.(n.) அறந்தாங்கி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Arantangi Taluk. [தோடு-தேடு+ஆக்கி] தேடாக்கி tēṭākki, பெ.(n.) அறந்தாங்கி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Arantangi Taluk. [தோடு-தேடு+ஆக்கி]
தேய்புரிபழங்கயிற்றனார்	தேய்புரிபழங்கயிற்றனார் tēypuripaḻṅkayiṟṟaṉār, பெ.(n.) கடைக்கழகப் புலவர்; a poet of sangam age. தேர்ச் சிற்பாசாரிகள் பெ.(n.); கம்மாளர் இனத்திலுள்ள ஒரு பிரிவினர்; a Sub caste of Kammālar. [தேர்+சிற்பம்+ஆசாரிகள்] தேய்புரிபழங்கயிற்றனார் tēyburibaḻṅgayiṟṟaṉār, பெ.(n.) கடைக்கழகப் புலவர் a poet of sangam age.
தேர்நூல்	தேர்நூல் tērnūl, பெ.(n.) தேர் செய்யும் முறைகளைக் கூறும் நூல்; a treatise on chariot making. நீளியல் நெடுந்தேர் (அகம்.234); நூலமை சிறப்பின் வாமான் திண்தேர். . (அகம்400); [தேர்+நூல்] தேர்நூல் tērnūl, பெ.(n.) தேர் செய்யும் முறைகளைக் கூறும் நூர்; a treatise on chariot making. நீளியல் நெடுந்தேர் (அகம்:234); நூலமை சிறப்பின் வாமான் திண்தேர். - (அகம்400); [தேர்+நூல்]
தேர்வகச்சீட்டு	தேர்வகச்சீட்டு tērvagaccīṭṭu, பெ. (n.) தேர்வு எழுதும் மாணவர்க்கு வழங்கும் புகவுச்சீட்டு: hall ticket. மறுவ. நுழைவுச்சீட்டு [தேர்வு+அகம்+சீட்டு] தேர்வகச்சீட்டு tērvagaccīṭṭu, பெ.(n.) தேர்வு எழுதும் மாணவர்க்கு வழங்கும் புகவுச்சீட்டு: hall ticket. மறுவ, நுழைவுச்சீட்டு [தேர்வு+அகம்+சிட்டு]

தேர்ப்புரை	தேர்ப்புரை tērppurai, பெ.(n.) கொம்பு முறி விளையாட்டில் இரு சாராரும் உருவாக்கு கின்ற தேர்களை வைக்கும் கூடம்: a common place station to place temple cars of two groups. [தேர்+புரை] தேர்ப்புரை tērppurai, பெ.(n.) கொம்பு முறி விளையாட்டில் இரு சாராரும் உருவாக்கு கின்றதேர்களை வைக்கும்கூடம்; a common place station to place temple cars of two groups. [தேர்+புரை]
தேர்பாவுக் குச்சி	தேர்பாவுக் குச்சி tērpāvukkucci, பெ. (n.) நூல் இழைத்தலின் பயன்படுத்தப்படும் கருவி; a device in weaving. [தேர்+பாவு+குச்சி] தேர்பாவுக் குச்சி tērpāvukkucci, பெ.(n.) நூல் இழைத்தலின் பயன்படுத்தப்படும் கருவி, a device in weaving. [தேர்+பாவு+குச்சி]
தேர்போகி	தேர்போகி tērpōki, பெ.(n.) இராமநாதபுரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Ramanathapuram Taluk. [தேர்+போகி] தேர்போகி tērpōki, பெ.(n.) இராமநாதபுரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Ramanathapuram Taluk. [தேர்+போகி]
தேர்வளி	தேர்வளி tērvaḷi, பெ.(n.) பொன்னேரி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Ponneri Taluk. [தேர்+வழி] தேர்வளி tērvaḷi, பெ.(n.) பொன்னேரி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Ponneri Taluk. [தேர்+வழி]

தேர்வாய்	தேர்வாய் tērvāy, பெ.(n.) பொன்னேரி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Ponneri Taluk. [தேர்+வாய்] தேர்வாய் tērvāy, பெ.(n.) பொன்னேரி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Ponneri Taluk. [தேர்+வாய்]
தேரம்	தேரம் tēram, பெ.(n.) நேரம் time. (நெ.வ. வ.சொ.);. [நேரம்-தேரம் (கொ.வ.);] தேரம் tēram, பெ.(n.) நேரம் time. (நெ.வ. வ.சொ.);. [நேரம்-தேரம்(கொ.வ.);]
தேரிக்காட்டான்	தேரிக்காட்டான் tērikkāṭṭāṉ, பெ. (n.) பாலைவனப்பகுதியில் வாழ்பவன்; one who dwells in desert like place. [தேரி+காடு+ஆன்] தேரிக்காட்டான் tērikkāṭṭāṉ, பெ.(n.) பாலைவனப்பகுதியில் வாழ்பவன்; one who dwells in desert like place. [தேரி+காடு+ஆன்]
தேரிவிளை	தேரிவிளை tēriviḷai, பெ.(n.) அகத்தீசுவரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Agastheeswaram Taluk. [தேரி+விளை(மிளை);] தேரிவிளை tēriviḷai, பெ.(n.) அகத்தீசுவரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Agastheeswaram Taluk. [தேரி+விளை(மிளை);]
தேவகோட்ட தோரணங்கள்	தேவகோட்ட தோரணங்கள் tēvaāṭṭatōraṇaṅkaḷ, பெ.(n.) சோழர் காலக் கோயில்களில் சிற்பங்கள் உள்ள இடம்; a place where the Chola period sculptures are preserved. [தேவர்+கோட்டம்+தோரணங்கள்]

தேவதாசிகள்	தேவதாசிகள் tēvatācikaḷ, பெ.(n.) கோயில் தெய்வத்தின் முன் பரதம் ஆடுபவர்; dancing women in temples. மறுவ. தேவரடியார் [தேவ+தாசிகள்] தேவதாசிகள் tēvatācigaḷ, பெ.(n.) கோயில் தெய்வத்தின் முன் பரதம் ஆடுபவர்; dancing women in temples. மறுவ. தேவரடியார் [தேவ+தாசிகள்]
தேவதாரு	தேவதாரு1 tēvatāru, பெ.(n.) மரத்தாலான சிற் பங்கள் செய்யப் பயன்படும் மர வகை; wood variety used to make chariots. [துவை+தாரு] தேவதாரு2 tēvatāru, பெ.(n.) மருந்துக்குப் பயன்படும் மரம்; a tree of medical use. [தேவை+தாரு] தேவதாரு tēvatāru, பெ.(n.) மரத்தாலான சிற் பங்கள் செய்யப் பயன்படும் மர வகை, wood variety used to make chariots. [துவை+தாரு] தேவதாரு tēvatāru, பெ.(n.) மருந்துக்குப் பயன்படும் மரம்; a tree of medical use, [தேவை+தாரு] தேவதாரு tēvatāru, பெ. (n.) 1. வண்டுகொல்லி; deodar cedar. 2. மரவகை; red cedar. 3. நெட்டிலிங்கம்
தேவ துந்துமி	தேவ துந்துமி tēvatuntumi, பெ.(n.) தேவராட்டத்தில் இடம் பெறும் "உறுமி" எனும் இசைக் கருவி; urumi, a musical instrument. [தேவன்+ துந்துமி] [P] தேவ துந்துமி dēvadundumi, பெ.(n.) தேவராட்டத்தில் இடம் பெறும் "உறுமி" எனும் இசைக் கருவி; a musical instrument. [தேவன்+துந்துமி] [P]

தேவரடியார்	தேவரடியார் tēvaraṭiyār, பெ.(n.) கோயில் களில் பரதம் ஆடும் பெண்கள்; temple dancers. [தேவர்+அடியார்] தேவரடியார் tēvaraḍiyār, பெ.(n.) கோயில் களில் பரதம் ஆடும் பெண்கள்; temple dancers. [தேவர்+அடியார்] தேவரடியார் tēvaraḍiyār, பெ. (n.) தளிப் பெண்டிர்; temple dancing girls. "தேவரடியார்க்கும் உவச்சர்க்கும் (தெகதொ3::47);. ம. தேவடிச்சி [தேவர் + அடியார்]
தேவராட்டம்	தேவராட்டம் tēvarāṭṭam, பெ.(n.) கம்பளத்து நாயக்கர் ஆடும் ஆட்டம்; a folk dance. [தேவர்+ஆட்டம்] தேவராட்டம் tēvarāṭṭam, பெ.(n.) கம்பளத்து நாயக்கர் ஆடும் ஆட்டம்; afolk dance. [தேவர்+ஆட்டம்]
தேவராட்டி	தேவராட்டி tēvarāṭṭi, பெ.(n.) குரவைக் கூத்தாடும் பெண்டிர்; dancer of kuravai dance. [தேவர்+ஆட்டி] தேவராட்டி tēvarāṭṭi, பெ.(n.) குரவைக் கூத்தாடும் பெண்டிர்; dancer of kuravai dance. [தேவர்+ஆட்டி] தேவராட்டி tēvarāṭṭi, பெ. (n.) தெய்வம் ஏறி அருள் கொண்டு குறி சொல்பவள்; a woman divinely inspired and possessed of oracular powers. "தலைமரபின் வழிவந்த தேவராட்டி தனையழைமின்" (பெரியபு. கண்ண. 47);. [தேவர் + ஆட்டி]

தேவராளன்	தேவராளன் tēvarāḷaṉ, பெ.(n.) குரவைக் கூத்தாடும் ஆடவர்; male dancer of kuravai. (6:120);. [தேவர்+ஆளன்] தேவராளன் tēvarāḷaṉ, பெ.(n.) குரவைக் கூத்தாடும் ஆடவர்; male dancer of kuravai. (6:120);. [தேவர்+.ஆளன்] தேவராளன் tēvarāḷaṉ, பெ. (n.) தெய்வமருள் கொண்டு குறி சொல்பவன்; a man divinely inspired and possessed of oracular powers. "களித்தனன் றேவராளன்" (சீகரனத் பு, கண்ணப் 57);. [தேவர் + ஆனன்]
தேவாசனம்	தேவாசனம் tēvācaṉam, பெ.(n.) தேர்ச் சிற்பத்திற்கு முறையாகப் பூசை புரிவோர்க் குரிய பங்கு; a traditional share for the priests who perform ritual to a temple car sculptures. [தேவர்+அசனம்] தேவாசனம் tēvācaṉam, பெ.(n.) தேர்ச் சிற்பத்திற்கு முறையாகப் பூசை புரிவோர்க்குரிய பங்கு; a traditional share for the priests who perform ritual to a temple car sculptures. [தேவர்+அசனம்] தேவாசனம்1 tēvācaṉam, பெ. (n.) ஒகிருக்கை வகை (யாழ்அக);; a kind of yogic posture தேவாசனம்2 tēvācaṉam, பெ. (n.) கோள் ஒன்பான் நிலைகள்; nine statues of the satelites.
தேவானந்தல்	தேவானந்தல் tēvāṉantal, பெ.(n.) திருவண் ணாமலை வட்டத்திலுள்ள சிற்றுர்; a village in Thiruvannamalai Taluk. [தேவன்+ஏந்தல்] தேவானந்தல் tēvāṉandal, பெ.(n.) திருவண்ணாமலை வட்டத்திலுள்ள சிற்றுர்; a village in Thiruvannamalai Taluk. [தேவன்+ஏந்தல்]

தேளி	தேளி1 tēḷi, பெ. (n) அருப்புக்கோட்டை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர் ; a village in Aruppukkottai Taluk. [தெள்-தெள்ளி-தேளி] தேளி2 tēḷi, பெ.(n.) ஒரு வகை மீன்; a kind of fish. [தேள்-தேளி] தேளி1 tēḷi, பெ.(n.) அருப்புக்கோட்டை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Aruppukkottai Taluk. [தெள்-தெள்ளி-தேளி] தேளி2 tēḷi, பெ.(n.) ஒரு வகை மீன்; a kind of fish. [தேள்-தேளி] தேளி1 tēḷi, பெ. (n.) தேள் போன்று கவ்வு முறுப்புக் கொண்டதும் ஓர் அடிக்குமேல் வளர்வதும் ஈயவெண்மை நிறமுடையதுமான நச்சு மீன் வகை; scorpion fish, leaden, attaining more than one ft. in length, poisonous and having
தேற்றான்கொட்டை	தேற்றான்கொட்டை tēṟṟāṉkoṭṭai, பெ.(n.) உடல் நோய்களுக்கு மருந்தாகப் பயன்படும் மரம்; a tree of medical use, [தேற்று-தேற்றான்+கொட்டை] தேற்றான்கொட்டை tēṟṟāṉkoṭṭai, பெ.(n.) உடல் நோய்களுக்கு மருந்தாகப் பயன்படும் மரம்; a tree of medical use. [தேற்று-தேற்றான்+கொட்டை]
தேன்மெழுகு முறை	தேன்மெழுகு முறை tēṉmeḻukumuṟai, பெ.(n.) செப்புப் படிமங்கள் செய்யும் முறைகளில் ஒன்று; a method of making bronze statues. [தேன்+மெழுகு+முறை] தேன்மெழுகு முறை tēṉmeḻugumuṟai, பெ.(n.) செப்புப் படிமங்கள் செய்யும் முறை களில் ஒன்று; a method of making bronze statues. [தேன்+மெழுகு+முறை]

தை நோம்பி	தை நோம்பி tainōmpi, பெ. (n.) பொங்கல் பண்டிகை (கொ.வ.வ.சொ.);. [தை+நோன்பு-நோம்பி (கொ.வ.);] [P] தை நோம்பி tainōmbi, பெ.(n.) பொங்கல் பண்டிகை, (கொ.வ.வ.சொ.);. [தை+நோன்பு-தோம்பி (கொ.வ.);] [P]
தையல்குருவி	தையல்குருவி taiyalkuruvi, பெ.(n) ஒருவகை குருவி இனம்; a kind of sparrow. [தையல்+குருவி]
தைலக்காப்பு	தைலக்காப்பு tailakkāppu, பெ.(n.) கரு வறையில் அமைந்துள்ள சுதைச் சிற்பங்களுக்குச் செய்யப்படும் காப்பு: embalming ointment for the conservation of wooden or concrete statues, [தைலம்+காப்பு] தைலக்காப்பு tailakkāppu, பெ.(n.) கரு வறையில் அமைந்துள்ள கதைச் சிற்பங் களுக்குச் செய்யப்படும் காப்பு: embalming ointment for the conservation of wooden or Concrete statues. [தைலம்+காப்பு]
தைவரல்	தைவரல் taivaral, பெ.(n) பண்ணின் சுரங்களை ஆறுசுருதியுடன் அழகுறப் பாடுதல்; singing perfectly. [தை+வா] தைவரல் taivaral, பெ.(n.) பண்ணின் சுரங்களை ஆறுசுருதியுடன் அழகுறப் பாடுதல்; singing perfectly [தை+வா] தைவரல்1 taivaral, பெ. (n.) வருடுகை; a shampoing softly pressing and stroking the limbs with hands. தைவரல்2 taivaral, பெ. (n.) கலைத்தொழில் எட்டனுள் குரலோசையேற்றுகை; harmonising with the key-note, one of eight {} [தை3 + வரல்]

<table>
<tr><td>தைவரல் எழால்</td><td>தைவரல் எழால் taivaraleḻāl, பெ.(n.)

ஒரு இசைவகைக்குரிய எழால்; a musical note.

[தைவரல்+எழால்]

தைவரல் எழால் taivaraleḻāl, பெ.(n.)

ஒரு இசை வகைக்குரிய எழால்; a musical note.

[தைவரல்+சாழால்]</td></tr>
<tr><td>தொக்கம்</td><td>தொக்கம் tokkam, பெ.(n.)

பல்லாங்குழியில் தேவையான கற்களைப் பெறாவிடின் துரும்பினை எடுத்துப்போடுதல்; a playing method in palankuli game.

[தொக்கு-தொக்கம்]

தொக்கம் tokkam, பெ.(n.)

பல்லாங்குழியில் தேவையான கற்களைப் பெறாவிடின் துரும் பினை எடுத்துப்போடுதல்; a playing method in palankuligame.

[தொக்கு-தொக்கம்]

தொக்கம்1 tokkam, பெ. (n.)

செரிக்காமல் வயிற்றிற் சிக்கிக் கொள்ளும் பொருள் (வின்);:

undigested matter adhering to the bowls,

[தொங்கு → தொக்கு → தொக்கம்]

தொக்கம் tokkam, பெ. (n.)

1. வயிற்றுச் சிக்கல்:

any hindrance to the passage of the contents of the stomach.

2. குழந்தைகள் மண் சாம்பல் முதலியவற்றை உட்கொள்வதால் உண்டாகும் குடற்சிக்கல்,
வயிற்றுப்பிசம் வயிற்றுப் போக்கு முதலியவற்றையுண்டாக்கும் ஒரு</td></tr>
<tr><td>தொக்கடவு</td><td>தொக்கடவு tokkaṭavu, பெ.(n.)

அடவுமுறைகளில் ஒன்று; a stepping method in dance.

[தொக்கு+அடைவு]

தொக்கடவு tokkaḍavu, பெ.(n.)

அடவுமுறைகளில் ஒன்று; a stepping method in dance.

[தொக்கு+அடைவு]

தொக்கடவு tokkaḍavu, பெ. (n.)

குறுக்குவழி (யாழ்அக);:

shortcut

[தொக்கடை – தொக்கடவு]</td></tr>
</table>

தொக்கு	தொக்கு tokku, பெ.(n.) 1. காரணம், சாக்கு ; excuse, pretex. 2. இளக்காரம்; laxity state. நான் என்றால் எல்லாருக்கும் தொக்காப் போச்சு.(பே.வ.); [தொள்கு-தொக்கு] தொக்கு tokku, பெ.(n.) 1 காரணம், சாக்கு : excuse, pretex. 2. இளக்காரம்; laxity state. நான் என்றால் எல்லாருக்கும் தொக்காப் போச்சு.(பே.வ.); [தொள்கு-தொக்கு] தொக்கு1 tokku, பெ. (n.) 1. பொருட்டின்மை (அற்பம்);; small matter, trifle. அது தொக்காய்ப் போகாது (வின்.); 2. எளிமை; case. சொத்துகளைத் தொக்கிலே அடித்துக் கொண்டு போனான். 3. இளப்பமானவன்; but to ridicule. அவன்தான் எல்லார்க்குந் தொக்கு (இ.வ.);. 4. நேர்மை; attractiveness, neatness.
தொங்கல்	தொங்கல் toṅkal, பெ.(n.) பாடலில் அமையும் தனிச்சீர், சொற்சீர் போன்றவற்றைக் குறிக்கும் சொல்; metric gradation in prosody. [தொங்கு+கல்] தொங்கல் toṅkal, பெ.(n.) அடிமுந்தி; border. [தொங்கு-தொங்கல்] தொங்கல் toṅgal, பெ.(n.) பாடலில் அமையும் தனிச்சீர், சொற்சீர் போன்றவற்றைக் குறிக்குஞ் சொல்; metric gradation in prosody. [தொங்கு+கல்] தொங்கல் toṅgal, பெ.(n.) அடிமுந்தி; border. [தொங்கு-தொங்கல்] தொங்கல் toṅgal, பெ. (n.) 1. தொங்குகை; hanging "தொங்கல்வார் குழல்' (சீவக. 661);

தொங்கலில் விடு-தல்	தொங்கலில் விடு-தல் toṅkalilviṭutal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஏமாற்றத்தில் விடுதல்; to deceive. 2. இணைந்திருந்து இடையிலேயே விட்டுவிடுதல்; to omit in the middle. [தொங்கலில்+விழு] தொங்கலில் விடு-தல் doṅgalilviḍudal, 8 செ.கு.வி. (v.i) 1. ஏமாற்றத்தில் விடுதல்; to deceive. 2. இணைந்திருந்து இடையிலேயே விட்டுவிடுதல்; to omit in the middle. [தொங்கலில்+விழு]
தொங்கன்	தொங்கன் toṅkaṉ, பெ.(n) தொங்கவிடும் கொக்கி; hanger. [தொங்கு-தொங்கன்] தொங்கன் toṅgaṉ, பெ.(n.) தொங்கவிடும் கொக்கி; hanger. [தொங்கு-தொங்கன்] தொங்கன் toṅgaṉ, பெ. (n.) robber, thief. ம. தொங்கன், தெ. தொங்க, டொங்க; நா. கொலா. டொங்க பர். டொங்கல: கோண். தொங்க, கொண். டொஙரி; குவி. தொங்க [தொங்கு → தொங்கி → தொங்கன்]
தொங்குக் கம்பி	தொங்குக் கம்பி toṅkukkampi, பெ.(n.) பேட்டு அட்டையில் அடியில் உள்ள ஒரு சாண் கம்பி; a string in loom. [தொங்கு+கம்பி] தொங்குக் கம்பி toṅgukkambi, பெ.(n.) பேட்டு அட்டையில் அடியில் உள்ள ஒரு சாண் கம்பி; a string in loom. [தொங்கு+கம்பி]
தொங்குமதி	தொங்குமதி toṅkumati, பெ.(n.) திருவாடானை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruvadanai Taluk. [தூங்கு+மடி] தொங்குமதி doṅgumadi, பெ.(n.) திருவாடானை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruvadanai Taluk. [துங்கு+மடி]

தொட்டுத் தொட்டாட்டம்	தொட்டுத் தொட்டாட்டம் toṭṭuttoṭṭāṭṭam, பெ.(n) தொடுபவன் தான் தொட்ட பாகத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு ஓடுதல்; a sport. [தொட்டு+தொட்டு+ஆட்டம்] தொட்டுத் தொட்டாட்டம் toṭṭuttoṭṭāṭṭam, பெ.(n.) தொடுபவன் தான் தொட்டபாகத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு ஓடுதல்; a sport. [தொட்டு+தொட்டு+ஆட்டம்]
தொட்டாணி	தொட்டாணி toṭṭāṇi, பெ.(n.) ஈரோடு வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Erode Taluk. [தோடு+அணி] தொட்டாணி toṭṭāṇi, பெ.(n.) ஈரோடு வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Erode Taluk. [தோடு+அணி]
தொட்டில் பாடல்	தொட்டில் பாடல் toṭṭilpāṭal, பெ.(n.) தாலாட்டுப் பாடலில் ஒரு பிரிவு, variety of lullaby. [தொட்டில்+பாடல்] தொட்டில் பாடல் toṭṭilpāṭal, பெ.(n.) தாலாட்டுப் பாடலில் ஒரு பிரிவு, variety of lullaby. [தொட்டில்+பாடல்]
தொட்டிய நாயக்கர்	தொட்டிய நாயக்கர் toṭṭiyanāyakkar, பெ.(n.) இராமநாதபுரம், திண்டுக்கல் மாவட்டங்களில் வாழும் கம்பளத்து நாயக்கரைச் சுட்டும் பெயர்; a community name in Ramnad Tindukkal districts. [தொட்டியம்+நாயக்கர்] தொட்டிய நாயக்கர் toṭṭiyanāyakkar, பெ.(n.) இராமநாதபுரம், திண்டுக்கல் மாவட்டங்களில் வாழும் கம்பளத்துநாயக்கரைச் சுட்டும் பெயர் a community name in Ramnad Tindukkal districts. [தொட்டியம்+நாயக்கர்]

தொட்டு விளையாட்டு	தொட்டு விளையாட்டு toṭṭuviḷaiyāṭṭu, பெ.(n.) பட்டவரை (தோற்றவரை); பாடல் மூலம் தேர்ந்தெடுப்பது; pointing the defeat through Song. [தொட்டு+விளையாட்டு] தொட்டு விளையாட்டு toṭṭuviḷaiyāṭṭu, பெ.(n.) பட்டவரை (தோற்றவரை); பாடல் மூலம் தேர்ந்தெடுப்பது; pointing the defeat through Song. [தொட்டு+விளையாட்டு]
தொட்டு	தொட்டு toṭṭu, பெ.(n.) காய்கறிகளின் மேற்புறத்தில் காம்பை ஒட்டியுள்ள பகுதி; a stalk portion of vegetable. (கொ.வ.வ.சொ.);. மறுவ தோடு [தோடு-தொட்டு] தொட்டு toṭṭu, பெ.(n.) காய்கறிகளின் மேற் புறத்தில் காம்பை ஒட்டியுள்ள பகுதி: a stalk portion of vegetable. (கொ.வ.வ.சொ.);. மறுவ தோடு [தோடு-தொட்டு]
தொடக்கு-தல்	தொடக்கு-தல் toḍakkutal, 3 செ.கு.வி.(v.t.) இயந்திரம் போன்றவற்றை முதலில் இயக்கச் செய்தல்; to start machine or engine. [தொடு-தொடக்கு] தொடக்கு-தல் doḍakkudal, 3 செ.கு.வி.(v.t.) இயந்திரம் போன்றவற்றை முதலில் இயக்கச் Gloiloš, ; to start machine or engine. [தொடு-தொடக்கு]

தொடக்கு	தொடக்கு toṭakku, பெ.(n.) இயந்திரம் போன்றவற்றில் தொடக்க இயக்கம்; starting as of an engine. இந்தப் பேருந்து தொடக்கு ஆகவில்லை. [தொடு-தொடக்கு] தொடக்கு toḍakku, பெ.(n.) இயந்திரம் போன்றவற்றில் தொடக்க இயக்கம்; starting as of an engine. இந்தப் பேருந்து தொடக்கு ஆகவில்லை. [தொடு-தொடக்கு] தொடக்கு1 doḍakkudal, 5 செ.குன்றாவி (v.t) 1. கட்டுதல்; to tie. 'நினைத் துன்பத்தாற் றொடக்கினேன்" (சீவக.579);. 2.அகப்படுத்துதல்; to catch hold of ensnare, "விளை பொருள் மங்கையர் முகத்தினும் சொல்லினுந் தொடக்கும்" (கல்லா. 62 28);. 3. அணிதல்; to wear, put on. 'பாதுகை திருவடி தொடக்கி"(விநாயகபு. 80,278);. 4. பொருத்துதல்; to make to agree.
தொடந்தனுர்	தொடந்தனுர் toṭantaṉur, பெ.(n.) விழுப்புரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Villupuram Taluk. [தொடந்தன்+ஊர்] தொடந்தனுர் toḍandaṉur, பெ.(n.) விழுப்புரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Villupuram Taluk. [தொடந்தன்+ஊர்]
தொடர் உறு சுற்றுகையாட்டம்	தொடர் உறு சுற்றுகையாட்டம் toṭaruṟucuṟṟukaiyāṭṭam, பெ. (n.) பாடலுக்கு ஆடி முடித்த பின், மாற்றத்திற்காக ஆடும் ஆட்டம்: dance for a change after advance for a song. (35:244);. [தொடர்+உறு+சுற்றுகை+ஆட்டம்] தொடர் உறு சுற்றுகையாட்டம் toḍaruṟusuṟṟugaiyāḍḍam, பெ.(n.) முடித்த பின், மாற்றத்திற்காக ஆடும் ஆட்டம் : dance for a change after advance for a song. (35:244);. [தொடர்+உறு+சுற்றுகை+ஆட்டம்]

தொடர் தாவு-தல்	தொடர் தாவு-தல் toṭartāvutal, 3 செ.கு.வி. (vi.) விளையாட்டில் குனிந்தவரைத்தொடர்ந்து தாவுதல்; to climb on the bending person in play. (த.நா.வி.);. [தொடர்+தாவு] தொடர் தாவு-தல் doḍardāvudal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) விளையாட்டில் குனிந்தவரைத் தொடர்ந்து தாவுதல்; to climb on the bending person in play. (த.நா.வி.). [தொடர்+தாவு]
தொடருறு சுற்றுகை	தொடருறு சுற்றுகை toṭaruṟucuṟṟukai, பெ.(n.) நடனத்திற்குரிய வினைகளில் ஒன்று: one of the action in dance. [தொடர்+உறு+சுற்றுகை] தொடருறு சுற்றுகை toḍaruṟusuṟṟugai, பெ.(n.) நடனத்திற்குரிய வினைகளில் ஒன்று; one of the action in dance. [தொடர்+உறு+சுற்றுகை]
தொடலைவயல்	தொடலைவயல் toṭalaivayal, பெ.(n.) அறந் தாங்கி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Arantangi Taluk. [தொடலை+வயல்] தொடலைவயல் toḍalaivayal, பெ.(n.) அறந் தாங்கி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Arantangi Taluk. [தொடலை+வயல்]
தொடிதோட் செம்பியன்	தொடிதோட் செம்பியன்பெ.(n) சோழ அரசனின் பெயர்: toṭitōṭcempiyaṉpecōḻaracaṉiṉpeyar, [தொடி+தோள்+செம்பியன்] தொடிதோட் செம்பியன் toḍitōḍcembiyaṉ, பெ.(n.) சோழ அரசனின் பெயர்; name of a Chola king. [தொடி+தோள்+செம்பியன்]

தொடுக்கை	தொடுக்கை toṭukkai, பெ.(n.) வைக்கோல் வைக்கும் தடுப்புப் பகுதி; a stopper in straw heap. [தொடு-தொடுக்கை] தொடுக்கை toḍukkai, பெ.(n.) வைக்கோல் வைக்கும் தடுப்புப் பகுதி; a stopper in straw heap. [தொடு-தொடுக்கை]
தொடுப்பு	தொடுப்பு toṭuppu, பெ.(n.) கள்ள உறவு; ilicit contact liaison. (கொ.வ.வ.சொ);. [தொடு-தொடுப்பு] தொடுப்பு toḍuppu, பெ.(n.) கள்ள உறவு illicit contact liaison. (கொ.வ.வ.சொ.);. [தொடு-தொடுப்பு] தொடுப்பு1 toḍuppu, பெ. (n.) பொருத்து; joint(சாஅக.);. [தொடு → தொடுப்பு] தொடுப்பு toḍuppu, பெ. (n.) 1. தொடர்பு; sexual relation, intercourse. 2. கள்ளக் கணவன்; paramour(சாஅக.);. [தொடு → தொடுப்பு] [தொடுப்பாவது இருபொருட்குண்டான தொடர்பு. அது ஒன்றையொன்று தொட்டபின் நிகழ்வது (முதா. 86);] தொடுப்பு toḍuppu, பெ. (n.)
தொடு பந்து	தொடு பந்து toṭupantu, பெ.(n.) வட்டக் கோட்டின் மீது நின்றிருப்பவர்கள் பந்தினை மாறி மாறிப் போட்டு விளையாடும்போது தொடுபவன் பந்தைப் பிடிக்க முயலுதல்; ball tag. [தொடு+பந்து] தொடு பந்து toḍubandu, பெ.(n.) வட்டக் கோட்டின் மீது நின்றிருப்பவர்கள் பந்தினை மாறி மாறிப் போட்டு விளையாடும்போது தொடுபவன் பந்தைப் பிடிக்க முயலுதல்; ball tag. [தொடு+பந்து]

தொடுர்	தொடுர் toṭur, பெ.(n.) காஞ்சிபுரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Kanchipuram Taluk. [தொடு+ஊர்] தொடுர் toḍur, பெ.(n.) காஞ்சிபுரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Kanchipuram Taluk. [தொடு+ஊர்]
தொடையல்	தொடையல் toṭaiyal, பெ.(n.) யாழின் ஒரு உறுப்பு; a part of harp. [தொடு-தொடையல்] தொடையல் toḍaiyal, பெ.(n.) யாழின் ஒரு உறுப்பு; a part of harp. [தொடு-தொடையல்] தொடையல் toḍaiyal, பெ. (n.) 1. தொடர்ச்சி; succession, continuation. "நீள்விசித் தொடையல்" (பொருந. 18);. 2. கட்டுகை; fastening, tying, weaving. "தொடையலங் கோதை" (சீவக.464);. 3. தோளாணி மாலை (பிங்.);; flower garland worn over shoulders. 4. வாசிகை (திவா.); பார்க்க;see {} 5. தேன்கூடு; honey comb. "நெய்ம்முதிர் தொடையல் கீறி" (சீவக. 1198);. [தொகு தொடு
தொண்டகப்பறை	தொண்டகப்பறை toṇṭakappaṟai, பெ.(n.) பழம் பெரும் பறை வகை; a drum belong to ancient period. [தொண்டகம்+பறை] தொண்டகப்பறை toṇṭagappaṟai, பெ.(n.) பழம் பெரும் பறை வகை; a drum belong to ancient period. [தொண்டகம்+பறை]

தொண்டகம்	தொண்டகம் toṇṭakam, பெ.(n.) ஒரு வகையான பறை; a drum. [தொண்டு(துளை);+அகம்] தொண்டகம் toṇṭagam, பெ.(n.) ஒரு வகையான பறை; a drum. [தொண்டு (துளை);+அகம்] தொண்டகம் toṇṭagam, பெ. (n.) 1. குறிஞ்சி நிலப்பறை (திவா.);; a small drum used in __, "தொண்டகச் சிறுபறைப் பாணி" (நற் 104);. 2. ஆகோட்பறை; drum beaten while capturing the enemy's cows. "தொண்ட கப்பறை துடியொ டார்த்தெழ" (சீவக. 418);.
தொண்டன்	தொண்டன் toṇṭaṉ, பெ.(n.) ஒரு வகை சிறு கடல் மீன்; rainbow Sardine. [தொண்டு+அன்] தொண்டன் toṇṭaṉ, பெ.(n.) ஒரு வகை சிறு கடல் மீன்; rainbow sardine. [தொண்டு+அன்] தொண்டன்1 toṇṭaṉ, பெ. (n.) a kind of fish. தொண்டன் toṇṭaṉ, பெ. (n.) தொண்டர்2 பார்க்க;see {}
தொண்டான்	தொண்டான் toṇṭāṉ, பெ.(n.) வயலுக்கு நீர் இறைக்கப் பயன்படும் தோலால் ஆகிய சால்; a leather bag like basket used for the irrigation purpose. [தொண்டு-தொண்டி(துளை, பள்ளம்); தொண்டான்] தொண்டான் toṇṭāṉ, பெ.(n.) வயலுக்கு நீர் இறைக்கப்பயன்படும் தோலால் ஆகிய சால்; a leather bag like basket used for the irrigation purpose. [தொண்டு-தொண்டி(துளை, பள்ளம்);தொண்டான்] தொண்டான் toṇṭāṉ, பெ. (n.) தோலால் செய்யப்பட்டு கமலைச் சாலின் கீழ்ப்புறம் நீர் வெளியேறும் பகுதியில் கட்டப் பட்டிருப்பது; trunk of leather container which used for drawing water from well.

தொண்டான் தொடுபிடித் தொண்டான்	தொண்டான் தொடுபிடித் தொண்டான் toṇṭāṉtoṭupiṭittoṇṭāṉ, பெ.(n.) நெல்லிக் காய் விளையாட்டின் வேறு பெயர் (மதுரை வட்டாரம்);; a kind of playing. [தொண்டான்+தொடுபிடி+தொண்டான்] தொண்டான் தொடுபிடித் தொண்டான் toṇḍāṉtoḍubiḍittoṇḍāṉ, பெ.(n.) நெல்லிக் காய் விளையாட்டின் வேறு பெயர் [மதுரை வட்டாரம்); a kind of playing, [தொண்டான்+தொடுபிடி+தொண்டான்]
தொண்டிக்கட்டை	தொண்டிக்கட்டை toṇṭikkaṭṭai, பெ.(n.) மாடுகளுக்குக் கழுத்தில் தொங்கவிடும் கட்டிக் கட்டை; small wooden block which is tied in the neck of cattles. (ம.வ.சொ.);. [தொண்டி+கட்டை] [P] தொண்டிக்கட்டை toṇṭikkaṭṭai, பெ.(n.) மாடுகளுக்குக் கழுத்தில் தொங்கவிடும் கட்டிக் கட்டை; Small wooden block which is tied in the neck of cattles. (ம.வ.சொ.);. [தொண்டி+கட்டை] [P] தொண்டிக்கட்டை toṇṭikkaṭṭai, பெ. (n.) வேலிகளைத் தாண்டாதிருக்க மாட்டின் கழுத்தில் கட்டித் தொங்கவிடப்பட்டிருக்குங் கட்டை; block of wood suspended from theneck of an animal to prevent it from passing through hedges. [தொண்டி2 + கட்டை]

தொண்டி	தொண்டி toṇṭi, பெ.(n.) திருவாடானை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruvadanai Taluk. [தொள்-தொண்டி] தொண்டி toṇṭi, பெ.(n.) திருவாடானை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruvâdanai Taluk. [தொள்-தொண்டி] தொண்டி1 toṇṭi, பெ. (n.) 1. இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலுள்ளதும் முன்பு சோழர்க்குரிய தாயிருந்ததுமானதொரு துறைமுகப் பட்டினம்; an ancient sea-port of the Cholas in Ramanatha puram district. "தொண்டியென்னும் பகுதியிலுள்ள அரசரால்" (சிலப். 14:107, உரை);. 2. மலை நாட்டில் சேரர்க்குரிய பழையதொரு துறைமுகப்பட்டினம்; an ancient sea-port of the Cherasin Malabar. கட்டுவன் றொண்டியன்ன (ஐங்குறு. 178);. 3. தொண்டிக்கள் (சூடா); பார்க்க;see {} தொண்டி2 toṇṭi, பெ. (n.) 1. துளை (இவ.);; hole.
தொண்டுப்பட்டி	தொண்டுப்பட்டி toṇṭuppaṭṭi, பெ.(n.) சிறு (பள்ளமான பகுதி); பொருள்கள் வைக்கும் குடிசை போன்ற அமைப்பு (கொ.வ.வ.சொ.93);; a hut for stock little things. [தொள்-தொண்டு+பட்டி] தொண்டுப்பட்டி toṇṭuppaṭṭi, பெ.(n.) சிறு (பள்ளமான பகுதி); பொருள்கள் வைக்கும் குடிசைபோன்ற அமைப்பு (கொ.வ.வ.சொ.93);; a hut for stock little things. [தொள்-தொண்டு+பட்டி] தொண்டுப்பட்டி toṇṭuppaṭṭi, பெ. (n.) மாட்டை அடைக்குங் கொண்டி (எங்களூர், 20);; cattle pound. [தொண்டு + பட்டி]
தொண்டுமுட்டி	தொண்டுமுட்டி toṇṭumuṭṭi, பெ.(n.) எருமையோ, மாந்தனோ தப்பி ஓடாதிருக்க முன்னங்கால் களுக்கிடையே கட்டப்படும் முட்டி. (கொ.வ.வ.சொ.);; a wooden piece tied between fasten the knees with rope to prevent them from escaping. [தொண்டு+முட்டி] தொண்டுமுட்டி toṇṭumuṭṭi, பெ.(n.) எருமையோ, மாந்தனோ தப்பி ஓடாதிருக்க முன்னங்கால் களுக்கிடையே கட்டப்படும் முட்டி. (கொ.வ.வ.சொ.);; a wooden piece tied between fasten the knees with rope to prevent them from escaping. [தொண்டு+முட்டி]

தொண்டுர்	தொண்டுர் toṇṭur, பெ.(n.) செஞ்சி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Senji Taluk. [தொண்டி+ஊர்-தொண்டூர்] தொண்டுர் toṇṭur, பெ.(n.) செஞ்சி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Senji Taluk. [தொண்டி+ஊர்-தொண்டூர்]
தொத்தளவு	தொத்தளவு tottaḷavu, பெ.(n.) பாவில் ஒட்டு நீக்குவதற்கும் தெளிவு எளிதில் உண்டாக்கவும் பயன்படுத்தப்படும் கோல்கள்; a pole used by the weavers to remove the tangle in the lengthwise thread in a loom. [தெழி-தொழித்து-தொத்து+அளவு] தொத்தளவு tottaḷavu, பெ.(n.) பாவில் ஒட்டு நீக்குவதற்கும்தெளிவு எளிதில் உண்டாக்கவும் பயன்படுத்தும் கோல்கள்; apole used by the weavers to remove the tangle in the lengthwise thread in a loom. [தெழி-தொழித்து-தொத்து+அளவு]
தொப்பிச் சம்பா	தொப்பிச் சம்பா toppiccampā, பெ.(n.) நெல்வகை (வ.வ.வே.க.);; a kind of paddy. [தொப்பி+சம்பா] தொப்பிச் சம்பா toppiccambā, பெ.(n.) நெல் வகை. (வ.வ.வே.க.);; a kind of paddy. [தொப்பி+சம்பா]
தொப்பித் தலைகுயில்	தொப்பித் தலைகுயில் toppittalaikuyil, பெ.(n.) ஒரு வகை பறவை; black cap. [தொப்பி+தலை+குயில்] தொப்பித் தலைகுயில் toppittalaiguyil, பெ.(n.) ஒருவகை பறவை; black cap. [தொப்பி+தலை+குயில்]

தொப்பி மத்தளம்	தொப்பி மத்தளம் toppimattaḷam, பெ.(n.) கேரளக்கோயிலில் இசைக்கப்படும் இசைக் கருவி; an instrument which is used in temples of Kérala state. [தொப்பி+மத்தளம்] தொப்பி மத்தளம் toppimattaḷam, பெ.(n.) கேரளக்கோயிலில் இசைக்கப்படும் இசைக் கருவி; an instrument which is used in temples of Kérala state. [தொப்பி+மத்தளம்]
தொப்புள் கட்டை	தொப்புள் கட்டை toppuḷkaṭṭai, பெ.(n.) பட மரத்தை இருபுறமும் சமமாகத் தாங்கிக் கொண்டிருக்கும் கருவி; a wooden supporter. [தொப்புள்+கட்டை] தொப்புள் கட்டை toppuḷkaṭṭai, பெ.(n.) பட மரத்தை இருபுறமும், சமமாகத் தாங்கிக் கொண்டிருக்கும் கருவி; a wooden supporter. [தொப்புள்+கட்டை]
தொப்பைக் கூத்தாடி	தொப்பைக் கூத்தாடி toppaikāttāṭi, பெ.(n.) கம்பளத்தார் சேவையாட்டத்தில், பங்கு பெறும் நகைச்சுவை கலைஞர். (4:26);. [தொப்பை+கூத்தாடி] தொப்பைக் கூத்தாடி toppaikāttāṭi, பெ.(n.) கம்பளத்தார் சேவையாட்டத்தில், பங்கு பெறும் நகைச்சுவை கலைஞர். (4:26);. [தொப்பை+கூத்தாடி]
தொம்பு வெறு	தொம்பு வெறு tompuveṟu, பெ.(n.) பொரப் பாவிலும், பட்டுப் பாவிலும் விசை முன் கீழ் நோக்கி அழுத்திப் பிடித்து நெசவு அழுத்தமா யிருக்கப் பயன்படுத்தும் அமைப்பு முறை; a device in loom. [தொம்பு+வெறு] தொம்பு வெறு tombuveṟu, பெ.(n.) பொரப் பாவிலும், பட்டுப் பாவிலும் விசை முன் கீழ் நோக்கி அழுத்திப் பிடித்து நெசவு அழுத்தமா யிருக்கப் பயன்படுத்தும் அமைப்பு முறை a device in loom. [தொம்பு+வெறு]

தொம்பை	தொம்பை1 tompai, பெ.(n.) தேவையற்ற பொருள்களை வைக்க மூங்கிலால் பின்னப்பட்ட பெரிய கூடை; dust bin which is made from bamboo. [தூம்பு – தொம்பை] தொம்பை2 tompai, பெ.(n.) தவசங்களைக் கொட்டி வைக்கும் இடம்; a container of the grain. (ம.வ.தொ);. [தூம்பு-தொம்பு-தொம்பை] தொம்பை1 tombai, பெ.(n.) தேவையற்ற பொருள்களைவைக்க மூங்கிலால் பின்னப்பட்ட பெரிய கூடை; dustbin which is made from bamboo. [தூம்பு- தொம்பை] தொம்பை tombai, பெ.(n.) தவசங்களைக் கொட்டி வைக்கும் இடம்; a container of the grain. (ம.வ.தொ.);. [தூம்பு-தொம்பு-தொம்பை] தொம்பை1 tombai, பெ. (n.) 1. மூங்கிலாலான நெற்குதிர்
தொய்யகம்	தொய்யகம் toyyakam, பெ.(n.) அம்மன் சிற்பத்திலுள்ள தலையணி; a head ornament in sculpture. [தை+தொய்+அகம்] தொய்யகம் toyyagam, பெ.(n.) அம்மன் சிற்பத்திலுள்ள தலையணி; a head ornament in sculpture. [தை+தொய்+அகம்] தொய்யகம் toyyagam, பெ. (n.) தலைக் கோலத்தின் ஒர் உறுப்பு; a part of a head ornament.. "தொய்யகத் தாழ்ந்த கதுப்பு" (கவித்.28);. (சிலப். 6.107);. [தொய் → தொய்யகம்] தொய்யகம்2 toyyagam, பெ. (n.) தலைப் பாளை; the first flower sheath or spathe of palmyra, coconut or areca nut (சா.அக.);.

தொய்வம்	தொய்வம் toyvam, பெ.(n.) தேய்வை; Rubber. [தொய்-தொய்வம்] தொய்வம் toyvam, பெ.(n.) தேய்வை; rubber, [தொய்-தொய்வம்]
தொய்வுறல்	தொய்வுறல் toyvuṟal, பெ.(n.)ப பின்வாங்கல், தளர்தல்; sagging [தொய்வு+உறல்] தொய்வுறல் toyvuṟal, பெ.(n.) பின்வாங்கல், தளர்தல்; sagging [தொய்வு+உறல்]
தொயில்கீரை	தொயில்கீரை toyilārai, பெ.(n) காட்டில் முளைக்கும் கீரை வகை; an edible green which is grown in forest. (நெ.வ.வ.சொ.192);. மறுவ. தொய்யாக்கரை [தொய்யில்-தொயில்+கீரை] தொயில்கீரை toyilārai, பெ.(n.) காட்டில் முளைக்கும் கீரை வகை; an edible green which is grown in forest. (நெ.வ.வ.சொ.192);. மறுவ. தொய்யாக்கரை [தொய்யில்-தொயில்+கீரை]
தொரக்குழி	தொரக்குழி torakkuḻi, பெ.(n.) சிதம்பரம் வட்டத் திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Chidambaram Taluk. [துவர+குழி] தொரக்குழி torakkuḻi, பெ.(n.) சிதம்பரம் வட்டத் திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Chidambaram Taluk. [துவர+குழி]

தொரட்டி	தொரட்டி toraṭṭi, பெ.(n.) அரிவாள் மீன் ; sickle fish. [துரட்டி-தொட்டி] தொரட்டி toraṭṭi, பெ.(n.) அரிவாள் மீன் : sickle fish. [துரட்டி-தொட்டி] தொரட்டி1 toraṭṭi, பெ. (n.) இரும்பு முள்; iron crook. தொரட்டி2 toraṭṭi, பெ. (n.) தொரட்டி முட்செடி; Ceylon caper (சா.அக.);. [துரட்டி → தொரட்டி] தொரட்டி3 toraṭṭi, பெ. (n.) ஒரு மீன்: kind of fish.
தொரலை	தொரலை toralai, பெ.(n.) காய் கறிகளின் மேலிருக்கும் தோல்; a peal of the vegetable. (கொ.வ.வ.சொ.);. [துரலை-தொரலைாமணி+பிணை] தொரலை toralai, பெ.(n.) காய் கறிகளின் மேலிருக்கும் தோல்; a peal of the vegetable. (கொ.வ.வ.சொ.);. [துரலை-தொரலைாமணி+பிணை]
தொரவி	தொரவி toravi, பெ.(n.) விழுப்புரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Villupuram Taluk. [துரவை-தொரவை-தொரவி] தொரவி toravi, பெ.(n.) விழுப்புரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Villupuram Taluk. [துரவை-தொரவை-தொரவி]

தொல்கணியாதன்	தொல்கணியாதன் tolkaṇiyātaṉ, பெ. (n.) சுழியத்தைக் கண்டுபிடித்த பழந்தமிழ்க் கணித வல்லுநர்; an ancient mathematical genius who invented zero for arithmatical and astronomical calculations. [தொல்+கணி+ஆதன்] தொல்கணியாதன் tolkaṇiyātaṉ, பெ.(n.) சுழியத்தைக் கண்டுபிடித்த பழந்தமிழ்க் கணித sufi sysbi: an ancient mathematical genius who invented zero for arithmatical and astronomical calculations. [தொல்கணி+ஆதன்]
தொல் பெருங்குன்றூார் கிழார்	தொல் பெருங்குன்றூார் கிழார் tolperuṅkuṉṟkiḻār, பெ.(n.) கடைக்கழகம் பெரு மகன் பெயர்; name of a land owner of sangam age. [தொல்+பெரும்+குன்றூார்+கிழார்] தொல் பெருங்குன்றூார் கிழார் tolperuṅguṉṟkiḻār, பெ.(n.) கடைக்கழகம் பெரு மகன் பெயர்; name of a land owner of Sangamage. [தொல்+பெரும்+குன்றூார்+கிழார்]
தொலாகுழி	தொலாகுழி tolākuḻi, பெ.(n.) ஏற்றம் இறைக்கத் தோண்டும் குழி. (வ.வ.வே.க.29);; a pit digged for lift irrigation. [துலை+குழி] தொலாகுழி tolākuḻi, பெ.(n.) ஏற்றம் இறைக் கத் தோண்டும் குழி. (வ.வ.வே.க.29);; a pit digged for lift irrigation. [துலை+குழி]
தொலிம்பு	தொலிம்பு tolimpu, பெ.(n.) நிலக்கடலைப் போன்றவற்றின் மேல் உள்ள தோல் கூடு; the outer shell like ground nut. [தோல்-தொலி-தொலிம்பு] தொலிம்பு tolimbu, பெ.(n.) நிலக்கடலைப் போன்றவற்றின் மேல் உள்ள தோல் கூடு; the outer shell like ground nut. [தோல்-தொலி-தொலிம்பு]

தொலை	தொலை tolai, பெ.(n.) ஏற்றம் உள்ள கிணற்றுப் பகுதி; provided with well sweep. (கொ.வ.வ.சொ.94);. [துலை-தொலை] தொலை tolai, பெ.(n.) ஏற்றம் உள்ள கிணற்றுப் பகுதி; provided with well sweep. (கொ.வ.வ.சொ.94);. [துலை-தொலை] தொலை1 dolaidal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அழிதல்; to become extinct, perish, die. "தொலையாக் கற்ப" (பதிற்றுப். 43, 31);. 2 முடிதல்; to be exhausted, terminated, expended, expiated, liquidated. 3.வழி முதலியன கழிதல்; to end, as a way or distance; to expire, as time. "தொலையாத கானங் கடந்த வந்நாள்" (அஷ்டப் திருவரங்கக். 16);. 4. முற்றுதல்; to be over, finished. "எடுத்த வினை எப்போது தொலையும்?
தொழிற்கை	தொழிற்கை toḻiṟkai, பெ.(n.) நடனத்தில் மெய் குறிப்பிற்காகப் பிடிக்கப்படும் கைகள்; a hand pose in dance. [தொழில்+கை] தொழிற்கை toḻiṟkai, பெ.(n.) நடனத்தில் மெய் குறிப்பிற்காகப் பிடிக்கப்படும் கைகள்; a hand pose in dance. [தொழில்+கை] தொழிற்கை toḻiṟkai, பெ. (n.) கையால் மெய்ப்பாடு காட்டுகை (சிலப். 3, 18, உரை);; hand-pose (செ.அக.);. [தொழில் + கை]
தொலைக்கடல்	தொலைக்கடல் tolaikkaṭal, பெ.(n.) தொலை விடத்தில் இருக்கும் கடலோரம்; offshore. [தொலை+கடல்] தொலைக்கடல் tolaikkaḍal, பெ.(n.) தொலை விடத்தில் இருக்கும் கடலோரம்: offshore. [தொலை+கடல்]

தொலைவரி	தொலைவரி tolaivari, பெ.(n.) கம்பி வழியும், கம்பியில்லா வழியும் அனுப்பப்படும் செய்தி; telegram. [தொலை+வரி] தொலைவரி tolaivari, பெ.(n.) கம்பி வழியும், கம்பியில்லா வழியும் அனுப்பப்படும் செய்தி: telegram. [தொலை+வரி] தொலைவரி tolai-vari, பெ. (n.) மின்கம்பி வழியேயனுப்புஞ் செய்தி; telegram. [தொலை + வரி] தொலைவரி tolaivari, பெ. (n.) மின்கம்பி வழியனுப்பும் செய்தி telegram (தந்தி);. [தொலை+வரி]
தொழில் அதிபர்	தொழில் அதிபர் toḻilatipar, பெ.(n.) தொழில் நடத்துபவர், தொழிலதிபர் ; entrepreneur, tycoon. [தொழில்+அதிபர்] தொழில் அதிபர் doḻiladibar, பெ.(n.) தொழில் நடத்துபவர், தொழிலதிபர்; entrepreneur, tycoon. [தொழில்+அதிபர்]
தொழுகைப்பாய்	தொழுகைப்பாய் toḻukaippāy, பெ.(n.) முகமதியர்கள் தொழுகைக்குப் பயன்படுத்தும் பாய்; a mat which is used for Mohammadan worship in mosque, prayer mat. [தொழுகை+பாய்] தொழுகைப்பாய் toḻugaippāy, பெ.(n.) முகமதியர்கள் தொழுகைக்குப்பயன்படுத்தும் பாய்; a mat which is used for Mohammadan worship in mosque, prayer mat. [தொழுகை+யாய்]

தொழுகைப்பூச்சி	தொழுகைப்பூச்சி toḻukaippūcci, பெ.(n.) வண்டின் ஒரு வகை; a beetle, praying mantis insect that hold its fore legs like hands folded in prayer. [தொழுகை+பூச்சி] தொழுகைப்பூச்சி toḻugaippūcci, பெ.(n.) வண்டின் ஒரு வகை; a beetle, praying mantis insect that hold its fore legs like hands folded in prayer. [தொழுகை+யூச்சி]
தொழுதெடுப்பு	தொழுதெடுப்பு toḻuteṭuppu, பெ.(n.) போர்க் கலைப் பயிற்றும் களரிப் பயிற்றுக்கு இளை ஞரைத் தெரிந்தெடுக்கும் முறைகளில் முதலாவது; a method of selecting youngsters for martial fight. [தொழுது+எடுப்பு] தொழுதெடுப்பு doḻudeḍuppu, பெ.(n.) போர்க் கலைப் பயிற்றும் களரிப் பயிற்றுக்கு இளை ஞரைத் தெரிந்தெடுக்கும் முறைகளில் முதலாவது; a method of selecting youngsters for martial fight. [தொழுது+எடுப்பு]
தொழுநையாறு	தொழுநையாறு toḻunaiyāṟu, பெ. (n.) யமுனை ஆறு; river Jamuna. ம.தொழிக்க(அடி,தாக்கு);-கூட்டு,சேர். [தொழு-தொழுநை+யாறு] தொழுநையாறு toḻunaiyāṟu, பெ.(n.) யமுனை ஆறு; river Jamuna. ம.தொழிக்க(அடி,தாக்கு);-கூட்டு,சேர். [தொழு-தொழுநை+யாறு]
தொள்ளவாய்	தொள்ளவாய் toḷḷavāy, பெ.(n.) பெரிய வாய்; big mouth. [தொள்-தொள்ளை+வாய்] தொள்ளவாய் toḷḷavāy, பெ.(n.) பெரிய வாய், big mouth. [தொள்-தொள்ளை+வாய்]

தொள்ளாளி	தொள்ளாளி toḷḷāḷi, பெ.(n.) சிற்றூர்ப் புறங்களில் வண்ணக்கோலமிட்டுப் பேயை விரட்டு பவர்; driving out the goast by drawing a "kolam" தொழிலாளி என்பதன் மறு வழக்கு. தொள்ளாளி toḷḷāḷi, பெ.(n.) சிற்றூர்ப் புறங்களில் வண்ணக்கோலமிட்டுப்பேயை விரட்டுபவர் driving out the goast by drawing a 'kolam' தொழிலாளி என்பதன் மறு வழக்கு. தொள்ளாளி1 toḷḷāḷi, பெ. (n.) தொழிலாளி பார்க்க;see {}. [தொழிலாளி → தொள்ளாளி] தொள்ளாளி2 toḷḷāḷi, பெ. (n.) மந்திரவாதி; witch man. மீன்பாடு குறைந்தால் இவனிடம் தாயத்து வாங்கிச் சடங்கு செய்வர் (மீனவ.);.
தொளவேடு	தொளவேடு toḷavēṭu, பெ.(n.) திருவள்ளூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruvallur Taluk. [துளவு+பேடு] தொளவேடு toḷavēṭu, பெ.(n.) திருவள்ளூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruvallur Taluk. [துளவு+பேடு]
தொளிச்சல்	தொளிச்சல் toḷiccal, பெ.(n.) கல்குளம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Kalkulam Taluk. [தொளி-தொளிச்சல்] தொளிச்சல் toḷiccal, பெ.(n.) கல்குளம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Kalkulam Taluk. [தொளி-தொளிச்சல்]

தொற்றிளை	தொற்றிளை toṟṟiḷai, பெ.(n.) கைத்தறி நெசவுப் பாவில் உடன் சேர்ந்த வேண்டாத நூலிழை; unwanted thread included by mistake in the process by weaving. [தொற்று+இழை] தொற்றிளை toṟṟiḷai, பெ.(n.) கைத்தறி நெசவுப் பாவில் உடன் சேர்ந்த வேண்டாத நூலிழை; unwanted thread included by mistake in the process by weaving. [தொற்று+இழை]
தொறக்கோல்	தொறக்கோல் toṟakāl, பெ.(n.) திறவுக் கோல் பார்க்க; see tiravu-köl. [திறவுக்கோல்-தொறக்கோல் (கொ.வ.);] தொறக்கோல் toṟakāl, பெ.(n.) திறவுக் கோல் பார்க்க;see tiravu-köl. [திறவுக்கோல்-தொறக்கோல் (கொ.வ.);]
தொன்மைக்கூத்து	தொன்மைக்கூத்து toṉmaikāttu, பெ.(n.) குறும்பர் இனத்தவர் ஆடுகின்ற கூத்து, kutu, which is adorned by kurumbar. [தொன்மை+கூத்து] தொன்மைக்கூத்து toṉmaikāttu, பெ.(n.) குறும்பர் இனத்தவர் ஆடுகின்ற கூத்து, kuttu. whichis adorned by kurumbar. [தொன்மை+கூத்து]
தொனத்து-தல்	தொனத்து-தல் toṉattutal, 15 செ.கு.வி.(v.i.) தொடர்ந்து பேசிக் கொண்டிருத்தல், பயனில் சொல் (வீண் பேச்சு); பேசுதல் ; blabbering indulging in useless talk. [துனை-துனைத்தல்-தொனத்து] தொனத்து-தல் doṉaddudal, 15 செ.கு.வி.(v.i.) தொடர்ந்து பேசிக் கொண்டிருத்தல், பயனில் சொல் (வீண் பேச்சு) பேசுதல்; blabbering indulging in useless talk. [துணை-துணைத்தல்-தொனத்து]

தோக்கியம்	தோக்கியம் tōkkiyam, பெ.(n.) திருப்பத்துர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Thiruppattur Taluk. [தூக்கு-தோக்கு-தோக்கியம்] தோக்கியம் tōkkiyam, பெ.(n.) திருப்பத்துர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Thiruppattur Taluk. [தூக்கு-தோக்கு-தோக்கியம்] தோக்கியம் tōkkiyam, பெ. (n.) தோக்குமம் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}.
தோகாரை	தோகாரை tōkārai, பெ.(n.) ஒரு வகை மீன்; Indian thread finned thevally. [தூவாலை-தூகாரை-தோகாரை.] தோகாரை tōkārai, பெ.(n.) ஒரு வகை மீன்; Indian threadfinned thewally. [தூவாலை-துகாரை-தோகாரை.] தோகாரை tōkārai, பெ. (n.) காரல் மீன் (மீனவ.);; alactis indica.
தோகை	தோகை tōkai, பெ.(n.) ஒரு வகை மீன்; band fish. [தொகு-தோகை] தோகை tōkai, பெ.(n.) ஒரு வகை மீன்; band fish. [தொகு-தோகை] தோகை tōkai, பெ. (n.) 1. மயிற்பீலி (பிங்.);; tail of a pea-cock. 2. மயில்; pea-cock. "அன்னமுந் தோகையும்" (சீவக. 346);. 3. பெண்; woman. "தோகை பாகற்கு" (கம்பரா.திருவவ.1௦);. தோகை அழகைத் தொட்டுப் பொட்டிட்டுக் கொள்ளலாம். (பழ.);. 4. சிறகு (பிங்.);; feather, plumage. 5. விலங்கின் வால் (திவா.);; tail of an animal. "... படைக்குங் காய்புலி ..."

தோசி	தோசி tōci, பெ.(n.) நாட்டுப்புறக் கதைப் பாடல்களில், மலட்டுத்தன்மை உடைய பெண்டிரைக் குறிக்குஞ்சொல்; word referring to a barren woman in folklore. [துச்சம்-தோக்கம்-தோச்சி-தோசி] தோசி tōci, பெ.(n.) நாட்டுப்புறக் கதைப் பாடல்களில், மலட்டுத்தன்மை உடைய பெண்டிரைக் குறிக்குஞ்சொல்; word referring to a barren woman in folklore. [துச்சம்-தோக்கம்-தோச்சி-தோசி] தோசி tōci, பெ. (n.) நற்பேறு இல்லாதவன்-ள்; unclucky person. தோசிப் பெண்ணுக்கேற்ற சொறியாங் கொள்ளி மாப்பிள்ளை (பழ.);.
தோட்டாளம்	தோட்டாளம் tōṭṭāḷam, பெ.(n.) வேலூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Vellore Taluk. [தோடு+ஆளம்] தோட்டாளம் tōṭṭāḷam, பெ.(n.) வேலூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Vellore Taluk. [தோடு+ஆளம்]
தோட்டுகாரிக் கதைப்பாடல்	தோட்டுகாரிக் கதைப்பாடல் tōṭṭukārikkataippāṭal, பெ.(n.) வாய்மொழி இலக்கியத்தின் ஒரு வகை; a folk ballad. [தோடு+காரி+கதை] தோட்டுகாரிக் கதைப்பாடல் dōṭṭukārikkadaippāṭal, பெ.(n.) வாய்மொழி இலக்கியத்தின் ஒரு வகை; a folk ballad. [தோடு+காரி+கதை]

தோண்டி	தோண்டி tōṇṭi, பெ.(n.) மண், மாழையால் செய்த குடம்; a pot designed by clay, or metal. (கொ.வ.வ.சொ.95);. [தோண்டு+இ] [P] தோண்டி tōṇṭi, பெ.(n.) மண், மாழையால் செய்த குடம்; a pot designed by clay, or metal. (கொ.வ.வ.சொ.95);. [தோண்டு+இ] [P] தோண்டி1 tōṇṭi, பெ. (n.) நீர் சேந்தும் கல வகை; pot of earth or metal, used for drawing water (செ.அக.);. 2. சிறுகுடம்; small pot ம. தோண்டி [துல் → துள் → தோள் → தோண்டு → தோண்டி.] தோண்டி2 tōṇṭi, பெ. (n.) 1. சுண்டி வகை; a species of sensitive plant.
தோணி	தோணி tōṇi, பெ.(n.) துடுப்புகளால் இயக்கப்படும் சிறு படகு, canoe. [துளை-தொளை-தோணி] [P] தோணி tōṇi, பெ.(n.) துடுப்புகளால் இயக்கப் படும் சிறு படகு ; canoe. [துளை-தொளை-தோணி] [P] தோணி1 tōṇi, பெ. (n.) 1. ஓடம்; boat, dhoney. "புனைகலம் பெய்த தோணி" (சீவக. 967);. தோணிபோகும், துறை கிடக்கும் (பழ.);. 2. கப்பல்; ship. "கடன்மண்டு தோணியில்" (புறநா. 299 : 3);. 3. மிதவை (பிங்.);; float, raft, canoe. 4. நீர்த் தொட்டி; water trough. "தாழிகடோணி ... விவாக ...

தோணித்துறை	தோணித்துறை tōṇittuṟai, பெ.(n.) ஆற்றைக் கடக்கும் படகு இருக்கும் இடம்; ferry. [தோணி+துறை] தோணித்துறை tōṇittuṟai, பெ.(n.) ஆற்றைக் கடக்கும் படகு இருக்கும் இடம்; ferry. [தோணி+துறை] தோணித்துறை tōṇittuṟai, பெ. (n.) துறைமுகம் (இவ.);; port, harbour (செ.அக.);. [தோணி + துறை]
தோத்தாங்குழி	தோத்தாங்குழி tōttāṅkuḻi, பெ.(n.) தோற்ற வெற்றுக்குழி; empty square in a play board. [தோற்ற+ஆம்+குழி] தோத்தாங்குழி tōttāṅguḻi, பெ.(n.) தோற்ற வெற்றுக்குழி; empty square in a play board. [தோற்ற+ஆம்+குழி]
தோத்தாணி தோல்பிடுங்கி	தோத்தாணி தோல்பிடுங்கி tōttāṇitōlpiṭuṅki, பெ.(n.) தோற்றவர் பெயர் (குமரி);; a failure person. [தோற்றவன்+தோல்பிடுங்கி] தோத்தாணி தோல்பிடுங்கி tōttāṇitōlpiḍuṅgi, பெ.(n.) தோற்றவர் பெயர் (குமரி);: a failure person. [தோற்றவன்+தோல்பிடுங்கி]

தோது	தோது tōtu, பெ.(n.) செப்பம், பொருத்தம்;proper. (கொ.வ.வ.சொ.);. [துத்து-தோது] தோது tōtu, பெ.(n.) செப்பம், பொருத்தம்; proper, (கொ.வ.வ.சொ.);. [துத்து-தோது] தோது tōtu, பெ. (n.) 1. தொடர்பு; connection. நீ சொல்வதற்குமிதற்கும் என்ன தோது? 2. பொருந்தம்; affinity, suitability. பெண்ணுக்கும் மாப்பிள்ளைக்கும் தோதில்லை. 3. ஒப்பு; equality, similitude, paralled. அவனுக்குத் தோது ஒருவருமில்லை 4. போட்டி; rivalry, dispute. அவனோடு உனக்கென்ன தோது? 5. நலம் வாய்ப்பு; convenience. சந்திக்க எப்பொழுது தோதுபடும்
தோப்பாமீன்	தோப்பாமீன் tōppāmīṉ, பெ.(n.) ஒரு வகை மீன்; one kind of fish. [தோப்பை+மீன்] தோப்பாமீன் tōppāmīṉ, பெ.(n.) ஒரு வகை மீன்; one kind of fish. [தோப்பை+மீன்] தோப்பாமீன் tōppāmīṉ, பெ. (n.) ஒரு வகைக் கடல் மீன்; a sea fish (catta calta);.
தோம்பு நூல்	தோம்பு நூல் tōmpunūl, பெ.(n.) ஊடையும், பாவும் ஒரே நிறமுடைய சாரம் (லுங்கி);; chequerred cloth of men. [தோம்பு+நூல்] தோம்பு நூல் tōmbunūl, பெ.(n.) ஊடையும், பாவும் ஒரே நிறமுடைய சாரம் (லுங்கி);; chequerred cloth of men. [தோம்பு+நூல்]

தோரம்	தோரம் tōram, பெ.(n.) ஒரு வகையான இரட்டைக் கை முத்திரை; double hand pose in dance. [துரம்-தோரம்] தோரம் tōram, பெ.(n.) ஒரு வகையான இரட்டைக் கை முத்திரை; double hand pose in dance, [துரம்-தோரம்] தோரம் tōram, பெ. (n.) இரண்டு கையும் பதாகையாக்கி அகம்புறமொன்றி முன் தாழ்ந்து நிற்கும் இணைக்கை வகை (சிலப்.3: 18, உரை);; a gesture with both hands in their {} pose, in which they are stretched out and lowered a little in the front (செ.அக.);.
தோரி	தோரி tōri, பெ.(n.) ஆட்டிடையளின் தலைவன்; head of the sheperds. [துரு-துரி-தோரி, துரு-செம்மறியாடு] தோரி tōri, பெ.(n.) ஆட்டிடையளின் தலைவன்; head of the sheperds. [துரு-துரி-தோரி துரு-செம்மறியாடு] தோரி tōri, பெ. (n.) சோறு (அகநி.);; boiled rice.
தோல் கன்றுக்குட்டி	தோல் கன்றுக்குட்டி tōlkaṉṟukkuṭṭi, பெ. (n) இறந்த கன்றுக்குட்டியிலிருந்து தோலை உரித் தெடுத்து வைக்கோல் திணித்து செய்யப்பட்ட கன்றுக்குட்டி பொம்மை; duplicate calf made by using its skin after death. [தோல்+கன்று+குட்டி] தோல் கன்றுக்குட்டி tōlkaṉṟukkuṭṭi, பெ.(n.) இறந்த கன்றுக்குட்டியிலிருந்து தோலை உரித் தெடுத்து வைக்கோல் திணித்து செய்யப்பட்ட கன்றுக்குட்டி பொம்மை; duplicate calf made by using its skin after death. [தோல்+கன்று+குட்டி]

தோல்பாரை	தோல்பாரை tōlpārai, பெ.(n.) தோலால் மூடப் பட்ட ஒரு மேலங்கி; leather jacket. [தோல்+பாரை] தோல்பாரை tōlpārai, பெ.(n.) தோலால் மூடப்பட்ட ஒரு மேலங்கி; leather jacket. [தோல்+பாரை] தோல்பாரை tōlpārai, பெ.(n.) மீன் வகை; butter fish. [தோல் + பாரை]
தோல் முட்டை	தோல் முட்டை tōlmuṭṭai, பெ.(n.) கண்ணாம்பு பற்றாக் குறைவினால் மேல் ஒடு இல்லாமல் கோழி வைக்கும் முட்டை; the egg without white shell by deficiency of calcium. (கொ.வ.வ.சொ.);. [தோல்+முட்டை] தோல் முட்டை tōlmuṭṭai, பெ.(n.) கண்ணாம்பு பற்றாக் குறைவினால் மேல் ஒடு இல்லாமல் கோழி வைக்கும் முட்டை; the egg without white shell by deficiency of calcium. (கொ.வ.வ.சொ.);. [தோல்+முட்டை]
தோலன்	தோலன் tōlaṉ, பெ.(n.) ஒரு வகைமீன்; kind of fish. [தோல்-தோலன்] தோலன் tōlaṉ, பெ.(n.) ஒரு வகைமீன்; a kind of fish. [தோல்-தோலன்] தோலன் tōlaṉ, பெ. (n.) எளியவன் (வின்.);; mean, insignificant man (செ.அக);. [தோல் → தோலன். தோல் = மேற்றோல், மெலிது, எளிது, எளியவன்]

தோவாளம்	தோவாளம் tōvāḷam, பெ.(n.) கிணற்றுக் கைப்பிடிச் சுவர்; support wall around the well. [தூ+வாளம்] தோள் —, பெ.(n.); கருவறை சிற்பத்தின் ஓர் உறுப்பு; a feature in sculpture. தோள்கத்தளை —, பெ.(n.); ஒருவகை மீன்; leather spined jew fish, தோற்கூத்து ஒவியங்கள் —, பெ.(n.); ஒரு வகையான கை வினைக் கவின் கலை; leather puppet art. [தோல்+கூத்து+ஒவியங்கள்]
தோற்பாவைக் கூத்து	தோற்பாவைக் கூத்து tōṟpāvaikāttu, பெ. (n.) தோலால் செய்யப்பட்ட பாவைகளைத் திரைக்குப் பின்னிருந்து ஆட்டியசைத்து கதைகளைச் சொல்லும் கலை; puppet show. [தோல்+பாவை+கூற்று] தோற்பாவைக் கூத்து tōṟpāvaikāttu, பெ.(n.) தோலால் செய்யப்பட்ட பாவைகளைத் திரைக்குப் பின்னிருந்து ஆட்டியசைத்து கதைகளைச் சொல்லும் கலை; puppet show. [தோல்+பாவை+கூற்று]

தோற்றான்	தோற்றான் tōṟṟāṉ, பெ. (n.) சில விளையாட்டு களில் இறுதியில் யாரேனும் தோற்க நேர்ந்தால், அவருக்காக இறுதியில் தொடரும் ஆட்டத்தின் பெயர். (எ.கா.); பல்லாங்குழி, உருட்டான், அச்சுப்பூட்டு; continuing game for a defeated person. [தோல்-தோற்றான்] தோற்றான் tōṟṟāṉ, பெ.(n.) சில விளையாட்டு களில் இறுதியில் யாரேனும் தோற்கநேர்ந்தால், அவருக்காக இறுதியில் தொடரும் ஆட்டத்தின் பெயர். (எ.கா.); பல்லாங்குழி, உருட்டான், அச்சுப்பூட்டு; continuing game for a defeated person. [தோல்-தோற்றான்] தோற்றான் tōṟṟāṉ, பெ. (n.) மயில் துத்தம்; blue vitriol (செ.அக.);.
தோனி	தோனி tōṉi, பெ. (n.) இருகூரைகளுக்கிடையில் நீர் ஓடுமாறு தகட்டால் ஆன அமைப்பு; rain water drainer. [தோணி-தோனி] தோனி tōṉi, பெ.(n.) இருகூரைகளுக்கிடையில் நீர் ஓடுமாறு தகட்டால் ஆன அமைப்பு: rain water drainer. [தோணி-தோனி]
தோனை	தோனை tōṉai, பெ. (n.) பாவு நூல் சுற்றும் கருவி; a device in loom. [தூரல்-தூனை-தோனை] [P] தோனை tōṉai, பெ.(n.) பாவு நூல் சுற்றும் ; a device in loom. [துரல்-துணை-தோனை] [P]

தோனைக்கம்பி	தோனைக்கம்பி tōṉaikkampi, பெ. (n.) சேலை நுனியை முடியும் சன்னமான கம்பி (ம.வ.சொ.);; thin wire used to make knot at - border of a saree. [நுனை-துனை-தோனை+கம்பி] தோனைக்கம்பி tōṉaikkambi, பெ.(n.) சேலை நுனியை முடியும் சன்னமான கம்பி (ம.வ.சொ.);; thin wire used to make knot at - border of a saree. [துணை-துணை-தோனை+கம்பி]
தோனைக்குச்சி	தோனைக்குச்சி tōṉaikkucci, பெ. (n.) தோனையைத் திருகுவதற்குப் பயன்படும் குச்சி; a stick used as a screw driver. [தோனை+குச்சி] தோனைக்குச்சி tōṉaikkucci, பெ.(n.) தோனையைத் திருகுவதற்குப் பயன்படும் குச்சி; a stick used as a screw driver. [தோனை+குச்சி]
நக்கண்ணையார்	நக்கண்ணையார் nakkaṇṇaiyār, பெ. (n.) பெருங்கோழி நாய்கன் மகளாகிய புலமைப் பெருமாட்டி; poetess of sangam age and daughter of Perunkölinăygan, [நல்+(கண்);கண்ணை+ஆர்] நக்கண்ணையார் nakkaṇṇaiyār, பெ. (n.) புகழ்பெற்ற சங்கப்புலவர்; an eminent Sangam poetess [நல் + கண்ணையார்] ஒரு கா. நற் + கண்ணையார் → நக்கண்ணையார், நக்கண்ணையார் - அழகிய கண்கள் வாய்க்கப் பெற்ற கழகக்காலப் பெண்பாற் புலவர்; இவரைப் பெருங்கோழி நாய்கன் மகள் நக்கண்ணை, என்பர். இவர் பாடல்கள் அகநானூற்றிலும் (அகம்:252);, புறநானூற்றிலும், (புறம், 83, 84, 85); நற்றிணையிலும். (நற். 19, 87); காணப்படுகின்றன. புறநூனுற்றில் இவர் பாடிய பாடல்களில், சோழமன்னன் தத்தன் மகனான, போர்வைக் கோப்பெருநற்கிள்ளியைப் பற்றிய குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. கோப்பெருநற்கிள்ளிபால், காதற்காமம் கொண்டு தொடி நெகிழ்ந்து, பசப்பெய்திய பான்மையினைப் புறநானூறு 83-வது பாடலில் பாடுகிறார். இவர்தம் பாடல்கள், பெருநற்கிள்ளி தன் தந்தையொடு மாறுபட்டு, நாடிழந்து. புல்லரிசிக் கூழுண்டு வருந்திய நிலையினையும், ஆமூர்மல்லனைப் போரில் வென்ற திறத்தினையும் வியந்து கூறும், காமுற்ற காரிகையின் கூற்றுப்போல். அமைந்துள்ளன. இவர் பாடிய புறநானூற்றுப் பாடல்களில் (புறம்.83.84,85);, சோழன் போர்வைக் கோப்பெருநற்கிள்ளிபால், இவர் கொண்ட கைக்கிளைக் காமக்காதல், திறம்படச் சித்தரிக்கப்படுகின்றன எனில், மிகையன்று. "அடிபுனை தொடுகழன் மையணற் காளைக்கென் தொடிகழித் திடுதல்யான் பாயஞ் சுவலே அடுதோண் முயங்க லவைநா ணுவலே என்போற் பெருவிதுப் புறுக என்றும் ஒருபாற் படாஅ தாகி இருபாற் பட்டவிம் மையலூரே." (புறம்-83);.

நக்கம்பாடி	நக்கம்பாடி nakkampāṭi, பெ. (n.) மயிலாடு துறையிலிருந்து 10 அயிரமாத்திரி (கி.மீ.); தொலைவில் உள்ள ஓர் ஊர்; name of a village 10 k.m. from Mayiladudurai. [நக்கன்+பாடி] நக்கம்பாடி nakkambāṭi, பெ.(n.) மயிலாடு துறையிலிருந்து 10 அயிரமாத்திரி (கி.மீ. தொலைவில் உள்ள ஓர் ஊர்; name of : village 10 k.m. from Mayiladudurai. [நக்கன்+பாடி]
நகர்ப்படுகை	நகர்ப்படுகை nakarppaṭukai, பெ. (n.) மன்னார்குடி வட்டத்திலுள்ள சிற்றுர்; a village in Mannarkudi Taluk. [நகர்+படுகை] நகர்ப்படுகை nagarppaḍugai, பெ.(n.) மன்னார்குடி வட்டத்திலுள்ள சிற்றுர்; a village in Mannarkudi Taluk. [நகர்+படுகை]
நகரம்	நகரம் nakaram, பெ. (n.) வேலூர் மாவட்டத்தில் உள்ள ஓர் ஊர்; name of the village in Vellore. [நகர்+அம்] நகரம்1 nagaram, பெ. (n.) 1. பேரூர் (சூடா);; city, town, capital metropolis. 2. அரண்மனை (யாழ்.அக.);; palace. 3. கோயில்; temple. "மேழிவல னுயர்த்த வெள்ளை நகரமும்" (சிலப். 14, 9);. 4. வாழிடம்; residence, place. "நகர மரருள்புரிந்து நான் முகற்குப் பூமேல்" (திவ். இயற்.முதற் 33); 5. வளமனை, மாடமாளிகை, அனைத்தும் நிறைந்து விளங்கித் தோன்றுவது; fabulous palace, elaborate wealhty houses and the unique historical temples are found In a prosperous city as town. த. நகரம் → skt nagara [நகு → நகல் → நகர் → நகரம்.) "அம்" → பெருமைப்பொருள் பின்னொட்டு. நகர் என்னும் சொல் 'அம்' என்னும் பெருமைப்பொருட் பின்னொட்டுப் பெற்று நகரம் என்றாகும். விளங்கித் தோன்றும் வெண்மை என்பதே இதன் வேர்ப் பொருள். "ஒய்மா நாட்டு நகரம் உலோக மாதேவி புரத்து வியாபாரி ஆர்வலங்கிழான்"

நகவெதும்பல்	நகவெதும்பல் nakavetumpal, பெ. (n.) இளஞ் சூடு; gentle heat, luke warmness. [நகம்+வெதும்பல்] நகவெதும்பல் nagavedumbal, பெ.(n.) இளஞ் சூடு; gentle heat, lukewarmness. [நகம்+வெதும்பல்]
நகார்	நகார் nakār, பெ. (n.) பண்டைய நாட்டுப்புற இசைக்கருவியினுள் ஒன்று; an ancient musical instrument. நகையாண்டி —, பெ. (n.); நகைச் சுவையூட்டுபவன்; jester. [நகை+ஆண்டி நகைச்சுவையை ஆள்பவன்] [P] நகார் nakār, பெ. (n.) 1. முத்தையொத்த வெண்பல்; tooth like pearls. "மகாஅர் அன்ன மந்தி நகாஅர் அன்ன நளிநீர் முத்தம் மடவோ" (சிறுபாண். 57);. [நகு → நகார்.] முத்துப்பற்கள். ஒளிரு தற் கருத்துவேர். நகையென்னுஞ் சொல், முதற்கண் ஒளிருதலைக் குறித்து. அடுத்த நிலையில் ஒளிரும் பற்களையும், சிரிப்பினையும் குறிக்கலாயிற்று. நகார் nakār, பெ.(n.) பண்டைய நாட்டுப்புற இசைக்கருவியினுள் ஒன்று; an ancien musical instrument.
நங்கவள்ளி	நங்கவள்ளி naṅkavaḷḷi, பெ.(n.) ஓமலூர் வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Omalur Taluk. [நங்கன்+வள்ளி(பள்ளி);] நங்கவள்ளி naṅgavaḷḷi, பெ.(n.) ஓமலூர் வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Omalur Taluk. [நங்கன்+வள்ளி(பள்ளி);]

நங்குடி	நங்குடி naṅkuṭi, சிதம்பரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Chidambaram Taluk. [நன்+குடி] நங்குடி naṅguḍi, பெ.(n.) சிதம்பரம் வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Chidambaram Taluk. [நன்+குடி]
நங்கூரமிடு-தல்	நங்கூரமிடு-தல் naṅāramiṭutal, 18 செ. குன்றாவி (v.i) மரக்கலம் (அ); கப்பல் நகராமல் ஓரிடத்தில் நிற்பதற்காக நீருக்குள் நங் கூரத்தை இறக்குதல்; to cast anchor. [நங்கூரம்+இடு-,] நங்கூரமிடு-தல் naṅāramiḍudal, 18 செ. குன்றாவி (vi) மரக்கலம் (அ) கப்பல் நகராமல் ஓரிடத்தில் நிற்பதற்காக நீருக்குள் நங்கூரத்தை இறக்குதல்; to cast anchor. [நங்கூரம்+இடு-]
நச்சீடு	நச்சீடு naccīṭu, ,பெ.(n.) தொந்தரவு trouble, hindrance. மறுவ. நச்சரவு [நச்சு+ஈடு] நச்சீடு naccīṭu, பெ.(n.) தொந்தரவு trouble, hindrance. மறுவ, நச்சரவு [நச்சு+ஈடு]
நச்சுத்தீனி	நச்சுத்தீனி naccuttīṉi, பெ.(n.) அடிக்கடி தின்னும் தின்பண்டம். (கொ.வ.வ.சொ.95);; snacks taken frequently. மறுவ. நொறுக்குத்தீனி, மேல்தினி [நை-நச்சு+தீனி] நச்சுத்தீனி naccuttīṉi, பெ.(n.) அடிக்கடி தின்னும் தின்பண்டம். (கொ.வ.வ.சொ.95);; snacks taken frequently. மறுவ, நொறுக்குத்தீனி, மேல்தினி [நை-நச்சு+தீனி]

நச்சுழி	நச்சுழி nacculi, பெ.(n.) நற்சுழி பார்க்க; see narculi [(நல்); →நற்சுழி →நச்சுழி] நச்சுழி nacculi, பெ.(n.) நற்சுழி பார்க்க see narculi [நல்)→ நற்சுழி →நச்சுழி]
நச்செலி	நச்செலி nacceli, பெ.(n.) மூஞ்சுறு a muskrat. (நெவ.வ.சொ.194);. [நச்சு+எலி] நச்செலி1 nacceli, பெ. (n.) 1. சுண்டெலி (யாழ்.அக.);; mouse. 2. மூஞ்சூறு; shrew-mouse. [நசு → நச்சு + எலி.] நச்செலி2 nacceli, பெ. (n.) பல்லில் நஞ்சுள்ளதும், சிலசமயங்களில் சாவு விளைவிக்கக்கூடியதுமான எலிவகை. (வின்);; a kind of rat whose bite is poisonous and Sometimes fatal. மறுவ. மொரசன் எலி. [நச்சு + எலி.] நஞ்சுத்தன்மையைக் கொண்ட எலிவகை. நச்செலி nacceli, பெ.(n.) மூஞ்சுறு

நச்செள்ளையார்	நச்செள்ளையார் naccel̤l̤aiyār, பெ.(n.) காக்கைப்பாடினியார் நற்செள்ளையார் எனப் பெயர் பெற்ற கடைக்கழகக் காலப் பெண்பாற் புலவர்; a sangam poetess known as a {"kākkaipāçiŋinaccellaiyar"}. [நல்+செள்ளை+ஆர்] நச்செள்ளையார் naccel̤l̤aiyār, பெ. (n.) பதிற்றுப்பத்தினுள், ஆறாம்பத்துப் பாடிய பெண்பாற் புலவர்; இவரது முழுப்பெயர் காக்கைப் பாடினியார் நச்செள்ளையார்; an ancient Tamil poetess, author of the 6th decad of Patirru-p-pattu. [நற்செள்ளை → நச்செள்ளை + ஆர்] ஆடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதன் என்னும் ஆறாம் பத்தைப் பாடியுள்ள இவர், பிற கழக இலக்கியச் செய்யுட்களையும் இயற்றியுள்ளார். குறுந்தொகை 210 - ஆம் பாட்டில், காக்கை கரைந்தமையைச் சிறப்பாகப் பாடியதால், காக்கைப்பாடினியார் என்ற சிறப்புப்பெயரைப் பெற்றார். சிறப்புப்பெயர் பெறுதற்குக் கரணியமாய் அமைந்த குறுந்தொகைப் பாடல் வருமாறு: "திண்தேர் நள்ள கானத் தண்டர் பல்லா பயந்த நெய்யிற் றொண்டி முழுதுடன் விளைந்தவெண்ணெல் வெண்சோறு எழுகலத் தேந்தினுஞ் சிறிதென்தோழி பெருந்தோள் நெகிழ்ந்த செல்லற்கு விருந்துவரக் கரைந்த காக்கையது பலியே." ... பதிற்றுப்பத்தில் ... முதல் ... பாடியுள்ளார் ...
நசியனுர்	நசியனுர் naciyaṉur, பெ.(n.) ஈரோடு வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Erode Taluk. [நசையன்-நசியன்+உரைஊர்]
நசும்பு	நசும்பு nakampu, பெ.(n.) மீன் வகைகளுள் மிகச்சிறிய வகை; a kind of tiny fish. [அசும்பு-நசும்பு] நசும்பு nasumbu, பெ.(n.) மீன் வகைகளுள் மிகச் சிறிய வகை; a kind of tiny fish. [அகம்பு-நகம்]
நட்டந்தி	நட்டந்தி naṭṭanti, பெ.(n.) சிவகங்கை வட்டத் திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Sivagangai Taluk. [நடு+அந்தி] நட்டந்தி naṭṭandi, பெ.(n.) சிவகங்கை வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Sivagangai Taluk. [நடு-அந்தி]

நட்டபாடை	நட்டபாடை naṭṭapāṭai, பெ.(n.) பகற்பொழுதில் இசைக்கப்படும் பண் வகை; a kind of melody tune sung in the day time. [நண்-நட்டு+(பாடு);பாடை] நட்டபாடை naṭṭapāṭai, பெ.(n.) பகற்பொழுதில் இசைக்கப்படும் பண் வகை; a kind of melody tune sung in the daytime. [நண்-நட்டு+(பாடு);பாடை] நட்டபாடை naṭṭapāṭai, பெ. (n.) குறிஞ்சிப் பண்வகை (பிங்.);; a melody-type of the kuriñji class. [நடம் → நட்டம் + ski பாஷை → பாடை]
நட்டம்	நட்டம் naṭṭam, பெ.(n.) பாடல் இன்றித் தாளத்திற்கு மட்டும் ஆடும் ஆட்டம் dance without song. [நள்-நளி-நடி-நட்டம்] நட்டம் naṭṭam, பெ.(n.) பாடல் இன்றித் தாளத்திற்கு மட்டும் ஆடும் ஆட்டம் dance without song. [நள்-நளி-நடி-நட்டம்] நட்டம்1 naṭṭam, பெ. (n.) 1. நேர்நிலை; erectness, uprightness, perpendicularity. "தூணை நட்டமாய் நிறுத்து" (வின்.);. 2. (கோவண); நீர்ச்சீலை மட்டும்கட்டிக் கொண்டு, ஆடையின்றி இருக்கை; seminakedness. 3. அம்மணம்; nakedness. 4. வெந்நீர்; hot-water. [நடு → நட்டு + அம்.] நட்டம்2 naṭṭam, பெ. (n.)
நட்டுக்கால்	நட்டுக்கால் naṭṭukkāl, பெ.(n.) நடுவில் உள்ள கால்வாய்; channel in the middle part. [நடு+கால்-நட்டுக்கால்] நட்டுக்கால் naṭṭukkāl, பெ.(n.) நடுவில் உள்ள கால்வாய்; channel in the middle part. [நடு+கால்-நட்டுக்கால்]

நட்டுவதாளம்	நட்டுவதாளம் naṭṭuvatāḷam, பெ.(n.) நட்டுவனார் கையால் ஒலிக்கச் செய்கின்ற தாள வகை; cymbal. [நட்டுவம்+தாளம்] நட்டுவதாளம் naṭṭuvatāḷam, பெ.(n.) நட்டுவனார் கையால் ஒலிக்கச் செய்கின்ற தாள வகை; cymbal. [நட்டுவம்+தாளம்]
நட்டுவாய்க்குடி	நட்டுவாய்க்குடி naṭṭuvāykkuṭi, பெ.(n.) தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Tanjavoor district. [நடு-நட்டு+வாய்+குடி] நட்டுவாய்க்குடி naḍḍuvāykkuḍi, பெ.(n.) தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Tanjavoor district. [நடு-நட்டு+வாய்+குடி]
நட்புக்கை	நட்புக்கை naṭpukkai, பெ. (n.) ஒருவகையான இரட்டைக்கை; a kind of dance posture. (35:201);. [நட்பு+கை] [P] நட்புக்கை naṭpukkai, பெ.(n.) ஒருவகையான இரட்டைக்கை; a kind of dance posture. (35:201);. [நட்பு+கை] [P]

நட்பு	நட்பு naṭpu, பெ. (n.) ஏழிசைத் தொகுதியில் நான்காம் இசை; fourth sound of the seven sounds of the diatonic Scale. [நள்→நட்பு] நட்பு naṭpu, பெ.(n.) ஏழிசைத் தொகுதியில் நான்காம் இசை; fourth sound of the seven sounds of the diatonic scale. [நள்→நட்பு] நட்பு1 naṭpu, பெ. (n.) 1. தோழமை; friends family. "நட்பிடைக் குய்யம் வைத்தான்" (சீவக. 253);. 2. உயர்ந்த அரசருக்குரிய இன்றியமையாத ஆறு கூறுகளுள் ஒன்று: allies, one of six important aspects to king or Government. "படைகுடி கூழமைச்சு நட்பர ணாறும்" (குறள், 381);. 3. நண்பன்; friend. 'எனக்கவன் நட்பு' (உ.வ.);. 4. ஐவகைக் கோள் நிலையுள், நட்பைக்குறிக்குந் தன்மை:
நடக்கதவு	நடக்கதவு naṭakkatavu, பெ. (n.) எதி ரெதிராக அமைந்த வீடுகளுக்குப் பொதுவாக அமைந்து இருக்கும் வழி; a common path of the two opposite side houses. [நடை+கடவு);-நடைக்கதவு-நடக்கதவு (கொ.வ); - கடவு-பாதை] நடக்கதவு naḍakkadavu, பெ.(n.) எதி ரெதிராக அமைந்த வீடுகளுக்குப் பொதுவாக அமைந்து இருக்கும் வழி; a common path of the two opposite side houses. [(நடை கடவு-நடைக்கதவு-நடக்கதவு (கொ.வ); - கடவு-பாதை]
நடந்தை	நடந்தை naṭantai, பெ. (n.) நாமக்கல் வட்டத் திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Namakkal Taluk. [நாள்+அந்தி-நாடந்தி-நடந்தை] நடந்தை naḍandai, பெ.(n.) நாமக்கல் வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Namakkal Taluk. [நாள்+அந்தி-நாடந்தி-நடந்தை]

நடவாவி விழா	நடவாவி விழா naṭavāviviḻā, பெ. (n.) காஞ்சிபுரத்தில் மேழ வெள்ளுவா (சித்திரைப் பௌர்ணமி);யன்று நடைபெறும் விழா; a festival in Kanchipuram, on the full moon day of the month Chittirai. [நடை+வாவு+விழா] நடவாவி விழா naḍavāviviḻā, பெ.(n.) காஞ்சி புரத்தில் மேழ வெள்ளுவா (சித்திரைப் பௌர்ணமி);யன்று நடைபெறும் விழா; a festival in Kanchipuram, on the full moon day of the month Chittirai. [நடை+வாவு+விழா]
நடம்	நடம் naṭam, பெ. (n.) நாட்டியம்; another name for dance. [நள்-நடு-நட்டம்-நடம் (இடைக்குறை);] நடம் naḍam, பெ.(n.) நாட்டியம்; another name for dance. [நள்-நடு-நட்டம்-நடம் இடைக்குறை] நடம் naḍam, பெ. (n.) நடனம், கூத்து; dance. _இரத முடைய நடமாட்டுடையவர்' திருக்கோ. 57). நள் → நளி → நளிதல் =ஒத்தல். நளி → நடி. ஒநோ. களிறு → கடிறு. நடித்தல் = ஒத்து நடத்தல். நடி → ஆட்டம். "நடிகொணன் மயில் சேர்திரு நாரையூர்" (தேவா.216:5);.
நடராசர் சடை	நடராசர் சடை naṭarācarcaṭai, பெ. (n.) சிற்ப வல்லுநர் செதுக்கும் மகுடம்; engraving as hair in Nataraja sculpture by sculpter. [நடராசர்+சடை] நடராசர் சடை naḍarācarcaḍai, பெ.(n.) சிற்பி வல்லுநர் செதுக்கும் மகுடம், engraving a hair in Nataraja sculpture by sculpter. [நடராசர்+சடை]

நடவாள்	நடவாள் naṭavāḷ, பெ. (n.) நடவுத்தொழில் செய்வோர்; workers for transplanting in the paddy field. [நடவு+(பயிரிடுதல்);ஆள்-நடவாள்] [P] நடவாள் naḍavāḷ, பெ.(n.) நடவுத்தொழில் செய்வோர் workers for transplanting in th paddy field. [நடவு+(பயிரிடுதல்);ஆள்-நடவாள்] [P]
நடவுப் பள்ளத்தி	நடவுப் பள்ளத்தி naṭavuppaḷḷatti, பெ. (n.) நடவு நடும் பள்ளரினப் பெண்கள்; women engaged in transplanting. [நடவு+பள்ளத்தி] நடவுப் பள்ளத்தி naḍavuppaḷḷatti, பெ.(n.) நடவு நடும் பள்ளரினப் பெண்கள்; wome engaged intransplanting. [நடவு+பள்ளத்தி]
நடனபாணி	நடனபாணி naṭaṉapāṇi, பெ. (n.) பரதம் ஆடும் முறைகளில்; one of dancing methods, a way of dancing Bharatam. [நடனம்+பாணி] நடனபாணி naḍaṉapāṇi, பெ.(n.) பரதம் ஆடும் முறைகளில் ஒன்று; one of dancin: methods, a way of dancing Bharatam. [நடனம்+பாணி]
நடுக்காத்தான்	நடுக்காத்தான் naṭukkāttāṉ, பெ. (n.) இயற்பெயர்; a proper noun. [ஒருகா நாடு+காத்தான்] நடுக்காத்தான் naḍukkāttāṉ, பெ.(n.) இயற்பெயர்;a proper noun. [ஒருகா நாடு+காத்தான்]

நடுகட்டி மணிவலை	நடுகட்டி மணிவலை naṭukaṭṭimaṇivalai, பெ. (n.) நடுத்தரமான மணி வலை; a medium Size net. [நடு+கட்டி+ மணி+வலை] நடுகட்டி மணிவலை naḍugaḍḍimaṇivalai, பெ.(n.) நடுத்தரமான மணிவலை; a medium size net. [நடு+கட்டி+மணி+வலை]
நடுப்பட்டம்	நடுப்பட்டம் naṭuppaṭṭam, பெ. (n.) கன்னி (புரட்டாசி); மாத 10 முதல் 20 வரையிலான வேளாண் பட்டம்; in between season, from 10th to 20th Purattasi [நடு+பட்டம்] நடுப்பட்டம் naḍuppaḍḍam, பெ.(n.) கன்னி (புரட்டாசி); மாத 10 முதல் 20 வரையிலான வேளாண் பட்டம்; in between season, from 10th to 20th Purattási [நடு+பட்டம்]
நடுத்தி	நடுத்தி naṭutti, பெ. (n.) நடன அரங்கத்தில் நடுவேயுள்ள பகுதி; central part of the dance dias. [நடு-நடுத்தி] நடுத்தி naḍutti, பெ.(n.) நடன அரங்கத்தில் நடுவேயுள்ள பகுதி; central part of the dance dias. [நடு-நடுத்தி]
நடையன்	நடையன் naṭaiyaṉ, பெ. (n.) 1. கழுதை, donkey. 2. செருப்பு, மதியடி; shoe. [நடை +அன்] நடையன் naḍaiyaṉ, பெ.(n.) 1. கழுதை, donkey. 2. செருப்பு, மிதியடி; shoe. [நடை+அன்] நடையன் naḍaiyaṉ, பெ. (n.) 1. நடக்கிறவன் (வின்.);; walker, pedestrian. 2. உழவுமாடு, குதிரை முதலியவை; ploughing ox, riding horse, etc., 3. செருப்பு; shoes, slippers. ம. நடயன். [நடை→ நடையன்.]

நடையாட்டி	நடையாட்டி naṭaiyāṭṭi, பெ. (n.) கோயில் வழிபாட்டிற்கு நீர் எடுக்கப்படும் குளம்; a pond used for temple purpose. மேதகு நடையாட்டி குளத்தில் சால நீர் கோளுக்கும். [நடை+(அட்டி);ஆட்டி நடை-படிக்கட்டு] நடையாட்டி naḍaiyāḍḍi, பெ.(n.) கோயில் வழிபாட்டிற்கு நீர் எடுக்கப்படும் குளம்: a pond used for temple purpose. மேதகு நடையாட்டி குளத்தில் சால நீர்கோளுக்கும். [நடை+(அட்டி);ஆட்டி நடை-படிக்கட்டு]
நடைவாசல்	நடைவாசல் naṭaivācal, பெ. (n.) முன்வாசல்: gateway, portal, entrance. [நடை+வாசல், வாயில் →வாசல்] நடைவாசல் naḍaivācal, பெ.(n.) முன்வாசல், gateway, portal, entrance. [நடை+வாசல், வாயில்→வாசல்]
நண்டன்	நண்டன் naṇṭaṉ, பெ. (n.) வளர்ச்சி குன்றியவன்; one who is of undergrowth. [நள்-நண்டு+அன்] நண்டன் naṇṭaṉ, பெ.(n.) வளர்ச்சி குன்றியவன்; one who is of undergrowth. [நள்-நண்டு+அன்]
நண்டுக்கை	நண்டுக்கை naṇṭukkai, பெ. (n.) ஆடற் கலையின் ஒரு வகையான இரட்டைக்கை; gesture with both the hands. [நண்டு+கை] [P] நண்டுக்கை naṇṭukkai, பெ.(n.) ஆடற் கலையின் ஒரு வகையான இரட்டைக்கை; gesture with both the hands. [நண்டு+கை] [P]

நண்டுகாச்சி	நண்டுகாச்சி naṇṭukācci, பெ. (n.) அருப்புக் கோட்டை வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Aruppukkottai Taluk. [ஒருகா. நண்டு+(கயம்-கயத்தி-காய்ச்சி); நண்டுகாச்சி naṇṭukācci, பெ.(n.) அருப்புக் கோட்டை வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Aruppukkottai Taluk. [ஒருகா. நண்டு+(கயம்-கயத்தி-காய்ச்சி]
நத்தபுரக்கி	நத்தபுரக்கி nattapurakki, பெ. (n.) மானாமதுரை வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Sivaganga Taluk. [நத்தம்+(புறத்தி);-புறக்கு-புரக்கி(கொ.வ.);] நத்தபுரக்கி nattaburakki, பெ.(n.) மானாமதுரை வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Sivaganga Taluk. [நத்தம்+(புறத்தி-புறக்கு-புரக்கி(கொ.வ.);]
நத்தமலை	நத்தமலை nattamalai, பெ. (n.) சிதம்பரம் வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Chidambaram Taluk. [நத்தம்+மலை] நத்தமலை nattamalai, பெ.(n.) சிதம்பரம் வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Chidambaram Taluk. [நத்தம்+மலை]
நந்தர்	நந்தர் nantar, பெ. (n.) கி.மு.472 முதல் கி.மு.372 வரை மகத நாடாண்ட அரச மரபினர்: Nanda kings who ruled Magada from 472 B.C. to 372 B.C. [நந்து→நந்தர்] நந்தர் nandar, பெ.(n.) கி.மு.472முதல் கி.மு.372 வரை மகத நாடாண்ட அரச மரபினர்; Nanda kings who ruled Magada from 472 B.C to 372 B.C. [நந்து→நந்தர்]

நத்து	நத்து nattu, பெ. (n.) 1. ஓரிசைக்குழல்; a kind of flute.(1:138);. 2. ஏக்கம் கொள்ளுதல்; disappointed aspiring, yearning. [நன்-நத்து] நத்து nattu, பெ.(n.) 1. ஓரிசைக்குழல; a kind of flute.(1:138);. 2. ஏக்கம் கொள்ளுதல்; disappointed aspiring, yearning. [நன்-நத்து] நத்து1 naddudal, 5. செ.குன்றாவி. (v.t.) விரும்புதல்; to desire, long for hanker after, love. "நாரியார் தாமறிவர் நாமவரை நத்தாமை" (தமிழ்நா.74);. தெ, ம,. நத்த, நத்து. [நச்சு → நத்து-.] நத்து2 nattu, பெ. (n.) 1. நத்தம்2 பார்க்க;see natam.
நந்திகுண்டு	நந்திகுண்டு nantikuṇṭu, பெ. (n.) அருப்புக் கோட்டை வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர். a village in Aruppukkottai Taluk. [நந்தி+குண்டு] நந்திகுண்டு nandiguṇṭu, பெ.(n.) அருப்புக் கோட்டை வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Aruppukkottai Taluk. [நந்தி+குண்டு]

நந்திபுரம்	நந்திபுரம்1 nantipuram, பெ. (n.) தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் கும்பகோணத்திற்கு அருகில் உள்ள ஓர் ஊர்; name of the village in Tanjavur nearby Kumbakonam. [நந்தி+புரம்] இவ்வூர் நந்திவருமன் காலத்தில் புகழ்பெற்று இருந்தது.தற்போது இவ்வூர் நாதன் கோயில் என்று வழங்கப்படுகிறது. நந்திபுரம்2 nantipuram, பெ. (n.) செஞ்சி வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Senji Taluk. [நந்தி+புரம்] நந்திபுரம்1 nandiburam, பெ.(n.) தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் கும்பகோணத்திற்கு அருகில் உள்ள ஓர் ஊர்; name of the village in Tanjavur nearby Kumbakonam. [நந்தி+புரம்] இவ்வூர் நந்திவருமன் காலத்தில் புகழ்பெற்று இருந்தது. தற்போது இவ்வூர் நாதன் கோயில் என்று வழங்கப்படுகிறது. நந்திபுரம் nandiburam, பெ.(n.) செஞ்சி வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Senji Taluk.
நந்திமார்	நந்திமார் nantimār, பெ. (n.) கடலோர உவர்க்கரம்பு நிலத்தில் (தரிசில்); புதராக வளர்ந்திருக்கும் குத்துச் செடிகள்; Sea-side shrubs. [நந்து-நந்தி+(வளார்);-மளார் – மார்] நந்திமார் nandimār, பெ.(n.) கடலோர உவர்க்கரம்பு நிலத்தில் (தரிசில்); புதராக வளர்ந்திருக்கும் குத்துச் செடிகள்; sea-side shrubs. [நந்து-நந்தி/வளர்-மளார் – மார்]
நந்துணி	நந்துணி nantuṇi, பெ. (n.) கேரளத்தின் பண்டைய இசைக்கருவி; an ancient musical instrument in Kerala. [நந்து-நந்துணி] நந்துணி nanduṇi, பெ.(n.) கேரளத்தின் பண்டைய இசைக்கருவி; an ancient musical instrument in Kerala. [நந்து-நந்துணி]

நப்பசலையார்	நப்பசலையார் nappacalaiyār, பெ. (n.) கடைக் கழகப் பெண்பாற் புலவர்; a poetess of sangam period. [நல்+பசலை] நப்பசலையார் nappasalaiyār, பெ.(n.) கடைக் கழகப் பெண்பாற் புலவர்; a poetess of sangam period. [நல்+பசலை] நப்பசலையார் nappasalaiyār, பெ. (n.) கழகக் காலப் புலவருள் ஒருவர்; an eminent Sangam poet. [நல் + பசலையார்.] இவர் நற்றிணையில் 243-வது பாடலைப் பாடியுள்ளார். பிரிவிடை மெலிந்த தலைமகள் கூற்றாக வரும் பாடல் வருமாறு: "தேம்படு சிலம்பிற் றெள்ளறல் தழிஇய துறுக லயல தூமண லடைகரை அலங்குசினை பொதுளிய நறுவடி மாஅத்துப் பொதும்புதோறல்கும் பூங்கண் இருங்குயில் கவறுபெயர்த் தன்ன நில்லா வாழ்க்கையிட்டு அகற லோம்புமின் அறிவுடை யீரெனக் கையறத் துறப்போர்க் கழறுவ போல நப்பண்ண்னார் 16. மெய்யுற விருந்து மேவர நுவல இன்னா தாகிய காலைப் பொருள்வயிற் பிரித லாடவர்க் கியல்பெனின் அரிதுமன் றம்ம அறத்தினும் பொருளே'.(நற்.243);
நப்பாலத்தனார்	நப்பாலத்தனார் nappālattaṉār, பெ. (n.) கடைக்கழகக் காலப் புலவர்; a poet of Sangam period. நப்பாலத்தனார் nappālattaṉār, பெ.(n.) கடைக்கழகக் காலப் புலவர்; a poet of sangam period. நப்பாலத்தனார்1 nappālattaṉār, பெ. (n.) கழகக்காலப் புலவர்; a poet of Šangam period, [நல் + பாலத்தன் + ஆர்.] 'ஆர்' மதிப்பொருமை விகுதி. [ஒ.நோ.] ந + செள்ளை + ஆர். 'ந' சிறப்புப் பொருளுணர்த்தும், இடைச்சொல். நச்சினார்க்கினியரின், சீவகசிந்தாமணி 482-ஆம் பாடலுரையால், இப் புலவரின் இயற்பெயர் நப்பாலத்தன் என்று அறிய முடிகிறது. இவர், நற்றிணையில் (52.240);. இரண்டு பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். சில ஆய்வாளர், நச்சினார்க்கினியர் உரைக் குறிப்பில் காணப்படும் நப்பாலத்தன், நற்றிணை பாடிய நப்பாலத்தனாருக்கு வேறானவர் என்பர். இவ்விரு பாடல்களிலும் சொல்லாட்சி, பொருளமைதி ஒத்துக்காணப்படுவதால், இருவரும் ஒருவரே என்றும் துணியலாம். (எ-டு); 1. தலைமகன் செலவழுங்கியது:- "ஐதே கம்ம வியைந்து செய்பொருளே" (நற்.52);. 2. பிரிவிடைமெலிந்த தலைமகள் கூற்று:"ஐதே கம்ம இவ்வுலகு படைத்தோனே" மேலும் மேலே குறித்துள்ள நற்றிணை52-ஆம் பாடலில், மாவள் ஓரியின் கொடைச் சிறப்பினை, பாடிய பாங்கு எஞ்ஞான்றும் நெஞ்சை விட்டு நீங்கா வண்ணம் அமைந்துள்ளது.

நம்பிகுட்டுவன்	நம்பிகுட்டுவன் nampikuṭṭuvaṉ, பெ. (n.) கடைக்கழகக் காலத்திய குறுநிலத் தலைவன்; Chieftain of sangam period. நம்பிகுட்டுவன் nambiguṭṭuvaṉ, பெ.(n.) கடைக்கழகக் காலத்திய குறுநிலத் தலைவன்; Chieftain of sangam period.
நப்பூதனார்	நப்பூதனார் nappūtaṉār, பெ. (n.) கடைக்கழகப் புலவர்; a poet of sangam period. [நல்+பூதன்+ஆர்] நப்பூதனார் nappūtaṉār, பெ.(n.) கடைக் கழகப் புலவர்; a poet of sangam period. [நல்+பூதன்+ஆர்] நப்பூதனார் nappūtaṉār, பெ. (n.) முல்லைப்பாட்டு என்ற நூலை இயற்றிய புலவர்; a poet who wrote mullai-p-pâttu. [ந+பூதனார்] [ஒ.நோ.] ந.+ பண்ணனார். "செறியிலை காயா அஞ்சனம் மலர முறியினர்க் கொன்றை நன்பொன் காலக் கோடற் குவிமுகை அங்கை அவிழத் தோடார் தோன்றி குருதி பூப்பக் கான நந்திய செந்நிலப் பெருவழி வானம் வாய்த்த வாங்குகதிர் வரகிற் திரிமருப் பிரலையொடு மடமா னுகள எதிர்செல் வெண்மழை பொழியும் திங்களின்" முதிர்காய் வள்ளியங் காடுபிறக் கொழியத் துணைபரி துரக்குஞ் செலவினர் வினைவிளங்கு நெடுந்தேர் பூண்ட மாவே!" முல்லைப்.93-103).
நப்பி	நப்பி nappi, பெ. (n.) யாருக்கும் ஒன்றும் கொடாதவன் (கஞ்சன்);; miser. [நை-நைப்பி] நப்பி nappi, பெ.(n.) யாருக்கும் ஒன்றும் கொடாதவன் (கஞ்சன்);; miser. (நை-நைப்பி);
நம்பிகோன்	நம்பிகோன் nampiāṉ, பெ. (n.) மாறவருமன் சுந்தரபாண்டியன் ஆட்சியின்போது(கி.பி.1314); திருவாய்ப்பாடி அவையில் இருந்தவன்; member of the royal assembly of the king Maravarman Sundara Pandiyan (1314 AD);. [நம்பி+கோன்] நம்பிகோன் nambiāṉ, பெ.(n.) மாறவருமன் சுந்தரபாண்டியன் ஆட்சியின்போது(கி.பி.1314); திருவாய்ப்பாடி அவையில் இருந்தவன்; member of the royal assembly of the king Maravarman Sundara Pandiyan (1314 AD);. [நம்பி+கோன்]

நம்புதளை	நம்புதளை namputaḷai, பெ. (n.) திருவாடானை வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Tiruvadanai Taluk. [ஒருகா.நாம்பு+உதளை] நம்புதளை nambudaḷai, பெ.(n.) திருவாடானை வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Tiruvadanai Taluk. [ஒருகா நாம்பு+உதளை]
நமதோடு	நமதோடு namatōṭu, பெ. (n.) வந்தவாசி வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Wandawashi Taluk. [நமை+தோடு] நமதோடு namatōṭu, பெ.(n.) வந்தவாசி வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றுர்; a village in Wandawashi Taluk. [நமை+தோடு]
நயக்கேடு	நயக்கேடு nayakāṭu, பெ. (n.) அட்டூழியம், atrocity. [நயன்+கேடு] நயக்கேடு nayakāṭu, பெ.(n.) அட்டுழியம், atrocity. [நயன்+கேடு]
நரங்கியான்	நரங்கியான் naraṅkiyāṉ, பெ. (n.) சிவகங்கை வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Sivagangai Taluk. [ஒருகா நரங்கு+அன்-நரங்கியன்-நரங்கியான்] நரங்கியான் naraṅgiyāṉ, பெ.(n.) சிவகங்கை வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றுர்; a willage in Sivagangai Taluk. [ஒருகா நரங்கு+அன்-நரங்கின்-நாங்கியான்]

நரதாரு	நரதாரு naratāru, பெ. (n.) மரத்தாலான சிற்பங் களைச் செய்ய உதவும் மர வகைகள்; a kind of trees which are used for making wooden sculpture. (5:21);. [நரல்+தாரு] நரதாரு naratāru, பெ.(n.) மரத்தாலான சிற்பங் களைச் செய்ய உதவும் மர வகைகள்; a kind of trees which are used for making wooden sculpture. (5:21);. [நால்+தாரு]
நரம்பு	நரம்பு narampu, பெ. (n.) யாழின் ஓர் உறுப்பு: a part of lute. [நுல்-நுரும்பு-நரம்பு] நரம்பு narambu, பெ.(n.) யாழின் ஓர் உறுப்பு. a parto flute. [நுல்-துரும்பு-நரம்பு] நரம்பு narambu, பெ. (n.) 1. மூளையிலிருந்து உடலின் பல பாகங்களுக்கும் உணர்வுகளைக் கொண்டு செல்லும் மெல்லிய இழை; nerve, tendon. "நரம்பெழுந்து நல்கூர்ந்தாராயினும்" (நாலடி,153);. 2. அரத்தக்குழாய்; vein bloodvessel. இறுக்கிப்பிடித்து ஊசி போடுவதற்கு ஒரு நரம்பும் கிடைக்கவில்லை (இக்.வ);. 3. யாழ்நரம்பு; catgut, chord, string of a lute. 'வடிநரம் பிசைப்பபோல்" (கலித்.36.); 4. இலைநரம்பு இலையின் அடிப்பரப்பில் காணப்படும் நீரைக் கொண்டுசெல்லும் மெல்லிய இழை பகுதி
நரமாகாணி	நரமாகாணி naramākāṇi, பெ. (n.) திண்டி வனம் வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Tindivanam Taluk. [நரையன்+மாகாணி] நரமாகாணி naramākāṇi, பெ.(n.) திண்டிவனம் வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Tindivanam Taluk. [நரையன்+மாகாணி]

நரயன்விளை	நரயன்விளை narayaṉviḷai, பெ. (n.) அகத்தீசு வரம் வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Agastheeswaram Taluk. [நாரையன்+விளை-நரையன்-நரயன் (கொவ);] நரயன்விளை narayaṉviḷai, பெ.(n.) அகத்தீசுவரம் வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Agastheeswaram Taluk. [நாரையன்+விளை-நரையன் நரயன் (கொவ);]
நரிக்கல்லு	நரிக்கல்லு narikkallu, பெ. (n.) ஒரு வகைக் கல்; stone useful in making the gypsum. [நரி+கல்] நரிக்கல்லு narikkallu, பெ.(n.) ஒரு வகைக் கல்; stone useful in making the gypsum. [நரி+கல்]
நரியனேரி	நரியனேரி nariyaṉēri, பெ. (n.) திருப்பத்தூர் வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Thiruppattur Taluk. [நரியன்+ஏரி] நரியனேரி nariyaṉēri, பெ.(n.) திருப்பத்துர் வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றுர்; a village in Thiruppattur Taluk. [நரியன்+ஏரி]
நரிவால்	நரிவால் narivāl, பெ. (n.) மாட்டுவால்வகையில் ஒன்று; name of a tail type of the cow. [நரி+வால்] நரிவால் narivāl, பெ.(n.) மாட்டு வால் வகையில் ஒன்று; name of a tail type of the cow. [நரி+வால்]

நரிவெரூஉத் தலையார்	நரிவெரூஉத் தலையார் nariverūuttalaiyār, பெ. (n.) நரிவெரூஉத்தலை என்னும் ஊரில் வாழ்ந்த புலவர்; a poet who lived in the village Nariveruu-t-talai. [நரி+வெரூ+உ+தலை] கொங்கு நாட்டுப்பகுதியில் நரிவெருவிப் பாளையம் என்னும் ஊர் இருத்தல் ஒப்பு நோக்கத் தக்கது. நரிவெரூஉத் தலையார் nariverūuttalaiyār, பெ.(n.) நரிவெரூஉத்தலை என்னும் ஊரில் வாழ்ந்த புலவர்; a poet who lived in the village Nariveruu-t-talai. [நரி+வெரூஉ+தலை] கொங்கு நாட்டுப்பகுதியில் நரிவெருவிப் பாளையம் என்னும் ஊர் இருத்தல் ஒப்பு நோக்கத் தக்கது.
நரிவெருவிப்பாளையம்	நரிவெருவிப்பாளையம் nariveruvippāḷaiyam, பெ. (n.) கொங்கு நாட்டில் உள்ள ஒரு ஊர்; name of the village in Kongunāḍu. மறுவ நரிப்பாளையம் [நரி+வெருவி+பாளையம்] நரிவெருவிப்பாளையம் nariveruvippāḷaiyam, பெ.(n.) கொங்கு நாட்டில் உள்ள ஒரு assif; name of the village in Kongunādu. மறுவ நரிப்பாளையம் [நரி+வெருவி+பாளையம்]
நரையூர்	நரையூர் naraiyūr, பெ. (n.) திருவண்ணாமலை வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Thiruvannamalai Taluk. [நாரை+ ஊர்] நரையூர் naraiyūr, பெ.(n.) திருவண்ணாமலை வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Thiruvannamalai Taluk. [நாரை+ஊர்]
நல்முக்கல்	நல்முக்கல் nalmukkal, பெ. (n.) திண்டிவனம் வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Tindivanam Taluk. [நல்+முக்கல்(பிளவுபட்ட பாறை] நல்முக்கல் nalmukkal, பெ.(n.) திண்டிவனம் வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Tindivanam Taluk. [நல்+முக்கல்(பிளவுபட்ட பாறை]

நல்லதரை	நல்லதரை nallatarai, பெ. (n.) அருப்புக் கோட்டை வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Aruppukkottai Taluk. [நல்ல+தலை] நல்லதரை nalladarai, பெ.(n.) அருப்புக் கோட்டை வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Aruppukkottai Taluk. [நல்ல+தலை]
நல்லந்துவன்	நல்லந்துவன் nallantuvaṉ, பெ. (n.) கடைக் கழகக் காலத்திய புலவர்; a poet of Sangam period. [நல்+அந்துவன்] நல் எனும் அடைமொழிப் பெற்ற புலவர்கள்: நல்வெள்ளியர், நல்வேட்டனார், நல்லாவூர்கிழார், நல்வழுதி, நல்லச்சுதன், நத்தத்தனார், நல்லெழினி, நல்லழிசி, நல்லாதன், நல்லிறையார். நல்லந்துவன் nallanduvaṉ, பெ.(n.) கடைக் கழகக் காலத்திய புலவர்; a poet of sangam period. [நல்+அந்துவன்] நல் எனும் அடைமொழிப் பெற்ற புலவர்கள்: நல்வெள்ளியர், நல்வேட்டனார். நல்லாவூர்கிழார், நல்வழுதி, நல்லச்சுதன், நத்தத்தனார், நல்லெழினி, நல்லழிசி, நல்லாதன், நல்லிறையார்.
நல்லம்பர்	நல்லம்பர் nallampar, பெ. (n.) திருநள்ளாற் றுக்கு வடமேற்கே 14 அயிரமாத்திரி (கி.மீ.); தொலைவில் உள்ள ஒரு ஊர் name of the village 14k.m. from Thirunallar. [நல்+(ஆம்பல்);-அம்பல்-அம்பர்(கொ.வ.);] இக்காலத்தில் இவ்வூர் நல்லாம்பல் என்னும் பெயருடன் உள்ளது. நல்லம்பர் nallambar, பெ.(n.) திருநள்ளாற் றுக்கு வடமேற்கே 14 அயிரமாத்திரி (கி.மீ.); தொலைவில் உள்ள ஒரு ஊர் name of the village 14k.m. from Thirunallar. [நல்+(ஆம்பல்-அம்பல்-அம்பர்(கொ.வ.);] இக்காலத்தில் இவ்வூர் நல்லாம்பல் என்னும் பெயருடன் உள்ளது.

நல்லாடை	நல்லாடை nallāṭai, பெ. (n.) மயிலாடுதுறை வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Mailadudurai Taluk. [நல்+(ஓடை);-ஆடை(கொ.வ.);] நல்லாடை nallāṭai, பெ.(n.) மயிலாடுதுறை வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Mailadudurai Taluk. [நல்+(ஓடை);-ஆடை(கொ.வ.);] நல்லாடை nallāṭai, பெ. (n.) சிறந்த துகில்;(திவா.);; fine, superior cloth. "கொம்புலித் தோல் நல்லாடை" (திருவாச.12:3);. [நல் + ஆடை]
நல்லாலம்	நல்லாலம் nallālam, பெ. (n.) அரக்கோணம் வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Arkkonam Taluk. [நல்+ஆலம்] நல்லாலம் nallālam, பெ.(n.) அரக்கோணம் வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றுர்; a village in Arkkonam Taluk. [நல்+ஆலம்]
நல்லாற்றூார்	நல்லாற்றூார் nallāṟr, பெ. (n.) திருநள்ளாற் றுக்கு வடக்கே 10 அயிரமாத்திரி (கி.மி.); தொலைவில் உள்ள ஒரு சிற்றூர்; name of the village 10 k.m. from north Thirunallär. [நல+ஆற்றூார்] நல்லாற்றூார் nallāṟr, பெ.(n.) திருநள்ளாற்றுக்கு வடக்கே 10 அயிரமாத்திரி (கி.மி.); தொலைவில் உள்ள ஒரு சிற்றுர்; name of the village 10 k.m. from north Thirunallär. [நல+ஆற்றூார்]
நல்லூர்க்கா நாடு	நல்லூர்க்கா நாடு nallūrkkānāṭu, பெ. (n.) பொள்ளாச்சி வட்டத்தில் அமைந்துள்ள ஒரு சிற்றூர்; name of the village in Pollachi. [நல்+ஊர்க்கால்+நாடு ஊர்க்கால்-ஊர் அருகில் உள்ள ஓடை] நல்லூர்க்கா நாடு nallūrkkānāṭu, பெ.(n.) பொள்ளாச்சி வட்டத்தில் அமைந்துள்ள ஒரு சிற்றூர்; name of the village in Pollachi. [நல்+ஊர்க்கால்+நாடு, ஊர்க்கால்-ஊர் அருகில் உள்ள ஓடை]

நவ்வத்தாவு	நவ்வத்தாவு navvattāvu, பெ. (n.) சிவகங்கை வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Sivagangai Taluk. [நவ்வி+தரவு] நவ்வத்தாவு navvattāvu, பெ.(n.) சிவகங்கை வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றுர்; a village in Sivagangai Taluk. [நவ்வி+தரவு]
நவ்வுங்குளி	நவ்வுங்குளி navvuṅkuḷi, பெ. (n.) சிவகங்கை வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Sivagangai Taluk. [நவ்வி+குளம்] நவ்வுங்குளி navvuṅguḷi, பெ.(n.) சிவகங்கை வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Sivagangai Taluk. [நவ்வி+குளம்]
நவக்காடு	நவக்காடு navakkāṭu, பெ. (n.) ஈரோடு வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Erode Taluk. [நா(வல்+காடு);] நவக்காடு navakkāṭu, பெ.(n.) ஈரோடு வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Erode Taluk. [நாவல்+காடு]
நவக்காணி	நவக்காணி navakkāṇi, பெ. (n.) பழனி வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Palani Taluk. [நாவல்+காணி] நவக்காணி navakkāṇi, பெ.(n.) பழனிவட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Palani Taluk. [நாவல்+காணி]

நவம்பட்டு	நவம்பட்டு navampaṭṭu, பெ. (n.) திருவண்ணாமலை வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Thiruvannamalai Taluk. [நாவல்+பற்று] நவம்பட்டு navambaṭṭu, பெ.(n.) திருவண்ணாமலை வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Thiruvannamalai Taluk. [நாவல்+பற்று]
நவரைப்பட்டம்	நவரைப்பட்டம் navaraippaṭṭam, பெ. (n.) கறவ(தை); மாத நவரை நெல் பயிரிடும் பருவம்; paddy cultivation period during thai month, [நவரை+பாட்டம்] நவரைப்பட்டம் navaraippaṭṭam, பெ.(n.) சுறவ(தை); மாத நவரை நெல் பயிரிடும் பருவம், paddy cultivation period during thai month. [நவரை+பாட்டம்]
நவகண்டி	நவகண்டி navakaṇṭi, பெ. (n.) சிற்பங்களில் காணலாகும் ஒரு வகையான காதணி; ear rings which are adorned in sculptures. [நாவல்+கண்டி] நவகண்டி navagaṇṭi, பெ.(n.) சிற்பங்களில் காணலாகும் ஒரு வகையான காதணி, ear rings which are adorned in sculptures. [நாவல்+கண்டி]
நவலை	நவலை navalai, பெ. (n.) கரூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்: a village in Karur Taluk. [நாவல்-நவலை] நவலை navalai, பெ.(n.) கரூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Karur Taluk. [நாவல்-நவலை]

நவனாரி	நவனாரி navaṉāri, பெ. (n.) தாராபுரம் வட்டத் திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Dharapuram Taluk. [ஒருகா நாவல்-நவல்+ஏரி-நாவலேரி - நவனாரி (கொ.வ.);] நவனாரி navaṉāri, பெ.(n.) தாராபுரம் வட்டத் திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Dharapuram Taluk. [ஒருகா. நாவல்-நவல்+எரி-நாவலேரி - நவனாரி (கொ.வ.);]
நவணி	நவணி navaṇi, பெ. (n.) நாமக்கல் வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Namakkal Taluk. [ஒருகா நாவல்-நவல்-நவனி] நவணி navaṇi, பெ.(n.) நாமக்கல் வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Namakkal Taluk. [ஒருகா நாவல்-நவல்-நவனி]
நவிர்	நவிர் navir, பெ. (n.) மருத நிலத்திற்குரிய பண் வகை; a tune for marudam agricultural tract. [நவில்-நவிர் நவிலல்-சொல்லுதல், செப்புதல். ஒருகா செப்பலோசை தழுவிய பாடல் ஆகலாம்.] நவிர் navir, பெ.(n.) மருத நிலத்திற்குரிய பண் வகை; a tune for marudam agricultural tract. [நவில்-நவிர் நவிலல்-சொல்லுதல், செப்புதல். ஒருகா செப்பலோசை தழுவிய பாடல் ஆகலாம்] நவிர் navir, 2செ.கு.வி. (v.i) பீறுதல்; to be torn. நுண்ணவிரறுவை" (சீவக.2010);. [நவு → நவிர்-.] நவிர் navir, பெ. (n.) 1. ஆண்மயிர் (திவா.);: mans hair. 2. மருதயாழ்த்திறம் நான்கனுள் ஒன்றாகிய தக்கேசிப்பண் (பிங்);. a melodytype of the marudam class, one of four marudayattiram. (q.v.);

நள்ளி அண்ணன் பாளையம்	நள்ளி அண்ணன் பாளையம் naḷḷiaṇṇaṉpāḷaiyam, பெ. (n.) கோபிச் செட்டிப்பாளையத் திற்கு அருகில் உள்ள ஒரு சிற்றுர்; name of the village near Gopichettipalayam. [நள்ளி+அண்ணன்+பாளையம்] நள்ளி அண்ணன் பாளையம் naḷḷiaṇṇaṉpāḷaiyam, பெ.(n.) கோபிச்செட்டிப்பாளையத்திற்கு அருகில் உள்ள ஒரு சிற்றூார்; name of the village near Gopichettipalayam. [நள்ளி+அண்ணன்+பாளையம்]
நள்ளி	நள்ளி1 naḷḷi, பெ. (n.) 1. நாணல்; weed. 2. மென்மை, softness. 3. அழகு; beauty. 4.ஒளி; light. [நள்+நள்ளி] நள்ளி2 naḷḷi, பெ. (n.) கடையேழு வள்ளல்களில் தோட்டி மலையின் தலைவன்; a beneficient chieftain who ruled over the area of Thottimalai. "வல்வில் இளையர் பெருமகன் நள்ளி".(புறம்-150);. [நள்-(நட்பு,அன்பு);நள்ளி] நள்ளி1 naḷḷi, பெ.(n.) 1. நாணல்; weed. 2. மென்மை; softness. 3. அழகு; beauty. 4.ஒளி;
ஆலச்சட்டி	ஆலச்சட்டிālaccaṭṭi, பெ. (n.) மாவு, கூலங்கள் போன்றவற்றை பயன்படுத்தி வந்த பெரிய மண்பாண்டம்; receptacle pot [ஆல(ம்);+சட்டி]
ஆலத்தூர்	ஆலத்தூர்ālatturka, பெ. (n.) திருநள்ளாற்றுக்குத் தெற்கே 6 கி.மி. தொலைவிலுள்ள ஓர் ஊர். a village south to Tirunilaar. [ஆலம்+அத்து+ஊர்]
ஆலத்துார் கிழார்	ஆலத்துார் கிழார்ālatrkiḻār, பெ. (n.) கிள்ளிவளவனைப் பாடிய கழகக்காலப் புலவர்; a poet of kaazham (sangam); a period. [ஆலத்துர்+கிழார்]

ஆலயத்தாளம்	ஆலயத்தாளம்ālayattāḷam, பெ. (n.) பறை வாசிப்பின் ஒரு வகை; a kind of temple drum. [ஆலயம்+தாளம்]
ஆலமரம்	ஆலமரம்ālamaram, பெ. (n.) கியாக் கியாக் குருவி விளையாட்டில் பயன்படும் சொல்;(த.நா.வி); a word used in child"s play. [ஆலம்+மரம்] ஆலமரம்ālamaram, பெ. (n.) அகன்று பரவும் இயல்புடைய பெரிய மரம். இதன் விழுது நிலத்தில் ஊன்றிப் பருத்துத் தூண்களைப் போல் மரத்தின் சுற்றிலும் காணப்படும். வித்து மருந்துக்குப் பயன்படும். பாலும் பட்டையும் துவர்ப்பானவையாயிருத்தலால் பல்வலிக்கும் பல்துலக்கவும் பயன்படும். வெடித்த காலுக்குப் பாலடிப்பர் தொழு நோய்க்கும் நீரிழிவுக்கும் ஊதை (வாத); நோய்க்கும் இதன் பட்டை மருந்தில் சேர்க்கப்படும். கட்டிகளுக்கு இலையை வதக்கிக் கட்டுவர். இதன் பிசினில் எண்ணெய் கலந்து காதுப் புண்களுக்குப் பயன்படுத்துவர்; banyan tree it is an immense tree with branches spreading far and wide. It is common everywhere and it is remarkable for the singular property of letting a gummy kind of rootlet fall from its branches. These grow gradually down to the ground and from natural supports to the larger branches of the parent tree, forming a vast assemblage of pillar-like stems covering a considerable distance all around the original trunk. In old specimens it will be found that this is grown by the side of the peepul tree, when they will be regarded with great reverence by the people. It is the Hindu emblem of immortality. The seed of the fruit is medicinally cooling and a tonic. The white glutinous juice from the stems is applied in tooth ache and also to the soles of the feet when cracked and inflamed. The bark given in infusion is a tonic used in diabetes. A bath using the bark of the root and the stem, is efficacious in leprosy Rnd in mitigating pains in the limbs. Heated leaves from good poultices to abscesses, rootlets from the branches are used as tooth-brushes. The gum of this tree mixed with oil is used for lesion in the ear and for deafness. The following are the different varieties:-
ஆலமுண்டி	ஆலமுண்டிālamuṇṭi, பெ. (n.) காஞ்சிபுரம் மாவட்டத்தில் உள்ள ஓர் ஊர். a village in Kancheepuram. [ஆலம்+உண்டி (உண்டவன்);]
ஆலவேலி	ஆலவேலிālavēli, பெ. (n.) மயிலாடுதுறை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Mayiladuturai Taluk. [ஆலம்+வேலி]
ஆலன்விளை	ஆலன்விளைālaṉviḷai, பெ. (n.) அகத்தீசுவரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Agastheesuvaram Taluk. [ஆலம்+விளை]

ஆலாடு	ஆலாடுālāṭu, பெ. (n.) பொன்னேரி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Ponneri Taluk.
ஆலாத்திகுருவி	ஆலாத்திகுருவிālāttikuruvi, பெ. (n.) வயல் வெளிகளில் நண்டைத் தின்னும் ஒரு வகைக் குருவி, (கொ.வ.வ.சொ.16);. a kind of sparrow. [ஆலாத்தி+குருவி] [P]
ஆலாம்பாடி	ஆலாம்பாடிālāmpāṭi, பெ. (n.) ஒரு வகை மாடு; a cow variety. [ஆலம்+பாடி]
ஆலி	ஆலிāli, பெ. (n.) ஆலியாட்டத்திற்காகச் செய்யப்படும் மிகப்பெரிய மாந்தருவப் பொம்மை; a doll in the shape of a man. [ஆல்-ஆலி] ஆலி1ālittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒலித்தல்; 10 make a noise, roar. "வெங்கூற்றாலிப்ப" (பு.வெ.4.4);. 2. நீர்தூவுதல்; to splay water. "ஆலித்தே வாளி கண் மீண்டே யுறுகாலை" (கந்தபு.சூர.401);. 3. களித்தல்; to rejoice. "ஆலிக்கு மந்தணர் வாழ்கின்ற" (திருப்பல்.9:8); 4. செருக்குறுதல்; to be proud. "பகலவனோடிகல் செயக்கருதி யிருடிரண் டாலித்தெழுந்தன" (அரிச்.விவாககா.11); (த.சொ.அக.);. ம. ஆலிக்குக; க. ஆலிடு;தெ. ஆலின்சு. [ஆல் → ஆலி.] ஆலி 2āli, பெ. (n.) மழைத்துளி (சூடா
ஆலிடம்	ஆலிடம்āliṭam, பெ. (n.) நடனத்தில் இடம் பெறும் ஒருவகைக் கால் நிலை; a step or a leg posture in play. [அகல் + இடம்] ஆலிடம்āliḍam, பெ. (n.) தெருச்சிறகு (திவா.);; street row. [ஒருகா. அகல் + இடம் – அகலிடம் → ஆலிடம்.]

ஆலியாட்டம்	ஆலியாட்டம்āliyāṭṭam, பெ. (n.) அச்ச மூட்டும் பேய் பூதவுருவங்களைத் தாங்கியாடும் ஆட்டம்; a dance with devil posture. [ஆலி+ஆட்டம்]
ஆலேந்தல்	ஆலேந்தல்ālēntal, பெ. (n.) திருப்பத்தூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruppattur.Taluk. [ஆல்+ஏந்தல் (ஏரி);]
ஆலை	ஆலைālai, பெ. (n.) கைத்தறி நெசவில் நூலைப்பாவு ஆக்குவதற்கு உதவும் உருளை, ஒருவகைக் கால் நிலை; a device in handloom weaving. [ஆல்(சுற்றுதல், சுழற்றுதல்-ஆலை] ஆலை1ālai, பெ. (n.) 1. கரும்பாலை; sugar - cane press. "ஆலை நீள் கரும்பன்னவன்றாலோ" (திவ். பெருமாள். 7,1);. 2. கரும்பு; sugar-cane. "ஆலை யஞ்சிலைவேள்" (கந்தபு. காமதக.90);. 3. கருப்பஞ்சாறு; juice of sugar-cane. க. ஆலெ. ம. ஆல;குட. ஆலெ [ஆல் → ஆலை. ஆல் = சுற்று, சுழற்று. ஆலை = கரும்பாட்டுதற்காகச் சுற்றும் பொறி. அதன் வாய்ப்பட்ட கரும்பு, அதன் சாறு.] ஆலை2ālai, பெ. (n.) கள் (பிங்.);; toddy, spirituous liquor, fermented liquor. Skt. hala

குளிர்ந்த குளிர்ந்து புளித்த

ஆவஞ்சி	ஆவஞ்சிāvañci, பெ. (n.) மாட்டின் அடிவயிற்றுத் தோலாற் மூடப்பட்ட இடக்கையாகிய பறை, a kind of drum. [ஆ+வஞ்சி(இளந்தோல்);] ஆவஞ்சிāvañji, பெ. (n.) மறுவ: இடக்கை, ஆமந்திரிகை. [ஆ + வஞ்சி. ஆவின் (பசு); வஞ்சித் தோலைப் போர்த்தலால் இந்த இசைக்கருவி ஆவஞ்சி எனப் பெயர்பெற்றது. வஞ்சி = வயிறு. பருவமெய்திகன்றீனு முன் இறந்த இளம் ஆவின் வயிற்றுத்தோல் இதற் குரியதாயிற்று.] ஆவஞ்சிāvañji, பெ. (n.) மறுவ: இடக்கை, ஆமந்திரிகை. [ஆ + வஞ்சி. ஆவின் (பசு); வஞ்சித் தோலைப் போர்த்தலால் இந்த இசைக்கருவி ஆவஞ்சி எனப் பெயர் பெற்றது. வஞ்சி = வயிறு. பருவமெய்திகன்றீனு முன் இறந்த இளம் ஆவின் வயிற்றுத்தோல் இதற்குரியதாயிற்று.]
ஆழ்வார்	ஆழ்வார்āḻvār, பெ. (n.) அரையர் இன மக்கள் தாளத்தைக் குறிக்க வழங்குஞ் சொல் (4:24); a term used for symbol by "Aryar" people. 2.சேவைப்பலகையைக் குறிக்க அரையர்கள் வழங்கும் சொல்; [ஆள்-ஆழ்+வார்] ஆழ்வார்1āḻvār, பெ. (n.) 1. தெய்வப் பண்புகளிலும் வழிபாட்டிலும் ஆழ்ந்து ஈடுபடுகின்ற இறையடியார்; one who is deep in meditation on the attributes of the Supreme Being. (திவ். இயற். நான்மு. 14);. 2. ஆழ்வார்கள், திருமால் அடியார் vaisnava canonised saints whose hymns in praise of Visnu are regarded as sacred scriptures. 3. சமண பௌத்த துறவிகளுக்குரிய அடைமொழி; title of Jain and Buddhist, saints. ம., க. ஆழ்வார்;தெ. ஆள்வாரு. [ஆழ் - ஆழ்வார். 'ஆர்' உப. ஈறு.] இறைவன் நினைவிலேயே ஆழ்ந்த திருமாலடியார்களை 'ஆழ்வார்கள்' என்பது மரபு. தம் இயற்பெயரோடு ஆழ்வார் என்னும் சிறப்புப் பெயரையும் அடைமொழியாகப் பெற்ற பொய்கை யாழ்வார், பூதத்தாழ்வார், பேயாழ்வார், திருமழிசை யாழ்வார், நம்மாழ்வார், குலசேகர ஆழ்வார், பெரியாழ்வார், தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார். திருப்பாணாழ்வார், திருமங்கை யாழ்வார் என்னும் பதின்மரும் ஆண்டாளும் மதுரகவியும் ஆக பன்னிரு வரும் ஆழ்வார் எனச் சிறப்பித்தற்குரியர். சமண பௌத்ததுறவிகளும் அவிரோதியாழ்வார். மைத்திரியாழ்வார் என ஆழ்வார் அடைமொழியொடு அறியப்பட்டனர், சமய வேறுபாடின்றித் தவநிலையும் தொண்டும் கருதி இச்சொல் மதிப்புரவு அடைமொழியாயிற்று
ஆவூர்	ஆவூர்āvūr, பெ. (n.) இப்போது ஆனுர் என்று அழைக்கப்படுகிற கொங்குநாட்டில் உள்ள ஓர் ஊர்; a village in Kongunadu. [ஆ+ ஊர்]

ஆள்கட்டு	ஆள்கட்டுāḷkaṭṭu, பெ. (n.) ஆள்பலம்; man power. [ஆள்+கட்டு] ஆள்கட்டுāḷkaṭṭu, பெ. (n.) ஆள் வலிமை; man power. [ஆள்+கட்டு]
ஆழளவை	ஆழளவைāḻḷavai, பெ. (n.) கடலின் அழத்தை .அளவிடும் கருவி; sonar equiment. [ஆழ்+அளவை]
ஆள்குடி	ஆள்குடிāḷkuṭi, பெ. (n.) ஒரே குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஆட்சியாளர் தொடர் வரிசை, அரசர்களின் வழிவழிமரபு; dynasty. [ஆள்+குடி]
ஆள்திறன்	ஆள்திறன்āḷtiṟaṉ, பெ. (n.) திறனாளன்; capable person. [ஆள்+திறன்]
ஆள்நிலம்	ஆள்நிலம்āḷnilam, பெ. (n.) ஒரு நாட்டிற்குச் சொந்தமான நிலப்பகுதி, நாட்டாட்சிப் பரப்பு நாட்டுரிமை எல்லை; territory. [ஆள்+நிலம்] ஆள்நிலம்āḷnilam, பெ.(n.) அடிக்கடிஒருவர் கையிலிருந்து மற்றொருவர் கைக்கு மாறி துய்த்தாளப்படும் ஊர் நிலங்கள்; tenure in which village or lands of a community are held individually under periodical distribution. [ஆள்+நிலம்]
ஆள்வார்	ஆள்வார்āḷvār, பெ. (n.) படப்புக்குப் பக்கத்தில் இருபுறமும் இருக்கும் இடம் side places adjacent to a hay rick. [ஆள்+இ+ஆர்] ஆள்வார்āḷvār, பெ. (n.) கடவுள்; deity as supreme rule. 'திருத்தீக்காலி ஆள்வார் கூத்தப்பெருமான் அடிகளுக்கு' (s.l.l. iii, 103);. [ஆள் → ஆள்வார் = எல்லா உயிர்களையும் ஆளும் கடவுள்.]

ஆள்படி	ஆள்படிāḷpaṭi, பெ. (n.) கூலி, wage, [ஆள்+படி]
ஆளமுட்டு	ஆளமுட்டுāḷamuṭṭu, பெ. (n.) ஆள் உயர நீராழம்; fathom depth. [ஆள்+அம்மட்டு]
ஆளார்ப்பச்சாலி	ஆளார்ப்பச்சாலிāḷārppaccāli, பெ. (n.) அகலமாகச் சேர்த்து ஒலிக்கப்படுவது; group singing.
ஆளிக்குட்டி	ஆளிக்குட்டிāḷikkuṭṭi, பெ. (n.) திருவாடானை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Thiruvādāṇai Taluk. [யாளி-ஆளி+குடி]
ஆளித்திடல்	ஆளித்திடல்āḷittiṭal, பெ. (n.) சிப்பியின் படுகை; oyster bed. [ஆளி+திடல்]
ஆளும்கட்சி	ஆளும்கட்சிāḷumkaṭci, பெ. (n.) மக்களாட்சி அமைப்பில் பெரும்பான்மை நேரி (வாக்கு); களைப் பெற்று ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருக்கும் கட்சி, ruling party. [ஆளும்+கட்சி]
ஆளுமை	ஆளுமைāḷumai, பெ. (n.) மாந்தனொருவனின் தனிப்பட்ட குணத் தொகுப்பு: personality, individuality. [ஆள்→ஆளுமை]
ஆளுநர்	ஆளுநர்āḷunar, பெ. (n.) நடுவண் அரசால் பரிந்துரைக்கப்பட்டுக் குடியரசுத் தலைவரால் அமர்த்தம் பெறும் மாநில ஆளுவ (நிருவாக);ப் பொறுப்புடைய தலைவர், a person appointed by the president to govern a state, governer. [ஆள்→ஆளுநர்]

ஆளுவர்	ஆளுவர்āḷuvar, பெ. (n.) 1. துளு நாட்டு மன்னர்பெயர்; name of the chieftains of Thulu madu. 2.அலுவலகப்பணிகளுக்காகக் ஆனது குறிப்பிட்ட நிறுபவனத்தை மேற் பார்க்கும் ஆளுவ(நிருவாக); அதிகாரி, administrative officer, executive officer. [ஆள்-ஆளுவர்]
ஆளேறும்திலா	ஆளேறும்திலாāḷēṟumtilā, பெ. (n.) ஒரு வகையான ஏற்றப்பாடல்; a kind of "erram" Song. [ஆளே+ஏறும்+ துலா]
ஆற்றமாட்டாதவன்	ஆற்றமாட்டாதவன்āṟṟamāṭṭātavaṉ, பெ. (n.) இயலாதவன் ; one who is incapable. "ஆற்றமாட்டாதவனை இங்கிருந்து போகச் சொல்"(இ.வ.); [அற்று-ஆற்ற+மாட்டாதவன்]
ஆற்றுக்குகை	ஆற்றுக்குகைāṟṟukkukai, பெ. (n.) ஆற்றின் கரை riverbank. (தொ.கோ. சா.32); [ஆறு→ஆற்று+குகை]
ஆற்றுக்குலைத்தலைவாய்	ஆற்றுக்குலைத்தலைவாய்āṟṟukkulaittalaivāy, பெ. (n.) ஆற்றங்கரையில் உள்ள தெரு; river bank street. "கீழ்க் கோடிய வாய்க்காலுக்கும் ஆற்றுக் குலைத் தலைவாயின் நிலத்துக்கும்" (SIIi,xix.p. 321.); [ஆற்றுக்கு+உலை+தலைவாய்]
ஆற்றுவண்டல்	ஆற்றுவண்டல்āṟṟuvaṇṭal, பெ. (n.) ஆற்றோர் இருக்கும் வண்டல்பகுதி; haugh. [ஆற்று+வண்டல்]
ஆறறிவு	ஆறறிவுāṟaṟivu, பெ. (n.) பகுத்தறியும் திறன்; rational faculty, sixth sense. "ஐந்தறிவுள்ள விலங்குகளை ஆறறிவுள்ள மனிதனால் வெல்லமுடியாதா என்ன?" [ஆறு+அறிவு]
ஆற்றுவரம்பு	ஆற்றுவரம்புāṟṟuvarampu, பெ. (n.) கல்குளம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Kalkulam Taluk. [ஆறு+வரம்பு]

ஆறுசல்லைக்கயிறு	ஆறுசல்லைக்கயிறுāṟucallaikkayiṟu, பெ. (n.) rope which has six big strands. [ஆறு-சால்வை+கயிறு] ஆறுசல்லைக்கயிறுāṟucallaikkayiṟu, பெ. (n.) rope which has six big Strands. [ஆறு+சால்வை+கயிறு]
ஆறுபாதி	ஆறுபாதிāṟupāti, பெ. (n.) மயிலாடுதுறை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Mayilāḍuturai Taluk. [ஆறு+பாதி]
ஆனந்தக்களிப்பு	ஆனந்தக்களிப்புāṉantakkaḷippu, பெ. (n.) சித்தர்கள் தோற்றுவித்த ஒருவகை இசைப் பாடல்; a rythm designed by Siddhas. [ஆனந்தம் + களிப்பு] ஆனந்தக்களிப்புāṉandakkaḷippu, பெ, (n.) 1. கழி பேருவகை, பெருமகிழ்ச்சி; ecstatic joy. (திருவாச.8, திருவம்மானைக் கருத்து);. 2. மகிழ்ச்சிப் பெருக்கால் பாடும் இசைப்பாடல்; poem expressive of ecstatic delight. (தாயு.); (செ.அக.); 3. சிவஞான முனிவர் இயற்றிய நூல் (திருவேகம்பர் ஆனந்தக் களிப்பு);; literary work by Sivagnana munivar. [ஆனந்தம் + களிப்பு. (ஒருபொருட் பன்மொழி); களிப்புமிகுவிக்கும் தாளத்தொடும் பொருந்திய பாடல் வகையாதலின் ஆனந்தக் களிப்பு எனப்பட்டது.]
ஆனந்தை	ஆனந்தைāṉantai, பெ. (n.) குறிஞ்சிக்குரிய முப்பத்திரண்டு பண்களில் ஒன்று; one of thirty two "kurinjipan" [ஆனந்தம் +ஐ] ஆனந்தை1āṉandai, பெ, (n.) பேரின்பத்தின் வடிவான உமாதேவி; Goddess Parvati as Supreme Bliss. 2. குறிஞ்சி யாழ்த் திறத்தின் ஒன்று; secondary melody-type of Kurinji' class. (பிங்.);. 3. கொட்டைக்கரந்தை; Indian globe-thistle. "அதிற் பெய்நெற் யானந்தை யிரதம்" (தைலவ. தைல.39);. [ஆல் + நந்தம் – ஆனந்தம் → ஆனந்தை.] ஆனந்தம்1 பார்க்க;see anandam1

ஆனமானத்திரி	ஆனமானத்திரிāṉamāṉattiri, பெ. (n.) துணியால் முறுக்கிச் செய்த திரி கொண்டு விளையாடல்; a play with twisted of cloth. ஆனமானத்திரிāṉamāṉattiri, பெ. (n.) 1. சிறுவர் விளையாட்டுவகை; a kind of children's play. 2. முறுக்கப்பட்ட சிறு துணியினாலாய திரி; tightly twined cloth wick. [ஆனமானம் = பெரியது. ஆனமானத்திரி = துணியை முறுக்கிப் பருமனான கயிறுபோல் செய்து விளையாடும் விளையாட்டு.]
ஆயி	ஆயிāyi, பெ. (n.) தாலாட்டுச் சொல் a term used while singing lullaby to make a child to sleep. "இச்சொல்லையே திரும்பத் திரும்பச் சொல்லிப் பாடுவது வழக்கம்" [ஆ+இ] ஆயி1āyi, பெ. (n.) 1. தாய்; mother. 2. ஒரு மறத் தெய்வம் (சத்தி, காளி.);; goddess. "கவுரி குண்டலி யாயி பண்ணவி தனருளினாலே" (தாயி. சித்தர் கண.4);. 3. மாரியம்மன் தெய்வம்; Goddess Mariyamman. 'ஆயிமகமாயி' (உ.வ.);. 4. மகளிரைக்குறிக்கும் மதிப்புரவுச் சொல்லீறு; a term of respect, affixed to a woman's name. சின்னாயி, பொன்னாயி (உ.வ.);. ம. க. ஆயி. [ஆய் → ஆயி. 'இ' பெ.பா.ஈறு.] ஆயி2āyi, பெ. (n.) ஆயா1 பார்க்க;see aya1
இங்கட்கு	இங்கட்கு iṅkaṭku, பெ. (n.) எங்களுக்கு; to us. "சிந்தையினாலிய விங்கட்கிது நன்றெென" (SII, xiv, p.44.); [எங்கள்+கு]
இசலானி	இசலானி icalāṉi, பெ. (n.) அரக்கோணம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Arokkönam Taluk.(இ.வ.); [இசல்+அணி]
இசலிமடை	இசலிமடை icalimaṭai, பெ. (n.) அருப்புக் கோட்டை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Aruppukkottai Taluk. (இ.வ.); [இகலி+இசலி+மடை]

இச்சிலாத்தி	இச்சிலாத்தி iccilātti, பெ. (n.) மன எரிச்சல், அமைதி கொள்ள முடியாமை; irritational mood. மறுவ:அச்சலாத்தி. [அச்சலாத்தி-இச்சலாத்தி]
இசுவல்	இசுவல் ikaval, பெ. (n.) இடையூறுதொல்லை; hinderange. "இசுவல் இல்லாமல் இருக்க வேண்டும்" மறுவ இடுக்காட்டம். [இழுவல்+இசுவல்]
இசைமணி.	இசைமணி. icaimaṇi, பெ. (n.) தாளத்திற்குப் பயன்படும் சிறு சதங்கைகள்; small silver bells for steps in dance. [இசை+மணி] [P]
இசைமை	இசைமை icaimai, பெ. (n.) தொழில் முறைபாணி, professional method. [இசை+மை] இசைமை isaimai, பெ. (n.) 1. புகழ்; honour, esteem the desire for abstention, at all costs, from blameworthy actions. "கல்வி தறுக ணிசைமைகொடை" (தொல்.பொருள்.257);. 2. ஒலி (பரிபா.13:14);; sound (செ.அக.);. [இசை → இசைமை.]
இசைவேளாளர்	இசைவேளாளர் icaivēḷāḷar, பெ. (n.) கோயில் மேளக்குழுவில் தவில் வாசிக்கும் இசைக்கலைஞர்; drummers in temple. [இசை+வேளாளர்]
இட்டகவேலி	இட்டகவேலி iṭṭakavēli, பெ. (n.) கல்குளம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Kalkulam Taluk. (இ.வ.); [இட்டகம்+வேலி]
இட்டிகைப்படை	இட்டிகைப்படை iṭṭikaippaṭai, பெ. (n.) செங்கல் கட்டடம்; house built by bricks. "இத்தேவர்க்கு முன்னிட்டிகைப் படையாலுள்ள ஸ்ரீரிகோயிலை" (SII,xix, p.292); [இட்டிகை+(படு);படை];]

இடங்கன்சாலை	இடங்கன்சாலை iṭaṅkaṉcālai, பெ. (n.) திருச்செங்கோடு வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruchengode Taluk. (இ.வ.); [இடங்கன்+சாலை]
இடம்பாடிகள்	இடம்பாடிகள் iṭampāṭikaḷ, பெ. (n.) வில்லுப்பாட்டு பாடுவோரில் ஒரு பிரிவினர்; a sect of singers of bow song. [இடம்+பாடி]
இடமுறை	இடமுறை iṭamuṟai, பெ. (n.) வட்டப் பாலையில் ஏழுபாலைகள் பிறக்கின்ற முறை; a feature in musical note. [இடம்+முறை]
இடிவிலகி	இடிவிலகி iṭivilaki, பெ. (n.) முதுகுளத்தூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Mudukulattur Taluk. (இ.வ.); [இடி+விலகி]
இடுக்கை	இடுக்கை iṭukkai, பெ. (n.) உடுக்கையின் பண்டைய பெயர்; a name of "udukkai"
இடுகட்டி	இடுகட்டி iṭukaṭṭi, பெ. (n.) குறவன் குறத்தியாட்டத்தில் பயன்படுத்தப்படும் ஓர் இசைக்கருவி; a musical instrument, used in kuravan kurattiyattam. [இடு+(கொட்டி); கட்டி]
இடுகுபறை	இடுகுபறை iṭukupaṟai, பெ. (n.) ஒரு வகையான பறை; a kind of drum. [இடுகு+பறை]

இனவன்	இனவன் iṉavaṉ, பெ. (n.) தன் இனத்தான்; man of same group. இவன் எங்கள் இனவன் (இ.வ.); [இனம்+அவன்] இனவன் iṉavaṉ, பெ. (n.) தன் இனத்தான்; man of same group. [இனம்+அவன்]
இடைச்செறி	இடைச்செறி iṭaicceṟi, பெ. (n.) ஒருவகையான கையணி; a kind of hand ornament. [இடை+செறி] [P] இடைச்செறி iḍaicceṟi, பெ. (n.) 1. குறங்குசெறி பார்க்க; ancient thigh ornament "இடைச்செறி குறங்கு கௌவி" (சீவக.2445);. 2. துணை மோதிரம் (ஈடு.6.1,1);; second ring on a finger worn to keep another ring in place (செ.அக.);. [இடை + செறி.]
இடைசுருங்கிப்பறை	இடைசுருங்கிப்பறை iṭaicuruṅkippaṟai, பெ. (n.) திமிலையின் வேறொருபெயர்; an another name of Timilai. [இடை+சுருங்கி+பறை]
இடைத்தரகர்	இடைத்தரகர் iṭaittarakar, பெ. (n.) பெரும்பாலும் வணிகவொப்பந்தம் போன்ற பெரும் பேரத்தை முடித்து வைப்பவர்; middle man, [இடை+தரகர்]
இடைநாழிகை	இடைநாழிகை iṭaināḻikai, பெ. (n.) சிற்பக் கலையில் அர்த்த மண்டபச் சுவரைக் குறிக்குஞ்சொல்; a name for the wall of ard hamandapa in architecture. [இடை+நாழிகை] இடைநாழிகை iḍaināḻigai, பெ. (n.) 1. கோயிலில் உள் மண்டபத்துக்கும் வெளிமண்டபங்கட்கும் இடைப்பட்ட இடம்; middle corridor, a passage between the ardha-mandapa and the mahamandapa of a temple. 2. இரண்டு கட்டடத்துக்கோ, அறைகட்கோ நடுவே உள்ள வழி; a corridor. ம. இடநாழிக. [இடை + நாழிகை.]

இடைபனுவலியர்	இடைபனுவலியர் iṭaipaṉuvaliyar, பெ. (n.) வாய்மொழி இலக்கியத்தில், தாமே புதிய புதிய அடிகளைக் கோப்பவர்; introduction in a oral Song. [இடை+பனுவல்+இயர்]
இடைபெருத்தபறை	இடைபெருத்தபறை iṭaiperuttapaṟai, பெ. (n.) பறை வகையினுள் ஒன்று; a kind of drum. [இடை+பருத்த+பறை]
இண்டாவி	இண்டாவி iṇṭāvi, பெ. (n.) திறன், ஆற்றல்; energy to do work. "அங்கே போய்ச் சேர்வதற்குள் நம்ம இண்டாவி அற்றுப் போய்விடும் போலுள்ளதே (இ.வ.); [ஈண்டு ஆவி]
இண்டை	இண்டை iṇṭai, பெ. (n.) சிவனின் சிற்பத்தில் காணப்பெறும் மாலை வகை (5:74); a flower decoration in sculpture of siva. [இண்டு-இண்டை] இண்டை1 iṇṭai, பெ. (n.) தாமரை (திவா.);; lotus. 2. மாலை வகை; circlet of flowers, variety of garland "இண்டைச் சடைமுடியா யென்றேனானே" (தேவா. 297.5);. (செ.அக.);. ம. இண்ட; க. இண்டெ;தெ. இண்டெ. [இண்டு → இண்டை.] இண்டை2 iṇṭai, பெ. (n.) 1. இண்டு (பிங்.);; eight-pinnate soap-pod. 2. முல்லை (L);; trichotomous – flowering smooth jasmine. 3. புலி தொடக்கி (மலை.);; tiger-stopper. 4. இண்டு2 பார்க்க; species of sensitive tree.

இணை	இணை iṇai, பெ. (n.) ஏழிசைத் தொகுதியில் இரண்டாமிசையையும், ஏழாமிசையையும் குறிக்குஞ்சொல்; a name of musical note. [இள்-இண்-இணை] இணை1 iṇaidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சேர்தல்; to jion, unite, "இணைந்துடன் வருவ திணைக்கை" (சிலப்.3.18. உரை);. 2. இசைதல்; to agree, acquiesce, to be suited. 3. ஒத்தல் (தணிகைப்பு.நாட்டு.53);; to be like, to resemble. (செ.அக.);. 4. கூடுதல்; to couple. ம. இணயுக; க. எணெ. எண; தெ. எனயின்க; குட. எணெ;து. இனெ. இணெ. [இயை – இசை - இணை – இணைதல். இள் – இள - இண - இணை.] இணை2 iṇaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கட்டுதல்; to fasten together, entwine, as a garland. "இணைத்த கோதை" (திருமுருகு.200);. (செ.அக.);. 2. சேர்த்தல்; to link, inter-connect, unite.
இணைப்பறடு	இணைப்பறடு iṇaippaṟaṭu, பெ. (n.) சமமான நகங்களைக் கொண்டதாகக் கால்களை வைத்து கைகளைக் கொடிபோலத் தொங்குவிட்டு உடலை இயல்பாக வைத்தாடல்: a dance pose. [இணை+பறடு]
இணைமுகப்பறை	இணைமுகப்பறை iṇaimukappaṟai, பெ. (n.) இரண்டு பக்கமும் ஒசையெழுப்பும் முழவுகளின் பொதுப் பெயர்; double side drum. இணை+முகம்+பறை)
இணைவிழைச்சுத் தன்மை	இணைவிழைச்சுத்தன்மை iṇaiviḻaiccuttaṉmai, பெ. (n.) நாட்டுபுறக் காதற் பாடல்களில் உள்ள ஒரு கூறு; a feature in folk dance. [இணைவிழைச்சு+தன்மை]
இணைவிழைச்சுப் பொருண்மை	இணைவிழைச்சுப்பொருண்மை iṇaiviḻaiccupporuṇmai, பெ. (n.) நாட்டுப்புறக் காதல் பாடல்களில் உள்ள ஒரு கூறு theme of love in folk dance. [இணை+விழைச்சு+பொருண்மை]

இதம்பாடல்	இதம்பாடல் itampāṭal, பெ. (n.) முதுகுளத்தூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Mudukalattur Taluk. (இ.வ.); [இதை-இதம் + பாடல்]
இதழ்முனை	இதழ்முனை itaḻmuṉai, பெ. (n.) சிற்பச் சிறப்பையுணர்த்த இசைத்தூண்களின் உச்சியில் அமைக்கப்பெறும் முனை; top decordation in pillars of temple. [இதழ்+முனை]
இந்தளம்	இந்தளம் intaḷam, பெ. (n.) பகற்பொழுதுக்குரிய பண்வகை; music for daytime. [ஒருகா இன்+தாளம்] இந்தளம்1 indaḷam, பெ. (n.) தூபமுட்டி (சீவக.558, உரை);; Incensory, censer. இந்தளம் → Skt indhana. [இன் → இந்து → இந்தளம்.] இந்தளம்2 indaḷam, பெ. (n.) மருதயாழ்த்திற வகை (பிங்.);;இந்தளம் → Skt hindǒa. [இன் → இந்து → இந்தளம்.] இந்தளம்3 indaḷam, பெ. (n.) இந்தனம், கும்மட்டிச் சட்டி; chasing dish, used for warming "இந்தளத்திலே தாமரை பூக்கையிலே" (திவ்.திருக்குறுந்.5.வ்யா); (செ.அக.);. [இருந்தை + அடுப்புக்கரி. இருந்தை → இந்தை → இந்தனம் → இந்தளம்.]
இந்திரகாளியம்	இந்திரகாளியம் intirakāḷiyam, பெ. (n.) இசைநூல்களில் ஒன்று; a treatise of music. (1:16);. [இந்திரகாளியன்-இந்திரகாளியம்] இந்திரகாளியம் indirakāḷiyam, பெ. (n.) ஒர் இசைத் தமிழ் நுல் (சிலப்.உரைப்பாயி);; name of an ancient Tamil treatise dealing with isai-t-tamil written by Yāmalēndirar (செ.அக);. [இந்திரம்1 + காளியம்.]

இந்திரம்	இந்திரம் intiram, பெ. (n.) தாள முழக்கில் நேரும் தவறான இடைவெளி; a fallacy in time measure. [இல் (துளை, பிசகு, விடுபாடு); +து-இந்து-இந்திரம்] இந்திரம்1 indiram, பெ. (n.) 1. வேந்தியல்பு; regal attitude. 2. உயர்வு, தலைமை; superiority, leadership. [வேந்து → வேந்திரம் → விந்திரம் → இந்திரம். வேத்தியல், பொதுவியல் என நாடகம் இருவகைத்து; உயர்ந்த இலக்கிய, கலைப் பாங்குடையது வேத்தியல். வடமொழியாளர் வேந்தன் என்ற சொல்லை இந்திரன் எனத்திரித்து ஒலித்தமையின் உயர்வுப் பொருள் தந்த வேந்திரமும், இந்திரமாயிற்று.] இந்திரம்2 indiram, பெ. (n.) அழகானது; that which is beautiful. "அச்சுதற் காமெனு மிந்திரத் திருமாமுடி" (கந்தபு.பட்டாபி.6); (செ.அக.);. [ஐந்திரம் → இந்திரம். ஐ = அழகு, உயர்வு, மேன்மை, சிறப்பு. ஐ → ஐந்து → ஐந்திரம். ஒ.நோ. மன் → மந்தரன் → மாந்தரன். ஐந்திரம் - இந்திரம் → Sk Indra.] இந்திரம்3 indiram, பெ. (n.) ஐந்திரம் என்னும் பழைய இலக்கண நூல்; ancient Tamil grammar.
இந்திரமடி	இந்திரமடி intiramaṭi, பெ. (n.) திருவாடானை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruvādānai Taluk. [இந்திரம்+மடி(வயல்);]
இந்திரவிழாப்பாடல்கள்	இந்திரவிழாப்பாடல்கள் intiraviḻāppāṭalkaḷ, பெ. (n.) கொங்கு நாட்டில் பாடப்பெறும் உழத்தியரின் பள்ளுப்பாடல்களின் இன்னொரு வடிவம்; an another form of palluppädalin "koṅguNāṛū". [இந்திரவிழா+பாடல்கள்]
இப்பரி	இப்பரி ippari, பெ. (n.) இந்த வகை; this kind, "உலகுக்குச் சந்திரனும் உள்ளளவும் அஞ்சு வண்ணம் ஸந்ததி பிர்ருதி ஸ்ரீ இப்பரி அறிவென." [இ+பரிசு]
இம்மாகுளம்	இம்மாகுளம் immākuḷam, பெ. (n.) திருப்பத்தூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruppattur Taluk. [ஒருகா.இம்மான்+குளம்]

இமிலை	இமிலை imilai, பெ. (n.) ஓர் இசைக்கருவி; a kind of music instrument. [இம்-(இமிழ்);இமிலை] இமிலை imilai, பெ. (n.) ஒருவகைப் பறை; a kind of drum. "தவில்கணம் பறைகாள மோடிமிலை" (திருப்பு.220); (செ.அக.);. [இமில் → இமிலை.] [P]
இயக்கு	இயக்கு iyakku, பெ. (n.) "மண்டிலம்" என்பதைக் (குறிக்கும் வேறு பெயர்; an another name of mandilam. [இய-இயக்கு] இயக்கு1 iyakkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. செலுத்துதல்; to drive, cause to go. "தோணியியக்குவான்" (நாலடி.136);. 2. தொழிற்படுத்துதல்; to activate and influence the movements of, as God prompts, all living beings. 3. பழக்குதல்; to train or break in, as a bull or a horse. 'காளையை இயக்குகிறது' (வின்.); 4. ஒலிப்பித்தல்; to cause, to sound. "கோடுவாய் வைத்துக் கொடுமணி யியக்கி" (திருமுருகு.246);. 5. நடத்துதல்; to conduct "இயக்கக் கடவனாகவும்" (S.I.I.79); (செ.அக.);. ம. இயக்குக. [இய → இயங்கு → இயக்கு.]
இயங்கன்	இயங்கன் iyaṅkaṉ, பெ. (n.) அனைத்து வகை ஆட்டத்திற்கும் அடிப்படை நிலையாக அமைவது; common base for all games. [இயங்கு-இயங்கன்]

இயம்	இயம் iyam, பெ. (n.) பழம்பெரும் இசைக்கருவி; an ancient music instrument. [இய-இயம்] இயம்1 iyam, பெ. (n.) முழைஞ்சினையுடைய மலை; high hill, mountain. "விடரியங் கண்ணிப் பொதுவனைச் சாடி" (கலித்.101-22);. [இய → இயம். உட்செலும் பாங்குடைய முழைஞ்சு.] இயம்2 iyam, பெ. (n.) 1. சொல் (திவா.);; word. 2. ஒலி (சூடா.);; sound. 3. இசைக்கருவி (பிங்.);; musical instrument (செ.அக.);. [இய → இயம்.] இயம்3 iyam, பெ. (n.) ஈ; fly. (செ.அக);. [ஒருகா. ஈ + அம் = ஈயம் → இயம். ஒ.நோ. குட + அம் = குடம். தட = வளைவு, தட + அம் = தடம் =
இயவு	இயவு iyavu, பெ. (n.) இசைக்கருவியின் வேறு பெயர்; a name of music instrument. 2.தாளத்தின் செலவு; step measure. [இய-இயவு] இயவு iyavu, பெ. (n.) வழி; way. "இயவிடை வருவோன்" (மணி.13.16);. 2. செலவு; leading, proceeding. "இடைநெறிக் கிடந்த வியவுக் கொண் மருங்கில்" (சிலப்.11.168); (செ.அக.);. 3. புகழ் (ஆ.அக.);; renown, fame, celebrity. [இய → இயவு.]
இரக்காபோகம்	இரக்காபோகம் irakkāpōkam, பெ. (n.) காவலுக்காகச் செலுத்தும் வரி; "இரக்கா போகம் ஆட்டு கற்கடக ஞாயிற்று மகத்தினான்" (TAS, iii, p. 159-69);, a kind of tax for watching. [இரா+காவல்+போகம்]
இரங்கிசை முரசம்	இரங்கிசை முரசம் iraṅkicaimuracam, பெ. (n.) இரக்கத்தையுணர்த்தும் வண்ணம் கொட்டப்படும் முரசம்; a drum sound of lamentation. [இரங்கு+இசை+முரசம்]

இரட்டல்	இரட்டல் iraṭṭal, பெ. (n.) இசைமாறி ஒலித்தல்; anti note. [இரட்டு-இரட்டல்] இரட்டல் iraṭṭal, பெ. (n.) 1. இரட்டிக்கை (நன்.136);; doubling. 2. ஒலிக்கை (பிங்.);; sounding, roaring. 3. யாழ்நரம்போசை (பிங்.);; sound of the strings of a yal. (செ.அக.);. ம. இரட்டி. [இரட்டு → இரட்டல்.]
இரட்டி	இரட்டி iraṭṭi, பெ. (n.) ஒரு தாளக்கூறு இரண்டாகப் பெருகுதல்; a step measure. [இரட்டு-இரட்டி] இரட்டி1 iraṭṭittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) இகழ்தல்; to slight despise. "இதை நாம் இரட்டிக்கப் போகாது." (தமிழறி.43); (செ.அக.);. [இரட்டுதல் = ஒலித்தல், முழக்குதல், பழி கூறித்திரிதல்.] இரட்டி2 iraṭṭittal, செ.குன்றாவி (v.t.) 1. இரு மடங்காக்குதல்; to double. 2. திரும்பச் செய்தல்; to repeat to continue crosswise, as ploughing. "அடியிரட்டித் திட்டாடு மாட்டு" (பு.வெ.2.8);. 4. செ.கு.வி (v.i.); 1. ஒன்று இரண்டாதல்; to be doubled. மகரம் இரட்டித்தது. மீளவருதல்
இரட்டித்தொத்தல்	இரட்டித்தொத்தல் iraṭṭittottal, பெ. (n.) ஒரெண்ணிக்கைக்கு இரு தட்டுகள் தட்டித் தாளம் போடுதல், two claps for one unit. [இரட்டித்து+ஒத்துதல்]
இரட்டைக்கை	இரட்டைக்கை iraṭṭaikkai, பெ. (n.) அடியார்க்கு நல்லார் கூறாத இரட்டைக் கைவகை; double hand pose. இரட்டைக்கை iraṭṭaikkai, பெ. (n.) இணைக்கை (சிலப்.3.18.5, உரை); பார்க்க; gesture with both the hands. [இரட்டை + கை.]

இரட்டைச்சுரப்பிறழ்ச்சிப்பண்	இரட்டைச்சுரப்பிறழ்ச்சிப்பண் iraṭṭaiccurappiṟaḻccippaṇ, பெ. (n.) ஒரு வகையான பிறழ்ச்சிப்பண்; varying musical note. [இரட்டை+சுரம்+பிறழ்ச்சி+பண்]
இரட்டைவால்கட்டுதல்	இரட்டைவால்கட்டுதல் iraṭṭaivālkaṭṭutal, பெ. (n.) புலி ஒப்பனையில் குறிப்பிடத்தக்க ஒரு கூறு; a fashion made in tiger dance, [இரட்டு+இரட்டை+வால்-ஒப்பனை]
இரண்டுகளை	இரண்டுகளை iraṇṭukaḷai, பெ. (n.) களை வகையினுள் ஒன்றான ஒரெண்ணிக்கைக்குள் எட்டுக் குறில்கள் அடைந்து ஒலிக்கும் நேரம்: a time duration of eight short vowels. தகதின தகதின. [இரண்டு+களை]
இரண்டொத்துடைத்தாளம்	இரண்டொத்துடைத்தாளம் இரண்டு தட்டுதல்களை ஒரு தொகுதியாகக் கொண்ட தாளம்; iraṇṭottuṭaittāḷamiraṇṭutaṭṭutalkaḷaiorutokutiyākakkoṇṭatāḷam, [இரண்டு+ஒத்து+தாளம்]
இரவசேரி	இரவசேரி iravacēri, பெ. (n.) திருவாடானை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruvādānai Taluk. (இ.வ.); [இரவு+சேரி]

இரவு	இரவு iravu, பெ. (n.) இரவல்; hand loan. "இரவு கொடுத்த நாச்சியா, இருந்து அழ விடமாட்டா?"(பழ); [இர-இரவு] இரவு1 iravu, பெ. (n.) 1. இருளடர்ந்த நேரம்; night time from sunset to sunrise. "எல்லையு மிரவு மெண்ணாய்" (புறநா.7.7);. 2. மஞ்சள் (தைலவ.தைல.103);; c.f. Skt nišåkvå, turmeric. 3. இருள் மரம் (பெருங்.உஞ்சைக் 52.40); பார்க்க; a kind of tree (செ.அக.);. ம. இரவு; க. எரெ. இருள். இர. தெ. ரே. இருலு, ரேயி; கோத. இர்ல்; துட. இள்; குட. இரி; துளு. இர்க்;பட. இரு. [இல் – இரு - இரவு.] இரவு2 iravu, பெ. (n.) இரக்கம் (அக.நி.);; mercy compassion (செ.அக.);. [இர - இரவு.] இரவு3
இரவை	இரவை iravai, பெ. (n.) இராப்போது, night, "இரவைக்கும் குறுணியும்" (Sii, iii 51-); [இரவு-இரவை]
இரனியூர்	இரனியூர் iraṉiyūr, பெ. (n.) திருப்பத்தூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a willage in Tiruppattur.Taluk, [இரணியல்+ஊர்]
இராக்காட்டி	இராக்காட்டி irākkāṭṭi, பெ. (n.) திருவாடானை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in TiruvädänaiTaluk. (இ.வ.); [இரவு+காட்டி]
இராகபுடமுறை	இராகபுடமுறை irākapuṭamuṟai, பெ. (n.) இசைப்பாடல்களை (கீர்த்தனங்களை); எழுதுவதற்காக அடிப்படையான முறையாக ஆபிரகாம் பண்டிதரால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட முறை; a method adapted for music. [இராகம்+புடம்+முறை]

இராசதாசிகள்	இராசதாசிகள் irācatācikaḷ, பெ. (n.) தூய கொடிக்கம்பத்தின் முன் பரதம் ஆடுபவர்கள்; dancers in front of flag post. [இராச+தாசிகள்]
இராசி	இராசி irāci, பெ. (n.) நாணய வகை; a kind of coin. "ஆண்டு ஒன்றுக்கு வாடாக் கடமையாக இராசி இருபத்து அஞ்சு பணம் கடமை கொள்ளவும்" (IPS, 424); [இராசன்+இராசி]
இராமகிருட்டின நாயுடு	இராமகிருட்டின நாயுடு irāmakiruṭṭiṉanāyuṭu, பெ. (n.) பொய்க்கால் குதிரை யாட்டத்தை முதன் முதலில் கண்டுபிடித்தவர்; one who introduced poykkal dance. [இராமகிருட்டிண+நாயுடு]
இராமாயணச் சேவைப்பாட்டு	இராமாயணச் சேவைப்பாட்டு irāmāyaṇaccēvaippāṭṭu, பெ. (n.) சேவைப் பாடல்களிற் ஒருவகை; folk song, [இராமாயணம்+சேவை+பாட்டு]
இராயபுரம்கும்மி	இராயபுரம்கும்மி irāyapuramkummi, பெ. (n.) ஒருவகையான கடைக்கால் கும்மிப்பாடல்; a kind of kummi. [இராயபுரம்+கும்மி]
இருகுபிலா	இருகுபிலா irukupilā, பெ. (n.) விளவங்கோடு வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Vilavancode Taluk. (இ.வ.); [ஒருகா.இருங்கு+பலா]
இருங்கல்	இருங்கல் iruṅkal, பெ. (n.) அரக்கோணம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Arkkonam Taluk. (இ.வ.); [இரும்+கல்]

இருசு	இருசு irucu, பெ. (n.) தேர்ப்பாகத்தில் ஒன்று; a part of temple car. [இரு-இருசு] இருசு1 irusu, பெ. (n.) 1. நேர்மை (திவா.);; straightness, directness. 2. வண்டியச்சு (பிங்.);; axletree. 3. மூங்கில் (மலை.);; bamboo. க. இரசு;தெ. இருசு. [இரு + பெரிது. நேரிது. இரு → இருசு.] இருசு2 irusu, பெ. (n.) திருநாமப்பாலை; wild sarasaparilla (சா.அக.);. [இரு (வலிமை); → இருசு.]
இருட்டடிப்பு	இருட்டடிப்பு iruṭṭaṭippu, பெ. (n.) ஒரு செய்தி அல்லது நிகழ்ச்சி வெளியே தெரியாதவாறு அல்லது பரவாதவாறு மறைத்தல்; blackout. [இருட்டு + அடிப்பு]
இருள்தூங்குவறு வாய்	இருள்தூங்குவறுவாய் iruḷtuṅkuvaṟuvāy, பெ. (n.) யாழின் பத்தரின் உட்பகுதி: a part in the hārp. [இருள்+தூங்கு+வறுவாய்]
இருதல்வாரிபட்டா	இருதல்வாரிபட்டா irutalvāripaṭṭā, பெ. (n.) திருத்தணி வட்டத்திலுள்ள சிற்றுர்; a village in Tiruthani Taluk.(இ.வ.); [இரு+தலை+வரி+பட்டா]
இருப்புப்பதிவேடு	இருப்புப்பதிவேடு iruppuppativēṭu, பெ. (n.) கையிருப்பிலுள்ள பொருள்களின் பதிவேடு, stock register. [இருப்பு+பதிவு + ஏடு]
இருப்புளி	இருப்புளி iruppuḷi, பெ. (n.) திருச்செங்கோடு வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruchengode Taluk.(இ.வ.); [இரும்+புளி]

இரும்பிலி	இரும்பிலி irumpili, பெ. (n.) 1. கல்குளம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Kalkulam Taluk. (இ.வ.);. 2.செங்கற்பட்டு வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Chengelput Taluk. (இ.வ.);. 3.செஞ்சி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Senji Taluk. (இ.வ.);. [இரும்+புளி] இரும்பிலி irumbili, பெ. (n.) 1. செடிவகை; 2. ஓர் ஊர்ப்பெயர்; name of a village. 3. ஒரு வகைப்பாம்பு; a kind of snake. (செ.அக.);. [இரும்பு + இலி.]
இரும்பை	இரும்பை irumpai, பெ. (n.) 1. திண்டிவனம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tindivanam Taluk. (இ.வ.);. 2.விழுப்புரம் மாவட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Villupuram District. [இரும்+புளி-இரும்புளி-இரும்பை] இரும்பை1 irumbai, பெ. (n.) இருப்பை (திருப்பு.105);; South Indian mahua. (செ.அக.);. [இரும் + இரும்பை.] இரும்பை2 irumbai, பெ. (n.) 1. குடம் (பிங்.);; water-pot. 2. பாம்பு (உரி.நி.);; snake. (செ.அக.);. [இரும் + பை.]
இருமதி	இருமதி irumati, பெ. (n.) திருவாடானை வட்டத்திலுள்ள சிற்றுர்; a village in Tiruvādānai Taluk. [இரு+மதி]
இருமேனி	இருமேனி irumēṉi, பெ. (n.) இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Ramanathapuram District. [இரு+மேனி]
இருவணிவயல்	இருவணிவயல் iruvaṇivayal, பெ. (n.) திருப்பத்துார் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruppattur Taluk. [இரு+அணி+வயல்]

இருள்நீக்கி	இருள்நீக்கி iruḷnīkki, பெ. (n.) மன்னார்குடி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in MannārgudiTaluk. [இருள்+நீக்கி]
இரையூர்	இரையூர் iraiyūr, பெ. (n.) திண்டிவனம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tindivanam Taluk. (இ.வ.);. [ஒருகா இறை-இரை+ஊர்]
இல்லத்தரசி	இல்லத்தரசி illattaraci, பெ. (n.) 1. மனைவி; wife. 2. குடும்பத்தலைவி; housewife. [இல்லம் + அத்து+அரசி] அத்து - சாரியையாக வரும் இணைப்பு இடைச்சொல். இல்லிப்பூடு
இல்லிப்பூடு	இல்லிப்பூடு illippūṭu, பெ. (n.) செஞ்சிகை பூண்டு; a kind of herb, "அருகு இல்லிப்பூடும் இராவணன் மோவாழும் எழுந்து மணல் குன்றாம் நிலமும்" (SII.v.990);. [இல்லி+ பூண்டு]
இல்லோடு	இல்லோடு illōṭu, பெ. (n.) செஞ்சி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Senji Taluk. (இ.வ.);. [இல்+ஒடு]
இலக்கணிவயல்	இலக்கணிவயல் ilakkaṇivayal, பெ. (n.) திருவாடானை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruvadānai Taluk. (இ.வ.);. [இலக்கு+அணி+வயல்]
இலஞ்சனி	இலஞ்சனி ilañcaṉi, பெ. (n.) திருவாடானை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruvādānai Taluk. (இ.வ.);. [இலஞ்சி+அணி]
இலத்தாளம்	இலத்தாளம் ilattāḷam, பெ. (n.) ஒரு வகையான சேரநாட்டு (கேரள); இசைக்கருவி; (1.53); a kind of music instrument in Kerala [இலை+தாளம்]
இலந்தையடி	இலந்தையடி ilantaiyaṭi, பெ. (n.) அகத்தீசுவரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Agastheeswaram Taluk. (இ.வ.);. [இலந்தை+அடி]

இலம்பகூர் ஆசனம்	இலம்பகூர் ஆசனம் ilampaār, பெ. (n.) நான்முகனின் சிற்பம் அமைந்து உள்ள இருக்கை நிலை; a yogic posture of Bramma in architecture.
இலுப்பகுணம்	இலுப்பகுணம் iluppakuṇam, பெ. (n.) போளூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றுர்; a village in Polur Taluk. (இ.வ.); [ஒருகா.இலுப்பை+குளம்]
இலேகனீ	இலேகனீ ilēkaṉī, பெ. (n.) தூரிகையைப்பற்றிக் குறிப்பிடுகின்ற சிறப்பு நூல்; a special type of brush. [இலக்கு+நூல்]
இலைவாங்கி	இலைவாங்கி ilaivāṅki, பெ. (n.) இலை தைக்கும் ஊசி; needle meant for knitting leaves. [இலை+வாங்கி]
இளமங்கை	இளமங்கை iḷamaṅkai, பெ. (n.) இளம் பெண்; young lady. [இளம்+மங்கை]
இருண்டகாலம்	இருண்டகாலம் iruṇṭakālam, பெ. (n.) வரலாறுகளில் தெளிவு கிடைக்காத காலம்; a dark period in history. [இருள்-இருண்ட+காலம்]
இறையாண்மை	இறையாண்மை iṟaiyāṇmai, பெ. (n.) ஆட்சி; reign. [இறை(அரசன்);+ஆண்மை]
இழவைத் தெம்மாங்கு	இழவைத் தெம்மாங்கு iḻvaittemmāṅku, பெ. (n.) தொகையறாத தன்மையில் இழைந்து இசைத்துப் பாடும் தெம்மாங்குப் பாடல்;(57:22);; a type of temmangu song. மறுவ. நெட்டுத்தெம்மாங்கு [இழைவை+தெம்மாங்கு]
இள்ளிமுள்ளி	இள்ளிமுள்ளி iḷḷimuḷḷi, பெ. (n.) பரமக்குடி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Paramagudi Taluk. (இ.வ.);. [இள்ளி+முள்ளி]

இளமணி.	இளமணி. iḷamaṇi, பெ. (n.) திருவாடானை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruvadanai Taluk. (இ.வ.);. [இள+மணி]
இளமதியம்	இளமதியம் iḷamatiyam, பெ. (n.) முற்பகல்நேரம்; forenoon. [இள+மதியம்]
இளிச்சாக்கொம்பு	இளிச்சாக்கொம்பு iḷiccākkompu, பெ. (n.) மாட்டுக் கொம்பின் ஒருவகையமைப்பு a kind of horn in cow. [இளிச்சா+கொம்பு]
இளைப்பாறுதல்	இளைப்பாறுதல் iḷaippāṟutal, பெ. (n.) பச்சைக்காளி பவளக்காளி அம்மன்கள் அருள் வழங்கியபின் நடைபெறும் சடங்கு; a ceremany in the village temple. [இளைப்பு+ஆறுதல்] இளைப்பாறுதல் iḷaippāṟudal, பெ. (n.) துஞ்சுதல்; eternal rest "மேரியம்மாள் கருத்தருடைய இளைப்பாறுதலுக்குட் பிரவேசித்தாள்" (Chr);. [இளைப்பு + ஆறுதல்.]
இளையானை	இளையானை iḷaiyāṉai, பெ. (n.) முதுகுளத்தூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர். a village in Mudukulattur Taluk. (இ.வ.); [ஒருகா. இளையன்+ஐ]
இழைபுவண்ணம்	இழைபுவண்ணம் iḻaipuvaṇṇam, பெ. (n.) ஒரு சந்தப் பாடல்; a rhythamic song. [இழைபு+வண்ணம்]
இறந்தகதை	இறந்தகதை iṟantakatai, பெ. (n.) கதையாடலில் ஒரு பிரிவு; a section in folk lore of lamentation. [இறந்த+கதை]

இறந்துபட்ட வாதைகள்	இறந்துபட்ட வாதைகள் iṟantupaṭṭavātaikaḷ, பெ. (n.) வில்லுப்பாட்டில் இறப்புப்பற்றிய கதையாடல்களுக்குரியவர்; one who narrates- the lamentation feature in villuppāṭṭu. [இறந்துபட்ட+வாதைகள்]
இறுக்கான்	இறுக்கான் iṟukkāṉ, பெ. (n.) பயிரில் கதிர் வெளியே தள்ளமுடியாமல் நின்றுவிடும் ஒருநோய்; a kind of disease in crops. [இறுக்கு+ஆன்]
இறுதிஊர்வலம்	இறுதிஊர்வலம் iṟutiūrvalam, பெ. (n.) சவவுடம்பை இடுகாட்டிற்குத் தக்க மரியாதையுடன் ஊர்வலமாக எடுத்துச் செல்லுதல்; funeral procession. [இறுதி+ஊர்வலம்]
இறுதிச்சடங்கு	இறுதிச்சடங்கு iṟuticcaṭaṅku, பெ. (n.) இறந்தாரை நல்லடக்கம் செய்யும் வரை தொன்றுதொட்டு பின்பற்றப்படும் முறைமைகள்; funeral rites. [இறுதி+சடங்கு]
இறுமான்	இறுமான் iṟumāṉ, பெ. (n.) பெருச்சாளியில் ஒருவகை; a kind of Bandikoot. [இறுக்கு+ஆன்]
ஈக்கி	ஈக்கிīkki, பெ. (n.) தட்டையில் உரித்த அல்லது உரிந்த தோலின் பகுதி; a peeling. – [ஈக்கு-ஈக்கி]
ஈகரை	ஈகரைīkarai, பெ. (n.) திருவாடானை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruvādānai Taluk. (இ.வ.);. [இடி+கரை]
ஈச்சங்காரனை	ஈச்சங்காரனைīccaṅkāraṉai, பெ. (n.) செங்கற்பட்டு வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Chengelput Taluk. (இ.வ.); [ஈச்சம்+காரணை]

இறுவாய் திறந்தகுழல்	இறுவாய் திறந்தகுழல் iṟuvāytiṟantakuḻl, பெ. (n.) குழல்வகையினுள் ஒன்று a kind of flute. [இறு+வாய்+திறந்த குழல்] [P]
இனக்கனேரி	இனக்கனேரி iṉakkaṉēri, பெ. (n.) ஊர்ப்பெயர் name of a village [இணக்கன்-இனக்கன்+ஏரி]
ஈசனி	ஈசனிīcaṉi, பெ. (n.) திருவாடானை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruvādānai Taluk. (இ.வ.); [ஒருகா, ஈயல்-ஈசனி]
ஈசத்துவம்	ஈசத்துவம்īcattuvam, பெ. (n.) அட்டமாசித்திகளின் சிற்பம்; sculptures of eight achievements, [ஈச்சம்+காரனை]
ஈசானம்	ஈசானம்īcāṉam, பெ. (n.) சிவனின் சிற்ப வடிவில் உச்சி நோக்கிய முகம்; up ward face in sculpture. [ஈசன்-ஈசானியம்]
ஈசானமுகம்	ஈசானமுகம்īcāṉamukam, பெ. (n.) விசுவப் பிரம்மனின் சிற்பத்திலுள்ள முக வகை; face type of viswa Brahma in sculpture. [ஈசானம்+முகம்]
ஈசுதல்	ஈசுதல்īcutal, செ.கு.வி. (v.i.) உரசிக்கொண்டுசெல்லுதல்; to go slightly dashing. [ஈசு+ஈசுதல்]

ஈசுவக்கன்	ஈசுவக்கன்īcuvakkaṉ, பெ. (n.) அணிகலன் களை வடிவமைக்கும் சிற்பியர்; sculptors who design ornament in sculpture. [இசைவுகன்-ஈசுவக்கன்] [P]
ஈத்தை	ஈத்தைīttai, பெ. (n.) முதிராத கதிர்; tender crop. "கதிர் ஈத்தையாப் போயிற்று" [ஈன்-ஈத்தை]
ஈமத்தாழி	ஈமத்தாழிīmattāḻi, பெ. (n.) உடலை எரித்த சாம்பல், எலும்பு முதலியனவடங்கிய பானை, an earthen vessel containing the bones and ashes of the dead. மறுவ: ஈமப்பானை [ஈமம்+பானை] ஈமத்தாழிīmattāḻi, பெ. (n.) முதுமக்கள்தாழி (புறநா. 256);; burial urn for the dead in ancient times (செ.அக.);. ம. ஈமத்தாழி. [ஈமம் + தாழி.]
ஈமப்பார்ப்பான்	ஈமப்பார்ப்பான்īmappārppāṉ, பெ. (n.) சவத்தை எரியூட்டும் சடங்கினை நடத்து விக்கும் பார்ப்பனன்; brahmin who conducts the funeral rights of the dead cremated. [ஈமம்+பார்ப்பான்]
ஈயாப்பொத்தி	ஈயாப்பொத்திīyāppotti, பெ. (n.) எதையும் எவருக்கும் ஈயாத இவறன்(கருமி);; miser, [சயான்+பொத்தி]
ஈரடிமேல்வைப்பு	ஈரடிமேல்வைப்புīraṭimēlvaippu, பெ. (n.) பாடலுக்குரிய ஈரடிகளுக்கு மேல் ஒன்று அல்லது ஈரடிகளை வைப்பது; adding additional lines to a poem. [ஈர்+அடி+மேல்+வைப்பு]
ஈரநிலம்	ஈரநிலம்īranilam, பெ. (n.) பாடலைப் பாடும் வகையினுள் ஒன்று; a method of singing. [ஈரம்+நிலம்]

ஈருசு	ஈருசுīrucu, பெ. (n.), மானம்; self respect. "கொஞ்சமாவது ஈருசு வேண்டாமா?" (இவ); [ஈர்-ஈருத்து-ஈருசு]
ஈருசுரி	ஈருசுரிīrucuri, பெ. (n.) pregnant woman. நீ ஈருசுரி, மெதுவாக நடக்க வேண்டும். (கொங்.வ.); [இரு-ஈர்+(உயிரி); உசிரி]
ஈரெட்டு	ஈரெட்டுīreṭṭu, பெ. (n.) உறுதியில்லாத, உறுதியின்மை; uncertainity. [இரு→இரட்டு-ஈரெட்டு (இருவகை);→ஈரெட்டு]
ஈரோப்பி	ஈரோப்பிīrōppi, பெ. (n.) உயரம், ஈடு, எடுப்பு மிகு தோற்றம் கொண்டவன்; a tall and sturdy person like European. [Europe-ஈரோப்பி]
உலகவாழ்க்கை	உலகவாழ்க்கை ulakavāḻkkai, பெ. (n.) உலகில் வாழும் வாழ்வு mundane existence, [உலகம் + வாழ்க்கை]
உகரக்கிளவி	உகரக்கிளவி ukarakkiḷavi, பெ. (n.) "உ"எனும் எழுத்து; the vowel "u" [உகரம் + கிளவி]
உங்கன்	உங்கன் uṅkaṉ, பெ. (n.) ஆண்பாற்பெயர்; name of a male person. ம. உங்கன், தெ. உங்கிம்ப்பு, (உங்குவழு-பரிசு, காணிக்கை); [உங்கு-பெருமிதம், எழுச்சி, உங்கு-உங்கன்]

உங்கு	உங்கு uṅku, பெ. (n.) சங்கில் விட்டு ஊற்றப்படும் பால்; milk in conch. "உங்கு சாப்பிடுகண்ணா:உங்கு." [இங்கா-உங்கா-உங்கு] உங்கு1 uṅgu, வி. எ. (adv.) உவ்விடம் (கந்தபு. உமைவரு. 31); yonder, where the person spoken to is [உ → உங்கு (முன்மைச் சுட்டு);.] உங்கு2 uṅgu, பெ. (n.) முன்னிலையில்; முன்பு; in the presence of, in front of. [ஊங்கு → உங்கு ஒ.நோ. ஊது → உது.]
உச்சநீதிமன்றம்	உச்சநீதிமன்றம் uccanītimaṉṟam, பெ. (n.) நாடு முழுமைக்குமான தலைமை நீதிமன்றம்; supreme Court. [உச்சம்+நீதி+மன்றம்]
உச்சகாரம்	உச்சகாரம் uccakāram, பெ. (n.) "சு" எனும் எழுத்து; the letter "cu" [உ+ச-சு] உச்சகாரம் uccakāram, பெ. (n.) உகரமூர்ந்த சகர எழுத்து, 'சு'; letter 'cu' being a vowel consonant of the combination 'u' and 'c' (பாண்டி.அக.);. [உ + சகாரம்.]
உச்சாடம்	உச்சாடம் uccāṭam, பெ. (n.) கடுஞ்சினம் பொங்கும் மனநிலை; furious mentality. அவன் உச்சாடமாக இருக்கிறான். பேச்சு கொடுக்காதே.(மீனவ); [உச்சி-உச்சாளம்-உச்சாடம்]
உச்சிச்செலுந்தில்	உச்சிச்செலுந்தில் uccicceluntil, பெ. (n.) ஒருவகை மரம்; a kind of tree. [உச்சல்+இலந்தை]

உச்சிமலை	உச்சிமலை uccimalai, பெ. (n.) விழுப்புரம் மாவட்டத்தில் உள்ள ஓர் ஊர். name of the village in viluppuram. [உச்சி+மலை] உச்சிமலை uccimalai, பெ. (n.) 1. மலையுச்சி; hill top. 2. செங்குத்தான குன்று sleep hill (செ.அக.);. [உச்சி + மலை.] E
உச்சுவா	உச்சுவா uccuvā, பெ. (n.) விடுமுறை: holiday, "நாளைக்கு நமக்கு உச்சுவாவா?" [ஒருகா. உற்சவ+உவா!]
உஞ்சை மாகாளம்	உஞ்சை மாகாளம் uñcaimākāḷam, பெ. (n.) உச்சயினி நகரிலுள்ள சிவன் கோயில்; siva temple at ujjaini (M.P.);. [உஞ்சை(துரிஞ்சில்மரம்);+மாகாளம்-மாகாளனாகிய சிவன் கோயில்] மாகாளம்-மாகாணம் எனத் திரிந்து கோயிலைக் குறிப்பது உண்டு. உட்பாய்தல் __, பெ. (n.); உட்புகுதல்; influx. [உள்+பாய்தல். பாய்+தல்→அபாய்தல், "தல்" தொ.பெ.ஈறு]
உடம்பழிவு	உடம்பழிவு uṭampaḻivu, பெ. (n.) உடல் நலிவு; i health. [உடம்பு+அழிவு]
உடம்பு இறங்கு-தல்	உடம்பு இறங்கு-தல் uṭampuiṟaṅkutal, செ.கு.வி. (v.t.) கருக்கலைதல்; abortion. அவளுக்கு நான்காம் மாதத்திலேயே உடம்பு இறங்கி விட்டது. (இ.வ.); [உடம்பு+இறங்குதல்]

உடல்நூல்	உடல்நூல் uṭalnūl, பெ. (n.) உயிரினங்கள் இயங்கும் முறை, இயற்கையான செயற்பாடு ஆகியன குறித்த அறிவியல் முறையான ஆய்வு; physiology. மறுவ உடலிங்கியல் [உடல்+நூல்]
உடல்வெக்கை	உடல்வெக்கை uṭalvekkaiya, பெ. (n.) மாட்டிற்கு வெயில் காலத்தில் வரும் நோய்; a disease of cow. [உடல்+வெகிர்]
உடல் இயங்கியல்	உடல் இயங்கியல் uṭaliyaṅkiyal, பெ. (n.) உயிர்ப்பொருள்களில் இயங்குமுறை அல்லது இயற்கையான செயற்பாடுகளைக் குறித்த அறிவியல்; physiology. [உடல்+இயங்கியல்]
உடற்கல்வி	உடற்கல்வி uṭaṟkalvi, பெ. (n.) பலவகைப் பயிற்சி மூலம் அளிக்கும் உடல்வளத்திற்கான கல்வி; physical education. [உடல்+கல்வி]
உடற்பயிற்சி	உடற்பயிற்சி uṭaṟpayiṟci, பெ. (n.) உடம்பை வளமாகவும் வலிமையாகவும் வைத்துக் கொள்வதற்காக மேற்கொள்ளும் உடல் இயக்கும் செயல்கள்; physical exercise. [உடல்+பயிற்சி] [P]
உடற்குறி	உடற்குறி uṭaṟkuṟi, பெ. (n.) உடலுறுப்புகளால் காட்டும் அடையாளம்; bodily sign, mark. [உடல்+குறி]

உடன்பங்காளி	உடன்பங்காளி uṭaṉpaṅkāḷi, பெ. (n.) தந்தை வழிவந்த ஆண் உறவினர்; relative by father"s side, "நெருங்கியபங்காளி" [உடன்+பங்கு+ஆளி] உடன்பங்காளி uḍaṉpaṅgāḷi, பெ. (n.) கூட்டுக்காரன் (ஆ.அக);; co-partner. [உடன் + பங்காளி.]
உடுமலைப்பேட்டை	உடுமலைப்பேட்டை uṭumalaippēṭṭai, பெ. (n.) திருப்பூர் மாவட்த்தில் உள்ள நகரம்; a town in Tiruppur district. [உடு+மலை+பேட்டை] உடு-உடும்பு, உடும்பு மிகுதியாக இருந்த மலை உடுமலை, உடுமீன் __, பெ. (n.); ஐங்கோண வடிவத்திலுள்ள கடல்மீன்வகை(நட்சத்திரமீன்);; starfish. [உடு(விண்மீன்);+மீன்] [P]
உடைப்பெயர்	உடைப்பெயர் uṭaippeyar, பெ. (n.) உயர்திணைப் பெயர்களில் உடைமை கரணியம் பெற்று வைக்கப்பட்டுள்ள பெயர்; put up name, that name about any of his belonging. குட்டுவன்-குட்டநாட்டுத் தலைவன். [உடை+பெயர்]
உண்ணாடகம்	உண்ணாடகம் uṇṇāṭakam, பெ. (n.) நாடகத்துள்ளேயே நடக்கும் துணை நாடகம்; a plat within a play. [உள்+நாடகம்]
உண்ணீர்மை	உண்ணீர்மை uṇṇirmai, பெ. (n.) மனத் தூய்மை; purity of mind. "தருமமே சார்பாக உள்நீர்மை வீறும் உயர்ந்து" (ஔ.நல்:32);. [உள்+நீர்மை]

உணர்ந்தறி-தல்	உணர்ந்தறி-தல் uṇarntaṟital, செ.குன்றாவி. (v.t.) ஒன்றை முழுமையாகப் புரிந்து கொள்ளுதல்; to comprehend, to under strand completely. [உணர்ந்து+அறி-]
உத்தமவுறுப்பு	உத்தமவுறுப்பு uttamavuṟuppu, பெ. (n.) தலை; head. [உத்தம(ம்);+உறுப்பு]
உத்தமாங்கம்	உத்தமாங்கம் uttamāṅkam, பெ. (n.) உத்தமவுறுப்பு பார்க்க: see utama-vuruppu. "புத்தன் உத்தமாங்கம்உருண்டு வீழ்க எனப்பெறாஉரைமுன்விட்டார் " (பெரியபு.2811); [உத்தம(ம்);+அங்கம்]
உத்தர குரு	உத்தர குரு uttarakuru, பெ. (n.) இன்பநுகர்ச்சி இடங்கள் (போக பூமி); ஆறனுள் ஒன்று one of the blissful regions where the fruits of good karma are enjoyed six in number. "ஆத்தரு திருவின் அருந்தவம் முடிந்தோர். உத்தர குருவின் ஒப்பத்தோன்றிய" (சிலப்.2:9:10); [உத்தர(ம்);+குரு]
உத்தரகுருவம்	உத்தரகுருவம் uttarakuruvam, பெ. (n.) அருந்தவம் கொடுக்கும் "சுருங்காச் செல்வத்து உத்தர குருவம் ஒத்த அம்மை" (பெருங். இலாவண.7.141); உத்தரகுருபார்க்க: see uttarakuru. "உத்தர குருவமொத்த கம்மை" (பெருங். இலாவண.7,141); [உத்தரம்+குருவம்]
உத்தரப்பலகை	உத்தரப்பலகை uttarappalakai, பெ. (n.) தூணின் மீது வைக்கும் பலகை; the plank fixed on a pillar. "உத்தரம் பலகையோடு அரங்கின் பலகை வைத்த இடைநிலம்." (சிலப்.3:103.4); [உத்தரம்+பலகை]
உத்தரவேதி	உத்தரவேதி uttaravēti, பெ. (n.) வேள்வித் தீயுள்ள இடம்; altar of sacrifice fire. "உத்தர வேதியில் நின்ற ஒருவனை"(பெரியபு.1:9:6);. [உத்தர(ம்);+வேதி] [P]
உத்திராபதம்	உத்திராபதம் uttirāpatam, பெ. (n.) வடநாடு: North India. "உத்தராபதத்தும் ஒப்புமை இல்லாப் பத்திராபதி" (பெருங். 38:289-9);. [உத்தர(ம்);+பதம்-உத்திராபதம்-உத்தராபதம்]

உத்தரன்	உத்தரன் uttaraṉ, பெ. (n.) தாங்கும் திறனுடையவன்; one who bears anything. [உத்து+உத்தரன்]
உத்தராயணம்	உத்தராயணம் uttarāyaṇam, பெ. (n.) வடக்கு முகமாகச் செல்லும் சுறவம் (தை); முதல் ஆறுமாத காலம்; a period of six months from January. [உத்தர(ம்);+அயணம்]
உத்தரி	உத்தரி uttari, பெ. (n.) குதிரை, horse: "வயங்கு கொய்யுளை யுத்தரிச்சலதியும்" (இரகு. திக்குவி.133);. [உத்து-உத்தரி]
உத்தரியம்	உத்தரியம் uttariyam, பெ. (n.) மேலாடை; cloth worn loosely over the shoulders, upper garment. "அறுவை யுத்தரியந் தனி விசும்பிலெறிந்தார்க்குந் தன்மையாலே" - (பெரியபு:திருஞான.95);. [உத்தரி→உத்தரியம்]
உத்திசை	உத்திசை utticaipa, பெ. (n.) அப்பக்கம்.(அப்புறமான இடம்);; the other side, "உத்திசை விஞ்சை மாதர் உறையுளை முறையின் உற்றான்" [உ+திசை]
உத்திட்டம்	உத்திட்டம் uttiṭṭam, பெ. (n.) வண்ணக் குழிப்புகளின் (சந்தங்களின்); அறுவகைத் தெளிவுகளுள் ஒன்று; one of six clarity note of musical flow. "ஒப்பார் உறழ்ச்சியும் கேடும் உத்திட்டமும் ஒன்று இரண்டு என" (வீரசோ.133);. [உத்து+திட்டம்]
உத்திட்டன்	உத்திட்டன் uttiṭṭaṉ, பெ. (n.) நோற்றுவினை களைவோன்; a man who practices religious austerities to discard "karma". "மனை துறந்து மாதவர் தாள் அடைந்துநோற்று வினை யறுப்பான் உத்திட்டன்ஆம்" (அருங்.172);. [உத்து-உத்திட்டன்]
உத்துரளித்தல்	உத்துரளித்தல் utturaḷittal, செ.குன்றா.வி (v.t.) நீரில் குழைக்காமல் வரியின்றிப் பூசுதல்; to smear sacred ash etc, without mixing water, "திருநீற்றை உத்தூளித்து ஒளிமிளிரும் வெண்மையாலோ" (வாச.126);. [உத்தம்+தூரளி]

உதகவன்	உதகவன் utakavaṉ, பெ. (n.) நெருப்பு: fire. "அழல் உதாசனன் சங்கு தேயுதழல் வசு உதகவன்". [ஊற்று→ஊத்து→ஊத்தகம்→உதகம்→உதகவன் நீரால் அழிக்கப்படுபவன்]
உதவாக்கரை	உதவாக்கரை utavākkarai, பெ. (n.) குளம் ஏரி ஆறு ஆகியவற்றின் உறுதியில்லாததும் இடிந்து அல்லது அரிக்கப்பட்டுக் கரைந்து போவதுமான மண்கரை; நீரின் உதைப்புதாக்கும் கரைக் கட்டுமானம் இல்லாத நீர்நிலை, கரைப்பகுதி; erosive banks of river, well, tank, reservoir etc. 2.பயன்படாதவன்; useless fellow. மறுவஇடிகரை, [உதவாத+கரை உதவாதகரை, (நீரின் பாதுகாப்புக்கு உதவாத கரை);] உதவாக்கரை udavākkarai, பெ. (n.) பயனற்றவன்; unhelpful person as useless as a crumbling bank (செ.அக.);. [உதவாத + கட்டை → உதவாக்கட்டை → உதவாக்கடை → உதவாக்கரை (கொ.வ.);.]
உதயஞாயிறு	உதயஞாயிறு utayañāyiṟu, பெ. (n.) இளங்கதிரவன்; morning sun. "உதய ஞாயிற்றுத் திசைமுகம்நோக்கி "(பெருங் 79– 130);. [உதய(ம்);+ஞாயிறு]
உதய மண்டிலம்	உதய மண்டிலம் utayamaṇṭilam, பெ. (n.) கதிரவன் உலகம் (சூரிய மண்டலம்);; regions of the sun. ""அற்றவன் தலை அறுமுறை எழுந்து எழுந்து அண்டத்து ஒற்ற வானகம் உதய மண்டிலம் என ஒளிர"" (புக்.32-8);. [உதயம்)+மண்டிலம்]
உதயராசி	உதயராசி utayarāci, பெ. (n.) வைகறை; early morning, "உதயராசியிற் புணர்ந்தாகம் புகும் நரசியைப் புகுவன்" (அ.வெ.2.329); [உதய(ம்);+ராசி] உதயராசி udayarāci, பெ. (n.) உதயவோரை பார்க்க See Udaya-v-elu-dral [உதய + இலக்கினம்.]
உதவித்தொகை	உதவித்தொகை utavittokai, பெ. (n.) ஒருவர் கல்வி கற்பதற்கு உதவும் வகையில் அளிக்கும் தொகை; scholarship. [உதவி+தொகை]

உதைப்பு	உதைப்பு utaippu, பெ. (n.) குறைதல்; dificiency "கணக்கில் ஆயிரம் ரூபாய் உதைப்பு ஏற்படுகிறது" (உ.வ.); [உதை-உதைப்பு] உதைப்பு udaippu, பெ. (n.) 1. தாக்குகை; dashing against. 2. அச்சம்; fright, alarm. (செ.அக.);. [உதை → உதைப்பு.]
உப்பகாரம்	உப்பகாரம் uppakāram, பெ. (n.) உகரம் சேர்ந்த பகரம், "பு" எனும் எழுத்து; to letter "pu" [உ+பகாரம் -(ப்+உ-பு]
உப்பல்	உப்பல் uppal, பெ. (n.) பொறாமை, அழுக்காறு: envy. அவன் உப்பல் எடுத்தவன். (த.வ.); [உப்பு(தல்);-(மனம்வெதும்பி பெருமூச்சு விடுதல்);- உப்பல்] உப்பல் uppal, பெ. (n.) ஊதிப் பருத்தல்; distension, flatulence, க., தெ. து., படீ. உப்பு. [உ → உப்பு (உப்புதல்); → உப்பல்.]
உப்புக்கலிகெளுத்தி	உப்புக்கலிகெளுத்தி uppukkalikeḷutti, பெ. (n.) உப்பில் ஊற வைத்த மீன் வகைகள்; aricus faloarius. [உப்பு+கல்+கெளுத்தி]
உம்பர்நாள்	உம்பர்நாள் umparnāḷ, பெ. (n.) மேனாள்; former day. "உம்பர் நாள் கள்வார் நறுங்கோதை காரணமாகக் கொள்வான் மருங்கு எண்ணிவந்தார்" (பு.வெ.94); [உம்பர்+நாள்]
உம்மைவினை	உம்மைவினை ummaiviṉai, பெ. (n.); karma of previous birth. "உம்மை வினை வந்து உருத்தல் ஒழியாது எனும் மெய்மைக்கிளவி விளம்பிய பின்னும்" (மணிமே.2632-3); [உம்மை+வினை]

உமண்சாத்து	உமண்சாத்து umaṇcāttu, பெ. (n.) உப்பு:வணிகர் கூட்டம்; group of salt sellers. "உமண்சாத்து இறந்த ஒழிகல் அடுப்பின்" (அக.119-8); [உமண்+சாத்து] சார்த்து - சாத்து சேர்ந்து செல்லும் வணிகக் கூட்டம்
உமைய	உமைய umai பெ. (n.) அம்மா; mother. [அம்மா→அமா→உமை]
உய்வழி	உய்வழி uyvaḻi, பெ. (n.) தப்பும் வழி: escaping route "நெஞ்சில் ஒன்றும் உய்வழிகானான்" [உய்+வழி]
உயர்நீதிமன்றம்	உயர்நீதிமன்றம் uyarnītimaṉṟam, பெ. (n.) அவ்வம் மாநிலத்திற்கான தலைமை முறை மன்றம்; high court. [உயர்+நீதி+மன்றம்]
உயர்ந்தோருலகம்	உயர்ந்தோருலகம் uyarntōrulakam, பெ. (n.) தேவருலகம்; celestial world, paradise, "ஈண்டுச்செய் நல்வினை யாண்டுச்சென்றுணீ இயர் உயர்ந்தோரு லகத்துப் பெயர்ந்தன னாகலின்" (புறநா 174-19-20);. [உயர்ந்தோர்+உலகம்]
உயிர்க்கலை	உயிர்க்கலை uyirkkalai, பெ. (n.) உயிரெழுத்து vowel. "ஓதும் எழுத்தோடு உயிர்க்கலை மூ அஞ்சுகம்" (மூல.963); [உயிர்+கலை]
உயிர்க்கொடை	உயிர்க்கொடை uyirkkoṭaiya, பெ. (n.) உணவு தரும் அறம்; virtue of offering food. "உயிர்க் கொடை பூண்ட உரவோய் ஆகிக் கயக்கு அறு நல் அறம் கண்டனை என்றலும்" (மணிமே.11: O78); [உயிர்+கொடை]
உயிர்ச்சேதம்	உயிர்ச்சேதம் uyirccētam, பெ. (n.) உயிரி (பிராணி);களின் அழிவு;(கோ.வ.);; loss of life. [உயிர்+சேதம்]

உயிர்த்தானம்	உயிர்த்தானம் uyirttāṉam, பெ. (n.) உயிர்நிலை; seat of life, any vital part of the body. [உயிர்+தானம்] உயிர்த்தானம்2 uyirttī, பெ. (n.); உயிரையளிக்கை; gift of life, saving one"s life. [உயிர்+தானம்]
உயிர்த்தீ	உயிர்த்தீ uyirttiya, பெ. (n.) உயிருக்கு மூலாதார மான மூன்று வகைத் தீ(சூடா);; the three vital fires which sustain life. [உயிர்+தீ]
உயிர்த்தூய்மை	உயிர்த்தூய்மை uyirttuymai, பெ. (n.) புலம்பன் தெளிவு (ஆன்ம சுத்தி);; purity of soul. "பழ வினையும் ஒருங்காக உயிர்த்தக்கால் உயிர்த்துய்மை வீடென்றாள்" (நீல:4:47); [உயிர்+துய்மை]
உயிர்த்தொடர்	உயிர்த்தொடர் uyirttoṭar, பெ. (n.) குற்றியலுகரம் ஆறனுள் ஒன்று; one of the six kuriyalugaram "ஈர் எழுத்து ஒருமொழி உயிர்த்தொடர் ஆயிரு மூன்றே உகரம் குறுகிடன்" (தொல்.9-1); [உயிர்+தொடர்]
உயிர்நாடி	உயிர்நாடி uyirnāṭi, பெ. (n.) ஒன்று நிலைப்பதற்கு முதன்மையானது; vital, "கவிதைக்கு உயிர் நாடி உணர்ச்சியே". [உயிர்+நாடி]
உயிர்நாடிச்சொல்	உயிர்நாடிச்சொல் uyirnāṭiccol, பெ. (n.) அகத்தியமான அடிப்படைச் செய்தி; very very important message. [உயிர்+நாடிசொல்]
உயிர்ப்படை	உயிர்ப்படை uyirppaṭai, பெ. (n.) மெய்க்காவல்; guarding. "மண் உயிர்ப்படை பின் தொடர்ந்து மயான வாழ்வுமுடித்து." (கோ.5.5-90); [உயிர்+படை]
உயிர்ப்பிராணி	உயிர்ப்பிராணி uyirppirāṇi, பெ. (n.) உயிரி, குறிப்பாக விலங்கு (சீவ.செந்து); (கொ.வ.);; term used for living creature, usu. restricted to inferior animals. [உயிர்+பிராணி]

உயிர்மூச்சு	உயிர்மூச்சு uyirmūccu, பெ. (n.) 1. உயிர்வளி; oxigen. 2. உயிர்போன்று வாழ்வதற்கு இன்றியமையாத்து; the breath of life. "உரிமை பெறுவதொன்றே எம் உயிர் மூச்சு". [உயிர்+மூச்சு]
உயிர்வளர்-த்தல்	உயிர்வளர்-த்தல் uyirvaḷarttal, பெ. (n.) வாழ்தல்; living. [உயிர்+வளர்]
உயிர்வளி	உயிர்வளி uyirvaḷi, பெ. (n.) உயிர்க்காற்று Oxygen. [உயிர்+வளி]
உயிர்வேதனை	உயிர்வேதனை uyirvētaṉai, பெ. (n.) உயிர்க்குத்துன்பம் விளைப்பவை. (திவா.);; source of pain or distress, of which 12 kinds are mentioned. [உயிர்+வேதனை]
உயிரச்சம்	உயிரச்சம் uyiraccam, பெ. (n.) உயிருக்கு தீங்கு நேரும் என்னும் அச்சம்; dread of death. "அறம்பொரு ளின்ப முயிரச்சம் நான்கின் திறந்தெரிந்து தேறப்படும்" (குறள்:500); [உயிர்+அச்சம்]
உயிரிசைவுமாற்றம்	உயிரிசைவுமாற்றம் uyiricaivumāṟṟam, பெ. (n.) ஒரு சொல்லில் இடம் பெற்ற ஓர் உயிரொலியின் தாக்கத்தால் அச்சொல்லில் உள்ளதொரு உயிரொலி மாறுதல்; harmonic sequence of vowels. [உயிரிசைவு+மாற்றம்] எ.டு. வடகு>வடுகு. இறுதியுகரம் அதற்கு முன்னுள்ள டகரத்தில் அகரத்தை உகரமாக மாற்றியுள்ளது.
உயிரின்பம்	உயிரின்பம் uyiriṉpam, பெ. (n.) இன்பம், வீட்டின்பம்; blissful state. "உயிர்கட்கு துயர்தீர்த்து உயிர் இன்பம் ஆக்கும் சொல்லான்" (நீலா.க.வா.1);. [உயிர்+இன்பம்]
உயிரீசன்	உயிரீசன் uyirīcaṉ, பெ. (n.) பெருவுடையார் (மகேசன்);. Sivas, the supreme lord. "உணரில் ஆதி தேவதையும் உயிர் ஈசன் ஆமே" (சை.சா.4:2:5:3);. [உயிர்+ஈசன்]

உரப்பு-தல்	உரப்பு-தல் urapputal, செ.கு.வி. (v.i.) அழுக்காக்குதல்; to make dirty. "சட்டையை இப்படி உரப்பிக் கொண்டு வந்தால் யார் துவைப்பது?" [உர-உரப்பு]
உரற்பாணி	உரற்பாணி uraṟpāṇi, பெ. (n.) தவசத்தை உரலிலிட்டுக் குத்தும் போது பாடும் வள்ளைப்பாட்டு; song in praise of a hero, sung by women when husking or hulling grains. "தொடிமால் உலக்கைத் தூண்டு உரல் பாணி நெடுமால் வரைய குடிஞையோடு இரட்டும்" (அக.9:11-3);. [உரல்+பாணி]
உரிச்சொற்கிளவி	உரிச்சொற்கிளவி uriccoṟkiḷavi, பெ. (n.) classified term for uriccal. [உரி+சொல்+கிளவி]
உரித்திரம்	உரித்திரம் urittiram, பெ. (n.) 1 மஞ்சள் (மலை);, turmeric 2. மரமஞ்சள் (மலை); tree turmeric உருத்திரம் பார்க்க, see urittiram உரித்திரம் urittiram, பெ. (n.) 1. மஞ்சள் (மலை.);; turmeric. 2. மரமஞ்சள் (மலை);; tree turmeric. (செ.அக.);.
உரித்துலுக்கன்	உரித்துலுக்கன் urittulukkaṉ, பெ. (n.) ஒருவகைப்பழைய கொள்ளைக் கூட்டத்தான்; Thug. (M.M.);. [உரி+துலுக்கன்]
உருக்குத்துாள்	உருக்குத்துாள் urukkutḷ, பெ. (n.) உருக்கு இரும்புப்பொடி; steel powder. [உருக்கு+தூள்]

உருக்குலைவு	உருக்குலைவு urukkulaivu, பெ. (n.) முன்னுருவம் அழிந்துபோதல்; injury to the surface or beauty of the body - Defacement or disfigurement. [உரு+குலைவு.குலை→குலைவு.]
உருட்டி	உருட்டி uruṭṭi, பெ. (n.) மீன் வகையுள் ஒன்று; sucker fish. [உருள்+உருட்டி] [P]
உருத்து	உருத்து uruttu, பெ. (n.) சொந்தபந்தத்தின் மேல் ஏற்படும் அக்கறை; affection towards on kith and kin. [உரு-உருத்து]
உருப்புனை-தல்	உருப்புனை-தல் uruppuṉaital, செகுன்றா.வி. (v.t.) உடை முதலியவற்றால் மாறு வேடம் கொள்ளுதல்; to disguise. "யாரும் எவருவும் உருப்புனைந்து இருவர் மேவக் கண்டான்" (தி.தி. 33.10); [உரு+புனை-,]
உருவம் காட்டி	உருவம் காட்டி uruvamkāṭṭi, பெ. (n.) கண்ணாடி; mirror. (பி.நி.152-3); [உருவம்+காட்டி] காண் (த.வி.); காட்டு (பி.வி.); – காட்டி
உருவரை	உருவரை uruvarai, பெ. (n.) எண்ண்ம், குறிப்பு, திட்டம்; design. [உரு+வரை] உருவரை uruvarai, பெ. (n.) செழிப்புள்ளநிலம் (சூடா.);; fertile soil, productive land. (செ.அக.);. [உரு → வரை. வரை → வரைப்பு = பகுதி. நிலம்.)
உருவலிப்பு	உருவலிப்பு uruvalippu, பெ. (n.) மனத்தில் உருக்காட்சிகளைத் தோற்றுவிக்கும் அல்லது புதுக் கருத்துகளை உருவாக்கும் ஆற்றல்; imagination. [உருவ(ம்);+வலிப்பு]

உருவாஞ்சுருக்கு	உருவாஞ்சுருக்கு uruvāñcurukku, பெ. (n.) எளிதாக அவிழ்க்கப்படும் முறையில்போடும் முடிச்சு; a knot to be released easily. [உருவும்+சுருக்கு]
உருவாரச் சம்மட்டி	உருவாரச் சம்மட்டி uruvāraccammaṭṭi, வீழிச்செடி (மலை). a straggling shrub with simple oblong leaves and greenish flowers. [உருவாரம்+சம்மட்டி]
உருள்தண்டம்	உருள்தண்டம் uruḷtaṇṭam, பெ.(n.) கோயிற் திருச்சுற்றினை உடலாற்புரண்டு வலம் வருகை (அங்கப்பிரதட்சணம்); rolling the body to the right, around a sacred place like temple, generally infulfilment of a vow. [உருள்+தண்டம்] [P]
உருளைக்காந்தம்	உருளைக்காந்தம் uruḷaikkāntam, பெ.(n.) ஒரு வகைக் காந்தக்கல் (மூ.அ.);; variety of odestone. [உருளை + காந்தம்]
உல்லாவலை	உல்லாவலை ullāvalai, பெ.(n.) உல்லம் எனும் மீன்களைப் பிடிப்பதற்குரிய வலை; fishing-net used to catch hilsa fish. [உல்லம்-உல்லா+வலை]
உரிமம்	உரிமம் urimam, பெ.(n.) ஓர் இடத்தைப் பயன்படுத்துதல், ஒரு தொழிலை மேற் கொள்ளுதல் போன்றவற்றுக்கு உரிய அலுவலரிடமிருந்து பெறப்படும் இசைவாணை உரிமம்; Licence [உல்-உரி-உரிமம்]
உரிமை மகளிர்	உரிமை மகளிர் urimaimakaḷir, பெ.(n.) அரசனின் அல்லது தனிமாந்தனின் மனைவியர்; wives of king or ordinary men. [உரிமை+மகளிர்]
உருத்திரக் கணிகை	உருத்திரக் கணிகை uruttirakkaṇikai, பெ.(n.) சிவன் கோயில் ஆடல் மகள் (தாசி);;dancing girl of a Siva temple "உருத்திர கணிகையர் கவரி வீச" (பரத.ஒழிபி.29உரை); [உருத்திரன்+கணிகை] குள் > குண் > குணி, குணித்தல் அளத்தல், அளவிடுதல்-குணிப்பு அளவு. குணி>கணி, கணித்தல்= அளவிடுதல், கணக்கிடுதல். கணி = கணிப்பவன். கணி>கணியன். கண் > கணி > கணிகை தாளத்தை அறிந்து ஆடுபவள்.)

உருத்திரக் கணிகைமார்	உருத்திரக் கணிகைமார் uruttirakkaṇikaimār, பெ.(n.) சிவன் கோயில் பொதுமகளிர் (தாசியர்);; courtesan of Sivan temple. "உருத்திர கணிகைமாராம்பதியிலார் குலத்துள்"(பெரியபு:278); [உருத்திர(ன்);+ கணிகைமார்]
உருத்திரக்கலன்	உருத்திரக்கலன் uruttirakkalaṉ, பெ.(n.) சிவமணி, அக்கமணி; rudrak bead, "உருத்திரக்கலனும் நிலவு உமிழ் புண்ணியம் பால் நிறச் சாந்தமும்"(கல். 57-21); [உருத்திரன் + கலன்]
உருத்திரக்கன்னியர்	உருத்திரக்கன்னியர் uruttirakkaṉṉiyar, பெ.(n.) உருத்திர கணத்தைச் சேர்ந்த மகளிர், damsels who are among Siva"s attendants "சாமரையுருத்திர கன்னியரிரட்ட" (காஞ்சிப்பு சார்ந்தாசயப்36); கன் > கன்னி > கணி-பழம். இது கன்னி என்னும் சொல்லின் தொகுத்தல். கன்>கன்னி பூப்படைந்த பெண், சமைந்தவள், பக்குவமானவள். கன்னி >Skt, Kanya
உருத்திரசடை	உருத்திரசடை uruttiracaṭai, பெ. (n.) திரு நீற்றுப்பச்சை, (செடி வகை); (மூ.அ);; sweet basil [உருத்திரன் + சடை] சள்ளுதல் சிக்குதல். சள் > சடு > சடை கற்றை, இயற்கையான மயிர்க்கற்றை. கற்றையான அல்லது கொத்தான பொருள்களையும் சடையுணர்த்தும், அதிலும் புல் முதலியவற்றில் கற்றையாக இருப்பதைக் குறிப்பது இயல்பே.
உருத்திர சாதனம்	உருத்திர சாதனம் uruttiracātaṉam, பெ. (n.) சிவச்சின்னங்கள்; insignia of Sivan, beads of Siva emblem. "பூதி அணிவது..." கண்டிகை ஒதியவர்க்கும் உருத்திர சாதனம்" (மூல:1662); மறுவ.உருத்திராக்கம் [உருத்திர(ன்);+ சாதனம்]
உருத்திர சூத்தம்	உருத்திர சூத்தம் uruttiracūttam, பெ. (n.) உருத்திரனைப் புகழ்ந்து கூறும் ஒரு மறை (வேத); மந்திரம்; a - Rg - vedic, hymn addressed to Rudra. [உருத்திர(ன்);+ சூத்தம்]
உருத்திரபஞ்சமம்	உருத்திரபஞ்சமம் uruttirapañcamam, பெ. (n.) ஒருவகை அராகம்: a melodytype "காந்தார பஞ்சமம் உருத்திரபஞ்சமம் (நக.10.168); [உருத்திர(ன்);+ பஞ்சமம்]
உருத்திர பட்டம்	உருத்திர பட்டம் uruttirapaṭṭam, பெ. (n.) தோட் பட்டிகை; shoulder - strap "யுத்த வடத்து இளநாகம் உருத்திர பட்டம் வேண்டும்" (நாவு 4:2:3); [உருத்திர(ன்);+ பட்டம்]

உருத்திரபூமி	உருத்திரபூமி uruttirapūmi, பெ.(n.) சுடுகாடு; burning ground, where Siva is said to dance. [உருத்திரம்+பூமி] உருத்திரபூமி uruttirapūmi, பெ. (n.) சுடுகாடு; burning-ground. [Skt. rudra-bhumi → த. உருத்திரபூமி.]
உருத்திர முடிச்சு	உருத்திர முடிச்சு uruttiramuṭiccu, பெ.(n) பூணூல் முடிச்சுவகை; spiral knot of the sacred thread esp. as tied by Saivas [உத்திர(ன்);+முடிச்சு]
உத்திர ரோகம்	உத்திர ரோகம் uttirarōkam, பெ.(n) மாரடைப்பு(வின்...); angina pectoris breast pang being a disease in the anakatam or rudra-centre one of the dynamic nerve - plexuses in the body. [உருத்திரம்+ரோகம்]
உருத்திரவிருதயம்	உருத்திரவிருதயம் uruttiravirutayam, பெ.(n.) நூற்றிறெட்டு உபநிடதங்களுள் ஒன்று: name of a upanisad [உருத்திரம் + இருதயம்]
உருத்திர வீணை	உருத்திர வீணை uruttiravīṇai, பெ.(n.) யாழ்வகை(சிவரக உருத்திரவீணை);: Rudras vina, somewhat resembling the aeolian harp in action. [உருத்திர+வீணை] [P]
உருத்திரவுப்பு	உருத்திரவுப்பு uruttiravuppu, பெ.(n.) வெடியுப்பு, salt petre [உருத்திர + உப்பு] உப்புதல் பொங்கியெழுதல். உப்பு : உவர்த்துப் பொங்கியெழும் சத்து; உவர்ப்புக்கல்

உருத்திராக்கப்பூனை	உருத்திராக்கப்பூனை uruttirākkappūṉai, பெ.(n.) அடியார் வேடம் பூண்ட கயவன் (வஞ்சகன்);; cat which puts on a rosary of rudraksa beads, said of one who assumes the garb of a devotee with an unworthy object in view; profound dissembler. "இராப்போதிலே யுருத்திராட்சப் பூனை தானே" (தண்டலை29); [உருத்திராக்கம் + பூனை]
உருத்திராக்கம்	உருத்திராக்கம் uruttirākkam, பெ.(n.) உருத்திராக்க மரத்தின் மணி; rudraksa nuts worn as sacred beads and used in rosaries by Saivas, so called because these beads represent the eyes of Siva "உருத்திராக்கம்விழுமியவணி"திருவானைக் கோச்சொல்.49) 2. மரவகை (மூ.ஆ.); rudraksa tree. 3. உலங்காரை; wild olive 4. மரவகை; downy - nerved olive linden. 5. துப்பாக்கி மரம்; musket tree. [உருத்திரம்+அக்கம்] மறுவ அக்கமணி, கடவுள் மணி, சிவமணி, தெய்வமணி, நாயக மணி, கண்மணி, கண்டம் கண்டி, கண்டிகை, முன்மணி கூர்முனை களைக் கொண்டது எனப் பொருள்படுவது. கள்மணி, கள்மணி என்பது கண்மணி என்று புணரும். குள் > கள் முள். கள் > கள்ளி முள்ளுள்ள செடி. கள் > கண்டு கண்டங்கத்தரி கண்டு>கண்டி-முனைகள்ள உத்திராக்கம். கண்டி > கண்டிகை = உருத்திராக்கமாலை. வேத காலத்துத் தெய்வமான உருத்திரனை (ருத்ர); சிவனொடு இணைத்துக் கொண்டபோது கண்மணி என்னும் கூட்டுச் சொல்லைக் கண்+மணி என்று தவறாகப் பிரித்துக் கொண்டனர். அதுபோலவே அக்கம் என்னும் தென் சொல்லை அ என்று திரித்து அதற்குக் கண் என்று வடமொழி வழிப்பொருளூட்டி விட்டனர்.
உருத்திராக்க முகம்	உருத்திராக்கம் உருத்திராக்க முகம் uruttirākkamukam, பெ.(n.) உருத்திராக்கமணியின் மேற்பக்கத்தின் பிரிவு parts between lines on rudraksa nuts. [உருத்திராக்கம்+முகம்]
உருத்திராகாரம்	உருத்திராகாரம் uruttirākāram, பெ.(n.) கடுஞ்சீற்றத் தோற்றம்; ferocious visage, fierce countenance. "அவன் உருத்திரா காரமாயிருக்கிறான்." [உருத்திர(ன்);+ஆகாரம்]

உருத்திராக்ககடுக்கன்	உருத்திராக்ககடுக்கன் uruttirākkakaṭukkaṉ, பெ.(n.) கடுக்கன் வகை, ear-ring of rudraksa nuts. [உருத்திராக்கம்+கடுக்கன்]
உருத்திராக்கக்கரை	உருத்திராக்கக்கரை uruttirākkakkarai, பெ.(n.) ஆடைகளின் கரை வகை; border of cloth with rudraksa design. [உருத்தராக்கம்+கரை]
உருத்திராக்கக்கண்டி	உருத்திராக்கக்கண்டி uruttirākkakkaṇṭi, பெ.(n.) உருத்திராக்கக்கண்டிகை பார்க்க, see uruttirakkak kandigai [உருத்திராக்கம்+கண்டி]
உருத்திராக்கக் கண்டிகை	உருத்திராக்கக் கண்டிகை uruttirākkakkaṇṭikai, பெ.(n.) அக்கமணி (உருத்திராக்க); மாலை. necklace of rudraksa beads worn with or without gold. [உருத்திராக்கம்+கண்டிகை]
உருத்திராட்சக் கரை	உருத்திராட்சக் கரை uruttirāṭcakkarai, பெ.(n.) உருத்திராக்கக் கரை பார்க்க; uruttirakka-k-karai [உருத்திராட்சம்+கரை] த. உருத்திராக்கம் > skt rudraksa> த. உருத்திராட்சம்
உருத்திராட்சப் பூனை	உருத்திராட்சப் பூனை uruttirāṭcappūṉai, பெ.(n.) உருத்திராக்கப் பூனை பார்க்க see uruttirakka-p-punai. [உருத்திராட்சம்+பூனை] த.உருத்திராக்கம் > skt.rudraksa > த. உருத்திராட்சம்
உருத்திராட்சம்	உருத்திராட்சம் uruttirāṭcam, பெ.(n.) உருத்திராக்கம் பார்க்க; see uruttirakkam

உருத்திராணி	உருத்திராணி uruttirāṇi, பெ.(n.) ஏழு1 (சத்த); கன்னியருளொருத்தி; Rudrani, energy of Rudra, one of catta madar, 2.உருத்திரை பார்க்க; see uruttirai "சுருதி சருவாணி சரச்சோதியுருத்திராணி" (கூர்மபு திருக்கலி. 22); [உருத்திரம்+ராணி]
உருத்திரை	உருத்திரை uruttirai, பெ.(n.) மலைமகள் (உமை);; Parvati "ஆசிரியை காமக்கோட்டி அம்பிகை. உருத்திரை உமை அம்மை திருநாமம் என்ப" (நிக.பி.2:14); [உருத்திரன் (ஆபா); உருத்திரை (பெ.பா.);]
உருமகாலம்	உருமகாலம் urumakālam, பெ.(n.) கோடைக்காலம்; Hot weather. மறுவ, உச்சிஉருமம் [உரும(ம்); + காலம்]
உருமுத்துவசன்	உருமுத்துவசன் urumuttuvacaṉ, பெ.(n.) மின்னலைத் தன்கொடியில் உடையவன இந்திரன், Indra, who has on his banner the symbol of lightning. "உருமுத்துவசன் மைந்தன்" (பாரத, புட்யாய,178); [உருமு+துவசன்]
உருவகி-த்தல்	உருவகி-த்தல் uruvakittal, 11 செ.குன்றாவி.(v.t) உருவகப்படுத்துதல்; to speak metaphorically. [உருவர்-உருவகி]
உருவச்சாதகம்	உருவச்சாதகம் uruvaccātakam, பெ.(n.) உருவசாத்திரம் பார்க்க; see uruvacattiram. "உருவச்சாதகத்துக்கேற்பப் பெண்ணலங் கிடந்த பேதை"(சீவக (1571); [த.உருவம்+சாதகம்]
உருவசாத்திரம்	உருவசாத்திரம் uruvacāttiram, பெ.(n.) உறுப்பமைதியால் ஏற்படும் உயர் விழிவுகளைக் கூறும் நூல்; science of the shape, features and marks of the human body, including palmistry and physiognomy and of the characterstic qualities betokened, by them, one of arupattunalu kalai, [உருவம்+சாத்திரம்]
உரையன்	உரையன் uraiyaṉ, பெ.(n.) புகழுடையவன்; renouned person. "மறவர் கையகத்து உய்ந்த கன்றுடைப் பல் ஆதன் நிரையொடு வந்த உரையன் ஆகி" (புறநா:260:17-9); [உரை – உரையன்]

உரையாட்டு	உரையாட்டு uraiyāṭṭu, பெ.(n.) விடை, மறுமொழி; answer "உரையாட்டு இல்லை; உறுதவத்தீர்"(சிலப்10-3); [உரை + ஆட்டு. ஆடு-ஆட்டு]
உரையாடல்	உரையாடல் uraiyāṭal, தொ.பெ. (vbl.n.) கருத்துகளை ஒருவருக்கொருவர் பகிர்ந்து கொள்ளும்வகையில்பேசுதல், கலந்துபேசுதல்; Conversation [உரை+ஆடல். ஆடு-ஆடல்]
உரை வந்துறும் பதம்	உரை வந்துறும் பதம் uraivantuṟumpatam, பெ.(n.) மழலைப் பருவம்; childhood "உரை வந்துறும் பதத்தே உரைமின்கள்" (கபி..2:16); [உரைவந்துறும் + பதம்]
உரைவரவு	உரைவரவு uraivaravu, பெ.(n.) தூதுவழிச்சொல்; report of an embassy. "தென் கொற்கைச் சேரமான் உரைவரவு பார்த்திருக்கும் நெஞ்சு" (முத்தொள்.1556); [உரை+ வரவு]
உரைவாணர்	உரைவாணர் uraivāṇar, பெ.(n.) புலவர்; poet learned person. "உரைவாணர் தங்கள் நவை காணின் மாற்றும் குமார குலோத்துங்கன்" (நட்3:363); [உரை + வானர்]
உரைவாதி	உரைவாதி uraivāti, பெ.(n.) உலகம் நான்முகன் (பிரமன்); படைப்பு என உரைப்பவன். (சுத்தப் பிரமவாதி);; one who holds the tenet that the universe is an egg or Brahma "விரையாது உணரும் அது வீடு எனவே வரையாது உரைவாதிவகுத்தனனே"(சை.சா.4:1197); [உரை + வாதி]
உரை விகற்பம்	உரை விகற்பம் uraivikaṟpam, பெ.(n.) மாறான கூற்று; different view of a commentary etc. "வேற்று உரை விகற்பமும் உண்மைப் பொருளும் உலோகாய்தன் உணர்வே" (மணிமே.27:272); [உரை + விகற்பம்]
உரைவித்தகம்	உரைவித்தகம் uraivittakam, பெ.(n.) சொல்வன்மை; eloquence, command of language "உரை வித்தகம் எழுவார் காண்பவே, கையுள் கரைவித்துப் போலும் தம் பல்"(நால்.325); மறுவ, சொற்றிறம். [உரை + வித்தகம்]
உல்லாகன்	உல்லாகன் ullākaṉ, பெ.(n.) நோய் வீங்கி உடல் நலம் தேறியோன்; getting healthy after sickness. "உலவு நோய் உற்று ஒழிந்தோன் உல்லாகன் பதாதி"(நிகசூ.2-40); [உல்லாகம் – உல்லாகன்]

உலககர்த்தா	உலககர்த்தா ulakakarttā, பெ.(n.) கடவுள், god, the maker of the world. [உலகம் + கர்த்தா]
உலகங்காத்தாள்	உலகங்காத்தாள் ulakaṅkāttāḷ, பெ.(n.) அவுரி (மலை);; Indian Indigo [உலகம்+காத்தாள்]
உலக சஞ்சாரம்	உலக சஞ்சாரம் ulakacañcāram, பெ.(n.); journey around the world. [உலகம் + சஞ்சாரம்]
உலகத்தவர்	உலகத்தவர் ulakattavar, பெ.(n.) உலகத்து மக்கள்; people of the world. "உயர்நிலை உலகத்தவரும் பிறரும்" (பெருங்.13173-4); [உலக(ம்); + அத்து + அவர்]
உலக நயன்	உலக நயன் ulakanayaṉ, பெ.(n.) உலக நெறி, உலகநடை ; customs and usages of the world. "செம்புண் உறுத்தவரை தின்பர் அறத்தோடு நின்று உலகநயன் இயலா மாந்தர்"(அற98); [உலக(ம்); + நயன்]
உலகநாதன்	உலகநாதன் ulakanātaṉ, பெ.(n.) கடவுள், god, lord of the world. [உலகம் + நாதன்]
உலகப் பிரசித்தி	உலகப் பிரசித்தி ulakappiracitti, பெ.(n.) கடவுள்; universal renown. [உலகம் + பிரசித்தி]
உலகபத்ததி	உலகபத்ததி ulakapattati, பெ.(n.) உலகத்தாரொழுகும் வழி; way of the world. [உலக(ம்);+ பத்ததி]

உலக மயக்கு	உலக மயக்கு ulakamayakku, பெ.(n.) உலக மூடம் பார்க்க; see ulaga mūḍam [உலக(ம்); + மயக்கு]
உலக மன்னன்	உலக மன்னன் ulakamaṉṉaṉ, பெ.(n.) மன்னர் மன்னன் (சக்கரவர்த்தி);; emperor "உலக மன்னவர்திருநாள் ஒளிமுடி அணிந்து நின்றவர்போல்"(சிவ.7-2); மறுவ. பேரரசன் [உலக(ம்); + மன்னன்]
உலகமாதா	உலகமாதா1 ulakamātā, பெ.(n.) உலக வன்னை பார்க்க; see ulaga vannai "பாரதி வாணி. உலக மாதா. வாக்கின் செல்வியே நோக்கிய பெயரே"(நிக. தி.119); [உலக(ம்);+மாதா] உலகமாதா2 ulakamātā, பெ.(n.) 1. கலைமகள் (திவா);; Saraswati, Lit, mother of world. 2. உமை (Siva); Parvati, the mother of the Universe. 3. செம்மணித் தக்காளி (தைலவ-தைல.19); பார்க்க; see Semmani-t-takkali. [உலகம்+சமாதா]
உலக மூடம்	உலக மூடம் ulakamūṭam, பெ.(n.) உலக மயக்கு; mental delusion, stupor, bewilderment, sberration of mind, as from ignorance, fascination, etc. "மாமாங்கம் ஆடல் மணல் குவித்தல். ஆடொடு எருமை அறுத்தல் இவை உலக மூடம் என உணரற்பாற்று"(அற15); [உலக(ம்); + மூடம்]
உலகவிளக்கு	உலகவிளக்கு ulakaviḷakku, பெ.(n.) உலக முழுமைக்கும் இன்றியமையாத ஒளியையும் வெப்பத்தையும் தருவதுமான நாண்மீன்; the sun. [உலகம்+விளக்கு]
உலகயாத்திரை	உலகயாத்திரை ulakayāttirai, பெ.(n.) உலக நடை; mundane matters business of the world, worldly affairs. [உலக(ம்); + யாத்திரை]

உலையாணிக்கோல்	உலையாணிக்கோல் ulaiyāṇikāl, பெ.(n.) உலையில் வைத்த இரும்புப் பொருளைப் புரட்டுவதற்கும் கரியைக் கிளறி விடுவதற்கும் பயன்படும்உருண்டையானதும் நீளமானதுமான கொல்லுக்கருவி blacksmith"s instrument. மறுவ உலவாணிக்கோல். உலையாணிக்கோல் ulaiyāṇikāl, பெ.(n.) மாடு முதலியவற்றிற்குச் சூடு இடுதற்குரிய கம்பி; branding iron, instrument for cauterising "சூட்டுக்கோல் உலையாணிக் கோல் எனச் சொல்ப (நிகதி 7:167); மறுவ. சூட்டுக்கோல் [உலையாணி + கோல்]
உலகரீதி	உலகரீதி ulakarīti, பெ.(n.) உலகமுறை; order of the world. [உலக(ம்); + ரீதி]
உலகவன்னை	உலகவன்னை ulakavaṉṉai, பெ.(n.) நாமகள், goddess of learning, saraswati [உலக(ம்); + அன்னை]
உலக வாஞ்சை	உலக வாஞ்சை ulakavāñcai, பெ.(n.) உலகச் செய்திகளிலுள்ள பற்று; ardent desire for wordly enjoyments, [உலக(ம்); + வாஞ்சை]
உலக வாதம்	உலக வாதம் ulakavātam, பெ.(n.) tradition. [உலக(ம்); + வாதம்]
உலக வார்த்தை	உலக வார்த்தை ulakavārttai, பெ.(n.) பொய்ப்பரப்பு (வதந்தி);, common talk, Popular report, rumour, "அன்னதே உலக வார்த்தை ஆவது" (ஆள.518); [உலக(ம்); + வார்த்தை] sktwartta > த.வார்த்தை

உலக வாழ்வு	உலக வாழ்வு ulakavāḻvu, பெ.(n.) இக வாழ்வு, worldly prosperity. [உலகம் + வாழ்வு]
உலக விடைகழி	உலக விடைகழி ulakaviṭaikaḻi, பெ.(n.) ஊர் வாயில்; entrance of a village. "உலக விடைகழி ஒருங்குடன் நீங்கி"(சில.10.27); [உலக(ம்); + இடைகழி]
உலக வியாபாரம்	உலக வியாபாரம் ulakaviyāpāram, பெ.(n.) உலகளாவிய வாணிகம்; worldly affairs, business of the world. "உலக வியாபார வழக்கில் வளைத்தலைக்க" (அருட்பா 6, தற்போது 9); [உலக(ம்); + வியாபாரம்]
உலக விருத்தம்	உலக விருத்தம் ulakaviruttam, பெ.(n.) உலக வழக்கொடு மாறுபட்டது; contrariety to common usage. "உலக விருத்தம் உலகின் மாறாத உரை இலகு மதி சந்திரன் அல்ல என்றல்"(மணிமே.29:162-3); [உலக(ம்);+விருத்தம்);sktviruddha → 5. விருத்தம்);
உலக வேடணை	உலக வேடணை ulakavēṭaṇai, பெ.(n.) ஏடணாத்திரயத்தொன்று (திருவாலகட்);; attachment to the world, one of etana-ttirayam.
உலகாயதம்	உலகாயதம் ulakāyatam, பெ.(n.) உலோகாயதம் (பிங்); பார்க்க, see ulokayatam. (skt. lokayata > த.உலகாயதம்);
உலகிகம்	உலகிகம் ulakikam, பெ.(n.) உலகம், worldliness. "உலகிக மன்புடைமை" (அருங்கலச்.41); [உலகம்+இகம்]

உலகு	உலகு ulaku, பெ.(n.) உலகம் பார்க்க, see ulagam ம. உலகு [உல-உலகு] உலகு ulagu, பெ. (n.) 1. உலகம்; world 2. மக்கள் people. ம. உலகு; க. லோக;தெ. லோகமு. H. log skt loka L vulgus the people. E Vulgar, used by the common people. [உல் → உலவு → உலகு.]
உலகொழுக்கு	உலகொழுக்கு ulakoḻukku, பெ.(n.) உலகநயன் பார்க்க; ulaganayan. "உலகொழுக்கு இறவாது உயர் புகழ் காந்தம்"(தண்.த.23); [உலக(ம்); + ஒழுக்கு-ஒழு-ஒழுகு-ஒழுக்கு]
உலர்த்துசூலை	உலர்த்துசூலை ularttucūlai, பெ.(n.) சூலை நோய் வகை (கவரட்);; anarthritic disease. [உலர்த்து + சூலை]
உலர்ந்தம்	உலர்ந்தம் ularntam, பெ.(n.) தண்டு (மூ.அ);; stalk [உலர் + உலர்ந்தம்]
உலர்மின்கலம்	உலர்மின்கலம் ularmiṉkalam, பெ.(n.) உலர் மீன்கலம்; dry battery. [உலர்-மின்சகலம்]
உலர்வெளுப்பகம்	உலர்வெளுப்பகம் ularveḷuppakam, பெ.(n.) வேதிப்பொருள் பயன்படுத்தித் துணி வெளுத்துச் சலவை செய்து தரும் பணியிடம், dry-clean shop. [உலர்+வெறுப்பகம்]
உலவாக்கலம்	உலவாக்கலம் ulavākkalam, பெ.(n.) அமுதசுரபி; a vessel supplying inexhaustible food. [உலவாத + கலம்]

உலவு	உலவு ulavu, பெ.(n.) மரவகையுள் ஒன்று; a kind of tree. [உல்-உலா]
உலாப்புறம்	உலாப்புறம் ulāppuṟam, பெ.(n.) சிற்றிலக்கிய (பிரபந்த); வகைகளுள் ஒன்று. one of the poetic composition of 96 vareities. "உனை அன்பால் திரு உலாப்புறம் பாடினேன்." (பெரியபு 4280); [உலா + புறம்]
உலாப்போக்கு	உலாப்போக்கு ulāppōkku, பெ.(n.) வலம் வருதல்; procession. "சிறப்பு இன்று உலாப்போக்கு அறத்தகை அண்ணல்"(பெருங் 17-22);2. காற்றாடச்சுற்றிவரல்; strolling. [உலா + போக்கு. போ - போகு – போக்கு]
உலைக்கல்	உலைக்கல் ulaikkal, பெ.(n.) உலைக்கூட்ட பயன்படும் கல்; stone used to form oven. "கருங்கைக் கொல்லன் விசைத்தெறி கூடமொடு பொரூஉம் உலைக்கல் லன்ன வல்லாளன்னே" (புற.170.15-17); பட ஒலெகல்லு [உலை + கல்]
உலைக்குருகு	உலைக்குருகு ulaikkuruku, பெ.(n.) கொல்லுலையிலுள்ள நெருப்பூதுந்துருத்தி; smith"s below, "கொல்லன் ஊதுலைக் குருகின் உள்ளுயிர்த்து அகமும்"(நற்.125.3.4); மறுவ. உலைத்துருத்தி [உலை + குருகு] [P]
உலையமுது	உலையமுது ulaiyamutu, பெ.(n.) உலைத் தண்ணீர் பார்க்க, see ulai-t-tannir [skt. ulai + amudu → உலையமுது]
உலையிற்பிணந்தின்னி	உலையிற்பிணந்தின்னி ulaiyiṟpiṇantiṉṉi, பெ.(n.) ஒரு வகைமாழை மூலப்பொருள் (தாது); மாமிச வேதி(வின்); kind of ore. [உலையில் + பினம் + தின்னி]

உலோகம்	உலோகம் ulōkam, பெ.(n.) உலகம் (திவா.);; the world. [உலகம் – உலோகம்] லோக என்னும் வடகொற்கு முன் உகரம் சேர்த்து உலகத்தை உலோகம் என்பது பொருந்தா வழக்கு தவிர்த்தல் வேண்டும். உலோகம் ulōkam, பெ. (n.) 1. பொன் முதலிய தாதுப்பொருள் (பிங்.);; metal in general. 2. இரும்பு; a term peculiar to iron. 3. நிலவுலகம்; earth. 4. குருதி; blood. 5. அகிலமரம்; a fragrant tree. 6. மனிதர்; human being. [Skt. loha → த. உலோகம்.] சிவப்பாதல் எனப் பொருள்படும் rudh என்னும் வேரிலிருந்து சிவப்பு, செம்பு வண்ணம், செம்பால் ஆனது, இரும்பாலானது, சிவப்பு மாழை (உலோகம்);, செம்பு என்றவாறு பொருள் வளர்ச்சி கொண்ட loha என்னும் வடசொல் உருவாகியுள்ளது. பின்னர் இச்சொல் இரும்பு உருக்கு, பொன் அல்லது மாழைப்பொது என்றின்ன வகையில் விரிந்த பொருள் வளர்ச்சிகொண்டுள்ளது (மா.வி.); தமிழில் இச்சொல் மாழைப் பொது என்னும் பொருளிலேயே பெருவழக்கெய்தியுள்ளது.
உலோக யாத்திரை	உலோக யாத்திரை ulōkayāttirai, பெ.(n.) உலக நடை; way of the world; worldly affairs. "உலோக யாத்திரைகளதிகரியாதுறுநர்க்கு" (வேதா. சூ.164); [உலகம் - உலோகம் + யாத்திரை]
உலோக வாதம்	உலோக வாதம் ulōkavātam, பெ.(n.) மரபு (ஐதிகம்); (சி.சி. அளவை 1, ஞானப்);; Popular report, tradition [உலகம் + வாதம்]
உவகைமுத்து	உவகைமுத்து uvakaimuttu, பெ.(n.); large drops of tears of joy.opp.to புலம்புமுத்து. [உவகை + முத்து]
உவட்டிற்கூர்மை	உவட்டிற்கூர்மை uvaṭṭiṟārmai, பெ.(n.) ஒருவகைமாழை மூலப்பொருள் (தாது); (மாமிச பேதி);(வின்);; Kind of ore. [உவடு + இல் + கூர்மை]

உவணவூர்தி	உவணவூர்தி uvaṇavūrti, பெ.(n.) திருமால், Lord Vishnu. "மாதவன் கொடியோன் உவணவூர்தி என்று இவை நாராயணன் திருநாமம்ஆகும்"(நிகபி.2-38); [உவணம் + ஊர்தி] உவணவூர்தி uvaṇavūrti, பெ. (n.) உவணக் கொடி யோன் பார்க்க. (தணிகைப்பு. அகத். 370);;see uvana-k-kodiyon. (செ.அக.);. [உவணம் + ஊர்தி.]
உவமக்கிளவி	உவமக்கிளவி uvamakkiḷavi, பெ.(n.) a உவமவுருபு; sign of comparision. "வினை எஞ்சு கிளவியும்"(தொல்7-2); [உவம(ம்); + கிளவி]
உவமாநிலம்	உவமாநிலம் uvamānilam, பெ.(n.) சுவர்.(பிங்.); wall. [உவம+ நிலம்]
உவமான சங்கிரகம்	உவமான சங்கிரகம் uvamāṉacaṅkirakam, பெ.(n.) மகளிர் உறுப்புகளுக்கு உவமை கூறும் ஒரு நூல்; name of short treatise on the various objects of comparison for the several items of feminine beauty and grace by Tiruvenkata Aiyer, 14th C. [உவமை + சங்கிரகம்]
உவவுமதி	உவவுமதி uvavumati, பெ.(n.) வெள்ளுவா, முழுத்திங்கள்: full moon "உவவுமதி உருவின் ஓங்கல் வெண்குடை"(புறநா:3-1); [உவவு+மதி]
உவர்மண்காரம்	உவர்மண்காரம் uvarmaṇkāram, பெ.(n.) உழை மண்; fuller"s earth.
உவரச்சொல்	உவரச்சொல் uvaraccol, பெ.(n.) கடுஞ் சொல் harshword.. "உவரச்சொல் வேருடைய காடு உகந்து ஆடிய ஏகம்பரனார்"(ப.பி.4-75);

உவரி	உவரி uvari, பெ.(n.) கீழைக் கடலில் உள்ள பாண்டியரின் துறைமுகப்பட்டினம்; a pandiya sea port on the eastern coast of pandya kingdom. மறுவ உப்பரி. (உவர்-உவரி); சாலமன் மன்னனின் கப்பல் உவரித் துறைக்கு வந்தது என்பதால் இதன் காலம் கி.மு.1000 எனக் கருதப்படுகிறது. உவரி1 uvari, பெ. (n.) 1. உப்புநீர்; brackish water "மலைசார்ந்து முப்பீண்டுவரி பிறத்தலால்" (நாலடி. 245);. 2. சிறுநீர் (பிங்.);; urine. 3. கடல்; Sea. "உலகுகுழுவரி" (கம்பரா. ஊர்தே. 15);. ம. உவரி. [உவர் → உவரி.] உவரி2 uvari, பெ. (n.) மகளிர் விளையாட்டு; women's game. (செ.அக.);. மணலில் விளையாடும் விளையாட
உவாய்	உவாய் uvāy, பெ.(n.) உவாத்தேக்கு பார்க்க, See uva-t-tekku. [உவை-உவாய்]
உவைச்சன்	உவைச்சன் uvaiccaṉ, பெ.(n.) உவச்சன் (தெ.க.தொ.1275);. பார்க்க, see uvaccan.
உழனி	உழனி uḻṉi, பெ.(n.) வயலில் நீரைத் தேங்க வைக்க அல்லது வெளியேற்றப் பயன்படுத்தும் தோணி வடிவக் கருவி; boat-shaped wooden trough for bailing water from fields. [உழன்-உழனி]
உழப்பாம்பு	உழப்பாம்பு uḻppāmpu, பெ.(n.) மண்ணுளிப் பாம்பு a kind of Snake.

உழவுத்தடி	உழவுத்தடி uḻvuttaṭi, பெ.(n.) கலப்பை நுகத்தடி yoke. [உழவு+தடி]
உழலைமரம்	உழலைமரம் uḻlaimaram, பெ.(n.) வாயிலின் குறுக்கே தடையாகக் கோக்கும்மரம் block of wood kept across an entrance to prevent goingin. "உழலைமரத்தைப்போல தொட்டன ஏறு"(கலித்.106-21-2); [உழலை+மரம்] உழலைமரம் uḻlaimaram, பெ. (n.) மாட்டின் கழுத்துக் கட்டை; block of wood suspended from the neck of a cow to prevent it from straying. [உழலை + மரம்.]
உழிஞ்சில்	உழிஞ்சில் uḻiñcil, பெ.(n.) உசிலை மரம் a tree நெற்று உடையதாலும் காற்றில் ஒலிப்பதாலும் வாகையொடு உழிஞ்சில் மயங்கின் (அடியார்க்கு நல்லார் 176.207); [உழி-உழிஞ்சில்] உழிஞ்சில் uḻiñjil, பெ. (n.) 1. வாகை; sirissa. "பொரி யரை யுழிஞ்சிலும்" (சிலப். 11.76);. 2. உன்னம் (திவாT.);; short tree with golden flowers and small leaves, the withering of which was considered a bad omen as it was believed to foreshadow trouble. (செ.அக.);. [உழி → உழிஞ்சில்.]
உழுந்தோதனம்	உழுந்தோதனம் uḻuntōtaṉam, பெ.(n.) உழுத்தம் பயிற்றோடு கலந்திட்ட சோறு (பதார்த்த 1408);, a preparation of food made of rice mixed with bruised black-gram and boiled together. [உழுந்து+ஒதனம்]
உழுத்தகர்	உழுத்தகர் uḻuttakar, பெ.(n.) உழுந்தின் மேல் தோல்; rind of black gram "பருத்திவேலிச் சிறுர்மன்னன் உழுத்தகர் உண்ட ஒய் நடைப் புரவி"(புறநா:2991-2); [உழுந்து- உழு + தகர்]

உள்துறை	உள்துறை uḷtuṟai, பெ.(n.) ஒரு நாட்டின் அல்லது ஒரு மாநிலத்தின் சட்டம் ஒழுங்கு முதலிய வற்றுக்குப் பொறுப்பாக அமைந்துள்ள அரசுத்துறை; internal affairs; home ministry. [உள்+ துறை]
உள்நெருப்பு	உள்நெருப்பு uḷneruppu, பெ.(n.) மனக் கொதிப்பு; excitement in mind, as from sorrow. "உள்நெருப்பு எழத்தனது உடல் நெருப்பு எழும்"(வியா:21-43); [உள்+நெருப்பு]
உள்நோக்கம்	உள்நோக்கம் uḷnōkkam, பெ.(n.) hidden intention. [உள் + நோக்கம்]
உள்நோக்கல்	உள்நோக்கல் uḷnōkkal, பெ.(n.) ஊழ்கம் அகநோக்கம்; meditation. [உள் + நோக்கல், நோக்கு→நோக்கல்] உண்ணோக்கல் பார்க்க
உள்ளாட்சி	உள்ளாட்சி uḷḷāṭci, பெ.(n.) சிற்றூர் (ம);நகரம் போன்ற பேரூர்களில் வாழ்வோர் தத்தம் வாழிடங்களுக்கான நிருவாகத்தை படி நிகராளி (பிரதிநிதி);கள் மூலம் நடத்தும்முறை local self-government. [உள்+ஆட்சி]
உள்வாய்	உள்வாய் uḷvāy, பெ.(n.) சக்கரம் உருளும்போது குடத்தினுள் அச்சு உராயுமிடம் inner part of axis. [உள் + வாய்] உள்வாய் uḷvāy, பெ. (n.) 1. வாயினுட்புறம்; inner-part of the mouth. "பிள்ளை யுள்வாய்ச் செரீஇய" (குறுந். 92);. 2. ஏரியினுட்பக்கம்; inside of a lake. (செ.அக.);. [உள் + வாய்.]
உள்வரிக்கோலம்	உள்வரிக்கோலம் uḷvarikālam, பெ.(n.) பொய்யுரு disguise "உள்வரிக் கோலத்து உறுதுணைதேடி"(சிலப்.5:215-6); [உள்வரி + கோலம்]

உள்வரிப்பாணி	உள்வரிப்பாணி uḷvarippāṇi, பெ.(n.) பிறிதொரு உருவம் கொண்டும் கொள்ளாதும் பாடி வாழ்த்தும் பாட்டு, song of benediction sung by person in disguise or otherwise. "புள் ஊர் கடவுளைப் போற்றுதும் போற்றுதும் உள்வரிப்பாணி ஒன்று உற்று"(சில:17-28:6-7); [உள்வரி + பாணி]
உள்வளி	உள்வளி uḷvaḷi, பெ.(n.) மார்பை இடமாகக் கொண்டு மூக்கு, கண்டம், தொப்புள் ஆகிய இடங்களில் உலாவிப் பேச்சுக்கு முதற் காரணமாயும் உடம்பிற்கு நிறம், ஒளி, நினைப்பு ஆகிய குணங்களை யுண்டாக்கும் பத்து வளி (தசவாயு); களில் ஒன்று. (பதானன்); One of the ten vital airs (nerve-current); originating in the naval region and having its seatin the parts of the body, " நிறை உயிர் முயற்சியின் உள்வளிதுரப்ப எழும் அணுத்திரள்" (நன்.74); [உள் + வளி]
உள்வீச்சுச்சன்னி	உள்வீச்சுச்சன்னி uḷvīccuccaṉṉi, பெ.(n.) ஒரு வகை இசிவு (சன்னி); நோய் (வின்);; internal convulsions. [உள்+வீச்சு+சன்னி]
உள்வெக்கை	உள்வெக்கை uḷvekkai, பெ.(n.) மாட்டிற்கு வரும் ஒருவித நோய், a disease affecting cow. [உள்_வெக்கை]
உள்ளக்கிடக்கை	உள்ளக்கிடக்கை uḷḷakkiṭakkai, பெ.(n.) மன விருப்பம்; one"s desire. அவன் பேசிய முறையைக் கொண்டு அவன் உள்ளக் கிடக்கையை அறியமுடிந்தது. [உள்ளம் + கிடக்கை]
உள்ளடக்கம்	உள்ளடக்கம் uḷḷaṭakkam, பெ.(n.) கட்டுரை போன்றவற்றில் அடங்கியுள்ளவற்றின் தலைப்புகளைக் குறிக்கும் முன்பகுதி, content. [உள்+அடக்கம்] உள்ளடக்கம் uḷḷaḍakkam, பெ. (n.) 1. எண்ணங்களை வெளிவிடாமை; reservedness, reticence, uncommunicativeness. 2. அடக்கி வைத்த பொருள்; hidden resources, content. (செ.அக.);
உள்ளத்தான்	உள்ளத்தான் uḷḷattāṉ, பெ.(n.) மனம் உடையவன்; a man who has inclination towards something. "என் மேல் வைத்த உள்ளத்தான் என வயந்தமாலை மாதவிக்கு ஒரு நாள் கிளந்த மாற்றம் கேட்டேன்". (மணிமே.4:80-2); [உள்ளம்+அத்து+ஆன்]

உள்ளப்பான்மை	உள்ளப்பான்மை uḷḷappāṉmai, பெ.(n.) மனநிலை; state of mind "பரவிய மன்னன் – உள்ளப்பான்மை பகர வல்லார்" [உள்ள(ம்);+பான்மை]
உள்ளமுது	உள்ளமுது uḷḷamutu, பெ.(n.) அறிவில் வெளிப்படும் பேரின்பம்; bliss attained by wisdom "தெள் அமுது உறைச்சிவாய என்று உள்.அமுது உறஒருகால் உரைத்திரும்"(மூல. 2704); [உள் + அமுது]
உள்ளுக்குச்சாப்பிடு-தல்	உள்ளுக்குச்சாப்பிடு-தல் uḷḷukkuccāppiṭutal, செ.குன்றாவி(v.t). மருந்துண்ணுதல்; to take internally as medicine. [உள் + உள்ளுக்கு + சாப்பிடு-]
உள்ளுணர்வு	உள்ளுணர்வு uḷḷuṇarvu, பெ.(n.) அகவிழிப்பு நிலை, அறிவு; inner consciousness awakering of the mind, knowledge. "ஓங்கு எழுங்கலைக்கு உள் உணர்வு ஆனவன்"(மூல. 1386); [உள் + உணர்வு]
உள்ளுறவர்	உள்ளுறவர் uḷḷuṟavar, பெ.(n.) ஓர் ஊரின் கண் வாழ்வோர்; residents of a village or town. உள்ளுறவரால் உணர்ந்தால் முதல் எனினும் எல்லாமை வேண்டும் (பழ.108); [உள் + உரவர்]
உள்ளுறை பகைஞர்	உள்ளுறை பகைஞர் uḷḷuṟaipakaiñar, பெ.(n.) உட்பகைவர்; internal enemy, man of rancour at heart without inward passion off friendship. "கள்ளரின் கரந்து உரைகாமம் ஆதிவம் உள்ளுறை பகைஞருக்கு ஒதுங்கி வாழ்வெனோ"(கம்ப.அயோ:1:7); [உள் + உறை + பகைஞர். பகை பகைஞர்]
உளநாள்	உளநாள் uḷanāḷ, பெ.(n.) வரையறுக்கப்பட்ட வாழ்நாள், pre-determined or prescribedlife time. "உளநாள் வரையாது ஒல்லுவது ஒழியாது"(சிலப்.30-200); [உள+ நாள்]
உளநூல்	உளநூல் uḷanūl, பெ.(n.) மனம்மற்றும்மாந்தான் நடத்தை முறை குறித்த அறிவியல்; psychology. [உள்ள(ம்);-உள(ம்);+நூல்]

உளப்பாங்கு	உளப்பாங்கு uḷappāṅku, பெ.(n.) மனநிலை; state of mind. [உள(ம்); + பாங்கு]
உளம்புநர்	உளம்புநர் uḷampunar, பெ.(n.) அலைப்பவர்; those who drive out the animals from thicket in hunting. "இங்கு ஒளி மருப்பின் கைம்மா உளம்புநர் (கலித்.231); [உளம்பு+நர்]
உளவியல்	உளவியல் uḷaviyal, பெ.(n.) உளநூல் பார்க்க see ulanú. [உள்ள(ம்);-உள(ம்); + இயல்]
உளவியலாளர்	உளவியலாளர் uḷaviyalāḷar, பெ.(n.) உளவியல் அறிஞர்; psychologist. [உளவியல்+ஆளம்]
உளவுகோல்	உளவுகோல் uḷavuāl, பெ.(n.) குதிரைச் சவுக்கு horse - whip "மச்ச நாடன் மாமதலை. அச்சம் அற்று இருந்து உளவுகோல் அருணனின் கொள்ள"(வில்லியா.22-64); [உளவு + கோல்] [P]
உளவுத்துறை	உளவுத்துறை uḷavutturai, பெ.(n.); உள்ளாராயும் துப்புத்துறை; the department which deals in spying. [உளவு+துறை]
உளிக்கருவி	உளிக்கருவி uḷikkaruvi, பெ.(n.) கணிச்சி; battle-axe "உளிக்கருவி தளிகைக் கருவி என்று இசைப்ப கணிச்சிப் பெயரின் வழங்கும் கருவி"(நிகதி.7-26); [உளி+கருவி]
உளில்	உளில் uḷil, பெ.(n.) ஒரு நீர்வாழ் பறவை, உள்ளான்; common snipe "உன்னம் நாரை மகன்றில் புதா உளில்"(சுத்.2-149); [உள்+இல்] [P]

உற்கம்	உற்கம் uṟkam, பெ.(n.) விண்வீழ்கொள்ளி (புறம்.4);; meteor. [உல்-உற்கு –உற்கம்] உற்கம் uṟkam, பெ. (n.) 1. கடைக்கொள்ளி; fire brand. 2. அனற்றிரள் (திவா.);; a body of fire, flame. 3. விண்வீழ்கொள்ளி; meteor, shooting star. "வான்பூத்த வுற்கம்" (காசிக. கணபதிகா. 13);. [Skt. ulka → த. உற்கம்.]
உற்கு-தல்	உற்கு-தல் uṟkutal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) விண்ணினின்றும் எரிகொள்ளி விழுதல்; to shoot through the sky, as a meteor "திசையிருநான்குமுற்கமுற்கவும்"(புறம் 41,4); [உல் + கு-உல்கு→உற்கு-]
உற்கை	உற்கை uṟkai, பெ.(n.) 1. கடைக்கொள்ளி, fre brand, "உற்கையென்றெறியும்" (நைடத. நகர. 2); 2. விண்வீழ் கொள்ளி, meteor. "இழிந்தவானுற் கையென்ன" (பாரத. இரண்டா.9);. 3. விண்மீன் (சூடா);. star [உல்-கு - உற்கு-உற்கை] உற்கை uṟkai, பெ. (n.) விண்வீழ் கொள்ளி; எரிமீன்; meteor "இழிந்தவா னுற்கை யென்ன" (பாரத இரண்டா. [உன் + கை – உற்கை. உல் = எரிதல்.]
உற்றகாலை	உற்றகாலை uṟṟakālai, பெ.(n.) தொடங்கும் போது, whenstarting. "ஒருமகன்.ஆன்நிரை கொள்ள உற்ற காலை"(சிலப்.12-12); [உறு→உற்ற+காலை]

உறங்கு-தல்	உறங்கு-தல் uṟaṅkutal, செ.கு.வி.(v.i.) செயலற்று இருத்தல்; being without work. "ஆற்றுவ செய்யாது நாளும் உறங்குதல் காரணம் என்னை" (அற.168); [உற→உறங்கு] உறங்கு-தல் uṟaṅgudal, 15 செ.கு.வி. (v.i.) 1. துங்குதல் (குறள், 339);; to sleep sumber 2. தூக்க மயக்கமுறு 359; to feel drowsy, as on account of a tedious journey, disease, or want of food 3. ஒடுக்கநிலையடைதல்; go to become closed to droop, as flowers or leaves by the absence of the sun. "தண்டலைக் காவுறங்கின" (தமிழ்நா. 132);. 4. சோர்தல்; to be weary. 5.தங்குதல்; to dwell, abide, reside "தாமலை யுறங்குஞ் செய்யாள்" (கம்பரா நாட்டுப். 6);. து. ஒரங்கு. ஒரகுனி; தெ. ஓாகு; கோண். வீரன்கு; பர். ஒர்க்: ம. உறங்ங்க: எர. பட, ஒரகு: க ஒரகு. ஓரங்கு; துட வொரக்; கோத, ஒர்க்; குரும். வொகினெ;குட. வரகு, ஒர். [உற → உறங்கு.]
உறம்	உறம் uṟam, பெ.(n.) உறவு; entering upon. "விளைவு அறிவார் பண்டை மெய் உறம் செய்வார்" (மூல.1325); [உறு→உறம்]
உறவாடி	உறவாடி uṟavāṭi, பெ.(n.) மாப்பிள்ளை பெண்களைக் கொண்டு கொடுத்து உறவு கொண்ட பெற்றோர் (சம்பந்தி);; parent of one"s son-in-law or daughter-in-law. [உறவு-உறவாடி]
உறவாரை	உறவாரை uṟavārai, பெ.(n.) வெல்லப் பாகை உலர்த்த உதவும் பட்டையான முனை கொண்ட கோல்; iron rod used in drying molases. [உறு-உற+ வாரை]
உறழ்ந்தோன்	உறழ்ந்தோன் uṟaḻntōṉ, பெ.(n.) மாறுபட்டவன் a man of discordant. "ஒய்யப்போ வாளை உறழ்ந்தோன் இவ்வாணுதல் (பரி20-41); [உறழ்ந்தவன் → உறழ்ந்தோன்]
உறழ்நிலை	உறழ்நிலை uṟaḻnilai, பெ.(n.) ஒத்த தன்மை; state of equality. "பாணர் புலி நோக்கு உறழ்நிலை கண்ட கலிகெழு குறும்பூர் ஆர்ப்பினும்பெரிதே"(குறு.3286-8); [உறழ்+நிலை]

<table>
<tr><td>உறழ்வு</td><td>உறழ்வு uṟaḻvu, பெ.(n.)

வேறுபாடு; admission of an option in the combination of words in regard to a letter undergoing a change or remaining unchanged.

"இயல்பா குநவும்

உறழா குநவமென்று ஆயிரியல வல்லெழுத்து வரினே"(தொல். 5-9);

[உறழ் → உறழ்பு]

உறழ்வு uṟaḻvu, பெ. (n.)

1. உறழ்ச்சி3 பார்க்க: see ப்racci-,

"அல்வழி யவற்றோ டுறழ்வும்" (நன். 227);.

2. பகை (திவா.);:

enmity, hostility.

3. போர் (திவா.);; battle.

4. இடையீடு (திவா.);:

obstacle, impediment,

5. ஒப்பு; resemblance, likeness.

"ஐந்துவாளியே யுறழ்வென" (பாரத சூது. 77);.

6. தெளிவு (திவா.)</td></tr>
<tr><td>உறிக்காவாளர்</td><td>உறிக்காவாளர் uṟikkāvāḷar, பெ..(n.)

உளித்தொங்கும் காவடியைச் சுமப்போர், இடையர்,

those who bear balancing pole for carrying, burdens,

"மறித்தோண் நவியத்து உறிக்கா வாளரொடு" (சிலப். 15205);

[உறிக்கா + ஆளர்]</td></tr>
<tr><td>உறுக்கல்</td><td>உறுக்கல் uṟukkal, பெ..(n.)

பாய்தல்; jumping.

"குப்புற உகளுதல் குதித்தல் பாய்தல் உறுக்கலும் மதித்தலும் உரைப்பா அகறகே (நிக.தி.9:57-58);

[உறு→உறுக்கு→உறுக்கல்]</td></tr>
</table>

உறுத்து-தல்	உறுத்து-தல் uṟuttutal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t) செலுத்துதல்; to send" முகத்து உறுப்பு ஒத்த வகையால் விரல் உறுத்தி வாய்பூசல்" (ஆ.கோ.27); [உறு→உறுத்து] உறுத்து-தல் uṟuddudal, 5. செ.குன்றாவி, (v.t.) 1. உண்டாக் குதல்; to cause to be to originate, "அறவரே தோழுரிவர்களு ருறுத்தல்" (தணிகைப்பு. அகத். 234);. 2. அமைத்தல்; to put up, as the saddle on a horse, to it up. "புரவி பண்ணுறுத் திடுவார்" (நைடத. சுயம். 58);. 3. அடைவித்தல்; to arrange to get, cause to obtain. "கொடிச்சியையிலைவேல் இளவற்கும்….. கானத் தம்ம முந்துபுக்குறுத்துவன்" (தணிகைப்பு விநா. காப்.); 4. ஒற்றுதல் (திவா.); to bring in contact, clap together. 5. பதித்தல்: to insert, encase. 6. மனத்தழுந்தச் செய்தல்; to strongly impress upon the mind. அச்செய்தியை உறுத்திப் பேசினான் (இ.வ.);. 7. அழுத்துதல் [illegible]
உறுப்பாண்மை	உறுப்பாண்மை uṟuppāṇmai, பெ..(n.) உறுப்பினர் தகுதி; membership. [உறுப்பு+ஆள்+மை]
உறுப்பில் பிண்டம்	உறுப்பில் பிண்டம் uṟuppilpiṇṭam, பெ..(n.) கருவில் வடிவுறுமுன் சிதைந்த தசைப்பிண்டம், aborted embryo. "சிறப்பில் சிதடு முறுப்பில் பிண்டமும்"(புறநா.28); [உறுப்பு + இல் + பிண்டம்]
உறுபெயர்	உறுபெயர் uṟupeyar, பெ..(n.) பெரும்புகழ், great fame, ஒப்புவழி உவத்தல் உறுபெயர் கேட்டல் (தொல்.24-22); [உறு+ பெயர்]
உறுமிப்பு	உறுமிப்பு uṟumippu, பெ..(n.) வேக்காடு, புழுக்கம்; sultry. [உரும்-உறும்-உறுமிப்பு]

உறுவோன்	உறுவோன் uṟuvōṉ, தொடங்குவோன்; a man who commences. "அப்பொருள் நிகழ்வும் கட்டும் வீடும் மெய்ப்பட விளம்பு என விளம்பல் உறுவோன்"(மணிமே.27-169-70); [உறு-உறுவோன்]
உறை	உறை uṟai, பெ..(n.) தவசம் கொட்டி வைக்க உதவும் பெரிய மண் தாழி; a barrel like earthen vessel used to store foodgrains, [உறு-உறை] உறை1 uṟai, 1. பெருமை (பிங்); greatness, excellence 2. உயரம் (பிங்.); height 3. நீளம் (திவா.);; length 4. பொருள் (பிங்.); wealth 5. வெண்கலம் (பிங்.);: be metal 6. பேரளவுக்கு அடையாளமாக (சங்கேத மாக); விடுஞ் சிற்றளவுக் குறி; units used as symbols for hundreds or thousands, "உறையிடவும் போதார்" (கம்பரா உருக்காட் 117);. 7. மிகக் குறைவானது; that which is exceedingly low, as price. "உறைவிற்குலா நுதலாள் விலை" (திருக்கோ. 266);. 8. 60 மரக்கால் கொண்ட ஓரளவு; measure of grain. 9. துன்பம் (பிங்);; affliction, distress (செ.அக.);. [உறு → உறை.]
உறைக்காலம்	உறைக்காலம் uṟaikkālam, பெ..(n.) வெண்கலக் காலம் bronze age. [உறை + காலம்]
உறைகாரன்	உறைகாரன் uṟaikāraṉ, பெ..(n.) காரோடன் (சிலப். 5,32, உரை);, sheath maker. [உறை+காரன்] உறைகாரன் uṟaikāraṉ, பெ. (n.) படைக்கல உறை செய்பவன், காரோடன் (சிலப். 5.32. உரை);: sheath maker. (செ.அக.);. |உறை_காரன்.)

உறைகோடு-தல்	உறைகோடு-தல் uṟaiāṭutal, செ.கு.வி. (vi) பருவமழை பெய்யாதொழிதல் (குறள் 559);, to fail, as rain in its season [உறை + கோடு] உறைகோடு-தல் uṟaiāṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பருவ மழை பெய்யா தொழிதல். to fall, as rain, in its season. 'உறை கோடி ஒல்லாது வானம் பெயல்" (குறள். 559); (செ.அக.);. \ [உறு → உறை + கோடு.]
உறைப்பெட்டி	உறைப்பெட்டி uṟaippeṭṭi, பெ..(n.) நெல் குத்தும்போது சிதறாதவாறு உரலைச் சுற்றிப் பொருத்தியிருக்கும் நார்க்கூடை a circular framework offibreto keep around mostar in pounding. [உறை + பெட்டி]
உன்னம்	உன்னம் uṉṉam, பெ..(n.) படகு boat [P] உன்னம்6 uṉṉam, பெ. (n.) 1. கருத்து (திவா.);; though object, intention. 2. ஊழ்கம்; contemplation. "அகத்தியான் பள்ளியை யுன்னஞ் செய்த" (தேவா. 847.2); 3. மனம் (திவா.);; mind. 4. குறியாகக் கொள்ளும் ஒரு மரம் (தொல். பொருள். 60. உரை);. a small tree with golden flowers and small leaves which, in ancier times, was invoked for omens before warriors proceede to battle. 5. கற்பனை; imagination. ம. உன்னம்: க. உன்னிசு (நினைத்தல்);; கோத உன்ப, உனி (குறி.);; துட உன்ய (நினைத்.);;தெ உங்கிக (பார், ஏற்று கொள்.);: குவி. ஒன்பினை (நினை.); பிரா. கன்னிங் (பார்.); [உல் → உன் → உன்னு → உன்னம்]
ஊக்கறை	ஊக்கறைūkkaṟai, பெ. (n.) ஒழுங்கான கொம்பு, நிறம், உறுப்புகள் இல்லாத தோற்றத்தில் அருவருக்கத் தக்க மாடுகள்; ugly cattle. [ஊக்கு-ஊக்கறை]

ஊக்குநர்	ஊக்குநர்ūkkunar, பெ. (n.) முயல்பவர்; one who motivates, prompts. "உள்ளம் அழிய, ஊக்குநர் மிடல்தடிந்து (பதிற்.13-18); [ஊக்கு + நர்]
ஊகாமுள்	ஊகாமுள்ūkāmuḷ, பெ. (n.) ஊகம் புல்லின் முள்; spring them of broomstick-grass [ஊகம் + முள்] ஊகாமுள்ūkāmuḷ, பெ. (n.) ஊகம்புல்லின் முள்; spiny thorn of broomstick grass (செ.அக.);. க. ஊகு. [ஊகை → ஊகா + முள்.]
ஊகாரம்	ஊகாரம்ūkāram, பெ. (n.) உயிர்நெட்டெழுத்து ஊ; the long vowel u" ஊகாரம் நவவொடு நவிலா" (தொல்.2-42); [ஊ + காரம் - காரம் எழுத்துச் சாரியை]
ஊங்காரம்	ஊங்காரம்ūṅkāram, பெ. (n.) பெரிதாக ஒசை எழுப்புதல்; to make loud noise. "உன் ஊங்காரம் என்னிடம் கெலிக்காது" [ஊ-ஊங்காரம்]
ஊச்சி	ஊச்சிūcci, பெ. (n.) நத்தை snail. [ஊ-ஊச்சி] [P]

ஊசாட்டம்	ஊசாட்டம்ūcāṭṭam, பெ. (n.) ஒற்று அறிதல், நோட்டம் பார்த்தல்: to spy. அவன் மெல்ல வந்து ஊசாட்டம் பார்க்கிறான்" [ஊசு-ஊசாட்டம்] ஊசாட்டம்ūcāṭṭam, பெ. (n.) 1. ஊசலாட்டம் பார்க்க: see Jéalátam 2 களவு; theft 3. விரைவு; speed [|ஊசல் + ஆட்டம்.]
ஊணுழைப்பு	ஊணுழைப்புபūṇuḻaippu, பெ. (n.) உணவுக் காக உழைத்தல்; to toil for bread. [ஊண் + உழைப்பு]
ஊசிக்காந்தம்	ஊசிக்காந்தம்ūcikkāntam, பெ. (n.) இரும்பை இழுக்குங் காந்தக்கல்; loadstone magnet. [ஊசி+காந்தம்]
ஊசிவேர்	ஊசிவேர்ūcivēr, பெ. (n.) சிறுவேர்; tiny root, thin as a needle, "ஊசிவேரோடும் பக்க வேரோடும் மாய்த்து" (ஈடு,1,2,3,ஜீ); [ஊசி + வேர்]
ஊஞ்சில்	ஊஞ்சில்ūñcil, பெ. (n.) உசில்; black sirissa. [ஊஞ்சு + இல்]
ஊட்டுகொடு-த்தல்	ஊட்டுகொடு-த்தல்ūṭṭukoṭuttal, பெ. (n.) காவு கொடுத்தல்; to offer for slaughtering. மறுவ காவு [உண்-ஊட்டு+கொடு]
ஊடகங்கள்	ஊடகங்கள்ūṭakaṅkaḷ, பெ. (n.) அன்றாட நடவடிக்கைகளை வெளிப்படுத்த உதவும் சாதனம்; medium. [ஊடகம் + கள்]

ஊடகத்திரளி	ஊடகத்திரளிūṭakattiraḷi, பெ. (n.) மீன் வகை (வின்);; a kind of fish [ஊடகம் + திரளி]
ஊடுபயிர்	ஊடுபயிர்ūṭupayir, பெ. (n.) மிளகாய், கத்தரி, மற்றும் பிறகாய்கறிச் செடிகளின் வரப்பில் ஊடுபயிராக வேறொரு பயிரை விளைவித்துப் பயன்பெறல், a side crop, or by crop. மறுவ ஊடு சாகுபடி. [ஊடு+பயிர்]
ஊட்டுநள்	ஊட்டுநள்ūṭṭunaḷ, பெ.(n.) உண்பிப்பவள்; woman who feeds. பசி களைய ஓடுகைக் கொண்டு நின்று ஊட்டுநள் போல் (மணிமே. 18:115–6); [ஊட்டு + நள்]
ஊத்தம்	ஊத்தம்ūttam, பெ.(n.) திமிர்; arrogance [ஊது-ஊத்தம்] ஊத்தம்ūttam, பெ. (n.) 1. வீக்கம்; swelling, puffing up of the limbs or body. அவன் உட்ம்பு ஊத்தமாயிருக்கிறது. (இ.வ.);. 2. காய்களைப் பழுக்கவைக்கும் புதைப்பு; burying of green unripe fruits to ripen (செ.அக.);. [ஊது → வனத்து → ஊத்தம்.]
ஊத்தை குடியன்	ஊத்தை குடியன்ūttaikuṭiyaṉ, பெ.(n.) ஒரு பேய் (பிசாசம்); (யாழ். அக);; a goblin [ஊத்தை + குடியன்]
ஊதாவுமத்தை	ஊதாவுமத்தைūtāvumattai, பெ.(n.) ஊமத்தை வகை; purple datura. [ஊதா + ஊமத்தை]
ஊதுகணை	ஊதுகணைūtukaṇai, பெ.(n.) கணை நோய் வகை, a wasting disease of childhood [ஊது + கணை]

ஊதுகரப்பான்	ஊதுகரப்பான்ūtukarappāṉ, பெ.(n.) குழந்தைகளுக்கு வரும் கரப்பான்நோய் வகை (மூ.அ);; an eruptive disease of children, resulting from bad humours in the system and attended with swelling of the body. [ஊது + கரப்பான்]
ஊதுபுரளி	ஊதுபுரளிūtupuraḷi, பெ.(n.) 1 வயிறு ஊதிப் போகும் நோய் வகை; a disease. 2. பொய்; lie.
ஊதுமாந்தம்	ஊதுமாந்தம்ūtumāntam, பெ.(n.) குழந்தைகளுக்கு மாந்தத்தால் வயிறு விம்மும் நோய் வகை; abdominal swelling brought on by indigestion, a disease of children. "ஊதுமாந்தம்விட் டோடுவ துண்மையே" (பாலவா.218); [ஊது+மாந்தம்]
ஊதுவழலை	ஊதுவழலைūtuvaḻlai, பெ.(n.) ஒரு வகைப் பாம்பு; a kind of brown snake. மறுவ. ஊது சரட்டை [P]
ஊமைக்காரி	ஊமைக்காரிūmaikkāri, பெ.(n.) மணி பிடிக்காத வெற்றுக் கதிர்; empty corn. மறுவ. ஊமைக்கதிர் [ஊமை+காரி]
ஊமைக்குறும்பு	ஊமைக்குறும்புūmaikkuṟumpu, பெ.(n.) அமைதியான குறும்புத் தனம்; mischief.
ஊர்க்கட்டு	ஊர்க்கட்டுūrkkaṭṭu, பெ.(n.) ஊர் ஒழுங்குமுறை; ஒற்றுமை; integrity. [ஊர்+கட்டு]
ஊர்க்காறுபாறு	ஊர்க்காறுபாறுūrkkāṟupāṟu, பெ.(n.) ஊர் நேர்கேட்பு (விசாரணை);, உசாவல்; managment of the public affairs of a village or town. [ஊர்+காறுபாறு]

ஊர்க்கோட்டம்	ஊர்க்கோட்டம்ūrkāṭṭam, பெ.(n.) கயிலாயம், place in Himalayas supposed to be the abode of Lord Sivan "உச்சிக்கிழான் கோட்டம் ஊர்க்கோட்டம்வேற்கோட்டம்" (சில. 9:11); [ஊர் + கோட்டம் - கோடு → கோட்டம்]
ஊர்காப்பாளர்	ஊர்காப்பாளர்ūrkāppāḷar, பெ.(n.) ஊர்க் காவலர்; village guard. "நூல் வழிப்பிழையா நுணங்கு தேர்ச்சி ஊர் காப்பாளர்" (மதுரைக் 646-7); [ஊர் + காப்பாளர் கா-காப்பு + ஆளர்]
ஊர்ச்சுற்று	ஊர்ச்சுற்றுūrccuṟṟu, பெ.(n.) நகச் சுற்று: whition. ஊர்ச்சுற்றின் மேலே உரல் விழுந்ததுபோல். (பழ.); மறுவ.உகிர்ச்சுற்று. நகச்சுற்று [உகிர்+சுற்று-உகிர்ச்சுற்று+ஊர்ச்சுற்று கொ.வ.]
ஊர்திறம்	ஊர்திறம்ūrtiṟam, பெ.(n.) செம்மணி, கெம்பு வகை; inferior ruby which improves in lustre when placed overa thin coloured plate of gold [ஊர்+திறம்]
ஊர்ப்புகைச்சல்	ஊர்ப்புகைச்சல்ūrppukaiccal, பெ.(n.) 1. ஊரில் தீய நிமித்தமாகத் தோன்றும் புகை நிறம்(வின்);; appearence of smoke at a distance, regarded as an inauspicious omen. 2.பொய்ப்புரளி (ஊர்வதந்தி);; rumour [ஊர் + புகைச்சல், புகை → புகைச்சல்]
ஊரிழவு	ஊரிழவுūriḻvu, பெ.(n.) ஊரில் உறவினர் அல்லாதார் வீட்டு இறப்பு நிகழ்வு; a death of non-relatives, [ஊர்+இழவு]
ஊரடங்கு-தல்	ஊரடங்கு-தல்ūraṭaṅkutal, செ.கு.வி. (v.i.) ஊரார் துயிலுதல்; sleeping time of the people. [ஊர்+அடங்கு]

ஊரடங்குஉத்தரவு	ஊரடங்குஉத்தரவுūraṭaṅkuuttaravu, பெ.(n.) மக்கள் வெளியே நடமாடக்கூடாது என்று சட்டப்படியாகப் பிறப்பிக்கப்பட்ட ஆணை; curfew. [ஊரடங்கு உத்தரவு]
ஊரர்	ஊரர்ūrar, பெ.(n.) ஊரில் வாழ்பவர்; in habitants of a village or town. "மலை இடையிட்ட நாட்டரும் அல்லர், மரந்தலை தோன்றாஊரரும் அல்லர்"(குறுந்:203:1-2); [ஊர்+அர்]
ஊராங்கி	ஊராங்கிūrāṅki, பெ.(n.) ஊர்வலம் கலியான ஊர்வலம், procession. [ஊர்-ஊராங்கி]
ஊரார்வீடு	ஊரார்வீடுūrārvīṭu, பெ.(n.) அயலார் வீடு; house of others. [ஊர்+ஆர்+வீடு]
ஊருடன்மூலி	ஊருடன்மூலிūruṭaṉmūli, பெ.(n.) முருங்கை (சங்.அக.);; horse-radish tree. [ஊர் + உடல் + மூலி]
ஊருவாரக்கொடி	ஊருவாரக்கொடிūruvārakkoṭi, பெ.(n.) வெள்ளரிசி (சித்.அக.); mottled melon [உருவாரம் + கொடி] [P] ஊருவாரக்கொடிūruvārakkoḍi, பெ. (n.) வெள்ளரி, mottled melan, (சித்.அக.);. (செ.அக.);. [உருவாரம் + கொடி → உருவாரக்கொடி → ஊருவாக்கொடி.]

ஊரெட்டு	ஊரெட்டுūreṭṭu, பெ.(n.) வரி வகை (தெ.இ.க.தொ.2.பக். 521);; a kind of tax [ஊர்+ (அட்டு); எட்டு] ஊரெட்டு orukāuravāḷvāḷūravāḷūruvāḷūreṭṭu, பெ. (n.) வரி வகை; a tax (S.I.I.ii.52); (செ. அக.); [ஊர் + அட்டு – ஊரட்டு → ஊரெட்டு. அட்டுதல் = கொடுத்தல்.)
ஊரை	ஊரைūrai, பெ.(n.) மலைநெல் (நாமதீப);; mountain paddy. மறுவ வரை. நெல் (ஊர்- ஊரை); ஊரைūrai, பெ. (n.) மலை நெல் (நாமதீப.);; mountain paddy. (செ.அக.); [தோரை → துரை → ஊரை.]
ஊழ்கனி	ஊழ்கனிūḻkaṉi, பெ.(n.) பதனழிந்த பழம், rotten or decayed fruit. "உடம்பொடு முகங்கள் ஒவ்வார் ஊழ்கனிமாந்திவாழ்வர்"(சீவ13-24); [ஊழ் + கனி]
ஊழ்விதி	ஊழ்விதிūḻviti, பெ.(n.) பழவினைப் பயன் (வின்);; inevitable result of deeds done in former births. மறுவ.ஊழ்வினை
ஊழக்காதன்	ஊழக்காதன்ūḻkkātaṉ, பெ.(n.) சீழ் வழியும் காதுகளை உடையவன்; one who has ear with pus. [ஊழை+காதன்]
ஊழப்பாடி	ஊழப்பாடிūḻppāṭi, பெ.(n.) குழப்பம்; turmoil. [உழப்பு+அடி]
ஊழலாற்றி	ஊழலாற்றிūḻlāṟṟi, பெ.(n.) மரவகை (தைலவ. தைல. 124);; a medicinal tree [ஊழல் + ஆற்றி]

ஊழிநாயகன்	ஊழிநாயகன்ūḻināyakaṉ, பெ.(n.) ஊழிமுதல்வன் பார்க்க; see Oilli-mudalvan. "அழியா ஆழிநாயகன்" (கந்தபு: தெய்வ194); [ஊழி + நாயகன்]
ஊழிநீர்	ஊழிநீர்ūḻinīr, பெ.(n.) உலக முடிவிலுண்டாகும் கடல் கோள் (வின்);; water which prevails at the last deluge which submerges the world. [ஊழி + நீர்]
ஊளைநண்டு	ஊளைநண்டுūḷainaṇṭu, பெ. (n.) மிக மென்மையான ஒடுகளைக் கொண்ட, உணவிற்காகாத வெள்ளை நிற நண்டுகள்; white crabs which are not edible. மறுவ. பால் நண்டு [ஊழ்-ஊள்-ஊளை+நண்டு] [P]
ஊறாப்பு	ஊறாப்புūṟāppu, பெ. (n.) தினவு(இலக்);; itching Sensation. [உறு-ஊறு-ஊறாப்பு]
ஊன்கண்	ஊன்கண்ūṉkaṇ, பெ. (n.); புறக்கண்; physical eye, oppaga-k-kan. "ஊன் கணினார் கட்டு உற்றதை உரைக்கும்"(மணிமே.21-128); [ஊன் + கண்]
ஊடுதட்டு	ஊடுதட்டுūṭutaṭṭu, பெ. (n.) கைகலப்பு: clash. [ஊடு+தட்டு] ஊடுதட்டுūṭudaṭṭu, பெ. (n.) இருவர் காரியத்தின் இடையிற் புகுந்து பெற்ற வருவாய்; snatching away something as gain, often illegally, as by interfering while two people are quarrelling amongst themselves. [ஊடு + தட்டு, தட்டு = தட்டிச்செல்லுதல், பறித்துச்செல்லுதல்.]
ஊறி	ஊறிūṟi, பெ. (n.) பெரிய உடம்பும் பெரிய வயிறும் உடையவன்; a big bellied fat [இனம்-எனம் (கொ.வ.);]

எக்கட்டான்	எக்கட்டான் ekkaṭṭāṉ, பெ. (n.) பிஞ்சு நிலக்கடலை, எள்ளுக்காய் போன்றவற்றின் மேல் அமர்ந்து அவற்றினுள்ளே இருக்கும் பாலை விரைவாக உறிஞ்சிச் சக்கையாக்கும் ஒரு வகைப் பூச்சி; an insect எள்ளுக்காயில் மருந்து போடப்பா:இல்லையானால் எக்கட்டான் உறிஞ்சிவிடும்." [இக்கு-எக்கு-எக்கட்டான்]
எக்கண்டம்	எக்கண்டம் ekkaṇṭam, பெ. (n.) கேலி, கிண்டல், ஏகடியம்; redicule. க. சக்கந்த [எக்கு-எக்கண்டம்] எக்கண்டம் ekkaṇṭam, பெ. (n.) 1. முழுக் கூறு; whole, not made up of parts or pieces, as a monolith. உடல் எக்கண்டமாய் வீங்கி விட்டது (இ.வ.);. 2. கண்ணோட்டமின்மை; unmindfulness, absence of courtesy, roughness, lack of consideration. அவன் எக்கண்டம் பண்ணு கிறான். (இ.வ.);. (செ.அக.);. [ஒரு + கண்டம் – ஒருக்கண்டம் → ஒக்கண்டம் → எக்கண்டம் (முழுமையாள ஒரே தொகுதி.);]
எக்காளம்	எக்காளம் ekkāḷam, பெ. (n.) கும்மாளம்; over enjoyment. எக்காளம் போடாமல் சும்மா இருங்கப்பா" [எக்கு-எக்காளம்] எக்காளம்1 ekkāḷam, பெ. (n.) 1. ஒர் இசைக்குழலாகிய ஊதுகருவி; trumpet, a kind of clarinet. 2. தாளக்கருவி; a kind of cymbal. ம. எக்காளம்; க. கெக்காளெ;தெ. கெக்காள. [ஏ + காளம் - எக்காளம் → எக்காளம். ஏ = உயர்வு, நீட்சி. எக்காளம் = நீண்டகாளம் என்னும் இசைக்குழல் 2. தாளம் = காய்ச்சி உருக்கிச் செய்த தாளம்.] எக்காளம்2 ekkāḷam, பெ. (n.) 1. செருக்கு; pride. 2. இகழ்ச்சி; mockery. [எக்களிப்பு → எக்காளம்.]
எகத்தாரு	எகத்தாரு ekattāru, பெ. (n.) ஏராளம், நினைத்ததை விட மிக அதிகம்; abundance. [எகம் +)தரல்)தாரு]

எச்சப்பிறவி	எச்சப்பிறவி eccappiṟavi, பெ. (n.) ஊனமுற்றபிறவி, defect by birth [எச்சம் + பிறவி]
எச்சவினை	எச்சவினை eccaviṉai, பெ. (n.) வினையெச்சம்; adverb. [எச்சம்+வினை]
எச்சிஇளைச்சி	எச்சிஇளைச்சி ecciiḷaicci, பெ. (n.) மெலிவு: feeble, "ஆள் எச்சி இளைத்துப் போனான்]. slimness. [எய்த்து:இளைத்து]
எசலிப்பு	எசலிப்பு ecalippu, பெ. (n.) நண்பர்களுக்குள் போட்டி, competition among friends [எகல்-எகில்-எசலிப்பு]
எணல்	எணல் eṇal, பெ. (n.) நிழல்; shadow. [இள்-எள்-எண்-எனல்]
எதரம்	எதரம் etaram, பெ. (n.) கொலைவெறி: roguish fury. [எதிர்-எதிரம்]
எதிர்நீச்சல்	எதிர்நீச்சல் etirnīccal, பெ. (n.) எதிர்த்து வாழ்தல்; to meet the challenges [எதிர்+நீச்சல்]

எதிர்ச்சொல்	எதிர்ச்சொல் etirccol, பெ. (n.) ஒரு சொல்லின் பொருளுக்கு நேரெதிரான பொருளுடைய சொல்; antonyml, opposite." [எதிர்+ சொல்]
எதிர்பார்ப்பு	எதிர்பார்ப்பு etirpārppu, பெ. (n.) முன் கூட்டியே எண்ணிப்பார்ப்பது; hope, expectation. [எதிர் + பார்ப்பு]
எதிர்மறைப்பெய ரெச்சம்	எதிர்மறைப்பெயரெச்சம் etirmaṟaippeyareccam, பெ. (n.) எதிர்மறைப்பொருள் தரும் எச்சச்சொல்; negative (adjective.); [எதிர்மறை+பெயர்+எச்சம்]
எதிர்மறைவினை யெச்சம்	எதிர்மறைவினையெச்சம் etirmaṟaiviṉaiyeccam, பெ. (n.) எதிர்மறைப் பொருள் தரும் எச்சவினை; negative adverb. [எதிர்மறை+வினை+எச்சம்]
எரசல்	எரசல் eracal, பெ. (n.) தூவானம்; drisling. [இறைச்சல்-எரசல் (கொ.வ.);]
எரிநீரம்	எரிநீரம் erinīram, பெ. (n.) பட்ட இடத்தில் அல்லது பொருள்களை எரித்து விடும் தன்மையுள்ள நீர்மம்; acid which corrode or burn the parts of which they are applied. [எரி+நீரம்]
எருமைநாக்கு	எருமைநாக்கு erumainākku, பெ. (n.) ஒருவகைப்புல்; a kind of grass. [எருமை+நாக்கு]
எழுத்துவிளக்கு	எழுத்துவிளக்கு eḻuttuviḷakku, பெ. (n.) தமிழ் மொழியிலுள்ள முப்பது எழுத்துகளைக் குறிக்கு முகத்தான் கோயிலிலேற்றப் பெறும் முப்பது விளக்கு; row of 30 lights set in temples, as representing the 30 letters [எழுத்து+விளக்கு]
ஏங்கல் தாங்கல்	ஏங்கல் தாங்கல்ēṅkaltāṅkal, பெ. (n.) தக்க தருணம், இன்றியமையாத நேரம்; come in time. [ஏங்கல்+தாங்கல்]

ஏத்தகுடி	ஏத்தகுடிēttakuṭi, பெ. (n.) பெண் எடுத்த குடி, bride"s house. [ஏற்ற(ஏத்த);+குடி (கொ.வ.);]
ஏடாசி	ஏடாசிēṭāci, பெ. (n.) வேடிக்கைப் பேச்சு; reduculing remarks. [ஏளனம்-ஏடம்]
எளந்தமனக	எளந்தமனக eḷantamaṉaka, பெ. (n.) இளகிய, இரக்கம் நிறைந்த மனம்; compassion pity. [இள-எளந்த+மனசு]
எளந்தரம்	எளந்தரம் eḷantaram, பெ. (n.) ஆண்குறி இருக்குமிடம் male organ. எளந்தரத்திலே மிதித்துவிட்டான்" [இளம்+தரம்]
எளவாங்கி	எளவாங்கி eḷavāṅki, பெ. (n.) தைக்கும் ஊசி; needle. [இலை – எள+வாங்கி]
எறைக்கான்	எறைக்கான் eṟaikkāṉ, பெ. (n.) எலி வளையில் உள்ள கள்ள வழி; secret hole in rafter. [இறை-இறைக்கன்] எறைக்கான் eṟaikkāṉ, பெ. (n.) துன்பம் நேரும் பொழுது தப்பி ஓட ஏதுவாக இருக்கும் எலிவளையிலுள்ள கள்ளவழி; escape place in a rat-hole. [இறை-எறை கால்-எறைக்கால்_ எறைக்கான் (கொ.வ.); இறை = தங்குதற்கான பொத்து.]

எனம்	எனம் eṉam, பெ. (n.) வசதி; well to do. "நல்ல எனமான ஆளு"(இவ); [இன்- எனம்]
ஏராங்கடேசி	ஏராங்கடேசிērāṅkaṭēci, பெ. (n.) ஆகக் கடைசி; at last. [ஈறாம்-ஏராம்+கடைசி]
ஏழ்மை	ஏழ்மைēḻmai, பெ. (n.) 1. வறுமை; poverty. 2. பொருள்வசதியின்மை want of means. [இல்-இம்-ஏழ்-ஏழ்மை] இரண்டு ஒகாரங்கள் சேர்ந்து நெடில் ஒகாரம் ஆகும் என்பது சிந்துவெளி நாகரிகக் காலத்தமிழர் எழுத்து முறை குறி மகர மெய் குறித்தது.இவை ஒன்று சேர்ந்து ஓங்காரவடிவம் கொண்டது. ஏழ்மைēḻmai, பெ. (n.) ஏழு; seven, "ஏழ்மைப் பிறப்புக்குஞ் சேமம்." (தில்.திருவாய்.4.69);. [ஏழு → ஏழ் + மை.]
ஏழரைச்சேவல்	ஏழரைச்சேவல்ēḻraiccēval, பெ. (n.) பின்னிரவு 3 மணிக்குக் கூவும் சேவல்; cock crowing at 3A.M. மறுவ, ஏழரைக்கோழி [ஏழ+அரை+சேவல்] யாமக்கோழி கூவுவதைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். விடியலுக்கு முன்பு இரவு 3 மணிக்குக் கோழி கூவுதை மலையாள நாட்டில் ஏழரைக்கோழி கூவுகிறது என்பர். பழங்காலக் கணக்குப்படி இரண்டரை நாழிகை கொண்ட கால அளவு இக்காலத்தில் ஒரு மணிநேரத்தைக் குறிக்கும். ஏழரை நாழிகை மூன்று மணியைக் குறிப்பதால் இரவு பன்னிரண்டு மணிக்குப் பிறகு பின்னிரவு 3 மணியளவில் கூவும் கோழியை ஏழரைக் கோழி என்றனர். இதிலிருந்து வெள்ளைக்காரர்களுக்கு முன்பே ஒரு நாளை இரவு பன்னிரண்டு மணியிலிருந்து தொடங்கும் வழக்கம் தமிழ்நாட்டில் நிலவியது என்பதை உய்த்துணரால், கணியம் (நூாதகம்); கணிக்கும் சிலர் காலை 6 மணி முதல் மறுநாள் காலை 6 மணி வரை ஒரு நாள் என்று கணிப்பதும், முகமதியர் ஒரு நாள் மாலை 6 மணி முதல் மறுநாள் மாலை 6 மணி வரை ஒரு நாள் என்று கணிப்பதும் நாளடைவில் ஆங்காங்கு தோன்றிய வழக்கங்களாகும். சேவல் கூவுவதைக் கோழி கூவுகிறது எனும் மக்கள் வழக்கு மரபுவழுவமைதி.
ஏழாம்பொருத்தம்	ஏழாம்பொருத்தம்ēḻāmporuttam, பெ. (n.) ஒருவர் மற்றொருவரோடு ஒத்துப் போக முடியாத நிலை, இருவரிடையே காணப்படும் இணக்கமற்ற நிலை; incompatibility. [ஏழாம்+பொருத்தம்]

ஏளா	ஏளாēḷā, பெ. (n.) கணவன் மனைவியை அழைக்கும் சொல்; a word of endearment used by husband to address wife. மறுவ ஏட்டி, அடியே, ஏய், ஏபிளா [யாழ்-ஏழ-ஏளா]
ஏற்றகுடி	ஏற்றகுடிēṟṟakuṭi, பெ. (n.) பெண் எடுத்த குடி, brides house. [ஏற்றா+குடி]
ஐந்தாம்படை	ஐந்தாம்படை aintāmpaṭai, பெ. (n.) fifth column. [ஐந்தாம்+படை]
ஐயரவு	ஐயரவு aiyaravu, பெ. (n.) மனக்கூச்சம்;மனத்தில் தோன்றும் ஒருவித அருவருப்பு: a slid/at feeling/detachment. [ஐ+அரவு]
ஐயாவு	ஐயாவு aiyāvu, பெ. (n.) சிறு குழந்தைகளைச் செல்லமாக அழைக்கும் சொல்; a word of endearment while referring to children. [ஐயா-ஐயாவு] [ஒற்றை-ஒத்த+பெயரி-பேரி]
ஒக்கலும்மக்களும்	ஒக்கலும்மக்களும் okkalummakkaḷum, பெ. (n.) உறவினர்கள் அனைவரும்; all relatives. [ஒக்கல்+உம்+மக்கள்+உம்]

ஒச்சம்	ஒச்சம் occam, பெ. (n.) 1. குறைபாடு; defect. 2. மாட்டுச் சந்தைச் சொல்லாட்சி; a term used in cattle market. [உத்து-ஒத்து-ஒச்சம் உழவர் தரகர்வழக்கு மதுரை] ஒச்சம் occam, பெ. (n.) ஓசை, ஒலி; sound. மணியோச்சம் கேட்கிறது: [ஓசை-ஒச்சம் (கொ.வ.);] ஒச்சம்1 occam, பெ. (n.) நாணம் (வின்.);; bashfulness; shyness. (செ.அக.);; ம. ஒச்சம்; க. ஒச்சய;தெ. ஒச்செமு. [உஞ்சு → ஒஞ்சு → ஒச்சு → ஒச்சம்.] ஒச்சம்2 occam, பெ. (n.) குற்றம், குறைவு; delect, deficiency.
ஒச்சாயி	ஒச்சாயி occāyi, பெ. (n.) முக்குலத்தோரால் வழிபடப்படும் பெண் தெய்வம்; female deity worshipped by certain sections of Mukkulattor. [உத்தம்-உச்சம்-ஒச்சம்+ஆயி (உயர்ந்த தெய்வம்);] முக்குலத்தோரிடையே ஒச்சனன், ஒச்சாண்டி ஒச்சித்தேவர் எனும் இயற்பெயர்கள் வழங்கி வருவது குறிப்பிடத்தக்கது.
ஒட்டுப்படை	ஒட்டுப்படை oṭṭuppaṭai, பெ. (n.) ஒட்டுச்சுவர்; supporting wall. [ஒட்டு+படை]
ஒத்தப்பேரன்	ஒத்தப்பேரன் ottappēraṉ, பெ. (n.) தனியாள், lonely person. [ஒற்றை-பெயரன்]
ஒத்தப்பேரி	ஒத்தப்பேரி ottappēri, பெ. (n.) தனியாளாக இருக்கும் பெண்; lonely woman. "ஒத்தப்பேரி நான் என்ன செய்வேன்" [ஒற்றை-ஒத்த+பேரி]

ஒப்புநோக்குதல்	ஒப்புநோக்குதல் oppunōkkutal, பெ. (n.) ஒன்றை மற்றொன்றோடு ஒப்புநோக்குதல் இணைத்துக் காணுதல்; comperision, contrast. [ஒப்பு+நோக்கு]
ஒப்பிலி	ஒப்பிலி oppili, பெ. (n.) ஒப்பில்லாதவள்; who is incomparable. [ஒப்பு + இல்லி]
ஒப்பேறாதது	ஒப்பேறாதது oppēṟātatu, பெ. (n.) கைசேராதது, பிழைக்காதது; that not regainable. [ஒப்பு-ஏறாதது]
ஒயிலாட்டம்	ஒயிலாட்டம் oyilāṭṭam, பெ. (n.) கையில் வண்ணத்துணிகளை வைத்துக் கொண்டு கும்மி அடிப்பதுபோல் சுற்றிவந்து ஆடும் ஒரு நாட்டுப்புற நடனம்; a kind of folk dance by a group in a circle waving colourful handkerchief. த.வ. ஒயில்கும்மி (ஒயில்+ஆட்டம்); ஒயிலாட்டம் oyilāṭṭam, பெ.(n.) திருவிழாக்காலத்தில் கையிலுள்ள சிறு துணிகளை அசைத்துக் [P]
ஒருஆளம்பனை	ஒருஆளம்பனை oruāḷampaṉai, பெ. (n.) 80 பனை மரங்கள் கொண்டது என்ற கணக் கீட்டுச் சொல்; a group of 80 trees. [ஒரு+ஆள்+அம்பனை]
ஒருங்கிணை-த்தல்	ஒருங்கிணை-த்தல் oruṅkiṇaittal, குன்றாவி (v.t.) ஒன்றாக இணைத்தல் அல்லது சேர்த்தல்; linkup, integrate. 2.ஒன்றின் கீழ்க் கொண்டு வருதல்; bring under, compile.
ஒரும்பு	ஒரும்பு orumpu, பெ. (n.) வறட்சி, பற்றாக்குறை, புழுக்கம்; draught. "இந்த ஆண்டு ஒரும்பாகி விட்டதுமழையே கிடையாது. [உரும்பு-ஒரும்பு]
ஒருமனதாக	ஒருமனதாக orumaṉatāka, வி.எ. (adv.) கருத்துவேற்றுமை இல்லாமல்; unamimously, [ஒரு+மனது+ஆக]

ஒருவழிப்பாதை	ஒருவழிப்பாதை oruvaḻippātai, பெ. (n.) வாகனங்கள் ஒரு திசையில் மட்டுமே போவதற்கு அனுமதிக்கப்பட்ட வழி: One-way [ஒருவழி+பாதை]
ஒழுகுஒழுகாய்	ஒழுகுஒழுகாய் oḻukuoḻukāy, பெ. (n.) வரிசை வரிசையாய்; line or row one by one, [ஒழுகு+ஒழுகு+ஆய்]
ஒன்றரைவாடம்	ஒன்றரைவாடம் oṉṟaraivāṭam, பெ. (n.) ஒருநாள் விட்டு ஒருநாள்; alternative day. [ஒன்று+ஒறு+வாடம்]
ஒன்றிணை-தல்	ஒன்றிணை-தல் oṉṟiṇaital, பெ. (n.) ஒன்றாகச்சேர்தல்; to get united. [ஒன்று+இணைத்தல்]
ஒடுக்குமுறை	ஒடுக்குமுறை oṭukkumuṟai, பெ. (n.) கண்டித்தொடுக்குகை; repressive measure. [ஒடுக்கு+முறை]
ஓரேருழவர்	ஓரேருழவர்ōrēruḻvar, பெ. (n.) ஒரே ஏர்க்காரர்; a man of single of plough. [ஒர்+ஏர்+உழவன்]

ஓங்காரம்	ஓங்காரம்ōṅkāram, பெ. (n.) சுவசுதிக் எனப்படும் வலச்சுற்றான மங்கலக் குறியீடு; auspicious symbol swastik. [ஓம்+காரம்-ஓங்காரம்] [P] ஓங்காரம்ōṅgāram, பெ. (n.) 1. நெட்டோசை; long sound. 2. மூலமந்திரம் (பிரணவம்);; om, the mystic syllable. "ஓங்காரத் துட்பொருளாய் நின்றான்" (தேவா.320,10);. 3. குழந்தையின் அழுகை; crying sound of the child. இந்தக் குழந்தைஎப்பொழுதும் ஓங்காரம் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. (உ.வ.);. [ஓம் + காரம்.] 'ஓம்' ஒலிப்புக்குரிய இறைவன் அண்டபேரண்டங்களாக விரிந்த வானப்பெருவளி இயங்கும் ஓசையின் வடிவம் என வும், ஊழ்கத்தில் (தியானம்); மூழ்குவோர் மனத்தெழும் ஓசையின் வடிவம் எனவும் விளக்கம் கூறுவர். ஆகாரம் ஏகாரம் என எழுத்தின் சாரியையாக வரும் காரச்சாரியை, ஒ (ஓம்); மூலமந்திர எழுத்தெனக் கொண்டதால் இதற்கும் சாரியையாயிற்று. 'ஓம்' என்பதன் உட்பொருளைத் தமிழ்க் கடவுள் முருகன் விவரித்துரைத்ததாகத் தொன்மம் கூறும். 'ஓம்' வடமொழியில் பிரணவமந்திரம் எனப்படும். ஓம் வரிவடிவ எழுத்தளவான் இரண்டாயினும் ஓசை வடிவில் ஈற்று மகரம் மெலிந்தொலித்து ஒரே நெட்டோசை விளைத்தலால் ஓரெ ழுத்து மந்திரமாகவே கருதப்படுகிறது. எழுத்துகளுக்கு முதலான அகரமும் சொல்லின் வேர்களுக்கு மூலமான உகரமும் இணைந்து உலகப் பொருள்களின் [illegible] றத்திற்குக் காரணமாகி [illegible] ஓங்குதல் எனும் பொருள்க ளுக்கு வித்தான
ஓங்காளம்	ஓங்காளம்ōṅkāḷam, பெ. (n.) அருவருப்பு: dislike. அவன் நடந்து கொள்வதை நினைத்தால் ஓங்காளமாஇருக்கிறது. [ஒக்காளம்-ஒக்களிப்பு:ஓங்காளம்] ஓங்காளம்ōṅgāḷam, பெ. (n.) ஓக்காளம் பார்க்க (யாழ்ப்.);;see {}.
ஒட்டுநர்	ஒட்டுநர் oṭṭunar, பெ. (n.) பேருந்து மகிழுந்து முதலியவைகளை ஒட்டும் பணிபுரிபவர்; driver. [ஒட்டு-ஒட்டுநர்] ஒட்டுநர் oṭṭunar, பெ. (n.) நண்பர் (திவா.);; friends, adherents. (செ.அக.);.
ஒமலிப்பு	ஒமலிப்பு omalippu, பெ. (n.) ஒவலை; hatred, [ஒமல்-ஒமலிப்பு]

ஓமாங்குளி	ஓமாங்குளி omāṅkuḷi, பெ. (n.) குரும்பையில் (குரும்பலில்); பழுத்த மிகச் சிறிய பனம்பழம்; a small palm fruit. [ஓமம்+குளி]
ஓய்வூதியம்	ஓய்வூதியம்ōyvūtiyam, பெ. (n.) அரசு பணியிலிருந்து ஓய்வு பெறுபவருக்கு ஒவ்வொரு மாதமும் அரசாங்கத்தால் வழங்கப் படுகின்ற ஊதியம் pension, [ஓய்வு+ஊதியம்]
ஒயாக்கண்ணு	ஒயாக்கண்ணு oyākkaṇṇu, பெ. (n.) மாறுகண், ஒன்றரைக் கண், squinteye. [ஒய்-ஒயா+கண்ணு]
ஒர்சல்	ஒர்சல் orcal, பெ. (n.) கணக்குத் தீர்த்தல்; to settle in account. [ஒர்-ஒரிசல்-ஒர்சல்]
ஒர்மை	ஒர்மை ormai, பெ. (n.) நினைவு, நினைப்பு: memory. ம. ஒர்ம. [ஒர்-ஒர்மை]
ஓரங்கட்டு	ஓரங்கட்டுōraṅkaṭṭu, பெ. (n.) புறக்கணித்தல்; neglecting. [ஓரம்+கட்டு]
ஒரணேர்	ஒரணேர் oraṇēr, பெ. (n.) சற்றொப்ப 20 குறுக்கை (ஏக்கர்); நிலம் கொண்ட வேளாண் ஆளுவம்; a farm of an individual management. [ஒர்+ஆள்+ ஏர்]

ஒரை	ஒரை orai, பெ. (n.) ஒரு தடவை once. "ஒரு ஒரை சொன்னால் போதும் புரிந்துகொள்வோம்" [ஒர்-ஒரை] ஒரை4 orai, இடை. (part.) ஓர் இடைச்சொல் (பிங்.); connective particle. [ஒர் → ஓரை. ஒ.நோ. ஒரும்.]
ஒலமடைதல்	ஒலமடைதல் olamaṭaital, செ.கு.வி. (v.i.) எதிர்பாராத துக்கம்; unexpected grief. [அவலம்-ஒலம்+அடைதல்]
ஒவணியம்	ஒவணியம் ovaṇiyam, பெ. (n.) மருத்துவம் முதலான கவனிப்பு; complete care including medical treatment. [உவணி-ஒவணியம்]
கக்கதாசம்	கக்கதாசம் kakkatācam, பெ.(n.) ஒசூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Hosur Taluk. [கக்கன்+(தாசன்); தாசம்] கக்கதாசம் kakkatācam, பெ.(n.) தருமபுரி உள்ள ஊர்; a village in Dharmapuri district. [கக்கன் + தாசன் - கக்கதாசன் → கக்கதாசம் (மகர மெய் ஈற்றுத் திரிபு கக்கதாசன் என்பவனின் பெயரில் அமைந்த ஊராகலாம்.]
கக்கண்டு	கக்கண்டு kakkaṇṭu, பெ.(n.) கண் இமை நுனியில் வரும்பரு, கண்கட்டி; styonthe eye lid. [கண்+கண்டு-கக்கண்டு]
கக்கிட்டி	கக்கிட்டி kakkiṭṭi, பெ.(n.) கண்ணுக்கு அருகில் வரும் வீக்கம்; a swelling near the eye. (கொ.வ.வ.சொ.39.); [கண்+கட்டி-கண்கட்டி-கக்கட்டி→அகக்கிட்டி.]

கக்கு	கக்கு kakku, பெ.(n.) ஒரு வேட்டி நெய்து முடிந்தவுடன் எடுக்கும் இடைவெளி: thegap leftaftera dhoti in weaving. (நெ.தொ.க.55);. [கங்கு-கக்கு] கக்கு1 kakkudal, 5 செ.குன்வி.(v.t.) 1. வாயாலெடுத்தல்; to vomit, spew from the stomach. 2. வெளிப்படுத்துதல்; to eject, as a snake its poison. "புனல்பகுவாயிற் கக்க" (கம்பரா.யுத்த.இரணி..89);. ம. கக்குக;குவி. கக்வி க. கக்கு கழ்க்கு கோத. கக் துட. கக் குட கக்க, து. கக்குனி தெ. கக்கு க்ராயு, க்ரக்கு கோண். கக்கானா பிரா. கழழ்ங்க் பட கக்கு. [கள் + கு = கக்கு நீக்கு.] கக்கு2 kakkudal, 5 செ.கு.வி.(v.i) 1. ஆணி முதலியன பதியாமல் எதிரெழுதல் (வின்);; to skip with a rebound, fly back, recoil, as a nail, suusly மேறிய மரத்தில் அடிக்கும் ஆணி கக்குகிறது (உ.வ.);. 2. ஆறு முதலியன பெருக்கெடுத்தல்; to overflow, as a river. ஆற்றில் வெள்ளம் கக்கிப்பாய்கிறது (உ.வ.);. 3. கதிரீனுதல் (வின்);; to shoot out as ears of corn.
கக்குவான் கயிறு	கக்குவான் கயிறு kakkuvāṉkayiṟu, பெ.(n.) குழந்தைகளின் கழுத்தில் மந்திரித்துக் கட்டப்படும் கயிறு; amulet tied around children"s neck. கக்குவான் கயிறு ஒண்னு கட்டு புள்ளைக்குச் சரியாகப் பூடும். (உவ);. [கக்கு → கக்குவான்+கயிறு]
ககுபம்	ககுபம் kakupam, பெ.(n.) திசை; direction. "மாதிரம், ஆசை, வம்பல், திசைப்பெயர்,ககுபம் காட்டையும்.ஆம்".(நிகதி5:5-6);. [ககு – ககும்]
கங்கணம் கட்டு-தல்	கங்கணம் கட்டு-தல் kaṅkaṇamkaṭṭutal, செ.குன்றாவி.(v.t) 1. மஞ்சட்கிழங்கு கட்டிய மஞ்சள் கயிற்றைமணிக்கட்டில் கட்டும்.உறுதி souel fig; a ceremony of oathtaking by way of tieing a yellow thread on the wrist. 2. முன்னோக்கம் கொள்; to preconceive notion. நீ என்ன, கங்கணம் கட்டிக்கொண்டு சண்டைக்கு வருகிறாயா. (உவ);. [கை+அங்கணம்-கங்கணம்]
கங்கணி	கங்கணி kaṅkaṇi, பெ.(n.) திருவாடானை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruvadanai Taluk. [கண்+காணி]

கங்கள வேடக்கும்பி	கங்கள வேடக்கும்பி kaṅkaḷavēṭakkumpi, பெ.(n.) கும்மிப்பாட்டின் ஒர் ஆய்வு:
கங்கனான அழகிய கந்தரக்கோன்	கங்கனான அழகிய கந்தரக்கோன் kaṅkaṉāṉaaḻkiyakantarakāṉ, பெ.(n.) மாறவர்மன் சுந்தர பாண்டியன் காலத்தில் தி.பி.1314ஆம் ஆண்டு திருவோத்துர் கோயிலுக்கு பால் இயவன்; one who are milk and ghee to the temple.
கங்காணி	கங்காணி kaṅkāṇi, பெ.(n.) கால் காணி: 1/4 measure. [கால்+காணி] கங்காணி1 kaṅgāṇi, பெ.(n.) 1 சிற்றூர் ஆட்சி அலுவரின் பணியாளர்; the menial of the village administrator. 2. ஊரிலுள்ள விளைநிலங்களின் எல்லையறிந்தவன்; one who knows the topography of a village. [கங்கு + காணி, கங்கு = எல்லை, ஒரம், விளிம்பு காணி = மேற்பார்ப்பவன்.] கங்காணி2 kaṅgāṇi, பெ.(n.) கண்காணி பார்க்க; see kankani. திருமாகேசுவரக் கங்காணி' (S.I.I.iii.43);. ம. கங்காணி [கண் + காணி - கண்காணி → கங்காணி]
கங்காளம்	கங்காளம் kaṅkāḷam, பெ.(n.) சிற்பங்களில் உள்ள தோளணி; armlet of statue. [கங்கு+ஆளம்] கங்காளம்1 kaṅgāḷam, பெ.(n.) பித்தளை அல்லது வெண்கலத்தாலான ஏனம்; large metalvessel generally of brass or bronze for holding water etc. ம. கங்ஙானம் (சமைக்கப் பயன்படுத்தும் ஏனம்);;க. கங்காள தெ. கங்காளமு. [கொங்கு → கங்கு → கங்காளம் = வட்டமான பெரிய ஏனம்] கங்காளம்2 kaṅgāḷam, பெ.(n.) 1. தசைகிழிந்த உடலின் எலும்புக்கூடு (திவா);; skeleton, 2. பிணம்; dead body. ம. கங்காளம் [கங்காளம் → கங்காளம் கங்காளம் = பெரிய ஏனம் உடம்பை ஒரு மட்பாண்டத்திற்கு ஒப்பிடுதலின் உடலையும் எலும்பையும் குறித்தது. த.கங்காளம்→ Skt. kaskåla (skeleton);]

கங்கு	கங்கு kaṅku, பெ.(n.) கதிரினின்று தவசமணிகள் நீக்கப்பட்ட பகுதி, ear of corn without grains. [கல்-கங்கு(கருப்பு நிறமுடையது);] கங்கு1 kangu, பெ.(n.) 1. எல்லை (ஈடு,5.4:7);; limit, border. "எம்மோராக்கக் கங்குண்டே" புறநா:39625). 2 வயல்வரம்பு; ridge to retain water in paddy fields. "கங்குபயில் வயல்" (சேதுபு திருநாட்66);, 3. வரப்பின் Lööln (filout);; side of a bank or ridge. நீரைத் தடுக்கக் கங்கு மண்ணை வெட்டிப்போடு (உவ);. 4. அணை; dam, "கங்குங் கரையுமறப் பெருகுகிற" (திவ்.திருப்பா.8 வியா, 108);. 5. வரிசை; row, regular order. "கங்குகங்கய் முனைதரப் பொங்கி" (இராமநா. ஆரணி.14);, 6. பனைமட்டையின் அடிப்புறம் (யாழ்ப்.);; base of palmyra stem.
கங்குகட்டு-தல்	கங்குகட்டு-தல் kaṅkukaṭṭutal, செகுன்றாவி. (v.t.) பாய் நெசவு செய்த பின்னர் அதன் ஆரங்களைச் சீவி மடித்துக் கட்டுவது; to stitch the edge of a mat after plaiting. [கங்கு+கட்டு]
கங்குநீர்	கங்குநீர் kaṅkunīr, பெ.(n.) மூன்றாம் நாள் நாற்றங்காலுக்குப்பாய்ச்சும் நீர்; irrigating to afield on third day of transplantation. [கங்கு+நீர்] மறுவ. எடுப்பு நீர்
கங்குபத்திரம்	கங்குபத்திரம் kaṅkupattiram, பெ.(n.) அம்பு; arrow. [கங்கு+பத்திரம்]
கங்குபுரட்டியடி-த்தல்	கங்குபுரட்டியடி-த்தல் kaṅkupuraṭṭiyaṭittal, செ.குன்றாவி (v.t.) நெற்கதிரை சாய்த்து அடித்தல்; to thrash paddy on stalk on the ground. [கங்கு+புரட்டி+அடி]

கங்கை	கங்கை kaṅkai, பெ.(n.) கிளித்தட்டு விளையாட்டில் உட்காருவதற்கான இடத்தை அடையாளப்படுத்த போடப்படும் வட்டம்; to identifyone"s round-place in a game coco. [கொங்கு-கங்கு-கங்கை]
கங்கை மொள்ளு-தல்	கங்கை மொள்ளு-தல் kaṅkaimoḷḷutal, செ.கு.வி. (v.i.) ஏரித் தண்ணிரைக் குடத்தில் நிரப்பி அருளாடி (சாமியாடி); வருதல்; the lake water in a pot and dance with a divines grace. [கங்கை (நீர்); + மொள்]
கச்சடா	கச்சடா kaccaṭā, பெ.(n.) எண்ணெய்க் கச்சல், (கொ.வ.வ.சொ.39); sediment. [கழிச்சல் – கச்சடா] கச்சடா kaccaṭā, பெ. (n.) 1. இழிவு; baseness, meanness, uselessness. 2. போக்கிரித்தன்மை; knavery. அவனொரு கச்சடாப் பேர்வழி (உவ);. ம.,தெ,.க.,து. கச்சட; பட, கச; இந், கச்சரா; Skt. kaccara;Mar. kacarā;Nep. kacar. [கழிசடை → கச்சடர் (கொ.வ);] கச்சடா kaccaṭā, பெ. (n.) எண்ணெய்க் கச்சல், setimend.

கச்சல்	கச்சல் kaccal, பெ.(n.) நெய்யும் போது பயன்பாடு இல்லா நூல்; waste (thread); accumulated while leaving. [கழிச்சல் – கச்சல்] கச்சல் kaccal, பெ .(n.) கசப்பு; bitterness. வாய் கச்சலாயிருக்கிறது (உவ);. ம. கச்ச [கயப்ப → கசப்பு → கச்சல்] கச்சல் kaccal, பெ, (n.) 1 இளம்பிஞ்சு; very tender, unripe orgreen fruit. 2. ஒல்லி; leanness. அவன் கச்சலாள் (உ,வ);, 3. சிறியது: that which is small. 4. மென்மை, இளமை; tenderness. வாழைப்பிஞ்சு [illegible]
கச்சிக்குவாச்சான்	கச்சிக்குவாச்சான் kaccikkuvāccāṉ, பெ.(n.) திருக்கோயிலூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in TirukkoyilurTaluk. [கச்சிக்கு+வாய்த்தான்]
கச்சிரம்	கச்சிரம் kacciram, பெ.(n.) திருத்துறைப்பூண்டி வட்டத்தில் அமைந்துள்ள ஒரு ஊர்; a village in Thiruthuraipundi. இவ்வூர் தற்போது "கச்சினம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. [கச்சில் – கச்சிரம்]
கச்சூர்	கச்சூர் kaccūr, பெ.(n.) தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் உள்ள ஒரு ஊர்; a village in Thanjavur. கல்வெட்டுப்பெயர் "நித்திய வினோத நல்லூர்" என ஆயிற்று. [கச்சில்+ஊர்] கச்சூர் kaccūr, பெ. (n.) செங்கல்பட்டு வட்டத்தைச் சேர்ந்த திருக்கச்சூர்; Thirukkachur of Chengalput taluk "களத்துர்க் கோட்டத்துச் செங்குன்ற நாட்டுக் கச்சூர்" (தெ.இ.கல்.தொ.26 கல்.284); [கச்சி + ஊர் - கச்சியூர் → கச்சூர்]

கச்சைக்கட்டி	கச்சைக்கட்டி kaccaikkaṭṭi, பெ. (n.) நிலக்கோட்டை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Nilakottai Taluk. [கச்சை (போட்டி);+கட்டி]
கச்சை	கச்சை kaccai, பெ. (n.) குறுகிய நீரோடை, a narrow stream. [கச்சு-கச்சை] கச்சை1 kaccai, பெ. (n.) 1. கயிறு (பிங்);; rope. 2. யானையின் கீழ்வயிற்றிற் கட்டும் கயிறு; elephant's girth. "கச்சை யானை" ([சிலப்,.5:142); 3. கட்ட உதவும் நாடாப்பட்டை; broad tape . 4. நாடாவாற் கட்டப்பட்ட பயணத் தூளி (kodai.); canvas chair for hill travel. 5. அரைக்கச்சு; girdle. "மாசுணக் கச்சை பாடி" (திருவாக9:19); 6. பாதிரியார் அணியும் இடைவார்; cincture. 7. கச்சம் பார்க்க;see kaccam'. 8. முழுமையான புதுத்துணி; whole piece of a new cloth.

கசங்கு	கசங்கு kacaṅku, பெ. (n.) கூடை பின்னப் பயன்படும் ஈச்சமரத்தின் நார்; fiber of ccam tree formaking basket. [கசம்-கசங்கு] கசங்கு1 kasaṅgudal, 5 செ, கு, வி, (v.i.) 1. குழைதல்; to be squeezed, crumpled, rubbed, as a leaf. 2. தொடுவதால் மெல்லிய பொருள் தன் நிலை கெடுதல்; to lose freshness, as a flower that has been much handled. மலர்கள் கசங்கிவிட்டன (உவ);. 3. வேலையினால் இளைத்தல் (வின்);; to be exhausted, worn out by labour; to become wearied, as by walking too much. பணிச்சுமையால் கசங்கிவிட்டான் (உ.வ.);. 4. மனம் நோதல்; to be displeased, hurt in mind. அவனுடைய மனம் கசங்கிப் போயிற்று (உவ);. ம. கசங்க: குரு. கச்னா. [குழை → குழ → கழ → கச → கசங்கு.] கசங்கு2 kasaṅgu, பெ. (n.)
கசம்	கசம் kacam, பெ. (n.) அழுக்கு filth. [கயம் – கசம்] கசம்1 kasam, பெ. (n.) 1. காரிருள்; dense darkness. 2. குற்றம்; fault. 3. துன்பம்; distress. [கள் [கருமை] → கய → கயம் → கசம் கள் =இருள் வேக125] 'இருட்டுக் கசம்' என்பது நெல்லை வழக்கு. கசம்2 kasam, பெ. (n.) ஆழ்கடல்; deep sea. [கள் → கயம் → கசம். கயம் = ஆழம்] கசம்3 kasam, பெ. (n.) தாமரை மூ.அ); lotus.
கசமுசா	கசமுசா kacamucā, பெ. (n.) வெளிப்படையாகச் சொல்லாமல் முணுமுணுத்தல்; to murmur as a secret it (கொ.வ.வ.சொ.40.); [கசமுச (ஒலிக்குறிப்பு);]

கசறு-தல்	கசறு-தல் kacaṟutal, செ.கு.வி. (v.i.) நச்சரித்தல், மேலும் மேலும் விலை குறைத்துக் கேட்டல், haggle fora trifling gain to gains. [கய-கச-கசறு]
கசாங்கு	கசாங்கு kacāṅku, பெ. (n.) ஒலைகளால் ஆன கயிறு; rope made of palm leaves. [கசல் – கசாங்கு]
கசைக்குச்சி	கசைக்குச்சி kacaikkucci, பெ. (n.) கலசங்களைத் தாங்கி நிற்கும் குச்சி. (ம.வ.தொ.75); supporting sticks. [கசை+குச்சி]
கஞ்சம்	கஞ்சம் kañcam, பெ. (n.) தோற்கருவி செய்யப்பயன்படும் ஒரு மாழை (உலோகம்);; a metal used to make one of the leather musical instrument. [கஞ்சு (வெண்கலம்);-கஞ்சம்] கஞ்சம் kañjam, பெ. (n.) ஒருவகை அப்பம் (திவா);; a kind of pastry. [காய்ச்சு → கச்சு → கஞ்சு → கஞ்சம்] கஞ்சம் kañjam, பெ. (n.) கஞ்சா; Indian hemp. ம. கஞ்சாவு [கள் = கருப்பு, தீமையானது. கள் → களஞ்சம் → கஞ்சம்] கஞ்சம் kañjam, பெ. (n.) துளசி (மூ,அக,);; sacred basil. [கள் = திரட்சி, மணமுடையது. கள் → கஞ்சா → கஞ்சம்] கஞ்சம் kañjam, பெ. (n.)
கஞ்சனூர்	கஞ்சனூர் kañcaṉūr, பெ.(n.) தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் திருவேலங்காடு கும்பகோணம் வழிச்சாலையில் அமைந்த ஒரு ஊர்; a village in Thanjavur on way to Thiruvalangadu Kumbakkonam salai. [கஞ்சன்+ஊர்]

கஞ்சிகாய்ச்சு	கஞ்சிகாய்ச்சு kañcikāyccu, செ.கு. வி. (v.i.) பல்லாங்குழியில் முன்பே பிரித்து ஆடத் தொடங்குதல்; to start the game played with cowries on a pasānguli. [கஞ்சி+காய்ச்சல்]
கஞ்சிகை எழினி	கஞ்சிகை எழினி kañcikaieḻiṉi, பெ.(n.) உருவு திரை; curtain. "கஞ்சிகை எழினியிற் கரந்து நிற்போரும்" (பெருங்44.5);. [கஞ்சிகை+எழினி]
கஞுலுவார்	கஞுலுவார் kañaluvār, பெ.(n.) பத்தியால் வழிபட்டு நிற்போர்; praying the tutelary deity. "கான நாடித்திருமுன்றில் கவினகளுலுவார்" (ஒட்5:80);. [கஞுல்+களுலுவார்]
கட்கொண்டி	கட்கொண்டி kaṭkoṇṭi, பெ.(n.) கள்ளாகிய a soutsp toddy as a food. "கட்கொண்டிக் குடிப்பாக்கத்து" (மது.137);, [கள்+கொண்டி]
கட்சி-பிரி	கட்சி-பிரி kaṭcipiri, செகுன்றாவி(vi) குழு விளையாட்டில் இரு அணியாக பிரிக்கும் முறை. "உத்தி பிரிக்கும் முறை": form two teams in group events. [கட்சி + பிரி]
கட்டக்குருத்து	கட்டக்குருத்து kaṭṭakkuruttu, பெ.(n.) அறுவடைசெய்தபின் எஞ்சியிருக்கும் பயிரின் அடிப்பகுதி மீண்டும் தழைத்தல்; after cutting the top part of the stalk the stem let to grow up as sprout. [கட்டை+குருத்து]
கட்ட கழனி	கட்ட கழனி kaṭṭakalṉi, பெ.(n.) செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் உள்ள ஒரு ஊர்; a village in Chengalpattu. [கட்டை+கழனி]
கட்டகொட்டு	கட்டகொட்டு kaṭṭakoṭṭu, பெ.(n.) தேய்ந்துபோன மண்வெட்டி (வவ.வே.க.16); wornout shovel. [கட்டை+கொட்டு]

கட்பொம்முஇசை	கட்பொம்முஇசை kaṭpommuicai, பெ.(n.) கரகாட்டத்திற்குரிய, நையாண்டியிசையில் இடம்பெறும் கட்டபொம்மு கூத்து, நாடகம் இவற்றின் இசை; musich of tolk dance. [கட்டபொம்மு+இசை]
கட்டம்	கட்டம் kaṭṭam, பெ.(n.) ஆடவர் விளையாட்டு வகை (மதுரை);; a game played by men. [கட்டு-கட்டம்] கட்டம் kaṭṭam, பெ. (n.) 1 நிகழ்வின் ஒரு குறிப்பிட்ட நிலை, a stage, phase of a programme. நிகழ்வின் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் மீளாய்வு செய்தல் வேண்டும் (உ,வ);. 2. குறிப்பிட்ட நேரம். particular time.. அந்த நாடகத்தின் உச்ச கட்டம் மிக விறுவிறுப்பாக இருந்தது (உ,வ);. 3. கதை நிகழ்நிலை; particular stage in the narration or recital of a story. இந்த நாடகத்தில், வள்ளித்திருமணக் கட்டம் சிறப்பாக இருக்கும் (உ.வ);. [கள் → கட்டு + அம் – கட்டம்] கட்டம் kaṭṭam, பெ. (n.) 1. கடுமை, வருத்தம்,
கட்டவிளையாட்டு	கட்டவிளையாட்டு kaṭṭaviḷaiyāṭṭu, பெ.(n.) 1 கட்டங்கள் வரையப்பட்டு காய்களை நகர்த்தி விளையாடும் ஆட்டம்; a game played with cowries in a chess. [கட்டம்+விளையாட்டு] சில மூன்று கோடுகள், நான்கு கோடுகள், மூலைக்கோடுகள் எனப் பல வகைகள் உள்ளன. கட்டவிளையாட்டு2 kaṭṭaviḷaiyāṭṭu, பெ.(n.) ஆடுபுலி போன்ற விளையாட்டு, one of the country game using dice. [கட்டம்+விளையாட்டு]

கட்டாஞ்சி	கட்டாஞ்சி kaṭṭāñci, பெ.(n.) கவைகளின் நாற்புறமும்முட்களைக்கொண்டு திண்மையாக வளரும் முட்செடி; a thorn plant. [காட்டு+ஆஞ்சி] கட்டாஞ்சி kaṭṭāñji, பெ. (n.) 1 முள்வேலமரம் (வின்.);; entireleaved staff-tree. 2. முள்வேல வகை; thorny staff-tree. 3. சிறுவாலுளுவை; climbing staff plant.(சா.அக.); [கள் → கட்டு → கட்டாஞ்சி கள் முள்]
கட்டாய்இணைதல்	கட்டாய்இணைதல் kaṭṭāyiṇaital, பெ.(n.) இடுப்பைக் கையால் வளைத்துக் கொண்டு மற்றவர்களைத் தொடும் விளையாட்டு a kind of play. [கட்டு+ஆய்+இணைதல்]
கட்டால்	கட்டால் kaṭṭāl, தொ.பெ.(vbl.n.) அழித்தல்; destruction. "உம்முடைய கைக்கு அடைந்தான் உயிர்காக்கக் கடவீர், எங்களைக் கட்டால்"(யுத்.16:349);. [கடு (வெட்டு);- கட்டு+ஆல்]
கட்டாலகன்	கட்டாலகன் kaṭṭālakaṉ, பெ.(n.) ஓர் இயற்பெயர்; proper name. [கட்டல்+(அவன்); அகன்]
கட்டாளம்	கட்டாளம் kaṭṭāḷam, பெ.(n.) ஒரு சொற்கட்டுடன் ஓர் ஒற்று எழுத்தைக் கூட்டி அகலமாக்குதல்; add and joint lettter in sentences to increase the size. [கட்டு + ஆளம்]
கட்டிக்கயிறு	கட்டிக்கயிறு kaṭṭikkayiṟu, பெ.(n.) 3 பிரிகளைக் கொண்டது, rope made of trible twist. [கட்டி+கயிறு]

கட்டிப்பொன்	கட்டிப்பொன் kaṭṭippoṉ, பெ.(n.) காசு, நாணயம் ஆகியவை வார்க்கப்படுவதற்கு முன்பு எடையளவில் வார்க்கப்பட்ட பொற்கட்டிகள்; gold bar. [கட்டு+ஆளம்] மறுவ. பனங்கட்டிப்பொன், பொன் கருப்பு [கட்டி+பொன்] தேங்காய்ச்சிரட்டை அரையுருளை மட்பாண்டம் ஆகியவற்றில் பனைவெல்லம் போல் வைக்கப் பட்டிருந்த பொற்கட்டிகள் கேரள திருவனந்தபுரம் சார்ந்த சாமியார் மடம் கரங்கப்பாதை தோண்டிய போது வெளிப்பட்டதாகக் கூறுவர்.
கட்டிநாடு	கட்டிநாடு kaṭṭināṭu, பெ.(n.) கொங்கு நாட்டின் வடக்கே அமைந்த ஊர்; name of a village from Coimbatore in North side. [கட்டை+நாடு→கட்டிநாடு] இந்நாட்டை அரசாண்ட பரம்பரையார் கட்டியர் "கட்டி என்று பெயர் பெற்றிருந்தனர்.
கட்டி	கட்டி kaṭṭi, பெ.(n.) தாராமங்கலப் பகுதியை ஆண்டு வந்தகட்டிமரபினர்; katti name of petty ruler clan in the area around river Bavani and Tara mangalam. [கட்டு+கட்டி] கட்டி kaṭṭi, பெ.,(n.) 1. இறுகின பொருள் உறைந்த பொருள்; cold, lump, concretion; anything hardened; coagulated. மண்ணாங்கட்டி,பனிக்கட்டி . 2. கருப்புக்கட்டி; jaggery, coarse palm-sugar. "கட்டியின் அரிசியும் புழுக்கும் காணமும் புட்டில் வாய்ச் செறித்தனர்" (சீவக. 1938);. 3. கற்கண்டு (பிங்.);; sugar candy. "சாறடு கட்டி எள்ளுச் சாமை கொள் இறுங்கு தோரை" (திருவிளை. திருநாட்டு 29);. 4. சிலந்திப்புண்; boil, abscess, tumour. 'துக்கத்தைச் சொல்லி ஆற்ற வேண்டும் கட்டியைக் கிறிஆற்ற வேண்டும் (பழ);. 5. சுரக்கட்டி; enlarged spleen. 6. கருப்பிண்டம் 'வின்'
கட்டியாம் பந்தல்	கட்டியாம் பந்தல் kaṭṭiyāmpantal, பெ.(n.) செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் உள்ள ஒரு ஊர்; name of the village in Chengalpattu District. [கட்டியான+பந்தல்]

கட்டில்கை	கட்டில்கை kaṭṭilkai, பெ.(n.) கட்டிலின் கைப்பிடி: side frame of cot. [கட்டில்+கை]
கட்டிவளத்தானியம்	கட்டிவளத்தானியம் kaṭṭivaḷattāṉiyam, பெ.(n.) இறந்தவர்களைப் புதைத்த பின் இடுகாட்டில் ஏழைகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் தவசம் (தானியம்);; grains offered at burial ground after burying the dead. [கட்டி+வளம்+தானியம்]
கட்டு-தல்	கட்டு-தல் kaṭṭutal, செ.குன்றாவி. (v.t.) கிளித்தட்டு விளையாட்டில் இறங்கும் கட்சியாரைத் தடுத்தல் (மதுரை);; to stop the aponent team in the game kifffattu". [கள்-கட்டு]
கட்டுக்கட்டு-தல்	கட்டுக்கட்டு-தல் kaṭṭukkaṭṭutal, செ.கு.வி. (v.i.) பல்லாங்குழியில் மூலைக்குழியில் போடாமல் வைத்தல்; to see that do not drop the cowries in the corner packet in "pa/angulf. [கட்டு+கட்டுதல்.]
கட்டுக்கரை	கட்டுக்கரை kaṭṭukkarai, பெ. (n.) அறர் தாங்கியிலுள்ள சிற்றூர்; a village ir Arantangi Taluk. [கட்டு+கரை]
கட்டுக்காசு	கட்டுக்காசு kaṭṭukkācu, பெ. (n.) வைப்புட் பணம், deposit. (யாழ்ப்);. மறுவ. செலுத்துபணம் [கட்டு+காக]
கட்டுகுளிகை	கட்டுகுளிகை kaṭṭukuḷikai, பெ. (n.) புணர்ச்சியின் போது உயிர்ப்புச் சத்துச் கூடவும், வீணாக விந்து ஒழுகுவதைத் தடுக்கவும் குங்குமப்பூ அபினி, அரத்திப்பழம் விதை ஆகியவற்றுடன் சாதிக்காயைச் சேர்த்துத் தேன்விட்டு அரைத்து மாலை ஆறுமணிக்குத் தின்னும் கடலையளவு மாத்திரை, (தம்பனக் குளிகை);; a benga gram size pill made of saffron, opium seed of apple, nutmeg. [கட்டு+குளிகை]

கட்டு சட்டு	கட்டு சட்டு kaṭṭucaṭṭu, பெ. (n.) சிக்கனம் thrifty. மறுவ. கட்டுச்செட்டு [கட்டு:சட்டு]
கட்டுங்கை	கட்டுங்கை kaṭṭuṅkai, பெ. (n.) மத்தளத்தை இசைக்கும் முறைகளில் ஒன்று a method playing mattalam. [கட்டும்+கை]
கட்டு	கட்டு kaṭṭu, பெ. (n.) கிளித் தட்டு ஆட்டத்தில் பயன்படும் சொல்; a word used in one o" the country game. [கள்-கட்டு]
கட்டுத்துறைவாதம்	கட்டுத்துறைவாதம் kaṭṭutturaivātam, பெ. (n.) மாட்டிற்கு ஏற்படும் ஊதை (வாத); நோய் (வ.வ.வே.க16.);; a disease of cow.
கட்டுபாண்டி	கட்டுபாண்டி kaṭṭupāṇṭi, பெ.(n.) பல்லாங்குழியிலுள்ள கற்கள் தனக்கு உரிமைப்படுத்துதல்; winning points. paläfgus" [கட்டு + பாண்டி]
கட்டுப்போடு-தல்	கட்டுப்போடு-தல் kaṭṭuppōṭutal, செ. குன்றாவி (vi) நாடாவில் ஊசி, வில், டிம்மி ஆகியவை விட்டுப்போனால் ஒட்டவைத்துசரி செய்தல்; to make knotto connect the threa while it torn institching. [கட்டு+போடு] கட்டுப்போடு-தல் kattu.p-popu, 19 செகுன்றாவி (v.t.) வண்டிச் சக்கரத்திற்கு இரும்புப்பட்டை மாட்டுதல்; to fix iron plate around wooden wheel of cart. [கட்டு + போடு.]
கட்டு நிட்டு	கட்டு நிட்டு kaṭṭuniṭṭu, பெ.(n.) கட்டுப்பாடு; control [கட்டு+நிட்டு – மரபினச்சொல்]
கட்டு மணல்	கட்டு மணல் kaṭṭumaṇal, பெ.(n.) கல் படிகள் நிரம்பிய பகுதிகளில் ஆழ்துளைக் கிணறு - தோண்டும்போது கிடைக்கும் கெட்டி மணல்; hard sad got while installing borewell. [காட்டு+மணல்]

கட்டுமாவடி	கட்டுமாவடி kaṭṭumāvaṭi, பெ.(n.) அறந்தாங்கி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Arantāňgi Taluk. [கட்டு+மா+அடி]
கட்டுமான்	கட்டுமான் kaṭṭumāṉ, பெ.(n.) கட்டுபாண்டி பார்க்க; see kaitu pandi.
கட்டுமூட்டை	கட்டுமூட்டை kaṭṭumūṭṭai, பெ.(n.) சாக்கிலிட்டு வைக்கோலால் கட்டிய நெல் மூட்டை. stitched gunny bag of paddy [கட்டு+மூட்டை]
கட்டுரை-த்தல்	கட்டுரை-த்தல் kaṭṭuraittal, செ. குன்றாவி (v.t) வழக்குரைத்தல்; one who carry on a dispute. "காவலன் முன்னர் யான் கட்டுரைத்தேன்" (சில9:50);. [கட்டு+உரை]
கட்டுவாங்கம்	கட்டுவாங்கம் kaṭṭuvāṅkam, பெ.(n.) சிற்பங்களில் காணப்பெறும் பொருள்களில் ஒன்று; a feature in sculpture. [கட்டு+வாங்கம்] கட்டுவாங்கம்1 kattuvāngam, பெ.(n.) 1.மழு; battle axe. "கட்டுவாங்கங் கபாலங் கைக்கொண்டிலர்" (தேவா.1210:7);. 2. தடி (யாழ்.அக.);; mace, club. 3. ஒகிகள் வைத்திருக்கும் தண்டு (த.சொ.அக.);; arm stand for yogis. 4. தடுக்கும் போர்க்கருவி; resisting weapon. மறுவ. கட்டங்கம், கட்டங்கு [கடு → கட்டு + வாங்கம் கடு = வெட்டு. வாங்கம் : வளைவுக் கருவி.] கட்டுவாங்கம்2 Kalluvargam, பெ.(n.) ஒருவகை எண்ணெய் (தைலவ, தைல.51);; a kind of medicinaloil. [கட்டுவம் + அங்கம் கட்டுவம் = பலவற்றோடு சேரக் காய்ச்சியது, திரட்டாக்கியது. அங்கம் = வகை வகைகளுள் ஒன்று. ஒ. நோ:நட்டுவம் → நட்டுவாங்கம்.]
கட்டுனவாய்	கட்டுனவாய் kaṭṭuṉavāy, பெ.(n.) பொட்டலம், பொதிந்த பொதி வாய்; opening of a small bag. [கட்டின+வாய்]

கட்டைச் சூளை	கட்டைச் சூளை kaṭṭaiccūḷai, பெ.(n.) பெரிய மரக்கட்டையைக் கொண்டு எரித்து தரமான செங்கற்களை உருவாக்கும் சூளை; kiln designed to get standard bricks. [கட்டை+குளை]
கட்டைத்தாளம்	கட்டைத்தாளம் kaṭṭaittāḷam, பெ.(n.) பண்டைய தாளவிசைக் கருவி; an ancient musical instrument. [கட்டை+தாளம்]
கட்டேரி	கட்டேரி kaṭṭēri, பெ.(n.) திருப்பத்துார் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Thiruppatturtaluk. [கட்டு+ஏரி]
கட ஒலி	கட ஒலி kaṭaoli, பெ.(n.) மத யானையின் பிளிறொலி; roar as an elephant. "உடன் பயந்த கடஒலி ஏற்றும்" (கல்13:9);. [கட+ஒலி]
கடக்கம்	கடக்கம் kaṭakkam, பெ.(n.) மயிலாடுதுறை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Mayuram Taluk. [கடம் (பாலை நீலம்); – கடக்கம்] கடக்கம்1 kadakkam, பெ.(n.) பேரரசன் இராசேந்திரன் வென்ற இடங்களில் ஒன்று a place conquered by Rajendran - I. "நண்ணற் கருமுரண் மண்ணை கடக்கமும்" (மெய்க்கீர்த்தி);. கடக்கம்2 Kadakkam, பெ.(n.) நாகப்பட்டினம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Nagappattinam district. [கடகம் → கடக்கம். கடகம் – வளையம், வட்டம், வட்டாரம், எல்லை வகுக்கப்பட்ட தனியூர்.] கருநாடகத்தில் கடக்கம் என்ற ஊர் கடக் என்று குறுகியுள்ளது. பேச்சுவழக்கில் கதக் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.
கடக்குட்டி	கடக்குட்டி kaṭakkuṭṭi, பெ.(n.) கடைசியாக பிறக்கும் குழந்தை; youngest child in a family. [கடைக்குட்டி+கடக்குட்டி]

கடகஅத்தம்	கடகஅத்தம் kaṭakaattam, பெ.(n.) இறைவடிவ சிற்பத்தின் திருக்கரப் பெயர்; the hand of deity in sculpture. [கடக(ம்); + அத்தம்]
கடக நோன்பு	கடக நோன்பு kaṭakanōṉpu, பெ.(n.) கடக (ஆடி);த் திங்களில் கொண்டாடப்படும் பண்டிகை; a festival in the month of Ādi. [கடக(ம்);+நோன்பு]
கடகரி	கடகரி kaṭakari, பெ.(n.) ஆண் யானை; male elephant. "விண்டகடகரிமேகமொடு அதிர" (பரிதி1:57);. [கடம்+கரி]
கடகம்	கடகம்1 kaṭakam, பெ.(n.) பரதத்தில் உள்ள ஒற்றை முத்திரை நிலைகளில் ஒன்று a hand posture in baratham. [கட்கு+கடகம்] கடகம்2 kaṭakam, பெ.(n.) நன்னிலம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Nannilam Taluk. [கடாகம்+கடகம்] கடகம்3 kaṭakam, பெ.(n.) காலில் அணியும் ஒரு வகை அணிகலன்; a leg ornament. [கடகு – கடகம்] கடகம்1 kadagam, பெ.(n.) 1. பனைமரத்தின் அகணியால் முடையப்பட்ட பெரிய பெட்டி (புறநா.33 உரை);; large tray made of upperrind of the palmyra frond. 2. கெண்டி (வின்.);; vessel with a kind of spout. 3. பாய்; straw-mat. ம. கடவம் குள் குன் குணம் குடம் வளைவு உருண்ட சக்கரக்குறடு குடந்தம் வளைவு
கடகாமுகம்	கடகாமுகம் kaṭakāmukam, பெ.(n.) சிற்பநூல்கள் இயம்பும் முத்திரை வகை; a posture found in treetise. [கடகம் + முகம்]

கடசல்புடி	கடசல்புடி kaṭacalpuṭi, பெ.(n.) களைக்கொட்டு, மண்வெட்டி போன்றவற்றிற்குக் கடைசல் இயந்திரத்தால் கடையப்பட்டபிடி, handle made by lathe. [கடைசல்+பிடி]
கடஞ்சூளை	கடஞ்சூளை kaṭañcūḷai, பெ.(n.) குயக் கலயங்கள் சுடும் காலவாய்; "கடம் சூளை ஒன்றிற் கிடந்து" (ஜீவ.189); kiln for making pottery. [கடம்+குளை]
கடம்பம்	கடம்பம் kaṭampam, பெ.(n.) முடக்குவாதம், மூட்டுவலி, இடுப்பு வலிக்கு மருந்தாகப் பயன்படும் மரம்; a tree of medical use [கடம்பு-கடம்பம்] கடம்பம்1 kadambam, பெ.(n.) 1. மரவகை (மூ.அ);; common cadamba. "திணிநிலைக் கடம்பின் றிரளரை வளைஇய" (குறிஞ்சிப்.176);. 2. வெண்கடம்பு;see-side Indian oak. மறுவ. கடம்பு ம. கடம்பு; க. கடம்ப;தெ. கடாமி, கடிமி. [கடம்பு → கடம்பம் (வன்மையான மரம்);.] த. கடம்பம் → Skt. kadamba. அம்மீறு பெற்ற வடிவே ஈறுகெட்டு வடமொழியிலுள்ளது. அதோடு, கடம்பம் என்னும் மரப் பெயரும் கதம்பம் என்னும் கலவைப் பெயரும் ஒன்றாக மயக்கப்பட்டுள்ளன.(வ.மொ.வ. 10);. வகைகள் : கடம்பு, நீர்க்கடம்பு, வெண்கடம்பு, மஞ்சட்கடம்பு. கடம்பம்2 kagambam, பெ.(n.) 1. அம்பு; arrow. 2. தீவைத்தண்டு
கடம்பாளம்	கடம்பாளம் kaṭampāḷam, பெ.(n.) மிதவை நங்கூரத்திற்குப் பயன்படும் கயிறு: buoy anchor rope. [கடம்பு-கடம்பாளம்] இவ்வூரில் நடந்த போரில் களங்காய்க்கண்ணி நார்முடிச்சேரல் நன்னனை வென்றான்."உருள் பூங் கடம்பின் பெருவாயில் நன்னனை (பதிற்-4ஆம் பத்து);. கடம்பாளம் kadampalam, பெ.(n.) மிதவை போன்ற அடையாளக் கருவியை நிலைநிறுத்தும் நங்கூரக் கயிறு; buoy anchor rope. (க.ப. அக.); [கடு → கட → கடம்பு + ஆளம். கடம்பு = நீட்சி. ஆளம் – சொ.ஆ.ஈறு.]

கடம்பூர்	கடம்பூர் kaṭampūr, பெ.(n.) பாபநாசம் வட்டத்தில் உள்ள ஒரு ஊர்; a village in papanasam, [கடம்பு + ஊர்] கடம்பூர் kagambப் பெ.(n.) சோழ நாட்டில் தேவாரப் பாடல் பெற்ற ஊர்; name of a village of Cöla country having been sung in Thévaram. "காவிரி கொன்றை கலந்த கண்ணுதலான் கடம்பூர்" (தேவா. 204:5);. [கடம்பு + ஊர் முருகனுக்கு விருப்பமானது எனக் கருதப்படும் கடம்ப மரங்கள் நிறைந்த தன்மையால் பெற்ற பெயர். அப்பராலும், சம்பந்தராலும் பாடல் பெற்ற தஞ்சை மாவட்ட ஊர். இன்று மேலைக் கடம்பூர் என வழங்கப்படுகிறது.]
கடமான்	கடமான் kaṭamāṉ, பெ.(n.) இந்தியாவில் காணப்படும் ஒரு வகை மான்; sambar [கடம்+மான்] கடமான் kada-man. பெ.(n.) 1. நீண்டு கிளைத்த கொம்புகளையுடைய கடமை என்னும் மான்வகை; elk. 2. காட்ட (காட்டுப்பசு);; bison, wild cow. "அடற்கடமான். பாலும்" (தஞ்சைவா.320);. "தேனோடு கடமான் பாலும்" (கந்தபு, வள்ளிய. 76);. மறுவ. கடமை ம. கடமான் க. கடவெ. கடவ, கடப, கடபெ. கடவு, கடக; குட. கடமெ; து. கடம; தெ. கடுசு, கடதி, கணதி;கொலா. கடக; குரு. காட்சா; பிரா. கசம்;கோல: கடக. [கடம் + மான். கடம் = வன்கரம்பு, காட்டுநிலம்.] கடமான் kadami பெ.(n.) செங்கடம்பு; small Indian oak (சா.அக.);. [கடம்பு → கடம்பி → அகடமி.]
கடமுலைகுச்சி	கடமுலைகுச்சி kaṭamulaikucci, பெ.(n.) மாட்டின் கழுத்துப்பகுதி வெளிவராமல் இருக்க நுகத்தடியின் நுனிப்பகுதியில் செருகும் குச்சி.(வவ.வே.க.16); [கடமுலை+குச்சி]

கடயல்	கடயல் kaṭayal, பெ.(n.) விளவங்கோடு வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Vilavancode Taluk. [கடல் + அயல்] கடயல் kapaya. பெ.(n.) குமரி மாவட்டத்துச் விளவங்கோடு வட்டத்துச் சிற்றூர்; a willage in Vilavangode Talukin Kanyakumaridt. [கடல் + அயல் – கடலயல் → கடயல் = கடலடுத்த சிற்றூர்.] கடயல் kaḍayal, பெ. (n.) விளவங்கோடு வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Vilavancodu Taluk. [கடை-கடையல்-கடயல்]
கடல் ஏற்றம்	கடல் ஏற்றம் kaṭalēṟṟam, பெ.(n.) கடல் பகுதியில் ஏற்றமும் வற்றுதலும், up surge of the sea. [கடல்+ஏற்றம்]
கடல்திரட்டு	கடல்திரட்டு kaṭaltiraṭṭu, பெ.(n.) முனைத் திட்டு; head land. [கடல்+திரட்டு]
கடல்நீரடிப்பாறை	கடல்நீரடிப்பாறை kaṭalnīraṭippāṟai, பெ.(n.) நீரின் அடியில் உள்ள கற்பாறை; reaf. [கடல்+நீர்+அ+பாறை]
கடல் முரசோன்	கடல் முரசோன் kaṭalmuracōṉ, பெ.(n.) காமன்; cupid. "மால் மகன் கடல் முரசோன். காமன் பெயரே" [கடல்+முரசோன்]
கடல்வழி மைல்	கடல்வழி மைல் kaṭalvaḻimail, பெ.(n.) கடற்செலவு தொடர்பான எல்லைக் கணக்கு; naritical mile. [கடல்+வழி+மைல்] மறுவ. கடல் வழிக்கல்

கடல்வாய்	கடல்வாய் kaṭalvāy, பெ.(n.) வரம்பு; மேல் உச்சி; ridge. [கடல்+வாய்]
கடலாழமானி	கடலாழமானி kaṭalāḻmāṉi, பெ.(n.) கடலின் ஆழத்தை அளக்க பயன்படும் கருவி; fathometer. [கடலாழம்+மானி]
கடலேறு-தல்	கடலேறு-தல் kaṭalēṟutal, செ.குன்றாவி (v.t.) மரக்கலமேறிக் கடலிற் செல்லுதல்; 0voyage. [கடல்+ஏறு]
கடலலை	கடலலை kaṭalalai, பெ.(n.) ஒற்றைக்கை முத்திரையில். முதலாவதான கொடிமூலம் உரைக்கப்படும் ஒரு முத்திரை; a hand posture in dance. [கடல்+அலை] கடலலை kaḍalalai, பெ. (n.) ஒற்றைக்கை முத்தி ரையில் கொடிமூலம் உரைக்கப்படும் முத்திரை, an hand posture. [கடல்+அலை]
கடலி	கடலி kaṭali, பெ.(n.) செஞ்சி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Senji Taluk. [கடல்+கடலி] கடலி kaḍali, பெ. (n.) செஞ்சி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Senji Taluk. [கடல்-கடலி]
கடலமுத்து	கடலமுத்து kaṭalamuttu, பெ.(n.) நிலக்கடலை விதை; ground nut [கடலை+முத்து]

கடவம்	கடவம் kaṭavam, பெ.(n.) பனைமரத்து ஒலையைக் கொண்டு முடையப்பட்ட பெட்டி: basket. [கடகம் → கடவம் (கொ.வ.);]
கடவா நில்-தல்	கடவா நில்-தல் kaṭavāniltal, செ.கு.வி.(v.i.) செல்லுதல்; pasing the way, "கல் அதர் அத்தம் கடவா நின்றுழி"(மணி.13:39);. [கடவா+ நில்]
கடவுள் வீதி	கடவுள் வீதி kaṭavuḷvīti, பெ.(n.) துறக்க (சொர்க்க); உலக வீதி, Indra"s heaven. "கடவுள் வீதியில் விசும்பிடை படக் கடுதியோ" (ஒட570-7);. [கடவுள்+வீதி]
கடாச்சண்டை	கடாச்சண்டை kaṭāccaṇṭai, பெ.(n.) ஆட்டுக்கடாக்களை ஒன்றுடனொன்று மோதவிடுதல்; ram-tight. [கடா+சண்டை]
கடிச்சின்னம்	கடிச்சின்னம் kaṭiccinṉam, பெ.(n.) அரைமண்டியில் வலதுகால் அதன் இடத்திலேயே ஊன்றியிருக்க இடதுகாலின் குதியை மட்டும் நிலத்தில் ஊன்றிக் கைகள் இரண்டையும் தோளளவுக்கு மேல் உயர்த்தி அதனதன் பக்கங்களிலேயே நீட்டித் தொங்கவிடப்பட்டுள்ள நிலை; a posture in dance. [கடி+சின்னம்]
கடிசூத்திரம்	கடிசூத்திரம் kaṭicūttiram, பெ.(n.) தேவாரத்தில் கூறப்பெற்ற சிற்ப அணிகலன்; an ornament mentioned in devatram. [கடி+குத்திரம்] கடிசூத்திரம் kadi-Sutram, பெ.(n.) கடிஞாண்1 பார்க்க;see kadian'. "மணிக்கடிசூத்திரம் விக்கி" (கம்பரா.யுத்த.இராவணன் தேரேறு.5);. க. கறதாபே (நடுப்பட்டி);, கடிபந்தே, ம. கடிபந்தம். [கடி + சூத்திரம் Skt. Sutr → த. சூத்திரம் கடி = இடை இடுப்பு. குத்திரம் = கயிறு.]

கடிப்பினை	கடிப்பினை kaṭippiṉai, பெ.(n.) சிற்பங்களின் காதணியாக சிற்ப நூலார் கூறுவது; an ornament in sculpture. [கடி+பிணை] கடிப்பினை kadi-p-pinai, பெ.(n.) ஒருவகைக் காதணி (சீவக.488, உரை);; a kind of a pair of earrings. [கடிப்பு + இணை. கடிப்பு = செறிவு செறிந்த காதணி இணை = இரண்டு.] இக்காலத்துப் பாண்டி நாட்டுப் பழ நாகரிக மகளிர்போல், அக்காலத்தில் எல்லாத் தமிழப் பெண்டிரும் காது வளர்த்திருந்தனர். காது வளர்க்கும் போது அணிவது குதம்பையும், வளர்த்த பின் அணிவது குழையும் கடிப்பிணையுமாகும். குதம்பை இன்று குணுக்கு என வழங்குகின்றது (பண்.நா.ப.54);.
கடுக்கு	கடுக்கு kaṭukku, பெ.(n.) ஆண்கள் காதில் அணியும் அணிகலன் (கொ.வ.வ.சொ. 41); ear ring for man. [கடு-கடுக்கு] கடுக்கு2 kadukku- 5 செ.கு.வி.(v.i.) சினக்குறி காட்டுதல்; to show signs of indignation. "ராமதூத னானென்று கடுக்கி" இராமநா.உயுத்.62). [கடுகு → கடுக்கு.] கடுக்கு3 kaqukku-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. நச்சுயிரிகளின் கடியினாலும் முள்ளின் குத்தலினாலும் கடிவாய் வலித்தல்; to throb with pain due to venomous insect bite or pricking of thorn, 2. நரம்புத்தளர்வாலும், கடுங்குளிராலும் இசிவு ஏற்படுதல்; to ache due to severe cold and weakness of nerves (சா.அக.);. [கடு → கடுக்கு.]
கடுகுசந்தை	கடுகுசந்தை kaṭukucantai, பெ.(n.) முதுகுளத்தூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Mudukulattur Taluk. [கடுகு+சந்தை]

கடுமுடுக்கு	கடுமுடுக்கு kaṭumuṭukku, பெ.(n.) மிகுந்த விரைவு (மிகு அவசரம்);; utmost urgency. கடுமுடுக்குச் சேவகமாம் கம்பரிசிச் சம்பள மாம் (பழ.); [கடு+முடுக்கு] கடுமுடுக்கு kadu-mudukku, பெ.(n.) 1. விரைந்து நடக்கை; hastening, speeding. 2 முடுக்கான அதிகாரம்.; oppression, rigour, as by petty arrogant officers dressed in brief authority 'கடுமுடுக்குச் சேவகமாம் கம்பரிசிச் சம்பளமாம் (பழ.); [கடு + முடுக்கு.]
கடுவாக்களி	கடுவாக்களி kaṭuvākkaḷi, பெ.(n.) கேரளத்தில் புலியாட்டத்திற்குரிய பெயர்; dance with tiger margnerade. [கடுவாய் (பிலி); + களி] மறுவ. புலிக்களி
கடுர்	கடுர் kaṭur, பெ.(n.) திண்டிவனம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tindivanam Taluk. [கடு + ஊர்] கடுர் kaḍur, பெ. (n.) திண்டிவனம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tindivanam Taluk. [கடு+ஊர்]
கடேனி	கடேனி kaṭēṉi, பெ.(n.) கல்குளம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Kalkulam Taluk. [ஒருகா. சடல்+அணி]
கடைச்சாவி	கடைச்சாவி kaṭaiccāvi, பெ.(n.) அச்சின் இருபுறமும் போடப்படும் இரும்பு ஆணி. (வ.வ.வே.க.); axill bolt. [கடை+சாவி]
கடைசிக்கல்	கடைசிக்கல் kaṭaicikkal, பெ.(n.) கல்லெடுத்தல் விளையாட்டுச் சொல்; a term used in children"s. [கடைசி+கல்]

கடைமடை	கடைமடை kaṭaimaṭai, பெ.(n.) தருமபுரி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in DharmapuriTaluk. [கடை+மடை] கடைமடை kadai-maga. பெ.(n.) 1. கடைசி மதகு (சீவக.1614,உரை);; the last sluice of a tank, opp. to talaimadai. 2. கடைசியாகயுள்ள வயலிற் பாயுங் கால்வாய் (இ.வ.);; the opening of a channel into the last field irrigated by it. 'கலைமடையாலே நீர்பாயவும் கடைமடையாலே விழவும்' (தெ.கல்.தொ.23 கல்.490);. 3. வாய்காலில் நீர் கடைசியாகப் பாயும் நிலம் (இ.வ.);; land at the far end of an irrigation channel. [கடை + மடை.]
கடையம்	கடையம் kaṭaiyam, பெ.(n.) விழுப்புரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Villupuram Taluk. [கடை+அம்] கடையம்1 kadaiyam, பெ.(n.) பதினோராடல்களுள் ஒன்றான, இந்திரை (இந்திராணி); உழத்தியர் வடிவுகொண்டு ஆடிய கூத்து; a drama acted by Indrani in the garb of a female farm-hand. "அயிராணி மடந்தை யாடிய கடையமும்"(சிலம்6:63);. [கடை + கடையம் (அழித்தலைக் குறிக்கும் ஆடல் வகை);.] கடையம்2 kadaiyam, பெ.(n.) நெல்லை மாவட்டம் தென்காசி வட்டத்தில் அமைந்த ஓர் ஊர்; a village in Thirunelveli district. [கடை + கடையம்.]
கடையனேந்தல்	கடையனேந்தல் kaṭaiyaṉēntal, பெ.(n.) அருப்புக்கோட்டை வட்டத்திலுள்ள சிற்றுர் a village in Aruppukkottai Taluk. [கடையன்+ஏந்தல் (ஏரி);]

கடையாட்டம்	கடையாட்டம் kaṭaiyāṭṭam, பெ.(n.) கடைசி விளையாட்டு; final game. [கடை+ஆட்டம் ஆடு-ஆட்டம்] கடையாட்டம்1 kadai-y-attam, பெ.(n.) 1. வருத்தம்; lingering in disease, acute pain. 2. உலைவு; vexation, teasing trouble, annoyance, as mean work. [கடை + ஆட்டம்.] கடையாட்டம்2 kadai-y-allam, பெ.(n.) கடைசி விளையாட்டு; last play in a game. கடையாட்டத்திலாவது வெற்றி பெற முயல்க (உ,வ.);. [கடை + ஆட்டம்.] கடையாட்டம்3 kaday-allam, பெ.(n.) இறக்கும் நேரத்தில் அடையும் துன்பம்; the agony as the time of death (சா.அக.);. [கடை + ஆட்டம்.]
கண்டத்திச் சிற்பம்	கண்டத்திச் சிற்பம் kaṇṭatticcirpam, பெ.(n.) பெண் தெய்வத்தின் தலை மட்டும் சிற்பமாக உள்ள நிலை; bust-relief goddess in sculpture. [கண்டத்து+சிற்பம்]
கண்கட்டிவிளையாடு-தல்	கண்கட்டிவிளையாடு-தல் kaṇkaṭṭiviḷaiyāṭutal, பெ.(n.) வட்டத்திற்குள் கண்ணைக் கட்டிக் கொண்டு விளையாடல்; a children"s play. [கண்கட்டி+விளையாடுதல்]
கண்டசாய்ப்பு	கண்டசாய்ப்பு kaṇṭacāyppu, பெ.(n.) தமிழிசையின் ஒரு கூறு; a feature in Tamil music. [கண்டம்+சாய்ப்பு]
கண்டப்பாடல்	கண்டப்பாடல் kaṇṭappāṭal, பெ.(n.) மிடற்று குரலைச் சுட்டும் சொல்; a term demoting vocal music.
கண்டகசோதனை	கண்டகசோதனை kaṇṭakacōtaṉai, பெ.(n.) குற்றவாளியைத் தண்டித்தல்; punishing Culsrit. [கண்டகம்+சோதனை]

கண்டர்	கண்டர் kaṇṭar, பெ.(n.) வீரர்; warriar. "அமரபு புசங்கள் முப்புளியரிடை கண்டருள் கண்டப் பல்லவரையன்" (Sil,XIX, 163); [கண்டு (திரட்சி, வலிமை);-கண்டா] கண்டர் kangar, பெ.(n.) 1. துரிசு (மூ.அ.);; blue vitriol. 2. வலிமை; strength 3. சோழர் குடிப்பெயர்; a clan name of the Chola dynasty. [கண்டு → கண்டர். கண்டு = கட்டியான கனிமம், திண்மை, வலிமை.]
கண்டரியம்	கண்டரியம் kaṇṭariyam, பெ.(n.) ஒரு வகை வரி; a kind of tax. [கண்டர்+இயம்]
கண்டவரட்டி	கண்டவரட்டி kaṇṭavaraṭṭi, பெ.(n.) வந்தவாசி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Wandiwash Taluk. [இருகா கண்டர்+விரட்டி→வரட்டி]
கண்டி	கண்டி kaṇṭi, பெ.(n.) தேவாரம் கூறுகின்ற சிற்பத்தின் மார்பணி, a chest ornament mentioned in devaram. [கண்டு-கண்டி] கண்டி1 kaadi, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. குற்றஞ் செய்தவன் திருந்துமாறு கடிந்து கூறுதல்; to reprove, censure. குழந்தையைத் தண்டிப்பதை விடக் கண்டிப்பதே மேல். 2. துண்டித்தல் (தி.வா.);; to chop mince, slash out into pieces. கரும்பைக் கண்டித்துக் கொடு (உ.வ.); 3. பகிர்தல் (வின்.);; to divide காணி நிலத்தைக் கண்டிப்பதெப்படி (உ.வ.); 4. பருத்தல்; to grow fat. ஆள் நன்றாய்க் கண்டித்திருக்கிறான் (இ.வ.); 5. வரையறைப் படுத்துதல்; to prescribe பேசும் போதே கண்டித்துப் பேசிவிடு 6. முடிவுகட்டிப் பேசுதல் (வின்.);; to have a precoeived talk.

கண்டிகை	கண்டிகை kaṇṭikai, பெ.(n.) சிற்பங்களில் உள்ள ஒரு மார்பணி, a chest ornament found in sculpture. [கண்டி-கண்டிகை] கண்டிகை1 Kanaga, பெ.(n.) ஒருவகைப் பறை (பிங்.);; a kind of drum. [கண்டு → கண்டிகை (வே.க.158,174.);.] கண்டிகை2 kandigai, பெ.(n.) 1. துண்டு; piece 2. பாகம்; division (கருநா.);. க. கண்டிகெ [கண்டி – கண்டிகை.] கண்டிகை3 kanadigai. பெ.(n) 1. கழுத்தணி (பிங்.);: necklace.
கண்டிநடனம்	கண்டிநடனம் kaṇṭinaṭaṉam, பெ.(n.) இலங்கையின் நாட்டுப்புற நடனம் dance of Ceylon. [கண்டி+நடனம்]
கண்டியமடை	கண்டியமடை kaṇṭiyamaṭai, பெ.(n.) விழுப்புரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றுர்; a village in Villupuram Taluk. [கண்டியன்+மடை]
கண்டியர்பறை	கண்டியர்பறை kaṇṭiyarpaṟai, பெ.(n.) பறைவகையினுள் ஒன்று, a kind of drum. [கண்டியர்+பறை]
கண்டினிவயல்	கண்டினிவயல் kaṇṭiṉivayal, பெ.(n.) அறந்தாங்கிவட்டத்திலுள்ள சிற்றுர்; a village in Arantangi Taluk. [கண்டன்-கண்டினி+வயல்]

கண்டை	கண்டை kaṇṭai, பெ.(n.) திருமங்கலம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tirumangalam Taluk. [கண்டு-கண்டை] கண்டை1 Kandai, இடை. (part.) ஓர் அசைநிலை (தொல்.சொல்.426);; an expletive. [காண் → கண்டாய் → கண்டை.] கண்டை2 Kandai, பெ.(n.) நெசவுத்தாறு; reel of weaver's Shuttle. [கண்டு → கண்டை.] கண்டை3 kandai, பெ.(n.) 1. சிறுதுகில் (பிங்);; small cloth for wear. Poirs flamp gold or silverlace. தெ. கண்டுவா; கொலா. கண்ட்வா(துணி);: நா.கண்ட கண்ட்வா(துணி);;பர். கண்ட; கட. கர்ண்ட; குவி. கந்தா. Ori. khandna(shawl); [கண்டு → கண்டை.]
கண்ணகியம்மன் குறிர்த்தி	கண்ணகியம்மன்குறிர்த்தி kaṇṇakiyammaṉkuṟirtti, பெ.(n.) கொம்புமுறி விளையாட்டில், தேர்களின் ஊர்வலத்திற்கு மறுநாள் நடைபெறும் விழாச்சடங்கு; ritual of a temple festival. [கண்ணகி+அம்மன்+குளித்தி]
கண்ணடக்கம்	கண்ணடக்கம் kaṇṇaṭakkam, பெ.(n.) தீப்பாய்ந்தம்மனால், கண்பார்வை குணமானோர் அவ்வம்மனுக்குச் செய்யும் காணிக்கை, eye ornament presented to the deity. [கண்+ அடக்கம்)
கண்ணந்தல்	கண்ணந்தல் kaṇṇantal, பெ.(n.) விழுப்புரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Villupuram Taluk. Emple festival. [கண்ணன்+ஏந்தல்]
கண்ணாடிக்கூடு	கண்ணாடிக்கூடு kaṇṇāṭikāṭu, பெ.(n.) மூக்குக் கண்ணாடி வைத்துக்கொள்ளும் கூடு; Spectacles Cover. [கண்ணாடி+கூடு]

கண்ணாமுழி	கண்ணாமுழி kaṇṇāmuḻi, பெ.(n.) கண்; eye. [கண்ணின்+விழி]
கண்ணாமூச்சி	கண்ணாமூச்சி kaṇṇāmūcci, பெ.(n.) ஓமலூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Omalur Taluk. [ஒருகா.கன்னாறு+முச்சி]
கண்திறத்தல்	கண்திறத்தல் kaṇtiṟattal, தெ.பெ. (vbi.n.) தோற்பாவை நிழற்கூத்துக்கானப்பொம்மைகள் உருவாக்கும் இறுதிப்பகுதி: the treatment part of the work in making doll. [கன்+திறத்தல்]
கண்பழத்தார்	கண்பழத்தார் kaṇpaḻttār, பெ.(n.) சேவை யாட்டம் ஆடும் கம்பளத்தாரைக் குறிக்குஞ் சொல்; a term mentiong the kanbalattar. [கண்பழத்து+ஆர்]
கண்மாக்கினை	கண்மாக்கினை kaṇmākkiṉai, பெ.(n.) ஒரு வகையான இசைக்கருவி; a musical instrument. [கண் (ஒரு கண்);+மா+கிணைப்பறை]
கண்விடுதல்	கண்விடுதல் kaṇviṭutal, தொ.பெ. (vbl.n.) ஓவிய உருவாக்கத்தின் ஒரு கூறு drawing eye as a last feature drawing sculpture [கண் + விடு]
கணக்காந்தை	கணக்காந்தை kaṇakkāntai, பெ.(n.) பரமக்குடி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Paramakudi Taluk. [கண்+காந்தை(காணல்);]
கணக்கி	கணக்கி kaṇakki, பெ.(n.) அருப்புக்கோட்டை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Aruppukkottai Taluk. [கணக்கன்-கணக்கி]

கனக்குச்சொல்லு-தல்	கனக்குச்சொல்லு-தல் kaṉakkuccollutal, செ.கு.வி.(v.i) அருள்வாக்குச் சொல்லுதல்; to foretell future. [கணக்கு+சொல்]
கணக்கு	கணக்கு kaṇakku, பெ.(n.) 1.ஊழ் (விதி); fate; 2. வாழ்நாள்; life time. [கள்-கண்-கணக்கு] கணக்கு1 kanakku, பெ.(n.) 1. எண்; number. "எண்ணெழுத்திகழேல்" (ஆத்திகுடி);. 2. கூட்டல், கழித்தல், பெருக்கல், வகுத்தல் ஆகிய கணித முறைகள்; the four simple rules of arithmetic viz. adding, deducting, multiplying and subtracting. 3.அளவு; limit, count. "கணக்கிலாத் திருக்கோலம்" (திருவாச.30,4);. 3. வரவு –செலவுக்குறிப்பு; account book, ledger. "காவலர் கணக்காய் வகையின் வருந்தி" (குறுந்.261); 5. கணக்கியல்; mathmatics. 6. திட்டம்; plan proposal. கொன்று கணக்கொன்று இரண்டுமே
கணங்கூர்,	கணங்கூர், kaṇaṅār, பெ.(n.) கள்ளக்குறிச்சி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Kallakkuricci Taluk. [கணக்கு + ஊர்]

கணிச்சி	கணிச்சி kaṇicci, பெ.(n.) கிருட்டிணகிரி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in KrishnagiriTaluk. [கணி-கணிச்சி] கணிச்சி1 kanicci, பெ.(n.) 1. மழு; battle-axe. "மாற்றருங் கணிச்சி மணிமிடற்றோன்"(புறநா.56,2);. 2. குந்தாலி; a kind of pick-axe. "கணிச்சிகளிற் கயம்பட நன்கிடித்து" (சீவக.592);. 3. யானைத் தோட்டி(பிங்.);; goad for urging the elephant. 4. உளி (திவ.);; chisel. 5. கோடரி.(பிங்.);; axe, hotchet. 6. இலைமூக்கரி கத்தி (பிங்.);; knife for cutting the stalk of the betel. ம.கணிச்சி Swed; kniv. Guj; hanjar; E.knife; OE.chif. [குள் → குணி → குணிச்சி → கணிச்சி. குத்துவது. வெட்டுவது.] கணிச்சி
கணியாமூர்	கணியாமூர் kaṇiyāmūr, பெ. (n.) கள்ளக்குறிச்சி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Kallakurici Taluk. [கணியன்+ஆமூர்] கணியாமூர் kamiyamur, பெ.(n.) விழுப்புரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Viluppuram district. [கணியன் + ஆமூர் = கணியனாமூர் → கணியாமூர். ஆவூர் → ஆமூர்.]
கணியான் ஆட்டம்	கணியான் ஆட்டம் kaṇiyāṉāṭṭam, பெ. (n.) சுடலைமாடன் இசக்கியம்மன் செங்கிடாக்காரன் ஆகிய கோயில் விழாக்களில் நடைபெறும் ஆட்டம்; a dance in suddalaimadan Isakki sengidikkaran festival. [கணியன்+ஆட்டம்]
கத்தரிகை	கத்தரிகை kattarikai, பெ. (n.) பரதத்தில் பின்பற்றப்படும் ஒரு வகையான ஒற்றை முத்திரை நிலை; a posture in Baradan. [கத்தரி-கத்தரிகை]
கத்தாழமுட்டி	கத்தாழமுட்டி kattāḻmuṭṭi, பெ. (n.) கற்றாழை செடியின் அடிபாகம். (கொ.வ.வ.சொ. 42); bottom part of aloe. [கத்தாழ+முட்டி]

கத்தாழை	கத்தாழை kattālai, பெ. (n.) சிதம்பரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Chidambaram Taluk. [கல்+தாழை] கத்தாழை1 kattalai, பெ.(n) கடலூர் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Kadalur district. [கற்றாழை + கத்தாழை.] கத்தாழை kattalai, பெ.(n.) கற்றாழை பார்க்க;see karrasas (சா.அக);. க. கத்தாளெ; பட. கத்தாளெ. [கல் + தாழை – கற்றாழை. கல் = திண்மை.]
கத்திகட்டிச்சேவல்	கத்திகட்டிச்சேவல் kattikaṭṭiccēval, பெ. (n.) கால்களின் கத்திகட்டி சண்டைக்கு விடப்படும் சேவல்; the cock which is tied with a razar on its leg in a cock fight. [கத்திக்கட்டி+சேவல்] கத்திகட்டிச்சேவல் kattikati-c-ceval, பெ.(n.) கால்களிற் கத்திகட்டிச் சண்டைக்கு விடப்படுஞ் சேவல்; fighting cock, having knives with sharp blades fastened to its spurs. [கத்தி + கட்டி + சேவல்.]
கத்திரக்கை	கத்திரக்கை kattirakkai, பெ. (n.) மத்தளத்தை இசைக்கும் ஒரு முறை; a mode of playing mattalam. [கத்திரம்+கை]
கத்தேரி	கத்தேரி kattēri, பெ. (n.) திருச்செங்கோடு வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruchengode Taluk. [கல்லத்தம்+ஏரி]
கதயன்	கதயன் katayaṉ, பெ. (n.) முதுகுளத்தூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in MudukulatturTaluk.
கதவனி	கதவனி katavaṉi, பெ. (n.) கிருட்டிணகிரி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in KrishnagiriTaluk. [கதவம்+அணி]

கதவாளம்	கதவாளம் katavāḷam, பெ. (n.) குடியாத்தம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Gudiyattam Taluk. [கதம் (வெப்பம்);+ஆளம்]
கதனை	கதனை kataṉai, பெ. (n.) வெடி (கொ.வ.வ.சொ. 42.); explosive. [காய்தல்-கதல்-கதனை]
கதிர்	கதிர் katir, பெ. (n.) வில் எனும் இசைக்கருவியில் பொருத்தப்படும் வெண்கலக்குப்பி; a brass cap found in the musical instrument "vii" [கது-கதிர்] கதிர்1 kadir, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. ஒளிர்தல்; to shine glow. "கதிர்த்த நகைமன்னும்" (திருக்கோ, 396);. 2. வெளிப்படுதல்; to become manifest. வாய்மை கதிர்ப்பச் சென்ற (கம்பரந்: 1); 3. மிகுதல்; to abound, increase. கதிர்த்த கற்பினார். 4. இறுமாத்தல் (யாழ்.அக);..9¡5.);; to be conceited, puffed up. ம.கதிர்க்குக; க. கதிரு; தெ. கதுரு. [கதி → கதிர். → கதிர்த்தல்.] கதிர்2 kadir-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) கூர்த்தல் (யாழ்.அக.);; to be sharp (செ.அக.);.
கந்தனேரி	கந்தனேரி kantaṉēri, பெ. (n.) வேலூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Vellore Taluk. [கந்தன்+ஏரி]
கந்தாடு	கந்தாடு kantāṭu, பெ. (n.) திண்டிவனம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tindivanam Taluk. [கந்து+ஆடு]

கந்திலி	கந்திலி kantili, பெ. (n.) திருப்பத்துார் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Thiruppattur Taluk. [கந்து-கந்தில் - கந்திலி-கந்து-தெய்வம் உறையும் மரக்குற்றி] கந்திலி kandili, பெ.(n.) வேலூர் மாவட்டம் திருப்பத்தூர் வட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Tirupattur taluk in Vellur dt. [கந்து + இலி – கந்திலி. கந்தழி என்பது.போன்று.கந்தலி கடவுளைக்குறித்த பெயர்.]
கந்துகவரி	கந்துகவரி kantukavari, பெ. (n.) நாட்டுப்புறச்சிறார், சிறுமியர் பாடும் பந்தடிக்கும் பாடல்; children"s play song. [கந்திகம்+வரி] கந்துகவரி kanduga-vari, பெ.(n.) மகளிர் பந்தாடும் போது பாடும் பாடல் (சிலப். 29);; song sung by girl: while playing with balls. [கந்துகம் + வரி. கந்துகம் = பந்து. வரி = காமங்கண்ணி, இசைப்பாட்டு.]
கப்பறை	கப்பறை kappaṟai, பெ. (n.) தாய விளையாட்டில் ஒரு கணக்கு; a score in tayam" [கப்பு – கம்பறை] கப்பறை1 kapparai, பெ.(n.) தாய விளையாட்டில் ஒரு கணக்கு (வின்.);; blank in the play of dice. [கப்பு + அறை. கப்பு = கருங்கோடு.] கப்பறை2 kapparai, பெ.(n.) கப்பரை பார்க்க;see kapparai. [கப்பரை → கப்பறை.]
கப்பாணிகயிறு	கப்பாணிகயிறு kappāṇikayiṟu, பெ. (n.) கூரைக்கட்டுதலுக்குப் பயன்படும் கயிறு. (ம.வ.தொ.77); rope used to the hay etc. kepta root. [கப்பு + ஆணி+கயிறு]
கப்பூர்	கப்பூர் kappūr, பெ. (n.) விழுப்புரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Viluppuram Taluk. [ஒருகா. கருப்பு+ஊர்] கப்பூர் kappur, பெ.(n.) நாகப்பட்டினம் விழுப்புரம் மாவட்டங்களில் உள்ள சிற்றூர்; a village ir Nagapattinam dt. [கருப்பு → கப்பு + ஊர் – கப்பூர்.]

கபால உரிமை	கபால உரிமை kapālaurimai, பெ. (n.) கோடியம்மன் திருவிழாவில் அம்மன்களை வழி நடத்திச்செல்லும் உரிமை; a right in temple worship. [கபாலம்+உரிமை]
கபாலம்	கபாலம் kapālam, பெ. (n.) இறையுருவம்கொண்ட வெண்கலத்தாலான சின்னம்; a emblem. [கணக்கு + ஊர்] கபாலம்1 kabalam, பெ.(n.) கப்பாளம் பார்க்க;see kappālam. [கட்பாளம் + கபாலம்.] கபாலம்2 kabalam, பெ.(n.) கபாலக்கரப்பான் பார்க்க;see kabala-k-karappän. கபாலம்3 kabalam, பெ.(n.) கபாலக்குத்து பார்க்க;see kabála-k-kuttu. [கப்பாளம் → கபாலம்.]
கபாலவடம்	கபாலவடம் kapālavaṭam, பெ. (n.) சிற்ப அணிகலன்களில் ஒன்று; in ornament in Sculpture. [கபாலம்+வடம்]
கபாலி	கபாலி kapāli, பெ. (n.) சிவனியப் பிரிவுகளில் ஒன்று; a doctrine of Sivam. [கயாலம் – கபாலி] கபாலி kabāli, பெ.(n.) 1. சிவன்; Lord Siva. 2. பதி னோரு உருத்திரருள் ஒருவர். (திவா.);; name of the rudra, one of ékata caruttirar. 3. வைரவன் (பிங்.);; Bhairava. 4. உமை (யாழ்.அக.);; parvadi. [கன்னப்புலம் → கப்பாளம் → கபாலம். காபலம் → கபாலி. மண்டையோட்டை மாலையாக உடையவன்.] கபாலி kabal, பெ.(n.) காபாலிக நோன்பினான சைவ சமயத்தான்; name of a certain sava sect of the left hand order, members of which carry about their person human skulls in the form of garlands and also eat and drink from them. "கம்பக் கபாலிகாண்" (திவ். பெரியாழ். 2,8,9);, [கபாலம் → கபாலி. கபாலம்1 பார்க்க.]

கபித்தம்	கபித்தம் kapittam, பெ. (n.) பரத நடனக் கலைஞர் வெளிப்படுத்தும் ஒற்றை முத்திரை நிலை; an hand posture. கபித்தம்1 kabitam, பெ.(n.) சுட்டுவிரல் நுனியும் பெருவிரல் நுனியும் உகிர்நுனை கவ்வ ஒழிந்த மூன்று விரலும் மெல்லெனப் பிடிக்கும் இணையா வினைக்கை (சிலப். 3, 182 உரை.);; [கபோதம் → கபித்தம்.] கபித்தம்2 kabitam, பெ.(n.) 1. கொட்டிக்கிழங்கு (தைலவ);; a plant that yields an odoriferous medicinal oil. 2. விளாமரம்; wood apple tree. [குவி → கவி → கவித்தம் → கபித்தம்.]
கபிலக்குறிச்சி	கபிலக்குறிச்சி kapilakkuṟicci, பெ. (n.) நாமக்கல் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Namakkal Taluk. [கபிலம் + குறிச்சி]
கபோதம்	கபோதம் kapōtam, பெ. (n.) ஒற்றை முத்திரை நிலை; single hand pose in dance an hand posture. [கபோதம் – புறாநிலை]
கம்மங்காடு	கம்மங்காடு kammaṅkāṭu, பெ. (n.) அறந்தாங்கிவட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Arantâbgi Taluk. [கம்பு அம்+காடு]
கம்மஞ்சோறு	கம்மஞ்சோறு kammañcōṟu, பெ. (n.) கம்பால் செய்யப்பட்ட சோறு (கொ.வ.வ.சொ.43.); [கம்பு + அம்: சோறு]
கம்மந்தட்டு	கம்மந்தட்டு kammantaṭṭu, பெ. (n.) காய்ந்த கம்புப்பயிர்; dried stalk of the bulrish millet. [கம்பு +தட்டு-கம்புதட்டு-கம்மந்தட்டு] தட்டு>தட்டை>தட்டு
கம்மம்மாவு	கம்மம்மாவு kammammāvu, பெ. (n.) கம்பை அரைத்து வெல்லம் சேர்த்து செய்யப்படும் மாவு; the bulrnsh millet flour mixrf with jaggery. [கம்மம்+மாவு]

கம்மு-தல்	கம்மு-தல் kammutal, செ.குன்றாவி, (v.t.) இருட்டுதல், to start darkening. [கம்-கம்மு]
கம்பங்கூத்தாடி	கம்பங்கூத்தாடி kampaṅāttāṭi, பெ. (n.) கம்பின் துணையோடு கூத்தாடுபவர்; pole dancer. [கம்பு + அம் கூத்து + ஆடி]
கம்பரக்கத்தி	கம்பரக்கத்தி kamparakkatti, பெ. (n.) கேப்பை (ராகி);. சோளம் போன்றவற்றை அறுக்க உதவும் பிறை வடிவிலான கத்தி. (கொ.வ.வ.சொ. 43.); cresent knife of harvest, ragijowaretc. [கம்பு+அறு+கத்தி]
கம்பளிக்குப்பம்	கம்பளிக்குப்பம் kampaḷikkuppam, பெ. (n.) திருப்பத்துர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Thiruppattur Taluk. [கம்பளி+குப்பம்]
கம்பனி	கம்பனி1 kampaṉi, பெ. (n.) திருவாடானை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruvadanai Taluk. [கும்பல் - கும்பலி-கம்பனி] கம்பனி2 kampaṉi, பெ. (n.) பரமக்குடி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Paramakudi Taluk. [கும்பல் - கும்பலி-கம்பனி]
கம்பாலி	கம்பாலி kampāli, பெ. (n.) அருப்புக்கோட்டை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Aruppukkottai Taluk. [ஒருகா கம்மம்+பள்ளி]
கம்பிக்குடி	கம்பிக்குடி kampikkuṭi, பெ. (n.) அருப்புக் கோட்டை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Aruppukkottai Taluk. [கம்பி+குடி]
கம்புஉமி	கம்புஉமி kampuumi, பெ. (n.) கம்புத்தவசத்தின் மீது குடியிருக்கும் உமி; cob of the bulrush millet after the grain has been removed. [கம்பு+உமி]

கம்பை	கம்பை kampai, பெ. (n.) குறவன் குறத்தியாட்டத்தில் இடம் பெறும் ஒரு வகை இசைக்கருவி, a musical instrument used in kurattiattam. கம்பை1 kambai, பெ.(n.) 1. கதவு முதலியவற்றின் சட்டம் (இ.வ.);; ledge, frame of a door, etc. 2. ஏட்டுச்சுவடிச் சட்டம்; slips of wood forming the binding of a book made up of palm leaves. "சுவடியுங்கயிறுங் கம்பையும்" (பிரபோத.11,8);. 3. அதிகாரவரம்பு; jurisdiction (வின்.);. ம. கம்ப [கம்பு → கம்பை = மரக்கொம்பைப் பிளந்து செய்த மரச்சட்டம், ஒழுங்கு, வரம்பு.] கம்பை2 kambai, பெ.(n.) 1. கம்பைமரம் பார்க்க;setkambaimaram. 2. சிறுகீரை; pig's green. 3. ஒரு வகை மல்லி; cape jasmine. [கம் → கம்பை.]
கமலக்குடி	கமலக்குடி kamalakkuṭi, பெ. (n.) அறந்தாங்கி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Arantangi Taluk. [கமலம்+குடி]
கமுதக்குடி	கமுதக்குடி kamutakkuṭi, பெ. (n.) பரமக்குடி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Paramakudi Taluk. [கமுதம்+குடி]
கயத்தம்	கயத்தம் kayattam, பெ. (n.) இறைவடிவின் திருக்கைப் பெயர்; hand of deity. [கயம்+அத்தம்]
கயமா	கயமா kayamā, பெ. (n.); யானை; elephant. "கயமாய் பேணி கலவாது ஊரவும்" (பரி20:19);. [கயம் + மா]

கயமுனி	கயமுனி kayamuṉi, பெ. (n.) யானைக்குட்டி, young of elephant. "பொய்பொரு கயமுனி முயங்கு கை கடுப்ப" (மலை.107);. [கயம் (யாகை);+முனி (கன்று);] கயமுனி kayamuni, பெ.(n.) யானைக்கன்று; young elephant. "பொய்பொரு கயமுனி முயங்கு கை கடுப்ப" (மலைபடு.107.);. [கயம் + முனி – கயமுனி. கயம் = கரிய யானை. முனி = கன்று.]
கயலாணை	கயலாணை kayalāṇai, பெ. (n.) கயல் சின்னம் பெற்ற பாண்டிய ஆட்சி; the rule of "pandiya" kind. திரைக் கடலேய் எல்லையாகப் பார் முழுதுந் கயலாணை. [கயல்+ஆணை]
கயன்மரம்	கயன்மரம் kayaṉmaram, பெ. (n.) பயன்படாத மரம், useless tree. "பயன் மரம் அல்லது கயன் மரம் இல்லா" (பெருங்.7:28);. [கய+கயன்+மரம்]
கயிற்றுக்கோலாட்டம்	கயிற்றுக்கோலாட்டம் kayiṟṟukālāṭṭam, பெ. (n.) கோலாட்ட விளையாட்டு; a kolatta" game [கயிறு+கோலாட்டம்] கயிற்றுக்கோலாட்டம் kayiru-k-kalatam, பெ.(n.) பின்னற்கோலாட்ட விளையாட்டு (வின்.);; playing with strings and sticks so that a weft of lace is formed there by. [கயிறு + கோல் + ஆட்டம்.]
கயிறுருவிவிடு-தல்	கயிறுருவிவிடு-தல் kayiṟuruviviṭutal, செ.கு.வி.(v.i.) எருது முதலியவற்றை வெளியேறும்படி அவிழ்த்து விடுதல்; to let loose bull etc. [கயிறு+உருவி+விடு-] கயிறுருவிவிடு-தல் kayiruvi-vidu, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. எருது முதலியவற்றை மோதலுக்காக வெளியிற் செல்லுமாறு அவிழ்த்து விடுதல்; to untether, as a bull in jalli-k-kattu. 2. தூண்டி விடுதல்; to unleash and urge, as a hound. "மற்றிவளைக் காவார் கயிறுரீஇ விட்டார்" (திணை மாலை.47.);. [கயிறு + உருவி + விடு.]

கர்ணகைகூத்து	கர்ணகைகூத்து karṇakaiāttu, பெ. (n.) இடுக்கி மாவட்டத்தைச் சார்ந்த மன்னான் இனப்பழங்குடியினர் ஆடும் கூத்து a dance played by "Mannantribe" [கண்ணகி+கூத்து]
கர்ப்பூரவிலை	கர்ப்பூரவிலை karppūravilai, பெ.(n.) பயிரிட்ட கோயில் நிலங்களுக்கான வரி: tax collected for the temples arable hand. [கருப்பூரம்+விலை]
கரகரவண்டி	கரகரவண்டி karakaravaṇṭi, பெ.(n.) சுற்றி விளையாடும் சிறுமியர் ஆட்ட வகை; a children"s game. [கரகர (ஒலிக்குறிப்பு);+வண்டி]
கரகிராமம்	கரகிராமம் karakirāmam, பெ.(n.) அரசுக்கு வரி செலுத்தும் தனிச்சிற்றூர்; hamlet which pay tax to Government, 2.தன்னைத்தானே சுற்றி விளையாடும் விளையாட்டு வகை; a game, [கரம்+கிராமம்]
கரசோறு	கரசோறு karacōṟu, பெ.(n.) நீரையும் தயிரைச் சேர்த்துகரைத்த சோறு (கொ.வ.வ.சொ.43); cooked riced mixed with butter milk. [கரை+சோறு-கரைசோறு-கரசோறு]

கரடி	கரடி karaṭi, பெ.(n.) திருக்கோயிலூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tirukkoyilur.Taluk. [கரடு (சிறுகுன்று); – கரடி] கரடி karadi, பெ.(n.) 1. உடல் முழுவதும் அடர்த்தியான கருநிற மயிரை யுடையதும் கால்களில் கூரிய நகத்தை யுடையதுமான விலங்குவகை; indian black-bear, sloth-bear. "கொடுநாகமோடு கரடி" (தேவா. 1172, 6.);. 2. கரடி கத்துவது போலும் ஓசை யுடைய பறை; drum emutting sound similar to a bear to the growing. "கரடி சயம் வளர்படகம் பாவ நாசம்" (குற்றா. தல. சிவபூசை. 49);. மறுவ, உளியம், எண்கு பல்லம், குடாவடி, பல்லூகம், மிளிறு, எலு. ம, து.கரடி; கூய்-கரடி(புலி, சிறுத்தை);; தெ.கரடி(யானை);; கோத. கர்டி; க.,குட.,பட. கரடி; கொலா. கெடியக் (புலி);; நா. கரையக் (சிறுத்தை);; குவி. க்ரணி (புலி);; Skt, karain (el. ephant);; Pkt. karaçla (tiger);. [கரு → கருள் → கரள் → கரடி (கரிய நிறத்தது.] karadi a bear, from karadu, rough, knotty, uneven, the ultimate base of which must be kara or kar. The Tuda word for a bear is karsh (kar);. Comp, the Persian chars, kurd, harj, and even the Latin urs-us. Comp. also the samoiede korao, and the Tungusian kuti. (C.G.D.F.L. p. 591); என்று கர், கரடு அடிப்படையில் கால்டுவெல் கருதிப்பார்த்துள்ளார். கரடி
கரடிக்கல்	கரடிக்கல் karaṭikkal, பெ.(n.) திருமங்கலம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tirumangalam Taluk. [காடி+கல்]
கரடிக்குடி	கரடிக்குடி karaṭikkuṭi, பெ.(n.) வேலூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Vellore Taluk. [கரடி+குடி]
கரடிசித்தூர்	கரடிசித்தூர் karaṭicittūr, பெ.(n.) கள்ளக்குறிச்சி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Kallakuricci Taluk. [கரடி+சிற்றூர்]
கரடியூர்	கரடியூர் karaṭiyūr, பெ.(n.) சேலம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Salem Taluk. [கரடி+ஊர்]

கரண்டமுகுடம்	கரண்டமுகுடம் karaṇṭamukuṭam, பெ.(n.) பானையடுக்கு போன்ற மகுடம். crown resembling pottery layer. "பொற் பண்டாரத்துக்கு முதலாக ஒடுக்கின. ரத்நங் கட்டின கரண்டமுகுடம்" (Si, IV, 499);. [கரணியம்+முகுடம்]
கரண்டை	கரண்டை karaṇṭai, பெ.(n.) கால் தாண்டி விளையாட்டில் கரண்டைக் காலினைப் பிடித்துக் குனிந்து நிற்கும் நிலை (மதுரை மாவட்டம்);, a bending pose in children"s game. [கரண்டு-கரண்டை] கரண்டை1 karandai, பெ.(n.) 1. கற்பாழி (திவா.);; rocky cave cavern. "கல்பொறிந்தன்ன விட்டுவாய்க் கரண்டை" (மதுரைக் 482);. 2. முனிவர் வாழிடம் (திவா.);; the abode of sages, as mountain cave. [கரள் → கரண்டு → கரண்டை. கரண்டு = கரண்டுதல், சுழிதல், வளைதல்.] கரண்டை2 karandai, பெ.(n.) கமண்டலம்; water-vessel, used by ascetics. "சிமிலிக் கரண்டையன்" (மணிமே.3: 86);. மறுவ. கரண்டம் [கரம் + மண்டை – கரமண்டை → கரண்டை. மண்டை = மட்கலம்)
கரணப்பந்து	கரணப்பந்து karaṇappantu, பெ.(n.) துண்டு. சட்டைத் துணியை முறுக்கிச்செய்த திரியைக் கொண்டு விளையாடல்; a children"s play. [கரணம்+பந்து]

கரணம்	கரணம் karaṇam, பெ.(n.) தலை கீழாகப் பாய்கை (மதுரை மாவட்டம்);; somarsamlt. [கரு-கரணம்] கரணம்1 kararam, பெ.(n.) 1. அறிவுக்கருவி (அகக் கருவி);, உறுப்புக் கருவி (புலனறிவு);; intellect, cognition. 2. மனம்; mind. "பொறியொடு கரணத் தப்புறம்"(கம்பரா.தைல.27);. [கரு → கரணம் (செய்கை.] கரணம்2 karanam, பெ.(n.) 1. கையாற் செய்யுந்தொழில்; work by one's hand. "சித்திரக் கரணஞ் சிதைவின்று செலுத்தும்" (சிலப் 3: 54);. 2. பொறிகள்; organ of sense, "கரணங்க ளெல்லாங் கடந்து" (திருவாச. 10, 9);. 3. வதுவைச்சடங்கு; marriage ceremony. "ஐயர் யாத்தனர் கரண மென்ப" (தொல், பொருள். 145);. 4. கலவி 'சூடா'
கரணிக்கசோடி	கரணிக்கசோடி karaṇikkacōṭi, பெ.(n.) கணக்கர் வரி; tax for village accountant. [கரணம்-கரணிக்கம் + சோடி]

கரணை	கரணை karaṇai, பெ.(n.) சிறுசிறுதுண்டுகளாக வெட்டப்பட்ட கரும்பு, sugarcane pieces. [கரள-கரணை] கரணை1 karanai, பெ.(n.) 1. கரணைக்கிழங்கு; elephant yam; 2. சேனைக்கிழங்கு; tuberous rooted herb. [கரள் → கரணை. கரணை = மேற்பாகம் சமனற்றுக் கரடு முரடாக அமைந்துள்ளமை காண்க.] கரணை2 karanai, பெ.(n.) 1. கொத்துக்கரண்டி (வின்.);; Small trowel. [கரள் → கரண் → கரணை. கரள் = திரட்சி, கட்டி, உருண்டை.] கரணை3 karanai, பெ.(n.) 1. கரும்பு முதலியவற்றின் துண்டு; piece cut off, as sugarcane cut crosswise. 2. வீணைத்தண்டு (வின்.);; main body of vina. 3. புண்வடு; scar of wound (வின்.);.
கரவம்	கரவம் karavam, பெ.(n.) வஞ்சம், vengence. "ஞாலம் இடுபிச்சைதம் கரவம் ஆக உழிதந்து" (சம்3:83:7);. [காவு-கரவம்] கரவம் karavam, பெ.(n.) காட்டீந்து; wild date-palm. [கரு → கர → கரவு + அம்.]
கரிக்கண்டானி	கரிக்கண்டானி karikkaṇṭāṉi, பெ.(n.) சிவகங்கை வட்டத்திலுள்ள சிற்றுர்; a village in Sivaganga Taluk. [கரி+கண்டன் ஆனி]
கரிக்கல்	கரிக்கல் karikkal, பெ.(n.) அரக்கோணம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Arakkonam Taluk. [கரு-கரி+கல்] கரிக்கல் kari-k-kal, பெ.(n.) கரிசல் மண்; black soil. [கரி → கரிக்கல்.]

கரிக்காலி	கரிக்காலி karikkāli, பெ.(n.) திண்டுக்கல் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Dindukkal Taluk. [கரு-கரி+(கல்லி); காலி] கரிக்காலி karikkai, பெ.(n.) திண்டுக்கல் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Dindiguldt. [கரிக்கல் → கரிக்கலி → கரிக்காலி.கரிக்கல் = கரிசல் மண்.]
கரிக்கிலி	கரிக்கிலி karikkili, பெ.(n.) மதுராந்தகம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றுர்; a village in Madurandagam Taluk. [கரு-கரி+(கல்லி); கிலி] கரிக்கிலி karikkli, பெ.(n.) காஞ்சிபுரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Kanchipuram dt. [கரிக்கல் + கரிக்கில் – கரிக்காலி. கரிக்கல் = கரிசல் மண்.]
கரிகந்தாங்கல்	கரிகந்தாங்கல் karikantāṅkal, பெ.(n.) வாலாசா வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Wallajah Taluk. [கரிகன்+சதாங்கல்(ஏரி);]
கருக்கடை	கருக்கடை karukkaṭai, பெ.(n.) உற்றறிதல், பொறுப்பு. As observation, attending with care. [கருக்கு-கருக்கடை]
கருக்காத்தி	கருக்காத்தி karukkātti, பெ.(n.) திருவாடணை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruvadanai Taluk. [கருக்கல்+ஆத்தி] கருக்காத்தி karukkātti, பெ.(n.) திருவாடானை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruvadanai Taluk. [கருக்கல்+ஆத்தி]
கருக்காமாலை	கருக்காமாலை karukkāmālai, பெ.(n.) மதுராந்தகம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Madurandagam Taluk. [கருக்கல் + மாலை]

கருக்கை	கருக்கை karukkai, பெ.(n.) கடலூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Cuddalore Taluk. [கரு-கருக்கை] கருக்கை karukkai, பெ.(n.) கடலூர் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Kadalur taluk. [கருக்கன் + ஊர் – கருக்கனூர் – கருக்கை(மரூஉ);.]
கருங்காத்து	கருங்காத்து karuṅkāttu, பெ.(n.) அதிக ஈரப்பதத்துடன் வீசும் காற்று (கொ.வ.வ.சொ. 44); [கரும்+காற்று]
கருங்குருவை	கருங்குருவை karuṅkuruvai, பெ.(n.) நெல் வகை. (வ.வ.வே.க.17); a variety of paddy [கரும்+குருவை]
கருஞ்சுத்தி	கருஞ்சுத்தி karuñcutti, பெ.(n.) பரமக்குடி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Paramakudi Taluk. [கரும்+கழுத்தி]
கருஞ்செவலை	கருஞ்செவலை karuñcevalai, பெ.(n.) மாட்டின் spin; brownish colour. [கரும்+செவலை]
கருடி	கருடி karuṭi, பெ.(n.) சிலம்பம்; the play dilambam. [காருடி-கருடி]
கருணாவயல்	கருணாவயல் karuṇāvayal, பெ.(n.) பரமக்குடி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Paramakudi Taluk. [கருணன்+வயல்]
கருதூசி	கருதூசி karutūci, பெ.(n.) இரட்டையில் தாருக்குச்சியை சொருகி சுற்றப் பயன்படும் கருவி. (நெ.தொ.க.55); a device in loom. [கரு+தூசி]

கருநிலம்	கருநிலம் karunilam, பெ.(n.) செங்கல்பட்டு வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Chingleput Taluk. [கரு+நிலம்] கருநிலம் karu-nilam, பெ.(n.) 1. பயன்படாத நிலம் (திவா);; barren soil, useless, waste land. 2. கருமண் வயல்; paddy field with black soil. ம. கரிநிலம்;க. கரிநெல. [கரு + நிலம்.]
கருப்படித்துண்டு	கருப்படித்துண்டு karuppaṭittuṇṭu, பெ.(n.) கடலூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றுர்; a village in Cuddalore Taluk. [கரும்பு+அ+துண்டு] கருப்படித்துண்டு karuppadi-t-tundu, பெ.(n.) கடலூர் மவாட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Kadalūr dt. [கரும்பு + அடி + துண்டு - கரும்படித் துண்டு →கரும்படித்துண்டு (கரும்பு வயலைச் சார்ந்த கீழ்ப்பகுதித் துண்டு நிலம், அந்நிலத்திலமைந்த சிற்றூர்.]
கருப்பனூர்,	கருப்பனூர், karuppaṉūr, பெ.(n.) திருப்பத்துர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Thiruppattur Taluk. [கரும்பன்+ஊர்]
கரும்பாடு	கரும்பாடு karumpāṭu, பெ.(n.) அகத்தீசுவரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Agastheeswaram Taluk. [கரும்+பாடு] கரும்பாடு karu-m-badu, பெ.(n.) ஏரியின் நீர்ப்பிடி வரையுள்ள நிலம்; margin of a tank between the bund and the water limit, usually clayey. [கரு → கரும் + பாடு – கரும்பாடு. கரு = மேடு. நீர்ப்பரப்பைத் தொடும் நிலப்பரப்பு கரும்பாடு எனப்பட்டது. படு → பாடு = தொடுதல்.]
கருப்புச்சட்டி	கருப்புச்சட்டி karuppuccaṭṭi, பெ.(n.) கன்னடக்காரர்களால் செய்யப்படும் சட்டி, black pottery. [கருப்பு + சட்டி]

கருப்பூர், உக்கடை	கருப்பூர், உக்கடை karuppūrukkaṭai, பெ.(n.) அறந்தாங்கிவட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Arantangi Taluk. [கருப்பூர்-உக்கடை]
கரும்பூர்	கரும்பூர் karumpūr, பெ.(n.) குடியாத்தம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Gudiyattam Taluk. [கரும்பு + ஊர்]
கருமள்	கருமள் karumaḷ, பெ.(n.) முதுகுளத்தூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in MudukulatturTaluk. [கரு+மால்]
கருமாண்டபதி	கருமாண்டபதி karumāṇṭapati, பெ.(n.) கிருட்டிணகிரி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Krishnagiri Taluk. [கருமாண்டன்+பதி] கருமாண்டபதி karumangapadi, பெ.(n.) தருமபுரி l மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Dharamapuri dt. [கருமன் + ஆண்ட + பதி –கருமாண்டபதி.]
கருமாயம்	கருமாயம் karumāyam, பெ.(n.) 1. தொந்தரவு trouble, 2.கருவினை; black magic. [கரு+மாயம்] கருமாயம் karu-mayam, பெ.(n.) 1. அதிகவிலை; ex-orbitant price. கத்திரிக்காய் கருமாயமாய் விற்கிறது (கொ.வ.); 2. அருமையானது (வின்.);; that which is scarce. 3. ஏவல் தீவினை; black magic. [கரு + மாயம். கரு = பெருமை, அருமை, சிறப்பு, மிகுதி, தீமை. மயம் → மாயம் (தன்மை);.]
கருவடிப்பங்கு	கருவடிப்பங்கு karuvaṭippaṅku, பெ.(n.) மண் கருப்பாக இருக்கும் பகுதி, blacksol [கருவடி+பங்கு]

கருவ மரம்	கருவ மரம் karuvamaram, பெ.(n.) நாட்டு மர வகை. (ம.வ.தொ.77); a tree. [கருவேல்+மரம்]
கரை உருளை	கரை உருளை karaiuruḷai, பெ.(n.) கரைப்பாவு சுற்றுவதற்கு உதவும் கரை உருளை. (ம.வ.தொ.77); a device in loom. [கரை+உருளை]
கரைக்கன்னி	கரைக்கன்னி karaikkaṉṉi, பெ.(n.) கரை நூல்; thread used for border in weaving. (நெ.தொ.க.56); [கரை+கன்னி, கண்ணி→ கன்னி]
கரையர்	கரையர் karaiyar, பெ.(n.) சிண்டு நடனம் ஆடுகின்ற பழங்குடிமக்கள்; atribe. [கரு+கரையர்]
கல்பாவி	கல்பாவி kalpāvi, பெ.(n.) பவாணிவட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Bavani Taluk. [கல்+சபாவி]
கல்பிடித்தல்	கல்பிடித்தல் kalpiṭittal, பெ.(n.) அம்மானை விளையாட்டு வகை; a variety of "ammanai" game. [கல்+பிடித்தல்]
கல்மாரி	கல்மாரி kalmāri, பெ.(n.) மழை வரும்போது விழும் பனிக்கட்டித்துகள், (கொ.வ.வ.சொ. 45); hail. [கல்+மாரி] கல்மாரி1 kamari, பெ.(n.) கன்மழை பார்க்க;See kapmalai. [கல் + மாரி.] கல்மாரி1 kamari, பெ.(n.) கன்மாரி பார்க்க;See kaqmări2 [கல் + மாரி.]
கல்யாணக்கொட்டு	கல்யாணக்கொட்டு kalyāṇakkoṭṭu, பெ.(n.) தப்படித்தல் வகைகளில் ஒன்று; a mode of beating drum. [கலியாணம்+கொட்டு]

கல்யாணதிருமேனி	கல்யாணதிருமேனி kalyāṇatirumēṉi, பெ.(n.) நோயற்ற உடல்; healthy body. [கலியாணம்+திருமேனி]
கல்யாணம்	கல்யாணம் kalyāṇam, பெ.(n.) குதிரைக் கல்லு விளையாட்டில் பயன்படுத்துதல்; a term used at "kudiraikkal" game. [கலியானம்-கல்யாணம்] கல்யாணம் kaiyaram, பெ.(n.) கலியாணம் பார்க்க;See kaiyaram, "கல்யாணஞ் செய்து கடிபுக்கு" (நாலடி. பிறர்மன.9.);. எரு:கல்யாணம் vedic. kalyan [கலியாணம் → கல்யாணம்.]
கல்யாணி	கல்யாணி kalyāṇi, பெ.(n.) கள்ளக்குறிச்சி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Kallakkuricci Taluk. [கலியாணி-கல்யாணி]
கல்லடம்	கல்லடம் kallaṭam, பெ.(n.) கோடியம்மன் திருவிழாவில் காளிவேடம் பூணுபவர் அணியும் a sol ; dressworn by the devotee. [சல்லடம் – கல்லடம்]
கல்லடர்	கல்லடர் kallaṭar, பெ.(n.) மலைக்குகை; mountain cavern. "கான மொடு கல்லடருள் இல இடரும் நீங்கி"(நீல 1:9);. [கல் + சுடர்]

கல்லல்	கல்லல் kallal, பெ.(n.) சிவகங்கை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Sivaganga Taluk. [கல்-கல்லல்] கல்லல்1 kallal-, தொ.பெ.(vbl.n.) 1. அரித்தல்; siting, "கரைகல்லித்திரை" (தேவா.10.);. 2. துருவல்; scooping. 3. தோண்டல்; boring. "யோசனைய கலங்கல்லி" (திரு விளை-11); (த.மொ.அ.);. [கல் + அல். 'அல்' தொ.பெ.ஈறு.] கல்லல்2 kallal, தொ.பெ.(vbl.n.) கல்லடைப்பை நீக்குதல்; removing the obstruction of stone in the bladder. [கல் + அல். 'அல்' தொ.பெ.ஈறு.] கல்லல்3 kallal, பெ.(n.) குழப்பம்; disturbance,chaos, confusion, tumult.
கல்லாங்காடு	கல்லாங்காடு kallāṅkāṭu, பெ.(n.) கல் நிறைந்த நிலம், (கொ.வ.வ.சொ. 45.); agrand or stone. [கல் + அம்+காடு]
கல்லாடை	கல்லாடை kallāṭai, பெ.(n.) சிற்பியர் வடிவமைக்கும் ஒர் அணிகலன்; an ornament in sculpture. [கல் – ஆடை] கல்லாடை kal-l-ädai, பெ.(n.) காவியுடை; cloth dyed in red ochre, worn by those who have renounced the world. "கோத்த கல்லாடையும்" (தேவா. 590.2.);. ம. கல்லாட [கல் + ஆடை. காவிக்கல்லின் நிறம் ஊட்டப்பட்ட துணி. கல் = காவிக்கல்.]
கல்லாம்பிரம்பு	கல்லாம்பிரம்பு kallāmpirampu, பெ.(n.) திருவாடானை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruvadanai Taluk. [கல்+அம்+பிரம்பு]
கல்லாமண்ணா	கல்லாமண்ணா kallāmaṇṇā, பெ.(n.) தொட்டு விளையாடல்; a game of children. [கல்லா+மண்ணா]

கல்லிமடையான்	கல்லிமடையான் kallimaṭaiyāṉ, பெ.(n.) ஒரு வகை நெல் (கொ.வ.வ.சொ. 45); A variety of paddy. [கல்லி+மடை+ஆன்]
கல்லுக்குச்சி	கல்லுக்குச்சி kallukkucci, பெ.(n.) குச்சியினையும் கல்லினையும் தொட்டுவிளையாடுதல்; a game with pebbles and sticks. [கல்லு+குச்சி]
கல்லுச்சோளம்	கல்லுச்சோளம் kalluccōḷam, பெ.(n.) சோள வகை. (வ.வ.வே.க.17.); a variety of fowar. [கல்+சோளம்]
கல்லுவைத்தல்	கல்லுவைத்தல் kalluvaittal, பெ.(n.) நெற்றியில் கல்லை வைத்து தண்டித்தல்; punishing in laping pebbles on forehead. [கல்லு+வைத்தல்]
கல்லெடுத்தல்	கல்லெடுத்தல்2 kalleṭuttal, பெ.(n.) பல கற்களை ஓர் இடத்திற்கு கொண்டுவரும் விளையாட்டு வகை (மதுரை மாவட்டம்);; a game of children. [கல்+எடுத்தல்] கல்லெடுத்தல் kalleṭuttal, பெ.(n.) சிறு கற்களை வரிசையாக வைத்து எடுத்து விளையாடுதல்; playing with pebbles a children game. [கல்+எடுத்தல்]
கல்லேரி	கல்லேரி kallēri, பெ.(n.) திருவண்ணாமலை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruvannamalai Taluk. [கல்+ஏரி]
கலங்காணி	கலங்காணி kalaṅkāṇi, பெ.(n.) நாமக்கல் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Namakkal Taluk. [ஒருகா.கலிங்கு+காணி]
கலசங்குடி	கலசங்குடி kalacaṅkuṭi, பெ.(n.) சிவகங்கை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Sivagangai Taluk. [கலசம்+குடி]

கலஞ்சொரிகளிறு	கலஞ்சொரிகளிறு kalañcorikaḷiṟu, பெ.(n.) மரக்கலங்களில் கடல் வழியாகக் கொண்டு வரப்பட்ட யானைகள். elephants brought from foreign country by ship. "தீ வாந்தரத்து பூபாலர் திறை விடுத்த கலஞ்சொரிகளிறுமுறை முறை நிற்ப"(முதல். குலோத்துங்கண்.மெய்கீர்த்தி);. [கலம்+சொரி+களிறு]
கலப்பக்காடு	கலப்பக்காடு kalappakkāṭu, பெ.(n.) அறந்தாங்கி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Arantangi Taluk. [கலப்பை+காடு]
கலவாங்கட்டி	கலவாங்கட்டி kalavāṅkaṭṭi, பெ.(n.) உடைந்த ஒடு (மதுரை மாவட்டம்);; broken tiles. [கலவாய்+கட்டி] கலவாங்கட்டி kalavāṅgaṭṭi, பெ. (n.) உடைந்த ஒடு (யாழ்ப்.);; [கலயம் → கலவம் + சட்டி - கலவஞ்சட்டி → கலவங்கட்டி (கொ.வ);.]
கலன்	கலன் kalaṉ, பெ.(n.) கடன், உரிமைத் தொடர்பு. dept. or right. "இந்நிலத்துக்கு எப்பேற்பட்ட கலனும் இல்லை. கலனுளவாய்த் தொற்றுங் கால் நாங்களே தீத்து குடுக்கக் கடவோம்" (தெ.கல்.தொ.12பகு.1கல்.190);. [கள்-களன்-கலன்] கலன்1 kalaṉ, பெ. (n.) தடை வில்லங்கம்; encumbrance. "மனைக்கு… எப்பேர்ப்பட்ட கலனுமில்லை" (S.I.I.i.104);. [கல் + அன் - கலன். கல் = கருமை, குற்றம்.] கலன்2 kalaṉ, பெ. (n.) 1. பூண்; jewel. 2. நாவாய்; ship. 3. யாழ்; lute. "கலனிடைத் தருவதும்" (கந்தபு. திருநாட்டு 48.);. [குல் → கல் → கலன். (உட்குழிவானது. உள்ளீடு கொண்டது.]

கலி	கலி kali, பெ.(n.) வடவர் சூது விளையாட்டில் தோல்வியினைக் குறிக்கும் சொல் (மதுரை மாவட்டம்);; a term used to refer to depatin game by northewers. [கல்-கலி] கலி1 kalittal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒலித்தல்; to sound, clamour, roar. "கடவுட் பராவி நமர்கலிப்ப" (திருக்கோ.279.);. 2. யாழொலித்தல் (திவா.);; to sound as Yal. 3. செழித்தல்; to grow luxuriantly. "ஆர்பெயற்கலித்த… நெல்லின்" (நெடுதல்.21);. தெ.கலுகு கலிகின்சு (உருவாக்கு);. [குல் → கல் → கலி.] கலி2 kalittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. முளைத்தல், பிறத்தல்; to sprout, come into being. "களியிடைக் கலித்த தென்ப" (ஞானா.11);. மழை பெய்தால் மீன் கலிக்கும் (நெல்லை);.
கலிகடந்தான்.	கலிகடந்தான். kalikaṭantāṉ, பெ.(n.) சிதம்பரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Chidambaram Taluk. [கலி+கடந்தான்]
கலிங்கலேரி	கலிங்கலேரி kaliṅkalēri, பெ.(n.) திரு வண்ணாமலை வட்டத்திலுள்ள சிற்றுர்; a village in Tiruvannamalai Taluk. [கலிங்கு+கலிங்கல்+ஏரி]
கலிங்கியம்	கலிங்கியம் kaliṅkiyam, பெ.(n.) கோபி செட்டிப்பாளையம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றுர்; a village in Gopichettipalayam Taluk. [கலிங்கு - கலிங்கல் + ஏரி]
கலிதீர்த்தான்	கலிதீர்த்தான் kalitīrttāṉ, பெ.(n.) சிவகங்கை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Sivaganga Taluk. [கலி+தீர்த்தான்]

கலிதேரி	கலிதேரி kalitēri, பெ.(n.) திருவண்ணாமலை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruvannamalai Taluk. [கலியன்-கலிதன்+ஏரி]
கலிவாப்பங்கு	கலிவாப்பங்கு kalivāppaṅku, பெ.(n.) களிமண் நிலப்பகுதி (வ.வ..வே.க.17); clay ground. [களி-களிவை+பங்கு]
கலை-த்தல்	கலை-த்தல் kalaittal, செ.கு.வி.(v.i.) ஒரு குழிக்காயை எடுத்தல் (திருச்சி.வ);; to take from one pit. [கலை-கலைத்தல்]
கவட்டை	கவட்டை kavaṭṭai, பெ.(n.) கிளிகடி கருவி (மதுரை மாவட்டம்);; a device to frighten and device parrots. [கவடு-கவட்டை] கவட்டை1 kavaṭṭai, பெ. (n.) 1. மரக்கிளையின் கவர்; fork of a branch, branching root. 2. இரு தொடைகளுக்கு இடையே உள்ள இடைவெளி; fork of the legs, crotch. கவட்டையில் கையைக் கொடுத்துத் தூங்கிக் கொண்டிருந்தான் (உ.வ.);. ம. கவட்ட; க. கவதெ, கவடு, கவெ, கவல்; கோத. கவ்ட்; துட. கவ; து. கபெ, கபர்;தெ. கவட. [கவடு → கவட்டை (மு.தா.14);.] கவட்டை2 kavaṭṭai, பெ. (n.) 1. கவை, பிரிவு; cleavage. 2. சுண்டுவிரல்; the bow for shooting pellets. [கவை → கவடு → கவட்டை.]
கவட்டைக்கம்பு	கவட்டைக்கம்பு kavaṭṭaikkampu, பெ.(n.) இரண்டாகப் பிளந்துள்ள கம்பு வண்டி யுருட்டுதல்விளையாட்டில் பயன்படுவது; forked pole. [கவட்டை+கம்பு]

கவணை	கவணை kavaṇai, பெ.(n.) விருத்தாசலம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Viruddhachalam Taluk. (கொ.வ.வ.சொ. 43); [கவண் – கவணை] கவணை2 kavaṇai, பெ.(n.) வாய்க்கால் நீரோட்டத்தைத் தடுக்கப் போடும் தடுப்பு: an obstantion made at flowing water cannel. [கவுண் – கவணை] கவணை1 kavaṇai, பெ. (n.) கவண் பார்க்க;See kavan. "இலங்கொளி மருப்பிற் கைம்மா உளம்புநர் புலங்கடி கவணையில் பூஞ்சினை யுதிர்க்கும்" (கலித்.23);. க. கவணெ; து. கவணெ; ம. கவண;கோத. கிவ்ண்டிதல். [கவள் → கவண் = கவட்டை போன்ற கயிற்றுக்கருவி. கவண் → கவணை (மு.தா.13);.] கவணை2 kavaṇai, பெ. (n.) 1. தொழுவத்தில் மாட்டிற்கு வைக்கோல் புல் முதலியன போடும் தடுப்பு; a wickered ring for feeding cattle. கவணையில் வைக்கோல் போட்டு விட்டீரோ (உ.வ.);.
கவுண்	கவுண் kavuṇ, பெ.(n.) கயிற்றில் கட்டப்பட்ட பட்டையான தோலில் கல்லை வைத்துச் சுழற்றி வீசி எறியும் சிறு கருவி; sling, made up of for branch. [கவண்-கவுண்]
கவுறுவாய்க்கால்	கவுறுவாய்க்கால் kavuṟuvāykkāl, பெ.(n.) சிறு வாய்க்கால் (கொ.வ.வ.சொ. 47); a small canee. [கவை+உறு+வாய்க்கால்]
கழறிகோல்	கழறிகோல் kaḻniāl, பெ.(n.) ஒரு நில அளவு கோல்; a linear measurement pole. "இந்நிலம் கழறி கோலால் ஆயிரத்து நாநூறு குழி". (Si,III,156);. [கழறி+கோல்]
கழிதட்டு	கழிதட்டு kaḻitaṭṭu, பெ.(n.) மாடுகள் தின்னாமல் கழிக்கும் தீவனத்தட்டை; left over stalk etc of toddes. [கழி+தட்டு]

கழிமடை	கழிமடை kaḻimaṭai, பெ.(n.) நீர் கடைசியாகச் சென்று சேரும் மடை (கொ.வ.வ.சொ. 47); to lastend channel oftant. [கழி+மடை] மறுவ. கடை மடை
கழுகேர்கடை	கழுகேர்கடை kaḻuārkaṭai, பெ.(n.) சிவகங்கை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Sivagangai Taluk. [கழுகு + ஏர் + கடை]
கழுஞ்சிக்கல்	கழுஞ்சிக்கல் kaḻuñcikkal, பெ.(n.) சிறுவர்களின் ஒரு வகை விளையாட்டு, a chileren"s game [கழஞ்சி + கல்]
கழுத்துக்கட்டி	கழுத்துக்கட்டி kaḻuttukkaṭṭi, பெ.(n.) வண்டியில் மாட்டைக் கட்டுவதற்காகக் கழுத்தில் பிணைக்கப்பட்டிருக்கும் கயிறு: (கொ.வ.வ.சொ. 47); [கழுத்து+கட்டி]
கழுதூர்	கழுதூர் kaḻur, பெ.(n.) விருத்தாசலம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Viruddhachalam Taluk. [கழுது + ஊர்]

கழுமலம்	கழுமலம் kaḻumalam, பெ.(n.) திருக்கோயிலூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Thirukkoyilur Taluk. [கெழுமல்-கழுமல்+அம்] கழுமலம் kaḻumalam, பெ. (n.) 1. திருஞான சம்பந்தர் பிறந்த ஊர்; the birth place of Thirugnana sambandar. "கழுமல முதுபதிக் கவுணியன் கட்டுரை" (தேவா. 127-12);. 2. சீர்காழியின் பன்னிரு பெயர்களுள் ஒன்று; one of the twelve names for Sirgali, a Saiva shrine in Tanjore district. கருங்குவளை கருநெய்தல் கண்காட்டும் நாட்டிலுள்ள ஊர்; name of an ancient town in the cera country "நற்றேர்க் குட்டுவன் கழுமலத் தன்ன" (அகநா.270-9);. மறுவ. சீர்காழி, திருப்பிரமபுரம், திருப்புகலி, திருச்சிரபுரம், திருச்சண்பை நகர், திருப்புறவம், திருப்பூந்தராய், திருவேணுபுரம், இருதோணிபுரம், திருக்கொச்சைவயம், திருவெங்குரு (பெரியபு. திருஞான.14); [கழுவுமலம் → கழுமலம்.] கழுமலம் kaḻumalam, பெ. (n.) 1. திருஞான சம்பந்தர் பிறந்த ஊர்; the birth place of Thirugnana sambandar. "கழுமல முதுபதிக் கவுணியன் கட்டுரை" (தேவா. 127-12);. 2. சீர்காழியின் பன்னிரு பெயர்களுள் ஒன்று
கள்ளக்காத்தான்	கள்ளக்காத்தான் kaḷḷakkāttāṉ, பெ.(n.) அறந்தாங்கி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Arantangi Taluk. [கள்ளர்+காத்தன்]
கள்ளக்காரி	கள்ளக்காரி kaḷḷakkāri, பெ.(n.) அருப்புக் கோட்டை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; A village in Aruppukkottai Taluk. [கள்ளன்+காரி]
கள்ளக்காய்	கள்ளக்காய் kaḷḷakkāy, பெ.(n.) நிலக்கடலை, (கொ.வ.வ.சொ 47); groundnut. [கடலைக்காய்-கள்ளக்காய்] கள்ளக்காய் kaḷḷakkāy, பெ. (n.) பழுக்காமற் பழுக்கும் காய்; unripe fruit even when simulated for ripening (சா.அக.);. [கள்ளம் + காய்.]
கள்ளத்தி	கள்ளத்தி kaḷḷatti, பெ.(n.) சிவகங்கை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Sivagangai Taluk. [கள்ளன்+அத்தி]

கள்ளந்திரி	கள்ளந்திரி kaḷḷantiri, பெ.(n.) மதுரை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Madurai Taluk. (கொ.வ.வ.சொ. 47); [கள்ளன்+திரி]
கள்ளமுத்து	கள்ளமுத்து kaḷḷamuttu, பெ.(n.) கட்டாட்டத்தில் திருட்டுத்தனமாக முத்துபோடுதல்; deceiving play. [கள்ளம்+முத்து]
கள்ளிக்குடி	கள்ளிக்குடி kaḷḷikkuṭi, பெ.(n.) பாண்டிய நாட்டுச் சிற்றூர்; a village in Pandiya territory. [கள்ளி+குடி]
கள்ளி	கள்ளி kaḷḷi, பெ.(n.) ஒரு வகை மாட்டு நோய்; a kind of cattle disease. "பெருமானடிகளுக்கு குடுத்தபசு கள்ளிகொள்ள காக்கமாட்டாது". (Sii, XIX, 151);. [கள் – கள்ளி[கள்ளி1 kaḷḷi, பெ. (n.) 1. முட்செடிவகை; spurge. "கள்ளியங் கடத்திடை கேழல் பார்க்கும்" (ஐங்குறு. 323);. 2. திருகுகள்ளி, milk-hedge. 3. இலைக்கள்ளி; five - tubercled spurge. 4. சதுரக்கள்ளி; square spurge. 'கள்ளிக் கொம்புக்கு வெள்ளிப்பூண் கட்டினாற் போல்' (பழ);. 5. மண்டங்கள்ளி; cement plant. 6. சப்பாத்துக்கள்ளி; common prickly pear. 7. சாதிக்காய் மரம்; deal-tree.
கள்ளுக்கலயம்	கள்ளுக்கலயம் kaḷḷukkalayam, பெ.(n.) பதனியெடுக்கப்பயன்படும் கலயம் (ம.வ.தொ. 78); earthern pot used to tap palm juice. [கள்ளு+கலயம்]
கள்ளுத்தண்ணி	கள்ளுத்தண்ணி kaḷḷuttaṇṇi, பெ.(n.) கள்; (கொ.வ.வ.சொ. 47); toddy. [கள்ளு+தண்ணி]

களக்குடி	களக்குடி kaḷakkuṭi, பெ.(n.) அறந்தாங்கி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Arantangi Taluk. [களக்காய்-களம்+குடி] களக்குடி1 kaḷakkuḍi, பெ. (n.) கும்பகோணம் வட்டம் திருக்கோடிகாவல் அருகில் உள்ள ஒரூர்; a place near Thirukkodikaval in Kumbakonam taluk. "களக்குடி வாய்க்காலாறு பாயவும்" (தெ.இ.கல்.தொ. 19 கல் 114);. [களம் + குடி - களக்குடி = களத்தின் ஒரக்குடியிருப்பு.] களக்குடி2 kaḷakkuḍi, பெ. (n.) கல்லிடைக் குறிச்சியின் பழைய பெயர்; old name of Kalliḍaikkurucci of Ambasamudram taluk. "களக்குடியில் எழுந்தருளியிருக்க" (தெ.இ.கல்.தொ.23 கல் 91 கி.பி குலசேகரன் காலம்);. [களா + குடி - களாக்குடி = களக்குடி.]
கள்ங்கண்ணி	கள்ங்கண்ணி kaḷṅkaṇṇi, பெ.(n.) களத்தின் அடியில் தங்கும் மண்ணோடு கூடிய நெல். (வ.வ.வே.க.18); left out paddy on the thre shing floor. [களம்+தண்ணி]
களகண்மாய்	களகண்மாய் kaḷakaṇmāy, பெ.(n.) சிவகங்கை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Sivagangai Taluk. [களம் + கண்மாய்]
கள(த்)திரம்	கள(த்)திரம் kaḷattiram, பெ.(n.) மனைவி; wife, விலக்குமவன் தந்தையைக் கொன்று தள்ளையைக் களத்திரம்" (TAS ii, p, 173207);.
கனதம்	கனதம் kaṉatam, பெ.(n.) பெருச்சாளி; bandicoot. "மூடிகம், களதம், உந்துரு, பெருச்சாளி" (நிகபி.8:22);. [கள்ளதம்-களதம்]
களபங்குடி	களபங்குடி kaḷapaṅkuṭi, பெ.(n.) திருவாடானை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruvadanai Taluk. [களபம்+குடி]
களமணிசம்	களமணிசம் kaḷamaṇicam, பெ.(n.) வளமிக்க நெற்கதிர். fine paddy corn. "பொற்றாமரை மலர்மிசை விளைவுறு களமணிசமென மிளிர்ந்தி லங்கு" (PNDCPP95-115);. [கள்-கள+மணியம்]

களி	களி kaḷi, பெ.(n.) இராமநாதபுரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Ramanadhapuram Taluk. [களம் – களரி] களி1 kaḷittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மகிழ்ச்சியில் திளைத்தல்; to exult, rejoice, glow with delight. "கருணைமுட்டப் பருகிக்களித்து" (திருவாச. 6,33);. 2. கள்ளைப்பருகி வெறி கொள்ளுதல்; to be intoxicated to revel, as bees feeding on toddy. "களிப்பவர் தமக்கு மோர்கதி யுண்டாகுமோ" (கந்தபு. திருநாட். 12.);. 3. மதமுடையதாதல்; to be in rut, as an elephant. "கண்ணயற் களிப்பன வண்ணல் யானை" (சீவக.. 566.);. 4. செருக்குதல்; to be proud, vain, conceited. "முழுவதூஉங் கற்றனமென்று களியற்க" (நீதிநெறி. 14.);. ம. களி, களிக்குக; க.கள்; தெ. கல்லு; து. கலி; Afric. ge luk. [கள் → களி.] இச்சொல் முதலில் கள்ளுண்டு களித் தலையே குறித்தது. கள்ளுண்டு களித்திருப் போனைக் "களி" என்றழைத்தனர் (நன்-39);. பின்னர் இச்சொல் நால்வகை மகிழ்ச்சிகளைக் குறிக்கும் பொதுச் சொல்லாயிற்று. திருவள்ளுவர் காலத்திலேயே இவ்வுயர் மாற்றத்தை இச்சொல் பெற்றுள்ளது. உள்ளக் களித்தலும் (குறள். [illegible]) நோக்குக
களரிப்பணம்	களரிப்பணம் kaḷarippaṇam, பெ.(n.) திருமணம் முடிந்த பிறகு பணிசெய் குடிகளுக்கு கொடுக்கப்படும் அன்பளிப்பு: (கொ.வ.வ.சொ.47); [களி+பணம்]
களவா	களவா kaḷavā, பெ.(n.) செஞ்சி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Señji Taluk. [குள+ வாய்]
களவாணி	களவாணி kaḷavāṇi, பெ.(n.) திருடன்; (கொ.வ.வ.சொ. 47); thief. [களவு + ஆளி] களவாணி kaḷavāṇi, பெ. (n.) களவாளி பார்க்க;See kaḷavali. [களவாளி → களவாணி (த.வ.74);.]

களிப்பாக்கு	களிப்பாக்கு kaḷippākku, பெ.(n.) பல்லாங்குழிக் காயாகத் தஞ்சையில் பயன்படுத்தும் பாக்கு are canut used for playing indoor-game. [களி+பாக்கு] களிப்பாக்கு kaḷippākku, பெ. (n.) 1. வேகவைத்துச் சாயமூட்டிய பாக்கு (பதார்த்த. 1441);; boiled areca nut covered with thick paste; areca-nut boiled and dried. 2. தெங்கம்பாக்கு; another kind of areca nut (சா.அக.);. ம. களப்பாக்கு [களி + பாக்கு.]
களியல்	களியல் kaḷiyal, பெ.(n.) விளவங்கோடு வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Vilavangodu Taluk. [கழியல்-களியல்]
களுகாடி	களுகாடி kaḷukāṭi, பெ.(n.) சிவகங்கை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Sivagangai Taluk. [கழுகு + ஆ]
களையூர்	களையூர் kaḷaiyūr, பெ.(n.) கடலூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Cuddalore Taluk. [களை+ஊர்]
கற்கடகம்	கற்கடகம் kaṟkaṭakam, பெ.(n.) கடக (ஆடி); மாதம். "இவ்வாட்டை கற்கடக ஞாயிற்று வெள்ளிக்கிழமை" (SI, II,106);. [கல்+கடகம்] கற்கடகம் kaṟkaṭakam, பெ.(n.) இரட்டைக்கை முத்திரையின் ஒரு வகை; double hand pose in dance. [கல் + கடகம்]
கற்கடை	கற்கடை kaṟkaṭai, பெ.(n.) கற்குவியல்; mound of stones, "தென்வடமான பெருவழிக்கும் கற்கடைக்கும் மேற்கு". (IPS.559);. [கல்+(கிடை); கடை]
கற்பகம்	கற்பகம் kaṟpakam, பெ.(n.) சேலம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Selam Taluk. [கல் + (பாங்கம்); பகம்]

கற்பூரக்குடுக்கை	கற்பூரக்குடுக்கை kaṟpūrakkuṭukkai, பெ.(n.) பரமக்குடி வட்டத்திலுள்ள சிற்றுர்; a village in Paramakudi Taluk. [கற்பூரம்+கொடுக்கை]
கற்றாழைச்சரடு	கற்றாழைச்சரடு kaṟṟāḻaiccaraṭu, பெ.(n.) கற்றாழை நாரை எடுத்துச் சரடு சரடாக பாய் பின்ன நூலாக்குதல்; aleofiber. [கல்+தாழை+சரடு]
கறம்	கறம் kaṟam, பெ.(n.) கருமை; black colour. "கறம் படுமனத்தின் ஓங்கும் கார் அமண் குண்டர். (தி.தி.37:51);. [கறு-கறம்] கறம் kaṟam, பெ.(n.) 1. கொடுமை; severity, harshness. "கறம்படு மனத்தின்" (திருவாலவா. 37 51); 2. பழிவாங்கும் சினம்; respite, ம. கறம் க. கறமெ;த. கறம் →Skt, khara, [கறு →கறம்]
கறையான்குழி	கறையான்குழி kaṟaiyāṉkuḻi, பெ.(n.) அகத்தீசுவரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Agastheeswaram Taluk. [கறையான்+குழி]
கன்ளூர்	கன்ளூர் kaṉḷūr, பெ.(n.) பொன்னேரி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Ponneri Taluk. [கன்னல் (கரும்பு);+ஊர்]
கன்னங்குறிச்சி	கன்னங்குறிச்சி kaṉṉaṅkuṟicci, பெ.(n.) சேலம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Selam Taluk. [கள்ளான்+குறிச்சி]

கன்று	கன்று kaṉṟu, பெ.(n.) கையணி வகையினுள் ஒன்று); an hand ornament. [கல்+து-கனது-கன்று] கன்று2 kaṉṟu, பெ.(n.) 1. கழுதை, கடமை, ஆன், எருமை, யானை, குதிரை, மரை, கவரிமா, கராம், ஒட்டகம் முதலிய விலங்குகளின் இளமைப் பெயர்; calf, colt, young of the animal. "பிள்ளை குழலி கன்றே போத்தெனக் கொள்ளவும் அமையும் ஓரறிவுயிர்க்கே" (தொல், பொருள். 570);; "கன்று கூடி களம் அடித்தால் வைக்கோலும் ஆகாது செத்தையும் ஆகாது." - (பழ.);. 2. மா, புளி, வாழை முதலியவற்றின் இளநிலை.; sapling, young tree. "கருப்புரக்கன்று" (சீவக. 1267);. 3. சிறுமை (திவா.);; anything insignificant, trifle, particle. 4. கைவளை; bracelet, "கன்றணிகரத்தெம் மன்னை" (சீகாளத். பு:கன்னி.147); ம. கன்னு: க.கந்து, கரு கறு, கறுவு:தெ.கந்து, கந்துவு (குழந்தை);; து. கஞ்சிகந்து துடகொர்பட கருபர்.கர்நாற்று);; கடகர் (ஈனுதல்);; கோண். கோண்ட (எருது);; கூ.கோறு குரு. கந்து மா. கடெ(மகன்);. பிரா. கணங்க (பெறுதல்); கொர. கஞ்சிகெ;கசபா. கய்ந்தி: கன்-தெ.கனு, பிள்ளைபெறு (to bring forth young); ஆபிரகாமு ஈசாக்குனு கனெனு ஆபிரகாம் ஈசாக்கைப் பெற்றான்.
கன்னித்தும்பு	கன்னித்தும்பு kaṉṉittumpu, பெ.(n.) கன்று குட்டிகளுக்கு போடும் சிறிய தும்பு; (கொ.வ.வ.சொ. 48); asmallrope [குன்னி-கன்னி+தும்பு]
கன்னிவிடை	கன்னிவிடை kaṉṉiviṭai, பெ.(n.) முதன் முதலாக முட்டை இடும் கோழி (கொ.வ.வ.சொ. 48); hen laying egg for the first time [கன்னி+விடை]
கனக்குலம்	கனக்குலம் kaṉakkulam, பெ.(n.) மேகக்கூட்டம். cloud. "கனக்குலம் ஏழும் சேரக் கல்மழை பொழிந்தது என்ன". (வி.பா.46:39);. [கணம்-கனம்+குலம்]
கனககிரி	கனககிரி kaṉakakiri, பெ.(n.) திருச்செங்கோடு வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruchengode Taluk. [கனகம்+கிரி] மறுவ பொற்கோடு

கனம்	கனம் kaṉam, பெ.(n.) இசைபாடும் முறைமைகளிற் ஒன்று; a method of singing. கனம்1 kaṉam, பெ.(n.) 1. சுமை(திவா);; heaviness, weight. 2. பருமன்; thickness; size. 3. பெருமை; honour, dignity, respectability, moral worth. 4. செறிவு (திவா);; density, closeness, hardness, solidity.. 5. திரட்சி(திவா);; roundness. 6. உறுதி; firmness. "கனமே சொல்லினேன்" (திவ்.திருவாய். 93.5);. 7. மிகுதி; abundance, copiousness, excessiveness, plenty, much. 8. ஒரெண்ணை அதனாலேயே இருமுறை பெருக்க வரும் இலக்கம். (olá.);; 9கனவடிவு; cube, as a solid. 10. கூட்டம் (வின்.);; multitude, assemblage, crowd. 11. வட்டம் (திவா.);; circle. 12. அகலம்; width, breadth.
காக்கட்டான்விதை	காக்கட்டான்விதை kākkaṭṭāṉvitai, பெ.(n.) கொடிக்காக்கட்டான் விதை, kaladana seeds or seeds of the plant. கசப்பான இவ்விதை பெருவயிறு, தொண்டைக் கம்மல், தோல் நோய் இவற்றிற்கும் சளியைப் மல வழியாய் வெளிப்படுத்தவும் பயன்படும் (சா.அக.);.
காக்கட்டான்வேர்	காக்கட்டான்வேர் kākkaṭṭāṉvēr, பெ.(n.) காக்கணங் கொடியின் வேர்; mussell-shell TOOt. [காக்கட்டான்+வேர்] நீரைப் பிரித்து, மலத்தை இளக்கும், காக்கணங்கொடியின் வேர் மூத்திரப்பை, மூத்திரத் தாரை ஆகியவற்றில் ஏற்படும் அழற்சியைப் போக்கி வெள்ளை, வெட்டை நோய்களையும் குணமாக்கும். இவ்வேரின் பொடி குழந்தைகளின் மாந்தம், காய்ச்சல், இருமலைப் போக்கும் (சா.அக.);.
காக்கணங்கொடி	காக்கணங்கொடி kākkaṇaṅkoṭi, பெ.(n.) கொடிக்காக்கட்டான்; sky-blue blind weed, smaller morning glory - Ipomaea hederacea (சா.அக.);. [காக்கணம்+கொடி]

காக்கலை	காக்கலை kākkalai, பெ.(n.) குறட்டை, bitter-gourd - Trichosanthes palmata (சா.அக.);.
காக்களி	காக்களி kākkaḷi, பெ.(n.) தேட்கொடுக்கி; Indian turnsole or Indian heliotrope - Heliotropium indicum (சா.அக.);. [கா+களி] [P] காக்களி kākkaḷi, பெ.(n.) தேட்கொடுக்கி என்னும் மூலிகை; Indian heliotrope (சா.அக.);. [கா + கொளி-காக்கொளி → காக்களி.]
காக்கனம்	காக்கனம் kākkaṉam, பெ.(n.) காகனம் பார்க்க; see kagaram (சா.அக.);.
காக்காய்க்கடி	காக்காய்க்கடி kākkāykkaṭi, பெ.(n.) பெரும்பாலும் சிறுவர்கள் தின்பண்டம் போன்றவற்றை எச்சில் படாமல் துணியால் மூடிக் கடிக்கும் முறை; practice of splitting sweet meats, etc., in which the object is not directly bitten but through a cloth prevalent among children. அந்த மிட்டாயில் எனக்குக் காக்காய்க் கடி கடித்துக் கொடு "காக்காய் கடி கடிச்சு கொடுத்த கமருகட்டு மிட்டாயி சோக்கா வாங்கி போட்டுக்கிட்டு விட்டானப்யா கொட்டாவி (நா.பா.);" [காக்காய்+கடி] காக்காய்க்கடி kākkāykkaḍi, பெ.(n.) பெரும் பாலும் சிறுவரிடையே காணப்படும் தின்பண்டம் போன்ற வற்றை எச்சில் படாமல் துணியால் மூடிக் கடிக்கும் முறை; practice of splitting sweets nuts etc; in which the object is not directly bitten but through a cloth (prevalent among children);. அந்த வெல்லக்கட்டியில் எனக்குக் காக்காய்க்கடி கடித்துத்தா (உவா);. [காக்காய் + கடி]
காக்காய்க்குளியல்	காக்காய்க்குளியல் kākkāykkuḷiyal, தொ.பெ. (vbl.n.) முழு உடம்பையும் நனைக்காமல் தண்ணிரை அள்ளித் தெளித்துக் குளிக்கை; wash head in a hurry. காக்காய்க் குளியல் போட்டு விட்டு ஐந்துநிமையத்தில் வந்து விடுகிறேன். [காக்காய் + குளியல்.]

காக்காய்க்கொள்	காக்காய்க்கொள் kākkāykkoḷ, பெ.(n.) காக்காய்க்கொல்லி எனும் செடிவகை; a plant - Coeculus indicus. [காக்காய்+கொள்.]
காக்காய்க்கொல்லிவிதை	காக்காய்க்கொல்லிவிதை kākkāykkollivitai, பெ.(n.) மருந்தாகப் பயன்படும் காக்கைக் கொல்லிக்கொடியின் விதை; berries of crow-creeper or bitter creeper-Fructus cocculi of chemists (சா.அக.);. [காக்கைக்கொல்லி→ அகாக்காய்க்கொல்லி+விதை.]
காக்கினி	காக்கினி kākkiṉi, பெ.(n.) குருஞ்சூலி மரம், toon tree - Cedrela toons (சா.அக.);. மறுவ. அகச்குலி
காக்குமிளம்	காக்குமிளம் kākkumiḷam, பெ.(n.) நீர்க்குளிரி அல்லது நீர்ச்சேம்பு; waterarcher - Saggitaria obtusifolia (சா.அக.);. [காக்கு+மிளம்]
காக்குறட்டை	காக்குறட்டை kākkuṟaṭṭai, பெ.(n.) 1. காக்கணங் கொவ்வை; mussell-shell creeper. 2. கருங் காக்கணத்தி; palmated gourd; blue mussell-shell creeper - Clitoria ternatea (சா.அக.);. [கா+குறட்டை] காக்குறட்டை kākkuṟaṭṭai, பெ.(n.) காக்கண வகை (மலை);; mussell-shell creeper. மறுவ. கருங்காக்கணம் [காக்கரட்டை →காக்குறட்டை]
காக்கைக்கண்ணன்	காக்கைக்கண்ணன் kākkaikkaṇṇaṉ, பெ.(n.) ஒற்றைப்பார்வை உடைய கண்ணன், squiant-eyed man (சா.அக.);. [காக்கை+கண்ணன்.]

காக்கைப்பாலை	காக்கைப்பாலை1 kākkaippālai, பெ.(n.) பாலை மரவகை; cluster-flowered Croton - Gelonium lanceolatum (சா.அக.);. [காக்கை+பாலை] காக்கைப்பாலை2 kākkaippālai, பெ.(n.) கருப்புவேப்பிலை மரம்; false wampeetree - Micromelum Pubescens (சாஅக.);. [காக்கை+பாலை.]
காக்கைப்பித்து	காக்கைப்பித்து kākkaippittu, பெ.(n.) காக்கையின் பித்தம்; the bile of crow"s bladder (சா.அக.);. [காக்கை+பித்து]
காக்கைப்பிலை	காக்கைப்பிலை kākkaippilai, பெ.(n.) ஒரு வகைப்பூடு; false kamela - Casearia esculenta (சா.அக.);. [கால்+கைப்பு+இலை.]
காக்கைவலிச்சுழற்சி	காக்கைவலிச்சுழற்சி kākkaivaliccuḻrci, பெ.(n.) கால்கை வலியால் ஏற்படும் தலைச் சுழற்சி; vertigo which attends orfellows an epileptic attack - Epileptic vertigo (சா.அக.);. [கால்+கைவலி+சுழற்சி]
காக்கைவேர்	காக்கைவேர் kākkaivēr, பெ.(n.) காக்கட்டான் வேர் பார்க்க; see kākkaṭão-vĕr (சா.அக.); [காக்கை+வேர்]
காக்கைவேலி	காக்கைவேலி kākkaivēli, பெ.(n.) கொடிவகை; stinking swallow wort - Damia extensa (சாஅக.);. [காக்கை+வேலி] காக்கைவேலி kākkaivēli, பெ.(n.) வேலிப்பருத்தி; headge-Cotton. [காக்கை + வேலி]
காக்கொரட்டை	காக்கொரட்டை kākkoraṭṭai, பெ.(n.) கருப்புக் காக்கட்டான்; blue flowered mussell-shell creeper-clitorea ternatea (typica); (சா.அக.);. [கா+குறட்டை]

காகக்கரிப்பான்	காகக்கரிப்பான் kākakkarippāṉ, பெ.(n.) கருப்புக் கரிசலாங்கண்ணி; a black variety of eclipse plant- Eclipta prostata (சா.அக.);. [காகம்+கரிப்பான்.]
காககங்கு	காககங்கு kākakaṅku, பெ.(n.) ஒரு வகைப்புல்; a kind of panic grass - Panicum milliaceum (சா.அக.);. [காகம்+கங்கு.]
காககுடம்	காககுடம் kākakuṭam, பெ.(n.) எள்; sessamum seed (சா.அக.);. [காகம்+குடம்]
காகச்சிலந்தி	காகச்சிலந்தி kākaccilanti, பெ.(n.) ஒரு வகைச் சிலந்திப் பூச்சி; a species of spider. [காகம் + சிலந்தி] இது உடம்பில் பட்ட இடத்தில் வெளுத்தும், சிவந்தும் கொப்புளமெழுப்பும். அதனால் விக்கல், இரைப்பு, அதிக தாகம், மூர்ச்சை, உறக்கம் கெடுதல், மார்புநோய் முதலிய துன்பங்கள் ஏற்படும் (சா.அக.);. [P]
காகச்சுரம்	காகச்சுரம் kākaccuram, பெ.(n.) கரும் புள்ளிகளை எழுப்பும் ஒரு வகைக் காய்ச்சல், a kind of developing black or dark eruptions or spots in the body (சா.அக.);. [காகம்+சகரம்.]
காகசம்பு	காகசம்பு kākacampu, பெ.(n.) 1. கறுப்பு நாவற்பழம்; black jaumoon - Ardisia humilis. 2. சம்பு நாவல்; malacca jaumoon (சா.அக.);. [காகம்+சம்பு]
காக சி	காக சி kākaci, பெ.(n.) மணித்தக்காளி: black-berried solanum - Solanum nigrum (சா.அக.);. [கா+கசி]

காகண்டகம்	காகண்டகம் kākaṇṭakam, பெ.(n.) 1.மருக்காரை; common emetic nut - Randia dumetorum. 2. பறவைக் கொல்லி அல்லது பருந்து; destroyer of birds or hawk; falcon (சா.அக.);. [கா+கண்டகம்]
காகண்டம்	காகண்டம் kākaṇṭam, பெ.(n.) பிரண்டை; adamant creeper-Vitex quadrangularis (சா.அக.);. [கா + கண்டம்]
கா.கண்ணான்	கா.கண்ணான் kākaṇṇāṉ, பெ.(n.) சாதிக்காய்: a kind of nutmeg - Goniothaiamus wyanadensis (சா.அக.);. [கா + கண்ணான்.]
காக ணந்தி	காக ணந்தி kākaṇanti, பெ.(n.) காகணந்திரை; see Kagana-n-tirai (சா.அக.);.
காக ணந்திரை	காக ணந்திரை kākaṇantirai, பெ.(n.) குன்றிக்கொடி; country liquorice - Abrus precatorius (சா.அக.);. [காகனம் + திரை.]
காகணம்	காகணம் kākaṇam, பெ.(n.) ஒரு வகைக் குட்ட நோய்: a kind of leprosy. [கா + கணம்] இது கருஞ் சிவப்பு கொப்புளங்களை எழுப்பும் பூச்சிகளின் குற்றத்தினால் உண்டாவது (சா.அக.);.
காகத் திருப்பி	காகத் திருப்பி kākattiruppi, பெ.(n.) திப்பிலி; long pepper - piper longum (சா.அக.);. [காக்கம்+திருப்பி]
காகத்தீருகம்	காகத்தீருகம் kākattīrukam, பெ.(n.) காட்டுப் புகையிலை; wild tobacco - Lobelia nicotianaefolia (சா.அக.);. [காகம்+திருகம்]

காக தாளி	காக தாளி kākatāḷi, பெ.(n.) மரவகை; Ceylon ebony (செ.அக.);. [காகம்+தாளி]
காகதிக்தம்	காகதிக்தம் kākatiktam, பெ.(n.) குன்றி, crab"s eye - Abruos precatorious (சா.அக.);. [காகம்+திக்தம்]
காகதிண்டு	காகதிண்டு kākatiṇṭu, பெ.(n.) ஒருவகைக் கருங்காலி; a kind of ebony - Diospyros tomentosa (சா.அக.);. [காகம்+திண்டு.]
காகதித்தம்	காகதித்தம் kākatittam, பெ.(n.) குருஞ்சூலி மரவகை; toon tree - Cedrela toona (சா.அக.);. [காகம்+தித்தம்]
காகநிந்துகம்	காகநிந்துகம் kākanintukam, பெ.(n.) 1.கருந்தும்பை; black tumbai flower of the leucas genus. 2. பெருந்தும்பை; large black toombay - Aniso meles malabarica. 3. எட்டி; nux vomica - Strychnos nux vomica (சா.அக.);. [காகம்+திந்துகம்]
காகதிறம்	காகதிறம் kākatiṟam, பெ.(n.) குறிஞ்சா; Indian or country ipecacuanha - Asclepias asthmatica (சா.அக.);. [காகம்+திறம்]
காகதுண்டகம்	காகதுண்டகம் kākatuṇṭakam, பெ.(n.) ஒரு நீர்க்கோழி; a kind of water-fowl (சா.அக.);. [காகம்+துண்டகம்]
காகதுண்டி	காகதுண்டி kākatuṇṭi, பெ.(n.) காக்கைப் பொன்; tinsel of brass leaf (சா.அக.);. [காகம்+துண்டி]

காகதும்பி	காகதும்பி kākatumpi, பெ.(n.) 1. ஒரு வகைக் கருப்புத் தும்பி மீன், கடல் மீன்; a brownish black sea fish called black toombyGymna-Pistusniger. 2. முதுகின் புறம் கருப்பாயுள்ள தும்பி மீன்; another variety of toomby - Pterois volitans. 3. மற்றொரு வகைத் தும்பி மீன்; another variety - Pterois miles. 4. குருங்காலி; Mysore coromandal ebony - Diospyros tupru. 5. கருப்பு மரம்; black ebony - Diospyros melan-oxylon. 6. ஒரு நரும்பிலி மரம்; south Indiam pine-Podo carpus latifolia. [காகம்+தும்பி]
காகதூண்டி	காகதூண்டி kākatūṇṭi, பெ.(n.) காகதுண்டி பார்க்க; see kaga-tundi(சா.அக.);.
காகந்தகம்	காகந்தகம் kākantakam, பெ.(n.) ஆற்று முள்ளங்கி; wall radish - Blumea arita [கா+(கந்தம்); கந்தகம்.]
காகந்தம்	காகந்தம் kākantam, பெ.(n.) 1. கருவக்களை மரம்; a kind of ebony - Diospyros tementosa. 2. ஒரு சிலந்திப் பூச்சி; a kind of spider (சா.அக.);. [கா+கந்தம்]
காகந்துரத்தி	காகந்துரத்தி kākanturatti, பெ.(n.) 1. ஆதொண்டை; thorny caper-Capparis horrida. 2. காத்தொட்டி; Ceylon caperCapparis zeylanica (சா.அக.);. [காகம்+துரத்தி]
காகநகம்	காகநகம் kākanakam, பெ.(n.) கருப்பும், சிவப்புமானத் தழும்புகளை உடம்பில் உண்டாக்கும் ஒரு தோல் நோய்; a skin disease characterised by dark-red or black-coloured patches with burning pain in the affected parts (சா.அக.);. [காகம்+நகம்]
காகநாசத்துவம்	காகநாசத்துவம் kākanācattuvam, பெ.(n.) 1. நாக மல்லிகை, snake jasmineRhinacanthus communis. 2. பேய்ச்சேம்பு; a bitter plant (சா.அக.);. [காகம்+நாசத்துவம்]

காகநாசிகம்	காகநாசிகம் kākanācikam, பெ.(n.) ஒரு பூடு; a plant - Leca hirta (சா.அக.);. [காக்கை+பாலை]
காகநாபி	காகநாபி kākanāpi, பெ.(n.) கருநாவிக் கிழங்கு; black aconite root - Glorisa superba (சா.அக.);. [காகம்+நாபி]
காக நாமன்	காக நாமன் kākanāmaṉ, பெ.(n.) 1. உட்சூடு; internal heat. 2. உடம்பின் சூடு, bodily heat. 3. உடம்பினுள் இருக்கும் நெருப்பு; internal or gastric fire. 4. பசி; hunger. 5. மனக்கொதிப்பு; anger. 6. உள்ளறிவு, internal knowledge. [காகம்+நாமன்] உட்சூடாவன : வெட்டைச்சூடு, பித்தச்சூடு, கணச்சூடு, கருப்பச்சூடு, மூலச்சூடு, காமச்சூடு முதலியன (சா.அக.);.
காகநேமி	காகநேமி kākanēmi, பெ.(n.) ஒரு பளபளப்பான கருப்புப் பிசின்; black dammer; resin. இது மேற்குக் கரை காடுகளில் விளையும் ஒரு மரத்தின் அடி பகுதியைக் கீறி எடுக்கப்படும் உறைந்த பால். இது கருப்பூரத் தைலத்தை விட அதிகமாகப் புகையும் (சா.அக.);. [காகம்+நேமி]
காகபரி	காகபரி kākapari, பெ.(n.) காக்கைப் பொன்; brass tinsel (சா.அக.);. [காகம்+பறி]
காகபுச்சம்	காகபுச்சம் kākapuccam, பெ.(n.) குயில்; Indian cuckoo - Cuculus orientalis (சா.அக.);. [காகம்+புச்சம்]
காகபுட்டம்	காகபுட்டம் kākapuṭṭam, பெ.(n.) காகபுச்சம் பார்க்க; see kaga-puccam.

காகப்பீருகம்	காகப்பீருகம் kākappīrukam, பெ.(n.) 1. கருப்புத் தும்பை; black toombay indica. 2. கதும்பை, பேய் மருட்டி; Malabar catmint - Anisomeles malabarica. 3. கருங்காலி; coromandal ebony. 4. கருப்பு மரம்; black ebony - Diospyros melanoxylon (சா.அக.);. [காகம்+பிருகம்]
காகமலடு	காகமலடு kākamalaṭu, பெ.(n.) முதலில் இரண்டு பிள்ளைகளைப் பெற்றுப் பின்பு இல்லாதிருக்கை; a woman who has begot two children (சா.அக.);. [காகம்+மலடு.]
காகமாசித்தைலம்	காகமாசித்தைலம் kākamācittailam, பெ.(n.) செம் மணித்தக்காளிச் சாற்றுடன் சில கடைச் சரக்குகளைச் சேர்த்து வடித்த எண்ணெய்; a medicated oil in which the red-berried nightshade forms the chief ingredient along with other drugs (சா.அக.);. [காகமாசி + Skt. தைலம்.]
காகமுண்ணுங்காசம்	காகமுண்ணுங்காசம் kākamuṇṇuṅkācam, பெ.(n.) காக்கைகள் விருப்பப்பட்டு உண்ணும் கோழையையும், சளியையும் வெளிப்படுத்தும் ஈளை நோய்; a kind of asthma attended with a discharge of phlegm or mucous fondly picked up by Crows (சா.அக.);. [காகம்+உண்ணும்+Skt. காசம்]
காகயா	காகயா kākayā, பெ.(n.) காத்தொட்டிக் கொடி; a thornycreeper - Ceylon caper (சா.அக.);. [கா+கயா] முட்செடியாகிய இதற்கு ஆதண்டன், ஆதொண்டன், காத்தொட்டி என்று பல பெயர் களுண்டு. இதன் இலைகள் அழற்சியைப் போக்கி, பசியை உண்டாக்கும். வேர்ப்பட்டை வலியையும், வேட்கையும் போக்கும். கக்கலையும் போக்கும் (சா.அக.);.
காகருடி	காகருடி kākaruṭi, பெ.(n.) 1. குயில்; Indian cuckoo. 2. பன்றி; hog (சா.அக,.);. [காகம்+ரூ.டி.] காகருடி kākaruḍi, பெ(n.) 1. பன்றி; pig. 2. குயில்; Indian cuckoo (சா.அக.);. [கரு + கருளி → காக்கருளி → காகருடி]

காகலீரவம்	காகலீரவம் kākalīravam, பெ.(n.) காகரூடி பார்க்க; see ka-karupi(செ.அக.);. காகலீரவம் kākalīravam, பெ.(n.) குயில்; Indian cuckoo (சா.அக); [காகல் → ஈரவம்(நிலவு);.]
காகவசுகம்	காகவசுகம் kākavacukam, பெ.(n.) ஆலமரம்; banyan tree (சா.அக.);. [காகம்+வசுகம்]
காகவிருட்சம்	காகவிருட்சம் kākaviruṭcam, பெ.(n.) புல்லூரி; parasite or mistle-toe (சா.அக.);. [காகம்+விருட்சம்]
காகவேப்பிலை	காகவேப்பிலை kākavēppilai, பெ.(n.) கருப்பு வேப்பிலை; false wampee tree - Micromelum pubescens (சா.அக.);. [காகம்+வேப்பிலை.] காகவேப்பிலை kākavēppilai, பெ.(n.) கறுப்பு வேப்பிலை; false wampee tree (சா.அக.);. [காக்கை → காகம்+வேப்பிலை]
காகளகம்	காகளகம் kākaḷakam, பெ.(n.) குரல்வளை, larynx (சா.அக.);. [கா+களகம்.]
காகனாசனி	காகனாசனி kākaṉācaṉi, பெ.(n.) 1. சேவகனார் கிழங்கு; plough root - Methonica superba. 2. சிற்றாமல்லி; shorttubed Arabian jasmine - Jasminum sambuc (typica); (சா.அக.);. [காகம்+நாசினி]
காகனார்	காகனார் kākaṉār, பெ.(n.) நான்மணிக் கடிகை இயற்றிய புலவர்; the versor of nānmani-k-kagigai (அபி.சிந்.);. [காகன்+ஆர்]

காகாட்சிகோள நியாயம்	காகாட்சிகோள நியாயம் kākāṭciāḷaniyāyam, பெ.(n.) காகத்தின் இரு கண்களுக்கும் ஒன்றே மணியானாற் போல ஒரே சொல் அல்லது தொடர் ஈரிடத்து இயைந்து பொருள் விளக்கும் நெறி; illustration of the single eye-ball of the crow functioning through both the eyes, to explain the same word or phrase being construed twice (செ.அக.);. [காகாட்சி+கோளம்+Skt:நியாயம்]
காகாபாலை	காகாபாலை kākāpālai, பெ.(n.) காக்கைப் பாலை பார்க்க; see kākkai-p-pălaj (சா.அக.);.
காகாபிசாசு	காகாபிசாசு kākāpicācu, பெ.(n.) அரத்த முண்ணும் வௌவாற் பறவை; a kind of vampire-bat of black colour and bristling hair (செ.அக.);. [காகம்+பிசாக]
காகாரண்டகி	காகாரண்டகி kākāranṭaki, பெ.(n.) காகண்டம் பார்க்க; see kakandam (சா.அக.);.
காகாவல்லி	காகாவல்லி kākāvalli, பெ.(n.) காகதித்தம் பார்க்க; see kāga-tittam (சா.அக.);.
காகித்தம்	காகித்தம் kākittam, பெ.(n.) காகித்திரம் பார்க்க; see kagittiram (செ.அக.);.
காகித்திரம்	காகித்திரம் kākittiram, பெ.(n.) குறிஞ்சா; lindian ipecacuanha - Tylophora asthmatica (சா.அக.);. [காகம்+அத்திரம்]
காகிமசாரி	காகிமசாரி kākimacāri, பெ.(n.) காகித்திரம் பார்க்க; see kāgittiram (சா.அக.);.
காகிமம்	காகிமம் kākimam, பெ.(n.) காகி பார்க்க; see kagi (சா.அக.);.
காகுகீரை	காகுகீரை kākuārai, பெ.(n.) இனிப்பான ஒரு வகைச் சிறுகீரை; a kind of small sweet greens - Amaranthus genus (சா.அக.);. [காகு+கீரை.]

காகுதம்	காகுதம் kākutam, பெ.(n.) அண்ணம்; palate (சா.அக.);: [காகு- காகுதம்]
காகுராசி	காகுராசி kākurāci, பெ.(n.) 1. கொடிவகை; snake-gourd - Trichosanthes anguina. 2. பேய்ப்புடல்; wild snake-gourd (செ.அக.);. [காகு+ராசி]
காகெந்து	காகெந்து kākentu, பெ.(n.) காகப்பிருகம் பார்க்க; see kaga-p-pirugam (சா.அக.);.
காகேடளி	காகேடளி kāāṭaḷi, பெ.(n.) ஒரு கடைச்சரக்கு (கருஞ்சீரகம்);; black cumin [காகு+ஏடளி]
காகேந்து	காகேந்து kāāntu, பெ.(n.) காகெந்து பார்க்க; see ka-kendu.
காகோட்சி	காகோட்சி kāāṭci, பெ.(n.) 1. பாகற்கொடி, spiked bitter cucumber - Momordica charantia . 2 ஒரு வகைக் கசப்புப்பாகல்; an unknown bitter variety of pagal plant (சா.அக.);. [கா+கோட்சி]
காகோடகம்	காகோடகம் kāāṭakam, பெ.(n.) காட்டுமுருங்கை; jungle moringa; senna-leaved French honey suckle - Ormocarpum sennoides (சா.அக.);. [கா + கோடகம்]
காகோடரிசி	காகோடரிசி kāāṭarici, பெ.(n.) வாலுளுவை; spindle tree - Celastrus paniculata (சா.அக.);. [கா + கோடரிசி]
காகோதும்பரிகை	காகோதும்பரிகை kāātumparikai, பெ.(n.) பேயத்தி மரம், wild fig tree; devil"s fig tree - Ficus hispida alias F daemonum (சா.அக.);. [கா+கோதும்பரி+கை]

காகோர்ப்பலம்	காகோர்ப்பலம் kāārppalam, பெ.(n.) செவ்வாம்பல்; red water-lilly - Nymphae rubra (சா.அக.);. [காக+உற்பலம்]
காகோலி	காகோலி kāāli, பெ.(n.) தண்ணீர் விட்டான் கிழங்கின் இயல்பையுடைய ஒரு பூடு a plant having qualities a kin to that of the water-root - Asparagus racemosus [கா+கோல.]
காகோளிகா	காகோளிகா kāāḷikā, பெ.(n.) தேட்கொடுக்கி; Indian turnsole or Indian heliotrope - Heliotropiumindicum (சா.அக.);. [கா+கோளிகம்]
காகோளிச்சிறுமி	காகோளிச்சிறுமி kāāḷicciṟumi, பெ.(n.) சிரகாகோளி; caper shrub - Capparissphylla (சா.அக.);. [கா+கோளி+சிறுமி]
காகோறினி	காகோறினி kāāṟiṉi, பெ.(n.) அசோகு, Asoka tree-Saracaindica (சா.அக.);. [கா+கோலினி]
காகோனியம்	காகோனியம் kāāṉiyam, பெ.(n.) காகேடளிபார்க்க; seeka-kedal(சா.அக.);.
காங்கேருகம்	காங்கேருகம் kāṅārukam, பெ.(n.) நாகபலை; sweet smelling hare footUrarialagopoides (சா.அக.);. [காங்கு+ஏறுகம்]
காங்கேருகி	காங்கேருகி kāṅāruki, பெ.(n.) 1. ஒருமரம், a tree. 2. பீர்க்கு; gourd plant - Luffa acutangula (சா.அக);. [காங்கு+ஏறுகி]

காங்கைதணிக்கும ருந்து	காங்கைதணிக்குமருந்து kāṅkaitaṇikkumaruntu, பெ.(n.) 1. உடம்பில்ஏற்படும்காய்ச்சல், வெள்ளைநோய், கபாலச்சூடு, முதலியநோய்களால்ஏற்படும்வெப்பத்தைஆற்றும்மருந்து; the medicine which abates or allays the heat in the system due to diseases such as fever, venereal heat, brain-heat etc., and tends to cool the system, Refrigerant. 2. அழற்சியைத்தணிக்கும்மருந்து; any medicine counter acting the inflammation or irritation caused by fever, etc., Antiphlogestics (சா.அக.);. [காங்கை+தணிக்கு+மருந்து]
காங்கைபூமி	காங்கைபூமி kāṅkaipūmi, பெ.(n.) வெப்பநிலம்; hot place (சா.அக.);. [காங்கை+பூமி]
காச்சக்கீரை	காச்சக்கீரை kāccakārai, பெ.(n.) புளிச்சைக்கீரை; Indian brown hemp - Hibiscus cannabinus (சா.அக.);. [காச்சல்+கீரை.] காச்சக்கீரை kāccakārai, பெ.(n.) புளிச்சைக்கீரை (வின்);; Indian brown hemp. தெ.காசி [கச்சல் → காச்சல் + கீரை காச்சக்கீரை. கச்சல் = இளமை.]
காச்சப்பட்டா	காச்சப்பட்டா kāccappaṭṭā, பெ.(n.) சூநாறிமரம்; umbelled yellow-flowered resin seed (செ.அக.);. [காச்சல்+பட்டு]
காச்சப்பட்டை	காச்சப்பட்டை kāccappaṭṭai, பெ.(n.) ஒருமரப்பட்டை, resin-seed shrub - Pittosporum tetraspermum (சா.அக.);. [காச்சல்+பட்டை]
காச்சம்	காச்சம் kāccam, பெ.(n.) காச்சக்கீரைபார்க்க; seekācca-k-kira (சா.அக);.

காச்சரக்கு	காச்சரக்கு kāccarakku, பெ.(n.) காச்சக்கீரைபார்க்க; seekacca-k-kirai (சா.அக.);. காச்சரக்கு kāccarakku, பெ.(n.) காச்சக்கீரை பார்க்க; see _. (சா.அக.);. [காச்சக்கீரை → காச்சரக்கு]
காச்சரக்குநார்	காச்சரக்குநார் kāccarakkunār, பெ.(n.) புளிச்சைக்கீரை; Indian brown hemp (செ.அக.);. [காச்சரக்கு+நார்]
காச்சல்	காச்சல் kāccal, பெ.(n.) வெப்புநோய்; fever (சா.அக.);. மறுவ. காய்ச்சல் காச்சல் kāccal, பெ.(n.) காய்ச்சல் பார்க்க; see _. [காய்ச்சல் → காச்சல்]
காச்சற்கட்டி	காச்சற்கட்டி kāccaṟkaṭṭi, பெ.(n.) 1. வெப்புநோயால்வயிற்றுள்காணுங்ஈரற்கட்டி: enlargement of the spleen from fever. 2. காய்ச்சியெடுத்தக்கட்டி; lump of any substance derived from boiling (சா.அக.);. [காய்ச்சல் + கட்டி]
காச்சாத்திரம்	காச்சாத்திரம் kāccāttiram, பெ.(n.) காட்டாத்தி; yellow mountain ebony - Bauhinia tomentose (சா.அக.);. [காச+சாத்திரம்]
காச்சிரக்கு	காச்சிரக்கு kāccirakku, பெ.(n.) புளிச்சைக்கீரை; Indian brown hemp - Hibiscus Cannabinus (செ.அக.);. [T Kaci →த. காச்சி]
காச்சுப்பு	காச்சுப்பு kāccuppu, பெ.(n.) காய்ச்சுப்பு பார்க்க; see kay-c-cuppu (சா.அக.);.

காச்சுரக்கை	காச்சுரக்கை kāccurakkai, பெ.(n.) உலர்ந்த கரக்குடுக்கை; dried bottle-gourd (சா.அக.);. [காய் (காய்ந்து);+சுரக்கை] காச்சுரக்கை kāccurakkai, பெ.(n.) உலர்ந்த சுரைக் குடுக்கை; dried bottle-gourd (சா.அக.);. [காய்ச்சுரக்கை → காச்சுரக்கை.]
காச்சுரக்கைநார்	காச்சுரக்கைநார் kāccurakkainār, பெ.(n.) புளிச்சைக்கீரை; Indian brown hemp-Hibiscus Cannabinus (சா.அக.);. [காய்+சுரக்கை+நார்]
காச்சுரம்	காச்சுரம் kāccuram, பெ.(n.) காச்சக்கீரை பார்க்க; see kācca-k-kira (சா.அக.);.
காச்சுலவனம்	காச்சுலவனம் kācculavaṉam, பெ.(n.) 1.சவட்டுப்பு; salt produced from the earth impregnated with soda. 2.துருசு குருவாகு; a salt capable of converting copper sulphate or copper acetate into a quintessence salt having.alchemical virtues (சா.அக.);. [காய்ச்சு+இலவணம்]
காச்கலவணவுப்பு	காச்கலவணவுப்பு kāckalavaṇavuppu, பெ.(n.) காச்சுலவனம் பார்க்க; see kAccயlavaṇam (சா.அக);.
காச்சுவா	காச்சுவா kāccuvā, பெ.(n.) சிற்றாமல்லி, short-tubed Arabian jasmine-Jasminus sambac (சா.அக.);. [காய்+சுவல்] காச்சுவா kāccuvā, பெ.(n.) சிற்றா மல்லி; shorttubed Arabian jasmine (சா.அக.);.
காச்சுவாதம்	காச்சுவாதம் kāccuvātam, பெ.(n.) பிள்ளைப் பேற்றுக் காய்ச்சல்; puerperal fever (சா.அக.);. [காய்ச்சல்+வாதம்]

காச்சுறுக்குக்கீரை	காச்சுறுக்குக்கீரை kāccuṟukkukārai, பெ.(n.) காச்சக்கீரை பார்க்க; see kaccak-kia(சா.அக.);. காச்சுறுக்குக்கீரை kāccuṟukkukārai, பெ.(n.) புளிச்சக்கீரை; Indian brown hemp (சா.அக.);. [காய்ச்சுரை - காச்சிறுக்கு + கீரை.]
காச்சை	காச்சை kāccai, பெ.(n.) காயாச்செடி a plant. [கய- காயா-காச்சை] இதற்குக் காயாம் பூச்செடி அல்லது சிறுகாசா என்றும் பெயர். 10-12 அடி உயரம் வளரும் இச்செடி குட்டையாகவும், இதன் இலைகள் சிறு காம்புகளாகவும், பூக்கள் நீல நிறமாயும் இருக்கும். இதன் இலைகளைக் கொண்டு வண்ணமூட்டலாம். இதன் வகைகள் : 1.சிறுகாசா — small ironwood tree, Meme - Cylon edule; 2. பெருங்காசா – big variety; 3. காகைக் காசா - wild ironwood tree; 4. வெள்ளைக் காசா - narrowmall ironwood tree, Meme - Cylon edule; 5. பூங்காசா; manyflowered iron wood - Memecylon edule (சா.அக.);.
காச்சொறிக்கீரை	காச்சொறிக்கீரை kāccoṟikārai, பெ.(n.) காச்சக்கீரை பார்க்க; see kacca-k-kirai (சா.அக.);. காச்சொறிக்கீரை kāccoṟikārai, பெ.(n.) புளிச்சக் கீரை; Indian brown hemp (சா.அக.);. [காய்ச்சுரை → காச்சொறி + கீரை]
காசக்கினி	காசக்கினி kācakkiṉi, பெ.(n.) சிறு தேக்கு bettle-killer - Cleodendron serratum (சா.அக.);. [கய- காய – காச+நெக்கினி]
காசக்கூறு	காசக்கூறு kācakāṟu, பெ.(n.) ஈழை நோயின் வகை; various kinds of asthma (சா.அக.);. [காசம்+கூறு]
காசகந்தம்	காசகந்தம் kācakantam, பெ.(n.) ஒருவேர்; a species of root (சா.அக.);.

காசகாமலம்	காசகாமலம் kācakāmalam, பெ.(n.) ஒரு கண் நோய், a disease of the eye(சா.அக.);. [காசம்+காமலம்]
காசப்புல்	காசப்புல் kācappul, பெ.(n.) ஒரு பொன்னிறமான புல் வகை; a yellow or gold-coloured grass (சா.அக.);. [காசம்+புல்] காசப்புல் kācappul, பெ.(n.) பொன்னிறமான ஒரு புல்வகை; a yellow or gold - coloured grass (சா.அக.);. [காசம் + புல்]
காசபத்திரம்	காசபத்திரம் kācapattiram, பெ.(n.) பூச பத்திரி; an unidentified drug (சா.அக.);. [காசம்+பத்திரம்.]
காசமலம்	காசமலம் kācamalam, பெ.(n.) கண் நோயினால் உண்டாகும் கண்ணழுக்கு; morbid fluid or other impurities secreted by the eye in cataract etc. (சா.அக.);. [காசம்+மலம்]
காசமாதாரி	காசமாதாரி kācamātāri, பெ.(n.) பொரும்பிலி; a species of horse gram plant (சா.அக.);. [காசம்+மாதாரி]
காசமுறுக்கி	காசமுறுக்கி kācamuṟukki, பெ.(n.) கருப்பு விழியில் நரம்பு சிவந்து, வெள்ளை விழியில் தசை வளர்ந்து, கீழிமையை உறுத்தி நீர் வடிந்து, மிகுந்த வலியோடு, பல் வலியையும், தலை வலியையும் உண்டாக்கும் ஒரு கண்ணோய் (அகநய.விதி.);; a disease of the eye marked by inflammation of the optic-nerve, morbid growths on the white of the eye, irritation of the lower lid, watery discharge, distressing pain, tooth-ache, headache etc. (சா.அக.);. [காசம்+உறுக்கி]

காசாக்கிழங்கு	காசாக்கிழங்கு kācākkiḻṅku, பெ.(n.) மஞ்சள் கலந்த சிவப்பு நிறமான முள்ளங்கி இனத்தைச் சேர்ந்த ஒரு வகைக் கிழங்கு. a kind of yellowish red root resembling horse radish (சா.அக.);. [காசம்+கிழங்கு.]
காசல்விதை	காசல்விதை kācalvitai, பெ.(n.) காசல்கீரையின் விதை; seed of kāsal-kirai(சா.அக.);. [காச்சல் + விதை.]
காசலவணம்	காசலவணம் kācalavaṇam, பெ.(n.) ஐந்து வகை உப்புகளில் (பஞ்சலவணத்துள்); ஒன்று; one of pañca-lavanam, salt of potash or soda in crystalline state (செ.அக.);. [காச Skt. இலவணம்.] காசலவணம் kācalavaṇam, பெ.(n.) ஐவகை உப்புகளுள் ஒன்று; salt of potash or soda in crystalline state, one of {}-lavanam. [Skt.{}+lavana → த.காசலவணம்.] ஐவகையுப்புகள்: 1.காசலவணம், 2. பிடாலவணம், 3. சயிந்த வலவணம், 4. சவ்வர்ச்சலலவணம், 5. சமுத்திரலவணம்.
காசாக்கு-தல்	காசாக்கு-தல் kācākkutal, செ.கு.வி.(v.i.) தன்னலத்தையே குறியாகக் கொண்டு எதையும் விற்றுப் பணம் சேர்த்தல்; cash in on something. நடிகையின்தந்தை மகளின் புகழைக் காசாக்குவதில் குறியாக இருக்கிறார். அவன் மண்ணைக் கூடக் காசாக்கி விடுவான். [காசு+ஆக்கு-தல்.] காசாக்கு-தல் kācākkudal, 5 செ.கு.வி. (v.i) 1. தன் வருவாயையே குறியாகக் கொண்டு எதையும் விற்றுப் பணம் சேர்த்தல்; cashing on something. நடிகையின் தந்தை மகளின் புகழைக் காசாக்குவதில் குறியாக இருக்கிறார் (உ.வ.);. [காசு + ஆக்கு]
காசாகிதம்	காசாகிதம் kācākitam, பெ.(n.) அரைக்கீரை; round-headed amaranth - Amarantus gangeticus (சா.அக.);.

காசாகுவாகு	காசாகுவாகு kācākuvāku, பெ.(n.) 1. கருப்புத் தக்காளிச் செடி. இது சூதத்தைக் கட்டும்; a black takkasi plant; it is supposed to consolidate mercury, 2. மிளகுத் தக்காளி, mad apple-Solanum melongena (சா.அக.);. [காசா+ஆகு+வாகு.]
காசாநிறம்	காசாநிறம் kācāniṟam, பெ.(n.) 1. திப்பிலி மூலம்; root of piper longum. 2. ஒரு சிகப்பு மூலம், a sort of deep red colour (சா.அக.);. [காசம்+நிறம்]
காசாப்பற்று	காசாப்பற்று kācāppaṟṟu, பெ.(n.) தனது பற்று; dues, as to a shop, bank, etc. (செ.அக.);. [U. Khåså → + த.காசா.] [காசு+பற்று.] காசாப்பற்று kācāppaṟṟu, பெ.(n.) தனதுபற்று; dues, as to a shop, bank, etc. [கசா + பற்று.] [U.{} → த.கசா + பற்று.]
காசாம்பூ	காசாம்பூ kācāmpū, பெ.(n.) காயாவின் பூ flower of the kaya tree (சா.அக.);. [காயாம் – காசாம்+பூ]
காசாம்பூவர்ணத்தான்	காசாம்பூவர்ணத்தான் kācāmpūvarṇattāṉ, பெ.(n.) 1. துரிசு; blue vitriol. 2. காய்ச்சற் பாடாணம்; a mineral poison (சா.அக.);. [காயாம்பூ+வண்ணத்தான்.]
காசாலினி	காசாலினி kācāliṉi, பெ.(n.) பழு பாகல், buffalo carolah - Momordica hispida (சா.அக.);.
காசாவிருட்சம்	காசாவிருட்சம் kācāviruṭcam, பெ.(n.) குடசபாலை; milk plant - Dregea volubilis (சா.அக.);.

காசாவில்லை	காசாவில்லை kācāvillai, பெ.(n.) சிறப்புச் சந்தனக் கூட்டு (யாழ்.அக.);; sandal paste with special fragrant ingredients (செ.அக.);. [காசா+வில்லை] காசாவில்லை kācāvillai, பெ.(n.) சந்தனத்துடன் பல நறுமணப் பொருள்கள் சேர்ந்த சிறப்புச் சந்தனக் கூட்டு (யாழ்.அக.);; sandal paste with special fragrant ingredients. [காசா + வில்லை.] [Ar.{} → த.காசா.]
காசாளர்	காசாளர் kācāḷar, பெ.(n.) வங்க, அலுவலகம் முதலியவற்றில் பணம் தருதல், பெறுதல் ஆகியவற்றையும் அவை தொடர்பான பிற பணிகளையும் கவனிக்கும் பதவி வகிப்பவர்; Cashier. [காசு+ ஆளர்] காசாளர் kācāḷar, பெ.(n.) வங்கி, அலுவலகம் முதலியவற்றில் பணம் தருதல், பெறுதல் ஆகியவற்றையும் அவை தொடர்பான பிற பணிகளையும் செய்பவர்; cashier. [காசு + ஆளர்]
காசானிஇலை	காசானிஇலை kācāṉiilai, பெ.(n.) காயாச் செடியின் இலை, leaves of ironwood tree - Memicylon tinctoria (சா.அக.);. [காயா – காசானி+இலை.]
காசிக்கட்டி	காசிக்கட்டி kācikkaṭṭi, பெ.(n.) காசுகட்டி பார்க்க; see kāsu-kaffi(சா.அக.);.
காசிக்கிருட்டி	காசிக்கிருட்டி kācikkiruṭṭi, பெ.(n.) பறவை வகை (யாழ்.அக.);; a bird.
காசிக்கிருட்டிணன்	காசிக்கிருட்டிணன் kācikkiruṭṭiṇaṉ, பெ.(n.) 1. சீரகம்; cummin seed - Cuminum cyminum. 2. சாதிபத்திரி; mace; nut-meg (சா.அக.);. மறுவ. சாதிக்காய் [காசி + கிருட்டிணன்.]

காசிக்குடபதி	காசிக்குடபதி kācikkuṭapati, பெ.(n.) கழுதை, ass(சா.அக.);. [காசி + குடபதி]
காசிகம்	காசிகம் kācikam, பெ.(n.) புழுக்கொல்லிப் பூடு; worm killer-Aristolochia bracteata (சா.அக.);. [காசு-காசிகம்]
காசிகாவகத்தி	காசிகாவகத்தி kācikāvakatti, பெ.(n.) அகத்தி மரவகை; west Indian pea-treeSesbania grandiflora (சா.அக.);. [காசிகம் + அகத்தி]
காசிடை	காசிடை kāciṭai, பெ.(n.) காசினிறை அளவு: the weight of a pie (an old Indian copper coin); (சா.அக.);. [காசு+எடை+காசெடை →அகாசிடை]
காசிடைபுகட்டல்	காசிடைபுகட்டல் kāciṭaipukaṭṭal, பெ.(n.) காசிளைவு உள்ளுக்குச் செலுத்துகை; to administer internally anything weighing a pie as medicinal oil (சா.அக.);. [காசு+எடை+புகட்டல்.]
காசித்து	காசித்து kācittu, பெ.(n.) உடலை நரைதிரையின்றி நெடுநாள் இருக்கச் செய்யும் பேறு, rejuvenation (சா.அக.);. [காசி+சித்து.]
காசிப்பலிகம்	காசிப்பலிகம் kācippalikam, பெ.(n.) கேந்திர வல்லி; an unidentified creeper (சா.அக.);. [காசி + பலிகம்]
காசிபன்	காசிபன் kācipaṉ, பெ.(n.) அத்தியிடம் தேவர்களையும், திரியிடம் அசுரர்களையும் பெற்ற ஒரு முனிவன்; sir; a rsi, said to be the father of Devas by aditi, and of asuras by diti. "காசிபனார் தந்தது" (வள்ளுவமா.14);(செ.அக.);. [காயன்-காயிபன் - காசிபன்.]

காசிரோர்த்தம்	காசிரோர்த்தம் kācirōrttam, பெ.(n.) தொட்டாற் சுருங்குஞ் செடிவகை; sensitive plant called touch-me-not - Mimosa pudica (செ.அக.);. [கா+சிரம்+ஊர்த்தம்]
காசிவாசனி	காசிவாசனி kācivācaṉi, பெ.(n.) குறும் பூசினி; a kind of pumpkin (சா.அக.);. [காகி+வாசனி]
காசுக்கட்டிப்பில்லை	காசுக்கட்டிப்பில்லை kācukkaṭṭippillai, பெ.(n.) காய்ச்சுக் கட்டியை மருந்துச் சரக்குகளோடு கலந்து சக்கரை இட்டுத் திரட்டிய வில்லைகள்; tablets prepared by mixing catechu and other medicinal drugs with sugar, Catechu lozenges (சா.அக.);. [காசுகட்டி+வில்லை.]
காசுக்கருதி	காசுக்கருதி kācukkaruti, பெ.(n.) பொற் காசுகளில் முதல் தரமானது, நற்காசென்றும் பெயர் பெறும்; superior quality gold coins. "காசுக் கருதித் துளையிலும் உரையிலும் நிறையலும் வழுவாதது தீப்போக்குச் செம்பொன்"(தெஇல்.கல்.தொ.க கல்.199);. (கல்அக);. [காசு+கருதி]
காசுக்கட்டல்	காசுக்கட்டல் kācukkaṭṭal, பெ.(n.) காசுபோடல் பார்க்க; see kasu-p0pal (சா.அக.);.
காசுகடமை	காசுகடமை kācukaṭamai, பெ.(n.) காசாகப் பெரும் வரி, tax payable in money (செ.அக.);. [காசு+கடமை.]
காசுகரப்பன்	காசுகரப்பன் kācukarappaṉ, பெ.(n.) உடம்பில் நமைச்சல் ஏற்பட்டு, சொறிந்த இடத்தில் சிவந்து, காசு மாதிரி தடித்துக் குருக்கள் கிளம்பும் ஒரு கரப்பன்; eruption of small round patches of the size of a pie resembling the effects of nettlestings (சா.அக.);. [காசு+கரப்பன்.]
காசுகல்	காசுகல் kācukal, பெ.(n.) நிறைகல்; standard weight for weighing jewels (செ.அக);. [காசு+கல்.]

காசுசின்னம்	காசுசின்னம் kācucinnam, பெ.(n.) சோழ பாண்டியர் ஆட்சியில் உயர்ந்த முதல் மதிப்புக் காசு; first made coin of the pomdya and chola perif. ஒரு காசு தலையாக ஒரு சின்னங் கடையாகவும்" (தெ.கல்.தொ.8 கல்.148);. [காசு+சின்னம்] கடைசியாக கொள்ளப்பட்ட பின்ன மதிப்பு சின்ன காசு-சின்னம் என்பதாகும். உருபா-பைசா போன்றதாகும். இது சோழ நாட்டில் நடைமுறையில் இருந்த காக மதிப்பீட்டு முறை.
காசுபோடல்	காசுபோடல் kācupōṭal, பெ.(n.) காசு எடை மருந்து கூட்டல் அல்லது சேர்த்தல்; adding or mixing a pie-weight of medicine (சா.அக.);. [காசு+எடை]
காசுரண்டம்	காசுரண்டம் kācuraṇṭam, பெ.(n.) நாயுருவி; Indian burr - Achyrantnes aspera (சா.அக.);.
காசுலவணம்	காசுலவணம் kāculavaṇam, பெ.(n.) வளையலுப்பு; salt used in the manufacture of bangles known as glass gall (சா.அக.);. [காய்ச்சு – காசு+லவணம்]
காசுலவம்	காசுலவம் kāculavam, பெ.(n.) காகலவனம் பார்க்க; see kasu-avanam (சா.அக.).
காஞ்சதம்	காஞ்சதம் kāñcatam, பெ.(n.) புங்க மரம், puñgu tree - Dalbergia arborea (சா.அக.);. [காஞ்சனம்+நதம்]
காஞ்சநாகரம்	காஞ்சநாகரம் kāñcanākaram, பெ.(n.) ஒரு கடைச்சரக்கு; a bazzaar drug (சா.அக.);,
காஞ்சனபுட்பி	காஞ்சனபுட்பி kāñcaṉapuṭpi, பெ.(n.) மஞ்சள் பூவுள்ள ஒரு பூடு; a plant akin to premna spinosa with yellow flowers (சா.அக.);. [காஞ்சனம்+புட்டு]
காஞ்சன்மாலிதம்	காஞ்சன்மாலிதம் kāñcaṉmālitam, பெ.(n.) கொத்தவரை; cluster bean - Cysmopsis psoralioides (சா.அக.);.

காஞ்சனமாலை	காஞ்சனமாலை kāñcaṉamālai, பெ.(n.) 1. கண்ணன் (கர்ணன்); மனைவி; wife of karna 2. மலையத்துவச பாண்டியன் மனைவி; wife of Malaya-t-tuvasa Pandya. 3. பாண்டியன் மகள்களில் ஒருத்தி; one of the daughter of Pāṅgīyā king, 4. பெருங்கதையின் தலைவி வாசவ தத்தையின் உயிர்த் தோழி; the close friend of väsava-tatta (அபி.சிந்.);. [காஞ்சனம்+மாலை]
காஞ்சனமாலை கோயில்	காஞ்சனமாலைகோயில் kāñcaṉamālaiāyil, பெ.(n.) ஏழு கடல்களும் தம்முள் அடங்கிய தடாகத்தின் தென் மேற்கில் உள்ள பழமையான கோவில்; an ancient temple in South West direction of a tank seven Sea. [காஞ்சனமாலை+கோயில்] இதில் சலகண்டேசுவரரென்ற பெயருடைய சிவபெருமானும், அவரைக் கண்டு வணங்கிய நிலையில் காஞ்சனமாலையின் வடிவமும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது (அபி.சிந்);.
காஞ்சனாகுவயம்	காஞ்சனாகுவயம் kāñcaṉākuvayam, பெ.(n.) சண்பகம்; champak, Michelia chaтpaca (சா.அக.);.
காஞ்சனாவயம்	காஞ்சனாவயம் kāñcaṉāvayam, பெ.(n.) ஊமத்தைச் செடிவகை; thorm apple - Datura (சா.அக.);.
காஞ்சிகவடகம்	காஞ்சிகவடகம் kāñcikavaṭakam, பெ.(n.) 1. உசிலை (மசலா); இட்ட கூழ் வடகம்; rice gruel seasoned with condiments. 2. புளித்த கூழும், துவையலும் சேர்ந்த உணவுப் பொருள்; a dish consisting of sourgruel meal and paste ground with several condiments (சா.அக.);.
காஞ்சிகி	காஞ்சிகி kāñciki, பெ.(n.) கொழுமிச்சை, citron; bitter orange - Citrus aurantium (சா.அக.);.
காஞ்சிதம்	காஞ்சிதம் kāñcitam, பெ.(n.) கூத்துக்குரிய அசைவுக(பாதங்க);ளுள் ஒன்று (சிலப்.);; a kind of pose. காஞ்சிதம் kāñjidam, பெ.(n.) கூத்துக்குரிய நடை வகையுள் ளொன்று (சிலப்.ப.81);; a kind of pase. [காஞ்சி + காஞ்சிதம்]
காஞ்சிநதி	காஞ்சிநதி kāñcinati, பெ.(n.) மேலைச் சிதம்பரம் அல்லது பேரூரிலுள்ள ஆறு, a river in west Chidambaram or a river in Perur (அபி.சிந்);.

காஞ்சிப்புலவனார்	காஞ்சிப்புலவனார் kāñcippulavaṉār, பெ.(n.) மதுரைக்காஞ்சி பாடிய மாங்குடி மருதனார்; the vers or of madurai-k-käsji [காஞ்சி+புலவனார்] தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற பாண்டிய நெடுஞ்செழியனை நிலையாமை அறிவுறுத்த வேண்டி மதுரைக்காஞ்சி பாடியதனால் மதுரைக் காஞ்சி புலவரென்றும், காஞ்சிப் புலவரென்றும் கூறப்பெறுவாராயினர். மாங்குடிக் கிழார் என்பவரும் இவரே. வேளாண் குடியினரான இவர் பாண்டியனது அவைக்களப் புலவராகவும் விளங்கினார் (அபி.சிந்);.
காஞ்சிபுரம் சபாபதி முதலியார்	காஞ்சிபுரம் சபாபதி முதலியார் kāñcipuramcapāpatimutaliyār, பெ.(n.) சென்னை பச்சையப்பன் கல்லூரியில் பணிபுரிந்த தமிழ்ப்புலமை உடைய புலவர்; a Tamil scholar who stuited at Pacciappan college. பெரியபுராணம், திருவிளையாடல் மற்றும் சில தல புராணங்களுக்கு உரை இயற்றி உரையாசிரியர் எனப் பெயர் பெற்றவர். எழுபது வருடங்களுக்கு முன் வாழ்ந்தவர். தமிழில் அருணாசல சதகம் முதலியன இயற்றியவர் (அபி.சிந்:);.
காஞ்சிரங்களம்	காஞ்சிரங்களம் kāñciraṅkaḷam, பெ.(n.) 1. இனிகம்; sweetness. 2. எட்டி மரம்; strychnine tree - Strychncs nux vomica (சா.அக.);.
காஞ்சிரம்பழம்	காஞ்சிரம்பழம் kāñcirampaḻm, பெ.(n.) எட்டிப்பழம்; fruit of the strychnine tree (சா.அக.);.
காஞ்சிரைமேற்புல்லுருவி	காஞ்சிரைமேற்புல்லுருவி kāñciraimēṟpulluruvi, பெ.(n.) எட்டி மரத்தின் மேல் முளைக்கும் புல்லுருவி; a parasite on the strychnine tree (சா.அக.);. –
காஞ்சிபுரம்	காஞ்சிபுரம் kāñcipuram, பெ.(n.) பழங்காலத்தில் இருந்த சிறந்த ஏழு நகரங்களுள் ஒன்று; Kässjipuram, one among the sacred city of Tamil Nadu (சா.அக.);. காஞ்சிபுரம் kāñjiburam, பெ. (n.) காஞ்சி பார்க்க; see _. [காஞ்சி + புரம் - காஞ்சிபுரம். காஞ்சி + ஆற்றுப்பூவரசு மரம், அம்மரம் மிகுந்த ஊர்]
காஞ்சீரகம்	காஞ்சீரகம் kāñcīrakam, பெ.(n.) செந்தொட்டி; scorpion leaf - Tragia involucrata (சா.அக.);.
காஞ்சுரை	காஞ்சுரை kāñcurai, பெ.(n.) 1. உலர்ந்த சரைக்காய்; dried bottle-gourd. 2. சுரைக்சுடுக்கை; fruit of bottle-gourd which when dried and emptied of its contents is used by beggars as a feeder-bottle - Fakeer"s bottle. 3. எட்டி; strychnine tree - Shychncs nux vomica (சா.அக.);.

காஞ்சூரை	காஞ்சூரை kāñcūrai, பெ.(n.) காஞ்சுரை பார்க்க; see kaiyurai(சா.அக.).
காஞ்சொறியொற்றல்	காஞ்சொறியொற்றல் kāñcoṟiyoṟṟal, தொ.பெ.(vbl.n.) காஞ்சொறிப்பூடை உடம்பிற்படும்படிச் செய்து தினவை உண்டாக்கல்; touching one with a nettle plant to cause itching sensation (சா.அக.);. காஞ்சொறி+ஒற்றல்.]
காட்சிப்பிரமாணம்	காட்சிப்பிரமாணம் kāṭcippiramāṇam, பெ.(n.) ஆறுவகை அளவைகளுள் ஒன்று: perception, means of perception (செ.அக.);. [காட்சி+Skt, பிரமாணம்]
காட்சியளி-த்தல்	காட்சியளி-த்தல் kāṭciyaḷittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1 ஒருவர் அல்லது ஒர் இடம் தொடர்பாக ஏதேனும் ஒரு தோற்றம் தருதல்; appear, present oneself in a particular manner. அந்த மருத்துவர் எப்போதும் சிரித்த முகத்துடன் காட்சியளிப்பார். திருவிழாக் கோலத்தில் நகரமே ஒளிமயமாகக் காட்சியளித்தது. 2. இறைவன், பெரியோர் காட்சி தருதல்; appear of God, devotees, holy person. [காட்சி+அளி-த்தல்.]
காட்சியா-தல்	காட்சியா-தல் kāṭciyātal, 6 செ.கு.வி.(v.i.) தூக்கத்தில் தோன்றல், கனவில் தோன்றல்; appearance in a vision (சா.அக.);. [காட்சி+ஆ-தல்.]
காட்டகுட்டம்	காட்டகுட்டம் kāṭṭakuṭṭam, பெ.(n.) ஒரு பறவை; an unidentified bird (சா.அக.);.
காட்டஞ்சம்	காட்டஞ்சம் kāṭṭañcam, பெ.(n.) செவ்விறகு red fuel or firewood. It is said to be used in alchemy, because of its fumes having extraordinary virtues (சா.அக.);.
காட்டமிர்தம்	காட்டமிர்தம் kāṭṭamirtam, பெ.(n.) தில்லைப்பால்; tiger"s milk - Excoecaria agallocha. [காட்டு+அமிர்தம்] இதைக் காட்டிலுள்ள சித்தர்கள் அருந்து வதால் இப்பெயர் பெற்றது. (சா.அக.);.

காட்டமிர்து	காட்டமிர்து kāṭṭamirtu, பெ.(n.) காட்டில் விளையும் பொருட்கள்; forest produce. [காட்டு+அமிர்து.] அவையாவன : அரக்கு, கருந்தினை, தேன், நாவி, மயிற்பீலி, தேன்கூடு முதலியன (சா.அக.);.
காட்டரலி	காட்டரலி kāṭṭarali, பெ.(n.); jungle mango - Gerbera odollam (சா.அக.).
காட்டரளி	காட்டரளி1 kāṭṭaraḷi, பெ.(n.) காட்டு அரளி மரம்; wild nerium or jungle mango - Cerebra odallam alias C. lactaria (சா.அக.);. [காட்டு+அரளி] காட்டரளி2 kāṭṭaraḷi, பெ.(n.) 1. காட்டரளி, wild gannair; willow leaved water croton - Homonoia riparia. [காட்டு + அலகு]
காட்டலகு	காட்டலகு kāṭṭalaku, பெ.(n.) காட்டு அலகு மரம்; an unidentified tree; but believed to be referring to kättaras, which see (சா.அக.);. [காட்டு+அரளி]
காட்டலகுக்குழல்	காட்டலகுக்குழல் kāṭṭalakukkuḻl, பெ.(n.) மருந்தை வைத்து அவிப்பதற்காகப் பயன்படுத்தும் காட்டலகு மரத்தினாற் செய்த குழாய்; a wooden tube made out of the alagu tree used for roasting medicine (சா.அக.);. [காட்டு+அலகு+குழல்]
காட்டலாகிரி	காட்டலாகிரி kāṭṭalākiri, பெ.(n.) கொடி மாதுளை; creeping emanaur- Punicum genus (சா.அக.);.
காட்டாசான்	காட்டாசான் kāṭṭācāṉ, பெ.(n.) திருநெல்வேலி மாவட்டம் முதலிய இடங்களில் வாழும் குறுந்தொழிற் பிரிவினர்; a sect ot people who live in tirunelveli; district. [காட்டு+ஆசான்.] இவர்கள் கூடைகட்டுவர் கிளிஞ்சல் சுடுவர் (அபி.சிந்:);.

காட்டால்	காட்டால் kāṭṭāl, பெ.(n.) பேய் ஆல் அல்லது கல் ஆல்; forest banyan tree or demon fig. - Ficus citrifolia. [காட்டு+ஆல்.] இதன் பட்டை மருந்திற்குப் பயன்படும் (சா.அக.);.
காட்டாவங்கம்	காட்டாவங்கம் kāṭṭāvaṅkam, பெ.(n.) வெள்ளைக் கழற் கொடி; a white species of bonducella (சா.அக.);.
காட்டிக்கொள்(ளு)-தல்	காட்டிக்கொள்(ளு)-தல் kāṭṭikkoḷḷutal, 13 செ.கு.வி.(v.i.) ஒன்றைப் போல் போலியாக (பாவனை); செய்தல்; try to pass for someone; put on airs. அவன் தன்னை அறிவாளி போல் காட்டிக் கொண்டான். [காட்டி+ கொள்(ளு);-தல்.]
காட்டுச்சேனா	காட்டுச்சேனா kāṭṭuccēṉā, பெ.(n.) நிலவாவிரையில் ஒருவகை; a species of senna growing wild. [காடு+சேனா]
காட்டிஞ்சிமூலம்	காட்டிஞ்சிமூலம் kāṭṭiñcimūlam, பெ.(n.) வெள்ளைச் சாரண வேர்; one styled trianthema - Trianthema Obcordata (சா.அக.);.
காட்டிதோசணா	காட்டிதோசணா kāṭṭitōcaṇā, பெ.(n.) திப்பிலி; long pepper- Piper longum (சா.அக.);.
காட்டிராட்சி	காட்டிராட்சி kāṭṭirāṭci, பெ.(n.) அரத்தை; galangal-Alpinia galanga (சா.அக.);.
காட்டிருப்பவல்	காட்டிருப்பவல் kāṭṭiruppaval, பெ.(n.) ஒரு கொடி; a kind of creeper - Indian cudweed, Gnaphalium indicum (சா.அக.);. [காட்டு+இருப்பு+அவல்.] இதற்குப் புத்தர்கைச் சம்மட்டி, காயசித்தி, உப்புநீக்கி, காரீய செந்தூரி, கானல் கள்ளி முதலிய பல பெயர்கள் உண்டு (சா.அக.);.
காட்டினாமணத்தி	காட்டினாமணத்தி kāṭṭiṉāmaṇatti, பெ.(n.) 1. பேய் ஆமணக்கு wild castor - Baliospermum axillare. 2.சீமை ஆமணக்கு; bronze-leaved physic nut Jatropha gossy-pifolia (சா.அக.);.

காட்டீகை	காட்டீகை kāṭṭīkai, பெ.(n.) இண்ட முள்ளு fine-leaved acacia - Acacia pennata (சா.அக.);.
காட்டுக்கத்தோதிகம்	காட்டுக்கத்தோதிகம் kāṭṭukkattōtikam, பெ.(n.); சாமை; little millet - Panicum miliare (சா.அக.).
காட்டுக்கரணை	காட்டுக்கரணை kāṭṭukkaraṇai, பெ.(n.) பாவட்டை; Indian pavatta - Pavetta indica (சா.அக.);.
காட்டுக்குறி	காட்டுக்குறி kāṭṭukkuṟi, பெ.(n.) மாலியப் (வைணவ); பார்ப்பனருள் ஒரு சாராருக்குரிய குடிபெயர்; a sect of vaishnava parpar". "இவ்வூர் பண்டிதவத்ஸலச்சேரி காட்டுக்குறி பஞ்ஞுகிரமவித்தன்"(தெ.கல் தெ.19 கல்.58); "ஸ்ரீகிருஷ்ணபட்டனும் காட்டுக்குறி வெண்ணய கிரமவித்தனும்"(தெ.கல்.தொ.IV கல்-133); (கல்,அகர.);.
காட்டுக்கருஞ்சீரகம்	காட்டுக்கருஞ்சீரகம் kāṭṭukkaruñcīrakam, பெ.(n.) ஒரு கடைச் சரக்கு; black cumin, Nigellasativa (சா.அக.);. [காட்டு+கரும்+சீரகம்]
காட்டுக்கர்ப்பூரகிச்சிலிக்கிழங்கு	காட்டுக்கர்ப்பூரகிச்சிலிக்கிழங்கு kāṭṭukkarppūrakiccilikkiḻṅku, பெ.(n.) காட்டு பூலாங் கிழங்கு; forest orange root of - Curcuma genus (சா.அக.);. [காட்டு+கர்ப்பூர+கிச்சிலி+கிழங்கு.]
காட்டுக்கரோசயம்	காட்டுக்கரோசயம் kāṭṭukkarōcayam, பெ.(n.) சாரப் பருப்பு; pulp of cuddapah almond (சா.அக.);. [காட்டு+கரோசயம்]
காட்டுக்கள்ளி	காட்டுக்கள்ளி kāṭṭukkaḷḷi, பெ.(n.) மலைக்கள்ளி; hill kalli; leper"s plant. [காட்டு+ கள்ளி] இதன் பூ மஞ்சள் நிறம். இலைகளை வதக்கிக் காயம், புண் முதலியவைகளுக்கு வைத்துக் கட்ட, அழற்சி அல்லது எரிச்சல் போம். (சா.அக.);. காட்டுக்கள்ளி kāṭṭukkaḷḷi, பெ.(n.) மலைக்கள்ளி; hill _. (சா. அக.); [காடு + கள்ளி] இதன் இலைகளை வதக்கிக் காயம், புண் முதலியவற்றில் வைத்துக் கட்ட எரிச்சல் நீங்கும்.

காட்டுக்கறிவேப்பிலை	காட்டுக்கறிவேப்பிலை kāṭṭukkaṟivēppilai, பெ.(n.) காட்டுக்கருவேப்பிலை பார்க்க; see kaffu-k-karu-véppilai; (சா.அக.);. [காட்டு+ கறிவேப்பிலை.]
காட்டுக்கருவேப்பிலை	காட்டுக்கருவேப்பிலை kāṭṭukkaruvēppilai, பெ.(n.) ஆனாந்தளை, axil flowered shrubby Indian warmpee - Clansena wildenovi (சா.அக.);. [காட்டு+ கரு+ வேப்பிலை.] காட்டுக்கருவேப்பிலை kāṭṭukkaruvēppilai, பெ.(n.) கறிவேப்பிலை வகை(L.);; axil flowered shrubby Indian warmpee. மறுவ. ஆனாந்தனை. [காடு + கருவேப்பிலை.]
காட்டுக்கிச்சிலிக் கிழங்கு	காட்டுக்கிச்சிலிக்கிழங்கு kāṭṭukkiccilikkiḻṅku, பெ.(n.) ஒரு மணமுள்ள கிழங்கு jungle zedoary of the hedychium genus (சா.அக.);. [காட்டு+கிச்சிலி+கிழங்கு.]
காட்டுக்கிழங்கு	காட்டுக்கிழங்கு kāṭṭukkiḻṅku, பெ.(n.) 1. சிறு வள்ளிக் கிழங்கு; small sweet yam or chinese yam - Dioscorea aculeata. 2. காட்டில் விளையுங் கிழங்கு bulbous roots found grown in forests; forest esculent roots so called from its growth in the forest (சா.அக.);. [காட்டு+ கிழங்கு.]
காட்டுக்கிளிப்பிள்ளை	காட்டுக்கிளிப்பிள்ளை kāṭṭukkiḷippiḷḷai, பெ.(n.) காட்டில் வசிக்கும் கிளிப்பிள்ளை; jungle parrot - Taccocua leschenaultii alias zandostomers sirkeer(சா.அக.);. [காட்டு+கிளிப்பிள்ளை]
காட்டுக்குளஞ்சி	காட்டுக்குளஞ்சி kāṭṭukkuḷañci, பெ.(n.) காட்டுக்குளாஞ்சி பார்க்க; see kattu-k. kulari(சா.அக.);. [காட்டு+குளாஞ்சி]
காட்டுக்கொங்கை	காட்டுக்கொங்கை kāṭṭukkoṅkai, பெ.(n.) ஒரு வகைக் கோங்கு; prussic acid tree - Pygerum wightiana (சா.அக.);. [காட்டு+கொங்கை]

காட்டுக்கொசு	காட்டுக்கொசு kāṭṭukkocu, பெ.(n.) காட்டில் உலாவும் கொசு wild mosquitoes (சா.அக.);. [காட்டு+கொசு.]
காட்டுக்கொட்டி	காட்டுக்கொட்டி kāṭṭukkoṭṭi, பெ.(n.) கொட்டிக்கிழங்கு; a variety of Indian water-lily root (சா.அக.);. [காட்டு+கொட்டி]
காட்டுக்கொத்தமல்லி	காட்டுக்கொத்தமல்லி kāṭṭukkottamalli, பெ.(n.) காட்டில் விளையும் கொத்தமல்லி, wild coriander (சா.அக.);. [காட்டு+கொத்தமல்லி]
காட்டுகொழுமிச்சை	காட்டுகொழுமிச்சை kāṭṭukoḻumiccai, பெ.(n.) 1. கசப்பு எலுமிச்சை; bitter lime, 2. கசப்பு நாரத்தை; bitter orange(சா.அக.);. [காட்டு+கொழுமிச்சை]
காட்டுக்கொள்ளி	காட்டுக்கொள்ளி kāṭṭukkoḷḷi, பெ.(n.) தின்றிடந் தீய்ஞ்சான்; a plant c.f. மல்லைப்பூடு (சா.அக.);. [காட்டு+கொள்ளி]
காட்டுக்கொன்னை	காட்டுக்கொன்னை kāṭṭukkoṉṉai, பெ.(n.) காட்டுக் கொன்றை; wild condray, wight"s inga - Mimosa bigemina. [காட்டு+கொன்றை] இதன் இலையை இட்டு காய்ச்சிய நீரினாற் குட்டம் போம், தலைமயிர் வளரும் (சா.அக.);.
காட்டுகஞ்சா	காட்டுகஞ்சா kāṭṭukañcā, பெ.(n.) இமயமலை, காசுமீரம் இக்காடுகளில் தானாகவே பயிராகும் மதமதக்கச் செடி, wild hemp found growing wild in western Himalayas and Kasmere - Cannabis sativa (சா.அக);. [காட்டு+கஞ்சா]
காட்டுகை	காட்டுகை kāṭṭukai, பெ.(n.) புகை காட்டுதல்; the act of applying smoke - Fumigation (சா.அக.);.

காட்டுச்சதுரகள்ளி	காட்டுச்சதுரகள்ளி kāṭṭuccaturakaḷḷi, பெ.(n.) புகை காட்டுதல்; square spurge - Euphorbia antiquorum (சா.அக.);. [காட்டு+சதுரக்கள்ளி]
காட்டுச்சம்பங்கி	காட்டுச்சம்பங்கி kāṭṭuccampaṅki, பெ.(n.) 1. நீலகிரிச் சண்பகப் பூ white stalked tulip tree of Nilgiris; white champak - Michelia nilgrica. 2. உரோம வாசனி; forest champak - Plumeria aculifolia (சா.அக.);. [காட்டு+ சம்பங்கி]
காட்டுச்சாதிபத்திரி	காட்டுச்சாதிபத்திரி kāṭṭuccātipattiri, பெ.(n.) 1. பொதுவாகக் காட்டில் விளையும் மரங்கள்; forest trees in general. 2. கான் (வன); சாதிப் பத்திரி forest mace - Myristica horsfieldii (சா.அக.);. [காட்டு+சாதிபத்திரி] இதற்கு வாசனையிராது.
காட்டுச்சார்வளை	காட்டுச்சார்வளை kāṭṭuccārvaḷai, பெ.(n.) மூக்கரனைச் சாரணை, white trianthema - Trianthema decandra (சா.அக.);. காட்டுச்சார்வளை kāṭṭuccārvaḷai, பெ.(n.) காட்டுச் சாரணை பார்க்க; see _. [காடு + சாவளை]
காட்டுச்சிறுசாமை	காட்டுச்சிறுசாமை kāṭṭucciṟucāmai, பெ.(n.) காட்டில் விளையும் சாமை; wild small millet - Panicum antipodum (சா.அக.);. [காட்டு+சிறுசாமை]
காட்டுச்சின்னி	காட்டுச்சின்னி kāṭṭucciṉṉi, பெ.(n.) கான் (வன);ச்சின்னி; a wild species of Indian shrubby copper leaf-Acalypha fruticosa (சா.அக.);. [காட்டு+சின்னி]
காட்டுச்சீயக்காய்	காட்டுச்சீயக்காய் kāṭṭuccīyakkāy, பெ.(n.) 1. காட்டுச்சிகை, sensitive tree - Mimosarubicaulis. 2. பேய்ச்சீயக்காய்; rusty mimosa; narrow-leaved soap pod - Acaciapennata (சா.அக.);. [காட்டு+சியக்காய்]

காட்டுச்சுண்டெலி	காட்டுச்சுண்டெலி kāṭṭuccuṇṭeli, பெ.(n.) காட்டில் வாழும் கண்டெலி, forest mouse Mus rodentia. [காட்டு+கண்டெலி) இது உனாணி மருத்துவத்தில் மிகுதியாக மருந்திற்குப் பயன்படும் (சா.அக.);.
காட்டுச்சுரம்	காட்டுச்சுரம் kāṭṭuccuram, பெ.(n.) மலைச்சுரம்; malarial fever(சா.அக.);. [காட்டு+கரம்]
காட்டுச்சேப்பன்	காட்டுச்சேப்பன் kāṭṭuccēppaṉ, பெ.(n.) காட்டில் விளையும் சேப்பங் கிழங்கு: Egyptiam yam - Colocasia antiquorum (சா.அக.);. [காடு + சேப்பன் சேம்பு→அசேப்பன்.]
காட்டுச்சேவல்	காட்டுச்சேவல் kāṭṭuccēval, பெ.(n.) காட்டில் இருக்கும் சேவற் கோழி, woodcock. [காட்டு+ சேவல்.] இதன் இறைச்சி அதிக சூடு, தாது ஊட்டத்தைத் தரும். அழற்சியைப் போக்கும். வியர்வையை உண்டாக்கும்; மேலும் வலிமையைத் தரும் (சா.அக.);.
காட்டுச்சோதி	காட்டுச்சோதி kāṭṭuccōti, பெ.(n.) சோதி மரம்; an unidentified tree supposed to be luminous in the dark (சா.அக.);.
காட்டுசாதிக்காய்,	காட்டுசாதிக்காய், kāṭṭucātikkāy, பெ.(n.) 1. பொதுவாகக் காட்டில் விளையும் மரங்கள்; forest trees in general. 2. காட்டுச்சாதி பத்திரி; wild mae - Myristica malabarica. 3. பெரிய காட்டு சாதிக்காய்; malabar nutmeg - Myristica malabarica. [காட்டு+ சாதிக்காய்] இதன் உள்சதைப் பற்றை எடுத்து இடித்து கொதிக்க வைத்து மஞ்சள் நிறமான ஓர் எண்ணெய் எடுப்பார்கள். இது வலியில்லா புண்களுக்குப் பூசுவதற்கு உதவும். இதை நல்ல எண்ணெயோடு கலந்து காற்றுப் பிடிப்புக்குப் பூசலாம். எண்ணெய் விளக்கும் எரிக்கலாம் (சா.அக.);.
காட்டுசெட்டிப்பூ	காட்டுசெட்டிப்பூ, kāṭṭuceṭṭippū, பெ.(n.) மாசி பத்திரி; Indian absinth - Artimeslavulgaris (சா.அக.);.

காட்டுண்ணி	காட்டுண்ணி kāṭṭuṇṇi, பெ.(n.) காட்டில் காணப்படும் ஒரு வகை நஞ்சுண்ணி; a poisonous, tick or blood sucker found in forests. [காட்டு+உண்ணி] இது கடித்தால் வீக்கம், தடிப்பு இவைகள் காணும் (சா.அக.);.
காட்டுத்தர்ப்பை	காட்டுத்தர்ப்பை kāṭṭuttarppai, பெ.(n.) முழு முதல் (பிரம); தர்ப்பைப் புல்; cock"s skin grass - Panicum crusgalli (சா.அக);. [காட்டு+தர்ப்பை]
காட்டுத்தர்பார்	காட்டுத்தர்பார் kāṭṭuttarpār, பெ.(n.) வரைமுறை இல்லாமல் தன்னிச்சையாகச் செயல்படும் போக்கு (நிர்வாகம்);, anarchy. [காட்டு+தர்பார்] காட்டுத்தர்பார் kāṭṭuttarpār, பெ.(n.) ஒரு முறையும் இன்றித் தன்னிச்சையாக நடைபெறும் ஆட்சி; anarchy. குற்றவாளியை விட்டுக் குற்றம் சுமத்தியவனைத் தண்டிக்கும் காட்டுத்தர்பார் (உ.வ.);. [காடு + தர்பார் + காட்டாட்சி]
காட்டுத்திப்பிலிக் கொடி	காட்டுத்திப்பிலிக்கொடி kāṭṭuttippilikkoṭi, பெ.(n.) சிறு மூலம்; long pepper - Piper longum (சா.அக.);. [காட்டு+திப்பிலி+கொடி.]
காட்டுத்துருக்கம்	காட்டுத்துருக்கம் kāṭṭutturukkam, பெ.(n.) காட்டுக் குந்துருக்கம்; forest dammer (சா.அக.);. [காட்டு+சதுருக்கம்]
காட்டுத்துழாய்	காட்டுத்துழாய் kāṭṭuttuḻāy, பெ.(n.) 1. இலட்சுமித் துளசி; wild basil or black basil - Ocimum adscendens. 2. கருந்துளசி; a black variety of holy basil found in forests. 3. நாய்த் துளசி; white basil or dog basil - Ocimum canum (சா.அக.);. [காட்டு+துழாய்]
காட்டுத்தொனி	காட்டுத்தொனி kāṭṭuttoṉi, பெ.(n.) 1.பிண்டி; tree - Saraca indica. 2. நெட்டிலிங்கம்; Indian mast-tree (சா.அக.);. [காட்டு+தொனி]

காட்டுநாடு	காட்டுநாடு kāṭṭunāṭu, பெ.(n.) களவேள்வி நாடு; the kasavé/vi city (அபி.சிந்);. [காட்டு+நாடு] காட்டுநாடு kāṭṭunāṭu, பெ.(n.) காட்டினுள்ளாகிய குடிவாழ்பகுதி; in habited region in a forest. "காட்டுநாட் டேமென"(புறநா.150 19);. [காடு +நாடு]
காட்டுநாயகம்	காட்டுநாயகம் kāṭṭunāyakam, பெ.(n.) கிரந்தி நாயகம்; a lant supposed to cure syphitic sores, and glandular swellings. it is so called from its great usefulness in medicine as a forest plant (சா.அக.);. [காட்டு+நாயகம்]
காட்டுநீரடிமுத்து	காட்டுநீரடிமுத்து kāṭṭunīraṭimuttu, பெ.(n.) காட்டு நீர் வெட்டி; forest tamana oil tree - Hydnocarpus venenata (சா.அக.);. [காட்டு+நீரடி+முத்து.]
காட்டுப்பலிதம்	காட்டுப்பலிதம் kāṭṭuppalitam, பெ.(n.) கருவாப் பட்டை; bark of small cinnamon - Cinnamomum verum (&m. 9,5.);. [காட்டு+பலிதம்]
காட்டுப்பழுபாகல்	காட்டுப்பழுபாகல் kāṭṭuppal̤upākal, பெ.(n.) பழுபாகல்; buffalo carolah; prickly carolah - Momordica hispida (சா.அக);. [காட்டு+பழுபாகல்]
காட்டுப்பனச்சி	காட்டுப்பனச்சி kāṭṭuppaṉacci, பெ.(n.) காட்டுக்கறிவேப்பிலை பார்க்க; see kattu-k-kari-Véppilas (சா.அக);.
காட்டுப்பாகிகம்	காட்டுப்பாகிகம் kāṭṭuppākikam, பெ.(n.) குறண்டி; corandy - Lepidagathis Scariosa (சாஅக);.
காட்டுப்பால் வள்ளி	காட்டுப்பால் வள்ளி kāṭṭuppālval̤l̤i, பெ.(n.) ஒரு காட்டு மூலி; a forest milk creeper - Cryptolepis bucbanania (சா.அக.);. " [காட்டு+பால்வள்ளி]

காட்டுப்பிரசினம்	காட்டுப்பிரசினம் kāṭṭuppiraciṉam, பெ.(n.) பிணங்களை எரித்தற்குரிய (அபரக்கிரியைக்குரிய); மந்திரமடங்கிய மறைப்பகுதி (வேதப்பகுதி);; section of the vèdaconsisting mostly of mantras used in funeral rites (செ.அக.);. [காட்டு+Skt, பிரசினம்]
காட்டுப்பிரா	காட்டுப்பிரா kāṭṭuppirā, பெ.(n.) காட்டுப்பிராய் பார்க்க; see kattu-p-piray (சா.அக.);.
காட்டுப்பிராயம்	காட்டுப்பிராயம் kāṭṭuppirāyam, பெ.(n.) காட்டில் வளரும் பிராய் மரம்; cododepas Calycinum (சா.அக.);.
காட்டுப்பலா	காட்டுப்பலா kāṭṭuppalā, பெ.(n.) 1. பலா, jungle jack tree - Artocarpus hirsuta. 2. மலைப்பலா; mountain jack - Nauclea purpures (சா.அக.);. [காட்டு+பலா] காட்டுப்பலா kāṭṭuppalā, பெ.(n.) பலாவகை; jungle jack. மறுவ. கானற்பலா [காடு +பலா-காட்டுப்பலா]
காட்டுப்பின்னை	காட்டுப்பின்னை kāṭṭuppiṉṉai, பெ.(n.) 1. கேரள (மலையாள);த்தில் வளரும் புன்னை மரம்; Malabar poon - Calophyllum tomentosum, 2. காட்டுப் புன்னை மரம்; forest poon tree - Rhizophora mucronata (சா.அக.);. [காட்டு+பின்னை.]
காட்டுப்புங்கிகம்	காட்டுப்புங்கிகம் kāṭṭuppuṅkikam, பெ.(n.) திரளங் கொடி; an unidentified Creeper (சா.அக.);. [காட்டு+புங்கிகம்.]
காட்டுப்புளிச்சைமரம்	காட்டுப்புளிச்சைமரம் kāṭṭuppuḷiccaimaram, பெ.(n.) ஒரு வகைப் புளிச்சை மரம், a tree - Aatidesma acida (சா.அக.);. [காட்டு+புளிச்சை+மரம்.]

காட்டுப்பூவன்	காட்டுப்பூவன் kāṭṭuppūvaṉ, பெ.(n.) பூவம், eye-ball tree - Nephelium longasa (சா.அக.);. [காட்டு+பூவன்.]
காட்டுமசகம்	காட்டுமசகம் kāṭṭumacakam, பெ.(n.) காட்டுக்கொசு; a species of mosquito. இது கடித்த இடத்தில் நமைச்சலும், விக்கமும், எரிச்சலும் உண்டாகும்(சா.அக.);. [காட்டு+மசகம்.]
காட்டுமயிலை	காட்டுமயிலை kāṭṭumayilai, பெ.(n.) 1. நொச்சி மரவகை; tall chaste tree - Vitex altissima. 2.மரவகை; water peacock"s foot tree - Vitex leucoxylon (செ.அக.);. [காட்டு+மயிலை]
காட்டுமராட்டி	காட்டுமராட்டி kāṭṭumarāṭṭi, பெ.(n.) குருவிக்காரன்; kuravan.
காட்டுமருது	காட்டுமருது kāṭṭumarutu, பெ.(n.); 1. கருப்பு மருத மரம்; black marutham or negroe"s olive - Terminalia tomentosa. 2. இரும்பிலி; black satinwood - Maba buxifolia (சா.அக.);. [காட்டு+மருது]
காட்டுமனிதன்	காட்டுமனிதன் kāṭṭumaṉitaṉ, பெ.(n.) 1. நாகரிகமற்றவன்; wild, uncivilized man. 2.வாலில்லாக் குரங்கு; man of the woods, chimpanzee, orangoutang (செ.அக.);. [காட்டு+மனிதன். மனுஷன் →அமனுடன்→ அமனிடன்→ அமனிதன்.) காட்டுமனிதன் kāṭṭumaṉidaṉ, பெ.(n.) காட்டு மாந்தன் பார்க்க; see _. ம. காட்டுமனுழ்யன் [காடு + மனிதன்]
காட்டுமனோரஞ்சிதம்	காட்டுமனோரஞ்சிதம் kāṭṭumaṉōrañcitam, பெ.(n.) மர மனோரஞ்சிதம்; forest cananga tree - Cycas circinalis (சா.அக.);. [காட்டு+மனோரஞ்சிதம்]
காட்டுமாங்காய்	காட்டுமாங்காய் kāṭṭumāṅkāy, பெ.(n.) 1. காட்டில் காணப்படும் மாமரம்; jungle mango tree - Mangifera indica. 2. புளி மாங்காய்; sour mango; buchananis mango - Buchanania angustifolia (சா.அக.);. [காட்டு+மாங்காங்]

காட்டுமாம்பழம்	காட்டுமாம்பழம் kāṭṭumāmpaḻm, பெ.(n.) 1. காட்டு மா மரம்; jungle mango-Spondias mangifera. 2. ஊதனை; odallum called also jungle mango from the resemblance of the fruit - Cerbera Odallum alias Cerbera nmanghɯs. 3. காட்டு மாமரம்; jungle mango or Cuddappa almond-Buchanania latifolia alias Spondias mangifera (சா.அக.);, [காட்டு+மாம்பழம்]
காட்டுமாவிதை	காட்டுமாவிதை kāṭṭumāvitai, பெ.(n.) சாரப் பருப்பு, the seed of jungle mango or cuddappa almond seed (சா.அக.);.
காட்டுமிருகாண்டி	காட்டுமிருகாண்டி kāṭṭumirukāṇṭi, பெ.(n.) காட்டுமிறாண்டி (யாழ்.அக.);; rude fellow, savage (செ.அக.);. [காட்டு+ மிருகம்+ ஆண்டி, Skt. Mrga →த. மிருகம்]
காட்டுமிறாண்டி	காட்டுமிறாண்டி kāṭṭumiṟāṇṭi, பெ.(n.) நாகரிகமில்லா மாந்தன்; rustic, rude, ill-bred-person, savage (சா.அக.);. மறுவ. விலங்காண்டி [காட்டு+மிருகம்+அண்டி, Skt. Mrga→ த. மிருகம்]
காட்டுமுட்டை	காட்டுமுட்டை kāṭṭumuṭṭai, பெ.(n.) 1. காட்டு எருமுட்டை dung of cattle naturally found dried in forests. 2. ஆவின் உலர்ந்த சாணம் (காட்டு விரட்டி);; dried cow dung, dried dung of cattle in general (சா.அக.);. [காட்டு+முட்டை]
காட்டுமுட்டைநெருப்பு	காட்டுமுட்டைநெருப்பு kāṭṭumuṭṭaineruppu, பெ.(n.) காட்டு முட்டையை எரித்த நெருப்பு; fire obtained from kattu-mutta (சா.அக.);. [காட்டு+முட்டை+நெருப்பு]
காட்டுமுந்திரிகை	காட்டுமுந்திரிகை kāṭṭumuntirikai, பெ.(n.) 1. காட்டுக் கொடி முந்திரிகை, jungle grape vine - Vitis latifolia. 2. காட்டுக் கொட்டை முந்திரிச்செடி, wild cashew nut - Anacardium occidentale (சா.அக.);, [காட்டு+முந்திரிகை]

காட்டுலவங்கம்	காட்டுலவங்கம் kāṭṭulavaṅkam, பெ.(n.) காட்டு இலவங்கப் பட்டை, wild cinnamon tree or country cinnamon,Cinnamomum iners alias c.eucalyptoidus. [காட்டு+இலவங்கம் இலவங்கம்-கருவாப் பட்டை இணைப்பு).] இது ஒரு சிறிய மரம். இதன் இலையைக் கசக்க மணமாயிருக்கும்; உள் பட்டையைச் சாதாரணமாகக் கருவாப்பட்டைக்குப் பதிலாய் விற்று ஏமாற்றுவார்கள். இது மிக்க பருமையாகவும், பெரிதாயும் இருக்கும் வளைவாயிருக்குமே அல்லது மற்றொன்றைப் போல் கருட்டையாய் இராது;மணமும், சுவையும் வேறுபட்டு இருக்கும். இதன் காய்ந்த மொக்கு கருவாப் பட்டையைப் போல் காற்றைப் போக்கிப் பசியை உண்டாக்கும் தன்மை கொண்டது. இதன் விதைகளை இடித்துத் தேன் அல்லது சர்க்கரையில் கலந்து சீதபேதி, இருமல் இவைகளுக்குக் கொடுக்கலாம்; மற்ற கடைச் சரக்குகளோடு சேர்த்து காய்ச்சலுக்குப் பயன்படுத்தலாம். இதன் பட்டை கறிக்கூட்டா (மசாலா);கவும் வழங்கலாம் (சா.அக.);.
காட்டுவா	காட்டுவா kāṭṭuvā, பெ.(n.) 1. பேயத்தி, devil fig - Diospyros embryopteris. 2. காட்டில் விளையும் அத்தி; wild fig - Ficus hispida (சா.அக.);.
காட்டுவாழ்புங்கம்	காட்டுவாழ்புங்கம் kāṭṭuvāḻpuṅkam, பெ.(n.) ; செந்நாய்; a red variety of ferocious dog; hound (சா.அக.). [காட்டு+ வாழ்+ புங்கம்.] காட்டுவாழ்புங்கம் kāṭṭuvāḻpuṅgam, பெ.(n.) செந்நாய்; a red variety of ferocious dogs; hound (சா.அக.);. [காடு +வாழ் +புங்கம்]
காட்டுவாளவரை	காட்டுவாளவரை kāṭṭuvāḷavarai, பெ.(n.) காட்டில் வளரும் வாள் போன்ற அமைப்புடைய அவரை; wild a word bean, Canavalia ensiformis (சா.அக.);. [காட்டு+வாள்+அவரை.]
காட்டுவிரட்டி	காட்டுவிரட்டி kāṭṭuviraṭṭi, பெ.(n.) காட்டு முட்டை பார்க்க; see kattu-multa இது புடத்திற்குச்சிறந்தது(சா.அக.);. [காட்டு+விரட்டி]
காட்டைவிடம்	காட்டைவிடம் kāṭṭaiviṭam, பெ.(n.) காட்டில் உள்ள நஞ்சுப் பூடு, deadly poison plant Haemodicty on suberectum (சா.அக.);. [காட்டு+விடம்]

காட்டுவெண்சாமை	காட்டுவெண்சாமை kāṭṭuveṇcāmai, பெ.(n.) காட்டுவெள்ளைச்சாமை பார்க்க; see kattu-vellai-c-cămaj(சா.அக.);. [காட்டு+வெண்சாமை]
காட்டுவெள்ளைச் சாமை	காட்டுவெள்ளைச்சாமை kāṭṭuveḷḷaiccāmai, பெ.(n.) காட்டில் விளையும் சாமை; wild white millet, Panicum prostatum (சா.அக.);. [காட்டு+வெள்ளை+சாமை]
காட்டுள்ளிக்கிழங்கு	காட்டுள்ளிக்கிழங்கு kāṭṭuḷḷikkiḻṅku, பெ.(n.) காட்டில் விளையும் வெங்காயக் கிழங்கு; the bulbous root of the jungle onions (சா.அக.);. [காட்டு+உள்ளி+கிழங்கு.]
காட்டுளுந்து	காட்டுளுந்து kāṭṭuḷuntu, பெ.(n.) காட்டில் விளையும் உளுந்து; forest black gram (சா.அக.);. [காட்டு+உளுந்து]
காட்டூர்கிழார் மகனார் கண்ணனார்	காட்டூர்கிழார் மகனார் கண்ணனார் kāṭṭurkiḻārmakaṉārkaṇṇaṉār, பெ.(n.) கடைச்சங்கம் மருவிய புலவர்; the poet who belonged to the last ancient Šangam (அபி.சிந்);.
காட்டெரி	காட்டெரி kāṭṭeri, பெ.(n.) 1. ஒருவகை மணமுள்ள மரம்; eagle wood - Aquilaria agallocha. 2.கள்ளி ; spurge (சா.அக.);.
காட்டெருமுட்டை	காட்டெருமுட்டை kāṭṭerumuṭṭai, பெ.(n.) 1. காட்டுமுட்டை பார்க்க; see kattu-muttai, 2. வயலில் இருந்து எடுத்த ஆவினது சாணம் (வயலெரு முட்டை);; cow dung of cattle dung found dry on pasture lands (சா.அக.);.
காட்டெருமைவிருட்சம்	காட்டெருமைவிருட்சம் kāṭṭerumaiviruṭcam, பெ.(n.) எருமை மரம்; unknowned tree (சா.அக.);. [காட்டு+எருமை+விருட்சம்] இது தில்லை மரத்தைப் போல் பாலுள்ள மரம். இது உடல் இளமைக்குப் பயன்படும். இது வேப்பந்துருள்ள இடங்களில் முளைக்கும். இதனருகில் போய் எருமைக் கன்றைப் போல் கனைனக்க ஓரிலை உதிரும். ஆகவே இதற்கு இப்பெயர் வந்தது. அடிமரத்தைக் கொத்தினால் பால் வழியும். அது மிகவும் காரமானது. தில்லைப் பாலைக் காட்டிலும் கொடியது. பட்டவிடமெல்லாம் வெந்து புண்ணாகும். இதனால் 64 வித நஞ்சும் சுத்தியாகும். அதைக் கொண்டு மெழுகு, நீற்றினம் முதலியவைகள் செய்யலாம் (சா.அக.);.

காட்டெலுமிச்சந்துளசி	காட்டெலுமிச்சந்துளசி kāṭṭelumiccantuḷaci, பெ.(n.) காட்டில் விளையும் எலுமிச்சந்துளசி; a forest variety of elumicca-ntulaši (சா.அக.);. [காட்டு+ எலுமிச்சை+துளசி]
காடெழுகரம்பு	காடெழுகரம்பு kāṭeḻukarampu, பெ.(n.) செடிகொடிகள் மண்டிக்காடாக எழுந்து நிற்கும் சமனில்லாத நிலப்பரப்பு place tract of land, "ஏரிக்கு மேற்கு காடெழு கரம்பு" (தெ.கல்.தொ.17 கல்.304);, (கல்.அக);. [காடு+எழுகரம்பு] காடெழுகரம்பு gāṭeḻugarambu, பெ.(n.) செடி கொடிகள் மண்டிக் காடாக எழுந்துநிற்கும் சமனில்லாத நிலப்பரப்பு ;un cultivable land, "ஏரிக்கு மேற்கு காடெழு கரம்பு" (தெ.கல் தொ.17,கல்.304);. [காடு + எழு + கரம்பு]
காட்டேணி	காட்டேணி kāṭṭēṇi, பெ.(n.) காட்டுமாடு அதாவது காட்டு ஆ அல்லது காட்டெருது: wild cow or wild ox, bison - Gaveous ganrus (சா.அக.);. [காடு+ஏணி] காட்டேணி kāṭṭēṇi, பெ.(n.) காட்டில் வாழும் எருது; bison. [காடு + ஏணி-காட்டேணி. ஏண் = உயரம் உயர்வு செம்மை, திரட்சி, அழகு. ஏண் → ஏணி [நல்ல தோற்றமுடையது). நாட்டு எருதுகளைவிடக் காட்டெருது மிகுந்த வலிவும் தோற்றப் பொலிவுமுடையதாகலின் இப்பெயர்பெற்றது. இச்சொல் இக்காலத்தில் காட்டாணி எனத் திரிபுற்றது]
காட்டேரிமூலி	காட்டேரிமூலி kāṭṭērimūli, பெ.(n.) கருமத்தை; black dhatura or stramonium (சா.அக.);. [காட்டேறி→ அகாட்டேரி+மூலி]
காட்டைப்புடம்	காட்டைப்புடம் kāṭṭaipputam, பெ.(n.) 1. காடை உயரமளவு அதாவது மூன்று எருவில் போடும் புடம்; a small fire with three cow dung cackes used for calcining oxidising metals and metallic compounds. 2. ஓரெருப்புடம்; calcination with a single dried cow-dung cake (சா.அக.);. [காடை+புடம்]

காட்டோங்கம்	காட்டோங்கம் kāṭṭōṅkam, பெ.(n.) 1. காட்டில் வாழும் எருமை; wild buffalo - Bubulusanni. 2. கடகை நீறு; a farinaceous substance procured from the Indian arrow root - Curcuma angustifolia. 3. சதுரக்கள்ளி; square spurge - Euphorbia antiquorum. 4. எருக்கு; madar plant - Caltropis gigantea. 5. காட்டு வெள்ளை வெங்காயம்; gungle white onion - Urginia indica. 6. கள்ளிப்பொது; milk spurge-Euphorbia genus. 7. திருகு கள்ளி; twist-spurge - Euphorbia tirucalli (சா.அக.);. [காடு+ஓங்கு+ஓங்கம்]
காட்டோமவல்லி	காட்டோமவல்லி kāṭṭōmavalli, பெ.(n.) 1. ஒரு வகை மருந்துச் செடி, thick-leaved lavender-Anisochilus carnosum. 2.ஒரு வகை நறுமணச் செடி; country borage - Coleus aromaticus (சா.அக.);. [காட்டு+ஓமவல்லி]
காடச்சரம்	காடச்சரம் kāṭaccaram, பெ.(n.) ஒரு நீர் நோய்; a urinary disease (சா.அக.);. [காடம்+ சரம்]
காடம்பூ	காடம்பூ kāṭampū, பெ.(n.) மஞ்சள் பூ பூக்கும் ஒரு செடி; hairy yello-flowered laurustinus - Viburnum hebanthum (சா.அக.);. [காடம்+ பூ]
காடவர்கோன்	காடவர்கோன் kāṭavarāṉ, பெ.(n.) காஞ்சியை ஆண்ட அரசமரபைச் சார்ந்தவர்; a king who ruled kāsīji. [காடவர்+ கோன்.] இவர் காஞ்சியில் சிவாலயம் கட்டி அதற்கு குடமுழுக்கு செய்ய நாள் குறித்தார். சிவன் இவருக்குக் காட்சியளித்து, பூசலார் நாயனார் செய்யும் குடமுழுக்கிற்குப் போவதால் நாள் மாற்றி வைக்குமாறு வேண்டினார். இவர் நாளை மாற்றி வைத்து, பூசலாரைத் தேடிக்கண்டு களித்து இன்பமடைந்தார் (அபி.சிந்);.
காடாற்றுமுன்னெலும்பு	காடாற்றுமுன்னெலும்பு kāṭāṟṟumuṉṉelumpu, பெ.(n.) சுடுகாட்டில் பிணம் சுட்ட எலும்பு; unburnt bones left after the cremation of a dead body (சா.அக.);. [காடு+ஆற்று+முன்+எலும்பு]

காடிக்காரத்தழும்பு	காடிக்காரத்தழும்பு kāṭikkārattaḻumpu, பெ.(n.) காடிக்காரத்தை அடிக்கடி பயன் படுத்துவதனால் சதை கறுத்து ஏற்படும் தழும்பு; discoloration of the skin caused by prolonged or frequent application of nitrate of silver-Argyria [காடி+காரம்+தழும்பு]
காடிகட்டுண்டழுவாள்	காடிகட்டுண்டழுவாள் kāṭikaṭṭuṇṭaḻuvāḷ, பெ.(n.);மாவிலங்கம், garlic near-Crataeva religiosa (சா.அக.);. [காடி+கட்டுண்டு+அழுவான்]
காடிகானா	காடிகானா kāṭikāṉā, பெ.(n.) வண்டியை நிறுத்தப் பயன்படும் கட்டடம்; cart-stand, carriage-house, shed for keeping carts (செ.அக.);. [U-gadi-khawa→த. காடிகானா] காடிகானா kāṭikāṉā, பெ.(n.) வண்டியை நிறுத்தும் இடம் (கட்டிடம்);; cart-stand carriage-house, shed far keeping carts. [U.{}+{} → த.காடிகானா.]
காடிச்செயநீர்	காடிச்செயநீர் kāṭicceyanīr, பெ.(n.) இளநீரையும், இள வழுக்கையையும் சேர்த்துக் கரைத்துத் தெளிவித்து, அத்துடன் கண்ணாம்பு நீர் விட்டுக் கலக்கி, சூரிய ஒளியில் வைத்துப் பிறகு தெளிவிறுத்து வடித்த காடி. இது சிந்தூரம் செய்ய உதவும்: a strong pungentfermented liquid filtered after exposing to the sun"s rays a solution of lime water and the Cocoanut extract obtained from a mixture of tender cocoanut and its water. This is used for preparing red oxides (சா.அக.);. [காடி+செயநீர்]
காடிலை	காடிலை kāṭilai, பெ.(n.) கல்லுமா; kidney plum - Pygeum gardneri (சா.அக.);. [காடு+ இலை])
காடிவகை	காடிவகை kāṭivakai, பெ.(n.) பல வகைக்காடி; the different varieties of vinegar - Aceta (சா.அக.);. [காடி+வகை]
காடிவைப்பு	காடிவைப்பு kāṭivaippu, பெ.(n.) காடி செய்யும் முறை; the process in the manufacture or preparation of vinegar (சா.அக.);. [காடி+வைப்பு]

காடினம்	காடினம் kāṭiṉam, பெ.(n.) மூளையின் முன்பக்கத்து கூரிய முனை (கூச்சு); என்னும் உருண்டை வடிவம்; oval prominences at the sides of the anterior pyramids of the oblongata – Olivery body (சா.அக.);. [காடு+இனம்.]
காடுபடுவளன்	காடுபடுவளன் kāṭupaṭuvaḷaṉ, பெ.(n.) அரக்கு, தினை, தேன், கருந்தினை, நாவி, மயிற்பீலி முதலியன; forest products. [காடு+படு+வளம்]
காடுவசாதி	காடுவசாதி kāṭuvacāti, பெ.(n.) காடுகளில் வாழக்கூடிய ஒருவகைக் குலம்; one of the caste who living in forest (செ.அக.);. [காடு+வாழ்+சாதி]
காடுவெட்டியசோழன்	காடுவெட்டியசோழன் kāṭuveṭṭiyacōḻṉ, பெ.(n.) காஞ்சி நாடாண்ட சோழர்களில் ஒருவன்; a king who ruled kāfji [காடு+வெட்டிய+சோழன்.] குலபூடண பாண்டியன் மதுரையை ஆண்ட காலத்தில் இவன் மதுரைக்கு வந்து வணங்க எண்ணினான். பாண்டியனுக்கு அஞ்சி வராமல் இருந்த சோழனை, சிவன் சித்தர் உரு கொண்டு வழித்துணையாய் வந்து மதுரையை வணங்க உதவினார். கோவிலில் இருந்த மீன் முத்திரையை, புலி முத்திரையாக சிவன் மாற்றினார். இதனைப் பாண்டியனுக்கு உணர்த்தி, சோழனுடன் நட்பு கொள்ளச் செய்தார் (அபி.சிந்);.
காடைச்சாறு	காடைச்சாறு kāṭaiccāṟu, பெ.(n.) காடை இறைச்சியினின்று இறங்கிய சாறு essence of the flesh of quail boiled with various other ingredients. [காடை+சாறு] இதனால் இளைத்த உடல் பருக்கும். படுக்கையாய்க் கிடப்பவர்கள் தேறுவர் (சா.அக.);.
காடைத்தனம்	காடைத்தனம் kāṭaittaṉam, பெ.(n.) முரட்டுத்தனம் (ரௌடித்தனம்); (இலங்.);; rowdyism. அவர்களின் காடைத்தனத்தால் பல உயிர்கள் இரை(பலியாயின(க்ரியா);. [காடு – காடை+தனம்] காடைத்தனம் kāṭaittaṉam, பெ.(n.) முரட்டுக் குணம் ; rowdyism. அவன் செய்யும் காடைத்தனத் தால் பல உயிர்கள் அழிந்தன (இலங்.வழ);. [கடு →காடு →காடை + தனம்]

காண்டம்	காண்டம் kāṇṭam, பெ.(n.) 1.மலைவேம்பு hill margosa - Melia azadirach alias M.Composita. 2. கானற்பலா; jungle jack - Artocarpus hirsuta (சா.அக.);. [கா+அண்டம்] காண்டம்1 kāṇṭam, பெ.(n.) 1. காடு [(ிவா.);; jungle. desert, wilderness. 2.மலை (பிங்);; mountain, hill. 3. மலை வேம்பு; hill margose. 4. நிலவேம்பு; ground neegn. 5.சீந்தில்; moon-creeper. 6.வஞ்சிமரம்; South Indian willow [காள் → காண் → காண்டு → காண்டம் . காள் = கருமை இருள் இருளடர்ந்த காடு காடடர்ந்தமலை] காண்டம்2 kāṇṭam, பெ.(n.) 1.நீர்; water, sacred water. "திருத்திவா யதுக்கிய குங்குமக் காண்டமும்"
காண்டம்பனை	காண்டம்பனை kāṇṭampaṉai, பெ.(n.); மலைக்கமுகு; hill areca-nut palm of Travancore - Bentinckis Coddapana (சா.அக.). [கா_அண்டம்+பனை.] காண்டம்பனை kāṇṭambaṉai, பெ.(n.) மலைக் கமுகு; hilareca-nutpalm of Travancore (சா.அக.);. [காண்டம் + பனை]
காண்டரிக்கன்	காண்டரிக்கன் kāṇṭarikkaṉ, பெ.(n.) காண்டரிசாரணை பார்க்க; see kandar. Säranai (சா.அக.);.
காண்டரிசாரணை	காண்டரிசாரணை kāṇṭaricāraṇai, பெ.(n.) சத்தி சாரணை அல்லது மூக்கிரட்டை; spreading hogweed - Boerhaavia repens(சா.அக.).

காண்டவசூரணம்	காண்டவசூரணம் kāṇṭavacūraṇam, பெ.(n.) 1. தாளிசபத்திரி, கக்கு, மிளகு, திப்பிலி, சீரகம், இலவங்கப் பட்டை, ஏலம் முதலிய தணிகை மருந்துகளைச் சேர்த்து இடித்து ஈளை நோய்க்குக் கொடுக்கும் ஒரு பொடி மருந்து; a sedative medicine consisting of a mixture of several powdered drugs such as dried giner, pepper, long pepper, cumin seed; cardamom and other sedative agents, 2. காற்றை (வாயுவை);; கண்டிக்கக் கொடுக்கும் மருந்து; a drug formerly used against futulence-zeodoti (சா.அக.);; [காண்டவம்+குரணம்]
காண்டாதிக்கிருதம்	காண்டாதிக்கிருதம் kāṇṭātikkirutam, பெ.(n.) நில வேம்புடன் வேறு கடைச் சரக்குகளைச் சேர்த்து நெய்யிலிட்டுக் காய்ச்சி வடித்த மருந்து நெய்; a medicinal ghee prepared with ground neem as a chief ingredient along with other bazaar drugs (சா.அக.);. [காண்டம்+ஆதி+கிருதம்]
காண்டிகையுரை	காண்டிகையுரை kāṇṭikaiyurai, பெ.(n.) காண்டிகை பார்க்க; see kandigai,
காண்டியயம்	காண்டியயம் kāṇṭiyayam, பெ.(n.) வெக்கை; intensity of heat (சா.அக.);. [காண்டி+அயம்]
காணரூட்டம்	காணரூட்டம் kāṇarūṭṭam, பெ.(n.) இது ஒரு கடைச் சரக்கு; black hellebore - Helleborumniger (சா.அக.);. [கானார்+ஊட்டம்]
காணாக்கடிசொறி	காணாக்கடிசொறி kāṇākkaṭicoṟi, பெ.(n.) பூச்சிக் கடியினால் உண்டாகும் சொறி, itching due to poisonous bites (சா.அக.);. [கானா+கடிசொறி]
காணாக்கடிநஞ்சு	காணாக்கடிநஞ்சு kāṇākkaṭinañcu, பெ.(n.) 1. சில் நஞ்சு; the poisonous effects of an unknown insect or creature. 2. சிறு பாம்பு நஞ்சு; small snake poison (சா.அக.);. [காணா+கடி+நஞ்சு]
காணாக்கிரந்தி	காணாக்கிரந்தி kāṇākkiranti, பெ.(n.) 1. உடம்பில் உண்டாகும் கிரந்திப் புண்; internal ulcers orvenereal sore. 2. ஆண் அல்லது பெண் குறியிற் காணும் கிரந்திப்புண், a syphilitic sore forming on the genital of a male or female-Chancre(சா.அக.);.

காணாத்திருத்தி	காணாத்திருத்தி kāṇāttirutti, பெ.(n.) பிறர் பார்க்கக் கூடாத இடம் அதாவது ஆண், பெண் குறி; the genitals which are the private parts in a male or a female (சா.அக.);.
காணாதுகடல்புகு-தல்	காணாதுகடல்புகு-தல் kāṇātukaṭalpukutal, செ.கு.வி.(v.i.) நோய் மீண்டும் வாராது இருத்தல்; total sappearance without relapse, said of disease (சா.அக.);. [காணாது+கடல்+புகு]
காணாப்பத்தியம்	காணாப்பத்தியம் kāṇāppattiyam, பெ.(n.) அவ மருந்துணவு; deviation from the observance of the prescribed diet (சா.அக.);. [காணா+பத்தியம்]
காணாப்புள்தோடம்	காணாப்புள்தோடம் kāṇāppuḷtōṭam, பெ.(n.) குழந்தைகளுக்குக் காணும் பறவைக் குற்றம் (தோஷம்);; a morbific diathesis in children said to be due to the evil influence reflected on them while birds are retiring to their nest. இதனால் உச்சி, கண் முதலிய இடங்களில் குழி விழல், முலையுண்ணாமை, பச்சை நிறமாய்க் கழிதல், பறவையைப் போல் சீறி அழுதல் முதலிய குணங்கள் காணும் (சா.அக.);.
காணாம்படுவோம்	காணாம்படுவோம் kāṇāmpaṭuvōm, பெ.(n.) காணப்பொன் தண்டப்படுவோம் (காணாம்பொற்காக);; a kind of tax. நிலைப் பொலியூட்டாகத் திங்கடோறுமாக குடும்போமானோம் முட்டு வதாயிற் தர்மாஸ்தத்து நிசதி நாலேகால் காணம் படுவோமானோம்" (தெ.கல்.தொ.12 கல்.70);, [காணம்-பொற்காக. காணம்+படுவோம்]
காணாமேகம்	காணாமேகம் kāṇāmēkam, பெ.(n.) ஆண் அல்லது பெண் குறிகளில் வரும் வெள்ளை (மேக);ப் புண்; a venereal sore found on the genitals - Chancroid (சா.அக.);. [கானா+மேகம்]
காணாவஞ்சனி	காணாவஞ்சனி kāṇāvañcaṉi, பெ.(n.) மறைப்பு மை, அதாவது சித்தர்கள் தங்களை மறைத்துக் கொள்வதற்காகப் பயன்படுத்தும் soup; a blackd paint prepared by siddhars and used by them to become invisible to others (சா.அக.);. [கானா+ (அஞ்சனம்); அஞ்சனி]

காணாவியாதி	காணாவியாதி kāṇāviyāti, பெ.(n.) 1. கரணியம் இன்னதெனத் தெரியாத நோய், a disease which could not be diagonised. 2. உள் நோய்; internal disease which could not be ascertained without operation. 3. பார்க்கக்கூடாத இடங்கள் அதாவது ஆண் அல்லது பெண் குறிகளில் காணும் நோய்; a disease of the genitals either in males or females. 4. உள்ளுறுப்புகளில் காணும் நோய்; disease of internal organs (சா.அக.);.
காணிகொண்டாரும் அடைகொண்டாரும்	காணிகொண்டாரும் அடைகொண்டாரும் kāṇikoṇṭārumaṭaikoṇṭārum, வி.அ.(adv.) நிலத்தைப் பரம்பரையாக உரிமையுடன் நுகரும் உரிமையாளரும், பயிரிடும் பகுதி உரிமை கொண்டாரும் (உரிமையாளர் - குத்தகையாளர் பகுதி உரிமை-உள்குத்தகை);; contractor, lessee, to let out farm lease out as land. "இக்கோயில் காணி கொண்டாரும் அடை கொண்டாரும் இக்கோயில் திறந்து முறை செய்தாரே இவ்விளக்கு எரிக்கக் கடவோ மானோம்" (முதற் குலோத்துங்கன், கி.பி.105 தெ.இ.கல்.தொ.5 கல்...1001);, (கல்அக.); [காணிகொண்டாரும்+அடைகொண்டாரும்]
காணிமாடு	காணிமாடு kāṇimāṭu, பெ.(n.) குத்தகை காணியைப் போன்று இடையர் உரிமையுடன் பெற்றுள்ள பயன்தரும் மாடு; to let out and lease out as a cow. "மலையம் பாக்கத்து மன்றாடி பெருமாள் மகன் கேரக் கோனேன் இவ்வெருமை பத்தும் காணி மாடா கக்கைக் கொண்டு அருண்மொழி தேவன் உழக்கால்"(தெ.கல்.தொ.7 கல்.539);. (கல்அக);. [காணி+மாடு] தவச விளைவினால் பயன்தரும் நிலங்களைக் காணியாட்சியாகப் பெறுதலைப் போன்று, பால்வளம் தருதல் மாடெனும் செல்வத்தாலாதனான். மாடு காணி மாடென்று கருத்துடன் கூறப்பட்டுள்ளது. காணியாட்சி போன்ற உரிமையுடன் இடையர் பெறும் மாடு.
காணிமாறின.நிலம்	காணிமாறின.நிலம் kāṇimāṟiṉanilam, பெ.(n.) காணியாட்சி நிலத்திணை. அப்பணி செவ்வனே நிகழாத குற்றத்தால், காணியாட்சி உரிமையினை மாற்றி மற்றொரு பணியாளனுக்கு உரிமை செய்யும் நிலம்; to obtain a contract of lease. "இந்நாட்டு குலோத்துங்க சோழன் கருப்பூரில் துரோகஞ் செய் நாரை காணி மாறின நிலமும்" (தெ.கல்.தொ.5 கல்.708);, (கல்,அக.); [காணி+மாறின.நிலம்]

காத்தவராயன்	காத்தவராயன் kāttavarāyaṉ, பெ.(n.) 1.வரலாற்றில் மறைவுண்ட மக்களைளத் துன்பத்தினின்று காப்பாற்றிய மறவனின் பெயர்; name of a hero who protected people from great danger or calamity. 2. மலைமகள் அமைத்த பூங்காவைக் (நந்தவனத்திற்குக்); காவல் செய்தவன்; a village deity. [காத்த+அரையன்.] இரண்டாம் பொருள் பின்வரும் தொன்மக் கதை தழுவியது. சிவன் உலக உயிர்கள் எல்லாவற்றையும் காப்பவர் என்னும் கருத்தில் மாறுபட்ட மலைமகள் ஒரு எறும்பைப் பிடித்துப் பரணியில் அடைத்து வைத்தார். மறுநாள் அதைத் திறந்து பார்க்க, அவ்வெறும்பின் வாயில் ஒரு சிறு அரிசி இருந்தது. தான் செய்த செயலைச் சிவனிடம் தெரிவித்தார். சிவன் மலைமகளை நோக்கி அந்த எறும்பைத் துன்பஞ் செய்ததற்கு நீ ஒரு பூங்காவை ஏற்படுத்தி அந்தக் கழுவாயை (பாவம்); போக்குக என்றார். மலைமகளும் அவ்வாறே பூங்காவை ஏற்படுத்தி அதன் காவலுக்குச் சிவனிடமே ஒருவனைப் பெற்று அவனுக்கு காத்தான் என்று பெயரிட்டார். அவனே காத்தவராயன் ஆவான். இவன் ஆரியமாலை முதலிய பல பெண்களை மணந்தவன் (அபி.சிந்);. காத்தவராயன் kāttavarāyaṉ, பெ.(n.) 1. ஊரில் காணப்படும் சிறு தெய்வங்களுள் ஒன்று a village deity. 2.காவல் புரிபவன் (W.G.);; watchman, guard. [காத்தான் + அரையன்]
காத்தாலை	காத்தாலை kāttālai, பெ.(n.) விடியற்காலம்; early morning (செ. அக.);. காலங்காத்தாலை எழுந்துகழனி வேலைக்குப் போக வேண்டும் (வ.வரி);. [காலை+அத்தில் காலத்தில் - காத்தாலை (கடுங்கொச்சை);.]
காத்தேனி	காத்தேனி kāttēṉi, பெ.(n.) மணித்தக்காளி, black-berried solanum - Solanum nigrum (சா.அக.);.
காதட்டி	காதட்டி kātaṭṭi, பெ.(n.) ஆதொண்டை: thony caper-Capparis horrida alias Czeylanica (சா.அக.);. [கால்+(தொடு); தொட்டி]
காதடி	காதடி kātaṭi, பெ.(n.) செவியடி, that portion behind the lobe of the ear(சா.அக);. [காது+அடி]

காதவடி	காதவடி kātavaṭi, பெ.(n.) காதடிபார்க்க; see kadadi (சா.அக.);.
காதழற்சி	காதழற்சி kātaḻṟci, பெ.(n.) மிகுவெப்பத்தினால் காதிற்குள் ஏற்படும் எரிச்சல், inflammation of the ear-Otitis (சா.அக.);. [காது+அழற்சி அழற்சி கொதிப்பு, எரிவு]
காதழுக்கு	காதழுக்கு kātaḻukku, பெ.(n.) குறும்பீ; earwax - Cerumen (சா.அக.);. [காது+அழுக்கு]
காதார	காதார kātāra, வி.எ.(adv.) 1. தன் காதுகளில் பட; with one"s own ears. அவள் சொன்ன சொல்லை என் காதாரக் கேட்டேன்(வட்வழ);. 2.நிரம்ப; to the full satisfaction of the ears (செ.அக.);. [காது+ஆர.]
காதில்சீழ்வடி-தல்	காதில்சீழ்வடி-தல் kātilcīḻvaṭital, 4 செ.கு.வி. (v.i.) காதில் புண்கட்டி ஏற்பட்டு அதனால் சீழ் வெளிப்படுதல்; a purulent discharge from the ear - Otorrhoea (சா.அக.);. [காதில்சிழ்+வடி-தல்.]
காதில்போட்டுக் கொள்(ளு)-தல்	காதில்போட்டுக்கொள்(ளு)-தல் kātilpōṭṭukkoḷḷutal, 16 செ.கு.வி.(v.i.) பிறர் சொல்வதைக் கேட்டு உரிய கவனம் செலுத்துதல்; pay head to; listen to, நான் வீடு மாற்ற வேண்டும் என்று சொல்வதை நீங்கள் காதில் போட்டுக் கொள்வதே இல்லை. கைத்தறி நெசவாளர்களின் கோரிக்கைகளைக் காதில் போட்டுக் கொள்ளாமல் செயல்படுகிறார்கள். [காதில்+போட்டு+கொள்-தல்.]
காதில்போட்டுவை -த்தல்	காதில்போட்டுவை-த்தல் kātilpōṭṭuvaittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) கவனத்தில் கொள்ளும்படி ஒன்றைத் தெரிவித்தல்; putin a word; mention. என் பையன் வேலை பற்றிய செய்தியை உங்கள் காதில் போட்டு வைக்கிறேன். [காதில்+போட்டு+வை-த்தல்.]
காதில்வாங்கு-தல்	காதில்வாங்கு-தல் kātilvāṅkutal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒருவர் சொல்வதைக் கவனமாகக் கேட்டல்; pay head to; lend one"s ear அவர் கூறுவதைக் காதில் வாங்காமல் நீ பேசிக்கொண்டே போனால் என்ன அர்த்தம்? 2. காதில்போட்டுக் கொள்-தல் பார்க்க; see kadil-pottu-k-kol, [காதில்+வாங்கு-தல்.]

காதின்பின்பொகுட்டு	காதின்பின்பொகுட்டு kātiṉpiṉpokuṭṭu, பெ.(n.) காதிற்குப் பின் புறத்திலுள்ள முலைக்காம்பொத்த சிறிய பொகுட்டு; the tiny bony prominence of the skull just behind the ear - Mastoid process (சா.அக.);. [காது+பின்+பொகுட்டு]
காதின்புறம்	காதின்புறம் kātiṉpuṟam, பெ.(n.) வெளிக்காது; the outer ear - Concha (சா.அக.);. [காது+புறம் – காதுபுறம்→அகாதின்புறம்]
காதினருகு	காதினருகு kātiṉaruku, பெ.(n.) 1. காதின் வெளிப்புறம்; the external portion of the ear, Concha. 2. காதின் இதழ்; lob of the ear. 3.கதமஙன முருந்து; gristle of the ear (சா.அக.);. [காது+இன்+அருகு]
காதுக்கருவி	காதுக்கருவி kātukkaruvi, பெ.(n.) காது கேட்பதில் குறைபாடு உள்ளவர்களின் கேட்கும் திறனை மிகுதிப்படுத்த காதில் பொருத்திக் கொள்ளும் குறு மின் கருவி, hearing aid. [காது+கருவி]
காதுக்குடைவான்	காதுக்குடைவான் kātukkuṭaivāṉ, பெ.(n.) காதைக் குடைந்து தூய்மை செய்ய பயன்படுத்தும் கருவி an instrument sorceaning the ear-Ear-pick (சா.அக.);. [காது+குடைவான்]
காதுக்கொப்புளம்	காதுக்கொப்புளம் kātukkoppuḷam, பெ.(n.) வெளிக்காதில் காணும் கொப்புளம்; boilin the external ear. இது உடம்பின் வலிமை குறைவினாற்காணும் இதனால் குத்தல், வலி மிகுதியாகும் (சா.அக.);.
காதுகுற்று-தல்	காதுகுற்று-தல் kātukuṟṟutal, செ.கு.வி. (v.i.) காதில் ஊசி அல்லது வேறு கருவியிட்டு துளையிடுதல், boring a hole in the lobe of the ear with a needle or other sharp instrument; to bore or pierce the ear, as a ceremony (சா.அக.);. [காது+குற்று.]
காதுகொடுத்துக் கேள்-தல்	காதுகொடுத்துக்கேள்-தல் kātukoṭuttukāḷtal, 16 செ.கு.வி. (v.i.) உன்னிப்பாகக் கேட்டல்; give one"s ear to: listen attentively. அவன் சொல்வதைச் சிறிது நேரம் காது கொடுத்துக் கேள். [காது+கொடுத்து+கேள்.]

காதுடனெட்டி	காதுடனெட்டி kātuṭaṉeṭṭi, பெ.(n.) நெருஞ்சி; caltrops - Tribulus terrestris (சா.அக.);. [கால்+தொடுவன்+எட்டி.]
காதுத்தண்டு	காதுத்தண்டு kātuttaṇṭu, பெ.(n.) 1. கீழ்க்காது சேரணை, ear-flap. 2. காதினருகு; lobes of the ear (சா.அக.);. காதுத்தண்டு kātuttaṇṭu, பெ.(n.) காது மடலின் பகுதி (உ.வி.);; lobe of the ear. [காது + தண்டு]
காதுத்துவாரம்	காதுத்துவாரம் kātuttuvāram, பெ.(n.) காதின் வழி; ear-hole; external passage of the ear-Aurium meatus (சா.அக.);.
காதுநடு	காதுநடு kātunaṭu, பெ.(n.) செவிப்பறை, middle ear or ear-drum-Tympanum (சா.அக.);.
காதுநோய்	காதுநோய் kātunōy, பெ.(n.) 1. காதில் உண்டாகும் நோய்கள்; disease of the ear in general. 2. காதுவலி; ear-ache - Otalgia (சா.அக.);. [காது+நோய்]
காதுநோவு	காதுநோவு kātunōvu, பெ.(n.) காதுநோய் பார்க்க; see kadu-noy.(சா.அக.);.
காதுப்பறை	காதுப்பறை kātuppaṟai, பெ.(n.) காதின் ஒலிச் சவ்வு; ear-drum (சா.அக.);. [காது+பறை]
காதுப்பிதுக்கம்	காதுப்பிதுக்கம் kātuppitukkam, பெ.(n.) வெளிக்காது உள்ளடங்காமல் விரிவாய்க் காணல், marked protrusion of the ears (சா.அக.);. [காது+பிதுக்கம்]

காதுப்புண்	காதுப்புண் kātuppuṇ, பெ.(n.) காதில் புண், புரை முதலியவற்றால் ஏற்படும் கட்டி: sores or ulcers from abscesses etc., ulceration of the ear (சா.அக.);. [காது+புண்.]
காதுப்புழு	காதுப்புழு kātuppuḻu, பெ.(n.) காதில் ஈ புகுந்து முட்டை வைப்பதனாலும், அல்லது நோய் புண்கட்டி முதலிய கரணியங்களாலும் காதிற்குள் உண்டாகும் புழு அல்லது பூச்சிகள்; worms orgerms formed in the ear due to a fly depositing its egg therein or through other causes such as diseases, wounds, injuries etc (சா.அக.);. [காது+புழு]
காதுப்புற்று	காதுப்புற்று kātuppuṟṟu, பெ.(n.) காது நரம்புகளில் சளி நீர் நிறையப் பெற்று அதனால் கெடு சதை வளர்ந்து பருக்கும் ஒரு புண்; herpes zoster of the ear, due to herpetic inflammation of the facial nerve arising from accumulation of bad fluidZoster oticus. இது அக்கியைப் போல் இருக்கும்(சா.அக.);. [காது+புற்று.]
காதுபட	காதுபட kātupaṭa, பெ.(n.) செய்தி கேட்கும் அளவுக்குத் தெரியும்படியாக; in one"s hearing. உன்னைப் பற்றி மோசமாக அவன் காதுபடப் பேசினாள். [காது+பட]
காதுமத்திமம்	காதுமத்திமம் kātumattimam, பெ.(n.) குறைவான கேட்கும் திறன்; dulness of hearing-Amblyacusia (சா.அக.);. [காது+மத்திமம்.] மறுவ, காது மந்தம்
காதுமந்தன்	காதுமந்தன் kātumantaṉ, பெ.(n.) காது கேளாதவன்; a deafman; one who is thick of hearing (சா.அக.);. [காது+மந்தன்]
காதுமலம்	காதுமலம் kātumalam, பெ.(n.) காதுக் குறும்பி, ear_wax (சா.அக.);. [காது+மலம்]

காதுமூர்ச்சை	காதுமூர்ச்சை kātumūrccai, பெ.(n.) காது நோயினால் ஏற்படும் களைப்பு: a swoon or fainting observed in patients suffering from aural diseases - Ear-faint (சா.அக.);. [காது+மூர்ச்சை]
காதுமூளி	காதுமூளி kātumūḷi, பெ.(n.) 1 அறுந்த காது; tom ear. 2. அந்தக் கேடா (அவலட்சணமா);ன காது ; deformed ear(சா.அக.);. [காது+மூளி]
காதுவாதை	காதுவாதை kātuvātai, பெ.(n.) 1. உட்காதின் குத்தல் வலி; acute boring pain in the ear, Otalgia. 2. காதின் தொந்தரவு, trouble or sufferings from pain in the ear-Otalgia (சா.அக.);. [காது+வாதை.]
காதுவிறைப்பு	காதுவிறைப்பு kātuviṟaippu, பெ.(n.) காதுமுறைப்பு; stiffness of the outer ear (சா.அக.);. [காது+விறைப்பு]
காதுவீக்கம்	காதுவீக்கம் kātuvīkkam, பெ.(n.) காதிற்குள் ஏற்படும் நோய் அல்லது புண்ணினால் உண்டாகும் வீக்கம்; swelling of the ear through inflammatory diseases (சா.அக.);, [காது+வீக்கம்]
காதுவெளியா-தல்	காதுவெளியா-தல் kātuveḷiyātal, பெ.(n.) 1. காதடைப்பு நீங்குதல்; to be free from dullness of hearing. 2. செவிடு குணப்படுதல்; the curing of deafness (சா.அக.);.
காதெலும்பு	காதெலும்பு kātelumpu, பெ.(n.) கன்னப்பொறி எலும்பு; temporalbone (சா.அக.);. [காது+எலும்பு]
காதைக்கடி-த்தல்	காதைக்கடி-த்தல் kātaikkaṭittal, செ.கு.வி. (v.i.) காதைக் கடிப்பதுபோல் நெருங்கி வந்து செய்தியை மெதுவாகச் சொல்லுதல்; கிசுகிசுத்தல்; whisper, வெளிப்படையாகச் சொல் காதைக் கடிக்காதே. [காதை+கடி-த்தல்.]

காதைப்பொத்து-தல்	காதைப்பொத்து-தல் kātaippottutal, செ.கு.வி. (v.i.) ஓசை கேட்காதபடிக் காதை மூடுதல்; to shut the ears to prevent hearing (சா.அக.);. [காதை+பொத்து.]
காதொட்டி	காதொட்டி kātoṭṭi, பெ.(n.) 1. அறுந்து போன காதை ஒட்டச் செய்யும் மருந்து a medicine or drug capable of re-uniting the two edges of a torn ear of a female. 2. சிற்றாமுட்டி; fragrant sticky mallow - Pavonia odorata (சா.அக.);. [காது+ஒட்டி.]
காதொலி	காதொலி kātoli, பெ.(n.) 1. காதின் ஒலி, sound of the ear. 2. உள்ளொடுக்க (யோகாப்பியாசத்);த்தில் காதில் கேட்கும் சிலம்பொலி, சங்கு ஒலி முதலியன; the different kinds of melodius sounds heard at a certain stage in yoga practice, such as, the creeking of anklet, the blowing of conch etc. (சா.அக.);. [காது+ஒலி]
காதொழுக்கு	காதொழுக்கு kātoḻukku, பெ.(n.) காதில் சீழ் வடிகை; discharge of pus from the ear (சா.அக.);.
காதோடம்	காதோடம் kātōṭam, பெ.(n.) வெண்கடம்பு white cadamba-Anthocephalus cadumba (சா.அக.);.
காதோடுகாதாக	காதோடுகாதாக kātōṭukātāka, வி.அ. (adv.) மிகவும் மெதுவான குரலில் கமுக்கமாக; in a hushed voice; in a whisper, காதலர் இருவரும் கட்டிலில் அமர்ந்து காதோடு காதாகப் பேசிக் கொண்டிருந்ததைக் கண்டேன். [காது+ஒடு+காது+ஆக]
காந்தஅயசு	காந்தஅயசு kāntaayacu, பெ.(n.) அயச்சிலை; iron ore (சா.அக.);.
காந்தக்கவர்ச்சி	காந்தக்கவர்ச்சி kāntakkavarcci, பெ.(n.) காந்தத்திற்கு இயல்பிலேயே இரும்பு முதலியவைகளிடத்து உண்டான இழுக்குந் தன்மை; the influence of a magnet upon certain metallic substances cheifly iron - Magnetic attraction (சா.அக.);. [காந்தம்+கவர்ச்சி]

காந்தக்களிமண்	காந்தக்களிமண் kāntakkaḷimaṇ, பெ.(n.) திருமண் அல்லது திருமால் அன்பர்கள் அணியக்கூடிய வெண்மை கலந்த மஞ்சள் நிறமுடைய திருமண் (கோபிச் சந்தனம்);; common magnesian clay used by a class of the Hindus for putting on naman the sectarian mark on the forehead. 2. நாமவெள்ளை; white earth used by Vaishnavites for namam obtained from duwaraka, 3. மஞ்சள் திருச்சுண்ணம்; aluminous yellow earth obtained from the Ganges at Haridwar used by Madhwas (சா.அக.);. [காந்தம்+களிமண்]
காந்தக்கிண்ணம்	காந்தக்கிண்ணம் kāntakkiṇṇam, பெ.(n.) காந்தத்தினால் செய்த ஒரு வாயகன்ற ஏணம்; a baism made out of magnetic mettalic compound. [காந்தம்+கிண்ணம்] இதில் பாலை விட்டால் பொங்கினாலும் வழியாதென்றும், இச ரிய (பாதரச);த்தை விட்டால் இதளியங் கட்டி, வெள்ளியைப் போல் ஆகுமென்றும் கூறப்படுகிறது. இதைச் சித்தர்கள் உடல் நரை திரையின்றி வெகு நாள் இருக்க வேண்டி உண்பதற்கு முன் கற்பத்தை இதில் இட்டு காதுகாப்பார்கள். இக்கிண்ணம் செய்யும் முறை மிகவும் கமுக்க (இரகசிய);மானது (சா.அக.);. [காந்தம்+கிண்ணம்]
காந்தக்கிண்ணி	காந்தக்கிண்ணி kāntakkiṇṇi, பெ.(n.) காந்த உண்கலம்; magnetic eating dish. [காந்தம்+கிண்ணி] இதைச் செய்யும் முறை : காந்தத்தைக் கல்லுப்பு, மெழுகு இவைகளுடன் கலந்து உருக்கி விந்தினால் சுருக்குக் கொடுக்க கண் விட்டாடும். அப்போது வார்ப்பில் ஊற்றிக் கிண்ணியாக அடித்துக் கொள்வது (சா.அக.);.
காந்தச்சுண்ணம்	காந்தச்சுண்ணம் kāntaccuṇṇam, பெ.(n.) காந்தத்தைப் புடமிட்டு சுண்ணச் சத்தாக மாற்றிய மருந்து; an alkaline compound of magnet obtained by calcination. [காந்தம்+கண்ணம்] இதைப் பாலுடன் சேர்த்து நாற்பது நாட்கள் உண்ண உடம்பின் காந்தல், வெக்கை, வெதுப்பு, சூலை, பாண்டு, வயிற்றுப்போக்கு (கிராணி); முதலிய நோய்கள் போம் (சா.அக.);.
காந்தச்சத்தி	காந்தச்சத்தி kāntaccatti, பெ.(n.) காந்தத்திற்கு உள்ள இழுக்கும் ஆற்றல்; magnetic power [காந்தம்+சத்தி]
காந்தச்சத்து,	காந்தச்சத்து, kāntaccattu, பெ.(n.) 1. காந்தத்தின் வலிமை; magnesium, essence of magnesia. 2. காந்தசாரம்; (GIT. 985.);. [காந்தம்+சத்து]

காந்தச்சத்துக்கிண ்ணி	காந்தச்சத்துக்கிண்ணி kāntaccattukkiṇṇi, பெ.(n.) காந்தக்கிண்ணம் பார்க்க: See kända-k-kinnam (&m.95.);.
காந்தச்சத்துச்சுண் ணம்	காந்தச்சத்துச்சுண்ணம் kāntaccattuccuṇṇam, பெ.(n.) காந்தத்தில் இருந்து வலிமையை (சத்து); எடுத்து அதை மற்ற பொருள்களோடு சேர்த்து புடத்திலிட்டு எடுத்த கண்ணம்; an alchemical compound obtained by the calcination of a mixture of several alkaline compounds in which the essence of magnet forms the cheif ingredient. இது வாதத்திற்கு உதவும் (சா.அக.);. [காந்தம்+சத்து+சுண்ணம்]
காந்தச்சத்துவம்	காந்தச்சத்துவம் kāntaccattuvam, பெ.(n.) காந்தத்தின் இயல்பான வலிமை; natural magnetic power (சா.அக.);. [காந்தம்+சத்துவம்]
காந்தச்சாரம்	காந்தச்சாரம் kāntaccāram, பெ.(n.) காந்தத்தின் வலிமை; a pecular property or power possessed by bodies or animals whereby they naturally attract or repel one another, Magnetism (சா.அக.);. [காந்தம்+சாரம்] காந்தச்சிகிச்சை 1. காந்தம் கலந்த மருந்தைக்கொண்டுசெய்யும் மருத்துவம்; a treatment effected through medicine prepared from magnetmixed with otheringredients - Magneto-theraphy. 2. மந்திர உச்சரிப்பினால் அல்லது மனோ சத்தியினால்நோய்களைக் குணப்படுத்துகை; magnetic treatment effected by chanting of mantrams or a cure effected through animal magnetism - Hypnotic cure (சா.அக.);. [காந்தம்+சிகிச்சை]
காந்தச்சிங்கி	காந்தச்சிங்கி kāntacciṅki, பெ.(n.) காந்தம் சேர்ந்த ஒரு நஞ்சு மருந்து; a poisonous compound containing magnet as one of the ingredients (சா.அக.);. [காந்தம்+சிங்கி]
காந்தச்சூசி	காந்தச்சூசி kāntaccūci, பெ.(n.) காந்த ஊசி; magnetic needle (சா.அக.);.
காந்தச்செந்தூரம்	காந்தச்செந்தூரம் kāntaccenram, பெ.(n.) காந்தத்தைப் புடமிட்ட சிவப்புத் தூள்; a redoxide obtained by calcination of magnet - Magnetic oxide of iron (சா.அக.);. [காந்தம்+செந்தூரம்]

காந்தண்மலரான்	காந்தண்மலரான் kāntaṇmalarāṉ, பெ.(n.) சவர்க்காரம்; fuller"s earth; bleaching powder (சா.அக.);. [காந்தம்+மலரான்.]
காந்தத்துருவம்	காந்தத்துருவம் kāntatturuvam, பெ.(n.) காந்தத்தின் வலிமுனை, susly smoor; magnetic pole (சா.அக.);. [காந்தம்+துருவம்]
காந்தப்பட்சி	காந்தப்பட்சி kāntappaṭci, பெ.(n.) மயில்; pea-cock - Pavo cristatus (சா.அக.);.
காந்தப்பலம்	காந்தப்பலம் kāntappalam, பெ.(n.) காந்த ஆற்றல்; magnetic power (சா.அக.);.
காந்தப்பன்னிகம்	காந்தப்பன்னிகம் kāntappaṉṉikam, பெ.(n.) சன்னி நாயகம்; a plant prescribed as a specific for apoplexy or in cases of delirium (சா.அக.);. [காந்தம்+பன்னிகம்]
காந்தப்பாத்திரம்	காந்தப்பாத்திரம் kāntappāttiram, பெ.(n.) காந்தக்கிண்ணம் பார்க்க; see kånda-k-kinnam (சா.அக.);.
காந்தப்பாடாணம்	காந்தப்பாடாணம் kāntappāṭāṇam, பெ.(n.) பிறவி நஞ்சு வகை; a mineral" poison (செ.அக.);. [காந்தம் + Skt. பாடாணம்]
காந்தப்புடம்	காந்தப்புடம் kāntappuṭam, பெ.(n.) மந்தாரை; mountain ebony (சா.அக.);.
காந்தம்பிடித்த பொடி	காந்தம்பிடித்தபொடி kāntampiṭittapoṭi, பெ.(n.) காந்தத்தில் ஒட்டியுள்ள பொடி; a mass of soft iron at the extremity of a magnet-Armature (சா.அக.);. [காந்தம்+பிடித்த+பொடி]

காந்தமண்சத்து	காந்தமண்சத்து kāntamaṇcattu, பெ.(n.) காந்த மண்ணைப்போதுமான அளவு எரித்து எடுக்கும் ஒரு வெண்ணிறமான ஊட்டம் (சத்து);; magnesia or oxide of magnesia extracted from magnesium carbonate by application of heat (சா.அக.);. [காந்தம்+மண்+சத்து.]
காந்தமண்பற்பம்	காந்தமண்பற்பம் kāntamaṇpaṟpam, பெ.(n.) காந்த மண்ணினின்று அணியம் (தயாரிக்கும்); செய்யும் பற்பம்; magnesium carbonate obtained from magnesite - Magnisial carbonas. [காந்தம்+மண்+பற்பம்] இது காந்தமண் கலந்த கண்ணாம்புக் கல்லுக்குள் இயற்கையாகவே இருக்கும். இது வெண்ணிறமான பொடி, மருந்திற்குப் பயன்படும் (சா.அக.);.
காந்தமதீர்த்தம்	காந்தமதீர்த்தம் kāntamatīrttam, பெ.(n.) தென் கடற்கரையிலுள்ள நீர்நிலை; dool near southern seashore. [காந்தமன்+தீர்த்தம்]
காந்தமயம்	காந்தமயம் kāntamayam, பெ.(n.) 1. கவர்ச்சியான அல்லது மேன்மையான காந்த ஆற்றல்; influence or predominence of magnetic power. 2. காந்தமும், இரும்பும் சேர்ந்தது an alloy of magnet and iron(சா.அக.);. [காந்தம்+மயம்]
காந்தமாட்டு-தல்	காந்தமாட்டு-தல் kāntamāṭṭutal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. காந்த மூட்டுதல்; to induce-mag netic properties, that is to render a piece of iron magnetic. 2, காந்தத்தை அறைத்தல்; to grind loadstone into a powder (சா.அக.);. [காந்தம்+ஆட்டுதல்.]
காந்தமின்சாரம்	காந்தமின்சாரம் kāntamiṉcāram, பெ.(n.) காந்தத்தைக் கொண்டு மூட்டும் மின்சாரம்: electricity induced by means of a magnet - Magneto electricity (சா.அக.);. [காந்தம் + மின்சாரம்]
காந்தமின்னிராயம்	காந்தமின்னிராயம் kāntamiṉṉirāyam, பெ.(n.) காந்த மின்சார ஓட்டம், magneto electric current (சா.அக.);. [காந்தம்+மின்+இரையம்]

காந்தமின்னுபகாரம்	காந்தமின்னுபகாரம் kāntamiṉṉupakāram, பெ.(n.) காந்த மின்சாரக் கருவிகள்; magneto-electric current (சா.அக.);.
காந்தமூசை	காந்தமூசை kāntamūcai, பெ.(n.) காந்தத்தினால் செய்த குகை; a crucible made of magnet (சா.அக.);. [காந்தம்+மீசை]
காந்தயச்சாரி	காந்தயச்சாரி kāntayaccāri, பெ.(n.) காய்ப்பூவரசு அல்லது காட்டுப்பூவரசு; false fern tree - Fillicium decipiens (சா.அக.);. [காந்தம்+அயச்சாரி]
காந்தரசவிருட்சம்	காந்தரசவிருட்சம் kāntaracaviruṭcam, பெ.(n.); ஒளிமரம்; a tree luminous in the dark. இதில் காந்தம், பாதரசம் இலைகளின் ஆற்றல் உள்ளதாகக் கருதி இப்பெயர் அமைந்தது போலும், இதன் வெளிச்சத்தினால் இரவு, பகல் தோன்றாது. இம்மரம் வாதத்திற்குப் பயன்படும் என்று கருதப்படும் (சா.அக.);.
காந்தலாய்ப்போ-தல்	காந்தலாய்ப்போ-தல் kāntalāyppōtal, 8 செ.கு.வி.(v.i.) தீய்ந்து போதல்; to become scorched (சா.அக.);. [காந்தல்+ஆய்+போதல்.]
காந்தலோகம்	காந்தலோகம் kāntalōkam, பெ.(n.) 1. காந்தம்; magnet 2. வார்த்த இரும்பு; cast-iron. 3. காந்தமும் இரும்பும்; magnet and iron. 4. நில உலகம்; earth which in itself is a magnet (சா.அக.);. [காந்தம்+உலோகம். கந்து→காந்து→காந்தம். கந்துதல் பற்றுதல், கந்து பற்றுக்கோடு]
காந்தவயசு	காந்தவயசு1 kāntavayacu, பெ.(n.) அயமண்; iron ore. [காந்தம்+அயசு]
காந்தவயக	காந்தவயக2 kāntavayaka, பெ.(n.) காந்த மருந்துகளைச் சாப்பிட்டு அதனால் அடைந்த அகவை முதிர்பு life pralonged by the use of the calcined preparations of magnet (சா.அக.);. [காந்தம்+Skt. வயசு]
காந்தவலி	காந்தவலி kāntavali, பெ.(n.) காந்தத் திற்குள்ள இழுக்கும் ஆற்றல்; the attractive power of magnet (சா.அக.);. [காந்தம்+வலி]

காந்தவி	காந்தவி kāntavi, பெ.(n.) சிறுவழுதலை; prickly night shade - Solanum indicum (சா.அக.);. [காந்தம்- காந்தவி]
காந்தவிருசு	காந்தவிருசு kāntavirucu, பெ.(n.) காந்தத்தினால் செய்த அச்சு (இருக);; magnetic axis (சா.அக.);. [காந்தம்+இருக]
காந்தாமற்கருகாமலெடு- த்தல்	காந்தாமற்கருகாமலெடு- த்தல் kāntāmaṟkarukāmaleṭuttal, செ.கு.வி (v.i.) பக்குவ நிலையழியாதபடியும், தீயாமலும் பொங்கி எடுக்கும் நிலை; a stage at which boiled substances are taken out without being over-boiled or scorched (சா.அக.);. [காந்தாமல்+கருகாமல்+எடு]
காந்தாயசம்	காந்தாயசம் kāntāyacam, பெ.(n.) அயக்காந்தம்; iron mixed with magnet or the containing magnetic power (சா.அக.);. [காந்தம்+ஆயசம்]
காந்தாரகம்	காந்தாரகம் kāntārakam, பெ.(n.) ஒரு வகைக் கரும்பு; a kind of sugarcane (சா.அக.);. [காந்தம்+ராகம்]
காந்தாளி	காந்தாளி kāntāḷi, பெ.(n.) சின்னி மரம், birch-leaved acalypha - Acalypha fruiticosa (சா.அக.);. [காந்து + ஆளி]
காந்திகம்	காந்திகம் kāntikam, பெ.(n.) காந்த ஆற்றல்; magnetism. [காந்து+இகம்] இவ்வாற்றலினால் நோய்களைக் குணப் படுத்தலாம். இது ஆங்கிலேயருக்கும், செருமானி யருக்கும் தெரியும் முன்னமே வெகு காலமாய் நமது நாட்டில் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்தது (சா.அக.);.
காந்திகாட்டு-தல்	காந்திகாட்டு-தல் kāntikāṭṭutal, பெ.(n.) வெப்பம் தாக்குகை; imparting heat (சா.அக.);. [காந்தி+காட்டல்.]

காந்திதாயகம்	காந்திதாயகம் kāntitāyakam, பெ.(n.) ஒரு மரம்; an unknown tree (சா.அக);.
காந்திமதி	காந்திமதி kāntimati, பெ.(n.) ஒளியுடையவன்; woman having bright features (செ.அக.);. [காந்தி+மதி Skt. மத்→ த.மதி]
கர்ந்தமான்	கர்ந்தமான் karntamāṉ, பெ.(n.) ஒளியுடையவன்; man having bright features(சா.அக);. மறுவ, காந்தமன் [காந்தம்+மான்-காந்தமான்] இச்சொல் காந்தமன் எனும் விரிவு
காந்தியானமருந்து	காந்தியானமருந்து kāntiyāṉamaruntu, பெ.(n.) சூட்டை உண்டாக்கும் மருந்து; warmth producing medicine (சா.அக.);.
காந்தியதிகமேனி	காந்தியதிகமேனி kāntiyatikamēṉi, பெ.(n.) காவி நிறமுடைய கல்; reddle (செ.அக.);. [காந்தி+அதிகமேனி]
காந்தியிரு-த்தல்	காந்தியிரு-த்தல் kāntiyiruttal, செ.கு.வி. (vi.) அதிகச் சூட்டினால் கருத்தல்; blackened by being over-burnt or scorched (சா.அக.);. [காந்தி+இரு]
காந்தியுடமூலி	காந்தியுடமூலி kāntiyuṭamūli, பெ.(n.) 1. ஒளிமரம்; a plant luminous in the dark. 2. நீல ஒளி; bright blue leaved plant (சா.அக.);. [காந்தி+உடல்+மூவி]
காந்தோரகம்	காந்தோரகம் kāntōrakam, பெ.(n.) செங்கரும்பு: red-coloured sugarcane (சா.அக.);.

காப்பகம்	காப்பகம் kāppakam, பெ.(n.) பொறுப்பேற்றுக் கவனிக்கும் இல்லம்: home for orphans, the aged, etc. குழந்தைகள் காப்பகம், மனநலக் காப்பகம், முதியோர் காப்பகம், ஊனமுற்றோர் காப்பகம். [காப்பு+அகம்]
காப்பாளர்	காப்பாளர் kāppāḷar, பெ.(n.) 1. விடுதி போன்றவற்றில் தங்கியிருப்போரைக் கவனித்துக் கொள்ளும் பொறுப்பு ஏற்றவர்; warden. விடுதிக் காப்பாளர், எதிலியர் இல்லக் காப்பாளர். 2. பாதுகாப்பாளர்; guardian. [காப்பு+ஆளர்]
காப்பிடம்	காப்பிடம் kāppiṭam, பெ.(n.) ஒற்றிடம்; fomentation (சா.அக.);. [கப்படம்-காப்படம்-காப்பிடம் (கொ.வ.);]
காப்பியக்குடி	காப்பியக்குடி kāppiyakkuṭi, பெ.(n.) ஒரு குடிப்பெயர்; a family name (அபி.சிந்.);. [காப்பியன் (உழவன்);+குடி] காப்பியக்குடி kāppiyakkuḍi, பெ. (n.) 1. பழைய தமிழ்க் குடியின்; paḻaiyadamiḻkkuḍiyiṉ, பெயர்; name of an ancient Tamil clan_2 சீர்காழிக்கு அருகிலுள்ள ஓர் ஊர். (சிலப். 30.83. கீழ்க்குறிப்பு]; an ancient village near {} தெ. காப்புலு [காப்பு + காவல், காப்பியம் + உழவுத் தொழில். காப்பியன் + உழவன். காப்பியம் + குடி - காப்பியக்குடி : உவகுடி]
காப்பியஞ்சேந்தனார்	காப்பியஞ்சேந்தனார் kāppiyañcēntaṉār, பெ.(n.) பாலைத் திணையைச் சிறப்பித்து நற்றிணைப் பாடல் பாடிய கழகப் புலவர் a šangam poet. [காப்பியம்+சேந்தனார்.]
சேந்தன் என்பது இவரின் இயற்பெயர். உழவன் என்னும் காப்பியக் குடியில் பிறந்ததால் பெற்ற பெயர் காப்பியாற்றுக்காப்பியனார்	சேந்தன் என்பது இவரின் இயற்பெயர். உழவன் என்னும் காப்பியக் குடியில் பிறந்ததால் பெற்ற பெயர் காப்பியாற்றுக்காப்பியனார் cēntaṉeṉpatuivariṉiyaṟpeyaruḻvaṉeṉṉumkāppiyakkuṭiyilpiṟantatālpeṟṟapeyarkāppiyāṟṟukkāppiyaṉār, பெ.(n.) களங்காய்க் கண்ணி நார்முடிச் சேரலைப் பாடிப் பரிசில் பெற்ற புலவர்; A poet who received award from ka/arikāy-k-kansai-nārmudi-céral (அபி.சிந்);. [காப்பி+ஆறு+காப்பியன்+ஆர்.]

காப்பிரிசல்லாத்து	காப்பிரிசல்லாத்து kāppiricallāttu, பெ.(n.) சுருண்டு கிடக்கும் காட்டு சல்லாத்து curied endive - Chichorium endiva. [காப்பிரி+சல்லாத்து.] இது சுருட்டையுள்ள சல்லாத்துக் கீரைச் செடி. இது உடம்பின் சூட்டை அறுத்துக் குளிர்ச்சியைத் தரும் (சா.அக.);.
காப்பிரியெலுமிச்சை	காப்பிரியெலுமிச்சை kāppiriyelumiccai, பெ.(n.); காட்டு எலுமிச்சை; Indian wild lime - Atlantia monophylla (சா.அக.). [காப்பிரி+எலுமிச்சை]
காப்பில்	காப்பில் kāppil, பெ.(n.) 1. மீனவர்கள் மீன் பிடிக்க பயன்படுத்தக்கூடிய கூரிய ஈட்டி போன்ற கருவி; barbed fishing-spear. 2. கப்பலின் பாயை முன்பாகவோ, பின்பாகவோ நீட்டுவதற்கு உதவும் கழி போன்ற தோணியின் உறுப்பு: a spar used in ships to extend the heads of fore-and aft sails (செ.அக.);. [காப்பு+இல்] [E, gaff → த.காப்பில்.]
காப்புக்குரியகடவுள்	காப்புக்குரியகடவுள் kāppukkuriyakaṭavuḷ, பெ.(n.) காப்பாக நூன்முகத்து உரைக்கப்படும் தெய்வம்; a derty which protects. [காப்புக்கு+உரிய+கடவுள்.]
காப்புக்கட்டல்	காப்புக்கட்டல் kāppukkaṭṭal, பெ.(n.) பேய், பூதம் அல்லது கெடுதல் செய்கை, சூழியம் (சூனியம்); வைத்தல் இவைகள் அணுகாதபடி பாதுகாப்புக்காகக் கடவுளை வேண்டி மாழை (உலோகம்);யால் ஆன தகடு அல்லது மஞ்சள் கயிற்றை நோயாளிகளின் கையில் கட்டுகை; tying an amulet or a yellow string after praying to God, as a protective against the influence of evil spirits and other acts of malevolence (சா.அக.);. [காப்பு+கட்டல்.]
காப்புகாவரிசி	காப்புகாவரிசி kāppukāvarici, பெ.(n.) கார்போகவரிசி பார்க்க; see karbogav arisi(சா.அக.);.
காப்புநீக்கு-தல்	காப்புநீக்கு-தல் kāppunīkkutal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கட்டி வைத்துள்ள ஓலைச்சுவடியை அதன் கட்டை அவிழ்த்துத் திறத்தல்; to unloose and open, as a book of palmyra leaves. "பரந்தநூல் காப்பு நீக்கி" (தணிகைப்பு:அகத்.167);, (செ.அக.); [காப்பு+நீக்கம்.]
காப்புரிமை	காப்புரிமை kāppurimai, பெ. (n.) 1. கண்டுபிடித்த ஒரு பொருளுக்கு அல்லது அதற்குச் சூட்டிய பெயருக்குக் குறிப்பிட்ட காலம் வரை அதைத் தான் மட்டுமே செய்து விற்பனை செய்ய அரசில் பதிவு செய்து பெறும் உரிமை; patent. இன்றியமையாத சிறிய மருந்து வகைகளுக்குக் கூடப் பெரிய நிறுவனங்கள் காப்புரிமை பெறுகின்றன. [காப்பு+உரிமை]

காப்புறுதி	காப்புறுதி kāppuṟuti, பெ.(n.) காப்பீடு செய்தல்; insurance (க்ரியா.);. [காப்பு+உறுதி]
காப்புறை	காப்புறை kāppuṟai, பெ.(n.) நோய்கள் வராதபடிக்குக் காக்கும் மருந்துகள்: medicines which act as preventives in diseases. [காப்பு+உறை.] இது தமிழ் மருத்துவ முறைப்படி காப்பு. நீக்கம், நிறைப்பு ஆகிய மூவகை மருந்துகளுள் ஒன்று (சா.அக.);.
காம்பசி	காம்பசி kāmpaci, பெ.(n.) செந்நெருஞ்சில்; a red variety of oastrops - Tribulus terrestris (சா.அக.);.
காம்பம்	காம்பம் kāmpam, பெ.(n.) காம்பசி பார்க்க: see kâmbass(சா.அக.);.
காம்பாய்-தல்	காம்பாய்-தல் kāmpāytal, 1 செ.கு.வி.(v.i.) இலைக் காம்புகளைக் கிள்ளுதல் அல்லது நீக்குதல்; removing the foot stalk of leaves; separating the foot stalk from leaves (சா.அக.);. [காம்+ஆய்.]

காம்பு	காம்பு kāmpu, பெ.(n.) 1. முலைக்காம்பு; nipple. 2. மயிர்க்காம்பு; hair-follicle, 3. இவைக்காம்பு; foot stalk. காம்பு kāmbu, பெ. (n.) 1. இலை, பூ முதலியவற்றின் தாள் (சூடா.);; flower-stalk, peduncle, pedicel, leafstalk. 2. மலர்க்கொம்பு (சூடா.);; flowering branch. 3. கருவிகளின் கைப்பிடி; straight handle. காம்போதி; shaft, haft. "கரிய காம்பினையுடைய வேல்" (மலைபடு. 490,உரை.);. 4. மூங்கில்; bamboo. "காம் பேர்தோட்பேதைக்கு" (குறள் 1272.); 5. ஆடைக்கரை; coloured borders of a cloth. "காம்பு துகிலவை கீறி" (திவ்.பெரியாழ். 2.7:3); (திவா.);. 6. ஒருவகைப் பட்டாடை.; a kind of silk cloth. "பொற்கரிகை காம்பு சனவளை" (திவ்.பெரியாழ்.13.8);.
காம்புக்கழலை	காம்புக்கழலை kāmpukkaḻlai, பெ.(n.) காம்பைப் போன்ற கட்டி; a long projecting tumour growing from a more or less marked pedicle or stem in the ear, nose, lower gut, female genital and sometimes in the throat-Polypus or polypoid tumour (சா.அக.);. [காம்பு+கழலை.]
காம்புகி	காம்புகி kāmpuki, பெ.(n.) நாகப்பிரண்டை; a speicies of adamant creeper so called probably of its shape like the cobra சா.அக.). [காம்பு+அகி]
காம்புரி	காம்புரி kāmpuri, பெ. (n.) மூங்கில்; bamboo (சா.அக.);. [காம்பு+உரி]
காம்போதியார்	காம்போதியார் kāmpōtiyār, பெ. (n.) கழகம் மருவிய புலவர்களில் ஒருவர்; the poetwho belonged to last Sarsgåage (அபி.சி.ந்.);.

காமக்கணிப்பசலையார்	காமக்கணிப்பசலையார் kāmakkaṇippacalaiyār, பெ. (n.) கழகக் காலப் பெண்பாற் புலவர்; poetess of sangama age. இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் இரண்டு பாடல்கள் கிடைத்துள்ளன. மகளிர்க்குண்டாகும் பசலையைப் பாராட்டிப் பாடினமையின் இவர் பசலையாரெனப்பட்டார் போலும் (அபி.சிந்);.
காமக்களை	காமக்களை kāmakkaḷai, பெ. (n.) பெண்ணின் காமத்தின் அளவாக கலவியில் குறி வழியாய் வெளிவரும் காமநீர்; a fluid discharge in a woman from orgasm in sexual intercourse. This is unknown in western science (சா.அக.);. [காமம்+களை]
காமக்கிழத்தியர்	காமக்கிழத்தியர் kāmakkiḻttiyar, பெ. (n.) பலருக்கும் உரியவர் அன்றி ஒருவருக்கே உரிமை பூண்டு வரும் குலப்பரத்தையர்; female the patren comeray from a proskitute family. [காமம்+கிழத்தி+ஆர்.]
காமக்கினி	காமக்கினி kāmakkiṉi, பெ. (n.) காமத்தீ பார்க்க; see kāmatti(செ.அக.);. [காமம்+அக்கினி Skt Agni→த. அக்கினி]
காமக்கிரீடை	காமக்கிரீடை kāmakkirīṭai, பெ. (n.) காம விளையாட்டு; amorous sport (சா.அக.);. [காமம்+கிரீடை Skt, kridai→த. கிரீடை]
காமக்கொடியோன்	காமக்கொடியோன் kāmakkoṭiyōṉ, பெ. (n.) ஒருவகைச் செய் நஞ்சு: a kind of arsenic (சா.அக.);. [காமம்+கொடியோன்.]
காமக்கொடுமை	காமக்கொடுமை kāmakkoṭumai, பெ. (n.) கர்மக்கேட்டால் கொடிய செயலைச் செய்கை; cruelty with sexual perversion Tyrannism (சா.அக.);. [காமம்+கொடுமை]
காமகக்கோபி	காமகக்கோபி kāmakakāpi, பெ. (n.) செடிவகை; tuscan jasmine - Jasminum sambacfloremanoraepleno (சா.அக.);. [காமம்+கக்கோபி]

காமகட்கதலம்	காமகட்கதலம் kāmakaṭkatalam, பெ. (n.) தாழை; common screw-pine of India Pandanus odoratissimus (சா.அக.);.
காமகரம்	காமகரம் kāmakaram, பெ. (n.) காமுகம் அதாவது காமத்தை உண்டாக்கும் மருந்து, any medicine that promotes sexual desire - Aphrodisiac (சா.அக.);. [காமம்+கரம்]
காமகருக்கல்	காமகருக்கல் kāmakarukkal, பெ. (n.) மூன்று மாதத்திய கரு (பிண்டம்);; foetus three month"s old (சா.அக.);. [காமம்+கருக்கல்.]
காமகலை	காமகலை kāmakalai, பெ. (n.) ஒரு விலைமகளின் பெயர்; name of a prostitute. [காம+கலை.] இவள் காசிக்குச் சென்று கங்கையில் குளித்து தம் நாட்டு அரசன் வீரசேனனுக்குக் காசியின் பெருமையைக் கூறி முத்தியடைந்தவள் (அபி.சிந்:);.
காமகத்துரி	காமகத்துரி kāmakatturi, பெ. (n.) திருநீற்றுப்பச்சை; love-musk - Ocimum basilicum (சா.அக.);.
காமகாந்தம்	காமகாந்தம் kāmakāntam, பெ. (n.) காமுகம் பார்க்க; see kämugam(சா.அக.);.
காமகாமின்	காமகாமின் kāmakāmiṉ, பெ. (n.) காமத்தினால் ஏற்படும் பல வகை விருப்பங்கள்; various desires or wishes following lust; the dictates of sexual passion (சா.அக.);.
காமகாரம்	காமகாரம் kāmakāram, பெ. (n.) பொறுமை; envy, jealousy impelled by selfishness (செ.அக.);. [காமம்+காரம்]

காமகுணம்	காமகுணம் kāmakuṇam, பெ. (n.) காமவெறி, passion (சா.அக.);. [காமம்+குணம்]
காமகேசரி	காமகேசரி kāmaācari, பெ. (n.) மிகுதியான காமம்; excess of sexual desire (சா.அக.);. [காம+கேசரி]
காமகேளி	காமகேளி kāmaāḷi, பெ. (n.) 1. காம விளையாட்டு; sexual perversion. 2. புணர்ச்சி; coition; copulation (சா.அக.);. [காமம்+கேளி]
காமச்சுரம்	காமச்சுரம் kāmaccuram, பெ. (n.) புணர்ச்சியின் பொருட்டு மிக்க விருப்பத்தினால் ஏற்படும் காய்ச்சல்; amative fever or fever-lust. [காமம்+கரம்] இதனால் மனக்கவலை, மயக்கம், உணவு வெறுப்பு, நெஞ்சு வலி, இளைப்பு முதலிய குணங்களுண்டாம். மேலும் ஆண்குறி, பெண்குறி, தொப்புள், முலை முதலிய இடங்களில் ஓர் உணர்ச்சியையும் சில பொழுதுகளில் உடம்பில் எரிச்சலையும் உண்டாக்கும் (சா.அக.);.
காமசரம்	காமசரம் kāmacaram, பெ. (n.) மாமரம்; mango tree - Mangifera indica (சா.அக.);.
காமசனனி	காமசனனி kāmacaṉaṉi, பெ. (n.) வெற்றிலை; betel-pepper - Piper betle (சா.அக.);. [காமம்+சனனி]
காமசாதி	காமசாதி kāmacāti, பெ. (n.) கொக்கோக நூலின்படிவகுக்கப்பட்ட நான்கு வகை பெண் இனங்கள்; the four classes of women as stated above divided according to their lust and enumerated in the Tamil erotic science of Kokkogamuni (சா.அக.);. [காமம்+சாதி]
காமசாரம்	காமசாரம் kāmacāram, பெ. (n.) 1. கசகசாச் செடியின் பால்; opium, inspissated juice of Papaver somniferum. 2. மாமரம்; mango tree [காமம்+சாரம்]

காமசீத்தங்கம்	காமசீத்தங்கம் kāmacīttaṅkam, பெ. (n.) காமக்கவலையும், காமத்தினவும் உள்ளவன்; one whose mind and body is overcome with sexual passion (சா.அக.);. [காமம்+சித்தங்கம்]
காமசுந்தரம்	காமசுந்தரம் kāmacuntaram, பெ. (n.) ஆவு (பசு);, cow(சா.அக.);. [காமம்+சுந்தரம்]
காமஞ்சுருக்கி	காமஞ்சுருக்கி kāmañcurukki, பெ. (n.) காம விருப்பத்தைத் தணிக்கும் மருந்து; an agent that lessens the sexual impulse - Antaphrodisiac (சா.அக.);. [காமம்+சுருக்கி]
காமஞ்சேர்குளத்தார்	காமஞ்சேர்குளத்தார் kāmañcērkuḷattār, பெ. (n.) கடை கழகக் காலத்துப் பெண்பாற் புலவர்; the women poet who belonged to the last ancient Šangam (அபி.சிந்.);.
காமஞாலத்தி	காமஞாலத்தி kāmañālatti, பெ. (n.) 1. முன்மர வகை; jujube-tree - Zizyphus jujuba. 2. நீர்நிலை; water tank (சா.அக.);. [காமம்+ஞாலத்தி]
காமனம்	காமனம் kāmaṉam, பெ. (n.) 1 சிறுமூலம்; small root. 2. திப்பிலி; long-pepper (சா.அக.);. [கா+மணம்] காமனம் kāmaṉam, பெ. (n.) திப்பிலி; long pepper (சா.அக.);. [காமன் + அம்]

காமணி	காமணி1 kāmaṇi, பெ. (n.) நவச்சாரம் (யாழ். அக.);, nitre (செ.அக.);. [கா+மணி] காமணி2 kāmaṇi, பெ. (n.) 1. எரியுப்பு (வெண்காரம்);; ammonium chloride. 2. கையாந்தகரை; eclipse plant - Eclypta prostrata (சா.அக.);. [கா+மணி]
காமத்தானம்	காமத்தானம் kāmattāṉam, பெ. (n.) கொக்கோக நூலிற் கண்டபடி பெண்கள் உடம்பில் காமம் தங்கி நிற்பதாகக் கருதப்படும் சில இடங்கள்; certain parts of the female body the excitation of which caused by a male through impress of nails etc. [காமம்+தானம்] இவை நகக் குறி முதலியவைகளினால் கூச்சம் ஏற்படுத்திக் காமப் பெருக்கை உண்டாக்கக் கூடிய இடங்கள் (சா.அக.);.
காமத்திராசமூலம்	காமத்திராசமூலம் kāmattirācamūlam, பெ. (n.) 1. கருப்புத் தக்காளிச் செடி, a black Takkali plant (un identified);. 2. மிளகுத் தக்காளி; mad apple - Solanum melongena (சா.அக.);. [காமத்திராச+மூலம்]
காமத்தேகம்	காமத்தேகம் kāmattēkam, பெ. (n.) காம விருப்பத்தை மிகுதியாகக் கொண்ட உடல்; the body of a amorous person; the body of a person easily susceptitible to sexual passion (சா.அக.);. [காமம்+தேகம்.]
காமத்தேகி	காமத்தேகி kāmattēki, பெ. (n.) காமவிகாரி பார்க்க; see kāma-Vigári (சா.அக.);.
காமத்தைக்களையப்பண்ணி	காமத்தைக்களையப்பண்ணி kāmattaikkaḷaiyappaṇṇi, பெ. (n.) பூனைக்காலி; cowhage - Mucana pruriens (சா.அக.);. [காமத்தை+களையம்+பண்ணி]
காமதகனமூர்த்தி	காமதகனமூர்த்தி kāmatakaṉamūrtti, பெ. (n.) மன்மதனை எரித்த திருவுரு God siva.

காமதம்	காமதம் kāmatam, பெ. (n.) நிலத்தில் விழுந்த பின் எடுத்துக் கொள்ளப்படும் ஆவின் (பகவின்); சாணம் (சைவச.பொது.169, உரை);; cow dung secured after it has fallen on the ground (செ.அக);. [கா+மதம்]
காமதனம்	காமதனம் kāmataṉam, பெ. (n.) ஊமத்தை datura plant (சா.அக.);.
காமதுரம்	காமதுரம் kāmaturam, பெ. (n.) 1. சாராயம், arrack, liquor. 2. கள்ளு; toddy. 3. ஓர் இனிமை (மதுரம்);யான பருகம்; a sweet drink (சா.அக.);. [கா+மதுரம்]
காமதூதி	காமதூதி kāmatūti, பெ. (n.) 1.பெண்குயில்; the female of an Indian cuckoo. 2. பாதிரி; trumpet flower tree - Bignonia suaveolens (சா.அக.);. [காமம்+துதி]
காமதூதிகம்	காமதூதிகம் kāmatūtikam, பெ. (n.) ஒரு பூடு; a plant- Tiaridium indicum (சா.அக..);. [காமம்+தூதிகம்]
காமநாயகம்	காமநாயகம் kāmanāyakam, பெ. (n.) காமத்தை விளைவிக்கும் ஒரு வகை ஒட்டுந் தன்மை கொண்ட பிசின்; a resin supposed to promote sexual desire. [காமம்+நாயகம்.] இது பாரசிக நாட்டில் இருந்து வரும் ஒரு யுனானிச் சரக்கு (சா.அக.);.
காமப்பயித்தியம்	காமப்பயித்தியம் kāmappayittiyam, பெ. (n.) காமவெறி பார்க்க: see kama-veri (சா.அக.);.

காமப்பற்று	காமப்பற்று kāmapparṟu, பெ. (n.) 1. காம விருப்பம்; sexual desire. 2. மனதின் தீக்குணங்களுள் ஒன்று; libidinous propensities. 3. உலகப்பற்று; wordly desire (சா.அக.);. [காமம்+பற்று.] காமப்பற்று kāmapparṟu, பெ. (n.) காமவிருப்பு; sexual desire. "பாரிடை யுயிருங் காமப் பற்றுவிட் டிருந்த தன்றே" (கந்தபு.மேரு.17);. [காமம் + பற்று]
காமப்பித்தன்	காமப்பித்தன் kāmappittaṉ, பெ. (n.) புணர்ச்சியின் மீதே நினைவுள்ளவன்; one who is affected with erotomania - Erotomaniac (சா.அக.);. [காமம்+பித்தன்.]
காமப்பிராந்தி	காமப்பிராந்தி kāmappirānti, பெ. (n.) 1. காமப்பித்து; emotional insanity characterised by exhibitions of extravagant affection for persons of the opposite sex or of excessive sexual desire - Erotomania. 2. காமமயக்கம்; delusion in love (சா.அக.);. [காமம்+பிராந்தி]
காமப்பிரியகாரி	காமப்பிரியகாரி kāmappiriyakāri, பெ. (n.) அமுக்கிறா; burr wood - Physalis flexyosa (சா.அக.);. [காமம்+பிரியகாரி]
காமப்புரட்டு	காமப்புரட்டு kāmappuraṭṭu, பெ. (n.) காம நுகர்ச்சியின் மாறுபாடு; disorder of the sexual impulse - Erotopathy (சா.அக.);. [காமம்+புரட்டு]
காமபலம்	காமபலம் kāmapalam, பெ. (n.) 1. காம விருப்பம், sexual desire. 2. காமத்தை விளைவிக்கும் ஒரு வகை மாம்பழம்; a species of mango-fruit promoting sexual passion. 3. காமத்தை உண்டாக்கும் பழம்; any fruit tending to increase sexual passion (சா.அக.);. [காமம் + பலம். Skt. palam → த.பலம்)
காமபலை	காமபலை kāmapalai, பெ. (n.) மாம்பழம்; mango known as love-fruit - Mangifera indica (சா.அக.);. [காமம்+பலை.]

காமபீடம்	காமபீடம் kāmapīṭam, பெ. (n.) மனிதர்கள் அடைய விரும்பும் வீடுபேற்றினை அளிக்கக் கூடிய வல்லமையுள்ள காஞ்சிபுர நகரம்; the place where one"s desires are all fulfilled, conjeevaram. "முத்திபோகம்....கொடுத்திடுந் தன்மையற் காமபீடமென்று" (கந்தபு. திருநகரப்.70);(செ.அக.);. [Skt. kåma + பீடம்]
காமபீடிதம்	காமபீடிதம் kāmapīṭitam, பெ. (n.) காம வேதனை; torment of plant (சா.அக.);. [காமம்+பிடிதம்]
காமபூதம்	காமபூதம் kāmapūtam, பெ. (n.) 1. மக்களுக்குக் கனவில் மிகுதியாகக் காமவிருப்பத்தை மூட்டும் அரமகள் (மோகினி); என்னும் ஒரு பெண் பூதம்; a female demon known as mohini exciting excessive sexual desire in dreams of men or women. 2. தான் கருத்து வைத்த தலைவன் அல்லது தலைவியை நினைவிற் காணல்; the appearance of her lover in a woman"s dream or of his love in a man"s dream; the vision of a lover in dream. 3. காமத்தால் ஏற்படும் ஒரு நோய்; lovesickness (சா.அக.);. [காமம்+பூதம்]
காமபோகம்	காமபோகம் kāmapōkam, பெ. (n.) காம நுகர்ச்சி; gratification of lust of sexual desire (சா.அக.);. [காமம்+போகம்]
காமபோசம்	காமபோசம் kāmapōcam, பெ. (n.) 1. கமேலா மாவு மரம்; kamela tree - Rottleria tinctoria. 2. ஓரூர்; Cambodia (சா.அக.);. [காமம்+போசம்]
காமபோகி	காமபோகி kāmapōki, பெ. (n.) குன்றி (யாழ்.அக.);; crab"s eye (செ.அக.);.
காமமயக்கம்	காமமயக்கம் kāmamayakkam, பெ. (n.) காமவெறி; delusion in love; infatuation (சா.அக.);. [காமம்+மயக்கம்]
காமமுள்ளான்	காமமுள்ளான் kāmamuḷḷāṉ, பெ.(n.) காம விருப்பங்கொண்டவன்; an amorous man; a lascivious person (சா.அக.);. [காமம்+உள்ளான்.]

காமமுற்றவள்	காமமுற்றவள் kāmamuṟṟavaḷ, பெ.(n.) விருப்பம் கொண்டவள்; an amorous woman (சா.அக.);. [காமம்+உற்றவள்.]
காமமூடன்	காமமூடன் kāmamūṭaṉ, பெ.(n.) காமப்புரட்டன் பார்க்க; see kama-ppurattan (சா.அக.);.
காமமோகம்	காமமோகம் kāmamōkam, பெ.(n.) காமத்தினால் உண்டாகும் மயக்கம் (பிரமை);; infatuation through lust (சா.அக.);. [காமம்+மோகம்]
காமர்	காமர் kāmar, பெ.(n.) காமுகர்; lascivious persons. "கருங்கடைக் கண்ணயில் காமர்நெஞ்சினை யுருங்குவ" (கம்பரா. நகரம்.46);(செ.அக.);. காமர்1 kāmar, பெ. (n.) 1. விருப்பம்; desire. "காமர் கடும்புனல்" (கலித்,39);. 2. அழகு; beauty. "காமர் வண்ண மார்பிற் றாருங் கொன்றை" (புறநா.1:1); [காமம் → காமர்]
காமர்த்தகாவிரணம்போக்கி	காமர்த்தகாவிரணம்போக்கி kāmarttakāviraṇampōkki, பெ.(n.) காமரிகம் பார்க்க; see kâmarigam (சா.அக.);.
காமரசம்	காமரசம் kāmaracam, பெ.(n.) 1. அகத்தியர் மருத்துவ நூலில் சொல்லியுள்ள ஒரு மருந்து, an aphrodisiac preparation described in Agastiyar"s treatise on medicine. 2. மாமரம், mango tree. 3. காம இன்பம்; sexual enjoyment (சா.அக.);. [காமம்+ரசம்]
காமரசாகிகம்	காமரசாகிகம் kāmaracākikam, பெ.(n.) பேரீந்து; wild date fruit - Phoenix dactylifera (சா.அக.);, [காமம்+ரசாகிகம்.]

காமரசேபிகம்	காமரசேபிகம் kāmaracēpikam, பெ.(n.) நத்தைச் சூரி; button-weed - Spermacoci hispida (சா.அக.);. [காமம்+ரசேபிகம்.]
காமரதிவினோதம்	காமரதிவினோதம் kāmarativiṉōtam, பெ.(n.) 1. சித்தினி இனப் பெண்; one of the 4 classes of women divided according to lust, Furoruterimus. 2. அழகி (லீலாவதி);; a femal affected with an insane sexual desire - Nymphomaniac. 3. மகளிர் கலவி விளையாட்டு; wanton sport of women (சா.அக.);. [காமன்+ரதி+வினோதம்]
காமரிசி	காமரிசி kāmarici, பெ.(n.) நெருஞ்சில்; caltrops- Tribulus terrestris (சா.அக.);.
காமரீகம்	காமரீகம் kāmarīkam, பெ.(n.) புல்லுருவி, Indian mistletoe – Loranthus elasticus alias L. Pentandrus (சா.அக.);. [காமம்-காமரிகம்]
காமலதை	காமலதை kāmalatai, பெ.(n.) 1 ஆண்குறி: penis. 2. காமவல்லி; love-creeper - Ipoтaeaquaтoclit (சா.அக.);.
காமலின்	காமலின் kāmaliṉ, பெ.(n.) காமாலையினால் தாக்கப்பட்டவன்; one suffering from jaundice (சா.அக.);.
காமவதி	காமவதி kāmavati, பெ.(n.) மரமஞ்சள்; tree turmeric - Coscinium fenestratum (சா.அக.);. [காமம் – காமவதி]
காமவல்லபம்	காமவல்லபம் kāmavallapam, பெ.(n.) மாமரம்: mango tree (சா.அக.);. [காமம்+வல்லபம்.]

காமவலை	காமவலை kāmavalai, பெ.(n.) காமம் கொள்ளும்படிச் செய்யும் சூழ்ச்சி; a device by which one is entangled or ensnared in lust(சா.அக.);. [காமம்+வலை.]
காமவலைவீசல்	காமவலைவீசல் kāmavalaivīcal, பெ.(n.) காமத்திற்கு உட்படுத்துகை அதாவது காம விருப்பத்தை உண்டாக்குகை; inducing of sexual passion by a woman through cunning devices; ensnaring a man to sexual delights of women (சா.அக.);. [காமம்+வலை+வீசல்]
காமவளை	காமவளை kāmavaḷai, பெ.(n.) பெண்குறி: orifice of the vagina (சா.அக.);. [காமம்+வளை.]
காமவிகாரம்	காமவிகாரம் kāmavikāram, பெ.(n.) காமத்தினால் உண்டாகக் கூடிய வேறுபாடு; the physical and mental changes brought about by intense love. "வெம்மைக் காமவிகாரம் பெறுதியால்" (உபதேசகா.அயமுகி:72); (செ.அக.);. [Skt. káma + விகாரம்]
காமவிகாரி	காமவிகாரி kāmavikāri, பெ.(n.) காமக் குறும்புடையோன்; a person with disordered sexual impulse - Erotopath (சா.அக.);. [காமம்+விகாரி]
காமவிச்சை	காமவிச்சை kāmaviccai, பெ.(n.) காமவிருப்பம்; sexual desire; venereal oestrum (சா.அக.);. [காமம்+இச்சை]
காமவிச்சையுள்ள	காமவிச்சையுள்ள kāmaviccaiyuḷḷa, பெ.(n.) காமத்தனமுள்ள, salacious, lecherous (சா.அக.);. [காமம்+இச்சையுள்ள]

காமவிருத்தி	காமவிருத்தி kāmavirutti, பெ.(n.) காம மிகுதி; increase of sexual passion (சா.அக.);. [காமம்+விருத்தி]
காமவிருந்தம்	காமவிருந்தம் kāmaviruntam, பெ.(n.) பாதிரிப்பூ; trumpet flower - Bignonia suaveolens (சா.அக.);. [காமம்+விருந்தம்]
காமவெறுப்பு	காமவெறுப்பு kāmaveṟuppu, பெ.(n.) காம விருப்பமின்மை; morbid dislike for sexual love - Erotophobia (சா.அக.);. [காமம்+வெறுப்பு]
காமன்கோட்டம்	காமன்கோட்டம் kāmaṉāṭṭam, பெ.(n.) காமன் கோவில்; the temple of kāman (சா.அக.);. [காமன்+கோட்டம்] இராசகிரியத்தின் புறநகரில் உள்ள சோலையில் இக்கோவில் இருந்தது. இதில் தலைவன், தலைவி இருத்தற்குரிய மணவறையும் தோட்டமும் இருந்தன. ஏழு நாட்கள் இங்கு விழா நடந்தது. பெருங்கதை உதயணன் பதுமாவதியை முதலில் கண்டு களித்தது இக்கோட்டத்தின் வாயிலிலேதான் (அபி.சிந்);
காமாக்கினி	காமாக்கினி kāmākkiṉi, பெ.(n.) காமமாகிய நெருப்பு; venereal principle manifesting itself in the form of sexual desire, one of three uyir-t-ti (சா.அக.);. [காம+skt. அக்கினி→காமக்கிணி→காமாக்கினி]
காமாகமனம்	காமாகமனம் kāmākamaṉam, பெ.(n.) காமத்தின் வழியே நடக்காமல் அவ்விருப்பத்தை வேறு வழியாக மாற்றுகை; the process of deviating sexual motive powers from their sexual aims or objects to new aims other than sexualSublimation (சா.அக.);. [காமம்+ஆகமனம்]
காமாங்கம்	காமாங்கம் kāmāṅkam, பெ.(n.) மாமரம்; mango tree (சா.அக.);. [காம+அங்கம்]

காமாச்சி	காமாச்சி kāmācci, பெ.(n.) காவட்டம்புல்; cit. ronella grass - Andropogon nardus. இது 3-6 அடி உயரம் இருக்கும். மணமுள்ளது; சிறிது கசப்புத் தன்மை கொண்ட "அறத்தைப் போதகஞ்செய் திருமையினு மின்பமருள்பவனே..... காமியகுரு" (தேவா.கு.16);, (செ.அக.);. [காமியம்+குரு.]
காமிருகம்	காமிருகம் kāmirukam, பெ.(n.) மான்மதம்: musk - Moschus moschiferus (சா.அக.);. [கா+மிருகம்]
காமிலம்	காமிலம் kāmilam, பெ.(n.) ஒரு நோய்; an unknown disease (சா.அக);.
காமினம்	காமினம் kāmiṉam, பெ.(n.) புணர்ச்சி செய்கை; having sexual intercourse (சா.அக.);.
காமினிபோகம்	காமினிபோகம் kāmiṉipōkam, பெ.(n.) சித்தினி சாதிப் பெண்ணோடு புரியும் கலவி: sexual enjoyment with a voluptuous woman (சா.அக.);. [காமினி+போகம்]
காமினிபோகரோகணி	காமினிபோகரோகணி kāmiṉipōkarōkaṇi, பெ.(n.) புல்லுருவி; mistletoe - Loranthuselasticus (சா.அக.);. [காமினி+போகம்+ரோகணி]
காமுகக்கள்ளன்	காமுகக்கள்ளன் kāmukakkaḷḷaṉ, பெ.(n.) எருமை Buffalo (சா.அக.);. [காமுகம்+கள்ளன்.]
காமுகக்காசம்	காமுகக்காசம் kāmukakkācam, பெ.(n.) அதிகப் புணர்ச்சியினால் உண்டாகும் கோழை (காசம்);; sexual asthma (சா.அக.);. [காமுகம்+காசம்]

காமுகம்	காமுகம் kāmukam, பெ.(n.) 1. பூங்கொன்றை: cassia flower-Cassia fistula. 2. அசோக மரம்; asoka tree - Jonesia Asoka. 3. குறிஞ்சா; spring creeper - Gaerthera racemosa. 4, பெட்டையை விட்டுப் பிரியாத புறா, a male pigeon inseparable from its mate (சா.அக.);. [காமம் – காமுகம்]
காமுகன்	காமுகன் kāmukaṉ, பெ.(n.) காமவெறி கொண்டவன்; lustful man. [காமம்-காமுகன்.] காமுகன்1 gāmugaṉ, பெ. (n.) 1. பல பெண்களோடு உடலுறவு கொள்ள மிகுந்த விருப்பம் உள்ளவன்; lustul person. "காமுகர்ப் படுவ மாதர் கண்களும்" (கம்பரா.நாட். 5);. 2. நாகரிகன் (பிங்.);; polite, polished {}. ம. காமுகன் க. காமுக து;காமுகெ Skt. {} [காமம் → காமுகன்] காமுகன்2 gāmugaṉ, பெ. (n.) 1. திருமால்; {}. 2. காமதேவன் பார்க்க ;see {}, Skt. {} [காமம் → காமுகன்]
காமுகி	காமுகி kāmuki, பெ.(n.) காமமுடையவள்; a lustful woman (சா.அக.);.
காமுறல்	காமுறல் kāmuṟal, பெ.(n.) மோகமடைகை; lustfulness (சா.அக.);. [காமம்+உறல்]
காமுனி	காமுனி kāmuṉi, பெ.(n.) கண்ணனுக்குப் பூணூல் அணிவித்தவன்; initiatory ceremony intended to God kanna (அபி.சிந்);.
காமூரி	காமூரி kāmūri, பெ.(n.) 1. காமவிருப்பம்; sexual desiillre. 2. சிற்றின்பம்; sexual pleasure (சா.அக.);.

காமேதகம்	காமேதகம் kāmētakam, பெ.(n.) இந்திர கோபப்பூச்சி; a scarlet insect of velvetty appearance. [காமம்-காமேதகம்] இதற்குப் பட்டுப் பூச்சி என்றும் பெயர். இது ஆண்டில் முதல் மழை பெய்தவுடன் திறந்த வெளிகளில் காணப்படும் (சா.அக.);.
காமோத்தீபகம்	காமோத்தீபகம் kāmōttīpakam, பெ.(n.) காமத்தைத் தூண்டும் பொருள்கள் (பண்டங்கள்);; substances promoting sexual desire; any drug that aroses sexual instinct - Aphrodisiac (சா.அக.);. [காமம் - உத்தீபகம்.]
காமோதகம்	காமோதகம் kāmōtakam, பெ.(n.) 1. காமநீர்; seminal discharge in a male. 2. காமக்களை பார்க்க; see kama-k-kalai (சா.அக.);. [காமம்-உதகம்]
காமோபாதை	காமோபாதை kāmōpātai, பெ.(n.) காமநோய்; lovesickness (சா.அக.);. [காமம் + Skt உபாதை]
காய்-த்தல்	காய்-த்தல் kāyttal, செ.கு.வி.(v.i.) 1. மரத்தில் காய்விடல்; bearing fruit. 2: முதிர்தல்; nmaturing as in kadir-Vidal as corn. 3. பரு அல்லது கழலை உண்டாதல்; appearance or formation of warts, tumours or other hard eruptions on the body as in cases of small-pox or syphilis (சா.அக.);.

காய்-தல்	காய்-தல் kāytal, செ.கு.வி.(v.i.) 1. புண்ணாதல்; healing as of a wound. 2. மெலிதல்; becomingemaciated. 3. காய்ச்சல் காய்தல்; raging with fever; being feverish. 4, உலர்தல்; drying. 5. பட்டினியாய்; starving. 6. சூடேறல்; getting heated. 7. பழுக்கக் காய்தல்; getting red-hot. 8, உடம்பு சுடுதல்; growing warm. as of body in temperature. 9. பசையறல்; as in udadukayda, parching as of lips or the mouth. 10.களைப்புறல்; getting exhausted. 11. அழித்தல்; killing. 12. வெட்டுதல்; cutting. 13. காய்ச்சலுறல்; getting feverish. 14. வாடல்; withering (சா.அக.);. காய்-தல்2 kāytal, 2.செ.குன்றாவி. (v.i.)
காய்க்குமரம்	காய்க்குமரம் kāykkumaram, பெ.(n.) காய் காய்க்கும் மரம்; tree bearing fruit as opposed to kāyā-maram (சா.அக.);. [காய்க்கும்+மரம்]
காய்க்குள்பாடாணங்கட்டி	காய்க்குள்பாடாணங்கட்டி kāykkuḷpāṭāṇaṅkaṭṭi, பெ.(n.) பேய்க்குமட்டி; bitter apple - Cucumis colocynthis (சா.அக.);. [காய்க்குள்+பாடாணம்+கட்டி]
காய்ச்சகட்டி	காய்ச்சகட்டி kāyccakaṭṭi, பெ.(n.) 1. காசுக் கட்டி; Indian catechu. 2. காய்ச்சலால் வயிற்றுள் காணுங் ஈரற் கட்டி; enlargement of the spleen from fever, 3. காய்ச்சி எடுத்தக் கட்டி; lump of any substance derived from boiling (சா.அக.);. [காய்ச்சு+கட்டி]

காய்ச்சல்	காய்ச்சல் kāyccal, பெ.(n.) 1 பசி; hungeras in vayirru-k-kāyccal 2. வறட்சிக் காற்று; dry weather. 3.காய்ச்சுதல்; boiling; heating (சா.அக.);. [காய்.→அகாய்ச்சல்] காய்ச்சல் kāyccal, பெ. (n.) 1. உலர்ச்சி, heating drying. புதுநெல்லை இரண்டு காய்ச்சல் போட்டு குத்தவேண்டும் (உவ.);. 2. வெப்பம்; heat, warmi dryness. 3. காய்ச்சல் நோய்; fever, inflammatory state of the system. 4. மனவெரிச்சல்; hatresancourd. ம. காய்ச்சல் க. காகலு. [காய் + காய்ச்சல்]
காய்ச்சற்காரி	காய்ச்சற்காரி kāyccaṟkāri, பெ.(n.) காய்ச்சலால் தாக்குண்ட பெண்; a woman who is suffering from fever (சா.அக.);. [காய்ச்சல் – காய்ச்சற்காரி. காரி உடைமைப் பொருள் பெண்பாலிறு]
காய்ச்சற்பாடானம்	காய்ச்சற்பாடானம் kāyccaṟpāṭāṉam, பெ.(n.) பிறவி நஞ்சு (பாஷாண); வகைகளுள் ஒன்று; a mineral poison (செ.அக.);. [காய்ச்சல் + பாடாணம்]
காய்ச்சற்பட்டை	காய்ச்சற்பட்டை kāyccaṟpaṭṭai, பெ.(n.) 1. பூநாறிப்பட்டை; yellow-flowered resin seed - Pittosporum tetraspermum. 2.உலர்ந்த பட்டை, dried bark. 3. சுரப்பட்டை, chincona bark (சா.அக.);. [காய்ச்சல்+பட்டை]
காய்ச்சாற்றல்	காய்ச்சாற்றல் kāyccāṟṟal, பெ.(n.) கொதிக்க வைத்துப் பிறகு ஆற்றுகை; to cool after boiling (சா.அக.);. [காய்+ஆற்றல்].
காய்ச்சாற்றியநீர்	காய்ச்சாற்றியநீர் kāyccāṟṟiyanīr, பெ.(n.) கொதிக்க வைத்துப் பிறகு ஆற வைத்த நீர்; water boiled and cooled (சா.அக.);. [காய்ச்சி+ஆற்றிய+நீர்]

காயச்சிப்பந்தி	காயச்சிப்பந்தி kāyaccippanti, பெ.(n.) நிலையான பதவியில் இருப்பவர்; permanent establishment; holder of permenant post(செ.அக);. [u.qaim→ <த.காயம்]
காய்ச்சிறக்கல்	காய்ச்சிறக்கல் kāyccirakkal, பெ.(n.) 1. வாலையில் இட்டு இறக்குகை; distilling. 2. நெருப்பில் கொதிக்க வைத்து வடிவட்டுகை; filtering after boiling (சா.அக.);. [காய்ச்சி+இறக்கல்.]
காய்ச்சுகை	காய்ச்சுகை kāyccukai, பெ.(n.) 1. கடுகை; the operation of heating - Calefaction. 2. கொதிக்க வைக்கை; the process of vapouraisation by bubble formation (சா.அக.);. [காய்-காய்ச்சுகை]
காயசித்திச்சி	காயசித்திச்சி kāyacitticci, பெ.(n.) 1. சிறு கீரை; pig"s greens - Amaranthus campestris. 2. பொன்னாங்காணி; mari-gold vebesina- Illecebrum sessile. 3. பெரு மலர்க்கொன்றை a species of cassia with large flowers (unidentified); (சா.அக.);. [காயம்+சித்திச்சி]
காயசித்திச்சுண்ணம்	காயசித்திச்சுண்ணம் kāyacitticcuṇṇam, பெ.(n.) கருப்பூரசிலாசத்து; crystallized or foliated gypsum used as a medicine (செ.அக.);. [காயம்+சுத்தி+கண்ணம்]
காயசித்தியானோன்	காயசித்தியானோன் kāyacittiyāṉōṉ, பெ.(n.) 1. நீண்ட காலம் உடல் நீடித்திருக்கக் கூடியவன்; one who has attained the power of kaya-citti 2. வைப்புப் பாடாண வகை; a prepared arsenic (செ.அக.);. [காயம்+சித்தி+ஆனோன்.]
காய்ச்சுண்டை	காய்ச்சுண்டை kāyccuṇṭai, பெ.(n.) காசுக்கட்டி பார்க்க; see kasu-k-kutti (செ.அக.);.
காய்ச்சுப்பால்	காய்ச்சுப்பால் kāyccuppāl, பெ.(n.) முப்பால்களுள் ஒன்றான, காய்ச்சிய பால் boiled milk, one of mu-p-pâl (செ.அக.);. [காய்ச்சு+பால்.]

காய்ச்சுபால்	காய்ச்சுபால் kāyccupāl, பெ.(n.) கொதிக்க வைத்த பால்; boiled milk (சா.அக.);. [காய்ச்சு+பால்.]
காய்ச்சுமுறை	காய்ச்சுமுறை kāyccumuṟai, பெ.(n.) காய்ச்சி வடிக்கும் முறை; the process of boiling down decoctions, medicated oils, syrups etc. [காய்ச்சும்+முறை] எண்ணெய் முதலியவைகளை எட்டிலொன்று. ஆறில் ஒன்று அல்லது நான்கில் ஒன்றாக தமிழ் நூல் முறையிற் சொல்லியபடி காய்ச்சும் முறை (சா.அக.);.
காய்ச்சுவச்சிரம்	காய்ச்சுவச்சிரம் kāyccuvacciram, பெ.(n.) காய்ச்சித் தயாரித்த பிசின் (வச்சிரம்);; glue obtained by boiling from certain parts of animals Gelatine (சா.அக.);. [காய்ச்சு+வச்சிரம், வயிரம்→அவசிரம்→அவச்சிரம்]
காயம்பேரீஜ்	காயம்பேரீஜ் kāyampērīj, பெ.(n.) காயந் தீர்வை பார்க்க; see kāyantirvai (செ.அக.);. [U. qāim-beriz-த.காயம்].
காய்ஞ்சிப்போ-தல்	காய்ஞ்சிப்போ-தல் kāyñcippōtal, செ.கு.வி. (vi) உலால்; growing dry, getting dried (சா.அக.);. [காய்ஞ்சி+போ-]
காய்ஞ்சொறி	காய்ஞ்சொறி kāyñcoṟi, பெ.(n.) செந்தொட்டி; scorpion leaf - Tragia involucrata (சா.அக.);. [காய்+சொறி] இது ஒரு முறுக்கேறிய கொடி. இதன் இலைகள் முசுமுகப்பாயிருக்கும். இதன் கனை உடம்பில் பட்டால் கடுக்கும். பூக்கள் சிறிது பச்சை நிறக்கொத்துகளாக இருக்கும். சிலவேளை ஒரே காம்பில் நிறைய உண்டு. மேல் பூ ஆண், அடிப்பூ பெண். ஆண்டுதோறும் பூக்கும். இதன் சிறுவேருக்கு எவ்வித மணமும், சுவையும் இராது. இதன் வேர் மேகத்திற்கு நல்லது. இதைக் காய்ச்சிக் குடிக்க மூத்திரக் கட்டை உடைத்து நீரைப் பிரிக்கும். இதன் சாற்றை ஆவின் பாலில் சர்க்கரை இட்டுக் கொள்ள காய்ச்சல், சொறி, சிறங்கு இலைகள் போம். இதன் காயை நசுக்கிக் கட்டிகளுக்கு வைத்துக் கட்ட பழுத்து உடையும் (சா.அக.);.

காய்ந்ததிராட்சை	காய்ந்ததிராட்சை kāyntatirāṭcai, பெ.(n.) 1. உலர்ந்த கொடி முந்திரி, dried grape. 2. பாகில் இட்ட கொடி முந்திரி; raisin (சா.அக.);. [காய்ந்த+திராட்சை]
காய்ந்தபேரிந்து	காய்ந்தபேரிந்து kāyntapērintu, பெ.(n.) கச்சூரம்; dried date-fruit (சா.அக.);. [காய்ந்த+பேரிந்து]
காய்நீர்க்கயம்	காய்நீர்க்கயம் kāynīrkkayam, பெ.(n.) வெந்நீர் ஊற்று; hot water spring (சா.அக.);. [காய் + நீர்+கயம்] காய்நீர்க்கயம் kāynīrkkayam, பெ. (n.) காய்நீரூற்று பார்க்க;see {} (சா.அக.);. [காய் + நீர் + கயம் (நீர்நிலை);.]
காய்நீர்விரணம்	காய்நீர்விரணம் kāynīrviraṇam, பெ.(n.) வெந்நீரினால் ஏற்பட்ட் சூட்டுப்புண் (விரணம்);; a burn or injury caused by bot water or other hot liquid, Scald (சா.அக.);. [காய்+நீர்+Skt.விரணம்]
காய்ப்படாமை	காய்ப்படாமை kāyppaṭāmai, பெ.(n.) காய்க்காமை; not yielding fruit; unproductiveness (சா.அக.);. [காய்+படாமை]
காய்ப்பரு	காய்ப்பரு kāypparu, பெ.(n.) 1. பழுக்காத கட்டி; unripe boil. 2. கடினப் பரு; anyhorny growth such as a wart, Keratosis. 3.காய்ப்பு; callosity (சா.அக.);. [காய் + பரு.]
காய்பலம்	காய்பலம் kāypalam, பெ.(n.) 1. தான்றி; a tree, devil"s abode - Terminalia belerica. 2. தேக்கு; teak - Tectona grandis (சா.அக.);. [காய்+பலம்]

காய்புட்டியெண்ணெய்	காய்புட்டியெண்ணெய் kāypuṭṭiyeṇīey, பெ.(n.) கையாப்புடை இலையினின்று செய்யும் எண்ணெய்; medicated and distilled oil extracted from leaves - Cajuputi oleum oil (சா.அக.);. [கையா+புடை+தைலம்.] இது மிகத் தெளிவாகவும், துலக்கமுள்ளதாகவும், பச்சை நிறமாகவும் உள்ளது. எளிதில் ஆவியாய்ப் போகக் கூடியது.கற்பூரத்தைப்போல்மணமாயிருக்கும். இதை மருந்தாக உள்ளுக்குக் கொடுக்கச்சுறுசுறுப்பை உண்டாக்கும். வியர்வையைப் பிறப்பிக்கும். பூசு மருந்தாகப் பயன்படுத்தத் தோல் சிவக்கும் காய்ச்சல், பாரிசவாயு, நரம்பிசிவு, வாதவலி குணமாகும். வாந்தி பேதிக்குச் சிறந்த மருந்தாகும். வயிற்றுவலி, வயிற்றிசிவு, சூதக சன்னி முதலியவை போம் (சா.அக.);.
காய்விடு-தல்	காய்விடு-தல் kāyviṭutal, பெ.(n.) சிறுவர்கள் ஒருவரோடொருவர் பேசாத வகையில் நட்பை முறித்தல்; of children break friendship. மிட்டாய் தராவிட்டால் உனோடு காய்விட்டு விடுவேன் என்றான்(க்ரியா); [காய்+விடு-தல்.]
காய்வெட்டி	காய்வெட்டி kāyveṭṭi, பெ.(n.) கழலை, பரு முதலிய சதை வளர்த்தியை அறுக்கப் பயன்படுத்தும் கத்தி, a knife or instrument for removing tumours, warts etc. (சா.அக.);. [காய்+வெட்டி.]
காயக்காரம்	காயக்காரம் kāyakkāram, பெ.(n.) 1. உடம்பைச் சுட்டுக் கொப்புளிக்கச் செய்யும் காரமருந்து; blistering agent. 2. சதையைச் கட்டுப் புண்ணாக்கும் ஒரு கார மருந்து a substance which burns or corrodes the skin such as lunar caustic. 3. காயமருந்து; any corrosive substance, as an acid (சா.அக.);. [காயம்+காரம்]
காயக்குத்தகை	காயக்குத்தகை kāyakkuttakai, பெ.(n.) நிலையான குத்தகை ஏற்பாடு: permanent lease (செ.அக.);. [U.qāim → த.காயம்.]
காயங்கரை	காயங்கரை kāyaṅkarai, பெ.(n.) ஓர் ஆறு. a river. [காயம்+கரை.] இதன் கரையில் பிரமதருமன் எனும் புத்த முனிவன் தவம் செய்து கொண்டிருந்தான்.

காயங்கள் கதிர்போலாக்கி	காயங்கள் கதிர்போலாக்கி kāyaṅkaḷkatirpōlākki, பெ.(n.) 1. புளிச்சிறு கீரை; sour-sorrel - Oxalis coniculata. 2. உடம்பை இளைக்கச் செய்யும் மருந்து; any medicine or agent reducing the corpulency or the bulk of the human body (சா.அக.);. [காயங்கள்+கதிர்+போலாக்கி]
காயச்சுரம்	காயச்சுரம் kāyaccuram, பெ.(n.) காயம், சூட்டுப்புண் (விரணம்); இவைகளினால் ஏற்படும் காய்ச்சல்; a fever which follows a wound or injury - Traumatic fever (சா.அக.);. [காயம்+சுரம்]
காய்சண்டிகை	காய்சண்டிகை kāycaṇṭikai, பெ.(n.) தேவர் உலகப் பெண்; a celestial woman. இவள் தன் கணவனுடன் பொதியமலையின் வளம் காணச் சென்றாள். அங்கு விருச்சிகர் என்னும் முனிவர் பொருட்டு பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை பழுத்து அவர் பசியைப் பன்னிரண்டு ஆண்டு வரை போக்கவல்ல நாவற்கனியைக் காலால் சிதைத்துவிட்டாள். எனவே அம்முனிவர் கொடுத்த சாவிப்பால் (சாபம்); யானைத்தி என்னும் கொடிய பசி நோயால் வருந்திய இவள் மணிமேகலை தந்த உணவால் பசி நீங்கினாள். பின் தன் உலகம் செல்கையில் விந்தமலை காக்கும் விந்தாகடிகையால் இழுக்கப்பட்டு அவள் வயிற்றில் அடங்கினாள் (அபி.சிந்:);.
காயசலம்	காயசலம் kāyacalam, பெ.(n.) 1. சிறுநீர்; urine. 2. உடம்பினின்று கசியும் வியர்வை நீர்; perspired water (சா.அக.);. [காயம்+சலம்]
காயசிகிச்சை	காயசிகிச்சை kāyacikiccai, பெ.(n.) 1. மருந்துகளை வைத்துச் செய்யும் unogloth; practice of physic by pure medicine. 2. உடம்பையடுத்த காய்ச்சல், நீரழிவு, ஈழை நோய் முதலியவைகளுக்கு மருந்து கொடுப்பது; treatment of bodily diseases such as fever, diabets, consumption, diarrhoea etc. with the aid of medicine. 3. உடம்பைப் பற்றி உண்டாகும் காற்று (வாதம்); பித்தம், ஈழை நோய்களையும், அவற்றிற்கு உண்டான மருத்துவ முறைகளையும் பற்றிக் கூறும் நூல்; a medical treatise bearing on all diseases caused by the three humours of the system and the treatment relating to each of them (சா.அக.);. [காயம் + Skt. சிகிச்சை]
காயசிட்சை	காயசிட்சை kāyaciṭcai, பெ.(n.) காய சிகிச்சை பார்க்க; see kāya-sigiccai (சா.அக.);. [காயம்+Skt. சிட்சை]

காயசித்திகனத்திலாக்கி	காயசித்திகனத்திலாக்கி kāyacittikaṉattilākki, பெ.(n.) 1. சதுகமரம்; an unknown tree said to be useful in rejuvenation. 2. உடம்பை ஒரு, நொடிப்பொழுதில் கெட்டிப்படுத்தும் மருந்து, any medicine or agent tending to rejuvenate the human system instantaneously (சா.அக.);. [காயம்+சித்தி+கணத்தில்+ஆக்கு.]
காயசித்திநிறத்தி	காயசித்திநிறத்தி kāyacittiniṟatti, பெ.(n.) உடலை இளமையாக்கும் ஒரு மூலிகை (ஆத்திமல்லிகை);; a herb used in rojuvenation (சா.அக.);. [காயம்+சித்தி+நிறத்தி]
காயசித்திமூலிகை	காயசித்திமூலிகை kāyacittimūlikai, பெ.(n.) உடம்பை வலிவடையச் செய்யும் பச்சிலை மருந்து; a rejuvenating herb (சா.அக.);. [காயம்+சித்தி+மூலிகை]
காயசித்தியடை-தல்	காயசித்தியடை-தல் kāyacittiyaṭaital, செ.கு.வி.(v.i.) உடம்பை நிலைக்கச் செய்தல்; getting the body firmly established (சா.அக.);. [காயம்+சித்தி+அடை]
காயசித்தியாக்கி	காயசித்தியாக்கி kāyacittiyākki, பெ.(n.) 1. சேங்கொட்டை; dhoby"s nut Semecarpus anacardium. 2. உடலை நீண்டகாலம் இளமையாக வைக்கும் மருந்து; any medicine or agent promoting longevity (சா.அக.);. [காயம்+சித்தி+ஆக்கி]
காயசுட்கம்	காயசுட்கம் kāyacuṭkam, பெ.(n.) நிழலில் உலர்த்தல்; drying anything in the shade without exposing it to sunlight (சா.அக.);. [காயம்+கட்கம்.]
காயத்தழும்பு	காயத்தழும்பு kāyattaḻumpu, பெ.(n.) அடிபட்ட காயத்தினால் ஏற்பட்ட தழும்பு scar, cicatrix (சா.அக.);. [காயம்+தழும்பு]

காயகல்பம்	காயகல்பம் kāyakalpam, பெ.(n.) நீண்ட நாள் இளமையாக வாழ எண்ணி உட்கொள்ளும் மருந்து: elixir; more often in a semi solid form to keep oneself young (க்ரியா.);. [காயம்+கல்பம்]
காயத்தைக்கல்லாக்கி	காயத்தைக்கல்லாக்கி kāyattaikkallākki, பெ.(n.) உடம்பைக் கல்லைப் போல் கெட்டியாக்கும் மருந்து; any medicine tending to strengthen the body making it as hard as a stone (சா.அக.);. [காயத்தை+கல்லாக்கி]
காயதைக்கற்றூணாக்கி	காயதைக்கற்றுாணாக்கி kāyataikkaṟṇākki, பெ.(n.) 1. காயத்தைக் கல்லாக்கி பார்க்க; seekāyattai-k-kaslakki 2. உடம்பைக் கல் துணைப் போல் கெட்டியாகச் செய்யும் மருந்து a medicine rendering the body as strong as a stone pillar (சா.அக.);. [காயத்தை+கல்+தூணாக்கி]
காயத்தைச்செம்பாக்கி	காயத்தைச்செம்பாக்கி kāyattaiccempākki, பெ.(n.) காயத்தைப் பவளமாக்கி பார்க்க; see kayattaipPavaamäkki (சா.அக.);. [காயத்தை+செம்பு+ஆக்கி]
காயத்தைப்பவளமாக்கி	காயத்தைப்பவளமாக்கி kāyattaippavaḷamākki, பெ.(n.) 1 செந்திராய்; a red Speicies of tiray. 2. உடம்பைச் செந்நிறமடையச் செய்யும் மருந்து; any medicine lending a red colour to the body (சா.அக.);. [காயத்தை+பவளமாக்கி]
காயத்தைலம்	காயத்தைலம் kāyattailam, பெ.(n.) 1. கடுகு, ஓமம், வெந்தயம், உள்ளி, பெருந்ததும் முதலிய ஐந் கூட்டுப் பொருட்கள் (ஐங்காயத் தைலம்);; the five vegetablestimulants. 2.உடம்பிற்குப் பூசும் எண்ணெய்; any medicated oil used for anointing the body with. 3. பெருங்காயம் சேர்ந்த தைலம்; any oil prepared with asafoetida as the chief ingredient (சா.அக.);. [காயம் Skt. தைலம். திலம்→ அதைலம்.]
காயத்தைவேதிச்சி	காயத்தைவேதிச்சி kāyattaivēticci, பெ.(n.) 1. கருப்பு நொச்சிச் செடி, willow leaved justicia, Justicia gendarussa alias J.vulgaris. 2. உடம்பைப் பொன்னிறமடையச் செய்யும் மருந்து; any medicine tending to develop a golden lustre inthe body (சா.அக.);. [காயத்தை+வேதிச்சி]

காயந்தீர்வை	காயந்தீர்வை kāyantīrvai, பெ.(n.) அறுதியிட்டு குறிக்கப்பெற்ற நிலவரி; permanent assessment (செ.அக.);. [ப.gaim→ த. காயம்+தீர்வை]
காயநிலை	காயநிலை kāyanilai, பெ.(n.) 1. உடம்பின் நிலைமை; condition of the body, 2. காயத்தின் நிலைமை; state of the wound or injury (சா.அக.);. [காயம்+நிலை.]
காயநோய்	காயநோய் kāyanōy, பெ.(n.) 1. உடம்பின் நோய்; bodily disease. 2. காயத்தினால் ஏற்பட்ட நோய்; any disease due to wound or injury-Traumatopathy(சா.அக.);. [காயம்+நோய்]
காயப்படல்	காயப்படல் kāyappaṭal, பெ.(n.) காயமடைதல்; being wounded (சா.அக.);. [காயம்+படல்.]
காயப்படு-த்தல்	காயப்படு-த்தல் kāyappaṭuttal, செ.கு.வி. (v.i.) காயம் உண்டாக்கல்; causing or inflicting an injury or wound (சா.அக.);. [காயம்+படு-.]
காயப்பூண்டு	காயப்பூண்டு kāyappūṇṭu, பெ.(n.) 1. அரிவாள்மணைப் பூடு; sickle leaf- Sida acuta. 2. காயத்திற்கு வைத்துக் கட்டும் பூண்டு; a plant bruised and applied to wounds as a curve (சா.அக.);. [காயம்+பூண்டு]
காயபலம்	காயபலம் kāyapalam, பெ.(n.) 1. ஒரு சிறிய மரம்; the name of a small tree found in the North West of Hindustan. இதன் மனமுள்ள பட்டையும், விதைகளும் மருந்திற்குப் பயன்படும். பழம் தின்பதற்கு உதவும். 2. உடம்பின் வலிமை; bodily strength (சா.அக.);. [காயம்+பலம்]
காயபேதி	காயபேதி kāyapēti, பெ.(n.) 1. மூவிலைக் குருந்து; a species of kurundu (unidenified); conspicuous by its three leaves. 2. காயத்தைவேதிச்சி பார்க்க; see käyattai-védicci (சா.அக.);. [காயம்+Skt.பேதி]
காயம்படு-த்தல்	காயம்படு-த்தல் kāyampaṭuttal, செ.கு.வி. (v.i.) காயம் உண்டாக்கல்; inflicting wound (சா.அக.);. [காயம்+படு-]

காயம்பண்ணல்	காயம்பண்ணல் kāyampaṇṇal, தொ.பெ. (vbl.n.) 1. பிள்ளைப்பேற்று மருந்து கூட்டல்: preparing medicine for lying in women. 2. புண் உண்டாக்கல்; causing wound (சா.அக.);. [காயம்+பண்ணல்.]
காயம்போடல்	காயம்போடல் kāyampōṭal, தொ.பெ. (vbl.n.) பிள்ளைப் பேற்றுக் காலத்தில் பெருங்காயம் சேர்த்து மருந்து செய்தல்; preparing medicine with asafoetida as a chief ingredient for the use of lying-in women (சா.அக.);. [காயம்+போடல்.]
காயம்பௌனாகவுல்	காயம்பௌனாகவுல் kāyampeḷaṉākavul, பெ.(n.) ஏற்பட்ட நிலத்தீர்வையில், முக்கால்வாசி நிலையாகச் செலுத்தும் குத்தகை உடன்படிக்கை; a cowle, according to the terms of which threequarters of the original assessment is permanently payable (செ.அக.);. [Arab. qaim + Hind. pauna → த.காயம்+பௌனா+கவுல்.]
காயம்சமாபந்தி	காயம்சமாபந்தி kāyamcamāpanti, பெ.(n.) நிலையான நிலவரித் திட்டம்; permanent settlement (செ.அக.);. காயம்சமாபந்தி kāyamcamāpandi, பெ.(n.) நிலைத்த நிலவரித்திட்டம் (P.T.L.);; permanent settlement. த.வ.வரித்தணிக்கை. [Ar.{} + jema → த.காயம்சமா + பந்தி.] சிற்றூர்க் கணக்குகளைச் சரிபார்க்கவும், நிலத்தீர்வைக் குறித்த பிணக்குகளைத் தீர்க்கவும் மாவட்ட வருவாய் அலுவலர்களால் நடத்தப்படும் கூட்டம் - (ஜமாபந்தி);
காயம்சோடி	காயம்சோடி kāyamcōṭi, பெ.(n.) கொடையாக வழங்கப்பட்ட தீர்வை அறுதியிடப்பட்ட நிலம்; land on a fixed quit-rent not subject to variation with reference to cultivation or produce (செ.அக.);. [Skt. Kåyam+ஜோடி த.சோ]
காயமடை-தல்	காயமடை-தல் kāyamaṭaital, செ.கு.வி.(v.i.) 1. கத்தி முதலிய கருவிகளினால் உடம்பில் தழும்படைதல்; sustaining injury or wound in the body with a knife or other sharp weapons. 2. உடல் இளமையடைதல்; securing eternal youth; attaining success in rejuvenation (சா.அக.);. [காயம்+அடை-]

காயமாகு-தல்	காயமாகு-தல் kāyamākutal, செ.கு.வி.(v.i.) பணி நிரந்தரமாதல்; of job become permament. உனக்கு வேலை காயமாயிற்றா? [காயம்+ஆகு-தல்.]
காயமாயம்	காயமாயம் kāyamāyam, பெ.(n.) உடல் நிலையாமை; the vanishing away of the human body (சா.அக.);. [காயம்+மாயம்]
காயமாற்றம்	காயமாற்றம் kāyamāṟṟam, பெ.(n.) 1. காயத்திற்குச் செய்யும் மருத்துவம்; treatment of a wound. 2.உடலின் மாற்றம்; change of body, as from old to young. 3. பருமையி(துலத்தி);னின்று நுண்மை (சூக்குமத்திற்);க்கு மாறுகை; changing or transformation of the human body from the physical into the astral state [காயம்+மாற்றம்]
காயமாற்று-தல்	காயமாற்று-தல் kāyamāṟṟutal, செ.கு.வி. 1. காமமாற்று-தல் பார்க்க; see kamamarru- 2. உடல் இளமையாதல்; rejuvenating the body. 3. உருமாறல்; assuming a different body (சா.அக.);. [காயம்+ஆற்றல்] காயமாற்று-தல் kāyamāṟṟutal, செ.கு.வி. 1. உடம்பில் ஏற்பட்ட புண்களை ஆற்றுதல் curing or healing the external injuries, Vulneration. 2. உடம்பை ஏமாற்றதல்; transformation of the human body as from the physical into the subtle state (சா.அக.);. [காயம்+ஆற்று- காயம்+மாற்று-]
காயமாற்றுமருந்து	காயமாற்றுமருந்து kāyamāṟṟumaruntu, பெ.(n.) 1. உடம்பில் பட்ட புண்களை ஆற்றும் மருந்து: a medicine or any plant, drug or preparation useful in the cure of wounds -Vulnerary (சா.அக.);. [காயம்+ஆற்றும்+மருந்து]
காயமாறுங்காலம்	காயமாறுங்காலம் kāyamāṟuṅkālam, பெ.(n.) 1 இறப்பு கிட்டிய வேளை, the moments of death. 2. உடலில் ஏற்பட்ட காயம் குணமாககும் காலம்; the period of healing, as of a wound or an injury. 3. உடல் மாற்றமடையுங் காலம்; the period of visible change in the human body. 4. கிழத்தனமடையுங் காலம்; the period of attaining old age (சா.அக.);. [காயம்+ஆறும்+காலம்]

காயமிருத்தி	காயமிருத்தி kāyamirutti, பெ.(n.) 1. சவர்க்காரம்; dhoby"s earth. 2. சர்க்கரை வேம்பு sweet neem. 3. உடலை நீண்ட காலம் நிலை நிறுத்தும் மருந்து; any medicine or agent promoting longevity (சா.அக.);. [காயம்+இருத்தி]
காயமிறுகல்	காயமிறுகல் kāyamiṟukal, பெ.(n.) 1. உடம்பு இறுகுகை; body getting heardened. 2. உடம்பு கெட்டிப்படுகை; invigoration of the system (சா.அக.);. [காயம்+இறுகல்]
காயமூலிகை	காயமூலிகை kāyamūlikai, பெ.(n.) காய கற்பமூலிகை பார்க்க; see keyakarpa. moligai (சா.அக.);.
காயமுண்டோன்	காயமுண்டோன் kāyamuṇṭōṉ, பெ.(n.) காயம்பட்டவன்; wounded person (சா.அக.);. [காயம்+உண்டோன்.]
காயமுருக்கி	காயமுருக்கி kāyamurukki, பெ.(n.) 1. உடலை இளைக்கச் செய்யும் நோய்; a disease causing emaciation of the body as consumption. 2. உடம்பை இளைக்கச் செய்யும் மருந்து; any drug or medicine capable of reducing the bulk or causing emaciation of the human body (சா.அக.);. [காயம்+உருக்கி]
காயல்மரம்	காயல்மரம் kāyalmaram, பெ.(n.) பணிச்சை மரம்; back-water tree - Diospyros embryopteris (சா.அக.);. [காயல்+மரம்]
காயவான்	காயவான் kāyavāṉ, பெ.(n.) 1. காயத்தை இறுத்தியவன் (துறவி);; one who rejuvenated the system. 2. காயம் அடைந்தவன்; a wounded man (சா.அக.);. [காயம்+அவன்]
காயவியல்	காயவியல் kāyaviyal, பெ.(n.) 1 அவியல் காய், the baking of vegetable curry in steam. 2. காய்கறி சமையல்; the preparation of vegetable curry (சா.அக.);. [காய்+அவியல்.]

காயல்	காயல் kāyal, பெ.(n.) காய்ச்சல்; fever [காய் - காயல் (வேதல், வெப்பம்);]
காயலா	காயலா kāyalā, பெ.(n.) காய்ச்சல்; fever (செ.அக.);, காயல் பார்க்க; see kayal. [காயல்→காயலா. ப.kahi→த. காயலா]
காயவள்ளி	காயவள்ளி kāyavaḷḷi, பெ.(n.) 1. சர்க்கரை வள்ளிக்கிழங்கு; sweet potato - Ipomaea batatas. 2. வெற்றிலை வள்ளிக் கிழங்கு betel yam - Dioscorea opositifolia. 3. சீரக வள்ளி; Malacca yam - Dioscorea bulbifera. 4.காட்டுக்காய் வள்ளி; granada yam - Dioscorea sativa (சா.அக.);. [காய+வள்ளி]
காயவிலை	காயவிலை kāyavilai, பெ.(n.) 1. காயத்திற்கு வைத்துக் கட்டும் இலை; leaf applied to wounds as a curative. 2. காக்கட்டான் இலை; leaf of crow creeper - clitorea ternatea (சா.அக.);. [காய்+இலை.]
காயாங்குலைச்செடி	காயாங்குலைச்செடி kāyāṅkulaicceṭi, பெ.(n.) காயா மரம் a barrentree(சா.அக.);. [காயாங்குலை+செடி]
காயாசுவாதம்	காயாசுவாதம் kāyācuvātam, பெ.(n.) பிள்ளைப்பேற்றுக் காய்ச்சல்; puerperal fever (சா.அக);. [காயா+சுவாதம்]
காயாதிகற்பம்	காயாதிகற்பம் kāyātikaṟpam, பெ.(n.) 1. அமுதம்: nectar. 2. உடலை நெடுநாள் இளமையாக வைத்திருக்க உட்கொள்ளுமோர் மருந்தெண்ணெய், a medicated oil used for rejuvenation (சா.அக.);. [காயாதி+கற்பம்]

காயத்தம்	காயத்தம் kāyattam, பெ. (n.) 1. கடுக்காய்; galnut. 2. நெல்லிக்காய்; Indian gooseberry - Emblica offioinalis. 3. துளசி; holy basil - Ocimum sanctum. 4. அசோகு; Asoka tree - Saraca indica. 5. தேட் கொடுக்கி; Indian turnsole or Indian heliotrope - Heliotroium indicum. 6. கடிச்சை; false kamela - Casearia tomentosa. 7. ஒரு பூடு; a plant-Tizyphus паpeca. 8. கொடிய நோய்;a virulent type of poison. 9. கொடியரசு; wild peepul creeper - Ficus arnottiana. 10. ஏலம்; cardamons (சா.அக.);. [காய+Skt. அஸ்தம்]
காயாதிகற்பமூலி	காயாதிகற்பமூலி kāyātikaṟpamūli, பெ. (n.) 1. சித்தர்கள் கற்ப நூலின்படி நெடுநாள் உடலை இளமையாக வைக்க வேண்டி சாப்பிடும் மூலிகைகள், drugs taken by siddhars for retaining the body for a long period and thus promoting longevity. 2. சித்தர்கள் நூற்படி கற்ப முறையில் கடுக்காயை ஆதியாகச் சொல்லி வரும் மூலிகைகள்; rejuvenating drugs commencing with galnut, as enumerated in the siddhars science (சா.அக.);. [காயாதி+கற்பமூலி]
காயாப்பேரீஞ்சு	காயாப்பேரீஞ்சு kāyāppērīñcu, பெ. (n.) 1. காட்டு பேரீச்சை மரம்; barren date treePhoenix genus. 2. சீமையீச்சம்; English fern-palm - Cycus circinalis (சா.அக.);. [காயா+பேரிஞ்சு]
காயாரோகணம்	காயாரோகணம் kāyārōkaṇam, பெ. (n.) காரோணம் பார்க்க; see karonam, (செ.அக.);. [skt, kaya-rohana→த. காயாரோகணம், காயாரோசனம்→காரோணம், காயம் ஆரோகணம் உடலில் ஏறியிருத்தல்.]
காயில்	காயில் kāyil, பெ. (n.) 1. கடல் நீர் பெருகி நிற்கும் கழிகளுள்ள கரை காயல்; backwater. 2. ஒத நீர்க்கரை, seashore. 3. காயல் பட்டினம்; a village in Tirunelvelly District once a famous port the mouth of the Tamaraparani, where marco polo landed (கல்.அக.);. [காயல்→அகாயில்.]
கார்-த்தல்	கார்-த்தல் kārttal, செ.கு.வி.(v.i.) உப்புக் கரித்தல்; to be saltish; having saline tase (சா.அக.);. [கரித்தல்-கார்த்தல்.]

கார்க்கவன்	கார்க்கவன் kārkkavaṉ, பெ. (n.) ஒரு மாலிய வணிகன்; a vaishnavite merchant. [கார்→அகார்க்கவன்.] இவன் வயிணவன் என்றும் ஒருவருடன் கூடிப் பல வணிகரைக் கொன்று, ஒரு கோவிலில் ஏற்றிய விளக்கைக் காண வயிணவனுடன் முத்தி பெற்றான் (அபி.சிந்);.
கார்க்கன்	கார்க்கன் kārkkaṉ, பெ. (n.) ஒரு முனிவன்; a saint, தொண்டை நாட்டில் திருக்காரகத்தில் திருமால் அருள் பெற்றவன் (அபிசிந்);. [கார்→கார்க்கன்]
கார்க்கோல்	கார்க்கோல் kārkāl, பெ. (n.) கார்போகவரிசி; hazel-leaved psorales - Psoraleacoriflora (சா.அக.);. [கார்+கோல்.]
கார்க்கோளி	கார்க்கோளி kārkāḷi, பெ. (n.) 1. கருப்புகொள்; black horse gram - Cassia absus. 2. கருஞ்சீரகம்; nigellaseeds. 3. தேட்கொடுக்கி; Indian turnsole - Pandamus Odoratissimus alias Heliotropium indicum. 4. நிலப்பனை; ground palm - Curculigo drehioides. 5. முத்தக்காக; koray root - Cyperus rotundus(சா.அக.);. [கார்+கோளி]
கார்கரனை	கார்கரனை kārkaraṉai, பெ. (n.) கருணைக்கிழங்கு (பதார்த்த:415);; elephantyam - Typhonium orixense (செ.அக.);. [காறுகருணை→அகாறாக்கருணை=சேனைக் கிழங்கு காறு>அகாரு>கார்) [P]
கார்கருனை	கார்கருனை kārkaruṉai, பெ. (n.) காருகரணை பார்க்க; see kārukaranai (சா.அக.);.

கார்காஞ்சிரம்	கார்காஞ்சிரம் kārkāñciram, பெ. (n.) கருப்பு எட்டிப் பூடு; bitter luffa-Peristrophe bicalyculata. [கார்+காஞ்சிரம்] இதன் அடித்தண்டு அறுகோண வடிவாகும். கிளைகள் உடையது; வெளிறிய சிவப்பு நிற பூக்களைக் கொண்டது. இதன் சமூலத்தை அரிசி களைந்த நீரில் இடித்துப் போட்டு காய்ச்சிய நீரைக் கொடுக்க பாம்புக்கடி குணமாகும் (சா.அக.);.
கார்காத்தார்	கார்காத்தார் kārkāttār, பெ. (n.) கார் காத்தவேளாளர் பார்க்க; see karkatta vělalar(செ.அக.);. [கார்காத்தார் = மழையின் வருகையை எதிர்பார்த்துக் காத்திருப்பவர்]
கார்காலம்	கார்காலம் kārkālam, பெ. (n.) கார்ப்பருவம் பார்க்க; see kār-p-paruvam (செ.அக.);. [T.kârukâlamu→M.kârkkâlam → த.கார்காலம்]
கார்குவளை	கார்குவளை kārkuvaḷai, பெ. (n.) மழை காலத்தில் பூக்கும் குவளைப் பூ water-lily flowering in rainy season (சா.அக.);. [கார்+குவளை]
கார்கை	கார்கை kārkai, பெ. (n.) துவரை; red gram - Cajanus indicus (சா.அக.);. [கார்+கார்கை]
கார்கோணி	கார்கோணி kārāṇi, பெ. (n.) சிறுசெடிவகை (பதார்த்த.263);; turnsole - Heliotropium indicum (செ.அக.);. [கார்+சகோணி]
கார்கோழி	கார்கோழி kārāḻi, பெ. (n.) 1 காட்டுக் கொள்; black horse -gram - Cassiaabsus. 2. சீரகவகை (பதார்த்த 1034);, black cumiNigella sativa(செ.அக.);. [கார்+கோழி]
கார்ப்பவம்	கார்ப்பவம் kārppavam, பெ. (n.) உணவுக்குரிய ஒருவகைக் கிழங்கு கருணைக் கிழங்கு an esculent root knownas elephant-footyam or purple-stalked a dragon - Dracontium Polyphyllum alias Typhonium trilobatum (சா.அக.);. [கார்-கார்ப்பவம்]

கார்ப்பான	கார்ப்பான kārppāṉa, பெ. (n.) 1உறைப்பான acid pungent. 2 உவர்ப்பான; saltish(சா.அக.);. [கார்ப்பு+ஆன.]
கார்முகில்வன்னம்	கார்முகில்வன்னம் kārmukilvaṉṉam, பெ. (n.) தீமுறுகல் நஞ்சு; a dark grey coloured arsenic (சாஅக);. [கார்+முகில்+வன்னம்]
கார்முகிற்பாடாணம்	கார்முகிற்பாடாணம் kārmukiṟpāṭāṇam, பெ. (n.) ஒரு வகை வைப்பு நஞ்சு: a prepared arsenic so called from its colour of the clouds (சா.அக.);. [கார்+முகில்+பாடாணம்]
கார்மேகசாரம்	கார்மேகசாரம் kārmēkacāram, பெ. (n.) காசியுப்பு (யாழ்.அக.);; a mineral salt (செ.அக.);. [கார்-மேக+சாரம்]
கார்வங்கம்	கார்வங்கம் kārvaṅkam, பெ. (n.) கருவங்கம், black-lead (சா.அக.);. [கார்+வங்கம்.]
கார்வளங்கொண்டமண்டலம்	கார்வளங்கொண்டமண்டலம் kārvaḷaṅkoṇṭamaṇṭalam, பெ. (n.) பாண்டிநாட்டில் உள்ள மண்டலங்களுள் ஒன்று one of the part where in Pāngīya-nādu (அபி.சிந்.);. [கார்+வளம்+கொண்ட+மண்டலம்]
காரக்குழம்பு	காரக்குழம்பு kārakkuḻmpu, பெ. (n.) உறைப்பான புளிக்குழம்பு; a kind of hot sauce with a tamarind base. [காரம்+குழம்பு]

காரகக்கொம்பு	காரகக்கொம்பு kārakakkompu, பெ. (n.) கருப்பு மாட்டுக் கொம்பு horn of a black ox(சா.அக.);. [காரகம்+கொம்பு]
காரகத்தி	காரகத்தி kārakatti, பெ. (n.) கருப்பகத்தி, black sesbane (சா.அக.);. [கார்+அகத்தி]
காரகப்பட்டை	காரகப்பட்டை kārakappaṭṭai, பெ. (n.) 1. வெட்டைச் சூடு அல்லது வெப்பத்தினால் உடம்பின் மேற்காணும் படை நோய்; a disease like eczema found on the surface of theskininany partofthe body due to venereal causes. 2 வெள்ளைநோய்ப்படை : ring-wom. 3. உள்ளங்கை, உள்ளங்காலிற் காணும்படை, red spots on the palms and soles - Acrodynic erythema (சா.அக.);. [காரகம்+பட்டை]
காரகம்	காரகம் kārakam, பெ. (n.) 1. முதலை; crocodile, 2. காரகப்படை பார்க்க; see kāraga-p-padaf (சா.அக.);. காரகம் gāragam, பெ.(n.) சிறைச்சாலை; jail, prison, dungeon. "காரகத் திவனையாக்கி" (உபதேசகா.சிவபுண்.338);. [Skt.{} → த.காரகம்.]
காரச்சம்	காரச்சம் kāraccam, பெ. (n.) அம்மான் பச்சரிசிச் செடிவகை; an annual with erect or procumbent branches - Euphorbia hirta (சா.அக.);. [கார்+அச்சம்]

காரச்சரக்கு	காரச்சரக்கு kāraccarakku, பெ. (n.) 1. சாம்பலுப்பு, பூநீறு முதலிய கடுங்கார உப்பு வகைகள்; caustic substances, such as, caustic potash, caustic soda, fuller"s earth etc. 2. கருங்கல் அழிவதால் அம்மண்ணின்று எடுக்கும் காரமான சரக்கு தென்னிந்தியாவில் இக்கார மண் அதிகம்; alkaline drug found in Southern India which is particulary rich in alkaline and earthly minerals, one source of which is decaying granites. 3. தமிழ் மருத்துவத்தில் சொல்லியுள்ள உறைப்பான சரக்குகள்; strong and pungent drugs enumerated in Tamil medicine. [காரம்+சரக்கு.] உப்பு வகைகள் :- 1. அண்டவெண்கரு albumen. 2. அப்பிரகம்; mica. 3. இரும்பு; iron. 4.கடல்நுரை; sea froth. 5. கல்லுப்பு; sea-salt. 6. காரீயம்; black lead and so on. 7. கிளிஞ்சிலோடு; bivalve-shell, கெவுரி
காரச்சிவப்பு	காரச்சிவப்பு kāraccivappu, பெ. (n.) புண், புரை, பிளவை முதலியவைகளுக்குப் பயன்படுத்தும் ஒரு வகை சிகப்புக் கடுங்காரத் தண்ணீர்; a red strong and pungent lotion contemplated in Agastya"s work used in surgery for washing or cleaning sores, wounds, cancers, carbuncles etc., (சா.அக.);. [காரம்+சிவப்பு]
காரச்சுண்ணம்	காரச்சுண்ணம் kāraccuṇṇam, பெ. (n.) 1. முப்புச் சுண்ணம்; an old name for universal solvent and for a medicine curative of all congestions - Alcahest. 2. உடன் சுட்ட சுண்ணாம்பு; unslaked lime. 3.காரமான சுண்ணம்; powerful alkaline compound (சா.அக.);. [காரம்+கண்ணம்.]
காரச்சூடு	காரச்சூடு kāraccūṭu, பெ. (n.) காரத்தினால் தோலினைச் சுடல்; caustic application; burning or corroding the skin with a caustic substance. [காரம்+குடு]
காரச்சேவு	காரச்சேவு kāraccēvu, பெ. (n.) காராச் சேவு பார்க்க; see kara-c-cevu

காரச்சோடம்	காரச்சோடம் kāraccōṭam, பெ. (n.) காரச்சோடா உப்பு; caustic soda (சா.அக.);. [காரம்+சோடம்]
காரச்சோடா	காரச்சோடா kāraccōṭā, பெ. (n.) காரச்சோடம் பார்க்க; see kara-c-codam (சா.அக.);. [காரம்+சோடா.]
காரசகரம்	காரசகரம் kāracakaram, பெ. (n.) ஒரு வகை நஞ்சு மருந்துப் பூடு; an unknown poisonous medical plant (சா.அக.);. [காரம்+சகரம்.] காரசத்து karasattu, பெ.(n); 1. பூநீர் ஆற்றல் sodium. 2. சாம்பல் ஆற்றல்; potash. 3. ஒரு தாது; potassium (சா.அக.);. [காரம்+சத்து]
காரசாரச்சரக்கு	காரசாரச்சரக்கு kāracāraccarakku, பெ. (n.) 1. உறைப்பான சரக்கு pungent drug. 2. உப்புச் சரக்கு; alkali and acid drugs (சா.அக.);. [காரம்+சாரம்+சரக்கு.]
காரசாரநீர்	காரசாரநீர் kāracāranīr, பெ. (n.) பனிக் குடத்து நீர்; fluid of amniotic sac-Liquor ammi(சா.அக.);. [காரம்சாரம்+நீர்]
காரசாரநீறு	காரசாரநீறு kāracāranīṟu, பெ. (n.) பூநீறு, fuller"s earth (சா.அக.);. [காரசாரம்+நீறு.]

காரசாரப்பஞ்சபூதம்	காரசாரப்பஞ்சபூதம் kāracārappañcapūtam, பெ. (n.) ஐந்து வகைக் கூறான உப்புப் புளிவகைச் சரக்குகள்; the five kinds of salt and acid drugs divided according to the first principles of the five elements. [காரம்+சாரம்+பஞ்ச+பூதம்] காரப் பஞ்சபூதம் : 1. வெடியுப்பு: earth, nitre. 2. கல்லுப்பு; water, common salt, 3. வளையலுப்பு; fire, glass gall. 4. சீனம்; air, alum. 5. பூநீறு: sky, fuller"s earth (சா.அக.);,
காரசாரமின்மை	காரசாரமின்மை kāracāramiṉmai, பெ. (n.) 1. சுவையில்லாமை; tastelessness insipid. 2. உப்பு, புளிப்பு, காரம் இல்லாமை, devoid of the taste of salt, acid and alkali. 3. உறைப்பில்லாமை; devoid of pungency (சா.அக.);. [காரம்+சாரம்+இன்மை]
காரசாரவுப்பு	காரசாரவுப்பு kāracāravuppu, பெ. (n.) 1. கல்லுப்பு: sea-salt 2. காரம், சாரம், உப்பு மூன்றும் கூடிய பொருள்; any substance consisting of atleast all the three kinds, that is alkali, acid and salt. 3.காரம், புளி, உப்புச் சரக்கு வகைகள்; the three kinds of drugs that is alkali, acid, and salt. 4. இருப்பத்தைந்து சரக்குகளான உறைப்பான உப்பு வகைகள்; alkaline salts consisting of 25 drugs. [காரம்+சாரம்+உப்பு] உறைப்பான உப்பு வகையாவன : 1.அமுரி, urine salt. 2. இணங்கள்; nitre or salt-petre. 3. இந்துப்பு; rock-salt. 4. எவட்சாரம்; another variety of prepared salt. 5. ஏம்பச்சாரம்; an alchemical salt. 6. கடல் நுரை; sea froth, 7. கல்லுப்பு; sea-salt. கற்பூரம்

காரசாராதி	காரசாராதி kāracārāti, பெ. (n.) 1. காரமும் சாரமும் உள்ள பொருள்; any substance containing the properties of both alkali and acid. 2.உறைப்புள்ள பொருள்; pungent substance. 3. கிரசாரம் முதலியவைகள்; acid, alkali etc. (சா.அக.);. [காரம்+ சாரம்-சாராதி]
காரசீரம்	காரசீரம் kāracīram, பெ. (n.) கருஞ்சீரகம், black cumin - Nigellasativa (சா.அக.);. [காரம்+சிரம்]
காரசுரம்	காரசுரம் kāracuram, பெ. (n.) காட்டு மல்லிகை; wild jasmine (சா.அக.);.
காரணக்காரி	காரணக்காரி kāraṇakkāri, பெ. (n.) வட்டச்சாரணை; purslance leaved trianthema - Trianthema pentandra (சா.அக.);. [காரணம்+காரி]
காரணகாரியம்	காரணகாரியம் kāraṇakāriyam, பெ. (n.) ஒரு செயலின் அடிப்படைக் காரணங்களும் அதன் விளைவுகளும்; cause and effect object and reason. இது ஏன் இப்படி நடந்தது என்பதற்கான காரண காரியங்களை அலசிப் பார்க்க வேண்டும். [காரணம்+காரியம்]
காரணகேவலம்	காரணகேவலம் kāraṇaāvalam, பெ. (n.) காரணாவத்தை மூன்றனுள் ஆதன்கள் உலகம் அழியக்கூடிய காலம் வரை ஆனவ மலத்தாலே மறைப்பூண்டு கிடப்பது துன்ப நிலை (சிவப்.கட்.15);; the major condition of the soul in which it remains inert and united to Anavam, awaiting the period of creation, one of three kāraṇāvattai (சா.அக.);. [காரணம்+Skt. கேவலம்]
காரணசகலம்	காரணசகலம் kāraṇacakalam, பெ. (n.) மூன்று வகையான காரணாவத்தைகளுள், ஆதன் உடல் மூலமாக பிறப்பு இறப்புகளுக்கு உட்படும் துன்பநிலை (சிவப்.கட்.15);; the major condition of the soul in which it is invested with bodies and subjected to births and deaths, one of three kāraṇāvattai (செ.அக.);. [காரணம்+Skt.சகலம்]
காரணசத்தி	காரணசத்தி kāraṇacatti, பெ. (n.) 1. வெடியுப்பு; saltpetre, Nitrate of Potash. 2. தமிழ் நூலின்படி வெடியுப்பு, சோற்றுப்பு, கல்லுப்பு, பூ நீர் இவைகளை அமுரியி (சிறுநீரி);ல் இட்டுக் காய்ச்சி எடுக்கும் ஒரு வகைச் செய்யுப்பு; a salt prepared by dissolving a mixture of saltpetre, common salt, rock salt and fuller's earth in a sufficient quantity of urine and the boiling the solution till the water is completely evaporated (சா.அக.);. [காரணம்+சத்தி]

காரணசரீரம்	காரணசரீரம் kāraṇacarīram, பெ.(n.) ஐந்து வகை வளராக்கமான (பரிணாமமான); தூல உடம்பிற்குக் காரணமாயுள்ள நுட்பமான உடம்பு; the subtlest and innermost rudiment of the body, causal frame (சா.அக.);.
காரணசிவதத்துவம்	காரணசிவதத்துவம் kāraṇacivatattuvam, பெ.(n.) சிவ மெய்ம்மை (தத்துவங்);களுள் ஒன்று; one of the šiva-tattuvam (சி.சி1, 66, ஞானப்.); (செ.அக.);. [காரணம்+சிவம்+தத்துவம்]
காரணசுத்தம்	காரணசுத்தம் kāraṇacuttam, பெ.(n.) காரணாவத்தை மூன்றனுள் மல நீக்கம் பெற்ற ஆதன் (ஆன்மா); கடவுளின் திருவடிகளில் ஒன்று சேரும் அவத்தை (சிவப்.கட்.15);; the major condition of the soul in which it becomes united to the feet of the Lord, freed (செ.அக.);. [காரணம்+Skt. சுத்தம்]
காரணத்தின் காரணம்	காரணத்தின் காரணம் kāraṇattiṉkāraṇam, பெ.(n.) கரணியத்தின் மறு (பிரதி); கரணியம்; cause against cause - Causa causati (சா.அக.);. [காரணத்தின்+காரணம்]
காரணநோய்	காரணநோய் kāraṇanōy, பெ.(n.) இன்ன வகையில் உண்டானது என்று அறிந்துகொள்ளக்கூடிய நோய்; disease in which the causes can be determined through diagnosis (சா.அக.);. [காரணம்+நோய்.]
காரணம்	காரணம் kāraṇam, பெ.(n.) பிறிதொன்றற் காகாமல் எப்பொழுதும் (நியதமாய்); காரியத்திற்கு முன் நிற்பது; reason which stands as a cause for doing a thing.
காரணமாயை	காரணமாயை kāraṇamāyai, பெ.(n.) உடல் கரணிய இன்ப நுகர்ச்சி போகங்களுக்கு முதற் கரணியமாயுள்ள மாயை (சி.சி.2, 50, நிரம்ப);; maya, as the primordial, original principle from which all manifestations of matter are evolved, and into which they are finally resolved (செ.அக.);. [காரணம்+Skt. மாயை]
காரணமாலையணி	காரணமாலையணி kāraṇamālaiyaṇi, பெ. (n.) பின்பின்னாக வருவனவற்றிற்கு, முன்முன்னாக வருவனவற்றைக் காரணங் களாகவேனுங் காரியங்களாக வேனும் செல்லுதல்; figure of speech in which a chain of causes and corresponding effects occur.
காரணிக்கம்	காரணிக்கம் kāraṇikkam, பெ..(n.) 1. வரலாறு; history. 2. செபமாலை; rosary (செ.அக.);.
காரணியம்	காரணியம் kāraṇiyam, பெ.(n.) குதிரைச் செவி; horse-ear or spogel - Plantago ovata (சா.அக.);.

காரத்திராட்சரசம்	காரத்திராட்சரசம் kārattirāṭcaracam, பெ.(n.) கொடி முந்திரிச் சாற்றில் இருந்து செய்யும் காரமான பருகம்; an ardent drink prepared from vine or fruit juices, Brandy (சா.அக.);. [காரம்+Skt. திராட்சரசம்]
காரத்துணி	காரத்துணி kārattuṇi, பெ. (n.) 1. புண்களுக்கு இடும் காரமான திரி; 2. corrosive plaster inserted into wounds. 2. கொப்புளத்தை எழுப்பும் சீலை; plaster producing a vesication - Blistering plaster. 3. கெட்ட ஊண், புண், புரை, பிளவை இவைகளுக்கிடும் அல்லது சலாகை கொண்டு செலுத்தும் கார மருந்துச் சீலை; a plaster or lint steeped with or soaked in pungent or acrimonious drugs and applied externally or inserted by a probe into an ulcer with proud flesh, into phaged enous ulcers, sores with sinuses carbuncle etc., Rubefacient plaster. 4. மிளகு, மிளகாய், கடுகு, சாதிக்காய், இலவங்கம் முதலிய காரமான பொருட்கள் சேர்ந்த காரச்சீலை; a plaster containing pungent substances such as pepper, capsicum or chilly, mustard, nutmeg, cloves etc., - Spice plaster (சா.அக.);. [காரம்+துணி]
காரத்தூமை	காரத்தூமை kārattūmai, பெ.(n.) காரமான மாதவிடாய்; menstrual blood with alkaline properties (சா.அக.);. [காரம் + துமை]
காரதோசம்	காரதோசம் kāratōcam, பெ.(n.) கார மருந்துகளால் ஏற்பட்ட நஞ்சுக் குற்றம்; slow chemical poisoning (சா.அக.);. [காரம்+தோசம்]
காரப்பச்சை	காரப்பச்சை kārappaccai, பெ.(n.) 1. புண் புரைகளுக்குப் போடும் காரமான பசை; a caustic plaster used for wounds. 2. கம்மாளர்கள் பயன்படுத்தும் குன்றிமணிப் பசை; jeweller's cement or solder prepared by goldsmiths out of crab's eye seed and alum; (&m.98.);. [காரம்+பச்சை]
காரப்பற்று	காரப்பற்று kārappaṟṟu, பெ.(n.) புண்ணுக்கு இடும் காரமான பற்று; an external application of pungent drugs for wounds (சா.அக.);. [காரம்+பற்று.]
காரப்புகையிலை	காரப்புகையிலை kārappukaiyilai, பெ.(n.) சுருட்டிற்குப் பயன்படுத்தும் காரமான புகையிலை; tobacco with a strong and pungent smell used chiefly for smoking (சா.அக.);. [காரம் + புகையிலை.]

காரப்புடல்	காரப்புடல் kārappuṭal, பெ.(n.) பேய்ப்புடல், devil's snake gourd or bitter snakegourd - Trichosnthus cucumarika (சா.அக.);. [காரம்+புடல்.] [P]
காரப்பூண்டு	காரப்பூண்டு kārappūṇṭu, பெ.(n.) காரப் பொருட்கள் அடங்கிய சாம்பலை எடுப் பதற்காக எரிக்கும் பூண்டு; plants from which ashes are obtained for extracting alkaline substances such as potash, soda etc. (சா.அக.);. [காரம்+பூண்டு]
காரபத்திரகம்	காரபத்திரகம் kārapattirakam, பெ.(n.) காரபத்திரம் பார்க்க; see kārapattiram (சா.அக.);. [காரம் + பத்திரகம்]
காரபூமி	காரபூமி kārapūmi, பெ.(n.) உவர்மண் நிலம்; soil of fuller's earth (சா.அக.);. [காரம்+பூமி]
காரபேதி	காரபேதி kārapēti, பெ.(n.) குழந்தை களுக்குக் கொடுக்கும் கார மருந்து; pungent drugs given to children (சா.அக.);. [காரம் + பேதி]
காரம்பூ	காரம்பூ kārampū, பெ..(n.) பூநீறு; fuller's earth (சா.அக.);. [காரம் + பூ]
காரம்போடல்	காரம்போடல் kārampōṭal, தொ.பெ. (vbl.n.) 1. காரமான பொருட்களை இழைத்துப் புண்களுக்கு இடல்; application of caustic to the wound. 2. உணவுக் கறிக்குக் காரம் கூட்டல்; adding pungent stuffs to curry, 3. மாழைகளை உருக்கக் காரம் சேர்த்தல்; adding flux for melting purposes (சா.அக.);. [காரம்+போடல்.]

காரமசாலை	காரமசாலை kāramacālai, பெ.(n.) 1. காரமுள்ள பொடி; any pungent powder. 2. புகையிலைப் பொடி; tobacco smuff powder. 3. மூக்கிற்குள் இழுத்து நோயைக் கட்டுப்படுத்தப் பயன்படுத்தும் மருந்துப் பொடி; a medicinal powder used for sniffing to alleviate pain in diseases such as smelling salt. 4. கார மருந்து சேர்ந்த பொடி; caustic powder. 5. குழம்பு கறிக்கூட்டுப்பொடி; powder of hot-stuffs used in kitchen, such as condiments, or pungent spices. 6.கச்சக் கருவாட்டுப் பொடி; small dried fish (சா.அக.);. [காரம்+மசாலை]
காரமாத்திரை	காரமாத்திரை kāramāttirai, பெ,.(n.) 1. கட்டி, விக்கம் இவைகளுக்குப் பூசும் மருந்து; a caustic pill macerated and used as an external application. 2. குழந்தைகளுக்குக் கோழையைப் போக்குவதற்காகக் கொடுக்கும் மான் மணத்தி (கத்துரி); அல்லது ஆமணத்தி மாத்திரை; a strong pill containing musk or cow's bezoar as chief ingredients, given, internally for children to bring out phlegm (சா.அக.);. [காரம்+மாத்திரை.]
காரமான	காரமான kāramāṉa, பெ.எ. (adj.) 1. கார்ப்பான; brackish; caustic; corrosive. 2. உறைப்பான; racypiquant (சா.அக.);. [காரம்+ஆன.]
காரமித்துரு	காரமித்துரு kāramitturu, பெ.(n.) கார மருந்துகளுக்கு உதவியாக இருக்கும் மருந்து; drugs friendly to alkaline drugs (சா.அக.);. [காரம்+Skt. மித்துரு]
காரமுள்ள	காரமுள்ள kāramuḷḷa, பெ.எ. (adj.) காரத்தினால் சதையை அரிக்குந் தன்மையுள்ள; corrosive; alkaloidal (சா.அக.);. [காரம்+உள்ள.]
காரரிசி	காரரிசி kārarici, பெ.(n.) மட்டையரிசி; a red course rice (சா.அக.);. [கார்+அரிசி]
காரல்லி	காரல்லி kāralli, பெ.(n.) கருப்பு அல்லி, memecylon - Carallia integerrima (சா.அக.);. [கார்+அல்லி]

காரலவனம்	காரலவனம் kāralavaṉam, பெ.(n.) கார உப்பு; corrosive salt (சா.அக.);. [காரம்+லவணம்]
காரவர்க்கம்	காரவர்க்கம் kāravarkkam, பெ.(n.)1. கார வகை; alkalies. 2. காரமான பொருள்; pungent substances (சா.அக.);. [காரம்+வர்க்கம்]
காரவலி	காரவலி kāravali, பெ.(n.) 1. மிதி பாகற்காய்; small spiked bitter cucumber - Momordica humilis. 2. பாகற்கொடி; small snake-gourd - Momordica charantia. 3. வெற்றிலைக் கொடி betel wine - Piper betle (சா.அக.);. [காரம்+வல்லி]
காரவன்னம்	காரவன்னம் kāravaṉṉam, பெ.(n) குழம்புச் சோறு; boiled rice mixed with sauce (சா.அக.);. [காரம்+அன்னம்]
காரவுப்பு	காரவுப்பு kāravuppu, பெ.(n.) 1. காரமுள்ள உப்பு: pungent salt 2. கடுங்கார உப்பு: corrosive salt 3. நாக்குக்கு உறைப்பான உப்பு, acrimonious or acrid salt (சா.அக.);. [காரம்+உப்பு]
காரவுருண்டை	காரவுருண்டை kāravuruṇṭai, பெ.(n.) குழந்தைகளுக்கு உண்டாகும் நோய்களைத் தடுக்கவும், பசி உண்டாக்கவும், பொதுவாகத் தலைமுழுக்காட்டியவுடன் இழைத்துக் கொடுக்கும் ஒரு காரமான மாத்திரை, it is used in every household for treating children as a preventive or as a rule especially when they are given a bath, to prevent coled and promote hunger. [காரம்+உருண்டை] இது சீரகம், கருவேப்பிலை, உப்பு, மிளகு, ஓமம் இவைகளைச் சம அளவாக எடுத்து அரைத்துத் திரட்டிய உருண்டை (சா.அக.);.

காரவெல்லம்	காரவெல்லம் kāravellam, பெ.(n.) 1. காரவலி பார்க்க; see kāravali 2. பலாமரம்; jackfruit tree - Atrocarpus hirstua. 3. காரஞ் சேர்ந்த வெல்லம்; jaggery mixed with some acrid substance (சா.அக.);. [காரம் + வெல்லம்]
காரவெள்ளை	காரவெள்ளை kāraveḷḷai, பெ.(n.) 1. ஒரு வகைச் சுரை; a kind of gourd - Mimordica charantia. 2. காரச்கண்ணம் பார்க்க; see kara-c-силпат(சா.அக);.
காரளவம்	காரளவம் kāraḷavam, பெ.(n.) கறுப்புக் கடலை; black bengal gram (சா.அக.);. [கார்+அளவம்]
காரளன்	காரளன் kāraḷaṉ, பெ.(n.) சூரபத்மன் படைத் தலைவரில் ஒருவன்; a army chief in Surapatman's army. இவன் காட்டெருமை உருக்கொண்ட விகாரனுடன் கூடி, தான் காட்டுப் பன்றி உருவம் கொண்டு விநாயகரிடம் வந்து இறந்தவன் (அபி.சிந்:);.
காரளிகம்	காரளிகம் kāraḷikam, பெ.(n.) ஒரு முள்செடி, a thorny plant, yellow-berried night shade - Solanum jacquini alias S.Xanthocarpum (சா.அக.);. [கார்+அளிகம்]
காராக்கினி	காராக்கினி kārākkiṉi, பெ.(n.) நோய் அல்லது நஞ்சைக் கண்டித்தல்; removing poison or the disease (சா.அக.);. [கார்+அக்கினி]
காராச்சேவு	காராச்சேவு kārāccēvu, பெ.(n.) கடலை மாவுடன் மிளகாய்ப் பொடி கலந்து பிசைந்து அச்சின் மூலம் சிறு குச்சியாகப் பிழிந்து எண்ணெய்யில் இட்டுச் செய்யும் தின் பண்டம்; a kind of snack made from a paste of chickpea flour mixed with chilli powder and fried in oil in the shape of small sticks. [காரம்+சேவு.]
காராட்டுப்பால்	காராட்டுப்பால் kārāṭṭuppāl, பெ.(n.) வெள்ளாட்டுப் பால்; goat's milk. இது நோய்களுக்கு உதவும் (சா.அக);. [காராட்டு+பால்.]

காராடம்	காராடம் kārāṭam, பெ.(n.) மருக்காரை, common emitic nut - Randia dumetorum (சா.அக.);. [கார்+ஆடம்]
காராம்பகம்பால்	காராம்பகம்பால் kārāmpakampāl, பெ.(n.) காராவின் பால்; the milk of the cow with black tongue and udder. [கார் + ஆ Skt, பசு + பால்.] இதனால் விழிப்பிணி, கயம் குணம் ஆகும் (சா.அக.);.
காராமணிக்கீரை	காராமணிக்கீரை kārāmaṇikārai, பெ.(n.) காராமணிச் செடியின் இலை; edible leaves of cow-gram plant (சா.அக.);. [காராமணி+கீரை.] காட்டு + ஆமணக்கு - காட்டாமணக்கு. காட்டாமணக்கு 9 காட்டாமணி-→ காடாமணி அகாறாமணி-அகாராமணி.
காராமையோடு	காராமையோடு kārāmaiyōṭu, பெ.(n.) கருப்பு ஆமை ஓடு; black tortoise-shell (சா.அக.);. [கார்+ஆமை+ஒடு]
காராயி	காராயி kārāyi, பெ.(n.) அடி ஈரல் அல்லது மண்ணிரல்; spleen (சா.அக.);. [கார்+ஆயி]
காராவு	காராவு kārāvu, பெ.(n.) நாக்கு, மடி, முலைக் காம்பு இவைகள் கருத்த ஆ a sacred cow, the tongue, the under and nipple which are black (சா.அக.);. [கார்+ஆ-காரா-காராவு.]
காராவெண்ணெய்	காராவெண்ணெய் kārāveṇīey, பெ.(n) ஆ வெண்ணெய்; butter from cow's milk (சா.அக.);. [கார்+ஆ+வெண்ணெய்.]
காரான்	காரான் kārāṉ, பெ.(n.) 1. எருமை; buffalo. 2. காராவு பார்க்க; see karavu(சா.அக.);. [கார்+ஆன்.]

காரானை	காரானை kārāṉai, பெ.(n.) 1. முகில்; cloud. 2. கறுத்த யானை; black elephant. 3. காட்டுப் பலா; wild duriam - Cullenia excelsa (சா.அக.);. [(கார்+ஆனை.]
காரிக்கண்ணனார்	காரிக்கண்ணனார் kārikkaṇṇaṉār, பெ.(n.) கடைச்சங்கம் மருவிய புலவர்களில் ஒருவர்; the poet who belonged to the last ancient §afigam (சா.அக.);. காவிரிபூம்பட்டிணத்துக் காரிக்கண்ணனார் என்பவரும் இவரே. வணிகர் குலத்தவர். இவர் பாடிய பாடல்கள் நற்றிணை, குறுந்தொகை, அகநானூறு, புறநானூறு மற்றும் திருவள்ளுவர் மாலையில் இடம் பெற்றுள்ளன.
காரிக்கம்	காரிக்கம் kārikkam, பெ.(n.) காரிக்கன் பார்க்க; see karikkaa(செ.அக.);.
காரிகடுமலை	காரிகடுமலை kārikaṭumalai, பெ..(n.) காரீயமலை பார்க்க; see kāriyamalai (சா.அக.);. [காரி+கடு+மலை.]
காரிகமூலி	காரிகமூலி kārikamūli, பெ.(n.) 1. காட்டு முருங்கை; wild Indian horse radish - Moringa concanensis. 2. புனல் முருங்கை; oval-leaved Indigo - Indigofera trita. 3. ஆடாதோடை; a kind of planteaten only by goats - Justicia adhatoda. 4. சிறு மாவிலங்கை; forest small lingam tree - Crataeva religiosa. 5. பூனை முருங்கை; jungle moringa - Ormocarpum sennoides. 6. பவளப் பூலா; wild moringa or coral berry tree - Bryonia rhamnoides. 7. கசப்பு முருங்கை; bitter moringa. 8. காரிகத்தைப் போக்கும் epsolsons; any green herb curing eczema (சா.அக.);. [காரிகம்+மூலி]
காரிகல்	காரிகல் kārikal, பெ.(n.) நத்தைச்சூரி; bristly button-weed - Spermacoce hispida (சா.அக.);. [காரி+கல்.]
காரிகா	காரிகா kārikā, பெ.(n.) வறட்சுண்டி, ஆடு தின்னாப் பாளை; worm-killer, woody - Aristolochia bracteata (சா.அக.);.

காரிகாலம்	காரிகாலம் kārikālam, பெ.(n.) பாகற்கொடி, small bitter-gourd - Momordica charantia (சா.அக.);. [காரி+காலம்]
காரியாற்றுத்துஞ்சியநெடுங்கிள்ளி	காரியாற்றுத்துஞ்சியநெடுங்கிள்ளி kāriyāṟṟuttuñciyaneṭuṅkiḷḷi, பெ.(n.) சோழ பரம்பரையைச் சார்ந்தவன்; a king who belonged to Chölä dynasty. [காரி+ஆறு+துஞ்சிய+நெடுங்கிள்ளி] உறையூரில் இருந்த இவன் கோவூர்கிழாரால் பாடப்பெற்றவன். சோழன் நலங்கிள்ளிக்குப் பகைவன். இவனை நெடுங்கிள்ளி என்றும் கூறுவர் (அபி.சிந்:);. [காரி+ஆறு+துஞ்சிய+நெடும்+கிள்ளி]
காரியாறு	காரியாறு kāriyāṟu, பெ.(n.) ஒரு ஆறு. a river. [காரி+ஆறு] நெடுங்கிள்ளி என்னும் சோழன் இறந்த இடம் (அபி.சிந்);.
காரிரத்தம்	காரிரத்தம் kārirattam, பெ.(n.) 1. கருப்பு அரத்தம்; venous blood. 2. ஆடுதின்னாப் பாளை; worm killer, woody - Aristolochia bracteata(சா.அக.);. [காரி+ரத்தம்]
காரிரத்னகவிராயர்	காரிரத்னகவிராயர் kāriratṉakavirāyar, பெ..(n.) ஒரு மாலியர்; the person who belonged to the vainava caste. இவர் திருநெல்வேலி மாவட்டம் ஆழ்வார் திருநகரியை அடுத்த பேறையூரில் சற்றேறக் குறைய 300 ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தவர். மாறனலங்காரவுரை, பரிமேலழகர் நுண் பொருண்மாலை முதலியன இயற்றியவர் (அபி.சிந்);.
காரிழைநாதம்	காரிழைநாதம் kāriḻainātam, பெ.(n.) கந்தகம், sulphur (செ.அக.);. [கார்+கழை+நாதம்]
காரிவிகாரி	காரிவிகாரி kārivikāri, பெ.(n.) குதிரை; horse (சா.அக.);. [காரி+விகாரி]

காரிவிதை	காரிவிதை kārivitai, பெ.(n) கண்டங்கத்திரி விதை; seeds of Indian prickly night shade (சா.அக.);. [காரி+விதை.]
காரீஉ டம்	காரீஉ டம் kārīuṭam, பெ.(n.) எரு முட்டைக் குவியல்; heap of cow-dung cakes (சா.அக.);. [கார்+இடம்]
காரீமை	காரீமை kārīmai, பெ. (n.) கொடிவேலி, Ceylon leadwort - Plumbago zeylanica (சா.அக.);. [கார் – காரீமை]
காரீயச்செம்பி	காரீயச்செம்பி kārīyaccempi, பெ.(n.) செந்திராய், a red plant of Mollugo (chickweed); genus (சா.அக.);. [காரீயம்+செம்பி]
காரீயச்செம்பு	காரீயச்செம்பு kārīyaccempu, பெ.(n.) காரீயத்தோடு மற்றச் சரக்குகளைச் சேர்த்து உருக்கி எடுக்கும் செம்பு pure copper extracted from black lead by melting it with other ingredients (சா.அக.);. [காரீயம்+செம்பு]

காரியசத்துரு	காரியசத்துரு kāriyacatturu, பெ.(n.) கருப்பு ஈயத்தின் பகைச் சரக்குகள்; emimical drugs of black lead. [காரியம்+Skt. சத்துரு.] காரீயத்தின் பகைச் சரக்குகள் 1. அண்டம்; fowl's egg or human skull. 2. தகட்டுத்தாள்; mica. 3. அயக் காந்தம்; calcined oxide of magnetic iron, 4. இராசவர்த்தகம், lapis lazuli. 5. கல்லுப்பு; sea-salt. 6. கல்நார்; asbestos. 7. கெந்தி; sulphur. 8. கிளிஞ்சில்; bi-valve shell. 9. கெவுரி; yellow arsenic. 10. சாத்திர வேதி; a mineral dissolvent. 11. நண்டு; river-crab.
காரியமலை	காரியமலை kāriyamalai, பெ.(n.) காரீயம் வெட்டி எடுக்கும் மலை; mountain wherefrom black lead ore is dug out - Black lead mine (சா.அக.);. [கார்+ஈயம்+மலை.]
காரியமித்துரு	காரியமித்துரு kāriyamitturu, பெ.(n.) காரீயத்திற்கு வேண்டிய நட்பான (அனுகூலமான); சரக்குகள்; friendly drugs to black lead. 1. கல் மதம்: blitumen. 2. இதளியம் (சூதம்);; mercury. 3. செம்பு; copper. 4.தவளை; frog. 5. நாகம்: zinc. 6. பூ நாகம்; earth-worm. 7. மயில் (மயூரச்); செம்பு, copper from peacock's feather. 8. வங்கம்; lead. 9. வெள்ளி; silver (சா.அக.);.

காரீரம்	காரீரம் kārīram, பெ.(n.) குழலா தொண்டை, common caper-Capparis aphylla alias C. Sodada. [கார்-காரீரம்] இது ஒரு முட்செடி. இதன் பழத்தை உண்ணலாம். கொழுந்தைப் பொடி செய்து கொப்புளிக்கும் மருந்தாகப் பயன்படுத்தலாம். இப்பூடை பச்சையாகவே கொளுத்தினால் கொழுந்து விட்டு எரியும் (சா.அக.);.
காருக்குளம்பு	காருக்குளம்பு kārukkuḷampu, பெ.(n.) கிராம்பு; clove(சா.அக.);. [கார்+குளம்பு]
காரும்பாதி	காரும்பாதி kārumpāti, பெ.(n.) கருவண்டு; black beetle (சா.அக.);. [கார் (கருநிறம்);→காரும்பாதி]
காருராசி	காருராசி kārurāci, பெ.(n.) கொடிவகை (மலை.);; snake-gourd (செ.அக);.
காருகச்சி	காருகச்சி kārukacci, பெ.(n.) கக்கரிக்காய்; field - cucumber - Cucumis melo (சா.அக.);. [கார்-கச்சி] [P]
காருடயூகம்	காருடயூகம் kāruṭayūkam, பெ.(n.) கருடன் வடிவில் அமைக்கப்படும் ஒரு படைவகுப்பு, garuda-shaped array of an army. "விடுமனும் வகுத்தான் கருங்கா ருடயூகம்"(பாரதமூன்றாம்போ2);(செஅக);. [கலுழன்→அகருடன்→அகாருடன்+Skt.வியூகம்] காருடயூகம் kāruḍayūkam, பெ.(n.) கலுழன் உருவாக (கருடவுருவாக); அமைக்கும் ஒரு படைவகுப்பு; garuda-shaped array of an army. "வீடுமனும் வகுத்தான் கருங்கா ருடயூகம்" (பாரத.மூன்றாம் போ.2.);. [{} + {} → த.காருடயூகம்.]

காருடவிஞ்சை	காருடவிஞ்சை kāruṭaviñcai, பெ..(n.) காருடவிச்சை1 பார்க்க; see karuda-viccai. "காருடவிஞ்சை வித்தகர்" (பெரியபு. திருஞான.1062); (செஅக);. [கலுமுன்→கருடன்→காருடன்+விஞ்சை.] காருடவிஞ்சை kāruḍaviñjai, பெ.(n.) காருடவித்தை பார்க்க;see {}. "காருடவிஞ்சை வித்தகர்" (பெரியபு. திருஞான.1062);. [காருடவித்தை → காருடவிஞ்சை.]
காருடவிச்சை	காருடவிச்சை1 kāruṭaviccai, பெ.(n.) நஞ்சு மருத்துவம்; art of counteracting poison by charms, incantations, etc. (செ.அக.);. [கலுழன்→கருடன்→காருடன்+விச்சை] [வித்தை-விச்சை] காருடவிச்சை2 kāruṭaviccai, பெ.(n.) ஏமாற்று விச்சை, ஏமாற்றுக்கலை; legerdemain, jugglery (செ.அக.);. [தெ.காரடமு→காரடம்+அகாருடம்+விச்சை] [வித்தை – விச்சை]
காருடன்	காருடன் kāruṭaṉ, பெ.(n.) ஏமாற்றுக்காரன்; jugglar. [காரடன்→ அகாருடன்]
காருகத்திரி	காருகத்திரி kārukattiri, பெ.(n.) தொண்டையில் விருவிருப்பை உண்டாக்கும் காரற் கத்திரி; a kind of brinjal the taste of which lends irritation to the throat; brinjal with an acrid taste (சா.அக.);. [காரு+கத்திரி]
காருகத்தொழில்	காருகத்தொழில் kārukattoḻil, பெ.(n.) நெய்தற்தொழில் (சிலப்.5, 17, உரை);; spinning, weaving (செ.அக.);. [காருகம் + தொழில்.]

காருகம்'	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;
காருகம்	காருகம்2 kārukam, பெ.(n.) இல்லறம்; life of a householder. "காருக மடந்தை" (மணிமே.23, 105); (செ.அக);. காருகம்3 kārukam, பெ.(n.) குரோசாணி யோமம்; khorassan ajwaus-Hyoscyamus niger(சா.அக.);. காருகம் gārugam, பெ.(n.) இல்லறம்; life of a householder. "காருக மடந்தை" (மணிமே 23:105.); [Skt.{} → த.காருகம்.]
காருகரணை	காருகரணை kārukaraṇai, பெ.(n.) காரற் கருணை; caustic potato; itching yam - Amorphophallus campanullatus. [காரல் –காரு+கரணை] சாப்பிட்டால் தொண்டையில் விறுவிறுப்பை உண்டாக்கும் ஒரு வகைக் கரணைக் கிழங்கு. இதன் வேர் கொடிய காரமானது. சூடுண்டாக்க வெளிப்பூச்சு மருந்தாகப் பயன்படும். இதைத் துண்டித்து, புளியிட்டு ஊறுகாய் போடலாம். பாகிலிட்டுச் சமைத்து நாட்பட வைத்துப் பயன்படுத்தலாம். இதன் நச்சுத் தன்மையைப் போக்க இரண்டு மூன்று முறை கூட வேக வைக்க வேண்டி வரும் (சா.அக.);.
காருகவடி	காருகவடி kārukavaṭi, பெ.(n.) கோள்களின் (கிரக); நிலை; position of a planet, "காருகவடிப்பயின்று"(சிலப்.26:25); (செஅக);. [skt, graha →த. காருகம் காருகம்+அடி] காருகவடி gārugavaḍi, பெ.(n.) கோள் நிலை; position of a planet. "காருகவடிப் பயின்று" (சிலப்.26:25.);. [காருகம் + அடி.] [Skt.graha → த.காருகம்.]

காருகவி	காருகவி kārukavi, பெ.(n.) விடத்தலை; ashy babool; sore-eye plant- Dichrostachys cinera (சா.அக.);.
காருகன்	காருகன்1 kārukaṉ, பெ.(n.) 1. நெசவுத் தொழில் செய்வோன்; weaver. "கட்டு நுண்வினைக் காருகரிருக்கையும்" (சிலம் 5:17);. 2. துணி வெளுப்பவன் (வண்ணான்);; washerman. 3. ஓவியன் (யாழ்.அக..);; painter (செ.அக.);. [காருகம்-காருகன்] காருகன்2 kārukaṉ, பெ.(n.) கொலை செய்பவன் (சூடா);; murderer(செ.அக.);. காருகன் gārugaṉ, பெ.(n.) கொலையாளன் (சூடா.);; murderer. [Skt.{} → த.காருகன்.]
காருடதந்திரம்	காருடதந்திரம் kāruṭatantiram, பெ.(n.) நஞ்சு நீக்கும் மந்திரங்கள் முதலியவற்றைக் கூறும் நூல்; a work dealing with the art of removing poison with charms, etc. (செ.அக.);. [Skt. Gāruga+tantra த.காருடதந்திரம்] காருடதந்திரம் kāruḍadandiram, பெ.(n.) விடம் தீர்க்கும் மந்திரங்கள் முதலியவற்றைக் கூறும் நூல்; a work dealing with the art of removing poison with charms, etc. [Skt.{}+{} → த.காருடதந்திரம்.]
காருடபுராணம்	காருடபுராணம் kāruṭapurāṇam, பெ.(n.) ஒரு தொன்ம நூல்; a kind of mythology book (அபி.சிந்.);.

காருடம்	காருடம்1 kāruṭam, பெ.(n) 1. கருட குமுகாயம், a flock of kites. "காருடங் கண்ட பாந்தட் கணமென" [கந்தபு. தாரகன்வ.54]. 2. கலைகள் அறுபத்து நான்கனுள் நஞ்சு நீக்கும் கலை; art of removing poison with charms, mantras, etc., invoking Garuda, one of arupattu-nāṅgu kalai. 3. நூற்றியெட்டு அறிவுப் பகுதிகளுள் (உபநிடதங்களுள்);; name of an Upanisad. 4.பதினெண் தொன்மங்களுள் ஒன்றான கருட புராணம் (கந்தபு.பாயி.55);; a chief purana. 5. பச்சைக் கல்; green stone, igneous rock, composed chiefly of felspar and horn blend, "முத்தந் துப்புக் காருடம்" (திருவிளைமாணிக்48);(செஅக);. [கார்-காருடம்] காருடம்2 kāruṭam, பெ.(n.) 1. மருக்காரை; emetic-nut. 2. கொடிவகை; snake-gourd - Trichosanthes anguina (செ.அக.);. காருடம் kāruḍam, பெ.(n.)
காருவன்	காருவன் kāruvaṉ, பெ.(n.) காருவாகன் பார்க்க; see kāruvagan (செ.அக.);. காருவன் kāruvaṉ, பெ.(n.) காருவாகன் பார்க்க;see {}.
காருவாகன்	காருவாகன் kāruvākaṉ, பெ.(n.) துணிகளைத் துவைப்போன் (வண்ணான்);; washer man. "சாணகம் உவர்கார முதலியவற்றால் காருவாகன். நின்மாக்கா நிற்பன்"(சிசி2 52 மறை); (செஅக.); [கார்+வாகன்.] காருவாகன் kāruvākaṉ, பெ.(n.) வண்ணான்; washerman. "சாணாகம் உவர் காரமுதலியவற்றால் காருவாகன்... நின் மலமாக்காநிற்பன்" (சி.சி.2:52, மறை.); [Skt.{}+{} → த.காருவாகன்.] [P]
காருளநாங்கி	காருளநாங்கி kāruḷanāṅki, பெ.(n.) கொத்தான்; air-plant, air creeper Cassytha filliformis (சா.அக.);. [காருளம்+நாங்கி]

காருன்னி	காருன்னி kāruṉṉi, பெ.(n.) ஆடுதின்னாப் பாளை; worm killer; woody - Aristolochia bracteata (சா.அக.);. [P]
காருடகூடன்	காருடகூடன் kāruṭaāṭaṉ, பெ.(n.) ஒரு சிவகூட்டத் தலைவன்; one of the head of celestial host to Śiva (அபி.சிந்.);.
காரைக்கட்டி	காரைக்கட்டி kāraikkaṭṭi, பெ.(n.) 1. காய்ச்சுக் கட்டி அல்லது பற்காவிக்கட்டி, catechu or black catachu - Catechu nigrum of chemists. 2. ஒரு பல் நோய், a disease of the teeth - Calcareous deposit. [காரை+கட்டி] இதனால் ஊத்தைக் கட்டி பல்லின் மேல் இருக்கும் பளிங்கு விழுந்து அகலும் (சா.அக.);.
காரைக்கட்டு	காரைக்கட்டு kāraikkaṭṭu, பெ.(n.) பல்லின் அடியில் ஊத்தை படர்கை, formation of hard crust or concretion in the teeth (சா.அக.);. [காரை+கட்டு]
காரைக்கரிக்கான்	காரைக்கரிக்கான் kāraikkarikkāṉ, பெ.(n.) உளுந்து; black-gram - Phaseolus mungoglaber(சா.அக.);. [காரை+கரிக்கான்.]
காரைத்தேகிகம்	காரைத்தேகிகம் kāraittēkikam, பெ.(n.) துத்தி; Indian marshmallow - Sida mauritiana(சா.அக.);.
காரைப்பழம்	காரைப்பழம் kāraippaḻm, பெ.(n.) காரைச்செடியின் பழம்; honey thorn fruit [காரை+பழம்]
காரைப்பொடி	காரைப்பொடி kāraippoṭi, பெ.(n.) காய்ந்த ஒரு சிறுமீன்; asmall bride-fish - Equuala genus (சா.அக.);. [காரை+பொடி]

காரையெலும்பு	காரையெலும்பு kāraiyelumpu, பெ.(n.) கழுத்தின் கீழ் இரு பக்கமும் தோள் மூட்டுவரை அமைந்துள்ள எலும்பு; collar bone. [காரை+எலும்பு]
காரைவேர்	காரைவேர் kāraivēr, பெ.(n.) 1. காரைச் செடியின் வேர்; root of karai plant. 2.பல்லினடி; the bottom or root of the teeth at the cemented portions (சா.அக.);. [காரை+வேர்]
கால்கட்டு	கால்கட்டு kālkaṭṭu, பெ.(n.) ஆணுக்குத் -- திருமணம் மூலமாக ஏற்படுத்தும் கட்டுப்பாடு; fetters of marriage as a check on wayward sons. பையன் திருந்த வேண்டும் என்றால் அவனுக்குக் கால்கட்டு போட வேண்டும். [கால் + கட்டு]
கால்கடுதாசி	கால்கடுதாசி kālkaṭutāci, பெ.(n.) திடீர் பதவி விலகல் கடிதம்; letter of resignation, especially one written huffly off sirs' திட்டியதால் கால்கடுதாசியை நீட்டிவிடக் கூடாது. [கால்+கடுதாசி]
கால்கடுப்பு	கால்கடுப்பு kālkaṭuppu, பெ.(n.) 1. கால்குடைச்சல்; boring pain in the leg. 2. காலின் அடிப்பாகம் கடுத்தல்; acute pain in the foot (சா.அக.);. [கால்+கடுப்பு]
கால்கடுவன்	கால்கடுவன் kālkaṭuvaṉ, பெ.(n.) குழந்தைகட்கு முழங்காலின் கீழுள்ள கணைக்காலில் கருப்புப் புள்ளிகள் ஏற்பட்டு, குருக்களாகத் திரண்டு துன்புறுத்தும் படையைப் போன்ற ஒரு நோய்; a very rare disease of the shin in children, characterised by dark spots about the size of pin's head evidently vascular, developed in the dilated vessels of the shin. [கால்+கடுவன்.] இந்நோய் பெண்களுக்கும் வரும் (சா.அக.);.
கால்கரப்பன்	கால்கரப்பன் kālkarappaṉ, பெ.(n.) முழங்காலுக்குக் கீழே காணும் கரப்பன்; an assemblage of papules surrounding each leg like a shin-guard (சா.அக.);. [கால்+கரப்பன்.]

கால்கரமசதி	கால்கரமசதி kālkaramacati, பெ.(n.) கைகால்களில் உண்டாகும் களைப்பு; exhaustion of the limbs (சா.அக.);. [கால்+Skt. கரம்+அசதி]
கால்குடைச்சல்	கால்குடைச்சல் kālkuṭaiccal, பெ.(n.) 1. காலில் ஏற்படும் குத்தல் வலி; boring pain in the leg. 2. ஊதை (வாதம்); வலி, rheumatic pain in the leg (சா.அக.);. [கால் + குடைச்சல்]
கால்கைகுறண்டல்	கால்கைகுறண்டல் kālkaikuṟaṇṭal, பெ.(n.) கை கால் சுருட்டி இழுத்தல்; painful spasmodic contractions of the limbs; spasms of the leg and the arm-Cramps (சா.அக.);. [கால்+கை+குறண்டல்.]
கால்கைபோட்டுக் கிட-த்தல்	கால்கைபோட்டுக்கிட-த்தல் kālkaipōṭṭukkiṭattal, 4 செ.கு.வி. (v.i) கால் கைநீட்டியபடி மல்லாந்து கிடத்தல்; stretching the body and limbs carelessly in a horizontal position; lying with the limbs stretched - Sprawl (சா.அக.);. [கால்+கை+போட்டு+கிட-]
கால்கைமுடக்கு	கால்கைமுடக்கு kālkaimuṭakku, பெ.(n.) கால் கை எழாமற் செய்யும் ஒரு காலை நோய், a painful disease as rheumatism affecting the joints; atrophy of the limbs as from paralysis (சா.அக.);. [கால்+கை+முடக்கு.]
கால்கையோச்சல்	கால்கையோச்சல் kālkaiyōccal, பெ.(n.) வலிமை இன்மையால் கால் கை சோர்வடைதல்; exhaustion of the limbs through bodily weakness (சா.அக.);. [கால்+கை+ஒய்ச்சல்-ஒச்சல்]
கால்கைவிட்டுபோ-தல்	கால்கைவிட்டுபோ-தல் kālkaiviṭṭupōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) கால் கை சோர்வடைதல்; exhaustion of the limbs (சா.அக.);. [கால்+கை+விட்டு+போ-தல்.]
கால்கைவிழு-தல்	கால்கைவிழு-தல் kālkaiviḻutal, 2 செ.கு.வி. (n.) பக்க வலிப்பி (பாரிசவாயுவி);னால் கால் கை சோர்வடைதல்; loss of sensation of the limbs through paralysis (சா.அக.);. [கால்+கை+விழு-]

கால்சட்டை	கால்சட்டை kālcaṭṭai, பெ.(n.) ஆண்கள் அணியக்கூடிய, இரு பகுதிகளாகப் பிரித்துத் தைத்த முழுங்கால் வரை உள்ள உடை close fitting knee length shorts, Bermudas. [கால்+சட்டை]
கால்சீரகம்	கால்சீரகம் kālcīrakam, பெ.(n.) கருஞ்சீரகம்; black cumin - Nigella sativa (சா.அக.);. [கால்+சீரகம். கால்+கருப்பு)
கால்தட்டல்	கால்தட்டல் kāltaṭṭal, பெ.(n.) முட்டிக்கால் தட்டல்; the condition in which the knees come together while the ankles are far apart knock knee - Genu valgum (சா.அக.);. [கால்+தட்டல்.]
கால்தடுக்கல்	கால்தடுக்கல் kāltaṭukkal, தொ.பெ.(n.) கால் இடறுகை; tripping in walking or running, stumble. [கால்+தடுக்கல்.]
கால்தாபரி	கால்தாபரி kāltāpari, பெ.(n.) தொடரிப்பூடு; small jujube tree - Scutia indica (சா.அக.);. [கால்+தாபரி]
கால் துரத்தி	கால் துரத்தி kālturatti, பெ. (n.) ஆதொண்டை; thorny caper - Capparis horrida alias C. zeylanica (சா.அக.);.
கால்தோற்றம்	கால்தோற்றம் kāltōṟṟam, பெ.(n.) பிள்ளைப் பேற்றின் போது குழந்தையின் கால் வெளிக் காணல்; version which causes the feet to present - Podalic version (சா.அக.);. [கால்+தோற்றம்]
கால்நடுக்கம்	கால்நடுக்கம் kālnaṭukkam, பெ.(n.) கிழத் தன்மையாலும், வலிமை இன்மையாலும் காலிற் காணும் நடுக்கம்; trembling of the leg due to old age or weakness (சா.அக.);. [கால்+நடுக்கம்.]

கால்நடுக்குவாதம்	கால்நடுக்குவாதம் kālnaṭukkuvātam, பெ.(n.) கால் கை எப்பொழுதும் உதறும்படிச் செய்து, நடக்க முடியாமல் தள்ளாடச் செய்யும் நரம்பைப் பற்றிய ஊதை (வாத); நோய்; a nervous disease marked by a continuous trembling of the limbs, rigidity of the muscles and difficulty in maintaining one's balance while walking; shaking palsy - Paralysis agitans (சா.அக.);. [கால்+நடுக்கு+ Skt. வாதம்]
கால்நடையாக	கால்நடையாக kālnaṭaiyāka, வி.அ. (adv.) கால்களால் நடந்து on foot. நாட்டுப்புற மக்கள் எவ்வளவு தொலைவானாலும் கால்நடையாகவே செல்வார்கள். [கால்+நடை+ஆக]
கால்நிறு-த்தல்	கால்நிறு-த்தல் kālniṟuttal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) காற்றுறை உண்டாக்கும் உணவு வகைகளை நிறுத்தி பதவுணா (பத்தியம்); உண்ணல்; observance and regulation of diet by avoiding flatulent substances (சா.அக.);. [கால்+நிறு-த்தல்.]
கால்பாதசன்னிவாதம்	கால்பாதசன்னிவாதம் kālpātacaṉṉivātam, பெ.(n.) முழங்காலின் கீழ் நெருப்பைப் போல் சூடுண்டாகி, குத்தலும், வலியும் ஏற்பட்டு நடக்க முடியாமல் செய்யும் ஒரு இழுப்பு (வாத); நோய்; a kind of rheumatism affecting the lower limb with inflammation and acute pain and rendering the patient unable to walk (சா.அக.);. [கால்+பாதம்+ Skt. சன்னிவாதம்]
கால்பானம்	கால்பானம் kālpāṉam, பெ.(n.) மருந்திற்குப் பயன்படுத்தும் பிசின்; resin or gum used in medicine - Galbanum (சா.அக.);. [கால்+பானம்]
கால்பிடிப்பு	கால்பிடிப்பு kālpiṭippu, பெ.(n.) இழுப்பு நோயால் கால் இழுத்துப் பிடிக்கை; stiffening or contraction of the muscles of the leg due to rheumatism or other nervous affections (சா.அக.);. [கால்+பிடிப்பு]
கால்பிளவு	கால்பிளவு kālpiḷavu, பெ.(n.) குதிகால் வெடிப்பு; a crack or fissure in the heel (சா.அக.);. [கால்+பிளவு.] இது சில வேளை நடக்க முடியாமற் செய்யும் நோய் (சா.அக.);.

கால்பின்னல்	கால்பின்னல் kālpiṉṉal, பெ.(n.) 1. வலிமை இன்மையாலோ அச்சத்தாலோ கால் முறுக்கிக் கொள்ளல்; becoming cross legged through weakness, nervous debility or fear. 2. முட்டிக்கால் தட்டல்; to be knock-kneed (சா.அக.);. [கால்+பின்னல்.]
கால்புள்ளி	கால்புள்ளி kālpuḷḷi, பெ.(n.) பொருள் புரியும்படி நிறுத்திப் படிக்க சொற்றொடரின் இடையில் அல்லது பல இலக்க எண்களில் ண்ணின் இடத்தை அறிய இடப்படும் குறி: . Comma. [கால்+புள்ளி]
கால்பேனம்	கால்பேனம் kālpēṉam, பெ.(n.) கால்பானம் பார்க்க; see kalparam (சா.அக.);.
கால்மண்டலம்	கால்மண்டலம் kālmaṇṭalam, பெ.(n.) நாற்பது அல்லது நாற்பத்தி எட்டு நாளின் கால் பாகம் அதாவது பத்து அல்லது பன்னிரண்டு நாள்; a period of 10 or 12 days (சா.அக.);. [கால்+மண்டலம்]
கால்மாட்டுவைத்தியன்	கால்மாட்டுவைத்தியன் kālmāṭṭuvaittiyaṉ, பெ.(n.) போலி மருத்துவன்; a pretender to medical skill - Quack (சா.அக.);. [கால்மாட்டு+ Skt. வைத்தியன்.]
கால்மாடுதலைமாடாக்கல்	கால்மாடுதலைமாடாக்கல் kālmāṭutalaimāṭākkal, தொ.பெ. (vbn.) 1. படுக்கையில் கால் பக்கத்தைத் தலைப்பக்கமாக மாற்றல்; taking an inverted position while lying on thebed. 2. பொருட்கள் ஒழுங்கற்ற நிலையில் இருக்கை; disordered, disarrange (சா.அக.);. [கால் + மாடு தலை+மாடு+ஆக்கல்.]
கால்மாடுதலைமாடு	கால்மாடுதலைமாடு kālmāṭutalaimāṭu, பெ.(n.) plouply unsoph; upside downTopsy-turvy (சா.அக.);. [கால்+மாடு+தலைமாடு]
கால்முடக்குவாதம்	கால்முடக்குவாதம் kālmuṭakkuvātam, பெ.(n.) காலை முடக்கி நொண்டியாக அல்லது படுத்தபடியாகக் கிடக்கச் செய்யும் ஓர் ஊதை நோய்; a kind of rheumatism causing stiffening of the joints or prostration of the limbs thereby rendering the patient unable to get up from his bed (சா.அக.);. [கால்+முடக்கு+ Skt. வாதம்]

கால்முடங்குவாதம்	கால்முடங்குவாதம் kālmuṭaṅkuvātam, பெ.(n.) நரம்பை இழுத்து மேலே சுருட்டி வைப்பதனால் கால் குடைச்சல் கண்டு நடக்க முடியாமற் செய்யும் ஓர் ஊதை நோய்; a kind of nervous contraction of the legs with acute pain rendering the patient unable to walk (சா.அக.);. [கால்+முடங்கு+ Skt. வாதம்]
கால்முடம்	கால்முடம் kālmuṭam, பெ.(n.) கால் நொண்டி, lameness - Talipes (சா.அக.);. [கால்+முடம்]
கால்முளி	கால்முளி kālmuḷi, பெ.(n.) காற்பாடு; ankle (சா.அக.);. [கால்+முளி]
கால்முறி-தல்	கால்முறி-தல் kālmuṟital, 4 செ.கு.வி.(vi) கால் முறிவு; fracture of the leg (சா.அக.);. [கால்+முறி-]
கால்மேசு	கால்மேசு kālmēcu, பெ.(n.) காலில் அணியும் உறைவகை, socks or stockings (சா.அக.);. [கால்+மேக]
கால்வலி	கால்வலி kālvali, பெ.(n.) காலில் உண்டாகும் வலி; pain in the leg (சா.அக.);. [கால்+வலி]
கால்வாங்கு-தல்	கால்வாங்கு-தல் kālvāṅkutal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. இறத்தல்; to die. 2. காற்று வாங்கல்; enjoy to the breeze (சா.அக.);. [கால்+வாங்கு-தல்]
கால்வாய்க்குப்போ-தல்	கால்வாய்க்குப்போ-தல் kālvāykkuppōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) மலங்கழித்தல்; easing, stool. ing(சா.அக.);. [கால்வாய்க்கு+போதல்.]
கால்விருத்தி	கால்விருத்தி kālvirutti, பெ.(n.) பொரும்பிலி (ஒரு பயற்றஞ் செடி);; a cereal plant(சா.அக.);.

கால்விக்கம்	கால்விக்கம் kālvikkam, பெ.(n.) பொதுவாகச் சூட்டினால் ஏற்படும் வீக்கம் swelling of the leg generally due to inflamation of wound or injury. [கால்+வீக்கம்] வேறுவகைக் கரணியங்களாலும் காலில் வீக்கம் ஏற்படும். அவை : 1. வெள்ளை நோய் நீரால் காலில் உண்டாகும் நீங்காத விக்கம். 2. இழுப்பு நோயால் காலிற் காணும் வீக்கம் 3. பாண்டு நோயினால் காலில் பித்தநீர் இறங்கிக் காணும் வீக்கம். 4. பெண்கள் கருவுற்ற காலத்தில் காணும் விக்கம். 5. பெண்களுக்கு மாதவிடாய் ஒயும் காலத்தில் காணும் வீக்கம். 6. பெண்களுக்கு மாதவிடாய் சரியாகக் காணாமல் தடைப்படுங் காலத்திற் காணும் வீக்கம். 7. சொறி, காப்பானால் காணும் வீக்கம். 8. நச்சுக் காய்ச்சலினால் வயிற்றில் காய்ச்சல் கட்டி ஏற்படுவதினால் காணும் வீக்கம். 9. வலிமையின்மை, சோகை, நச்சுக் காய்ச்சல் முதலிய கரணங்களை முன்னிட்டுக் காணும் வீக்கம் (சா.அக.);.
காலக்கிரமநோய்	காலக்கிரமநோய் kālakkiramanōy, பெ. (n.) நாளடைவில் வரும் நோய்கள்; diseases occurring in course of time, age, etc. (சா.அக.);. [காலம்+கிரமம்+நோய்]
காலகம்	காலகம் kālakam, பெ.(n.) மரவகை (மலை);; marking-nut tree - Semecarpus anacardium (சா.அக.);.
காலகவி	காலகவி kālakavi, பெ.(n.) பிரகலாதனின் குமரன் விரோசநன் மகன்; son ofvirosana, [கால+கவி] விளாமரமாக இருந்து கண்ணன், பலராமனால் இறந்தவன் (அபி.சிந்);.
காலகார்முகன்	காலகார்முகன் kālakārmukaṉ, பெ.(n.) அரக்கன் சுமாலியின் மகன்; son of a giant Šumali (அபி.சிந்);. [கால+கார்+முகன்.]
காலகாலசோழன்	காலகாலசோழன் kālakālacōḻṉ, பெ.(n.) சுந்தரச்சோழன் மகன்; the son of Šundara-c-colan. [காலகால+சோழன்.]

காலகாலன்	காலகாலன் kālakālaṉ, பெ.(n.) சிவன்; Siva, as one who subdued yama. "காலனைக் கம்பனெம்மானை"(தேவா.1048, 1); (செஅக);. [காலன் + காலன்.]
காலகேது	காலகேது kālaātu, பெ.(n.) பாதாளத்தில் உள்ள அரக்கன்; giant who live in abyss hell. [காலன்+கேது.]
காலசௌசிகன்	காலசௌசிகன் kālacaucikaṉ, பெ.(n.) காசியில் இருந்த ஒரு மறையோன்; the Brahmin who lived in kāši. இவன் விசுவாமித்திரனால் ஏவப்பட்டுச் சந்திரமதியை விலைக்கு வாங்கியவன். இவனுக்குக் காளகண்டன் என்ற பெயரும் உண்டு (அபி.சிந்);.
காலங்காட்டிலும்	காலங்காட்டிலும் kālaṅkāṭṭilum, வி.எ. (adv.) விடியற்காலையில்; early in the morning (செ.அக.);. [காலம்+காட்டிலும்]
காலங்கார்த்தல்	காலங்கார்த்தல் kālaṅkārttal, பெ.(n.) விடியற்பொழுது; the break of day as the first appearance of light in the morning (சா.அக.);. [காலம்+கார்த்தல் (புலர்தல்);]
காலசங்கதி	காலசங்கதி kālacaṅkati, பெ.(n) நடப்புச் செய்தி; current news, events of the day (செ.அக.);. [காலம்+Skt. சங்கதி]
காலசங்கை	காலசங்கை kālacaṅkai, பெ. (n.) 1. மதிப்பிடப்பட்ட (உத்தேச); கால அளவு: approximate time, as guessed. 2. காலக், கணக்கு; reckoning of time. 3. குறித்த கால அளவு கடந்து போதல் (காலாவதி);; specified period, time-limit (செ.அக.);. [காலம்+Skt. சங்கை]
காலசாகம்	காலசாகம் kālacākam, பெ.(n.) 1. கறிவேப்பிலை; curry leaf - Murraya koenigii. 2. துளசி; holy basil (சா.அக.);.

காலசாலி	காலசாலி kālacāli, பெ.(n.) கறுப்பரிசி; black rice (சா.அக.);. [கால்→ கால+ சாலி கால் கருப்பு]
கால சிக்குவம்	கால சிக்குவம் kālacikkuvam, பெ.(n.) கறுப்பு நாக்கு; black tongue (சா.அக.);. [கால்+சிக்குவம் கால்+கருநிறம்]
காலசிங்கி	காலசிங்கி kālaciṅki, பெ.(n.) தவளை நெய்யை மயிற்துத்தத்தில் தடவி அதனின்று இறக்கிய எண்ணெயுடன் கெந்தி, காரம், நாபி, சாரம் முதலிய சரக்குகளும் சேர்த்துக் குழம்பிய மருந்து; an ointment prepared by mixing sulphur, borax, aconite, sal ammoniac etc. with the medicated oil extracted by steeping blue vitriol in frog's ghee (சா.அக.);. [கால+சிங்கி]
காலசித்தன்	காலசித்தன் kālacittaṉ, பெ. (n.) சூர பதுமனின் அமைச்சன்; minister of Šūrapadman(அபி.சிந்.);. [கால+சித்தன்.]
காலசூத்திரம்	காலசூத்திரம் kālacūttiram, பெ.(n.) ஒரு நரகம்; a hell. "காலகுத்திர நரகிடை வீழ்த்தினார்" (குற்றாதல.க.வுற்சன.68); (செ.அக.);
காலசெயமதம்	காலசெயமதம் kālaceyamatam, பெ.(n.) தயிர்; curd(சா.அக.);.
காலசேயம்	காலசேயம் kālacēyam, பெ.(n.) மோர் (பிங்.);; buttermilk (சா.அக.);. காலசேயம் kālacēyam, பெ.(n.) மோர் (பிங்.);; buttermilk. [Skt.{} → த.காலசேயம்.]
காலஞானம்	காலஞானம் kālañāṉam, பெ.(n.) சிவபெருமான் மலைமகளுக்கு அருளிய தாகக் கதைகளில் கூறப்படும் மருத்துவ முறைகளடங்கிய ஒரு நூல்; a treatise on medicine, said to have been preached by Śiva to Malai-magal (சா.அக.);. [கால+ஞானம்]

காலடிமண்	காலடிமண் kālaṭimaṇ, பெ.(n.) பாதத்தின் அடியினால் பதிந்த மண்; the mud impressed or trampled by human feet. [காலடி+மண்.] இது மந்திரவினைக்குப் பயன்படும் (சா.அக.);.
காலத்துரத்தி	காலத்துரத்தி kālatturatti, பெ.(n.) ஆதொண்டை; thorny caper - Capparis horrida alias C. Zeylanica (சா.அக.);. [காலம்+துரத்தி]
காலதத்துவம்	காலதத்துவம் kālatattuvam, பெ.(n.) தன் இன்பங்களை (போகம்); அளக்கும் காலம் என்னும் தூய உண்மை (சுத்தாசுத்த தத்துவம்); (சி.போ.பா.2, 2, பக்.144);; Categeory of time, which determines the duration of soul's experiences, one of seven Šutta-Šutta-tattuvam (செ.அக.);.
காலதருமம்	காலதருமம் kālatarumam, பெ.(n.) காலவியல்பு; spirit of the age (செ.அக.);. [காலம்+Skt. தருமம்]
காலதானம்	காலதானம் kālatāṉam, பெ.(n.) இறப்பிலிருந்து மீளுமாறு (உய்யுமாறு); காலனுக்கு அன்புடன் செய்யும் கொடை (திவ்.நான்மு.52, வ்யா, அரும்.);; gifts to propitiate yama to avert death (சா.அக.);. [Skt. kala + dāga → த.காலதானம்]
காலதிண்டுகம்	காலதிண்டுகம் kālatiṇṭukam, பெ.(n.) கருங்காலி; a black variety of ebony - Diospyros ebenum (சா.அக.);. [காலம்+திண்டுகம்]
காலதேசவர்த்தமானம்	காலதேசவர்த்தமானம் kālatēcavarttamāṉam, பெ. (n.) கால இடங்களின் நிலைமை; time, place and circumstance, milieu, environment, surrounding circumstances (செ.அக.);. [காலம்+Skt. தேசம்+வர்த்தமானம்]
காலதேவன்	காலதேவன் kālatēvaṉ, பெ.(n.) கூற்றுவன் (யமன்);; god of death. [காலம்+தேவன்.]
காலப்பிரசவம்	காலப்பிரசவம் kālappiracavam, பெ. (n.) 1. காலமுறைப்படி உண்டாகும் பிள்ளைப்பேறு; child-birth taking place after full time pregnancy, as opposed to agala-ppirasavam. 2. துன்பமான பிள்ளைப்பேறு; protracted or tedious labour(சா.அக.);. [காலம்+Skt, பிரசவம்]

காலப்பிரமம்	காலப்பிரமம் kālappiramam, பெ.(n.) காலமாகிய பரம்பொருள்; time, as the Supreme Being (செ.அக.);. [காலம்+ Skt, பிரமம்.]
காலப்போக்கில்	காலப்போக்கில் kālappōkkil, வி.அ.(adv.) காலம் செல்லச் செல்ல; in the course of time. சில நகரங்கள் காலப்போக்கில் புதையுண்டன. இந்தக் கோயிலைப் பற்றிப்பல கட்டுக்கதைகள் காலப்போக்கில் வளர்ந்து விட்டன. [காலம்+போக்கில்.]
காலபரிச்சேதம்	காலபரிச்சேதம் kālapariccētam, பெ.(n.) 1. காலத்தால் ஒரு பொருளை அளவிடுகை; determination or ascertainment of anything from time. "ஒரு காலத்துண் டின்றொருகாலத் தெனுங் காலபரிச்சேதம்" (வேதா.கு.36);. 2. கால வரையறை; time-limitation (செ.அக.);. [காலம்+ Skt. பரிச்சேதம்]
கால பரிபாகம்	கால பரிபாகம் kālaparipākam, பெ.(n.) காலத்தின் முதிர்ச்சி நிலை; fulness of time (செ.அக.);. [காலம்+Skt. பரிபாகம்]
காலபலம்	காலபலம் kālapalam, பெ.(n.) கருவுற்ற காலத்தையும், பிறந்த நேரத்தையும், பருவ காலத்தையும் முன்னிட்டு கோள்களின் நிலைப்படி ஒருவருக்கேற்படும் நன்மை தீமைகள்; one's fortune, health or otherwise as determined according to the disposition of the planets during the time of conception, or at the time of one's birth or at the approach of the different stages of life during one's lifetime (சா.அக.);. [காலம்+பலம்.]
காலபுட்பம்	காலபுட்பம் kālapuṭpam, பெ.(n.) நன்னாரி; Indian sarsaparilla - Hemidesmns indicus(சா.அக.);. [காலம்+Skt, புட்பம்]
காலபேதவிரேசனம்	காலபேதவிரேசனம் kālapētavirēcaṉam, பெ. (n.) கோடை, மழை, பனி முதலிய காலங்களுக்குத் தக்கவாறு வயிற்றுப் போக்கிற்குக் கொடுக்கும் முறையான மருந்துகள்; purgatives prescribed upon due consideration to the weather conditions such as summer, rainy or dew season prevailing at the time (சா.அக.);. [காலம்+Skt. பேதவிரேசனம்]

காலபேதி	காலபேதி kālapēti, பெ. (n.) 1.காலத்தை ஒட்டி உண்டாகும் வயிற்றுப்போக்கு; purgation or diarrhoea occuring to climatic condition. 2. உமட்டலும் வயிற்றுப்போக்கும்; Cholera (சா.அக.);. [காலம்+பேதி]
காலபைரவரசம்	காலபைரவரசம் kālapairavaracam, பெ. (n.) யமனும் கண்டு அஞ்சும்படியான மருந்து; an all healing drug at the efficacy of which even yama, the god of death is overawed (சா.அக.);. [காலம்+Skt. பைரவரசம்]
காலபோசனம்	காலபோசனம் kālapōcaṉam, பெ.(n.) அந்தந்த காலத்தில் தவறாமல் எடுத்துக் கொள்ளும் உணவு timely meal (செ.அக.);. [காலம் + Skt. போசனம்]
காலம்கடத்து-தல்	காலம்கடத்து-தல் kālamkaṭattutal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வேண்டுமென்றே சுணக்கம் (தாமதம்); செய்தல்; delay; protract. Jair தேர்வுக்குப் பணம் கட்டாமல் காலம் கடத்துகிறாய்? [காலம்+கடத்து-தல்.]
காலம்காலமாக	காலம்காலமாக kālamkālamāka, வி.அ. (adv.) நீண்ட நெடுங்காலமாக; for ages, alons காலம் காலமாகக் காவிரி ஓடிக் கொண்டுதான் இருக்கிறது. [காலம்+காலம்+ஆக]
காலம்செல்-தல்	காலம்செல்-தல் kālamceltal, 13 செ.கு.வி. (v.i.) இறப்பை மங்கல வழக்காகக் கூறும் முறை, euphemistically way of telling a death; pass away, அவர் எந்த ஆண்டு காலம் சென்றார்? [காலம்+செல்-தல்.]
காலம்தள்ளு-தல்	காலம்தள்ளு-தல் kālamtaḷḷutal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஏதேனும் ஒரு வசதிக் குறைவுடன் மகிழ்ச்சி இல்லாமல் வாழ்க்கை நடத்துதல்; lead a difficult life as a result of deprivation; get on. வட இந்தியாவில் இருக்கும்வரை ஈரட்டி (ரொட்டியைச்); சாப்பிட்டே காலம் தள்ள வேண்டியதாயிற்று. இனிமேலும் உன்னோடு காலம் தள்ள முடியாது. [காலம்+தள்ளு-தல்.]
காலம்தாழ்த்து-தல்	காலம்தாழ்த்து-தல் kālamtāḻttutal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) காலம்கடத்து-தல் பார்க்க; See kālam-kadattu [காலம்+தாழ்த்து-தல்.]
காலம்நெருங்கல்	காலம்நெருங்கல் kālamneruṅkal, பெ.(n.) 1. சாவு ஏற்படுதல்; approach of death. 2. வாழ்நாள் முடிதல்; reaching the end of one's life time (சா.அக.);. [காலம்+நெருங்கல்.]

காலம்முடி-தல்	காலம்முடி-தல் kālammuṭital, 4 செ.கு.வி. - (vi) வாணாள் (ஆயுள்); முடிதல்; completion of one's life-time (சா.அக.);. [காலம்+முடி-தல்.]
காலமரணம்	காலமரணம் kālamaraṇam, பெ.(n.) 1. கால ஒழுங்கின்படி ஏற்படும் இயல்பான சாவு; natural death. 2. கொடிய சாவு cruel death (சா.அக.);. [காலம்+மரணம்]
காலமாய்விடல்	காலமாய்விடல் kālamāyviṭal, பெ.(n.) சாவு; dying; reaching the end of one's lifetime (சா.அக.);. [காலமாய்+விடல்.]
காலமிருத்து	காலமிருத்து kālamiruttu, பெ.(n.) குறித்த (விதித்த); காலத்தில் இறக்கை; death atthe destined moment, dist, tr. akala-mirutu (செ.அக.);. [காலம்+இருத்து]
காலமிழ்தண்ணீர்	காலமிழ்தண்ணீர் kālamiḻtaṇṇīr, பெ.(n.) 1. கணுக்கால் மறையும் அளவுள்ள தண்ணிர்; water sufficient to cover the ankle portions. 2. கணுக்கால் வரை உள்ள தண்ணீர்; water ankle-deep (சா.அக.);. மறுவ முழங்கால்தண்ணீர் [கால்+அமிழ்+தண்ணிர்]
காலமீரம்	காலமீரம் kālamīram, பெ.(n.) பளிங்கு crys. tal glass (சா.அக.);.
காலமுட்டி	காலமுட்டி kālamuṭṭi, பெ.(n.) ஒரு நோய்; an unknown disease (சா.அக.);. [கால+முட்டி]
காலமுனி	காலமுனி kālamuṉi, பெ.(n.) ஒரு முனிவர்; a saint (அபி.சிந்.);. [காலம்+முனி]

கால்மூன்று	கால்மூன்று kālmūṉṟu, பெ. (n.) 1. காலை, பகல், மாலை எனும் முக்காலம்; past, present and future. 2. இறப்பு நிகழ்வு, எதிர்வு எனும் முப்பொழுது morning, noon and evening. 3. வெயில், மழை, பனிக் காலங்கள்; the three seasons of the year as summer, rainy and winter. (சா.அக.);. [காலம்+மூன்று.]
காலமே	காலமே kālamē, வி.எ.(adv.) விடியற் காலையில்; in the morning, early, bedtimes (செ.அக.);. [காலை→காலமே]
காலமேகம்	காலமேகம் kālamēkam, பெ. (n.) காளமேகம்; black cloud appearing at the end of a yaga. "காலமேக மென்னவே யிடித்ததிர்ந்து" (திருவாலவா.36:19); (செ.அக.);. [கால்=கருப்பு. கால்+மேகம்]
காலமேகாட்டியும்	காலமேகாட்டியும் kālamēkāṭṭiyum, வி.எ. (adv.) அதிகாலையில்; very early in the morning dawn. (செ.அக.);. [காலை→காலமே+காட்டியும் (கொ.வ);]
காலமேசி	காலமேசி kālamēci, பெ.(n.) ஒரு கொடி; an unknown creeper (சா.அக.);. [காலம்+மேசி]
காலமேசம்	காலமேசம் kālamēcam, பெ. (n.) சாயமூட்டும் வேர் (சாய வேர்);; madder of Bengal; chay root-Olden landia umbellata (சா.அக.);. [காலம்+மேசம் (மூலம் - மூசம் - மேசம்);]
காலயந்திரம்	காலயந்திரம் kālayantiram, பெ. (n.) 1. காலத்தைக் குறிக்கும் இயந்திரம்; a machine or other instrument for measuring or showing the progress of time; clock or watch, time-piece. 2. காலக்குறியறி இயந்திரம்; an apparatus for registering atmospheric phenomena - Meteorograph. 3. காலச்சக்கரம்; cycle of time (சா.அக.);. [காலம்+யந்திரம்]
காலராத்திரி	காலராத்திரி kālarāttiri, பெ.(n.) 1. உலக (கற்ப); முடிவிலுள்ள நீண்ட இரவு; the long night that envelopes the whole world at its final destruction. 2. துன்பம் விளைக்கும் இரவு; night of distress, as seemingly long. 3. துர்க்கா சத்தியின் ஒரு வேறுபாடு (பேதம்);; one of the manifestations of Durga (செ.அக.);. [காலம்+இராத்திரி]

காலலவனம்	காலலவனம் kālalavaṉam, பெ.(n.) கறுப்பு உப்பு; black facitions and purgation salt (சா.அக.);. [கால்+இலவணம்]
காலலோகம்	காலலோகம் kālalōkam, பெ.(n.) 1. இரும்பு; iron. 2. கருப்பு மாழை; any black metal (சா.அக.);. [கால்+கருப்பு. கால்+Skt. உலோகம்]
காலவர்த்தமானம்	காலவர்த்தமானம் kālavarttamāṉam, பெ..(n.) நடப்புச் செய்தி; events of the time (செ.அக.);. [காலம்+Skt. வர்த்தமானம்]
காலவரை	காலவரை kālavarai, பெ.(n.) கால வரையறை பார்க்க; see kāsa-varaiyaraj (செ.அக.);. [காலம்+வரை.]
காலவன்	காலவன் kālavaṉ, பெ. (n) 1விசுவாமித்திரனின் சீடர்களில் ஒருவன்; student of Višuvāmitrā. 2. கேமதரிசியின் தந்தையின் அமைச்சன்; minister of Kematarisi's father, 3. ஒரு முனிவர்; asaint. 4. ஒரு பார்ப்பனச் சிறுவன்; brahmin boy (அபி.சிந்);.
காலவாதிமதம்	காலவாதிமதம் kālavātimatam, பெ.(n.) ஒரு வகை மதம்; a kind of religion. [காலவாதி+சமதம்] உலகில் உள்ள எல்லா உயிர்களும் காலத்தில் இறந்து மீண்டும் பிறந்துவரச் செய்தலானும், இத்தனை அகவை சென்றதென்று வாழ்நாளைக் (ஆண்டுகளைக்); கூறுதலானும், காலத்திற்கு மூப்பு இளமை இல்லாமையானும், எல்லாம் தன்னால் அழியத் தான் அழியாதிருத்தலாலும் காலமே கடவுள் என்பர். இம்மதத்தவர் நோக்கில் முத்தி என்பது காலங்கடந்த கடவுளை அடைவது என்பதாகும் (அபி.சிந்:);. [காலம்+வாதி+மதம்]
காலவேகன்	காலவேகன் kālavēkaṉ, பெ. (n.) சிவன் கூட்டத்தவரில் ஒருவன்; the person who one of the Siva's celestial hosts (அபி.சிந்);.

காலனி	காலனி kālaṉi, பெ.(n.) ஒரு நகரத்தின் புதிய குடியிருப்புப் பகுதி; in a town cluster of houses forming a new settlement; colony. வங்கி அதிகாரிகள் காலனி; பஞ்சாலைத் தொழிலாளர் காலனி. [E. colony-As. த.காலனி.]
காலனியாட்சி	காலனியாட்சி kālaṉiyāṭci, பெ.(n.) காலனியாதிக்கம் பார்க்க; see kalani-y-adikkam. [காலனி+ஆட்சி]
காலனியாதிக்கம்	காலனியாதிக்கம் kālaṉiyātikkam, பெ. (n.) ஒரு நாட்டைத்தன் ஆளுமைக்கு உட்படுத்திய வல்லரசு நாடு நடத்துகிற ஆட்சி; colonial rule. அடக்குமுறை ஆட்சி பார்க்க; see adakkumuraiāṭci [காலனி+ஆதிக்கம்]
காலனுசாரம்	காலனுசாரம் kālaṉucāram, பெ.(n.) மஞ்சள் நிறமான சந்தனம்; yellowsandal(சா.அக.);. [கால்+அனு+சாரம்]
காலாக்கினிருத்திரன்	காலாக்கினிருத்திரன் kālākkiṉiruttiraṉ, பெ.(n.) அழிக்குந் தொழிலைச் செய்யும் சிவன்; Rudra, the god of destruction, one of the presiding deities in the lower regions (செ.அக.);. [காலன்+Skt. அக்கினி+உருத்திரன்.]
காலாகாலத்தில்	காலாகாலத்தில் kālākālattil, வி.எ.(adv.) 1. உரிய வேளையில்; at the proper time. "காலாகாலத்தில் உண்ண வேண்டும்" 2. சிற்சில வேளையில்; occasionally, not frequently. "அது காலாகாலத்தில் கிடைக்கும்"(செஅக);. [காலம்→காலா+காலத்தில்.]
காலாசுரம்	காலாசுரம் kālācuram, பெ.(n.) 1. ஒரு கொடிய வெப்ப நோய்; blackfever, 2 நச்சுக் காய்ச்சல்; a chronic malarial fever - Kala azar (சா.அக.);. [கால+சுரம்]
காலாஞ்சரம்	காலாஞ்சரம் kālāñcaram, பெ. (n.) தூய்மையான நீர்த்துறை (தீர்த்தம்);; sacred bathing ghat (அபி.சிந்);. மறுவ. படித்துறை

காலாட்படை	காலாட்படை kālāṭpaṭai, பெ.(n.) தரைப்படை, infantry. [கால்+ஆள்+படை]
காலாண்டு	காலாண்டு kālāṇṭu, பெ.(n.) மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு முறை; quarter quarterly. ஒவ்வொரு காலாண்டிலும் தேர்வு நடக்கும். [கால்+ஆண்டு]
காலாதீதப்படல்	காலாதீதப்படல் kālātītappaṭal, தொ. பெ.(vbl.n.) காலமுறை தவறுதல்; time barred; barred by limitation of time; exceeding in time (சா.அக.);. [காலம்+அதீதம்+படல்.]
காலாமீந்தர்	காலாமீந்தர் kālāmīntar, பெ.(n.) கரிக்கட்டை மரம்; black tree - Diospyros hirsuta (சா.அக.);.
காலாயம்	காலாயம் kālāyam, பெ.(n.) நீர்; water (சா.அக.);. [கால்வாய் + அம்]
காலிகவிப்புருதி	காலிகவிப்புருதி kālikavippuruti, பெ.(n.) நாள்பட்ட புண்கட்டி (இங்.வை.298);; chronic abscess (செ.அக.);. [காலம்→ காலிகம்+விப்புருதி.] காலிகவிப்புருதி gāligavippurudi, பெ.(n.) நாட்பட்ட புண் கட்டி; chronic abscess (இங்.வை.298);. த.வ. புற்றுக்கட்டி. [Skt.{}+vidradhi → த.காலிகவிப்புருதி.]
காலிசெய்-தல்	காலிசெய்-தல் kāliceytal, 1 செ.கு.வி.(v.i.) 1. குடியிருக்கும் வீடு, அறை முதலியவற்றை விட்டு வெளியேறுகை; இருக்கும் இடத்தை அல்லது இருக்கையை விட்டு நீங்கிப்போதல்; vacate house, room, etc. clear off; clear out. வாடகை கொடுக்கவில்லை என்று வீட்டைக் காலி செய்யச் சொன்னார். பேசிக்கொண்டே நிற்காதே, இடத்தைக் காலி செய். 2. பானை, குவளை முதலியவற்றில் உள்ள பொருள்களை இல்லாமல் செய்தல், இல்லாமல் ஆக்குதல்; empty a container etc., of its contents. கலயத்தில் இருந்த கள் முழுவதையும் காலி செய்துவிட்டான். 3. ஒன்றைத் தீர்த்தல்; செலவழித்தல்; spend; finish. ஒரேநாளில் பணத்தையெல்லாம் காலி செய்துவிட்டான். [காலி+செய்-தல்.]

காலிதம்	காலிதம் kālitam, பெ.(n.) படிகாரம்; alum (சா.அக.);.
காலியா-தல்	காலியா-தல் kāliyātal, 6 செ.கு.வி.(v.i.) வீடு, பதவி முதலியன ஒருவரும் இன்றி ஒழிந்திருக்கை; to become vacant, as a situation, a house (செ.அக.);. [U. Khali→த. காலி]
காலிலிப்பிண்டம்	காலிலிப்பிண்டம் kālilippiṇṭam, பெ.(n.) கால் அல்லது பாதம் இல்லாமலும் உறுப்புகள் கேடானதுமான கருப்பிண்டம்; a monster foetus without the lower limbs or feet Apeduous fetus; Apus(சா.அக.);. [கால்+இலி+பிண்டம்]
காலிறங்கு-தல்	காலிறங்கு-தல் kāliṟaṅkutal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. வாயு இறங்குதல்; descent of wind causing inflammation as in scrotum. 2. யானைக்கால் உண்டாதல்; development of elephantiasis of the leg. 3. காலில் இருந்து கெட்ட நீர் இறங்குதல்; accumulation of morbid fluid in the tissues of the leg; edema of the leg (சா.அக.);. [கால்+இறங்கு-தல்.]
காலிறுதி	காலிறுதி kāliṟuti, பெ.(n.) விளையாட்டுப் போட்டியில் அரை இறுதி ஆட்டத்திற்குத் தகுதி பெற விளையாடும் ஆட்டம், quarter final. [கால்+இறுதி]
காலீயகம்	காலீயகம் kālīyakam, பெ.(n.) மரமஞ்சள்; tree turmeric - Coscinium fenestratum (சா.அக.);.
காலுதறுவாதம்	காலுதறுவாதம் kālutaṟuvātam, பெ.(n.) காலூன்றுவாதம் பார்க்க; see kalooruvādam (சா.அக.);. [கால்+உதறு+வாதம்]
காலுறை	காலுறை kāluṟai, பெ.(n.) பாதத்திலிருந்து முழங்காலுக்குச் சற்றுக் கீழ்வரை இறுக்க மாக அணியப்படும், நூலால் பின்னப்பட்ட இரட்டை உறை; pair of socks; stockings. [கால்+உறை]

காலூறல்	காலூறல் kālūṟal, பெ.(n.) 1. வெள்ளை நோயினால் உள்ளங் காலில் ஏற்படும் தினவு, itching of the sole from venereal causes. 2. பயணச் செலவை (பிரயாணம்); முன்னிட்டு உள்ளங் காலில் ஏற்படும் அரிப்பு: an itching causally felt in the sole as a sign of impending journey (சா.அக.);. [கால்+ஊறல்.]
காலூறு-தல்	காலூறு-தல் kālūṟutal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. பயணக் குறியாகக் காலில் தினவுண்டாதல்; to feel an itching sensation in feet, as foreboding an impending journey. 2. ஓடியாடப் பிள்ளைகள் விருப்பப்படல்; to be impatient, restless to walk, run or move about, as a child (செ.அக.);. மறுவ. கால்மரப்பு [கால் + ஊறு-தல்.]
காலூன்றல்	காலூன்றல் kālūṉṟal, தொ.பெ.(vbl.n.) காலைப் பதிய வைத்தல், setting one's foot firmly on the ground (சா.அக.);. [கால்+ஊன்றல்.]
காலெரிச்சல்	காலெரிச்சல் kālericcal, பெ.(n.) காலெரிவு பார்க்க; see kalerivu, (சா.அக.);. [கால்+எரிச்சல்]
காலெரிவு	காலெரிவு kālerivu, பெ.(n.) காய்ச்சலாலும் பித்த மிகுதியாலும் ஏற்படும் பாத எரிச்சல், burning sensation of the sole arising from biliousness or excessive secretion of bile or due to excessive fever (சா.அக.);. [கால்+எரிவு]
காலெலும்பு	காலெலும்பு kālelumpu, பெ.(n.) தொடையில் இருந்து பாதம் வரை உள்ள பல எலும்புகள்; the bones in each of the limbs from the thigh to the foot. [கால்+எலும்பு] பல எலும்புகளாவன:- 1, சரவென்பு; the outer and lesser bone of the leg - Fibula. 2. தொடை எலும்பு; thigh-bone_Femur, 3. நளகம்; shin-bone-Tibia. 4. பாதஎலும்பு; bones of the feet. 5. முழந்தாட் சில்; knee-cap - Patella (சா.அக.);.

காலேயநாளம்	காலேயநாளம் kālēyanāḷam, பெ.(n.) ஈரல் இருக்கும் நாடி; the vein in the liver - Hepaticvein(சா.அக.);. [காலேய+நாளம்]
காலைக்கலவி	காலைக்கலவி kālaikkalavi, பெ.(n.) காலை நேரத்தில் செய்யும் புணர்ச்சி, sexual intercourse indulged early in the morning (சா.அக.);. [காலை+கலவி]
காலைக்கறி	காலைக்கறி kālaikkaṟi, பெ.(n.) காலையில் கொள்ளும் உணவுக் கறி வகைகள்; vegetables prescribed to be taken as diet in the mornings as distinguished from ira-k-kasi (சா.அக);. [காலை+கறி]
காலைக்குடியன்	காலைக்குடியன் kālaikkuṭiyaṉ, பெ.(n.) விடியற்காலையில் வெறும் வயிற்றில் கள், சாராயம் இவைகளைக் குடிப்பவன்; one who addicted to drink toddy, liquor etc. early in the morning in empty stomach (சா.அக.);. [காலை+குடியன்.]
காலைக்கோட்டிவி காரம்	காலைக்கோட்டிவிகாரம் kālaikāṭṭivikāram, பெ. (n.) நரம்புமண்டிலம் ஆறனுள் ஒன்று (ஆறாதாரத்தில் ஒன்று);, one of the six nerve-centres in the human body. இது அறிவிற்கு எட்டாத இடம். இது வயிற்றுக்கு மேலுள்ள நெஞ்சகத்தில் முக்கோண வடிவாய் 12 இதழ்களுடையனவாய்த் தோன்றும் (சா.அக.);.
காலைப்பிடி-த்தல்	காலைப்பிடி-த்தல் kālaippiṭittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) உதவியை எப்படியும் பெற்றுவிட வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் மனதை இளகச் செய்யும் அளவுக்குக் கெஞ்சுதல்; மிகவும் பணிந்து வேண்டுதல்; go down on one's knees for favour; cringe. உதவி வேண்டுமானால் காலைப்பிடிக்கவும் தயாராக இருப்பான். [காலை+பி-த்தல்]
காலைப்புசிப்பு	காலைப்புசிப்பு kālaippucippu, பெ.(n.) 1. காலை உணவு; morning food; break fast 2. காலையிற் கொள்ளும் பதவுணா: morning diet taken by patients (சா.அக.);. [காலை.+புசிப்பு]
காலைப்போசனம்	காலைப்போசனம் kālaippōcaṉam, பெ. (n.) காலைப்புசிப்பு பார்க்க; see kalai-p-pusippu,/(சா.அக.);. [காலை+போசனம்]

காலைமூத்திரம்	காலைமூத்திரம் kālaimūttiram, பெ.(n.) உணவினால் வேறுபடாமல், தூங்கி எழுந்த வுடன் வெளிப்படும் சிறுநீர்; urine passed after a night's rest and so not influenced by food or drink - Urinasanguinis (சா.அக.);. [காலை+மூத்திரம்]
காலைவாரு-தல்	காலைவாரு-தல் kālaivārutal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) தனக்குச் சார்பா (சாதகமா);க இருக்கும் என்று நினைத்திருக்கையில் ஏமாற்றும் முறையில் அமைந்து விடுதல்; கை விடுதல்; let down; pull the rug from under one's feet. பல இலக்கம் செலவில் தொடங்கிய தொழில் அவரைக் காலை வாரி விட்டது. [காலை+வாரு-தல்.]
காலொட்டல்	காலொட்டல் kāloṭṭal, பெ.(n.) 1. பொய்க்கால்; false leg. 2. பொய்க்கால் சேர்த்தல்; attaching a false leg. 3.கால் சுடுதல்; burning of the feet (சா.அக.);. [கால்+ஒட்டல்.]
காலோசிதம்	காலோசிதம் kālōcitam, பெ.(n.) காலத்திற்கு ஏற்றது; that which is suited to time as clothing, food etc. (சா.அக.);. [கால்+ஒசிதம்]
காலோட்டு-தல்	காலோட்டு-தல் kālōṭṭutal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) மூச்சு வரும்படி செய்தல்; inducing artificial respiration (சா.அக.);. [கால்+ஒட்டு-தல்.]
காலோட்டுவாதம்	காலோட்டுவாதம் kālōṭṭuvātam, பெ.(n.) மூச்சு தினரும்படி செய்யும் இழுப்பு நோய், rheumatism marked by difficulty of respiration (சா.அக.);. [கால்+ஒட்டு+ skt. வாதம்]
காலோடுகழி-தல்	காலோடுகழி-தல் kālōṭukaḻital, 4 செ.கு.வி. (v.i.) அடக்க முடியாமல் காலில் படும்படி நின்றபடியே மலங்கழித்தல்; purging even before one has time to squat being urged wih troublesome pertina city (சா.அக.);. [காலோடு+கழி-தல்.]
காலோத்திரம்	காலோத்திரம் kālōttiram, பெ.(n.) உலோத்திர மரப் பட்டை; lodhra bark (சா.அக.);.
காவடியெடு-த்தல்	காவடியெடு-த்தல் kāvaṭiyeṭuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) உயர் நிலையில் உள்ள ஒருவரைப் பார்ப்பதற்காகப் பலமுறை போக நேரிடுதல்; make repeated calls at someons's place. அமைச்சரைப் பார்க்க எத்தனை முறை காவடியெடுக்க வேண்டி யிருக்கிறது. [காவடி+எடு-த்தல்.]

காவல்துறை	காவல்துறை kāvalturai, பெ.(n.) சட்டம் ஒழுங்கை நிலை நாட்டுவதற்காக அரசு ஏற்படுத்தியுள்ள அமைப்பு: the police department [காவல் + துறை]
காவல்தெய்வம்	காவல்தெய்வம் kāvalteyvam, பெ.(n.) எல்லைப்புறத்திலிருந்து ஊரைக் காத்துவரும் தெய்வம்; deity guarding the village. [காவல் + தெய்வம்]
காவல்நிலையம்	காவல்நிலையம் kāvalnilaiyam, பெ.(n.) சட்டம் ஒழுங்கை நிலைநாட்டுவதற்காக ஒரு ஊரில் அல்லது நகரத்தின் பல பிரிவுகளில் இருக்கும் காவலர்கள் பணிபுரியும் அலுவலகம்; police station. [காவல்+நிலையம்]
காவலர்	காவலர் kāvalar, பெ.(n.) 1. சட்டம் ஒழுங்கை நிலை நிறுத்தும் அரசுப் பணியாளர்; policeman. 2. காவலாளி; security guard. வனத்துறையில் காவலர் வேலைக்கு ஆள் எடுக்கிறார்கள். [காவல்→அகாவலர்]
காவலில்வை-த்தல்	காவலில்வை-த்தல் kāvalilvaittal, 4 செ.கு.வி. keep under detention; keep in gool. குற்றம் சாட்டப்பட்டவரைப் பதினைந்துநாள் காவலில் வைக்க அறமன்றத் தலைவர் ஆணையிட்டார். [காவலில்+வை-த்தல்.]
காவளை	காவளை kāvaḷai, பெ.(n.) 1பேய்த்தும்பை, Devil leuces-Leucaslinifolia. 2 தைவேளை; five leaved cleome-Cleomepentaphylla alias Galaga maxima. 3. பூண்டின் இறுதிப்பெயர்; plant's second term. 4.காவளைச் சுக்கான்; see kavalai-c-cukkan, (சா.அக.);. [காவாளை-காவளை] [P]
காவளைச்சுக்கான்	காவளைச்சுக்கான் kāvaḷaiccukkāṉ, பெ.(n.) கருஞ்சுக்கான்; black lime stone (சா.அக.);. [காவளை+சுக்கான்.]

காவற்கட்டு	காவற்கட்டு kāvaṟkaṭṭu, பெ.(n.) 1. காவல் செய்வதற்குரிய கட்டுப்பாடு; custom regulating village-watch. 2.காவலாளர்க்கு ஊதியமாகப் பணத்திற்குப் பதிலாகக் கதிரைக்கட்டாகக் கொடுக்கும் முற்றுட்டு (மானியம்);; bundle of paddy sheaves given to watchmen as dues (செ.அக.);. [காவல்+கட்டு]
காவற்கட்டை	காவற்கட்டை kāvaṟkaṭṭai, பெ.(n.) 1. மகவு ஈன்ற பெண்டிர்க்குக் காவலாக எரிக்கப்படும் விறகுக் கட்டை; a log of wood kept burning to ward off the female demon korri from a woman in child birth. 2. காவலுக்காகக் குடிசையின் பக்கத்து வைத்து எரிக்கும் விறகு; clump of wood kept burning throughout the night near a patrol-hut (செ.அக.);. [காவல்+கட்டை]
காவற்கடவுள்	காவற்கடவுள் kāvaṟkaṭavuḷ, பெ.(n.) திருமால்; Višṇu, as preserver of the world (செ.அக.);. [காவல்+கடவுள்.]
காவற்கணிகை	காவற்கணிகை kāvaṟkaṇikai, பெ.(n.) பழங்காலத்தில் இருந்த ஆடற்குலப் பெண் (களத்தாடுங் கூத்தி); (சிலப்.5:50);; a class of dancing-girls (செ.அக.);. [காவற்-கணிகை]
காவற்கப்பல்	காவற்கப்பல் kāvaṟkappal, பெ.(n.) காவல் வேலை செய்யுங் கப்பல்; guard-ship, reconnoitering vessel (செ.அக.);. [காவல்+கப்பல்.]
காவற்கலி	காவற்கலி kāvaṟkali, பெ.(n.) வாழை (மலை);; plantain (செ.அக.);.
காவற்காடு	காவற்காடு kāvaṟkāṭu, பெ. (n.) 1. பழங்காலத்தில் கோட்டையைச் சுற்றிலும் பாதுகாப்பின் பொருட்டு வளர்க்கப்படும் காடு jungle or forest serving as defence. 2.அரசங்காத்தினரால் பாதுகாக்கப்படுங் காடு; reserved forest (செ.அக.);. [காவல்+காடு]
காவற்குலிகம்	காவற்குலிகம் kāvaṟkulikam, பெ.(n.) 1. திப்பிலி; long-pepper- Piper longum. 2. நாவல்மரம், jaumoon tree - Eugenia jambolana (சா.அக..);. [காவல்+குலிகம்]

காவற்கூடம்	காவற்கூடம் kāvaṟāṭam, பெ.(n.) சிறைச்சாலை; prison house (செ.அக.);. [காவல் + கூடம்] காவற்கூடம் kāvaṟāṭam, பெ.(n.) காத்து நிற்கும் அறை; watch house. [காவல்+கூடம்]
காவற்கூடு	காவற்கூடு kāvaṟāṭu, பெ.(n.) காவலாளர் தங்கும் இடம் sentry box(செ.அக.);. [காவல்+கூடு]
காவற்சாலை	காவற்சாலை kāvaṟcālai, பெ. (n.) காவற்கூடம் பார்க்க; see kavar-kudam. "வலிதிற் காவற் சாலையிலாக்கினார்கள்" (திருவாதபு:திருப்பெருந்19);(செஅக);. [காவல்+சாலை]
காவற்சோலை	காவற்சோலை kāvaṟcōlai, பெ.(n.) அரசர் முதலியோர் விளையாடுவதற்குரிய பூஞ் சோலை (சிலப்.14:127, உரை);; royal park or grove, as guarded (செ.அக.);. [காவல் + சோலை.]
காவற்படை	காவற்படை kāvaṟpaṭai, பெ. (n.) மெய் காவல்படை (யாழ்.அக.);; body-guard, [காவல்+படை]
காவற்பிரிவு	காவற்பிரிவு kāvaṟpirivu, பெ.(n) தலைவன் நாடு காவற்பொருட்டுத் தலைவியைப் பிரியும் பிரிவு (திருக்கோ.312, தலைப்பு);; major theme which describes the husband's parting from his wife to defend his country (செ.அக.);. [காவல்+பிரிவு]
காவற்புரி	காவற்புரி kāvaṟpuri, பெ.(n.) 1. வயலில் பயிர்களுக்குக் காவலாக வைக்கோலால் செய்து வைக்கப்படும் பாவை; scare-crow made of twisted or plaited straw. 2. அறுவடைக்குப்பின், நெற்குவியலின் மேல் பேய், பூதம் போன்றவை அணுகாமல் தடுக்க இடும் வைக்கோற் பழுதை straw rope thrown over a heap of grain in a field to protect it from demons (செ.அக.);. மறுவ சோளக்காட்டுப் பொம்மை [காவல்+புரி]

காவற்பெண்	காவற்பெண் kāvaṟpeṇ, பெ.(n.) வளர்ப்புத் தாய் அல்லது செவிலி; nurse (சா.அக.);. [காவல்+பெண்]
காவற்பெண்டு	காவற்பெண்டு kāvaṟpeṇṭu, பெ.(n.) 1. கடைக்கழகக்காலத் தலைவியைச் சிறுவயது முதல் வளர்க்கும் மாற்றாந்தாய் (செவிலித் தாய்); (சிலப்.29, காவற்பெண்டு சொல்.);, nurse 2. கழகக் காலத்தில் வாழ்ந்த பெண்பாற் புலவருள் ஒருவர் (புறநா.86);, an ancient poetess, author of a poem in purananüru (செ.அக);. [காவல் + பெண்டு]
காவற்பேறு	காவற்பேறு kāvaṟpēṟu, பெ.(n.) ஊர்க் காவலுக்காகக் கொடுக்கும் வரி (M.E.R. 262 of 1925);; cess collected for paying the village-watchmen (செ.அக.);. [காவல்+பேறு.]
காவற்றண்டனை	காவற்றண்டனை kāvaṟṟaṇṭaṉai, பெ.(n.) சிறையிலிடுந் தண்டனை; sentence of imprisonment (செ.அக.);. [காவல்+தண்டனை.]
காவற்றலம்	காவற்றலம் kāvaṟṟalam, பெ.(n.) சிறைச்சாலை, prison, gaol (செ.அக.);. [காவல்+தலம்.]
காவற்றெய்வதம்	காவற்றெய்வதம் kāvaṟṟeyvatam, பெ.(n.) காக்குந் தெய்வம்; tutelary deity. "காவற்றெய்வதங் கண்டுவந் தெய்தி" (மணிமே.25:159); (செ.அக);. [காவல்+தெய்வதம்]
காவன்முல்லைப்பூதனார்	காவன்முல்லைப்பூதனார் kāvaṉmullaippūtaṉār, பெ.(n) கழகக் காலப் புலவர்களில் ஒருவர்; the poet who belonged to the ancient safgam period. [காவல்+முல்லை+பூதன்+ஆர்] இவரது இயற்பெயர் பூதன். காவன்முல்லை, புறத்திணைக்குட்பட்ட ஒரு துறை. அத்துறையைப் பாடினமையால் காவன்முல்லைப் பூதனார் என்று அழைக்கப்பட்டார்.
காவனை	காவனை kāvaṉai, பெ.(n.) காட்டு மல்லிகை; wild jasmine - Jasminum angustifolium (சா.அக.);.

காவாங்கரை	காவாங்கரை kāvāṅkarai, பெ.(n.) வாய்க்காற்கரை; bank of a channel (செ.அக.);. [கால்+வாய் + கரை.]
காவாடுபுல்	காவாடுபுல் kāvāṭupul, பெ.(n.) ஒரு வகைப்புல்; a kind of unknown grass (சா.அக.);. [கவடு – காவாடு+புல்]
காவாய்	காவாய் kāvāy, பெ.(n.) ஒருவகைப்புல்; a kind of grass (செ.அக.);. [கவை-காவாய்]
காவாளி	காவாளி kāvāḷi, பெ.(n.) காவாளை (மலை.); பார்க்க; see kāvāsa (செ.அக.);.
காவிகா	காவிகா kāvikā, பெ.(n.) கருப்புத்தினை, black millet ortalian millet - Panicum indicum (சா.அக.);.
காவிடோல்	காவிடோல் kāviṭōl, பெ.(n.) காவிப் பருவான் பார்க்க; see kävi p-paruvām (செ.அக.);.
காவிப்பருவான்	காவிப்பருவான் kāvipparuvāṉ, பெ.(n.) கப்பலின் தலைப் பாய்மரம்; topsail-yard (செ.அக.);. [காவி+பருவான்.]
காவிப்பல்	காவிப்பல் kāvippal, பெ.(n.) 1. காவி நிறம் அடைந்த பற்கள்; red soiled teeth. 2. ஊத்தை படிந்த பல்; filthy teeth (சா.அக.);. [காவி+பல்.]
காவிமாலை	காவிமாலை kāvimālai, பெ.(n.) கலவியை விரும்பிய தலைவன் தலைவிக்கு அனுப்பும் மாலை (யாழ்.அக.);; garland sent by a lover to his beloved, soliciting her favour (செ.அக.);. [காவி+மாலை.]

காவியகுணம்	காவியகுணம் kāviyakuṇam, பெ.(n.) செய்யுட் குணம் (தண்டி);; merits of poetic composition. செய்யுட் குணங்களாவன: செறிவு, தெளிவு, சமநிலை, இன்பம், ஒழுகிசை, உதாரம், உய்த்தலில் பொருண்மை, காந்தம், வலி, சமாதி (செ.அக.);.
காவியா	காவியா kāviyā, பெ.(n.) காவியாக்கட்டை பார்க்க; see kāvīyā-k-kattai(செ.அக.);.
காவியாக்கட்டை	காவியாக்கட்டை kāviyākkaṭṭai, பெ.(n.) நங்கூரக் கட்டை; wooden beam of an anchor (செ.அக.);. [காவி→அகாவியா+கட்டை] [P]
காவிரிக்கரைகண்டசோழன்	காவிரிக்கரைகண்டசோழன் kāvirikkaraikaṇṭacōl̠n̠, பெ.(n.) காவிரி ஆற்றுக்குக் கரை கட்டிய சோழன்; a king who built the dam river käviri இம்மன்னன் தன் சிற்றரசர்களுக்குக் காவிரிக்கரையைப் பகுத்தளித்து கரை கட்டும்படி. பணித்தான். அதில் பிரதாபருத்திரன் என்னும் மூன்று கண்களை உடையவன் மட்டும் தன் பங்கைக் கட்டாது இருந்தான். அதைக் கண்ட சோழன் அவன் உருவத்தைப் படத்தில் கண்டு சிவனைப் போல் இவனுக்கும் மூன்று கண்களா என ஒரு கண்ணைக் குத்த, அவனின் கண் மறைந்தது. பிரதாபருத்திரனும் தன் பங்கைக் கட்டி முடித்தான் (அபி.சிந்);. [காவிரி-கரை+கண்ட+சோழன்]
காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக்கண்ணன்	காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக்கண்ணன் kāvirippūmpaṭṭin̠attukkaṇṇan̠, பெ.(n.) கடைக் கழகம் மருவிய புலவன்: the poet who belonged to last ancient Šañgam (அபி.சிந்);. [காவிரி+பூம்பட்டினத்து+கண்ணன்.]
காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக்கந்தாத்தனார்	காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக்கந்தாத்தனார் kāvirippūmpaṭṭin̠attukkantāttan̠ār, பெ.(n.) கடைக் கழகம் மருவிய புலவர்களில் ஒருவர்; one of the poet who belonged to the lastancient Šañgam (அபி.சிந்.);.
காவிரிப்பூம்பட்டினத்துச்செங்கண்ணனார்	காவிரிப்பூம்பட்டினத்துச்செங்கண்ணனார் kāvirippūmpaṭṭin̠attucceṅkaṇṇan̠ār, பெ.(n.) கழகக் காலப் புலவர்; the poet who belonged to the ancient Šargam period (அபி.சிந்.);.

காவிரிப்பூம்பட்டணத்துச்சேந்தன்கண்ணனார்	காவிரிப்பூம்பட்டணத்துச்சேந்தன்கண்ணனார் kāvirippūmpaṭṭaṇattuccēntaṉkaṇṇaṉār, பெ.(n.) கடைக்கழகம் மருவிய புலவர்களில் ஒருவர்; one of the poet who belonged to the ancient Šangam period. இவரது ஊர் சோழ நாட்டுக் காவிரிப் பூம்பட்டினம். கண்ணன் பெயருடையார் வேறிருத்தலின் இவர் சேந்தன் கண்ணன் எனப்பட்டனர் போலும் (அபி.சிந்);. [காவிரி+பூம்பட்டினத்து+செம்மை+கண்ணனார்.]
காவீகம்	காவீகம் kāvīkam, பெ.(n.) சேங்கொட்டை, dhoby's nut - Semecarpus anacordium (சா.அக.);.
காவீயகம்	காவீயகம் kāvīyakam, பெ.(n.) மரமஞ்சள்; tree-turmeric - Coscinium fenestratum (சா.அக.);. [காவி+அகம்]
காவு	காவு kāvu, பெ.(n.) 1.ஒரு மந்திர மை; a black magic paint; colllyrium. 2.பீதரோகணி; Himalayan plant used for diseases of the eye (சா.அக.);. [கரு-கா-காவு]
காவுகொடு-த்தல்	காவுகொடு-த்தல் kāvukoṭuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) காளி முதலிய தெய்வங்களுக்கு உயிரைக் காணிக்கையாகக் கொடுத்தல்; offer animal, human sacrifice. காளிக்கு ஆடு வெட்டிக் காவு கொடுத்தார்கள். எத்தனையோ உயிர்கள் இந்தப் போராட் டத்தில் காவு கொடுக்கப்பட்டிருக்கும்! [காவு+கொடு-த்தல்.]
காவுகொள்-தல்	காவுகொள்-தல் kāvukoḷtal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) உயிரைக் காணிக்கையாக ஏற்றல்; accept or take animal, human sacrifice. குழந்தையின் உயிருக்காகத்தாயின் உயிரை தெய்வம் காவு கேட்பதா? [காவு + கொள்-தல்.]
காவூமி	காவூமி kāvūmi, பெ.(n.) காவு பார்க்க see kāvu (சா.அக.);. [கா + ஊமி]
காவெட்டு	காவெட்டு kāveṭṭu, பெ.(n.) பழுக்கத் தொடங்கியிருக்கும் காய்; the state before becoming fruit; unripe. surswypúupuh காவெட்டாகப் பார்த்து வாங்கி வா. (காய்சவாட்டு); மறுவ. செங்காய்

காவேளை	காவேளை kāvēḷai, பெ.(n.) 1. தைவேளை, five-leaved cleome, cleome pentaphylla alias Galaga maxima. 2. பூண்டின் இறுதிப் பெயர்; plant's second term (சா.அக.);. [கா+வேளை.]
காழ்கொள்ளு-தல்	காழ்கொள்ளு-தல் kāḻkoḷḷutal, 16 செ.கு.வி. (v.i.) 1. முதிர்ச்சி அடைதல்; maturing. 2. வயிரம் பாய்தல்; formation of core inside a tree (சா.அக.);. [காழ்+கொள்ளல்.]
காழியன்	காழியன்1 kāḻiyaṉ, பெ.(n.) வண்ணான்; washerman, dhoby. "காழியர் கவ்வைப் பரப்பின் வெவ்வுவர்ப்பொழிய"(அகநா.89, 7); (செ.அக.); [காழ்-காழியன்.] காழியன்2 kāḻiyaṉ, பெ.(n.) 1. பிட்டு விற்கும் வாணிகன் (மணிமே.28, 32);; dealer in the rice preparation pittu. 2. உப்பு வாணிகன் (சூடா);; salt vendor. [காழ்-காழியன்.]
காழுன்றுகடிகை	காழுன்றுகடிகை kāḻuṉṟukaṭikai, பெ.(n.) 1. குத்துக்கோல்; military machine fitted with spears. "கானப்படமுங் காமூன்று கடிகையும்" (சிலப்.14, 173);. 2. கூடாரம் (சிலப்.14, 173, அரும்.);; tent (செ.அக.);. [காழ்+ஊன்று+கடிகை]
காளகண்டகி	காளகண்டகி kāḷakaṇṭaki, பெ.(n.) நீலிப்பூடு; dog-bite shrub; dyers indigo - Indigofera tinctoria alias Lemarginate (சா.அக.);. [காளம்+கண்டகி]
காளகண்டசுரம்	காளகண்டசுரம் kāḷakaṇṭacuram, பெ.(n.) 1. கழுத்தைக் கருமையாகச் செய்யும் ஒரு காய்ச்சல்; a fever marked by dark colouration of the neck. 2. மண்ணீரல் வீங்கியதால், வரும் காய்ச்சல்; fever marked by enlargement of the spleen (சா.அக.);. [காளம்+கண்டம்+சுரம்]
காளகர்ணிமுத்திரை	காளகர்ணிமுத்திரை kāḷakarṇimuttirai, பெ.(n.) நாட்டிய முத்திரை வகை (சைவ.வி.19);; a hand-pose in worship (செ.அக.);.
காளக்கடவுள்	காளக்கடவுள் kāḷakkaṭavuḷ, பெ.(n.) சிவன்; God of Śiva (சி.பெய.);. [காளம்+கடவுள்.]

காளங்கன்று	காளங்கன்று kāḷaṅkaṉṟu, பெ.(n) காளைக் கன்று; bull-calf, very young steer (செ.அக.);. [காளை+கன்று.]
காளச்சீலை	காளச்சீலை kāḷaccīlai, பெ.(n.) விடரியம் (வைடூரியம்);; a variety of chalcedony, cat's eye (சா.அக.);. [காளம்+சிலை.]
காளசீகம்	காளசீகம் kāḷacīkam, பெ.(n.) மரவகை; strychnine tree-Strychnos nux-vomica (சா.அக.);.
காளபதம்	காளபதம் kāḷapatam, பெ.(n) புறாவகை (திவா.);; blue rock-pigeon (செ.அக.);. [காளம்+பதம்]
காளபிருட்டம்	காளபிருட்டம் kāḷapiruṭṭam, பெ.(n) கன்னன் (கர்னன்); வில்; bow of karman(அபி.சிந்);.
காளமேகநாராயணசிந்தூரம்	காளமேகநாராயணசிந்தூரம் kāḷamēkanārāyaṇacinram, பெ.(n.) ஒருவகைச் செந்தூரம்; a dark reddish metallic oxide (சா.அக.);. [காளமேகம்+Skt. நாராயணசிந்துரம்]
காளமேடிகை	காளமேடிகை kāḷamēṭikai, பெ.(n.) 1. மஞ்சிட்டை manjeet 2. கருஞ்சிவதை a kind of Indian jalap (செ.அக.);.
காளவனம்	காளவனம்1 kāḷavaṉam, பெ.(n) சுடுகாடு (சூடா.);; burning-ground (செ.அக.);, [காளம்+வனம்] காளவனம்2 kāḷavaṉam, பெ.(n.) 1. உஞ்சை நகரின் புறத்தே உள்ள காடு; the forest in out of city. 2. உதயணன் மேல் மிக்க அன்புடைய இலாமயன் என்பவன் இருந்த காடு; a forest (அபி.சிந்);.

காளவாசல்	காளவாசல் kāḷavācal, பெ.(n.) சுண்ணாம்புக் காளவாய்; lime kin (சா.அக.);. [காள+வாசல்]
காளன்'	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;
காளன்	காளன்2 kāḷaṉ, பெ.(n.) 1. வீரபத்திரரின் பெயர்களுள் ஒன்று; one of the name to Virapatra. 2. சிவன் அணிந்திருந்த பாம்புகளில் ஒன்று; Siva's snake which he were as a ornament.
காளவுலை	காளவுலை kāḷavulai, பெ.(n.) மாழைகளை உருக்கும் உலைக்களம், சரவுலை; a fireplace where double bellows are used; a contrivance for a vehement fire for purposes of melting, Furnace (சா.அக.);.
காளாகிகம்	காளாகிகம் kāḷākikam, பெ.(n.) திருவாத்தி, holy mountain ebony - Bauhima komentosa (சா.அக.);.
காளாஞ்சகம்	காளாஞ்சகம் kāḷāñcakam, பெ.(n.) எண்பது வகை ஊதை (வாதம்); நோய்களுள் ஒன்று: one of the eighty kinds of rheumatism. [காளா+அஞ்சகம்] இந்நோய் கை கால் குடைச்சல் கண்டு நடக்க முடியாமல் காடு கட்டி முடமாக்கி, உடம்பு வெளுத்து மயக்கத்தை உண்டாக்கும் (சா.அக.);.
காளாம்பகி	காளாம்பகி kāḷāmpaki, பெ.(n.) பறவைப் பாம்பு (நாமதீப.);; a winged serpent (செ.அக.);.

காளாத்திரி	காளாத்திரி kāḷāttiri, பெ.(n.) பாம்பின் கீழ்வரிசை நச்சுப் பற்களில் ஒன்று; the second of the four fangs in the lower row of the teeth in a cobra (சா.அக.);. [காள+திரி]
காளாராத்திரி	காளாராத்திரி kāḷārāttiri, பெ. (n.) காளாத்திரி பார்க்க; see kālāttiri
காளாமுகி	காளாமுகி kāḷāmuki, பெ.(n.) கொடுமையான அச்சத்தை ஊட்டும் முகம் a form of monster-face(சா.அக.);. [காளா+முகி]
காளிக்காரம்	காளிக்காரம் kāḷikkāram, பெ.(n.) ஒரு நச்சுக் காரம்; a poisonous caustic (சா.அக.);. [காளி+காரம்]
காளிங்கமர்த்தனன்	காளிங்கமர்த்தனன் kāḷiṅkamarttaṉaṉ, பெ.(n.) காலிங்கனென்னும் பாம்பின் மீது பாதங்களை வைத்து ஆடித்துகைத்த கண்ணபிரான்; Krišna as dancing on the hood of the serpent Kaliyan (செ.அக.);. [காளிங்கன்+மர்த்தனன்.]
காளிங்கர்	காளிங்கர் kāḷiṅkar, பெ.(n.) திருக்குறளுக்கு உரை எழுதிய ஆசிரியர்களில் ஒருவர்; Kälifigar commentary on Thiru-k-kural.
காளிதேவர்	காளிதேவர் kāḷitēvar, பெ.(n.) வீர சிவனிய அடியவர்; devotee of Švā. [காளி+தேவர்] இவரிடம் சில மறையோர்கள் வந்து தாம் பிறப்பால் உயர்ந்தோர். மறை ஒத எமக்கே அதிகாரம் உண்டென்றனர். இதைக் கேட்ட இவர் தம்மிடம் இருந்த நாயை மறை ஓதுவிக்க மறையோர் வெட்கிச் சென்றனர் (அபி.சிந்:);.
காளிந்தம்	காளிந்தம்1 kāḷintam, பெ.(n.) ஒரு நறுமணப் பண்டம் (திவா.);; cardamom (செ.அக.);. காளிந்தம்2 kāḷintam, பெ.(n.) பாம்பு (அகநி);; snake (செ.அக.);.

காளிந்தாகிதம்	காளிந்தாகிதம் kāḷintākitam, பெ.(n.) தில்லை மரம்; tiger's milk spurge - Excoecaria agallocha (சா.அக.);.
காளிந்திமர்த்தனன்	காளிந்திமர்த்தனன் kāḷintimarttaṉaṉ, பெ.(n.) தனது கலப்பைக் கருவியால் யமுனையின் ஆணவத்தை அடக்கிய பலராமன்; Balarama, as having tormented the river Jumna by turning her course with his plough (செ.அக.);. [காளிந்தி+அமர்த்தனன்.]
காளிம்பன்	காளிம்பன் kāḷimpaṉ, பெ.(n.) தொண்டை நாட்டில் திருவேங்கடத்துக்கு அருகில் இருந்த ஒரு பெருந்தகை (பிரபு.);; a patron who lived near Tiru-véñgadam (அபி.சிந்);.
காளியண்ணப்புலவர்	காளியண்ணப்புலவர் kāḷiyaṇṇappulavar, பெ. (n.) திருச்செங்கோடெனும் சிவதலத்திற்கு அருகில் உள்ள மண்டகப்பாளி என்னும் ஊரில் இருந்தவரும் திருப்பூந்துறை புராணம் பாடியவருமான புலவர்; a poet authorTiruppünduraipuranam (அபி.சிந்.);. [காளி + அண்ணன்+புலவர்] இவர் குலத்தால் கருணிகர். திருச்செங்கோட்டுச் சிற்றம்பலக் கவிராயரின் மாணவர்.
காளிரம்	காளிரம் kāḷiram, பெ.(n.) மணித்தக்காளி, fox-grape - Solanum nigrum (சா.அக.);.
காளிராத்திரி	காளிராத்திரி kāḷirāttiri, பெ.(n.) காளா ராத்திரி பார்க்க; see kaliniyam (சா.அக.);.
காளினி	காளினி kāḷiṉi, பெ.(n.) காளினியம் பார்க்க; see kasiniyam (செ.அக.);.
காளினியம்	காளினியம் kāḷiṉiyam, பெ.(n.) கத்தரிச் செடிவகை (மலை.); (பதார்த்த.);; brinjal, egg-plant- Solanum melongena(செ.அக.);.
காற்கருணை	காற்கருணை kāṟkaruṇai, பெ.(n.) கருணைக் கிழங்கு; elephant yam - Typhonium orixense (சா.அக.);. [காரல்+கருணை.]

காற்கவசம்	காற்கவசம் kāṟkavacam, பெ.(n.) மிதியடி, செருப்பு (பதார்த்த:1457, தலைப்பு);; sandals (செ.அக.);. [கால்+கவசம்]
காற்கவசமிடு-தல்,	காற்கவசமிடு-தல், kāṟkavacamiṭutal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. காலுக்கு மேற்சோடு போடல்; wearing stockings as a protection against cold. 2. செருப்புப் போடுதல்; wearing shoes (ச.அக);. [கால்+கவசம் + இடு-தல்.]
காற்காய்ப்பு	காற்காய்ப்பு kāṟkāyppu, பெ.(n.) உள்ளங் கால் அல்லது பாதத்தின் வேறு இடங்களில் தோல் உராய்தலினால் ஏற்படும் காய்த் தடிப்பு; callousness of the skin of the sole or the skin of other part of the foot (சா.அக.);. [கால்+காய்ப்பு]
காற்குளசு	காற்குளசு kāṟkuḷacu, பெ.(n.) 1. பாதத்தின் உள்ளே அசையும் எலும்புகளின் கூட்டம்; the inward juncture of the moveable bones in the feet. 2.கணைக்காற் பொருத்து; the in-step proper with its 7 bones - Tarsus (சா.அக.);. [கால்+குளசு]
காற்குளசெலும்பு	காற்குளசெலும்பு kāṟkuḷacelumpu, பெ.(n.) பாதத்தின் உட்பக்கமுள்ள அசையும் எலும்புகள் அதாவது புறங்காலெலும்பு; bones of the in-step; the middle of the foot or part between the toes and the ankle - Meta tarsus (சா.அக.);. [கால்+குளசு+எலும்பு]
காற்கோடகி	காற்கோடகி kāṟāṭaki, பெ.(n.) கக்கரிக்காய், cucumber (சா.அக.);, [காற் + கோடகி]
காற்கோடல்	காற்கோடல் kāṟāṭal, பெ.(n.) படிகக்கல் அல்லது கடல் வண்ணக் கல்; beryl - Aquamarina. [கால்+கோடல்.] பச்சையாக இருக்கும் இக்கல் பாம்புக் கடியால் ஏற்பட்ட நஞ்சினைத் தீர்க்கும். இது வண்ணத்திலும், குணத்திலும், அமைப்பிலும் பைம்மணி (மரகதம்);யை ஒத்ததாய் இருந்தாலும் அதன் அளவிற்கு வண்ணமாய் இராது (சா.அக.);.
காற்சப்பைநழுகு-தல்	காற்சப்பைநழுகு-தல் kāṟcappainaḻukutal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) காற்சப்பை எலும்பு இடத்தை விட்டுப் பெயர்தல்; dislocation of the hipbone(சா.அக.);. [கால்+சப்பை+நழுகு-தல்]
காற்சிகம்	காற்சிகம் kāṟcikam, பெ.(n.) நாயுருவி; Indian burr - Achyranthes aspera (சா.அக.);.

காற்சிராய்	காற்சிராய் kāṟcirāy, பெ.(n.) காற்சட்டை, trousers. [கால்+சிராய்]
காற்சிலந்தி	காற்சிலந்தி kāṟcilanti, பெ.(n.) காலில் வரும் சிலந்திப் புண்; ulceration of the leg (சா.அக.);. [கால்+சிலந்தி]
காற்சீப்பு	காற்சீப்பு kāṟcīppu, பெ.(n.) இடுப்புச் சந்தெலும்பு hip bone (செ.அக.);. [கால்+சிப்பு]
காற்பாசம்	காற்பாசம் kāṟpācam, பெ.(n.) பருத்தி: Indian cotton plant (செ.அக.);.
காற்புற்று	காற்புற்று kāṟpuṟṟu, பெ.(n.) பாதம் வீங்கிப் பிறகு வெடித்துப்புரையுண்டாக்கும் ஒரு புற்று நோய்; a peculiar swelling of the foot in which the tubercles beneath the skin burst and leave sinuses (சா.அக.);. [கால்+புற்று.]
காற்றட்டி	காற்றட்டி kāṟṟaṭṭi, பெ.(n.) முட்டிக்கால் தட்டி: a knock-kneed person (சா.அக.);. [கால்+தட்டி]
காற்றறிவிக்கும்கருவி	காற்றறிவிக்கும்கருவி kāṟṟaṟivikkumkaruvi, பெ. (n.) காற்று அடிக்கின்ற திசையை அறிவிக்கும் கருவி; an instrument. [காற்று+அறிவிக்கும்+கருவி]

காற்றாட	காற்றாட kāṟṟāṭa, வி.அ. (adv.) காற்றுப்படும் படி; காற்றை நுகரும்படி; for an airing. கடற்கரைப் பக்கம் காற்றாடப் போய் வரமுடியவில்லை (உ.வ.);. மொட்டை மாடியில் காற்றாடப்படுத்துக் கிடந்தேன் (உ.வ.);. [காற்று+ஆட]
காற்றாடப்போடு-தல்	காற்றாடப்போடு-தல் kāṟṟāṭappōṭutal, செ.கு.வி.(v.i.) நிழலில் உலர்த்தல்; drying in the shade by exposing to the breeze (சா.அக.);. [காற்று+ஆட+போடு-]
காற்றாடமூலை	காற்றாடமூலை kāṟṟāṭamūlai, பெ.(n.) காற்று படாத ஒதுக்கிடம்; an ill-ventilated secluded place (சா.அக.);. [காற்று+ஆடா+மூலை.]
காற்றாடி	காற்றாடி kāṟṟāṭi, பெ.(n.) 1. ஒரு சட்டத்தின் மீது துணி அல்லது காகிதம் ஒட்டப்பட்டு வால் போன்ற நீளமான பகுதி சேர்க்கப்பட்டு நூலின் மூலமாகக் காற்றில் பறக்க விடப்படும் ஒரு விளையாட்டுப் பொருள்; பட்டம்; kite. 2. நறுக்கிய இரு ஒலைத் துண்டுகளை ஒன்றன் மீது ஒன்றாக வைத்து அதன் நடுப்பகுதியில் முள் போன்றவற்றால் குத்தி ஒரு குச்சியுடன் இணைத்துக் காற்றில் சுழலவிடும் சிறுவர் விளையாட்டுப் பொருள், ! a kind of pinwheel. 3. மின் விசிறி; electric fan. [காற்று+ஆ.]
காற்றாலை	காற்றாலை kāṟṟālai, பெ.(n.) காற்றின் இயக்கத்தைக் கொண்டு மின்சாரம் உருவாக்கம் செய்யவோ, இயந்திரங்கள் இயக்கவோ பயன்படும் அமைப்பு windmill. [P]
காற்றிமிர்	காற்றிமிர் kāṟṟimir, பெ.(n) 1. காலின் திமிர்; numbness of the leg. 2. மரத்துப்போன காலடி; numbness of the feet (சா.அக.);. [கால்+திமிர்]
காற்றிரு-த்தல்	காற்றிரு-த்தல் kāṟṟiruttal, 3 செ.கு.வி.(v.i.) காலின் எலும்பு நழுகலை அல்லது நரம்புப் பிசகைச் சரி செய்தல்; setting right the dislocated bone or the sprain (சா.அக.);. [கால்+திருத்து]

காற்றுகறுப்பு	காற்றுகறுப்பு kāṟṟukaṟuppu, பெ.(n.) பேய், பிசாசு முதலியவை; evil spirits. ஏதோ காற்றுகறுப்பு அடித்து விட்டதாக வேப்பிலை அடித்து மந்திரித்தார்கள். [காற்று+கறுப்பு]
காற்றுச்சிகிச்சை	காற்றுச்சிகிச்சை kāṟṟuccikiccai, பெ.(n.) காற்றைக் கொண்டு நோய்களைக் சரி செய்தல்; the therapeutic employment of air-Air-cure (சா.அக.);. [காற்று+சிகிச்சை]
காற்றுச்சேட்டை	காற்றுச்சேட்டை kāṟṟuccēṭṭai, பெ.(n.) பேய் பிசாசுகளினால் ஏற்படும் தீங்கு, mischief of evil spirits (சா.அக.);. [காற்று+சேட்டை]
காற்றுப்புகா	காற்றுப்புகா kāṟṟuppukā, பெ.எ.(adj.) காற்றுட் புகாத; impermeable to air; airtight(சா.அக.);. [காற்று+புகா]
காற்றுப்புகாபுட்டி	காற்றுப்புகாபுட்டி kāṟṟuppukāpuṭṭi, பெ. (n.) காற்று நுழையாதபடி தடையிட்ட குப்பி; air-tight corked bottle (சா.அக.);. [காற்று+புகா+புட்டி]
காற்றுப்புசி-த்தல்	காற்றுப்புசி-த்தல் kāṟṟuppucittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) காற்றை உணவாக உட்கொள்ளுதல்; living on air, eat to air. இதை ஒகி (யோகி);கள் செய்வார்கள் (சா.அக.);. [காற்று+புசி-]
காற்றுவாக்கில்	காற்றுவாக்கில் kāṟṟuvākkil, வி.அ.(adv.) நேரடியாகக் கேள்விப்படாமல் பிறர் சொல்லி அறிதல்; செவிவழிச் செய்தியாக அறிதல்; by word of mouth hearsay, அவனுக்கு வேலை போய் விட்டது என்பதை காற்றுவாக்கில் கேள்விப்பட்டேன் (உ.வ.);. [காற்று+வாக்கில்.]

காற்றுவாக்கு	காற்றுவாக்கு kāṟṟuvākku, பெ.(n.) 1. காற்றடிக்கும் திசை; direction of the wind. "காற்றுவாக்கிலே நின்று"(சீவக. 1568 உரை);. 2. காற்றுத் தோன்றும் பக்கம்; leeward, used when a Current Of offensive effluvia is conveyed by the wind, as from a passing fisherwoman. 3. அசட்டை; neglect of duty. 4. தற்செயல்; mere chance (செ.அக.);. [காற்று+வாக்கு.]
காற்றுவாங்கி	காற்றுவாங்கி kāṟṟuvāṅki, பெ.(n.) காற்றை வெளிப்படுத்தும் இயந்திரம் a machine of pumping the air out-Air-pump (சா.அக.);. [காற்று+வாங்கி]
காற்றுள்ள	காற்றுள்ள kāṟṟuḷḷa, பெ.எ.(adj.) காற்றடங்கிய, air(சா.அக.);. [காற்று+உள்ள.]
காறற்கருணை	காறற்கருணை kāṟaṟkaruṇai, பெ..(n.) கருணைக் கிழங்கு; elephant yam with a rancid taste - Typhonium orixense (சா.அக.);. [காறல்+கருணை.]
காறற்குறட்டை	காறற்குறட்டை kāṟaṟkuṟaṭṭai, பெ..(n.) சவரிக்கொடி; bitter-ground, round snake gourd - Trichosanthes palmate, [காறல்+குறட்டை] இதன் இலைகள் அரும்புள்ளன. பூக்கள் பெரிது, வெண்மை நிறமும் நாற்றமும் உள்ளவை. சிகப்பாக உருண்டை வடிவில் அரத்தியின் (ஆப்பிள்); பருமனில் இருக்கும். உலர்ந்தது கிச்சிலிப்பழம் நிறமுடையது. இதனுள் சதைப்பற்று ஆடும் கொடி கசக்காது. இதன் வேருக்கு நஞ்சுத் தன்மை உண்டு. இது ஆ நோய்களுக்குப் பயனுள்ளது (சா.அக.);.
காறன்தைலம்	காறன்தைலம் kāṟantailam, பெ.(n.) ஆளி விதை எண்ணெய்யும், சுண்ணாம்பு நீரும் சேர்ந்த எண்ணெய்; a liniment composed of linseed oil and lime-water - Carronoil(சா.அக.);. [காறல்+தைலம்]

காறாவெண்ணெய்	காறாவெண்ணெய் kāṟāveṇīey, பெ.(n.) கருமையான முலைக்காம்புடைய ஆவின் வெண்ணெய்; butter from the milk of black-nippled cow (சா.அக.);. [கார் + ஆ வெண்ணெய். காரான்-காறான் (கொ.வ.);]
காறித்துப்பு-தல்	காறித்துப்பு-தல் kāṟittupputal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வெறுப்பை வெளிப்படுத்தும் வகையில் வாயில் உள்ள எச்சிலைத் துப்புதல்; spit out of rancour. அவனெல்லாம் ஒரு மனிதனா? என்று கூறிவிட்டுக் காறித்துப்பினார். [காறி+துப்பு-தல்.]
காறுபாறாயிரு-த்தல்	காறுபாறாயிரு-த்தல் kāṟupāṟāyiruttal, 2செ.கு.வி. (v.i.) விழிப்பாயிருத்தல்; to keep a strict eye, as upon a person (செ.அக.);. [காறு+பாறா+இருத்தல்.]
காறுபாறுபடி-த்தல்	காறுபாறுபடி-த்தல் kāṟupāṟupaṭittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) ஒரு செயலைச் செய்வதற் குரிய ஆளுமைப்பண்பைப் பழகுதல்; to learn how to manage business (செ.அக.);. [காறு-மாறு+படி-.]
கான்புலி	கான்புலி kāṉpuli, பெ.(n.) காட்டுப்பூனை (பிங்.);; wild cat(செ.அக.);. [கான்+பூனை]
கான்மிகம்	கான்மிகம் kāṉmikam, பெ.(n.) கான்மியம் பார்க்க; see kanmiyam (செ.அக.);. கான்மிகம் gāṉmigam, பெ.(n.) கான்மியம் பார்க்க (சி.சி.2:39, சிவாக்.);;see {}. [Skt.{} → த.கான்மிகம்.]
கான்மியம்	கான்மியம் kāṉmiyam, பெ.(n) மும்மலத்துள் ஒன்றாய் ஏதிலியாய் (அநாதை); உள்ள கன்மலம் (சிசி2, 39, ஞானப்);; (sava); one of the three eternal obstructive principles which creates bondage for the soul as a result of good and evil deeds (செ.அக.);. [கருமம்-கன்மம்-கான்மியம்] கான்மியம் kāṉmiyam, பெ.(n.) மும்மலத்துள் ஒன்றாய் கருக்கொண்டபோதேயுள்ள கன்மமலம் (சி.சி.3, 39, ஞானப்.);; one of the three eternal obstructive principles which creates bondage for the soul as a result of good and evil deeds. [Skt.{} → த.கான்மியம்.]
கான்மிரம்	கான்மிரம் kāṉmiram, பெ.(n.) காசுமீரம் பார்க்க; see kāšumiram. "தணிகான்மி நாட்டில் "(திருவிளைகல்லானை:7);(செஅக);. [கான்மி – கான்மிரம்]

கானக்கல்	கானக்கல் kāṉakkal, பெ.(n.) கானகக்கல் (சங்.அக.); பார்க்க; see kānaga-k-kal (செ.அக.);. [கானகம்+கல்]
கானக்கூபரம்	கானக்கூபரம் kāṉakāparam, பெ.(n.) பச்சைக்கல் வகை (யாழ்.அக.);; a variety of green stone (செ.அக.);. [கான+கூபரம்]
கானக்குதிரைமேல்தோல்	கானக்குதிரைமேல்தோல் kāṉakkutiraimēltōl, பெ.(n.) மாம்பட்டை; the bark of a mango tree (சா.அக.);. [கானம்+குதிரை+மேல்+தோல்.]
கானக்குதிரைவிதை	கானக்குதிரைவிதை kāṉakkutiraivitai, பெ..(n.) கடம்பமர விதை; the seed of cadamba tree (சா.அக.);. [கானம்+குதிரை+விதை]
கானகக்கூபரம்	கானகக்கூபரம் kāṉakakāparam, பெ. (n.) நாகப் பச்சை; a kind of emerald; a peculiar green stone forming one of the 120 kinds of natural substances. [கானகம்+கூபரம்]
கானகக்கோழி	கானகக்கோழி kāṉakakāḻi, பெ.(n.) காட்டுக்கோழி; jungle fowl - Gallus sonneraii (சா.அக.);. [கானகம்+கோழி] [P]
கானககீதம்	கானககீதம் kāṉakaātam, பெ.(n.) கருவண்டு (யாழ்.அக.);; black beetle (செ.அக.);. [கானகம்+கிதம்]
கானகச்சத்துரு	கானகச்சத்துரு kāṉakaccatturu, பெ..(n.) வெள்ளிய மணல்: tin-ore (சா.அக.);. [கானகம்+சத்துரு.]

கான கச்சாரி	கான கச்சாரி kāṉakaccāri, பெ.(n.) கோங்கு; golden silk cotten Cochlospermum gossypium (சா.அக.);.
கானகச்சூதம்	கானகச்சூதம் kāṉakaccūtam, பெ.(n.) 1. மாமரம்; the mango-tree - Mangifera indica. 2. புளிய மரம்; the tamarind tree - Tamarindus indica. 3. புளிப்பு; Sourness (சா.அக.);.
கானகத்தில்சிந்து முட்டாணம்	கானகத்தில்சிந்துமுட்டாணம் kāṉakattilcintumuṭṭāṇam, பெ.(n.) பன்றி முள்; porcupine's spine found scattered in the forest (சா.அக.);. [கானகத்தில்+சிந்து+முள்+தாணம்]
கானகத்தீதம்	கானகத்தீதம் kāṉakattītam, பெ.(n.) 1. கருவண்டு; black beetle. 2. காட்டின் குளிர்ச்சி; chillness in the forest (சா.அக.);. [கானகம்+தீதம்]
கானகத்துக்கதிபதி	கானகத்துக்கதிபதி kāṉakattukkatipati, பெ.(n.) 1. தூதுவளை; three-lobed nightshade - Solanum trilobatum. 2. அரிமா; lion (சா.அக.);. [கானகம்+அத்து+அதிபதி]
கானகப்புல்	கானகப்புல் kāṉakappul, பெ.(n.) காமாட்சிப்புல்; காவட்டம்புல்; citronella . Andropogon citratis (சா.அக);. [கானகம்+புல்.]
கானகமருக்கொழுந்து	கானகமருக்கொழுந்து kāṉakamarukkoḻuntu, பெ.(n.) மணமில்லாத காட்டு மருக்கொழுந்து; forest maid's love without fragrance; southern wood (சா.அக.);. [கானகம்+மருக்கொழுந்து]
கானகவாட்சி	கானகவாட்சி kāṉakavāṭci, பெ.(n.) ஒரு வகைப் பெருமல்லிகை; tuscan jasmine; double-flowered jasmine - Jasminum sambuc (சா.அக.);. [கானகம்+வாட்சி]
கானகன்	கானகன் kāṉakaṉ, பெ.(n.) கழுதை, ass (சா.அக.);.

கானசரம்	கானசரம் kāṉacaram, பெ.(n.) புல்வகை; kaus, a large and coarse grass - Saccharum sontaneum (செ.அக.);. [கான்+சரம்]
கானப்பத்திரம்	கானப்பத்திரம் kāṉappattiram, பெ.(n.) வில்வம்; Indiam bael - Aegle marmelos (சா.அக.);.
கானப்பேரெயில்கடந்தஉக்கிரப்பெருவழுதி	கானப்பேரெயில்கடந்தஉக்கிரப்பெருவழுதி kāṉappēreyilkaṭantaukkirapperuvaḻuti, பெ.(n.) பாண்டிய மன்னன்; Pândia king. [கானம்+பெரு+எயில்+கடந்த (உக்கரம்); உக்கிரம்+பெருவழுதி] கடைக்கழகமிருத்தியபாண்டியர்களுள் ஒருவன். இவன் முன்பாகத் திருக்குறள் அரங்கேற்றப்பட்டது. அகநானூறு தொகுப்பித்தோன் இவனே. இவனைப் பாண்டியன் உக்கிரப்பெருவழுதி என்றும் கானப்பேர் எயில் கடந்த உக்கிரப் பெருவழுதி என்றும் கூறுவர் (அபி.சிந்);.
கானமயில்	கானமயில் kāṉamayil, பெ.(n.) காட்டு மயில்; wild pea-cock (சா.அக.);. [கானம்+மயில்.]
கானமல்லி	கானமல்லி kāṉamalli, பெ.(n) 1. சிறு மல்லிகை; narrow leaved jasmine - Jasminum triflorum. 2.காட்டு மல்லிகை; wild jasmine - Jasminum angustifolium alias J.acuriculatum (சா.அக.);. [கானகம்+மல்லி]
கானமவ்வல்	கானமவ்வல் kāṉamavval, பெ.(n.) கானமல்லிபார்க்க see kana-malli(சா.அக.);. [கானம்+மவ்வல்.]
கானமழை	கானமழை kāṉamaḻai, பெ.(n.) தேன்; honey (சா.அக.);. [கான+மழை]
கானமுல்லை	கானமுல்லை kāṉamullai, பெ. (n.) கானமல்லி பார்க்க; see kana-mall (சா.அக.);. [கானம்+முல்லை.]

கானயம்	கானயம் kāṉayam, பெ.(n.) காட்டு வெக்காலி மரம்; partidge pea tree - Anacolosa densiflora (சா.அக.);.
கானரசம்	கானரசம் kāṉaracam, பெ.(n.) இசைச் கானரசம்; sweet charm of music (செ.அக.);. [கானம்+Skt. இரசம்]
கானல்நீர்	கானல்நீர் kāṉalnīr, பெ.(n.) வெப்பப் பகுதிகளில் அனல் காற்றால் நீரோடை ஒன்று அருகில் ஒடுவது போல இருக்கும் மாயத் தோற்றம்; பொய்த் தோற்றம்; sight resembling presence of water in a desert; mirage. திட்டங்கள் நிறைவேறினால் வறுமை ஒழிப்பு வெறும் கானல்நீர் ஆகாது. [கானல்+நீர்]
கானல்பலா	கானல்பலா kāṉalpalā, பெ.(n.) காட்டுப் பலா; jungle jack - Artocarpus hirsuta (சா.அக.);. [கானல்+பலா-கானல்- காடு]
கானல்பால்	கானல்பால் kāṉalpāl, பெ.(n.) 1. எருக்கம் பால்; milky juice drawn from madar plant. 2. கள்ளிப்பால்; milky juice of euphorbia genus. 3. கூகைநீறு; flour of Indian arrow-root- Curcuma anguostifolia. 4.காட்டு எருமையின் பால்; milk of wild buffalo (சா.அக.);.
கானல்மா	கானல்மா kāṉalmā, பெ.(n.) காட்டு மாம்பழம்; see kāttu-māmbalam (சா.அக.);. [கானல்+மா]
கானல்மிருகம்	கானல்மிருகம்1 kāṉalmirukam, பெ.(n.) 1. காட்டுப்பன்றி; wild boar. 2. மான்; deer (சா.அக.);. [கானல்+Skt. மிருகம்.] கானல்மிருகம்2 kāṉalmirukam, பெ.(n.) கொக்கு மந்தாரை; taper pointed mountain ebony - Bautinia acuminata. [கானல்+Skt. மிருகம்.]

கானல்முருங்கை	கானல்முருங்கை kāṉalmuruṅkai, பெ.(n.) 1. காட்டு முருங்கை; wild Indian horse radish - Moringa concanensis. 2. புனல் முருங்கை; oval-leaved Indigo-Indigofera trita. 3. ஆடாதோடை; Malabar winter cherry or Malabar nut shrub - Adhatoda vesica alias A.pubescens. 4. மாவிலங்கை; forest small lingam tree - Crataeva religiosa. 5. பூனை முருங்கை; jungle moringa - Ormocarpum sennoides. 6. பவளப்பூலா; wild moringa or coral berry tree-Bryonia rhamnoides. 7.கசப்பு முருங்கை; bitter moringa (சா.அக.);. [கானல்+முருங்கை]
கானல்வாகியம்	கானல்வாகியம் kāṉalvākiyam, பெ..(n.) சீரகம்; cumin seed - Cuminum cyminum (சா.அக.);.
கானலக்கினி	கானலக்கினி kāṉalakkiṉi, பெ.(n.) 1. சித்தர்கள் உண்ணும் மூலிகைகளுள் ஒன்றான சிவப்புச் சதுரக் கள்ளி; red square-spurge- Euphorbia antiquorum. It is one of the drugs generally taken by Siddhars. 2. காட்டுத்தீ; wild-fire. 3. மருந்து செய்வதற்காக இரண்டு விரற் கனமுள்ள 4 அல்லது 5 விறகால் எரிக்கும் நெருப்பு: a big fire used for preparing medicines and got up with 4 or 5 pieces of fuel, each of 2 fingers width - Conflagration (சா.அக.);. [கானல்+அக்கினி]
கானலாகினி	கானலாகினி kāṉalākiṉi, பெ.(n.) கானலக்கினி பார்க்க; s ee kapalakkii (சா.அக.);.
கானலாவணி	கானலாவணி kāṉalāvaṇi, பெ.(n.) 1. சங்கங் குப்பி; a small-leaved glory tree - Cleodendron inerme. 2. சங்கஞ் செடி; four - spined monetia - Azima tetracantha (சா.அக.);. [கானல்+அவனி]
கானவல்லை	கானவல்லை kāṉavallai, பெ.(n.) 1. குரங்கு monkey, 2. கானல்முருங்கை பார்க்க; see kānak-murungai (சா.அக.);. [கான+வல்லை.]
கானவிந்து	கானவிந்து kāṉavintu, பெ.(n.) மானசோத்ர மலையில் உள்ள கூகை owl which lived mānaśċtra hill.

கானற்கன்னி	கானற்கன்னி kāṉaṟkaṉṉi, பெ.(n.) ஒருவகைக் கொடி (இருப்பவல்);; a kind of creeper - Indian cudweed, Gnaphalium indicum (சா.அக.);. [கானல் + கன்னி]
கானற்சலம்	கானற்சலம் kāṉaṟcalam, பெ.(n) கானனீர் பார்க்க; see kananir (செ.அக.);. [கானல்+சலம்]
கானற்பால்	கானற்பால் kāṉaṟpāl, பெ.(n.) கானல்பால் பார்க்க; see kanal-pal(செ.அக.);. [கானல்+பால்.]
கானற்பீலிதம்	கானற்பீலிதம் kāṉaṟpīlitam, பெ.(n.) தும்பை; leucas flower (சா.அக.);. [கானல்+பீலிதம்]
கானனுசேதி	கானனுசேதி kāṉaṉucēti, பெ.(n.) நவ்வல் அதாவது நாவல்; jaumoon or black plum - Eugenia jambolina (சா.அக.);. [கான்+அனுசோதி]
கானான்.வாழை	கானான்.வாழை kāṉāṉvāḻai, பெ.(n) நீர் வாழை; traveller's palm - Ravenala madagascariensis (சா.அக.);. [கானான்+வாழை.]
கானான்வேளை	கானான்வேளை kāṉāṉvēḷai, பெ.(n.) தைவேளை; a black variety of velai orfive leved cleome - Gynand (சா.அக.);. [கானான் + வேளை.]
கானிற்குன்று	கானிற்குன்று kāṉiṟkuṉṟu, பெ.(n.) வைக்கிராந்த நஞ்சு: a mineral poison (சா.அக.);. [கானில்+குன்று.]

கானீனன்	கானீனன் kāṉīṉaṉ, பெ.(n). திருமணமாகாத பெண் (கன்னி); பெற்ற மகன் (திவா.);; son of an unmarried woman, as Vyāsa, one of 12puttiran. 2. கன்னன்(பிங்.);; Karṇā, son of Šurya by Kunti, born during her maidenhood (செ.அக.);. [Skt. kănina→ த.கானீனன்.]
கிங்கிசாலம்	கிங்கிசாலம் kiṅkicālam, பெ.(n.) வேல மரம்; bobool tree - Acacia indica (சா.அக.);. [கிங்கி+சாலம்]
கிங்கிரா	கிங்கிரா kiṅkirā, பெ.(n.) நந்தியா வட்டம்; common wax -flower — Tabernae montana coronaria alias Marium coronariuт (சா.அக.);. [கிங்கி+கிங்கிரா]
கிச்சிலிக்கசாயம்	கிச்சிலிக்கசாயம் kiccilikkacāyam, பெ.(n) கிச்சிலிக்குடிநீர் பார்க்க; see kiccil. k-kud-nir. [கிச்சிலி+Skt. கசாயம்]
கிச்சிலிக்காடி	கிச்சிலிக்காடி kiccilikkāṭi, பெ.(n.) 1. கிச்சிலிப் புளிப்பு; fermented orange juice. 2. புளி நாரத்தைச் சாற்றைப் புளிக்க வைத்த காடி; acetic acid from bitter orange by the acetous fermentation (சா.அக.);. [கிச்சிலி+காடி]
கிச்சிலிக்குடிநீர்	கிச்சிலிக்குடிநீர் kiccilikkuṭinīr, பெ.(n.) நாரத்தைத் தோலினின்று வடித்த குடிநீர்; tincture of orange peel- Tinctura auranti (சா.அக.);. [கிச்சிலி+குடி+நீர்]
கிச்சிலிச்சாறாயம்	கிச்சிலிச்சாறாயம் kicciliccāṟāyam, பெ.(n.) கிச்சலி மது; orange wine (சா.அக.);. [கிச்சிலி+சாறாயம்]
கிச்சிலித்தோல்	கிச்சிலித்தோல் kiccilittōl, பெ.(n.) கிச்சிலிப் பழத்தின் தோல்; orange peel (சா.அக.);. [கிச்சிலி+தோல்]

கிச்சிலித்தோலெண்ணெய்	கிச்சிலித்தோலெண்ணெய் kiccilittōleṇīey, பெ.(n) கிச்சிலித் தோலினின்று வடிக்கும் எண்ணெய்; oil from the rind of orange - Zest (சா.அக.);. [கிச்சிலி+தோல்+எண்ணெய்]
கிச்சிலிப்பழம்	கிச்சிலிப்பழம் kiccilippaḻm, பெ.(n.) கொழுஞ்சிப் பழம்; orange fruit - Citrus aurantium (சா.அக.);. [கிச்சிலி+பழம்]
கிச்சிலிப்பாகு	கிச்சிலிப்பாகு kiccilippāku, பெ.(n.) சர்க்கரைப் பாகில் இட்ட புளிப்பும் கசப்புமுள்ள கிச்சிலி எலுமிச்சை முதலிய ஊறுகாய்; preserves made from bitter and acid fruits such as orange, lemon etc. - Marmalade (சா.அக.);. [கிச்சிலி+பாகு.]
கிச்சிலிப்பாணி	கிச்சிலிப்பாணி kiccilippāṇi, பெ.(n.) கிச்சிலிச் சாற்றுடன் சர்க்கரை இட்டுப் பயன்படுத்தும் குடிநீர்; orange sweet drink; a solution of orange-juice and sugar (சா.அக.);. [கிச்சிலி+பாணி]
கிச்சிலிப்பாணிதம்	கிச்சிலிப்பாணிதம் kiccilippāṇitam, பெ.(n) கிச்சிலிப்பாணி பார்க்க; see kiccil. p-pani(சா.அக.);.
கிச்சிலிப்புல்	கிச்சிலிப்புல் kiccilippul, பெ.(n.) ஒரு நறுமணப் புல்; orange grass - Andropogonnardus (சா.அக.);. [கிச்சிலி+புல்]
கிச்சிலிப்பூக்குடிநீர்	கிச்சிலிப்பூக்குடிநீர் kiccilippūkkuṭinīr, பெ.(n) கிச்சிலிப்பூத் தீ நீரில் சர்க்கரை இட்டு பாகாகக் காய்ச்சிப் பயன்படுத்தும் குடிநீர்; syrup of orange flower - Syrupus aurantifloris (சா.அக.);. [கிச்சிலி+பூ+குடி+நீர்]
கிச்சிலிப்பூத்தண்ணிர்	கிச்சிலிப்பூத்தண்ணிர் kiccilippūttaṇṇir, பெ.(n.) கிச்சிலிப்பூவை ஊறவைத்து எடுத்த நறுமண நீர்; a fragrant liquid obtained by soaking orange flowers in water (சா.அக.);. [கிச்சிலி+பூ+தண்ணி]

கிச்சிலிப்பூத்தீநீர்	கிச்சிலிப்பூத்தீநீர் kiccilippūttīnīr, பெ.(n.) கிச்சிலிப்பூச்சாற்றில் இருந்து வாலையிறக்கிய நீர்; water distilled from the juice of orange flowers. [கிச்சிலி+பூ+தீ+நீர்] இது மாதவிலக்கு, நரம்புவலி, இழுப்பு இவற்றைக் குணமாக்கும் (சா.அக.);.
கிச்சிலிப்பூப்பாணிதம்	கிச்சிலிப்பூப்பாணிதம் kiccilippūppāṇitam, பெ.(n) கிச்சிலிப்பூக்குடிநீர் பார்க்க; see kiccil-p-pükkudinir(சா.அக.);. [கிச்சிலி+பூ+பாணிதம்]
கிச்சிலிரசம்	கிச்சிலிரசம் kicciliracam, பெ.(n.) கிச்சிலிச்சாறு பார்க்க; see kiccic-aru [கிச்சிலி + Skt. ரசம்]
கிச்சிலிச்சாறு	கிச்சிலிச்சாறு kicciliccāṟu, பெ.(n.) கிச்சிலிப் பழத்தைப் பிழிந்த சாறு orange juice (சா.அக.);. [கிச்சிலி+சாறு]
கிச்சிலிவாழை	கிச்சிலிவாழை kiccilivāḻai, பெ.(n.) வாழை மரவகை (ரசதாளி);; a species of plantain (சா.அக.);. [கிச்சிலி+வாழை,]
கிச்சிலிவூறுகாய்	கிச்சிலிவூறுகாய் kiccilivūṟukāy, பெ. (n.) கிச்சிலிக்காய் அல்லது கிச்சிலிப் பழத் தோலை கறிக்கூட்டுடன் சேர்த்து எண்ணெயில் ஊறப்போட்ட ஊறுகாய்; a seasoned pickled of orange raw fruit or rind of orange ripe fruit prepared by mixing it with condiments and keeping it soaked in gingelly oil (சா.அக.);. [கிச்சிலி+ஊறுகாய்]
கிச்சிலிவேர்	கிச்சிலிவேர் kiccilivēr, பெ.(n.) 1. சீமைக் கிச்சிலிக் கிழங்கு orange root or camphor zedoary - Hedychium spicatum. 2. கருப்பூரக் கிச்சிலிக் கிழங்கு orange root or camphor root-Curcuma zedoaria (சா.அக.);. [கிச்சிலி+வேர்]
கிச்சுக்கிச்சுக்காட்டு-தல்	கிச்சுக்கிச்சுக்காட்டு-தல் kiccukkiccukkāṭṭutal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) ஒருவருடைய அக்குள், விலாப்புறம் முதலிய இடங்களில் கையால் வருடிச் சிரிப்பு வரும்படிக் கூச்சம் உண்டாக்குதல்; tickle so as to make one laugh. [கிச்சு+கிச்சு+காட்டு-தல்.]

கிசுகிசு	கிசுகிசு1 kicukicuttal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) பிறர் கேட்காதவாறு ஒருவருடைய காதில் மெதுவாக ஒன்றைச் சொல்லுதல்; கமுக்கமாகப் (இரகசியம்); பேசுதல்; something into the ears tell a secret in whispering voice. [கிசு+கிசு-த்தல்.] கிசுகிசு2 kicukicu, பெ.(n) கிசுகிசுப்பு, 1 பார்க்க; see kisu-kişuppu, 1.
கிசுகிசுப்பு	கிசுகிசுப்பு kicukicuppu, பெ. (n.) 1. ஒருவருடைய சொந்த வாழ்க்கையைப் பற்றி மறைவாகப் பேசிக் கொள்ளும் பேச்சு; juicy talk about a person's private life. புது நடிகையைப் பற்றிப் பல கிசுகிசுப்புகள் வரத் தொடங்கிவிட்டன. 2. பிறர் கேட்காதபடியான மெல்லிய ஓசை; whisper; soft voice, கிசுகிசுப்பான குரலில் கேட்டாள் [கிசு+கிசுப்பு]
கிசோரம்	கிசோரம் kicōram, பெ.(n.) ஒரு செடி; an unknown plant (சா.அக.);.
கிட்டல்	கிட்டல் kiṭṭal, பெ.(n.) நெருங்குகை, பல் கிட்டுகை; close setting of the teeth (சா.அக.);. [கிட்டு-கிட்டல்]
கிட்டிபோடு-தல்	கிட்டிபோடு-தல் kiṭṭipōṭutal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) 1.கிட்டியில் மாட்டுகை; நெருக்குப் பிடித்தல்;put in a clasp so as to prevent moving. 2. மற்றவர் தனக்குத் தர வேண்டிய வாடகை, வட்டி முதலியவற்றைத் திருப்பித் தருமாறு விடாது நெருக்குதல்; urge in a forcible manner; put the squeeze on. ஆளைக் கிட்டி போட்டுக் கொடுத்த கடனை வாங்கிவிட்டார். [கிட்டி+போடு-தல்.]
கிட்டிலம்	கிட்டிலம் kiṭṭilam, பெ.(n.) செவ்வாம்பல்; அரக்காம்பல்; red variety water-lily (சா.அக.);.
கிட்டினவுறவு	கிட்டினவுறவு kiṭṭiṉavuṟavu, பெ.(n.) நெருங்கிய உறவினர்; near relation, close relationship (செ.அக.);. [கிட்டு→கிட்டின+உறவு.]
கிட்டுமானம்	கிட்டுமானம் kiṭṭumāṉam, பெ.(n.) அருகாமை; nearness, proximity, vicinity (செ.அக.);. [கிட்டு+மானம்]

கிட்டே	கிட்டே kiṭṭē, வி.அ.(adv.) 1. அருகில்; பக்கத்தில்; near closer. கிட்டே வந்து மெதுவாகப் பேசு (உவ);, ஊர்வலம் மிகவும் கிட்டே வந்துவிட்டது (உ.வ.);. 2. வயது, நேரம் போன்றவை குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையை ஒட்டி வருதல் அல்லது நெருங்குதல்; of time, age around; about [கிட்டு→கிட்ட→கிட்டே]
கிடக்கை	கிடக்கை kiṭakkai, பெ.(n.) 1. படுத்தபடி கிடக்கை; recumbent posture, 2. கட்டில்; cot; couch. 3. நிலம்; earth. 4. இடம்; place (சா.அக.);. [கிட-கிடக்கை]
கிடகு	கிடகு kiṭaku, பெ.(n.) இருபத்து நான்கு விரலளவு கொண்ட முழம் (சர்வா.சிற்.27);; cubit of 24 finger breaths (செ.அக.);. [கிட - கிடகு.]
கிடங்கல் காவிதிகிரங்கண் ணனார்	கிடங்கல் காவிதிகிரங்கண்ணனார் kiṭaṅkalkāvitikiraṅkaṇṇaṉār, பெ.(n.) ஒரு புலவர்; a poet. [கிடங்கில்+காவிதி+கீரன்+கண்ணன்+ஆர்]
இவரது இயற்பெயர் கண்ணனார். கீரன் என்பது தந்தையின் பெயர். காவிதி இவர் பெற்ற பட்டம். (அபி.சிந்). கிடங்கன்பெருமா ள்முதலியார்	இவரது இயற்பெயர் கண்ணனார். கீரன் என்பது தந்தையின் பெயர். காவிதி இவர் பெற்ற பட்டம். (அபி.சிந்). கிடங்கன்பெருமாள்முதலியார் ivaratuiyaṟpeyarkaṇṇaṉārāraṉeṉpatutantaiyiṉpeyarkāvitiivarpeṟṟapaṭṭamapicinkiṭaṅkaṉperumāḷmutaliyār, பெ.(n.) ஒரு தமிழ்ப் புலவர்; a Tamil poet. [கிடங்கன்+பெருமாள்+முதலியார்] ஒருமுறை அரசன் இவரை அறம் வளர்ப்பவர் யாவர் எனக் கேட்க இவர் வேளாளரே என்றார். அரசர்கள் இல்லையா எனக் கேட்டதற்கு இவர் பதில் சொல்லாமலிருக்க அரசன் இவரைக் கொலை செய்தான். பின் ஒருமுறை இவ்வரசனது மகனைப் பகைவர் துரத்திவர அவன் கிடங்கன் பெருமாளின் வீட்டில் அடைக்கலம் புகுந்தான். கிடங்கன் பெருமாளின் மகன் தன் மகனை இளவரசன் எனக் காட்டி அரசகுமாரனைக் காத்தான். தந்தையைக் கொன்றதையும் கருதாமல் தன் மகனைக் காத்ததை எண்ணி வேளாளரே அறம் வளர்ப்பவர் எனக் கூறி மன்னன் சிறப்பு செய்தான் (அபி.சிந்);.
கிடங்கில்காவிதி பெருங்கொற்றனா ர்	கிடங்கில்காவிதிபெருங்கொற்றனார் kiṭaṅkilkāvitiperuṅkoṟṟaṉār, பெ.(n.) கழகக் காலப் புலவர்; a poet in Šangam age. [கிடங்கில்+காவிதி+பெரும்+கொற்றனார்.] நற்றிணை 364-ஆம் பாடலைப் பாடியவர். கொற்றன் எனப் பலர் இருத்தலின் அவர்களில் இருந்து தனித்துத் தெரிய பெருங்கொற்றனார் எனப்பட்டார். இவர் முல்லைத் திணையைப் பாடுவதில் வல்லவர் (அபி.சிந்);.
கிடங்கி ற்கு லபதி ந க் கண் ண னார்	கிடங்கி ற்கு லபதி ந க் கண் ண னார் kiṭaṅkiṟkulapatinakkaṇṇaṉār, பெ.(n.) கழகம் (சங்கம்); மருவிய காலப் புலவர்; the poet who belonged to last ancient Šañgam. [கிடங்கில்+குலபதி+நக்கண்ணனார்.] இவர் பெயர் கண்ணனாராக இருக்கலாம். மற்றைய அடைமொழிகள் இவரது ஊரைக் குறிப்பதாக இருக்கலாம். இவர் குறுந்தொகை 252-ஆம் பாடலைப் பாடியவர் (அபி.சிந்);.

கிடந்து	கிடந்து kiṭantu, வி.அ.(adv.) குறிப்பிட்ட நிலையில் சிக்கி; மாட்டிக் கொண்டு; விடுபட முடியாமல்; having got caught in a specified state with no way out. வறுமையில் கிடந்து உழல்கிறோம் (உ.வ.);. மகனைக் காணோம் என்று நான் கிடந்து தவிக்கிறேன் (உவ);. [கிட - கிடந்து.]
கிடந்துருளு-தல்	கிடந்துருளு-தல் kiṭanturuḷutal, 16 செ.கு.வி. (v.i.) படுக்கையில் படுத்து உருளுதல்; rolling in bed; restlessness in bed (சா.அக.);. [கிடந்து+உருளு-தல்.]
கிடப்பில்இரு-த்தல்	கிடப்பில்இரு-த்தல் kiṭappiliruttal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) திட்டம், தீர்மானம் போன்றவற்றை செயற்படுத்தாமல் காலம் செல்ல விட்டிருத்தல்; நிறுத்தியிருத்தல்; allow a plan, etc., to be in cold storage. "இந்தத் திட்டம் மூன்று ஆண்டுகளாகக் கிடப்பில் இருந்து வருகிறது. [கிடப்பில்+இரு-த்தல்.]
கிடப்பில்போடு-தல்	கிடப்பில்போடு-தல் kiṭappilpōṭutal, 20 செ.கு.வி.(v.i.) திட்டம், தீர்மானம் போன்றவற்றைச் செயற்படுத்தாமல் காலம் செல்ல விடுதல், விட்டு வைத்தல், நிறுத்தி வைத்தல்; put a plan, etc., incold storage; put on ice. ஆறுகளை இணைப்பது பற்றிய முடிவு நெடு நாட்களாகவே கிடப்பில் போடப்பட்டுள்ளது. [கிடப்பில்+போடு-தல்.]
கிடாம்பிநயினார்	கிடாம்பிநயினார் kiṭāmpinayiṉār, பெ.(n.) மணவாள மாமுனிக்கு ஆசிரியர் teacher of manavala-mă-mudi (அபி.சிந்.);. [கிடாம்பி+நயினார்.]
கிடாரங்காய்	கிடாரங்காய் kiṭāraṅkāy, பெ.(n.) கடாரங்காய்; citron (சா.அக.);. [கிடாரம்+காய்]
கிடாரமுக்கி	கிடாரமுக்கி kiṭāramukki, பெ.(n.) ஒரு மூலி, an unknown plant (சா.அக.);. [கிடாரம்+அமுக்கி]

கிடிபகுட்டம்	கிடிபகுட்டம் kiṭipakuṭṭam, பெ.(n.) பன்றித் தோல் போல் கனத்துக் காணும் ஒரு வகைக் குட்ட நோய்; a kind of leprosy characterised by the thickening of the skin like hog's skin, which is often the first manifestation of the diseases. [கிடிய+குட்டம்] இதனால் உடம்பு பச்சை நிறம் அடைந்து, நமைச்சல் உண்டாகி, சதை வழுவுண்டு, கொப்புளங்கள் எழும்பி ஊன் வடிந்து நாற்றம் வரும் (சா.அக.);.
கிடுக்கிப்பிடி	கிடுக்கிப்பிடி kiṭukkippiṭi, பெ.(n.) விடுபட முடியாதபடி கையாலோ, காலாலோ பிடித்துக் கொள்கிற அல்லது பின்னிக் கொள்கிற ஒரு lily; vice-like grip; wrenching hold. அவனுடைய கிடுக்கிப் பிடியில் இருந்து யாரும் திமிர முடியாது. [கிடுக்கி+பிடி]
கிடுகிடு	கிடுகிடு kiṭukiṭu, பெ.அ.(adj.) தலைச் சுற்றல் ஏற்படக் கூடிய அளவுக்கு ஆழமுடைய, deep, enogh to cause dizziness. கிடுகிடு பள்ளம் கிடுகிடு பாதாளம். [கிடு+கிடு]
கிடுகிடுவென்று	கிடுகிடுவென்று kiṭukiṭuveṉṟu, வி.அ. (adv.) 1. ஒரு செயலைச் செய்கையில் தடங்கல் எதுவும் இல்லாமல்; in doing quickly; quickly. நேராமாகிறது, கிடுவென்று புறப்படு (உ.வ.);. கிடுகிடு வென்று வேகமாக நடந்தான் (உ.வ.);. தேர்வுக்குப் போவதற்கு முன் ஒரு முறை பாடத்தைக் கிடுகிடுவென்று பார்த்துக் கொள்! (உ.வ.);. 2. மிக விரைவாக; indicating price rapidly. நெல் விலை கிடுகிடுவென்று இறங்கிவிட்டது. [கிடுகிடு+என்று.]
கிடைதலை	கிடைதலை kiṭaitalai, பெ.(n.) சாகும் காலம் (யாழ்.அக.);; moment of death. [கிடை+தலை.]
கிடைபொருந்தாமை	கிடைபொருந்தாமை kiṭaiporuntāmai, பெ.(n.) படுக்கையிற் பொருந்தாமை; restlessness in bed as of sick persons (சா.அக.);. [கிடை+பொருந்தாமை]
கிண்கிண்ணிருமல்	கிண்கிண்ணிருமல் kiṇkiṇṇirumal, பெ.(n.) கிண்ணென்று ஒசையெழுப்பும் இருமல்; cough with a metallic sound (சா.அக.);. [கிண்கிண்+இருமல்.]

கிண்ணிக்கருப்பூரம்	கிண்ணிக்கருப்பூரம் kiṇṇikkaruppūram, பெ.(n.) கருப்பூரத்தைக் கிண்ணி வடிவில் ஊற்றுகை; refind camphor cast in a mould of cup - Cup-camphor. [கிண்ணி+கருப்பூரம். கிண்ணி-சிறு வட்டில்.]
கிண்ணிக்கால்	கிண்ணிக்கால் kiṇṇikkāl, பெ.(n.) நாயின் மாறுபட்ட கால்; a deformed leg of a dog (சா.அக.);. [கிண்ணி+கால்.]
கிண்ணித்தைலம்	கிண்ணித்தைலம் kiṇṇittailam, பெ.(n.) கிண்ணியின் உட்பக்கம் பதங்கம் ஏறும்படி செய்த எண்ணெய்; medicated oil which is prepared by process of sublimation in which the vapour is made to condense again as a deposit on the inner side of a cup or receiver (சா.அக.);. [கிண்ணி+Skt. தைலம்.]
கிணற்றுச்சத்தம்	கிணற்றுச்சத்தம் kiṇaṟṟuccattam, பெ.(n.) கிணற்றொலி பார்க்க; see kinarrol (சா.அக.);. [கிணற்று+Skt. சத்தம்]
கிணற்றொலி	கிணற்றொலி kiṇaṟṟoli, பெ.(n.) மெலிவான ஓசை; weak or dull sound (சா.அக.);. [கிணற்று+ஒலி]
கிணீலெனல்	கிணீலெனல் kiṇīleṉal, பெ.(n.) ஓர் ஒலிக்குறிப்பு; signifying ringing, tinkling, clinking sound (செ.அக.);. [கினில்+எனல்]
கிணுகினி	கிணுகினி kiṇukiṉi, பெ.(n.) உயிர்க் (கிருமிக்); கொல்லி; a remedy which expels worms from animal bodies-Vermifuge (சா.அக.);. [கிணு+கினி]
கிணுகிணுப்பு	கிணுகிணுப்பு kiṇukiṇuppu, பெ.(n.) காதில் எழும் ஒரு வகை ஒலி; Pool; a peculiar tinkling sound of the ear - Tinnitus aurium (சா.அக.);. [கிணு+கினுப்பு]

கிராய்த்தல்	கிராய்த்தல் kirāyttal, 11 செ.கு.வி.(v.i.) சுவர் முதலியவற்றைத் தேய்த்துத் துலக்குதல்; to make level and smooth by rubbing, polishing (செ.அக.);. [சிராய் - கிராய்.]
கிராய்	கிராய் kirāy, பெ.(n.) 1. புற்காடு; turf. 2. கருஞ்சேற்று நிலம்; a kind of soil in agricultural track, black and marshy (செ.அக.);. [கிறு-கிறாய் - கிராய்.]
கிராயடி-த்தல்	கிராயடி-த்தல் kirāyaṭittal, 4 செ.கு.வி.(w.i.) புற்பற்றை போடுதல்; to turf(செ.அக.);. [கிராய்+அடித்தல்.]
கிராயது	கிராயது kirāyatu, பெ.(n.) செடிவகை; chiretta - Swertia chirata (செ.அக.);.
கிருதம்	கிருதம்3 kirutam, பெ.(n.) மரவகை, red Indian laburnum - Cassia marginata (செ.அக.);. [குருதி (மாம்); – கிருதம்] கிருதம்1 kirudam, பெ.(n.) 1. செய்யப்பட்டது; that which is done, made. 2. கிருதயுகம் பார்க்க;see kiruda-yugam. [Skt.krta → த.கிருதம்.] கிருதம்2 kirudam, பெ.(n.) 1. நெய் (திவா.);; gree. 2. நெய் கலந்த குழம்பு வடிவான மருந்து; a medicinal preparation having ghee as the vehicle. த.வ. நெய்ம மருந்து. [Skt.gr ta → த.கிருதம்.]
கிருதிமாசம்	கிருதிமாசம் kirutimācam, பெ.(n.) ஆனைத்திப்பிலி கொடிவகை elephant pepper climber- Scindapsus officinalis (சா.அக.);. [கிருதி+மாசம்]
கிருமநிசத்தினி	கிருமநிசத்தினி kirumanicattiṉi, பெ.(n.) திப்பிலி; long-pepper - Piper longum (சா.அக.);. [கிரும+நிசத்தினி]

கிருந்தி	கிருந்தி kirunti, பெ.(n.) கஞ்சாங்கோரைச் செடி; a kind of plant - Ocimum album. [கிரந்தி – கிருந்தி] இது 1-2 அடி உயரமிருக்கும். வீட்டுப் புறக் கடைகளிலும் குப்பைகளிலும் இது முளைத்திருக்கும். இதன் சாற்றைப் பிழிந்து குழந்தைகளுக்கு வரும் செரியாமை, காய்ச்சல், இருமல் இவைகளுக்குக் கொடுப்பார்கள். இது குடல்களுக்கும் இரைப்பைக்கும் வலுவைக் கொடுத்து செரிக்கும் தன்மையைக் கூட்டும் (சா.அக.);.
கிருமியரி	கிருமியரி kirumiyari, பெ.(n.) வாயு விளங்கத்தி (கொடிவகையி);ன் அரிசிபோன்ற மணி; wind-berry pepper-corn (செ.அக.);. [Skt. krmi + hari→த.கிருமியரி.]
கிருதவேதனா	கிருதவேதனா kirutavētaṉā, பெ.(n.) பேய்ப்பீர்க்கு; wild bitter gourd (சா.அக.);. [கிருத+வேதனா]
கிருதமாலிகை	கிருதமாலிகை kirutamālikai, பெ.(n.) கொன்றை; cassia - Cassia fistula (சா.அக.);. [கிருத+மாலிகை]
கிருதமண்டாது	கிருதமண்டாது kirutamaṇṭātu, பெ.(n.) சிறு புள்ளடி; unifoliate trefoil-Hedysarum gangeticum (சா.அக.);. [கிருத+மண்டாது.]
கிருதாளி	கிருதாளி kirutāḷi, பெ.(n.) தாளிப்பனை; talipot tree - Corypha umbraculifera (சா.அக.);. [கிரு+தாளி]
கில்லிதாண்டு	கில்லிதாண்டு killitāṇṭu, பெ.(n) கிட்டிப்புள்; tip-cat [கில்லி+தாண்டு]
கிலுங்காகிதம்	கிலுங்காகிதம் kiluṅkākitam, பெ.(n.) நாங்கில் மரம்; Ceylon iron-wood - Mesua ferrea (சா.அக.);.

கிழக்கி	கிழக்கி kiḻkki, பெ.(n.) ஒன்றரை அடி நீளமுள்ள கடல் மீன் வகை (பதார்த்த941);; whiting sea-fish-Olive-green, attaining 1 ft. in length-Sillago sihama (செ.அக.);. [கிழக்கி – கிழக்கி] [P]
கிழக்கோட்டான்	கிழக்கோட்டான் kiḻkāṭṭāṉ, பெ.(n.) வீட்டில் நடக்கும் எல்லாச் செயல்களையும் கவனித்துக் கொண்டிருக்கும் வயதானவரை இகழ்ச்சியாகக் கூறுகை; said contemp -tuously old hag; old geezer. அந்தக் கிழக்கோட்டான் தான் எப்போதும் பேசிக் கொண்டு வாசலிலேயே உட்கார்ந்திருக்கும். [கிழம்+கோட்டான்.]
கிழங்குக்கொடி	கிழங்குக்கொடி kiḻṅkukkoṭi, பெ.(n.) 1. வள்ளிக்கொடி; creeper of sweetpotato. 2. பிரண்டைக் கொடி; a adamantine creeper (சா.அக.);. [கிழங்கு+கொடி.]
கிழஙகுப்பிரண்டை	கிழஙகுப்பிரண்டை kiḻṅakuppiraṇṭai, பெ.(n.) மணிப்பிரண்டை; bulbous root creeper-Cissus bifida (சா.அக.);. [கிழங்கு+பிரண்டை]
கிழங்குமணி	கிழங்குமணி kiḻṅkumaṇi, பெ.(n.) கிழங்குப்பிரண்டை பார்க்க; see kilargup-piranda (சா.அக.);.
கிழடுதட்டு-தல்	கிழடுதட்டு-தல் kiḻtutaṭṭutal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வெளிப்படையாகத் தெரியும் வகையில் முதுமைத் தோற்றம் ஏற்படுதல்; age in a visible way, பழைய நடிகர் தற்போது கிழடுதட்டிப் போய் பார்க்கவே அருவருப்பாக இருக்கிறார். [கிழடு+தட்டு-தல்.]
கிழத்து	கிழத்து kiḻttu, பெ.(n) ஒரு வகை மீன்; a kind of fish (சா.அக.);. [கீழ்த்து- கிழத்து.]
கிழமரம்	கிழமரம் kiḻmaram, பெ.(n) 1 முதிர்ந்த மரம், old tree. 2. நாட்சென்ற மரம்; long-standing tree (சா.அக.);. [கிழம்+மரம்]

கிழார்க்கிரனெயிற்றியார்	கிழார்க்கிரனெயிற்றியார் kiḻārkkiraṉeyiṟṟiyār, பெ.(n.) கடைக் கழகம் மருவிய காலப் புலவர்; the poet who belonged to the last Sangam age (அபி.சிந்);. [கிழார்+கீரன்+எயிற்றியார்]
கிழிகடை	கிழிகடை kiḻikaṭai, பெ.(n.) மிக இளப்பம் (யாழ்.அக.);; extreme lowness, as of a person or thing (செ.அக.);. [கிழி+கடை]
கிழிசல்	கிழிசல் kiḻical, பெ.(n.) 1. கிழிவு: tear, rent in cloth. 2. கிழிந்தது; that which is torn, tattered garment (செ.அக.);. [கிழி - கிழிசல்.]
கிழியஞ்சட்டி	கிழியஞ்சட்டி kiḻiyañcaṭṭi, பெ.(n.) மண்ணால் செய்த அகல், earthen bowl (செ.அக.);. மறுவ. கார்த்திகை சட்டி [கிழியல் + சட்டி.]
கிள்ளவடு	கிள்ளவடு kiḷḷavaṭu, பெ.(n.) கரண்டகம் (இலங்.);; small metal box for keeping quicklime. [கிள்ள+வடு]
கிளபுறம்	கிளபுறம் kiḷapuṟam, பெ.(n.) காற்றுப் படாத பக்கம்; leeward (செ.அக.);.
கிள்ளாக்கை	கிள்ளாக்கை kiḷḷākkai, பெ.(n.) உண்டியற் சீட்டு (யாழ்.அக.);; bill of exchange, hundi (செ.அக.);. [கிள்-கிள்ளாக்கை]
கிள்ளிமங்கலம்கிழார்	கிள்ளிமங்கலம்கிழார் kiḷḷimaṅkalamkiḻār, பெ. (n.) கடைச் சங்கம் மருவிய புலவர்; the poet who belonged to the last Šañgam (அபி.சிந்.);. [கிள்ளி+மங்கலம்+கிழார்]

கிள்ளியெறி-தல்	கிள்ளியெறி-தல் kiḷḷiyeṟital, 3 செ.கு.வி. (vi.) எண்ணம், நினைவு போன்றவற்றை நீக்குதல்; nip off one's thoughts, memories, etc. கடந்தகால நிகழ்ச்சிகள் அனைத்தையும் கிள்ளியெறிந்துவிட முயன்றான். [கிள்ளி+எறி-தல்.]
கிள்ளிவளவன்	கிள்ளிவளவன் kiḷḷivaḷavaṉ, பெ.(n.) புகாரை ஆண்ட சோழ மன்னர்களில் ஒருவர்; one of the Cōlā king who ruled Pugar. glassir கரிகாற்சோழனின் மகனாக இருக்கலாம் (அபிசிந்);. [கிள்ளி+வளவன்.]
கிளட்டன்	கிளட்டன் kiḷaṭṭaṉ, பெ.(n.) ஒரு வகைக் கீரிப்பிள்ளை இனம்; common Indian mungoose - Indian ichneumon. இது தான் பிடிக்கும் உயிர்களை விழுங்கும் தன்மையது (அபிசிந்);. [கிள - கிளத்தன்.]
கிளா	கிளா kiḷā, பெ.(n.) 1. களா வகை; a low spreading spiny evergreen shrub - Carissa spinarum. 'தீம்புளிக் களாவொடு துடரிமுனையின்" 2.மரவகை, largebengal current - Carissa carandas. 3. களா வகை; small lance-crenate-acute-leaved whortle berry - Vaccinium nilgherrense. 4. செடிவகை; whortle berry - Vaccinium (செ.அக.);. [களா-கிளா]
கிளாச்சி	கிளாச்சி kiḷācci, பெ.(n.) புல்வகை; a kind of grass (செ.அக.);.
கிளாசுக்காரன்	கிளாசுக்காரன் kiḷācukkāraṉ, பெ.(n.) 1. கப்பல் வேலையாள்; lascar. 2. மூட்டைகளைத் தைத்து ஒழுங்கு படுத்துபவன்; one who attends to packing of things by stitching, etc. (செ.அக.);. [ப.khatsi→த.கிளாசுக்காரன்.]
கிளிச்சிறைப்பொன்	கிளிச்சிறைப்பொன் kiḷicciṟaippoṉ, பெ.(n.) கிளியின் சிறகைப் போன்ற வண்ணமுடைய மாற்றுயர்ந்த பொன்; one of the four varieties of refined gold resembling the colour of a parrot's wing (சா.அக.);. [கிளி+சிறை+பொன்.]

கிளிசமாரீகம்	கிளிசமாரீகம் kiḷicamārīkam, பெ.(n.) மாம்பழ வகை; a kind of mango - Mangifera indica (சா.அக.);.
கிளிஞ்சல்	கிளிஞ்சல் kiḷiñcal, பெ.(n.) இரு சம ஓடுகளால் மூடப்பட்டிருக்கிற உடல் அமைப்பை உடைய கடலில் வாழும் உயிரினம்.அந்த உயிரினத்தின் ஓடு; oyster or its shell, கிளிஞ்சலைச் சிலர் உண்கிறார்கள்(உவ);. கடற்கரையில் கிளிஞ்சல் பொறுக்கலாம்(உவ);. [கிழி - கிளி – கிளிஞ்சல்] [P]
கிளிஞ்சல்கண்ணாம்பு	கிளிஞ்சல்கண்ணாம்பு kiḷiñcalkaṇṇāmpu, பெ.(n.) கிளிஞ்சலை நீற்றியெடுக்கும் சுண்ணாம்பு, shell lime. [கிளிஞ்சல் + சுண்ணாம்பு]
கிளிமூக்குமாங்காய்	கிளிமூக்குமாங்காய் kiḷimūkkumāṅkāy, பெ.(n.) ஒரு மாமரம்; a mango tree, [கிளி+மூக்கு+மாங்காய்.] இதில் கிளி மூக்கைப் போன்ற காய் அரிதாகக் காய்க்கும். இலை அரசிலை போல் இருக்கும். பூப்பூத்த பத்தாம் நாள் காய் காய்க்கும். இப்பழத்தை உண்டு வேகமாக ஓடலாம். சித்தர்கள் உடல் இளமைக்காக வெகுநாள் காத்திருந்து இதை உண்பார்கள் (சா.அக.);.
கிளிமூக்குமின்	கிளிமூக்குமின் kiḷimūkkumiṉ, பெ.(n.) கிளி மூக்கைப் போல் வளைந்த மீன்; parrot-fish - Dourada (சா.அக.);. [கிளி+மூக்கு+மீன்.] [P]
கிளிவன்னம்	கிளிவன்னம் kiḷivaṉṉam, பெ.(n.) செடி வகை; a kind of plant (செ.அக.);.
கிளிவாய்க்கால்	கிளிவாய்க்கால் kiḷivāykkāl, பெ. (n.) அணையில் தேங்கும் அதிக நீரைப் பிரித்து மீண்டும் ஆற்றில் போக்குவதற்காக அமைந்த வாய்க்கால்; surplus channel above the head sluice (செ.அக.);. [கிளி+வாய்க்கால்.]

கிளிவிருத்தம்	கிளிவிருத்தம் kiḷiviruttam, பெ.(n.) திரு ஞானசம்பந்தர் காலத்தில் வழங்கி வந்த புத்த நூல்; Buddis't book (அபி.சிந்.);. [கிளி+விருத்தம்]
கிளிவெட்டுப்பாக்கு	கிளிவெட்டுப்பாக்கு kiḷiveṭṭuppākku, பெ.(n.) பாக்கு வகை (யாழ்.அக.);; a kind of are canut (செ.அக.);. [கிளி+வெட்டு+பாக்கு.]
கிளிசோசியம்	கிளிசோசியம் kiḷicōciyam, பெ.(n.) பரப்பி வைக்கப்பட்டிருக்கும் சீட்டுகளில் ஒன்றைக் கிளியை விட்டு எடுக்கச் செய்து ஒருவருக்குச் சொல்லப்படுகிற கணியம்; a kind of fortunetelling where trained parrots pick out cards containing readings regarding the fortunes of individuals. [கிளி+Skt. சோசியம்]
கிளுகிளுப்பு	கிளுகிளுப்பு kiḷukiḷuppu, பெ.(n.) ஆண்,பெண் இடையே ஏற்படும் சிலிர்ப்பான உணர்வு sexual excitement அவளுடைய அசைவே அவனுள் கிளுகிளுப்பை ஏற்படுத்தியது. [கிளு – கிளுப்பு]
கிளைநதிகள்	கிளைநதிகள் kiḷainatikaḷ, பெ.(n.) கிளையாறுகள் பார்க்க; see kiay-aruga! [கிளை+சந்திகள்]
கிளையாறுகள்	கிளையாறுகள் kiḷaiyāṟukaḷ, பெ.(n.) பெரிய ஆற்றில் இருந்துபிரியும் சிற்றாறுகள்; tributary rivers (அபி.சிந்);. [கிளை+ஆறுகள்.]
கிளைமொழி	கிளைமொழி kiḷaimoḻi, பெ.(n.) இலக்கண அமைப்பு, சொற்கள், உச்சரிப்பு ஆகிய வற்றால் பொது மொழியிலிருந்து அல்லது தரப்படுத்தப்பட்ட மொழியிலிருந்து சில மாறுபாடுகளுடன் ஒரு வட்டாரத்தில் அல்லது ஒரு பிரிவினரால் பேசப்படும் மொழி வகை; dialect [கிளை+மொழி]

கிளைவாய்க்கால்	கிளைவாய்க்கால் kiḷaivāykkāl, பெ.(n.) தாய் வாய்க்காலில் இருந்து பிரியும் சிறு வாய்க்கால்; channel branching from the main channel (செ.அக.);. [கிளை+வாய்க்கால்.]
கிறக்கம்	கிறக்கம் kiṟakkam, பெ.(n.) மிகுந்த தூக்கம், குடிபோதை முதலியவற்றால் கண்கள் உள்ளிழுத்துக் கொள்ளும் மயக்க நிலை; stupor; drowsiness; languor. தூக்கக் கிறக்கம்.
கிறக்கு-தல்	கிறக்கு-தல் kiṟakkutal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) ஒருவரைத் தூக்கம், காமம் முதலியன நிலைதடுமாறச்செய்தல், மயக்குதல் induce languor, stupor, etc., தூக்கக் கிறக்குகிறது.
கிறங்கு-தல்	கிறங்கு-தல் kiṟaṅkutal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. ஒருவர் தூக்கம், குடிபோதை முதலிய வற்றால் நிலை தடுமாறுதல்; மயங்குதல்; be in languor, stupor, etc., போதைப் பொருள்கள் நரம்பைத் துரண்டிக் கிறங்க வைக்கும். கேட்பவரைக் கிறங்க வைக்கும் கனிரென்ற குரல் 2. சோர்வடைதல்; get jaded. வெயிலில் நடந்து வந்ததால் குழந்தை கிறங்கி போய்விட்டா,
கிறிச்சனம்	கிறிச்சனம் kiṟiccaṉam, பெ.(n.) நோய் வகை (செ.அக.);; a disease (செ.அக.);.
கிறுதாசிகம்	கிறுதாசிகம் kiṟutācikam, பெ.(n.) நீர் முள்ளி; water thistle - Barleria longifolia (சா.அக.);.
கிறுதுவேதன்	கிறுதுவேதன் kiṟutuvētaṉ, பெ.(n.) கொடிவகை; சமையலுக்குப் பயன்படும் காய் காய்க்கும் கொடிவகை (திவா.);; sponge gourd, strainer-vine - Luffa acutangula (செ.அக.);.
கின்னரப்பறவை	கின்னரப்பறவை kiṉṉarappaṟavai, பெ.(n.) இனிய இசைபாடும் பறவை; a bird singing with a sweet voice - Canary bird (சா.அக.);.
கின்னரப்பிரமையர்	கின்னரப்பிரமையர் kiṉṉarappiramaiyar, பெ.(n.) ஒரு சிவனடியார்; a pious of Švā.

கின்னரமிதுனம்	கின்னரமிதுனம் kiṉṉaramituṉam, பெ. (n.) 1. ஆண், பெண்ணாக இணைந்து இரட்டையாகக் காணப்படும் கின்னரப் பறவைகள் (சீவக.657, உரை);; a species of bird that goes in pairs. 2. வானுலகில் வாழும் ஒரு வகைக் கடவுளரி(தேவர்களி);ன் ஆண், பெண்ணினை; celestial choristers that go in pairs. "கின்னர மிதுனங்களுந் தந்தங்கின்னரந் தொடுகிலோ மென்றனரே" (திவ்.பெரியாழ்.3 6, 5); (செஅக);. [Skt. kionara + மிதுனம்)
கின்னரிக்கன்னி	கின்னரிக்கன்னி kiṉṉarikkaṉṉi, பெ.(n.) ஆளி விதை; linseed(சா.அக.);.
கின்னரிச்சுரை	கின்னரிச்சுரை kiṉṉariccurai, பெ.(n.) உருண்டையான சுரைக்காய்; lute-gourd or calabash climber - Lagenaric vulgaris. [கின்னரி+கரை] இதன் ஒடு கின்னரி, வீணை முதலிய தந்தியாலான இசைக்கருவிகளுக்குப் பயன்படும் (சா.அக.);.
கின்னாரப்பெட்டி	கின்னாரப்பெட்டி kiṉṉārappeṭṭi, பெ.(n.) ஆர்மோனியம் முதலிய வாத்தியப் பெட்டி; musical instrument, as harmonium, piano (செ.அக.);. [Skt. Kippåra+பெட்டி.] [P]
கீசம்	கீசம்ācam, பெ.(n.) 1. குரங்கு; monkey. 2. குருவீ; chirping bird. 3. நிருவாணம்; nakedness (சா.அக);. [கீச்சு-கீசம்]
கீடகம்	கீடகம்āṭakam, பெ.(n.) 1.புழு; worm. 2.பூச்சி; insect (சா.அக.);. [கிள் – கிடகம்]
கீடரி	கீடரிāṭari, பெ.(n.) கந்தகம்; sulphur (சா.அக.);.
கீத்துருணி	கீத்துருணிātturuṇi, பெ.(n.) கேந்திப்பூ a flower (சா.அக.);. [கீத்து+உருணி]

கீதவம்	கீதவம்ātavam, பெ.(n.) கற்றிலும்முள்ளாலான காய் காய்க்கக் கூடிய செடிவகை (திவா.);; thorn-apple - Datura (செ.அக.);. [கீள்+(தோவை); தவம்] கீதவம்ātavam, பெ.(n.) ஊமத்தஞ் செடி; thorn apple tree த.வ. உம்மத்தஞ்செடி [P]
கீரம்	கீரம்āram, பெ.(n.) விளக்கு (அகநி);; lamp (செ.அக.);. [கீள் – கிரம்]
கீரைக்காய்	கீரைக்காய்āraikkāy, பெ.(n.) முள்வெள்ளி (சூடா.);; kakri-melon - Cucumis meloutilissimus (செ.அக.);. [கீரை+காய்]
கீரைக்கும்மட்டி	கீரைக்கும்மட்டிāraikkummaṭṭi, பெ.(n.) குமட்டிக்கீரை; a variety of greens - Celosia nodiflora (சா.அக.);. [கீரை+கும்மட்டி]
கீல்	கீல்āl, பெ.(n.) கருமை நிறங் கொண்ட பூசுங் கீலெண்ணெய்; pitch, tar - pix liquida (செ.அக.);. [U.gir த. கீல். M. ki→த. கீல்.]
கீல்பூசு-தல்	கீல்பூசு-தல்ālpūcutal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) கீலெண்ணெய் பூசுதல்; to tar (செ.அக.);. [கில்+பூசு-]
கீல்வத்தி	கீல்வத்திālvatti, பெ.(n.) கீலெண்ணெய் பூசப்பட்ட திரி; tarred wick (செ.அக.);. [கில்+வத்தி]
கீல்வாயு	கீல்வாயுālvāyu, பெ.(n.) உடற்சந்துகளில் உண்டாகும் ஊழை நோய்; rhematism, as in the joints (செ.அக.);. [கில்+வாயு.]

கீழ்கண்ட	கீழ்கண்டa̱lkaṇṭa, பெ.அ.(ad.) கீழ்காணும் பார்க்க; see kil-kānum [கீழ்+கண்ட].
கீழ்க்காணும்	கீழ்க்காணும்āḻkkāṇum, பெ.அ.(adi) கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள அடியில் குறிப்பிடப்பட்ட, the following. 'அந்த வேலைக்கு விண்ணப்பம் வேண்டுபவர்கள் கீழ்கண்ட முகவரிக்கு எழுதவும்' [கீழ்+காணும்.]
கீழ்க்கண்பார்வை	கீழ்க்கண்பார்வைāḻkkaṇpārvai, பெ.(n.) கீழ்ப்பார்வை; down look; a squint or awry look; looking askance (சா.அக.);. [கீழ்+கண்+பார்வை] -
கீழ்ச்சாதி	கீழ்ச்சாதிāḻccāti, பெ.(n.) இழி குலம் (நன்.226, உரை);; low caste (செ.அக.);.
கீழ்த்தாடையெலும்பு	கீழ்த்தாடையெலும்புāḻttāṭaiyelumpu, பெ.(n.) 1. கீழ் வரிசைப் பற்கள் நிறைந்த கீழ்வாய் எலும்பு; the lower jaw in which the lower teeth are fixed. 2. வில் போல் வளைந்த மோவாய்க்கட்டை எலும்பு; bone o the chin bent like arrow (சா.அக.);. [கீழ்+தாடை+எலும்பு]
கீழ்ப்பக்கம்	கீழ்ப்பக்கம்āḻppakkam, பெ.(n.) 1. கீழாக உள்ள பாகம்; the lower part. 2. உள் பாகம் the under or inner side of a thing 3. அடிப்பாகம்; the bottom portion; the under surface (சா.அக.);. [கீழ்+பாகம்.]
கீழ்ப்பல்	கீழ்ப்பல்āḻppal, பெ.(n.) கீழ் வரிசைப் பல் the lower set of teeth (சா.அக.);. [கீழ்+பல்.]
கீழ்வணை	கீழ்வணைāḻvaṇai, பெ.(n.) சிற்று ஆளுவத்தின் கீழ் குமுகாயப் பணி செய்யும் தொழிலாளர்கள்; service of a village department of labour. "இந்த குணமே நகை புரத்து ஏறின வியாபாரிகளும் வெள்ளாளரும், சங்கரப்பாடியரும் பட்டனவரும் உள்ளிட்ட குடிகளும், தச்சர் கொல்லர், தட்டார். கோவியர் உள்ளிட்ட கி. வனைகளும்"(தெ.கல்.தொ.4 கல்,233);. [கிழவு + அணை.]

கீழ்மூக்கன்	கீழ்மூக்கன்āḻmūkkaṉ, பெ.(n.) கற்றாழை aloe genus (சா.அக.);. [கீழ்+மூக்கன்.]
கீழ்வயிற்றுபாகம்	கீழ்வயிற்றுபாகம்āḻvayiṟṟupākam, பெ.(n.) 1. வயிற்றின் அடிப்பாகம்; the lowe abdomen - Abdominal region. 2. அடி வயிறு; the lower part of the belly Abdomen (சா.அக.);. [கீழ்+வயிற்று+பாகம்]
கீழங்கவெலும்பு	கீழங்கவெலும்புāḻṅkavelumpu, பெ.(n.) உடம்பின் கீழ்ப்பகுதிஉறுப்புகளின் எலும்புகள் bones of the organs in the lower region of the body(சா.அக.);. [கீழ்+அங்க+எலும்பு]
கீழாடை	கீழாடைāḻāṭai, பெ. (n.) கூத்து முதலிய வற்றில் ஆண்கள் இடுப்புக்குக் கீழ் அணியும் ஆடை; outer garments worn below the hip by male folk artistes. [கீழ்+ஆடை]
கீழே	கீழே1āḻē, வி.எ.(adv) தரையில், நிலத்தில்; below; on the ground or floor. மாடியிலிருந்து பார்த்தால் கீழே செல்பவர் சிறு புள்ளிகளாகத் தெரிவர். கீழே2āḻē, இ.சொ. (part.) அடியில்; பின்பக்கத்தில்; below under. கருவிழி இமைக்குக் கீழ் செருகிற்று தலையணையின் கீழ் பணம் வைத்திருக்கிறேன். [கீழ்+கீழே,] கீழேāḻē, வி.எ.(adv.) தாழ; down, below. ம. கீழே. க. கீழெ, கெளகெ படகீயெ [கீழ் → கீழே.]
கீழரைக்கால்	கீழரைக்கால்āḻraikkāl, பெ.(n.) ஒரு பின்னவெண் 1/2560; atraction (செ.அக.);. [கீழ்+அரை+கால்.]

கீழை	கீழைāḻai, பெ.அ.(adj.) கிழக்கத்திய, eastern; oriental. கீழை நாடுகள். கீழைமொழிகள். [கிழ்+கீழை,]
கீழையகத்தாழ்வான்	கீழையகத்தாழ்வான்āḻaiyakattāḻvāṉ, பெ.(n.) நாதமுனிகளிடம் பனுவலை இசையுடன் கேட்ட மாலியர்; a vainava sage (அபி.சிந்);.
கீழையூர் சடகோபாதாசர்	கீழையூர் சடகோபாதாசர்āḻaiyūrcaṭaāpātācar, பெ.(n.) அரிசமய தீபம் என்னும் நூலின் ஆசிரியர்; author of arišamaya-tipam (அபி.சிந்.);. [கீழையூர்+சடகோபா+தாசர்]
கீழுறுப்பு	கீழுறுப்புāḻuṟuppu, பெ.(n. 1உடம்பின் கீழ்ப் பகுதியில் உள்ள உறுப்பு; the organs of the lower region of the body. 2 ஆண் அல்லது பெண் குறி; the genital of the male orfemale. 3. மல வாயில்; the anus (சா.அக.);. [கீழ்+உறுப்பு]
கீற்கட்டி	கீற்கட்டிāṟkaṭṭi, பெ.(n.) கீலெண்ணெய்யுடன் கலக்கும், மரத்திலிருந்து வடிந்து உறைந்த பால் (பிசின்);; pitch (செ.அக.);. [கீல்+கட்டி]
கீற்பாய்	கீற்பாய்āṟpāy, கிலெண்ணெய் பூசின துணி; tarpaulin, tarred canvas (செ.அக.). [கீல்+பாய்.]
கீனு	கீனுāṉu, பெ.(n.) சீமை காண்டாமிருக அரத்தம்; kino (சா.அக.);.
குக்கம்	குக்கம் kukkam, பெ.(n.) இந்திரகோபம்; தம்பலப்பூச்சி; cochineal insect - Coccus cacti (சா.அக.);.
குக்கிடமண்டபம்	குக்கிடமண்டபம் kukkiṭamaṇṭapam, பெ. (n.) காசியில் உள்ள முத்தி மண்டபம்: muttimandapam in kaśi (அபி.சிந்.);. [குக்கிட+மண்டபம்]

குக்கலாதி	குக்கலாதி kukkalāti, பெ.(n.) வாலுளுவை; spindle tree - Celastrus paniculata (சா.அக.);. [குக்கல்+ஆதி]
குக்கிலி	குக்கிலி kukkili, பெ.(n.) செம்போத்து (யாழ்.அக.); crow pheasant (செஅக.);. [குக்கில்-குக்கிலி] குக்கிலி kukkili, பெ.(n.) செம்போத்து (கழ.தமி. கை.);; crow-pheasant. [குக்கில்→குக்கிலி.]
குக்கில்புகை	குக்கில்புகை kukkilpukai, பெ.(n.) குங்கிலியப் புகை; fumes or incense of Indian dammer (சா.அக.);. [குக்கில்+புகை]
குக்கிற்சூரணம்	குக்கிற்சூரணம் kukkiṟcūraṇam, பெ.(n.) தூளாக உள்ள ஒருவகை மருந்து; a kind of medicinal powder prepared by stuffing a fowl with dammer-resin, calcinating and pulverising it (செ.அக.);. [குக்கில்+சூரணம்]
குக்குடத்தவரை	குக்குடத்தவரை kukkuṭattavarai, பெ.(n.) கோழியவரை; west Indian sea-side beanCanavelia obtusifolia (சா.அக.);. [குக்குடத்து+அவரை]
குகம்	குகம் kukam, பெ.(n.) 1. மலைக்குகை, cave, cavern. "மலைக்குகரத்து" (அரிசமய. பக்திசார.37);. 2. சுரங்கம்; cavity, hollow, subterranean passage. 'குகர நீணெறி" (பாரத.வேத்.2); (செ.அக.);. [Skt. guha → த.குகம்]
குகன்வேர்	குகன்வேர் kukaṉvēr, பெ.(n.) வேல மரத்து வேர்; root of acacia tree (சா.அக.);. [குகன்+வேர்]

குகாவிருட்சம்	குகாவிருட்சம் kukāviruṭcam, பெ.(n.) மலை மா; hill balsam - Balsmodendron caudatum(சா.அக.);. [குகா+Skt. விருட்சம்]
குகுதன்	குகுதன் kukutaṉ, பெ.(n.) பத்து (தச); வகை நாடியுளொன்று; a principal tubular vessel of the human body, one of taša-nadi (செ.அக.);. [குங்கு - குகு - குகுதன்.]
குகுலா	குகுலா1 kukulā, பெ.(n.) ஒருவகைப் பூண்டு (மலை);; christmas rose, herb-Helleforus niger. [குகு – குகுலா] குகுலா2 kukulā, பெ.(n.) தேனீ; honey bee (செ.அக.);. [குங்குல் – குகுலா]
குகைநமச்சிவாய மூர்த்திகள்	குகைநமச்சிவாயமூர்த்திகள் kukainamaccivāyamūrttikaḷ, பெ.(n.) திருவண்ணாமலையில் ஒரு குகையில் உள் ளொடுக்கி (நிட்டை);யில் இருந்த சித்தர்;Šiddhar(அபி.சிந்.);. [குகை+நமச்சிவாயம்+மூர்த்தி]
குகைமறைஞானசம்பந்தநாயனார்	குகைமறைஞானசம்பந்தநாயனார் kukainamaccivāyammūrttikukaimaṟaiñāṉacampantanāyaṉār, பெ.(n) சிதம்பரத்தில் இருந்த சிவ ஆசாரியர்; the Šava teacher in Chidambaram. இவர் தமிழில் அருணகிரிபுராணம் பாடியுள்ளார் (அபிசிந்);.
குகைமேனாதத்தீ	குகைமேனாதத்தீ kukaimēṉātattī, பெ.(n.) தங்கத்தை (சுவர்ண பேதி); இளக்கச் செய்யும் நீர்மம் (மு.அ);; a drug which dissolves gold (செ.அக.);. [குகை+மேல்+ஆதவதீ]
குகைவீசம்	குகைவீசம் kukaivīcam, பெ.(n.) கல்நார்; asbestos (சா.அக.);. [குகை+வீசம்]
குங்கியாஇசுதீங்கி	குங்கியாஇசுதீங்கி kuṅkiyāicutīṅki, பெ.(n.) கப்பற் சதுரப்பாய்களின் கீழ் மூலைகளை மேலிழுப்பதற்குக் கட்டியிருக்குங் கயிறு: (M.Navi.86);; clew lines (செ.அக.);.

குங்கிலியக்கலையர்	குங்கிலியக்கலையர் kuṅkiliyakkalaiyar, பெ. (n.) சிவனடியார் அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களுள் ஒருவர் (பெரியபு);; name of a canonized Šva saint, one of 63 Nayanmars (செ.அக.);. [குங்கிலியம்+கலையர்]
குங்கிலியன்	குங்கிலியன் kuṅkiliyaṉ, பெ.(n.) கள்ளரினத்தார்க்கு வழங்கப்படும் பட்டம்; tittle of kallar's (அபி.சிந்.);.
குங்குமக்கோவை	குங்குமக்கோவை kuṅkumakāvai, பெ.(n.) செங்கோவை; red bitter melon - Coccinea indica (சா.அக.);. [குங்கும+கோவை]
குங்குமப்பயறு	குங்குமப்பயறு kuṅkumappayaṟu, பெ.(n.) பாசிப்பயறு இனத்தைச் சேர்ந்த ஒருவகை சிகப்புப் பயறு; a red variety of the species of green-gram (சா.அக.);. [குங்கும+பயறு] குங்குமப்பயறு kuṅgumappayaṟu, பெ.(n.) பாசிப் பயறு இனத்தைச் சேர்ந்த ஒரு சிவப்புப்பயறு; a red variety of the species of green gram (சா.அக.);. ம. குங்குமப்பயறு [குங்குமம்+ . பயறு.]
குங்குமபாண்டியன்	குங்குமபாண்டியன் kuṅkumapāṇṭiyaṉ, பெ.(n.) மதுரையை ஆண்ட வாகுவலய பாண்டியனின் மகன்; son of vāguwalayapandiyan (அபி.சிந்.);. [குங்கும+பாண்டியன்.]
குங்குமவண்ணக்கல்	குங்குமவண்ணக்கல் kuṅkumavaṇṇakkal, பெ.(n.) மஞ்சள் கல்; yellow stone; saffron stone (சா.அக.);. [குங்குமம்+வண்ணம்+கல்.] குங்குமவண்ணக்கல் kuṅgumavaṇṇakkal, பெ.(n.) மஞ்சட்கல்; yellow stone, saffron stone (சா.அக.);. [குங்குமம் + வண்ணம் + கல்.]
குச்சகம்	குச்சகம் kuccakam, பெ.(n.) 1. சடையொட்டிப் புல்; a kind of grass. 2. பற்பாடகம்; fever plant (சா.அக.);. [குச்சு - குச்சகம்.]

குச்சகர்	குச்சகர் kuccakar, பெ.(n.) கடகம் என்னும் பட்டணத்திலிருந்த முனிவர்; a saint who lived in kataga city.
குச்சம்	குச்சம் kuccam, பெ.(n.) பொருக்கு flake (செ.அக.);. [கொச்சு – குச்சு] குச்சம்1 kuccam, பெ.(n.) 1.கொத்து (சூடா.);; bunch of flowers, cluster, tuff. 2. அழகுக்குஞ்சம்; tassel of thred, hung as an omament. 3. பற்படகம்(மலை.);; fever plant. [குல் = கூடுதல் கருத்துவேர். குல் → (குலவு);குச்சம்.] குச்சம்2 kuccam, பெ.(n.) குன்றிமணி (மலை.); பார்க்க; crab's eye. [குன்றி → குற்றி → குச்சி → குச்சம். (கொ.வ.);.] குச்சம்3 kuccam, பெ.(n.) நாணல் (மலை.); பார்க்க; kaus, a large and coarse grass. [கச்சம் + குச்சம்.]
குச்சகாதிதம்	குச்சகாதிதம் kuccakātitam, பெ.(n.) சத்தி சாரணை; spreading hogweed - Boerhaevia repens(சா.அக.);.
குச்சதந்திகம்	குச்சதந்திகம் kuccatantikam, பெ.(n.) வாழை; plantain tree - Musa sapientum (சா.அக.);.
குச்சபலம்	குச்சபலம் kuccapalam, பெ.(n.) 1. தேத்தான்; water-clearing nut - Strichnos potatorum. 2. கணுப்பாவை; Indian mimusops-Mimusops hexandra. 3. கொடி முந்திரி; the vine, 4. முள்ளி: Indian night shade - Solanum indicum. 5. கண்டங்கத்திரி; yellow-berried night shade - Solanum jacquini (சா.அக.);. [குச்சம்+பலம்]

குச்சபுட்பம்	குச்சபுட்பம் kuccaputpam, பெ.(n.) ஏழிலைப் பாலை; seven-leafed milk plant-Alstonia scholaris(சா.அக.);. [P]
குச்சலிர்	குச்சலிர் kuccalir, பெ.(n.) ஒருவகை மரம்; கல்லவி; honey-sweet tree - Meliosma simplicifolia (சா.அக.);.
குச்சவகந்தம்	குச்சவகந்தம் kuccavakantam, பெ.(n.) ஒரு தின் கிழங்கு; an esculent root (சா.அக.);. [குச்சவம்+கந்தம்]
குச்சா	குச்சா kuccā, பெ.(n.) மயில் சிகைப்பூடு; peacock's crest plant - Actiniopteris dichotoma (சா.அக.);. [குச்சம் – குச்சா]
குச்சாகரம்	குச்சாகரம் kuccākaram, பெ.(n.) செந்துவரை; red dholl (சா.அக.);.
குச்சிக்கரும்பு	குச்சிக்கரும்பு kuccikkarumpu, பெ.(n.) தட்டைக் கரும்பு, கரும்பின் நுனிப்பகுதி, the top portion of a sugar-cane without juice (சா.அக.);. [குச்சி+கரும்பு]
குச்சிடுக்கி	குச்சிடுக்கி kuccitukki, பெ.(n.) சங்கு திருகி; cork-screw (சா.அக.);. [குச்சி+இடுக்கி]
குச்சிப்பட்டை	குச்சிப்பட்டை kuccippattai, பெ.(n.) குச்சில் அமைத்த ஒருவகைக் குஞ்சம் a stick composed of bristles and used for cleaning and brushing (சா.அக.);. [குச்சி+பட்டை]

குச்சிமஞ்சள்	குச்சிமஞ்சள் kuccimañcaḷ, பெ.(n.) மர மஞ்சள்; tree-turmeric - Coscinium fenestratum (சா.அக.);. [குச்சி+மஞ்சள்.]
குச்சிமூலிகம்	குச்சிமூலிகம் kuccimūlikam, பெ.(n.) ஒரு வகை மூலிகைப் புல்; a kind of club grass Scirpus kysoor (சா.அக);. [குச்சி+மூலிகம்]
குச்சிராகிதம்	குச்சிராகிதம் kuccirākitam, பெ.(n.) சந்திரகாந்திச் செடி, moon plant(சா.அக.);.
குச்சுபிடித்துக்கட்டல்	குச்சுபிடித்துக்கட்டல் kuccupiṭittukkaṭṭal, தொ.பெ.(vbl.n.) மடித்த துணியில் கட்டுதல்; tying in a folded cloth (சா.அக.);. [குச்சு+பிடித்து+கட்டல்.]
குச்சுவாசம்	குச்சுவாசம் kuccuvācam, பெ.(n.) மேல் மூச்சு dyspnoea (சா.அக.);.
குச்சோ	குச்சோ kuccō, பெ.(n.) புங்க மரம்; Indian beech - Dalbergia arborea (சா.அக.);.
குசக்கிரம்	குசக்கிரம் kucakkiram, பெ.(n.) நாணலின் (தருப்பை); நுனி; the top portion of a sacrificial grass (சா.அக.);.
குசடதச்சன்	குசடதச்சன் kucaṭataccaṉ, பெ.(n,) எட்டி, nux vomica (சா.அக.);. [குசடன்+தச்சன்.]

குசடம்	குசடம் kucaṭam, பெ. (n.) வெட்பாலை அரிசி, tellicherry bark-Hollarbhna antidysentericum alias Nerium antidysentericum (சா.அக.); [குடசம்+குசடம்]
குசத்துவசன்	குசத்துவசன் kucattuvacan̠, பெ.(n.) 1. சீதையின் தந்தையான சனகனின் தம்பி; brother of Janagan. 2. வேதவதியின் தந்தை; father of védavadi
குசத்தின்பாதி	குசத்தின்பாதி kucattin̠pāti, பெ.(n.) 1. சிறு புள்ளடி; unifoliate trefoil, Hedysarum gangeticum. 2. பற்பாடகம்; sparrow leg; fever plant - Mollugo cerviana (சா.அக.);. [குசம்+அத்து+இன்+பாதி]
குசப்புத்தி	குசப்புத்தி kucapputti, பெ.(n.) மடமை, அறிவின்மை; stupidity, dullness, as a term of contempt (செ.அக.);.
குசப்புல்	குசப்புல் kucappul, பெ.(n.) நாணல் (தருப்பைப்); புல்; sacrificial grass. இந்தப் புல்லைப் பூசனையில் இருக்கையாகப் பயன்படுத்துவது உண்டு (சா.அக.);.
குசயுட்பம்	குசயுட்பம் kucayuṭpam, பெ.(n.) இறப்பை உண்டாக்கும் நச்சுக் கிழங்கு a poisonous root causing death (சா.அக.);. [குசம்+புட்பம்.]
குசமரம்	குசமரம் kucamaram, பெ.(n) குசப்புல் பார்க்க; see kusa-p-pul (சா.அக.);.
குசமுகம்	குசமுகம் kucamukam, பெ.(n.) முலைக் காம்பு. nipple (சா.அக.);. [குயம் – குசம்+முகம்]
குசர்	குசர் kucar, பெ.(n.) anything extra obtained from shop keeper as a bargain (செ.அக.);.

குசலவதி	குசலவதி kucalavati, பெ.(n.) கங்கை யாற்றங்கரையில் உள்ளதும் கோசலத்தில் உள்ளதுமான ஒரு பட்டணம்; a city in Kõšalam (அபி.சிந்..);. [குசலம்+பதி]
குசவர்	குசவர் kucavar, பெ.(n.) 1. மண்ணால் ஏனங்கள் செய்து சூளை போட்டுப் பிழைப்பவர்; potter. 2. குயவர் பார்க்க; see kuyavar. [குய் (சுடுதல்); - குயவர்-குசவர்]
குசேலர்	குசேலர் kucēlar, பெ.(n.) கண்ணனுடன் படித்த பார்ப்பன நண்பர்; friend of kannan. இவர் வறுமையுற்றிருந்த போது இவர் மனைவியார், கண்ணனிடம் சென்று நிலை மையைக் கூறிப்பொருள் பெற்று வருமாறு கூறினர். இவரும் அவலில் தின்பண்டம் செய்து கொண்டு கண்ணனைக் காணச் சென்றார். கண்ணனும் இவரிடம் நலம் பாராட்டி அவர் கொண்டு வந்த அவலில் ஒரு பிடி உண்டார். மற்றொரு பிடி எடுக்கையில் கண்ணனின் மனைவி அவரைத் தடுக்கவே, கண்ணனும் உண்ணாது குசேலருக்கும் ஒன்றும் கொடுக்காமல் அனுப்பி வைத்தார். வருத்தத்துடன் வீடு வந்த குசேலர் அங்கிருந்த பெருஞ்செல்வத்தைக் கண்டு வியந்து மகிழ்ந்தார் (அபி.சிந்);.
குஞ்சகம்	குஞ்சகம் kuñcakam, பெ.(n.) குன்றிமணி; the berry of abrus precatorius (சா.அக.);. [குஞ்சம் – குஞ்சகம்]
குஞ்சகாரம்	குஞ்சகாரம் kuñcakāram, பெ.(n.) புளி நரளைக் கிழங்கு; for-grape - Cissus carnosa (சா.அக.);. [குஞ்ச + காரம்]
குஞ்சணம்	குஞ்சணம் kuñcaṇam, பெ.(n.) சிவதை, Indian jalap - Ipomaea turpethum (சா.அக.);.
குஞ்சப்புல்	குஞ்சப்புல் kuñcappul, பெ.(n.) காட்டுக் கேழ்வரகு; cluster grass; wild raggy - Eleusine indica. [குஞ்சம்+புல்] (இதன் அடித்தண்டு நேராக இருக்கும். தவசம் உண்பதற்குப் பயன்படாது); (சா.அக.);.

குஞ்சரக்கோடு	குஞ்சரக்கோடு kuñcarakāṭu, பெ.(n.) யானைக் கொம்பு; elephant's tusk (சா.அக.);. [குஞ்சரம்+கோடு]
குஞ்சரகரணம்	குஞ்சரகரணம் kuñcarakaraṇam, பெ.(n.) கரசை என்னுங் காலக்கரணம்; karasai, a division of time. 'குஞ்சரகரண மென்னார்' [பறாளைபள்ளு24); (செஅக);. [குஞ்சரம்+சிகரணம்]
குஞ்சரசுரபி	குஞ்சரசுரபி kuñcaracurapi, பெ.(n.) செவ்வந்தி; chamomile – Chrysanthe mum Caronarium (சா.அக.);.
குஞ்சரபிப்பிலி	குஞ்சரபிப்பிலி kuñcarapippili, பெ.(n.) யானைத் திப்பிலி; elephant - pepper (சா.அக.);.
குஞ்சரபுட்பி	குஞ்சரபுட்பி kuñcarapuṭpi, பெ.(n.) கருங்கொடி; common delight of the woods - Hiptage madablota (சா.அக.);.
குஞ்சரமேற்புல்லுருவி	குஞ்சரமேற்புல்லுருவி kuñcaramēṟpulluruvi, பெ.(n.) அத்திமேற் புல்லுருவி; a parasite grown on the fig tree (சா.அக.);. [குஞ்சரம்+மேல்+புல்லுருவி]
குஞ்சரத்தானம்	குஞ்சரத்தானம் kuñcarattāṉam, பெ.(n.) யானைகளைப் பழக்கும் திறந்த வெளி (யானைச்செண்டு வெளி); open space for training elephants, 'குஞ்சரத்தானத்து நின்றோர் குறுகி (பெருங்.வத்தவ,4,48); (செஅக);. [குஞ்சரம்+தானம்]
குஞ்சரன்	குஞ்சரன் kuñcaraṉ, பெ.(n.) 1. அனுமான் என்னும் குரங்கின் பாட்டனும், அஞ்சனா தேவியின் தந்தையுமான ஒரு வானரன்; a monkey grandfather of Hanumān. 2. காசிய முனிவர், கத்துருவின் குமரன்; son of saint Kāšipāand katru (அபி.சிந்.);.
குஞ்சராகிதம்	குஞ்சராகிதம் kuñcarākitam, பெ.(n.) சங்கங் குப்பி; smooth volkamerica - Cleodendron inerme (சா.அக.);.
குஞ்சலகக்கம்	குஞ்சலகக்கம் kuñcalakakkam, பெ.(n.) தாமரைத் தாது; pollen of lotus (சா.அக.);. [குஞ்சலம்+கக்கம்]

குஞ்சலம்	குஞ்சலம் kuñcalam, பெ.(n.) பெரும்பாலும் பெண்கள் சடையில் இணைத்துத் தொங்கவிடும் கயிற்றில் இணைக்கப்பட்ட நூல் கொத்து அல்லது துணிப்பந்து போன்ற ஒப்பனைப் பொருள்; tassel mostly tied to the end of a woman's plaited leeuy. மறுவ. குஞ்சம். குஞ்சலம் kuñjalam, பெ.(n.) மேல்மதகுகட்டை; upper log of a sluice. [குஞ்சு → குஞ்சல் → குஞ்சாலம்.]
குஞ்சா	குஞ்சா kuñcā, பெ.(n.) குன்றிமணி, crab's eye (சா.அக.);. மறுவ, குறுகுஞ்சி [குஞ்சு – குஞ்சா]
குஞ்சிக்காய்	குஞ்சிக்காய் kuñcikkāy, பெ.(n.) சீரகம்; cumin seed - Cuminum cyminus (சா.அக.);. [குஞ்சி+காய்]
குஞ்சிகம்	குஞ்சிகம் kuñcikam, பெ.(n.) 1. குருந்த மரம், Indian wild lime - Atlantia monophylla. 2, குன்றி; crab's eye-Abrus precatorius (சா.அக.);. [குஞ்சி – குஞ்சிகம்]
குஞ்சி-த்தல்	குஞ்சி-த்தல் kuñcittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) ஒற்றைக் காலில் நிற்றல்; standing on one foot or tip-toe (சா.அக.);.
குஞ்சிதம்	குஞ்சிதம் kuñcitam, பெ.(n.) 1. செண்பகம், champauk - Michelia Champaca. 2. வளைந்தது; that which is curved or crooked. 3. ஒற்றைக் காலில் நிற்கை; standing on one foot. 4. வளைவு; crooked or contracted. 5. வழி தெரியாது நாளத்தை அறுக்கை; an unskinful way of opening the vein (சா.அக.);. [கொஞ்சி – குஞ்சிதம்]

குஞ்சிதாமியம்	குஞ்சிதாமியம் kuñcitāmiyam, பெ.(n.) சங்கமஞ் செடி; four-spined monetia - Monetia tetracantha (சா.அக.);.
குஞ்சிப்பூ	குஞ்சிப்பூ kuñcippū, பெ.(n.) குங்குமப்பூ: English saffron flower- Crocus sativus (சா.அக.);. [குஞ்சி+பூ]
குஞ்சிப்பூரம்	குஞ்சிப்பூரம் kuñcippūram, பெ.(n.) ஆமணத்தி (கோரோசனை);; bezoar especially the concretion found in a cow (சா.அக.);.
குஞ்சுகுழந்தை	குஞ்சுகுழந்தை kuñcukuḻntai, பெ.(n.) கைக்குழந்தை; பெரிய குழந்தை; baby and child (சா.அக.);. [குஞ்சு+குழந்தை]
குஞ்சுகுழுமன்	குஞ்சுகுழுமன் kuñcukuḻumaṉ, பெ.(n.) பலவகை அகவையில் உள்ள குழந்தைகளின் கூட்டம்; a number of children of different ages (சா.அக.);. [குஞ்சு + குழுமன்]
குஞ்சுகுளுவான்	குஞ்சுகுளுவான் kuñcukuḷuvāṉ, பெ.(n.) வெவ்வேறு அகவையில் உள்ள குழந்தைகள்; a group of children of different ages; a gathering of kids. கல்யாண மண்டபம் குஞ்சு குளுவான்களின் சத்தத்தால் அதிர்ந்தது. [குஞ்சு+குளுவான்.]
குஞ்சுங்குழுமானும்	குஞ்சுங்குழுமானும் kuñcuṅkuḻumāṉum, பெ.(n.) 1. பூச்சித்திரள்; swarm of insects. 2. பல அகவையிலுள்ள குழந்தைகளின் கூட்டம்; a group of children of different ages. "குஞ்சுங் குழுமானுமாக வீடு கலகலவென்றிருக்கின்றது"(செஅக);. [குஞ்சு+குழுமான்+உம்]
குஞ்சுங்குழுவும்	குஞ்சுங்குழுவும் kuñcuṅkuḻuvum, பெ.(n.) குஞ்சுங்குழுமானும் பார்க்க; see kunjun-kulumanum, (செ.அக.);.

குட்கரம்	குட்கரம் kuṭkaram, பெ.(n.) வேலிப்பருத்தி, hedge-cotton - Daemia extensa (சா.அக.);. [குட்கரம்+வெண்மை] [P]
குட்சுரகாண்டம்	குட்சுரகாண்டம் kuṭcurakāṇṭam, பெ..(n.) வெள்ளைக் கரும்பு; white-coloured sugarcane (சா.அக.);.
குட்டகண்டு	குட்டகண்டு kuṭṭakaṇṭu, பெ.(n.) பேயத்தி, devil fig - Ficus hispida (சா.அக.);.
குட்டகந்தம்	குட்டகந்தம் kuṭṭakantam, பெ..(n.) கொம்புப்பாகல்; palgal bitter gourd - Trichosanthes dioeca (சா.அக.);.
குட்டகந்தி	குட்டகந்தி kuṭṭakanti, பெ. (n.) வெள்ளி லோத்திரப் பட்டை; the fragrant bark of woodapple tree-Feronia elephantum; Lodhra bark (சா.அக.);. [குட்டம்+கந்தி]
குட்டக்கனிபலா	குட்டக்கனிபலா kuṭṭakkaṉipalā, பெ.(n.) 1. கருப்புத் தக்காளிச்செடி; a black tomatio plant. 2. மிளகுத் தக்காளி; mad apple - Solanum melongena (சா.அக.);. [குட்டம்+கனி+பலா]
குட்டக்கினம்	குட்டக்கினம் kuṭṭakkiṉam, பெ.(n.) 1. குட்டத்தைத் தீர்க்கும் பூடு; plant curing leprosy. 2. குட்டத்தைத் தீர்க்கும் மருந்து a remedy for leprosy. 3. பேயத்தி; wild fig - Ficus oppositifolia. 4. காட்டுச்சீரகம்; wild cumin - Vernonia anthelmintica (சா.அக.);.
குட்டக்கினி	குட்டக்கினி kuṭṭakkiṉi, பெ.(n.) 1. கருங்காலி, black sundra tree - Acacia catechu typica alias Diospyros melanoxylon. 2.தான்றிக்காய்; belleric myrobalan (சா.அக.);.
குட்டங்கொள்ளு-தல்	குட்டங்கொள்ளு-தல் kuṭṭaṅkoḷḷutal, 16 செ.கு.வி.(v.i.) குட்ட நோயால் தாக்கப்படல்; to be attacked with leprosy (சா.அக.);. [குட்டம்+கொள்ளு-தல்.]
குட்டசூதனம்	குட்டசூதனம் kuṭṭacūtaṉam, பெ.(n.) 1. குட்டம் தெளிதல்; subduing leprosy. 2. கொன்றை மரம்; cassia tree - Cathartocarpus fistula (சா.அக.);.

குட்டணம்	குட்டணம் kuṭṭaṇam, பெ.(n.) கருஞ்சீரகம், black cumin - Nigella sativa (சா.அக.);.
குட்டத்தக்காளி	குட்டத்தக்காளி kuṭṭattakkāḷi, பெ.(n) சிறு தக்காளி; black-berried solanum - Solanum nigrum (சா.அக.);. [குட்டம்+தக்காளி]
குட்டநாசனம்	குட்டநாசனம் kuṭṭanācaṉam, பெ.(n.) கடுகு வகை (பிங்.);; white mustard.
குட்டநாசனி	குட்டநாசனி kuṭṭanācaṉi, பெ.(n.) 1. கருப்பு அகரம் என்னும் மருந்துவகை; a kind of drug. 2. வெள்ளைக் கிலுகிலுப்பை white flowered Crotolaria - Cratolaria verrucosa. 3. தகரை; ring worm plantCassia tora. 4. காட்டுச் சீரகம்; wild cumin - Vernonia authlmintica. 5. குட்டத்தை அழிக்கும் மருந்து: any medicine curing leprosy (சா.அக.);. [குட்டம்+நாசனி]
குட்டநோய்கடியகாரா	குட்டநோய்கடியகாரா kuṭṭanōykaṭiyakārā, பெ. (n.) குட்ட நோயைத் தீர்க்கும் கருப்பரிசி; a kind of black rice said to cure leprosy (சா.அக.);. [குட்டநோய்+கடியகாரா.]
குட்டப்பாண்டுநாசனி	குட்டப்பாண்டுநாசனி kuṭṭappāṇṭunācaṉi, பெ.(n.) கருமருது இரும்பிலி; black satinwood - Maba buxifolia (சா.அக.);. [குட்டை+பாண்டு+நாசனி]
குட்டம்போக்கி	குட்டம்போக்கி kuṭṭampōkki, பெ.(n.) 1 வெண்கடுகு; white mustard, 2 குட்டத்தைப்போக்கும் மருந்து; that which cures leprosy. 3 பாற்சோற்றி; caoutchouc plant - Euphorbia cattimandu. 4. கரபுன்னை; soora poon - Ochrocarpus longifolius(சா.அக.);
குட்டமிடு-தல்	குட்டமிடு-தல் kuṭṭamiṭutal, 20 செ.கு.வி. (vi.) பள்ளந் தோண்டுதல்; to dig out. "குட்டமிட்டிடந்தான்காணும்"(ஈடு 10.64);. [குட்டம்+இடு-தல்]
குட்டவிசர்த்தி	குட்டவிசர்த்தி kuṭṭavicartti, பெ..(n.) வெட்டிவேர்; khus khus root-Andropogon aromaticus (சா.அக.);.

குட்டவிரணம்போக்கி	குட்டவிரணம்போக்கி kuṭṭaviraṇampōkki, பெ.(n.) செங்கோட்டை; marking nut - Semecarpus anacardium (சா.அக.);.
குட்டாம்	குட்டாம் kuṭṭām, பெ.(n.) பெருங்காயம்; asafoetida (சா.அக.);.
குட்டாரி	குட்டாரி kuṭṭāri, பெ.(n.) கந்தகம், sulphur (சா.அக.);. [குட்டு-குட்டாரி]
குட்டிக்கழுதை	குட்டிக்கழுதை kuṭṭikkaḻutai, பெ.(n.) கழுதைக் குட்டி; the young of an ass (சா.அக.);. [குட்டி+கழுதை]
குட்டிக்கானாங்கெளிறு	குட்டிக்கானாங்கெளிறு kuṭṭikkāṉāṅkeḷiṟu, பெ.(n.) கெளிற்று மீன் குஞ்சு, the young of a cat-fish (சா.அக.);. [குட்டி+கானாம்+களிறு]
குட்டிகம்	குட்டிகம் kuṭṭikam, பெ.(n.) ஒரிலைத் தாமரை, single leaf lotus.
குட்டிகாதக்காளி	குட்டிகாதக்காளி kuṭṭikātakkāḷi, பெ.(n.) குட்டித்தக்காளி பார்க்க; see kuft-takkal (சாஅக.);. [குட்டிக்காய் +தக்காளி]
குட்டிச்சாத்தி	குட்டிச்சாத்தி kuṭṭiccātti, பெ.(.n) ஒரு பெண் தெய்வம்; a female spirt(சா.அக.);.
குட்டித்தேவி	குட்டித்தேவி kuṭṭittēvi, பெ.(n.) விளாமரம், wood apple tree(சா.அக.);. [குட்டி+தேவி]
குட்டி நரை	குட்டி நரை kuṭṭinarai, பெ.(n.) இளமையில் ஏற்படும் நரை; premature gray hair(சா.அக.);.

குட்டிப்பனை	குட்டிப்பனை kuṭṭippaṉai, பெ. (n.) பனையைச் சுற்றிலும் முளைக்கும் சிறு பனை, small stunted palmyra young ones growing at the bottom of a main tree [குட்டி+பனை.]
குட்டிப்பாடித்தி	குட்டிப்பாடித்தி kuṭṭippāṭitti, பெ.(n.) சிற்றரத்தை; lesser galangal - Alpinia galanga (சா.அக.);. [குட்டி+பாடித்தி]
குட்டிப்பிலா	குட்டிப்பிலா kuṭṭippilā, பெ.(n.) 1. குட்டிப் பலா; small jack tree - Artocarpus integrifolius. 2. பேய் முன்னை; charcoal tree - Sponia wight. 3. பிராய் மரம்; paper tree - Streblus asper. 4. குற்றிப் பலா; stunted jack - Epicarpurus orientalis (சா.அக.);. [குட்டி+பலா]
குட்டிப்பை	குட்டிப்பை kuṭṭippai, பெ.(n.) விலங்கின் வயிற்றில் குட்டியின் மேல் மூடிக் கொண்டு இருக்கும் பிண்டப் பை; foetal membranes in animals filled with liquor amni which dilates the mouth of the womb (சா.அக.);. [குட்டி+பை]
குட்டியச்சம்	குட்டியச்சம் kuṭṭiyaccam, பெ.(n.) இளம் அகத்திச் செடி; young sesbane plant - Sesbania grandiflora (சா.அக.);.
குட்டியழிவு	குட்டியழிவு kuṭṭiyaḻivu, பெ.(n.) கருவிற்கு ஏற்படும் கேடு; abortion (சா.அக.);. [குட்டி+அழிவு]
குட்டிமரம்	குட்டிமரம் kuṭṭimaram, பெ.(n.) சணல், Indian hemp-Crotolaria juncea(சா.அக.);.
குட்டிவாசுகி	குட்டிவாசுகி kuṭṭivācuki, பெ.(n.) சப்பாத்துக் கள்ளி; prickly pear - Opuntia тоnocantha (சா.அக.).
குட்டிவிலாங்கு	குட்டிவிலாங்கு kuṭṭivilāṅku, பெ. (n.) கடலில் பொரிக்கப்பட்டு முட்டையினின்று வெளிவந்தவுடன் ஆறுகளுக்கு வந்து சேரும் ஒரு வகை விலாங்கு மீன்; a kind of riverfish or Ee|fish - Elve. [குட்டி+விலாங்கு]

இது பாம்பைப் போல் நீளமாகவும், பழுப்பு நிறமாகவும் உள்ளது. உணவுக்குப் பயன்படுவது (சா.அக.). குட்டிவிளாதிதம்	இது பாம்பைப் போல் நீளமாகவும், பழுப்பு நிறமாகவும் உள்ளது. உணவுக்குப் பயன்படுவது (சா.அக.). குட்டிவிளாதிதம் itupāmpaippōlnīḷamākavumpaḻuppuniṟamākavumuḷḷatuuṇavukkuppayaṉpaṭuvatucāakakuṭṭiviḷātitam, பெ.(n.) சருகு மஞ்சள், dried turmeric (சா.அக.);.
குட்டுவன்கண்ணன்	குட்டுவன்கண்ணன் kuṭṭuvaṉkaṇṇaṉ, பெ. (n.) கடைக்கழகக் காலத்துப் புலவர்களில் ஒருவர்; one of the poets who belonged to the last Šargam. [குட்டுவன் + கண்ணன்.] இவர் பெயர் கண்ணனாக இருக்கலாம். இவர் சேரர் குடியினராதலின் குட்டுவன் கண்ணன் எனப்பட்டார் (அபி.சிந்);.
குட்டுவன்கீரனார்	குட்டுவன்கீரனார் kuṭṭuvaṉāraṉār, பெ.(n.) ஆய் என்னும் வள்ளலைப் பாடிய புலவர்; the poet who celebrated to ay (அபி.சிந்);. [குட்டுவன் + கீரன்+ஆர்.]
குட்டுவன்சேரல்	குட்டுவன்சேரல் kuṭṭuvaṉcēral, பெ.(n.) சேர மன்னன்; cërà king. [குட்டுவன் + சேரல்.]
குட்டைக்கால்	குட்டைக்கால் kuṭṭaikkāl, பெ. (n.) 1. குள்ளமான கால் short leg. 2. உறுப்புக் கேடான கால் deformed leg (சா.அக.);. [குட்டை+கால்]
குட்டைக்கை	குட்டைக்கை kuṭṭaikkai, பெ.(n.) 1. குறைந்த கை; short arm. 2. உறுப்புக் கேடான கை; deformed arm (சா.அக);. [குட்டை+கை]
குட்டைச்சுருட்டை	குட்டைச்சுருட்டை kuṭṭaiccuruṭṭai, பெ.(n.) ஒருவகைப் பாம்பு; a kind of coiled snakeOligodon subgriseus (சா.அக.);. [P]
குட்டையிடுக்கி	குட்டையிடுக்கி kuṭṭaiyiṭukki, பெ.(n.) 1. சிற்றரத்தை; lesser galangal - Alpinia galanga. 2. கோட்டம் (கோ.ஷ்டம்);; Arabian costus - Costus speciosus, 3. பயிரின் களை; corn weed. 4. கற்றாழை; aloe genus (சா.அக.);. [குட்டை+இடுக்கி]

குட்டையைக்குழப்பு-தல்	குட்டையைக்குழப்பு-தல் kuṭṭaiyaikkuḻpputal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) தெளிவு ஏற்படுத்துவதற்குப் பதிலாகக் குளறுபடி செய்தல்; add to the confusion; muddle up. ஏற்கனவே இங்கே எல்லாம் குழப்பமாக இருக்கிறது, மேலும் குட்டையைக் குழப்பாதே [குட்டையை+குழப்பு-தல்.]
குடக்கோஇளஞ்சேரலிரும்பொறை	குடக்கோஇளஞ்சேரலிரும்பொறை kuṭakāiḷañcēralirumpoṟai, பெ. (n.) பெருங்குன்றூர்க்கிழாரால் பாடப்பெற்ற சேர மன்னன்; a Cēraking. [குடக்கோ+இளம்+சேரம்+இரும்பொறை]
குடகபாலை	குடகபாலை kuṭakapālai, பெ.(n.) 1. வெட்பாலை; conession tellicherry bark - Nerium nti-dysentericum. 2.கொடிப் பாலை; cotton milk plant - Dregea volubilis; twining swallow-wort - Asclepias volubilis. 3. ஊசிப்பாலை; needle-leaved swallow-wort - Oxystelma esculentum (சா.அக.);. [குடகம்+பாலை]
குடகுகிச்சிலி	குடகுகிச்சிலி kuṭakukiccili, பெ.(n.) குடகு நாட்டில் விளையும் கிச்சிலி; coorge orange - Citrus aurantium nobilis (சா.அக.);. [குடகு+கிச்சிலி]
குடகுவெட்பாலை	குடகுவெட்பாலை kuṭakuveṭpālai, பெ. (n.) தலைச்சேரியில் விளையும் வெட்பாலை; tellicherry bark (சா.அக.);. [குடகு+வெட்பாலை]
குடச்சைலம்	குடச்சைலம் kuṭaccailam, பெ.(n.) மலைப்புரசு; hill palaus - Butea frondosa (சா.அக.);.
குடசோ	குடசோ kuṭacō, பெ.(n.) குடசபாலை பார்க்க; see kugasa-pāla (சா.அக.);.
குடநாசனி	குடநாசனி kuṭanācaṉi, பெ.(n.) வெண்கடுகு; white mustard - Brassica alba alias Sinapis alba (சா.அக.);.

குடபலை	குடபலை kuṭapalai, பெ.(n.) 1 மணித் தக்காளி, black-berried nigrum. 2.கடம்பு மரவகை; oak - Carcua arborea. 3. இலந்தை; jujube. 4. களர்வா; tooth-brush tree - Salvadora persica (சா.அக.);. குடபலை kuḍabalai, பெ.(n.) 1. மணித்தக்காளி (தைலவ.பாயி.57);; black night shade. 2. இலந்தை; jujube. 3. களர்வா; toothbrush tree (சா.அக.);. [குள்→குட + (பலம்);பலை.]
குடபுலவியனார்	குடபுலவியனார் kuṭapulaviyaṉār, பெ.(n.) பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனைப் பாடிய தமிழ்ப் புலவர்; Tamil poet, who celebrated Păngiyap-neguñjesiyap(அபி.சிந்.);. [குட+புலவியன்+ஆர்]
குடமது	குடமது kuṭamatu, பெ.(n) 1. குடத்தில் வைத்த கள்; toddy secured in pots. 2. குடத்தில் புளிக்க வைத்த கள் அல்லது சாராயம்; toddy, arrack or anyother liquor fermented in a water-pot (சா.அக.);. [குடம்+மது]
குடமுழுக்கு	குடமுழுக்கு kuṭamuḻukku, பெ.(n.) புதிதாகக் கட்டிமுடிக்கப்பட்ட கோவில், புதுப்பிக்கப்பட்ட கோவில் இவைகளின் கோபுரக் கலசத்துக்கும், மூலவருக்கும் செய்யும் நீராட்டு விழா; pouring the sanctified water over the temple structure at the time of installation. [குடம்+முழுக்கு]
குடராசன்	குடராசன் kuṭarācaṉ, பெ.(n.) ஒரு வகைப் பூரான்; a kind of centipede (சா.அக.);.
குடல்காய்-தல்	குடல்காய்-தல் kuṭalkāytal, 1செ.கு.வி.(v.i.) பட்டினியாய் இருத்தல்; starving (சா.அக.). [குடல் + காய்-தல்.]
குடல்கொழு-த்தல்	குடல்கொழு-த்தல் kuṭalkoḻuttal, 4 செ.கு.வி. (vi.) குடலில் கொழுப்பு பற்றுதல்; bowels growing fat(சா.அக.);. [குடல்+கொழு-த்தல்]
குடல்பற்று	குடல்பற்று kuṭalpaṟṟu, பெ.(n.) குடல் தொடர்பு connection, with the bowels (சா.அக.);.

குடல்பிடுங்கு-தல்	குடல்பிடுங்கு-தல் kuṭalpiṭuṅkutal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) குடலைக் களைதல்; disembowelling (சா.அக);. [குடல்+பிடுங்கு-தல்]
குடல்மடிப்பு	குடல்மடிப்பு kuṭalmaṭippu, பெ.(n.) வயிற்றுக்குள் இருக்கும் குடலின் மடிப்புகள்; intestinal folds (சா.அக.);. [குடல்+மடிப்பு]
குடல்வாங்கு-தல்	குடல்வாங்கு-தல் kuṭalvāṅkutal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. குடலைப் பிடுங்கி வெளியிடுத்தல்; removing the entrails from the body - Exenterate. 2. குடல்தட்டுதல்; tapping the bowels by massage. 3. குடல் பிடுங்கல்; removing the entrails or the viscera; eviscerating (சா.அக.);. [குடல்+வாங்கு-தல்.]
குடல்வாயு	குடல்வாயு kuṭalvāyu, பெ.(n.) 1. குடலிறக்கம்; rupture, scrotal hernia. 2. விரை ஊதை (விரைவாதம்);; inflammation of the testis - Orchitis.
குடலற்ற	குடலற்ற kuṭalaṟṟa, பெ.எ.(adj.) உள்ளே சதைப் பற்றில்லாத pithless (சா.அக.);. [குடல்+அற்ற]
குடலிசிவு	குடலிசிவு kuṭalicivu, பெ.(n.) குடலை இழுத்துப் பிடிப்பது போல் உண்டாகும் வலி, cramps or the spasm of the bowels (சா.அக.);. [குடல்+இசிவு]
குடலியக்கம்	குடலியக்கம் kuṭaliyakkam, பெ.(n.) குடல் அசைவு குடல் புழுக்கள் போல் நெளியும் தன்மை; the worm like movement of the intestines for carrying the contents from one section of the colon to the other Intestinal peristalsis (சா.அக.);. [குடல்+இயக்கம்]
குடலுக்குரிய	குடலுக்குரிய kuṭalukkuriya, பெ.எ. (adj.) குடல் தொடர்பான; relating to bowels (சா.அக.);. [குடலுக்கு+உரிய]
குடலுப்பிசம்	குடலுப்பிசம் kuṭaluppicam, பெ.(n.) 1. குடல் பருத்துக் காணல்; enlargement of the bowels. 2. வயிற்றுப்புசம்; distension of the abdomen (சா.அக.);. [குடல்+உப்பிசம்]

குடலுள்வாங்கு-தல்	குடலுள்வாங்கு-தல் kuṭaluḷvāṅkutal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) குடலின் ஒரு பகுதி மற்றொரு பகுதியில் அடங்கல்; the invagination of a portion of the intestines into the adjacent part - Intussusception (சா.அக.);. [குடல்+உள்+வாங்கு-தல்.]
குடலுறுப்பு	குடலுறுப்பு kuṭaluṟuppu, பெ.(n.) வயிற்றுள் இருக்கும் குடலைச் சார்ந்த உறுப்புகள்; abdominal viscera or entrails (சா.அக.);. [குடல்+உறுப்பு]
குடலெடுத்துவிடல்	குடலெடுத்துவிடல் kuṭaleṭuttuviṭal, தொ.பெ.(vbl.n.) 1. குடலைப் பிடுங்கி வெளியே எடுத்தல்; pulling and drawing out the entrails or viscera- Embowelling. 2. குடல் தட்டுதல்; tapping the bowels by massage (சா.அக);. [குடல்+எடுத்து+விடல்.]
குடலேற்றம்	குடலேற்றம் kuṭalēṟṟam, பெ.(n.) 1. குழந்தைகளுக்குக் குடல் பிசகி இடத்தை விட்டு மாறுவதால் ஏற்படும் நோய்; spasm or derangement of the intestines especially in children. 2. வயிற்றிரைச்சல்; the gurgling noise of the belly (சா.அக.);. [குடல்+ஏற்றம்] குடலேற்றம் kuḍalēṟṟam, பெ.(n.) குடல் இடம் மாறி மேலேறுதலால் உண்டாகும் நோய்; twisting or derangement of the intestines, especially in children. [குடல் + ஏற்றம்.]
குடலைப்பற்றிய நோய்	குடலைப்பற்றியநோய் kuṭalaippaṟṟiyanōy, பெ.(n.) 1. பொதுவாகக் குடலுக்கு ஏற்படும் நோய்கள்; disease in general of the intestines. 2. வயிற்றுவலி; intestinal colic (சா.அக.);. மறுவ. குடல்நோய் [குடலை+பற்றிய+நோய்]
குடலைப்பற்று-தல்	குடலைப்பற்று-தல் kuṭalaippaṟṟutal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) குடலைத் தாக்குதல்; affecting or attacking the bowels (சா.அக.);. [குடலை+பற்று-தல்.]
குடலைப்புரட்டு-தல்	குடலைப்புரட்டு-தல் kuṭalaippuraṭṭutal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) கக்கும்படிக் குடலைப் புரட்டுதல்; affection of the bowels as to feel a vomiting sensation (சா.அக.);. [குடலை+புரட்டு-தல்.]
குடலைமுறுக்கு-தல்	குடலைமுறுக்கு-தல் kuṭalaimuṟukkutal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) குடலைப் புரட்டுதல்; a twisting sensation of the bowels from various causes so as to feel nauseous(சா.அக.);. [குடலை+முறுக்கு-தல்.]
குடலைமூடியசவ்வு	குடலைமூடியசவ்வு kuṭalaimūṭiyacavvu, பெ.(n.) குடற்சவ்வு; a membrane enveloping the intestines (சா.அக.);. [குடலை+மூடிய+சவ்வு.]

குடலோடல்	குடலோடல் kuṭalōṭal, பெ.(n.) வயிற்றுப் போக்கு; having a loose motion of the bowels (சா.அக);. [குடல்+ஒடல்.]
குடவயம்	குடவயம் kuṭavayam, பெ.(n.) பெருந்தக்காளி; edible winter cherry - Pysalis peruviana(சா.அக.);.
குடவரைக்கோயில்	குடவரைக்கோயில் kuṭavaraikāyil, பெ.(n.) மலைச் சரிவை அல்லது பாறையைக் குடைந்து சிற்பங்கள் செதுக்கிய மண்டபம் போன்ற அமைப்பு; rock-cut temple [குடவரை+கோயில்.] [P]
குடவன்பருவதம்	குடவன்பருவதம் kuṭavaṉparuvatam, பெ.(n.) பித்தளை மலை; mountain containing brass (சா.அக.);. [குடவன்+Skt. பருவதம்]
குடவாயில் நல்லாதனார்	குடவாயில் நல்லாதனார் kuṭavāyilnallātaṉār, பெ.(n.) பெருஞ்சாத்தனைப் பாடிய தமிழ்ப் புலவர்; the Tamil poet who celebrated peruñjättan (அபி.சிந்.);. [குடவாயில்+நல்+ஆதன்.]
குடற்கொழுப்பு	குடற்கொழுப்பு kuṭaṟkoḻuppu, பெ.(n.) வயிற்றைக் குடத்தைப் போல் பருக்கச் செய்யும் குடலின் மேற் சவ்வில் காணப்படும் அதிகக் கொழுப்பு; excess of fat of the omentum which gives rotundity to the abdomen (சா.அக.);, [குடல்+கொழுப்பு]
குடற்கோளாறு	குடற்கோளாறு kuṭaṟāḷāṟu, பெ.(n.) குடலுக்கு ஏற்படும் பலவகைக் குற்றங்கள்; intestinal disorders arising form various causes (சா.அக.);. [குடல்+கோளாறு]
குடற்சல்லி	குடற்சல்லி kuṭaṟcalli, பெ.(n.) குடல் துறை (துவாரம்);; holes or perforation occurring in the intestines (சா.அக.);. [குடல்+சல்லி]

குடற்கண்ணம்	குடற்கண்ணம் kuṭaṟkaṇṇam, பெ.(n.) நஞ்சுக் கொடியினின்று செய்யும் ஒரு வகைச் சுண்ண மருந்து: an alkaline compound prepared or extracted from the naval-cord of children (சா.அக.);. [குடல்+கண்ணம்]
குடற்சுருள்	குடற்சுருள் kuṭaṟcuruḷ, பெ.(n.) குடல் மடிப்பு intestinal fold (சா.அக.);. [குடல்+சுருள்.]
குடற்புண்	குடற்புண் kuṭaṟpuṇ, பெ.(n.) 1. பல கரணியங்களினால் குடலில் ஏற்படும் புண்; ulceration of the bowels due to various causes, as tuberculosis, typhoid, syphilis etc. 2. சிறுகுடலுக்கு ஏற்படும் புண், duodenal ulcer(சா.அக.);. [குடல்+புண்.]
குடற்புளிப்பு	குடற்புளிப்பு kuṭaṟpuḷippu, பெ.(n.) வயிற்றுப் புளிப்பு; acidity of the stomach (சா.அக.);. [குடல்+புளிப்பு]
குடற்பெருக்கு	குடற்பெருக்கு kuṭaṟperukku, பெ.(n.) 1. குடலில் அதிகமாகக் கொழுப்பு பிடிப்பதால் குடல் பருத்தல்; enlargement of the intestines due to undue formation offat. 2. குடலில் காற்று தங்குவதால் உப்பிக் காணுதல்; distension of bowels with gas or air in the testines - Flatulence (சா.அக.);. [குடல்+பெருக்கு.]
குடற்றிமிர்	குடற்றிமிர் kuṭaṟṟimir, பெ.(n.) 1. குடல் இயக்கம் வலிமை இழக்கை; மலக்கட்டு; constipation. 2. குடல் உணர்ச்சியற்று இருக்கை; numbness or inactivity of the bowels – Torpor intestinum (சா.அக.);. [குடல்+திமிர்]
குடற்றொடர்	குடற்றொடர் kuṭaṟṟoṭar, பெ.(n) குடலின் தொடர்ச்சி; that portion of the alimentary canal either above or below the region of the intestines (சா.அக.);. [குடல்+தொடர்]
குடாகரன்	குடாகரன் kuṭākaraṉ, பெ.(n.) ஒரு அரக்கன்; a giant. [குட+அசுரன்.]

குடாநாடு	குடாநாடு kuṭānāṭu, பெ.(n.) மூன்று பக்கமும் நீர் சூழ்ந்த நிலம் (தீப கற்பம்); (இலங்.);; peninsula. யாழ்ப்பாணக் குடாநாடு: மறுவ. தீவக்குறை (தீபகற்பம்); [குடவு-குடா+நாடு]
குடிகெடுத்தவுவர்க் காரம்	குடிகெடுத்தவுவர்க்காரம் kuṭikeṭuttavuvarkkāram, பெ. (n.) கல்லுப்பு: sea-salt (சா.அக.);.
குடிசன்னாகம்	குடிசன்னாகம் kuṭicaṉṉākam, பெ.(n.) கரிசலாங்கண்ணி; bee plant or eclipse plant- Eclipta alba alias E.prostata alias verbesina alba (சா.அக.);. [P]
குடிசைத்தொழில்	குடிசைத்தொழில் kuṭicaittoḻil, பெ.(n.) மின்சாரத்தின் தேவையும், இயந்திரங்களின் உதவியும் இல்லாமல் வீட்டில் இருப்பவர்கள் உதவியுடன் வீட்டிலேயே செய்யப்படும் சிறு தொழில; cottage industry [குடிசை+தொழில்.]
குடித்தனக்காரர்	குடித்தனக்காரர் kuṭittaṉakkārar, பெ.(n.) வீட்டில் வாடகைக்குக் குடியிருப்பவர்; tenant.
குடித்தொகை	குடித்தொகை kuṭittokai, பெ.(n.) மக்கள் தொகை (இலங்.);; population [குடி+தொகை]
குடிதாங்கிமுதலி யார்	குடிதாங்கிமுதலியார் kuṭitāṅkimutaliyār, பெ. (n.) ஒருவள்ளல்; a patron. (அபி.சிந்); [குடி+தாங்கி+முதலியார்]
குடித்தைலம்	குடித்தைலம் kuṭittailam, பெ.(n.) 1. உள்ளுக்குக் குடிக்கக் கொடுக்கும் எண்ணெய்; a medicated oil taken or adoministered internally, 2. ஆமணக்கு எண்ணெய்; caster oil (சா.அக.);. [குடி+Skt. தைலம்.]
குடிநீர்த்திரவியம்	குடிநீர்த்திரவியம் kuṭinīrttiraviyam, பெ.(n.) காய்ச்சிய மருந்துக் குடிநீர் (கஷாயச் சரக்குகள்); (பைஷஜ.);; ingredients of a tincture (செ.அக.);. [குடிநீர்+Skt. திரவியம்]

குடிபெயர்-தல்	குடிபெயர்-தல் kuṭipeyartal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) ஓர் இடத்தை விட்டு வேறோர் இடத்துக்கு வாழச் செல்லுதல்; migrate. நிலத்தை இழந்த உழவர்கள் நகர்ப்புறத்திற்குக் குடிபெயர்ந்து வருகிறார்கள். [குடி+பெயர்-தல்.]
குடிமகன்	குடிமகன் kuṭimakaṉ, பெ.(n.) முடி திருத்தாளன்; barber (அபி.சிந்);.
குடிமம்	குடிமம் kuṭimam, பெ.(n.) துத்தம்; blue vitriol (சா.அக.);.
குடிமிக்குயவன்	குடிமிக்குயவன் kuṭimikkuyavaṉ, பெ.(n.) நான்முகனின் தலைமுடியில் பிறந்தவன்; the person who born in nanmuga's hair (அபி.சிந்);.
குடிமிராசி	குடிமிராசி kuṭimirāci, பெ.(n.) தலைமுறை, தலைமுறையாக வரும் நிலவுரிமை: right or privilege of a hereditary occupant (செ.அக.);.
குடிமுழுகு-தல்	குடிமுழுகு-தல் kuṭimuḻukutal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கேடு விளைதல்; அழிவு ஏற்படுதல்; be lost; be desperate. ஒரு வேளை சாப்பிடாவிட்டால் குடிமுழுகி விடாது! [குடி+முழுகு-தல்.]
குடிமைப்பொருள்	குடிமைப்பொருள் kuṭimaipporuḷ, பெ.(n.) அன்றாட வாழ்க்கைக்குத் தேவையான அரிசி, எண்ணெய் போன்ற பொருள்கள்; civil supplies. குடிமைப் பொருள் வாணிபக் கழகம் [குடிமை+பொருள்.]
குடியமர்த்து-தல்	குடியமர்த்து-தல் kuṭiyamarttutal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) புதியதாக ஓர் இடத்தில் தங்கி வாழச் செய்தல்; குடியேற்றுதல்; settle in a place or country. புயலால் வீடு இழந்தவர்கள் ஏதிலியர் முகாமில் இப்போது குடியமர்த்தப்பட்டுள்ளனர். [குடி+அமர்த்து-தல்.]
குடியரசுத்தலைவர்	குடியரசுத்தலைவர் kuṭiyaracuttalaivar, பெ.(n.) குடியரசு அரசியல் அமைப்பில் மக்களால் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஆளும் தலைவர் அல்லது மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஆளுவ (நிருவாக);த் தலைவர்; President of a republic. [குடியரசு+தலைவர்]

குடியுரிமை	குடியுரிமை kuṭiyurimai, பெ.(n.) 1. ஒரு நாட்டில் தங்குவதற்கான அரசு தரும் உரிமை (அங்கீகாரம்);; citizenship. சில நாடுகளில் பிறந்து சில ஆண்டுகள் வாழ்ந்திருந்தாலே குடியுரிமை கிடைத்து விடுகிறது. 2. ஒரு நாட்டுக் குடிமகனுக்கு உள்ள உரிமை rights of a citizen, மக்களின் குடியுரிமையை மதிக்க வேண்டிய கடமை அரசுக்கு உண்டு. 3. ஒரு வீட்டில் குடியிருப்பதற்கான தகுதி: rights of tenancy. வாடகை வீட்டுக்கு முன்பணம் செலுத்திய நாளிலிருந்தே ஒருவர் அந்த விட்டுக்குக் குடியுரிமை பெறுவார். [குடி+உரிமை]
குடியெழுப்பு-தல்	குடியெழுப்பு-தல் kuṭiyeḻupputal, 5 செ.கு.வி. [குடி+எழுப்பு-தல்]
குடிராகதி	குடிராகதி kuṭirākati, பெ.(n.) கோழியவரை, cock-bean - Canavaiia obtusifolia (சா.அக.);.
குடிலகண்டகம்	குடிலகண்டகம் kuṭilakaṇṭakam, பெ.(n.) கருங்காலி மரம்; black sundra tree - Acacia catechu typica alias Diospyra: melanoxylon. மறுவ. உடுக்கை மரம் இம்மரம் 20-30 அடி உயரம் இருக்கும் கிளைகள் முள்ளுள்ளவை. இதன் இலைகள் சுணையாயும் பால் ஒதனை மரத்தின் பாலை போன்றும் இருக்கும். இம்மரம் சிலசமயம் முள் இல்லாமலும் இருக்கும். சிறிய மஞ்சள் நிறமுள்ள பூ உடைய இம்மரத்தில் இருந்து பிசின் எடுக்கலாம் (சா.அக.);.
குடிலகாவிதம்	குடிலகாவிதம் kuṭilakāvitam, பெ.(n.) சடைக்குறண்டி; a thorny shrub Lepidagathis scariosa (சா.அக.);.
குடிலி	குடிலி kuṭili, பெ.(n) 1. செம்பல்லிப்பூடு; ar unknown lizard plant used by the Siddhars for rejuvenation. 2. நீலஞ்சோதி; another unknown plant used by the Siddhars for rejuvenation (சா.அக.);. [குடில் – குடிலி]
குடீரம்	குடீரம் kuṭīram, பெ.(n.) 1. குடிசை; hut cottage. 2. இலை வேய்ந்த குடில் (பர்ணசாலை);; hermitage(செ.அக.);. [P] குடீரம் kuṭīram, பெ.(n.) 1. குடிசை; hut, cottage. "படகுடீபாவம்" (த.நி.போ.115);. 2. இலைக்குடில் (பர்ணசாலை);; hermitage. [Skt.{} → த.குடீரம்.]

குடுகு	குடுகு kuṭuku, பெ.(n.) 1. தேங்காய் முதலியவற்றாலான குடுவை; coconut o other hard shell used as a vessel 2.கரகம்(கமண்டலம்);; earthen orwooder pitcher of an ascetic. 3. இடக்கை யென்னும் தோற்கருவி (சிலப்.3,27, உரை);; hand drum. 4. வீணையின் உறுப்பு; belly of a lute (செ.அக.);. [குடு – குடுகு]
குடு குடு வென் று	குடு குடு வென் று kuṭukuṭuveṉṟu, வி.அ.(adv) குறுகிய எட்டு வைத்துவேகமாக உருண்டு வருவது போல; with short quick steps as if rolling down. கலியாண வீட்டில் அவர் குடுகுடுவென்று ஓடி ஏற்பாடுகளைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தார். [குடுகுடு+என்று.]
குடுகுடுகிழம்	குடுகுடுகிழம் kuṭukuṭukiḻm, பெ.(n.) நடப்பதற்கே தட்டுத்தடுமாற வேண்டிய தள்ளாத நிலையில் இருக்கும் ஆள்; tottering old man or woman. ஏதத்தை (விபத்தை); வேடிக்கை பார்க்கப் பொடியனி லிருந்து குடுகுடுகிழம் வரை எல்லோரும் வந்துவிட்டார்கள். [குடுகுடு+கிழம்]
குடும்ப அட்டை	குடும்ப அட்டை kuṭumpaaṭṭai, பெ.(n.) உணவுப் பொருள்கள், மண்ணெண்ணெய் முதலியவற்றை முறையான விலைக்குப் பெற அரசால் குடும்பத்திற்கு ஒன்று என்ற வீதத்தில் வழங்கப்படும், உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை, வருமானம் முதலியவை பதிவு செய்யப்பட்ட பங்கீட்டு அட்டை ration card [குடும்பம்+அட்டை]
குடும்பக்கட்டுப்பாடு	குடும்பக்கட்டுப்பாடு kuṭumpakkaṭṭuppāṭu, பெ.(n.) கருத்தடை, அறுவை மருத்துவம் முதலியவற்றின் மூலம் குழந்தைகளைக் குறைவாகப் பெற்றுக் கொள்ளும் குடும்பத் திட்டம்; planned family; family planning [குடும்பம்+கட்டுப்பாடு]
குடும்பத்தியாச்சியம்	குடும்பத்தியாச்சியம் kuṭumpattiyācciyam, பெ.(n.) இல்லற வாழ்வை முற்றும் துறந்து வாழ்க்கை; renunciationoffamily ties, as an ascetic (செ.அக.);.
குடும்பப்பிரதிட்டை	குடும்பப்பிரதிட்டை kuṭumpappiratiṭṭai, பெ.(n.) நிலையழிந்த குடும்பத்தை நிலை நிறுத்தல்; maintaining or stabilising a family by rescuing it from distress (செ.அக.);. [குடும்பம்+Skt, பிரதிட்டை]
குடுவிதிப்பாளம்	குடுவிதிப்பாளம் kuṭuvitippāḷam, பெ.(n.) இலுப்பை மரம்; south Indian mahua - Bassia longifolia (சா.அக.);.

குடேசி	குடேசி kuṭēci, பெ.(n.) கற்றாழை; Indian aloe - Allooe officinalis (சா.அக.);.
குடேரசம்	குடேரசம் kuṭēracam, பெ.(n.) வெண் துளசி, white basil (சா.அக.);.
குடைக்காவலன்	குடைக்காவலன் kuṭaikkāvalaṉ, பெ.(n.) 1. சிற்றரத்தை; lesser galangal - Alpinia galanga. 2. சேனைக் கிழங்கு; elephant-foot yam - Amorphophallus campanulatus (சா.அக.);. [குடை+காவலன்.]
குடைச்சி	குடைச்சி kuṭaicci, பெ.(n.) சிறுகீரை; piggreens - Amaranthus campestris (சா.அக.);. [குடை – குடைச்சி]
குடைச்சிணுங்கி	குடைச்சிணுங்கி kuṭaicciṇuṅki, பெ.(n.) கொடிச் சிணுங்கி; a sensitive creeper of the mimosa genus (சா.அக.);.
குடைசாய்-தல்	குடைசாய்-தல் kuṭaicāytal, 1செ.கு.வி.(v.i.) மாட்டு வண்டி போன்ற வண்டிகள் ஒரு பக்கமாகவோ, தலைகீழாகவோ விழுதல்; of bullock cart, vehicles overturn. காளைகள் மிரண்டதால் வண்டிக் குடை சாய்ந்து உருண்டது. சீராகப் போய்க் கொண்டிருந்த வாழ்க்கை குடை சாய்ந்து விட்டது [குடை+சாய்-தல்.]
குடைச்சொருகி	குடைச்சொருகி kuṭaiccoruki, பெ.(n.) செந்நாவி; red aconite (சா.அக.);. [குடை+சொருகி.]
குடைப்பாலி	குடைப்பாலி kuṭaippāli, பெ.(n.) மடையன் சாம்பிராணி; false copaiba - Hardwickia pinnata (சா.அக.);.
குடைப்பறவை	குடைப்பறவை kuṭaipparavai, பெ.(n.) காக்கை போன்ற உருவம் கொண்ட பறவை; the bird which look like a crow. [குடை+பறவை.] இது தென் அமெரிக்காவில் அமேசான் ஆற்றங்கரையில் உள்ளது. இதன் தலைமீது வளர்ந்துள்ள கொண்டையிறகு குடை போன்று விரிக்கக்கூடியதாய் இருக்கிறது. இதன் கழுத்தில் அலைதாடி போன்று இறகுகள் அடுக்கி வைக்கப்பட்டது போல் வளர்ந்திருக்கும். பூச்சி, புழுக்களைத் தின்று உயிர் வாழ்கிறது (அபி.சிந்);.

குடைமரம்	குடைமரம் kuṭaimaram, பெ.(n.) வேலமரம்; குடைவேல்; umbrella thorn-babool - Acacia planifrous alias A.Latronum (சா.அக.);.
குடைமல்லிகை	குடைமல்லிகை kuṭaimallikai, பெ.(n.) 1. செண்டு மல்லிகை; Arabian jasmine - Jasminum sambac. 2. கூடல் மல்லிகை; shining trifoliata jasmine - Jasminum calophyllum (சா.அக.);. [குடை+மல்லிகை]
குடையிப்பி	குடையிப்பி kuṭaiyippi, பெ.(n.) கடலில் பாறைகளைத் துளைக்கும் சிப்பி; a genus of marine mollusc which pierces rocks, woods etc. - Pholas (சா.அக);. [குடை+இப்பி]
குடையின்பருவதம்	குடையின்பருவதம் kuṭaiyiṉparuvatam, பெ.(n.) பித்தளை brass (சா.அக.);.
குடையூதை	குடையூதை kuṭaiyūtai, பெ.(n.) குடைச்சலை உண்டாக்கும் வளி வகை neuralgic pain (சா.அக.);. [குடை+ஊதை]
குடைராட்டினம்	குடைராட்டினம் kuṭairāṭṭiṉam, பெ.(n.) பொருட்காட்சி, திருவிழா நடக்கும் இடங்களில் பெரிய குடை போன்ற அமைப்பின் கீழ்த்தொங்கவிடப்பட்ட பல வடிவ இருக்கைகளில் சிறுவர் ஏறிச் சுற்றி வரும் விளையாட்டுக் கருவி; meerrry-go-round. [குடை+ராட்டினம்.]
குடைவாய்வு	குடைவாய்வு kuṭaivāyvu, பெ.(n.) குடையூதை பார்க்க; see Kudal-y-sidas (சா.அக.);.
குடைவிருத்தி	குடைவிருத்தி kuṭaivirutti, பெ.(n.) திருவிழாக் காலங்களில் இறைவனுக்குக் குடைபிடிப்பதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட மானியம்; grant of land for holding the ornamental umbrella over the village deity during festivals (செ.அக.);. [குடை+Skt. விருத்தி] குடைவிருத்தி kuḍaivirutti, பெ.(n.) திருவிழாக் காலங்களில் தெய்வங்கட்குக் குடை பிடிப்பதற்காக ஏற்பட்ட முற்றூட்டு; grant of land for holding the ornamental umbrella over the village deity during festivals. ம. குடவிருத்தி [குடை + விருத்தி.]

குடோச்சம்	குடோச்சம் kuṭōccam, பெ.(n.) கஞ்சாங்கோரை; white-basil - Ocimum album.
குடோரமுட்சி	குடோரமுட்சி kuṭōramuṭci, பெ.(n.) வெள்ளைக் கழற்கொடி; a white variety of kalar-kodi (சா.அக.);.
குடோரிமண்	குடோரிமண் kuṭōrimaṇ, பெ.(n.) தூய்மையான மண்; pure alkaline earth (சா.அக.);. [குடோரி+மண்]
குண்டச்சம்பா	குண்டச்சம்பா kuṇṭaccampā, பெ.(n.) உருண்டைச் சம்பா நெல்; a species of round paddy (சா.அக.);. [குண்டு+சம்பா]
குண்டசன்	குண்டசன் kuṇṭacaṉ, பெ.(n.) திருதராட்டிரன் குமரன்; son of Tirudarāttiran(அபி.சிந்.);.
குண்டபேதி	குண்டபேதி kuṇṭapēti, பெ.(n.) திரிதராட்டிரன்; son of Tiridarāṭṭiran (அபி.சிந்);. [குண்டம்+பேதி]
குண்டர்	குண்டர் kuṇṭar, பெ.(n.) 1. பொதுச் சொத்துக்களுக்குக் கேடு விளைவித்தல்; ஆட்களை அடித்துப்பயமுறுத்துதல் கலவரம் செய்கை போன்ற மக்களுக்குத் தீங்கு விளைவிக்கும் செயல்களைச் செய்யும் ஆள்; hooligan; in India "goonda'. குண்டர் தடுப்புக் காவல் சட்டம்.
குண்டலம்பாலை	குண்டலம்பாலை kuṇṭalampālai, பெ.(n.) ஒரு (கற்ப); மூலிகை; a rejuvenating drug. [குண்டம்+பாலை] இது 23 பெரிய மூலிகைகளில் ஒன்று (சா.அக.);.
குண்டலபோகி	குண்டலபோகி kuṇṭalapōki, பெ.(n.) துரியோதனன் தம்பி; brother of Duri-y-ōtanan (அபி.சிந்.);.
குண்டலபோசன்	குண்டலபோசன் kuṇṭalapōcaṉ, பெ.(n.) குண்டலபோகி; see kwndala-pogi- (அபி.சிந்);.

குண்டலிகா	குண்டலிகா kuṇṭalikā, பெ.(n.) சம்பங்கோரை; a kind of sedge-grass (சா.அக.);. [குண்டலிகம்-குண்டலிகா]
குண்டலிங்கம்	குண்டலிங்கம் kuṇṭaliṅkam, பெ.(n.) மலாக்கா நறும்புகைத்தி; malacca benzoin - Styrax benzoin (சா.அக.);.
குண்டலித்தாய்	குண்டலித்தாய் kuṇṭalittāy, பெ.(n.) 1. சத்தி; the universal. 2. துர்க்கை; the goddess Durga (சா.அக.);. [குண்டலி+தாய்.]
குண்டலியா	குண்டலியா kuṇṭaliyā, பெ.(n.) சீந்தில்; moon creeper - Menispermum Cordi; Folium (சா.அக.);. [குண்டலி+ஆள்.]
குண்டற்கச்சி	குண்டற்கச்சி kuṇṭaṟkacci, பெ.(n.) தென்னை வகைகளுள் ஒன்று (பதார்த்த71); a kind of coconut (செ.அக.);.
குண்டன்	குண்டன் kuṇṭaṉ, பெ.(n.) 1. காசிய முனிவர் மனைவி கத்துருவின் குமரன்; son of katru and saint kāšipā. 2. திருதராட்டிரன் மகன்; son of Tirudarāṭṭiran. 3. ஒரு சிவ கணத்தவன்; a celestial host of Śiva (அபி.சிந்);. [குண்டு+அன்.] குண்டன்1 kuṇṭaṉ, பெ.(n.) 1. விலைமகளுக்குப் பிறந்த மகன்; son born in adulery. 2. பருத்து வலுத்தவன்; strong, stout person. 3. இழிந்தோன்; man low in caste or character. "சமண் குண்டர்" (திவ்.பெரியதி.2:6.6);. ம. குண்டன்; க. குண்ட;தெ. குண்டடு. [குள் → குண்டு → குண்டன்.] குண்டன்2 kuṇṭaṉ, பெ.(n.) 1. அடிமை; slave. 2. வளைந்தது; that which is bent. 3. குண்டனி
குண்டாதி	குண்டாதி kuṇṭāti, பெ.(n.) பீ நாறிச் சங்கு smooth volkameria - Cleodendron inerте (சா.அக.);.

குண்டானி	குண்டானி kuṇṭāṉi, பெ.(n.) கொம்மட்டிக் கொடி; mortar-flower bindweed - Ipomaca bracteata (சா.அக.);. [குண்டலி – குண்டானி]
குண்டில்	குண்டில் kuṇṭil, பெ.(n.) முதுகு; backside, the region of the spine. குண்டில்1 kuṇṭil, பெ.(n.) 1.சிறுசெய் (திவா.);; small field or plot. 2. முதுகு; back. [குண்டு + குண்டில்.] குண்டில் kuṇṭil, பெ.(n.) செடிவகை (யாழ்.அக.);; a shrub. [குண்டி + இல்.]
குண்டினபுரம்	குண்டினபுரம் kuṇṭiṉapuram, பெ.(n.) விதர்ப்ப நாட்டுத் தலைநகரம் ; an ancient capital of Vidarpa (அபி.சிந்.);. [குண்டினம்+புரம்]
குண்டுக்கட்டாக	குண்டுக்கட்டாக kuṇṭukkaṭṭāka, வி.அ. (adv.) கழுத்தையும், காலையும் ஒன்று சேர்த்துப் பந்து போல் சுருட்டி; bundling someone up. அவனைக் குண்டுக்கட்டாகத் துரக்கிக் கொண்டு போய் விட்டார்கள். [குண்டு+கட்டாக]
குண்டுகட்பாலியாதனார்	குண்டுகட்பாலியாதனார் kuṇṭukaṭpāliyātaṉār, பெ.(n.) கழகக் காலப் புலவர்; a Šangam poet. – [குண்டுகண்+பாலி+ஆதனார்] இவர் இயற்பெயர் ஆதன். ஊர் பாலி. ஆழ்ந்த கண் உடையவராதலால் குண்டுகனென்று அடைமொழி கொடுக்கப்பட்டார் போலும். இவர் சேரமான் செல்வக் கடுங்கோ வாழியாதனைப் பாடிப் பரிசில் பெற்றவர். இவர் பாடியதாக புறநானூற்றில் (387); ஒரு பாடலும், நற்றிணையில் (220); ஒரு பாடலும் காணப்படுகின்றன (அபி.சிந்);.
குண்டுக்கழுதை	குண்டுக்கழுதை kuṇṭukkaḻutai, பெ.(n.) ஆண் கழுதை, he-ass (சா.அக.);. குண்டுக்கழுதை kuṇṭukkaḻudai, பெ.(n.) ஆண் கழுதை (பஞ்சதந்.);; he-ass. [குண்டு + கழுதை.]

குண்டுக்காயம்	குண்டுக்காயம் kuṇṭukkāyam, பெ.(n.) வெடி குண்டு பட்டதனால் உண்டான புண், gun-shot wound (சா.அக.);. [குண்டு+காயம்] குண்டுக்காயம் kuṇṭukkāyam, பெ.(n.) துப்பாக்கிக் குண்டு பட்டதனால் உண்டான புண்; gunshot wound. [குண்டு + காயம்.]
குண்டுச்சட்டி	குண்டுச்சட்டி kuṇṭuccaṭṭi, பெ.(n.) உருண்டை வடிவச் சட்டி வகை (பாத்திரம்);; a small round bottomed vessel. குண்டுச்சட்டிக்குள் குதிரை ஓட்டுவது போல! [குண்டு+சட்டி.]
குண்டுப்பூக்கொன்றை	குண்டுப்பூக்கொன்றை kuṇṭuppūkkoṉṟai, பெ.(n.) கொன்றை வகை; sulphur flowered senna - Cassia glauca (செ.அக.);. [குண்டு+பூ+கொன்றை] குண்டுப்பூக்கொன்றை1 kuṇṭuppūkkoṉṟai, பெ.(n.) வெள்ளைத் தகரை; sulphure flowered senna (சா.அக.);. [குண்டு + பூ + கொன்றை.] குண்டுப்பூக்கொன்றை2 kuṇṭuppūkkoṉṟai, பெ.(n.) கொன்றைவகை; sulphur-flowered senna. [குண்டு + பூ + கொன்றை.]
குண்டும்குழியும்	குண்டும்குழியும் kuṇṭumkuḻiyum, பெ.(n.) சிறு பள்ளங்கள்; potholes, சாலை குண்டும் குழியுமாக இருக்கிறது. குண்டும் குழியுமான பாதை. [குண்டும்+குழியும்.]
குண்டுமல்லி	குண்டுமல்லி kuṇṭumalli, பெ.(n.) அதிக இதழ்களைக் கொண்ட, பெரிய அளவுடைய மல்லிகை வகை; arabian jasmine. [குண்டு+மல்லி]
குண்டுமாணிக்கம்	குண்டுமாணிக்கம் kuṇṭumāṇikkam, பெ.(n.) தூம்புர வாலி; safflower-Carthamus tinctorius (சா.அக.);. [குண்டு+மாணிக்கம்.]

குண்டுமிளகாய்	குண்டுமிளகாய் kuṇṭumiḷakāy, பெ.(n.) குட மிளகாய்; bell-pepper - Capsicum grosum (சா.அக.);. [குண்டு+மிளகாய்.]
குண்டுரோசனை	குண்டுரோசனை kuṇṭurōcaṉai, பெ.(n.) நறுமணமும், உருண்டை வடிவுமுள்ள ஒருவகை மருந்துக் கிழங்கு (மலை.);; an odoriferous root growing in circular masses (செ.அக.);.
குண்டுர்க்கூற்றம்	குண்டுர்க்கூற்றம் kuṇṭurkāṟṟam, பெ.(n.) சேரநாட்டின் ஒரு பகுதி: one of the parts of Šēra-nādu (அபி.சிந்.);. [குண்டுர்+கூற்றம்]
குண்டெறிதல்	குண்டெறிதல் kuṇṭeṟital, தொ.பெ.(vbl.n.) மாழையிலான குண்டை எறியும் விளையாட்டுப் போட்டி: shotput. [குண்டு+எறிதல்.]
குண்டேந்தி	குண்டேந்தி kuṇṭēnti, பெ.(n.) மலைதாங்கி; wound plant-Sida carpinifolia (செ.அக.);. [குண்டு+ஏந்தி]
குண்டோசனை	குண்டோசனை kuṇṭōcaṉai, பெ.(n.) குண்டுரோசனை பார்க்க; see kundu-rōšanai (செ.அக.);.
குண்டோதினி	குண்டோதினி kuṇṭōtiṉi, பெ.(n.) நிறைந்த மடியுள்ள மாடு; a cow with a full udder (சா.அக.);.
குண்ணம்	குண்ணம் kuṇṇam, பெ.(n.) பெருமருது: Indian birth wort - Aristolochia indica (சா.அக.);. [குண் – குண்ணம்]
குண்ணிச்செடிச்சி	குண்ணிச்செடிச்சி kuṇṇicceṭicci, பெ.(n.) தொழு கண்ணி; a medicinal plant - Hedysarum gyrans (சா.அக.);. [குண்ணி+செடிச்சி]

குண்டைத்துக்கிப் போடு-தல்	குண்டைத்துக்கிப்போடு-தல் kuṇṭaittukkippōṭutal, 20 செ.கு.வி.(v.i.) அதிர்ச்சி தரும் செய்தியைக் கூறுதல்; disclose a shocking news; drop a bombshell. வேலையை விட்டு விட்டேன் என்று ஒரு குண்டைத்துக்கிப் போட்டான். [குண்டை+தூக்கி+போடு-தல்.]
குண்ணுவர்	குண்ணுவர் kuṇṇuvar, பெ.(n.) தாராபுரம், காங்கேயம், பழனிமலை முதலிய இடங்களில் பயிரிடும் குடிமக்கள்; the peasents who cultivate in Tarapuram, Kangeyam, Palani-malai [குண் – குண்னுவா.] இவர்கள் தங்களை வேளாளர் என்பர். கோயம்புத்துார் மாவட்டத்தில் உள்ள குண்னுரி லிருந்து வந்ததால் இப்பெயர் பெற்றனர். பெரிய குண்ணுவர், சிறிய குண்ணுவர் என இருவகை உண்டு (அபி.சிந்);.
குணக்கம்	குணக்கம் kuṇakkam, பெ.(n.) குருந்த மரம், a species of wild lime - Atlantia racemosa (சா.அக.);.
குணக்காரி	குணக்காரி kuṇakkāri, பெ.(n.) குன்றிமணி, jeweller's bead (சா.அக.);.
குணக்குமணல்	குணக்குமணல் kuṇakkumaṇal, பெ.(n.) வெள்ளி மணல்; silver.ore (சா.அக.);. [குணக்கு+மணல்]
குண்டகன்	குண்டகன் kuṇṭakaṉ, பெ.(n.) சிவ கணத்தவரில் ஒருவர்; one of the celestial host of Śiva (அபி.சிந்.);. [குண்டு-குண்டகன்.] குண்டகன் guṇṭagaṉ, பெ.(n.) கள்ளக் கணவனுக்குப் பிறந்தவன் (திவா.);; son born in adultery, bastard of an adulteress. [குண்டு + குண்டகன்.]
குண்டக்கிரியா	குண்டக்கிரியா kuṇṭakkiriyā, பெ.(n.) இசைப்பண்ணில் ஒரு வகை (பரத.இராக.56);; a specific melody-type (செ.அக.);.
குணச்சித்திரம்	குணச்சித்திரம் kuṇaccittiram, பெ.(n.) 1. கதை, நாடகம் முதலியவற்றின் மாந்தர்; portrayal of a character in a story, etc. இந்தச் சிறுகதையில் வரும் குணச்சித்திரங்களை வாழ்க்கையில் சந்தித்த உணர்வு ஏற்படுகிறது. 2. கதை மாந்தர்க்கு உரியதாகக் காட்டப்படும் குண விளக்கம் characterization. கதை மாந்தர்களின் குணச்சித்திரம் சிறப்பாக அமைந்திருக்கிறது. [குணம்+சித்திரம்]

குணசலி	குணசலி kuṇacali, பெ.(n.) வல்லாரை; Indian penny-wort - Hydrocotyle asiatica (சா.அக.);. [P]
குணசாலினி	குணசாலினி kuṇacāliṉi, பெ.(n.) தனபதி என்னும் வணிகரின் மனைவி; wife of merchant Tanapadi (அபி.சிந்.);.
குணசுபாவம்	குணசுபாவம் kuṇacupāvam, பெ.(n.) தனபதி என்னும் வணிகரின் மனைவி; natural disposition (சா.அக.);. [குணம்+Skt. சுபாவம்]
குணத்தி	குணத்தி kuṇatti, பெ.(n.) 1. வல்லாரை; Indian pennywort - Hydrocotyle asiatica. 2. சிவகரந்தை; fever toolsy-Sphoeranthus amaranthoides(சா.அக);. [குணம் – குணத்தி]
குணத்தித்தரு	குணத்தித்தரு kuṇattittaru, பெ.(n.) வேலிப்பருத்தி; hedge-twiner (சா.அக.);.
குணந்துல்லியம்	குணந்துல்லியம் kuṇantulliyam, பெ.(n.) வெண்பாதிர்ப்பூ; white coloured fragrant trumpet flower - Stereospermum chelonoides (சா.அக.);. [குணம்+துல்லியம்]
குணநலன்	குணநலன் kuṇanalaṉ, பெ.(n.) ஒருவரின் நல்ல இயல்பு; of a person positive qualities. வியக்கத்தக்க குணநலன்கள் கொண்டவர். [குணம்+நலன்.]
குணநிவர்த்தி	குணநிவர்த்தி kuṇanivartti, பெ.(n.) நாரத்தை bitter orange - Citrus aurantium (சா.அக.);,
குணபரன்	குணபரன் kuṇaparaṉ, பெ.(n.) பல்லவர்களில் ஒருவன்; a king who belonged to Pallavas. சோழநாட்டை ஆண்டுதிருச்சிராப்பள்ளி மலை மேல் உள்ள சிவன் கோவிலைப் புதுப்பித்தவன். இவனுக்குப்புருடோத்தமன், சத்துருமல்லன், சத்திய சந்தன் எனவும் பெயர் உண்டு (அபிசிந்);.
குணமாயிரு-த்தல்	குணமாயிரு-த்தல் kuṇamāyiruttal, 3 செ.கு.வி. (v.t.) நலமாய் இருத்தல்; being in sound health; to be well - conditioned (சா.அக.);. [குணமாய்+இரு-த்தல்.]

குணமாலை	குணமாலை kuṇamālai, பெ.(n.) சீவக சிந்தாமணி நாயகன் சீவகனின் மனைவியரில் ஒருத்தி; one of the wive's of Šivagan in Šivaga-Šintāmaṇi (சா.அக);.
குணரஞ்சிதம்	குணரஞ்சிதம் kuṇarañcitam, பெ.(n.) மனோரஞ்சிதம்; cupid's plant-Artabotrys odoratissimus (சா.அக.);.
குனருத்திரர்	குனருத்திரர் kuṉaruttirar, பெ.(n.) குணதத்துவ நிலையராய் வெட்டவெளியில், அழிக்குந் தொழிலைச் செய்யும் சிவன் (உத்திரர்); (சதாசிவ.77);; the Lord of relative destruction who functions in the region of Kuna-tattuva (செ.அக.);. [குணம்+Skt, உருத்திரர்]
குணலாகிதம்	குணலாகிதம் kuṇalākitam, பெ.(n.) சம்பங்கிப் பூ; Champauk - Michelia Champaka(சா.அக.);.
குணவியது	குணவியது kuṇaviyatu, பெ.(n.) மேன்மையானது; that which is superior. 'குணவியது ஒன்று உட்பட நிறை"(தெஇக II, 431); (செ.அக);.
குணனைவில்லாக்கினோன்	குணனைவில்லாக்கினோன் kuṇaṉaivillākkiṉōṉ, பெ.(n.) துரிசு; blue vitriol - Coppersulpphate (சா.அக.);.
குணாதிசயம்	குணாதிசயம் kuṇāticayam, பெ.(n.) குணாம்சம் பார்க்க; see kunām šam. [குணம்+அதிசயம்] குணாதிசயம் kuṇātisayam, பெ.(n.) பண்புச் சிறப்பு; excellence of character, qualities, predominent characteristics. [குணம் + அதிசயம்.]
குனாதீதம்	குனாதீதம் kuṉātītam, பெ.(n.) ஒழுக்கங் கடந்தது; that which is absolute above all attributes, as referring to god (செ.அக.);. [குணம்+Skt. அதீதம்]
குணாநிதிபாண்டியன்	குணாநிதிபாண்டியன் kuṇānitipāṇṭiyaṉ, பெ. (n.) ஒரு பாண்டிய மன்னன்; a Pandiya king. மறுவ, கந்தரபாண்டியன்

குணாம்சம்	குணாம்சம் kuṇāmcam, பெ.(n.) 1. குணச் சிறப்பு; predominant characteristics. அவருடைய இந்தக் குணாதிசயத்தை எல்லோரும் அறிந்திருப்பார்கள். தாத்தா வினுடைய குணாதிசயங்களை யாரால் மாற்ற முடியும்? 2. ஒன்றிற்கே உரித்தான பண்பு; characteristic feature. வெளிநாட்டு வங்கி என்பதற்கான எல்லா குணாதிசயங்களும் இருந்தன. [குணம்+Skt. அம்சம்]
குணாலங்கிருதன்	குணாலங்கிருதன் kuṇālaṅkirutaṉ, பெ.(n.) நற்குணங்களைத் தன்னிடத்தே கொண்டவன்; one adorned with good qualities (செ.அக.);.
குணிகார்க்கியர்	குணிகார்க்கியர் kuṇikārkkiyar, பெ.(n.) கார்க்கிய குலத்தில் தோன்றியவர்; one who came from Karkkiya line age (.அபி.சிந்.);.
குத்தகைதார்	குத்தகைதார் kuttakaitār, பெ.(n.) நிலக்குத்தகை (கவுல்); வாங்குபவன்; contractor, leasee (செ.அக.);.
குத்தகைதாரர்	குத்தகைதாரர் kuttakaitārar, பெ..(n.) குத்தகைக்கு எடுப்பவர்; leasee. [குத்தகை+தாரர்]
குத்தன்	குத்தன் kuttaṉ, பெ.(n) எமனிடம் உள்ள கணக்கனான சித்திரகுத்தன்; accountant of Lord yama (அபி.சிந்.);. குத்தன் kuttaṉ, பெ.(n.) 1. காப்பவன்; protector. "விசுவ குத்தனகி" (சேதுபு.சேதுயாத்.13);. 2. வைசியர் பட்டப்பெயர்; a {Vaisya} title. "அரதனதத்த னென்னும்... பெருங்குடி வணிகன்" (செவ்வந்திப்பு.தாயான. 8);. 3. குப்த குல அரசன் கலிங்.319, புதப்); king of the Gupta family. [காப்பன் → குப்பன் → -Skt Gupta→ → குத்தன்.]
குத்திட்டு	குத்திட்டு kuttiṭṭu, வி.எ. (adv) 1. உட்காரும் போது குத்துக்காலிட்டு; squat while sitting. கணப்புக்கு அருகில் குத்திட்டு உட்காந்து கொண்டான். 2. நெட்டுக்குத்தாக வளையாமல் நீட்டிக் கொண்டு; erect; straight. தாடி முள்முள்ளாகக் குத்திட்டு நின்றது. [குத்து+இடு]
குத்திடு-தல்	குத்திடு-தல் kuttiṭutal, செ.கு.வி. (v.i.) பார்வை, கவனம் முதலியன ஒருவரின் மேல், ஒன்றில் நிலைத்தல்; வெறித்தல்; attention etc., get fixed on. உயிர் பிரியும் நேரத்தில் கண் குத்திட்டது. கவனம் பாட்டின் மேல் குத்திட்டுநிலைத்தது. [குத்து+இடு-தல்.]

குத்துக்கோல்	குத்துக்கோல் kuttukāl, பெ.(n.) தாக்கும் ஆயுதமாகப் பயன்படுத்தும் கூர்மையான முனை உடைய கம்பு; pointed pole used as a weapon. கையில் குத்துக்கோல், அரிவாள் ஆயுதங்களுடன் பத்து பேர் புறப்பட்டார்கள். [குத்து+கோல்.] குத்துக்கோல் kuttukāl, பெ.(n.) 1. தாற்றுக் கோல்; goad. 2. பரிக்கோல் (திருக்கோ.111, உரை);; elephant hook. 3. முனையிற் கூரிய இரும்புள்ள கோல் (சிலப்.16:142. அரும்.);; pike-staff. ம.குத்துக்கோல் [குத்து + கோல்.]
குத்துமதிப்பு	குத்துமதிப்பு kuttumatippu, பெ.(n.) முறையாகக் கணக்கிடாத மதிப்பீடு; தோராயம்; rough estimate; approximate value. அறுபது கலம் நெல் என்று எப்படிச் சொல்கிறாய்? எல்லாம் ஒரு குத்து மதிப்புதான். குத்துமதிப்பாகச் சொன்னால் இந்த வீடு முப்பதாயிரம் பெறும். [குத்து+மதிப்பு] குத்துமதிப்பு kuddumadippu, பெ.(n.) தோராயமாகக் குறிப்பிடும்அளவு; an estimate by guess. ம. குத்துமதிப்பு [குத்து + மதிப்பு.]
குத்துயரம்	குத்துயரம் kuttuyaram, பெ.(n.) முக்கோணத்தில் அடிப்பக்கத்தையும் மேல் முனையையும் இணைக்கும் செங்குத்துக் கோடு; attitude in a triangle. [குத்து+உயரம்]
குதப்பு-தல்	குதப்பு-தல் kutapputal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உள்ளாக மெல்லாமலே வாயை அசைத்தல்; eating with the lips close - Mumble. 2. மெல்லுதல்; masticating. 3. உதப்புதல்; chewing food to increase the saliva and prepare for swallowing and digestion; stuffing the mouth with food (சா.அக.);. [குது – குதப்பு] குதப்பு-தல் kudappudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) மெல்லுதல்; to turn about food in the mouth, munch. [உதப்பு → குதப்பு.]

குதப்பியவுணவு	குதப்பியவுணவு kutappiyavuṇavu, பெ.(n.) விழுங்குவதற்கு முன் உள்ள மென் உணவு; the food after mastication and just before deglutition - Alimentary bolus (சா.அக.);. [குதப்பிய+உணவு.]
குதம்பேய்ச்சித்தர்	குதம்பேய்ச்சித்தர் kutampēyccittar, பெ.(n.) பதினெண் சித்தர்களில் ஒருவர்; one of eighteen Šiddas. [குதம்பை+பேய்+சித்தர்]
குதமகாயம்	குதமகாயம் kutamakāyam, பெ.(n.) வெங்காயம்; onion (சா.அக.);.
குதனம்	குதனம் kutaṉam, பெ.(n.) 1. அசட்டை, negligence, carelessness, slovenliness. 2. துப்புரவின்மை; filthiness. 3. திறமையின்மை; want of dexterity, clumsiness, awkwardness (செ.அக.);. [குது-குதனம்]
குதனாசனம்	குதனாசனம் kutaṉācaṉam, பெ.(n.) பெருங்காய்ம்; asafoetida - Ferula aSafoetida (சா.அக.);.
குதிகள்ளம்	குதிகள்ளம் kutikaḷḷam, பெ.(n.) குதிப்பிளவை; boilor abscess on the heel (செ.அக.);. [குதி+கள்ளம்]
குதிகால்	குதிகால் kutikāl, பெ.(n.) 1 உள்ளங்காலின் பின்பக்கம்; the hind most part of the foot. 2. காற்குதி; heel of the foot (சா.அக.);. [குதி+கால்.]
குதிகால்வலி	குதிகால்வலி kutikālvali, பெ.(n.) 1. குதிகால் நோவு; pain in the heel - Talalgia. 2. குதிகாலை அழுந்த வைக்கும் போது தோன்றும் வலி; pain caused by pressure on the heel - Painful heel (சா.அக.);. [குதிகால்+வலி]
குதிகால்வாதம்	குதிகால்வாதம் kutikālvātam, பெ.(n.) 1. குதிகால் ஊன்றுவதற்கு முடியாமல் இருக்கும் ஒரு நரம்பு தொடர்பான ஒரு நோய்; a disease of the heel rendering one unable to rest on the heel owing to excessive neuralgic pain - Pododynia. 2. முன்னங்காலில் நின்று பிறகு குதிகாலை ஊன்ற முடியாமல் வலி கொள்ளும் நரம்பு நோய்; pain experienced in raising the toes and suddenly bringing the heels to this ground - Heel jar(சா.அக.);. [குதி+கால்+வாதம்]

குதிகால்வெடிப்பு	குதிகால்வெடிப்பு kutikālveṭippu, பெ.(n.) குதிகாலில் ஏற்படும் பித்தம் அல்லது பணியினாற் காணும் வெடிப்பு; crack or fissure of thbeel arising from the bilious condition of the system or frost-bite (சா.அக.);. [குதிகால்+வெடிப்பு]
குதிகாலெலும்பு	குதிகாலெலும்பு kutikālelumpu, பெ.(n.) குதிகால் உள்ளாக இருக்கும் எலும்பு; heel bone - Calcaneum; Oscalcis (சா.அக.);. [குதிகால்+எலும்பு]
குதிங்கால்வெட்டி	குதிங்கால்வெட்டி kutiṅkālveṭṭi, பெ.(n.) ஏமாற்றுக்காரன்; cheet, deceiver (செ.அக.);. [குதிகால்+வெட்டி]
குதியோடு-தல்	குதியோடு-தல் kutiyōṭutal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) மகிழ்ச்சியைக் காட்டும் வகையில் துள்ளிக் குதித்தல்; jumb about; frolic. உன்னையும் கூட்டிக்கொண்டு போகிறேன் என்றதும் குழந்தை குதி போட்டது. அவள் இருக்கும் இடத்தில் குறும்பும் கும்மாளமும் குதிபோடும். [குதி+போடு-தல்.]
குதியைப்பாதி	குதியைப்பாதி kutiyaippāti, பெ.(n.) வெட்டி வேர்; khus khus root-Andropogon muricatus (சா.அக.);.
குதிரைகொல்லி	குதிரைகொல்லி kutiraikolli, பெ.(n.) 1. ஒருவகைப் புன்செய்ப் பயிர்; poor man's horse-tail millet - Panicum verticillatum. 2. கொடி வகை; purple wreath - Petracea volubilis (செ.அக.);. மறுவ. குதிரைவாலி [குதிரை+கொல்லி]
குதிரைகொடுத்தல்	குதிரைகொடுத்தல் kutiraikoṭuttal, பெ.(n.) சிறுவர் விளையாட்டில் வென்றோரைத் தோற்றார் முதுகிற் சுமக்கை (யாழ்.அக.);; the penalty of the defeated person carrying the victor on his back, in children's play (செ.அக.);. [குதிரை+கொடுத்தல்.] குதிரைகொடுத்தல் gudiraigoḍuddal, பெ.(n.) சிறுவர் விளையாட்டில் வென்றோரைத் தோற்றோர் முதுகிற் சுமக்கை; the penalty of the defeated person carrying the victor on his back, in children's play (யாழ்.அக.);. [குதிரை + கொடுத்தல்.]

குதிரைசத்தி	குதிரைசத்தி kutiraicatti, பெ.(n.) ஓர் இயந்திரத்தின் இயங்கும் ஆற்றலை அளவிடப் பயன்படுத்தும் அலகு, a measurement used to estimate the power, called one horsepower, two horse power and so on (க்ரியா.);. [குதிரை+சத்தி]
குதிரைசதை	குதிரைசதை kutiraicatai, பெ.(n.) ஆடு சதை;தொங்கும் சதை; calf muscle. [குதிரை+சதை.]
குதிரைச்சாரி	குதிரைச்சாரி kutiraiccāri, பெ.(n.) குதிரையின் சுற்றியோடும் கதி; circuitous course of a horse (செ.அக.);.
குதிரைத்தறியனார்	குதிரைத்தறியனார் kutiraittaṟiyaṉār, பெ.(n.) ஒரு கடைக்கழகப்புலவர்; a poet, belonged to sangam era. [குதிரை+தறியனார்.] இவர் பாலைத் திணையைப் பாராட்டிப் பாடியுள்ளார்.
குதிரைத்திறன்	குதிரைத்திறன் kutiraittiṟaṉ, பெ.(n.) குதிரைசத்தி பார்க்க்; see kutira-satti [குதிரை+திறன்]
குதிரை நிலை	குதிரை நிலை kutirainilai, பெ.(n.) குதிரைகளைக் கட்டி வைக்கும் இடம் (இலாயம்); (சினேந்.174);; place where horses are kept, stable (செ.அக.);. மறுவ. குதிரைக்கொட்டில் [குதிரை+நிலை.]
குதிரைப்பயிரி	குதிரைப்பயிரி kutiraippayiri, பெ.(n.) பூடு (சாரணை); வகை; dog milk-grass - Trianthema crystallina (செ.அக.);. [குதிரை+பயிரி]
குதிரைப்பற்பாடானம்	குதிரைப்பற்பாடானம் kutiraippaṟpāṭāṉam, பெ.(n.) பிறவி நஞ்சு வகை (மூ.அ.);; a mineral poison, one of 32 (செ.அக.);.
குதிரைப்பால்	குதிரைப்பால் kutiraippāl, பெ.(n.) குதிரையின் பால்; horse's milk. [குதிரை+பால்.] இது உடம்பிற்கு வலிமையை உண்டாக்கும். எளிதில் செரிக்கக் கூடியது. உடம்பிற்கு வெப்பமானது. சுவைக்கத் துவர்ப்பாய் இருக்கும் (சா.அக.);.

குதிரைப்பிடுக்கு	குதிரைப்பிடுக்கு kutiraippiṭukku, பெ.(n.) குதிரைப் பிடுக்கன் என்னும் செடி, horse almond-Sterculia foetida. [குதிரை+பிடுக்கு.] இதன் காய்கள் நீள நீளமாய்த் தொங்குவதால் பார்வைக்கு அழகாக இருக்கும். ஆகவே இது தோட்டம், அரண்மனை, சோலைகளில் வைத்து வளர்க்கப்படும். இம்மரத்தின் இலை வலிமையையும், வியர்வையையும் உண்டாக்கும். இதன் விதைகள் கறுப்பாயும், நீளமாயும் இருக்கும். இதன் பூ கெட்ட நாற்றம் வீசுமாதலால் இதற்குப் 'பீநாறி என்று ஒரு பெயரும் உண்டு. இதற்குச் சிறுநீரை வடிக்கும் குணமும் உண்டு. ஆகவே சிறுநீர் தொடர்பான நோய்களுக்குப் பெரிதும் பயன்படும் (சா.அக.);. குதிரைப்பீசன் பெ.(n.); 1. உயரமாய் வளர்ந்த மரம்; any tree rising to great height; any tall majestic tree. 2.ஒரு முள் மரம்; camel tree; camel thistle - Echinops echinatus (சா.அக);. [குதிரை+பீசன்.]
குதிரைமலை	குதிரைமலை kutiraimalai, பெ.(n.) தென் கன்னடத்தில் உள்ள குதிரை மூக்கு மலை; hill in south-kappada (அபி.சிந்.);.
குதிரையோடு-தல்	குதிரையோடு-தல் kutiraiyōṭutal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) ஒருவர் தனக்குப் பகரமாக மற்றொருவரைத் தேர்வு எழுத வைத்து ஆள் மாறாட்டம் செய்தல் (இலங்.);; write an examination by praxy. அவன் குதிரையோடித்தான் தேர்வில் வெற்றி யடைந்தான். [குதிரை+ஒடு-தல்.] குதிரைவாவிகம் பெ.(n.); கோரைப்புல்; koray grass (சா.அக.);. [குதிரை+வாவிகம்]
குதிரைவாற்புல்	குதிரைவாற்புல் kutiraivāṟpul, பெ.(n.) குதிரைவாலிப்புல்; ஒட்டுப்புல்; horse tail grass, panicum brizoides (சா.அக.);. [குதிரை+வாற்+புல்]
குதுகுலிப்பு	குதுகுலிப்பு kutukulippu, பெ.(n.) 1. மிகு மகிழ்சசி; ecstasy; rapture. 2. மயிர்ச் சிலிர்ப்பு; hair standing on ends - Horripillation (சா.அக.);. [குது+குலிப்பு]
குத்தல்குடைச்சல்	குத்தல்குடைச்சல் kuttalkuṭaiccal, பெ.(n.) 1. காற்றினால் ஏற்படும் நரம்பு வலி; piercing and boring pain in the course of the nerves due to aggravated condition of air. 2. மூட்டு வலி; pain experienced in rheumatism (சா.அக.);. [குத்தல்+குடைச்சல்]

குத்தாலகம்	குத்தாலகம் kuttālakam, பெ.(n.) 1 பருத்தி, cotton - Gossypium herbaceum. 2. காட்டாத்தி; திருவாத்திச் செடி, holy mountain ebony - Bauhinia tomentosa. 3. கடுகு ரோகிணி; black hellebore - Helleborus niger(சா.அக.);.
குத்தாலிகம்	குத்தாலிகம் kuttālikam, பெ.(n.) குடமிளகாய்; bell pepper - Capsicum grosum (சா.அக.);.
குத்திக்குத்தியிருமுதல்	குத்திக்குத்தியிருமுதல் kuttikkuttiyirumutal, தொ.பெ.(v.bl.n.) புகைந்து இருமுகை; caughing often due to irritation (சா.அக.);. [குத்திக்குத்தி+இருமுதல்.]
குத்து-தல்	குத்து-தல் kuttutal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. துளித் துளியாய் விடுதல்; pouring in drops as into the ear or eye. 2. எண்ணெய்க் குத்தல்; letting oil in drops. 3. கத்தியால் குத்தல்; stabbing with a knife. 4. நுழைத்தல்; the act of thrusting. 5. கையாற் குத்தல்; giving a blow with the fist. 6. துளை செய்தல்; pricking; boring as ear. 7. இடித்தல்; pounding as of rice. 8.அலகு குத்தல்; hook swinging. 9. பறித்தல்; plucking(சா.அக.);.
குத்துக்காரன்சம்மட்டி	குத்துக்காரன்சம்மட்டி kuttukkāraṉcammaṭṭi, பெ.(n.) செடிவகை; a herbaceous plant (சா.அக.);. [குத்துக்காரன்+சம்மட்டி]
குத்துச்சீந்தில்	குத்துச்சீந்தில் kuttuccīntil, பெ.(n.) சீந்திற் செடி; a species of moon-creeper (சா.அக.);. [குத்து+சிந்தில்.]
குத்துச்செடிகண்டங்கத்திரி	குத்துச்செடிகண்டங்கத்திரி kuttucceṭikaṇṭaṅkattiri, பெ.(n.) குத்தாக முளைக்கும் பாப்பார முள்ளிச் செடி, Brahmin mully growing in clusters - Solanum indicum (சா.அக.);. [குத்துச்செடி+கண்டங்கத்திரி]

குத்துசாதம்	குத்துசாதம் kuttucātam, பெ.(n.) 1. பிடி சோறு; a grasp-ful of boiled rice. 2. கையினால் எடுக்கும் அளவு கொண்ட சோறு; handful of boiled rice (சா.அக.);. [குத்து+சாதம்]
குத்துநாம்பழம்	குத்துநாம்பழம் kuttunāmpaḻm, பெ.(n.) பேரீச்சம் பழம்; wild date fruit - Phoenix acaulis (சா.அக.);. [குத்துநாம்+பழம்]
குத்துப்பாகல்	குத்துப்பாகல் kuttuppākal, பெ.(n.) நிலப்பாகல்; ground pagal - Momordica humilis (சா.அக.);. [குத்து + பாகல்.]
குத்துப்பிடாரி	குத்துப்பிடாரி kuttuppiṭāri, பெ.(n.) வனதேவிச் செடி; an unknown plant (சா.அக.);. [குத்து+பிடாரி]
குத்துவல்லாரை	குத்துவல்லாரை kuttuvallārai, பெ.(n.) மலை வல்லாரை; a species of Indian pennywort - Hydrocotyle asiatica (சா.அக.);. [குத்து+வல்லாரை.]
குந்தரம்	குந்தரம் kuntaram, பெ.(n.) ஒரு புல்; a kind of grass (ஒரு புல்.);.
குந்தலிக்கம்	குந்தலிக்கம் kuntalikkam, பெ.(n.) வெள்ளைப்போள மரத்தின் பிசின் (யாழ்.அக);; myrrh-resin - Gummi resina myrrha (செ.அக.);.
குந்தலிங்கம்	குந்தலிங்கம் kuntaliṅkam, பெ.(n.) மரவகை; benzoin tree - Styrax benzoin (செ.அக.);.
குந்தவிளக்கம்	குந்தவிளக்கம் kuntaviḷakkam, பெ.(n.) வெள்ளைப் போளம்: white myrrh or women's bole - Balsomdendra myrrh (சா.அக.);. [குந்தம்+விளக்கம்.]

குந்தலீகம்	குந்தலீகம் kuntalīkam, பெ.(n.) முண்டினி மரம்; an unknown tree said to possess occult virtues (சா.அக.);.
குந்தா	குந்தா kuntā, பெ.(n.) 1. துமுக்கியின் அடி: stock of a gun. 2. கப்பலின் பின்பக்கம்; stern of a vessel (செ.அக.);. [குந்தல் (மரம்); – குந்தா]
குந்திகறையான்	குந்திகறையான் kuntikaṟaiyāṉ, பெ.(n.) பச்சோந்தி; green-lizard - Chameleon (சா.அக.);. [P]
குந்திபுதல்வன்	குந்திபுதல்வன் kuntiputalvaṉ, பெ.(n.) பாண்டவர்களுள் மூத்தவனான தருமன் (குந்தியின் புதல்வன்); (சூடா);; son ofkundi, daruma (செ.அக.);. [குந்தி+புதல்வன்.]
குந்திபுரி	குந்திபுரி kuntipuri, பெ.(n.) தற்போதுள்ள குவாலியர் நகரம்; recent kuwaliyar city (அபி.சிந்);. [குந்தில் – குந்திலி+புரி]
குந்திபோசன்	குந்திபோசன் kuntipōcaṉ, பெ.(n.) இடைய (யாதவ); மன்னன்; yatava king. பாரதப் போரில் முதல் நாளில் அசுவத்தாமனுடன் போர் புரிந்தான். இவனே குந்தியை வளர்த்தவன் (அபி.சிந்);.
குந்திரிகம்	குந்திரிகம் kuntirikam, பெ.(n.) 1. பெரிய மரவகை; salai tree - Indian olibanum - Boswellia serrata typica. 2. மர வகைகளுள் ஒன்று; konkani resin - Boswellia serrataglabra (செ.அக.);.
குந்தேசிகம்	குந்தேசிகம் kuntēcikam, பெ.(n.) கோபுரக் கள்ளி; a kind of spurge tree; tower spurge(சா.அக.);. குந்தேசிகம் gundēcigam, பெ.(n.) கோபுரக்கள்ளி; a kind of spurge tree (சா.அக.);. [குந்து + ஊசி – குத்தூசி → குந்தேசி – குந்தேசிகம்.]
குநகம்	குநகம் kunakam, பெ.(n.) நகத்திற் காணும் நோய்; a disease of the nails (சா.அக.);.

குப்பஅஞ்சனா	குப்பஅஞ்சனா kuppaañcaṉā, பெ.(n.) நெற்பொலியின் மதிப்பு; estimate of the produce of a field after the crop is gathered in, but before it is measure [குப்பல்+அஞ்சனா]
குப்புற	குப்புற kuppuṟa, வி.அ.(adv.) முகம், வயிற்றுப் பகுதி, மார்பு ஆகியவை தரையைப் பார்த்தபடி, கவிழ்ந்து; பெட்டி, கூடை முதலியவை தலைகீழாக; of a person face downwards; on one's belly, of objects upside down. குப்புற படுத்துத் துரங்கிக் கொண்டிருந்தான். பழக்கூடை குப்புறச் சரிந்து கிடந்தது [குப்பு+உறு.]
குப்புறத்தள்ளு-தல்	குப்புறத்தள்ளு-தல் kuppuṟattaḷḷutal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) முகம் கீழ் நோக்கித் 5iro56);; throwing down upon the face (சா.அக.);. [குப்புற+தள்ளு]
குப்பென்று	குப்பென்று kuppeṉṟu, வி.அ.(adv.) தன் மேல் திருட்டுக் குற்றம் சாட்டப் பட்டதைக் கேட்டு அவனுக்குக் குப்பென்று வியர்த்தது. வெட்கத்தால் முகம் குப்பென்று சிவந்தது. 2. ஒரேடியாகத் திரண்டு வருவது போல்; of smell, smoke in a sudden whiff, சாக்கடையில்லிருந்து நாற்றம் குப்பென்று அடித்தது. சமையல்கட்டிலிருந்து ஏதோ தாளிக்கும் மனம் குப்பென்று மூக்கைத் துளைத்தது. [குப்பு+என்று]
குபேரகம்	குபேரகம் kupērakam, பெ.(n.) சின்னிமரம், Indian shrubby copper leaf. குபேரகம் kupērakam, பெ.(n.) ஒரு வகைச் செடி (மூ.அ.);; Indian shrubby copper leaf - Acalypha fruticosa (செ.அக.);.
குபையம்	குபையம் kupaiyam, பெ.(n.) சிறுபுள்ளடி: a species of ticktrefoil. குபையம் kupaiyam, பெ.(n.) செடிவகை (பதார்த்த.366);; scabrous ovate unifoliate tick-trefoil - Desmodium latifolium (செ.அக.);.
குப்பைக்கூடை	குப்பைக்கூடை kuppaikāṭai, பெ.(n.) குப்பை போடுவதற்கான கூடை வடிவப் பொருள்; waste paper basket; dustbin [குப்பை+கூடை] குப்பைக்கூடை kuppaikāṭai, பெ.(n.) குப்பை களைப் போடப் பயன்படுத்தும் கூடை; dustbin made up of wicter basket. [குப்பை + கூடை.]

குப்பைக்கூளம்	குப்பைக்கூளம் kuppaikāḷam, பெ.(n.) தேவையற்றவை, செத்தை முதலியன; sweepings, rubbish (செ.அக.);. குப்பைக்கூளம் kuppaikāḷam, பெ.(n.) செத்தை முதலியன; sweepings, rubbish. [குப்பை + கூளம். மரபிணைமொழி.]
குப்பைக்கோழியார்	குப்பைக்கோழியார் kuppaikāḻiyār, பெ.(n.) ஒரு புலவர்; a poet, lived in the Šañgam age. [குப்பை+கோழி+ஆர்] இவர் தாம் பாடிய குறுந்தொகையில் குப்பைக் கோழியின் தனிப்போரினைத் தலைவி நோய்க்கு உவமித்த சிறப்பால் இப்பெயர் பெற்றார் எனக் கருதுவர். இவர் பெண்பாலராக இருக்கலாம் (அபி.சிந்:);.
குப்பைகொட்டு-தல்	குப்பைகொட்டு-தல் kuppaikoṭṭutal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) சொல்பவர் நோக்கிலும், கேலியாகவும் பயனற்ற வேலையில் பங்கு பெறுதல்; பயனற்ற ஒரே வேலையைச் செய்தல்; jocularly take part in an unproductive work; do the same . Suseless job again and again. நீயும் அந்த அலுவலகத்தில் தான் குப்பை கொட்டினாய் இவ்வளவு நாள் கதை எழுதிக் குப்பைக் கொட்டியது போதும்! [குப்பை+கொட்டு-தல்.]
குப்பைத்தொட்டி	குப்பைத்தொட்டி kuppaittoṭṭi, பெ.(n.) 1. குப்பை போடுவதற்காக வீட்டுக்கு வெளியே அல்லது தெருவில் வைத்திருக்கும் கற்காரையால் (சிமெண்ட்); செய்த தொட்டி போன்ற அமைப்பு; dustbin, garbase can. 2. குப்பைக் கூடை; waste paper basket [குப்பை+தொட்டி] குப்பைத்தொட்டி kuppaittoṭṭi, பெ.(n.) குப்பைகளைப் போட பயன்படுத்தும் தொட்டி; dus bin. [குப்பை + தொட்டி.]
குப்பைமேனி	குப்பைமேனி kuppaimēṉi, பெ.(n.) இலை தண்டோடு சேரும் இடத்தில் சிறுசிறு காய்கள் காய்க்கும் ஒரு வகைச் செடி, Indian acalypha. [குப்பை+மேனி] [P] குப்பைமேனி kuppaimēṉi, பெ.(n.) குப்பையில் வளரும் ஒரு வகைக் கீரை; indian acalypha. ம. குப்பமேனி; க. குப்பை, குப்பெகிட;தெ. குப்பி, குப்பெண்டசெடு. [குப்பை + (மன்னி); மேனி.]

குப்பைமேனிக்கீரை	குப்பைமேனிக்கீரை kuppaimēṉikārai, பெ.(n.) குப்பையில் வளரும் ஒரு வகைக் கீரை; rubbish plant - Acalypha indica (சா.அக.);. [குப்பை+மேனி+கீரை.]
குப்பையணை-தல்	குப்பையணை-தல் kuppaiyaṇaital, செ.கு.வி.(v.i.) குப்பையைச் சேர்த்தல்; resorting to a dung-hill gather the clutters (சா.அக.);. [குப்பை+அணை-]
குயக்கினம்	குயக்கினம் kuyakkiṉam, பெ.(n.) தகரை, ring worm plant - Cassia tora (சா.அக.);.
குபசுபா	குபசுபா kupacupā, பெ.(n.) எட்டி; nuxvomica - Strychnos nux-vomica (சா.அக.);. [குப+கபா]
குபம்	குபம் kupam, பெ.(n.) 1.கோட்டம்; Arabian coatus - Costus speciosus. 2. தழும்பு: scar, cicatrix (சா.அக.);.
குபயம்	குபயம் kupayam, பெ.(n.) சிறுபுள்ளடி: unifoliate tick-trefoil - Desmonium latifolium (சா.அக.);.
குபலம்	குபலம்1 kupalam, பெ.(n.) வலிமை இன்மை; weakness (செ.அக.);. குபலம்2 kupalam, பெ.(n.) இழப்பு: loss, detriment (செ.அக.);. - [Skt. ku-phala → த.குபலம்]
குபீர்	குபீர் kupīr, பெ.அ.(adj.) பீறிட்டு வரும்; எதிர்பாராத; a fit of ; burst of; sudden. குயிர்ச் சிரிப்பு குயீர்ப்பாய்ச்சல்,
குபீரிடு-தல்	குபீரிடு-தல் kupīriṭutal, 20 செ.கு.வி.(v.i.) அரத்தம் வேகமாகப் பாய்தல்; flowing forcible or gushing out in streams; spurting as of blood (சா.அக.);. [குயிர்+இடு-தல்.]
குபேரசம்பத்து	குபேரசம்பத்து kupēracampattu, பெ.(n.) செல்வத்தின் அரசனான குபேரனுக்குரியது போன்ற பெருஞ்செல்வம் immense wealth, as that of kubéra (செ.அக.);. [குபேரன்+சம்பத்து.]

குபேரம்	குபேரம் kupēram, பெ.(n.) கோட்டம்; Arabian costus - Costus speciosus alias Carabicus (சா.அக.);.
குபேராட்சி	குபேராட்சி kupērāṭci, பெ.(n.) 1. கொடிப் புன்கு; hog-creeper - Derris scandens. 2. பாதிரி; trumpet flower tree - Bignonia Chelonoides (சா.அக.);.
குபீரென்று	குபீரென்று kupīreṉṟu, வி.அ. (adv.) திடீரென்று; like a flash or shot; suddenly. துரங்கிக் கொண்டிருந்தவன் யாரோ தொட்டவுடன் குபிரென்று எழுந்து உட்கார்ந்தான் குபிரென்று கண்களில் நீர் ததும்பியது [குயிர் என்று.)
குபுகுபுவென்று	குபுகுபுவென்று kupukupuveṉṟu, பெ.(n.) திடீரென்று பெருக்கெடுத்தாற் போல்; வேகமாகவும், மிகுதியாகவும், தொடர்ச்சியாகவும்; of water etc., gushing out; of smoke vigorously puffing out. தோண்டிய இடத்தில் குபுகுபுவென்று தண்ணிர் பெருகியது. அடுப்பிலிருந்து புகை குபுகுபுவென்று வந்தது.
கும்பகர்ணன்	கும்பகர்ணன் kumpakarṇaṉ, பெ.(n.) அதிக நேரம் ஆழ்ந்து தூங்குபவன்; one who sleeps soundly for long hours. அவன் சரியான கும்பகர்ணன், இடி இடித்தாலும் கேட்காது மறுவ,குடக்கோ
கும்பகம்	கும்பகம் kumpakam, பெ.(n.) கற்றாழை, aloes. 2. தொட்டிப்பாடாணம்; a prepared arsenic. [கும்பு+கும்பகம்] கும்பகம்1 kumpakam, பெ.(n.) பூரித்த காற்றை உள்ளே நிறுத்தும் இருக்கை (பிராணாயாமம்); வகை; retention, holding in of breath, suspension of breath, a part of pirāṇāyānam. "ஆறுதல் கும்பகம்" (திருமந்:568); (செஅக);. [கும்பு – கும்பகம்] [Skt. kumbhaka → த.கும்பகம்) கும்பகம்2 kumpakam, பெ.(n) 1. கற்றாழை, aloe genus. 2. சாலாங்க பாடாணம்; a kind of native arsenic. 3. தொட்டி பாடாணம்; another kind of native arsenic. 4. பாதிரிப்பூ; trumpet flower - Bignonia suovalens. 5. மருதம்; box myrtle- Myrica sapida. 6. இரப்பையைப் பற்றிய ஒரு கண்ணோய்; a disease of the eye lids (சா.அக.);.

கும்பக்கிருதம்	கும்பக்கிருதம் kumpakkirutam, பெ.(n.) நூற்றி பத்து ஆண்டு சென்ற நெய், clarified butter 110 years old (சா.அக.);. [கும்பம் (பானை); + Skt. கிருதம்]
கும்பகலசம்	கும்பகலசம் kumpakalacam, பெ.(n.) சடங்கு நாட்களில், நூல் சுற்றி மந்திரத்தால் தூய்மை செய்து தவசக் குவியலின் மீது வைக்கும் மந்திரக் குடம்; pot of water used on ceremonial occasions, usually wound round with thread, placed on a heap of grain and purified by mantras (செ.அக.);. [கும்பம்+கலசம்]
கும்பகவிம்பம்	கும்பகவிம்பம் kumpakavimpam, பெ.(n.) தொட்டிப்பாடாணம் (யாழ்.அக.);; a prepared arsenic (செ.அக.);.
கும்பகாம்போதி	கும்பகாம்போதி kumpakāmpōti, பெ.(n.) பண் வகைகளுள் ஒன்று a musical mode (செ.அக.);. [கும்பம்+Skt. காம்போதி]
கும்பகாரன்	கும்பகாரன் kumpakāraṉ, பெ.(n.) மட்பாண்டங்கள் செய்வோன் (குயவன்); (திவா.);; potter (செ.அக.);. [P]
கும்பகோணம்	கும்பகோணம் kumpaāṇam, பெ.(n.) பழங்காலத்தில் திருக்குடந்தை என வழங்கப்பட்டு, தற்போது தமிழகத்தின் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள ஒர் ஊர்; kumbakonam, a place of pilgrimage in Thanjavur district in Tamilnadu (செ.அக.);. மறுவ, குடவாயில்
கும்பங்கொட்டு-தல்	கும்பங்கொட்டு-தல் kumpaṅkoṭṭutal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. துர்க்கைக்கு வேண்டுதல் செலுத்துகை; to perform a ceremoney to Durgaon recovery from small-pox or in fulfilment of a vow. 2. பெருந்தீனி கொடுத்தல்; to feed a glutton (செ.அக.);. [கும்பம்+கொட்டு-தல்.]
கும்பச்சுரை	கும்பச்சுரை kumpaccurai, பெ.(n.) கொடியில் காய்க்கும் கரைக்காய் வகைகளுள் ஒன்று a round gourd (செ.அக.);. [கும்பம்+சுரை.]

கும்பசம்பவன்	கும்பசம்பவன் kumpacampavaṉ, பெ.(n.) 1. அகத்தியன் என்னும் துறவி (குடத்தினின்று பிறந்தவன்);; Agattyan, one who ancient priest in the country. "கும்பசம்பவனுக்குபதேச நிகழ்த்தினானால்" 2. துரோணன்; Drona (செ.அக.);. [கும்பம்+சம்பவன்.]
கும்பசலம்	கும்பசலம் kumpacalam, பெ.(n.) மந்திரித்த குடத்து (கலசு); நீர்; water in the sacred pot, sprinkled on people or sipped by them, believed to possess mystic virtues (செ.அக.);. [கும்பம்+சலம்]
கும்பசன்	கும்பசன் kumpacaṉ, பெ.(n.) கும்பசம்பவன் பார்க்க; see kumba-Sambavan (செ.அக.);.
கும்பஞ்சரி-தல்	கும்பஞ்சரி-தல் kumpañcarital, 3 செ.கு.வி. (V.i.) கும்பஞ்சாய் பார்க்க; see kumbajãy (செ.அக.);. [கும்பம்+சரி-தல்.]
கும்பஞ்சாய்-தல்	கும்பஞ்சாய்-தல் kumpañcāytal, செ.கு.வி. (v.i.) இறப்பின் போது தலை சாய்ந்து விழுதல்; to droop, as the head just at the point of death (செ.அக.);. [கும்பம்+சாய்-தல்.]
கும்பஞ்சான்	கும்பஞ்சான் kumpañcāṉ, பெ.(n.) கொடி வகை; Indian jalap - Ipomaea turpethum (செ.அக.);.
கும்பஞ்செய்-தல்	கும்பஞ்செய்-தல் kumpañceytal, 1 செ.கு.வி.(v.i.) 1 இறந்தோரைப் புதைக்கும் இடத்தின் மேல் மண்ணைக் குவித்து smsuāsmå; to make a mound over a grave. 2. பிணத்தைப் புதைத்தல்; to inter the dead, especially such as have died of cholera (செ.அக.);. [கும்பம்+செய்-]
கும்பதட்சினை	கும்பதட்சினை kumpataṭciṉai, பெ.(n.) மந்திர குடத்தில் இடும் காசு, coin put into the sacred pot of water (செ.அக.);. [கும்பம்+Skt. தட்சினை.]
கும்பதீபம்	கும்பதீபம் kumpatīpam, பெ.(n.) குடவடிவான வழிபாட்டு விளக்கு (பரத. ஒழிபி 42);; pot shaped temple lamp used in worship (செ.அக.);. [கும்பம்+Skt. தீபம்]

கும்பந்தம்	கும்பந்தம் kumpantam, பெ.(n.) வெண் கருங்காலி; whitist black wood - Dyospyrosoocarpa (சா.அக.);. கும்பந்தம் kumbandam, பெ.(n.) வெண் கருங்காலி; whitish black wood (சா.அக.);. [கும்பம் → கும்பன்→கும்பந்தம். கும்பல் = சாம்பல் நிறம்.]
கும்ப நிறுத்து-தல்	கும்ப நிறுத்து-தல் kumpaniṟuttutal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) மந்திரக்குடம் நிறுவுகை; to set up, with mantras, a pot of water, on ceremonial occasions (செ.அக.);. [கும்பம்+நிறுத்து-தல்.]
கும்பாண்டன்	கும்பாண்டன் kumpāṇṭaṉ, பெ.(n.) 1. பாணாகரன் அமைச்சர்களில் ஒருவன்; minister of pânăşuran. 2. யசோதையின் தம்பி; brother of yašödai
கும்பப்பிளவை _	கும்பப்பிளவை _ kumpappiḷavai, பெ.(n.) மேல் முதுகில் தோன்றும் பிளவை carbuncle on the upper part of the back (செ.அக.);. [கும்பம்+பிளவை]
கும்பம்போடு-தல்	கும்பம்போடு-தல் kumpampōṭutal, செ.கு.வி.(v.i.) கும்பங்கொட்டு பார்க்க; see kumban-kottu (செ.அக.);. [கும்பம்+போடு-]
கும்பமுனி	கும்பமுனி kumpamuṉi, பெ.(n.) அகத்திய முனிவர்; sage agaštiya, as pitcher-born. "கும்பமுனி கும்பிடுந் தம்பிரானே" (திருப்பு:57); (செஅக.);. [கும்பம்+முனி]
கும்பமெடு-த்தல்	கும்பமெடு-த்தல் kumpameṭuttal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) சிற்றூர் தேவதைக்காக நீர்ப் பூங்குடம் (கரகம்); எடுக்கை; to carry in procession sacred water pot for a village deity (செ.அக.);. [கும்பம்+எடு-த்தல்.]
கும்பயோனி	கும்பயோனி kumpayōṉi, பெ.(n.) கும்பசம்பவன் பார்க்க; see kumbasambavar. "கும்பயோனி திருவருள் கூர்ந்து"(உபதேசகா.விபூதி 145);(செஅக);. [கும்பம்+Skt. யோனி]
கும்பவத்திரம்	கும்பவத்திரம் kumpavattiram, பெ.(n.) மந்திரக் குடத்திற்குக் கட்டும் புதிய ஆடை the new cloth tied round the sacred pot of water (செ.அக.);. [கும்பம்+வத்திரம். Skt.வஸ்த்திரம்→த. வஸ்த்திரம்]

கும்பவிம்பம்	கும்பவிம்பம் kumpavimpam, பெ.(n.) தொட்டி பாடாணம்; a kind of prepared arsenic (சா.அக.);. [கும்பம்+விம்பம்]
கும்பளம்	கும்பளம் kumpaḷam, பெ.(n.) 1. சாம்பற் பூசணி; ash pumpkin - Cucurbita indica. 2. இலைப்பாசி; species of duckweed - Lemna obedraata. 3. குமிழ்; kandahar tree. 4. நீர்வெட்டி; shining melon feather foil - Glochidion zeylanicum (சா.அக.);. [கும்பம்+கும்பளம்]
கும்பளமோக	கும்பளமோக kumpaḷamōka, பெ.(n.) ஒரு வகைக் கருவாடு; tunny fish cut and dried, brought from the maldives (செ.அக.);.
கும்பளிக்காய்	கும்பளிக்காய் kumpaḷikkāy, பெ.(n.) தீவக்குறையில் (தீபகற்பத்தில்); விளையும் பருத்த தேங்காய்; a round big cocoanut imported to india from the islands of Maldives and Nicobars (சா.அக.);. [கும்பளி+காய்]
கும்பத்தாபனம்	கும்பத்தாபனம் kumpattāpaṉam, பெ.(n.) மந்திரக் குடம் நிறுவுகை; setting up a pot of water for worship (செ.அக.);. [கும்பம்+Skt. தாபனம்]
கும்பாபிடேகம்	கும்பாபிடேகம் kumpāpiṭēkam, பெ.(n.) கோவில்களில் நிலைகோள் (பிரதிஷ்டை);செய்வதற்கும், துப்புரவு (சுத்தி); செய்வதற்கும் உரிய நடப்பு; ceremony of consecration or purification in a temple (செ.அக.);. மறுவ, குடமுழுக்கு [கும்பம்+Skt.அபிஷேகம்] கும்பாபிடேகம் kumbāpiṭēkam, பெ. (n.) கோயிலில் நிறுவுவதற்கும், தூய்மை செய்வதற்குமுரிய குடமுழுக்குச் சடங்கு; ceremony of consecration or purification in a temple. த.வ. குடமுழுக்கு [Skt.kumbha+abhi-{} → த. கும்பாபிடேகம்.]

கும்பாலத்தி	கும்பாலத்தி kumpālatti, பெ.(n.) இறைவனுக்கு முன் எடுக்கும் குட விளக்கு light placed on a pot used in temple worship. "கும்பாலத்திக்குத் திரி பரிமாறி" (கோயிலொ.66); (செ.அக);. [கும்பம்+ஆலத்தி]
கும்பிட்டுக்கட்டு-தல்	கும்பிட்டுக்கட்டு-தல் kumpiṭṭukkaṭṭutal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) தழுவிக் கொள்ளுதல் (யாழ்.அக.);; to enfold in a close embrace (செ.அக.);. [கும்பு+இடு-+கட்டு-தல்.] கும்பிட்டுக்கட்டு-தல் kumbiṭṭukkaṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) தழுவிக்கொள்ளுதல் (யாழ்.அக.);; to enfold in a close embrace. [கும்பு + இடு → கும்பிடு + கட்டு.]
கும்பிடுசிப்பி	கும்பிடுசிப்பி kumpiṭucippi, பெ.(n.) ஒரு வகைக் கடற் சிப்பு; a well known bi-valve shellfish or mollusc living in the sea. [கும்பிடு+சிப்பி]
கும்பிநசம்	கும்பிநசம் kumpinacam, பெ.(n.) பாம்பு (பிங்.);; snake (செ.அக.);.
கும்பினி	கும்பினி kumpiṉi, பெ.(n.) கும்பினியார் பார்க்க; see kumbiliyar (செ.அக.);. [E.Сотрапу→ த.கும்பினி]
கும்பீடு	கும்பீடு kumpīṭu, பெ.(n.) மதிப்புரவின் (மரியாதை செலுத்தும்); பொருட்டு கைகுவித்து வணங்குதல்; to join hands in worship; to make obeisance with the hands joined and raised (செ.அக.);.
கும்போதரன்	கும்போதரன் kumpōtaraṉ, பெ.(n.) சிவகணத்தவன்; celestial host of Śiva (அபி.சிந்);.
கும்போவச்சம்	கும்போவச்சம் kumpōvaccam, பெ.(n.) குடசபாலை பார்க்க; see kugasa-pālai (சா.அக.);.
கும்மிடிசட்டிவேளாளர்	கும்மிடிசட்டிவேளாளர் kummiṭicaṭṭivēḷāḷar, பெ.(n.) வேளாளரின் இறப்பின் போது நெருப்புச் சட்டி கொண்டு உடன் செல்வோர்; people of vellalar who carries the fire pot, and accompany with the corpse in the funeral procession.

குமட்டல்	குமட்டல் kumaṭṭal, பெ.(n.) வாந்தியெடுக்கும் உணர்வாக வயிற்றைப் புரட்டல்; nausea, retching. சாப்பாட்டைப் பார்த்தாலே குமட்டுகிறது. குமட்டலை ஏற்படுத்தும் நாற்றம் [குமட்டு+அல்.]
குமதி	குமதி1 kumati, பெ.(n.) அறிவு கெட்டவன், அறிவில்லாதவன்; a perverse intellect, evil-minded person. "குமதியாயினும் பேர்சுமதியென்பரால்" (சேதுபு,கலிசம்பு.18); (செஅக.); குமதி2 kumati, பெ.(n.) இந்திரனால் கொல்லப்பட்ட ஓர் அரக்கி; a giant, who was killed by Indira (அபி.சிந்);.
குமர்ப்பிள்ளை	குமர்ப்பிள்ளை kumarppiḷḷai, பெ.(n.) குமரி, Virgin (சா.அக.);.
குமரகம்	குமரகம் kumarakam, பெ.(n.) மாவிலங்கை வகை; a species of garlic-pear - Crafaeva religiosa-nurvala (செ.அக.);.
குமரகுருதாசசுவாமிகள்	குமரகுருதாசசுவாமிகள் kumarakurutācacuvāmikaḷ, பெ.(n.) யாழ்ப்பாணத்தைச் சார்ந்த ஒரு துறவி; a hermit who belonged to yalppanam. இவரைப் பாம்பன் சுவாமிகள் என்பர். சிவனியத்தில் வல்லவர். நாலாயிரப் பிரபந்த விசாரம், சைவசமய சரபம் எனும் நூல் இயற்றியவர் (அபி.சிந்:);.
குமரன்மாலிகம்	குமரன்மாலிகம் kumaraṉmālikam, பெ.(n.) பிராய் முட்டி; rose-coloured sticky mallow - Pavonia zeylanica (சா.அக.);.
குமரனோசிகம்	குமரனோசிகம் kumaraṉōcikam, பெ.(n.) பிள்ளை மருது; flowering murdah - Terminalia paniculata (சா.அக.);.
குமரிக்காவிகம்	குமரிக்காவிகம் kumarikkāvikam, பெ.(n.) சிவப்புக் கற்றாழை; red aloe (சா.அக.);. [குமரி+காவிகம்]

குமரிருட்டு	குமரிருட்டு kumariruṭṭu, பெ.(n.) வைகறைக்கு முன் தோன்றும் இருள்; darkness before dawn (செ.அக.);. மறுவ விடியல் [குமரி+இருட்டு]
குமராகு-தல்	குமராகு-தல் kumarākutal, பெண் பருவமடைதல்; of girls come of age; attain puberty, மகள் குமராகி விட்டாள். மறுவ. சமைதல் [குமர்+ஆகு-தல்.]
குமாரசரசுவதி	குமாரசரசுவதி kumāracaracuvati, பெ.(n.) ஒரு புலவர்; a poet(சா.அக.);. இவர் விசயநகரத்து அரசர் கிருட்டிணதேவராயர் காலத்தவராக இருக்கலாம். அவரைப் புகழ்ந்து இப்புலவர் பாடியுள்ளார் (அபி.சிந்);.
குமாரதாரிகை	குமாரதாரிகை kumāratārikai, பெ.(n.) திருவேங்கடத்தில் உள்ள தூய நீர்த்துறை (தீர்த்தம்);; sacred bath-ghate in tiruvéhgadam(அபி.சிந்.);.
குமாரதேவர்	குமாரதேவர் kumāratēvar, பெ.(n.) கன்னட நாட்டு மன்னன்; king who ruled kannadanāṛu. [குமார+தேவர்]
குமாரபிரமசாரி	குமாரபிரமசாரி kumārapiramacāri, பெ.(n.) குமரக் கடவுள் சினத்துடன் தங்கிய கிரவுஞ்ச(கிரி); மலை; kiravuriagiri mountain, which God Kumaranstayed with anger.
குமாரவனம்	குமாரவனம் kumāravaṉam, பெ.(n.) மலைமகளுக்கென்று உள்ள காடு; the district forest of Malai-magal.
குமரு	குமரு kumaru, பெ.(n.) இளம்பெண் குமரி, unmarried young girl. குமருகளாகச் சேர்ந்து கிணற்றில் தண்ணிர் எடுக்கச் செல்கிறார்கள் [குமரி-குமரு.]

குமார்க்கம்	குமார்க்கம் kumārkkam, பெ.(n.) தீ நெறி; wrong course, evil ways (செ.அக.);.
குமாரபோசனம்	குமாரபோசனம் kumārapōcaṉam, பெ.(n.) பூணூரல் அணிவிக்கும் சடங்கில் காயத்திரி நல்லுரை (உபதேசம்); செய்வதற்கு முன் அச்சடங்கு பெறும் மாணவனுக்கு, உடனொத்த சில மணமாகாதவர் (பிரம்மசாரி);களோடு அளிக்கும் உணவு, feast given to a Brahman boy along with some bachelors just before his initiation to Brahmanhood (செ.அக.);.
குமாரராசா	குமாரராசா kumārarācā, பெ.(n.) கோமகன், இளவரசன், அரசகுமாரன் (இராசபுத்திரன்);; prince (செ.அக.);.
குமாரவர்க்கம்	குமாரவர்க்கம் kumāravarkkam, பெ.(n.) குலம்; lineage, progeny (செ.அக.);.
குமிட்டிக்காளான்	குமிட்டிக்காளான் kumiṭṭikkāḷāṉ, பெ.(n.) மரக்காளான்; mushrooms growing on trees (சா.அக.);. [குமிட்டி+காளான்.]
குமிட்டிக்கீரை	குமிட்டிக்கீரை kumiṭṭikārai, பெ.(n) ஒரு வகைக் கறிக்கீரை; a kind of vegetable green - Celosia nodiflora (சா.அக.);. [குமிட்டி+கீரை.]
குமிதிகம்	குமிதிகம் kumitikam, பெ.(n.) மரவகை, teak - Tectona grandis (செ.அக.);.
குமிழிஞாலார்நப்பசலையார்	குமிழிஞாலார்நப்பசலையார் kumiḻiñālārnappacalaiyār, பெ.(n.) கடைச் சங்கப் பெண்பால் புலவர்; a poetess who belonged to the last sangam era. [குமிழி+ஞாழல்+ஆர்+நட்பசலை+ஆர்]
குமிழியிடு-தல்	குமிழியிடு-தல் kumiḻiyiṭutal, 18 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நீரில் குமிழி தோன்றுதல்; bubble, பாறைகளுக்கு இடையில் நீர் குமிழியிட்டுச் சுழன்று கொண்டிருந்தது. 2. ஒருவரிடத்தில் மகிழ்ச்சி, உற்சாகம் முதலியன பெருகுதல்; happiness, enthusiasm, etc., bubble up. எனக்கும் சொற்களில் குமிழியிட்டது. [குமிழ் + இடு-தல்]

குமுசியார்	குமுசியார் kumuciyār, பெ.(n.) பிரெஞ்சு ஆட்சியின் காவல்துறைத் தலைவர்; french commissioner of police (செ.அக.);.
குமுதசகாயன்	குமுதசகாயன் kumutacakāyaṉ, பெ.(n.) குமுதநாதன் பார்க்க (பிங்.); see kumuda-nadar (செ.அக.);.
குமுதநாதன்	குமுதநாதன் kumutanātaṉ, பெ.(n.) அல்லிப் பூவுக்குத் தலைவனாகக் கருதப்படும் நிலவு; moon, Lord of the water-lily. "காமக்கருத்தாக் குமுதநாதன் கங்குல் வரக்கண்டும்" (தனிப்பா. 334, 40); (செஅக);. [குமுதம்+நாதன்.]
குமுதப்பிரியா	குமுதப்பிரியா kumutappiriyā, பெ.(n.) பண் வகைகளுள் ஒன்று; a musical mode (செ.அக.);. [குமுதம்+பிரியா]
குமுதபாந்தவம்	குமுதபாந்தவம் kumutapāntavam, பெ.(n.) கற்பூரம்; camphor (சா.அக.);.
குமுதர்	குமுதர் kumutar, பெ.(n.) மதுர கவியாழ் வாராகப் பிறந்தவர் (அவதரித்தவர்);; one who incarnation to Madurakavi (அபி.சிந்.);.
குமுதவதி	குமுதவதி kumutavati, 1. விமரிசன் எனும் வேட்டுவ அரசனின் மனைவி; wife of a hunter's king vimarišan. 2. இராமபிரானின் மகனான குசனை மணந்த நாக கன்னிகை; wife of a Rāma's son kušan. 3. விந்தியமலையில் தோன்றி ஓடும் ஆறு. a river, origin from vindiya-malai,
குமுதவல்லி	குமுதவல்லி kumutavalli, பெ.(n.) திருமங்கையாழ்வாரின் மனைவி; wite of Tirumanga-y-ālvār (அபி.சிந்.);.
குமுணன்	குமுணன் kumuṇaṉ, பெ.(n.) க ுமணன் என்னும் மன்னன் king kumaṇaŋ. தொண்டை நாட்டைச் சேர்ந்த இம்மன்னன் பெரிய கொடையாளி. இவன் தன் தம்பி அமணனுக்கு நாட்டை ஆளக் கொடுத்து விட்டு காட்டில் வேடுவனைப் போல் வாழ்ந்து வந்தான். அப்பொழுது ஒப்பில்லாமணி எனும் புலவர் குமணனைப் பாடிப் பரிசில் பெறச் சென்று அவனில்லாமையால் வருந்தினார். இவன் தம்பி தன் தமயனின் தலை கொணர்வோர்க்கு ஆயிரம்பொன் தருவதாக அறிவித்திருந்தான். இப்புலவர் காட்டில் குமணனைக் கண்டு தன் நிலை கூற, குமணனும் தன் தலையைத் தரமுன் வந்தான். புலவர் தடுத்து அமணனிடம் பேசி மீண்டும் அரச பதவியைக் குமணனுக்கே அளித்தார் (அபி.சிந்);.

குமுறவெடி-த்தல்	குமுறவெடி-த்தல் kumuṟaveṭittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) அதிரும்படி இடித்தல்; pounding forcibly in a mortar (சா.அக);.
குமைச்சல்	குமைச்சல் kumaiccal, பெ.(n.) மனப் புழுக்கம்; of emotions state of being pent-up. [குமை – குமைச்சல்]
குமைந்துபோ-தல்	குமைந்துபோ-தல் kumaintupōtal, 8 செ.கு.வி.(v.i.) 1. புழுக்கமாய் இருத்தல்; to be close as the air; sultry. 2. குழையும்படி வேகுதல்; being over; boiled as to become slimy. 3. சோர்வடைதல்; getting fainted (சா.அக.);. [குமைந்து+போதல்.]
குய்யபீசம்	குய்யபீசம் kuyyapīcam, பெ.(n.) கற்பூரப் புல்; lemon grass - Andropogon schoenanthes (சா.அக.);.
குயபிசகம்	குயபிசகம் kuyapicakam, பெ.(n) எட்டிமரம், nux-vomica tree (சா.அக.);.
குய்யோமுறையோ வென்று	குய்யோமுறையோவென்று kuyyōmuṟaiyōveṉṟu, வி.எ.(adv.) தன்னளவில் அந்நயம் (அநியாயம்); என்று நினைப்பதை அல்லது ஏதத்தை (ஆபத்தை); அறிந்து உரத்த குரலில் முறையிடுதல்; complaining loudly about what one thinks is unjust;aising alarm in danger. உள்ளதைச் சொல்கிறாயா இல்லையா? என்று கேட்டுக் கம்பை ஓங்கியதும் பையன் குய்யோ முறையோவென்று கத்தத்தொடங்கி விட்டான். [குய்யோ+முறையோ+என்று.]
குயிலாலுவம்	குயிலாலுவம் kuyilāluvam, பெ.(n.) இமயமலைக்கு அருகில் உள்ள சிவத்தலம்; sacred place near by Himalaya (அபி.சிந்);. [குயில்+ஆலுவம்]
குயவன் கைவழித்தமண்	குயவன் கைவழித்தமண் kuyavaṉkaivaḻittamaṇ, பெ.(n.) மிகவும் மெல்லிய களிமண்; a very fine clay sticking to the hand of a potter at work (சா.அக.);. [குயவன்+கை+வழித்த+மண்.]
குயவன்விட்டுமண்	குயவன்விட்டுமண் kuyavaṉviṭṭumaṇ, பெ.(n.) குயவன் களிமண்; potter's clay (சா.அக.);. [குயவன்+வீட்டு+மண்]

குயில்மூக்கெலும்பு	குயில்மூக்கெலும்பு kuyilmūkkelumpu, பெ.(n.) முதுகின் அடிப்பகுதி எலும்பு; coxcyx bone, which is situated in the lower extremity of the backbone. it is so called from its resemblance to koel's back (சா.அக.);. [குயில்+மூக்கு+எலும்பு]
குயிலின் மூக்கைப் போன்றுள்ளதால் இப்பெயர் பெற்றது. குயிலெனமரம்	குயிலின் மூக்கைப் போன்றுள்ளதால் இப்பெயர் பெற்றது. குயிலெனமரம் kuyiliṉmūkkaippōṉṟuḷḷatālippeyarpeṟṟatukuyileṉamaram, பெ.(n.) கடம்ப மரம்; common cadamba tree. [குயில்+என+மரம்] இம்மரம் நிழலுக்காகப் பயிரிடப்படும். இதன் பட்டையைக் காய்ச்சலுக்கும், வலிமைக்கும் பயன்படுத்துவதுண்டு. சீனத்தில் இதைக் குளிர்க் காய்ச்சல், காற்றுப் பிடிப்பு, குண்டிக்காய் வலி முதலிய நோய்களுக்குப் பயன்படுத்துவார்கள் (சா.அக.);.
குயிற்கண்டிகை	குயிற்கண்டிகை kuyiṟkaṇṭikai, பெ.(n.) பாற்குறண்டி; milk corandy-Lepidagathis pungens (சா.அக.);.
குரக்கு	குரக்கு kurakku, பெ.எ.(adj.) 1. குரங்கு; monkey. 2. குரங்கினுடைய; of or belonging to a monkey (சா.அக.);.
குரக்குகை	குரக்குகை kurakkukai, பெ.(n.) குரக்கு நோய் (வாதம்); பிடித்த கை; arms affected by cramps due to weakness, cold, etc. 'குரக்குக் கைகொடு கூழ் துழாவி" (ஈடு 9, 2 4); (செஅக.); குரக்குகை guraggugai, பெ.(n.) குரக்குவலி (வாதம்); பிடித்த கை; arms affected by cramps due to weakness, cold, etc., "குரக்குக் கைகொடு கூழ் து ழாவி" (ஈடு.9:2,4);. [குரக்கு + கை.]
குரக்குபிடி-த்தல்	குரக்குபிடி-த்தல் kurakkupiṭittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) கை, கால் முதலியவற்றில் எதிர்பாராமல் குத்தி இழுப்பது போன்ற தசை வலி உண்டாகுதல்; suffer muscle pull or sprain;suffer cramps. காலில் குரக்கு பிடித்து விட்டது. [குரக்கு+பிடி-த்தல்.]
குரக்குமுகம்	குரக்குமுகம் kurakkumukam, பெ.(n.) குரங்கு முகம்; monkey-face (சா.அக.);. [குரக்கு+முகம்]
குரகச்சின்னம்	குரகச்சின்னம் kurakacciṉṉam, பெ.(n.) திலக மரம்; country cinnamon - Cinnamomum iners (சா.அக.);.

குரங்கிரத்தம்	குரங்கிரத்தம் kuraṅkirattam, பெ.(n.) 1. குரங்கினுடைய அரத்தம்; monkey's blood. 2. பூவந்தி மரம்; soapnut tree - Sapindus emarginata (சா.அக.);. [(குரங்கு+அரத்தம் – குரக்கரத்தம்→குரக்கிரத்தம்]
குரங்குகடியன்	குரங்குகடியன் kuraṅkukaṭiyaṉ, பெ.(n.) குரங்கு அல்லது அணிலால் முனையில் தீண்டப்பட்டுப் பழுதுற்ற தேங்காய்; a coconut injured at the top, as by a monkey or squirrel (செ.அக.);. [குரங்கு+கடியன்.] குரங்குகடியன் guraṅgugaḍiyaṉ, பெ.(n.) குரங்காலேனும், அணிலாலேனும் முனையிற் தீண்டப்பட்டு பழுதுற்ற தேங்காய்; a coconut injured atthe top, as by monkey or squirrel (யாழ்ப்.);. [குரங்கு + கடியன்.]
குரங்குகா	குரங்குகா kuraṅkukā, பெ.(n.) முகமுசுக்கை இலை; leaf of bristle - Mukia scabrella alias Bryonia scabra (சா.அக.);. [குரங்கு+உகா] = குரங்குகை —, பெ.(n.); மெலிந்த கை; the wasting of the muscles of the hand-Ape-hand (சா.அக.);. [குரங்கு+கை]
குரங்குடாப்பு	குரங்குடாப்பு kuraṅkuṭāppu, பெ.(n.) கதவு, பலகணி மேல் மழை, வெயில்களைத் தடுக்க அமைக்கும் மறைப்பு; projection over a window or door for protection from sun and rain (செ.அக.);. [குரங்கு+E. Top. டாப்பு]
குரங்குமஞ்சணாத்தி	குரங்குமஞ்சணாத்தி kuraṅkumañcaṇātti, பெ.(n.) ஒரு வகை நுணா, a kind of dyeing mulberry (சா.அக.);. [குரங்கு+மஞ்சணாத்தி] [P]

குரங்குமஞ்சள் விதை	குரங்குமஞ்சள் விதை kuraṅkumañcaḷvitai, பெ.(n.) சாப்பிர விதை; butter seed; monkey turmeric tree-seed. [குரங்கு+மஞ்சள்+விதை.] இதில் இருந்து சாயம் இறக்கப்படும். இவ்விதை வெள்ளை நோய்க்குச் சிறந்த மருந்து. காய்ச்சலுக்கும் மருந்தாகக் கொடுக்கலாம் (சா.அக.);.
குரங்குமார்க்கம்	குரங்குமார்க்கம் kuraṅkumārkkam, பெ.(n.) குதிரை நடையுள் ஒன்றான வானரகதி; a particular pace of the horse. "கூறரு மல்லமார்க்கமயின்மார்க்கங் குரங்குமார்க்கம்" (திருவாலவா.28, 58); (செஅக.);. [குரங்கு+மார்க்கம்.]
குரங்குமுசு	குரங்குமுசு kuraṅkumucu, பெ.(n.) முசுமுசுக்கை; leaf of bristle bryony - Mukia scabrella alias (சா.அக.);. [குரங்கு+முக]
குரண்டநாசினி	குரண்டநாசினி kuranṭanāciṉi, பெ.(n.) பருத்திச் செடி; country cotton plant - Gossypium herbaceum (சா.அக.);.
குரந்திகம்	குரந்திகம் kurantikam, பெ.(n.) செந்நாயுருவி; red Indian burr - Achyranthes aspera (சா.அக.);. குரந்திகம் gurandigam, பெ.(n.) செந்நாயுருவி; red Indian purr (சா.அக.);. [குல் → குரு = செந்நிறம். குரு → குர→ குரந்து →குரந்திகம்.]
குரநாசம்	குரநாசம் kuranācam, பெ.(n.) வெங்காயம்; onion (சா.அக.);.
குரபகம்	குரபகம் kurapakam, பெ.(n.) சிகப்பு வாடா மல்லிகை; red amaranth (சா.அக.);.
குரபம்	குரபம் kurapam, பெ.(n.) 1. எள்; seasamum. 2.ஒரு பூடு; a kind of barleria (சா.அக.);.

குரம்பு	குரம்பு kurampu, பெ.(n.) 1. நீரைத் தேக்கி வைக்கும் அணைக்கட்டு; artificial bank, dam, causeway, bund. 2. ஆற்றிலிருந்து பாசனக் கால்வாய்களுக்கு நீரைத் திருப்பும் அணை; dam of sand, brushwood, loose stones, etc., running out from the banks of a river diagonally for a distance upstream, to turn the water into an irrigation channel. 3. வரப்பு; ridge in a rice field or garden. "மாநீர்க் குரம்பெலாம் செம்பொன்"(கம்பரா.நாட்டுப்.2);, 4. எல்லை; boundary, limit. "குரம்பெழுந்து குற்றங்கொண்டேறார்" (நாலடி.153); (செ.அக);. [குரை – குரம்பு]
குரமேனிகம்	குரமேனிகம் kuramēṉikam, பெ.(n.) கோழிக்காற்பூடு; fowl's leg plant(சா.அக.);.
குரல்காட்டு-தல்	குரல்காட்டு-தல் kuralkāṭṭutal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அழைத்தற் பொருட்டுக் குறிப்பொலி காட்டுதல்; to call a person by hemming and hawking. 2. பறவையொலித்தல்; to Crow, as a cock;to Screech, as an owl. 3. பெருஞ்சத்தமிடுதல்; to cry aloud, whoop, roar, bellow. 4. பதில் தரும் முறையில் குரல் எழுப்புதல்;கூப்பிடுதல்; respond to a call;call. சீக்கிரம் வந்து விடுகிறேன் என்று குரல் கொடுத்துக் கொண்டே ஓடினார். நீங்கள் ஒரு குரல் கொடுத்தால் போதும்மூ நான் வந்து விடுகிறேன். 5. எதிர்த்துக் கருத்து தெரிவித்தல்; raise one's voice against something: voice one's protest. அந்நயத் (நியாயத்);தை எதிர்த்துக் குரல்கொடுக்க ஒரு சிலரே முன்வருவார்கள். 6. திரைப்படத்தில் தம் சொந்தக் குரலில் பேசாத நடிகர்களுக்குப் பிறர் தம் குரல் தந்து பேசுதல்; in films dub in voice. பலருக்கும் இவரே குரல் கொடுக்கிறார். [குரல்+கொடு-த்தல்.] குரல்காட்டு-தல் kuralkāṭṭudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. அழைத்தற்பொருட்டு குறிப்பொலி காட்டுதல்; to call a person byhemming and hawking. 2.பறவை யொலித்தல்; to crow, as a cock, to screech, as an owl. 3. பெருங்கூச்சலிடுதல்; to cry aloud, whoop, roar, bellow.
குரல்வளம்	குரல்வளம் kuralvaḷam, பெ.(n.) பலவகை ஏற்ற இறக்கங்களை எளிதாகவும், இனிமையாகவும் காட்டக்கூடிய குரலின் செழுமை range of voice; voice culture. அவருடைய குரல்வளம் வியக்கத்தக்கது. [குரல்+வளம்]

குரல்வாக்கு	குரல்வாக்கு kuralvākku, பெ.(n.) மன்றத்தில் எதிராடல் (விவாதம்); முடிந்ததும் தீர்மானிக்கப்பட வேண்டியதை ஆதரித்து அல்லது எதிர்த்து உறுப்பினர்கள் வாய்மொழியாகத் தெரிவிக்கும் வாக்கு; voting by saying 'yes' or 'no';voice vote. [குரல்+வாக்கு.]
குரல்வளைத்தாபனம்	குரல்வளைத்தாபனம் kuralvaḷaittāpaṉam, பெ.(n.) குரல் வளையி (கண்டத்தி);ல் உண்டாகும் ஒரு வகை நோய் (இங்.வை.231);; laryngitis (செ.அக.);. [குரள்வளை+Sktதாபனம்]
குரலெழுப்பு-தல்	குரலெழுப்பு-தல் kuraleḻupputal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) எதிர்த்துக் கருத்துத் தெரிவித்தல்; raise one's voice against something;voice one's protest. oftopus offégé குரல் கொடுக்க ஒரு சிலரே முன்வந்தார்கள். [குரல்+எழுப்பு-தல்.]
குரலோசை	குரலோசை kuralōcai, பெ.(n.) குரலின் ஓசை; vocal sound;voice (சா.அக.);. [குரல்+ஓசை]
குரவரம்	குரவரம் kuravaram, பெ.(n.) நச்சறுப்பான் கொடி; Indian ipecacuanha - Tylophora asthmatica (செ.அக.);.
குரவளை	குரவளை kuravaḷai, பெ.(n) 1. ஓசை பிறப்பதற்காக மூச்சுக் குழலின் மேல் அந்தத்தோடு தொடங்கி, கழுத்தின் முன் மேற்பகுதியில் மூச்சுக் குழலுக்கும், அடி நாவுக்கும் இடையில் புடைத்திருக்கும் குழாய் பெட்டியைப் போன்ற உறுப்பு; a short tubular box, opening above idnto the pharynx and below into the top of the trachea, with vocal chords for production of Sound - Larynx. 2. மிடறு; trachea (சா.அக.);. மறுவ. குரல்வளை [குரல்+வளை.]
குரவிக்கோணிகம்	குரவிக்கோணிகம் kuravikāṇikam, பெ.(n.) புளித்தகரை; a sour ringworm plant - Cassia tora (சா.அக.);. [குரவி+கோணிகம்]
குராசானி	குராசானி kurācāṉi, பெ.(n.) குராசானியோமமம் பார்க்க (மூ.அ.);;see kuråsä0-Yôgam (செ.அக.);. குராசானி kurācāṉi, பெ.(n.) குரோசானி யோமம் (மூ.அ.); என்னும் ஓமம் விளையும் ஒருவகை மூலிகைச் செடி; black henbane.
குராசானியோமபத்திரி	குராசானியோமபப்பத்திரி kurācāṉiyōmappattiri, பெ.(n.) குராசானி இலை; the leaf of the khorassan omum plant (செ.அக.);.

குராசானியோமம்	குராசானியோமம் kurācāṉiyōmam, பெ.(n.) குராசானி என்னும் ஓமமுண்டாகும் ஒருவகைப் பூடு; black henbane - Hyoscyamus niger(செ.அக.);. குராசானியோமம் kurācāṉiyōmam, பெ.(n.) குராசானி என்னும் ஓமம் உண்டாகும் ஒருவகை மூலிகைச் செடி; black henbane.
குராமசனம்	குராமசனம் kurāmacaṉam, பெ.(n.) நில வேம்பு; ground neem - Justicia Paniculata (சா.அக.);.
குரிச்சி	குரிச்சி kuricci, பெ.(n.) நாற்காலி; chair (செ.அக.);. குரிசு __, பெ.(n.); குருக பார்க்க;see Kurusu (செ.அக.);.
குருகன்வெட்டு	குருகன்வெட்டு kurukaṉveṭṭu, பெ.(n.) பழைய காசு வகை (பணவிடு.135);; anancient coin (செ.அக.);. குருகன்வெட்டு guruganveṭṭu, பெ.(n.) பழைய நாணயவகை (பணவிடு.135);; an ancient coin. [குருகன் + வெட்டு.]
குருக்கினாதம்	குருக்கினாதம் kurukkiṉātam, பெ.(n.) சங்கிலை; four-spined monetia – Azima tetracantha (சா.அக.);.
குங்குமபாடாணம்	குங்குமபாடாணம் kuṅkumapāṭāṇam, பெ.(n.) பிறவி நஞ்சு வகை (மூ.அ.);; a prepared arsenic, one of 32 (செ.அக.);. [குங்குமம்+பாடாணம்]
குசத்தலி	குசத்தலி kucattali, பெ.(n.) இரேவதன் என்னும் ஞாயிறு (சூரிய); குல மன்னன் ஆண்ட நாடு; the city where ruled by king Irevåtan (செ.அக.);.
குசேசியம்	குசேசியம் kucēciyam, பெ.(n.) செந்தும்பை, red leucas flower(சா.அக.);.

குஞ்சிகாரர்	குஞ்சிகாரர் kuñcikārar, பெ.(n.) சேலம் மாவட்டத்திலுள்ள வேளாண் குடியினர் (உழுது பயிரிடும் இனத்தவர்);; the peasants in Šēlam district (அபி.சிந்.);.
குட்டவ்வை	குட்டவ்வை kuṭṭavvai, பெ.(n.) ஒரு பெண் சிவப்பற்றாளர்; a Siva Diety.
குடக்கா	குடக்கா kuṭakkā, பெ.(n.) கோபுரப்பூடு; tower plant (சா.அக.);.
குடலண்டவிருத்தி	குடலண்டவிருத்தி kuṭalaṇṭavirutti, பெ.(n.) குடல்வாயு பார்க்க (பைஷஜ);;see kudal-wayu (செ.அக.);.
குடவாடிகம்	குடவாடிகம் kuṭavāṭikam, பெ.(n.) சடாமாஞ்சில்; valerian root - Valeriana jatamansi (சா.அக.);. [குட+வாடிகம்]
குடாக்கு	குடாக்கு kuṭākku, பெ.(n.) 1. புகைப்பதற்குப் பயன்படும் குழாய், hookah, 2. புகையிலை, பாகு, பழம், சந்தனம் இவற்றைச் சேர்த்துத் திரட்டிய குழாய் மருந்து; ball made of tobacco, treacle, plantain and sandal, used in a hookah (செ.அக.);. [P] [Mhr. gwgåkù → த.குடாக்கு. U.gurākù → த.குடாக்கு]
குடிசகம்	குடிசகம் kuṭicakam, பெ.(n.) நான்கு வகையான துறவுகளுள் மிக எளிதானதும், தன் புதல்வர் அல்லது சுற்றத்தாரால் உண்டி முதலியன பெற்று இலை வேய்ந்த குடிலில் வசித்தற்குரியதுமான துறவு (சன்னியாசம்);; a kind of asceticism, the lowest of four orders of Šanniyasam, which permits the ascetic to get his meals through his sons or relations, though living separately in a hermitage. "பட்டதுயர் கெடுங் குடிசகம்"(கைவல்.சந்தே.158); (செ.அக);. [skt.kuticaloa –த.குடீசகம்.]
குடிசகன்	குடிசகன் kuṭicakaṉ, பெ.(n.) நான்கு வகையானத் துறவிகளுள் கடைசி யானவனாய்த் தன் புதல்வர் அல்லது சுற்றத்தாரால் உண்டி முதலியன பெற்று இலை வேய்ந்த குடிலில் வசிக்குந் துறவி; an ascetic who lives in a hermitage and is fed by his sons or relations, the lowest of four kinds of Šanniyasi (செ.அக.);.
குண்டாலரோகம்	குண்டாலரோகம் kuṇṭālarōkam, பெ.(n.) தலையிலுண்டாகும் செவ்வாப்புக் கட்டி (பைஷஜ.);; tumour in the head (செ.அக.);. [குண்டு→குண்டாலம்+Skt. ரோகம்]

குதாதோசம்	குதாதோசம் kutātōcam, பெ.(n.) சித்தா மல்லி; short-tubed arabian jasmine - Jasminum sambuc (சா.அக.);.
குதானத்திகம்	குதானத்திகம் kutāṉattikam, பெ.(n.) சம்பங்கி; champauk - Michelia Chaтpaca (சா.அக.);.
குநர்ச்சகம்	குநர்ச்சகம் kunarccakam, பெ.(n.) சிறு கஞ்சொறி; small leaved climbing nettlemercury-Tragia involucrata (சா.அக.);.
குபையாதீதம்	குபையாதீதம் kupaiyātītam, பெ.(n.) கோரைப்புல்; sedge grass (சா.அக.);.
குபோதகம்	குபோதகம் kupōtakam, பெ.(n.) மஞ்சள் செவ்வந்தி; chinese flower or Indian Chamomile - Chrysanthenum Coronarium (சா.அக.);.
குபோதகி	குபோதகி kupōtaki, பெ.(n.) பசலை; Malabar nightshade-Baselia Cordifolia (சா.அக.);.
கும்பளா	கும்பளா kumpaḷā, பெ.(n.) மீன் வகை; black rock-cod, silvery-grey, attaining 30 in. in length - Sparus berda (செ.அக.);. [P]
கும்பளிமௌலி	கும்பளிமௌலி kumpaḷimauli, பெ.(n.) மலைச் சூலி; a kind of cedar tree - Cedrela toona (சா.அக.);.
குமுதகி	குமுதகி kumutaki, பெ.(n.) வெள்ளாம்பல்; white Indian water lily - Nymphaea Pubescens (சா.அக.);. [குமுதம் – குமுதகி]
குர்னாப்பட்டை	குர்னாப்பட்டை kurṉāppaṭṭai, பெ.(n.) ஒளியுள்ள ஒரு வகை மெல்லிய வண்ணத்தகடு (விறலிவிடு.530);; foliated tinsel (செ.அக.);. [குருணை+பட்டை]
குருக்கேத்திரம்	குருக்கேத்திரம் kurukāttiram, பெ.(n.) 1. குருசேத்திரம் பார்க்க;see kuru settiam, "குளியீருளங் குருக்கேத்திரம் தாவிரிகுமரி"(தேவா.1154, 6);. 2. காற்று மண்டலத்திலுள்ள குய்யதராட்டகபுவனத்தில் ஒன்று (சி.போ.பா.2, 3);; a world in the aerial regions, one of kuyyada-rátfagabuwanam (செ.அக.);.

குருகந்தகம்	குருகந்தகம் kurukantakam, பெ.(n.) மயில்; pea-cock, Pavo cristatus (சா.அக.);.
குருகுதி	குருகுதி kurukuti, பெ.(n.) பசு முருங்கை; tender drum-stick or moring (சா.அக.);.
குருகுலக்கல்வி	குருகுலக்கல்வி kurukulakkalvi, பெ.(n.) குருவின் இல்லத்தைக் கல்விக்கூடமாகவும், வாழ்விடமாகவும் கொண்டு பெறும் கல்வி; formerly learning by living with the teacher. இன்றும் சில இடங்களில் குருகுலக் கல்விமுறை வழக்கத்தில் இருக்கிறது [குருகுலம்+கல்வி]
குருங்கடியாள்	குருங்கடியாள் kuruṅkaṭiyāḷ, பெ.(n.) தாளகம்; orpiment (சா.அக.);. குருங்கடியாள் kuruṅgaḍiyāḷ, பெ.(n.) தாளகம்; orpiment (சா.அக.);. [குரு → குரும + கடியாள்.]
குருச்சிகம்	குருச்சிகம் kuruccikam, பெ.(n.) உறைக்குற்றிய; coagulated milk (சா.அக.);.
குருசந்திரயோகம்	குருசந்திரயோகம் kurucantirayōkam, பெ.(n.) வியாழனும், நிலவும் (சந்திரனும்); ஓர் ஒரையில் (இராசியிற்); கூடுவது (சங்.அக.);;çonjunction of jupiter and moon (செஅக்);. [குரு+சந்திரயோகம்]
குருசம்பாவனை	குருசம்பாவனை kurucampāvaṉai, பெ.(n.) ஆசிரியருக்கு மாணவர்கள் செய்யும் மரியாதை; honour or present offered to the preceptor (செ.அக.);. [குரு+சம்பாவனை.]
குருசாங்கலம்	குருசாங்கலம் kurucāṅkalam, பெ.(n.) பாஞ்சால நாட்டிற்குத் தெற்கில் உள்ள நாடு; the city in South Päijälä
குருசேடம்	குருசேடம் kurucēṭam, பெ.(n.) ஆசிரியர் குடித்த பின் கலத்தில் எஞ்சிய தேவுணா (பிரசாதம்);; leavings of a guru's food (செ.அக.);.

குருசேத்திரம்	குருசேத்திரம் kurucēttiram, பெ.(n.) பாண்டவர்களுக்கும், கௌரவர்களுக்கு மிடையே போர் நடந்த தில்லி நகரின் அருகிலுள்ள நிலம்; a plain near Delhi, scene of the great battle between the Kauravāş and Pandavāśmentioned in the Mahābārada (செ.அக.); [குரு+சேத்திரம்]
குருஞ்சேபகம்	குருஞ்சேபகம் kuruñcēpakam, பெ.(n.) மலை எருக்கு; mountain madar plant (சா.அக.);.
குருட்ட்டியாக	குருட்ட்டியாக kuruṭṭṭiyāka, வி.எ.(adv.) குருட்டாம்போக்காக பார்க்க;see kuruffām-bdkkaga
குருட்ட்டியாய்	குருட்ட்டியாய் kuruṭṭṭiyāy, வி.அ.(adv.) தற்செயலாய்; by chance (சா.அக.). [குருட்டு+அடியாய்]
குருட்டாம்போக்காக	குருட்டாம்போக்காக kuruṭṭāmpōkkāka, வி.அ.(adv.) குருட்டாம்போக்கான பார்க்க;see kuruţţāmpõkkāpa. "குருட்டாம் போக்காகச் சொன்ன பதில் சரியாக இருந்தது"
குருட்டாம்போக்கான	குருட்டாம்போக்கான kuruṭṭāmpōkkāṉa, பெ.அ.(adj.) முன் எண்ணம் (யோசனை); இல்லாமல், முன் எண்ணம் இல்லாத blindly, blind. குருட்டாம் போக்கான முடிவு. [குருட்டாம்+போக்கான]
குருட்டாம்போக்கில்	குருட்டாம்போக்கில் kuruṭṭāmpōkkil, பெ.(n.) குருட்டாம்போக்கான பார்க்க;see kuruţţām-põkkāpa. 'குருட்டாம்போக்கில் நான் எடுத்த சிட்டுக்குப் பரிசு விழுந்தது'
குருட்டாம்போக்கு	குருட்டாம்போக்கு kuruṭṭāmpōkku, பெ.அ. (adv.ladi.) குருட்டாம் போக்கான பார்க்க;see kuruffāmpõkkāna
குருட்டுவாக்கில்	குருட்டுவாக்கில் kuruṭṭuvākkil, து.வி (adv.) தற்செயலாய்; by chance (செ.அக.);. [குருட்டு+வாக்கில்.]

குருடுபற்று-தல்	குருடுபற்று-தல் kuruṭupaṟṟutal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) எண்ணெய் இல்லாமல் விளக்குத் திரி கருகி ஒளி குறைகை (இலங்.);; of lamps become dim due to the burning of the wick for want of oil, விளக்கு குருடு பற்றி மங்கியது. [குருடு+பற்று-தல்.]
குருத்துஞாயிறு	குருத்துஞாயிறு kuruttuñāyiṟu, பெ.(n.) குருத்தோலைகளுடன் இயேசுவின் புகழ் பாடிக் கொண்டாடப்படும் திருவிழா;ஈஸ்டர் திருவிழாவுக்கு முந்திய ஞாயிற்றுக் கிழமை; palm Sunday மறுவ. குருத்தோலைஞாயிறு [குருத்து+ஞாயிறு]
குருத்துரோகம்	குருத்துரோகம் kurutturōkam, பெ.(n.) ஆசிரியனுக்கு இரண்டகம் செய்கை; treachery towards one's Guru (செ.அக.);. [குரு+Skt, துரோகம்.]
குருத்தெலும்பு	குருத்தெலும்பு kuruttelumpu, பெ.(n.) காதுமடல், மூக்கின் முன்பகுதி முதலிய வற்றில் இருப்பது போன்று, மடங்கக் கூடிய மென்மையான எலும்பு; cartilage. ஒவ்வொரு மூட்டிலும் குருத்தெலும்பு இருக்கும் [குருத்து+எலும்பு] குருத்தெலும்பு kuruttelumbu, பெ.(n.) இளவெலும்பு; cartilage. [குருத்து + எலும்பு.]
குருதிநீர்	குருதிநீர் kurutinīr, பெ.(n.) அரத்த நீர்; blood-plasma - Liquro sanguinia (சா.அக.);. [குருதி+நீர்]
குருநாடு	குருநாடு kurunāṭu, பெ.(n.) அத்தினாபுரத்தில் அடங்கிய ஒரு நாடு; a city in Attiṇā-puram. குருநாடு kurunāṭu, பெ.(n.) குருவின் கொடி வழியினர் ஆண்ட நாடு; the country of the Kurus. [குரு + நாடு.]

குருபத்திரகம்	குருபத்திரகம் kurupattirakam, பெ.(n.) வெள்ளியம்:tin (சா.அக.);. [குரு+பத்திரகம்]
குருபதாருசம்	குருபதாருசம் kurupatārucam, பெ.(n.) செவ்விறகு; red wood used as fuel in calcination of metals (சா.அக.);.
குருபற்பமாங்குங் குணத்தி	குருபற்பமாங்குங்குணத்தி kuruparpamāṅkuṅkuṇatti, பெ.(n.) வெள்ளை நீர் முள்ளி; white flowered water thistle plant - Hygrophila spinosa (சா.அக.);.
குருபூசை	குருபூசை kurupūcai, பெ.(n.) குருவம் (தீட்சை); தந்த குருவிற்கு அவர் முத்தி அடைந்த நாளில் மாணாக்கர்களால் நடத்தப்படும் பூசனை; worship offered by the disciples to their Guru, who initiated them into a religious order, on his death anniversary [குரு+பூசை] குருபூசை kurupūcai, பெ.(n.) மறைந்த குருவின் இறந்தநாளில் ஆண்டுதோறும் சைவ மடங்கல், சிவனடியார்க்குச் செய்யும் உணவளிப்புடன், அக்குருவிற்குச் செய்யும் சிறு வழிபாடு; annual worship of deceased guru on the day of his death, often accompanied with feeding of devotees, chiefly in {Šaiva} mutts. [குரு + பூசை.]
குரும்பாலை	குரும்பாலை kurumpālai, பெ.(n.) நிலப்பனை, ground palm - Curculigo Orchioides (சா.அக.);.
குரும்பைகுத்து-தல்	குரும்பைகுத்து-தல் kurumpaikuttutal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) தென்னங் குரும்பையைப் பறித்தல்; to pluck young coconuts (செ.அக.);. [குரும்பை+குத்து-தல்.]
குருமடம்	குருமடம் kurumaṭam, பெ.(n.) குருஆவதற்கு உரிய பயிற்சி பெறும் இடம்; seminary. [குரு+மடம்]

குருமபட்டி	குருமபட்டி kurumapaṭṭi, பெ.(n.) 1. காதின் உள்ளே சேரும் அழுக்கு; a thick viscous substance secrated by the glands of the ear, Ear-wax. 2. தென்னை, பனை இவைகளின் இளங்காய்; immature fruit of coconut palmyra etc. 3. இளநீர்; tender coconut with only water inside. 4. பெருங்குரும்பை, 5. புற்றாஞ்சோறு; the comb of white ant's nest. 6. சொரிகுரும்பை அல்லது மிளகு சம்பா; a kind of chamba paddy (சா.அக.);.
குருமலியம்	குருமலியம் kurumaliyam, பெ.(n.) அசோக மரம்; wing leaved Asoka tree - Saraca Indica alias Jonesia asoka (சா.அக.);.
குருமாணவன்	குருமாணவன் kurumāṇavaṉ, பெ.(n.) குரு ஆவதற்குரிய பயிற்சி பெறுபவன்; seminarian. [குரு+மாணவன்.]
குருமார்	குருமார் kurumār, பெ.(n.) சீக்கிய மதத்தின் முதன்மைக் குரு அல்லது தலைவர்; head priest or leader of Sikh religious institutions. [குரு+மார்]
குருமுகம்	குருமுகம் kurumukam, பெ.(n.) 1. அம்மை வார்த்த முகம்; pox-pitted face. 2. குருக்கள் எழும்பிய முகம்; face full of pimples. 3. சிறிய முகம்; small face (சா.அக.);. [குரு+முகம்]
குருமுறை	குருமுறை kurumuṟai, பெ.(n.) 1. சவர்க்காரம்; soap. 2. கோடாசொரி (வைப்புப் பாடான வகை);; a prepared arsenic (செ.அக.);. [குரு+முறை]
குருமேசீனம்	குருமேசீனம் kurumēcīṉam, பெ.(n.) இதிரக் கிழங்கு, காட்டுக் கருணைக் கிழங்கு the wild yam root - Dracontium Polyphillum alias Arun lyratum (சா.அக.);.
குருராட்சம்	குருராட்சம் kururāṭcam, பெ.(n.) ஆந்தை; Owl (சா.அக.);.

குருலிங்கசங்கம்ம்	குருலிங்கசங்கம்ம் kuruliṅkacaṅkamm, பெ.(n.) ஆசாரியனும், சிவமும் திருக்கூட்டமும்; aggregate of the spiritual guru, Śiva's emblem and the devotees of Śiva (செ.அக.);.
குருவானவர்	குருவானவர் kuruvāṉavar, பெ.(n.) ஆயர் தரும் பணிகளை நிறைவேற்ற நியமிக்கப்பட்டவர்; priest (க்ரியா.);. [குரு+ஆனவர்]
குருவிக்காதி	குருவிக்காதி kuruvikkāti, பெ.(n.) பச்சைக் கருப்பூரம், crude camphor (சா.அக.);. [குருவி+காதி]
குருவித்தலைப்பைத்தியக்காரன்	குருவித்தலைப்பைத்தியக்காரன் kuruvittalaippaittiyakkāraṉ, பெ.(n.) மூடன்; idiot, weak-headed or hare-brained person (செ.அக.);.
குருவித்தாலா	குருவித்தாலா kuruvittālā, பெ.(n.) மொச்சை; Indian bean - Dolichosguens (சா.அக.);. [குருவி+தலை.]
குருவிருட்சம்	குருவிருட்சம் kuruviruṭcam, பெ.(n.) 1. அரச மரம், peepul tree. 2. மணமுள்ள மரம்; any fragrant tree (சா.அக.);.
குருவிருந்ததுறை	குருவிருந்ததுறை kuruviruntatuṟai, பெ.(n.) மதுரைக்கு அருகில் உள்ள ஊர்; the town near by Madurai. குருவித் துறையென இக்காலத்தில் வழங்கப்படுகிறது (அபிசிந்);.
குருவிவாலான்	குருவிவாலான் kuruvivālāṉ, பெ.(n.) பெருநெல் வகை; a large kind of bearded paddy (செ.அக.);. மறுவ. குதிரை வாலி, குதிரை வாலான்.
குருவைநம்பி	குருவைநம்பி kuruvainampi, பெ.(n.) ஒரு குயவர்; a potter.
குரூடகம்	குரூடகம் kurūṭakam, பெ.(n.) 1. கல்லுப் பனை, மலைப்பனை, தொட்டிப்பனை; palmyra growing on hills; hill palmyra - Borassus flabellifer. 2. ஆண்பனை; male palmyra - Borassus flabelliformis (சா.அக.);

குருப்புகை	குருப்புகை kurūppukai, பெ.(n.) நறுமணப் புகை; a very fragrant smoke (சா.அக);.
குரூபதேசம்	குரூபதேசம் kurūpatēcam, பெ.(n.) மாணாக்கனுக்கு ஆசிரியர் கூறும் அறிவுரை, religious instructions to a disciple by his guru (செ.அக.);. [குரு→அகுரூ Skt. உபதேசம்]
குரூரமாவு	குரூரமாவு kurūramāvu, பெ.(n.) கொல்ல மாவு; penni-nerved cinnamon - Machilus тacrantha (சா.அக.);. [குரூர+மாவு] குரூரமாவு kurūramāvu, பெ.(n.) கொல்ல மாவு; penni-nerved cinnamon-machilus maerantha. [குரூர + மாவு.] [Skt.{} → த.குரூர.] மா → மாவு.
குரைக்கல்	குரைக்கல் kuraikkal, பெ.(n.) இதளை, Indian wild olive - Olea dioica (சா.அக.);.
குரோட்டுபலம்	குரோட்டுபலம் kurōṭṭupalam, பெ.(n.) 1. நாட்டு வாதுமை; Indian almond - Terminalia catappa, 2, அக்ரோட்டு மரம்; walnut tree - Juglams regia alias Jovis glans (சா.அக.);. குரோட்டுபலம் kurōṭṭubalam, பெ.(n.) 1. நாட்டு வாதுமை; Indian almond teminalia catappa. 2. ஒரு பெரியமரம்; relnut tree. 11. செகுன்றாவி. (vt);
குரோதபரணி	குரோதபரணி kurōtaparaṇi, பெ.(n.) கண்டங் கத்திரி; prickly night shade - Solanum jacquini (சா.அக.);. குரோதபரணி kurōtabaraṇi, பெ.(n.) கண்டங் கத்தரி; prickly night shade solanum jacquini. [P]

குரோதவல்லம்	குரோதவல்லம் kurōtavallam, பெ.(n.) ஒரு கோரை; a variety of cyperus (சா.அக.);.
குல்மமூலம்	குல்மமூலம் kulmamūlam, பெ.(n.) 1 இஞ்சி; ginger, zingiber offinale. 2. குன்மத்தினால் எழுந்த மூலம்; piles as a result of dyspeptic trouble (சா.அக.);.
குல்மால்பண்ணு-தல்	குல்மால்பண்ணு-தல் kulmālpaṇṇutal, செ.கு.வி.(v.i.) 1. புரட்டு செய்தல்; to cheat. 2. குழப்பஞ் செய்தல்; to create a hubbub (செ.அக.);. [கோல்மால்- பண்ணு-தல்→குல்மால் பண்ணு-தல்.] குல்மால்பண்ணு-தல் kulmālpaṇṇudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. புரட்டுச் செய்தல் (இ.வ.);; to cheat. 2. குழப்பஞ் செய்தல்; to create a hubbub. த.வ. தகிடுதத்தம் செய்தல், தக்கடி செய்தல். [குல்மால் + பண்ணு-] [U.{} → த.குல்மால்.]
குல்லகி	குல்லகி kullaki, பெ.(n.) பூலாச்செடி; black money shrub - Phyllanthus multiflorus (சா.அக.);. குல்லகி gullagi, பெ.(n.) பூலாச்செடி; black money shrub.
குல்லரிச்சோறு	குல்லரிச்சோறு kullariccōṟu, பெ.(n.) கற்றாழைச்சோறு; aloe pulp (சா.அக.);. [குல்லரி+சோறு] குல்லரிச்சோறு kullariccōṟu, பெ.(n.) கற்றாழைச்சோறு; also pulp.
குல்லையம்	குல்லையம் kullaiyam, பெ.(n.) கருங்குவளை, black water lily;blue lotus or blue nelumbo - Monochoria vaginalis alias Ponteb deria vaginalis (சா.அக.);. [குல்லை+அம்]

குல்லோசிதம்	குல்லோசிதம் kullōcitam, பெ.(n.) பூனைக்காஞ்சொறி; cowhage - Tragia cannabina (சா.அக.);. குல்லோசிதம் kullōcidam, பெ.(n.) பூனைக் காஞ்சொறி; cowhage-tragia cannabira. [P]
குலச்சங்கு	குலச்சங்கு kulaccaṅku, பெ.(n.) முட்சங்கு a speicies of conch with thorn, like lotus (சா.அக.);. [குல் - குல்ல குல+சங்கு.] [P]
குலச்சுமார்	குலச்சுமார் kulaccumār, பெ.(n.) குலச்சுமால் பார்க்க;see kulaccum3/ (செ.அக.);. [குலம் + Skt. சுமார்]
குலச்சுமால்	குலச்சுமால் kulaccumāl, பெ.(n.) களத்திற்விற்குந் தவசம்; grain sold on the threshing floor(செ.அக.);. [குலம்+Skt. சுமால்.]
குலசிரேட்டன்	குலசிரேட்டன் kulacirēṭṭaṉ, பெ.(n.) குடியிற் பிறந்தவருள் புகழ் மிக்கவன்; illustrious son of a family (செ.அக.);. [குலம்+Skt. சிரேட்டன்]
குலசேகரபாண்டியன்	குலசேகரபாண்டியன் kulacēkarapāṇṭiyaṉ, பெ.(n.) 1. மதுரையை ஆட்சிச் செய்த பாண்டியருள் ஒருவன்; a Pandiya king who ruled Madurai. 2. பால்வண்ண நாதர் என்னும் மற்றோர் பெயருடைய பாண்டியன்; another name of Pälvannam. 3. மணவூராண்ட பாண்டியன்; a king who ruled Mana-v-Qr. 4. வங்கிய குலசேகர பாண்டியன் குமரன்; son of Vangiya-kulacégara-pândiyan. [குலசேகரன்+பாண்டியன்.]
குலசேகர வர துங்கராமபாண்டியன்	குலசேகர வர துங்கராமபாண்டியன் kulacēkaravaratuṅkarāmapāṇṭiyaṉ, பெ.(n.) வாயு சம்மிதையைத் தமிழில் செய்த பாண்டியன்; author of Vāyu-šammidai (அபி.சிந்);.

குலசுவேதகன்	குலசுவேதகன் kulacuvētakaṉ, பெ.(n.) குறட்டைப்பழம்; pulp of the bitter snakegourd, a powerful purgative (செ.அக.);. குலசுவேதகன் gulasuvētagaṉ, பெ.(n.) குறட்டைக் கிழங்கு; the pulp of mussel shell creeper.
குலஞ்சம்	குலஞ்சம் kulañcam, பெ.(n.) அரத்தை; galangal-Alpinia galanga (சா.அக.);. குலஞ்சம் kulañjam, பெ.(n.) அரத்தை; galangal-alpinia galanga.
குலடன்	குலடன் kulaṭaṉ, பெ.(n.) தத்தெடுத்து வளர்க்கும் மகன்; adopted son (செ.அக.);. குலடன் kulaḍaṉ, பெ.(n.) ஏற்பாரான்பிள்ளை (சுவிகார புத்திரன் (வின்.);; adopted son. த.வ. ஏற்புப்பிள்ளை.
குலதீவிதிராட்சை	குலதீவிதிராட்சை kulatīvitirāṭcai, பெ.(n.) நல்ல இனமான உயர்ந்த கொடி முந்திரி; vine of superior quality (சா.அக.);.
குலதேவதை	குலதேவதை kulatēvatai, பெ.(n.) ஒரு குலத்தார் தலைமுறை, தலைமுறையாக வழிபட்டு வருங் கடவுள்; family deity. 'நினையாந் தொழத்தக்க குல தேவதையாய் வழிபட்டு" (சிவப்.பிரபந்.பின்.சிற்றிற்.6); (செஅக);. [குலம்+தேவதை]
குலநாசகம்	குலநாசகம் kulanācakam, பெ.(n.) ஒட்டகம், camel (சா.அக.);.
குலப்பசிமாது	குலப்பசிமாது kulappacimātu, பெ.(n.) சீந்திற் கொடி, moon-creeper - Meniapermum cordifolium (சா.அக.);. [P] குலப்பசிமாது kulappasimātu, பெ.(n.) சீந்திற் கொடி; moon - creeper - meniapermum cordifollum.

குலபதிநாயனார்	குலபதிநாயனார் kulapatināyaṉār, பெ.(n.) கடைச்சங்கப் புலவருள் ஒருவர் (திருவள்ளுவ மாலை);; a Sangam poet.
குலபருவதம்	குலபருவதம் kulaparuvatam, பெ.(n.) எண் வகை மலைகள்; chief mountain-ranges in jambudvipa, eight in number. [குலம்+ Skt.பருவதம்] அவை : இமயம், மந்தரம், கைலாசம், விந்தியம், நிடதம், ஏமகூடம், நீலம், கந்தமாதனம் (பிங்.); (செ.அக.);.
குலபாகலகம்	குலபாகலகம் kulapākalakam, பெ.(n.) சூரத்து நிலாவாரை; tinnelvelly senna - Cassia angustifolia (சா.அக.);.
குலபுத்திரன்	குலபுத்திரன் kulaputtiraṉ, பெ.(n.) மாசி பத்திரி; Indian absinth-Artemesia indica alias A. vulgaris (சா.அக.);.
குலபூடண பாண்டியன்	குலபூடண பாண்டியன் kulapūṭaṇapāṇṭiyaṉ, பெ.(n.) பாண்டிய மன்னர்களுள் ஒருவன்; a Pandiya king.
குலமர்ச்சம்	குலமர்ச்சம் kulamarccam, பெ.(n.) வெள்ளுள்ளி; gartic (சா.அக.);.
குலவஞ்சனாதி	குலவஞ்சனாதி kulavañcaṉāti, பெ.(n.) வெட்டி வேர்; khus khus root (சா.அக.);.
குலவிருத்தியை	குலவிருத்தியை kulaviruttiyai, பெ.(n.) மருத்துவச்சி (யாழ்.அக.);; mid wite(செ.அக.);. [குலம்+Skt.விருத்தியை]
குலவுக்கரசி	குலவுக்கரசி kulavukkaraci, பெ.(n.) சூழ்ப்பிராய்; demontree-Streblus asper (சா.அக.);.
குலவுரி	குலவுரி kulavuri, பெ.(n.) 1. சந்தன மரம், sandal wood tree - Santalum albus. 2. செஞ்சந்தனம் (பிங்.);; red sandal - Pterocarpus santalinus (செ.அக.);. [குலம்+உரி]

குலத்தன்	குலத்தன் kulattaṉ, பெ.(n.) நற்குலத்தோன்; man of good family or birth (செ.அக.);. [குலம்+Skt. அத்தன்.] குலத்தன் kulattaṉ, பெ.(n.) நற்குலத்தோள்; man of good family or birth. த.வ. குலமகன். [குல் → குலம் → Skt.kulasta → த.குலத்தன்.]
குலாசலம்	குலாசலம் kulācalam, பெ.(n.) குலபருவதம் பார்க்க;see kula-paruvadam (செ.அக.);. [குலம்+ Skt.அசலம் →குலசலம் → குலாசலம்] குலாசலம் kulācalam, பெ.(n.) பனிமலை (அட்டகலபர்வதம்);; chief mountain ranges of Jambu-dvipa. Skt.kula+a-cala → த.குலாசலம்.]
குலாசாரம்	குலாசாரம் kulācāram, பெ.(n.) குலவொழுக்கம்; established or timehonoured custom or usage of a family or caste (செ.அக.);. [குலம்+ Skt. அசாரம் – குலசாரம்→குலாசாரம்] குலாசாரம் kulācāram, பெ.(n.) ஒரு குடும்பம் அல்லது ஒரு பிரிவினர்க்கான ஒழுக்க நடைமுறை, குலவொழுக்கம்; established or time honoured custom or usage of a family or caste. த.வ.குடிப்பண்பு. [Skt.{} → த.குலாசாரம்.] குல் → குல → குலவு. குலவுதல் = கூடுதல். குல் → குலம் = கூட்டம், குடும்பம், வகுப்பு, குலப்பிரிவு, இனம். த.குலம் → Skt.kula. (வ.வ.1: 127);. குலம் + Skt. {} - குலாசாரம் வடமொழிப் புணர்ப்பு.

குலாசாரியன்	குலாசாரியன் kulācāriyaṉ, பெ.(n) குல ஆசாரியன் (குரு);; family preceptor or priest (செ.அக.);. [குலம்+ஆசாரியன் - குலாசாரியன்.] குலாசாரியன் kulācāriyaṉ, பெ.(n.) குலகுரு; family preceptor or priest. த.வ. குடிஆசான். [த.குலம் → Skt.kula.] [Skt.{} → த.ஆசிரியன். 'ன்' ஆ.பா.ஈறு] குலாசாரியன் வடமொழிப் புணர்ப்பு.
குலாட்டு	குலாட்டு kulāṭṭu, பெ.(n.) 1. மகிழ்ச்சி, joy. 2. உற்சாகம்; enthusiasm (செ.அக.);. [குலவு + ஆட்டு] குலாட்டு kulāṭṭu, பெ.(n.) 1. மகிழ்ச்சி; joy. 2. கிளர்ச்சி (உற்சாகம்);; enthusiasm.
குலாதனி	குலாதனி kulātaṉi, பெ.(n.) ஒருவகைப் பூண்டு (மலை);; christmas rose, herb - Helleforus niger(செ.அக.);. குலாதனி kulātaṉi, பெ.(n.) கடுரோகினி (மலை);; christmas rose.
குலாதிக்கன்	குலாதிக்கன் kulātikkaṉ, பெ.(n.) குலத்தின் முதன்மையானவன்; cheif man of the family (செ.அக.);. [குலம்+ஆதிக்கன் – குலதிக்கன்→குலாதிக்கன்.] குலாதிக்கன் kulātikkaṉ, பெ.(n.) குடும்பத்தில் உயர்ந்தவன், சிறந்தவன் (குலசிரேஷ்டன்); (வின்.);; chief man of the family. த.வ. குடித்தலைவன். [த.குலம் → Skt. kula.] [Skt.kula=adhika → த.குலாதிக்கன்.]

குலிகா	குலிகா kulikā, பெ.(n.) பூசணிக் கொடிக் கொடி; pumpkin creeper (சா.அக.);.
குலிகாயம்	குலிகாயம் kulikāyam, பெ.(n.) நீர் வாழ்உயிரி; an aquatic animal(சா.அக.);. குலிகாயம் kulikāyam, பெ.(n.) ஒரு வகை நீர் வாழ் விலங்கு; an aquatic animal.
குலிசத்துருமம்	குலிசத்துருமம் kulicatturumam, பெ.(n.) ஒருவகைக் கள்ளி; a kind of opuntia tree (சா.அக.);. [குலிசம்+துருமம்] குலிசத்துருமம் kulisatturumam, பெ.(n.) ஒரு வகைக் கள்ளி; opuntia tree.
குலிலேசம்	குலிலேசம் kulilēcam, பெ.(n.) கருங்கொள்; black gram - Rynchosia genus (சா.அக.);.
குலிங்கன்	குலிங்கன் kuliṅkaṉ, பெ(n.) துரியோதனனின் அமைச்சன்; minister of turi-y-ötanan (அபி.சிந்);.
குலீனன்	குலீனன் kulīṉaṉ, பெ.(n.) உயர் குலத்தில் பிறந்தவன் (திவா.);; man of noble birth (செ.அக.);. குலீனன் kulīṉaṉ, பெ.(n.) உயர்குலத்தோன் (திவா.);; man of noble birth. த.வ. குடிப்பிறப்பாளன். [Skt.kulina → த.குலீனன்.]

குலுக்கல்	குலுக்கல்1 kulukkal, பெ.(n.) 1. வண்டி மேடு பள்ளத்தில் ஏறி இறங்குவதால் அல்லது ஏதேனும் தடையால் தூக்கிப் போடுகை, ஆட்டம்; of vehicles jolt, jerking. மாட்டு வண்டியில் உட்கார முடியாத அளவுக்குக் குலுக்கல்! பேருந்து ஒரு குலுக்கலுடன் நின்றது. 2. அருவருப்பான உடல் அசைவு: flirtatious body gesture. அவளுடைய குலுக்கலும் தளுக்கு நடையும். [குலுங்கல் – குலுக்கல்] குலுக்கல்2 kulukkal, பெ.(n.) எண்கள் அச்சடிக்கப்பட்ட சீட்டுகளை விற்றுச் சிலவற்றைப் பரிசுக்கு உரியதாகத் தேர்ந்தெடுக்கை; draw of lottery tickets. ஒவ்வொர வெள்ளிக்கிழமையும் குலுக்கல் நடைபெறும் [குலுங்கல் – குலுக்கல்]
குலேசபாண்டியன்	குலேசபாண்டியன் kulēcapāṇṭiyaṉ, பெ.(n.) ஒரு பாண்டிய மன்னன்; a Pandiya king.
குலேநீலோபர்	குலேநீலோபர் kulēnīlōpar, பெ.(n.) வெண்தாமரைப் பூ: white lotus flower - Nelumbium speciosum (சா.அக.);.
குலை-த்தல்	குலை-த்தல் kulaittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. நாய் கடித்ததால் வெறி ஏறி நாய் போல் குரைத்தல்; barking like a dog as in hydrophobia. 2. குழறிப் பேசல்; talking in a confused manner (சா.அக.);. [குரைத்தல்-குலைத்தல் (பே.வ.);]
குலைக்கீசம்	குலைக்கீசம் kulaikācam, பெ.(n.) ஆட்டுலா மரவகை, akind of tree(சா.அக.);.
குலைவயிறு	குலைவயிறு kulaivayiṟu, பெ.(n.) ஈரலடி, the bottom portion of the liver adjoining the stomach (சா.அக.);. [குலை+வயிறு] குலைவயிறு kulaivayiṟu, பெ.(n.) ஈரலடி; the bottom portion of the liver, adjoining the stomach (சா.அக.);. [குலை + வயிறு.]

குலோத்துங்கபாண்டியன்	குலோத்துங்கபாண்டியன் kulōttuṅkapāṇṭiyaṉ, பெ.(n.) ஒரு பாண்டிய மன்னன்; a Pandiya king (அபி.சிந்.);. [குலம்+அத்து+துங்கன்+பாண்டியன்.]
குலோத்துங்கன்	குலோத்துங்கன்1 kulōttuṅkaṉ, பெ.(n.) இராசேந்திரச் சோழனின் பெயரன்; grandson of Rajëndira-c-colad. [குலம்+அத்து+துங்கன்] இவன் தாய் வழியில் சோழன். தந்தை வழியில் சாளுக்கியன். அநபாயன், அபயன், கரிகாலன், ஜயதரன் எனும் பெயர்களும் இவனுக்குண்டு. பெரியபுராணம், தண்டியலங்காரம், கலிங்கத்துப் பரணி, முதலிய சிற்றிலக்கியங்களில் இவனைக் குறித்துக் கூறப்பட்டுள்ளது. அம்மங்கை என்னும் பெண்ணும், குந்தவை என்னும் தமக்கையும் இருந்தனர். தனது தளபதி கருணாகரத் தொண்டைமானின் உதவியுடன் கலிங்க நாட்டை வென்றான். திரிபுவன சக்கரவர்த்தி, கங்கம் தவிர்த்த சோழன், பேரம்பலம் பொன் வேய்ந்த சோழன் முதலிய பட்டங்கள் உடையவன். ஒட்டக்கூத்தரிடம் கல்வி பயின்ற இவன் சிறந்த சிவபத்தன். பாடல் இயற்றுவதில் வல்லவன். திருநீற்றுச் சோழன் எனும் இவன் பெயரில் தென்னாட்டில் ஓர் ஊர் உள்ளது (அபி.சிந்:);. குலோத்துங்கன் kulōttuṅgaṉ, பெ.(n.) 1. குலத்திற் சிறந்தவன்; eminent person of a family 2. சோழவரசர்கள் சிலர் பூண்ட பெயர்; name ofsome Chola kings (Ins.); [குலம் + உத்துங்கன்.]
குலோமிசை	குலோமிசை kulōmicai, பெ.(n.) மருந்திற்குப் பயன்படும் பொருட்களைத் தரும் செடிவகை; sweet flag - Acorus Calamus (செ.அக.);. குலோமிசை kulōmisai, பெ.(n.) வசம்பு; sweet-flag-calamus indicus.
குவசிமரம்	குவசிமரம் kuvacimaram, பெ.n.) ஒரு ஐரோப்பிய நாட்டு மரம் jamaica quassia Qussia excelsa (சா.அக.);. குவசிமரம் kuvasimaram, பெ.(n.) ஐரோப்பிய நாட்டு மரவகை; jamaica quassia - quassic excelga, a native of Europe.
குவசிவேம்பு	குவசிவேம்பு kuvacivēmpu, பெ.(n.) இமய மலையில் உள்ள ஒரு வகை வேம்பு a kind of Himalayan quassia - Brucea quassioides (சா.அக.);.

குவட்டிலுற்பவித்த கூர்மை	குவட்டிலுற்பவித்தகூர்மை kuvaṭṭiluṟpavittaārmai, பெ.(n.) தொட்டிபாடாணம், a mineral poison probably red arsenic (சா.அக.);.
குவலயம்	குவலயம்1 kuvalayam, பெ.(n,) உலகம்; the earth, world. 'குவலயமிசைக் குப்புற்று" (கந்தபு:தாரக51); (செ.அக.);. குவலயம்2 kuvalayam, பெ.(n.) 1.வெள்ளாம்பல் (திவா.);; white Indian water lily - Nymphaea lotus alba. 2. நீலோற்பலம், குவளை வகை; blue nelumbo - Ponfederia monochoria vaginalis, 'குவலயத் திருமலர்" (குடா.);. 3. கொடி வகைகளில் ஒன்றான செங்குவளை; purple Indian water-lilyNymphacu odorata (செ.அக.);. [குவளம் – குவலயம்] குவலயம் kuvalayam, பெ.(n.) நிலவுலகம்; the earth, world. "குவலய மிசைக் குப்புற்று" (கந்தபு.தாரக.51);. த.வ. உலகம். [கு+வலயம்.]
குவலயாநந்தம்	குவலயாநந்தம் kuvalayānantam, பெ.(n.) ஒப்பனை கலை பற்றிய இலக்கணம்; a rhetorical grammer. [குவளையன்+நந்தம்]
குவானாகோ	குவானாகோ kuvāṉāā, பெ.(n.) கடம்பை இனத்தைச் சேர்ந்த விலங்கு, a animal which belonged to kadambai lineage. இது கூட்டமாக வாழும். நான்கு அடி உயரம் கொண்ட இது அமெரிக்காவில் உள்ளது. இவை தங்களில் ஏதாவதொன்று இறந்தால் ஒன்று கூடும் என்பர் (அபி.சிந்);.
குவிகம்	குவிகம் kuvikam, பெ.(n.) இலுப்பை மரம்; South Indian mahua - Bassia longifolia (சா.அக.);.
குவிஞ்சு	குவிஞ்சு kuviñcu, பெ.(n.) சீமை மாதுளை; the fruit of a tree allied to the pearand apple - Qince (சா.அக.);.

குவிப்பு	குவிப்பு kuvippu, பெ.(n.) சேர்ந்து ஒன்றாகிக் காணும் நிலை; ping up. எல்லைப்பகுதியில் படைக் குவிப்பு. ஆறுகளால் அடித்து வரப்பட்ட வண்டல் மண்குவிப்பே இந்தச் சிறு தீவு [குவி- குவிப்பு.]
குவிமுனை	குவிமுனை kuvimuṉai, பெ.(n.) குவிமையம் பார்க்க;see kuvimaiyam,
குவிமையம்	குவிமையம் kuvimaiyam, பெ.(n.) ஒளிக் கதிர்கள் ஊடகத்தின் வழியாகச் சென்று மறுபுறத்தில் அல்லது எதிர்ப்புறத்தில் ஒரு சிறு புள்ளியாகக் குவியும் இடம்; principal focus; focal point [குவி+மையம்]
குவைனா	குவைனா kuvaiṉā, பெ.(n.) கொய்னா; quinine (சா.அக.);. குவைனா kuvaiṉā, பெ.(n.) கொய்னா; quinine.
குழகுழப்பு	குழகுழப்பு kuḻkuḻppu, பெ.(n.) பிசு பிசுப்போடு குழைவாக இருக்கும் தன்மை sticky and slimy nature. விரலில் பசையின் குழகுழப்பு, குழகுழப்பான நீர்மம். [குழ+குழப்பு]
குழந்தைக்காரி	குழந்தைக்காரி kuḻntaikkāri, பெ.(n.) தாய்ப்பால் கொடுக்கும் கைக்குழந்தை உடையவள்; a mother who has a nursing baby. குழந்தைக்காரி பட்டினி கிடக்கக் கூடாது. மறுவ. கைப்பிள்ளைக்காரி. பச்சை உடம்புக்காரி. [P]

குழந்தைமுதலியார்	குழந்தைமுதலியார்பெ.(n.) திருக்குற்றாலத்தில் வாழ்ந்த தமிழ்க்கவி; Tamil poet who lived in Tiruk-kurräsam. [குழந்தை+முதலி+ஆர்] இவர் வீரராகவர் பிள்ளைத் தமிழை இயற்றியவர் (அபி.சிந்);.
குழம்பாய்ப்போ-தல்	குழம்பாய்ப்போ-தல் kuḻmpāyppōtal, 8 செ.கு.வி.(v.i.) மலம் இளகி நீராய்க் கழிதல்; semf-solid or watery fecal discharge (சா.அக.);. மறுவ வயிறோட்டம் [குழம்பாய்+போ-தல்.]
குழம்புபதம்	குழம்புபதம் kuḻmpupatam, பெ.(n.) மருந்தெண்ணெய்ப் பதங்களுள் ஒன்று; a stage in the preparation of medicinal oil, one of marundemney-p-patam (செ.அக.);. குழம்புபதம் kuḻmbubadam, பெ.(n.) மருந்தெண்ணெய்ப் பதங்களுளொன்று; a stage in the preparation of medicinal oil, one of {manuntessley-p-padam.} [குழம்பு + பதம்.]
குழம்புப்பாகு	குழம்புப்பாகு kuḻmpuppāku, பெ.(n.) தடித்த பாகு; thick syrup (சா.அக.);. [குழம்பு+பாகு.] குழம்புப்பாகு kuḻmbuppāku, பெ.(n.) தடித்த பாகு; thick syrub (சா.அக.);. [குழம்பு + பாகு.]
குழல்புட்டு	குழல்புட்டு kuḻlpuṭṭu, பெ.(n.) குழாய்ப் புட்டு பார்க்க;see kulay-p-puttu (க்ரியா.);.
குழல்விளக்கு	குழல்விளக்கு kuḻlviḷakku, பெ.(n.) உட்புறம் ஒளிரும் வேதியற் பொருள் பூசப்பட்ட நீண்ட குழாய் அமைப்புடைய வெண்ணிற ஒளி தரும் மின் விளக்கு; neon (tube); light. பெரும்பாலான வீடுகளில் குழல் விளக்குகளையே வைத்திருக்கிறார்கள். [குழல்+விளக்கு.]

குழற்றத்தனார்	குழற்றத்தனார் kuḻṟṟattaṉār, பெ.(n.) கடைக்கழகக் காலப் புவர்களில் ஒருவர்; the poet who belonged to the last Šargam. [குழல்+தத்தனார்.] இவர் பெயர் தத்தன். குழல் என்பது புல்லாங் குழலைக் குறிக்குஞ் சொல்லாக இருத்தல் கூடும். தலைவன் தலைவியுடன் இல்லறம் புரிதலைச் செவிலியின் கூற்றில் இவர் அமைத்திருப்பது படித்து இன்புறற் பாலது. "கானங் கோழிக் கவர்குரற் சேவல் ஒண்பொறி யெருத்திற் றண்சிதர் உறைப்பப் புதனி வாரும் பூநாறு புறவிற் சிறுரோளே மடந்தை வேறுரர் வேந்துவிடு தொழிலொடு செலினும் சேந்துவரல் அறியாது செம்மல் தேரே"
குழலூசி	குழலூசி kuḻūci, பெ.(n.) பீச்சாங் குழலின் முனையூசி (கல்.வி.66);; injecting needle at the end of a syringe (செ.அக.);. [குழல்+ஊசி]
குழவல்லம்	குழவல்லம் kuḻvallam, பெ.(n.) முருங்கை; drumstick-tree - Moringa pterogos permum (சா.அக.);. [குழை+வல்லம்.] குழவல்லம் kuḻvallam, பெ.(n.) முருங்கை; drum stick tree (சா.அக.);. [குழ + வல்லம்.]
குழாய்த்தண்ணிர்	குழாய்த்தண்ணிர் kuḻāyttaṇṇir, பெ.(n.) குழாயினின்று வரும் குடித் தண்ணிர்; drinking water (சா.அக.);. [குழாய்+தண்ணிர்]
குழாய்ப்புட்டு	குழாய்ப்புட்டு kuḻāypputṭu, பெ.(n.) குழாய் போன்ற நீண்ட கழுத்துடைய ஏணத்தில் அரிசி மாவை அடைத்து ஆவியில் வேகவைத்துச் செய்யும் புட்டு; dish prepared by filling a long-tube like structure with rice flour and steaming it [குழாய்+புட்டு]
குழிகை	குழிகை kuḻikai, பெ.(n.) உள்ளங்கை, palm of the hand சா.அக.). [குழி+கை]

குழித்தறி	குழித்தறி kuḻittaṟi, பெ.(n.) குழியில் கால்மிதிகளைக் கொண்ட தறி; loom having treadles in a pit. [குழி+தறி]
குழிப்பறங்கி	குழிப்பறங்கி kuḻipparaṅki, பெ.(n.) கோடைப்பூசணி; a species of pumpkin cultivated in summer (சா.அக.);. [குழி+பறங்கி]
குழியாடி	குழியாடி kuḻiyāṭi, பெ.(n.) உட்புறம் குழிவான அரைக்கோள வடிவத்தில் எதிரொளிக்கும்பரப்பைப் கொண்ட ஆடி; concave mirror or lens [குழி+ஆ.]
குழியுரல்	குழியுரல் kuḻiyural, பெ.(n.) உரல் வகை; a kind of mortar (செ.அக.);. [குழி+உரல்] [P] குழியுரல் kuḻiyural, பெ.(n.) 1. தரையில் பதிக்கப்பட்ட உரல்; a mortar which is fixed in the ground. ம. குழியுரல் [குழி + உரல்.]
குழுகூலி	குழுகூலி kuḻuāli, பெ.(n.) களவு போனதை மீட்டுக் கொடுப்பதற்காகப் பொருட்குரியவர் கொடுக்கும் பொருளில் இடைநின்று அக்காரியத்துக்கு உதவிய சிற்றூர் காவற் காரனுக்குரிய பங்கு; share of money paid to the village watchman for acting as intermediary and restoring the stolen property to the owner (செ.அக.);. மறுவ. துப்புக்கூலி [குழு+கூலி]
குழுதி	குழுதி kuḻuti, பெ.(n.) கிரகப் பூச்சி; a kind of insect (சா.அக.);. குழுதி kuḻudi, பெ.(n.) கிரகப்பச்சி; a kind of insect (சா.அக.);. [குழு → குழுதி.]

குழுமம்	குழுமம் kuḻumam, பெ.(n.) 1. ஒரு நோக் கத்தைக் குறிப்பிட்டு அதை நிறைவேற்றச் சில அமைப்புகள் ஒன்று சேர்ந்து தனி நெறிமுறைகளை அமைத்து உருவாக்கம் ஓர் அமைப்பு; corporation. 2. ஒருவரே முடிவுகளை மேற்கொள்ளாமல் தொடர்புடைய வர்கள் ஒரு குழுவாகச் சேர்ந்து கலந்தாய்ந்து முடிவுகளை மேற்கொள்ள அமைக்கப்படும் குழு council. 3. குறிப்பிட்ட நோக்கத்துக்காக அமைக்கப்படும் ஒரே துறையைச் சேர்ந்தவர்களின் குழு; a body of professionals, etc.
குழைக்காடு	குழைக்காடு kuḻaikkāṭu, பெ.(n.) 1. நாட்டுப்புறம்; country, as distinct from city. 2. காட்டுப்புறம்; jungle, as distinct from cultivated tract (செ.அக.);. [குழை+காடு]
குழைசாந்து	குழைசாந்து kuḻaicāntu, பெ.(n.) கட்டடம் பூசுதற்கு உதவும் கலவைச் சாந்து; softened mortar, as used in rough plastering (செ.அக.);. [குழை+சாந்து]
குள்ளக்குறுக்கம்	குள்ளக்குறுக்கம் kuḷḷakkuṟukkam, பெ.(n.) மிகவும் குட்டை; verys short in stature (சா.அக.);. [குள்ளம் + குறுக்கம்]
குளக்கரையில்வசித்தசத்தி	குளக்கரையில்வசித்தசத்தி kuḷakkaraiyilvacittacatti, பெ.(n.) சத்தி சாரணை; spreading hogweed - Boerhavia repens (சா.அக.);.
குளக்கோடன்	குளக்கோடன் kuḷakāṭaṉ, பெ.(n.) ஒரு மன்னன்; a king. இவன் திருக்கோணை மலையில் பல திருப்பணிகள் செய்தான். இவன் குமாரன் குளங்கோட்டன் (அபி.சிந்);. [குளம்+கோடு+அன்.] குளக்கோடன் kuḷakāṭaṉ, பெ.(n.) ஈழத்துத் திருக்கோணமலையில்கோயில் கட்டிய வனாகவும் ஈழம் தனித்தீவாகப் பிரிவதற்கு முன்பு வாழ்ந்தவனாகவும் கூறப்படும் தமிழ் மன்னன்; A Tamil king considered to have built a temple at Thirukonamalai in Srilanka and lived before the deluge which separated Srilanka from Tamilnadu. "முன்னே குளக்கோடன் மூட்டு திருப் பணியை"(கல்வெட்டுவெண்பா);. [குளம்+கோடன்] இவன் காலம் கலியாண்டு 512 (கி.மு.2590); எனக் குடந்தை ந. சேதுராமன் குறிப்பிடுகின்றார். (1994);.
குளகச்செய்யுள்	குளகச்செய்யுள் kuḷakacceyyuḷ, பெ.(n.) பல பாட்டாய் ஒரு வினை கொண்டு முடிவது (தண்டி.3);; combination of three or more stanzas having a single finite verb, dist. fr. muttakam. [குளகம்+செய்யுள்]

குளங்கந்தம்	குளங்கந்தம் kuḷaṅkantam, பெ.(n.) நஞ்சுப் பாலை; a kind of milky plant (சா.அக.);. [குளம்+கந்தம்]
குளத்து நண்டு	குளத்து நண்டு kuḷattunaṇṭu, பெ.(n.) குளத்தில் வாழும் நண்டு; pond-crab - Potamon (சா.அக.);. [குளத்து+நண்டு.] [P]
குளத்தட்டி	குளத்தட்டி kuḷattaṭṭi, பெ.(n.) மீன் பிடிக்க இடும் சிற்றணை; small dam across a channel, with a row of split bamboos in it, put up in fishing (செ.அக.);. [குளம்+தட்டி]
குளத்துப்பாசி	குளத்துப்பாசி kuḷattuppāci, பெ.(n.) குளத்தில் படரும் பாசி; moss or weed in tank water (சா.அக.);. [குளத்து+பாசி]
குளத்துப்புட்பம்	குளத்துப்புட்பம் kuḷattupputpam, பெ.(n.) குளத்தில் வளரும் தாமரை, அல்லி முதலியன; lotus, nymphae etc., growing in tanks (சா.அக.);. [குளத்து+புட்பம்]
குளப்பாய்வு	குளப்பாய்வு kuḷappāyvu, பெ.(n.) ஏரிப்பாசனம் (பணவிடு.24);; tank irrigation (செ.அக.);. [குளம்+பாய்வு.]

குளம்பனார்	குளம்பனார் kuḷampaṉār, பெ.(n.) கழகக்காலப் புலவர்;Šangampoet. குளம்பு என்னும் ஊரினராதலின் குளம்பனார் எனப்பட்டார். இது ஊர் பற்றி வந்த பெயர். இவர் குறிஞ்சித்தினை குறித்துப் பாடியுள்ளார். நற்றிணையில் 288ஆம் பாடல் இவருடையதே (அபி.சிந்.); 'அருவி யார்க்கும் அணங்குடை நெடுங்கோட்டு ஞாங்கர் இளவெயில் உணஇய ஓங்குசினைப் பிலி மஞ்ஞை பெடையோ டாடுங் குன்ற நாடன் பிரிவிற் சென்று நன்னுதல் பரந்த பசலைகண்டு அன்னை செம்முது பெண்டிரொடு நெல்முன் நிறீஇக் கட்டிற் கேட்கும் ஆயின் வெற்பில் ஏனற் செந்தினைப் பாலார் கொழுங்குரல் குறுகிளி கடிகஞ் சென்றும்இந் நெடுவேள் அணங்கிற் றெனுங்கொல் அதுவே" (நற்.288);.
குளம்பாதாயனார்	குளம்பாதாயனார் kuḷampātāyaṉār, பெ.(n.) கழகக் காலப்புலவர்; a Šaňgampoet. [குளம்+பாதாயன்+ஆர்] புறநானூறு 253ம் பாடலைப் பாடியவர். இவர் பாடிய புறப்பாடலில் வளையல் களைந்த மகளிர் கைகளுக்குப்பட்டை நீங்கிய மூங்கிலை உவமையாகக் கூறியுள்ளார். இவர் குளம்பாதயானார் என்றும் குறிக்கப்படுகிறார். "என்றிறத் தவலங் கொள்ளல் இனியே வவ்வார் கண்ணி இளையர் திளைப்ப நகாஅலென வந்த மாறே யெழாநெற் பைங்கழை பொதிகளைந் தன்ன விளப்பின் வளையில் வறுங்கை ஓச்சிக் கிளையு ளொய்வலோ கூறுநின் னுரையே"
குளப்பாலையிலை	குளப்பாலையிலை kuḷappālaiyilai, பெ.(n.) கசப்பு வெட்பாலை இலை leaves of bitter oleander - Holarrhena anti-dysenterica (சா.அக.);. [குளப்பாலை+இலை.]
குளப்பாலைவிதை	குளப்பாலைவிதை kuḷappālaivitai, பெ.(n.) கசப்பு வெட்பாலை விதை; seeds of bitter oleander (சா.அக.);. [குளப்பாலை+விதை.]

குளவன்	குளவன் kuḷavaṉ, பெ.(n.) முருகக் கடவுள்; God Murugan. "குளவன் வீற்றிருந்த வளர்புகழ்க் குன்றமும்" (விரவனப்பு. திருநாட்23);. (செஅக);. [குழவன் - குளவன்.] குளவன் kuḷavaṉ, பெ.(n.) முருகன் கடவுள்; god Murukan. 'குளவன் வீற்றிருந்த வளர்புகழ்க் குன்றமும்' (வீரவனப்பு. திருநாட்டு.23);.
குளவாம்பல்	குளவாம்பல் kuḷavāmpal, பெ.(n.) குளத்தில் முளைக்கும் ஆம்பல்; white Indian water-lily found in tanks - Nymphaea lotus (சா.அக.);. [குளம்+ஆம்பல்.]
குளவார்	குளவார் kuḷavār, பெ.(n.) குடியானவர்களோடு தனித்தனியாகச் செய்து கொள்ளும் நிலவரித் (தீர்வை); திட்டம்; settlement made with ryots individually (செ.அக.);.
குளாஞ்சி	குளாஞ்சி kuḷāñci, பெ.(n.) மரவகை (யாழ்.அக.);; a kind of tree (செ.அக.);.
குளிக்காமலிரு-த்தல்	குளிக்காமலிரு-த்தல் kuḷikkāmaliruttal, 2 செ.கு.வி.(v.i.) கருவுறுதல்; கருப்பம் தரித்தல்; be in the family way. 2. உன் மகள் குளிக்காமலிருக்கிறாளா? எத்தனை மாதம்? மறுவ முழுகாமலிருத்தல் [குளிக்காமல்+இரு-த்தல்.]
குளிகாசித்தி	குளிகாசித்தி kuḷikācitti, பெ.(n.) குளிகை (இரச மாத்திரை); முதலியவற்றால் பெறக் கூடியதாகக் கருதும் வானத்தில் பறக்கும் மன ஆற்றல்; the power of flying through the air at an enormous speed believed to be acquired by means of mercurial or other pills (செ.அக.);. [குளிகை+சித்தி] குளிகாசித்தி kuḷikācitti, பெ.(n.) இதளியம் (இரச); குளிகை முதலியவற்றாற் பெறக்கூடியதாகக் கருதும் வான்வெளியில் பறக்கும் மிகு ஆற்றல் (ஆகாசகமன சக்தி); (வின்.);; the power of flying through the air at an enormous speed believed to be acquired by means of mercurial or other pills. த.வ. குளிகைப்பேறு. [குளிகா + சித்தி.] குளம் → குளிகை = உருண்டை மாத்திரை. [த.குளிகை → Skt.{} → த.குளிகா.] சித்து → சித்தன் = அறிவன், முக்கால அறிவுள்ள முனிவன். சித்தன் ஆற்றலைத் தமிழிற் சித்து என்பதே மரபு (வ.வ.1:148);. சித்து → சித்தி. த.சித்தி → Skt.siddhi.

குளிகோமணம்	குளிகோமணம் kuḷiāmaṇam, பெ.(n.) நீர்ச்சீலை (லங்கோடு);; a kind of loin-cloth (செ.அக.);. [குளி+கோமணம். கோவணம்→கோமணம்] குளிகோமணம் kuḷiāmaṇam, பெ.(n.) நீர்ச்சீலை; a kind of loin-cloth. [குளி + (கோவணம்); கோமணம்.]
குளிசதோசம்	குளிசதோசம் kuḷicatōcam, பெ.(n.) கருப்பமாதலை வேண்டும் பெண்கள் நீருட் குளித்தெடுத்த சங்கினைக் கட்டிக் கொள்ளும் பொழுது எதிர்ப்பட்ட குழந்தை களுக்கு வரும் ஒரு நோய் (சீவரட்.221);; a child's ailment believed to be the result of encountering a woman when an amulet is fastened on her for favouring pregnancy (செ.அக.);. [குள்→சகுளி→குளிசம்+Skt. தோசம்] குளிசதோசம் kuḷisatōsam, பெ.(n.) கருப்பமாதலை வேண்டும் மகளிர் குளிசங்கட்டிக் கொள்ளும் பொழுது எதிர்ப்பட்ட குழந்தைகளுக்கு வரும் ஒரு வகை நோய் (சீவரட்.221);; a child's ailment believed to be the result of encountering a woman when an amulet is fastened on her for favouring pregnancy. த.வ. குளிசநோய். [குளிசம் + தோசம்.] குளம் → குளிகை = உருண்டை மாத்திரை. [குளிகை → Skt.{} → த.குளிசம்.] [Skt.{} → த.தோசம்.]
குளிசை	குளிசை kuḷicai, பெ.(n.) மாத்திரை (இலங்.);: tablet, pill. ஒரு குளிசை விழுங்கு தலைவலி உடனே குணமாகும். [குள் – குளிசை]
குளிதேவதாரி	குளிதேவதாரி kuḷitēvatāri, பெ.(n) சுனை உள்ள தேவதாரி மரம்; a kind of bristly deodar - Erythroxylon genus (சா.அக.);.
குளிதோசம்	குளிதோசம் kuḷitōcam, பெ.(n.) மாத விலக்கான பெண் குளித்த பின் வெறும் வயிற்றோடு பார்த்தலால் குழந்தைக்கு உண்டாவதாகக் கருதப்படும் தீட்டு (தோசம்); (பாலவா.117, தலைப்பு.);; malignant influence on an infant of being looked at by a woman wtih an empty stomach on her bath after menstruation (செ.அக.);. [குள்→ குளி+ Skt.தோசம்]

குளிந்தம்	குளிந்தம் kuḷintam, பெ.(n.) சரசுவதி ஆற்றங்கரையில் உள்ள நாடு, a city on the bank of river Šarašvati (அபி.சிந்.);.
குளிந்தன்	குளிந்தன் kuḷintaṉ, பெ.(n.) ஒரு மன்னன்; a king (அபி.சிந்);.
குளியல் அறை	குளியல் அறை kuḷiyalaṟai, பெ.(n.) குளிப்பதற்குப் பயன்படுத்தும் அறை; room for taking bath (க்ரியா);. [குளியல்+அறை]
குளிர்கிறாகம்	குளிர்கிறாகம் kuḷirkiṟākam, பெ.(n.) திலக மரம்; peacock flower fence - Adenanthera pavonia (சா.அக.);.
குளிர்கொள்ளு-தல்	குளிர்கொள்ளு-தல் kuḷirkoḷḷutal, 16 செ.கு.வி.(v.i.) 1. குளிர்ச்சி அடைதல்; becoming chill. 2. குளிரால் வருந்தல்; suffering from cold (சா.அக.);. [குளிர்+கொள்ளு-தல்.]
குளிர்சாதனம்	குளிர்சாதனம் kuḷircātaṉam, பெ.(n.) வீடு, பேருந்து முதலியவற்றின் உட் பகுதியைக் குளிர்ச்சியாக இருக்கச் செய்வதற்கு உரிய கருவி; air-conditioner. [குளிர் + Skt.சாதனம்]
குளிர்சாதனவசதி	குளிர்சாதனவசதி kuḷircātaṉavacati, பெ.(n.) வீடு, பேருந்து முதலியவற்றின் உட்பகுதியைக் குளிர்ச்சியாக இருக்கச் செய்யும் கருவி பொருத்தப்பட்ட ஏற்பாடு; facility of air-conditioning. தணுப்பு ஏந்து உடைய பெட்டிகள் கோடைக் காலத்தில் இரயிலில் இணைக்கப்படும். [குளிர் Skt.சாதனம்+Skt வசதி]
குளிர்பதனப்பெட்டி	குளிர்பதனப்பெட்டி kuḷirpataṉappeṭṭi, பெ.(n.) மிகக் குறைந்த வெப்ப நிலையில் உணவு, காய்கறிகளை வைத்துப் பாதுகாக்க உதவும் பெட்டி போன்ற கருவி; refrigerator deep freeze;freezer. [குளிர்+பதனம்+பெட்டி]

குளிர்ந்தபரிமளம்	குளிர்ந்தபரிமளம் kuḷirntaparimaḷam, பெ.(n.) 1. இனிய நறுமணம்; cool pleasant scent. 2: சீதாங்கபாடாணம் என்னும் பிறவிப் பாடாண வகை; animal poison (செ.அக.);. [குளிர்ந்த+பரிமளம்]
குளிர்பானம்	குளிர்பானம் kuḷirpāṉam, பெ.(n) குளிர வைக்கப்பட்ட பருகம் (பானம்);; cool drink(s);;bottled soft drink kept in cold storage. [குளிர்+பானம்]
குளிர்ந்தபூமி	குளிர்ந்தபூமி kuḷirntapūmi, பெ.(n.) குளிர்ச்சி மிகுந்த நாடு; cold country (செ.அக.);. [குளிர்ந்த+Skt. பூமி]
குளிர்ந்துகொல்லி	குளிர்ந்துகொல்லி kuḷirntukolli, பெ.(n.) நயவஞ்சகன்; honey tongued villan, person with a fair exterior but a foul interior (செ.அக.);. [குளிர்ந்து+கொல்லி]
குளிர்நீர்	குளிர்நீர் kuḷirnīr, பெ.(n) 1.குளிர்ந்த நீர்; chil water;cold water. 2. குளிர வைத்த நீர்; boiled and cooled water. 3. இள வெந்நீர்; luke warm water. 4. பனிக்கட்டி நீர்; பனி நீர்; ice water. [குளிர் + நீர்]
குளிர்ந்தகாற்று	குளிர்ந்தகாற்று kuḷirntakāṟṟu, பெ.(n.) தண்ணென்று அடிக்கும் காற்று; cold blast chill breeze (சா.அக.);. [குளிர்ந்த+காற்று.]
குளிர்ந்தகொல்லி	குளிர்ந்தகொல்லி kuḷirntakolli, பெ.(n.) சிங்கி நஞ்சு; a kind of killing poison (சா.அக.);.
குளிர்ந்தரத்தம்	குளிர்ந்தரத்தம் kuḷirntarattam, பெ.(n.) உறைந்த அரத்தம்; clotted blood (சா.அக.);. [குளிர்→குளிர்ந்த+அரத்தம்]

குளிர்பொறுக்காமை	குளிர்பொறுக்காமை kuḷirpoṟukkāmai, பெ.(n.) குளிர் தாங்காமை; extreme sensitiveness to cold; intolerance of cold (சா.அக.);. [குளிர் + பொறுக்காமை]
குளிர்மாதி	குளிர்மாதி kuḷirmāti, பெ.(n.) கொத்தமல்லி, coriander (சா.அக.);.
குளிர்மையான	குளிர்மையான kuḷirmaiyāṉa, பெ.எ..(adj.) குளிர்ச்சியான chilly (சா.அக.);.
குளிரீகம்	குளிரீகம் kuḷirīkam, பெ.(n.) பூவரசு, portia tree - Thespesia pepulnae (சா.அக.);.
குளிரூட்டும்நிலையம்	குளிரூட்டும்நிலையம் kuḷirūṭṭumnilaiyam, பெ.(n.) பால், இறைச்சி முதலியவற்றைப் பக்குவப்படுத்தி குளிர்ச்சியடையச் செய்யும் நிலையம்; cold storage station where milk, meat, etc., are kept [குளிர்+ஊட்டும்+நிலையம்]
குளுகுளுவென்று	குளுகுளுவென்று kuḷukuḷuveṉṟu, வி.அ. (adv.) குளிர்ச்சியாக; pleasantly cool. "காற்றுகுளுகுளுவென்று வீசுகிறது". [குளுகுளு+என்று]
குளுத்திப்பூச்சி	குளுத்திப்பூச்சி kuḷuttippūcci, பெ.(n.) பிள்ளையார் எறும்பு (இலங்);; a kind of black ant with a painless sting. [குளுத்தி+பூச்சி]
குளுவான்	குளுவான் kuḷuvāṉ, பெ.(n.) குஞ்சு என்பதோடு இணைந்து வரும் சொல் a word which occurs in combination with kuñju.

குளுத்தி	குளுத்தி kuḷutti, பெ.(n) 1.குளிர்ச்சி (சீதளம்);; coolness, cold, coldness. 2. குளுமைப் படுத்தல் (சைத்தி யோபகாரம்); (சீவக.1810, உரை);; the act of cooling, refreshing with cordials, fans, etc. 3. இனிமையானது; that which is sweet, gratifying or pleasing. 4. மரத்துப்போய் சில்லிடுகை; numbness, frigidity, as in death. "உடலில் குளிர்ச்சி கண்டுவிட்டது"(செஅக);. [குளிர்ச்சி→குளுத்தி] குளுத்தி kuḷutti, பெ.(n.) வளர்ப்பு விலங்குகள் நீர் பருகுவதற்காக மண்ணால் செய்யப்பட்ட வாய்விரிந்த வட்டத்தாழி: round earthen pot - made for the cattle to drinkwater. மறுவ. குழித்தி [குழி-குழித்தி-குளுத்தி]
குளுத்திமருந்து	குளுத்திமருந்து kuḷuttimaruntu, பெ.(n.) சூட்டைக் குளிர்விக்கச் செய்யும் மருந்து; cooling medicine (செ.அக.);. [குளுத்தி+மருந்து]
குற்குலு	குற்குலு kuṟkulu, பெ.(n.) ஒரு வகைப் பெரு மரம்; konkani resin - Boswellia Serrata glabra. "குற்குலுத்தாவ முற்றெழுந்தகுய்" (சேதுபு. கந்தமா.67); (செஅக.);
குற்சிதம்	குற்சிதம் kuṟcitam, பெ.(n.) அருவருப்பானது (திவா.);; that which is deformed, disgusting, loathing (செ.அக.);.
குற்சை	குற்சை kuṟcai, பெ.(n.78)1. அருவருப்பு: abhorrence, loathing, disgust. 2. ஒன்பது வகைச் சுவைகளுள் ஒன்றாகிய இளிவாலென்னும் அருவருப்புச் சுவை (திவா.);; sentiment of disgust, one of nava-raśam (செ.அக.);.
குற்றஉணர்வு	குற்றஉணர்வு kuṟṟauṇarvu, பெ.(n.) குற்றம் செய்ததை உணர்த்தும் மனநிலை; feeling of guilt. குற்ற உணர்வு மனத்தில் முள்ளாகத் தைத்தது. [குற்றம்+உணர்வு.]
குற்றக்குறிப்பாணை	குற்றக்குறிப்பாணை kuṟṟakkuṟippāṇai, பெ.(n.) ஒரு பணியாளர் செய்ததாகக் கூறப்படும் குற்றங்களைப் பட்டியலிட்டு அவர் தனது மறுப்பைத் தெரிவிக்க வாய்ப்பு அளிக்கும் நோக்கில் அலுவலகத்தால் அனுப்பப்படும் கடிதம்; charge memo. [குற்றம்+குறிப்பாணை.]

குற்றப்பிரிவு	குற்றப்பிரிவு kurrappirivu, பெ.(n.) குற்றங்களைப் புலனாய்வு செய்வதற்கு என்று தனியாக அமைக்கப்பட்டிருக்கும் காவல் துறையின் பிரிவு crime branch of the police force. [குற்றம்+பிரிவு]
குற்றம்சாட்டு-தல்	குற்றம்சாட்டு-தல் kurramcāṭṭutal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. குற்றமாகக் கருதும் செயல், சட்டம் புரிந்ததை (நடவடிக்கை எடுப்பதற்காக); அறிவித்தல்; charge some one with an offence;accuse. புகை வண்டியைக் கவிழ்க்க முயன்றதாகச் சிலர் குற்றம் சாட்டப்பட்டுக் கைது செய்யப் பட்டுள்ளனர். 2. வரைமுறைகளுக்குப் புறம்பாக நடந்து கொண்ட தவற்றை ஒருவர் மேல் போடுதல்; find fault with;blame something on some one. நடந்த தவற்றுக்கு என்னைக் குற்றம் சாட்டுவது போலப் பேசினார்கள். நான் மிகவும் விட்டுக் கொடுத்து விட்டதாகக் குற்றம் சாட்டாதே!. [குற்றம்+சாட்டு-தல்.]
குற்றச்சாத்து	குற்றச்சாத்து kurraccāttu, பெ.(n.) குற்றப்பத்திரிகை பார்க்க;see kurra-p-pattirigai. (செ.அக.);. [குற்றம்+சாத்து.]
குற்றம்சுமத்து-தல்	குற்றம்சுமத்து-தல் kurramcumattutal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) குற்றம்சாட்டு- பார்க்க:see kurram-Saffu.
குற்றம்சொல்-தல்	குற்றம்சொல்-தல் kurramcoltal, 13 செ.கு.வி. (v.i.) விரும்பத்தகாதது நடந்ததற்கு ஒருவரைப் பொறுப்பாக்குதல்;குறை கூறுதல்; blame some one. நீயே சரி பார்த்து விட்டு பிறகு என்னைக் குற்றம் சொல்வது ஏன்? [குற்றம்+சொல்-தல்.]
குற்றப்பத்திரிகை	குற்றப்பத்திரிகை kurrappattirikai, பெ. (n.) முறை மன்றத்தில் ஒருவன் மீது குற்றத்தின் விளத்(விவரத்);தைக் காட்டிப் படிக்கப்படும் ஆவணம்; charge sheet (செஅக.); மேனாள்(முன்னாள்); அமைச்சர்கள் மீது சொத்து குவிப்பு வழக்கில் முறை மன்றத்தில் இன்று குற்றப்பத்திரிகை நகல் வழங்கப்பட்டது. [குற்றம்+பத்திரிகை]
குற்றமற்றபற்பம்	குற்றமற்றபற்பம் kurramarraparpam, பெ. (n.) தூய்மையான துகள்; pure metallic oxide (சா.அக.); [குற்றம்+அற்ற+பற்பம்]

குற்றவியல்	குற்றவியல் kuṟṟaviyal, பெ.(n.) குற்றங்களைப் பற்றிய அறிவியல் அடிப்படையிலான விளக்கம்; criminology, [குற்றம்+இயல்.]
குற்றுயிராய்க்கிட-த்தல்	குற்றுயிராய்க்கிட-த்தல் kuṟṟuyirāykkiṭattal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) மிகவும் இக்கட்டான (ஆபத்தான); நிலையில் கிடத்தல்; lying half dead or nearly dead, critical stage (சா.அக.);. [குற்றுயிராய்+கிட-த்தல்.]
குற்றுயிரும்குறையுயிருமாக	குற்றுயிரும்குறையுயிருமாக kuṟṟuyirumkuṟaiyuyirumāka, வி.அ. (adv.) உடலை விட்டு உயிர் போகிற நிலை; of one griev. ously hurt trembling on the verge of death. கத்தியால் வெட்டுப்பட்டவன் குற்றுயிரும் குறையுயிருமாகக் கிடக்கிறான். [குற்றுயிரும்+குறை+உயிருமாக]
குற்றுடைவாள்	குற்றுடைவாள் kuṟṟuṭaivāḷ, பெ.(n.) திருமேனிகளின் இடைப்பட்டிகையில் செருகி ஒப்பனை செய்வதற்குரியதாகப் பொன்னால் செய்யப்பெறும் உடைய வாள்; short scimitar. 'குற்றுடைவாள் ஆசும் கண்டமும் பொன்கட்டிற்று ஒன்று"(தெ.இ.கல்.தொ.22 கல்.46);. [குறு குற்று)+உடைவாள்.] [P] குற்றுடைவாள் kuṟṟuḍaivāḷ, பெ.(n.) கரிகை; small Ponard. "குற்றுடை வாள் ஆகங்கண்டமும் பொன் கட்டிற்று" (S.I.I.II,185);. [குறு + உடை + வாள்.]
குற்றுவேலம்	குற்றுவேலம் kuṟṟuvēlam, பெ.(n) கருவேல்; black babool-Acaciaarabica(சா.அக.);. [குற்று + வேலம்]
குறக்கம்	குறக்கம் kuṟakkam, பெ.(n.) நாணல்; reed, bulrush - Saccharum spontaneum (சா.அக.);. [குறக்கு – குறக்கம்] குறக்கம் kuṟakkam, பெ.(n.) நாணல்; bulrush. (சா.அக.);. [குற → குறக்கம்.]

குறகுளம்	குறகுளம் kuṟakuḷam, பெ.(n.) ஒருவகை மரம் (வெள்ளிலோத்திரம்);; the iodh tree - Symplocos racemosa (சா.அக.);. [குறகுள்_அம்] குறகுளம் guṟaguḷam, பெ.(n.) வெள்ளிலோத்திரம்; the lodh tree (சா.அக.);. [குறகு → குறகுளம்.]
குறங்கொன்றகம்	குறங்கொன்றகம் kuṟaṅkoṉṟakam, பெ.(n.) பெருமுத்தக் காசு, அதாவது பெருங்கோரைக் கிழங்கு; the root ofa big variety of koray grass - Cyperus rotundus (சா.அக.);. [குறும் – கொன்றகம்] குறங்கொன்றகம் guṟaṅgoṉṟagam, பெ.(n.) பெருங்கோரைக் கிழங்கு; the root of a big variety of {köray} grass (சா.அக.);. மறுவ. பெருமுத்தக்காக [குறும் + கொன்றகம்.]
குறஞ்சனம்	குறஞ்சனம் kuṟañcaṉam, பெ.(n) வெண்காரம் என்னும் மருந்துச் சரக்கு வகை (மூ.அ.);; bo-rax. [குறு+அஞ்சனம்]
குறட்டைக்கிழங்கு	குறட்டைக்கிழங்கு kuṟaṭṭaikkiḻṅku, பெ. (n.) சவரிக் கிழங்கு; bulbous root of kuralia (சா.அக.);. [குறட்டை+ கிழங்கு]
குறட்டைப்பழம்	குறட்டைப்பழம் kuṟaṭṭaippaḻm, பெ.(n.) சவரிப்பழம்; shavari fruit (சா.அக.);. [குறட்டை+பழம்] குறட்டைப்பழம் kuṟaṭṭaippaḻm, பெ.(n.) வேலிகளில் படரும்கொடியில் பழுக்கும் சிவந்த நிற உண்ண முடியாத பழ வகை, unedible creeperfruit. [குறட்டை+பழம்]

குறத்திசன்னி	குறத்திசன்னி kuṟatticaṉṉi, பெ.(n.) 1. கறுப்புக் குண்டு மணி; a black bead of the plant of rhynchosia genus. 2.கறுப்புக் குன்றி மணி; crab's eye plant - Abrus precatorius melanospermus (சா.அக.);. [குறத்தி+சன்னி]
குறல்	குறல் kuṟal, பெ.(n.) பாதிரி மரம், trumpet flower tree-Stercospermum chelonides (சா.அக.);. [குறு-குறல்]
குறவர்கள்	குறவர்கள் kuṟavarkaḷ, பெ.(n.) இந்தியா முழுவதும் வாழும் பரந்து செல் இனத்தவர்; a sect of gypsy caste who live in India. [குறம் (குன்று); – குறவர்+கள்]
குறவன்குடைந்தக ◌ாது	குறவன்குடைந்தகாது kuṟavaṉkuṭaintakātu, பெ.(n.) துளையிடப்பட்ட காது; lobe of the ear perforated with a punch (சா.அக.);. [குறவன்+குடைந்த+காது.]
குறாசம்	குறாசம் kuṟācam, பெ.(n.) பெருங்காயம்; asafoetida - Ferula asafoetida (சா.அக.);. [குறு – அசம்]
குறிகக்காய்ச்சல்	குறிகக்காய்ச்சல் kuṟikakkāyccal, தொ.பெ. (vbl.n) 1. குழம்பாய்க் காய்ச்சுதல்; boiling anything into a thick consistence. 2. கண்டக் காய்ச்சுதல்; boiling down a liquid as decoction (சா.அக.);. [குறு+காய்ச்சல்]
குறிகநறுக்கல்	குறிகநறுக்கல் kuṟikanaṟukkal, தொ.பெ. (vbl.n.) சிறுசிறு துண்டுகளாய் (பொடியாய்); நறுக்குதல்; Cutinto small pieces (சா.அக.);. [குறுக+நறுக்கல்]
குறிகவரிதல்	குறிகவரிதல் kuṟikavarital, தொ.பெ. (vbl.n.) பொடியாய்க்கத்தி கொண்டு அரிதல்; cutting into very small or minute pieces (சா.அக.);. [குறு+அரிதல்.]

குறிகவிடித்தல்	குறிகவிடித்தல் kuṟikaviṭittal, தொ.பெ. (vbl.n.) தூளாகும்படிச் செய்தல்; reducing to fine powder, pulverising (சா.அக.);. [குறுக+இத்தல்]
குறிகன்னி	குறிகன்னி kuṟikaṉṉi, பெ.(n.) சிறு துவரை, a small kind of dholl - Dolichos genus (சா.அக.);. [குறு-கன்னி]
குறிகு	குறிகு kuṟiku, பெ.(n.) 1 குறிஞ்சா; clustered gaetnera - Hiptage madablota. 2. குறுக்கத்தி; glossy long leaved, fig – Ficus tjakela. 3.கல்ஆல் stone banyan tree - Ficus infextoria (சா.அக.);. [குறுஞ்சி-குறுகு]
குறிகொள்ளு-தல்	குறிகொள்ளு-தல் kuṟikoḷḷutal, 16 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அடையாளத்தைப் பெற்றிருத்தல்; posessing symptoms as in diseases (சா.அக.);. 2. மனதில் இருத்துதல்; to have in mind, to take in the consideration. [குறி+கொள்ளு-தல்.]
குறிசுடு-தல்	குறிசுடு-தல் kuṟicuṭutal, 20 செ.கு.வி (v.i.) 1. குறி தவறாமல் துமுக்கியால் சுடுதல்; to shoot without missing the mark. 2. மாட்டுக்குச் சூடு வைத்தல்; to brand marks upon cattle (செ.அக.);. [குறி + சுடு-] சிற்றூர்களில் ஊர் மாடுகளை மந்தையாக ஓட்டிச் சென்று மேய விடுவதற்கு ஊர் பொது ஆள் ஒருவர் அமர்த்தப்படுவார். தத்தம் மாடுகளை இனங் காண்பதற்கு மாட்டின் மீது சூடு வைத்து அடை யாளப்படுத்துவர்.
குறிஞ்சிகா	குறிஞ்சிகா kuṟiñcikā, பெ. (n.) பூவந்திக் கொட்டை, soap-nut(சா.அக.);. மறுவ. பூந்திக்கொட்டை

குறிஞ்சிக்கருப் பொருள்	குறிஞ்சிக்கருப்பொருள் kuṟiñcikkarupporuḷ, பெ. (n.) குறிஞ்சி நிலத்தின் தன்மையும் மலைபடு பொருள்களும்; nature and properties peculiar to a hilly tract and its soil (சா.அக.);. [குறிஞ்சி+கரு+பொருள்] குறிஞ்சி நிலத்தின் கருப்பொருள்கள்: தெய்வம் - முருகக் கடவுள் உயர்ந்தோர் -பொருப்பன், குறவன், குறத்தி தாழ்ந்தோர் - கானவர் புள் - கிளி, மயில் விலங்கு –அரிமா, புலி ஊர் - சிறுகுடி நீர் - அருவி, சுனை பூ - காந்தள், வேங்கை மரம் - சந்தனம், தேக்கு உணவு - மூங்கிலரிசி, திணை
குறிஞ்சிக்கல்நார்	குறிஞ்சிக்கல்நார் kuṟiñcikkalnār, பெ.(n.) மலையில் விளையும் கல்நார்; mountain fbrous asbestos-Mountain flax (சா.அக.);. [குறிஞ்சி+கல்+நார்]
குறிஞ்சித்தேன்	குறிஞ்சித்தேன் kuṟiñcittēṉ, பெ.(n.) 12 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறைப்பூக்கும் குறிஞ்சி மலரிலிருந்து தேனிக்கள் திரட்டும் மிகத் தித்திப்பான தேன் (காடுபடு தேறல்; sweet); wild or mountain honey (சா.அக.);. மறுவ மலைத்தேன் [குறிஞ்சி+தேன்.]
குறிஞ்சிநிலம்	குறிஞ்சிநிலம் kuṟiñcinilam, பெ.(n.) மலையும் மலை சார்ந்த நிலமும்; hilly tract (அபி.சிந்);. [குறிஞ்சி+நிலம்]
குறித்த	குறித்த kuṟitta, பெ.அ.(adj.) பற்றிய, concerning;regarding. ஆசிரியர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு குறித்த அறிவிப்பு இன்னும் சில நாட்களில் வெளியிடப்படும். சுற்றுப்புறச் குழ்நிலைப் பாதுகாப்பு குறித்த கருத்தரங்கு இன்று துவங்குகிறது. [குறி – குறித்த]

குறிதளர்ச்சி	குறிதளர்ச்சி kuṟitaḷarcci, பெ.(n.) ஆண் குறி எழுச்சியின்மை; inability to have an erection of the penis - Impotentia erigendi(சா.அக.);. [குறி+தளர்ச்சி]
குறிப்பாக	குறிப்பாக kuṟippāka, வி.அ.(adv.) முதன்மையாக, சிறப்பாக; particularly;more specifically;especially. நாட்டு மக்களின் குறிப்பாக கிராம மக்களின் உடல்நலத்தைக் கருத்தில் கொண்டு இத்திட்டம் துவங்கப் பட்டிருக்கிறது. [குறிப்பு+ஆக]
குறிப்பிட்ட	குறிப்பிட்ட kuṟippiṭṭa, பெ.அ.(adj.) 1. தேர்ந்தெடுத்த; selected;specified. குறிப்பிட்டசில துறைகளுக்கு மட்டுமே இந்தச் சட்டம் பொருந்தும். குறிப்பிட்ட ஆட்கள் மட்டுமே தலைவரைச் சந்திக்க அனுமதிக்கப் படுவார்கள். 2. முன்பே தீர்மானிக்கப்பட்ட நேரம், காலம் முதலியவை; of time, period appointed. குறிப்பிட்ட நேரத்தில் தான் மருத்துவரை நீங்கள் பார்க்க முடியும். குறிப்பிட்ட தேதியில் விண்ணப்பம் வந்து சேர வேண்டும்.
குறிப்பிடு-தல்	குறிப்பிடு-தல் kuṟippiṭutal, 20 செ.கு.வி.(v.i.) ஏதேனும் ஒரு காரணம் கருதிச் சுட்டிக் காட்டுதல்; make a specific mention of indicate. தற்கால எழுத்தாளர்களில் யார் சிறந்தவர் என்று நீங்கள் குறிப்பிடுகிறீர்கள்? 2. தெரிவித்தல்; mention;point out. நீங்கள் வெளியூர் செல்ல இருப்பதை ஏன் உங்கள் கடிதத்தில் குறிப்பிடவில்லை? தமிழ் வளர்ச்சிக்கு அனைவரும்பாடுபட வேண்டும் என்று அவர் தன் பேச்சின் போது குறிப்பிட்டார் [குறிப்பு + இடு-தல்.]
குறிப்புமொழிகள்	குறிப்புமொழிகள் kuṟippumoḻikaḷ, பெ.(n.) குறிப்பாகப் பொருளுரை நிற்கும் மொழிகள், a word indicating a meaning by implication. அவையாவன: ஒன்றொழி பொதுச் சொல், விகாரம், தகுதி ஆகுபெயர், அன்மொழித் தொகை, முதற்குறிப்பு, தொகைக் குறிப்பு, வினைக் குறிப்பு, பிறவுமாம் (அபிசிந்);.
குறிப்பெடு-த்தல்	குறிப்பெடு-த்தல் kuṟippeṭuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பேச்சு, பாடம், எதிராட்டு (விவாதம்); முதலியவற்றில் காணப்படும் முதன்மையான செய்திகளைச் சுருக்கமாக எழுதுதல்; take notes;take down;note down. பத்திரிகை நிருபர் முதலமைச்சரின் பேச்சைக் குறிப் பெடுத்துக் கொண்டிருந்தார். கட்டுரைக் காகப் பல்வேறு புத்தகங்களைப் படித்துக் குறிப்பெடுத்திருக்கிறேன். [குறிப்பு+எடு-த்தல்.]
குறியாக இரு-த்தல்	குறியாக இரு-த்தல் kuṟiyākairuttal, 3 செ.கு.வி.(v.i.) மிகுந்த கருத்துடன் தீவிரமாக இருத்தல்;முனைப்பாக இருத்தல்; be intent on;be keen on. பணம் சேர்த்து விடவேண்டும் என்பதிலேயே குறியாக இருந்தான். முன்னேறுவதில் குறியாக இரு! [குறியாக+இரு-த்தல்.]

குறியிறையார்	குறியிறையார் kuṟiyiṟaiyār, பெ.(n.) கடைக்கழக காலத்து வாழ்ந்த பெண்பாற் புலவர்; a poetess who belonged to the last Sangam. இவர்தாம் பாடிய குறுந்தொகைப் பாடலில் குறியிறைப் புதல்வர் எனக் கூறியிருத்தலால் இவருக்கு இப்பெயர் வந்தது (அபிசிந்);. முழந்தாள் இரும்பிடிக் கயந்தலைக் குழவி நறவுமலி பாக்கத்துக் குறமகள் ஈன்ற குறியிறைப் புதல்வரொடு மறுவந் தோடி முன்னாள் இனிய தாகிப் பின்னால் அவர்திினை மேய்தந் தாங்குப் பகையா கின்றவர் நகைவிளையாட்டே (குறுந் 394);
குறியீட்டெண்	குறியீட்டெண் kuṟiyīṭṭeṇ, பெ.(n.) பொருள்களின் விலை, வாழ்க்கைத் தரம் முதலியவற்றைக் கடந்த கால நிலையோடு ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பதற்காகப் பயன்படுத்தப் படும் விழுக்காடு (சதவிகித); அடிப்படையிலான எண்முறை; price index. [குறியீடு+எண்.]
குறுக்கும்நெடுக்குமாக	குறுக்கும்நெடுக்குமாக kuṟukkumneṭukkumāka, ஒரே திசையில் இல்லாமல் மாறி மாறி, இங்குமங்குமாக, up and down;here and there. அவர் கூட்டத்தில் குறுக்கும் நெடுக்குமாக நடந்து கொண்டிருந்தார். [குறுக்கும்+நெடுக்குமாக]
குறுகிய	குறுகிய kuṟukiya, பெ.அ. (adj) 1. பரப்பளவில் அல்லது காலத்தில் குறைந்த marrow short. குறுகிய சாலை, குறுகிய சந்து, குறுகிய காலப்பயிர். 2. தனக்குத் தெரிந்ததை மட்டும் அளவுகோலாகக் கொண்ட; parochial;marrow, குறுகிய நோக்கம், குறுகிய
கண்ணோட்டம் குறுகுத்தாளி	கண்ணோட்டம் குறுகுத்தாளி kaṇṇōṭṭamkuṟukuttāḷi, பெ.(n.) தாளி வகைகளுள் ஒன்று (மலை);, hairy leaved creamy white bindweed - Ipomaea gemella (செ.அக.);. [குறுகு+தாளி]
குறுங்கால்	குறுங்கால் kuṟuṅkāl, பெ.(n.) குள்ளங்கால்; short leg (சா.அக.);. [குறு+கால். குறுங்கால்-நீளங்குறைந்த கால்]

குறுங்கீரனார்	குறுங்கீரனார் kuṟuṅāraṉār, பெ.(n.) கடைக் கழகப் புலவர்களில் ஒருவர்; one of the poets who belonged to the last Tamil academy. உடலின் குறுமை பற்றி, குறுமுனி, குறுவழுதி என்பவற்றைப் போல இவர் பெற்றார் போலும். இவர் பாடியதாகக் குறுந்தொகை 382ஆம் பாடல் காணப்படுகிறது. 'தண்துளிக் கேற்ற பைங்கொடி முல்லை முகைதலைத் திறந்த நாற்றம் புதல்மிசை பூமலி தளவமொடு தேங்கமழ்பு கஞல வம்புப் பெய்யுமால் மழையே வம்பன்று காளிது பருவம் ஆயின் வாரா ரோநம் காத லோரே" (குறுந் 382);.
குறுங்குடிமருதனார்	குறுங்குடிமருதனார் kuṟuṅkuṭimarutaṉār, பெ. (n.) கடைக் கழகக் கால புலவர்; the poet who belonged to the last Sangam age. [குறுங்குடி+மருதனார்.] இவரது இயற்பெயர் மருதனார். குறுங்குடியாகிய பாண்டிநாட்டு மாலிய (விஷ்ணு); தலம் இவருடைய ஊர். இவர் அகநானூற்றில் ஒரு பாடலும் (4);, குறுந்தொகையில் ஒரு பாடலும் (344); பாடியுள்ளார். இவ்விருபாடலும் முல்லைத்திணையைப் பற்றியே பாடியுள்ளார். குறுந்தொகையில் இவர் பாடிய பாடலில் இருந்து "மாலை காலத்தில் வீடு திரும்பும் தாய்ப்பகவின் வண்ணனை" படித்து மகிழத்தக்கது. "நோற்றோர் மன்ற தோழி திண்ணெனத் துற்றுந் துவலைப் பனிக்கடுந் திங்கட் புலம்பயிர் அருந்த அண்ணல் ஏற்றொடு நிலந்துங் கனல வீங்குமுலைச் செருத்தல் பால்வார்பு குழவி உள்ளி நிரையிறந் துற்வயிற் பெயரும் புன்கண் மாலை அரும்பெறற் பொருட்பிணிப் போகிப் பிரிந்துறை காதலர் வரக்கான் போரே
குறுங்கை	குறுங்கை kuṟuṅkai, பெ.(n.) 1. பூடுவகை; conehead, shrub - Strobilanthes. 2. குறிஞ்சிச் செடி வகை; square-branched Conehead - Strobilanthes Kunthianus (செ.அக.);.

குறுங்கோழியூர்க்கிழார்	குறுங்கோழியூர்க்கிழார் kuṟuṅāḻiyūrkkiḻār, பெ.(n.) கழகக்காலத் தமிழ்ப் புலவர்; Tamil poet, lived in the Śangam era. [குறுங்கோழி+ஊர்+கிழார்] இவர் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ் சேரல் இரும்பொறையைப் பாடியுள்ளார். இவர் ஊர் குறுங்கோழி. இவர் வேளாண் குடியினர். இவர் பாடியதாக புறநானூற்றில் மூன்று பாடல்கள் (17, 20, 22); காணப்படுகின்றன. "இருமுந்நீர்க் குட்டமும் வியன்ஞாலத் தகலமும் வளிவழங்கு திசையும் வறிதுநிலைஇய காயமும், என்றாங் கவையளந் தறியினு மளத்தற் கரியை அறிவு மீரமும் பெருங்க ணோட்டமும் சோறு படுக்குந் தீயொடு செஞ்ஞாயிற்றுத் தெறலல்லது பிறிதுதெற லறியார்நின் னிழல்வாழ் வோரே திருவிலல்லது கொலைவில் லறியார் நாஞ்சி லல்லது படையு மறியார் திறனறி வயவரொடு
குறுந்தாளி	குறுந்தாளி kuṟuntāḷi, பெ.(n.) சிறுதாளி; hairy-leaved creamy white bindweed – Ipomaea oscura alias Convolvulus gemellus (சா.அக.);. [குறும்+தாளி] குறுந்தாளி kuṟundāḷi, பெ.(n.) சிறுதாளி ; hairy leaved creamy-white bind weed. [குறும் + தாளி.]
குறுநாவல்	குறுநாவல் kuṟunāval, பெ.(n.) பொதுவாக, அளவில் சிறுகதையை விடப் பெரியதும் புதினத்தைவிடச் சிறியதுமான இலக்கிய susps; short novel. [குறு+நாவல்.]
குறும்பா	குறும்பா kuṟumpā, பெ.(n.) ஐந்து அடியில் நகைச்சுவைத் தன்மை கொண்ட செய்யுள் வடிவம் (இலங்.);; humourous five line verse with a rhyme-scheme - limerick. [குறு+பா.]

குறும்பர்	குறும்பர் kuṟumpar, பெ.(n.) மலையாளத்தார்; Malayalees, People of Kerala (சா.அக.);. [குறும்பு (மலை);+ஆர்.] குறும்பர் kuṟumbar, பெ.(n.) 1. குறுநிலமன்னர்; petty chieftains. "குறும்பருங் குழீஇய" (பெருங். உஞ்சைக்.43: 55);. 2.ஒரு பழமையான குடியினர்; an aboriginal tribe. 3. வேடர்; hunters, those wholive bychase. "கோண்டரு குறும்பர் வெம்போர்" (சீவக.. 1079);. 4. இடையருள் முரட்டுக் கம்பளி நெய்யும் ஒரு பிரிவினர்; a caste of shepherds who weave coarse blankets. 5. பள்ளருள் ஒரு பிரிவினர் (G.J.D.i.90);; a subdivision of the {Pasā} caste. ம. குறும்பன்; க. குறுப; தெ. குருப;து. குருபி. [குறும்பு → குறும்பர். குறும்பு = சிறுகுன்றம், காடு, வலிய கோட்டை.]
குறும்பர்நாடு	குறும்பர்நாடு kuṟumparnāṭu, பெ.(n.) கேரளநாடு;மலையாள நாடு; the modern Malabar (சா.அக.);. [குறும்பர்+நாடு]
குறும்புள்	குறும்புள் kuṟumpuḷ, பெ.(n.) காடை quail (சா.அக.);. [குறு+புள்] [P] குறும்புள் kuṟumbuḷ, பெ.(n.) காடை; quail (சா.அக.);. [குறும் + புள்.]
குறுவழுதியார்	குறுவழுதியார் kuṟuvaḻutiyār, பெ.(n.) கடைச்சங்கம்மருவிய புலவர்; the poet who belonged to the last Sañgam (அபி.சிந்.);. [குறு+வழுதி] குறுவழுதியார் kuṟuvaḻutiyār, பெ.(n.) தேவையில்லாமல் மிகுதியாகக் கவலை கொள்ளுகை; gloomy state of mind, melancholy (செ.அக.);. [குறு+ Skt. விசனம்]

குறுவிசாரம்	குறுவிசாரம் kuṟuvicāram, பெ.(n.) குறுவிசனம் பார்க்க;see kuru-višanam (செ.அக.);. [குறு+Skt. விசாரம்]
குறுவியர்வை	குறுவியர்வை kuṟuviyarvai, பெ.(n.) சிறு அளவாக உண்டாகும் வியர்வை slight or moderate perspiration (சா.அக.);. [குறு+வியர்வை]
குறுவிழி	குறுவிழி kuṟuviḻi, பெ.(n.) அரைக் கண், partially closed eyes (சா.அக.);. [குறு+விழி]
குறுவைநோய்	குறுவைநோய் kuṟuvainōy, பெ.(n.) ஆடு, மாடுகளுக்கு உண்டாகும் தொண்டை நோய் அல்லது தொண்டை அடைப்பன், malignant sore-throatin cattle (சா.அக.);. [குறுவை+நோய்]
குறைக்கண்ணுறங்கு-தல்	குறைக்கண்ணுறங்கு-தல் kuṟaikkaṇṇuṟaṅkutal, 9 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கண் சொருகல்; sleeping lightly. 2. அரைக்கண் தூக்கம் கொள்ளல்; being half sleep;sleeping with eyes partially closed somnolescent (சா.அக.);. மறுவ. அரைத்துக்கம் [குறை+கண்+உறங்கு.]
குறைகூறு-தல்	குறைகூறு-தல் kuṟaiāṟutal, 9 செ.கு.வி. (v.i.) குற்றம் சாட்டுதல்;குற்றம் சொல்லுதல்; find fault with;criticize;blame. எல்லாவற்றுக்கும் ஏன் ஆசிரியர்களையே குறை கூற வேண்டும்? ஒருவர் மீதும் நான் குறை கூற விரும்பவில்லை. [குறை+கூறு-தல்]
குறைந்த	குறைந்த kuṟainta, பெ.அ.(adj.) அதிகம் இல்லாத, போதுமானதாக இல்லாத, சிறியளவு; not high;low;insufficient. குறைந்த வாடகை மேட்டுர் அணைக்கு குறைந்த அளவு நீர் வருகின்றது.

குறைந்தஅளவு	குறைந்தஅளவு kuṟaintaaḷavu, பெ.(n.) மேலும் குறைக்க முடியாத அளவு, minimum. குறைந்த அளவு ஆயிரம் பேர்களாவது கல்யாணத்திற்கு வருவார்கள். குறைந்தபட்சம்
குறைந்தபட்சம்	குறைந்தபட்சம் kuṟaintapaṭcam, பெ.(n.) குறைந்த அளவு பார்க்க;seekuraindaalavu [குறைந்த+Skt. பட்சம் த. அளவு]
குறைந்தது	குறைந்தது kuṟaintatu, பெ.(n.) குறைந்த அளவு; minimum. இந்த வேலைக்குக் குறைந்ததுநான்கு ஆண்டுபயிற்சி உள்ளவர் தேவை. குறைந்தது ஆறு மணி நேரமாவது துரங்க வேண்டும்.
குறைப்பிரசவம்	குறைப்பிரசவம் kuṟaippiracavam, பெ.(n.) தொடக்க மாதங்கள் கழிந்த பின் கருப் பையில் இருக்கும் கரு குழந்தையாக முழு வளர்ச்சியடைவதற்கு முன்பு வெளிப்படுகை, பத்து மாதத்தில் குழந்தை முழுவளர்ச்சி யடைவதற்கு முன்பே குறைவான மாதத்தில் கரு வெளியேறுகை; miscarriage after the initial months of pregnancy. [குறை+ Skt, பிரசவம்.]
குறைப்பிராணன்	குறைப்பிராணன் kuṟaippirāṇaṉ, பெ.(n.) எப்பொழுதேனும் உயிர் பிரியும் என்றிருக்கும் நிலை (குற்றுயிர்);; life almost extinct (செ.அக.);. மறுவ. தொண்டைக்கும் நெஞ்சுக்கும் இழுத்திக் கிடத்தல். [குறை + Skt, பிராணன்.]
குறைப்பு	குறைப்பு kuṟaippu, பெ.(n.) எண்ணிக்கையில் குறைகை reduction. படைக் குறைப்பு செய்யுமாறு வல்லரசுகளை உலக நாடுகள் கேட்டுக் கொண்டன.
குறைவயது	குறைவயது kuṟaivayatu, பெ.(n.) குறுகிய வயது; short life as opposed to long life (சா.அக.);. [குறை+வயது]

குறைவலி	குறைவலி kuṟaivali, பெ. (n.) 1. பிள்ளைப் பேற்றின் போது காணும் குறைந்த வலி; weak pain in labour. 2. நோயின் போது காணும் குறைந்த வலி; slight pain felt in diseases (சா.அக.);. [குறை+வலி]
குறைவுபடு-தல்	குறைவுபடு-தல் kuṟaivupaṭutal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) குறைவாக இருத்தல்; falling short, shortage (சா.அக.);. [குறைவு+படு-தல்.] குறைவுபடு-தல் kuṟaivubaḍudal, 20 செ.குன்றாவி. (v.t.) குறைவாக விருத்தல்; falling short (சா.அக.);. [குறை → குறைவு.]
குன்றத்தூர்	குன்றத்தூர் kuṉṟattūr, பெ.(n.) பெரிய புராணம் இயற்றிய சேக்கிழார் பிறந்த ஊர்; birth place of Sekkilar. இவ்வூர் தொண்டை நாட்டிலுள்ளது (அபிசிந்);. [குன்றம் + அத்து+ ஊர்]
குன்றத்தூர்முதலி யார்	குன்றத்தூர்முதலியார் kuṉṟattūrmutaliyār, பெ. (n.) சேக்கிழாரின் தந்தை; father of Šēkkilār(அபி.சிந்);.
குன்றம்பூதனார்	குன்றம்பூதனார் kuṉṟampūtaṉār, பெ.(n.) கடைக் கழக காலத்துப் புலவர்; the poetwho belonged to the last Šangam. இவர் பரிபாடலில் பாண்டி நாட்டு முருகனின் தலமாகிய திருப்பரங்குன்றத்தை மிக வருணித்திருத்தலின் இவர்க்கு இப்பெயர் வந்திருக்கலாம் (அபிசிந்);. [குன்றம்+பூதன்+ஆர்]
குறோகணத்தி	குறோகணத்தி kuṟōkaṇatti, பெ.(n.) 1. காக்கணம்; mussell-shell creeper - Clitoria ternatea. 2. கொடிக் காட்டான்; sky blue blind weed;smaller morning glory - Ipoтaea hederacea (சா.அக.);. [குறு + உகணம் + அத்தி] குறோகணத்தி kuṟōkaṇatti, பெ.(n.) காக்கணத்தி பார்க்க;see{}.
குன்மசூலை	குன்மசூலை kuṉmacūlai, பெ. (n.) செரியாமை யால் உண்டாகும் வயிற்று வலி முதலிய நோய் வகைகள் (இங்.வை.);; chronic dyspepsia;glandularenlargement in the abdomen, as of the mesenteric gland, causing indigestion, colic and emaciation (செ.அக.);. [குன்மம்+குலை.]

குன்மநித்திரிஞ்சம்	குன்மநித்திரிஞ்சம் kuṉmanittiriñcam, பெ.(n.) இலைக்கள்ளி; மான் செவிக்கள்ளி; leafy tree, spurge - Euphorbia nereifolia (சா.அக.);. [P]
குன்மப்புரட்டு	குன்மப்புரட்டு kuṉmappuraṭṭu, பெ.(n.) செரியாமையால் வாந்தியுண்டாகும் வயிற்று நோய் வகை; chronic dypepsia, acute pain attending the kunmam disease causing vomiting (செ.அக.);. [குன்மம்+புரட்டு]
குன்மவல்லி	குன்மவல்லி kuṉmavalli, பெ.(n.) கொடிக்கள்ளி: moon-creeper - Sarcostemma viminale (சா.அக);. [குன்ம+வல்லி]
குன்மவலி	குன்மவலி kuṉmavali, பெ.(n.) செரியாமை காரணமாக வயிற்றில் உண்டாகும் உளைச்சல்; colic pains or gripes consequent on chronic dyspepsia (செ.அக.);. [குன்மம்+ வலி]
குன்மவாயு	குன்மவாயு kuṉmavāyu, பெ. (n.) செரியா மையுடன் இணைந்து வரும் காற்று (வாயு); நோய்த் துன்பம்; flatulency connected with chronic dyspepsia (செ.அக.);. [குன்மம்+Skt. வாயு]
குன்றத்தில்நயந்த சத்தி	குன்றத்தில்நயந்தசத்தி kuṉṟattilnayantacatti, பெ.(n.) தாலம்ப பாடாணம்; a kind of native arsenic (சா.அக.);.
குன்றத்துச்சித்தி	குன்றத்துச்சித்தி kuṉṟattuccitti, பெ.(n.) தாலம்ப பாடாணம் என்னும் பிறவி நஞ்சு வகை; a mineral poison (செ.அக.);.
குன்று-தல்	குன்று-தல் kuṉṟutal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மேனி குன்றல்; being diminished in lustre or beauty. 2. குறைதல்; decreasing or diminishing. 3. மெலிதல்; being reduced or emaciated. 4. மனம் வாடுதல்; being dispirited in mind. 5.வளர்ச்சியடையாமை; being stunted in growth. 6. துன்பத்தால் மெலிவுறல்; growing weak with pain, grief, anguish etc. (சா.அக.);.

குன்றியனார்	குன்றியனார் kuṉṟiyaṉār, பெ.(n.) ஒரு புலவர்; a poet, of sangam age whose pen name couldnot be comprehend by any. [குன்றியன்+ஆர்] இவரது பெயர்க் காரணம் விளங்கவில்லை. குறுந்தொகையில் மேலைக் கடற்கரைத் தொண்டியைச் சிறப்பித்து பாடியமையால் இவர் சேர நாட்டவர் எனக் கொள்ளலாம். இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் இரண்டு (ககள், உங்சா);, குறுந்தொகையில் ஆறு, அகத்தில் இரண்டெனப் பத்துப் பாடல்கள் கிடைத்துள்ளன (அபி.சிந்:);.
குன்றூர்க்கிழார்மகனார்கண்ணத்தனார்	குன்றூர்க்கிழார்மகனார்கண்ணத்தனார் kuṉṟkkiḻārmakaṉārkaṇṇattaṉār, பெ.(n.) ஒரு புலவர்; a poet of Šañgam age belonging to Vellala Community. [குன்றுர்+ கிழார்+ மகனார்+ கண்ணத்தன் + ஆர்] இவர் நற்றிணை ங்உ_ஆம் பாட்டில் குறிஞ்சித் திணையைப் பாடியுள்ளார் (அபிசிந்);.
குனா	குனா kuṉā, பெ.(n.) குற்றம்; fault, crime (செ.அக.);. [u.gunah → த.குனா.] குனா kuṉā, பெ.(n.) குற்றம் (வின்.);; fault, crime. [U.{} → த.குனா.]
குனாசகம்	குனாசகம் kuṉācakam, பெ.(n.) உடலில் பட்டால் தினவுண்டாகக் கூடிய இலையைக் கொண்ட ஒரு செடி வகை (மலை.);; small climbing nettle, which cause itching in the body - Tragia involucrata-Cannabina குனாசகம் guṉācagam, பெ.(n.) 1. சிறுகஞ்சொறி (மலை);; small climbing nettle. [Skt.{} → த.குனாசகம்.]
குனாசம்	குனாசம் kuṉācam, பெ.(n.) குன்றி என்னும் செடிவகை (மலை);; a plant called crab's eye-Abrus precatorius (சா.அக.);. குனாசம் kuṉācam, பெ.(n.) குன்றி (மலை);; crab's eye. [Skt.{} → த.குனாசம்.]
குனிந்த	குனிந்த kuṉinta, பெ.எ.(adj.) தலை முன் பக்கம் கவிழ்ந்த; with the head bent downward and forward (சா.அக.);. [குனி-குனிந்த]

குனிந்ததலை	குனிந்ததலை kuṉintatalai, பெ.(n.) 1. கவிழ்ந்த தலை; bent head. 2. கீழ்ப் பார்வை; downward look 'இந்தப் பெண் குனிந்த தலை நிமிராமல் நடந்து செல்லும் இயல்புடையவள். [குனிந்த+தலை]
குனிந்தபார்வை	குனிந்தபார்வை kuṉintapārvai, பெ.(n.) கீழ்ப் பார்வை; downward look (சா.அக.);. [குனிந்த+பார்வை]
குனிந்தமுதுகு	குனிந்தமுதுகு kuṉintamutuku, பெ.(n.) கூன்; hunch-back (சா.அக.);. [குனிந்த+முதுகு]
குனிப்பம்	குனிப்பம் kuṉippam, பெ.(n.) ஆடல், dance. கொம்பனைய மாதர் குனிப்பமிட (சொக்கஉலா.73);, [குனி + குனிப்பம்] குனிப்பம் kuṉippam, பெ.(n.) ஆடல்; dance. "கொம்பனைய மாதர் குனிப்பமிட" (சொக்க. உலா.73);. [குனி → குனிப்பம்.]
குனிப்பு	குனிப்பு kuṉippu, பெ.(n.) செய்யுள் சந்த வகை; a peculiar rhythem in verse. "அணியுடன்றபரி பரியுடன்றகரிகரியுடன்றகொடி"(செஅக); [குழிப்பு→குளிப்பு→குனிப்பு] குனிப்பு kuṉippu, பெ.(n.) வளைகை; bending. [குனி → குனிப்பு.] குனிப்பு2 kuṉippu, பெ.(n.) 1. ஆடல்; dance. "ஆனந்தத் தேன் சொரியும் குனிப்புடையானுக்கே" (திருவாச. 10:3);; 2. கூத்துவகை (பிங்.);; a kind of dance. [குல் → குனி → குனிப்பு.]

குனு	குனு kuṉu, பெ.(n.) கடம்பை(கடமான்);போன்ற காட்டு விலங்கு; a wild animal which look like a kadampai [குன்- குனு] இதன் கொம்புகள் நீண்டு வளைந்து மேலெழுந்திருக்கும். கழுத்தில் பிடரி மயிருண்டு. நான்கு அடி உயரம் கொண்டது. ஆப்பிரிக்கக் காடுகளில் அதிகம் காணப்படுகிறது (அபி.சிந்);.
குனைபுல்மேய்-தல்	குனைபுல்மேய்-தல் kuṉaipulmēytal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) ஆழமாகக் கருத்துன்றி படிக்காமல், மேலெழுந்தவாறு படித்தல்; to have a cursory or superficial study (செ.அக.);. மறுவ. நுனிப்புல் மேய்-தல் [குனை+புல்+மேய்தல்.]
குனைவண்டு	குனைவண்டு kuṉaivaṇṭu, பெ.(n.) பருத்தியில் விழும் பூச்சி வகை; a cotton pest (செ.அக.);. [குனை+வண்டு]
கூக்குரலாய்செய்-தல்	கூக்குரலாய்செய்-தல்ākkuralāyceytal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) வெளிப்படையாக அல்லது எல்லோரும் அறியும்படிச் செய்தல்; making no secret of one's doing (சா.அக.);. [கூக்குரலாய்+செய்-தல்.]
கூச்சீரிடம்	கூச்சீரிடம்āccīriṭam, பெ.(n.) திருநாமப்பாலை; hill lotus, smilax macrophylla (சா.அக.);. [குச்ச+சீரிடம்]
கூட்டணி	கூட்டணிāṭṭaṇi, பெ.(n.) தனித்தனியான அணிகள் ஒரு திட்டத்தை அல்லது சில கொள்கைகளை மேற்கொண்டு இணைந்து செயற்பட வகுக்கப்பட்ட அமைப்பு; front of individual units or parties to work with a programme உயர்வுக்கான ஆசிரியர் கூட்டணியின் வேலை நிறுத்தம் இன்னும் தொடர்கிறது. மூவேந்தர் கூட்டணி வைத்திருந்தனர் எனக் காரவேலனின் அத்திகும்பா கல்வெட்டு கூறுகிறது. [கூட்டு + அணி]
கூட்டத்தொடர்	கூட்டத்தொடர்āṭṭattoṭar, பெ.(n.) ஒரு நாட்டின் சட்டசபை, மக்களவை(பாராளுமன்றம்); முதலியவற்றில் குறிப்பிட்ட காலம் வரை உறுப்பினர்கள் நாள்தோறும் கூடும் கூட்டம்; session of parliment, etc. நாடாளுமன்றத்தின் மழைக்காலக் கூட்டத் தொடர் தொடங்கியது. [கூட்டம்+ தொடர்]
கூட்டமைப்பு	கூட்டமைப்புāṭṭamaippu, பெ.(n.) ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட கழகங்(சங்கங்);களின் இணைப்பு; association of more than one union, etc.;federation. தொழிற்சங்க்க் கூட்டமைப்பு இன்று ஒரு நாள் அடையாள வேலைநிறுத்தம் மேற்கொண்டது. [கூட்டு+அமைப்பு]

கூட்டறிக்கை	கூட்டறிக்கைāṭṭaṟikkai, பெ.(n.) நாடுகள் அல்லது அமைப்புகள் ஒன்றாகச் சேர்ந்து விடுக்கும் அறிக்கை; joint communique. தீவிரவாதத்தை ஒடுக்க இந்தியாவும், அமெரிக்காவும் இணைந்து கூட்டறிக்கை ஒன்று வெளியிடப்பட்டுள்ளது. [கூட்டு+அறிக்கை]
கூட்டி	கூட்டிāṭṭi, பெ.(n.) 1. சேவல்; cock fowl. 2. புன்னை மொக்கு; the bud of common poon tree - Calophyllum inophyllum. 3. மருளி; an unknown plant. 4. கூட்டிக் கொடுப்போன்; bawd;pander(சா.அக.);. [கூட்டு-கூட்டி]
கூட்டிக்கொண்டு செல்-தல்	கூட்டிக்கொண்டுசெல்-தல்āṭṭikkoṇṭuceltal, Sel,3.செ.கு.வி. (vi.) இருக்கிற இடத்திலிருந்து வேறு இடத்திற்கு அழைத்துக் கொண்டு செல்லுதல்; take along;bring along. கடற்கரைக்குக் குழந்தைகளைக் கூட்டிக் கொண்டு சென்றேன். [கூட்டி+ கொண்டு+ செல்-தல்]
கூட்டியரை-த்தல்	கூட்டியரை-த்தல்āṭṭiyaraittal, 4செகுவி (vi.) 1. மருந்துகள் சரியாகக் கலக்கும்படி அரைத்தல்; grinding medicine so that the ingredients are properly mixed up. 2. சேர்க்க வேண்டியதைச் சேர்த்து அரைத்தல்; grinding with the required or necessary ingredients (சா.அக.);. [கூட்டி+அரை-த்தல்.]
கூட்டுச்சேராக்கொள்கை	கூட்டுச்சேராக்கொள்கைāṭṭuccērākkoḷkai, பெ.(n.) வல்லரசு நாடுகளுடன் சேராமல் தனித்துச் செயற்படுவதைக் கடைபிடிக்கும் கொள்கை; principle of nonalignment [கூட்டு+சேரா+கொள்கை]
கூட்டுச்சேரா நாடு	கூட்டுச்சேரா நாடுāṭṭuccērānāṭu, பெ.(n.) வல்லரசு நாடுகளுடன் சேராமல் நடுநிலைக் கொள்கை மேற்கொள்ளும் நாடு non-aligned country. மறுவ. அணிசேரா நாடு [கூட்டு+ சேரா+ நாடு]
கூட்டுச்சொல்	கூட்டுச்சொல்āṭṭuccol, பெ.(n.) தனிப் பொருளைத் தரும் இரண்டு அல்லது இரண்டுக்கு மேற்பட்ட சொற்களின் கூட்டு, compound word. [கூட்டு + சொல்.]

கூட்டிவாசி-த்தல்	கூட்டிவாசி-த்தல்āṭṭivācittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) எழுத்துக் கூட்டிப் படித்தல்; to read letter by letter, to spell out words (செ.அக.);. M. lūṭṭivāyikka → த.கூட்டிவாசி [கூட்டி+ Skt. வாசி-]
கூட்டிவிப்பனாதி	கூட்டிவிப்பனாதிāṭṭivippaṉāti, பெ.(n.) மொச்சைக்காய்; Country bean - Dolichos (சா.அக.);.
கூட்டுப்பண்ணை	கூட்டுப்பண்ணைāṭṭuppaṇṇai, பெ.(n.) பலர் ஒன்று சேர்ந்து கூட்டுறவு முறையில் ஆளுவ (நிர்வாக);ம் செய்து மிகு ஊதிய (லாப);த்தைத் தக்கவாறு பிரித்துக் கொள்ள அமைத்த வேளாண்பண்ணை, co-operative farm. நம் நாட்டிற்குத் தேவை கூட்டு. பண்ணை வேளாண்மை. [கூட்டு+பண்ணை.]
கூட்டுப்பெருங்காயம்	கூட்டுப்பெருங்காயம்āṭṭupperuṅkāyam, பெ. (n.) பிற பொருள்களைக் கலந்து செய்த பெருங்காயம் ; compound asafetida manufactured for cooking purpose. [கூட்டு+பெருங்காயம்]
கூட்டுமார்பு	கூட்டுமார்புāṭṭumārpu, பெ.(n.) மேல் எழும்பிய மார்பு; a prominent medium ridge in the brest bone known as pigeon or chicken breast;keeled-breast – Pectus carinatum (சா.அக.);. [கூட்டு+மார்பு - கூட்டுமார்பு -கூடுபோல் அமைந்த மார்பு]
கூட்டுமெழுகு	கூட்டுமெழுகுāṭṭumeḻuku, பெ.(n.) பிசுபிசுப்பான பல பொருட்களைக் கூட்டிச் செய்த மெழுகு; a wax prepared by mix| ing several sticky, tenacious or resinous substances (சா.அக.);. [கூட்டு+மெழுகு.]
கூட்டுவணிகம்	கூட்டுவணிகம்āṭṭuvaṇikam, பெ.(n.) பலர் கூடிச் செய்யும் வணிகம்; joint concern partnership in trade. [கூட்டு+வணிகம்]
கூட்டுவர்த்தகம்	கூட்டுவர்த்தகம்āṭṭuvarttakam, பெ.(n.) கூட்டுவியாபாரம் பார்க்க;see Kittuviyäbáram (செ.அக.);. [கூட்டு+ Skt. வர்த்தகம்]

கூட்டுவாணிகம்	கூட்டுவாணிகம்āṭṭuvāṇikam, பெ.(n.) கூட்டுவணிகம் பார்க்க;see Kittu. vanigam. [கூட்டு+வாணிகம்] கூட்டுவாணிகம்āṭṭuvāṇigam, பெ.(n.) பலர் கூடிச் செய்யும் வணிகம்; joint concern, partnership in trade. [கூட்டு + வாணிகம்.]
கூட்டுவியாபாரம்	கூட்டுவியாபாரம்āṭṭuviyāpāram, பெ.(n.) கூட்டுவணிகம் பார்க்க;see kittu- vanigam. [கூட்டு + Skt. வியாபாரம்]
கூட்டுறவுச்சங்கம்	கூட்டுறவுச்சங்கம்āṭṭuṟavuccaṅkam, பெ.(n.) பலர் ஒன்றிணைந்து உருவாக்கிய குழும்ம்; co-operative society (செ.அக.);. [கூட்டுறவு+ Skt. சங்கம்]
கூடக்குறைய	கூடக்குறையāṭakkuṟaiya, வி.அ.(adv.) 1. எடுத்துக் கொண்ட அளவிலிருந்து அல்லது எண்ணிக்கையிலிருந்து அதிகமாக வேறுபடாமல் இருத்தல்; a little more or a little less;settle for more or less. 2. பேச்சில் சற்று எல்லை மீறுதல்; transgressing a little. பெரியவர் கூடக் குறைய பேசிவிட்டாலும் பொறுத்துக் கொள்ள வேண்டியதுதான்.
கூடகண்மி	கூடகண்மிāṭakaṇmi, பெ. (n.) வெண்தகரை; white ringworm plant - Cassia tora (சா.அக.);.
கூடகோபுரம்	கூடகோபுரம்āṭaāpuram, பெ.(n.) பல நிலைகளை உடைய கோபுரம்; temple tower with many tiers, மாடமாளிகை கூடகோபுரம் எல்லாம் வரலாற்றுச்சின்னங்கள். [கூட்டு+கோபுரம்]
கூடசதுர்த்தம்	கூடசதுர்த்தம்āṭacaturttam, பெ.(n.) செய்யுளின் நான்காம் அடியிலுள்ள எழுத்துகள் யாவும் ஏனைய மூன்றடிகளுள்ளும் மறைந்து நிற்குமாறு பாடப்பெறுஞ் சித்திரகவி (தண்டி.95);; stanza of four lines in which the letters constituting the last line are all found among those of the first three lines (செ.அக.);. [கூடம்+ Skt. சதுர்த்தம்]
கூடசித்திரி	கூடசித்திரிāṭacittiri, பெ.(n.) சதுரக்கள்ளி; square-spurge- Euphorbia antiquorum alias E. Quadrangularis (சா.அக.);. [கூடம்+சித்திரி]

கூடணை	கூடணைāṭaṇai, பெ.(n.) மயில்தோகைக் கண்; eye of the pea-cock's feather (சா.அக.);. [கூடு+அணை.) கூடணைāṭaṇai, பெ.(n.) மயிற் (பீலி); கண் (யாழ்.அக.);; eye of peacock.
கூடப்பிறந்த	கூடப்பிறந்தāṭappiṟanta, பெ.அ. (adj.) 1. ஒரே பெற்றோருக்குப்பிறந்த உடன்பிறந்த, born of the same parents; related by blood, siblings, consanquity, இவர் உன் பெரியப்பா பையனா? இல்லை, என் உடன்பிறந்த சகோதரன். நான் உன்னை உடன்பிறந்த சகோதரனாகவே கருதுகிறேன். 2. பிறந்ததிலிருந்தே உள்ள, இயல்பாகவே அமைந்த in born. ஏழைக்கு உதவுவது என்பது அவருக்கு கூடப்பிறந்த குணம் [கூட+ பிறந்த]
கூடபதம்	கூடபதம்āṭapatam, பெ.(n.) பாம்பு; snake (சா.அக.);. [கூட+பதம்] [P] கூடபதம்āṭabadam, பெ.(n.) பாம்பு (வின்);; snake. [P]
கூடபலம்	கூடபலம்āṭapalam, பெ.(n.) 1. இலந்தை; jujube tree - Zizyphus jujuba. 2. நீர்நிலை; water tank (சா.அக.);. [கூட+ பலம்]
கூடபுட்பம்	கூடபுட்பம்āṭapuṭpam, பெ.(n.) 1 இலுப்பை; South Indian mahua - Bassia longifolia. 2.மகிழ மரம்; ape flower tree - Mimusoo elengi (சா.அக.);. [கூடம்+புட்பம்]
கூடபுருசன்	கூடபுருசன்āṭapurucaṉ, பெ. (n.) 1 ஒற்றன் spy. 2. கள்ள நாயகன்; clandestine lover (செஅக);. [கூடு – கூட+புருசன்.]
கூடமைதுனம்	கூடமைதுனம்āṭamaituṉam, பெ(n.) காகம், Crow (சா.அக.);.

கூடயந்திரம்	கூடயந்திரம்āṭayantiram, பெ.(n.) 1. மறைவாக அமைத்த பொறி; secret trap. 2. வலை; net(செ.அக.);.
கூடரணம்	கூடரணம்āṭaraṇam, பெ.(n.) பொன், வெள்ளி, இரும்புகளால் செய்யப்பட்டனவும், சிவனால் எரிக்கப்பட்டனவும் விண்ணில் திரிந்தனவுமான மூன்று நகரங்கள்; the three aerial cities of gold, silver and iron burntby Sva. "அழலுணச் சீறிய கூடரணம்" (பு.வெ.5, 1); (செ.அக.); [கூடம்+ Skt. அரணம்]
கூடல்சங்கமம்	கூடல்சங்கமம்āṭalcaṅkamam, பெ .(n.) துங்கபத்திரை ஆறும் கிருட்டிணா ஆறும் கூடும் இடம், சாளுக்கிய நாட்டின் தென்பகுதி, விசயராசேந்திர சோழனும் சாளுக்கிய மன்னன் ஆகவ மல்லனும் போரிட்ட இடங்களுள் ஒன்று; confluence or junction of the Tuñgabadra and the Krisha. "கூடல் சங்கமத்து ஆகவமல்லன் மகனாகிய விக்கலன் சிங்களன் என்றிவர் தம்மோடு எண்ணில் சாமந்தரைவென்று" (தெ.கல்.தொ.3, 1 பக்33);. [கூடல்+Skt. சங்கமம்]
கூடலூர்ப்பல்கண்ணனார்	கூடலூர்ப்பல்கண்ணனார்āṭalūrppalkaṇṇaṉār, பெ.(n.) கழகக் காலப் புலவர் a Šangam poet. [கூடலூர்+பல்கண்ணனார்] இவர் நீர் நாட்டின் கணுள்ள கூடலூரினராக இருத்தல் வேண்டும். மருதத் திணையில் பாணனை மறுத்துக் கூறும் துறையைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார். நற்றினை 200, 380 பாடல்களைப் பாடியுள்ளார் (அபி.சிந்);. கண்ணி கட்டிய கதிர அன்னன் ஒண்குரல் நொச்சித் தெரியல் குடி யாறுகிடந்தன்ன அகனெடுந் தெருவில் சாறென நுவலும் முதுவாய்க் குயவ இதுவும் ஆங்கண் நுவன்றிசின் மாதோ ஆம்பல் அமன்ற தீம்பெரும் பழனத்துப் பொய்கை ஊர்க்குப் போவோய் ஆகிக் கைகவர் நரம்பிற் பனுவற் பாணன் செய்த அல்லல் பல்குவ வையெயிற்று ஐதகல் அல்குல் மகளிர் இவன் பொய்பொதி கொடுஞ்சொல் ஓம்புமின் எனவே (நற்.200);.
கூடவர்த்தாகி	கூடவர்த்தாகிāṭavarttāki, பெ.(n.) பெருவழுதலை a big variety of brinjalplant - Solanum indicum (சா.அக.);. [கூட+வர்த்தாகி]

கூடவற்சை	கூடவற்சைāṭavaṟcai, பெ.(n.) தவளை, frog (சா.அக.);. கூடவற்சைāṭavaṟcai, பெ.(n.) தவளை; frog.
கூடவே	கூடவேāṭavē, இ.சொ.(part.) மேலும்; அதனோடு; along with besides. வறுமையை அகற்றுவதற்கு வேலைவாய்ப்பு அளிக்க வேண்டும், கூடவே கல்விப் பெருக்கத்தையும் உண்டாக்க வேண்டும். [கூட +வ் + ஏ.]
கூடற்கிழார்	கூடற்கிழார்āṭaṟkiḻār, பெ.(n.) குன்றத்தூரில் இருந்த வேளாண் குலத்தவர்; a farmer who lived in kunrattúr(அபி.சிந்.);. [கூடல்+ கிழார்]
கூடற்சங்கமம்	கூடற்சங்கமம்āṭaṟcaṅkamam, பெ.(n.) துங்கபத்திரை ஆறு, கிருட்டிணா ஆற்றுடன் கூடும் இடம்; confluence orjunction of the Tungabatra and Kriṭṭiṇa. "குந்தளரைக் கூடற்சங்கமத்து வென்றே"(கலிங்.புதுப்193); [கூடல்+ Skt. சங்கமம்]
கூடா-தல்	கூடா-தல்āṭātal, 6 செ.கு.வி.(v.i) 1. உயிர் நீங்கிய வெற்றுடம்பாதல்; becoming a life less body. 2. இறத்தல்; dying (சா.அக.);. [கூடு+ஆதல்] கூடா-தல்āṭātal, 6 செ.கு.வி.(v.i.) 1. உயிர் நீங்கிய வெற்றுடம்பாதல்; becoming a lifeless body. 2. இறத்தல்; dying. "கூடலான் கூடாயினான்" (சிலப். 20:2 வெண்.);. [கூடு + ஆதல்]
கூடாகயம்	கூடாகயம்āṭākayam, பெ.(n.) வெண் மிளகாய்; white chilli - Capsicum frutescesns(சா.அக.);. [கூடு+ஆகயம்]

கூடாது	கூடாதுāṭātu, கு.வி.எ. (adv.) 1. ஒரு செயலைச் செய்யத் தடை விதிக்கும் சொல்; a prohibitive; not allowed to do something; order one not to do something. தேர்வு முடியும் வரை நீ விளையாடப் போகக் கூடாது. இந்த மாத்திரையைத் தொடர்ந்து சாப்பிடக் கூடாது. 2. செய்த செயலைச் செய்திருக்க வேண்டியதில்லை என்பதைத் தெரிவிக்கும் சொல்; a form of disapproval; shout not door have done நீ அம்மாவிடம் அப்படிச் சண்டை போட்டிருக்கக் கூடாது. [கூடு+ஆ+து]
கூடிய	கூடியāṭiya, இடை.(part.) ஒன்றோடு இணைந்திருக்கிற சேர்ந்த, having in addition; with. கணவனோடு கூடிய மனைவி [கூடு+இ+அ]
கூடியவிரைவில்	கூடியவிரைவில்āṭiyaviraivil, வி.அ. (adv.) மிகக் குறுகிய காலத்தில்; at the earliest, in the immediate future. கூடிய விரைவில் தேர்தல் நடக்கும். [கூடிய+விரைவில்.]
கூடிலி	கூடிலிāṭili, பெ.(n.) புலால் தின்போன் (பிங்.);; flesh eater (செ.அக.);. [கூடு+இலி] கூடிலிāṭili, பெ.(n.) புலால் தின்போன்; flesh eater. த.வ. புலால்உண்ணி.
கூடுபரிலை	கூடுபரிலைāṭuparilai, பெ.(n.) ஒருபிசின்மரம், west India copal - Hymenaea Courbaril (சா.அக.);. [கூடு+பளி+இலை.]
கூடும்	கூடும்āṭum, வி.மு.(adv) கூற்றை ஏற்றுக் கொள்வதற்கான வாய்ப்பு ஓரளவுக்காவது இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவிக்கப் பயன்படுத்தும் ஒரு வினைமுற்று; a predicate form expressing the idea of likelihood or a possibility; may; might; could. அவன் சொல்வது உண்மையாக இருக்கக் கூடும்.

கூடுமானவரையில்	கூடுமானவரையில்āṭumāṉavaraiyil, வி.அ.(adv.) ஒன்றைச் செய்வதில் எந்த அளவு முடியுமோ அந்த அளவு as far as possible; to the extent possible. gyam எனக்குக் கூடுமானவரை உதவி செய்தார். கூடுமானவரையில் எல்லோரோடும் ஒத்துப் போக வேண்டும். [கூடும்+ஆன+வகையில்.]
கூடைச்சாதம்	கூடைச்சாதம்āṭaiccātam, பெ.(n.) திருமண நடப்பில் மாப்பிள்ளை வீட்டார் தம் வீடுசெல்லும்பொழுது அவர்களுக்குப் பெண் வீட்டார் அனுப்பும் சோறு முதலிய தின்பண்டம்; basketfuls of food and dainties presented by the bride's people to the bridegroom's party when the latter depart homeward (செ.அக.);. [கூடை+சாதம்]
கூடைகட்டி	கூடைகட்டிāṭaikaṭṭi, பெ.(n.) வன்னியர் அல்லது பள்ளியின மக்களில் ஒரு வகையினர்; one the divisions of vanniyar or palli [கூடை+கட்டி]
கூடைதட்டிப்புறம்பு	கூடைதட்டிப்புறம்புāṭaitaṭṭippuṟampu, பெ.(n.) மதுரையிலுள்ள ஓர் ஊர்; a town, in Madurai. [கூடை+ தட்டி+ பறம்பு] இது திருப்பரங்குன்றத்திற்கு வடக்கே பூதங்கண்ட குளத்திற்குத் தென்கிழக்கே உள்ளது. கூடையும் தட்டிகளும் செய்த இடமாகலாம்.
கூடைநாற்காலி	கூடைநாற்காலிāṭaināṟkāli, பெ.(n.) கூடை போன்ற அமைப்பில் செய்த ஒரு வகை நாற்காலி; chair with a basket-like seat [P] [கூடை+நாற்காலி]
கூடைப்பந்து	கூடைப்பந்துāṭaippantu, பெ.(n.) இருஅணியினராகப் பிரிந்து ஆடுகளத்தின் இரு புறமும் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் கம்பத்தில் உள்ள கூடை போன்ற வளையத்தினுள் பந்தை போடும் விளையாட்டு; basketball. [கூடை+பந்து] [P]

கூண்டில் ஏற்று-தல்	கூண்டில் ஏற்று-தல்āṇṭilēṟṟutal, செ.கு.வி.(v.i.) உசாவ (விசாரணைக்காக முறைமன்றத்தில் நிறுத்துதல்; putsomeone in the dock; bring one to the witness box for trial. ஒழுங்காக வாடகைப் பாக்கியைத் தராவிட்டால் கூண்டில் ஏற்றிவிடுவேன். [கூண்டில்+ஏற்று-தல்.]
கூண்டோடு	கூண்டோடுāṇṭōṭu, வி.அ. (adv.) இனம் உறவு அனைத்தோடும்; பூண்டோடு; in entirety; root and branch, இனச் சண்டையில் கூண்டோடு அழிந்த குடும்பங்கள் உண்டு. [கூண்டு+ஒடு]
கூத்தடி-த்தல்	கூத்தடி-த்தல்āttaṭittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) விரும்பத்தகாத முறையில் ஆர்ப்பாட்டமாக நடந்து கொள்ளுதல்; create a noisy scene; behave in an unruly way, குடித்துவிட்டு வந்து கூத்தடிக்கிறான். [கூத்து+அடி-த்தல்.]
கூத்தன்குதம்பை	கூத்தன்குதம்பைāttaṉkutampai, பெ (n.) 1.காட்டுச் செவ்வந்தி; Indian wild chamomile -Pyrethrumindicum. 2. தேராத் தாழை: akind ofscrew-pine, 3. மூக்குத்திக் கொடி: pointed or blunt leaved hogweed - Boerhaavia rependa alias B. Verticillata (சா.அக.);. [கூத்தன்+குதம்பை]
கூத்தியாள்	கூத்தியாள்āttiyāḷ, பெ.(n.) வைப்பாட்டி: derogatorily mistress; concubine. காலம் முழுவதும் கூத்தியாள் வைத்திருந்தார். [கூத்து + ஆள்.]
கூத்தனூரப்பன்	கூத்தனூரப்பன்āttaṉūrappaṉ, பெ.(n.) கிருட்டிணதேவராயர் காலத்து இருந்த தமிழ்க்கவி; the poet who belonged to the kiruttina-têvarayå period (அபி.சிந்.);. [கூத்தனூர்+அப்பன்.]

கூதனம்	கூதனம்ātaṉam, பெ.(n.) இடக்கர்ச் சொல் (திவா.);; indecent, obscene, terms (செ.அக.);. கூதனம்ātaṉam, பெ.(n.) இடக்கர்ச் சொல் (திவா.);; indecent, obscene tems. த.வ.இடக்கர்.
கூதேகம்	கூதேகம்ātēkam, பெ.(n.) வேர்ப்பலா trunk jack fruit - Atrocarpus integrifolia (சா.அக.);.
கூந்தல்வர்த்தனம்	கூந்தல்வர்த்தனம்āntalvarttaṉam, பெ.(n.) கரிசாலை; eclipse plant - Eclipta prostata (சா.அக.);. [கூந்தல்+வர்த்தனம்]
கூந்தல்வாலி	கூந்தல்வாலிāntalvāli, பெ. (n.) 1. குதிரைவாலிச் சம்பா; horse tail paddy. 2.குதிரைவாலிச் சாமை; horse tail milletPanicum verticillatum alias Pcrusgalli. 3. குதிரை வாலிப் புல்; horse tail grass - Panicum brizoides. 4. குதிரை வாலைப் போன்ற பூடு வகை; equisetacae family of plants - Horse-tails (சா.அக.);. [கூந்தல்+வாலி+வால்→வாலி]
கூந்தல்வீரிகம்	கூந்தல்வீரிகம்āntalvīrikam, பெ.(n.) கெண்டைக்காரி பார்க்க; see Kendai-kkāri (சா.அக.);. [கூந்தல்+வீரிகம்]
கூந்தற்தைலம்	கூந்தற்தைலம்āntaṟtailam, பெ.(n.) தலை மயிரை வளர்க்கும் எண்ணெய், hair oil - Pomatum (சா.அக.);. [கூந்தல்+Skt. தைலம்.]
கூப்பரம்	கூப்பரம்āpparam, பெ.(n.) முழங்கை; elbow (சா.அக.);.

கூபக்கண்ணன்	கூபக்கண்ணன்āpakkaṇṇaṉ, பெ.(n.) மாவலிச் சக்கரவர்த்தியின் வழி வந்த வாணனின் நண்பன்; vanana's friend who came from Māpāli-c-cakkaravatti's dynasty (அபி.சிந்.);. [கூபம்+கண்ணன்]
கூம்பரிட்டம்	கூம்பரிட்டம்āmpariṭṭam, பெ.(n.) 1. ஆமை ஓடு; the shell of a tortoise. 2. ஆமணக்கு; castor plant (சா.அக.);. கூம்பரிட்டம்āmbariṭṭam, பெ.(n.) 1. ஆமையோடு; the shell of a tortoise. 2. ஆமணக்கு; castor plant.
கூம்பாதிரி	கூம்பாதிரிāmpātiri, பெ.(n.) 1. ஒரு வகைப் பாதிரிப் பூ மரம்; a kind of trumpet-flower. 2. பூவத்தி அல்லது கொழும்பு மரம்: Ceylon oak - Sehleichera trijuga (சா.அக.);. [கூம்பு+பாதிரி]
கூமாகியம்	கூமாகியம்āmākiyam, பெ.(n.) தேற்றாங்கொட்டை; water clearing nut - Strychnos Potatorum (சா.அக.);.
கூர்கண்	கூர்கண்ārkaṇ, பெ.(n.) பார்வை கூர்மையாக உள்ள கண்; sharp eyes (சா.அக.);. [கூர்+கண்.]
கூர்சீட்டு	கூர்சீட்டுārcīṭṭu, பெ.(n.) கூறுச்சீட்டு பார்க்க; see kuru-cittu (செ.அக.);.
கூர்ச்சை	கூர்ச்சைārccai, பெ.(n.) தருப்பைப் புல்; sacrifical grass (சா.அக.);.
கூர்ச்சேகரம்	கூர்ச்சேகரம்ārccēkaram, பெ.(n.) தென்னை (பிங்);; coconut palm - Cocos nucifera (செ.அக.);. கூர்ச்சேகரம்ārccēkaram, பெ.(n.) தென்னை (மலை);; coconut palm.

கூர்த்த	கூர்த்தārtta, பெ.அ.(adj.) கூர்ந்த பார்க்க: see kinda, கூர்த்த மதி உடையவர். [கூர்-கூர்த்த]
கூர்ந்து	கூர்ந்துārntu, வி.அ.(adv.) முழுக் கவனத்தையும் செலுத்தி உற்று keenly, intently, with rapt attention, நாட்டிற்கு எதிரான செயல்களை அரசு கூர்ந்து கவனித்து வருகிறது. [கூர்-கூர்ந்து] கவனி, பார், நோக்கு, கேள் போன்ற வினைகளுடன் வரும் சொல்.
கூர்மக்கெருடமூலி	கூர்மக்கெருடமூலிārmakkeruṭamūli, பெ.(n.) வெள்ளை நாயுருவி; a Indian burrAchyranthes aspera (செ.அக.);.
கூர்மசம்மாரமூர்த்தி	கூர்மசம்மாரமூர்த்திārmacammāramūrtti, பெ.(n.) சிவனின் திருவுரு; figure of Šiva. [கூர்ம+சம்மாரம்+மூர்த்தி] ஆமை (கூர்மம்); தோற்றளவு(அவதாரம்);கொண்ட திருமாலின் பெருமிதம் அடக்கி, ஆமையுருவின் ஒட்டினைப் பெயர்த்து மார்பணியாகக் கொண்ட சிவனது திருவுரு (அபி.சிந்);.
கூர்மதாசர்	கூர்மதாசர்ārmatācar, பெ.(n.) ஒரு திருமால் பக்தர்; a devotee of Tirumal (அபி.சிந்);. [கூர்மம் + தாசர்]
கூர்மத்துவாதசி	கூர்மத்துவாதசிārmattuvātaci, பெ.(n.) ஆனி மாதத்துத் துவாதசியில் கடைபிடிக்கும் ஒரு நோன்பு; a fast on the 12th lunar day of the Tamil month Ani(செ.அக.);. [கூர்ம+ Skt, துவாதசி] கூர்மத்துவாதசிārmattuvātasi, பெ.(n.) ஆடவை (ஆனி); மாதத்து 12 ஆம் நாள் மேற்கொண்ட (துவாதசியில்); ஒரு நோம்பு (விரதம்);; a fast on the 12th lunar day of the month of {}. த.வ. ஆடவைப் பன்னீரி.

கூர்மபுராணம்	கூர்மபுராணம்ārmapurāṇam, பெ.(n.) பதினெண் தொன்ம (புராண);ங்களுள், திருமால் ஆமைத் தோற்றம் கொண்ட பொழுது கூறிய தொன்மம் (புராணம்);; a chief topma, narrated by tirumal, in his incarnation as tortoise, one of patinen-tonmam. 2. வட்மொழியிலிருந்து அதிவீரராம பாண்டியன் செய்யுள் வடிவில் தமிழிலியற்றிய நூர்; a metrical translation of the above in Tamil by Adwirarama Pāṇọiyan (செ.அக.);. [கூர்ம+ Skt. புராணம்]
கூர்மயோகம்	கூர்மயோகம்ārmayōkam, பெ.(n.) ஒருவன் பிறக்குங் காலத்தில், அவனுக்கு உயர்ந்த நிலையைக் கொடுக்குமாறு கோள்கள் சேர்ந்திருக்கும் ஒரு ஓகம் (யோகம்); (சங்.அக.);; a peculiar conjunction of planets at the time of one's birth indicative of great success in life (செ.அக.);. [கூர்ம + Skt. யோகம்] கூர்மயோகம்ārmayōkam, பெ.(n.) ஒருவன் பிறக்குங் காலத்து அவனுக்கு உயர்ந்த நிலையைக் கொடுக்குமாறு கோள்கள் நிலை சேர்ந்த ஒரு நல்லூழ் (யோகம்); (சங்.அக.);; a peculiar conjunction of planets at the time of one's birth indicative of great success in life. த.வ. நற்கோள்நிலை.
கூர்மன்	கூர்மன்ārmaṉ, பெ.(n.) பத்து வகையான காற்றுகளுள் இமைத்தல், விழித்தல்களைச் செய்யும் காற்று (பிங்.);; the vital air of the body which causes closing and opening of eyelids, one often type of airs (செ.அக.);. [கூர் - கூர்மன்.] கூர்மன்ārmaṉ, பெ.(n.) பத்து (தச); காற்றுகளுள் இமைத்தல், விழித்தல்களைச் செய்யும் காற்று (பிங்.);; the vital air of the body which causes closing and opening of eyelids, one of tasa-vayu. த.வ. விழிப்புவளி.
கூர்மாண்டர்	கூர்மாண்டர்ārmāṇṭar, பெ.(n.) நிரய' (நரக); உலகங்களுக்குத் தலைவர்; Lord of hells. "பாரிடப்படையுடைக் கூர்மாண்டர்" (திருவிளை,திருமணம்.82);. [கூர்+மாண்டர்]

கூர்மாதனம்	கூர்மாதனம்ārmātaṉam, பெ.(n.) 1. கால் மடித்து உட்காருகை; squating on the floor with the legs crossed. 2. உள் ளொடுக்கத்தின்போது (அனுஷ்டானாதி களுக்கு); பயன்படுத்துவதும், ஆமையின் வடிவமாக அமைந்ததுமான இருக்கை வகை; wooden seat in the form of a tortoise or with the figure of tortoise on it, used for meditation. "வில்வாதியினாற் செய்க..... கூர்மாதனம்"(சைவச.பொது,57); (செ.அக);. [கூர்மம்+ஆதனம்] கூர்மாதனம்ārmātaṉam, பெ.(n.) 1. கால்மடித்து உட்காருகை; squatting on the floor with the legs crossed. 2. (ஊழ்கத்தின் போது அமர்வதற்குப் பயன்படுத்தும்); ஆமையின் வடிவமைந்த இருக்கை (ஆசன); வகை; wooden seat in forms of a tortoise or with figure of tortoise on it, used for meditation. "வில் வாதியினாற் செய்க........ கூர்மதானம் (சைவச.பொது.57);. த.வ. பாதமடிப்பு இருக்கை. [Skt.{}+{} → த.கூர்மாதனம்.]
கூர்மாநந்தர்	கூர்மாநந்தர்ārmānantar, பெ.(n.) ஒக பயிற்சியுடையவன்; follower of the yoga system of philosophy; adept in yogic practices (அபி.சிந்);.
கூர்மமூர்த்தி	கூர்மமூர்த்திārmamūrtti, பெ.(n.) திருமாலின் தோற்றரவு (அவதாரம்);; incarmation of Tirumāl (அபி.சிந்.);. [கூர்ம+மூர்த்தி]
கூரத்தாண்டாள்	கூரத்தாண்டாள்ārattāṇṭāḷ, பெ.(n.) கூரத்தாழ்வார் மனைவி; wife of Kurattālvār (அபி.சிந்.);. [கூரத்து+ஆண்டாள்.]
கூரத்தாழ்வார்	கூரத்தாழ்வார்ārattāḻvār, பெ.(n.) ஆழ்வார்களில் ஒருவர்; one of the devotees of Tirumal. [கூரத்து+ஆழ்வார்) மறுபெயர் : வச்ச சின்னமிச்ரர், நடையாடு பதஞ்சலி, யதீந்திர சரணன். இவர் சோழனால் கண்ணிழந்து திருவரங்கத்தில் இருந்து பெருமாளை வழிபட்டு உடையவர் கால் நீர் பெற்று திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளினார் (அபி.சிந்);.
கூர்மையாளன்	கூர்மையாளன்ārmaiyāḷaṉ, பெ.(n.) சவர்க்காரம்; soap (சா.அக.);. [கூர்மை+ஆளன்.]

கூரண்டம்	கூரண்டம்āraṇṭam, பெ.(n.) 1. கூர்மையான முட்டை oval shaped egg. 2. பருத்த பிடுக்கு; enlarged scrotum (சா.அக.);. [கூர்+அண்டம்]
கூரன்புல்	கூரன்புல்āraṉpul, பெ.(n.) வரகு, little millet (சா.அக.);. [கூரன்+புல்.]
கூராசாகிகம்	கூராசாகிகம்ārācākikam, பெ.(n.) தேயிலை; tea (சா.அக.);. கூராசாகிகம்ārācāgigam, பெ.(n.) தேயிலை; tea.
கூராம்பாய்ச்சி	கூராம்பாய்ச்சிārāmpāycci, பெ.(n.) மண் கொத்துவதற்குப் பயன்படுத்தும் மரக்கருவி; a kind of pointed wooden shovel for grubbing up the earth (செ.அக.);. [கூர்+ஆம்+பாய்ச்சி]
கூரான்	கூரான்ārāṉ, பெ.(n.) ஒரு வகைப் பூடு; an unknown plant (சா.அக.);. [கூர் – கூரான்] கூரான்ārāṉ, பெ.(n.) 1. குல்லான் (யாழ்.அக.);; sharp pointed stake for digging. 2. பூடுவகை; a shrub. [குல் → கூல் → கூர் → கூரான். குல் = குத்துதல்.]
கூரியசிரசு	கூரியசிரசுāriyaciracu, பெ.(n.) 1. கூர்மையான தலை; cone head; tower head. 2. உள்ளங்கால், உள்ளங்கையின் மேற்பாகம்; the upper part of the palm of the hand and the sole of the feet (சா.அக.);. [கூரிய+Skt. சிரசு]
கூரியசேகரம்	கூரியசேகரம்āriyacēkaram, பெ.(n.) தென்னை; coconuttree (சா.அக.);.
கூரைக்கணக்காயனார்	கூரைக்கணக்காயனார்āraikkaṇakkāyaṉār, பெ.(n.) கடைக்கழகம் மருவிய புலவர்; the poet who belonged to the last Sangam (அபி.சிந்.);.

கூலபிந்து	கூலபிந்துālapintu, பெ.(n.) மரவகை (சங்.அக.);; strychnine-tree - Strychnos nux-vomica (செ.அக.);. கூலபிந்துālabindu, பெ.(n.) எட்டி (சங்.அக.);; strychnine-tree.
கூலசிங்கி	கூலசிங்கிālaciṅki, பெ.(n.) சிறுவழுதலை; Indian night shade - Solanum indicum (சா.அக.);. [கூலி+சிங்கி]
கூலிப்பட்டாளம்	கூலிப்பட்டாளம்ālippaṭṭāḷam, பெ.(n.) கூலிப்படை பார்க்க; see ktilip-padai [கூலி+பட்டாளம்]
கூலிப்படை	கூலிப்படைālippaṭai, பெ.(n.) பணத்திற் காக அடிதடி, கொலை முதலியன செய்யுமோர் கூட்டத்தினர்; mercenary force. [கூலி+படை] கூலிப்படைālippaḍai, பெ.(n.) 1. கூலிக்கு அமர்த்தும் சேனை (குறள்,762,உரை.);; mercenary. 2. கூலிக்காக அமர்த்தப்படும் அடியாள்கள்; men employed to attack the enemy. [கூலி + படை.]
கூவகம்	கூவகம்āvakam, பெ.(n.) நேர் வாளம், true Croton oil plant-Croton tigilium (சா.அக.);.
கூவதிரை	கூவதிரைāvatirai, பெ.(n) கடுகுரோகிணி, black heelebore - Helleborus niger (சா.அக.);. [கூவ+திரை.]
கூவமூரிகம்	கூவமூரிகம்āvamūrikam, பெ.(n.) நாங்கில்; a plant of mesuagenus (சா.அக.);. [கூவ+மூரிகம்.]
கூவலம்	கூவலம்āvalam, பெ.(n.) 1. பல நிறமுடைய ஆம்பற் பூ; Indian water-lily of varied colours. 2. துவரை; dholl - Dolichos (சா.அக.);. [கூவல் – கூவலம்]

கூவத்துநாரணன்	கூவத்துநாரணன்āvattunāraṇaṉ, பெ. (n.) கூவத்தில் புலவர்க்கும், மற்றோர்க்கும் வாரி வாரி கொடுத்து வந்த பெருஞ் செல்வந்தன்; a wealthy person, who patronized the poets, and the poors near village of koovam. [கூவத்து+நாரணன்.]
கூவழிஞ்சல்	கூவழிஞ்சல்āvaḻiñcal, பெ.(n.) கொடியழிஞ்சல்; alangium creeper as distinguished from its tree (சா.அக.);. [கூவ+அழிஞ்சில்]
கூவளம்	கூவளம்āvaḷam, பெ.(n.) கருங்குவளை, blue nelambo (சா.அக.);. [குவளம் – கூவளம்]
கூவனை	கூவனைāvaṉai, பெ.(n.) நல்ல பாம்பு; Cobra (சா.அக.);.
கூவன்மைந்தன்	கூவன்மைந்தன்āvaṉmaintaṉ, பெ.(n.) கடைக் கழகம் மருவிய புலவருள் ஒருவர்; the poet who belonged to the last Šangam. [கூவல்+மைந்தன்.] இவர் பெயர் மைந்தன் என்றிருக்கக் கூடும். குறுந்தொகையில் இவர் பாடிய 'கூவற்குரலான்' எனும் வரியால் இப்பெயர் வந்தது எனக் கருதலாம் (அபி.சிந்.);.
கூவா	கூவா1āvā, பெ.(n.) 1. கூகை பார்க்க; see kugai 2. ஆந்தை; owlet, 3. ஒரு வகைப் பருந்து; a species of kite. 4. கோட்டான்; a large owl - Bubo bengalensis. [கூகை - கூவா (கொ.வ.);]

கூவா'	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;
கூவாக்கட்டு	கூவாக்கட்டுāvākkaṭṭu, பெ.(n.) அம்மைக் கட்டு, பொன்னுக்குவீங்கி (இலங்.);; mumps (க்ரியா.);. [கூவா+கட்டு]
கூவாச்சாவல்	கூவாச்சாவல்āvāccāval, பெ.(n.) இளஞ் சேவல்; young cock (சா.அக.);. [கூவா+சாவல்]
கூவுகணங்கன்	கூவுகணங்கன்āvukaṇaṅkaṉ, பெ.(n.) நாய்க்குட்டி மரம்; an unknown tree (சா.அக.);. [கூவு+சுணங்கன்.]
கூழ்ப்பாண்டம்	கூழ்ப்பாண்டம்āḻppāṇṭam, பெ.(n.) 1. சாம்பற் பூசணி; ash-coloured pumpkin or summer squash - Cucurbita alba. 2. பெருங்காயம்; asafoetida, 3. கூழ்ப் பானை; porridge pot; pap-pot (சா.அக.);. [கூழ்+பாண்டம்]
கூழ்வற்றல்	கூழ்வற்றல்āḻvaṟṟal, பெ.(n.) உப்பும், உறைப்பும் சேர்த்த அரிசி மாவுக் கூழைத் துணியில் சிறிது சிறிதாக ஊற்றி அல்லது அச்சால் பிழிந்து காயவைத்து எடுத்து வேண்டும் போது பொரித்துப் பயன்படுத்தும் துணை உணவு வகை; slightly salted and spiced rice flour paste distributed on a cloth in thick drops or squeezed through a press, left to dry and collected to be fried [கூழ்+வற்றல்.]

கூழங்கைத்தம்பிர ாான்	கூழங்கைத்தம்பிரான்āḻṅkaittampirāṉ, பெ. (n.) தொண்டை மண்டலத்துக் காஞ்சியில் இருந்த வேளாளர்; the peasent who live in Kārji இவர் இலக்கிய, இலக்கணங்களில் வல்லவர். சில தனிப் பாடல்களும், சித்தி விநாயகர் இரட்டை மணிமாலையும் இயற்றியுள்ளார் (அபி.சிந்);.
கூழன்கல்	கூழன்கல்āḻṉkal, பெ.(n.) வழவழப்பான சிறு கல்; pudding stone; loose pebbles especially those on the sea-shore; shingle (சா.அக.);. மறுவ. கூழாங்கல் [கூழன்+கல்.]
கூழிக்கொற்றன்	கூழிக்கொற்றன்āḻikkoṟṟaṉ, பெ.(n.) கடைக் கழகம் மருவிய புலவர்களில் ஒருவர்; one of the poets who belonged to the last Šañgam (அபி.சிந்.);.
கூழைக்கும்பிடு	கூழைக்கும்பிடுāḻaikkumpiṭu, பெ.(n.) காரியம் நிறைவேற்றுவதற்காக உடலை நெளித்துக்கொண்டு போடும் கும்பிடு; bowing serviely. கூழைக்கும்பிடு போட்டே வேலை வாங்கி விட்டான். [கூழை+கும்பிடு]
கூளிவாசமூலி	கூளிவாசமூலிāḷivācamūli, பெ.(n.) கருமத்தை; black dhatura (சா.அக.);. [கூளிவாச(ம்); + மூலி] கூளிவாசமூலிāḷivācamūli, பெ.(n.) கருவூமத்தை; purple stramony. [கூளிவாச + மூலி.]
கூளைக்கல்	கூளைக்கல்āḷaikkal, பெ.(n.) செங்கல்; brick (சா.அக.);. [கூளை+கல்.]

கூற்கேவு	கூற்கேவுāṟāvu, பெ.(n.) கடுகு, mustard (சா.அக.);. [கூற்+கேவு] கூற்கேவுāṟāvu, பெ.(n.) கடுகு; mustard (சா.அக.);. [கூழ் → கூல் + கு + அவி. (அவி = தாளிப்பதற்கு உதவும் கடுகு);. கூற்கவி → கூற்கேவு (கொ.வ.);.]
கூறம்	கூறம்1āṟam, பெ.(n.) 1.பாகல்; balsam pear - Momordica Charantia. 2. நவாச்சாரம்; chloride of ammonia. 3. சுரை; bottle gourd - Cucurbita lagenaria. 4. கொடிப்பாலை; cotton milk plant - Dregea volubilis; twiningswallow wort - Ascepias volubilis. 5. ஊசிப் பாலை; needleleaved swallow wort - Oxystelina esculentum. 6.வெட்பாலை; conessi or tellicherry bark - Nerium anti - dysentericum (சா.அக.);. கூறம்2āṟam, பெ.(n.) ஆமை; tortoise; turtle (சா.அக.);. [குறு – கூறம்]
கூறல்	கூறல்1āṟal, பெ.(n.) 1. நாகபாடானம்; a kind of prepared arsenic, 2. இறகு; feather (சா.அக.);. [குறு - குறல் – கூறல்] கூறல்2āṟal, பெ.(n.) ஆமை; tortoise; turtle (சா.அக.). [குறு+கூறல்]
கூறாகிவேம்பு	கூறாகிவேம்புāṟākivēmpu, பெ.(n.) நில வேம்பு ground neem - Justiela Paniculata (சா.அக.);. [கூறாகி+வேம்பு]
கூற்றங்குமரனார்	கூற்றங்குமரனார்āṟṟaṅkumaraṉār, பெ.(n.) சங்கப் புலவர்களுள் ஒருவர்; a poet, belong to Šangamage. முகம்புகு கிளவி பாடியவரில் ஒருவர். நற்றிணை 244ஆம் பாடலில் குறிஞ்சித் திணையைப் பாடியுள்ளார் (அபி.சிந்);.

கூறுகம்	கூறுகம்āṟukam, பெ..(n.) srsit; a kind of gingelly seed (சா.அக.);. கூறுகம்āṟugam, பெ.(n.) எள்; sesame. [கூறு3 → கூறுகம்.]
கூறுச்சீட்டு	கூறுச்சீட்டுāṟuccīṭṭu, பெ.(n.) பங்கு ஆவணம் (பாகப் பிரிவினைப்பத்திரம்);; deed of partition (செ.அக);. [கூறு+சிட்டு]
கூனத்தை	கூனத்தைāṉattai, பெ.(n.) ஏலம்; cardamon (சா.அக.);.
கூனம்	கூனம்āṉam, பெ.(n.) ஏலரிசி; seeds of Cardamon (சா.அக.);.
கூனயிக்குடையாள்	கூனயிக்குடையாள்āṉayikkuṭaiyāḷ, பெ.(n.) 1. இலைக்கள்ளி, கள்ளி வகை; fivetubercled spurge - Euphorbia nerifolia. 2. கானாங்கள்ளி; spiral five-tubercled spurge - Euphorbianivulia (சா.அக.);.
கூனலன்	கூனலன்1āṉalaṉ, பெ.(n.) 1. நத்தை, snail. 2. நாரை; carmorant, stork (சா.அக.);. கூனலன்2āṉalaṉ, பெ.(n.) கூனில்லாதவன்; one free from crookedness (சா.அக.);.
கூனலாயிரு-த்தல்	கூனலாயிரு-த்தல்āṉalāyiruttal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) முதுகு வளைந்து இருத்தல்; being crooked; being hunch, baeked (சா.அக.);. [கூனலாய்+இரு-த்தல்.]
கூனற்கிழவி	கூனற்கிழவிāṉaṟkiḻvi, பெ.(n.) முதுகு வளைந்த கிளவி; an old woman with a crooked back (சா.அக.);. மறுவ, கூனி [கூனல்+கிழவி]
கூனிக்குறுகு-தல்	கூனிக்குறுகு-தல்āṉikkuṟukutal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) [முதுகு வளைந்து உடம்பு சிறுத்தல்; becoming hunched - backed and short in stature (சா.அக.);. [கூனி+குறுகு-தல்.]

கூனிக்கெண்டை	கூனிக்கெண்டைāṉikkeṇṭai, பெ.(n.) சிறு கெண்டை மீன்; small crap fish - Cyprinus fimbriakus (சா.அக.);.
கூனிதாரன்	கூனிதாரன்āṉitāraṉ, பெ.(n.) கொலையாளி; killer, murderer (செ.அக.);.
கூனிப்பார்-த்தல் —,	கூனிப்பார்-த்தல் __, 4 செ.கு.வி. (v.i.) குனிந்து பார்த்தல்; looking at a thing stooping (சா.அக.). [கூனி+பார்-த்தல்.]
கூனிமிர்-த்தல்	கூனிமிர்-த்தல்āṉimirttal, 3 செ.கு.வி.(v.i.) முதுகின் வளைவை நிமிர்த்தல்; to correct the hunch on the back (சா.அக.);. [கூன்+நிமிர்-த்தல்.]
கெக்கரீசம்	கெக்கரீசம் kekkarīcam, பெ.(n.) செங்கழுநீர் (சித்.அக.);; red Indian water-lily (செ.அக.);. கெக்கரீசம் kekkarīcam, பெ.(n.) செங்கழுநீர்; red indian water lilly; American sweet-scented water lilly.
கெங்குபட்டர்	கெங்குபட்டர் keṅkupaṭṭar, பெ.(n.) தருமன் காட்டில் கரந்துறைந்த போது வைத்துக் கொண்ட பெயர்; name which Taruman christened himself, when he dwelt in the forest (அபி.சிந்.);.
கெசம்	கெசம் kecam, பெ.(n.) யானை; elephant. "கெசதுரக முதலான சதுரங்கம்" (தாயு.சித்தர்.6); (செ.அக.); [Skt. gaja → த.கெசம்] கெசம்1 kesam, பெ.(n.) யானை; elephant. "கெசதுரக முதலான சதுரங்கம்" (தாயு.சித்தர்.6);. [Skt.gaja → த.கெசம்.] கெசம்2 kesam, பெ.(n.) இரண்டு முழம் கொண்ட அளவு; yard-measure. [U.gaz → த.கெசம்.]

கெசகன்னம்	கெசகன்னம் kecakaṉṉam, பெ.(n.) 1. காதாட்டும் கல்வி (வித்தை);; elephant's ear, term used to denote the art of moving or waving one's in imitation of the elephant. 2. பெரு முயற்சியால் ஆக வேண்டிய செயல்; a task involving stupendous effort, Herculeam task. கெசகன்னம் gesagaṉṉam, பெ.(n.) கசகர்ணம் பார்க்க;see kaca-karnam. (யாழ்.அக.);. [Skt.gaja+karna → த.கெசகன்னம்.]
கெசகன்னிவாழை	கெசகன்னிவாழை kecakaṉṉivāḻai, பெ.(n.) மொந்தன் வாழை (சித்.அக.);; abyssinian banana (செ.அக.);.
கெசகோழகன்	கெசகோழகன் kecaāḻkaṉ, பெ.(n.) ஒரு sum surff son sir; monkey soldier (அபி.சிந்.);.
கெசபூகம்	கெசபூகம் kecapūkam, பெ.(n.) துவரை (சித்.அக.);; dholl (செ.அக.);. கெசபூகம் kesapūkam, பெ.(n.) துவரை (சித்.அக.);; dholl.
கெசமாமுட்டி	கெசமாமுட்டி kecamāmuṭṭi, பெ.(n.) மரவகை (மலை);; strychnine tree-Strychnos nux-vomica (செ.அக.);.
கெசராசினி	கெசராசினி kecarāciṉi, பெ.(n.) பூலா (சித்.அக.);; black-berried feather foil (செ.அக.);. கெசராசினி kesarāsiṉi, பெ.(n.) பூலா (சித்.அக.);; black-berried feather foil.
கெசாசைநா	கெசாசைநா kecācainā, பெ.(n.) கரிசலாங்கண்ணி, shifls sumsijäsuors of (பிங்.);; a plant growing in wet places - Eclipta alba (செ.அக.);. கெசாசைநா kecācainā, பெ.(n.) கையாந்தகரை (மலை);; a plant found in moist places.

கெசாசனை	கெசாசனை kecācaṉai, பெ.(n.) அரசு (யாழ்.அக.);; pipal tree (செ.அக.);. கெசாசனை kecācaṉai, பெ.(n.) அரசமரம் (யாழ்.அக.);; pipal tree.
கெட்டகேட்டுக்கு	கெட்டகேட்டுக்கு keṭṭaāṭṭukku, வி.அ. (adv.) இகழ்ச்சியாக இருக்கும் மோசமான நிலை; a term used derisively to contrast what one desires with what one deserves. இந்த ஊர் கெட்டகேட்டுக்கு விளையாட்டு அரங்கம் வேறா?.
கெட்டான்	கெட்டான் keṭṭāṉ, வி.மு.(adv.) சிறந்த எடுத்துக்காட்டையும் மிஞ்சும் வகையில் ஒன்று இருப்பதாகக் கூறும்போது சிறந்த எடுத்துக்காட்டே தன்மையில் குன்றிவிட்டது என்பதைத் தெரிவிக்கப் பயன்படுத்துவது; when the thing compared excels the best example it is used to indicate that the original is devalued; go one better than the best; outdo. உன் திருடன் ஒப்பனை (வேஷம்); நன்றாக உள்ளது. உண்மைத்திருடன் கெட்டான்!. [கெடு + ஆன்.]
கெட்டியாக	கெட்டியாக keṭṭiyāka, வி.அ.(adv) நழுவி வந்து விடாதபடி; இறுக்கி: உறுதியாக; tightly firmly, முடிச்சைக் கெட்டியாகப் போடு, குழந்தை பயந்துபோய் என் கையைக் கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொண்டது.
கெட்டுவிடு-தல்	கெட்டுவிடு-தல் keṭṭuviṭutal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) கிளை விடுதல்; to sent out branches; to ramify, branch out (செ.அக.);. [கெட்டு+விடு-தல்.]

கெடி	கெடி keṭi, பெ.(n.) பயணத்தின் போது எருது, குதிரைகளை மாற்றும் இடம்; a location in a journey, where the horses or bulls of carriages are changed (செ.அக.);. கெடி1 keḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வெருவுதல், அச்சங்கொள்ளுதல் (யாழ்.அக.);: to be afraid. [கடி → கெடி.] கெடி2 keḍi, பெ.(n.) ஊர்; village. [கடி எல்லை. கடி. (எல்லை வகுத்த ஊர்);.] கெடி3 keḍi, பெ.(n.) நிறைவேறிவரும்செயல்; business accomplished. "கெடியாயினவுங்கெடுமே" (சினேந். 451);. [கடி → கெடி.] கெடி4 keḍi, பெ.(n.) 1. மலைக்கோட்டை, துருக்கம்; hil fort.
கெடுதோசி	கெடுதோசி keṭutōci, பெ.(n.) தீ வினையோன் (படுபாவி);; heinous sinner, a term of reproach. 'மாண்டா ருயிரளிக்கு மாமருந்தை வேரோடு கிண்டெறி வாரிந்தக் கெடுதோசிக ளென்பார்' (இரஷ.சரி.322); (செ.அக);.
கெண்டகாரணி	கெண்டகாரணி keṇṭakāraṇi, பெ.(n.) 1 சீவகமூலி; moon-creeperMenispermum Cordifolium. 2. சிவதை; turpeth root - Lpomasea turpethum (சா.அக.);. கெண்டகாரணி keṇṭakāraṇi, பெ.(n.) 1.சீவகமூலி: Moon creeper. 2. சிவதை; turpeth root. [கண்டை → கெண்டை + காரணி → கெண்டகாரணி.]
கெண்டபேரண்டபட்சி	கெண்டபேரண்டபட்சி keṇṭapēraṇṭapaṭci, பெ.(n.) இருதலைப் பறவை; a monstrous and mythical two headed bird represented as holding an elephant or a serpent in its beak and in its claws (சா.அக.);. [கண்டம்→கெண்டம்+பேரண்டம்+ Skt. பட்சி]
கெண்டைக்காரி	கெண்டைக்காரி keṇṭaikkāri, பெ.(n.) உரோம வேங்கை; East Indian Kino alias Indian dragon's blood - Pterocarpus marsupium (சா.அக.);.

கெணை	கெணை keṇai, பெ.(n.) 1 கரும்பு; sugarcane - Saccharum officinarum. 2. கணநோய்; a kind of a trophy in children due to rickets ortabes mesenterica. 3. திப்பிலிக்கட்டை; the root of long-pepper, piper longum. 4. திரண்ட வடிவு; cylinderical shape, 5. கால்நடைகளுக்கு ஏற்படும் நோய், a disease attacking cattle (சா.அக.);. [கணு+கெனை.]
கெத்தமார்	கெத்தமார் kettamār, பெ.(n.) புளிப்புத் தன்மை கொண்ட மிகப் பெரிய காய்களையுடைய மரவகை; a mango tree that bears very big fruits sour in taste (செ.அக.);. [கெத்து+மார்]
கெந்தகக்கோலி	கெந்தகக்கோலி kentakakāli, பெ.(n.) தூம்பிரவாலி; an unknown plant(சா.அக.);.
கெந்தக்கற்பம்	கெந்தக்கற்பம் kentakkaṟpam, பெ.(n.) வில்வம்; bael tree - Crataeva religiosa (சா.அக.);. [கந்தக+கற்பம்]
கெந்தகத்தைத்தை லமாக்கி	கெந்தகத்தைத்தைலமாக்கி kentakattaittailamākki, பெ.(n.) 1. காட்டுக்கருணை; a species of forest elephant-yam referred to in the siddhars science. 2. இரும்பிலி; box leaved satin ebony- Maba buxifolia. 3.ஒட்டொட்டி; a kind of grass with prickly seeds which stick to the clothes - Desmochacta attopurpurea. 4. சங்கங்குப்பி; smooth volkameri - Cleodendron inerme. 5. பேய்க் கடலை; bitter bengal gram (சா.அக.);. [கந்தகத்தை – கெந்தகத்தை+Skt. தைலம் + ஆக்கி]
கெந்தகநரணி	கெந்தகநரணி kentakanaraṇi, பெ.(n.) பேரரத்தை; greater galangal - Alpinia galangal (சா.அக.);.
கெந்தகமாஞ்சில்	கெந்தகமாஞ்சில் kentakamāñcil, பெ.(n.) கெந்தகமாஞ்சிலி பார்க்க; seekendaga. Masjili (சா.அக.);.

கெந்தகமீஞ்சிதம்	கெந்தகமீஞ்சிதம் kentakamīñcitam, பெ.(n.) நாகதாளிக் கள்ளி; many sined prickly pear - Opuntia spinosissima (சா.அக.);. கெந்தகமீஞ்சிதம் gendagamīñjidam, பெ.(n.) நாகத்தாளி கள்ளி; manyspined prickly pear.
கெந்தசாரஞ்சம்	கெந்தசாரஞ்சம் kentacārañcam, பெ.(n.) சந்தனம் sandal(சா.அக);. கெந்தசாரஞ்சம் kendacārañjam, பெ.(n.) சந்தனம்; sandal.
கெந்தபுட்பபத்திரி	கெந்தபுட்பபத்திரி kentaputpapattiri, பெ.(n.) துளசி; holy basil - Ocimum sanctum (சா.அக.);. கெந்தபுட்பபத்திரி kendabuṭbabattiri, பெ.(n.) துளசி; holy basil.
கெந்தபொடி	கெந்தபொடி kentapoṭi, பெ.(n.) குளியலுக்குப் பயன்படுத்தும் ஒருவகை நறுமணப் பொடி; aromatic powder used in bath. "மடவா யுன்றனுக்குக் கெந்த பொடியேன்"(தனிப்பா.188.173); (செ.அக.); [கந்தம்→கெந்தம்+பொடி]
கெந்தரசம்	கெந்தரசம் kentaracam, பெ.(n.) நறும் பிசின்; fragrant resin (சா.அக.);. [கெந்தம்+Skt. ரசம்] கெந்தரசம் kendarasam, பெ.(n.) நறும்பிசின்; fragrant resin.
கெந்தரத்தியாதி	கெந்தரத்தியாதி kentarattiyāti, பெ.(n.) சிவப்புச் செவ்வந்தி அல்லது சிவப்புச் சாமந்தி; red chamomile - Chrysanthemum indicum (சா.அக.);.

கெந்தனம்	கெந்தனம் kentaṉam, பெ.(n.) ஒரு வகைப் பூடு (மலை);; coromandal gendarussa - Justicia procumbens (செ.அக.);. [கந்து-கந்தனம் – கெந்தனம்] கெந்தனம் kendaṉam, பெ.(n.) கோடக சாலை; a very small plant known as coromandal gendarussa.
செந்தனாகுலியம்	செந்தனாகுலியம் centaṉākuliyam, பெ.(n.) கருப்பு மிளகுச் செடியின் வேர் (செவ்வியம்);; root of black pepper plant Piper nigrum (சா.அக.);. [கந்தனம்+குலியம்]
செந்தனோபிதம்	செந்தனோபிதம் centaṉōpitam, பெ.(n.) பரம்பை; Indian mesquit or Arjuna's penance tree - Prosopis spicigera (சா.அக.);.
கெந்தாளியாட்சி	கெந்தாளியாட்சி kentāḷiyāṭci, பெ.(n.) பாலிருள் செடி; a kind of plant (சா.அக.);.
கெந்தாளிரோகம்	கெந்தாளிரோகம் kentāḷirōkam, பெ.(n.) செரியாமையால் ஏற்படக்கூடிய வயிற்று வலி முதலிய வயிறு குறித்த நோய் (குன்மநோய்);; gastritis (செ.அக.);. [குந்து+கெந்து கெந்தாளி +Skt. ரோகம்] கெந்தாளிரோகம் kendāḷirōkam, பெ.(n.) குன்ம நோய்; gastritis (M.L.);.
கெந்திகபாளை	கெந்திகபாளை kentikapāḷai, பெ.(n.) ஆடுதின்னாப் பாளை (சித்.அக.);; worm killer (செ.அக.);.
கெந்தியதைசுத்தியாக்கி	கெந்தியதைசுத்தியாக்கி kentiyataicuttiyākki, பெ.(n.) ஆற்று முள்ளங்கி; சுவற்று முள்ளங்கி wild country radish, wall radish - Blumea aurita (சா.அக.);.

கெந்திரதூதிசம்	கெந்திரதூதிசம் kentiratūticam, பெ.(n.) பெரு வழுதலை; brinjal of a larger species - Solanum indicum (சா.அக.);. கெந்திரதூதிசம் kendiratūtisam, பெ.(n.) பெரு வழுதலை; brinjal of a larger specis.
கெந்திவிருட்சம்	கெந்திவிருட்சம் kentiviruṭcam, பெ.(n.) முன்னை; spinous fire brand teak - Premna integrifolia (சா.அக.);. [கந்தி+விருட்சம்] கெந்திவிருட்சம் kendiviruṭcam, பெ.(n.) கெந்திவிருட்சோகம் பார்க்க;see {}.
கெந்திவிருட்சோகம்	கெந்திவிருட்சோகம் kentiviruṭcōkam, பெ.(n.) முன்னை மரப்பொது (சங்.அக.);; fire brand teak- Premna (சா.அக.);. கெந்திவிருட்சோகம் kendiviruṭcōkam, பெ.(n.) முன்னை; spino fire-brand teak.
கெபூரமயம்	கெபூரமயம் kepūramayam, பெ.(n.) கொடி மாதுளை; lemon citron - Limonimedica (சா.அக.);. கெபூரமயம் kepūramayam, பெ.(n.) கொடி மாதுளை; lemon citron.
கெராசி	கெராசி kerāci, பெ.(n.) பூலா; a tall plant of the phyllanthus genus (சா.அக.);. கெராசி kerāci, பெ.(n.) பூலா; a tall plant of the phyllanthus genus.

கெருடக்காந்தகம்	கெருடக்காந்தகம் keruṭakkāntakam, பெ.(n.) செம்பருந்து; red kite - Haliastur indus (சா.அக.);. [கருட+காந்தகம்] கெருடக்காந்தகம் geruḍaggāndagam, பெ.(n.) செம்பருந்து; red kit-hallastur indus. [P]
கெருடக்கிழங்கு	கெருடக்கிழங்கு keruṭakkiḻṅku, பெ.(n.) கொல்லன் கோவைக் கிழங்கு ஆகாச கருடன் கிழங்கு; demon root; sky-rootCorallocarpus epigea (சா.அக.);. [கருடன்+கிழங்கு.]
கெருடவாகனப்பூடு	கெருடவாகனப்பூடு keruṭavākaṉappūṭu, பெ. (n.). கோபுரந் தாங்கி பூடு; coromandel chiretta - Andrographis echioides (சா.அக.);.
கெருடாபதி	கெருடாபதி keruṭāpati, பெ.(n.) விஷ்ணு காந்தி; Vishnu basil; Vishnu plant - Evolvulus alsinoides (சா.அக.);. [கலுமுன்→ கருடன்→ கெருடன்+பதி] கெருடாபதி keruṭāpadi, பெ.(n.) விஷ்ணு காந்தி; Vishnu basil; Vishnu plant ersolvulus alsimoides.
கெலிபிடி-த்தல்	கெலிபிடி-த்தல் kelipiṭittal, செ.குவி(v.i.) பயம் உண்டாதல்; getting afraid or shocked (சா.அக.);. [கிலி – கெலி+பிடி] மறுவ. கிலிபிடித்தல்.
கெவுதவாரனி	கெவுதவாரனி kevutavāraṉi, பெ.(n.) வெள்ளைக் காக்காணம், white mussell shell creeper, Clitorea ternatea (சா.அக.);. [கவுத+வாரனி]

கெவுதும்பா	கெவுதும்பா kevutumpā, பெ.(n.) 1. u, கவிழ்ந்துள்ள ஒரு வகைத் தும்பைச் செடி, stooping toombay flower, Leucas Procumbens alias Nepata Indica. 2. மலைத் தும்பை; his toombay, Phlomis biflora (சா.அக.);. [கவிழ்+ தும்பை]
கெவுராசிகம்	கெவுராசிகம் kevurācikam, பெ.(n.) 1. துளசி; holy basil, Ocimum sanctum. 2. கடுகு; mustard (சா.அக.);. [காவு + ராசிகம்.]
கெவுனகம்	கெவுனகம் kevuṉakam, பெ.(n.) கணங்கன் மரம்; an unknown tree supposed to possess high virtues (சா.அக.);. கெவுனகம் gevuṉagam, பெ.(n.) கணங்கன் மரம் (விருட்சம்);; an unknown tree supposed to posses high virtues.
கெளிற்றுமீன்	கெளிற்றுமீன் keḷiṟṟumīṉ, பெ.(n.) கெளிறு, a kind of tumy or cat fish (சா.அக.);. [கெளிறு+மீன்.] சிற்றூர்களில் ஏரி, குளம், குட்டை கண்மாய் போன்ற நீர்நிலைகளில் இவ்வகை கெளிற்று மீன்கள் காணப்படுகிறது. [P]
கெளிற்றுமுள்ளி	கெளிற்றுமுள்ளி keḷiṟṟumuḷḷi, பெ.(n.) கெளிற்று மீனைப் பிடித்தற்குரிய தூண்டில்; tackle used in catching kesirru-mia (செ.அக.);. கெளிற்றுமுள்ளி keḷiṟṟumuḷḷi, பெ.(n.) கெளிற்று மீனைப்பிடித்தற்குரிய தூண்டில்(இ.வ.);; tackle used in catching kelirru-min. [கெளிறு + முள்ளி.]
கேக்குவிரை	கேக்குவிரைākkuvirai, பெ.(n.) சீமைச் சோம்பு செடிவகை; caraway (செ.அக.);. கேக்குவிரைākkuvirai, பெ.(n.) சீமைச் சோம்பு; caraway (M.M.128);. [கேக்கு + விரை.] [E.cake → த.கேக்கு.]

கேக்கைசி	கேக்கைசிākkaici, பெ.(n.) தாழை, screwpine tree, Pandanus odoratissimus (சா.அக.);.
கேசநாகுலி	கேசநாகுலிācanākuli, பெ.(n.) 1. இருசுவர் சற்பாட்சி எனும் மூலிகை; a plant said to be used in complaints arising from germs. 2. ஒரு வகை நாணற் புல்; a kind of plant (சா.அக.);. [கேசம்+நாகுலி]
கேசரமாகயம்	கேசரமாகயம்ācaramākayam, பெ.(n.) மகிழ மரம்; ape-flower tree, Mimusops elengi (சா.அக.);.
கேசராசம்	கேசராசம்ācarācam, பெ.(n.) 1. கடார நாரத்தை; bigarada orange or seville orange, Citrus aurantium. 2. பொற்றலை; Ceylon verbesina. 3. கையாந்தகரை; eclipse plant, Eclypta Prostrata [கேசம்+ராசம்] கேசராசம்ācarācam, பெ.(n.) 1. கடாரநாரத்தை; seville orange. 2. பொற்றலை; Ceylon verbesina.
கேசராமிலம்	கேசராமிலம்ācarāmilam, பெ.(n.) புளி மாதுளை; sour pomegranate, Punica granatum (சா.அக.);. [கேசரம்+அமிலம்] கேசராமிலம்ācarāmilam, பெ.(n.) புளி மாதுளை; sour pomegranate.
கேசருகாசம்	கேசருகாசம்ācarukācam, பெ..(n.) சிறுநீலி; a small species of indigo plant, Indigofera tinctoria (சா.அக.);. கேசருகாசம்ācarukācam, பெ.(n.) சிறுநீலி; a small species of indigo plant.

கேசரோமம்	கேசரோமம்ācarōmam, பெ.(n.) பூனைக்காலி; velvet bean, Mucana pruriens (சா.அக.);. [கேசம்+ரோமம்.] கேசரோமம்ācarōmam, பெ.(n.) பூனைக்காலி; velvet been.
கேசவரிட்டம்	கேசவரிட்டம்ācavariṭṭam, பெ.(n.) பூவா மரம்; a tree bearing no flowers (சா.அக.);. கேசவரிட்டம்ācavariṭṭam, பெ.(n.) பூவா மரம்; a tree bearing no flowers.
கேசாகம்	கேசாகம்ācākam, பெ.(n.) மகிழம்பூ, ape. flower; West Indian medlar, Mimusps elengi (சா.அக.);. கேசாகம்ācākam, பெ.(n.) மகிழம் பூ; ape flower, West Indian medlar.
கேசாம்பு	கேசாம்புācāmpu, பெ.(n.) வெட்டி வேர்; khus khus root, Andropogon aromatcus (சா.அக.);. கேசாம்புācāmbu, பெ.(n.) வெட்டி வேர்; khus khus root.
கே.சாரங்கம்	கே.சாரங்கம்ācāraṅkam, பெ.(n.) செவ்வந்தி; Indian Chamcmile, Authemis nobilis(சா.அக.);.
கேசாரிசம்	கேசாரிசம்ācāricam, பெ.(n.) ஒரு வகை நாரத்தை; bitter orange, Citrus aurantium (சா.அக.);. கேசாரிசம்āsārisam, பெ.(n.) ஒரு வகை நாரத்தை; a kind of bitter orange.

கேட்டித்தடி	கேட்டித்தடிāṭṭittaṭi, பெ.(n.) தாற்றுக் கோல்; staff or rod for driving oxen, oxgoad (செ.அக.);. [கிட்டி+தடி.]
கேடாய்-த்தல்	கேடாய்-த்தல்āṭāyttal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) பங்கு பிரித்தல்; to separate, effect a partition, divide (செ.அக.);. [கின்-கிள் - கிடாய் – கேடாய்] கேடாய்-த்தல்āṭāyttal, 1 செ.குன்றாயி (v.t.) பங்கு பிரித்தல் (இ.வ.);; to seperate, effect a partition, divide. [கேடா + ஆய்-,] [U.{} → த.கேடா.]
கேட்பாரில்லாமல்	கேட்பாரில்லாமல்āṭpārillāmal, வி.அ. (adv.) கேட்பாரற்று பார்க்க; see ketparu தெருவில் கேட்பார் இல்லாமல் ஒரு பை கிடந்தது. – [கேட்பார்+இல்லாமல்.]
கேட்பாரற்று	கேட்பாரற்றுāṭpārar̲r̲u, வி.அ.(adv.) கவனிப்பதற்கோ கண்காணிப்பதற்கோ உரிமை கொண்டாடுவதற்கோ யாரும் இல்லாத நிலை; without anyone to care for or claim or oversee. கேட்பாரற்று ஊர் சுற்றித்திரிகிறாயே. [(கேட்பார்+அற்று.]

கேடயம்	கேடயம்āṭayam, பெ.(n.) பெற்ற வெற்றி, புரிந்த அருவினை (சாதனை); முதலிய செய்தி பொறித்த தட்டு வடிவ ஒப்பனைப் பரிசு; a memento in the form of a shield awarded to a winner or one who has done something meritorious. போட்டியில் வெற்றி பெற்றவர்களுக்குக் கேடயம் வழங்கப்பட்டது. – [கிருகு - கிடயம் – கேடயம்] கேடயம்āṭayam, பெ.(n.) போரிடும்போது பிறர் அம்புபடாதவாறு தடுக்கும் வட்டமான தட்டு: shield, buckler used in person to person combat. [P] கேடயம் [கோடு(வளைவு); → கோடகம் → கேடயம்.] கேடயம்2āṭayam, பெ.(n.) 1. பெற்ற வெற்றி, புரிந்த சாதனை முதலிய செய்தி பொறித்த, தட்டு வடிவ அழகிய பரிசு; a memanto in the form of shield, awarded to a winner or one who has done something meritorious. 2. திருவாசியோடு கூடியதாய்க் கோயில் தெய்வத் திருவுருவை எழுந்தருளப் பண்ணுதற்கு உதவும் தோளுக்கினியான் என்னும் சட்டகம்:light rectangular frame with a solid aureole, used for carrying idols.
கேடிலியப்பபிள்ளை	கேடிலியப்பபிள்ளைāṭiliyappapiḻḻai, பெ.(n.) தாயுமானவரின் தந்தை; father of tāyumānavar (அபி.சிந்.);. [கேடு+ இலி+ அப்பன்+பிள்ளை.]
கேத்திரம்	கேத்திரம்āttiram, பெ.(n.) 1. நற்பேறு பெற்ற இடம்; sacred place, shrine, any place of pilgrimage. "ஞானமிக்களிக்குங் கேத்திரத்தின்" (திருவானைக். மூர்த்.4);. 2. விளைநிலம்; land, field (செ.அக.);. [கேந்திரம்-கேத்திரம்] கேத்திரம்āttiram, பெ.(n.) 1. திருப்பதி, திருவிடம் (புண்ணிய ஸ்தலம்);; sacred place, shrine, any place of pilgrimage. 'ஞானமிக்களிக்குங் கேத்திரத்தின்' (திருவானைக். மூர்த்.4);. 2. விளைநிலம்; cultivated land. [Skl.{} → த.கேத்திரம்.]

கேத்து	கேத்துāttu, பெ.(n.) வயல்; field (செ.அக.);. [செய் (வயல்); செய்தது – கேத்து] கேத்துāttu, பெ.(n.) வயல் (இ.வ.);; field. [Skt.{} → U.khet → த.கேத்து.]
கேத்துவாரி	கேத்துவாரிāttuvāri, பெ.(n.) புன்செய் விளைவில் குடியானவனும், அரசும் அவரவர்க்குரிய பகுதியைப் பிரித்துக் கொள்ளும் முன் கோயில்களுக்குக் கொடுக்கும் பாகம்; portion taken as temple-revenue from the gross produce of drylands, before a division of the yield is effected between the ryot and Government (செ.அக.);. [கேத்து+வாரி] கேத்துவாரிāttuvāri, பெ.(n.) புன்செய் விளைவில் குடியானவனும் அரசும் பாகஞ்செய்து கொள்ளுமுன் கோயில்களுக்குக் கொடுக்கும் பங்கு (G.Tn.D.i.313);; portion taken as temple-revenue from the gross produce of dry lands, before a division of the yield is effected between the ryot and government. [U.{} → த.கேத்துவாரி.]
கேதம்விசாரி-த்தல்	கேதம்விசாரி-த்தல்ātamvicārittal, செ.கு.வி.(v.i.) நடந்த துயரத்தைக் குறித்து வினவுகை; to condole with mourners (செ.அக.);. மறுவ துக்கம் விசாரித்தல் [ரதம்→ கேதம் + Skt. விசாரி-த்தல்.]
கேதுபுட்பம்	கேதுபுட்பம்ātupuṭpam, பெ.(n.) சாவை உண்டாக்கும் ஒரு நச்சுக் கிழங்கு; a poisonous root causing death (சா.அக.);. கேதுபுட்பம்ātubuṭbam, பெ.(n.) இறப்பை (மரணத்தை); விளைவிக்கக் கூடிய ஒரு வகை. நச்சுக் கிழங்கு; a poisonous root causing death.

கேதுவசம்	கேதுவசம்ātuvacam, பெ.(n.) இழுப்பு நோய்களைக் கட்டுப்படுத்தி, உடற்சூட்டைத் தணிக்கும் ஒரு வகைக் கொடி; a creeper found everywhere which is useful for urinary diseases and rheumatism, It is used as a Laxative and audorific. [கேது+ வசம்] இதில் மூன்று வகை உண்டு. அவை: 1. சிறுகட்டுக் கொடி 2. பெருங்கட்டுக் கொடி 3. கருங்கட்டுக்கொடி (Cocculus Villosus);. கேதுவசம்ātuvasam, பெ.(n.) கட்டுக்கொடி; coagulating creeper.
கேந்தகம்	கேந்தகம்āntakam, பெ.(n.) ஒரு வகைப் பூடு (மலை);; coromandel gendarussa (செ.அக.);. கேந்தகம்āndagam, பெ.(n.) ஒருவகைப்பூடு (மலை);; a very small plant.
கேந்துவாலிகம்	கேந்துவாலிகம்āntuvālikam, பெ.(n.) புகையிலை; tobacco (சா.அக.);. [P] கேந்துவாலிகம்ānduvāligam, பெ.(n.) புகையிலை (சித்.அக.);; tobaco. [P]
கேமசரி	கேமசரிāmacari, பெ.(n.) சீவகன் மனைவியருள் ஒருத்தி; one of his wifes of Šivakān (அபி.சிந்.);.
கேமாசிகம்	கேமாசிகம்āmācikam, பெ.(n.) பிரப்பங் கிழங்கு; water-rattan root, Calamus rotang (சா.அக.);. கேமாசிகம்āmācigam, பெ.(n.) பிரப்பங் கிழங்கு; water-rattan root.

கேலிவிருட்சம்	கேலிவிருட்சம்āliviruṭcam, பெ.(n.) கடம்பு kadambu tree, Eugenia racemosa (சா.அக.);. கேலிவிருட்சம்āliviruṭcam, பெ.(n.) கடம்ப மரம்; kadambu tree.
கேவலகழுத்தி	கேவலகழுத்திāvalakaḻutti, பெ.(n.) முத்தி (கேவல); நிலைக்குச் செல்லும் பொழுதும் அதன் கணின்று மீளும் பொழுதும் ஆதன் நிற்கும் நிலைகளுள் ஒன்றாகிய பொறிகள் செயலற்று உறங்கும் (சுழுத்தி); நிலை; the Šulutticondition of the embodied soul on its way to, and from kévalakkidai (செ.அக.);. [கேவலை+ கழுத்தி]
கேவலசைதந்யம்	கேவலசைதந்யம்āvalacaitanyam, பெ.(n.) ஆதன் அறிவு வடிவமாக உள்ள நிலை; condition of soul when it becomes one with the supreme knowledge. "கேவல சைதந்யமாகிய ஆத்மாவினிடம்" (சித்.சி.கா.197, 2 உரை); (செ.அக);. [கேவலம்+ Skt, சைதந்யம்]
கேவு-தல்	கேவு-தல்āvutal, செ.கு.வி.(v.i.) 1. மூச்சுத் திணறல்; breathing with difficulty as in whooping cough. 2. செருமி அழுவுதல்; crying, as a child seeking breath. 3. மூச்சு திக்குமுக்காடல்; gasping for breath or go groaning as a dying person (சா.அக.);. [ஏவு+கேவு.]
கேழ்த்த	கேழ்த்தāḻtta, பெ.எ.(adj.) 1. நிறங்கொண்ட, bright hued. "கேழ்த்த வடித்தாமரை." (திவ்.இயற்.3, 96);. 2. மிகுந்த; abundant. "கேழ்த்த சீரான்" (திவ்.திருவாய்.3, 1, 7); (செஅக.); [கேழ்-கேழ்த்த.]
கேழ்வு	கேழ்வுāḻvu, பெ.(n.) தோணிக் கூலி, freight (செ.அக.);. [கேழ்-கேழ்வு.] கேழ்வுāḻvu, பெ.(n.) தோணிக்கூலி (இ.வ.);; freight. [U.{} → த.கேழ்வு.]

கேள்விக்குறி	கேள்விக்குறிāḷvikkuṟi, பெ.(n.) 1. கேள்வித் தொடர் (வாக்கியம்); என்பதை உணர்த்த இடப்படும் கொக்கி வடிவக் குறி, கேள்வியை உள்ளடக்கிய முகக் குறி(பாவனை);; in punctuation question mark gesture expressive of the desire to know the cause or possible reasons for something. கூடி நின்ற கூட்டத்தைப் பார்த்து விட்டு ஒரு கேள்விக்குறியோடு என்னை நோக்கினார். 2. மனத்தில் தொக்கி நிற்கும் கேள்வி அல்லது ஐயம் (சந்தேகம்);; question in one's mind; question mark over something. இந்தத் திட்டம் குறித்த காலத்திற்குள் முடிவடையுமா என்பது கேள்விக்குறியாகத்தான் இருக்கிறது [கேள்வி+குறி] கேள்விக்குறிāḷvikkuṟi, பெ.(n.) 1. கேள்விச் சொற்றொடர் என்பதைக் காட்ட இடப்படும் கொக்கி வடிவக் குறி; question mark. 2.கேள்வியை உள்ளடக்கிய முகக்குறி); gesture expressive of the desire to know. நானிருந்தசூழலைப்பார்த்துவிட்டுக் கேள்விக்குறியோடு என்னை நோக்கினார் (உ.வ.);. 3.தொக்கி நிற்கும் ஐயம்; question in one's mind. குறித்த காலத்தில் திட்டம் முடிவடையுமா? என்பது கேள்விக்குறியாக இருக்கிறது (உ.வ.);. [கேள்வி + குறி.]
கேள்விஞானம்	கேள்விஞானம்āḷviñāṉam, பெ.(n.) ஒரு துறையில் முறையாகப் பயிற்சி பெறாமல், கேட்பதால் பெறும் அறிவு; knowledge gained through observation and hearing (க்ரியா.);. [கேள்வி+Skt. ஞானம் ஞானம் த. அறிவு] கேள்விஞானம்āḷviñāṉam, பெ.(n.) செவி வழியாய்பெறும் அறிவு; knowledge gained through observation by hearing. [கேள்வி + ஞானம்]
கேள்வி.நரம்பு	கேள்வி.நரம்புāḷvinarampu, பெ.(n.) காது கேட்பதற்குக் காரணமான நரம்பு; nerve responsible for hearing (சா.அக.);. [கேள்வி+நரம்பு]
கேள்விமேற்கொடி	கேள்விமேற்கொடிāḷvimēṟkoṭi, பெ.(n.) கருங்குன்றி மணி crab's-eye plant-Abrus precatorius melanospermus (சா.அக.);.

கேள்வு	கேள்வு1āḷvu, பெ.(n.) மூச்சத் திணறுகை; to breathe heavily; to gasp for breath, as a dying person. [கேள்-கேள்வு.] கேள்வுāḷvu, பெ.(n.) 1. கடுகு வகை (பிங்.);; white mustard. 2. தோணி முதலியவற்றில் ஏற்றுதற்குரிய கூலி; charge fortransporting goods by sea; freight (செ.அக.);. தெ., ம.து. கேவு. கேள்வுāḷvu, பெ.(n.) கேவு பார்க்க;see {}. [U.{} → த.கேள்வு.]
கேளவிபந்தம்	கேளவிபந்தம்āḷavipantam, பெ.(n.) கடலாத்தி; falcate trumpet flower, Dolichandrone faicata (சா.அக.);. [கேளவி+பந்தம்]
கேளாஒலி	கேளாஒலிāḷāoli, பெ.(n) காதினால் உணர முடியாததும் புதுக் கருவிகளால் பதிவு செய்யக் கூடியதுமான ஒலி, ultrasound. [கேள்→கேளா+ஒலி]
கேளிருள்ரத்தினம்	கேளிருள்ரத்தினம்āḷiruḷrattiṉam, பெ.(n.) மாணிக்கம்; a kind of superior ruby (சா.அக.);. [கேள்+ இருள்+ Skt.ரத்தினம்.] கேளிருள்ரத்தினம்āḷiruḷrattiṉam, பெ.(n.) மாணிக்கம்; a kind of superior ruby.
கேளிவிலாசம்	கேளிவிலாசம்āḷivilācam, பெ.(n.) வேடிக்கையான காலப்போக்கு pastime, amusement (செ.அக.);. [கேலி→கேளி+ Skt. விலாசம்] கேளிவிலாசம்āḷivilācam, பெ.(n.) காலப்போக்கு (இ.வ.);; pastime.

கேற்று	கேற்றுāṟṟu, பெ.(n.) சிறு நங்கூரம்; light anchor used in warping (செ.அக.);. [சிறு - சீற்று - கேற்று.] கேற்றுāṟṟu, பெ.(n.) சிறுநங்கூரம்; light anchor used in warping. [E.kedge → த.கேற்று.]
கேனங்கொண்டவ ன்	கேனங்கொண்டவன்āṉaṅkoṇṭavaṉ, பெ. (n.) கிறுக்கன்; a lunatic (சா.அக.);. மறுவ கோட்டி. [கேனம்+ கொண்டவன்.] கேனங்கொண்டவன்āṉaṅgoṇṭavaṉ, பெ.(n.) மனநிலைக் கேடன்; a lunatic. [கேனம் + கொண்டவன்.]
கைக்கட்டிக்கொண ்டு	கைக்கட்டிக்கொண்டு kaikkaṭṭikkoṇṭu, வி.அ.(adv.) தடுக்கவோ, எதிர்க்கவோ செய்யாமல் கம்மா இருத்தல்; பேசாமல்; doing nothing at the time when one could intervene. கலவரம் நடந்த போது காவலர்கள் கைகட்டிக் கொண்டு பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்களா? அவன் என்னை அடித்த போது நீகைகட்டிக் கொண்டுதானே இருந்தாய்? [கை+ கட்டி+ கொண்டு.]

கைக்கட்டு	கைக்கட்டு kaikkaṭṭu, பெ. (n.) 1. கைகளைக் கட்டிக் கொள்கை, folding the hands. 2. கைகளில் அடிபட்டாலோ, முறிவு ஏற்பட்டாலோ மருத்துவரால் கட்டப்படும் கட்டு; bandage. [Ma. Kaikettu → த.கைக்கட்டு]] [கை கட்டு, ம, கைகெட்டு→ த. கைக்கட்டு] கைக்கட்டு kaikkaṭṭu, பெ.(n.) மகளிர் கையில் அணியும் அணி வகை; ornament for the arm or waist of a women (செ.அக.);. [Tu. Kaikattu → த.கைக்கட்டு] [கை+கட்டு] கைக்கட்டு kaikkaṭṭu, பெ.(n.) புண், எலும்பு முறிவு, காயம் முதலியவற்றைக் கருதிக் கைக்கிடும் கட்டு: bandage for the arm in cases of wounds, fractures or other injuries (சா.அக.);. 2. கையில் அணியும் அணிகலன்: an ornament for the arms. கய்க்கெட்டு கெய்கட்டு கைகட்டு
கைக்கடிகாரம்	கைக்கடிகாரம் kaikkaṭikāram, பெ.(n.) மணிக்கட்டில் கட்டிக் கொள்ளும் பொழுது பொழுது (நேரம்); காட்டும் கருவி; wrist watch. [கை+ கடிகாரம்]
கைக்குள்போடு-தல்	கைக்குள்போடு-தல் kaikkuḷpōṭutal, 20 செ.கு.வி.(v.i.) தன் விருப்பப்படி நடந்து கொள்வதற்காக, கண்காணிக்கும் அதிகாரம் உடைய நபரையோ அமைப்பையோ தன் வயப்படுத்துதல்; have someone in one's pocket, மேலதிகாரியைக் கைக்குள் போட்டுக் கொண்டு தன் விருப்பப்படி ஆடுகிறான். தன் பணத்தால் ஊரையே கைக்குள் போட்டுக் கொண்டான் [கைக்குள்+போடு-தல்.] கைக்குள்போடு-தல் kaikkuḷpōṭudal, பெ.(n.) 19 செ. குன்றாவி. (v.t.); தன்வயப்படுத்துதல்; to gain one to his side(சா.அக.);. [கைக்குள் + போடு-.]
கைக்குறிநூல்	கைக்குறிநூல் kaikkuṟinūl, பெ.(n.) கைவரை பார்க்கும் நூல்; palmistry; chiromancy (சா.அக);. [கை +குறி+ நூல்.]

கைக்கோடாலி	கைக்கோடாலி kaikāṭāli, பெ.(n.) சிறு கோடாலி; hatchet(செ.அக.);. [கை +கோடாலி] [P]
கைகட்டி	கைகட்டி kaikaṭṭi, வி.அ.(adv) மிகவும் பணிந்து போகை; most humbly; cap in hand. மன்னர் சிலர் ஆங்கிலேயர்களுக்குக் கைகட்டி வேலை செய்தனர் [கை+கட்டி]
கைகட்டிக்கிட-த்தல்	கைகட்டிக்கிட-த்தல் kaikaṭṭikkiṭattal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) நோயாளியின் இரண்டு கைகளையும் கட்டி படுக்கையிற் சேர்த்தல்; letting the patient lie on a cot witt the hands tied together or sometimes to a Cot (சா.அக.);. [கை+ கட்டி+கிட]
கைகட்டிக்கொள்ளு-தல்	கைகட்டிக்கொள்ளு-தல் kaikaṭṭikkoḷḷutal, 16 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கைகளைக் குறுக்கே கட்டிக் கொள்ளல்; joining the arms across, a sign of respect (சா.அக.);. [கைகட்டி+ கொள்ளு-தல்]
கைகட்டு-தல்	கைகட்டு-தல் kaikaṭṭutal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. இரண்டு கைகளைக் குறுக்காக மடித்தல்; putting or folding the hands across. 2. முறிந்த கைக்குக் கட்டுப் போடல்: bandaging the fractured hand or arm. 3. நோயாளியின் இரண்டு கைகளையும் சேர்த்துக் கட்டல்; tying the hands together (சா.அக.);. [கை+கட்டு-தல்.]
கைகண்டகலை	கைகண்டகலை kaikaṇṭakalai, alchemy (சா.அக.). மறுவ. பொன்னாக்கல் [கைகண்ட+கலை.]
கைகண்டவித்தை	கைகண்டவித்தை kaikaṇṭavittai, பெ.(n.) கைகண்டகலை பார்க்க; see kai-kandaKalai(சா.அக.);. [கைகண்ட+Skt. வித்தை]
கைகலப்பு	கைகலப்பு kaikalappu, பெ.(n.) கையால் ஒருவரை ஒருவர் அடித்துக் கொள்ளும்சண்டை ; hand-to-hand fight; scuffle. கூட்டத்தில் கைகலப்பு ஏற்பட்டது. [கை+கலப்பு]

கைகாட்டு-தல்	கைகாட்டு-தல் kaikāṭṭutal, 5. செ.கு.வி.(v.i.) 1. நோயைக் கண்டறிய வேண்டி நாடி பார்ப்பதற்காகக் கையைக் காட்டல்: stretching out the arm for the pulse to be felt. 2. சாடை காட்டுதல்; making gestures as in love. 3. கைவரையைப் பார்த்து கணியம் சொல்லும்படி கையைக் காட்டல்; showing the hand for revealing one's events in life in accordance with palmistry, 4. போகும் திசையை குறித்தல்; to pointout the direction (சா.அக.);. [கை + கட்டு-தல்.]
கைகால்லுதறிநட-த்தல்	கைகால்லுதறிநட-த்தல் kaikāllutaṟinaṭattal, 3 செ.கு.வி.(v.i.) கை கால் தடங்கல் இல்லாமல் அசைத்து நடத்தல்; walking by moving the hands and legs freely (சா.அக.);. [கைகால்+உதறிநட-த்தல்.]
கைகால்வாதம்	கைகால்வாதம் kaikālvātam, பெ.(n.) கை, காலுக்கு ஏற்படும் ஊதை வலி; rheumatism of the limbs (சா.அக.);. [கைகால்+Skt. வாதம்]
கைகாலசை-த்தல்	கைகாலசை-த்தல் kaikālacaittal, 4 செ.கு.வி.(vi.) கை கால் ஆட்டல், moving the limbs (சா.அக.);. [கைகால்+அசை-த்தல்.]
கைகாலுதைத்துக் கொள்ளு-தல்	கைகாலுதைத்துக்கொள்ளு-தல் kaikālutaittukkoḷḷutal, 16 செ.கு.வி.(v.i.) வலிப்பு நோயால் கையையும், காலையும் உதைத்துக் கொள்ளுதல்; moving the hands and feet alternatively or in quick succession due to tonic or clonic convulsions as in epilepsy (சா.அக.);. [கைகால்+உதைத்து+கொள்ளு-தல்.]
கைகொட்டிச்சிரி-த்தல்	கைகொட்டிச்சிரி-த்தல் kaikoṭṭiccirittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) இகழ்ச்சியை வெளிப்படுத்துதல்; laugh at; mock at; deride. ஊரே கைகொட்டிச் சிரிக்கும் அளவுக்கு நடந்து கொண்டாய் [கை+கொட்டி+சிரி-த்தல்.] கைகொட்டிச்சிரி-த்தல் gaigoṭṭiccirittal, 4 செ.கு.வி. (v.i) ஏளனமாய்ச் சிரித்தல்; to laugh derisively. ம.கைகொட்டிச் சிரிக்குக. [கை + கொட்டி + சிரி-.]
கைகோத்துக்கொண்டு	கைகோத்துக்கொண்டு kaiāttukkoṇṭu, வி.எ.(adv.) வேறுபாடு இல்லாமல் இணைந்து; hand in hand; hand in glove, கடத்தல்காரர்கள் கள்ளச் சந்தைக் காரர்களுடன் கைகோத்துக் கொண்டு ஆதாயம் தேடுகிறார்கள். [கை+ கோத்து+கொண்டு.]

கைச்சந்திராய்	கைச்சந்திராய் kaiccantirāy, பெ.(n.) கசப்புத் தன்மையுடைய செடி வகை; a species of bitter edible plant; Indian chickweed, Moilugo Parviflora (சா.அக.);.
கைச்சிகம்	கைச்சிகம் kaiccikam, பெ.(n.) பாக்கு மரம்; areca-nutpalm (சா.அக.);.
கைச்சிபம்	கைச்சிபம் kaiccipam, பெ.(n.) சிறு கட்டுக்கொடி a creeper capable of binding water (சா.அக.);. [கைச்சி+அம்-]
கைச்சிமிட்டி	கைச்சிமிட்டி kaiccimiṭṭi, பெ.(n.) ஏமாற்றுக் கலை; sleight of hand trick (சா.அக.);. [கை+சிமிட்டி]
கைசரம்	கைசரம் kaicaram, பெ.(n.) மகிழம் பூ ape face flower, Mimusops elengi (சா.அக.);.
கைசாடைகாட்டு-தல்	கைசாடைகாட்டு-தல் kaicāṭaikāṭṭutal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) சைகை காட்டல்; moving the hand expressive of thought or feeling, as patients do with the cure in attendance (சா.அக.);. [(கை+காடை+காட்டு-தல்.]
கைசிகிச்சை	கைசிகிச்சை kaicikiccai, பெ.(n.) கைபாகமாகச் செய்யும் மருத்துவம்; நாட்டு மருத்துவம்; by experience; palliative treatment (சா.அக.);. [கை+Skt. சிகிச்சை]
கைகழற்று-தல்	கைகழற்று-தல் kaikaḻṟṟutal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கையை மாற்றி மாற்றிச் சுற்றுதல்; whirling the hand alternatively in quick succession as in exercises for exciting circulation of blood (சா.அக.);. [கை+சுழற்று-தல்.]
கைகும்பு	கைகும்பு1 kaikumputal, 5செ.குவி(vi) குழந்தைகள் வாயில் விரலை வைத்து சூம்புதல்; sip, suck, mumble, masticate. [கை+சூம்பு-தல்.]
கைசூம்பு	கைசூம்பு2 kaicūmputal, பெ.(n.) கை சிறுத்தல்; diminution in the size of the hand. [கை+கும்புதல்]

கைசைகை	கைசைகை kaicaikai, பெ.(n.) கைசாடை, gestures of the hand (சா.அக.);. [கை+சைகை]
கைடவன்	கைடவன் kaiṭavaṉ, பெ.(n.) திருமாலால் கொல்லப்பட்ட ஓர் அரக்கன்; an asura slain by Visnu. "மதுகைடவரும் வயிறுருகி மாண்டார்"(திவ்.இயற்.3 66); (செ.அக);. கைடவன் kaiḍavaṉ, பெ.(n.) திருமாலால் கொல்லப்பட்ட ஓர் அரக்கன் (அசுரன்);; an {} slain by {}. "மதுகைடவரும் வயிறுருகி மாண்டார்" (திவ்.இயற்.3:66);. [Skt.kitaidi → த.கைதி.]
கைடிகம்	கைடிகம் kaiṭikam, பெ.(n.) 1. மலை எலுமிச்சை; hill lime, Atlantic monophylla. 2. கசப்பு நாரத்தை; mountain lime, Citrus medicalimonum (சா.அக.);.
கைடிகா	கைடிகா kaiṭikā, பெ.(n.) புட்டரிசி; a kind of kangoon rice (சா.அக.);.
கைத்தறி	கைத்தறி kaittaṟi, பெ.(n.) கையால் இயக்கப்படும் தறி, handloom, கைத்தறி ஆடைகள் கைத்தறி நெசவாளர்கள். [P] [கை+தறி]
கைத்தாங்கலாக	கைத்தாங்கலாக kaittāṅkalāka, வி.அ. (adv.) நடக்க முடியாத நிலையில் இருப்பவரைக் கீழே விழாத வகையில் உதவி செய்யும் பொருட்டு (ஆதரவாக);த் தாங்கிப் பிடித்தல்; throwing the hand around a person in a supporting manner, மயங்கி விழுந்தவரைக் கைத்தாங்கலாக அழைத்துப் போய் வண்டியில் ஏற்றினார்கள் [கை+தாங்கலாக.]

கைத்திருத்தம்	கைத்திருத்தம் kaittiruttam, பெ.(n.) கையால் செய்வதில் நேர்த்தியான ஒழுங்கு deftness in doing something with the hand, தையல் வேலையானாலும் சமையல் வேலையானாலும் பாட்டியின் கைத்திருத்தம் யாருக்கும் வராது [கை+திருத்தம்]
கைத்தேக்கு	கைத்தேக்கு kaittēkku, பெ.(n.) சிறு தேக்கு five creeper, Cleodendron serratum alias C.Javanicum (சா.அக.);. [கை+தேக்கு.] கைத்தேக்கு kaittēkku, பெ.(n.) சிறுதேக்கு; firecreeper(சா.அக.);. [கை + தேக்கு.]
கைதட்டல்	கைதட்டல் kaitaṭṭal, பெ.(n.) வியப்பு வெறுப்பு நகைப்பு முதலியவற்றின் குறியாகக் கைதட்டுகை; to clap or strike hands together in token of defiance, triumph, derision, admiration, etc.. [கை+தட்டல்.]
கைதரியம்	கைதரியம் kaitariyam, பெ.(n.) 1. வேம்பு; margosa tree, Melia bukayan. 2. ஒரு பூடு; a plant, Myrica sapida (சா.அக.);.
கைதாகு-தல்	கைதாகு-தல் kaitākutal, 6 செ.கு.வி.(vi.) குற்றம் புரிந்ததாகக் கருதப்படுவர் காவலரால் பிடிக்கப்படுதல்; get arrested, get imprisoned. சுதந்திரப் போராட்டக் காலத்தில் எங்கள் ஊரில் பலர் கைதானார்கள் [கைது+ஆகு-தல்]
கைதாரம்	கைதாரம் kaitāram, பெ.(n.) செந்நெல்; red J paddy (சா.அக);.
கைதேர்ந்த	கைதேர்ந்த kaitērnta, பெ.அ. (adj.) கலையில், தொழிலில் திறமையான; adeptin craft, a profession etc. சமையற்கலையில் கைதேர்ந்த ஐந்து பேரால் இந்த விண்மீன் உணவகம் நடத்தப்படுகிறது. படகு ஒட்டுவதில் கை தேர்ந்தவன். [கை+தேர்ந்த]

கைந்தபழம்	கைந்தபழம் kaintapaḻm, பெ.(n.) சோற்றுக் கற்றாழையின் பால்; the juice ofaloe-pulp (சா.அக.);. [கைந்தை+பழம்]
கைந்துப்போ-தல்	கைந்துப்போ-தல் kaintuppōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) களிப்பேறல்; forming verdigris (சா.அக.);. [கைந்து+போ-தல்.]
கைந்நீரு	கைந்நீரு kainnīru, பெ.(n.) மரகதம்; emerald (சா.அக.);. [கை+நீரு.]
கைநிறைய	கைநிறைய1 kainiṟaiya, வி.அ.(adv.) கை கொண்டளவு: handful(சா.அக.);. [கை+நிறைய] கைநிறைய2 kainiṟaiya, வி.அ. (adv.) தேவைக்கும் அதிகமான; of income, remuneration substantially; more than enough. கைநிறையச் சம்பளம் வாங்கும் மாப்பிள்ளை நிறையச்சம்பாதிக்கும்போது உனக்கு என்ன குறை? [கை+நிறைய]
கைநீள்-தல்	கைநீள்-தல் kainīḷtal, செ.கு.வி. (v.i.) கட்டுப்பாட்டை மீறி தேவை இல்லாமல் கையால் அடித்தல்; behave intemperately where restraint is needed. பேச்சு நடந்து கொண்டிருந்த போதே அவன் கைநீண்டு விட்டது. [கை+ நீள்-தல்.]
கைநொடி-த்தல்	கைநொடி-த்தல் kainoṭittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) செல்வ நிலைமை கெடுகை; to be reduced in circumstances, reduced to poverty. "செட்டியார் கைநொடித்துப் போனார்" (செஅக.);. [கை+நொடி-த்தல்.] கைநொடி-த்தல் kainoḍittal, 4செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. பெருவிரல் நடுவிரல் இரண்டும் கொண்டு (கைவிரலால்); ஒலியுண்டாக்குதல்; to snap the fingers. 2.செல்வநிலைமை கெடுதல்; to be reduced in circumstances, to become poor, destitute. செட்டியார் கைநொடித்துப்போனார் (இ.வ.);. ம. கைநொடிக்குக.கைஞொடிக்குக. [கை + நொடி-.]

கைப்பக்குவம்	கைப்பக்குவம் kaippakkuvam, பெ.(n.) உணவு, மருந்து முதலியவற்றைப்பதமாக்கும் திறமை; hand skill of a person, to estimate the compounding of ingredients in correct form in cooking and in medicine with good aroma. – [கை+பக்குவம்]
கைப்பந்து	கைப்பந்து kaippantu, பெ.(n.) நடுவில் வலை கட்டிப்பந்தை ஓர் அணியினர் கையால் அடிக்க அதை எதிர் அணியினர் திரும்பிச் செல்லுமாறு அடித்து விளையாடும் தொய்வையால் (ரப்பர்); செய்த விளையாட்டுக் கருவி; valley-ball [கை+பந்து] [P] கைப்பந்து kaippantu, பெ.(n.) ஐந்து ஐந்து வகைக் கசப்புச் சுவை; five kinds of bitter. [கைப்பு+ஐந்து] அவையாவன : 1. கருநொச்சி; blacknotchy, Gendarussa vulgaris. 2. வேம்பு; neemtree, Melia azadirachta. 3. கண்டங்கத்திரி; prickly brinjal, Solanum xanthocarpum. 4. சீந்தில்; moon creeperr, Tinosora coodifoolia. 5. பேய்ப் புடல்; wild snake gourd, Trichosanthes cucumerina (சா.அக.);. கைப்பந்து kaippandu, பெ.(n.) எறிந்து பிடிக்கும் பந்து விளையாட்டு; hand ball.
கைப்பரீட்சை	கைப்பரீட்சை kaipparīṭcai, பெ.(n.) நாடி பார்க்கை; feeling or examining the pulse (சா.அக.);. [கை+Skt. பரீட்சை]
கைப்பாவை	கைப்பாவை kaippāvai, பெ.(n.) பாவைக் கூடத்தில் இருப்பது போல் பிறர் இயக்க இயங்கும் நிலை; puppet figuratively. தீவிரவாதிகள் பிறநாடுகளின் கைப்பாவையாக ஆகிவிடக் கூடாது. எத்தனைக் காலம் இந்த நாடு கொடுங்கோலரின் (சர்வாதிகாரி); கைப்பாவையாக இருக்கும் [கை+பாவை.]
கைபிடித்துத்தூக்குதல்	கைபிடித்துத்தூக்குதல் kaipiṭittuttūkkutal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஒருவர் கையைப் பிடித்து எழும்பச் செய்தல்; lifting one by the hand (சா.அக.);. [கை+பிடித்து+தூக்கு-தல்.]

கைப்பிடித்துப்பார்-த்தல்	கைப்பிடித்துப்பார்-த்தல் kaippiṭittuppārttal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. நாடி நடையை அறிதல்; feeling the pulse of a patient. 2. உள்ளங் கையின் கைவரையைச் சோதித்தல்; reading the lines of the palm; telling fortunes by examining the palm of the hand. 3. திறமையைச் சோதித்தல்; trying one's ability (சா.அக.);. [கை+பிடித்து+பார்-]
கைப்பிழைபாடு	கைப்பிழைபாடு kaippiḻaipāṭu, பெ.(n.) 1. கைத்தவறான குற்றம், கவனக் குறைவால் நிகழ்ந்த குற்றச் செய்கை; accidental mistake, slip of the pen. "நாட்டார் வேட்டைக்குப் போன இடத்திலே பள்ளி உழுக்கை நாடாழ்வான் பச்சைப் பள்ளியைக் கைப்பிழை பாடேயெய்ய" (தெ.கல்.தொ.XVI கல்,200);. "சம்புரத்திற்கும் பள்ளிசெல்வன் இவ் ஆரிருக்கும் பள்ளி வேணாட்டரையனை கைப்பிழையாலெய்து செத்தமையில் கைப்பிழை புகுந்தது இதுக்கு துரணாண்டார் கோயிலிலே அரை விளக்கு வைக்கச் சொல்ல" (தெ.கல்.தொ.7 கல்.68); [கல்,அகர.]
கைப்பிரதி	கைப்பிரதி kaippirati, பெ.(n.) 1. ஒலைச் சாவடியில் உள்ளதைப் பார்த்து தாளில் எழுதி வைத்த படி (நகல்);; handwritten copy of a palm leaf manuscript. 2 கையெழுத்துப் படி(பிரதி);; hand written manuscript [கை+பிரதி]
கைப்பொம்மை	கைப்பொம்மை kaippommai, பெ.(n.) கைப்பாவை பார்க்க; see ka-p-pavai
கைபோட்டிழு-த்தல்	கைபோட்டிழு-த்தல் kaipōṭṭiḻuttal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) கையை உள்ளே விட்டு இழுத்து வெளிப்படுத்துதல்; puling out by inserting one's hand as a child from the womb (சா.அக.);. [கை+போட்டு+இழு-த்தல்.] கைபோட்டிழு-த்தல் kaipōṭṭiḻuttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) கையைஉள்ளேவிட்டுஇழுத்துவெளிப்படுத்தல்; pulling out by inserting one's hand as a child from the womb(சா.அக.);. [கை + போட்டு + இழு-.]
கைப்பரசன்	கைப்பரசன் kaipparacaṉ, பெ.(n.) மிக்கக் கசப்புள்ள நீல வேம்பு; ground neem orking ofbitter, Justicia Paniculata (சா.அக);. [கைப்பு+அரசன்.]
கைபிசகாக	கைபிசகாக kaipicakāka, வி.அ. (adv.) தவறுதலாக; absentmindedly,inadvertenly, எழுதுகோலைக் கைபிசகாக எங்கோவைத்துவிட்டேன்(க்ரியா);. மறுவ. கவனக்குறைவாக [கை+பிசகாக]

கைபிடித்திழு-த்தல்	கைபிடித்திழு-த்தல் kaipiṭittiḻuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வலியப் புணர்தல்; seducing or ravishing a woman (சா.அக.);. [கை+பிடித்து+இழு-த்தல்.]
கைபிடிபத்திரம்	கைபிடிபத்திரம் kaipiṭipattiram, பெ.(n.) 1. நெருங்கிய நட்பு; intimate friendship, close friendship, mutual confidence. 2. கமுக்கமான (அந்தரங்கமா);ன ஆள்: confidential servant; secret agent (செ.அக.);. [கை+பிடி+Skt. பத்திரம்] கைபிடிபத்திரம்1 kaibiḍibattiram, பெ.(n.) கைபிடியாவணம் பார்க்க;see kai-pidi-y-avanam. [கைபிடி + பத்திரம்.]
கைமீறு-தல்	கைமீறு-தல் kaimīṟutal, 5. செ.கு.வி(v.i.) கரணியம், சிக்கல் முதலியவை கட்டுப் பாட்டுக்கு உட்படாத அல்லது சமாளிக்க முடியாத நிலையை அடைதல்; problems that exceed beyond a limit to solve, வீட்டுச் சிக்கல் கைமீறிப் போய் விடுமோ என்று பயப்படுகிறேன் [கை+மீறு-தல்.]
கைமுழுத்தம்	கைமுழுத்தம் kaimuḻuttam, பெ. (n.) கடையில் முதல் விற்பனை (பேணி); (இலங்.);: first sale of the day for cash payment as soon as the shop opens. 45sol-āommis இன்றைக்கு நீங்கள் தான் கைமுழுத்தம் என்றார் [கை+முளுத்தம்]
கைமுறி-த்தல்	கைமுறி-த்தல் kaimuṟittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1.கையை ஒடித்தல்; breaking or causing fracture of the arm. 2. நெட்டி முறித்தல்; wringing the hands. 3. வருத்தத்தால் கையைப் பிசைந்து கொள்ளல்; manifesting grief by convulsive clasping of the hands (சா.அக.);. [கை+முறி-த்தல்.]
கைமுறி-தல்	கைமுறி-தல் kaimuṟital, 3 செ.கு.வி.(v.i.) கை தற்செயலாய் ஒடிதல்; fracture of arm or hand occuring accident ally (சா.அக.);. [கை+முறி-தல்.] கைமுறி-தல் kaimuṟidal, 2 செ.குன்றாவி, (v.t.) கை தற்செயலாய் ஒடிதல்; to fracture of arm or hand occurring accidentally (சா.அக.);. [கை + முறி-.]
கையங்கண்ணனார்	கையங்கண்ணனார் kaiyaṅkaṇṇaṉār, பெ.(n.) கடைக் கழகம் மருவிய புலவர்; the poet who belonged to the last Šangam (அபி.சிந்);. [கை+அம்+கண்ணன்+ஆர்]

கையனார்	கையனார் kaiyaṉār, பெ.(n.) யாப்பிலக்கண ஆசிரியர்களில் ஒருவர்; a Tamil scholar who wrote a treatise on prosody. [கையன்+ஆர்] இவர் யாப்பிலக்கண நூலாசிரியர். அமுதசாகரர் செய்த காண்டிகையுரையில் இவர் செய்த யாப்பியற் சூத்திரம் ஆங்காங்கு எடுத்துக் - காட்டப்பட்டுள்ளது (அபி.சிந்.);.
கையாலாகத்தனம்	கையாலாகத்தனம் kaiyālākattaṉam, பெ.(n.) எதிர்த்துச் செயற்பட முடியாத வலிமை குறைவான நிலை; இயலாமை; impotence. தன்னைத் திட்டினவனைக் திட்டாமல் இருந்த தன் கையாலாகாத் தனத்தை நினைத்துக் குமைந்தான் [கையால்+ஆகாத்தனம்]
கையாலாகாத	கையாலாகாத kaiyālākāta, பெ.அ.(adj.) தேவையான வகையில் செயல்பட இயலாத, impotent; helpless. எதிர்க்காமல் அடங்கிப் போவதால் என்னைக் கையாலாகாத ஆள் என்று நினைத்து விட்டான். [கையால்+ஆகாத]
கையாற்பிசை-தல்	கையாற்பிசை-தல் kaiyāṟpicaital, 3 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கையினால் சதை அழுந்த அமுக்கி விடல்; shampooing; massaging. 2. மாவு முதலியவற்றைக் கையால் பிசைதல்; to mingle; mix with the hand. [கையால்+பிசை-தல்.]
கையில்பிடித்துக் கொடு-த்தல்	கையில்பிடித்துக்கொடு-த்தல் kaiyilpiṭittukkoṭuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பெண்ணை ஒருவருக்குத் திருமணம் செய்து கொடுத்தல்; give a girl in marriage to some one; marry of a girl. தங்கையை யாராவது ஒருவன் கையில் பிடித்துக் கொடுத்த பின்புதான்நான் எனது திருமணத்தைப் பற்றி சிந்திக்க முடியும் மறுவ, மணம் முடித்துக் கொடுத்தல். [கையில்+பிடித்து+கொடு-த்தல்.]
கையிலாதம்	கையிலாதம் kaiyilātam, பெ.(n.) எண் வகை மலைகளுள் ஒன்றும், சிவன் வாழும் இடமுமான மலை (அஷ்டப். திருவரங்கத்தந்: 23);; mount kailas, the abode of Śwa, one of asta-kula-parvatam (செ.அக.);.
கையும்களவுமாக	கையும்களவுமாக kaiyumkaḷavumāka, வி.அ.(adv.) குற்றம் அல்லது தவறு செய்யும் அதே நேரத்தில்; red-handed. தேங்காய் திருடியவன் கையும் களவுமாக மாட்டிக் கொண்டான். [கையும்+களவுமாக]

கையும்மெய்யுமாக	கையும்மெய்யுமாக kaiyummeyyumāka, வி.அ.(adv.) கையும்களவுமாக பார்க்க; see kayum-kalavumaga [கையும்+மெய்யுமாக]
கையுள்	கையுள் kaiyuḷ, பெ.(n.) 1. கையின் உட்பக்கம்: inner side of arm or hand. 2.உள்ளங்கை; the palm (சா.அக.);. [கை+உள்.]
கையெழுத்தாகு-தல்	கையெழுத்தாகு-தல் kaiyeḻuttākutal, 7 செ.கு.வி.(v.i.) ஒப்பந்தம் முதலியவை ஒப்பளிக்கப்பட்டதற்கு அடையாளமாக அவற்றில் கையெழுத்திடப்படுதல்; of deeds, agreement get signed or executed. ஒப்பந்தம் கையெழுத்தாகி நாற்பத்தெட்டு மணி நேரத்தில் போர் நிறுத்தப்பட்டது. [கை+எழுத்து+ஆகு-தல்.]
கையெழுத்து இயக்கம்	கையெழுத்து இயக்கம் kaiyeḻuttuiyakkam, பெ.(n.) கோரிக்கை அல்லது வேண்டுகோள் போன்றவற்றுக்காக ஆதரவாளர் பலரிடமிருந்தும் கையெழுத்து வாங்கும் இயக்கம்; a campaign canvassing for subscription to a petition, etc. [கை+எழுத்து+இயக்கம்.]
கையெறிகுண்டு	கையெறிகுண்டு kaiyeṟikuṇṭu, பெ.(n.) கையால் வீசி வெடிக்கச் செய்யும் குண்டு; handgrenade [கை+எறி+குண்டு.] கையெறிகுண்டு gaiyeṟiguṇṭu, பெ.(n.) கையால் வீசி வெடிக்கச் செய்யும் குண்டு; hand grenade. [கை + எறி + குண்டு.]
கையைப்பிசை-தல்	கையைப்பிசை-தல் kaiyaippicaital, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. இக்கட்டான சூழலில் செய்வதறியாது கலங்குதல் அல்லது திகைத்தல்; be in a fix; be in a quandary. மகளின் திருமணத்திற்குப் பணம் கிடைக் காமல் கையைப் பிசைந்து கொண்டிருந்தார். 2. தயக்கம், குழப்பம் முதலியவற்றைக் காட்டும் குறிப்பாகக் கையை நெரித்தல்; wring one's hands as an indication of helplessness, confusion, etc. கையைப் பிசைந்து கொண்டிருந்தால் எப்படிக் காரியம் நடக்குமா? [கையை+பிசை-தல்.]

கையைவிட்டு	கையைவிட்டு kaiyaiviṭṭu, வி.அ. (adv.) தேவை (அவசியம்); இல்லையென்றாலும் விரைவை (அவசரத்தை); முன்னிட்டு, though not necessary from one's own pocket. [கையை+விட்டு]
கைரதம்	கைரதம் kairatam, பெ.(n.) 1. ஒரு பாம்பு a serpent. 2. ஒரு வகைச் சந்தன மரம் a kind of sandalwood. 3. ஒரு வகைப் பூடு; a plant, Agathotes Chirayata (சா.அக.);. [கைரம்- கைரதம்]
கைரம்	கைரம் kairam, பெ.(n.) காத்திகைக் கிழங்கு November flower, Methonica superba (சா.அக.);. [கய் - கை – கைரம்] மறுவ. கலப்பைக் கிழங்கு
கைரலம்	கைரலம் kairalam, பெ.(n.) கைரவி பார்க்க: see kairavi (சா.அக.);.
கைரலி	கைரலி kairali, பெ.(n.) வாயு விளங்கம்; wind-berry climber, Embelia ribes (சா.அக.);.
கைரவம்	கைரவம் kairavam, பெ.(n.) அல்லி மலர் (திவா.);; Indian water-lily, Nymphaea lotus (செ.அக.);. கைரவம் kairavam, பெ.(n.) ஆம்பல் (திவா.);; Indian water-lilly. [Skt.kairava → த.கைரவம்.]
கைரவாலி	கைரவாலி kairavāli, பெ.(n.) புளிச்சைக் கீரை; sour greens, Hibiscus Cannabinus (சா.அக.);. [கைரம்+வாலி]

கைரவாவிகம்	கைரவாவிகம் kairavāvikam, பெ.(n.) புளிச்சைக்கீரை (சித்.அக.);; fax(செ.அக.);.
கைரவி	கைரவி kairavi, பெ.(n.) 1. வெந்தயம்; fenugreek, Trigonella fenugraceum. 2. சந்திரகாந்திப் பூ moon-flower (சா.அக.);.
கைராட்டினம்	கைராட்டினம் kairāṭṭiṉam, பெ.(n.) கைராட்டை பார்க்க; see ka-ralta(க்ரியா.);.
கைராட்டை	கைராட்டை kairāṭṭai, பெ.(n.) கையால் சுற்றி இயக்கி நூல் நூற்கும் கருவி; a handoperated spinning wheel [கை+ராட்டை] [P]
கைராத்தாசாமி	கைராத்தாசாமி kairāttācāmi, பெ.(n.) 1. பிச்சைக்காரன்; begger. 2. ஒன்றுக்கும் உதவாதவன்; a good for nothing person (செ.அக.);. மறுவ, கையாலாகாதவன் கைராத்தாசாமி kairāttācāmi, பெ.(n.) 1. இரவலன்; begger, 2. ஒன்றுக்கும் உதவாதவன்; a good-for-nothing person. [U.{}+{} → த.கைராத்தஆசாமி.]
கைராத்தினாம்	கைராத்தினாம் kairāttiṉām, பெ.(n.) அறக்கொடை; charitable endowment (செ.அக.);. [கை+ராத்தினாம்.] கைராத்தினாம் kairāttiṉām, பெ.(n.) அறக்கொடை (இ.வ.);; charitable endowment. [U.{}+{} → த.கைராத்து+இனாம்.]
கைராதம்	கைராதம் kairātam, பெ.(n.) நில வேம்பு; ground neem, Justica paniculata (சா.அக.);.

கைரிகம்	கைரிகம்1 kairikam, பெ.(n.) பொன்னுமத்தை (சித்.அக.);; purple stramony (செ.அக.);. கைரிகம்2 kairikam, பெ.(n.) 1. காவி வண்ணம் ஊட்டப்பட்ட கல் (பிங்.);; redochre. 2. பொன் (சது.);; gold(செ.அக.);. கைரிகம் gairigam, பெ.(n.) 1. காவிக்கல் (பிங்.);; red ochre. 2. பொன் (சது.);; gold. [Skt.gairika → த.கைரிகம்.]
கைரியம்	கைரியம் kairiyam, பெ.(n.) 1. நரி; jackal. 2. பொன்; gold. 3. கல்மதம்; bitumen (சா.அக.);.
கைரோகம்	கைரோகம் kairōkam, பெ.(n.) கையில் ஏற்படும் நோய்கள்; diseases of the hands (சா.அக.);. [கை+Skt. ரோகம்]
கைலாசசட்டைநாதர்	கைலாசசட்டைநாதர் kailācacaṭṭainātar, பெ.(n.) தமிழில் மருத்துவநூல் சிலவற்றை இயற்றிய சட்டைமுனி என்னும் சித்தர்;Šiddar author of some medical treatises in Tamil (சா.அக.);. [கைலாசம்+சட்டை+நாதர்]
கைலேஞ்சி	கைலேஞ்சி kailēñci, பெ.(n.) கைக்குட்டை (இலங்.); handkerchief
கைவசப்படுத்து-தல்	கைவசப்படுத்து-தல் kaivacappaṭuttutal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) தன் பிடிக்குக் கீழ் கொண்டு வருதல்; தன் வயப்படுத்துதல்; take control of seize. வீட்டை அடுத்த புறம்போக்கு நிலத்தைக் கைவசப்படுத்திக் கொண்டார். [கை+வசம்+படுத்து-தல் வயம்→வசம்]
கைவிசேடம்	கைவிசேடம் kaivicēṭam, பெ.(n.) 1. கை படுவதனால் உண்டாவதாகக் கருதும் நன்மை; luckiness associated with one's hand, "மருத்துவர்க்கோ சயங் கைவிசேடந் தன்னிலே"(அறப்.சத.33);. 2. பரிசு present (செ.அக.);. [கை+Skt. விசேடம்]

கைவிட்டுப்போ-தல்	கைவிட்டுப்போ-தல் kaiviṭṭuppōtal, 8 செ.கு.வி.(v.i.) தன் வயமாக வேண்டியது நீங்குதல், தப்பிப் போதல், நழுவுதல்; slip out of one's hands. அந்த வேலை கைவிட்டு போய்விட்டது. இந்த வாய்ப்பும் கைவிட்டுப் போகாமல் இருக்க வேண்டும். [கை+விட்டு+போ-தல்.]
கைவிடு-தல்	கைவிடு-தல் kaiviṭutal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) தன்னிடம் ஒன்றை எதிர்பார்ப்பவரை ஏமாற்றம் அடையச் செய்தல்; விட்டு நீங்குதல்; let some one down; desert; forsake. உங்களைத்தான் நம்பியிருக் கிறேன். என்னைக் கைவிட்டு விடாதீர்கள். இந்த முறையும் மழை நம்மைக் கைவிட்டு விடுமோ? [கை+விடு-தல்.]
கைவியர்வை	கைவியர்வை kaiviyarvai, பெ.(n.) கையில் அடிக்கடி உண்டாகும் வியர்வை frequent perspiration of the hands (சா.அக.);. [கை+வியர்வை.]
கைவியளம்	கைவியளம் kaiviyaḷam, பெ.(n.) கைவிசேடம் பார்க்க; see kai-Visédam (செ.அக.);.
கைவிளங்கம்	கைவிளங்கம் kaiviḷaṅkam, பெ.(n.) வாய் விளங்கம்; wild berry, Embelia ribes (சா.அக.);. [கை+விளங்கம்]
கைவித்தாரம்	கைவித்தாரம் kaivittāram, பெ.(n.) ஒப்பனை; decoration (செ.அக.);. [கை+Skt. வித்தாரம்]
கைவீசிநட-த்தல்	கைவீசிநட-த்தல் kaivīcinaṭattal, 3 செ.கு.வி.(v.i.) கைகளை தாராளமாய் ஆட்டி நடத்தல்; swimming the arms freely while walking (சா.அக.);. [கை+விசி+நட-த்தல்.]
கைவைத்தியம்	கைவைத்தியம் kaivaittiyam, பெ.(n.) சிறு நோய்த் துன்பங்கள் நீங்க மருத்துவர் உதவி இல்லாமல் வீட்டிலேயே செய்து கொள்ளும் மரபுவழி வந்த மருத்துவ முறை: home remedy. மறுவ, கைமருத்துவம் [கை+skt. வைத்தியம். வைத்தியம் : மருத்துவம்] கைவைத்தியம் kaivaittiyam, பெ.(n.) கைமருத்தவம் பார்க்க;see kai-maruttuvam. [கை + வைத்தியம்.]

கொக்கரக்கோ	கொக்கரக்கோ kokkarakā, பெ.(n.) 1. சேவல் எழுப்பும் உரத்த சத்தம்; cock-adoodle-doo. 2. முருகக் கடவுள்; Murugan. [கொக்கர் + கோ ஒலிக்குறிப்பு]
கொக்கறை	கொக்கறை kokkaṟai, பெ.(n.) பனை, தெங்கு முதலியவற்றின் வற்றியுலர்ந்த இளமடல்; dried integument of the palmyra flower (செ.அக.);. [குங்கு - குக்கு - கொக்கு – கொக்கறை]
கொக்கிதேவர்	கொக்கிதேவர் kokkitēvar, பெ.(n.) சிவனிய (வீரசைவ); அடியவர்களில் ஒருவர்; a devotee of Lingayat sect of saivaism. [கொக்கி+தேவர்] இவர் நந்தவனம் வைத்திருந்தார். அல்லமர் இவரிடம் வந்து நந்தவனத்தின் ஒருபுறம் தோண்டக் கட்டளையிட்டு அதில் ஒரு மனநோன்பி(யோகி); இருப்ப காட்டினார். அவரிடம் இவர் குருவம் (தீட்சை); பெற்றார் (அபி.சிந்);.
கொக்கிறகுப்பூ	கொக்கிறகுப்பூ, kokkiṟakuppū, பெ.(n.) வெள்ளை மந்தாரை; shrub by white mountain ebony; crane's feather, Bauhinia acuminata (சா.அக.);. [கொக்கு+இறகு+பூ]
கொக்கும்பதரி	கொக்கும்பதரி kokkumpatari, பெ.(n.) இலந்தை மரம்; a small thorny tree known as the common jujube, Zizyphus jujuba (சா.அக.);.
கொக்குமரம்	கொக்குமரம் kokkumaram, பெ.(n.) மாமரம்; mango tree (சா.அக.);. [கொக்கு+மரம்]
கொக்குமாநிறம்	கொக்குமாநிறம் kokkumāniṟam, பெ.(n.) சிலைமான் கல்; a kind of stone, Agate (சா.அக.);. [கொக்கு+மா+நிறம்]
கொங்கணதுபம்	கொங்கணதுபம் koṅkaṇatupam, பெ.(n.) வெள்ளைக் குங்கிலியம்; white dammer; cocony resin (சா.அக.);.

கொங்கணிவர்மன்	கொங்கணிவர்மன் koṅkaṇivarmaṉ, பெ.(n.) கொங்கு நாட்டவரை வெற்றி கொண்டு அந்நாட்டிற்குக் கொங்கு நாடெனப் பெயரிட்டவன்; Oen who has christened the name Koṅgu, after conquering it. [கொங்கணி+வருமன்.]
கொங்காணியர்	கொங்காணியர் koṅkāṇiyar, பெ.(n.) கொண்காணத்தில் இருந்து வந்து குடியேறியவர்கள்; the migrated people who came from konganam. [கொண்கானம் – கொங்காணம்+இயர்] இவர்களில் பார்ப்பனர்கள் கடை வைத்து பிழைப்பர். கொங்காணி கடைமக்கள் (சூத்திரர்); குடுமிக்காரர் எனப்படுவர் (அபி.சிந்);.
கொங்காரகி	கொங்காரகி koṅkāraki, பெ.(n.) பிடங்கு நாறி; fire-brandteak, Premnatomentosa (சா.அக.);.
கொங்காரமம்	கொங்காரமம் koṅkāramam, பெ.(n.) குங்கும மரம்; a tree called arnoto, Bixa orellana (சா.அக);. [கொங்கு+ஆரமம்.]
கொங்காரமாக	கொங்காரமாக koṅkāramāka, பெ.(n.) பிண்ணாக்குக் கீரை; lew's malilow, Corchorus capuslous alias C. Clitorus (சா.அக.);.
கொங்குவேளிர்	கொங்குவேளிர் koṅkuvēḷir, பெ.(n.) சிற்றரசர்களில் ஒருவரான கொங்குநாட்டு வேளாளன் one of the petty king in Koṅgu-véllar. [கொங்கு+வேளிர்] பெருங் கொடையாளியாகிய இவரது ஊர் கொங்கு நாட்டு விசயமங்கலம். அடியார்க்கு நல்லார் இவரது கொங்கு வேண்மாக்கதையைப் பாராட்டி யுள்ளார். பேராசிரியரும் இவரது நூலை எடுத் தாண்டுள்ளாராதலின் இவர் காலத்தால் முற்பட்ட வராவார். இவர் சமண சமயத்தவராக இருக்கலாம் (அபி.சிந்.);.

கொங்கைக்கட்டி	கொங்கைக்கட்டி koṅkaikkaṭṭi, பெ.(n.) முலைக் கட்டி mammary abscess (சா.அக.);. [கொங்கை+கட்டி] கொங்கைக்கட்டி koṅgaikkaṭṭi, பெ.(n.) முலைக்கட்டி: mammary abscess [கொங்கை + கட்டி.]
கொச்சிக்கால்	கொச்சிக்கால் koccikkāl, பெ.(n.) யானைக் கால்; elephantiasis of the leg cochin leg (சா.அக.);. [கொச்சி+கால்.]
கொச்சிலச்சி	கொச்சிலச்சி koccilacci, பெ.(n.) ஒரு வகைச் சிற்றிலைப் புல்; ring worm killer, Xyris indica. [கொச்சி+இலைச்சி] இது ஒரு அடி உயரமும் மஞ்சள் நிறப் பூவும் உடையது. மலையாளத்தில் இது ஒரு சிறந்த மூலிகையென்று கருதுவார்கள். இதன் சாற்றைக் காடியில் கலந்து சிரங்கு, மேகப்படை முதலியவை களுக்குத் தடவலாம். இலையையும் வேரையும் எண்ணெயிலிட்டுக் காய்ச்சி குட்டத்திற்குத் தடவலாம் (சா.அக.);.
கொச்சைப்படுத்து-தல்	கொச்சைப்படுத்து-தல் koccaippaṭuttutal, செ.கு.வி.(v.i.) இழிவுபடுத்துதல்; vulgaize. தமிழை என்றும் கொச்சைப்படுத்திப் பேச வேண்டாம். [கொச்சை+படுத்து-தல்.] கொச்சைப்படுத்து-தல் koccaippaḍuddudal, 5 செ.கு.வி.(v.t.) இழிவுபடுத்துதல்; vulgarize. [கொச்சை + படுத்து-.]
கொச்சைவார்த்தை	கொச்சைவார்த்தை koccaivārttai, பெ.(n.) திரிவுற்றுத் தெளிவில்லாத சொற்கள்; vulgar words (சா.அக.);. [கொச்சை+Skt. வார்த்தை.]
கொச்சைவீச்சம்	கொச்சைவீச்சம் koccaivīccam, பெ.(n.) 1. ஆட்டுப் பால் நாற்றம்; smell of sheep's milk. 2. பால் முதலியவற்றின் முடை நாற்றம்; stink smell of milk, mother's milk, etc (செ.அக.);. [கொச்சை+வீச்சம்]

கொசுவத்தி	கொசுவத்தி kocuvatti, பெ.(n.) பற்ற வைத்தால் புகை எழுப்பிக் கொசுக்களை விரட்டும் வேதியியல் சுருள்; mosquito coil made of chemicals that produces smoke to keep off mosquitoes. [கொசு+வத்தி பத்தி→வத்தி] கொசுவத்தி kosuvatti, பெ.(n.) கொசுக்களை விரட்டும் வேதிப்பொருள்களால் செய்யப்பட்ட சுருள்; mosquito coil; a coil that produces smoke to keep off mosquitoes. [கொசு + வத்தி.]
கொஞ்சிநட-த்தல்	கொஞ்சிநட-த்தல் koñcinaṭattal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) களிப்புடன் நடத்தல்; walking at easy pace (சா.அக.);. [கொஞ்சி+நட-த்தல்.]
கொஞ்சிப்பேசல்	கொஞ்சிப்பேசல் koñcippēcal, பெ.(n.) குழந்தையைப் போல் பேசுகை; talking like a child; prattling; talking from lust as woman (சா.அக.);. [கொஞ்சி+பேசல்]
கொஞ்சிவஞ்சி	கொஞ்சிவஞ்சி koñcivañci, பெ.(n.) கும்பாதிரி பெரிய மரவகை, lac tree, Schleichera trijuga (செ.அக.);. [கொழுஞ்சி+வஞ்சி]
கொட்டணைக்காய்	கொட்டணைக்காய் koṭṭaṇaikkāy, பெ.(n.) உப்பெடுக்கும் ஒரு கடற்கரைப் பூடு, a sea shore plant of the species of cranberry from which salt is extracted (சா.அக.);. [கொட்டணை+காய்]
கொட்டம்பலவனார்	கொட்டம்பலவனார் koṭṭampalavaṉār, பெ.(n.) ஒரு புலவர்; a poet, of the Šangam age (சா.அக.);. [கொட்டு+அம்பலவன்+ஆர்]
கொட்டரி	கொட்டரி koṭṭari, பெ.(n.) வானாசுரனின் தாய்; mother of Panasuran. [குட்டாளி – கொட்டரி] கண்ணனுடன் வாணாகரன் போர் செய்த பொழுது, வாணாகரன் இறக்கும் பொழுதில் ஆடை களைந்து மத்தியில் இருந்து போரைத் தடுத்தாள் (அபி.சிந்.);.

கொட்டாங்கச்சித் தைலம்	கொட்டாங்கச்சித்தைலம் koṭṭāṅkaccittailam, பெ.(n.) தேங்காய் ஓட்டை எரிப்பதனால் அதில் இருந்து எடுக்கும் கருஞ்சிவப்பு நிறமான எண்ணெய், a black or brown paint obtained by burning the cocoanut shell (சா.அக.);. [கொட்டாம்+கச்சி+தைலம்.]
கொட்டாம்பிளி	கொட்டாம்பிளி koṭṭāmpiḷi, பெ.(n.) உளி மேல் அடிக்கும் ஆய்தம்; beatet, wooden mallet (செ.அக.); கொட்டாப்புளி பார்க்க; see kuffappufi [கொட்டு - கொட்டாப்பு+உளி]
கொட்டாவிகொள் ளு-தல்	கொட்டாவிகொள்ளு-தல் koṭṭāvikoḷḷutal, 16 செ.கு.வி.(v.i.) கொட்டாவி விடு-தல் பார்க்க; see kottāni-vigu(சா.அக.);. [கோட்டு+ஆவி+கொள்.]
கொட்டாவிவிடு-தல்	கொட்டாவிவிடு-தல் koṭṭāviviṭutal, 20 செ.கு.வி.(v.i.) 1 வாயால் நெட்டுயிர்த்தல்; the act of yawning, Osceoto. 2, களைத்தல்; being exhausted or wearied. 3. இறத்தல்; dying (சா.அக.);. [கோட்டாவி+விடு-தல்.]
கொட்டான்கரந்தை	கொட்டான்கரந்தை koṭṭāṉkarantai, பெ.(n.) நாறு கரந்தை; Indian globe thistle, Sphoeranthus indicus (&m. 918.);. [கொட்டானி (கொட்டை);+கரந்தை.]
கொட்டான்சிலை	கொட்டான்சிலை koṭṭāṉcilai, பெ.(n.) வாகை மரம்; common sirissa, Albizzia lebbek (சா.அக.);. [கொட்டான் (கொட்டை);+சிலை.]
கொட்டு-தல்	கொட்டு-தல் koṭṭutal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கொடுக்கினால் கொட்டுதல்; stinging as by a scorpion. 2.வார்த்தல்; pouring as water or any liquid. 3. பல்லி பலுக்குதல்; chirpingas ofa lizard. 4. பல் கொட்டுதல்; falling or dropping as of tooth (சா.அக.);. [கொடு- கொட்டு.]
கொட்டுக்கொட்டெ ன்று	கொட்டுக்கொட்டென்று koṭṭukkoṭṭeṉṟu, வி.எ.(adv.) சிறிதும் கண்ணயராமல்; தூக்கத்தின் அறிகுறி சிறுதும் இல்லாமல்; wide awake. இரவு முழுக்கக் கொட்டுக் கொட்டென்று விழித்துக் கதை படித்துக் கொண்டிருந்தான். 2. ஒரே இடத்தில் ஒரு வேலையும் செய்யாமல் சலிப்புடன் இருத்தல்; remaining unoccupied suggestive of boredom. வீட்டில் எவ்வளவு நேரம் நான் கொட்டுக் கொட்டென்று உட்கார்ந்திருப்பது? [கொட்டு+கொட்டு+என்று.]

கொட்டுச்சிறுக்கி	கொட்டுச்சிறுக்கி koṭṭuccir̤ukki, பெ.(n.) பிள்ளை பெறா மலடி; a barren woman (சா.அக.);.
கொட்டுமரம்	கொட்டுமரம் koṭṭumaram, பெ.(n.) ஆடையை வண்ணக் கலவையி(சாயத்தி);ல் தோய்த்து அடிக்குங் கட்டை; dyer's block for beating cloth and fixing colours (செ.அக.);. [கொட்டு+மரம்.]
கொட்டுவாய்க்கடுப்பு:	கொட்டுவாய்க்கடுப்பு: koṭṭuvāykkaṭuppu, பெ. (n.) நச்சு உயிரிகள் கடித்த இடத்தில் ஏற்படும் கடுநோய் அல்லது, எரிவு; intense irritation or burning pain at the spot bitten by poisonous insects or reptiles (சா.அக.);. [கொட்டு+வாய்+கடுப்பு]
கொட்டைகட்டு-தல்	கொட்டைகட்டு-தல் koṭṭaikaṭṭutal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. இலுப்பைக்காய் வைத்துச் சூதாடுதல்; to gamble with mahua seeds. 2. நாய்ப்புலி என்னும் ஒரு வகை ஆட்டத்தில் புலியைக் கட்டுகை; to checkmate the tiger in the game of nay-p-puli (செ.அக.);. [கொட்டை+கட்டு-தல்.]
கொட்டைப்பாமிரம்	கொட்டைப்பாமிரம் koṭṭaippāmiram, பெ.(n.) கொட்டைக் கரந்தை; Indian globe thistle, Sphoeranthus indicus (சா.அக.);. [கொட்டை+பாமிரம்]
கொட்டையவரை	கொட்டையவரை koṭṭaiyavarai, பெ.(n.) கொட்டை முத்தின அவரை; a species of bean with matured seed or in which the seed portion alone is edible (சா.அக.);. [கொட்டை+அவரை.] கொட்டையவரை koṭṭaiyavarai, பெ.(n.) முதிர்ந்த அவரை; matured bean in which the seed portion alone is edible (சா.அக.);. [கொட்டை + அவரை.]
கொட்டையாகாசி	கொட்டையாகாசி koṭṭaiyākāci, பெ.(n.) ஒரு வகைப் பூடு; round-leaved moonseed, Cocculus macrocarpus (சா.அக.);. [கொட்டை+(ஆகாயம்); ஆகாசி]

கொட்டையாசாசி	கொட்டையாசாசி koṭṭaiyācāci, பெ.(n.) ஒரு வகைக் கொடி; a kind of creeper; glaucous-backed round leaved moonseed, Cocculus macrocarpus (செ.அக.);. [கொட்டை+ஆகு+ஆசி]
கொடசபாலை	கொடசபாலை koṭacapālai, பெ.(n.) 1. வெட்பாலை; conession tellicherrybark, Nerium anti-dysentericum. 2. கொடிப்பாலை; cotton milk plant, Dregea volubilis; twining swallor wort, Asclepias volubilis. 3. ஊசிப்பாலை; needle-leaved swallow-wort, Oxystelma esculentum (சா.அக.);. [குட்சம்+பாலை]
கொடசாலம்	கொடசாலம் koṭacālam, பெ.(n.) வெந்தோன்றி; November flower plant, Gloriosa superba (சா.அக.);. [குட்சம்+ஆலம்]
கொடரி	கொடரி koṭari, பெ.(n.) எழுத்தாணிப்பூடு (சித்.அக.);; style plant (செ.அக.);. [குடு - குடரி-கொடரி]
கொடாலகம்	கொடாலகம் koṭālakam, பெ.(n.) வெண்காந்தள் செடிவகை (மலை.);, white species of Malabar glory lily, Gloriosa superba (செ.அக.);. [குடு+ஆலகம்]

கொடி	கொடி1 koṭi, பெ.(n.) கருப்பையிலிருக்கும் குழந்தைக்கு உணவு சென்றடையும் கொப்பூழ்க் கொடி; umbilical cord. மறுவ, நஞ்சுக்கொடி [கொடு (வளைவு); – கொடி] கொடி koṭi, பெ.(n.) 1. ஒரு நாட்டின், ஒரு குழுவின் சின்னம் பதித்துக் கம்பத்தில் பறக்க வசதியாக வெட்டிய துணி; சட்டை முதலியவற்றில் குத்திக் கொள்ள வசதியாக வெட்டப்பட்ட சிறு துண்டுத்தாள்; flag; standard. 2. நிறங்களின் வழியாக ஒன்றைத் தெரிவிப்பதற்கு அளவாக வெட்டிய துணி, flag to signify something through its colour. பச்சைக் கொடி. வெள்ளைக் கொடி [கொடு-கொடி] கொடி1 koḍi, பெ.(n.) 1.படர்கொடி; creeper, climber, "நுடங்குகொடி மருங்கின்"(பெருங், உஞ்சைக். 41;80);. 2. சித்திரமூலம் (மூ.அக.); பார்க்க;see cittitamülam. 3. ஆடை உலர்த்துங் கொடி; clothes-line, clothes post. 4. கொப்பூழ்க் கொடி
கொடிக்கடமை	கொடிக்கடமை koṭikkaṭamai, பெ.(n.) வரி வகை (தெ.கல்.தொ.330);; atax(செ.அக.);. [கொடி+கடமை.]
கொடிக்காய்வகை	கொடிக்காய்வகை koṭikkāyvakai, பெ.(n.) கொடியில் காய்க்கும் காய் வகைகள்; creeper vegetables. அவையாவன : 1. கலியாணப் பூசினிக் காய், ash pumpkin, Cucurbita pepo. 2. பறங்கிக் காய்; sweet gourd, Cucurbitea maxima. 3. கும்மட்டிக்காய்; bitter apple; Citrullus colocynthis. 4. சுரைக்காய்; bottle gourd, Lagenaria vulgaris. 5. வெள்ளரிக்காய்; cucumber, Cucumis satives. 6. கொட்டையவரைக்காய்; China bean, Dolichor genus. 7. மொச்சைக்காய்; country bean; Lablab. 8. பீர்க்கங்காய்; luffa gourd, Luffa acutangula. 9.புடலங்காய்; snake, Mochosanthes anguina. 10. பாகற்காய்; balsam gourd, Momordica charantia. 11.அதளக்காய்; sourgourd, Cucurbita genus. 12. தூதுளங்காய்; prickly shoonday, Solanum trilobatum. 13. கொடி வழுதுணைக்காய்

கொடுக்கி	கொடுக்கி koṭukki, பெ.(n) . கதவை யடைக்க இடும் இரும்புப் பட்டை; hooked bar for fastening doors. 2. அணிகலனின் பூட்டு; clasp of an ornament. 3. தேட்கொடுக்கியெனும் சிறு செடிவகை (யாழ்.அக.);; turnsole, Heliotropium indicum. 4. செடி வகை; tiger's claw, Martynia diandra (செ.அக.);. [கொடு – கொடுக்கி] கொடுக்கி koḍukki, பெ.(n.) 1. பொருளை உய ரத்தில் இருந்து இழுக்க உதவும் கருவி; hooked knife attached to the bamboo. 2. கொடுமைக்காரி: shrew. [கொடு-கொடுக்க]
கொடுக்குமதி	கொடுக்குமதி koṭukkumati, பெ.(n.) கொடுக்க வேண்டியது debt, what is due (செ.அக.);. [கொடு – கொடுக்கு+மதி]
கொடிக்கொற்றான்	கொடிக்கொற்றான் koṭikkoṟṟāṉ, பெ.(n.) 1. முடிக்கொத்தான்; palsy curer, Cardiospermum hadlicacabum. 2.கொத்தான்; green thread creeper, Cassytha filiformis (சா.அக,.);. [கொடி+கொற்றான்.]
கொடிகட்டிப்பற-த்தல்	கொடிகட்டிப்பற-த்தல் koṭikaṭṭippaṟattal, 3 செ.கு.வி.(v.i.) மிகுந்த செல்வாக்கோடு இருத்தல்; live in great prosperity; fourish. இந்தக் குடும்பம் அந்த காலத்தில் கொடிகட்டிப்பறந்தது. [கொடி+கட்டி+பற-த்தல்.] கொடிகட்டிப்பற-த்தல் goḍigaḍḍippaṟattal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) மிகுந்த செல்வாக்கோடு வாழ்தல்; to live in great prosperity, flourish. [கொடி + கட்டி + பற-.]
கொடிஞாழன்மாணிபூதனார்	கொடிஞாழன்மாணிபூதனார் koṭiñāḻṉmāṇipūtaṉār, பெ.(n.) கடைக் கழகத்துப் புலவருள் ஒருவர்; a poet who belongs to the last Tamil academy (அபி.சிந்);. [கொடி+ஞாழன்+மாணி+பூதன்+ஆர்]
கொடிதிருப்பு-தல்	கொடிதிருப்பு-தல் koṭitirupputal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) பெண் கொண்ட குடும்பத்தில் பெண் கொடுத்தல்; to give a girl in marriage to a member of a family from which a girl has been taken in marriage (செ.அக.);. [கொடி+திருப்பு-தல்.]

கொடிநடு	கொடிநடு koṭinaṭu, பெ.(n.) தண்டுவடத்தின் நடுவே ஓடுவதாகச் சொல்லப்பட்ட ஒரு காணாப் பாதை; a subtle passage supposed to be running in the centre of the spinal cord (சா.அக.);. [கொடி+நடு] கொடிநடு koḍinaḍu, பெ.(n.) கொடிக்கயிற்றின் நடுவே ஓடுவதாகச் சொல்லப்பட்ட ஓர் காணா பாதை; a subtte passage supposed to be running in the centre of the spinal cord (சா.அக.);, [கொடி + நடு.]
கொடிநவ்வல்	கொடிநவ்வல் koṭinavval, பெ.(n.) படர் நாவல்; a species of jaumoon creeper, Jambolana(சா.அக.);. [கொடி+நவ்வல்.]
கொடிநாக்கி	கொடிநாக்கி koṭinākki, பெ.(n.) படர்நெல்லி, a rare plant(சா.அக.);. [கொடி+நாக்கி]
கொடிப்பால்	கொடிப்பால் koṭippāl, பெ.(n.) 1. சிறு பெண்ணின் முலைப்பால்; the breast milk of a girl or young woman. 2. கொடியின் பால்; the milky juice of creeper. 3. கொடி ஆட்டின் பால்; goats milk(சா.அக.);. [கொடி + பால்.]
கொடிப்பூண்டு	கொடிப்பூண்டு koṭippūṇṭu, பெ.(n.) கொடி; any creeping plant; creeper (சா.அக.);. [கொடி+பூண்டு]
கொடிபடருதல்	கொடிபடருதல் koṭipaṭarutal, தொ.பெ. (vbl.n.) கொடி சூழ்தல்; spreading of creeper (சா.அக.);. [கொடி+படரு-தல்.]
கொடிமங்கலத்து வாதுளிநற்சேந்த னார்	கொடிமங்கலத்துவாதுளிநற்சேந்தனார் koṭimaṅkalattuvātuḷinaṟcēntaṉār, பெ.(n.) கடைக் கழகம் மருவிய புலவர்; the poet who belonged to the last Sangam era (அபி.சிந்);. [கொடிமங்கலம்+அத்து+வாதுனி+நல்+சேந்தன்+ஆர்] இவர் ஊர் கொடிமங்கலமாக இருக்க வேண்டும்.

கொடிமாகிதம்	கொடிமாகிதம் koṭimākitam, பெ. (n.) நெஞ்சில்; caltropes, Tribulus terrestrisa (சா.அக.);. [கொடி+மாகிதம்]
கொடிமுகாக்கினி	கொடிமுகாக்கினி koṭimukākkiṉi, பெ.(n.) நெல்லி; gooseberry tree, Phyllanthus emblica (சா.அக.);. [கொடி+முகம்+அக்கினி]
கொடிமுடிபர்வதம்	கொடிமுடிபர்வதம் koṭimuṭiparvatam, பெ.(n.) வெள்ளி மலை; mountain containing silver ore (சா.அக.);. [கொடிமுடி+Skt. பர்வதம்]
கொடிமுறுக்கம்	கொடிமுறுக்கம் koṭimuṟukkam, பெ.(n.) கொடிப் பலாசம்; a species of palaus climber, Butea superba (சா.அக.);. [கொடி+முறுக்கம்]
கொடிய	கொடிய koṭiya, பெ.அ.(adj) 1. உயிருக்கு ஊறு விளைவிக்கக் கூடிய likely to cause danger to life; cruel, இந்தக் காட்டில் சிங்கம், புலி போன்ற கொடிய மிருகங்கள் இருக்கின்றன. கொடிய கொலையாளிகள் இருவர் கைது செய்யப்பட்டனர். 2. பொறுத்துக் கொள்ள முடியாத அளவுக்கு வருந்துகை கடுமையான, மிகுந்த causing unbearable strain; terrible; severe. கொடிய குளிர்காற்று வீசியது. கொடிய வற்கடகம் (பஞ்சம்); தலைவிரித்தாடியது. [கொடு- கொடிய] கொடிய koḍiya, பெ.எ.(adj.) கடுமையான, கொடுமையான; terrible, cruel, severe, intense. ம. கொடிய. [கொடு → கொடிய.]
கொடியநற்குணி	கொடியநற்குணி koṭiyanaṟkuṇi, பெ.(n.) கருநொச்சி; black notchy, Vitex trifolia (சா.அக.);. [கொடிய+நல்+குணி]

கொடியவிடகாரி	கொடியவிடகாரி koṭiyaviṭakāri, பெ.(n.) சீந்தில்; moon creeper, Menispermum cordifolium (சா.அக.);. [கொடிய+விடத்தாரி]
கொடியவிடத்தி	கொடியவிடத்தி koṭiyaviṭatti, பெ.(n.) மருதாணி; fragrant naildye, Lawsonia alba alias Lawsonia spinosa (சா.அக.);. [கொடிய+விடத்தி]
கொடியவிடம்	கொடியவிடம் koṭiyaviṭam, பெ.(n.) 1. சீதங்க பாடாணம்; a mineral poison. 2. பொல்லாத நஞ்சு; virulent poison (சா.அக.);. [கொடிய+விடம்]
கொடியிலைவகை	கொடியிலைவகை koṭiyilaivakai, பெ.(n.) பல வகையான செடிகளின் இலை; a variety of creeper leaves. 1. தூதுறையிலை; leaf of three-lobed night shade, Solanum trilobatum. 2. பறங்கியிலை; leaf of sweet gourd, Cucurbita maxima. 3. கறையிலை; leaf of bottle-gourd, Lagenaria vulgaris. 4. பேய்ச்சுரையிலை; leaf of wild bottleground, Pepo lagenarius. 5.பாகவிலை; leaf of country bean creeper, Dolichos albus. 6. அவரையிலை; leaf of country bean creeper, Dolichos albus. 7. காராமணியிலை; leaf of crow gram, Wigma catang, 8. கொடிக் குறிஞ்சாயிலை; leaf of small Indian ipecacuanna, Gymnema sylvestre. 9. கறிப்லையிலை; leaf of edible paulay, Mimusops Kanki. 10. ஊசிப்பாலையிலை; leaf of needle paulay, Periploca esculentum. 11. கோவையிலை; leaf of India coccinia, Cephandra indica. 12. முகமுசுக்கையிலை; leaf of rough bryony, Mukia scabresla. 13. கோழியவரையிலை; leaf of fowl's bean, Canavalia cusiformis, 14. முயற்காதிலை; rabbit's ear leaf. கழற்சியிலை
கொடியிச்சன்	கொடியிச்சன் koṭiyiccaṉ, பெ.(n.) சீமை ஈச்சன்; common Indian fern, Cycas circinalis (சா.அக);. [கொடி+ஈச்சன்.]

கொடியூர்கிழார்மகனார்நெய்தற்றத்தனார்	கொடியூர்கிழார்மகனார்நெய்தற்றத்தனார் koṭiyūrkiḻārmakaṉārneytaṟṟattaṉār, பெ. (n.) கடைக்கழகப் புலவரில் ஒருவர்; one of the poet who belonged to the last Šaňgam. [கொடியூர்+கிழார்+மகனார்+நெய்தல்+தத்தன்+ஆர்] இவர் இயற்பெயர் தத்தர். நெய்தல் நிலத்தைச் சார்ந்தவர். தந்தையின் பெயர் கொடியூர்க்கிழார். இவர் வேளாளர் (அபி.சிந்.);. அகநானூறு 243ம் பாடலைப் பாடியுள்ளார்.
கொடிவிருட்சம்	கொடிவிருட்சம் koṭiviruṭcam, பெ.(n.) கொடிக்கள்ளி; creeping milk hedge or moon creeper, Sacrastemmal brevistigma alias Asclepias acids(சா.அக.);. [கொடி+Skt. விருட்சம்] [P]
கொடிவேர்வகை	கொடிவேர்வகை koṭivērvakai, பெ.(n.) முக்கியமான கொடியின் வேர்; important roots of creeper's. [கொடி+வேர்+வகை] 1. நாகமல்லி வேர்; snake jasmine root, Rhinacanthus communis. 2. காட்டு மல்லிகை; wild jasmine root, Jasminum angustifolium. 3. சிறுகுறிஞ்சா வேர்; small Indian ipecacuanha root, Gymnema sylvestre. 4. பேய்ச்சுரை; wild bottle gourd root. 5. முகமுசுக்கை வேர்; bristly bryony root, Mukia scabrella. 6. வெண்காக்கட்டான்; black or blue mussell -shell creeper root, Clitorea ternatea. 7.கருங்காக்கட்டான்; black or blue mussell -shell creeper root, Clitorea ternatea. 8. கொடிவேலி வேர்; hedge-creeper root, Plumbago zeylanica. 9. பெருமருந்து வேர்; Indian birth wort-root, Aristolochia indica, 10. பெருங்காஞ்சொறி; climbing nettle root, Tragia involucrate, 11 சிறுகாஞ்சொறிவேர்; small climbing nettle root, Tragia involucrata. 12. கருங்காஞ்சொறி; black climbing nettle root, Tragia involucrata. 13. பச்சைத் திப்பிலி வேர்; green long pepper plant root, Piper longum.

இன்புறா அல்லது

கொடுப்பனவு	கொடுப்பனவு koṭuppaṉavu, பெ.(ҧ.) கொடுக்க வேண்டிய தொகை (இலங்.);; amount to be paid to some one. அவருக்குக் கொடுப்பனவு எவ்வளவு என்று பார்த்துச் சொல். மறுவ, நிலுவை (பாக்கி); [கொடு- கொடுப்பன+உ] கொடுப்பனவு koḍuppaṉavu, பெ.(n.) 1.கொடுக்குந்தன்மை; 2. பெண்ணைத் திருமணம் செய்து கொடுத்தல்; giving a girl in marriage. 3. கொடுக்க வேண்டிய தொகை; amount to be paid. [கொடு + பனவு.]
கொடுப்பினை	கொடுப்பினை koṭuppiṉai, பெ.(n.) கொடுத்து வைத்தது; ஆகூழ், நற்பேறு (அதிர்ஷ்டம்); destiny. எங்களுக்குப் பிள்ளை இல்லை. எங்களுடைய கொடுப்பினை அவ்வளவுதான். [கொடு→கொடுப்பினை.] கொடுப்பினை koḍuppiṉai, பெ.(n.) 1. நற்பேறு, கொடுத்து வைத்தது; luck. எங்களுடைய கொடுப்பினை அவ்வளவுதான். 2. கொள்வினை கொடுப்பினை; giving and taking girl in marriage. [கொடுப்பு → கொடுப்பினை.)
கொடும்	கொடும் koṭum, பெ.அ.(adj.) கொடிய, கடுமையான terrible. கொடும் பாலைவனம்; கொடு நோய். [கொடு+ம்.]
கொடுவாட்கத்தி	கொடுவாட்கத்தி koṭuvāṭkatti, பெ.(n.) அறுக்க பயன்படுத்தும் ஒரு வளைந்த கத்தி, a curved knife used in surgery (சா.அக.);. [கொடுவாள்+கத்தி]
கொடுவிடத்தி	கொடுவிடத்தி koṭuviṭatti, பெ.(n.) மருதாணி; prickly lawsonia, Lawsonia Spinosa (சா.அக.);. [கொடு+விடத்தி]

கொடுவிடம்	கொடுவிடம் koṭuviṭam, பெ. (n.) 1. கொல்லுந் தன்மை கொண்ட நஞ்சு fatal poison, Venom. 2. வெள்ளைப் பாடாணம்; a mineral poison (செ.அக.);. [கொடு + Skt. விடம்]
கொடையெலும்பு	கொடையெலும்பு koṭaiyelumpu, பெ.(n.) குடையெலும்பு அதாவது உள் வளைந்த எலும்பு; bone with an inward curvature; incurved bone (சா.அக.);. [கொடை+எலும்பு]
கொண்கானாங்கிழான்	கொண்கானாங்கிழான் koṇkāṉāṅkiḻāṉ, பெ.(n.) கொண்கான நாட்டு மன்னன்; king of konkånå-nadu. மோசிகீரனாரால் பாடப்பட்ட கடைக் கழக மன்னன் (அபிசிந்);. [கொண்கானம்+கிழான்.]
கொண்டக்காரண்	கொண்டக்காரண் koṇṭakkāraṇ, பெ.(n.) மீன் பிடிக்கும் வலைஞரில் ஒரு வகுப்பினன் (யாழ்.அக.);; a sub-caste of fishermen community (செ.அக.);. [கொண்டை+காரன்.]
கொண்டங்கட்டிப் பாய்ச்சு-தல்	கொண்டங்கட்டிப்பாய்ச்சு-தல் koṇṭaṅkaṭṭippāyccutal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) அணை கட்டி மேட்டு நிலத்தில் நீர் பாய்ச்சுதல்; to irrigate a field on a high level by damming a river or channel and forming a small reservoir (செ.அக.);. [குண்டம்-கொண்டம்+கட்டி+பாய்ச்சு-தல்.]
கொண்டச்சாணி	கொண்டச்சாணி koṇṭaccāṇi, பெ.(n.) படுவங்கீரை (யாழ்.அக.);; a kind of herb (செ.அக.);. [கொண்டை+சாணி]
கொண்டல்மேகம்	கொண்டல்மேகம் koṇṭalmēkam, பெ.(n.) கொண்டற் சிலை; a species of black Stone. [கொண்டல்+மேகம்] இதனால் கற்பூரம் செம்பாகும் (சா.அக.);.
கொண்டித்தொழு	கொண்டித்தொழு koṇṭittoḻu, பெ.(n.) பட்டிமாட்டை அடைக்குந் தொழுவம்; cattlepound (செ.அக.);. [கொண்டி+தொழு]

கொண்டிரு-த்தல்	கொண்டிரு-த்தல் koṇṭiruttal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) தோற்றம், நடத்தை முதலியவற்றில் ஒருவரைப் போலிருத்தல் ஒத்திருத்தல்; look like; take after. குழந்தை யாரைக் கொண்டிருக்கிறது? அப்பாவையா? அம்மாவையா? (இ.வ.);. [கொண்டு+இரு-த்தல்.] கொண்டிரு-த்தல் koṇṭiruttal, 2 செ.குன்றாவி (v.t.) ஒத்திருத்தல்; look like. குழந்தை யாரைக் கொண்டிருக்கிறது அம்மாவையா? அப்பாவையா? (உ.வ.);. [கொண்டு + இரு-.]
கொண்டுகட்டுவியாபாரம்	கொண்டுகட்டுவியாபாரம் koṇṭukaṭṭuviyāpāram, பெ.(n.) பொருட்களின் விலை குறைவான போது கொஞ்சம் கொஞ்சமாக் வாங்கி விலையேறின காலத்தில் விற்கை; trading a articles bought cheap in retail and stored up awaiting a favourable market (செ.அக.);. [கொண்டு+கட்டு Skt. வியாபாரம்]
கொண்டுகட்டுப் பொருள்கோள்	கொண்டுகட்டுப்பொருள்கோள் koṇṭukaṭṭupporuḷāḷ, பெ.(n.) செய்யுளில் பலவடியிலும் தொடுக்கப்பட்டச் சொற்களைப் பொருளுக்குத் தக்கபடி கூட்டிப் பொருள் Glasm sirs so; mode of constructing a stanza in which words are appropriatly transposed to arrive at the proper meaning, one of eight. கோப்பு மொழிகளை ஏற்புழியிசைப்பது கொண்டு கூட்டே (நன்.418);. [கொண்டு+கூட்டு+பொருள்கோள்.]
கொண்டுசெல்(லு)-தல்	கொண்டுசெல்(லு)-தல் koṇṭucellutal, 13 செ.கு.வி.(v.i.) ஆளுமை செய்தல் (நிர்வகித்தல்);; to be able to manage. எனக்கு இனிமேற் கொண்டு செல்லாது (செஅக);. [கொண்டு+செல்லு)-தல்.]
கொண்டுவா-தல்	கொண்டுவா-தல் koṇṭuvātal, 18 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒருவரை அழைத்து வருதல்; ஒன்றை எடுத்து வருதல்; வரவழைத்தல்; bring some one or something. நோயாளியை முன்னரே என்னிடம் கொண்டு வந்திருக்கலாம் என்றார் மருத்துவர். நான சொன்ன புத்தகங்களைக் கொண்டு வந்தாயா? 2. சிக்கல், தீர்மானம் முதலியவற்றை முன்வைத்தல்; சட்டத்தை ஏற்படுத்துதல்; bringing a problem to one's attention; move motion; enact law, சின்னச் சின்னச் சிக்கல்களையெல்லாம் என்னிடம் கொண்டு வராதீர்கள் என்று கூறிவிட்டார் அதிகாரி எதிர்க்கட்சியினர் கொண்டு வந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் தோற்றுப் போயிற்று. மதுவிலக்குச் சட்டம் கொண்டு வரக் கோரிப் பெண்கள் மன்றம் ஆர்ப்பாட்டம் நடத்தியது. [கொண்டு+வா-தல்.]
கொண்டுவிடு-தல்	கொண்டுவிடு-தல் koṇṭuviṭutal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) ஒருவரை ஓர் இடத்திற்கு அழைத்துச் செல்லுதல்; ஒருவரை இட்டுச் சென்று ஒன்றில் விடுதல்; take some one to a place; lead some one into something. கீழே விழுந்து கிடந்தவரை அவரது விட்டில் கொண்டு போய் விட ஏற்பாடு செய்தோம். ஆராயாமல் எடுக்கும் முடிவு உன்னைச் சிக்கலில் மாட்டி விடும். [கொண்டு+விடு-தல்.]

கொண்டைஊசி	கொண்டைஊசி koṇṭaiūci, பெ.(n.) பெண்கள் போட்டிருக்கும் கொண்டை அல்லது பின்னல் அவிழாதபடி செருகும் இரு பகுதியாக வளைக்கப்பட்ட மெல்லிய கம்பி; u-shaped hairpin to keep the hair-do intact. [கொண்டை+ஊசி]
கொண்டைக்கடலை	கொண்டைக்கடலை koṇṭaikkaṭalai, பெ.(n.) வறுத்தோ, அவித்தோ பயன்படுத்தும் உருண்டை வடிவத்தில் இருக்கும் பழுப்பு நிறப் பருப்பு; cluster-seed, bengal gram; chick pea. [கொண்டை+கடலை] கொண்டைக்கடலை koṇḍaikkaḍalai, பெ.(n.) கடலை; Bengal gram (சா.அக.);. [கொண்டை + கடலை.]
கொண்டைகட்டி	கொண்டைகட்டி koṇṭaikaṭṭi, பெ.(n.) திருமணத்தின் போது தலைமயிரைக் கொண்டையாக முடிக்கும் வேளாள வகையினர்; a sub-sect of vélālās who dress their hair in large coil on the head during marriage (செ.அக.);. [கொண்டை+கட்டி] இவர்கள் குடுமிக்குப் பதிலாக சிகையைக் கொண்டைபோல் கட்டியிருந்தால் இப்பெயர் பெற்றனர். குறும்பரசனிடம் இருந்த பழக்கத்தால் கொண்டை பெற்றிருந்தனர் என்பர். முடிதிருத்தாமல் தங்கள் சிகையைத் தொடாது கொண்டை கட்டிக் கொண்டிருந்தவராதலின் இப்பெயர் பெற்றனர் என்பர் (அபி.சிந்);.
கொண்டைகிருட்டி	கொண்டைகிருட்டி koṇṭaikiruṭṭi, பெ.(n.) கொண்டலாத்தி (யாழ்.அக.);; hoopoe, a crested bird (சா.அக.);. [கொண்டை+கிருட்டி]
கொண்டைச்சாணிக்கிழங்கு	கொண்டைச்சாணிக்கிழங்கு koṇṭaiccāṇikkiḻṅku, பெ.(n.) நஞ்சறுப்பான் கிழங்கு; a creeper used an antidote for poison, Asclepias prolifera (சா.அக.);. [கொண்டை+சாணி+கிழங்கு.]
கொண்டைச்சி	கொண்டைச்சி koṇṭaicci, பெ.(n.) 1. கொண்டையை அசைக்கும் ஒர் குருவி; mountain bulbul with crust erected at will-Ixos monticolons alias pycnonotus haemorhous. 2. சிவப்புக் கொண்டலாத்தி; red-whiskered bulbul, Otocompsa jocosa. 3. கொண்டைக் குருவி; crested bird-Lxos caper. 4. பெருங் கொண்டலாத்தி அல்லது புழுக்கொத்தி; a large kind of crested bird; houp-upupa epops (சா.அக.);. [கொண்டை+ஆச்சி]

கொண்டைச்சீனிக் கிழங்கு	கொண்டைச்சீனிக்கிழங்கு koṇṭaiccīṉikkiḻṅku, பெ.(n.) 1. நஞ்சறுப்பான்; a creeper used as an antidote for poison. Asclepias prolifera. 2. நாய்பாலை; Indian ipecacuanha, Asclepias asthmatica. 3. கழுதைப் பாலை; common Indian ipeca cuanha, Tylophora asthmatica (சா.அக.);. [கொண்டை+சீனி+கிழங்கு.]
கொண்டைச்சுத்தியல்	கொண்டைச்சுத்தியல் koṇṭaiccuttiyal, பெ.(n.) தட்டார் கருவிகளுள் ஒன்று; goldsmith's or brazier's hammer (செ.அக.);. [கொண்டை+சுத்தியல்.] கொண்டைச்சுத்தியல் koṇṭaiccuttiyal, பெ.(n.) தட்டார் கருவிகளுள் ஒன்று; goldsmith's or braziers hammer. [கொண்டை + சுத்தியல்.]
கொண்டைதிருகி	கொண்டைதிருகி koṇṭaitiruki, பெ.(n.) கதவுக்குடுமி செருகும் துளை, hole in the sill into which the corner-pin of a door is fitted (செ.அக.);. [கொண்டை+சதிருகி.]
கொண்டையிற்கை யோடு-தல்	கொண்டையிற்கையோடு-தல் koṇṭaiyiṟkaiyōṭutal, 20 செ.கு.வி.(v.i.) பெண்ணின் மயிர் பிடித்து இழுத்து அவமதித்தல்; outraging a woman by handling the lock or tuft of hair on her head; pulling a woman by her hair (சா.அக.);. [கொண்டையில்+கை+போடு-தல்.]
கொண்டலாத்திக் குருவி	கொண்டலாத்திக்குருவி koṇṭalāttikkuruvi, பெ. (n.) மீன்குத்திப் பறவையினத்தைச் ஒரு பறவை; a bird, which main pray is fish. [P] [கொண்டை+ஆலாத்தி+குருவி] இதன் தலையில் அழகிய கொண்டை ஒன்று உண்டு. அந்தக் கொண்டையை அது களிப் படைந்திருக்கையில் விரித்தும், குவித்தும் விளையாடும். இது செம்மை கலந்த மஞ்சள் நிறமுள்ளது. இதன் தோகையிலும், இறக்கையிலும் வெண்மையான வரிகளுமுடையது. மரங்களிலும், நிலத்திலும் பூச்சிப்புழுக்களைத் தோண்டியுண்ணுமாறு இதன் மூக்கு நீண்டுடிருக்கும். இது கோடை காலத்தில் நீண்ட தூரம் பயணம் செய்து மழைக் காலத்தில் திரும்பும் தன்மையது (அபி.சிந்);.

கொண்டோசனக்கிழங்கு	கொண்டோசனக்கிழங்கு koṇṭōcaṉakkiḻṅku, பெ.(n.) திப்பிலி மூலம்; root of long pepper. [கொண்டோசனம்+கிழங்கு.] இது மணமாகவும் சிவப்பாகவும் இருக்கும் (சாஅக.);. கொண்டோசனக்கிழங்கு koṇṭōcaṉakkiḻṅgu, பெ.(n.) திப்பிலி மூலம்; root of long-pepper (சா.அக.);. [குன்று + உச்சல் → குன்றுச்சல் → குண்டச்சல் → கொண்டோசன் + கிழங்கு..] இது நறுமணமாகவும், சிவப்பாகவும் இருக்கும்.
கொண்ணை	கொண்ணை koṇṇai, பெ.(n) கொன்றை: common cassia Indiam laburnam, Cassia fistula alias C.rhombifolia. [கொன்றை - கொண்னை - கொண்ணை (கொ.வ.);.] வகைகள்: 1. இராகத்துக் கொன்றை red Indian laburnam, Cassia margiuafa, 2. ஈசன்தார்க் கொன்றை; gold flower tree. 3. எருமைக் கொன்றை; sumatra senna, Cassia siamea. 4. கருங்கொன்றை; sumatra senna, Cassia siamea. 5. காக்கொன்றை; black senna. 6. காட்டுக்கொன்றை; wild kondray; venezula soap bark tree, Pithecolobium bigeminum. 7. குண்டு பூக் கொன்றை; globe-flowered cassia, Cassia glaயca. 8. குளோப்பூக் கொன்றை globe-flowered cassia, Cassia glauca. 9. சரக்கொன்றை:
கொணர்-தல்	கொணர்-தல் koṇartal, 13 செ.கு.வி. (v.i.) கொண்டு வருதல்; bring. சான்றிதழ்களைக் கொணரும்படி தலைமையாசிரியர் மாணவ னிடம் கூறினார். வெளி மாநிலத் திலிருந்து சென்னை நகருக்கு குடிநீர் கொணரும் திட்டம் நிறைவேறியது. [கொள் - கொணர்.]
கொணிசல்	கொணிசல் koṇical, பெ.(n.) கோணல்: bend,curve (செ.அக.);. [கொணிசல் - பேச்சுவழக்கு.]

கொத்தப்பியர்	கொத்தப்பியர் kottappiyar, பெ.(n.) இந்தியாவை ஆட்சிபுரிந்த பழம்பெரும் அரசக் குடும்பத்தினர்; the dynasty who ruled India (அபி.சிந்.);.
கொத்தமல்லிச்செடி	கொத்தமல்லிச்செடி kottamallicceṭi, பெ.(n.) மணத்திற்காக குழம்பில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படும் கொத்த மல்லி செடி, coriander, Coriandrum sativum (சா.அக.);. [கொத்தமல்லி+செடி]
கொத்தமல்லித்துள்	கொத்தமல்லித்துள் kottamallittuḷ, பெ.(n.) கறிக்குப் போடுவதற்காக இடித்த கொத்தமல்லித்தூள்; powder of dried Coriander seeds used in curries and confectionaries (சா.அக.);. [கொத்த+மல்லி+தூள்.]
கொத்தமல்லிவகூரி	கொத்தமல்லிவசூரி kottamallivacūri, பெ.(n.) கொப்புளிப்பான் என்னும் அம்மை வகை; chicken - pox or measles (செ.அக.);. [கொத்தமல்லி+Skt. வகுரி]
கொத்தவால்	கொத்தவால் kottavāl, பெ.(n) நகரங்கள், சிற்றூர்கள் முதலியவற்றின் காவல் தலைவன்; chief police officer for a city or town, superintendent of markets (செ.அக.);. [கோட்டை+வாள்.] கொத்தவால் kottavāl, பெ.(n.) நகர முதலியற்றின் காவற்றலைவன்; chief police officer for a city or town, superintendent of markets. [U.{} → த.கொத்தவால்.] முகம்மதிய ஆட்சியில் நகரம், பேரூர் ஆகியவற்றிற்குப் பொறுப்பாளியாக இருந்த காவல் தலைவன் 'கொத்தவால்' என்று அழைக்கப்பெற்றான்.
கொத்தவரங்காய்	கொத்தவரங்காய் kottavaraṅkāy, பெ.(n.) சற்று நீளமாகவும், தட்டையாகவும், வெளிர்ப்பச்சை நிறமாகவும் இருக்கும் காய்கறி; cluster beans. கொத்தவரங்காய் வற்றல். கொத்தவரங்காய் போல் இருக்கிறான் [கொத்து+அவரங்காய்.அவரைக்காய் → அவரங்காய்] கொத்தவரங்காய் kottavaraṅgāy, பெ.(n.) கொத்தாய்க் காய்க்கும் அவரைவகைகளி லொன்று; a kind of cluster bean. [கொத்து + அவரை + காய்.]

கொத்தவாற்சேவகன்	கொத்தவாற்சேவகன் kottavāṟcēvakaṉ, பெ. (n.) கொத்தவாலெனுங் காவற் தலைவனின் கீழ் வேலை பார்க்கும் காவலாள்; police constable under a kottavāl (செ.அக.);. [கோட்டை+அள்+சேவகன்,]
கொத்தான்கொடி	கொத்தான்கொடி kottāṉkoṭi, பெ.(n.) ஆகாசவல்லிக் கொடி; air plant or air creeper, leafless creeper or thread creeper, Cassytha filiformis (சா.அக.);. [கொத்தான்+கொடி]
கொத்திப்போடல்	கொத்திப்போடல் kottippōṭal, தொ.பெ. (vbl.n.) பறவைகள் அலகுகளால் கொத்துதல்; picking up with the beak (சா.அக.);. [கொத்தி+போடல்.]
கொத்து-தல்	கொத்து-தல் kottutal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. பாம்பு கடித்தல்; biting as by a snake. 2. கறி கொந்துதல்; chopping as of meat. 3. பறவை மூக்கினால் மோதல்; striking with the beak as by birds. 4. இரை கொத்தி எடுத்தல்; picking up grains as by birds (சா.அக.);. [கொல்-கொத்து.]
கொத்துக்கூலி	கொத்துக்கூலி kottukāli, பெ.(n.) 1. வேளாண் தொழில்களின் பொருட்டுக் கொடுக்குங் கூலி; wage for the various forms of agricultural work. 2. கொத்தர்க்குக் கொடுக்குங் கூலி; wage for masonry work (செ.அக.);. மறுவ, கொத்தனார்கூலி [கொத்து+கூலி] கொத்துக்கூலி kottukāli, பெ.(n.) 1. உழவுத் தொழிலின்பொருட்டுக் கொடுக்குங்கூலி; wages for various forms of agricultural work. 2. கொத்தர்க்குக் கொடுக்குங் கூலி, wage for masonry work. [கொத்து + கூலி.]

கொத்துக்கோரை	கொத்துக்கோரை kottukārai, பெ.(n.) கோரை வகைகளுள் ஒன்று; wet-land sedge, Cyperus compressus (செ.அக.);. [கொத்து+கோரை.] கொத்துக்கோரை kottukārai, பெ.(n.) கோரை வகை; wet-land sedge. [கொத்து (தொகுதி); + கோரை.]
கொத்துமலி	கொத்துமலி kottumali, பெ.(n.) ஒரு வகைச் செடி (திவா);; coriander, Coriandrum sativum (செ.அக.);. [கொத்து+மலி]
கொதி-த்தல்	கொதி-த்தல் kotittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. காய்ச்சல் காய்தல்; to be suffering from fever; being attacked wih fever, 2. வெப்பங் கொள்ளல்; getting heated in the system. 3. தண்ணீர் முதலியன காய்ந்து பொங்குதல்; over-flowing of water etc. by its being boiled. 4. வயிறு வழுக்குதல் அல்லது வழுவுதல்; fluxing or flowing from the bowls as in dysentery or diarrhoea. 5. மிகச் சினத்தல்; growing extremely angry. 6.மகவை இழத்தலினால் தாய்க்கு வயிற்றில் ஏற்படும் குழப்பம்; a peculiar stirring sensation felt or experienced by the mother in the stomach on the loss of her child. 7.நீர் ஆவியாகக் கிளம்பல்; turning of a liquid into a gaseous state (சா.அக.);. [குய் - கொய் – கொதி]
கொதித்தைலம்	கொதித்தைலம் kotittailam, பெ.(n.) முத்துக்கொட்டை முதலியவற்றை இடித்து நீரிற் கொதிக்க வைத்து இறக்கும் எண்ணெய் (பைஷஜ.3);; medicinal oil prepared by boiling pounded castorbeans, etc., in water (செ.அக.);. [கொதி+Skt, தைலம்.]
கொதிப்பெடு-த்தல்	கொதிப்பெடு-த்தல் kotippeṭuttal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. உடம்பு சூடாதல்; getting heated in constitution. 2. சினத்தால் வெப்புக் கொள்ளல்; getting hot or violent through anger (சா.அக.);. [கொதிப்பு+எடு-த்தல்.]
கொதுக் கொதுக்கென்று போ-தல்	கொதுக் கொதுக்கென்றுபோ-தல் kotukkotukkeṉṟupōtal, 8 செ.கு.வி.(vi) செரியாமையினால் அடிக்கடி சிறு அளவாக மலங் கழிதல்; going to stool often in small quantities or having looseness of bowels, due to indigestion (சா.அக.);. [கொது+கொது+என்று+போ-தல்.]

கொந்தராத்து	கொந்தராத்து kontarāttu, பெ.(n.) ஒப்பந்தம் (இலங்.);; contract. ஊரையே கொந்தராத்து எடுத்தது போல் பேசுகிறார். (கொ.வ.); [E. contract –த.கொந்தராத்து]
கொந்தறிவாள்	கொந்தறிவாள் kondaṟivāḷ, பெ.(n) சதையிற் குத்தி அறுக்கும் கத்தி; a surgical knife or instrument with a handle used for puncturing before cutting through the skin(சா.அக.);; [கொந்து+அரிவாள்.]
கொந்தினஇறைச்சி	கொந்தினஇறைச்சி kontiṉaiṟaicci, பெ.(n.) நன்கு பொடிப்பொடி துண்டாக வெட்டின இறைச்சி; meat chopped into minute pieces, Mince-meat; Hash (சா.அக);. மறுவ, கொத்துக்கறி [கொந்தின+இறைச்சி]
கொப்பரகேசரிவன்மர்	கொப்பரகேசரிவன்மர் kopparaācarivaṉmar, பெ.(n.) ஒரு சோழ மன்னன்; a Cōlāking. மறுவ. பராந்தகன், வீரநாராயணன். [கோ+பரகேசர்+வருமன்.] இவர் மதுரை, ஈழம் முதலிய நாடுகளை வென்றார். ஆதித்தச் சோழரின் மகன். இவரின் மனைவி கேரள நாட்டு மன்னனின் மகள் கோக்கிழார் என்பவள். இவருக்கு இராசாதித்தன் கண்டராதித்தன்_அரிஞ்சயன் என மூன்று பிள்ளைகள் இருந்தனர் (அபி.சிந்);. [P]
கொப்பறா	கொப்பறா koppaṟā, பெ.(n.) நீர் வற்றி உலர்ந்த தேங்காய்; dried coconut-kernel, copra (செ.அக.);. [கப்பு –கொப்பு+அறை-அறா(கொ.வ.);]
கொப்புளத்தாள்	கொப்புளத்தாள் koppuḷattāḷ, பெ.(n.) சதையைக் கொப்புளிக்கச் செய்யும் மருந்துட்டிய தாள்: blistering papper (சா.அக.);. [கொப்புளம்+தாள்.]

கொப்புளிக்குமருந்து	கொப்புளிக்குமருந்து koppuḷikkumaruntu, பெ. (n.) 1. உடம்பில் கொப்புளத்தை உண்டாக்கும் மருந்து; blistering agent or drug,sicant. 2. வாய் கொப்பளிப்பதற்காகப் பயன்படுத்தும் மருந்து நீர்; medicated gargles; a preparation for rinsing the throat with (சா.அக.);. [கொப்புளிக்கும்+மருந்து]
கொப்பென	கொப்பென koppeṉa, வி.எ. (adv.) 1. பொட்டென; quickly. 2. திடீரென; suddenly (சா.அக.);. [கொப்பு+என..]
கொம்பசைப்பசுவின்பால்	கொம்பசைப்பசுவின்பால் kompacaippacuviṉpāl, பெ. (n.) அசைகின்ற கொம்பையுடைய ஆவினது பால் milk of the cow having losse horns (சா.அக.);. [கொம்பு+அசை+Skt, பசுவின் + பால்.]
கொம்பால்கிழி-த்தல்	கொம்பால்கிழி-த்தல் kompālkiḻittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) விலங்குகள் கொம்பினால் முட்டி சதையைக் கிழித்தல்; tearing the skin by goring with horns as by bull etc. (சா.அக.);. [கொம்பல்+கிழித்தல்]
கொம்பில்கலைமான்	கொம்பில்கலைமான் kompilkalaimāṉ, பெ.(n.) கொம்பு விழுந்த கலைமான், pollard (சா.அக.);. [கொம்பு+இல்+கலை+மான்.]
கொம்புகொண்டபறவை	கொம்புகொண்டபறவை kompukoṇṭapaṟavai, பெ.(n.) பிரேசில், கயானா முதலிய இடங்களில் வாழும் பறவை; a bird where living in Brĕziland kayanā. [கொம்பு+கொண்ட+பறவை.] மாலைப் போன்று காணப்படும் இதன் கழுத்தில் சிறகுகளில்லை. முனை வளைந்த நீண்ட அலகு கொண்ட இவற்றின் சிறகுகள் பொன்னிற முடையவை. ஆண் பறவைகளுக்கு மட்டும் நெற்றியில் கொம்பு முளைத்திருக்கும். சதுப்பு நிலங்களில் வசிக்கும். இவை பூச்சி, தவசங்களை உணவாகக் கொள்ளும். கோடை காலத்தில் புதர்களில் மெத்தென்ற சாகு சேர்த்து ஆண்டிற் கொரு முறை முட்டையிட்டு அடை காத்து குஞ்சு பொரிக்கும் (அபி.சிந்:);.
கொம்புசீவு-தல்	கொம்புசீவு-தல் kompucīvutal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) ஒருவரைச் சண்டை போடுமாறு தூண்டிவிடுதல், சண்டை மூட்டுதல்; incite some one to fight. கொம்பு சீவும் வேலையை அவனிடம் வைத்துக் கொள்ளாதே. [கொம்பு+சிவு-தல்.]

கொம்புள்ளதேரை	கொம்புள்ளதேரை kompuḷḷatērai, பெ.(n.) ஒரு வகை தேரை; a toad with horns, found in South America. [கொம்பு+உள்ள+தேரை.] இது ஆறு அங்குல நீளமும் பெரிய வாயும், கண்ணிற்கு நேராகப் பெரிய கொம்பு போன்ற உறுப்பும் உடையது. தவளையைப் பிடித்துத் தின்னும். இது தென் அமெரிக்காவில் காணப் படுகிறது (அபி.சிந்);.
கொம்புள்ளபறவை	கொம்புள்ளபறவை kompuḷḷapaṟavai, பெ.(n.) ஒரு வகைப் பறவை a kind of bird. [கொம்பு+உள்ள+பறவை.] இது பெரிய வாத்து போன்ற உருவமுடையது. தலையில் கொம்பு போன்ற உறுப்பு கொண்டது. கறுப்பும், வெண்மையும் கலந்த இறகுகளை உடைய இப்பறவை தென் அமெரிக்காவில் உள்ளது (அபி.சிந்:);.
கொம்புள்ள மூக்குப்பறவை	கொம்புள்ள மூக்குப்பறவை kompuḷḷamūkkuppaṟavai, பெ.(n.) ஒரு வகைப் பறவை; a kind of a bird. [கொம்பு+ உள்ள+மூக்கு+பறவை..] இது சென்னை மாவட்டத்தைச் சார்ந்த மேற்குத் தொடர்ச்சிமலைக் காடுகளில் உள்ளது. பெரிய இறக்கைகளைக் கொண்ட இவற்றின் மூக்கு 10 அங்குல நீளமுடையது. இந்த மூக்கில் மூக்கைப் போன்ற ஓர் உறுப்பு மேல் நோக்கி வளர்ந்திருக்கிறது. சிவந்த நிறமுடைய இவ்வினத்தில் ஒற்றைக் கொம்புடையதும், இரட்டைக் கொம்புடையதும் உண்டு. இதன் கால் நகங்கள் வளைந்தவை. இது உரக்கக் கத்தும் ஒலி 1 மைல் தூரம் கேட்கும். மரப்பொந்தில் கூடு கட்டி அடை காக்கும். பெட்டை அடை காக்கும் கூட்டை மண்ணால் அடைத்து துளை செய்து அதன் வழி இரை கொடுக்கும் (அபி.சிந்);.
கொம்புள்ளவிரியன்பாம்பு	கொம்புள்ளவிரியன்பாம்பு kompuḷḷaviriyaṉpāmpu, பெ.(n.) ஒரு வகைப்பாம்பு a kind of a snake. [கொம்பு+உள்ள+விரியன்+பாம்பு] இது வட அமெரிக்காவில் மணலுள்ள இடங்களில் வாழும். தன் உடல் முழுதும் மணலில் மறைத்து, கண்களை வெளியில் காட்டிக் கொண்டிருக்கும். அதிக நச்சுத் தன்மை கொண்ட இது 30 அங்குல நீளம் உடையது (அபி.சிந்);.
கொம்புளகரம்	கொம்புளகரம் kompuḷakaram, பெ.(n.) தமிழ்மொழியில்'ள என்னும் எழுத்து பொது ளகரம் (இலங்);; the letter sir' in Tamil as distinguished from Širappulagaram. மறுவ. புள்ளிக்கால் ளகரம் கொம்புளவு [கொம்பு+ளகரம்]

கொம்புளவு	கொம்புளவு kompuḷavu, பெ.(n.) கொம்பை முதலிற் கொண்ட எழுத்தாகிய ளகரம் the letter 'sir' as beginning with the symbol (செ.அக.);. [கொம்பு+உளவு]
கொம்மட்டிமரீகம்	கொம்மட்டிமரீகம் kommaṭṭimarīkam, பெ..(n.) நில வேம்பு; ground neem, Celastrus Paniculata alias Justicia peniculata (சா.அக.);. [கொம்மட்டி+மரீகம்.]
கொம்மட்டிவிதை	கொம்மட்டிவிதை kommaṭṭivitai, பெ.(n.) கொம்மட்டிக்காய் விதை; seeds of water melon (சா.அக.);. [கொம்மட்டி+விதை.]
கொமட்டிவிதை	கொமட்டிவிதை komaṭṭivitai, பெ.(n.) சுக்கங்காய் விதை; seeds of bryonia Callosa (சா.அக.);. [கொமட்டி+விதை]
கொய்யின்கீரை	கொய்யின்கீரை koyyiṉārai, பெ.(n.) அறுகீரை; அறைக் கீரை; a kind of vegetable greens (சா.அக.);. [கொய்யின்+கீரை.] கொய்யின்கீரை koyyiṉārai, பெ.(n.) அறுகீரை (கொ.வ.);. அறைக்கீரை; a pot herb, a kind of edible green. மறுவ. கொய்கீரை. [கொய்யல் → கொய்யின் + கீரை.]
கொய்னா	கொய்னா koyṉā, பெ.(n.) 1. சுரப்பட்டை மரம்; red cinchona bark, a tree, Cinchona succirubra. 2. காய்ச்சல் மருந்து: guinine, product of cinchona alkaloids (செ.அக.);. கொய்னா koyṉā, பெ.(n.) 1. சுரப்பட்டை மரம்; red cinchona bark, a tree, Cinchona succirubral. 2. காய்ச்சல் மருந்து; quinine, product of cinchona alkaloids. [E.quinine → த.கொய்னா.]

கொரட்சி	கொரட்சி koraṭci, பெ.(n.) ஒரு வகை மூலிகைச் செடி; an unknown drug said to be remedy for asthma (சா.அக.);.
கொரநாடு	கொரநாடு koranāṭu, பெ.(n.) கூறைநாடு, மயிலாடு துறைக்கருகில் சேலைகள் மிகுதியாக நெய்யப்படும் ஓர் ஊர்; a village, near Mayiladuturai noted for the manufacture of sarees (செ.அக.);. [கூறை+நாடு]
கொராசானி	கொராசானி korācāṉi, பெ.(n.) குரரசானி யோமம்; khorassan ajwaun; common henbane, Hyoscyamus niger (சா.அக.);.
கொரிக்கம்	கொரிக்கம் korikkam, பெ.(n.) எழுத்தாணி போன்ற பூவுள்ள ஒருவகைப்பூண்டு (மலை.); style plant, having a style-like flower, Launcea pinnatifida (செ.அக.);. [கோரு - கோருக்கம்.]
கொரிகாமரம்	கொரிகாமரம் korikāmaram, பெ.(n.) கொறுக்காப்புளி (சித்.அக.);: manilla tamarind (செ.அக.);. [கொரிகா+மரம்]

கொல்	கொல் 1 kol, பெ.(n.) 1. வருத்தம்; trouble. 2. கொலைத் தொழில்; the act of murder (சா.அக.);. [குல் - கொல்.] கொல்2 kol, பெ.(n.) மாழை (உலோகம்);; metal (சா.அக.);. கொல்1 kolludal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அலட்டல்; to tease, importune, annoy, perplex. 2. அழித்தல்; to destroy, exterminate, annihilate (இரு. நூ.);. [குல் → கொல் → கொல்(லு);-தல்.] கொல்2 kolludal, 8 செ.குன்றாவி. 1. உயிரைப் பறித்தல்; to kill, slay, murder. "கொன்றன்ன வின்னா செயினும்" (குறள். 109);. 2. அழித்தல்; to destroy, ruin. "கொன்றான்காண் புரமுன்றும்" (திருவாச. 12:16);.
கொல்லன்கம்மாலை	கொல்லன்கம்மாலை kollaṉkammālai, பெ.(n.) கொல்லன் உலைக்கூடம்; blacksmith's workshop, smithy (செ.அக.);. [கொல்லன்+கம்மாலை, கம்மாலை சபித்தளை வேலை செய்யும் இடம்]
கொல்லன்கோவிகம்	கொல்லன்கோவிகம் kollaṉāvikam, பெ.(n.) பின் துடரிப் பூடு; sand binder (சா.அக.);. [கொல்லன்+கோவிகம்.]
கொல்லன்பாகல்	கொல்லன்பாகல் kollaṉpākal, பெ.(n.) ஒரு வகைப் பாகல்; a kind of bitter gourd (சா.அக.);.
கொல்லனழிசி	கொல்லனழிசி kollaṉaḻici, பெ.(n.) கடைக்கழகப் புலவர்களில் ஒருவர்; a poet who belong to the last Tamil Šangam. [கொல்லன்+அழிசி] சோழர் குடியினரான அழிசியினின்று வேறுபடுத்த இவரது இனப் பெயருடைய இவரது பெயருக்கு முன் இட்டனர் (அபி.சிந்);.

கொல்லாவிரதம்	கொல்லாவிரதம் kollāviratam, பெ.(n.) உயிர்களைக் கொல்லாமையாகிய நோன்பு vow of abstaining from killing. "கொல்லாவிரதங்குவலயமெல்லா மோங்க" (தாயு.பராபர.54); (செ.அக.); [கொல்லா+Skt. விரதம்]
கொல்லாவிரதியர்	கொல்லாவிரதியர் kollāviratiyar, பெ.(n.) 1. கொல்லாமையை நோன்பாக உடையவர்; those who have vowed to abstain from killing. "கொல்லாவிரதியர் நேர்நின்ற முக்கட் குருமணியே"(தாயுபாயப்புலி22);. 2. சைனர்; Jains (செ.அக);. [கொல்லா+Skt. விரதியர்]
கொல்லென்று	கொல்லென்று kolleṉṟu, வி.அ.(adv.) உடனடியாகவும், உரக்கவும் சிரித்தல்; bursting tears, laughter, etc. கோமாளி வந்ததும் சிறுவர்கள் கொல்லென்று சிரித்தார்கள்.
கொல்லைநிலம்	கொல்லைநிலம் kollainilam, பெ.(n.) புதரடைந்து கிடக்கும் மேட்டுநிலம்; இதனை நஞ்சையாகவும் திருத்துவர்; sod, which can be reformed for cultivation. "கொல்லை நிலங்கொண்டு திருத்தியது' (திருவொற்றியூர் கல்வெட்டு); "கொல்லைத் துறை காடு வெட்டி கட்டைப் பறித்து மேடும் பள்ளமும் திருத்தி நீர் நிலமாக" (தெ.கல்,தொ.7 கல்.97); (கல்அக);.
கொல்லைப்புறம்	கொல்லைப்புறம் kollaippuṟam, பெ.(n.) வீட்டுக்குப் பின்னால் உள்ள இடம்; புறங்கடை; backyard of a house. மறுவ. பொறவாசல், புறக்கடை, புழக்கடை, கடைவாசல். [கொல்லை+புறம்] கொல்லைப்புறம் kollaippuṟam, பெ.(n.) கொல்லை1 பார்க்க;see kollai. [கொல்லை + புறம்.]
கொல்லைப்புறவழி	கொல்லைப்புறவழி kollaippuṟavaḻi, பெ.(n.) நேர்மையற்ற முறை; unfair means; back door. நேர்மையான அரசியல் நடத்துபவர்க்கு கொல்லைப்புற வழி எதற்கு? (கொல்லை புறம் வழி); கொல்லைப்புறவழி kollaippuṟavaḻi, பெ.(n.) நேர்மையற்ற வழி; unfair means; back door. [கொல்லை + புறம் + வழி.]

கொலுகொலு-த்தல்	கொலுகொலு-த்தல் kolukoluttal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கலகலக்கல்; to become loose, disjointed, rickety, deranged in parts. 2. மட்கிப் போகை; to moulder, crumble into dust, as a dead body. 3. உரையாடலி (வாதத்தி);ல் தோற்கை; to be defeated or discomfited in argument. 4. ஓயாமல் வாய் பேசுகை; to chatter incessantly (செ.அக.);. [கொலு+கொலு-த்தல்.]
கொலுகொலுப்பு	கொலுகொலுப்பு kolukoluppu, பெ.(n.) 1. ஆடம்பரம்; affectation, osteritation, vanity. 2. ஓயாமல் வாய் பேசுகை sumum வாயாடுகை; incessant chattering. 3. கலகலத்துப் பேசுகை; becoming loose or rickety (செ.அக.);. [கொலு+கொலுப்பு]
கொலுசெழுத்து	கொலுசெழுத்து koluceḻuttu, பெ.(n.) கூட்டெழுத்து; running hand (செ.அக.);. [கொலுசு+எழுத்து.] எழுத்துக்களை ஒன்றோடொன்று பிணைத்து எழுதும் முறை.
கொலுவிரு-த்தல்	கொலுவிரு-த்தல் koluviruttal, 3 செ.கு.வி. presence of a king in his royal court in a sitting state (சா.அக.);. [(கொலு+இரு-த்தல்.]
கொலைப்பசி	கொலைப்பசி kolaippaci, பெ.(n.) எதையும் சாப்பிடாமல் மிகுந்த பசியுடன் இருக்கின்ற நிலை; state of being famished. காலையிலிருந்து சாப்பிடவில்லை, கொலைப் பசி எடுக்கிறது. [கொலை+பசி] கொலைப்பசி kolaippasi, பெ.(n.) கடும்பசி; state of being famished. காலையிலிருந்து கொலைப் பசியோடு இருக்கிறேன் (உ.வ.); [கொலை + பசி.]

கொலைப்பட்டினி	கொலைப்பட்டினி kolaippaṭṭiṉi, பெ.(n.) எதையும் சாப்பிடாமல் மிகுந்த பசியுடன் இருக்கின்ற நிலை; utter starvation; extreme hunger. நான்கு நாட்களாக நான் கொலைப்பட்டினி [கொலை+பட்டினி] கொலைப்பட்டினி kolaippaṭṭiṉi, பெ.(n.) கடுமையான பசியின்போது எதுவும் சாப்பிடக் கிடைக்காத நிலை; state of utter starvation during extreme hunger. பல நாள்களாகக் கொலைப்பட்டினியில் இருக்கிறேன் (உ.வ.);. [கொலை + பட்டினி.]
கொலைவிழு-தல்	கொலைவிழு-தல் kolaiviḻutal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) கொலை நடத்தல்; result in murder. நீ மறுபடியும் தகராறு செய்தால் இங்கு ஒரு கொலை விழும் என்று அச்சுறுத்தினார். [கொலை+விழு-தல்.] கொலைவிழு-தல் kolaiviḻudal, 3 செ.குன்றாவி. (v.i.) கொல்லுதல்; to result in murder. [கொலை + விழு-.]
கொவ்வைப்பழம்	கொவ்வைப்பழம் kovvaippaḻm, பெ.(n.) கோவைப் பழம்; red fruits of a common creeper found on the hedges. [கொவ்வை+பழம்] கொவ்வைப்பழம் kovvaippaḻm, பெ.(n.) கனிந்த சிவப்புக் கொவ்வைப் பழம்; red riped caped fruit (சா.அக.);. [கொவ்வை + பழம்.]
கொழிஞ்சினி	கொழிஞ்சினி koḻiñciṉi, பெ.(n.) நாய் வேளை, dog mustard plant, Cleome viscosa (சா.அக.);. மறுவ. இதை நாய்க்கடுகு என்றும் அழைப்பர்.
கொழிப்பாயாசம்	கொழிப்பாயாசம் koḻippāyācam, பெ.(n.) செந்தொட்டி; scorpion leaf, Tragia involucrata (சா.அக.);.

கொழு-த்தல்	கொழு-த்தல் koḻuttal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. உடம்பு தெளிந்து பருத்தல்; becomming fattened. 2. குழம்பாய் இருத்தல்; being of thick consistency. 3. மதத்தல்; becoming sexually excited (சா.அக.);. [கொள் – கொழு]
கொழுக்கு	கொழுக்கு koḻukku, பெ.(n.) கைப்பிடி உள்ள கோப்பை (இலங்.);; cup to drink coffee or tea, கொழுக்கு நிறைய தேனிர் கொடுத்தார்கள். கொழுக்கு koḻukku, பெ.(n.) கைப்பிடியுள்ள கோப்பை; cup with handle. கொழுக்கு நிறையத் தேநீர் கொடுத்தார்கள் (கிரி.);. [குள் → குழு → கொழு → கொழுக்கு.]
கொழுகொழென்று	கொழுகொழென்று koḻukoḻeṉṟu, வி.அ. (adv.) மிகுந்த சதைப்பற்றுடன்; chubby. குழந்தை கொழுகொழுவென்று இருக்கிறது. [கொழு+கொழு+என்று]
கொழுச்சி	கொழுச்சி koḻucci, பெ.(n.) 1. நாய்வேளை, dog mustard, Cleome viscosa. 2. கொழுஞ்சிச் செடி; zanzibar indigo, Tephrosia Purpurea alias Tgalegioides (சா.அக.);

கொழுத்த	கொழுத்த koḻutta, பெ.அ.(adj.) வருமானம் முதலியவற்றில் மிகுந்த பெருத்த huge:big. கொழுத்த ஊதியம், கொழுத்த வேட்டை [கொழு – கொழுத்த] கொழுத்த1 koḻutta, பெ.(n.) பருத்த; fatty (சா.அக.);. [கொழு → கொழுத்த.] கொழுத்த2 koḻutta, பெ.(n.) 1. மிகுந்த; huge; இன்று கொழுத்த வேட்டை கிடைத்தது (உ.வ.);. 2. பெருத்த; big. வணிகம் செய்து கொழுத்த இலாபம் சம்பாதித்தான் (உ.வ.);. [கொழு → கொழுத்த.]
கொழுத்தாடை	கொழுத்தாடை koḻuttāṭai, பெ.(n.) கரும்பின் நுனிப் பகுதி; head of a sugarcan stalk (செ.அக.);. [கொழுந்து+ஆடை.]
கொழுந்தனார்	கொழுந்தனார் koḻuntaṉār, பெ.(n.) பொதுவாகக் கணவனின் உடன்பிறந்தான்; குறிப்பாகக் கணவனின் உடன் பிறந்தாருள் இளையவர்; generally husband's brother, especially husband's younger brother. [கொழுந்தன்+ஆர்] கொழுந்தனார் koḻundaṉār, பெ.(n.) கணவனுடன் பிறந்தவன்; husband's brother. [கொழுந்து → கொழுந்தன் + ஆர். கொழுந்து இளமை. கொழுந்தன் = கணவனுக்கு இளையவன்.]
கொழுப்புள்ள	கொழுப்புள்ள koḻuppuḷḷa, பெ.எ.(adj.) செழுமையான corpulent(சா.அக.);. [கொழுப்பு+உள்ள.]
கொழுப்பெடு-த்தல்	கொழுப்பெடு-த்தல் koḻuppeṭuttal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) உடம்பின் கொழுப்பை நீக்கல்; removing the fat from body (சா.அக.);. [கொழுப்பு+எடு-த்தல்.]

கொழுப்பேறு-தல்	கொழுப்பேறு-தல் koḻuppēṟutal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உடம்பில் கொழுப்பு உண்டாதல்; becoming corpulent or growing excesively fat. 2. திமிர் கொள்ளல்; exhibiting the power of procreation. 3. மதர்த்தல் ; becoming sexually excited. 4. உடம்பில் கொழுப்பு அதிகமாதல்; increase of bodily fat (சா.அக);. [கொழுப்பு+ஏறு-தல்.]
கொழும்புநாதல்	கொழும்புநாதல் koḻumpunātal, பெ.(n.) வெண்ணாவல் whie jaumon, Eugenia zeylanica (சா.அக.);. [கொழும்பு+நாவல்.]
கொழும்புமரம்	கொழும்புமரம் koḻumpumaram, பெ.(n.) பூ மரம்; Ceylon oak, hill trumpet flower or flowering fig, Schlelchera trijuga alias S.Pubescens. மறுவ. கூம்பாதிரி, கொஞ்சி அல்லது பூவத்தி (சா.அக.);. . [கொழும்பு+மரம்]
கொழுவு-தல்	கொழுவு-தல் koḻuvutal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) மாட்டுதல்; தொங்கவிடுதல் (இலங்.); hang something on something. Amusoug தோளில் கொழுவிக் கொண்டு புறப்பட்டான் [கொழு→கொழுவு→கொழுவு-தல்.]
கொள்கலன்	கொள்கலன் koḷkalaṉ, பெ.(n.) சேமித்து வைக்கப்பயன்படுத்தும் ஏனம்; மாழையினால் செய்த தொட்டி; container for storing.
கொள்ளைநோயாற்கிட-த்தல்	கொள்ளைநோயாற்கிட-த்தல் koḷḷainōyāṟkiṭattal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) வயிற்றுப் போக்கு, ஒவ்வாமை, அம்மை, காய்ச்சல் முதலிய நோயால் தாக்கப்பட்டு வருந்தல்; being attacked and afflicted with a pestilential disease as by cholera, small pox, influenza etc. (சா.அக.);. [கொள்ளை+நோயால்+கிட-த்தல்.]
கொள்முதல்நிலை	கொள்முதல்நிலை koḷmutalnilai, பெ.(n.) பொருளை விற்பனை செய்வதற்காக வாங்கும்போது அதற்குக் கொடுக்கப்படும் விலை; வாங்கிய விலை; procurement price. [கொள்+முதல்+விலை.]

கொள்வரி	கொள்வரி koḷvari, பெ.(n.) நெல்லாய வகை (தெ.கல்.தொ.4:195);; a tax in kind (செ.அக.);. [கொள்+வரி] கொள்வரி koḷvari, பெ.(n.) நெல்லாய வகை, தவசமாகப் பெறும் வரி வகை; a tax in kind (S.I.I.IV,195);. [கொள் + வரி.]
கொள்ளம்பக்கனார்	கொள்ளம்பக்கனார் koḷḷampakkaṉār, பெ.(n.) கழகக் காலப் புலவர்; a poet, who belongs to the Šargam age. [கொள்ளம்பாக்கன்+ஆர்] கொள்ளம் என்பது ஒரு ஊர். நற்றினை 147ஆம் பாடலில் பாக்கம் குறிஞ்சித் திணையைப் பாடியுள்ளார் (அபி.சிந்);.
கொள்ளாதநோய் கொள்ளல்	கொள்ளாதநோய்கொள்ளல் koḷḷātanōykoḷḷal, 16 செ.கு.வி.(v.i.) 1. குணப்படுத்த முடியாத நோயால் பாதிக்கப்படல்; being seized with an incurable disease. 2. குட்டங் கொள்ளல்; being attacked wiih leprosy (சா.அக.);. [கொள்ளாத+நோய்+கொள்ளு-தல்.]
கொள்ளிச்சட்டி	கொள்ளிச்சட்டி koḷḷiccaṭṭi, பெ.(n.) இறந்தவரின் உடலிற்குத் தீ வைக்க எடுத்துச் செல்லும் கங்கு அல்லது எரியும் கள்ளி வைத்த மண்சட்டி; pot containing live coal or burning sticks carried to the cremation ground for lighting the funeral pyre. மறுவ. தீச்சட்டி [கொள்ளி+சட்டி] கொள்ளிச்சட்டி koḷḷiccaṭṭi, பெ.(n.) இறந்தவரின் உடலத்திற்குத் தீ வைக்க எடுத்துச் செல்லும் மண் சட்டி; pot containing live coal and burning sticks carried to the cremation ground for lighting the funeral pyre. [கொள்ளி + சட்டி.]
கொள்ளிப்பூடு	கொள்ளிப்பூடு koḷḷippūṭu, பெ.(n.) புனுகு; civet (சா.அக.);.
கொள்ளிபோடு-தல்	கொள்ளிபோடு-தல் koḷḷipōṭutal, 20 செ.கு.வி.(v.i.) இறந்தவரின் உடலிற்குத் தீ மூட்டுதல்; light a funeral pyre. தாய்க்குத் தலைமகன்தான் கொள்ளி போட வேண்டும் (பே.வ.);. [கொள்ளி+போடு-தல்.] கொள்ளிபோடு-தல் koḷḷipōṭudal, 19 செ.குன்றாவி. (v.t.) கொள்ளிவை-த்தல் பார்க்க;see kolil-vai. [கொள்ளி + போடு-.]

கொள்ளுபானிதம்	கொள்ளுபானிதம் koḷḷupāṉitam, பெ.(n.) சூரிய காந்தி; sun flower, Helianthus indicus(சா.அக.);. [கொள்ளு+பாணிதம்] [P]
கொள்பொன்றி	கொள்பொன்றி koḷpoṉṟi, பெ.(n.) தெய்வத் திருமேனிக்ட்குக் காதணியாகச் சாத்தும் கொள் பொற்றிநூல்; golden ear ornament worn for the metal idols. "திருக்காதில் சாத்தும் கொள் பொற்றிநூல்"(தெ.கல்.தொ.5 கல்.644); [கொள்+பொன்றி] கொள்ளுச் செடியில் பூக்கும் பூப் போன்ற வடிவில் செய்யப் பெறும் காதணிப் பொற்பூ,
கொளகொளென்று	கொளகொளென்று koḷakoḷeṉṟu, பெ.அ. (adj.) கெட்டித் தன்மை குறைந்து நெகிழ்ந்த நிலை; of fruits too soft or nearly rotten. வெயிலில் பழங்கள் கொளகொள வென்று ஆகிவிட்டன. [கொள+கொள+என்று.]
கொளிஞ்சி	கொளிஞ்சி koḷiñci, பெ.(n.) கொழுஞ்சிச் செடி, zanzibar indigo, Tephrosia Purpurea alias Tigalegioides (சா.அக.);.
கொளுக்கட்டைத் தேக்கு	கொளுக்கட்டைத்தேக்கு koḷukkaṭṭaittēkku, பெ.(n.) போதக நாறி மரம்; firebrand teak, Premna tomentosa (சா.அக.);. [கொளுக்கட்டை+தேக்கு.]
கொளுங்குவி	கொளுங்குவி koḷuṅkuvi, பெ.(n.) 1. வேலிப் பருத்தி; hedge cotton, Dacmia extensa. 2. பன்றி மொத்தை; pig root, Trapa bisipinosa (சா.அக.);.
கொளுஞ்சிநாரத் தை	கொளுஞ்சிநாரத்தை koḷuñcinārattai, பெ.(n.) கொழிஞ்சி நாரத்தை அதாவது தித்திப்பு நாரத்தை; sweet bigarade orange, Citrus aurantium bigaradia (சா.அக.);. [கொளுஞ்சி+நாரத்தை]
கொளுத்துவெயில்	கொளுத்துவெயில் koḷuttuveyil, பெ.(n.) தீப் பற்றும் வெயில்; burning or scorching Sun (சா.அக.);. [கொளுத்து+வெயில்]

கொற்றங்கொற்றனார்	கொற்றங்கொற்றனார் koṟṟaṅkoṟṟaṉār, பெ. (n.) கழகக் காலப் புலவர்; a Šaṅgam poet. [கொற்றன்+கொற்றன்+ஆர்] வேளாண் மரபினர் நற்றிணை 54-வது பாடலைப் பாடியுள்ளார் (அபி.சிந்);.
கொற்றனார்	கொற்றனார் koṟṟaṉār, பெ.(n.) கழகக்காலப் புலவர்: a poet who belongs to the Šangamage. [கொல் (புதுமை, சிறப்பு); - கொற்றன்.] பெரும்பூதனார் என்பவரின் மகனான இவர் உனகர் குலத்தவர். நற்றிணை 30-ம் பாடலும், குறுந்தொகையில் ஒன்றும், அகத்தில் ஒன்றும் என மூன்று பாடல்கள் இவர் பாடியவைகளாகக் கிடைத்துள்ளன (அபி.சிந்);.
கொறகர்	கொறகர் koṟakar, பெ.(n.) தாழ்ந்த வகுப்பினர்; the lower caste people, base people. [குறவர் – கொறகர்] இவர்கள் தென்கன்னடத்தில் வாழ்பவர்கள். காடுகளில் குடிசைகளில் வாழும் இவர்கள் கூடை முறம் முதலியன கட்டிப் பிழைக்கின்றனர். இவர்களில் சிலர் உழவர்களுக்கு அடிமை செய்து வாழ்வர் (அபி.சிந்);.
கொறட்டை	கொறட்டை koṟaṭṭai, பெ.(n.) ஒரு செடி; a plant. [குறட்டை – கொறட்டை]
கொறடா	கொறடா koṟaṭā, பெ.(n.) குதிரைச் சவுக்கு; horsewhip, whip, scourge (செ.அக.);. Port. Corda, 1. Koraọă, K. Koradē, M.Koraṭă, Tu. Koroe→ த.கொறடா கொறடா koṟaṭā, பெ.(n.) குதிரைச் சாட்டை; horsewhip, whip, scourge. T.{}; K.{}; M.{}; Tu.korde. [Port.corda → த.கொறடா.]

கொறி	கொறி koṟi, பெ.(n.) 1. ஆடு; Sheep. 2. செம்மறியாடு; a short woolly sheep with twisted horns (சா.அக.);. [குறி – கொறி] கொறி1 koṟittal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1.பல்லாலும் அலகாலும் தவசத்தைப் பிரித்துத் தின்னுதல்; to nip off the husks of grains. "தினைகள் கொறிப்பமுன் றூவி" (காஞ்சிப்பு. இருபத். 95);. 2. சிறிது சிறிதாகப் பொறுக்கி உண்ணுதல் (இ.வ.);; to graze, to pick up food here and there, as cattle, to eat scantily. "உடுத்திரள் பொரியிற் கொறிப்ப" (கல்லா. முருகன்துதி.);. 3. விட்டுவிட்டு ஒலித்தல் (யாழ்ப்.);; to make a ticking or clucking sound. 4. அலுப்புதல் (யாழ்ப்.);; to Chatter. தெ. கொருகு; க. கொறுகு;ம. கொறி. [கொறு → கொறி.] கொறி koṟi, பெ.(n.) 1. ஆடு; sheep.
கொறுக்கைச்சி	கொறுக்கைச்சி koṟukkaicci, பெ.(n.) ஒரு வகைப் புல்; a kind of grass. [குறுக்கத்தி+கொறன்கச்சி]
கொறுக்கைத்தாரி	கொறுக்கைத்தாரி koṟukkaittāri, பெ.(n.) செங்கத்தாரி; false peacock foot tree, Nicbuhria linearis(சா.அக.); [கொறுக்கை+தாரி] கொறுக்கைத்தாரி koṟukkaittāri, பெ.(n.) செங்கத்தாரி; false peacock foot tree (சா.அக.);. [கொறுக்கை + (தாலி); தாரி.]
கொன்றைக்கொழுந்து	கொன்றைக்கொழுந்து koṉṟaikkoḻuntu, பெ.(n.) கடையில் விற்கும் கொன்னைத் தளிர்; cassia buds sold in the bazaar (சா.அக.);. [கொன்றை+கொழுந்து.]

கொன்றையிலை	கொன்றையிலை koṉṟaiyilai, பெ.(n.) கொன்றை மரத்தின் இலை; cassia flowers. [கொன்றை+இலை.] இதை கீரையாகச் சமைத்து சாப்பிடுவது உண்டு. இலையை அரைத்து வண்டு கடிக்குப் - பூசலாம் (சா.அக.);.
கொன்றைவேய்ந்தன்	கொன்றைவேய்ந்தன் koṉṟaivēyntaṉ, பெ.(n.) ஒளவையார் இயற்றிய 'கொன்றை வேய்ந்த என்று தொடங்கும் ஒரு நீதி நூல், a short moral code in Tamil by Avvaiyar, commencing with Konraivéynda [கொன்றை+வேந்தன்.]
கொன்றைவேர்ப்பட்டை	கொன்றைவேர்ப்பட்டை koṉṟaivērppaṭṭai, பெ.(n.) கொன்றை வேரில் மேல் Ullool root bark of cassia (சா.அக.);. [கொன்றை+வேர்+பட்டை]
கோக்கம்	கோக்கம்ākkam, பெ.(n.) நெல்லி, Indian gooseberry, Phyllanthus emblica (சா.அக.);.
கோகநகம்	கோகநகம்ākanakam, பெ.(n.) 1. செந்தாமரை, red lotus. 2. செவ்வாம்பல்; red Indian water-lily, 3.செந்தும்பை; a red variety of leucas (சா.அக.);.
கோகபந்தகம்	கோகபந்தகம்ākapantakam, பெ.(n.) சூரிய காந்தி: sun-flower (சா.அக.);.
கோகம்பளன்.	கோகம்பளன்.ākampaḷaṉ, பெ.(n.) நரி வயிற்றில் பிறந்த ஒரு முனிவன்; asaintwho born in jackal's stomach (அபி.சிந்.);.
கோகருணை	கோகருணைākaruṇai, பெ.(n.) 1. பெருங் குரும்பை; the unripe fruit of palmyra. 2. எருக்கு; bow-string hemp, Calotropis gigantea (சா.அக.);.

கோகிலபட்சம்	கோகிலபட்சம்ākilapaṭcam, பெ.(n.) 1. கொம்மட்டி மாதுளை; melon lime, citrus medica-medica. 2. கொடி மாதுளை அல்லது துரிஞ்சி; lemon citron, Citrus medica. 3. நீர்முள்ளி; water thistle, Hygrophila spinosa (சா.அக.);. [கோகில+பட்சம்]
கோகிலாட்சம்	கோகிலாட்சம்ākilāṭcam, பெ.(n.) 1 நீர்முள்ளி பூடு வகை; white long-flowered nail dye, Hygrophila spinosa. 2. மரவகை (சிலப்ப.16, 25, உரை);;; citron, a tree, Citrus medicamedica (செ.அக.);. கோகிலாட்சம்ākilāṭcam, பெ.(n.) 1. நீர்முள்ளி; white long flowered naildye. 2. கொம்மட்டி; citron. [Cf.{} → த.கோகிலாட்சம்.]
கோகிலாமட்சம்	கோகிலாமட்சம்ākilāmaṭcam, பெ.(n.) வெள்ளை நீர் முள்ளி; white flowered water thistle, Hygrophila spinosa (சா.அக.);.
கோகிலோற்சவம்	கோகிலோற்சவம்ākilōṟcavam, பெ.(n.) மாமரம் (மலை.); (குயிலுக்கு மகிழிச்சியை விளைப்பது);; mango tree (lit., that which causes festivity to the koels (செ.அக);. கோகிலோற்சவம்ākilōṟcavam, பெ.(n.) மாமரம் (மலை);; lit., that which causes festivity to the koels. Mango tree. த.வ. கோகிலவாசம். [Skt.{}+{} → கோகிலோற்சம்.]
கோகினி	கோகினிākiṉi, பெ.(n.) வெட்பாலை; bitter oleander, wrightia anti-dysenterica (சா.அக.);.
கோகுலம்பால்	கோகுலம்பால்ākulampāl, பெ.(n.). ஆவின் பால்; cow's milk (சா.அக.);. [கோகுலம்+பால்.]

கோகுலாட்டமி	கோகுலாட்டமிākulāṭṭami, பெ.(n.) கண்ணன் தோன்றிய ஆவணி மாதத்து எட்டாம் (கிருஷ்ணாஷ்டமி); நாள்; birthday of Šrikršṇā (செ.அக.);. கோகுலாட்டமிākulāṭṭami, பெ.(n.) கண்ணன் பிறந்ததாகக் கூறப்படும் மடங்கல் (ஆவணி); மாதத்து எட்டாம் நாள்; birthday of {}. [Skt.{}+{} → த.கோகுலாட்டமி.]
கோகோ	கோகோāā, பெ.(n.) கோகோ விதை மரம், chocolate tree, Theobroma cacao. [கோ+கோ] இவ்விதை அண்ட வடிவாயும், கறுப்பாயும், தோல் உள்ளதாயும் இருக்கும். இது தேயிலை அல்லது குளம்பி (காப்பி);க் கொட்டையைப் போல் குணத்தை உடையது (சா.அக.);.
கோங்கன்	கோங்கன்āṅkaṉ, பெ.(n.) ஒரு மன்னன்; a king. இவன் கோயம்புத்துர் கரூரை ஆண்டவன். இச்சேரனும், கோங்கனும் சேரன் குமரர்கள். தங்கள் நாட்டை இரு வகையாகப் பிரித்துக் கொண்டனர் (அபி.சிந்);.
கோங்குவேளாளர்	கோங்குவேளாளர்āṅkuvēḷāḷar, பெ.(n.) வேளாளர்கள்; a kind of peasent's, whose origin is Kofigu. இவர்கள் கோங்கு நாட்டிலிருந்து வந்து தென்னாட்டில் பரவியவர்கள். வேளாளர் என்று சொல்லப்பட்டாலும் வேளாண் தன்மை சிறிதும் இல்லாதவர்கள். இவர்களது பழக்க வழக்கங்கள் பெரிதும் மாறுபட்டவை. கணவனுக்கு வயது வருமளவும், மணப்பெண் மாமனுடன் இருப்பது போன்ற சமூகத்திற்கு எதிரான நடைமுறைகள் - இவர்களிடம் உண்டு (அபி.சிந்);.
கோச்சிங்கப்பல்லவன்	கோச்சிங்கப்பல்லவன்ācciṅkappallavaṉ, பெ.(n.) சுந்தரர் காலத்தில் ஆட்சி புரிந்த பல்லவ மன்னன்; a Pallava king who is the contemporary of Sundarar a J canonized Siva devotee (அபி.சிந்.);.
கோச்செங்கட்சோழநாயனார்	கோச்செங்கட்சோழநாயனார்ācceṅkaṭcōḻnāyaṉār, பெ.(n.) அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களுள் ஒருவரான சோழகுல அரசன்; the Chola king and canonized Šaiva saint, one of 63 (செ.அக.);. [கோ+செங்கண்+சோழ+நாயனார்.]

கோச்செங்கணான்	கோச்செங்கணான்āccenkaṇāṉ, பெ.(n.) கோச்செங்கட்சோழநாயனார் பார்க்க; see köccergafeö/a-nayanar. "செம்பியன் கோச்செங்கணான் சேர்ந்த கோயில்" (திவ்.பெரியதி.6, 6, 1); (செ.அக);. [கோ+செங்கண்+ஆன்.] கோச்செங்கணான்āccenganāṉ, பெ.(n.) கோச்செங்கட் சோழ நாயனார் பார்க்க;see kõccengat-cōla-nāyanār. "செம்பியன் கோச்செங்கணான் சேர்ந்த கோயில்" (திவ். பெரியதி. 6. 6:1);. [கோ + (செங்கண்ணன்); செங்கணான்.]
கோச்செங்குட்டுவன்	கோச்செங்குட்டுவன்āccenkuṭṭuvaṉ, பெ.(n.) ஒரு சேர மன்னன்; a ceraking. இவனைப் பரணர் பாடி உம்பற்
காட்டுவாரியையும், அவன் மகன் குட்டுவன் v/ சோலையும் பாடிப் பரிசில் பெற்றார் (அபி.சிந்). கோச்சேரமான்யானைக்கட்சேய்மாந்தரஞ் சேரலிரும்பொறை	காட்டுவாரியையும், அவன் மகன் குட்டுவன் v/ சோலையும் பாடிப் பரிசில் பெற்றார் (அபி.சிந்). கோச்சேரமான்யானைக்கட்சேய்மாந்தரஞ் சேரலிரும்பொறை kāṭṭuvāriyaiyumavaṉmakaṉkuṭṭuvaṉcōlaiyumpāṭipparicilpeṟṟārapicināccēramāṉyāṉaikkaṭcēymāntarañcēralirumpoṟai, பெ. (n) ஒரு சேர மன்னன்; a cera king, [கோ+சேரமான்+யானை+கண்+சேய் – மாந்தரன்+சேரல்+ இரும்பொறை] கொல்லி மலைக்குத் தலைவன். சோழன் இராசசூயம்வேட்ட பெருநற்கிள்ளியுடன் போர் செய்தவன். கூடலூர்கிழாரால் பாடப்பெற்றவன். ஐங்குறுநூற்றைத் தொகுப்பித்தான் (அபி.சிந்);.
கோசஞ்சாரபூமி	கோசஞ்சாரபூமிācañcārapūmi, பெ.(n.) ஆவினங்களின் மேய்ச்சலுக்கென விடப்பட்ட நிலம்; land allotted for pasturage of cows, land left for granzing (செ.அக.);. [கோ+Skt. சஞ்சாரபூமி] கோசஞ்சாரபூமிācañjārapūmi, பெ.(n.) மாடுகள் மேய்வதற்கென்று விடப்பட்ட நிலம்; land allotted for pasturage of cows. [Skt.{} → த.கோசஞ்சாரபூமி.]

கோசணை	கோசணைācaṇai, பெ.(n.) பேரொலி (பிங்.): roar, loud noise, tumult(செ.அக.);. கோசணைācaṇai, பெ.(n.) கோசை பார்க்க;see {}. [Skt.{} → த.கோசணை.] கோசணைācaṇai, பெ. (n.) பேரொலி (பிங்.);; loud noise, tumult, roar. [Skt. {} → த. கோசணை.]
கோசமம்	கோசமம்ācamam, பெ.(n.) சமைய லுக்குகந்த காய் காய்க்கும் பீர்க்கு எனும் கொடி வகை; sponge gourd, strainer-Vine, Luffa acutangula(செ.அக.);.
கோசமாகிகம்	கோசமாகிகம்ācamākikam, பெ.(n.) காடு (வன); மிரட்டி; forest frightener, a kind of unknown creeper (சா.அக.);. [கோச+மாகிகம்]
கோசர்ப்பம்	கோசர்ப்பம்ācarppam, பெ.(n.) பீர்க்கு sponge gourd; luffa, Cucumber acutangularis (சா.அக.);. [கோ+சர்ப்பம்]
கோசரங்கம்	கோசரங்கம்ācaraṅkam, பெ.(n.) நாணல், reed(சா.அக.);. கோசரங்கம்ācaraṅgam, பெ.(n.) நாணல்; reed.
கோசரதசித்தா	கோசரதசித்தாācaratacittā, பெ.(n.) தேவதாளி; a kind of suffa, Luffa eschinata (சா.அக.);.

கோசலத்தரசன்	கோசலத்தரசன்ācalattaracaṉ, பெ.(n.) ஒரு மன்னன்; a king. [கோசலம்+அத்து+அரசன்.] இவனது இயற்பெயர் தெரியவில்லை. பாஞ்சால மன்னன் இவன் மீது படையெடுத்து வந்து இவனை வென்றான். இவனின் மகள் வாசவதத்தையையும், பிற ஆயத்தாரையும் தன் மனைவிகளுக்குப் பணிப்பெண்ணாக்கினான். உதயணன் என்பவன் பாஞ்சாலத்தின் மேல் படையெடுத்து வென்று வாசவதத்தையை மணந்து, மற்றவர்களைத் தன் மனைவிகளுக்குப் பங்கிட்டுக் கொடுத்தான் (அபி.சிந்);.
கோசலவளநாடு	கோசலவளநாடுācalavaḷanāṭu, பெ.(n.) ஒரு நாடு; a city. இந்நாடு செல்வத்திலும், புகழிலும் சிறந்தது. இந்நாட்டிலுள்ளவர்கள் நடுவுநிலைமையிலும், பாத்திரமறிந்து கொடுத்தலினும் சிறந்தவர். இந்நாட்டு சித்திர வேலைக்காரர்கள் மிகவும் புகழ் பெற்றவர்கள் (அபி.சிந்);.
கோசவதம்	கோசவதம்ācavatam, பெ.(n.) ஒரு பூடு; a plant, Cucumis utilissimus (சா.அக);. [கோச+வதம்]
கோசவம்	கோசவம்ācavam, பெ.(n.) கோமேதம் a precious stone, Onyx (சா.அக.);.
கோசன்	கோசன்ācaṉ, பெ.(n.) சீர்பந்த பாடாணம் எனும் பிறவி நஞ்சு வகை; a mineral poison (செ.அக.);. கோசன்ācaṉ, பெ.(n.) ஞாயிறு குலத்து தூய்மையடைந்தான் (அபி.சிந்);. - upsitorsit; king of sun dynasty. இவன் விரல்களில் புழுச் சொரிந்து கொண்டு இருந்தது. ஒருநாள் அயோத்திக்கு அருகில் உள்ள ஞாயிறு நீர்த்துறையில் நீராடி புழு நீங்கித் தூய்மையடைந்தான். (அபி.சிந்.); கோசன்ācaṉ, பெ.(n.) வைப்பு நஞ்சு; a mineral poison. [Skt.{} → த.கோசன்.]

கோசாலை	கோசாலைācālai, பெ.(n.) இறைவன் வழிபாட்டிற்குரிய பால் பெறுதற்குரிய கோயில்களில் வளர்க்கப் பெறும் ஆக்களுக் கமைந்த கொட்டி. இதனைச் சுரபிச் சாலை, ஆ(பசு); மடம் என்று கூறுவர்; cow stall maintained for the supply of milk to a temple. [கோ+சாலை.] "திருக்காமக் கோட்டமுடைய பெரிய நாச்சியார் கோவிலுக்கும் பால் அமுது செய்தருளும் பாற் போனகப் பாலுக்கும் குலோத்துங்க சோழன் திருக்கோசாலை யிடையற்கு விட்ட பசு நானூற்றொருபதினால்"(தெ.கல்.தொ.8 கல்54); கோசாலை1ācālai, பெ.(n.) ஆன்கொட்டில்; cow-shed. "ஒரு கல்தச்சன் முன்பு கோசாலை கட்டுகிற போது" (கோயிலொ.100);. [கோ + சாலை.] இறைவன் திருவமுது செய்தற்குப் பால்பெறுதற்குரியதாகக் கோயில்களில் வளர்க்கப் பெறும் ஆக்களமைந்தகொட்டில் (கல்.அக.);. "திருகாமக் கோட்ட முடைய பெரிய நாச்சியார் கோயிலுக்கும் பால் அமுது செய்தருளவும் பாற்போனகப் பாலுக்கும் குலோத்துங்க சோழன் திருக்கோ சாலையிடையற்கு விட்ட பசு நானாற் றொருபதினால்" (தெ.கல். தொ.8.கல.54);. கோசாலைācālai, பெ.(n.) கொய்சகம் பார்க்க;see köysagām.
கோசாதி	கோசாதிācāti, பெ.(n.) சுக்கு; dry ginger (சா.அக.);.
கோசி	கோசிāci, பெ.(n.) விலாமிச்சை வேர்; the root of a fragrant grass (சா.அக.);.
கோசிகுவா	கோசிகுவாācikuvā, பெ.(n.) கறி முன்னை; curry nelli, Premna esculenta (சா.அக.);. [கோசி + குவா.] கோசிகுவாāciguvā, பெ.(n.) கறிமுன்னை; curry nellipramna esculenta (சா.அக.);.
கோசிலேவா-தல் (கோசிலேவருதல்)	கோசிலேவா-தல் (கோசிலேவருதல்)ācilēvātalācilēvarutal, 18 செ.கு.வி.(v.i.) காற்றின் போக்கிலே செல்லும்படி கப்பற்சுக்கானைத் திருப்புதல்; to manage the rudder so as to sail close to the wind (செ.அக.);.
கோசினி	கோசினிāciṉi, பெ.(n.) மாமரம்; mango tree (சா.அக.);.

கோசுக்கீரை	கோசுக்கீரைācukārai, பெ.(n.) செடிவகை (முட்டைக்கோசு);; cabbage, Brassica oleracea capitata (செ.அக.);. [P] கோசுக்கீரைācukārai, பெ.(n.) கோசு பார்க்க;see {}.
கோசுமலி	கோசுமலிācumali, பெ.(n.) ஒருவகைப் பச்சடி; a relish made of pulse and other ingredients (செ.அக.);. கோசுமலிācumali, பெ.(n.) கோசும்பரி பார்க்க;see {}. [Mhr.{} → த.கோசுமலி.]
கோகமாக	கோகமாகākamāka, பெ.(n.) ஏமாற்று; juggling, deception, hoax (செ.அக);. [U.ghoimal→த. கோகமாக]
கோட்கூச்சவ்வை	கோட்கூச்சவ்வைāṭāccavvai, பெ.(n.) ஒரு சிவபக்தை; a devotee of Siva. இவளின் தந்தை சிவதேவசரணர். கோவில் திருப்பணி பொருட்டு வெளியூர் செல்ல நேரிட்டதால் இறைவனுக்குப் பால் உணவு அளிக்கும் பணி இவருக்கு வந்தது. இவரது பத்தியை மெச்சி இறைவன் உணவை உண்டு அருளினார். ஊர் திரும்பிய தந்தை மகள் வெறும் கலத்துடன் வருவது கண்டு சந்தேகிக்க, ஔவை இறைவனை உண்ண வேண்டினாள். தாமதமாவது கண்டு தந்தை ஔவையே குற்றம் செய்தாலென அடிக்க வர சிவன் ஔவையை மார்பில் அணைத்தார். இதனால் சிவனுக்குக் கொப்பிலிங்கமெனப் பெயர் உண்டாயிற்று (அபி.சிந்:);.
கோட்டச்சோதி	கோட்டச்சோதிāṭṭaccōti, பெ.(n.) ஒளி மரம் (சோதி விருட்சம்);; a tree luminous in - the dark, found in thick forest (சா.அக.);.
கோட்டம்பலத்துத் துஞ்சியசேரமான்	கோட்டம்பலத்துத் துஞ்சியசேரமான்āṭṭampalattuttuñciyacēramāṉ, பெ.(n.) கடைக் கழகப் புலவர்; the poetwho belonged to the last Sangam age (அபி.சிந்);.
கோட்டியூர்நல்லந் தையார்	கோட்டியூர்நல்லந்தையார்āṭṭiyūrnallantaiyār, பெ.(n.) கடைக் கழகக்காலப் புலவர்; a poet, belonged to last Sangam era. [கோட்டியூர்+நல்+அந்தை+ஆர்] இவர் நற்றிணை 211-ஆம் பாடலில் நெய்தற் திணையைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார் (அபி.சிந்:);.

கோட்டுபுட்பம்	கோட்டுபுட்பம்āṭṭupuṭpam, பெ.(n.) கல் தாமரை; dry lotus generally found grow in the crevices of rocks and mountains (சா.அக.);. [கோட்டு+Skt, புட்பம்]
கோட்டுவாத்தியம்	கோட்டுவாத்தியம்āṭṭuvāttiyam, பெ.(n.) தந்தியுள்ள இசைக் கருவி; a kind of stringed musical instrument (செ.அக.);. [P]
கோட்டைவிடு-தல்	கோட்டைவிடு-தல்āṭṭaiviṭutal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) ஏமாந்து தவறவிடுதல்; miss or lose something in a silly way. பணத்தை இப்படிக் கோட்டைவிட்டு விட்டு வந்துநிற்கிறாயே? [கோட்டை+விடு-தல்.] கோட்டைவிடு-தல்āḍḍaiviḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) தவற விடுதல்; to let slip away. பணத்தை இப்படிக் கோட்டை விட்டு விட்டாயே (உ.வ.);. [கோட்டை + விடு.]
கோட்புலியார்	கோட்புலியார்āṭpuliyār, பெ.(n.) ஒரு சிவனடியார்; a devotee of Švā. [கோள்+புலி+ஆர்] சிங்கடிவனப்பகை என்னும் தன் இரண்டு பெண்களைச் சுந்தரருக்கு அடிமையாகக் கொடுத்தவர். இவர் கோட்புலி நாயனரினும் வேறுபட்டவர். ஏனெனில் இவரது வரலாற்றில் கந்தரரைக் குறித்துச் சொல்லப்படவில்லை (அபி.சிந்);.
கோடகாசுரன்	கோடகாசுரன்āṭakācuraṉ, பெ.(n.) ஒரு அரக்கன்; a giant. தேவரை வருத்திக் கொண்டிருந்த இவனை சிவன் குலத்தால் கொன்றார் (அபிசிந்);.
கோடர்	கோடர்āṭar, பெ.(n.) இருளர்; Irular community who are the inhabitants of hill. [கோடு (மலை);+அர்] தோடர்களும் இவர்கள் வகுப்பைச் சார்ந்தவர்களே. தற்பொழுது நீலகிரி மலையில் வாழும் இவர்கள் முதலில் மைசூருக்கடுத்த கொல்லி மலையில் வாழ்ந்தனர். ஆவினை (பசுவை);க் கொலை செய்பவர்களாதலால் இப்பெயர் வந்ததென்பர். கோடகிரி, தொடநாடு முதலிய இடங்களிலுள்ள குடிசைகளில் வாழ்கின்றனர். தமிழும், கன்னடமும் கலந்து பேசும் இவர்கள் அழுகிய இறைச்சியாயினும் உண்பர் (அபி.சிந்);. கோடர்āṭar, பெ.(n.) மலை உச்சி (சிகரம்);; peak. "கோடரி னீண்மதிற் கோட்டாறு" (இறை.23, உதா.199);. [கோடு + அர்.]

கோடற்கிழங்கு	கோடற்கிழங்குāṭaṟkiḻṅku, பெ.(n.) வெண் காந்தற் கிழங்கு; a bulbous root grown in the summer season (சா.அக.);. [கோடல்+கிழங்கு.]
கோடாகிழங்கு	கோடாகிழங்குāṭākiḻṅku, பெ.(n.) கோரைக் கிழங்கு; fragrant tuber of Cyperus rotundus (செ.அக.);.
கோடாசலக்குளிகை	கோடாசலக்குளிகைāṭācalakkuḷikai, பெ.(n.) வயிற்றுப்போக்கைக் கட்டும் மருந்து (பதார்த்த.1215);; a medicinal pill for arresting diarrhoea (செ.அக.);.
கோடாசாலை	கோடாசாலைāṭācālai, பெ.(n.) 1. கற்பூர வல்லி; country borage, Coleus aromaticus alias C.amboynicus. 2. ஒரு பூடு; a very small plant, Juatica procumbens. 3.ஒருமூலி; a drug, Rungia repens. 4. ஆவாரை; tanner's senna, Cassia auriculata. 5. சதைக்கரண்டி; a plant that corrodes the skin (சா.அக.);.
கோடி	கோடிāṭi, பெ.(n.) இறந்தவரின் உடல் மேல் இடும் அல்லது கைம்பெண்ணிற்குத் தரும் goof; cloth spread over the dead body or given to the widow (க்ரியா.);. பெண்ணிற்கு பிறந்த வீட்டுக் கோடி போட வேண்டும். [கோடு- கோடி] கோடி1āṭi, பெ.(n.) 1. ஆடை; cloth (பிங்.);. 2. புதிய ஆடை; newly purchased cloth. "மந்திரக் கோடியுடுத்து" (திவ். நாய்ச். 6:3);. 3. புதுமை (சூடா.);; newness. ம. கோடி. து. கோடி (சாயம் வெளுக்காத துணி);. [கோடு → கோடி. விளிம்பில் கரை (கோடு); கட்டிய புத்தாடை.] கோடி2āṭi, பெ.(n.) இளமை; youthful. அவளைக் கோடியில் பார்த்தேன் மிக அழகாக இருந்தாள் (கொங்.வ);. [குழ - குட - குடு - கொடு - கோடு - கோடி]
கோடிக்காட்டு-தல்	கோடிக்காட்டு-தல்āṭikkāṭṭutal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வலியுறுத்திச் சுட்டிக் காட்டுதல்; underline, underscore. இந்த உடன்படிக்கையை எங்கள் கட்சி ஏற்கவில்லை என்பதைக் கோடிட்டுக் காட்டினோம். [கோடு + இட்டு + காட்டு-தல்.]

கோடிகாசியன்	கோடிகாசியன்āṭikāciyaṉ, பெ.(n.) ஒரு அரச குமரன்; a prince. பாண்டவர்கள் காட்டில் வாழ்ந்த போது தனித்திருந்த பாஞ்சாலியைக் கண்டு ஆசை கொண்டவன் (அபிசிந்);.
கோடிஞ்சிகா	கோடிஞ்சிகாāṭiñcikā, பெ.(n.) கோழிப் பூண்டு; cock's comb, Celosia cristata (சா.அக.);.
கோடிமங்கலத்துவாதுளிநற்சேந்தனார்	கோடிமங்கலத்துவாதுளிநற்சேந்தனார்āṭimaṅkalattuvātuḷinaṟcēntaṉār, பெ.(n.) கடைக்கழகப் புலவர்களில் ஒருவர்; the poet who belonged to the last Šañgamera. [கோடிமங்கலம்+துவாதுளி+நல்+சேந்தன்.] இவர் ஒரு பார்ப்பனர். கோடிமங்கலம் எனும் ஊரைச் சேர்ந்த இவரது பெயர் நற்சேந்தனார் (அபி.சிந்.);. அகநானூறு 179, 232 ஆகிய பாடல்களைப் பாடியுள்ளார்.
கோடீசுவரன்	கோடீசுவரன்āṭīcuvaraṉ, பெ.(n.) சொத்தின் மதிப்பு கோடிக் கணக்கில் உள்ளன. மிகப் பெரும் பணக்காரன்; one who is fabulously rich billionaire. [கோடி+ஈசுவரன்.] கோடீசுவரன்āṭīcuvaraṉ, பெ.(n.) கோடிச் செல்வன் பார்க்க;see ködi-c-celvan. [கோடி + ஈசுவரன்.]
கோடீசுவரி	கோடீசுவரிāṭīcuvari, பெ.(n.) கோடீசுவரன் என்பதன் பெண்பால்; feminine of Kodišuvaran. [கோடி+ஈசுவரி] கோடீசுவரிāṭīcuvari, பெ.(n.) கோடிச்செல்வி பார்க்க;see kбd|-c-celvi. [கோடி + ஈகவரி.]

கோடு	கோடு1āṭu, பெ.(n.) ஒரு பரப்பில் ஒற்றை அளவில் நீளவாக்கில் இருக்கும் பதிவு; line; stripe. தரையில் குச்சியால் கோடு கிழித்து விளையாட ஆரம்பித்தார்கள். கோடுபோட்ட சட்டை, அணிலின் முதுகில் மூன்று கோடுகள் இருக்கும். 2. தோலில் ஏற்படும் சுருக்கம்; wrinkle. நெற்றியில் கோடு உள்ளது. [கொடு – கோடு] கோடு1āṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வளைதல்; to bend, to be crooked. "செங்கோல் கோடியோ " (மணிமே.28:188);. 2. நெறிதவறுதல்; to go astray, deviate. "கோடாருங் கோடிக் கடுவினையராகியார்ச் சார்ந்து" (நாலடி, 124);. 3. நடுநிலைமை தவறுதல்; to be partial, biassed. "கோடாமை சான்றோர்க் கணி" (குறள்,118);. 4. வெறுப்புறுதல் (வின்.);; to be displeased, aversion. 5. கோணுதல்; to bend, curve. "கற்பிளார்கோடும் வாயினரீவார்க்கரும் பழுதுரைப்பவர்" 'தணிகைப்பு
கோடைவாசத்தலம்	கோடைவாசத்தலம்āṭaivācattalam, பெ.(n.) கோடை காலத்திலும் குளிர்ச்சியைத் தரும்படியான சூழலைக் கொண்டதாக அமைந்திருக்கும் இடம்; summer resort mostly a hill station. [கோடை+வாசத்தலம்.]
பெரும்பாலும் மலைப்பகுதியில் அமைந்திருக்கும் இடம். கோடைவாசனி	பெரும்பாலும் மலைப்பகுதியில் அமைந்திருக்கும் இடம். கோடைவாசனி perumpālummalaippakutiyilamaintirukkumiṭamāṭaivācaṉi, பெ.(n.) சிறு செருப்படை; a kind of plants. அறுவடை செய்த வயலிலும், குளக் கரையிலும் படரும் பூண்டு. இதனால் சொறி, சிரங்கு, படை முதலிய நோய்கள் போகும் (சா.அக.);.
கோண்டகாமியம்	கோண்டகாமியம்āṇṭakāmiyam, பெ.(n.) மதி மயக்கிப் பூடு; a plant supposed to cause perplexity of mind when trampled upon (சா.அக.);.

கோணக்கழுத்து	கோணக்கழுத்துāṇakkaḻuttu, பெ.(n.) 1. பிறவியில் அல்லது வலிப்பினால் வளைந்த கழுத்து; distorted neck either congenital or acquired from fits. 2. சாய்ந்த கழுத்து; wry neck (சா.அக.);. [கோணல்+கழுத்து.] கோணக்கழுத்துāṇakkaḻuttu, பெ.(n.) 1. பிறவியில் அல்லது வலிப்பினால் வளைந்த கழுத்து; distorted neck either congenital or acquired from fits. 2. சாய்ந்த கழுத்து; wry neck (சா.அக.);. [கோணல் + கழுத்து.]
கோணத்திசை	கோணத்திசைāṇatticai, பெ.(n.) இரண்டு திசைகளுக்கு இடைப்பட்ட திசை the point of the compass between the perpendicular directions. [கோணம்+திசை] கோணத்திசைāṇattisai, பெ.(n.) இருதிசைகளுக்கிடைப்பட்ட திசை; intermediate directions between two perpendicular directions. மறுவ. மூலத்திசை. [கோணல் + திசை-கோணத்திசை.]
கோணதிசை	கோணதிசைāṇaticai, பெ.(n.) மூலைத் திசை; intermediate directions between the cardinal points (செ.அக.);.

கோணம்	கோணம்āṇam, பெ.(n.) இரு கோடுகள் அல்லது இரு பரப்புகள் ஒன்றையொன்று சந்திக்கும் இடத்தில் உள்ள இடைவெளியின் கோண அளவு: angle. இந்தக் கட்டடத்தில் எத்தனைக் கோணங்கள் உள்ளன. கோணம்1āṇam, பெ.(n.) 1. வளைவு (பிங்.);; curve curvature. 2. வளைந்தவாள் (பிங்.);; curved sword scimitar. 3. யானைத்தோட்டி; elephant hook. "கோணந் தின்ற வடுவாழ் முகத்த" (மதுரைக். 592); 4. குறுந்தெரு; narrow short lane. "கோணமு மறுகு மெல்லாம்" (சீவக. 615);. 5. மாப்பிலாச்சை மீன் (M.M.803.);;seer-fish, bluish attaining 4 ft. in length. வ.கோண; Skt.kona Gk. Gonia (angle);; E. gon. [கோண் → கோணம்.]
கோணல்குணங்கல்	கோணல்குணங்கல்āṇalkuṇaṅkal, பெ.(n.) 1. வளைவு (பிங்);; wryness, obliquity, deflection. 2. கூன் (திவா.);; hump, deformity. 3. மாறுபாடு (சூடா);; crookedness, as of mind. 4. மனவுளைச்சல்; uneasiness of mind (செ.அக.);.
கோனாகவன்	கோனாகவன்āṉākavaṉ, பெ.(n.) யமன், God of death (சா.அக.);.
கோணாதித்தியன்	கோணாதித்தியன்āṇātittiyaṉ, பெ.(n.) கதிரவன்; sun (அபி.சிந்);.

கோத்திரகம்	கோத்திரகம்ӑttirakam, பெ.(n.) 1. தொட்டி பாடாணம்; a prepared arsenic. 2. கொடி முந்திரிகை, commongrape. 3.நெட்டிப்புல், sola pith grass, Aeschynomens aspera. 4. சிறு வரகு; kora milleti paspalum scrobiculatum. 5. மறு பிறப்புக்குக் காரணமான கருமம்; karma determining re-birth. 6. மலை; hill, mountain (சா.அக.);. [கோணம்+திரகம்]
கோத்திரலாகிகம்	கோத்திரலாகிகம்ӑttiralākikam, பெ.(n.) முசுட்டை; clove-scented creeper, Rivea hypocrateriformis(சா.அக.);.
கோத்திரவம்	கோத்திரவம்ӑttiravam, பெ.(n.) ஒருவகைத் தவசம் (தானியம்);; common millet, Paspalum scrobiculatum (செ.அக.);. [கோ+திரவம்]
கோத்திரவிருட்சம்	கோத்திரவிருட்சம்ӑttiraviruṭcam, பெ.(n.) முண்டக மரம்; an unknown tree (சா.அக.);.
கோத்து	கோத்துӑttu, பெ.(n.) படைத்துறை தங்குமிடம்; cantonment (செ.அக.);.
கோதகி	கோதகிӑtaki, பெ.(n.) ஒரு ஆறு a river (அபி.சிந்);.
கோதன்னம்	கோதன்னம்ӑtaṉṉam, பெ.(n.) ஆவின் கன்று (பிங்.);; calf(செ.அக.);.
கோதுமைமால்ட்	கோதுமைமால்ட்ӑtumaimālṭ, பெ.(n.) கோதுமையைத் தண்ணிரில் ஊறப் போட்டு முளைக்கும்படிவைத்து பிறகு எடுத்துலர்த்திய தவசம்; wheat-steeped in water tillitgerminates and then dried (சா.அக.);. மறுவ முளைக்கோதுமை [கோதுமை+மால்ட் E மால்ட் →த. குழ்]

கோதுமைமாவு	கோதுமைமாவுātumaimāvu, பெ.(n.) கோதுமையை அரைத்த மாவு; flour obtained by grinding wheat in mills (சா.அக.);. [கோதுமை+மாவு]
கோதைமலை	கோதைமலைātaimalai, பெ.(n.) சேரன் மலை; a hill of the céra king. [கோதை+மலை]
கோப்பி	கோப்பிāppi, பெ.(n.) 1. திருமாலை வழிபடக் கூடிய ஒருசாரார் நெற்றியிலணிவதும், வெண்மை கலந்த மஞ்சள் நிறமுள்ளதுமாகிய ஒருவகைத் திருமண்; yellowish earth used by certain devotees of visnu for upright sectarian marks. 2. திருமால் பக்தர்களள் ஒரு வகையினர் கோபி சந்தனத்தால் அணியும் நெற்றிக்குறி; single solid mark with Köpi-šandanam worn by certain devotees of Tirumāl (செ.அக.);. கோப்பி1āppi, பெ.(n.) காப்பி (யாழ்ப்.); பார்க்க;see {}. [E.coffee → த.கோப்பி.] கோப்பிāppi, பெ.(n.) காப்பித்தூளைக் கொதிக்கும் நீரில் போட்டுத் தெளியவைத்துப் பால் கலந்து தேவையான அளவு இனிப்பு சேர்த்துச் செய்யும் பருகம்; coffee (usually with milk and sugar);. த.வ. காணீர் (காழ் + நீர்);, குளம்பி [E.coffee → த.காப்பி → இலங்.வ.கோப்பி.]
கோபங்கொண்டார்	கோபங்கொண்டார்āpaṅkoṇṭār, பெ.(n.) 1. உயரமாய் வளர்ந்த மரம்; any tree rising to a great height; any tall majestic tree, 2.ஒரு முள் மரம்; camel tree; camel thistle, Echinops echinatus.
கோபத்திரம்	கோபத்திரம்āpattiram, பெ.(n) தாமரை நூல் (மூ.அ.);; fibre obtained from lotus stalk (செ.அக.);.
கோபத்திரை	கோபத்திரைāpattirai, பெ.(n.) வாகை; sirissa, Albizzialebbek (சா.அக;.);.
கோபால்	கோபால்āpāl, பெ.(n.). ஆவின் பால் cows milk(சா.அக.);. [கோ (மாடு);+பால்.]

கோபாலகிருட்டி ணதாசன்	கோபாலகிருட்டிணதாசன்āpālakiruṭṭiṇatācaṉ, பெ.(n.) ஒரு புலவன்; a poet. இடையரான இவர் எம்பிரான் சதகம் பாடியுள்ளார் (அபி.சிந்);.
கோபாலதாபினி	கோபாலதாபினிāpālatāpiṉi, பெ.(n.) கோபாலதாபனம் பார்க்க; see köbásadābassam (செ.அக.);. கோபாலதாபினிāpālatāpiṉi, பெ.(n.) கோபாலதாபனம் பார்க்க;see {}-{}.
கோபாலதானம்	கோபாலதானம்āpālatāṉam, பெ.(n.) நூற்றியெட்டு துணை நூல்க(உபநிடதங்க);ளுள் ஒன்று; an upanišād one of 108 (செ.அக.);.
கோபிகாகிதம்	கோபிகாகிதம்āpikākitam, பெ.(n.) புன்னை; common poon of alexandiran laured, Calophyllum inophyllum (சா.அக.);.
கோபிதாகம்	கோபிதாகம்āpitākam, பெ.(n.) தில்லை மரம்; tiger's milk spurge, Excoecaria agallocha (சா.அக.);.
கோபிநாதன்	கோபிநாதன்āpinātaṉ, பெ.(n.) கண்ணன் (இடைச்சியர் நாயகன்); Kanna, asthe Lord of herdwomen (செ.அக.);. [கோபி+நாதன்.]
கோபிநாமம்	கோபிநாமம்āpināmam, பெ.(n.) திருமால் பக்தர்களில் ஒரு வகையினர், வெண்மை கலந்த மஞ்சள் நிறமுள்ள திருமண்ணால் அணியும் நெற்றிக் குறி; yellowish earth used by certain devotees of Tirumal for upright sectarian marks (செ.அக.);.
கோபிபாலைவனம்	கோபிபாலைவனம்āpipālaivaṉam, பெ.(n) மத்திய ஆசியாவில் உள்ள பெரிய பாலைவனம்; big desert in central. இதன் நடுவில் சாமு என்னும் மணல்வெளி உண்டு. இதை மணற்கடல் என்பர். இதன் நீளம் 1200 மைல், அகலம் 50 மைல் (அபி.சிந்);.
கோபுத்தம்	கோபுத்தம்āputtam, பெ.(n.) சமுத்திராப் பழம்; white Indian oak, Barringtonia racemosa (சா.அக.);.

கோபுரப்பூண்டு	கோபுரப்பூண்டுāpurappūṇṭu, பெ.(n.) அடுக்குப்பூடு; a kind of plant (சா.அக.);. [கோபுரம்+பூண்டு]
கோமரிமோதம்	கோமரிமோதம்āmarimōtam, பெ.(n.) ஓமம்; Omum plant, Carum copticum or Sison ammi (சா.அக.);.
கோமாட்சிகம்	கோமாட்சிகம்āmāṭcikam, பெ.(n.) மாட்டு ஈ; gad fly; cattle fiy, Musca domestica (சா.அக.);. [கோ+மாட்சிகம்]
கோமாமிசப்பட்சணி	கோமாமிசப்பட்சணிāmāmicappaṭcaṇi, பெ.(n.) மாட்டின் இறைச்சியைத் Élsårgumor; one who eats beef (சா.அக.);. [கோ+மாமிச+பட்சணி]
கோமியம்	கோமியம்āmiyam, பெ.(n.) ஒன்பது (நவ); வகை மணிகளுள் ஒன்று (சங்.அக.);; sardonyx from the Himalayas and the Hindus, one of nava-mani(செ.அக.);.
கோமியவண்ணம்	கோமியவண்ணம்āmiyavaṇṇam, பெ.(n.) ஆவின் சிறுநீரை நிறத்தை ஒத்த கல் அதாவது கோமேதகம்; one of the gems resembling the colour of cow's urine, Cinnamon stone (சா.அக.);. [கோமியம்+வண்ணம்]
கோமுகாசனம்	கோமுகாசனம்āmukācaṉam, பெ.(n.) கணுக்கால்களை இடுப்புச் சந்தில் சேர்க்கும் இருக்கை (ஆசன); வகை (ஆவின் முகம் போன்ற இருக்கை);; a yogic posture which consists in crossing the ankles and placing them on the hip joints (செ.அக.);.
கோயில்கொள்(ளு)-தல்	கோயில்கொள்(ளு)-தல்āyilkoḷḷutal, 16 செ.கு.வி.(v.i.) வாழும் இடமாகக் கொள்ளுதல்; totake up abode in, inhabit. "திருக்கடித் தானத்தைக் , கோயில் கொண்டான்" (திவ். திருவாய்க, 6, 5);. (செஅக.); [கோயில்+கொள்.]
கோயில்பட்சி	கோயில்பட்சிāyilpaṭci, பெ.(n.) 1. புறா, pigeon. 2. மயில்; pea-cock (சா.அக.);. [P] [கோயில்+Skt. பட்சி]

கோயில்பெருச்சாளி	கோயில்பெருச்சாளிāyilperuccāḷi, பெ. (n.) பிறர் சொத்தை உடனிருந்து சிறிது சிறிதாகக் கவர்பவர்; an insider who is a swindler, அவன் பொதுத்தொண்டு என்ற போர்வையில் திரியும் கோயில் பெருச்சாளி [கோயில்+பெருச்சாளி]
கோயிற்பிரதிட்டை	கோயிற்பிரதிட்டைāyiṟpiratiṭṭai, பெ.(n.) 1. கோயில்களில் நிலைகோள் (பிரதிஷ்டை); மற்றும் தூய்மை (சுத்தி); செய்வதற்கும் உரிய நடப்பு குடமுழுக்கு; consecration of a temple causing the deity to take up its abode in the idol. 2. கிறித்துவக் கோயிலின் நிறுவனம் (தாபனம்);; establishment of a church (செ.அக.);. [கோயில்+Skt, பிரதிட்டை]
கோர்த்த	கோர்த்தārtta, பெ.அ.(adj.) மூளையைச் சேர்ந்த; pertaining to the large part of the brain, cerebral (சா.அக.);.
கோரக்கர்மரம்	கோரக்கர்மரம்ārakkarmaram, பெ.(n.) ஆனைப் புளிய மரம், பப்பரப்புளியமரம், பூரி மரம், பப்பாரப் புளி, பெருக்க மரம்; elephant tamarind tree (சா.அக.);.
கோரங்காமிகம்	கோரங்காமிகம்āraṅkāmikam, பெ.(n.) நெல்லி; Indian gooseberry, Phyllanthus emblica (சா.அக.);.
கோரத்தூடம்	கோரத்தூடம்ārattūṭam, பெ.(n.) வரகு, Indian millet, Panicum milianceum (சா.அக.);.
கோரல்	கோரல்āral, பெ.(n.) ஆட்டிற்கும், மானிற்கும் ஒப்பான விலங்கு; an animal, similar to goat and deer. [குறள் - குரல் – கோரல்] இது ஆட்டைப் போல் குறுகிய கொம்பை உடையது. இரண்டடி உயரமுள்ள இவை இமய - மலையில் வாழ்கின்றன. (அபி.சிந்);.
கோராகும்பார்	கோராகும்பார்ārākumpār, பெ.(n.) திருமால் அடியவர்; devotee of Lord Vishnu. தோடாகியென்னும் ஊரில் மனைவி, குழந்தையுடன் வாழ்ந்து வந்தார். இடைவிடாது பெருமாளை எண்ணிக் கொண்டிருக்கும் இவர் ஒர் நாள் அறியாது தன் குழந்தையை மண்ணில் மிதித்துக் கொன்றார். இதனால் நடந்த சண்டையில் மனைவி தன்னைத் தீண்ட வேண்டா மென்றாள். மக்கட்பேறுக்காகத் தன் தங்கையை மணம் செய்து வைக்க அவளையும் இவர் தீண்டவில்லை. ஒரு நாள் இவர் அறியாது இரு மனைவியரும் அருகில் துயில, தூக்கத்தில் மனைவியர் மேல்பட்ட கரங்களை வெட்டி எறிந்தார். பின் பண்டரிக்குச் சென்று இறந்த குழந்தை யையும், கைகளையும் திரும்பப் பெற்று, பெருமாளின் ஆணையால் மனைவியருடன் களிப்புற்றிருந்தார் (அபி.சிந்);.

கோராசுரன்	கோராசுரன்1ārācuraṉ, பெ.(n.) ஒரு அரக்கன்; a giant. கொக்கு வடிவம் கொண்டு பிள்ளையாரை விழுங்க வந்து, அவரால் இறந்தவன் (அபி.சிந்);. கோராசுரன்2ārācuraṉ, பெ. (n.) 1.சிவபெருமானால் கொல்லப்பட்ட அகரன்; an asuran killed by Lord Śiva who was torturing Devas. 2. தேவர்களுக்குத் துன்பம் செய்து சிவனால் கொல்லப்பட்டவன்; (அபி.சிந்);.
கோராள்	கோராள்ārāḷ, பெ.(n.) தேவ இனத்தவன்; belonging to celestial abode (அபி.சிந்.);.
கோரான்	கோரான்ārāṉ, பெ.(n.) சுளுந்து மரவகை; torch tree, Ixora Parviflora (செ.அக.);. கோரான்ārāṉ, பெ.(n.) சுளுந்துக் கட்டைமரம்; torch tree (சா.அக.);. மறுவ. கோரான்கட்டை, கோரான் குக்க, கோரான் சூள். [கோர் → உயரம். கோர் → கோராப்பு.] வழிப்போக்கர்கள் இாவில் தீவட்டியாகப் பயன்படுத்துவர்); (சா. அக.);.
கோரைப்படாத	கோரைப்படாதārāippaṭāta, பெ.எ. (adj.) மயிர் முளையாத; of hair not grown as on head; without hair generally said of the head of the fetus (சா.அக.);. [கோரை+படாத]
கோரைப்பல்	கோரைப்பல்āraippal, பெ.(n.) கடித்துத் துண்டாக்குவதற்கு ஏதுவாக மேல் தாடையிலும், கீழ் தாடையிலும் உள்ள கூரிய முனையை உடைய பல்; canine tooth [கோரை+பல்.]
கோரைப்பாசி	கோரைப்பாசிāraippāci, பெ.(n.) பாசி வகை; a species of moss, Sida humilis (செ.அக.);.
கோரோசனம்	கோரோசனம்ārōcaṉam, பெ.(n.) ஆவின் வயிற்றிலிருந்து எடுக்கப்படும் மஞ்சள் நிறமுள்ள நறுமணப் பொருள் (பதார்த்த. 1085);; bezoartaken from the stomach of cows (செ.அக.);. மறுவ, ஆன்மணத்தி
கோலக்கிருதம்	கோலக்கிருதம்1ālakkirutam, பெ.(n.) நில வேம்பு; ground neem, Justicia Paniculata (சா.அக.);.

கோலகசினி	கோலகசினிālakaciṉi, பெ.(n.) ஆனைத் திப்பிலி; elephant pepper, Scindapsis officinalis.
கோலகசேபிகம்	கோலகசேபிகம்ālakacēpikam, பெ.(n.) மாசிப் பச்சை; green black oak (சா.அக.);.
கோலமூலம்	கோலமூலம்ālamūlam, பெ.(n.) திப்பிலி வேர்; root of long pepper, Piper longum (சா.அக.);.
கோலாகலம்	கோலாகலம்ālākalam, பெ. (n.) 1. சேதி நாட்டு மலை; hill in cēdi-nādu. 2. மத்திய இந்தியாவில் பண்டில்கண்டிலிருந்து மால்வாவைப் பிரிக்கும் மலை; a hill separating in Malva from Pandelkandi (அபி.சிந்);. கோலாகலம்ālākalam, பெ.(n.) 1. ஆரவாரம், ஆடம்பரம்; pomposity. "கூராரும் வேல்விழியார் கோலா கலங்க ளெல்லாம்" (பிரமோத.27:14);. 2. குசால்; gaiety. style. 3. பேரொலி; big sound. 4. விலங்கின மெழுப்புமொலி; sound produced by animals 5. கூக்குரல்; loud and confused noise. [கோலம் + ஆகுலம்.]
கோலாசுரன்	கோலாசுரன்ālācuraṉ, பெ.(n.) மலை மகளால் கொல்லப்பட்ட ஒரு அரக்கன்; a giant who killed by Malai-magal the goddess of mountain (அபி.சிந்.);.
கோலாவதீதம்	கோலாவதீதம்ālāvatītam, பெ.(n.) கீழ்க்காய் நெல்லி; Indian Phyllanthus; niruri, Phyllanthus niruri (சா.அக.);.
கோலிகப்பறையன்	கோலிகப்பறையன்ālikappaṟaiyaṉ, பெ.(n.) முரட்டுத் துணி நெய்யும் தொழிலாளர் குலத்தினன்; a division of the Pariah caste who weave coarse cloths (செ.அக.);.
கோலிம்	கோலிம்ālim, பெ.(n.) கட்டுக் கொடி; a kind of creeper (சா.அக.);.

கோலியப்பறை	கோலியப்பறைāliyappaṟai, பெ.(n.) கோலிகப்பறையன் பார்க்க; see kalgapparalyan (செ.அக.);. கோலியப்பறைāliyappaṟai, பெ.(n.) கோலிகப் பறையன் (W.);; a division of the pariah caste who weave coarse cloth, as woven by koligar. [கோலியன் + பறை.]
கோவத்தன்	கோவத்தன்āvattaṉ, பெ.(n.) கடைக் கழகப் புலவர்களில் ஒருவர்; one of the Šargam poet (அபி.சிந்.);. இவர் குறுந்தொகையில் 46, 194 ஆகிய எண்ணுள்ள பாடல்களைப் பாடியவர்.
கோவரக்கி	கோவரக்கிāvarakki, பெ.(n.) வெண்வாகை; doon sirrissa tree, Albezzia procera (சா.அக.);. [கோ+அரக்கி]
கோவரங்கப்பதுமராகம்	கோவரங்கப்பதுமராகம்āvaraṅkappatumarākam, பெ.(n.) பதுமபண் வகை (யாழ்.அக.);; a kind of Padumaragam (செ.அக.);.
கோவரம்	கோவரம்āvaram, பெ.(n.) 1. சந்தனம்; sandalwood, Santanum album. 2. சின்ன முத்து; small pustules or measles (சா.அக.);.
கோவரிதகி	கோவரிதகிāvaritaki, பெ.(n.) 1. வில்வம்: bael tree, Aegle marmelos. 2. பீர்க்கு; gourd plant, Luffa foetida (சா.அக.);.
கோவனார்	கோவனார்āvaṉār, பெ.(n.) கடைக்கழகப் புலவர்;Šangam poet (அபி.சிந்.);. [கோவன்+ஆர்.]
கோவா	கோவாāvā, பெ.(n.) ஒட்டு மாம்பழ வகை; a grafted mango (செ.அக.);.
கோவாக்கிழங்கு	கோவாக்கிழங்குāvākkiḻṅku, பெ.(n.) கோவா நாட்டு உருளைக் கிழங்கு, Goa potato or Goa yam (சா.அக.);. [கோவா+கிழங்கு.]

கோவாதேவதாரு	கோவாதேவதாருāvātēvatāru, பெ.(n.) கோவா நாட்டில் விளையும் தேவதாரு மரம், Goa cedar tree; Goa cypress, Cypresaus glauca (சா.அக.);. [கோவா+தேவதாரு.]
கோவாவவரை	கோவாவவரைāvāvavarai, பெ.(n.) கோவாபீன்சு அல்லது முறுக்கவரை square or goa bean, Psophocarpus teragonolobus(சா.அக.);. மறுவ முருங்கை பீன்ஸ் [கோவா+அவரை.]
கோவிசயநிருபதுங்கவர்மன்	கோவிசயநிருபதுங்கவர்மன்āvicayanirupatuṅkavarmaṉ, பெ.(n.) காஞ்சிபுரத்தை ஆட்சி புரிந்த பல்லவர்களில் ஒருவன்; one of the Pallava king who ruled Kañji-puram (அபி.சிந்.);.
கோவிசு	கோவிசுāvicu, பெ.(n.) முட்டைக்கோசு, cab. bage, Brassica aleracea capitata (செ.அக.);.
கோவிசுகீரை	கோவிசுகீரைāvicuārai, பெ.(n.) கோசுமுட்டை; cabbage-domestic colewort, Brassica oleracea (சா.அக.);. [கோவிசு + கீரை.]
கோவிந்தை	கோவிந்தைāvintai, பெ. (n.) சீவக சிந்தாமணி பதுமுகன் மனைவி; wife of Padumuga in Švaga-Šindamani (அபி.சிந்);.
கோவிரதம்	கோவிரதம்āviratam, பெ.(n.) விடத்தேர்; mint, Mentha crispa (சா.அக.);.
கோவிருடபம்	கோவிருடபம்āviruṭapam, பெ.(n.) எருது bull (சா.அக.);.

கோவிலார்	கோவிலார்āvilār, பெ.(n.) கோவில் வேலை செய்வோர்; one who serve's temple. [கோவில்+ஆர்] இவர்கள் பூணுல் அணிந்து தாங்கள் அமைத்த கோவிலில் தாங்களே பூசகராக இருப்பார்கள். கோவில் அடியார் எனவும் கூறப்படுவர். பெண்கள் கோவில் அம்மாமார் எனப்படுவர் (அபி.சிந்);.
கோவென்று	கோவென்றுāveṉṟu, வி.எ. (adv.) வாய்விட்டுப் பலத்த சத்தத்துடன் அழுதல் முதலியன; bevailing. கணவன் இறந்த செய்தியைக் கேட்டதும் கோவென்று அழுதாள். [கோ+என்று.]
கோவையவரை	கோவையவரைāvaiyavarai, பெ.(n.) முறுக்குப் பீன்சு; goa bean (சா.அக.);. மறுவ. முருங்கை பீன்சு [கோவை+அவரை]
கோழிக்கறி	கோழிக்கறிāḻikkaṟi, பெ.(n.) கோழி இறைச்சி; fowl curry (சா.அக.);. [கோழி + கறி]
கோழிக்கூட்டுப்பழம்	கோழிக்கூட்டுப்பழம்āḻikāṭṭuppaḻm, பெ.(n.) வாழைப் பழ வகை; a kind of bean so called from its resemblance to fowl's foot (செ.அக.);. [கோழிக்கால்+அவரை] கோழிக்கூட்டுப்பழம்āḻikāṭṭuppaḻm, பெ. (n.) வாழைப் பழ வகை; a species of plantain, as from calicut (செ.அக.);. [கோழி+கூட்டு+பழம்]
கோழிக்குடி	கோழிக்குடிāḻikkuṭi, பெ.(n.) நெட்டி விலங்கு; Indian mast tree, Polyathia longifolla (சா.அக.);. [கோழி+குடி] கோழிக்குடிāḻikkuḍi, பெ.(n.) அசோகுமரம்; Indian mast tree. [கோழி + குடி.]

கோழிச்சூடு	கோழிச்சூடுā̱liccūṭu, பெ.(n.) கரு நெல்லி; black-berried featherfoil, Phyllanthus reticulatus (சா.அக.);. [கோழி+குடு]
கோழித்துக்கம்	கோழித்துக்கம்ā̱littukkam, பெ.(n.) குறைந்த நேரமே தூங்கும் தூக்கம்; sleepfor a very short time; nap, snooze catnap (க்ரியா.);. [கோழி+தூக்கம்.]
கோழிப்பித்து	கோழிப்பித்துā̱lippittu, பெ.(n.) கோழியின் பித்தப் பை; the gall bladder of a fowl (சா.அக.);. [கோழி+பித்து.]
கோழிப்பிராணன்	கோழிப்பிராணன்ā̱lippirāṇaṉ, பெ.(n.) வலிமையற்றவ-ன்-ள்-து (கோழி போன்று உயிர் வன்மையற்ற உயிரி);; weakling, as a cock (செ.அக.);.
கோழிப்புரை	கோழிப்புரைā̱lippurai, பெ.(ற.) கோழிகளை அடைத்து வைக்கும் கூண்டு; enclosure for domestic fowls, esp. chicken; pen மறுவ. கோழிமடம் [கோழி+புரை.] கோழிப்புரைā̱lippurai, பெ.(n.) கோழிகளை அடைத்துவைக்கும் கூண்டு; enclosure for domestic fowls as of chicken pen. [கோழி + புரை.]
கோழிமுட்டைக்கரண்டி	கோழிமுட்டைக்கரண்டிā̱limuṭṭaikkaraṇṭi, பெ.(n.) கோழி முட்டை பதியும் அளவு குழியாகச் செய்த கரண்டி; a spoon made hollow so as to hold an egg in it, Egg-spoon (சா.அக.);. [கோழி+முட்டை+கரண்டி]
கோழிமுட்டைக்கரு	கோழிமுட்டைக்கருā̱limuṭṭaikkaru, பெ.(n.) கோழி முட்டையின் வெள்ளை அல்லது மஞ்சள் கரு; the white or the yellow part of the fowl's egg (சா.அக.);. [கோழி+முட்டை+கரு.]

கோழிமுட்டையகப்பை	கோழிமுட்டையகப்பைāḻimuṭṭaiyakappai, பெ.(n.) கோழி முட்டை பதியும் படிக்குப் பள்ளமாகச் செய்த ஓர் அகப்பை; a ladele so shaped as to hild an egg in it (சா.அக.);. [கோழி+முட்டை+அகப்பை]
கோழியண்டம்	கோழியண்டம்āḻiyaṇṭam, பெ.(n.) கோழி முட்டை; fowls egg (சா.அக.);. [கோழி+அண்டம்]
கோழியிரத்தமரப்பொடி	கோழியிரத்தமரப்பொடிāḻiyirattamarappoṭi, பெ.(n.) செம்மரத் தூள், red saw. dust of red wood (சா.அக.);. [கோழி+அரத்தம்+மரம்+பொடி]
கோழியுறக்கம்	கோழியுறக்கம்āḻiyuṟakkam, பெ.(n.) கோழியைப் போல் அடிக்கடி உறக்கம் கொண்டெழும் தூக்கம்; light sleep enabling one to wake up frequently like a cock even on slight disturbances (சா.அக.);. – [கோழி+உறக்கம்]
கோழியெச்சம்	கோழியெச்சம்āḻiyeccam, பெ.(n.) கோழிப்பீ; fowl's dudng (சா.அக.);. [கோழி+எச்சம்]
கோழியென்றமூலி	கோழியென்றமூலிāḻiyeṉṟamūli, பெ.(n.) 1. வாளவரை; sword bean, Canavalia ensiformis. 2. பெருங்கோழி யவரை; West Indian sea-side bean, Canavalia obtusifolia (சா.அக.);.
கோழிரசம்	கோழிரசம்āḻiracam, பெ.(n.) கோழி வெஞ்சாறு; fowl's soup; cock or hen Soup (சா.அக.);.
கோழிவெண்காரம்	கோழிவெண்காரம்āḻiveṇkāram, பெ.(n.) கோழியின் வெண்ணிறமான பீ; fowl's dung of a white colour (சா.அக.);. [கோழி+வெண்+காரம்]
கோழைக்கட்டுவிழு-தல்	கோழைக்கட்டுவிழு-தல்āḻaikkaṭṭuviḻutal, 2 செ.கு.வி.(v.i.) நெஞ்சில் கட்டிய கபம் வெளிப்படுதல்; discharge of phlegm ocllected in the chest (சா.அக.);. [கோழை+கட்டு+விழு-தல்.]

கோழைக்குத்து	கோழைக்குத்துāḻaikkuttu, பெ.(n.) கோழையால் ஏற்படும் குத்தல் நோய்; acute pain due to accumulation of phlegm in the chest (சா.அக.);. [கோழை+குத்து.]
கோழைகாசம்	கோழைகாசம்āḻaikācam, பெ.(n.) ஈளை, humid asthma (சா.அக);. [கோழை+Skt. காசம்]
கோழைகோழையாய்விழு-தல்	கோழைகோழையாய்விழு-தல்āḻaiāḻaiyāyviḻutal, செ.கு.வி. (v.i.) மார்பினின்று கபம் வெளிவரல்; issuing of thick phlegm in lumps(சா.அக.);. [கோழை+கோழையாய்+விழு-தல்.]
கோழைநீர்	கோழைநீர்āḻainīr, பெ.(n.) கப நீர்; sputum (சா.அக.);. [கோழை+நீர்]
கோழைநெஞ்சு	கோழைநெஞ்சுāḻaineñcu, பெ.(n.) 1. கோழை கட்டிய நெஞ்சு, phlegm in the chest; chest accumulated with phlegm. 2. வலிமையற்ற மனம்; timid mind chicked hearted. 3.இளகிய மனம்; sympathetic mind (சா.அக.);. [கோழை+நெஞ்சு]
கோழைநோய்	கோழைநோய்āḻainōy, பெ.(n.) 1. கோழையால் ஏற்படும் நோய்கள்; phlegmatic diseases. 2. ஈளை; asthma (சா.அக.);. [கோழை+நோய்.]
கோழைமொழிமூர்க்கன்	கோழைமொழிமூர்க்கன்āḻaimoḻimūrkkaṉ, பெ.(n.) தவளை; frog (சா.அக.);. [கோழை+மொழி+மூர்க்கன்.]
கோழையகற்றுதல்	கோழையகற்றுதல்āḻaiyakaṟṟutal, தொ.பெ.(vbl.n.) கோழையைப் போக்கல்; dephlegmating; removing phlegm (சா.அக.);. [கோழை+அகற்று-தல்.]

கோழையடைப்பு	கோழையடைப்புāḻaiyaṭaippu, பெ.(n.) நெஞ்சுக் கோழை திரண்டு மூச்சு விடக் கூடாதபடித் தொண்டையை அடைத்தல்; obstruction of respiration due to collections of mucus and phlegm in the passage of throat (சா.அக.);. [கோழை+அடைப்பு]
கோழையிளக்கி	கோழையிளக்கிāḻaiyiḷakki, பெ.(n.) நெஞ்சில் தங்கி நிற்கும் கோழையை இளக்கும் மருந்து; any drug or medicine rendering the phlegm loose and watery (சா.அக.);. [கோழை+இளக்கி]
மலமிளக்கி என்ற மருந்துப் பொருளைப் போன்று கோழையை இளக்குவதால் இப்பெயர் பெற்றென போலும். கோள்திவசம்	மலமிளக்கி என்ற மருந்துப் பொருளைப் போன்று கோழையை இளக்குவதால் இப்பெயர் பெற்றென போலும். கோள்திவசம் malamiḷakkieṉṟamaruntupporuḷaippōṉṟuāḻaiyaiiḷakkuvatālippeyarpeṟṟeṉapōlumāḷtivacam, பெ.(n.) ஒன்பது நாள்; nine days (சா.அக.);.
கோள்பிராது	கோள்பிராதுāḷpirātu, பெ.(n.) குறளை கூறுகை; tale bearing (செ.அக.);. மறுவ. கோட்சொல்லுகை
கோள்மூட்டு-தல்	கோள்மூட்டு-தல்āḷmūṭṭutal, செ.கு.வி. (v.i.) ஒருவரைப் பற்றித் தவறாக மற்றவரிடம் கூறுதல்; இருவரிடைய மனத்தாங்கல் ஏற்படும்படிச் செய்தல்; tell tale against some one. நீ என்னைப் பற்றி அவனிடம் கோள் மூட்டினாய்?. [கோள்+மூட்டு-தல்.] கோள்மூட்டு-தல்āḷmūṭṭudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) கோள்முடி-த்தல் பார்க்க;see kol-mudi-. [கோள் + மூட்டு-.]
கோளகசீரிடம்	கோளகசீரிடம்āḷakacīriṭam, பெ.(n.) மாசி பத்திரி; Indian worm-wood, Artemesia vulgaris (சா.அக.);.
கோளகாயம்	கோளகாயம்āḷakāyam, பெ.(n.) எழுத்தாணியைப் போல் பூக்களை உடைய ஒரு வகைச் செடி; style plant, Launea pinnatifida alias Lactuca sarmentosa alias Microhynchus sarmentosus alias Prenanthes sarmentosa (சா.அக.);.

கோளசாத்திரம்	கோளசாத்திரம்āḷacāttiram, பெ.(n.) உடம்பில் உள்ள கோளங்களைப் பற்றிய நூல்; a treatise on the glandular swelling on any part of the body (சா.அக.);. [கோளம்+சாத்திரம்]
கோளத்திற்குரிய	கோளத்திற்குரியāḷattiṟkuriya, பெ.எ. (adj.) கோளத் தொடர்புடைய; relatingto a gland, Adenic (சா.அக.);. [கோளத்திற்கு+உரிய]
கோளத்தைப்போன்ற	கோளத்தைப்போன்றāḷattaippōṉṟa, பெ.அ.(adj.) கோள வடிவமுள்ள; of the shape of a gland; gland like, Adeniform (சா.அக.);.
கோளரங்கம்	கோளரங்கம்āḷaraṅkam, பெ.(n.) கோள்கள், விண்மீன்கள் முதலியன எவ்வாறு வானில் அமைந்துள்ளன என்பதை விளக்கும் வகையில் உருவாக்கப்பட்ட காட்சியகம்; planetarium. [கோள் + அரங்கம்] கோளரங்கம்1āḷaraṅgam, பெ.(n.) வான் கோள்கள் எவ்வாறு அமைந்துள்ளன என்பதை விளக்கும் வகையில் ஒளிப்படம் காட்டும் ஏந்து உள்ள ஓர் அரங்கம்; கோளப்பாதி வடிவக்கூரையில் இப்படம் காட்டப்படும்; planetarium. [கோள் + அரங்கம்.] கோளரங்கம்2āḷaraṅgam, பெ.(n.) ஓரை மண்டலங்களின் விண்மீன்கள், கோள்கள் ஆகியவற்றின் வடிவங்களைப் பொருத்திக்காட்டும் கோளவடிவான விண்தோற்றக் காட்சிக்கூடம்; planetarium, domed building in which images of stars, planets, constellations etc. are projected. [கோள் + அரங்கம்.]
கோளவிக்கம்	கோளவிக்கம்āḷavikkam, பெ.(n.) கோளத்திற்குக் காணும் வீக்கம்; glandular swelling or enlargement of the gland (சா.அக.);. [கோளம் + வீக்கம்]
கோளாங்கட்டி	கோளாங்கட்டிāḷāṅkaṭṭi, பெ.(n.) ஒரு வகை மண் கட்டி; a mineral compound of silicate found in a lump (சா.அக.);. [கோளாம்+கட்டி]
கோளிகம்	கோளிகம்āḷikam, பெ.(n.) 1. திப்பிலி; long pepper. 2. அத்திமரம், fig tree (சா.அக.);.

கோளிப்பாசம்	கோளிப்பாசம்āḷippācam, பெ.(n.) பெருங் குறிஞ்சா; scammony swallow Wort, Secатопеетelica (சா.அக.);. [கோளி+பாசம்]
கோளியால்	கோளியால்āḷiyāl, பெ.(n.) , 0ஒரு வகை ஆல்; large-leaved yellow fig, Ficus callosa (சா.அக.);. [கோளி+ஆல்.]
கோளியூர்கிழார்மகனார்செழியனார்	கோளியூர்கிழார்மகனார்செழியனார்āḷiyūrkiḻārmakaṉārceḻiyaṉār, ‘பெ.(n.) புலவர்; a poet who belongs to Sangam era. இவர் வேளாண் குடியினர். நற்றிணை 383ஆம் பாடலைப் பாடியுள்ளார் (அபி.சிந்);.
கோற்பூச்சி	கோற்பூச்சிāṟpūcci, பெ.(n.) உடம்பினுள்ளே வாழும் அங்கக்கோற் பூச்சி; a round worm found inside the body (சா.அக.);. [கோல்+பூச்சி]
கோறடம்	கோறடம்āṟaṭam, பெ.(n.) எட்டிமரம், drug bane; Indian oison tree, Strychnos пихуотica. [கோறு – கோறடம்] இது சம உயரம் உள்ளது. இலைகள் மென்மையாயும், பளபளப்பாயும் இருக்கும். 3 முதல் 5 நரம்புகள் மத்தியில் ஓடும். பூக்கள் சிறியவை, வெளிர் பச்சை. திருவனந்தபுரம், கொாநாடு முதலிய இடங்களில் வளரும் காடுகளில் அதிகம் காணப்படும். அடிமரம் குட்டையாகவும், சிறிது வளைந்தும் இருக்கும். கிளைகளில் பட்டை சாம்பல் நிறமாயும், கட்டை கசப்பாயும் இருக்கும் (சா.அக.);. [P]
கோறித்தல்	கோறித்தல்āṟittal, பெ.(n.) நில வேம்பு ground neem tree, Andrographis paniculata (சா.அக.);.
கோறைப்படு-த்தல்	கோறைப்படு-த்தல்āṟaippaṭuttal, 4 செ.கு.வி. (vi.) 1. வழுவுண்ணல்; sustaining an abrasion or scratch. 2. குழி உண்டாதல்; becoming hollow; forming a cavity (சா.அக.);. [கோரை + படு-த்தல்.]
கோனாட்டுஎறிச்சலூர்மாடலன்மதுரைக்	கோனாட்டுஎறிச்சலூர்மாடலன்மதுரைக்āṉāṭṭueṟiccalūrmāṭalaṉmaturaik, பெ.(n.) கடைக் கழகப் புலவர்; a poet of sangam age. சேரமன் குட்டுவன்கோதை முதலியோரைப் பாடியுள்ளார் (அபி.சிந்);.

கோனார் கரசு.	கோனார் கரசு.āṉārkaracu, பெ.(n.) இடையரில் ஒரு வகையர்; sect of people in herdimen community. மறுவ. கோவலர். [கோ-கோன் + ஆர்.]
கோனி	கோனிāṉi, பெ.(n.) பூவாது காய்க்கும் மரம்; a tree bearing fruit without showing flowers (சா.அக.);. [கோலி- கோனி]
கோனியக்கனி	கோனியக்கனிāṉiyakkaṉi, பெ.(n.) கோனிப் பூண்டியன்; hemlock fruit (சா.அக.);. [கோனி+அம்+கனி]
கோனிற்கொடி	கோனிற்கொடிāṉiṟkoṭi, பெ.(n.) கொடிப்புள்ளு; hog - creeper, Derris scandens (சா.அக.);. [கோனில்+கொடி]
கோனைவேல்	கோனைவேல்āṉaivēl, பெ.(n.) ஒரு வகை வேல்; Crooked acacia (சா.அக.);. [கோனை + வேல்.]

கோட்டம்	கோட்டம்āṭṭam, பெ.(n.) 1. ஒரு வகை நறுமணச் செடி; Costus shrub, Saussurea lappa, 2. ஒரு வகைச் செடி: arabian costum, Costus speciosus. 3. நறுமணப் பொருளின் ஒரு வகை; putchock(செ.அக.);. கோட்டம்1āṭṭam, பெ.(n.) 1. வளைவு; bend, curve, warp, as in timber. "மரத்தின் கனக்கோட்டந் தீர்க்குநூல்" (நன்.25);. 2. வணக்கம்; bowing in worship, adoration. "முன்னோன் கழற்கே கோட்டந் தருநங் குருமுடி வெற்பன்." (திருக்கோ. 156);. 3. நடுநிலை திறம்புகை; partiality, as swerving from uprightness. "கோவினுக் கருங்கலங் கோட்ட மில்லது"(தேவா. 1182:2);. 4. மனக்கோணல்; crookedness, as of mind. "உட்கோட்ட மின்மை பெறின்" (குறள், 119);. 5.பகைமை; hatred. "கோட்டமுற் றமர்செய" (விநாயகபு.37:3);.
கௌச்சிகர்	கௌச்சிகர் keḷaccikar, பெ.(n.) ஒரு முனிவர்; a Saint. இவர் திருமாலை எண்ணி தவம் செய்தார். விருத்தை என்பவளை மணந்து மிருகண்டுவைப் பெற்றனர் (அபி.சிந்);.
கௌசல்யன்	கௌசல்யன் keḷacalyaṉ, பெ.(n.) தட்சிண கோசலத்தின் மன்னன்; king of tatcina-kōšalam(அபி.சிந்.);.
கௌசலன்	கௌசலன் keḷacalaṉ, பெ.(n.) மன்னன் அம்சத்துவசன் குமரன்; son of a king amšattuvašavaṉ. இவன் கன்னிகாரக்காட்டிற்கு வேட்டைக்குச் சென்று அங்கு ஒரு பொன்மானைக் கண்டு பின்தொடர, அம்மான் மறைந்தது. அவ்விடம் சிறப்பான இடமென்று எண்ணிச் சிவபூசனை செய்தான் (அபி.சிந்);.
கௌசலை	கௌசலை keḷacalai, பெ.(n.) 1. யயாதியின் மகனான பூருவின் மனைவி; wite of Puru. 2. வீமராசன் மகள்; daughter of Vima-rasan. 3.மன்னன் மீளியின் மனைவி; wife of a king mili(அபி.சிந்.);.

கௌசிகதாரி	கௌசிகதாரி keḷacikatāri, பெ.(n.) குங்கிலியம்; Indian dammer, Shorea robusta (சா.அக.);. [கௌசிக +தாரி]
கௌசிகை	கௌசிகை keḷacikai, பெ.(n.) விசுவாமித்திரரின் தமக்கை; sister of Višuvamitirar.
கௌசியல்	கௌசியல் keḷaciyal, பெ.(n.) தென்னை மரம், coconuttree (சா.அக.);. [கௌசி + பல்]
கௌஞ்சிகன்	கௌஞ்சிகன் keḷañcikaṉ, பெ.(n.) பொன் வினைஞன் (யாழ்.அக);; goldsmith(செ.அக.);.
கௌடதம்	கௌடதம் keḷaṭatam, பெ. (n.) 1. வெள்ளுள்ளி; garlic. 2. வெட்பாலை; tellicherry bark, Nerium antidysentericum (சாஅக.);.
கௌதமநாடி	கௌதமநாடி keḷatamanāṭi, பெ. (n.) கௌதமரால் தமிழில் செய்யப்பட்ட ஒரு கணிய நூல்; a work an astrology written by sage kowtama(சா.அக);. [கௌதம+ நா.]
கௌரியச்சம்	கௌரியச்சம் keḷariyaccam, பெ.(n.) ஒரு பூடு; an unknown plant (சா.அக.);. [கௌரி +அச்சம்]
அணி நகை	அணி நகை aṇinakai, பெ. (n.) ஒளி பொருந்திய அணிகள்; glittering jewellery. "அணிநகை இடை இட்ட ஈகையம் கண்ணிபோல்." (கலி 32:4);. [அண்+நகை]
அணிமா	அணிமா aṇimā, பெ. (n.) அட்டமாசித்திகளின் சிற்பவடிவங்களில் ஒன்று (5:117);; a feature in sculpture, [அண்-அணிசமா]
அணிமாவலி	அணிமாவலி aṇimāvali, பெ. (n.) சிவகங்கை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Sivagangai Taluk. [அணி+மாவலி]

அணிமாறுதல்	அணிமாறுதல் aṇimāṟutal, பெ. (n.) இழை தன் அணியில் செல்லாமல் வேறொரு அணியுடன் சேர்ந்திருத்தல். (நெ.கொ.க. 52);. changing of thread line in handloom operation. [அணி+மாறுதல்]
அணியாதோர்	அணியாதோர் aṇiyātōr, பெ. (n.) அணிகலன் பூணாதவர்; those who are not wearing ornaments. "இறை கொண்டோருள் அணியாதோரை ஆராய்ந்து வழி தரும்." (பெருங். 40:42-3);. [அணி+ஆ+சி+த்+(ஆர்);ஒர்]
அணியாவயல்	அணியாவயல் aṇiyāvayal, பெ. (n.) சிவகங்கை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Sivagangai Taluk. [அணியா+வயல்]
அணில் வால் பூண்டு	அணில் வால் பூண்டு aṇilvālpūṇṭu, பெ. (n.) வயல்களில் வளரும் களைச்செடி. (வ.வ.வே.க.10);; a weed. [அணில்+வால்+பூண்டு]
அணிலாடி	அணிலாடி aṇilāṭi, பெ. (n.) செஞ்சி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Senji Taluk. [அணில்+ஆடி]
அணிவி-த்தல்	அணிவி-த்தல் aṇivittal, செயப்.வி. (v.caus.) எழுதச் செய்தல்; to make to write. "orio “அங்கு அதன் பாதத்து ஈரத்து அருகுகலாம் அணிவித்திட்டான்."குள930), [அணி-அணிவி]
அணிவீதி	அணிவீதி aṇivīti, பெ. (n.) மடவளகாம்; mut complex" அண்ணலவன் கண் எதிரே அணி விதிமடி விடை மேல்."(பெரிய 130); [அணி+வீதி]
அணிற்காலன்	அணிற்காலன் aṇiṟkālaṉ, பெ. (n.) மாடு வகை; species of Cow. [அணில்+காலன்]
அணிந்தவை	அணிந்தவை aṇintavai, பெ. (n.) ஒப்பனை செய்யப்பட்டவை, decorated. “கோல யானை நால் இரண்டு மிகையாஆயிரம்அணிந்தவை." (பெருங் 60:203-4);. [அணி-அணிந்தவை]

அணிந்திடு-தல்	அணிந்திடு-தல் aṇintiṭutal, செ.குன்றா.வி. (v.t.) நிறுத்தி விடுதல்:to stop. "அப்பெருஞ் சேனையில் அவனை உள்ளறத் துப்பு உற அணிந்திடின் துன்னல் ஆகுமோ. "(வி.பா.41. 187); [அணிந்து+இடு]
அணுஆர் அணி	அணுஆர் அணி aṇuāraṇi, பெ. (n.) உயிர்க்கு உயிராகிய திருவருள்; blessing that thrills the innermost soul. "ஆயும் அளிவும் கடந்து அணு ஆர்அணி "மூல 239) [அணு+ஆர்+அணி]
அணுகஒட்டு-தல்	அணுகஒட்டு-தல் aṇukaoṭṭutal, செகுன்றா.வி. (v.t.) சேரவிடல்; allow to join. "அவனுடன் அணுக ஒட்டேன்."(வி.பா.27:156); [அனுக+ஒட்டு]
அணுக்க சேவகம்	அணுக்க சேவகம் aṇukkacēvakam, பெ. (n.) அருகில் இருந்து செய்யும் தொண்டு; to be near and serve always. "ஓவா அணுக்கச் சேவகத்தில் உள்ளோர்."(பெரிய 13491);. [அணுக்கம்+சேவகம்]
அணுக்கர்	அணுக்கர் aṇukkar, பெ. (n.) அகத் தொண்டர்; close devotees. "அணுக்கருக்கு அணிய செம்பொன்அம்பலத்தாடி"(மாளி 4: 4);. [அண்+அணுக்கர்]
அணுக்கள்	அணுக்கள் aṇukkaḷ, பெ. (n.) ஐம் பூதங்களுக்குக் காரணமான மூலப் பொருள்கள்; source particles to the five elements of the nature. "நிறைந்த இவ்வணுக்கள்ளபூதமாய்நிகழின்."(மணி27 : 138); [அனு+கள்]
அணுக்கிமார்	அணுக்கிமார் aṇukkimār, பெ. (n.) அருகிலிருந்து ஏவல் செய்யும் பெண்டிர்; close maid servents. "அரம்பையார் ஒத்துள அணுக்கிமாரும் அநேகர் இருக்கவே." (கலிங்.11:10); [அணுக்கம்+ அணுக்கி+மார்]
அணுகா அணிமை	அணுகா அணிமை aṇukāaṇimai, பெ. (n.) உடனாந்தன்மை; inseparable union. அவ்வினைப் பயன் நீ அணுகா அணிமை" (ப.பி 5:5-6);. [அனுகா+அணிமை]
அணுகா முன்னம்	அணுகா முன்னம் aṇukāmuṉṉam, பெ. (n.) சேர்வதற்கு முன்னம்; before reaching "அற்றவன் தலை மீது ஓங்கி அண்டம் உற்று அணுகாமுன்னம் "யுத் 28:53, [அணுகாத+முன்னம்]

அணுகியான்	அணுகியான் aṇukiyāṉ, பெ. (n.) நெருங்கிய வன்; close person. "யாதும்அணுகாது அணுகியான்"(சே3-4);. [அணுகியவன்-அணுகியான்]
அணுகிற்றல்	அணுகிற்றல் aṇukiṟṟal, தொ.பெ. (vbl.n.) கிட்டுவேன்; meeting. "யான் உன்னை எங்கு வந்து அணுகிற்றனே."(சட32-5); [அணுகு+நிற்றல்-அணுகிற்றல்]
அணுகுபு	அணுகுபு aṇukupu, வி.எ.(adv) அண்ணிதாக closely தாள் நிழல் மருங்கின் அணுகுபு குறுகி "(பொரு 149);. [அணுகு+பு]
அணுகுறு-தல்	அணுகுறு-தல் aṇukuṟutal, செ.குன்றாவி (v.t) நெருங்குதல்; nearing. "அண்டர் தானவர் அரக்கரும் அணுகுறாவனத்தில்."(விபா 14: 25);. [அணுகு+தல்]
அணுவில்அணு	அணுவில்அணு aṇuvilaṇu, பெ. (n.) உயிர்க்கு உயிர்; innermost soul. "அணுவில் அணுவின் பெருமையில் நேர்மை"(மூல 668);, [அணு+இல்+அணு]
அணைக்காடு	அணைக்காடு aṇaikkāṭu, பெ. (n.) 1. அணை நீர்ப்பாசனவயல்; fertile landofdam irrigation, 2.மிக அதிக விளைச்சல், excessive production of food grains. இந்தத் தடவை அணைக்காடாக விளைச்சல் கண்டிருக்கிறது.(இ.வ.);. [அனை+காடு]
அணைகிலார்	அணைகிலார் aṇaikilār, பெ. (n.) சேராதவர்; those who not approached. "ஆனைக் காவில் அம்மானை அணைகிலார்"(நாவு 15 37: 1); [அணுகு+இல்+ஆரி]
அணைகு-தல்	அணைகு-தல் aṇaikutal, செ.குன்றாவி.(v.t.) சேருதல்; joining. "அறிவர் மா அணின அரங்கின் மீது துரங்கு மலர்த் தாம வாசங் கொண்டு அணைகுவீரே."(கலம் 70); [அனை+கு]

அனை-த்தல்	அனை-த்தல் aṉaittal, 2.செ.கு.வி. (v.i.) உதைகொடுத்தல்; to give a good thrash. "அவனை இரண்டு அணை அணைத்தால் தான் கம்மா இருப்பான். (வ.சொ.அக.);. [அண்-அணை]
அணைசுப்பலகை	அணைசுப்பலகை aṇaicuppalakai, பெ. (n.) பூ வேலைப்பாடுகள்அமைந்த கதவுகளின் பின்புறம் வலிமைக்காகவும் காப்பிற்காகவும் இணைக்கப்படும் பலகை; the plank which supports the engraved front side of a door. மறுவ.தாங்கு பலகை [அணைசு+பலகை]
அணைகவர்	அணைகவர் aṇaikavar, பெ. (n.) சுவருக்கு முட்டாகக் கட்டும் சுவர்; supporting wall. மறுவ.உதைசுவர், முட்டுச்சுவர்
அனைத்தவன்	அனைத்தவன் aṉaittavaṉ, பெ. (n.) தடுத்தவன்; one who checked "வெள்ளம் அனைத்தவன் வில்லை எடுத்து"(பால, 13: 30);. [அண்-அனை]
அனைந்தவன்	அனைந்தவன் aṉaintavaṉ, பெ. (n.) செய்பவன்; performer. "மயேந்திரப் பள்ளியுள்ளோடு அனைந்தவன் கழல் உணர்ந்து உய்ம்மினே."(சம் 3:31-9);. [அனை-அனைத்தவன்]
அனைந்துள்ளோர்.	அனைந்துள்ளோர். aṉaintuḷḷōr, பெ. (n.) உடன்இருந்தோர்; those who accompanied. "சீர் பெருகு நில நக்கர் -மற்று எனையோர் அணைந்துள்ளோர்." (பெரிய.3153.); [அனைத்து+உள்ளோர்]
அணைப்பார்	அணைப்பார் aṇaippār, பெ. (n.) நினைப்பவர்; those who remember, "ஆகத்து அணைப்பார் அனைவதே ஆயிர வாய்நாகத்து அணையாள் நகர்"(பொ.32); [அணை-அணைப்பார்]
அணைப்பிடி-த்தல்	அணைப்பிடி-த்தல் aṇaippiṭittal, 2.செ.கு.வி. (v.i) வெயிலில் அலைதல், தொடர்ந்து அனலில் இருத்தல் போன்றவற்றால் சிறுநீர் வலியுடன் சொட்டுச் சொட்டாக வெளியேறுதல் (இ.வ.);; urinary trouble. [அனை(தடை);+பிடி]
நி	நி1 ni, 'ந்' என்ற மெய்யெழுத்தும் 'இ' என்ற உயிரெழுத்துங் கூடிய கூட்டெழுத்து; the syllable formed by adding the short vowel 'i' of to the consonant 'n'. [ந் + இ.]

காந்துகம்	காந்துகம் gāndugam, பெ. (n.) வெண்காந்தள் (சூடா);; white kanda/flower. [காந்து → காந்தகம்]
நிகடை	நிகடை nigaḍai, பெ. (n.) மாழையை உருக்க உதவும் மண் சிமிழ்; a melting pot used by goldsmiths, chemists and others for melting metals etc.
நிகண்டகம்	நிகண்டகம் nigaṇṭagam, பெ. (n.) கடலைச் செடி; bengal gram plant-cicer anetinum.
நிகம்	நிகம் nigam, பெ. (n.) ஒளி (அக.நி.);; brightness, brilliance.
நிகமம்	நிகமம் nigamam, பெ. (n.) 1. முடிவு; conclusion. 'நிகமத்தில் இத்திரு வாய்மொழி, (ஈடு.1,811);. 2. வேதம்; vedam, 'நிகமாகமம் விதித்தநீதி' (சிவஞா.27,7.);. 3. நகரம் (சூடா.);; town, city. 4. நெடுந்தெரு, பொதுச் செல்வழி; street thoroughtare. 'நீண்டவந் நிகமம் புக்க நிமலன்' (கந்தபு. ததீசியுத்.83.);. 5. கடைவீதி (யாழ்.அக.);; bazaar 6. வணிகம் (யாழ்.அக.);; trade 7. வணிகக் கூட்டம் (யாழ்.அக.);; group of traders. நிகமம் nigamam, பெ.(n.) ஓர் வடமொழி நூல், இது 4 வேதங்களின் தொகுதியைக் குறிக்கும். வேதாந்தத்தைப் போலவே சித்தாந்தம் என்பது சைவநெறிகளைக் கூறும்; vedictext PIt is a Collective name for the four vedas and is of opposed to Agamam referring shaving regligous rites. (சா.அக.);
நிகமனம்	நிகமனம் nigamaṉam, பெ. (n.) அனுமானவுறுப்பு ஐந்தனுள் இறுதியானது (தருக்க. சங்.);; conclusion, being the fifth member of the Indian Syllogism.
நிகமி-த்தல்	நிகமி-த்தல் nigamittal, 11 செ.குன்றாவி. (v.t.) முடித்தல் (ஈடு.1, 6, பிர.ஜீ.பக். 262.);; to Conclude.

நிகர்	நிகர்1 nigartal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) நிகர்2-, பார்க்க; see nigar- "மஞ்சை நிகருந் த்யாக வள்ளலே" (விறலிவிடு.902.);. நிகர்2 nigarttal, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) ஒத்தல்; to be similar, alike. 'கண்ணொடு நிகர்க்குங் கழிப்பூங் குவளை' (தொல். பொருள். 290.);. நிகர்3 nigarttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மாறுபடுதல்; to rival. "தன்னொடு நிகரா வென்னொடு நிகரி" (ஐங்குறு.67.); 2.விளங்குதல்; to shine; to be visible. "தஞ்சேணிக காவின்" (திருக்கோ. 183.);.
நிகர்-	நிகர்-4 nigar, பெ. (n.) 1. ஒப்புமை; comparison. likeness, simile. "தனக்கு நிகருமேலுமின்றாகியே" (கந்தபு. ததீசியுத். 150.);. 2. ஒப்பு; equal, parallel, match. "நேர்த்து நிகரல்லார் நீரல்ல சொல்லியக்கால்" (நாலடி, 64.);. 3. ஒளி; lustre, brightness, splendour. "நீர்வார் நிகர்மலர் (அக.நா.11.);. "காம செங்கையிற் கண்ணீ மாற்றித் தூநீர் மாலை தூத்தகை இழந்தது நிகர்மலர் நீயே கொணர்வாயென்றலும்" (மணிமே.5:13-15.);. 4. போர் battle.fight 5. கூட்டம்; crowd. து. நிசாசு, தெ. நிகநிக, நிகாரிஞ்சு.
நிகர்த்த	நிகர்த்த nigartta, பெ.அ. (adj.) ஒத்த; similar. [நிகர் → நிகர்த்த.]
நிகர்த்தல்	நிகர்த்தல் nigarttal, பெ. (n.) போர் (சூடா.);; battle, War.
நிகர்த்து-தல்	நிகர்த்து-தல் nigarddudal, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) நன்றாகப் புடைத்தல்; to tharsh, give a good drubbing. [நகர்த்து-நிகர்த்து-.]

நிகர்ப்பு	நிகர்ப்பு nigarppu, பெ. (n.) 1. ஒப்பு: resemblance, likeness. 2. போர் (திவா.);; battle, fight. [நிகர்-நிகர்ப்பு.]
நிகர்பக்கம்	நிகர்பக்கம் nigarpaggam, பெ. (n.) உவமைப் பொருளிருக்குமிடம்: comparing thing's place. [நிகர் + பக்கம்.]
நிக[ர்மலர்	நிக[ர்மலர் nigarmalar, பெ. (n.) 1. புதுப்பூ; fresh flower. "ஆய்கனை நிகர்மலர் போன்மென நசைஇ வீதேர் பறவை விழையும் போதார் கூந்தனங் காதலி கண்ணே." (அகநா. 371.);. 2. ஒளியுடைய பூ; flower with brightness. "காது சேர் நிகர்மலர் கொய்யும் ஆயம் எல்லாம் உடன் கண்டன்றே" (குறுந். 311.);. "அகனக ரெல்லாம் மரும்பவிழ்முல்லை நிகர்மலர் நெல்லோடு தூஉய்க்". (சிலப்.9:1.);. [நிகர் + மலர்.]
நிகர்வு	நிகர்வு nigarvu, பெ. (n.) ஒப்பு (வழக்.);; comparison. [நிகர் → நிகர்வு.]
நிகர	நிகர1 nigara, இடை. ஒர் உவம உருபு (நன்.367.);; a term of comparison. [நிகர் → நிகர.] நிகர2 nigara, இடை. ஒளி; light;lustre. [நிகு → நிகர.]
நிகரணாளகி	நிகரணாளகி nigaraṇāḷagi, பெ. (n.) காதிற்குள் நடுவரையிலிருந்து மிடற்றுக்குச் செல்லும் குழல்; the tube which forms a communication between the internal ear and the back of the mouth-Eustachiartube

நிகரம்	நிகரம்1 nigaram, பெ. (n.) 1. கூட்டம்; company, assemblage, flock, multitude. "உடனடப்பன புகர்முகக் கரிநிகரமே" (பாரத.அணி.6.);. 2. குவியல்; heap. 'பருத்த நிகரமாகிய கருப்பூரம்' (மலைபடு. 516, உரை.);. 3. மொத்தம் (வின்.);; total 4. அரும்பொருட்குவை (யாழ். அக.);; treasure. 5. கொடை (யாழ்.அக.);; gift. [நிகர் → நிகரம்.] நிகரம்2 nigaram, பெ. (n.) விழுங்குகை; swallowing, "நிகரம்பயி லமுதுண்டு" (பாரத. அருச்சுனன்றவ. 154.);.
நிகரவா	நிகரவா nigaravā, பெ. (n.) பிரமிப்பூண்டு; பார்க்க; see {pirami-p-pundu}
நிகரா	நிகரா nigarā, வி.எ. (adv.) பகையாத; without having enmity. "தன்னொடு நிகரா வென்னொடுநிகரி" (ஐங்குறு.67.);. [நிகர்+ஆ.]
நிகரார்	நிகரார் nigarār, பெ. (n.) பகைவர் (திவா.);; enemies. "நிகரா ருயிர்க்கு நஞ்சாய வேற்கைக் குலோத்துங்க சோழன்" (குலோத். கோ. 384.);. [நிகர் → நிகரார்.]
நிகரி	நிகரி nigari, வி.எ. (adv.) பகைத்து; with enmity. [நிகர் + இ.]
நிகரிடு-தல்	நிகரிடு-தல் nigariḍudal, செ.குன்றாவி. (v.t.) ஒப்பிடுதல்; to compare. "தன்னொடு நிகரா என்னொடு நிகரிப் பெருநலம் தருக்கம் என்ப விரிமலர்த்" (ஐங்குறு. 67.);. [நிகர்+இடு.]
நிகரில்பக்கம்	நிகரில்பக்கம் nigarilpaggam, பெ. (n.) 1. எதிர்க்கட்சி; opposite side or party. 2. எதிரிடையான கொள்கை; opposite view. "பக்க நிகர்பக்க நிகரில்பக்கமென" (சி.சி.அளவை.9);. [நிகர்+இல்+பக்கம்.]

நிகரில்லகறை	நிகரில்லகறை nigarillagaṟai, பெ. (n.) கரிசலாங் கண்ணி; eclipse plant- Echypta prostata. (சா. அக.);. [P]
நிகரில்லாவாசான்	நிகரில்லாவாசான் nigarillāvācāṉ, பெ. (n.) eye of wisdom. நிகரில்லாவாசான் nigarillāvācāṉ, பெ.(n.) ஞானக்கண்; eye of wisdom. (சா.அக.);
நிகரிலிசோழமண்டலம்	நிகரிலிசோழமண்டலம் nigarilicōḻmaṇṭalam, பெ. (n.) சோழராட்சிக்குள்ளடங்கியிருந்த எருமையூ (மைசூ); ரிலொரு பகுதி; a division in Mysore when it formed part of the {Côa} dominion. [நிகரிலிசோழன் + மண்டலம்.] மண்டிலம் → மண்டலம்
நிகரிலிசோழன்	நிகரிலிசோழன் nigarilicōḻṉ, பெ. (n.) முதலாம் இராசராசன் பட்டப்பெயர்களுளொன்று (I.M.P.Tn. 109.);; one of the titles of {Rāja Rāja} the first [நிகரிலி+ சோழன்.]
நிகரோதயம்	நிகரோதயம் nigarōtayam, பெ. (n.) சிற்றரத்தை; lesser galangal. Alpinia galanga (minor.); (சா.அக.);. நிகரோதயம் nigarōtayam, பெ.(n.) சிற்றரத்தை; lesser glangal – Alpinio galanga (minor);. (சா.அக.);
நிகலம்	நிகலம் nigalam, பெ. (n.) 1. தோள்மேல். (வின்.);; the upper part of the shoulder 2. பிடர் (வின்.);; nape.
நிகவா	நிகவா nigavā, பெ. (n.) 1. பிரமிப்பூடு; hysso;plant-zoofa-hyssopus officinalis 2. நீர்ப்பிரமி; Indian brahmi-Gratiola monicri

நிகழ்	நிகழ்1 nigaḻtal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நேருதல்; to happen, occur. "தொண்டனார்க் கங்கு நிகழ்ந்தன" (பெரியபு. திருநா. 380.);. 2. நடந்துவருதல்; to be current; cassing as time, "நிகழுங் காலத்துச் செட்ட பென்னுங்கிளவியொடு" (தொல். சொல்.229.);. 3. செல்லுதல்; to enter; pass. "செயிர்க்க ணிகழாது" (பு.வெ.8,17.);. 4. தங்குதல்; to abide, continue. "தொன்மை மேன்மையி னிகழ் பெருந் தொண்டைநன்னாடு" (பெரியபு. திருக்குறிப்பு. 2.);. 5. நிறைவேறுதல்; to be performed, transacted, carried on. நிகழ்2 nigaḻtal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. விளங்குதல்; to shine "வளனற நிகழ்ந்து வாழுநர் பலர்பட" (பதிற்றுப்.49, 15. உரை.);. 2. ஒளி செய்தல்; to emit light, to be respiendent.
நிகழ்களன்	நிகழ்களன் nigaḻgaḷaṉ, பெ. (n.) கதை நாடகம் முதலியன நிகழ்வதாகக் காட்டப்படும் இடம்; scene; setting for a play, etc., போர்க்களத்தை நிகழ்களனாகக் கொண்ட நாடகம். (உ.வ.);. [நிகழ் + களன்.]
நிகழ்காலம்	நிகழ்காலம் nigaḻgālam, பெ. (n.) வினை நடைபெறுகிற காலம் (தொல்.சொல். 240, இளம்பூ.);; தொழில் தொடங்கப் பெற்று முற்றுப் பெறாத நிலைமை (தொல். சொல்.200, சேனா.);; present tense. [நிகழ் + காலம்.] தொழிலாவது பொருளினது புடைப் பெயர்ச்சியாகலின் அஃதொருகணம் நிற்பதல்லது இரண்டுகணம் நில்லாமையில் நிகழ்ச்சி யென்பதொன்று அதற்கில்லை.
நிகழ்காலவிலக்கு	நிகழ்காலவிலக்கு nigaḻgālavilaggu, பெ. (n.) நிகழ்காலம் பற்றிவரும் முன்னவிலக்கென்னும் அணி (தண்டி.42, உரை.); ; a kind of rhetoric signifying the present. [நிகழ்காலம் + விலக்கு.]

நிகழ்காலவினை யெச்சம்	நிகழ்காலவினையெச்சம் nigaḻgālaviṉaiyeccam, பெ. (n.) அகர ஈறுபெற்று இடைநிலை யோடு கூடாது தானே நிகழ்காலம் காட்டி நிற்குஞ்சொல் (த.சொ.அக.);; present verbal participle. [நிகழ்காலம் + வினையெச்சம்,] எ-டு. வந்திருக்கிறான் - நிகழ்கால நிறைவு. வந்திருப்பான் - எதிர்கால நிறைவு. வந்திருந்தான் - இறந்தகால நிறைவு. வந்து கொண்டிருக்கிறான் - நிகழ்கால நிறைவுத் தொடர்ச்சி. வந்து கொண்டிருந்தான் - இறந்தகால நிறைவுத் தொடர்ச்சி. வந்து கொண்டிருப்பான் - எதிர்கால நிறைவுத் தொடர்ச்சி.
நிகழ்ச்சி	நிகழ்ச்சி1 nigaḻcci, பெ. (n.) 1. நேர்ச்சி; occurrence, incident. Event. 'மூன்று கால நிகழ்ச்சியையும் அறியுமவன்' (பு.வெ. 8, 13, உரை.);. 2. நிலைமை; situation. "ஒலி யெழுதற்கஞ்சி நின்ற நிகழ்ச்சியும் போன்ம்" (பரிபா.10;62.);. 3. செயல்; business. "நினக்கு யான்புரிய நிகழ்ச்சி யாது" (காஞ்சிப்பு. தழுவக்.10.);. 4. இக்காலம்; present moment. [நிகழ் → நிகழ்வு → நிகழ்ச்சி.] நிகழ்ச்சி2 nigaḻcci, பெ. (n.) ஒளி; light. [நிகர் → நிகழ்.] [நிகர் = ஒளி.] நிகழ்ச்சி3 nigaḻcci, பெ. (n.) வரவு, பெருக்கம்; income, increasing the quantity. "கெழியின்மை கேட்டாலறிக பொருளின் நிகழ்ச்சி யானாக்கம் அறிக" (நான்மணி.64.);.
நிகழ்ச்சிநிரல்	நிகழ்ச்சிநிரல் nigaḻcciniral, பெ. (n.) நடைபெறப்போகும் நிகழ்ச்சிகளின் ஒழுங்கு படுத்தப்பட்ட தொகுப்பு; agenda;list of programmes. கலைமாமணி விருது வழங்கும் நிகழ்ச்சி நிரலைச் சரியாக அமைத்து வழங்கியிருந்தனர் (உ.வ.);. முதலமைச்சரின் சுற்றுப் பயண நிகழ்ச்சி நிரலைப் பெற்றுக் கொண்டு அதற்கேற்ப செயற்பட வேண்டும் (உ.வ.);. இன்றையக் கூட்டத்திற்கான நிகழ்ச்சி நிரலை அணியப் படுத்திவிட்டேன் (உ.வ.);. [நிகழ்ச்சி → நிரல்.]

நிகழ்சாதி	நிகழ்சாதி nigaḻcāti, பெ. (n.) ஆண்சாதி நான்கு வகைகளில் ஒன்று; one of the four classes of men. (சா.அக.);.
நிகழ்த்து	நிகழ்த்து1 nigaḻddudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அருஞ்செயல் புரிதல்; to create a record. அகரமுதலித் துறையில் அருஞ்செயல் நிகழ்த்தியோர் பலர் (உ.வ.);. 2. விந்தை ஏற்படுத்துதல்; to work a miracle. இறைவன் நிகழ்த்தி யதாகக் கூறப்படும் விந்தைகளின் தொகுப்பே திருவிளையாடற் புராணமெனும் தொன்ம நூலாகும் (உ.வ.);. 3. நாடகம், நாட்டியம் முதலிய வற்றை நடித்து, நடத்துதல்; to perform. நாடகம் என்பது நிகழ்த்திக் காட்டப் படுவதுதான். (உ.வ.);. தெருக்கூத்தைச் சிறப்பாக நிகழ்த்திக் காட்டினார்கள். (உ.வ.);. 4. உரை வழங்குதல்; to deliver a speech etc., குடியரசுத் தலைவர் நாடாளுமன்றத்தின் கூட்டுக் கூட்டத்தில் உரை நிகழ்த்துவார். (உ.வ.);. 5. சொற் பொழிவாற்றுதல். கலந்துரையாடல்; to conduct a discussion மதுரையில் நடந்த ஐந்தாம் உலகத்தமிழ் மாநாட்டுக் கருத்தரங்கில் தேவநேயப் பாவாணர் நிகழ்த்திய உரையை நூலாக வெளியிட்டுள்ளனர். (உ.வ.);. நிகழ்த்து2 nigaḻddudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நடப்பித்தல்; to effect, perform, transact, set on foot, bring to pass., "ஐந்தொழி னிகழ்த்தலாகும்" (திருவாத. பு. திருவெம்.6.);. 2. சொல்லுதல்;
நிகழ்பு	நிகழ்பு nigaḻpu, பெ. (n.) நிகழ்ச்சி, 1.2 பார்க்க; see {nigalcci} "முக்காலமு நிகழ்பறிபவன்" (பு.வெ.8.13, கொளு.);. [நிகழ்-நிகழ்பு.]
நிகழ்முறை	நிகழ்முறை nigaḻmuṟai, பெ. (n.) நிகழ்ச்சி நிரல் பார்க்க; see {ngasco-niral} [நிகழ்+முறை.]
நிகழ்வாக்கம்	நிகழ்வாக்கம் nigaḻvāggam, பெ. (n.) படிநிலை மாற்றம், படிநிலை வளர்ச்சி; transformation. "ஒத்த பொருள்க ணிகழ்வாக்க முரைத்து நின்றேன்" நீலகேசி, 421.). [நிகழ்வு + ஆக்கம்.]

நிகழ்வினைவிலக்கு	நிகழ்வினைவிலக்கு nigaḻviṉaivilaggu, பெ. (n.) நிகழ் வினையைக் காட்டி விலக்குவதாகிய ஓர் அணி; a figure of speech. [நிகழ்வினை + விலக்கு.] எ-டு;மாதர் நுழைமருங்கு நோவ மணிக்குழைசேர் காதின்மிசை நீலங்கவின் புனைவீர்-மீதுலவு நீனிலவு வாட்கண் நிமிர்கடையே செய்யாவோ நானிலஞ் செய்யு நலம்.
நிகழ்வு	நிகழ்வு1 nigaḻvu, பெ. (n.) நிகழ்ச்சி1, 1,4 பார்க்க; see {nigalcci.} "இறப்பி னிகழ்வி னெதிர்வி னென்றா" (தொல். சொல். 202.);. [நிகழ் → நிகழ்வு.] நிகழ்வு2 nigaḻvu, பெ. (n.) 1. வாழ்க்கையில் இயற்கையாக நிகழ்வது, நடைபெறுவது; happening, occurrence. பிறப்பு, இறப்பு என்ற இரு நிகழ்வுகளுக்கு இடையே நடைபெறுவது தான் வாழ்க்கை. (உ.வ.);. 2. நிகழ்ச்சி; incident. 3. நடப்பு; event. உண்மை நிகழ்வுகளை அடித்தளமாய் கொண்டமைக்கப்பட்டது இந்நாடகம். (உ.வ.);.
நிகழாசம்	நிகழாசம் nigaḻācam, பெ. (n.) உயிர்ப்பினை (இரேசகம்); விடுத்தல்; exhabation of vital air in scientific breathing, It is opposed to உயிர்ப்பினை உள்ளிழுத்தல் (பூரகம்); (சா.அக.);.
நிகழும்	நிகழும் nigaḻum, வி.எ. (adv.) நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிற; current. in force. நிகழும் திருவள்ளுவராண்டு 2034 துலைத் திங்கள் பத்தாம் பக்கல் எம் மகளுக்குத் திருமணம் நடக்கவுள்ளது. (உ.வ.);. 2. செல்லுகின்ற, ஒழுகும்; on going, adapt. "நாறுபு நிகழும் யாறு கண்டழிந்து வேறுபடு புனலென விரை மண்ணுக் கலிழைப் புலம்புரி யந்தணர் கலங்கினர் மருண்டு" (பரிபா.6; 43.).

நிகளம்	நிகளம்1 nigaḷam, பெ. (n.) 1. நீர்க்கடம்பு; water cadambam tree-Nauclia parviflora. 2. மலம்; filth. (சா.அக.);. நிகளம்2 nigaḷam, பெ. (n.) நீளம் (உ.வ.);; length வகுள பரிமள நிகள கவிமாலை சூடுவதும் (திருவகுப்பு,);. நீட்சிக் கருத்து நெகிழ்ச்சிக் கருத்தின் வழிநிலைக் கருத்தே. நிற்றற் கருத்தும் நடத்தற் கருத்தும் நீட்சிக் கருத்தினின்று தோன்றும். நுல் → நெல் → நெள் → நெகு → நெகிழ் (நெகிள்); → நீள். நெகிள் (நெகிழ்); → நிகள் → நீள் → நீளம் → நிகளம். எதுகை முகனை என்பதை எகனை முகனை யென்பதுபோல், அகலம் நீளம் என்பதை அகலம் நிகளம் என்றும் பொதுமக்கள் வழங்கியிருக்கலாம். ஈயமும் மெழுகும் போல்வன உருகியும், களியும் களிமண்ணும் போல்வன நீர்கலந்தும் நெகிழும் போது நீளுதல் காண்க. (வே.க.3;37);. நிகளம்3 nigaḷam, பெ. (n.) 1. யானைக் காற் சங்கிலி; chain for an elephant's feet. "அயிராவதத்தி னிகளங்கால் விட்ட நினைவு" (தமிழ்நா. 123.);. 2. விலங்கு; chain, fetters. "மறலின நிகளஞ் சீத்து" (தணிகைப்பு. அகத்தி.170.);. 3. பிணை (பந்தம்.);; bondage. "யார்க்கு நிகளமரம் விருத்தி தோன்ற" (திருவிளை. தீர்த்.3);.
நிகற்புதம்	நிகற்புதம் nigaṟpudam, பெ. (n.) வியப்பு (அற்புதம்); (பிங்.);; wonder (கதி.அக.);.
நிகன்னம்	நிகன்னம் nigaṉṉam, பெ. (n.) கொலை; murder நிகன்னம் nigaṉṉam, பெ.(n.) கொலை; murder. (சா.அக.);
நிகாசகம்	நிகாசகம்2 nigācagam, பெ. (n.) மகிழமரம்; morning face flower-mimusops alingi-
நிகாநயம்	நிகாநயம் nikānayam, பெ. (n.) நிலவுமலர் (சந்திரகாந்தி);; moon flower Ipomaea grandi flora.

நிகாயம்	நிகாயம் nikāyam, பெ. (n.) குக்கில் எனும் செடி; Indian dammar regin-shorea robusta நிகாயம் nikāyam, பெ.(n.) 1. கூட்டம் (சூடா.);; assembly, multitude, company. 2. இடம் (பிங்.);; place, site. 3. வீடு; habitation, dwelling. 4. நகரம் (பிங்.);; town, city. [Skt. {} → த. நிகாயம்]
நிகாரணன்	நிகாரணன் nikāraṇaṉ, பெ. (n.) கொலைஞன் (யாழ்.அக.);; murderer. நிகாரணன் nikāraṇaṉ, பெ.(n.) கொலைஞன் (யாழ்.அக.);; murderer. [Skt. {} → த. நிகாரணன்]
நிகாரம்	நிகாரம் nikāram, பெ. (n.) 1. பனி; dew. 2. உறைந்த பனித்தூள்; white particles of frozen dew, hoar frost (சா.அக.). [நில் + காரம்.] நில் - நி எனக் குறுகி முன்னொட்டானது. காரச்சீலை, காரச்சேவு. காரத்துளி(பூந்தி); காரப்பகை, காரப்பொடி, கார்மருந்து முதலியன வேகத்தையும் உறைப்பை யுமுடைய பொருள்கள். கரி என்னும் வினையடியால் பிறந்த தொழிற்பெயர். கரி + அம்-காரம்; முதனிலைத் திரிந்து விகுதி பெற்ற தொழிற் பெயர். ஒ.நோ. படி + அம் = பாடம், தவி+அம்=தாவம். கரித்தல் - மிகுதல், காரம்மிகுதி. காரம் என்னும் சொல் முதலாவது மிகுதியை உணர்த்திப் பின்பு உறைப்பு மிகுதியை உணர்த்தும். உறைப்பு உறைந்த பணியையும் உணர்த்தும். காரம் பார்க்க; see {karam} நிகாரம் nikāram, பெ.(n.) 1. பனி; dew. 2. உறைந்த பனித்தூள்; white particles of frozen dew, hear frest. (சா.அக.); நிகாரம்1 nikāram, பெ.(n.) பனி (வின்.);; dew. [Skt. nihara → த. நிகாரம்]
நிகாலம்	நிகாலம் nikālam, பெ. (n.) கழுத்து; neck. (சா.அக.);.

நிகாவப்புடவி	நிகாவப்புடவி nikāvappuḍavi, பெ. (n.) நிகவா பார்க்க; see {nigavச்}
நிகாவரி	நிகாவரி nikāvari, பெ. (n.) நிகவா பார்க்க; see {nigavá} (சா.அக.);.
நிகாவா	நிகாவா nikāvā, பெ. (n.) நிகவா பார்க்க; see {ngavā}
நிகீயெனல்	நிகீயெனல் niāyeṉal, பெ. (n.) குதிரையின் கனைப்புக் குறிப்பு; onom. Expr. of the neighing of a horse.
நிகு	நிகு1 nigu, பெ. (n.) அறியுங் கருவி (யாழ்.அக.);; instrument of knowledge. நிகு2 nigu, பெ. (n.) மஞ்சள்; turmeric-curcuma longa.
நிகுஞ்சகம்	நிகுஞ்சகம் niguñjagam, பெ. (n.) ஒரு மரம்; a kind of a tree.
நிகுஞ்சரம்	நிகுஞ்சரம் niguñjaram, பெ. (n.) சுக்குநாறிப்புல்; ginger grass-andropogon hardus. (சா.அக.).
நிகுநிகுவெனல்	நிகுநிகுவெனல் niguniguveṉal, பெ. (n.) மினுமினுத்தற் குறிப்பு; expr. signifying the glittering of an object. நெய் பூசிய கத்தி நிகுநிகு வென்றிருக்கிறது. (உ.வ.);. க. நிகிநிகி [நிகு + நிகு + எனல்.]
நிகும்பசாரி	நிகும்பசாரி nigumbacāri, பெ. (n.) காட்டாமணக்கு; parging nut-jhatropha Curcas. [P]

நிகும்பம்	நிகும்பம் nigumbam, பெ. (n.) 1. நேர்வாளம்; croton oil plant-croton tigilium. 2. நேர்வாளக் கொட்டை; croton seed. 3. காட்டு நேர்வாளம்; small wild aumanac-Jatropha multifida. 4. எலியாமணக்கு; rat aumanac, adul oil plant-Jatropha glandulifera. 5. சிவதை; Indian rhubarb-Ipomaea turpethem (சா..அக.);. நிகும்பம் nigumbam, பெ.(n.) நேர்வாளம் (மலை.);; purging croton. [Skt. nikumbha → த. நிகும்பம்]
நிகுமம்	நிகுமம் nigumam, பெ. (n.) நிகும்பம் பார்க்க; see {nigumbam} (சா.அக.);. [நிகும்பம் → நிகுமம்.]
நிகுரம்	நிகுரம் niguram, பெ. (n.) 1. பினத்தல் நளிர்; delirium. 2. ஒருவகை வெறி; frenzy-phrenitis
நிகேசரம்	நிகேசரம்1 niācaram, பெ. (n.) 1.சம்பங்கிமரம்; champauk tree michelia champaca. 2. சம்பங்கிப் புல்; a kind of grass with fragrance of champak. (சா.அக.);.
நிகேரம்	நிகேரம்2 niāram, பெ. (n.) மரவகை; (சங்.அக.);; a kind of tree.
நிகோடா	நிகோடா niāṭā, பெ. (n.) பூவந்தி எனும் மரவகை; four leaved soap nut.
நிங்கசம்	நிங்கசம் niṅgasam, பெ. (n.) சங்குத் திராவகம் பார்க்க; see {sangu-t-tiravagam.}
நிச்சடம்	நிச்சடம் niccaḍam, பெ. (n.) 1. தாளிக்கொடி; hedge bind weed-Ipomaca sepiaria alias-convolvulus marginatus. 2. காட்டுத்தாளி; kaldanah-convolvulus muri-Catus.
நிச்சதம்	நிச்சதம் niccadam, பெ. (n.) செடிக் காசரைக் கீரை. குப்பைக்கீரை; dung hill green Amurunthus virdis.

நிச்சநிரப்பு	நிச்சநிரப்பு niccanirappu, பெ. (n.) நாடோறும் இரவான் வருந்தித்தன் வயிறு நிறைத்தல்; living on daily begging. "பொச்சாப்புக் கொல்லும் புகழை அறிவினை நிச்ச நிரப்புக்கொன் றாங்கு" (குறள், 532.);. [நித்தம் → நிச்சம் + நிரப்பு எப்போதும் வறுமையிலிருப்பது.]
நிச்சம்	நிச்சம்1 niccam, வி.எ. (adv.) 1. எப்பொழுதும்; always, perpetually. 2. நிலைத்த; constantly, "நிச்சமும் பெண்பாற்குரிய வென்ப" (தொல். பொருள். 99.). 2. என்றும்; daily. pkt. niccam skt. nitya நில் → நிற்றம் = நிலைப்பு ஒ.நோ;வெல் → வெற்றம் கொல் → கொற்றம். நிற்றம் → நிச்சம் ஒ.நோ;முறம் → முற்றில் → முச்சில். நிச்சம்2 niccam, பெ. (n.) நிச்சயம் பார்க்க; see niccayam, "நிச்ச நினையுங்காற் கோக் கொலையாம்" (நாலடி.81.);. {Skt.niš-caya} [நில் → நிற்றம் → நிச்சம் = நிலைப்பு.]
நிச்சயதாம்பூலம்	நிச்சயதாம்பூலம் niccayatāmbūlam, பெ. (n.) திருமணத்தை உறுதிப்படுத்த மணமகனின் தகப்பன் மணமகளின் தகப்பனுக்குத் தாம்பூலம் முதலியன அளிக்கை; presentation of betel, plantains, turmeric, new cloths etc. by the father of the bride in confirmation of a marriage, betrothal. [நில் → நிற்றம் → நிச்சம் → நிச்சயம் ஒ.நோ;முற்றில் → முச்சில். [நிச்சயம் + தாம்பூலம்.]
நிச்சயப்பத்திரிகை	நிச்சயப்பத்திரிகை niccayappattirigai, பெ. (n.) உறுதிச் சீட்டு (புதுவை.);; certificate. [நில் → நித்தம் → நிச்சம் → நிச்சயம் + பத்திரிகை.] Skt. பத்திகா

நிச்சயம்	நிச்சயம் niccayam, பெ. (n.) 1. உறுதி; certainty, assurance. 2. மெய் (திவா.);; truth, veracity. 3. துணிவு; decision, resolution, determination, "நிச்சயமெனுங் கவசத்தான் நிலைநிற்பதன்றி" (கம்பரா. சூரன்வதை.142.);. [நிச்சம் + அயம்.]
நிச்சயாந்தம்	நிச்சயாந்தம் niccayāndam, பெ. (n.) அணிவகை (பாப்பா.132.);;
நிச்சயார்த்தம்	நிச்சயார்த்தம் niccayārttam, பெ. (n.) 1. மெய்ப்பொருள் (வின்.);; certainty, truth. 2. நிச்சயதாம்பூலம் பார்க்க (இ.வ.);;see niccaya – {tāmbulam}
நிச்சயி-த்தல்	நிச்சயி-த்தல் niccayittal, 11 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. உறுதிப்படுத்துதல் (வின்);; to ascertain, confirm. 2. உறுதிசெய்தல்; to resolve, determine, decide, "அறிஞர் நிச்சயித்தனர்" (கந்தபு. சூரனமைச்.137.);. [நில் → நிச்சம் → நிச்சயி.]
நிச்சல்	நிச்சல் niccal, வி.எ. (adv.) 1.நிச்சம்1 பார்க்க; see niccam, "நிச்ச லேத்து நெல்வாயிலார் தொழ" (தேவா.213.);. தெ. நிச்சலு, க. நிச்சல் நில் → நிற்றம்-நிலைப்பு. ஒ. நோ;வெல் → வெற்றம் கொல் → கொற்றம். நிற்றம் → நிற்றல் → நிச்சல்.
நிச்சல்காவி	நிச்சல்காவி niccalkāvi, பெ. (n.) காவிபாயின் கீழ்ப் பகுதி (M.Navi. 83);; lower top-sail. [நிச்சல் + காவி.]
நிச்சல்சவர்	நிச்சல்சவர் niccalcavar, பெ. (n.) சவர் பாயின் கீழ்ப் பகுதி; [நிச்சல் + சவர்.]
நிச்சலும்	நிச்சலும் niccalum, வி.எ.(adv.) நிச்சல் பார்க்க; see niccal "நிச்சலும் விண்ணப்பஞ் செய்ய"(திவ்.திருவாய்,1,9,11.);. [நிச்சல் → நிச்சலும்.]
நிச்சள்	நிச்சள் niccaḷ, பெ. (n.) கொடி வகை (மலை.);; hedge bind-weed.

நிச்சனதாரி	நிச்சனதாரி niccaṉatāri, பெ. (n.) மாமரம்; mango tree-mangifera indica
நிச்சாணம்	நிச்சாணம் niccāṇam, பெ. (n.) இதளியம்; mercury-hydargyrum.
நிச்சி-த்தல்	நிச்சி-த்தல் niccittal, 11 செ.குன்றாவி. (v.t.) நிச்சயி- பார்க்க; see niccayi- "நிச்சித்திருந் தேனென் னெஞ்சங் கழியாமை" (திவ். திருவாய்.10.45.);. [நில் → நிச்சல் → நிச்சி.]
நிச்சிதம்	நிச்சிதம் niccidam, பெ. (n.) உறுதி; cer tainty. 'இப்பரிசு ஒத்து ஒவ்வாமைப்படப் படைத்தான் நிச்சிதமாக' (புறநா. 194, உரை.);. [நில் → நிச்சம் → நிச்சிதம்.]
நிச்சிதார்த்தம்	நிச்சிதார்த்தம் niccitārttam, பெ. (n.) நிச்சயதாம்பூலம் (உ.வ.); பார்க்க; see niccaya {tāmbŪlam} [நிச்சயதாம்பூலம் - நிச்சிதார்த்த (கொ.வ.);.]
நிச்சியம்	நிச்சியம் nicciyam, பெ. (n.) வெள்ளை பூண்டு; garlic - alliumsativum. [P]
நிச்சிரம்	நிச்சிரம் nicciram, பெ. (n.) நிச்சியம் பார்க்க; see nicciyam.
நிசக்கல்லு	நிசக்கல்லு nisakkallu, பெ. (n.) நஞ் (வைத்திய பரிபா.);; a kind of prepared po son. (கதி.அக.);.
நிசமம்	நிசமம் nisamam, பெ. (n.) நியமம் பார்க் (யாழ்.அக.);;see niyamam. [நியமம் → நிசமம்.]
நிசாகசம்	நிசாகசம் nisākasam, பெ. (n.) 1. இரவி மலரும் வெள்ளாம்பல்; white Indian water lily nymphaea pubescense. 2. மகிழமரம்; morn ing face flower-mimusops elingi.

www.valluvarvallalarvattam.com 3900 of 19068.

நிசாகசி	நிசாகசி nisākasi, பெ. (n.) தாமரைக் கொடி; lotus creeper-nelumbium speciosur
நிசாகம்	நிசாகம் nicākam, பெ. (n.) மஞ்சள்; turmeric-curcuma longa. நிசாகம் nicākam, பெ.(n.) ஒருவகையான வீர முழவு; a percussion instrument. [நிசாளம்-நிசாகம்]
நிசாகரம்	நிசாகரம் nicākaram, பெ. (n.) கோழிக்கீரை cocks green-portulaca oleracea
நிசாடு	நிசாடு nicāṭu, பெ. (n.) மஞ்சள்; turmeric (சா.அக.);. நிசாடு nicāṭu, பெ.(n.) மஞ்சள் (மலை.);; turmeric. [Skt. {} → த. நிசாடு]
நிசாடுகம்	நிசாடுகம் nicāṭugam, பெ. (n.) நிசாடு பார்க்க see {nišādu}
நிசாதமை	நிசாதமை nicātamai, பெ. (n.) பழமுள்ளிட் பாலை; edible palay mimusops kank
நிசாதல்	நிசாதல் nicātal, பெ. (n.) நவச்சாரம்; ammonia chloride.
நிசாதனம்	நிசாதனம் nicātaṉam, பெ. (n.) பழமுள்ளிட்பாலை; edible palay, mimusops kank
நிசாபிகம்	நிசாபிகம் nicāpigam, பெ. (n.) மரமஞ்சள்; tree turmeric-coscinum fenestratum

நிசாபிகாரி	நிசாபிகாரி nicāpikāri, பெ. (n.) சிற்றாமரைப்பூ; small lotus flower.
நிசாபிசா	நிசாபிசா nicāpicā, பெ. (n.) நிசாபிகம் பார்க்க; see {nišābigam}
நிசாரம்	நிசாரம் nicāram, பெ. (n.) 1. மஞ்சள்; turmericcurcumalonga. 2. வாழை; plantain. நிசாரம் nicāram, பெ.(n.) 1. சாரமற்றது (யாழ்.அக.);; that which is insipid, dry or uninteresting. 2. வருத்தம் (வின்.);; trouble, vexation. [Skt. nis-{} → த. நிசாரம்] நிசாரம் nicāram, பெ.(n.) 1. மஞ்சள்; turmeric- circumalonga. 2. பயனற்றது; that which is worthless. 3. ஒரு வகைக் கழிச்சல்; a kind of diarrhoea. 4. வாழை; plantain. 5. சாறமற்றது; that which sapless. (சா.அக.);
நிசாவர்த்தி	நிசாவர்த்தி nicāvartti, பெ. (n.) மஞ்சள், இந்துப்பு, கடுகு, குங்கிலியம் இவற்றைத் தேனில் அரைத்துத் துணிக்குத் தடவி வர்த்தியாகச் செய்து நாடிவிரணம், பவுத்திரம் முதலியவைகளுக்கு இடும் ஒரு மருந்து; a medicinal gauze or wick used for introducing into simus ulcer of fistula, the gauze or wick is smeared with the paste prepared with turmeric mustard, Conkany resin, rock salt and honey. நிசாவர்த்தி nicāvartti, பெ.(n.) மஞ்சள், இந்துப்பு, கடுகு, குங்கிலியம் இவைகளைத் தேனில் அரைத்துத் துணிக்குத் தடவி வத்தியாகச் செய்து நாடி விரணம், பவுத்திரம் முதலியவைகளுக்கு இடுமோர் மருந்து; a medicinal gauze or wick used for introducing into a simusulcer or fistula : the gauze or wick is smeared with the paste prepared with turmeric mustard, conkany resin, rocksalt and honey. (சா.அக.);

நிசி	நிசி nisi, பெ. (n.) 1. மஞ்சள்; turmeric. 2. மான்மணத்தி; musk. நிசி1 nisi, பெ.(n.) 1. நடு இராத்திரி; midnight. 2. பொன்; gold. 3. மஞ்சள்; turmeric. 4. கத்தூரி; musk. (சா.அக.); நிசி2 nisi, பெ.(n.) 1. இரவு (பிங்.);; night. "நிசிவேளை நித்திரை" (திருவாச. 4, 28);. 2. நள்ளிரவு; midnight. "நிசியில் கதவைத் தட்டினான்". 3. இருள் (திவா.);; darkness. 4. மஞ்சள் (பிங்.);; turmeric. [illegible] நிசி]
நிசிகம்	நிசிகம் nisigam, பெ. (n.) மஞ்சள்; turmeric
நிசிதாவி	நிசிதாவி nisitāvi, பெ. (n.) செங்கொன்றை; red cassia-cassia marginata. நிசிதாவி nisitāvi, பெ.(n.) செங்கொன்னை; red cassia - Cassia marginata. (சா.அக.);
நிசுலம்	நிசுலம் nisulam, பெ. (n.) அலரி; oleanderNerium odorum.
நிசுளம்	நிசுளம் nisuḷam, பெ. (n.) நீர்க்கடம்பு; water cadamba-stephegyne parviflora alias s.purpurea. நிசுளம் nisuḷam, பெ.(n.) நீர்க்கடம்பு; water cadamba. [Skt. nicula → த. நிசுளம்]

நிசுனம்	நிசுனம் nisuṉam, பெ. (n.) நீர்க்கடம்பு எனும் செடி; a plant called {nir-k-kaçlambu.
நிசோதகம்	நிசோதகம் nicōtagam, பெ. (n.) செஞ்சிவதை; a red variety of turbith rootIpomaea turpithum.
நிட்களக்கல்	நிட்களக்கல் niṭkaḷakkal, பெ. (n.) ஒருவகை நஞ்சு (சீதங்க பாடாணம்);; a mineral poison. நிட்களக்கல் niṭkaḷakkal, பெ.(n.) சீதாங்க பாடாணம்; a mineral poison. (சா.அக.);
நிட்குடி	நிட்குடி niḍkuḍi, பெ. (n.) ஏலம்; cardomumElleteria cardamomum. (சா. அக.);. நிட்குடி niḍkuḍi, பெ.(n.) மணகம் (ஏலம்);; cardomum - Elleteria cardamomum. (சா.அக);. [Skt. {} → த. நிட்குடி]
நிட்சைமாதுறுதம்	நிட்சைமாதுறுதம் niṭcaimāduṟudam, பெ. (n.) சிற்றரத்தை; lesser galangal-alpinia galanga. (minor); நிட்சைமாதுறுதம் niṭcaimāduṟudam, பெ.(n.) சிற்றரத்தை; lesser glangal - Alpinia galanga. (சா.அக.);
நிட்பலம்	நிட்பலம் niṭpalam, பெ. (n.) 1. அவரை; bean 2. மொச்சைப்பயிறு (1,2 வைத்திய. பரிபா.);; hyacinth bean
நிட்பவம்	நிட்பவம் niṭpavam, பெ. (n.) 1. அவரை; bean 2. மொச்சை; country bean.
நிட்பாவம்	நிட்பாவம் niṭpāvam, பெ. (n.) மொச்சைக் கொட்டை; dry bean. நிட்பாவம் niṭpāvam, பெ.(n.) vigna catjany. (சா.அக.);

நிடலம்	நிடலம் niḍalam, பெ. (n.) நெற்றி (சூடா.);; forehead [நுதல் → நுதலம் → நிதலம் → நிடலம்.] நிடலம் niḍalam, பெ.(n.) நெற்றி; fore head. (சா.அக.); [Skt. nitala → த. நிடலம்]
நிடலாட்சன்	நிடலாட்சன் niḍalāḍcaṉ, பெ. (n.) கண்ணையுடையவனான) சிவன்; sivan, as having an eye in his forehead. [நுதல் → நிதல் → நிடல் + அட்சன்.] Skt. அக்ஷய → அட்ச → அட்சன் நிடலாட்சன் niḍalāḍcaṉ, பெ. (n.) சிவா;{}, as having an eye in his forehead. "நெற்றிக் கண்ணையுடையவன்". [Skt. {} → த. நிடலாட்சன்]
நிடாடம்	நிடாடம் niṭāṭam, பெ. (n.) ஆந்தை (வைத்தியகருப்பொ.);; owl. நிடாடம் niṭāṭam, பெ.(n.) ஆந்தை; owl. (சா.அக.);
நிடாலம்	நிடாலம் niṭālam, பெ. (n.) நெற்றி (வைத்திய. (கருப்பொ.);; forehead. (கதி.அக.);. [நுதல் → நிதல் → நிடல் → நிடலம் → நிடாலம்.]
நிண்ணயம்	நிண்ணயம் niṇṇayam, பெ. (n.) 1. உறுதி (யாழ்.அக.);; determination, resolution. 2. ஆராய்வு (சங்.அக.);; ascertaining "நிண்ணயந் தெரிவிவேகம்" (கைவல்.தத்.8);. [நில் = உறுதி, உறுதிப்பாடு. நில் + நயம்.]
நிண்ணயி-த்தல்	நிண்ணயி-த்தல் niṇṇayittal, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) முடிவுபடுத்துதல் (உ.வ.);; to determine, resolve [நிண்ணயம் → நிண்ணயி-.]

www.valluvarvallalarvattam.com 3905 of 19068.

நிண்ணி-த்தல்	நிண்ணி-த்தல் niṇṇittal, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) நிண்ணயி-த்தல் பார்க்க (உ.வ.);;see {ninnayl-,} [நி ண் ண ய ம் → நி ண் ண யி → நிண்ணி-,]
நிண	நிண1 niṇattal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கொழுத்தல்; to grow fat. [நிணம் → நிண-,] நிண2 niṇattal, 3செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. கட்டுதல்; to tie up, fasten. "கட்டினிணக்கு மிழிசினன்" (புறநா.82.);. 2. முடைதல் (சூடா.);; to braid [நிணர் → நிண-,]
நிணக்கழலை	நிணக்கழலை niṇakkaḻlai, பெ. (n.) கொழுப்புக்கட்டி (M.L.);; fatty tumour. [நிணம் + கழலை.]
நிணக்கும்	நிணக்கும் niṇakkum, கு.வி.எ. (adv.) கட்டும்; binding "சாறுதலைக் கொண்டெனப் பெண்ணீற் றுற்றெனப் பட்ட மாரிஞான்ற ஞாயிற்றுக் கட்டினிணக்கு மிழிசினன் கையது" (புறநா.82.);.
நிணங்கிழிப்ப	நிணங்கிழிப்ப niṇaṅgiḻippa, கு.வி.எ. (adv.) தசையின் உள்சவ்வு கிழிபட; trint out fies tissue "ஈங்கை மறந்தவெனிரும்பே ரொக்கள் கூர்ந்த வெவ்வம் விடக்கொழு நிணங்கிழிப்பக் கோடைப் பருத்தி வீடு நிறை பெய்த" (புறநா.393;10); [நிணம் + கிழப்ப.]
நிணங்கொள்புலால்	நிணங்கொள்புலால் niṇaṅgoḷpulāl, பெ. (n.) கொழுப்பு நிறை இறைச்சி; fatted flesh. "நிணங்கொள் புலாலுணங்கனின்று புள்ளோப்புறலைக் கீடாகக் கணங்கொள் வண்டார்த்துலாங் கன்னி நறுஞாழல் கையிலேந்த (சிலப்.7;9.);. [நிணம் + கொள் + புலால்]
நிணச்செருக்கு	நிணச்செருக்கு niṇaccerukku, பெ. (n.) உடற்கொழுப்பாலாகிய செருக்கு; priden one s own muscular strength, நிணச்செருக்கு அவனை ஆட்டுகிறது.
நிணச்சோறு	நிணச்சோறு niṇaccōṟu, பெ. (n.) புலால் விரவின சோறு (சிலப். 5;68. உரை.);; meal rice. [நிணம் + சோறு.]

நிணஞ்சுடுபுகை	நிணஞ்சுடுபுகை niṇañjuḍubugai, பெ. (n.) கொழுப்பைத் தீயிலிடுவதால் ஏற்படும் புகை; smoke arising out of burning fats "நிணஞ்சுடு புகையொடு கனல் சினந் தவிராது நிரம்பகல் பறிய வேறா வேணி" (நற்.43;32.);. [நிணம் + சுடு + புகை.]
நிணத்திசு	நிணத்திசு niṇattisu, பெ. (n.) குருதிச்சவ்வு; adipose tissue. [நிணம் + திசு.]
நிணந்தவை	நிணந்தவை niṇandavai, பெ. (n.) தெற்றின மாலை; garland. "நிணந்தவை கோத்தவை நெய்தவை தூக்க மணந்தவை போல வரைமலை யெல்லாம்" (பரிபா.19;80.);.
நிணந்து	நிணந்து niṇandu, வி.எ. (adv.) பிணித்து; bond. "நிணந்தெ னெஞ்ச நிறை கொண்ட கள்வனை" (சீவக.பதுமை 144.);.
நிணநரம்புகள்	நிணநரம்புகள் niṇanarambugaḷ, பெ. (n.) ஊன் நரம்புகள் (M.L.);; lymphatic vessels;absorbents. [நிணம் + நரம்புகள்.]
நிணநீர்	நிணநீர் niṇanīr, பெ. (n.) குருதியில் சென்று சேரும் வெள்ளையணுக்களைக் கொண்ட நிறமற்ற நீர்மம்; lymph. [நிணம் + நீர்.]
நிணநெய்	நிணநெய் niṇaney, பெ. (n.) மணிக்கட்டு களிலுண்டாகும் பசை (M.L.);; synovia. [நிணம் +நெய்.]
நிணப்பு	நிணப்பு niṇappu, பெ. (n.) கொழுப்பு; fat [நிணம் + நிணப்பு.]

நிணம்	நிணம் niṇam, பெ. (n.) 1. கொழுப்பு; fat "நிணங்குடர் நெய்த்தோ நிறைத்து" (பு.வெ.3,5.);. 2.ஊன்; flesh. "மைந்நிண விலைஞர்" (மணிமே.28;33.);. 3. ஊனிர் (வின்.);; serum. க. நிணெ ம., கநிணம்; க.நிணெ; து. நிணம்; கோத. நினிக்;
நிணம்படுகுருதி	நிணம்படுகுருதி niṇambaḍugurudi, பெ. (n.) குருதி கலந்த கொழுப்பு; fat stained with blood, "பிணஞ்சமந் தொழுகிய நிணம்படு குருதியிற் கணங் கொள் பேய்மகள் கதுப்பிகுத் தாட" (சிலப்.26;209.);. [நிணம்படு + குருதி]
நிணமுருக்கு	நிணமுருக்கு niṇamurukku, பெ. (n.) உடம்பிலுள்ள கொழுப்பைக் கரையும்படி செய்யும் ஒரு நோய்; a disease lending to decrease fat in the system, a wasting disease as tuberculosis etc. 2. உடம்பின் கொழுப்பைக் கரையச்செய்யும் மருந்து; any medicine prescribed for reducing the fat in the body. [நிணம் + உருக்கு.}
நிணமூரி	நிணமூரி niṇamūri, பெ. (n.) நிணத்தின் துண்டம்; a piece of fat. "மூடைப் பண்ட மிடை நிறைந்தன்ன வெண்ணின மூரி யருள" (புறநா.393.);. [நிணம் + மூரி.]
நிணர்	நிணர்1 niṇartal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) கட்டுதல்; to tie, fasten "பட்டு நிணர்கட்டில்" (சீவக. 2030.);. து. நிணே, நிணெ, நினெ;துட. நின், நிணர்2 niṇartal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) செறிதல்; to crowd, gather thick. "எங்கணு நிணர்ந்த பூங்குளிர் நிழல்" (திருவானைக். நாட்.109.);.
நிணல்	நிணல் niṇal, பெ. (n.) சாயை; shade. [நில் → நில → நிழல் → நிணல்.]
நிணவுதி	நிணவுதி niṇavudi, பெ. (n.) நிணத்திசு (இ.வ.); பார்க்க; see {nina-t-tisu.}

நிணவை	நிணவை niṇavai, பெ. (n.) 1. பிணிப்பு (பெருங்.உஞ்சைக். 34, 144.);; tying, bondage. 2. பின்னிச் செய்யப்பட்டது; that which is plaited. அம்பணை மூங்கிற் பைம்போழ் நிணவையும் (பெருங், உஞ்சைக்.42,28.);. [நிணர் → நிண → நிணவை.]
நிணறு	நிணறு niṇaṟu, பெ. (n.) 1. உருக்கம்; affection, love "அவன் நெஞ்சம் நிணறு கொண்டு பேசினான்" (வின்.);. 2. நலம்; benefit, good. "கிணறு வெட்ட வேணும் நிணறு சொன்னேன்" (இராமநா. உயுத்.23.);. தெ. நெனறு [நில் → நிணம் → நிணர் → நிணறு.] நிணர் = கட்டு, இறுக்கம். செறிவு, நட்பு.
நிணனுகுகுருதி	நிணனுகுகுருதி niṇaṉugugurudi, பெ. (n.) நிணத்தோடு கலந்து உகா நின்ற குருதிப் பலி; sacrifer with fat stained blood. "நிணனுகு குருதிகொ ணிகரடு விலையே" (சிலப்.12;19);.
நித்தக்கட்டளை	நித்தக்கட்டளை nittakkaṭṭaḷai, பெ. (n.) நாள்தோறுமாய ஏற்பாடு (வின்.);; daily allotment, whether of allowance or expense. [நித்தம் + கட்டளை.] நில் → நிற்றல் → நித்தல் → நித்தம். கள் → கட்டு → கட்டளை = முறைமை;முறையான செலவு.
நித்தக்கத்தரி	நித்தக்கத்தரி nittakkattari, பெ. (n.) பெரிய கத்தரி; long brinjal. நித்தக்கருமம் 1. அறநூல்களில் விதிக்கப்பட்டதும், செய்யாமற்போவது கரிசெனக் கருதப்படுவதுமான செயல்; a constant act or duty enjoined by {sastras,} non-performance of which is considered a sin, 2. நாள்தோறும் செய்வதான செயல்; daily duties enjoined by {sastrås.} [நித்தம் + கருமம்.] நில் → நிற்றம் → நித்தம். ஒ.நோ. வெல் → வெற்றம் கொல் → கொற்றம் குற்று → குத்து முற்றகம → முத்தகம் பீற்றல் → பீத்தல். குல் → குரு → கரு → கருமம். கரு → கருத்தல் - செய்தல்.

நித்தக்காய்ச்சல்	நித்தக்காய்ச்சல் nittakkāyccal, பெ. (n.) நாளும் அடிக்கும் காய்ச்சல் (வின்.);; quotidian fewer. [நித்தம் + காய்ச்சல்.] நில் → நிற்றல் → நித்தல் → (நித்தன்);→நித்தம்.
நித்தத்துவம்	நித்தத்துவம் nittattuvam, பெ. (n.) என்றுமுளதாந் தன்மை; eternity. "நிராமய மான நித்தத்துவம்" (உத்தரரா.திக்குவி.248.);. [நித்தம் + தத்துவம்.] நில் → நிற்றல் → நித்தல் → (நித்தன்);→நித்தம். நித்தத்துவம் nittattuvam, பெ.(n.) என்று முளதாந்தன்மை; eternity. "நிராமயமான நித்தத்துவம்" (உத்தாரா. திக்குவி. 248);. [Skt. nitya-tva → த. நித்தத்துவம்] [த.நித்த(ம்); + (tva); → த. நித்தத்துவம்]
நித்தநிமந்தம்	நித்தநிமந்தம் nittanimandam, பெ. (n.) நித்தியக் கட்டளை; daily offerings in a temple. "மகாதேவர்க்கு நித்த நிமந்தஞ் செலுத்துகைக்கு" (S.I.II;392);. [நித்தம் + நிமந்தம்.] நில் → நிற்றல் → நித்தல் → (நித்தன்);→நித்தம். நித்தநிமந்தம் nittanimandam, பெ.(n.) கோயில் நித்தியக் கட்டளை; daily offerings in a temple. "மஹாதேவர்க்கு நித்த நிமந்தஞ் செலுத்துகைக்கு" (S.I.ii, 392);. [Skt. nitya → த. நித்தநிமந்தம்]
நித்தப்படிகாரன்	நித்தப்படிகாரன் nittappaḍikāraṉ, பெ. (n.) நாட்கூலிக்காரன்; one who works on daily wages. [நித்தப்படி + காரன்.]

நித்தம்	நித்தம்1 nittam, பெ. (n.) 1. என்றும் அழியாதுள்ள நிலை; eternity. "நேரினித்தமு மொட்டின னாகுமே" (மேருமந்.592.);. 2. ஒமகுண்டம் (பிங்.);; sacrificial pit 3. நித்திய கருமம் பார்க்க; see nittiya karumam. "கருமநித்த நைமித்தங் காமியங்கள்" (பிரபோத.39,13.);. 4. நீர்முள்ளி (மலை.); பார்க்க; see {nirmulli.} [நில் → நிற்றம் → நித்தம்.] நித்தம் → நித்தல். ஒ.நோ. வெல் → வெற்றம் கொல் → கொற்றம் குற்று → குத்து முற்றகம் → முத்தகம் பீற்றல் → பீத்தல். இடம் (வெளி);, காலம், இறைவன் மூன்றும் வேறு ஒன்றினின்றும் தோன்றாது என்றும் ஒரே தன்மையாய் நிற்கும் நித்தப் பொருளாம். காலம் கருத்துப் பொருளே. (த.ம.85.);. நிற்றம், நிச்சம், நித்தம் என்னும் மூவடிவுகளுட் கடைப்பட்ட நித்தம் என்னும் வடிவினின்று நித்ய என்னும் ... திரித்துக் கொண்டு ... முத்தென்சொல் வடிவிற்கும் மூலமாகக் கூறி ஏமாற்றி
நித்தரு	நித்தரு nittaru, பெ. (n.) கற்பூரம்; camphorcamphora officinarum.
நித்தல்	நித்தல்1 nittal, வி.எ. (adv.) நித்தலும் பார்க்க; see nittalum. 'நித்தல் பழி தூற்றப்பட்டிருந்து" (இறை.கள.1,14.);. [நில் → நிற்றல் → நித்தல்.] நித்தல்2 nittal, பெ. (n.) நித்தம் பார்க்க; see nittam [நில் → நிற்றல் → நித்தல்.]
நித்தல்விழா	நித்தல்விழா nittalviḻā, பெ. (n.) கோயிலில் நடக்கும் நாள்பூசை (நித்தியோற்சவம்);; daily procession of the {cipaliidol} "நித்தல் விழாவணி நிகழ்வித்தோனே" (சிலப்.உரைபெறுகட்.4.);. [நில் → நிற்றல் → நித்தல் + விழா.]

நித்தலம்	நித்தலம்1 nittalam, பெ. (n.) முத்து; pearlmargarita sinensis. நித்தலம்2 nittalam, பெ. (n.) நித்திலம் பார்க்க; see nitti/am. " நத்தளித்த வெண்டுய வனித்தலத் தண்வயல்" (மருதூரந்.37.);. [நூல் → நெல் → நில் → நில = ஒளிவீசுதல். நில + திலம் = நிலத்திலம் = ஒளிவீசும் முத்து நிலத்திலம் → நித்திலம்(வே.க.3;21.);.]
நித்தலழிவு	நித்தலழிவு nittalaḻivu, பெ. (n.) நாட்படிச் செலவு; daily expenses. (தெ.க.தொ. 3;298.);. [நில் → நிற்றல் → நித்தல் + அழிவு. அழிவு = செலவு.]
நித்தலும்	நித்தலும் nittalum, வி.எ. (adv.) எந்நாளும்; always, continually, perpetually. "உமை நித்தலுங் கைதொழுவேன்" (தேவா. 25,1.);. [நில் → நிற்றல் → நித்தல் → நித்தலும்.]
நித்தவஞ்சி	நித்தவஞ்சி nittavañji, பெ. (n.) பூவந்தி; soap nut tree-sapindas trifoliatus.
நித்தவினோதம்	நித்தவினோதம் nittaviṉōtam, பெ. (n.) அருகனின் முக்குடைகளுளொன்று (சூடா.);; an umbrella of Arhat, one of mukkudai. [நித்தல் + (skt.); வினோதம்.]
நித்தவினோதவள நாடு	நித்தவினோதவளநாடு nittaviṉōtavaḷanāṭu, பெ. (n.) சோழமண்டலத்தின் பழைய நாடுகளில் ஒன்று; an ancient division in {Cōla maṇdalam,} "நித்தவினோத வளநாட்டுக் கிழார்க் கூற்றத்துப் பிரமதேயம்" (தெ.க.தொ.2;76;95.);. [நில் → நிற்றல் → நித்தல் → நித்தம். நித்தம் (skt.); வினோதம் + வளநாடு.]
நித்தற்கத்தி	நித்தற்கத்தி nittaṟkatti, பெ. (n.) நித்தக்கத்தரி பார்க்க; see nitta-k-kattari [நித்தல் + கத்திரி.]
நித்தன்	நித்தன் nittaṉ, பெ. (n.) 1. கடவுள்; the supreme being as eternal. 2. சிவன் (பிங்.);; Lord Sivan. 3. அருகன் (பிங்.);; Arhat. [நில் → நிற்றல் = நிற்கை, நிலை. நிற்றல் → நித்தல் = என்றும். நித்தல் → நித்தலும் = நிலையான, என்றுமுள்ள. நித்தல் → நித்தன் = நிலையானவன், என்றுமுள்ளவன்.]
நித்தாசம்	நித்தாசம் nittācam, பெ. (n.) நிலவேம்பு; ground neem. french chiretta-Justicia paniclata.

நித்தாசில்லி	நித்தாசில்லி nittācilli, பெ. (n.) பொருத்துள் பொசியும் நீர்மம்; an ankaline fluid contained in a joint cavity-synovia—a secretion like the white of a egg moisteniny the joints.
நித்தாநித்தம்	நித்தாநித்தம் nittānittam, பெ. (n.) நிலை பேறும், நிலையாமையும்; being eternal and temporal, "நித்தநித்த நிகழுநல்லேது" (மணிமே. 29;121.);. [நித்தம் + அநித்தம்.]
நித்தாரம்	நித்தாரம் nittāram, பெ. (n.) உறுதிப்பாடு நிலைப்பேறு; determination;ascertainment. "நித்தாரமி தென்றலும்" (ஞானவா.சிகித்.134.);. Skt. {nir-dhåra} [நித்தம் + ஆரம்.]
நித்திகம்	நித்திகம்1 nittigam, பெ. (n.) கண்டங்கத்தரி; a prickly plant with diffuse branches. 2. தூதுவைளை; climbing brinjal. நித்திகம்2 nittigam, பெ. (n.) ஒருவகைப் பூடு; a kind of shurb. (த.சொ.அ.);.
நித்திட்டம்	நித்திட்டம் nittiṭṭam, பெ. (n.) செஞ்சந்தனம்; red sandal-pterocarpus santalinus.
நித்திடம்	நித்திடம் nittiḍam, பெ. (n.) கொடிக்கத்தரி; climbing brinjal - Solanum trilobatum.
நித்திதம்	நித்திதம் niddidam, பெ. (n.) நித்திகம் (மலை,); பார்க்க; see nittigam.
நித்தியக்கட்டளை	நித்தியக்கட்டளை nittiyakkaṭṭaḷai, பெ. (n.) நாள்தொறுமாய ஏற்பாடு(வின்.);; daily allotment, whether of allowance or expense. [நில் → நிற்றல் → நித்தம் → நித்தியம் + கட்டளை.)] இதனை நிதக்கட்டளை என்பர்.

நித்தியகண்டம்	நித்தியகண்டம் nittiyagaṇṭam, பெ. (n.) நாள்தோறும் வரும் ஏதம் ; daily peri 'நித்திய கண்டம் பூரணாயுள்' (உ.வ.);. [நித்தியம் + கண்டம். நில் → நிற்றல் → நித்தல் → நித்தம் → நித்தியம்.]
நித்தியகதி	நித்தியகதி niddiyagadi, பெ. (n.) காற்று; wind, as ever moving. [நித்தியம் + கதி.]
நித்தியகம்பலை	நித்தியகம்பலை nittiyagambalai, பெ. (n.) ஓயாச்சண்டை (யாழ்ப்.);; constant quarrelling. [நித்தியம் + கம்பலை.] நில் → நிற்றல் → நித்தம் → நித்தியம். கும் → கம் → கம்பல் → கம்பலை = திரண்டெழும் பேரோசை, சண்டை.
நித்தியகம்புலு	நித்தியகம்புலு nittiyagambulu, பெ. (n.) நித்திய கம்பலை (யாழ்ப்.); பார்க்க; see nittiya kambalai. [நித்தியம் கம்புலு.] நித்தம் → நித்தியம் கம்பலை → கம்பலு → கம்புலு.

நித்தியகருமம்	நித்தியகருமம் nittiyagarumam, பெ. (n.) 1.சாத்திரங்களில் விதிக்கப்பட்டதும் செய்யாமை தீதென்று கருதப்படுவதுமான செயல்; a Constant act Or duty enjoined by Sastra, non-performance of which is considered a sin. 2. சாத்திரங்களில் அறுதியிடப்பட்ட அன்றாட செயல்கள்; daily duties enjoyed by Sastras. [நித்தம் → நித்தியம் + கருமம்.] நில் → நிற்றம் → நித்தம் → நித்தியம் குல் → குரு → கரு → கருமம் → கம்மம் (பே.வ.); karma- Pali and Prak. எ-டு; (கருமான்);-கருமாளன்-கம்மாளன். கரு என்னும் முதனிலை இன்று வழக்கற்றது. கருத்தல்-செய்தல். கருமம் → கம்மம் → கம். கம்மம் = முதற் றொழிலாகிய பயிர்த்தொழில். கம்மவர் → கம்மவாரு = பயித் தொழில் செய்யும் தெலுங்கர். கம் = பல்வேறு கனிம (உலோக);த் தொழில். "ஈமும் கம்மும்" (தொல், 328.);. கம்மாளன் = பொற்கொல்லன், ஐங்கொல்லருள் ஒருவன். கம்மியன் = கற்றச்சன் (சிற்பி.); கரு + வி = கருவி. கரு + அணம் = கரணம் = செய்கை, திருமணச் சடங்கு, கருவி, அகக்கருவி. 'கற்பெனப்படுவது கரணமொடு புணர' (தொல். 1088.);. இதிற்கரணம் என்பது திருமண வினையாகிய சடங்கைக் குறித்தது. வடவர் 'கரு' என்னும் முதனிலையைக் 'க்ரு' ... திரித்துள்ளனர் ... முதல் உயிர்மெய்யில் உயிரை நீக்குவது ... மரபு
நித்தியகலியாணம்	நித்தியகலியாணம் nittiyagaliyāṇam, பெ. (n.) தொலையா மகிழ்ச்சி (நிரந்தரசுகம்); (வின்.);; everlasting, perpetual happiness. [நித்தியம் + கலியாணம்.]
நித்தியகலியாணி	நித்தியகலியாணி nittiyagaliyāṇi, பெ. (n.) செடிவகையுளொன்று; old-maid, a garden plant. [நித்தியம் + கலியாணி.] நில் → நிற்றல் = நிற்கை, நிலை. நிற்றல் → நித்தல் = என்றும். நித்தல் → நித்தம் = என்றும். நித்தம் → நித்தியம் = நிலையான, என்றும். கலி + யாணம் = கலியாணம். கலி = தழைத்தல். யாணம் = புதுமை, புதுவருவாய். கலியாணம் → கலியாணி (தென்.கட்.12.);.
நித்தியசகலம்	நித்தியசகலம் nittiyasagalam, பெ. (n.) இரு வகைச் சகலாவத்தையுளொன்று.; one among two types of {sagālavattai.} (கதி.அக.);.

நித்தியசுந்தரேசுவரர்	நித்தியசுந்தரேசுவரர் nittiyasundarēsuvarar, பெ. (n.) திருநெடுங்களத்திருக்கோயிலில் கோயில் கொண்டிருக்கும் இறைவன்; the deity at {Thirunedungalam. }
நித்தியசுமங்கலி	நித்தியசுமங்கலி nittiyasumaṅgali, பெ. (n.) கணிகையர்; dancing-girl. [நித்தியம் + சுமங்கலி.] நில் → நிற்றல் = நிலையான, என்றும். நிற்றல் → நித்தல் = என்றும். நித்தல் → நித்தியல் = என்றும். நித்தம் → நித்தியம் = என்றும். நன்கலம் (நங்கலம்); = மங்கலம். நன்கலம் = தாலி, சிறந்த அணி. நன்கலம்=அணியத்தக்கநிலை, மங்கலம். நன்கலம்=மங்கலம். ந=ம,போலி மாட்டுப் பெண் = நாட்டுப்பெண் முனி = நுனி மங்கலம் = மங்கலி.. 'சு' வடசொல் முன்னொட்டு தமக்கென வரைந்த கணவரின்றி நாடொறுமொருவரைக் கணவராய்க் கொள்ளுதலின் கணிகையர் நித்தியசுமங்கலி எனப்பட்டனர்.
நித்தியசேவகம்	நித்தியசேவகம் nittiyacēvagam, பெ. (n.) நாடோறும் செய்யுஞ் தொண்டு; daily service. [நித்தியம் + Skt. சேவகம்.]
நித்தியசேவனை	நித்தியசேவனை nittiyacēvaṉai, பெ. (n.) நித்திய சேவகம் ; see nittiya-sevagam [நித்தியசேவகம் → நித்தியசேவனை.]
நித்தியதாநம்	நித்தியதாநம் nittiyatānam, பெ. (n.) நித்தியதானம் பார்க்க; see {nittiya-dānam}
நித்தியதானம்	நித்தியதானம் nittiyatāṉam, பெ. (n.) நாடொறுமளிக்குங் கொடை (வின்.);; daily alms, gifts, or presents. [நித்தியம் + தானம்.]

நித்தியநட்சத்திரம்	நித்தியநட்சத்திரம் nittiyanaṭcattiram, பெ. (n.) நித்தியவிண்மீன் பார்க்க; see {mittiyavinmin} [நித்திய + skt. நட்சத்திரம்]
நித்தியநைமித்திகம்	நித்தியநைமித்திகம் nittiyanaimittigam, பெ. (n.) 1. நாட்சடங்கும் சிறப்புச்சடங்கும்; daily and occasional or special ceremonies. 2. பழம் நூல்களால் உருவாக்கப்பட்டதும், கோள்நிலை கண்டு இன்றியமையாது செய்ய வேண்டியதுமான செயல்; any regularlyrecurring, occasional duty enjoined by SaStras. [நித்தியம் + skt.நைமித்திகம்.]
நித்தியப்பகுவசனம்	நித்தியப்பகுவசனம் nittiyappaguvasaṉam, பெ. (n.) 1. பன்மையாகவே வழங்குஞ் சொல்; words used always in the plural as makkal. 2. வசவு (உ.வ.);; abusive language. [நித்தியம் + பகுவசனம்.]
நித்தியப்படி	நித்தியப்படி1 nittiyappaḍi, வி.எ. (adv.) நாடோறும்; daily. 'நித்தியப்படிக்குத் தனித்துப்படுத்து' (தனிப்பா. ii, 49,118.);. [நித்தியம் + படி.] படி = போல. நித்தியப்படி2 nittiyappaḍi, பெ. (n.) நித்தியக் கட்டளை பார்க்க; see {nittiya-k-kattalai.} நித்தியம் + படி. படி = படியளந்து செய்யும் கட்டளை.
நித்தியப்படிமோகினி	நித்தியப்படிமோகினி nittiyappaḍimōkiṉi, பெ. (n.) ஆலயத்திற்கு நாள்தொறும் நிகழ்வுறும் பூசையின் பொருட்டு அரசால் கொடுக்கப்படும் படித்தொகை (ரொக்கம்); (W.G.);; allowance in money for daily services in a temple, made by the government. [நித்தியப்படி + skt. மோகினி]
நித்தியப்பிரளயம்	நித்தியப்பிரளயம்1 nittiyappiraḷayam, பெ. (n.) 1. உயிர்களின் உறக்க (சுழுத்தி); நிலை (சங்.அக.);; lit. daily dissolution; sound sleep. 2. இறப்பு (வின்.);; death. [நித்தியம் + skt. பிரளயம்.] நித்தியப்பிரளயம்2 nittiyappiraḷayam, பெ. (n.) இடைவிடாத சாவு; continuous death. (த.சொ.அக.);.

நித்தியப்பூசை	நித்தியப்பூசை nittiyappūcai, பெ. (n.) அன்றாடு நிகழ்வுறும் பூசை; daily worship, as in a temple. [நித்தியம் + பூசெய் → பூசை.]
நித்தியம்	நித்தியம்1 nittiyam, பெ. (n.) eternity, permanence. நித்தியமாய் நிர்மலமாய் (தாயு. பொருள்வ. 1);. 2. முத்தி (யாழ். அக.);; everlasting bliss. 3. நித்திய பூசை பார்க்க; see nittiya {pūšai.} 4. நித்திய விதி, 1 பார்க்க. உடையவர் நித்தியம். 5. கடல் (யாழ்.அக.);; sea, ocean. [நில் → நித்தம் → நித்தியம்.] நித்தியம்2 nittiyam, வி.எ. (adv.) நாடோறும்; daily. நித்தியம்3 nittiyam, பெ. (n.) நித்திகம் பார்க்க; see {nittigagam}
நித்தியமல்லி	நித்தியமல்லி nittiyamalli, பெ. (n.) 1. சிவப்பப் பூக்களையுடைதொரு பூடு; jasmine bendyhisbiccus hirtus. 2. ஒருவகை மல்லிகை;
நித்தியமல்லிகை	நித்தியமல்லிகை nittiyamalligai, பெ. (n.) மல்லிகை வகை; a Kind Of {jā5mine.} [நித்தம் → நித்தியம் + மல்லிகை.]
நித்தியமுத்தன்	நித்தியமுத்தன் nittiyamuttaṉ, பெ. (n.) 1. கடவுள் (வின்.);; God, as the being of eternal bliss.
நித்தியமுத்தி	நித்தியமுத்தி nittiyamutti, பெ. (n.) மீளா நற்கதி (யாழ்.அக.);; eternal bliss. [நித்தியம் + முத்தி.]
நித்தியமோட்சம்	நித்தியமோட்சம் nittiyamōṭcam, பெ. (n.) நித்தியமுத்தி (யாழ்.அக.); பார்க்க; see nittiya mutti. [நித்தியம் + மோட்சம்.]
நித்தியயோகம்	நித்தியயோகம் nittiyayōkam, பெ. (n.) 1. குறையா(த); செல்வம்(வின்.);; everlasting wealth. 2. என்றும் விடாசேர்க்கை; perpetual, inseparable union.

நித்தியல்	நித்தியல்1 nittiyal, பெ.அ. (adj.) நாள்தோறும்; daily. "நித்தியல் திருப்பெருக்கு அமுது கொடுக்கிற" (T.A.S.v.117.);. [நித்தம் → நித்தயம் → நித்தியல்.] நித்தியல்2 nittiyal, பெ. (n.) 1. நித்தியபூசை பார்க்க; see {nittiya-pusai.} 2. நித்தியக்கட்டளை பார்க்க; see {nittiya-k-kattalai}
நித்தியவஞ்சி	நித்தியவஞ்சி nittiyavañji, பெ. (n.) கொஞ்சிவஞ்சி; gum lac tree-schleichera trijuga. (சா.அக.);.
நித்தியவநித்தியம்	நித்தியவநித்தியம் nittiyavanittiyam, பெ. (n.) நித்தாநித்திம் பார்க்க; see {nitta-nittam..} "நித்தியவ நித்தியங் கணிண்ணயம்" (கைவல். தத்.8.); [நித்தியம் + அ(ல்);நித்தியம்.]
நித்தியவாசம்	நித்தியவாசம் nittiyavācam, பெ. (n.) நிலையான இருப்பு; permanent habitation. [நித்தியம் + வாசம்.]
நித்தியவாசி	நித்தியவாசி nittiyavāci, பெ. (n.) இறைவன்(கிறித்.);; God, as the eternal being. [நித்தியம் + வாசி நித்தல் → நித்தம் → நித்தியம் வதி → வசி → வாசி..]
நித்தியவிண்மீன்	நித்தியவிண்மீன் nittiyaviṇmīṉ, பெ. (n.) அன்றன்று நிலவுடன் சேரும் நாண்மீன்; lunar asterism pertaining to each day. [நித்தியம் + விண்மீன்.]
நித்தியவிதி	நித்தியவிதி niddiyavidi, பெ. (n.) 1. அன்றாடக் கடமையுணர்த்தும் நூல்; book of rules on daily duties. 2. இறந்தவர் பொருட்டு பத்து நாளுஞ் செய்யும் சடங்கு (உ.வ.);; daily offering to the deceased during the ten days following death. 3. ஒமக்கிடங்கு (யாழ்.அக.);; sacrificial pit. 4. காவு கொடுக்குமிடம் (யாழ்.அக.);; sacrificial altar. [நித்தியம் + விதி.] Skt. விதி த. நெறி.
நித்தியவிபூதி	நித்தியவிபூதி nittiyavipūti, பெ. (n.) திருமாலின் இருப்பிடம் (அஷ்டாதச. ஸ்ரீவசன.4. பிர. 381, வியா.);; the abode of Tirumal.

நித்தியன்	நித்தியன் nittiyaṉ, பெ. (n.) கடவுள்(வின்.);; God, as eternal. [நித்தம் → நித்தியம் → நித்தியன்.]
நித்தியாசாரம்	நித்தியாசாரம் nittiyācāram, பெ. (n.) நாடொறும் கடைப்பிடிக்க வேண்டுவன (C.G.);; daily observance. [நித்தியம் + Skt. ஆசாரம்.]
நித்தியாதேவா	நித்தியாதேவா nittiyātēvā, பெ. (n.) தழுதாழை; wind killer-cleodendron phlomoides.
நித்தியாநித்தியம்	நித்தியாநித்தியம் nittiyānittiyam, பெ. (n.) நித்தாநித்தம் பார்க்க; see nitta-nittam. [நித்தியம் + அல் + நித்தியம்.]
நித்தியானந்தம்	நித்தியானந்தம் nittiyāṉandam, பெ. (n.) நிலையான மகிழ்ச்சி (வின்.);; eternal bliss. 2. வீடுபேறு (யாழ்.அக.);; Salvation. [நித்தியம் + Skt. ஆனந்தம்.]
நித்தியானந்தன்	நித்தியானந்தன் nittiyāṉandaṉ, பெ. (n.) கடவுள் (சங்.அக.);; God. [நித்தியம் + Skt. ஆனந்தன்.] நித்தியானந்தன் nittiyāṉandaṉ, பெ. (n.) நீடுமகிழ்நன்; an happy person for ever. [Skt. nity-{}-nanda → த. நித்தியானந்தன்]
நித்தியானம்	நித்தியானம் nittiyāṉam, பெ. (n.) பார்க்கை (யாழ்.அக.);;seeing, sight. நித்தியானம் nittiyāṉam, பெ.(n.) பார்க்கை (யாழ்.அக.);;seeing, sight. [Skt. {} → த. நித்தியானம்]
நித்திரகாசம்	நித்திரகாசம் nittirakācam, பெ. (n.) நொச்சி; notchi-vitex negundo.

நித்திரம்	நித்திரம் nittiram, பெ. (n.) நிதித்திகம் பார்க்க; see nidittigam.
நித்திரவரி	நித்திரவரி nittiravari, பெ. (n.) நிதித்திகம் பார்க்க; see nidittigam
நித்திராவி	நித்திராவி nittirāvi, பெ. (n.) ஊமத்தை; dhatura-datura stramonium.
நித்தில்	நித்தில்1 nittil, பெ. (n.) நொச்சி; five leaved chaste tree-Vitex negundo. (சா. அக.);. நித்தில்2 nittil, பெ. (n.) மின்மினி (நாமதீப. 253.);; firefly. [நிலத்தில் → நித்தில்.]
நித்திலக்கோவை	நித்திலக்கோவை nittilakāvai, பெ. (n.) அகநானூற்றின் மூன்றாவது பகுதி; the third section of {Agananuru.} [நித்திலம் + கோவை.] நிலத்திலம் என்பது இடைக்குறையாய் நித்திலம் என்றாயிற்று என்பது பாவாணர் கருத்து. சங்கப் பனுவலுள் அகநானூறென்னும், நூலின் மூன்று பகுதிகளுள் இறுதிப் பகுதி நித்திலக்கோவை என்பதாகும். அகம் பற்றிய நானூறு பாக்களின் தொகுதி அகநானூறென்று கொள்வோமாயின், அப்பொருள்பற்றிய நானூறு பாக்களைக் கொண்ட குறுந்தொகைக்கும், நற்றிணைக்கும் இப்பெயர் பொருந்துதல் வேண்டும். அங்ஙனமின்மையை அறிவோர் ஒர்ந்துணர்க. அகநானூற்றுக்கு நெடுந்தொகையென்றொரு பெயருமுண்டு. இஃது அடி நிமிர்ந்தோடி அகப்பொருட் பனுவலுக்கியன்ற முதல் கரு உரி என்னும் முப்பொருளையும் அப்பொருட்கேயுரிய உள்ளுறையுவமைகளையும் இறைச்சிப்பொருளையும் விரித்தோதும் சிறப்புடைத்தாதலால் அகநானூறு என்னும் பெயர் இதற்கு மாத்திரமே பொருந்துவதாயிற் றென்பது கற்றறிந்தார் துணிபு. இதன்கண்ணமைந்துள்ள நானூறு பாக்களை வரிசைப்படுத்தியமைத்த அமைப்பு வியத்தற்குரியதும் தனிச்சிறப்பு வாய்ந்ததுமாகும். 1, 3, 5, 7, 9 என ஒற்றைப்படை எண் பற்றி வரும் பாக்களனைத்தும் பாலைத் திணைக்கும், 2, 8, 12, 18, 22, 28 என்னும் முறை பற்றி வரும் பாக்களனைத்தும் குறிஞ்சித் திணைக்கும் 4, 14, 24, 34 என்னும் முறைபற்றி வரும் பாக்களனைத்தும் முல்லைத் திணைக்கும், 6, 16, 26, 36 என்னும் முறைபற்றி வரும் பாக்களனைத்தும் மருதத் திணைக்கும், 10, 20, 30, 40 என்னும் முறை பற்றி வரும் பாக்களனைத்தும் நெய்தற்றிணைக்குமுரிய வாயமைந்து பாலைக்கு இருநூறும், குறிஞ்சிக்கு எண்பதும், முல்லை, மருதம் நெய்தலுக்கு நாற்பது நாற்பதுமாக நானூறு பாக்களடங்கிய பனுவலாயமைந் திலங்குகின்றது. முதலிலுள்ள 120 பாக்களுக்குக் களிற்றியானை நிரை எனவும், 121 முதல் 300 பாக்களுக்கு மணிமிடைபவளம் எனவும், 301 முதல் 400 முடியவுள்ள பாக்களுக்கு நித்திலக் கோவை எனவும் பெயர் கொடுத்து இந்நூலை மூன்று பகுதிகளாகப் பகுத்திருப்பதும் போற்றற்குரியதே. இவ்வாறு பெயரிட இந்நூலிற் போந்துள்ள அழகிய சொற்றொடர்களையே ஆய்ந்தெடுத்துப் பெயராக அமைத்தல் வேண்டு மென்று இப்பெயர்களைச் குறிப்பவர் முயன்றுள்ளனரென்று ஊகித்தற்கிடனுளது மணிமிடைபவளம் என்னுந்
நித்திலத்தாமம்	நித்திலத்தாமம் nittilattāmam, பெ. (n.) முத்துமாலை; pear garland. "மத்தக மருங்கின் மாலையொடு கிடந்த நித்திலத் தாம நிலையின்வாழாமை".(பெருங்.உஞ்ஞைக்.48;62.);. [நித்திலம் + தாமம்.]

நித்திலப்பூண்	நித்திலப்பூண் nittilappūṇ, பெ. (n.) முத்தாலான பூண்; pear ring. "நித்திலப் பைம்பூ ணிலாத்திக ழவிரொளித் தண்கதிர் மதியத் தன்ன மேனியன்." (சிலப்.22;17.);. [நித்திலம் + பூண்.]
நித்திலப்பூம்பந்தர்	நித்திலப்பூம்பந்தர் nittilappūmbandar, பெ. (n.) முத்துப் பந்தல்; roof with pearis. "நீல விதானத்து நித்திலப் பூம்பந்தர்க் கீழ்". (சிலப்.1;49.);. [நித்திலம் + பூ + பந்தல் → பந்தர். ல → ர போலி]
நித்திலம்	நித்திலம் nittilam, பெ. (n.) முத்து; pearl. "உரைபெறு நித்திலத்து மாலை" (சிலப்.3;112-3.);. "எக்கர் இடுமணல்மேல் ஓதம் தரவந்த நித்திலம் நின்றிமைக்கும் நீள்கழித் தண்சேர்ப்ப" (ஐந்.ஐம்.48.);. நுல் → நெல் → நில் → நில. நில = ஒளி வீசுதல். நில + திலம் = நிலத்திலம். நிலத்திலம் = ஒளிவீசும் முத்து. நிலத்திலம் → நித்திலம். (வே.க.3;21.); இனி, நிழற்றுதல் = ஒளிவீசுதல். நிழற்றி = ஒளிஉமிழ்வது. நிழற்றி → நிழத்தி → நித்தி → நித்திலம் என்றுமாம்.
நித்திலமதாணி	நித்திலமதாணி nittilamatāṇi, பெ. (n.) ஒருவகை அணிகலன், முத்துமாலை; an ornament made up of pearl. முத்தாலாயது நித்திலமதாணி அத்தகு மதிமறு, (பரிபா.2;30.);. [நித்திலம் + அது + அணி.]
நித்திலமாலை	நித்திலமாலை nittilamālai, பெ. (n.) முத்து மாலை; pearl garland. "உரைபெறு நித்திலத்து மாலைத் தாமம்" (சிலப்.3;11.);. [நித்திலம் + மாலை.]
நித்திலவட்டம்	நித்திலவட்டம் nittilavaṭṭam, பெ. (n.) முத்து மாலை; garland of pearls. "நித்தில வட்டமோர் பொன்செய் நாண்" (சீவக.1323.);. [நித்திலம் + வட்டம். வள் → வளை → வட்டம்.]
நித்திலவிதானம்	நித்திலவிதானம் nittilavitāṉam, பெ. (n.) முத்துப்பந்தர்; pearl ceiling. "திகழொளி நித்திலச் சித்திர விதானத்து விளங்கொளி பரந்த பளிங்கு செய் மண்டபத்து" (மணிமே. 18;46–47.);.

நித்திலவூர்தி	நித்திலவூர்தி nittilavūrti, பெ. (n.) முத்துப் பல்லக்கு; a planquin decorated with pearls. "நீந்து நித்திலவூர்தி" (சீவக. 858.);. [நித்திலம் + ஊர்தி.]
நித்திறம்	நித்திறம் nittiṟam, பெ. (n.) கண்டங்கத்தரி; என்னுஞ் செடி; a plant called {kandan-kattar}
நித்தை	நித்தை1 nittai, பெ. (n.) உமை; Parvadi, as eternal, "நித்தை யனுப்பிரவேசி" (கூர்மபு. திருக்.21.);. [நில் → நிற்றல் = நிலையானது.] நிற்றல் → நித்தல் = நிலையானது, அழிவற்றது. நித்தல் → நித்தன் = அழிவற்றவன். நித்தன் → நித்தை = அழிவற்றவள், நிலைத்திருப்பவள்.] நித்தை2 nittai, பெ. (n.) உறக்கம்; sleep. "நித்தைநீள் பசலைப் பேரோர் விராகெனும் வேலின் வீழ" (சீவக.3080.);. க. நித்தெ.
நிதகம்	நிதகம் nidagam, பெ. (n.) நீர்முள்ளி (மலை.);; water {thistle-nygrophila spinosa} allas barleria longiflora.
நிதகாரி	நிதகாரி nidakāri, பெ. (n.) நிதகம் பார்க்க; see nidagam (சா.அக.);.
நிதத்துரு	நிதத்துரு nidadduru, பெ. (n.) சோனைப்புல்; guinea grass-panicum maximum. (சா.அக.);.
நிதந்துய்-த்தல்	நிதந்துய்-த்தல் nidanduyddal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.). நாள்தோறும் உண்ணல்; to eat all the day. [நிதம் + துய்-.]
நிதம்	நிதம்1 nidam, பெ. (n.) நஞ்சு; poison (சா.அக.);. நிதம்2 nidam, வி.எ. (adv.) நாளும்; daily, "நிதமிந்தப் படியிருந்து" (திருப்பு.788.);. [நித்தம் → நிதம்.]

நிதம்பசூலை	நிதம்பசூலை nidambacūlai, பெ. (n.) பிள்ளைப் பேற்றின் (பிரசவத்தின்); முறைக் கேட்டால் உண்டாம் நோய்வகை (வின்.);; an arthritic disease, due to derangement in the process of childbirth. [நிதம்பம் + சூலை.]
நிதம்பம்	நிதம்பம் nidambam, பெ. (n.) 1. பெண்ணின் குந்துபுறம் (குண்டி); (பிருஷ்டம்);; buttocks or hind quarters; posteriors, especially of a woman. 2. அல்குல் (பிங்.);; pubic region. "இன்றீங் கிளவியு நிதம்பமு மொன்றி" (ஞானா. 60,6.);. 3. மலைப்பக்கம் (பிங்.);; side or swell of a mountain 4. ஆற்றின் கரை (யாழ். அக.);; bank or shore as of a river. 5. நடனக் கை வகை (சிலப்.பக்.81.);;{(natya);} a hand-pose. 6. கற்பரி நஞ்சு; a mineral poison. 7. தோள் (யாழ்.அக.);; shoulder. Skt.-nitamba.
நிதற்பம்	நிதற்பம் nidaṟpam, பெ. (n.) வேம்பு; margosaazadiracta indica. (சா.அக.);.
நிதானகாண்டம்	நிதானகாண்டம் nitāṉakāṇṭam, பெ. (n.) வளி முதலா எண்ணிய முக்கூற்றின் அளவு வேறுபாட்டினால் உடம்பிலுண்டாகும் நோய் பற்றிக்கூறும் மருத்துவநூல்; the branch of medicine in ayurveda which treats of the essential nature of diseases. their structural and functional changes. their causes and symptoms. etc. [நிதான + காண்டம்.] நிதானகாண்டம் nitāṉakāṇṭam, பெ.(n.) பலவித நோய்களைக் குறித்துச் சொல்லும் ஒரு ஆயுள் வேத நூல்; the branch of medicine in ayurveda which treats of the essential nature of diseases - their structural and functional changes, their causes and sysmptoms. (சா.அக.); [நிதான + கண்டம்]
நிதானநூல்	நிதானநூல் nitāṉanūl, பெ. (n.) மாதவ நிதானம் என்னும் மருத்துவநூல்; an ayurvedic book called mãdava midānam. நிதானநூல் nitāṉanūl, பெ.(n.) மாதவ நிதானம் என்னும் ஆயுள் வேத நூல்; an ayurvedic book called {}. (சா.அக.);

நிதிகோமல்	நிதிகோமல் nidiāmal, பெ. (n.) முருங்கை; moringa tree-Hyperinthera moringo. ((சா.அக.);.
நிதிசம்	நிதிசம் nidisam, பெ. (n.) பெருவழுதலை; long brinjal- Solanum melongina.
நிதித்திகம்	நிதித்திகம் nididdigam, பெ. (n.) 1. கண்டங் கத்திரி; prickly night shade, yellow berried night shade-Solanum jacquini. 2. ஏலம்; cardomum. (சா. அக.);. மறுவ, நிதித்திகா.
நிதித்துருஞ்சு	நிதித்துருஞ்சு nididduruñju, பெ. (n.) வெண் கருங்காலி; egg fruited ebony-diosphyros vocarpa.
நிதிந்தம்	நிதிந்தம் nidindam, பெ. (n.) நிதித்திகம் பார்க்க; see nidittigam
நிதிநாயகன்	நிதிநாயகன் nidināyagaṉ, பெ. (n.) வெட்டி வேர்; cuscus root-andropogon muricatus.
நிதிநூல்	நிதிநூல் nidinūl, பெ. (n.) புதையலைக் கண்டறியும் செய்திபற்றிக் கூறும் நூல்; a system of metallurgy burried treasures. நிதிநூல் nidinūl, பெ.(n.) புதையலைக் கண்டறியும் செய்தி பற்றிக் கூறும் நூல்; a system of metallurgy burried treasures. (சா.அக.);

நிதியம்	நிதியம் nidiyam, பெ. (n.) மிளகு; pepper-piper nigrum நிதியம்1 nidiyam, பெ.(n.) நிதி; a celestial. "நிலந்தினக் கிடந்த நிதியமொடு" (மலைபடு. 575);. "நிதிய மலைமிசைத் தவனநெட்டெயி றொன்றினை முறித்து...... எழுத" (சேதுபு. அகத். 1);. [Skt. nidi -→ த. நிதியம்] நிதியம்2 nidiyam, பெ.(n.) பெரும் தொகையை நிருவகிக்கும் அமைப்பு; financial consortium.
நிதியவம்	நிதியவம் nidiyavam, பெ. (n.) சிறுதேக்கு; bettle killer-cleodendron serrata.
நிதியோபம்	நிதியோபம் nidiyōpam, பெ. (n.) குங்கிலியம்; bedellium-shorea robusta.
நிதைருநூறு	நிதைருநூறு nidairunūṟu, பெ. (n.) சிந்தில்; moon creeper -menispermum condifolium alias tinosphora cordifolium,
நிந்திரம்	நிந்திரம் nindiram, பெ. (n.) கண்டங்கத்தரி (மலை.);; a thorny plant.
நிப்பாட்டம்	நிப்பாட்டம் nippāṭṭam, பெ. (n.) நிற்பாட்டம் பார்க்க; see nir-pâttam. [நிற்பாட்டம் → நிப்பாட்டம்.]
நிப்பாட்டியம்	நிப்பாட்டியம் nippāṭṭiyam, பெ. (n.) நிற்பாட்டம் (இ..வ..); பார்க்க; see nirpattam. [நிற்பு + ஆட்டம் → நிற்பாட்டம் → நிற்பாட்டியம் → நிப்பாட்டியம்]
நிப்பாட்டு	நிப்பாட்டு1 nippāṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) நிற்பாட்டு1-தல் பார்க்க; see nir-pattu. நிப்பாட்டு2 nippāṭṭu, பெ. (n.) நிற்பாட்டு2 பார்க்க; see nirpāttu

நிபம்	நிபம் nibam, பெ. (n.) 1. கடம்பு; cadamba treenauclea cadamba. 2. வேம்பு; margasaazadiracta indica. 3. நீர்ச்சாடி; water jar. நிபம்1 nibam, பெ.(n.) 1. உவமை (வின்.);; comparison, likeness, resemblance. 2. காரணம்; cause, reason, pretext. "வெய்யன் வரநிபமென்னை கொலெனை" (கம்பரா. பரசு. 15);. 3. வஞ்சகன், கரவடம், ஏய்ப்பு (வின்.);; fraud. 4. கோள் (வின்.);; accusation, slander, calumny. "திருவல்லிக்கேணி பஞ்சொல்லித் கண் முத்தங்கள் சிந்துங் கண்டாய்" (தனிப்பா. li. 183. 447);. [Skt. nibho → த. நிபம்]
நிபலம்	நிபலம் nibalam, பெ. (n.) முடக்கொத்தான்; palsy creepe-cardiospermum halicacabum
நிம்தேசன்	நிம்தேசன் nimtēcaṉ, பெ. (n.) கொத்தான் air creeper-cassytha filiformis.
நிம்பக்காய்	நிம்பக்காய் nimbakkāy, பெ. (n.) 1. வேப்பங்காய்; margosa fruit. 2. எலுமிச்சங்காய்; lime fruit.
நிம்பகம்	நிம்பகம் nimbagam, பெ. (n.) வேம்பு; margosa tree-azadiracta indica.
நிம்பச்சாறு	நிம்பச்சாறு nimbaccāṟu, பெ. (n.) எலுமிச்சம் பழச்சாறு; juice of lime fruit or margosa fruit.
நிம்பசேதம்	நிம்பசேதம் nimbacētam, பெ. (n.) முடக் கொற்றான் (மலை.);; ballon vine.

நிம்பத்தாரோன்	நிம்பத்தாரோன் nimbattārōṉ, பெ. (n.) பாண்டிய குல அரசர்; the pândiya-kings. [நிம்பம் +தாரோன்.] தமிழக வேந்தர்கள் தமக்குரிய குறியீடுகளுளொன்றாகப் பூவையும், மாலையையும் கொள்வது பண்டை மரபு. அந்த வகையில் வேம்பு மாலையை அடையாளமாகக் கொண்டகுடி பாண்டியகுடி.
நிம்பத்தின்சளி	நிம்பத்தின்சளி nimbattiṉcaḷi, பெ. (n.) வேப்பம்பிசின் (தைலவ.தைல.);; margosa resin. [நிம்பம் + சளி.]
நிம்பதரு	நிம்பதரு nimbadaru, பெ. (n.) 1. வேப்பமரம்; margosa tree. 2. எலுமிச்சை மரம்; lime tree citrusmedica (acida);.
நிம்பதேசி	நிம்பதேசி nimbatēci, பெ. (n.) முடக்கொத்தான்; palsy curer-cardio spermum halicacabum
நிம்பதைலம்	நிம்பதைலம் nimbadailam, பெ. (n.) 1. வேப்பெண்ணெய்; margosa oil. 2. வேப்பெண்ணெய்த் தைலம்; a medicated oil prepered with the margosa oil as the chief ingredient along with other drugs.
நிம்பப்பத்திரி	நிம்பப்பத்திரி nimbappattiri, பெ. (n.) வேப்பிலை; margosa leaf.
நிம்பப்பழம்	நிம்பப்பழம் nimbappaḻm, பெ. (n.) 1. வேப்பம்பழம்; margosa ripe fruit. 2. எலுமிச்சம் பழம்; lime fruit.
நிம்பப்பாசி	நிம்பப்பாசி nimbappāci, பெ. (n.) வேப்பம் பாசி; an acquatic plant-moschara corallina.
நிம்பப்பாசிகம்	நிம்பப்பாசிகம் nimbappācigam, பெ. (n.) எலுமிச்சம் பழச்சாறு; juice of lime fruit.
நிம்பம்	நிம்பம் nimbam, பெ. (n.) வேம்பு; margosa, neem. "நிம்பம் முளைத்து நிகழ்தல் நித்தியம்" (மணிமே.27;173.);.
நிம்பமாலை	நிம்பமாலை nimbamālai, பெ. (n.) நிம்பளம் பார்க்க (நாஞ்.);;see{ nimbalam.}

நிம்பமோலி	நிம்பமோலி nimbamōli, பெ. (n.) வேப்பம் பட்டை; bark of margosa tree.
நிம்பயிலை	நிம்பயிலை nimbayilai, பெ. (n.) 1. வேப்பிலை; margosa leaf. 2. கறிவேப்பிலை; curry leaf used in preparation of food - murraya koenigi.
நிம்பழச்சாறு	நிம்பழச்சாறு nimbaḻccāṟu, பெ. (n.) வேப்பம் பழச்சாறு அல்லது எலுமிச்சம் பழச்சாறு அல்லது எலுமிச்சம் பழச்சாறு; juice of margosa fruit or lime fruit.
நிம்பளம்	நிம்பளம் nimbaḷam, பெ. (n.) நிம்மதி (இ.வ.); பார்க்க; see nimmadi.
நிம்பன்	நிம்பன் nimbaṉ, பெ. (n.) வேப்பமாலையுடைய பாண்டியன்(பழ.);; the pandya king, as wearing a garland of morgosa flowers. [நிம்பம் → நிம்பன்.]
நிம்பாணி	நிம்பாணி nimbāṇi, பெ. (n.) இணைக்கும்படி இருபக்கமும் கூருள்ள ஆணி; coupling nail. [நெம்பு + ஆணி → நெம்பாணி → நிம்பாணி.] [P]
நிம்பிச்சி	நிம்பிச்சி nimbicci, பெ. (n.) சர்க்கரை வேம்பு; sweet margosa so called from its bark being sweet after some years.
நிம்பியம்	நிம்பியம் nimbiyam, பெ. (n.) வாழை; plantain tree-musa paradisiaca.
நிம்பிரி	நிம்பிரி nimbiri, பெ. (n.) பொறாமை; jealousy. "சினனே பேதைமை நிம்பிரி நல்குரவு" (தொல். பொருள்.245.);.
நிம்பு-தல்	நிம்பு-தல் nimbudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) நெம்புதல்; to lift with a lever. [நெம்பு-. → நிம்பு-.]
நிம்புகம்	நிம்புகம் nimbugam, பெ. (n.) எலுமிச்சை; lime-citrus medica.

நிம்பொளம்	நிம்பொளம் nimboḷam, பெ. (n.) முத்துவகை; a kind of pearl, "ஒப்புமுத்துங் குறுமுத்தும் நிம்பொளமும்" (தெ.க.தொ.2;143.);.
நிமம்	நிமம் nimam, பெ. (n.) பிடர்த்தலை (பிங்.);; nape of the neck. [நிவ → நிம → நிமம், நிவ = உயர, மேலே.]
நிமயம்	நிமயம் nimayam, பெ. (n.) 1. கண்ணிமைப் பொழுது; twinkling of the eye, moment, instant; 2. அறுபது நொடி கொண்ட காலஅளவு; minute of time =1/60 hour. [நிமையம் → நிமயம்]
நிமரம்பாம்பு	நிமரம்பாம்பு nimarambāmbu, பெ. (n.) 'இரையெடுத்து அசைய முடியாமற் கிடக்கும் பாம்பு' (நாஞ்.);; snake unable to move after taking its prey. [நிமிர் → நிமர் + அம் + பாம்பு.]
நிமி'-தல்	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;
நிமி	நிமி2 nimi, பெ. (n.) கதிரவன் குலத்து வேந்தரு ளொருவன்; a king of the solar race. "நிமித்திருமரபுளான்" (கம்பரா.திருவவதா.9.);.
நிமிச்சுற	நிமிச்சுற nimiccuṟa, வி.எ. (adv.) நிறைய; full. to the brim.
நிமிட்டாம்பழம்	நிமிட்டாம்பழம் nimiṭṭāmbaḻm, பெ. (n.) கிள்ளு; pinch, humorously expressed as a fruit which a child may expect. [நிமிட்டு + ஆம் + பழம்.]

நிமிட்டு	நிமிட்டு1 nimiṭṭudal, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. கிள்ளுதல் (வின்.);; to pinch, as in punishment. 2. நெருடித் தூண்டுதல்; to trim, as a wick. 3. கசக்குதல் (வின்.);; to rub or crush between the hands, as grain. [நிமிடு → நிமிட்டு-,] நிமிட்டு2 nimiṭṭu, பெ. (n.) கிள்ளுகை; pinch.
நிமிடன்	நிமிடன் nimiḍaṉ, பெ. (n.) மிகத்திறமையானவன்; extremely clever person. [நிமிடு → நிமிடி → நிமிடன்.]
நிமிடி	நிமிடி1 nimiḍi, பெ. (n.) நெருடி; a hand signal. "அகினா றங்கை சிவப்ப நல்லோர் துகிலின் வெண்கிழித் துய்க்கடை நிமிடி உள்ளழுதுறீஇய வொள்ளடர்ப் பாண்டி" (பெருங். உஞ்சை.33;91.);. நிமிடி2 nimiḍi, பெ. (n.) சுறுசுறுப்புள்ளவன்; clever, active person. அவன் வேலையில் நிமிடி.. (உ.வ.);. [நிமிடு → நிமிடி.]
நிமிடிபாதம்	நிமிடிபாதம் nimiḍipātam, பெ. (n.) 1. கண்டிப்பு; strictness. 2. தன்முரண்டு; obstinancy.
நிமிடு	நிமிடு1 nimiḍu, பெ. (n.) திறன்மிகு வேலை (இ.வ.);; clever workmanship. [நிமையம் → நிமிடு.] ஒரு வேலையை விரைவாய்ச் செய்தலை ஒரு நொடியில் முடி என்றும் ஒரு நிமையத்தில் முடி என்றும் வழங்கும் வழக்கில் இச்சொல் உருவாகியிருக்கலாம். நிமிடு2 nimiḍudal, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) நெருங்குதல்; to feel between fingers. "துகிலின் வெண்கிழித் துய்க்கடை நிமிடி" (பெருங். உஞ்சை.33,92.);.
நிமிண்டி	நிமிண்டி nimiṇṭi, பெ. (n.) 1. சிறு திருடன் (வின்.);; sly thief. 2. எறும்பு வகை (யாழ்.அக.);; a kind of ant. [நிமிண்டு → நிமிண்டி.]

நிமிண்டு	நிமிண்டு1 nimiṇṭudal, செ.குன்றாவி, (v.t.) 1. கசக்குதல்); to crush, squeeze between the hands, as grain, "கொல்லைக்கம்பை நிமிண்டியு மூதியுந் தின்ன வல்லோர்" (தனிப்பா.i,142,38.);. 2. கிள்ளுதல்; to pinch, nip off, with the fingers. 3. பிறர் அறியாமல் சிறிதுசிறிதாகக் கவர்தல் (யாழ்ப்.);; to pilter little by little. [நிமி → நிமிண்டு-.] நிமிண்டு2 nimiṇṭudal, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) கட்டை விரலுக்கும் சுட்டுவிரலுக்கும் இடையே பிடித்து அழுத்தி முன்பின் அசைத்தல்; to pinch, to trim as a wick. etc. குழந்தையின் கன்னத்தை நிமிண்டக் கை குறுகுறுத்தது (உ.வ..);. விளக்குத்திரியை நிமிண்டினாள். (உ.வ..); [நிமி → நிமிண்டு-.]
நிமித்த சூடாமணி	நிமித்த சூடாமணி nimittacūṭāmaṇi, பெ. (n.) நிமித்த (சகுண); நூல் (யாழ்.அக.);; a treatise on omens. [நிமித்தம் + சூடாமணி.]
நிமித்தத்துவம்	நிமித்தத்துவம் nimittattuvam, பெ. (n.) ஏதுத் தன்மை (சங்.அக.); causality. நிமித்தத்துவம் nimittattuvam, பெ.(n.) ஏதுத்தன்மை(சங்.அக.);; causality. [Skt nimitta + த. தத்துவம் → த. நிமித்தத்துவம்]
நிமியும்வாய்	நிமியும்வாய் nimiyumvāy, பெ. (n.) நெளிந்த வாய்; dented mouth, out of shape as the lips of a child in crying. [நிமியும் + வாய்.]

நிமிர்	நிமிர்1 nimirrudal, 4 செ.கு.வி.). (v.i.) 1. உயர்தல் (சூடா,);; to become erect; to be straightened; to stand upright; to raise or hold the head erect. 2. நீளுதல்; to be outstretched, as the arm, "திரையெனு நிமிர்கையால்" (கம்பரா.கங்கை. 62.);. 3. வளர்தல்; to grow tall, as a youth; to increase in height; to shoot up; "ஓங்கியழலாய் நிமிர்ந்தாய் போற்றி" (தேவா. 1160, 5.);. 4. ஏறுதல்; to exceed the limit, as a foot in verse. "அம்மை தானே அடிநிமிர் பின்றே " (தொல். பொருள்.547.);. 5. பரத்தல்; to extend, expand, spread out "உரைகுறுக நிமிர் கீர்த்தி" (கம்பரா. குலமுறை.4.);. 6. நுடங்குதல்; to bend, shake. "மின்னு நிமிர்ந் தனையராகி" (மதுரைக். [illegible]
நிமிர்கழிச்சேர்ப்பன்	நிமிர்கழிச்சேர்ப்பன் nimirkal̲iccērppan̲, பெ. (n.) நீண்ட கழியைக் கையில் வைத்திருக்கும் கடற்கரைத் தலைவன்; chief of maritime tract who holding strick. "எறிசுறா நீள்கடல் ஓதம் உலாவ நெறியிறாக் கொட்டும் நிமிர்கழிச் சேர்ப்பன்" (திணை. மொழி.); [நிமிர்கழி + சேர்ப்பன்.]
நிமிர்ச்சி	நிமிர்ச்சி1 nimircci, பெ. (n.) 1. இறுமாப்பு; proud. 2. உறுதி; confidence. 3. நிமிர்வு பார்க்க; see nimirvu 4. மேட்டிமை; vanity haughtiness. நிமிர்ச்சி2 nimircci, பெ. (n.) 1. உயர்ச்சி; hight 2. நிமிர்வு; erect. 3. நீட்சி; length. (கதி.அக.);.
நிமிர்சுடர்	நிமிர்சுடர் nimircuḍar, பெ. (n.) நிமிர்ந்தெரியும் நெருப்பு; a straight flame. "மையால் தளிர்க்கும் மலர்க்கண்கள் மாலிருள் நெய்யால் தளிர்க்கும் நிமிர்சுடர்" (நன்மணி.38.);.

நிமிர்த்திப்பிடி-த்தல்	நிமிர்த்திப்பிடி-த்தல் nimirttippiḍittal, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. நேர்நிற்கச் செய்தல்; to hold erect. 2.வலுக்கட்டாய (பிடிவாத);மாக வற்புறுத்துதல்; to persist in; to be obstinate in. 3. உயர்த்துதல்; to hold aloft, lift up. [நிமிர்த்தி + பிடி-,]
நிமிர்த்திவிடு-தல்	நிமிர்த்திவிடு-தல் nimirddiviḍudal, 18 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. நிமிரச் செய்தல்; to straighten, 2. நன்றாய்ப் புடைத்தல் (வின்.);; to give a good drubbing. [நிமிர்த்தி + விடு-,]
நிமிர்த்து	நிமிர்த்து1 nimirddudal, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. நேர்நிற்கச் செய்தல்; to straighten up, set upright, as a pot. நீர்க்குடத்தை நிமிர்த்து. (உ.வ.);. 2. வளைவு நீக்குதல்; to unfold. Uncoil. as an ola. "மண்மூடு தோட்டின் முடங்க னிமிர்த்து" (கம்பரா. பள்ளி.6.);. 3. சீர்படுத்துதல் (வின்.);; to improve. as one's circumstances. உன்னை வளர்த்து நிமிர்த்தினவன் நானல்லவோ? (உ.வ..);. 4. நன்றாய்ப் புடைத்தல்; to thrash, beat severely. அவனை நன்றாய் நிமிர்த்தி வெளியே அனுப்பு. (உ.வ.); க. நிமிர்சு. [நிமிர் → நிமிர்த்து-,] நிமிர்த்து2 nimirddudal, 5.செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. இருக்கும் நிலையிலிருந்து உயர்த்துதல்; raise. குனிந்து எழுதிக் கொண்டிருந்தவன் தலையை நிமிர்த்திப் பார்த்தான் (உ.வ.); கூனிக் குறுகாமல் நெஞ்சை நிமிர்த்தி நில். (உ.வ.);. 2. நோக்குதல்; straighten. கம்பியை நிமிர்த்தப் ... கிழித்துக் ... நிமிர்த்தி
நிமிர்ந்தநைநடை	நிமிர்ந்தநைநடை nimirndanaiḍai, பெ. (n.) மேட்டிமையான நடை; haughtiness style.
நிமிர்ப்பு	நிமிர்ப்பு nimirppu, பெ. (n.) நிமிர்ச்சி பார்க்க; see nimircci. [நிமிர் → நிமிர்ப்பு.]
நிமிர்வு	நிமிர்வு nimirvu, பெ. (n.) நிமிர்ச்சி பார்க்க; see nimircci. [நிமிர்ச்சி → நிமிர்வு.]

நிமிரல்	நிமிரல் nimiral, பெ. (n.) 1. நிமிர்கை; straightening out, becoming erect. 2. சோறு (பிங்.);; boiled rice, "மகளிர் புறங்கடை யுகுத்த கொக்குகிர் நிமிரல் (நற்.258.);. [நிமிர் → நிமிரல்.] வளைவு நீளுவதே நிமிரல். அரிசி சோறாகும் போது சற்று நீளுகிறது. அந்த நீளலும் நிமிரலின் பாற்பட்டதாய்க் கொள்ளப்படும்.
நிமிரி	நிமிரி nimiri, பெ. (n.) 1. மஞ்சனிறம் (G.Tj.D.i.120.);; yellow colour. 2. குதிரை வலிப்பு நோய் (M.Cm.d.249.);; a disease of cattle.
நிமிளன்	நிமிளன் nimiḷaṉ, பெ. (n.) 1. திறமையாளன் (கெட்டிக்காரன்); (நெல்லை);; clever, tactful person. 2. சுருசுருப்பானவன்.; agile, active person. [நிமிடன் → நிமிளன்.]
நிமிளை	நிமிளை1 nimiḷai, பெ. (n.) செவ் வெண்மையான கல்வகை (பதார்த்த. 1133.);; bismuth pyrites. நிமிளை2 nimiḷai, பெ. (n.) 1. அம்பரை; bismuth. 2. கூட்டுக்கலவை; compound Stone. நிமிளை nimiḷai, பெ.(n.) இது ஓர் வகைத் தாது; It is a kind of metal. "தமிழ் வைத்திய நூலில் இதை ஒரு உபரசச்சரக்காக எடுக்கப் பட்டுள்ளது". (சா.அக.);
நிமுட்டு-தல்	நிமுட்டு-தல் nimuṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) நிமிண்டு-தல் பார்க்க; see nimindu. [நிமிண்டு → நிமிட்டு → நிமுட்டு.]
நிமேசகம்	நிமேசகம் nimēcagam, பெ. (n.) மின்மினிப் பூச்சி; firely glow worm. (சா.அக.);. நிமேசகம் nimēcagam, பெ.(n.) மின்மினிப் பூச்சி; firefly, glow-worm. (சா.அக.);

நிமை	நிமை1 nimai, பெ. (n.) இமை; eyelid. 'நீலிக்கு கண்ணீர் நிமையிலே' (பழ.);. [இமை → நிமை.] உம்முதல் = பொருந்துதல், கூடுதல். உம் → அம். அம்முதல் = பொருந்துதல். அம்- அமை. அமைத்தல் = பொருந்துதல். அமை → இமை. இமைத்தல் = கண்மூடுதல் இமை - நிமை. நிமை2 nimaittal, 11 செ. குன்றாவி. (v.t.) இமைத்தல்; to wink. "புருவநிமிரவிரு கண வாள் நிமைக்க" (திருப்பு.497.);. [இமை → நிமை.]
நிமைக்கழலை	நிமைக்கழலை nimaikkaḻlai, பெ. (n.) கண் இமையில் வரும் கட்டி; a tumour in the eyelid-Blepharoneus. [நிமை + கழலை.]
நிமைகொட்-தல்	நிமைகொட்-தல் nimaigoṭṭal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கண் இமை மாறி மாறி வேகமாக மூடவும் திறக்கவும் செய்தல்; to close and open the eye lids alternatively and also repeatedly-nictating. 2. சாடை காட்டுதல்; to have a hint or intimation by the motion of eyelids. (சா. அக.);. [நிமை + கொட்டு-,]
நிமைத்தடிப்பு	நிமைத்தடிப்பு nimaittaḍippu, பெ. (n.) இமைத் தடிப்பு; the morbid thickening of an eyelid. [நிமை + தடிப்பு.]
நிமைதொங்கு-தல்	நிமைதொங்கு-தல் nimaidoṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கண்ணிமை செயலற்றுத் தொங்குதல்; droping of the upper eyelid from paralysis
நிமைமூடு-தல்	நிமைமூடு-தல் nimaimūṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) கண் இமைமூடுதல்; to shutting or closing of the eyelids. [நிமை + மூடு-.]
நிமையம்	நிமையம் nimaiyam, பெ. (n.) 1. கண்ணிமைப் பொழுது; twinkling of the eye, moment. instant 2. அறுபது நொடி கொண்ட கால அளவு; minute of time = 1/60 hour. [இமை → நிமை → நிமையம்.]

நிமையழற்சி	நிமையழற்சி nimaiyaḻṟci, பெ. (n.) கண் இமையிலுண்டாகும் அழற்சி; inflammation of the eyelid. [நிமை + அழற்சி.]
நிமையாட்டம்	நிமையாட்டம் nimaiyāṭṭam, பெ. (n.) கண் இமையின் ஆட்டம்; consistant movement of the muscles of the eyelid. [நிமை + ஆட்டம்.]
நிமையொட்டு-தல்	நிமையொட்டு-தல் nimaiyoṭṭudal, 5 செகுன்றாவி, (v.t.) கண் இமைகளைச் சேரத் தைத்தல்; to stich the upper and lower lids together-the plastic surgery of the eye lids. [நிமை + ஒட்டு-,]
நிமைவீழ்ச்சி	நிமைவீழ்ச்சி nimaivīḻcci, பெ. (n.) கண் இமையின் செயலிழப்பு; paralysis of an eyelid. [நிமை + விழ்ச்சி.]
நியக்கியம்	நியக்கியம் niyakkiyam, பெ. (n.) நரிமுருங்கை; tranduebar genderussa-Justicia tranque barensis.
நியக்கு	நியக்கு niyakku, பெ. (n.) நாளவம்; elder wood tree wine-Leea sambucena.
நியக்குரோதம்	நியக்குரோதம் niyakkurōtam, பெ. (n.) ஆலமரம்; banyan tree. நியக்குரோதம் niyakkurōtam, பெ.(n.) ஆலமரம் (மலை.);; banyan tree. [Skt. nya-{} → த. நியக்குரோதம்]
நியதீசம்	நியதீசம் niyatīcam, பெ. (n.) சுனைப்புன்கு; rusty Soap nut erioglossum adule. நியதீசம் niyatīcam, பெ.(n.) சுனைப்புன்கு; rusty soap nut Eriogpssum adule. (சா.அக.);

நியமனம்	நியமனம் niyamaṉam, பெ. (n.) வேம்பு(வைத்திய பரிபா.);; margosa நியமனம்1 niyamaṉam, பெ.(n.) 1. கட்டளை; precept, rule, order. "நியமனமிருந்த படியே...... அவ்விக்ரஹத்தை முடித்துக் கொடுக்க" (குருபரம். 173);. 2. அமர்த்தம்; appointment to an office. 3. உத்தரவு; permission, {}. 4. வகைப்படுக்கை; classification. "உணர்வினிய மனஞ் செய்வனெவன்" (கூர்மபு. பிரகிருதி.2);. [Skt. ni-yamana → த. நியமனம்] நியமனம்2 niyamaṉam, பெ.(n.) 1. அதிகார நிலையில் ஏற்படுத்தும் பணி அமர்த்தம்; appointment. "சத்துணவுத் திட்ட அமைப் பாளர்களாக இருநூறு பேர் நியமனம் செய்யப்பட்டுள்ளனர்". "மின் வாரியத் தலைவராக நியமனம் பெற்றுள்ளவர் யார்? வேலைக்கான நியமனக் கடிதம் வந்துள்ளது". 2. நேரடியாக ஒரு பொறுப்புக்கு ஒருவரை அல்லது தனக்கு மாற்றாக செயற்பட ஒருவரை அமர்த்தும் முறை)
நியர்	நியர் niyar, பெ. (n.) ஒளி; light, brilliance. "நியர்வளை முன்கையாள்" (தேவா.134,4.); [நிகர் → நியர்.]
நியர்ப்புதம்	நியர்ப்புதம் niyarppudam, பெ. (n.) பதினாயிரங்கோடி (பிங்.);; a hundred thousand millions. நியர்ப்புதம் niyarppudam, பெ.(n); பதினா யிரங்கோடி (பிங்.); a hundred thousand millions. த.வ. பத்தாயிரம் குவளை [Skt. nyarbuda → த. நியர்ப்பதம்]
நியரசம்	நியரசம் niyarasam, பெ. (n.) நியரதம் பார்க்க; see niyaradam
நியரதம்	நியரதம் niyaradam, பெ. (n.) வேம்பு; margosa tree.
நியா	நியா niyā, பெ. (n.) சிவதுளசி;{sivas} basilbesilicumalba.

நியாசதி	நியாசதி niyācadi, பெ. (n.) அனிச்சம்; snake jasmine-Rhinecanthas communis. நியாசதி niyācadi, பெ.(n.) அனிச்சை; snake jasmine. (சா.அக.);.
நியாதுற்றி	நியாதுற்றி niyāturri, பெ. (n.) கடம்பு; cadamba tree-nancles cadamba alias n.purpurea.
நிர்க்குண்டி	நிர்க்குண்டி1 nirkkuṇṭi, பெ. (n.) நொச்சி (திவா.);; a species of chaste tree. நிர்க்குண்டி2 nirkkuṇṭi, பெ. (n.) தாமரைக் கிழங்கு; lotus root. நிர்க்குண்டி1 nirkkuṇṭi, பெ. (n.) நொச்சி (திவா.);, a species of chaste tree. [Skt. ni rgundi → த. நிர்க்குண்டி] நிர்க்குண்டி2 nirkkuṇṭi, பெ. (n.) 1. வெண் ணொச்சி; white notchi. 2. தாமரைக் கிழங்கு; lotus root. 3. கருநொச்சி; black variety of five leaved chaste tree. (சா.அக.);.
நிர்த்தகனம்	நிர்த்தகனம் nirttagaṉam, பெ. (n.) சேரான் கொட்டை; marking nut - semi carpasanacardium alias sansviera roxburghiana. நிர்த்தகனம் nirttagaṉam, பெ.(n.) 1. சேரான் கொட்டை; marking nut. 2. புதைத்தல்; burying, not burning (சா.அக.);.
நிர்த்தித்தம்	நிர்த்தித்தம் nirttittam, பெ. (n.) கண்டங்கத்தரி; yellow berried night shade-solanum xanthocarpum. நிர்த்தித்தம் nirttittam, பெ.(n.) கண்டங்கத்திரி என்னும் முட்செடி வகை; yellow berried night shade (சா.அக);.

நிர்மூலி	நிர்மூலி nirmūli, பெ. (n.) ஒரு பூடு; aglaia minutiflora. நிர்மூலி nirmūli, பெ. (n.) ஒரு பூடு; agaia minutiflora. (சா.அக);
நிர	நிர nira, பெ. (n.) 1. நிறைவடைதல்; to be full படி நிரக்க அளந்து ஊற்றினாள் (உ.வ.);. 2. பங்கிடுதல்; to share. எல்லோருக்கும் நிரந்து கொடு (உ.வ.);
நிரக்க	நிரக்க nirakka, வி.எ. (adv.) to be full. திருமணத்துக்கு வந்திருந்தவர்களுக்கு நிரக்கப் பரிமாறினார்கள் (உ.வ.); [நிர → நிரக்க.]
நிரகுள்ளி	நிரகுள்ளி niragu!!i, பெ. (n.) நொச்சி; five leaved chaste tree-vitex negundo. நிரகுள்ளி niragu!!i, பெ.(n.) நொச்சி; five leaved chaste tree (சா.அக.);.
நிரஞ்சத்திமூலி	நிரஞ்சத்திமூலி nirañjattimūli, பெ. (n.) நிலத்துளசி; ground basil- ocimum prostatum. நிரஞ்சத்திமூலி nirañjattimūli, பெ.(n.) நிலத் துளசி; ground basil (சா.அக.);.

நிரஞ்சனம்	நிரஞ்சனம் nirañjaṉam, பெ. (n.) 1. அறிவு (ஞான);க் கண்; eye of wisdom. 2. உணவு கொள்ளாமை; abstaing from food. நிரஞ்சனம்1 nirañjaṉam, பெ.(n.) 1. குற்ற மில்லாதது; that which is spotless, pure. "நிரஞ்சன நிராமயித்தை" (தாயு. திருவருள்வி. 3);. 2. வெளி (பிங்.);; open space. 3. நிறைவு (பிங்.);; fulness. 4. வீடுபேறு (பிங்.);; final bliss. 5. இரசகருப்பூரம் (சங்.அக.);; calomel. [Skt. nir-{} → த. நிரஞ்சனம்.] நிரஞ்சனம்2 nirañjaṉam, பெ.(n.) 1. அறிவுக் கண்; eye of wisdom. 2. உணவு கொள்ளாமை; abstaining from food (சா.அக.);.
நிரட்டிகா	நிரட்டிகா niraṭṭikā, பெ. (n.) கண்டங்கத்திரி; yellow barried night shade-solanum jacquini. நிரட்டிகா niraṭṭikā, பெ.(n.) கண்டங்கத்தரி; yellow berried night shade (சா.அக.);.
நிரந்தவர்	நிரந்தவர்1 nirandavar, பெ. (n.) பகையரசர்; நிரந்தவர்2 nirandavar, பெ. (n.) to attacher. "சீரிடங் காணின் எறிதற்குப் பட்டடை நேரா நிரந்தவர் நட்பு" (குறள், 821.);.
நிரந்து	நிரந்து nirandu, பெ. (n.) 1. நிரல்படக் கோத்து; to join correctly. "விரைந்து தொழில்கேட்கும் ஞாலம் நிரந்தினிது சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின்" (குறள், 648.);. 2. வரிசையுற்று; to roll. "நரந்த நாறுங் குவையிருங்கூந்தல் நிரந்திலங்கு வெண்பல் மடந்தை" (குறுந். 52..); [நிர → நிரந்து]
நிரப்படுபுணை	நிரப்படுபுணை nirabbaḍubuṇai, பெ. (n.) வறுமையைக் கடத்தற்குரிய தெப்பம்; a device to manage the poverty. "இரப்ப சிந்தியே னிரப்படு புணையின் உளத்தினளக்கு மிளிர்ந்த தகையேன்" (புறநா. 376.);. [நிரப்பு = வறுமை, ஏழ்மை. நிரப்பு + படு + புணை.]

நிரப்பம்	நிரப்பம் nirappam, பெ. (n.) 1. முழுமை fullness, repletion, perfection. 'நிரப்ப மெய்திய நேர்பூம் பொங்கணை' (பெருங். மகத. 14,62.);. 2. சிறப்பு; superiority, excellence. 3. ஒப்புமை; Symmetry. 'நிரப்பமில் யாக்கை' (கலித். 94.);. 4. சமம்; uniformity. "குடக்குந் தெற்குங் கோண முயர் நிரப்பங் கொளீஇ" (பெருங். இலாவாண. 4,59-60.);. 5. கற்பு; chastity. [நிரம்பு → நிரப்பு → நிரப்பம்.]
நிரப்பலா	நிரப்பலா nirappalā, பெ. (n.) ஆசினிப்பலா the bread fruit tree- artocarpus. incisa. நிரப்பலா nirappalā, பெ.(n.) ஆசினிப்பாலா; the bread fruit tree (சா.அக.);.
நிரப்பிவிடு-தல்	நிரப்பிவிடு-தல் nirappiviḍudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நிறைவு செய்தல்; to complete, fulfil. 2. சூலடையச் செய்தல்; to impregnate. (Loc.); 3. நிறைகுடத்தடியில் நெற்பரப்புதல்;(வின்.);. to strew paddy round a niraikudam.

நிரப்பு	நிரப்பு1 nirappudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நிறைத்தல்; to fill, replenish; to cause to abound. 'அல்லன் மாக்கட் கில்லது நிரப்புனர்' (மணிமே. 23,133, பி.ம்.);. நீர் வந்தால் தொட்டியை நிரப்பு. (உ.வ.); மண்ணைக் கொட்டிப் போட்டுப் பள்ளத்தை நிரப்பு. (உ.வ.); 2. நிறைத்தல்; to load a gun etc. துமுக்கியில் குண்டுகளைப் போட்டு நிரப்பி வை. (உ.வ.); 3. நிறைவு செய்தல்; to complete, to perform satistactorily. 'வேள்வி நிரப்பி' (கம்பரா. பிராட்டிகளங்.20.);. இந்த விண்ணப்பத்தை நிரப்பிக்கொடுங்கள். (உ.வ.); வினாத்தாளில் கோடிட்ட இடங்களைத் தக்க சொற்களைக் கொண்டு நிரப்புக. (உ.வ.); 4. அமர்த்துதல்; to fill a vocancy, post. அகர முதலித்துறையில் வெறுமையாயுள்ள இடங்களைத் தக்கவர்களைக் கொண்டு நிரப்பினால் பணி விரைவாய் நிறைவுறும். (உ.வ.); 5. பொந்திகையாக்குதல் (யாழ்.அக.);; to satisty. 6. விடையளித்தல்; to tell, reply, respond, answer. 'உயிர் நீக்கினரியாரது நிரப்புவீர்' (கம்பரா. சம்பாதி. 29.);. 5. பரப்புதல்; to spread. [நிரம்பு → நிரப்பு.] நிரப்பு
நிரப்புநர்	நிரப்புநர் nirappunar, பெ. (n.) கொடுப்போர்; donars givers/. "அல்லன் மாக்கட் கில்லது நிரப்புநர்" (மணிமே.23;133.);. நிரப்பு → நிரப்புநர் நிரப்புதல் - நிறைத்தல், நிறைவு செய்தல், கொடுத்தல்.
நிரப்போர்	நிரப்போர் nirappōr, பெ. (n.) 1. இரப்பவர்; beggars. 2. வ்றியவர்; the destitute. [நிரப்பு → நிரப்போர்.]
நிரம்ப	நிரம்ப niramba, வி.எ. (adv.) 1. நிறைய; fully. 2. மிகுதியாக; abundantly, highly, "நிரம்ப வெழுந்ததங் கூர்மையும்" (நாலடி,28.);. [நிரம்பு → நிரம்ப.]

நிரம்பவழகியர்	நிரம்பவழகியர்1 nirambavaḻkiyar, பெ. (n.) பேரழகுள்ளவர்; exquisitely "நித்தமாணாளர் நிரம்ப வழகியர்" (திருவாச.173.);. [நிரம்ப + அழகியர்] நிரம்பவழகியர்2 nirambavaḻkiyar, பெ. (n.) சேதுபுராணம், திருப்பரங்குன்றப் புராணம் முதலிய நூல்களினாசிரியரும். 16-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவருமான புலவர்; the author of {sedupuranam Trupparañkunra-ppurănam} and other works, 16th century.
நிரம்பாச்சொல்	நிரம்பாச்சொல் nirambāccol, பெ. (n.) நிரம்பா மென்சொல் பார்க்க (யாழ்.அக.);;see nirambāmencol. [நிரம்பு + ஆ + சொல். 'ஆ' எதிர்மறை இடைநிலை.]
நிரம்பாத்துயில்	நிரம்பாத்துயில் nirambāttuyil, பெ. (n.) நிரம்பாத் தூக்கம் (பிங்.); பார்க்க; see niramba-t-tukkam. [நிரம்பு + ஆ + துயில். ஆ-எதிர்மறை இடைநிலை.]
நிரம்பாத்தூக்கம்	நிரம்பாத்தூக்கம் nirambāttūkkam, பெ. (n.) அரைத்தூக்கம் (திவா.);; unsound. sleep; broken sleep. [நிரம்பு + ஆ + தூக்கம். ஆ-எதிர்மறை இடைநிலை.]
நிரம்பாநெறி	நிரம்பாநெறி nirambāneṟi, பெ. (n.) கடைபோய் நிரம்பாத குறைவழி; not filed fully, "அரம்போ ழவ்வளை மகளிர் மனத்தின் நிரம்பா நெறியினவாகி யரும் பொருள் கல்லா மாந்தருள்ளம் போல" (பெருங். உஞ்சை.50;10-13.);.
நிரம்பாநோக்கு	நிரம்பாநோக்கு nirambānōkku, பெ. (n.) இடுக்கிப் பார்க்கும் பார்வை; look with eyes contracted, "நிரம்பா நோக்கினிரையங் கொண்மார்" (அகநா.67.);. [நிரம்பு + ஆ + நோக்கு. ஆ-எதிர்மறை இடைநிலை.]
நிரம்பாமென்சொல்	நிரம்பாமென்சொல் nirambāmeṉcol, பெ. (n.) மழலைச் சொல் (திவா.);; lisping indistinct prattle. [நிரம்பு + ஆ + மென்சொல். ஆ-எதிர்மறை இடைநிலை.]
நிரம்பாமேனி	நிரம்பாமேனி nirambāmēṉi, பெ. (n.) முற்ற வளராத உடல்; not growth full body "இரந்தூணி ரம்பா மேனி யொடு விருந்தினூரும் பெருஞ் மலனே" (குறுந்.33.);.

நிரம்பாமொழி	நிரம்பாமொழி nirambāmoḻi, பெ. (n.) நிரம்பா மென்சொல் பார்க்க யாழ்.அக.);see niramba-men-sol. [நிரம்பு + ஆ + மொழி. ஆ-எதிர்மறை இடைநிலை.]
நிரம்பிப்பாய்-தல்	நிரம்பிப்பாய்-தல் nirambippāytal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) ததும்பி வழிதல் (வின்.); to over flow. [நிரம்பு + பாய்-,]
நிரம்பியபுட்பம்	நிரம்பியபுட்பம் nirambiyabuṭbam, பெ. (n.) நிரம்பிய பூ பார்க்க; see nirambiya-pu. [நிரம்பிய + புட்பம்.] Skt. புஷ்பம்.
நிரம்பியபூ	நிரம்பியபூ nirambiyapū, பெ. (n.) வாழை (மலை.);; plantain [நிரம்பிய + பூ.]
நிரம்பியம்	நிரம்பியம் nirambiyam, பெ. (n.) நிரம்பிய பூ பார்க்க (சங்.அக.);;see nirambiya- pū.
நிரம்பியமரம்	நிரம்பியமரம் nirambiyamaram, பெ. (n.) 1. வாழை மரம்; plantain tree- musa paradisiaca. 2. தென்னை மரம்; coconut tree-cocos nuciyerd 3. ஆலமரம்; banyan tree-ficus bengalansis. [நிரம்பிய + மரம்.] நிரம்பியமரம் nirambiyamaram, பெ.(n.) 1. வாழை மரம்; platain tree. 2. தென்னை மரம்; cocoanut tree. 3. ஆலமரம்; banyan tree (சா.அக.);.
நிரம்பிவழி-தல் _	நிரம்பிவழி-தல் _ nirambivaḻidal, 2செ.கு.வி. (v.i.) அளவுக்கதிகமாக நிறைந்து காணுதல்; over flow spill over. மண்டபத்தில் உட்கார இடமில்லாமல் கூட்டம் நிரம்பி வழிந்தது. (உ.வ.); பெட்டி ஏற்கனவே நிரம்பி வழிகிறது. இதில் இந்த புத்தகத்தை எப்படி திணிப்பது? (உ.வ.);
நிரம்பினபெண்	நிரம்பினபெண் nirambiṉabeṇ, பெ. (n.) பூப்பெய்திய பெண் (யாழ்.);; girl who has attained puperty. [நிரம்பு → நிரம்பின+ பெண்.]

நிரம்பு	நிரம்பு1 nirambudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நிறைதல்; to become full, complete, replete "பருவ நிரம்பாமே" (திவ்.பெரியாழ். 1,2,17.);. 2. மிகுதல்; to abound, be abundant, copious, "நெற்பொதி நிரம்பின" (கம்பரா. கார்கால.74.);. 3. முடிவுறுதல்; to be over, to end, terminate. "நெறிமயக்குற்ற நிரம்பா நீடத்தஞ் சிறுநனி நீதுஞ்சி யேற்பினு மஞ்சம்" (கலித்.12.);. 4. பூப்படைதல்; to attain puperty as a girl. அவள் நிரம்பின பெண் (யாழ்ப்.);. 5. முதிர்தல் (வின்.);; to mature, as grain. க. நெர. நிரம்பு2 nirambudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. முழுமையாதல், நிறைதல்; to be filled with, become full, குளத்தில் நீர் நிரம்பியிருக்கிறது. (உ.வ.);. பை நிரம்பக் காய்கறிகள் வாங்கி வந்தார். (உ.வ);. 2. முழுமை யடைதல்; finish or complete (certain years in one's age);.
நிரம்பையர்காவலன்	நிரம்பையர்காவலன் nirambaiyarkāvalaṉ, பெ. (n.) கொங்குநாட்டிலுள்ள நிரம்பை என்ற ஊர்த்தலைவரான அடியார்க்குநல்லார்;{Adiyarkku nallár,} the chief of Nirambai, a village in kongu country. "காருந் தருவு மனையா னிரம்பையர் காவலனே" (சிலப். உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்.);. [நிரம்பையர் + காவலன்.]
நிரயத்தானை	நிரயத்தானை nirayattāṉai, பெ. (n.) மாற்றாருக்குப் பெருந்துன்பந்தரும் படை; to oppose, confront. "இரவிடங் கொடுத்த நிரைமணி விளக்கின் விரவுக் கொடி யடுக்கத்து நிரயத்தானையோ டைம்பெருங் குழவு மெண்பேராயமும்" (சிலப்.26;37.);; [நிரயம் + தானை.] நிரயம் = அளறு. அளறிடைப் பட்டாருவதொப்பத் துன்பத்தைத் தரும் படை யென்க.
நிரயத்துன்பம்	நிரயத்துன்பம் nirayattuṉpam, பெ. (n.) அளறு (நரக);த்துன்பம்; consigned to hell. "இனிப்பேரின்பத்தைத் தரும் தவத்தில் நின்றோர் அதனைவிட்டு இழிதலின் விளைவாகிய நிரயத்துன்பத்தை யுறுதலுமாம்" (சிலப்.14-2. உரை.);. [நிரயம் + துன்பம். நிரயம் = அளறு.]

நிரயப்பாலர்	நிரயப்பாலர் nirayappālar, பெ. (n.) நிரயபாலர் பார்க்க; see niraya-palar. [நிரயம் + பாலர்.] நிரயப்பாலர் nirayappālar, பெ.(n.) நிரய பாலர் பார்க்க;see niraya-{}. "அணங்கென்பன பேயும்... நிரயப்பாலரும்" (தொல்பொ.256, உரை.); [Skt. niraya + {} → த. நிரயப்பாலர்.]
நிரயபாலர்	நிரயபாலர் nirayapālar, பெ. (n.) நிரயத்தின் தலைவர்; chief of the infernal regions. 'நிரயபாலர் பலரும்' (சீவக. 2771. உரை.);. [நிரயம் + பாலர்.] நிரயம் = அளறு. நிரயபாலர் nirayapālar, பெ.(n.) நரகத் திலுள்ள தலைவர்; chiefs of the internal Regions. "நிரயபாலர் பலரும்" (சீவக.2771, உரை);. [Skt. niraya + {} → த. நிரயபாலர்.]
நிரயம்	நிரயம் nirayam, பெ. (n.) அளறு; hell, "நீங்கா நிரயங் கொள்பவரோ டொன்றாது" (புறநா.5.);. மாந்தப் பிறப்புற்று வாழுங் காலத்து நன்மையைச் செய்து, நன்னெறி செல்வோர் இறப்புக்குப் பின் துறக்கம் செல்வர் என்பதும், அல்லவர் நிரயம் செல்வர் என்பதும் நம்பிக்கை. நிரயம் nirayam, பெ.(n.) நரகம்; hell. "நிரயங் கொள்பவரொ டொன்றாது" (புறநா. 5);. [Skt. nir-aya → த. நிரயம்.]
நிரயவட்டம்	நிரயவட்டம் nirayavaṭṭam, பெ. (n.) பெருகளற்றுவட்டம், மணல்வட்டம், எரிபரல் வட்டம், அரிபடைவட்டம், புகைவட்டம், இருள்வட்டம், பெருங்கீழ்வட்டமாகிய ஏழு நிரயங்கள் (பிங்.);; the seven internal regions, viz., peru {kalarru vattam, manalvattam, eriparal wattam, aripadai vattam, pugaivattam, irulvattam, perunki vattam} [நிரயம் + வட்டம்.] நிரயவட்டம் nirayavaṭṭam, பெ.(n.) பெரு களற்று வட்டம், மணல் வட்டம், எரிபரல் வட்டம், அரிபடை வட்டம், புகை வட்டம், இருள் வட்டம், பெருங்கீழ் வட்டமாகிய ஏழு நரகங்கள் (பிங்.);; the seven internal regions, viz., {}. [Skt. nir-aya → த. நிரயவட்டம்.]

நிரயனம்	நிரயனம் nirayaṉam, பெ. (n.) மேழராசியின் தொடக்கத்திலிருந்து கணிக்கப்படும் வான் செலவின் தொலைவு (செந்.viii. 67.);; celestial longitudinal difference measured from the zero point of the fixed Hindu zodiac. நிரயனம் nirayaṉam, பெ.(n.) மேட ராசியின் தொடக்க இடத்திருந்து கணிக்கப்படும் வான்கதி தொலைவு (செற்.viii, 67);; celestial longitudinal difference measured from the zero point of the fixed Hindu zodiac. [Skt. {} → த. நிரயனம்.]
நிரல்	நிரல்1 niral, பெ. (n.) 1. வரிசை; row. order arrangement. "நேரின மணியை நிரல்பட வைத்தாங்கு" (தொல். பொருள்.482.);. 2. ஒப்பு; equality, similarity. "நிரலல்லோர்க்குத் தரலோ வில்லென" (புறநா.345.);. ம. நிர. க.து. நிருகெ. கோத. நெர்வ் (வரிசையில் நிற்றல்); நெர்ட் (வரிசையில் நிற்கவை); துட. நெர் (வரிசையில் செல்தல்); [நில் → நில → நிர → நிரல்.] நிரல்2 niralludal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) ஒழுங்குபடுதல்; to be placed in a row. arranged in order. 'நேரின மணியை நிரலவைத் தாற் போல'. (தொல்.பொருள். 482.உரை.);. "நெடுங்காழ்க் கண்ட நிரல்பட நிரைத்த கொடும்பட நெடுமதிற் கொடித்தேர் விதியுள் குறியவு நெடியவுங்குன்று கண்டன்ன" (சிலப்.27;151.);.
நிரல்பட	நிரல்பட niralpaḍa, வி.எ. (adv.) வரிசைப்படி; in proper order. நடந்த நிகழ்ச்சிகள் நிரல்படத் தரப்பட்டுள்ளன. [நிரல் + பட.]
நிரலளவு	நிரலளவு niralaḷavu, பெ. (n.) பொதுப்படை யான மதிப்பீட்டளவு; average. கிடைத்த தொகையை நிரலளவாய்ப் பகிர்ந்து கொண்டனர். (உ.வ.); [நிரல் + அளவு.]

நிரவல்	நிரவல்1 niraval, பெ. (n.) நிரவு-, பார்க்க; see niravu-, எல்லோருக்கும் ஒரே நிரவலாகப் பங்கீடு செய். (உ.வ);. [நிரவு → நிரவல். 'அல்' தொழிற்பெயரீறு.] நிரவல்2 niraval, பெ. (n.) ஒரு பாட்டின் வரியை அதற்கான பண்ணின் அழகைக் காட்டும் வகையில் பயன்படுத்தும் முறை; rendering a line of musical composition elaboratley so as to bring the nuances of ragam. நிரவல்3 niraval, பெ. (n.) சராசரி (இ.வ.);; average. [நிர → நிரவல்] நிரவல் niraval, பெ.(n.) காட்டாளத்தி பண் வகையினுள் ஒன்று; a tune type. [நிரவு-நிரவல்]
நிரவலடி-த்தல்	நிரவலடி-த்தல் niravalaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) உழுத நிலத்தைச் சமனாக்குதல் (யாழ்ப்.); to cover, fill up, level, as furrows. [நிரவு → நிரவல் + அடி-.]
நிரவற்பயிர்	நிரவற்பயிர் niravaṟpayir, பெ. (n.) பெருமழையில் மண்ணால் மூடப்பட்ட பயிர் (வின்.);; growing corn covered with earth during heavy rain. [நிரவு → நிரவல் + பயிர்.]
நிரவனிலம்	நிரவனிலம் niravaṉilam, பெ. (n.) நீர்வாரடித்த நிலம்; influx of water over the land, flooded land. [நிரவல் + நிலம்.]
நிரவிப்பிடி-த்தல்	நிரவிப்பிடி-த்தல் niravippiḍittal, 4 .செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. நிரப்புதல்; to fill up, make full. 2. சிறுகச் சிறுகக் கடனைத் தீர்த்தல்; to discharge by small instalments as a debit 3. குளமுதலியவற்றைத் தூர்த்து நிலமாக்கி அடாவடியாய்த் தனதாக்கிக் கொள்ளல்; to fill up a tank and appropriate the land to one self, generally unjustly. [நிரவி+பிடி.]

நிரவு	நிரவு1 niravudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சமனாக்குதல்; to level, fill up, as a hole or well, "உழாஅ நுண்டொளி விரவிய வினைஞர் " (பெரும்பாண்.211.);. அந்தப் பள்ளத்தை நிரவு. (உ.வ.);. 2. குறை தீர்த்தல் (வின்.);; to make up a deficiency. அவரின் அருளினால் என் துன்பமெல்லாம் நிரவிப் போயிற்று. (உ.வ.);. 3. பொதுப்படையான மதிப்பீடு பார்த்தல்; to average. எல்லோருக்கும் நிரவிக் கொடு. (உ.வ.);. 4. சரிபடுத்துதல்; to equalise, as threads for weaving; to proportion, as income and expenditure. to adjust. இழைகளை நிரவி நெய்தால் துணி நயமாயிருக்கும். (உ.வ.);. வருவாயைக் கருத்திற் கொண்டு நிரவி செலவிடு. (உ.வ.);. 5. அழித்தல்; to demolish, as a fort; to level down. "அடங்கார் புரமூன்றும் நிரவ வல்லார்" (தேவா. 77,2.);. தேவநேயப் பாவணர் தம் ஆய்வாற்றலால் மொழிநூலின் மூடக் கருத்துகளனைத்தையும் நிரவிவிட்டார். (உ.வ.); [நிர → நிரவு-] நிரவு2 niravudal, 7 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சமனாதல்; to be filled, become level. Full. covered as a well. a furrow or a sore. பெரு வெள்ளத்தினால் வயல் நிரவி விட்டது. (உ.வ.);. பயன்பாடற்ற பாழுங்கிணறு எப்போது நிரவமோ.
நிரவுவீடு	நிரவுவீடு niravuvīṭu, பெ. (n.) கவருக்குப் பகரமாய் மரப்பலகைகளை வைத்துக் கட்டிய வீடு (நாஞ்.);; house in which wooden planks are used for walls [நிரவு + வீடு.]
நிரளியசாரை	நிரளியசாரை niraḷiyacārai, பெ. (n.) ஒரு வகை மாழைக் கரு (கானகக் கல்); (யாழ்.அக.);; a kind of metallic ore.
நிரனிறு-த்தல்	நிரனிறு-த்தல் niraṉiṟuttal, 10 செ.கு.வி. (v.i.) நிறுத்தமுறையால் வரிசையாக அமைத்தல்; to arrange words or phrases in different sets so that each term of one set may qualify or govern the corresponding term in another set "நிரனிறுத்துக்கூறிய ஒழுக்கம்" (தொல். பொருள்.12,உரை.);. [நிரல் + நிறு-,]

நிரனிறை	நிரனிறை niraṉiṟai, பெ. (n.) பொருள்கோள் வகையுள் நிறுத்தமுறையே சொற்களை வரிசைப்பட அமைத்துப் பொருள் கொள்ளுதல் (தொல்.சொல்.405.);; mode of construing a verse in which words are so arranged in groups that each term of one group is made to govern or qualify the corresponding term in another group,0ne of porul-köl. [நிரல் + நிறை.] பொருள்கோள் வகைகள்; 1.யாற்று நீர். 2.மொழி மாற்று. 3. நிரனிறை. 4.விற்பூட்டு. 5.தாப்பிசை, 6.அளைமறிபாப்பு. 7.கொண்டு கூட்டு. 8.அடிமறிமாற்று. நிரனிறை;சொல்லையும் பொருளையும் வரிசைபட அமைத்து முறையே என்பதுபோல நிரலே பொருள் கொள்ளப்படுவதாகும். இது பெயர் நிரனிறையும் வினை நிரனிறையும் என இருவகைப்படும். [நிரல் + நிறை]
நிரனிறைத்தொடை	நிரனிறைத்தொடை niraṉiṟaittoḍai, பெ. (n.) பொருளைச் சேர நிறுத்திப் பயனைச் சேர நிறுத்தல் (இளம். தொல். செய். 87.);; meaningful of words which is similar in meaning. [நிரனிறை + தொடை.]
நிரனிறையணி	நிரனிறையணி niraṉiṟaiyaṇi, பெ. (n.) சொல்லையும் பொருளையும் நிரலே நிறுத்தி நேரே பொருள் கொள்ளும் அணிவகை; rhetoric mode of construing a verse in which words are so arranged in groups that each term of one group is made to govern or qualify the corresponding term in another group. எ-டு; நிரலே நிறுத்தி நேரே பொருள் கொள்வது;காரிகை மென்மொழியா னோக்காற் கதிர்முலையால் வார்புருவத் தாலிடையால் வாய்த்தளிரால் நேர் தொலைந்த கொல்லி வடிநெடுவேற் கோங்கரும்பு விற்கரும்பு வல்லி கவிர் மென்மலர். நிரலே நிறுத்தி மொழி மாற்றிப் பொருள் கொள்வது;ஆடவர்க ளெவ்வா றகன்றொழிவார் வெஃகாவும் பாடகமு மூரகமும் பஞ்சரமா- நீடியமால் நின்றா னிருந்தான் கிடந்தா னிதுவன்றோ மன்றார் மதிற்கச்சி மாண்பு. [நிரனிறை + அணி]
நிரனிறைவழு	நிரனிறைவழு niraṉiṟaivaḻu, பெ. (n.) a defect in composition which consists in following one order at one place and the reverse order later on. (இலக்.வி.697.);. [நிரனிறை + வழு.]

நிரா	நிரா nirā, பெ. (n.) பழம் முதலியவற்றின் கன்றின நிலை (யாழ்.அக.);; hardness in fruit through blight or injury. [நரா → நிரா.] நிரா nirā, பெ.(n.) பழம் முதலியவற்றின் கன்றின நிலை (யாழ்.அக.);; hardness in fruit through blight or injury. [Skt. {} → த. நிரா.]
நிராங்கு-தல்	நிராங்கு-தல் nirāṅgudal, 9 செ.கு.வி. (v.i.) நரங்குதல் (யாழ்ப்.);; to be thin, stunded, as a person, a beast, vegetable. [நரங்கு → நருங்கு → நிருங்கு → நிராங்கு-,]
நிராமலம்	நிராமலம் nirāmalam, பெ. (n.) விளா; wood apple tree.- feronium elephantum. (சா. அக.);. நிராமலம் nirāmalam, பெ.(n.) விளா; wood apple tree (சா.அக.);.
நிராமாலு	நிராமாலு nirāmālu, பெ. (n.) நிராமலம் பார்க்க; see {nirāmalam.} நிராமாலு nirāmālu, பெ.(n.) விளாமரம்;{}- maram (சா.அக.);.
நிரியசம்	நிரியசம் niriyasam, பெ. (n.) வேம்பு; margosa or neem tree-azadirachta indica நிரியசம் niriyasam, பெ.(n.) வேம்பு; margosa or neem tree (சா.அக.);.
நிரியம்	நிரியம் niriyam, பெ. (n.) தினை; italian-millet-panicum italicum. (சா. அக.);. நிரியம் niriyam, பெ.(n.) தினை; Italian millet (சா.அக.);.

நிருங்கு	நிருங்கு1 niruṅgudal, 9 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நொறுங்குதல்; to be mashed, crushed to pieces. 2. தேய்கடையாதல்; to be deficient in growth; to decay; to grow lean, as a child; to fail, as a business, a harvest. [நலிவு → நலுங்கு → நருங்கு → நிருங்கு.] நிருங்கு2 niruṅgu, பெ. (n.) வளர்ச்சிக் குறைவு; stunted growth. [நலிவு → நருங்கு → நிருங்கு.]
நிருத்தி	நிருத்தி nirutti, பெ. (n.) ஒரு தருக்கநூல்; an astorict book. நிருத்தி nirutti, பெ.(n.) சொற்கு உறுப்புப் பொருள் கூறுகை; etymological interpret-tation of a word. [Skt. nir-ukti → த. நிருத்தி.]
நிருதிதா	நிருதிதா nirudidā, பெ. (n.) கோடாசூரி; a virulent mineral poison. (சா. அக.);. நிருதிதா nirudidā, பெ.(n.) கோடாசூரி என்னும் செய்ந்நஞ்சு; a virulent mineral poision (சா.அக.);.
நிருவாலி	நிருவாலி niruvāli, பெ. (n.) காட்டுப்பூவரசு; false fern tree-folicium decipiens.

நிரை	நிரை1 niraidal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வரிசையாதல்; to be in a row; to form a column. 2. முறைப்படுதல்; to be regular, orderly. 3. திரளாதல்; to crowd, swarm. "நிரைவிரி சடைமுடி" (தேவா. 994.9.);. [நிர → நிரை.] நிரை2 niraittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. ஒழுங்காய் நிறுத்துதல்; to arrange in order, classify, "முட்ட நித்தில நிரைத்த பந்தரில்" (பாரத. கிருட்டிண.103.);. 2. நிரப்புதல்; to crowd, cluster "நிரைதிமில் வேட்டுவா (மதுரைக்.116.);. 3. பரப்புதல்; to spread over. "நெடுங்கழைக் குறுந்துணி நிறுவி மேனிரைத்து" (கம்பரா. சித்திர.46.);. 4. கோத்தல்; to string together, "நிணநிரை வேலார்" (பு.வெ.1,9.);. 5. நிறைவேற்றுதல்; to fulfil, accomplish, perform.
நிரைக்கட்டை	நிரைக்கட்டை niraikkaṭṭai, பெ. (n.) உல்லடைப்பு (புதுவை);, damming a river with stockade. [நிரை → கட்டை.]
நிரைக்கழு	நிரைக்கழு niraikkaḻu, பெ. (n.) எயிற்கதவுக்குக் காவலாக வைக்கப்படும் ஒருவகை முட்கழு (சிலப்.15.213.உரை.);; splkes set up to protect gates and walls; palisade. [நிரை → கழு.]
நிரைகவர்தல்	நிரைகவர்தல் niraigavartal, பெ. (n.) நிரைகோடல் பார்க்க; see nirai-kōdal. [நிரை + கவர்தல்.]
நிரைகிளம்பி	நிரைகிளம்பி niraigiḷambi, பெ. (n.) சினையாடு (சங்.அக.);; a pregnant sheep. [நிரை+ கிளம்பி.]
நிரைகோட்பறை	நிரைகோட்பறை niraiāṭpaṟai, பெ. (n.) நிரைகவரும்போது அடிக்கும் பாலைப் பறைவகை (இறை.கள.1.18.);; drum for capturing cows, peculiar to {palai tract.} [நிரைகோள் + பறை.]

நிரைகோடல்	நிரைகோடல் niraiāṭal, பெ. (n.) போர்த் தொடக்கமாகப் பகைவர் ஆன்மந்தையைக் கவர்கை; seizing the cattle of one's enemy. considered as the chief mode of declaring war in ancient times. [நிரை + கோடல்.நிர → நிரை, கொள் + தல் = கொள்தல் → கொள்ளல் → (கொள்ளுதல்); → கோள் + தல் → கோடல்.]
நிரைகோள்	நிரைகோள் niraiāḷ, பெ. (n.) நிரைகோடல் பார்க்க; see nirai-kodal. "கொடுங்காற் சிலையர் நிரைகோ ளுழவர்" (திவ். இயற். திருவிருத்.37.);. [நிரை + கோள்.]
நிரைச்சம்	நிரைச்சம் niraiccam, பெ. (n.) நிரைச்சல், 1,2 (இ.வ.); பார்க்க; see niraiccal 1,2. [நிரைச்சல் → நிரைச்சம்.]
நிரைச்சல்	நிரைச்சல் niraiccal, பெ. (n.) 1. ஓலை முதலியவற்றாலிடும் அடைப்பு screen, hedge with stakes covered with plam leaves in regular order. 2. இரவல் (வின்.);; loan of articles to be returned. 3. சூதுவிளையாட்டு வகை (யாழ்.அக.);; a game with squares marked on the ground. 4. படையின் முன்னணி (யாழ்.அக.);; vanguard, 5. படைவகுப்பு (யாழ்.அக.);; disposition or array of an army. க. நெரகே. [நிரை → நிரைச்சல், நிரை = கொடிப்படை, கூட்டம். விளையாட்டு.]
நிரைசல்	நிரைசல் niraisal, பெ. (n.) நிரைச்சல், 1 (வின்.); பார்க்க; see nirajccal. [நிரைச்சல் → நிரைசல்.]
நிரைத்தாலி	நிரைத்தாலி niraittāli, பெ. (n.) ஒரு வகைத்தாலி (சிலப்.121;28உரை.);; a kind of {tai.} [நிரை + தாலி. நிரை-வரிசை.]
நிரைதல்	நிரைதல் niraidal, பெ. (n.) மறைப்பு; keep out of sight, hide.
நிரைந்துகாட்டு-தல்	நிரைந்துகாட்டு-தல் niraindukāṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) விளக்கிக்கூறுதல் (வின்.);; to explain seriatim in detail. [நிரை = நிரப்புதல், வரிசையாதல், முறைப்படுதல். நிரை → நிரைந்து + காட்டு-,]
நிரைநிறை	நிரைநிறை nirainiṟai, பெ. (n.) நிரனிறை (வின்.); பார்க்க; see niranirai. [நிரல் + நிறை.]

நிரைப்பு	நிரைப்பு niraippu, பெ. (n.) ஒழுங்கு (பாண்டி.);; Order. [நிரல் → நிரை → நிரைப்பு.]
நிரைபசை	நிரைபசை niraibasai, பெ. (n.) முற்றியலு கரத்தாலேனும் குற்றியலுகரத்தாலேனும் தொடரப்படும் நிரையசை; a {nirai-y-ašai} followed by 'u' or shortened 'u'. [நிரை → நிரைபு. நிரைபு + அசை.] குறிலினையும் குறினெடிலும் ஒற்றடுத்தும் ஒற்றடாதும் இணைந் தொலிப்பது நிரையசை.
நிரைபு	நிரைபு niraibu, பெ. (n.) நிரைபசை (தொல். பொருள்.327. உரை.);பார்க்க; see niraibasai. [நிரை. → நிரைபு.]
நிரைபுலிப்பற்றாலி	நிரைபுலிப்பற்றாலி niraibulibbaṟṟāli, பெ. (n.) வலிய புலியின் பற்களைக் கொண்டு அமைக்கப்பட்ட தாலி (சிலப்.12;28.உரை.);;{tāli} with tiger's teeth. [நிரை + புலிப்பல் + தாலி.] வலிமை வாய்ந்த புலியின் வாயைப் பிளந்து உதிர்த்த பற்களை வரிசையா யமைத்துச் செய்யப்பட்ட தாலி.
நிரைபூத்தி	நிரைபூத்தி niraipūtti, பெ. (n.) கோடகசாலை எனும் ஒரு வகைப்பூடு; a very small plant called ködagašālai. [நிரை + பூத்தி.]
நிரைபெயர்-த்தல்	நிரைபெயர்-த்தல் niraibeyarttal, 4செ.கு.வி. (v.i.) பகைவர் கைக்கொண்ட ஆனிரைகளைத் திரும்பக் கைப்பற்றல்; to recover cattle seized by one's enemy. "தலைக்கொண்ட நிரைபெயர்த் தன்று" (பு.வெ.2.1.கொளு.);. [நிரை + பெயர்-,]
நிரைமணி	நிரைமணி niraimaṇi, பெ. (n.) அவுரி; indigo-feratinctoria
நிரைமீட்சி	நிரைமீட்சி niraimīṭci, பெ. (n.) பகைவர் கவர்ந்த ஆனிரை மீட்கை; recovering the cattle seized by one's enemy. [நிரை + மீட்சி.] நிரை = கூட்டம், ஆன்மந்தை. மீள் → மீட்சி.

நிரைமீட்டல்	நிரைமீட்டல் niraimīṭṭal, பெ. (n.) நிரைமீட்சி (பு.வெ.2.1.கொளு.உரை.); பார்க்க; see nirai-miţci. [நிரை + மீட்டல். நிரை = கூட்டம், ஆன்மந்தை (ஆநிரை); மீள் + தல் – மீள்தல் → மீட்டல்.]
நிரையசை	நிரையசை1 niraiyasai, பெ. (n.) இணைக்குறிலாலேனும் ஒற்றடுத்த இணைக் குறிலாலேனும் குறில்நெடிலாலேனும் ஒற்றடுத்த குறில் நெடிலாலேனும் ஆகிய செய்யுளசை; metrical syllable made up either of two short vowels as veri or of two short vowels followed by a consonant as {niram.} or of a short and a long vowel as {curā,} or of a short and a long vowel followed by a consonant as villiâm. "குறிலிணை குறினெடிற்றனித்து மொற்றடுத்து நெறிவரு நிரையசை நான்குமாகும்" (இலக்கணவி.714.);. [நிரை + அசை.] இணைக்குறில்-வெறி. ஒற்றடுத்த இணைக்குறில்-நிறம். குறில் நெடில்-சுறா. ஒற்றடுத்த குறில்நெடில்-விளாம்.
நிரையணி	நிரையணி niraiyaṇi, பெ. (n.) அவுரி (வைத்தியபரிபா.);; indigo plant. (கதி.அக.);.
நிரையநிலம்	நிரையநிலம் niraiyanilam, பெ. (n.) நிரையம் (நீலகேசி, 75.உரை.);; hell. [நிரையம் + நிலம்.]
நிரையம்	நிரையம் niraiyam, பெ. (n.) மாந்தப் பிறவியில் தீவினை செய்வோர் இறப்புக்குப்பின் சென்ற டைவதாகக் கருதப்படுவது; hell. "நிரைகளி றொழுகிய நிரைய வெள்ளம்" (பதிற்றுப்.15.);.
நிரையாடல்	நிரையாடல் niraiyāṭal, பெ. (n.) தரையிற் சதுரக்கோடு கீறிக் கற்களை வைத்து ஆடும் விளையாட்டுவகை (யாழ்ப்.);; playing with stones an squares drawn on the ground. [நிரை + ஆடல்.] நிரை = கூட்டம், கூடியாடும் விளையாட்டு, விளையாட்டு வகை. நிரை ஆடல். ஆடுதல் → ஆடல். [P]
நிரையொன்றாசிரியத்தளை	நிரையொன்றாசிரியத்தளை niraiyoṉṟāciriyattaḷai, பெ. (n.) ஆசிரியப்பாவில் நிரையீற்றியற்சீர்முன் நிரைமுதலியற்சீர் வந்து ஒன்றுந் தளை (காளிகை.உறுப்.10.);; metrical connection in {aṣiriyappa} between any two adjoining {cir} where the last syllable the preceding and the first syllable of the preceding and the first syllable of the succeeding {cir} are nirai. [நிரை + ஒன்றாசிரியத்தளை.] "திருமழை தலைஇய இருணிற விசும்பின் விண்ணதிர் இமிழிசை கடுப்பப் பண்ணமைந் தவர்தேர் சென்ற வாறே." இது நிரையொன்றாசிரியத் தலையால் வந்த செய்யுளாகும்.

நில்	நில்1 niltalniṟṟal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கால்கள் ஊன்ற உடம்பு முழுவதும் நெடிதாக நிமிர்ந்திருத்தல்; to stand. "நின்றா னிருந்தான் கிடந்தான்றன் கேளலறச் சென்றான்" (நாலடி, 29.);. 2. உறுதியாயிருத்தல்; to be steadfast; to persevere, persist in a course of conduct "வீடுபெற நில்" (ஆத்திசூடி.); 3. மேற்செல்லாதிருத்தல்; to stop. Halt. Tarry. "நில்லடா, சிறிது நில்லடா" (கம்பரா.நாகபாச.73);. 4. இடங்கொண்டிருத்தல்; to stay, abide. continue "குற்றியலிகர நிற்றல் வேண்டும்" (தொல். எழுத்து.34);. 5. ஒழிதல்; to cease; to be discontinued.stopped or suspended. வேலை நின்று விட்டது (உ.வ.);. 6. அடங்கியமைதல்; to be subdued "சாயவென் கிளவிபோற் செவ்வழி யாழிசைநிற்ப" (கலித்.143.38.);. 7. எஞ்சியிருத்தல்; to remain; to be left, as matter in a boil, as disease in the system; to be due. as a debt "நின்றதிற் பதினையாண்டு" (திவ்.திருமாலை.3);. 8. காலந்தாழ்த்துதல்; to watit, delay. அன்று கேட்கும் ... நின்று கேட்கும்
நில்லாதநிலை	நில்லாதநிலை nillātanilai, பெ. (n.) நிலையாத நிலை; state of uncertainty நில்லாத நிலையிது (சேதுபு.கடவுள்வா.);. [நில்லாத + நிலை.]
நில்லாமை	நில்லாமை nillāmai, பெ. (n.) 1) உறுதிப்பாடின்மை; uncertainty. 2 தவறுகை; slipping. [நில் → நில்லா → நில்லாமை.]
நில்லிகா	நில்லிகா nillikā, பெ. (n.) நிறுத்துக; stop "நில்லிகா வென்பான்போ னெய்தற் றொடுத்தாளே மல்லிகா மாலை வளாய்" (பரிபா;11;104.);. நில் → நில்லிகா, நில் + இக = நில்லிக → நில்லிகா 'இக' என்னும் முன்னிலையசை இகா என்றானது.
நில அதிர்வு	நில அதிர்வு nilaadirvu, பெ. (n.) பேரழிவையுண்டாக்கிய நிலநடுக்கத்தைத் தொடர்ந்து ஏற்படும் மெல்லிய நில அதிர்வு; after shock. [நிலம் + அதிர்வு.]

நிலஅவுரி	நிலஅவுரி nilaavuri, பெ. (n.) பேராவுரி; a large variety of indigo plant-Indigofera tinctoria. (சா .அக.);.
நிலஅளவர்	நிலஅளவர் nilaaḷavar, பெ. (n.) நிலங்களை அளந்து பதிவுசெய்து ஆவண மாக்கும் அலுவலர்; surveyor (of land);. [நிலம் + அளவர்.]
நிலஆவிரை	நிலஆவிரை nilaāvirai, பெ. (n.) நிலவாகை பார்க்க; see nila-Vågai. [நிலம் + ஆவிரை.]
நிலஇயல்	நிலஇயல் nilaiyal, பெ. (n.) நிலவியல் பார்க்க; see nila-v-iyal. [நிலம் + இயல்.]
நிலஇலந்தை	நிலஇலந்தை nilailandai, பெ. (n.) நிலவிலந்தை பார்க்க; see nila-v-ilandai. [நிலம் + இலந்தை.]
நிலஉடமை	நிலஉடமை nilauḍamai, பெ. (n.) நிலஉடைமை பார்க்க; see nila-udaimai [நிலம் + உடமை. உடைமை → உடமை.]
நிலஉடைமை	நிலஉடைமை nilauḍaimai, பெ. (n.) தனிப்பட்ட முறையில் நிலம் சொத்தாக இருப்பது; landed property, நில உடைமைக் குமுகாயம். [நிலம் + உடைமை.]
நிலக்கடம்பு	நிலக்கடம்பு1 nilakkaḍambu, பெ. (n.) செடிவகை (A);; a plant. [நிலம் + கடம்பு.] நிலக்கடம்பு2 nilakkaḍambu, பெ. (n.) குதிரைக்குளம்பு; horse hoof plant.

நிலக்கடலை	நிலக்கடலை nilakkaḍalai, பெ. (n.) peanut (the nut and the crop);; ground nut. [நிலம் + கடலை.] இது வேரிற் காய்ப்பதால் வேர்க்கடலை; நிலத்தடியிலிருப்பதால் நிலக்கடலை; அயலகப் பயிராயினமையால் மணிலாக் கொட்டை அல்லது மல்லாக் கொட்டை;கப்பலில் வந்தமையின் கப்பற்கடலை என்றழைக்கப்படும். [P]
நிலக்கடலைச்செடி	நிலக்கடலைச்செடி nilakkaḍalaicceḍi, பெ. (n.) groundnut plant. groundnut crop. [நிலக்கடலை + செடி.] [P]
நிலக்கடலைப்பயறு	நிலக்கடலைப்பயறு nilakkaḍalaippayaṟu, பெ. (n.) நிலக்கடலை பார்க்க; see nila-k-kadalai. [நிலக்கடலை + பயறு.]
நிலக்கடலைப்பயிர்	நிலக்கடலைப்பயிர் nilakkaḍalaippayir, பெ. (n.) வேளாண்மையில் இட்டிருக்கும் நிலக்கடலைச் செடி; crop of ground nut. [நிலக்கடலை + பயிர்.]
நிலக்கடலைமணி	நிலக்கடலைமணி nilakkaḍalaimaṇi, பெ. (n.) நிலக்கடலை பார்க்க; see nila-k-kadalai. [நிலக்கடலை + மணி.] ஒ.நோ;நெல்மணி.
நிலக்கடற்செடி	நிலக்கடற்செடி nilakkaḍaṟceḍi, பெ. (n.) கடலாரை; Sea Sorrel-marsiles genus.
நிலக்கடிம்பு	நிலக்கடிம்பு nilakkaḍimbu, பெ. (n.) ஒருவகைப்பூண்டு; a kind of shurb. [நிலம்+கடிம்பு.]

நிலக்கண்ணிவெடி	நிலக்கண்ணிவெடி nilakkaṇṇiveḍi, பெ. (n.) நிலத்தில் மறைத்து வைத்து வெடிக்கச் செய்யும் வெடி; land mine. [நிலம் + கண்ணிவெடி..]
நிலக்கணம்	நிலக்கணம் nilakkaṇam, பெ. (n.) metrical foot of three niral as karu-Vilani-kani, considered auspicious at the commencement of a poem. "நிலைக்கணந்தானே மலர்த் திருவிளங்கும்" (இலக்.வி.800.உரை.);. [நிலம் + கணம்.]
நிலக்கரி	நிலக்கரி nilakkari, பெ. (n.) நிலத்தடியில் படிவுகளாக இருப்பதும் வெட்டியெடுத்து எரிபொருளாகப் பயன்படுத்துவதுமான கறுப்பு நிறக்கனிமம்; coal,pitcoal. [நிலம் + கரி.]
நிலக்கரிச்சுரங்கம்	நிலக்கரிச்சுரங்கம் nilakkariccuraṅgam, பெ. (n.) நிலத்தடியில் படிந்தமைந்த கரியை வெட்டுதற்கான சுரங்கம்; coal mine. [நிலக்கரி + சுரங்கம் சுல் - குத்தற் கருத்துவேர் சுல் → சுர் → சுரங்கு → சுரங்கம்.] [P]
நிலக்கலி	நிலக்கலி nilakkali, பெ. (n.) பெருங்கட்டுக்கொடி; big broom creeper.
நிலக்கள்ளி	நிலக்கள்ளி nilakkaḻḻi, பெ. (n.) கள்ளிவகை; green-tubed reddish backed white sepalled torch thistle. [நில் → நிலம் = நீர்போல் நீண்டோடாது ஒரேயிடத்தில் நிற்கும் பூதவகை. கள் → கள்ளி = பாலூறும் நிலைத் திணை. நிலம் + கள்ளி.] [P]
நிலக்கறையான்	நிலக்கறையான் nilakkaṟaiyāṉ, பெ. (n.) கறையான் வகை (சங்.அக.);; the common white ant. [நில் → நிலம் = நீர்போல் நீண்டோடாது ஒரேயிடத்தில் நிற்கும் பூதவகை. கல் → கர் → கரை → கறை. கறையான் = அரிப்பது, அரித்துக் கரைப்பது, குறைப்பது, நிலம் + கறையான்.]

நிலக்கன்று	நிலக்கன்று nilakkaṉṟu, பெ. (n.) சிறுபயிர் (யாழ்.அக.);; tender-crop. [நில் → நி லம் = நீரைப் போல் நீண்டோடாது ஒரிடத்து நிற்பது. கல் → கன் → கன்று = மா, புளி,வாழை முதலியவற்றின் இளநிலைப்பெயர்;யானை, குதிரை, கழுதை, ஆன், எருமை முதலியவற்றின் இளமைப் பெயர்.] [நிலம் + கன்று.]
நிலக்கன்னி	நிலக்கன்னி nilakkaṉṉi, பெ. (n.) 1. நிலம்பு; american bindweed. 2. தாளி; impomea. [நிலம் + கன்னி.]
நிலக்காணிக்கை	நிலக்காணிக்கை nilakkāṇikkai, பெ. (n.) வரிவகை (தெ.க.தொ.4.:39);; a kind of tax. [நிலம் + காணிக்கை.]
நிலக்காரை	நிலக்காரை nilakkārai, பெ. (n.) முட்செடிவகை (வின்.);; a low thorny shrub. [நிலம் + காரை.] நில் → நிலம். குல் - குத்தற்கருத்துவேர். குல் → கல் → கார் → காரை = முட்செடி. [P]
நிலக்காலி	நிலக்காலி nilakkāli, பெ. (n.) அவரி; indigo plant-Indigofera tinctoria
நிலக்காளான்	நிலக்காளான் nilakkāḷāṉ, பெ. (n.) காளான் வகை; toadstool, a fungus. [நிலம் + காளான் நில் → நிலம் கல் → கள் → காள் → காளான்.] [P]
நிலக்கிழங்கு,	நிலக்கிழங்கு, nilakkiḻṅgu, பெ. (n.) நிலப்பனைக்கிழங்கு (சங்.அக);; tuber of nila-p-panai. [நிலம் + கிழங்கு.]
நிலக்கிழவி	நிலக்கிழவி nilakkiḻvi, பெ. (n.) மூவிலைக் குருத்து; thin leaved wild lime-Trichillia spinosa.

நிலக்கிழார்	நிலக்கிழார் nilakkiḻār, பெ. (n.) பேரளவிலான விளை நிலத்தைச் சொத்தாக வைத்திருப்பவர்; பெரும் நில உடைமையாளர்; landowner. land lord. நிலம்+கிழார். நில் → நிலம். குல் → கில் (திரட்சி,உருண்டை); கிழ → கிழான் → கிழார். நீரிறைக்கும் சால், நன்செட் வேளாண்மை செய்யும் உழவர், உரிமையாளர்.
நிலக்கீல்	நிலக்கீல் nilakāl, பெ. (n.) கீல்; bitumen, asphalt.
நிலக்குண்டி	நிலக்குண்டி nilakkuṇṭi, பெ. (n.) குன்றிமணி; Jeweller's bead.
நிலக்குதம்	நிலக்குதம் nilakkudam, பெ. (n.) சேனைக்கிழங்கு; elephant ham - typhonium trilobatum alias Dracontium maxima.
நிலக்குமிழ்	நிலக்குமிழ் nilakkumiḻ, பெ. (n.) நீண்டசெடிவகை (பதார்த்த.274.);; small Cashmere tree.-Gmelina Asiatica, கழிச்சல், விழிசொருகல், கொட்டாவி, மந்தம் ஆகியவற்றைப் போக்கும் மருத்துவக் குணமுடையது. (சா.அக.);.
நிலக்குரா	நிலக்குரா nilakkurā, பெ. (n.) நிலக்குரோசினை; an unknown drug. இது பித்தளையின் களிம்பை அகற்றும்; வெடியுப்பைச் செந்தூரம் செய்யும். (சா.அக.);. [நிலக்குரோசினை → நிலக்குரா.]
நிலக்குரோசினை	நிலக்குரோசினை nilakkurōciṉai, பெ. (n.) பெயரறியா மருந்துச் செடி; an unknown drug. இது பித்தளையின் களிம்பை அகற்றும்; வெடியுப்பைச் செந்தூரம் செய்யும். (சா.அக.);. [நிலக்குரோசினை → நிலக்குரா.]
நிலக்குழி	நிலக்குழி nilakkuḻi, பெ. (n.) 1. உரல்குழி; pit in the ground in which a mortar is fixed 2. எழுத்துக்குழி (அட்சரக்குழி);; the figure of a letter marked in sand for a child to trace over. [நிலம் +குழி.] [P]

நிலக்குற்றம்	நிலக்குற்றம் nilakkuṟṟam, பெ. (n.) அரங்கக்குற்றம்; defect in theatre, stage. "எண்ணப்பட்ட நாடக நூலாசிரியர், வகுத்த இயல்புகளின் வழுவாதவகை அரங்கு செய்யத்துவர் வரிவளை பொருத்தல் முதலிய நிலக்குற்றங்கள் நீங்கின விடத்து" (சிலப்.3;95.உரை.] [நிலம் + குற்றம்.]
நிலக்குறி	நிலக்குறி nilakkuṟi, பெ. (n.) நிலத்தின்மேல் சில சாற்றைப் பிழிய அதன் கீழுள்ள பொருட்குவையைக் கண்டறியுமாறு தோன்றும் அடையாளம் (வின்.);; sign said to appear on the ground when certain juices are poured on it. showing the presence of treasure underground and its quality. [நிலம் + குறி.]
நிலக்கூந்தல்	நிலக்கூந்தல் nilakāndal, பெ. (n.) கொடியாள் கூந்தல் என்னும் செடி; pea-fruited dodder. [நிலம் + கூந்தல்.]
நிலக்கூலி	நிலக்கூலி nilakāli, பெ. (n.) நிலவாடகை; rent for land. "நிலக்கூலி தண்டிப் போந்த படிக்கும்" (தெ.க.தொ. 6;385.);. [நிலம் + கூலி.]
நிலக்கொட்டை	நிலக்கொட்டை1 nilakkoṭṭai, பெ. (n.) நிலக்கடலை பார்க்க; see nila-k-kadalai. [நிலம் + கொட்டை.] நிலக்கொட்டை2 nilakkoṭṭai, பெ. (n.) பூடுவகை (வின்.);; a kind of plant.
நிலக்கொடி	நிலக்கொடி nilakkoḍi, பெ. (n.) நிலமகள் பார்க்க; see nila-magal. "நிலக்கொடியுந் துயர் நீத்தனள்" (கம்பரா. திருவவ.122.);. [நிலம் + கொடி.]
நிலக்கொடிவேலி	நிலக்கொடிவேலி nilakkoḍivēli, பெ. (n.) நீலக்கொடிவேலி பார்க்க; see nila-k-kodiveli.
நிலக்கொதி	நிலக்கொதி nilakkodi, பெ. (n.) நிலக்கொதிப்பு பார்க்க (வின்.);;see nila-k-kodippu. [நிலம் + கொதி.]

நிலக்கொதிப்பு	நிலக்கொதிப்பு nilakkodippu, பெ. (n.) வெய்யோனின் வெப்பத்தால் நிலத்திலெழும் வெக்கை; heat of the ground, due to hot sun. [நிலம் + கொதிப்பு.]
நிலக்கொறுக்கை	நிலக்கொறுக்கை nilakkoṟukkai, பெ. (n.) மஞ்சணிறமானதும் இரண்டடி நீளம் வளர்வதுமான கடல்மீன் வகை; sea-fish. canary-yellow, attaining two feet in length. [நிலம் + கொறுக்கை.] [P]
நிலக்கோட்டை	நிலக்கோட்டை nilakāṭṭai, பெ. (n.) ஒருவகைப்பூண்டு; a kind of shrub.
நிலகடகம்	நிலகடகம் nilagaḍagam, பெ. (n.) சிவதுளசி shiva's basil-Basili cum alba.
நிலகந்திகம்	நிலகந்திகம் nilagandigam, பெ. (n.) நொச்சி notchy-vitex negundo
நிலகி	நிலகி nilagi, பெ. (n.) கள்ளிக்கொடி; creeping milk hedge-sarcostemma intermedium
நிலகிக்கொத்தவரை	நிலகிக்கொத்தவரை nilagiggottavarai, பெ. (n.) இனிப்புக்கொத்தவரை; sweet clus. ter bean-cyamopsis psoralioides.
நிலங்கடந்தநீனிறவண்ணன்	நிலங்கடந்தநீனிறவண்ணன் nilaṅgaḍandanīṉiṟavaṇṇaṉ, பெ. (n.) திருமால்; tirumal. "காமன் மகன் அநிருத்தனைத் தன்மகள் உழை காரணமாக வாணன் சிறை வைத்தலின், அவனுடைய சோவென்னும் நகரவீதியிற் சென்று நிலங்கடந்த நீனிற வண்ணன் குடங்கொண்டாடிய குடக்கூத்தும்" (சில்ப்6.55;உரை.);. [நிலம் + கடந்த + நீலம் + நிறம் + வண்ணன்.]
நிலங்கடந்தநெடுமுடியண்ணல்	நிலங்கடந்தநெடுமுடியண்ணல் nilaṅgaḍandaneḍumuḍiyaṇṇal, பெ. (n.) திருமால்; tirumal. "நீணிலங்கடந்த நெடுமுடியண்ணல் தாடொழுதகையேன் போகுவல் யானென" (சிலப்.11;147.);. [நிலம் + கடந்த + நெடுமுடி + அண்ணல்.]

நிலங்கீறு-தல்	நிலங்கீறு-தல் nilaṅāṟudal, 7 செ.கு.வி. (v.i.) பொழுது புலருதல் (நெல்லை);; to dawn. [நிலம் + கீறு-,] காலைக் கதிரவன் நிலத்தைக்கீறி வெளி வருவது போன்று தோன்றுதலால் இவ்வாறழைக்கப்பட்டிருக்கலாம்.
நிலங்கு	நிலங்கு nilaṅgu, பெ. (n.) பெரியகாடை (பிங்.);; quail.
நிலங்கொள்பாம்பு	நிலங்கொள்பாம்பு nilaṅgoḷpāmbu, பெ. (n.) நிலத்திலிருக்கும் பாம்பு; snakes. "நிலங்கொள் பாம்பின் இழிதரும் விலங்கு மலை நாடனொடு கலந்த நட்பே" (குறுந்.134.);. [நிலம் + கொள் + பாம்பு.]
நிலச்சம்பங்கி	நிலச்சம்பங்கி nilaccambaṅgi, பெ. (n.) செடிவகை; tuberose. [நிலம் + சம்பங்கி.]
நிலச்சரிவு	நிலச்சரிவு nilaccarivu, பெ. (n.) மேடான இடத்திலிருந்து மண், மலையிலிருந்து பாறை, கல் முதலியவை திடுமெனப் பெயர்ந்து விழுதல்; landslide. பெருமழை பெய்ததால் நீலமலையில் நிலச்சரிவு ஏற்பட்டுப் போக்குவரத்துத் தடைபட்டது. (உ.வ.);. [நிலம் + சரிவு.]
நிலச்சருக்கரை	நிலச்சருக்கரை nilaccarukkarai, பெ. (n.) நிலச்சருக்கரைக் கிழங்கு; wild. ground potato merma arenaria.
நிலச்சல்லியம்	நிலச்சல்லியம் nilaccalliyam, பெ. (n.) கிணறு வெட்டுதற்குரிய தகுதியை யறிவிக்கும் நிலக்குறி; the sign on a plot of land indicating whether it is suitable for digging a well. [நிலம் + சல்லியம். சுல் - குத்தற் கருத்து வேர். சுல் → சல் → சல்லியம்.]
நிலச்சாடை	நிலச்சாடை nilaccāṭai, பெ. (n.) நிலச்சார்பு பார்க்க; see {nila-c-cărbu.} [நிலம் + சாடை.]

நிலச்சாந்து	நிலச்சாந்து nilaccāndu, பெ. (n.) 1. சுண்ணாம்புக்காரை; lime, mortar. 2. மண்ணைக்கொண்டு குழந்தை நெற்றியிலிடும் பொட்டு; mark on the forehead of child, made with earth. [நிலம் + சாந்து.]
நிலச்சாய்வு	நிலச்சாய்வு nilaccāyvu, பெ. (n.) நிலச்சார்பு பார்க்க; see nila-c-cărbu. [நிலம் + சாய்வு. சார்பு → சாய்வு.]
நிலச்சார்	நிலச்சார் nilaccār, பெ. (n.) நிலச்சார்பு (யாழ்ப்.); பார்க்க; see nila-c-cărbu. [நிலம் + சார். நில் → நிலம், சால் → சார்.]
நிலச்சார்பு	நிலச்சார்பு nilaccārpu, பெ. (n.) 1. நிலத்தின் தன்மை; nature of the soil. 2. நிலவளம்; fertility of the soil. [நிலம் + சார்பு. நில் → நிலம்.சால் → சால்பு → சார்பு.]
நிலச்சுருங்கி	நிலச்சுருங்கி1 nilaccuruṅgi, பெ. (n.) தொட்டாற்சுருங்கி; sensitive plantmimosa indica olias oxalis Sensitive. [நிலம் + சுருங்கி.]
நிலச்சுவான்தார்	நிலச்சுவான்தார் nilaccuvāṉtār, பெ. (n.) நிலக்கிழார் பார்க்க; see nila-k-kiḷār.
நிலச்சூடு	நிலச்சூடு nilaccūṭu, பெ. (n.) நிலக்கொதிப்பு (வின்.); பார்க்க; see nila-k-kodippu. [நிலம் + சூடு.]
நிலச்சேமை	நிலச்சேமை nilaccēmai, பெ. (n.) சேம்பையினச் செடிவகை (A);; a kind of arum. [நிலம் + சேமை.]
நிலசம்	நிலசம் nilasam, பெ. (n.) துருசு; blue vitrol-copper acetate.

நிலத்தடிநீர்	நிலத்தடிநீர் nilattaḍinīr, பெ. (n.) நிலத்தின் அடியில் இருக்கும் நீர்; ground water. ஆழ்த்துளைக் கிணற்றின் மூலம் நிலத்தடி நீரை எடுத்து வேளாண்மைக்குப் பயன்படுத்துவர். (உ.வ);. [நிலத்தடி + நீர்.]
நிலத்தடிநீர்மட்டம்	நிலத்தடிநீர்மட்டம் nilattaḍinīrmaḍḍam, பெ. (n.) மண்ணுள்ளிருக்கும் நீரின் அளவு; ground water level. [நிலத்தடி + நீர்மட்டம்.]
நிலத்தண்டு	நிலத்தண்டு nilattaṇṭu, பெ. (n.) 1. வேர்த்தண்டு; a stem resembling a rootrhizome 2. கீரைத்தண்டு; garden green Amaranthus blitum. (சா. அக.);. [நிலம் + தண்டு.]
நிலத்தரசு	நிலத்தரசு nilattarasu, பெ. (n.) நிலத்தரசுகாரர் பார்க்க; see nilattarasu-kārar. [நிலம் + அத்து + அரசு.]
நிலத்தரசுகாரர்	நிலத்தரசுகாரர் nilattarasukārar, பெ. (n.) நிலவுடையாளர் (யாழ்ப்.);; proprietors of the land. [நிலம் + அத்து + அரசுகாரர்.]
நிலத்தழல்	நிலத்தழல் nilattaḻl, பெ. (n.) நிலச்சூடு (தக்கயாகப்.52, உரை.); பார்க்க; see nila-c-cudu. [நிலம் + தழல்.]
நிலத்தளம்	நிலத்தளம் nilattaḷam, பெ. (n.) தரை; ground, earth. [நிலம் + தளம்.]
நிலத்தாமரை	நிலத்தாமரை nilattāmarai, பெ. (n.) முளரி; rose-Rosa centifolia. [நிலம் + தாமரை.] நீரிலுறையும் தாமரையையொத்திருக்கும் அயலகப் பூஞ்செடி. [P]

நிலத்தி	நிலத்தி nilatti, பெ. (n.) மின்மினி, நுளம்பு (சூடா.);; firefly. [நித்தில் → நிலத்தி.]
நிலத்திணை	நிலத்திணை nilattiṇai, பெ. (n.) நிலைத்திணை பார்க்க; see nila-t-tinai. நில் → நிலை + திணை. நிலை → நில (கொ.வ.);
நிலத்திலம்	நிலத்திலம் nilattilam, பெ. (n.) முத்து; pearl. [நிலத்தி - ஒளிர்வு நிலத்தி → நிலத்திலம்.]
நிலத்துஇன்மைகூறிமறுத்தல்	நிலத்துஇன்மைகூறிமறுத்தல் nilattuiṉmaiāṟimaṟuttal, பெ. (n.) அகப் பொருட்டுறையுள் ஒன்று; one of agapporulturai. [நிலைத்து + .இன்மைகூறி + மறுத்தல்.] திருக்கோவையாளில் வரும் அகப்பொருட் துறைகளுளொன்று, இதன் பொருள் சந்தனத் தழையின்றி வேறுதழை கொண்டு செல்ல, இது எங்கள் நிலத்தில் இல்லாதது, உறவினர் ஐயுறுவர் என்று கூறி மறுப்பது என்பதாம்.
நிலத்துத்தி	நிலத்துத்தி1 nilattutti, பெ. (n.) அரிவாள் முனைப்பூண்டு; a shruby plant-sida cordifolia. நிலத்துத்தி2 nilattutti, பெ. (n.) துத்திவகை (யாழ்ப்.);; downy heart leved morning mallow. [நிலம் + துத்தி.]
நிலத்துளக்கு	நிலத்துளக்கு nilattuḷakku, பெ. (n.) நிலநடுக்கம்; earthquake. ' "நிலத்துளக்கு விண்ண திர்ப்பு" (ஆசாரக்.48.);. [நிலம் + துளக்கு. துளங்கு → துளக்கு = அசைவு, அதிர்வு.]
நிலத்துளசி	நிலத்துளசி nilattuḷasi, பெ. (n.) துளசிவகை, (பதார்த்த.305.);; a kind of basilGeniospermum gracile. [நிலம் + துளசி.] [P]
நிலத்தூழி	நிலத்தூழி nilattūḻi, பெ. (n.) நிலத்துத் தோன்றிய ஐந்தாம் ஊழி; the fifth deluge. "உள்ளீடாகிய இருநிலத் தூழியும் நெய்தலுங் குவளையும் ஆம்பலும் சங்கமும்" (பரிபா.2;12.);. [நிலம் + அத்து + ஊழி

நிலத்தெய்வம்	நிலத்தெய்வம் nilatteyvam, பெ. (n.) 1. நிலத்தேவி (பூதேவி); (தக்கயாகப் 671, உரை.);; earthas goddess. 2. ஐந்திணைக்குரிய தெய்வங்கள்; deities presiding over the five-foldi tinai. "நிலத்தெய்வம் வியப்பெய்த நீணிலத்தோர் மனமகிழக் கலத்தொடு புணர்ந்துமைந்த கண்டத்தாற் பாடத் தொடங்கு மன்" (சிலப்.7;24.);. [நிலம் + தெய்வம்.]
நிலத்தேவர்	நிலத்தேவர் nilattēvar, பெ. (n.) ஆரியப் பார்ப்பனர்; brahmins. மேலாத்தேவர்களும் நிலத்தேவரும் மேவித்தொழும். (திவ். திருவாய்.5.1.8.); [நிலம் + தேவர்.] ஆரியப் பார்ப்பனர்களாகிய பிராமணர்கள் மண்ணுலகத் தேவர்களாகக் கருதப் பட்டமையானால் பூசுரர் எனப்பட்டனர். பூசுரர் என்பதின் தமிழ் வடிவமே நிலத்தேவர் என்பது.
நிலத்தேவர்குழு	நிலத்தேவர்குழு nilattēvarkuḻu, பெ. (n.) பிராமணர்குழு; group of bramins. [நிலத்தேவர் + குழு.]
நிலத்தோர்	நிலத்தோர் nilattōr, பெ. (n.) மாந்தர்; human being. இருநிலத்தோரும் இயைகென ஈத்தநின் தண்பரங் குன்றத் தியலணி. (பரிபா.19;4);
நிலந்தட்டி	நிலந்தட்டி1 nilandaṭṭi, பெ. (n.) நிலஞ்சமனாக்கும் பலகை (யாழ்ப்.);, an instrument for levelling or smoothing a floor or road. [நிலம் + தட்டி.] [P] நிலந்தட்டி2 nilandaṭṭi, பெ. (n.) கடல்மீன் வகை; a kind of Sea-fish.
நிலந்தடி	நிலந்தடி nilandaḍi, பெ. (n.) நிலந்தட்டி1 (நாஞ்சில்.); பார்க்க; see nilan-tatti. [நிலந்தட்டி → நிலந்தடி.]
நிலந்தரஞ்செய்-தல்	நிலந்தரஞ்செய்-தல் nilandarañjeytal, 1செ.குன்றாவி. (v.t.) முற்றும் அழித்தல்; to destroy utterly, as razing to the ground "துயராயினவெல்லா நிலந்தரஞ் செய்யும்" நிலம் + தரம்செய்-,]
நிலந்தருதிருவிற் பாண்டியன்	நிலந்தருதிருவிற்பாண்டியன் nilandarudiruviṟpāṇṭiyaṉ, பெ. (n.) தொல்காப்பியம் அரங்கேறிய அவைக்குயோனும் இடைச்சங்க காலத்தவருமான பாண்டியன் (தொல்.பாயி.);; Pandiyan of the second sangam in whose court Tolkāppiyam was first approved and Published.

நிலந்தருதிருவின் நிழல்	நிலந்தருதிருவின்நிழல் nilandarudiruviṉniḻl, பெ. (n.) நிலத்திற்குப் பல செல்வத்தினையும் தருகின்ற அருள்; benidiction. நிலந்தருதிருவின் நிழல்வாய் நேமி (சிலப்.15;1.);. [நிலம்+தரும்+நிழல்.] மன்னன் குடிகளிடத்து அருளுடையான் ஆயவழி நிலத்துப் பல்வளமும் பெருகுமாகலின் நிலந்தருவின் நிழலாயிற்று. நிழல்=அருள். மாற்றாரது நிலத்தைத்தரும் வெற்றியாகிய செல்வம் என்றும், ஒளிபொருந்திய ஆணைச்சக்கரம் என்றுமாம்.
நிலந்தருதிருவி னெடியோன்	நிலந்தருதிருவினெடியோன் nilandarudiruviṉeḍiyōṉ, பெ. (n.) நிலந்தருதிருவிற் பாண்டியன் பார்க்க; see nilan-taru-tiruvir-pandiyan. "புகழ்சால் சிறப்பினிலந்தரு திருவினெடியோன் போல்" (மதுரைக். 763.);. [நிலம்தருதிருவின் + நெடியோன்.]
நிலந்திரைத்தா னை	நிலந்திரைத்தானை nilandiraittāṉai, பெ. (n.) நிலஅகலத்தைத் தன்னுள்ளே அடக்கிய தானை; battalian of army. "கலந்த கேண்மையிற் கனக விசயர் நிலந்திரைத் தானையொடு நிகர்த்துமேல்வர" (சிலப்.26;186.);. "நிலந்திரைக்கும் கடற்றானை" (புறநா.96.);. [நிலம் + திரைத்த + தானை] திரைத்தல் = சுருங்குதல், நிலவகலத்தைத்தன்னுள்ளே யடக்குதல்.
நிலந்தெளிதல்	நிலந்தெளிதல் nilandeḷidal, பெ. (n.) பொழுது புலரல்; day-breaking. [நிலம் + தெளிதல்.] இருளாற் கவ்வப் பட்டிருந்த நிலத்தைத் தன் கதிரொளியால் புலப்படுத்தித் தெளிவிக்கின்றமையால் பொழுது புலரலை நிலந்தெளிதல் என்றனர்.
நிலநட்டம்	நிலநட்டம் nilanaṭṭam, பெ. (n.) வேளாண்மை செய்யாமையால் உண்டாகும் இழப்பு (இ.வ.);; loss on land by allowing it to lie fallow. [நிலம் + நட்டம்.] த. நட்டம். வ. நஷ்டம்.
நிலநடுக்கம்	நிலநடுக்கம் nilanaḍukkam, பெ. (n.) earth tremor, earthquake. நேற்று சென்னையில் ஏற்பட்ட நிலநடுக்கம் பத்து நொடிகள் நீடித்தது. [நிலம் + நடுக்கம்.]

நிலநடுக்கோடு	நிலநடுக்கோடு nilanaḍukāḍu, பெ. (n.) இரு முனையங்களிலிருந்தும் நிலப்பந்தைச் சமஅளவில் பிரிக்கக் குறுக்கு வாட்டில் இருப்பதாகக் கொள்ளும் கற்பனைக்கோடு; equator. [நிலம் + நடு + கோடு.]
நிலநயம்	நிலநயம் nilanayam, பெ. (n.) நிலநலம் பார்க்க; see nila-nalam. [நிலம் + நயம் நலம் → நயம்.]
நிலநலம்	நிலநலம் nilanalam, பெ. (n.) நிலத்தினது நன்மை; profit on land. தண்ணீர் நிலநலத்தால் தக்கோர் குணம் கொடையால் கண்ணீர்மை மாறாக் கருணையால்-பெண்ணீர்மை கற்பழியா ஆற்றல் கடல் சூழ்ந்த வையகத்துள் அற்புதமாம் என்றே அறி. (நல்வழி.16.);.
நிலநெல்லி	நிலநெல்லி nilanelli, பெ. (n.) நெல்லிவகை; a common herb-phyllanthus maḍeras patensis. க.,து. நெலநெல்லி. [நிலம் + நெல்லி.]
நிலப்படுகை	நிலப்படுகை nilappaḍugai, பெ. (n.) ஆற்றோரத்தமைந்துள்ள நீர்வளம் மிக்க நிலம்; land on the banks of a river fit for cultivation. [நிலம் + படுகை.]
நிலப்படை	நிலப்படை nilappaḍai, பெ. (n.) military one among the four divisions; of armed force in olden days. [நிலம் + படை.] நிலத்தில் ஊர்ந்து சென்று பகைவரைத்தாக்கும் படைவகை. இப்படைவகைப் பழங் காலத்திலிருந்து இன்றுவரையுள்ளதென்பது குறிப்பிடத்தக்கது. நால்வகைப்படைகளாவன;இக்காலம் முற்காலம் 1. நிலப்படை. 1. நிலப்படை. 2. நீர்ப்படை. 2. குதிரைப்படை. 3. வான்படை. 3. யானைப்படை. 4. தேர்ப்படை. நாட்டுமக்களையும் தன்னையும் காத்துக் கொள்வதற்கும், தம் பகைவரைத் தெருட்டுதற்கும், ஆளும் நிலப்பரப்பை விரிவாக்கிக் கொள்வதற்கும், பயன்படும் வகையில் அமைத்துக்கொள்வது படையாகும். அது மன்னராட்சிக் காலத்தில், தேர், கரி, பரி, காலாள் என நான்வகையாய் அமைந்திருந்தது. இன்றைய மக்களாட்சியில் நிலம், நீர் வான் என மூவகையாய்ப் பாகுபாடு கொண்டது. அஃதெவ்வாறாயினும் காலட் படையாம் நிலப்படை இன்றுவரை தொடர்ந்து வருகின்றது.

நிலப்பயன்	நிலப்பயன் nilappayaṉ, பெ. (n.) நிலவிளைவு (வின்.);, produce of the soil, profi on the land. [நிலம் + பயன்.]
நிலப்பயிர்	நிலப்பயிர் nilappayir, பெ. (n.) பெண் (வைத்தியபரி.கருப்பொ);, female,
நிலப்பரணி	நிலப்பரணி nilapparaṇi, பெ. (n.) சிற்றீஞ்சு small date fruit-phoenix farnifera.
நிலப்பரப்பு	நிலப்பரப்பு nilapparappu, பெ. (n.) 1. நிலத்தின் பரப்பளவு (வின்.);; a measure o land. 2. நிலத்தின் பரப்பளவு; spread of extent of the earth. [நிலம் + பரப்பு.]
நிலப்பலா	நிலப்பலா nilappalā, பெ. (n.) வேர்ப்பலா (சங்.அக.);; common jack fruit. [நிலம் + பலா.] நிலத்தடியில் காய்க்கும் கடலை நிலக்கடலை என்றாற் போல், நிலத்தையொட்டியுள்ள வேரில் பழுக்கும் வேர்ப்பலா நிலப்பலா எனப்பட்டது.
நிலப்பனை	நிலப்பனை nilappaṉai, பெ. (n.) செடிவகை (பதார்த்த.403.);; moosly or weevil root curculigo orchioides. [நிலம் + பனை.]
நிலப்பனைக்கிழங்கு	நிலப்பனைக்கிழங்கு nilappaṉaikkiḻṅgu, பெ. (n.) நிலப்பனையின் கிழங்கு; ground palm-curculigo orchioides. [நிலப்பனை + கிழங்கு.] பனைமரத்தின் கொட்டைகளை மண்ணில் புதைத்து வைத்து, குறிப்பிட்ட காலம் வரை தண்ணீர் ஊற்றி வந்தால் முளைவிட்டு கிழங்காக வளரும். இதுவே பனைக் கிழங்கு. இக் கிழங்கு மருத்துவக் குணங்களைக் கொண்டது. (சா.அக.);.

நிலப்பாகல்	நிலப்பாகல் nilappākal, பெ. (n.) பாகல் வகை (மலை.);; balsam-apple, climbermormordica humilis. [நிலம் + பாகல்.] பாகல் கொடிப்பாகல், நிலப்பாகல் என இரு வகையுடைத்து. கொடிப்பாகல் என்பது மரம்,செடி வேலி போன்றவற்றில் படர்ந்து காய்க்கும். நிலப்பாகல் என்பது நிலத்தில் கொடி போல் படர்ந்து காய்க்கும் தன்மையுடையது.
நிலப்பாகை	நிலப்பாகை nilappākai, பெ. (n.) நிலப் பாகல் (சங்.அக.); பார்க்க; see nila-p-pagal. [நிலம் + பாகை. பாகல் → பாகை.]
நிலப்பாசம்	நிலப்பாசம் nilappācam, பெ. (n.) நாகப்பாம்பு;
நிலப்பாலை	நிலப்பாலை1 nilappālai, பெ. (n.) சிறுமரவகை (L);; round leaved discous feather foil. [நிலம் + பாலை.] நிலப்பாலை2 nilappālai, பெ. (n.) 1. கும்பம் பாலை; blue dyeing roseberry wrightia tinetoria 2. ஒழுகு; ground paulay, round leaved discous feather foilcleistanthus collinus alias amanoa Collina. 3. நிலத்தையொட்டிப் படரும் ஒரு செடி வகை; an annual with procumbent branches Euphorbiahirta. [நிலம் + பாலை.]
நிலப்பாவாடை	நிலப்பாவாடை nilappāvāṭai, பெ. (n.) நடைபாவாடை (வின்.);; cloth spread on the ground to walk on, as in a procession. [நிலம் + பாவாடை.] நில் → நிலம் பா= பரவுதல், பாவுதல் பா + ஆடை = பரவும் ஆடை.
நிலப்பாளை	நிலப்பாளை1 nilappāḷai, பெ. (n.) அம்மான்பச்சரிசி (சங்.அக.); பார்க்க; see ammān- paccariši, [நிலம் + பாளை.] [P] நிலப்பாளை2 nilappāḷai, பெ. (n.) பங்கம்பாளை; Indian Worm killer-aristolochia bracteata. (சா. அக.);.

நிலப்பிப்பிலி	நிலப்பிப்பிலி nilappippili, பெ. (n.) ஒரு பூடு; lippia nodiflora. [நிலம் + பிப்பிலி.]
நிலப்பிரண்டை	நிலப்பிரண்டை nilappiraṇṭai, பெ. (n.) ஓரிலைத்தாமரை; one leaf lotus-Londium sufsruticosum [நிலம் + பிரண்டை.]
நிலப்பிரபு	நிலப்பிரபு nilabbirabu, பெ. (n.) நிலக்கிழார் பார்க்க; see nila-k-kilär, [நிலம் + பிரபு.]
நிலப்பிரபுத்துவம்	நிலப்பிரபுத்துவம் nilabbirabuttuvam, பெ. (n.) தனியாள் பெருமளவு நிலத்தைச் சொந்தமாகக் கொண்டிருக்கும் முறை; feudalism. நிலப்புரபுத்துவக் குமுகாயத்தில் கொடித்தடிமை முறையும் இருந்தது. (உ.வ.);. [நிலம் + பிரபுத்துவம்.]
நிலப்பிரயோசனம்	நிலப்பிரயோசனம் nilappirayōcaṉam, பெ. (n.) நிலப்பயன் பார்க்க; see nila-p-payan. [நிலம் + பிரயோசனம்.]
நிலப்பிளப்பு	நிலப்பிளப்பு nilappiḷappu, பெ. (n.) நிலம் பலகாலாகப் பிரிதல்; வெடித்தல் (சங்.அக.);; crack in the earth. [நிலம் + பிளப்பு. நில் → நிலம், பிள் → பிள → பிளப்பு.]
நிலப்பீர்க்கு	நிலப்பீர்க்கு nilappīrkku, பெ. (n.) பீர்க்கு வகை; species of luffa. [நிலம் + பீர்க்கு. நில் → நிலம், பிள் → பீர் → பீர்க்கு.]

நிலப்புரண்டி	நிலப்புரண்டி nilappuraṇṭi, பெ. (n.) நிலத்தில் புரண்டு கிடக்கும் பூண்டு (வின்.); a therb which takes fast hold of the ground. [நிலம் + புரண்டி] [புரள் – புரண்டு – புரண்டி.]
நிலப்புழு	நிலப்புழு nilappuḻu, பெ. (n.) நிலப்பூச்சி (வின்.); பார்க்க; see {nila-p-pūcci} [நிலம் + புழுக்கம்.]
நிலப்பூ	நிலப்பூ1 nilappū, பெ. (n.) புற்புதர் களிலுண்டாகும் பூ; flowers of grasses and herbs. "நீர்ப்பூ நிலப்பூ மரத்திலொண்பூ" (திவ்.இயற்.திருவிருத்;55.);. [நிலம் + பூ.] நிலப்பூ2 nilappū, பெ. (n.) தாளி; convolulus
நிலப்பூச்சி	நிலப்பூச்சி nilappūcci, பெ. (n.) சில்வண்டுப்பூச்சிவகை (வின்.);; mob-cricke gryllotalpa forealis. [நிலம்+பூச்சி]
நிலப்பூசணி	நிலப்பூசணி nilappūcaṇi, பெ. (n.) செடிவகை (1);; panicled bindweed. [நிலம் + பூசனி.]
நிலப்பூதம்	நிலப்பூதம் nilappūtam, பெ. (n.) ஐவகைப் பூதங்களுளொன்று; the earth, one among the five elements of the nature. [நிலம் + பூதம்.] ஐவகைப் பூதங்களாவன; 1. நிலம். 2. நீர், 3. வான். 4. வளி, 5. தீ.
நிலப்பெயர்	நிலப்பெயர் nilappeyar, பெ. (n.) வாழும் நாட்டின் அடிப்படையில் ஒருவனுக்கிடும் பெயர்; names of persons derived from their countries, as {aruvalan, cóliyan,} "நிலப்பெயர் குடிப்பெயர்" (தொல். சொல். 167.);. [நிலம் + பெயர்]

நிலப்பெயர்ச்சி	நிலப்பெயர்ச்சி nilappeyarcci, பெ. (n.) இடமாறுகை (யாழ்.அக.);; change of place. [நிலம் + பெயர்ச்சி.]
நிலப்பெயர்வு	நிலப்பெயர்வு nilappeyarvu, பெ. (n.) நிலப்பெயர்ச்சி பார்க்க; see nila-p-peyarcci [நிலப்பெயர்ச்சி → நிலப்பெயர்வு.]
நிலப்பொட்டு	நிலப்பொட்டு1 nilappoṭṭu, பெ. (n.) மண்ணைக்கொண்டு குழந்தை நெற்றியில் இடும் பொட்டு; mark on the forehead of child, made on earth. வீரபாண்டி கட்டப்பொம்மன் பிறந்த ஊராகிய பாஞ்சாலங் குறிச்சியில் இன்றும் அவ்வூரில் பிறந்த குழந்தைகளுக்கு மண்ணை எடுத்து நெற்றில் பொட்டு வைக்கும் வழக்கம் உண்டென்பதறிக. [நிலம் + பொட்டு.] நிலப்பொட்டு2 nilappoṭṭu, பெ. (n.) காளான்வகை (வின்.);; a kind of medicinal fungus. [நிலம் + பொட்டு.] நிலமாகிய தரையில் பொட்டு போன்றிருப்பது.
நிலப்போக்கு	நிலப்போக்கு nilappōkku, பெ. (n.) மண்ணின் தன்மை; quality of soil. [நிலம் + போக்கு.]
நிலப்போங்கு	நிலப்போங்கு nilappōṅgu, பெ. (n.) நிலத்தினியல்பு அல்லது தன்மை (வின்.);, quality of soil. [நிலம் + போங்கு.] நில் → நிலம் போக்கு → போங்கு.
நிலபுலம்	நிலபுலம் nilabulam, பெ. (n.) புன்செய், நன்செய், நிலம்;அவருக்கு நிறைய நிலபுலங்கள் இருக்கின்றன. (உ.வ.); [நிலம் + புலம்.] நி ல் → நி ல ம் = நீ ர் போ ல் ஒடாது நிலைத்து நிற்கும் பூதம். புல் → புலம் = பொருந்தியிருக்கும் நிலம்.

நிலபுலன்	நிலபுலன் nilabulaṉ, பெ. (n.) நிலபுலம் பார்க்க; see nila-bulam. [நிலபுலம் → நிலபுலன்.]
நிலம்	நிலம் nilam, பெ. (n.) 1. நீர் போல் இயங்காது ஒரேயிடத்தில் நிலையாக நிற்கும் பூதவகை; the earth. "நிலந்தீ நீர்வளி விசும்போ டைந்தும்" 2. மண்; ground, land. "நிலத்தியல்பா னீர்திரிந் தற்றாகு மாந்தர்க்கினத்தியல்ப தாகும் அறிவு' (குறள்,452.);. 'நிலத்தில் எழுந்த பூண்டு நிலத்தில் மடிய வேண்டும்' (பழ.);. 3. நிலத்தின் புறணி; soil. 'நிலந்தினக் கிடந்தன நிதி' (சீவக.1471.);. 4. தரை; ground; நிலத்திற் கிடந்து வணங்கினான். (உ.வ);. 5. நன்செய் அல்லது புன்செய் ஆகிய வயல்; விளை நிலப் பரப்பு; field. நிலத்திற்குத்தகுந்த கனியும் குலத்திற்குத் தகுந்த குணமும். (பழ.);. 6. நீரும் நிலமுஞ் சேர்ந்த ஞாலம்; the world. 'நிலந்திறம் பெயருங்காலையும்' (பதிற்றுப்.63;6.);; "நிலம் பெயரினும் நின் சொல் பெயரல்" (புறநா.3.);. 7. இடம்; place.
நிலம்நீச்சு	நிலம்நீச்சு nilamnīccu, பெ. (n.) நிலபுலம் பார்க்க; see nila-pulam [நில் → நிலம் - வயல், வேளாண் நிலம். நீர் → நீந்து → நீச்சு. நிலம் + நீச்சு - நீர்வளம் சூழ்ந்த நிலப்பகுதி. எனினும் நிலபுலம் என்பதே வழக்கு.]
நிலம்பாலை	நிலம்பாலை nilambālai, பெ. (n.) கும்பம் பாலை; blue dyeing rose {bery-wrightia tinctona}
நிலம்பி	நிலம்பி nilambi, பெ. (n.) கொசுகு (பிங்.);; gnat. [நுளம்பு → நுளம்பி → நிலம்பி.]

நிலம்பிராண்டி	நிலம்பிராண்டி nilambirāṇṭi, பெ. (n.) நிலப் புரண்டி பார்க்க; see {nila-p-puraṇṭi} [நிலம் + பிராண்டி] நில் → நிலம். புரள் → புரண்டு → புரண்டி → புராண்டி → பிராண்டி.]
நிலம்பிறாண்டு-தல்	நிலம்பிறாண்டு-தல் nilambiṟāṇṭudal, 5.செ.குன்றாவி. (v.t.) நிலத்தைச் சுரண்டுதல்; to scratch the land. [நிலம் + பிறாண்டு-,] [நில் → நிலம்] பு ல் → பு ர் → பு ர ள் → பி ற ழ் → பிறண்டு → பிறாண்டு-,]
நிலம்பு	நிலம்பு nilambu, பெ. (n.) தாளி (மலை.);; american bindweed-ipomaca.
நிலம்புரண்டி	நிலம்புரண்டி nilamburaṇṭi, பெ. (n.) மழைக்காலங்களில் புல்லில் நுரை போல் தோன்றி அதற்குள்ளிருக்கும் பச்சைப் பூச்சி; a green insect found in a middle of frothy substance that appears on grass during rainy seasens. [நிலம் + புரண்டி.]
நிலம்புலம்	நிலம்புலம் nilambulam, பெ. (n.) பல்வகை நிலம் (வின்.);; different kinds of lands. [நிலம் + புலம்.]
நிலம்புறண்டி	நிலம்புறண்டி nilamburaṇṭi, பெ. (n.) நிலம்புரண்டி (யதார்த்த.247.); பார்க்க; see nilam-purandi. [நிலம் + புறண்டி, புரண்டி → புறண்டி.]
நிலம்பூ	நிலம்பூ2 nilambū, பெ. (n.) 1. நிலப்பூ பார்க்க; see {nila-p-pu} 2. கள்ளி; milk spurgeephorbia genus. 3. கொசு; mosquito. 4. சீதாப்பழம்; custard apple-anona squamosa 5. தாளி; a running plant of convolvulous genus. [நுளம்பு → நுலம்பூ → நிலம்பூ.]

நிலம்பெயர்கை	நிலம்பெயர்கை nilambeyarkai, பெ. (n.) வேற்று நாட்டிற்குச் செல்லுதல்; to go abroad. "நிலம் பெயர்ந்து உரைத்தல் வரைநிலை உரைத்தல் கூத்தர்க்கும் பாணர்க்கும் யாத்தவை உரிய" (தொல்.பொருள்.கற்.28.);. [நிலம் + பெயர்கை.] பெயர்=இடம்மாறுதல். பெயர் → பெயர்கை. கை -தொழிற்பெயரீறு.]
நிலமக்கள்	நிலமக்கள் nilamakkaḷ, பெ. (n.) மண்ணின் மைந்தர்கள்; son of the soil. [நிலம் + மக்கள்.] பழங்காலத் தமிழர்கள் தம் நிலங்களை அதன் தன்மைக்கேற்ப நால்வகையாகப் பிரித்துக் குறிஞ்சி. முல்லை. மருதம். நெய்தல் எனப் பாகுபடுத்தி அவற்றுள் முல்லையுங்குறிஞ்சியும் முறைமையிற் றிரிந்ததைப் பாலையென்றோர் படிவமாக்கி அவ்வந்நிலத்தில் வாழ்வோரை அவ்வந் நிலமக்கள் என்றழைத்தனர்.அந்நிலத்திற்கேற்ப ஒழுக்கத்தையும் புணர்தல், பிரிதல், ஊடல், இருத்தல், இரங்கல் என்ற வகையாக வரையறுத்துக்கொண்டு வாழ்க்கை நடத்தினர். இன்றும் அவ்வழக்கந் தொடர்ந்த போதிலும் பண்டிருந்த பண்பாட்டைத் தொலைத்துவிட்டு பண்பாடற்று, வாழும் மாநிலத்திற் கேற்ப மொழிவழிப் பாகுபாடு கொண்டு பகைமேலிட வாழ்கின்றனர்.
நிலமகள்	நிலமகள்1 nilamagaḷ, பெ. (n.) சீதா செங்கழுநீர் பார்க்க; see sida -cenaalunir. நிலமகள்2 nilamagaḷ, பெ. (n.) நிலமாகிய பெண்; Goddess of earth. "நிலமகளழுத காஞ்சியும்"(புறநா.365.);. [நிலம் + மகள்.]
நிலமகன்	நிலமகன் nilamagaṉ, பெ. (n.) the planet mars, as the son of the earth. [நிலம் + மகன்.]
நிலமங்கை	நிலமங்கை nilamaṅgai, பெ. (n.) நிலமகள்2 (திவ்.பெரியதி.8.4.9.); பார்க்க; see nila-magal. [நிலம் + மங்கை]
நிலமங்கைநாச்சியார்	நிலமங்கைநாச்சியார் nilamaṅgaināacciyār, பெ. (n.) நிலமகள் பார்க்க; see nila-magal. "பெருமாளுக்கும் நிலமங்கைநாச்சியார்க்கும்" (தெ.க.தொ.1;126.);. [நிலமங்கை + நாச்சியார் நாய்கன் - தலைவன் நாய்ச்சி - தலைவி நாய்ச்சி → நாய்ச்சியார்→நாச்சியார்.]
நிலமட்டம்	நிலமட்டம் nilamaṭṭam, பெ. (n.) 1. தரைமட்டம்; ground level. 2. நீர்மட்டம் (வின்.);; water-level. [நிலம் + மட்டம்.]

நிலமடக்கு-தல்	நிலமடக்கு-தல் nilamaḍakkudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) நிலத்துக்குத் தரம் ஏற்படுத்துதல் to classify arable lands according to quality. [நிலம் + அடக்கு.]
நிலமடந்தை	நிலமடந்தை nilamaḍandai, பெ. (n.) நிலமகள்2 பார்க்க (திவ்.பெரியதி.4.4.8.);;see nila-magal. [நிலம் + மடந்தை.]
நிலமண்	நிலமண் nilamaṇ, பெ. (n.) மனைத்தளத்தை நிரப்புமண் (யாழ்ப்.);; earth forming the floo of the house. [நிலம் + மண்.]
நிலமண்டில் ஆசிரியப்பா	நிலமண்டில் ஆசிரியப்பா nilamaṇṭilāciriyappā, பெ. (n.) நிலைமண்டில வாசிரியப்பா பார்க்க; see nilaimangila-v-ašriyappă. [நிலைமண்டில வாசிரியப்பா → நிலமண்டி ஆசிரியப்பா.]
நிலமண்டிலவாசிரியப்பா	நிலமண்டிலவாசிரியப்பா nilamaṇṭilavāciriyappā, பெ. (n.) நிலைமண்டி வாசிரியப்பா பார்க்க; see nilai-mangila-v-aširiyappă. [நிலைமண்டில வாசிரியப்பா → நிலமண்டி வாசிரியப்பா.]
நிலமதிப்பு	நிலமதிப்பு nilamadippu, பெ. (n.) தரை மதிப்பு; ground value. [நிலம் + மதிப்பு.]
நிலமயக்கம்	நிலமயக்கம்1 nilamayakkam, பெ. (n.) ஒரு நிலத்துக்குரிய காலம் உரிப்பொருள் கரு பொருள்கள் மற்ற நிலத்துக்குரிய அப்பொருளுடன் கலந்துவரப் பாடலமைக்கையாகிய திணைமயக்கம் (சீவக.48.உரை.);; harmon ous blending of the features of one {tint} with those of another. [நிலம் + மயக்கம்.] பழந்தமிழர் தம் வாழ்வுமுறையையும் நிலத்தின் தன்மைக்கேற்பவே பகுத்திருந்தனர். ஐவகை நிலப்பாகுபாட்டை ஐவகை ஒழுக்கலாறாகவே கருதினர். அவற்றைச் செய்யுளிலமைத்து பாடுங்கால் ஒரு திணைக்குரிய ஒழுக்கம் மற்றொரு திணையில் மயங்கி வருதலுண்டு. அதையே நில மயக்கம் என்றனர். நிலமயக்கம்2 nilamayakkam, பெ. (n.) மண்கலப்பு; mixing of soils. [நிலம் + மயக்கம்.]

நிலமளந்தோன்	நிலமளந்தோன் nilamaḷandōṉ, பெ. (n.) திருமால்; Tirumal as having measured the earth "நீணில மளந்தோ னாடிய குடமும்" (சிலப்.6;55.);. [நிலம் + அளந்தோன்.] மாவலிப் பேரரசனின் செருக்கடக்க, குறளனாய்த் தோற்றரவு செய்து மாவலியிடம் மூன்றடி மண்கேட்க, அவனும் அதற்கிசைய, நெடுமாலாந் திருமால் வானுயர்ப்பேருரு கொண்டு ஓரடியால் மண்ணுலகையும், அடுத்தவடியால் விண்ணுலகையும் அளந்து பின் மூன்றாமடி வைக்க இடமின்மையால் மாவலியின் தலைமீது காலூன்றி அவனையுங்கொண்டாரென்பது தொன்மக்கதை.
நிலமறி-தல்	நிலமறி-தல் nilamaṟidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) சூதாட்டத்தில் வெற்றியடைவிக்கும் இடன் அறிதல் (வின்.); to know the lucky side in gambling. [நிலம் + அறி-,]
நிலமாந்தர்	நிலமாந்தர் nilamāndar, பெ. (n.) நிலமக்கள் பார்க்க; see nila-makkal. [நிலம் + மாந்தர்.] மாந்தரெனினும் மக்களெனினு மொக்கும்.
நிலமாளிகை	நிலமாளிகை nilamāḷigai, பெ. (n.) நிலவறை (இ.வ.);; cellar. தெ. நேலமாலிகா. [நிலம் + மாளிகை.]
நிலமானியம்	நிலமானியம் nilamāṉiyam, பெ. (n.) கொடையாய் வழங்கிய இறையிலி நிலம்; emolument given as land. [நிலம் + மானியம்.] வ. மானியம் த. இறையிலி.
நிலமிதி	நிலமிதி nilamidi, பெ. (n.) 1. ஒரு நாட்டை அடைதை; entering a region, as treading on it "நிலமிதி தானே அறிவை யுண்டாக்கும்" (ஈ.டு.);. 2. இடத்தின் தன்மை; peculiarity of a place. as affecting health or disposition. 3. நடைவாகு (யாழ். அக.);; accessibility. [நிலம் + மிதி.]
நிலமுதல்	நிலமுதல் nilamudal, பெ. (n.) நிலஅடங்கற்குறிப்பு; land register. [நிலம் + முதல்.]

நிலமெடு-த்தல்	நிலமெடு-த்தல் nilameḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வீடுகட்டுதற்கோ, கோயிலமைப்பதற்கோ, கிணறு தோண்டுதற்கோ அன்றி பிற வற்றிற்கோ உரிய இடத்தைக் கணியம்மூலம் கணித்தறிந்து தேர்வு செய்தல் (வின்.);; to select by astrological calculations an auspicious site for a house, temple or well. [நிலம் + எடு.]
நிலமை	நிலமை nilamai, பெ. (n.) நிலஉடைமை; (யாழ்ப்.);; landed property.
நிலயம்	நிலயம் nilayam, பெ. (n.) நிலையம் பார்க்க; see nilaiyam. [நிலையம் - நிலயம்.]
நிலயம்பிடி-த்தல்	நிலயம்பிடி-த்தல் nilayambiḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நிலையம் பிடி-த்தல் பார்க்க; see nilaiyam-pidi-, [நிலையம் → நிலயம் + பிடி-.]
நிலயனம்	நிலயனம் nilayaṉam, பெ. (n.) நிலையம் 1,2,3,4,5 (யாழ்.அக.); பார்க்க; see nilaiyam. [நில் → நிலை → நிலையனம் → நிலயனம்.]
நிலலோசபற்பாந்தம்,	நிலலோசபற்பாந்தம், nilalōcabaṟbāndam, பெ. (n.) 1. நறும்பிசின்; a fragrant resin or gum. 2. குந்திரிக்கம் பார்க்க; see kundirikkam.
நிலவடலி	நிலவடலி nilavaḍali, பெ. (n.) சிறுபனை (சங்.அக.);; young palmyra tree. [நிலம் + வடலி.]
நிலவடி	நிலவடி nilavaḍi, பெ. (n.) கையினாலடிக்கும் கதிரடிப்பு; threshing grain with the hand 2. களத்திற் கையாலடித்த கூலமணி; grain threshed by the hand on the threshing-floor. [நிலம் + அடி.] [P]
நிலவடுப்பு	நிலவடுப்பு nilavaḍuppu, பெ. (n.) நிலத்தில் அமைக்கும் அடுப்புவகை (வின்.);; a pit or hole dug in the ground. used as the fire-place. [நிலம் + அடுப்பு.] நில் → நிலம் = ஓடாது நிலைத்து நிற்பது. அடுதல் = சுடுதல், சமைத்தல். அடு → அடுப்பு. நிலவடுப்பு = நிலத்திலமைக்கும் அடுப்பு. [P]

நிலவம்மான்பச்சரிசி	நிலவம்மான்பச்சரிசி nilavammāṉpassarisi, பெ. (n.) பூடுவகை (a.);; kind of plant-euphorbia indica. [நிலம் + அம்மான்பச்சரிசி.]
நிலவர்	நிலவர் nilavar, பெ. (n.) 1. நீரின் நிலையை முழுகியறிபவர்; persons employed in sound. ing the depths of water. as in river, 'சமுத்திரத்தே நிலவராயிருக்குமவர்கள் முழுகி மண்கொள்ளுமாபோலே' (திவ்.திருநெடுந். 18;143.);. 2. நிலத்துள்ளவர்; human-beings. "நிலவரையாற்றி (பரிபா.15.6.);. [நிலம் → நிலவர்.] நீர்நிலையில் நிலம்வரை மூழ்குபவரும் நிலமிசை வாழ்பவரும் நிலவர் எனப்பட்டனர்.
நிலவரண்	நிலவரண் nilavaraṇ, பெ. (n.) 1. நீரும் நிழலுமில்லாத மருநிலமாகிய அரண்வகை (குறள்,742.உரை.);; natural defences consisting of arid expanse of earth etc., [நிலம்+அரண்.] அரண்கள் நான்கு; 1. எஞ்ஞான்றும் வற்றாத மணிநீரரண். 2. நீருநிலமுமில்லா மதிலரண். 3. செறிந்த காட்டரண். 4. நிலைத்த மலையரண்.
நிலவரம்	நிலவரம்1 nilavaram, பெ. (n.) 1. நிலைவரம், 1 பார்க்க; see nilaivaram. "பாக்கியங்க ணிலவரமென் றுன்னுகின்ற நெஞ்சன்" (சிவரக.சிவதன்ம.4.);. 2. நிலைவரம், பார்க்க; see nilaivaram. "குறுநில வரத்தைத் தேர்ந்து கொள்வாய்" (குற்றா.குற.64;3.);. 3. அன்றாட விலை (இ.வ.);; current price. தெ. நிலவரமு. [நிலைவரம் → நிலவரம்.] நிலவரம்2 nilavaram, பெ. (n.) 1. (நாடு, வீடு முதலியவற்றின்); நடப்புநிலை, சூழ்நிலை; condition (of the country, home, etc.);. நாட்டு நிலவரம் தெரியாத கிணற்றுத் தவளையாக இருக்கிறாயே. (உ.வ.);. வீட்டு நிலவரம் நன்றாக இருந்திருந்தால் மகளை மேல்படிப்புக்கு அனுப்பியிருப்பேன். (உ.வ.);. கலவரம் நடந்த இடத்தின் நிலவரத்தை அறிந்து கொள்ள அமைச்சர் வந்திருந்தார். (உ.வ.); 2. (விற்பனை, அளவு முதலியவற்றின்); நிலைமை; report. நேற்றைய நிலவரப்படி ஆறகழுர் அணையின் நீர்மட்டம் 18 அடியாக இருந்தது. (உ.வ.);.

நிலவரி	நிலவரி nilavari, பெ. (n.) விளைச்சல் பாசன வசதி அடிப்படையில் விளை நிலத்துக்காக அசு தண்டும் ஆண்டு வரி; land revenue. இந்த ஆண்டு நிலவரித் தண்டலில் சேலம் மாவட்டம் முதலிடத்தைப் பிடித்தது. (உ.வ.);. [நிலம் + வரி.]
நிலவருந்தி	நிலவருந்தி nilavarundi, பெ. (n.) நிலாமுகிப்புள்; greek partvidege. "புதுநிலவருந்தியும்" (திருப்பு.843.);. [நிலவு + அருந்து → நிலவருந்து → நிலவருந்து → நிலவருந்தி.]
நிலவலயம்	நிலவலயம் nilavalayam, பெ. (n.) நிலவலையம் பார்க்க; see nila-Valaiyam. நிலவலயந் தாங்கு நளன் (நளவெண்.காப்பு.);. [நிலம் + வலயம். வலையம் → வலயம்.]
நிலவலையம்	நிலவலையம் nilavalaiyam, பெ. (n.) நில மண்டிலம்; terrestrial globe, the earth. [நில் → நிலம், வல் → வள் → வளை → வளையம் → வலையம். நிலம் + வலையம்.]
நிலவழி	நிலவழி nilavaḻi, பெ. (n.) வாகனங்கள் செல்லவும், மக்கள் நடக்கவும் ஏற்றதாகத் தரையில் அமைக்கப்படும் வழி; சாலை; road intended for vehicles and public. [நிலம் = தரை. வழி = பாதை நிலம் + வழி.]
நிலவழிப்போக்குவரத்து	நிலவழிப்போக்குவரத்து nilavaḻippōkkuvarattu, பெ. (n.) தரைவழியாய் அமையும் போக்குவரத்து, சாலைப் போக்குவரத்து; system of conveying people, goods etc from place to place by road; road transport, road ways. [நிலம் = தரை. வழி = பாதை. நிலவழி + போக்குவரத்து.]
நிலவளம்	நிலவளம் nilavaḷam, பெ. (n.) மண்ணின் வளம்; fertility of the land. [நிலம் + வளம்.] ஒவ்வொரு நிலத்தின் தன்மையினையும் அத் தன்மையின் மிகுதியினையும் குறிப்பிடுவது நிலவளம்.

நிலவளவங்கி	நிலவளவங்கி nilavaḷavaṅgi, பெ. (n.) வேளாண்மைப் பிரிவினருக்குதவும் வங்கி (இக்.வழ.);; land development bank. [நிலவளம் + வங்கி.] நிலவளம் என்பது ஆகுபெயராய் நிலத்தை வளப்படுத்தி நாட்டின் வளஞ் சேர்க்கும் வேளாண் பிரிவினரைக்குறித்தது. அப் பிரிவிரினரின் வேளாண்மை மேம்பாட்டுக்குக் கடன் உதவி பெறுவதற்காக அரசால் அமைக்கப்பட்டுக் கடனுதவி வழங்கும் வைப்பகம் நிலவள வங்கி. இதனை நிலவள வைப்பகம் எனலே சரி.
நிலவளி	நிலவளி nilavaḷi, பெ. (n.) இயற்கை எரிவளி; natural gas used as fuel. [நிலம் + வளி.]
நிலவறை	நிலவறை nilavaṟai, பெ. (n.) 1. நிலத்துள்ளமைந்தஅறை; cellar, subterranean hall. "நிலவறை செயச்சிலர் விரைவார்" (செவ்வந்திப்பு.உறையூரழித்.62.);. 2. எரி எண்ணெயைத் தேக்கி வைக்க நிலத்தடியில் அமைக்கப்படும் அறை; bunker. [நிலம் + அறை. நில் → நில → நிலம். அறு → அறை.]
நிலவாகை	நிலவாகை1 nilavākai, பெ. (n.) செடிவகை (மலை.);; tirunelveli Senna-cassia angustifolia [நிலம் + வாகை.] நிலவாகை2 nilavākai, பெ. (n.) நிலப்பாகல் எனும் பாகல் வகை; balsam-apple. [நிலப்பாகல் → நிலப்பாகை → நிலவாகை.]
நிலவாகைச்சூரணம்	நிலவாகைச்சூரணம் nilavākaiccūraṇam, பெ. (n.) நில ஆவாரையைப் பொடியாக்கி மலமிளக்கக் கொடுக்கப்படும் மருந்து; senna powder given as a purgative.
நிலவாசி	நிலவாசி nilavāci, பெ. (n.) நிலத்தன்மை quality of the soil. [நிலம் + வாசி. நில் → நிலம். வதி → வசி → வாசி.]
நிலவாடகை	நிலவாடகை nilavāṭagai, பெ. (n.) மேலெழுப்புங் கட்டடத்துக்கன்றி நிலத்துக்கு மட்டுமேயுரிய வாடகை தரைவாடகை; ground rent. [நிலம் + வாடகை. நிலம் = தரை.]

நிலவாடை	நிலவாடை1 nilavāṭai, பெ. (n.) நிலவாசி (இ.வ.); பார்க்க; see nila-Vâṣi. [நிலம் + வாசி - நிலவாசி → நிலவாசை நிலவாடை.] நிலவாடை2 nilavāṭai, பெ. (n.) மண்ணின் மண்; fragrance of soil. [நிலம் + வாடை.]
நிலவாமியம்	நிலவாமியம் nilavāmiyam, பெ. (n.) சீதா செங்கழுநீர்; purple Indian water lily-nymphae odorata.
நிலவாய்வு	நிலவாய்வு nilavāyvu, பெ. (n.) நிலவளி பார்க்க; see nila-vali. [நிலம் + வாய்வு. (கொ.வ.);.] த. வளி, வ. வாயு.
நிலவாயு	நிலவாயு nilavāyu, பெ. (n.) நிலவளி பார்க்க; see nila-vali. [நிலம் + வாயு.] த. வளி, வ. வாயு
நிலவாரம்	நிலவாரம் nilavāram, பெ. (n.) மேல்வாரம் (வின்.);; owner's share of the produce of land.
நிலவாவிரை	நிலவாவிரை nilavāvirai, பெ. (n.) நிலவாகை,1 (மலை.); பார்க்க; see nila-vagai. [நில்ம் + ஆவிரை.]
நிலவாழை	நிலவாழை nilavāḻai, பெ. (n.) பூடுவகை (வின்.);, a kind of plant. [நிலம் + வாழை.]
நிலவிந்தை	நிலவிந்தை nilavindai, பெ. (n.) பூடுவகை (சங்.அக);; a kind of plant. [நிலம் + விந்தை.]

நிலவிப்பனை	நிலவிப்பனை nilavippaṉai, பெ. (n.) நிலப்பனை பார்க்க; see nila-p-panai.
நிலவியல்	நிலவியல் nilaviyal, பெ. (n.) நிலத்தின் மேற்பரப்பாக அமைந்திருக்கும் மண், பாறை போன்றவற்றை விளக்கும் ஆய்வுத்துறை; soil science; geology. [நிலம் + இயல்.]
நிலவிரிசு	நிலவிரிசு nilavirisu, பெ. (n.) தரையில் வைத்துக் கொளுத்தும் வாணவெடிவகை (இ.வ.);; a kind of fire-work set on the ground. [நிலம் + விரிசு.] திரியில் தீ மூட்டியதும் விரைந்தும் விரிந்தும் செல்வதால் வாணம் விரிசு எனப்பட்டது. [P]
நிலவிலந்தை	நிலவிலந்தை nilavilandai, பெ. (n.) இலந்தை என்னும் முள்மரவகை (மூ.அ.);; jujube-tree. [நிலம் + இலந்தை.]
நிலவிழுது	நிலவிழுது nilaviḻudu, பெ. (n.) நிலப்பனை எனும் செடி வகை; moosly or weavil root. [நிலம் + விழுது.]
நிலவிள	நிலவிள nilaviḷa, பெ. (n.) 1. விளா; wood apple. 2. நாய் விளா எனும் நிலைத்திணை; must-deer plant. [நிலம் + விளா.]
நிலவிளாத்தி	நிலவிளாத்தி nilaviḷātti, பெ. (n.) நிலவிளா, (யாழ்.அக.); பார்க்க; see {mia - /கி.} [நிலம் + விளாத்தி, நில் -→ நிலம். விள் → விள → விளா → விளாத்தி.]
நிலவிறிசு	நிலவிறிசு nilaviṟisu, பெ. (n.) நிலவிரிசு, (யாழ்.அக.); பார்க்க; see nila - virisu. [நிலவிரிசு → நிலவிறிசு.]

நிலவிறை	நிலவிறை nilaviṟai, பெ. (n.) நிலவரி; land tax. [நிலம் + இறை.]
நிலவீரம்	நிலவீரம்1 nilavīram, பெ. (n.) பூ நீறு; a kind of medicinal plant. [நிலம் + வீரம், நில் → நிலம். விள் →வில் →விர் → வீர் → வீரம்.] நிலவீரம்2 nilavīram, பெ. (n.) 1. நிலத்தின் கொடுமை; the virulity of the soil. 2. குட்டிவேர்; சல்லிவேர்; side roots under the earth. நிலவீரம்3 nilavīram, பெ. (n.) நிலத்தின் ஈரத்தன்மை; wetly land. [நிலம் + ஈரம்.] நிலம் + ஈரம் என்பது உடன்மேல் உயிர்வந்து ஒன்றுவது இயல்பே என்னும் விதிப்படி நிலமீரம் என வழங்குதல் வேண்டும் எனினும் மவ்வீறு ஒற்றொழிந்து உயிரீறு ஒப்பவும் என்னும் விதிப்படி வகர உடம்படுமெய் பெற்றது.
நிலவீரியம்	நிலவீரியம் nilavīriyam, பெ. (n.) நிலவீரம் பார்க்க; see nilaviram. [நிலவிரம் + நிலவீரியம்.]
நிலவு	நிலவு1 nilavudal, 5 செ.கு.வி. (v.i) 1. நிலைத்திருத்தல்; to be permanent, fixed; "யாரு நிலவார் நிலமிசை மேல்" (நாலடி, 22.);. 2. நின்று சிறத்தல்; to stay "இறுதியு மிடையு மெல்லா வுருபும் நெறிபடு பொருள்வயின் நிலவுதல் வரையார்" (தொல். சொல். 103.); 3. வழங்குதல்; to exist, to be in use, in vogue or in circulation, as a word; to be extant in force or practice, as a religion. "நிலவு மரபினை யுடையது" (வின்.);. 4. ஒளிவிடுதல் to emit rays; to shine. 5. பரவுதல்; [நுல் → நில் → நில → நிலவு (வே.க. 3; 45.).] நிலவு2 nilavudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அறியக்கூடிய வகையில் காணப்படுதல்; to be (in existence.); prevail. பருவ மழை பெய்யாமல் நாட்டில் வற்கடம் நிலவுகிறது (உ.வ.);. சட்டசபையில் இன்று ஒரு மணி நேரம் குழப்பம் நிலவியது. (உ.வ.);. தேர்தல் நடத்துவது பற்றி நாட்டில் முரண்பட்ட கருத்துகள் நிலவுகின்றன. (உ.வ.);. 2. அமைதல், ஏற்படுதல்

நிலவுகாய்	நிலவுகாய்1 nilavukāytal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) நிலவின் ஒளி படர்தல்; to spread of the moon light [நிலவு + காய்-, நில் → நிலவு. கனல் → கனய் → காய்.] நிலவுகாய்2 nilavukāy, பெ. (n.) 1. எருக்கங்காய்; fruit of sun plant caltropis gigantia 2. உகாய் மரம்; mahomadon tooth brush tree - Salvadora persica.
நிலவுதயம்	நிலவுதயம் nilavudayam, பெ. (n.) நிலவெழுகை (வின்.); பார்க்க; see nilavu-elugai. [நிலவு + (skt.); உதயம்.]
நிலவுநாழிகை	நிலவுநாழிகை nilavunāḻigai, பெ. (n.) நிலவின் நிழலைக் கொண்டு கணிக்கும் நாழிகை (யாழ்.அக.);; time, as measured by the moon's shadow. [நிலவு + நாழிகை.]
நிலவுப்பயணம்	நிலவுப்பயணம் nilavuppayaṇam, பெ. (n.) பிற கோள்களை ஆய்வு செய்வதற்காகச் செல்லும் பயணம்; விண்வெளிப் பயணம்; space research voyage. [நிலவு + பயனம்.]
நிலவுபடுதல்	நிலவுபடுதல் nilavubaḍudal, பெ. (n.) நிலவு அடிவானில் மறைகை (வின்);; setting of the moon. [நிலவு + படுதல்.] நுல் → நில் → நில → நிலவு + படுதல் படுதல் = மறைதல், அழிதல்.
நிலவுபார்-த்தல்	நிலவுபார்-த்தல் nilavupārttal, 4 செகுன்றா]வி. (v.t.) 1. மூன்றாம் பிறை பார்த்தல்; to see the crescent moon, appearing on the third day after new moon 2. சில நோன்பு நாட்களில் பகலில் பட்டினியிருந்து இரவில் உணவு கொள்ளுமுன் நிலவைப் பார்த்தல்; to see the moon after a day long not taking anything, taking supper after seeing the moon. [நுல் → நில் → நிலவு + பார்-,]
நிலவுபிறை	நிலவுபிறை1 nilavubiṟai, பெ. (n.) கூர்மையான முனைகளோடு வளைந்த கீற்றாகத் தோற்றமளிக்கும் நிலவு; crescent moon. [நிலவு + பிறை. நுல் → நில் → நில-நிலவு. புள் → புறு → புறை → பிறை.] [P]

நிலவிபிறை	நிலவிபிறை2 nilavibiṟai, பெ. (n.) இடப்பக்கத்தில் மகளிர் அணிந்து கொள்ளும் மணிபதித்த பொன்னணி வகை; ornament of gold set with precious stones, worn on the left side of the head by women. நெற்றிச் சுட்டியும் நிலவுபிறையும். (இ.வ);. [நிலவு + பிறை.] [P]
நிலவுமரி	நிலவுமரி nilavumari, பெ. (n.) கோழிப்பசளை என்னும் கீரைவகை; sea-bite. [நிலம் + உமரி.]
நிலவுலகம்	நிலவுலகம் nilavulagam, பெ. (n.) மண்ணுலகம்; the earth. [நிலம் + உலகம்.]
நிலவூமத்தை	நிலவூமத்தை nilavūmattai, பெ. (n.) நீல ஊமத்தை; blue flower datura. [P]
நிலவூறணி	நிலவூறணி nilavūṟaṇi, பெ. (n.) நிலவூறல் பார்க்க; see nila-v-Ural. [நிலவூறல் + நிலவூறணி.]
நிலவூறல்	நிலவூறல் nilavūṟal, பெ. (n.) மண்ணிலேற்படும் நீர்க்கசிவு (யாழ்.அக.);; dampness of soil. [நிலம் + ஊறல்.]
நிலவெக்கை	நிலவெக்கை nilavekkai, பெ. (n.) வெயில் காய்வதால் நிலத்தில் உண்டாகும் காங்கை (வெப்பம்);; earth's heat on account of hot sun. [நிலம் + வெக்கை.]
நிலவெடிப்பு	நிலவெடிப்பு nilaveḍippu, பெ. (n.) கடும் வறட்சியினால் ஏற்படும் தரைப் பிளப்பு; splitting of earth due to heavy drought. [நிலம் + வெடிப்பு.]

நிலவெடுப்பு	நிலவெடுப்பு nilaveḍuppu, பெ. (n.) முதலுழவு (யாழ்ப்.);; breaking new soil. [நிலம் + எடுப்பு. நில் → நிலம். எடு → எடுப்பு. எடுப்பு = தொடங்குதல், தொடங்கின செயல்.]
நிலவெரி-த்தல்	நிலவெரி-த்தல் nilaverittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நிலவுகாய்-தல் பார்க்க; see nilavu-kāi-, [நிலவு + எரி-,]
நிலவெரிக்கை	நிலவெரிக்கை nilaverikkai, பெ. (n.) நிலவின் ஒளி; moon light. [நிலவு + எரிக்கை.]
நிலவெழுகை	நிலவெழுகை nilavelugai, பெ. (n.) நிலவு தோன்றுகை; moon rise. [நில் → நில → நிலவு + எழுகை.]
நிலவெழுத்து	நிலவெழுத்து nilaveluttu, பெ. (n.) தரையிற் பிள்ளைகளெழுதும் எழுத்து (வின்.);; letter written on the ground by school boys. [நிலம் + எழுத்து.] திண்ணைப் பள்ளி நடைமுறையிலிருந்த காலத்தில் அரிவரியைத் தரையில் மணல் பரப்பி அம்மணலில் விரலால் எழுதிப் பழகினர்.
நிலவேம்பு	நிலவேம்பு nilavēmbu, பெ. (n.) 1. செடிவகை; french chiratta-Andrographis paniculata. 2.செடிவகை; chiretta - Swertia chirata தெ. நேலவே.மு. க. நெலபேவு. ம. நிலவேப்பு. [நிலம் + வேம்பு.]
நிலவேர்	நிலவேர்1 nilavēr, பெ. (n.) மரம் பூண்டு ஆகியவை முளைக்கும் போதே நீண்டு நிலத்தினுள் நேரே ஊடுருவிச் செல்லும் முகாமையான மூலவேர் அல்லது நடுவேர்; central root of a tree or a plant which begins to penetrate right down into the earth from its growth, tap-root. [நிலம் + வேர்.] நிலவேர்2 nilavēr, பெ. (n.) 1. நாங்கூழ், நாக்குப் பூச்சி (நாமதீப. 266.);; earth-worm. 2. நாக்கில்லாபூச்சி; tongueless worm. 3. ஆண்; male. 4. குற்றி விளா; a variety of wood apple. (சா.அக.); [நிலம் + வேர்.]

நிலன்	நிலன் nilaṉ, பெ. (n.) நிலம் பார்க்க; see nilam. [நிலம் - நிலன் ம → ன போலி, கடைப்போலி.]
நிலா	நிலா nilā, பெ. (n.) 1. திங்கள் (நிலவு.);; moon. "துணிநிலா வணியினான்" (திருவாச. 35. 5.);. 2. நிலவொளி; moon light. "விசும்பி னகனிலாப் பாரிக்குந் திங்களுஞ்" (நாலடி.151.);. 3. ஒளி; light, splendour. "நிலாவிரித்து முச்சக முற்றும் நிழல் செய" (திருநூற். 78.);. ம. நிலா. தெ. நெல. [நிலவு → நிலா.]
நிலாக்கல்	நிலாக்கல் nilākkal, பெ. (n.) நிலவொளியில் நீர் கால்வதாகிய கல்வகை; moonstone, a crystal, said to emit water when exposed to moon-light, as moon-beloved. "நின்றொளி திகழ்வதோர் நிலாக்கல் வட்டமும்" (சூளா. இரத. 74.);. [நிலா + கல்.] நிலாக்கல் nilākkal, பெ. (n.) நிலவினொளியில் நீர்கால்வதாகிய கல் வகை; moon stone, a crystal soil to emit water when exposed to moon light, as moon beloved. [நிலா+கல்]
நிலாக்கொழுந்து	நிலாக்கொழுந்து nilākkoḻundu, பெ. (n.) இளம்பிறை (வின்.);; the young moon, crescent moon. [நிலா + கொழுந்து.]
நிலாச்சாப்பாடு	நிலாச்சாப்பாடு nilāccāppāṭu, பெ. (n.) நிலாச்சோறு பார்க்க ; see nila-c-coru. [நிலா + சாப்பாடு. நில் → நிலா. சப்பு → சப்பிடு → சாப்பிடு - சாப்பாடு.]
நிலாச்சோறு	நிலாச்சோறு nilāccōṟu, பெ. (n.) நிலவொளியில் உண்ணும் உண்டி; moonlight picnic. [நிலவு + சோறு. நிலவு → நிலா.]

நிலாத்திரி	நிலாத்திரி nilāttiri, பெ. (n.) மத்தாப்பு; light displayed in fire-works. "தடத்து நீர் நிலாத்திரி" (கைவல். சந்.41.);. [நிலா + திரி.]
நிலாப்பதிவு	நிலாப்பதிவு nilāppadivu, பெ. (n.) கரும் பக்கம் (கிருட்டிண பக்கம்); (வின்.);; dark fortnight. [நிலா + பதிவு.]
நிலாப்பூச்சி	நிலாப்பூச்சி nilāppūcci, பெ. (n.) நிலவொளியில் நிற்கும் போது எதிர்க் கட்சியினரால் தொடப்படின் தோல்வி யுறுவதாகக் கருதப்படும் சிறுவர் விளை யாட்டுவகை; a game like 'prisoner's base' in which one party of children is considered to be defeated it, as they stand in moon light, they are touched by the opposing party. [நிலா + பூச்சி.] நிலாப்பூச்சி nilāppūcci, பெ.(n.) நிலா வெளிச்சத்தின் நிழலைக் கொண்டு தோற்ற வனைத்தேர்ந்தெடுக்கும் விளையாட்டு வகை; a children's game. [நிலா+பூச்சி]
நிலாபார்-த்தல்	நிலாபார்-த்தல் nilāpārttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) நிலவு பார்-த்தல் பார்க்க; see nilavu-par-, [நிலவு → நிலா. நிலா + பார்-,]
நிலாமண்டபம்	நிலாமண்டபம் nilāmaṇṭabam, பெ. (n.) நிலாமுற்றம் பார்க்க; see nila-murram. 'மாடமிசை யோங்க நிலா மண்டபத்தே மகிழ்ந்தேன்." [நிலா + மண்டபம்.]
நிலாமண்டலம்	நிலாமண்டலம் nilāmaṇṭalam, பெ. (n.) நிலவு மண்டிலம் (யாழ்.அக.);; sphere of the moon. [நிலா + மண்டலம்.]
நிலாமணக்கு	நிலாமணக்கு nilāmaṇakku, பெ. (n.) பூடுவகை (சங். அக.);; a plant. [நிலம் + ஆமணக்கு.] இச்செடி ஆமணக்குச் செடியைப் போன்றே தோற்றமளிக்கும் வெற்றுச் செடி.

நிலாமணி	நிலாமணி nilāmaṇi, பெ. (n.) நிலவொளியில் நீர் கால்வதாகிய கல்வகை; moonstone, a crystal and to emit water when exposed to moon light, as moon-beloved. [நிலா + மணி.]
நிலாமாடம்	நிலாமாடம் nilāmāṭam, பெ. (n.) நிலா முற்றம் பார்க்க; see {nilāmurram,} "முழுநிலா மாடத்து முடிமுத றழுவ" (பெருங். உஞ்சைக். 54.13.);. [நிலா + மாடம்.]
நிலாமுக்கி	நிலாமுக்கி nilāmukki, பெ. (n.) நிலாமுகி (நாமதீப. 245.); பார்க்க; see nilā-mugi. [நிலா + முக்கு → நிலாமுக்கு → நிலாமுக்கி.]
நிலாமுகி	நிலாமுகி nilāmugi, பெ. (n.) நிலாவொளிச் (கிரணங்கள்); சிதறலை உணவாகக் கொண்டு வாழ்வதாகக் கருதப்படும் புள்வகை (திவா.);;{cakÓra,} the greek patridge, caccabis gracca, as feeding on as moon-beams. [நிலா + முகி.] நில் → நிலா. முக்கு → முகி. முக்குதல் - உண்ணுதல்.]
நிலாமுற்றம்	நிலாமுற்றம் nilāmuṟṟam, பெ. (n.) நிலவின்பம் துய்க்கும் திறந்த மேன்மாடம் (திவா.);; terrace for enjoying the moonlight. "நீணிலா முற்றத்து நின்றிவள் நோக்கினாள்" (திவ். பெரியதி. 8.2.2.);. 2. நிலாக்காலத் துலாவச் செய்யும் வீட்டின் வெளி; court yard of a house for enjoying the moon light [நிலா + முற்றம்.]
நிலாவாரை	நிலாவாரை nilāvārai, பெ. (n.) நிலவாகை; Indian senna.
நிலாவிரை	நிலாவிரை nilāvirai, பெ. (n.) நிலவாகை (பதார்த்த. 1059.); பார்க்க; see nilavägai. [நிலம் + ஆவிரை.]
நிலாவிழுது	நிலாவிழுது nilāviḻudu, பெ. (n.) நிலப்பனை பார்க்க; see nila-p-panai.
நிலாவிளையாட்டு	நிலாவிளையாட்டு nilāviḷaiyāṭṭu, பெ. (n.) நிலாப்பூச்சி (இ.வ.); பார்க்க; see {nia-p-pucci,} [நிலா + விளையாட்டு.]

நிலாவு	நிலாவு1 nilāvudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நிலவு, 1 பார்க்க; see nilavu. நிலாவாப் புலாற்றானம் (தேவா. 1224. 2.);. [நிலவு → நிலாவு.] நிலாவு2 nilāvudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. ஒன்றித்தல் (தியானித்தல்);; to meditate upon. "நானிலாவியிருப்ப னென்னாதனை" (தேவா. 4.5.);. 2. ஒப்பாதல்; to resemble. "மானிலாவிய நோக்கியர்" (திருவிசை. 5.4.);. [நிலவு → நிலாவு-.]
நிலுவை	நிலுவை1 niluvai, பெ. (n.) 1. தங்குகை; standing, staying, "நோயு நிலுவை கொண்டது" (திருப்பு;1111.);. 2. மிச்சம்; balance, as of dues;arrears. ஏது குடிநிலுவை (பணவிடு.169.);. 3. இறுத்து மிஞ்சின தொகை; excess amount left over. பேரிடருக்காக நடுவணரசு வழங்கிய தொகையில் பத்தாயிரம் நிலுவை இருக்கிறது. (உ.வ.);. தெ. நிலுவ. ம. நிலவு. [நில் → நிலுவை.] நிலுவை2 niluvai, பெ. (n.) தரப்படாமல் அல்லது நோக்கின்றி இருக்கும் கிடப்பு நிலை; something pending நிலுவையிலுள்ள வழக்குகளை உடனடியாகத் தீர்க்குமாறு அறமன்றம் ஆணையிட்டது. (உ.வ.);. [நில் → நிலுவை.]
நிலுவை அஞ்சனா	நிலுவை அஞ்சனா niluvaiañjaṉā, பெ. (n.) நிலுவையஞ்சனா பார்க்க; see niluvai-y-anja. [நிலுவை → அஞ்சனா.]
நிலுவைக்காரன்	நிலுவைக்காரன் niluvaikkāraṉ, பெ. (n.) 1. கடன்காரன்; debtor நிலுவையைத் தண்டுபவன்; debtor; one who collects arrears. [நிலுவை + காரன்.]
நிலுவையஞ்சனா	நிலுவையஞ்சனா4 niluvaiyañjaṉā, பெ. (n.) விளைச்சல் மதிப்பு (c.c.);; estimate of the probable out-turn of standing crops. [நிலுவை + அஞ்சனா.]
நிலுவையறுவிடு-தல்	நிலுவையறுவிடு-தல் niluvaiyaṟuviḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) நிலுவையைத் தண்டுதல்; to recover arrears. [நிலுவை + அறுவிடு-]

www.valluvarvallalarvattam.com 3996 of 19068.

நிலை	நிலை1 nilaidal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நீண்ட காலத்திற்கு நீடித்து அமைதல்; stay for long; last. இந்த ஆட்சி நிலைக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. (உ.வ.);. முறையற்றவகையில் சேர்த்த பணம் நிலைக்காது. (உ.வ.);. ஒரு வேலையிலும் அவன் நிலைக்க மாட்டான். (உ.வ.);. 2. (பார்வை); ஓர் இடத்திலேயே பதிதல்;பாதி திறந்திருந்த கண்கள் அருகில் நின்ற மகனின் மேல் நிலைத்தன. (உ.வ.);. 3. (பெயர் சொல் முதலியவை); உறுதிப்பட்டு வழங்குதல்; gain currency, தேவநேயருக்கு இயற்பெயர் மறைந்து பாவாணர் என்னும் பட்டப்பெயரே நிலைத்துவிட்டது. (உ.வ.);. 4. (குழந்தையைக் குறிப்பிடும் போது); உயிரோடுதங்குதல்;ஐந்து குழந்தையில் ஒன்றும் நிலைக்கவில்லை; இந்த குழந்தையாவது நிலைத்ததே. (உ.வ.);. [நீள் → நிள் → நில் → நிலை.] நிலை2 nilaidal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நிலைத்து நிற்றல்; to remain permanent;to stay. "உம்மை நிலையு மிறுதியான" (தொல்.எழுத்து.189.);. [நில் → நிலை.] நிலை3 nilaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நிலை நிற்றல்; to obtain a footing; to be settled, lasting.
நிலைர	நிலைர4 nilaira, 1. நிற்கை; standing, staying, "பனை நிலை முனைஇ" (புறநா.23.);. 2. உறுதி; firmness, fixedness, stability, permanence, durability. "நீக்கமு நிலையும்" (திருவாச.3.9.); 3. தன்மை (பிங்.);; character; quality; temper; nature. "திருந்துநிலையாரத்து" (பெரும்பாண்.46.);. 4. நிலைமை; condition, State, Situation. "நன்னிலைக்கட்டன்னை நிறுப்பானும்" (நாலடி,248.);. 5. தொழில் (வின்.);; profession, vocation, calling. 6. இடம்; place, seat, location. "நின்னிலைத் தோன்றும்" (பரிபா.2;27.);. 7. தங்குமிடம்; stopping place, station, stand, residence "நெடுந்தேர் நிலைபுகுக" (பு.வெ.6.2.);. 8. நிலம் (பிங்.);; earth. 9. நிலைத்திணை (நாமதீப. 373.); பார்க்க; see nilai-t-tinai. 10. வீடு, தேர்களின் தட்டு; Storey, floor as of a building, sitting room in a car. "இழிந்து கீழ்நிலை" (சீவக.
நிலைக்கட்டு-தல்	நிலைக்கட்டு-தல் nilaikkaṭṭudal, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) நிலைக்கச்செய்தல் (இ.வ.);; to establish, make permanent. [நிலை + கட்டு நீள் → நிள் → நில் → நிலை. கள் → கட்டு → கட்டு-,]

நிலைக்கடகம்	நிலைக்கடகம் nilaiggaḍagam, பெ. (n.) உறுதியான பெருங்கூடை (யாழ்ப்.);; a durable large basket. [நிலை + கடகம்.] நில் → நிலை → உறுதி. குள் → குண் → கு ணம் → கு ட ம் - வளைவு, உருண்டகலம், சக்கரக்குறடு. குடந்தம்-வளைவு, வணக்கம். குடக்கு → குடக்கி - வளைவானது. (குடகம்); → கடகம் - வட்டமான பெருநார்ப்பெட்டி. (வ.மொ.வ.6.);.
நிலைக்கண்	நிலைக்கண் nilaikkaṇ, பெ. (n.) இமையாக்கண் (சிமிட்டாக்கண்);; fixed eyesno reflex action. [நில் → நிலை. கள் (கருமை); → கண் = கருமணி கொண்ட பார்வையுறுப்பு. ஒ.நோ; உள் → உண். நள்- நண். பெள் → பெண்.]
நிலைக்கண்ணாடி	நிலைக்கண்ணாடி nilaikkaṇṇāṭi, பெ. (n.) உடல் முழுதும் பார்க்கும்படி ஒரிடத்து நாட்டப்பட்ட பெரிய கண்ணாடி; a large fixed mirror. "கட்டிற் றவிசொடு நிலைக்கண்ணாடி" (சீவக.558.);. க. நிலுகண்ணாடி. [நிலை + கண்ணாடி. நில் → நிலை - நிற்கை, உறுதி. காண் + ஆடி – காணாடி → கண்ணாடி.] [P]
நிலைக்கதவம்	நிலைக்கதவம் nilaikkadavam, பெ. (n.) நிலையிலமைந்த கதவு; door fixed on a frame. "முழுநிலைக்கதவ மகற்றிமுன்னின்று" (பெருங்.மகத.13,71.);. [நிலை + கதவம். நில் → நிலை, கடவு - கதவு, கடந்து செல்லும் வழி, வாயில், வாயிலிலமைந்த கதவு. கதவு → கதவம்.]
நிலைக்கல்	நிலைக்கல்1 nilaikkal, பெ. (n.) நிலைப்படிக்கீழுள்ள கல் (இ.வ.);; stone base for door-frame. [நிலை + கல்.நில் → நிலை. கதவுநிலை, கதவுநிலையின் கீழமைந்த கல்.] [P] நிலைக்கல்2 nilaikkal, பெ. (n.) ஆட்டுக்கல்; அரைக்கும்கல்; grinding stone. [நிலை + கல்.] [P]
நிலைக்களப்போலி	நிலைக்களப்போலி nilaikkaḷappōli, பெ. (n.) ஒரெழுத்து நின்ற இடத்தில் அதற்குப் போலியாய்வரும் மற்றொரு எழுத்து (யாழ்.அக.);; a letter substituted for another. [நிலைக்களம் + போலி. போல வருவது போலி.]

நிலைக்களம்	நிலைக்களம்1 nilaikkaḷam, பெ. (n.) தங்குமிடம்; stand, standing place "போர்யானை யாக்கு நிலைக்களம்" [நிலை + களம்.] நில் → நிலை = நிற்கை, உறுதி. உல் → உத்தல் = பொருந்துதல், உத்தி = விளையாட்டில் இருவர் சேர்ந்து வரும் சேர்க்கை. உல் → குல் → குலவுதல் - கூடுதல். கள் → களம் -கூட்டம், கூடும் ஏர்க்களம், கூடுமிடம், இடம். நிலைக்களம்2 nilaikkaḷam, பெ. (n.) source of seat (of something);. அன்பின் நிலைக்களம் அம்மா. (உ.வ);. தமிழும் வடமொழியுங் கலந்த மணிப்பவள நடை மேலோங்கிய காலத்துத் தமிழை மீட்பதற்குத் தனித்தமிழியக்கந் தொடங்கி அதற்கு நிலைக்களமாயிருந்தவர் நிறைமலையாம் மறைமலையடிகளார். (உ.வ.);. [நிலை + களம்.] நிலைக்களம்3 nilaikkaḷam, பெ. (n.) அரசிறை தண்டுஞ் சாலை (தெ. க. தொ. 2;353.);; office for collection of revenue. [நிலை + களம்.]
நிலைக்களன்	நிலைக்களன் nilaikkaḷaṉ, பெ. (n.) இடம்; Place [நிலை + களன். களம் - களன்.]
நிலைக்கால்	நிலைக்கால்1 nilaikkāl, பெ. (n.) 1. கட்டில் முதலியவற்றின் கால்; stand, as of a sofa. "நிலைக்காலமைந்த நிழறிகழ் திருமணி கயிற்குரல் வளைஇய கழுத்திற் கவ்விய பவழ விழிகைப் பத்திக் கட்டத்துப் பட்டு நிணர் விசித்த கட்டமை கட்டிலுள்" (பெருங்.மகத.14.54.);. 2. நிலை 11 (வின்.); பார்க்க; see nilai [நிலை + கால். நில் → நிலை = விளக்கு முதலியவற்றின் தண்டு. குல் – தோன்றற் கருத்துவேர். குல் → கல் → கால். தோன்றல், வளர்தல், நீட்சிப்பொருள்.] நிலைக்கால்2 nilaikkāl, பெ. (n.) ஆட்டுக்கால் பார்க்க; see attu-k-kal.
நிலைக்கிடாரம்	நிலைக்கிடாரம் nilaikkiṭāram, பெ. (n.) எளிதாய் இடம் பெயர்க்கவியலாத பெரியதோர் ஏனம்; a big vessel kept stationary. [நிலை + கிடாரம்.நில் → நிலை = இருப்பு, இருப்பின் முறை, இருக்கும் தன்மை. குடம் → கடம் → கடாரம் - கிடாரம் (வாயகன்ற பெரிய ஏனம்,); ஆரம் சொல்லாக்க ஈறு. ஒ.நோ; கூடு → கூடாரம்.]

நிலைக்கிடை	நிலைக்கிடை nilaikkiḍai, பெ. (n.) a sitting pose, in dancing. [நிலை + கிடை. நில் → நிலை = தன்மை, நிலைமை. கிட → கிடை.]
நிலைக்குடி	நிலைக்குடி nilaikkuḍi, பெ. (n.) 1. பழங்குடி (யாழ்.அக.);; settled or ancient inhabitants. 2. நிலவுடைமையாளரின் நிலைத்த குடிகள் (இ.வ.);; permanent servants of a landlord engaged in agricultural operations. [நிலை + குடி. நில் → நிலை = நிலைத்த, பழைய, மூத்த. குட் → குடி. குட = வளைந்த. சுற்றிலும் காப்பமைத்துக் கொண்டு வளைவில் இருப்பு அமைத்துக்கொண்டுவாழ்ந்தோரே குடி எனப்பட்டனர்.]
நிலைக்குத்து	நிலைக்குத்து1 nilaikkuddudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) இறக்குந்தறுவாயில் விழிமுதலியன அசைவின்றி நிற்றல்; to be fixed or regid, as the eye at the dying stage. [நிலை + குத்து -. நில் → நிலை. குல் → குத்து.] நிலைக்குத்து2 nilaikkuddudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அசையாது நிற்றல்; to stand firmly. 2. குடியேறுதல்; to immigrate. 3. பயிர்கள் நிலைத்துப் போதல்; to withstand as a crop, after its blighted stage. [நிலை + குத்து-,. நில் → நிலை. குல் → குத்து.]
நிலைக்குழு	நிலைக்குழு nilaikkuḻu, பெ. (n.) சிக்கல்கள் எப்போது எழுந்தாலும் அதைப் பற்றி ஆய்வு செய்ய அமைக்கப்படும் நிலையான குழு;நாடாளுமன்ற நிலைக்குழு நாளை சென்னை வருவதாய்ச் சொன்னார்கள். (உ.வ.); [நிலை + குழு. நில் → நிலை. குல் → குள் → குழு.]
நிலைக்கூடம்	நிலைக்கூடம் nilaikāṭam, பெ. (n.) 1. பித்தளை; brass. 2. ஒகநிலையிலிருக்கும் தனியோர் (பிரத்தியேக); இடம்; a secluded hall intended or set apart for yoga practice. [நிலை + கூடம்.] [நில் → நிலை. கூடு → கூடம் = இடம்.]
நிலைகலங்கு-தல்	நிலைகலங்கு-தல் nilaigalaṅgudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) நிலைகுலை-, 1, பார்க்க; see nilai-kulai-, "ஐந்துபுலனிலை கலங்குமிடத்து" (பெரியபு. திருஞான.301.);. [நிலை + கலங்கு-. நில் → நிலை குல் → கல் → கல → கலங்கு.]

நிலைகுலை	நிலைகுலை1 nilaigulaidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நிலைமை தவறுதல்; to be ruined in circumstances. 2. நெறிவழுவுதல்; to swerve from the path of virtue. 3. தயங்குதல்; to be discouraged; to lose self-command; to be disconcerted, perplexed. 4. நிலைமை தளர்தல்; to lose hold; to be unstrung. வச்சிரமுட்டிதன் னிலைகுலைந்து விழுதலின் (கம்பரா. முதற்போர். 55.);. 5. சிதறுண்ணுதல்; to be routed, as an army. [நிலை + குலை-. நில் → நிலை. குல் → குலை → குலை-,] நிலைகுலை2 nilaigulaidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கட்டுப்பாட்டுடன் இருக்கும் சமநிலையை இழத்தல்; lose balance, upset. சாலையின் குறுக்கே குழந்தை ஓடிவந்ததைக் கண்டு வண்டியைச் சட்டென நிறுத்தியதில் நிலைகுலைந்து போனான். (உ.வ.);.அம்மாவின் இறப்புச் செய்தியைக் கேட்ட ஆல்துரை நலைகுலைந்தார் (உ.வ.);. 2. சீர் கெடுதல், சீர் குலைதல்; get disrupted.
நிலைகேடு	நிலைகேடு nilaiāṭu, பெ. (n.) கெட்டுப்போன நிலைமை; straitened circumstances, loss of position. [நிலை + கேடு.]
நிலைகொள்(ளு)	நிலைகொள்(ளு)1 nilaigol̤l̤udal, 16 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உறுதியாதல்; to be permanent; to remain firm. 2. தன்னிலையடைதல்; to come into its natural state, as a diseased mind. 3. நிற்குமளவு ஆழமாதல்; to be just deep enough to allow one to stand in. க. நிலிகொளா. [நிலை + கொள்-,] நிலைகொள்(ளு)2 nilaigol̤l̤udal, 16 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஓரிடத்தில் நிலையாக இருத்தல், தங்குதல்; come to stay, settle down. செயற்கைக்கோள் இன்னும் ஒருவாரத்தில் தனக்குரிய சரியான சுற்றுப்பாதையில் நிலைகொள்ளும். (உ.வ.); 2. (பெரும்பாலும் எதிர்மறையில்); அமைதியாக இருத்தல்; ஒன்றில் கவனம் செலுத்துதல்; to be peaceful or undisturbed. இரவு வெகு நேரமாகியும் அலுவலகம் சென்ற கணவன் வராததால் அவள் நிலைகொள்ளாமல் தவித்தாள். (உ.வ.);. தான் ஏமாற்றப்பட்டு விட்டதை அறிந்த பிறகு கண்ணனுக்கு நிலைகொள்ளவில்லை. (உ.வ.);. [நிலை + கொள்.]

நிலைகோலு-தல்	நிலைகோலு-தல் nilaiāludal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அணிவகுத்தல்; to array, as force. 2. இடஞ்தேடுதல்; to seek shelter. [நிலை + கோலு-,]
நிலைச்செண்டு	நிலைச்செண்டு nilaiccenṭu, பெ. (n.) நிலத்தில் நின்றெறிந்து விளையாடும் பந்து; a kind of ball played standing on the ground. "நிலைச் செண்டும் பரிச்செண்டும் வீசி மிக மகிழ்வெய்தி" (பெரியபு. சேரமான்.126.);. [நிலை + செண்டு.]
நிலைச்செரு	நிலைச்செரு nilaicceru, பெ. (n.) இடையறாப் போர்; continuous engagement in war operation. "நிலைச் செருவினாற்றலையறுத்து" (பதிற்றுப். ஐந்தாம். பதி.);. [நிலை + செரு.]
நிலைசெல் (லு) -தல்	நிலைசெல் (லு) -தல் nilaiselludal, 14 செ.கு.வி. (v..i) நிலைகொள்-, பார்க்க; see nilai-kol-, [நிலை + செல்-,]
நிலைத்தண்ணீர்	நிலைத்தண்ணீர் nilaittaṇṇīr, பெ. (n.) நிலையாயுள்ள நீர்; standing water. as in pools. tanks. [நிலை + தண்ணீர்.] தண்ணீரெனினும் நீரெனினும் ஒக்கும். நீரெனலே தமிழுக்குச் சாலும்.
நிலைத்தானம்	நிலைத்தானம் nilaittāṉam, பெ. (n.) கோயில்; shrine. "கானும்பலபதியுமந்நிலைத்தானங்கள்" (பெரியபு. திருஞான. 340.);. [நிலை + தானம்.]
நிலைத்திணை	நிலைத்திணை nilaittiṇai, பெ. (n.) 1. இயங்கு திணைக்கு எதிரிடையான இயங்கா (அசையா); திணை; the category of the immovables, as the vegetable kingdom. Opp. to iyaṅgu-tiṇai. 'இறைவன் இயங்கு திணைக் கண்ணும் நிலைத்திணைக் கண்ணும் அவற்றின் தன்மையாய் நிற்குமாறு' (தொல். எழுத்து. 46. உரை.);. 2. பயிரிகள்; flora. [நிலை + திணை.] நில் → நிலை - நிலைத்து நிற்பது, இயங்காதது.
நிலைத்திருவமிர்து	நிலைத்திருவமிர்து nilaittiruvamirtu, பெ. (n.) கோயிலில் நாளும் படையலுக்கென விடப்படும் நிலைக்கொடை (தொ.க.தொ. 3.96.);; permanent endowment for daily offerings in a temple. [நிலை + திருவமிர்து.]
நிலைத்துத்தி	நிலைத்துத்தி nilaittutti, பெ. (n.) நிலத்துத்தி பார்க்க; see nila-t-tutti.

நிலைத்துறை	நிலைத்துறை nilaitturai, பெ. (n.) வழக்கமாயிறங்கும் நிலையாழமுள்ள நீர்த்துறை; the usual bathing-ghat. "நிலைத்துறை வழீஇ இய மதனழி மாக்கள்" (மலைபடு. 280.);. [நிலை + துறை. நில் → நிலை.]
நிலைத்தேர்	நிலைத்தேர் nilaittēr, பெ. (n.) ஒப்பனை செய்து நிறுத்தப்படும் தேர் (திருவினை. திருமணப். 62.);; standing decorated car. "விளக்குறு நிலைத்தேர் செய்தார்" (பிரபுலிங்.சூனிய. இருந்த. 40.);. [நிலை + தேர்.]
நிலைத்தேர்மூடு	நிலைத்தேர்மூடு nilaittērmūṭu, பெ. (n.) தேரை வழக்கமாய் நிறுத்துமிடம் (இ.வ.);; the place where a temple car ordinarily stands. [நிலை + தேர்மூடு.]
நிலைதடுமாறு-தல்	நிலைதடுமாறு-தல் nilaidaḍumāṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) நிலைகுலை-, பார்க்க; see nilai-kulai-, [நிலை + தடுமாறு-,]
நிலைதவறு-தல்	நிலைதவறு-தல் nilaidavaṟudal, 5 செ.கு.வி (v.i.) நிலைகுலை-, பார்க்க; see nilai-kulai, [நிலை + தவறு-,]
நிலைதளம்பு-தல்	நிலைதளம்பு-தல் nilaidaḷambudal, 5 செ.கு.வி (v.i.) 1. நிலையற்றிருத்தல்; to be unstable 2. கலக்கமுற்றிருத்தல்; to be unsettled, as a family, a government. 3. நிலைகுலை-,1,2 பார்க்க; see nilai-kulai-, 4. பேணாது கிடத்தல் to be neglected, as one's property or affairs [நிலை + தளம்பு-,]
நிலைதளர்-தல்	நிலைதளர்-தல் nilaidaḷardal, 2 செ.கு.வி. (v.i. நிலைகுலை-, பார்க்க; see {nilal-kulai-,} [நிலை + தளர்-,]
நிலைதிரி-தல்	நிலைதிரி-தல் nilaidiridal, 2 செ.கு.வி. (v.i. முறைகெடுதல்; to swerve from principle "யாது நிலைதிரியான்" (ஏலாதி, 3.);. [நிலை + திரி-,]
நிலைநாட்டு-தல்	நிலைநாட்டு-தல் nilaināṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) நிலைகொள்ளும்படி செய்தல், நிலைக்கக் செய்தல், நிறுவுதல்; enforce (peace, law and order; establish rights, facts etc.); கலவரம் நடக்கும் பகுதியில் அமைதியை நிலைநாட்ட பட்டாளம் அனுப்பப்பட்டுள்ளது. (உ.வ.);. இது அறத்தை நிலைநாட்ட நடக்கும் போராட்டம் (உ.வ.);. அவர் தன் கட்டுரையில் பாவாணரின் கருத்துகளைத் திறம்பட நிலைநாட்டியுள்ளார். (உ.வ.);. [நிலை + நாட்டு-,]

நிலைநில்-தல் (நிலைநிற்றல்)	நிலைநில்-தல் (நிலைநிற்றல்) nilainiltalnilainiṟṟal, 14 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கொள்கை முதலியவற்றில் உறுதியாய் நிற்றல்; to stand firm, as in one's principles; to maintain consistency. 2. நிலை பெறு-, பார்க்க; see nilai peru-, [நிலை + நில்-,]
நிலைநிறுத்து-தல்	நிலைநிறுத்து-தல் nilainiṟuddudal, 5.செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நிலைநாட்டு; to set up, establish. "கீர்த்தி நிலைநிறுத்திக் கொண்டோம்" (தனிப்பா. 1. 216. 2.);. 2. முடிவாய் எண்பித்தல்; to prove conclusively. [நிலை + நிறுத்து-,]
நிலைநீச்சு	நிலைநீச்சு nilainīccu, பெ. (n) ஒருவகை நீச்சு; a kind of swimming. [நிலை + நீச்சு.]
நிலைநீர்	நிலைநீர்1 nilainīr, பெ. (n.) 1. ஒட்டமில்லா நீர்; still water, as in a tank. "கூவ நீணிலைநீர்களும் பசையறக் குடித்தான்" (திருவிளை. அன்னக்.7.);. 2. கடல் (கல்லா. 21. 1. மயிலேறும்.); ocean. [நிலை + நீர்.] நிலைநீர்2 nilainīr, பெ. (n.) முட்டளவுள்ள நீர்; knee-deep water. [நில் → நிலை = ஒரளவு, தாளளவு. நிலை + நீர்.]

கா	கா1 kā, ககரமெய் முன்னும் ஆகார உயிர் பின்னுமாகிய, ஒலிப்பு வடிவும் கூட்டெழுத்து வரி வடிவும் கொண்ட, தமிழ் நெடுங்கணக்கில் சார் பெழுத்துகளுள் ஒன்றாகிய வல்லின அசை யெழுத்து ; opened syllable of velar voiceless plosive and long vowel (k + a- ka, vowel consonant) grammatically grouped with carbu eluttu, a classification among Tamil alphabets. கா2 kāttal, 4.செ.குன்றாவி (v.t) 1.காவல் செய்தல்; to guard, keep guard over, watch. "சிறைகாக்கும் காப்பு எவன் செய்யும்?" (குறள்,57);. 2. கெடாது பேணுதல்; to keep safe from harm or loss. குளிர்ப்பதனத்தில் பழங்களைப் பல நாள் காத்து வைக்கலாம் (உவ);. 3.அழியாது காத்தல்; to keep safe from danger or death. இடையன் ஆடுகளைக் காத்து வளர்க்கிறான் (உ.வ.);. 4. உயிருடன் வைத்துப் பேணுதல்; to keep alive. முடமான சிறுவனை அவன் தாய் காத்து வருகிறாள் (உவ);. 5. நடைமுறையில் இருக்குமாறு செய்தல்; to keep in existence. பாவாணர் அறக்கட்டளையை உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம் காத்து வருகிறது (உவ);. 6. பாதுகாத்தல்; to preserve, shelter. "காக்கக் கடவியநீ காவா திருந்தக்கால்" (திருமுரு.இறுதி 8.); 7. அரசாளுதல்
காக்கசந்தி	காக்கசந்தி kākkasandi, பெ.(n.) உளுந்து; blackgram (சா.அக.);. க.கா [காய் → கா → காக்கம் + (சத்தி); சந்தி.]
காக்கட்டான்.	காக்கட்டான். kākkaṭṭāṉ, பெ.(n.) 1. கொடிவகை; mussell-shell creeper. 2. கொடிக்காக்கட்டான் (L.);; sky-blue bindweed. மறுவ. காக்கணம்,காக்கனங்கொவ்வை, காக்கணத்தி கருவினை, சங்குப்பூ, காக்கணா, கருவிளை. ம. காக்ணம், காக்காய் வல்லி, [கா2 →காக்கு →காக்கணம் → காக்கட்டான். காக்கட்டான்-இதனைக் காக்கரட்டான் என்பது விலக்கத்தக்க கொச்சை வழக்கு.] வகைகள்: 1.வெண்காக்கணம், 2.நீலக்காக்கணம், 3.கருங்காக்கணம் 4.இரட்டைக்காக்கணம்.
காக்கடா	காக்கடா kākkaṭā, பெ.(n.) தீப்பந்தம்; flambeau. [கா → காக்கு →காக்கடம் → காக்கடா. காக்கு = செறிவு, எரிவு, அனல்.]

காக்கண்டம்	காக்கண்டம் kākkaṇṭam, பெ.(n.) காவடி; pole or stave of wood used for carrying burdens (சேரநா.);. ம. காகண்டம் [கா + கண்டம்]
காக்கண்டல்	காக்கண்டல் kākkaṇṭal, பெ.(n.) சதுப்புநில மரவகை; calycine mangrove (சா.அக.);. [கா + கண்டல்]
காக்கணக்கிரியம்	காக்கணக்கிரியம் kākkaṇakkiriyam, பெ.(n.) காட்டுச்சுரை; forest bottle-gourd (சா.அக.);. [காக்கணம் + கிரியம்]
காக்கணங்கொவ்வை	காக்கணங்கொவ்வை kākkaṇaṅgovvai, பெ.(n.) காக்கட்டான் பார்க்க; see _. [காக்கணம் + கொவ்வை]
காக்கணத்தி	காக்கணத்தி kākkaṇatti, பெ.(n.) காக்கட்டான் பார்க்க; see _. [காக்கணம் → காக்கணத்தி]
காக்கணம்	காக்கணம் kākkaṇam, பெ.(n.) 1. காக்கட்டான் பார்க்க; see _. 2. கருப்பு, சிவப்பு புள்ளிகளைக் கொண்ட ஒருவகைத் தொழுநோய்; a kind of leprosy with black and red spots. மறுவ. காக்கம் ம. காக்கணம் வகைகள்: 1.வெண்காக்கணம், 2.நீலக்காக்கணம், 3.கருங்காக்கணம் 4.இரட்டைக்காக்கணம்.
காக்கணா	காக்கணா kākkaṇā, பெ.(n.) காக்கட்டான் பார்க்க: see _. [காக்கணம் → காக்கணா]

காக்கத்துவான்.	காக்கத்துவான். kākkattuvāṉ, பெ.(n.) கிளிவகை; Cockatoo. [கா + கத்துவான்.]
காக்கம்	காக்கம் kākkam, பெ.(n.) சவரிக் கொடி; bitter snake-gourd. 2. கொவ்வைக் கொடி ; a common creeper of the hedges, [கா2 →காக்கு → காக்கம் (செறிந்துபடரும் கொடி);]
காக்கரட்டான்	காக்கரட்டான் kākkaraṭṭāṉ, பெ.(n.) காக்கட்டான் பார்க்க; see _. [காக்கட்டான் → காக்கரட்டான் (கொ.வ);.]
காக்கரை	காக்கரை kākkarai, பெ.(n.) கரிசல் நிலம் (மதுரை);; black, stiff, clayey soil, cracking widely in dry weather, requiring a good soaking before being ploughed. தெ. கக்கரை [கார் + கரை=காக்கரை.]
காக்கறை மூக்கறை	காக்கறை மூக்கறை kākkaṟaimūkkaṟai, பெ.(n.) 1. அசடன் (இ.வ.);; nincompoop (Loc); 2. அறிவற்றவன் fool. ம. காக்கரம் பூக்கரம் (ஒழுங்கற்ற நிலை); [காக்கறை + மூக்கறை] காக்கறை மூக்கறை என வரும் எதுகை குறித்த மரபிணைச் சொல் 'எதனையும் காக்கும் திறனற்றவன்' (காப்பில் அறை போயவன்);, 'புகழ் பெறத்தக்க தோற்றம் இழந்தவன்' எனப் பொருள் தருவதாகும் (மூக்கு அறை-மூக்கிழந்ததோற்றம்);.

காக்கன்	காக்கன்1 kākkaṉ, பெ.(n.) 1. கடல்மீன் வகை (M.M);; a sea-fish, grey, attaining 1½ ft. in length. 2. காக்கை; a crow. 3. கருப்பன்; a black man. ம. காக்கள் [கரு → காக்கு → காக்கன்.] காக்கன்2 kākkaṉ, பெ.(n.) 1. காப்பவன், protector. 2. தாய்மாமன்; maternal uncle. 3. மதிக்கத்தக்கவன்; respectable person. குச். காகா [கா → காக்கன்]
காக்கன்போக்கன்	காக்கன்போக்கன் kākkaṉpōkkaṉ, பெ.(n.) 1. ஊர் பேர் தெரியாதவன்; stranger, unknown person. "காக்கனுக்கும் போக்கனுக்கும் பூத்தாயோ முல்லை "(நாட்டுப்பா);. 2. தீயவன்(வின்.); idle vagrant. க. து. காகபோக [காக்கறையன் = காக்கன். போக்கறையன் = போக்கன். இவ்விடைக் குறைச் சொற்கள் காக்கன் போக்கன் என எதுகை குறித்த இணைமொழி வடிவுற்றமை காணலாம்]
காக்காச்சி	காக்காச்சி1 kākkācci, பெ.(n.) 1.கடலிலும் ஆற்றிலும் வாழ்வதும், ஆறுவிரலம் நீளமுடையதுமன வெளிறிய மீன் வகை; a sea and river fish, silvery, attaining 6 in. in length. 2. 11 ¼ விரலம் வளரக்கூடிய கடல்மீன் வகை; a sea-fish, roseate, attaining 11 ¼ in. in length. 3, ஒரு வகை கிளிஞ்சில்; cockle. [கா2 → காக்கு → காக்காச்சி] காக்காச்சி2 kākkācci, பெ.(n.) காக்கையினத்தில் பெண்பால் (பேச்சு வடி.);; female crow. [காக்கை + ஆச்சி - காக்காச்சி.]
காக்காந்தோல்	காக்காந்தோல் kākkāndōl, பெ.(n.). குதிகாலில் உண்டாகும் கொப்புளவகை (நெல்லை.);; abscessin the heel. மறுவ. காக்காய்க்கொப்புளம், காக்காய்த்தோல், காக்காய்த்தோலி, காக்காய்ப்புண். [கா2 → காக்கு → காக்கன் + தோல்-காக்கந்தோல் → காக்காந்தோல். காக்கு = திரட்சி (செறிவு);. இதனைக் காக்காய்த்தோல் என்று செ.அ.க. குறித்திருப்பது கொச்சை வழக்கு);

காக்காய்	காக்காய் kākkāy, பெ.(n.) காக்கை பார்க்க; see _ 'காக்காய் உட்காரப் பனம்பழம் விழுந்தது' (பழ); [கா+கா-காக்கா→ காக்கை → காக்காய் (ஐகார ஈறுஆய் ஈறாகத் திரிவது கொச்சைவழக்கு);.]
காக்காய்க்கால்	காக்காய்க்கால் kākkāykkāl, பெ.(n.) 1. காய்ந்த வயலிற் காணும் வெடிப்பு (இ.வ);; splits or clefts in dried fields of wet cultivation. 2. காக்கையின் கால்போற் காணும் வயிரக்குற்ற வகை (உவ);; flaw in a gem, esp. a diamond, so called from its resembling a crow's foot. 3.குழந்தைகள் வரைபடம் கிறுக்கலான கையெழுத்து; drawing made by children, ugly hand-writing. 4.எழுத்து வரிப்பிளப்பைக் குறிக்கும் புள்ளடி(இ.வ.);; caret (loc.);. 5. மிளகுக் கொடி, வெற்றிலைக் கொடி போன்றவற்றின் கணுக்களில் தோன்றும் சிறிய பற்று வேர்; roots at the nodes of climbers like betelvine, peppervine etc. 6.கற்றை கட்டுவதில் ஒரு வகை one of the nodes of binding the sheaves of corn. ம. காக்கக்கால் [காக்கை → காக்காய் + கால் (கோணலான கோடு);]
காக்காய்க்கால் தையல்	காக்காய்க்கால் தையல் kākkāykkāltaiyal, பெ(n.) தையல்வேலைப்பாடுகளுள் ஒன்று feather setching. [காக்கை → காக்காய்+கால்+தையல்.]
காக்காய்க்காய்க் குளியல்	காக்காய்க்காய்க் குளியல் kākkāykkāykkuḷiyal, பெ.(n.) முழு உடம்பையும் நனைக்காமல் தண்ணீரை அள்ளித் குளித்தல்; have wash in a hurry. காக்காய்க்குளியல் போட்டு விட்டு ஐந்து நிமிடத்தில் வந்துவிடுகிறேன் (உ.வ.);. க. காகச்நான
காக்காய்க்குறவன்.	காக்காய்க்குறவன். kākkāykkuṟavaṉ, பெ.(n.) காக்கை தின்னும் ஓர் இனத்தார்; crow eating people மறுவ. காக்கைக்குறவன் ம. காக்கக்குறவன் [காக்கை → காக்காய் + குறவன்]
காக்காய்க்கொப்புளம்	காக்காய்க்கொப்புளம் kākkāykkoppuḷam, பெ.(n.) காக்காந்தோல் பார்க்க; see _ [காக்கை → காக்காய் +கொப்புளம்]

காக்காய்க்கொல்லி	காக்காய்க்கொல்லி kākkāykkolli, பெ.(n.) காக்கைக் கொல்லி பார்க்க see _ , [காக்கை → காக்காய் + கொல்லி]
காக்காய்ச்சிப்பி	காக்காய்ச்சிப்பி kākkāyccippi, பெ.(n.) ஏரிகளிலும் குளங்களிலும் காணும் நத்தை வகை; cockles in lakes and tanks (சா.அக);. மறுவ. காக்கைச்சிப்பி [காக்கை → காக்காய் + சிப்பி. காக்கை நிறம், கறுப்பு நிறச் சிப்பி.]
காக்காய்ச்சோளம்	காக்காய்ச்சோளம் kākkāyccōḷam, பெ.(m.) காக்கைச்சோளம் பார்க்க; see _ மறுவ. காக்கைச்சோளம் ம. காக்கச்சோளம் க. காகெசோள. [காக்கை → காக்காய் சோளம்-காக்காய்ச்சோளம். 'காக்கை'கருநிறம் குறித்தது]
காக்காய்த்தாளி	காக்காய்த்தாளி kākkāyttāḷi, பெ(n.) கருங்காலி வகை (L);; Ceylon ebony. மறுவ. காக்கைத்தாளி [காக்கை →காக்காய் + தாளி]
காக்காய்த்தும்பை	காக்காய்த்தும்பை kākkāyttumbai, பெ.(n.) காக்கைத்தும்பை பார்க்க; see _ name of a plant, Malabar catmint(சேரநா);. மறுவ. காக்கைத்தும்பை ம. காகத் தும்ப; க.கரிதும்பெ. [காக்கை → காக்காய்+தும்பை]
காக்காய்த்தோல்	காக்காய்த்தோல் kākkāyttōl, பெ.(n.) காக்காந் தோல் பார்க்க; see _ [காக்கு → காக்கன்-காக்காய் + தோல். காக்கு = திரட்சி (கொ.வ]
காக்காய்த்தோலி	காக்காய்த்தோலி kākkāyttōli, பெ.(n.) காக்காந்தோல் பார்க்க; see _ [காக்காய்த்தோல் → காக்காய்த்தோலி]

காக்காய்நீர்	காக்காய்நீர் kākkāynīr, பெ.(n.) இளநீர் போன்ற தெளிவான தண்ணீர் (இ.வ.);; clear limpid water (loc.);. [கால் + காய்-காக்காய் + நீர். வழுக்கை ஒருசிறிதும் திரளாத இளநீர் கால்காய் (தேங்காயின் காற்பகுதி வளர்ச்சி எனப்படுதலின் இது இப்பெயர் பெற்றது);
காக்காய்ப்பாலை	காக்காய்ப்பாலை kākkāyppālai, பெ.(n.) மரவகை(L.);, cluster-flowered croton. மறுவ. காக்கைப்பாலை [காக்கை → காக்காய் + பாலை]
காக்காய்ப்பிசின்	காக்காய்ப்பிசின் kākkāyppisiṉ, பெ.(n.) கருவேலமரத்தினின்று வடியும் கொற கொறப்பான கரிய போலிப்பிசின்; gum-like back extrusion. மறுவ. காக்கைப்பிசின் [காக்கை → காக்காய் + பிசின். 'காக்கை' கருநிறம் குறித்தது]
காக்காய்ப்புண்	காக்காய்ப்புண் kākkāyppuṇ, பெ.(n.) காக்காந் தோல் பார்க்க ; see _. [கா2 →காக்கு → காக்கன் → காக்காய் + புண். காக்கு = திரட்சி]
காக்காய்ப்பூ	காக்காய்ப்பூ kākkāyppū, பெ.(n.) 1. தொட்டிகளில் வைத்து வளர்க்கும் ஒரு பூஞ்செடி (M.M);. sispara creeper, herbaceous pot plant, which bears small purple flowers. 2.அனிச்சம்; the plant. hibiscus furcatus(சேரநா.);. ம. காக்கப்பூ [காக்கை → காக்காய் + பூ, 'காக்கை' கருநிறம் குறித்தது]
காக்காய்ப்பொன்.	காக்காய்ப்பொன். kākkāyppoṉ, பெ.(n.) காக்கைப்பொன் பார்க்க; see _. [காக்கை = காக்காய் + பொன்]
காக்காய்பிடி-த்தல்	காக்காய்பிடி-த்தல் kākkāypiḍittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t) கால்கைபிடி-த்தல் பார்க்க: see _. ம. காக்கபிடிக்குக: க. காக்காய் கிடி; தெ. காக்கா பாட்டு.
காக்காய் மரங்கொத்தி	காக்காய் மரங்கொத்தி kākkāymaraṅgotti, பெ(n.) ஒருவகை மரங்கொத்தி; the Malabar great black woodpecker (சேரநா.);. ம. காக்க மரங்கொத்தி [காக்கை → காக்காய் + மரங்கொத்தி. 'காக்கை' கருநிறம் குறித்தது.]

காக்காய்மீன்	காக்காய்மீன்1 kākkāymīṉ, பெ. (n.) கொருக்கை என்னும் கடல்மீன் வகை; a kind of sea-fish. [காக்கை → காக்காய் + மீன். 'காக்கை' கருநிறம் குறித்தது.] காக்காய்மீன்2 kākkāymīṉ, பெ. (n.) பொன்னிறப் பிசின்; gold-coloured gum (சா.அக.);. [காக்காய் + மின் = காக்காய்மீன். செவுள்களின் பசை போன்ற தாகலாம்)
காக்காய்முள்	காக்காய்முள் kākkāymuḷ, பெ. (n.) 1. கூடுகட்டக் காக்கை பயன்படுத்தும் முள்; thorns used by crows in building their nests. 2. ஆனை நெருஞ்சி (M.M.); crow thorn, elephant caltrop pedalium murex. ம. காக்கமுள்ளு [காக்கை → காக்காய் முள்]
காக்காய்மூக்கன்	காக்காய்மூக்கன் kākkāymūkkaṉ, பெ.(n.) நீண்ட மூக்குள்ளவன் (இ.வ);; man with sharp long nose. ம. காக்கமூக்கன் [காக்கை → காக்காய் + முக்கன்]
காக்காய்மூக்கி	காக்காய்மூக்கி kākkāymūkki, பெ.(n.) கருமுகிற் செய்நஞ்சு(வின்.);; a prepared arsenic. [காக்கை → காக்காய் + மூக்கி]
காக்காய்மூக்கு	காக்காய்மூக்கு1 kākkāymūkku, பெ.(n.) நட்ட தென்னை நெற்றினின்று தோன்றும் முளை; sprout from a coconut seedling just as it begins to grow, resembling a crow's beak. [காக்கை → காக்காய் + மூக்கு] காக்காய்மூக்கு2 kākkāymūkku, பெ.(n.) கருமுகிற் செய்நஞ்சு (யாழ். அக);; a prepared arsenic. [காக்கை → காக்காய் + முக்கு] காக்காய்வடை _. பெ.(n.); நீத்தார் நினைவுநாளில் அல்லது ஈம இறுதி நாளில் தென் புலத்தார்க்குப் படைக்கும் வடை, cake offered to manes at the end of the last rites or annual ceremony of the deceased ancesstors. [காக்கை → காக்காய் + வடை. காக்கைக்கு இடும்வடை எனப் பொருள்படும்]

காக்காய்வல்லி	காக்காய்வல்லி kākkāyvalli, பெ.(n.) காக்கணம் பார்க்க; see _ (சா.அக.);.
காக்காய்வலிப்பு	காக்காய்வலிப்பு kākkāyvalippu, பெ(n.) கால்கை வலிப்பு பார்க்க; see _. ம. காக்கவலி [கால்+கை - காக்கை+வலிப்பு - காக்கை வலிப்பு = காக்காய் வலிப்பு எனத் திரிந்தது கடுங்கொச்சை வழக்கு.]
காக்காய்வெருட்சி	காக்காய்வெருட்சி kākkāyveruṭci, பெ.(n.) காக்கைகட்கு மன வெருட்சியை உண்டாக்கும் வெளவால் வகை (M.M.);; lit., crow-terror, vampire bat of which crows are scared. [காக்கை = காக்காய்+வெருட்சி]
காக்காரர்	காக்காரர் kākkārar, பெ.(n.) பல்லக்கின் காத்தண்டு களைச் சுமப்போர் (வின்.);; palanquinbearers; persons who carry loads suspended from a pole on their shoulders. [கா+காரர்-காக்காரர்.]
காக்காவல்லி	காக்காவல்லி kākkāvalli, பெ.(n.) கொடிவகை (விவசா.நூன்மு.7);; a kind of creeper. [கா2 → காக்கு → காக்கன் → காக்கா + வல்லி)
காக்காவெனல்	காக்காவெனல் kākkāveṉal, பெ.(n.) காக்கை கரையும் ஒலிக்குறிப்பு; onom. expression signifying the cawing of the crow. Skt. _ க.காகா [கா + கா + எனல். காக்கையின் 'காகா' என்னும் தொடரோசை. தொல்லைதரும் வெற்றோசை என்பது குறிப்பு)
காக்கி	காக்கி1 kākki, பெ.(n.) 1. கருநிறத்துப் பெண் a woman of black colour. 2. காக்கை; crow. [காருக்கி → காக்கி. ஒ.நோ. கருக்கன் (ஆ.பா); = கருக்கி (பெ.பா);.] காக்கி2 kākki, பெ.(n.) ஒருவகைப் பழுப்பு நிறத்துணி; light drabor chocolate-coloured cloth produced by boiling myrobalans and sulphate of iron together. [கால் →காக்கு →காக்கி]

காக்குத்துவான்.	காக்குத்துவான். kākkuttuvāṉ, பெ.(n.) காக்கத் துவான் பார்க்க; see _. காக்கத்துவான் காக்குத்துவான் (கொ.வ);.]
காக்குநாயகன்	காக்குநாயகன் gāggunāyagaṉ, பெ.(n.) 1. ஒரு குடி; a community in TamilNadu; 2. ஒரு படை முதல்வர்; a main of the army. "இருப்பைபாக்கிழான் தாழி காக்குநாயகன், ஏறி அருளப் பண்ணின முதலியார் காக்கு நாயகர்க்கு காக்கு நாயகன் விசையன் செம்பிய தரையன் வைத்த"(SII.vi330-4 p.328);. [காக்கு+நாயகன்.]
காக்கை	காக்கை1 kākkai, பெ.(n.) 1. கருநிறமுடையதும் கா கா வென்று கத்துவதுமான இந்தியப் பறவை; country crow. 'காக்கை கரவா கரைந்துண்ணும்" (குறள்,527);. 2. 23 ஆம் நாண்மீன், பறவை (அவிட்டம்); (திவா.);; the 23rd nakšatra. ம.காக்க; க.காகி,காகி,காகெ:தெ.காகி; து.காக்கெ காக; கோத. காக் காய்க்; துட. காக்; குட., பட., காகெ; கொலா. காக; பர்.காகன்; கட. காகன்; கோண்.காகர்; கூ. காக; குவி. காவ்வ, காவ; குரு. காகா; மா. க்வக்வெ; பிரா. காகொ. Skt.kāka, Nep.kāk Beng.kāk, Guj. kagto; H.U., howā; Punj.ka; Kash. käv, Sind, kāngum, Mar. kāvlā, Ass. Kāyuri Ori. kuwā,kāvu. Aust. koa. kāka, kāga, a male crow, kāki, a female crow Cf. D. kāge, etc. kā3, kāvu 3. As Samskrita, in the Amarakö sa alone, has nine other names for the Crow, it is certain that kāka, kāki, and kāga have been borrowed from D. wherein ige and its dialectical forms are the only names for the crow, that is so very common also in the South of India (K.K.E.D.XX);. [கா + கா →காக்கா→ காக்கை. காகாவெனக் கத்துதலால் காக்கை எனப்பெயர்பெற்றது. காகா வெனும் அஃறிணை உயிர் ஒலிக் குறிப்பினின்று தோன்றிய சொல் (முதா.2);.] வகைகள்: 1. காக்கை, 2. அண்டங் காக்கை, 3. சீமைக் காக்கை, 4.நீர்க்காக்கை,
காக்கைக் கண்	காக்கைக் கண் kākkaikkaṇ, பெ.(n.) 1. ஒருக் கணிப்பு கண்; squint-eye. 2. கூர்ந்து நோக்குதல்; fixing one's eyes or one spot, close attention. ம. காக்கத்ரும்டி; க. காகெகண்ணு. [காக்கை + கண்]
காக்கைக்கண்ணன்.	காக்கைக்கண்ணன். kākkaikkaṇṇaṉ, பெ.(n.) காக்கை போல் செருகட் பார்வையுடையோன், மாறுகண்ணன்; squint-eyed or cross-eyed person. "கற்புளார் செயலை நொய்து கழறினன் காக்கைக் கண்ணன்" (சிவதரு.சுவர்க்கநரகசே. 31);. [காக்கை + கண்ணன். காக்கை ஒரு கண்ணைச் சாயத்து நோக்கும் இயல்புடையதாதலின் மாறுகண்ணுள்ள வனைக் காக்கை கண்ணன் என்பது உலகியலாயிற்று.]

காக்கைக்கரிச்சான்	காக்கைக்கரிச்சான் kākkaikkariccāṉ, பெ.(n.) 1. ஈயத்தண்டுச்செடி; a plant with lead like stem. 2. கறுப்புக் கரிசலாங்கண்ணி; black eclipse plant (ச_அக.);. [காக்கை + கரிச்சான்]
காக்கைக் கருப்பி	காக்கைக் கருப்பி kākkaikkaruppi, பெ.(n.) 1. மிகக் கருப்பு நிறத்தவள்; a female of utter dark. complexion. 2. அழகற்றவள்; an ugly woman. ம. காக்கக்குடிக்கி [காக்கை + கருப்பு + இ]
காக்கைக் கருப்பு	காக்கைக் கருப்பு kākkaikkaruppu, பெ.(n.) மிகக் கருப்பு; utter dark complexion. ம. அட்டக் கருப்பு [காக்கை + கருப்பு]
காக்கைக்குணம்	காக்கைக்குணம் kākkaikkuṇam, பெ.(n.) காக்கைக்குரிய ஐந்து தன்மைகள் (திருக்கோ. 235; உரை);. characteristics of a crow being five. [காக்கை+குணம். காக்கைக்குணங்கள் ;மடியின்மை, கலங்காமை, நெடுகக் காண்டல், பொழுதிறவா திடம்புகுதல், மறைந்த புணர்ச்சி]
காக்கைக் குயில்	காக்கைக் குயில் kākkaikkuyil, பெ.(n.) கருங்குயில்; the black Indian cukkoo bird. ம.காக்ககுயில்;து. காக்குயில்: Skt. kākajāta. [காக்கை+குயில்.]
காக்கைக்குரல்	காக்கைக்குரல் kākkaikkural, பெ.(n.) 1. காக்கை கரைதலின் ஒலி; the cry of a crow 2. கரகரத்த குரல்; a harsh or coarse sound. 3. வசை இசை (அபஸ்வரம்);; solecism. ம. காகச்வரம் [காக்கை + குரல்.]
காக்கைக் குறவன்	காக்கைக் குறவன் kākkaikkuṟavaṉ, பெ.(n.) 1. காக்கை தின்னுங்குறவன்; crow eating kurava. 2. அழகில்லாத கருப்பு நிற ஆள்; a black ugly person. 3.காக்காய்க் குறவன் பார்க்க; see _. _ ம. காக்க குறவன் [காக்கை + குறவன்]

காக்கைக்கொடியாள்	காக்கைக்கொடியாள் kākkaikkoḍiyāḷ, பெ.(n.) மூதேவி, சோம்பலுக்குரிய பெண்தெய்வம் (திவா.);; the goddess of ill-luck, who has a crow on her banner. மறுவ. முகடி, தவ்வை [காக்கை+கொடி+ஆள் = காக்கைக்கொடியாள். காக்கை வடிவம் பொறித்த கொடியுடையவள்.]
காக்கைகொல்லி	காக்கைகொல்லி gāggaigolli, பெ.(n.) கொடிவகை; Coculus -indicus. மறுவ. பேன்கொட்டை [காக்கை +கொல்லி. இதன்விதை மிகுந்த நச்சுத்தன்மையுடையது; மயக்கந்தரவல்லது.]
காக்கைச் சுரம்	காக்கைச் சுரம் kākkaiccuram, பெ.(n.) கால்கை வலிப்பு பார்க்க; see kālkaivalippu. ம. காகச்வரம் [கால்கைச்சுரம் → காக்கைச்சுரம்]
காக்கைச் சுள்ளி	காக்கைச் சுள்ளி kākkaiccuḷḷi, பெ.(n.) 1. சிறிய மிளாறுகள்; small twigs. 2. காகம் கூடு கட்டப் பயன்படுத்துவது போன்ற சிறு குச்சிகள்; small sticks collected by crows to build their nests. ம. காக்கச் சுள்ளி [காக்கை + சுள்ளி = காக்கை கூடுகட்டுதற்குப்பயன் படுத்தும் சுள்ளி) காக்கைச்சேல் _ , பெ.(n.); நல்ல தண்ணீரில் வாழும் கெண்டை மீன்வகை; a fresh water coast-fish, yellowish, attaining 3 in. in ngth, very pugnacious. [கால்காய்+சேல்-காற்காய்ச்சேல் → காக்கைச் சேல். கால்காய் →இளநீர் (தெளிவான நீர்); காற்காய்ச் சேல்மீனை காக்கைச்சேல் என்பது கொச்சைவழக்க]
காக்கைச் சோளம்	காக்கைச் சோளம் kākkaiccōḷam, பெ.(n.) கருஞ்சோளம்; bleak cholam. ம. காக்கச்சோளம் [காக்கை + சோளம். நிறத்தால் பெற்ற பெயர். அளவில் சிறியசோளம்.)

காக்கைத் தனம்	காக்கைத் தனம் kākkaittaṉam, பெ.(n.) 1. கெட்ட இயல்பு; bad notion. 2. காக்கையின் இயல்பு; the character of a crow. க. காகுதன Skt. kākatra [காக்கை + தனம்]
காக்கைத் தும்பை	காக்கைத் தும்பை kākkaittumbai, பெ.(n.) கருந் தும்பை; name of a plant, Malabar catanint (சேரநா.);. ம. காக்கத்தும்ப; க.கனிந்தும்பை [காக்கை + தும்பை]
காக்கைநஞ்சு	காக்கைநஞ்சு kākkainañju, பெ.(n.) ஒருவகைச் செய்நஞ்சு; a prepared arsenic. [காக்கை+நஞ்சு]
காக்கைப்பலா	காக்கைப்பலா kākkaippalā, பெ.(n.) ஒருவகைப் கருப்பு பலா; a black variety of Jackfruit. [கா2 → காக்கு → காக்கன் + பலா - காக்கன்பலா → காக்கைப்பலா (கொ.வ);. (நெருங்கக்காய்க்கும் இயல்பு பற்றிக் காக்கன் பலா எனப்பட்டது.);]
காக்கைப்பலி	காக்கைப்பலி kākkaippali, பெ.(n.) தென்புலத்தார் (இறந்த முன்னோர்); பொருட்டுக் காக்கைக்கு இடும் சோற்றுருண்டை; ball of rice and other ingredients placed to crows for the soul of the dead persons by the relatives. "காக்கைக்குப்பலி காட்டிய வாறே" (திருமந்.191);. [காக்கை+பலி)
காக்கைப் பார்வை	காக்கைப் பார்வை kākkaippārvai, பெ.(n.) ஒற்றைப்பார்வை; an oblique look (சா.அக.);. [காக்கை + பார்வை.]
காக்கைப் புள்ளி	காக்கைப் புள்ளி kākkaippuḷḷi, பெ.(n.) சிறிய கருத்த புள்ளி, மச்சம்; a small black spot. [காக்கை+புள்ளி]
காக்கைப் பேச்சு	காக்கைப் பேச்சு kākkaippēccu, பெ.(n.) கெட்ட பேச்சு; evil talk. க. காகுநுடி [காக்கை + பேச்சு]

காக்கைப்பொன்	காக்கைப்பொன் kākkaippoṉ, பெ.(n.) 1. பொன்னிறத்தில் இருக்கும் ஒருவகைப்பித்தளை; kind of tinsel, resembling gold leaf, used for decoration at weddings and other festivals. ஒருவன் ஒரு, குழகனைப் பண்ணி அதன்கழுத்திலே காக்கைப் பொன்னைத் தொற்றி (ஈடு,3:1.10);. 2. பொன்னிறப் பிசின்; a gum having gold colour (த.சொ.அக.);. 3. மின்னு (அப்பிரக);த் தகடு; mica in flakes (சா.அக.);. ம. காக்கபொன்னு: க. காகிபங்கார; தெ. காகிபங்காரு. [காக்கை + பொன். பளபளக்கும் எளிய மாழைத்தகடு, காக்கையின் கண்களுக்குக் கவர்ச்சியாகத் தோன்றுமாதலின் காக்கை விரும்பும் பொன் என்னும் பொருள் குறித்ததாகலாம்.]
காக்கைபாடினியம்	காக்கைபாடினியம் kākkaipāṭiṉiyam, பெ.(n.) காக்கைபாடினியார் இயற்றிய யாப்பிலக்கண நூல்; an ancient work on Tamil prosody by not extant, only a few sutras of which are found quoted in the old commentaries. [காக்கை +பாடினி +அம்-காக்கைபாடினியம்.] வகைகள்: 1. பெருங்காக்கை பாடினியம் 2. சிறுகாக்கை பாடினியம்.
காக்கைபாடினியார்	காக்கைபாடினியார் kākkaipāṭiṉiyār, பெ.(n.) காக்கைபாடினியம் என்னும் யாப்பிலக்கணஞ் செய்த பழைய ஆசிரியர் (தொல்.பொருள்.மரபு. 98, உரை);; author of _ Tamil prosodi. [காக்கை + பாடினி + ஆர்-காக்கைபாடினியார். காக்கையை வியந்து பாடியதால் பெற்ற சிறப்புப்பெயர். 'ஆர்' உயர்வுப்பன்மையீறு.]
காக்கைபாடினியார் நச்செள்ளையார்	காக்கைபாடினியார் நச்செள்ளையார் kākkaipāṭiṉiyārnacceḷḷaiyār, பெ.(n.) காக்கை கரைதலைப் பாராட்டிப்பாடியமை பற்றிக் காக்கை பாடினி எனப் பெயர் பெற்றவரும் பதிற்றுப் பத்தின் ஆறாம் பத்தினை இயற்றியவருமான பெண்பாற் புலவர்; a famous poetess, author of the sixth decade of _-p-pattu, so named because she vividly described the cawing of a crow, [காக்கை + பாடினி + ஆர்+ நல் + செள்ளை +ஆர். 'ஆர்' உ.ப. ஈறு. நச்செள்ளை என்பது இயற்பெயர். பதிற்றுப்பத்தில் ஆறாம்பத்தினைப் பாடியவர். மேலும், குறுந்தொகை 210, புறம் 278 ஆகியவையும் இவர் பாடியவை. "விருந்து வரக் கரைந்த காக்கையது பலியே" என்னும் குறுந்தொகை வரிகளால், காக்கை பாடினியார் என்று சிறப்புப் பெயர் பெற்றார்.]
காக்கைமரங்கொத்தி	காக்கைமரங்கொத்தி kākkaimaraṅgotti, பெ(n.) ஒரு வகை மரங்கொத்தி: the Malabar great black wood pecker. ம. காக்கமரங்கொத்தி [காக்கை + மரங்கொத்தி]
காக்கைமல்லி	காக்கைமல்லி kākkaimalli, பெ.(n.) நுணா; wild jasmine (சா. அக);. ம. காக்கமல்லி [காக்கை + மல்லி)

காக்கைமனம்	காக்கைமனம் kākkaimaṉam, பெ.(n.) தீய மனம்; evil mind. க. காகுமன [காக்கை + மனம்.]
காக்கைமாசி	காக்கைமாசி kākkaimāci, பெ.(n.) காகமாசி பார்க்க; see _ [காக்கை + மாசி] காக்கைமீன் கொத்தி _;பெ.(n.); ஒரு வகை மீன் கொத்தி; brown headed stork hilled king fisher. ம. காக்க மீன்கொத்தி [காக்கை + மீன்கொத்தி]
காக்கைமுகம்	காக்கைமுகம் gāggaimugam, பெ.(n.) காக்கை போன்ற முகம், crow-faced; Skt. kākamukha [காக்கை + முகம்]
காக்கைமூக்கன்	காக்கைமூக்கன் kākkaimūkkaṉ, பெ.(n.) நீண்ட கூர்மையான மூக்குள்ளவன்; a person with long nose. ம. காக்க மூக்கன் [காக்கை + மூக்கன்]
காக்கைமூக்கு	காக்கைமூக்கு kākkaimūkku, பெ.(n.) குறடு, இடுக்கிப்பொறி; pincers, tongs. ம. காக்கவா; படை. காக்கெ மூக்கு [காக்கை + மூக்கு]
காக்கை மெய்ப்பாடு	காக்கை மெய்ப்பாடு kākkaimeyppāṭu, பெ.(n.) காகசத்துவம் பார்க்க; see kāga-sattuvam. [காக்கை + மெய்ப்பாடு]

காக்கைவலி	காக்கைவலி kākkaivali, பெ.(n.) கால்கை வலிப்பு பார்க்க; see Kāl-ka-valippu. ம. காக்கவலி [கால் + கை + வலி - கால்கை வலி - காக்கைவலி (கொ.வ.);]
காக்கைவளையல்	காக்கைவளையல் kākkaivaḷaiyal, பெ.(n.) ஒரு வகைக் கருப்பு நிறக் கண்ணாடி வளையல்; a kind of black glass bangle. ம. காக்கவளை [காக்கை + வளையல்]
காகவிருந்தம்	காகவிருந்தம் kākavirundam, பெ.(n.) ஒருவகை வைரம்; a kind of Diamond. "ஒன்றிற் கட்டின வயிரங்காக விருந்தமும் உருளையுமாக ஐஞ்சும்" (SII.ii.79-143 p.396);. [காகம்+விருந்தம்] காகவிருந்தம் kākavirundam, பெ.(n.) வயிரமணி வகை; a variety of diamond. "வயிரம் காகவிருந்தமும் உருளையுமாக ஐந்தும்" (S.I.I. 79-143 பக்.396);. [காக்கை → காகம் + விருந்தம்]
காக்கைவிளக்கு	காக்கைவிளக்கு kākkaiviḷakku, பெ.(n.) ஒருவகை இரும்பு விளக்கு; a kind of iron lamp. ம. காக்கவிளக்கு [காக்கை + விளக்கு]
காகக்கரிப்பன்	காகக்கரிப்பன் kākakkarippaṉ, பெ.(n.) கருங் கையாந்தகரை; a black-coloured eclipse plant. "கவிர் முடக்கற்றான் காகக்கரிப்பனீர் வல்லி" (தைலவ.தைல.94);. [காக்கை + கருப்பன் - காக்கைக்கருப்பன் →காக்கைக்கருப்பான்- காகக்கரிப்பன் (கொ.வ);.]
காகக்கல்	காகக்கல் kākakkal, பெ.(n.) கறுப்புநிறக் காந்தக்கல்; black load stone (சா. அக.); [காக்கை + கல் - காக்கைக்கல் - காகக்கல்.]
காகக்குடம்	காகக்குடம் kākakkuḍam, பெ.(n.) எள் (த.சொ.அக.);; sesame. [காகம் + குடம் = காகக்குடம்.]

காகச்சிலை	காகச்சிலை kākaccilai, பெ.(n.) காந்த ஆற்றல் உள்ள ஒருவகை இரும்புக்கட்டி (வின்);; black load stone, magnetic oxide of iron. மறுவ. கருமுகிற்சிலை [கா2 → காக்கு → காக்கன்+சிலை-காக்கஞ்சிலை → காகச்சிலை (கொ.வ.);.]
காகச்சுக்கான்	காகச்சுக்கான் kākaccukkāṉ, பெ.(n.) கருஞ் சுக்கான் (வின்..);; black marble. [காக்கை + சுக்கான் - காக்கைச்சுக்கான் →காகச்சுக்கான் (கொ.வ); 'காக்கை' கருநிறம்குறித்தது.]
காகசகுட்டம்	காகசகுட்டம் gāgasaguṭṭam, பெ.(n.) கொப்புளங்கள் சிவந்த நிறத்துடனுண்டாகிப் பின் கறுத்துக் கிராம்பு முகிழினுருவத்தைப் பெற்று உடைந்து காயமாகும் தொழுநோய்வகை (சீவரட்1 51.);, kind of leprosy, with reddish shinning spots followed by an eruption of dark nodules. [காக்கை + குட்டம் - காக்கைக் குட்டம் → காக்கசக்குட்டம் → காகசகுட்டம் (கொ.வ);. 'காக்கை கருநிறம் குறித்தது. காக்கையின் பிறப்பைப்போல் முதற்சிவந்து பின்பு கறுப்பதால் இப் பெயர் பெற்றது (த.சொ.அக.);]
காகசத்துவம்	காகசத்துவம் kākasattuvam, பெ.(n.) மகளிரின் பத்து மெய்ப்பாடுகளுள் ஒன்று (கொக்கோ. 4.26);: (Erot.); the natural disposition of a women, classed under the crow type, one of the tencattuvams. Skt.satva → த. சத்துவம் [காக்கை- காகம் + சத்துவம்]
காகசிஞ்சை	காகசிஞ்சை kākasiñsai, பெ.(n.) குன்றிக்கொடி (த.சொ.அக);; climber of crab's eye. [காக்கை → காகம்+(செஞ்சி); சிஞ்சை.]
காகசுரம்	காகசுரம் kākasuram, பெ.(n.) [காக்கை → காகம்+சுரம் 'காக்கை' கருநிறம் குறித்துக் குற்றப்பொருள் உணர்த்திற்று.]
காகத்துரத்தி	காகத்துரத்தி kākatturatti, பெ.(n.) ஆதொண்டை (மலை);; thorny caper. [காக்கை + துரத்தி - காக்கைத்துரத்தி - காகத்துரத்தி.]
காகத்துவசத்தாள்	காகத்துவசத்தாள் kākattuvasattāḷ, பெ.(n.) காக்கைக்கொடியாள் பார்க்க; see _ Skt. twaja < த. துவசம் [காக்கை → காகம் + துவசத்தாள்]

காகதாலியம்	காகதாலியம் kākatāliyam, பெ.(n.) காகதாலீயம் பார்க்க; see 'விளங்கிலிரோ....காக தாலிய மென்பதுவே" (வெங்கைக்கோ.10);. [காகம்+தாலம்-காகதாலம் → காகதாலியம். தாலம் = பனைமரம்.]
காகதாலீயம்	காகதாலீயம் kākatālīyam, பெ.(n.) காக்கை பனையில் வந்து அமர, பனம்பழம் வீழ்ந்தது போல எதிர்பாராமல் இயல்பாக ஒத்து நிகழும் நிகழ்வு ; lustration of the sitting of the crow on the palmtree followed by the fall of palm-fruit as an instance of post hoc ergo propter hoc. "காகதாலீயம்போல் வாதனையின் வசத்திலுளங் கலந்து நிற்குமேகமுற" (ஞானவா.உற்ப.66); [காகதாலியம் → காகதாலீயம், காக்கை உட்கார்ந்ததால்தான் பனம்பழம் கீழே வீழ்ந்தது என வலியப் பொருத்தியுரைக்கும் ஏரணத்தாரின் வலக்காக்கூற்று]
காகதுண்டம்	காகதுண்டம் kākaduṇṭam, பெ.(n.) அகில்; eaglewood, "ஏந்தெழிற் காகதுண்டம்" (சூளா. சீய.105); [காக்கை → காகம் + துண்டம். காக்கை கருநிறம் குறித்தது. துண்டம் = அகிற்கட்டையின் துண்டு.]
காகதேரி	காகதேரி kākatēri, பெ(n.) மணித்தக்காளி (மலை);; black night shade. [காக்கை → காகம்+தேரி. காக்கை கருநிறம் குறித்தது.)
காகந்தி	காகந்தி kākandi, பெ. (n.) காவிரிப்பூம்பட்டினம்; so named after one of its kings "ககந்தன் காத்தலிற் காகந்தியென்றே" (மணிமே. 22:37);. [ககந்தன் - காகந்தி] காகநதி – பெ. (n.); காவிரியாறு ; river Kaviri (த.சொ.அக.);. [காகம் + நதி. காக்கையால் உண்டாக்கப்பட்ட ஆறு. நீர் → நீத்தம் → நத்தம் → நத்தி → நதி. 'நதா' எனில் ஒலியெழுப்புதல்; அதனால் ஒலியெழுப்பி ஒடும் ஆறு. நதி என்றாயிற்று என்பர் வடநூலார். ஒலிக்குறிப்பு எல்லா மொழிக்கும் பொதுவானதாதலின் இது பொருந்தாது.)
காகநாசம்	காகநாசம் kākanācam, பெ. (n.) 1. நரிமுருங்கை; a short or stunted variety of coral tree. 2. தவசு முருங்கை; Tranquebar gendarussa. 3. காக்கை கொல்லி , ஒருவகைக் கொடி; crow-killer (சா.அக.);. [காக்கை → காகம் + (நாற்று → நாத்து → நாச்சு → (நாச்சம்); → நாசம்.] காகநாசனி –. பெ.(n.); சேவகனார் கிழங்கு; plough root (சா. அக.); [காக்கை → காகம் → நாசனி.]

காகநாசி	காகநாசி kākanāci, பெ.(n.) 1.பாற்சொற்றி (மூ.அ);; Indian guttapercha. 2. சிறுகொவ்வை (மலை);.);; crow's beak. [காக்கை → காகம் + நாசி] த. நாளி → வ.நாசி.
காகநாசிகை	காகநாசிகை gāganācigai, பெ.(n.) சிறுகோவை; crow's beak (சா.அக.);. [காக்கை → காகம் + நாசிகை]
காகநிமிளை	காகநிமிளை kākanimiḷai, பெ.(n.) 1. கருநிமிளை (மூ.அ);; antimony. 2. ஈயக்கரடு; an alloy of tin and antimony. 3. காக்கைப்பொன்; brass tinsel or brass leaf glittering like gold (சா.அக.);. [காக்கை → காகம்+நிமிளை)
காகநீலை	காகநீலை kākanīlai, பெ.(n.) நாவல்மரம்; a kind of jaumoon-plum tree. [காகம் + (நீலம்); நீலை.]
காகநேரி	காகநேரி kākanēri, பெ.(n.) மணித்தக்காளி (மலை);; black nightshade (த.சொ.அக);. [காகம் + நேரி] காகப்புள் _ , பெ.(n.); 1. காக்கை; crow. 2.23ஆம் நாண்மீன், பறவை (அவிட்டம்); (பிங்);.; the 23rd star Avittam. [காக்கை → காகம் + புள். புள் = பறவை]
காகபதம்	காகபதம் kākabadam, பெ.(n.) 1. அறுபத்தையாயிரத்து ஐந்நூற்று முப்பத்தாறு (65,536);. கணங்கொண்ட காலவகை (பரத.தாள.27);; 2. வயிரக்குற்றங் களுளொன்று; a kind of diamond fault. காகபாதம் பார்(உவ);. 3. எழுத்து வரிப்பிளப்பைக் குறிக்கும் புள்ளடி (உ.வ.);; caret. [காக்கை → காகம்+ (பாதம்); பதம்.]
காகபரணி	காகபரணி kākabaraṇi, பெ.(n.) நரிப்பயறு; a variety of greengram (த.சொ.அக.);. [காக்கை → காகம் + பரணி]

காகபலம்	காகபலம் kākabalam, பெ.(n.) 1. வேம்பு; neem. 2. நாவல்வகை; a kind of jamboo. 3. எலுமிச்சை; lime tree (சா.அக.);. [காக்கை → காகம் + பலம்]
காகபலி	காகபலி kākabali, பெ.(n.) 1. பகலில் உணவு கொள்ளுதற்கு முன்பு காகத்துக்கு இடும் உணவு; ball of rice thrown to crows by Hindus just before their mid-day meal. 2. இறந்தவர் (ஆன்மாவு);க்காக காகத்துக்கு இடும் உணவு; ball of rice and other ingredients placed to crows for the soul of the dead person by the relatives. மறுவ. காக்கைப்பலி [காக்கை → காகம்+பலி]
காகபாடாணம்	காகபாடாணம் kākapāṭāṇam, பெ.(n.) காக்கை நஞ்சு பார்க்க; see _. Skt. _ → த. பாடாணம். [காக்கை → காகம் + பாடாணம்] காகபாடாணம் kākapāṭāṇam, பெ.(n.) வைப்பு நஞ்சு வகை; a prepared arsenic, one of 32. [Skt.{}+{} → காகபாஷாணம் → த.காக பாடாணம்.]
காகபாதம்	காகபாதம்1 kākapātam, பெ.(n.) 1. பன்னிருவகை வயிரக்குற்றங்களுள் ஒன்று); a flaw in diamond, one of 12 vayira-k-{}. "காகபாதமும் களங்கமும் விந்துவும்"(சிலப் 14:180);. [காக்கை → காகம் + பாதம்] காகபாதம்2 kākapātam, பெ.(n.) எழுத்து வரிப்பிளப்பைக் குறிக்கும் புள்ளடி (இ.வ.);; caret. [காக்கை → காகம்+பாதம். விடுபட்டுப்போன எழுத்து அல்லது சொல்லை.இடைச்செருக இடப்படும் காக்கையின் கால் போன்ற அடையாளக் குறி.]
காகபிந்து	காகபிந்து kākabindu, பெ.(n.) கரும்புள்ளி; black dot. "வயிரம் ரக்தபிந்துவும் காகபிந்துவும் உடையன." (S.I.I.ii,78);. மறுவ. காக்கைப்புள்ளி Skt. bindu → த. பிந்து [காக்கை → காகம் + பிந்து]
காகபீலி	காகபீலி kākapīli, பெ.(n.) குன்றிக்கொடி, crab's eye creeper(சா.அக.);. [காகம் + பீலி. பீலி = தழைத்த கொடி.]

காகம்	காகம் kākam, பெ.(n.) 1. காக்கை; crow "காகபந் தரிற் கருமுகிற் காளிமங்களுலும்"(கந்தபு.ஆற்றுப். 13);. 2. 23 ஆம் நாண்மீன் பறவை (அவிட்டம்);; the 23rd star (avitam);. "புடையுறு காகம் வசுக்கை நாள் பறவையுள்ளு மாவணியு மேயவிட்டம்" (சாதகசிந். காலநிகண். 20);. 3. கீரி; mongoose. 4. கற்பகமரம்; kalpaga tree. மறுவ. காணுகம் [காக்கை → காக்கய் → காக்கம் → காகம்]
காகமஞ்சி	காகமஞ்சி kākamañji, பெ.(n.) காட்டுச் சாதிக்காய்; wild nut-meg (சா.அக.);. [காகம் - மஞ்சி]
காகமர்த்தம்	காகமர்த்தம் kākamarttam, பெ.(n.) ஒருவகைக் கொம்மட்டி; a kind of colocynth (சா.அக.);. [காகம் → மருத்தம்]
காகமல்லிகை	காகமல்லிகை gāgamalligai, பெ.(n.) காட்டு மல்லிகை பார்க்க; see _. ம. காகமாலிக [காக்கை + மல்லிகை]
காகமலடி	காகமலடி kākamalaḍi, பெ.(n.) ஐவகை மலட்டுப் பெண்களுள் ஒருத்தி; one of the five classes of barren women (சா.அக.);. [காகம் + மலடி.] இரண்டு பிள்ளைப் பெற்றுப் பிறகு பிள்ளை பெறாதவள். ஐவகை மலடு: 1. ஆதி மலடு 2. காகமலடு 3. கதலிமலடு 4. கருப்பமலடு 5. ஆண்மலடு.

காகமாசி	காகமாசி kākamāci, பெ. (n.) 1. கருந்தக்காளி; black _. 2. செம்மணித்தக்காளி; a red variety of nightshade. "சதபுட்பி துஸ்பரிசமுண்டி வீழி சங்கரத்தை வாராகி காகமாசி" (தைல. தைலவ.76);. 3.மணித்தக்காளி; black nightshade. "காகமாசிப் பாதுகைமோரடமுருக்கு" (தைலவ. தைல:135); (த.சொ.அக.); [காக்கைமாசி → காகமாசி]
காகமாசிகம்	காகமாசிகம் gāgamācigam, பெ. (n.) வழுதலை; brinjal (சா.அக);. [காகம் → மாசிகம்]
காகயவம்	காகயவம் kākayavam, பெ.(n.) பதர்; chaff. [காகம் + (அவம்); யவம்]
காகரி	காகரி kākari, பெ.(n.) திப்பலி (மலை);; long pepper. Skt. krkara [ஒருகா. கருங்கரை → காகரை → காகரி]
காகருகம்	காகருகம் gāgarugam, பெ.(n.) 1.எள்ளுச்செடி; sesame seed plant. 2.எட்டி; nux vomica. 3. குரு விச்சை; a parasitic plant (சா.அக.);. [கரு → கருக்கல் → கருக்கலகம் → காகருகம்]
காகருபலா	காகருபலா kākarubalā, பெ.(n.) பூசணிக்காய்; pumpkin (சா.அக.);. [காகல் → காகரு + பலா (கொ.வ);.]
காகல்	காகல் kākal, பெ.(n.) கருமை; black. [கரு → கருகல் → காகல்]

காகலிநிசாதம்	காகலிநிசாதம் kākalinicātam, பெ.(n.) ஏழாம் இசை வகையுள் ஒன்று; highest variety of the seventh note of the gamut, one of the cotaccuram. [காகளி → காகலி + நிசாதம்]
காகலூகம்	காகலூகம் kākalūkam, பெ.(n.) ஆந்தை; owl (சா.அக.);. [காகல் + ஊகம்]
காகலோத்திரம்	காகலோத்திரம் kākalōttiram, பெ.(n.) அரக் காம்பல்; red Indian water-lily (சா.அக.);. [காகல் + ஒத்திரம்]
காகவல்லாரி	காகவல்லாரி kākavallāri, பெ.(n.) குன்றிச்செடி; creeper Indian Licorice (சா.அக.);. [காகம் + வல்லாரி]
காகவாகனன்	காகவாகனன் kākavākaṉaṉ, பெ.(n.) காகவூர்தி யான் பார்க்க; see _. [காகம் + வாகனன்]
காகவூர்தியான்	காகவூர்தியான் kākavūrtiyāṉ, பெ.(n.) காக்கையை ஊர்தியாகக் கொண்ட சனி (காரி);க் கடவுள்;_. as riding a crow. [காக்கை → காகம் + ஊர்தியான்]
காகவோசை	காகவோசை kākavōcai, பெ. (n.) காக்கை கத்துவது போன்ற காட்டோசை; cawing note, adefect in singing. 'வினைபடு காகவோசை" (திருவாலவா.57:26.); [காக்கை → காகம்+ஒசை. காக்கை கருநிறம் குறித்துக் குற்றப்பொருள் உணர்த்துகிறது. இசைவாணர்க்கு ஒவ்வாத ஓசைக்குற்றம். இதனை அவச்சுரம் என்பர்.]

காகளம்	காகளம்1 kākaḷam, பெ.(n.) 1. எக்காளம்; trumpet. "கல்லென விரங்குறு கரடி காகளம்" (கந்தபு. சரவண,9);. 2. பித்தளையாலான நீண்ட குழலிசைக் கருவி (கோயில் விழாக்களிலும், மதிப்புரவு வரவேற்பு நிகழ்ச்சிகளிலும் இயக்கப்பெறும்);; a kind of cornet (with a heavy sound, used in temple processions, and in welcome ceremonies);. "அக நாழிகைச் சென்னடைக்கு அடுத்தன தட்டழி மத்தளி, கரடிகை, தாளம், காகளம் ஏற்றி" (பார்த்திப சேகரபுரச் செப்பேடுகள் கி.பி.9 ஆம் நூற்றாண்டு); 3.புள்ளோசை; bird's noise (த.சொ.அக.);. Skt. kahala [காகாளம் → காகளம்] காகளம்2 kākaḷam, பெ.(n.) 1. தொண்டையின் எலும்பு முருந்து; the thyroid cartilage (சா.அக.);. 2. ஒருவகைக் கழுத்தணி; a kind of necklace. [காகாளம் → காகளம்]
காகளி,	காகளி, kākaḷi, பெ.(n.) இன்னிசை; a musical, melody, tune. [கா+களி. கா = பெரிய. காகளி = பெருங்களிப்பு மிகப் பாடுவது.]
காகா	காகா kākā, பெ.(n.). 1. காக்கையின் ஓசை; the cawing of crow. 2. நாணல்; reeds (சா.அக.);.. [கா + கா - காகா = கால்காலாக (குச்சிக் குச்சியாக);இருக்கும் நாணலும் இப்பெயர் பெற்றது]
காகாங்கி	காகாங்கி kākāṅgi, பெ.(n.) சிறுகோவை; a small variety of crow creeper of the clitcrea genus (சா.அக.);. [காகம் → காகாங்கி]
காகாசி	காகாசி kākāci, பெ.(n.) ஒருவகைக் கடல்மீன்; a kind of sea-fish (சா.அக.);. [காக்காச்சி → காகாசி.]
காகாண்டம்	காகாண்டம் kākāṇṭam, பெ.(n.) வெள்ளைக் கரும்பு; white sugar-cane (சா.அக.);. [ஒருகா. கோ + கண்டம் - கோகண்டம் + காகண்டம்]

காகாரி	காகாரி kākāri, பெ.(n.) ஆந்தை; owl. (த.சொ.அக.);. [காகல்(கருமை); → காகாலி + காகாரி]
காகாலன்	காகாலன் kākālaṉ, பெ. (n.) அண்டங்காக்கை; raven. [கருங்காலன் → காகாலன்]
காகாவிரிச்சி	காகாவிரிச்சி kākāviricci, பெ. (n.) குருதியுண்ணும் வாவல் பறவை (யாழ்ப்.);; a kind of vampire-bat of black colour and bristling hair (J.);. மறுவ. காகாபிசாக [காக்கை → காக்கா → காகா + (வெருட்சி); விரிச்சி (கொ.வ);. காக்கைகளை அஞ்சியோடச் செய்யும் இயல்புடைய வாவல்பறவை என்பது கருத்து]
காகாளம்	காகாளம் kākāḷam, பெ.(n.) காளம் பார்க்க; see _. [கா+காளம். கா = பெரியது. காளம் - எக்காள இசைக்கருவி]
காகிவெல்லம்	காகிவெல்லம் kākivellam, பெ.(n.) பழுப்புவெல்லம் (மதி.கள.ii.112);; crude jaggery. [காக்கை → காக்கி(தரம் குறைந்தது); காக்கி+வெல்லம் - காக்கிவெல்லம் → காகிவெல்லம்]
காகு	காகு kāku, பெ.(n.) கூறப்படாத அல்லது வேண்டாத பொருளைத் தரக்கூடிய சொல்லின் ஓசை வேறுபாடு. (குறள்.1318, உரை);; modulation of voice which indicates an implied meaning. க.காவு [காவு → காகு (களத்தில் கதிடிக்கும்போது தவசங்களில் சேர்ந்துவிடும் கதிர்பொதி கூளங்கள் காவு எனப்படும். இதுகாகு எனத் திரிந்தது.);]
காகுத்தன்	காகுத்தன் kākuttaṉ, பெ.(n.) காகுத்தக் குலத்தில் தோன்றிய இராமன்; Rama, the hero of the _. as a Kakutstha. "உற்ற ஞாலத்தொரு நகர் காகுத்தன், அற்றமில் கவியாற் றந்தது" (சேதுபு. சேதுச11); (த.சொ.அக.);.

காகுளி	காகுளி kākuḷi, பெ.(n.) 1. பேய் கத்தினாற்போல் அஞ்சத்தக்க வல்லோசையில் பாடுவது (கல்லா. 21:40);; harsh demoniac sound produced while singing. வெள்ளை காகுளி கீழோசை வெடிகுரனாசி" (திருவிளை.விறகு.30);. 2. மிடற்றில் எழும் தாழ்வு ஓசை(பிங்.);; guttural sound. [களவு → காகு → காகுளி] காவு = தவசங்களில் கலந்துள்ள கதிர்பொதி கூளங்கள், குப்பையாகக் கருதப்படும் கதிரின் புடைக்கூறுகளான கொம்மை. இவை வேண்டாதவையென உழவர் களால் நீக்கப்படுதலின் விரும்பத்தகாத ஓசை காகுளி எனப்பட்டது. இதனோடு விரும்பத்தக்க காகளி இசையை ஒப்பாகக் கருதிச் செ.அக. காகுளி என்னும் சொல்லுக்கு மூன்றாம் பொருளாக 'இசை' எனப் பொருள் தந்திருப்பது தவறு. காகுளி2 kākuḷi, பெ. (n.) மெத்தை, இருக்கை (பிங்.);; bed, seat. [காவு → காகு → காகுளி கதிர் பொதிவளங்களான காவு கொம்மை உள்ளடைத்த மெத்தை.]
காகூவெனல்	காகூவெனல் kāāveṉal, பெ.(n.) ஓர் ஒலிக்குறிப்பு; onom. expr. as in wailing. [கா + கூ + எனல். 'கா' 'கூ' என்பன வெற்றோசைக் குறிப்புகள். கந்தரனுபூதியில் "கூகாவென வென்கிளைகூடியது" என மாற்றிக் கூறினமை காண்க.]
காகொடி	காகொடி kākoḍi, பெ.(n.) எட்டிமரம் (மலை.);; nux vomica tree (சா.அக);. [கா + கொடி (கொடியது);.]
காகோடகி	காகோடகி gāāṭagi, பெ.(n.) வாலுளுவை (மலை);; spindle tree. [ஒருகா. கார் → கா + கோடகி]
காகோடி	காகோடி kāāṭi, பெ. (n.) காகொடி பார்க்க; see _. [கா+கோடி. கொடு → கொடி → கோடி (கொடியது);. கா. பெரிய]
காகோடியன்	காகோடியன் kāāṭiyaṉ, பெ.(n.) கழைக்கூத்தன் (அக.நி.);; strolling dancer. [கா + கோடியன். கா + தண்டு, தடி, கழை. கோடியன் = கூத்தன்.]

காகோதம்	காகோதம் kāātam, பெ.(n.) காகோதரம் பார்க்க; see _. "கங்குலிரைதேருங் காகோத ராசனும்" (திருப்பு);. [கால்கொள் உதரம் → காகோதரம் → காகோதம்.]
காகோதரம்	காகோதரம் kāātaram, பெ.(n.) பாம்பு (பிங்.);; snake, that which moves on its belly in a zigzag way. [கால்கொள்+உதரம்(வயிறு);-காகோதரம் (கொ.வ.); வயிற்றைக் காலாகக் கொண்டது.]
காகோலம்	காகோலம் kāālam, பெ. (n.) அண்டங்காக்கை (உரி.நி.);; black jungle crow, raven. [கார் + கோலம் - கார்க்கோலம் → காகோலம் (கருநிறத்தது);.]
காகோளி	காகோளி kāāḷi, பெ.(n.) 1.அசோக மரம் (திவா.);; tree _. 2. தேட்கொடுக்கி (மலை.);; Indian tutnsole. 3. கொடியரசு (மலை.);; wild pipal. [கா (பெரிய); + கோளி (பூவாது காய்க்கும் மரம்);.]
காங்கயநாடு	காங்கயநாடு kāṅgayanāṭu, பெ. (n.) கொங்கு நாட்டின் 24 நாடுகளுள் ஒன்று; one of the 24 _. of kongu country. [காங்கயம் + நாடு.]
காங்கயம்	காங்கயம் kāṅgayam, பெ.(n.) ஈரோடு மாவட்டத்திலுள்ள ஒரு மாவட்டத்தின் தலைநகரம்; capital of taluk in Erode dt. [கங்கை → கங்கையர் → காங்கையர் → காங்கேயம் → காங்கயம்.]
காங்கயம்காளை	காங்கயம்காளை kāṅgayamkāḷai, பெ.(n.) வேளாண் வேலைகளுக்கு உகந்த காளைகள்; bulls fit for agriculture. [காங்கயம் + காளை]

காங்கி	காங்கி kāṅgi, பெ.(n.) பேராசைக்காரன்; avaricious person. "மற்றவன் கைத்துணபான் காங்கி யெனப் படுவான்" (நான்மணிக். 6); [காங்கு - காங்கி. காங்குதல் = பேராசை கொள்ளுதல்.] காங்கி1 kāṅgi, பெ.(n.) பணியாளர் தொகுதி; company of workmen. த.வ.களமர். [E.Gang → த.காங்கி.] காங்கி2 kāṅgi, பெ.(n.) பேராசைக்காரன்; avaricious person. "மற்றவன் கைத்துண்பான் காங்கி யெனப்படுவான்" (நான்மணி.61);. [Skt.{} → த.காங்கி.]
காங்கிசை	காங்கிசை kāṅgisai, பெ.(n.) விருப்பம்; desire. "காங்கிசை மிக்க மறக்கொடி வெற்றியில்" (திருப்பு. 263);. [காங்கு + இசை]
காங்கு	காங்கு1 kāṅgu, பெ.(n.) 1. கருநீல நிறம்; dark blue colour. "காங்கிட்ட கச்சையுமாய்க் கானவர்கள் வந்து கண்டு" (கூளப்ப. 66);. 2.கருநீலப்புடைவை; dark blue colour saree. [கங்கு → காங்கு] காங்கு2 kāṅgu, பெ.(n.) கோங்கு (L.);; common caung. [கோங்கு → காங்கு] காங்கு3 kāṅgudal, 5 செ.கு.வி.(v.i). பேராசை கொள்ளுதல்; to get arathicious. [கா = பெரிதாதல். கா → காங்கு] காங்கு kāṅgu, பெ.(n.) பெரும்பானை; large earthen pot. [த. காங் → Chin, _.] [கா (பெரியது); → காங்கு.]
காங்குப்புடவை	காங்குப்புடவை kāṅguppuḍavai, பெ.(n.) நிறமூட்டப்பட்ட புடவை (G.Sm.D.i.265);; a kind of Coloured saree. ம. காங்கி; க.காங்கு காகு; து. காங்கு [காங்கு + புடவை]

காங்கூலம்	காங்கூலம் kāṅālam, பெ.(n.) ஆட்காட்டிவிரல், பெருவிரல், நடுவிரல் ஆகியவை ஒட்டிநிற்க மோதிரவிரல் முடங்கிச் சுண்டுவிரல் நிமிர்ந்து நிற்கும் 33 இணையாவினைக்கை வகைகளுள் ஒன்றான நாட்டிய நளிநயக்கை (சிலப்.3:18, உரை);; a gesture with one hand in which the thumb, the forefinger and the middle finger are joined and bent forward while the ring-finger is folded and the little finger is held upright, one of 33 _.. [ஒருகா. நாஞ்சில் →நாங்கில் → நாங்கூலம் → காங் கூலம் (கொ.வ);. நாஞ்சில் = ஏர்] வகை: 1. குவிகாங்கூலம், 2. முகிழ்காங்கூலம், 3.விரிகாங்கூலம்.
காங்கெயம்	காங்கெயம் kāṅgeyam, பெ.(n.) பொன்; gold. "காங்கெயத் தொழிற் கம்மியர்"(இரகு. திக்கு. 189);. [கங்கம் → காங்கெயம் (கங்க நாட்டில் கிடைத்த பொன்);
காங்கெயர்	காங்கெயர் kāṅgeyar, பெ.(n.) 1. கங்கநாட்டினர்; inhabitants of the country ruled by the Gangas. "பொப்பண காங்கெயர்கோன்" (சிலப்.பக்.11);. 2. உரிச்சொல் நிகண்டு செய்த ஆசிரியர்; name of the author of the Uriccol -_.. "முந்துகாங் கெய னுரிச்சொல்" (ஆ.நி); [காங்கம் → கங்கயர் → கங்ககெயர் (கொ.வ);.]
காங்கேயம்	காங்கேயம் kāṅāyam, பெ.(n.) கோரைக் கிழங்கு;_. (சா.அக.);. [கங்கம் → காங்கேயம்.]
காங்கேயர்	காங்கேயர் kāṅāyar, பெ.(n.) 1. திருச்செங் கோட்டிற்கு அருகில் மோரூரில் வாழ்ந்த கொங்கு வேளாளர் தலைவர்; a leader kongu _. who lived at Morur. [கங்கம் → கங்கயம் → காங்கயம் → காங்கேயர்] கொங்கு நாட்டு வேளாளர்களில் காங்கேயர் குடி வள்ளண்மை மிக்கது. மோரூரைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆட்சிபுரிந்த குறுநிலத்தலைவர்கள். திருச்செங்கோடு நகரில் நிலத்தம்பிரான் கோயிலிலும், மலைமேல் உள்ள உமையொரு பாகர், வேலவர் கோயிலிலும் பல திருப்பணிகள் செய்துள்ளனர். சிலப்பதிகாரத்திற்கு உரையெழுதிய அடியார்க்கு நல்லாரை ஆதரித்தவர்கள். "காங்கேயர் கோனளித்த சோற்றுச் செறுக்கல்லவோ மூன்றுரை கண்டதுவே" என்று அடியார்க்கு நல்லார் உரை போற்றும். திருச்செங்கோடு திருப்பணி மாலையும் பாம்பலங்காரர் கோவையும் இவர்களைப் பற்றிய கூடுதல் விவரம் தரும் நூல்கள்.
காங்கேயன்	காங்கேயன் kāṅāyaṉ, பெ.(n.) 1. முருகன்; God Muruga. "ஈங்கனம் நமது கண்ணினெய்திய குமரன் கங்கை தாங்கினள் கொண்டு சென்று சரவணத் திடுதலாலே காங்கெயனெனப் பெயர்பெற்றான்" (கந்தபு. திருவிளை. 16);. 2. வீட்டுமன் (சூடா.);; Bishma. "காங்கேய னுள்ளிட்ட காவலர்கள்" (பாரத வெண். ஸ்ரீவாசுதேவன் 46.);. [கங்கை → கங்கையன் → காங்கேயன்.]

காங்கை	காங்கை kāṅgai, பெ.(n.) வெப்பம், சூடு; heat, feverishness, pyrexia (radiation of heat);. திருச்சியை விட மதுரை காங்கையான இடம் (உவ.); மறுவ. வெம்மை, வெக்கை, சூடு, உருப்பம், உருமம். க. பட காங்கெ; தெ.காக. [காய் → காய்ங்கு → காங்கு → காங்கை (வே.க. 186);.] காய் → வ. காச் (_.); ய.ச.போலி எ.டு. இயை → இசை, நெயவு → நெசவு, நேயம் → நேசம், வாயில் → வாசல். இங்கனம் யகர சகரப் போலியால் ஒளிவீசுதலைக் குறிக்கும் காய் என்னும் தென்சொல் வடமொழியில் 'காச்' என்று திரிந்துள்ளது. வடமொழியில் இச் சொல்லிற்கு வேரில்லாமலிருப்பதுடன், இதிலுள்ள சகரம் தமிழ்ச் சகரமாய் இருப்பதும் கவனிக்கத் தக்கது. ப்ர என்னும் முன்னொட்டுப் பெற்று இச்சொல் ப்ரகாச் என்று பெரிதும் வழங்குகிறது (செல்வி 78. பிப்ரவரி,285);.
காங்கையன்	காங்கையன் kāṅgaiyaṉ, பெ.(n.) நீலச் செய்நஞ்சு (வின்);; a prepared arsenic. [காங்கு = எரிதல், காய்தல். காங்கு → காங்கை → காங்கையன்.]
காச்சகம்	காச்சகம் gāccagam, பெ.(n.) பேய்ப் புடல்; devil's gourd (சா.அக.);. [காய் - காய்ச்சகம் - காச்சகம்]
காச்சகற்கீரை	காச்சகற்கீரை gāccagaṟārai, பெ.(n.) முன்னைக் கீரை; leaves of the Indian headache tree (சா.அக.);. [காய் - காய்ச்சு + அகல் + கீரை]
காச்சரக்கிழங்கு	காச்சரக்கிழங்கு kāccarakkiḻṅgu, பெ.(n.) மஞ்சள் முள்ளங்கி; carrot (சா.அக.);. [காய் - காய்ச்சல் - காச்சல் → காச்சலம் → காச்சரம் + கிழங்கு]
காச்சலம்	காச்சலம் kāccalam, பெ.(n.) தேவதாரு; red cedar (சா.அக.);. [கா (பெரியது); + காச்சலம்.]

காச்சி	காச்சி1 kācci, பெ.(n.) துவரை (மலை.);; common dhal. [காய் → காய்ச்சி → காச்சி (அடர்ந்து காப்பது);.] காச்சி2 kācci, பெ.(n.) காய்ச்சிய உப்பு என்னும் வளையலுப்பு; glass-gall (சா.அக.);. [காய்ச்சி → காச்சி.]
காச்சிக்கிழங்கு	காச்சிக்கிழங்கு kāccikkiḻṅgu, பெ.(n.) பெரு வள்ளிக் கிழங்கு; white yam (சா.அக.);. [காய் → காச்சி + கிழங்கு]
காச்சிகம்	காச்சிகம் gāccigam, பெ.(n.) துவரை; common dhal (சா.அக.);. [காச்சி → காச்சிகம்.]
காச்சிரம்	காச்சிரம் kācciram, பெ.(n.) நிலப் பனைக் கிழங்கு; root of ground palm (சா.அக);. [காய் → காய்ச்சி → காச்சி → காச்சிரம்.]
காச்சிலை	காச்சிலை kāccilai, பெ.(n.) கஞ்சா இலை; Ganjah leaf (சா.அக.);. [காஞ்சம் → கச்சம் → காச்சம் + இலை.]
காச்சுப்பீச்செனல்	காச்சுப்பீச்செனல் kāccuppīcceṉal, பெ.(n.) காச்சுமூச்செனல் பார்க்க; see _. [காச்சு + பீச்சு + எனல். காக்கபீச்சு என்பன ஒலிக்குறிப்பு குறித்த எதுகை மரபிணைச் சொல்.]
காச்சுமூச்செனல்	காச்சுமூச்செனல் kāccumūcceṉal, பெ.(n.) ஓர் ஒலிக்குறிப்பு; onom.expr. signifying noise or clamour. as in a family of children and women. [காச்சு + மூச்சு + எனல். காச்சுமூச்சு என்பன ஒலிக்குறிப்புக் குறித்த எதுகை மரபிணைச்சொல்.]
காச்சுரை	காச்சுரை kāccurai, பெ.(n.) புளிச்சைக்கீரை(வின்.);; Indian brown hemp. [காய்ச்சற்கீரை → காச்சிரக்கு → காச்சுரை (கொ.வ.);]

காசகம்	காசகம் gācagam, பெ.(n.) 1. கல்; stone. 2.காரச் சாம்பல்; alkaline ashes (சா.அக.);. [காய்ச்சு → காச்சுகம் → காசகம்.]
காசகுப்பி	காசகுப்பி gācaguppi, பெ.(n.) காரச் சாம்பலினாற் செய்த குப்பி; a glass bottle made out of alkaline ashes (சா.அக.);. [காய்ச்சு → காச்சம் → காசம் + குப்பி]
காசண்டி	காசண்டி kācaṇṭi, பெ.(n.) வாயகன்ற ஏனம்; a kind of vessel with a wide mouth. "கெண்டிகை, காசண்டி செப்புக் கும்பம்"(பிரபோத.11:13);. மரா. காசகண்டி [கா + கெண்டி - காகெண்டி → காசெண்டி → காசண்டி (கொ.வ); கா. பெரியது.]
காசத்துரு	காசத்துரு kācatturu, பெ.(n.) பறவைக் கொல்லிப் பூடு; a plant so called from being an enemy of bird (சா. அக.); [காசம் + சத்துரு]
காசதிலகம்	காசதிலகம் gācadilagam, பெ.(n.) கருப்பு உப்பு: a black salt. [கா → காசம் + திலகம்]
காசநீர்	காசநீர் kācanīr, பெ.(n.) தலையில் சேர்ந்து காசநோயை விளைக்கும் ஒருகெட்டநீர் (வின்.);; a morbid fluid collected in the head supposed to cause asthma. [காசம் + நீர்.]
காசபிந்து	காசபிந்து kācabindu, பெ.(n.) 1.கருவிழி யிலேற்படும் ஒருவகைக் கண்ணோய்; disease of the cornea of the eye. 2. கருவிழியில் புள்ளிகளை உண்டாக்கும் ஒருவகைக் கண்ணோய்; a disease causing spots on the black of the eye (சா.அக.);. [காசம் + (விந்து); பிந்து.]

காசம்	காசம்1 kācam, பெ.(n.) 1.பொன்; gold. 2. கல்நஞ்சு; a mineral poison. 3. பளிங்கு; crystal. [காய்ச்சு → காசு → காசம் (கொ.வ.);] காய்ச்சி வடிவமைக்கப்பட்ட பொன்னும் பொற் காசும் காசு-காசம் எனப்பட்டது. காய்ச்சி வடிக்கப்படும் கல்நஞ்சுக்கும் அதுவே பெயராயிற்று. காசம்2 kācam, பெ.(n.) 1. நாணல்; a large corse grass. 2. வானம்; sky. "காச மாயின. வெல்லாங் கரந்து" (கம்பரா.யுத்த . மருத்து.40);. 3.வெளி; space 4. கருமை; blackness. வ. ஆகாச [கா.= நீட்சி, உயரம். கா → காயம் → காசம் (நீண்ட நாணல்); (வே.க.5); இச்சொல் பரந்த வானத்தையும் திறந்த வெளியையும் குறிப்பதாயிற்று. காயம் பார்க்க; See _.]
காசமர்த்தகம்	காசமர்த்தகம் gācamarttagam, பெ.(n.) பெரும் புல்; a kind of large grass. "களாவிழுது காசமர்த் தகம்" (தைலவ. தைல. 76);. [காசம் + மருத்தகம்]
காசமல்லிகை	காசமல்லிகை gācamalligai, பெ.(n.) த்தைச் சூரி; [காசம் + மல்லிகை]
காசரம்	காசரம் kācaram, பெ.(n.) 1. எருமை; buffalo. 2. நாணல்; reed. 3. காட்டெருமை; wild buffalo (சா.அக.);. 4. இருள்; darkness. [காசம் (நீட்சி); + காசரம்.]
காசரளி	காசரளி kācaraḷi, பெ.(n.) ஆற்றரளி; a kind of oleander (சா.அக.);. [காசம் + அரளி]
காசரிமுத்திரை	காசரிமுத்திரை kācarimuttirai, பெ.(n.) மூன்றங்குலத் தொலைவில் கண்ணுக்கு நேராகப் பார்வையை நாட்டி அசைவற்றிருக்கும் நிலை (யோகஞானா.34);; a posture in which the gaze is fixed steadily on a spot in front about three inches from the eyes. [காசரம் (இருள்); → காசரி + முத்திரை.]

காசரைக் கீரை	காசரைக் கீரை kācaraikārai, பெ.(n.) கொடிக் காசரை; a kind of edible greens. [காசல் → காசரை + கீரை.]
காசல் கீரை	காசல் கீரை kācalārai, பெ.(n.) ஒருவகைக் கீரை; a kind of edible greens (சா.அக.);. [காசல் + கீரை.]
காசவெளி	காசவெளி kācaveḷi, பெ.(n.) ஒருவகைக் கண் நோய் a kind of eye disease. [காசம்+வெளி. வலி → வெளி. (கொ.வ.);] எழுத்தைப் பார்த்த பின் மனிதரைப் பார்த்தால் இருள் போலத் தோற்றமளிக்கும் ஒருவகை கண்நோய் (சா. அக.);.
காசறை	காசறை1 kācaṟai, பெ.(n.) 1. மணத்தி மான் (கத்தூரி மான்);; musk deer "காசறைக் கருவும்" (சிலப். 25:52);. 2.மான் மணத்தி: musk. "காசறைத் திலகக் கருங்கறை" (சிலப்.28:27);. 3. மயிர்ச்சாந்து; pomatum. "குழன்மேல் வாசக்காசறை வழியப்பெய்து" (திருவிளை.திருமணப் 156);. 4. மயிருக்கிடும் எண்ணெய்; hair-oil. [காசு +அறை.] காசறை2 kācaṟai, பெ.(n.) மணி (அக.நி.);; gem, precious stone. [காசு + அறை.]
காசறைக்கரு	காசறைக்கரு kācaṟaikkaru, பெ.(n.) மான் மணத்தி மானின் குட்டி; fawn of the musk deer. "காசறைக் கருவு மாசறு நகுலமும்" (சிலப். 25.52);. [காசறை + கரு.கன்று → கறு → கரு (கொ.வ.);.]

காசா	காசா1 kācā, பெ.(n.) காயாமலர்; flower of _. tree. "காசா கடன்மழை யனையானை " (கம்பரா. கங்கை.53);. ம. காயாவு [காயா → காசா (கொ.வ);] காசா2 kācā, பெ.(n.) 1. எருமை (பிங்);; buffalo. 2. நாணல் (மலை.); ; kaus a large and coarse grass. [காயா → காசா (கொ.வ.);.] காசா3 kācā, பெ.(n.) பொன்னாவாரை; occidental cassia (சா.அக.);. [காயா → காசா.] காசா1 kācā, பெ.எ.(adj.) முதல் தரமான; excellent, pure, good. [U.{} → த.காசா.]
காசாசை	காசாசை kācācai, பெ.(n.) பணத்தாசை; love of money. "காசாசை சற்று மிலாதவனாய்" (தனிப்பா.); [காசு+ஆசை]
காசாண்டி	காசாண்டி kācāṇṭi, பெ.(n.) 1. ஒருவகைச் செம்பு (த.சொ.அக.); ; a kind of copper. 2. வாயகலமுள்ள ஒருவகை ஏனம்; a kind of copper vessel with a wide mouth. மரா. காசண்டி [காசண்டி → காசாண்டி.]
காசாம்பாரை	காசாம்பாரை kācāmbārai, பெ.(n.) மீன் வகை; a kind of fish. [காசம் → காசாம் + பாரை. காசம் → காசாம் (கருநிறம்);. பாரை = கடற்பகுதிகளில் நீண்டிருக்கும் பாறைகளின் உட்புறத்தில் இரைதேடும் மீன் வகை. பார் = நீட்டுப்பாறை . பாரை → பார் = பாறைகளின் அருகிலுள்ள மீன்.); காசாம்பாரை

காசாம்பூவண்ணன்	காசாம்பூவண்ணன்1 kācāmbūvaṇṇaṉ, பெ.(n.) காயாம்பூவண்ணன் பார்க்க; see _. [(காயம்பூ → காசாம்பூ + வண்ணன் (கொ.வ);.] காசாம்பூவண்ணன்2 kācāmbūvaṇṇaṉ, பெ.(n.) 1. துரிசு (மூ.அ);; vitriol. 2. காய்ச்சல் நஞ்சு (மு.அ.);; a mineral poison. [காயாம்பூ → காசாம்பூ + வண்ணன்(கொ.வ.);]
காசாமுந்திரிகை	காசாமுந்திரிகை gācāmundirigai, பெ.(n.) கொடி முந்திரி; common grape vine (சா.அக.);. [காசா + முந்திரிகை.]
காசாயக்குடி	காசாயக்குடி kācāyakkuḍi, பெ.(n.) சிற்றூரில் உள்ளோர் இடும்பணிகளை அவ்வப்போது செய்யும் கட்டுப்பாட்டோடு, சிற்றூர்ப் பொதுவிடத்தில் வீடுகட்டிக்கொண்டு வாழும் தொழிலாளிகள்; a kind of village labour. [காசு + ஆயம் + குடி.]
காசாயம்	காசாயம் kācāyam, பெ.(n.) அரசு காசாகப் பெறும் சுங்கவரி; வழிநடைச் சுமைச் சாரிகை வரி; revenue in money. "பொன்வரி காசுக் கடமை உள்ளிட்ட பல காசு ஆயங்களும்" (தெ.கல்.தொ.VII கல்.82);. [காசு + ஆயம்] காசாயம் kācāyam, பெ.(n.) செங்காவி வண்ணம் ஊட்டப் பெற்ற ஆடை; brown-red cloth of a {}. [Skt. {} → த.காசாயம்.]
காசாயேலம்	காசாயேலம் kācāyēlam, பெ (n.) சிவப்பு ஏலக்காய்; a red variety of cardamom (சா.அக..);. [காசு → காசா + ஏலம்]

காசி	காசி kāci, பெ.(n.) சிவ நகரங்கள் ஏழில் ஒன்று: _.; the sacred city on the Ganges, one of catta-puri, an abode of Siva. [காழ் → காசு → காசாயம் (காவித்துணி); → காசாயி → காசி துறவி);. துறவிகள் வாழும் ஊர்.] காசி என்பதற்கு வடமொழியாளர் காசிய என்னும் முனிவன் பெயரால் அமைந்த ஊர் என்றும் (காசு - காசி); எனத் திரிந்த திரிபால் பொன் என்னும் பொருளில் அமைந்த ஊர் என்றும் பெயர்க்காரணம் கூறுவர். பொன்போல் ஒளிவிடும் நகரம் என்பதும் பொருந்தவில்லை. உலக அழிவின் போது அண்டவெளியிலுள்ள அண்டபேரண்டங்கள் அனைத்தும் தன்னுள் ஒடுங்கும் சிவன், குடிகொண்டிருத்தலால் காய்தல் = எரிதல், காய் - காசி எனப் பெயர் வந்ததாகக் கூறுவாரும் உளர். காசாயம் என்பது காவித்துணி. பிராகிருத மொழியில் காவித்துணி அணிந்த பெண் துறவியை, காசவி என்றும் ஆண் துறவியை, காசவ என்றும் வழங்கினர். Pkt. காசாயிய → காவித்துணி. Pkt. _. An ascetic telling long-drawn scriptural stories at the houses of house holders. காவித்துணி உடுத்துதல் பழந்தமிழ் முனிவர் மரபு. இல்லங்கள் தோறும் வாயிலில் நின்று அறநெறிகளும் அறநெறிக்கதைகளும் கூறி நற்பண்புகள் வளர வழிவகுத்த காரணத்தால் 'காசிய' என்றழைக்கப்பட்ட முனிவர்களின் பெயராலே இந்நகருக்குக் காசி எனப் பெயரமைந்தது என்பர். காசி2 kāci, பெ.(n.) சீரகம் (மலை);; cumin. [காய் → காசு → காசி] காசி3 kāci, பெ.(n.)
காசிக்கம்பு	காசிக்கம்பு kācikkambu, பெ.(n.) ஆடவை (ஆனி);யில் விதைத்துக் கன்னி (புரட்டாசி);யில் அறுவடை செய்யும் கம்புப்பயிர் (G.SM.D.i.219);; a variety of kambu, sown in Ani and harvested in _. [காய்ச்சல் → காய்ச்சி (கோடைக்காலம்); → காசி+கம்பு.] எல்லாப் பயிர்களும் பொதுவாகக் கடக (ஆடி);த் திங்களில் விதைக்கப்படினும் இக் கம்பு ஒரு மாதம் முன்னதாகக் விதைக்கப்படுதலின் இப் பெயர் பெற்றதாகலாம்.
காசிக்கமலம்	காசிக்கமலம் kācikkamalam, பெ.(n.) பட்டை தீட்டிய வயிரக்கல் வகை; a variety of cut diamond. [காசு → காசி + கமலம்.] காசு = பொற்காசு. பொன்போல் ஒளிவிடும் இயல்பால் பெற்ற பெயராகலாம்.
காசிக்கல்	காசிக்கல் kācikkal, பெ.(n.) காகச்சிலை பார்க்க; see _. [காய்ச்சு → காச்சி → காசி + கல்.]
காசிக்கலம்பகம்	காசிக்கலம்பகம் gāciggalambagam, பெ.(n.) குமரகுருபரர் இயற்றிய சிற்றிலக்கிய நூல்களுள் ஒன்று; a kalampagam poem on _. by _. [காசி + கலம்பகம்.]

காசிக்குப்பி	காசிக்குப்பி kācikkuppi, பெ.(n.) உழை மண்ணால் (உவர் மண்);செய்யப்பட்டு கங்கை நீர் அடைத்த குப்பி (வின்.);; a phial containing holy water taken from the Gangas at _. and other places. [காசி + குப்பி.] இது புடமிடவும், மருந்து அடைத்து வைக்கவும் பயன்படும்.
காசிகண்டம்	காசிகண்டம் gāciganṭam, பெ.(n.) அதிவீரராம பாண்டியன் இயற்றிய காசியின் பெருமை கூறும் தொன்ம நூல்; as tasa-_. in Tamil by _. on _. [காசி + கண்டம்]
காசிச்சம்பா	காசிச்சம்பா kāciccambā, பெ.(n.) நெல்வகை (A);; a kind of paddy. [காசி+சம்பா]
காசிச்சாரம்	காசிச்சாரம் kāciccāram, பெ.(n.) ஒருவகைத் தாதுப்பு; a mineral salt. மறுவ. அணங்கன் [காயம் → காசம் → காசி + சாரம்.]
காசிச்சீரம்	காசிச்சீரம் kāciccīram, பெ.(n.) 1. சிறு சீரகம்; cumin seed as opposed to. 2. பெருஞ்சீரகம்; sweet - fennel (சா.அக.);. [காசி + சீரம். சீரகம் → சீரம்]
காசிச்செம்பு	காசிச்செம்பு kāciccembu, பெ.(n.) ஒருபாதி செம்பினாலும் மறுபாதி பித்தளையினாலும் செய்யப்பட்ட (கங்கைநீர் கொணர்தற்குரிய); ஏனம்;_. water-pot, made partly of copper and partly of brass. [காசி + செம்பு]
காசிடு-தல்	காசிடு-தல் kāciḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) பணஞ்செலுத்துதல்; to remit. "நெல்லுக்குத் தலை அகப்படி காசு இடவும்" (தெ.இக.தொ. VII.1039,18);. [காசு + இடு]
காசித்தும்பை	காசித்தும்பை kācittumbai, பெ.(n.) 1. செடிவகை (வின்.);; garden balsam. 2. பேய்த்தும்பை; cucus. [காய் → காய்ச்சி → காசி + தும்பை (காய்க்கும் தும்பை);.]

காசிதாக்கியம்	காசிதாக்கியம் kācitākkiyam, பெ.(n.) கொம்புப் புடலை; common snake-gourd (சா.அக.);. [காசி (கருப்பு, கருங்கோடு); + (தூக்கியம்); தாக்கியம்]
காசிப்பட்டு	காசிப்பட்டு kācippaṭṭu, பெ.(n.) ஒருவகைப் பட்டாடை; Benares silk. [காசி + பட்டு]
காசிமணிமாலை	காசிமணிமாலை kācimaṇimālai, பெ.(n.) காசுமணி மாலை பார்க்க; see _. [காகமணிமாலை → காசிமணிமாலை (கொ.வ.);.]
காசியரளி	காசியரளி kāciyaraḷi, பெ.(n.) தங்க அரளி; a species of oleander with yellow flowers (சா.அக.);. [காசி + அரளி.]
காசியலரி	காசியலரி kāciyalari, பெ.(n.) அலரிவகை (இ.வ.);; a kind of oleander. [காசி + சாரம்.]
காசியாத்திரை	காசியாத்திரை kāciyāttirai, பெ.(n.) 1. காசிச் செலவு; pilgrimage to _. 2. திருமணத்துக்குமுன் நோன்புமுடிவில் மணமகன் நிகழ்த்தும் ஒரு சடங்கு; mock pilgrimage before the beginning of a marriage ceremony. (wherein the bridegroom leaves the bride's house in the role of a pilgrim to Benares, when the girl's father meets him and begs him to accept the hands of his daughter);. [காசி + யாத்திரை] மாப்பிள்ளை காசிக்குச் செல்வது என்பது தமிழ் மரபன்று. இஃது ஆரிய வரவால் கடன் பெற்ற சடங்கு.
காசிலவனம்	காசிலவனம் kācilavaṉam, பெ.(n.) காசிச்சாரம் பார்க்க;_. [காசி + லவணம்]
காசிலிக்கீரை	காசிலிக்கீரை kācilikārai, பெ.(n.) புளிச்சக்கீரை (சுவை.ர.448);; Indian brown hemp. [காசல்(சிவப்பு); + காசிலி +கீரை]

காசின் வாய்	காசின் வாய் kāciṉvāy, பெ.(n.) ஒரு காசுக்கு இவ்வளவு (வட்டி); என்ற படிமுறை; rate as part a _. "ஆட்டை வட்டம் காசின் வாய் அரைக் காற்காக பொலிசைக்காக" (SII.ii:26-3 p.129);. [காசு + இன் + வாய்.]
காசினி	காசினி1 kāciṉi, பெ.(n.) நிலவுலகம் (பு.வெ.9:42. உரை);; earth. "காசினி யளந்து" (கந்தபு. இந்திரனருச்.9);. [கா + இன் + இ - காயினி - காசினி. (பசுமையான சோலைகள் நிறைந்த நிலவுலகம்);. கா - சோலை, இன் - சாரியை, இ-ஒருமையீறு); காசினி2 kāciṉi, பெ.(n.) 1. அரைக் கீரை; a potherb. 2. சிக்கரி, சிவந்த முள்ளங்கிச் செடி; chicory wild endive (சா.அக.);. [காசல் → காசிலி → காசினி]
காசினிக்குப் பாண்டம்	காசினிக்குப் பாண்டம் kāciṉikkuppāṇṭam, பெ.(n.) பூசணிக்காய்; pumpkin (சா.அக.);. [காசல் (சிவப்பு); + நிறக்கும் + பாண்டம் - காசினிக்குப்பாண்டம் (கொ.வ.);.]
காசு	காசு1 kācu, பெ.(n.) 1. குற்றம்; defect, fault. "காசறு விரையே" (சிலப்.2 : 74);. 2. கவறாடுங் கருவி(திவா.);; dice. [கள் → காள் → காய் → காசு. காசு = கருநிறமுடையது, குற்றமுடையது.] புளியங்கொட்டை போன்ற வித்துகளை, தாயக்கட்டைக் காய்களாகப் பயன்படுத்தியதால் சூதாடும் கருவியையும் குறித்தது. காசு2 kācu, பெ.(n.) 1. முற்காலத்தில் ஓர் உருபாயில் 320 பங்கில் ஒன்றான குறைந்த மதிப்புடைய செப்புக்காசு; a copper coin of lowest value i.e., 1/320th of a rupee in olden days. "நெஞ்சே உனையோர் காசாமதியேனான் காண்" (தாயு.உடல் பொய்.72);. 2.ஆங்கிலேயர் காலத்தில் ஓர் உருபாவில் 192 பங்கில் ஒன்றான செப்புக்காசு; a copper coin of the value of 1/192th of a rupee in English period. 3. இக்கால இந்திய உருபாவில் 100 பங்கில் ஒன்றாக பாசு; one hundredth of a present rupee. ம. காசு; கோத். காச்; E. cash; L.z casca; OF. casse. [காய்ச்சு → காசு. காய்ச்சு = காய்ச்சிச்செய்யப்பட்டது] காசு3 kācu, பெ.(n.)

காசுக்கட்டளை	காசுக்கட்டளை kācukkaṭṭaḷai, பெ.(n.) பணவிடை (ஈழநா.);; money order. மறுவ. பணவிடை [காசு + கட்டளை]
காசுக்கட்டி	காசுக்கட்டி1 kācukkaṭṭi, பெ.(n.) தங்கக்கட்டி, mass of gold. [காசு + கட்டி.] காசுக்கட்டி2 kācukkaṭṭi, பெ.(n.) ஒருவகைக் கூட்டு மருந்துச் சரக்கு; a compound of a catechu formed with the juice of tender coconuts, arecanuts, and other spices. [காய்ச்சு → காசு + கட்டி.] காசுக்கட்டி3 kācukkaṭṭi, பெ.(n.) மரவகை; downy foliaged cutch. [காசு + கட்டி.]
காசுக்கடமை	காசுக்கடமை kācukkaḍamai, பெ.(n.) பணமாகச் செலுத்தும் வரி;(S.I.I.II. 114);; tax payable in money. "கடமை, குடிமை, காசுக் கடமை ஒடுக்கும்படி" (S.I.I.ii.22 பக் 114);. [காசு + கடமை. காசு = பணம். கடமை = செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கும் வரி.]
காசுக்கடை	காசுக்கடை kācukkaḍai, பெ.(n.) 1.பணம் மாற்றுங் கடை ; money-changer's shop. 2. பொன் வெள்ளி விற்கும் இடம்; shop dealing in gold and silver. 3. வட்டிக்கடை; money lending shop. 4 அடகுகடை; pawn broker's shop. [காசு + கடை - காசுக்கடை. காசு - தொடக்கத்தில் பொற்காசை மட்டும் குறித்து நாளடைவில் பொதுவாகப் பணத்தைக் குறிப்பதாயிற்று.]
காசுக்கல்	காசுக்கல் kācukkal, பெ.(n.) நிறைகல்; standard weight for weighing jewels. "காசு கல்லால் துளைநிறை செம்பொன் முக்கழஞ்சு"(S.I.I.III. 45);. [காசு + கல். காசின் எடைக்குச் சமமான நிறுத்தல் அளவு, எடைகல்.]
காசுக்கள்ளன்	காசுக்கள்ளன் kācukkaḷḷaṉ, பெ.(n.) இவறன் (உலோபி); (இ.வ.);; miser. [காசு + கள்ளன்.]

காசுக்காரச்செட்டி	காசுக்காரச்செட்டி kācukkāracceṭṭi, பெ.(n.) செட்டிகளுள் ஒரு பிரிவினராகிய பொன்வாணிகர்; a sub-division of the Tamil Chetti caste who are by profession money-changers, dealers in coins, gold, silver and gems. [காசு + காரன் + செட்டி - காசுக்காரச்செட்டி. காசு = பணம், செல்வம், கைப்பணமாகவே இருக்கும் பெரிய முதலீடு.]
காசுக்காரன்	காசுக்காரன் kācukkāraṉ, பெ.(n.) 1. காசுக் கடைக்காரன்; money-changer. 2. பணக்காரன்; rich man. [காசு + காரன் - காசுக்காரன்.]
காசுகட்டு-தல்	காசுகட்டு-தல் gācugaṭṭudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1 செப்புக்காசால் விளையாடுதல் (வின்.);; to play with copper coins. 2. பணம் வைத்துச் சூதாடுதல் (இ.வ..);; to bet, wager, as in gambling. 3. வணிகம் முடிந்தபின் விற்பனைத் தொகையைக் கணக்குப் பார்த்தல்; to count the total sale-amount. 4.பணம் செலுத்துதல்; to pay or deposit. [காசு + கட்டு]
காசுகொள்ள விறையிலி	காசுகொள்ள விறையிலி gācugoḷḷaviṟaiyili, பெ.(n.) ஒருவகை வரியுமின்றி அளிக்கப்பட்ட நிலம்; land granted free of tax. "காசு கொள்ளா விறையிலியக விட்ட நிலம்" (S.I.I.V. 989, 35-37);. [காசு + கொள்ள + இறை + இலி]
காசுசங்கம்	காசுசங்கம் kāsusaṅgam, பெ.(n.) வளையலுப்பு; salt used in the manufacture of bangles known as glass gall (சா.அக.);. [காய்ச்சு → காசு + சங்கம்.]
காசுமண்	காசுமண் kācumaṇ, பெ. (n.) காவிக்கல்; [காசு + மண். காசுமண். காசு = செந்நிறம். காவிநிறம் பொன்னின் நிறம், காவி நிறத்துக்கும் ஆகிவந்தது.]
காசுமணிமாலை	காசுமணிமாலை kācumaṇimālai, பெ.(n.) காசுகளும், மணிகளும் கோர்த்த மாலை; necklace decorated with _. & gems. [காசு + மணி + மாலை]
காசுமரி	காசுமரி kācumari, பெ.(n.) 1. பெருங்குமிழ்; kāshmere tree. 2. நன்னாரி; Indian sarsaparippa. 3.கொடிமுந்திரிகை; grap- vine (சா.அக.);. [காசு (செந்நிறம்); + மரி(மருவியது = பொருந்தியது.]

காசுமாலை	காசுமாலை kācumālai, பெ.(n.) பெண்கள் அணியும், வட்ட வடிவப் பொற்காசுகளைக் கோத்துச் செய்யப்பட்ட கழுத்தணிகலன்; necklace of gold coins worn by women. [காசு + மாலை. காசு = பொற்காசு.]
காசோலை	காசோலை kācōlai, பெ.(n.) சேமித்து வைத்திருக்கும் பணத்திலிருந்து குறிப்பிட்ட தொகையைத் தான் குறிப்பிடுபவருக்கு வழங்கு மாறு வங்கிக்கு அனுப்பும் ஆணைத்தாள்; cheque. [காசு + ஓலை]
காஞ்சச்சம்	காஞ்சச்சம் kāñjaccam, பெ.(n.) புங்கமரம் ;_.tree (சா.அக.);. [காய்ச்சு → காஞ்சு → காஞ்சச்சம்]
காஞ்சம்	காஞ்சம் kāñjam, பெ.(n.) துருசு; blue vitriol (சா.அக.);. [காஞ்சு → காஞ்சம்]
காஞ்சன்	காஞ்சன் kāñjaṉ, பெ.(n.) சாதிலிங்கம்; vermion (சா.அக.);. [காய்ச்சு - காஞ்சு (சிவப்பு); → காஞ்சன்]
காஞ்சனகம்	காஞ்சனகம் gāñjaṉagam, பெ.(n.) மந்தாரை; mountain ebony (சா.அக.);. [காய்ச்சு → காஞ்சு → காஞ்சல் → காஞ்சலகம் → காஞ்சனகம்.]
காஞ்சன காரிணி	காஞ்சன காரிணி kāñjaṉakāriṇi, பெ.(n.) தண்ணீர்விட்டான் கிழங்கு; water root (சா.அக.);. [காஞ்சு - காஞ்சனம் + காரிணி.]
காஞ்சனத்தூள்	காஞ்சனத்தூள் kāñjaṉattūḷ, பெ.(n.) 1. பொன் மணல்; gold ore. 2.பொன் அராவிய தூள்; gold filings (சா.அக.);. [காஞ்சனம் + தூள்]

காஞ்சனம்	காஞ்சனம் 1 kāñjaṉam, பெ.(n.) 1.தாமரைக் கொத்து; bunch of lotus. 2. மருதோன்றி; fragrant nail dye. 3. செஞ்சந்தனம்; red sandal. 4. பொன்னூமத்தை; yellow thorn - apple, 5. நீர் விளா; water feronia. 6. காட்டாத்தி, mountain ebony. 7.சண்பகம்; champak. 8. மஞ்சள்; turmeric. 9. பொன் (திவா.);; gold. 10. புன்கு (பிங்.);;_. tree [காய் → காய்ச்சு → காஞ்சு → காஞ்சனம். (காய்ச்சி உருக்கிச்செய்த பொற்காசு போன்ற செந்நிறப்பூக்களைக் கொண்ட மரம்.);.] காஞ்சனம்2 kāñjaṉam, பெ.(n.).
காஞ்சனி	காஞ்சனி kāñjaṉi, பெ.(n.) 1. மஞ்சள் (பிங்.);; turmeric. 2. பொன்னிறம் (பிங்.);; colour of gold. 3. ஊமத்தை ; datura plant. 4.காட்டாத்தி; mountain ebony, 5.கொடிப்புன்கு ; hog creeper. 6.சண்பகம்; Indian magnolia (சா.அக.);. [காய் → காய்ச்சு → காய்ஞ்சு → காஞ்சு → காஞ்சனி.] பொற்காசைக்குறித்த சொல் அந் நிறமுள்ள பிறவற்றுக்கும் ஆகிவந்தது. இது வடதமிழ்த் திரிபாகிய கொச்சை வழக்கு.
காஞ்சா	காஞ்சா kāñjā, பெ.(n.) கஞ்சா எனப்படும் கஞ்சரங் குல்லை; Indian hemp. [கஞ்சரம் குல்லை → கஞ்சரம் → கஞ்சா → காஞ்சா (கொ.வ.);.]
காஞ்சான்	காஞ்சான் kāñjāṉ, பெ.(n.) 1. கண்டிப்புள்ளவன் (நாஞ்);; strict man. 2. இவறன் (உலோபி); (இ.வ.);; miser. [காய் - காஞ்சான்.]
காஞ்சான்கட்டு-தல்	காஞ்சான்கட்டு-தல் kāñjāṉkaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i) உளுத்துப்போதல் (யாழ்);; to become rotten. [காஞ்சான் + கட்டு.]

காஞ்சி	காஞ்சி1 kāñji, பெ.(n.) 1. ஆற்றுப்பூவரசு; river portia. "குறுங்காற் காஞ்சிக் கொம்பர்" (சிறுபாண்.179);. 2. காஞ்சிப்பூமாலை; garland of _. flowers worn by soldiers while defending themsleves against the onslaught of the enemy. "காஞ்சிசூடி நின்றனன்" (திருவாலவா. 43:8);. 3. காஞ்சித் திணை பார்க்க; see _. "கண்ணிய காஞ்சித் துறையென மொழிய" (புவெ.4, தலைப்பு நூற்பா.);. 4. வேற்றுமன்னன் படையெடுத்து வரும்போது அரசன் காஞ்சியென்னும் பூவைச் சூடித் தன் காவலிடத்தைக் காக்கும் புறத்துறை (பு.வெ.4:1);; theme describing the defence of a fortress on the approach of an enemy by a king decked with _. flower appropriated to the occastion. 5. நிலையாமை; instability, transiency. "காஞ்சி சான்ற செரு" (பதிற்றுப். 84:19);. 6. செவ்வழிப்பண் வகை (திவா.);; an ancient secondary melody-type of the _. class, 7. கோவை மாவட்ட வழியோடிக் கொடுமுடிக்கு அருகில் காவிரியுடன் கலக்கும் நொய்யலாறு; a tributary of the _.} flowing through Coimbatore district. "காஞ்சிவாய்ப் பேருர்" (பெரியபு. ஏயர்கோன், 88);. 8. மருதப்பண்; melodytype peculiar to agricultural tracts. "தண்காஞ்சி மென்சினைப் பூங் மருங்கு சுரும்பு தாழ்ந்து
காஞ்சிகம்	காஞ்சிகம் gāñjigam, பெ.(n.) 1. அரிசி, வாற் கோதுமை முதலிய தவசங்களிலிருந்து வடித்த காடி; a sour liquid with a vinous smell produced from the acetus fermentation of powdered rice, barley or other grains. 2.கழுநீர்; water of cleansed rice. 3. தோட்டத்துக் களை; a destructive weed in garden. 4. காடி; vinegar. மறுவ. கொல்லைப்பல்லி (சா.அக.);. [கஞ்சி → காஞ்சி → காஞ்சிகம்.]
காஞ்சிகா	காஞ்சிகா kāñjikā, பெ.(n.) காஞ்சிரங்காய் பார்க்க; see _. க., து. காசர. [காஞ்சிரம் + காய் - காஞ்சிரங்காய் → காஞ்சிகா (கொவ.);.]
காஞ்சிகை	காஞ்சிகை gāñjigai, பெ.(n.) 1. சிறுபாலை; a kind of _. 2. பலாசு; Bengal kino (சா.அக.);. [காஞ்சி →காஞ்சிகை.]

காஞ்சித்திணை	காஞ்சித்திணை kāñjittiṇai, பெ.(n.) 1.அகத்திணை ஏழனுள் பெருந்திணைக்குப் புறனாகி வீடுபேறு நிமித்தமாகப் பல்வேறு நிலையாமைகளைச் சாற்றும் புறத்திணை (தொல்பொருள்.78);; major theme inculcating a belief in the instability of earthly things as a necessary preliminary to attain liberation. 2. வீரன் காஞ்சிமலர் மாலை அணிந்து பகைவர்முன் எதிரூன்றி நிற்றலைக்குறிக்கும் புறத்திணை; major theme describing a warrior defending his position wearing a garland of _. flowers. "வட்கா ரெதிரூன்றல் காஞ்சி" (பிங்.);. [காஞ்சி + திணை.] அகத்தினை ஏழனுள் பெருந்திணைக்குப் புறனாகியது காஞ்சித்திணை. அஃது ஒன்றற்கொன் றுரிமையாதல், யாக்கை செல்வம் இளமை முதலிய பலநெறியானும் நிலையாதவுலக இயற்கைக்குப் பொருந்திய நெறியினை யுடையது (இலக்.வி.614. உரை);. எண்வகை மணத்தினும் நான்கு மணம் பெற்ற பெருந்திணை போல இக்காஞ்சியும் அறமுதலாய மும்முதற்பொருளும் அவற்றது. நிலையின்மையுமாகிய ஆறனுள்ளும், நிலையின்மை மூன்றற்குமுரித்தா யெல்லாத் திணைகட்குமொத்த மரபிற் றாகலானும், "பின்னர் நான்கும் பெருந்திணைபெறு" மென்ற நான்குஞ் சான்றோ ரிகழ்ந்தாற் போல அறமுதலியவற்றது நிலையின்மை யுணர்ந்து அவற்றை அவரிகழ்தலானும் ஏறிய மடற்றிற முதலிய நான்கும் பொருந்தாக்காம மாயினவாறு போல உலகியல் நோக்கி நிலையாமை நாற் பொருளன்றாகலானும் உரிப் பொருளிடம் மயங்கி வருதலன்றித் தனக்கு நிலமில்லாத பெருந்திணை போல அறம்பொருளின்பம் பற்றி யன்றி வேறு நிலையாமை யென்றோர் பொருளின் றாதல் ஒப்புமையானும் காஞ்சித்திணை பெருந்தினைக்குப் புறத்திணையெனப் பட்டது (த.சொ.அக.);.
காஞ்சிப்புராணம்	காஞ்சிப்புராணம் kāñjippurāṇam, பெ.(n.) 18ஆம் நூற்றாண்டில் காஞ்சிபுரத்தைப்பற்றிச் சிவஞான முனிவர், கச்சியப்ப முனிவர் ஆகிய இருவராலும் இயற்றப்பெற்ற தொன்மம் (புராணம்);; a Saiva _. about _. by Siva-_.-_. and Kacciyappa-munivar, 18th c. [காஞ்சி + புராணம்] த.பழைய → Skt. purna → _. → த.புராணம்
காஞ்சிமாலை	காஞ்சிமாலை kāñjimālai, பெ.(n.) 1. தொண்ணூற்றாறு சிற்றிலக்கியங்களுள் ஒன்று, அது காஞ்சிமாலை சூடிப் பகைவரைத் தடுத்தற்கு எதிரூன்றி நிற்றலைக் கூறும் இலக்கியம். (தொன்.வி.283, உரை);; poem on the firm stand of warriors wearing the _. garland ready to face the assaing enemy. 2. படை முன் எதிர்த்து நிற்கும் வீரர் சூடும் மாலை; a kind of garland worn warrior (த.சொ.அக.);. [காஞ்சி + மாலை.]
காஞ்சியம்	காஞ்சியம் kāñjiyam, பெ.(n.) வெண்கலம்; bel metal. [கஞ்சு → காஞ்சு → காஞ்சியம்.]
காஞ்சியெதிர்வு	காஞ்சியெதிர்வு kāñjiyedirvu, பெ.(n.) எதிரூன்றுஞ் சேனையை மேலிடாது தடுக்கும் வீரனுடைய திறமையைக் கூறும் புறத்துறை (பு.வெ.4:2.);; theme of a warrior defending himself against the onslaught of his enemies. [காஞ்சி + எதிர்வு]
காஞ்சிரக்கொட்டை	காஞ்சிரக்கொட்டை kāñjirakkoṭṭai, பெ.(n.) காஞ்சிரமரத்தின் கொட்டை; nut of _. [காஞ்சிரம் + கொட்டை. சாம்பசிவம் மருத்துவ அகரமுதலி போன்றவை எட்டிக்கொட்டை என்று குறித்திருப்பது தவறு.]

காஞ்சிரங்காய்	காஞ்சிரங்காய் kāñjiraṅgāy, பெ.(n.) கருநாடக மாநிலத்தில் வளரும் நச்சு மரத்தின் காய்; a poisonous nut of a tree known as _. in Karnataka, _. in Tamilnadu, and _. in Malayalam. "கற்பகத்தைச் சேர்ந்தோர்க்குக் காஞ்சிரங்கா யீந்தேல்"(வாக்குண்.2.);. ம. காஞ்சிரா; க. காசரக [காஞ்சி → காஞ்சில் → காஞ்சிலம் → காஞ்சிரம் + காய் காஞ்சிரங்காய்.] பூவரச மரத்தைப்போல் தோற்றமளிக்கும் நச்சுமரத்தின் காய். இதனை எட்டிமரத்தின் காய் என உரையாசிரியர்கள் குறித்திருப்பது தவறு. இது எட்டியைப்போல் கசப்புடையதன்று. தின்றால் ஓரளவு இனிப்பதும், உண்டாரைக் கொல்வதுமாகிய பழங்களைக் காய்க்கும் மரம். மேலைமலைத் தொடர்களில் வளரும் பாங்குடையது. இதனைச் சென்னைப் பல்கலைக்கழக அகரமுதலியும்,சாம்பசிவம் மருத்துவ அகரமுதலியும், பிற அகரமுதலிகளும் எட்டிக் கொட்டை எனக் குறித்திருப்பது தவறு.
காஞ்சிரம்	காஞ்சிரம் kāñjiram, பெ.(n.) காஞ்சிரை பார்க்க; see _. "காஞ்சிர மரத்தி னல்ல தீங்கனி பழுப்பவும்" (திருவிளை.எல்லா.11);. [காஞ்சில் → காஞ்சிலம் → காஞ்சிரம்.]
காஞ்சிரை	காஞ்சிரை kāñjirai, பெ.(n.) காஞ்சிரங்காய் பார்க்க; see _. [காஞ்சில் - காஞ்சிலம் - காஞ்சிரம் - காஞ்சிரை.]
காஞ்சிரைப் புல்லுருவி	காஞ்சிரைப் புல்லுருவி kāñjiraippulluruvi, பெ.(n.) காஞ்சிர மரத்தின்மேல் முளைக்கும் புல்லுருவி; a parasite on the _. tree (சா.அக.);. [காஞ்சிரை + புல்லுருவி.]
காஞ்சில்	காஞ்சில் kāñjil, பெ.(n.) பூவரசமாத்தின் வகை; a kind of pivaram tree. [காய்தல் (எரிதல், கொல்லல்); → காஞ்சு → காஞ்சில்.]
காஞ்சினி	காஞ்சினி kāñjiṉi, பெ.(n.) 1. மஞ்சள்; turmeric. 2. கொக்குச் சிறகு; stork's feather. 3. சண்பகம்; Indian magnolia champak. 4. காட்டாத்தி; mountain ebony. 5. மஞ்சிட்டி (மலை.);; Indian madder (சா.அக.);. [காஞ்சு → காஞ்சினி.]

காஞ்சுகம்	காஞ்சுகம்1 gāñjugam, பெ.(n.) சட்டை (பிங்.);; jacket, shirt. ம. காஞ்சுகம்; Skt. _. [கஞ்சுகம் → காஞ்சுகம்.] காஞ்சுகம்2 gāñjugam, பெ.(n.) முருங்கை; drum stick (சா.அக.);. [காஞ்சு → காஞ்சுகம் மேற்சட்டைபோன்ற புறப்பட்டை கொண்ட காய்]
காஞ்சுகன்	காஞ்சுகன் gāñjugaṉ, பெ.(n.) சட்டையிட்ட மெய்க் காப்பாளன்; lit., he who wears a jacket, king's attendant, body guard. "காஞ்சுகர் வினைசெய்ய" (திருவிளை. திருமணப். 108);. [காஞ்சுகம் → காஞ்சுகன்.]
காஞ்சுகி	காஞ்சுகி1 gāñjugi, பெ.(n.) காஞ்சுகன் பார்க்க; see _. "காஞ்சுகன் அவன்முன்வரு காஞ்சுகி வன்கண் மாக்கள்" (திருவிளை.கல்லா.4);. [காஞ்சுகன் → காஞ்சுகி] காஞ்சுகி2 gāñjugi, பெ.(n.) சட்டை (பிங்.);; jacket. [காஞ்சுகம் → காஞ்சுகி]
காஞ்சொறி	காஞ்சொறி kāñjoṟi, பெ.(n.) செந்தொட்டி; scorpion leaf. மறுவ. செந்தட்டி, காண்டூதி வகைகள் : 1. எருமைக் காஞ்சொறி. 2. பூனைக் காஞ்சொறி . 3. வெள்ளைக் காஞ்சொறி. 4. சிறு காஞ்சொறி. 5. பெருங் காஞ்சொறி. 6. கறுப்புக் காஞ்சொறி. 7. எட்டிக் காஞ்சொறி.
காஞ்சோன்றி	காஞ்சோன்றி kāñjōṉṟi, பெ.(n.) காஞ்சொறி பார்க்க; see _. [காஞ்சொறி → காஞ்சோன்றி]

காட்சி	காட்சி kāṭci, பெ.(n.) 1.கண்ணுறல்; sight, view. "தரும மூர்த்தியைக் காட்சியே யினிக்கடன்" (கம்பரா. யுத்த. விபீடண.18);. 2.தோற்றம் ; form appearance. "கையென லாயிற்றன்றே... மணியின் காட்சி" (கம்பரா. கந்தர. திருவடி.47);. 3. தோன்றி யருளல்; vision of a deity, sight of a great personage audience. "எதிரேநின்று காட்சி தந்தருளி" (பெரியபு மெய்ப்பொ.23);. 4. கண்காட்சி; exhibition. 5.புதுமையான நிகழ்ச்சி; attractive object of sight. அஃது ஒரு கண்கொள்ளாக் காட்சி யாயிருந்தது. (உ.வ);. 6. நேர்த் தோற்றம்; perception. "மருடீர்ந்த மருளில் காட்சி யைவகை யாகும்" (மணிமே.27:14);. 7. அறிவு; knowledge. "மாசறு காட்சி" (குறள், 199);. 8. தலைவன் தலைவியை முதன்முதற் காணுதலைக் கூறும் ஒரு கைக்கிளைத் துறை (பு.வெ. 11:ஆண் பால்.);; theme describing the first sight of a maiden by a man who falls in love with her. 9.வீரருக்கோ, வீரரின் கற்பில் சிறந்த மனைவியருக்கோ எடுத்த நடுகல்லை ஆராய்ந்து காணும் புறத்துறை (... பொருள் ... சிலப். 25 அரும்.) ... நடுகல்லை வீரர் வணங்குவதைக் கூறும்
காட்சிகொடு-த்தல்	காட்சிகொடு-த்தல் gādcigoḍuttal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) தோற்றமளித்தல்; to appear or manifest oneself, as God to worshippers, to give audience, as a king to his subjects. "பேதையுந் தாமுமாங், காட்சிமுன் கொடுத்தார்" (பெரியபு. அமர்நீதி.46);. [காட்சி + கொடு]
காட்சிப்பொருள்	காட்சிப்பொருள் kāṭcipporuḷ, பெ.(n.) கட்புலனாற் காணும் பொருள் (தொல். பொருள்.1. உரை.);; thing seen, object of sight opp. to karuttu-p-porul. [காட்சி + பொருள்]
காட்சிமறைத்தல்	காட்சிமறைத்தல் kāṭcimaṟaittal, பெ.(n.) தோற்ற மறைப்பு (தரிசனாவரணீயம்); (சூடா.);; [காட்சி + மறைத்தல்.]
காட்சியணி	காட்சியணி kāṭciyaṇi, பெ.(n.) அணியிலக் கணங்களுள் ஒன்று (அணியி:19.);; [காட்சி + அணி] ஒரு பொருளின் செயல் முதலியன மற்றோர் பொருளுக்கு நன்மையோ தீமையோ புலப்பட நிகழ்வதாகக் கூறும் அணிவகை (தண்டி.88);.
காட்சியர்	காட்சியர் kāṭciyar, பெ.(n.) காட்சியவர் பார்க்க; see _. [காட்சியவர் → காட்சியர்]

காட்சியவர்	காட்சியவர் kāṭciyavar, பெ.(n.) அறிஞர்; the wise. "புன்மையில் காட்சியவர்"குறள்.174). [காட்சி + அவர். காட்சி = அறிவு)
காட்சியளவை	காட்சியளவை kāṭciyaḷavai, பெ.(n.) எதிரும் தோற்றம் காண்டலளவை (சி.போ.சிற்.1:1, ப.15);; perception, means of perception. [காட்சி+அளவை. இதனை வடமொழியாளர் காட்சிப் பிரமாணம் எணத்திரித்துக்கொண்டனர்.]
காட்சியறிவு	காட்சியறிவு kāṭciyaṟivu, பெ.(n.) தெளிவான அறிவு; perceptual cognition. [காட்சி+அறிவு]
காட்சியுணர்வு	காட்சியுணர்வு kāṭciyuṇarvu, பெ.(n.) காட்சி யறிவு பார்க்க; see _. [காட்சி+உணர்வு]
காட்சியெருதுக்காசு	காட்சியெருதுக்காசு kāṭciyerudukkācu, பெ.(n.) ஒரு பழைய வரி (S.I.I.II.,425);; an ancient tax probably on bulls kept for sale. "காட்சி எருது காசும் ஊர்க்கழஞ்சுக்காசும் உட்பட இவ்வூர் இறைகட்டின காணிக்கடன்"(S.I.I.ii.92.-பக்425);. [காட்சி +எருது+காசு.]
காட்சியோகு	காட்சியோகு kāṭciyōku, பெ.(n.) மெய்யுணர்வு பெறுதற்கான நிலை; realisation of true insight thought and conduct. "கட்படு மிமைத் துணை காட்சி யோகினை நுட்பமனதாகவே நுதலிக் காட்டினோன்"(கந்தபு: மோனநீங்.33);. [காட்சி + ஒகு.]
காட்சிவரி	காட்சிவரி1 kāṭcivari, பெ.(n.) தன்வருத்தத்தைப் பலருங் காணும்படி நடிக்குங் கூத்து (சிலப்.8: 106 உரை);; [காட்சி + வரி] காட்சிவரி2 kāṭcivari, பெ.(n.) திரைப்படக் காட்சிகளுக்காக வாங்கப்படும் வரி; entertainment tax. [காட்சி+வரி. வரி = வாங்கப்படும் வரிப்பணம்)
காட்சிவாதி	காட்சிவாதி kāṭcivāti, பெ.(n.) உலகியற் பொருண்மையன்றி வேறு பொருண்மையில்லை யெனக் கூறும் உலகியலாளர் (சி.போ.பர.அவை.ப. 40);; materialist, who holds that perception is the only means of acquiring knowledge. [காட்சி + வாதி. வாளுதல் = பேசுதல். வாள் → வாளி → வாதி(பேசுபவன்);.] கண்ணால் கண்டு தெளிவதுதான் 'அறிவு' என்னும் கொள்கையோன் (சா.அக);.
காட்டகத்தமிர்து	காட்டகத்தமிர்து gāṭṭagattamirtu, பெ.(n.). காட்டகத்தமிழ்து பார்க்க; see _. "காட்டகத்தமிழ்துங் காண்வரக் குவவி" (சீவக.2110);. [காடு+அகத்து = காட்டகத்து + அமிழ்து]

காட்டகத்தமிழ்து	காட்டகத்தமிழ்து gāṭṭagattamiḻtu, பெ.(n.) மக்கட்குப் பயன்படும் காட்டுப்பொருள்கள்; forest produce. [காடு + அகத்து - காட்டகத்து+அமிழ்து).] அரக்கு, உலண்டு, தேன், மயிற்பீலி, நாவி போன்றவை.
காட்டகத்தி	காட்டகத்தி gāṭṭagatti, பெ.(n.) வீழிச்செடிப்புதர் (மலை.);; a straggling shrub. [காடு + அகத்தி - காட்டகத்தி]
காட்டகம்	காட்டகம் gāṭṭagam, பெ.(n.) காழகில்; aloe wood. (சா.அக.);. [காடு → அகம் - காட்டகம்)
காட்டகி	காட்டகி gāṭṭagi, பெ.(n.) காட்டுக்கொன்றை; wild kondra (சா.அக.);. [காட்டகம் → காட்டகி]
காட்டசை	காட்டசை kāṭṭasai, பெ.(n.) காட்டுச்சீரகம்; purple feabane. "நீர்முத்தங் காட்டசை சத்தி யெல்லெண்" (தைலவ.தைல.69);. [காடு + அசை-காட்டசை. அசை = சீரகம்]
காட்டட்டம்	காட்டட்டம் kāṭṭaṭṭam, பெ.(n.) வெண்பாதிரி; white flowered fragrant trumpet tree (சா.அக.);. [காட்டு + அட்டம்]
காட்டணம்	காட்டணம் kāṭṭaṇam, பெ.(n.) பெருங்குமிழ் (மலை.); coomb teak, [காடு + ஆணம். காட்டாணம் → காட்டணம்)
காட்டத்தி	காட்டத்தி kāṭṭatti, பெ.(n.) 1. பேயத்தி (மலை.);; devil fig. 2 மரவகை; gaub. [காடு + அத்தி - காட்டத்தி]

காட்டதாதி	காட்டதாதி kāṭṭatāti, பெ.(n.) படர் முன்னை அல்லது கொடிமுன்னை; spreading or creeper premna (சா.அக.);. [காடு + அதைதி-காட்டதைதி → காட்டதாதி]
காட்டதிமதுரம்	காட்டதிமதுரம் kāṭṭadimaduram, பெ.(n.) காட்டில் விளையும் அதிமதுரம் என்னும் வேர்; root of wild Indian liquorice as opposed to. நாட்டு அதிமதுரம் (சா.அக.);. [காடு →காட்டு+அதிமதுரம்]
காட்டப்பெறு-தல்	காட்டப்பெறு-தல் kāṭṭappeṟudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) உரிமை கொண்டாடுதல்; to lay claim. "இந்நிலத்துக்கு வேலிக்காசும் நீர்விலைக் காகம் சில்லிறை சோறு மாட்டுள்ளிட்டு. எப்பேர்ப்பட்டதுங் காட்டப் பெறாதோமாகவும் "(S.I.I.III,68-5);. [காட்டு →காட்ட(வி.எ.); + பெறு.]
காட்டம்	காட்டம்1 kāṭṭam, பெ.(n.) 1. விறகு (திவா.);; fire wood. 2. காய்ந்த குச்சி; small stick, as of pipal tree, used in ritual. "தண்டே குண்டிகை வெண்குடை காட்டம்"(சிலப்.23:77);. த.கட்டை Skt._. → த.காட்டம் (கொ.வ.);. காட்டம்2 kāṭṭam, பெ.(n.) 1. உறைப்பு (இ.வ.);. pungency, anything hot to the taste. 2. புளிப்பு; Sourness. 3.எரிநோவு; burning sensation. சாராயம் மிகக் காட்டமாக இருக்கிறது (உ.வ);. க., தெ. காட்டு [கடு →கடுப்பு →காட்டி →காட்டு →காட்டம். கடுப்பு உறைப்பு.] காட்டம்3 kāṭṭam, பெ.(n.) வெண்கலம் (வின்.);; bell-metal. [கண்டி ... மாழையும்
காட்டரண்	காட்டரண் kāṭṭaraṇ, பெ.(n.) நால்வகை அரண்களுள் காடாகிய அரண்(திவா.);; forest, as a source of defence, one of four kinds of aran. [காடு + அரண்-காட்டரண்.]

காட்டலரி	காட்டலரி kāṭṭalari, பெ.(n.) 1. அலரிவகை (L.);, willow-leaved water croton. 2. நச்சுப்பாலுள்ள ஒரு மரம்; jungle mango. 3.பாலைவகை (L.);; mango-like cerbera. [காடு + அலரி-காட்டலரி.]
காட்டவரை	காட்டவரை kāṭṭavarai, பெ.(n.) காட்டுமொச்சை (மூ.அ.);; country-bean. [காடு + அவரை-காட்டவரை]
காட்டவீணை	காட்டவீணை kāṭṭavīṇai, பெ.(n.) மரத்தால் செய்த வீணை;_., made of wood. [காடு + விணை]
காட்டவுரி	காட்டவுரி kāṭṭavuri, பெ.(n.) 1. அவுரி வகை; silveryleaved indigo. 2. புனல் முருங்கை; three-leaved indigo. [காடு + அவுரி-காட்டவுரி.]
காட்டழகியவாணன்	காட்டழகியவாணன் kāṭṭaḻkiyavāṇaṉ, பெ.(n.) ஒருவகை நெல் (இ.வ.);; a kind of coarse paddy. [காடு + அழகு + வாணன்]
காட்டழல்	காட்டழல் kāṭṭaḻl, பெ.(n.) காட்டுத்தீ (சூடா.);; forest confiagration. [காடு + அழல். அழல் = தீ; நெருப்பு.]
காட்டா	காட்டா kāṭṭā, பெ.(n.) காட்டான்2 பார்க்க; see _. [காடு + ஆ = ஆன் ஆ = மாடு பெற்றம்]
காட்டாக்கி	காட்டாக்கி kāṭṭākki, பெ.(n.) கட்டையைக் கடைந்துண்டாக்கும் நெருப்பு ; fire produced from fuel by churning. "காட்டாக்கிற் றோன்றி." (சி.போ.9.3:2);. [காடு+அக்கி-காட்டக்கி → காட்டாக்கி(கொ.வ.);.] [த. அழல் (தீ); → அழனி Skt.→ agni→ தெ. அக்கி→ த. அக்கு → அக்கி.]

காட்டாகு	காட்டாகு kāṭṭāku, பெ.(n.) கொடிமுல்லை; eared jasmine (சா. அக.);. [காடு + ஆகு]
காட்டாசாரி	காட்டாசாரி kāṭṭācāri, பெ.(n.) தச்சன் (வின்.);; carpenter. [காடு + ஆசாரி-காட்டாசாரி] காட்டாசாரி kāṭṭācāri, பெ.(n.) தச்சன்; carpenter. [Skt.{}+{} → காஷ்டாசாரி → த.காட்டாசாரி.] [P]
காட்டாஞ்சி	காட்டாஞ்சி kāṭṭāñji, பெ.(n.) மரவகை [L.]; entire-leaved staff tree. ம. காட்டாடு [காடு+ஆஞ்சி-காட்டாஞ்சி]
காட்டாடு	காட்டாடு kāṭṭāṭu, பெ.(n.) காட்டில் வாழும் ஆட்டைப் போன்ற விலங்கு; jungle sheep, barking deer. [காடு + ஆடு – காட்டாடு] இது ஆட்டைப்போல் தாவும், நரியைப் போல் ஊளையிடும். [P]
காட்டாணி	காட்டாணி kāṭṭāṇi, பெ.(n.) காட்டேணி பார்க்க; see _. [காட்டேணி → காட்டாணி]
காட்டாத்தி	காட்டாத்தி kāṭṭātti, பெ.(n.) திருவாத்தி; holy mountain ebony. "காட்டாத்திப் பூமார்ச் சாலஞ் சடிலை வீரை" (தைலவ. தைல. 5);. ம. காட்டத்தி; க. காடத்தி. [காடு + ஆத்தி-காட்டாத்தி.]

காட்டாதளை	காட்டாதளை kāṭṭātaḷai, பெ.(n.) காட்டாமணக்கு பார்க்க; see _. (சா. அக.);. [காடு + ஆதளை.]
காட்டாதாரிகம்	காட்டாதாரிகம் gāṭṭātārigam, பெ.(n.) கொடியத்தி; creeper fig (சா. அக.);. [காடு + ஆதரிகம்]
காட்டாமணக்கு	காட்டாமணக்கு kāṭṭāmaṇakku, பெ.(n.) 1. ஆமணக்கு வகை (பதார்த்த. 541);; common physic nut. 2. பேயாமணக்கு [L.]; red physicnut. மறுவ. காட்டாதளை, காட்டாமணத்தி, ம. காட்டாவணக்கு [காடு + ஆமணக்கு - காட்டாமணக்கு] [P]
காட்டாமணத்தி	காட்டாமணத்தி kāṭṭāmaṇatti, பெ.(n.) காட்டா மணக்கு பார்க்க;_. [காடு + ஆமணத்தி]
காட்டாமணி	காட்டாமணி kāṭṭāmaṇi, பெ.(n.) உத்தாமணி பார்க்க; see _. (சா. அக.);. [காடு + ஆமணி]
காட்டாரியம்	காட்டாரியம் kāṭṭāriyam, பெ.(n.) கேழ்வரகின் வகை; [காடு + ஆரியம் - காட்டாரியம்.]
காட்டாரை	காட்டாரை kāṭṭārai, பெ.(n.) கல்லாரை பார்க்க; see _. (சா. அக.); [காடு + ஆரை]
காட்டாலம்	காட்டாலம் kāṭṭālam, பெ.(n.) பேயால மரம், wild banyantree, demonfig (சா. அக.); ம. காட்டால் [காடு + ஆலம்]

காட்டாவரை	காட்டாவரை kāṭṭāvarai, பெ.(n.) காட்டாவிரை பார்க்க; see _. mountain downy senna (சா.அக.);. [காடு + ஆவரை.]
காட்டாவிரை	காட்டாவிரை kāṭṭāvirai, பெ.(n.) மலையாவாரை; small-stipuled downy rachis glandular senna. [காடு + ஆவிரை - காட்டாவிரை]
காட்டாள்	காட்டாள் kāṭṭāḷ, பெ.(n.) 1. நாகரிகமற்ற முரட்டாள்; rustic, savage, uncivilised rude man. 2. காட்டில் இருப்பவன், வேடன்; a forest-dweller, hunter. ம. காட்டாள்; க. து.காட [காடு +ஆள்-காட்டாள்]
காட்டாள் காசு	காட்டாள் காசு kāṭṭāḷkācu, பெ.(n.) வரிக்கூறு செய்பவர்களுக்கு நிலத்தை அடையாளம் காட்டுவதற்கான கூலி; payment for identifying the land for the tax assessers. "வரிக்கூறு செய்வார்களுக்கும் சொல்ல காட்டாள் காசு 25" (S.I.I.VIII, 263-9);. [காட்டாள் + காசு.]
காட்டாளத்தி	காட்டாளத்தி kāṭṭāḷatti, பெ.(n.) இசையின் விரிவோசை (சிலப்.3:26,2, உரை);; systematic elaboration of a musical mode in all its variation. [காடு + ஆளத்தி-காட்டாளத்தி. ஆளத்தி என்னும் தமிழ்ச்சொல் வடமொழியில் ஆலாபனை ஆயிற்று]
காட்டாளை	காட்டாளை kāṭṭāḷai, பெ.(n.) ஒருவகைச் சுழல் வண்டு; a whirling beetle (சா. அக.);.
காட்டாறு	காட்டாறு kāṭṭāṟu, பெ.(n.) 1. காட்டில் ஒடும் ஆறு. a forest-river. 2. மழைக் காலத்தில் மட்டும் ஒடும் ஆறு; the river where water flows only in rainy season, ம. காட்டாறு [காடு+ஆறு]

காட்டான்	காட்டான்1 kāṭṭāṉ, பெ.(n.) 1. நாகரிகமாகப் பழகும் இயல்பு இல்லாதவன்; person of rough manners, rustic. 2. அயலான் (யாழ்ப்.);; stranger. ம. காட்டன், காடன் ;கா.து. காட [காடு + ஆன்-காட்டான். 'ஆன்' ஆண்பாலிறு.] காட்டான்2 kāṭṭāṉ, பெ.(n.) காட்டு மாடு; wild cow. "வெல்லரிய கரடி காட்டான் பூனை" (அறப். சத. 62); ம. காட்டி, க. காட்டா [காடு + ஆன்-காட்டான். ஆன் =மாடு, பெற்றம்]
கட்டான்கரையான்	கட்டான்கரையான்2 kaṭṭāṉkaraiyāṉ, பெ.(n.) பட்டிக்காட்டான் (நெல்லை.);; rustic. [காட்டான் +கரையான்]
காட்டானை	காட்டானை kāṭṭāṉai, பெ.(n.) காட்டில்வாழும் யானை (பழக்கப்படுத்தப் படாதயானை);; wild elephant. ம. காட்டான [காடு + யானை]
காட்டி	காட்டி kāṭṭi, பெ.(n.) optative mood with final 'l'. காட்டி2 kāṭṭi, பெ.(n.) பன்றி.(அக.நி.);; pig
காட்டிக்கொடு-த்தல்	காட்டிக்கொடு-த்தல் kāḍḍikkoḍuttal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கற்றுக் கொடுத்தல்; to put one in the way, to teach or show the method of doing anything. 2. தன்பக்கத்தானொருவனை எதிரி கைக்கொள்ளும் நிலைமையை உண்டாக்குதல்; to play false, to accuse; to betray, as a person to his enemy, 3. சோதனை முறையைக் கையாண்டு வெளிப்படுத்துதல்; reveal. பையில் வைத்திருக்கும் பேனாக் கத்தியைக்கூட இந்த மின்கருவி காட்டிக் கொடுத்துவிடும் (உ.வ);. [காட்டு = காட்டி + கொடு]
காட்டிக்கொள்ளு-தல்	காட்டிக்கொள்ளு-தல் kāṭṭikkoḷḷudal, 16 செ.குன்றாவி, (v.t.) இல்லாததை உள்ளதுபோலக் காட்டிக் கொள்ளுதல்; try to pass for; put on airs. அவன் தன்னை அறிவாளி போலக் காட்டிக் கொண்டான் (உ.வ.);. [காட்டு = காட்டி + கொள்.]
காட்டிச்சி	காட்டிச்சி kāṭṭicci, பெ.(n.) கல்லத்தி; stone fig (சா.அக.);. [காடு + இச்சி]

காட்டிஞ்சி	காட்டிஞ்சி kāṭṭiñji, பெ.(n.) 1.இஞ்சிவகை (L);]; wild ginger. 2. சரணை (மலை);; purslane - leaved trianthema. ம. காட்டிஞ்சி [காடு + இஞ்சி-காட்டிஞ்சி]
காட்டிண்டு	காட்டிண்டு kāṭṭiṇṭu, பெ.(n.) copious narrowleaved soap pod. [காடு + இண்டு-காட்டிண்டு]
காட்டிமறை-த்தல்	காட்டிமறை-த்தல் kāṭṭimaṟaittal, 4 செ.குன்றாவி, (v.t.) எளிதில் கிடைப்பது போல் தோற்றுவித்து ஏமாறச் செய்தல்; to tantalise a person by presenting something desirable to his view and snatching it away just at the moment of his taking it. "கருணை மூர்த்தி காட்டி மறைத்தலும்" (திருவிளைவாதவூ.54); [காட்டு → காட்டி (வி.எ); + மறை.]
காட்டியானை	காட்டியானை kāṭṭiyāṉai, பெ.(n.) காட்டில் வாழும் யானை (திவா.);; wild elephant. [காடு + யானை - காட்டியானை. ஒ.நோ. கற்றி யானை]
காட்டியும்	காட்டியும் kāṭṭiyum, இடை(part) காட்டிலும்; a case-sign, the ablative of comparison. "என்னைக் காட்டியு முண்டோ"(குருகூர்ப். 96);. [காட்டிலும் = காட்டியும் (கொ.வ.); காட்டில்1 பார்க்க; See _.– காட்டாஞ்சி]
காட்டிருப்பை	காட்டிருப்பை kāṭṭiruppai, பெ.(n.) காட்டிலுப்பை பார்க்க; see _. [காட்டிலுப்பை → காட்டிருப்பை]
காட்டிருள்	காட்டிருள் kāṭṭiruḷ, பெ.(n.) கனத்த இருள்; பேரிருள்; pitch-darkness, thick darkness, [காடு + இருள்]

காட்டில்	காட்டில்1 kāṭṭil, இடை[conj] உறழ்ச்சிப் பொருள் காட்டும் இடைச்சொல் than. "ஒழிந்த பெருத்த உறுப்புகளில் காட்டில் பெரிய அழகையுடைய' (சீவக.1461உரை);. ம. காட்டில் [காண் → காட்டு → காட்டில். ஒன்றை ஒப்புமையாகக் காட்டும்போது எனப் பொருள்படும் இடைச்சொல் 'அதனைவிட' என்னும் உறழ்ச்சிப்பொருள் தந்தது.] காட்டில்2 kāṭṭil, வி.எ.(adv.) 1. அளவில்; when. "தவநெறி என்னுங் காட்டில் பக்தியைச் சொல்லிற் றாமோ"(ஈடு. 10.4:1); 2. உடன்; as soon as, at the very instant. "ஒரு குயில் ஒருகாற் கூவுங்காட்டில் விடிந்ததோ" (திவ்.திருப்பா.18, வியா.171);. [காட்டில்1 → காட்டில்2]
காட்டிலந்தை	காட்டிலந்தை kāṭṭilandai, பெ.(n.) இலந்தை மரவகை; a species of jujube. ம. காட்டிலந்த [காடு + இலந்தை]
காட்டிலம்	காட்டிலம் kāṭṭilam, பெ.(n.) வாழை வகை (மலை.);; a kind of plantain. [காட்டேலம் → காட்டிலம். ஏலவாழையின் வகைகளுள் ஒன்று)
காட்டிலமிர்து	காட்டிலமிர்து kāṭṭilamirtu, பெ.(n.) காட்டகத் தமிழ்ந்துப் பார்க்க; see _. [காட்டகத்தமிழ்து → காட்டகத்தமிந்து → காட்டிலமிர்து. சீவக.2110 உரையில் காட்டிலமிர்து என ஆண்டிருப்பது கொச்சை வழக்கு.]
காட்டிலவு	காட்டிலவு kāṭṭilavu, பெ.(n.) 1. கோங்கிலவு; false traganth. 2. பாறையிலவு; large flowered silk cotton (சா.அக.);. மறுவ. காட்டுப்பருத்தி [காடு + இலவு - காட்டிலவு.] [P] [P]
காட்டிலா	காட்டிலா kāṭṭilā, பெ.(n.) 1. வெள்ளெருக்கு; white flowered giant swallow wort. 2. வாழை; plantain tree (சா.அக);. [காடு +ஈலை-காட்டீலை = காட்டிலா]

காட்டிலுப்பை	காட்டிலுப்பை kāṭṭiluppai, பெ.(n.) 1. காட்டிலுப்பை மரம்; wild mowah 2. கற்பாலை; East Indian star apple. 3. பாற்சோற்றிப் பாலை; oval mowah (சா.அக.);. [காடு + இலுப்பை]
காட்டிலும்	காட்டிலும்1 kāṭṭilum, இடை. (conj.) உறழ்ச்சிப் பொருள் குறிக்கும் இடைச்சொல்; than. அதைக் காட்டிலும் இது நல்லது (உ.வ.);. [காண் →காட்டு →காட்டில் → காட்டிலும். காட்டில் பார்க்க ; see _.] காட்டிலும்2 kāṭṭilum, வி.எ. (adv.) உடன்; as soon as, at the very instant. விடியுங்காட்டிலும் வந்தான் (உ.வ.);. [காண் → காட்டு → காட்டில் → காட்டிலும். காட்டில் பார்க்க ,see _.]
காட்டிலுமிழி	காட்டிலுமிழி kāṭṭilumiḻi, பெ.(n.) நாகர வண்டு (வின்.);; a large kind of beetle. [காட்டில் + (உ.முறி); உமிழி. உமுறி + ஒசையெழுப்புவது]
காட்டிலேபோ-தல்	காட்டிலேபோ-தல் kāṭṭilēpōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) வீணாய்க்கழிதல் (யாழ்ப்.);; to be lost, wasted. [காடு + இல் +ஏ - காட்டிலே + போ.] காடு = இடுகாடு. இச் சொல் மறைந்தொழிதல், கழிந்துபோதல், பயனற்றுப்போதல் என்னும் பொருள்களின் அடியாக வீணாகப்போதலைக் குறித்தது.
காட்டினாவாடை	காட்டினாவாடை kāṭṭiṉāvāṭai, பெ.(n.) நன்னாரி; Indian sarsaparilla (சா.அக.);.
காட்டிஞ்சு	காட்டிஞ்சு kāṭṭiñju, பெ.(n.) காட்டீந்து பார்க்க: see _. [காட்டிந்து → காட்டீஞ்சு]
காட்டிந்து	காட்டிந்து kāṭṭindu, பெ.(n.) ஈச்சம்பனை; wild date palm. மறுவ. காட்பீச்சை. ம. காட்டீந்தல் [காடு + ஈந்து-காட்டீந்து]

காட்டீரகம்	காட்டீரகம் gāṭṭīragam, பெ.(n.) கொட்டைமுந்திரி; cashew nut (சா.அக.);.
காட்டிருள்ளி	காட்டிருள்ளி kāṭṭiruḷḷi, பெ.(n.) நரிவெங்காயம்; jungle onion or jackal onion. க. காடீருள்ளி. மறுவ. காட்டுவெள்ளை வெங்காயம் [காடு + ஈருள்ளி - காட்டீருள்ளி.]
காட்டீலை	காட்டீலை kāṭṭīlai, பெ.(n.) 1. வாழை; plantain tree. 2. கடுக்காய்; gallnut. [காடு + ஈலை.]
காட்டு	காட்டு1 kāṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. காண்பித்தல்; to show, exhibit, display, "எம்மிலா காட்டுதும்"(நாலடி,293); 2. அறிவித்தல்; to reveal, disclose, set forth. "காணாதாற் காட்டுவான்" (குறள்,849);. 3. நிறுவுதல்; to prove. "நிறைமொழி மாந்தர்.... மறைமொழி காட்டிவிடும்" (குறள்,28);. 4. நினைவூட்டுதல்; to remind. "முறுவற் குறிகாட்டி முத்தே யுலகை முடிப்பாயோ" (கம்பரா. கடல் காண்:8);. 5. திருவமுது படைத்தல்; to offer to a deity. "ஆழ்வார்க்குக் காட்டுகின்ற திருவமுர்தும்" (S.I.I.I.49-3:102);. 6.நிழலுருச் செய்தல்; to reflect, as a mirror or water. "அடுத்தது காட்டும் பளிங்கு போல்"(குறள் 706);. 7. உண்டாக்குதல்; to create, bring to pass "களையாத துன்பமிக் காரிகைக்குக் காட்டி" (சிலம் 19:17);. 8. அறிமுகஞ் செய்வித்தல்; to introduce. "செவ்வழி யுள்ளத் ... காட்டுதி ... கிட்கிந் அனுமப் ...
காட்டுஓமவல்லி	காட்டுஓமவல்லி kāṭṭuōmavalli, பெ.(n.) ஓமவல்லி வகை; a variety of Ömavalli (சா.அக.);. [காடு + ஓமவல்லி]

காட்டுக்கசகசா	காட்டுக்கசகசா gāṭṭuggasagasā, பெ.(n.) கசகசா வகை; wild poppy. [காடு + கசகசா] [P]
காட்டுக்கஞ்சாங் கோரை	காட்டுக்கஞ்சாங்கோரை kāṭṭukkañjāṅārai, பெ.(n.) செடிவகை (மூ.அ.);; sage tea plant [காடு + கஞ்சு + அம் + கோரை. காட்டுக்கஞ்சாங் கோரை. 'அம்' சாரியை 'ஆம்' என நீண்டது]
காட்டுக்கட்டை	காட்டுக்கட்டை kāṭṭukkaṭṭai, பெ.(n.) பலவகை மரங்களின் விறகு; firewood of various kinds. [காடு + கட்டை]
காட்டுக்கடலி	காட்டுக்கடலி kāḍḍukkaḍali, பெ.(n.) பூனைப் பிடுக்கன் செடிவகை(வின்.); roughish roundleaved Indian linden. [காடு + கடலி]
காட்டுக்கடலை	காட்டுக்கடலை kāḍḍukkaḍalai, பெ.(n.) புதர்ச் செடிவகை (வின்.);; rough small-leaved spider flower shrub. ம. காட்டுகடலை [காடு + கடலை - காட்டுக்கடலை]
காட்டுக்கடன்	காட்டுக்கடன் kāḍḍukkaḍaṉ, பெ.(n.) ஈமக்கடன்; obsequies or funeral rites at the burning ghat. மறுவ. காட்டுக்கிரியை. [காடு + கடன்]
காட்டுக்கடுகு	காட்டுக்கடுகு gāḍḍuggaḍugu, பெ.(n.) நாய் வேளை (M.M.937);; a sticky plant that grows best in sandy places. ம. காட்டுகடுகு. [காடு + கடுகு]

காட்டுக்கண்ணி	காட்டுக்கண்ணி kāṭṭukkaṇṇi, பெ.(n.) முட்டை நாறி. first claw-flowered laurel (சா. அக.);. [காடு + கண்ணி]
காட்டுக்கத்தரி	காட்டுக்கத்தரி kāṭṭukkattari, பெ.(n.) செடிவகை; hedge caper. [காடு+கத்தரி]
காட்டுக்கத்தூரி	காட்டுக்கத்தூரி kāṭṭukkattūri, பெ.(n.) பெட்டகத் துத்தி எனும் மூலிகைச் செடி (மலை.);; musk mallow, hairy shrub. [காடு + கத்தூரி - காட்டுக்கத்தூரி] Skt. _.→த. கத்தூரி
காட்டுக்கதலி	காட்டுக்கதலி kāṭṭukkadali, பெ.(n.) காட்டு வாழை (மூ.அ.);; wild plantain, [காடு + கதலி]
காட்டுக் கப்பற்கிழங்கு	காட்டுக் கப்பற்கிழங்கு kāṭṭukkappaṟkiḻṅgu, பெ.(n.) காட்டுக்கிழங்கு; a wild root (சா.அக);. [காடு + கப்பற்கிழங்கு]
காட்டுக்கம்பம்புல்	காட்டுக்கம்பம்புல் kāṭṭukkambambul, பெ.(n.) ஒருவகைக் கம்பம் புல்; a wild coraly (சா.அக.);. [காடு +கம்பம் + புல்]
காட்டுக்கமுகு	காட்டுக்கமுகு gāṭṭuggamugu, பெ.(n.) இலங்கைக்கமுகு; betel palm of srilanka (சா.அக.);. ம. காட்டுகமுகு [காடு + கமுடு]
காட்டுக் கரந்தை	காட்டுக் கரந்தை kāṭṭukkarandai, பெ.(n.) ஒரு வகைக் கரந்தை; wild sweet basil of the Sphoeranthes genus (சா.அக.);. [காடு + கரந்தை]

காட்டுக்கருணை	காட்டுக்கருணை kāṭṭukkaruṇai, பெ.(n.) 1. ஒரு வகைப் பூடு. (பதார்த். 417);; purple stalked dragon, s.sh., synantherias sylvatica. 2. சேனைக்கிழங்கு வகை (வின்.);; tahiti arrow-root. [காடு + கருணை-காட்டுக்கருணை.]
காட்டுக்கருப்பூரக் கிச்சிலிக்கிழங்கு	காட்டுக்கருப்பூரக்கிச்சிலிக்கிழங்கு kāṭṭukkaruppūrakkiccilikkiḻṅgu, பெ.(n.) காட்டுப் பூலாங் கிழங்கு; forest orange root of Curcuma genus (சா. அக.);. [காடு + கருப்பூரம் + கிச்சிலி + கிழங்கு]
காட்டுக்கரும்பு	காட்டுக்கரும்பு kāṭṭukkarumbu, பெ.(n.) பேய்க்கரும்பு; wild sugarcane (சா.அக.);. ம. காட்டுகரிம்பு. [காடு + கரும்பு]
காட்டுக்கருமிளகு	காட்டுக்கருமிளகு gāṭṭuggarumiḷagu, பெ.(n.) மிளகு வகை; kind of pepper. ம. காட்டுகரிமுளகு. [காடு + கருமிளகு]
காட்டுக்கருவா	காட்டுக்கருவா kāṭṭukkaruvā, பெ.(n.) 1. காட்டில வங்கம்; jungle cloves. 2.சீனமிளகு; China pepper. ம. காட்டுகறுவா [காடு + கருவா - காட்டுக்கருவா. கருவேல்→கருவா (கொ.வ); ஒரு சிறிய மரம்.]
காட்டுக்கரையாம் பூ	காட்டுக்கரையாம்பூ kāṭṭukkaraiyāmbū, பெ.(n.) மலைநாவல்; clove-like black plum (சா.அக.);. [காடு + கரையாம்பூ]
காட்டுக்கல்	காட்டுக்கல் kāṭṭukkal, பெ.(n.) 1. ஒருவகை முருட்டுக்கல் (வின்.);; a rough unshaped stone. 2. வெள்ளைக்கல்; white stone. (சா.அக.);. [காடு +கல் - காட்டுக்கல்]
காட்டுக்கல்லுண் டை	காட்டுக்கல்லுண்டை kāṭṭukkalluṇṭai, பெ.(n.) நெல்வகை; a kind of paddy. [காடு + கல்லுண்டை]

காட்டுக்கழுதை	காட்டுக்கழுதை kāṭṭukkaḻudai, பெ.(n.) காட்டில் வாழும் (பழக்கப்படுத்தப்படாத); கழுதை; a wid-ass. ம. காட்டுகழுத. [காடு + கழுதை]
காட்டுக்கற்றாழை	காட்டுக்கற்றாழை kāṭṭukkaṟṟāḻai, பெ.(n.) ஆனைக் கற்றாழை; wild aloe or hill aloe. [காடு + கற்றாழை] [P]
காட்டுக்கனி	காட்டுக்கனி kāṭṭukkaṉi, பெ.(n.) காட்டெழுமிச்சை; Indian wild lime (சா.அக.); [காடு + கனி]
காட்டுக்காசினி	காட்டுக்காசினி kāṭṭukkāciṉi, பெ.(n.) காட்டில் விளையும் காசினி; wild endive (சா.அக.);. [காடு + காசினி]
காட்டுக் காட்டாமணி	காட்டுக் காட்டாமணி kāṭṭukkāṭṭāmaṇi, பெ.(n.) காட்டு உத்தாமணி; wild hedge twiner. [காடு + காட்டாமணி]
காட்டுக்காய்ச் சாறுமுட்டி	காட்டுக்காய்ச் சாறுமுட்டி kāṭṭukkāyccāṟumuṭṭi, பெ.(n.) ஓர் அவுரிப் பூடு; curved podded fiveleaved indigo (சா.அக.);. [காடு + காய் + சாறுமுட்டி]
காட்டுச்சுரைக்காய்	காட்டுச்சுரைக்காய் kāṭṭuccuraikkāy, பெ.(n.) 1.சுரை வகை; a species of bottle gourd. 2.புளிச்ச வகை (வின்);; deccan hemp. 3. முட்புளிச்சை (M.M.83);; thorny hemp bendy, herbaceous plant. [காடு + காய்ச்சுரை.]
காட்டுக்காய்வள்ளி	காட்டுக்காய்வள்ளி kāṭṭukkāyvaḷḷi, பெ.(n.) 1. வள்ளிக்காய் (மூ.அ.);; cultivated yam, dioscorea sativa. 2. காய்ச்சீரக வள்ளிவகை (வின்.);; cummin yam. [காடு + காய்வள்ளி]

காட்டுக்காரை	காட்டுக்காரை kāṭṭukkārai, பெ.(n.) மலைக்காரை; gland petioled saw-leaved olive linden (சா.அக.); ம. காட்டுகார. [காடு + காரை.]
காட்டுக்காளை	காட்டுக்காளை kāṭṭukkāḷai, பெ.(n.) மாட்டு வகையைச் சார்ந்த ஒரு காட்டு விலங்கு; a wild an mal of the cow family. ம. காடுகாள. [காடு + காளை]
காட்டுக்கானாங் கோழை	காட்டுக்கானாங்கோழை kāṭṭukkāṉāṅāḻai, பெ.(n.) கானாவாழை (மூ.அ.);; calfs grass. [காடு + கானாங்கோழை.]
காட்டுக்கானாவா ழை	காட்டுக்கானாவாழை kāṭṭukkāṉāvāḻai, பெ (n.) கானா வாழைவகை (யாழ்.அக.);; a species of colf's grass, [காடு + கானாவாழை]
காட்டுக்கிச்சிலி	காட்டுக்கிச்சிலி kāṭṭukkiccili, பெ.(n.) 1.காட்டெலுமிச்சை (L.);; wild lime. 2. காட்டில் விளையும் கிச்சிலிப்பழம்; wild orange (சா.அக);. [காடு+கிச்சிலி]
காட்டுக்கிட்டம்	காட்டுக்கிட்டம் kāṭṭukkiṭṭam, பெ.(n.) மலை கிட்டம்; iron crust; spongy stones such as prunic etc. found in mountains or mountainous tract (சா.அக);. [காடு + கிட்டம்]
காட்டுக்கிராம்பு	காட்டுக்கிராம்பு kāṭṭukkirāmbu, பெ.(n.) நீர் கிராம்பு (மூ.அ.);; primrose-willow. [காடு+கிராம்பு-காட்டுக்கிராம்பு (கொ.வ); குறும் → குறும்பு → கிராம்பு (கொ.வ);]

காட்டுக்கிரியை	காட்டுக்கிரியை kāṭṭukkiriyai, பெ.(n.) காட்டு கடன் பார்க்க; see _. மறுவ. ஈமக்கடன் Skt. kriya→ த. கிரியை [காடு + கிரியை]
காட்டுக்கிள்ளை	காட்டுக்கிள்ளை kāṭṭukkiḷḷai, பெ.(n.) நகுதாளி மில்லை; common cherry nutmeg (சா.அக.);. [காடு + கிள்ளை]
காட்டுக்கிளுவை	காட்டுக்கிளுவை kāṭṭukkiḷuvai, பெ.(n.) கற்பூரக் கிளுவை; hill kiluvai or hill mango. [காடு + கிளுவை]
காட்டுக்கீரை	காட்டுக்கீரை kāṭṭukārai, பெ.(n.) காட்டி லுண்டாகும் பலவகைக் கீரை (வின்);; wild greens of different kinds. [காடு + கீரை.]
காட்டுக்கீழாநெல்லி	காட்டுக்கீழாநெல்லி kāṭṭukāḻānelli, பெ.(n.) பூலாவகை (L.);; black-honey shrub, large, often Scandent. [காடு + கீழ் + ஆம் + நெல்லி]
காட்டுக்குணம்	காட்டுக்குணம் kāṭṭukkuṇam, பெ.(n.) விலங் கியல்பு (யாழ்.அக.);; rudeness; savagery. [காடு + குணம்]
காட்டுக்குதிரை	காட்டுக்குதிரை kāṭṭukkudirai, பெ.(n.) 1. காட்டில் வாழும்குதிரை; a wild-horse. 2. வரிக்குதிரை; a zebra. ம. காட்டுகுதிர. [காடு + குதிரை]
காட்டுக்குமிழ்	காட்டுக்குமிழ் kāṭṭukkumiḻ, பெ.(n.) 1. மரவகை; French mulberry of the Western ghauts. 2. பாமரக் குமிழ்; false white teak. ம. காட்டு குமிழ் [காடு + குமிழ்]

காட்டுக்குயின்	காட்டுக்குயின் kāṭṭukkuyiṉ, பெ.(n.) மரவகை, a kind of tree. ம. காட்டுகுருந்த [காடு +குயின்.]
காட்டுக்குருக்கு	காட்டுக்குருக்கு kāṭṭukkurukku, பெ.(n.) காட்டுநெருஞ்சில் (புதுவை); பார்க்க; see _. [காடு + குருக்கு]
காட்டுக்குருந்து	காட்டுக்குருந்து kāṭṭukkurundu, பெ.(n.) காட்டெலுமிச்சை (மலை);; Indian wild lime. மறுவ. காட்டு நாரத்தை ம. காட்டுகுருந்த [காடு + குருந்து]
காட்டுக்குருந்தோட்டி	காட்டுக்குருந்தோட்டி kāṭṭukkurundōṭṭi, பெ.(n.) ஆனைக்குருந்தோட்டி; forest morning mellow (சா.அக);. [காடு+குருந்தோட்டி]
காட்டுக்குறிஞ்சி	காட்டுக்குறிஞ்சி kāṭṭukkuṟiñji, பெ.(n.) குறிஞ்சா; country ipecacuanha (சா.அக.); [காடு+குறிஞ்சி]
காட்டுக்கூந்தல்	காட்டுக்கூந்தல் kāṭṭukāndal, பெ.(n.) புல்வகை (யாழ். அக.);; a kind of grass. [காடு + கூந்தல்]
காட்டுக்கொஞ்சி	காட்டுக்கொஞ்சி kāṭṭukkoñji, பெ.(n.) கொழிஞ்சிச் செடிவகை (மூ.அ.);; Opal Orange. [காடு+ கொழுஞ்சி = காட்டுக்கொழுஞ்சி (கொ.வ);]

காட்டுக்கொட்டை	காட்டுக்கொட்டை kāṭṭukkoṭṭai, பெ.(n.) காட்டாமணக்கு; physic nut. [காடு + கொட்டை]
காட்டுக்கொடி	காட்டுக்கொடி kāḍḍukkoḍi, பெ.(n.) 1.கசப்புள்ள ஒருவகைக் கொடி; broom-creeper. 2. நன்னாரி வகை (L);; square branched sarsaparilla. 3. வாயு விளங்கம்; wind-berry climber. [காடு + கொடி.]
காட்டுக்கொடிமுந்திரிகை	காட்டுக்கொடிமுந்திரிகை gāḍḍuggoḍimundirigai, பெ.(n.) முந்திரி வகை (L.);; jungle grape-vine, [காடு + கொடி + முந்திரிகை]
காட்டுக்கொய்யா	காட்டுக்கொய்யா kāṭṭukkoyyā, பெ.(n.) மலைச் சிறுகொய்யா; wild guava of Ceylon (சா. அக.);. [காடு + கொய்யா]
காட்டுக்கொழுகி	காட்டுக்கொழுகி gāṭṭuggoḻugi, பெ.(n.) சிறு கீரை; pig-greens (சா.அக.); [காடு + கொழுகி]
காட்டுக்கொழுஞ்சி	காட்டுக்கொழுஞ்சி kāṭṭukkoḻuñji, பெ.(n.) 1. கொள்ளுக்காய் வேளை; purple wild indigo. 2. காட்டெலுமிச்சை; a species of wild lime. [காடு + கொழுஞ்சி]
காட்டுக்கொள்	காட்டுக்கொள் kāṭṭukkoḷ, பெ.(n.) 1. கருங் காணம் (மூ.அ.);; black horse-gram. 2. காலியாந் துவரை (L.);; black dhal, low twining weed. [காடு + கொள் – காட்டுக்கொள். கொள் = வளைவு வளைந்த காய்.] குதிரைக் கொள்ளைப்போல் இருக்கும், மருந்துக்குப் பயன்படும்.
காட்டுக்கொன்றை	காட்டுக்கொன்றை kāṭṭukkoṉṟai, பெ.(n.) 1.கருங்கொன்றை; rox-bugh's cassia. 2. மலைக்கொன்றை, hill cassia (சா.அக.); மறுவ. காட்டுக்கொன்னை. [காடு + கொன்றை]

காட்டுக்கோங்கு	காட்டுக்கோங்கு kāṭṭukāṅgu, பெ.(n.) கோங்கு மரவகை; prussic-acid tree. [காடு + கோங்கு]
காட்டுக்கோதிகம்	காட்டுக்கோதிகம் gāṭṭugātigam, பெ.(n.) சிறுகுமிழ்; small Kashmir tree (சா.அக.);. [காடு + கோதிகம்]
காட்டுக்கோதுமை	காட்டுக்கோதுமை kāṭṭukātumai, பெ.(n.) 1. வாற்கோதுமை; barley or tail wheat. 2.காட்டில் விளையும் கோதுமை; wild wheat. [காடு + கோதுமை]
காட்டுக்கோரை	காட்டுக்கோரை kāṭṭukārai, பெ.(n.) பெருங்கோரை; large sedge grass (சா. அக.);. [காடு + கோரை.]
காட்டுக்கோவை	காட்டுக்கோவை kāṭṭukāvai, பெ.(n.) 1. பெருங் கோவை; large flowered bryony. 2.இராமகோவை அல்லது கருங்கோவை; Rama's caper or black caper. [காடு + கோவை]
காட்டுக்கோழி	காட்டுக்கோழி kāṭṭukāḻi, பெ.(n.) 1.சம்பங் கோழி ; jungle-fowl. 2. கற்கவுதாரி (M.M.);; common sand-grouse. 3. சாம்பற் காட்டுக்கோழி; grey jungle fowl or Indian woodcock. 4. சிவப்பு காட்டுக் கோழி; red jungle fowl. 5. சிறகுகோழி; red spur fowl(சா.அக.);. ம. காட்டுகோழி; க. காடுகோழி; து. காடுகோரி. [காடு + கோழி] [P]
காட்டுச்சங்கம்	காட்டுச்சங்கம் kāṭṭuccaṅgam, பெ.(n.) நாகர வண்டு; a kind of beetle (சா.அக.);. [காடு + சங்கம்]

காட்டுச்சண்பகம்	காட்டுச்சண்பகம் gāṭṭuccaṇpagam, பெ.(n.) நீலகிரி சண்பகப்பூ; white-stalked fruited tulip tree of the Nilgiris. மறுவ. காட்டுச்சம்பங்கி [காடு + சண்பகம் - காட்டுச்சண்பகம். செம் → செம்பகம் → சம்பகம் → சண்பகம்]
காட்டுச்சதகுப்பை	காட்டுச்சதகுப்பை gāṭṭuccadaguppai, பெ.(n.) சதகுப்பை போலவே இருக்கும் கடைச்சரக்கு. a plant akin to common dill (சா. அக.);. [காடு + சதகுப்பை.]
காட்டுச் சந்தனம்	காட்டுச் சந்தனம் kāṭṭuccandaṉam, பெ.(n.) தேவதாரு என்னும் மரவகை; red cedar. காடு + சந்தனம் - காட்டுச்சந்தனம். சாந்து → சாந்தனம் → சந்தனம்.]
காட்டுச்சம்புநாவல்	காட்டுச்சம்புநாவல் kāṭṭuccambunāval, பெ.(n.) காட்டுப் பெருநாவல்; munro's wax rose apple (சா.அக.);. [காடு + சம்புநாவல்.]
காட்டுச்சருக்கரை	காட்டுச்சருக்கரை kāṭṭuccarukkarai, பெ.(n.) நிலச் சருக்கரைக் கிழங்கு; ground sugar-root (சா.அக.);. [காடு + சருக்கரை]
காட்டுச் சல்லாத்து	காட்டுச் சல்லாத்து kāṭṭuccallāttu, பெ.(n.) சல்லாத்துக் கீரை; garden lettuce or cabbage lettuce (சா.அக.);. [காடு+சல்லாத்து. உனானி மருத்துவத்தில் பயன்படும் இலை.]
காட்டுச்சாதி	காட்டுச்சாதி kāṭṭuccāti, பெ.(n.) 1. காட்டில் விளையும் மரங்கள்; forest trees in general. காட்டுச்சாதியில் செய்த மேசை (உ.வ.);. 2. காட்டுச் சாதிக்காய்; jungle nutmeg. 3.காட்டுச்சாதி பத்திரி; wild mace. ம. காட்டு சாதி. [காடு + சாதி-காட்டுச்சாதி. சாதிக்காய் மரம்) இது பால் மர வகையைச் சார்ந்ததாகலின் யாதிக்காய் →சாதிக்காய் எனத் திரிந்தது. த. யா→Skt.→ sati த.சாதி]

காட்டுச்சாம்பல்	காட்டுச்சாம்பல் kāṭṭuccāmbal, பெ.(n.) 1. சிறுமர வகை (இலம்பிலி); (L.);; munro's rose wax apple. 2. காட்டுச் சம்புநாவல் பார்க்க; see _. மறுவ. இலம் பிலி. [காடு + சாம்பல். வெண்ணிறத் தோற்றத்தால் பெயரிடப்பட்ட மரம்.]
காட்டுச்சாயவேர்	காட்டுச்சாயவேர் kāṭṭuccāyavēr, பெ.(n.) காட்டு இம்பூற்ற செடி; wild chay root (சா.அக.);. மறுவ. பாப்பன் பூண்டு. [காடு + சாயவேர்]
காட்டுச்சாரணை	காட்டுச்சாரணை kāṭṭuccāraṇai, பெ.(n.) மூக்கரைச் சாரணை; white trianthema (சா.அக.);. [காடு+சாரணை]
காட்டுச் சாரை	காட்டுச் சாரை kāṭṭuccārai, பெ.(n.) மருகு ; marjoram (சா.அக.); [காடு + சாரை. இதன் எண்ணெய் பல் வலிக்கு மருந்தாகும்]
காட்டுச்சிகை	காட்டுச்சிகை gāṭṭuccigai, பெ.(n.) 1. காட்டுச் சீயக்காய்; sensitive tree. 2 பேய்ச்சீயக்காய்; rusty mimosa (சா.அக.);. [காடு + சிகை]
காட்டுச்சிலந்தி	காட்டுச்சிலந்தி kāṭṭuccilandi, பெ.(n.) காட்டுச் செருந்தி; forest gold champak (சா.அக.);. [காடு + சிலந்தி]
காட்டுச்சிவிகை	காட்டுச்சிவிகை gāṭṭuccivigai, பெ.(n.) பாடை (திருமந்.153);; bier. "காட்டுச்சிவிகையொன்றேறி" (திருமந்:197);. [காடு+ சிவிகை]
காட்டுச்சிறுகீரை	காட்டுச்சிறுகீரை kāṭṭucciṟuārai, பெ.(n.) காட்டில் விளையும் சிறுகீரை வகை; fine-leaved amarnath. [காடு+சிறுகீரை.]

காட்டுச்சிறுதுளசி	காட்டுச்சிறுதுளசி kāṭṭussiṟuduḷasi, பெ.(n.) சிறிய இலைகள் உள்ள ஒருவகைத் துளசிச் செடி; a variety of basic. ம. காட்டுச்செறு துளசி. [காடு + சிறு + துளசி]
காட்டுச்சீரகம்	காட்டுச்சீரகம் gāṭṭuccīragam, பெ.(n.) சிற்றிலைச் சீரகம்; wild cumin (சா.அக.);. ம. காட்டுசீரகம் மறுவ. நெய்ச்சிட்டி [காடு + சீரகம் + கசப்புச் சுவையுடையது. பலவகை மருத்துவக் குணமுடையது]
காட்டுச்சீரகவள்ளி	காட்டுச்சீரகவள்ளி gāṭṭuccīragavaḷḷi, பெ.(n.) 1. காயா வள்ளி; humped yam (சா.அக.);. 2. காட்டுக்காய் வள்ளி-1 பார்க்க; see _. (சா.அக.);. [காடு + சீரகவள்ளி]
காட்டுச்சுண்டை	காட்டுச்சுண்டை kāṭṭuccuṇṭai, பெ.(n.) ஒரு வகை சிறுமரம்; Indian tree potato. [காடு + சுண்டை] காய் பழுத்து முதிர்ந்ததும் தானாகவே உள்ளீரம் சுண்டிச் சுருக்கம் விழுந்து சுருங்கிப் போவதால் சுண்டைக்காய் எனப் பெயர் பெற்றது.
காட்டுச்சுரை	காட்டுச்சுரை kāṭṭuccurai, பெ.(n.) கசப்புச்சுரை: false calabash (சா.அக.);. [காடு + சுரை]
காட்டுச்சுள்ளி	காட்டுச்சுள்ளி kāṭṭucculḷi, பெ.(n.) 1. ஒருவகை முள்ளி; Mysore prickly nail-dye. 2. சிறு விறகு; small tie wood. [காடு+சுள்ளி]
காட்டுச்சூட்டி	காட்டுச்சூட்டி kāṭṭuccūṭṭi, பெ.(n.) மந்திர விச்சைக்குப் பயன்படும் பூடுவகை (M.M.);; mandrake. [காடு+குட்டி]

காட்டுச்சேங்கொட்டை	காட்டுச்சேங்கொட்டை kāṭṭuccēṅgoṭṭai, பெ.(n.) பெரியசேங்கோட்டை; glabrous marking nut (சா.அக.);. மறுவ. தேன்சேரான் [காடு + சேங்கொட்டை]
காட்டுச்சேப்பங்கீரை	காட்டுச்சேப்பங்கீரை kāṭṭuccēppaṅārai, பெ.(n.) அடிக்காம்பு வெண்மையாகவும், இலை நீள்வட்ட மாகவும் உள்ள சமையலுக்குதவும் கீரை; a vegetable green with white pedicle at the bottom; leaves oval and edible (சா.அக.);. [காடு + சேப்பங்கீரை.]
காட்டுச்சேம்பு	காட்டுச்சேம்பு kāṭṭuccēmbu, பெ.(n.) காட்டில் விளையும் சேப்பங்கிழங்கு; Egyptian yam, jungle variety of colo casia (சா.அக.);. ம. காட்டுச்சேம்பு [காடு + சேம்பு]
காட்டுச்சேரான்	காட்டுச்சேரான் kāṭṭuccērāṉ, பெ.(n.) கருஞ் சாரை; jungle marking nut (சா.அக.);. [காடு +சேரான்]
காட்டுச்சேனை	காட்டுச்சேனை kāṭṭuccēṉai, பெ.(n.) நிலவா விரையில் ஒருவகை (வின்.);; a species of senna growing wild. ம. காட்டுச்சேன [காடு+சேனை-காட்டுச்சேனை.]
காட்டுச்சோளம்	காட்டுச்சோளம் kāṭṭuccōḷam, பெ.(n.) அடவிச் சோளம்; wild sage, wild cholum (சா.அக.);. ம. காட்டுசோளம் [காடு + சோளம்]
காட்டுடுகு	காட்டுடுகு gāḍḍuḍugu, பெ.(n.) ஒடுகு மரம் (கருப்பு ஆச்சா);; twin-leaved false copaiba. மறுவ. காராச்சா [காடு + உடுகு]

காட்டுத்தகரை	காட்டுத்தகரை gāṭṭuttagarai, பெ.(n.) நாற்றத் தகரை (மூ.அ.);; wild fetid cassia. ம. காட்டுதகர. [காடு + தகரை]
காட்டுத்தம்பட்டன்	காட்டுத்தம்பட்டன் kāṭṭuttambaṭṭaṉ, பெ.(n.) காட்டுவாளவரை; wild sword-bean. [காடு+தம்பட்டன்]
காட்டுத்தமரத்தை	காட்டுத்தமரத்தை kāṭṭuttamarattai, பெ.(n.) மலைத் தமரத்தை; hill carambola (சா.அக.);. [காடு+தமரத்தை]
காட்டுத்தனம்	காட்டுத்தனம் kāṭṭuttaṉam, பெ.(n.) முருட்டுத் தன்மை; recklessness, being rude and uncivilised rusticity. காட்டுத்தனமாகக் காரை ஒட்டுவான் (உ.வ.);. [காடு + தனம்-காட்டுத்தனம். தன்மை → தனம்]
காட்டுத்தாரா	காட்டுத்தாரா kāṭṭuttārā, பெ.(n.) வாத்துவகை (யாழ்ப்);; wild duck. ம. காட்டுதாராவு [காடு + தாரா] [P]
காட்டுத்தாளி	காட்டுத்தாளி kāṭṭuttāḷi, பெ.(n.) கொடிவகை (மூ.அ.);; purple moon flower. [காடு + தாளி]
காட்டுத்திப்பிலி	காட்டுத்திப்பிலி kāṭṭuttippili, பெ.(n.) திப்பிலி வகை (L.);; long pepper. ம. காட்டுதிப்பிலி. [காடு + திப்பிலி]

காட்டுத்தினை	காட்டுத்தினை kāṭṭuttiṉai, பெ.(n.) தினைவகை (மூ.அ.);; forest millet. [காடு+ தினை]
காட்டுத்தீ	காட்டுத்தீ kāṭṭuttī, பெ.(n.) காட்டில் பற்றிய பெருந்தீ; forest conflagration. ம. காட்டுத்தீ ; க. காடுகிச்சு, காடுரி. [காடு + தீ]
காட்டுத்துத்தி	காட்டுத்துத்தி kāṭṭuttutti, பெ.(n.) துத்திவகை. (M.M.399);; bristly-leaved Jew's mallow. ம. காட்டுதுத்தி. [காடு + துத்தி]
காட்டுத்தும்பை	காட்டுத்தும்பை kāṭṭuttumbai, பெ.(n.) ஒருவகைச் செடி; wild dead nettle. ம. காட்டுதும்ப. [காடு + தும்பை]
காட்டுத்தும்மட்டி	காட்டுத்தும்மட்டி kāṭṭuttummaṭṭi, பெ.(n.) பேய்த்தும்மட்டி; wild melon. ம. காட்டுதும்மட்டி [காடு + தும்மட்டி]
காட்டுத் துரிஞ்சில்	காட்டுத் துரிஞ்சில் kāṭṭutturiñjil, பெ.(n.) கற்றுரிஞ்சில்; stone sirissa (சா.அக.);. [காடு+துரிஞ்சில்]
காட்டுத்துவரை	காட்டுத்துவரை kāṭṭuttuvarai, பெ.(n.) 1. துவரை வகை (மூ.வ.);; jungle dhal. 2.இரும்புலி; CochinChina eboney. ம. காட்டுத்துவர [காடு + துவரை]

காட்டுத்துளசி	காட்டுத்துளசி kāṭṭuttuḷasi, பெ.(n.) துளசி வகை (மூ.வ.);; wild basil. ம. காட்டுத்துளசி [காடு+தும்மட்டி.] [P]
காட்டுத்தெங்கு	காட்டுத்தெங்கு kāṭṭutteṅgu, பெ.(n.) பனை வகையைச் சேர்ந்த ஒரு வகை மரம்; single leaved sugar palam. ம.காட்டுதெங்வு [காடு +தெங்கு]
காட்டுத்தேக்கு	காட்டுத்தேக்கு kāṭṭuttēkku, பெ.(n.) சிறுதேக்கு; small kind of teak (சா. அக.);. ம. காட்டுதேக்கு [காடு+ தேக்கு]
காட்டுத்தேற்றா	காட்டுத்தேற்றா kāṭṭuttēṟṟā, பெ.(n.) காட்டுத் தேற்றான் கொட்டை; forest water-cleaning nut (சா.அக);. [காடு+தேற்றா]
காட்டுத்தேன்.	காட்டுத்தேன். kāṭṭuttēṉ, பெ.(n.) காட்டில் கட்டும் தேன்; honey found collected in forests, wild honey or wood honey (சா. அக.);. [காடு + தேன்.]
காட்டுத்தொட்டியன்	காட்டுத்தொட்டியன் kāṭṭuttoṭṭiyaṉ, பெ.(n.) நரி எலி முதலியவற்றை உண்ணும் தொட்டியரினத்தைச் சார்ந்தவன் (நெல்லை);; a sub-division of the _. caste, who eat jackals and rats. [காடு+ தொட்டியன்]
காட்டுநத்தை	காட்டுநத்தை kāṭṭunattai, பெ.(n.) காட்டில் வாழும் நத்தை; a kind of snail found in forests (சா. அக.);. [காடு + நத்தை]

காட்டுநறுவள்ளி	காட்டுநறுவள்ளி kāṭṭunaṟuvaḷḷi, பெ.(n.) காட்டுக் காய்வள்ளி பார்க்க; see _.(சா.அக);. [காடு+நறுவள்ளி]
காட்டுநறுவிலி	காட்டுநறுவிலி kāṭṭunaṟuvili, பெ.(n.) பெரு நறுவிலி; large or broad-leaved sebesten(சா. அக.);. [காடு + நறுவிலி]
காட்டுநாபி	காட்டுநாபி kāṭṭunāpi, பெ.(n.) காட்டுக் கலப்பைக் கிழங்கு; forest plough root (சா. அக.);. [காடு + நாபி]
காட்டுநாய்	காட்டுநாய் kāṭṭunāy, பெ.(n.) காட்டில் வாழும் நாய்; a wild-dog. ம. காட்டுநாய், காட்டுபட்டி. [காடு +நாய்]
காட்டுநாயகர்	காட்டுநாயகர் gāṭṭunāyagar, பெ.(n.) கேரளத்து மலபார் பகுதியில் வாழும் ஒரு இனத்தார்; name of a hill tribe of North Malabar. ம. காட்டுநாயகன் [காடு +நாயகர்]
காட்டுநாரகம்	காட்டுநாரகம் gāṭṭunāragam, பெ.(n.) காட்டுக் கொழுஞ்சி; raceme-floweredwild lime (சா. அக.);. [காடு + நாரகம்]
காட்டுநாரங்கம்	காட்டுநாரங்கம் kāṭṭunāraṅgam, பெ.(n.) நாயெலுமிச்சை; dog wood apple (சா.அக);. [காடு + நாரங்கம்]
காட்டுநாரஞ்சி	காட்டுநாரஞ்சி kāṭṭunārañji, பெ.(n.) குருந்து obtuse-leaved wild lime (சா.அக);. [காடு + நாரஞ்சி]

காட்டுநாரத்தை	காட்டுநாரத்தை kāṭṭunārattai, பெ.(n.) காட்டு நாரத்தை (மலை);; Indian wild lime. ம. காட்டு நாரத்தை [காடு + நாரத்தை]
காட்டுநிலாவிரை	காட்டுநிலாவிரை kāṭṭunilāvirai, பெ.(n.) வெள்ளைப் பொன்னாவிரை; Italian senna (சா.அக.);. [காடு +நிலம் + ஆவிரை]
காட்டு நீரடிமுத்து	காட்டு நீரடிமுத்து kāḍḍunīraḍimuttu, பெ.(n.) காட்டு நீர்வெட்டி; forest tamana oil tree (சா.அக.);. [காடு + நீரடி + முத்து]
காட்டுநீரூறி	காட்டுநீரூறி kāṭṭunīrūṟi, பெ.(n.) மணிப்புல்லாஞ்சி ; Indian snow berry (சா.அக.);. [காடு + நீருறி]
காட்டுநூறன்கிழங்கு	காட்டுநூறன்கிழங்கு kāṭṭunūṟaṉkiḻṅgu, பெ.(n.) காட்டுக்கிழங்கு வகை; forest prickly yam (சா.அக.);. [காடு + நூறன்கிழங்கு]
காட்டுநெரிஞ்சில்	காட்டுநெரிஞ்சில் kāṭṭuneriñjil, பெ.(n.) ஆனை நெரிஞ்சில்; elephant _. (சா.அக.);. மறுவ. காட்டுக்குருக்கு காட்டுநெருஞ்சி. ம. காட்டுநெரிஞ்ஞில் [காடு + நெரிஞ்சில்.]
காட்டுநெல்	காட்டுநெல் kāṭṭunel, பெ.(n.) காட்டில் வளரும் நெல்; wild paddy. மறுவ. காட்டுநெல்லு ம. காட்டுநெல்லு [காடு + நெல்]

காட்டுநெல்லி	காட்டுநெல்லி kāṭṭunelli, பெ.(n.) நெல்லிவகை (மூ.அ);; emblic myrobalan. ம. காட்டுநெல்லி. [காடு + நெல்லி]
காட்டுநேர்வாளம்	காட்டுநேர்வாளம் kāṭṭunērvāḷam, பெ.(n.) மலையாமணக்கு; coral plant. [காடு + நேர்வாளம் - காட்டு நேர்வாளம் நீர்வாளம் → நேர்வாளம். மலையாமணக்குக்குக் காட்டு நீர்வாளம் என்னும் பெயரும் உண்டு.]
காட்டுநொச்சி	காட்டுநொச்சி kāṭṭunocci, பெ.(n.) 1.நொச்சி மர வகை; tall chaste tree. 2. நீர்நொச்சி: water peacock's foot tree. ம. காட்டுநொச்சி மறுவ. மயிலடி நொச்சி [காடு + நொச்சி]
காட்டுநோய்	காட்டுநோய் kāṭṭunōy, பெ.(n.) மாட்டுக்கு ஆண்டின் முதல் மழையில் முளைக்கும் புல்லினால் ஏற்படும் கழிச்சல் நோய்; dysentery amoung cattle due to eating the first-grown grass after the annual rain. க. காடுரோக (கெட்டநோய்); [காடு + நோய்]
காட்டுப்பச்சிலை	காட்டுப்பச்சிலை kāṭṭuppaccilai, பெ.(n.) காட்டு வெள்ளங்கு என்னும் மரவகை; forest rose wood (சா.அக);. [காடு + பச்சிலை]
காட்டுப்பச்சைப்பயிறு	காட்டுப்பச்சைப்பயிறு kāṭṭuppaccaippayiṟu, பெ.(n.) காட்டுப்பாசிப்பயிறு ; wild green gram (சா.அக.);. [காடு + பச்சைப்பயிறு]
காட்டுப்பசு	காட்டுப்பசு kāṭṭuppasu, பெ.(n.) காட்டா பார்க்க; see _. Skt. pasu → த.பசு. [காடு + பக] [P]

காட்டுப்பஞ்சு	காட்டுப்பஞ்சு kāṭṭuppañju, பெ.(n.) காட்டிலவு (L.);; false tragacanth. [காடு + பஞ்சு]
காட்டுப்படை	காட்டுப்படை kāḍḍuppaḍai, பெ.(n.) காடுவாழ் மக்களினின்று திரட்டப்பெற்ற படை (குறள், 762, உரை]; forest-force, one of six kind of forces. [காடு + படை]
காட்டுப்பயற்றங் கொடி	காட்டுப்பயற்றங்கொடி kāḍḍuppayaṟṟaṅgoḍi, பெ.(n.) காட்டுத்தட்டைப் பயற்றின் கொடி; kidney bean creeper (சா. அக.);. [காடு+பயற்றங்கொடி]
காட்டுப்பயறு	காட்டுப்பயறு kāṭṭuppayaṟu, பெ.(n.) பயறுவகை; wild green gram. ம. காட்டுபயறு [காடு + பயறு]
காட்டுப்பயிர்	காட்டுப்பயிர் kāṭṭuppayir, பெ.(n.) 1. தானே விளையும் பயிர் (வின்.);; wild uncultivated crops, vegetables that grow of themselves. 2.புன்செய்ப் பயிர் (இ.வ.);; dry crop. 3. புல்; grass. க. காடஅசறு [காடு + பயிர்]
காட்டுப்பருத்தி	காட்டுப்பருத்தி kāṭṭupparutti, பெ.(n.) 1. காட்டிலவு; false tragacanth. 2.கத்தூரி வெண்டை (l.p.);; musk mallow. 3. மலை வெண்டை; hill rose mallow (சா.அக.);. ம. காட்டுப்பருத்தி ;க. காடுகத்தி மறுவ. காட்டுப்பஞ்சு. [காடு + பருத்தி]
காட்டுப்பலம்	காட்டுப்பலம் kāṭṭuppalam, பெ.(n.) சவ்வரிசி; sago (சா.அக.);. [காடு + பலம்]

காட்டுப்பன்றி	காட்டுப்பன்றி kāṭṭuppaṉṟi, பெ.(n.) வாயின் இருபுறமும் வெளியே நீண்டிருக்கும். இரு கோரைப்பற்களைக் கொண்ட பன்றி வகை (பதார்த்த, 854);; wild boar. மறுவ. மிறுதாறு ம. காட்டுபன்னி; க. காடகந்தி [காடு + பன்றி] [P]
காட்டுப்பாகல்	காட்டுப்பாகல் kāṭṭuppākal, பெ.(n.) பழுபாகல் (மூ.அ.);; prickly carolah. [காடு + பாகல்]
காட்டுப்பாதை	காட்டுப்பாதை kāṭṭuppātai, பெ.(n.) 1.காட்டிற் செல்லும் வழி; path in jungles. 2. நாட்டுப்புறத்து வழி; country track. [காடு + பாதை]
காட்டுப்பாலை	காட்டுப்பாலை kāṭṭuppālai, பெ.(n.) வெட்பாலை; downy oleander (சா. அக.);. [காடு + பாலை]
காட்டுப்பாலை வள்ளி	காட்டுப்பாலை வள்ளி kāṭṭuppālaivaḷḷi, பெ.(n.) ஒரு வகை காட்டு மூலிகை; a forest milk creeper. (சா.அக.); [காடு + பாலைவள்ளி]
காட்டுப்பிரண்டை	காட்டுப்பிரண்டை kāṭṭuppiraṇṭai, பெ.(n.) பிரண்டைவகை (L.);; pedate seven-leaved vine. ம. காட்டுப்பிரண்ட [காடு + பிரண்டை] [P]
காட்டுப்பிராய்	காட்டுப்பிராய் kāṭṭuppirāy, பெ.(n.) மரவகை (பதார்த்த. 117);; a species of mercury. [காடு + பிராய்]
காட்டுப்பிள்ளை	காட்டுப்பிள்ளை kāṭṭuppiḷḷai, பெ(n.) ஆதரவற்ற குழந்தை (வின்.);; a neglected orphan, foundling. [காடு + பிள்ளை]

காட்டுப்பீ	காட்டுப்பீ kāṭṭuppī, பெ.(n.) குழந்தை பிறந்தவுடன் கழிக்கும் உடற்கழிவு (மலம்); (வின்.);; first black excrement of a new-born child or calf. [காடு + பீ]
காட்டுப்புகையிலை	காட்டுப்புகையிலை gāṭṭuppugaiyilai, பெ.(n.) புகையிலை வகை; wild tobacco. ம. காட்டுபுகையில [காடு + புகை + இலை.]
காட்டுப்புங்கு	காட்டுப்புங்கு kāṭṭuppuṅgu, பெ.(n.) மணிப்புங்கு; rusty soap-nut (சா. அக.);. [காடு + புங்கு]
காட்டுப்புடல்	காட்டுப்புடல் kāḍḍuppuḍal, பெ.(n.) பேய்ப்புடல்; devils gourd (சா. அக.);. [காடு + புடல்]
காட்டுப்புத்தி	காட்டுப்புத்தி kāṭṭupputti, பெ.(n.) அறியாமை, மூடவறிவு (வின்.);; stupidity, senselessness. [காடு + புத்தி-காட்டுப்புத்தி த. புலம் புந்தி → Skt. buddhi, ? த.புத்தி]
காட்டுப்புரசு	காட்டுப்புரசு kāṭṭuppurasu, பெ.(n.) வெள்ளைப் புரசு; bastard satin wood (சா. அக.);. [காடு + புரசு]
காட்டுப்புளி	காட்டுப்புளி kāṭṭuppuḷi, பெ.(n.) கொடுக்காய்ப் புளி; sweet babool (சா. அக.);. [காடு + புளி]
காட்டுப்புளிச்சை	காட்டுப்புளிச்சை kāṭṭuppuḷiccai, பெ.(n.) 1. புளிச்சக்கீரை (மூ.அ.);; Indian brown hemp. 2. முட்புளிச்சை; thorny hemp bendy. [காடு + புளிச்சை]

காட்டுப்புறா	காட்டுப்புறா kāṭṭuppuṟā, பெ.(n.) 1. கபோதம் என்னும் புறாவகை (மூ.அ.);; wood-pigeon. 2. காட்டில் வாழும் ஒருவகைப் புறா; turtle-dove. ம. காட்டுப்ராவு [காடு+ புறா.] [P]
காட்டுப்புன்னை	காட்டுப்புன்னை kāṭṭuppuṉṉai, பெ.(n.) சேர நாட்டில் வளரும் நீண்ட மரவகை (L.);; Malabarpoon. ம. காட்டுபுன்ன [காடு + புன்னை]
காட்டுப்பூசுணி	காட்டுப்பூசுணி kāṭṭuppūcuṇi, பெ.(n.) காட்டுப் பறங்கிக்கொடி; jungle pumpkin creeper (சா. அக.);. [காடு+ பூசுணி]
காட்டுப்பூலாங்கிழங்கு	காட்டுப்பூலாங்கிழங்கு kāṭṭuppūlāṅgiḻṅgu, பெ.(n.) காட்டுக் கருப்பூரக் கிச்சிலிக் கிழங்கு; wild orangeroot. [காடு+ பூலாங்கிழங்கு]
காட்டுப்பூலிகம்	காட்டுப்பூலிகம் gāṭṭuppūligam, பெ.(n.) ஒரு வகை காட்டுப்புல்; a variety of wild grass (சா.அக.);. மறுவ. பினசப்புல் [காடு + பூலிகம்]
காட்டுப்பூவம்	காட்டுப்பூவம் kāṭṭuppūvam, பெ.(n.) பூவம் மரவகை (L.);; longan. [காடு + பூவம்]
காட்டுபூவரசு	காட்டுபூவரசு kāṭṭupūvarasu, பெ.(n.) ஒரு வகை பூவரசு; false fern tree. ம. காட்டுபூவரசு: க. காடுகூவரசு; [காடு + பூவரசு]

காட்டுப்பூவாணன்	காட்டுப்பூவாணன் kāṭṭuppūvāṇaṉ, பெ(n.) நெல் வகை (A);; a kind of paddy. [காடு+ பூவாணன்]
காட்டுப்பூளை	காட்டுப்பூளை kāṭṭuppūḷai, பெ.(n.) 1.பாறையிலவு; large-flowered and capsuled silk cotton. 2.பூளைக்கொடி; forest wool plant (சா.அக.);. ம. காட்டுபூள [காடு + பூளை]
காட்டுப்பூனை	காட்டுப்பூனை kāṭṭuppūṉai, பெ.(n.) கோழி களைத் தெரியாமல் தூக்கிப்போகும் பூனை; wild cat. ம. காட்டுபூச்ச. காட்டுபோக்கன்;க. காடுபெக்கு: பட காடுகொத்தி. [காடு + பூனை] [P] காட்டுப்பூனை
காட்டுப்பெண்சாதி	காட்டுப்பெண்சாதி kāṭṭuppeṇcāti, பெ.(n.) வைப்பாட்டி; concubine. பெண்சாதி வேம்பும் காட்டுப் பெண்சாதி கரும்பும் (வின்.);. [கர்டு +பெண்சாதி.]
காட்டுப்பேய்ப்புடல்	காட்டுப்பேய்ப்புடல் kāḍḍuppēyppuḍal, பெ.(n) காட்டுப்புடல் பார்க்க; see _. [காடு + பேய்+புடல்]
காட்டுப்பேரிகை	காட்டுப்பேரிகை gāṭṭuppērigai, பெ.(n) கிலுகிலுப்பை; a species of rattle-wort (சா.அக.);. [காடு + பேரிகை]
காட்டு மஞ்சரி	காட்டு மஞ்சரி kāṭṭumañjari, பெ.(n.) காட்டில் வளரும் சிறுமரவகை (L.);; dichotomous flowered hill olive. [காடு+மஞ்சரி]

காட்டுமஞ்சள்	காட்டுமஞ்சள் kāṭṭumañjaḷ, பெ.(n.) ஒருவை மஞ்சள்; wild turmeric. ம. காட்டு மஞ்ஞள் [காடு + மஞ்சள்]
காட்டு மந்தாரை	காட்டு மந்தாரை kāṭṭumandārai, பெ.(n.) காட்டத்தி பார்க்க; see _. [காடு மந்தாரை.]
காட்டுமயிரங்காய்	காட்டுமயிரங்காய் kāṭṭumayiraṅgāy, பெ.(n.) காட்டு மாங்காய்; jungle mango (சா.அக.); [காடு +(மயிலங்காய்); மயிரங்காய்]
காட்டுமயிலம்	காட்டுமயிலம் kāṭṭumayilam, பெ.(n.) நொச்சி மாவகை; tall chaste tree. மறுவ. காட்டுமயிலை [காடு + மயிலம்]
காட்டுமரம்	காட்டுமரம் kāṭṭumaram, பெ.(n.) 1.காட்டில் வளரும் மரவகை; forest trees in general. 2. காட்டு மா மரம்; wild mangotree (சா.அக.);. [காடு + மரம்]
காட்டுமரவள்ளிக் கிழங்கு	காட்டுமரவள்ளிக்கிழங்கு kāṭṭumaravaḷḷikkiḻṅgu, பெ.(n.) மலை சக்கரைவள்ளி ; mountain sweet potato. [காடு + மரம்.வள்ளி + கிழங்கு]
காட்டுமரி	காட்டுமரி kāṭṭumari, பெ.(n.) காட்டில் வளரும் உமரிச்செடி; marsh samphire. [காடு + உமரி]
காட்டுமருக்கொழுந்து	காட்டுமருக்கொழுந்து kāṭṭumarukkoḻundu, பெ.(n.) மணமில்லா மருக்கொழுந்து; southern Wood. மறுவ. பனிதாங்கி [காடு + மருக்கொழுந்து]

காட்டுமல்லி	காட்டுமல்லி kāṭṭumalli, பெ.(n.) நீண்ட மர மல்லிவகை; Indian cork. மறுவ. காட்டுமல்லிக [காடு + மல்லி]
காட்டுமல்லிகை	காட்டுமல்லிகை gāṭṭumalligai, பெ.(n.) 1. மல்லிகை வகை(பதார்த்த:478);; wid jasmine. 2. சிறுமல்லிகை; narrow-leaved jasmine and rivers (சா. அக.);. ம. காட்டுமல்லிக [காடு + மல்லிகை]
காட்டுமழை	காட்டுமழை kāṭṭumaḻai, பெ.(n.) நாட்டில் ஆறாகப் பெருக்கெடுக்கும் வகையில் மலைக்காட்டிற் பெய்யும் மழை; rain in mountain-forest flooding the streams and rivers. [காடு+மழை]
காட்டுமா	காட்டுமா kāṭṭumā, பெ.(n.) 1. சாரப்பருப்புமரம் (L.); ; Cuddapah almond. 2. மரவகை (K.R.);; buchanan's mango. 3. புளிமா (L.);; Indian hogplum. 4. உதளை; jungle mango. ம. காட்டுமாவு [காடு + மா-காட்டுமாமா-மா மரத்தின் வகையைச் சார்ந்ததாகப் பொதுமக்களால் கருதப்பட்ட மரவகை. இதன்காய் ஊதாநிறமாக இருக்கும்.] காட்டுமா kāṭṭumā, பெ.(n.) 1. காட்டுக்குதிரை; wild horse. 2. காட்டில் வாழும் விலங்கின் பொதுப்பெயர்; name refering to animals living in forest. [காடு + மா]
காட்டுமாசிகம்	காட்டுமாசிகம் gāṭṭumācigam, பெ.(n.) பொத்தைக்கள்ளி; stout spurge (சா.அக.);. [காடு + மாசிகம்]
காட்டுமாஞ்சரி	காட்டுமாஞ்சரி kāṭṭumāñjari, பெ.(n.) பசலை; dichotomus flowered will olive (சா. அக.);. [காடு + மாஞ்சரி]

காட்டுமாடு	காட்டுமாடு kāṭṭumāṭu, பெ.(n.) காட்டா (இ.வ.); பார்க்க; see _. ம. காட்டுமாடு [காடு + மாடு]
காட்டுமாதளை	காட்டுமாதளை kāṭṭumātaḷai, பெ.(n.) மலைத் தனக்கு; wild anaur (சா.அக.);. [காடு + மாதளை]
காட்டுமாந்தன்	காட்டுமாந்தன் kāṭṭumāndaṉ, பெ.(n.) 1. நாகரிக மற்றவன்; wild, uncivilized man. 2. காட்டில் வளரும் குரங்கு போன்ற மனிதன், வாலில்லாக் குரங்கு; lit. man of the woods, chimpanzee, orangoutang. [காடு + மாந்தன்]
காட்டுமாம்பருப்பு	காட்டுமாம்பருப்பு kāṭṭumāmbaruppu, பெ.(n.) சாரப்பருப்பு the seed of Cuddapah almond (சா.அக.);. [காடு + மாம்பருப்பு]
காட்டுமாவிரை	காட்டுமாவிரை kāṭṭumāvirai, பெ.(n.) சாரப்பருப்பு (மூ.அ.);; the seed of Cuddapah almond (சா.அக.);. [காடு + மாவிரை]
காட்டுமா விலங்கை	காட்டுமா விலங்கை kāṭṭumāvilaṅgai, பெ.(n.) சின்னமாவிலங்கை (L.);; a species of garlic pear. [காடு + மாவிலங்கை]
காட்டுமிராண்டி	காட்டுமிராண்டி kāṭṭumirāṇṭi, பெ.(n.) காட்டு மாந்தன் பார்க்க; see _. மிராண்டி வாழ்க்கை; savage life. Skt mriga → த மிருகம்+ ஆண்டி-மிராண்டி [காடு + மிருகம் - ஆண்டி]

காட்டுமிளகு	காட்டுமிளகு gāṭṭumiḷagu, பெ.(n.) 1. வால்மிளகு; wild pepper, flat branched pepper, 2.முள்ளு கரணை அல்லது கிச்கிலிக்கரணை; forest pepper (சா.அக.);. ம. காட்டுமிளகு [காடு + மிளகு]
காட்டுமுசுக்கை	காட்டுமுசுக்கை kāṭṭumusukkai, பெ.(n.) பித்தத்தைப் போக்கும் குணமுடைய கீரை; bristly bryony (சா.அக.);. [காடு + முசுக்கை]
காட்டுமுசுட்டை	காட்டுமுசுட்டை kāṭṭumusuṭṭai, பெ.(n.) மலைக் கொட்டை ; mountain bindweed creeper (சா. அக.);. [காடு + முசுட்டை]
காட்டுமுந்திரி	காட்டுமுந்திரி kāṭṭumundiri, பெ.(n.) 1. காட்டுக் கொடிமுந்திரிகை; jungle grape vine, 2. காட்டுக் கொட்டை முந்திரிச்செடி; wild cashew nut. மறுவ. காட்டு முந்திரிகை [காடு + முந்திரி]
காட்டுமுயல்	காட்டுமுயல் kāṭṭumuyal, பெ.(n.) காட்டில் வாழும் முயல்; jungle hare (சா. அக.);. மறுவ. முளவு, முளவுமா [காடு + முயல்.] [P]
காட்டுமுருக்கு	காட்டுமுருக்கு kāṭṭumurukku, பெ.(n.) 1.பலாசு; dhak tree, gum lac tree. 2. பூனை முருக்கு; bastard kino. [காடு + முருக்கு]

காட்டுமுருங்கை	காட்டுமுருங்கை kāṭṭumuruṅgai, பெ.(n.) 1.பலாசு; dhak tree. 2. வனமுருங்கை; wild Indian horse radish. 3. ஆடாதோடை (L);; Malabar-nut tree. 4.மாவிலங்கை [மலை.]; garlic pear. 5. புனல் முருங்கை; oval-leaved Indigo. 6. பூனைமுருங்கை; jungle moringa. 7. பவளப்பூலா; coral berry tree. 8. கசப்பு முருங்கை; bitter moringa. [காடு + முருங்கை]
காட்டுமுல்லை	காட்டுமுல்லை kāṭṭumullai, பெ.(n.) காட்டு மல்லிகை (சித்.அக.);; wild jasmine. [காடு+முல்லை.]
காட்டுமுள்ளங்கி	காட்டுமுள்ளங்கி kāṭṭumuḷḷaṅgi, பெ.(n.) முள்ளங்கி வகை [MM.237]; forest country radish. 2. நாறு நாரத்தை; a forest plant. [காடு + முள்ளங்கி]
காட்டுமுள்ளி	காட்டுமுள்ளி kāṭṭumuḷḷi, பெ.(n.) பெருமுள்ளி; large nail-dye (சா. அக.);. 2. மரமல்லிகை; Indian cork. [காடு + முள்ளி + முள்ளுடையது]
காட்டுமுன்னை	காட்டுமுன்னை kāṭṭumuṉṉai, பெ.(n.) பேய் முன்னை; oriental nettle (சா. அக.);. [காடு + முன்னை]
காட்டுமூக்கிரட்டை	காட்டுமூக்கிரட்டை kāṭṭumūkkiraṭṭai, பெ.(n.) மூக்கிரட்டைக்கீரை; spreading hog weed (சா.அக.);. [காடு + மூக்கிரட்டை]
காட்டுமூங்கில்	காட்டுமூங்கில் kāṭṭumūṅgil, பெ.(n.) சிறுமூங்கில் (L.);; swollen node-ringed semi-solid bamboo. மறுவ. கல்மூங்கில் [காடு + மூங்கில்]

காட்டுமூரி	காட்டுமூரி kāṭṭumūri, பெ.(n.) நாகர வண்டு(யாழ். ஆக);; a kind of beetle. [காடு + மூரி]
காட்டுமூலிகை	காட்டுமூலிகை gāṭṭumūligai, பெ.(n.) காட்டில் வளரும் மருந்திற்குப் பயன்படும் செடி கொடிகள்; syluan herbs (சா.அக.);. [காடு + மூலிகை]
காட்டுமைச்சீரகம்	காட்டுமைச்சீரகம் gāṭṭumaiccīragam, பெ.(n.) கருஞ்சீரகம்; black cumin (சா.அக.);. [காடு + மைச்சீரகம்]
காட்டுமொச்சை	காட்டுமொச்சை kāṭṭumoccai, பெ.(n.) காட்டவரை (மூ.அ.);; country bean [காடு மொச்சை]
காட்டுயானை	காட்டுயானை kāṭṭuyāṉai, பெ.(n.) காட்டில் வாழும் யானை; wild elephant. [காடு+யானை]
காட்டுயேணி	காட்டுயேணி kāṭṭuyēṇi, பெ.(n.) காட்டு ஆன் அல்லது காட்டெருது; wild cowor wild ox (சா.அக.);. [காடு + ஏணி]
காட்டுரோகம்	காட்டுரோகம் kāṭṭurōkam, பெ.(n.) காட்டுநோய் பார்க்க; see _. [காடு + தோகம்]
காட்டுவக்கு	காட்டுவக்கு kāṭṭuvakku, பெ.(n.) மலைவிராலி; fish poison cedar (சா.அக.);. [காடு + வக்கு]

காட்டுவரகு	காட்டுவரகு gāṭṭuvaragu, பெ.(n.) வரகுவகை (சித். அது.);; wild varagu. ம. காட்டு வரகு [காடு + வரகு]
காட்டுவருச்சம்	காட்டுவருச்சம் kāṭṭuvaruccam, பெ.(n.) கடலாத்தி; falcate trumpet flower (சா.அக.);. [காடு + வருச்சம்]
காட்டுவல்லாரை	காட்டுவல்லாரை kāṭṭuvallārai, பெ.(n.) காட்டில் விளையும் வல்லாரை; Indian penny wort (சா.அக.);. [காடு + வல்லாரை.]
காட்டுவல்லி	காட்டுவல்லி kāṭṭuvalli, பெ.(n.) 1. காட்டில் படரும் கொடி; any forest spreading creeper. 2. பேய்ச் சீந்தில்; moon-creeper. 3. காட்டுக்காய் வள்ளி பார்க்க; bulbous rooted yam. [காடு + வல்லி]
காட்டுவள்ளி	காட்டுவள்ளி kāṭṭuvaḷḷi, பெ.(n.) 1. சீரகவள்ளி (L.);; cultivated yam, cuminyam. 2. வள்ளிக்கொடிவகை, (A.);; five leaved yam. 3. காய்வள்ளி; malacca yam. 4. மலைவள்ளிக் கிழங்கு; otaheite potato. 5. காட்டு நூறன் கிழங்கு; mouse root. [காடு+வள்ளி]
காட்டுவாகடத்தான்	காட்டுவாகடத்தான் kāḍḍuvākaḍattāṉ, பெ.(n.) கண்டங்கத்திரி; wild thorny brinjal (சா.அக.);. [காடு+வாகடத்தான்]
காட்டுவாகை	காட்டுவாகை kāṭṭuvākai, பெ.(n.) வாகை மரவகை; siris. மறுவ. அடுக்குவாகை ம. காட்டுவாகை [காடு + வாகை] [P]

காட்டுவாதுமை	காட்டுவாதுமை kāṭṭuvātumai, பெ.(n.) கசப்பு வாதுமை; wild orbitter almond (சா. அக.);. [காடு + வாதுமை]
காட்டுவாரி	காட்டுவாரி kāṭṭuvāri, பெ.(n.) காட்டாறு; jungle stream. [காடு +வாரி = வார்தல் நீருதல் வாரி நெடுகப் பாய்ந்தோடும் ஆறு]
காட்டுவாழை	காட்டுவாழை kāṭṭuvāḻai, பெ.(n.) வாழைவகை; wild plantain. ம. காட்டுவாழ;க. காடுபளெ. [காடு+ வாழை.]
காட்டுவிலங்கு	காட்டுவிலங்கு kāṭṭuvilaṅgu, பெ.(n.) காட்டில் வளரும் உயிரி; awild animal. 2.நாகரிகமற்றவன்; an uncivilised man. ம. காட்டுசந்து க. கான்மிக [காடு + விலங்கு]
காட்டுவிளா	காட்டுவிளா kāṭṭuviḷā, பெ.(n.) நாய் விளா அல்லது நாயெலுமிச்சை; dog wood apple (சா.அக.);. [காடு + விளா]
காட்டுவிறட்டி	காட்டுவிறட்டி kāṭṭuviṟaṭṭi, பெ.(n.) மருந்துப் புடத்திற்குச் சிறந்ததாகச் சொல்லப்படும் காட்டு எருமுட்டை ; dung of cattle, naturally found dried in forests (சா. அக.);. [காடு +லிறட்டி- வறட்டி→ விரட்டி]
காட்டுவெக்காலி	காட்டுவெக்காலி kāṭṭuvekkāli, பெ.(n.) கானமடக்கு மரம்; patridge peatree (சா.அக.);. [காடு + வெக்காலி]
காட்டுவெங்காயம்	காட்டுவெங்காயம் kāṭṭuveṅgāyam, பெ.(n.) நரிவெங்காயம்; Jackal onion. ம. காட்டுவெங்காயம் க. காடீருள்ளி. [காடு + வெங்காயம்]

காட்டுவெங்குகம்	காட்டுவெங்குகம் gāṭṭuveṅgugam, பெ.(n.) மலைப்பச்சை; long-leaved gamboge (சா.அக.);. [காடு +வெங்குகம்]
காட்டுவெண்டை	காட்டுவெண்டை kāṭṭuveṇṭai, பெ.(n.) பேய் வெண்டைச் செடி; white wild musk mallow. [காடு + வெண்டை]
காட்டு வெள்வெங்காயம்	காட்டு வெள்வெங்காயம் kāṭṭuveḷveṅgāyam, பெ.(n.) நரிவெங்காயம்; jungle onion. [காடு +வெள்+ வெங்காயம்]
காட்டுவெள்ளரி	காட்டுவெள்ளரி kāṭṭuveḷḷari, பெ.(n.) பேய்க் கொம்மட்டி (மலை);; bitter cucumber. ம. காட்டுவெள்ளரி [காடு + வெள்ளரி]
காட்டு வெள்ளாகிகம்	காட்டு வெள்ளாகிகம் gāṭṭuveḷḷāgigam, பெ.(n.) மலை முருங்கை; bitter moringa (சா.அக.);. [காடு + வெள்ளாகிகம்]
காட்டுவெற்றிலை	காட்டுவெற்றிலை kāṭṭuveṟṟilai, பெ.(n.) குறிஞ்சிவி; box-leaved ivory wood. 2. மலை வெற்றிலை; hill betel. ம. காட்டுவெற்றில [காடு + வெற்றிலை]
காட்டுவெறிப் புகையிலை	காட்டுவெறிப் புகையிலை gāṭṭuveṟippugaiyilai, பெ.(n.) 1. மலைப் புகையிலை; wild or mountain tobacco. 2. காட்டுப் பெரிய புகையிலை; larger wukd tobacco (சா. அக.);. [காடு + வெறிப்புகையிலை]
காட்டுவேந்தன்	காட்டுவேந்தன் kāṭṭuvēndaṉ, பெ.(n.) கற்செய் நஞ்சு; a kind of arsenic (சா. அக.);. [காடு + வேந்தன்]

காட்டுவேப்பிலை	காட்டுவேப்பிலை kāṭṭuvēppilai, பெ.(n.) கறிவேம்பு ; curry-leaf tree. 2. செடிவகை; a species of wampee. மறுவ. கறிவேப்பிலை [காடு + வேப்பிலை-காட்டுவேப்பிலை]
காட்டுவேம்பு	காட்டுவேம்பு kāṭṭuvēmbu, பெ.(n.) வேப்ப மரத்தையொத்த ஒரு வகை மரம் ; a kind of tree. ம. காட்டுவேப்பு [காடு + வேம்பு]
காட்டுழாய்	காட்டுழாய் kāṭṭuḻāy, பெ.(n.) நாய்த்துளசி; white basil. மறுவ. கஞ்சாங்கோரை [காடு + துழாய்]
காட்டுள்ளான்.	காட்டுள்ளான். kāṭṭuḷḷāṉ, பெ.(n.) ஒருவகைக் குருவி; wood snipe. [காடு + உள்ளான்] [P]
காட்டுள்ளி	காட்டுள்ளி kāṭṭuḷḷi, பெ.(n.) நரிவெங்காயம் ; jungle onion. "ஈருளி காட்டுள்ளி நிம்பத்தின் சளிகத் தூரிகை" (தைல.தைலவ.135);. மறுவ. காட்டுவெங்காயம் க. காடுள்ளி [காடு + உள்ளி]
காட்டுனா	காட்டுனா kāṭṭuṉā, பெ.(n.) மயிலைமரம்; peacock's foot tree (சா.அக.);. [காடு +உனா]
காட்டூசிமல்லி	காட்டூசிமல்லி kāṭṭūcimalli, பெ.(n.) காட்டிவளரும் ஊசி மல்லிகை; cured jasminum growing in forest (சா.அக.);. [காடு + ஊசிமல்லி]

காட்டெரு	காட்டெரு kāṭṭeru, பெ.(n.) காட்டில் உலர்ந்து கிடக்கும் எரு; forest manure, esp. dried dung of cattle. "நிலந்திருத்திக் காட்டெருவும் போட்டு" (அருட்பா, vi, உறுதிகூறல்.2:2); [காடு + எரு]
காட்டெருக்கு	காட்டெருக்கு kāṭṭerukku, பெ.(n.) மலை யெருக்கு; hillswellow-wort. [காடு + எருக்கு]
காட்டெருமை	காட்டெருமை kāṭṭerumai, பெ.(n.) 1.எருமையினம்; wild buffalo. 2. எருக்கு; madar. 3. திருகுகள்ளி; milk-hedge. 4. சதுரக்கள்ளி (மலை);; spuare spurge. 5. கூவைக்கிழங்கு; East Indian arrowroot. 6. காட்டுவெள்ளை வெங்காயம்; jungle white onion. ம. காட்டெரும; க. காடெம்மெ, காடெர்மெ; பட. காடெம்மெ. [காடு+எருமை-காட்டெருமை] [P]
காட்டெருமைக்கள்ளி	காட்டெருமைக்கள்ளி kāṭṭerumaikkaḷḷi, பெ.(n.) 1. சதுரக்கள்ளி; square spurge. 2. எருக்கு; madar plant. [காட்டெருமை + கள்ளி] [P]
காட்டெருமைத் தொக்கு	காட்டெருமைத்தொக்கு kāṭṭerumaittokku, பெ.(n.) நச்சுப்புல்; a poisonous grass (சா.அக.);. [காடு+ எருமை + தொக்கு]
காட்டெருமைப்பால்	காட்டெருமைப்பால் kāṭṭerumaippāl, பெ.(n.) 1. எருக்கம்பால்; milky juice drawn from madar plant. 2. திருக்கள்ளிப்பால்; milky juice of _. 3.சதுரக்கள்ளிப் பால்; milky juice of square spurge. 4.கூகைநீறு; flour of Indian arrow root. [காடு + எருமை + பால்]

காட்டெலி	காட்டெலி1 kāṭṭeli, பெ.(n.) 1. காட்டில் வாழும் எலி; jungle rat. 2. மலையெலி; mountain rat (சா. அக.);. ம. காட்டெலி [காடு + எலி] காட்டெலி2 kāṭṭeli, பெ.(n.) கருஞ்சீரகம்; black cumin seed. [காடு + எலி]
காட்டெலிச்செவி	காட்டெலிச்செவி kāṭṭeliccevi, பெ.(n.) 1. உண்ணத்தகுதியுடைய சிவப்பு எலிச்செவிக் கீரை; rat's ear plant. 2. எலிச்செவிக்கள்ளி; a kind of sedge (சா. அக.);. [காட்டெலி + செவி]
காட்டெலுமிச்சை	காட்டெலுமிச்சை kāṭṭelumiccai, பெ.(n.) 1. காட்டு நாரத்தை; Indian wild lime. 2. காட்டுக்கொழுஞ்சி; wild lime organge. 3. நாய்விளா; musk lime. 4. மலை நாரத்தை (M.NA.D.i:30);; trifoliate winged lime. 5. கசப்பு எலுமிச்சை; wild bitter lime 6. மலை எலுமிச்சை; mountain lime. க. காடுலிம்பெ, காட்டுநிம்பெ. [காடு + எலுமிச்சை]
காட்டெள்	காட்டெள் kāṭṭeḷ, பெ.(n.) 1. காட்டில் தானாகவே விளையும் எள்; wild gingally. 2. பேய் எள்; kersem or niger seed. 3. ஒருவகைப் புல் [M.M.310]; ram til. ம. காட்டெள்ளு க. காடெள்ளு காடெள். [காடு + எள்]
காட்டெறி	காட்டெறி kāṭṭeṟi, பெ.(n.) கள்ளி; spurge plant (சா.அக.);. [காடு + எறி]
காட்டெறும்பு	காட்டெறும்பு kāṭṭeṟumbu, பெ.(n.) ஒரு வகை பெரிய எறும்பு; a kind of big ant. ம. காட்டுறும்பு [காடு + எறும்பு]

காட்டேலம்	காட்டேலம் kāṭṭēlam, பெ.(n.) பேரேலம் (பதார்த்த:1030);; greater cardamom. [காடு + ஏலம்]
காட்டேறி	காட்டேறி kāṭṭēṟi, பெ.(n.) தீண்டிவருத்தும் பெண்ணாகக் கருதப்படும் அணங்கு, பேய்; an evil spirit. ம. காட்டேரி [காடு + ஏறி-காட்டேறி காடு துன்பம் கொடுமை கொடுமை செய்யும் இயல்பு; தன்னுள் ஏறப்பெற்றவள் காட்டேறி]
காட்டை	காட்டை1 kāṭṭai, பெ.(n.) 1. திசைகாட்டும் குச்சி; direction, point of compass. 2.திசை (திவா);; direction. 3. எல்லை (சூடா);; limit, boundary. 4. நொடி கண்ட கால்அளவு; a measure oftime-12 seconds. 5. நுனி (வின்);; point, extremity, top, tip, apex. 6.மேலானது; that which is great and beautiful. 7. இடம்; place. [காடு + காட்டை (காட்டிலுள்ள சிறுகுச்சி);.இதனைக் காட்டுத்தரும்பு எனவும் கூறுவர். புதுமனைக்கு அடிமானம் (கடைகால்); _அளவுக்குறி இடுவோரும், கோயில், அரண் மனை, நகரம் ஆகியவற்றைச் சமைப்போரும் சரியான கிழக்குத்திசை அறிதற்காக அவ்வூரில் கதிரவன் செவ்விய உச்சிக்கு வரும் நாள் பார்க்க நட்டுவைக்கும் குச்சியைக் காட்டை (காட்டுத்துரும்பு); என்பர். குச்சியின் நிழலை அளந்த பகற்காலத்தில் நாழிகை குறிக்கும் பழங்கால இயல்பு பற்றி இச்சொல் மிகச்சிறு கால அளவையும் குறித்தது. இச்சொல் வடமொழியில் _. எனத்திரிந்தது] கணம் - இமையளவு (கண்ணிமைக்கும் நேரம்); 4 கணம் - 1 உயீர் 4 உயீர் - 1நொடி (மாத்திரை - seconds); 12 நொடி (மாத்திரை); - காட்டை
காட்டொலிவம்	காட்டொலிவம் kāṭṭolivam, பெ.(n.) சீமைமர வகை (விவிலி.11,17]; wild olive. [காடு + ஒலிவம்]
காட்டொலி	காட்டொலி kāṭṭoli, பெ.(n.) ஒளிப்புல்; grass, lumi nous in the dark (சா.அக.);, [காடு + ஒளி]
காட்டோமம்	காட்டோமம் kāṭṭōmam, பெ.(n.) காட்டில் விளையும் ஓமம்; jungle sison (சா.அக.);. [காடு + ஒமம்]

காட்டோலை	காட்டோலை kāṭṭōlai, பெ.(n.) பனையோலை; palmyra leaf (சா.அக.);. [காட்டு + ஒலை]
காடம்பரம்	காடம்பரம் kāṭambaram, மரவயிரம்; hardness, as of timber. "காட்புடைச் சிலையின்" (கந்தபு. சிங்க.194);. [காழ் →காழ்ப்பு →காட்பு (கொ.வ.);] காடம்பரம் kāṭambaram, பெ.(n.) 1. பிரைகுத்திய பாலிற் மேற்படரும் ஆடை ; the surface or skin of coagulated milk. 2. கடப்பம் பூவினின்று வாலையைக் கொண்டு இறக்கிய ஒருவகை மது a spiritu. ouslquor distilled from the flowers of Kadamba. 3.கடப்பமரம் நன்றாகப் பூத்துத் தேன் பொருந்திய காலத்து, அம்மரத்தின் குழிகளில் தங்கி நிற்கும் மழை தண்ணீர்; the rain water that collected in the hollow spots of the tree (Nauclea Kadamba); when the flowers are in full bloom and are found impregnated with honey 4. மது; a spirituous liquor in the general. 5. யானை மதம்; the fluid which issues from the temple of an elephant in rut. 6. குயில்; Indian cuckoo, preaching crow. [கடு + காடு + அம்பரம்.]
காடகச்சக்கரம்	காடகச்சக்கரம் gāṭagaccaggaram, பெ.(n.) சித்திரப்பாவகை (யாப்.வி. 497);; a kind of metrical composition. [காடகம் + சக்கரம்]
காடகம்	காடகம்1 gāṭagam, பெ.(n.) ஆடை (திவா.);; cloth [காழகம் → காடகம் (கொ.வ); காழகம் பார்க்க; See _.] காடகம் gāṭagam, பெ.(n.) காட்டுமுள்ளி; large nali dye (சா.அக.);. [காடு → காடகம்.]
காடசத்திரி	காடசத்திரி kāṭasattiri, பெ.(n.) பழமுண்ணிப் பாலை; edible paulay (சா.அக.);. [கடு → காடு → காட + சத்திரி.]
காடபந்தம்	காடபந்தம் kāṭabandam, பெ.(n.) தீவட்டி; large torch for festive occasions (சா.அக.);. [கடு → காடு → காட + பந்தம்]

காடம்	காடம் kāṭam, பெ.(n.) 1/ உறுதி; strength. 2. கடினம்; hard. 3. அடர்த்தி; density. 4. மிகுதி; abundence (த.சொ.அக.);. [கடு → காடு + அம்.]
காடமர்செல்வி	காடமர்செல்வி kāṭamarcelvi, பெ.(n.) கொற்றவை; Korrava, as dwelling in the forest. "காடமர்செல்வி கழிபெருங்கோட்டமும்"(மணிமே 6:53);. [காடு + அமர் + செல்வி]
காடர்	காடர் kāṭar, பெ.(n.) 1. காட்டில் வாழும் குடிகள்; hil tribes, dwellers in the forest. "குன்றகஞ் சேர்ந்து காடரில்" (இறை.23. உரை. பக்126);. 2. ஆனை மலையில் வாழும் ஓரினத்தார்; hill tribes occupying the Anaimalai hills, of strong build with woolly hair and African features. [காடு → காடர் (காட்டில் வாழ்பவர்);]
காடவர்	காடவர் kāṭavar, பெ.(n.) கடிலம் ஆற்றங்கரையிலமைந்த சேந்தமங்கலத்தைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆட்சி புரிந்த குறுநில மன்னர் குடி; local chieftien, who ruled from Sendamangalam on the banks of kadilam river in Villuppuram dt. "சகல புவனச் சக்கரவர்த்திகள் காடவராயன் கோப்பெருஞ்சிங்கன்"
காடவன்	காடவன்1 kāṭavaṉ, பெ.(n.) பல்லவர்களின் சிறப்புப்பெயர் (பெரியபு.ஐயடிகள்,7);; title of the Pallava kings. [காடு + அவன் - காடவன். காடுகளை அழித்து விளைநிலங்களாக மாற்றிய வேளாண் மரபின் பழங்கிளை மரபினன். வடதமிழராகியும் பிறகு பல்லவராகியுங் கூட மறவாமல் புனைந்து கொண்ட மரபுப்பெயர்.] காடவன்2 kāṭavaṉ, பெ.(n.) கழற்சிங்கனின் சிறப்புப் பெயர் (பெரியபு. ஐயடிகள்.7);; title of the KalarŠiṅgan king. [காடு + அவன் - காடவன். காடுகளை அழித்து விளைநிலங்களாக மாற்றிய வேளாண் மரபின் பழங்கிளை மரபினர் வடதமிழராகியும் பிறகு பல்லவராகியுங்கட மறவாமல் புனைந்து கொண்ட மரபுப்பெயர்.]
காடவிளக்கு	காடவிளக்கு kāṭaviḷakku, பெ.(n.) பெருவிளக்கு (வின்);; lamp formed by putting oil and wick in large vessels for illumination on great occasions. [அகடு+விளக்கு-அகட்டுவிளக்கு →அகடவிளக்கு → காடவிளக்கு (கொ.வ.); அகடுவிளக்கு வயிறு பெருத்த அல்லது அகன்று பெரிய வடிவுடைய விளக்கு] [P] காடவிளக்கு

காடன்	காடன் kāṭaṉ, பெ.(n.) மீன்வகை (வின்);; a species of fish (w.);. [கடு→காடு→காட + அன்]
காடா	காடா kāṭā, பெ.(n.) நன்றாக முறுக்கிய கடினத் தன்மையுள்ள தடித்த இழைகளால் நெய்யப்பட்ட துணி; fabric woven with coarse yarn. ஒரு மீட்டர் காடா வாங்கிவா. [கடுவு → கடா → காடா]
காடாக்கினி	காடாக்கினி kāṭākkiṉi, பெ.(n.) 1.பெருநெருப்பு (வின்);; great fire, conflagration. 2.மருந்து எரிப்பதற்காக இருவிரல் கனமுள்ள 4 அல்லது 5 விறகால் எரிக்கும் பெருநெருப்பு; a strong fire produced in order to prepare medical powder, from four or five sticks each as thick as two fingers and encircling the melting pot containing herbs. [காடு + அக்கினி]
காடாந்தகாரம்	காடாந்தகாரம் kāṭāndakāram, பெ.(n.) கனத்த இருள், பேரிருள் (சி.சி.2:58, சிவாக்.);; pitch darknes, thick darkness. [காடு + அந்தகாரம்] skt. antakara. த. அந்தகாரம். காட்டிருள் பார்க்க see. _.
காடாய்ப்போ-தல்	காடாய்ப்போ-தல் kāṭāyppōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) மரமடர்ந்துநிலம் பயனின்றி ஒழிதல்; to lie waste, grow woody as land. மறுவ. காடுபற்றுதல், காடமண்டுதல். [காடு+ (ஆகி); ஆய் +போ = காடாய்ப்போ]
காடாரம்பம்	காடாரம்பம் kāṭārambam, பெ.(n.) புன்செய் நிலப்பகுதி (G.TN.D. 1,293);; drytract, rain-fed land where only dry crop can be raised, opp. to _. (நீராரம்பம்);. க. காடாரம்ப தெ. காடாரம்பமு. [காடு + ஆரம்பம் → காடாரம்பம் ஏர் →ஏரம்பம் - ஆரம்பம் (கொ.வ.); ஏரம்பம் பார்க்க;See _.]
காடாரம்பற்று	காடாரம்பற்று kāṭārambaṟṟu, பெ.(n.) காட்டுப் புறம் (யாழ்.அக.);; forest region. [காடாரம்பம் + பற்று-காடாரம்பற்று]

காடாவிளக்கு	காடாவிளக்கு kāṭāviḷakku, பெ.(n.) காடவிளக்கு பார்க்க; see kāda-Vilakku [காடவிளக்கு→ + காடாவிளக்கு]
காடாற்று-தல்	காடாற்று-தல் kāṭāṟṟudal, 8 செ.கு.வி.(v.i.) இறந்தவரை எரியூட்டிய பின்னர் நெருப்பை நீர்விட்டு ஆற்றியபின் புதுப்பானையில் அங்கம் (எலும்பு முதலியன சேர்த்தல்);; to perform the ceremony connected with quenching the fire when a corpse has been burnt, and collecting the bones in a new earthern pot. "இரண்டு மூன்று நாளுறுங் காடாற்றாமுன்"(மச்சபு: பிண்டி.19);. [காடு + ஆற்று-காடாற்று காடு சுடுகாடு, ஈமம் ஆற்றிச் குடுதணிக்கும் கடன்]
காடி	காடி1 kāṭi, பெ.(n.) 1. புளித்த கஞ்சி (பதார்த்த:49);; fermented gruel or rice-water. 2. புளித்தகள்; vinegar. 3. கஞ்சி; gruel. "காடி கொண்ட கழுவுறு கலிங்கத்து" (நெடுநல்.134);. 4. புளித்த பழச்சாறு ; acetous fermentation of sweet fruits. "துப்புர வில்லார்துவரத் துறவாமை யுப்பிற்குங் காடிக்குங் கூற்று" (குறள்.1050);. 5. ஊறுகாய்; pickles. "கயிறுபிணித்துக் காடிவைத்த கலனுடைமுக்கின்" (பெரும்பாண்:57);. 6. சோறு. (அகநி.);; rice food. ம., தெ. காடி [கடு → கடி → காடி. கடு → உறைப்பு அல்லது புளிப்பு மிகுதி.] காடி வகைகள்: 1. பழக்காடி 2. அரிசிக் காடி 3. கள்ளுக் காடி 4. சருக்கரைக்காடி
காடிக்காரம்	காடிக்காரம் kāṭikkāram, பெ.(n.) நெருப்புக்கல் (மூ.அ.);; nitrate of silver, lunar, caustic. மறுவ. ஆயக்கல் (சா.அக.);. [கடி → காடி → காரம்-காடிக்காரம். காடி = உறைப்பு, எரிதல்]
காடிக்கூழ்	காடிக்கூழ் kāṭikāḻ, பெ.(n.) புளிக்கவைத்த கூழ்; sour pap (சா.அக.);. [காடி1 + கூழ்]

காடிகம்	காடிகம் gāṭigam, பெ.(n.) சீலை (சூடா);; cloth, stiffened with starch or gruel. [காழ் → காழகம். காழ் = வித்து. ஆடைகளுக்குச் செந்நிறம் ஊட்டுதற்குப் பயன்பட்ட வித்து. செந்நிறம் ஊட்டப்பட்ட துணி காழகம் எனப்பட்டது]
காடிச்சத்து	காடிச்சத்து kāṭiccattu, பெ(n.) புளித்த காடியை வாலையிலிட்டு இறக்கிய மயக்கமூட்டும் பொருள் ; the intoxicating principle obtained from fermented liquors (சா.அக.);. [காடி4 + சத்து]
காடிச்சால்	காடிச்சால்1 kāṭiccāl, பெ(n.) காடி வைக்குஞ் சால் மட்பாண்டம் (சினேந்.172.);; broad-mouthed pot. keeping sour rice-water. [காடி + சால்] காடிச்சால் kāṭiccāl, பெ.(n.) மரவேலையின் பொளிவாய்; groove in woodwork, rabbet. [காடி + சால்.]
காடிச்சால்மூலை	காடிச்சால்மூலை kāṭiccālmūlai, பெ.(n.) வேள்விச்சாலையில் காடி வைக்கப்படும் வட கிழக்குத்திசை; north-eastern corner where waste water is emptied in a pot at sacrifice. "காடிச்சால் மூலையில் தேவதையை ஆசிரமித் தாராகில்"(திவ் கண்ணிநுண்.வ்யா. அவ பயக் 5);. [காடி + சால்+ மூலை] வடகிழக்குத் திசையில் முதன்முதலாகப் பொன்னேர் கட்டத்தொடங்குதல், அறுவடை தொடங்குதல் போன்றன தொன்றுதொட்டுப் பழந்தமிழர் வழக்கமாதலின் வடபுலத்து ஆரியரும் இதனை மேற்கொண்டிருக்கலாம்.
காடிச்சோறு	காடிச்சோறு kāṭiccōṟu, பெ(n.) 1.புளித்த கஞ்சி; sour gruel. 2 புளித்தகஞ்சியின்று எடுக்கப் பட்ட சோறு; rice taken out of sour _. 3. சொன்டிச்சோறு; an intoxicating liquor extracted from the fermentation of boild-fice. மறுவ. குசாண்டிச்சோறு. ஊறவைத்த சோறு. [காடி + சோறு]
காடித்தாய்	காடித்தாய் kāṭittāy, பெ(n.) காடிக்காதி; mother of vinegar (சா. அக.);. [காடி + தாய்]
காடித்தெளிநீர்	காடித்தெளிநீர் kāṭitteḷinīr, பெ.(n.) தெளிய வைத்த காடிநீர் ; vinegar (சா. அக.);. [கா + தெளிநீர்] இது நோய்களுக்குக் கொடுக்கவும், புடம் போடுவதற்கு மருந்துகளை அரைக்கவும் பயன்படும். இது கருங் குருவை அரிசியிலிருந்து செய்யப்படும்.

காடித்தேன்	காடித்தேன் kāṭittēṉ, பெ.(n.) தேனிலிருந்து செய்யப்படும் காடி; vinegar prepared from honey (சா. அக.);. [காடி + தேன்.]
காடிநீர்	காடிநீர் kāṭinīr, பெ.(n.) 1. காடி; vinegar. 2. கழுநீரை வெயிலில் வைத்து வடித்தெடுக்கப்படும் புளித்த நீர்; rice-water fermented by exposing it to the Sun (சா. அக.);. [காடி + நீர்]
காடிப்பால்	காடிப்பால் kāṭippāl, பெ.(n.) பனங்கள் ; palmyra toddy, (சா. அக.);. [காடி + பால்]
காடியுளி	காடியுளி kāṭiyuḷi, பெ.(n.) வியர்வையிலுள்ள ஒருவகைப் புளிப்பு; the sour substance found in sweat (சா. அக.);. [காடி + புளி] காடியுளி kāṭiyuḷi, பெ.(n.) இழைப்புளி வகை [C.E.M.]; rabbet-plane. [காடி10 + உளி]
காடிமூலி	காடிமூலி kāṭimūli, பெ.(n.) பருத்தி; cotton (சா.அக.);. [காடி + மூலி]
காடியடுப்பு	காடியடுப்பு kāḍiyaḍuppu, பெ.(n.) பெருகச் சமைப்பதற்காக ஆழமற்ற நீண்ட கால்வாய் போன்று குழிவெட்டி அமைக்கப்பட்ட அடுப்பு, கோட்டையடுப்பு; a fire place in the form of a long ditch used for cooking on a large scale. மறுவ. கோட்டையடுப்பு [காடி + அடுப்பு] [காடி6 + அடுப்பு.]
காடியலகு	காடியலகு gāṭiyalagu, பெ.(n.) பொளிவாய் செதுக்குங் கருவி [C.E.M.]; groove cutter. [காடி6 + அலகு. அலகு = உளியின் வாய்]
காடியிழைப்புளி	காடியிழைப்புளி kāṭiyiḻaippuḷi, பெ.(n.) தச்சுக் கருவி வகை (C.E.M.);; plough-plane. [காடி6+ இழைப்பு +உளி] [P]காடியிழைப்புளி
காடிவெட்டு-தல்	காடிவெட்டு-தல் kāṭiveṭṭudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) பள்ளந்தோண்டுதல், குழிவெட்டுதல், துளை செய்தல் (வின்.);; to scoop, cut into hollowness. [காடி6 + வெட்டு]

காடு	காடு1 kāṭudal, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) அலைக்கழித்தல், துன்புறுத்துதல்; to treat harsly give trouble. க. காடு, து. காட்யுனி, காடியுனி. காடு2 kāṭu, பெ.(n.) 1. மரங்கள் செறிந்த நிலப்பகுதி ; forest jungle. "காடே கடவுண் மேன (பதிற்று. 13:20);. 2. மிகுதி; excessiveness, abun dance. எங்கும் வெள்ளக்காடாயிருக்கிறது (உ.வ.); 3.நெருக்கம்; density. "தாமரைக் காடு போன்றார் "(சீவக. 2199);. 4. செத்தை (பிங்.);; chaft, straw etc. 5. சோலை; park. "அரம்பையங் காட்டுக்கு" (மருதுரரந். 22);. 6. கடற்கரை; sea shore. "கட்டுமரத்தை மேற்கில் வலித்துக்கொள் அதோ காடு தெரிகிறது (மீனவ);. ம. க., தெ., து. காடு.
காடுகட்டு-தல்	காடுகட்டு-தல் gāṭugaṭṭudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) விலங்கு, பறவைகளைக் குறித்தவிடத்தில் வராமல் தடைசெய்தல்; to prevent, with incantations, wild beasts and birds of prey from frequenting a particular place, 'காக மனுகாமலெங்குங்காடுகட்டி' (குற்றா குற, 23]. [காடு +கட்டு. காடு= எல்லை, அரண், பாதுகாப்பு, வேலி அமைப்பு] காடுகட்டு-தல் gāṭugaṭṭudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) செடிகளும் மரங்களும் வளர்ந்து அடர்ந்திருத்தல்: to over grow of Vegetation. ம. காடுகெட்டுக. [காடு கட்டு காடு எல்லை, அரண் பாதுகாப்பு வேலி அமைப்பு]
காடுகரை	காடுகரை gāṭugarai, பெ.(n.) வயலும் அதனைச் சார்ந்த பகுதியும்; cultivable land and adjacent area, காடுகரையெல்லாஞ் சுற்றி வந்தேன், களைப்பாயிருக்கிறது (உவ);. [காடு + கரை]
காடுகலை-த்தல்	காடுகலை-த்தல் gāṭugalaittal, 4 செ.கு.வி.(v.i) 1. வேட்டைக்காரர்கள் விலங்கு பறவைகளைக் கலைத்தெழுப்புதல்; to beat the bush for starting the game. 2. வேலைக்காரரை அச்சுறுத்தல்; to threaten subordinates or servants by calling them to a strict account. [காடு கலை.]

காடுகாட்டு	காடுகாட்டு1 kāṭukāṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. [vt.] 1. ஏமாற்றுதல் (வின்);; to show the burning ghat, to deceive, disappoint. 2. கொல்லுதல் (யாழ்.அக);; to kill. [காடு + காட்டு] விளைநிலம் காட்டுவதாக அழைத்துச்சென்று விளைச்சலுக்குதவாத புதர்க்காடுகளைக் காட்டி ஏமாற்றுதல் பொருளிலும், இடுகாட்டைக் காட்டுதல் எனக் கொல்லுதல் பொருளிலும் புடைபெயர்ந்தது. காடுகாட்டு2 kāṭukāṭṭudal, 5 செ.கு.வி.(v.i) வெறிச்சென விடுதல் (யாழ்.அக.);; to be desolate. [காடு + காட்டு]
காடுகாள்	காடுகாள் kāṭukāḷ, பெ.(n.) காடுகிழாள் பார்க்க; see _. கோயில் ஊர்எல்லையில் உள்ளது (நெல்லை);. "காடுபோக்கில் அரைமாவும், காடுகாள் வாரத்து அரைமாவும்"(தெ.கல்.தொ.19, கல்7); H. Gadakali [காடு +கிழாள்-காடுகிழாள்-→ காடுகாள் /தொகுத்தல் திரிபு);. காடுகிழாள் என்பது காடு காளென மருவிற்று. வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க உச்சயினி மாநகரக எல்லையிலுள்ள மாகாளிகோயில் இன்றளவும் கடகாளி காமந்திரீஇ காடுகாள் மந்திரம் (கோயில்); என வழங்கி வருதல் குறிப்பிடத்தக்கது]
காடுகி	காடுகி gāṭugi, பெ.(n.) சிற்றெழுத்தாணிப்பூண்டு; a small variety of style plant (சா. அக.);. [காடு + காடுகி.]
காடுகிழவோள்	காடுகிழவோள் gāṭugiḻvōḷ, பெ.(n.) 1. காடுகிழாள் பார்க்க ; see _. "காடு கிழவோட் கரைத்திருந்த சாந்தை" (யாம்.வி.93);. 2. (பரணி); நாண்மீன் (திவா.);; the second star presided over by Durga. [காடு + கிழவோள்.]
காடுகிழாள்	காடுகிழாள் gāṭugiḻāḷ, பெ.(n.) கொற்றவை (திருமுருகு. 256. உரை);;_., asgodess of the forest. மறுவ. காடுகிழவோள், காடுகாள். [காடு +(கிழவோள்); கிழாள்-காடுகிறாள்.] பாலை நிலத்தின் தெய்வமாகவும் ஊரெல்லைத் தெய்வமாகவும் வழிபடப்பட்டுவரும் கொற்றவை வழிபாடு இந்தியப் பெருநிலம் முழுவதிலும் பரவிய ஒன்றாகும். உதயணன் ஆண்ட உஞ்சை (உச்சயினி); மாநகரத்துக் காடுகிழாள் இன்றும் அம்மொழியில் கடகாள் எனப்படுதல் காண்க. நெல்லை மாவட்டத்துக் கொற்றவை கோயில்கள் காடுகாள் கோயில் என்றே வழங்கப்படுகின்றன.
காடுகிழாள்வெயில்	காடுகிழாள்வெயில் gāṭugiḻāḷveyil, பெ.(n.) பொழுதுசாயும்போது தோன்றும் மஞ்சள்வெயில் (சிலப்.4:5,2-உரை);; refracted light at sunset. [காடு +கிழாள்+வெயில்.கொற்றவையை வழிபட்டால் வெம்மை தணியும் என்னும் நம்பிக்கையால் மாலை நேரத்து வெயில் காடுகிறாழ் வெயில் எனப் பெயர் பெற்றது]

காடுகெடு-த்தல்	காடுகெடு-த்தல் gāḍugeḍuttal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) காடழித்தல்; to clear the forest. "காடுகெடுத்து நாடாக்கி'(தொல். பாயி.உரை); மறுவ. காடழித்தல், காடுவெட்டுதல், காடுகொல்லுதல். [காடு + கெடு]
காடுகெழுசெல்வி	காடுகெழுசெல்வி gāṭugeḻuselvi, பெ.(n.) கொற்றவை;_. as dwelling in the forest. "காடுகெழு செல்விக்குப் பரணிநாட் கூழுந் துணங்கையுங் கொடுத்து (தொல்பொருள்.461. உரை);. [காடு + கெழு + செல்வி] காடுகிழாள் பார்க்க; see _.
காடுகொல்(லு)-தல்	காடுகொல்(லு)-தல் gāṭugolludal, 13 செ.கு.வி (v.i) காட்டை வெட்டியழித்தல்; to clear the forest. "காடுகொன்று நாடாக்கி" (பட்டினம்.283);. [காடு + கொல்]
காடுகொள்(ளு)-தல்	காடுகொள்(ளு)-தல் gāṭugoḷḷudal, 16 செ.கு.வி. (v.i.) வேளாண் நிலமாக இருந்த பகுதி பயிரிடப் படாமையால் புல் பூண்டுகள் மரங்கள் முளைத்து காடாக மாறுதல்; covering arable land with jungle growth. [காடு + கொள்.]
காடுகோள்	காடுகோள் kāṭuāḷ, பெ.(n.) வேளாண் நிலம் காடுபற்றுகை, காடாக மாறுகை; arable land co vered with jungle growth. "ஏரி உடைந்து காடுகோளாய்ப் பாழ்கிடந் தமையில்'(S.I.I.IV133-2 pg.9);. [காடுகொள் → காடுகோள்.ஒ.நோ. கடல்கோள்]
காடுதரிசு	காடுதரிசு kāṭudarisu, பெ.(n.) செடிகள் முளைத் துத் தரிசாகக் கிடக்கும் நிலம்; waste land with bushy growth. "நஞ்சை புஞ்சை, நத்தம், செந்தலைக்கை, கரைகாடு, காடுதரிசு மாவடை, மரவாடை, பாசிவிலை, ஆயந்தற்கு" (SI.V410-10 pg. 137);. [காடு + தரிசு]
காடுபட்டி	காடுபட்டி kāṭubaṭṭi, பெ.(n.) காடுவெட்டி2 பார்க்க; see _. "காடுபட்டிகள் நந்திப் போத்தரையர்" (S.1.1. III, 124-3Pg.261);. [காடு + (வெட்டி); பட்டி]
காடுபடு-தல்	காடுபடு-தல் kāḍubaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i) 1. நிரம்புதல்; to abount, as wealth. "ஐசுவரியம் அவனுக்குக் காடுபடும்படியிறே அவன் பார்த்தது" (ஈடு59.5);. 2. வீணாதல்; to go waste. 'இப்பரப் பெல்லாம். காடுபட்டுக் கிடக்குமோ'(ஈடு1.1.1);. [காடு +படு. காடு = செறிவு, அடர்த்திமிகுதி]

காடுபலியூட்டு-தல்	காடுபலியூட்டு-தல் kāṭubaliyūṭṭudal, 5.செ.கு.வி. (v.i) வேடர் குறவர் முதலியோர் காட்டில் உள்ள தெய்வங்களுக்குப் பலியிடுதல்; to sacrifice cock, etc., to the forest deities before hunting to ensure a good game. "காட்டிலுறை தெய்வங்கள் விரும்பியுண்ணக் காடுபலியூட் டென்றான். கவலை யில்லான்" (பெரியபு கண்ணப்ப.50); [காடு + பலி+ ஊட்டு]
காடுபடுபொருள்	காடுபடுபொருள் kāḍubaḍuboruḷ, பெ.(n.) காட்டில் கிடைக்கும் அரக்கு இறால் தேன், மயிற்பீலி, நாவி போன்றவை; forest produce, as arakku, _. மறுவ. காடுபாடுதிரவியம் [காடு +படு+ பொருள்]
காடுபற்று-தல்	காடுபற்று-தல் kāṭubaṟṟudal, 5 செ.கு.வி.(v.i) காடாக மாறுதல்; to become forest. [காடு + பற்று]
காடுபார்த்தகொம்பு	காடுபார்த்தகொம்பு gāṭupārttagombu, பெ.(n.) மாடுகளின் குற்ற வகையில் ஒன்று (பெரியமாட்.16);: a defect in cattle. [காடு + பார்த்த + கொம்பு]
காடுபிறாண்டி	காடுபிறாண்டி kāṭubiṟāṇṭi, பெ.(n.) காடுவாரி (யாழ்.அக.);; garden rake. [காடு + பிறாண்டி]
காடுமறை-தல்	காடுமறை-தல் kāṭumaṟaidal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) இறத்தல்; to die. கொண்ட கணவரும் போய்க் காடு மறைந்தார்(உ.வ.);.. [காடு + மறை]
காடு மேடு	காடு மேடு kāṭumēṭu, பெ.(n.) மேடாயுள்ள கரம்பு நிலம் (இவ.); ; rough, uneven waste land. க. காடுமேடு [காடு + மேடு]
காடுமேய்-தல்	காடுமேய்-தல் kāṭumēytal, 2 செ.கு.வி. (v.i) வீணாய்த் திரிதல் (இ.வ.);; to wander uselessly, aimlessly. [காடு + மேய்]
காடுவசாதியாய்த் திரி-தல்	காடுவசாதியாய்த்திரி-தல் kāṭuvacādiyāyddiridal, 3 செ.கு.வி. (v.i) மலைவாழ்நர் கோலத்தோடு திரிதல்; to be slovenly, negligent of one's dress. 2. யாருமற்ற ஏதிலியாய்த்திரிதல்; to bevagrant, as a neglected orphan. [காடுவாழ்சாதி →காடுவசாதி + ஆய் + திரி (கொ.வ.);.]

காடுவாரி	காடுவாரி kāṭuvāri, பெ.(n.) 1. செத்தைவாருங் கருவி; garden rake. 2. கண்ட பொருளெல்லாஞ் சேர்ப்பவன்; one who scrapes up all he can. 3. பிழைப்புக்கென்று எத்தொழிலையுஞ் செய்பவன்; he who resorts to any kind of profession however low to maintain himself. [காடு + வாரி]
காடுவாழ்சாதி	காடுவாழ்சாதி kāṭuvāḻcāti, பெ.(n.) காடு வாழ்நர் பார்க்க: see _. "காடுவாழ் சாதியு மாகப்பெற்றான்"(திவ் நாய்ச்சி.12.8.);. Skt. jati → த.சாதி. [காடு + வாழ் + சாதி]
காடு வாழ்த்து	காடு வாழ்த்து1 kāṭuvāḻttu, பெ.(n.) எல்லோரும் இறந்துபோகவும் தான் இறப்பின்றி நிலைபெற்ற புறங்காட்டை வாழ்த்தி உலகவியல்பை விளக்கும் ஒரு புறத்துறை (தொல். பொருள். புறத்.24);; [காடு + வாழ்த்து] பிறப்பெடுத்த எல்லா உயிர்களும் இறந்துபடுதலால் நிலையாமையே நிலையாகிவிட்ட உலகியல்பைச் சுட்டிக்காட்டி மக்களை அறநெறிப்பாற் படுத்தும் பாடல் வகைமையது.
காடுவாழ்த்து	காடுவாழ்த்து2 kāṭuvāḻttu, பெ.(n.) காட்டுத் தெய்வங்களை வேடர்கள் வாழ்த்துதல்; praising the forest dwelling gods, as the hunters. [காடு + வாழ்த்து] C: Pv15 KAA2-3. PM5 [C]
காடுவாழ்நர்	காடுவாழ்நர் kāṭuvāḻnar, பெ.(n.) காட்டில் வாழும் பழங்குடிமக்கள்; savage tribe, as forest dwellers. [காடு + வாழ்நர்]
காடுவெட்டி'	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;

காடுவெட்டி	காடுவெட்டி kāṭuveṭṭi, பெ.(n.) சிறியமண் வெட்டி (யாழ்.அக.);; a kind of small hoe. [காடு + வெட்டி] காடுவெட்டி kāṭuveṭṭi, பெ.(n.) பல்லவ அரசர் களுக்குரிய சிறப்புப்பெயர்களுள் ஒன்று; a title of Pallava king. "வக்ரிமாதித்த வாணதாயின் விண்ணயந்தாலும் காடுவெட்டித் தமிழ்பேரயன் ஆணத்தியாலும் (தெ.கல்.தொ.);. ம. காடுவெட்டி [காடு + வெட்டி]
காடுறைநிலை	காடுறைநிலை kāṭuṟainilai, பெ.(n.) வாழ்க்கை யின் மூன்றாவது நிலை (வானப்பிரத்தம்); [சுக்கிர, நீதி.219]; the third stage of life, "living in the forest". [காடு +உறை + நிலை]
காடேறு-தல்	காடேறு-தல் kāṭēṟudal, 5.செ.கு.வி (v.i) 1. காட்டிற்கு ஓடுதல்; to flee away to aforest "காடேற் நாடேறித் திரிவார் கண்டீர்" (தமிழ்நா. 235);. 2. சாகுந்தறு வாயில் நோய்த்தெளிவு உண்டாதல்; to seemingly disappear, as a disease, just before the death of a person who suffered from it. க.காடுவாய் [காடு + ஏறு]
காடை	காடை1 kāṭai, பெ.(n.) தவிட்டுநிற இறகுகளை யுடைய குறும்பூழ்ப்பறவை (திவா.); rain quail. ம. காட; க.,து. காடெ Skt. casa. [காடு →காடை (காட்டில் அண்டி வாழ்வது);.]. வகைகள் : 1. பெரியகாடை 2. கருங்காடை 3. நீல காடை 4. மலைக்காடை 5, வண்ணக்காடை 6. சாலைக் காட்டுக் காட்டுள் காடை 7. குறுஞ்சான் காடை 8. குறுங்காடை காடை2 kāṭai, பெ.(n.) கொங்கு வேளாளர் குடிகளுள் ஒன்று; a clan of korguvelaar.

காடைக்கண்ணி	காடைக்கண்ணி kāṭaikkaṇṇi, பெ.(n.) காடை யின் கண்போன்ற தினைவகை (பதார்த்த.1400);; common millet, having the colour of quail's eyes. மறுவ. கவந்தலைக்கண்ணியரிசி [காடை + கண்ணி] C:\FiNALAKAA2-3.PM6 [C]
காடைக்கழுத்தன்	காடைக்கழுத்தன் kāṭaikkaḻuttaṉ, பெ.(n.) ஐந்து திங்களில் விளையக்கூடிய நெல்வகை (வின்.);; quailneck paddy maturing in five months, raised in the southern Tamil districts (W);. ம. காடகழுத்தன் (ஒருவகை நெல்); [காடை + கழுத்தன். காடையின் கழுத்தின் நிறமுள்ள கதிர்களையுடைய நீளமான நெல்வகை]
காடைக்கழுத்தி	காடைக்கழுத்தி kāṭaikkaḻutti, பெ.(n.)முன்னைமரம் ; Indian head-ache tree. [காடை + கழுத்தி]
காடைக்கறுப்பன்	காடைக்கறுப்பன் kāṭaikkaṟuppaṉ, பெ.(n.) நெல்வகை ; a kind of paddy, "பொன்னாயகன் சொற்காடைக் கறுப்பன்" (பறாளை, பள்ளு);. [காடை + கறுப்பன்]
காடைக்கொக்கு	காடைக்கொக்கு kāṭaikkokku, பெ.(n.) காடை இனத்தைச் சார்ந்த ஒருவகைப் பறவை; the green sand piper. ம. காடக்கொக்கு காடக்கொற்றி. [காடை + கொக்கு]
காடைக்கொம்பன்	காடைக்கொம்பன் kāṭaikkombaṉ, பெ.(n.) நெல்வகை (நெல்லை);; a kind of paddy. [காடை + கொம்பன்]
காடைச்சம்பா	காடைச்சம்பா kāṭaiccambā, பெ.(n.) சம்பா நெல்வகை (பதார்த்த.818);; a kind of camba paddy, [காடை + சம்பா = காடைச்சம்பா]

காடைப்புடம்	காடைப்புடம் kāḍaippuḍam, பெ.(n.) காடை யளவாக ஒரே எருவிட்டு எரிக்கும் மருந்துப்புடம் (மூ.அ.); [P] [P] a measure determining the strength of fire in the calcination or reduction of metals with a single dried dung cake. [காடை + புடம்]
காடைமீன்	காடைமீன் kāṭaimīṉ, பெ.(n.) வெண்மையான சிறு கடல்மீன்; a small whitish or silvery sea-fish, (சா.அக);. [காடை + மீன்.]
காடையன்.	காடையன். kāṭaiyaṉ, பெ.(n.) வன்முறையைக் கையாள்பவன்; gangster, rowdy. [கடு →காடு →காடை →காடையன்.]
காடையிறகு	காடையிறகு gāṭaiyiṟagu, பெ.(n.) நாடகம் நடிப்போர் தலையிலணியும் பலவண்ண இறகு (வின்.);; crest made of variegated feathers worn by stage players (W);. [காடை + இறகு]
காடோடி	காடோடி kāṭōṭi, பெ.(n.) 1. காட்டில் திரிபவன்; one who roams about in forest, savage, rustic. 2. வீட்டில் தங்காமல் வெளியில் திரிபவன்; an ide wanderer, vagrant. ம. காடோடி [காடு + ஒடி] காண்1 (ணு);-தல் _ 16 செ.குன்றாவி.(v.t.); 1 பார்த்தல்; to see, perceive, view, "காணிற் குடிப்பழியாம்' (நாலடி,84);. 2. இறைவன் பெரியமனிதர், முழுநிலவு போன்றவற்றை காணுதல்; to gain sight of, as a deity, a great person, the moon. திருக்கண்டேன் பொன்மேனி கண்டேன்" (திவ்இயற்.31);. 3.கண்டறிதல்; to discover find out. "காணாதாற் காட்டுவான் தான்காணான்"(குறள்,849);. 4 உண்டாக்குதல்; to make, create. "முனைவன் கண்டது" (தொல். பொருள். மரபு.95);

www.valluvarvallalarvattam.com

காண்'(ணு)-தல்	அஅன்ன ஆவன்னா aan̠n̠aāvan̠n̠ā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;
காண்'	அஅன்ன ஆவன்னா aan̠n̠aāvan̠n̠ā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;
காண்	காண் kāṇ, இடை[int] முன்னிலையில் வரும் ஓர் உரையசை; expletive of the 2nd pers, meaning behold. "துவ்வாய் காண்" (குறள் 294); [காண்-1 → காண்-4.]
காண்கம்	காண்கம் kāṇkam, வி.மு (v.fin.) காண்போம்; letus see. "வானுயர் நெடுமணலேறி யானது காண்கம் வம்மோ"(ஐங்குறு.199);. [காண் →காண்கம்]
காண்கை	காண்கை kāṇkai, பெ.(n.) 1.அறிவு; knowledge. "பொய்யா. காண்கையர்" (முல்லைப். 56); 2. காணுதல்; seeing. அவர்க்குத் தோன்றியது பொய்யாகக் காண்கையிலே தோன்றாத"(ஒழிவி யோகக்.1);. க. காண்கெ காணிகெ. [காண் → காண்கை]

காண்கொடு-த்தல்	காண்கொடு-த்தல் kāṇkoḍuttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) பார்க்கும்படி செய்தல்; to enable to see. "கனவினுட் காண்கொடாக் கண்ணும்" (புறத்திரட்டு. 1524);. [காண் + கொடு]
காண்டகம்	காண்டகம்1 gāṇṭagam, பெ.(n.) 1. காடு (பிங்.);; jungle, desert, woods. 2. நோய் (மூ.இ.);; sickness, malady, disease. 3. நிலவேம்பு; ground neem. 4. கல்யானைக் கொம்பு; the tusk of reinoceros, 5. நீர்; water. 6. சீந்தில்; moon-creeper (சா.அக.);. [காள் → காண்→ காண்டு→காண்டம் → காண்டகம் . காள் = கருமை, இருள் இருண்டகாடு துன்பம், நோய்]
காண்டகாகம்	காண்டகாகம் kāṇṭakākam, பெ.(n.) பாகல்; spiked bitter cucumber (சா.அக.);. [கண்டு = முள் - கண்டு →கண்டகம் →காண்டகம் + ஆகம்.]
கண்டகிகம்	கண்டகிகம் gaṇṭagigam, பெ.(n.) நந்தியா வட்டம்; Indian rose bay (சா. அக.);. [கண்டு (திரட்சி, வட்டம்); → கண்டகி →காண்டகிகம் + (கொ.வ.);.]
காண்டகுண்டம்	காண்டகுண்டம் gāṇṭaguṇṭam, பெ.(n.) ஒருவகை கோரைப்புல்; a variety of sedge grass (சா.அக.);. [கண்டு =முள் - கண்டு → கண்டகம் → காண்டகம் +உண்டம்]
காண்டகை	காண்டகை gāṇṭagai, பெ.(n.) காட்டுக்கருணை; a species of forest elephantyam (சா.அக.);. [கண்டு → காண்டு →காண்டகை]
காண்டஞ் சூலி	காண்டஞ் சூலி kāṇṭañjūli, பெ.(n.) கரிச்சுள்ளி; Indian purple nail dye (சா.அக.);. [காண்டம் + சூலி]

காண்டம்பலா	காண்டம்பலா kāṇṭambalā, பெ.(n.) காட்டுப்பலா wild-jackfruit (சா.அக.);. [கண்டு → கண்டம் → காண்டம் + பலா.]
காண்டமந்திரம்	காண்டமந்திரம் kāṇṭamandiram, பெ.(n.) நளனுக்குத் தெரிந்திருந்ததாகக் கூறப்படுவதும், குதிரையை விரைவாக வானில் ஓடச்செய்வதுமான மந்திரம்; the art of making horse run faster with the aid of mantrams. It is said that Nala an expert in the art and was aware of this Mantram. [காண்டம்(விரைவு, முடுக்கம்); சமந்திரம் (சீவக.793 உரை);]
காண்டமோசனம்	காண்டமோசனம் kāṇṭamōcaṉam, பெ.(n.) திருமறையின் ஒவ்வொரு காண்டத்தையும் பாடிமுடிக்குங்காற் செய்யும் செயல்கள் (திருவானைக் கோச்செங்.14.); ; ceremony performed at the close of the study of a kånga of a Vēda. [காண்டம் + மோசனம்]
காண்டல்	காண்டல் kāṇṭal, பெ.(n.) காண்டலளவை பார்க்க; See _. "காண்டல் கருத-லுவம மாகமம்" (மணிமே27:9);. [காண் → காண்டல்]
காண்டலளவை	காண்டலளவை kāṇṭalaḷavai, பெ.(n.) கண்ணால் பார்த்தல், கண்கூடாகப் பார்த்தல்; perception: means of perception. "௦காண்டவனை நோக்குபு ககத்திறைவன் ககத்திறைவன்" (சேதுபு கத்துரு.77.); [காண்டல் + அளவை]
காண்டவதகன்	காண்டவதகன் gāṇṭavadagaṉ, பெ.(n.) பாண்டவரில் நடுப்பிறந்த அருச்சுனன்; Arjuna, who burnt down the kåndava forest. [காண்டவம் + தகனன்.]
காண்டவம்	காண்டவம் kāṇṭavam, பெ.(n.) தேவர் தலைவனுக்கு விருப்பமானதும் அருச்சுனனால் நெருப்பூட்டப்பட்டதுமான ஒரு காடு; a forest, sacred to Indra and burnt by Arjuna as an offering to Agni (சா.அக.);. 'காண்டவத்தைக் கனலெரிவாய் பெய்வித்தானை'(திவ்.பெரியதி2-5-2] [கண்டு →காண்டு (பகுதி);→ காண்டவம்] காண்டவம் kāṇṭavam, பெ.(n.) நிலவேம்பு; ground neem (சா.அக.);. [கண்டு→காண்டு → காண்டவம்]
காண்டாதிநெய்	காண்டாதிநெய் kāṇṭātiney, பெ.(n.) நிலவேம்பு முதலியவற்றால் ஆன நெய்வடிவாயுள்ள ஒரு கூட்டு மருந்து (வின்);; medicinal preparation of chiretta, etc with ghee as vehicle. [காண்டாதி+ நெய்]

காண்டாமிருகம்	காண்டாமிருகம் gāṇṭāmirugam, பெ.(n.) கல்யானை; rhinoceros. மறுவ. கால்யானை ம. காண்டாமிர்கம் [காண்டு → காண்டம் + மிருகம்]
காண்டாமிருகரத்தம்	காண்டாமிருகரத்தம் gāṇṭāmirugarattam, பெ.(n.) 1. வேங்கை மரம்; Indian kino tree. 2. பெருமரவகை (L);; dragon's-blood tree. 3.பிரம்பு வகை(L.);; dragon's blood cane. 4. பிசின் வகை (வின்.);; resin from these trees. [காண்டாமிருகம் + அரத்தம். ஒரு மரத்தின்பிசினில் செய்த அரக்கு]
காண்டாவனம்	காண்டாவனம் kāṇṭāvaṉam, பெ.(n.) காண்டவம் பார்க்க; see _. "காண்டா வன மென்பதோர் காடு'(திவ். பெரியதி.242.); [காண்டவம் → காண்டாவனம்]
காண்டாவணன்	காண்டாவணன் kāṇṭāvaṇaṉ, பெ.(n.) இந்திரன்; Indra the lord of Kandava. [காண்டாவனம் →காண்டாவணன்]
காண்டிகை	காண்டிகை gāṇṭigai, பெ.(n.) நூற்பாப்பொருளைச் சுருக்கமாக விளக்கும் உரைவகை; brefexposition of the salient points in a text. "சூத்திரம் புரைபவுடன்படக் காண்டிகை புணர்ப்பினும்" (தொல்/ பொருள்.மரபு.102);. [கண்டு = தொகுப்பு, பிரிவு. கண்டு → கண்டி. கண்டிகை →காண்டிகை]
காண்டியகாலம்	காண்டியகாலம் kāṇṭiyakālam, பெ.(n.) முதுவேனிற்காலம்; mid summer (சா.அக.);. [காண்டியம் (வெப்பம்);→காலம்]
காண்டியம்	காண்டியம் kāṇṭiyam, பெ.(n.) வெக்கை; intensity of heat; heat as felt in the hot season. [காள்→காண்டு→காண்டியம் .]
காண்டிர்	காண்டிர் kāṇṭir, பெ.(n.) "முன்னிலைப்பன்மையசை, வேளைத்தருவன் காண்டிர்"(கந்தபு. காமதகன.13); [காண்→காண்டி →காண்டிர்]

காண்டில்	காண்டில் kāṇṭil, பெ.(n.) ஒருவகைச் செய்நஞ்சு: a kind of prepared arsenic [(சா.அக);. [காள்→காண்டு (வெப்பம்); →காண்டில்]
காண்டிவம்	காண்டிவம் kāṇṭivam, பெ.(n.) காண்டிவம் பார்க்க ; see _. 'காண்டிவங் கரத்தேந்தி" (பாரத.காண்டவ.8);. [காண்டிவம் → காண்டிவம்]
காண்டீபன்	காண்டீபன் kāṇṭīpaṉ, பெ.(n.) காண்டீவன் பார்க்க ; see _. [காண்டிவர் → காண்பன்]
காண்டீரம்	காண்டீரம் kāṇṭīram, பெ.(n.) யானைத்திப்பிலி: a bog variety of tippali (சா.அக.);. [கண்டு→ கண்டீரம்-→காண்டிரம்]
காண்டீவம்	காண்டீவம் kāṇṭīvam, பெ.(n.) அருச்சுனன் வில்; Arjuna's bow. 2.சிலையோரை (தனு ராசி); (வின்.);; sagittatius, a constellation of the zodiac. மறுவ. காண்டிவம். காண்டியம், காண்டிபம். [க → காண்டு → காண்டிவம்]
காண்டீவன்	காண்டீவன் kāṇṭīvaṉ, பெ.(n.) காண்டீவம் என்னும் வில்லையுடைய அருச்சுனன் (பிங்.); Arjuna, as armed with kändwan. மறுவ. காண்டிபன் [கா→காண்டு →கண்டீவன்.]

காண்டு	காண்டு1 kāṇṭu, பெ.(n.) கூப்பிடு தொலைவு (வின்);; earshot; hearing distance. [காண் → காண்டு] காண்டு 2 kāṇṭu, பெ.(n.) 1. சினம்; anger. 2.துன்பம்; difficulty, உனக்கு அதைச் செய்ய என்ன காண்டு? (உ.வ.);. க. காண்டு தெ. காடு [gadu] [காள் + காண்டு]
காண்டுமதம்	காண்டுமதம் kāṇṭumadam, பெ.(n.) துன்பம் (யாழ்.அக.);; suffering, palm, [காள் → காண்டு + மதம்]
காண்டை	காண்டை1 kāṇṭai, பெ.(n.) 1. கற்குகை, கற்பாழி [சூடா]; cave cavern. 2.தவம் செய்வோர் இருப்பிடம் (பிங்.);; dwelling of a sage, hermitage. [காள் → காண்டை.] காண்டை2 kāṇṭai, பெ.(n.) காண் என்னும் ஓர் ஏவல்வினை; imperative. 'முயங்கு முறைநாள் கழிதலுறாமைக் காண்டை "(கலித்.12.); [காண் → காண்டை]
காண்பவன்	காண்பவன் kāṇpavaṉ, பெ.(n.) அறிபவன்; one who knows. "காண்பவன் முதலிய திறமும்" (கந்தபு:கடவுள்வா.6); [காண் → காண்பவன்]
காண்பி-த்தல்	காண்பி-த்தல் kāṇpittal, 1.பி.வி.(v.caus] 1.காட்டுதல்; to show, exhibit, display. 2. மெய்ப்பித்தல், சரியென்று காட்டுதல்; to prove, demonstrate. [காண் + பி.(பி.வி.ஈறு);]
காண்பு	காண்பு kāṇpu, பெ.(n.) காட்சி; seeing sight. "கார்ப்பெய றலைஇய காண்பின் காலை" (புறநா.119:1);. [கான் → காண்பு]

காண்பொங்கல்	காண்பொங்கல் kāṇpoṅgal, பெ.(n.) காணும் பொங்கல் பார்க்க; see _. மறுவ. காணும்பொங்கல், கருநாள். [காண் + பொங்கல்]
காண்போர் மாடம்	காண்போர் மாடம் kāṇpōrmāṭam, பெ.(n.) பொதுமக்கள் வசதியாக இருந்து நல்ல காட்சிகளைப் பார்க்க ஒதுக்கப்பட்ட இடம்; viewers gallery. [காண்போர் + மாடம்]
காண்வரி	காண்வரி kāṇvari, பெ.(n.) பிறர் காணும்படி அடிக்கடி வந்து நடிக்குங்கூத்து dances performed at frequent and repeated intervals by expert dancers on the stage. "கருநெடுங் கண்ணி காண்வரிக் கோலமும்'(சிலம் 8.83); [காண் + வரி]
காண்வா-தல் (காண்வருதல்)	காண்வா-தல் (காண்வருதல்) kāṇvādalkāṇvarudal, 18 செ.கு.வி.(v.i.) காட்சி வருதல்; to come into view, to be sighted, "காண்வர வியன்றவிக் கவின்பெறு பனித்துறை" (கலித்.127:14);. [காண் + வா]
காணடி-த்தல்	காணடி-த்தல் kāṇaḍittal, 4 செ.குன்றாவி, (v.t.) காணாமல் செய்தல், போக்கடித்தல் (இ.வ.);; to lose. [காண +அடி]
காணநாழி	காணநாழி kāṇanāḻi, பெ.(n.) ஒரு பெய்தல் அளவு; a measure of capacity. "கான நாழியால் நிசதி அட்டக்கடவ நெய் இருநாழி" (SII.XIV.10-19 pg.6); [கணம் → காணம்+நாழி.]
காணப்பத்தியம்	காணப்பத்தியம்1 kāṇappattiyam, பெ.(n.) கொள்ளுக்கஞ்சி பத்தியம்; regimeninwhich horsegram conjee is prescribed as a diet for paetients (சா.அக.); [காணம் + பத்தியம்] காணப்பத்தியம்2 kāṇappattiyam, பெ.(n.) பிள்ளையாரை முதற்கடவுளாக வழிபடுஞ்சமயம்; the religion of the Ganapati adoing him as the Supreme Being. மறுவ. காணாபத்தியம் [கணம் (கூட்டம்); + பதி = கணபதி → காணயத்தியம்]

கானம்	கானம்1 kāṉam, பெ.(n.) வளைந்த காயிலுள்ள கொட்பயிறு: horsegram, 'ஆரமாடங் காணம் வெந்தநீர் படிபடி பெய்'(தைல.வதைல.72);. 2. பழைய நிறுத்தலளவையுள் ஒன்று (கல்);; an ancient weight. 3. பொன் (திவா.);; gold. 4. தாண மொத்த வடிவிலுள்ள பழைய பொற்காசு; an ancient gold coin. "ஒன்பதுகாப் பொன்னும் நூறாயிரங் காணமுங் கொடுத்து " (பதிற்றுப். 60 பதி);. 5. பொருள்; wealth, riches. "மேற்கோண மின்மையால் '(நாலடி, 372);. 6.பாகம்; share. ம. காணம் [கோணம் → காணம்]
காணம்	காணம்2 kāṇam, பெ.(n.) 1. வட்டமான செக்கு(சூடா);; oil-press. கானக் கடையில் வருமெண்ணெயென'(தைலவ.கடவு 3);. 2. ஒரு செக்களவுள்ள முகத்தலளவை (வின்.);; a measure of capacity, as much as will fill an oil-press, 3. நிலம்; land, (தொல்,சொல். சேனா.20]. ம. காணம் க., து. காண; தெ. கானக கானகு, கானுக. [கோணம் → காணம்] செக்குகள் பெரும்பாலும் மரத்தைச் செதுக்கிச் செய்யப்பட்டிருக்கும்.கருங்கல்லால் ஆன செக்குகளும் உண்டு. மாத்தால் ஆனவை மரக்கானம் என்றும் கல்லால் ஆனது கல்காணம் என்றும் அழைக்கப்படும்.
கானம்போடு-தல்	கானம்போடு-தல் kāṉambōṭudal, 19 செகுன்றாவி (v.t.) 1. செக்காட்டி எண்ணெய் பிழிதல்; to extract oil by an oil-press, as from coconuts, etc. காணம் போடுவதற்காகக் கடலை உடைக்கிறார்கள் (உ.வ.);. 2 குழந்தைகளைப்போல் அடிக்கடி ஏதேனும் தின்று கொண்டேயிருத்தல் (இ.வ.);; to eat frequently, as chidren. [காணம் + போடு]
காணல்	காணல் kāṇal, பெ.(n.) 1. காண்கை; beholding. 'கானலுறுகின்றேன் (திவ்.இயற்.4:41.);. 2. மனத்தால் குறிக்கை (சூடா);; seeing with the mind's eye, thinking, considering. 3.வணங்குகை (உரி);; reverencing, worshipping. 4. தோற்றம்; appearance. 5. பெரியோரை நேர்காணல்; visiting people. [காண் + காணல்]

காணலன்	காணலன் kāṇalaṉ, பெ.(n.) பகைவன்; enemy, as one whose sight is unbearable. "காணலாற் செற்ற காளை" (பாரத.வேத். 20);. [கான் + அல் + அன்]
காணலிங்கம்	காணலிங்கம் kāṇaliṅgam, பெ.(n.) சிவனின் ஏவலர்களாகிய கணங்களால் உருவாக்கப்பட்ட சிவலிங்கம் (சைவவி. 203);; Siva-lingam established -the celestial hosts of Śiva. [கணம் → காணம் + லிங்கம். கணம்-சிவகணங்கள்]
காணவட்டம்	காணவட்டம் kāṇavaṭṭam, பெ.(n.) ஊர் அலுவலர்க்கும், பணியாளர்க்கும் நாள்தோறும் எண்ணெய் ஆட்டும் செக்கார் கொடுக்கும் எண்ணெய் வரி (W.G.);; a small quantity of oil given daily, as a perquisite by the oil-mongers to the villaged officers and servants. [காணம் + வட்டம்]
காணன்	காணன் kāṇaṉ, பெ.(n.) ஒருகண் குருடன், ஒற்றைக்கண்ணன்; one-eyed man. "கஞ்சன், குணிகூனன் காணனிரு கண்ணுமில்லான்" (சைவச.ஆசாரி.10);. ம. காணன்; Skt. _. [காண் + அல் + அன்-காணலன் → காணன்]
காணா	காணா kāṇā, பெ.(n.) சிறுபாம்பு; small reptile of the snake species. [குள் → குண் → குண்னு → குண்ணா → காணா]
காணாக்கடி	காணாக்கடி kāṇākkaḍi, பெ.(n.) இன்னது கடித்தது என்று அறிய முடியாத நஞ்சுக்கடி ; bite or sting of a reptile in the dark. 2.சிறுபாம்புக்கடி; bite of a reptile named _. [காண் + கடி. 'ஆ' எதிர்மறை இடைநிலை]
காணாக்கண்ணிடு-தல்	காணாக்கண்ணிடு-தல் kāṇākkaṇṇiḍudal, 18 செ.குன்றாவி (v.t.) பார்த்தாலும் பாராததுபோல் இருத்தல்; to overlook, connive. "இவன் செய்க குறையைத்தான் காணாக்கண்ணிட்டி ருக்கை யன்றிக்கே" (ஈடு 6.10.10);. [காண் + ஆ + கண்ணிடு]
காணாக்காட்சி	காணாக்காட்சி kāṇākkāṭci, பெ.(n.) காண்பதற்குரிய அரிய காட்சி; a rare spectacle, a wonderful sight, exhibition, as not seen before. [காண் + ஆ + காட்சி]

காணாக்கிரகணம்	காணாக்கிரகணம் gāṇāggiragaṇam, பெ.(n.) கீழுலக ஒளிமறைப்பு (பாதாளக்கிரகணம்);(வின்.);;கானாக்கிரகம் கண்ணால் காணமுடியாத ஒளிமறைப்பு: invisib eclipse. [காண் + ஆ + கிரகணம்]
கானாக்கிரகம்	கானாக்கிரகம் gāṉāggiragam, பெ.(n.) காணாக்கோள்(வின்.); பார்க்க: see _. [காண் + ஆ+ கிரகம்]
காணாக்கோல்	காணாக்கோல் kāṇākāl, பெ.(n.) திடீரென வந்து தைக்கும் அம்பு; arrow shot unseen _. "காணாக்கோலாகவந்து தைக்கிறபடி" (திவ்.இய. திருவிருத்.75.வியா.); ம. காணாக்கோல் [காண் + ஆ+ கோல்]
காணாக்கோள்	காணாக்கோள் kāṇākāḷ, பெ.(n.) மறைவாக உண்கோள்; phenomena of the heavens, som times visible and sometimes not, opp, to _. மறுவ காணாக்கிரகம் [காண் +ஆ+ கோள். கரந்துறைகோள் பார்க்க]
காணாத்தலம்	காணாத்தலம் kāṇāttalam, பெ.(n.) ஆண்பெண் குறிப்பொது (வின்.);; private parts, genitals, askept concealed from view. [காண்+ஆ +தலம்]
காணாதகண்	காணாதகண் gāṇātagaṇ, பெ.(n.) அறிவுக்கண் (ஞானக்கண்);; mind's eye. "காணாத கண்ணுடன்" (திருமந்:1610); [காண் +ஆ +கண் - காணாதகன். எ.இ. நி.]
காணார்	காணார் kāṇār, பெ. (n.) 1. குருபர்; blind me. "காணார் கேளார் கான்முடப் பட்டோ" (மணிமே.13:111);. 2. பகைவர்; enemies. [காண் +ஆ+ அர்]

காணாவுயிர்	காணாவுயிர் kāṇāvuyir, பெ.(n.) கண்ணால் தெளிவாகக் காண்பதற்கரிய நுண்ணிய உடம்புள்ள உயிரி; an insect too small to be seen. "காணாவுயிர்க்குங் கையற் றேங்கி" (மணிமே.3:89); [காண் + ஆ + உயிர்]
காணி	காணி1 kāṇittal, பெ.(n.) 4 செகுன்றாவி (v.t); காட்டுதல் (நாஞ்);; to show. ம. காணிக்கு; க. காணிசு; தெ. கனுபின்சு. [காண் → காணி] காணி2 kāṇi, பெ.(n.) 1. காணியாட்சி (வின்.);; landed property, estate, possession. 2. கொடிவழியுரிமை; right of possess, hereditary rights. "மனுமுறைக் காணி வேந்தரைக் கொல்லக் கருதினாய்" (சேதுபு இராமதி:48); ம.க., தெ., து. காணி. [காண் + காணி] காணி3 kāṇi, பெ.(n.) 1. நில அளவில் ஒரு வேலியில் ஐந்தில் ஒரு பகுதி 400 குழிப்பரப்பு; an area of 400 kuzhi; one fifth of a veli in land measure. 2. நகரப் பரப்பில் ஒரு குடும்பில் 320இல் ஒரு பங்கு; 4 குழி; 2 பெருங்கோல் சதுரம் (22x22அடி);; குடும்பு பார்க்க; see _.
காணிக்கடன்	காணிக்கடன் kāṇikkaḍaṉ, பெ.(n.) நிலவரி; land tax. "இவ்வூர் இறை கட்டின காணிக்கடன்" (S.I.I.III,35);. ம. காணிக்கடன் [காணி + கடன்] காணிக்கடன் kāṇikkaḍaṉ, பெ..(n.) நிலவரி; land tax. இறையிலி நீங்கு நிலம் முக்காலாலே இரண்டு மாகாணி அரைக்காணி முந்திரிகை கீழக்காலே நான்குமா அரைக்காணி முந்திரிகை கீழ் நான்கு மாவினால் இறை கட்டின காணிக்கடன். [1/5-2000 எனும் கீழ் வாய் இலக்க எண்] இறை கட்டின காணிக்கடன்-கல்வெட்டு [காணி+கடன்]
காளிக்கல்	காளிக்கல் kāḷikkal, பெ.(n.) எல்லைக்கல்; boundary stone. "காணிக்கல்லின் கீழே இரண்டு செப்புத்தவலை அகப்பட்டது"(மதி.களை.1:177);. [காணி + கல்]

காணிக்காரன்	காணிக்காரன் kāṇikkāraṉ, பெ.(n.) 1. சிற்றூர் பங்காளி (இ.வ.);; hereditary proprietor of land, Coparcener in village lands held in common. 2 தென்பாண்டி நாட்டிலுள்ள மலைவாழ் மக்களின் ஓரினம் [G.Tn.D.7.]; a hill tribe in Tirunelveli district and Thiruvidhangur, one belonging to that tribe. ம. காணிக்காரன்; க. காணிகாற. [காணி+காரன்.]
காணிக்கை	காணிக்கை1 kāṇikkai, பெ.(n.) தெய்வத்திற்கும் திருவடியார்க்கும் படைக்கும் அன்பளிப்புப் பொருள்; voluntary offering, commonly in money, gold, fruits, gifts to a temple or church or greatmen; present to a guru or other great person. "வேதாள நாதன் மகிழுங் காணிக்கை யாகி "(சேதுபு வேதாள 34);. ம. காணிக்க க., காணிகெ; தெ.கானுக. [காணி → காணிக்கை] காணிக்கை2 kāṇikkai, பெ.(n.) கடன்; debt, loan. "காணிக்கையானேன்... மாலையை வைத்து நான் காணிக்கை தீர்ந்த மறு மாதம்"(விறலிவிடு. 296.); [காணி → காணிக்கை]
காணிக்கைச்சாசனம்	காணிக்கைச்சாசனம் kāṇikkaiccācaṉam, பெ.(n.) காணிக்கை முறி பார்க்க ; see _. "இம்முடிக் காணிக்கைச்சாசனந் தந்தனனே." [பெருந்தொ.1338]. [காணிக்கை + சாசனம்]
காணிக்கைத்தட்டு	காணிக்கைத்தட்டு kāṇikkaittaṭṭu, பெ.(n.) காணிக்கை வாங்கு தட்டு; salvar for receiving gifts. [காணிக்கை + தட்டு]
காணிக்கைமுறி	காணிக்கைமுறி kāṇikkaimuṟi, பெ.(n.) உரிமை முறி ; document conferring a right to properties. மறுவ. காணிக்கைச் சாசனம் [காணிக்கை + முறி]
காணிக்கோல்	காணிக்கோல் kāṇikāl, பெ.(n.) 11',-0" பண்டைய நிலம் அளக்கும் கோல்; an ancient linear measure to measure lands. 6 விரல் = 1 சாண் (814 அங்குலம்); 2 சாண் = 1 முழம் (1612 அங்குலம்); 2 முழம் = 1 கோல் (சிறுகோல்); (2'.9"); 4 கோல் = 1காணிக்கோல் (11'-0"); [காணி + கோல்]

காணிச்சாறு	காணிச்சாறு kāṇiccāṟu, பெ.(n.) 1. பொன்னாங்காணிச்சாறு; the juice of the leaves of the eclipse plant. (சா.அக.); [காணி + சாறு]
காணித்தாய வழக்கு	காணித்தாய வழக்கு kāṇittāyavaḻkku, பெ.(n.) பங்காளிகளின் நிலவழக்கு (யாழ்ப்.);. dispute between coparceners about heriditary land. மறுவ காணித்தாயம் [காணி + தாயம் + வழக்கு]
காணித்துண்டு	காணித்துண்டு kāṇittuṇṭu, பெ.(n.) நிலத்தின் சிறுபகுதி (வின்);; piece or strip of land. [காணி+துண்டு]
காணிநிலம்	காணிநிலம்1 kāṇinilam, பெ.(n.) உரிமைநிலம் (வின்);, land in full ownership. மறுவ. காணிப்பூமி [காணி + நிலம்] காணிநிலம்2 kāṇinilam, பெ.(n.) ஒரு காணி நிலம் ; land measuring one käni "காணி நிலம் வேண்டும்" (பாரதி); மறுவ. காணிப்பூமி [காணி + நிலம்]
காணிப்பற்று	காணிப்பற்று kāṇippaṟṟu, பெ.(n.) உரிமை ஊர் village in full ownership. "குருகுலராமன் காணிப்பற்று மணவிலிருக்கை" (கல்.); [காணி + பற்று]
காணிப் பிடிபாடு	காணிப் பிடிபாடு kāṇippiḍipāḍu, பெ.(n.) நில விளைவு ஒலை (பத்திரம்);[(.E.R.66 of 1916, p.123);; deed of lease for cultivation. [காணி+பிடிபாடு]
காணிப்பூமி	காணிப்பூமி kāṇippūmi, பெ.(n.) காணிநிலம் பார்க்க; see _. [காணி + பூமி]

காணிப்பேறு	காணிப்பேறு kāṇippēṟu, பெ.(n.) நிலச் சொத்து படைத்திருப்பதால் உண்டாகும் பெருமை(W.G.);; the dignity of a land-holder, a term used in conveyances of mirasi rights. [காணி + பேறு]
காணிமாறு-தல்	காணிமாறு-தல் kāṇimāṟudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) உரிமைநிலத்தை இழக்கச் செய்தல்; to disposses a person of his land. "கருப்பூரில் துரோகம் செய்தாரைக் காணிமாறின நிலமும்' (S.I.I.V, 708. 5, 298);. [காணி + மாறு]
காணிமானியம்	காணிமானியம் kāṇimāṉiyam, பெ.(n.) 1. குடிவழி மானியம் (சர்வமானியம்);; hereditary land exempt from all taxes. 2. ஊர்ப் பங்காளிகளுக்குப் பொதுவான மானியம்; inam land enjoyed in common by the whole community of mirasdars in a village. [காணி +மானியம்]
காணிமேரை	காணிமேரை kāṇimērai, பெ.(n.) நில உடைமையாளர், விளைவைப் பொறுத்து அதிகப்படியாகப் பெற்றுக் கொள்ளும் விளைவின் பகுதி (W.G.);; a portion of the produce claimed extra by mirasdars as their customary perquisite. [காணி + மேரை]
காணியாட்சி	காணியாட்சி kāṇiyāṭci, பெ.(n.) உரிமை நிலம்; hereditary right to land, to offices, to fees, to an estate or to a kingdom; domain obtained by inheritance; that which is held as free and hereditary property, estate, one's own possession. "மேலைத் தெருவில் ஒரு மடமும் காணியாட்சியும் கொடுத்த அளவுக்கு"(S.I.i.i. 124);. மறுவ. காணாசி (கொ.ஆ); க., தெ. காணயாசி. [காணி + ஆட்சி]
காண்யாட்சிமிராசு	காண்யாட்சிமிராசு kāṇyāṭcimirācu, பெ.(n.) ஊர்நிலவுரிமை (C.G.);; proprietary right in village lands. [காணி + ஆட்சி + மிராக]
காணியாட்சியூர்	காணியாட்சியூர் kāṇiyāṭciyūr, பெ.(n.) குடியுரிமையுள்ள ஊர் hereditary village. [காணி + ஆட்சி + ஊர்]
கானியாண்மை	கானியாண்மை kāṉiyāṇmai, பெ.(n.) காணியாட்சி (புது. கல்வெட்டு. 745);; hereditary right to land etc. [காணி ஆண்மை]

காளியாளன்	காளியாளன்1 kāḷiyāḷaṉ, பெ.(n.) 1. காணியாட்சியுள்ளவன்; proprietor of land. 2. உழவின் மேல் ஊக்கமுள்ள குடி (சிலப். 5:43,உரை);; hard working agriculturist, 3. அந்தணரில் ஒரு வகுப்பாளர் (GTj.D.78);. a sub-division of Smartha Brahmans. 4.வேளாளருள் ஒரு வகுப்பார் (G.T.D.81);; a sub-division of _. ப. காணியாளன்; க. காணியால. [காணி + ஆளன்.] காளியாளன்2 kāḷiyāḷaṉ, பெ.(n.) ஒருவகை மீன்; உள a kind of fish, "வயலி னுதிக்குங் காணி யாளனும்" (பறாளை. பள்ளு.16); [காணி + ஆளன்.]
காணிவெட்டி	காணிவெட்டி kāṇiveṭṭi, பெ.(n.) sவரிவகை; a kind of tax. இவ்வூர்ப் பிடாகை ஒபாதி இறை என்றும் நீர்விலை என்றும் தவணைக்காடி என்றும் நெலெ இத்தன் என்றும் ஆயம் அந்தராயமென்றும் இறையிலிக்காசு என்றும், மாவிறையென்றும் உளச்சேவக மென்றும் காணிவெட்டி என்றும்" [காணி + வெட்டி]
காணீலம்	காணீலம் kāṇīlam, பெ.(n.) கொடிவேலி; Ceylon leadwork (சா.அக.);. [காள் + நீலம்]
காணுகம்	காணுகம் gāṇugam, பெ.(n.) காகம்; crow (த.சொ.அக.);. [காள் → கானகம் (கருப்பு); → காணுகம்]
காணுங்கோள்	காணுங்கோள் kāṇuṅāḷ, பெ.(n.) கண்ணுக்குப் புலனாகும் கோள் (வின்);; visible planets, opp, to _. [காணும் + கோள்]

காணும்	காணும்1 kāṇum, இடை (part.) முன்னிலைப் பன்மையில்வரும் ஓர் அசை; expl. in the 2nd pers. pl. in compounds. "நீர்போங்காணும்" (தஞ்சை);. [காண் + காணும்] காணும்2 kāṇum, வி.மு.(v.fin) போதுமானது; suffi cient. இந்த அரிசி இரண்டு மாதத்துக்குக் காணும் (உ.வ.);.. [காணுதல் = பார்வைக்கு ஒப்பாயிருத்தல், நிறைவளித்தல்] chin. _. Gothic. kunnama .
காணும்பொங்கல்	காணும்பொங்கல் kāṇumboṅgal, பெ.(n.) மாட்டுப் பொங்கலை அடுத்து ஒருவரை ஒருவர் கண்டு நலம் உசாவும் கொண்டாட்ட நாள்; the day of social visit, following the _. மறுவ. காண்பொங்கல் [காண்பொங்கல் → காணும்பொங்கல்]
காணும்பொழுது	காணும்பொழுது kāṇumboḻudu, பெ.(n.) கதிரவன் தோற்றம்; sunrise. "படுத்திருந்து காணும்பொழுதி லெழுந்து" (தெய்வச். விறலி 44); [காண் + உம் + பொழுது]
கானுமோர்	கானுமோர் kāṉumōr, பெ.(n.) காண்போர்; those who see. "செலவு பெரிதினிது நிற்காணு மோர்க்கே" (பதிற்றும். 83:5);. [காண் → காணுமோர்]
காத்தட்டி	காத்தட்டி kāttaṭṭi, பெ.(n.) ஆதொண்டை (வின்);. என்னும் முட்செடி வகை; thorny creeper. மறுவ.காற்றோட்டிக்கொடி; காத்தொட்டி ; காத்தோட்டி. [காற்றோட்டி → காத்தட்டி]
காத்தடி	காத்தடி kāttaḍi, பெ.(n.) காவடித்தண்டு (வின்.); pole for carrying burdens. [கா + தடி]

காத்தண்டு	காத்தண்டு1 kāttaṇṭu, பெ.(n.) காவடியின் தண்டு (குறள்,1163, உரை);; pole for carrying on the shoulder weights balanced at both ends. மறுவ.சீர் [கா + தண்டு] காத்தண்டு2 kāttaṇṭu, பெ.(n.) 1. தோட்டத்தில் விளையும் தண்டாகிய கீரைத்தண்டு; a kind ofgar den green. 2.வாழைத்தண்டு; amaranthus blitum (சா.அக.);. [கா + தண்டு]
காத்தய்யன்	காத்தய்யன் kāttayyaṉ, பெ.(n.) ஓர் ஊர்த் தெய்வம் avillage deity. "பாரிய காத்தய்யா" (பஞ்சதிருமுக 655);. [காச + அய்யன்]
காத்தாயி	காத்தாயி kāttāyi, பெ.(n.) சிற்றுரில் காணப்படும் சிறு பெண் தெய்வங்களுள் ஒன்று; a willage goddess. [காத்தாள் + ஆயி]
காத்தான்	காத்தான் kāttāṉ, பெ.(n.) காத்தவராயன் பார்க்க: See _.
காத்தானம்	காத்தானம் kāttāṉam, பெ.(n.) மரப்பொந்து; the hollow of a tree (சா.அக.);. [கா + தானம்]
காத்தி	காத்தி kātti, பெ.(n.) காவென்னும் அடியாற் பிறந்த ஓர் ஏவல் வினைமுற்று; imperative finite verb. "நன்று காத்தி யென்றி ராமனு மெதிர் செல நடந்தான்" (இராமா. கரன். 48); [கா + காத்தி]
காத்திடல்	காத்திடல் kāttiḍal, தொ.பெ.(v.bl.n) காத்தல்; to guard. "ஒருசத்தி... காத்திடலால்" (கந்தபு. திருநகர.65);. [கா → காத்து → இடல்]

காத்திரம்	காத்திரம் kāttiram, பெ.(n.) சினம் (பிங்.); anger. [ஆத்திரம் → காத்திம்] காத்திரம்1 kāttiram, பெ.(n.) 1. உடல்; body. "காத்திரங் கரணஞ்சேர்த்தி" (வைராக். தீப. 39);. 2. உறுப்பு (திவா.);; limb, member. 3. யானையின் முன்னங்கால்; fore leg of an elephant. "காத்திரங்களாற் றலத்தொடுந் தேய்த்ததொர் களிறு" (கம்பரா. வரைக். 6);. 4. கனம், நெருக்கம், இறுக்கம் (சூடா.);; thickness, solidity. 5. உடலின் பருமன்; corpulence. 6. இன்றியமையாதது; importance. [Skt.{} → த.காத்திரம்.] காத்திரம்2 kāttiram, பெ.(n.)
காத்திரன்	காத்திரவேயம் காத்திரன் kāttiraṉ, பெ.(n.) வலியோன் (யாழ்.அக.);; strong man. [கா + காத்திரன்]
காத்திரு-த்தல்	காத்திரு-த்தல் kāttiruttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. எதிர்பார்த்திருத்தல்; to wait, expect, watch for. look for. 2. காவல் பூண்டிருத்தல்; to safeguard, as one's property. "பொருள் காத்திருப்பனேல் அஆ இழந்தான்" (நாலடி, 9.); து.காதொதுநி [கா + இரு]
காத்துட்டு-தல்	காத்துட்டு-தல் kādduṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) தன் கொள்கையை அடிக்கடி பயன்படுத்தி மகிழ்வூட்டுதல்; to make frequent use of one's dogma in such a way as to make it pleasant. "அது நிலைநிற்கைக்காகவும் அத்தைக் காத்தூட்டு கைக்காகவும் (திவ்.திருப்பா. 29.வியா);. [காத்து + ஊட்டு]
காத்தூலம்	காத்தூலம்1 kāttūlam, பெ.(n.) பழங்காலத்து வழங்கிய துகில் வகை (சிலப்.14:108,உரை);; a gar ment of ancient times. [கா = பாவல், அகலம். கா + துலம்]
காத்ததூலம்	காத்ததூலம்2 kāttatūlam, பெ.(n.) அதிகமாய்க் கள்ளைக் குடிப்பதால் ஏற்படும் உடல் பாதிப்பு: stout ness of the body through drinking too much of toddy (சா.அக.);. [கா + துலம்]

காத்தை	காத்தை kāttai, பெ.(n.) இடை(part.); ஓர் அசை நிலை (தொல். சொல். 426, உரை);; an expletive. [ஆத்தாள் → ஆத்தை → காத்தை]
காத்தொட்டி	காத்தொட்டி kāttoṭṭi, பெ.(n.) ஆதொண்டைச் செடி ; thorny creeper. [காற்றோட்டி → காத்தொட்டி]
காதகம்	காதகம் gātagam, பெ.(n.) 1. கொலை; killing. 2. துன்புறுத்துதல்; harassing. [கொல் → கோறு → சாறு → சாது → சாதுகம் → சாதகம்]
காதகன்	காதகன் gātagaṉ, பெ.(n.) 1. கொடுந்திறல் படைத்தவன்; astute man. 2. கொலையாளி; murderer (பிங்.);. [காது → காதுவன் → காதகன்]
காதடை-த்தல்	காதடை-த்தல் kātaḍaittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) நோய், பசி முதலியவற்றால் செவி கேளாது போதல்; to experience a choking sensation in the ear owing to fatigue, hunger, disease etc. ம. காதடயுக [காது + அடை] காதடை-த்தல் kātaḍaittal, செ.கு.வி. (v.i.) 1உரத்த ஒலி, கூச்சல் போன்றவற்றால் கேட்க இயலாதவாறு செய்தல்; to deafen. 2. நெடும் பசியால் காது பஞ்சடைத்துப்போதல், extreme hunger. [காது+அடை-,]
காதடைப்பு	காதடைப்பு kātaḍaippu, பெ.(n.) பசி, நோய் முதலியவற்றால் காது கேளாமை; deafness occasioned by fatigue, disease, etc., [காது + அடைப்பு]
காதணி	காதணி kātaṇi, பெ.(n.) காதுக்கிடும் அணிகலன் (திவா.);; ear ornament. [காது. அணி]

காதம்	காதம்1 kātam, பெ.(n.) 1. பண்டைய நீட்டல் அள்வு a linear measure of ancient times. "'ஆறைங்காதம்" (சிலப்.); 2 ஏழறை நாழிகை வழி; a distance of walk of three hours. க. காவத, காவுத; மகாதம்; து.காவுத. [கா (நீட்சி); → காவு → காவதம்] காதம்2 kātam, பெ.(n.) 1. கள்; toddy. 2. நாற்சதுரமான துரவு (கிணறு);; small, square well. [கள் → கதம் → காதம்] காதம்3 kātam, பெ.(n.) 1. கொலை (வின்.);; killing, slaughter, murder. [கொல் → கோறு → காறு → காது → காதம்]
காதம்பம்	காதம்பம்1 kātambam, பெ.(n.) 1.அன்னப் புள்வகை (வின்.);; a kind of swan with dark grey wings. 2. கானாங்கோழி (பிங்.);; a kind of wood-fowl with long legs. 3. தயிரோடு; cream on curded milk. [கது (சிறியது); → கதும்பம் → காதம்பம்] காதம்பம்2 kātambam, பெ.(n.) 1. கரும்பு; sugarcane. 2. அம்பு ; arrow (சா.அக.);. [காழ் → காடு → காது → காதம்பம்]
காதம்பரம்	காதம்பரம்3 kātambaram, பெ.(n.) 1. தயிரேடு; cream deposited on curdled milk. 2. கருக்கரை; sugar (சா.அக.);. [காழ் → காடு ;காது ; காதம்பரம்]
காதம்பரி	காதம்பரி kātambari, பெ.(n.) ஆதிவராக கவியால் வடமொழியிலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்ட தமிழ்க் காவியம் (செந்.5:492);; Tamil rendering of the Sanskrit Kādambari of Băna by Adi-varăgakavi [கடம்பு (மரம்); → காதம்பரம் (கடம்பு மலர்); → காதம்பரி] பாணபட்டர் என்பவரால் வடமொழியில் இயற்றப்பட்ட நூல்.

காதரம்	காதரம் kātaram, பெ.(n.) 1. அச்சம்; timidity, want ofcourage. "காதரந் தீர்த்தருளும்" (திருக்கோ.17);. 2. தீவினைத் தொடர்பு; effect of evil deeds upon the soul. "காதரமடைந்தாள் போலக் கவலையுஞ் சிறிதுதோன்ற" (திருவிளை.வலை. 3);. [காத்திரம் → காதரம்]
காதரவு	காதரவு kātaravu, பெ.(n.) பாதுகாப்பு; protection. "காதரவு செய்துநலங் கற்பித்து" (அருட்பா, 1 நெஞ்சறி.170);. [காத்தல் → அரவு → காத்தரவு → காதரவு (ஆதரவு);]
காதரன்	காதரன் kātaraṉ, பெ.(n.) அச்சமுடையவன் (பிங்.);; timid person. [காதரம் → காதரன்.]
காதரி	காதரி kātari, பெ.(n.) மரமஞ்சள்; tree-turmeric (சா.அக.);. [காதுதல் (சினத்தல், எரிதல், மஞ்சள்நிறம்);→ காத்தரி →காதரி]
காதல்	காதல்1 kātal, பெ.(n.) 1. அன்புடைமை; warm attachment, fondness, love, affection. "காதல் வேண்டி யெற்றுறந்து போதல் செல்லா வுயிர்" (அகநா.55); 2. காமவிச்சை; lust. 3.இறையுணர்வு: reverence, devotion. "காதலா நெஞ்சமன்பு கலந்திலேன்" (திவ்.திருமாலை,26); 4. வேட்கை; desire, longing. "காதலாற் காம பூமிக் கதிரொளி காதலான் யவரு மொத்தார்'(சீவக.169.5. ஆவல் (வின்);; earnestness, intentness, eagerness. 6.மகன்; son, as an object of love. "இராவணன் காதல்" (கம்பரா. பிரமா. 164);. 7. சிற்றிலக்கிய வகை; a kind of poem with amorous theme. "கூளப்ப நாயக்கன் காதல" ம. க. காதல்; தெ.காதிலி: கூ. காதி. காதல்2 kātal, பெ.(n.)

காதலம்	காதலம் kātalam, பெ.(n.) ஒருவகை மீன்; a kind of fish, (சா.அக.); [கது → கதலம் →காதலம்]
காதலவர்	காதலவர் kātalavar, பெ.(n.) 1. அன்புக் குரிய மனைவி மக்கள் முதலியோர்; wife, children, etc., as objects of one's affection. 2.சுற்றத்தார்; relatives. "கைம்மக வோடுங் காதலவரொடும்"(பரிபா.15:47);. [காதல் → காதலவர்]
காதலன்	காதலன் kātalaṉ, பெ.(n.) 1. அன்புள்ளவன் (பிங்.);: lover, suitor. 2.கணவன்; husband. "காதல ரிரறப்பிற் கனையெரி பொத்தி"(மணிமே.242);. 3. நண்பன்; intimate friend, choice associate, "தீயின் காதலன் விடை கொண்டேகி" (கந்தபு:திருவவ.10); 4. மகன்; son. 'அறத்தின் காதலன்"(பாகவ1.6:1); ம. காதலன்; க. காதல். [காதல் → காதலன்.]
காதலான்	காதலான் kātalāṉ, பெ.(n.) காதலன் பார்க்க ; see _. "கரை காணாக் காதலான்" (கம்பரா. குகம் 26);. "காதலான் காதல் போல" (சீவக.1666);. [காதல்→ காதலன்.]

காதலி	காதலி1 kātalittal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. அன்புகூர்தல்; to love, delight in;to befondof; to be warmly attached to. "காதலித் தாதுநா மென்னுமவாவினை" (நாலடி. 1812); 2. விரும்புதல்; to long for desire. "கந்தவேள் புராணந் தன்னைக் காதலித் தோதுவார்" (கந்தபுபாயி. நூற்பய);. [காதல் → காதலி] காதலி kātali, பெ.(n.) 1. அன்பு கொண்டவள்; abeloved woman, sweet heart. 2. மனைவி; wife. "காதலி தன்னொடு கைதொழு தெடுத்து " (மணிமே.13:20);. 3. மகள்; daughter, "காதலிதன் காதலனைக் கண்ணுற்றான்' (நள.கலிநீ.67);. 4. தோழி; lady's maid. "காதலி மாறொடும் - பெருகுங் காதலைப் பேசுகின் றார்சிலர்" (கந்தபு. திருக்கல்.21);. [காதல் → காதலி]
காதலித்தவன்	காதலித்தவன் kātalittavaṉ, பெ.(n.) காதலித் தோன் (சூடா.); பார்க்க; see _. [காதலி → காதலித்தவன்.]
காதலித்தோன்	காதலித்தோன் kātalittōṉ, பெ.(n.) அன்பன் (பிங்.);: friend, lover. [காதலி → காதலித்தோன்.]
காதலோன்	காதலோன் kātalōṉ, பெ.(n.) 1. அன்பன், கணவன்,தலைவன்; lover husband. "தாம்வந்த னர்நங் காத லோரே"(ஐங்குறு.270);. 2 மகன் (ஐங் 501.);; Son. [காதலன் → காதலோன்]

காதவம்	காதவம்1 kātavam, பெ.(n.) வான்கோழி (யாழ்.அக.);; turkey fowl. [கது → கதுவம்→ காதவம்] காதவம்2 kātavam, பெ.(n.) 1. சீந்தில்; moon, treeper. 2. நிலவேம்பு; ground neem. 3.ஆல்; banyan [கதம் (சாறு); → கதவம் → காதவம்]
காதளிகம்	காதளிகம் gātaḷigam, பெ.(n.) சிறுசின்னி; birch leaved acalypha (சா.அக.);. [காழ் → காடு → காது → காதுளி → காதளிகம்]
காதற்பரத்தை	காதற்பரத்தை kātaṟparattai, பெ.(n.) சேரிப் பரத்தையின் மகளாய்த் தலைவனது காதற்குரிமை பூண்டு அவனையே சார்ந்திருப்பவள் (ஐங்குறு.90, உரை);; "யாரையு நயவா வியல்பிற் சிறந்த சேரிப்பரத்தையர் மகளி ராகிக் காதலிற் புணர்வோர் காதற் பரத்தையர்" (அகம். அகத்.14);. [காதல் + பரத்தை]
காதற்பாங்கன்	காதற்பாங்கன் kātaṟpāṅgaṉ, பெ.(n.) தலைவனுக்கு உற்ற நண்பர்; intimate friend of the hero. "மன்னவன் றனக்குக் காதற் பாங்க னாதலின்" (மணிமே.28.125);. [காதல் + பாங்கன்]
காதற்பிள்ளை	காதற்பிள்ளை kātaṟpiḷḷai, பெ.(n.) காதலிக்குப்பிற வளர்ப்பு மகன்; foster child. "அரசர் காதற் பிள்ளையாய்" (பெரியபு. தடுத்தாட்.6);. [காதல் + பிள்ளை]
காதற்ற முறி	காதற்ற முறி kātaṟṟamuṟi, பெ.(n.) செலுத்தற் குரியதை செலுத்தித் தீர்த்துக் கிழித்துவிட்ட ஓலையாணம் (வின்.);; cancelled bond written on a palmyra leaf. [காது→ அறு + முறி - காதற்றமுறி]
காதற்றோழி	காதற்றோழி kātaṟṟōḻi, பெ.(n.) தலைவியின் அன்புக்குரிய பாங்கி (திருகோ.50.அவ);; confidant of a heroine. [காதல் + தோழி]

காதறு	காதறு1 kādaṟudal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. காதின் துளை அறுதல்; to have the perforated lobe of the ear cut or torn. 2.ஆவணம் தீர்க்கப்பெற்று கிழிபடுதல்; to be cancelled, as a bond, by mut lation. 3. செருப்பின் வாரறுதல் (இ.வ.);; to smap, a the thong of a sandal. 4. ஊசிதுளை முறிதல்; to have the eye of a needle broken. "காதற்ற ஊசியும் வாராதுகாணும்" (பட்டினத்திருப்பா. பொது. 10); 5. கவனிற் கல்வைக்கும் இடம் அற்றுப்போதல்; tohaw that part of the sling snapped from which the stone is generally thrown. "காதறு கவண தேய்க்கும்" (ஜங்குறு பக்143 பாட்டு,1);. 6.பகை கொள்ளுதல் (யாழ். அக.);; to become inimical, [காது + அறு] காதறு2 kātaṟuttal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. காதின் துளையை அறுத்தல்; to rend the ear, a: by tearing off the ear-rings. "காதறுத்த கூலி கைமேலே" (வின்.);. 2. ஆவணத்தை அறுதியாகத் தீர்த்து கிழித்து விடுதல்; to cancel a bond, as b. mutilating it. [காது + அறு]
காதறுப்பான்	காதறுப்பான் kātaṟuppāṉ, பெ.(n.) காதைச் சுற்றி வரும் புண் (வின்.);; a sore that appears around the ear. [காது + அறுப்பான்]
காதறை	காதறை1 kātaṟai, பெ.(n.) 1. காதறுபட்ட ஆள்; one whose ear has been cut off or mutilated 2. காதுக்குழி; cavity of the ear. 3. கெட்டது; that which is spoiled. 4. செவிடு; deaf. Fin. kūro:Karel.kūmeh Es, kurt:Livonian. kūrii:Q karu, [காது+அறு-காதறு → காதறை] காதறை2 kātaṟai, பெ.(n.) சம்பங்கிப்புல்; fragran champak grass (சா.அக.);. [கா = பரவுதல், மணம் பரவுதல். கா → காதல் → காதறை]
காதறை கூதறை	காதறை கூதறை kātaṟaiātaṟai, பெ.(n.) ஒழுக்கங்கெட்டவள் (இ.வ.);; a disreputable woman. [காதறை + கூதறை]

காதறைச்சி	காதறைச்சி kātaṟaicci, பெ.(n.) சண்டைபிடிப்பவள். (யாழ்.அக.);; quarrel some woman, as one who rends the ear. [காது → அறு → காதறு → காதறைச்சி]
காதன்	காதன் kātaṉ, பெ.(n.) கொலை செய்பவன் (வின்.);; murderer. [காதுதல் = வெட்டுதல். காது → காதன்]
காதன்மை	காதன்மை kātaṉmai, பெ.(n.) 1. அன்பு; affection, attachment. "காதன்மை கந்தாவறி வறியார்த் தேறுதல்" (குறள், 507);. 2. விருப்பம், desire. "காதன்மை கையல லதன் கட் செயல்"(குறள் 832); [காதல் → காதன்மை]
காதாங்கி	காதாங்கி kātāṅgi, பெ.(n.) பாற்சொற்றிப்பாலை (மலை);; Indian guttapercha. [கதம் (சாறு பால்); → காதம் → காதாங்கி]
காதார்-தல்	காதார்-தல் kātārtal, 2 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. காதில் அணிகலன் அணிதல் (தேவா);: to wear on the ear as a jewel "காதார் குழையாட". 2.தன் செவிப்புலவன் நிரம்புதல்; to near to the full satisfaction of the ears. [காது1-ஆர்-காதார் =காதார]
காதித்தம்	காதித்தம் kātittam, பெ.(n.) 1.கஞ்சா; ganjah. 2. குறிஞ்சா; Indian ipecacuanha (சா.அக.);. [காதித்தல் + கதித்தம் - காதித்தம்]
காதிதம்	காதிதம் kādidam, பெ.(n.) ஓர் எண்ணை அதனாலேயே ஒருமுறையேனும் பலமுறையேனும் பெருகிவந்த தொகை (வின்.);; result arising from the multiplication of a number by itself. [காது = மோதுதல், பெருக்குதல். காது → காதிதம் (பெருக்கல்);]

காதிரைச்சல்	காதிரைச்சல் kātiraiccal, பெ.(n.) காதடைப் பால் உண்டாகும் குமுறல் (வின்.);; ringing in the ear. [காது + இரைச்சல்]
காதில்விழு-தல்	காதில்விழு-தல் kādilviḻudal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) காதுக்குச் செய்தியெட்டுதல்; to reach one's ears, to be heard. ம. காதில் வீழுக [காது → காதில் + விழு]
காதிலடிபடு-தல்	காதிலடிபடு-தல் kādilaḍibaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) அடிக்கடி செய்தி கேட்கப்படுதல்; to be heard frequently,as news. [காது → காதில் + அடி + படு]
காதிலி	காதிலி kātili, பெ.(n.) செவிடன், செவிடி; deat person. [காது + இலி]
காதிலோது-தல்	காதிலோது-தல் kādilōdudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t) 1. மந்திரம் சொல்லிக்கொடுத்தல்; to initiate a disciple by whispering a mantra in his ear. 2. மறைபொருள் (இரகசியம்); சொல்லுதல்; to whisper in the ear, as secrets. 3. கோட் சொல்லுதல் (உ.வ.);; to back-bite, to carry tales [காதில் + ஒது]
காதிற்சவ்வு	காதிற்சவ்வு kātiṟcavvu, பெ.(n.) காதிலுள்ள குருத்து; ear-rum, tympanum. [காதில் + சவ்வு]

காது	காது1 kātu, பெ.(n.) 1. ஒலியைப்பற்றும் செவி; ear . "வடிந்துவிழ் காதினள்" (சிலப்.4:51);. 2. ஊசி முதலியவற்றின் துளை; hole through which thread, rope. hook, pin or shaft is passed; as the eye of a needle, "காதற்ற ஊசியும்" (பட்டினத். திருப்பா.பொது.10], 3.கவண்கல் வைக்குமிடம்; the groove in a sling in which is placed the slinge "காதறு கவனதேய்க்கும்" (ஐங்குறு பக்.143 பாட்டு1.); 4. புகையிலையின் காம்பு (இ.வ.);; part near the stem of a tabacco leaf. 5. ஏனங்களின் விளிம்புப்பிடி; ear of a jar; projection in the rim of a vessel serving as a handle. 6. அடித்து இறுக்கப்படும் ஆப்பு (வின்.);; small wedge to hold in its place a tenon, a handle, a peg. ம.காது H., V., Guj., Ben., Ori. {}, Punj. kash, kan, Sind. kann: Ass. Kanu. Afri. Koraofanian. Ki-t kicu, Charian. kuwo. Hansa. ka-nne; Nigero-cameroonian. n-kki. [கது → காது (மு. தா. 210.);] காது2 kādudal, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) கொல்லுதல்
காதுக்கரப்பான்	காதுக்கரப்பான் kātukkarappāṉ, பெ.(n.) காதின் வெளிப்புறத்திற் காணும் நோய் (M.L.);; inflammation of the external part of the ear. [காது + கரப்பான்]
காதுக்கற்சட்டி	காதுக்கற்சட்டி kātukkaṟcaṭṭi, பெ.(n.) காதுள்ள மாக்கற் சட்டி (உ.வ.);; eared vessel made of soapstone. [காது + கல் + சட்டி]
காதுக்கிண்ணம்	காதுக்கிண்ணம் kātukkiṇṇam, பெ.(n.) விளிம்பிலே பிடிப்புள்ள கிண்ணம்; vessel with projections in the rim for lifting. [காது + கிண்ணம்]
காதுக்குடைச்சல்	காதுக்குடைச்சல் kātukkuḍaiccal, பெ.(n.) காது நோய் வகை (M.L.);, inflammation of the ear. [காது + குடைச்சல்]

காதுக்குத்தல்	காதுக்குத்தல் kātukkuttal, பெ.(n.) காதுக் குத்து பார்க்க; see kadu-k-kutu. [காது + குத்தல்]
காதுக்குத்து	காதுக்குத்து kātukkuttu, பெ.(n.) உட்காதில் உண்டாகுங் குத்து நோய் (M.L.);; ear-ache. மறுவ. காதுக்குத்தல் [காது + குத்து]
காதுக்குறும்பி	காதுக்குறும்பி kātukkuṟumbi, பெ.(n.) 1. காதுப் பீளை; ear-wax, cerumen. 2. குறும்பி வாங்கி; earcleaner. [காது + குறும்பி]
காதுகடி-த்தல்	காதுகடி-த்தல் gātugaḍittal, 4 செ.கு.வி.(v.i) 1. மந்தணம் (ரகசியம்);மாகச் சொல்லுதல்; to whisper in the ear. ம. காதுகடிக்குக. [காது + கடி.]
காதுகன்	காதுகன் gātugaṉ, பெ.(n.) 1. கொலைகாரன்; murderer. 2. கொடியோன் (சங்.அக.);; wicked person. [கொல் → கோறு → கோது →காது → காதுகன்]
காதுகிழி-த்தல்	காதுகிழி-த்தல் gātugiḻittal, 4 செ.குன்றாவி (v.t.) 1.ஆவணத்தை அறுதியாக்கிக் கிழித்தல் (இ.வ.);; lit. to tear the ear, to tear the top of a bond written on a palmyra-leaf as faras the hole through which it is filed, to tear the stamped part of an indenture or bond, in token of its discharge. [காது + கிழி]
காதுகிள்ளு-தல்	காதுகிள்ளு-தல் gādugiḷḷudal, 5செ.குன்றாவி (v.t.) 1. காது.கிழி- (இ.வ.); பார்க்க; see {}. 2. காதுக்குத்து-2 பார்க்க; see {} [காது + கிள்ளு.]
காதுகுடை-தல்	காதுகுடை-தல் gāduguḍaidal, 4 செ.கு.வி.(v..i) 1. காதிற் குடைச்சல்நோய் உண்டாதல்; to have itching or tingling pain in the ear. 2. காதுக்குறும்பி எடுத்தல்; to clear the ear of wax. 3. காதில் குறுகுறுப்பு ஏற்படும் போது பறவை இறகால் தடவுதல்; to rule with birds feather when he ear feels for it. ம. காதுகுத்து [காது + குடை]

காதுகுத்தல்	காதுகுத்தல் gātuguttal, பெ.(n.) 1. காதுகுத்துந் திருவிழா; ear-boring ceremony. 2. காதுநோய் வகை; a disease of the ear. [காது + குத்தல்]
காதுகுத்து	காதுகுத்து1 gāduguddudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. காதில் அணிகலன் அணிய துளை போடுதல்; to bore the ear for wearing ear ornaments. "கேசவ நம்பி யுன்னைக் காதுகுத்த' (திவ்.பெரியாழ். 2,3:1); 2.வஞ்சித்தல்; to beguile, deceive, mislead. ம. காதுகுத்துக. [காது + குத்து] காதுகுத்து2 gāduguddudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.i.) காதுக்குள் நோவெடுத்தல்; to feel pain in the inner part of the ear. [காது + குத்து]
காதுகுத்துகிறவர்	காதுகுத்துகிறவர் gātuguttugiṟavar, பெ.(n.) 1. காதுகுத்துந் தொழிலையுடைய தட்டாரி வகையினர்; a class of goldsmith whose profession is to perforate the ear-lobes. [காது + குத்துகிறவர்]
காதுகுளிர்-தல்	காதுகுளிர்-தல் gātuguḷirtal, 2 செ.கு.வி.(v.i.) செவிப்புலனுக்கு இன்பமாதல்; to experience a pleasant sensation in the ear, as in hearing sweet music; to hear good news. [காது + குளிர்]
காதுகை	காதுகை gātugai, பெ.(n.) கொல்லுகை killing. "மால்க ளிற்றினைக் காதுகை நீக்கி" (கந்தபு. மார்க்கண். 283); [காது + காதுகை]
காதுகொடு-த்தல்	காதுகொடு-த்தல் gātugoḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கவனித்துக் கேட்டல்; to give ear, hearken, listen, give atention to. காது கொடுத்துக் கேட்டேன் குவா குவா சத்தம் (உ.வ.);.. ம. காதுகொடுக்குக [காது + கொடு]
காதுச்சில்லறை	காதுச்சில்லறை kātuccillaṟai, பெ.(n.) காதணிவகை; ear-ornament. [காது+ சில்லறை]
காதுச்சோணை	காதுச்சோணை kātuccōṇai, பெ.(n.) காதுத் தண்டு பார்க்க; see _. [காது + சோணை]

காதுசெய்-தல்	காதுசெய்-தல் kātuseytal, பெ.(n.) 1 செ.கு.வி. (v.i.); காதுவளர்- பார்க்க ; see _. "காது செய்வான் கூதைசெய்து" (திவ் திருவாய்.1:9); [காது + செய்]
காதுடம்	காதுடம் kātuḍam, பெ.(n.) வாலைப்பூ நீறு; distilled liquid extracted from a solution of fuller's earth (சா.அக.);. [காது → காதுளம் → காதுடம்]
காதுடனிருக்கான்	காதுடனிருக்கான் kātuḍaṉirukkāṉ, பெ.(n.) தூக்கணாங்குருவி; Indian tailor-bird (சா. அக.);. [காது + உடல்(கூடு); இருக்கான்]
காதுண்டி	காதுண்டி kātuṇṭi, பெ.(n.) குறுஞ்சூலி மரம் ; toon tree (சா. அக.);. [கோது → கோதுண்டி → கோதுண்டி]
காதுணம்	காதுணம் kātuṇam, பெ.(n.) பாகல்; balsam pear (சா.அக.);. [காதுதல் → கோதுண்டி → கோதுண்டி]
காதுதூர்-தல்	காதுதூர்-தல் kātutūrtal, பெ.(n.) 2 செ.கு.வி.(v.i.); காது மடலின் துளை தூர்தல்; the hole made for the ear ring in the ear lobe getting closed. "வாமன் நம்பியுன் காது தூரும்" (திவ்.பெரியார். 23.8); [காது + தார்]
காதுநறுக்கு-தல்	காதுநறுக்கு-தல் kādunaṟukkudal, பெ.(n.) 5 செ.குன்றாவி. [vt.] காது கிழி பார்க்க; see _. [காது + நறுக்கு]
காதுப்பானை	காதுப்பானை kātuppāṉai, பெ.(n.) விளிம்புப் பிடியுள்ள பானை; vessel with projections in the rim serving as handle. [காது + பானை]

காதுப்பி	காதுப்பி kātuppi, பெ.(n.) காதுக்குறும்பி பார்க்க See _.
காதுப்பூ	காதுப்பூ kātuppū, பெ.(n.) பூவடிவான காதணி வகை (வின்.);; flower-shaped ear-ornament of women. [காது + பூ]
காதுப்பூச்சி	காதுப்பூச்சி kātuppūcci, பெ.(n.) செவிப் பாம்பு (யாழ்ப்.);; typhlope, as crawling into the ear. [காது + பூச்சி]
காதுபெருக்கு-தல்	காதுபெருக்கு-தல் kāduberukkudal, பெ.(n.) 5 செ.கு. வி. (v.i.); காதுவளர் பார்க்க; see kadu-vasar "காதுபெருக்கித் திரியவுங் காண்டி" (திவ். பெரியாழ்.23:10); [காது + பெருக்கு]
காதுமடல்	காதுமடல் kātumaḍal, பெ.(n.) புறக்காது; external ear, Conch. [காது + மடல்]
காதுமந்தம்	காதுமந்தம் kātumandam, பெ.(n.) செவிப்புலன் நன்றாகக் கேளாமை; dullness of hearing. [காது + மந்தம்]
காதுவலி	காதுவலி kātuvali, பெ.(n.) காதுக்குத்து2 பார்க்க; see kadu-k-kuttu2 [காது + வலி]
காதுவளர்-த்தல்	காதுவளர்-த்தல் kātuvaḷarttal, பெ.(n.) 4 செ.கு.வி.[vi.] காதின் அடித்தண்டிலுள்ள துளையைப் பெருக்குதல்; to enlarge the perforation of the ear for wearing ear-rings. [காது + வளர்]
காதுவிடாய்	காதுவிடாய் kātuviṭāy, பெ.(n.) பசி முதலியவற்றால் உண்டாகுஞ் செவியடைப்பு ; weakness,lassitude in hearing caused by hunger, sickness, etc. [காது + விடாய்]

காதுவிடு-தல்	காதுவிடு-தல் kāduviḍudal, பெ.(n.) செ.கு.வி.(v.i.); காதுவெட்டு பார்க்க; see kadu-vettu [காது + விடு]
காதுவெட்டு	காதுவெட்டு1 kāduveṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி (vt.) காதுகிழி - பார்க்க; see _. [காது + வெட்டு] காதுவெட்டு2 kāduveṭṭudal, 5.செ.கு.வி (vi.) ஏனத்தில் துளை விழுதல்; to punch a hole, as ir an embossed stamp. [காது + வெட்டு]
காதெழுச்சி	காதெழுச்சி kāteḻucci, பெ.(n.) தேவையற்ற சதை வளர்ந்து காதைச் செவிடுபடுத்தும் நோய் வகை ; tumour visible in meatus causing loss of hearing. [காது + எழுச்சி]
காதெளிவு	காதெளிவு kāteḷivu, பெ.(n.) பொற்றலைக் கையாந்தகரை; verlisinia marigold (சா.அக.);. [க + தெளிவு]
காதை	காதை1 kātai, பெ.(n.) 1. வரலாறு; story narrative. "காதைகள் செப்பென" (சீகாலித்.4, நான்மு.155);. 2. சொல் (திவா.);; word term vocable. 3. கதை; tale. "காதைமுகங்கண்டலராகம தாடகமா மெழிற் காரிகையாள்" (புலியூரந்:22); 'காதைகள் சொரிவன செவிநுகர் கனிகள்" (இராமா.நாட்டு.51);. [கதை → காதை] காதை2 kātai, பெ.(n.) 1. பாட்டு (நீல.);; poem. 2.கதையைக் கொண்ட பகுதி (சீலப்பதி.63 உரை);; division of a poem containing a narrative. [கதை → காதை.] காதை3 kātai, பெ.(n.) 1. கொலை (வின்.);; killing, murder. 2. தாளத்தின் அடிப்பு; beating time, as of the right palm on the left. காதுதல் காது

காதைகரப்பு	காதைகரப்பு gātaigarappu, பெ.(n.) ஒரு செய்யுளை முடிய எழுதி அதன் ஈற்று மொழியுள் முதலெழுத்துந் தொடங்கி ஒரோர் எழுத்து இடையிட்டுப் படிக்கப் பிறிதொரு செய்யுள் வரப் பாடும் மிறைக்கவி (இலக். வி.690.உரை);; stanzaso composed, that, by begining with the first letter of the last word and reading backwards every alternate letter only, a new stanza is formed. [காதை + கரப்பு]
காதைநெறி-த்தல்	காதைநெறி-த்தல் kātaineṟittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) உற்றுக்கேட்கும்படி குதிரை முதலிய விலங்குகள் காதை நிமிர்த்தல் (வின்.);; to cock the ear, as horses on hearing a frightful noise. [காதை + நெறி]
காதோதி	காதோதி kātōti, பெ.(n.) தீய எண்ணத்தோடு கமுக்கமாகப் பேசுவோன் (வின்.);; malicious whisperer. [காது + ஓதி]
காதோலை	காதோலை kātōlai, பெ.(n.) 1.காதுக்கிடும் பனங்குருத்தின் ஒலைச்சுருள்; small roll of a palmyra leaf often stained with magenta, used by women as an ornament inserted in the lobe of the ear. 2. மகளிர் காதணி வகை; ear ornament made of gold, gems, diamond, etc. worn by women. ம. காதோல [காது + ஒலை]
காதோலை கருமாரி	காதோலை கருமாரி gātōlaigarumāri, பெ.(n.) தமிழ் நாட்டில் ஏழுகன்னிமார் வணக்கத்தின்போது படைக்கப் பெறும் ஒலை வளையமும் கறுப்பு வளையல்களும்; ring of palm leaf and black bangled placed for the worship of seven virgius. [காது + ஓலை+ கருமாரி]
காந்தஊசி	காந்தஊசி kāndaūci, பெ.(n.) காந்தவூசி பார்க்க: see _. [காந்தம் → ஊசி]
காந்தக்கம்பி	காந்தக்கம்பி kāndakkambi, பெ.(n.) 1. இடி தாங்கி; strio lightning rod. 2. மின்கம்பி; electric wire. ம. காந்தக்கம்பி [காந்தம் + கம்பி]
காந்தக்கல்	காந்தக்கல் kāndakkal, பெ.(n.) அயக்காந்தம் (வின்.);; magnet, loadstone. ம. காந்தக்கல்லு [காத்தம் + கல்]

காந்தக்கழி	காந்தக்கழி kāndakkaḻi, பெ.(n.) 1.கழியைப்போற் செய்த காந்தம்; bar-magnet. 2.மாத்திரைக் கோல்: magic wand, magnetic rod (சா.அக.);. [காந்தம் → கழி]
காந்தகன்	காந்தகன் gāndagaṉ, பெ.(n.) ஒருவகைச் செய்நஞ்சு; a kind of arsenic (சா.அக.);. [காந்தம் → காந்தகன்]
காந்தச்சவளை	காந்தச்சவளை kāndaccavaḷai, பெ.(n.) காந்த மணல்; magnetic iron ore (சா.அக.);. [காந்தம் → வளை]
காந்தச்செம்பு	காந்தச்செம்பு kāndaccembu, பெ.(n.) ஊதைச்செம்பு; an alchemical copper prepared from magnetism (சா.அக.);. [காந்தம் → செம்பு]
காந்தசத்துரு	காந்தசத்துரு kāndasatturu, பெ.(n.) காந்தத்துக்கு மாற்றுச் சரக்கு (வின்.);; that which counteracts the magnetic power, as blue vitriol, sal-ammoniac, saltpetre. [காந்தம் + சத்துரு]
காந்தசிந்தூரம்	காந்தசிந்தூரம் kāndasindūram, பெ.(n.) காந்தத் தைப் புடமிட்டுச் செய்யப்படும் சிந்தூரம் [unomião.1205]; loadstone powder of redcolour prepared by chemical process [red-oxide]. [காந்தம் + சிந்தூரம்]
காந்தப்பர்	காந்தப்பர் kāndappar, பெ.(n.) காந்தருவர் பார்க்க; see _. [காந்தருவர் → காந்தப்பர்]
காந்தப்பெட்டி	காந்தப்பெட்டி kāndappeṭṭi, பெ.(n.) திசையறி கருவி (வின்.);; mariner's compass, engineers compass. ம. காந்தப்பெட்டி [காந்தம் + பெட்டி]

காந்தபசாசம்	காந்தபசாசம் kāndabacācam, பெ.(n.) காந்தக்கல்; loadstone, magnet. "காந்தபசா சம்போ லவ்வினையைப் பேராம லூட்டும்" (சி.போ.சிற்.2.2:2);. [காந்தம் + பசாசம்]
காந்தபற்பம்	காந்தபற்பம் kāndabaṟbam, பெ.(n.) காந்தத் தினின்று செய்யப்படும் பொடி; load stone powdel made by chemical process. [காந்தம் + பற்பம்]
காந்தபுராணம்	காந்தபுராணம் kāndaburāṇam, பெ.(n.) பதினெண்தொன்மத்துள் ஒன்று; a chief purana one of the 18 puranas. மறுவ. காந்தம் [கந்தபுராணம் → காந்தபுராணம்]
காந்தம்	காந்தம்1 kāndam, பெ.(n.) 1. காந்தக்கல் பார்க்க ; see _. "நாராசத் திரிவிற் கொள்ளத் தகுவது காந்தம்" (மணிமே.27:56); 2. ஒருவகைப் பளிங்கு; a class of crystals, as _. 3. அழகு (உரி.நி);; beauty, love liness, attractiveness. 4. உலக நடையை தடவாது பொதுவாக யாவரும் மகிழும்படி புகழ் வதாகிய செய்யுட் குணம் (தண்டி.22);; Rhet descriptior within conventional limits, satisfying the aesthetic sense, a merit of poetie composition. 5. மின்சாரம்; electricity. Skt. kārta, [காந்து காந்தம்] காந்தம்2 kāndam, பெ.(n.) காந்தபுராணம் (திவா.); பார்க்க; see _.
காந்தம்பிடி-த்தல்	காந்தம்பிடி-த்தல் kāndambiḍittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) காந்தம்வலி பார்க்க; see _. [காந்தம் + பிடி.]
காந்தம்வலி-த்தல்	காந்தம்வலி-த்தல் kāndamvalittal, 4செ.கு.வி (v.i.) காந்தம் இரும்பை இழுத்தல்; to attractaniron piec with magnetic force. [காந்தம் + வலி]
காந்தமண்	காந்தமண் kāndamaṇ, பெ.(n.) காந்தச் சத்துள்ள செம்மண் (வின்.);; magnesite where in is found carbonate of magnesia, red earth. [காந்தம் + மண்]
காந்தமண்ணுப்பு	காந்தமண்ணுப்பு kāndamaṇṇuppu, பெ.(n.) வேதியுப்பு; epsom Salt (சா.அக.);. [காந்தமண் + உப்பு]

காந்தமணி	காந்தமணி kāndamaṇi, பெ.(n.) காந்தக்கல் (வின்.); பார்க்க; see _. [காந்தம் + மணி]
காந்தமயமாலை	காந்தமயமாலை kāndamayamālai, பெ.(n.) காந்தமும் இரும்பும் கலந்து கிடைக்கப்பெற்ற மலை; mountain containing magnet mixed with iron ore (சா.அக.);. [காந்தம் + அயம் + மலை]
காந்தமலை	காந்தமலை kāndamalai, பெ.(n.) நிலப்பகுதியின் வடகோடியிற் காந்தமயமாயுள்ளதாகக் கருதப்படும் மலை (வின்.);; mountainfarnorth regarded as the centre of attraction to the magnet; the magnetic pole. [காந்தம் + மலை]
காந்தமூட்டு-தல்	காந்தமூட்டு-தல் kāndamūṭṭudal, 5 செ.கு.வி (v.i) காந்த, சக்தி கொடுத்தல்; inducing magnetism (சா.அக);. [காந்தம் + ஊட்டு]
காந்தர்ப்பம்	காந்தர்ப்பம் kāndarppam, பெ.(n.) காந்தருவம் பார்க்க; see kandaruvam, "காந்தர்ப்ப மென்ய துண்டால்... மறைகளே வகுத்த கூட்டம்"(கம்பரா. சூர்ப்பண:54);. [காந்தருவம் →காந்தர்ப்பம்]
காந்தருப்பம்	காந்தருப்பம் kāndaruppam, பெ.(n.) காந்தர்ப்பம் பார்க்க; see _. "காந்தரும்பம் மெனுங் கடவுண் மாப்படை" (கம்பரா.மூலபல.182.); [காந்தர்ப்பம்: காந்தருப்பம்]
காந்தருவப்புணர்ச்சி	காந்தருவப்புணர்ச்சி kāndaruvappuṇarcci, பெ.(n.) காந்தருவம், 1 (சங்.அக.); பார்க்க; see _. [காந்தருவம் + புணர்ச்சி]
காந்தருவம்	காந்தருவம் kāndaruvam, பெ.(n.) 1. காதலர் தம்முள் மனமொத்துக் கூடுங்கூட்டம் (தொல். பொருள்.92, உரை);; a form of marriage which results entirely from love and which has no ritual whatever, as common among Gandharvas. 2. இசைப்பாட்டு (சூடா.);; music. 3. காந்தருவமறை; musical composition. "வில்வேதமமல் காந்தருவ வேதம்" (காஞ்சிப்பு: சனற். 4);. 4. யாழ் ; harp. [காந்தருவம் → காந்தருவம்]
காந்தருவர்	காந்தருவர் kāndaruvar, பெ.(n.) 1.யாழிசைப்போர் கந்தருவர் (சிலப்.5:176,உரை);; Gandharvas. 2.பாடுவோர் (கல்);; songsters, minstrels, [காந்தருவம் (யாழ்); → கந்தருவர் → காந்தருவர் → பாடுவோர்);]

காந்தருவி	காந்தருவி kāndaruvi, பெ.(n.) பாடுபவள்; songstress, "தளிச்சேரிப் பெண்டுகளுக்கும் காந்தருவி களுக்கும் நாயகஞ்செய்ய'(S.I.I.I.66-13pg:276); [காந்தருவம் → காந்தருவி]
காந்தல்	காந்தல் kāndal, பெ.(n.) 1.காந்துகை; burning. 2உமி, ஓலை முதலியவற்றின் எரிந்த கருகல்; burnt takes of straw, palm leaves, paper, chaff etc. 3. காய்ந்த பயிர் (வின்.); ; growing crop scorched by =e sun. 4. சினம் (வின்.);; anger. ம. காந்தநள [காந்து → காந்தல்]
காந்தலாடம்	காந்தலாடம் kāndalāṭam, பெ.(n.) குதிரை வடத்தைப்போற்செய்து வலுவூட்டிய இரும்பு; horseshoe magnet (சா.அக.);. [கந்தம் + லாடம்]
காந்தவட்டை	காந்தவட்டை kāndavaṭṭai, பெ.(n.) காந்தவூசி பொருத்திய வட்டத்தட்டு; circular instrument fitted with magnetic needle. [காந்தம்+வட்டை-காந்த வட்டை] கட்டடங்களின் நிலையைத் தரையில் குறித்திடப் பொறியாளர்களும், கடலில் பயணம் செய்யும்போது திசையறிவதற்கு மாலுமிகளும் பயன்படுத்துகின்றனர்.
காந்தவண்டி	காந்தவண்டி kāndavaṇṭi, பெ.(n.) இருப்புப் பாதையிற் செல்லும் மின்வண்டி; electric train electric tramcar. [காந்தம்+வண்டி]
காந்தவர்	காந்தவர் kāndavar, பெ.(n.) காந்தருவர், பதினெண்கணத்துள் ஒரு தொகுதியார் (திவா.);; a celestical group of singers, "காந்தவர் சேனை யெல்லாம்"(உத்தரரா.கந்திருவ.43); [காந்தருவர் → காந்தவர்]
காந்தவிளக்கு	காந்தவிளக்கு kāndaviḷakku, பெ.(n.) ஊர் வலங்களில் தலைமேல் தூக்கிச் செல்லும் எரிவளி விளக்கு; gas light carried over persons. [காந்தம் + விளக்கு]
காந்தவூசி	காந்தவூசி kāndavūci, பெ.(n.) காந்தம் ஏற்றிய திசை காட்டும் முள்; magnetic needle, steelpointer of a compass. [காந்தம் + ஊசி]

காந்தவை-த்தல்	காந்தவை-த்தல் kāndavaittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) தீயவைத்தல்; allowing to be scorched (சா.அக.); [காந்தல் + வை]
காந்தள்	காந்தள் kāndaḷ, பெ.(n.) 1. செங்கோடல் கார்த்திகைப்பூ; Malabar glorylily,red orwhite spe: cies காந்தள் மலராக்கால்" (நாலடி,283); 2.காந்தள் மலரணிந்து வேலன் வெறியாடுவதைக் கூறும் புறத்துறை (தொல்.பொருள். 80);; theme of describ. ing a dance of one possessed by the spirit of skanda and wearing the kändas flower. 3. முருகக்கடவுளுக்குரிய காந்தளைச் சிறப்பித்துச் கூறும் புறத்துறை (பு.வெ.6:9);; theme of singing the praises. 4.சவர்க்காரம் (வின்.);; soap ம. காந்தல் [காந்தல் → காந்தள் (வேக 185);.] காந்தள் வகைகள்: 1. செங்காந்தள் 2. வெண்காந்தள் 3 சிறுகாந்தள் 4.கருங்காந்தள் 5.நரிக்காந்தள் 6 காய்க்காந்தள் (சா.அக.);
காந்தள் மலரான்	காந்தள் மலரான் kāndaḷmalarāṉ, பெ.(n.) உழமண்; Fuller earth (சா.அக.);. [காந்தள் →மலரான்]
காந்தளம்	காந்தளம் kāndaḷam, பெ.(n.) கலப்பைக் கிழங்கு; plough root (சா.அக.);. [காந்தள்→ காந்தளம்]
காந்தளிகம்	காந்தளிகம் gāndaḷigam, பெ.(n.) சின்னிமரம்; lirch leaved acalypha (சா.அக.);. [காந்தள் → காந்தளிகம்]
காந்தளூர்ச்சாலை	காந்தளூர்ச்சாலை kāndaḷūrccālai, பெ.(n.) கேரள நாட்டைச் சார்ந்த விழிஞ்சம் அல்லது நெய்யாற்றின் கரைப் பக்கத்தில் இருந்ததாகச் சொல்லப்படும் ஒரு பழைய ஊர்; name of a ol place, said to be near vilifjam or Neyyarrinkar. of kerala. [காந்தளூர் + சாலை] திருவனந்தபுரத்திலுள்ள வலிய சாலையே காந்தளூர்ச்சாலை என்ற கருத்தும் உண்டு.

காந்தற்சோறு	காந்தற்சோறு kāndaṟcōṟu, பெ.(n.) கரிந்த சோறு ; rice partly charred by over-heating. [காந்தல் + சோறு]
காந்தன்	காந்தன் kāndaṉ, பெ.(n.) கணவன்; husband. "திருமடந்தை காந்தன்" (கம்பரா.நகர்நீங். 95);. [காந்து → காந்தன்]
காந்தாரக்கிராமம்	காந்தாரக்கிராமம் kāndārakkirāmam, பெ.(n.) தேவர் உலகத்து வழங்குவதாகக் கருதப்படும் இசைப்பண்வகை (பரத இராக.80);; a musical note of the celestials. [காந்தாரம் + கிராமம்]
காந்தாரபஞ்சமம்	காந்தாரபஞ்சமம் kāndārabañjamam, பெ.(n.) பாலையாழ்த்திறங்களுள் ஒன்று (சிலப்.4,75, உரை.);; an ancient secondary melody type of the palai class. [காந்தாரம் + பஞ்சமம்]
காந்தாரம்	காந்தாரம்1 kāndāram, பெ.(n.) 1. ஐம்பத்தாறு நாடுகளுள் ஒன்று; Kandahar, a country northeast of Peshawar, one of ancient 56 nadu. "காந்தார மென்னுங் கழிபெரு நாட்டு"(மணிமே. 9:12);. 2. ஏழிசைகளுள் ஒன்று (பரத இராக,42);; third note of the gamut, one of Satta-suram. 3. பாலை யாழ்த்திறவகை (சிலப்8,35, உரை);. an ancient secondary melody-type of the pāla class. [காந்தருவம் → காந்தாரம்] காந்தாரம்2 kāndāram, பெ.(n.) 1. காடு (திவா.);; jungle, forest, wood. [கான் → காந்து → காந்தாரம் → ஒ.நோ.மன் → மந்து (அரசன்);]
காந்தாரி	காந்தாரி kāndāri, பெ.(n.) 1. காந்தார நாட்டு இளவரசி;துரியோதனன் தாய்; name of a princess of Kandhar. mother of Duryodana. "காந்தாரி கிளையோடி ன்றேகெடும்" (பாரதசூதுபோர்.222.);. 2. கொடியவன் (வின்.);; hard-hearted cruel woman. 3. சிவனார் வேம்பு; wiry indigo. "அரிக்காந்தி காந்தாரி நவ மொவ்வொன்றுக் கவ்வி" (தைலவ. தைல,135);. 4. பத்து நாடியிலொன்று (சிலப்.3:26, உரை);; a principal tubular vessel of the human body one of taca-nadi. 5. ஒருவகைப் பண் (பாரத. இராக.56);; a specific melody-type. 6. சத்திசாரம் (வின்.);; a kind of salt, of burning and acrid nature. [காந்தாரம் → காந்தாரி]

காந்தாரி செம்மல்	காந்தாரி செம்மல் kāndārisemmal, பெ.(n.) துரியோதனன் (சூடா.);; Duriyodana, the son of Kandhari. மறுவ. காந்தாரிமைந்தன் [காந்தாரி + செம்மல்]
காந்தாரி மிளகாய்	காந்தாரி மிளகாய் kāndārimiḷakāy, பெ.(n.) சீமை மிளகாய் (சு.வை.ரை. 509);; a kind of chilly. ம. காந்தாரிமுளகு [காந்து → காந்தாரி →மிளகாய்]
காந்தாரியுப்பு	காந்தாரியுப்பு kāndāriyuppu, பெ.(n.) ஒருவகை உப்பு; an acrid salt. [காந்தாரி + உப்பு]
காந்தாள்	காந்தாள் kāndāḷ, பெ.(n.) காந்தன் பார்க்க; see _. [காந்து (ஒளி); + ஆள்.]
காந்தாளம்	காந்தாளம் kāndāḷam, பெ.(n.) சினம் (வின்.);; anger. [காய் → காந்து→ காந்தாளம்]
காந்தாளிகம்	காந்தாளிகம் gāndāḷigam, பெ.(n.) சின்னி; Indian copper leaf, m.sh., [காந்தாளம் → காந்தாளிகம் (வேக186);]
காந்தானம்	காந்தானம் kāndāṉam, பெ.(n.) நாய்வேளை; dog mustard (சா.அக.);. [காந்து → காந்தானம்] காந்தி1 பெ.(n.); 1. ஒளி (சூடா);, brightness, light, glare. 2.அழகு (பிங்);; beauty. 3.ஒளிக்கதிர் (வின்.);; ray. 4. வெப்பம் (மூ.அ.); ; heat. 5. காவிக்கல் (வின்);; ochre. 6. வைடூரியம் (வின்);; cat's-eye. [காந்து → காந்தி]

காந்தி	காந்தி2 kāndi, பெ.(n.) ஒரு சொல்லணி வகை (யாழ்.அக.);; a figure of speech. [காந்து → காந்தி]
காந்திகொள்(ளு)-தல்	காந்திகொள்(ளு)-தல் gāndigoḷḷudal, 16 செ.கு.வி. (vi.) 2. உடம்பு வெப்பமாதல் (வின்.);; to become morbidly inflamed, as the bodily system from neglect of bathing, from taking hot medicine, etc. [காந்தி + கொள்]
காந்திப்போ-தல்	காந்திப்போ-தல் kāndippōtal, 8 செ.கு.வி.(v.i.) சோறு முதலியவை கரிந்துபோதல்; to be charred, as rice or curry by over-heating. [காந்தி + போ]
காந்தியெரி-தல்	காந்தியெரி-தல் kāndiyeridal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) தலையிலும் உடம்பிலும் வெப்பத்தால் எரிச்சல் உண்டாதல்; to experience burning sensation, as the head or any other part of the body. [காந்தி + எரி]
காந்தியெறி-த்தல்	காந்தியெறி-த்தல் kāndiyeṟittal, 4 செ.கு.வி. (v.i) வெப்பம் தாக்குதல்; to strike hot, as rays of the Sun etc. [காந்தி எறி]
காந்து	காந்து1 kāndudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. எரி வெடுத்தல்; to burn, smart as a sore. கைப்புண் காந்துகிறது. 2. வெப்பங்கொள்ளுதல்; to feel burning sensation in the body. 3. கருகுதல்; to be scorched, charred, reduced to cinder. சோறு சாந்திப் போயிற்று. 4. மனங்கொதித்தல்; to be not with indigation. "புத்திபோய்க் காந்துகின்றது" (கம்பரா. சடாயுகா.37);. 5. ஒளிவிடுதல்; to shine, give out lustre, emit rays. "பரம்பிற் காந்து" (கம்பரா. நாட்டும்.7);. 6. பொறாமை கொள்ளுதல்; to burn with envy. அவளைக் கண்டு காந்துகிறான். 7. வீணாய் எரிதல்; to burn without use, as oven. ம. காந்துக [காய் → காய்ந்து → காந்து → காந்துதல் (வேக. 185);.] காந்து - L. Candeo, to glow with heat, to shine, glitter, to be of a shining white. இலத்தீன் வினைச் ... யொருமை யீறாகிய ... அல்லது ... வினையெச்ச
கெ	கெ ke, பெ.(n.) பின்னண்ண ககர மெய்; 'க்' மற்றும் முன்னுயிர் 'எ' இரண்டும் இணைந்த அசை எழுத்து; the syllabicletterrepresenting velarconsonant 'க்' with front vowel 'எ'. [க்+எ=கெ.]

கெக்கட்டம்	கெக்கட்டம் kekkaṭṭam, பெ.(n.) கெக்களம் பார்க்க;see kekkalam. கெக்கட்டமிட்டுச்சிரிக்கிறான்(உ.வ.);. தெ. கெக்கிலி, கெக்கலு;துட.கெக், [கெக்கலி → கெக்களி → கெக்கடி → கெக்கட்டம்.] த.கெட்டம் → Skt.gagghatta.
கெக்கரி	கெக்கரி1 kekkarittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) மிக மிக இனித்தல்; To taste very sweet. [கெக்கலி → கெக்கரி.] கெக்கரி2 kekkarittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) கொக்கரித்தல்; To cackle, cluck, as a hen. [கொக்கரி → கெக்கரி. (ஒலிக்குறிப்புச்சொல்);.] கெக்கரி3 kekkarittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) சினத்தல்; To get angry. [கொக்கரி → கெக்கரி.]
கெக்கரிக்காய்	கெக்கரிக்காய் kekkarikkāy, பெ.(n.) முள் வெள்ளரி: kakri-melon. க. கெக்கரிகெ (முலாம்பழவகை);:து. சக்கர்பெ. [கெக்கரி+காய்கள்+கரி-கக்கரி.கக்கரி → கெக்கரி.] [P] கெக்கரிக்காய் [கக்கரிக்காய்]
கெக்கல்	கெக்கல் kekkal, பெ. (n.) வாய்விட்டுச் சிரிக்கும் ஒலிகுறிப்பு; sound denoting loud laughter. [கெக்-ஒலிக்குறிப்பு. கெக் → கெக்கல்.]

கெக்கலி	கெக்கலி1 kekkalittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) குஞ்சுகளைப் பருந்தின் பார்வையினின்றும் காப்பதற்காகத் தாய்க்கோழி ஒலி எழுப்புதல்; Clucking of a hen to protect the chicken from the enemy. க.கெக்கலிக; தெ.கெக்கலின்சு; E.cackles. [கெக்-ஒலிக்குறிப்புஇடைச்சொல்.கெக் → கெக்கலி.] கெக்கலி2 kekkalittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. குலுங்கச் சிரித்தல்; To laugh violently, so that one's sides shake. 2. ஏளனமாகச் சிரித்தல்; to laugh in a derisive manner. மறுவ. கேக்கலி. ம.கெக்கலிக்குசு:க கெக்களிசு;தெ.கெக்கலின்சு. [கெக்கல் → கெக்கலி.] கெக்கலி3 kekkali, பெ. (n.) இனிமை; sweetness. ம.கிக்கிளி;தெ.கெக்கலி. [கக்கம் → கக்கலி → கிக்கலி → கெக்கலி : கக்கத்தில் விரல் வைத்துச் சிரிக்கச்செய்தல், சிரித்தல் சிரிப்பினால் பெறும் இன்பவுணர்வையும் குறித்தது.]
கெக்கலி கொட்டு-தல்	கெக்கலி கொட்டு-தல் geggaligoṭṭudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) குலுங்கக்குலுங்கச் சிரித்தல்; to laugh violently so that one's sides shake. "கண்டவ ரெவருங் கெக்கலி கொட்டவே" (இராமநா.சுந்தா.4);. [கெக்கலி + கொட்டு-.] கெக்கலிப்படு-தல் 20 செ.கு.வி. (v.i.); கெக்கலிபார்க்க;see kekkali-. "அக்களிப்போடு கெக்கலிப்பட "(சர்வச, கீர்த்.186);. [கெக்கலி + படு-.]
கெக்கலிமூட்டு-தல்	கெக்கலிமூட்டு-தல் kekkalimūṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) சிரிப்பூட்டுதல், சிரிக்கவைத்தல்; to make one laugh. [கிக்கலி → கெக்கலி - மூட்டு-.]
கெக்களம்	கெக்களம் kekkaḷam, பெ.(n.) வாய்விட்டுச்சிரிக்கை; Loud or open laughter. [கெக்கலி → கெக்களி → கெக்களம் (ஒலிக்குறிப்புச் சொல்);.]

கெக்களி-த்தல்	கெக்களி-த்தல் kekkaḷittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. நெளிதல், to bend, writhe; to be twisted, distorted. 2. துருத்துதல்; to be pushed out, to protrude. 3. தோற்றுப் போதல்; to be defeated or vanquished. [ஒருகா, கெக்கலி → கெக்களி.]
கெக்கு-தல்	கெக்கு-தல் kekkudal, 5.செ.கு.வி.(v.i.) கால்நடைகளை மேய்க்கும்போது ஒலிஎழுப்புதல்; To shout intraining cattle. க.கெக்கு. [கக்கு → கெக்கு (கக்குதல் போன்று அடித் தொண்டையால் ஒலியெழுப்புதல்);.]
கெக்கை	கெக்கை kekkai, பெ.(n.) கன்னம்; cheek. க.கெக்கெ;தெ.செக்கு,செங்கெ. [செவிப்பட்டை → செப்பட்டை → செக்கெ → கெக்கெ → கெக்கை(கொ.வ.);]
கெகராசி	கெகராசி gegarāci, பெ.(n.) செடிவகை,பூலா(மலை.);; Black berried feather foil. [குவை → கிவை → கிகை+ராசி-கிகைராசி→கெகராசி (கொ.வ.);.]
கெங்கபாடி	கெங்கபாடி keṅgapāṭi, பெ.(n.) விழுப்புரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Viluppuram Dt. [கங்கன் + பாடி - கங்கபாடி → கெங்கபாடி (கொ.வ.);.]
கெங்கரை	கெங்கரை keṅgarai, பெ.(n.) நீலகிரி மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; A village in Nilagiri Dt, {கங்கன் + கரை – கங்கங்கரை → கெங்கரை(கொ.வ);.]
கெங்கலு கண்டிகை	கெங்கலு கண்டிகை geṅgaluganṭigai, பெ.(n.) திருவள்ளூர் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Tiruvallür Dt. [கங்கல் → கெங்கலு(கொ.வ); +கண்டிகை]
கெங்காதீரம்	கெங்காதீரம் keṅgātīram, பெ.(n.) கங்கைக்கரை; bank of Ganges. "கெங்கா தீர்த்துத் தேசம்" (பெருங்.உஞ்சை.36:220);. [கங்கை → கெங்கை + தீரம் – கெங்காதீரம்.]

கெங்கை	கெங்கை keṅgai, பெ.(n.) கங்கையாறு; riverGanges. [கங்கை → கெங்கை (கொ.வ.);.]
கெங்கையாடிக் குப்பம்	கெங்கையாடிக் குப்பம் keṅgaiyāṭikkuppam, பெ.(n.) திருவள்ளூர் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Tiruvallur Dt. [கங்கை → கெங்கை + ஆடி – கெங்கையாடி + குப்பம்.]
கெச்சக்காய்	கெச்சக்காய் keccakkāy, பெ.(n.) 1. கழற்சிக்காய்; molucca-bean- 2. கழற்கொடி; molucca-bean-recsalpinabonducelca க. கெச்சகாய்;தெ.கட்ச்சகாய. [கழற்சிக்காய் → கெச்சக்காய் (கொ.வ.);.] [P] கெச்சக்காய்
கெச்சக்கீயம்	கெச்சக்கீயம் keccakāyam, பெ.(n.) துதுவேளை; three-lobed night - shade. [கச்சல் → கெச்சல் + கீயம் கச்சல் : மென்மை, இளமை.]
கெச்சங்கெட்டவன்	கெச்சங்கெட்டவன் keccaṅgeṭṭavaṉ, பெ.(n.) நாணமில்லாதவன்; shameless man, person void of self-respect. [கெச்சம் + கெட்டவன் (கெச்சம் : நாணம்);.]
கெச்சச்சிலந்தி	கெச்சச்சிலந்தி keccaccilandi, பெ.(n.) கெச்சைச் சிலந்தி பார்க்க;see keccai-c-cilandi. ம.கெச்சச்சிலந்தி. [கெச்சம் + சிலந்தி.]
கெச்சீரம்	கெச்சீரம் keccīram, பெ.(n.) முல்லை; jasmine. [கெச்சம் → கெச்சசீரம். கெச்சம்-முல்லை.]
கெச்சட்டிகை	கெச்சட்டிகை geccaṭṭigai, பெ.(n.) கழுத்தணி வகை; a kind of ornamentworn on the neck. [தெ. கெச்சம் + அட்டிகை.]

கெச்சம்	கெச்சம்1 keccam, பெ.(n.) நாணம்; shame, sensitiveness, dread of evil. படட. சிக்கு: Skt.lalia. [சிணுங்கு → சிக்கு → சிக்கம் → கெச்சம்.] கெச்சம்2 keccam, பெ.(n.) 1. முல்லை (அக.நி.);; wild jasmine. 2. அரசு (சங்.அக.);; pipal. [குச்சு → குச்சம்(ஊசிமுனை போன்றது); → கெச்சம்.] கெச்சம்3 keccam, பெ.(n.) கெச்சை பார்க்க;see keccai. "பெண்க ளணிமணிக் கெச்சமடா" (குற்றா. குற, 123:12);. ம.கெச்ச; க.,தெ.கச்செ;படட.கக்கரெ. [கழஞ்சு → கழஞ்சம் → கச்சம் → கெச்சம்.] கெச்சம் keccam, பெ.(n.)
கெச்சல்நாயக்கன் பட்டி	கெச்சல்நாயக்கன்பட்டி keccalnāyakkaṉpaṭṭi, பெ.(n.) சேலம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Salem Dt. [கெச்சம் → கெச்சில் → கெச்சல் + நாயக்கள் + பட்டி.]
கெச்சனா	கெச்சனா keccaṉā, பெ.(n.) கையாந்தகரை; eclipse plant. [கெச்சம் → கெச்சனா.] கெச்சனா keccaṉā, பெ.(n.) கையாந்தகரை; a plant growing in wet places.
கெச்சனித்தல்	கெச்சனித்தல் keccaṉittal, தொ.பெ.(vbl.n.) 1. கூடுதல்; Joining. 2.சேருதல்; uniting. [குள் → குச்சு → குச்சனி → கெச்சனி → கெச்சனித்தல் (கொ.வ.);.]

கெச்சி	கெச்சி kecci, பெ.(n.) பேய்த்தும்மட்டி வகை (சங்.அக.);: Bitterwater - melon. Skt. Gaváksi. [கிச்சு → கெச்சு → கெச்சி.]
கெச்சிகா	கெச்சிகா keccikā, பெ.(n.) மயிற்றலைப் பூடு; Peacock crest plant. [குச்சி → குச்சிகை → கெச்சிகா(கொ.வ.);.]
கெச்சிதம்	கெச்சிதம் keccidam, பெ.(n.) 1. பெருமிதம் (இ.வ.);: Majesticair. 2. குணமடைந்து வருகை: improvement in health. உடம்பு கெச்சிதமாய் வருகிறது (இ.வ.); 3. முழக்கம்; Roaring noise. [கச்சிதம் → கெச்சிதம்.]
கெச்சிநடை	கெச்சிநடை keccinaḍai, பெ.(n.) கெச்சைநடை பார்க்க:see keccar - nadai. [கச்சிதம் → கெச்சித(ம்); → கெச்சி – நடை.]
கெச்சிலாபுரம்	கெச்சிலாபுரம் keccilāpuram, பெ.(n.) தூத்துக்குடி மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Tūttukkudi Dt. [கெச்சம் → கெச்சில் + புரம்.]
கெச்சுக்கெச்செனல்	கெச்சுக்கெச்செனல் keccukkecceṉal, பெ.(n.) 1கீச்சிடுதற் குறிப்பு; Onom. expr. signifying chirping, as of a lizard. 2. துன்புறுத்துதற் குறிப்பு; expr. signifying teasing, harassing. [கெச்சு + கெச்சு + எனல்.]
கெச்சுருட்டி	கெச்சுருட்டி keccuruṭṭi, பெ.(n.) திப்பிலி; long pepper. [கச்சல் → கெச்சல் → கெச்சு + உருட்டி.]

கெச்சை	கெச்சை keccai, பெ.(n.) சலங்கை; tinkling bellsworn around the ankle. 'அடியிடத்தே சமைத்துக்கட்டின…. கெச்சையும்' (கலித். 96. உரை);. ம. கெச்ச; க. கச்சக, கெச்செ: து. கெச்ச. கெச்செ. கச்செ: தெ. கச்சியா, கச்செ; படக்கக்கரெ; துட.. கிச்;குட.. கெச்செ: கோத.கெச். [கழஞ்சு → கழஞ்சம் → கச்சம் → கெச்சம் → கெச்சை.]
கெச்சைகட்டு-தல்	கெச்சைகட்டு-தல் geccaigaṭṭudal, 5. செ.குன்றா. வி.(v.t.) 1. நாடகம் ஆடுவதற்காகக் காலில் கச்சை கட்டுதல்; to adornanklet for dance. 2. அணியமாதல்; To get ready. ம. கெச்சகெட்டுக. [கெச்சை + கட்டு-.]
கெச்சைக்குதிரை	கெச்சைக்குதிரை keccaikkudirai, பெ.(n.) ஒலிக்கும் கெச்சை அணிந்த குதிரை: horse with anklet of tinkling bells. [கெச்சை + குதிரை.]
கெச்சைக்கொலுசு	கெச்சைக்கொலுசு kessaikkolusu, பெ.(n.) ஒலிக்கும் முத்துகளையுடைய கொலுசு: anklet of tinkling silver bells. [கெச்சை + கொலுசு.]
கெச்சைச்சிலந்தி	கெச்சைச்சிலந்தி keccaiccilandi, பெ.(n.) கெச்சைமணி கட்டியதுபோல் காலில் உண்டாகும் சிரங்கு: a kind of eruption on the foot (சேரநா.);. ம. கெச்சச்சிலந்தி. [கெச்சை + சிலந்தி,]
கெச்சைநடை	கெச்சைநடை keccainaḍai, பெ.(n.) பெருமித நடை (வின்.);: Ponmpous or affected gait. [கெச்சை + நடை.]

கெச்சைமிதி	கெச்சைமிதி keccaimidi, பெ.(n.) 1. கூத்தின் விரைந்த நடை: a quick or hurried step in dancing. 2. குதிரை விரைந்துசெல்லும் நடைவகை: Rapid pace of a horse. கெச்சைமிதியிலே போ. 3. பெருமித நடை: pompous or affected gait. [கெச்சை + மிதி.]
கெசக்கன்னி	கெசக்கன்னி kesakkaṉṉi, பெ.(n.) 1. வெருகு (மலை.);; a tuberous-rooted herb. 2. மொந்தன் வாழை; stout banana (சா.அக.);. [கச்சல் → கெசல் + கன்னி.]
கெசந்தாதி	கெசந்தாதி kesandāti, பெ.(n.) அரசமரம்; Pipaltree மறுவ, கெசாசனை. [குக்சு → கெச்சு → கெச்சந்தல் → கெசந்தாதி (கூரிய இலையுடையது);.]
கெசனிக்கீரை	கெசனிக்கீரை kesaṉikārai, பெ.(n.) கூரிய இலையுடைய கீரை; A kind of greens. [குச்சு → கெச்சு → கெச்சனி → கெசனி + கீரை.]
கெஞ்சம்பட்டி	கெஞ்சம்பட்டி keñjambaṭṭi, பெ.(n.) மதுரை மாவட்டத்துச்சிற்றூர்: a village in Madurai Dt. [கெச்சம் (முல்லைக்கொடி, அரசமரம்); → கெஞ்சம் + பட்டி.]
கெஞ்சல்	கெஞ்சல் keñjal, தொ.பெ. இரக்கமான வேண்டுகோள்; imploring, pleading, entreaty. உன் கெஞ்சலுக்கு அவன் மசியமாட்டான் (உவ.);. ம. கெஞ்சல். [கெஞ்சு + அல். 'அல்' தொ.பொறு.]

கெஞ்சி	கெஞ்சி keñji, பெ.(n.) சீந்தில்: moon-creeper. [கொளுஞ்சி → கொஞ்சி → கெஞ்சி.]
கெஞ்சிக்கேள்-தல் (கெஞ்சிக்கேட்டல்)	கெஞ்சிக்கேள்-தல் (கெஞ்சிக்கேட்டல்) keñjikāḷtalkeñjikāṭṭal, 11 செ.குன்றாவி, (v.t.) பணிவான குரலுடன் வேண்டுதல்; to beg, entreat, beseech. [கெஞ்சு + இ + கேள்.] கெஞ்சு-தல் 5 செ.குன்றாவி.(v.t.); 1. இரந்து குறையுதல்; to beg humbly, to entreat, crave, be seech with supplicating gestures. "கெஞ்சு மாதங்கமுகம் பார்த்திரங்கும்"(தனிப்பா.1.339,50);. 2. இரக்கமாக வேண்டுதல்; to implore, to plead. உங்களைக்கெஞ்சிக்கேட்டுக்கொள்கின்றேன். இந்த முறை மட்டும்.மன்னித்துவிடுங்கள் (உ.வ.);. ம. கெஞ்சுக.., கிஞ்சுக; கோத. கென்ச்; கோண். கேன்சானா;பட, கெஞ்சு: மா. க்வெகெ(கேள்);. Skt, khan [இறைஞ்சு → எஞ்சு → கெஞ்சு (கொ.வ.);.]
கெஞ்சுதல்	கெஞ்சுதல் keñjudal, பெ.(n.) தொ.பெ. (vbl.n.); கெஞ்சல் பார்க்க;see kerjal. [கெஞ்சு + தல். 'தல்' தொ.பெ.ஈறு.]

கெட்ட	கெட்ட keṭṭa, பெ.எ. (adj.) 1. அழிந்த; bad, ruined. 'கெட்டகுடியேகெடும்' (பழ.);. 2. தீமைவிளைவிக்கிற; harmful. கெட்டபழக்கத்திற்கு அடிமையாகிவிடாதே. 3. தவறான; mistaken. உனக்கு என்ன கெட்ட நேரமோ? 4. ஒழுக்கமிடல்லாத; evil; bad conduct. உனது கெட்ட நண்பனே இந்த நிலைக்குக் காரணம். 5. மோசமான; obnoxious. இந்தக் கெட்ட நாற்றம் எங்கிருந்து வருகிறது. 6. பதனழிந்த; spoiled. 7. அணைந்த(விளக்கு);; havingbecomeextinguished 8. காணாமல் போன. இல்லாமலான; lost, absent. ம. க..,குட.,து.,பட.கெட்ட:தெ.செட்ட. செடு,
கெட்ட கண்	கெட்ட கண் geṭṭagaṇ, பெ.(n.) 1. கொள்ளிக் கண்; evil eye. 2. குருட்டுக் கண்; Blind eye. [கெட்ட + கண்.]
கெட்ட காரியம்	கெட்ட காரியம் keṭṭakāriyam, பெ.(n.) கெட்ட செயல் பார்க்க;see ketta-Seyal. ம.கெட்டகார்யம். [கெட்ட + காரியம்.]
கெட்ட காலம்	கெட்ட காலம் keṭṭakālam, பெ.(n.) தீய நேரம்: Inauspicious time, bad time. ம.கெடுகாலம். [கெட்ட + காலம்.]
கெட்டகுடி	கெட்டகுடி geḍḍaguḍi, பெ.(n.) நன்கு வாழ்ந்து, பின் தாழ்ந்த போன குடும்பம்; The famil yonce rich but now poor. 'பட்டகாலிலேபடும்கெட்டகுடியேகெடும்' (பழ.);. [கெட்ட + குடி.]

கெட்ட குடும்பம்	கெட்ட குடும்பம் geḍḍaguḍumbam, பெ.(n.) கெட்ட குடி பார்க்க;see ketta-kudi. [கெட்ட + குடும்பம்.]
கெட்டகுணம்	கெட்டகுணம் geṭṭaguṇam, பெ.(n.) தீயபண்பு; bad character, evil nature. க. கெட்ட கொண;து. கெட்டகுண. [கெட்ட + குணம்.]
கெட்டகேடு	கெட்டகேடு keṭṭaāṭu, பெ.(n.) 1.தாழ்நிலையைக் குறிக்கும் ஓர் இழிச்சொல்; A term of contempt implying utter degradation or destitution. நீ கெட்ட கேட்டுக்கு உனக்கு எண்ணெயும் வேண்டுமா? 2. அதிகக் கே; High blemish. [கெட்ட + கேடு.]
கெட்டகோபம்	கெட்டகோபம் keṭṭaāpam, பெ.(n.) கெட்ட சினம் பார்க்க;see keta-sinam. அவருக்குக்கெட்டகோபம் வரும். [கெட்ட + கோபம்.]
கெட்டசமயம்	கெட்டசமயம் keṭṭasamayam, பெ.(n.) கெட்டநேரம் பார்க்க;see ketta-nēram. [கெட்ட + சமயம்.]
கெட்டசினம்	கெட்டசினம் keṭṭasiṉam, பெ.(n.) கட்டுப்படுத்த முடியாத சினம்;seething rage. [கெட்ட + சினம்.]
கெட்டசெயல்	கெட்டசெயல் keṭṭaseyal, பெ.(n.) 1. அழிவைத்தரும் அல்லது இழைப்பைத் தரும் செயல்; activity leading to loss. guin. 2. தீய செயல்; bad deed, ம. கெடுகாரியம். [கெட்ட + செயல்.]
கெட்டணை	கெட்டணை keṭṭaṇai, பெ.(n.) இறுகும்படி கெட்டியாதல்; ramming, beating down. [கட்டி → கெட்டி → கெட்டணை.]

கெட்டதனம்	கெட்டதனம் keṭṭadaṉam, பெ.(n.) கெட்ட நடத்தை பார்க்க;see ketta-nadattai. க. கெட்டதன. கெடுகுதன;தெ. செட்டதனமு து. கெட்டதன. [கெடு → கெட்ட + தனம்.]
கெட்டநகம்	கெட்டநகம் geṭṭanagam, பெ.(n.) சொத்தை உகிர் (நகம்);: bad nail. [கெட்ட + நகம்.]
கெட்டநடத்தை	கெட்டநடத்தை1 keḍḍanaḍattai, பெ.(n.) இருமணப் பெண்டிர்: prostitution or loose morality especially in women. [கெட்ட + நடத்தை.] கெட்டநடத்தை2 keḍḍanaḍattai, பெ.(n.) தீயொழுக்கம்; bad, immoral conduct. க., து. கெட்ட நடதெ. [கெடு → கெட்ட + நடத்தை.]
கெட்டநடவடிக்கை	கெட்டநடவடிக்கை keḍḍanaḍavaḍikkai, பெ.(n.) தீய செயல்; wrong actions. ம.கெடு நடவடிக்கை. [கெட்ட + நடவடிக்கை.]
கெட்டநடை	கெட்டநடை keḍḍanaḍai, பெ.(n.) கெட்ட நடத்தை2 பார்க்க;see ketta-nagdattai [கெட்ட + நடை.]
கெட்டநாக்கு	கெட்டநாக்கு keṭṭanākku, பெ.(n.) தீய நாக்கு; evil tongue. மறுவ, கருநாக்கு. [கெட்ட + நாக்கு.]

கெட்டநாற்றம்	கெட்டநாற்றம் keṭṭanāṟṟam, பெ.(n.) தீய நாற்றம்; முடை நாற்றம்; bad, offensive, stench obnoxious smell. [கெட்ட + நாற்றம்.] நாறு → நாற்றம்..பழந்தமிழில்நாற்றம் நறுமணத்தையே குறித்தது. இக்காலத்தில் இழிபொருளைக் குறிப்பதாயிற்று.
கெட்ட நிலை	கெட்ட நிலை keṭṭanilai, பெ.(n.) பிசகான நிலை; malposition as of intestines, uterus [கெட்ட + நிலை.]
கெட்டநேரம்	கெட்டநேரம் keṭṭanēram, பெ.(n.) தீய நேரம்; bad time. inauspicious time. [கெட்ட + நேரம்.]
கெட்டநோய்	கெட்டநோய் keṭṭanōy, பெ.(n.) 1. சிக்கலான நோய்; disease attended with complications. 2. கொடிய நோய்; amalignant disease. 3. பேரிடர் (அபாயமான); நோய்; dangerous disease. 4. பிறப்புறுப்புகளில் உண்டாகும்நோய் (மேக நோய்);; Venereal disease. 5. உயிர் பறிக்கும் கொள்ளை நோய்கள்: diseases such as cholera, small-pox, tuberculosis, consumption, plague, etc. மறுவ, கெட்டவியாதி. [கெட்ட + நோய்.]
கெட்டபல்	கெட்டபல் keṭṭabal, பெ.(n.) 1. சொத்தைப் பல்; disintegratedtooth. 2. நச்சுப்பல்; Teeth as a cause for uttering bad predictions which turn out to become true. கெட்ட + பல்.]
கெட்டபழக்கம்	கெட்டபழக்கம் keṭṭabaḻkkam, பெ.(n.) தீயபழக்கம்; Bad habit. து.கெட்டப்பேச.,கெட்டப்பேசொ. [கெட்ட + பழக்கம்.]

கெட்டபுத்தி	கெட்டபுத்தி keṭṭabutti, பெ.(n.) கெட்டவறிவுபார்க்க:see ketta-v-arivu. [கெட்ட + புத்தி.] கெட்டபெயர் பெ.(n.); கண்டிக்கத்தக்க நடத்தையில்கிடைக்கும்.அவப்பெயர்; badnamearlsing from reprehensible behaviour. உன்னால் நம் குடும்பத்துக்கே கெட்டபெயர். [கெட்ட + பெயர்.]
கெட்டபேச்சு	கெட்டபேச்சு keṭṭapēccu, பெ.(n.) தீய பேச்சு; foul talk, insulting speech. க. கெட்ட நுடி: து.கெட்டபாதெர;பட, கெட்டமாது. [கெடு → கெட்ட + பேச்சு.]
கெட்டபேர்	கெட்டபேர் keṭṭapēr, பெ.(n.) கெட்ட பெயர் பார்க்க:see ketta-peyar. [கெட்ட + பெயர் → பேர்.]
கெட்டம்	கெட்டம் keṭṭam, பெ.(n.) தாடி; Beard. க.,,து.,பட.கட்ட;.தெ.கட்டமு. Skt. ganda [கட்டை : முகவாய்க்கட்டை → கட்டை → கட்டம் → கெட்டம்(கொ.வ.);.]
கெட்டமனம்	கெட்டமனம் keṭṭamaṉam,1313பெ.(n.) தீய மனம்; bad mind.
கெட்ட மூக்கு	கெட்ட மூக்கு keṭṭamūkku, பெ.(n.) மூளி மூக்கு; deformed nose. [கெட்ட + மூக்கு.]
கெட்டரத்தம்	கெட்டரத்தம் keṭṭarattam, பெ.(n.) தூய்மையற்ற குருதி; dark coloured blood, oozing out from a wound. க.கெட்டரக்த; து.கேட்நெத்தரு;பட.கெட்டநெத்தரு. [கெட்ட + அரத்தம்.]

கெட்டலை-தல்	கெட்டலை-தல் keṭṭalaidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) நிலைகெட்டுத் திரிதல்; To goastray, lead the life of a vagabond. [கெடு → கெட்டு + அலை-.]
கெட்டவயிறு	கெட்டவயிறு keṭṭavayiṟu, பெ.(n.) செரியாமை அல்லது வேறு காரணங்களால் கோளாறடைந்த வயிறு; disorder of stomach due to indigestion or other causes. [கெட்ட + வயிறு.]
கெட்டவழி	கெட்டவழி keṭṭavaḻi, பெ.(n.) தீய வழி: Evil way. க.கெடுவட்டெ,கெட்டதாரி. [கெட்ட + வழி.]
கெட்டவள்	கெட்டவள் keṭṭavaḷ, பெ.(n.) 1.தீயொழுக்கமுள்ளவள்; a bad, immoral woman. 2. கேடு அடைந்தவள்; a woman who is ruined. க.கெடுதி: து. கெட்டபசாரி;பட.கெட்டவ. [கெடு → கெட்ட + அவள்.]
கெட்டவறிவு	கெட்டவறிவு keṭṭavaṟivu, பெ.(n.) தீய வறிவு; crooked mindedness, wickedness. ம.கெடுமதி. [கெட்ட + அறிவு.]
கெட்டவன்	கெட்டவன் keṭṭavaṉ, பெ.(n.) 1. தீயொழுக்க முள்ளவன்; A mischiefmaker,a,bad,wicked, mean man. 2. முன்பு நன்னிலையிலிருந்து பின்னர்த் தாழ்ந்தவன்; one degraded from higher position. க.கெடுக;தெ.கட்டுவாடு:பட.கெட்டம. Pkt. Kontha. [கெடு → கெட்ட + அவன்.]
கெட்டவாடி	கெட்டவாடி keṭṭavāṭi, பெ.(n.) ஈரோடுமாவட்டத்துச் சிற்றூர்; A village in Erode Dt. [கட்டி → கெட்டி + பாடி – கெட்டிபாடி → கெட்டவாடி (கொ.வ.);.]

கெட்டவார்த்தை	கெட்டவார்த்தை keṭṭavārttai, பெ.(n.) திட்டுவதற்கு மட்டும் பயன்படுத்துகிற இழிசொல்; dirty obscene language. கெட்ட வார்த்தை சொல்லியா திட்ட வேண்டும். [கெட்ட + வார்த்தை.] மறுவ. கெட்டசொல். இழிசொல்.
கெட்டவாரி	கெட்டவாரி keṭṭavāri, பெ.(n.) நெல்வகை (மதி.கள.I.6);; a kind of paddy. [கெடு → கெட்ட → வாரி.]
கெட்டவியல்பு	கெட்டவியல்பு keṭṭaviyalpu, பெ.(n.) தீயபண்பு; Immoral character. [கெட்ட + இயல்பு.]
கெட்டவியாதி	கெட்டவியாதி keṭṭaviyāti, பெ.(n.) கெட்ட நோய் பார்க்க;see ketta-noy [கெடு → கெட்ட + வியாதி. Skt.]
கெட்டவிரல்	கெட்டவிரல் keṭṭaviral, பெ.(n.) குருதியோட்டம் குறைந்து வெண்ணிறமடைந்த விரல்; dead finger. [கெட்ட + விரல்.]
கெட்டவுடம்பு	கெட்டவுடம்பு keḍḍavuḍambu, பெ.(n.) பெண் நோயினால் சீரழிந்தவுடம்பு; System degenerated by venereal or syphilitic disease. [கெட்ட + உடம்பு.]
கெட்டவுருவம்	கெட்டவுருவம் keṭṭavuruvam, பெ.(n.) குற்றமுடைய உருவம்; a deformed figure, monstrous figure. க.கெட்டொடல். [கெட்ட + உருவம்.]
கெட்டவெண்ணம்	கெட்டவெண்ணம் keṭṭaveṇṇam, பெ.(n.) தீய எண்ணம்; evil, bad thought. [கெட்ட + எண்ணம்.]

கெட்டவேலை	கெட்டவேலை keṭṭavēlai, பெ.(n.) தீயபணி; an evil deed. க. து. கெட்டகெலச. [கெட்ட + வேலை.]
கெட்டவேளை	கெட்டவேளை keṭṭavēḷai, பெ.(n.) 1. தீய காலம்; inauspicious time. 2. பொல்லாங்கான காலம்; adverse time or times. 3. காலமல்லாக் காலம்; in opportune time. [கெட்ட + வேளை.]
கெட்டழி-தல்	கெட்டழி-தல் keṭṭaḻidal, 2. செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஆண் பெண்கள் பாத்தமையால் ஒழுக்கம் கெடுதல்; to become loose in morals. 2. வீண் செலவினால் நிலைமை கெடுதல்; To be ruined by extravagant expenditure. [கெடு → கெட்டு + அழி-.]
கெட்டாகுளம்	கெட்டாகுளம் keṭṭākuḷam, பெ.(n.) நெய்வேலி வட்டத்துச் சிற்றூர்; A village in Neyveli Tk. [கட்டி → கெட்டி + குளம் - கெட்டி குளம் → கெட்டாகுளம்.]
கெட்டாகெட்டி	கெட்டாகெட்டி keṭṭākeṭṭi, பெ.(n.) கெட்டாரகெட்டி பார்க்க;see kettara-ketti. [கெட்டாரகெட்டி → கெட்டாகெட்டி.]
கெட்டாரகெட்டி	கெட்டாரகெட்டி geṭṭārageṭṭi, பெ.(n.) 1. மிகுதிறன்; great ability, consummate skill. 2. வலிமை பொருந்தியவன்; person of great ability.or skill. க. கெட்டாரகெட்டி. [கட்டாரம் → கெட்டாரம் + கெட்டி.]

கெட்டி	கெட்டி1 keṭṭittal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. நிலம் முதலியவற்றைக் இறுக்கப்படுத்துதல்; to harden, strengthen, make firm. 2. துமுக்கி (துப்பாக்கி);யில் மருந்திட்டுக் கெட்டிப்படுத்துதல்; Charge or load a firearm. [கட்டி → கெட்டி.] கெட்டி2 keṭṭi, பெ.(n.) 1. உறுதி; firmness, strength, hardness, durability. 2. இறுக்கம்; denseness, as of a liquid. 3. திறமை; cleverness, ability, skill. 4. வலியவன்; man of ability or skill, clever person. 5. உரத்த குரல்; loudness, as of tone. கெட்டியாய்ப் படிக்கிறான். 6.அழுத்தம்; profundity, soundness. கெட்டிப்படிப்பு. 7. திண்மை: thickness. அழைப்பிதழைக் கெட்டித்தாளில் அச்சடிக்க வேண்டும்.
கெட்டிக்கட்டடம்	கெட்டிக்கட்டடம் keḍḍikkaḍḍaḍam, பெ.(n.) கருங்கல், அல்லது செங்கற்களால் கட்டப்பட்ட கட்டடம்; building made of brick or stone. [கெட்டி + கட்டடம்.]
கெட்டிக்காப்பு	கெட்டிக்காப்பு keṭṭikkāppu, பெ.(n.) வெள்ளி அல்லது தங்கத்தாலான உட்டுளை இல்லாது.இறுகிய காப்பு; Bracelet or anklet of solid gold or silver. [கெட்டி + காப்பு.] [P] கெட்டிக்காப்பு கா = காப்பு. தீயன அணுகாது காக்கும் என்ற நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் அணியப்படும் அணிகலன் காப்பு எனப்பட்டது. வீட்டு முற்றத்தில் காப்புக்கட்டுவது போன்றனவும் இந் நம்பிக்கையின் அடிப்படையே.

கெட்டிக்காரன்	கெட்டிக்காரன் keṭṭikkāraṉ, பெ.(n.) 1. திறமையானவன்; clever, active man. வேலையில் மிகவும் கெட்டிக்காரன் (உ.வ.);. 2. துணிச்சல்மிக்கவன்; a braveman. 'கெட்டிக்காரன் புளுகு எட்டு நாளில் தெரியும்' (பழ.);. தெ. கட்டிவாடு, கட்டுவகாடு. [கட்டி → கெட்டி + காரன்.]
கெட்டிக்காரி	கெட்டிக்காரி keṭṭikkāri, பெ.(n.) திறமையுள்ளவள்; capablewoman. [கட்டி → கெட்டி + காரி.]
கெட்டிக்குடல்	கெட்டிக்குடல் keḍḍikkuḍal, பெ.(n.) கழிச்சல் எளிதல் ஆகாக் கல் குடல்; hard bowels not easily movedby purgatives [கெட்டி + குடல்.]
கெட்டிக்குரல்	கெட்டிக்குரல் keṭṭikkural, பெ.(n.) உரத்தஒலி; loud cry பெ.(n.); [கெட்டி + குரல்.] கெட்டிக்கொலுசு தங்கத்தால் அல்லது வெள்ளியால் ஆன உட்டுளை இல்லாத [P] கெட்டிக்கொலுசு கொலுசு; chain, bracelet or anket of solid gold or silver. [கெட்டி + கொலுசு.]
கெட்டிச்சாயம்	கெட்டிச்சாயம் keṭṭiccāyam, பெ.(n.) அழுத்தமான எளிதில் மாறாத சாயம்(உ.வ.);; fastcolour. [கெட்டி + சாயம்.]
கெட்டிசாவி	கெட்டிசாவி keṭṭicāvi, பெ.(n.) கெட்டித்திறவுகோல் பார்க்க;see ketti-t-tiravu-köl. மறுவ, கெட்டித்திறப்பு. [கெட்டி + சாவி.]

கெட்டிசேயூர்	கெட்டிசேயூர் keṭṭicēyūr, பெ.(n.) ஈரோடு மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Erode Dt. [கட்டி → கெட்டி + சேய் + ஊர்.]
கெட்டித்தயிர்	கெட்டித்தயிர் keṭṭittayir, பெ.(n.) உறைந்த தயிர்; curdled milk. மறுவ. கட்டித்தயிர். [கெட்டி + தயிர்.]
கெட்டித்தன்மை	கெட்டித்தன்மை keṭṭittaṉmai, பெ.(n.) இறுகலான தன்மை; toughness. [கெட்டி + தன்மை.]
கெட்டித்தனம்	கெட்டித்தனம் keṭṭittaṉam, பெ.(n.) 1. திறமை; cleverness, dexterity, capability. 2. செட்டு; economy, thrift. [கெட்டி + தனம்.]
கெட்டித்திறவுகோல்	கெட்டித்திறவுகோல் keṭṭittiṟavuāl, பெ.(n.) உட்டுளையில்லாத திறவுகோல்; solid key. மறுவ. கெட்டிச்சாவி. [கெட்டி + திறவு + கோல்.]
கெட்டித்தீர்வை	கெட்டித்தீர்வை keṭṭittīrvai, பெ.(n.) சோளம் முதலிய தவசங்கள் விளையும் நிலங்களுக்குரிய வரி (R.I.);: assessment payable on lands cultivating certain superior kinds of dry grain, e.g., cholam, ragi, etc. [கெட்டி + தீர்வை,]
கெட்டித்தேன்	கெட்டித்தேன் keṭṭittēṉ, பெ.(n.) இறுகிய தேன்; Thick honey. [கெட்டி + தேன்.]
கெட்டிதளவாய்	கெட்டிதளவாய் keṭṭidaḷavāy, பெ.(n.) கட்டபொம்மு வழிமுறையில் இருபத்து நான்காவது அரசன்; twenty fourth chieftain of Kattabommu's lineage. [கெட்டி + தளவாய்.]

கெட்டிப்படு-தல்	கெட்டிப்படு-தல் keḍḍippaḍudal, 20 செ.கு.வி.(v.i.) இறுகுதல்; to become solid. [கெட்டி + படு-.] கெட்டிப்படுத்து-தல் 5 செ. குன்றாவி (v.t.); 1. திடப்பொருளாக்குதல்; bring to a solidstate. 2. கெட்டிபண்ணு-தல்பார்க்க;see ketti-p-pannu-. தெ. கட்டிசேயு. [கெட்டி + படுத்து-.]
கெட்டிப்பணம்	கெட்டிப்பணம் keṭṭippaṇam, பெ.(n.) நாணயவகை; a kind of fanam, a coin. [கெட்டி + பணம்.]
கெட்டிப்பல்	கெட்டிப்பல் keṭṭippal, பெ.(n.) இறுகிய பல்; Hard or firm tooth. [கெட்டி + பல்.]
கெட்டிப்பாகு	கெட்டிப்பாகு keṭṭippāku, பெ.(n.) 1.தடித்தவெல்லம்; a thick treacle made out of jaggery. 2.சருக்கரைப் பாகு; Liquid form of sugar. [கெட்டி + பாகு.]
கெட்டிப்பிள்ளை	கெட்டிப்பிள்ளை keṭṭippiḷḷai, பெ.(n.) திறமையான இளைஞன்; talented youngster. செட்டிப்பிள்ளை கெட்டிப்பிள்ளை (பழ.);. [கெட்டி + பிள்ளை.]
கெட்டிபண்ணு-தல்	கெட்டிபண்ணு-தல் keṭṭibaṇṇudal, பெ.(n.) 5.செ.குன்றாவி. (v.t.); 1. நிலம் முதலியவற்றை உறுதியாக்குதல்; to make firm. harden. 2.மருந்துமுதலியவற்றைஇறுகச் செய்தல்; To solidity, as liquid medicines. [கெட்டி + பண்ணு-.]
கெட்டிபத்திரம்	கெட்டிபத்திரம் keṭṭibattiram, பெ.(n.) விழிப்பான கேட்பாடு(சாக்கிரதையானவிசாரணை);; delicateenquiry. [கெட்டி + பத்திரம்.]

கெட்டிபொம்மு	கெட்டிபொம்மு keṭṭibommu, பெ.(n.) கட்டபொம்முவினுடைய நான்காவது வழிமுறையினன்; the fourth chieftain of Kattabommu's family. [கெட்டி + பொம்மு.]
கெட்டிமிளகு	கெட்டிமிளகு geṭṭimiḷagu, பெ.(n.) அழுத்தமுள்ள மிளகு; solid pepper. [கெட்டி + மிளகு.]
கெட்டிமுலை	கெட்டிமுலை keṭṭimulai, பெ.(n.) 1. இறுகிய முலை; hard breast. 2. தளராத முலை; firm breast. [கெட்டி + முலை.]
கெட்டிமூங்கில்	கெட்டிமூங்கில் keṭṭimūṅgil, பெ.(n.) கல் மூங்கில்; a variety of bamboo. [கெட்டி + மூங்கில்.]
கெட்டிமேதிகம்	கெட்டிமேதிகம் geṭṭimētigam, பெ.(n.) புரசு; Palaus tree. [கெட்டி + மேதிகம்.]
கெட்டிமேளம்	கெட்டிமேளம் keṭṭimēḷam, பெ.(n.) தாலி கட்டுகை முதலிய சிறப்புகள் நிகழும்போது முழக்கும் இசை முழக்கம்; simultaneous and rapid play of musical instruments at special moments, as when the tâsı is tied at a marriage. [கொட்டு → கொட்டி → கெட்டி + மேளம்.]
கெட்டிமோர்	கெட்டிமோர் keṭṭimōr, பெ.(n.) தண்ணிர் கலக்காத மோர்; unadulterated butter-milk. [கெட்டி + மோர்.]
கெட்டியாக்கு-தல்	கெட்டியாக்கு-தல் keṭṭiyākkudal, 5 செ.குன்றா. வி.(v.t.) இறுகச் செய்தல்; To bring firm tight. [கெட்டி ஆக்கு-.]
கெட்டியா-தல்	கெட்டியா-தல் keṭṭiyātal, 6 செ.கு.வி.(v.i) இறுகுதல்; to become firm. முடிச்சைக் கெட்டியாகப் போடு (உ.வ.);. [கெட்டி + ஆ-.]

கெட்டியுடம்பு	கெட்டியுடம்பு keḍḍiyuḍambu, பெ.(n.) 1. வலுவான உடம்பு; robustbody. 2. உழைப்பினால்இறுகியஉடம்பு; body hardened through labour. 3. இயல்பாகவே வலிவுள்ள உடம்பு; body naturally strong. 4. கற்ப உடம்பு: body invigorated by process of rejuvenation. [கெட்டி + உடம்பு.]
கெட்டிவஞ்சி	கெட்டிவஞ்சி keṭṭivañji, பெ.(n.) 1. வைரவஞ்சி; iron wood tree. 2. சாவுக்கு; casuarina. [கெட்டி + வஞ்சி.]
கெட்டிவராகன்	கெட்டிவராகன் keṭṭivarākaṉ, பெ.(n.) கட்டி வராகன்; a coin. [கெட்டி + வராகன்.]
கெட்டிவாத்தியம்	கெட்டிவாத்தியம் keṭṭivāttiyam, பெ.(n.) கெட்டி மேளம் பார்க்க;see ketti-mĕlam. [கெட்டி + வாத்தியம்.] Skt. Vadya→ த. வாத்தியம்.

கெட்டு	கெட்டு keṭṭu, பெ.(n.) பக்கக்கிளை (யாழ்ப்.);; branch ofatree or bough. தெ. செட்டு;பட சில்லு. [கிளை → சிளை → சிள்ளு → தெ.செட்டு → த.கெட்டு.] கெட்டுப்போ-தல் 8 செ.கு.வி.(v.i.); 1. அழிதல்; to perish; to be ruined. 2.நைந்துபோதல்; to wear out 3.பதனழிதல்; to be spoiled. 4.அழுகிப்போதல்; To berotten, to decay. 5.ஒழுக்கங்கெடுதல்; to become bad, immoral. 6.வறுமையுறுதல்; to fall on evil days; to be reduced to straitened circumstances. அந்தக் குடும்பம் கெட்டுப் போயிற்று(உ.வ.);. 7. காணாமற்போதல்; to be lost, as goods (உ.வ.);. க.கெட்டுகோகு. [கெடு → கெட்டு [illegible]
கெட்டுப்போனவள்	கெட்டுப்போனவள் keṭṭuppōṉavaḷ, பெ.(n.) 1.கற்பழிந்ததனால் இனத்தினின்றுவிலக்கப்பட்டவள்; fallen, unchaste woman. பாலியல் தொழில் செய்பவள்; a woman practicing of prostitution, [கெட்டு + போன + அவள்.] கெட்டுவிடு-தல் 20 செ.கு.வி.(v.i.); கெட்டுப்போ-1,2பார்க்க;see kettu-p-po. [கெட்டு + விடு-.] கெட்டுவை-த்தல் 4 செ.கு.வி.(v.i.); கிளைவிடுதல் (யாழ்ப்.);; to send out branches, to ramify, branch out [கெட்டு + வை-. கெட்டு, கிளை.]
கெட்டெண்ணம்	கெட்டெண்ணம் keṭṭeṇṇam, பெ.(n.) கெடுநினைவு பார்க்க;see kedu-ninaivu. [கெட்ட + எண்ணம்.]

கெட்டேன்	கெட்டேன் keṭṭēṉ, இடை.(int) இரக்கக்குறிப்பு: expr. meaning woe is me! "அருளியது வாயிற் கெட்டேன் பிழைப்பரோ வரக்கராயோர்" (கம்பரா.விபீடண.127);. [கெடு → கெட்டேன்.] யாவரும் நலம்பெற்று வாழ வேண்டும் என்னும் என் கருத்துத் தோற்றது. நான் தோற்றேன் எனும் பொருளில் கெட்டேன் என்பது வியப்புக் குறித்த இடைச்சொல்லாயிற்று. கெட்டோடு-தல் 5 செ.கு.வி.(vi.); தோற்றோடுதல்; to turn away (toguest);. க.கெட்டோடு. [கெட்டு + ஒடு-.]
கெட்டனமல்லி	கெட்டனமல்லி keṭṭaṉamalli, பெ.(n.) திருவள்ளூர் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; A village in Tiruvallūr Dt. [குட்டு → கெட்டு (மேடு); → கெட்டன + (பள்ளி);மல்லி (கொ.வ.);.]
கெடகம்	கெடகம் geḍagam, பெ.(n.) புறாமுட்டி; Parakeet burr. [கிடகம் → கெடகம்.]
கெடகாரனூர்	கெடகாரனூர் keḍakāraṉūr, பெ.(n.) தருமபுரி மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; A village in Dharmapuri Dt. [கிடை(ஆட்டுப்பட்டி); + காரன் - கிடைகாரன் → கெடகாரன் + ஊர்.]
கெடச்செய்-தல்	கெடச்செய்-தல் keḍacceytal, 1செகுன்றாவி. (v.t.) 1. அழித்தல்; to destroy, ruin. 2. தீயதாக்குதல், கெடுத்துவிடுதல்); to make bad, to spoil. 3. அழகு நலங்கெடுத்தல்: todeflower. 4. நோய்முதலியவற்றை நீக்குதல்; to remove, as a disease. 5. விளக்குப் போன்றவற்றை அணைத்தல்; toextinguishasalamp. க. கெடிக;படட. கெடக. [கெட + செய். செய்-து.வி.)
கெடசாரம்	கெடசாரம் keḍacāram, பெ.(n.) இடர், இடையூறு, இன்னல்,சிக்கல்; Danger,misfortune,entanglement. ம.கெடசாரம். [கெட + சாரம்.]

கெடமால்கட்டை	கெடமால்கட்டை keḍamālkaḍḍai, பெ.(n.) மீன் வலையின்மேற்புறம்கட்டப்பட்டமிதப்பு; A foattied with the fishing net. மறுவ.தலைவலைக்கட்டை, தொங்கு வலைக்கட்டை, மோம்புக்கட்டை, கடைவால்கட்டை. [கடைவால் → கெடமால் (கொ.வ.); + கட்டை.]
கெடலணங்கு	கெடலணங்கு keḍalaṇaṅgu, பெ.(n.) தவ்வை, மூதேவி (பிங்.);; the goddess of misfortune. [கெடு → கெடல் + அணங்கு]
கெடலூழ்	கெடலூழ் keḍalūḻ, பெ.(n.) தீவினை; evil fate. "கெடலூ ழாதலின் கேட்ட பொழுதே ... ஆருணி தெளிந்து" (பெருங். மகத. 25:168);. [கெடு → கெடல் + ஊழ்.]
கெடவரல்	கெடவரல் keḍavaral, பெ.(n.) 1. மகளிர்விளையாட்டு; a woman's game. "கெடவர லாய மொடு" (தொல்,சொல்.319);. 2. மகளிர் கூட்டம் (சூடா);; Gathering of women. 3.ஒளிந்தாட்டம்; Hide and seek play. Punj.keda [கெடு : மறைதல், ஒளிதல், கெடு + வரல் - கெடுவரல் ஒளிந்துவெளிவருதல், ஒளிந்தாட்டம்.]
கெடவை-த்தல்	கெடவை-த்தல் keḍavaittal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. அழித்தல்; To destroy, ruin. 2. தீயதாக்குதல்; To make bad. 3. செயலிழக்கச் செய்தல்; To do cease as a function. 4 நலிவடையச் செய்தல்; to make weak. க.கெடிசு;பட கெடுசு. [கெட + வை-.]
கெடாரம்	கெடாரம் keṭāram, பெ.(n.) கடிகாரம் (யாழ்.அக.);; clock. [கடிகாரம் → கெடாரம்.]
கெடாவிளக்கு	கெடாவிளக்கு keṭāviḷakku, பெ.(n.) தொடர்ந்து எரியும் அல்லது.ஒருகுறிப்பிட்டகாலத்துக்குளரியுமாறு வடிவமைக்கப்பட்ட விளக்கு; Alampkeptburning perpetually or for a fixed period of time. மறுவ. அணையா விளக்கு, அவியா விளக்கு, நந்தா விளக்கு. ம. கெடாவிளக்கு. [கெடு + ஆ + விளக்கு. 'ஆ'-எதிர்மறை இடைநிலை.]

கெடிமண்டு-தல்	கெடிமண்டு-தல் keḍimaṇḍudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) அச்சம் மிகுதல்; To be frightened out of one's swits; to be terrified, overwhelmed with fear. [கெடி + மண்டு-.]
கெடிமாடு	கெடிமாடு keḍimāḍu, பெ.(n.) நீண்ட பயணத்தின் இடையிடையே வண்டியில் மாற்றிப் பூட்டும் எருது; bullocks stationed as relays in a journey. [கெடி + மாடு)
கெடியன்	கெடியன் keḍiyaṉ, பெ.(n.) அச்சம் உண்டாக்குபவன்; cruel, hard-hearted person. [கடியன் → கெடியன்.]
கெடியாமவிதை	கெடியாமவிதை keḍiyāmavidai, பெ.(n.) தேற்றான்கொட்டை; Water clearing nut. [கடி = வட்டமானகலம்.கடி → கடியாம + விதை-கடியாம விதை → கெடியாமவிதை.] மண்பாண்டங்களைச் சுடுமுன்னர்ச் சிறிதளவே விளக்கெண்ணெய் சேர்த்த செம்மண் பூசி, அதன்மீது தேற்றாங் கொட்டையால்தேய்க்கத்தேய்க்கமண்எணத்தில் மெருகு ஏறும். இது மண் ஏனத்தைத் தீற்றுவதற்குப்பயண்பட்டது.
கெடியாரம்	கெடியாரம் keḍiyāram, பெ.(n.) 1.வெண்கலம்; bel. metal. 2. வெண்கலத்தட்டு; bell-metal vessel. [கடி = வட்டம், கடி கடியாரம்→ கெடியாரம்.]
கெடிரோகம்	கெடிரோகம் keḍirōkam, பெ.(n.) அச்சத்தால் ஏற்படும் நோய்; a sudden prostration or perturbation of body and mind through fear. [கடி → கெடி + ரோகம்.]

கெடிலம்	கெடிலம்1 keḍilam, பெ.(n.) 1. கடலூரையடுத்துச் செல்லும் ஓராறு; a river near Cuddalore. நிரம்பு கெடிலப் புனலு முடையார்" (தேவா. 949:1); 2. ஆழமான ஓடை; deep stream. [கடி → கடிலம் → கெடிலம் (விரைந்து ஒடும் சிற்றாறு);.] கெடிலம்2 keḍilam, பெ.(n.) 1. குகை den. 2. ஒடுங்கிய பாதை (வின்.);: Narrow passage. [கடி → கடிலம்.]
கெடிவெட்டூர்நாயக்கர்	கெடிவெட்டூர்நாயக்கர் keḍiveḍḍūrnāyakkar, பெ.(n.) நாயக்க அரசர்களுளொருவர்: a Palayagar Chieftain, [கெடி + வெட்டூர் + நாயக்கர்.] வீரபாண்டிய கட்ட பொம்மனுடைய தாய்மாமன். வெள்ளையர் இவரை அழைத்துக் கட்ட பொம்மு விடம் தூது செல்லப் பயன்படுத்தினர்.
கெடிறு	கெடிறு keḍiṟu, பெ.(n.) முள்ளுள்ள மீன்வகை; a kind of fish. "பாண்ம களின்கெடிறு சொரிந்தவகன்பெரு வட்டி"(ஐங்குறு. 47);. [கெளிறு → கெடிறு.] [P] கெடிறு கெடு1-தல் 20செ.கு.வி.(v.i.); 1.அழிதல்: toperish, to be destroyed, annihilated. "தான்கெடினுந்தக்கார்கே டெண்ணற்க" (நாலடி. 80);. 2. பழுதாதல்; to decay, rot; to become tarnished, damaged, spoiled, to be marred, blighted, worn out. 3. வறுமையுறுதல்; to fall on evil days, to be in straitened circumstances. 'கெட்டார்க்கு உற்றார் கிளையிலுமில்லை' (பழ.);. 4.ஒழுக்கங்கெடுதல்:

கெடு	கெடு2 keḍuttal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. அழித்தல்; to destroy, annihilate; to squander, as wealth; to extinguish. "திங்கள் விளங்கொளி கெடுத்து வெய்யவன்... தோன்றினான்" (நைடத, இந்திர.1);. 'கெடுப்பதும் வாயால், படிப்பதும் வாயால்' (பழ.);. 2. பழுதாக்குதல்; to damage, spoil, tarnish, blast, injure. "கெடுத்தொழிந்தானை....புதல்வனை" (கம்பரா.மந்தரை. 76);. 3.ஒழுக்கங்கெடுத்தல்; to corrupt,demoralize,seduce,violate. 4. குற்றமாக்குதல்; to render nugatory, as religious rites, austerities. விரதங்களையெல்லாம் தீச்செயலால் கெடுத்துக் கொண்டான். 5. செயல் தடை செய்தல்; to frustrate. என் வேலையைக் கெடுக்காதே. 'கெடுப்பாரைத் தெய்வம் கெடுக்கும்' (பழ.);. 6. நீக்குதல்; to remove. "அரந்தை கெடுத்து வரந்தரு மிவளென" (சிலப் உரைபெறு.);. 7.ஆற்றல்குறைையச்செய்தல்; toweaken, make inactive. 8. நஞ்சு முதலியவற்றை முறியச்
கெடுகாலம்	கெடுகாலம் keḍukālam, பெ.(n.) அழிவுகாலம்; bad times, time of ruin, drought. ம. கெடுகாலம். [கெடு+காலம்.]
கெடுகிடு-தல்	கெடுகிடு-தல் geḍugiḍudal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) கெட்டொழிதல்; to be utterly ruined, to perish. "வெந்துயர் கெடுகிட" (தேவா. 1077:11);. [கெடுகு + இடு - கெடுகிடு.]
கெடுகு	கெடுகு geḍugu, பெ.(n.) கெடுதி, தீமை; evil. க.கெடுகு. [கெடு + கு - கெடுகு, 'கு' பெயரீறு,]
கெடுகுறி	கெடுகுறி geḍuguṟi, பெ.(n.) தீயநிமித்தம்(உ.வ.);; bad sign, evil omen, portents. [கெடு + குறி.]

கெடுசொல்	கெடுசொல் keḍusol, பெ.(n.) தீயபேச்சு; evilword. க. கெடுசொல். [கெடு + சொல்.]
கெடுத்தம்	கெடுத்தம் keḍuttam, பெ.(n.) கெடு3பார்க்க;see kedu. [கெடு → கெடுத்தம்.]
கெடுத்துவிடு-தல்	கெடுத்துவிடு-தல் keḍudduviḍudal, 8 செ.குன்றாவி. (v.t.). அழித்துவிடுதல்; to ruin, destroy. [கெடு → கெடுத்து + விடு-. விடு-து.வி.]
கெடுத்தை	கெடுத்தை keḍuttai, பெ.(n.) நச்சுத்தன்மையுள்ள முள்ளுடன் கூடிய கடல்மீன் வகை; a kind of sea fish. [கெடு → கெடுத்தை.]
கெடுத்தையுளுவை	கெடுத்தையுளுவை keḍuttaiyuḷuvai, பெ.(n.) கடல் மீன் வகை; a kind of sea fish. [கெடுத்தை + உளுவை] [P] கெடுத்தையுளுவை
கெடுதப்பல்	கெடுதப்பல் keḍudappal, பெ.(n.) மாதவிலக்கு முதலியவை காலவொழுங்கு தவறுதல்; outlasting the limited time as mensus in woman. [கடுவு → கெடுவு → கெடு + தப்பல்.]
கெடுதல்	கெடுதல் keḍudal, தொ.பெ. (vbl.n.) 1. அழிவு; run, destruction. 2. பழுது; damage, injury. 3. பேரழிவு; calamity, danger. 'கெடுதலை யுடைய மாக்கள்' (பெரும்பாண். 432,உரை);. 4. தீங்கு; Degeneracy, vileness, evil. 5. இலக்கணத்தில் எழுத்து அல்லது அசைகெடுதல்; elision, omission "தோன்றா திரிதல் கெடுதல் "(நன். 154);. [கெடு → கெடுதல்.]

கெடுதல்திரிபு	கெடுதல்திரிபு keḍudaldiribu, பெ.(n.) எழுத்துக் கெடும் திரிபு (விகாரம்);; Elision of letter. [கெடுதல் + திரிபு.]
கெடுதலம்	கெடுதலம் keḍudalam, பெ.(n.) கெடுவிடம்பார்க்க;see kedu-v-idam. [கெடு + தலம்.]
கெடுதலை	கெடுதலை keḍudalai, பெ.(n.) அழிவு; ruin, destruction. கெடுதலை பண்ணாதே. [கெடு → கெடுதலை.]
கெடுதி	கெடுதி keḍudi, பெ.(n.) அழிவு; ruin, destruction. "கிரியையி லரைமலங் கெடுதி யுற்றிடும்"(வள்ள. பதிபசுபாச.பாச.ஆணவ.வி.2);. 2. இழப்பு ; loss,waste, damage. "காணாத போழ்திற் கெடுதிகளுங் காணாது' (சினேந்.157);. 3.இழந்தபொருள்; property or thing lost. கெடுதிவினாதல் (தஞ்சைவா. 72, தலைப்பு);. 4. பேரிழப்பு: danger, peril. "வேடராற் கெடுதிவந்துறுவனகாணா" (உபதேசகா.சிவவிரத. 256);. 5. துன்பம்; affliction, suffering. 6. தீமை; evil, mischief. "என்னிடையேகெடுதியிருந்த தெனினும்" (அருட்பா III இரங்கன்மா. 28);. ம.கெடுதி; க.கெடுக,கெடுகு, கெடகு; தெ.செடுகு; கோத,கெட்; துட.. கொடில்;குட..கெடி.. [கெடு + தி + கெடுதி.]
கெடுநினைவு	கெடுநினைவு keḍuniṉaivu, பெ.(n.) தீய எண்ணம்; evil intention, malice. [கெடு + நினைவு.]
கெடுப்பவள்	கெடுப்பவள் keḍuppavaḷ, பெ.(n.) அழிப்பவள்; a woman who destroys. க. கெடகி.கெடிகெ,கெடுகி. [கெடு → கெடுப்பவள்.]

கெடுப்பார்	கெடுப்பார் keḍuppār, பெ.(n.) அழிப்பவர், தீயவர்: those who do evil. கெடுப்பாரைத் தெய்வம் கெடுக்கும் (பழ.);. [கெடு + ப் + பார்.]
கெடுப்பினை	கெடுப்பினை keḍuppiṉai, பெ.(n.) ஈயக் கனிமம், வங்கமணல்; lead Ore. [கெடு → கெடுப்பு → கெடுப்பினை.]
கெடுபடு-தல்	கெடுபடு-தல் keḍubaḍudal, 20 செ.கு.வி.(v.i.) பேரழிவுக்கு உள்ளாதல்; to be caught in danger, to be overtaken by calamity. 'கெடுபட்டுப் போவார்... விரைந்து போதலைக் கருதுவர்' (பெரும்பாண். 432, உரை);. (கெடு + படு-.]
கெடுபாதை	கெடுபாதை keḍupātai, பெ.(n.) கேடுடைய வழி; dangerous path. 2. கள்வரால் தீங்குநேரும் வழிக்காவலுக்கு அரசு பெறும் வரி; cess levied for protection from thieves (S.I.I.VIII, 214);. [கெடு + பாதை.]
கெடுபிடி	கெடுபிடி keḍubiḍi, பெ.(n.) தடபுடல்(உ.வ.);; bustle, tumult hubbub. 2. விதிமுறைகள், கட்டளைகள் ஆகியவற்றை நிறைவேற்றுவதில் காட்டப்படும் கடுமை; severity in enforcement of order, regulations. கெடுபிடியான நடவடிக்கையால் கடத்தல் குறைந்துள்ளது (உ.வ.);. 3. தானாகச் செயல்பட முடியாத கட்டுப்பாடு; restriction, constraint, check. அப்பாவின் கெடுபிடியால் திரைப்படத்திற்குப் போக முடியவில்லை (உ.வ.);. 4. நெருக்குதல்; compulsion. வரிதண்டலில் (வசூலில்); இப்படிக் கெடுபிடி செய்தால் மக்கள் என்ன செய்வது? (உ.வ.);. மறுவ, கடுபிடி. தெ.,க.கலிபிலி; Mar.gadabadi, U.garbar. [கெடு +பிடி.]
கெடுபுத்தி	கெடுபுத்தி keḍubutti, பெ.(n.) கெடுநினைவுபார்க்க;see kedu-ninaivu. [கெடு + புத்தி.]

கெடும்பன்	கெடும்பன் keḍumbaṉ, பெ.(n.) 1. தீயவன்; wicked man. 2. பொறாமைக்காரன் (சேரநா.);; jealous man. ம. கெடும்பன்: க.கெடுக. து.கேடகெ, கடிங்கெ. [கெடும்பு + அன்.]
கெடும்பு	கெடும்பு1 keḍumbu, பெ.(n.) 1.கேடு (சங்..அக.);; ruin, evil. 2. பொறாமை; jealousy. 3. தீய எண்ணம்; evilintention. 4.கெட்டமணம்,அழுகியதால்ஏற்படும்மணம்; rottenness, foul smell. ம. கெடும்பு; க. கெடுகு;தெ. செகுடி, செருகு து. கெடுகு, கெடகு. [கெடு → கெடும்பு.] கெடும்பு2 keḍumbu, பெ. (n.) சற்று முரடான புன்செய்நிலத்து அரிசி; a rough type of dry land rice. Jap. (katumbu → kempu);kome. [கடு-கடும்பு – கெடும்பு.] கெடும்பு keḍumbu, பெ.(n.) சாலி நெல்லின் அரிசி; a variety of rice. [கெழு-கெடு-கெடும்பு]
கெடுமதி	கெடுமதி keḍumadi, பெ. (n.) 1. கெடுநினைவு பார்க்க;see kegu-ninavu. 2. தீயஅறிவுரை; evilcounsel. "அரும்பொருள் கவர்வ தாகக் கெடுமதி யுரைப்பார்" (திருவாத. பு.திருப்பெருந். 90);. [கெடு + மதி.]
கெடுவளம்	கெடுவளம் keḍuvaḷam, பெ.(n.) வளம்குன்றிய நிலம் (சேரா.);; Unfertile soil. ம. கெடுவளம். [(கெடு + வளம்.]
கெடுவாய்	கெடுவாய் keḍuvāy, பெ.(n.) இகழ்ச்சியாகச் சொல்லும் சொல்; a term of reproach. 'கெடுவாய் வகுத்த விஷயத்திலன்றோ நாங்கள் நெஞ் சிழந்தது (ஈடு 2.1:7);. [கெடு + கெடுவாய்.]

கெடுவான்	கெடுவான் keḍuvāṉ, பெ.(n.) ஓர் இகழ்ச்சிமொழி; a term of reproach. கெடுவான் சொல்வதெல்லாம் பொய்.. கெடுவான் கேடு நினைப்பான். [கெடு → கெடுவான்.]
கெடுவி	கெடுவி keḍuvi, பெ.(n.) ஓர் இகழ்ச்சிமொழி; A term of reproach. 'கெடுவிகாள்! நானன்றோ இவ் விஷயத்துக்கு யோக்யனாய் உங்களுக்கு உபதேசிக்கும்படியானேன்' (திவ்.பெரியதி.1.1:8 வியா.ப.44);. [கெடு(கெடுவான்); → கெடுவி.]
கெடுவிடம்	கெடுவிடம் keḍuviḍam, பெ.(n.) 1. அதிகாரத்திற்கு உட்பட்ட இடம்; jurisdiction, region under authority. 2. கள்ளர் முதலியகொடியோர் கூடும் இடம்; notorius place, as a haunt or rendezvous of robbers. [கெடு + இடம்.]
கெடுவு	கெடுவு keḍuvu, பெ.(n.) தவணை; fixedtime, instalment. ம.க., து.கடு;தெ.கடுவு. [கடு → கடுவு → கெடுவு.]
கெடுவை-த்தல்	கெடுவை-த்தல் keḍuvaittal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) நாள் குறித்தல்; To fix a date. [கெடு + வை-.]
கெடை	கெடை keḍai, பெ.(n.) மூங்கில் (இ.வ.);; bamboo. க. கெடெ;தெ.கட. [கழை → கெழை → கெடை (கொ.வ.);.]
கெடைக்கட்டு	கெடைக்கட்டு keḍaikkaḍḍu, பெ.(n.) எலும்பு முறிவுக்கு,மூங்கிற்பத்தையைவைத்துக்கட்டும்கட்டு; application of a bamboo splint in a case of fracture of bones. [கழை → கெடை + கட்டு.]
கெடைகட்டியாடுத-ல்	கெடைகட்டியாடுத-ல் geḍaigaḍḍiyāḍudal, 5 செ.கு.வி.(v.i) கழைக்கூத்தாடுதல்(இ.வ.);; toperform acrobatic feats on a bamboo pole. [கெடை + கட்டியாடு-.]

கெண்டம்	கெண்டம் keṇṭam, பெ.(n.) இக்கட்டான நிலை (ஆபத்து);, கெடுவாய்ப்பு; critical period. Skt. Ganda. க.கண்ட;தெ.கண்டமு. [கண்டம் → கெண்டம்.]
கெண்டன்	கெண்டன் keṇṭaṉ, பெ.(n.) 1.மிண்டன்; robust, stout man. 2. முரடன்; One who is rough and tough. ம. கெண்டன்;க. கண்ட (வலியவன்);, தெ. கண்டு (வலிமை);. [குண்டன் → கெண்டன்.]
கெண்டாநகரம்	கெண்டாநகரம் geṇṭānagaram, பெ.(n.) வேலூர் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; A village in Vēlur Dt. [கண்டன் (மிண்டன்); → கெண்டன் + நகரம் - கெண்டநகரம் → கெண்டாநகரம்(கொ.வ.);.]
கெண்டி	கெண்டி1 keṇṭittal, செ.குன்றாவி(v.t.) 1.கடிந்து கூறுதல்; to reprove, chide. 2. முடிவு கட்டிப் பேசுதல் (வின்.);; to speak with decision, precision. 3. துண்டித்தல் (திவா.);; to chop, mince, slash, cut into pieces. 4. பகிர்தல் (வின்.);; to divide, parcel. 5. பருத்தல்; to grow fat. ஆள் நன்றாய்க் கெண்டித்திருக்கிறான் (உ.வ.);. [கண்டி → கெண்டி.] கெண்டி2 keṇṭi, பெ.(n.) கெண்டிகை பார்க்க;see kendigai. நாளதினாலே கொடுத்த பொன்னின் கெண்டி ஒன்று (S.I.I.II.3);. பட. கிண்டி. [கெண்டிகை → கெண்டி.] கெண்டி3 keṇṭi, பெ.(n.) வெட்டப்பட்ட துண்டு (யாழ்.அக.);; Portion which is cut. [கண்டி → கெண்டி.]
கெண்டிகானூர்	கெண்டிகானூர் keṇṭikāṉūr, பெ.(n.) தருமபுரி மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Dharmapuri Dt. [கண்டன் → கெண்டன் → கெண்டகன் → கெண்டிகான் + ஊர்.]

கெண்டிகை	கெண்டிகை geṇṭigai, பெ.(n.) கமண்டலம்(திவா.);; pot with a spout, pitcher. படகிண்டி; Skt..kundika. [குண்டிகை → கண்டிகை → கெண்டிகை.]
கெண்டிச்செம்பு	கெண்டிச்செம்பு keṇṭiccembu, பெ.(n.) மூக்குள்ள செம்புவகை; A pot with a spout. [கெண்டி செம்பு.] [P] கெண்டிச் செம்பு
கெண்டிரச்சேரி	கெண்டிரச்சேரி keṇṭiraccēri, பெ.(n.) காஞ்சிபுரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Kanjipuram Dt. [கண்டீரன் → கெண்டிரன் + சேரி - கெண்டிரச்சேரி (கொ.வ.);.]
கெண்டிவாய்	கெண்டிவாய்1 keṇṭivāy, பெ.(n.) ஏனத்தில் நீண்டுள்ள வாய்; the projecting mouth of a vessel. 2. கெண்டி மூக்கு; spout of a pot. [கெண்டி + வாய்.] கெண்டிவாய்2 keṇṭivāy, பெ.(n.) கோடரிவெட்டு; incision or gash in which the axe works in cutting a tree. [கெண்டி + வாய்.]

கெண்டு	கெண்டு1 keṇṭudal, 5 செ.குன்றாவி(v.t.) 1. தோண்டுதல்; to dig. "கவலை கெண்டிய கல்வாய்" (குறுந் 233);. 2. அறுத்துத் தின்னுதல்: to cut and eat. "'மன்றத்துமதவிடைகெண்டி" (பெரும்பாண்.143);. 3. கிண்டுதல்; to work in, as a bee gathering honey in flowers. "வண்டு கெண்டி மருவும் பொழில்" - (தேவா.626:10);. 4. வருந்துதல்; to feel sad. [கிண்டு → கெண்டு.] கெண்டு2 keṇṭudal, 5.செ.கு.வி.(v.i.) வருந்துதல்; to be distressed. "கெண்டிக் கெழுதகைமை யில்லேன் கிடந்தூட" (யாப்.வி. பக்.351);. [கெண்டை → கெண்டு.] கெண்டு3 keṇṭu, பெ.(n.) கெண்டைச் சதை; calf muscle. [[illegible] கெண்டு.]
கெண்டூரம்	கெண்டூரம் keṇṭūram, பெ.(n.) 1. ஒரு வயிற்றுப் போக்கு மருந்து; a purgative. 2. பாம்புகொல்லி (சித்.அக.);; rue. [கண்டூரம் → கெண்டூரம்.]
கெண்டை	கெண்டை1 keṇṭai, பெ.(n.) 1. நன்னீரில் வாழும் சேல். மீன்; a fresh-waterfish, "கெண்டைபோனயனத்தி" [P] கெண்டை மீண் 'கெண்டையைப் போட்டு விறாலை இழுக்கிறது' (பழ.);. 2.கெண்டைமீன் போன்ற கணைக்கால் (சதை);; that portion of the leg from the ankle to the knee. ம.கெண்ட; க.கெண்டெமீன்;தெ.கண்டெ.கெண்டெ. [கண்டு (திரட்சி); → கண்டை → கெண்டை.] வகைகள் : 1. பருத்திக்கெண்டை, 2. மோரான் கெண்டை, 3.பாற்கெண்டை,, 4.பேராண் கெண்டை. கெண்டை2 keṇṭai, பெ.(n.) 1. தோள்பட்டையின் முன்பக்கத்துச் சதை; biceps.

கெண்டைக்கட்டி	கெண்டைக்கட்டி keṇṭaikkaṭṭi, பெ.(n.) வயிற்றுக் கட்டி (சீவரட்.120);: enlargement of spleen. [கெண்டை + கட்டி.]
கெண்டைக்காரல்	கெண்டைக்காரல் keṇṭaikkāral, பெ.(n.) மீன் வகை: a kind of fish. "உருக்கமுடைய கெண்டைக் காரல்" (பறாளை. பள்ளு.16);. [கெண்டை காரல்.]
கெண்டைக்கால்	கெண்டைக்கால் keṇṭaikkāl, பெ.(n.) கணைக்கால்: Leg from ankle to foot(calf of the leg);. [கெண்டை + கால்.] கெண்டைக்கால் keṇṭaikkāl, பெ.(n. முழங்காலுக்கும் பாதத்துக்கும் இடையிலிலுள்ள பகுதி; the portion between knee and foot. [கெண்டை+கால்]
கெண்டைக்கால் ஊதை	கெண்டைக்கால் ஊதை keṇṭaikkālūtai, பெ.(n.) கெண்டைக்கால் வீங்கிக் கடுத்து வலியை உண்டாக்கும் ஓர் ஊதைநோய்; rheumatic pain or nervous complaint affecting the muscle of the calf (சா.அக.);. [கெண்டை + கால் + ஊதை.]
கெண்டைக்கால் வாதம்	கெண்டைக்கால்வாதம் keṇṭaikkālvātam, பெ.(n.) கெண்டைக்கால் ஊதைபார்க்க;see kendai-k-kāl-udai. [கெண்டைக்கால் + (Skt.); வாதம்.);]
கெண்டைக்குஞ்சு	கெண்டைக்குஞ்சு keṇṭaikkuñju, பெ.(n.) சிறிய மீன்; small carp. [கெண்டை1 + குஞ்சு.]
கெண்டைக்கெளுத்தி	கெண்டைக்கெளுத்தி keṇṭaikkeḷutti, பெ.(n.) ஒரு வகை மீன்; a kind of fish. [கெண்டை + கெளுத்தி.]
கெண்டைக்கை	கெண்டைக்கை keṇṭaikkai, பெ.(n.) தோளின்முன் பக்கத்துச் சதை; muscle of the arm just in front of the shoulder - biceps. [கெண்டை + கை.]

கெண்டைச்சதை	கெண்டைச்சதை keṇṭaiccadai, பெ.(n.) கணைக் காலின் பின்புறத்துள்ள சதை; thick fleshy part of the leg behind and below the knee. [கெண்டை + சதை.]
கெண்டைச்சதைக் கட்டி	கெண்டைச்சதைக்கட்டி keṇṭaiccadaikkaṭṭi, பெ.(n.) கெண்டைச் சதையிற் காணும் கட்டி; abscess of the calf. [கெண்டை + சதை + கட்டி.]
கெண்டைநோய்	கெண்டைநோய் keṇṭainōy, பெ.(n.) வயிற்றுக் கட்டியால் வரும்நோய்வகை (இராட்.);; hypochondria, as caused by enlarged spleen. [கெண்டை + நோய்.]
கெண்டைப்பீலி	கெண்டைப்பீலி keṇṭaippīli, பெ.(n.) முகப்பில் கெண்டை வடிவமைந்ததாய்க் கால்விரலில் இடும் அணிவகை; women's toe ring with face designed like carp. [கெண்டை + பீலி.]
கெண்டைப்பொடி	கெண்டைப்பொடி keṇḍaippoḍi, பெ.(n.) கெண்டைக் குஞ்சு பார்க்க;see kendai-k-kunju. [கெண்டை + பொடி.]
கெண்டைபுரட்டு-தல்	கெண்டைபுரட்டு-தல் keṇṭaiburaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பசி, நாவறட்சி முதலியவற்றால் கைகால்கள் வலித்திழுத்தல்; to have convulsions due to extreme hunger, thirst, etc. "திண்ணையுங் கெண்டை புரட்டுங் கல்யாணத்திற் சென்றவர்க்கே" (தமிழ்நா.190);. [கெண்டை + புரட்டு-.]
கெண்டையேறல்	கெண்டையேறல் keṇṭaiyēṟal, பெ.(n.) கைகால் குரக்கு வலித்தல்; spasm or cramps of the limbs. [கெண்டை + ஏறல்.]
கெண்டைவலை	கெண்டைவலை keṇṭaivalai, பெ.(n.) சிறு மீன் களைப்பிடிக்கப்பயன்படும்வலை; a small fishing net used in catching small fishes. [கெண்டை + வலை.]
கெண்டைவாங்கு-தல்	கெண்டைவாங்கு-தல் keṇṭaivāṅgudal, 5 செ.குன்றாவி, (v.t.) கைகால் குரக்கு வலித்தல்; spasm [கெண்டை + வாங்கு-.]

கெண்டைவாதம்	கெண்டைவாதம் keṇṭaivātam, பெ.(n.) வலிப்பு நோய் வகை; rheumatic pain or spasm in the limbs. [கெண்டை + skt.வாதம்.]
கெண்டைவியாதி	கெண்டைவியாதி keṇṭaiviyāti, பெ.(n.) கெண்டைநோய்பார்க்க;see kendai-noy. [கெண்டை + வியாதி.]
கெண்டைவிழி	கெண்டைவிழி keṇṭaiviḻi, பெ.(n.) அழகான கண்; beautiful eyes. [கெண்டை + விழி.]
கெண்டைவிழுந்த நோய்	கெண்டைவிழுந்தநோய் keṇṭaiviḻundanōy, பெ.(n.) அச்சத்தால் ஏற்படும் கட்டியைப் போன்ற ஒரு நோய்; an affection in the hypochondriac regionattended with exaggerated ideas as regards one's health-hypochondriasis. [கெண்டை + விழுந்த + நோய்.]
கெண்டைவூதை	கெண்டைவூதை keṇṭaivūtai, பெ.(n.) வலிப்பு நோய் வகை; rheumatic pain or spasm in the limbs. [கெண்டை + ஊதை.]
கெண்ணை	கெண்ணை keṇṇai, பெ.(n.) எண்ணிக்கை; computation, reckoning. "அத்துவா சோதனை பண்ணு மிடத்துக் கெண்ணையில் அடங்காதாகையால்" (சித்.மரபுகண்.11); [கணி → கெணி → கெண்ணை (கொ.வ.);.]
கெணக்கு-தல்	கெணக்கு-தல் keṇakkudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) நோண்டுதல்.எரிச்சல்படுத்துதல்: to iritate. Prove by words or deeds. க.கெனகு; தெ. செனகு, செணுகு;து. கெனகுனி, கெண்குணி, கெனகுனி. [கிண் → கிண்டு → கெண்டு → கெணக்கு.]
கெணிகாயம்	கெணிகாயம் keṇikāyam, பெ.(n.) கலியான முருங்கை; thorny coral tree. [கிளி → .கிணி → கெணி + காயம்.]
கெணிதம்	கெணிதம் keṇidam, பெ.(n.) 1. எரியணம் (சூடம்);; camphor. 2. வெற்றிலை; betel leaf. [கிளிதம் → கெணிதம்.]

கெத்திடு-தல்	கெத்திடு-தல் keddiḍudal, 19 செ.குன்றாவி..(v.t.) சில்லுபொல்லாய்வெட்டுதல்; to chop. [கெத்து + இடு-. செத்து → கெத்து.]
கெத்தியகன்	கெத்தியகன் gettiyagaṉ, பெ.(n.) மூக்கறா; a medicinal root. [கெத்தி+அகன்.]
கெத்து	கெத்து1 keddudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. கீறிப் பிளத்தல்; to split asunder by driving in and turning the hatchet. 2. நறுக்குதல்; to chop, mince, cut off. 3. செதுக்குதல்; to chisel. 4. மீன் முதலியவை அறுத்தல்; to make an incision as in fish. க.,து,,பட.,கெத்து;தெ.செக்கு. [செத்து → கெத்து.] கெத்து2 keddudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) முட்டையிட்ட கோழி அடைகாக்கக்கத்துதல்(யாழ்ப்.);; to cackle, as a hen which has laid egg and seeks to sit on it for hatching. [கத்து + கெத்து.] [செ.ப.க அகரமுதலி குறிக்கும் "கோழி முதலியன கொக்கரித்தல்"என்னும் பொருள் வழுவாகும்(செ.ப.க.சீ.19.] கெத்து3 keddudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. கிட்டிப்புள்ளை எற்றிவிடுதல்; to strike the stick in the game of tip-cat. 2. ஏமாற்றுதல்; to deceive, cheat. 3. பாதத்தின் முன்பகுதியைமட்டும் தரையில் ஊன்றி எம்புதல்
கெத்துக்கெத்தெனல்	கெத்துக்கெத்தெனல் kettukketteṉal, பெ.(n.) 1. கோழி முதலியன எழுப்பும் ஒலிக்குறிப்பு; onom.expr. signifying chirping, cackling sound as of a hen. 2. அச்சக்குறிப்பு; onom.expr. signifying pit-a-pat, palpitation of heart through fright. க.கெத்து(நடுங்குதல்);. [கெத்து + கெத்து + எனல்.]
கெத்தை	கெத்தை kettai, பெ.(n.) மயிர் (சங்.அக.);; hair. [கற்றை → கத்தை → கெத்தை.]
கெதங்கெதமெனல்	கெதங்கெதமெனல் kedaṅgedameṉal, பெ.(n.) அச்சக்குறிப்பு; onom.expr.signifying palpitation of heart through fright. [கெதம்+கெதம்+எனல்.]

கெதம்	கெதம் kedam, பெ.(n.) 1. அடைகை; reaching. 2.ஓட்டம்; movement, flow. 3.சென்றது; that which is past. [கதம் → கெதம்.]
கெதி	கெதி kedi, பெ.(n.) 1. நடை; motion, movement. 2.வழி; way, path. 3.விரைவு; Swiftness, rapidity. 4.புகலிடம்; refuge.. 5. துறக்கம்; heaven. 6. குதிரை நடை; pace of a horse. 7.உயிரெடுக்கும் பிறப்பு; stages of existence, through which the soul may pass, of which there are four. 8.நிலை; state, condition. அவன் கெதி என்னவாயிற்று? 9.ஆற்றல்; ability, means. கொடுக்கக் கெதியில்லை. 10.இயல்பு; nature, quality, character. 11. ஆகூழ் (அதிட்டம்);; luck, fortune. 12. படலம்; section, chapter. க.,தெ.கதி. [கதி → கெதி.]
கெதிகெட்டநோய்	கெதிகெட்டநோய் gedigeṭṭanōy, பெ.(n.) தீரா நோய்; chronic or incurable disease. [கதி → கெதி + கெட்ட + நோய்.]
கெதிகெட்டோடல்	கெதிகெட்டோடல் gedigeṭṭōṭal, பெ.(n.) நோய்கள் ஆதரவு அற்று உடம்பைவிட்டகலல்; getting away completely as diseases from the body. [கதி → கெதி+கெட்டு+ஒடல்.]
கெதிநாடி	கெதிநாடி kedināṭi, பெ.(n.) தீவிரநாடி; accelerated pulse. [கெதி + நாடி.]
கெதை	கெதை kedai, பெ.(n.) உப்புத்தடி; a stickmade of consolidated salt which is melted and cast in a mould. [கதை → கெதை.]

கெதைப்பஞ்சவண்ணம்	கெதைப்பஞ்சவண்ணம் kedaippañjavaṇṇam, பெ.(n.) 1. ஐந்துவகை நிறம் கலந்த மாத்திரைக் கோல்; a magicwand made of consolidated salt exhibiting five colours by reflection. 2. ஊதை நோய்க்குப் பயன்படும் ஒரு வகைக் கட்டுப்பு; consolidated saltreflecting of five colours used for transmutation of metals in to gold. [கதை → கெதை → பஞ்ச + வண்ணம்.]
கெந்தகக்கட்டு	கெந்தகக்கட்டு gendagaggaṭṭu, பெ.(n.) கெந்தகம் நெருப்புக்குப் புகைந்து ஓடாதபடி ஊதை முறையால் கந்தகத்தை நெருப்பிற்காட்டிச் செய்த கட்டிமருந்து; a lamp of sulphur consolidated by alchemical method. "தானென்ற கந்தகமோ கட்டிற் றானால் தட்டுமுதல் தாவரமும் பொன்னே யாகும்' (கொங்.வாத.காவியம்.); [கெந்தகம் + கட்டு] இது எல்லா மாழைகளையும் பொன்னாக்கும்.
கெந்தகக்களங்கு	கெந்தகக்களங்கு gendagaggaḷaṅgu, பெ.(n.) போகர் எனும் சித்தர் கந்தகம், தங்கம் இவை இரண்டையும் சேர்த்துச்செய்த மருந்து; an alchemical compound of sulphur and gold prepared by Bogar, a Siddha. [கெந்தகம் + களங்கு.]
கெந்தகநீர்	கெந்தகநீர் gendaganīr, பெ.(n.) கெந்தகம் கரைந்த நீர்; a mineral water containing sulphur in solution, sulphur water. 2. பனிக்குடத்து நீர்; amniotic fluid. [கந்தகம் → கெந்தகம் + நீர்.]
கெந்தகபற்பம்	கெந்தகபற்பம் gendagabaṟbam, பெ.(n.) நலம் நல்கும் கந்தகப் பொடி; calcined oxide of sulphur, which gives good health. [கந்தகம் → கெந்தகம் + பற்பம்.]
கெந்தகபூமி	கெந்தகபூமி gendagapūmi, பெ.(n.) காங்கையான நிலம்; Soil containing sulphur; hot climate, the heat being ascribed to sulphur in the soil. [கந்தகம் → கெந்தகம் → பூமி.]

கெந்தகம்	கெந்தகம்1 gendagam, பெ.(n.) 1. கந்தகம்; sulphur. 2. அப்பிரகம்; mica. [காந்து → காந்தகம் → கந்தகம் → கெந்தகம்.] கெந்தகம்2 gendagam, பெ.(n.) நாய்வேளை (மலை); ; a sticky plant that generally grows in.sandy places. [காந்து → காந்தகம் → கெந்தகம்.] கெந்தகம்3 gendagam, பெ.(n.) கெண்டுரம் பார்க்க;see kendūram (சி.அக.);. [கெண்டூரம் → கெந்தகம்.]
கெந்தகவண்டல்	கெந்தகவண்டல் gendagavaṇṭal, பெ.(n.) நீரூற்று மணற்கந்தகம்; sulphur combined with silica found in certain springs. [கந்தகம் → கெந்தகம் + வண்டல்.]
கெந்தகவுப்பு	கெந்தகவுப்பு gendagavuppu, பெ.(n.) கறுப்புப்பு; sodium chloride with little sulphate of iron. [கந்தகம் → கெந்தகம் + உப்பு.]
கெந்தகவெடி	கெந்தகவெடி gendagaveḍi, பெ.(n.) பட்டாசு(இ.வ.);; fire crackers. [கெந்தகம் → கந்தகம் + வெடி.]
கெந்தகவெள்ளை	கெந்தகவெள்ளை gendagaveḷḷai, பெ.(n.) வெண் சுண்ணக் கந்தகம்; milk sulphu robtained from the solution of calcium sulphide. [கந்தகம் → கெந்தகம் + வெள்ளை.]
கெந்தகற்பம்	கெந்தகற்பம் gendagaṟpam, பெ.(n.) வில்வம்; bael tree. [கந்தகம் → கெந்தகம் + கற்பம்.]
கெந்தகாயம்	கெந்தகாயம் kendakāyam, பெ.(n.) நீர்ப்பூலா; black honey shrub. [கந்தகம் → கெந்தகம் + காயம்.]

கெந்தகி	கெந்தகி gendagi, பெ.(n.) அதிமதுரம்; liquorice plant. [கெந்தம் → கெந்தகி.]
கெந்தசடகம்	கெந்தசடகம் gendasaḍagam, பெ.(n.) ஆமணக்கு; castor plant [கெந்தம் + சடகம்.]
கெந்தசாமகன்	கெந்தசாமகன் gendacāmagaṉ, பெ.(n.) பேரரத்தை; greater galangal. மறுவ. கெந்தநரணி, கெந்த நாகுலியம். [கெந்தம் + சாமகன்.]
கெந்தசாலி	கெந்தசாலி kendacāli, பெ.(n.) கெந்தசாலி நெல்; a kind of paddy. "பெரியசெந்நெற்பிரம்புரிகெந்தசாலி" (தேவா.700:7);. [கெந்தம் + சாலி.]
கெந்ததாரணை	கெந்ததாரணை kendatāraṇai, பெ.(n.) ஒன்பது வகைத்தாரணையுள் ஒன்று(திவா.Ms.);; one of navatäranai [கெந்தம் + தாரணை.]
கெந்ததாளி	கெந்ததாளி kendatāḷi, பெ.(n.) 1.கந்தக மணமுள்ள தாளி; sulphur smelling bind weed of ipomaea ge- nus.2.வாய்ப்புண; eruptionofsmelluesiclesonthe lipsmouth, tongue and throat. [கெந்தம் + தாளி.]
கெந்தநரணி	கெந்தநரணி kendanaraṇi, பெ.(n.) பேரரத்தை; greater galangal. மறுவ. கெந்தசாமகன், கெந்தநாகுலியம். [கெந்தம் + நரணி.]
கெந்தநாகுலியம்	கெந்தநாகுலியம் kendanākuliyam, பெ.(n.) பேரரத்தை; greater galangal. [கெந்தம் + நாகுலியம்]

கெந்தப்பொடி	கெந்தப்பொடி kendappoḍi, பெ.(n.) 1. குளிக்கப் பயன்படுத்தும் நறுமணப் பொடி; aromatic powder used in bath. 2. சொக்குப் பொடி; love powder. "பெட்டியிலே கெந்தப்பொடி வைத்தனுப்பினாள்" (தெய்வச்.விறலிவிடு.203);. [கந்தம் → கெந்தம் + பொடி.]
கெந்தபத்திரம்	கெந்தபத்திரம் kendabattiram, பெ.(n.) 1.முன்னை; firebrand teak. 2. வில்வம்; bael tree. [கெந்தம் + பத்திரம்.]
கெந்தபந்தம்	கெந்தபந்தம் kendabandam, பெ.(n.) கவுரிநஞ்சு; a prepared arsenic. [கெந்தம் + பந்தம்.]
கெந்தபீசகம்	கெந்தபீசகம் gendapīcagam, பெ.(n.) காட்டுமா (சங்.அக.);; Cuddapah almond. [கெந்தம் + பீசகம்.]
கெந்தபுட்பி	கெந்தபுட்பி kendabuṭbi, பெ.(n.) மெருகன் கிழங்குச் செடி; a plant with a long tuberous root. [கெந்தம் + புட்பி.]
கெந்தபூதி	கெந்தபூதி kendapūti, பெ.(n.) நாய்வேளை; dog mustard plant. [கெந்தம் + பூதி.]
கெந்தபூதியம்	கெந்தபூதியம் kendapūtiyam, பெ.(n.) கெந்தபூதி பார்க்க;see kenda-pudi. [கெந்தம் + பூதியம்.]
கெந்தம்	கெந்தம் kendam, பெ.(n.) 1.மணம்; scent, odour, fragrance. 2. முகமணப்பொருள்; perfumery. 3. சந்தனம்; sandal-wood. 4. வசம்பு: sweet flag. [கந்தம் → கெந்தம்.]

கெந்தமாஞ்சில்	கெந்தமாஞ்சில் kendamāñjil, பெ.(n.) இலாமிச்சை வேர்; Indian spikenard. மறுவ. வெட்டிவேர். [கெந்தம் + மாஞ்சில்.]
கெந்தமூலம்	கெந்தமூலம் kendamūlam, பெ.(n.) பிடங்கு நாறி; fire-brand teak.. [கெந்தம் + மூலம்.]
கெந்தமூலி	கெந்தமூலி kendamūli, பெ.(n.) சிறு இண்டஞ்செடி; a small species of the plant of the Mimosa genus. [கெந்தம் + மூலி.]
கெந்தரகம்	கெந்தரகம் gendaragam, பெ.(n.) செங்கழுநீர்ப்பூ; red Indian water lily. [கெந்தரம் → செந்தரகம்.]
கெந்தரம்	கெந்தரம் kendaram, பெ.(n.) கார்முகில்நஞ்சு; a kind of prepared arsenic. [காந்து → கெந்து → கெந்தரம்.]
கெந்தரி	கெந்தரி kendari, பெ.(n.) பொன்னிமிளை; gold pyrites. [காந்து → கெந்து → கெந்தரி.]
கெந்தருசு	கெந்தருசு kendarusu, பெ.(n.) சுராலை (சாம்பிராணி);; frankincense. [காந்து → கெந்து → கெந்தருசு (கொ.வ.);.]
கெந்தலவனம்	கெந்தலவனம் kendalavaṉam, பெ.(n.) கெந்திலவணம் பார்க்க;see kendi-lavanam. [கெந்தம் + இலவணம்.]

கெந்தவடி	கெந்தவடி kendavaḍi, பெ.(n.) மணமுள்ள எண்ணெய்ப் பொருள்; odoriferous essential punguent. [கெந்தம் + வடி.]
கெந்தவாசம்	கெந்தவாசம் kendavācam, பெ.(n.) மணப்பொருள்: scented perfume. [கந்தம் → கெந்தம் + வாசம்.]
கெந்தன்	கெந்தன் kendaṉ, பெ.(n.) 1. கோடகசாலை; a very small plant known as Coromandel gendarussa. மறுவ. கெந்தணம். [கந்தம் → கெந்தம் → கெந்தன்.]
கெந்தா	கெந்தா kendā, பெ.(n.) 1. வேளைப்பூடு, a vailay plant. 2.பேராமல்லி; a kind of jasmine. 3.ஒருமருந்துச்செடி; a medicinal plant. [கந்தம் → கெந்தம் → கெந்தா.]
கெந்தாளி	கெந்தாளி kendāḷi, பெ.(n.) செரிமானம் இன்மையால் ஏற்படும் வயிற்று நோய்; gastritis through in digestion, குந்து → கெந்து → கெந்தாளி.]
கெந்தி	கெந்தி1 kendittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) தத்துதல்: to hop, skip. "கெந்தியா வுகளுங் கெண்டை" (திருவிசை.கருவூர்.பதி 3.10);. தெ.,க.கந்து. [கிந்து → கெந்து → கெந்தி.] கெந்தி2 kendi, பெ.(n.) 1. கந்தகம்; sulphur. 2. பொன்னிமிளை (சங். அக.);; gold-colouredantimony. [காந்து → கெந்து → கெந்தி.]
கெந்திகம்	கெந்திகம் gendigam, பெ.(n.) பாம்புகொல்லிப்பூடு; a kind of plant. [காந்து → கெந்து → கெந்திகம்.]

கெந்திகயம்	கெந்திகயம் gendigayam, பெ.(n.) ஊசலாங் கொடி; a creeper. [கந்தம் → கெந்தம் → கெந்தி + கயம்(காயம்);.]
கெந்திகாரச்சிலை	கெந்திகாரச்சிலை kendikāraccilai, பெ.(n.) 1. கந்தக காரகச்சீலை, a blistering plaster containing sulphur as one of its ingredients. [கந்தகம் → கெந்தி. கெந்தி + காரம் + சீலை.] இது குழிப்புண்ணுக்கு இடப்படும்.
கெந்திச்செம்பு	கெந்திச்செம்பு kendiccembu, பெ.(n.) 1. புறங்கை நாறி; a; plant. 2. கந்தகத்தால் செய்த ஏனம்; a vessel made of consolidated sulphur. 3. கந்தகச் செம்பு; copper extracted from sulphur. [கெந்தி + செம்பு.]
கெந்திப்புகை	கெந்திப்புகை gendippugai, பெ.(n.) கந்தகப்புகை; sulphur-fumes. [கெந்தி + புகை. கந்தகம் → கெந்தி.]
கெந்திபரம்	கெந்திபரம் kendibaram, பெ.(n.) ஆடுதின்னாப் பாளை; a kind of plant which goat will not eat, worm-killer. [கெந்திபாளை + கெந்திபரம்.]
கெந்திபாடாணம்	கெந்திபாடாணம் kendipāṭāṇam, பெ.(n.) கந்தக நஞ்சு; mineral poison. [கெந்தி + பாடாணம். பாஷாணம் Skt. த.பாடாணம்.]
கெந்திபாளை	கெந்திபாளை kendipāḷai, பெ.(n.) ஆடுதின்னாப் பாளை (சித்.அக.);; worm killer. [கெந்து → கெந்தி + பாளை.]
கெந்திமூலம்	கெந்திமூலம் kendimūlam, பெ.(n.) கிச்சிலிக் கிழங்கு; orange root. [கெந்தி + மூலம்.]

கெந்தியுப்பு	கெந்தியுப்பு kendiyuppu, பெ.(n.) கந்தகவுப்பு; sulphur. [கெந்தி + உப்பு.]
கெந்தியுரிநஞ்சு	கெந்தியுரிநஞ்சு kendiyurinañju, பெ.(n.) வைப்பு நஞ்சு (சித்.அக.);; a prepared arsenic. [கெந்தி + உரி + நஞ்சு.]
கெந்திரகாண்டம்	கெந்திரகாண்டம் kendirakāṇṭam, பெ.(n.) பாகல்; bitter gourd. [கெந்தரம் → கெந்திரம் + காண்டம்.]
கெந்திலவணம்	கெந்திலவணம் kendilavaṇam, பெ.(n.) 1. காய்ச்சுப்பு; a salt prepared by heating a mixture of rotten eggs, sulphur and sea-salt. 2. சிவப்புப்பு; Sulphur Salt. [கெந்தி + இலவணம்.]
கெந்திவாருணி	கெந்திவாருணி kendivāruṇi, பெ.(n.) பேய்க் கொம்மட்டி; bitter apple. மறுவ. பேய்த்தும்மட்டி. [கெந்தி + (வாலுளி);வாருணி.]

கெந்து	கெந்து1 kendudal, 5.செ.கு.வி.(v.i.) 1.தத்துதல்; to hop, skip. 2. நெளிதல், (யாழ்.);; to crawl or creep, as worms in a sore, to writhe, wriggle. 3. கிட்டிப்புள்ளடித்தல்; to strike the stick in the game of tipcat, 4. ஒற்றைக் கால் ஊன்றியும் மறுகால் ஊன்ற முடியாமலும் விந்தி விந்தி நடத்தல்; walk with one leg pressed and the other leg not capable of pressing. அவன் ஒருகாலில் புண்பட்டதால் கெந்துகிறான். தெ.,து. கந்து. [கெந்தி → கெந்து.] கெந்து2 kendu, பெ.(n) ஒற்றைக்காலாற் கெந்தியாடும் பிள்ளை விளையாட்டு; a game ofchildren, in which each member of a side can put out any number of the other side by chasing and touching them [P] கெந்து as long as he can hop continuously on one leg. 2. கிட்டிப்புள் விளையாட்டு; the game of tip-cat. [கெந்தி → கெந்து.]
கெந்துசடகம்	கெந்துசடகம் gendusaḍagam, பெ.(n.) ஒருவகைப் புழு; a kind of worm. [கெந்து + சடகம்.]
கெப்பிதம்	கெப்பிதம் keppidam, பெ.(n.) நிந்தை; reproach, blasphemy, abuse. [கவ்வை → கப்பை → கெப்பை → கெப்பிதம்(கொ.வ.);]
கெபி	கெபி kebi, பெ.(n.) 1.குகை; cave. 2.குழி:a bit. 3.வளை; a hole. [கவி → கெவி → கெபி(கொ.வ.);.]
கெம்பட்டி	கெம்பட்டி kembaṭṭi, பெ.(n.) தருமபுரி மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Dharmapuri Dt. [செம் + பட்டி - செம்பட்டி → கெம்பட்டி (கொ.வ.);.]

கெம்பட்டிகை	கெம்பட்டிகை gembaṭṭigai, பெ.(n.) பதக்கம்வைத்துக் கல்லிழைத்த கழுத்தணி; ruby necklace with locket in the middle. [கெம்பு + அட்டிகை.]
கெம்பத்து	கெம்பத்து kembattu, பெ.(n.) பகட்டு(வின்.);; pomp splendour. [கெம்பு → கெம்பல் → கெம்பத்து.]
கெம்பநாயக்கன் பாளையம்	கெம்பநாயக்கன்பாளையம் kembanāyakkaṉpāḷaiyam, பெ.(n.) ஈரோடு மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Erode Dt. [செம்பியன் → செம்பன் → கெம்பன் + நாயக்கன் + பாளையம்.]
கெம்பரை	கெம்பரை kembarai, பெ.(n.) 1. கூடை (யாழ்.அக.);; basket. 2. நெற்கூடை; paddy basket. க. கம்பெ,;தெ. கம்ப. [கெம்பு + அரை – கெம்பரை. சம்பு → கம்பு →கெம்பு.]
கெம்பல்	கெம்பல் kembal, பெ.(n.) 1. ஆரவாரம்; loud noise. 2. எழும்பல்; ascend, rise. [கெம்பு + அல் - கெம்பல்.]
கெம்பளி-த்தல்	கெம்பளி-த்தல் kembaḷittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) மகிழ்வுறுதல் (யாழ்.அக.);; to exult, to be merry. [கெம்பு = அளி-.]
கெம்பளிப்பு	கெம்பளிப்பு kembaḷippu, பெ.(n.) 1.மகிழ்ச்சி(வின்.);; exultation. Mirth. 2. ஆடம்பரம்; pomp, ostentation. [கெம்பு + அளிப்பு கெம் : துள்ளுதல். கெம்பு : ஆரவாரித்தல்.]
கெம்பிரிக்கம்பண்ணு-தல்	கெம்பிரிக்கம்பண்ணு-தல் kembirikkambaṇṇudal, 9 செ.கு.வி.(v.i.) 1.இட்டுக்கட்டிப்பேசுதல்; to concoct. 2.தம்பட்டமடித்தல்; to spread. [கெம்பல் → கெம்பரிக்கம் → கெம்பிரிக்கம் + பண்ணு-.]
கெம்பீரசன்னி	கெம்பீரசன்னி kembīrasaṉṉi, பெ.(n.) சிரிப்பு, வலிப்புகளுடன் கூடிய இசிவு(சன்னி);; a kind of deliriumhighly characterised by incessant laughter, convulsion, fits, etc. [கம்பீர → கெம்பீர → சன்னி.]

கெம்பீரம்	கெம்பீரம் kembīram, பெ.(n.) 1. ஆழம்; depth. 2. பரிமளிப்பு; shine. 3. மேன்மை; excellence. 4. வீரம்; courage. 5. வீறு; manliness. 6.ஆழ்ந்த அறிவு; profound knowldege. [கம்பீரம் → கெம்பீரம்.]
கெம்பீரி-த்தல்	கெம்பீரி-த்தல் kembīrittal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) வீரங்காட்டுதல் (யாழ்.அக.);; to display manliness, majesty of spirit. 2. எடுப்பான குரலாற் பேசுகை; to exult, to speak in a majestic tone. [கம்பீரி → கெம்பீரி.]
கெம்பீரியம்	கெம்பீரியம் kembīriyam, பெ.(n.) 1.இளம்பிசின்; soft gum. 2.கம்பீர்பிசின்; gambier resin. [கம்பீரி → கெம்பீரி → கெம்பீரியம். கம்பீரி தாம்பூலத்துடன் சேர்க்கும் ஒருவகைத் துவர்ப்புச் சரக்கு.]
கெம்பு	கெம்பு1 kembudal, 5.செ.கு.வி.(v..i) கொந்தளித்தல் (வின்.);; to rise, as waves; to be violent as the wind; to swell, heave, as the sea (W.);. 2. அரத்தங்கொதித்தல் (வின்.);; to riseup,boil, as blood in rage (W.);. 3.உரத்துப்பேசுதல்; to speak loud, cry out, clamour. 4. ஆரவாரித்தல் (வின்.);; to create tumult,to rise with indignation. 5. நெம்புதல்; to lift. [கம்பு → கெம்பு.] கெம்பு2 kembu, பெ.(n.) 1. கரும்சிவப்பு நிறக்கல் (பதுமராகம்);; ruby, கெம்புத்தோடுவாங்க வேண்டும். 2. கருஞ்சிவப்பு; dark-red colour. உனக்குக் கெம்புநிறப் புடைவை அழகாக இருக்கும் (உ.வ.);. 3. கருஞ்சிவப்புச் சாணைக்கல்; dark red whetstone. 4. மாணிக்க (இரத்தின);க் கல்; sardius. க.,தெ. கெம்பு.
கெம்புக்கட்டிக்கல்	கெம்புக்கட்டிக்கல் kembukkaṭṭikkal, பெ.(n.) தாழ்ந்தவகைக் குருந்தக்கல்; low quality of diamond. [கெம்பு + கல்.]

கெம்புநீலம்	கெம்புநீலம் kembunīlam, பெ.(n.) 1.உயர்ந்த நீலம்; superior sapphire. 2. சிவப்பு நிறமான சாணைக்கல்; red whetstone. [கெம்பு + நீலம்.]
கெம்புமல்லிகை	கெம்புமல்லிகை gembumalligai, பெ.(n.) மயிர்மாணிக்கம்; cypress vine. [கெம்பு + மல்லிகை.]
கெம்மரம்பாளையம்	கெம்மரம்பாளையம் kemmarambāḷaiyam, பெ.(n.) கோவை மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Kovai Dt. [செம்மரம் கெம்மரம்+பாளையம்) கெமி-த்தல் kemi-, 4 செ.கு.வி.(v.i.); 1.போதல்:to go. "அயல் கெமித்து"(இரகு. தேனுவ. 8);. 2. புணர்தல்:to copulate. [கும் → கம் → கெம் → கெமி.]
கெமிளி-த்தல்	கெமிளி-த்தல் kemiḷittal, பெ.(n.) 4 செ.கு.வி.(v.i.); மகிழ்தல் (கெம்பளித்தல்);; to enjoy. [குமளி → கெமளி → கெமிளி.]
கெமுதாகி	கெமுதாகி kemutāki, பெ.(n.) செங்கொட்டை; marking nut. மறுவ. சேரான்கொட்டை: வண்ணத்தான்கொட்டை. [கெம் → கெம்பு : கருஞ்சிவப்பு, கெம்பு → கெமுதாகி.]

கெய்	கெய்1 key, பெ.(n.) ஒருவகைமீன் (யாழ்.அக.);; a kind of fish. [கள் → கய் → கெய்.] கெய்2 keytal, 1 செ.குன்றாவி(v.t.) 1.வினையாற்றுதல்; to perform, to do. 2. உருவாக்குதல், உண்டு பண்ணுதல்; to prepare,to make. 4.வேலைசெய்தல், உழுதல்; to work, to till. க.கெய், கெயி, கெயு,கெய்யு;பட.கீய். key, to do. In all the Dravidian dialects kei is hand. In Telugu kelu is also found. The most common form of this word in Telugu is chey-l or cheyi. The word signifying to do is almost identical,viz.,key.chey,etc......... Hungariankēz(pronounced keis);, Finnish kchēsi (rootkå-e.g. genitivekå-an);, Estainkāsi, Ostiak ket, Lappish kăt, Perimian ki, Lasian kē, Mingrelian che, Quasi-Qumuq(a Turkish dialect);kūya, Turkishkol, Mongol ghar, Tungusian gala. The Hungarian has both kar and këz; but the former is used to signify arm, the later hand-a distinction which seems to prove that those roots, though perhaps ultimately related, have long been independent of one another. The word in the various Scythian languages signifying to do appear to stand in the same relation to the word for hand that they do in the Aryan and Dravidian languages Comp. The Turkish kyl, to do; Mongol ki, Manchu gai, Mordvin kā. These words resemble the Aryan kar, to do, but still more closely the Dravidian ki, kê, etc. (CG.DEL.617,618);. [கை + கய் → கெய்.]
கெர்ச்சி-த்தல்	கெர்ச்சி-த்தல் kerccittal, 4செ.கு.வி.(v.i.) 1.முழங்குதல்; To roar. 2. உரப்புதல் பார்க்க;see urappu-. மறுவ. உரப்புதல், கருச்சித்தல். க. கெய், கெயி, கெயு.கெய்யு;பட. கீய். [கருச்சி → கர்ச்சி → கெர்ச்சி (கொ.வ.); வழங்காமல் தவிர்க்க வேண்டும்.] கருச்சித்தல் என்பதே செவ்விய வடிவம்.
கெர்ச்சினை	கெர்ச்சினை kercciṉai, பெ.(n.) 1. அரிமாவின் முழக்கம்; roar of lion. 2. முழக்கம்; roar like a lion, 3. உரப்பல் பார்க்க;see uarappal. மறுவ. உரப்பல், கருச்சனை. [கருச்சி → கர்ச்சனை → கெர்ச்சனை (கொ.வ.);. வழங்காமல் தவிர்த்தல் வேண்டும்.] கருச்சனை என்பதே செவ்விய வடிவம்.
கெர்ப்பீகரி-த்தல்	கெர்ப்பீகரி-த்தல் kerppīkarittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) கருவாய் மாறுதல்; to form into an embryo. "சுத்தசடமான சுக்கிலங் கெர்ப்பீகரித்து" (சொரூபசாரம், 61);. [கருப்பம் → கெர்ப்பம் + கரி(கொ.வ.);.]

கெரட்டுக்கெரட்டெனல்	கெரட்டுக்கெரட்டெனல் keraṭṭukkeraṭṭeṉal, சளி முதலியவற்றால் அல்லற்பட்டு விடும் மூச்சின் ஒலிக்குறிப்பு; onom.expressionஎsignifying hoarse sound or rattle,as in hard or difficult breathing. [கரள் → கரட்டு → கெரட்டு+கெரட்டெனல்.]
கெரடி ¬¬	கெரடி ¬¬ keraḍi, பெ.(n.) 1. சிலம்பம்; a kind of martial art. 2.புரட்டு; deceit, falsehood. 'கெரடி கற்றவன் இடறி விழுந்தால் அதுவும் ஒருவரிசைஎன்பான்'(பழ.);. [கரடி → கெரடி (கொ.வ.]
கெரி-த்தல்	கெரி-த்தல் kerittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உப்புச்சுவை மிகுதல்; to become salty, to irritate. 2. சிறு எரிச்சல்; to irritate as in the eyes on contact with external malter. [கரி → கெரி.]
கெரிகோடி அள்ளி	கெரிகோடி அள்ளி keriāṭiaḷḷi, பெ.(n.) தருமபுரி மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Dharumapuri dt. [த. சிறை (ஏரி); → க. கெரெ → கெரி + கோடி + (பள்ளி); அள்ளி.]
கெரிட்டம்	கெரிட்டம் keriṭṭam, பெ.(n.) சினம்; angry, annoyed. [கரி → கெரி → கெரிட்டம்.]
கெருகம்	கெருகம் gerugam, பெ.(n.) கோரைக்கிழங்கு; fragrant tuber or root of koray. [கருக்கு → கெருக்கு → கெருகம்.]
கெருகம்பாக்கம்	கெருகம்பாக்கம் gerugambāggam, பெ.(n.) திருவள்ளூர் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Tiruvallüar Dt. [குருகு → கெருகு + அம் + பாக்கம்.]
கெருடக்கல்	கெருடக்கல் keruḍakkal, பெ.(n.) 1.நஞ்சுக்கரசன்; king of poisons. 2.கருடன்தலைக்குள்ளிருப்பதாகக் கருதப்படும் கல்; a concretion said to be in the head of Brahminy kite. [கெருடன் + கல்.]
கெருடக்காய்	கெருடக்காய் keruḍakkāy, பெ.(n.) 1.நத்தைச்சூரி; bristly button weed. 2. தண்ணீர்விட்டான் கிழங்கு; water root. [கருடன் → கெருடன் + காய்.]

கெருடக்கொடி	கெருடக்கொடி keruḍakkoḍi, பெ.(n.) 1. கருஞ் சீந்தில்; a black variety of moon-creeper. 2. தலைச் சுருள் வள்ளி; a creeper. [கருடன் → கெருடன் → கொடி.]
கெருடத்தொட்டி	கெருடத்தொட்டி keruḍattoḍḍi, பெ.(n.) காக்கை கொல்லி விதை ; a kind of seed to kill crows(சா. அக.);. [கருடன் → கெருடன் + தொட்டி.]
கெருடப்பச்சை	கெருடப்பச்சை keruḍappaccai, பெ.(n.) படிகக்கல்: pearl-aquamarina(சா.அக.); [கருடப்பச்சை → கெருடப்பச்சை.]
கெருடமுகம்	கெருடமுகம் geruḍamugam, பெ.(n.) மாடுகளின் முகம்மட்டும் வெண்மையாயிருக்கை(பெரியமாட்.15);; being white in the nose only, as cattle. [கருடன் → கெருடன் + முகம்.]
கெருடன்	கெருடன் keruḍaṉ, பெ.(n.) 1. வெண்மையும் செம்மையும் கலந்த பருந்து; white headed kite, bird. 2. மாலவன் ஊர்தி; vehicle of Visnu, [கருடன் → கெருடன்.]
கெருடி	கெருடி keruḍi, பெ.(n.) 1. சிலம்பம்; fencing. "கெருடிகட்டி யளவிலா மைந்தர்க் கூட்டி" (திருவாலவா. 35:4);. 2.கரடிக்கூடம்; fencing school. மறுவ..கெரடி. க.கருடி; தெ.கரிடி;து.கரொடி. [கரடி → கொடி → கெருடி.]
கெருமத்தம்	கெருமத்தம் kerumattam, பெ.(n.) பறவை; bird. [கருமத்தம் → கெருமத்தம்(கொ.வ.);.]
கெருவிதன்	கெருவிதன் keruvidaṉ, பெ.(n.) செருக்குடையவன் (கருவமுடையவன்);; proudperson. "நடமாடுகனபத கெருவிதா" (திருப்பு:132);. [கருவம் + அன் - கருவன் → கருவதன் → கெருவிதன்.]

கெல்-தல்	கெல்-தல் keltal, 13செ.கு.வி.(v.i.) புறப்படுதல்,போதல்; to go. Fin. kulkea (togo. towalk);; Est.kulgeda; Hung.kel; Mong.yulyu; Turk.gelmek(tocome);; J.kuru; O. chullai. [குல் → கெல்.]
கெல்லு-தல்	கெல்லு-தல் kelludal, 5.செ.குன்றாவி(v.t.) 1.கல்லுதல்; to dig out as a hole. "கிணறு கெல்ல"(தனிப்பா. 2.140,356);2.வயிற்றை அரித்துவிடுதல்(யாழ்ப்.);:to irritate or corrode and waste the stomach, as excessive stimulus. 3. கிண்டுதல்; to stir. 4. தோண்டுதல்:to dig up; to pluck, uproot, மலையைக் கெல்லி எலியைப் பிடிப்பது போல் (உ.வ.);. [கில் → கெல் → கெல்லு.]
கெல்லுகம்பு	கெல்லுகம்பு gellugambu, பெ.(n.) கல்லுகொம்பு; stake for digging the earth. [கல்லுகொம்பு → கெல்லுகம்பு.]
கெல்லுவி-த்தல்	கெல்லுவி-த்தல் kelluvittal, பி.வி.(caus.v.) தோற்றுவித்தல்; cause to make. "மல்லாபுரத்தில் புதிதாகக்கெல்லுவித்த இராமானுசன் கால்வாய்க்கும் திருவிடை யாட்டம் ஏரிகால்வாய்க்கும்"(திருப்.கல். தொ.2, கல்.134-3);. [கெல்லு → கெல்லுவி.]
கெலமங்கலம்	கெலமங்கலம் kelamaṅgalam, பெ.(n.) தருமபுரி மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Dharmapuri Dt. [கீழ் → கீழ + மங்கலம் – கீழமங்கலம் →க. கெலமங்கலம்.]

கெலி	கெலி1 kelittal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) வெல்லுதல்; to conquer, overcome. க., து.கெல்: தெ.கெலுசு. [கலி → கெலி.] கெலி2 kelittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஆசை கொள்ளுதல்; to desire eagerly, feel a craving for 2. அச்சங்கொள்ளுதல் ; to be struck with terror; to start with fear. [கலி + கெலி.] கெலி3 keli, பெ.(n.) ஆசை (யாழ்ப்.); eagerness; greediness, insatiable desire for food. [கலி → கெலி.] கெலி4 keli, பெ.(n.) பெரும்அச்சம்; terror.extreme fear. [கிலி + கெலி.]
கெலிக்கடி	கெலிக்கடி kelikkaḍi, பெ.(n.) வைப்பு நஞ்சு; a mineral poison. [கலி → கெலி + கடி.]
கெலிசு	கெலிசு kelisu, பெ.(n.) கெளிசு (யாழ்ப்.); பார்க்க;see kelisu. [கெவி → கெலிசு.]
கெலிப்பு	கெலிப்பு kelippu, பெ.(n.) 1. வெற்றி; winning, success, victory. 2. மகிழ்ச்சி; joy, happiness. 3. அச்சம்; fear. 4. ஆசை; desire, wish. ம. கெலிப்பு; க. கெலுவு; குட. கெல்லு; தெ. கெலுபு, கெல்பு:து. கெல்பு,கெலுபு; நா. கெல்லு;கொலா. கெல். [வெல் → கெல் → கெலி → கெலிப்பு.]
கெலுழன்	கெலுழன் kelul̲n, பெ.(n.) கருடன்; kite. "கெலுமுனோ நந்தனென்னா" (சீவக.1926);. [கலுமுன் → கெலுழன்.]

கெவ்வியம்	கெவ்வியம் kevviyam, பெ.(n.) நாய்வேளை (மலை.);: a sticky plant that grows in sandy places. [கவ்வு → கெவ்வு + அம் : கெவ்வியம்.]
கெவரி	கெவரி kevari, பெ.(n.) வெள்ளைக்காக்கணம்; a kind of creeper with large white flowers and black fruit that turns red when ripe. மறுவ. காக்கனங்கோவை, கருவிளை, காக்கட்டான்.
கெவரிகம்	கெவரிகம் gevarigam, பெ.(n.) பல்லிப்பூடு; lizzard plant. [கவுளி → கெவளி → கெவரிகம்]
கெவலிகபூடு	கெவலிகபூடு gevaligapūṭu, பெ.(n.) கொல்லைப் பல்லி (சித்.அக.);; a flowering parasitic plant. [கவுளி →.கெவளி → கெவலி → கெவலிகம் + பூடு.]
கெவி	கெவி kevi, பெ.(n.) 1. பள்ளம்; depth, deep valley. 2. குகை; cave, cavern. "புவிதாவுங் கெவிதாவும்" (இராமநா.உயுத். 95. பக்.391);. தெ.,க.கவி (gavi);. [கவி → கெவி.]
கெவிடு	கெவிடு keviḍu, பெ.(n.) 1.மந்திரக்கூடு(அட்சரக்கூடு); யாழ்.அக.);; case for talisman. 2. எழுத்துப் பலகையின் அறை; compartments of a type case. [கவுள் → கவுடு → கெவிடு.]
கெவியூதி	கெவியூதி keviyūti, பெ.(n.) நாலரைக் கல் (மைல்); தொலைவு; a distance of 2 Indian leagues = 41/2 miles, "குரோச மிரட்டி சேர்ந்தது கெவியூதி" (தணிகைப்பு.அகத். 443.);. [காவதம் → கெவியூதி(கொ.வ.);]
கெவுடு	கெவுடு kevuḍu, பெ.(n.) பொன் அல்லது வெள்ளிக் குவளைக்குள் வைத்துக் கட்டிக் கையில் அல்லது கழுத்தில் அணிந்து கொள்ளும் அக்கமணி (உருத்திராக்கம்);; rudrākṣa bead enclosed in gold or silver case and tied on the arm or neck, as a badge, amulet or charm. [குவி → குவிர் → குவிரு → கெவுரு → கெவுடு.]

கெவுரா	கெவுரா kevurā, பெ.(n.) துளசி (மலை.);; basil, a sacred plant for Vaisnavites. மறுவ. கெவுராசிகம். [கவிர் → கெவுரா]
கெவுரிகாரம்	கெவுரிகாரம் kevurikāram, பெ.(n.) ஞாழல்; a tree (சா.அக.);. [குவி → குவிர் → குவிரி → கெவுரி → கெவுரிகாரம் (கொ.வ.);.]
கெவுரிசங்கம்	கெவுரிசங்கம் kevurisaṅgam, பெ.(n.) 1. சிவனியர் (சைவர்கள்); மாலையாக அணியும் ஒருவகைக் கொட்டை; double rudrāksa bead. [குவி → குவிர் → குவிரி → கெவுரி+சங்கம்.]
கெவுரியாதியம்	கெவுரியாதியம் kevuriyātiyam, பெ.(n.) பறங்கிப்பட்டை; China rod(சா.அக.);. [கவுரி → கெவுரி+ஆதியம்.]
கெவுளா	கெவுளா kevuḷā, பெ.(n.) ஒரு மணமுடைய நெய்மம்; an aromatic substance.
கெவுளி	கெவுளி1 kevuḷi, பெ.(n.) பல்லி; lizard. [கவுளி → கெவுளி.] கெவுளி2 kevuḷi, பெ.(n.) 1. மஞ்சள் நிறமான காய்கள் உண்டாகும்.தென்னைவகை(வின்.);; a species of coconut-palm bearing yellowish fruit. 2. சிவந்த சங்கு; a reddish sea shell conch. [கேளி : தெங்கு(வின்.);: கேளி → கெவுளி.]
கெவுளிச்செவ்விளை	கெவுளிச்செவ்விளை kevuḷiccevviḷai, பெ.(n.) ஒரு வகைத் தெங்கு; a kind of coconut. [கேளி : தெங்கு; கேளி → கெவுளி → செவ்விளை.]

கெவுளிசாத்திரம்	கெவுளிசாத்திரம்1 kevuḷicāttiram, பெ.(n.) பல்லியின் ஒலிக்குப் பலன் கூறும் நூல்; a scientific treatise dwelling on the chirps of Lizzard. [கவுளி → கெவுளி + சாத்திரம்.] கெவுளிசாத்திரம்2 kevuḷicāttiram, பெ.(n.) 1. மந்திரக்கூடு (அட்சரக் கூடு); (யாழ்.அக.);; case for talisman. 2. எழுத்துப் பலகையின் அறை; compartments of a type case. [கவுளி → கெவுளி + சாத்திரம்.]
கெவுளிபாத்திரம்	கெவுளிபாத்திரம் kevuḷipāttiram, பெ.(n.) 1. ஒரு வகை தென்னை; a kind of coconut. 2. பிச்சை எடுக்கும் தேங்காய் ஓடு; Coconut-shell for taking alms. [கெவுளி + பாத்திரம்.]
கெவுனம்	கெவுனம் kevuṉam, பெ.(n.) காக்காய்ப்பொன் (சங்.அக.);; mica. [கனவு → கவுனம் → கெவுனம்.] கெவுனம் kevuṉam, பெ.(n.) 1. வானம்; sky. 2. காக்கைப் பொன் (அப்பிரகம்);; mica. 3. பல புடவி (அண்டம்);களுக்கு இடையிலி லுள்ள இடைவெளி; the inter-spacews or regions between the several planets.
கெவுனி	கெவுனி kevuṉi, பெ.(n.) கோட்டைவாயில்(இ.வ.);; city gate, agate of a fort, castle. மறுவ, கவுனி. தெ. கவினி. [கவாடம் → கவானி → கவுனி.] கெவுனி kevuṉi, பெ.(n.) வானில் பறக்கக் கூடிய ஆற்றல் (சித்தி); வாய்ந்த சித்தன்; a Siddha skilled in the art of flying in the sky.
கெழி	கெழி keḻi, பெ.(n.) நட்பு; friendship. "ஒருவன் கெழியின்மை கேட்டாலறிக" (நான்மணி.63);. ம.கெழி;க.கெளெ. [கெழுவு → கெழி.]
கெழீஇயிலர்	கெழீஇயிலர் keḻīiyilar, பெ.(n.) விருப்பமில்லார் (மணக்குடவர்);; one who does not like. "வீழப்படுவார் கெழீ இயிலர் தாம்வீழ்வார் வீழப் படாஅர் எனின்" (குறள் 1194);. [கெழு → கெழி → கெழீ + இலர்.]

கெழீஇயிலார்	கெழீஇயிலார் keḻīiyilār, பெ.(n.) நன்மை யடையாதவர்; one who has not benefited. "பெரியாரைச்சார்ந்துகெழீயிலார்இல்" (பழ.257);. [கெழீஇ → (அல்லர்); → அலார்.]
கெழீஇயிலி	கெழீஇயிலி keḻīiyili, பெ.(n.) பகைவன் (தொல். சொல்.57. உரை);; enemy, as one not on amicable terms. [கெழு → கெழி → கெழீ + இலி.]
கெழீஇயின்மை	கெழீஇயின்மை keḻīiyiṉmai, பெ.(n.) கெழீஇயிலி பார்க்க;see Keliyili. "கண்டறிவார் போலார் கெழீஇயின்மைசெய்வாரைப்பண்டறிவார் போலாது" (பழ.140:1);. [கெழீஇ + இன்மை.]
கெழீஇயினர்	கெழீஇயினர் keḻīiyiṉar, பெ.(n.) சுற்றத்தார்; relatives. "கேளல்கேளிர்கெழிஇயினர்ஒழுகவும்" (அகம். 93:2);. [கெழீஇ + இனர்.]
கெழு	கெழு1 keḻudal, 2செ.கு.வி.(v.i.) 1.அடர்தல்,செறிதல், நெருக்கமாதல்; to become tense, crowded. 2. இறுக்கமாதல், to get tightened. Fin. kirea (tight, tense);: kiristaa(to tighten);: Kere. kirei; Est.kiristada; Mordvin. Kirems; Q.giruy-firuy. [குல் → கெல் → கெழு.] கெழு2 keḻu, பெ.(n.) 1.ஒரு சாரியை; an euphonic increment. "உம்முங்கெழுவுமுளப்படப்பிறவும்(தொல், எழுத்து.481.);. 2.நிறம்; Colour. "குருவுங்கெழுவுநிறனா கும்மே" (தொல்.சொல்.303);. 2. இடைச்சொல்; participle. "வேல்கெழுதடக்கை". [குல் → கெல் → கெழு.]
கெழுத்தை	கெழுத்தை keḻuttai, பெ.(n.) நஞ்சுடைய முட்களைக் கொண்ட ஒரு வகை மீன்; a kind of poisonous thorny fish. [கள் → கழு → கெழு → கெழுத்தை.]

கெழுதகை	கெழுதகை geḻudagai, பெ.(n.) கெழுதகைமை பார்க்க;see kelutagama "கிள்ளி வளவனொடு கெழுதகை வேண்டி"(மணிமே.25:14);. [கெழு + தகை.]
கெழுதகைமை	கெழுதகைமை geḻudagaimai, பெ.(n.) உரிமை; right. Intimacy. "கேளிழுக்கங் கேளாக் கெழுதகைமை" (குறள். 808);. [கெழுதகை → கெழுதகைமை.]
கெழுமல்	கெழுமல் keḻumal, பெ.(n.) 1. முளைத்தல்; germination. 2. அமைதல்; formulation. 3. கற்றல்; studying. 4. நிறைதல்; becoming full. [குள் → கெழு → கெழுமல்.]
கெழுமு	கெழுமு1 keḻumudal, பெ.(n.) 22செ.கு.வி.(v.i.); 1.நிறைதல்; to become full, plentedus, abundant. "கெழுமி யெங்கணுமாய்க் கிளரொளிச் சடையனை"(வள்ள. சத்தியஞான. பதியியல், 9);. 2 முதிர்தல்; to become ripe. 'கெழுமுதல் ஈண்டு முற்றுதலை யுணர்த்திற்று' (மலைபடு. 114, உரை);. 3. முளைத்தல் (அக.நி.);; to spring up, shoot forth (அக.நி.);. 4. பாலுணர்ச்சி கொள்ளுதல் ; to be affected with lust. "கிரிகையை நினைந்துடல் கெழுமி" (பாரத. குருகு. 104);. [குள் → கெழு → கெழுமு(மு.தா.40);.]
கெழுமு-தல்	கெழுமு-தல் keḻumudal, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. பொருந்துதல்; to attain, join, unite. "தேரோட துகள்கெழுமி"(பட்டினப். 47.); 2. கிட்டுதல்; to approach. "ஒன்னாதார் படைகெழுமி"(பு.வெ. 3:12, கொளு);. 3. கற்றல் (திவா.);; to learn, practise. [குள் → குழு → கெழு → கெழுவு → கெழுமு(மு.தா.40.);]
கெழுமை	கெழுமை1 keḻumai, பெ.(n.) 1:முளைக்குகை;.germinating. 2. வளமை; opulence. 3. நிறம்; colour. 4. ஒளி; brightness, shine. [குள் → கெழு → கெழுமல்.]

கெழுவ	கெழுவ keḻuva, இடை.(part.) ஓர் உவமவுருபு; a term denoting comparison (தொல்.பொருள்.286, உரை.);. [குல் → குழுவு → கெழுவு.]
கெழுவல்	கெழுவல் keḻuval, பெ.(n.) 1. தழுவுதல்; embracing. 2. நிறைதல்; become full. [கெழு → கெழுவல்.]
கெழுவு	கெழுவு1 keḻuvudal, 5 செ.குன்றாவி, (v..t) 1. பொருந்துதல்; to unite, to embrace. "மங்கை யைக் கெழுவினயோகினர்" (தேவா.951:5);. 2.நிறைதல்:to be full. "கெழுவிய காதலையென் றெமதுள்ளம்" (தணிகைப்பு.களவு. 530);. 3.மயங்குதல்(சூடா.);:to be confused, deluded(சூடா.);: 4. பற்றுக் கொள்ளுதல் (சூடா.);; to be attached,as the mind to earthly things (சூடா.);. [குள் → கெழு → கெழுவு.] கெழுவு2 keḻuvu, பெ.(n.) நட்பு; friendship. "கேளிர் மணலின் கெழுவுமிதுவோ" (பரிபா. 8:63);. [குள் → குழு → கெழு → கெழுவு.]
கெளபள்ளி	கெளபள்ளி keḷabaḷḷi, பெ.(n.) தருமபுரி மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Dharmapuri Dt. [கேளன் + பள்ளி – கேளண்பள்ளி → கெளபள்ளி.]
கெளி-த்தல்	கெளி-த்தல் keḷittal, 4செ.கு.வி.(v.i.) நெளிந்துபோதல் (யாழ். அக.);; to wriggle, crawl, as a worm. Skt. gal. [குல் → கெல் → கெளி.]
கெளித்தி	கெளித்தி keḷitti, பெ.(n.) கெளிற்றுமீன், நன்னீர் உள்ள இடங்களில் வாழும் மீன்; a river fish. [கெளிறு → கெளிற்றி → கெளித்தி.]
கெளிச்சாறு	கெளிச்சாறு keḷiccāṟu, பெ.(n.) நிலத்துளசி; ground basil (சா.அக.);. [கெளி → சாறு.]

கெளிசு	கெளிசு keḷisu, பெ.(n.) 1. காமாலை வீக்கம்; swelling in jaundice. 2. பாண்டு; dropsy (சா.அக.);. 3. முகம் வயிறுகளிற் காணும் வீக்கம் (யாழ்ப்.);; bloatedness, as of the face or stomach. [குல் → கெல் → கெள் → கெளிசு.]
கெளிசுபற்று-தல்	கெளிசுபற்று-தல் keḷisubaṟṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) முகம்முதலியனவீங்குதல்(யாழ்.அக.);; to be bloated, as the face or stomach. [கெளிசு+பற்று-.]
கெளித்திப்பச்சை	கெளித்திப்பச்சை keḷittippaccai, பெ.(n.) பச்சை எரியணம் (கற்பூரம்);; crude camphor(சா.அக.);. [கெளித்தி + பச்சை.]
கெளிதம்	கெளிதம் keḷidam, பெ.(n.) பெருங்கல் (சது.);; large Stone. Skt. galita. [குல் → கெல் → கெள் → கெளிதம்.]
கெளிப்பு	கெளிப்பு keḷippu, பெ.(n.) 1.வளைவு; bend. 2.நெளிவு: twist. [குல் → கெல் → கெள் → கெளிப்பு.]
கெளிர்ச்சல்லியம்	கெளிர்ச்சல்லியம் keḷirccalliyam, பெ.(n.) மீனெலும்பு (வின்.);; fish bone. [கெளிறு + சல்லியம்.]
கெளிறு	கெளிறு keḷiṟu, பெ.(n.) கெளுத்திபார்க்க;see kelutti. "கேவேடராகிக்கெளிறதுபடுத்தும்" (திருவாச.2:17);. [குள் → கெள் → கெளிறு.]
கெளுசி சந்தனம்	கெளுசி சந்தனம் keḷusisandaṉam, பெ.(n.) பேய்ப் புடல்; devil's gourd. [கெளிசு → கெளிசி + சந்தனம்.]

கெளுத்தி	கெளுத்தி keḷutti, பெ.(n.) 1. எட்டங்குல நீளமுள்ள கெளிற்றுமீன்: fiddler-keliru, silvery or golden, attaining 8 in. in length. 2.நன்னீரில் வாழும் மீன் வகை; a fresh-waterfish, brownish attaining considerable size. 3. பதினெட்டு விரல் நீளமுள்ள மீன்வகை; a fresh-waterfish-bird, bluish-brown,attaining 18in. in length. 4. தேளிமீன்; scorpion-fish, leaden, attaining more than 1 ft. in length. [P] கெளுத்தி மீன் ம.கென்னலு. [கெளிறு → கெளுத்தி.] வகைகள்: 1. பொன் கெளுத்தி, 2. கானாங்கெளுத்தி, 3.கோழக்கெளுத்தி, 4.ஆற்றுக்கெளுத்தி.
கெளுத்திபிலாச்சை	கெளுத்திபிலாச்சை keḷuttibilāccai, பெ.(n.) கெளுத்திபோலத் தோற்றமுள்ள ஒருவகைமீன்; a kind of fish like kelutti. [கெளுத்தி + பிலாச்சை)
கெளுத்திப்பூண்டு	கெளுத்திப்பூண்டு keḷuttippūṇṭu, பெ.(n.) மீனெரிஞ்சான் செடி; a species of rattlewort (சா.அக.);. [கெளுத்தி + பூண்டு.]
கெற்சி	கெற்சி keṟci, பெ.(n.) சிறுவழுதலை(சங்.அக.);; Indian nightshade. [கில் → கில்சி →கெற்சி.]
கெற்பக்கல்	கெற்பக்கல் keṟpakkal, பெ.(n.) கருப்பையில் காணப்படும் கல்; a mole which has undergone calcareous degeneration in the womb. (சா.அக.);. [கருப்பம் + கல்-கருப்பக்கல்-கெற்பக்கல்(கொ.வ.);.]
கெற்பக்கழலை	கெற்பக்கழலை keṟpakkaḻlai, பெ.(n.) கருக் கலைவாலுண்டாகும் சதைக் கட்டி; a fleshy mass occurring due to degeneration (சா,அக.);. [கருப்பம் → கெற்பம் (கொ.வ.); + கழலை - கெற்பக்கழலை.]

கெற்பக்காய்ச்சல்	கெற்பக்காய்ச்சல் keṟpakkāyccal, பெ.(n.) பெண் கருவுற்றிருக்கும்போது உண்டாகும் சுரம்; fever occurring in woman during pregnancy. [கருப்பம் → கெற்பம் + காய்ச்சல் – கெற்பக்காய்ச்சல்.]
கெற்பக்கிராணி	கெற்பக்கிராணி keṟpakkirāṇi, பெ.(n.) பேறு காலத்தில் உண்டாகும் நோயிலிருந்து விடுபடல்; relief found by pregnant woman from diarrhoea (சா.அக.);. [கருப்பம் → கெற்பம் + கிராணி.]
கெற்பக்குருவிந்தம்	கெற்பக்குருவிந்தம் keṟpakkuruvindam, பெ.(n.) சாதிலிங்கம்; vermilion(சா.அக.);. [கருப்பம் → கெற்பம் + குருவிந்தம்.]
கெற்பக்குவளை	கெற்பக்குவளை keṟpakkuvaḷai, பெ.(n.) கருப்பை; uterus; [கருப்பை + குவளை - கருப்பைக்குவளை → கெற்பக்குவளை (கொ.வ.);.]
கெற்பக்கொழுப்பு	கெற்பக்கொழுப்பு keṟpakkoḻuppu, பெ.(n.) பொய்க்கற்பத்தில் காணப்படும் அடிவயிற்றின் கொழுப்பு; accumulation of fatin the abdominal wall found in cases of false pregnancy(சா.அக.);. [கருப்பம் → கெற்பம் + கொழுப்பு.]
கெற்பக்கோள்	கெற்பக்கோள் keṟpakāḷ, பெ.(n.) 1. கருப்பங் கொள் தன்மை; the state of being pregnant. 2. கருப்பத்தின் குற்றங்கள்; disorders of pregnancy (சா.அக.);. [கருப்பம் → கெற்பம் + கோள்.]
கெற்பக்கோளிலக்கணம்	கெற்பக்கோளிலக்கணம் keṟpakāḷilakkaṇam, பெ.(n.) கருப்பைக் கோளாறுபற்றிய நூல்; a treatise on diseases of the uterus and disorders of pregnancy (சா.அக.);. [கருப்பம் → கெற்பம் + கோள் இலக்கணம்.]
கெற்பச்சதைக்கழலை	கெற்பச்சதைக்கழலை keṟpaccadaikkaḻlai, பெ.(n.) கருப்பையில் காணப்படும் அரத்தத் திரள்; a blood mole in the womb. 2.. சிதையுவுண்ட கருச்சிதை போற் காணப்படல்; a mole formed by dead ovum assuming a flesh like appearance in the womb (சா.அக.);. [கருப்பம் → கெற்பம் + சதை + கழலை.]

கெற்பச்சன்னி	கெற்பச்சன்னி keṟpaccaṉṉi, பெ.(n.) கருவுற்ற பெண்களைத் தாக்கும் இசிவு (சன்னி: delirium attacking a pregnant woman சா.அக.);. [கருப்பம் → கெற்பம் + சன்னி.]
கெற்பச்சூடு	கெற்பச்சூடு keṟpaccūṭu, பெ.(n.) கற்பக் குழந்தையைத்தாக்கும்சூட்டுநோய்:congenital lheat affecting children while in the womb(சா.அக.);. [கருப்பம் → கெற்பம் + சூடு.]
கெற்பச்சூரை	கெற்பச்சூரை keṟpaccūrai, பெ.(n.) கருவுற்ற பெண்களுக்குக் காணும் சூலைநோய்; dating pain in the abdomen occuring to pregnant women (சா.அக.);. [கருப்பம் → கெற்பம் + சூரை.]
கெற்பநாசம்	கெற்பநாசம் keṟpanācam, பெ.(n.) கருச்சிதைவு; abortion (சா.அக.);. [கருப்பம் → கெற்பம்:நசி → நாசம்; கெற்பம் + நாசம்.]
கெற்பநாசினி	கெற்பநாசினி keṟpanāciṉi, பெ.(n.) கருவைக் கரைக்கும் மருந்து; medicinal agents responsible for causing abortion(சா.அக.);. [கெற்பம் + நாசினி.]
கெற்பப்புழு	கெற்பப்புழு keṟpappuḻu, பெ.(n.) கருத்தரிப்பதைத் தடுக்கும் மலட்டுப் புழு; germs in the uterus destructive to conception(சா.அக.);. கருப்பப்புழுபார்க்க;see karuppa-p-pulu. [கருப்பம் → கெற்பம் + புழு.]
கெற்பம்	கெற்பம் keṟpam, பெ.(n.) பெண்ணின் கருப்பையில் கரு உண்டாதல்; ovum formed in woman's uterus with the help of male sperm. [கரு : கருப்பம.குருத்தல் : தோன்றுதல்; குரு → கரு → கருப்பம் கரு : சூல், பீள், முட்.டை, சேய், குட்டி.. வடமொழியாளர்க்கு (விளி); என்றும் grabh=grah (பற்று); என்றும் மூலங்காட்டுவது பொருந்தாது (வ.மொ.வர.ப.108);.]
கெற்பம்கீழ்வீழ்தல்	கெற்பம்கீழ்வீழ்தல் keṟpamāḻvīḻtal, பெ.(n.) குழந்தை பிறத்தல்: delivery of child (சா.அக.);. [கருப்பம் → கெற்பம் + கீழ் + வீழ்தல்.]

கெற்பவெட்டை	கெற்பவெட்டை keṟpaveṭṭai, பெ.(n.) குழந்தையைத் தாக்கும் தாய்தந்தையரின் பால்வினை நோய்; vene Realorsyphilitictints of congenitalorigin in children. [கருப்பம் → கெற்பம் + வெட்டை.]
கெற்பாச்சன்	கெற்பாச்சன் keṟpāccaṉ, பெ.(n.) பெருவழுதலை; a big variety of brinjal plant. [கில் (வன்மை); + சி - கிற்சி → கெற்சி + (பெருத்தான்); பாச்சான்.]
கெற்பிணி	கெற்பிணி keṟpiṇi, பெ.(n.) கருவுற்ற பெண்; a pregnant woman(சா.அக.);. [கருப்பிணி → கெற்பிணி(கொ.வ.);.]
கெற்பி	கெற்பி2 keṟpittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கருவுறல்; getting pregnant. [கரு → கருப்பி → கெற்பி(கொ.வ.);.]
கெற்பிரி-தல்	கெற்பிரி-தல் keṟpiridal, 4செ.கு.வி.(v.i.) பற்றியெரிதல் (யாழ்.அக.);; to blaze. [கிற்பு → கெற்பு(வலிமை); + எரி - கெற்பெரி → கெற்பிரி (கொ.வ);.]
கெற்பு	கெற்பு keṟpu, பெ.(n.) 1.வலிமை; strength. 2. திறன்; power. 3. மெய்ப்பொருள்; philosophy. ம. கெல்பு [கிற்பு → கெற்பு.]
கெற்போட்டம்	கெற்போட்டம் keṟpōṭṭam, பெ.(n.) தென்திசை நோக்கி நகரும் முகில்; southern passage of clouds. [கருப்பம் → கெற்பம் + ஓட்டம்.]
கெனகாரி	கெனகாரி keṉakāri, பெ.(n.) முன்னை; spiny fire brand teak. [கனம் → கெனம் + காரி.] கே

கே	கேā, பெ.(n.) ககர வல்லொற்றின் மேல் (க்);'ஏகார' உயிரேறிப்பிறந்தஓர்உயிர்மெய்யெழுத்து; thesyllabic letter representing velar consonant 'க்' with the vowel 'ஏ'. [க் + ஏ – கே.]
கேக்களி-த்தல்	கேக்களி-த்தல்ākkaḷittal, 4செ.கு.வி.(v.i.) கெக்களி பார்க்க;see kekkali. [கெக்களி → கேக்களி.]
கேக்குப்பூடு	கேக்குப்பூடுākkuppūṭu, பெ.(n.) சேய்மை (சீமைச்); சீரகம்; caraway plant(சா.அக.);. மறுவ. காவிப்பூடு. [கேக்கு + பூடு.]
கேக்குவிதை	கேக்குவிதைākkuvidai, பெ.(n.) சேய்மைச் சோம்பு; caraway seed(சா.அக.);. [கேக்கு + விதை.]
கேக்கை	கேக்கைākkai, பெ.(n.) தாழை; screw-pine-tree. மறுவ. கேக்கைசி. [கேதகை → கேக்கை.]
கேகம்	கேகம்ākam, பெ.(n.) வீடு (யாழ்.அக.);; house. [கருவகம்(உள்வீடு); → கிருகம் → கேகம்.] அரசனின் மந்திரச்சுற்றம் கூடும் நெடுமாடத்தைக் கருமாளிகை என்றும், இறைவன் எழுந்தருளிய கோயிலகத்தைற் கருவறை என்றும், உள்மண்டபத்தைக் கருவரங்கம் என்றும் கூறுதலை ஒப்பிட்டு நோக்குக. கருவகம் என்னும் தமிழ்ச்சொல்லே வடமொழியில் கிருகம் என்றும் வட இந்திய மொழிகளில் கர் (gar); என்றும் திரிந்தது.
கேகயப்புள்	கேகயப்புள்ākayappuḷ, பெ.(n.) இசையுணரும் அசுணப்பறவை; a bird believed to possess an extremely delicate sense of music. [கேகயம் + புள்(பறவை.);] இப் பறவையைக் கொல்ல நினைப்பவர், முதலில் யாழை மீட்டிப் பின்பு செவியில் ஏற்கவொண்ணாத பறையை முழக்கிக் கொல்வர் என்பது நற்றிணை 304ஆம் பாடலின் உரைக்குறிப்பு.

கேகயம்	கேகயம்1ākayam, பெ.(n.) மயில்(திவா.);; peacock. "கேகய நவில்வன"(கம்பரா.நாட்டு.49);. [கெக்கலி → கேக்கை → கேகயம் (கெக்கலிக்கும் பறவை);. கேகயம்2ākayam, பெ.(n.) 1.பண்டைய ஐம்பத்தாறு நாடுகளுள் ஒன்றானதும், சிந்து நாட்டிற் கருகிலுள்ளதுமான நாடு; the country bordering on Sindh, one of 56 countries. "மணிமுடிக் கேகயத்தரசன்" (பெருங்மகத.16:9);. 2. பண்வகை (சூடா.);; a musical mode. 3. கவுரிச் செய்நஞ்சு (யாழ்.அக.);; a prepared arsenic. 4. கேகயப்புள் பார்க்க;see kégaya-p-pul. [கேகயம்1 → கேகயம்2.] கேகயம்3ākayam, பெ.(n.) மகிழம்விதை;seeds of ape-flower tree (சா.அக.);. [கேதகம் → கேகயம்.]
கேகயன்	கேகயன்ākayaṉ, பெ.(n.) கேகயம் என்னும்நாட்டை ஆண்ட மன்னன்; a king who ruled the nation kēgayam. [கேகயம் → கேகாரன்.]
கேகரம்	கேகரம்ākaram, பெ.(n.) கடைக்கண்பார்வை; side glance(சா.அக.);. Pan. kairă, Ass. ker.rā, kērā; H., Mar. kaira. [கேக்கை → கேகரம்.]
கேகரன்	கேகரன்ākaraṉ, பெ.(n.) ஓரக்கண்ணன்; squinteyed man (சா.அக.);. [கேக்கை → கேகரம் → கேகரன்.]

கேகலன்	கேகலன்ākalaṉ, பெ.(n.) கூத்தாடி; rope dancer. Skt. ke-kala. து.கேகபாடுனி. [களி → கேளி → கேளிகளி → கேகலன்(கொ.வ.);.]
கேகி	கேகிāki, பெ.(n.) மயில்; peacock(சா.அக.);. தெ.கேகி. மறுவ. கேகயம். [கெக்களி → கேகளி → கேகி.]
கேகுந்தகம்	கேகுந்தகம்āgundagam, பெ.(n.) கொழுக்கட்டை; a kind of rice cake or puff(சா.அக.);. மறுவ, கேகுந்தம். [கேவு → கேவுந்தம் → கேகுந்தம் → கேகுந்தகம்.]
கேகுந்தம்	கேகுந்தம்ākundam, பெ.(n.) கொழுக்கட்டை; puff (சா.அக.);. [கேவு → கேவுந்தம் → கேகுந்தம் வடஇந்திய மொழிகளில் gehu கோதுமை எனப்பொருள்படும்.]
கேகை	கேகைākai, பெ.(n.) மயிற்குரலின் அகவலோசை; screech of a pea-cock (சா.அக.);. மறுவ. கேகம். Skt.keka. Pkt. kekå. H.kehå. [கேக்கை (ஒலிக்குறிப்பு); → கேகை.]
கேசக்கினம்	கேசக்கினம்ācakkiṉam, பெ.(n.) 1. தலை வழுக்கை; morbid baldness. 2. மயிர் உதிர்தல்; falling off of the hair (சா.அக.);. [கேசம் + (கீனம்);கினம்.]

கேசகம்	கேசகம்ācagam, பெ.(n.) 1. ஒருவகைக் கிழங்கு; a kind of root. 2.அத்தி; fig tree (சா.அக.);. [கதி → கெதி → கேதி → கேதிகம் → கேசிகம் → கேசகம்.] கேசகம்ācagam, பெ.(n.) அத்தி; fig tree.
கேசகாரம்	கேசகாரம்ācakāram, பெ.(n.) ஒருவகைக் கரும்பு; a kind of sugarcane (சா.அக.);. 2. குதிரையைத் தேய்க்குமொறு இரும்புக் கருவி; wire brush to molish the horses. [செய் → கெய் → கேயம் → கேசம் + கேசகாரம்.]
கேசதத்து	கேசதத்துācadaddu, பெ.(n.) தகரை என்னும் மூலிகை; ring-worm plant (சா.அக.);. [கதி → கெதி → கேதம் → கேசம் + (தந்து);தத்து.]
கேசதம்	கேசதம்ācadam, பெ.(n.) கையாந்தகரை; eclipse plant(சா.அக.);. மறுவ. கரிசலாங்கண்ணி, கரிசாலை,கேசதாரகம் Skt. kesa-da. [கதி → கெதி → கேதம் → கேசம் → கேசதம்.]
கேசதமனி	கேசதமனிācadamaṉi, பெ.(n.) வன்னிமரம்; vanni tree also called Arjuna's penance tree(சா.அக.);. [கதி → கெதி → கேதம் → கேசம் + தமனி.]
கேசதாரகம்	கேசதாரகம்ācatāragam, பெ.(n.) கரிசலாங் கண்ணி; eclipse plant. [கதி → கெதி → கேதம் → கேசம் + (தாரம்);தாரகம்.]
கேசநாளம்	கேசநாளம்ācanāḷam, பெ.(n.) நுண்ணிய அரத்தக் குழாய்; a blood tube resembling a hair. [கேசம் + நாளம்.]

கேசம்	கேசம்1ācam, பெ.(n.) 1. மக்கள் தலைமயிர்; human hair. "குறையிவட் குண்டேற் கேசங் குறைத்தற்கு" (பெருங்.வத்தவ.14:29);. 2.விலங்கின் மயிர்(பிங்.);; hair of animals. Skt. kesa, Pali., Pkt.késa. Pr.iš-kk(mustache);; Dm. kyëc; Gaw.khes [கதித்தல் : தோன்றுதல், முளைத்தல். கதி → கெதி → கேதம் → கேசம். ஒ.நோ. கேசருகம் : புல். கேசிரி : புளியாரைக் கீரை.] கேசம்2ācam, பெ.(n.) யானைத் திப்பிலி; elephant pepper. [கேசம்1 → கேசம்2.] கேசம்ācam, பெ.(n.) 1. மக்கள் தலைமயிர்; human hair. "குறையிவட் குண்டேற் கேசங் குறைத்தற்கு" (பெருங்.வத்தவ.14:29);. 2. விலங்கின் மயிர் (பிங்.);; hair of animals.
கேசமதனி	கேசமதனிācamadaṉi, பெ.(n.) வன்னிமரம்; suma tree(சா.அக.);. [கேசம் + (மரம் → மரன் → மரனி);மதனி.]
கேசமாமுட்டி	கேசமாமுட்டிācamāmuṭṭi, பெ.(n.) எட்டி; nux vomica(சா.அக.);. [கதி → கெதி → கேதம் → கேசம் + (ஆம் + எட்டி.] மாமுட்டி.]
கேசமுட்டி	கேசமுட்டிācamuṭṭi, பெ.(n.) வேப்பமரம் ; margosa tree(சா.அக.);. [கதி → கெதி → கேதம் → கேசம் + (உற்றி → உத்தி); உட்டி.]
கேசமோரிகம்	கேசமோரிகம்ācamōrigam, பெ.(n.) பிள்ளை மருது; flowering murdah(சா.அக.);. [கதி(தோன்றுதல் → கெதி → கேதம் → கேசம் + ஓரிகம்.]

கேசரத்துப்பு	கேசரத்துப்புācarattuppu, பெ.(n.) கல்லுப்பு: sea salt(சா.அக.);. [கதி(தோன்றுதல்); → கெதி → கேதம் → கேசம் → கேசரம் + அத்து + உப்பு.]
கேசரம்	கேசரம்1ācaram, பெ.(n.) 1. பூந்தாது (திவா.);; filaments of a flower, stamens. 2. மகிழமரம் (பிங்.);; pointed-leavedape-flower. 3.குங்குமப்பூ; saffron. மறுவ, பூங்கூந்தல். Skt., Pali., Pkt. kĕsara, Mar , Guj., H., Nep.kesar. . Sinh. kêsara [சகித்தல் : தோன்றுதல், முளைத்தல். கதி → கெதி → கேதம் → கேதரம் → கேசரம்.] கேசரம்2ācaram, பெ.(n.) 1. பெருங்காயம் (யாழ்.அக.);; asafoetida. 2. வெங்காயம்; onion. 3. சிறுநாகப்பூ; ironwood of Ceylon. 4. புன்னை; alexandrian. 5. பெருங்குறிஞ்சி; conehead. [கதி (தோன்றுதல்); → கெதி → கேதம்→ கேதரம் → கேசரம்.] கேசரம்3ācaram, பெ.(n.) தலைமுடி
கேசரம்பாய்-தல்	கேசரம்பாய்-தல்ācarambāytal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) இதளியக் குளிகையின் உதவியால், சித்தர்கள் விண்ணில் விரைவாகச் செல்லுதல்; flying in the midairregion by Siddhars with the aid of animated mercurial pills (சா.அக.);. [கேசரம் + பாய்-.]
கேசரமாதியம்	கேசரமாதியம்ācaramātiyam, பெ.(n.) புல்லுருவி; a parasitic plant. [கதி → கதி → கேதம் → கேதரம் → கேசரம் + ஆதியம்.]
கேசரமாருதம்	கேசரமாருதம்ācaramārudam, பெ.(n.) விசும்பினடுவே பரவியுள்ள காற்று: air of the mid-sky (சா.அக.);. [கே + சாம் + மாருதம்.]
கேசரமுடையன்	கேசரமுடையன்ācaramuḍaiyaṉ, பெ.(n.) சீந்தில்: moon-creeper(சா.அக.);, [கேசரம் + உடையான்.]

கேசரர்	கேசரர்ācarar, பெ.(n.) வானவர்; those who move in the aerial regions. Vidhy ādhar as a class of demigods. "கேசர னெனப்போம் விசும்பிடை " (பாரத.குருகுல.104);. [ககனம் (விசும்பு); + சரர் – ககனசரர் - கேனசரர் → கேசரர்(கொ.வ.);.]
கேசவரம்	கேசவரம்ācavaram, பெ.(n.) 1.குங்குமம்; red paint 2 குங்குமப்பூ; European saffron, 3. நாயுருவி;. Indian burr. 4. கொம்மட்டிமாதுளை; a kind of citron (சா.அக.);. [கேசரம் + வரம்.]
கேசரி	கேசரிācari, பெ.(n.) 1. வானிற் பறக்குங் கலை; the art of flying in the sky. 2. கணியத்திற் கூறப்படும் ஒருவகைப் பேறு (யோகம் 3);; a kind of good luck. "நீர்ததருமாழ்ந் தெழிலோர் விசைகேசரி நிகழ் பொன்னாள்" (சேதுபு.சடாதீ.7);. [ககனம் + சரம் - ககனசரம் - கேனசரம் - கேசரம் – கேசரி.]
கேசரிக்கரு	கேசரிக்கருācarikkaru, பெ.(n.) பிண்டம்; foetus (சா.அக.);. [கேசரி + கரு.]
கேசரிகம்	கேசரிகம்1ācarigam, பெ.(n.) 1. நாயுருவி; Indian burr. 2 அரிமா; lion. 3.குதிரை; horse. 4.நாதம்; fuller's earth. 5. பெருங்காயம்; asafoetida(சா.அக.);. [கேசரம் → கேசரிகம்.] கேசரிகம்2ācarigam, பெ.(n.) புதர்க்காடுகளில் வளரும் நாயுருவி; Indian burr growing in hedges and thickets. [கேசரி + கேசரிகம்.]
கேசரிமங்கலம்	கேசரிமங்கலம்ācarimaṅgalam, பெ.(n.) கோவை மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Kovai Dt. [கேசரி + மங்கலம்.]

கேசரிமுத்திரை	கேசரிமுத்திரைācarimuttirai, பெ.(n.) உள் நாக்கைத் தொடும்படி நாக்கு நுனியைக் கொண்டு செய்யும் ஒகவகை; a y ôgic posture in which the tip of the tongue is turned inward to touch the uvula. [கேசரி + முத்திரை.]
கேசரிவித்தை	கேசரிவித்தைācarivittai, பெ.(n.) வானில் பறத்தல்; the art of flying in the sky (சா.அக.);. [கே + சரி + வித்தை.]
கேசரிவேந்தன்	கேசரிவேந்தன்ācarivēndaṉ, பெ.(n.) இதளியம்; mercury. [கேசரி + வேந்தன்.]
கேசரின்	கேசரின்ācariṉ, பெ.(n.) 1.நீலோற்பலவிதை;seeds of blue Indian-lily. 2. சிறுநாகப்பூ; Ceyloniron-wood. 3. கடாரநாரத்தை; citron tree. 4. செம்முருங்கைப்பூ; mooring with red flower. [கேசரி – கேசரின்.]
கேசருகம்	கேசருகம்ācarugam, பெ.(n.) புல்; grass(சா.அக.);. [கேசரம் → கேசருகம்.]
கேசரை	கேசரைācarai, பெ.(n.) பருத்திச் செடி; cotton plant (சா.அக.);. [கேசரம் → கேசரை.]
கேசவந்து	கேசவந்துācavandu, பெ.(n.) வன்னிமரம்; vanni tree(சா.அக.);. மறுவ. கேசதமணி. [கேசதந்து → கேசவந்து.]

கேசவம்	கேசவம்ācavam, பெ.(n.) 1. நறுமணம்; sweetscent. 2. பொன்வண்டு; beetle (female);. 3. ஒரு பூடு;நீலோற்பல விதை;seed of blue Indian-lily. 4. நிறைமயிர்; fullness of hair. 5.பேய்: devil. மறுவ. கேசதமணி. [கேசம் → கேசவம்.]
கேசவர்	கேசவர்ācavar, பெ.(n.) வெள்ளைக் காக்கணங் கொடி; white mussel creeper(சா.அக.);. [கசவம் → கசவர் → கேசவர்.]
கேசவை	கேசவைācavai, பெ.(n.) உண்ணத் தகுந்த வேரினைக் கொண்ட ஒருவகைச் செடி; a plant with an esculent root, Colocasia antiquorum. க.கேக.கேசவெ. kēcuka, kēmuka, kacu, kacvi, a plant with an esculant root. Arun colocasia etc. D. késu etc. K. K.E.D.XXII.
கேசாதிபாதமாலை	கேசாதிபாதமாலைācātipātamālai, பெ.(n.) கலிவெண்பாவால் ஒருவரை, முடிமுதலாக, அடிவரை வண்ணித்துப் பாடும் ஒருவகைச் சிற்றிலக்கியம் (இலக்.வி.871);; a poem in kali-venbā describing a person from head to foot. மறுவ. கேசாதிபாதம். [கதி → கெதிகயம்(அடுப்பு); – கேயம் → கேசம் + ஆதி + பாதம் + மாலை. முடியடிமாலைபார்க்க;see mudi-y-adi-malai.]
கேசாந்தம்	கேசாந்தம்ācāndam, பெ.(n.) மயிர் களைந்து செய்யுமோர் சடங்கு; a ritual ceremony by shaving off the head. [கேசம் + அந்தம்.]
கேசாரசம்	கேசாரசம்āsārasam, பெ.(n.) ஒருவகை நாரத்தை; bitter orange(சா.அக.);. [கேசாரம் + ரசம்.]
கேசாரி	கேசாரிācāri, பெ.(n.) குதிரையின் பிடரிமயிர்; horse's mane. 'பலவாகிய கேசாரியையுடைய குதிரைகள்'(நெடுநல்.93,உரை);. [கேசம் + ஆரி.]

கேசியா	கேசியாāciyā, பெ.(n.) தாழை; fragrantscrew-pine (சா.அக.);. [கேதம் → கேசம் → கேசியா]
கேசிரி	கேசிரிāciri, பெ.(n.) புளியாரைக்கீரை:Indiansorrel (சா.அக.);. [கேசம் → கேசரி.]
கேசினி	கேசினிāciṉi, பெ.(n.) சங்கங்குப்பி; smooth volkameria(சா.அக.);. [கேசி → கேசினி.]
கேசீ	கேசீācī, பெ.(n.) அவுரிச்செடி; Indigoplant(சா.அக.);. [கேசம் → கேசீ.]
கேசுகம்	கேசுகம்ācugam, பெ.(n.) ஒருவகைக் கிழங்கு; an edible root (சா.அக.);. [கேஞ்சலிகை → கேஞ்சுகம் → கேசகம்.]
கேஞ்சலிகை	கேஞ்சலிகைāñjaligai, பெ.(n.) 1. ஒருவகைக் கிழங்கு; a kind of root(சா.அக.);. 2.செடிவகை; a plant. [காஞ்சலி → காஞ்சலிகை → கேஞ்சலிகை)]
கேட்காவொலி	கேட்காவொலிāṭkāvoli, பெ.(n.) கேளாவொலி பார்க்க;see kēlā-v-oli. [கேட்கா(த); + ஒலி.] கேட்கு-தல் kelku-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.); 1. ஆராய்தல்; to scrutinise. 2.கேட்டல்; to listen. 3. தரச் சொல்லுதல்; order to give. 4.வினாவல்; to question; enquire. [கேள் + கு → கேட்கு.]

கேட்குநர்	கேட்குநர்āṭkunar, பெ.(n.) கேட்பவர்; hearer, audience "சொல்லுந போலவும் கேட்குந போலவும்" (தொல்.பொருள்.513);. [கேள் + கு + நர்.]
கேட்கும்விடை	கேட்கும்விடைāḍkumviḍai, பெ.(n.) வினாவும் விடை; a reply in question form. என்னா லாகுமோ? [கேள் + உம் + விடை : கேட்கும் விடை.]
கேட்கை	கேட்கைāṭkai, பெ.(n.) கேள்வி; hearing. [கேள் + கை – கேட்கை.]
கேட்டல்	கேட்டல்āṭṭal, 3 தொ.பெ.(vbl.n.) 1. இரத்தல்; to beg: entreat. 2.செவிகொடுத்தல்: to hear. இவன் எதையும் செவி கொடுத்துக் கேட்கமாட்டான். 3. வினாவல்; to question. 4.வேண்டுதல்; to request. 5.செய்தல்; todo. [கேள் → கேட்டல்.]
கேட்டவாய்க்கேட்டல்	கேட்டவாய்க்கேட்டல்āṭṭavāykāṭṭal, தொ.பெ.(vbl.n.) பலர் சொல்லுவதைக் கேட்டல்; to hear through many. [கேள் → கேட்ட + வாய் + கேட்டல்.]
கேட்டவிவு	கேட்டவிவுāṭṭavivu, பெ.(n.) செயல்கள் (கருமங்கள்); சில கெட்டும் சில கெடாமலும் நிற்கும் நிலை; condition in which fruits of certain karmas are destroyed and of some others are made innocuous. "கேட்டிற் கேட்ட விவுதன்கண்"(மேருமந்.790);. [கேடு → கேட்டு + அவிவு.]

கேட்டி	கேட்டி1āṭṭi, பெ.(n.) ஓர்எவல்வினை; imperative verb. "மாது கேட்டியிம் மடவரல் விதர்ப்பர்கோன் புதல்வி" (நைடத.வீம.6.);. [கேள் → கேட்டி.] கேட்டி2āṭṭi, பெ.(n.) தாற்றுக்கோல்; staff or rod for driving oxen, ox-goad. [P] கேட்டி மறுவ,கேட்டித்தடி,மிலாறு, தாற்றுக்குச்சி. [கிட்டி → கேட்டி..]
கேட்டிக்கம்பு	கேட்டிக்கம்புāṭṭikkambu, பெ.(n.) கேட்டிபார்க்க: see këtti. [கேட்டி + கம்பு.]
கேட்டிகும்	கேட்டிகும்āṭṭigum, வி.எ.(adv.) கேட்டேம்; thatwhich is heard themselves. "மலர்பறி யாவெனக் கேட்டிகும்"(பதிற்றுப்.52);. [கேள் (கேட்டு); + இகும் – கேட்டிகும்]
கேட்டிசின்	கேட்டிசின்āṭṭisiṉ, இடை (part) 1.கேட்டேன்; asked "பிறர்பிறர் கூறவழிக் கேட்டிசினே" (புறநா.150);. 2. கேட்பாயாக; ask for. "அடுபோ ரண்ணல் கேட்டிசின் வாழி" (மதுரைக்.208); (த.மொ.அக.);. [கேள் → கேட்டல் → கேட்டிசின்.]
கேட்டீரே	கேட்டீரேāṭṭīrē, வியப்.இடை (int.) அசைநிலைச் சொல்(தொல்.சொல்.425,உரை);; expression meaning hark, inviting attention. [கேள் → கேட்டீர் → கேட்டீரே.]
கேட்டுக்கொள்(ளு)-தல்	கேட்டுக்கொள்(ளு)-தல்āṭṭukkoḷḷudal, 10 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. செவிக்குப் புலனாக்குதல்; to hear, listento. 2.வேண்டிக்கொள்ளுதல்; to beg, be seech, request earnestly. அமைதி காக்கக் கூட்டத்தினரைக் கேட்டுக்கொண்டார். [கேள் → கேட்டு + கொள்-.]
கேட்டுப்போ-தல்	கேட்டுப்போ-தல்āṭṭuppōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) செயல்கள் (காரியங்கள்); கெடுதல்; to fail, as a business. 2. முறிதல்; to break. வண்டியச்சுக் கேட்டுப் போயிற்று. 3.சாதல்; to be dead. [கெடு → கேடு + போ-.]

கேட்டுமுட்டு	கேட்டுமுட்டுāṭṭumuṭṭu, பெ.(n.) புறச்சமயத் தோரைப்பற்றிக் கேள்விப்பட்டதனால் அமணர்மேற் கொள்ளுந்தீட்டு; defilement assumed by Samanas on hearing aboutheretics. "கொட்டுமுட்டியானுமென்றியம்பி" [கேட்டு + முட்டு.]
கேட்டை	கேட்டை1āṭṭai, பெ.(n.) 1.பதினெட்டாவதுவிண்மீன்; the 18th star, part of scorpio. 2. மூதேவி; goddess of misfortune. 3. ஒரு நாள்; a day. "அவிட்டம் விளக்குப் பதங்கேட்டை" (விதான. குணாகுண.ப.);. ம. கேட்ட. Skt.jyesta. [ஏ → ஏண் → ஏட்டை → கேட்டை.] கேட்டை2āṭṭai, வியப்.இடை. (int.) ஓர் அசைநிலை (தொல்.சொல்.426);; expression meaning hark, inviting attention. [கேள் → கேட்டை.]
கேட்டொறும்	கேட்டொறும்āṭṭoṟum, கு.வி.எ. (adv.) கேட்கும் பொழுதெல்லாம்; whenever one hears. "தண்கடற்படுதிரை கேட்டொறும்" (ஐங்குறு. 107);. [கேள் + தொறும்.]
கேட்பவர்	கேட்பவர்āṭpavar, 1. வினாவுவோன். விடைகோருபவன், வேண்டுபவன்; he who asks, he who enquires. 2. பொறுப்புள்ளவன்; a responsible person, a master. க.கேளுவவனு; து.கேணுநாயெ;பட.கேப்பம. [கேள் + ப் + அவர்.]
கேட்பி-த்தல்	கேட்பி-த்தல்āṭpittal, 4செ.குன்றாவி.(v.t.) திருப்பதிக முதலியன விண்ணப்பஞ் செய்தல்; to recite, as before a person. "நாவு லூரர்தம் முன்பு நன்மை விளங்கக் கேட்பித்தார்"(பெரியபு கழறிற்.69);. [கேள் + கேட்பி.]
கேட்பு	கேட்புāṭpu, பெ.(n.) 1. காதால் கேட்டல்; hearing. 2. வினா எழுப்புதல்; to ask a question. 3.ஏலம் கேட்டல்; biding in an auction. ம.கேள்ப்பு. [கேள் → கேட்பு.]

கேட்புக்காசோலை	கேட்புக்காசோலைāṭpukkācōlai, பெ.(n.) பிறர் உடனடியாகப் பணம் மாற்றிக்கொள்ளத் தகுந்த வகையில் ஒருவர் வங்கியில் பணத்தைச் செலுத்திப் பெற்ற படிவம்; demand draft issued in banks encashable on presentation. மறுவ வரைவோலை;கேட்போலை. [கேட்பு காசோலை.]
கேட்புத்தொகை	கேட்புத்தொகைāṭputtogai, பெ.(n.) ஏலமிடுபவ ரால் குறிக்கப்படும் குறைந்த ஏலத்தொகை; lowest acceptable selling price fixed by the auctioner. [கேட்பு + தொகை.]
கேட்போர்	கேட்போர்āṭpōr, பெ.(n.) 1. அவைக்களத்துத் தலைமை ஏற்று அரங்கேறும் நூலைக் கேட்பவர்; the presiding member of a learned assembly listening to a new literary work that came up for approval. "யார்கேட்டாரெனின்… உருத்திரசருமன் என்பது" (இறை. 1. 4);. 2. நூல் கேட்டற்குத் தகுதியுடைய மாணக்கர் (நன். 47);; students properly qualified to study a certain book. 3. இன்னார் கூற இன்னார் அதனைக் கேட்டா ரென்னும் அகப்பாட்டுறுப்பு(இறை. 56, உரை);; listeners, as distinct from speakers. 4. கேட்பதற்குரியவர்; those who ask or are entitled to ask. guardian. ம. கேள்ப்போர். [கேள் → கேட்போர்.]
கேடககோளம்	கேடககோளம்āṭagaāḷam, பெ.(n.) நிணநீர் ஊற்று; thyroid gland(சா.அக.);. மறுவ கேடயகோளம். [கேடகம் + கோளம்.]
கேடகசாரி	கேடகசாரிāṭagacāri, பெ.(n.) கழுதை; ass (சா.அக.);. [கேடகம் + சாரி.]
கேடகசீரம்	கேடகசீரம்āṭagacīram, பெ.(n.) சிறுசீரகம்; a small variety of cumin seed (சா.அக.);. [கேடகம் + சீரம்.]

கேடகம்	கேடகம்1āṭagam, பெ.(n.) 1. வட்டமான பரிசை; shield, buckler. "கேடகம் வெயில்வீச" (கம்பரா. கடிமண. 33);. 2. மலைகள் அடுத்துள்ள ஊர் (திவா.);; village in the midst of hills. 3.பாசறை(பிங்.);; encampment. 4. கேடயம்2(பிங்.); பார்க்க;see kédayam. 5. பலகை; plank. [கோடு → கோடகம் → கேடகம்.] கேடகம்2āṭagam, பெ.(n.) 1. புறாமுட்டி; parakeet bur. 2.தாழை; screw-pine(சா.அக.);. [கேதம் → கேடம் → கேடகம்.]
கேடகமுருந்து	கேடகமுருந்துāṭagamurundu, பெ.(n.) தொண்டைக் குரல்வளையின் முருந்து; thyroid cartilage (சா.அக.);. [கேடகம் + முருந்து.]
கேடம்	கேடம்1āṭam, பெ.(n.) 1.மலைகள் அடுத்துள்ள ஊர் (சூடா.);; village in the midst of hills (கூடா);. 2. மலை செறிந்த வூர்; hilly village in the midst. Skt.kheta. | [கோடு : மலை, கோடகம் → கேடகம் → கேடம்.] கேடம்2āṭam, பெ.(n.) 1.கிளி; parrot. 2. ஆறு; river (அக.நி.);. [கிள் → கேடம்.]
கேடயக்கோளம்	கேடயக்கோளம்āṭayakāḷam, பெ.(n.) மூச்சுக்குழலின் இருபக்கங்களிலுமுள்ள, உடல் வளர்ச்சியை உண்டுபண்ணும் தைராய்டுஎனும்சுரப்பி; thyroid. [கேடயம் + கோளம்.]
கேடயப்பட்டி	கேடயப்பட்டிāṭayappaṭṭi, பெ.(n.) புதுக்கோட்டை மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Pudukkõttai Dt. [கேடயம் + பட்டி.]

கேடரி	கேடரிāṭari, பெ.(n.) 1. கந்தகம்; sulphur. 2.பொன்னிமலை; gold coloured pyrites. 3.நெல்லிக்காய்க் கந்தகம்; crystalline pieces of sulphurlikealum. 4.செவ்வரளி; red-oleanderசா.அக.). [கெடு → கேடு → கேடரி.]
கேடன்	கேடன்āṭaṉ, பெ.(n.) 1.கேடுடையவன்; ruined, miserable man. "வினைக்கேடனேன்" (திருவாச.30:3);. 2. அழிப்பவன், he who ruins. "வினைக்கேடா" ம. கேடன் (தீயவன்);;து.கேடிங்கெ. [கேடு → கேடன்.]. பெரும்பாலும் கூட்டுச்சொல்லில் பயன்படுத்தப்படும்.
கேடி	கேடிāṭi, பெ.(n.) 1. பழைய திருடன்; known depredator, old offender. 2. அழிப்பவள்; she who ruins, usually in compounds as. குடிகேடி, சீர்கேடி. ஆங்கிலத்தில்knowndelinquentஎன்பதன்சுருக்கம் KD: தமிழ்க் கேடி ஆங்கிலக் KD-யின் ஒலிபெயர்ப்பு அன்று. [கேடு → கேடி.]
கேடிக்கை	கேடிக்கைāṭikkai, பெ.(n.) கேளிக்கை; entertainment. [கேளிக்கை → கேடிக்கை.]
கேடில்லாவுவகை	கேடில்லாவுவகைāṭillāvuvagai, பெ.(n.) பேருவகை; imperishable joy (சா.அக.);. [கேடு + இல்லா + உவகை.]
கேடிலி	கேடிலிāṭili, பெ.(n.) அழிவில்லாதவன்-ள்; the imperishable one. "கேடிலியை நாடுமவர் கேடிலாரே" (தேவா. 682:1);. [கேடு + இலி.]
கேடிலுவகை	கேடிலுவகைāṭiluvagai, பெ.(n.) துறக்கம்; liberation, salvation, heaven. [கேடில் + உவகை.]

கேடு	கேடு1āṭu, 1. அழிவு; ruin, destruction, annihilation. "கேடில் விழுச்செல்வம் "குறள், 400). 2. இழப்பு; loss, waste, damage. "ஊர்தி குடையதய மூன்றிற் கடுங்கோட்கள் - சேரவவுற்றிற்குச் சென்றேழி - னேராகக் காணுமேற் கேடு" (சினேந். நட்ட.15);. 3.வறுமை; adversity, indigence, destitution. "கேட்டினுமுண்டோ ருறுதி"(குறள்.796);. 4.குற்றம்; defect. 5. தொல்லை; trouble, problem. 6. இறப்பு; death. "பிணிபிறவி கேடென்று"(தேவா.935);. 7. தீமை; evil. injury. "கிள்ளைபோன் மொழியார்க் கெல்லாங்கேடுகுழ்கின்றே னன்றே" (கம்பரா.மாரீச. 77);. 8. கெடுதல் திரிபு (விகாரம்);; elision, omission, "வந்தனகரந்திரிந்துழிநண்ணுங் கேடே "(நன்.210);. 9. அழகின்மை; ugliness, deformity. ம., க., து., பட.கேடு; தெ.சேடு; குட.கெடி; கோத. கெட்;துட.கொட். [கெடு → கேடு.] கேடு2āṭu, பெ.(n.) களங்கம்; blemish, damage to fame, honour.
கேடுகாலம்	கேடுகாலம்āṭukālam, பெ.(n.) அழிவுறுங்காலம்; bad times. ம.கெடுகாலம்; க., பட., கோடுகால;து. கேட்கால, கேட்காலொ. [கேடு + காலம்.]
கேடுகெட்டவள்	கேடுகெட்டவள்āṭugeṭṭavaḷ, பெ.(n.) கீழ்த்தரமானவள்; wretched women. இந்தக் கேடு கெட்டவளுக்கு, நீங்கள் உதவலாமா? (உ.வ.);. [கேடு + கெட்டவள்.]
கேடுகெட்டவன்	கேடுகெட்டவன்āṭugeṭṭavaṉ, பெ.(n.) நிலைமை யழிந்தவன்; ruined, despicable person. அந்தக் கேடு கெட்டவனை நம்பி, இந்தச் செயலில் இறங்கமுடியுமா? (உ.வ.);. [கேடு + கெட்டவன்.]
கேடுநினை-த்தல்	கேடுநினை-த்தல்āṭuniṉaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) பிறருக்குத் தீமை ஏற்பட எண்ணுதல்:to think ill of others, to have the intention of harming others. து. கேடு பகெபுனி. [கேடு + நினை.]

கேடுபாடு	கேடுபாடுāṭupāṭu, பெ.(n.) 1. அழிவு; destruction, ruin. 2. வறுமைநிலை; adverse circumstances. [கேடு + பாடு.]
கேடையம்	கேடையம்āṭaiyam, பெ.(n.) கேடயம் பார்க்க;see kēdayam. [கேடயம் → கேடையம்.]
கேண்டு	கேண்டுāṇṭu, பெ.(n.) கேண்டுகம் பார்க்க;see kēngugam. [கெண்டு → கெண்டு → கேண்டு.]
கேண்டுகம்	கேண்டுகம்āṇṭugam, பெ.(n.) பந்து; anything rolled as ball. [செண்டு → கெண்டு → கேண்டு கேண்டுகம்.]
கேண்மை	கேண்மை1āṇmai, பெ.(n.) 1. நட்பு; friendship, intimacy. "வெறுமின் வினைதீயார் கேண்மை (நாலடி. 172);. 2. கண்ணோட்டம் (தி.வா.);; kindness, favour, benevolence. 3. உறவு; relationship. "பழங்கேண்மை கண்டறியா தேன்போல்"(கலித். 39:39);. 4. வழக்கு; practice, usage. "கிளைஞரினெய்தாக் கேண்மையு முடைத்தே" (நம்பியகப். 56); [குள் → கெள் → கேள் → கேண்மை.] கேண்மை2āṇmai, பெ.(n.) 1. கேள்வி; hearing. 2. கேள்வியறிவு; knowledge by hearing. து. கேண்மெ. [கேள் → கேண்மை.]
கேணம்	கேணம்āṇam, பெ.(n.) செழிப்பு(யாழ்.அக.);; flourishing. state of fertility. [கள் → கணம் → கேணம்.]

கேணி	கேணி1āṇi, பெ.(n.) 1.சிறுகுளம்; smaltank(தொல். சொல்.400,உரை);. 2. கிணறு (திவா.);:well. 3.அகழி (திவா.);; ditch, trench. க., ம.கேணி;து.கணி. Skt. khan. [குள் → குணி → கேணி.] கேணி2āṇi, பெ.(n.) தொட்டில்; cradle. [குள் → குணி → கேணி.]
கேணிகா	கேணிகாāṇikā, பெ.(n.) முல்லை; a kind of jasmine (சா.அக.);. [குணிகம் → கேணிகா.]
கேணிப்பட்டு	கேணிப்பட்டுāṇippaṭṭu, பெ.(n.) விழுப்புரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Villuppuram Dt. [கேணி + பட்டு.]
கேத்தனூர்	கேத்தனூர்āttaṉūr, பெ.(n.) கோவைமாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Kövai Dt. [கேத்தன் + ஊர்.]
கேத்தி	கேத்திātti, பெ.(n.) நீலகிரி மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Nilagiri Dt. [கேத்தன் + ஊர்-கேத்தனூர் → கேத்தி(கொ.வ.);.]
கேத்திரிகன்	கேத்திரிகன்āttirigaṉ, பெ.(n.) ஆதன் (ஆன்மா); (ஞானா.கட்30);; soul.
கேத்தை	கேத்தைāttai, பெ.(n.) தாழை; fragrant screw-pine (சா.அக.);. [கேதாம் → கேத்தை.]

கேதகம்	கேதகம்ātagam, பெ.(n.) தாழை; fragrant screw-pine(சா.அக.);. மறுவ.கேதகை. Pali. këtaki; Pkt.kēaya; Pan.keurā; Ori, keurǎ; H. keura.kewra, Guj.kevra.Mar.kevda. [கேதம் – கேதகம்.]
கேதகி	கேதகிātagi, பெ.(n.) 1.ஆற்றுமருந்து; healing balm. 2. தாழை; fragrant screw-pine (சா.அக.);. 3. தலையணிகலன்; ornament worn on the head. மறுவ. கேதகை,கேதகம், கேத்தை. [கேதகம் → கேதகி.]
கேதகிப்பூ	கேதகிப்பூātagippū, பெ.(n.) 1.தாழம்பூ; flower of fragrant screw-pine. [கேதகி + பூ.]
கேதகை	கேதகைātagai, பெ.(n.) 1. கதிர்நுனிப் பூந்துகள் (மகரந்தம்);; pollen of the flower. 2. கதிர் நுனிப் பூந்துகள் இழை (மகரந்தகேசரம்);; stem of a flower where pollen is stored. [கதி → கெதி → கேதகை.]
கேதம்	கேதம்ātam, பெ.(n.) 1. இளைப்பு; exhausion. "கேதம் பையத் தணித்தான்" (பாரத.சம்.48);. 2. துன்பம்; affiction "கேதங் கெடுத்தென்னை யாண்டருளும்" (திருவாச.43);. 3. குற்றம்; blemish (சா.அக.);. [கதம் → கேதம்.]
கேதம்கேட்கு-தல்	கேதம்கேட்கு-தல்ādamāṭkudal, 5.செ.குன்றாவி.(v.t.) இழவுத்துயரத்தைக்கேட்டாற்றுவித்தல்; to condole a death. [கேவுதல் : விக்கி அழுதல். கேதம் + கேள்.]
கேதரம்	கேதரம்ātaram, பெ.(n.) 1.மயில்; pea-cock. 2.மலை; mountain. 3.பனி(இமய);மலையின் ஒருபாகம்; a part of the Himalayas. 4.தண்ணீர் விட்டான் கிழங்கு; water root(சா.அக.);. [கதி → கெதி → கேதம் → கேதரம்.]

கேதல்	கேதல்1ātal, பெ.(n.) அழைக்கை (பிங்.); calling.inviting. [கேது + கேதல்.] கேதல்2ātal, பெ.(n.) ஒரு வகை மீன்; a kind of fish. [கேது → கேதல்: கேது : சிவப்பு.]
கேதவைக்கொடி	கேதவைக்கொடிātavaikkoḍi, பெ.(n.) கும்மட்டி: a kind of melon, water melon plant. [கேதவை + கொடி.]
கேதன்	கேதன்ātaṉ, பெ.(n.) காமன் (அக.நி.);; Kama, the god of love. [கெமு → கெமுந்தன் → கேதன்.]
கேதாண்டபட்டி	கேதாண்டபட்டிātāṇṭabaṭṭi, பெ.(n.) வேலூர் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Velur Dt. கேத்தன் + அண்டன் - கேத்தண்டன் → கேதாண்டன் + பட்டி.]
கேதாரநாட்டை	கேதாரநாட்டைātāranāṭṭai, பெ.(n.) பண்வகை (யாழ்.அக.);; a tune. [செய் : விளைநிலம். பண்படுத்தப்பட்ட நிலம். செய் → கெய் + தரம் – கெய்தரம் - கேதாரம் (பண்படுத்தப்பட்ட நிலை, செவ்விய பண் வகை. கேதாரம் + நாட்டை.]
கேதாரம்	கேதாரம்ātāram, பெ.(n.) உழுதநிலம், விளைநிலம்; field. Skt.kēdåra. kēdåra, afield. This is related to D. key. It might even be distined as keyda (or kéda, worked, tilled, fr. D. key, Tbh, ara (or ala);, and mean "tilled ground" K.K.E.D.XXVI. Pali. kēdāra (irrigated field);; Pkt.kēāra; La. kiårå (largeplotinafield);, Pan. keārākiărâ(bedinafieldorgarden);. kuma. kero, kyări(bed of creeping plants etc., ground neara house);.
கேதாளி	கேதாளிātāḷi, பெ.(n.) குறிஞ்சி யாழ்த்திறத்துள் ஒன்று (பிங்.);; a melody-type of the kurinji class. [கெக்கலி → கேகலி → கேசம் + தாளி - கேகதாளி → கேதாளி.]

கேது	கேது1ādudal, 5 செ.குன்றாவி, (v.t.) கதறி யழைத்தல் (பிங்.);; to cry aloud from pain or grief. "கெடுவதிம் மனிதர் வாழ்க்கை காண்டொறுங் கேது கின்றேன்"(தேவா. 702:1);. [கேவு → கேது.] கேது2ātu, பெ.(n.) ஒன்பதுகோள்களுள் ஒன்று; the descending node caudraconis, one of the nine kiragam. [செவ் → செய் → சேய் → சே → சேது : சிவப்பு. சேதா : சிவலைப்பசு. சேதாம்பல் : செவ்வாம்பல். சேது → கேது:செம்பாம்பு வடிவினதாகச்சொல்லப்படும்ஒன்பதாங்கோள். கேது → Skt.kety. வட.வர.130.131.] கேதுātu, பெ.(n.) விளைநிலம் (இ.வ.);; field tract of land especially fit for cultivation. [U.{} → த.கேது.]
கேதுச்சிலாங்கனம்	கேதுச்சிலாங்கனம்ātuccilāṅgaṉam, பெ.(n.) ஒன்பான் மணிகளுள் ஒன்று (புட்பராகம்);; topaz (சா.அக.);. மறுவ. கேது.சிலாங்கனம்,கேதுஞானம். [கது → கிது → கேது + சிலாங்கன்.]
கேதுரு	கேதுருāturu, பெ.(n.) 1. ஒரு நறுமண மரம் a fragrant tree known as cedar of Lebanon. 2. கேக்கு விதை (சீமைச்சோம்பு);; caraway seed (சா.அக.);. [கதி → கெதி → கேது → கேதுரு.]
கேந்தி	கேந்திāndi, பெ.(n.) 1.அடங்காக் காமம்; inordinate sexual desire. 2. சினம்; anger, wrath. [காந்து + கேந்து → கேந்தி.]
கேந்திகம்	கேந்திகம்āndigam, பெ.(n.) புன்கமரம்: pungutree (சா.அக.);. மறுவ, புங்குதம். [கேந்து → கேந்திகம்]
கேந்திகா	கேந்திகாāndikā, பெ.(n.) புளிச் சிறுகீரை: sour greens (சா.அக.);. [கேந்தி → கேந்திகா.]

கேந்திதம்	கேந்திதம்āndidam, பெ.(n.) புன்கு (சித்.அக.);; Indian beech. [கேந்து → கேந்திதம்.]
கேந்திரம்	கேந்திரம்āndiram, பெ.(n.) 1.உதயம்; origin. 2. பிறப்போரையிலிருந்துஒன்று, நான்கு,எழு அல்லது பத்தாமிடம்; the places 1,4,7,10 in the rasikattam in astrology. 3.வட்டத்தின் நடு மையம்; centre of a circle. 4.முதன்மை; important. [கதி → கெதி → கெந்து → கேந்திரம்.]
கேந்திரவள்ளி	கேந்திரவள்ளிāndiravaḷḷi, பெ.(n.) கண்ணழகு கொடி; a kind of creeper(சா.அக.);. [கெந்து → கெந்திதம் → கேந்திரம் + வள்ளி.]
கேந்திரி	கேந்திரி1āndirittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நிற்றல், வட்ட நடுவில் நிற்றல்; to stand at the centre of the circle. [கேந்திரம் → கேந்திரி.] கேந்திரி2āndirittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) கோள் (கிரகம்);.கேந்திரம்பெற்று நிற்றல்; to be in one of the houses in kéndiram, asa kiragam. "பொன்னவன் கேந்திரித்த புனிதலக் கினத்தில்" (திருவிளை. உக்கிர.25);. [கேந்திரம் → கேந்திரி.]
கேந்துகம்	கேந்துகம்āndugam, பெ.(n.) 1. வெள்ளத்தி மரம்: white fig tree, 2.தவளை; frog (சா.அக.);. [கேந்து → கேந்துகம்.]
கேந்துகயம்	கேந்துகயம்āndugayam, பெ.(n.) மான் மணத்தியலரி; a kind of olender herb (சா.அக.);. [கேந்து + கயம்.]
கேந்துமுறியம்	கேந்துமுறியம்āndumuṟiyam, பெ.(n.) நாய் வேளை ; a sticky plant that generally grows in sandy places. [கேந்து + முறியம்.]

கேநாயம்	கேநாயம்ānāyam, பெ.(n.) கோயில் பணிகளுள் ஒன்று; a service of the temple. 'ஸ்ரீமாகேவரக் கண்காணி செய்வோர்களுக்கும் கேநாயம் செய்வானுக்கும்" (தென்.க.தொ.2.345-1); [கேயநயம்→கேநாயம்]
கேரண்டம்	கேரண்டம்āraṇṭam, பெ.(n.) 1.காக்கை; crow 2 நீர்ப்பறவை; water-bird. [கரண்டம் → கொண்டம் → கோண்டம்.]
கேரலி	கேரலிārali, பெ.(n.) ஒரு நெல்வகை; a kind of paddy (சா.அக.);. [கரல் → கொலி → கோலி.]
கேரளபுரம்	கேரளபுரம்āraḷaburam, பெ.(n.) குமரிமாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Kanyakumari Dt. [சேரலம் → கேரளம் + புரம்.]
கேரளம்	கேரளம்1āraḷam, பெ.(n.) 1. தமிழ்நாட்டை ஒட்டி மேற்கே அமைந்துள்ள இந்திய மாநிலம்: an Indian state west of Tamil Nadu. 2.இந்தியாவின் பண்டைய 56 நாடுகளில் ஒன்று; one of 56 lands of ancient India (திருவேங்.சத.97);. 3.மலையாள மொழி: Malayälam language. [சேரல் → கோல் → கேரளம்.] கேரளம்2āraḷam, பெ.(n.) வாய்விளங்கம்; common windberry. [கெரள் → கெரளம் → கேரளம்.]
கேரளர்	கேரளர்āraḷar, பெ.(n.) கேரளமாநிலத்து மக்கள்: people of Kerala state. "பூஞ்சாப வெற்றிக்கொடிக் கேரளர் பொன்னி நாடர்" (பாரத வெளிப்பர். 21);. [சாரல் → சேரல் → சேரலன் → கேரளன் → கேரளர்.] கேரளா (சோர்);. சோழர், பாண்டியர் என்ற மூவரும் ஒன்றிற் றோன்றிய உடன்பிறப்புகளென்றும், நாகரிகம் தான்றி வளர்ந்த பெருமையுடைய தென்னிந்தியாவின் திருநெல்வேலியிலமைந்த தண்பொருநை ஆற்றங் கரையிலுள்ள கொற்கையைத் தலைநகராகக கொண்டு ஆண்ட அரசமரபினரென்றும், பிற்காலத்தில் இவர்கள் பிளவுண்டு பாண்டியன் அங்கேயே தங்க மற்ற இருவரில் 'கோளர்' மேற்கேயும் 'சோழர்' வடக்கேயும் ஆசமைத்துக்கொண்டனர் என்றும் தமிழ்நாட்டில் வழங்கும் உள்நாட்டு மரபுரை (பழங்கதை); கூறுகிறது. (ப.210); (ஆதாயம் சங்ககாலச் சிறப்புப் பெயர்கள்);.

கேரளன்	கேரளன்āraḷaṉ, பெ.(n.) சேரன்:the Cēra. [சேரலன் → கேரளன். சாரல் → சோல் → சோலன் → சோன். மலையாணைக் குறிக்கும் குறும்பு என்னும் சொற்போல், சோல் என்பதும் இடவாக பெயராய் அாசனை உணர்த்தும் (ப.த.நா.ப.முன்.20);. சேரல் → சேரலன் → கோளன்.] மேற்புறமாயினும் கீழ்ப்புறமாயினும், சேரநாடு முழுவதும் பெரும்பாலும் மேற்குத் தொடர்ச்சி கிழக்குத் தொடர்ச்சி மலைகளின் அடிவாரச் சரிவே. மலை யடிவாரம், சாரல் எனப்படும். "சாரல் நாட செவ்வியை யாகுமதி" [குறுந். 18:2]. "சாரல்நாடநடுநாள்"[குறுந்.9]. "சாரல்நாடநீவா லாறே" [குறுந்.14 4:8] என்பன மலைப்பக்கநாட்டைச் சாரல்நாடு எனக் கூறுதல் காண்க.
கேரளாந்தகன்வாயில்	கேரளாந்தகன்வாயில்āraḷāndagaṉvāyil, பெ.(n.) தஞ்சைப் பெரிய கோயில் முதல் கோபுரத் தோரண வாயிலின் பெயர் (பிற்.சோழ.வர. சதாசிவ. ப.125);name of main entrance of Thanjavur Siva temple [கேரளன் + அந்தகன் + வாயில் - கேரளாந்தகன் வாயில்.]
கேரளி	கேரளிāraḷi, பெ.(n.) கேரளத்தில் விளையும் நெல்; a kind of paddy. [கேரளம் → கேரளி.]
கேரளை	கேரளைāraḷai, பெ.(n.) இசைப்பாட்டு; a melody Song(சா.அக.);. [கெரளை → கேரளை.]
கேரிசுபண்ணு-தல்	கேரிசுபண்ணு-தல்ārisubaṇṇudal, 5 செ.குன்றா வி.(v.t.) கடை முதலியவற்றைக் கணக்கு முடித்து மூடுதல்(நாட்டுக்கோட்டைச்செட்டி);:to close or wind up. [கரிசு → கேரிசு + பண்ணு. கரிசு : கருத்தாகச்செய்யும் பணி.]
கேரைக்குட்டி	கேரைக்குட்டிāraikkuṭṭi, பெ.(n.) சிறு கடல்மீன் வகை: a kind of small sea fish. [கேரை + குட்டி.]
கேலகன்	கேலகன்ālagaṉ, பெ.(n.) 1. கழைக்கூத்தாடி: pole dancer. 2. வாள்மேல் நடனமாடுவோன்; sword dancer. [கோலகன் → கேலகன்.]
கேலம்	கேலம்ālam, பெ.(n.) 1. மகளிர் விளையாட்டு: a women' play. 2.பகடி (பரிகாரம்);:joke(த.சொ.அக.);. [களி → கேளி → கேளம் → கேலம்.]

கேலளம்	கேலளம்ālaḷam, பெ.(n.) 1. தெங்கு ; coconut tree. 2 கேளி. செந்தெங்கு; a kind of coconut. மறுவ.கேளிகம். [கேழ்(சிவப்பு); - கேழிகம் → கேளிகம் → கேலளம்.]
கேலி	கேலிāli, பெ.(n.) 1. விளையாட்டுப் பேச்சு; fun,jest, joke. 2. பகடி, ஏளனம் (பரிகாசம்);; ridicule derision, mockery. 3. விகடம்; buffoonery, mimicry. [களி → கேளி → கேலி(கொ.வ.);.] கேலிāli, பெ.(n.) 1. விளையாட்டுப் பேச்சு; fun, jest, joke, pleasantry. 2. கிண்டல் (பரிகாசம்);; ridicule, mockery. 3. விகடம்; mimicry. த.வ. ஏகடியம். [Skt.{} → த.கேலி.]
கேலிக்காரன்	கேலிக்காரன்ālikkāraṉ, பெ.(n.) 1. ஒருவர் அல்லதுஒன்றைப்போலநடித்துக்காட்டுபவன்; jester, buffoon, mimic. 2.ஏளனம்செய்பவன்; onewhoridicules, scoffer. [கேலி → கேலிக்காரன்.]
கேலிக்கூத்து	கேலிக்கூத்துālikāttu, பெ.(n.) 1. பொருளற்ற தாகச் செய்து சிரிக்கும் அளவிற்குத் தாழ்த்திவிடும் செயல்; farce, mockery, travesty. அவன் செயல் கேலிக்கூத்தாக முடிந்தது. 2. அளவுக்கதிகமான கோமாளித்தனம்; clownish nature, farce. நாடகம் நகைச்சுவையாக இருக்க வேண்டுமே தவிரக் கேலிக்கூத்தாக இருக்கக்கூடாது. [கேலி + கூத்து.]
கேலிகம்	கேலிகம்āligam, பெ.(n.) 1. தெங்கு; coconuttree. 2. சீந்தில்: moon-creeper (சா.அக.);. 3. அசோகம் (மலை.);; Indian mast tree. [கேலி – கேலிகம்.]
கேலிச்சித்திரம்	கேலிச்சித்திரம்āliccittiram, பெ.(n.) 1. ஒரு செய்தியைப் பகடியாக வெளிப்படுத்தும் ஓவியம்; caricature. 2.கருத்துப்படம்; cartoon. [கேலி + சித்திரம்.பகடி ஓவியம்பார்க்க:see pagadi ōviyam.]

கேலிச்சிரிப்பு	கேலிச்சிரிப்புāliccirippu, பெ.(n.) பொருளற்ற ஏளனச் சிரிப்பு; laugh with travesty. [கேலி + சிரிப்பு.]
கேலிசீலம்	கேலிசீலம்ālicīlam, பெ.(n.) கம்பம்புல்; millet plant (சா.அக.);. [கேலி + சீலம்.]
கேலிசெய்-தல்	கேலிசெய்-தல்āliseytal, 1 செ.குன்றாவி, (v.t.) பொருளற்றதாகச் செய்து சிரிப்புக்கு உள்ளாக்குதல். to make a travesty, mockery. உன் நடத்தை சட்டத்தையே கேலிசெய்வதாக இருக்கிறது. [கேலி + செய்-.]
கேலிப்பேச்சு	கேலிப்பேச்சுālippēccu, பெ.(n.) வேடிக்கையாக. ஏளனமாகப் பேசுதல். talk of fun. Joke [கேலி + பேச்சு.]
கேலிமாலி	கேலிமாலிālimāli, பெ.(n.) பகடி,ஏளனம்(யாழ்.அக.);: ridicule. [கேலிமாலி. எதுகை நோக்கிய மரபிணைச் சொல்.] கேலிமாலிālimāli, பெ.(n.) கிண்டல் (பரிகாசம்); (யாழ்.அக.);; ridicule.
கேலை	கேலைālai, பெ.(n.) தீக்கொழுந்து; flame. [கில்(கிச்சு); → கெல் → கேலை.]
கேவகா	கேவகாāvakā, பெ.(n.) 1.பிள்ளைத்தாய்ச்சிக்கொடி; anunknown creeper. 2.நஞ்சுக்கொடி; umblicalcord. [கவ்வு → கேவு → கேவகா(கொ.வ.);.]
கேவசட்டையரம்	கேவசட்டையரம்āvasaṭṭaiyaram, பெ.(n.) ஒருவகை அரம் (C.E.M.);; a curved file, half-round file. [கேவசட்டை + அரம்.]

கேவணம்	கேவணம்1āvaṇam, பெ.(n.) மணிபதிக்கும்குழி; bed or socket for a gem. 'திருவடிக்காறை பொன்னின் பட்டைமேற் குண்டும் கேவனமும் வைத்து விளக்கிற்று' (தெ.கல்.தொ.2.2.கல். 51);. 'மத்தக மணியொடு வயிரங் கட்டிய பத்திக் கேவனப் பகம்பொற்குடைச்குற்சித்திரச்சிலம்பு' (சிலப் 16:117 – 8, உரை);. [கவ்வு → கவ்வணம் → கேவணம்.]
கேவனம்	கேவனம்2āvaṉam, பெ.(n.) பொன்னணிகளில் முத்துகள் இரத்தினக் கற்களைப் பதிப்பதற் கேற்ற வகையில் தனித்தனியே செய்து பற்றவைக்கப்பெறும் பொற்குழிப்புகள்; a bed or socket for gems in ornaments. "திருவடிக்கைக்காறை பொன்னின் பட்டைமேற் குண்டும் கேவணமும் வைத்து விளக்கிற்று "(SII.II.51-175, p.207);. [கவ்வு → கவ்வணம் → கேவணம்,]
கேவரம்	கேவரம்āvaram, பெ.(n.) வெள்ளைக் காக்கணம்; white mussel (சா.அக.);. [கவ்வு → கவ்வரம் → கேவரம்.]
கேவல்	கேவல்1āval, பெ.(n.) 1.ஒருவகை இழுப்புவலி: a kind of spasmodic pain. 2. விக்கல் போன்ற அழுகையொலி; sobbing. அறையிலிருந்து கேவலும் விசும்பலும் கேட்டன (கிரி.);. [கவல் → கேவல்.] கேவல்2āval, பெ.(n.) வள்ளிக்கொடி (மலை.);; five leaved yam. [கவல் → கேவல்.]
கேவலக்கிடை	கேவலக்கிடைāvalakkiḍai, பெ.(n.) 1. ஆணவத்தால் மறைப்புண்டு செயல்திறம் குறைந்து செயலற்றுக்கிடக்கும்.ஆதனின்(ஆன்மா);நிலை; disembody iedinactive condition of the soul enevloped in anava, the inherent darkness. 2. படுத்தபடுக்கையாய் இருத்தல்; being confined to bed by age. [கேவலம் + கிடை.]
கேவலக்கிழவன்	கேவலக்கிழவன்āvalakkiḻvaṉ, பெ.(n.) அருகக்கடவுள்; Arhat, as enjoying the supreme bliss. "தோமறு கேவலக் கிழவன் மூதெயில் போல்" (சீவக.856);. [கேவலம் + கிழவன். கேவலம் : மேன்மை, உயர்வு, முற்றறிவு.]
கேவலகும்பகம்	கேவலகும்பகம்āvalagumbagam, பெ.(n.) ஒருங்கே மூச்சுத் தேக்கல்); compelete suppression of breath. 2. கும்பகத்தில் (ஆன்ம); நிலை; condition of the embodied soul in the suppression of breath. [கேவலம் + கும்பகம்.]

கேவலசரீரம்	கேவலசரீரம்āvalasarīram, பெ.(n.) இளைத்த உடம்பு emaciated body (சா.அக.);. [கேவலம் + சரீரம்.]
கேவலசைதனியம்	கேவலசைதனியம்āvalasaidaṉiyam, பெ.(n.) ஆதன் அறிவமாக (ஞான சொரூபம்); உள்ள நிலை; condition of soul when it becomes one with the supreme knowledge. 'கேவல சைதந்யமாகிய ஆத்மாவினிடம்' (சித். சிகா. 191:2 உரை);. [கேவலம் + சைதன்யம் → சதணியம் (சைதன்யம் : சமணக்கோயில்);.]
கேவலசொப்பனம்	கேவலசொப்பனம்āvalasoppaṉam, பெ.(n.) ஆதன், தன்முனைப்புக் காரிருளால் மறைப்புண் டிருக்கும்பொழுதும் நிலையாகி அதன்கணின்று மீளும்பொழுதும் ஆதன் நிற்கும் நிலைகளுள் மீளும்பொழுதும் ஆதன் நிற்கும் நிலைகளுள் ஒன்றாகிய கனவு; the soppanam condition of the embodied soul on its way to, and from, kêvalakkidai. [குவ்வல் → கேவல் → கேவலம் + சொப்பனம்.]
கேவலஞானம்	கேவலஞானம்āvalañāṉam, பெ.(n.) முக்கால அறிவு; perfect knowledge, knowledge of the past, present and future. 'கேவல ஞானத்துக்கு முன்காணுங் காட்சியை '(சீவக.3081.உரை);. Skt. kevalanana. [குள்வள் → கேவல் → கேவலம் + ஞானம்.]
கேவலப்படு	கேவலப்படு1āvalappaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. இளைத்தல்; emaciating 2. மெலிதல்; becoming thin(சா.அக.);. [கிழ்வு → கீவு → கேவு → கேவலம் + படு-.]
கேவலப்படுத்து	கேவலப்படுத்து2āvalappaḍuddudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) மதிப்புக் குறையுமாறு செய்தல்; to disgrace, dishonour. [கிழ்வு → கீவு → கேவு → கேவலம் + படுத்து-.]
கேவலப்பொருள்	கேவலப்பொருள்āvalapporuḷ, பெ.(n.) முழுமுதற் கடவுள்; the supreme Being, as the one without a second. 'கேவலப் பொருளையே பாவித்தல் வேண்டுதலான்' (குறள்,358, உரை);. [குவவு → குவவில் → கேவல் → கேவலம் + பொருள்.]

கேவலம்	கேவலம்1āvalam, பெ.(n.) 1.தனிமை(சூடா);; singleness, solitariness, isolation. 2. இணையற்றது; uniqueness. 3. வீடுபேறு (பிங்.);; finalemancipation, supreme bliss. 4. கேவல ஞானம் பார்க்க;see kēvala-nānam. 5. சிறியது; that which is insignificant, common. "கேவமல்ல விப்போர்" (பாரத. பதின்மூ. 100);. 6.தாழ்நிலை; low status, meanness; அவன் மிகக் கேவலமானவன் (உ.வ.);. 7. மானக் (56mpo; disgrace, dishonour. 95usmré, Gésusun பண்ணினான் (உ.வ.);. 8. இழிவு; humilation. ம.கேவலம். Pali., Pkt. Kĕvala: Kt.kyūra, Dm, kyewal; Paš. kéwala: Phal. khile, OGuj.kévalaum, Guj.kéval [குவவு → குவவல் → கேவல் → கேவலம்.] கேவலம்2āvalam, பெ.(n.)
கேவலமாய்க்கிடத்தல்	கேவலமாய்க்கிடத்தல்āvalamāykkiḍattal, தொ.பெ.(vbl.n.) பேரிடர்நோயால்கிடத்தல்; lying dangerous ill(சா.அக.);. [கேவலமாய் + கிடத்தல்-.]
கேவலமாயிளை-த்தல்	கேவலமாயிளை-த்தல்āvalamāyiḷaittal, 4 செ.கு. வி (v.t.) மிகவும் இளைத்தல்; becoming very feeble (சா.அக.);. [கேவலமாய் + இளை-.]
கேவலமானவன்	கேவலமானவன்āvalamāṉavaṉ, பெ.(n.) இழிந்தவன்; loafer(சா.அக.);. [கேவலம் + ஆனவன்.]
கேவலவுணர்வு	கேவலவுணர்வுāvalavuṇarvu, பெ.(n.) உயர் அறிவு (பரஞானம்);; [கேவலம் + உணர்வு.]

கேவலன்	கேவலன்āvalaṉ, பெ.(n.) 1. வீடுபேறு அடைய முயல்பவன்; one who attempts to obtain finalemancipation. "கேவலன்....யாவதாத்மபாவிஅசரீரியாய்க் கொண்டு திரிவானொருவன்" (அஷ்டாதச.அர்த்தபஞ் .26);. 2.எளியவன்; ordinaryman, average person. "ஆசிரியன் கேவல னல்லன்" (திருவாலவா.15:11);. ம.கேவலன். [கேவலம் → கேவலன்.]
கேவலி	கேவலிāvali, பெ.(n.) முற்றறிவினன்; person possessing perfect knowledge, "முதற்பொருள் கேட்டார்க் குரைக்குமெங் கேவலியே" (திருநூற்.10);. [கேவலம் → கேவலி.] கேவலி2āvali, பெ.(n.) வள்ளிக்கொடி(மூ.அக.);; five leaved yam. [கை + வல்லி - கைவல்லி → கேவலி.]
கேவலிகா	கேவலிகாāvalikā, பெ.(n.) பிளவுச் சீரகம்:a kind of cumin seed(சா.அக.);. [கவலிகம் → கவலிகா → கேவலிகா (கொ.வ.);.]
கேவிகேவியழு-தல்	கேவிகேவியழு-தல்āviāviyaḻudal, 2 செ.கு.வி.(v.t.) கடும் துயரத்தால் மூச்சையடக்கி வெளிப்படுமாறுபோல விம்மியழுதல்; to weap.to be grieved or vexed. [கேவி + கேவி + அழு-.]

கேவு	கேவு1āvudal, 5.செ.கு.வி.(v.i.) 1.மூச்சுத்திணறல்; to breath heavily, to breath with difficulty as in whooping cough. 2.செறுமி அழுதல்; to cry of a child seeking breath. 3. மூச்சுத்திக்காடல்; to gasp for breath சா.அக.). ம.கேவுக. [கவ்வு → கெவவு → கேவு.] கேவு2āvu, பெ.(n.) வெண்கடுகு; white mustard (சா.அக.);. [கவு → கேவு.] கேவு3āvu, பெ.(n.) 1. செந்நெல்; red paddy. 2. சிவப்பரிசி; red rice. க.ரீகவு. [கவ்வு → கெவவு → கேவு.] கேவுāvu, பெ.(n.) தோணி முதலியவற்றில் ஏற்றுதற்குரிய கூலி; charge for transporting goods by sea; freight.
கேவுநீர்	கேவுநீர்āvunīr, பெ.(n.) கீழ்நீர்; underground water. து. கெவுநீர். [கசிவு → கேவு + நீர்.]
கேவுரா	கேவுராāvurā, பெ.(n.) 1. கடுகு; mustard. 2. கேழ்வரகு; ragi (சா.அக.);. [கவு → கேவு → கேவுரம் → கேவுரா.]
கேவேடன்	கேவேடன்āvēṭaṉ, பெ.(n.) மீன்வலைஞன்; fisher man "கேவேட னாகிக் கெளிறது படுத்தும்" (திருவாச.2:17);. [கே + வேடன்.]

கேழ்	கேழ்āl, பெ.(n.) 1. ஒளி (பிங்.);; light. "நயங்கேழ் பெருவள நல்குநல் லூர்"(தஞ்சைவா.392);. 2. நிறம்; bright colour, hue. "ஒண்கேழ் நூற்றித ழலலிரின்" (புறநா.27);. 3. ஒப்பு; comparison, equality. "கேழே வரையுமில்லோன்" (திருக்கோ.269);. Chin. Cār; E. colour: Am.eng. col-or:ME. colur, colour. OF. colur.colour. [கெழு → கேழ்]
கேழ்பவர்	கேழ்பவர்ālpavar, பெ.(n.) நன்மையுடையார்; blessed persons. "ஒருவர் நம்போல் வருங் கேழ்பவ ருளரே" (திருவிருத்.45);. [கேழ் → கேழ்பவர்.]
கேழ்பு	கேழ்புālpu, பெ.(n.) நன்மை(திருவிருத்.45, அரும்.);; blessing. [கேழ் → கேழ்பு.]
கேழ்வரகு	கேழ்வரகுālvaragu, பெ.(n.) கேப்பை (பதார்த்த.1394);; ragi, a millet-Eleusine coracana. [P] கேழ்வரகு [கேழ் : சிவப்பு. கேழ் + வரகு,]
கேழ்வரகுகளி	கேழ்வரகுகளிālvaragugaḷi, பெ.(n.) கேழ்வரகு மாவினால் செய்யப்படும் களி; porridge or dough made up of ragi powder. [கேழ்வரகு + களி.]
கேழ்விமுதலிகள்	கேழ்விமுதலிகள்ālvimudaligaḷ, பெ.(n.) அரசரின் வாய்மொழி ஆணைகளை நேரில் கேட்டு ஒலையில் எழுதும் அதிகாரி; officer who hears the order direct from the king. "இப்படிக்கு வாணவரையன் எழுத்து கேழ்விமுதலிகளில் சிங்களராயர் எழுத்து" (SII.XII. 235-11, p. 148);. [கேள்விமுதலி → கேழ்விமுதலி (கொ.வ.);.]

கேழல்	கேழல்ālj, பெ.(n.) 1. நிறம்; bright colour, hue. "செங்கேழற்றாமரை" (பதினொ. திருக்கைலா உலா, அரிவை,1);. 2. மண்ணைத் தோண்டும் ஆண்பன்றி; hog, boar, swine. "செந்நாய்…கேழல் பார்க்கும் வெஞ்சுரக் கவலை" (ஐங்குறு.323);.3.குளநெல்; wild rice. " நீர்விளை கேழலும் "(சீவக.1422);. 4. யானை; elephant. [கேழ் → கேழல்.]
கேழற்பன்றி	கேழற்பன்றிāḻṟpaṉṟi, பெ.(n.) ஆண்பன்றி; boar. [கேழல் + பன்றி.] கேழற்பன்றி என்பதனைக் களிற்றுப் பன்றி என்றுஞ் சொல்லுப'[தொல்.பொருள்.589,உரை], [P] கேழற்பன்றி
கேள்	கேள்1āḷtalāṭṭal, 11 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. செவிக்குப் புலனாக்குதல்; to hear, hearken, listen to. "சொல்லுந போலவுங் கேட்குந போலவும்" (தொல்,பொருள்.513); 2. பாடங்கேட்டல்; to learn, be instructed in. "ஒருகுறிகேட்போன்"(நன்.பொது.42);. 3.வினாதல்i; to ask, inquire, question, catechise. 4. ஆராய்தல்; to investigate. 'களவுபோனமைஎங்ஙனே என்றுகேட்டு' (insc.); (சோழவ.66);. 5.வேண்டுதல்; to request, solicit, crave. படிக்கப் புத்தகம் தருமாறு கேட்டான் (உ,வ,);. 6.கேள்விப்படுதல்:to be informed of. "தருதி நீயெனக் கேட்டேன்" (பாரத.கன்ன.238);. 7.உரிமை கொண்டாடிக் கொடுக்கச் சொல்லுதல்; to require, demand,claim. 8. தண்டித்தல்; to avenge, punish.; தீயரைத் தெய்வங் கேட்கும் (உ.வ.); 9. நோய் முதலியன நீக்குதல்; to effect a remedy, cure, as medicine. "செயச்செயலுறுகேளாது….அரவு கான்ற வேகம் மிக்கிட்ட தன்றே" (சீவக.127);. 10. விலை கேட்டல்; to bid, offer, inquire the price of; 11. ஏற்றுக்கொள்ளுதல்:to accept, agreeto. பிணிக்கு குறள்

கேள்வன்	கேள்வன்āḷvaṉ, பெ.(n.) 1. கணவன்; husband. "தன் கேள்வனை யெங்கனா வென்னா வினைந் தேங்கி" (சிலப்.18:33);. 2.தலைவன்; master, lord. 3. நண்பன், தோழன் (தி.வா.);; companion, comrade, friend. ம.கேளன்;க.கேள. [கேள் → கேள்வன்.]
கேள்வி	கேள்வி1āḷvi, பெ.(n.) 1.கேட்கை; hearing. 2.வினா; question. ஆசிரியர் மாணவனைக் கேள்விகேட்டார் (உ.வ.);. 3. நூற்பொருள் முதலிய கேட்கை; taking lessons,as in literature; listening to words of wisdom. "கேள்வியாற் றோட்கப்படாத செவி" (குறள்,418);. 4. கல்வி (திவா.);; learning. "ஆய்ந்தமைந்த கேள்வி யறிவுடையா ரெஞ்ஞான்றும்" (நாலடி..7);. 5. ஒலி; sound. "எழுதாக் கேள்வியுங் கேள்வி" (ஞானா. பாயி.5:5);. 6. மறை (வேதம்);; Veda. "கெடுவில் கேள்வியு ணடுவா குதலும்"(பரிபா. 2:25);. 7 நூல்; treatise. "கேள்விக டுறைபோய்"(சீவக.2386);. 8. சொல்; word. "ஏனோர்கேள்வியுங்கேள்வி" (ஞானா. பாயி.5,6);. 9. அறிக்கை (உ.வ.);; report. 10. அலர் (வதந்தி);; rumour, hearsay. 11. காது (திவா.);; ear, organ of hearing. "நட்போடு கேள்வியூடு நாடுவார்" (சேதுபு
கேள்விக்கச்சேரி	கேள்விக்கச்சேரிāḷvikkaccēri, பெ.(n.) வரி தண்டுஞ் சாலை (நாஞ்.);; revenue office. [கேள்வி + கச்சேரி.]
கேள்விக்கடுதாசி	கேள்விக்கடுதாசிāḷvikkaḍutāci, பெ.(n.) 1.முறைமன்றத்தில் கொடுக்கும் எழுத்துமூலமான விண்ணப்பம்; written application to a court of justice. 2.ஒப்பந்தப்புள்ளி; tender proposal in writing. [கேள்வி + கடுதாசி.]

கேள்விக்காரர்	கேள்விக்காரர்āḷvikkārar, பெ.(n.) 1.ஏலங் கேட்போர்; bidders at an auction. 2.விலை கேட்போர்; person who tenders proposals at a purchase. 3. பணிக்கு விண்ணப்பஞ் செய்வோர்; applicants fo ra post. 4.வழக்கில் வாதி(யாழ்.அக.);; plaintiff. [கேள்வி + காரர்.]
கேள்விக்குழாய்	கேள்விக்குழாய்āḷvikkuḻāy, பெ.(n.) செவிப்புலன் இழந்தோர் பயன்படுத்தும் குழாய்; a. small coiled tube worn at the ear to assist the hearing. [கேள்வி + குழாய்.]
கேள்விக்குறைவு	கேள்விக்குறைவுāḷvikkuṟaivu, பெ.(n.) காது கேளாமை; dullness of hearing. [கேள்வி + குறைவு. குள் → கெள்.]
கேள்விகேட்பாடு	கேள்விகேட்பாடுāḷviāṭpāṭu, பெ.(n.) 1. ஒழுங்குமுறை; regularity 2. முறையான நாட்டாண்மை (நீதி நிருவாகம்);; moral control, administration of justice. ஊரில் கேள்விகேட்பாடு இல்லை. மறுவ.கேள்விமுறை. [கேள்வி + கேட்பாடு.]
கேள்விகொடு-த்தல்	கேள்விகொடு-த்தல்āḷvigoḍuttal, 4.செ.கு.வி.(v.i.) செவிகொடுத்தல்; to have inclination to hear. [கேள்வி + கொடு-]
கேள்விகொடுவை	கேள்விகொடுவைāḷvigoḍuvai, பெ.(n.) குடுவை என்னும் ஒருவகைச் சீட்டாட்டம்; (G.Sm:D.I.iii.); a game at cards. [கேள்வி + கொடுவை.]
கேள்விகொள்(ளு)-தல்	கேள்விகொள்(ளு)-தல்āḷvigoḷḷudal, 13 செ.குன்றாவி.(v.t.) ஐயங்கொண்டுகேட்டல்; to question by way of clearing doubts. 'சர்வேசுவரனைக் கேள்வி கொள்ள வேண்டாதபடி " (ஈடு 1.5:3);. [கேள்வி + கொள்(ளு);-.]
கேள்விச்சாட்சியம்	கேள்விச்சாட்சியம்āḷviccāṭciyam, பெ.(n.) கேள்விப்பட்டதாகக்கூறும்சான்று(சாட்சியம்);:hearsay evidence. [கேள்வி + சாட்சியம்.]

கேள்விச்செல்வம்	கேள்விச்செல்வம்āḷviccelvam, பெ.(n.) செவிவழி எய்திய அறிவுப்பெருக்கம்: knowledge acquired by audio education or scholarly lectures. [கேள்வி – செல்வம்.]
கேள்விச்செவியன்	கேள்விச்செவியன்āḷvicceviyaṉ, பெ.(n.) கேள்வியுற்றதை யெல்லாம் நம்புவோன்; one who readily believes hearsay reports, credulous person. கேள்விச் செவியன் ஊரைக்கெடுத்தான்(உ.வ.);. [கேள்வி + செவியன்.]
கேள்வித்தாரை	கேள்வித்தாரைāḷvittārai, பெ.(n.) காதின் குழாய் வழி; auditory canal(சா.அக.);. [கேள்வி(காது); + தாரை.]
கேள்வித்தாள்	கேள்வித்தாள்āḷvittāḷ, பெ.(n.) தேர்வுகளுக்கான வினாத்தாள்; question paper. [கேள்வி + தாள்.]
கேள்வித்தானம்	கேள்வித்தானம்āḷvittāṉam, பெ.(n.) பிறப்பியத்தில் ஒருவன் பிறந்த நல்லோரைக்கு இரண்டு அல்லது மூன்றாமிடம் (சங்.அக.);:the2nd or 3rd house from the ascendant. [கேள்வி + தானம்.]
கேள்வித்துளை	கேள்வித்துளைāḷvittuḷai, பெ.(n.) காதினுள் ஆனக சவ்வு வரைக்கும்11/4 அங்குலம் நீண்டு சற்றுச் சரிவாக உள்நோக்கி நடுவில் வளைந்தும் ஒடுங்கியுமுள்ள ஒரு குழாய்ப்பாதை; a designation of the internal ear consisting of a series of cavities such as vestibule etc. at the semi-circular canals upto the cavity of the tympanum(சா.அக.);. [கேள்வி + துளை.]
கேள்விநரம்பு	கேள்விநரம்புāḷvinarambu, பெ.(n.) கேட்பதற்குக் கரணியமான நரம்பு; auditory nerve. [கேள்வி + நரம்பு.]
கேள்விநேரம்	கேள்விநேரம்āḷvinēram, பெ.(n.) சட்டப் பேரவையில் உறுப்பினர்களின் கேள்விகளுக்காக ஒதுக்கப்படும் நேரம்; question hour of an Assembly etc. [கேள்வி + நேரம்.]
கேள்விப்படு-தல்	கேள்விப்படு-தல்āḷvippaḍudal, 18 செ.குன்றாவி, (v.t.) பிறர் வாய்மூலமாகச் செய்தி தெரிந்து கொள்ளுதல்; to learn through others, to learn by hearsay, [கேள்வி + படு-.]

கேள்விப்பத்திரம்	கேள்விப்பத்திரம்āḷvippattiram, பெ.(n.) 1. எழுத்துமூலமான விண்ணப்பம் (யாழ்ப்.);; request, application, petition in writing. 2.மன்றாட்டு மடல்; letter of supplication. [கேள்வி + பத்திரம்.]
கேள்விப்பந்தர்	கேள்விப்பந்தர்āḷvippandar, பெ.(n.) பலர் கூடி நூல்கள் கேட்பதற்காக அமைக்கப்பட்டபந்தல்; pandal for discussion of Šastras. "கீத சாலையுங் கேள்விப் பந்தரும்"(பெருங்.இலாவாண.7:131);. [கேள்வி + பந்தல் → பந்தர்.]
கேள்விமகமை	கேள்விமகமைāḷvimagamai, பெ.(n.) வரிவகை (M.E.R.585 of 1926);; a tax. [கேள்வி + மகமை.]
கேள்விமுதலி	கேள்விமுதலிāḷvimudali, பெ.(n.) அரசன் கூறுவதைக் கேட்கும் அலுவலர், திருவாய்க்கேள்வி; officer who hears the commands of a king and transfers them to others. [கேள்வி+முதலி.]
கேள்விமுறை	கேள்விமுறைāḷvimuṟai, பெ.(n.) 1. கேள்வி கேட்பாடு பார்க்க;see kelvi-ketpadu 2. தவறு களைச் சுட்டிக்காட்டிக் கண்டிக்க வழி; means of administration to check and control. பணம்பிடுங்கும் பள்ளிகட்குக் கேள்விமுறை கிடையாதா? [கேள்வி + முறை.]
கேள்விமூலம்	கேள்விமூலம்āḷvimūlam, பெ.(n.) 1. கேட்பதற்கு மூலமானது; tympanum the source of hearing. 2. செவி; ear. [கேள்வி + மூலம்.]
கேள்வியந்திரம்	கேள்வியந்திரம்āḷviyandiram, பெ.(n.) கேளார்க்குக் கேட்கும்படி செய்யும் காதுக்கருவி; an instrument or device enabling the deaf to hear more distinctly (சா.அக.);. [கேள்வி + எந்திரம்.]
கேள்வியருத்தாபத்தி	கேள்வியருத்தாபத்திāḷviyaruttāpatti, பெ.(n.) ஒருவன் வீட்டில் இல்லைஎன்பதைக் கேட்டவன்,வேறு இடத்தில் அவன் இருக்கிறான் என்று உணர்ந்துகொள்வது போல் வரும்நிலை; implication from a statement heard dist.fr.kān-arruttapatti. "அகத்தினி லையுறு தேவதத்தனெனிலிருப்பனவன் வேறோரிடத்திலெனத் தெரிந்தறிதல்… கேள்வியருத்தாபத்தி"(வேதா.சூ.22);. [கேள்வி + அருத்தாபத்தி.]
கேள்வியறல்	கேள்வியறல்āḷviyaṟal, பெ.(n.) காது கேளாது போதல்; becoming deaf. [கேள்வி + அறல்.]

கேள்வியறிவு	கேள்வியறிவுā]viyaṟivu, பெ.(n.) 1.கேட்கு முணர்ச்சி; the sense of hearing 2. கேள்வியினாலுண்டான அறிவு; knowledge derived from hearing(சா.அக.);. [கேள்வி + அறிவு.]
கேள்வியா-தல்	கேள்வியா-தல்ā]viyātal, 6 செ.கு.வி (v.i.) கேள்வியால் தெரியவருதல்; to be heard reported, to reach the ears, as news. [கேள்வி + ஆ-.]
கேள்வியாட்டம்	கேள்வியாட்டம்ā]viyāṭṭam, பெ.(n.) சீட்டாட்ட வகை (உ.வ.);; an adaptation of bezique, a game at cards. [கேள்வி + ஆட்டம்.]
கேள்வியுள்ளோன்	கேள்வியுள்ளோன்ā]viyuḷḷōṉ, பெ.(n.) 1. கல்வி கேள்வியுள்ளவன்; a man of great culture; learned man. 2.அறம்பொருள் இன்பம்வீடு ஆகிய இவற்றின் கேள்விகளில் தெரிவு பெற்றவன்; an expert on all questions concerning virtue, wealth, domestic pleasure and heavenly bliss. [கேள்வி + உள்ளோன்.]
கேள்வியேற்றல்	கேள்வியேற்றல்ā]viyēṟṟal, பெ.(n.) காது கேளாமைக்குச் சிகிச்சையளித்தல்; improving the sense of hearing(சா.அக.);. [கேள்வி + ஏற்றல்.]
கேள்விவரி	கேள்விவரிā]vivari, பெ.(n.) அரசன் கட்டளைகளைப் பதியும் பதிவேடு (T.A.S.I.165);; re gister of royal commands. ம.கேள்விவரி. [கேள்வி + வரி.]
கேள்வை	கேள்வைā]vai, பெ.(n.) பெருவிலையில் பொருண் மதிப்பறிந்து கேட்டல்; asking rate by knowing the prime cost of the materials. [கேள்வி → கேள்வை.]
கேளந்தலூர்	கேளந்தலூர்ā]andalūr, பெ.(n.) திருவள்ளுவர் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Thiruvalluvar Dt. [கேளன் + நந்தல் + ஊர் - கேளநந்தலூர் → கேளந்தலூர்.]
கேளம்பாக்கம்	கேளம்பாக்கம்ā]ambākkam, பெ.(n.) காஞ்சிபுரம் மாவட்டத்துச்சிற்றூர்; a village in Kanjipuram Dt. [கேளன் + பாக்கம் – கேளம்பாக்கம்.]

கேளல்கேளிர்	கேளல்கேளிர்āḷalāḷir, பெ.(n.) நொதுமலர், பகையும் நட்பு மில்லாத அயலார்; those who are neither friends nor enemies. neutrals. "கேளல்கேளிர் கெழீ இயின ரொழுகவும்"(அகநா.93);. [கேள் + அல் + கேளிர்.]
கேளலர்	கேளலர்āḷalar, பெ.(n.) பகைவர்; enemies. [கேள் + அல் + அர்.]
கேளவர்பந்தம்	கேளவர்பந்தம்āḷavarpandam, பெ.(n.) கடலாத்தி; falcate trumpet(சா.அக.);. மறுவ கேள்விபந்தம். [கேளவர் + பந்தம்.]
கேளன்	கேளன்āḷaṉ, பெ.(n.) தோழன்; friend, companion. ம.கேளன்;க.கேள. [கேள் + அன்.]
கேளா	கேளாāḷā, கு.வி.எ.(adv.) ஒருபயனுமின்றி (சூடா.);; to no purpose, vainly. [கேள் + ஆ.]
கேளாக்கேள்வி	கேளாக்கேள்விāḷākāḷvi, பெ.(n.) கேளாத கேள்வி பார்க்க;see kélada-kélvi. [கேளாதகேள்வி → கேளாக் கேள்வி.]
கேளாதகேள்வி	கேளாதகேள்விāḷātaāḷvi, பெ.(n.) கேட்கக் கூடாததைக் கேட்கும் வினா; question not to be asked, indecent, unbecoming lauguage. மறுவ..கேளாக்கேள்வி. [கேளாத + கேள்வி.]
கேளாதவன்	கேளாதவன்āḷātavaṉ, பெ.(n.) காதுகேளாதவன்; deaf man. [கேளாத + அவன்.]

கேளாமை	கேளாமைā̤āmai, பெ.(n.) கீழப்படியாமை; disobedience. [கேள் + ஆ + மை.]
கேளார்	கேளார்ā̤ār, பெ.(n.) 1. பகைவர்; enemies. foes "கேளாரும் வேட்ப மொழிவதாஞ் சொல்"(குறள்.64);. 2.காதுகேளாதவர்; deaf persons. "காணார்கேளார்' (மணிமே.13:111);. மறுவ.செவிடர். ம.கேளார் [கேள் + ஆ + ஆர்.]
கேளாவொலி	கேளாவொலிā̤āvoli, பெ.(n.) மாந்தக் காதினால் உணரப்படமுடியாததும்,புதியஇயற்பியற்கருவிகளால் பதிவுசெய்யக்கூடியதுமான ஒலி; ultra sound. [கேள் + ஆ + ஒலி.]
கேளான்	கேளான்ā̤āṉ, பெ.(n.) செவிடன்; deaf man. மறுவ.செவிடன், [கேள் +ஆ + ஆன்.]

கேளி	கேளி1āḷi, பெ.(n.) மகளிர் விளையாட்டு; women's sport. "மலர்கொய்கேளி" (இரகு.இந்தும.9);. ம.கேளி (விளையாட்டு);; Skt. keli. [களி → கேளி.] கேளி2āḷi, பெ.(n.) செம்மஞ்சள்நிறத்தென்னைவகை (பதார்த்த.65);; Brahman coconut. ம.கேளி. Skt. narikela. [கேழ்:செந்நிறம். கேழ் → கேள் → கேளி(செவ்விளநீர்);.] கேளி3āḷi, பெ.(n.) 1. அறிவிப்பு, கேட்பித்தல்; announcement. 2. பறையறைந்து தெரிவித்தல்; announcement by beating drum. 3.புகழ்; fame. ம., து.கேளி. [கேள் → கேளி.]
கேளிக்கை	கேளிக்கைāḷikkai, பெ.(n.) 1. மகளிர் விளையாட்டு; women's sport. 2.மகளிர் நடனம் (உரி.நி.);; dancing of women. 3.பொழுதுபோக்கு; entertainment. இரவுக் கேளிக்கைகள் இல்லாத நகருண்டா? (உ.வ.);. ம.கேளிக்க. Skt. kelikå. [கேளி → கேளிக்கை.]
கேளிக்கைத்தண்டல்	கேளிக்கைத்தண்டல்āḷikkaittaṇṭal, பெ.(n.) கேளிக்கைவரிபார்க்க;see kelkkal-vari. [கேளிக்கை + தண்டல்.]
கேளிக்கைவரி	கேளிக்கைவரிāḷikkaivari, பெ.(n.) அரசால், பொழுதுபோக்கு நிகழ்ச்சிகளைப் பார்ப்பதற்கு உரிய அனுமதிக்கட்டணத்தோடுசேர்த்துவாங்கப்படும்வரி; entertainment tax imposed by the Government. [கேளிக்கை + வரி.]
கேளிகா	கேளிகாāḷikā, பெ.(n.) 1.தென்னை; coconut tree. 2.செவ்விளநீர்; half-ripe coconut of reddish colour (சா.அக.);. [கேளி2 → கேளிகா.]

கேளிகி	கேளிகிāḷigi, பெ.(n.) புளிப்பிரண்டை; souradamantine creeper(சா.அக.);. [கேழ் → கேளி → கேளிகி.]
கேளிதம்	கேளிதம்āḷidam, பெ.(n.) பெருங்கல்(பிங்.);; boulder, rock. Skt. galita. [கோளி → கேளி → கேளிதம்.]
கேளிர்	கேளிர்āḷir, பெ.(n.) 1.நண்பர்; friends. "கேளிர் போலக் கேள்கொளல் வேண்டி" (பொருந.74);. 2.சுற்றத்தார்; relation. "யாதும்ஊரேயாவரும்கேளிர்" (புறநா.162);. 3.கணவர்; husband. [கேள் → கேளிர்.]
கேளியிளநீர்	கேளியிளநீர்āḷiyiḷanīr, பெ.(n.) செவ்விள நீர்; halfripe coconut of reddish colour. [கேளி + இளநீர்.]
கேளுர்	கேளுர்āḷur, பெ.(n.) திருவண்ணாமலை மாவட்டத்துச்சிற்றூர்; a village in Thiruvannamalai dt. [கேளன் + ஊர் – கேளனூர் → கேளுர்.]
கேளையாடு	கேளையாடுāḷaiyāṭu, பெ.(n.) ஒருவகை வெள்ளாடு; akind of goat. [P] கேளையாடு [கேளி(விளையாட்டு); → கேளை+ ஆடு.] விருதுநகர் உய்வகத்தில் (சரணாலயம்); பாதுகாக்கப் படும் ஒருவகை காட்டாடு.
கேளையூர்	கேளையூர்āḷaiyūr, பெ.(n.) சேலம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Salem Dt. [கேளன் → கேளை + ஊர்.]

கேளொலி	கேளொலிā|oli, பெ.(n.) செவிப்புலனாகும் ஒலி (அறி.க.);; sonic. [கேள் + ஒலி.]
கேறு-தல்	கேறு-தல்āṟudal, 5.செ.குன்றாவி(v.t.) புடைத்தல்; to Winnow. ம.சேறுக; க.கேறு; தெ.செருகு; கொலா.,நா.கேடு; பர்.கேட்; கட.கேய்;படகேரு. [ஏல் → கேல் → கேறு.]
கேனம்	கேனம்āṉam, பெ.(n.) மனநோய்(பைத்தியம்);; craziness, insanity. [கவல் → கவலம் → கவனம் → கேனம்.]
கேனவாயன்	கேனவாயன்āṉavāyaṉ, பெ.(n.) பேதை(உ.வ.);; lit. the open-mouthed; simpleton, fool. மறுவ.இளித்தவாயன். [கேனம் + வாயன்.]
கேனன்	கேனன்āṉaṉ, பெ.(n.) மனநோயினன்(உவ.);; crazy fellow. [கேனம் → கேனன்.]
கேனாரவென்பு	கேனாரவென்புāṉāraveṉpu, பெ.(n.) மண்டை யோட்டின் (கபாலத்தின்); இருபக்கத்தின் கீழ்ப் பகுதிகள்; temporal bones (சா.அக.);. [கீழ் கீழார → கீனார + என்பு → கேனாரவென்பு (கொ.வ);.]
கேனிப்பட்டு	கேனிப்பட்டுāṉippaṭṭu, பெ.(n.) விழுப்புரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Villuppuram Dt. [கேனன் → கேனி + பட்டு.] கை

கை	கை kai, பெ.(n.) 'க்' என்னும் அடியண்ண மெய்யொலியும் 'ஐ' என்னும் கூட்டுயிரொலியும் இணைந்த மெய்யெழுத்து; the syllable formed by adding the diphthong'ai' to consonant, velarvoiceless stop'k'. [க் +ஐ – கை.] கை1 kaidal, 1செ.குன்றாவி (v.t.) செய்தல்: to do; to work, to act. கைநேர்த்தி(செய்நேர்த்தி);. மறுவ, கெய்,செய். [குல் → குய் → கய் → கெய் → கை.] கை2 kaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i) 1. கசத்தல்; to be bitter, astringent, unpleasant. "தேனும் புளித்தறக் கைத்ததுவே" (கந்தரலங்.6);. 2.உப்புக்கரித்தல; to be saitish to the taste. உப்புமிகுதியானதால்தெளிசாறு கைக்கிறது(உ.வ.);. ம.கைக்குக; தெ.காரு; கோத.கய்ள்;பட.கய். [illegible] கசப்பு [illegible]
கையடக்கம்	கையடக்கம்2 kaiyaḍakkam, பெ.(n.) 1.கைக்குள் அடங்குகை; being handy 2. கைக்குள் அடங்கக் கூடிய பொருள்; anything handy or portable. 3. சேமித்து வைக்கப்பட்ட பொருள்; money laid by, savings. 4. ஒளித்து வைக்கப்பட்ட பொருள்; that which is concealed. ம. கையடக்கம். [கை + அடக்கம்] கையடக்கம்1 kaiyaḍakkam, பெ.(n.) கைக்கு நொய்தானது; handy one. ம. கையடக்கம். [கை + அடக்கம்.]
கையடம்	கையடம் kaiyaḍam, பெ.(n.) கையடர் எழுதிய ஒரு நூல்; book written by kaiyadar. [கையடர்→கையடம்.]

கையடர்	கையடர் kaiyaḍar, பெ.(n.) கையடம் என்ற நூலின் ஆசிரியர்; an author of the book Kayadam. [கையடன் → கையடர்.] கையடி1-த்தல் 4. செ.குன்றாவி, (v.t.); 1. விலைக்கு விற்றல்; to sell என் வண்டியை எப்படியாவது கையடிக்கப் பார்க்கிறேன் (உ.வ.); [கை + அடி-.]
கையடி	கையடி2 kaiyaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i) 1. கை தட்டிப் பறித்தல், ஏமாற்றுதல்; to deceive, to cheat. 2. கைபோடு-தல் பார்க்க;see kai-podu-, 3. கைவேலை செய்தல்; to work with the hand, to do manual labour. [கை + அடி-] கையடி3 kaiyaḍittal, 4 செ.கு.வி.(vi.) ஒப்புறுதி அளித்தலைக் காட்டும் வகையில் மற்றவரின் உள்ளங்கையில் அடித்தல்; to manifest approbation by striking the palm of another's hand, to agree, to assent உறுதி (சத்தியம்); சொல்வார். தலையில் கைவைத்தல், துணிமேல் கைவைத்தல். புத்தகத்தின்மேல் கைவைத்தல், தாங்கள் மதிக்கும் பொருள்மேல் கைவைத்தல் எனப் பலவகையால் சொல்வதுண்டு. "அவ்வாறே கையடித்தலும் வந்ததாம்" என்ற பரிபாடல் வரியையும் இங்கு ஒப்புநோக்கலாம். க. கெய்வொய், கெய்பொய். [கை + அடி-.] கையடி4 kaiyaḍi, பெ.(n.) களத்தில் கையாலடித்த நெல்மணி (தவசம்);; grain threshed by hand on the threshing floor (G.Sm.D.I.i.210);. [கை + அடி.] நெற்கதிரினைக் கையால் அடித்துப் பெற்ற நெல்லைக் கையடி நெல், அடி.நெல் என்றும் கையால் அடித்தபிறகு குவித்த [illegible] போரடி [illegible] என்றும் வழங்குவது
கையடியுண்(ணு)-தல்	கையடியுண்(ணு)-தல் kaiyaḍiyuṇṇudal, 12 செ.கு.வி.(v.i) ஈடுபடுதல்; to be absorbed, en-grossed. 'இங்கு இவன் நீர்மையிலே கையடியுண்டிருக் கையாலே' (ஈடு,9.9:பிர.);. கையடு-த்தல் 4 செ.குன்றாவி.(v.t.); 1.கையடைத்தல் பார்க்க;see kai-y-adai- "அடைக்கல நினக்கென வவன்வயிற் கையடுத்து" (பெருங்.மகத23:49);. 2. அடைக்கலம் புகுதல் (உ.வ.);: to take refuge in. [கை + அடு-.]

கையடுப்பு	கையடுப்பு kaiyaḍuppu, பெ.(n.) கையால் எடுத்துச் செல்லத்தகும் சிற்றடுப்பு; small portable oven. [கை + அடுப்பு] கையடை1-த்தல் 4 செ.குன்றாவி(v.t); ஒப்படைத்தல்; to give charge to. [கை + அடை-]
கையடை	கையடை2 kaiyaḍai, பெ.(n.) 1.அடைக்கலம்: Re-fuge. 2. காக்குமாறு ஒப்படைத்த பொருள்; a thing which was handed over for safe keeping. 3. கடனைத் தீர்; to pay off or discharge a debt [கை + அடை] கையடை3 kaiyaḍai, பெ.(n.) 1.பிறர் கையில் ஒப்புவிக்கை; entrusting, depositing. 2.காக்குமாறு ஒப்பித்த பொருள்; trust, deposit. "கையடை யாகுமென்னு........காட்டுங் காலை" (கம்பரா. வாலிவ. 151);. 3. கையூட்டு (இ.வ.);; bribe. [கை + அடை]
கையடைப்பு	கையடைப்பு kaiyaḍaippu, பெ.(n.) கைவசமான பொருள்; that which is kept under one's charge or control, நெஞ்சும் இவள்தனக்குக் கையடைப் பாகையாலே (ஈடு, 2,4:3); (செ.அக..);. [கை + அடைப்பு.]
கையணி	கையணி kaiyaṇi, பெ.(n.) கைக்கு அணியும் அணிகலன்கள்; ornaments for the hand. க. கெய்தொடி.கெ. [கை + அணி]

கையம்	கையம் kaiyam, பெ.(n.) 1.நீர் (அ.க.நி.);; water. 2. கடல்; sea. [கயம் -→ கையம்.] கையம்பாய் கு.வி.எ.(adv); 1. கையிலுள்ள அம்புபோலக் கிடைத்தற்கு எளிதாய்; like an arrow in the hand, ready at hand, easily available. 2. உறுதியாய்; unmistakably, most certainly. [கை + அம்பு + ஆய்.]
கையம்பு	கையம்பு1 kaiyambu, பெ.(n) சிறு அம்பு; Small arrow. ம. கையம்பு. [கை + அம்பு] கையம்பு3 kaiyambu, பெ.(n.) 1.உறுதி; firmness, strength. 2. நம்பிக்கை; trust. [கை + அம்பு] கையமர்-த்தல் 3 செ.கு.வி.(v.i.); அமர்ந்திருக்கக் குறிப்புக்காட்டல்; to give a sign, to remain peaceful hint to sit, by hands. [கை + அமர்-] கையமர்த்து-தல் 3 செ.குன்றாவி. (v.t.); 1. கையாற் குறிப்புக் காட்டி ஒலியடங்கச் செய்தல்; to silence, as an audience, by a show of hand. 2. கையால் குறிப்புக்காட்டி அவையோரை அமரச் செய்தல்; to motion a person or an assembly to be seated.
கையமைதி	கையமைதி kaiyamaidi, பெ.(n.) கைவிரல்களை நீட்டுதல், மடக்குதல், கூட்டுதல், விலக்குதல், குவித்தல் ஆகிய ஐந்து நிலைகளின் அடிப்படையில் தன் எண்ணத்தைப் புறத்தே வெளியிடுவதற்குக் காட்டும் நாட்டிய மெய்ப்பாட்டுக் குறிப்பு நிலைகள்; five types of hand and finger positions in dance posture of the ancient traditional art of dancing of the Tamils. [கை + அமைதி] கையமைதிகளுள் 24 வகை தொழிற்கைகளும் 4 வகை எழிற்கைகளும் அடங்கும். 1.அருட்கை, 2. ஈகைக்கை, 3. கடகக்கை, 4. விளிக்கை, 5. மெய்பொருள் விளக்கக்கை, 6. சுட்டுக் கை 7. அச்சுறுத்தும் கை, 8. கத்திரிக்கை, 9. விரிதாமரைக்கை, 10. வியப்புக்கை, 11. தளிர்க்கை, 12. துயிற்கை, 13. அரைநிலாக்கை, 14. இருபாற்கை, 15. முத்தலைவேற்கை, 16. முட்டிக்கை, 17. சிகரக்கை, 18. நிலம் தொழுகை, 19. கிடக்கை, 20. கடியவலம், 21. தழுவற்கை, 22. விற்கை, 23. உடுக்கைக் கை, 24. ஒறுத்தல் கை.

கையமைவு	கையமைவு kaiyamaivu, பெ.(n.) சிலர் கைக்குள்ளதாகக் கருதப்படும் சிறப்புத்தன்மை (கைராசி);; merit or luckiness of hand. [கை + அமைவு.] கையயர்-தல் 2 செ.கு.வி.(v.i.); 1.சோர்வடைதல்; to get tired. 2: நிலைமை தாழ்தல்; to be reduced in circumstances. [கை + அயர்-.]
கையர்	கையர் kaiyar, பெ.(n.) 1.கீழ்மக்கள் (திவா.);; mean, despicable persons. 2. கள்ளர்; thieves. "கைவந்தவா செய்யுங் கையர்" (திருநூற். 94);. 3. ஏமாற்றுபலர் (வஞ்சகர்);; deceivers, cheats ignorant persons. "ஓராக்கையர்கள் தம்மைத்தாமே காதலித்து" (சிவதரு. பலவிசிட். 41);. [கை + அர்.]
கையரம்	கையரம் kaiyaram, பெ.(n.) அராவுவதற்குரிய சிறு எஃகு கருவி; hand file. [கை + அரம்.]
கையரம்பம்	கையரம்பம் kaiyarambam, பெ.(n.) சிறு ஈர்வாள்; hand saw. [கை + அரம்பம்]
கையராயர்	கையராயர் kaiyarāyar, பெ.(n.) கள்ளர்குடிப் பட்டப்பெயர்களுள் ஒன்று (கள்ளர் சரித்.ப.98);; a caste title of Kallars. [கையன் + அரையர்.] கையரி1-த்தல் 4 செ.கு.வி. (v.t.); 1.கையில் தினவெடுத்தல்; to itch at hand. 2. அல்வழியில் பொருள் தேட முயலுதல்; to take effort to get things in improper way, [கை + அரி-,]

கையரி	கையரி2 kaiyari, பெ.(n.) தேடல் (அக.நி);;seeking, searching. [கை + அரி – கையரி.] கையரிக்கொள்(ளு);-தல் 10 செ.குன்றாவி.(v.t); 1. தேடுதல் (திவா.);; to seek. search for. 2. வாரி அரித்துக் கொள்ளுதல்; to gather, sweep up. "காடு கையரிக் கொண்டு" (சீவக 30);. [கையரி + கொள்(ளு);-]
கையரியம்	கையரியம் kaiyariyam, பெ.(n.) இரும்பு (மூ.அக.);; iron. [கை + அரியம்.]
கையளிவாள்	கையளிவாள் kaiyaḷivāḷ, பெ.(n.) சிற்றரிவாள்; small sickle. P கையளிவாள் மறுவ. கருக்கறுவாள். [கை + அரிவாள்.]
கையல்லது	கையல்லது kaiyalladu, பெ.(n.) தகாதது, கடிபட்ட; that which is unbecoming. "காதன்மை கையல்ல தன்கட் செயல்" (குறள், 832); [கை + அல்லது.]
கையலகு	கையலகு gaiyalagu, பெ.(n.) கைமரம்; Rafter "உத்தரமுதலியன பயில அவற்றின் மேலே பளிக்குக் கையலகாலே கைபரப்பி" (சீவக. 593 உரை);. ம. கைலகு. [கை + அலகு.]

கையலப்பு	கையலப்பு kaiyalappu, பெ.(n.) 1.கையசைத்து நடத்தலிற் காணப்பெறும் நளினம்; a kind ofzestin a walk. "காதோரங் கொண்டைக்காரி கையலப்பில் கெட்டிக்காரி" (நா.பா.);. 2. ஒருவித அழகு; a kind of beauty. [கை + அலப்பு.] கையலம்பு-தல் 5 செ.குன்றாவி. (v.t.); 1. கையைக் கழுவுதல்; to wash the hand. 2. விலக்கி விடுதல்; to avert. [கை + அலம்பு-.] கையலு-த்தல் 4 செ.கு.வி.(v.i.); கையயர்2-தல் பார்க்க;see kai-y-ayar-. [கை + அலு-.] கையலை-த்தல் 4 செ.குன்றாவி, (v.t); துன்புறுத்தல்
கையளவு	கையளவு kaiyalavu, பெ.(n.) மிகச் சிறு அளவு; a small measure. கையளவு இடமிருந்தால் அவன் கற்பனை வானளவு சென்றுவிடும் (உ.வ.);. [கை + அளவு] கையளி-த்தல் 4 செ.குன்றாவி.(v.t.); கையடை-த்தல் பார்க்க; see kai-y-adai-(செ.அக.);. [கை + அளி-] கையளிப்பு பெ.(n.); பிறரிடம் ஒப்பிக்கை [கை + அளிப்பு.] கையற கு.வி.எ. (adv); முற்றும்; Utterly. "இவன் கையற நசிக்கின்ற காலத்து "(நீலகேசி 187 உரை);.

கையறம்	கையறம்1 kaiyaṟam, பெ.(n.) இரங்கற்பா; Elegy. "கம்பன் பேரிற் பாடிய கையறம் (தமிழ்நா. 92);. மறுவ, வசைக்கவி. [கை + அறம்] கையறம்2 kaiyaṟam, பெ.(n.) பெருந்துன்பம்; great distress. "வாளமர்கட் கையறமாம்" (பாரதவெண். 176);. [கை + அறம்.]
கையறல்	கையறல் kaiyaṟal, பெ.(n.) கையறவு பார்க்க;see kai-y-aravu. [கை + அறல்.] கையறல் kaiyaṟal, பெ.(n.) 1.ஒழுக்கமின்மை; indecency. 2.செயலின்மை; powerlessness. 3. இரத்தல்; begging. மறுவ. கையறவு. [கை + அறல்.]
கையறல்விலக்கு	கையறல்விலக்கு kaiyaṟalvilakku, பெ.(n.) ஓரணிகாரம்; a kind of decoration. அது கையறு தலைக் காட்டி விலக்குவது (உ..வ,);. [கையறல் + விலக்கு.]

கையறவு	கையறவு kaiyaṟavu, பெ.(n.) 1. செயலற்ற நிலை; state of utter prostration, helplessness. "வாராள் காயசண் டிகையெனக் கையற வெய்தி" (மணிமே 20:26);. 2. இறப்பு; death. "கையற வுரைத்துக் கை சோர்ந் தன்று" (பு.வெ.10. சிறப்பிற். 14, கொளு);. 3. துன்பம், பெருந்துயர்; affliction, sorrow, disaster. "யான்பட்ட கையறவு காணாயோ" (கம்பரா. சூர்ப். 107);. 4. ஊடல்; love quarrel. "கையறவு வட்டித்து" (பரிபா.10:33);. 5 ஏழ்மை; Impecuniosity, poverty. "பிறர்கை யறவு தான்நா ணுதலும்" (புறநா.157:2); 6. ஒழுக்கமின்மை (வின்);; immorality. [கை + அறவு] கையறி-தல் 2 செ.கு.வி.(v.i); 1.பழக்க மாதல்; to become trained or adept. 2. செய்யுமுறைமை அறிதல்;
கையறிந்தவன்	கையறிந்தவன் kaiyaṟindavaṉ, பெ.(n.) 1,நாடி பார்க்க அறிந்தவன்; one who is skilled in examining pulse. 2. தேர்ந்த மருத்துவன்; an experienced physician (ச.அக.);. [கை + அறிந்தவன்.]
கையறியாமை	கையறியாமை kaiyaṟiyāmai, பெ.(n.) செய்வ தறியாமை; helplessness. "கையறியாமை உடைத்தே" (குறள்.925);. [கை + அறியாமை] கையறு-தல் 20 செ.கு.வி.(v.i.); 1. செயலற்றுப் போதல்; to be laid prostrate, be overcome, as with pity. "காணா வுயிர்க்குங் கையற்றேங்கி" (மணிமே.3:89);. 2. மானமழிதல்; to be broken hearted. "கையற் றின்ன லெய்தலும்" (ஞானா 31:22);. 3. அளவு கடத்தல்; to exceed limits. "காப்பின் கடுமை கையற வரினும்" (தொல். பொருள். 114);. 4.மீட்சி யரிதாதல்; to be irremediable, overwhelming. "கையறு துன்பங் காட்டினுங் காட்டும்"' 5. இறத்தல்; to die. "காதி மலைந்தே கையற்றார்" (பாரத பதினாறாம்..2);. 6.ஒழுக்கம் நீங்குதல்;

கையறுகிளவி	கையறுகிளவி gaiyaṟugiḷavi, பெ.(n.) தாய் துஞ்சாமை நாய் துஞ்சாமை முதலாய காப்பு மிகுதி சொல்லி வரவு விலக்குதலைக் கூறும் அகத்துறை (அகப்.);,(களவியல்.99.);; theme describing obstacles to the hero visiting the heroine. [கையறு + கிளவி.] கையறுத்துக்கொள்(ளு);-தல் 16 செ.கு.வி.(v.i); பொருள் இழப்பு ஏற்படுதல் (இ.வ.);; to suffer loss of money or materials. [கையறுத்து + கொள்(ளு-]
கையறுதி	கையறுதி kaiyaṟudi, பெ.(n.) 1.அறுதியாக விற்கை (வின்);; Outright sale. 2. முற்றும் கைவிட்டு நீக்குகை (வின்);; quitting finally; relinguishing entirely, as one's claim or right. 3. கையுறுதி2 பார்க்க;see kai-y-urudi(செ.அக.);. [கை + அறுதி]
கையறுதியாய்விடல்	கையறுதியாய்விடல் kaiyaṟudiyāyviḍal, பெ.(n.) தீராதன கைவிடுதல்; giving up as incurable: giving up all hopes (சா.அக.);. [கை + அறுதியாய் + விடல்.]
கையறுநிலை	கையறுநிலை kaiyaṟunilai, பெ.(n.) 1.தலைவனேனும் தலைவியேனும் இறந்தமைக்கு அவர் ஆயத்தார் முதலானோர் செயலற்று மிக வருந்தியதைக் கூறும் புறத்துறை; theme describing the utter helplessness of dependents at the death of a chief or his wife. "கழிந்தோர் தேஎத்தழிபட ருறிஇ, ஒழிந்தோர் புலம்பிய கையறு நிலையும்" (தொல், பொருள். 79);. 2. கையறுநிலை பற்றிய சிற்றிலக்கியம் (வின்.);; a poem on kaiarunilai. [கையறு + நிலை] வாட்போரில் இறந்த மன்னனைக் கண்டு யாழ்ப்பாணரும் சுற்றத்தாரும் அவன் பட்ட பாட்டைக் கூறி இரங்கிப் பாடப்பெற்ற இலக்கியம்.
கையறை	கையறை1 kaiyaṟai, பெ.(n.) கையாறு2பார்க்க;see kai-y-aru. "கலன் மாய்த்தவர் கையறை போல்" (தணிகைப்பு. களவு 104);, மறுவ. கையறவு, கையறல். [கை + அறை] கையறை2 kaiyaṟai, பெ.(n.) கையாறு3 (சூடா.); பார்க்க;see kai-y-aru (செ.அக.);. கையறை3 kaiyaṟai, பெ.(n.) சிறிய பொருள் வைப்பறை (இ.வ.);; small store-room, as in a temple (செ.அக.);. [கை + அறை. கை = சிறிய.)

கையாக்கம்	கையாக்கம் kaiyākkam, பெ.(n.) கைபடுவதனால் உண்டாவதாகக் கருதும் நன்மை; luckiness associated with one's hand. அவன் கையாக்கமுள்ளவன் (இ.வ.);. மறுவ, கைராசி [கை + ஆக்கம்.]
கையாட்சி	கையாட்சி kaiyāṭci, பெ.(n.) 1.கைப்பழக்கம்; constant use and practice. 2.தொழில்; profession, occupation. "ஆலயத்தின் களவு கையாட்சியான்" (குற்றா, தல மந்தமா. 90);. 3. ஒருவன் வசமானது; that which is on hand or in one's possession and enjoyment. 4. பட்டறிவினால் நன்மையெனத் தெளிந்தது (வின்.);; that which has been proved good by experience (செ.அக,);. [கை + ஆட்சி,]
கையாட்சி மருந்து	கையாட்சி மருந்து kaiyāṭcimarundu, பெ.(n.) கைதேர்ந்த மருந்து; approved medicine efficacious drug (சா,அக,);. [கை + ஆட்சி + மருந்து.]
கையாடல்	கையாடல் kaiyāṭal, பெ.(n.) 1. பயன்படுத்துகை; administration, usage. 2. திருட்டு; theft. 3.நம்பிக்கைக்கு மாறாகப் பிறர் பொருளைக் கவர்ந்து கொள்ளுதல்; misappropriation. அரசு பணத்தைக் கையாடல் செய்த அலுவலருக்கு ஓராண்டு கடுங்காவல் தண்டனை (உ.வ.);. [கை + ஆடல்.] கையாடு1-தல் 5 செ.குன்றாவி.(v.t.); 1. பயன் படுத்துதல்; administering as medicine. 2. நம்பிக்கைக்கு மாறாகப் பிறர் பொருளைக் கவர்ந்து கொள்ளுதல்);; misappropriation of funds (சா.அக.);. [கை + ஆடு-.] கையாடு2-தல் 5 செ.கு.வி.(v.i.); முதுமையின் அறிகுறியாகக் கை நடுங்குதல்; shivering of hands due to old age. [கை + ஆடு] கையாடு3-தல்

கையாண்ட மருந்து	கையாண்ட மருந்து kaiyāṇṭamarundu, பெ.(n.) நோய்க்குக் கொடுத்து ஆய்ந்த மருந்து; tried medicine [கை + ஆண்ட + மருந்து.] கையாணி பெ.(n.); கைமரத்திற் சட்டத்தையிறக்கும் ஆணி);; rafter-nail (C.E.M.); [கை + ஆணி]
கையாந்தகரை	கையாந்தகரை gaiyāndagarai, பெ.(n.) கரிசலாங்கண்ணி (பிங்.);; a plant growing in wet places, Eclipta alba [கய்யாந்தகரை → கையாந்தகரை.] [P]
கையாப்பலகை	கையாப்பலகை gaiyāppalagai, பெ.(n.) வள்ளத் தின் குறுக்குவாட்டில் இடப்படும் பலகைகளில் ஒன்று); one of the cross planks used in wooden boat. [கையாம் + பலகை.]
கையாப்புடை	கையாப்புடை kaiyāppuḍai, பெ.(n.) மரவகை (L.);: white Australian teak tree. Malay. kāyūputi [கையா + புடை.] கையாப்புடை kaiyāppuḍai, பெ.(n.) மரவகை; white Australian tea tree, m.tr.,Melaleuca leucadendron minhor (செ.பே.);. [Malay.{} த.கையாப்புடை.]

கையாயிரத்தன்	கையாயிரத்தன் kaiyāyirattaṉ, பெ.(n.) வாணாசுரன்; an enemy of the Aryans who has thousand arms. [கை + ஆயிரம் + அத்து + அன்.] கையார கு.வி.எ.(adv.); கைக்குப் பொந்திகையாக (திருப்தியாக);; to the satisfaction of one's hand, liberally, in large quantities. ம. கையார; க. கையாரெ, து.,படகய்யார. [கை + ஆர.] கையால்முகந்துடை-த்தல்; 4 செ.குன்றாவி. (v.t.); பறவைக் குற்றத்தால் குழந்தைகள் நோயுற்றபோது அடிக்கடி கையினால் முகத்தைத் தேய்த்துக் கொள்ளுதல்; rubbing of the face with the hands, as children do in morbid diathesis [கை + ஆல் + முகம் + துடை-.] கையாலா-தல் 6 செ.கு.வி.(v.i); செய்யும் ஆற்றல் பெறுதல்; to be able to work or accomplish க. கெய்லாகு. [கை + ஆல் + ஆகு-.]
கையாலாகாதவன்	கையாலாகாதவன் kaiyālākātavaṉ, பெ.(n.) எவ்வேலையும் செய்யத் திறமையற்றவன்; an incapable or incompetent person. கையாலாகாதவனுக்குக் கருக்கரிவாள் பத்து வேண்டுமா. (பழ.);. [கையால் + ஆகாதவன்.] கையாலேபாணி-த்தல் 4 செ.குன்றாவி.(v.t.); கையால் தூக்கிப்பார்த்து நிறையறிதல் (இ.வ.);; to estimate the weight of a thing by hand. [கையாலே + பாணி-.]

கையாள்	கையாள்1 kaiyāḷ, பெ.(n.) குறிப்பறிந்து செய்பவன்; one who does by taking the cue ம. கையாள்; து. கையாளு; படகைஆ. [கை + ஆள்.] கையாள்2 kaiyāḷ, பெ.(n.) 1 குற்றேவல் செய்வோன்; trustworthy servant, waiter, menial servant. "உனக்குக் கையாளாய் உன் இசைவு பார்த்து" 2. உதவி செய்வோன் (உ.வ.); helping hand, ம. கய்யாள்; க., து. கையாளு; பட. கைஆ. [கை + ஆள்.] கையாள்(ளு3);-தல் Kai-y-a!(!u);, 10 செ.குன்றாவி. (v.t.); 1 கையிலெடுத்து ஆளுதல்; to handle, use. 2. வழக்கத்துக்குக் கொண்டு வருதல்; to bring into vogue or practice, to make constant use of.
கையாளி	கையாளி kaiyāḷi, பெ.(n.) 1.திறலோன்; a good hand, skillful person. 2.கொடியன்,கயவன்; Wicked man. 3. பாசாங்கு செய்பவன்; hypocrite, dissembler, pretender (யாழ்,அக.);. க. கய்யாலி; தெ. கயாலி. [கை + ஆள் + இ.] 'இ'.சொல்லாக்க ஈறு. ஒ.நோ. மலையாளி, தொழிலாளி. கையாளி-த்தல் kai-y-ali-, செ.குன்றாவி.(v.t.); ஒப்படைத்தல்); to hand over, as charge or possession. "கிராமத்தார்வசம் கையாளிக் கையில்"(TA.S.V:150);. கையாளு-தல் Kai-y-alu-, செ.கு.வி. (v.i.); எடுத்துப் பயன்கொள்ளல்; to adopt, use, handle.

கையாற்றல்	கையாற்றல் kaiyāṟṟal, பெ.(n.) கைவலிமை பார்க்க;see kai-valimai. [கை + ஆற்றல்.]
கையாற்றி	கையாற்றி kaiyāṟṟi, பெ.(n.) 1.தொழிலுக்கு உதவகை; relieving or aiding in manual labour. 2. இளைப்பாறல்; relief or rest from work. நீ வருவாயானால் எனக்குக் கையாற்றியாயிருக்கும். 3. ஆறுதல்; consolation. 4. உதவி; help. [கை + ஆற்றி.] கையாற்று-தல் 9 செ.கு.வி.(v.i.); 1. அடைதல்; to attain, reach. 2. மாற்றுதல்; to change. 3. இளைப்பாற்றுதல்; to relieve, console. [கை + ஆற்று-.] கையாறு1-தல் 8 செ.குன்றாவி, (v.t.); உதவி செய்து இளைப்பாறச் செய்தல்; to give or offer relief as by a subsitute. ஆறு
கையாறு	கையாறு3 kaiyāṟu, பெ.(n.) 1.செயலறுகை; state of utter prostration, helplessness. 2. துன்பம்; distress, affliction, suffering. "கலக்கத்தைக் கையாற்றாக் கொள்ளதா மேல்" (குறள். 627);. [கை + ஆறு.] கையாறு4 kaiyāṟu, பெ.(n.) ஒழுக்கநெறி; conduct, behaviour. "இடுதுணி கையாறா" (பரிபா. 8:78);. [கை + ஆறு.] கையாறு5 kaiyāṟu, பெ.(n.) 1. வரலாறு; History. 2. சிற்றாறு; small river. "அண்ணா நாட்டு எல்லையில் திருந்தி கையாற்றை அடைத்து ஏரியும் வெட்டி தூம்பும் இட்டு" (தெ.கல்.தொ8.கல்.83);. [கை + ஆறு.]

கையான்	கையான் kaiyāṉ, பெ.(n.) 1.கையாந்தகரைபார்க்க;see kayāntagarai. 2. கொடிகையான்; creeper eclipse. 3. பொற்றலைக் கையான்; Mari-gold ம. கய்யன்யம். [கை → கையான்.]
கையானீர்	கையானீர் kaiyāṉīr, பெ.(n.) கரிசலாங்கண்ணிச் சாறு; the juice of the bee plant [கையான் + நீர்.] கையிக-த்தல் 3 செ.கு.வி.(v.i.); 1. அளவுக்கு மேற்படுதல்; to exceed the limits. "கையிகந்த தண்டமும்"(குறள், 567);. 2 மீறுதல்; to get beyond one's control. "கரப்பினும் கையிகந்து" (குறள். 1271);.3. அகன்று நிற்றல்; to standaway. 4. ஒழுங்குதப்புதல்; to derail from rightful conduct or behaviour 5. கடத்தல்; to smuggle. [கை + இக-.]
கையிசுவாதம்	கையிசுவாதம் kaiyisuvātam, பெ.(n.) தோளில் மிக்க குடைச்சலை உண்டாக்கும் ஊதைநோய்; a kind of rheumatism characterised by pain all over body, numbness of certain parts and pain in the shoulders [கை + இக + வாதம்.] கையிசை-தல் 2 செ.கு.வி.(v.i); மனம் இணங்குதல்; to agree, assent. "காஞ்சன மாலை கையிசைந்து" (பெருங், உஞ்சைப் 44:150);. [கை + இசை-.] கையிடு-தல் 20 செ.கு.வி.(v.i.); 1. கையைத் தொய்த்தல்; to dip one's hands. 'நெய்யிலே கையிட வல்லாரார்' (ஈடு,6,1:5);. 2. காரியத்திற் புகல்; to undertake, engage in. 3. ஒரு தொழிலில் வேண்டாது தலையிடுதல்; to meddle, interfere officiously. 4. நேர்ப்படுதல்; to put in order. [கை + இடு-.]

கையிடை	கையிடை kaiyiḍai, பெ.(n.) கையூட்டு (உ.வ.);; bribe, hush-money. [கை + இடை-.]
கையிணக்கம்	கையிணக்கம் kaiyiṇakkam, பெ.(n.) 1. பொருத்தம், fitness, suitability, complete agreement. 2. கையடக்கம்2 பார்க்க;see kai-yadakkam, 3. கைகலந்து சண்டையிடுகை; Boxing 4. வைப்பாட்டி வைக்கை; keeping a mistress or concubine. 5. போர் செய்கை; struggling, agitating. ம. கையிணக்கம், [கை + இணக்கம்.]
கையிணக்கமாதல்	கையிணக்கமாதல் kaiyiṇakkamātal, பெ.(n.) கையிணக்கமாதல்; submitting to one's persuasion [கை + இணக்கம் + ஆதல்.]
கையிருப்பு	கையிருப்பு1 kaiyiruppu, பெ.(n.) செங்குவளைப்பூ: red Indian water lily [கை + இருப்பு.] கையிருப்பு2 kaiyiruppu, பெ.(n.) 1.இருப்புத் திட்டம்; money on hand, cash balance of an account. 2. கைப்பணம்; cash on hand. 3. உணவுப் பொருள் முதலியவற்றின் இருப்பு; Stock-accouunt. [கை + இருப்பு.]
கையில்	கையில் kaiyil, பெ.(n.) தேங்காயில் பாதி; one - half of the coconut (சா.அக.);. ம. கையில். [கயில் → கையில்.]
கையில் பிடிக்க முடியாமை	கையில் பிடிக்க முடியாமை kaiyilpiḍikkamuḍiyāmai, பெ.(n.) அளவிடவியலாத மகிழ்ச்சி; immense joy. தேர்விலே வெற்றி பெற்றதும் கையிலே பிடிக்க முடியலே (நெல்லை.); [கை + இல் + பிடிக்க + முடியாமை.]

கையிலாகாதவன்	கையிலாகாதவன் kaiyilākātavaṉ, பெ.(n.) கையிலாகாதவன் பார்க்க;see kaiya/-ägådavan. "கையிலாகாதவன் போலக் கண்டோர் பழிக்க" (இராமநா. ஆரணி. 24);. [கையால் + ஆகாதவன்.]
கையிலி	கையிலி kaiyili, பெ.(n.) கை இல்லாதவன்; lame of hand [கை + இலி. இ – பண்புகுறித்த ஈறு.] கையிழ-த்தல் 2. செ.கு.வி.(v.i.); காணாமற் போதல், பயன் குறைந்து உள்ளதும் குறைவது; to be lost, to lose capital and the profit there of. [கை + இழ-.]
கையிழப்பு	கையிழப்பு kaiyiḻppu, பெ.(n.) 1. கையில் உள்ளதை இழக்கை; loss of anything on hand. 2. கைமுதலுக்கு ஏற்படும் இழப்பு; loss of capital in trade. [கை + இழப்பு.] கையிளகு—தல் 5 செ.கு.வி.(v.i.); 1. கைப்பிடப்பு நிகழ்தல்; to become slack in handgrip. 2. தாராளமாதல்; to be liberal, bountiful. 3. கொடுக்கச் சம்மதித்தல்; to agree to give. [கை + இளகு-.] கையிளை-த்தல் 4 செ.கு.வி.(v.i.); 1. கைசலி-த்தல் பார்க்க;see kai-sali-. 2. செல்வநிலை குன்றுதல்; to be reduced in circumstances. [கை + இளை-.]
கையிற்கனி	கையிற்கனி kaiyiṟkaṉi, பெ.(n.) நெல்லிக்காய்; gooseberry (சா.அக.);. [கையில் + கனி.]
கையிற்சாதல்	கையிற்சாதல் kaiyiṟcātal, பெ.(n.) ஒருவர் கையில் தாங்கப்பட்ட நிலையில் இறத்தல்; dying while resting on one's hand (சா.அக.);. [கையில் + சாதல்.]

கையிறக்கம்	கையிறக்கம் kaiyiṟakkam, பெ.(n.) 1 சீட்டு விளையாட்டில் முதலில் சீட்டை இறக்குகை; first serve in a game of cards. 2: செல்வநிலை குன்றுகை; reverse of fortune. 3. கைவிட்டிறங்குதல்; to get down from hand. [கை + இறக்கம்.] கையிறக்குதல் 5 செ.கு.வி.(v.i.); தொடர்வண்டி (இரயில்); வர அடையாளமாகக் கைகாட்டியைக் கீழிறக்குதல்; lowering of arm of train signal. [கை + இறக்கு-.]
கையிறுக்கம்	கையிறுக்கம் kaiyiṟukkam, பெ.(n.) 1 சிக்கனம்; thrift. 2. உதவாத இயல்பு, இவறன்மை, கஞ்சத்தனம்; Miserliness. மறுவ. இவறன்மை, கஞ்சத்தனம், ஈயாமாரித்தனம். [கை + இறுக்கம்.]
கையிறை	கையிறை kaiyiṟai, பெ.(n.) 1. கைரேகை பார்க்க:see kai-régai. 2. கைவிரலின் இடக்கு; crotch of the fingers. [கை + இறை.]
கையீடு	கையீடு kaiyīṭu, பெ.(n.) பணம் செலுத்துகை; receipt for remittance. "பதினெட்டாவது தியதி கையீடு ஒன்றினால் காசு" (S.I.I, IV. 134);. ம. கையீடு. [கை + ஈடு இடு → ஈடு.]
கையுங்கணக்கும்	கையுங்கணக்கும் kaiyuṅgaṇakkum, பெ.(n.) வரையறை: limit.bound. அங்கே வந்த பட்டத்துக்குக் கையும் கணக்குமில்லை (கொ.);. [கையும் + கணக்கும்.]
கையுங்களவுமாய்	கையுங்களவுமாய் kaiyuṅgaḷavumāy, பெ(n.) கைமெய்யாய் பார்க்க;see kai-mei-yai. [கையும் + களவும் + ஆய்.] கையுடன் வி.எ.(adv.); 1.கையோடு பார்க்க;see kai-y-odu. 2.உடனே; at once, immediately. [கை + உடன்.]

கையுடை	கையுடை kaiyuḍai, பெ.(n.) கையாப்பு. கைக்கவசம்; boxing gloves. மறுவ. கையாப்பு. கையுறை. ம. கய்யுற, [கை + உடை.] கையுண்(ணு);-தல் 13 செ.கு.வி.(vi); பிறர் கைபார்த்து உண்டு வாழ்தல்; to live a dependent life. "சான்றவர் கையுண்டுங் கூறுவர் மெய்" (பழ. 83);. [கை + உண்(ணு);-.]
கையுதயம்	கையுதயம் kaiyudayam, பெ.(n.) பிள்ளைப்பேற்றின்போது குழந்தையின் கை வெளிப்படல் (சா,அக.);; emergence of hand at child birth. [கை + உதயம்.]
கையுதவி	கையுதவி kaiyudavi, பெ.(n.) 1.சமையத்தில் உதவும் உதவி; timely help. 2. துணையான உதவிப் பொருள்; ready or necessary help as a friend, a weapon. 3. சிற்றுதவி; trifling aid or assistance. 4.கையூட்டு, bribe. 5. ஆளுதவி; provision of helping hands. க. கெய்நொவு; படை. கைநொ. [கை + உதவி.]
கையுதிர்க்கோடல்	கையுதிர்க்கோடல் kaiyudirkāṭal, பெ.(n.) விட்டு விலகும்படி கையசைத்துக் குறிப்பிடுகை; waving one's hand as a signal to quit or go away. "காண மிலியென கையுதிர்க் கோடலும்" (மணிமே 16:10);. [கை + உதிர் + கோடல்.]

கையுபகாரம்	கையுபகாரம் kaiyubakāram, பெ.(n.) 1.கையுதவி பார்க்க;;see kai-y-udavi. 2. ஒத்தாசை; Help. [கை + உபகாரம்.] கையுமெய்யுமாய் வி.எ.(adv.); கைமெய்யாய் பார்க்க; see kai-mei-y-ay. [கையும் + மெய்யும் + ஆய்.] கையுயர்-தல் 4 செ.கு.வி.(v.i.); கையோங்கு1,2-தல் பார்க்க; see kai-y-ongu-. [கை + உயர்-.] கையுயர்த்து-தல் 5 செ.குன்றாவி. (v.t.); 1, கையோங்கு-தல் பார்க்க;see kai-y-ongu. 2. கையெடு-த்தல் பார்க்க;see kai-y-edu-. உயர்த்து
கையுருவிச்சுவர்	கையுருவிச்சுவர் kaiyuruviccuvar, பெ.(n.) கைப்பிடிச்சுவர் (புதுக்.கல்.213);; Parapet wall. [கை + உருவி + சுவர்.]
கையுரொக்கம்	கையுரொக்கம் kaiyurokkam, பெ.(n.) கைவயத்திலிருக்கும் பணம்; ready cash. மறுவ. கைப்பணம், கைக்காக [கை + உரொக்கம்.]
கையுழற்றி	கையுழற்றி kaiyul̠r̠r̠i, பெ.(n.) கைநடுக்கம்; spasms in the arms. [கை + உழற்றி.]
கையுழைப்பு	கையுழைப்பு kaiyul̲aippu, பெ.(n.) 1.வேலை; toil. 2. உடலுழைப்பு (மீன்.பிடி.தொ.);: manual labour. [கை + உழைப்பு.]

கையுளி	கையுளி kaiyuḷi, பெ.(n.) சற்றொப்ப இரண்டு விரலம் (அங்குலம்); அகலம் கொண்ட உளி; a chisel of about two inches in width. [P] கையுளி ம. கையுளி(பட்டையுளி);; து. கயிஉளி. [கை + உளி.]
கையுறு	கையுறு1 kaiyuṟudal, 20 செ.குவி.(v.i) கைவயமாகக் கிடைத்தல்; to come to hand to be received, to attain, "வானகம் கையுறினும்" (நாலடி. 300); கையுறு2-தல் 20 செ.குன்றாவி.(v.t.); தீண்டுதல்; to approach, have intercourse with. "பூப்பு மகளிர் கையுறாப் பொருட்டே" [கை + உறு-.] கையுறு3-தல் 20 செ.குன்றாவி.(v.i.); 1. கைக்கொள்ளுதல்; to hold, 2. பகுத்தல்; to divide. "நீங்கலாக நின்ற பல மரங்களோடும் ஆடுபடுத்தும் பிடிலிகை வாரிஅரைக்கால் பொன்னுக்குக் கீழ்ப்பட்ட பொன்னும் இக் கோயில் சிவப் பிராமணர்கள் கையுற்று தாங்கள் அநுபவித்து" (தெ.கல்.தொ. 7 கல். 801);. [கை + உறு-.]
கையுறுதி	கையுறுதி kaiyuṟudi, பெ.(n.) 1.கடனுக்கு வைக்கப்படும் ஈடு; security deposited for loan. 2. கையடித்து விலையுறுதி செய்கை; completing a bargain by striking hands. 3. அட்டவணை; table. 4. வாய்மொழி உறுதி; oral assurance. [கை + உறுதி.]

கையுறை	கையுறை1 kaiyuṟai, பெ.(n.) 1.காணிக்கைப் பொருள்; offerings, presents from an inferior to a superior, visiting presents. "மையுறை சிறப்புற் கையுறை யேந்தி" (சிலப். 8:22);. 2. மொய்ப்பணம்; marriage presents. 3. தலைவிக்கு அன்பு பாராட்டித் தலைவன் கொடுக்கும் தழை முதலிய நன்கொடை (தஞ்சைவா. 97 தலைப்பு);; customary love-token consisting of a bunch of tender leaves. 4. கையுடை பார்க்க:see kai-y-udai. 5 கையூட்டு: bribe. ம. கையுற: க. கெய்சீல, [கை + உறை.] கையுறை2 kaiyuṟai, பெ.(n.) விரல்களைத் தனித்தனியாக நுழைத்து மணிக்கட்டு வரையில் மாட்டிக்கொள்ளும் காப்பு உறை; a glove. மறுவ, கைச்சாடு. க. கெய்சீல. [கை + உறை.]
கையூக்கம்	கையூக்கம் kaiyūkkam, பெ.(n.) கையூற்றம் பார்க்க;see kai-y-urram [கை + ஊக்கம்.]
கையூக்கு	கையூக்கு kaiyūkku, பெ.(n.) கையூற்றம் பார்க்க;see kai-y-urram. [கை + ஊக்கு.]
கையூட்டு	கையூட்டு kaiyūṭṭu, பெ.(n.) நேர்மைக்குப் புறம்பாகச் செயற்பட வேண்டியோ, நேர்மையாகச் சட்டபூர்வமாக மேற்கொள்ள வேண்டிய செயற்பாட்டை மேற்கொள்ளாமலிருப்பதற்கோ கொடுக்கப்படும் பணம் அல்லது பொருள் (லஞ்சம்);; bribe, illegal gratification, hush-money. "எப்பேர்ப்பட்ட கையூட்டுங் கொண்டான்" (சோழவமி. 53);. [கை + ஊட்டு.]
கையூழ்	கையூழ் kaiyūḻ, பெ.(n.) வண்ணத்திற் செய்த பாடலெல்லாம் இன்பமாகயாழிற் பாடுதல் (உறை.சொ.5);; to play music melodiously. [கை + ஊழ்.]

கையூற்றம்	கையூற்றம் kaiyūṟṟam, பெ.(n.) கையின் வலிமை, வல்லமை; strength of the arm, skill. ம. கையூற்றம். [கை + ஊற்றம்.]
கையூறல்	கையூறல் kaiyūṟal, பெ.(n.) வெள்ளையினால் கையிற் காணும் ஊறல் நோய்; venereal litching of the palm (செ.அக.);. [கை + ஊறல்.] கையூனம் பெ.(n.); கைபழுது; privation of hand or arm [கை + ஊனம்.] கையெடு1-த்தல் 4 செ.குன்றாவி (v.t.); 1. கையைத் தூக்குதல்; to raise hands. 2. கும்பிடுதல்; to salute, as a mark of respect. "அவன் எவரையும் கையெடுப்பதில்லை"(செ.அக.);. காந்தியண்ணலைச் சுடுமுன் நாதுராம் விநாயக கோட்சே அவரைக் கையெடுத்துக் கும்பிட்டான். [கை +எடு-] கையெடு2-த்தல் 4 செ.குன்றாவி.(v.t.); நீக்குதல்
கையெடுப்பு	கையெடுப்பு kaiyeḍuppu, பெ.(n.) கையை யுயர்த்தி நிற்கும் ஒருவனது உயரத்தினளவு; the height of a man with his arms raised up right, as used in indicating the depth of water in a well, tank, etc. அந்தக் குளத்தில் கையெடுப்பு நீர் இருக்கிறது (உ.வ.);. [கை + எடுப்பு.]

கையெண்ணெய்	கையெண்ணெய் kaiyeṇīey, பெ.(n.) கையால் பிழிந்து பெறப்பட்ட எண்ணெய்; oil extracted by hand (not by mill);. மறுவ. விளக்கெண்ணெய். க. கெய்யெண்ணெ. [கை + எண்ணெய்.] கையெரிவு பெ.(n.); பித்தத்தினால் உண்டாகும் உள்ளங்கை எரிச்சல்; burning of the palm due to bilious causes (சா.அக.);. [கை + எரிவு.]
கையெழுத்து	கையெழுத்து kaiyel̲uttu, பெ.(n.) 1. கையா லெழுதும் எழுத்து; hand writing. "நீரி லெழுதுங் கையெழுத் தென்றும்"(அருட்பா. தெய்வமணி 17);. கையெழுத்து நல்லாயிருந்தா போதுமா, தலையெழுத்தும் நல்லா இருக்கனுமே (உ.வ.);. 2. கையொப்பம்; signature, initial. 3. உடன்படிக்கை; written agreement. "சதுர்சவேதி மங்கலத்து சபையோம் கையெழுத்து" (S.I.I.II.103);. 4. கைவரி பார்க்க;see kai-vari 5. தன் பேரெழுத்து; name of an individual signed on letter on document. சிலர் கையெழுத்து முத்துப்போல் அழகாக இருக்கும் (உ.வ.);. ம. கய்யக்ஷரம், கையெழுத்து; க. கெய்பாக. [கை + எழுத்து.]
கையெழுத்துப்படி	கையெழுத்துப்படி kaiyel̲uttuppaḍi, பெ.(n.) கையாலெழுதிய நூற்படி மூலம்; manuscript. சில நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் எழுதிய தமிழ் நூல்களின் மூலக் கையெழுத்துப்படிக் கூடக் கிட்டவில்லை. [கை + எழுத்து + படி.]
கையெழுத்துப்பிரதி	கையெழுத்துப்பிரதி kaiyel̲udduppiradi, பெ.(n.) கையெழுத்துப்படி பார்க்க;see kaiy-eluttu-P-padi. [கை + எழுத்து + பிரதி.] கையெழுத்துப்போடு-தல் 20 செ.கு.வி. (v.i.); கையொப்பமிடுதல்; to signone's name, affix one's signature or initial (செ.அக.);. [கை + எழுத்து + போடு-.]

கையெழுத்து மறையும் நேரம்	கையெழுத்து மறையும் நேரம் kaiyeḻuttumaṟaiyumnēram, பெ.(n.) அந்தி மயங்கும் நேரம்; twilight. கையெழுத்து மறையும் நேரமாயிற்று. இன்னும் கன்றுகாலிகள் பட்டியில் வந்து அடையவில்லை (உ.வ.);. [கை + எழுத்து + மறையும் நேரம்.]
கையெழுத்துவை-த்தல்	கையெழுத்துவை-த்தல் kaiyeḻuttuvaittal, 4.செ.கு.வி. (v.t.) கையெழுத்துப் போடு-தல்பார்க்க; See kai-y-eluttu-P-pôdu- [கை + எழுத்து + வை-.]
கையெறி-தல்	கையெறி-தல் kaiyeṟidal, 2 செ.கு.வி.(v.t.) 1. கை கொட்டுதல்; to Clap hands. "கையெறிந்து நக்கார்" (சீவக. 582);. 2. உறுதி கூறிக் கையடித்தல்; to take a vow or to swear by striking hands. "சென்றங்குப் பாரதங் கையெறிந் தானுக்கு" (திவ். பெரியாழ். 2:6:4);. 3. சினத்தாற் கைவீசுதல் (இ.வ.);; to flourish the hands in anger [கை + எறி-.]
கையெறி காலெறி	கையெறி காலெறி kaiyeṟikāleṟi, பெ.(n.) வலிப்பினால் கைகால்களை உதைத்துக் கொள்ளுதல்; alternate contraction of arms and legs through convulsion, clonic spasm or convulsion of the limbs [கை + எறி + கால் + எறி.]
கையேடு	கையேடு kaiyēṭu, பெ.(n.) 1. சிறிய ஏட்டுப்புத்தகம் (தொல்,பொருள். 1. இளம்);; small book, handbook, 2, நாள்வழிக் கணக்கு; day-book, journal. 3. நாள்வழிக் கணக்கில் ஏற்றுதற்கு அவ்வப்போது எழுதி வைக்கும் குறிப்புப் புத்தகம் (இ.வ.);; rough day-book, waste-book. 4. பெருஞ் செலவிற்கு விவரங் காட்டுந் தனிக் கணக்குப் புத்தகம்; memorandum of account containing details of major items of expense. கையேட்டிலுள்ள குறிப்புகள் பேரேட்டிற்குச் செல்ல வேண்டும் (உ.வ.);. மறுவ. கைச்சுவடி.. ம. கையேடு. [கை + எடு.] கையேடு kaiyēṭu, பெ.(n.) ஒன்றைச் செய்யும் அல்லது இயக்கும் முறை குறித்து விளக்கும் நூல், செய் முறைக் குறிப்பு நூல்; manual. தேர்தல் கையேட்டில் உள்ளபடி தேர்தல் பணியாற்றவேண்டும். [கை+ஏடு]

கையேந்தி	கையேந்தி kaiyēndi, பெ.(n.) இரப்போன் (வின்..);; beggar (செ.அக.);. [கை + ஏந்தி.] கையேந்து-தல் 9 செ.குன்றாவி (v.t.); 1. கையை யேந்துதல்; to hold out hands. 2. இரத்தல்; to beg. [கை + ஏந்து-.] கையேல்-தல் (கையேற்றல்); 14 செ.கு.வி. (v.i.); 1. கையேந்து- பார்க்க;see kai-y-endu-. "மென்காந்தள் கையேற்கு மிழலை யாமே" (தேவா. 575:4); 2..செயல் பொறுப்பை ஏற்று நடத்தல்; to undertake, shoulder responsibility (செ.அக.);. [கை + ஏல்-.]
கையேற்பு	கையேற்பு1 kaiyēṟpu, பெ.(n.) 1. பெறுகை; taking, receiving. 2. இரக்கை; begging. 3, களப்பிச்சை வாங்குகை (வின்.);; receiving alms at the threshing floor. 4 ஒரு தொழிலை ஏற்றுக்கொள்ளுகை (இ.வ.);; undertaking a job (செ.அக.);. [கை + ஏற்பு.] கையேற்பு2 kaiyēṟpu, பெ.(n.) 1. வரிவகை (I.M.P. Cg. 524);; a tax 2. கைப்பிச்சை; begging for alms. [கை + ஏற்பு.]
கையேற்றம்	கையேற்றம் kaiyēṟṟam, பெ.(n.) செல்வப் பெருக்கான நிலை; state of prosperity இப்போது அவன் கையேற்றமாய் உள்ளான் (உ.வ.);. [கை + ஏற்றம்.]

கையேறல்	கையேறல் kaiyēṟal, பெ.(n.) நடுத்தரமான முத்து (யாழ்.அக.);; pearl of medium size or quality [கை + ஏறல்.] கையேறு-தல் 5 செ.கு.வி.(v.i.); 1 கையிற்கிடைத்தல்; to reach one's hand; to come to hand, as a payment or bribe. இன்னும் பணங் கையேறவில்லை. 2. கைமாறு1 பார்க்க;see kai-maru [கை + ஏறு-.]
கையேனம்	கையேனம் kaiyēṉam, பெ.(n.) சிறு ஏனம், சிறு கொள்கலன்; small vessel. [கை + ஏனம்.]
கையை	கையை kaiyai, பெ.(n.) தங்கை (பிங்,); younger sister. [கை + ஐ.] கையைக்கடி-த்தல் 4 செ.கு.வி. (v.i.); 1. எதிர்பார்த்தற்குமேல் செலவாதல்; lit.to bite the hand, to exceed the allotted amount. 2. இழப்பு ஏற்படுதல்; to entail loss திருமணச் செலவு கையைக் கடித்துவிட்டது. [கையை + கடி-.] கையைக் குறுக்கு-தல் 5 செ.கு.வி. (v.i); 1. செலவைக் குறைத்தல்; to retrench or cut down expenses. 2. இவறன்மை (கஞ்சத்தனம்); செய்தல்; to be close-fisted; to give sparingly [கையை + குறுக்கு-.]
கையைப்பிடி-த்தல்	கையைப்பிடி-த்தல் kaiyaippiḍittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கையைப்பற்றுதல்; to hold the hand. 2 திருமணஞ் செய்தல்; to marry. 3. கையைப் பிடித்திழு-த்தல் பார்க்க;see kaiyai-P-pidittilu-. [கையை +பிடி-.]
கையைப்பிடித்திழு-த்தல்	கையைப்பிடித்திழு-த்தல் kaiyaippiḍittiḻuttal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) தீயநோக்கத்தோடு ஒருத்தியைக் கைப்பற்றி யழைத்தல்; to solicit illegitimately the favours of a woman through drawing her by her hands (செ.அக.);, [கையை + பிடித்து + இழு-.]

கையொட்டி	கையொட்டி kaiyoṭṭi, பெ.(n.) சிறுகுழந்தை (இ.வ.);; a babe in arms, nursling மறுவ. கைக்குழந்தை. [கை + ஒட்டி.]
கையொட்டுக்கால்	கையொட்டுக்கால் kaiyoṭṭukkāl, பெ.(n.) கருப்பூரவகை (சிலப்.14:109, உரை);; a kind of camphor [கை + ஒட்டு + கால்.] கையொடிந்ததா-தல் 4 செ.கு.வி.(v.i.); பிரிவு; separation. அவன் இல்லாதது கையொடிந்தது போல இருக்கிறது (நெல்.வழ.);. [கை + ஒடிந்தது + ஆ-.]
கையொடுகாவலாய்	கையொடுகாவலாய் kaiyoḍukāvalāy, கு.வி.எ. (adv.) தக்க நேரத்திற்குப் பயன்படுவதாய் (கொ.வ.);; as a help in emergencies (செ.அக.);. [கையொடு + காவலாய்.]
கையொத்து-தல்	கையொத்து-தல் kaiyoddudal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) வழிபாடு செய்தல்; to join the hands together in worship. "கையொத்து செல்லுங்கோள்" (ஈடு. 6, 1:5); (செ.அக.);. [கை + ஒற்று → ஒத்து.]
கையொப்பம்	கையொப்பம் kaiyoppam, பெ.(n.) 1, கையால் தன் பெயரெழுதிய ஒப்புகை; signature. 2. கீறற் கையெழுத்து, mark made in place of signature by illiterate persons. 3,கையெழுத்துச் செய்யப்பட்ட தொகை (சந்தா);; subscribed amount (செ.அக.);. ம. கைப்பதிவு; க. கெய்குறுது. [கை + ஒப்பம்.] கையொப்பமிடு-தல் 20 செ. கு.வி.(v.i.); கையெடுத்திடு-தல் பார்க்க; see kai-y-eduttidu-. [கையொப்பம் + இடு-.]

கையொலி	கையொலி1 kaiyoli, பெ.(n.) கைகளால் எழுப்பும் ஒலி; sound made while clapping. கோயில்களில் சண்டிகேசுவரருக்கு நூலைப் போட்டு, கையொலி செய்தல் வேண்டும் (உ.வ.);. [கை + ஒலி.] கையொலி2 kaiyoli, பெ.(n.) பெரும்பாலும் ஐந்து முழமுள்ளதும் திருமேனிகட்குச் சாத்துவதுமான சிறிய ஆடை; small cloth, usually five cubits long, with which idols are clothed. "கையொலித் தலையிலே கட்டுகிறதும்"(கோயிலொ.); (செ. அக.);. [கை + ஒலி. ஒலியல் ஆடை.]
கையொலியல்	கையொலியல் kaiyoliyal, பெ.(n.) கையொலி (தொல். பொருள்.1, இளம்.); பார்க்க; see kai-y-oli (செ.அக.);. [கை + ஒலியல்.] கையொழி-தல் 2 செ.கு.வி. (v.i.); 1. கைதுவு-தல் பார்க்க;see kai-tuvu-. "எண்ணிய கருமஞ் செய்தற்கு யான் கையொழியேன்"(குறள், 1021 உரை);. 2. கைவேலை நீங்குதல் (கொ. வ.);; to be free from work or engagement ம. கையொழியுக; து. கயிவொடுங்கெலுனி. [கை + ஒழி-.]
கையொழியாமை	கையொழியாமை kaiyoḻiyāmai, பெ.(n.) 1. முயற்சி நீங்காமை (தீவா);; state of ceaseless activity; 2. ஓய்வின்மை; want of leisure; 3. நீங்கா நிறை ஒழுக்கம்; perfect conduct. மறுவ. ஒழியா வொழுக்கம். [கை + ஒழியாமை.]
கையொழுக்கம்	கையொழுக்கம் kaiyoḻukkam, பெ.(n.) வேறுபாடின்றி ஒரே வகையாக யொழுகுந் தன்மை (வின்.);; unvarying course of conduct, perseverance 2. ஒழுக்கம்; conduct. [கை + ஒழுக்கம்.]
கையொற்றி	கையொற்றி kaiyoṟṟi, பெ.(n.) 1. அமர்த்தாணை ஆவண எழுத்தரால் எழுதப்பெறாமல் வைக்கப்படும் ஒற்றி (வின்.);; mortgage of lands without reference to a notary public. 2. பதிவு செய்யப்படாத ஒற்றி; a mortgage transaction not evidenced by registration ம. கையொற்றி. [கை + ஒற்றி.]

கையொறுப்பு	கையொறுப்பு kaiyoṟuppu, பெ.(n.) 1 சிக்கனச் செலவு (யாழ். அக.);; thrift. 2. இச்சையடக்குகை; Selfdenial 2. கையுறுதியில் வைக்கப் பட்ட காணியீடு); security deposited to obtain a loan. [கை + ஒறுப்பு.]
கையோங்கு	கையோங்கு1 kaiyōṅgudal, 5 செ. குன்றாவி, (v.t.) அடித்தல்; to strike, பிள்ளைகளைக் கையோங்கலாகாது (உ.வ.);. [கை + ஓங்கு-.] கையோங்கு2 kaiyōṅgudal, 8செ.கு.வி. (v.i.) 1. மேன்மைப்படுதல்; to grow in prosperity, to be prosperous. அவனுக்கு இப்போது கையோங்குங் காலம் (உ.வ.);. 2. செழித்தோங்குதல் (வின்.);; to be luxuriant in growth, as tree. 3. வெற்றியடைதல்; to gain victory. ம. கையோங்குக, [கை + ஓங்கு-.] ஆட்டம், போர், பொருள் முதலியவற்றின் வெற்றிக்கும் உயர்ச்சிக்கும் இடமாகச் சொல்லப்படுவதால் இச் சொல் வழக்குச் சொல்லாயிற்று.
கையோட்டம்	கையோட்டம் kaiyōṭṭam, பெ.(n.) 1 எழுதுதல் முதலிய வேலைகளிற் கை விரைவு; dexterity of hand; speed or ease, as in writing. 2. செல்வநிலை; affluent circumstances [கை + ஓட்டம்.]
கையோடழை-த்தல்	கையோடழை-த்தல் kaiyōṭaḻaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உடனே வருமாறு அழைத்தல்; ask to come at once. திருமண உறுதி செய்யும் பொருட்டுத் தங்களை அம்மா கையோடழைத்துவரச் சொன்னார். (உ.வ);. [கை + ஒடு + அழை-].
கையோடாமை	கையோடாமை kaiyōṭāmai, பெ.(n.) திடீர் உணர்வில் செயற்பட முடியாத நிலை; stage of in activeness, அதிர்ச்சியில் அவனுக்குக் கையும் ஒடவில்லை காலும் ஒடவில்லை (உ.வ.);. [கை + ஒடாமை.].

கையோடு	கையோடு1 kaiyōṭudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.). 1. வேகமாக எழுதுதல்; to write a fast hand, write quickly. "கையோட வல்லவர்... எழுதினும் (அருட்பா.1 திருவருள்.10);. 2. ஒரு தொழிலில் மனஞ் செல்லுதல்; to be inclined to a task. [கை + ஒடு-.] கையோடு2 kaiyōṭu, கு.வி.எ. (adv) 1. உடன் with, together with. கையோடு கூட்டிவா. 2 அணியமாக; at hand, ready. மருந்து கையோடு இருக்க வேண்டும். 3. உடனடியாக, காலந் தாழ்த்தாது; immediately, without delay. சொன்னதுங் கையோடே போனேன் (செ.அக.);. ம. கையோடெ. [கை + ஒடு.]
கையோடுகையாய்	கையோடுகையாய் gaiyōṭugaiyāy, வி.எ.(adv.) 1. செயலுடன் செயலாக; along with th work on hand. கையோடு கையாய் இச் செயலையும் முடித்துவிடு. 2 கையோடு3 பார்க்க;see kai-y-odu. [கையோடு + கை +ஆய்.]
கையோடே	கையோடே kaiyōṭē, கு.வி.எ.(adv.) கையோடு பார்க்க;see Kai-y-odu [கை + ஒடே.]
கையோலை	கையோலை kaiyōlai, பெ.(n.) கைமுறிபார்க்க;see kai-muri 2. கையுறுதி; security deposited for loan. ம. கையோல. [கை + ஒலை.]
கையோலைசெய்-தல்	கையோலைசெய்-தல் kaiyōlaiseytal, 1 செ குன்றாவி.(v.t..). தீர்மானித்தல், உறுதி செய்தல்; tdetermine, settle, confirm. "கவிழ்ந்திருந்து கையோலை செய்து கொடுக்கிறார்" (ஈடு,2,9:4); (செ.அக.); [கை + ஒலை + செய்-.]
கைராசி	கைராசி kairāci, பெ.(n.) கையாக்கம் பார்க்க; see kai-y-ākkam. [கை + ராசி.]

கைராட்டு	கைராட்டு kairāṭṭu, பெ.(n.) கையால் நூல் நூற்கும் எந்திரம், spinning wheel (செ. அக.);. [P] கைராட்டு மறுவ. கைராட்டை, கைராட்டினம் ம, கைராட்டு; க. கைராடெ; தெ. சேதிராட்னமு. [கை + இறாட்டு → இராட்டு.]
கைரேகை	கைரேகை kairēkai, பெ.(n.) கைவரை பார்க்க;see kai-varai. கை + ரேகை. ஏகை (சிலப்.);. ஏகை - கீற்று, ஏகை - ரேகை என வடமொழியில் திரிந்தது (ஏகைக்கணியம்);. கைவரிபார்க்க; see kai-vari. மறுவ. கையேகை. கைவரை. கைவரி. [கை + ரேகை.]
கைரேகை நூல்	கைரேகை நூல் kairēkainūl, பெ.(n.) கைவரி கணியம்; palmistry மறுவ கைவரிக்கணியம். [கை + ரேகை + நூல்.]
கைரொக்கம்	கைரொக்கம் kairokkam, பெ.(n.) கைம்முதல் பார்க்க;see kai-m-mudai. [கை + ரொக்கம்.]
கைல்	கைல் kail, பெ.(n.) பிடரி; back of the neck; nape. [உல் → குல் → கில் → கைல்.] கைல் kail, பெ.(n.) பிடரி; back of the neck; nape (சா.அக.);. [P]

கைலஞ்சம்	கைலஞ்சம் kailañjam, பெ.(n.) கையூட்டு பார்க்க;see kai-y-ottu. [கை + லஞ்சம்.]
கைலாகு	கைலாகு kailāku, பெ.(n.) கைத்தாங்கல் பார்க்க;see kaittangal. மறுவ. கைலாகுகொடுத்தல். [கை + லாகு.] கைலாகுகொடு-த்தல் 1 செ.கு. வி.(v.t.); அரசர் துறவியர் போன்ற மேன்மையர் நடக்கும்பொழுது மதிப்புரவாக அவர் கைகளைத் தாங்குதல்; to support by the arms, as a king or other great personage while walking, as a mark of respect. 2. உடல் வலிவற்றவரைக் கையொடுத்துத் தாங்குதல்; to hold by the arms, as a weak man [கை + லாகு + கொடுத்தல்.]
கைலாகை	கைலாகை kailākai, பெ.(n.) கைலாகு (யாழ். அக.); பார்க்க;see kai-lagu. [கை + லாகை.]
கைலாசநாதன்	கைலாசநாதன் kailācanātaṉ, பெ.(n.) சிவன்; "Siva, as the Lord of Mount Kailas. [கைலாசம் + நாதன்.]
கைலாசநாயனார்	கைலாசநாயனார் kailācanāyaṉār, பெ.(n.) சட்டைமுனி என்னும் சித்தரின் மறுபெயர்: a Siddha named Sattamuni
கைலாசம்	கைலாசம் kailācam, பெ.(n.) கைலாயம்பார்க்க;see kailāyam. [கைலாயம் → கைலாசம்.]
கைலாச மந்திரன்	கைலாச மந்திரன் kailācamandiraṉ, பெ.(n.) சிவன்; Lord Śiva. [கைலாசம் + (மந்திரம்); மந்திரன்.]
கைலாத்து	கைலாத்து1 kailāttu, பெ.(n.) சாரமற்றது; juiceless, a thing of no avail. [கையால் + அற்றது → கையாலற்றது → கைலாத்து (கொ.வ.);]

www.valluvarvallalarvattam.com 4306 of 19068.

கைலாய சுந்தரர்	கைலாய சுந்தரர் kailāyasundarar, பெ.(n.) கைலாசநாதன் பார்க்க;see kaillasa-nadan. [கைலாயம் + சுந்தரர்.]
கைலாயதேகம்	கைலாயதேகம் kailāyatēkam, பெ.(n.) 1. கற்பகதேகம்; rejuvenated system of body. 2. இறவா உடல்; immortal body. [கைலாயம் + தேகம்.]
கைலாயம்	கைலாயம் kailāyam, பெ. (n.) எண்வகைக் குன்றுகளில் ஒன்றும் சிவன் வாழ்விடமாகக் கருதப்படுவதுமான ஒருமலை: Kailas. supposed to be the abode of Šiva, one of Asta-kula parvadam (செ.அக.);. [கயில்3 (உச்சி, முகடு); + ஆயம்-கயிலாயம்(உயர்ந்த உச்சிகளைக் கொண்டமலை);.]
கைலாய மேருகலை	கைலாய மேருகலை gailāyamērugalai, பெ.(n.) வலது மூக்குத்துளை வழியாகச் செல்லும் மூச்சுக்காற்று; the vital air passing through the right nostril மறுவ. சூரியகலை. [கைலாயம் + மேரு + கலை.]
கைலி	கைலி kaili, பெ.(n.) கையொலி2 பார்க்க;see kai-y-oli. "அழகிய மணவாளப் பெருமாள் சாத்தியருளின கைலியில்" (கோயிலொ. 30); (செ. அக.); [கையொலி → கைலி.]
கைலேசு	கைலேசு kailēcu, பெ. (n.) கைக்குட்டை (நாஞ்.);; Hand kerchief [கை + லேசு. (கை * குறுமை, ஒலியல் → ஒலிசு → லேசு * உடை);.]
கைலை	கைலை kailai, பெ.(n.) கைலாயம் (திவா.); பார்க்க;see kalayam [கைலாயம் → கைலை. மரு.உ]
கைலைக்கலம்பகம்	கைலைக்கலம்பகம் gailaiggalambagam, பெ. (n.) குமரகுருபரரால் பதினேழாம் நூற்றாண்டில் இயற்றப்பட்ட சிற்றிலக்கிய நூல்; a treatise composed by kummaragurubarar during 17th Century. [கைலை + கலம்பகம்.]
கைலைமூர்த்தி	கைலைமூர்த்தி kailaimūrtti, பெ.(n.) அண்ட கண்ணம்; calcined compound [கைலை + மூர்த்தி.]

கைலைவெளி	கைலைவெளி kailaiveḷi, பெ.(n.) மூளை; brain [கைலை + வெளி.]
கைவசம்	கைவசம் kaivasam, பெ.(n.) கைவயம்பார்க்க;see kai-Vayam. க. கெய்வச. [கை + (வயம்); வசம்.]
கைவட்டகை	கைவட்டகை gaivaṭṭagai, பெ.(n.) சிறிய உண்கவன்; a kind of metal vessel. "கைவட்டகையொன்று' (S.I.I.II. 418, 81); (செ.அக.);. ம. கைவட்டகை, [கை + வட்டகை.]
கைவட்டணை	கைவட்டணை kaivaṭṭaṇai, பெ. (n.) நாட்டியத்தில் கையாற்செய்யும் முத்திரை (சீவக.1257, உரை);; hand pose in dancing. [கை + வட்டணை.]
கைவட்டி	கைவட்டி kaivaṭṭi, பெ.(n.) சிறிய ஒலைப்பெட்டி; small ola basket [கைவட்டி * கடகப்பெட்டி. வடு → வட்டு → வட்டி : வட்டமானது, உருண்டையானது,]
கைவட்டில்	கைவட்டில் kaivaṭṭil, பெ. (n.) கைவட்டிபார்க்க;see kai-vatti. [கை + (வட்டு → வட்டி); வட்டில்.]
கைவண்டி	கைவண்டி kaivaṇṭi, பெ. (n.) 1. கையால் இழுக்கும் வண்டி; hand-cart, barrow, trundle. 2. தள்ளுவண்டி; perambulator. ம. கைவண்டி; க. கைபண்டி, தெ. செய்பண்டி. [கை + வண்டி.]
கைவண்டில்	கைவண்டில் kaivaṇṭil, பெ.(n.) கைவண்டி பார்க்க;see kai-vandi. [கை + வண்டில். வண்டி → வண்டில்.]

கைவண்ணம்	கைவண்ணம் kaivaṇṇam, பெ.(n.) கைத்திறன் - ஆற்றல்; power of the hand, talent. "கைவண்ணம் அங்குக் கண்டேன்"(கம்பரா.பால.481);. [கை + வண்ணம்.]
கைவந்தகலை	கைவந்தகலை gaivandagalai, பெ. (n.) செய்து செய்து பழகிய முதிர்ந்த நிலை; handy technique. பாவேந்தர் பாரதிதாசனார்க்குத் தமிழ்ப்பா, கைவந்த கலையாகத் திகழ்ந்தது (உ.வ.);. [கை + வந்த + கலை.]
கைவந்தவன்	கைவந்தவன் kaivandavaṉ, பெ.(n.) பழகித் தேர்ந்தவன்; a practised hand. வித்தை கை வந்தவன் (செ.அக.);. [கை + வந்தவன்.]
கைவந்தி	கைவந்தி kaivandi, பெ.(n.) தோளின் கீழாகக் கையில் அணியப்படும் ஓரணி; bracelet worn on the arm just below the shoulder. "விளக்க முற்றிய கைவந்தி யினையும் "(மதுரைக் 415, உரை);. [கை + வந்தி.]
கைவயம்	கைவயம்1 kaivayam, பெ.(n.) கையிலிருக்கும் பொருள்; matter on hand. புலவர் குழந்தையின் திருக்குறள் உரை என் கைவயமில்லையே (உ.வ.);. [கை + வயம்.] கைவயம்2 kaivayam, பெ.(n.) 1. கையிருப்பு; actual possession. 2. கையிருப்பு; charge. 3.அடைக்கலம், கையடை; custody. அவள் இப்போது உன் கைவயமாய் ஆகிவிட்டாள் (உ வ.);. ம. கைவசம்; க., து., கைவச. [கை + வயம்.]
கைவர்த்தம்	கைவர்த்தம் kaivarttam, பெ.(n.) கோரைக்கிழங்கு; corai root [கை + வருத்தம் (வட்டம், வளைவு); – கைவருத்தம் → கைவர்த்தம்.]

கைவர்த்தர்	கைவர்த்தர் kaivarttar, பெ.(n.) பல்லக்குத் தூக்கிகள் (ஈடு.);; palanquin bearers [கைவரு → கைவருத்தர் → கைவர்த்தர் (திறனாளர்);.]
கைவரப்பு	கைவரப்பு kaivarappu, பெ.(n.) குறுங்காலிகமாக இட்ட சிறு மண்ணணை (இ.வ.);; temporary earthen bank கைவரப்பு எவ்வளவு நேரம் நிற்கும். [கை + வரப்பு.]
கைவரல்	கைவரல் kaivaral, பெ.(n.) 1. அறுவை மருத்துவம் செய்வதில் தேர்ச்சியடைந்திருத்தல்; being an expert in performing a manual work as operation 2. கைப்பழக்கம்; manual skill acquired by practice. [கை + வரல்.]
கைவரி	கைவரி kaivari, பெ.(n.) கைவரைபார்க்க;see kai. Varai. [கைவரை → கைவரி.]
கைவரிக்கணியம்	கைவரிக்கணியம் kaivarikkaṇiyam, பெ.(n.) கைவரி (கைரேகை);களை உற்று நோக்கி வருங்காலம் உரைக்கும் குறிநூல்; palmistry. மறுவ. கைரேகை நூல், கைரேகை சாத்திரம். [கை + வரி + கணியம்.]
கைவரிகை	கைவரிகை gaivarigai, பெ.(n.) கைவரை பார்க்க;see kai-Varai. [கைவரை → கைவரிகை.]
கைவரிசை	கைவரிசை kaivarisai, பெ.(n.) 1. திறமை (கொ.வ.);; strength, prowess. இறுதியில் அவன் தன் கைவரிசையைக் காட்டிவிட்டான். 2. கொடை (இ.வ.);; Liberality, 3. சீட்டாட்டத்தில் முதலில் சீட்டை இறக்கும் உரிமை; right to serve first in a game of cards [கை + வரிசை.] கைவருடல் 7 செ.கு.வி.(v.t.); கையால் தடவுதல்; to massage. [கை + வருடல்.]

கைவரை	கைவரை1 kaivarai, பெ.(n.) அகங்கையில் உள்ள கோடுகள்; lines on the palm. மறுவ, கைவரி, கைரேகை. [கை + வரை] கைவரை2 kaivarai, பெ.(n.) 1. கையெழுத்து; handwriting. 2.கையொப்பம்; signature. க. கெய்பரக. [கை + வரை] கைவரை3 kaivarai, பெ.(n.) கையால் எழுதியது; hand-writing. க. கெய்பெரக; பட கைபரெ. [கை + வரை]
கைவரைச்சம்பா	கைவரைச்சம்பா kaivaraiccambā, பெ.(n.) சம்பா நெல்வகையுளொன்று (பதார்த்த. 803);; a kind of camba paddy [கை + வரை + சம்பா.]
கைவல்யம்	கைவல்யம் kaivalyam, பெ.(n.) கைவல்லியம் பார்க்க;see kavalliyam [கைவல்லியம் → கைவல்யம்.]
கைவல்லபம்	கைவல்லபம் kaivallabam, பெ. (n.) 1. தோள் வலிமை; power or strength of arm. 2. தொழில் செய்கைத்திறம்; dexterity of hand, skill in handicraft
கைவல்லயம்	கைவல்லயம் kaivallayam, பெ. (n.) கைத்திறமை, ஆற்றல்; talent. [கை + (ஒல் → வல்); வல்லயம்.]
கைவல்லர்	கைவல்லர் kaivallar, பெ.(n.) திறமையானவர்; adept. [கை + வல்லர்.]

கைவல்லவம்	கைவல்லவம் kaivallavam, பெ. (n.) கைவல்லயம் பார்க்க;see kai-vallayam. [கை + (ஒல் → வல் → வல்லயம்); வல்லவம்.] திறமையையும் ஆற்றலையும் குறித்த வல்லவம் எனும் தமிழ்ச்சொல் வடமொழியில் வல்லபம் எனத் திரிந்தது.
கைவல்லிய நவநீதம்	கைவல்லிய நவநீதம் kaivalliyanavanītam, பெ.(n.) தாண்டவராய அடிகள் தமிழ்ச் செய்யுளில் இயற்றிய ஓர் இரண்டன்மை நெறிநூல்; an Advaita treatise in Tamil by Tandavaraya swami [கை + (வல்லயம்); வல்லியம் + நவநீதம்.]
கைவல்லியம்	கைவல்லியம்1 kaivalliyam, பெ.(n.) 1. ஒன்றான தன்மை; absolute oneness, perfect isolation. "நிர்விடிய கைவல்லமாநிஷ்க"'(தாயு கருணா.1); 2. துறக்கம் (திவா.);; final emancipation. 3. பயன் (அனுகூலம்); (இ.வ.);; success, gain. 4. நூற்றெட்டு மறைமங் (உபநிடதம்); களிலொன்று; an Upanishad, one of 108 5. கைகூடுகை; achieving object. 6.தனிமை; solitude. [கை + (ஒல் → வல்); வல்லயம் (வல்லியம்);. கை தனிமை, உயர்வு.] கைவல்லியம்2 kaivalliyam, பெ.(n.) வீடுபேறு; eternal emancipation. 2. வெற்றி; success. 3. உடலிலிருந்து உயிரைப் பிரித்தல்; separation of the soul from matter. 4. எல்லாப் பற்றுகளினின்றும் விலகி, மறுபிறப்பு அறுத்தும் நிற்றல்; perfect isolation [கை + (வல்லயம்); வல்லியம். கைதுல்லுதல் கைச்சேர்தல், பெறுதல். ஒல் → வல். கைவல்லியம் பெறத்தக்க வீடுபேறு.]
கைவல்லியமா-தல்	கைவல்லியமா-தல் kaivalliyamātal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) வாய்த்தல்; being successful [கை + வல்லியம் + ஆ-.]
கைவல்லோர்	கைவல்லோர் kaivallōr, பெ.(n.) கைப்பழக்கமுள்ளோர்; Adeptat handiwork. [கை + வல்லோர்.]

கைவலச்செல்வன்	கைவலச்செல்வன் kaivalaccelvaṉ, பெ.(n.) அருகன் (துறக்கமா செல்வத்தை யுடையவன்);; Arhat. as one possessing the wealth of final emancipation. "கருமக்கடம் கடந்த கைவலச் செல்வன்'(சீவக. 274);. [கைவலம் + செல்வன்.]
கைவலம்	கைவலம் kaivalam, பெ(n.) துறக்கம்; final emancipation. "இவை விடுத்தறானேயடையுங் கைவலம்" Luck associated with one's hand. [கை + (ஒல் → வல் → வல்லயம்); வலம்.]
கைவலி-தல்	கைவலி-தல் kaivalidal, 2 செ. குன்றாவி. (v.t.) கைகடந்து போதல்; to get out of control, to dis obey. "சிறுமா னிவணம்மைக் கைவலிந்து" (திவ்.திருவாய். 6:5:7);. [கை + வலி-.]
கைவலிப்பு	கைவலிப்பு kaivalippu, பெ.(n.) கைக்குக் காணும் குரக்குவலி; Cramp in the hand 2. கைக்கடுப்பு; irritation in the hand [கை + வலம்.]
கைவலிமை	கைவலிமை kaivalimai, பெ.(n.) கையின் ஆற்றல்; the power of the hand. க. கெய்பல. [கை + வலிமை]
கைவலை	கைவலை kaivalai, பெ.(n.) சிறுவலை; small casting-net. [கை + வலை.]
கைவழக்கம்	கைவழக்கம் kaivaḻkkam, பெ.(n.) 1. கையின் கொடைக்குணம்; liberality, munificence. திருக்கை வழக்கம். 2. கைவிளக்கம்2பார்க்க; see kai vilakkam. 3. கோயிலில் பூசகர் முதலியோருக்கு உரிய உரிமை; perquisites of the priest or servant of a temple. 4. ஈமக்கடனாற்றிய பின்பு குடிமக்கள் ஐவர்க்குக் கொடுக்கும் பணம் முதலியன (யாழ்.);; money and other gifts to five of the kudimakkal on the day after the funeral ceremony. ம. கைவழக்கம்: படட. கைபழக்க. [கை + வழக்கம்.]

கைவழங்காமலிருத்தல்	கைவழங்காமலிருத்தல் kaivaḻṅgāmaliruttal, பெ.(n.) கைமுடமாயிலருத்தல்; being lame of hand (சா.அக.);. [கை + வழங்காமல் + இருத்தல்.]
கைவழங்காமை	கைவழங்காமை kaivaḻṅgāmai, பெ.(n.) கை பயன்பாடற்றுப் போதல்; being unable to use the hand மறுவ விளங்காமை. [கை + வழங்காமை.]
கைவழங்கு	கைவழங்கு1 kaivaḻṅgudal, 8 செ. குன்றாவி. (v.t) கொடுத்தல்; to give (செ. அக.);. [கை + வழங்கு-.] கைவழங்கு2 kaivaḻṅgudal, 10 செ.கு. வி. (v.i.) கையடி-1, பார்க்க;see Kai-y-adi-. "வெஞ்சமர் விளைக்கவே கைவழங்குகென" (பாரத. கிருட்.120);. [கை + வழங்கு-.] கைவழம் வழங்குங் கைப்பக்கம்; being able to use the hand or arm. [கை + வழம்.]
கைவழி	கைவழி1 kaivaḻi, பெ.(n.) 1. யாழ்; lute, as an instrument held in the hand. "கைவழி மருங்கின் செவ்வழி பண்ணி"(புறநா. 149:3); (செ. அக.);. [கை + வழி (கையிலிருப்பது.] கைவழி2 kaivaḻi, பெ. (n.) 1. ஒருவன் கைவசமாக அனுப்பிய பொருள்; that which is sent by a person. 2. ஆள்; individual, person. 3. கைராசி (இ.வ.);; பார்க்க;see kai-rasi [கை + வழி.] கைவழி3 kaivaḻi, பெ.(n.) 1. ஒற்றையடிப்பாதை (இ.வ.);; foot-path. 2. சிறு கிளையாறு; small branch of a river ம. கைவழி. [கை + வழி.] கைவழி4 kaivaḻi, பெ.(n.)

கைவழித்தமண்	கைவழித்தமண் kaivaḻittamaṇ, பெ.(n.) நுண்ணிய களிமண்; fine clay, sticking to the hands of potter [கை + வழித்த + மண்.]
கைவளச்சம்பா	கைவளச்சம்பா kaivaḷaccambā, பெ.(n.) நிறமும் இனிமையுமுள்ள சம்பா நெல்வகை (வின்.);; a species of camba paddy with bright colour and pleasant taste. [கை + வளம் + சம்பா.]
கைவளப்பம்	கைவளப்பம் kaivaḷappam, பெ.(n.) கொடை. bounty. 'கைவளப்பத்தையுடைய தலைவன் (பெரும்பாண். 420, உரை);. [கை + வளப்பம்.]
கைவளம்	கைவளம் kaivaḷam, பெ.(n.) 1, கைராசி பார்க்க:see kai-rási. 2. கை,ப்பொருள்; property on hand. 3. செழிப்பு; fertility, luxuriance, richness of soil. "கைவளமான தேசம்"(இ.வ.);. 4. கைத்தொழிலின் திறம்; skill in workmanship. "கண்டோர் மருளக் கைவளங் காட்டி" (பெருங். இலாவாண.4:194); (செ.அக.);. [கை + வளம்.]
கைவளர்	கைவளர்1 kaivaḷartal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. போற்றப்பட்டு வளர்தல்; to be carefully tended. "கைவளர் மயில் னாளை" (கம்பரா.கோலங்.18);. 2. பழக்கமுறுதல்; to be accustomed, habituated, experienced. "விஷயாந்தரங்களிலே கைவளருகிற கரணங்களை'"(அஷ்பாதச. ப. 22);. ம. கைவளருக. [கை + வளர்-.] கைவளர்2-தல் 2 செ.கு.வி.(v.i); பரவுதல்; to spread. "சேனையொடுகைவளர்ந்து சென்றது" (பு.வெ.6:5);. "கன்னசூழ் நாட்டிற் கயலானை கைவளர" [கை + வளர்-.]
கைவளாக்கை	கைவளாக்கை kaivaḷākkai, பெ.(n.) ஏழு முள்ளுக்கொடி (சா.அக.);; thorny creeper. [கைவளம் + செழிப்பு. அக்கு 2 (முள்); கைவளம் + (அக்கு); அக்கை - கைவளக்கை.]

www.valluvarvalluvam.com 4345 of 19068.

கைவளை	கைவளை1 kaivaḷai, பெ.(n.) 1. கைத்தொடி (பிங்.);; bangle worn on hand or bangle bracelet. கைவளை திருத்துபு கடைக்கண் நோக்கினாள்" (கம்ப.இராம.);. 2. தோள்வளை; an arm-ring. 3.மேற்கூரையைத் தாங்குமாறு சுவர் முதலியவற்றிலமைக்குஞ் சட்டம்; wall-plate, horizontal beam upon a wall or upon projecting corbels, supporting the ends of other beams or roof-trusses 4.கூகம்; the state of being hidden. 5. சிறுவளை; small bangle. 6. மருதோன்றி; a flowering shrub. 7. வளையல்; bangle. [P] கை வளை (தொடி); ம. கைவள: க. கெய்பளெ: பட கைபே. [கை + வளை.] கைவளை2 kaivaḷai, பெ.(n.) மருதோன்றி; a herb used to colour the hands and feet of girls. [மரு [illegible] மரு தோன்றி [illegible] சிறிய [illegible]
கைவளையல்	கைவளையல் kaivaḷaiyal, பெ.(n.) கைக்கிடும் வட்டவடிவ அணிகலன்; bangle. கைவற்று-தல் 6 செ.கு. வி. (v.i.); 1. பொருளின்றி நிலைமை தாழ்தல்; to become reduced in circumstances. 2. கையிற் பொருளறுதல்; to be empty handed [கை + வற்று-.]
கைவறட்டி	கைவறட்டி kaivaṟaṭṭi, பெ.(n.) கையால் தட்டின வறட்டி; cow dung cake formed by hand. [கை + வறட்டி.] கைவறள்(ளு);-தல் 16 செ.கு.வி. (v.i.); கைவற்று-தல் பார்க்க; see kai-varru- [கை + வறள்ளு)-.]

கைவறுண்டி	கைவறுண்டி1 kaivaṟuṇṭi, பெ.(n.) சீமை மிளகாய்; காந்தாரி மிளகாய் பார்க்க;see kandari-milagay [சேய்மை → சீமை + மிளகாய். கை + வறுண்டி.] கைவறுண்டி2 kaivaṟuṇṭi, பெ.(n.) 1. சீனமிளகாய் (சித்.அக.);; a species of chillies plant 2.சீனிவெடி; chinese cracker. 3. சீனி அவரைக்காய் (கொத்தவரங்காய் - சென்னை வழக்கு);; a beans like vegetable. [சின்ன → சீன (சிறிய); மிளகாய். கை + வறுண்டி.]
கைவன்மை	கைவன்மை kaivaṉmai, பெ.(n.) கைவல்லவம் பார்க்க;see kai-vallavam [கை + வன்மை.] கைவா1-தல் (கைவருதல்); 18 செ.கு.வி. (v.i); 1.தேர்ச்சி பெறுதல்; to become proficient, expert. "வேத தாற்பரியங் கைவந்திருக்கு மவர்கள்" (ஈடு. 10,1:2);. 2. ஒருங்கே நிகழ்தல்; to happen together. "காட்டிய பத்துங் கைவரு மெனினே" (நம்பியகப். 36);. 3. கைகூடுல்; to be successful, attained. "இந்தப்பாவனை கைவாரா தாகில்"(சி.சி 8:34, மறைஞா.); (செ. அக.);. [கை + வா-.]
கைவா	கைவா2 kaivātal, 18 செ.கு.வி. (v.i.) ஒன்றைச் செய்யக் கையெழுதல்; to be disposed to do a thing. . அடிக்கக் கைவர வில்லை (உ.வ.); [கை + வா-.] கைவா3 kaivātal, 18 செ.கு.வி. (v.t.) செய்நேர்த்தியாதல்; to be accomplished. பாவாணருக்குச் சொல்லாய்வு கைவந்த கலையாயிற்றே (உ.வ.);. [கை + (வரு); வா-.]
கைவாக்கு	கைவாக்கு kaivākku, பெ.(n.) 1. கைவாகுபார்க்க: see kai-agu, 2. கைவழக்கம் பார்க்க:see kai-valakkam. ம. கைவாக்கு. [கை + வாக்கு.]

கைவாகு	கைவாகு kaivāku, பெ.(n.) 1, கைராசி (இ.வ.); பார்க்க; see kai-rasi. 2. கையால் ஆளுதற்கு உரிய நிலை; being ready to hand சமைத்தற்குரிய பொருளைக் கைவாகாக வைத்துக் கொண்டால் சமையலே எளிதாக இருக்கும் (உ.வ.);. [கை + வாகு.] கைவாங்கியுண்(ணு);-தல் 5 செ.குன்றாவி, (v.t.); நிறைய உண்ணுதல் (இ.வ.);; to eat in large qunatities [கை + வாங்கி + உண்ணு-.] கைவாங்கு1-தல் 7 செ.கு.வி.(v.i.); நீங்குதல்; to withdraw. "இரட்சணத்தினின்றும் கைவாங்கினாயோ" (திவ். திருநெடுந் 16:128, வியா);. [கை + வாங்கு-.]
கைவாங்கு	கைவாங்கு2 kaivāṅgudal, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.). கையை வெட்டுதல், to cut off the hand, to amputate ம. கைவாங்ஙுக. [கை + வாங்கு-.]
கைவாசி	கைவாசி kaivāci, பெ.(n.) கைராசிபார்க்க;see kairåsi ம. கைவாசி. [கை + வயம் → வாசி) வாசி.]
கைவாட்சம்பா	கைவாட்சம்பா kaivāṭcambā, பெ.(n.) நெல்வகை (யாழ்.அக.);: a kind of paddy [கை + வாள் + சம்பா.]
கைவாய்க்கால்	கைவாய்க்கால் kaivāykkāl, பெ.(n.) சிறுகால்வாய் small channel branching out from the main one [கை + வாய்க்கால்.]

கைவாய்ச்சி	கைவாய்ச்சி kaivāycci, பெ.(n.) சிறு வாய்ச்சிக் கருவி (வின்.);; a small adze க. கெய்வாசி. [கை + வாய்ச்சி.]
கைவாய்ப்பு	கைவாய்ப்பு kaivāyppu, பெ.(n.) கைமாற்று1 பார்க்க;see kai-marru. மூன்று உருபா கைவாய்ப்பாய் வாங்கியிருக்கிறேன் (இ.வ.); (செ.அக.);. ம. கைவாய்ப. [கை + வாய்ப்பு.]
கைவாரங்கொள்(ளு)-தல்	கைவாரங்கொள்(ளு)-தல் kaivāraṅgoḷḷudal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1 அதிகாரத் தோரணை கொள்ளுதல்; to assume authority. 2. கூத்தை நிறுத்தும் பொருட்டுக் கையை உயரவெடுத்து வீசுதல் (ஒழிவி. பொது. 1, உரை); (செ.அக.);; to wave the hand to stop the folk dance drama. க. கெய்வாரிசு (புகழ்தல்);. [கை + வாரம் + கொள்(ளு);-.]
கைவாரம்	கைவாரம்1 kaivāram, பெ.(n.) 1. கைதூக்கிக் கூறும் வாழ்த்து; benediction, encomium, praise pronounced with raised hands. "புறப்பட்டருளினவுடனே ஜயசப்தங்களாலே கைவாரம் பண்ணுகிறதும்" (கோயிலொ. 89);. 2. பனங்கிழங்கு உண்டாக்குதல் முதலியவற்றுக்குக் கொடுக்குங் கூலி (யாழ்ப்.);; wage in kind for pressing pulp of palmyra fruits or preparing palmyra roots. 3 சரிவாரம்; equal division of a crop. 4. வயிர முதலியவற்றின் முனை; edge, as of a diamond க. கெய்வார; தெ. கைவாரமு. [கை + வாரம்.] கைவாரம்2 kaivāram, பெ.(n.) 1. வேளாண்மையில் உழைப்புக்குரிய பங்கு (யாழ். அக.);; cultivator's share of the produce for his tilling and manuring the soil களத்தடி நிலத்தை கைவாரமாகக் கொடுத்துள்ளேன் (உ.வ.);. [கை + வாரம்.]
கைவாரிகள்	கைவாரிகள் gaivārigaḷ, பெ.(n.) நின்றேத்துவார் panegyrists of a king whose duty is to praise standing with raised hands. தெ. கைவாரி. [கைவாரம் → கைவாரி + கள்.]

கைவாள்	கைவாள் kaivāḷ, பெ.(n.) 1. கையரம்பம் (இ.வ.);; hand saw. 2. சிறுவாள் (தொல். பொருள்.1, இளம்.); short sword 3. சிறுகத்தி; A grass-knife, sickle. [P] கைவாள் ம. கைவாள்; க. கெய்பாளு; படு. கையாளு. [கை + வாள்.]
கைவாளப்பை	கைவாளப்பை kaivāḷappai, பெ.(n.) கைவாளை பார்க்க;see kai-valai, "பாக்கிட்ட் கைவாளப் பையும்" (விறலிவிடு. 661); (செ.அக.);. ம. கைவாளச்சஞ்சி, [கை + வாளப்பை.]
கைவாளம்	கைவாளம் kaivāḷam, பெ.(n.) கைவாளை பார்க்க;see kai-valai. "தொங்கிய கைவாளமென்று தூக்கி" (விறலிவிடு. 809);. [கை + (வாளை); வாளம்.]
கைவாளரம்	கைவாளரம் kaivāḷaram, பெ.(n.) சிறிய அரவகை [கை + வாள் + அரம்.]
கைவாளை	கைவாளை1 kaivāḷai, பெ.(n.) அடைப்பை, வெற்றிலைப்பை; pouch with a wrapper, betel pouch. தம்முடைய கைவாளையிலேயிருந்த தீர்த்தவிக்கிரகத்தை"(குருபரம். 571. பன்னீ.);. ம. கைவாளசஞ்சி. [கை + வாளை.] கைவாளை2 kaivāḷai, பெ.(n.) புடைவை வகை (யாழ்.அக.);; a kind of saree. [கை + வாளை.] கைவாளைப்பை பெ.(n.); கைவாளை1 பார்க்க;see kai-valai ம. கைவாளச்சஞ்சி. [கை + வாளை + பை.]

கைவாளைவட்டுவம்	கைவாளைவட்டுவம் kaivāḷaivaṭṭuvam, பெ.(n.) கைவாளை1 பார்க்க;see kai-valai [கை + வாளை + வட்டுவம் (பை அல்லது சிறுபெட்டி);.]
கைவாறு	கைவாறு kaivāṟu, பெ.(n.) 1. தக்கசமையம் (யாழ்ப்.);; suitable opportunity. 2, கைலாகு பார்க்க;see kailagu 3. கைதூக்கு; giving a hand. [கை + வாறு.]
கைவிசை	கைவிசை kaivisai, பெ.(n.) 1. கைமுறை பார்க்க;see kai-murai. 2. கைவிடல்; droping, forsake. 3. நீங்கல்; removal. [கை + விசை.]
கைவிஞ்சு-தல்	கைவிஞ்சு-தல் kaiviñjudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.). அளவு கடத்தல். to exceed the limit. "கைவிஞ்சி மோகமுற" (திருவாய். நூற். 62);. (செ. அக.);. [கை + விஞ்சு-.]
கைவிட்டம்	கைவிட்டம் kaiviṭṭam, பெ.(n.) வீட்டின் குறுக்கு விட்டம் (கொ.வ.);; cross-piece, cross-beam, brace connecting two rafters [கை + விட்டம்.]
கைவிடல்	கைவிடல் kaiviḍal, பெ.(n.) நோய் நீங்காதென மருந்து கொடுக்காது விட்டகலல்; abandoning a patient without prescribing medicines [கை + விடல்.]
கைவிடாப்படை	கைவிடாப்படை kaiviḍāppaḍai, பெ.(n.) வாள் போன்ற கைப்படை (பிங்.);; hand-weapon, weapon held in hand, dist. for kai-vidu-padai (செ.அக.);. [கை + விடா + படை.] கைவிடு1-தல் 18 செ. குன்றாவி (v.t.); 1. பிடிதளர்தல்; to let loose (one's own or another's); hand. 2. விட்டொழிதல்; to forsake, abandon, desert, as dependents; to shun, eschew, as passions. "பெரியோர் கண்டு கைவிட்ட மயல்" (நாலடி. 43); 3. தள்ளிப் போடுதல்; to postpone. ம. கைவிடுக; க. கைபிடு, கெய்பிடு; தெ செய்விடுகட; ப. கையுடு. [கை + விடு-.]

கைவிடு	கைவிடு2 kaiviḍudal, 18 செ.குன்றாவி, (v.t.) கொப்புவிடுதல்; branch out. [கை + விடுதல்.]
கைவிடுங்குறி	கைவிடுங்குறி kaiviḍuṅguṟi, பெ.(n.) குணமடைதல் அரிது எனும் அறிகுறி; symptom cincurability. 2. சாவுக்குறி; symptoms of collapse 3. பெண்குறியில் கை விட்டறியும் கருப்பக்குறி; diagnosis of pregnancy by a finger inserted int. the vagina [கை + விடும் + குறி.]
கைவிடுபடை	கைவிடுபடை kaiviḍubaḍai, பெ. (n.) அம்புப்பபை (பிங்.);; missile weapon. as an arrow. Dist. Fr. kavida-P-padai 2. கைப்படை, அம்பு. Arrow. [கை + விடு + படை.] கைவிடு படை அம்பு போன்றன. கைவிடாப் படைவாள் போன்றன. கைவிடுபடை kaiviḍubaḍai, பெ.(n.) கருவுயிர்ப்பின் போது பெண்குறிக்குள் விரலையிட்டுக் குழந்தை இருக்கும் நிலையை மாறச் செய்தல்; conversion performed by the hand introduced into the uterus. 2. கருப்பைக்குள் கையை விட்டுக் குழந்தையைத் திருப்பி வெளிப்படச் செய்தல் the manual turning of the child in delivery [கை + விடும் + மாற்றம்.]
கைவிதிர்-த்தல்	கைவிதிர்-த்தல் kaividirddal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1, மறுப்பு; to shake one's hands in denia "இனித்தவிர் விச்சையெனக் கைவிதிர்த் தலுமே" (கலிங் 160);. 2. அச்சத்தைக் காட்டுதற்காகக் கையை அசைத்தல்; to shake one's hands to show fear "அடியார் சூழ்ந்து கைவிதிக் கொண்டு (திருவாலவா.37:39);. 3. வியப்பினை வெளிப்படுத்துதற்க் கையை அசைத்தல்; to shake one's hand in surprise. "வியந்துகை விதிர்ப்ப" (சீவக. 2366); 4. புகழ்ச்சியைக் கவருமுகத்தான் கையை அசைத்தல்; to shake one's hand in praise "அங்கை விதிர்த்தாங் கரசவை புகழா" (பெருக உஞ்சைக் 32.58);. [கை + விதிர்-]
கைவிதை	கைவிதை1 kaividai, பெ.(n.) வெந்தயம் (மலை.); பார்க்க;see vendayam, [கை + விதை.] கைவிதை2 kaividai, பெ.(n.) நாற்றைப் பெயர்த்து நடுகையின்றி விதைத்தபடியே பயிர்செய்கை (இ.வ.);; cultivation without the process of transplantation. [கை + விதை.]

கைவிதைப்பு	கைவிதைப்பு kaividaippu, பெ.(n.) 1. புழுதி விதைப்பு (இ.வ.);; sowing in dry earth 2. கொருக்கலப்பையில் விதை போடாமல் நேரடியாக விதைகளைக் கையிலெடுத்து நிலத்தில் வீசி விதைத்தல்; to sow seeds with hand. [கை + விதைப்பு.]
கைவிரசு	கைவிரசு1 kaivirasu, பெ.(n.) கைவிரைவு பார்க்க: See kai-viraivu [கை + (விரவு); → விரசு-.] கைவிரசு kaivirasu, பெ.(n.) சீட்டாட்டத்தில் கை வரிசைப்படி சீட்டை இறக்குகை; to deal card as per turn. [கை + விரக.]
கைவிரட்டி	கைவிரட்டி kaiviraṭṭi, பெ.(n.) கையால் தட்டின வறட்டி; by hand cow dung cake கைவறட்டி பார்க்க;see kaivaratti. [கை + (வறட்டி); விரட்டி.]
கைவிரல்	கைவிரல் kaiviral, பெ.(n.) கையின் நுனிப்பகுதியில் அமைந்துள்ள ஐந்து உறுப்புகளுள் ஒன்று; one of the five terminal parts of the hand, finger. க. கெய்வரள், கெய்பெரல்; பட. கைபெரலு. |கை + விரல்.]
கைவிரற்சந்து	கைவிரற்சந்து kaiviraṟcandu, பெ.(n) கைவிரலின் இடுக்கு; crotch of the fingers (சா.அக.);. [கை + விரல் + சந்து.]
கைவிரி-த்தல்	கைவிரி-த்தல் kaivirittal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. இரத்தற் பொருட்டுக் கையை நீட்டுதல்; to stretch out the hands in begging. "கைவிரித் தெவரளித் தாலும் நன்றெென வேற்ற வளநிதி" (பிரமோத் 6:54);. 2. தன்னால் இயலாமை குறிப்பித்தல்; to indicate one's inability, disappointment [கை + விரி-.]
கைவிரிதவம்	கைவிரிதவம் kaiviridavam, பெ.(n.) செந்நாகதாளி (சித்.அக.);; a red cobra creeper. [கை + விரிதவம்.]

கைவிரைச்சம்பா	கைவிரைச்சம்பா kaiviraiccambā, பெ.(n.) கைவளச்சம்பா; a species of camba-paddy [கை + விரை + சம்பா.]
கைவிரைவு	கைவிரைவு kaiviraivu, பெ.(n.) கையினால் விரைந்து தொழில் செய்யுந்தன்மை; quickness of hand, as in suffling cards. [கை + விரைவு.] .
கைவிலக்கம்	கைவிலக்கம் kaivilakkam, பெ.(n.) மகளிர் தீட்டு; the menstrual discharge of females [கை + விலக்கம். எதையும் தொடலாகாது என்னும் வழக்கம்.]
கைவிலக்கமாதல்	கைவிலக்கமாதல் kaivilakkamātal, பெ.(n.) தீட்டாதல்; being on monthly course [கை + விலக்கம் + ஆதல்.]
கைவிலக்கு	கைவிலக்கு kaivilakku, பெ.(n.) 1. களப்பிச்சை கொடுத்து இரவலர்களை அனுப்புகை; sending away beggars from the threshing floor after giving them alms. 2. கதிரவனின் ஒளிக்கற்றை கண்ணிற் படாதபடி கையால் மறைக்கை; shading the eyes from the sun with the hand (செ. அக.);. [கை + விலக்கு.]
கைவிலங்கு	கைவிலங்கு kaivilaṅgu, பெ.(n.) இரண்டு மணிக்கட்டுகளையும் பிணைக்கும் கயிறு அல்லது தொடரி (சங்கலி);; manacles, handcuffs மறுவ, கைத்தளை. கைக்குட்டை. ம. கைவிலங்ஙு. [கை + விலங்கு.]

கைவிலை	கைவிலை1 kaivilai, பெ.(n.) மொத்த விலை, பண விலை: cash –price 2. கைப்பணத்திற்கு விற்றல்: to sell for ready-money. ம. கைவில: து. கையிலெ: பட கைபெலெ. [கை + விலை.] கைவிலை2 kaivilai, பெ.(n.) அப்போதைய விலை; current price. "பிடாகை தோறும் கைவிலைப் படிக்கு நாடோறும் தாவெழுதவும்" (S.I.I.VIII.139);, [கை + விலை-]
கைவிழல்	கைவிழல் kaiviḻl, பெ.(n.) பக்கக் (பாரிச); காற்றால் கை உணர்ச்சியற்றுப் போதல்; paralysis of an arm [கை + விழல்.]
கைவிழுது	கைவிழுது kaiviḻudu, பெ.(n.) கடலில் ஆழங்குறைவாயுள்ள இடங்களில் ஆழத்தை அறிய உதவுங்கயிறு (M. Navi. 71);; handlead-line, used for sounding small depths in the sea. [கை + விழுது.]
கைவிளக்கம்	கைவிளக்கம் kaiviḷakkam, பெ.(n.) 1. தொழிலின் திறமை; dexterity, workmanship. 2, கைப்பாங்கு பார்க்க;see kai-P-pangu. அவன் கைவிளக்கமில்லாதவன் (செ. அக.);. மறுவ. கைப்பாங்கு, கைராசி. [கை + விளக்கம்.]
கைவிளக்கு	கைவிளக்கு kaiviḷakku, பெ.(n.) சிறுவிளக்கு; hand lamp, small portable lamp. "கைவிளக் கேந்தி" (சீவக. 1542);. 2. ஒளிர்விளக்கு; bright lamp. ம. கைவிளக்கு; க. கெய்திவி.கெ.. [கை + விளக்கு.]
கைவிளங்காமை	கைவிளங்காமை kaiviḷaṅgāmai, பெ.(n.) கைசெயற்படாகை; inability to use the hand. மறுவ. கைமுடக்கு, கைமுடக்கம். [கை + விளங்காமை.]

கைவிளி	கைவிளி1 kaiviḷi, பெ.(n.) கையால் உதட்டை மடித்து ஊதியெழுப்பும் சீழ்க்கையொலி; whistle produced by applying the hand to the lips. "மறவ ரழைத்த கைவிளி"(சேதுபு சங்கரபா, 7.); மறுவ. சீழ்க்கை. [கை + விளி.] கைவிளி2 kaiviḷi, பெ.(n.) கைதட்டியேனும் குறியீடுகள் (சமிஞ்ஞை); செய்தேனும் அழைக்கை (பெரியபு. கண்ணப்ப. 72);; calling one's attention by clapping hands or making signs [கை + விளி.]
கைவிறிசு	கைவிறிசு kaiviṟisu, பெ.(n.) ஒருவகை வாணவெடி (யாழ்ப்.);; hand-rocket, a kind of fire-work. [கை + விறிசு.]
கைவினை	கைவினை kaiviṉai, பெ. (n.) கைவேலை பார்க்க;see kai-velai. "வித்தக ரியற்றிய.... கைவினைச் சித்திரம் (மணிமே. 19.5);. [கை + வினை.]
கைவினைக்குடி	கைவினைக்குடி kaiviṉaikkuḍi, பெ.(n.) கைத்தொழில் வேலை செய்யும் இனத்தோர்; artisan class. "உழவுகுடி கைவினைக் குடி காசாயக் குடியிற் கொள்ளும்" (S.I.I.V. 95);. [கை + வினை + குடி.]
கைவினைஞன்	கைவினைஞன் kaiviṉaiñaṉ, பெ. (n.) 1. தொழிலாளி; artisan, mechanic, workman 2. கம்மாளர்; carpenter, blacksmith. 3. செய்கை வல்லோர்; dynamic person, experts. [கை + வினைஞன்.]
கைவினைத்திறன்	கைவினைத்திறன் kaiviṉaittiṟaṉ, பெ.(n.) கைவேலை பார்க்க;see Kai-velai. [கை +_வினை + திறன்.]
கைவீச்சன்	கைவீச்சன் kaivīccaṉ, பெ.(n.) பணிகார வகை (யாழ். அக.);; a Sweet cake [கை + வீச்சன்.]

கைவிச்சு	கைவிச்சு1 kaiviccu, பெ.(n.) 1. கைவீசுகை; swing or free motion of the arms, as in walking. "கைவிச்சொன்றே பெறு மைம்பது பொன்" (தனிப்பா.2, 132:334);. 2. கையிருப்புத் தொகை (வின்.);; cash on hand. 3 கைத்திறன்; strength, ability. "அரக்கன் கைவிச்சு" இராமநா.பாலகா.5). 4. மிகுகொடை; grand donation. 5. ஐந்து; five. பழம் இரண்டு கைவீச்சு வாங்கி வா (உ.வ.);. ம. கைவீச்சு. [கை + வீச்சு.]
கைவீச்சு	கைவீச்சு2 kaivīccu, பெ.(n.) அடி (யாழ். அக.);; blow, stroke with the hand [கை + வீச்சு.]
கைவீசி	கைவீசி kaivīci, பெ.(n.) கையாந்தகரை (சு. வைர.181); பார்க்க; see kaiyāntagarai. [கை + வீசி.]
கைவீசியிலை	கைவீசியிலை kaivīciyilai, பெ.(n.) கரிசலாங் கண்ணி; Eclipse [கை + வீசி + இலை.]
கைவீசு-தல்	கைவீசு-தல் kaivīcudal, 7 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. கையை முன்னும் பின்னும் அசைத்தல்; to sway or wave the arms to and fro. 2. சண்டைக்கு அணியமாகும்போது கை வீசுதல்; to wave the hand when beginning to fight. 3. சைகை காட்டும் பொருட்டு கைவீசுதல்; to wave the hand for giving a sign. க. கெய்வீசு, கெய்பீசு; படட. கைபீசு. [கை + வீசு-.]
கைவீடு	கைவீடு kaivīṭu, பெ.(n.) விட்டு நீங்குகை (குறள். 799, உரை);; desertion, forsaking [கை + வீடு. விடு → வீடு.]

கைவீணை	கைவீணை kaivīṇai, பெ.(n.) நரப்புக் கருவி வகையுளொன்று; a kind of lute. "கைவீனை முழங்க"(கொண்டல்விடு. 511); [P] கைவீணை [கை + வீணை.] கைவீழ்-தல் 2.செ.கு.வி.(v.i.); கையின் பயன் அல்லது ஆற்றல் அறுதல்; to lose the use or power of one's hands. க. கெய்கெடு; படா. கைசோலு. [கை + வீழ்-.]
கைவெள்ளை	கைவெள்ளை kaiveḷḷai, பெ.(n.) கையின் தோலை வெளுக்கச் செய்யும் ஒருவகை வெள்ளை (மேக); நோய்; leucoderma of the hand ம. கைவெள்ள (உள்ளங்கை);. [கை + வெள்ளை.]
கைவேகம்	கைவேகம் kaivēkam, 1. கைவிரைவு பார்க்க;see kai-viraivu 2. கைவரிசை; hand speed, dexterity, talent. ம. கைவேகம்; க. கெய்தவக, கெய்வேக. [கை + வேகம்.]
கைவேட்டு	கைவேட்டு kaivēṭṭu, பெ.(n.) இடிகொம்பு (இ.வ.);; small mortars set on a pole and used in pyrotechny. [கை + வேட்டு.]
கைவேல்	கைவேல் kaivēl, பெ.(n.) கப்பணம்; dart, javelin. "கைவேல் களிற்றொடு போக்கி" (குறள், 774);. [கை + வேல்.] ஐகாரக் குறுக்கம் மொழி முதற்கண் ஒன்றரை மாத்திரையாயும், ஏனைய இடங்களில் ஒரு மாத்திரையாயும் குறுகுமென்றுணர்க. அவ்வாறு கொள்ளாக்கால் கய்வேல் களிற்றொடு என வரும் இலக்கியம் இலக்கணம் இன்றாய் முடியும் – இலப்பிரபம்.
கைவேலி	கைவேலி kaivēli, பெ.(n.) காஞ்சிமாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in kanjipuram Dt. [கைதை (தாழை); → கை + வேலி (நிலம்);.]

கைவேலை	கைவேலை kaivēlai, பெ.(n.) 1. கைத்தொழில்; manual labour, handicraft. 2. கைத்தொழிற்றிறம்; workmanship. 3. கையாற்செய்தது; work done with one's own hand, work performed by the hand ம. கைவேல; க.,படட. கைகெலச; து. கைவாடு. Norw. Handling. [கை + வேலை]
கைவேலைப்பாடு	கைவேலைப்பாடு kaivēlaippāṭu, பெ.(n.) கைத்தொழிற்றிறம்; handicraft, workmanship. [கை + வேலைப்பாடு.]
கைவை	கைவை1 kaivaittal, பெ.(n.) 1. கற்பழித்தல்; Seducing 2. ஏற்படுதல்; to happening. 3.தொடுதல்; to feel by touch. [கை + வை-.] கைவை2-த்தல் 4 செ.கு.வி.(v.i.); 1. கையால் தொட்டுச் செய்தல்; to touch, handle, deal with. 2. உட்புகுதல்; to enter, as on a disquisition. "பகவத் விஷயத்திற் கைவைத்தார்" (ஈடு, 6:2 பிர.);. 3. திருடுதல் (கொ.வ.);; to steal, embezzle. 4. கைவைத்து, குரு தூய்மையாக்குதல்; to consecrate by laying hands on (Chr.);. ம. கைவய்க்குக: க. கெய்யிக்கு; படட. கையிக்கு. [கை +வை-.] கைவை3 kaivaittal, 18 செ. குன்றாவி. (v.i.). 1. அடித்தல்; to beat, belabour.
கைனி	கைனி1 kaiṉi, பெ. (n.) கைம்பெண் (திவா.);; widow [கை (தனிமை);. கைனி(தனித்திருப்பவள், கணவனை இழந்தவள்);.]
கொ	கொ ko, பெ.(n.) கொகரம்; தமிழ் நெடுங்கணக்கில் அடியண்ண எடுத்தொலிப்பில்லா வல்லின முதல்மெய்யும் (க்);, பத்தாம் உயிரெழுத்தாகிய அரையங்காப்பு இதழ் குவிவுப் பின்னண்ண இடை உயிர்க்குறிலாகிய 'ஒ'கரமும் சேர்ந்து பிறந்த உயிர்மெய்யெழுத்து; the syllable formed by adding the back middle lax rounded vowel'o', to the first consonant of Tamil alphabet, velar voiceless stop 'k', [க் + ஒ – கொ.]

கொக்கட்டி	கொக்கட்டி1 kokkaṭṭi, பெ.(n.) மஞ்சள் நாங்குப்பூடு; xanthochymus [கொக்கு → கொக்கட்டி.] கொக்கட்டி2 kokkaṭṭi, பெ.(n.) குறுகிவளைந்த பனங்கிழங்கு (யாழ்ப்.);; short and slightly crooked plamyra roots. மறுவ: குறண்டற் பனங்கிழங்கு. [கொள் → கொட்கு → கொக்கு. கொக்கட்டி (குறுகி); வளைந்த பனங்கிழங்கு (வட.வர.6);]
கொக்கட்டிச்சோலை	கொக்கட்டிச்சோலை kokkaṭṭiccōlai, பெ.(n.) ஈழவளநாட்டில் மட்டக்களப்பிலுள்ள ஓர் ஊர்; a village at Mattakalappu in Sri Lanka. [கொக்கட்டி + சோலை.]
கொக்கரசன்பேட்டை	கொக்கரசன்பேட்டை kokkarasaṉpēṭṭai, பெ.(n.) கடலூர் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a willage in Cuddalore Dt. [கொக்கரசன் + பேட்டை.]
கொக்கரந்தாங்கல்	கொக்கரந்தாங்கல் kokkarandāṅgal, பெ.(n.) காஞ்சிபுரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a willage in Kānjipuram Dt. [கொக்கரன் + தாங்கல் எரி.]
கொக்கரன்கோட்டை	கொக்கரன்கோட்டை kokkaraṉāṭṭai, பெ.(n.) இராமநாதபுர மாவட்டத்துச் சிற்றுர்; a willage in Ramanadapuram Dt. [கொக்கரன் + கோட்டை.]
கொக்கரி'-த்தல்	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;

கொக்கரி	கொக்கரி2 kokkari, பெ.(n.) இன்னிய (வாச்சிய); வகை; a kind of musical instrument. "கொக்கரி கிடுபிடி கொட்ட" (வள்ளி. கதை. Ms.);. [கெக்கல் (முழங்குதல்); → கொக்கரி.] கொக்கரி3 kokkari, பெ.(n.) முழக்கம்; shouting, vaunting "குருதி குடிகாளி கொக்கரிசெய்" (திருப்பு. 179.);. [கொக் + கரி → கொக்கரி'.] கொக்கரி4 kokkari, பெ.(n.) முன் வளைந்த கொம்புள்ள மாடு; the cow which has horn like hook, [கொள்கு → கொட்கு → கொக்கு + அரி.]
கொக்கரிகம்	கொக்கரிகம் goggarigam, பெ.(n.) எழுத்தாணிப்பூடு(சா.அக.);; style plant. மறுவ. எழுத்தாணிக்கூர், எழுத்தாணிப் பச்சிலை, எழுத்தாணிப் பச்சை, கடற்கொழுப்பை. [கொக்கள் → கொக்கலிகம் → கொக்கரிகம்.]
கொக்கரிப்பு	கொக்கரிப்பு kokkarippu, பெ.(n.) 1. தற்சிறப்பு: Vociferation என் வீழ்ச்சியைப் பார்த்துக் கொக்கரிக்கிறான் (உ.வ.);. 2. பறவையொலி: cackle [கொக்கரி → கொக்கரிப்பு.]

கொக்கரை	கொக்கரை kokkarai, பெ.(n.) 1. வளைவு (இ.வ.);: crookedness, deformity. 2. வைக்கோலெடுக்குங் கருவி (இ.வ.);; rake. 3. வலம்புரிச் சங்கு (திவா.);; chank with spiral turning to the right. 4. இசைக் கருவி வகை; a kind of musical instrument. "தாளமலி கொக்கரை" (தேவா 1141:7);. 5. வில் (அக.நி.);; bow. 6.பாம்பு (அக.நி.);; snake. 7. வலை (அக.நி.);; Net. 8. தாழை, பனை, தெங்கு முதலியவற்றின் வற்றியுலர்ந்த இளமடல் (யாழ்ப்.);; Dried integument of the palmyra flower. மறுவ. கொக்கறை. ம. கொக்கர. [கொள் → கொட்கு. கொட்குதல் சுற்றுதல், திரிதல். கொட்கு → கொக்கி. கொட்கு → கொக்கு வளைந்த கழுத்துள்ள பறவை. கொட்கு → கொக்கரை வளைவு.]
கொக்கரையுடும்பு	கொக்கரையுடும்பு kokkaraiyuḍumbu, பெ.(n.) வற்றிய மடல் போன்ற உருவுடைய உடும்பு; lizard of the varanus species, as resembling a dried integument. [கொக்கரை + உடும்பு.]
கொக்கல்	கொக்கல் kokkal, பெ.(n.) வளைவு; Curvature. [கொள் → கொட்கு → கொக்கு → கொக்கல்.] கொக்கல் kokkal, பெ.(n.) இருமல்; cough. [கக்கு-கொக்கு-கொக்கல்]
கொக்கலகு	கொக்கலகு goggalagu, பெ.(n.) 1. வளைந்த மூக்கு; a curved hook.. 2. கொக்கு மூக்கு; beak of crane [கொக்கு + அலகு.]
கொக்கவாலி	கொக்கவாலி kokkavāli, பெ.(n.) புளியாத்தி; sour mountain ebony [கொக்கு + வாலி – கொக்குவாலி → கொக்கவாலி.]

கொக்களப்பி	கொக்களப்பி kokkaḷappi, பெ.(n.) மதுரை மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Madurai Dt. [கொக்கு + ஆளப்பி o ஒருகா. சங்கஞ்செடி மிகுந்த நிலப்பகுதியாகலாம்.
கொக்காகை	கொக்காகை kokkākai, பெ.(n.) சங்கஞ்செடி: mistletoe berry thorn [கொக்கு + (சாகை); ஆகை.]
கொக்காட்டம்	கொக்காட்டம் kokkāṭṭam, பெ.(n.) 1. கொக்கரித்து ஆடும் ஆட்டம்: merriment with dance. 2. மிகுதியும் ஆட்டிப் படைக்கும் இயல்பு: arrogance. அவன் கொக்காட்டம் போடுவது ஒன்றும் சரியில்லை (நெல்லை.);. [கொக்கரி + ஆட்டம் - கொக்கரியாட்டம் → கொக்காட்டம்.]
கொக்காட்டல்	கொக்காட்டல் kokkāṭṭal, பெ.(n.) சீராட்டுகை (யாழ்.அக.);; fondling. [கொக்கரி + ஆட்டல் - கொக்கரியாட்டல் → கொக்காட்டல்.] கொக்காட்டல் kokkāṭṭal, பெ.(n.) ஆட்டிப் படைத்தல்; to harass, annoy. [கொக்கி + ஆட்டல் – கொக்காட்டல்.]
கொக்காட்டி	கொக்காட்டி kokkāṭṭi, பெ.(n.) சிவகங்கை மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Sivagangai Dt. [கொக்கு + பட்டி- கொக்குப்பட்டி → கொக்கட்டி → கொக்காட்டி.]
கொக்காடி	கொக்காடி kokkāṭi, பெ.(n.) இராமநாதபுர மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Ramanadapuram Dt. [கொக்கு + பாடி – கொக்குப்பாடி → கொக்காடி.]
கொக்காம்பாளை	கொக்காம்பாளை kokkāmbāḷai, பெ.(n.) ஓர் பூடு; an unknown shrub [கொக்கு + ஆம் + பாளை.]

கொக்காமணி	கொக்காமணி kokkāmaṇi, பெ.(n.) மணிவகை; a kind of bead, "வக்காமணி கொக்காமணி வாங்கலையோ ஆயாளோ" (நாட்டுப்.);. [கொக்குமணி → கொக்காமணி.]
கொக்காரப்பட்டி	கொக்காரப்பட்டி kokkārappaṭṭi, பெ.(n.) தருமபுரி மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Dharmapuri Dt. [கொக்கல் வளைவு, வளைவான மேடு. கொக்கல் + பட்டி – கொக்கல்பட்டி → கொக்கரப்பட்டி → கொக்காரப்பட்டி.]
கொக்கான்	கொக்கான்1 kokkāṉ, பெ.(n.) ஒரு மரம்; a tree [கொக்கு → கொக்கான்.] கொக்கான்2 kokkāṉ, பெ.(n.) ஏழு கூழாங் கற்களைக் கொண்டு ஆடும் மகளிர் விளையாட்டு வகை (யாழ்ப்.);; a game played by girls with seven pebbles. [கொக்கு → கொக்கான்.] கொக்கான் kokkāṉ, பெ.(n.) நாற்று நடவில் இருவர் நடும் அளவு; work of two persons in transplantation. [கொக்கு-கொக்கான்]
கொக்கான்வெட்டு-தல்	கொக்கான்வெட்டு-தல் kokkāṉveṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கொக்கான் விளையாடுதல் (வின்.);: to play with pebbles, as girls. [கொக்கான் + வெட்டு-.]

கொக்கி	கொக்கி1 kokki, பெ.(n.) 1.தேள்கெண்டை; scorpion goby. 2. உளுவை; river goby [கொள்→ கொட்கு. கொட்குதல் சுற்றுதல், திரிதல் கொட்கு → கொக்கு வளைந்த கழுத்துள்ள நீர்ப்பறவை. கொட்கி → கொக்கி வளைந்த மாட்டி (வ.மொ.வ.6);.] கொக்கி2 kokki, பெ.(n.) 1. கொளவி; hook, clasp, as of a necklace or ear ring. 2. துறட்டி நுனியிற் செருகும் இருப்புக்கருவி (இ.வ.);; hooked knife attached to a long bamboo, for cutting leaves and twigs. 3. சுமைதூக்கப் பயன்படுத்தும் கூரிய வளைவான கம்பி பொருத்தப்பட்ட கருவி; a hook. like device with a handle to hold. 4. கேள்விக்குறி; question mark. புரியாத இடங்களில் கொக்கி போட்டுவை. 5. தையல் எந்திரத்தில் நூலினை இழுத்துவிடும் கொழுப்போல் வளைந்துள்ள பாகம்; the hook that pulls the thread in a sewing machine. A.S. hoe hooc; Du. hock, haak; Ice. Haki; Gr. Haken; Ohgr. Hako; Lowgr, hake; E. hook; Fin. kokka (hook);, Est. kook; Hung. Kajko; Mong. glygle; Jap. Kagi. Indones. Kaitān; ME.kok:Ice. haki; Dan. hage; Swed, hake Gr.haken; A.S. haca. ம. கொக்கி; க. கொக்கெ, கொக்கி, கொங்கி; தெ. கொக்கி, கொக்கெமு; து. கொக்கெ, கொங்கி; கோத. கொக்ய; துட. க்விக்ய்; பட. கொக்கி; நா. கொங்கி (வளைந்த குந்தாலி);.
கொக்கிக்கயிறு	கொக்கிக்கயிறு kokkikkayiṟu, பெ.(n.) தூண்டில்முள் கோக்கப்பட்ட நீளக் கயிறு; a long rope attached with a fish hook. [கொள் → கொள்கு → கொக்கி + கயிறு.]
கொக்கிக்கல்	கொக்கிக்கல் kokkikkal, பெ.(n.) தாழ்வாரம் கட்டுவதற்காகப் பயன்படுத்தும் வளைந்த கல்; a curved stone use in the construction of a verandah. [கொக்கி + கல்.]
கொக்கித்தாழ்ப்பாள்	கொக்கித்தாழ்ப்பாள் kokkittāḻppāḷ, தாழ்ப்பாள் வகைகளிலொன்று; a kind of latch. [கொக்கி + தாழ்ப்பாள்.]
கொக்கிப்புழு	கொக்கிப்புழு kokkippuḻu, பெ.(n.) குடலில் காணப்படும் நுண்ணுயிரி வகை: hook-worm in Intestine. ம. கொக்கப்புழு, கொக்கோப்புழு: க. கொக்கெகுளு: தெ. கொக்கெபுறகு, [கொக்கி + புழு.]

கொக்கிப்பூட்டு	கொக்கிப்பூட்டு kokkippūṭṭu, பெ.(n.) அணிகலனிலமைந்த பூட்டு (வின்.);; lock of a clasp in an ornament. [கொக்கி + பூட்டு.]
கொக்கிமுள்ளு	கொக்கிமுள்ளு kokkimuḷḷu, பெ.(n.) காட்டு முள்ளுக்கத்தரி.(L.);; hedge caper, [கொக்கி + முள்ளு.]
கொக்கியெலும்பு	கொக்கியெலும்பு kokkiyelumbu, பெ.(n.) மணிக்கட்டின் எலும்பு; bone of the wrist. [கொக்கி + எலும்பு.]
கொக்கில்	கொக்கில் kokkil, பெ.(n.) அணிகலனில் அமைந்துள்ள கொக்குவாய்; hook of a clasp. [கொக்கு → கொக்கி → கொக்கில்.]
கொக்கிலிமேடு	கொக்கிலிமேடு kokkilimēṭu, பெ.(n.) காஞ்சிபுரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Kanjipuram Dt. [கொக்கில் → கொக்கிலி + மேடு.]
கொக்கிலை	கொக்கிலை kokkilai, பெ.(n.) கொக்கு மூக்கைப் போன்ற இலைப்பூடு; lance leaved wind [கொக்கு + இலை.]
கொக்கிவாய்	கொக்கிவாய் kokkivāy, பெ.(n.) கொக்குவாய் பார்க்க;see kokku-vay. "கொக்கிவாய் முத்தாரமாகச் செய்து"(சிலப். 6.101. அரும்.);. [கொக்கி + வாய்.]
கொக்கிறகு	கொக்கிறகு goggiṟagu, பெ.(n.) வெள்ளை மந்தாரை (புட்ப.5);; taper-pointed mountain ebony. [கொக்கு + இறகு.] வடிவிலும் நிறத்திலும் அளவிலும் கொக்கிறகை ஒத்திருப்பதால் அப் பெயர் பெற்றது (தமிழர் மதம்.87);.
கொக்கிறகு மந்தாரை	கொக்கிறகு மந்தாரை goggiṟagumandārai, பெ.(n.) கொக்குமந்தாரை (M.M. 521.);; Taper - pointed mountain ebony. [கொக்கு + இறகு + மந்தாரை.]

கொக்கு	கொக்கு1 kokku, பெ.(n.) 1 பறவைவகை; common crane. "பைங்காற் கொக்கின்" (புறநா. 342); 2. கரிய மூக்குடைய கொக்குவகை; "சித்திரத்துக் கொக்கே ரத்தினத்தைக் கக்கு" (பழ.);. Stork. 3. நெல்லுண்ணும் கொக்குவகை; paddy-bird. மறுவ. மடையான். ம.கொக்கு; க. கொக்கரெ, கொக்கு; தெ. கொக்கர கொங்க, கொக்கராயி, து. கொர்ங்கு; எரு. கொக்கு; துட. கொக்கு கொச்க்; கோண். கொருகு; கூ. கொக்கொ; கொலா. கொங்க; பர். கொக்கல்; பிரா. காகூர். Pkt.kokkai; skt. Kanka; Sinh. koka. Fin. kokko, kotka (eagle);; Est. kotkas, kokas; komi. kuc. [கொள் → கொட்கு → கொட்குதல் சுற்றுதல், திரிதல். கொட்கு → கொக்கு வளைந்த கழுத்துள்ள நீர்ப்பறவை. (வ.மொ.வ.6);.] வகைகள் : 1. குருட்டுக் கொக்கு. 2. தேசிக் கொக்கு.
கொக்குக்கல்	கொக்குக்கல் kokkukkal, பெ.(n.) சிலைமான் கல், மாந்தளிர்க்கல் (வின்.);; agate. [குல் → குக்கு → கொக்கு.]
கொக்குக்கால்	கொக்குக்கால் kokkukkāl, பெ.(n.) 1. ஒரு நீர்ப்பூண்டு; an aquatic plant. 2. நீண்ட கால்; long leg [கொக்கு + கால்]
கொக்குக்காலன்	கொக்குக்காலன் kokkukkālaṉ, பெ.(n.) நீண்ட கால்களையுடையவன்; one with an abnormally long leg [கொக்கு + காலன். கால் + அன் காலன். 'அன்' ஆ. பா. று.]
கொக்குக்காலி	கொக்குக்காலி kokkukkāli, பெ.(n.) 1. மாமரம்: mangotree. 2. செந்நாய்; Red wild dog. 3. குதிரை; Horse [கொக்கு + காலி.]

கொக்குச்சத்தகம்	கொக்குச்சத்தகம் gogguccattagam, பெ.(n.) அலக்கரிவாள்: hook-shaped blade attached to a pole. [கொக்கு (வளைவு); + அரிவாள்.]
கொக்குச்சம்பா	கொக்குச்சம்பா kokkuccambā, பெ.(n.) சம்பா நெல்வகை; a kind of cambá paddy. [கொக்கு - சம்பா.]
கொக்குச்சாறு	கொக்குச்சாறு kokkuccāṟu, பெ.(n.) கொக்குக் கறியினின்று அணியம் செய்த சாறு; soup extracted from the flesh of heron [கொக்குச – சாறு.]
கொக்குடம்	கொக்குடம் kokkuḍam, பெ.(n.) நச்சுவித்துகளைக் கொண்ட மரம்; strychnos. nux, vomica, tree மறுவ. எல்லாம். [கொக்குள் → கொக்குளம் → கொக்குடம்.]
கொக்குநடை	கொக்குநடை kokkunaḍai, பெ.(n.) கொக்கு நடப்பதுபோல் அசைந்தசைந்து நடக்கும் நடை: walk as of a crane. [கொக்கு – நடை.]
கொக்குநீர்	கொக்குநீர் kokkunīr, பெ.(n.) கழுதையின் சிறுநீர்; ass's urine [கொக்கு - நீர்.]
கொக்குநோய்	கொக்குநோய் kokkunōy, பெ.(n.) ஆட்டுக்குக் காணும் எரி நோய்; a disease among sheep, highly infectious [கொக்கு + நோய்.]
கொக்குநோவு	கொக்குநோவு kokkunōvu, பெ.(n.) 1.நெல்நோய் வகை; a blight affecting paddy. 2. ஆடுகட்குக் காணும் எரிநோவு (M.C.M. D.249.);; a contagious disease among sheep. 3. கோழிகளுக்கு ஏற்படும் கழிச்சல் நோய்; a contagious disease among hens. [கொக்கு + நோவு.]

கொக்குப்பதரி	கொக்குப்பதரி kokkuppadari, பெ.(n.) இலந்தை; jujube tree [கொக்கு + (புதரி); பதரி.]
கொக்குமட்டி	கொக்குமட்டி kokkumaṭṭi, பெ.(n.) 1.சிப்பிவகை (வின்.);; cockle. 2. சங்கு; conch. 3. நத்தைக் கூடு; cockle shell. [கொக்கு + மட்டி.]
கொக்குமணி	கொக்குமணி kokkumaṇi, பெ.(n.) கொக்கா மணி; a kind of bead. "வக்காமணி கொக்கு மணிகளையும்" (மதி. கள. II, 139);. [கொக்கு + மணி.]
கொக்குமந்தாரை	கொக்குமந்தாரை kokkumandārai, பெ.(n.) 1.வெள்ளை மந்தாரை; taper pointed mountain ebony. 2. புடவை வகை (கொ.வ.);; a kind of woman's cloth. ம. கொக்குமந்தாரம், கொங்நுமந்தாரம். [கொக்கு + மந்தாரை.]
கொக்குமீன்	கொக்குமீன் kokkumīṉ, பெ.(n.) ஊசிக்கழுத்தி மீன் (M.M.203.);; long-nosed fish. [கொக்கு + மீன்.] [P]
கொக்குமுக்காடு	கொக்குமுக்காடு kokkumukkāṭu, பெ.(n.) 1. கொக்கைப் போலக் கூனிக் குறுகி முக்காடு போடுகை; veiling oneself adopting a crowling. 2. மிளகாய், கத்தரிச்செடிகள் நட்ட மறுநாள் இருக்கும் தன்மை; the look of chilly brinjal plants the day after they are transplanted. [கொக்கு + முக்காடு.]
கொக்குமுட்டை	கொக்குமுட்டை kokkumuṭṭai, பெ.(n.) புதுக்கோட்டை மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Pudukkōttai Dt. [கொக்கு + (முட்டம்); முட்டை.]
கொக்குமுத்து	கொக்குமுத்து kokkumuttu, பெ.(n.) கொக்கின் கண்டத்தில் பிறப்பதாகச் சொல்லப்படும் ஒரு வெண்முத்து; a white pearl-like concretion said to be formed in the neck of a stork [கொக்கு + முத்து.]

கொக்குமுள்ளு	கொக்குமுள்ளு kokkumuḻḻu, பெ.(n.) தொடரி; prickly burr-thorn [கொக்கு + முள்ளு.]
கொக்குமூக்கன்	கொக்குமூக்கன் kokkumūkkaṉ, பெ.(n.) நீண்டு வளைந்த மூக்குடையவன்; one who has a long hook - nose. [கொக்கு + மூக்கன்.]
கொக்குமூக்கு	கொக்குமூக்கு kokkumūkku, பெ.(n.) வளைந்த மூக்கு; hook-nose, aquiline nose [கொக்கு + மூக்கு.]
கொக்குமேனி	கொக்குமேனி kokkumēṉi, பெ.(n.) 1.தில்லை மரம்; tiger's milk tree. 2. எடை குறைந்த உடல்; slight body [கொக்கு + மேனி.]
கொக்குவம்	கொக்குவம் kokkuvam, பெ.(n.) கொக்கோகம் பார்க்க;see kokkogam. "மையறு கொக்குவம் பரதமலி கணிதஞ் சத்தம்" (வள்ள. சுருதி. பாயி.9);. Skt. kokkóha. [கொக்குவகன் → கொக்குவம்.] கொக்குவகன் என்பவால் இயற்றப்பட்டாதி ரகசியம் என்னும் நூல்.
கொக்குவாய்	கொக்குவாய் kokkuvāy, பெ.(n.) அணிகலனில் உள்ள படுகண்ணியிற் செருகும் பூட்டு; the hook of a clasp in an ornament held by the padukans, "கொக்குவாய் ஒன்றும்" [கொக்கு + வாய்.]
கொக்கூறப்பூடு	கொக்கூறப்பூடு kokāṟappūṭu, பெ.(n.) நெருஞ்சில்; caltrops tribulus terrestrics (சா.அக.); [கொக்கல் → கொக்கறை + (பூண்டு); பூடு.]
கொக்கேறி	கொக்கேறி kokāṟi, பெ.(n.) நெட்டி (L.);; solapith. [கொக்கு + ஏறி.]

கொக்கை	கொக்கை kokkai, பெ.(n.) கொக்கி பார்க்க;see kokki. பட கொக்கெ. [கொள் → கொட்கு → கொக்கை.]
கொக்கைக்கல்	கொக்கைக்கல் kokkaikkal, பெ.(n.) ஆட்டுக்காற்கல் (வின்.);; coral stone, [கொக்கை + கல்.]
கொக்கைச்சத்தகம்	கொக்கைச்சத்தகம் goggaiccattagam, பெ.(n.) ஒருவகைச் சிறுகத்தி (வின்.);; small bill hook. [கொக்கை + சத்தகம்.]
கொக்கைச்சால்	கொக்கைச்சால் kokkaiccāl, பெ.(n.) உழவுச்சால் படாத தரை (யாழ்ப்.);; balk in ploughing. [கொக்கை + சால். ஒருகா. பொக்கை → கொக்கை.]
கொக்கோகம்	கொக்கோகம் kokākam, பெ.(n.) வரகுணராம பாண்டியனால் வடமொழியினின்றும் மொழி பெயர்க்கப்பட்ட ஒரு காமநூல்; a treatise on erotics translated from Sanskrit by Varagunarama Pāndiyaŋ, மறுவ. கொக்குவம், [கொக்குவகன் - கொக்குவகம் → கொக்கோகம்.] கொக்குவகனால் இயற்றப்பட்ட நூல். இது முதலில் தமிழில் எழுதப்பட்டு வடமொழியாக்கம் பெற்றதென்றும் அதன் பின்னர் வடமொழியிலிருந்து தமிழாக்கம் பெற்றதென்றும் கூறுவர். கொக்குவகன் என்னும் பெயரே தமிழாயிருத்தல் காண்க.
கொக்கோடு	கொக்கோடு1 kokāṭu, பெ.(n.) கோயில் மேல் தளத்தை மேவப் பயன்படும் ஒருவகைச் சிறிய ஒடு; a kind of small printed tile used for roofing temples. மறுவ. கூரோடு. ம. கொக்கோடு. [கொக்கு + ஒடு.] கொக்கோடு2 kokāṭu, பெ.(n.) குமரி மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Kanyakumari Dt. [கொக்கு + கோடு - கொக்குக்கோடு → கொக்கோடு.]

கொக்கோவெனல்	கொக்கோவெனல் kokāveṉal, பெ.(n.) ஒர் ஒலிகுறிப்பு; onom, expr of cackling, clucking. [கொக்கோ + எனல்.]
கொகராஞ்சி	கொகராஞ்சி gogarāñji, பெ.(n.) கணவாய் மீனின் முதுகு ஓடு (பரத. கலைச்.சொ.அக.);; back of the skeleton of kanava fish.
கொகுடி	கொகுடி goguḍi, பெ.(n.) முல்லைக்கொடிவகை; a variety of jasmine creeper. "குவிமுகையன கொகுடி" (சூளா. தூது.4);. Persi. yāsemin,yāsmin; E.jasmine; M.Fr.jasmin; Cotta.jessemin; It. gesmino; Sp.jazmin; Fr.yasmin. [கொக்கு → கொக்குள் → கொக்குளி → கொகுளி → கொகுடி.]
கொகுடிக்கோயில்	கொகுடிக்கோயில் goguḍigāyil, பெ.(n.) கோயில் கூடக (விமான); அமைப்புகளுள் ஒன்று; a kind of shrine in temple. [கொகுடி + கோயில். கொகுடிக்கோயில் (கொகுடி என்னும் முல்லைக் கொடியின் சிற்ப வேலைப்பாடு அமைந்த கோயில்);.]
கொங்கடி	கொங்கடி koṅgaḍi, பெ.(n.) 1. மழைக்காலத்தில் குடைபோல் பயன்படுத்தும் ஒலையால் முடைந்த கூர்ங்கூடை ; a rain cover made of ruds and leaves. 2. தலையில் கவித்துக் கொள்ளும் உள் மடித்த சாக் குத்துணி; a tucked in gunny bag used as a raincoat. [P] மறுவ. கொங்கணி, சம்மங்கூடு. [கொங்கு வளைவு, கொங்கு → கொங்கடி.]
கொங்கணக்கத்தி	கொங்கணக்கத்தி koṅgaṇakkatti, பெ.(n.) வளைந்த அமைப்புடைய ஒருவகைக் கத்தி; a kind of curved knife. ம. கொங்கணம் கத்தி; து. கொங்கணகத்தி, [கொங்கணம் + கத்தி.]
கொங்கணநாயனார்	கொங்கணநாயனார் koṅgaṇanāyaṉār, பெ.(n.) பதினைந்தாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த புலவர்களுளொருவர் (சிற்.அக.);; a poet of fifteenth century. [கொங்கணம் + நாயன் + ஆர்.]

கொங்கணம்	கொங்கணம்1 koṅgaṇam, பெ.(n.) 1. மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைக்கு மேற்கும், அரபிக்கடலுக்குக் கிழக்கும், கூர்ச்சரத்திற்குத் தெற்கும், கோவாவுக்கு வடக்குமாக உள்ளதும், ஐம்பத்தாறு நாடுகளுள் ஒன்றுமான நாடு (நன்.272. மயிலை.);; Konkan, the low country of Western India between the ghats and the Arabian sea extending from Goa to Gujarat, one of 56 Nadu. 2. தமிழ் நூல்களிற் கூறப்படும் பதினெட்டு மொழிகளுள் ஒன்று (திவா.);; language of Korgan, one of 18 languages referred to in Tamil works. ம. கொங்கணம்;க., தெ., து. கொங்கண. கொங்கணம் → skt. Konkana. [கொண்கானம் → கொங்கணம்.] கொங்கணம்2 koṅgaṇam, பெ.(n.) வளைந்த தன்மை; the state of being curved. [கொங்கு + அணம். அணம் – சொல்லாக்க ஈறு.]
கொங்கணர்	கொங்கணர்1 koṅgaṇar, பெ.(n.) 1. கொங்கண நாட்டார்; inhabitants of Kongan . 2. பண்டத் தமிழ்ச்சித்தருள் ஒருவர்; an ancient Tamil Siddha. ம. கொங்கணன். [கொங்கணம் → கொங்கணர்.] கொங்கணர்2 koṅgaṇar, பெ.(n.) கன்னட நாட்டின் மங்களூர்ப் பகுதியினர்; people around Mangalore state. "கோசலர் சிங்களர் தெலுங்கர்" (S.I.I.XXVI, 37-9, P..28);. [கொங்கணம் → கொங்கணர்.] கொங்கணர்3 koṅgaṇar, பெ.(n.) கள்ளர்குடிப் பட்டப்பெயர்களுள் ஒன்று (கள்ளர் சரித்.ப.98);; a caste title of Kallars. [கொங்கணம் + அர்.]
கொங்கணவர்	கொங்கணவர் koṅgaṇavar, பெ.(n.) கொங்கணர் பார்க்க;see kongamar. கொக் கென்று நினைத்தாயோ கொங்கணவா? (தனிப்பா.); [கொங்கணம் → கொங்கணவர்.]
கொங்கணவன்	கொங்கணவன் koṅgaṇavaṉ, பெ.(n.) நாகரிகமில்லாதவன்; uncivilised person. [கொங்கணன் → கொங்கணவன்.]

கொங்கணி	கொங்கணி1 koṅgaṇi, பெ.(n.) கொங்கண நாட்டான்; inhabitant of Konganam. ம., க. கொங்கணி. [கொங்கணம் → கொங்கணி.] கொங்கணி2 koṅgaṇi, பெ.(n.) மழையைத் தடுக்கத் தலையிற் கவிக்கும் நீண்டு உள்வளைந்த சம்பங்கூடை அல்லது அதைப் போன்ற பாதுகாப்பு அமைப்பு; a covering againstrain made of camban reeds, palm leaf or grass, etc. மறுவ. கொங்காடை, கொங்கடி, கொங்காணி. [கொங்கு + அணி - கொங்கணி (வளைத்து மூடிய அணி);.]
கொங்கணிப்பூண்டு	கொங்கணிப்பூண்டு koṅgaṇippūṇṭu, பெ.(n.) பயிரின் களையாகிய பூண்டுச்செடி (இ.வ.);; a kind of weed. [கொங்கணி + பூண்டு.]
கொங்கணியான்	கொங்கணியான் koṅgaṇiyāṉ, பெ.(n.) மீன்வகை (யாழ்.அக.);; a kind of fish. [கொங்கணி → கொங்கணியான்.]
கொங்கணையன்	கொங்கணையன் koṅgaṇaiyaṉ, பெ.(n.) பழிச்சொல்; a term of abuse. [கொங்கு → கொங்கணவன் → கொங்கணையன்.]
கொங்கம்	கொங்கம் koṅgam, பெ.(n.) 1. கொங்கு பார்க்க;see Kongua portion of the Tamil country. 2. கோளத வைப்பு நஞ்சு; a mineral poison. [கொங்கு → கொங்கம்.]
கொங்கம்பட்டி	கொங்கம்பட்டி koṅgambaṭṭi, பெ.(n.) மதுரை மாவட்டம் மேலூர் வட்டத்தில் உள்ள திருமணி முத்தாற்றை ஒட்டி அமைந்துள்ள ஊர்: a village situated near Thirumanimutharu river in Melur Taluk Madurai Dt. [கொங்கன் + பட்டி - கொங்கன்பட்டி → கொங்கம்பட்டி]
கொங்கம்பாளையம்	கொங்கம்பாளையம் koṅgambāḷaiyam, பெ.(n.) ஈரோடு மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Erode Dt. [கொங்கம் + பாளையம்.]

கொங்கமுடி	கொங்கமுடி koṅgamuḍi, பெ.(n.) தலையின் ஒரு பக்கத்தில் கொண்டை அமையுமாறு முடியப்பட்ட மகளிர் தலைமுடி; a particular hair-do of woman. mode of tying the hair on one side of the head. ம.கொங்கமுடி. [கொங்கு + முடி.]
கொங்கர்கோமான்	கொங்கர்கோமான் koṅgarāmāṉ, பெ.(n.) கொங்குநாட்டை வென்ற மன்னர்கள் சூடிக் கொண்ட பட்டம்; chieftain of Korgu country. [கொங்கர் + கோமான்.]
கொங்கரத்தி	கொங்கரத்தி koṅgaratti, பெ.(n.) சிவகங்கை மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Sivagangai Dt. [கொங்கு+ ஆரத்தி.]
கொங்கரம்	கொங்கரம் koṅgaram, பெ.(n.) வளைகை; bending. தெ. கொங்கா. [கொங்கு → கொங்கரம்.]
கொங்கராயர்	கொங்கராயர் koṅgarāyar, பெ.(n.) தென்னார்க் காட்டு மாவட்டம் கள்ளக்குறிச்சி வட்டம், கொங்க ராயபாளையத்திலுள்ள, உடையாரினத்தைச் சார்ந்த பாளையக்காரர்களின் பட்டப்பெயர்; title of Poligars of the Udaiyār caste, probably from Kongarāya Pālaiyam in Kalla-kuricci taluk of Villupuram Dt. 2. கள்ளர்குடிப் பட்டப்பெயர் களுளொன்று (தஞ்);. a caste title of Kallars. [கொங்கம் + இராயர்.]
கொங்கராயனூர்	கொங்கராயனூர் koṅgarāyaṉūr, பெ.(n.) கோவை மாவட்டத்தில் அமைந்த ஊர்; a village situated in Coimbattur Dt. [கொங்குராயன் + ஊர்.] கொங்குதேசச் சிற்றரசர்களுள் ஒருவரான கொங்குராயர் ஆண்டமையால் இப் பெயர் பெற்றதாம்.
கொங்கரி	கொங்கரி koṅgari, பெ.(n.) எல அரிசி (மலை.);; cardamom. [கொங்கு + அரிசி.]

கொங்கரையர்	கொங்கரையர் koṅgaraiyar, பெ.(n.) கள்ளர்குடிப் பட்டப்பெயர்களுள் ஒன்று (கள்ளர் சரித்.ப.98);; a caste title of Kallars. [கொங்கு + அரையர்.]
கொங்கல் நகரம்	கொங்கல் நகரம் goṅgalnagaram, பெ.(n.) கோவை மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Kovai Dt. [கொங்கல் நகரம்.]
கொங்கவேம்பு	கொங்கவேம்பு koṅgavēmbu, பெ.(n.) தருமபுரி மாவட்டத்துச்சிற்றூர்; a village in Dharmapuri Dt. [கொங்கன் + வேம்பு.]
கொங்கன்	கொங்கன் koṅgaṉ, பெ.(n.) 1. கொங்கநாட்டான்; In habitant of the Koñgu country. "ஒளிறுவாட்கொங்கர்" (குறுந். 393);. 2. சேரன் (திவா.); Cera king. ம. கொங்ஙன்; க. கொங்க; து. கொங்கெ,
கொங்கன்குளம்	கொங்கன்குளம் koṅgaṉkuḷam, பெ.(n.) திருநெல்வேலி மாவட்டம் இராசபாளையத்திற்கு அருகேயுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village near Rajapalayam in Tirunelveli Dt. [கொங்கன் + குளம்.] கொங்கன் என்னும் சிற்றரசன் இவ் வூரில் வெட்டிய குளமொன்று அமைந்திருந்ததாகவும் அதன் அடிப்படையில் இப் பெயர் வழங்கி வருவதாகவும் கருதப் படுகிறது.
கொங்கனேந்தல்	கொங்கனேந்தல் koṅgaṉēndal, பெ.(n.) சிற்றூரொன்றின் பெயர்; a name of a village. [கொங்கன் + ஏந்தல் (ஏரி);.]
கொங்காடை	கொங்காடை koṅgāṭai, பெ.(n.) கொங்குநாட்டில் மழை காலத்தில் மடித்துத் தலையில் கவிழ்த்துக் கொள்ளும் துப்பட்டி அல்லது சாக்குத்துணி; coarse cloth or sack which is used to protect the head from rain in Kongu country. [கொங்கு + ஆடை – கொங்காடை.]

கொங்காணி	கொங்காணி koṅgāṇi, பெ.(n.) மழையைத் தாங்க உடலிற் கவிக்கும் சம்பங்கூடை; covering against rain, made of palm leaf, grass or reeds. மறுவ, கொங்கடி, கொங்காடை. [கொங்கு → கொங்காணி.] கொங்காணி koṅgāṇi, பெ.(n.) சுவரில் சட்டையை மாட்டுவதற்குப் பொருத்தியிருக்கும் கொக்கி; coathanger. [கொங்கு-ஆணி]
கொங்காரதி	கொங்காரதி koṅgāradi, பெ.(n.) பிடங்குநாறி என்னும் தேக்குமரம்; fire - brand teak [குங்கு → கொங்கு → கொங்காரதி.]
கொங்காரம்	கொங்காரம் koṅgāram, பெ.(n.) குங்குமமரம்; a species of fragrant tree. [குங்கு → கொங்கு → கொங்காரம்.]
கொங்கார மாசுக்கீரை	கொங்கார மாசுக்கீரை koṅgāramācukārai, பெ.(n.) பிண்ணாக்குக் கீரை (சித்.அக.);; a herb. [கொங்கர் + மசியல் + கீரை - கொங்கர்மசியல் கீரை → அ கொங்காரமாசிக்கிரை (கொ.வ.);.] கொங்காழி பெ.(n.); இரண்டு நாழியும் ஒரு உரியும் (21/2 நாழி); கொண்ட ஒரு தவச அளவு; a measure of grain which contains two and a half standard nasis. ம. கொங்காழி. [கொங்கு + ஆழி.]
கொங்காளம்	கொங்காளம் koṅgāḷam, பெ.(n.) பதினெண் மொழிகளுள் ஒன்று; one among the eighteen languages. மறுவ. கொங்கணம். [கொங்கு → கொங்காளம்.]
கொங்காளன்	கொங்காளன் koṅgāḷaṉ, பெ.(n.) குதிரைவகை (அசுவசா.151.);; a breed of horses probably of the Kongu country. [கொங்கு → கொங்காளன்.]

கொங்கான்	கொங்கான்1 koṅgāṉ, பெ.(n.) கொங்கணன்; a man of Konganam. [கொங்கு + ஆன்.] கொங்கான்2 koṅgāṉ, பெ.(n.) அறிவிலி; Ignorant person. [கொங்கன் → கொங்கான்.]
கொங்கி	கொங்கி koṅgi, பெ.(n.) நாரை; crane [கொங்கு → கொங்கி.]
கொங்கிணிமுள்ளு	கொங்கிணிமுள்ளு koṅgiṇimuḷḷu, பெ.(n.) காட்டுச்சோளம்; wild sage (சா.அக.);. [கொங்கிணி + முள்ளு.]
கொங்கிலவு	கொங்கிலவு koṅgilavu, பெ.(n.) 1. கோங்கிலவு; dipterocarp dammer. 2. முள்ளிலவு; red cotton tree. 3. தணக்கு; odal tree. 4. கள்ளிச்சாரம்; mordant of kalli tree [கொங்கு + இலவு.]
கொங்கிளங்கோசர்	கொங்கிளங்கோசர் koṅgiḷaṅācar, பெ.(n.) கொங்குநாட்டில் குடியேறிய கோசர்; Kosar immigrants into Kongu country. [கொங்கு + இளம் + கோசர்.]
கொங்கிற்பொன்	கொங்கிற்பொன் koṅgiṟpoṉ, பெ.(n.) கொங்கு நாட்டுப் பொற்காக; gold coin of Kongu country. "கொங்கிற் பன்னு துலைப்பகம் பொன்" (பெரியபு. இடங்கழி.செப்.3);, (கல்அக.); [கொங்கில் + பொன்.]

கொங்கு	கொங்கு1 koṅgu, பெ.(n.) 1. கோவை, ஈரோடு, சேலம், நாமக்கல், தருமபுரி மாவட்டங்களும் எருமையூர் (மைசூர்);ச் சீமையின் ஒரு பகுதியுமாக அடங்கிய தமிழ்நாட்டுப்பகுதி; the Tamil country comprising the districts of Coimbatore, Erode, Salem, Namakkal and Dharmapuri and portion of Mysore. கொங்கிளங் கோசர் (சிலம். உரைபெறு.2); 2.பூந்தாது; farina, pollen of flowers. "கொங்குமுதிர் நறுவழை" (குறிஞ்சிப் 83);. 3. நறுமணம்; fragrance, odour. "கொங்கு விம்முபூங் கோதை மாதரார்"(சீவக.. 2680);. 4. தேன்; Honey. "கொங்குகவர்.....சேவல்"(சிறுபாண்.184);. 5. கள் (பிங்.);; toddy. 6. கருஞ்சுரை (மலை.);; a dark kind of bottle - gourd. 7. புறத்தோல்; Husk. ம. கொங்ஙு; க. கொங்கு; து. கொஙக; கோத,கொங்க்; துட. க்விக். [குங்கு → கொங்கு.] கொங்கு2 koṅgu, பெ.(n.)
கொங்குகா	கொங்குகா koṅgukā, பெ.(n.) பிரவொட்டி; an unknown black magic plant used for invoking or adjusting a demon [கொங்கு + கா.]
கொங்குகி	கொங்குகி goṅgugi, பெ.(n.) கருஞ்கரை; hedge – caper [கருக்கரை → கங்குரி → கொங்குகி.] இது பூதங்களை அழைப்பிக்கும் மூலி என்பர்.
கொங்குகிர்	கொங்குகிர் goṅgugir, பெ.(n.) வளைந்த உகிர், பறவையின் கூருகிர்; a bent nail or claw. க. கொங்குகுர். [கொங்கு + உகிர்.]
கொங்குசீர்	கொங்குசீர் koṅgucīr, பெ.(n.) கொங்கர் பின்பற்றும் சடங்கு); a rite among Kongu people. [கொங்கு + சீர்.]

கொங்குடையாம் பாளையம்	கொங்குடையாம்பாளையம் koṅguḍaiyāmbāḷaiyam, பெ.(n.) சிற்றூர் பெயர்; name of a village. [கொங்கு + உடையான் + பாளையம்.]
கொங்குத்தரம்	கொங்குத்தரம் koṅguttaram, பெ.(n.) காங்கேயத்து மூவகை எருதுகளைப் பிரிக்கும் பகுப்பாகும்; the Kārgēyam buli. [கொங்கு + தரம்.]
கொங்குநாடு	கொங்குநாடு koṅgunāṭu, பெ.(n.) பண்டைய தமிழகத்திலிருந்த நாடுகளிலொன்று; a country in ancient Tamil nadu. [கொங்கு + நாடு.] ம. கொங்ஙுநாடு, கொங்ஙநாடு, கொங்கர் நாடு; க. கொங்கு; து. கொங்க; கோத. கொங்க். இன்றைய கோயம்புத்கதூர், ஈரோடு, சேலம் மாவட்டங்களடங்கிய நிலப்பகுதி. இதைப்பற்றிய பாடல்களையும் கொங்கு மண்டல சதகத்தையும் கொண்டு பார்க்கும்போது மேற்கே வெள்ளிமலையும், கிழக்கே சோவராயன் மலை பச்சைமலை, கொல்லி மலை ஆகிய மலைகளையும், வடக்கே தலைமலை பிளிகிரிரங்கன் மலைகளையும், தெற்கே பழனி மலையையும் கொண்ட நிலவெளியாகும்.
கொங்குமுட்டி	கொங்குமுட்டி koṅgumuṭṭi, பெ.(n.) இராமநாதபுரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a willage in Ramanadhapuram Dt. [கொங்கு + முட்டி.]
கொங்குமுளை	கொங்குமுளை koṅgumuḷai, பெ.(n.) பழைய நாணய வகை (பணவிடு.132);; an ancient coin. [கொங்கு + (மிளை); முளை.]
கொங்குரான்வயல்	கொங்குரான்வயல் koṅgurāṉvayal, பெ.(n.) புதுவை மாவட்டத்துச்சிற்றூர்; a village in Puduval Dt [கொங்கரையன் → கொங்குரான் + வயல்.]
கொங்குரை	கொங்குரை koṅgurai, பெ.(n.) மாற்றுயர்ந்த பொன்; gold of Kongu, the quality of which is high "கொங்குரை யாற்றிலிட்டு" (மதுரைக்க. 74); [கொங்கு → கொங்குரை.]
கொங்குவஞ்சி	கொங்குவஞ்சி koṅguvañji, பெ.(n.) கரூவூர்; Karuvoor in Kongu. [கொங்கு + வஞ்சி.]

கொங்குவேண்மாக்கதை	கொங்குவேண்மாக்கதை koṅguvēṇmākkadai, பெ.(n.) கொங்குவேள் இயற்றிய பெருங்கதை எனும் இலக்கியம்; a Tamil literary work by Konguvēl. [கொங்குவேள் + மாக்கதை.]
கொங்குவேள்	கொங்குவேள் koṅguvēḷ, பெ.(n.) பெருங்கதை யென்னுந் தமிழ்ப்பாவியம் (காவியம்); இயற்றிய ஆசிரியர்; author of the Tamil classical work as Perungadai. "கொங்குவேள் மாக்கதையைக் கூறேம்" (சீவக. முகவுரை,13);. [கொங்கு + வேள்.]
கொங்குவேளாளர்	கொங்குவேளாளர் koṅguvēḷāḷar, பெ.(n.) கொங்குநாட்டு வேளாளர்; Velalas of the Kongu country. [கொங்கு + வேளாளர்.]
கொங்கூர்	கொங்கூர் koṅār, பெ.(n.) பல்லடம் வட்டம் கொழுமம் அருகிலுள்ள ஊர்; a place near Kolumam in Palladam taluk in Coimbatore Dt. "இட்டநிலம் கொங்கூர்க் குளத்துக் கீழைத்தூம்பில்" (S.I.I. V.273:9);. [கொங்கு + ஊர்.]
கொங்கெழு சிவாலயம்	கொங்கெழு சிவாலயம் koṅgeḻusivālayam, பெ.(n.) கொங்குநாட்டில் உள்ள தேவாரப் பாடல்பெற்ற எழு சிவன் கோயில்கள். "திருமுடி பெற்றுக்கொண்டு கொங்கெழு சிவாலயமும் சேவித்து"(கொங்கு நாட்டு சமுதாய ஆவணங்கள் கொங்கு காணியான பட்டயம். 3); [கொங்கு + எழு (எழு); + சிவன் + ஆலயம்.]
கொங்கை	கொங்கை koṅgai, பெ.(n.) 1. முலை: woman's breast. "கொங்கை முன்றிற் குங்கும மெழுதாள் (சிலப்.4:49);. 2. மரத்தின் முருடு (வின்.);: protuber ances or knots of a tree. 3 கம்புத்தவசத்தின் உமி (இ.வ.);: kambu husk. 4. மரக்கிளை: branch of a tree. வடக்கே போற கொங்கையை வெட்டு (நெல்.வழ.);. ம. கொங்க: க. கொங்கெ: கூய். கன்குடி. [கொம்பு → கொங்கு → கொங்கை); (தமி.வ.219);
கொங்கைக்குத்தல்	கொங்கைக்குத்தல் koṅgaikkuttal, பெ.(n.) முலையின் கோளத்திற் காணும் குத்தல் வலி; pain in the mammary gland [கொங்கை + குத்தல்.]

கொங்கைக்கோளம்	கொங்கைக்கோளம் koṅgaikāḷam, பெ.(n.) பால் சுரக்கும் கோளம்; lactogenic gland [கொங்கை + கோளம்.]
கொங்கைநீர்	கொங்கைநீர் koṅgainīr, பெ.(n.) முலைப்பால்; woman's breast milk [கொங்கை + நீர்.]
கொங்கைப்பால்	கொங்கைப்பால் koṅgaippāl, பெ.(n.) பெண் முலைப்பால்; woman's breast milk [கொங்கை + பால்.]
கொங்கைபவனி	கொங்கைபவனி koṅgaibavaṉi, பெ.(n.) சுழல் வண்டு; a beetle whirling in water [கங்கை → கொங்கை + பவனி.]
கொங்கைவலி	கொங்கைவலி koṅgaivali, பெ.(n.) முலையுள் வலி; pain in the mamma [கொங்கை + வலி.] கொங்கைவிம்மு-தல் 5 செ.கு.வி.(v.i.); காமவிச்சையால் பெண்கள் முலை இறுகிப் பருத்தல்; to becoming distended andrigid as woman's brests by a force acting from sexual desire [கொங்கை + விம்மு-.]
கொச்சக்கயிறு	கொச்சக்கயிறு koccakkayiṟu, பெ.(n.) தெங்கின் கதம்பை நாராற் செய்யப்படுங் கயிறு; rope made of coconut fibre. ம. கொச்சம் (சிறிய இழைக்கயிறு);. [கொச்சம் + கயிறு.]
கொச்சகக் கலிப்பா	கொச்சகக் கலிப்பா goccagaggalippā, பெ.(n.) தரவு, தரவினை, சிஃறாழிசை, பஃறாழிசை, மயங்கிசை என்னும் ஐம்பிரிவுடைய கலிப்பாவகை (யாப்.வி.81);; a species of Kali verse, of five varieties, viz., taravu, taravinai, cikrālisai pakrālisai, mayangisai. [கொச்சகம் + கலிப்பா.]

கொச்சகம்	கொச்சகம்1 goccagam, பெ.(n.) கொச்சகக்கலிப்பா (காரிகை செய்.12.); பார்க்க;see koccaga-k-kalippa. 2. ஆடையுள் ஒருவழிக் கொய்தடுக்கிக் கட்டுவது (தொல்,பொருள்.433. உரை);; ornamental pleating of a cloth when worn. 3. அம்போதரங்கவுறுப்புகளுள் ஒன்று (தொல். பொருள்.464);; one of the elements of amb ŏdarargam. 4. பரிபாடலுறுப்புகளுள் ஒன்று (தொல்.பொருள்.433);; one of the elements of Paripádal. ம. கொச்சகம். [கொய்க → கொச்சு → கொச்சகம்.] கொச்சகம்2 goccagam, பெ.(n.) கொச்சை1 பார்க்க;see koccai. சிறப்பில்லாததனை ஒரு சாரார் கொச்சையென்றும் கொச்சக மென்றும் வழங்குவர் (யாப்.வி.79);. [கொச்சு → கொச்சகம்.]
கொச்சகவொரு போகு	கொச்சகவொருபோகு goccagavorupōgu, பெ.(n.) "கலிப்பாவின் வகைகளுள் ஒன்று" (தொல்.பொருள்.செய்யுள்.143);; a kind of kalippa. [கொச்சகம் + ஒரு + போகு.] தரவு முதலான உறுப்புகளுள், தாவின்றித் தாழிசை முதலிய உறுப்புகள் பெற்றும், தாழிசையின்றித் தரவு முதலியன உடைத்தாகியும். எண்ணாகிய உறுப்புகளை இடையிட்டுத் தனிச்சொல் வாரா தொழியினும்; சுரிதகமின்றித் தாவு தானே நிமிர்ந்தொழுகி முடியினும்; ஒத்தாழிசையின் யாக்கப்பட்ட யாப்பினும் அதற்குரித்தாக ஓதப்பட்ட கடவுள் வாழ்த்துப் பொருண்மையின்றிக் காமப் பொருளாக வருவதுமாகிய ஒருவகைக் கலிப்பா.
கொச்சங்காய்	கொச்சங்காய் koccaṅgāy, பெ.(n.) தென்னையின் இளங்காய்; undeveloped coconut fruit. ம. கொச்சங்ங. [கொச்சு + அம் + காய்.]

கொச்சம்	கொச்சம்1 koccam, பெ.(n.) கொச்சக்கயிறுபார்க்க;see kocca-k-kayiru. ம. கொச்சம் (சிறிய இழைக்கயிறு);. [கொச்சு → கொச்சம்.] கொச்சம்2 koccam, பெ.(n.) பீர்க்கு; luffa gourd [கொச்சு → கொச்சம்.] கொச்சம்3 koccam, பெ.(n.) கரையையொட்டி எழும் இருவேறு அலைகட் கிடைப்பட்ட நீர்ப்பகுதி; plain water surface between two waves near shore. [கொச்சு → கொச்சம்.] கொச்சம்4 koccam, பெ.(n.) சிறியது, கடைப்பட்டது; that which is small, inferior. ம. கொச்சம். [கொச்சு + அம்.]
கொச்சவாடை	கொச்சவாடை koccavāṭai, பெ.(n.) இறைச்சி நாற்றம்; foul smell. ம. கொச்சம். [குழை → குழைச்சு → கொச்சு → கொச்சல் + வாடை.]
கொச்சன்	கொச்சன் koccaṉ, பெ.(n.) சிறுபையன்; young boy, ம. கொச்சன். [கொச்சு → கொச்சன்.]
கொச்சாம்பாறை	கொச்சாம்பாறை koccāmbāṟai, பெ.(n.) சிறிய பாறைமீன் வகை; a kind of fish. [கொச்சம் + பாறை – கொச்சம்பாறை → கொச்சாம் பாறை.]
கொச்சாளை	கொச்சாளை koccāḷai, பெ.(n.) மீன்வகை (வின்.);: a kind of fish. [கொச்சு → கொச்சாளை.]

கொச்சாறு	கொச்சாறு koccāṟu, பெ.(n.) சிறிய ஆறு; a small river, brook. ம. கொச்சாறு. [கொச்சு + ஆறு.]
கொச்சி	கொச்சி1 kocci, பெ.(n.) 1. கொச்சிநாடு; 2. கொச்சிநகர்; Cochin town. 3. பூண்டின் முதற்பெயர்; plant's first term as கொச்சிமிளகாய் etc. 4. மும்முறை வைத்த சவ்வீர வைப்பு; mercury chloride sublimated three times formerly in Cochin state [கொச்சு → கொச்சி.] கொச்சி2 kocci, பெ.(n.) விளாம்பழத்தின் உள்ளிடு (வின்.);; pulp of the wood apple. [குச்சில் → குச்சி → கொச்சி.] கொச்சி3 kocci, பெ.(n.) ஊசிமிளகாய் (மலை.); பார்க்க;see Usimilagay மறுவ. கொச்சி மிளகாய்.. [குச்சி → கொச்சி.] கொச்சி4 kocci, பெ.(n.) நெருப்பு (அக.நி.);; fire.
கொச்சிக்கடா	கொச்சிக்கடா koccikkaṭā, பெ.(n.) ஒருவகை ஆடு; a species of goat. [கொச்சி + கடா.]
கொச்சிக்காய்	கொச்சிக்காய் koccikkāy, பெ.(n.) ஊசி மிளகாய்; sharp chilli. [கொச்சி + காய்.]
கொச்சிக்குழந்தை	கொச்சிக்குழந்தை koccikkuḻndai, பெ.(n.) ஒரு வகை வைப்பு நஞ்சு; a prepared arsenic. [கொச்சி + குழந்தை]

கொச்சித்தமரத்தை	கொச்சித்தமரத்தை koccittamarattai, பெ.(n.) புளிச்சக்காய் அல்லது புளிமா; sour bilimby {கொச்சி + தமரத்தை.]
கொச்சிநாய்	கொச்சிநாய் koccināy, பெ.(n.) கொச்சியிலிருந்து வரும் சிறுநாயினம் (இ.வ.);; a small species of dog from Cochin. [கொச்சி + நாய்]
கொச்சிநீலப்பூச்சி	கொச்சிநீலப்பூச்சி koccinīlappūcci, பெ.(n.) கொச்சியில் உண்டாகும் ஒருவித நீலப்பூச்சி; Cochineal insect [கொச்சி + நீலம் + பூச்சி.]
கொச்சிப்பன்னீர்	கொச்சிப்பன்னீர் koccippaṉṉīr, பெ.(n.) கொச்சியில் வடிக்கும் பன்னீர்; rose-water distilled in olden days in Cochin [கொச்சி + பன்னீர்.]
கொச்சிப்புத்தன்	கொச்சிப்புத்தன் koccipputtaṉ, பெ.(n.) பணத்தில் 5/16 பாகம் கொண்ட பழைய நாணயம்: an old coin worth 5/16 panam. ம. கொச்சிப்புத்தன். [கொச்சி + புத்தன் (புதியது.]
கொச்சிபேதம்	கொச்சிபேதம் koccipētam, பெ.(n.) குறட்டைப் பழத்திலுள்ள தசைப்பற்று; the pulp of the fruit of kurattai [கொச்சி + பேதம்.]
கொச்சிமஞ்சள்	கொச்சிமஞ்சள் koccimañjaḷ, பெ.(n.) மஞ்சள் வகை (வின்.);; wild turmeric. [கொச்சி + மஞ்சள்.]
கொச்சிமஞ்சாடி	கொச்சிமஞ்சாடி koccimañjāṭi, குன்றிமணி; crab's eye [கொச்சி + மஞ்சாடி.]
கொச்சிமிளகாய்	கொச்சிமிளகாய் koccimiḷakāy, பெ.(n.) ஊசிமிளகாய் (M.M.170);; small variety of chilli. [கொச்சி + மிளகாய்.]

கொச்சிமிளகு	கொச்சிமிளகு goccimiḷagu, பெ.(n.) கொச்சி நாட்டுக் கெட்டிமிளகு); solid pepper of Cochin மறுவ. குருமிளகு. [கொச்சி + மிளகு.]
கொச்சியேலம்	கொச்சியேலம் kocciyēlam, பெ.(n.) கொச்சி நாட்டு ஏலம்; Cochin cardamom [கொச்சி + ஏலம்.]
கொச்சில்	கொச்சில் koccil, பெ.(n.) சிறிய பழம்; small fruit. ம. கொச்சில். [கொச்சு + கொச்சில்.]
கொச்சிலித்தி	கொச்சிலித்தி koccilitti, பெ.(n.) ஒருவகைச் சிற்றிலைப் புல்; ring worm killer. ம. கொச்சிளச்சிப்புல்லு.. [கொச்சு + இலைச்சி – கொச்சிலைச்சி, கொச்சிலித்தி (கொச்க சிறிய); (கொ.வ.);]
கொச்சிலித்திப்புல்	கொச்சிலித்திப்புல் koccilittippul, பெ.(n.) மேகப் படையைப் போக்கும் புல்வகை (M.M..229);; ringworm killer. [கொச்சிலித்தி + புல்.]
கொச்சிவீரம்	கொச்சிவீரம் koccivīram, பெ.(n.) மும்முறைப் பதனிட்ட சவ்வீரவைப்பு: corrosive sublimate prepard formerly in Cochin, three times [கொச்சி + வீரம்.] கொச்சு1-தல் 5. செ.குன்றாவி(v.t.); 1. வெட்டுதல்; to cut. 2. துண்டாக்குதல்; to cut into pieces. க. கொச்சு. [குச்சு → கொச்சு.]

கொச்சு	கொச்சு2 koccu, பெ.(n.) குஞ்சம் (கோவிலொ.97);: tassel. [குச்சு → கொச்சு.] கொச்சு3 koccu, பெ.(n.) கத்தரிக்காய், மாங்காய் முதலியவற்றில் புளி, மிளகாய், உப்பு முதலியவற்றைச் சேர்த்துப் பக்குவப்படுத்திய குழம்புவகை; a thick mess of boiled brinjals, mangoes, etc., seasoned with tamarind, chillies, salt, etc. மறுவ. கொத்சு. க. கொச்சு (gojju); [கொக்கதல் சிறிதாதல், கண்டுதல். குச்சு → கொக்சு.] கொச்சு4 koccu, பெ.எ. (adj.) சிறிய; small, young. கொச்சுப் பையன் (இ.வ.); 2. இளைய; Junior. 3. சுருங்கிய; brief, short, இழிந்த
கொச்சுகொச்செனல்	கொச்சுகொச்செனல் goccugoccen̲al, பெ.(n.) சிறு மீன்கள் எழுப்பும் ஒலி; sound produced by Small fish. [கொச்சு + கொச்சு + எனல்.]

கொச்சை	கொச்சை1 koccai, பெ.(n.) 1.கழிவு; meanness, despicableness. "கொச்சை மானுடர்" (கம்பரா. யுத்மந்திரப். 101);. 2. இழிந்தவன்; mean despicable person. "கொச்சைத் துன்மதி"(கம்பரா.யுத். மந்திரப். 112);. 3. கொச்சைச் சொல் பார்க்க;see koccia.c-col. 4. கொச்சைநாற்றம்2 பார்க்க; see koccai-narram. 5. இழிமை; vulgarity. இப் படத்தில் கொச்சையான காட்சிகள் இடம்பெற்றுள்ளன (உ.வ.);. [கழி → கழிக்க → கச்சு → கொச்சு → கொச்சை.] கொச்சை2 koccai, பெ.(n.) சீர்காழி; Sirkali "கொச்சை வேந்தன்" (தேவா.1035:11);. [காழி → காழிச்செ → கழிச்செ → கொச்சை.] கொச்சை3 koccai, பெ.(n.) ஆடு திவா
கொச்சைக்கயிறு	கொச்சைக்கயிறு koccaikkayiṟu, பெ.(n.) கொச்சக்கயிறு (இ.வ.); பார்க்க:see kocca-k-kayiru. [கொச்சை + கயிறு.]
கொச்சைச்சொல்	கொச்சைச்சொல் koccaiccol, பெ.(n.) 1.திருந்தாப்பேச்சு; lisping, rustic or unrefined speech. 2. இழிச்சொல்; vulgar language. [கொச்சை + சொல்.]
கொச்சைநாற்றம்	கொச்சைநாற்றம் koccainā̱ṟṟam, பெ.(n.) 1. ஆட்டுப்பால் நாற்றம்; smell of sheep's milk. 2. பால், தாய்ப்பால் முதலியவற்றின் முடைநாற்றம்; offensive smell of milk, mother's milk, etc. 3. மீன் அழுகுவதால் உண்டாகும் நாற்றம்; Stench or smell from rotten fish. மறுவ. மொச்சை நாற்றம், கொச்சை வீச்சம், கொச்சைவாடை. [கொச்சை + நாற்றம்.]
கொச்சைப்பழக்கம்	கொச்சைப்பழக்கம் koccaippaḻkkam, பெ.(n.) 1. கெட்ட பழக்கம்; bad habbit. 2. கீழ்மையான சேர்க்கை; low association [கொச்சை + பழக்கம்.]

கொச்சைப்பால்	கொச்சைப்பால் koccaippāl, பெ.(n.) வெள்ளாட்டுப்பால்; goat's milk [கொச்சை + பால்.]
கொச்சைப்பேச்சு	கொச்சைப்பேச்சு koccaippēccu, பெ.(n.) திருந்தாத பேச்சு; barbarous or vulgar speech [கொச்சை + பேச்சு.]
கொச்சைமீன்	கொச்சைமீன் koccaimīṉ, மீனுக்குண்டாவதோர் வாடை: the smell of fish. [கொச்சை + மீன்.]
கொச்சைமுனி	கொச்சைமுனி koccaimuṉi, பெ.(n.) சீர்காழியில் பிறந்த திருஞானசம்பந்தர்; Tirunana-sambandar, as born in Sirkali. "சிட்டர்புகழ் கொச்சைமுனி" (திருவாலவா. 38:1);. [கொச்சை + முனி.]
கொச்சைமொழி	கொச்சைமொழி koccaimoḻi, பெ.(n.) இழிந்தசொல்; vulgar language. இப்படத்தில் கொச்சையான உரையாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன (உ.வ.);. [கொச்சை + மொழி.]
கொச்சையர்	கொச்சையர் koccaiyar, பெ.(n.) 1. இடையர்; cowherds, sheepherds. "கொச்சையர் மனையி லிடைச்சியர்" (திருப்பு. 255);. 2. இளையார்; young persons. "கொச்சைய ரெண்மர்கள்" (திருமந்.1394);. [கொச்சை → கொச்சையர்.]
கொச்சைரோசனை	கொச்சைரோசனை koccairōcaṉai, பெ.(n.) வெள்ளாட்டு வயிற்றிலிருந் தெடுக்கும் மணத்த; goats bezoar. [கொச்சை + ரோசனை.]
கொச்சைவயம்	கொச்சைவயம் koccaivayam, பெ.(n.) சீர்காழி; Sirkāḻi. "கொடியோடு கொச்சைவயமே" (தேவா.124:1);. [கொச்சை + வயம்.]

கொசக்காரன்	கொசக்காரன் kosakkāraṉ, பெ.(n.) உரிமை யாவணத்தார் (இ.வ.);; pattadar, land owner.
கொசகம்	கொசகம் gosagam, பெ.(n.) கொய்சகம் பார்க்க;see Koysagam. [கொய்சகம் → கொசகம்.]
கொசப்பட்டு	கொசப்பட்டு kosappaṭṭu, பெ.(n.) காஞ்சிபுரம் மாவட்டத்தில் அமைந்த ஒரு சிற்றூர்; a village in kanjipuram Dt. மறுவ. கொசப்பூர் (த.நா.ஊர்..பெ.] [குயவர் + பட்டு – குயவர்பட்டு. கொசவர் + பட்டு – கொசவர்பட்டு → கொசப்பட்டு] மட்பாண்டத் தொழில் செய்யும் குயவர் அதிகம் வாழ்ந்தமையால் இப்பெயர் பெற்றதாம்.
கொசமசக்கு	கொசமசக்கு kosamasakku, பெ.(n.) குசமசக்கு பார்க்க;see kusa-masakku. ஏமாற்றுவது, தெரியாமல் எமாற்றுவது: என்னமோ கொசமசக்கு நடந்து போச்சி (நெல்லை);. [குசமசக்கு → கொசமசக்கி.]
கொசர்	கொசர் kosar, பெ.(n.) குசர் பார்க்க; see kusar, [குசர் → கொசர்.] கொசர் kosar, பெ.(n.) குசர் பார்க்க;see {}. [U.khusr → த.கொசர்.]
கொசலி	கொசலி kosali, பெ.(n.) 1. குசலை பார்க்க; see Kusalai. 2. கட்டட எழுதகவேலையின் மறுபெயர்; cornice work. மறுவ கொசவேலை. [குசலை → கொசலி.]
கொசலை	கொசலை kosalai, பெ.(n.) குசலை பார்க்க;see kusalai. [குசலை → கொசலை.]

கொசவம்	கொசவம் kosavam, பெ.(n.) கொய்சகம் (கொ.வ.); பார்க்க; see koysagam [கொய்சகம் → கொசவம் → கொசலகம்.]
கொசவம்பாளையம்	கொசவம்பாளையம் kosavambāḷaiyam, பெ.(n.) குமரி மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Kanyakumari Dt. [குயவன் → கொசவன் + பாளையம்.]
கொசவேலை	கொசவேலை kosavēlai, பெ.(n.) கட்டட எழுதக வேலை; cornice work. [குசவை → கொசலை → கொச + வேலை.] கொசவேலை kosavēlai, பெ.(n.) பயனற்ற வேலை; useless work. [கயம்-கசம்[குப்பை]-கொச+வேலை]
கொசாம்	கொசாம் kocām, பெ.(n.) கொய்சகம் பார்க்க;see koy-sagam. [கொய்சகம் → கொசாம்.]
கொசான்	கொசான் kocāṉ, பெ.(n.) கொய்சகம் பார்க்க; see koysagam. [கொய்சகம் → கொசான் (கொ.வ.);]
கொசிகம்	கொசிகம் gosigam, பெ.(n.) ஆடை (அக,நி.);; cloth. [கோசிகம் → கொசிகம்.]

கொசு	கொசு1 kosu, பெ.(n.) 1. கச்சம் (வின்);; loose inner end or corner of a cloth brought between the legs and tucked in behind. [கொதுகு → கொது → கொசு.] கொசு2 kosu, பெ.(n.) 1, பெருங்கொதுகு; Mosquito gnat. 'கொசுக்கு அஞ்சி குடிபோகிறதா' (பழ.);. 2. சிறுகொதுகு (கொ.வ.);; eyefly which gathers in clusters on hanging threads. மறுவ. கொதுகு. கொசுகு. கொசுகான். [கொத்து → கொத்துகு → கொதுகு → கொசுகு → கொசு.]
கொசுக்கட்டை	கொசுக்கட்டை kosukkaṭṭai, பெ.(n.) நுண்ணிச் சிறை என்னும் குருவி (யாழ்.அக.);; a very small bird. [கொசு + கட்டை.]
கொசுக்கடி	கொசுக்கடி kosukkaḍi, பெ.(n.) கொசுவினால் உண்டான கடி; mosquito bite [கொக + கடி.]
கொசுக்குடி	கொசுக்குடி kosukkuḍi, பெ.(n.) இராமநாதபுரம் மாவட்டத்துச்சிற்றூர்; a village in Ramanada puram Dt. [கோசு → கொசு + குடி.]
கொசுகம்	கொசுகம் gosugam, பெ.(n.) கொய்சகம் பார்க்க: see koysagam. [கொய்சகம் + கொசுகம்.]
கொசுகாந்தேன்	கொசுகாந்தேன் kosukāndēṉ, பெ.(n.) கொசுத்தேன் (யாழ்ப்); பார்க்க;see kosu-t-ten. [கொதுகு → கொசுகு + ஆம் + தேன்.]
கொசுகு	கொசுகு gosugu, பெ.(n.) கொசு2 பார்க்க; See kosu. "எறிபுனல் சாம்பர் கரியுமி கொசுகு ஈயென்புதியெய்திடம்" (காசிக. 40:17);. [கொதுகு → கொசுகு.]

கொசுகுதலை	கொசுகுதலை gosugudalai, பெ.(n.) நெல்வகை (A);; a kind of paddy. [கொசுகு + தலை.]
கொசுத்திராவகம்	கொசுத்திராவகம் gosuttirāvagam, பெ.(n.) கொசுமுட்டையினின்று அணியமாகும் ஒருவகை நீர்மம்; a fluid, probably referring to a serum prepared from the eggs of mosquitoes மறுவ, கொசுநீர்மம். [கொசு + திராவகம் (ஏரிநீர்);.]
கொசுத்தேன்	கொசுத்தேன் kosuttēṉ, பெ.(n.) சிறுகொசுவினங்கள் சேர்த்து வைக்குந் தேன் (வின்.);; honeygathered and accumulated by eyeflies. [கொசு + தேன்.]
கொசுத்தேனீ	கொசுத்தேனீ kosuttēṉī, பெ.(n.) சிறு தேனீவகை (M.M. 870.);; mosquito bee. [கொசு + தேனீ.]
கொசுமிளகாய்	கொசுமிளகாய் kosumiḷakāy, பெ.(n.) ஊசி மிளகாய்; bird-pepper [கொசு + மிளகாய்.]
கொசுமூட்டம்	கொசுமூட்டம் kosumūṭṭam, பெ.(n.) கொசுக்களைப் போக்குதற்கு மூட்டும் புகை (வின்.);; smoke to drive off mosquitoes. [கொசு + மூட்டம்.]
கொசுமுட்டை	கொசுமுட்டை kosumuṭṭai, பெ.(n.) கொசு இடும் முட்டை; egg of mosquitoes. [கொசு + முட்டை.]
கொசுமெழுகு	கொசுமெழுகு gosumeḻugu, பெ.(n.) கொசுத்தேனிக் கூட்டிலிருக்கும் மெழுகு; wax collected by mosquito bee [கொசு + மெழுகு.]

கொசுவம்	கொசுவம் kosuvam, பெ.(n.) கொய்சகம் (கொ.வ.); பார்க்க; see koysagam [கொய்சகம் → கொசுவம்.]
கொசுவலை	கொசுவலை kosuvalai, பெ.(n.) கொசுவராமல் தடுக்கும் வலை; mosquito-net, mosquito-curtain. ம. கொதுவேல. [கொசு + வலை.]
கொசுவு-தல்	கொசுவு-தல் kosuvudal, 12 செ.குன்றாவி..(v.t.) ஆடையைக் கொய்து அடுக்கிச் செருகுதல் (கொ.வ.);; to plait, gather into folds by using finger, as the end of a cloth when wearing. எப்படிக் கொசுவ வேண்டுமென்று சொல்லித்தாருங்கள் (உ.வ.);. [P] கொசுவுதல் [கொய்சு → கொசுவு.]
கொசுவுள்ளான்	கொசுவுள்ளான் kosuvuḷḷāṉ, பெ.(n.) சிறிய உள்ளான்வகை; small snipe. "கொகவுள்ளான்றன்கறியை"(பதார்த்த. 884);. [P] [கொசு + உள்ளான்.]
கொஞ்சக்குலம்	கொஞ்சக்குலம் koñjakkulam, பெ.(n.) தாழ்ந்த குலம்; inferior caste. "கொஞ்சக் குலமல்லவோ" (வள்ளி.கதை.Ms.);. [கொஞ்சம் + குலம்.]
கொஞ்சங்கொஞ்சமாய்	கொஞ்சங்கொஞ்சமாய் koñjaṅgoñjamāy, வி.எ.(adv.) சிறிது சிறிதாய் (கொ.வ.);; little by little, by degrees. தெ. கொஞ்செமு கொஞ்செமுகா. [கொஞ்சம் + கொஞ்சம் + ஆய்.]
கொஞ்சத்தனம்	கொஞ்சத்தனம் koñjattaṉam, பெ.(n.) எளிமை; sorry plight, pitiable condition, meanness. "கொஞ்சத் தனத்தை யறிந்து" (குற்றா.குற.112:1);. [கஞ்சம் → கொஞ்சம் + தனம்.]

கொஞ்சநஞ்சம்	கொஞ்சநஞ்சம் koñjanañjam, பெ.(n.) மிகச் சிறிதளவு; a little, very small quantity. கொஞ்ச நஞ்ச மிருந்ததையும் கொடுத்துவிட்டான் (உ.வ.);. [கொஞ்சம் + நஞ்சம்.]
கொஞ்சநேரம்	கொஞ்சநேரம் koñjanēram, பெ.(n.) சிறிது பொழுது; a short time [கொஞ்சம் + நேரம்.]
கொஞ்சப்படு-த்தல்	கொஞ்சப்படு-த்தல் koñjappaḍuttal, பெ.(n.) கொஞ்சப்படுத்து-தல் பார்க்க.see konja-P-paduttu. [கொஞ்சம் + படு-.]
கொஞ்சப்படுத்து-தல்	கொஞ்சப்படுத்து-தல் koñjappaḍuddudal, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. இழிவுபடுத்துதல்; to slight, disregard, treat with contempt. 2. குறைபடுத்துதல்; decreasing. [கொஞ்சம் + படுத்து-.]
கொஞ்சப்பேர்	கொஞ்சப்பேர் koñjappēr, பெ.(n.) 1 புகழின்மை (யாழ்ப்.);: ill-fame, bad reputation, 2 சிலர்; a few persons. [கொஞ்சம் + பேர்.]
கொஞ்சப்பொழுது	கொஞ்சப்பொழுது koñjappoḻudu, பெ.(n.) குறையாயுள்; short life [கொஞ்சம் + பொழுது.]

கொஞ்சம்	கொஞ்சம்1 koñjam, பெ.(n.) 1. சிறிது: little, small quantity. "கொஞ்சந்தங்கின்பந்தந்து" (திருப்பு.609);. 2. சிறிய அளவு; a bit. உணவில் கொஞ்சம் உப்பு அதிகமாகிவிட்டது. 3. எளிமை; Simplicity. தெ. கொஞ்செமு, கொஞ்சயமு. [குஞ்சு சிறியது, பறவைக்குஞ்சு. குஞ்சு → குஞ்சி சிறியது, பறவைக்குஞ்சி. குஞ்சிப்பெட்டி சிறுபெட்டி.. குஞ்சியப்பன் சிற்றப்பன். குஞ்சு → குஞ்சன் சிறியவன், குறளன். குஞ்சு → கொஞ்சு → கொஞ்சம் → கிஞ்கம் சிறிது. கிஞ்சும் → கிஞ்சித் (வ.); (வ.மொ.வ-131);.] கொஞ்சம்2 koñjam, பெ.(n.) அருள்கூர்ந்து; requesting a little co-operation; please. நான் தேர்வுக்குப் படிக்கவேண்டும்; கொஞ்சம் பேசாமல் இருக்கிறீர்களா? (உ.வ.);. [கொஞ்சு → கொஞ்சம்.] கொஞ்சமாக்கு-தல் 5 செ.குன்றாவி.(v.t.);
கொஞ்சல்	கொஞ்சல் koñjal, பெ.(n.) 1. மழலைச்சொல் (திவா.);; childish prattle. 2. இன்பந்தரு மினிய பேச்சு; amorous talk. "வஞ்சிமீர் கொஞ்சும் வாயிதழே" (தனிப்பா. இரண். 375.);. 3. செல்லங் கொஞ்சுகை; fondling, caressing. [கொஞ்சு + கொஞ்சல்.]
கொஞ்சவிலக்கம்	கொஞ்சவிலக்கம் koñjavilakkam, பெ.(n.) சிறிதாக வரும் விடாய்ச் சூதகநீர் (M.L.);; scanty menses. [கொஞ்சம் + விலக்கம்.]
கொஞ்சன்	கொஞ்சன் koñjaṉ, பெ.(n.) இழிமகன்; mean person. "வஞ்சன் கொஞ்சன்" (திருப்பு.609);. [கொஞ்சம் → கொஞ்சன்,]
கொஞ்சி	கொஞ்சி koñji, பெ.(n.) 1.காட்டுக்கொளுஞ்சி; opal orange. 2. சீமைக்கொளுஞ்சி; China-box. 3. பூவை மரம்; gum-lac tree. மறுவ, கிஞ்ஞா, கொஞ்சி வஞ்சி. [கொளுஞ்சி → கொஞ்சி.]

கொஞ்சு	கொஞ்சு1 koñjudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. மழலை பேசுதல்; to lisp, to prattle, as children. "கொஞ்சிய வுன்சொற் கேட்டு" (உத்தரரா. சம்பு.21);. 2. இன்பமாய் பேசுதல்; to talk softly or amorously. as young women. 3. செல்லங்கொஞ்சுதல்: to fondle. Caress. 4. முத்தமிடுதல் (யாழ்ப்.);: to kiss. 5. இனிதாய் ஒலித்தல்; to sound sweetly. "செம்மணி வெயில்வரு சிலம்பு கொஞ்சவே"(பாரத. அருச்சுனன்றவ. 148);. ம. கொஞ்சுக; க. கொச்சு; து. கொச்சுனி. Fin. keha (to praise to talk);; Est. keheld; Hung. kegy Jap. Kuchia. Q. quichua. keshua [குஞ்சு → கொஞ்சு.] கொஞ்சு2 koñju, பெ.(n.) மீன்வகையுளொன்று; a kind of fish. ம. கொஞ்சு,
கொஞ்சுகிளி	கொஞ்சுகிளி goñjugiḷi, பெ.(n.) குதலை பேசுங் கிளி; lisping parrot. [கொஞ்சு + கிளி.]
கொஞ்சுகுதிரை	கொஞ்சுகுதிரை goñjugudirai, பெ.(n.) மென்னடையுள்ள குதிரை; horse whose pace is easy. [கொஞ்சு + குதிரை.]
கொஞ்சுநடை	கொஞ்சுநடை koñjunaḍai, பெ.(n.) மெதுவான நடை (வின்.);; easy pace. [கொஞ்சு + நடை.]

கொட்கு-தல்	கொட்கு-தல் koṭkudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1.சுழலுதல்; to whirl round. "வளிவலங் கொட்கு மாதிரம்' (மணிமே. 12:91);. 2. சூழவருதல்; to move in an orbit, revolve. "காலுண வாகச் சுடரொடு கொட்கும்" (புறநா.43);. 3. திரிதல்; to roam, wander. "கொடும்புலி கொட்கும் வழி" (சிறுபஞ்.80);. 4. வெளிப்படுதல்; to be revealed, to come to view. "கடைக்கொட்கச் செய்தக்க தாண்மை"(குறள்.663);. [கொள் → கொட்கு.]
கொட்டக்கச்சி	கொட்டக்கச்சி koṭṭakkacci, பெ.(n.) கொட்டங்கச்சி பார்க்க: see kottān-kacci. மறுவ. கொட்டாங்கச்சி, கொட்டாஞ்சி. [கொட்டான் – காய் - சில் – கொட்டாங்காய்ச்சில் → கொட்டாங்கச்சி → கொட்டக்கச்சி.]
கொட்டக்கவிச்சிவிளை	கொட்டக்கவிச்சிவிளை koṭṭakkavicciviḷai, பெ.(n.) குமரி மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village ir Kanyakumari Dt. [கொட்டம் - கவிச்சி – விளை.]
கொட்டக்காரன்	கொட்டக்காரன்1 koṭṭakkāraṉ, பெ.(n.) 1. திப்பிலி long pepper. 2. தீய கண்ணுடையோன்; one who has evil eyes. [கொட்டம் + காரன்.] கொட்டக்காரன்2 koṭṭakkāraṉ, பெ.(n.) 1. அடா பிடிக்காரன் (வின்.);; mischievous person. 2. காரல் மீன் வகை; a kind of fish. [கொட்டம் (திமிர்); + காரன்.]
கொட்டக்காவல்	கொட்டக்காவல் koṭṭakkāval, பெ.(n.) சிற்றூரொன்றின் பெயர்; a name of a village. [கொட்டம் + காவல்.]
கொட்டக்குடி	கொட்டக்குடி koḍḍakkuḍi, பெ.(n.) தேனி மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Theni Dt. [கொட்டன் + குடி.]

கொட்டக்குடிகீழ்ப் பாத்தி	கொட்டக்குடிகீழ்ப்பாத்தி koḍḍakkuḍiāḻppātti, பெ.(n.) சிவகங்கை மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a willage in Sivagangai Dt. [கொட்டன் + குடி + கீழ்ப்பாத்தி.]
கொட்டகச்சி	கொட்டகச்சி goṭṭagacci, பெ.(n.) 1. சிரட்டை (யாழ்.அக.);; Coconut shell. 2. கொட்டாங்காய்ச்சில் பார்க்க;see kottan-kāyccil. மறுவ.. கொட்டாங்கச்சி, கொட்டாஞ்சி, கொட்டாங் காய்ச்சி. [கொட்டான் (வித்து); + காய் + சில் – கொட்டாங்காய்ச்சில் → கொட்டாங்கச்சி → கொட்டகச்சி (கொ.வ.);.]
கொட்டகம்	கொட்டகம்1 goṭṭagam, பெ.(n.) கொட்டகை (வின்.); பார்க்க; see kottagai. மறுவ. கொட்டாய். [கொள் → கொட்டு → கொட்டகம்.] கொட்டகம்2 goṭṭagam, பெ.(n.) சிற்றில்; house, built by children. ஊரில், பெண்களாய்க் கொட்டகமெடுத்து விளையாடித் திரிகிறவர்களுடைய (திவ்.பெரியாழ். 1.29. வியா. ப.48);. [கொட்டில் → கொட்டகம்.]
கொட்டகாரம்	கொட்டகாரம்1 koṭṭakāram, பெ.(n.) நெல்முதலிய பண்டம் வைக்கும் அறை; store-room; granary. "நெற்கூட்டி னிரைசெறிந்த புரிபலவா நிலைக் கொட்ட காரத்தில்" (பெரியபு:இடங்கழி.7);. [கொட்டகம் → கொட்டிகாரம்.] கொட்டகாரம்2 koṭṭakāram, பெ.(n.) 1. அரண்மனை இல்லாத ஊரில் மன்னர் தங்கும் மண்டபம்; building with a large hall where the king takes rest. 2. நெற்களஞ்சியம், சரக்கறை; a granaray, a store house. ம. கொட்டகாரம். [கொட்டகம் → கொட்டகாரம்.]
கொட்டகை	கொட்டகை goṭṭagai, பெ.(n.) 1. பந்தல்வகை; shed with sloping roofs. 2. ஆநிரைக் கொட்டில்; cowshed. 3. திருமணப்பந்தல்; marriage pandal. "கொட்டகைத் தூண்போற் காலிலங்க" (குற்றா.குற.84.4);. மறுவ, கொட்டாய். ம. கொட்டக, கொட்ட; க. கொட்டகெ, கொடிகெ, கொட்டிகெ; தெ. கொட்டுமு: ப. கொட்டகெ. [கொட்டு → கொட்டம் வட்டமான தொழு, நூற்குங் கொட்டை. கொட்டு → கொட்டகை சாய்ப்புப்பந்தல் (வ.மொ.வ.6);.]

கொட்டங்கச்சி	கொட்டங்கச்சி koṭṭaṅgacci, பெ.(n.) தேங்காய் ஒடு; empty shell of a coconut. [கொட்டாங்கச்சி → கொட்டங்கச்சி.]
கொட்டங்கரை	கொட்டங்கரை koṭṭaṅgarai, பெ.(n.) தருமபுரி மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Dharmapuri Dt. [கொட்டன் + கரை.]
கொட்டங்காய்	கொட்டங்காய் koṭṭaṅgāy, பெ.(n.) தேங்காய் (மூ.அக.);; Coconut. [கொட்டை (நெற்று); + காய்.]
கொட்டங்காய்ச்சி	கொட்டங்காய்ச்சி koṭṭaṅgāycci, பெ.(n.) தேங்காய் ஓட்டின் ஒரு பகுதி; portion of a coconut shell. ம. கோட்டாங்கச்சி. [கொட்டான் (நெற்று, கொட்டெ); + காய் + சில் – கொட்டான்காய்ச்சில் → கொட்டாங்காய்ச்சி (கொ.வ.);.]
கொட்டங்கைச்சி	கொட்டங்கைச்சி koṭṭaṅgaicci, பெ.(n.) கொட்டாங்காய்ச்சி பார்க்க;see kottan-kaycci. [கொட்டான் + காய் + சி - கொட்டான்காய்ச்சி → கொட்டாங்காய்ச்சி → கொட்டாங்கச்சி.]
கொட்டச்சேடு	கொட்டச்சேடு koṭṭaccēṭu, பெ.(n.) சேலம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Salem Dt. [கொட்டன் + தோடு (சிற்றோடை); - கொட்டத்தோடு → கொட்டச்சேடு (கொ.வ.);.]

கொட்டடி	கொட்டடி1 koḍḍaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) மத்தளம் போன்றவற்றை அடித்தல்; to beat the drum. [கொட்டு + அடி-.] கொட்டடி2-த்தல் 4 செ.கு.வி. (v.i.); மறைபொருளை ஊரறியப் பரப்புதல்; to spread a secret. இதைப்போய்க் கொட்டடிக்கலாமா? [கொட்டு + அடி-.] கொட்டடி3 koḍḍaḍi, பெ.(n.) 1.சமையல் முதலிய வற்றிற்கு உதவும் அறை; room, as kitchen, store room. 2. மாட்டுக் கொட்டில்; cattle-shed. 3. சிறைச் சாலை அறை; prisoner's cell. 4. நெல் கொட்டி விற்குமிடம்; paddy selling place, shed. [கொட்டில் + அடி – கொட்டிலடி → கொட்டடி.] O.E., E. cote; AS. cot, cote, cyte; Du. kot; Ice. kot, Gr. Koth; Wel. cuet.
கொட்டடியாசாமி	கொட்டடி கொட்டடியாசாமி koḍḍaḍiyācāmi, பெ.(n.) கரடிக்கூடத்தில் பயின்ற வல்லாளன் (இ.வ.);; gymnast, athlete trained in the Muhammadan methods of bodily exercise, as practiced in a karadikkūdam. [கொட்டடி + ஆசாமி.]
கொட்டடியாத்தூர்	கொட்டடியாத்தூர் koḍḍaḍiyāttūr, பெ.(n.) சிவகங்கை மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a willage in Sivagangai Dt. [கொட்டடி + (ஆற்றூர்); ஆத்தூர் – கொட்டியாத்தூர்.]
கொட்டடைப்பன்	கொட்டடைப்பன் koḍḍaḍaippaṉ, பெ.(n.) மாட்டுநோய் வகை (பெரியமாட்.62);; a disease of cattle. [கொட்டு + அடைப்பன்.]
கொட்டணக்காரி	கொட்டணக்காரி koṭṭaṇakkāri, பெ.(n.) கூலிக்கு நெற்குத்துபவள் (இ.வ.);; woman who lives by ricepounding. ம. கொட்டணக்காரி. [கொட்டு (குத்து); → கொட்டணம் + காரி.]

கொட்டணச்சோறு	கொட்டணச்சோறு koṭṭaṇaccōṟu, பெ.(n.) தவிடு நீங்காத அரிசிச் சோறு; rice prepared from unbranned rice. ம. கொட்டணச் சோறு. [கொட்டணம் + சோறு.]
கொட்டணம்	கொட்டணம் koṭṭaṇam, பெ.(n.) 1. தவிடுநீங்காத அரிசி; unbranned rice. 2. தவிடு நீங்காத அரிசிச் சோறு; cooked unbranned rice. 3. தவிடு சேதப்படாமல் நெற்குத்துகை; poundingkor husking paddy, husking in such a manner as the bran is not lost. 4. பஞ்சு கொட்டுகை (இ.வ.);; carding. ம. கொட்டணம், க. கொட்டண; தெ. கொட்டணமு; குரு. கொட்னா; மா. க்வொடெ; Pali.kottna. [கொட்டு + அணம். கொட்டுதல் இடித்தல், குத்துதல். அணம் சொல்லாக்க ஈறு.]
கொட்டணை	கொட்டணை koṭṭaṇai, பெ.(n.) சதுப்புநிலத்தில் வளரும் ஒருவகைப் பூடு (வின்.);; a herb growing in marshy places. மறுவ, கொட்டணைக்காய். [கொட்டு + அணம் → அணை.]
கொட்டத்திரட்சி	கொட்டத்திரட்சி koṭṭattiraṭci, பெ.(n.) திராய் மலை; mountain co taining impure zinc or sphelter [கொட்டம் + திரட்சி.]

கொட்டம்	கொட்டம்1 koṭṭam, பெ.(n.) 1. இறுமாப்பு; superciliousness, arrogance. "வேடர் கொட்டம தடங்க" (தாயு.சிற்சு.4);. 2. குறும்பு; mischievousness. கொட்டக்காரன் (உ.வ.); 3. கடுகடுப்பு (இ.வ.);; petulance. 4. முழக்கம்; roaring, trumpeting. "கொட்டமிடுங்கெசம்" (இராமநா.பாலகா. 18);. 5. பொல்லாங்கு; evil, vice, evilness. 6. நீர் முதலியன ஒழுகுகை; flowing, pouring. "கொடுங்காற் குண்டிகைக் கொட்டம் ஏய்ப்ப" (பெருங், உஞ்சைக் 43:130);. [குல் → குலவு. குலவுதல் வளைதல் குல → குள் → குளம் வளைந்த நெற்றி, வெல்ல வுருண்டை. குல் → குர் → குரங்கு. குரங்குதல் -வளைதல். குல் → குன் → குனி. குனிதல் வளைதல், உடம்பு வளைதல் குல் → குள் → கொள் வளைந்த காயுள்ள பயற்றுவகை, சாய்த்து உள்ளீட்டை வீழ்த்துதல், கொட்டு → கொட்டம் வட்டமான தொழு. நூற்குங் கொட்டை (வே.க.164);.] கொட்டம்2 koṭṭam, பெ.(n.) 1. மாட்டுத்தொழுவம்; cattle-shed; எருது நிலைத்தலிடத்தில் [illegible] கட்டுவார்களா?
கொட்டமடக்கி	கொட்டமடக்கி koḍḍamaḍakki, பெ.(n.) குதிரைப் படையை எதிர்கொண்டடக்கியவர்: "வைகை வளநடையின் கொட்ட மடக்கி"(சேது.செப்.1-12);. [கொட்டம் + அடக்கி.]
கொட்டமடி-த்தல்	கொட்டமடி-த்தல் koḍḍamaḍittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) மணம்போனபடி குறும்புசெய்தல்; to be mischievous or turbulent, as an unruly boy. [கொட்டம் + அடி-.]
கொட்டமலழகி	கொட்டமலழகி koṭṭamalaḻki, பெ.(n.) ஆவிரை பார்க்க;see āvirai, [கோட்டு + அழல் + அழகி.]
கொட்டமுடிச்சு	கொட்டமுடிச்சு koḍḍamuḍiccu, பெ.(n.) வடமுடிச்சு; knot at the end of a rope. [கோடு → கொட்டம் + முடிச்சு.]
கொட்டமுத்துப்போடு-தல்	கொட்டமுத்துப்போடு-தல் koṭṭamudduppōṭudal, 20 செ.கு.வி.(v.i) 1. எதிரியை அழித்தல்; (எதிரி கோட்டையை அழித்து ஆமணக்கு முத்து விதைத்தல்); to ruin the fort of the enemy and sow the useless seeds. நாம் இருக்கிற நிலையறிச்சில்லே பய கொட்டமுத்து போடுவின் (நெல்லை);. 2. பெரியம்மை நோய்காணுதல்; to be affected with small pox. [கொட்டை + முத்து + போடு-.]

கொட்டமேடு	கொட்டமேடு koṭṭamēṭu, பெ.(n.) காஞ்சிபுரம் மாவட்டத்துச்சிற்றூர்; a village in Kanjipuram Dt. [கொட்டன் + மேடு.]
கொட்டரை	கொட்டரை koṭṭarai, பெ.(n.) பெரம்பலூர் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Perambalur Dt. [கொட்டன் + (தலை); தரை - கொட்டந்தரை → கொட்டரை.]
கொட்டல்	கொட்டல் koṭṭal, பெ.(n.) 1. கொட்டுதல்; stinging as of scorpion. 2. கைதட்டல்; clapping hands. 3. அடித்தல்; to hammer, beat. 4. அப்புதல்; to stick, clap as with the hand [கொட்டு + அல்.]
கொட்டவாக்கம்	கொட்டவாக்கம் koṭṭavākkam, பெ.(n.) காஞ்சிபுரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in kanjipuram Dt. [கொட்டம் + (பாக்கம்); வாக்கம் – கொட்டவாக்கம்.]
கொட்டவாடி	கொட்டவாடி koṭṭavāṭi, பெ.(n.) சேலம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Salem Dt. [கொட்டம் + (பாடி); வாடி.]
கொட்டவாயன்	கொட்டவாயன் koṭṭavāyaṉ, பெ.(n.) ஒரு கடல் மீன் வகை; a kind of sea fish. [கொட்டம் + வாயன்.]
கொட்டவி	கொட்டவி koṭṭavi, பெ.(n.) உடலில் ஆடையில்லாப் பெண்; a naked woman [கட்டவிழி → கொட்டவி.]
கொட்டவிடல்	கொட்டவிடல் koḍḍaviḍal, பெ.(n.) தேன்குளவி போன்றவற்றை விட்டுப் பல தடவையும் கொட்டும்படி செய்தல்; the flogging of a part with repeated stings of a scorpion or wasp [கொட்டம் + விடல்.]

கொட்டறை	கொட்டறை koṭṭaṟai, பெ.(n.) கொட்டடி (வின்.); பார்க்க; see Kottadi. ம. கொட்டற. Mar. kotthāra; U. kötari. [கொட்டு + அறை.]
கொட்டன்	கொட்டன் koṭṭaṉ, பெ.(n.) 1. கொட்டாப்புளி (யாழ்ப்.);; mallet. 2. பருத்த-வன்-வள்-து; fat manor woman or animal. 3. நெற்கள முதலியவற்றிற் பயன்படுத்தும் தேங்காய்; coconut, as used at the threshing-floor. [கொட்டு → கொட்டன்.]
கொட்டன்கட்டை	கொட்டன்கட்டை koṭṭaṉkaṭṭai, பெ.(n.) கொட்டாப்புளி (யாழ்ப்.);. mallet. [கொட்டன் + கட்டை]
கொட்டன்பொல்லு	கொட்டன்பொல்லு koṭṭaṉpollu, பெ.(n.) குறும்பொல்லு, பருத்தியில் கொட்டை நீக்குவதற்காக அடிக்கப் பயன்படும் கோல்; a stick a cane. [கொட்டான் வித்து நீக்காத பருத்தி. பொல்லு சிறுகோல். கொட்டான் + பொல்லு.]
கொட்டாக்குளம்	கொட்டாக்குளம் koṭṭākkuḷam, பெ.(n.) திருநெல்வேலி மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Tirunelveli Dt. [கொட்டன் + குளம் - கொட்டன்குளம் → கொட்டாக்குளம்.]
கொட்டாகை	கொட்டாகை koṭṭākai, பெ.(n.) கொட்டில் (யாழ்.அக.);; shed. [கொட்டதை → கொட்டாகை.]
கொட்டாங்கச்சி	கொட்டாங்கச்சி koṭṭāṅgacci, பெ.(n.) 1. தேங்காய் ஓட்டின் ஒரு பகுதி; portion of a part of coconut shell. 2. கொட்டம்1 பார்க்க;see kottam. ம. கோட்டாங்கச்சி. [கொட்டான் + காய் + சில்.]

கொட்டாங்கச்சித் தாட்டுப்பத்திரி	கொட்டாங்கச்சித்தாட்டுப்பத்திரி koṭṭāṅgaccittāṭṭuppattiri, பெ.(n.) சேலைவகை; a kind of saree. [கொட்டாங்கச்சி + தாட்டு + பத்திரி.]
கொட்டாங்கரந்தை	கொட்டாங்கரந்தை koṭṭāṅgarandai, பெ.(n.) கொட்டைக்கரந்தை (யாழ்.அக.); பார்க்க;see kotta-k-karandai. [கொட்டை → கொட்டா + கரந்தை.]
கொட்டாங்காய்ச்சில்	கொட்டாங்காய்ச்சில் koṭṭāṅgāyccil, பெ.(n.) தேங்காய் ஒடு; coconut shell. [கொட்டான் + காய் + சில் (ஒடு);.]
கொட்டாங்குழல்	கொட்டாங்குழல் koṭṭāṅguḻl, பெ.(n.) கொருக்கலப்பையில் விதைபோடும் பகுதியில் முப்பிரிவாகச் செல்லும் குழாய்; sowing three way implement attached to the plough. [கோடு → கோட்டம் → கொட்டம் + குழல்.]
கொட்டாங்கோரை	கொட்டாங்கோரை koṭṭāṅārai, பெ.(n.) கோரைவகை; a kind of sedge. [கொட்டான் + கோரை.] [P]
கொட்டாஞ்சி	கொட்டாஞ்சி koṭṭāñji, பெ.(n.) 1. ஒருவகைப் பழம்; a kind of fruit. 2 தேங்காய் ஓடு; Coconut shell [கொட்டு → கொட்டாஞ்சி.] கொட்டாஞ்சி koṭṭāñji, பெ.(n.) கொட்டாங்காச்சி (சிரட்டைப் போன்று கால் முட்டியில் இருக்கும் அசையக்கூடிய சில்லு எலும்பு joint bone. [கொட்டங்கச்சி-கொட்டாஞ்சி]

கொட்டாட்டு	கொட்டாட்டு1 koṭṭāṭṭu, பெ.(n.) மத்தளத்தின் தாள இன்னோசைக்கேற்ப ஆடும் ஆட்டம்; dance performed according to beat of mattalam. [கொட்டு + ஆட்டு.] கொட்டாட்டு2 koṭṭāṭṭu, பெ.(n.) ஊர்ப்பறை அல்லது போர்ப்பறையின் முழக்கோசைக்கேற்ப ஆகும் ஆட்டம்; dance performed according to the beat of local drum or war drum. [கொட்டு + ஆட்டு.]
கொட்டாட்டுப்பாட்டு	கொட்டாட்டுப்பாட்டு koṭṭāṭṭuppāṭṭu, பெ.(n.) கொட்டுமுழக்கோடு பாடும் பாட்டு; a dance with music and drums. [கொட்டு + ஆட்டு + பாட்டு.]
கொட்டாணிமறவன்	கொட்டாணிமறவன் koṭṭāṇimaṟavaṉ, பெ.(n.) மறவருள் ஓர் இனத்தார்; (E.T.);; a subsect of Maravās. [கொட்டாணி + மறவன்.]
கொட்டாத்திருக்கை	கொட்டாத்திருக்கை koṭṭāttirukkai, பெ.(n.) வலிய பற்களைக் கொண்ட திருக்கை மீன்வகை; sting ray. [கொட்டா + திருக்கை.]
கொட்டாநத்தம்	கொட்டாநத்தம் koṭṭānattam, பெ.(n.) திண்டுக்கல் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Dindukkal Dt. [கொட்டான் + நத்தம்.] கொட்டாப்பி-த்தல் 4 செ.குன்றாவி. (v.t.); மக்கள் அல்லது விலங்குகள் உண்ணுதல் (யாழ்ப்.);; to eat, as men or beasts. [கொட்டு + ஆப்பு - கொட்டாப்பு (விழுங்குதல்); → கொட்டாப்பி.]
கொட்டாப்பிடி	கொட்டாப்பிடி koḍḍāppiḍi, பெ.(n.) கொட்டாப் புளி பார்க்க;see kotta-P-puli. [கொட்டாப்பு + உளி – கொட்டாப்புளி → கொட்டாப்பிடி (கொ.வ.);.]
கொட்டாப்பு	கொட்டாப்பு koṭṭāppu, பெ.(n.) 1. கொட்டுதல், அடித்தல்; to beat. 2 இடித்துக்கெட்டிப்படுத்துதல்; solidification of loose soil of the ground floor in construction. தரைத்தளத்தில் கொட்டாப்பு வேலை நடக்கிறது (உ.வ.);. [கொட்டு + ஆப்பு (சொல்லாக்க ஈறு.]

கொட்டாப்புளி	கொட்டாப்புளி koṭṭāppuḷi, பெ.(n.) உளிமேல் அடிக்கும் கருவி; beater, wooden mallet. [கொட்டாப்பு+உளி] கொட்டாப்புளி koṭṭāppuḷi, பெ.(n.) உளியை அடிக்கும் மரச்சுத்தியல்; wooden hammer. [கொட்டு+ஆப்பு+உளி] [P]
கொட்டாப்பெட்டி	கொட்டாப்பெட்டி koṭṭāppeṭṭi, பெ.(n.) கொட்டைப்பெட்டி பார்க்க: see kotta-P-petti [கொட்டைப்பெட்டி+கொட்டாப்பெட்டி]
கொட்டாபி-த்தல்	கொட்டாபி-த்தல் koṭṭāpittal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t) உண்ணுதல்; to eat. ([கொட்டாவி+கொட்டாபி]
கொட்டாம்பட்டி	கொட்டாம்பட்டி koṭṭāmbaṭṭi, பெ.(n) மதுரை மாவட்டத்திலுள்ள பறம்புமலையைப் பின்னணி யாகக் கொண்டு பாலாற்றுக்கருகே அமைந்த ஓர் assisi, a village situated at the foot of the Parambu hill and near Päläru river in Madurai Dt. [கொட்டம்+பட்டி - கொட்டம்பட்டி→கொட்டாம்பட்டி)
கொட்டாமட்டை	கொட்டாமட்டை koṭṭāmaṭṭai, பெ.(n) ஒலையை இளைதாயிருக்கும் பொழுது வெட்டிவிடுவதால், நார் நிரம்பி இறுகியிருக்கும் பனைமட்டையின் அடிப்பகுதி (lungs.);; stem of a palmyra leaf grown fibrous and tough from the leaf being cutoff when young [கொட்டு+ஆம்+மட்டை]
கொட்டாமத்தகி	கொட்டாமத்தகி goṭṭāmattagi, பெ.(n) மருளுமத்தை bur-weed (சா.அக.);. [கொட்டை+(ஊமத்தை); ஊமத்தகி]
கொட்டாய்	கொட்டாய் koṭṭāy, பெ.(n) கொட்டகை பார்க்க: see koffagai

கொட்டாரப்புலி	கொட்டாரப்புலி koṭṭārappuli, பெ.(n) சிவகங்கை மாவட்டத்துச் சீற்றூர்; a village in Sivagangai Dt. [கொட்டாரம்+புலி]
கொட்டாரம்'	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;
கொட்டாரம்	கொட்டாரம்2 koṭṭāram, பெ.(n.) குமரி மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Kanyakumari Dt. [கொட்டம் → கொட்டாரம்.]
கொட்டாவி	கொட்டாவி koṭṭāvi, பெ.(n.) மயக்கம், களைப்பு ஆகியவற்றின் காரணமாக வாயைத் திறந்து உள்ளிழுத்து வெளிவரும் காற்று (திவ்.பெரியாழ். 1:4:6);; Yawning. கொட்டாவி கொள்கின்றான். ம. கொட்டாவி, கோட்டாவி,. [கொட்டு + ஆவி}
கொட்டாவிக்கால்	கொட்டாவிக்கால் koṭṭāvikkāl, பெ.(n.) கொட்டாவியை எழுப்பும் தேவதத்தன் என்னும் பத்துவகைக் காற்றிலொன்று; one of the ten vital airs, which is exhaled in yawning [கொட்டாவி + கால் (காற்று);.]
கொட்டாவிபித்தம்,	கொட்டாவிபித்தம், koṭṭāvibittam, பெ.(n.) கொட்டாவி முதலியவற்றோடு கூடிய சுரநோய் வகை (சீவரட்.48.);; a fever attended with yawning and hiccoughing. [கொட்டாவி + சுரம்]
கொட்டாவிச்சுரம்,	கொட்டாவிச்சுரம், koṭṭāviccuram, பெ.(n.) ஒருவகைப் பித்தநோய்; a kind of bilious disease marked by frequent yawning [கொட்டாவி + பித்தம்.]

கொட்டாவிவிட்டிறுக்கி	கொட்டாவிவிட்டிறுக்கி koṭṭāviviṭṭiṟukki, பெ.(n.) நாயுருவி (மலை.); பார்க்க;see nayuruvi a plant growing in hedges and thickets. [கொட்டாவி + விட்டு + இறுக்கி.] கொட்டாவிவிடு-தல் 20 செ.கு.வி. (v.i.); 1. மயக்கம், களைப்பு ஆகியவற்றின் காரணமாக வாயைத் திறந்து காற்றை உள்ளிழுக்கும் நெட்டுயிர்ப்பு; yawning. 2. இறத்தல் (கொ.வ.);; To die, suffer the last gasp, used in jest. 3. களைத்துப்போதல்); to be fatigued or exhausted, as by work. [கொட்டாவி + விடு-.]
கொட்டாறா	கொட்டாறா koṭṭāṟā, பெ.(n.) ஒருவகை மீன்; a kind of fish. [கொட்டு + ஆறா.]
கொட்டாறு	கொட்டாறு koṭṭāṟu, பெ.(n.) உப்பளம் (W.G.);; salt pan. [கொட்டு + ஆறு]
கொட்டான்	கொட்டான்1 koṭṭāṉ, பெ.(n.) கொட்டை நீக்காத பருத்தி; Cotton with seed. கொட்டான் பத்துப்பொதி ஆயிற்று (நெல்லை.);. கொல்லன் கொடுத்த கதிர் இருக்கு, கொட்டான் விளையக் காடிருக்கு நூறுவயக வரை நூற்றுப் பிழைச்சுக்கம்மா (நாட்டுப்பா.); த.கொட்டான் → E.cotton. [கொட்டை → கொட்டான் (கொட்டையுள்ள பகுதி);.] ஆங்கிலேயரின் ஆட்சிக்காலத்தில் கொட்டையோடு உள்ள பருத்தியை ஏற்றுமதிசெய்தனர். இப் பருத்தி கொட்டான் எனப்பட்டது. இதுவே ஆங்கிலத்தில் cotton ஆயிற்று. கொட்டான்2 koṭṭāṉ, பெ.(n.) கொட்டன்1 (யாழ்ப்); பார்க்க; see kottam (f.);. Gk. kampsa [கொட்டன் → கொட்டான்.] கொட்டான்3 koṭṭāṉ, பெ.(n.) சிறிய ஒலைப்பெட்டி; small olā basket. [குட்டான் + கொட்டான்.] கொட்டான்4 koṭṭāṉ, பெ.(n.)

கொட்டி	கொட்டி1 koṭṭi, பெ.(n.) நீர்க்கொடிவகை; An aquatic plant. "கொட்டியு மாம்பலு நெய்தலும்" (வாக்குண். 17);. ஒரு வகைக் கிழங்கு; a kind of root. ம. கொட்டி. [கொட்டு → கொட்டி.] கொட்டி2 koṭṭi, பெ.(n.) கொடுகொட்டி பார்க்க (சிலப்.3.14, உரை);;see kodu-kotti. 2. தாளம் (இசை.);; time measure. "கொட்டி யளந்தமையாப் பாடலும்"(திரிகடு.57);. ம. கொட்டி. [கொட்டு. → கொட்டி (பறைகொட்டி ஆடும் ஆட்டம்);.] கொட்டி3 koṭṭi, பெ.(n.) 1. கோபுரவாயில்; tower gate in temple. 2. வாயில் (அக.நி.);; gate. கொட்டி
கொட்டிக்காகம்	கொட்டிக்காகம் koṭṭikkākam, பெ.(n.) கழி முகத்தில் பறந்தலைந்து மீனை உணவாகச் கொள்ளும் ஒருவகைக் காகம்; a kind of crow inhabitant of lagoons, which takes fish as food. [கொட்டி + காகம்.]
கொட்டிக்கொடு-த்தல்	கொட்டிக்கொடு-த்தல் koḍḍikkoḍuttal, 4 செ குன்றாவி.(v.t.) 1.அதிகமாகக் கொடுத்தல்; to give liberally. 2. அதிகமாகக் கண்டித்தல் (இ.வ.);; to check or rebuke constantly. [கொட்டி + கொடு-.]
கொட்டிக்கொள்(ளு)-தல்	கொட்டிக்கொள்(ளு)-தல் koṭṭikkoḷḷudal, 1 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1, நிரம்ப உண்ணுதல்; to gulg down in large quantities. 2. மேம்பாட்டுக் கொள்ளுதல்; to take the responsibility of; to draw down upon oneself, as the consequence of an act. என் வயிற்றெரிச்சலைக் கொட்டிக் கொள்ளாதே (உ..வ.);. [கொட்டி + கொள்ளு)-.]
கொட்டிக்கொள்ளல்	கொட்டிக்கொள்ளல் koṭṭikkoḷḷal, பெ.(n.) 1. தகாட யடித்தல்; beating into a sheet. 2. உண்ணுதல்; eating [கொட்டி + கொள்ளல்.]

கொட்டிக்கோரை	கொட்டிக்கோரை koṭṭikārai, பெ.(n.) ஒரு வகைக் கோரை; a kind of sedge - grass. மறுவ, கொட்டாங்கோரை. [கொட்டி + கோரை.]
கொட்டிச்சாந்து	கொட்டிச்சாந்து koṭṭiccāndu, பெ.(n.) ஒரு கடைப்பொருள்; a bazaar drug [கொட்டி + சாந்து.]
கொட்டிச்சேதம்	கொட்டிச்சேதம் koṭṭiccētam, பெ.(n.) கொடு கொட்டி பார்க்க; see kodu-kotti. "இமையவனாடிய கொட்டிச் சேதம்"(சிலப்.28:75);. மறுவ, கொடுகொட்டு. ம. கொட்டிச்சேதம். [கொட்டி + சேதம்.] கொட்டிச்சேதம் என்பது கொடு கொட்டி ஆடலின் மறுபெயர் சேதம் என்பது விலக்குறுப்புகள் பதினான்கனுள் ஒன்று. ஆரியம் தமிழ் எனச் சேதம் இருவகைப்படும். ஆரியம் தமிழெனுச் சீர்நடமிரண்டினும் ஆதிக் கதையை யவற்றிற் கொப்பச் சேதித் திடுவது சேதமென்றாகும் [சிலப்.3:13 உரை].
கொட்டிட்டை	கொட்டிட்டை koṭṭiṭṭai, பெ.(n.) தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் கருவிலி என்னும் பாடல்பெற்ற இடத்திரலுள்ள சிவன்கோயில்; the shrine of Śiva in Karuvili in Tanjāvūr Dt. "கருவிலிக் கொட்டிட்டையுறைவான் கழல் கூடுமே"(தேவா. 602:1);. [கொட்டில் → கொட்டி + இட்டிடை கொட்டியிட்டிடை → கொட்டிட்டை.]
கொட்டித்தலை-த்தல்	கொட்டித்தலை-த்தல் koṭṭittalaittal, 5 செ. குன்றாவி (v.t.) சிதறடித்தல்; To scatter, disperse. [கொட்டி + தலை-.]
கொட்டிப்பேசு-தல்	கொட்டிப்பேசு-தல் koṭṭippēcudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) குத்திப்பேசுதல் (இ.வ.);; to sting with cutting remarks. [கொட்டு + பேசு-.]
கொட்டிமத்தளம்	கொட்டிமத்தளம் koṭṭimattaḷam, பெ.(n.) பெரிய மத்தளம்; big drum. "கொட்டி மத்தளம் வாசிப்பான்" (S.I.I.II.254);. [கொட்டி → மத்தளம்.]
கொட்டிமம்	கொட்டிமம் koṭṭimam, பெ.(n.) செந்நகரப்பட்டை; the fragrant bark of olive linden tree [கொட்டி → கொட்டிமம்.]

கொட்டியப்பூச்சி	கொட்டியப்பூச்சி1 koṭṭiyappūcci, பெ.(n.) ஒரு வரிவகை; a tax.. [கொட்டியம் + பூச்சி.] கொட்டியப்பூச்சி2 koṭṭiyappūcci, பெ.(n.) பயிரையழிக்கும் ஒருவகைப் புழு; a kind of worm, in Crops. [கொட்டியம் + பூச்சி.]
கொட்டியம்	கொட்டியம் koṭṭiyam, பெ.(n.) 1.எருது (சூடா);; bull, ox. 2. பொதிமாட்டுத் திரள் (வின்.);; herd or pack bullocks. ம. கொட்டியம்; Skt. góstha. [கோடு → கோட்டியம் (கொம்புள்ளது); → கொட்டியம்.]
கொட்டியம்பலம்	கொட்டியம்பலம் koṭṭiyambalam, பெ.(n.) முகடு வேய்ந்த வாசல் நடை (நாஞ்);; a gate with a small roofing at the top. [கொட்டி + அம்பலம்.]
கொட்டியாம்பூண்டி	கொட்டியாம்பூண்டி koṭṭiyāmbūṇṭi, பெ.(n.) விழுப்புரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Villupuram Dt. [கொட்டியான் + பூண்டி (நீர்நிலை);.]
கொட்டியான்	கொட்டியான் koṭṭiyāṉ, பெ.(n.) 1. சுமைகாரன் (இ.வ.);; Carrier. 2. பயிரில்விழும் நோய்வகை; a blight affecting growing paddy. 3. கெடுதியை உண்டுபண்ணுவது; that which brings disaster. அந்த ஊருக்கு அவன் குடியிருக்கப்போனது ஒரு கொட்டியான் விழுந்தது போலாயிற்று (இ.வ.);. [கொட்டு → கொட்டியான். கொட்டுதல் * தாக்குதல்.]

கொட்டில்	கொட்டில் koṭṭil, பெ.(n.) 1. மாட்டுக்கொட்டம்; cow stall. "ஏறு கட்டிய கொட்டி லரங்கமே" (தனிப்பா.188.174);. 2. வில்வித்தை பயிற்றுவிக்குமிடம்; school for archery. கல்லூரி நற் கொட்டிலா" (சீவக.995);. 3. கொட்டகை; shed. "கொட்டில் விளங்குதேர் புக்கதன்றே" (சீவக.471);. 4. சிறுகுடில்; hut. "பன்னூறாயிரம் பாடிக் கொட்டிலும்"(பெருங். உஞ்சை 43:199);. ம. கொட்டில்; க. கொட்டிகெ: தெ. கொட்டாமு; து. கொட்ய; குட. கொட்டி; பட கொட்டகெ: Pkt.gotha. [குள் → கொள் → கொட்டி * வளைவு, சுழற்சி, கற்றுகை கொள் → கொட்டு * வட்டமான நெற்கூடு. கொட்டு → கொட்டில் * வட்டமான தொழுவம் (வ.மொ.வ.5); (வே.க.165);.]
கொட்டிலம்	கொட்டிலம் koṭṭilam, பெ.(n.) கோட்டம்; Arabian costus [கொட்டில் + அம்.]
கொட்டிலாம்சல்லி	கொட்டிலாம்சல்லி koṭṭilāmcalli, பெ.(n.) முன்னோர் பயன்படுத்திய ஒரு செம்பு நாணயம்; a copper coin current in ancient days [கொட்டில் + அம் + சல்லி.]
கொட்டிவாக்கங்குப்பம்	கொட்டிவாக்கங்குப்பம் koṭṭivākkaṅguppam, பெ.(n.) உப்பங்கழியில் மீன்தொழில் செய்வோர் வாழும் ஊர்; a village of fishermen. [கொட்டிவாக்கம் + குப்பம்.]
கொட்டிவாக்கம்	கொட்டிவாக்கம் koṭṭivākkam, பெ.(n.) காஞ்சிபுரம் மாவட்டம் மதுராந்தகம் வட்டத்தில் அமைந்த ஒர் ஊர்; a village situated in Madurantagam Taluk in Kanjipuram Dt. [கொட்டி + வாக்கம்.] இவ் ஊரில் கொட்டி என்னும் நீர்நிலைக் கொடிவகை அதிகம் வளர்ந்து வந்தமையால் இப் பெயர் பெற்றிருக்கலாம்.

கொட்டு	கொட்டு1 koṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. மத்தளங் கொட்டுதல்; to beat, as a drum, a tambourine. "மத்தளங் கொட்ட" (திவ். நாய்ச். 6:6);. 2. கம்மியர் சம்மட்டியால் அடித்தல்; striking with hammer as blacksmiths. "கொட்டுவினைக் கொட்டிலும்" (பெருங்.மகத.4:16);. 3. கையால் தட்டுதல்; to clap, strike with the palms. "கொட்டி னான்றோள்"(கம்பரா.சம்புமா.18);. 4. பஞ்சரைத்தல்; to card out. as cotton "கொட்டிய பஞ்சுபோல்" (இராமநா. அயோத்.5);. 5. நெற்குத்துதல்; to pound as paddy. "கொட்டி வீழுமி குத்தல்" (பிரபுலிங். சித்தரா.9);. 6.அடித்தல்; to strike, beat. 7. தேள், குளவி முதலியன கொட்டுதல்; to sting, as a scorpion, a wasp. "கருங்குளவி கொட்டும்" (அரி.ச் பு நகர்நீங்.41);. 'திருடனைத் தேள் கொட்டினது போல' (பழ.);. 8. சொரிதல்; to pour forth. shower down. Shed. 9. கூடை சாக்கு முதலியவற்றி னின்றும் கவிழ்தல்
கொட்டுக்கலியாணம்	கொட்டுக்கலியாணம் koṭṭukkaliyāṇam, பெ.(n.) கைம்பெண் அல்லது மணவிலக்குப் பெற்றபெண்ணுக்கு மேளத்தோடு செய்யும் மறுமணம்; Remarriage of a widow or a divorced women celeb rated with tom. Among certain castes (as distinct from கட்டுத்தாலி-the same without tom tom. [கொட்டு + கலியாணம்.]
கொட்டுக்கன்னார்	கொட்டுக்கன்னார் koṭṭukkaṉṉār, பெ.(n.) செம்கடிக்குங் கன்னார் (வின்.);; braziers who work by beating plates into shape and not by casting. [கொட்டு + கன்னார்.]
கொட்டுக்காரன்	கொட்டுக்காரன் koṭṭukkāraṉ, பெ.(n.) 1. மத்தளம் முதலிய தாளக் கருவிகளை இயக்குபவன் (இ.வ..);; drummer. 2. மேளம் வாசிக்கும் இனத்தவர்; a caste of drummers. [கொட்டு + காரன்.]
கொட்டுக்கிடாரம்	கொட்டுக்கிடாரம் koṭṭukkiṭāram, பெ.(n.) பெரிய கொப்பரை (வின்.);: large boiler of beaten brass. [கொட்டு + கிடாரம்.]

கொட்டுக்கிணறு	கொட்டுக்கிணறு koṭṭukkiṇaṟu, பெ.(n.) பனந்துண்டுகளை வைத்துக் கட்டிய கிணறு (யாழ்ப்.);; a well, walled with hollow palmyra trunks. [கொட்டு + கிணறு.]
கொட்டுக்குடலை	கொட்டுக்குடலை koḍḍukkuḍalai, பெ.(n.) உடுக்கைபோல் வடிவமைந்த ஏனம் (இ.வ.);; a kettle - shaped vessel. [கொட்டு + குடவை.]
ந்	ந் n, மெய்களுள் எட்டாவதானதும், பல்லின் மூக்கொலியுடையதுமான மெல்லெழுத்து; the eighth consonant. Dental nasal. [ந் = தகரம் பிறக்கின்ற இடத்தில் நாவும், பல்லும் நிற்க, வாய்வழியாக மட்டுமன்றி. மூக்கின் வழியாகவும், உயிர்வளி வெளிவர, மேலண்ணம் கீழிறங்க ஒலிக்கும். மூக்கொலியாதலின் மெல்லெழுத்து எனப் பெயர் பெறும். பந்து, கந்து, சந்து, என்பது போல, தகரத்தின் முன்வரும் இடங்களில் மட்டும், தகரத்திற்கு ஒத்த மெல்லெழுத்தாகவே, இது ஒலிக்கும்.]
ந	ந1 na, பெ. (n.) நகர மெய்யும், அகர வுயிரும் புணர்ந்து பிறக்கும், உயிர்மெய்யெழுத்து; a syllabic letter which consists of (n+ a); n (ந்); and the vowel a (அ);. [ந் + அ → ந.] "ந"கர உயிர்மெய்யின் பிறப்பிடத்தைத் தொல்காப்பியர் பின்வருமாறு வரையறுத்துள்ளார். "அண்ணம் நண்ணிய பல்முதல் மருங்கின் நாநுனி பரந்து மெய்யுற ஒற்றத் தாமினிது பிறக்கும் தகார நகாரம்" தமிழ், மலையாளம் முதலிய சில மொழிகளில்யின்றிப் பிற திரவிட மொழிகளில் ன-ந வேற்றுமை இல்லை. அஞ்ஞை (அன்னை); செய்குந முதலான வழக்குகள் கழகக்காலச் செய்யுட்களில் மட்டும் சிறப்பாகக் காணப்படுபவை எனலாம். நகரவுயிர்மெய் வரிவடிவ வளர்ச்சி: படுக்கைக் கோட்டில் அமைந்த செங்குத்துக் கோடே நகரவுயிர்மெய்யின் முந்துதமிழ் வரிவடிவாகும். இவ்வரிவடித்தின் காலம் கி.மு.6. கொற்கைப் பானையோட்டில் காணப்படுவதும், இக்குறியே ஆகும். இக்குறியே தமிழகக் குகைக் கல்வெட்டுகளில் பரவலாகக் காணப்படுகிறது. தமிழில் அல்லது தாமிழியெழுத்தென்று கல்வெட்டறிஞர்களால் குறிக்கப்படுவதும், இஃதேயாகும். இந்தியமொழிகளில் தமிழ் பிராமி அல்லது அசோகன் பிராமி என்று அழைக்கப்படுகிறது. பிராமி என்பதைப் புரோமி என்றும் வழங்குவர். அசோகன் புரோமிக்கு முந்தியது தமிழி, கி.மு.3 ஆம் நூற்றாண்டு முதல் தமிழகத்திலும், வடஇந்தியாவில் சிறு மாற்றத்துடன் மோரியர் குசானர், குப்தர் கல்வெட்டுகளிலும் தமிழில் காணப்படுகிறது. திருநாதற்குன்று குகைக் கல்வெட்டில் காணப்படும். தமிழியெழுத்து, கி.பி. 7ஆம் நூற்றாண்டுக் கல்வெட்டுகளில்

நக்கச்சூது	நக்கச்சூது nakkaccūtu, பெ. (n.) நரியின்குணமொத்த நயவஞ்சகம்; mean trick sly device, as of a fox க. நக்கே -நரி. தெ. நக்கு. [நக்கை → நக்கு → நக்க + சூது. நக்கன் =நரி.]
நக்கசாரணர்	நக்கசாரணர் nakkacāraṇar, பெ. (n.) நாகரினத்தவர்; a tribe of nagas. "நக்க , சாரணர் நாகர் வாழ்மலை" (மணிமே. 16:15);. [நாகர் → நக்கர்,அரணம் → சரணம் → சாரணம் → சாரணர்.]
நக்கணி	நக்கணி1 nakkaṇi, பெ. (n.) கருங்காரை வகை; (L.);; black honey thorn. நக்கணி2 nakkaṇi, பெ. (n.) நக்கேணி2 பார்க்க;see nakkéni2 நக்கத்தனம் பெ. (n.); இவறன்மை (இ.வ.);; miserliness stinginess வீட்டில் உள்ள நக்கத்தனமே வெளியிலும் வளரும் (உ.வ.);. ஈரக்கையால் காக்காய் ஒட்டாத நக்கத்தனம் நாட்டில் பெருகி வருகிறது (உவ);. நக்கத்தனத்திற்கு நாட்டில் பஞ்சமில்லை (இ.வ.);. [நக்கு→நக்க+தனம்.]
நக்கப்பறையன்	நக்கப்பறையன் nakkappaṟaiyaṉ, பெ. (n.) பறையன் தலைவன்; headman of the paralyas (G. Tp. D. I, 131);. [நக்க + பறையன்.]
நக்கப்பிட்டிஇலை	நக்கப்பிட்டிஇலை nakkappiṭṭiilai, பெ. (n.) மருந்திலை வகை; a kind of medicinal herb.
நக்கபாரம்	நக்கபாரம் nakkapāram, பெ. (n.) நக்கவாரம் பார்க்க யாழ்.அக.) see nakka-varam. [நக்கவாரம் → நக்கபாரம்.]
நக்கபாரி	நக்கபாரி nakkapāri, பெ. (n.) நக்கவாரி பார்க்க (யாழ். அக.);. see nakka-vari. [நக்கவாரி → நக்கபாரி]

நக்கபூசவெண் ணெய்	நக்கபூசவெண்ணெய் nakkapūcaveṇīey, பெ. (n.) உள்ளுக்குச் சாப்பிடவும், வெளிக்கு மேல் மருந்தாகத் தடவவும். பயன்படும்படிக் காய்ச்சி வடித்த எண்ணெய்; a medicated oil prepared so as to be useful for taking internally and also as an external application. [நக்கல் + பூசுதல் + எண்ணெய்.] ஒரே சமயத்தில் இரு வழிகளில் பயன்தரும் பொருட்டுக் காய்ச்சிவடித்த எண்ணெய். சித்தமருத்துவத்தில்தான் எண்ணெயின் பயன்பாடு இருவழிகளில் அமையும். சித்தமருத்துவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைந்த ஆயுள்வேதத்திலும், எண்ணெய்ப் பூச்சு மருத்துவம், காணப்படுகிறது.
நக்கம்	நக்கம் nakkam, பெ. (n.) 1. ஆடையின்மை: nakedness "நக்கம்வந்து பலியிடென்றார்க்கு" (தேவா. 91:2);. 2. வறுமை; poverty த.நக்கம் → skt. nagna, pkt nakka, [நக்கு + அம் → நக்கம்.] மறைந்த வளமை. ஆடையற்ற வெறுமை நிலை. நக்கர் என்னும் சொல், தமிழகத்தின் வடக்கே. ஆடை அற்றவர் எனும் பொருண்மையில், இன்றும் வழங்குவதறிக. ஒன்றுமற்ற நிலையை, நக்கநிலை என்பர். வெறுமை நிலையை விளக்கும், வறுமை குறித்த சொல். ஆடையற்ற உடம்பு வெறுமையாய்த் தோன்றுதல் போல், பொருளற்ற வாழ்வும் வறுமையாயிருத்தல் இயல்பே. இலக்கிய வழக்கிலும், வாழ்வியல் பொருண்மையிலும், நக்கம் என்னும் இச் சொல், இன்மை குறித்த வழக்காக, வழங்கி வந்துள்ளது.
நக்கர்	நக்கர் nakkar, பெ. (n.) நாகரிகத்தில், பிந்தியவர்களாக இயல்பாகவே, ஆடையின்றி வாழும் பழங்குடியினர்; uncivilized and unclothed snaked) tribals [நக்கு + அர் → நக்கர்.]
நக்கரம்	நக்கரம்1 nakkaram, பெ. (n.) முதலை; crocodile "நக்கரக் கடற்புறத்து" (கம்பரா. நட்புக் கோட். 68);. த. நக்கரம் → skt nakra. [நக்கு + அரம்.] நக்க : மறைந்த பொருள், மறைந்திருக்கும் பொருள், மறைந்திருந்து, அரவம் போன்ற தனது நாவினால், உணவினைப் பிடிப்பதாலும், பிடித்த உணவினைக் கற்பொந்துகளில் மறைத்து வைத்து உண்பதாலும், இப் பெயர் வழங்கிற்று. நக்கரம்2 nakkaram, பெ. (n.) தேள்; scorpion [நாக்கு → நக்கு + அரம்.] அரம் போன்று கூர்மையான கொடுக்கினையுடைய தேள்; [P]

நக்கரா	நக்கரா nakkarā, பெ. (n.) நகரா (இ.வ.); பார்க்க;see nagarā. [நற்கரா → நக்கரா (இ. வ);] நக்கரி1-த்தல் 4.செ. கு. வி. V.i), 1. நகர்ந்து செல்லுதல்; to move along in a sitting posture, as a same or sick person 2. தவழ்தல்; to creepwith difficulty, as a weak child, a wounded reptile 3. படுகிடையாதல்; to be bedridden. 4. படுக்கையிலற் புரண்டு கிடத்தல்; to roll in bed [நகர் → நக்கர் → நக்கரி-]
நக்கரி	நக்கரி2 nakkari, பெ. (n.) நகரிகவுளி பார்க்க; See nagari kavuli. [நகர் → நக்கரி]
நக்கரை-தல்	நக்கரை-தல் nakkaraidal, 2 செ.கு.வி. (v. i), மிகக்கரைதல்; to stout loudly, [ந + கரை-] ந - அளவிற்கு அதிகமாகக் கத்துதல் எனும் பொருண்மையில் பயின்றுவரும் மிகுதிப் பொருள் முன்னொட்டு.
நக்கல்	நக்கல்1 nakkal, பெ. (n.) 1. உணவு உட்கொள்ளும் ஐந்து முறைகளுள் ஒன்று: ! ஐந்து முறைகளாவன: கடித்தல், மெல்லல், விழுங்கல், பருகல், நக்கல்; food taken by licking, 2. நக்கியுண்ணும் இளகியம் (வின்);: electuary taken by licking with the tongue. 3. நாவால் பருகல்; electuary which is taken by the tongue. 4. எச்சில் (வின்);; leaving, scrapings. 5.உண்ணுகை (அரு. நி.);; eating. 6. தீண்டுகை (அக. நி.);; touching. நீர்நக்கல் (கல்);. 7. இவறன்; miser. "இந்நக்கலின் துர்க்குணத் தால்" (ஆதியூரவதானி-27);. [நா → நாக்கு → நக்கு → நக்கல்.] நக்கல் = நக்கி உண்ணல்; நக்கல்2 nakkal, பெ. (n.) . 1. சோறு (அரு. நி);; boiled rice. 2. நக்கியுண்ணு உணவு; food taken by licking. அரிசி சோறாக்கப்பட்டதும் ஒளி மிகுந்திருத்தல் பற்றி வந்த பெயரென்க. சோற்றை மோர் ஊற்றிப் பிசைந்து நக்கியுண்ணுங்கால் வந்த பெயராகலாம்.
நக்கல்செய்-தல்	நக்கல்செய்-தல் nakkalceytal, 1 செ.குன்றாவி. (V. t), நங்கு-தல் பார்க்க; see nangu. [நக்கு → நக்கல் + செய்-] நக்கல் செய்தல் இன்று. பொதுவாக மக்களிடையே வழக்கூன்றிவிட்டது. சிற்றூர்களிலும், பேரூர்களிலும், ஒருவரை ஒருவர் நக்கல் செய்து பேசுதல் இன்று இயல்பாய்க் காணப்படுகிறது.

நக்கலம்	நக்கலம் nakkalam, பெ. (n.) ஊர்வன; crawling insects. இச் சொல்லடியில் பிறந்த சொற்கள் நாகம், நகுலம் (ஊர்ந்து செல்வது நண்டு, நந்துமுதலானவை, ஊர்தல் கருத்தினடிப்படையில் தோன்றின எனலாம்.
நக்கலாதகம்	நக்கலாதகம் naggalātagam, பெ. (n.) தகரை; ring worm plant - Cassia tora.
நக்கலெண்ணெய்	நக்கலெண்ணெய் nakkaleṇīey, பெ. (n.) நாவால் நக்கியுண்ணு மெண்ணெய்; a medicated oil just taken internally by licking. [நக்கல் + எண்ணெய்.] நக்கல் = நாவால் நக்கி உண்ணுதல். எள் + நெய் → எண்ணெய்.
நக்கவரி	நக்கவரி nakkavari, பெ. (n.) வறட்சுண்டி; floating sensitive plant. மறுவ. நகரி, தொட்டால்சிணுங்கி. [நக்க + வரி] [ஒருகா. நமக்காரி → நக்கவரி.]
நக்கவாரக்கச்சவடம்	நக்கவாரக்கச்சவடம் nakkavārakkaccavaḍam, பெ. (n.) கைமேற் பணம் பெற்று நம்பிக்கையற்ற நக்கவாரத்தீவினர் செய்யும் வணிகம், நம்பிக்கையற்ற வணிகம்; a trade with ready cash alone is his vogue, traffic in which trust and good faith do not find a place. [நக்கவாரம் + கச்சவடம்.] நக்கவார மக்களிடையே நடந்த வணிகத்தில், கைமேற்பணம் பெறுவது நம்பிக்கையற்று இருந்தமையால், இப் பெயர் வழங்கியிருக்கக்கூடும்.
நக்கவாரத்தாழை	நக்கவாரத்தாழை nakkavārattāḻai, பெ. (n.) நக்கவாரத்தீவில் விளையும் தாழை; Nicobar bread fruit plant, screw pine growing in Nicobar island. [நக்கவாரம் + தாழை,] [நக்கவாரம் = வங்காளக் குடாக்கடலில் உள்ள தீவு]
நக்கவாரத்தென்னை	நக்கவாரத்தென்னை nakkavārattennai, பெ. (n.) நக்கவாரப்பிள்ளை பார்க்க;see nakkavārap-pillai. [நக்கவாரம் + தென்னை.]

நக்கவாரப்படு-தல்	நக்கவாரப்படு-தல் nakkavārappaḍudal, 20 செ. கு. வி. (v.i), மிக்கவறுமையடைதல்; to be in pinching poverty, in straitened circumstances [நக்கவாரம் = வறுமை, ஏதுமற்ற நிலை, நக்கவாரம் + படு-.]
நக்கவாரப்பேச்சு	நக்கவாரப்பேச்சு nakkavārappēccu, பெ. (n.) நம்பிக்கையற்ற பேச்சு (வின்.);; talk betraying want of faith. [நக்கவாரம் +. பேச்சு.] நம்பியவரைக் காட்டிக்கொடுக்கும் பேச்சு; இரண்டகத் தன்மையுள்ள பேச்சு; உண்மைக்கு ஊறுவிளைவிக்கும் தவறான பேச்சு;
நக்கவாரம்	நக்கவாரம்1 nakkavāram, பெ. (n.) வங்கக் கடலில் அந்தமான் தீவிற்குத் தெற்கே உள்ள தீவு "தேனக்க வார்பொழில் மாநக்க வாரமும்" (முதல் இராசேந்திரன் மெய்க்கீர்த்தி);; an Island in bay of bengal which is situated southward of Andamān islands. [நக்க + வாரம்.] நக்கவாரம்2 nakkavāram, பெ. (n.) வறுமை; indigence. [நக்க + வாரம்.] ஆடையற்ற மக்கள் வாழும் இடம். வறுமையின் உச்சகட்டம் ஆடையின்மையாதாலின், இது வறுமையைக் குறிப்பதாயிருக்கலாம்.
நக்கவாரம்பிடி-த்தல்	நக்கவாரம்பிடி-த்தல் nakkavārambiḍittal, 4. செ. கு. வி. (v.i), வறுமையாதல் (வின்);; to become poor. [நக்கவாரம் + பிடி-]
நக்கவாரம்பிள்ளை	நக்கவாரம்பிள்ளை nakkavārambiḷḷai, பெ. (n.) நக்கவாரத் தீவிலுள்ள தென்னை; a coconut tree found in Nicóbar island. [நக்கவாரம் + பிள்ளை.] மிகுதியான இளநீருடன், மஞ்சள் வண்ண தேங்காய்களை அதிகமாகத் தரும் தென்னம்பிள்ளை.
நக்கவாரமாய்ப் போ-தல்	நக்கவாரமாய்ப்போ-தல் nakkavāramāyppōtal, 8. செ. கு. வி. (v.i), நக்கவாரப்படு - வின்.) பார்க்க;see nakkavāra-p-padu. [நக்கவாரம் + ஆய் + போ-]
நக்கவாரி	நக்கவாரி1 nakkavāri, பெ. (n.) 1. நக்கவாரத் தீவினர் (வின்);; native of the Nicobars. 2. கைமேற்பணம் பெற்றுச் செய்யும் வணிகர் (வின்);; one who trades for ready money. 3. நம்பிக்கையற்ற வணிகர் (யாழ். அக);; a merchant who has no confidence on his customers. [நக்கவாரம் → நக்கவாரி.] நக்கவாரி2 nakkavāri, ,பெ. (n), 1. நக்கவாரத்திலுள்ளதும், மூன்றாண்டுகளில் காய்ப்பதுமான, குறுகிய காலத்தென்னை வகை (சங்.அக.);; dwarf coconut of the Nicobars that bears fruit in its third year. 2. குள்ளமானது; that which is dwarfed or Sounted [நக்கவாரம் → நக்கவாரி.]

நக்கவாரிமூலி	நக்கவாரிமூலி nakkavārimūli, பெ. (n.) விடத்தாரி; sore eye plant-Mimosa cineria alias - Acacia Cineria. [நக்கவாரி + மூலி] மூலிகை = இறுதி எழுத்து கெட்டது.
நக்கன்	நக்கன்1 nakkaṉ, பெ. (n.) 1. ஆடையற்றவன்; naked person. "அம்மணமாயுள்ளவன் திகம்பரனாகையாலே நக்கனென்று பேராய்' (திவ். திருவாய் 10:8. பன்னீ);; 2. அருகன் சூடா); Arhat. "வெல்வினை யறியா நக்கன்" (திருவிளை. பாண்டி. 10);; 3. சிவன்; sivan. "நக்கன்காண்" (தேவா. 619:2);. த.நக்கன் → skt nagna, [நகு → நக்கல் → நக்கன்.] முதறக்ண் ஆடையற்ற மாந்தனைக் குறித்த இச் சொல், அடுத்த நிலையில், ஆடையின்மை யால் வெளிப்படும் கொள்கைச் சிறப்பினைக் குறித்ததென்க. ஆடையைத் துறப்பதுபோல், உலகப் பற்று அனைத்தையும் துறந்து, கடவுள் இல்லை, வேள்வி தவறு, கொலையும் புலையும் பிழை என்று உணர்த்திய அருக தேவனைக் குறித்து வழங்கிய பொருண்மை வளர்ச்சியினையும், "நக்கன்1" என்னும் சொல் உள்ளடக்கியது எனலாம். நக்கன்3 nakkaṉ, பெ. (n.) நரி; fox. க. நக்கெ, தெ. நக்க. [நக்க → நக்கன், நக்க + அன்.]
நக்கன்'	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;
நக்கனத்துவம்	நக்கனத்துவம் nakkaṉattuvam, பெ. (n.) நக்கனம் (வின்.); பார்க்க;see nakkaṇam.

நக்கனம்	நக்கனம் nakkaṉam, பெ. (n.) ஆடையற்றநிலை; nakedness, nudity. "நக்கனத்தோடு நடஞ் செய்வான்" (உபதேசிகா. சிவத்துரோ. 420); த. நக்கனம் → Skt nagna [நக்கன் + அம் + நக்கனம்.]
நக்காரி _	நக்காரி _ nakkāri, பெ. (n.) . வறட்சுண்டி; a kind of sensitive plant.
நக்கி	நக்கி1 nakki, பெ. (n.) 1. ஏழை; poor 2. இவறன்; miser. ம. நக்கி. . [நக்கு + இ. 'இ' = சொல்லாக்க விகுதி] நக்கி2 nakki, பெ. (n.) ஆடை திரை போன்றவற்றின் ஓரங்களில் அழகுமிளிர அமைக்கப்படும் பின்னல் (GTp.D.I.161);; a kind of braid ornamentally Stitched on to the borders of garments and curtains. த. நக்கி → U nakki [நகு → நக்கு → நக்கி.] ஆடைகள் விளங்கித் தோன்றுவதற்கு ஏதுவாக, அழகு மிளிர அமைக்கப்படும் கரை அல்லது ஆடைமுந்தி. திரைச் சீலையின் ஓரத்தில் மின்னும் தன்மையில் அமைந்த, பின்னல் வேலைப்பாடு. நக்கி3 nakki, பெ. (n.) ,உணவினை நக்கியுண்ணும் தன்மையன்; destitute person, as one who licks scrapings ம. நக்கி. [நகு → நக்கு → நக்கி.]
நக்கிடல் _	நக்கிடல் _ nakkiḍal, பெ. (n.) நக்குதல்; licking taking in by the tongue. [நக்கு + இடு + அவ். இடு= துணைவினை. அவ்விற்றுத் தொழிற்பெயர்.]
நக்கிதம்	நக்கிதம் nakkidam, பெ. (n.) 1. இரண்டு சங். அக); two. 2. இண்டு, புலித் தொடக்கி (சா.அக.);; tiger stopper. [நக்கு+ இதம்.]
நக்கிப்பூ	நக்கிப்பூ nakkippū, பெ. (n.) தேட்கொடுக்கி (சா.அக.);; Scorpion sting plant. Indian turnsole. [நக்கு + இ+ பூ]

நக்கிரப்பலகை	நக்கிரப்பலகை naggirappalagai, பெ. (n.) முதலை வடிவுள்ள காலால், தாங்கப்பட்ட பலகை; a plank supported by the image of a crocodile. "நக்கிரப் பலகையும் நறுஞ்சாந் தம்மியும்" (பெருங். உஞ்சைக் 38.171);. [நக்கிரம் பலகை.] கால்கள் நான்கும் முதலைக்கால் போல் அமைந்த பலகையையோ, மரப்பலகை மேல் முதலை பொறிக்கப்பட்டதாலோ வந்த பெயராக இருக்கலாம்.
நக்கிரம்	நக்கிரம்1 nakkiram, பெ. (n.) முதலை(சிவதரு. சுவர்க்கநரக.117);; alligator. [நா → நக்கு → நக்கிரம்.] நாக்கினால் வளைத்து உணவினை வாயகப்படுத்தும் தன்மையினால், இப் பெயர் பெற்றதாக இருக்கலாம். [P] நக்கிரம்2 nakkiram, பெ. (n.) . மேல்வாயிற்படி (யாழ். அக.);; top beam of a door-frame
நக்கிரா	நக்கிரா nakkirā, பெ. (n.) நக்கிப்பூ; Indian turnsole.
நக்கிராக்கியம்	நக்கிராக்கியம் nakkirākkiyam, பெ (n.) நிரைய வகை (சிவ+தரு. சுவர்க்கநரக. 117);; a he||. முறை திறம்புபவர்களை நிரையத்துள், முதலைவாழ் அகழியில் தள்ளித் துன்புறுத்துவதாக மக்களால் கருதப்படும் பகுதி.
நக்கிரை	நக்கிரை nakkirai, பெ. (n.) தேட்கொடுக்கி; Indian turnsole [நக்கிரா → நக்கிரை.]
நக்கினகம்	நக்கினகம் nagginagam, பெ. (n.) பருத்தி; Cotton.
நக்கினம்	நக்கினம் nakkiṉam, பெ. (n.) 1. ஆடையின்மை; nudity. 2. இறந்தபின் உடல் எரிப்பி (தகனத்தி);ற்குப் பிறகு செய்யப்படும். முதல் சடங்கு; the first ceremony performed in honour of a deceased person. 3. பெண் குறி; pudendum muliebre. த. நக்கினம் → skt nagna
நக்கினிக்கரணம்	நக்கினிக்கரணம் nakkiṉikkaraṇam, பெ. (n.) 1. ஆடை பெயர்த்தல்; Stripping naked. 2. இன்ப விளையாட்டு; a love play in which the woman is stripped naked.

நக்கினிகை	நக்கினிகை nagginigai, பெ. (n.) 1. ஆடையற்றவள் (யாழ். அக.);; a naked woman. 2. பெதும்பை; adolescent girl, a girl who is ten years old. த. நக்கினகை → skt nagnigå நக்கு = ஆடையற்ற நிலை. [நக்கணிகை → நக்கினிகை. நக்கு + இனி கை.]
நக்கீரத்தனம்	நக்கீரத்தனம் nakārattaṉam, பெ. (n.) யாருக்கும் அஞ்சாமல், தவற்றைத் தவறு என்று சுட்டிக் காட்டும் குணம்; the quality of not fearing to criticize the authority. [நக்கீரர் + தனம்.] தன்மை + அம். 'அம்' சொல்லாக்க ஈறு. பாண்டிய மன்னன், தன், மனைவியோடு தனித்திருந்தபோது வந்த மணம், கூந்தலின் இயற்கைமணமா? வேறா? என்று எண்ணி, ஐயமுற்றதனை, அவைக்களத்தில் மொழிந்து, தீர்வு செய்யும் பாப்புனைவாருக்குப் பரிசில் 1000 பொற்காககள் என்று அறிவித்தான். இக் கூற்றினைச் செவிமடுத்த தருமி, இறையனார் எழுதிய பாவினைக் கொணர்ந்து பாடுங்கால், மனமகிழ்ந்த மன்னன் பரிசு வழங்க முற்பட்ட ஞான்று, நக்கீரன் தடுத்து கூந்தல் மயிர்க் கற்றைக்கு இயற்கைமணம் எப்போதுமில்லை என்று மொழிந்து, இறையனார் முன்பும் எதிர்ச்சொல்லாடி, நிலைநிறுத்திய பண்பே, நக்கீரத்தனம் என்றறிக.
நக்கீரதேவநாயனார்	நக்கீரதேவநாயனார் nakāratēvanāyaṉār, பெ. (n.) பதினோராந்திருமுறையிலுள்ள நூல்கள் சிலவற்றை இயற்றியவர்; a canonized Šaivam saint the author of certain works in patinórán-tirumurai. [நக்கீரதேவர்+நாயனார்.] நக்கீரதேவ நாயனார். பதினோராந்திரு முறையில் ஒன்பது நூல்களை இயற்றியுள்ளார்; 1. திருவீங்கோய்மலை எழுபது. 70 -செய்யுட்களடங்கிய இந் நூலுள், 48 முதல் 61 வரையுள்ள பாக்கள் மறைந்து விட்டன; 2. கைலைபாதி காளத்திபாதி அந்தாதி; 3. திருவலஞ்சுழி மும்மணிக்கோவை; 4. திருஎழுகூற்றிருக்கை; 5. பெருந்தேவபாணி; 6. கோபப்பிரசாதம்; 7. காரெட்டு; 8. போற்றித்திருக்கலிவெண்பா; 9. திருக்கண்ணப்ப தேவர் திருமறம்;
நக்கீரர்	நக்கீரர்1 nakārar, பெ. (n.) திருமுருகாற்றுப் படை முதலியவை இயற்றியவரும். கடைச் சங்கத்தில் சிறந்து விளங்கியவருமான புலவர்; a celebrated poet of the last Sangam, author of Tirumurugarru-p-padai and other poems. "கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரருமென" (இறை. 1. உரை);. காலம் கி.மு.200-கி.பி.200 என்பர்; மறுவ, நக்கீரனார். [நல் + கீரர் → நற்கீரர் → நக்கீரர்] கீரர் = இயற்பெயர். நக்கீரரைச் சிறப்பித்துக் கூறுமுகத்தான், 'நல்' என்னும் சிறப்புப்பொருளுணர்த்தும் 'ந' என்னும் எழுத்தை முன்வைத்துக் கூறினர். கழகக்காலப் புலவர் நிரலில் தலைமை பெற்ற இவர், மதுரைக் கணக்காயனார்க்கு மகனாராவார். இவர்தம் பாடல்கள் வாயிலாகத் தமிழகத்தை ஆண்ட சேர, சோழ, பாண்டியர் தம் அரசியல் நிகழ்வு, சிற்றரசர்கள் பற்றிய செய்திகளையும் தெரிந்துகொள்கிறோம். பாண்டியன், தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியனது, ஆலங்கானப் போரைப் பற்றிய குறிப்பினை அறியலாம். பொலம் பூண்கிள்ளி யென்பவன், கோயரென்பாரை வென்று, நிலங்கொண்ட திறத்தினையும், சேரமான்கோதை மார்பனுக்குப் பகையாய் இருந்த கிள்ளிவளவனைப் பழையன் மாறன் என்பான் வென்று, சேரனுக்கு உவகையெய்து வித்த திறமும், பிறவும் நக்கீரரால் நவிலப்படுவனவாகும். மதுரைமாநகரின் மாண்பினைப் பலபடப் பாராட்டும் பாடல் வரிகள் வருமாறு : 1. "அரண் பலகடந்த முரண்கொள்தானை, வாடாவேம்பின் வழுதிகூடல்" 2. "மாடமலி மறுகிற்கூடல்'. 3. "பொன்மலி நெடுநகர்க் கூடல்". மதுரையை மட்டுமன்றி அன்றைய தமிழகத்து அனைத்து ஊர்களும்

சிறப்பிக்கப்படுகின்றன மருங்கூர்ப்பட்டினம் காவிரிபூம்பட்டினம் முசிறி கருவூர் உறையூர்

நக்கீரர்கோயில்	நக்கீரர்கோயில் nakāraràyil, பெ. (n.) மதுரை, மேலாமாசி வீதியிலுள்ள நக்கீரர் திருக்கோயில்; Nakkirar's temple, located in Madurai west masi street. மறுவ, சங்கத்தார் கோயில், [நக்கீரர் + கோயில்] திருவிளையாடல் தொன்மத்தில், (புராணம்); நக்கீரர் கோயில் பற்றிய குறிப்பு காணப்படுகிறது.
நக்கு	நக்கு1 nakkudal, 5 செ. குன்றாவி, (v.t) 1. நாவினாற் தடவுதல், அல்லது துழாவுதல்; to lick lap. "ஆமாபோ னக்கி" (நாலடி, 377.);. பரிவுடன் ஆ (பசு); தன் கன்றை நக்கியது (இக். வ);. நாய் நீரை நக்கிக் குடிக்கும் (இக். வ);. நக்குகிற போது நாவு எழும்புமா (பழ.);. நக்குகிற நாய்க்குச் செக்கும் தெரியாது. சிவலிங்கமும் தெரியாது (பழ);. 2. தீண்டுதல்; to touch. "நகைமணி மார்பநக்கி. சுடுகரம் பரந்தவன்றே" (சீவக.799);, 3. அழித்தல்; to consume. "உலகை நக்குங் கேடறு நிலைமைக் காலன்" (ஞானவா. சுக்கிரன். 33);. 4. சுடுதல்; to burn. "நனந்தலைப் பேரு ரெரியு நக்க" (புறநா. 57);. தெ. நகு. க. நக்கு. து., நக்குனி. கோண். நாகானா. குவி. நாகலி கூய், நாக. நாகி. கொண்டா. நாக், கோட நாகானா. [நாக்கு → நக்கு + தல் + 'தல்' தல்லீற்றுத் தொழிற்பெயர்.] நக்கு2 nakkudal, 5 செ. கு. வி. (v.i) வறுமைப்படுதல்; to be destitute.
நக்குடகம்	நக்குடகம் naggudagam, பெ. (n.) மூக்கு; nose. |நக்கு + ஊடு → உடு + அகம்.]
நக்குணி	நக்குணி nakkuṇi, பெ. (n.) 1. உணவிற்குத் திண்டாடுவோன்; mean cadger of food. 2. சிறுபையன்(வின்);; little boy. 3. பாம்புவகை (வின்..);; a small snake. [நக்கு + உண்ணி → நக்குண்ணி → நக்குணி]

நக்குநிற்றல்	நக்குநிற்றல் nakkuniṟṟal, பெ. (n.) 1. ஆடையற்று அருத்தல்; without dress, to be naked. "பொக்கம் மிக்கவர் பூவும் நீருங் கொண்டு நக்குநிற்பர் அவர்தம்மை நாணியே" (நாவுக்கரசர் தேவாரம்.);. 2. வறுமையில் வாடுதல்; to wall in poverty. [நக்கு + நிற்றல்.] உண்ணும் உணவிற்கும், உடுக்கும் உடைக்கும் வாய்ப்பற்று இருத்தல்.
நக்குப்பொறுக்கி	நக்குப்பொறுக்கி nakkupporukki, பெ. (n.) 1. எச்சிற்பொறுக்கி யுண்போன்; beggar, as one who lives on refuse food. "நக்குப் பொறுக்கிகளும் பறப்பர்" (தனிப்பா. i290.7);. 2. இவறன் (வின்);; miser. [நக்கு + பொறுக்கி]
நக்குமருந்து	நக்குமருந்து nakkumarundu, பெ. (n.) நாவாற் பருகும் மருந்து; a thick syrupy medicament to be taken by licking-Lincture. [நக்கு + மருந்து.] தேன் முதலியனவற்றுடன் நாவினால் நக்கியுண்ணும் மருந்து.
நக்கேணி	நக்கேணி1 nakāṇi, பெ. (n.) காரை வகை; a kind of honey thorn, m, tr., Canthium Didymum. தெ. நக்கேரு. நக்கேணி2 nakāṇi, பெ. (n.) கருப்புமரம் (சா.அக);; a black jujube.
நகக்கண்	நகக்கண் nagaggaṇ, பெ.(n.) விரல் நுனிக்கும், நகத்துக்கும் இடைப்பட்ட பகுதி; he part between the tip of the finger and the nail. நகக் கண்ணில் அழுக்குச் சேரவிடக்கூடாது (இக். வ.);. [நகம் + கண்.]
நகக்கண்நோய்	நகக்கண்நோய் nagaggaṇnōy, பெ. (n.) உடம்பில் வளி, பித்தம் முதலியவற்றால், கொப்புளம் எழும்புகை (சா.அக);; a disease of the finger in which the flesh of the finger nail is vitiated by deranged wind and bile in the system. மறுவ. நகச்சுற்றி. [நகக்கண் + நோய்.]

நகக்கணுக்கட்டி	நகக்கணுக்கட்டி nagagganuggaṭṭi, பெ. (n.) விரல் நுனியிற் காணும் கட்டி (சா.அக);; an abscess occuring at the end of the finger. மறுவ. நகச்சுற்றி, விரற்சுற்றி. [நகக்கணு + கட்டி.]
நகக்கணுநோய்	நகக்கணுநோய் nagagganunōy, பெ. (n.) நகத்தினடியிற் காணும் ஒருவகைத் தோல் நோய் (சா. அக.);; a kind of skin disease occuring an one side of the root of the nail. [நகக்கண்ணு நோய் → நகக்கணு நோய்.]
நகக்கணுவிரணம்	நகக்கணுவிரணம் nagagganuviranam, பெ. (n.) கொப்புளம் எழும்பாமலே விரற் சதையிற் காணும் நோய் (அல்லது); விரற்சுற்றி (சா.அக.);; a form of whitlow occuring in the bulbous end of the finger. [நகக்கணு + Skt விரணம்.]
நகக்கால்	நகக்கால் nagaggāl, பெ. (n.) நகக்கண் (யாழ்.அக.); பார்க்க; see naga-k-kan. [நகம் + கால்.]
நகக்காளான்	நகக்காளான் nagaggāḷāṉ, பெ. (n.) களைந்தெறிந்த நகத்தினின்று முளைப்பதாகக் கருதப்படும் காளான் வகை (வின்);; a kind of fungus believed to spiring from nail parings. மறுவ. சிப்பிக்காளான். [நகம் + காளான்.]
நகக்கீறல்	நகக்கீறல் nagagāṟal, பெ. (n.) நகக்குறி பார்க்க;see naga-k-kuri.
நகக்குத்தன்	நகக்குத்தன் nagagguttaṉ, பெ. (n.) முடிதிருத்துவோன் (யாழ்.அக);; barber. [நகம் + குத்தன்.] முன்னாளில் , சிற்றூர்களில் , முடிதிருத்துவோர் முடிவெட்டுங்கால், விரல்களைத் தூய்மைப்படுத்தி, நகக் கண்ணிலுள்ள அழுக்குகளையெடுப்பர். இக் காலத்தேயும், சிற்றூர்ப்புறத்தே இந் நிகழ்வினைக் காணலாம்.

நகக்குறி	நகக்குறி nagagguṟi, பெ. (n.) நகத்தினாலேற் பட்ட தழும்பு; a scar or impression left by nail. [நகம் + குறி]
நகக்குறி'	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;
நகக்கொடி	நகக்கொடி nagaggoḍi, பெ. (n.) விரல்களின் நகங்களைக் கொடியைப் போல் வளரவிட்ட சுருட்டை; nails allowed to grow long and tortuously. [நகம் + கொடி-]
நகங்கறு-த்தல்	நகங்கறு-த்தல் nagaṅgaṟuttal, 4. செ. குன்றா. வி. (v.t) 1. இறப்பினுக்கு அறிகுறியாக, விரல்களிலுள்ள நகங்கள் கறுத்துக் காணப்படல்; nail's turning dark which is considered as a symptom of death. 2. ஓர் சாக்குறி; a symbol of death. [நகம் + கறு.]
நகங்கிருதி	நகங்கிருதி nagaṅgirudi, பெ. (n.) எழுவகை புண்ணியங்களுள் ஒன்றான, ஆணவமற்ற நிலை(வின்.);; humility, absence of pride and self importance, one of seven punniyam [நகம் + Skt கிருதி] [நகு → நகம்.] எழுவகைப் புண்ணியமாவன; 1. நகங்கிருதி, 2. தானம் 3. நோன்பு விரதம்);; 4. நட்பு (சினேகம்);, 5. நயம் பாராட்டல்: (நயபோசனம்);, 6. கனம்; 7. ஊக்கம் (உற்சாகம்); விளங்குகை, ஒளிர்கை, மிளிர்கை. மனிதன், ஆணவமற்று. சுடச்சுட ஒளிரும் பொன்போல், உயர் குணத்துடன் மிளிர்தல். இவ் வுயர்குணம் எழுவகை அறத்துள் ஒன்று.

நகச்சதை	நகச்சதை nagaccadai, பெ. (n.) நகத்தைச் சுற்றிலுள்ள சதைப்பகுதி; the portion of tissue around the nail. [நகம் + சதை.] [தடி → தசை → சதை=திரிபு.]
நகச்சிராய்	நகச்சிராய் nagacciray, பெ. (n.) நகத்தருகு கிழிந்த சிம்பு (யாழ்ப்.);; splintery fragment of a nail. [நகம் + சிராய்.]
நகச்சிலந்தி	நகச்சிலந்தி nagaccilandi, பெ. (n.) கொப்புளம் இன்றி விரலிலேற்படும் கட்டி (சா.அக);; a form of whitlow occuring in the bulbous and of the finger. மறுவ. நகச்சுற்று. [நகம் + சிலந்தி.]
நகச்சுவர்	நகச்சுவர் nagaccuvar, பெ. (n.) நகத்தைச் சுற்றிய கதை; tissues around the nail. [நகம் + சுவர்] [சுவல் → சுவர் = திரிபு.]
நகச்சுற்றி	நகச்சுற்றி nagaccurri, பெ. (n.) பொதுவாக நகக்கண் அல்லது நுனி விரலிற்காணும் புண்; a common name for several forms of Whitlow. ம. நகச்சுற்று. [நகம் + சுற்றி.] நகத்தைச் சுற்றிவரும் புண் அல்லது கட்டி;
நகச்சூடு	நகச்சூடு nagaccūṭu, பெ. (n.) 1. இளஞ்சூடு (வின்.);; luke warm. 2. சிறுசூடு; moderati Warm. [நகம் + சூடு]
நகச்சூரம்	நகச்சூரம் nagaccūram, பெ. (n.) பூனைப் புல் (சா. அக.);; a kind of grass. [நகம் + சூரம்.]

நகச்சொத்தை	நகச்சொத்தை nagaccottai, . பெ. (n.) சிதைவுற்ற நகம்; decayed and deformed nail. [நகம் + சொத்தை.] [சொள்ளை → சொற்றை → சொத்தை]
நகச்சொல்லு)-தல்	நகச்சொல்லு)-தல் nagaccolludal, 8 செ. குன்றாவி. (v.t.) கூடிமகிழுமாறு இனிய சொற்களைக் கூறுதல்; to utter pleasant words. "பகச்சொல்லிக் கேளிர்ப் பிரிப்பர் நகச்சொல்லி நட்பாடல் தேற்றா தவர்" (குறள்,187);; [நகு → நக + சொல்(லு);-தல்.]
நகச்சொற்றை	நகச்சொற்றை nagaccoṟṟai, பெ. (n.) சிரைவுற்ற நகம்; worm eaten nail or decayed nail. மறுவ. நகச் சொத்தை. [நகம் + சொத்தை. சொள்ளை → சொற்றை.]
நகசிரிதம்	நகசிரிதம் nagasiridam, பெ. (n.) குன்றிச் குன்றிச் செடியின் சிவப்புவிதை; the red seed of crab's eye. [நகம் + skt. சிரிதம்.]
நகட்டல்	நகட்டல் nagaṭṭal, பெ. (n.) நகட்டுகை பார்க்க; See nagattugal. [நகட்டு → நகட்டல்.]
நகட்டு-தல்	நகட்டு-தல் nagaṭṭudal, 5. செகுன்றா.வி. (v.t) 1. இடம்விட்டுப் பெயரச்செய்தல்; to push away, shove. 2. காலந்தாழ்த்துதல்; to delay, procrastinate. அவன் கருமத்தைச் செய்யாமல் நகட்டுகிறான் (உ.வ);. 3. நன்றாய் புடைத்தல்; to thrash. 4. அரைத்தல்; to pound, grind. 5. ஆவலுடன் உண்டுவிடுதல்; to eat up with avidity. [நகர்த்து → நகட்டு-தல்]
நகட்டுகை	நகட்டுகை nagaṭṭugai, பெ. (n.) 1. இடம் பெயர்க்கை; to push away. 2. அரைக்கை; grinding. அம்மியில் மிளகாய் வற்றலை வைத்து நகட்டு. (பே.வ);. 3. நசுக்குகை; crushing. [நகர்த்து →நகட்டு.] [நகட்டு → நகட்டுகை]

நகடு	நகடு nagaḍu, பெ. (n.) உடல் வெளுக்கை; pale complexion. 'மண்டின்றுவந்தநகடுபோலன்றிறே' (ஈடு 6.2.ப்ர);. [நகு → நக-நகடு] [நகுதல் = மிளிர்தல், விளங்குதல், வெண்மையாதல், அரத்த மின்மையால் உடல் வெண்மையாய்த் திகழ்தல்.]
நகணம்	நகணம் nagaṇam, பெ. (n.) முடக்கொற்றான்; palsycurer.
நகத்தடம்	நகத்தடம் nagattaḍam, பெ. (n.) நகக்குறி பார்க்க;see naga-k-kuri [நகம் + தடம்]
நகத்தயிர்	நகத்தயிர் nagattayir, பெ. (n.) பூச்சருக்கரைக் கிழங்கு (தைலவ. தைல.125);; panicled bindweed. மறுவ, நிலச்சருக்கரைக்கிழங்கு.
நகத்தழும்பு	நகத்தழும்பு nagattaḻumbu, பெ. (n.) நகக்குறி பார்க்க;see naga-k-kuri, [நகம் + தழும்பு]
நகத்திருகாணி	நகத்திருகாணி nagattirugāṇi, பெ. (n.) கட்டை விரல் நகத்தைப் பயன்படுத்தித் திருகிவிடக் கூடிய திருகாணி, thumb screw. [நகம் + திருகு + ஆணி.]
நகத்துரோணம்	நகத்துரோணம் nagatturōṇam, பெ. (n.) தும்பை (சா.அக.);; leucas flower. Leucas Linifolia.
நகதிபீசம்	நகதிபீசம் nagadipīcam, பெ. (n.) புலிதொடக்கி (மூ. அ.);; a prickly shrub said to be capable of stopping the tiger - Tiger stopper.
நகநந்தினி	நகநந்தினி naganandiṉi, பெ. (n.) மலைமகள் (யாழ்.அக.);; Malaimagal as the daughter of the Himalaya mountain. [நகம் + 'நந்தினி]

நகநாகு	நகநாகு naganāgu, பெ. (n.) புளிக்கவைத்துச் சாராயம் இறக்குவதற்காகப் பயன்படுத்துமொரு மூலிகை; a drug used for fermenting spirituous liquor. [நகம் +நாகு.]
நகநாதிகம்	நகநாதிகம் naganātigam, பெ. (n.) சிவப்பு அடுக்கலரி (சா.அக.);; oleander rosebayNerium Odorum.
நகநோக்கி	நகநோக்கி naganōggi, பெ. (n.) வேலிப்பருத்தி (சங்.அக்);; hedge-twiner. [நகம் + நோக்கி]
நகநோகரம்	நகநோகரம் naganōgaram, பெ. (n.) மஞ்சிட்டி (சா.அக);; munject indian madder. மறுவ, நீர்ப்பூடு.
நகப்புண்	நகப்புண் nagappuṇ, பெ. (n.) 1. நகத்திற் காணும் புண்; boil on the edge of the nail. 2. நகங்கீறுவதாலுண்டான புண்; scratch of a nail. மறுவ. நகச்சுற்றி. [நகம் புண்.]
நகப்புள்ளி	நகப்புள்ளி nagappuḷḷi, பெ. (n.) நகத்திற் காணும் புள்ளி; dot on the nail. [நகம் + புள்ளி.]
நகப்பூ	நகப்பூ nagappū, பெ. (n.) நகத்தில் உண்டாகும் வெண்புள்ளி; white spots occuring on the Surface of nails. [நகம் +பூ]
நகப்பூச்சு	நகப்பூச்சு nagappūccu, பெ. (n.) நகத்தில் பூசும் வண்ணப்பொருள்; nail polish. தற்போது நகப்பூச்சுகள் பல வண்ணங்களில் வருகின்றன. (உ.வ.);; [நகம் + பூச்சு]

நகபதம்	நகபதம் nagabadam, பெ. (n.) நகக்குறி பார்க்க; see naga-k-kuri. [நகம் +skt பதம்]
நகபர்ணி	நகபர்ணி nagabarṇi, பெ. (n.) ஒருசெடி (சா. அக);; a plant. [நகம் skt பர்ணி]
நகயுட்பி	நகயுட்பி nagayuṭpi, பெ. (n.) ஒருவகை வெந்தயம்; hourse shoe fenugreek-Trigonella Corniculata.
நகம்	நகம்1 nagam, பெ. (n.) 1. மலை (பிங்);, mountain. 'நகராசன் மடந்தை" (பதினொ. திருக்கைலா,12);. 2. நிலம் (பிங்);; earth. 3. மரம் (சூடா);; tree. 4. நாகணமென்னும் மணப் பொருள்; an article of incense. "கடிநகந் தேவதூப முதலிய விரைகளிட்டு" (தைலவ. தைல, 43);. [நகு+அம்.]. 'நகு' என்னும் தோன்றுதற் கருத்தினின்று தோன்றிய சொல் விளங்கித் தோன்றுதல் என்னும் பொருண்மையில், மல்கும் வளமி க்க மலையைக் குறித்து நின்றது. மல்லல்மா ஞாலமாம் மாநில மடந்தையின் மடியினில் விளங்கித் தோன்றுவதே மலை, மலையிடைத் தோன்றி விளங்குபவையே. மணங்கமழ் நாகணமும், நறுஞ்சாந்தம் தரும் மரமும் என்றறிக. நகம்2 nagam, பெ. (n.) 1. உகிர் (பிங்.);; nail. 2. பறவையுகிர்; talon daw. "மூக்காற கொத்தா நகத்தாற் குடையா" (கம்பரா. சடாயுவு.13);. அடிக்குளம்பு (வின்
நகம்பிடுங்கி	நகம்பிடுங்கி nagambiḍuṅgi, பெ. (n.) உண்மையை வரவழைக்கும் பொருட்டு குற்றவாளிகளின் நகத்தைப் பிடுங்க காவல்துறையினர் பயன்படுத்தும் கருவி; an instrument used to pluck nails of culprit at jail. [நகம் + பிடுங்கி]
நகம்வாங்கி	நகம்வாங்கி nagamvāṅgi, பெ. (n,) நகமெடுக்குங்கருவி; mall-parer. [நகம் + வாங்கி]

நகம்வெட்டி	நகம்வெட்டி nagamveṭṭi, பெ. (n.) நகம் வாங்கி (வின்.); பார்க்க;see nagam-vāngi. [நகம் + வெட்டி.] [P]
நகமுசம்	நகமுசம் nagamusam, பெ. (n.) வில் (யாழ்.அக);; bow [நகம் + முசம்]
நகமுண்ணி	நகமுண்ணி nagamuṇṇi, பெ. (n.) 1. நகம் குறைந்து அல்லது விழுந்து போகும் ஒருவகை நகச்சுற்று; a form of whitlow in which the nail is destroyed. 2. விரற்குறையும் குட்டம்; a form of leprosy in which the fingers with nails are mutilated. [நகம் + உண்ணி] உடலுறுப்புகளைக் குறைத்து முடமாக்கிப் பயனற்று விழச்செய்யும் தொழுநோய்;
நகமூடி	நகமூடி nagamūṭi, பெ. (n.) ஐவண்ணவணியுள் ஒன்றாய்ப் பரவமகளிர் வலக்காற் பெருவிரலில் அணியும் அணிகலன்; ring worn on the right toe by Parava women, one of al-vannam, q.v. [நகம் + மூடி.]
நகர்	நகர்1 nagartal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஊர்தல்; to creep, as a reptile. 2. தவழ்தல்; to crawl or move along in a lying or sitting posture, as an infant. 3. மறைவாய்ப் போதல்; to steal away. Skulk. [நக → நகர்-தல்.] நகர்2 nagarttal, 8செ.குன்றாவி. (v.t.) நகர்த்து-தல் பார்க்க;see nagarttu. நகர்3 nagar, பெ, (n.) 1. நகரம்; town, city. "நெடுநகர் வினைபுனை நல்லில்" (புறநா.23);. 2. மாளிகை; house, abode, mansion. "பாழியன்ன கடியுடை வியனகர்" (அகநா.15);. 3. கோவில்; temple, sacred shrine. "முக்கட்செல்வர் நகர்" (புறநா. 6.);. 4. அரண்மனை palace "நிதிதுஞ்சு வியனகர்" (சிலப்

நகர்த்து-தல்	நகர்த்து-தல் nagarddudal, 5. செகுன்றாவி, (v.t.) 1. விரும்பியேற்றுச் சிறிது தள்ளுதல்; to push with difficulty, shove a long. 2. சிறுகச் சிறுகக் களவாடுதல்; to pilfer steal little by little. 3. காலம் கடத்துதல்; to dellay. வேலையை நகர்த்துகிறான் (உ.வ.);; 4. நன்றாகப் புடைத்தல்; to thrash, give a good drubbing. 5. செவ்வையாகச் செய்தல்; to do well, [நகர் → நகர்த்து.] [நகர் (த.வி); → நகர்த்து (பி.வி);]
நகர்துரோணம்	நகர்துரோணம் nagarturōṇam, பெ. (n.) தும்பை (சா.அக);; leucas flower. [நகர் + Skt துரோணம்.]
நகர்ப்புறத்திட்டம்	நகர்ப்புறத்திட்டம் nagarppuṟattiṭṭam, பெ. (n.) மக்கள் நெருக்கம் மிகுதியாக உள்ள நகரினைப் பற்றிய திட்டம்; urban planning. "சாலை பேணுதல் நகர்ப்புறத் திட்டத்துள் ஒன்று" (உ.வ.);. [நகர்ப்புறம் + திட்டம்.]
நகர்ப்புறம்	நகர்ப்புறம் nagarppuṟam, பெ. (n.) நகரமும், நகரத்தைச் சார்ந்த பகுதியும்; City and its sub-urban area. நகர்ப்புறத்திலேயே வளர்ந்த பையன். (உ.வ.);. நகர்ப்புறத்தின் வளர்ச்சி, அதைச் சுற்றியுள்ள சிற்றூர்களிலும் பரவலாகக் காணப்படுகிறது. (இ.வ.);. மேலைநாட்டு நாகரிகம் நகர்ப்புறத்தில்தான் முதலில் பரவுகிறது. [நகர் + புறம்] நகரமாகிய (உள்);புறம் என்றும், நகரத்துக்குக் (சுற்றுப்புறம் என்றும் பொருள்படல் காண்க.
நகர்ப்புறவளர்ச்சி	நகர்ப்புறவளர்ச்சி nagarppuṟavaḷarcci, பெ. (n.) நகர் சார்ந்த பகுதிகளின் வளர்ச்சி; urban development. 'சில ஆண்டுகளாக நகர்ப்புற வளர்ச்சி சிறப்பாக அமையவில்லை' (உ.வ.);. நகர்ப்புறவளர்ச்சியினால் நாட்டுப்புற மக்களுக்கு வேலை கிடைக்கிறது (இ.வ.);. [நகர்ப்புறம் + வளர்ச்சி]
நகர்படுதிரவியம்	நகர்படுதிரவியம் nagarpaḍudiraviyam, பெ. (n.) நகரத்துக்கு உரியனவாகிய கண்ணாடி, பித்தன், கருங்குரங்கு, காட்டானை, வேந்தன் என்ற ஐவகைப் பொருள்கள் (பிங்);; things peculiar to a city, as kaṇṇādi, pittaṇ, karunkurangu, kāṭṭāṇai, vēndan [நகர் + படு + திரவியம்.]

நகர்மை	நகர்மை nagarmai, பெ. (n.) அசையும் தன்மை; mobility. 'உயவு நெய்யின் கண்டு பிடிப்பால் ஊர்திகளின் நகர்மைத்திறன் அதிகரித்துள்ளது.' [நகர் = அசைவு, நகர் → நகர்மை.]
நகர்வாற்றல்	நகர்வாற்றல் nagarvāṟṟal, பெ. (n.) பொருள்களை இடமாற்றத் தேவைப்படும் ஆற்றல்; drift energy. [நகர்வு +ஆற்றல்.]
நகர்வியக்கம்	நகர்வியக்கம் nagarviyaggam, பெ. (n.) இடம் மாற்ற முயலும் இயக்கம்; drift mobility [நகர்வு +இயக்கம்.]
நகர்வு	நகர்வு nagarvu, பெ. (n.) புலம் பெயர்வு, இருப்பிட மாற்றம்; migration. "தற்போது நகரங்களை நோக்கியே மக்கள் நகர்வு அதிகமாக நிகழ்கிறது". உ.வ.). [நகர் → நகர்வு.]
நகர்வுச்சான்றிதழ்	நகர்வுச்சான்றிதழ் nagarvuccāṉṟidal̤, பெ. (n.) புலம் பெயர்வு உறுதிச் சீட்டு; migration -certificate. 'நகர்வுச் சான்றிதழ் இல்லாத வெளி நாட்டினர் ஆறு மாதங்களுக்கு மேல் இங்கு தங்கமுடியாது. இக்.வ.). [நகர்வு + சான்றிதழ்.]
நகர்வுதிசைவேகம்	நகர்வுதிசைவேகம் nagarvudisaivēgam, பெ. (n.) இடமாற்றத்திற்குத் தேவைப்படும் தூண்டல் இயக்கம்; drift velocity. [நகர்வுதிசை + வேகம்.]

நகர்வுயிரி	நகர்வுயிரி nagarvuyiri, பெ. (n.) புழு, பாம்பு முதலான தரையில் ஊர்ந்து செல்லும் உயிரிகள்; crawling worms, reptiles, and Snakes. [நகர்வு + உயிரி.] நகர்ந்து அல்லது ஊர்ந்து செல்லும் உயிரிகள். 1, புழுவகைகள்- மண்புழு, ஒளிப்புழு, துணிப்புழு, அரக்குப்புழு. 2. பூச்சி வகைகள். 3. பாம்பு வகைகள். 4. பூரான் வகைகள். 5. பல்லி வகைகள். 6. ஓணான் வகைகள்.
நகர்வுவெளி	நகர்வுவெளி nagarvuveḷi, பெ, (n.) இடமாற்றப் பகுதி; drift space.
நகர அரசு	நகர அரசு nagaraarasu, பெ. (n.) கிமு. 5000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கிரேக்கம், ஏதென்சு ஆகிய நாடுகளில் இருந்து முதன்முதல் உருவான சிறிய அரசியல் கூட்டமைப்பு; polis or city state-is a small independent-self Contained political Society it existed in Athens and Greek, before 5000 years, polis-old greek. [நகர் + அரசு] "மக்களாட்சியின் தாயகம்" "ஏதென்சு" என்று வரலாற்று வல்லுநர் கூறுவர். தன்னாட்சியுடனும் தன்னிறைவுடனும் திகழ்ந்த சிறிய அரசியல் சமுதாயம் பழங்கிரேக்கத்தில் , "polis or city state" என்று அழைக்கப்பட்டது.
நகரக்கரணத்தான்	நகரக்கரணத்தான் nagaraggaraṇattāṉ, பெ. (n.) வணிகக் கணக்கு மேற்பார்வையாளன்; commercial account's supervisor. "திருநெய்த்தானம் ஸ்ரீகார்யம் ஆராயப்பெற்ற அரயன் நாமக் கோடனார். இவ்வூர் நகரக் காணத்தான பனையூருடையானைக் குற்றத்தண்டம் கொண்ட பொன்". (S.I.V.592); |நகரம் + கரணத்தான்.]
நகரக்கல்	நகரக்கல் nagaraggal, பெ. (n.) வணிகர்கள் வைத்திருக்கும் எடைகற்களுக்குச் சான்றாக. அரசு தணிக்கை செய்து, முத்திரையிட்டு வழங்கச் செய்து எடுத்தலளவைக்கல்; weighing Stone duly Sealed by government authorities. 'திருவாலந்துறை மகாதேவற்கு வைத்த வெள்ளியிற் கலசம் நகரக்கல்லால் நூற்று தொண்ணூற்று முக்கழஞ்சரை" (S.I.I.V67);. [நகரம் + கல்.]
நகரக்கோயில்	நகரக்கோயில் nagaragāyil, பெ. (n.) 1. நாட்டுக்கோட்டைச்செட்டிவகுப்பினர் தலைமுறைதோறும் வணங்கும் ஒன்பது சிவன் கோயில்கள் (இ.வ.);; the nine Švan shrines of Chetnādu, each of which is worshipped by particular sections of chetty families. 2. நாட்டுக் கோட்டைச் செட்டிகளுள் ஒரு வகுப்பு; exogamous section of Náttu-köttai chetties, [நகரம் + கோயில்.]

நகரகாதம்	நகரகாதம் nagaragātam, பெ. (n.) யானை (யாழ்.அக.);; elephant. த. நகரகாதம் skt. nagara-ghāda. [நகர் + அ + காது+ அம்.] அசைந்தவண்ணம் இருக்கும், காதுகளையுடையது. கேரளத்தில் அரச குடும்பத்தினர் யானையை வீட்டில் வைத்து வளர்க்கும் பழக்கம், இன்றும் காணப்படுகிறது.
நகரங்கம்	நகரங்கம்1 nagaraṅgam, பெ. (n.) மணப் பொருள் (யாழ்.அக.);; fragrant substance. [நகரம்+கம்.] மணப்பொருள் காற்றில் கலந்து மணம் பரப்பும். இக் காற்றினை நுகருங்கால் மூக்கடைத்துக் காற்று "கம்" மென்று, மணம் வீசுவதாகக் கூறும் இயல்பு, இன்றும் மக்களிடையே பெருவழக்கூன்றியுள்ளது. நகரங்கம்2 nagaraṅgam, பெ. (n.) நகக்குறி பார்க்க; see naga-k-kuri.
நகரங்களிலார்	நகரங்களிலார் nagaraṅgaḷilār, பெ. (n.) வணிகர்களின் அவைக்குரிய உறுப்பினர்கள்; member's of the merchant's council. [நகரங்கள் + இல் + ஆர்.] நகரத்தில் தலைமைப் பொறுப்பில் இருக்கும் வணிகர். ஏனைய ஊர்களில் உள்ள வணிகர்களை, வணிகப் பேரவைக்கு உறுப்பினராகச் சேர்த்தல்;
நகரசபை	நகரசபை nagarasabai, பெ. (n.) நகராட்சிக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களைக் கொண்ட அவை; municipal Council. மறுவ. நகரமன்றம். [நகரம் + சபை] நகர்மன்ற உறுப்பினர் ஒன்றுகூடி. மக்களது இன்றியமையாத தேவைகளை நிறைவேற்றும் அவை. த. சபை → skt. சபா. அமைதல் = பொருந்துதல். கூடுதல், நிறைதல். அமை → கூட்டம். அமை → அவை. அவை → சவை → சபை. வ → ப=திரிபு. ஒ.நோ. உருவு → உருபு. செய்வவர் செய்பவர் சபையென்னும் தென்சொல்லே, வடமொழியில் சபா என்று திரிந்துள்ளது.

நகரசம்	நகரசம் nagarasam, பெ. (n.) யானை, (சங்.அக);; elephant. |நகர்+அசம்.]
நகரசனி	நகரசனி nagarasaṉi, பெ. (n.) செடியும் அதன் காயும்; a plant and its fruit. [நகர் + அசனி.]
நகரசுவாமி	நகரசுவாமி nagarasuvāmi, பெ, (n.) வணிகர்கள் தலைவன், வணிகர் பேரவைத் தலைவன்; leader of merchants, leader of the merchant's council. [நகரம் + skt சுவாமி.] ஸ்வம்+ஆ+மி என்று வட சொல்லைப் பிரித்து, செல்வன் என்று பொருள் கூறுவர். ஆயின், சொம்+து= சொத்து என்னும் தமிழ் வேர்ப்பகுதி. அப் பொருள் தருதல் காண்க.
நகரத்தந்தை	நகரத்தந்தை nagarattandai, பெ. (n.) மாநகராட்சி உறுப்பினர்களால் ஆட்சித் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, நகரின் முதல் குடிமகனாக மதிக்கப்படுபவர்; mayor of a city Council (கிரி. அக.);. [நகரம் +தந்தை.] கிரியா அகரமுதலியில், நகரத்தந்தை, ஆண்டிற்கொருமுறை நகர்மன்ற உறுப்பினர்கள் வாயிலாகத் தேர்வு செய்யப்படுவதாக குறிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால், ஐந்தாண்டுகட்கு ஒருமுறை மக்களால் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப் படுபவரே, நகரத்தந்தை.

நகரத்தார்.	நகரத்தார். nagarattār, . பெ. (n.) 1. நகர வாசிகள்; townsmen, inhabitants of city. 2. நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டியார்கள் (இ.வ.);; nāṭṭu-k-kōṭṭai-cheṭṭies. 3, வணிகர்கள் (வியாபாரிகள்);; merchants. அங்காடிகள் = தஞ்சைப் பெரியகோயில் கல்வெட்டில், கோயில் கணபதிக்குரிய நிவேதன);ப் படையல் வாழைப்பழத்திற்குரிய முதற்பொருளை, வட்டிக்குக் கொண்டவர்கள். அங்காடிகள் என்று பொதுவாகக் குறிப்பிட்டுள்ளபடி, அவ்வாறு வட்டிக்குக் கொண்டவர்கள் (கல்.அக);. 1.தஞ்சாவூர் புறம்படி நித்த வினோதப் பெருந்தெருவில் நகரத்தார். 2. தஞ்சாவூர் கூற்றுத்துத் தஞ்சாவூர் புறம்படி மும்முடிச்சோழப் பெருந்தெருவில் நகரத்தார். 3. தஞ்சாவூர் கூற்றத்துத் தஞ்சாவூர்ப் புறம்படி திரிபுவந மாதேவிப் பேரங்காடி நகரத்தார் என்றெல்லாம். விளக்கமாகக் குறிப்பிடப் படுவதால், நகரத்தார் என்பது வாணிகர் களையே பெரும்பாலும் குறிப்பிடுபவையே. அவர்கள் வணிகம் செய்து வாழ்ந்து வரும் ஊரும், "நகரம் என்று பெயர் பெற்றுள்ளது என்பதும், புலனாகும். பூந்த மலியான உய்யக் கொண்டான் சோழபுரத்து வாணிகர் நகரத்தோம்" (S.I.vol 7. ins.537); தஞ்சாவூர் புறம்படி திரிபுவநமாதேவிப் பேரங்காடி நகரத்தார்" (S.IIvol, 22 Ins37);, போன்றவை நகரத்தார் பற்றிய கல்வெட்டுச் சான்றுகளாகும். [நகரம் + அத்து + ஆர்.] நகரம் என்ற சொல், ஒளி மிகுந்த விளக்குகளுடன் விளங்கித் தோன்றும் கோவில், அரண்மனை, கோட்டை. தலைநகர் முதலியவற்றைக் குறிக்கலாயின. சிப்பிச் சுண்ணாம்பு பூசப்பெற்று பளபளப்புடன் விளங்கித் தோன்றும் மாளிகைகள் நிறைந்தது நகரம். நாட்டுக்கோட்டைச்செட்டியார் பேரூர் நகரம் என்றே அழைக்கப்பட்டது. நகரத்தார் எனும் சிறப்புப்பெயர், நாட்டுக்கோட்டாச் செட்டி வணிகர்களுக்கு வழங்கிவந்ததை கல்வெட்டுகள் தெளிவுறுத்துகின்றன.
நகரத்தார்ஊர்	நகரத்தார்ஊர் nagarattārūr, பெ. (n.) நாட்டுக்கோட்டைச்செட்டிமார் வாழும் ஊர்; dwelling place (village); of nåttu-k-köttai-ccettiyar's. நகரத்தார் = வணிகர். வட்டித்தொழில் செய்தவர்; [நகரத்தார் + ஊர்]
நகரத்தார்கடை	நகரத்தார்கடை nagarattārgaḍai, பெ. (n.) நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டிமார் நடத்தும் வட்டிக்கடை; nattu-k-köttai-c-cettiyar's shop for money lending business. [நகரத்தார் + கடை]
நகரத்தார்கலை	நகரத்தார்கலை nagarattārgalai, பெ. (n.) நாட்டுக்கோட்டை வணிகத்தார் கட்டிய கோவில்களில் காணப்படும் கலைப்பாங்கு; the specific features found in nättu-k-köttai-ccettiyar's art and architecture. [நகரத்தார் + கலை.] கண்ணாத்தாள் கோவில், பிள்ளையார்பட்டி, குன்றக்குடி போன்ற இடங்களில், மிகப் பிற்காலத்தே கட்டப்படட்ட, முக மண்டபங்களில் காணப்படும் கொடுங்கைகள், நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டிமார் தம் கலைத் திறனுக்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டு எனலாம்.
நகரத்தார்பாணி	நகரத்தார்பாணி nagarattārpāṇi, பெ. (n.) நாட்டுக்கோட்டைச்செட்டிமார் கட்டிய கோவில்களில் காணப்படும் ஒருமித்த கலையமைப்பு; the common architecture found in temples built by nattu-k-köttai-ccettiyar's. [நகரத்தார் + பாணி.]

நகரத்துச்செட்டி	நகரத்துச்செட்டி nagarattuccețți, பெ. (n.) செட்டிச் இனத்தாருள் ஒருவகையினர் (ETV 92);; a sub caste of chetties. [நகரம் + அத்து + செட்டி.] [செட்டு + இ → செட்டி.]
நகரத்துவெள்ளாளர்	நகரத்துவெள்ளாளர் nagarattuveḷḷāḷar, பெ. (n.) வேளாளர் வகையினர்; a sub sect of véâlâs. [நகரத்து + வேளாளர் → வெள்ளாளர்.]
நகரத்தோர்.	நகரத்தோர். nagarattōr, பெ. (n.) முற் காலத்திலிருந்த நகரமாந்தர் அவை (கல்வெட்டு);; council of the citizens. In ancient times. [நகரம்+அத்து+ஆர்→ஒர் .நகரத்தார் → நகரத்தோர்.]
நகரப்பட்டினி	நகரப்பட்டினி nagarappațțiṉi, பெ. (n.) நகரதேவதையைக் குறித்து மேற்கொள்ளும் நோன்பு; a fasting vow in honour of the guardian deity of a city. "தூநீராடி மேவருடங்குயர் நகரப்பட்டினியும் பாரணமும் விதியினாற்றி" (சேதுபு. அகத்திய, 19);. [நகரம் + பட்டினி.] நகு → நகர் + அம் + பட்டினி. பட்டு + இன் + இ = பசித்துயரால் துன்பம் பட்டுக்கிடக்கும் நிலை. 'இன்' ஈண்டு சாரியையாகி வந்தது. இன் சாரியை இன்றிவரும் பட்டு+இ= பட்டி என்பது ஒர் எல்லைக்குள் உட்பட்டு நிற்கும் ஊரைக் குறிக்கும்.
நகரப்பதி	நகரப்பதி nagarappadi, பெ. (n.) தலைநகர் (திவா.);; capital. [நகரம் + பதி.] நகரம் என்பது ஒளிமிக்க இடத்தையும், அங்கு பலர் வதிந்திருக்கும் பொருண்மையில், தலைநகரையும் குறிக்கும். அரசன் இருக்கும் அல்லது சென்று தங்கும் இடம் தலைநகர். மாடமாளிகைகள் விளங்கித்திகழும் பேரூரைப் பதி என்னுஞ்சொல் குறிக்கின்றது. மாளிகை முதலில் அரசனுக்கே உரியதாயிருந்தது. அரசன் வாழுமூரே தலைநகர். வளமனை, மாளிகை அரண்மனை. கோயில், மண்டபம் போன்ற இடங்கள், சிறந்த ஓவிய வேலைபாட்டுடன் சிப்பிச்சுண்ணாம்புச் சாந்து தீற்றப் பெற்று விளங்கித் தோன்றும் பதியே, நகரப்பதி என்றறிக.
நகரப்பதிவாழ்நர்	நகரப்பதிவாழ்நர் nagarappadivāḻnar, பெ. (n.) 1. தலைநகரில் வாழ்வோர்; inhabitants of a capital. 2. நாகரிகமுள்ளோர். (திவா.);; civilised persons. [நகரப்பதி + வாழ்நர்.] ஈண்டு நகரப்பதி வாழ்நர் என்பது, சிறப்பாகத் தலைநகரில் வாழ்பவரையே குறித்தது. அரசனுக்கு அருந்தொண்டாற்றும் அமைச்சர்களும், அமைச்சர்க்கு உற்ற நேரத்தில் உறுதுணை புரியும் அதிகாரிகள் உறையுமிடமே நகரப்பதி. இந் நகரப்பதியே தலைநகர். இத் தலைநகரின் வானளாவிய வளமனைகள் விளங்கித் தோன்றும். இத் தலைநகரில் வதியும் அமைச்சர்களும், அதிகாரிகளும், ஐம்பெருங்குழு எண்பேராயத்தில் பணியாற்று பவேரே. இவர்களே, நகரப்பதி வாழ்நர்.

நகரம்பழம்	நகரம்பழம் nagarambaḻm, பெ. (n.) நவரம்பழம் வாழைப்பழ வகைய ளொன்று; a kind of plantain. மறுவ, நவரை [நவரம் → நகரம் +பழம்.]
நகரமன்றம்	நகரமன்றம் nagaramaṉṟam, பெ. (n.) நகரத்துக்கான உள்ளாட்சி அமைப்பு; municipality. [நகரம் + மன்றம்.]
நகரமாக்கள்	நகரமாக்கள் nagaramāggaḷ, பெ. (n.) நகரமாந்தர்2 (பிங்); பார்க்க;see nagara māndar. [நகரம் + மாக்கள்.]
நகரமாகஇசைந்தநகரத்தோம்	நகரமாகஇசைந்தநகரத்தோம் nagaramāgaisaindanagarattōm, பெ. (n.) வணிகர் குடியுருப்புப் பகுதியாக அரசின் வாயிலாக உரிமம் பெற்று வாழும் நகரத்தார்; commercial residence approved by government. "நகரமாக, இசைந்த நகரத்தோம். சுந்தரசோழபுரமான தேசியுகந்து பட்டனம்" (புதுக்கோட்டை கல்வெட்டு எண்.422);.
நகரமாந்தர்	நகரமாந்தர் nagaramāndar, பெ. (n.) 1. நகர்வாழ்நர்; city people. 2. அரசருக்குரிய எண்பெருந்துணைவருள் தலைமைபெற்ற நகர்வாழ்நர் (திவா.);; chief citizen, one of enperun-tunavar.
நகரமீன்	நகரமீன் nagaramīṉ, பெ. (n.) பரவமகளிர்தம் ஐந்து வண்ண அணிகளுள் காலின் சுண்டுவிரலிற் பூணும் அணிவகை; ring worn on the little toe by parava women, one of al-vannam மறுவ. நவரை. [நகரை → நகரமீன்.] [P]
நகரமூக்கத்தி	நகரமூக்கத்தி nagaramūggatti, பெ. (n.) நாகமூக்கொற்றிச் செடி; moon - flower.
நகரவரை	நகரவரை nagaravarai, பெ. (n.) அவரைவகை (வின்);; a kind of bean, Dolichos - rugosus. மறுவ, மொச்சை. [நகர் + அவரை.] புரதம் செறிந்த இம் மொச்சை, அவரைவகையுளொன்று. உண்ணுவதற்கு பெரிதும் உகந்தது.

நகரவனுச்சை	நகரவனுச்சை nagaravaṉuccai, பெ. (n.) நகரத்தார் அமைத்துக்கொள்ளும் ஒழுங்குமுறை, ஊர்க்கட்டுபாடு; Self control order between nagarattar. "நகரவனுச்சையால் வைத்துக் கொடுத்தோம்" (SLI vol. 2–II|: 223);.
நகரவாயிற்பழம்	நகரவாயிற்பழம் nagaravāyiṟpaḻm, பெ. (n.) புளிப்புச்சுவையுள்ள பழம்; grewia, asiatica a small and fruit. மறுவ. பலசம். [நகரம் + வாயிற்பழம்.] இயல்பாகவே புளிப்புச் சுவையுள்ள இப் பழச்சாற்றினின்று, கோடை வெப்பத்தைத் தணிக்கும். இனிய கலவையினை உருவாக்குவர். இவ் வின் பருகத்தினை மென்மேலும் புளிக்கவைத்து, தேட்கடுப்பன்ன புளிக்குந் தேறலாக மாற்றுவர். இத் தேறலுக்குத் துவர்ப்பு, புளிப்பு, குளிர்ச்சி முதலான குணங்களுண்டு. நகரவாயிற் பழப்பட்டையினின்று. கடைச் சரக்குகளைச் சேர்த்து, கருக்குநீராகக் காய்ச்சிக் குடிப்பதனால், மிகுபித்தம், வெப்பு நோய் முதலானவை அகலும். (சா. அக.);.
நகரவாரியம்	நகரவாரியம் nagaravāriyam, பெ. (n.) நகரமாகக் கொள்ளப்பட்ட ஊர்களில், வணிகத் தொடர்பான செயல்களைக் கண்காணிக்கும் குழு. இத்தகைய வாரியம் சிறந்த வாணிகர் வாழும் ஊர்களிலேயே, அமைக்கப்பெறும்; supervising authority of merchant's Council. "இவ்வூர் அங்காடியில் ஊராள்வார்கள் பெறும் அங்காடிக்கூலி கொண்ட இவ்வூர் நகரவாரியம் செய்வோமாக" (S.I.I. vol. 5. 597.); [நகரம் + வாரியம்.]
நகரவிடுதி	நகரவிடுதி nagaraviḍudi, பெ. (n.) நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தார் வந்து தங்குவதற்காக, அமைக்கப்பட்ட கட்டடம்; a lodging-place specially intended for Náttukkötta chetties. [நகரம் + விடுதி.]
நகரவியக்கி	நகரவியக்கி nagaraviyaggi, பெ. (n.) புலித் தொடக்கி (சங். அக);; a thorny sensitive plant. மறுவ: நகவியாக்கிரம்.
நகரவிரம்	நகரவிரம் nagaraviram, பெ. (n.) மயில் (சங். அக);; peacock.
நகரா	நகரா nagarā, பெ. (n.) பெருமுரசுவகை; a large kettle-drum. "நகரா முழுங்கு" (கொண்டல்விடு. 508);.
நகராசிடமண்	நகராசிடமண் nagarāciḍamaṇ, பெ. (n.) சவட்டு மண்; Saline material in earth. நகரப்பகுதிகளில் சுவர் எடுக்கப் பயன்படுத்தும், பற்றுக்கோடான உவர்ப்புக் கலந்த மண்;

நகராட்சி	நகராட்சி nagarāṭci, பெ. (n.) நகரத்துக்கான உள்ளாட்சி அமைப்பு; municipality. நகராட்சித்தேர்தல் அண்மையில் நடந்து முடிந்தது. [நகர் + ஆட்சி.]
நகராட்சிமன்றம்	நகராட்சிமன்றம் nagarāṭcimaṉṟam, பெ. (n.) நகரசபை பார்க்க;see nagara-Sabai. [நகராட்சி + மன்றம்.]
நகராணம்	நகராணம் nagarāṇam, பெ. (n.) ஒளிநீர் (விந்து); (சங். அக.);; semen. 2. விதை; seed.
நகராபார்	நகராபார் nagarāpār, பெ. (n.) மீன்வகையுளொன்று; yellow goat fish. மஞ்சள் வண்ணமுள்ள இறுகிய சதைப்பற்றுள்ள மீன்;மறுவ நகரை.
நகராமண்டபம்	நகராமண்டபம் nagarāmaṇṭabam, பெ. (n.) வழிபாடு செய்வன், திருவில்லிப்புத்தூர் நாய்ச்சியாருக்கு வழிபாடு முடிந்தபின்பே, உண்பது என்ற நோன்புமுடைமையால், அதனை அறிவித்தற் பொருட்டு, அவ்வூரிலிருந்து, மதுரைவரை, நகரா என்னும் முரசு மூலம், செய்தி அறிவிக்குமாறு வழிநெடுகத் திருமலை நாயக்கரால் அமைக்கப்பட்டுள்ள, மண்டபங்கள்; kettledrum stations established by Tirumalai naikar along the road from srivilliputtur to his palace at Madurai for announcing the Goddess at Srivilliputtur, after which he would take his food. [நகர் + ஆ = நகரா + மண்பம்.] மண்டபம் = சிறப்பு நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறும் மாளிகை போன்றமைந்த இடம். திருத்தக்க தேவர் நகர் என்னும் சொல்லை மண்டபம் என்னும் பொருளில் ஆண்டார்;நகரா + மண்பம் = முரசுக்கட்டில்கள் அமைப்பதற்காக மன்னர்களால் அமைக்கப் பெறும் பெருமாளிகை.
நகராமுசி	நகராமுசி nagarāmusi, பெ. (n.) 1. ஈரல் (சங். அக.);; liver. 2. நுரையீரல்; the lungs. [நகர் + ஆம் + உசி.] உயிர்ப்புக்காற்று உள்வாங்கி வெளிவிடும் போது, நகர்வதுபோல் தோன்றலாகும் தன்மை உடையது.
நகராவம்	நகராவம் nagarāvam, பெ. (n.) அலரி; oleader. nerum odorum.

நகரி.	நகரி. nagari, பெ. (n.) 1. நகரம்(சூடா);; city, capital. 2. அரசுக்குரிய புறம்போக்கு நிலம்; land belonging to government (RT);. த. நகரி → skt. nagari [நகு → நகல் → நகர் → நகரி]. நகர மாளிகையையும் செல்வச்செழிப்பு நிறைந்து திகழும் வளமனைகளும் விளங்கித் தோன்றும் ஊர். [நகர் + இ.] 'இ'உடைமையை உணர்த்தும் ஒன்றன் பாலீறு. ஒ.நோ. காடைக்கண்ணி, நாற்காலி. ஆழ்வார் திருநகர் + இ. நகர் என்னும் சொல் தனி மாளிகையையும், அதனையுடைய பேரூரையுங் குறித்ததனால், இம் மயக்கத்தை நீக்கும் பொருட்டு, பேரூரை மட்டும் குறித்தற்கு 'இ' கரவீறு கொண்ட நகரி என்னுஞ்சொல் எழுந்தது. நகரை (மாளிகையை); யுடையது நகரி. 'நகரி' என்னுமிச்சொல் வடமொழியில் 'நகரீ' என்று ஈறு நீண்டு வழங்கினும், அதன் ஈற்றிற்கு அங்கு தனிப்பொருள் இல்லை. (ப.த.நா.ப.பக்4);. வீட்டைக்குறிக்கும் 'குடி' என்னுஞ்சொல், காலப்போக்கில் குடிமிக்க ஊரைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டது. நகுதல் - விளங்குதல் விளங்கித் தோன்றுதல்
நகரி	நகரி2 nagari, பெ. (n.) வறட்சுண்டி (மலை);; a sensitive plant. Indian worm killer.
நகரிகவுளி,	நகரிகவுளி, nagarigavuḷi, பெ (n.) தேட்கொடுக்கி; scorpion sting plant. Heliotropium indicum. [நகரி + கவுளி.] [P]
நகரிகாவலர்	நகரிகாவலர் nagarigāvalar, பெ. (n.) நகரக் காவலாளிகள் (வின்);; city watchmen. [நகரி + காவலர்.]
நகரிசோதனை	நகரிசோதனை nagaricōtaṉai, பெ. (n.) அரசன் இரவில் வேற்றுருக்கொண்டு, தன் நகரத்தைச் சுற்றி ஆய்வு பார்க்கை (இ. வ);; nightly inspection of a city by its king incognito. [நகர் → நகரி + skt சோதனை.]
நகரிநிலம்	நகரிநிலம் nagarinilam, பெ. (n.) தீர்வையில்லாத சாகுபடிநிலம்; unassessed cultivable land. (R.T.);. [நகரி + நிலம்.]

நகரிப்பழக்கம்	நகரிப்பழக்கம் nagarippalggam, பெ. (n.) நகர்வாழ்நர் நல்லொழுக்கம். (வின்);; urban manners, urbanity. [நகர் → நகரி + பழக்கம் = நகரமாந்தர்களின் திருந்திய ஒழுக்கம்.] மக்களின் பழக்கவழக்கங்கள் முதன்முதல் நகர் அல்லது நகரத்திலேயே திருந்தின. அக் காலத்தே. பண்பட்ட பழக்க வழக்கத்தின் உறைவிடமாகவும். நகர் வாழ்நர் விளங்கினர். அகத்தே நல்லொழுக்கம் பூண்டு உணவு உடை உறையுள் முதலான அனைத்து நிலையிலும், நாகரிகத்துடன் மிளிர்ந்த, நகரமாந்தாதம் நல்வாழ்வுப் பழக்கமே, நகரிப்பழக்கம் எனப்பட்டது.
நகரிபகம்	நகரிபகம் nagaribagam, பெ. (n.) காகம் (மூ.அ.);; Crow.
நகரிபதம்	நகரிபதம் nagaribadam, பெ. (n.) நகரியகம் பார்க்க;see nagari-pagam.
நகரிமாக்கள்	நகரிமாக்கள் nagarimāggaḷ, பெ. (n.) நகர மாக்கள் (சூடா.); பார்க்க;see nagara-mäkkal [நகர் → நகரி + மாக்கள்.] ஒ.நோ. ஆழ்வார்திருநகர் → ஆழ்வார் திருநகரி. மா + கள் என்று. விலங்குகளைக் குறிப்பினும், மக்கள் பொருளிலும் வரும்.
நகரியம்	நகரியம் nagariyam, பெ. (n.) குறிப்பிட்ட தொழிலை ஒட்டி உருவாக்கிய நகரின் நிருவாகத்திற்காகத் தேர்தல்மூலம் அல்லாமல், அமைக்கப்படும் உள்ளாட்சி ஆளுகை; township. [நகர் + இயம்.]
நகரிவகம்	நகரிவகம் nagarivagam, பெ. (n.) நகரிபகம் (யாழ். அக); பார்க்க;see nagaribagam [நகரிபகம் → நகரிவகம்.]
நகரு-தல்	நகரு-தல் nagarudal, 2.செ. கு. வி. (v.i,) நகர்-தல், பார்க்க: see nagar. [நகர் → நகரு.]
நகரூடம்	நகரூடம் nagarūṭam, பெ. (n.) மூக்கு (சங். அக.);; nose.

நகரேகை	நகரேகை nagarēgai, பெ. (n.) நகக்குறி (யாழ். அக); பார்க்க;see naga-k-kuri. மறுவ, நகத்தழும்பு. [நகம் + skt. ரேகை.]
நகரை	நகரை1 nagarai, பெ. (n.) 1. நறுள்மரம்; small lance leaved, olive linden. 2. மீன் வகையுளொன்று; a kind of fish. நகரை2 nagarai, பெ. (n.) 1. நவரை பார்க்க; see navarai 2. பேய் நவரை பார்க்க;see pèynavarai 3. ஒர் அரிசி வகை; a kind of rice.
நகரௌடதி	நகரௌடதி nagarauḍadi, பெ. (n.) வாழை; plantain tree.
நகல்	நகல்1 nagal, பெ. (n.) 1. சிரிக்கை; smiling, laughing. 2. மகிழ்ச்சி; rejoicing, gladness. 'தம்முட் குழீஇ நகலி னினிதாயின் (நாலடி.137);. 3. நட்பு; friendship. "நகலானா நன்னயமென்னுஞ்செருக்கு" (குறள், 860);. 4. ஏளனம் (பிங்);; ridicule, derision. 5. மினுமினுக்கம் (அரு.நி);; brilliance. க. து. நகலி, [நகு- நகல்.] நகல் nagal, பெ. (n.) படி (உ.வ);; duplicate, copy. த.வ. நிகரி [U. naql → த. நகல்]
நகலேகம்	நகலேகம் nagalēgam, பெ. (n.) நகத்தாற் பீறிய காயம்; a scratch with the nail.
நகலேகை	நகலேகை nagalēgai, பெ. (n.) நகரேகை (யாழ். அக.);. பார்க்க;see nag-rēgai.

நகவாதம்	நகவாதம் nagavātam, பெ. (n.) மூலிகை மருந்து வகையுளொன்று); a kind of herbal medicine. [நகம் + Skt வாதம்.] மிகுவளி (வாயு);, ஊதை(வாதம்); போன்ற நோய்களுக்கு ஏற்ற மூலிகை.
நகவியாக்கிரம்	நகவியாக்கிரம் nagaviyāggiram, பெ. (n.) புலிதொடக்கி (மூ.அ.); பார்க்க; see pull-todakki.
நகவிராணம்	நகவிராணம் nagavirāṇam, பெ. (n.) நகக்கணுவிரணம் பார்க்க; see naga-k-kanuwiranam.
நகவுளி	நகவுளி nagavuḷi, பெ. (n.) 1. நகம்வாங்கி; barber's instrument for paring nails. 2. தச்சுக்கருவி வகை (யாழ். அக.);; carpenter's gouge. மறுவ, நகவெட்டி. [நகம் + உளி.]
நகவுறை	நகவுறை nagavuṟai, பெ. (n.) தைக்கும் பொழுது சுட்டுவிரல் நுனியில் அணியும், மாழையினால் ஆகிய மூடி; a cap wear at the time of stiching by needle. [நகம் + உறை.] செங்கோட்டு யாழில் அமைந்துள்ள நரம்புகளை மீட்டுங்கால், விரல் அறுபடாமல் இருப்பதன்பொருட்டு அணியும், விரல்மேலுறை.
நகழ்'-தல்	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;

நகழ்	நகழ்2 nagaḻtal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) நகர்ந்து செல்லுதல்; to creep, crawl along. "நகழ்வனசில" (கம்பரா. அதிகா. 136);. [நகர் → நகழ்-.] ஒ.நோ. உமிர் → உமிழ்,
நகழ்வாதனம்	நகழ்வாதனம் nagaḻvātaṉam, பெ. (n.) இருக்கை வகைகளுளொன்று தத்துவப். 107. உரை); a kind of posture. கால்கைகளைத் தரையில் ஊன்றி, மோவாய் தரையிற்படத் தலையைக் குனிந்தும், பிறகு நிமிர்ந்தும் இருக்கும் ஒகவிருக்கை வகை. [நகர் → நகழ் → நகழ்வு + sk! (ஆதனம் = இருக்கை);.]
நகழ்வு	நகழ்வு nagaḻvu, பெ. (n.) 1. துன்பம்; pain. "நகழ்வொழிந் தாரவர் நாதனை யுள்கி" (திருமந். 2669);. 2. நகழ்வாதனம் பார்க்க; see nagal-v-ādanam. [நெகு → நெகிழ்வு → நகழ்வு.]
நகள்	நகள்1 nagaḷḷudal, 2.செ. கு. வி. (v.i.) நகர்ந்து செல்லுதல்; to creep crow along. [நகர் → நகள்.] நகள்2 nagaḷḷudal, 2.செ. கு. வி. (v.i), 1. நகழ் பார்க்க; see naga. 2. நசுக் குண்ணுதல்; to be crushed.
நகாஅர்	நகாஅர் nakāar, பெ. (n.) சிரிக்கும்போது தோன்றும் பல்; tooth as appearing in laughter. "மடவோர் நகாஅ ரன்ன நளிநீர் முத்தம் (சிறுபாண் 57);. [நகு → நகாஅர்] நகைக்குங்கால், மிளிரும் நிலையிலும், ஒளிருந்தன்மையிலும் விளங்கித் தோன்றும் பல்.
நகாஅல்	நகாஅல் nakāal, பெ. (n.) சிரிப்பு; laughter. "நல்ல நகாஅலிர் மற்கொலோ" (கலித்.142. 16);. [நகு → நகா → அர் → நகாஅல்.] ஒளிரும் இயல்பால் விளங்கச் சிரிக்கும் சிரிப்பு.

நகாசு	நகாசு1 nakācu, பெ. (n.) நெற்றி (யாழ். அக.);; forehead. [நகு → நகாஅ + க - ஒளிரும் நெற்றி] கருமைநிறத்தவருக்கும். வெண்மை நிறத்தவருக்கும். வெயில்படும் பகுதியாக நெற்றி, ஒளிரும் தன்மையில் அமைந்த பாகமாகும். நெற்றிக்கு உள் இருக்கும் மூளையின் இயக்கமே, மாந்தர் தம் செயல்பாடு. ஆதலால் 'நுதல்' நெற்றி, எண்ணுதல் என்னும் பொருளில், பயின்று வருகின்றதெனலாம். நகாசு2 nakācu, பெ. (n.) நகை முதலியவற்றிற் செய்யப்படும் அழகிய நுணுக்க வேலை; delicate ornamental work. த. நகாசு. U. Nagasi [நகு → நகா → நகாசு.] [பொலிவுடன் மிளிர்ந்து, அழகுடன் விளங்கித் தோன்றும் நுணுக்க வேலை.]
நகாசுமணி	நகாசுமணி nakācumaṇi, பெ. (n.) 1. நகாசு2 பார்க்க;see nagasu2. 2. பரதவமகளிர் கழுத்தணி; necklace worn by paratava wornen. |நகாசு → நகு ஆசு. மணி = அழகுடன் ஒளிரும்மணி.] கடற்படு பொருள்களில், கோர்த்தணியும் கழுத்தணி ஒளிமிக்கிருத்தலின், ஐந்து நிலங்களில், நெய்தல் நிலத்துக் கழுத்தணி, குறிக்கப்படுதல் காண்க.
நகாகவேலை	நகாகவேலை nakākavēlai, பெ. (n.) நகை முதலியவற்றிற் செய்யப்படும் அழகிய நுணுக்க வேலை; delicate ornamental work done by goldsmiths. [நகை + காசு + வேலை.]
நகாயுதம்	நகாயுதம்1 nakāyudam, பெ. (n.) 1. நகத்தைப் படைக் கருவியாகக் கொள்ளுவது; that which uses its claws as weapon. 2. புலி (யாழ்.அக);; tiger. 3. பூனை(யாழ். அக.);; cat. [நகு → நகம் + skt ஆயுதம்.] புலி, பூனைகளைக் குறிப்பது சினையாகு பெயர். நகாயுதம்2 nakāyudam, பெ. (n.) 1. (சேவல்); கோழி; cock fowl. 2. நகமுள்ள விலங்கு அல்லது பறவை; any bird or beast possessing talons. ஈண்டு பறவைக்குச் சினையாகு பெயராயிற்று. முட்டைகளை அடைகாத்துக் குஞ்சு பொறித்திருக்கும் சில நாட்களில், கழுகு போன்றவை கவ்வ வருங்கால், கோழி உகிர்க்கருவியைப் போர்க்கருவியாகக் கொண்டு பாயும். [நகம் + skt. ஆயுதம்.]

நகிர்	நகிர் nagir, பெ. (n.) தேள் கொடுக்கி (மூ.அ);; indian turnsole.
நகில்	நகில் nagil, பெ., (n.) முலை; woman's breast. "நகின்முகத்தி னேவுண்டு" (கம்பரா.மிதிலை45);. [நகு → நகில் - அழகுடன் விளங்கித் தோன்றும் கொங்கை.] கொங்கை குழந்தையர்க்குப் பாலூட்டும் . உறுப்பாயினும், ஆண்மையைக் கவரும் இயற்கைப் பண்பில், ஒளிமிக்க இடமாகும்.
நகிலம்	நகிலம் nagilam, பெ. (n.) முலை; female breast. [நகில் + அம்.]
நகிலெலும்பு	நகிலெலும்பு nagilelumbu, பெ. (n.) முலைக்காம்புருவாய்க் காதின் முன்புறம் இருக்கும் ஒர் எலும்பின் பாகம்; the bone resembling the nipple or breast behind the Ear. [நகில் + எலும்பு.]
நகு	நகு1 nagudal, 4.செ. கு. வி. (v.i). 1. சிரித்தல்; to laugh, smile. "நகுதற் பொருட்டன்று நட்டல்" (குறள், 784);. 2. மகிழ்தல்; to reloice. "மெய்வேல் பறியா நகும்" குறள், 774). 3. மலர்தல்; to bloom, as a flower. "நக்க கண்போ னெய்தல்" (ஐங்குறு. 151);. 4. கட்டவிழ்தல்; to open or expand. "நக்கலர் துழாய நாறிணர்க் கண்ணியை" (பரிபா, 4 58);. 5. ஒளிர்தல்; to shine glitter. 'பொன்னக்கன்ன சடை (தேவா. 644:1);. 6. புள்ளிசைத்தல்; to hoot, as an owl, to sing as a bird "நற்பகலுங் கூகை நகும்" (பு. வெ. 3.4);. க. நகு(g); தெ. நவ்வு. நகவு. [நெகு → நகு - (வே. க. 3.24);] இஃது, ஒளிருதற் கருத்து வேரினின்று முகிழ்த்த சொல்லாகும். விளங்குதல், திகழ்தல், முகம் விளங்குமாறு சிரித்தலென்னும் பொருண்மை பொதிந்தது. முகம் விளங்குதற்கேற்ப, அகம் மகிழ்தலும் யென்றறிக

நகுடம்	நகுடம்1 nagudam, பெ. (n.) மூக்கு (யாழ். அக.);; nose. நகுடம்2 nagudam, பெ. (n.) அமுக்கிரா (நாமதீப.);; Indian winter cherry.
நகுடன்	நகுடன் nagudaṉ, பெ. (n.) நகுலன் பார்க்க; see nagular. "நகுட னாமவேல் நராதி பனாகருக் கரசாய்" (பாரத. குருகுல. 14);. [நகுலன் → நகுடன்.]
நகுத்தம்	நகுத்தம் naguttam, பெ. (n.) 1. புன்கு; Indian beech tree. 2. காட்டுப் பச்சிலை வகை; a kind of rosewood, caps, albergia larborea
நகுதலிலை	நகுதலிலை nagudalilai, பெ. (n.) நெட்டைநாரத்தை; common cherry nutmeg.
நகுதாக்கட்டை	நகுதாக்கட்டை nagutāggaṭṭai, பெ. (n.) காக்காய்ச் சரிகைக்கண்டு; reel of imitation lace thread. [நகுதா + கட்டை] ஒளியற்ற கருமைநூல் கண்டு.
நகுதாளிலை	நகுதாளிலை nagutāḷilai, பெ. (n.) நூலிலை; common cherry nutmeg. [நகு + தாள் + இலை.] ஒளிமிக்க காம்போடுகூடிய இலை.
நகுநயமறைத்தல்	நகுநயமறைத்தல் nagunayamaṟaittal, பெ. (n.) களவுக்கூட்டத்தின் முன் தலைவி, நாணத்தால் உள்ளடங்கிய தன்மகிழ்ச்சியைத் தலைவர்க்குப் புலனாகாதவாறு மறைக்கை (தொல்);. பொருள். 261);; a theme in which a mistress coyly hides from her lover the inward delight she feels at the prospect of a clandestine union. [நகு + நயம் + மறைத்தல்.]
நகுலம் _	நகுலம் _ nagulam, பெ. (n.) விலங்குவகை கீரி; mungoose, herpestes mungo. "பிள்ளை நகுலம் பெரும்பிறிதாக" (சிலப். 15,54);. [நகு(த);ல் + அம்:] குதிரை போன்ற விலங்குகள் கனைக்கும்பொழுது, சிரிப்பது போலிருக்கும்.

நகுலமலைக்குறவஞ்சி	நகுலமலைக்குறவஞ்சி nagulamalaiggur̠avañji, பெ. (n.) ஒரு நூல்; a book. இந்நூல் யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த விசுவநாத சாத்திரியாரால் எழுதப்பட்டது. இந் நூலில் இரட்டுறமொழிவுச் செய்யுள்களைப் பாடியுள்ளார். [நகுல மலை + குறவஞ்சி.]
நகுலன்	நகுலன் nagulan̠, பெ. (n.) 1. ஐவருள் (பஞ்ச பாண்டவருள்); ஒருவன்; one of pāndavar prince. "சசிகுல நகுலனென்றும்" (பாரத. சம்பவ. 87); 2. பரிமா உகைப்போன்; skiiful horseman. 3. அறிஞன்; intelligent person. 4. சிவன்; sivan. 5. புதல்வன் (யாழ்.அக);; son. [நல் + குலன்.]
நகுலாந்தியம்	நகுலாந்தியம் nagulāndiyam, பெ. (n.) 1. கண்குருடு; blindness. ஒரு வகை கண்நோய்; a kind of eye disease.
நகுலார்த்தமம் _	நகுலார்த்தமம் _ nagulārttamam, பெ. (n.) கீரிப்பிள்ளை கண்கள் போலாகி, இரவில் கண் தெரியாதிருத்தல்; the eyes become like those of mungoose, and loose vision during night.
நகுலி	நகுலி naguli, பெ. (n.) 1. பட்டுப்பருத்தி; red silk - cotton. 2. மணமுள்ள பொருள்; a scent.
நகுலேட்டை	நகுலேட்டை nagulēṭṭai, பெ. (n.) பூடுவகை (யாழ். அக.);; a kind of shrub
நகுவல்	நகுவல் naguval, பெ. (n.) எளனம்; pleasantry. "நானெனதென்று நகுவறீர' (பாடு.105, பாம்பாட்டு);. [நகு+அல்.]
நகுனகி	நகுனகி nagun̠agi, பெ. (n.) 1. மையல் கொண்ட பெண்; a lustful woman. 2. பருவமடையாப் பெண்; a girl before menstruation. [நகுவில் + நகு + இல் = நகி(ல்);.]

நகேசன்	நகேசன் naācaṉ, பெ. (n.) மலைகட்குத் தலைமையாய்த் திகழும் இமயமலை (யாழ். அக.);; the Himalayas as lord of the mountains. [ஒருகா. நாக → நக + ஈசன்.]
நகேசனங்கை	நகேசனங்கை naācaṉaṅgai, பெ.(n.) மலைமகள் (யாழ்.அக);; Malaimagal. [நாக + ஈசன் + நங்கை.]
நகேசிகம்	நகேசிகம் naācigam, பெ. (n.) புல்லூரி, parasitic plant.
நகேசிறு	நகேசிறு naāciṟu, பெ. (n.) புல்லுருவி (மூ. அ.);; honey-suckle mistletoe.
நகை	நகை1 nagai, பெ. (n.) 1. சிரிப்பு; smile aughter, "நகைமுகங்கோட்டி நின்றாள்" (சீவக 1568);. 2. மகிழ்ச்சி; cheerfulness, "இன்னகை யாயமோ டிருந்தோற் குறுகி" (சிறுபாண். 220);. 3. இன்பம்; delight gratification, pleasure joy. "இன்னகை மேய" (பதிற்றுப் 68, 14);. 4. இகழ்ச்சிச் சிரிப்பு. இகழ்ச்சிப் பேச்சு, அவமதிப்பு; contemptuous laughter, sneer, dersion scorn. "பெறுபவே ....பலரா னகை" (நாலடி, 377);. 5. இளிப்பு; grinning 6. ஏளனம்; pleasantry. "நகையினும் பொய்யா வாய்மை" (பதிற்றுப்'. 70,12);. 7. நட்பு; friendship. "பகைநகை நொதும லின்றி" (விநாயகபு. நைமி . 25);. 8. நயச்சொல் (திவா);; pleasant word. 9. விளையாட்டு; play. "நகையேயும் [illegible] றன்று" (குறள் [illegible]
நகைக்கடை	நகைக்கடை nagaiggaḍai, பெ. (n.) அணிகலன் விற்பனைக்கடை; Jewels shop. [நகை + கடை]

நகைக்கடைத்தெரு	நகைக்கடைத்தெரு nagaiggaḍaitteru, பெ. (n.) அணிகலன்கள் விற்பனை செய்யும் கடைகள் நிரம்பிய தெரு; the street of jewellery shops. மறுவ, காசுக்கடைத் தெரு. [நகைக்கடை + தெரு.]
நகைக்கும் பறவை	நகைக்கும் பறவை nagaiggumbaṟavai, பெ. (n.) நகைப்பறவை பார்க்க; see nagai-p-paravai.
நகைச்சுவை	நகைச்சுவை nagaiccuvai, 1. சிரிப்பும் மகிழ்ச்சியும் மிளிரும் வண்ணம் உள்ள பேச்சு-செயல்; humour comic. அவருடைய பேச்சிலும், எழுத்திலும் நகைச்சுவை மிளிரும்(உ.வ.);. பெண் பார்க்கப்போனதைப் பற்றி, நண்பர் மிகவும் நகைச்சுவையுடன் எழுதியிருந்தார்: கலைவாணர் மிகச்சிறந்த நகைச்சுவை நடிகர் (இக்.வ);. 2. சிரிப்பு உண்டாகும்படிப் பேசுதல்; humourous talk, joke. [நகை + சுவை.]
நகைச்சுவைக்கலை	நகைச்சுவைக்கலை nagaiccuvaiggalai, பெ .(n.) நகையாட்டுக்கலை பார்க்க; see nagai-y-yattu-k-kalai. [நகைச்சுவை + கலை.]
நகைச்சுவைத்திறன்	நகைச்சுவைத்திறன் nagaiccuvaittiṟaṉ, பெ. (n.) பிறரை மகிழ்விக்கும் அல்லது சிரிக்கவைக்கும் ஆற்றல்; the skill of humour. [நகைச்சுவை + திறன்.]
நகைச்செல்லம்	நகைச்செல்லம் nagaiccellam, பெ. (n.) சிறிய அணிகலப்பெட்டி, அணிகல இருப்பு (இ.வ.);; jewel-case. [நகு → நகை+ செல்வம் → செல்லம்.] வைப்பகம் இல்லாத காலத்தில், இருப்புக் கணக்காக, நகை கருதப்பட்டது.
நகைச்சேதாரம்	நகைச்சேதாரம் nagaiccētāram, பெ. (n.) அணிகலன் செய்யும் போது பொன்னை அறுத்து அராவுங்கால் ஏற்படும் இழப்பு; wastage of gold in making jewels due to filing etc. ஆடித்திருவிழாவில் அணிகலன் வாங்குபவர்க்கு நகைச்சேதாரம், செய்கூலி இல்லை (இ.வ.);; [நகை + சிதை + அம் → சிதயம் → சேதம் + ஆரம்] சேதம்= இழப்பு அழிவு. பொன்னாலேனும், வெள்ளியாலேனும் நகை முதலியன செய்யும் போது ஏற்படும் தேய்மான இழப்பே' நகைச்சேதாரம். இச்சொல். இன்று நகர்ப்புறத்தும், நாட்டுப்புறத்தும் பரவலாக வழக்கில் உள்ளது. நகையின் எடையைப் பொறுத்து இச் சேதாரத்தின் மதிப்பு அமையும்.

நகைச்சொல்	நகைச்சொல் nagaiccol, பெ. (n.) 1. இகழ்ச்சிமொழி; ridicule derisive words. நகைச்சொல் தருதல் பகைக்கு ஏதுவாகும் (பழ.);. 2. வேடிக்கைப்பேச்சு; pleasantry, joking. மறுவ. நக்கல்பேச்சு. [நகை + சொல்.] பிறரை எள்ளி நகையாடி ஏளனப் படுத்தும். சிறுபிள்ளைத்தனமான பேச்சு.
நகைச்சோதி	நகைச்சோதி nagaiccōti, பெ. (n.) மின்மினிப்பூச்சி; fire fly. [நகு + ஐ = நகை, Skt சோதி.] நகைபோன்று மின்னுந்தன்மையுள்ள பூச்சி.
நகைத்திறச்சுவை	நகைத்திறச்சுவை nagaittiṟaccuvai, பெ. (n.) கோமாளிக்கூத்து (சிலப்.312.உரை);; comic dancing. மறுவ. எள்ளற்கூத்து, நகையாட்டு;சிரிப்புக்கூத்து. கேளிக்கூத்து. [நகுதிறம் → நகைத்திறம் + சுவை.] பிறரை மகிழ்விக்குந்திறம். அறிவுறுத் திறத்தால், அனைவருக்கும் இன்பமூட்டி, அக மகிழ்விப்பவரே. நகைத்திறமிக்கவர். இந் நகைத்திறம், எந் நிலையிலும், எவர்தம்மையும், எள்ளிநகையாடாதிருத்தலே, விழுமியது என்றறிக.
நகைநட்டு	நகைநட்டு nagainaṭṭu, பெ. (n.) நகை முதலான பொருள்கள்; jewel and other valuables. நகை நட்டையெல்லாம் விற்றுவிட்டாள் (இ.வ.);. [நகு → நகை + நள் + து → நட்டு - நகை நட்டு.] நகையும் திருகும் என்று பொருள்படும் வழுக்கு. இஃது ஒளிருதற் கருத்தினின்று தோன்றிய மரபினை மொழி வழக்கு. இன்று நாட்டுப்புறத்தே நன்கு வழக்கூன்றியுள்ளது. எ.டு. 1. நகைநட்டு போட்டு வந்ததால், அவளைப் பிடிக்க முடியவில்லை (இ.வ.);. 2.நகைநட்டு போடாமலே, நாட்டாமை செலுத்துகிறாள் (உ.வ.);.
நகைநாணயம்	நகைநாணயம்1 nagaināṇayam, பெ. (n.) நகை முதலிய பொருள்கள்; lewels and other valuables. [நகை + நாணயம்=காசு] நகைநாணயம்2 nagaināṇayam, பெ. (n.) நகையை இரவல் வாங்கிப் பயன்படுத்திய பின்பு, மீண்டும் திருப்பித்தரும் ஒழுங்கு; prompt and punctual borrowed return of the jewels. [நகை + நாணயம் = நம்பிக்கை.]
நகைநோக்கம்	நகைநோக்கம் nagainōggam, பெ. (n.) 1. மஞ்சள் (மலை);; turmeric. 2. பட்டுப் பருத்தி; Silk-coton tree-Bombox malabaricum.

நகைப்பறவை	நகைப்பறவை nagaippaṟavai, பெ. (n.) மக்களை மகிழ்விக்கும் இன்முகப்பறவை; charming and cheerful bird. [நகை + பறவை.] ஆத்திரேலியாவில் மருத்துவமனை நோயாளிகளை, மகிழ்விக்கும் பறவை. நாவலந்தேயத்து (இந்தியநாட்டு); மீன்குத்திப் பறவையினைப் போன்றது. இதன் தலையும் வயிறும் கருமை கலந்த செந்நிறத்தது. பின்புறம் நீலங்கலந்த பசுமையானது. இதன் உணவு இறைச்சியாகும். மிகக் கடுமையான நோயினால் தாக்குண்ட மருத்துவமனை நோயாளிகளின் நோயினை, மறக்கச் செய்வதற்கு, இப் பறவையின் இன்னியங் கலந்த 'ஆ' 'ஆ' என்னும் நகைப்பொலி பேருதவி புரிகின்றது. ஆத்திரேலியாவில் உள்ள மருத்துவ மனைகளில், இப் பறவை வளர்க்கப்படுகின்றது. இப் பறவைகளின், ஈடில்லா இன்னிசையால், நோயின் கடுமை குறைகின்றது. நோயாளிகள், கண்ணுறங்கச் செல்லும் போதும், இன்னிசையினை எழுப்பி மகிழ்விக்கின்றது. [P]
நகைப்பு	நகைப்பு nagaippu, பெ. (n.) 1. சிரிப்பு இவ); smiling. கிண்டல் செய்து நகைப்பூட்டுவதில் இந்த நண்பர் கைதேர்ந்தவர் (இக்.வ.);. 2. பகடி, எள்ளப்படும் பொருள்; derision. நகைப்பிற்கு இடமான செய்கை (உ.வ.);;தெ நகவு. மறுவ, எள்ளல் கேளி, [நகு → நகை → நகைப்பு.]
நகைப்புலவாணர்	நகைப்புலவாணர் nagaippulavāṇar, பெ. (n.) நட்புக்குரியரானவர்; favourites friends. "நகைப்புலவாணர் நல்குரவகற்றி" [நகைப்புலம் + வாழ்நர் → வாணர்] ஒ.நோ. சோழநாடு → சோணாடு நகைப்புலவாணர் என்பவர். அறிவுத் திறத்தால், அனைவரையும் அகமகிழ்விக்கும், ஆற்றல் மிக்கவர்.
நகைப்பெட்டி	நகைப்பெட்டி nagaippeṭṭi, பெ. (n.) அணிகலன்களைப் பாதுகாப்பாக வைக்கும் பெட்டி; jewel - box. [நகை + பெட்டி.] [P]
நகைப்பொலி	நகைப்பொலி nagaippoli, பெ. (n.) சிரிப்பொலி; laughter sound. நகைப்பொலி அடங்கச் சிறிது நேரமாயிற்று. (உ.வ.);. [நகைப்பு + ஒலி.]

நகைமதிப்பீட்டாளர்	நகைமதிப்பீட்டாளர் nagaimadippīṭṭāḷar, பெ. (n.) பணவைப்பகங்களிலும் (வங்கி);, பிறவற்றிலும் அணிகலன்களை, மதிப்பீடு செய்பவர்; appraiser, [நகை + மதிப்பீடு +ஆளர்]
நகைமுகம்	நகைமுகம் nagaimugam, பெ. (n.) 1. சிரித்த முகம்; cheerful countenance. "நகைமுகத்த நன்கு மதிப்பு" (நீதிநெறி.39.);; 2. உடன்பட்டமை தோற்றும் முகப்பொலிவு; smile of acquiescence. "நகைமுக மழிந்து நின்றேன்" (சீவக.478);. [நகை +முகம்.]
நகையரல்	நகையரல் nagaiyaral, பெ. (n.) கிலுகிலுப்பை (மூ.அ.);; a species of rattleWort. [நகை + அரல்.] உரத்த குரலில் நகைப்பது போன்ற ஒலி எழுப்புதல் பற்றியோ, குழந்தைகளுக்குச் சிரிப்பொலி எழுப்புதல் பற்றியோ, அமைந்த பெயர்.
நகையா	நகையா nagaiyā, பெ. (n.) 1. குறுப்பாலை; grey barked nageia-Putranjiva roxburgh. 2. வெள்ளை ஒழுக்கைப் போக்கும் ஒரு மூலிகை; drug for curing gonorrhoea. [நகை → நகையா.] நோய்த்துயர் மகிழ முடியாமையை ஏற்படுத்தலால், அமைந்த பெயர்.
நகையாட்டாளர்	நகையாட்டாளர் nagaiyāṭṭāḷar, பெ. (n.) நாடகத்திலும், திரைப்படத்திலும், பிறரை நகைப்பில் ஆழ்த்தும்வண்ணம். சொல்லாடுபவர்; humorous actor. இருபதாம் நூற்றாண்டில் கலைவாணர் கருத்தாழமிக்க நகையாட்டாளர் என்று, மக்களால் போற்றப் படுகின்றார். (சென்னை);; [நகை +ஆடு+ஆளர்]
நகையாட்டு	நகையாட்டு nagaiyāṭṭu, பெ. (n.) பிறரை மகிழ வைக்கை; the art of humour. [நகை + ஆடு (த.வி); → ஆட்டு (பி.வி);.]
நகையாட்டுக்கலை	நகையாட்டுக்கலை nagaiyāṭṭuggalai, பெ. (n.) பிறரை மகிழ்விக்கும் அல்லது அவர்தம் துன்பத்தை மறக்கச் செய்து, இன்பத்துள் ஆழ்த்தும் கலை; the skill and the art of humour. [நகையாட்டு + கலை.]

நகையாடு-தல்	நகையாடு-தல் nagaiyāṭudal, 5. செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. சிரித்தல்; to smile, laugh. 2. எள்ளல், நக்கல்; to jeer, rail at to joke. "நகையாடிக் கூறிக் கைப்பற்றியவழி' (ஐங்குறு.79உரை);. [நகு → நகை + ஆடு-]
நகையால்	நகையால் nagaiyāl, பெ. (n.) 1. பகன்றைச் செடி; rattle nail dye-Crotolaria verrucosa. 2. நீர்முள்ளி; water thistle. 3. கல்லால்; stone fig tree. 4. கிலுகிலுப்பை; rattle wortCorotolaria laburnifolia.
நகைவகையராக்குவார்	நகைவகையராக்குவார் nagaivagaiyarāgguvār, பெ. (n.) அறிவுரை கூறாது சிரித்துப்பேசிப், பொருள் கவர்தலைக் குறிக்கோளாகக் கொண்ட கூடா நட்பினர்; false good friends. மறுவ. கரிமுகர் நகைவேழம்பர். [நகைவகையர் + ஆக்குவார்.] நகைவகையர்=எஞ்ஞான்றும், சிரிக்கப்பேசி பொருள் பறிப்பவர். நல்லுரை நவின்று அறிவூட்டாது, வீண் சிரிப்பையும், பகட்டாரவாரத்தையும், தொழிலாகக் கொண்டு, பொருள் பெறும் குறும்பர். உண்மை நண்பர் என்பவர், குணத்தை மட்டும் கூறுபவராக இராது, நண்பர்தம் குற்றத்தையும், இடித்துரைத்துத் திருத்துபவராகச் செயல்பட வேண்டும். "நகைவகைய ராகிய நட்பின் பகைவரால் பத்தடுத்த கோடி உறும்"
நகைவர்	நகைவர் nagaivar, பெ. (n.) நட்பினர்i; friends. "நகைவர்க் கரணமாகிப் பகைவர்க்குச் சூர்நிகழ்ந் தற்றுநின் றானை" (பதிற்று.31.34);. [நகைவர் + பகைவர்] எதுகையொத்த சொல்லாட்சி.
நகைவேழம்பர்	நகைவேழம்பர் nagaivēḻmbar, பெ. (n.) கோமாளி; professional buffoons, clowns. "நகைவேழம்பரொடு வகைதெரி யிருக்கையும் (சிலப்.5:53);. மறுவ. நகையாட்டாளர். [நகை + வேழம் + அம்பர்) மூங்கில் கம்பில், வயிற்றை வைத்துச் சுழன்று காட்டும், கோமாளித்தனத்தவர்.
நங்கணவாய்	நங்கணவாய் naṅgaṇavāy, பெ. (n.) நாகணவாய்ப்புள் பார்க்க;see nagana vay-p-pul. [நாகணம் → நங்கணம் + வாய்.]

நங்கணவாய்ச்சி	நங்கணவாய்ச்சி naṅgaṇavāycci, பெ. (n.) பறவை வகை (வின்.);; a kind of bird. [நாகண → நங்கண + வாய்ச்சி.] இது நாகண வாய்ப்புள் என்றும் பூவை என்றும் மக்களிடையே வழங்குகிறது.
நங்கள்	நங்கள் naṅgaḷ, பெ. (n.) நாங்கள் என்பது வேற்றுமையுருபை ஏற்கும்போது அடையும் எழுத்துருத் திரிபு; the basic form which nāṅgal assumes before case-suffixes. "நங்கள் வரிவளை யாயங்களோ" (திவ்.திருவாய்.8:2:1);. "நங்கள் இருவினை மாமரம் வேர்பறித்து" (திருவாச3.86);. [நாம் → நம் + கள்.]
நங்கனை	நங்கனை naṅgaṉai, பெ. (n.) அரைப் பட்டிகையின் உறுப்பு; part of a girdle. "திருப்பட்டிகைக் கதலிகை நங்கனை ஒன்று". (S.I.IVol. II:144);. [ஒருகா. நங்கன் → நங்கனை.]
நங்காமணத்தி	நங்காமணத்தி naṅgāmaṇatti, பெ. (n.) செம்மணத்தி; red wood, decanny deodar. [நன்கு → நங்கை + ஆமணத்தி]
நங்கினம்	நங்கினம் naṅgiṉam, பெ. (n.) நாகண வாய்ப்புகள்; mynah (bird);. [நன்கு → நங்கு + இனம்.] [P]
நங்கிலி	நங்கிலி1 naṅgili, பெ. (n.) பயிரி. (யாழ்.அக);, கோழிக்கீரை வகை; purslane. [நன்கு + இலி.] நங்கிலி2 naṅgili, பெ. (n.) கோலார் மாவட்டத்திலுள்ள செல்வ வளமுள்ள நாடு; a rich and wealthly place in kölär (D.t.);. மலைப்பங்கான சூழ்நிலையுடன், துங்க பத்திரை ஆற்றை, வடக்கு எல்லையாகக் கொண்டது. இதை முதற் குலோத்துங்கன் கைப்பற்றியுள்ளான். "கல்லதர், நங்கிலி, துடங்கி மணலூர் நாடுவென்று துங்கபத்திரையளவும்" (முதற் குலோத்துங்கன் - மெய்கீர்த்தி);.

நங்கு	நங்கு1 naṅgudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நக்கல் செய்தல்; to deride. நங்குதல் செய்வதையே அவன் வேலையாகக் கொண்டுள்ளான் (உ.வ.);. 2. நையாண்டி செய்தல்; to mock at. "நங்கவொழியினும்" (பழமலை,50);, இலக்.அக);. தெ. நங்கு. [நகு → நங்கு - =நையாண்டி செய்தல். ஒருவரை எள்ளி நகையாடி, ஏளனஞ் செய்தல்.] நங்கு2 naṅgu, பெ. (n.) நக்கல்; derision. mockery. "நங்கு தெறுப்பதற்கு நாடெங்கும் போதாது" ஆதியூரவதானி). [நகு → நங்கு.] நங்கு3 naṅgu, பெ. (n.) மீன்வகையுளொன்று; a kind of fish. ம, நங்கு. துளு, நங்கு.
நங்குகாட்டு-தல்	நங்குகாட்டு-தல் naṅgukāṭṭudal, 5 செ.கு.வி, (v.i.) நக்கல் செய்தல்; to mimic deride. [நக்க → நங்கு +காட்டு-] பிறர் போல் நடித்து நையாண்டி செய்தல், பிறர் பேசுவது போலவும், சிரிப்பது போலவும் பேசித் திறமையாக நடித்துக்காட்டுதல். விலங்குகள் போலவும், பறவைகள் போலவும் ஒலியெழுப்பி, ஏளனஞ்செய்தல்.
நங்குடிவேளாளர்	நங்குடிவேளாளர் naṅguḍivēḷāḷar, பெ. (n.) திருநெல்வேலி வேளாளரில் ஒரு வகையினர் (ETV 246);; a division of vélàlar caste in Tirunelveli district. [நம் + குடி+ வேளாளர்]
நங்குரம்	நங்குரம் naṅguram, பெ. (n.) நங்கூரம் பார்க்க; see nanguram. "நங்குரத்திற்கட்டிய கயிறு காற்றாலற்று' (சீவக.2231உரை);. பார. லங்கர். [நாங்குலம் → நாங்கூரம் → நங்கூரம் → நங்குரம்] கப்பலை நிறுத்தும் கலப்பை வடிவான இருப்புக்கருவி.
நங்குவலி-த்தல்	நங்குவலி-த்தல் naṅguvalittal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) நங்குகாட்டு- (இ.வ.); பார்க்க see nangu-kattu-, [நங்கு + வலி-]
நங்குவழி-த்தல்	நங்குவழி-த்தல் naṅguvaḻittal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) நங்குகாட்டு-, (இ.வ.); பார்க்க see anangu-kattu-. [நங்கு + வழி-]
நங்கூரக்கல்	நங்கூரக்கல் naṅārakkal, பெ. (n.) இரும்பால் செய்யப்படாத கல்கட்டிய நங்கூரம்; killick. [நங்கூரம் + கல்.]

நங்கூரங்கொத்விடு-தல்-	நங்கூரங்கொத்விடு-தல்- naṅāraṅgodviḍudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.). கப்பலைக் கட்டியிருக்கும் நங்கூரக் கயிற்றை அறுத்து விடுதல் (வின்.);; to cut or slip the cable. [நங்கூரம் + கொத்தி + விடு-]
நங்கூரத்தண்டு	நங்கூரத்தண்டு naṅārattaṇṭu, பெ. (n.) நங்கூரத்தைத் தாங்கியுள்ள இரும்புச்சங்கிலி; Shank. [நங்கூரம் + தண்டு.] நங்கூரந்தூக்கு-தல் 5 செ.கு.வி (v.i.); 1. நங்கூரத்தைக் கடலிலிருந்து மேலேயெடுத்தல்; to weigh anchor. 2. கப்பல் புறப்படுதல் (பே.வ.);. (இ.வ.);; to set Sail. [நங்கூரம் + தூக்கு-.]
நங்கூரப்பல்	நங்கூரப்பல் naṅārappal, பெ. (n.) நங்கூரத்தின் கொளுவி (வின்);; fluke of an anchor. [நங்கூரம்+ பல்.]
நங்கூரம்	நங்கூரம் naṅāram, பெ. (n.) மரக்கலம் வேற்றிடஞ்செல்லாது நிறுத்தற்கு நீருள் இடும் இருப்புக்கருவி; anchor. "மரக்கலத்துக்கு நங்கூரம் விழவிட்டாற்போலே" (திவ். திருமாலை,38.வ்யா.பக்.128);. தெ. நாகலே. த. நங்கூரம் → Skt. låṅgala E anchor. OE ancor. Lancora GK ankura OHG anChar LG MHG. anker On akkeri sw ankari Da. anker CF, ancre. It ancora L anchora பார. லங்கர். (Langar); [நாங்கூலம் → நாங்கூரம் → நங்கூரம்.] நாங்கூழ் மண்ணைத் துளைப்பது போல், நிலத்தைத் துளைத்து உழும் கலப்பை. கப்பலை நிறுத்தும் கலப்பை வடிவான, இருப்புக்கருவி. வளைவைக் குறிக்கும் 'omk' என்னும் வினை முதனிலையினின்று, 'anchor' என்னும் சொல் திரிந்துள்ளதாக ஆங்கில அகரமுதலிகள் கூறும். அஃதுண்மையாயின், அதுவுந் தமிழ் வழியே. [(ஒநோ); வணங்கு → வாங்கு → வங்கு → அங்கு.] அங்குதல் = வளைதல், சாய்தல். அங்கணம் = வாட்டஞ்சாய்வான சாய்கடை (தமி.இலக்.வரபக்.55);. வளைதற் கருத்துச் சொல்லான நங்கூரம், நிலத்தைத் துளைத்து, கப்பலை நிலைநிறுத்தும், பொருண்மையில் வந்துள்ளது.
நங்கூரம்பாய்ச்சு-தல்	நங்கூரம்பாய்ச்சு-தல் naṅārambāyccudal, 5 செ. குன்றாவி. (v.t), கப்பல் நகராமல் ஓர் இடத்தில் நிற்பதற்காக நீருக்குள், நங்கூரத்தை இறக்குதல்; to cast anchor. [நங்கூரம் + பாய்ச்சு-]
நங்கூரம்வலி-த்தல்	நங்கூரம்வலி-த்தல் naṅāramvalittal, 4. செ. குன்றாவி. (v.t). நங்கூரந்தூக்கு-. பார்க்க;see nangūran-tūkku. [நங்கூரம் + வலி-]

நங்கூரமரையாணி	நங்கூரமரையாணி naṅāramaraiyāṇi, பெ. (n.) கூர்மையான பல்வெட்டும், கூம்பான வாலும் உடைய மரையாணி; lewis bolt. [நங்கூரம் + மரை + ஆணி.] இது கட்டுமானப் பணிகளில் பயன்படுகின்றது.
நங்கூரமதிப்பு	நங்கூரமதிப்பு naṅāramadippu, பெ. (n.) கப்பலின் நங்கூரத் தொடரியில் பிணைக்கப்பட்டுள்ள மிதப்பு; moorings. [நங்கூரம் + மிதப்பு.] கப்பலின் நங்கூரச்சங்கிலியும் மிதவையும் பிக்குமிடம்.
நங்கூரவடம்	நங்கூரவடம் naṅāravaḍam, பெ. (n.) நங்கூரத்தையும், கலத்தையும் இணைக்கும் வடம்; bridle. [நங்கூரம் + வடம்.]
நங்கூரவாடகை	நங்கூரவாடகை naṅāravāṭagai, பெ. (n.) நங்கூரக்கூலி; fees for anchoring. [நங்கூரம் + வாடகை.] [வாழ் + தகை - வாடகை.]
நங்கூரவாடை	நங்கூரவாடை naṅāravāṭai, பெ. (n.) நங்கூரம் இடத்தக்க இடம் (வின்.);; anchorage.
நங்கெந்தம்	நங்கெந்தம் naṅgendam, பெ. (n.) அரிதாரம்; Orpiment. மறுவ. தாளகம்.
நங்கெந்தாகம்	நங்கெந்தாகம் naṅgendākam, பெ. (n.)

நங்கை	நங்கை1 naṅgai, பெ. (n.) 1. பெண்ணிற் சிறந்தாள் (சூடா);; lady, woman of quality or distinction. "நங்கா யெழுந்திராய்" (திவ்.திருப்பா.14);. 2. மகன் மனைவி; son's wite. "என்னுட னங்கையீங் கிருக்கெனத் தொழுது" (சிலப்.16:14);. 3. அண்ணன் மனைவி; elder brother's wife. 4. பெண் பாலைக்குறிக்க அஃறிணைப் பெயரோடு சேர்க்கப்படுஞ் சொல்; a word added to akina nouns to denote feminine gender 'பசு; நங்கை வந்தது' (நன்.392மயிலை);. ம. நங்ங. [நம் + கை.] ஒ.நோ. தம் + கை = தங்கை. பேதை, பெதும்பை, மங்கை, மடந்தை அரிவை, தெரிவை, பேரிளம் பெண் என்னும் எழுபருவமகளிர் வரிசையில் வாராவிடினும், திருமணப் பருவப் பெண்ணைக்குறிக்கும் சொல்லாட்சியாக, இது வழங்கி வருகிறது. நங்கை2 naṅgai, பெ. (n.) பெண்களுக்குப் ... கருதப்படும் செடிவகை
நங்கைநாச்சி	நங்கைநாச்சி naṅgainācci, பெ. (n.) தலைவி (வின்.);; lady of distinction. [நங்கை + நாய்ச்சி → நாச்சி.]
நங்கைநீர்	நங்கைநீர் naṅgainīr, பெ. (n.) 1. மாதவிடாய் நீர்; menstrual blood. 2. பெண் கழிவுநீர்;= female urine. 3. சுரப்பு நீர்; ovarian secretion woman. [நங்கை + நீர்]
நங்கைமரம்	நங்கைமரம் naṅgaimaram, பெ. (n.) புங்கமரம்; poonga oil tree, Indian beech tree. [நங்கை + மரம்.]
நங்கையர்	நங்கையர் naṅgaiyar, பெ. (n.) நடை உடை, தோற்றம் போன்றவற்றில், நேர்த்தியாகத் திகழும் மங்கையர் அழகு நிலையங்களுக்குச் செல்லும் நகர நங்கையர் (இ.வ.);; charming young lady. [நங்கை + அர்.]

நங்கையார்	நங்கையார்1 naṅgaiyār, பெ. (n.) அம்மையார்; madam. மறுவ, அம்மணி. [நங்கை + அர் → ஆர். பெண்ணிற் சிறந்தாளைக் குறிக்கும் சொல். "ஆர்" மதிப்புரவு விளி.] நங்கையார்2 naṅgaiyār, பெ. (n.) அண்ணியார்; elder brother's wife. [நங்கை + ஆர்.]
நச்சம்பச்சை	நச்சம்பச்சை naccambaccai, பெ. (n.) பச்சை நாவி; aconite root. [நச்சம் + பச்சை.]
நச்சம்பு	நச்சம்பு naccambu, பெ. (n.) நுனியில் நஞ்சு தோய்க்கப்பட்ட அம்பு (சங். அக.);; poisoned arrow. [நஞ்சு + அம்பு→நச்சம்பு.]
நச்சர்	நச்சர் naccar, பெ. (n.) திருக்குறள் உரையாசிரியருள் ஒருவர்; a commentator on Tirukkural. "தருமர் மணக்குடவர் தாமத்தர் நச்சர் (தொண்டைசத.40:மேற்);. [நசை → நச்சு + அர்.] நச்சினார்க்கினியரின் குறுக்கம் என்று. சிலர் கூறுவர். ஆனால், இவர் நச்சினார்க்கினியர் என்பதற்குப் போதிய சான்றுகள் இல்லை. நச்சினார்க்கினியர் சிறப்புப் பாயிரத்தில், திருக்குறளுக்கு உரை இயற்றியதாய்க் குறிப்பேதும் இல்லை. ஆதலின் இந் நச்சர், நச்சினார்க்கினியரின் வேறானவர்.
நச்சரவு	நச்சரவு naccaravu, பெ. (n.) நஞ்சுள்ள பாம்பு; Poisonous Snake. [நஞ்சு → நச்சு அரவு.]
நச்சரி	நச்சரி naccari, பெ. (n.) நச்சுப்பொருள் சார்ந்த கரணியங்களினால், உடம்பிலுண்டாகும் ஒரு நமைச்சல்; itching through poisionous effects. [நச்சு + அரி] நாம் உண்ணும் உணவிலும், பருகும் நீரிலும், சுற்றுப்புறச்சூழலில் கலந்துள்ள நச்சுயிரி (நோய் நுண்மங்கள்); களால் உண்டாகும் நமைச்சல்.

நச்சரி-த்தல்	நச்சரி-த்தல் naccarittal, 4. செ.கு.வி. (v.i) ஒருவரிடம் ஒன்றை வேண்டி, எரிச்சலைத் தரும் வகையில் தொடர்ந்து கேட்டல் அல்லது வற்புறுத்துதல்; pester. பணம் கேட்டு நச்சரிக்கின்றான் (உ.வ);. [நச்சு → நச்சரி-] நச்சுதல்=விரும்புதல்.
நச்சரிப்பு _	நச்சரிப்பு _ naccarippu, பெ. (n.) வெறுப்புண்டாகும் வண்ணம் அலப்பி அல்லது பிதற்றிப் பேசுகை; chattering babbling. மறுவ. தொணதொணப்பு.
நச்சறுப்பாய்ஞ்சான்	நச்சறுப்பாய்ஞ்சான் naccaṟuppāyñjāṉ, பெ. (n.) நஞ்சறுப்பான் (வின்);பார்க்க;see nanjaruppan. [நச்சு + அறுப்பு + அன், நஞ்சு+ அறு : பாய்ந்தான் → நச்சறுப்பாய்ஞ்சான்.] [நச்சு+அறுப்பு+ஆய்ந்தான் → ஆய்ஞ்சான] என்றும், பிரித்துப் பொருள் கொள்ளலாம்.
நச்சறுப்பான்	நச்சறுப்பான் naccaṟuppāṉ, பெ. (n.) கழுதைப்பாலை (சா.அக);; common Indian ipecacuanha. [நஞ்சுக்கொடி → நச்சு + அறுப்பான்.] ஒருகா. [நஞ்சறுப்பான் → நச்சறுப்பான்.] கழுதைப்பாலைக் கொடி என்றழைக்கப்படும் நஞ்சறுப்பான் சாறு, அனைத்து வகையான தோல்நோய்கட்கும், கைகண்ட மருந்து என்று. (சா.அக.);கூறும்.
நச்சறை	நச்சறை naccaṟai, பெ. (n.) நஞ்சுக்கிருப்பிடம்; a store house of poison. "காமநாளினு நஞ்சுதுய்த்தே னச்சறையாக" (சீவக.2882);. [நஞ்சு + அறை =நஞ்சறை → நச்சறை.]
நச்சாம்பல்	நச்சாம்பல் naccāmbal, பெ. (n.) நச்சுத்தன்மையுடைய ஒருவகை ஆம்பல்; a poisonous species of Indian water lily. [நச்சு + ஆம்பல், நஞ்சு → நச்சு + ஆம்பல்.]
நச்சி	நச்சி nacci, பெ. (n.) வீணாகப் பேசித் துன்புறுத்துபவள் (வின்.);; gossiping woman. நச்சியாய் இருந்து நாசமாய்ப் போகாதே(இ.வ.);. [நசு → நச்சு .இ.] 'இ' சொல்லாக்க ஈறு.

நச்சிருமல்	நச்சிருமல் naccirumal, பெ. (n.) 1. சிணுக்கிருமல்; slight cough. 2. அடிக்கடி ஏற்படும் மெல்லிய இருமல்; a short feeble and frequent cough-Hacking cough. [நச்சு + இருமல், நச்சு = சிறிய]
நச்சிலக்கியம்	நச்சிலக்கியம் naccilakkiyam, பெ. (n.) பணம் பெறுவதையே குறிக்கோளாகக் கொண்டு, மக்களின் உணர்வுகளைக் கீழ்த்தரமாகத் தூண்டும் வகையில், எழுதப்படும் நூல்; pulp literature. [நச்சு + இலக்கியம்.]
நச்சிலை	நச்சிலை naccilai, பெ. (n.) 1. நாய்ப்பாலை; dog paulay. 2. நாய்ப்பாலை பார்க்க;see maccaruppan, 3. நஞ்சுத்தன்மையுடைய இலை; poisonous leaf. [நச்சு + இலை.]
நச்சிலைக்கூமா	நச்சிலைக்கூமா naccilaikāmā, பெ. (n.) பச்சிலை மருந்து வகையு ளொன்று; a kind of herbal medicine.
நச்சலைக்கூரிகம்	நச்சலைக்கூரிகம் naccalaigārigam, பெ. (n.) எருக்கிலை; madar leaf-calotropis gigantia.
நச்சிலைவேல்	நச்சிலைவேல் naccilaivēl, பெ. (n.) நஞ்சூட்டியவேல்; poisonous spear. "நச்சிலை வேற் கோக்கோதை நாடு" முத்தொள்.110). [நஞ்சு → நச்சு + இலை + வேல்.]
நச்சிளி	நச்சிளி naccili, பெ. (n.) நச்சினி.1 (சங்..அக.); பார்க்க;see naccinit. [நச்சினி → நச்சிளி]
நச்சினார்க்கினியம்	நச்சினார்க்கினியம் naccinārkkiniyam, பெ. (n.) தொல்காப்பியத்திற்கு நச்சினார்க்கினியர் இயற்றியவுரை; a commentary on Tolkáppiyam by Naccinärkkiniyar. "விருத்தி நச்சினார்க்கினியமே தனிப்பாடல். பத்துப் பாட்டு பக். 30). [நச்சினார்க்கினியர் → நச்சினார்க்கினியம் நச்சினார்க்கு + இனியம் = விரும் பினோர்க்கு இனியது என்பது பொருள்]

நச்சினார்க்கினியர்	நச்சினார்க்கினியர் nacciṉārkkiṉiyar, பெ. (n.) தொல்காப்பியம், பத்துப்பாட்டு, கலித்தொகை, சீவகசிந்தமாணி போன்ற நூல்களுக்கு உரையெழுதியவர்; author of commentaries on Tolkáppiyam, kalittogai, pattu-pâttu, Sivaga Šintâmani and other ancient classics. [நச்சினார்க்கு + இனியர் = விரும்பி னோர்க்கு இனியர்] உச்சிமேற்புலவர்கொள் நச்சினார்க்கினியர் என்று. உரையாசிரியர்களால் சிறப்பிக்கப்பட்ட இவர்தம் உரைப்பாங்கு பற்பலவிடங்களில் சிவனியக்கோட்பாடு மிளிரும் தன்மையில் அமைந்துள்ளது. இவர். குறுந்தொகையில் 20 பாடல்களுக்கும். பத்துப்பாட்டில் அமைந்துள்ள பத்துநூல்களுக்கும், கலித் தொகைக்கும், சீவகசிந்தாமணிக்கும். தொல்காப்பியத்தில் எழுத்து, சொல் ஆகிய இரு அதிகாரங்களுக்கும், கொண்டு கூட்டுப் பொருள்கோள் உத்தியினைக் கையாண்டு, உரை வரைந்துள்ளார். இவ் வுரை, பற்பலவிடத்தில் சிறப்புரையாகத் திகழ்ந்தாலும், சிற்சிலவிடத்தில் வடமொழி மரபில் அமைந்துள்ளது. அந்தத்தை அணவுவோரே, அந்தணர் என்று உரை வரைந்துள்ளமை, பொருட் பொருத்தப்பாடாகத் தோன்றவில்லை. அந்தணர் என்போர் அறவோர்;அனைவர்மாட்டும் செந்தண்மை பூண்டொழுகும். செம்மாந்த பண்பினரே அந்தணர். எந்தவொரு இனத்தாருக்கும், அந்தணர் பட்டம் உரியதன்று. "குமுகாயத்தில் செந்தண்மை பூண்டொழுகும் சீரிய பண்பினர் அனைவரும் அந்தணரே எனும் வள்ளுவர் வாக்கினுக்கு முரண்பட்டபாங்கினில் அமைந்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். நச்சினார்க்கினியர், ஆடவல்லான் திரு நடம்பயிலும் திருச்சிற்றம்பலம் (சிதம்பரம்); என்றழைக்கப்படும், 'பெரும்பற்றப்புலியூர்' என்பவற்றை முறையே, "ஆறெழுத்தொரு மொழிக்கும்" "ஏழெழுத்தொரு மொழிக்கும்" எடுத்துக்காட்டாகத் தொல்காப்பியம் எழுத்திகாரத்துமொழிமரபில், "ஓரெழுத்தொருமொழி" என்னும் நூற்பாவின் சிறப்புரையில் எடுத்துக் காட்டி, விளக்கியுள்ள பான்மை, யாவரும் வியக்கத்தக்க வண்ணம் அமைந்துள்ளது. வன்னெஞ்சைத் துளிர்ப்பிக்கும் மணிவாசகனாரின் திருவாசகம், திருச்சிற்றம் பலக்கோவை என்பவற்றினின்று, தமது உரைகளில், பலவிடங்களில் இலக்கிய, இலக்கணப் பொருள்களுக்கன்றித் தத்துவப்பொருளுக்கும், மேற்கோள்களாக எடுத்துக் காட்டியுள்ள பாங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. திருத்தக்கத் தேவரின் சீவகசிந்தாமணியில், பற்பலபாடல்களுக்குச் சிறப்புரை செய்துள்ளார். "போகம்மீன்ற" என்று தொடங்கும் பாடலில் பயின்று வரும் "போகமீன்ற புண்ணியன்" என்னும்
நச்சினி	நச்சினி nacciṉi, பெ. (n.) கேழ்வரகு (மலை); பார்க்க: see Kelvaragu. 2. நான்காம் திங்கள் எனப் பொருள் கொண்ட மருத்துவக் குழூஉக்குறி (சங்.அக.);; fourth month, a sang of physicians.
நச்சினியட்டிக்கை	நச்சினியட்டிக்கை nacciṉiyaṭṭikkai, பெ. (n.) 1. புல்வகை; a kind of grass, as Synodon gracilicus, Synodon virgalus, (A);; a species of millet, Cynosurus retroflex. [நச்சினி + அட்டிகை.]

நச்சு	நச்சு1 naccudal, 5 செ.குன்றா.வி. (v.t) விரும்புதல்; to desire, long for, like, love. "ஒருவரா னச்சப்படாஅ தவன்" (குறள்,1004);. "ஞாலமே கரியாக நானுனை நச்சி நச்சிட வந்திடும்" (திருவாச.30:19);. தெ.. க., நச்சு, நர்சு. கோத. நச். [(நூல்); → நல் → நள் → நய் → நய- → நச. நச → நசு → நச்சு-.] 'நுல்' எனும் பொருந்துதற்கருத்து வேரினின்று கிளைத்த சொல். நச்சுதல் என்பது யாதெனின், ஒத்த கருத்துடையோர் நட்புச் செலுத்துதல், விரும்புதல் எனும் பொருண்மையில் பொருந்திவரும். பொருந்துதற் கருத்தினின்று. விருப்பக்கருத்து தோன்றும். ஒருவரையொருவர். உள்ளநிலையிலும், உணர்வு நிலையிலும், நெடுங்காலம் பொருந்தி, நட்புச் செய்து, ஆராஅன்பில் திளைத்து மாறாக் காதலராக மாறுவர். நச்சு2 naccudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) அலப்புதல்; to babble, prate. எப்போதும் நச்சிக் கொண்டிருக்கிறான் (உ.வ);. தெ. நசுகு. க. நக்த. [நசு → நச்சு.] வீணாகப் பிதற்றுதல். பயனற்ற சொற்களையே, பலகாலும் பேசுதல்; பொருத்தமற்ற சொற்களை, பொருத்தமற்ற இடத்திற் போசி, உளறுதல். முன்னுக்குப்பின் தொடர்பற்ற முறையில் பேசுதலும், நச்சுதலே. இந் நிலையில் பிறரைப் புண்படுத்தும் நோதற்கருத்துச் சொற்களுள் ஒன்றாகத் தேநேயர் வகைப்படுத்துகிறார். நச்சு குன்றாவி
நச்ச	நச்ச6 nacca, பெ.எ. (adj) சிறிய (வின்.);; little Small. தெ. நட்ச்சு நசுகு. [நசி → நச்சு]
நச்சுக்கண்	நச்சுக்கண் naccukkaṇ, பெ.(n.) கொடும்பார்வை (வின்.);; the evil eye. மறுவ. தீக்கண். தெ. நட்ச்சு. [நஞ்சு → நச்சு + கண்.]
நச்சுக்கத்தி	நச்சுக்கத்தி naccukkatti, பெ. (n.) நஞ்சூட்டிய கத்தி (வின்.);; poisoned knife. 2. மிகக் கெட்டவன்-ள்; wicked person. [நஞ்சு → நச்சு + கத்தி]
நச்சுக்காய்ச்சல்	நச்சுக்காய்ச்சல் naccukkāyccal, பெ. (n.) நஞ்சுச் சுரம்; severe fever. 'முறைக்காய்ச்சல் என்பது நச்சுகாய்ச்சல் வகையினது' (உ.வ);. [நஞ்சு → நச்சு + காய்ச்சல்.]

நச்சுக்காளான்	நச்சுக்காளான் naccukkāḷāṉ, பெ. (n.) நஞ்சுக்காளான் பார்க்க see nanju-k-kalan. [நஞ்சு → நச்சு + காளான்.] இக் காளானை உண்டவர் உயிரிழப்பர் என்பதைப் பெயரினாலேயே அறியலாம். [P]
நச்சுக்காற்று	நச்சுக்காற்று naccukkāṟṟu, பெ. (n.) 1. நச்சுக்காற்று; unhealthy wind. 2. மாசுள்ள காற்று); noxious air. [நச்சுக் + காற்று.] 1 நச்சுத்தன்மையுள்ள காற்று. புகை நமக்குப்பகை என்னும் தொடர்ப்பொருளை, இச் சொல் உணர்த்தும்.
நச்சுக்குருவி	நச்சுக்குருவி naccukkuruvi, பெ. (n.) தீயோன் (இ.வ.);; bad fellow. [நச்சு + குருவி.) உவமையாகுபெயர்.
நச்சுக்குழல்	நச்சுக்குழல்1 naccukkuḻl, பெ. (n.) பெரியகுழல்; long -tube. [நச்சு + குழல்.] நச்சுக்குழல்2 naccukkuḻl, பெ. (n.) 1. சுங்குத்தான் குழல் பார்க்க: see Sunguttan kulal. 2. தொலைநோக்கிக் கண்ணாடி பார்க்க;see tolai-nōkki-k-kannādi. [நஞ்சு → நச்சு + குழல்.]
நச்சுக்கொட்டை	நச்சுக்கொட்டை naccukkoṭṭai, பெ. (n.) 1. இலச்சை கெட்டமரம்; lettuce tree. 2. எட்டிக்கொட்டை; nuxvomica nut [நஞ்சு → நச்சு + கொட்டை]
நச்சுக்கொட்டையிலை	நச்சுக்கொட்டையிலை naccukkoṭṭaiyilai, பெ. (n.) உடம்பிலுண்டாகும் வளித் தொல்லையைப் போக்கும் கீரை; a kind of edible leaf eaten for curing the morbid wind. in the system. [நச்சுக்கொட்டை + இலை.]
நச்சுக்கொடி	நச்சுக்கொடி naccukkoḍi, பெ. (n.) நஞ்சுக் கொடி. வின்) பார்க்க; see nanju-k-kodi. [நஞ்சு → நச்சு + கொடி.]

நச்சுக்கொடிச்சுண்ணம்	நச்சுக்கொடிச்சுண்ணம் naccukkoḍiccuṇṇam, பெ. (n.) நஞ்சுக் கொடியால் செய்யப்பட்டதும், நச்சு வயிற்றுப் போக்கு நீங்கக் கொடுப்பதுமாகிய சூரணம் (வின்);; a medicinal powder prepared from the afterbirth, used in cholera. [நஞ்சுக் கொடி + சுண்ணம்: நஞ்சுக் கொடிச் சுண்ணம் → நச்சுக் கொடிச் சுண்ணம்.]
நச்சுக்கொடுக்கு	நச்சுக்கொடுக்கு naccukkoḍukku, பெ. (n.) தேளின் கொட்டும் உறுப்பு முனை; sting of Scorpion. [நஞ்சு → நச்சு + கொடுக்கு.] [P]
நச்சுக்கௌளி	நச்சுக்கௌளி naccukkeḷaḷi, பெ. (n.) நஞ்சுப் பல்லி 2. (நாஞ்); பார்க்க; see nanju-p-palli. [நஞ்சு + கௌளி → நச்சுக் கௌளி. கௌளி=கவ்வு உளி.]
நச்சுகை	நச்சுகை naccugai, பெ. (n.) எப்பொழுதும் மடந்தையர்பால், இணைவிழைச்சில், நாட்டங்கொள்ளுகை; growing lust. [நச்சு → நச்சுகை]
நச்சுச்சொல்	நச்சுச்சொல் naccuccol, பெ. (n.) 1. செய்யுளில் வழங்கக்கூடாத தீச்சொல்; inauspicious words to be avoided in a poetic composition. 2. கொடுஞ்சொல்; malicious language. [நஞ்சு + சொல் = நஞ்சுச்சொல் → நச்சுச்சொல்]
நச்சுத்தடைமலக்குழி	நச்சுத்தடைமலக்குழி naccuttaḍaimalakkuḻi, பெ. (n.) திடக்கழிவுப் பொருட்களை மட்கும்படி செய்வதற்கான ஓர் அமைப்பு; septic tank. மறுவ : அழுகுதொட்டி. [நஞ்சு + தடை + மலம் + குழி.]
நச்சுத்தலை	நச்சுத்தலை naccuttalai, பெ. (n.) 1. பாம்பின் தலை; head of a serpent containing poison. 2. நச்சுத்தலைவலி பார்க்க: see naccu-t-talai-vali. [நஞ்சு → நச்சு + தலை.]
நச்சுத்தலைவலி	நச்சுத்தலைவலி naccuttalaivali, பெ. (n.) 1. அடிக்கடி உண்டாகும் மெல்லிய தலைவலி; slight head-ache, coming frequently. 2. நச்சுத்தன்மையினால் உண்டாகும் தலைவலி; head-ache due to systemic poisoning, Toxic head - ache. [நஞ்சு → நச்சு + தலைவலி]

நச்சுத்தானம்	நச்சுத்தானம்1 naccuttāṉam, பெ. (n.) சிற்சில காலங்களில் ஆடவர் தொட மகளிர்க்கு வெறுப்புண்டாக்கும் உடலுறுப்பு (கொக்கோ); (சங்.அக.);; parts of a women's body which, if touched by men on certain days are supposed to excite a feeling of disgust. [நஞ்சு + தானம்.] நச்சுத்தானம்2 naccuttāṉam, பெ. (n.) கொக்கோக நூலின்படி பெண்களுடம்பில் அமைந்திருக்கும் அமுத நிலைக் கேழாமிடம்; certain parts of the female body, which if touched by men as per rules laid down in the erotic science of kokkugha muni arem supposed to produce disgust.
நச்சுத்திரல்	நச்சுத்திரல் naccuttiral, பெ. (n.) நச்சுத்தன்மை 2. உண்டாக்கல்; a general intoxication due to the presence of poison is the system. [நச்சு + திரல்.]
நச்சுநச்செனல்	நச்சுநச்செனல் naccunacceṉal, பெ. (n.) 1. தொந்தரவு செய்தற் குறிப்பு; importuning, teasing, troubling. 2. ஓசையிடுதற் குறிப்பு; Smacking, as the lips, tapping, as with the fingers. 3. அடுத்தடுத்துப் பல்லி சொல்லுதற் குறிப்பு (பே.வ.);; chirping of the lizard. [நச்சு +நச்சு + எனல.]
நச்சுநா	நச்சுநா naccunā, பெ. (n.) கொடிய சொற்களைப் பேசும் நாக்கு; dangerous tongue. [நஞ்சு → நச்சு + .நா.]
நச்சுநீர்	நச்சுநீர் naccunīr, பெ. (n.) 1. நஞ்சுத் நஞ்சுத் தன்மையுள்ள நீர்; poisonous liquid. 2. கெட்ட நீர்; unpure or morbid liquid. மறுவ. தீயநீர். [நச்சு + நீர்]
நச்சுப்படைக்கலம்	நச்சுப்படைக்கலம் naccuppaḍaikkalam, பெ. (n.) நஞ்சு தோய்க்கப்பட்ட படைக்கலம் (வின்.);; poisoned weapon. [நஞ்சு → நச்சு + படைக்கலம்.]
நச்சுப்பண்டம்	நச்சுப்பண்டம் naccuppaṇṭam, பெ.(n.) கேடு விளைவிக்கக் கூடிய நுண்ணுயிரியால் (பாக்டீரியாவால்); கெட்டுப்போன உணவுப் பொருள்கள்; poisonous eatable items. 'நச்சுப்பண்டம் உடல் நலத்தைக் கெடுக்கும். (உ.வ.);. [நஞ்சு → நச்சு + பண்டம்.]

நச்சுப்பதார்த்தம்	நச்சுப்பதார்த்தம் naccuppatārttam, பெ. (n.) ஈயம், சாறு, நஞ்சு போன்ற தீய தன்மையுடைய பொருள்கள்; poisonous Substances such as lead, mercury arsenic etc. [நச்சு + Skt. பதார்த்தம்.]
நச்சுப்பல்	நச்சுப்பல் naccuppal, பெ. (n.) 1. காளி, காளாத்திரி, யமன். யமதூதி என்னும் பாம்பின் நச்சுப்பற்கள் (சீவக. 1288, உரை);, poisonous fangs of a serpent four in number, viz., kāḷi, kālāttiri, yamaŋ, yamatudi. 2. தீப்பயன் விளைக்கும் பல் (உ.வ.);; Venomous tooth, as of one whose imprecations are believed to take effect. [நஞ்சு → நச்சு + பல்.]
நச்சுப்பல்லன்	நச்சுப்பல்லன் naccuppallaṉ, பெ. (n.) கொடிய சொல்லுடையோன்; one whose words are illomened or venomous. அவன் நச்சுப்பல்லில் விழாதே (உ.வ.);: நாத்தப் பல்லனை நாடினாலும் நச்சுப்பல்லனை நாடாதே (பழ);. மறுவ, கொடும்பல்லன், தீவாயன். [நச்சு + பல்லன்.] பிறரைப் புண்படுத்தும் தீயசொற்களைப் பலுக்கும் இயல்பினன். கொடுஞ் சொற்களாலேயே, இன்னல்தரும் தன்மையன். "அவன் நச்சுப்பல்லில் விழுந்து வீணாகக் கெட்டழியதே", நச்சுப்பல்லன் வீட்டிற்கு நல்லவன் போக மாட்டான் (உ.வ.);. போன்ற உலகவழக்குகள், இன்றும் நாட்டுப்புறத்தே வழங்குகின்றன. நஞ்சு உடலுக்குத் தீங்கு பயத்தல் போல், கொடுமையாளர்தம் நச்சுப்பற்களினின்று வெளிப்படுஞ் சொற்கள். மனவுணர்வை மாசுபடுத்துவன.
நச்சுப்பல்லி	நச்சுப்பல்லி1 naccuppalli, பெ. (n.) செய்வினையில் (பில்லி சூனியத்தில்); பயன்படுத்துதற்குரிய எச்சத்தை யிடுவதும், புள்ளி கொண்டதுமான பல்லி வகை (வின்.);: a spotted wall-sizard whose excrement is used in witchcraft. 2. தீப்பயனைக் குறிப்பதாகக் கருதப்படும் பல்லிச்சத்தம்; the chrip of a lizard which is supposed to prognosticate evil. 3. தீப்பயனை விளைப்பதாகக் கருதப்படும் சொல்லுள்ளவள்; a woman's having an evil tongue. [நச்சு + பல்லி. புல்லி → பல்லி] நச்சுப்பல்லி2 naccuppalli, பெ. (n.) நச்செலி2 பார்க்க; see nacceli2. [நஞ்சு + பல் + இ.] பல்லில் நஞ்சுத் தன்மையுள்ள எலி, "இ" சொல்லாக்க ஈறு.

நச்சுப்பாம்பு	நச்சுப்பாம்பு naccuppāmbu, பெ. (n.) நஞ்சு மிகுதியாகக் கொண்ட பாம்பு; poisonous Snakes. [நஞ்சு → நச்சு + பாம்பு.] நஞ்சினை மிகுதியாகக் கொண்டதும். தீண்டியவுடன் உயிரைப் போக்குவதுமான, நல்லபாம்பு, கட்டுவிரியன், கண்ணாடிவிரியன் போன்ற நச்சுப்பாம்புகள். சாம்பசிவ மருத்துவ அகரமுதலியில், 64-வகை நச்சுப்பாம்புகள் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. அவை வருமாறு. 1._ஆடுபாம்பு= 8 வகை. 2. நச்சுப்பல்பாம்பு= 6 வகை. 3. கண்ணாடிவிரியன் = 4 வகை. 4. புடையன்பாம்பு = 6 வகை. 5. சாரைப்பாம்பு = 3 வகை. 6. சுருட்டைப்பாம்பு = 4 வகை. 7. கூழைப்பாம்பு= 2 வகை. 8. கொம்பேறிமூக்கன்= 2 வகை. 9. சாணாகமூக்கன் = 2 வகை. 10. வழலைப்பாம்பு = 6 வகை. 11. தண்ணீர்ப்பாம்பு= 6 வகை.
நச்சுப்பார்வை	நச்சுப்பார்வை naccuppārvai, பெ. (n.) 1. காமப் பார்வை (யாழ்ப்.);: amorous looks. 2. கண்ணூறு (வின்.);: evil look 3. சினப்பார்வை (வின்.);: angry –look 4. கொடிய பார்வை; harsh look [நச்சு + பார்வை.]
நச்சுப்பால்	நச்சுப்பால் naccuppāl, பெ. (n.) 1. சீழ்ப்பால் (சா. அசக);; the first milk drawn from a cow after calving. 2. கள்ளிப்பால்; the milky juice of Indian spurge. 3. நஞ்சு கலந்தபால்; milk mixed with poison. 4. குழந்தைகட்கு இணங்காத பால்; milk not suited to children. 5. சீம்பால்; beestings (செ.அக.);, [நஞ்சு → நச்சு + பால்.] நஞ்சுத் தன்மை கலந்த சீழ்ப்பால், கள்ளிப்பால் முதலானவை. குழந்தைகட்கு ஒவ்வாத பால்வகைகள்.

நச்சுப்பிச்சு	நச்சுப்பிச்சு naccuppiccu, பெ. (n.) 1. ஓயாத் தொல்லை (இ.வ.);; ceaseless trouble. 2. அலப்புகை; incessant chattering. [நச்சு + பிச்சு.]
நச்சுப்புகை	நச்சுப்புகை naccuppugai, பெ. (n.) சில பொருள்களை எரிப்பதாலுண்டாகும் நச்சுப்புகை; poisonous smoke. [நஞ்சு → நச்சு + புகை]
நச்சுப்புல்	நச்சுப்புல் naccuppul, பெ. (n.) உண்டவர்க்கு நோய் விளைவிக்கும் புல்; a kind of poisonous grass, causing sickness when eaten, "பிறர்க்குப் பிணியை வருவிக்கும் நச்சுப்புல்லோடு ஒப்பர்' (நான்மணி. 13. உரை);. 2. சிவப்புநிறமுள்ள நச்சுப்புல்; a red variety of poisonous grass. [நஞ்சு → நச்சு + புல்.]
நச்சுப்பூடு	நச்சுப்பூடு naccuppūṭu, பெ. (n.) நஞ்சுத்தன்மையுள்ள மூலிகை; a poisonous variety of plant. [நஞ்சு → நச்சு + பூண்டு → பூடு = கொடும் நச்சுத் தன்மையுள்ள செடி.1]
நச்சுப்பெண்	நச்சுப்பெண் naccuppeṇ, பெ. (n.) 1. ஆண்களைக் கட்டித் தழுவி, தன் உடம்பில் ஏறியுள்ள நஞ்சு, அவனுக்கும் பரவும்படி செய்யும் பெண்; a woman who is trained by feeding her with poisonous food, until her embrace is rendered sufficient to poison the system of any ordinary man 2. கொடுஞ் சொல்லுடையோள்; a woman with harsh words. [|நஞ்சு → நச்சு + பெண் → நச்சுப்பெண். = கொடிய நஞ்சினையுமிழும் தீநாக்குடைய பாம்பு போல், நச்சுத் தன்மையை நெஞ்சில் கொண்டவள்.]
நச்சுப்பொடி	நச்சுப்பொடி1 naccuppoḍi, பெ. (n.) நஞ்சு கலந்த தூள்i; a powder containing the essence of poison. 2. சொக்குப்பொடி; a narcotic powder inducing giddiness of sleep. [நஞ்சு → நச்சு + பொடி.] மயக்கத்தையும், உறக்கத்தையும் உருவாக்கும், நஞ்சுப்பொடி. நச்சுப்பொடி2 naccuppoḍi, பெ. (n.) சிறுமீன் (வின்.);; small fish. [நஞ்சு → நச்சு + பொடி, பொடி = மிகச்சிறிய.]
நச்சுப்பொய்கை	நச்சுப்பொய்கை naccuppoykai, பெ. (n.) நஞ்சுநீர் நிறைந்த நீர்நிலை; a tank of poisonous water. "நச்சுப்பொய்கைச், சுருக்கம்" (பாரத);. [நஞ்சு → நச்சு + பொய்கை.] [பெய்கை → பொய்கை.]

நச்சும்பிச்சும்	நச்சும்பிச்சும் naccumbiccum, பெ. (n.) அற்பச்செயல் (வின்.);; insignificant things, trifles. மறுவ. அற்ப சொற்பம். [நச்சுப்பிச்சு → நச்சும்பிச்சும் = மரபிணைமொழி.]
நச்சுமண்	நச்சுமண் naccumaṇ, பெ. (n.) வேதிமப் பொருள்களால் நஞ்சேறியமண்; soil spoled with excess chemicals. [நஞ்சு → நச்சு மண்.]
நச்சுமரம்	நச்சுமரம் naccumaram, பெ. (n.) எட்டி முதலிய நச்சு மரங்கள்; poisonous tree. "நடுவூரு ணச்சு மரம் பழுத்தற்று" (குறள், 1008);. [நஞ்சு → நச்சு + மரம்.]
நச்சுமருந்து	நச்சுமருந்து naccumarundu, பெ. (n.) நஞ்சு கலந்த மருந்து; medicine prepared with poisonous drugs. [நஞ்சு → நச்சு + மருந்து.]
நச்சுமழை	நச்சுமழை naccumaḻai, பெ. (n.) 1. காலந்தப்பிப் பெய்து கேடு விளைக்கும் மழை; unhealthy or injurious rain, being untimely. 2. தொடர்ந்து பெய்யும் சிறுதூறல்; Continuous drizzle. [நஞ்சு → நச்சு + மழை.]
நச்சுமனார்	நச்சுமனார் naccumaṉār, பெ. (n.) கடைச்சங்கப் புலவருள் ஒருவர் (வள்ளுவமா, 45);; a poet of the last Šangam இவர் மிகச்சிறந்த இலக்கணப்புலவர் திருக்குறளில் அமைந்துள்ள இலக்கணக் கூறுகளான எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு அணி முதலான ஐவகைப் பொருண்மையும் நிறைவாகத் திகழும் வண்ணம் திருவள்ளுவமாலையுள் பாடியுள்ள பாடல் வருமாறு: "எழுத்து அசை சீர்அடி சொற்பொருள் யாப்பு வழுக்கில் வனப்(பு); அணிவண்ணம்-இழுக்(கு); இன்றி என்(று); எவர் செய்தன எல்லாம் இயம்பின இன்(று); இவர் இன் குறள்வெண்பா."
நச்சுமிழ்நீர்	நச்சுமிழ்நீர் naccumiḻnīr, பெ. (n.) நஞ்சுத்தன்மையுடைய வாய் நீர்; saliva containing certain toxius, poisonous saliva Venomos saliva. [நஞ்சு → நச்சு + உமிழ்நீர்]
நச்சுமீன்	நச்சுமீன் naccumīṉ, பெ. (n.) கேடு விளைவிக்கும் மீன்; poisonous and dangerous fish. [நஞ்சு → நச்சு + மீன்.] [P]

நச்சுமுள்	நச்சுமுள் naccumuḷ, பெ. (n.) கேடு விளைவிக்கும் முள்; poisonous thorn. சீமைக் கருவேலமரம் நச்சுமுள்ளைக் கொண்டது (உ.வ.);. [நஞ்சு → நச்சு + முள்.]
நச்சுமுறிவு	நச்சுமுறிவு naccumuṟivu, பெ. (n.) உடலிலும், உணவிலுமுள்ள நஞ்சுத்தன்மையைப் போக்கும் மருந்து; anti-Oxidants. [நச்சு + முறிவு.] உடம்பிலுள்ள உயிரணுக்கள் சிதைவுறாமலும், நோய் உயிரிகள் நுழையாமலும், காக்கும் மருந்து.
நச்சுமுறிவுமருந்து	நச்சுமுறிவுமருந்து naccumuṟivumarundu, பெ. (n.) 1. இஞ்சி; ginger 2. வெங்காயம்; onion. 3. வெள்ளைப்பூண்டு; garlic. 4. மஞ்சள்; turmeric. 5. மிளகு; pepper. 6. மிளகாய்i; chilli. 7. ஏலக்காய்; cardamom. [நச்சுமுறிவு + மருந்து.]
நச்சுயிரி	நச்சுயிரி naccuyiri, பெ. (n.) கேடு விளைவிக்கும் நஞ்சினைக் கொண்ட உயிரி; poisonous beings. நல்லபாம்பு கொடிய நச்சுயிரி (உ.வ.);; [நஞ்சு → நச்சு + உயிரி]
நச்சுவலி	நச்சுவலி naccuvali, பெ. (n.) மெல்லுவது போல், உடம்பிற்காணும் குத்தல்; gnawing pain in the body. [நச்சு + வலி] உடம்பில் அடிக்கடி அல்லது விட்டுவிட்டு உண்டாகும் வலி,
நச்சுவலை	நச்சுவலை naccuvalai, பெ. (n.) ஒருவகை மீன்வலை (பரதவர்);; a fishing net. [நஞ்சு + வலை → நச்சுவலை.] நஞ்சானும் குஞ்சானுமாகவுள்ள மிகச்சிறிய மீன்களைப் பிடிக்க உதவும், சிறுகண் வலை; [நஞ்சு → நச்சு → நசு.] நசுக்கு = சிறியது [நச்சு + வலை.]

நச்சுவாக்கு	நச்சுவாக்கு naccuvākku, பெ. (n.) 1. தீ வாக்கு (வின்.);; evil words. அவன் நச்சுவாக்கில் விழாதே (உ.வ.);; 2. கேடு விளைவிக்கும் சொல்; malignant words. மறுவ. தீச்சொல். [நஞ்சு வாக்கு.] நஞ்சு உடலுக்கு ஊறு விளைவிப்பது போல், பிறருக்குக் கேடு அல்லது பொல்லாங்கு தரும், தீச்சொல்.
நச்சுவாய்	நச்சுவாய்1 naccuvāy, பெ. (n.) கேடு விளைவிக்கும் வாய் (வின்.);; mouth of one whose imprecations are believed to take effect. [நஞ்சு → நச்சு + வாய்.] தீய சொற்களைக் கூறிப் பிறருக்குக் கேடு பயக்கும் நஞ்சுத்தன்மையுள்ள வாய். பிறர்தம் உள்ளத்தில் எஞ் ஞான்றும் நிலைத்திருக்கும் வண்ணம், நீங்காத வடுப்போல், பிறரைச்சவிக்குந் தன்மையுள்ள வாய். பிறரை நாவினால் சுடுந்தன்மையுள்ள வாய். நச்சுவாய்2 naccuvāy, பெ. (n.) நச்சுவாயன் பார்க்க; see naccu-văyan. [நச்சு + வாய்.] எப்போதும், எந் நிலையிலும் தீச் சொற்களையே பேசும் வாய்.
நச்சுவாயன்	நச்சுவாயன் naccuvāyaṉ, பெ. (n.) ஓயாமற் பிதற்றுபவன்; babbler, talkative man. 'நச்சுவாயன் வீட்டிலே நாறுவாயன் பெண் கொண்டது போல (பழ);. மறுவ, அலப்புவாயன். [நசு → நச்சு + வாய் + அன் → நச்சுவாயன் இடைவிடாது பெய்யும் சிறுதுறல்போல், ஓயாது பேசும் இயல்பினன்.] ஒளிவுமறைவான செய்திகளை வெளிப்படையாகப் பேசிப் பிதற்றுபவன்; என்று, (சா.அக); கூறும்.
நச்சுவாயு	நச்சுவாயு naccuvāyu, பெ. (n.) உப்புக்காற்று; nitrogen gas. மறுவ. சவட்டுவெடியம். [நச்சு → Skt வாயு.] வளிமண்டலத்தில் ஐந்தில் நான்கு கூறான வளித்தனிமம்.
நச்சுவார்த்தை	நச்சுவார்த்தை naccuvārttai, பெ. (n.) கடுஞ்சொல்; harsh words. [நச்சு + skt வார்த்தை.] உயிரைக் கொல்லும் நஞ்சுபோல் மனத்தைப் புண்படுத்தும் பழிச்சொல் பிறர்தம் உள்ளத்தில் அழியாது நிலைத்த வடுவினை யேற்படுத்தும், சொல். பிறரைச்சவித்து, இறப்பினை ஏற்படுத்தும் இழிவுச்சொல். இக் கருத்தினையே, வள்ளுவப் பெருந்தகையும், "தீயினாற்கட்டபுண் உள்ளாறும் ஆறாதே நாவினால் சுட்டவடு" (குறள்,129); என்று, குறித்துள்ளார்.

நச்சுவால்	நச்சுவால் naccuvāl, பெ. (n.) சாரைப்பாம்பின் நஞ்சுள்ள வால்; a tail of rat-snake. [நஞ்சு → நச்சு + வால்.]
நச்சுவாள்	நச்சுவாள் naccuvāḷ, பெ. (n.) நஞ்சு பூசப்பட்ட வாள்; poisonous sword. [நஞ்சு → நச்சு + வாள்.] பகைவரைக் கொல்லுதற்பொருட்டு, வாளின் நுனியில், நஞ்சு பூசிய நச்சுவாள்.
நச்சுவி	நச்சுவி naccuvi, பெ. (n.) பேய்க்கரும்பு; devil Sugarcane. மறுவ. நச்சுக்கரும்பு. [நச்சு + இ.] தோற்றத்தில் கரும்பினைப்போன்றிருந்தாலும், கடித்துச் சுவைக்கும் போது உவர்ப்புச் சுவைத் தருந்தன்மைத்து.
நச்சுவிறகு	நச்சுவிறகு naccuviṟagu, பெ. (n.) கெட்ட செயல்களுக்குப் பயன்படும் நச்சுவிறகு (யாழ். அக.);; poisonous fuel, used in Witchcraft. [நச்சு + விறகு] நச்சுத்தன்மையுள்ள விறகு, பிறருக்குத் தீச் செயல் செய்தற்பொருட்டும். செய்வினை வைத்தல் போன்ற தீயநிகழ்வுகளின் பொருட்டும் பயன்படுத்தும் விறகு. நஞ்சுத்தன்மையுள்ள எட்டி, கள்ளி, நாபி போன்றவற்றின் விறகு.
நச்சுவேர்	நச்சுவேர் naccuvēr, பெ. (n.) நச்சுத் தன்மையுள்ள வேர்; poisonous root. [நஞ்சு → நச்சு + வேர்]
நச்சுவேல்	நச்சுவேல் naccuvēl, பெ. (n.) நஞ்சு பூசப்பட்ட வேல்; poisonous spear. [நஞ்சு → நச்சு + வேல்] எதிரிகளையும், கொடிய விலங்குகளையும், எறியுந்தூரத்தினின்று கொல்லப் பயன்படுத்தும் வேல்.

நச்சுவேலை	நச்சுவேலை naccuvēlai, பெ. (n.) தொல்லை உண்டாக்கும் வேலை (இ.வ.);; work causing worry, troublesome piece of work. [நச்சு + வேலை.] பிறர்க்குப் பொருட்சிதைவை உண்டாக்கும் வேலை, தீயவேலை என்றும், உடற்சிதைவை உருவாக்கும்வேலை, நச்சுவேலை என்றும் கருதப்படும்.
நச்சுளி	நச்சுளி naccuḷi, பெ. (n.) சிறு கடல்மீன் வகை; a small sea -fish. Opisthognathus rosenberg.
நச்சுறுப்பான்	நச்சுறுப்பான் naccuṟuppāṉ, பெ. (n.) நஞ்சறுப்பான் பார்க்க; see nanjaruppan. [நச்சு + உறுப்பான்.]
நச்சுறுத்தல்	நச்சுறுத்தல் naccuṟuttal, தொ.பெ. (vbl.n) ஆசை உண்டாக்கல்; to make wish. பேராசை கொள்ளல், துன்பத்திற்குக் கரணியமானது. நச்சுப்போன்றது.
நச்செண்ணெய்	நச்செண்ணெய் naccenīey, பெ. (n.) புண்ணுக்கிடும் நச்சு நெய்மம்; a poisonous oil for curing sores and itches. [நச்சு + எண்ணெய்.] இயல்பான உடலுக்கு நஞ்சு போல் தீமையைத் தந்தாலும், புண்ணுக்கு மருந்தாகப் பூசப்படும் நெய்மம்.
நச்செழுத்து	நச்செழுத்து nacceḻuttu, பெ. (n.) சிற்றிலக்கியத்தில் முதற்சொல் மங்கல மொழியல்லாதவிடத்து. ஆதிமொழிக்கண் வருதற்கு ஆகாதனவென்று விலக்கப்படும். ய், ர், ல், ள், யா, ரா, லா, ளா, யோ, ரோ, லோ, ளோ, ஃ. மகரக் குறுக்கம், அளபெடை ஆகிய எழுத்துக்கள் (இலக். வி.); 780);; inauspicious letters like y, r. 1, , yā, rā, lā, ḷā, yō rō, lö, lō, k, magara-k-kurukkam and alapedal which should not be found in the initial word other than mangalamol of a poem. [நச்சு + எழுத்து.] இக்காலத்தே சில எண் சிறப்பற்றவை எனச் சொல்வது போல், அக் காலத்தே இருந்த மூடநம்பிக்கை;
நச்செள்ளை	நச்செள்ளை nacceḷḷai, பெ. (n.) நச் செள்ளையார் பார்க்க; see na-c-cellaiyar. [நல் + செள்ளை.] நச்செள்ளை = கழகக்காலத்தில் வழங்கிய இயற்பெயர். "செள்ளை" என்பது, பெண்பாலர்க்கு இயற்பெயராகப் பண்டைக்காலத்தில் வழக்கூன்றி இருந்தமைக்கு, இவர்பெயர் நற்சான்றுப் படைக்கின்றதெனலாம்.

நச்சேத்திரதிச்சி	நச்சேத்திரதிச்சி naccēddiradicci, பெ. (n.) நாணல்; reed. [நச்சேத்திரம் + இச்சி.]
நச்சோலம்	நச்சோலம் naccōlam, பெ. (n.) நஞ்சுத் தன்மையுள்ள செடி (சா.அக);; aconite. விடாச்சுரம், ஆறாப்புண், தீராத ஊதைநோய், கொடியபல்வலி, தலைநோய், வயிற்றுநோய்கள், பாம்புகடி, தேள்கடி முதலான அனைத்துவகை நச்சுயிரிகளின் நச்சுத் தன்மையைப் போக்கும் அரியமூலியாகும். மூளைநோய் அனைத்திற்கும், நச்சோலவேர் நனிசிறந்தது.
நசணை	நசணை nasaṇai, பெ. (n.) தொல்லை பிடித்தவன் (இ.வ.);; a troublesome person. [நச்சல் → நசல் → நசண் + ஐ.] நச்சன் = தொல்லை. தொல்லை தந்து அலைக்கழிப்புச் செய்பவன்.
நசநக-த்தல்-	நசநக-த்தல்-4 nasanagattal, செ.கு.வி.(v.i) நசுநசு-பார்க்க; see nasu-nasu. [நொசி → நசி → நச+நச → நசநச-.] உறுதிப்பாடு அல்லது கட்டு நெகிழ்ந்து போகுந் தன்மையைக் குறிக்கும், நெகிழ்ச்சிக் கருத்தினின்று தோன்றிய சொல்.
நசநசவெனல்	நசநசவெனல் nasanasaveṉal, பெ. (n.) நசுபிசெனல் பார்க்க;see nasu-pišenal. [நச + நச + எனல்.]
நகபிச-த்தல்	நகபிச-த்தல் nagabisattal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நசுபிசு – (வின்.); பார்க்க;see našu.pisu-. [நச + பிச-.]
நசபிசெனல்	நசபிசெனல் nasabiseṉal, பெ. (n.) நசுபிசெனல் பார்க்க;see našupišenal. [நச + பிச + எனல்.]
நசர்	நசர் nasar, பெ. (n.) உயர் அலுவலர்க்குச் செலுத்துங் காணிக்கை; present to an official, customary gift to a superior. [நையல் → நயல் → நசல் → நசர்] மையல் → மயல் → மசல் → மசர்

நசல்	நசல் nasal, பெ. (n.) 1. நோய்; illness. 2. தீராநோய்; a chronic disease. [நை → நையல் → நைசல் → நசல்]
நசலாளி	நசலாளி nasalāḷi, பெ. (n.) நோயாளி (வின்.);; sick person, patient. [நசல் + ஆள் + இ.] "இ" சொல்லாக்க ஈறு.
நசற்காரன்	நசற்காரன் nasaṟkāraṉ, பெ. (n.) நோயாளி (வின்);; patient, person in ill - health. [நசல் + காரன்.] 'காரன் உடைமைப் பெயரீறு.
நசறாண்டி	நசறாண்டி nasaṟāṇṭi, பெ. (n.) நசிறாண்டி பார்க்க;see naširāndi. [நசல் + ஆண்டி.] நசலாண்டி → நசறாண்டி=தொல்லை கொடுப்பவன்.
நசனை	நசனை nasaṉai, . பெ. (n.) மாணிக்கக் குற்றத்தொன்று (வின்);; white speck, a flaw in a ruby.
நசாரி	நசாரி nacāri, பெ. (n.) எட்டி (மூ.அ.);; indian poison nut. மறுவ, காஞ்சிரை. [நச + அரி.]

நசி	நசி1 nasidal, 2 செ.கு.வி. (v.i). 1. அழிதல்; to be destroyed. 2. நசுங்குதல்; to be crushed, bruised, mashed, crumpled 3. திரைதல்; to be frayed, as a worn cloth 'நசிந்த புடைவை' (வின்);. 4. குறைவு காணுதல் (வின்.);; to be palliated, extenuated 5. அடக்கிப் பேசப்படுதல் (வின்);; to be kept back, spoken indistinctly or with hesitation 6. நிலைமை சுருங்குதல்; to be reduced in circumstances த. நசி → வ. நச் (nas);. [நை → நயி → நசி -] (வேக3-31); நெகிழ்ச்சிக் கருத்தினின்று கிளைத்த வேர். நெகிழ்ந்த பொருள் நைந்து நசுங்குவது இயல்பு. நைந்த பொருள் தளரும். தளர்ந்த பொருள் கருங்குந்தன்மைத்து. நெகிழ்வின் இறுதிநிலை, நிலைமைக் கெட்டு அழிதலாகும். நசிதல் என்னுமிச்சொல், ஈங்கு நகங்குதல், சுருங்குதல், கெடுதல், அழிதல் என்னும் பொருண்மையில் வந்துள்ளது. நசி2 nasidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) ஓர் இனம் அல்லது குடும்பம், கலை முதலியவை எண்ணிக்கையில் குறைந்து, வளர்ச்சியில் பின்தங்கி, செல்வாக்கு அல்லது மதிப்பை இழந்து நலிவடைதல்; to become extinct, to decline "திமிங்கல இனம் எண்ணெய்க்காகப் பெருமளவில் கொல்லப்படுவதால், நசிந்து வருகிறது" (உ.வ.); "கண்ணெதிரில் ... குடும்பம் நசிந்து ... மிகவும் துன்பமாக இருக்கிறது"
நசிகோதி	நசிகோதி nasiāti, பெ. (n.) சமையல் பாகக் குற்றம்; defect in cooking
நசிதவாரகம்	நசிதவாரகம் nasidavāragam, பெ., (n.) பெருஞ்செருப்படை; large forceful army. [நசிதம் + வார் + அகம்].
நசிதோடணம்	நசிதோடணம் nasitōṭaṇam, பெ.(n.) மிகவுஞ்சூடு, மிகவும் குளிர்ச்சியில்லாமை; neither too warm, nor too Cold.
நசிந்துகொடு-த்தல்	நசிந்துகொடு-த்தல் nasindugoḍuttal, 4 செ. கு.வி. (v.i). 1. பழுத்து மெதுவாயிருத்தல்; to yield, as a boil or fruit to the touch 2. இணங்குதல்; to yield to one, concede. [நசிந்து + கொடு-.]
நசிந்துபோ-தல்	நசிந்துபோ-தல் nasindupōtal, 4 செ.கு.வி (v.i.) நசி1-தல் பார்க்க;see naši-, [நை → நயி → நசி → நசிந்து போ-]

நசியஞ்செய்தல்	நசியஞ்செய்தல் nasiyañseytal, பெ. (n.) மூக்கின் வழி மருந்தை உட்செலுத்துதல் அல்லது உள்ளுக்கிழுத்தல்; inhaling medicinal fumes or powders through the nose. [நசியம் + செய்தல்.]
நசியம்	நசியம் nasiyam, பெ. (n.) 1. மூக்குப்பொடி (வின்.);; sternutatory, snuff. 2.மூக்கிலிடும் மருந்து (தைலவ. தைல:2);; a medicine applied to the nose.
நசியம் செய்-தல்	நசியம் செய்-தல் nasiyamseytal, 1. செ. குன்றாவி, (v.t) மூக்கினால் இழுத்தல், to make the patient lie down, and pass the medicine into his nostril through a tube and funnel. [நசியம் + செய்-]
நசியம்பிழிதல்	நசியம்பிழிதல் nasiyambiḻidal, பெ. (n.) மூலிகை மருந்தை நீர் வடிவில் உட்செலுத்துதல்; to pass the juice of herbs in to the nostril. [நசியம் + பிழிதல்.]
நசியமிடல்	நசியமிடல் nasiyamiḍal, பெ. (n.) மருந்தைப் புகை வடிவில் உட்செலுத்தல்; administering medicine internally in the form of fumes or vapour, exposing to smoke or vapour as of sulphur to purify from infection inhaling disinfectant fumes. - Fumigation. [நசியம் + இடல்.]
நசியரி	நசியரி nasiyari, பெ. (n.) 1. குப்பை மேனி; indian acalypha. 2. செடிக்குப்பை; rubbish plant. [நசி + அரி.] நசி = சிறிய,
நசியல்	நசியல் nasiyal, பெ. (n.) 1. நெரிந்தது (வின்);; anything crushed or mashed, as overripe or decayed fruit. 2. தட்டையானது; anything pressed or bent, as a jewel. 3. வளைந்து கொடுப்பது; anything tough and yielding. [நசி → நசியல்.]
நசியலன்	நசியலன் nasiyalaṉ, பெ. (n.) கழப்புணி, சாக்குப் போக்குக் காட்டி ஏய்த்து மழுப்புவன்; (வின்.);; a person who practises evasion. who does not answer directly. [நசி → நசியல் + அன்.] 'அன்' - ஆ. பா.ஈறு. கடமையைத் தட்டிக்கழித்துச் சூழ்ச்சி செய்து, பிடிகொடாது தப்புந்தன்மையன். ஆற்ற வேண்டிய பணியை நசித்து அழிக்குந் தன்மையன்.

நசிவாந்தம்	நசிவாந்தம் nasivāndam, பெ. (n.) பறங்கி வைப்பு நஞ்சு; a kind of mineral poison, Sublimate of mercury [நசிவு + அந்தம்.]
நசிவானவெழுத்து	நசிவானவெழுத்து nasivāṉaveḻuttu, பெ. (n.) 1. திருத்தமில்லாததும், அரைகுறையானதுமான எழுத்து (வின்);; indistinct or ill-formed writing. 2. கவர்பொருள் கொண்ட தொடர்மொழி; a writing in equivocal terms. [நசிவு + ஆன + எழுத்து.]
நசிவு	நசிவு nasivu, பெ. (n.) 1. நலிவு அழிவு, கேடு; destruction, decadence, loss, injury, 2. நெரிவு; bruise, Contusion, 3. வசைபாடுகை, பழிகூறுகை, இடித்துரைக்கை; reproach. 4. இகழ்கை; disparagement. [நயி → நசி → நசிவு.] நைந்து அழிகை, நைந்து சேதப்படுகை போன்ற பொருண்மையில், இச் சொல் இக் காலத்தே வழக்கூன்றியுள்ளது. (எ.டு); தரந்தாழ்ந்த தாளிகைகளினால் மொழிக்கும். பண்பாட்டிற்கும் ஏற்படும் பயனைவிட, நசிவுதான் மிகுதி (இக்.வ);. அறிவியல் வளர வளர மூடநம்பிக்கைக் கோட்பாடுகள் நாளாக நாளாக நசிவுற்று வருகின்றன." போன்ற வழக்குகளில் நசிவு என்னுஞ்சொல் அழிவு, கேடு என்னும் பொருண்மையில், பயின்று வருகிறது.
நசிவுகாண்(ணு)-தல்	நசிவுகாண்(ணு)-தல் nasivukāṇṇudal, 12 செ. கு.வி. (v.i.) 1. நைந்து சேதப்படுதல்; to become injured or bruised, as ripe fruit. 2. மனம் வேறுபடுதல்; turn shy ordiscordant as friends. 3. நிலையற்றிருத்தல்; to be insecure, as in one's office. [நசிவு → காண்(ணு);-]
நசிவுகாயம்	நசிவுகாயம் nasivukāyam, பெ. (n.) ஊமைக்காயம் (இ.வ.); contusion. [நசிவு + காயம்.]
நசிறாண்டி	நசிறாண்டி nasiṟāṇṭi, பெ. (n.) நசிறாணி (யாழ்ப்.); பார்க்க;see nasirani. [நசல் → நசில் → நசிறு + ஆண்டி.]

நசிறாணி	நசிறாணி1 nasiṟāṇi, பெ. (n.) 1. தொல்லைச் செய்வோன்; vexatious, teasing person, 2. ,இறைவன்; stingy person. மறுவ, பிசிறாணி. [நசிறு + ஆண்டி → ஆணி.] நசிறாணி2 nasiṟāṇi, பெ. (n.) கிறித்தவர்; a class of Christians. கிறித்துவ மதத்திலுள்ள பிரிவுகளுள் ஒன்று.
நசினை	நசினை nasiṉai, பெ. (n.) நசனை (வின்.); பார்க்க;see nasanai.
நசுக்கல்	நசுக்கல் nasukkal, பெ. (n.) 1. நெருக்குதல், நசுக்குதல்; crushing. 2. நொறுங்குதல்; pounding, mashing, beating into a confused mass. [நை → நசி → நசுங்கு → நசுக்கு + அல்.]
நசுக்கான்	நசுக்கான் nasukkāṉ, பெ. (n.) சிறியது; that which is smal, நசுக்கான் பையன் (வின்);. தெ. நலுசுணி. [நசுக்கு =சிறியது நசுக்கு → நசுக்கான், ஒருகா. நசுங்கான் → நசுக்கான்.]
நசுக்கிப்பிழி-தல்	நசுக்கிப்பிழி-தல் nasukkippiḻidal, 2செ. கு. வி. (v.i.), பசுமையான மூலிகைகளை இடித்துச் சாறுபிழிதல்; to Squeeze out juice by bruise the green herbaceous leaves "நாயுருவி இலையை நசுக்கிப் பிழிந்து கருக்கு நீரிட்டுக்(கசாயம்); குடித்தால் மலக்கட்டு அகலும்" [நசுங்கு → நசுக்கு → நசுக்கி + பிழி-] சித்தமருத்துவத்தில் தமிழகத்தில் கிடைக்கும் பசுமையான மூலிகையும், மூலிகைக் கருக்குநீருமே, (கசாயம்); தீராத நோய்களைத் தீர்த்து, உலகமருத்துவ அரங்கில், தமிழகத்திற்கு உயர்ந்த இடத்தை உருவாக்கித் தந்துள்ளன.

நசுக்கு	நசுக்கு1 nasukkudal, 5.செ.கு (v.i.), 1. அழுத்தித் தேய்த்தல், நசுங்கச் செய்தல் (இ, வ.);; to squeeze, press with the hand, crush, squash, crumple, as paper. 'கதவைச் சாத்தும் போது என்விரலை நசுக்கிவிட்டான். 'சுருட்டுத் துண்டைக் கீழே போட்டுக் காலால் நசுக்கினான்' (இக்.வ.);. "ஏன் இப்படி என்னை நசுக்கிறீர்கள்? சிறிது தள்ளி நிற்கக்கூடாதா?" (உ.வ.);. 2. கழப்பிப் பேசுதல்; to keep back as a matter, to tell indistinctly to evade. 'அவன் நசுக்கிச் சொல்கிறான்'; 3. தடுத்தல் (வின்.);; to object, rebut, try to defeat. 4. வலிமையால் கீழேதள்ளுதல்; to knock down. 'சண்டையில் அவனை நசுக்கி விட்டான்' (இ. வ);. 5. அடித்தல் (இ. வ);; to beat, thrash, "எனக்குச் சினம் வந்தால் உன்னை நசுக்கிவிடுவேன்' (இக். வ.);: 6. கீழ்ப்படுத்துதல்; to reduce, as haughtiness of a person, to subdue, to ruin, as a family. 7. போராட்டம் உரிமை போன்றவற்றை ஒடுக்குதல்; to squash revolt, freedom etc., 'தொழிலாளர்களின் வேலைநிறுத்தத்தை நசுக்க, மேலாளர் வன்முறையைக் கையாண்டார் (இ.வ.);. 'கொடுங்கோலரசு மக்களின் விடுதலை வேட்கையை நசுக்குகிறது'. (இக்.வ.);. க. நசிகு. [நசி → நசுங்கு → நசுக்கு-]
நசுக்கண்டல்	நசுக்கண்டல் nasukkaṇṭal, பெ. (n.) நெறிவுறல்; being jammed, being beaten into a pulp or flat mass, squashing "நிலநடுக்கத்தினால் பலவீடுகள் நசுக்குண்டன". [நகங்கு → நசுக்கு + உண்டல்.]
நசுக்குணி	நசுக்குணி nasukkuṇi, பெ. (n.) 1. சிறியது (யாழ்ப்.);; that which is small. 2. கூழையன் (யாழ். அக);; stunted person. 3. கணங்கி; delaying person. 4. பின்னிடுவோன்; loitering person. 5. தொல்லை செய்வோன்; troubleSome person. [நசுக்கு → நசுக்குணி.]
நசுக்குத்திரிசமன்	நசுக்குத்திரிசமன் nasukkuttirisamaṉ, பெ. (n.) மறைந்து செய்யும் தீச்செயல் (சென்னை);; secret mischief underhand injury. சமனிலைக் கருத்தினைத் திரித்துச் சொல்லுதல் பற்றியும், மறைத்துச் செய்யும் பொருண்மை குறித்தும், இச்சொல் வழங்கிற்று எனவாம்.
நசுக்குத்துர்ச்சனம் பண்ணு-தல்	நசுக்குத்துர்ச்சனம் பண்ணு-தல் nasukkuddurssaṉambaṇṇudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.), 1. மறைவாய்க் குறும்பு செய்தல்; to do secret mischlef 2. தொல்லை செய்தல் (வின்);; to be meddlesome. [நசுக்கு + skt துர்ச்சனம் + பண்ணு-]

நசுக்குநசுக்கெனல்	நசுக்குநசுக்கெனல் nasukkunasukkeṉal, பெ. (n.) 1. ஒட்டுதற்குறிப்பு: stickiness. 2. தொல்லை செய்தற்குறிப்பு; constant worry. [நசுக்கு + நசுக்கு + எனல்.]
நசுகுணி	நசுகுணி nasuguṇi, பெ. (n.) நசுக்குணி 1. 2. பார்க்க;see našukkuni 1. 2.
நசுங்கச்சப்பி	நசுங்கச்சப்பி nasuṅgassappi, பெ. (n.) இவறன்; stingy person, niggard. [நசுங்கல் + சப்பி.]
நசுங்கல்	நசுங்கல் nasuṅgal, பெ. (n.) 1. மெலிந்தது; that which is lean, 2. இவறன்; stingy person. 3. நைந்தகாயம் (இ. வ.);; contusion. 4. நசுங்கலான்;see našuṅgalàn [நகங்கு → நசுங்கல்] அல்லீற்றுத் தொழிற்பெயர் ஈறு.
நசுங்கலன்	நசுங்கலன் nasuṅgalaṉ, பெ. (n.) நசுங்கலான் பார்க்க;see našurigalāṇ. [நகங்கல் → நசுங்கலான்] 'அன்'சாரியை ஈண்டு உடன்பாட்டுப் பொருளில் வந்துள்ளது.
நசுங்கலாண்டி	நசுங்கலாண்டி nasuṅgalāṇṭi, பெ. (n.) நசுங்கலான் (யாழ். அக.); பார்க்க;see našungalan [நசுங்கலன் → நசுங்கலான்.]
நசுங்கலான்	நசுங்கலான் nasuṅgalāṉ, பெ. (n.), 1. உறுதியற்றவன்; one who speaks or acts with indecision, misgiving or hesitation. 2. நசுக்குணி பார்க்க;see našukkuni. [நசுங்கல் + ஆன்.]

நசுங்கு-தல்	நசுங்கு-தல் nasuṅgudal, 5.செ. கு. வி. (v.i.) 1. நசுக்கப்படுதல். உருக்குலைதல்; to be mashed, to get crushed, bruised. ஓடும் பேருந்திலிருந்து விழுந்தவர், சக்கரத்தில் சிக்கி, நசுங்கிச் செத்தார் (இ.வ);. கீழே விழுந்த அரத்திப்பழம் ஒரு பக்கத்தில் நசுங்கிவிட்டது. விரல் நகங்கிவிடப் போகிறது. கதவைப் பார்த்துச் சார்த்து (இக்.வ.);. 2. கசங்குதல்; to be crumpled, folded, bent as a cloth. 3. பிதுங்குதல்; to be squeezed. pressed, crowded. 4. கருமம் கெடுதல்; to be suppressed, dropped, as an affair 5. நழுவி விடுதல். To fall through, become thushed, die away, as a rumour 6. நிலைகுலைதல்; to be reduced as in circumstances. [நை → நயி → நசி →நசுங்கு-.] நெகிழ்ச்சிக் கருத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டது. அழிந்து போதல், நசுங்கி உருக்குலைதல், நைந்துநிலைகெடுதல் என்னும் பொருண்மையில், இச் சொல் மக்களிடத்தே வழக்கூன்றியுள்ளது. நசுக்கப்பட்ட பொருள் உருக்குலையும். உருக்குலைந்து, உருவமழிந்த மாந்தன் சின்னாபின்னமாகிச் சிதைந்து மடிவான். முடிவில், நிலைகுலைவு ஏற்பட்டு வினை அல்லது தொழில் அழிந்துபடும். நை → நயி → நசி → நசு, என்னும் வேரடி, இது போன்ற நெகிழ்ச்சிப் பொருண்மைகளை, உள்ளடக்கியதாகும்.
நசுநசு-த்தல்	நசுநசு-த்தல் nasunasuttal, 4.செ.கு.வி.(v.i.), 1. தடுமாறுதல்; to waver to be undecided in speech or action. 2. தூறிக்கொண்டிருத்தல்; to be continually drizzling 'நசுநசுத்த மழை" (வின்.);. 3. ஈரமாயிருத்தல்; to be damp, as a floor, 4. தொடக்குழைதல். to be yielding to the touch 5. கையிறுக்கமாயிருத்தல்; to be illiberal. "நசுநசுத்தகுணம்" (வின்.);. 6.தொல்லை (தொந்தரவு); செய்தல் (இ.வ.);; to tease, trouble, க. நசெநசெ. [நொய் → நொசு → நசு → நசுநசு-.]
நசுநசுப்பு	நசுநசுப்பு nasunasuppu, பெ. (n.) ஈரம், dampness. [நகநசு → நசுநசுப்பு.]

நசுநசெனல்	நசுநசெனல் nasunasen̲al, பெ. (n.) 1. ஈரக்குறிப்பு: dampness. 2. வளைந்து கொடுத்தற்குறிப்பு; toughness, tenacity. 3. தொல்லை செய்தற்குறிப்பு; troubling. teasing. 4.மழைதூறற்குறிப்பு; drizzling 5. மனம் அலைபாய்தற் குறிப்பு (யாழ்ப்.);, wavering, 6. காலந்தாழ்த்துதற் குறிப்பு: delay 7. மெதுவாயிருத்தற் குறிப்பு softness to the touch, 8. கட்டுநெகிழ்தற் குறிப்பு: looseness [நை → நசு → நசுநசு + எனல்.] நெகிழ்ச்சிக்கருத்தினை வேரடியாகக்கொண்டது இடைவிடாத நசுநசுத்த அல்லது
நசுநாறி	நசுநாறி nasunār̲i, பெ. (n.) இவறன்; stingy mean person, haggler for a trifling gain in bargains. மறுவ. பிசுநாறி. தெ. பிசிநாறி. [நக + நாறு + இ.] மட்டமான மனத்தினன். மதிப்பில் குறைந்தவன். இழிதகையாளன். குறுகிய நோக்கமுள்ளவன், பெருந்தன்மையற்றவன். அற்பப்பொருட்களையெல்லாம், பேரம்பேசி வாங்குவதில், கைதேர்ந்தவனே இவறன். தன்னலத்தையே குறிக்கோளாகக் கொண்டு, வாழ்க்கை நடத்துபவன்.
நசுபிசு-த்தல்	நசுபிசு-த்தல் nasubisuttal, 4.செ. கு. வி. (v.i.), நசுநசு -(யாழ்.அக.); பார்க்க;see našu-našu. [நசு + பிசு-.]
நசுபிசெனல்	நசுபிசெனல் nasubisen̲al, பெ. (n.) நசுநசெனல் பார்க்க;see našu-nasenal. [நசு + பிசு +எனல்.]

நசுவக்கிரந்தி	நசுவக்கிரந்தி nasuvakkirandi, பெ. (n.) நகங்கிய காயத்தைப் போல் காணப்படும் ஒருவகை கிரந்திப்புண்; a syphlitic sore resembling a bruised wound. [நசு → நசுவம் + Skt கிரந்தி.] நசுவம்= சிறியது. அடிபட்ட சிறியபுண் வடிவில் காணப்படும், சிலந்தி,
நசுவல்	நசுவல்1 nasuval, பெ. (n.) 1. மெலிந்த-வன்-வள்-து; stunted or emaciated person or beast 2. ஊக்கமற்றவன்-வள் (யாழ்ப்.);: spiritless person. 3. குழப்பமானது (யாழ்ப்.); intricate affair, complication. 4, மலம் (இ.வ.);; excrement 5. நசுக்குணி, (இ. வ.); பார்க்க;see nasukkun. [நசு → நசுவு + அல்.] நசுவல்2 nasuval, பெ. (n.) 1. தொல்லை செய்வோன் ; one who is always teasing. 2. இவறன்; stingy person, miser
நசை	நசை1 nasaidal, செ. குன்றாவி. (v.t.), 1. அன்பு செய்தல்; to love. "நசைஇயார் நல்கா ரெனினும்" (குறள், 1199);. 2. விரும்புதல்; to desire. "எஞ்சா மண்ணசைஇ" (மணிமே. 19,119);. [நய → நச → நசை.] நசை2 nasai, பெ. (n.) தசைநார்; a bund of fibres by which muscle is attached to the bone. நசை3 nasai, பெ. (n.) 1. விருப்பம் ஆசை; desire, eagerness, avarice. "நசைதர வந்தோர் நசை பிறக் கொழிய" (புறநா. 15);. "நம்பும் மேவும் நசையா கும்மே." (தொல், சொல். 812);. 2. அன்பு; love, affection. "நசையிலார் மாட்டு நசைக்கிழமை செய்வானும்" (திரிகடு. 94);. 3. நம்பிக்கை; hope, expectation, நல்குவ ரென்னு குறள்

நசைகுநர்	நசைகுநர் nasaigunar, பெ. (n.) நசைநர் (யாழ், அக.); பார்க்க;see nasainar.
நசைத்துடி	நசைத்துடி nasaittuḍi, பெ.(n.) குளிர் காய்ச்சலின் விளைவால் ஏற்படும் தசைமுறுக்கு; movement of the muscles and tendens in typhoid condition,
நசைநர்	நசைநர் nasainar, பெ. (n.) நண்பர் (பிங்); friends, lovers, well-wishers. [நசை + நேர்] நய → நச → நசை + கு +நர்] கு=எழுத்துப்பேறு.அர் என்னும் வினைக்குரிய ஆண்பால் இறுதிநிலை, பிற்காலத்தே பெயர்கருதிய நர் இறுதி நிலையாக அமைந்தது. எ.கா. இயக்குநர், நடத்துநர், ஒட்டுநர்.
நசையுநர்	நசையுநர் nasaiyunar, பெ. (n.) நசைநர் பார்க்க; see nasanar. "நசையுநர்க் கார்த்து மிசைபேராளா" (திருமுரு. 270);. [நசை +உ + நர்] உகரச்சாரியை, தோன்றி நிற்கிறது.
நசையுரை	நசையுரை nasaiyurai, பெ. (n.) காதற் பேச்சு (வின்.);; amorous talk. [நசை+உரை.] கருத்தொருமித்த காதலர், தம்முள், ஆராஅன்பினால், ஒருவரையொருவர் புரிந்து கொண்டு பேசிமகிழும், நயவுரை.
நசைவினை	நசைவினை nasaivinai, பெ. (n.) நற்செயல் (வின்.);; good act [நயம் → நயை → நசை + வினை.]
நசைவு	நசைவு nasaivu, பெ. (n.) தரையிலுண்டாகும் ஈரம்;(வின்.); moisture of the earth [நச → நசைவு..]

நஞ்சணிகண்டன்	நஞ்சணிகண்டன் nañjaṇigaṇṭaṉ, பெ. (n.) கொடிய நஞ்சினைக் கழுத்திலணிந்த சிவன்;Śivan, adorned with poisonous coloured neck. "நஞ்சணிகண்டன் எந்தை மடவா ளதனோடும் விடையேறும் எங்கள் பரமன்" (திருஞானசம்பந்தர் தேவாரம்); [நஞ்சனி + கண்டம் → கண்டன்.] இம்மையில் அனைவருக்கும் நன்மையே நல்குந் தன்மையன். ஞாலத்தின் கண்ணேயுள்ள, எல்லாத்தீமையாகிய நஞ்சினையெல்லாம், தான் (அணிந்துகொண்டு); பெற்றுக்கொண்டு, மன்பதைவாழ் மாந்தர்க்கெல்லாம், வளத்தையும், நலத்தையும் வாரிவழங்கும் இயல்பினன் என்னும், வாழ்வியல் பொருண்மையினை, "நஞ்சணிகண்டன்" என்னும் சொல் உணர்த்துகின்றது.
நஞ்சபாதம்	நஞ்சபாதம் nañjapātam, பெ. (n.) குதிரைக் குற்றங்களுளொன்று; a defect in horses. [நைந்த → நஞ்ச + பாதம்.] முதன் முதலில் அரேபியாவிலிருந்து வருவித்த குதிரைகளுக்கு, (இலாடம்); இரும்புச்செருப்பு இயைக்கும் இயல்பை, வணிகச் சூழ்ச்சிக் கரணியமாகச் சொல்லாமையால், நிறைய குதிரைகள் இறந்தன என்பது, வரலாற்றுக் குறிப்பு.
நஞ்சம்	நஞ்சம் nañjam, பெ. (n.) நஞ்சு; poison venom. "நஞ்ச மோவினி நானுயிர் வாழ்வனோ" (கம்பரா. நகர்நீங்கு. 10);. [நஞ்சு + அம்.]
நஞ்சரி	நஞ்சரி nañjari, பெ. (n.) நச்சரி பார்க்க; see naccari. [நஞ்சு + அரி.]
நஞ்சரிவாளி	நஞ்சரிவாளி nañjarivāḷi, பெ. (n.) தக்கை; pith. [நைந்து → நஞ்சு + அரிவாளி அரிவு + ஆளி.] நைந்ததாய் இருப்பினும், பார்ப்பதற்கு விறைப்பான அரிவாள் போல் தோன்றலால், வந்தபெயர்.
நஞ்சறப்பாய்ஞ்சான்	நஞ்சறப்பாய்ஞ்சான் nañjaṟappāyñjāṉ, பெ. (n.) நஞ்சறப்பாய்ந்தான் பார்க்க;see nanjara-p-;payndan. [நஞ்சு + அற + பாய்ந்தான் பாய்ந்தான் → பாய்ஞ்சான்.]

நஞ்சறப்பாய்ந்தான்	நஞ்சறப்பாய்ந்தான் nañjaṟappāyndāṉ, பெ. (n.) 1. கழுதைப் பாலை பார்க்க;see kaludai-p-pālai Indian ipecacuanha 2. கொடிப்பாலை (சங். அக.);: green wax flower. 3. படுவங்கீரை: (யாழ் அக);; a kind of herb. [நஞ்சு + அற + பாய்ந்தான்.]
நஞ்சறுப்பான்	நஞ்சறுப்பான்1 nañjaṟuppāṉ, பெ. (n.) 1. நஞ்சறப்பாய்ந்தான் பார்க்க;see nanjara-p-payndan. 2. கொடிப்பாலை; green waxflower. 3. நாய்ப்பாலைஅல்லது கழுதைப்பாலை; dog paulay a dankey paulay 4. நஞ்சு முறிச்சான் poison-killer மறுவ, நச்சுக்கொல்லி. கொண்டைச் சாணிக்கிழங்கு. [நஞ்சு + அறுப்பான்.] எல்லாவகைத் தோல் நோய்களையும் அகற்றும்; இதன் இலைகளையும், வேரினையும், சுண்டக்காய்ச்சிக் (கருக்கிக்); குடித்தால், நாட்பட்ட கோழை அகலும். அளவுக்கு அதிகமான வேர்வையால், நச்சு நுண்மங்கள் நைந்து நலியும். பச்சை வேரினைத் தண்ணீல் இழைத்துக் கொடுத்தால், மலச்சிக்கல் அகலும். உடம்பிலுள்ள அனைத்து நச்சுத் தன்மைகளும் நீங்கும் (சா.அக);. நஞ்சறுப்பான்2 nañjaṟuppāṉ, பெ. (n.) நஞ்சு முறிச்சான் பார்க்க;see nanju-muriccan. மறுவ, நாய்ப்பாலை, பேய்ப்பாலை.
நஞ்சறுப்பான்வேர்	நஞ்சறுப்பான்வேர் nañjaṟuppāṉvēr, பெ. (n.) ஒருவகைக்கள்ளி; a kind of spurge [நஞ்சு + அறுப்பான் + வேர்.]
நஞ்சன்	நஞ்சன் nañjaṉ, பெ (.n). தீயவன் (வின்);: venomous person. [நஞ்சு + அன்,]
நஞ்சாதவெலும்பு	நஞ்சாதவெலும்பு nañjātavelumbu, பெ. (n.) முழங்கால் எலும்பு; knee - bone.

நஞ்சானுங்குஞ்சும்	நஞ்சானுங்குஞ்சும் nañjāṉuṅguñjum, பெ.(n.) மெலிந்த குழந்தையும் குட்டியும்; a group of weak infants and babes மறுவ: நஞ்சானும் குஞ்சானும். [ஒருகா, நோய்ந்தான் → நோஞ்சான் → நஞ்சான்.] [நைந்தான் → நஞ்சான்.] குஞ்சு =பறவைக்குழவிப்பருவம். கட்டுப்பாடின்றி, அளவிற்கு அதிகமாகக் குழந்தைகளைப் பெறுவதாலும், சரியான உணவு இன்மையாலும், மெலிந்து காணப்படும் குழந்தைகளை, "நஞ்சானும் குஞ்சானும்" என்று கூறும் வழக்கு. சிற்றூர்களில் இன்றும் காணப்படுவது கண்கூடு.
நஞ்சி	நஞ்சி nañji, பெ. (n.) 1. குன்றிமணி, crabs - eye 2. கொண்டைச்சாணிக்கிழங்கு; dog paulay
நஞ்சிச்சி	நஞ்சிச்சி nañjicci, பெ. (n.) நஞ்சி பார்க்க;see nanji. [நஞ்சி+நஞ்சிச்சி.]
நஞ்சிடல்	நஞ்சிடல் nañjiḍal, பெ. (n.) நஞ்சு கலந்த அமுதிடல்; mixing up poison is food or drink. [நஞ்சு + இடல்.]
நஞ்சிலுறுக்கிப்பாய்ஞ்சான்	நஞ்சிலுறுக்கிப்பாய்ஞ்சான் nañjiluṟukkippāyñjāṉ, பெ. (n.) 1. நல்லபாம்பின் நஞ்சினை முறிக்கும் ஓர் இலை; a leaf used in cases of cobra bites. 2. நஞ்சறுப்பான் பார்க்க;see nanjaruppan.
நஞ்சினி	நஞ்சினி nañjiṉi, பெ. (n.) கேழ்வரகு; ragi
நஞ்சீடு	நஞ்சீடு nañjīṭu, பெ. (n.) நஞ்சிடப்படுகை; the state of being poisoned. "அவன் நஞ்சீட்டால் துன்பப் படுகிறான்". (உ. வ);. [நஞ்சிடு → நஞ்சீடு.]
நஞ்சீயர்	நஞ்சீயர் nañjīyar, பெ. (n.) 12ஆம் நூற்றாண்டினரும், திருவாய்மொழிக்கு ஒன்பதினாயிரப்படி, அகலவுரை முதலிய இயற்றியவருமான, ஒரு திருமாலிய வாச்சாரியர் (உபதேசரத் 47);: Thirumaliya accāryar, of 12 century, author of a commentary on tiruváy-moli called onpadinâyirappadi and other works. [நம் + சீயர்]

நஞ்சு	நஞ்சு nañju, பெ. (n.) 1. உயிர்க்கொல்லி, poison, venom. "பெயக்கண்டு நஞ்சுண்ட மைவர் (குறள், 580);. 2. தீயது; that which is malignant, baneful, pernicious, fatal. 3. நஞ்சுக் கொடி; umbilical cord. 'குழந்தை, பிறந்து ஒரு நாழிகையாகியும், இன்னும் நஞ்சு விழவில்லை (உ. வ.); 4. பாம்பின்நஞ்சு; snake poison 5. விலங்குகளின் நச்சநீர்; the poisonous fluid secreted bycertainanimals 6. மூன்றுவகை உப்புகள் முப்புகள்); (மாற்று வேதியல் முறையில் மாழையைப் பொன்னாக்கு பவை);; in alchemy three kind of salts. 7. மூவகை நஞ்சு; so the three kinds of poisons 8. மரவகை; Spurge laurel tree. மறுவ, கருப்பு தீது, க. து. நஞ்சு. [நை → நைஞ்சு → நஞ்சு.]
நஞ்சுக்கல்	நஞ்சுக்கல் nañjukkal, பெ. (n.) ஈயக்கல் (சிலாவங்கம்);; lead stone lead - ore [நஞ்சு + கல்.]
நஞ்சுக்காளான்	நஞ்சுக்காளான் nañjukkāḷāṉ, பெ. (n.) நச்சுத்தன்மையுள்ள ஒருவகைக் காளான்; poisonous mushroom. மறுவ. நாய்க்குடைக் காளான். [நஞ்சு + காளான்.]
நஞ்சுக்குறி	நஞ்சுக்குறி nañjukkuṟi, பெ. (.n.) நச்சுத்தன்மையைக்காட்டுங்குறி; Poisonous symtoms. பாம்பு கடித்தால், நஞ்சுக்குறி உடலில் மெல்லிய நீலவண்ணமாகப் பாவும் (இ.வ.);. [நஞ்சு + குறி]
நஞ்சுக்கொட்டை	நஞ்சுக்கொட்டை nañjukkoṭṭai, பெ. (n.) காக்கைக் கொல்லி விதை; moon seed plant Crow killer. [நஞ்சு + கொட்டை]

நஞ்சுக்கொடி	நஞ்சுக்கொடி nañjukkoḍi, பெ. (n.) கொப்பூழ்க்கொடி; umbílical cord plecenta. [நஞ்சு + கொடி.] குழந்தை பிறந்ததைத் தொடர்ந்து வெளியாவதும், கருப்பைக்குள் இருப்பதும், கடல்பஞ்சு போன்றதுமான, சவ்வுப்படலம்.
நஞ்சுகத்தல்	நஞ்சுகத்தல் nañjugattal, பெ. (n.) நஞ்சு கலத்தல்; mixing poison. [நஞ்சு + உகத்தல்.]
நஞ்சுகரையல்	நஞ்சுகரையல் nañjugaraiyal, பெ. (n.) கருப்பங் கரைகை; abortion, miscarriage; [நஞ்சு + கரையல்.] கருப்பம் கரையுமாறு உருவாக்கிய நஞ்சு கலந்த உணவு.
நஞ்சுசுரம்	நஞ்சுசுரம் nañsusuram, பெ. (n.) மகப் பேற்றிலுண்டாகுங் காய்ச்சல்; puerperal fever. மறுவ, பேறுகாலக் காய்ச்சல். [நஞ்சு + சுரம்.]
நஞ்சுண்டபாலை	நஞ்சுண்டபாலை nañjuṇṭapālai, பெ. (n.) நச்சுப்பாலை பார்க்க;see baccy-p-palai.
நஞ்சுண்டமரம்	நஞ்சுண்டமரம் nañjuṇṭamaram, பெ. (n.) ஒரு முள்மரம்; a variety of montana. [நஞ்சு + உண்ட + மரம்.] நஞ்சுண்ட மாந்தன் மயிர்கள் சிலிர்த்துக் கிடத்தல் போல், முள் முளைத்தமரம் காணப்படுதலின் வந்த பெயர்.
நஞ்சுண்டம்	நஞ்சுண்டம் nañjuṇṭam, பெ. (n.) முள் மரவகை; Small leathery-obovate-obtuse or acute leaved Spinous Cape jasmine. [நஞ்சு + உண்ட +(மரம்.] நஞ்சு உண்டார்க்கு நலம் செய்யும் மருந்திலை தரும் மரம்.

நஞ்சுண்டல்	நஞ்சுண்டல் nañjuṇṭal, பெ. (n.) நஞ்சை உட் கொள்ளுகை; taking or swallowing poison மறுவ: நஞ்சுண்ணல், [நஞ்சு + உண்டல்.]
நஞ்சுண்டனெண்ணெய்	நஞ்சுண்டனெண்ணெய் nañjuṇṭaṉeṇīey, பெ. (n.) நஞ்சுண்டான் மரத்தின் விதையினின்று பிழியும் எண்ணெய்; a fixed fatty oil prepared from the seed of the treeBalanites acgyptiaca [நஞ்சுஉண்டன் + எண்ணெய்.]
நஞ்சுண்டான்	நஞ்சுண்டான் nañjuṇṭāṉ, பெ. (n.) 1. நஞ்சினையுண்ட சிவன்;$ivan, as having swallowed. க., நஞ்சுண்ட து. நஞ்சுண்டெ. [நஞ்சு + உண்டான்] கருநாடக மாநிலத்தில் உள்ள வீரசிவனியமரபினர். இப் பெயரைப் பெரிதும் சூடிக்கொள்வர்.
நஞ்சுண்டை	நஞ்சுண்டை nañjuṇṭai, பெ. (n.) முள்மா வகை; [நஞ்சு + உண்டை.]
நஞ்சுண்டோன்	நஞ்சுண்டோன் nañjuṇṭōṉ, பெ. (n.) 1. சிவன்: Sivan, "நாதப்பறையன் பெருங்குயத்தி பங்கன்றுங்க நஞ்சுண்டோன்" (திருவாலவா. 30:9);. 2. கள்ளரில் ஒரு பிரிவினர் (திருவாலவா. 30:3 விசேடவுரை);. a division of kallars. [நஞ்சு + உண்டோன்.]
நஞ்சுண்ணி	நஞ்சுண்ணி nañjuṇṇi, பெ. (n.) நஞ்சுண்பவன்; one who has rendered his body immune to poison. [நஞ்சு + உண்ணி.]
நஞ்சுத்தடை	நஞ்சுத்தடை nañjuttaḍai, பெ. (n.) 1. நஞ்சுக் கொடி வீழாதிருத்தல்; detention of placenta. 2. கருப்பை வலிவு குறைந்து, அதனால், நஞ்சைப்பிரித்து வெளியில் தள்ளப் போதுமான ஆற்றலில்லாமல், கருப்பையில் ஒட்டிக் கொண்டிருத்தல்; retention of after birth in the womb by adhering to its walls in consequence of insufficient power to separate and expel it especially when the womb is weakened. [நஞ்சு + தடை.]

நஞ்சுத்தன்மை	நஞ்சுத்தன்மை naňjuttaṉmai, பெ. (n.) நச்சுத்தன்மை; having the nature of a poison. [நஞ்சு + தன்மை.]
நஞ்சுநூல்	நஞ்சுநூல் naňjunūl, பெ. (n.) நஞ்சுத்தன்மையையும், அதை முறித்து பண்டுவம் செய்யும் முறையையும், கூறும் நூல்; a book an toxicology. [நஞ்சு + நூல்.] இந் நூல், நஞ்சுமுறிவின் வழிவகைகளைச் சித்தர்பாடலுடன் விளக்கும் தன்மைத்து. உடம்பிற்குரிய பயறு, பழம், கிழங்கு வகைகளைக் கூறும் நூல். அளவுக்கு மீறிய உணவினால், உடம்பில் உருவாகும் நச்சுத்தன்மைகளையும், அவற்றை அகற்றும்வழி வகைகளையும் விளக்கும் நூல்.
நஞ்சுப்பாலை.	நஞ்சுப்பாலை. naňjuppālai, பெ. (n.) 1. கழுதைப்பாலை அல்லது நாய்ப்பாலை, an antidote for poison. 2. நச்சறுப்பான் பார்க்க;see naccaruppān. [நஞ்சு + பாலை.]
நஞ்சுபாய்ச்சு-தல்	நஞ்சுபாய்ச்சு-தல் naňjupāyccudal, 5.செ. குன்றாவி. (v.t.), 1. நஞ்சூட்டு (யாழ். அக.); பார்க்க;see nanjuttu 2. இரண்டகம் செய்தல் ஏமாற்றுதல்; to defraud [நஞ்சு + பாய்ச்சு-.]
நஞ்சுபிடித்தம்	நஞ்சுபிடித்தம் naňjubiḍittam, பெ. (n.) நஞ்சுக்கொடி தங்குதலால் உண்டாகும் நோய் (இங். வை.418);, retention of the placenta. [நஞ்சு + பிடித்தம்]
நஞ்சுமாற்றுமருந்து	நஞ்சுமாற்றுமருந்து naňjumāṟṟumarundu, பெ. (n.) நச்சுத்தன்மையை முறிக்கும் மருந்து; an antidote especially as a cure of poison. [நஞ்சு + மாற்று + மருந்து.]
நஞ்சுமுறி	நஞ்சுமுறி naňjumuṟi, பெ. (n.) மணிக்குடல், the fold of peritonium which attaches the intestines to the posterior wall of abdomen. [நஞ்சு + முறி]

நஞ்சுமுறிச்சான்	நஞ்சுமுறிச்சான்1 nañjumuṟiccāṉ, பெ. (n.) 1.நஞ்சறுப்பான் செடி; country ipecacuanha. 2. அவரி; dog bite shurb dyer's indigo. [நஞ்சு + முறித்தான் → முறிச்சான்.] நஞ்சுமுறிச்சான்2 nañjumuṟiccāṉ, பெ. (n.) நஞ்சறப்பாய்ந்தான் பார்க்க;see nanjara-p-payndan.
நஞ்சுவிழாமை	நஞ்சுவிழாமை nañjuviḻāmai, பெ. (n.) நஞ்சுக்கொடி விழாதிருக்கை; retention of placenta. [நஞ்சு + விழாமை.]
பூசாந்திரம்	பூசாந்திரம்2 pisandram, பெ. (n.) 1. அருமை பண்ணுகை (யாழ்.அக.);; making much of 2. மரவகை (தைலவ. தைல. 59);; a tree. பூசாந்திரம்3 pūšāndiram, பெ. (n.) கடைக்கண்ணில் பீளை சார்ந்து வீக்கம் உண்டாக்குமோர் கண்ணோய்; ophthalmia with purulent discharge. பூசாந்திரம்1 pūcāndiram, பெ. (n.) ஒருவகைக் காதணி (பஞ்ச பூசாவந்தம்);; a kind of ear ring.
பூசாபலம்	பூசாபலம் palam, பெ. (n.) தெய்வ வழிபாட்டால் உண்டாம் பயன்; result of one's devotion to god. 'மனத்தாற்புரி பூசாபலம் போலும்' (பிரமோத். 5, 37);. [பூசை → பூசா + பலம்] Skt. phala → த. பலம்
பூசாரம்பம்	பூசாரம்பம் pūšārambam. பெ. (n.) பூசனையின் தொடக்கம்; beginning of ceremonial worship. [பூசை → பூசா + ஆரம்பம்] Skt. årambha → த. ஆரம்பம்

பூசாரி	பூசாரி pūšāri, பெ. (n.) 1. சிறு தெய்வத்துக்குக் கோயிலிற் பூசை புரிவோன்; priest of a village deity. 2. பேயோட்டும் மந்திரவாதி; exorcit. க, து, பட. பூசாரி. [பூசை → பூசையாரி → பூசாரி தலையாளி என்னுஞ் சொல்லிற் போல் ஆரி என்பது ஓர் ஈறு (வ.வ. 2, 40);] 'பூசை2' பார்க்க பார்ப்பனர் தமிழரின் மொழி, நூல், மதம், பழக்கவழக்கம் முதலியவற்றையறிந்த பின், முருகன்(சேயோன்); திருமால் (மாயோன்); முதலிய பழந்தனித்தமிழ் தெய்வங்களை ஆரியத் தெய்வங்களாகக் காட்டிப் பழமைகள் (புராணங்கள்); வடமொழியில் வரைந்துகொண்டு மதத்திற் கதிகாரிகளாய்ப் பூசாரித் தொழில் மேற்கொண்டனர்.இதுவே அவர்கள் குலத்திற்குத் தமிழ்நாட்டிற் பெருந்தலைமையும் நல்வாழ்வும் தந்தாகும் (ஒ.மொ.29);.
பூசாரிமுத்திரை	பூசாரிமுத்திரை pūšāri-muttirai பெ. (n.) தாமரை இருக்கை(பதுமாசனத்தி); யிலிருந்து கொண்டு மூக்குநுனியைப் பார்ப்பதாகிய ஓகவகை (யோகஞானா.34);; a yogic posture of looking at the tip of the nose, sitting in padumāSanam. [பூசாரி + முத்திரை]
பூசாரியன்	பூசாரியன் pūšāriyan, பெ. (n.) சடங்கு செய்விக்கும் குரு (புரோகிதன்);; family priest. [பூசாரி → பூசாரியன்]
பூசாலி	பூசாலி pdsal. பெ. (n.) பூசாரி (யாழ்.அக.); பார்க்க;see pūšāri [பூசை → பூசையாரி → பூசாரி → பூசாலி]
பூசாவிதி	பூசாவிதி pisavid. பெ. (n.) பூசைவிதி பார்க்க;see puSaivid, [பூசை → பூசா + விதி] பூசாவிதி pūcāvidi, பெ.(n.) அகத்தியர் கருவூரார் முதலியோர் சிதம்பரச் சக்கர முறையும் வாசிதாரணையும் அட்டகர்ம மந்திரமுங் கூறியுள்ள நூல்கள்; text by Agastiar and Karurar on the practice of yoga etc. (சா.அக.);
பூசாவிருத்தி	பூசாவிருத்திமப்aCvirut, பெ. (n.) கோயிற் பூசைக்கு விட்ட இறையிலி நிலம்; Inam land granted for performing worship in a temple. (I.M.P.N.A. 240);. [பூசை → பூசா + விருத்தி] Skt. vruddhi → த. விருத்தி. பூசாவிருத்தி pūcāvirutti, பெ.(n.) கோயிற் பூசைக்கு விட்ட இறையிலி நிலம்; inam land granted for performing worship in a temple. (I.M.P.N.A.240);. [Skt. {} + {} → த. பூசாவிருத்தி]

பூசி-த்தல்	பூசி-த்தல் pis, 11 செ.குன்றாவி, (v.t.) 1. பூசை செய்தல்; to perform acts of ceremonial worship, 'பூசித்தும் போக்கினேன் போது' (திவ். இயற். நான்மு. 63);. 2. மதிப்பு to treat courteously, reverence.' 3. கொண்டாடுதல்; to caress, fondle, 'புதல்வா வெம்மைப் பூசிப்பதே' (திருக்கோ. 396);. [பூசுதல் = கழுவுதல். பூசு → பூசி]
பூசிக்கொள்(ளு)-தல்	பூசிக்கொள்(ளு)-தல் pisl-k-kol(ப), செ.குன்றாவி. (v.t.) தடவிக்கொள்ளுதல்; to smear, to anoint. தலையில் எண்ணெய் பூசிக்கொள் (உ.வ.);. க. பூசிகொள் [பூசி + கொள்-,'கொள்' து.வி]
பூசிதன்	பூசிதன் posidar). பெ. (n.) வணங்கப் படுவோன்; person much venerated or revered. [பூசி → பூசிதன்]
பூசிப்பு	பூசிப்பு pušippu, பெ. (n.) வணக்கம்; worship, adoration. [பூசி → பூசிப்பு. 'பு' தொ.பெ.ஈறு]
பூசிப்புணர்த்து-தல்	பூசிப்புணர்த்து-தல் pis p-purartu- 8 செ.குன்றாவி. (v.t.) சந்தனம் பூசி அணிகளையணிதல் (வின்.);; to besmear with sandal and adorn with jewels, [பூசி + புணர்த்து]
பூசிமெழுகு-தல்	பூசிமெழுகு-தல் push-me/agu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) குற்றம் நடந்ததாக ஒப்புக்கொள்ளாமல் வேறு ஏதேனும் கூறி மறைத்தல் (கொ.வ.);; to slur over, a fault, crime or defect, gloss over. உண்மையை நேரடியாகப் பேசு. பூசிமெழுகாதே (உ.வ.);. [பூசு → பூசி + மெழுகு-,]
பூசியஉலோகம்	பூசியஉலோகம் pūšiyaulôgam. பெ. (n.) பூசிய மாழை பார்க்க;see pusiya-mālai [பூசிய + உலோகம்] Skt. ulõha → த. உலோகம்

பூசியமாழை	பூசியமாழை pisyamalai. பெ. (n.) மேற்பூசு பூசப்பட்ட மாழை (உலோகம்);; coated metal. [பூசு → பூசிய + மாழை]
பூசினி	பூசினி pisibi. பெ. (n.) பூசனி பார்க்க;see pūšaṇi [பூசனி → பூசினி]
பூசு	பூசு1 ப்பே, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தடவுதல்; to besmear, anoint, rub, daub, spread on, plaster. 'நீறுபூசி நிமிர்சடை மேற் பிறை' (தேவா. 627);. 2. மெழுகுதல்; to scrub the floor with cowdung dissolved in water. 'புனலொடு விரவியே பூசினல்லது' (புரலிங். இட்டலிங், 37);. 3. கழுவுதல்; to clean, 'பூசிக் கொளினு மிரும்பின்கண் மாசொட்டும்' (நான் மணிக். 99);. 4. நீரால் அலம்புதல்; to wash. as with water. நீருண்டார் 'நீரான்வாய் பூசுப' (நான்மணிக் 35);. மறுவ, தரைமெழுகல் ம. பூசுக; க. பூசு; கூசு; தெ. பூயு;து. புசுனி;பட கூசு. Skt. pušta (working in clay, modelling); pusta-karman (plastering, painting.); [புல் → பொல் → பொரு → பொருந் → பொருந்து(மு.தா.166); புல் → புள் → புண் → புணர். புணர்தல் = பொருந்துதல் (வே.க. 3. 64); புல் → புள் → புய் → (புசு); → பூசு]
பூசுகை	பூசுகை pūšugai பெ. (n.) தடவுகை; smearing. க. பூசு, பூசல், பூசுவிகெ [பூசு → பூசுகை.'கை' தொ.பெ.ஈறு]
பூசுசாந்தாற்றி	பூசுசாந்தாற்றி pūšu-šāndārti, பெ. (n.) சிற்றால வட்டம்; a kind of smal, circular fan. 'பூசுசாந்தாற்றி. நீத்தவரிடத்து நாற்றி' (சீவக. 1906);. [பூசு + சாந்தாற்றி]

பூசுணி	பூசுணிமப்போ, பெ. (n.) பூசணி1 பார்க்க;see pusani 'தண்டைக்காலம்மை சமைத்து வைத்த பூசணிக்காய்' (தனிப்பா.);. மருவ. தடியங்காய், பரங்கிக்காய் [பூ + சுணை – பூசுணை → பூசணி பூசுணி]
பூசுத்தி	பூசுத்திமப்-cut பெ. (n.) இலைபோடுமுன் நிலத்தில் நீர் தெளித்துச் செய்யும் தூய்மை (வின்.);; cleaning the floor by sprinkling water, as before laying the leaves for dinner. [பூ + சுத்தி] Skt.suddhi → த. சுத்தி
பூசுதயிலம்	பூசுதயிலம்மப்பே-tayam, பெ. (n.) உடம்பின் மீது பூசுதற்குரிய நெய்மம் (யாழ்.அக.);; liniment [பூசு + தயிலம்.] Skt. taila → த. தயிலம்
பூசுதன்	பூசுதன் pi-sudan, பெ. (n.) செவ்வாய் (யாழ்.அக.);; mars, as son of the earth. [பூ + அதன்] Skt.suta → த. சுதன்
பூசுமஞ்சள்	பூசுமஞ்சள்மப்பேmala. பெ. (n.) உடம்பில் இழைத்துப் பூச' உதவும் மஞ்சள் கிழங்கு; raw turmeric. பூசுமஞ்சள்தூள் அதிகமாக விற்பனையாகிறது (உ.வ.);. மருவ. கத்தூரிமஞ்சள் [பூசு + மஞ்சள். மங்கு → மங்கள் → மஞ்சல் = மங்கலான நிறம், அந்நிறக் கிழங்கு, (மஞ்சள்); மஞ்சல் → மஞ்சள்]
பூசுமருந்து	பூசுமருந்துமப்போaபndப பெ. (n.) மேற்பூச்சு மருந்து, உடம்பில் வலியுள்ள பாகத்தில் தேய்க்கும் மருந்து; an ointment or liniment used externally on the affected parts of the body, embrocation. [பூசு + மருந்து. மரு → மருந்து. மரு → மருந்து]
பூசுரன்	பூசுரன் றப்பேraற, பெ. (n.) பார்ப்பனன்; Brahman, considered as god on earth. 'பூசுரன் ஞானசம்பந்தன் சொன்ன' (தேவா.539,11);. [பூ + சுரன்]

பூசுறு-தல்	பூசுறு-தல் ப்போப- 4 செ.கு.வி. (v.i.) ஒப்பனைசெய்தல் (அலங்கரித்தல்);; to adorn. 'பூசுறு பருதியிற் பொலிந்து தோன்றினான்' (சீவக.953);. [பூசு → பூசுறு-,]
பூசை	பூசை1 pisa, பெ. (n.) 1. வீட்டுப்பூனை; cat. 'செவ்வாய் வெருகினைப் பூசை யென்றலும்' (தொல்.பொ.623);. 2. காட்டுப் பூனை; wild cat. ம. புச்ச; து. புச்செ; குட. பூனெ; கோத. பீச்;பிரா. பிழிழி [நிலத்திற் பூசிப்பூசி மெத்தென்று நடப்பதால் பூனை பூசை யெனப்பட்டது. பூசு → பூசை (தமிவ.1,28); பூசை என்பது வீட்டுப் பூனையின் பெயர் (தமி.வ,108); நாய்க்கு ஆட்பற்றுப் போல் பூனைக்கு இடப் பற்று மிகுந்திருப்பதால், தொல்வர வுணர்ச்சி மிக்க ஆண் பூனை பருத்துக் கொழுத்த நிலையில் இன்றும் காட்டிற்குச் சென்று கண்டார் அஞ்சத்தக்க வெருவாகி விடுகின்றது. 'வெவ்வாய் வெருகினைப் பூசை என்றலும்' (தொல்மர.19); 'வெருக்கு விடையன்ன வெருணோக்கு' (புறம்.324); 'பின்னை வெருகின் முள்ளெயிறு புரைய' (புறம்.117); என்பவற்றால், தமிழகத்திற் காட்டுப் பூனை தொன்று தொட்டு இருந்து வருவதை அறியலாம் இனி, மேலையாரியப் பூனைப் பெயர்கள் தமிழ்ச் சொல்லின் திரிபாயிருத்தலால், தமிழகத்தினின்றே பூனை ஐரோப்பாவிற்குச் சென்றதாகத் தெரிகின்றது. பூசை-E.puss-pussy;MLG. pus;Norw.puse;Du..poes;L felis. இதன் மூலம் தெரியவில்லையென்றும், ஒருகால் முதற் காலத்தில் இது ஒரு பூனை விளிச்சொல்லாயிருந்திருக்கலாமென்றும், எருதந்துறை (oxford);
பூசைக்கண்	பூசைக்கண் püsai-k-kan, பெ. (n.) பூனைக்கண்; cat-eye blue-eye, ம. புச்சகண்; படட. பூசெகண்ணு [பூசை + கண்]
பூசைக்காணிக்கை	பூசைக்காணிக்கை pūšai-k-kāṇikkai பெ. (n.) சிறு வரிவகை (நாஞ்.);; a petty cess. [பூசை + காணிக்கை]
பூசைக்காப்பு	பூசைக்காப்பு pusai-k-kappu, பெ. (n.) வேகமாக (பலமாக); அடிக்கை (நெல்லை.);; sound beating, thrashing. [பூசை + காப்பு. கா → காப்பு]

பூசைக்காலம்	பூசைக்காலம் pūšai-k-kālam. பெ. (n.) பூசைக்குரிய வேளை; time of worship. க. பூசாகால [பூசை + காலம், கால் → காலம்]
பூசைக்குறடு	பூசைக்குறடு ptsar-k-kuadப பெ. (n.) பூசை மேடை பார்க்க;see pusai-médai [பூசை+ குறடு]
பூசைகொடு-த்தல்	பூசைகொடு-த்தல் pisar-kodu, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பார்ப்பனர் முதலியோர்க்கு உணவிடுதல்; to feed Brahmans. etc, 2. வலுவாக அடித்தல்; to flog. [பூசை + கொடு-,]
பூசைத்தாயர்	பூசைத்தாயர் pusai-t-täyar, பெ. (n.) ஒரு புலவர்; a poet. [பூசை + தாயர்]
பூசைநேரம்	பூசைநேரம் pūšai-nēram, பெ. (n.) பூசைக்காலம் பார்க்க;see pusai-k-kālam [பூசை + நேரம்]
பூசைப்பரிசாரகன்	பூசைப்பரிசாரகன் pūšai-p-parišāragan, பெ. (n.) பூசையாள்1 பார்க்க;see pisai-y-இ. [பூசை + பரிசாரகன்] Skt. Paricåraka → த. பரிசாரகன்
பூசைப்பரிசாரன்	பூசைப்பரிசாரன் púsas-p-parisårap, பெ. (n.) பூசையாள்2 பார்க்க;see pūsai-y-āF [பூசை + பரிகாரகன்] Skt. paricåraka → த. பரிசாரகன்
பூசைப்பாடிவெள்ளை	பூசைப்பாடிவெள்ளை pdsal.p-padi-wela) பெ. (n.) நெல்வகை; a kind of paddy. "சிறை மீட்டான் வளர்பூசைப் பாடி வெள்ளை" (நெல்விடு.186);.
பூசைப்பெட்டி	பூசைப்பெட்டி pūšai-p-peṭi, பெ. (n.) தனிவழிபாட்டு (ஆன்மார்த்த); இலிங்கம் வைக்கும் பெட்டி; case for the lingam used in private worship. [பூசை + பெட்டி. பிள் → (பெள்); → பெட்டி]

பூசைபண்ணு-தல்	பூசைபண்ணு-தல் pusai-pannu-, 15 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வணங்குதல் (ஆராதனை செய்தல்);; to perform worship. சிலர் காலையில் தவறாது பூசை பண்ணுவர் (உ.வ.); 2. உணவு உட்கொள்ளல்; to take food. [பூசை + பண்ணு-]
பூசைபுரி-தல்	பூசைபுரி-தல் posalpur, 2 செ.கு.வி. (v.i.) பூசை செய்-தல் பார்க்க;see pušaisey [பூசை + புரி-,]
பூசைபோடு-தல்	பூசைபோடு-தல் pisal popu, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. காவு (பலி);கொடுத்தல்; to offer pali to village deities 2. பூசைபண்ணு-தல் 2, (வின்.); பார்க்க;see posalpammu2. 3. வலுவாக அடித்தல்; to flog Soundly. [பூசை + போடு-,]
பூசைமணி	பூசைமணி pisai-mani பெ. (n.) வழிபாடு செய்யும்போது அடிக்கும் கைம்மணி; hand bell rung during the performance of puja. [பூசை + மணி, முள் → (மள்); → (மண்); → மணி] [P]
பூசைமிச்சம்	பூசைமிச்சம் pūšai-miccam, பெ. (n.) கோயிலில் நாள்தொறும் செய்யும் கட்டளையில் செலவாகாத மிகுதி; unexpended balance in the daily allowances of a pagoda (W.G.);. [பூசை + மிச்சம்]
பூசைமுகம்	பூசைமுகம் pisai-mugam, பெ. (n.) பூசை நடக்கும் இடம் (யாழ்.அக.);; the place where divine worship is performed. [பூசை + முகம். முகம் = முன்பக்கம், பக்கம்]
பூசைமுறை	பூசைமுறை pūšai-murai, பெ. (n.) பூசைக்குரிய சடங்குகள் (நியமங்கள்);; rules for the performance of worship. [பூசை + முறை]
பூசைமேடை	பூசைமேடை pisai-meda. பெ. (n.) பூசை செய்வதற்காக ஏற்பட்ட உயர்ந்த இடம்; plateform in which puja is performed. [பூசை + மேடை. மேடு → மேடை]

பூசையறை	பூசையறை plsai-y_arai. பெ. (n.) பூசை செய்வதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட அறை; room set apart for divine worship. [பூசை + அறை. அறு . அறை]
பூசையாள்	பூசையாள்1 pasai-y-சி. பெ. (n.) 1. பூசைக்கு உதவியாக இருக்கும் வேலையாள்; servant attending during one's 'pušas. 2. குருவுக்குப் பணிவிடை புரியும் வழிநிற்போன் (சீடன்);; disciple attending a 'guru'. [பூசை + ஆள்] பூசையாள்2 pūšaiyā/, பெ. (n.) திருச்சபையினரின் செயல்களைப் பார்ப்பவர் (புதுவை.);; deacon [பூசை + ஆள்]
பூசைவிதி	பூசைவிதி pisalvid. பெ. (n.) பூசைமுறை பார்க்க;see puśamurai [பூசை + விதி] Skt. Vidhi → த. விதி
பூசைவீடு	பூசைவீடு ptisal-wiப, பெ. (n.) பூசையறை பார்க்க;see pusai-y-asai [பூசை + வீடு.]
பூசைவேளை	பூசைவேளை pūšai-vēlai, பெ. (n.) 1. பூசைக்காலம் பார்க்க;see pūšai-k-kālam 2. பார்ப்பனர் உண்ணுதற்குரிய வேளை; the time when Brahman's take their meals. [பூசை + வேளை]
பூஞ்சக்கல்	பூஞ்சக்கல்1 pia-k-kal. பெ. (n.) ஒருவகை நீலக்கல் (யாழ்.அக.);; a kind of blue stone. [பூஞ்சல் + கல் - பூஞ்சல்கல் → பூஞ்சக் கல்] பூஞ்சக்கல்2 pia-k-kal. பெ. (n.) செம்பாறைக்கல்(சா.அக.);; red stone. [பூஞ்சல் + கல். குல் → கல்]
பூஞ்சக்காளம்	பூஞ்சக்காளம் pia-k-kalam, பெ. (n.) பூஞ்சணம்.(இ.வ.); பார்க்க;see pianam [பூஞ்சல் + காளம்]

பூஞ்சக்காளன்	பூஞ்சக்காளன் pūñja-k-kālap, பெ. (n.) பூஞ்சணம் பார்க்க;see planam [பூஞ்சை + காளான்-பூஞ்சைக்காளன் → பூஞ்சக்காளன்]
பூஞ்சணம்	பூஞ்சணம் pilaram, பெ. (n.) 1. மரம் முதலியவற்றின் மேல் ஈர நைப்பினால் உண்டாம் பாசி; mould.mildew, 2. ஒட்டடை; cobWeb, smut. மறுவ, நூலாம்படை [பூஞ்சு → பூஞ்சணம்]
பூஞ்சணவன்	பூஞ்சணவன் pianavar. பெ. (n.) பூஞ்சணம் (வின்.); பார்க்க;see pianam [பூஞ்சணம் → பூஞ்சணவன்]
பூஞ்சணற்பு	பூஞ்சணற்புமப்ர்rapுய பெ. (n) கஞ்சாச் செடிவகை (வின்.);; a luxuriant species of Indian hemp. [பூ + சணல் + பூ] [P]
பூஞ்சல்	பூஞ்சல் pial. பெ. (n.) 1. மங்கனிறம்; brownish colour. 2. கண்ணொளி மங்கல் (வின்.);; dimness of sight. 3. வலுவற்றவன் (இ.வ.);; unhealthy man. [பூ → பூஞ்சு → பூஞ்சல்]
பூஞ்சரம்	பூஞ்சரம் pilaram, பெ. (n.) பூச்சரம் பார்க்க;see püccaram க. பூசர. [பூ + சரம்]'
பூஞ்சலாடு-தல்	பூஞ்சலாடு-தல் pialigu, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கண்ணொளி மங்குதல் (யாழ்.அக.);; to be dim in the eyes. [பூஞ்சல் + ஆடு-,]
பூஞ்சற்கண்	பூஞ்சற்கண் piarkar, பெ. (n.) 1. பீளைக்கண்; bleared eyes. 2. ஒளி மங்கிய கண்; dim eyes 3. குழிந்த கண்; small, sunken eyes. [பூஞ்சல் + கண்]

பூஞ்சனிறம்	பூஞ்சனிறம் planiam, பெ. (n.) மங்கின நிறம்; dusky or dim colour. [பூஞ்சல் + நிறம்]
பூஞ்சாட்டி	பூஞ்சாட்டிமப்ர்-iii பெ. (n.) வேளாண்மையினால் எருவினுரம் இழந்த நிலம் (யாழ்.அக.);; and that has lost the effect of manure by cultivation [பூ + சாட்டி]
பூஞ்சாட்டித்தரிசு	பூஞ்சாட்டித்தரிசுமப்ர்:ால் பெ. (n.) பூஞ்சாட்டியாகி வேளாண்மை செய்யப்படாத நிலம் (யாழ்.ப்.);; uncultivated land after it became puñjāti, [பூஞ்சாட்டி + தரிசு]
பூஞ்சாட்டிநிலம்	பூஞ்சாட்டிநிலம்மப்ர்சிinilam, பெ. (n.) பூஞ்சாட்டி (யாழ்ப்); பார்க்க;see pial [பூஞ்சாட்டி + நிலம்]
பூஞ்சாடுதல்	பூஞ்சாடுதல் pidபda. பெ. (n.) கண்ணின் முன் பூச்சியாடுவது போலிருக்கை (யாழ்.அக);; dancing of specks before the eyes. [பூஞ்சு + ஆடுதல். 'தல்' தொ.பெ.ஈறு]
பூஞ்சாந்து	பூஞ்சாந்துமப்ர்canduய. பெ. (n.) பூசாந்தரப்பட்டை (தைலவ.தைல,59.); பார்க்க;see pusāndara-p-pattai [பூ + சாந்து]
பூஞ்சாம்பல்	பூஞ்சாம்பல் picambal. பெ. (n.) பூவை எரித்து உண்டாக்கும் சாம்பல்; ash of flowers. [பூ + சாம்பல். சுள் → சுட்டி → சுப்பு. சுப்புதல் = விரைந்து நீர்வற்றுதல். சுப்பு → சும்பு → சம்பு → சாம்பு. சாம்புதல் = எரிதல்,வாடுதல். சாம்பு → சாம்பல்]
பூஞ்சாயம்	பூஞ்சாயம்மப்ர்:Cayam, பெ. (n.) அழுத்தமான சிவப்பு நிறம் (வின்.);; deep, ruddy colour. [பூ + சாயம்]

பூஞ்சாளம்	பூஞ்சாளம்மபர்கிlam, பெ. (n.) பூஞ்சணம் பார்க்க;see pūñjanam தெ. புத்சு [பூஞ்சணம் → பூஞ்சாளம்]
பூஞ்சாற்றூர்	பூஞ்சாற்றூர்ப்ர்crப் பெ. (n.) சோழமண்டலத்தில் உள்ளதோர் ஊர்; a village in Cola maṇḍalam.
பூஞ்சான்	பூஞ்சான்மப்ர்சி பெ. (n.) புல்வகை (யாழ்.அக.);; a kind of grass.
பூஞ்சி	பூஞ்சி pūñcji பெ. (n.) 1. தூசி; dust. 2. மங்கல்; dimness, [பூஞ்சு → பூஞ்சி]
பூஞ்சிகை	பூஞ்சிகை pப்i.cgai பெ. (n.) பூவையணிந்த மயிர்முடி; lock of hair adorned with flowers. 'வண்டு மேய்ந்த வரிமுரல் பூஞ்சிகை' (சீவக.2581); [பூ+ சிகை] Skt.šikhā → த. சிகை
பூஞ்சிட்டி	பூஞ்சிட்டிமப்ர்cit. பெ. (n.) மஞ்சிட்டி; a climber
பூஞ்சிட்டு	பூஞ்சிட்டு1மப்ர்:Citய பெ. (n.) குருவி வகை (வின்.);; a small bird. [பூ + சிட்டு, சுள் → (சுட்டு); → சிட்டு] [P] பூஞ்சிட்டு2மப்ர்-cit. பெ. (n.) 1. தூசி; dust. 2. மங்கல்; dimness. [பூஞ்சி → பூஞ்சிட்டு]
பூஞ்சிறகு	பூஞ்சிறகு pd-i-cragப, பெ. (n.) பறவைக்குஞ்சின் சிறகு; down of young birds, [பூ + சிறகு]

பூஞ்சீப்பு	பூஞ்சீப்பு рӣ-б-сірри, பெ. (n.) வாழைக்குலையின் நுனிச்சீப்பு (வின்.);; small plantains at the top of a fruit bearing stalk. [பூ + சீப்பு]
பூஞ்சு	பூஞ்சு1மப்ர்ப, பெ. (n.) 1. பூஞ்சணம் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see pularam. 2. பூஞ்சல், 1. (வின்.); பார்க்க;see purial1 ம. பூக்க, பூப்பு. க. பூசு, பூசெ. பூசி, பூசு, பூச்டெ, தெ பூசு, பூது து. பூசு, பூசு, பூசி, பூங்கெ. [பூ → பூஞ்சு] பூஞ்சு2மப்ர்ப, பெ. (n.) பலாச் சுளையின் மேலுள்ள நார்ப்பகுதி (நாஞ்.);; layer of fibres enclosing the flesh of a jack-fruit. [புள் → (பிள்); → பீள் = இளங்கதிர், இளமை.(புகு); → பூ → போ → போது → போத்து = இளங்கிளை. புகு → பூ = மென்மையானது. பூ → பூஞ்சு]
பூஞ்சுண்ணம்	பூஞ்சுண்ணம்மப்ர்:போரam, பெ. பூந்தாது (வின்);; farina of flowers pollen. [பூ + சுண்ணம். சுள் → சுண் → சுண்ணம் = நறுமணப்பொடி, பொடி, பூந்தாது]
பூஞ்சுநெத்திலி	பூஞ்சுநெத்திலிமப்ர்ய - netii பெ. (n.) ஒரு வகை மீன்; a kind of fish. [P]
பூஞ்சுமடு	பூஞ்சுமடுமப்ர்பmagப பெ. (n.) பூவினாலாகிய சும்மாடு; loadpad of flowers. 'குழிசி பூஞ்சுமட்டிரீஇ' (பெரும்பாண். 159);. [பூ + கமடு, சுமை + அடு - சுமையடு → சுமடு]
பூஞ்செடி	பூஞ்செடி pied பெ. (n.) பூச்செடி பார்க்க;see pucced க. பூகிட, பூகிடு [பூ + செடி]
பூஞ்செண்டு	பூஞ்செண்டுமுப்-i-cendய. பெ. (n.) பூச்செண்டு பார்க்க;see pப்c-cendu , க. பூசெண்டு, பூசண்டு, கூசெண்டு [பூ + செண்டு]

பூஞ்சை	பூஞ்சை1 pia. பெ. (n.) 1. பூஞ்சல் பார்க்க;see pū-ñ-jal 2. பாழ் (வின்.);; barrenness, unfruitfulness. 3. ஒட்டடை (சங்.அக.);; cobweb. மறுவ. நூலாம்படை [பூஞ்சு → பூஞ்சை] பூஞ்சை2 pillai, பெ. (n.) கண்மங்கல்; dimness of sight.
பூஞ்சைநிலம்	பூஞ்சைநிலம் pianlam, பெ. (n.) பாழ்நிலம் (யாழ்.அக.);; uncultivated ground. [பூஞ்சை + நிலம்]
பூஞ்சோலை	பூஞ்சோலைமப்ர்கa. பெ. (n.) பலவகையான அழகிய மலர்கள் பூக்கும் மரம் செடிகள் நிறைந்த இடம், மலர்ச்சோலை; flower garden, 'பூஞ்சோலை மயிலெழுந் தாலவும்' (புறநா. 116);. மறுவ, பூங்கா [பூ + சோலை]
பூஞ்சோலைத்தலைவன்	பூஞ்சோலைத்தலைவன்மப்ர்கai-talawar பெ. (n.) அரண்மனைப் பூந்தோட்டக்காரன்; gardener of palace. [பூ + சோலை + தலைவன்]
பூளை	பூஞை pia. பெ. (n.) 1. பூனை (பிங்.);; cat 2. பூஞையாதனம் பார்க்க;see pia-yadapam, 'சிலம்பி சிச்சிலி பூஞை கிருமி' (தத்துவப். 109);. [பூசு → பூசை = நிலத்திற் பூசினாற் போல மெத்தென்று நடப்பது . பூசை → பூனை → பூஞை (செ.சி.81);]
பூஞையாதனம்	பூஞையாதனம் pūñai-yādapam, பெ. (n.) பூனைபோல் முழங்காலை மடக்கிக் கைகளை ஊன்றி வானத்தை (ஆகாயத்தை);ப் பார்த்திருக்கும் இருக்கை (ஆசன); வகை (தத்துவப். 109, உரை);; [பூஞை + ஆதனம்] Skt. äsana → த. ஆதனம்

பூட்கை	பூட்கை1 pulkai. பெ. (n.) 1. கொள்கை; belief, opinion, tenet. 2. ஒருவினையை முடித்தற்கு மேற்கொள்ளும் உறுதி; resolution, determination, purpose. 'பூட்கை யில்லோன் யாக்கைபோல' (புறநா. 69.);. 3. வலிமை; strength. 'ஒடா பூட்கைப் பிணிமுகம் வாழ்த்தி' (திருமுரு. 247);. 4. அரிமா (சிங்கம்); (சூடா.);; lion. [புல் → புள் → புண் → பூண் . பூணுதல் = நுகத்தில் கட்டப்படுதல், மணஞ்செய்தல், நெருங்கி இறுக்கமாதல், பூண் → பூட்கை (வே.க.3.62-66);] பூட்கை2 putkai பெ. (n.) 1. யானை; elephant 'வீழ்ந்த புரவிவெம் பூட்கை தேர்' (கம்பரா. முதற்போ. 58);. 2. யானை யாளி (பிங்.);; a fabulous animal. [புழைத்தல் = துளையிடுதல் , புழைக்கை = தும்பிக்கை, யானை - புழைக்கை → பூழ்க்கை → பூட்கை(வே.க 3, 108);] பூட்கை3 pika. பெ. (n.)
பூட்சி	பூட்சி pic பெ. (n.) 1. பொருந்துகை, பூணுகை (சது.);; wearing, putting on. 2. அணிகலன் (ஆபரணம்); (கல்லா. 91, 9, உரை);; ornament. 3. உடல்(பிங்.);; body. 'புல்லுயிர்க்கும் பூட்சி புணர்த்தாய்' (தேவா. 1160, 6);. 4. புணர்ப்பு; union, 'பூதப் பூட்சி யுள்ளெழும் போதகமும்' (பிரபோத.31, 36);. 5. கொள்கை; belief, tenet. 6. மனவுறுதி determination "உறுபொரு ளுணரும் பூட்சியோய்" (கம்பரா. உயுத். மந்திர. 66); 7. வரிவகை; a tax (S.I.I.ii. 530 ft.n); 8. உரிமை (அக.நி.);; right, propriety, title. [புல் → புள் → புண் → பூண் → பூட்சி (வே.க.3 67);]
பூட்டக்கக்கள்ளி	பூட்டக்கக்கள்ளி pūstakka-k-kali பெ. (n.) வஞ்சகி (கு.உருகூர்ப். 51);; deceitful woman. [பூட்டக்கம் + கள்ளி]
பூட்டக்கம்	பூட்டக்கம் piakkam, பெ. (n.) பூட்டகம் (இ.வ.); பார்க்க;see pūţagam [பூட்டகம் → பூட்டக்கம்]

பூட்டகக்காரன்	பூட்டகக்காரன் pūttaga-k-kāraṇ, பெ. (n.) வீண்பெருமை பாராட்டுபவன் (வின்.);; vain boaster. மறுவ, பகட்டுக்காரன் தெ. பூடகீடு, பூடகுடு (ஏய்ப்பன்); [பூட்டகம் + காரன்]
பூட்டகம்	பூட்டகம் pillagam, பெ. (n.) 1. வீண்பெருமை (வின்);; vain pretention, boasting. 'என்ன பூட்டகமோ' (பெருந் தொ. 1275); 2. பூட்டக வேலை (வின்.); பார்க்க;see puttagavélai 3. வஞ்சகம்; art, guile, trick 4. மருமம் (இரகசியம்);; secrecy. 'அந்தச் சேதி பூட்டகமாயிருக்கிறது'. மறுவ, கமுக்கம் க. பூட, பூடக பூடகதன, பூடட; தெ. பூடகமு, பூடகீடு, பூடகூடு; து. பூடி, பூடு, பூடங்க, பூடகதனெ. [பூண் (த.வி.); - பூட்டு (பி.வ.);. பூட்டு → பூட்டகம் (வே.க. 3, 67);]
பூட்டகவேலை	பூட்டகவேலை pilaga-Wa. பெ. (n.) போலி வேலை (வின்);; flimsy, unsubstantiall work. மறுவ. பகட்டுவேலை, மேனாமினுக்கு வேலை தெ.பூடகமு (பொய்,ஏமாற்று);, பூடகாலமாரி [பூட்டகம் + வேலை]
பூட்டகாரன்	பூட்டகாரன் pūṭa-kārap பெ. (n.) பூட்டகக்காரன் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see pillaga-kkāraṇ [பூட்டகக்காரன் → பூட்டகாரன்]
பூட்டங்கம்	பூட்டங்கம் pūṭarigam, பெ. (n.) 1.பூட்டகம் 3, பார்க்க;see püsttagam3. 2. அகப்படுத்துகை; entrapping, inveigling, ensnaring. 3.வில்லங்கம் (யாழ்.அக.);; trouble encumbrance, [புண் → பூண். பூணுதல் = நுகத்தில் கட்டப்படுதல், விலங்கு மாட்டப்படுதல். பூண் → பூட்டு. பூட்டுதல் = விலங்கு மாட்டுதல், பூட்டுப்பூட்டுதல், இறுகக் கட்டுதல். பூட்டு → பூட்டங்கம்]
பூட்டங்கயிறு	பூட்டங்கயிறு pūtfan-kayiru, பெ. (n.) பூட்டாங்கயிறு (வின்.); பார்க்க;see pitaikayifu மறுவ, பூட்டாந்தும்பு [பூட்டாங்கயிறு → பூட்டங்கயிறு]

பூட்டல்	பூட்டல் pital தொ.பெ. (vbl.n) பூட்டுகை; locking. [பூட்டு → பூட்டல். 'அல்' தொ.பெ.ஈறு]
பூட்டழி-த்தல்	பூட்டழி-த்தல் pital 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) கட்டுக்குலைத்தல்; to scatter, disperse, as an army, 'பூலந்தை வான்புகப் பூட்டழிந்த... வேந்தன்' (இறை. 17, உரை, பக். 100);. [பூட்டு + அழி-, பூண் → பூட்டு, பூட்டுதல் = இறுகக்கட்டுதல்]
பூட்டறு-தல்	பூட்டறு-தல் pățaru- 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கட்டுக்குலைதல்; to get disjointed or loose - jointed, as the various parts of the body. 2. நுகத்தினின்றும் விடுபடுதல்; to get unyoked, [பூண் → பூட்டு + அறு-,]
பூட்டன்	பூட்டன்ப்ெilar. பெ. (n.) பாட்டனுக்குத் தகப்பன்; great-grand father. [பூ = பிறப்பு. பூ + பாட்டன்-பூபாட்டன் → பூட்டன்] பூட்டன் pūṭṭaṉ, பெ. (n.) மாட்டுக்குப் பூட்டும் தும்பு; tethering rope. [பூட்டு+அன்]
பூட்டாங்கம்	பூட்டாங்கம் pillaigam, பெ. (n.) பூட்டாங்கம், 2 (வின்.); பார்க்க;see pūltārigam 2. [பூட்டங்கம் → பூட்டாங்கம்]
பூட்டாங்கயிறு	பூட்டாங்கயிறு pāttān-kayiru, பெ. (n.) எருத்தைப் பிணைக்கும் நுகக்கயிறு (ஏரெழு. 9, தலைப்பு);; rope by which a bullock is fastened to the yoke. [பூட்டு → பூட்டாம் + கயிறு. பூண் → பூட்டு, பூட்டுதல் = காளைமுத்லிய வற்றை நுகத்திற் பிணைத்தல்]
பூட்டி	பூட்டிமப் பெ. (n.) பாட்டனைப் பெற்ற தாய்; great grand mother. [பூட்டன் (ஆ.பா.);-பூட்டி (பெ.பா.);. 'இ' பெ. பா. ஈறு] பூட்டி pūṭṭi, பெ.(n.) தெல்லுக்காயினை அடுக்குதல், a type of game [பூ.பூட்டி]

பூட்டு	பூட்டு1 pillu- 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. மாட்டுதல்; to lock, fasten, hook, to fix, as an avow in the bow. 'பொருசிலை மேற் சரம் பூட்டான்' (ஏரெழு, 17);. 2. இணைத்தல்; to unite 'என்பாற் பூட்டு நண்பு பூண்டான்' (பாரத. வாரணா. 37);. 3. வைத்தல்; to place, put, 'ஒல்லையி லரி வாட் பூட்டி' (பெரியபு. அரிவாட். 16);. 4. எருது முதலியவற்றைப் பிணைத்தல்; to attach as horses or bullocks to a carriage; to yoke, harness. 'களிறு பலபூட்டி'(பதிற்றுப்44.16);. 5. தொழுவிலடித்தல் (வின்.);; to put in the stocks, 6. விலங்கு மாட்டுதல் (வின்.);; to manacle, shackle, fetter. 7. பொறுப்பெற்றுதல்; to entrust, give incharge 'தாதை பூட்டிய செல்வம்' (கம்பரா. வாலிவ. 81);. 8. அணிதல்; to put on, as rings, jewels, garlands 'பைந்தார் பூட்டி' (பதிற்றுப். 42, 10.); 9. இறுகக் கட்டுதல்; to lock, grip, as ones arms or legs, in wresting. "பூட்டியகையன்" (குகப்
பூட்டுக்கயிறு	பூட்டுக்கயிறுமுப்பk-kay. பெ. (n.) பூட்டாங் கயிறு (யாழ்.அக.); பார்க்க;see puffān-kayiru [பூட்டு + கயிறு]
பூட்டுக்கனி	பூட்டுக்கனிமப்ப-k-kapு பெ. (n.) கண்டங் கத்திரி; a thorny shrub [பூட்டு + கனி] [P]
பூட்டுக்குச்சி	பூட்டுக்குச்சிப்ய-k-kucci, பெ. (n.) திறவுகோல்; key. [பூட்டு + குச்சி. பூட்டைத்திறக்கவுதவும் குச்சி போன்ற கருவி]
பூட்டுக்கை	பூட்டுக்கை puш-k-ka. பெ. (n.) பூட்டுக்குச்சி பார்க்க;see pütfu-k-kucci [பூட்டு + கை. பூட்டைத்திறக்கவுதவும் கை போன்ற கருவி]

பூட்டுசாவி	பூட்டுசாவிமப்ப-சிே பெ. (n.) பூட்டுக் குச்சி பார்க்க;see pulu-k-kucc [பூட்டு + சாவி] port chiavi → த. சாவி
பூட்டுத்தலை	பூட்டுத்தலை pilullalai. பெ. (n.) நூலைப் பாவுசெய்யப் பயன்படுத்துங் கருவி; weaving instrument, which helps to make the yarn to Warp. [பூட்டு + தலை]
பூட்டுத்தை-த்தல்	பூட்டுத்தை-த்தல் ஒப்பt-tal 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கதவு முதலியவற்றில் பூட்டை இணைத்தல்; to fasten a padlock. 2.காரியம் ஏற்படுதல் (பலித்தல்); (இ.வ.);; to the take effect, as a plot [பூட்டு + தை-,]
பூட்டுநழுவு-தல்	பூட்டுநழுவு-தல்ப்ய-naபvப. 6 செ.கு.வி. (v.i.) பூட்டுவிலகு-தல் பார்க்க;see pituwilagu [பூட்டு + நழுவு-,]
பூட்டுநோவு	பூட்டுநோவுமப்புய-novய, பெ. (n.) உடற் சந்துகளில் உண்டாம் வலி; inflammation of the joints arthritis (M.L.); [பூட்டு + நோவு. பூட்டு = உடற்பொருத்து. மூட்டு]
பூட்டுப்பங்குவாயு	பூட்டுப்பங்குவாயு ஒப்பp-parguWப பெ. (n.) கீல்வாயு; arthritis. [பூட்டுப்பங்கு + வாயு] Skt. vāyu → த. வாயு
பூட்டுப்பண்டம்	பூட்டுப்பண்டம் pப்பp-bandam, பெ. (n.) கஞ்சா குடுக்கை; ganja smoking pipe. [பூட்டு + பண்டம்]
பூட்டுப்போடு-தல்	பூட்டுப்போடு-தல் pitu-p-podu- 19 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. திறவு கோலாற் பூட்டிடுதல்; to lock, 2. பேசவொட்டாது செய்தல் (இ.வ.);; to silence. [பூட்டு + போடு-,]
பூட்டுமறையாணி	பூட்டுமறையாணிமப்பிய - marai-y-ani பெ. (n.) சேர்க்கும் தாழ்ப்பாள்; assembling bolt. [பூட்டு + மறையாணி]

பூட்டுமுறை	பூட்டுமுறை ஒப்ப mபa. பெ. (n.) சேர்க்கை முறை; assembly method. அவன் வானொலியைப் பிரித்துப் பூட்டுமுறையை அறிந்தவன் (உ.வ.); [பூட்டு + முறை]
பூட்டுவாய்	பூட்டுவாய்1 puttu-vay, பெ. (n.) திறவுகோல் புகுந்துளை; key hole [பூட்டு + வாய்] [P] பூட்டுவாய்2மப்பway, பெ. (n.) நெருக்கடியான நேரம்; critical juncture [பூட்டு + வாய்]
பூட்டுவிடு-தல்	பூட்டுவிடு-தல் piu-Waப- 20 செ.கு.வி. (v.i.) பூட்டுவிலகு-தல் பார்க்க;see pulய. Vilagu [பூட்டு + விடு-,]
பூட்டுவில்	பூட்டுவில்ப்ெபw பெ. (n.) பூட்டுவிற்பொருள் கோள் (நன். 415); பார்க்க;see püttuvir poruskõ/ [பூட்டு + வில்]
பூட்டுவிலகு-தல்	பூட்டுவிலகு-தல் piu-Wagு- 15 செ.கு.வி. (v.i.) உடற்பொருத்துவாய் விலகிப் போதல்; to be dislocated as joints. [பூட்டு + விலகு-,]
பூட்டுவிற்பொருள் கோள்	பூட்டுவிற்பொருள்கோள் piu-virporயko, பெ. (n.) பொருள்கோள் எட்டனுள் செய்யுளின் முதலினும் ஈற்றினும் உள்ள சொற்கள் தம்முள் இயையப் பொருள் கொள்ளும் முறை (நன். 415);; a method of construing a verse by taking together the first and last words, one of eight porul-köl, q.v. [பூட்டு + வில் + பொருள் + கோள்] "திறந்திடுமின் தீயவை பிற்காண்டும் மாதர் இறந்துபடின் பெரிதாம் ஏதம் உறந்தையர் கோன் தண்ணார மார்பன் தமிழர் பெருமானை கண்ணாரக் காணக் கதவு முத்தொள்ளாரம்) 'கதவு என்ற இறுதிச் சொல்லை 'திறந்திடு மின்' என்ற முதற் செல்லுக்கு முன்பாக வைத்து 'கதவு திறந்திடுமின்' என்று வில்லின் இரு முனையையும் நாணால் இணைப்பது போன்று இணைத்துப் பொருள் கொள்வது இம்முறையாகும்.
பூட்டுசி	பூட்டுசிமப்ர்ப்5, பெ. (n.) பெண்கள் சட்டையில் குத்திக்கொள்ளப் பயன்படுத்தும் காப்பூசி (யாழ்ப்);; safety pin. [பூட்டு + ஊசி]

பூட்டை	பூட்டை1மப்ia. பெ. (n.) ஏற்றமரம் (வின்.); picottah, 'பிறப் பிறப்பாம் பூட்டைதனை' (ஞானவா. உற்ப. 70);. 2. இராட்டினச் சக்கரம்; wheel of the pulley. 'சத்தமிடாதபடி பூட்டைக்கு எண்ணெய் போடு '(இ.வ.); 3. இறை கூடை; basket of baling water. 4. பூட்டைப் பொறி (திவா.); பார்க்க;see pūstai-p-pori 5. செக்கு (அக.நி.);; oil-press. 6. பூட்டாங்கயிறு (இ.வ.);; cord for fastening a bullock to its yoke. [பூட்டு → பூட்டை] பூட்டை2 pita. பெ. (n.) சோளக்கதிர் (வின்.);; sheaf of cūlam. [புல் → (பிள்); → பீள் = இளங்கதிர், இளமை. புள் → (பூள்); → பூண் → பூட்டை = இளங்கதிர் (முதா. 39);] பூட்டை pūṭṭai, பெ. (n.) கள்ளக்குறிச்சி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Kallakkurichi Taluk. [புள் பூளை பூட்டை]
பூட்டைக்கிணறு	பூட்டைக்கிணறு puttai-k-kinaru, பெ. (n.) நீர் பாய்ச்சுதற்கு ஏற்றம் அமைந்த கிணறு: well fitted with, picottah, for irrigating fields. (S.I.I.iv. 194);. [பூட்டை + கிணறு]
பூட்டைக்குண்டிகை	பூட்டைக்குண்டிகை puttai-k-kundigai. பெ. (n.) ஏற்றச்சால்; basket for baling water. 'பூட்டைக் குண்டிகை போலே யேறுவ திழிவதாக' (ரகஸ்ய. 1366);. [பூட்டை + குண்டிகை]
பூட்டைதறி-த்தல்	பூட்டைதறி-த்தல் pitai-tari, 4 செ.கு.வி. (v.i) எருதுகள் நுகக்கட்டவிழ்தல்; to be unfastened as the ropes that hold the oxen to a yoke, 'வண்டி பூட்டைதறித்தது எனக்குத் தெரியாது'. [பூட்டு → பூட்டை தறி-]
பூட்டைப்பொறி	பூட்டைப்பொறி pūtfai-p-pori. பெ. (n.) நீரிறைக்கும் கருவி வகை (சிலப். 10,110, உரை);; water-lift. [பூட்டை + பொறி]
பூட்டைபறி-தல்	பூட்டைபறி-தல் putta-pari-, 4 செ.கு.வி.(v.i) பூட்டை வாங்கு-தல் (வின்); பார்க்க; see puttai-Vangu-, [பூட்டை + பறி]
பூட்டைவாங்கு-தல்	பூட்டைவாங்கு-தல் puttai-vāṅgu- 5 செ.கு.வி. (v.i.) சோளப்பயிர் முதலியன கதிர்விடுதல் (வின்.);; to shoot out, as ears of Cólam. [பூட்டை + வாங்கு-] 'பூட்டை2' பார்க்க

பூட்பராசன்	பூட்பராசன் piparisaற பெ. (n.) கருஞ்சீரகம் (மலை);; black Cumin
பூடகம்	பூடகம் pidagam, பெ. (n.) வெளிப்படையாகத் தெரியாதது, உன்னித்து (ஊகித்து); அறியும் வகையில் மறைமுகமாக இருப்பது enigma 'அவனுக்கு இதுவரை பூடகமாக இருந்த ஒன்று இப்போது புரியத் தொடங்கிற்று', 'பிடிகொடுக்காத பூடகமான பேச்சு'.(உ.வ); [பூட்டகம் → பூடகம்]
பூடணம்	பூடணம் pப்daram, பெ. (n.) அணிகலன் (பிங்.);; ornament, jewel. 'பொன்னணி பூடணம்' (திருமந்.2289);. [பூண் → பூடு → பூடணம் → பூட்டுவது, அணிவது]
பூடம்	பூடம்1 pidam. பெ. (n.) சிறுதேவதை வாழ்தற்குரியதாகக் கட்டிய மேட்டிடம் (நெல்லை);; amound of earth or bricks where in a minor deity resides. [புள் → (புள்); → (பிண்டு); → பிண்டம் = திரட்சி. புள் → பூண்டு → பூடு → பூடம்] பூடம்2 pidam, பெ. (n.) புடம் (வின்.); பார்க்க; See pudam [புடம் → பூடம்]
பூடா	பூடா pப் பெ. (n.) பத்து நாடியுள் ஒன்று (சிலப்..3,26, உரை);; a principal tubular vessel oxf the human body, one of tašanādi.
பூடி	பூடிமப் பெ. (n.) மகளிர் காதின்மேற்புறத்து அணியும் அணி வகை (இ.வ.);; gold ear-ornament worn at the top of helix by women. [பூடு → பூடி]
பூடு	பூடு1 ptioப, 5 செ.கு.வி. (v.i) இணைதல் (கருநா.);; to join க. பூடு, ஊடு, பூண், கூடு [பூண் → பூடு-] பூடு2 pla. பெ. (n) 1. சிறுசெடி small plant herb, 'புல்லாகிப் பூடாய் '(திருவாச.1.26);. 2. வெள்ளைப் பூண்டு; garlic. [புல் → பொல்லி=தடி. புள் → (பிள்); → பிண்டு → பிண்டம் = திரட்சி. புள் → பூண்டு → பூடு = வெங்காயம் வெள்ளைப் பூண்டு முதலியவற்றின் அடி (மு.தா.209,212); [P]

பூடுத்தைலம்	பூடுத்தைலம் pūduttailam, பெ. (n.) வெள்ளைப் பூண்டு எண்ணெய் (தைலம்);: oil extracted from garlic [பூடு + தைலம்] Skt. taila → த. தைலம்
பூடுதலை	பூடுதலை ஓpdபlalai. பெ. (n.) சிறுசிறு பட்டைகளை வட்ட வடிவில் இணைத்துச் சுழலும்படி அமைத்த சிட்டநூல் சுற்றுவதற்கான கருவி (சாதனம்);; swift (for hanks);. [பூண் → பூடு + தலை]
பூண்	பூண்1 pin-nய 12 செ.குன்றாவி. (vt.) 1. அணிதல்; to put on wear 'பூண்பதுவும் பொங்கரவம்' (திருவாச்12.1);. 2. விலங்கு முதலியன அணிதல்; to be fettered with, shackled with, yoked with 'புனை பூணும்',(குறள்,836);. 3. சூழ்ந்து கொள்ளுதல்; to surround, 'யாருமச் செங்கணானைப் பூண்டனர்' (கம்பரா. இராவணன்கள.19);. 4. மேற்கொள்ளுதல்; to undertake, as a business, to assume duty 'போர்த்தொழில் வேட்கை பூண்டு' (கம்பரா. படைத்தலை:1);. 5. உடைத்தாதல்; to become possessed of as knowledge, love, 'அன்புபூண்டனை' (கம்பரா.விபீடணடை2);. ம. பூணுக; க. பூண், பூடு; தெ. பூனு, பூனுசு, பூசு; து. புணெபுனி, புணெயினி, புணெவுனி, [புல்லுத ல் = பொருந்துதல் , புல் → புர் → புரை. புரைதல் = பொருந்து தல், புல் → புள் → புண் → புணர். புணர்தல் = பொருந்துதல், புண் → புணி புணித்தல் = சேர்த்துக் கட்டுதல், புண் → பூண் (வே.க.3.62-66); பூண்2 pi(n). 10 செ.கு.வி. (v.i) 1. சிக்கிக் கொள்ளுதல்; to become entangled as a lock of hair to be caught as birds in a snare 2. நுகத்திற் கட்டப்படுதல் 'வின்'

பூண்கட்டு	பூண்கட்டு1மin-kalu- 15 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உலக்கை முதலியவற்றுக்குப் பூண்பிடித்தல்; to fasten a ferrule on. கொல்லன் எளிமை கண்டு குரங்கு காலுக்குப் பூண் கட்டச் சொன்னதாம் (பழ.);. 2. வலுப்படுத்துதல்; to add strength to. [பூண் + கட்டு-, கள் → கட்டு] பூண்கட்டு2 pun-kattu- 12 செ.குன்றாவி, (v.t) போற்றுதல்; to make much of 'இந்த ருசியைப் பூண்கட்டிக் கொள்ளத் தேடுகிறவர்கள் கழிக்கச் சொன்னால் கழியார்களிறே' (ஈடு.16.8);. [பூண் + கட்டு- கள் → கட்டு]
பூண்கடைப்புணர்வு	பூண்கடைப்புணர்வு-kadaippunarvu பெ. (n.) அணிகலக்கொக்கி (பிங்.); hook of a jewel [பூண் + கடை + புணர்வு. புணர் → புணர்வு]
பூண்சம்பா	பூண்சம்பா pin-sambi. பெ. (n.) சம்பா நெல்வகை; a kind of Sambá Paddu (GTp D i 132);. [பூண் + சம்பா]
பூண்டகச்சைப்புயன்	பூண்டகச்சைப்புயன் pundakaccal-p-puyan பெ. (n.) காண்டா விலங்கு (மிருகம்);; rhinoceros
பூண்டறு-த்தல்	பூண்டறு-த்தல் pindau- 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) அடியோடழித்தல்; to uproot, destroy utterly [பூண்டு + அறு -, அர் → அறு]
பூண்டான்	பூண்டான் pinda) பெ. (n.) கணவன் husband, 'பூண்டான் கழித்தற்கருமையால்' (நாலடி.56);. [புல் → புள் → புண் → பூண். பூணுதல் = மணஞ்செய்தல், நெருங்கியிறுக்கமாதல். பூண் → பூண்டான்]

பூண்டி	பூண்டி pūṇṭi, பெ. (n) 1. ஊர் (பிங்);; town, village, district. 2. தோட்டம்; shrubbery, garden (M.M.); 3. திடர்ப்பட்ட கடற்பகுதி (யாழ்.அக.);; shallow part of the sea [புள் → (பூது); → பூதம் = பெரியது, பெரும்பேய், புள் → புண் → பூண் → பூண்டி =திரண்ட பகுதி, மேட்டுநிலம், மேட்டு நிலத்திலமைந்தவூர்] பூண்டிஅரங்கநாதமுதலியார் pind aranganādamuda/iyār பெ. (n.); கச்சிக் கலம்பகம் என்னும் நூல் இயற்றிய புலவர்; a poet, who authored kacci-k-kalambagam [பூண்டி + அரங்கநாதன் + முதலியார்]
பூண்டின்கழிகை	பூண்டின்கழிகை p.indikalgai. பெ. (n.) புலித்தொடக்கி; a sensitive plant
பூண்டு	பூண்டு ptindu பெ. (n.) 1. பூடு 1. (நன்.304.மயிலை); பார்க்க:;see oப்du1 2. உள்ளிப்பூடு; garlic 3. சிற்றடையாளம்; trace, westige. 'ஆண்பூண்டு கண்டாலும் பேசாமற் கட்டிட்டாள்' (விறலிவிடு.822);. [புல் → புள் → புண் → புணர். புணர்தல்=பொருந்துதல். புண் → புணி. புணித்தல் = சேர்த்துக்கட்டுதல். புள் → புணை, புண் → பூண் = உலக்கைத் தடி, பூண் → பூண்டு → பற் போன்ற பருப்புகள் அல்லது சுளைகள் நெருங்கிப் பொருந்திய பூடு வகை. எ-டு: வெங்காயப் பூண்டு வெள்ளைப் பூண்டு, சிற்றெச்சம் (vestige, trace); ஆரியப் பூண்டை வேறுக்க வேண்டுமென்பது ஒருசிலர் கொள்கை (வே.க.3.62-67);
பூண்டுத்திரி	பூண்டுத்திரி pindu-t-tr. பெ. (n.) பூண்டுப் பல் பார்க்க;see pundu-p-pa/ [பூண்டு + திரி]
பூண்டுப்பல்	பூண்டுப்பல் pưndu-p-pal பெ. (n.) பூண்டின் சுளை; a tooth of garlic குழம்புக்கு இரண்டு பூண்டுப்பல் தட்டிப் போடு (உவ); [பூண்டு + பல்]
பூண்டோடு	பூண்டோடு pūṇṭōṭu, வி.அ. (adv.) totally; to the root, 'ஓர் இனத்தைப் பூண்டோடு அழிக்க முயன்றவர்களும் உண்டு'. 'சுற்றுப்புறச் சூழல் பாதிப்பினால் சில உயிரினங்கள் பூண்டோடு அழிய வாய்ப்பிருக்கிறது' (உவ);. [பூண் → பூண்டு + ஒடு]

பூண்தேக்கு	பூண்தேக்கு pin-tekku. பெ. (n.) மரவகை (இ.வ.);; a tree, klimnoria hospita [பூண் + தேக்கு]
பூணல்	பூணல் pinal, பெ. (n.) பூணூல் (கொ.வ.); பார்க்க, see puրuI [பூணூல் → பூணல்]
பூணனூல்	பூணனூல் pinaறப் பெ. (n.) பூணூல் 1, பார்க்க;see pப்ாப் 1. 'பொறிகிளர் பூணனூல் புரள' (தேவா. 224,5);. [பூண் → பூணல் + நூல்]
பூணாங்காரல்	பூணாங்காரல் pini - kala. பெ. (n.) ஓர் காரல் மீன்; a fish of the equuala genus. [பூண் + ஆம் + காரல்]
பூணாங்கு	பூணாங்கு pupaigய பெ. (n.) பிண்ணாக்கு (இ.வ.); பார்க்க;see pinnakku 'இலுப்பைப் பூணாங்கு' [பிள் + நாக்கு → பிண்னாக்கு → புண்ணாக்கு → பூணாங்கு]
பூணாரம்	பூணாரம் puparam, பெ. (n.) அணிகலன்; jewel, ornament. 'பூணார மார்பனை' (திவ். பெரியதி. 11, 7,1);. ம. பூணாரம். [பூண் + ஆரம்]
பூணாரம்பேசு-தல்	பூணாரம்பேசு-தல் punaram-pésu 6 செ.கு.வி. (v.i) பெருமை பேசுதல் (கொ.வ);; to talk high. [பூணாரம் + பேசு-]
பூணாரவெலும்பு	பூணாரவெலும்பு punara-Weபmbய பெ. (n.) 1. காரையேலும்பு; collar bone. 2. மணிக்கட்டெலும்பு (யாழ்.அக);; wrist-bone, [பூணாரம் + எலும்பு. எல் → எலும்பு]

பூணி	பூணி1 puni, பெ.(n.) 1. எருது; bull, bullock 'பூணிபூண்டுழப் புட்சிலம்பும்' (தேவா. 647, 3);. 2. கன்றுகாலி (ஆனினம்);; cattle, 'பூணிமேய்க்கு மிளங்கோவலர்' (திவ். பெரியாழ், 3, 6,1);. 3. விடையோரை(இடபராசி);; taurus of the zodiac. 4. நீர்பறவை வகை; a kind of water bird. 'பெரும்பூட் பூணியும் பேழ்வாய்க் கொக்கும்' (பெருங், உஞ்சைக், 51, 69); ம. பூணி(அம்புக்கூடு, அம்பறாத்துணி; க. பூணி(அம்பு); [புல் → புள் → புண் → பூண் → பூணி = நுகம் பூணும் எருது, கன்றுகாலி (வே.க 3, 66);] பூணி2 pini, 4 செ.குன்றாவி, (v.t) 1. தொற்றுவித்தல்; to cause to appear, to bring into existance. 'விசும்பிற் புத்தப் புது மதியம் பூணித்தான்' (மாறனலங். 224, 531);. 2. குறிப்பிடுதல்; to allude to, refer to. [புண் → பூண் → பூணி-. (வே.க.3 66);]
பூணிப்பு	பூணிப்பு pippu. பெ. (n.) 1. பூட்கை; vow. 'பஃறலை பூழியிற் புரட்டலென் பூணிப்பாம் (கம்பரா. பிணிவீ.63);. 2. தீர்மானம்; decision, resolve. 'பூணிப் பொன்றுடையனாக' (கம்பரா. அதிகா. 180);. [பூண் → பூணி → பூணிப்பு . 'பு'தொ. பெ. ஈறு]
பூணில்	பூணில் pii பெ. (n.) குருவி வகை; the seven sisters. [பூண் → பூணி → பூணில்]
பூணில்லாவுலக்கை	பூணில்லாவுலக்கை pÜoWä-v-ulakka பெ. (n.) மருந்து வகைகளிடிக்கும் போது களிம்பேறா வண்ணம் பயன்படுத்தும் இரும்புப் பூண் போடாத உலக்கை; a long wooden instrument for pounding medicine or herbs in a mortar without iron band at the end. [பூண் + இல்லா + உலக்கை]
பூணுகை	பூணுகை ஒப்பைga. பெ. (n.) 1. பூணுதல்; putting on 2. அணிதல்; wearing. [புள் → புண் → பூண். பூணுதல் = நுகத்திற் கட்டப்படுதல், மணஞ்செய்தல், விலங்கு மாட்டப்படுதல், பூண் → பூணுகை]

பூணுநூல்	பூணுநூல்ப்ரபாப் பெ. (n.) பூணூல்,1. பார்க்க;see punit 'மைவந்த நிறக்கேச வடப்பூணுநூலும்' (பெரியபு. மானக்கஞ்சா. 23);. ம. பூணூல் [பூணும் + நூல்]
பூணூல்	பூணூல் piப் பெ. (n.) 1. இருபிறப்பாளர் (துவிசர்); அணியும் முப்புரிநூல் (திவா.);; sacred thread of three Strands worn by 'tuvisar, 'முத்தப்பூணூ லத்தகு புனை கலம்' (சிலப். 23,96);. 'குடலைப் பிடுங்கிப் பூணூல் போட்டுக் கொள்ளுவேன்' (பழ);. 2. பூணூற் கலியாணம் பார்க்க;see pūnūr kaliyānam ம. பூணூல் [பூண் + நூல்] [P]
பூணூற்கலியாணம்	பூணூற்கலியாணம் pப்ாப்r-kalyanam பெ. (n.) முப்புரிநூல் அணியும் சடங்கு (உபநயனம்);; investitute of the sacred thread [பூணூல் + கலியாணம்]
பூணெலும்பு	பூணெலும்பு pneumbu பெ. (n.) மார்பெலும்பு; chest bone. [பூண் + எலும்பு]
பூணை	பூணை pinal, பெ. (n.) முல்லை நிலம் (யாழ்.அக.);; pastoral tract. [பூணி = கன்றுகாலி, ஆனினம். பூணி → பூணை = ஆனினத்திற்கு உகந்த இடம்]
பூத்தட்டு	பூத்தட்டு pti-t-tatu பெ. (n.) பூந்தட்டு பார்க்க;see pūntaṭiu ம. பூத்தட்டம் [பூ + தட்டு]
பூத்தட்டுதல்	பூத்தட்டுதல் püt-tattudal, பெ. வெண்ணிறமாதற் பொருட்டு மெழுகை யுருக்கித் தண்ணீரிலூற்றித் தகடாக்குகை (யாழ்ப்.);; reducing melted wax to flakes by pouring it into water in the process of whitening it. [பூ + தட்டுதல், 'தல்' தொ.பெ.ஈறு]

பூத்தநாள்	பூத்தநாள் pia-ாகி. பெ. (n.) மாதவிலக்குப் பொழுது; the period of menses. [பூத்த + நாள்]
பூத்தநீறு	பூத்தநீறு pita - miய பெ. (n.) தாளித்த சுண்ணாம்பு; slacked lime. [பூத்த + நீறு]
பூத்தபூ	பூத்தபூ pūta - pū பெ. (n.) பூநீறு; efflorescence found on the soil of fullers earth. [பூத்த + பூ]
பூத்தமங்கை	பூத்தமங்கை putta - mangal, பெ. (n.) 1. பூப்படைந்த பெண்; a girl who attained puberty. 2. சூல்கொண்ட பெண்; pregnant woman. மறுவ முதிர்ந்தபெண், சமைந்தபெண். [பூத்த + மங்கை]
பூத்தருபுணர்ச்சி	பூத்தருபுணர்ச்சி pu-t-taru-punarcci, பெ. (n.) தனக்கு எட்டாத மரத்தினின்றும் தான் விரும்பிய பூவைப் பறித்துதவிய தலைவனது நன்றி பாராட்டித் தலைவி அவனைக் கூடுங்கூட்டம் (தொல். பொ. 114, பக்,548);, (akap.); union of a lover and beloved on the occasion of his getting flowers for her from a tree out of her reach. [பூ + தரு + புணர்ச்சி. புணர் → புணர்ச்சி]
பூத்தவள்	பூத்தவள் pitava) பெ. (n.) மாதவிடாய்ப் பெண்; woman in her menses. [பூ → பூத்த → பூத்தவள்]
பூத்தாழம்பழம்	பூத்தாழம்பழம் pūtālam palam. பெ. (n.) ஒருவகைத் தாழை(அன்னாசிப்); பழம்; pine apple [பூத்தாழம் + பழம்]
பூத்தாளி	பூத்தாளி puttål, பெ. (n.) 1. மரவகை; white catamaran tree. 2. செந்தணக்கு; false tragacanth. (L.); [பூ + தாளி]

பூத்தானம்	பூத்தானம்1 pd-i-talam, பெ. (n.) அருமை பாராட்டுகை (வின்.);; making much of, keeping too nicely, using very delicately. [பூ + தானம். தனம் → தானம்] பூத்தானம்2 pd-t-talam, பெ. (n.) புதுமை (இ.வ.);; novelty. [பூ + தானம். பூத்தல் = தோன்றுதல், பூ = புதியது] Skt. Sthäna → த. தானம்
பூத்தானம்பிடி-த்தல்	பூத்தானம்பிடி-த்தல் püttānam - pigi-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) அஞ்சுதல் (இ.வ.);; to fear, [பூத்தானம் + பிடி-,]
பூத்திரம்	பூத்திரம் piram, பெ. (n.) மலை (யாழ்.அக);; mountain. [பூத்தல் = தோன்றுதல், பூ → பூத்திரம்]
பூத்திரி	பூத்திரிமுப்-t-tiri, பெ. (n.) பூப்போலத் தீப்பொறிகள் விழும் வாண வகை (வின்.);; a kind of fire work or rocket that drops flower like sparks. மருவ. புகவாணம், பூவானம் [பூ + திரி]
பூத்திரு	பூத்திரு piruய பெ. (n.) 1. வில்வமரம்; a kind of bael tree. 2. நாய்வேளை; a plant.
பூத்துப்பூத்தெனல்	பூத்துப்பூத்தெனல்முப்பppiteral பெ. (n.) 1. ஒடுதல் முதலியவற்றால் உண்டாம் மூச்சிழைத்தற்குறிப்பு; expr of hard breathing, as from running 2. உடல் வீக்கக் குறிப்பு; expr. of sudden swelling of the body [பூத்து + பூத்து + எனல்]
பூத்துப்போ-தல்	பூத்துப்போ-தல்முப்பp:00, 8 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நெருப்பில் நீறுபடர்தல்; to gather ashes, as coals. 'பூத்துப்போன நெருப்பு' 2. கண்பார்வை மங்குதல்; to be lack-lustrous, as eye sight. 'கண் பூத்துப் போயிற்று' து. பூபரப்புனி (கண்பொறை உருவாதல்); [பூ → பூத்து → போ-,]
பூத்துறட்டி	பூத்துறட்டிமப்பrat. பெ. (n.) பூப்பறிக்கும் துறட்டி; pole with an iron hook fixed at one end to pluck flower. [பூ + துறட்டி. துறடு → துறட்டி]

பூத்தொடு-த்தல்	பூத்தொடு-த்தல் pi-t-toப. 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பூமாலை கட்டுதல்; to string flowers into a garland. 2. பண்டங்களை நேருக்க மின்றி வைத்துப் பெரிதாகக் கட்டுதல்; to put up things very loosly so as to make an appearance of bulkiness. 3. கதை கட்டுதல் (வின்.);; to fabricate, make a false story. [பூ + தொடு-,]
பூத்தொழில்	பூத்தொழில் pப்-t-tol, பெ. (n.) பூவேலைப்பாடு; embroidery, பண்டைத் தமி ழகத்தில் ஆடை பூத்தொழிலுடன் நுண்ணிதாய் நெய்யப் பட்டிருந்தது (உ.வ.);. [பூ + தொழில்]
பூதக்கண்ணாடி	பூதக்கண்ணாடி puda-k-kaanād, பெ. (n.) சிறியதைப் பெரியதாகக் காட்டும் கண்ணாடி வகை; microscope, as a magnifier. ம. பூதக்கண்ணாடி;தெ. பூதஅத்தமு. [பூதம் + கண்ணாடி. புது → பூத → பூதம் = பருத்தது, பெரியது] [P]
பூதக்கலம்	பூதக்கலம் pūda-k-kalam, பெ. (n.) மணப்பெண் மணமகனுக்கு முதன்முறை உணவு பரிமாறுகை (வின்.);; serving of food by the bride to the bridegroom for the first time. [பூதம் + கலம், பூத்தல் = தோன்றுதல். பூ → பூதம் = புதியது]
பூதக்கலவி	பூதக்கலவி păda-k-kalavi. பெ. (n.) சில சாதியாருள் சில சிறப்பு நாள்களில் சீட்டு விழுந்த பெண்ணோடு கூடும் கூட்டம்; intercourse with a woman chosen by lot on a festive occasion, prevalent among certain castes, not now in vogue. பூதக்கலவியிலும் புளிச்சக்கண்ணியா? [பூதம் + கலவி]
பூதக்கால்	பூதக்கால் pida-k-ka. பெ. (n.) யானைக் கால்; elephantiasis. [பூதம் + கால். பூதம் = பெரியது] [P]

பூதக்காவு	பூதக்காவு pida-k-kச்wய. பெ. (n.) 1. பூதங்களுக்குத் திருவிழாக்களில் கொடுக்கும் படையல்; offerings to evil spirits during festivals. 2. பூத வேள்வி பார்க்க;see pūda vē/vi [பூதம் + காவு] பூதக்குயம் pūda-k-kuyam. பெ. (n.); ஆலம்விழுது (தைலவ. தைல.);. air-rool of a banyan. [பூதம் + குயம்]
பூதக்கூட்டுவுடம்பு	பூதக்கூட்டுவுடம்பு pūda-k-kūfiu-v-udambu பெ. (n.) ஐம்பூதங்களின் கூட்டத்தால் தோன்றிய வுடம்பு; physical body, formed by pūdapariṇāmam. [பூதம் + கூட்டு + உடம்பு]
பூதகணம்	பூதகணம் pida-karam, பெ. (n.) பூதங்களின் கூட்டம்; host of goblins. [பூதம் + கணம். பூது → பூதம் → பருத்தது. பருத்த பேய், கல் → கள் → கண் → கணம் = கூட்டம்]
பூதகரப்பன்பட்டை	பூதகரப்பன்பட்டை pūda-karappan pattai பெ. (n.) பூதகரப்பான் பட்டை (யாழ்.அக.); பார்க்க;see pũda karappän pattai [பூதகரப்பான் + பட்டை]
பூதகரப்பான்	பூதகரப்பான் pūda-karappão. பெ. (n.) பீநாறி; fetid tree.
பூதகரப்பான்பட்டை	பூதகரப்பான்பட்டை pūdakarappāṇ - pastai பெ. (n.) பீநாறி மரப்பட்டை (மலை.);; bark of the fetid tree. [பூதகரப்பான் + பட்டை]
பூதகலிக்கம்	பூதகலிக்கம் pūda-kalikkam. பெ, (n.) பேய்களையோட்ட மந்திரவாதி இடும் அஞ்சன வகை (வின்.);; a kind of collyrium used by magicians to exorcise evil spirits. [பூதம் + கலிக்கம்]
பூதகி	பூதகி pidag. பெ. (n.) பூதனை பார்க்க;see pudanai [ஊது → பூது → பூதல் → பூதலி, பூதலித்தல் = பருத்தல், தடித்தல் (வ.வ. 2, 40); பூது → பூதகி = பெண்ணரக்கி]

பூதகேசரி	பூதகேசரிமப்da-kesari. பெ. (n.) வெட்பாலை (மலை.);; conessi bark.
பூதகேசனி	பூதகேசனி pida-kesari. பெ. (n.) சடாமாஞ்சி (மலை.);: spikenard herb.
பூதகேசி	பூதகேசி pida-kes, பெ. (n.) காஞ்சொறி (மலை.);; climbing nettle.
பூதங்கண்டகுளம்	பூதங்கண்டகுளம் pudari-kanda-kulam பெ. (n.) திருப்பரங்குன்றத்திற்கு வடக் கேயுள்ள ஓர் ஏரி; a water tank of north to Tiruparankunram. [பூதம் + கண்ட + குளம்] குண்டோதரன் என்னும் பூதத்தால் வெட்டப்பட்ட குளம் என்று திருவிளையாடல் (தொன்மம்); கூறுகிறது. இக்குளத்தின் கரை பூதங்கண்டகரையென இக்காலத்தும் வழங்கும்;இதற்கு அருகில் கூடைதட்டிப் பறம்பெனச் சிறிய மலை யொன்றுண்டு. வெட்டிய மண்ணை யெடுத்துக் கரையிற் கொட்டிய கூடையைக் குண்டோதரனாகிய பூதம் இதில் தட்டியதென்பர்.
பூதங்கண்ணனார்	பூதங்கண்ணனார் pūdań-kappanār, பெ. (n.) கழக (சங்க);க் காலப்புலவர்; a poet of sangam age. [பூதம் + கண்ணனார்]
பூதங்காட்டு-தல்	பூதங்காட்டு-தல் ஒப்dai-kiப, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கண்ணாடி முதலியன கோணலாக்கி to give a distorted reflection as a concave or defective miror. [பூதம் + காட்டு-, உருவம் இருக்கிறபடி காட்டுதல் இயல்பாகக் கொள்ளப்படும். பூதம் உருவு திரிந்து காணப்படும் எனும் கருத்தடிப்படையிலேயே திரித்துக் காட்டுவது பூதங்காட்டுதல் எனப் பட்டது]
பூதங்கொல்லி	பூதங்கொல்லி pப்daikol, பெ. (n.) 1. நீண்டபூமரவகை; panicled-flowered milled leaf tree. 2. மரவகை. few-flowered milled leaf tree.
பூதசஞ்சாரம்	பூதசஞ்சாரம் pūda-šañjāram. பெ. (n.) உலக வாழ்வு (யாழ்.அக.);; worldly or secular life. [பூ → புது → பூதம் + சம்சாரம்] Skt. samsåra → த. சம்சாரம்

பூதசஞ்சாரி	பூதசஞ்சாரி1 pida-saiar பெ. (n.) உலக வாழ்வை விடாதவன் (யாழ்.அக);; worldly man, one engaged in secular pursuits. [பூ → பூது → பூதம் + சஞ்சாரி] Skt. Samsårin → த. சஞ்சாரி பூதசஞ்சாரி2 pப்da-saiar பெ. (n.) காட்டுத் தீ (யாழ்.அக.);; wild fire.
பூதசதுக்கம்	பூதசதுக்கம் pūda-šadukkam. பெ. (n.) காவிரிப் பூம்பட்டினத்தில் பூதம் நின்று காவல் புரிந்து வந்த நாற்சந்தி; junction of four roads in Kāviri-p-pūmpaṭṭiṇam where the image of a goblin stood keeping watch. 'பூதம் புடைத்துணும் பூதசதுக்கமும்' (சிலப்.5. 134);. [பூதம் + சதுக்கம். ஊது → பூது → பூதம்]
பூதசரீரம்	பூதசரீரம் pப்da-sariam, பெ. (n.) பூதவுடல் பார்க்க;see puda-v-udal [பூதம் + சரீரம்] Skt. Sarira → த. சரீரம். பூதசரீரம் pida-sariam, பெ. (n.) பூதவுடல் பார்க்க;see puda-v-udal [பூதம் + சரீரம்] Skt. Sarira → த. சரீரம்
பூதசாரசரீரம்	பூதசாரசரீரம் pūda-šāra-šariram பெ. (n.) இறையுடம்பு (யாழ்.அக.);; ethereal body. [பூதசாரம் + சரீரம்] Skt. Sarira → த. சரீரம்.
பூதசாரம்	பூதசாரம் puda-saram, பெ. (n.) ஐம்பூதச் சாரம் (வின்.);; essence of the elements that which is formed of or belongs to the elements that which is elemental. [பூதம் + சாரம்]
பூதசாரவுடம்பு	பூதசாரவுடம்பு pudašára-v-udambu பெ. (n.) வானுலக இன்பத்தை நுகரும் (அனுபவிக்க); ஆதன் (ஆன்மா); எடுக்கும் தேவவுடல் (சி.சி. 2, 36, மறைஞா.);; ethereal body assumed by the soul in order to enjoy the bliss of heaven, [பூதம் + சாரம்]
பூதசுத்தி	பூதசுத்திமப்da-suit. பெ. (n.) 1. அன்று செய்த கரிசு(பாவங்);களை நீக்குவதாகிய (ஆன்மசுத்தியின்); ஆதன் தூய்மையின் பங்கு (அங்கம்); (சைவச. பொது. 502, உரை);; [பூதம் + சுத்தி]

பூதஞ்சி	பூதஞ்சிமப்dar. பெ. (n.) 1. உண்கை முதலியவற்றிற் காட்டும் கூச்சம் (இ.வ.);; delicacy 2. புனைசுருட்டு; deceit.
பூதஞ்சேந்தனார்	பூதஞ்சேந்தனார் pidar-cendaறன். பெ. (n.) இனியவை நாற்பது இயற்றிய பழையபுலவர்; an ancient poet, son of Pudan, author of 'iniyavai-nārpadu
பூதத்தார்	பூதத்தார் pidatள். பெ. (n.) பூதத்தாழ்வார் பார்க்க;see pūda-t-tālvār. 'பொய்கையார் பூதத்தார் பேயார்' (உபதேசரத். 4);. [பூதத்தாழ்வார் → பூதத்தார்]
பூதத்தாழ்வார்	பூதத்தாழ்வார் pūda-t-tālvār. பெ. (n.) ஆழ்வார் பதின்மரில் ஒருவர் (திவ்.);; a Vaisnava saint, one of ten älvār, q.v.
பூதத்தான்	பூதத்தான் pidatin, பெ. (n.) ஒரு சிறு தெய்வம் (நாஞ்);; a minor deity. [பூதம் → பூதத்தான்]
பூதத்தான்றி	பூதத்தான்றி pidatiar பெ. (n.) கும்பி; carey's myrtle bloom (L.);
பூதத்துணர்	பூதத்துணர் pidatural பெ. (n.) புனமுருங்கை (மலை.);; palas tree.
பூததயவு	பூததயவு pப்da-tayawய பெ. (n.) பூதவிரக்கம் பார்க்க;see pūda-v-irakkam, 'பூத தயவுடைய ராயினோ ரெவருக்கும் (குமரே. சத. 97);. [பூதம் + தயவு] Skt. Dayā → த. தயவு
பூததயை	பூததயை puda-layal, பெ. (n.) பூதவிரக்கம் பார்க்க;see puda-V-irakkam [பூதம் + தயை] Skt. Dayā → த. தயை
பூததவசம்	பூததவசம் pūdatavašam, பெ. (n.) எள்; sesame. [பூதம் + தவசம்]

பூததாத்திரி	பூததாத்திரி puda-datii பெ. (n.) earth as foster-mother of living beings. [பூதம் + தாத்திரி]
பூததாரன்	பூததாரன் pūda-dāraṇ பெ. (n.) Śivan as ruling the goblin hosts, [பூதம் + தாரன்] Skt. dhara → த. தரன் → தாரன்.
பூததானியம்	பூததானியம் pūda-dāniyam பெ. (n.) பூத தவசம் (யாழ்.அக.);; பார்க்க;see oப்datavašam [பூதம் + தானியம்] Skt. dhanya → த. தானியம்
பூததீர்த்தம்	பூததீர்த்தம் pida-tam, பெ. (n.) பூத நன்னீர் (சைவச. பொது. 66); பார்க்க;see pidanaறர் [பூதம் + தீர்த்தம்] Skt. tirtha → த. தீர்த்தம்
பூததேசி	பூததேசி pidade5 பெ. (n.) வெண்ணொச்சி (சங்.அக.);; five-leaved chaste tree.
பூதநடனம்	பூதநடனம் pūda-nagagam, பெ. (n.) ஒருகாலை யுயர்த்தி மடக்கியாடுகை; dancing with one leg raised and bent. [பூதம் + நடனம்]
பூதநன்னீர்	பூதநன்னீர் pப்dananpir. பெ. (n.) ஐம் பூதங்களின் பொருட்டு உள்ளங்கையினின்று விடப்படும் படையல் நீர்; [பூதம் + நன்னீர். நல் + நீர்- நன்னீர்]
பூதநாசனம்	பூதநாசனம் pūdanāšapam. பெ. (n.) சேங்கொட்டை (மலை.);; marking-nut tree.
பூதநாசினி	பூதநாசினிமப்dandia பெ. (n.) பெருங் காயம் (தைலவ. தைல. 16);; asafoetida.
பூதநாடி	பூதநாடி pidanai பெ. (n.) பேய் பிடித்தவரிடம் ஒழுங்கின்றித் துடிக்கும் நாடிவகை (கொ.வ.);; irregular pulse of one possessed by an evil Spirit. [பூதம் + நாடி]

பூதநாதன்	பூதநாதன் pūda-nādam, பெ. (n.) பூதங்களுக்குத் தலைவன், சிவபெருமான்; Sivan, as lord of the goblins. பூதநாதனைப் பூம்புகலூரனை (தேவா. 781.6.); 2. பூதநாயகன் 2 பார்க்க;see pudañayaganz [பூதம் + நாதன்] Skt. nātha → த. நாதன்
பூதநாயகன்	பூதநாயகன் pūda-nāyagan, பெ. (n.) 1. பூதநாதன், 1 பார்க்க;see pudanādan, 1 பூதநாயகர் புற்றிடங் கொண்டவர் (பெரியபு. திருக்கூட். 1);. 2. கடவுள்; god, பூதநாயகனீர் சூழ்ந்த புலிக்கு நாயகன் (கம்பரா. அங்கத. 21);. [பூதம் + நாயகன். நயம் → நாயகம் → நாயகன் = தலைவன்]
பூதநாயகி	பூதநாயகி pida-nayagi, பெ. (n.) மலைமகள்; Pārvadi. [பூதநாயகன் (ஆ.பா.);-பூதநாயகி (பெ.பா.);]
பூதநிருத்தம்	பூதநிருத்தம் pūdaniruttam, பெ. (n.) பூத நடனம் (சங்.அக.); பார்க்க;see pப்da - nadaṇam| [பூதம் + நிருத்தம்] Skt. nrtta → த. நிருத்தம்
பூதநூல்	பூதநூல் pidamப் பெ. (n.) இயற்பொருள் ஆற்றல் ஆகியவற்றின் இயல்புகளைப்பற்றி ஆயும் நூல்; physics மறுவ இயற்பியல் [பூதம் + நூல்]
பூதநோய்	பூதநோய் pida-ray, பெ. (n.) நோய் வகை (கடம்ப, பு. இலீலா, 143);; a disease [பூதம் + நோய்]
பூதப்பட்டை	பூதப்பட்டை puda-p-pattai, பெ. (n.) பூதகரப்பான் பட்டை (மூ.அ.); பார்க்க;see pudā-karappān pattai [பூதம் + பட்டை]
பூதப்படையோன்	பூதப்படையோன் pida-p-paday60. பெ. (n.) பூதப்படைகளை யுடையவன், சிவபெருமான் (நாமதீப். 15);; Sivan, as having an army of goblins [பூதம் + படையோன்]

பூதப்பற்றன்	பூதப்பற்றன் pidappara), பெ. (n.) பொருளே முதன்மையானது எனக் கருதுபவன் (உலோகாயதன்);; materialist. [பூதம் + பற்றன். பற்று → பற்றன்]
பூதப்பாண்டியன்	பூதப்பாண்டியன் puda-p-pândiyao, பெ. (n.) கழக(சங்க);க்கால மன்னன்; a king of sangam age. [பூதம் + பாண்டியன்] புலவனும் வீரனுமாய் சிறந்து விளங்கியவன். அகநானூற்றிலும், புறநானூற்றிலும் பாடப் பெற்றவன். ஒல்லையூர் தந்த எனும் அடைச்சிறப்பான் இவனுடைய புலமையும் வீரமும் உணரத்தக்கன.
பூதப்பாண்டியன் தேவியார்	பூதப்பாண்டியன்தேவியார் pப்da-ppāndiyan-dēviyār பெ. (n.) பூதப்பாண்டியனின் மனைவி; king Puda pāndiyan's wife. [பூதப்பாண்டியன் + தேவியார்] கணவன் இறந்தவுடன் அந்நிலையில் இருந்து அன்புகாட்ட யாராலும் முடியாது என்று கூறி தீயில் பாய்ந்து உயிர்விட்ட அரசி.
பூதபஞ்சம்	பூதபஞ்சம் pida-palam, பெ. (n.) பூதமைந்து பார்க்க;see pudamandu. [பூதம் + பஞ்சம்]
பூதபத்திரி	பூதபத்திரி pūda-pattiri பெ. (n.) துளசி (சங்.அக.);; sacred basil. [பூதம் + பத்திரி]
பூதபதி	பூதபதி pidapad. பெ. (n.) பூதவாளி (பிங்.); பார்க்க;see pudavāsī [பூதம் + பதி]
பூதபரிணாமதேகம்	பூதபரிணாமதேகம் puda-parinäma-dégam பெ. (n.) பூதக்கூட்டு வுடம்பு பார்க்க;see pidak-kutsu- v-udambu [பூதம் + பரிணாமம் + தேகம்] Skt. pari-nåma → த. பரிணாமம்; Skt. deha த. தேகம்

பூதபலம்	பூதபலம் pū̃da-palam பெ. (n.) பலா (சங்.அக.); jack tree. [பூதம் + பலம், பழம் → பலம்]
பூதபலி	பூதபலிம ப்da bal. பெ. (n.) பூதக்காவு பார்க்க;see puda-k-kāvu. [பூதம் + பலி] Skt. bali → த. பலி
பூதம்	பூதம்1 pidam, பெ. (n.) 1. நிலம், நீர், நெருப்பு காற்று, வெளி என்ற ஐம்பூதங்கள் (திவா.);; the five elements of nature viz., earth, water, fire. wind, ether. 2. ஐம்பூதங்களின் சிறப்புத் தெய்வங்கள்; the deities presiding over the five elements. 'ஐம்பூத மன்றே கெடும்' (ஆசாரக் 16);. 3. உடம்பு; body 'தம்பூத மெண்ணா திகழ்வானேல்' (ஆசாரத். 16);. [பூத்தல் = தோன்றுதல், பூ → பூது → பூதம் = தோன்றியது, ஐம்பூதங்களுள் ஒன்று. '"வளியென வருஉம் பூதக் கிளவியும்" (தொல்,242);(வ.வ.240);] பூதம்2 pidam, பெ. (n.) 1. இறந்தவரின் பேயுருவம்; ghost of a deceased person. 2. பூதகணம்; demon, goblin, malignant spirit described as dawarfish with huge pot-belly and very small legs, "பூதங்காப்பப் பொலி களந்தழிஇ" (புறநா:369,17);. 3. தாழி (பரணி); (பிங்.);; the second naksatra. 4. பருத்தது anything big or monstrous, 5. உயிரி (பிங்.);; any living creature.
பூதம்புல்லன்	பூதம்புல்லன்முப்dam-pular, பெ. (n.) கடைக்கழக(சங்க);மருவிய காலத்துப் புலவர்; poet of post-sangam age.
பூதமகீபாலன்	பூதமகீபாலன் pūdamakipālam, பெ. (n.) புள்ளலூர் வேளாளன், ஒளவையார்க்கு விருந்திட்டுப் பாடல் பெற்றவன்; Pullalur Vēlālan, a patron to poetress Auwai.
பூதமரம்	பூதமரம் püda-maram, பெ. (n.) 1. பெருவாகை (பதார்த்த. 220);; siris. 2. ஆல்; banyan. [பூதம் + மரம்]

பூதமாறுபாடு	பூதமாறுபாடு pūda mārupāgu பெ. (n.) ஐம்பூதங்களின் மாறுபாடு; modifications or changes of the five elements. [பூதம் + மாறுபாடு]
பூதமிவர்ந்தோன்	பூதமிவர்ந்தோன் pūdam-ivarndōn, பெ. (n.) பிள்ளையார் (நாமதீப, 27);; Ganesa, [பூதம் + இவர்ந்தோன்]
பூதமுசுட்டை	பூதமுசுட்டை puda-musuttai, பெ. (n.) வட்டத்திருப்பி (சங்.அக.);; welvet leaf.
பூதமுத்தன்	பூதமுத்தன் pide-muறே. பெ. (n.) பூதப் பற்றன் (நாமதீப. 126.); பார்க்க;see pida-pparfan [பூதம் + முத்தன். முத்து → முத்தன்]
பூதமைந்து	பூதமைந்து pidam-andப பெ. (n.) ஐம்பூதம்; the five elements of nature [பூதம் + ஐந்து]
பூதயஞ்ஞம்	பூதயஞ்ஞம் pidayaliam பெ. (n.) பூதவேள்வி பார்க்க;see puda-Vés/ [பூதம் + யஞ்ஞம்] Skt. yajfia → த. யஞ்ஞம்
பூதயாகம்	பூதயாகம்ப்ெdayagam, பெ. (n.) பூதவேள்வி (சூடா.); (குறள், 87. கீழ்க்குறிப்பு); பார்க்க;see puda-Véswi [பூதம் + யாகம்] Skt. yāga → த. யாகம்
பூதர்	பூதர் ptidar பெ. (n.) 1. பதினெண் கணத்து ளொருசாரார் (பிங்.);; a class of demingods, one of padinen-kanam. 2. பூதம்; demons, devils, 'கல்லாதார் தேருங்காற் பூதரே' (சிறுபஞ். 20);. 3. மாந்தர்; human beings. "ஒருபூதரு மங்கறியாவதை" (அஷ்டப் திருவரங்கத்துமா. 62);. [ஊது → பூது → பூதம் = பருத்தது. பருத்த பேய் (வ.வ. 2, 40); பூதம் → பூதர்]
பூதரக்கள்ளி	பூதரக்கள்ளி pūdara-k-kasi பெ. (n.) கோபுரக் கள்ளி; a kind of tall spurge.

பூதரப்புடம்	பூதரப்புடம் pădara-p-pudam பெ. (n.) ஓர் வகைப்புடம்; calcination in sand bath. [பூதரம் + புடம்]
பூதரவி	பூதரவி 0ப்daraw பெ. (n.) உடம்பின் கொழுப்பு; fat of the body.
பூதரறளி	பூதரறளிமப்daraal, பெ. (n.) வெண்டாளி; white catamaran tree.
பூதராயன்	பூதராயன் pida-raya), பெ. (n.) பேய் (யாழ்.அக.);; devil, goblin. [பூதம் + ராயன், அரசன் → அரையன் → ராயன்]
பூதரூபத்தன்	பூதரூபத்தன் pūdarūpattan, பெ. (n.) பிள்ளையார் (நாமதீப. 27);; Ganesa, [பூதம் + ரூபத்தன். உருவம் → உருவத்தான் → ரூபத்தான்]
பூதலக்கிழத்தி	பூதலக்கிழத்தி pudala-k-kilatti பெ. (n.) நிலமங்கை (திவ். திருச்சந். 72);; goddess of earth. [பூ + தலம் + கிழத்தி]
பூதலம்	பூதலம் pudalam, பெ. (n.) நிலவுலகம்; the earth, 'பாதம் பூதலத்தே போந்தருளி' (திருவாச. 8, 1);. [பூ + தலம்]
பூதலூர்	பூதலூர் pidaப் பெ. (n.) தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள ஊர்; a village in Tañjāvūr dt.
பூதவக்குருக்கண்	பூதவக்குருக்கண் pudava-k-kurukkan பெ. (n.) ஆலம் விழுது (தைலவ. தைல. 94);; air-root of the banyan. [பூதவம் + குருக்கண்]
பூதவச்சம்	பூதவச்சம் pidavaccam, பெ. (n.) பூதகரப்பான் பார்க்க;see pūda karappān
பூதவம்	பூதவம் pப்dayam, பெ. (n.) 1. ஆல் (திவா.);; banyan, 2. பூமருது1. (சூடா.); பார்க்க;see pūmarudu1. [புது → பூது → பூதம் → பூதவம் = மிகப் பெரியதாய்ப் படரும் அல்லது பூதம் குடியிருக்கும் ஆலமரம் (வே.க 3, 76);]

பூதவனல்	பூதவனல் pida-Maria. பெ. (n.) சினநெருப்பு (கோபாக்கினி); (திவா.);; the fire of anger. [பூதம் + அனல். உல் → அல் → அன் → அனல்]
பூதவாகம்	பூதவாகம் pidavigam, பெ. (n.) பூதவாசம் (சங்.அக.); பார்க்க;see pūdavāšam [பூதவாசம் → பூதவாகம்]
பூதவாகனம்	பூதவாகனம் pūdavāgapam, பெ. (n.) சிவபெருமான் எழுந்தருளும் ஊர்தி வகை; goblin-vehicle of Śivan. [பூதம் + வாகனம்] Skt. vähana → த. வாகனம்
பூதவாசகம்	பூதவாசகம் pūdavāšagam, பெ.(n.) பெருந்தேக்கு (சங்.அக.);; teak.
பூதவாசம்	பூதவாசம் pidavasam. பெ. (n.) 1. தான்றி (மலை.);; belleric myrobalan. 2. உடம்பு (யாழ்.அக);; body. [பூதம் + வாசம்]
பூதவாதம்	பூதவாதம் pப்da-Madam. பெ. (n.) பூதங்களின் சேர்க்கையினால் ஞால(அண்ட);வுருவாக்கம் ஏற்பட்டது எனக் கூறும் கூற்று;(மணிமே. 27, 263, உரை);; doctrine holding that the world is formed from the five elements without any divine agency. [பூதம் + வாதம்] Skt. vada → த. வாதம்
பூதவாதி	பூதவாதி pidavidi, பெ. (n.) பூதவாத மதத்தவன்; believer in the doctrine of puda vadam, "பூதவாதியைப் புகனீயென்ன" (மணிமே. 27, 263);. [பூதம் + வாதி. வாதம் → வாதி] Skt vādin → த. வாதி
பூதவாளி	பூதவாளி pidaval. பெ. (n.) பூதங்களுக்கு நாயகன், சிவபெருமான்;Śivan, as lord of the goblins, "பூதவாளிதின் பொன்னடி யடைந்தேன்" (தேவா. 176, 3);. [பூத(ம்); + ஆளி. ஆள் → ஆளி]

பூதவிகாரம்	பூதவிகாரம் puda-vigaram. பெ. (n.) பூதமாறுபாடு பார்க்க;see poda marupadu 'பூதவிகாரப் புணர்ப் பென்போர்களும்' (மணிமே. 21, 100);. [பூதம் + விகாரம்] Skt. vi-kåra → த. விகாரம்
பூதவிரக்கம்	பூதவிரக்கம் pūda-virakkam, பெ. (n.) உயிர்களிடத்திற் காட்டும் அன்பு; kindness to creatures [பூதம் + இரக்கம்]
பூதவிருக்கம்	பூதவிருக்கம் pūda-v-irukkam, பெ. (n.) 1. பீநாறி (சங்,அக);; fetid tree. 2. பெருவாகை; siris. [பூதம் + விருக்கம்] Skt. vriksha → த. விருக்கம். vriksha என்னும் சொல்லை வளரும் அல்லது உடன் என்னும் பொருளுடைய brih என்னும் சொல்லோடு பொருத்திப் பார்க்கிறது மா.வி. அகரமுதலி. ஆயின் brih என்பது தமிழ் பெருகு என்னும் அடியோடு தொடர்புடையது.
பூதவிருள்	பூதவிருள் pūda-v-iru/ பெ. (n.) 1. ஞால(அண்ட); கோளத்தைச் சூழ்ந்திருக்கும் புறவிருள் (யாழ்.அக.);; darkness surrounding the universe 2. காரிருள் (அந்தகாரம்); (திருவருட். 2, 6, உரை);; intense darkness. [பூதம் + இருள்]
பூதவீடு	பூதவீடுமப்da-widய. பெ. (n.) ஐம்பூதங் களாலாகிய உடல் (சங்.அக);; body, as constituted of the five-elements. [பூதம் + வீடு]
பூதவுடம்பு	பூதவுடம்பு puda-v-udambu பெ. (n.) பூதவுடல் பார்க்க;see puda-v-uda/ [பூதம் + உடம்பு]
பூதவுடல்	பூதவுடல் pida-பாக பெ. (n.) 1. (ஐந்து பூதங்களாலான); பருவுடம்பு (தூலவுடம்பு);; the gross body, as composed of the five elements. (வீரநாரா. பாயி. 21);. 2. ஒருவர் இறந்ததும் அவருடைய உடலை மங்கல வழக்காகக் குறிப்பிடும் சொல்; euphemism for the dead body, mortal remains. அன்னாரின் பூதவுடல் இன்று மாலை அடக்கம் செய்யப்படும் (உ.வ);. [பூத(ம்); + உடல்]

பூதவுப்பு	பூதவுப்பு pப்da-y-uppu. பெ. (n.) சந்தியுப்பு (சங்.அக.);, a kind of salt. [பூதம் + உப்பு]
பூதவுரு	பூதவுரு pida-பய. பெ. (n.) நிலம், (பிருதுவி); நீர் (அப்பு);, நெருப்பு (தேயு);, காற்று (வாயு); ஆகிய நான்குங் கொண்ட உருவப் பகுதி (மணிமே. 30, 190, கீழ்க்குறிப்பு);; [பூதம் + உரு]
பூதவேசி	பூதவேசிமப்daves, பெ. (n.) பூததேசி (மலை.); பார்க்க;see pudadés. [பூததேசி → பூதவேசி]
பூதவேர்	பூதவேர் pida-wக் பெ. (n.) உடம்பின் நரம்பு; nerves of the body. [பூத(ம்); + வேர்]
பூதவேள்வி	பூதவேள்விமப்da-W. பெ. (n.) ஐவகை வேள்விகளுள் நெறிப்படி உயிரிகட்குக் காவு (பலி); உணவு ஈகை (பிங்.);; giving food to animals as enjoined in the sastrås one of al-vagai-Vélvi [பூதம் + வேள்வி]
பூதன்	பூதன்1 pidaற பெ. (n.) 1. ஆதன் (ஆன்மா); (பிங்.);; the soul. 2. மகன் (யாழ்.அக.);; son. 3. பூதத்தாழ்வார் பார்க்க;see pūdattālvār பொய்கை பூதன் பேயார் (அஷ்டப். நூற்றெட். காப்பு); 4. ஒரு பண்டையியற் பெயர்; a person name of ancient time. 5. பருத்தவுடம்பினன்; giants who are reputed to be of a great stature as physical strength but mostly of meagre mentality. [பூதம் → பூதன் (வே. க. 3, 77);] பூதன்2 pidaற. பெ. (n.) தூயன் (பரிசுத்தன்);; purfied soul. "புமையிலுமை யொடும் புணர்ந்த பூதனே" (வேதாரணி. விநாயக. 43);. [பூதம் → பூதன்] பூதன்3 pūdan பெ. (n.) கடுக்காய்; gall-nut

பூதன்தேவனார்	பூதன்தேவனார் ploap-devaறன். பெ. (n.) கடைக்கழக (சங்க);ப் புலவர்; poet of sangam age. [பூதன் + தேவனார். இவர் ஈழநாட்டி லிருந்து மதுரை யடைந்தவரென்று சிலர் குறிப்பர்] பூதனன் பப்dara), பெ. (n.); அரசன் (சங்.அக.);; king. [பூ → பூதனன்]
பூதனாசரீரம்	பூதனாசரீரம் pūdaṇā-šariram, பெ. (n.) பூதவுடல் பார்க்க;see puda.w-udal, "பூதனா சரீரம் போனால்" (சி.சி.2.36);. [பூதம் → பூதன் + சரீரம்] Skt. Sarira → த. சரீரம்.
பூதனார்	பூதனார் pidaறன். பெ. (n.) கழக (சங்க);க் காலப் புலவர்; a poet of sangam age. இவர் பாலைத்திணையைப் புனைந்து பாடியுள்ளார். மகட்போக்கிய தாய் பாலையை வருணிப்பதாக இவர் கூறியது மிக்க சுவையுடையதாகும்.
பூதனை	பூதனை ஒப்dara, பெ. (n.) 1. தன் நச்சுமுலைப் பாலுட்டிக் கண்ணனைக் கொல்லவந்த ஒராக்கி; a demoness who assumed the form of a woman for killing Krishna by suckling him with poisoned milk. நள்ளிருள் வந்தபூதனை மாள (திவ்.பெரியதி.10,9,1);. 2. நோய்வகை (சினேந்.230);; a disease. [பூதன்(ஆ.பா.); – பூதனை(பெ.பா.);]
பூதாக்கலம்	பூதாக்கலம் pūdā-k-kalam பெ. (n.) பூதக் கலம் பார்க்க;see puda-k-kalam [பூதக்கலம் → பூதாக்கலம்]
பூதாக்கலம்பணி-தல்	பூதாக்கலம்பணி-தல் pudā-k-kalampanj- 3 செ.கு.வி (v.i.) மணவாளனும் மணவாட்டியும் முதன்முறை ஒருகலத்தில் உண்ணுதல் (யாழ்.அக.);; to eat in the same vessel for the first time, as a bride-groom and, his bride. [பூதக்கலம் → பூதாக்கலம் + பணி-,]
பூதாகாரம்	பூதாகாரம் puda-karam, பெ. (n.) மிகப்பருத்தது (கொ.வ.);; that which is huge or monstrous, [ஊது → பூது → பூதம் → பூதாகாரம்]

பூதாங்குசம்	பூதாங்குசம் püdångusam, பெ. (n.) பேய்மருட்டி (மலை.);; a soft woolly plant. [பூதம் + அங்குசம்]
பூதாச்சிறையன்	பூதாச்சிறையன் pūdācciraiyan, பெ. (n.) சூட(பச்சைக்கர்ப்பூர்); வகை (பதார்த்த 1078);; a kind of medicated camphor,
பூதாஞ்சனம்	பூதாஞ்சனம் picalaram, பெ. (n.) பேய்க் கோளைக் கண்டுபிடிக்க உதவும் மை (வின்.);; magical ointment for discovering whether a person is possessed or not, one of three añjanam. [பூதம் + அஞ்சனம்] Skt. afijana → த. அஞ்சனம்.
பூதாண்டம்	பூதாண்டம் pūdāngam, பெ. (n.) புடவி (பேரண்டம்);; universe, cosmos. 'ஏதமில் பூதாண்டத் தெல்லையினீறே' (திருமந் 2748);. [பூதம் + அண்டம்] Skt. anda → த. அண்டம்.
பூதாத்துமன்	பூதாத்துமன் pidatumai, பெ. (n.) துறவி (யாழ்.அக.);, one who has entirely abandoned worldly desires, ascetic. [பூத + ஆத்துமன்]
பூதாத்துமா	பூதாத்துமா pidatumẩ பெ. (n.) 1. உயிரி;(சீவாத்துமா);; any living being. 2. உடல் (யாழ்.அக.);; body. 3. துணைக்காரணம் (யாழ்.அக.);; instrumental cause. 4. சிவபெருமான் (யாழ்.அக.);;šivan. 5. நான்முகன் (யாழ்.அக);; Brahma. [பூதம் + ஆத்துமா] Skt. åtmå → த. ஆத்துமா.
பூதாதன்	பூதாதன் pidada), பெ. (n.) ஐம்பூதங்களோடு கூடியிருக்கும் புலம்பன் (ஆன்மா); நிலை; the state of soul, when it is associated with the five elements. [பூதன் + ஆதன்]
பூதான்மா	பூதான்மா pūdāṇmā பெ. (n.) பூதாதன் (சி.போ. பா. 6, 2, பக். 317); பார்க்க;see pūdādan [பூதன் + ஆன்மார்]

பூதானம்	பூதானம்1 pudram, பெ. (n.) நிலக்கொடை; gift of land [பூ + தானம், தா → தானம்] பூதானம்2மப்dசிறam, பெ. (n.) சிறிய வலியையும் பொறுக்க முடியாத தன்மை (கொ.வ.);; delicate nature which will not brook the least pain. [பூ3 +தனம் – பூதனம் → பூதானம்]
பூதி	பூதி1மப் பெ. (n.) 1. முடை நாற்றம் (திவா.);; stench, as of putrid flesh. 2. புனுகுச் சட்டம் (தைலவ.);; secreting glands of civet-cat. 3. சேறு (பிங்.);; mud, mire, 4. ஏழு நிரயத்துள் a hell, one of ëlunaragam, [புழுதி → பூதி] பூதி2மப் பெ. (n.) 1. செல்வம் (பிங்.);; attu. ence, wealth, prosperity. 'பூதிதரு மிலிங்க பூசனை' (காஞ்சிப்பு. கலிங்க. 21);. 2. சாம்பல் (வின்.);; ashes. 3. திருநீறு (பிங்.);; sacred ashes. "பூதியணி பொன்னிறத்தர்" (தேவா.592,2);. 4. புழுதி (சூடா.);; dust, powder. 5. நிலம் (அக.நி.);; earth, 6. ஊன் (வின்.);; flesh, meat.

பூதிகம்	பூதிகம்1 pudigam, பெ. (n.) 1. உடம்பு (சூடா.);; body. 2. நிலவுலகம்; world. [பூதம் → பூதி → பூதிகம்] பூதிகம்2 pudigam, பெ. (n.) 1. நிலவேம்பு (சங்.அக.);; chiretta 2. வாசனைப்புல் வகை a fragrant grass. 3. சாதிக்காய். (சங்.அக.);; true nutmeg. 4. அகில் (சங்.அக.);; eagle wood 5. ஆயில் (தைலவ.தைல.42);; gong Wood. [பூதி → பூதிகம்] பூதிகம்3 pudigam, பெ. (n.) புன்கு (நாமதீப. 293);; Indian beech. [பூதி → பூதிகம்]
பூதிகாய்	பூதிகாய் pid-kay. பெ. (n.) ஆலமரப்பட்டை (சங்.அக.);; bark of banyan tree. [பூது → பூதம் → பூதி + காய்]
பூதிப்படியாய்	பூதிப்படியாய் ஒப்d.p-padya) வி. அ. (adv.) பொதுவாய் (இ.வ.);; generally, commonly. [பூதி + படி + ஆய்]
பூதிப்பிடி	பூதிப்பிடி pid-o-ord பெ. (n.) 1. கரணிய மின்றி (அநியாயமாய்); தாக்குகை (வின்.);; attacking a person unjustly. 2. பிறர் செயற்பாட்டில் காரணமில்லாமல் நுழைகை (வின்.);; intermeddling with other's concerns [பூதி + பிடி]
பூதிமம்	பூதிமம் pūdimam, பெ. (n.) தூதுவளை (சங்.அக.);; climbing brinjal.
பூதியம்	பூதியம் pudiyam, பெ. (n.) 1. நிலவுலகம் (பிங்.);; world 2. உடம்பு (பிங்.);; body. "அப்பூதியந் துறந்த வாருயிரை" (திருவாரூ. 78);. 3. ஐம்பூதம் (வின்.);; the five elements. [பூதகம் → பூதியம்]

பூதுரந்தரர்	பூதுரந்தரர் pūdurandarar பெ. (n.) அரசன்; kings, as supporters of the earth. "எதிர் பூதுரந்தார் யாவரும்" (பாரத. இராசசூ. 136);. [பூ + துரந்தரர்]
பூதூர்	பூதூர் oப்dப் பெ. (n.) புதுவதாக ஏற்பட்ட ஊர்; new village, திருப்பெரும்பூதூர் [புது + ஊர்-புதூர் → பூதூர்]
பூதேசன்	பூதேசன் pidesar). பெ. (n.) சிவபெருமான் (பிங்.);;Śivan, as lord of the goblins. [பூதம் + ஈசன் – பூதமீசன் → பூதேசன்]
பூதேவர்	பூதேவர் pudevar. பெ. (n.) பார்ப்பனர்; Brahmans, considered as gods on earth. 'ஒருகோடி பூதேவரும்' (பாரத. தற்சிறப் 2);. [பூ + தேவர். தேய் → தேய்வு → தேவு → தேவர்] பூதேவர் pūtēvar, பெ.(n.) பார்ப்பனர்; Brahmans, considered as gods on earth. "ஒரு கோடி பூ தேவரும்" (பாரத. தற்சிறப். 2);. [Skt. {} → த. பூதேவர்]
பூதேவி	பூதேவி pidevi பெ. (n.) மண்மகள்; the goddess of earth. [பூ + தேவி. தேய் → தேய்வு → தேவு → தேவன் (ஆ.பா.); - தேவி(பெ.பா.);] பூதேவி pūtēvi, பெ.(n.) நிலமகள்; the goddess of earth. [பூ + தேவி] [Skt. {} → த. பூதேவி]
பூதை	பூதை pida பெ. (n.) அம்பு (சூடா.);; arrow. [புதை → பூதை]

பூதோன்மாதரோகம்	பூதோன்மாதரோகம் pljačamadarč9am. பேய்க் கோளாறு (பைஷஜ. 286); demoniac possession, hysteria. [பூதம் + உன்மாதம் + ரோகம்] Skt. rõha → த. ரோகம்; Skt. un-matta → த. உன்மத்தம் → உன்மாதம்
பூந்தகரை	பூந்தகரை pindakara, பெ. (n.) தகரை; a plant. [பூ + தகரை] [P]
பூந்தட்டம்	பூந்தட்டம் pd-n-talam, பெ. (n.) பூந்தட்டு பார்க்க;see pin-tatய 'ஆய்பூந்தட்டத்து' (பெருங். வத்தவ. 7, 26);. ம. பூத்தட்டம் [பூ + தட்டம். தட்டு → தட்டம்]
பூந்தட்டு	பூந்தட்டுமப்ா-taiப பெ. (n.) பூவைத்தற்குரிய தட்டு (பிங்.);; flower salver. [பூ + தட்டு]
பூந்தணர்	பூந்தணர் pindarlar பெ. (n.) புனல் முருங்கை; a tree.
பூந்தராய்	பூந்தராய் pindary. பெ. (n.) சீர்காழி; Shiyal 'பூந்தராய்ப் பந்தனாய்ந்த பாடலால்' (தேவா. 180, 11);.
பூந்தவிசு	பூந்தவிசு 00:n-lawsய பெ. (n.) மலரிருக்கை; seat made of flowers, 'புதிதினிட்ட பூந்தவிசி னுச்சிமேல்' (சீவக. 705.); [பூ + தவிசு]
பூந்தளிர்	பூந்தளிர் pindal. பெ. (n.) பூந்துளிர் பார்க்க;see pundu/ir க. பூதளிர். [பூ + தளிர்]
பூந்தாதி	பூந்தாதி pindad பெ. (n.) பிச்சிப்பூ; a kind of jasmine

பூந்தாது	பூந்தாதுமப்-n-dadu பெ. (n.) 1. மகரந்தப் பொடி (சூடா.);; pollen, farina of flowers. 2. கோங்கு (மலை.);; false tragacanth, க. பூதூளி, பூதூளு;தெ. புவ்வுபொடி, புவ்பொடி. [பூ + தாது]
பூந்தாலிகம்	பூந்தாலிகம் pūndāligam, பெ. (n.) பெருந்தும்மை; large lucas.
பூந்தாழங்குடி	பூந்தாழங்குடிமப்dalaikudi, பெ. (n.) தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள ஊர்; a village in Tañjävur dt. [பூ + தாழை + குடி]
பூந்தாழம்	பூந்தாழம் pindalam, பெ. (n.) பூத்தாழம் பழம் பார்க்க;see pùttäjam pa/am
பூந்தாழம்பழம்	பூந்தாழம்பழம் pindalam-palam, பெ. (n.) ஒருவகைத் தாழை (அன்னாசி);ப் பழம்; pineapple. [பூந்தாழம் + பழம்]
பூந்தாழை	பூந்தாழை pti-n-dalai. பெ. (n.) ஒருவகைத் தாழை (அன்னாசி); (சங்,அக);; pine-apple. [பூ + தாழை] [P]
பூந்தி	பூந்தி1 pind பெ. (n.) புன்கு 1 (மலை.); பார்க்க;see pபngu 1. பூந்தி2 pind பெ. (n.) பூவந்தி (வின்.); பார்க்க;see povand [பூவந்தி → பூந்தி] பூந்தி pūndi, பெ.(n.) பணியாரவகை, பொலந்தி (பூந்தி);; a kind of confection made of Bengal-gram flour. த.வ. பொலந்தி [U. {} → த. பூந்தி]

பூந்திக்கொட்டை	பூந்திக்கொட்டை pindl-k-kola, பெ. (n.) பூவந்தி பார்க்க;see pivand [பூவந்தி → பூந்தி + கொட்டை]
பூந்துகள்	பூந்துகள்முப்-n-dபgal. பெ. (n.) மகரந்தப் பொடி, (யாழ்.அக.);; pollen of flowers. ம. பூம்பொடி;க. பூதுளி, பூதூளு [பூ + துகள்]
பூந்துகில்	பூந்துகில் pப்-n-dபgi. பெ. (n.) 1. பூவேலை செய்த ஆடை; garment embroidered with floral designs. 'பூந்துகிற்கொடுத்த தீந்தேனகிற் புகை' (சீவக. 1855);. 2. பொற்கரையுள்ள ஆடை; gold bordered silk cloth. 'ஞாயிற்றணி வனப்பமைந்த பூந்துகில்' (பரிபா. 13, 2);. [பூ + துகில்]
பூந்துணர்	பூந்துணர் pindபmar பெ. (n.) 1. பூங்கொத்து; cluster of flowers, 'பூந்துணர் வாளி' (கம்பரா. உலாவியா. 11);. 2. புனமுருக்கு (மலை.);; palas tree. [பூ + துணர்]
பூந்துளிர்	பூந்துளிர் p-n-dப பெ. (n.) மெல்லிய தளிர் (யாழ்.அக.);; tender sprout, a young shoot with flowers.
பூந்துறை	பூந்துறை pindurai. பெ. (n.) மலர்கள் நிறைந்துள்ள நீர்நிலை; a pond in which flowers grown. "தண்மணல் துருத்தியுந் தாழ்பூந்துறைகளும்" (மணிமே.1. 65);. [பூ + துறை]
பூந்தூள்	பூந்தூள் pd-n-dப் பெ. (n.) பூந்துகள் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see pindபgal க. பூதுளி, பூதூளு [பூ + தூள். துகள் → தூள்]
பூந்தேக்கு	பூந்தேக்குமப்ா-deku. பெ. (n.) மரவகை; a tree, kleinhovia hospita. [பூ + தேக்கு]

பூந்தேர்	பூந்தேர்முப்-n-der பெ. (n.) பூக்களால் புனையப்பட்ட தேர் (யாழ்.அக.);; chariot adorned with flowers. [பூ + தேர்]
பூந்தேறல்	பூந்தேறல் pinderal பெ. (n.) புதிய இனிய மது; fresh and sweet toddy, "விளைபூந் தேறலின் மெய்தவத் தீரே" (மணிமே. 3,99);. [பூ + தேறல். துல் → (தெல்); → தென் = (தெளிவு,கள்); இனிமை. தென் → தெறு → தேறு → தேறல் = தெளிந்த கள்.]
பூந்தேன்	பூந்தேன் pinde). பெ. (n.) பூவிலிருக்கும் மது; honey in the flowers, nector of flowers. ம. பூந்தேன் [பூ + தேன். துல் → (தெல்); → தென் → தேன்.]
பூந்தேனினம்	பூந்தேனினம் pinderam, பெ. (n.) பூந்தாது; pollen. [பூ + தேனினம்]
பூந்தை	பூந்தை pinda பெ. (n.) பூதன் என்பவனது தந்தை (தொல். எழுத்து. 348, உரை);; father of a person named Pudan. [பூதன் + தந்தை. பூந்தை மரூஉ]
பூந்தொங்கல்	பூந்தொங்கல் pinioigal. பெ. (n.) பூங்கொத்து பார்க்க;see pūrgottu க. பூதொங்கல் [பூ + தொங்கல். தொங்கு → தொங்கல்]
பூந்தொட்டி	பூந்தொட்டி pindol. பெ. (n.) பூச்செடி வளர்க்கும் சிறு தொட்டி; flowerpot ம. பூச்சட்டி [பூ + தொட்டி]
பூந்தோட்டக்கறுப்பு	பூந்தோட்டக்கறுப்பு pd-n-tota-k-karuppu பெ. (n.) தஞ்சை மாவட்டத்தில் பூந்தோட்ட மென்ற சிற்றூரில் நெய்யப்படும் கறுப்புச் சேலை வகை (இ.வ.);; a saree of black colour, made at Püntôttam, a village in Tañjāvūr. [பூந்தோட்டம் + கறுப்பு]

பூந்தோட்டம்	பூந்தோட்டம் ஒப்ா-ttam, பெ. (n.) 1. பூக்கள் நிறைந்த தோட்டம் (நந்தவனம்); (சூடா.);; flower garden, 2. சோலை (சிந்தா. நி. 65);; grove. ம. பூந்தோட்டம்;க. பூதோட, பூம்பொல, கூ.தோட [பூ + தோட்டம்]
பூந்தோடு	பூந்தோடு pd-n-tedu, பெ. (n.) பூவின் இதழ் (யாழ்.அக.);; flower petal. [பூ + தோடு]
பூந்தோள்	பூந்தோள்முப்-n-d0 பெ. (n.) பொலிவு பொருந்திய சுவல் (புயம்);; grandness of appearance of shoulder. "பூந்தோள் யாப்பின் மிஞிலி காக்கும்" (நற்றிணை,365,4);. [பூ + தோள்]
பூநாகம்	பூநாகம்1 ஒப்-magam, பெ. (n.) பூவில் உள்ள சிறுபாம்பு வகை (ஜீவரட். 344);; a kind of small snake found among flowers. [பூ + நாகம்] பூநாகம்2 பப்-magam, பெ. (n.) 1. நாகப் பூச்சி; round-worm infecting the small intestines, ascaris lumbricoides. 'பூநாகமுங் குழைத்தல் போனம்' (திருவாரூர். அவை); 2. நாங்கூழ் earth-worm. 3. பூநீறு (யாழ்.அக.); பார்க்க;see piniu.
பூநாச்சிப்புல்	பூநாச்சிப்புல் pinacci-p-pul, பெ. (n.) குறத்திப் பாசி; job's tears. [பூநாச்சி + புல்]
பூநாமக்காரன்	பூநாமக்காரன் pū-nāmakkāraṇ பெ. (n.) நெல்வகைகளுள் ஒன்று; a kind of paddy. (A.);.
பூநாரை	பூநாரைப்ாள். பெ. (n.) சிவப்பு நாரை வகை; flamingo. [பூ + நாரை] [P]

பூநிம்பம்	பூநிம்பம் pi.nlmbam. பெ. (n.) நிலவேம்பு (மலை.);; chiretta.
பூநிறம்	பூநிறம்முப்-ாlam, பெ. (n.) மாந்தளிர்க்கல் (யாழ்.அக.);; a kind of precious stone.
பூநீர்	பூநீர்1முப்ார். பெ. (n.) 1. பனிநீர் (யாழ்.அக.);; rose-water. 2. அரக்குநீர்; water, coloured red, 'பூநீர் துடையாள்' (பரிபா.16, 21);. [பூ + நீர்] பூநீர்2 pப்-ார். பெ. (n.) உவர்மண்ணில் எடுக்கும் நீர் (சங்.அக.); water obtained form brackish soil. ம. பூநீர் [பூ + நீர்]
பூநீலம்	பூநீலம் pl-nilam, பெ. (n.) 1. அவுரிவகை (யாழ்.அக.);, a kind of indigo. 2. ஓர் கடைச்சரக்கு; a bazaar drug. [பூ + நீலம்]
பூநீற்றுச்சுண்ணம்	பூநீற்றுச்சுண்ணம் piniru-c-cபாரam. பெ. (n.) முப்புச் சுண்ணம்; a medicinal powder prepared out of three salts. [பூநீறு + சுண்ணம்]
பூநீறு	பூநீறு piniய பெ. (n.) 1. ஒருவகை வெள்ளை உவர்மண் (வின்.);; light white-coloured earthy matter containing a great proportion of carbonate of soda. 2. ஒருவகை மருந்துப் பொடி (யாழ்.அக.);; a medicinal powder. [பூ + நீறு]
பூநீறுக்கல்	பூநீறுக்கல் piniய-k-kal. பெ. (n.) வெள்ளை பூக்கான்கல்; a white lime stone. [பூநீறு + கல்]

பூநீறுக்காரம்	பூநீறுக்காரம் piniധ-k-karam, பெ. (n.) பூநீறுப்பு பார்க்க;see piniபppu [பூநீறு + காரம்]
பூநீறுப்பு	பூநீறுப்பு piniபpoப, பெ. (n.) எரியுப்பு (வின்.);; carbonate of soda. [பூநீறு + உப்பு]
பூநெட்டி	பூநெட்டிமப்-nel, பெ. (n.) வெண்கிடை (இ.வ.);; pith. [பூ + நெட்டி]
பூநொய்	பூநொய் pinoy. பெ. (n.) சிறுநொய் (கொ.வ);; fine grits. [பூ + நொய்]
பூநொய்க்கஞ்சி	பூநொய்க்கஞ்சி pinoy-k-kaŗ. பெ. (n.) சிறுநொய் போட்டுக்காய்ச்சிய கஞ்சி; gruel orepared out of fine rice grits. [பூநொய் + கஞ்சி] இக்கஞ்சி வெப்பத்தையும் களைப்பையும் நீக்கி பசி உண்டாக்கும் என்று சா.அக. குறிக்கிறது.
பூநோன்பு	பூநோன்பு pd-nombധ பெ. (n.) கொங்கு நாட்டில் பொங்கலைக் கொண்டாடும் விழா; a festival observed by maidens on the third day of pongal, in Kongunadu. 'பூநோன்புக்குப் பூப்பறிக்கச் சென்று' (எங்களூர், 159);. [பூ + நோன்பு]
பூப்பகம்	பூப்பகம் propagam, பெ. (n.) பெண்குறி (பிங்.);; pudendum muliebre [பூப்பு + அகம்]
பூப்பகவாயில்	பூப்பகவாயில் pippaga - W பெ. (n.) பெண்குறி; vagina [பூப்பகம் + வாயில்]

பூப்பட்டமாலைக்கண்	பூப்பட்டமாலைக்கண் pü-p-patia-mălaj-kkan, பெ. (n.) ஓர் கண்ணோய்; an eye disease [பூ + பட்ட + மாலைக்கண்]
பூப்பட்டை	பூப்பட்டை ஒப்o-Data. பெ. (n.) இலவங்கப் பட்டை (சங்.அக.);; cinnamon bark.
பூப்படர்-தல்	பூப்படர்-தல் püpagar- 3 செ.கு.வி. (v.i.) கண்ணில் பூ படர்தல்; to spread as in cataract of the eye. மறுவ. புரைவிழுதல் [பூ + படர்-,]
பூப்படலம்	பூப்படலம் pd.p-padalam, பெ. (n.) ஓர் வகைக் கண்ணோய்; an eye disease. [பூ + படலம்]
பூப்படை	பூப்படை1 pippad, 2 செ.கு.வி. (v.i.) பருவமெய்துதல்; to attain puberty. [பூப்பு + அடை-,] பூப்படை2 ஒப்-p-padai. பெ. (n.) பூப்பலி,1. (நாஞ்.); பார்க்க;see puppai, 1 [பூ3 + படை] பூப்படை3 ஒப்o-padai. பெ. (n.) கண்ணில் விழும் பூ; a speck or ulcer in the eye. [பூ + படை]
பூப்பதாரி	பூப்பதாரி puppadar பெ. (n.) வீட்டுவிலக்கான பெண் (யாழ்.அக.);; a woman in her periods [பூப்பு + தாரி] Skt. dhẩrin → த. தாரி
பூப்பந்தர்	பூப்பந்தர்முப்-Dandar பெ. (n.) பூப்பந்தல் பார்க்க;see рй-р-рапаа/ [பூ + பந்தல், பந்தல் → பந்தர். ல-ர கடைப்போலி]

பூப்பந்தல்	பூப்பந்தல் pirp-panda. பெ. (n.) பூவினால் அழகுறப் புனையப்பட்ட பந்தல்; pandal adorned with flowers. ம. பூப்பந்தல் [பூ + பந்தல்]
பூப்பரிதி	பூப்பரிதிமப்-p-paridi, பெ. (n.) பூபரிதி (யாழ்.அக.); பார்க்க;see pipard [பூ + பரிதி]
பூப்பருத்தி	பூப்பருத்திமப்-p-parut, பெ. (n.) பூவரசு (மலை.);; portia tree. [பூ + பருத்தி]
பூப்பல்லக்கு	பூப்பல்லக்கு pப்-p-palakku. பெ. (n.) பூவினால் அழகுறப் புனையப்பட்ட பல்லக்கு; palanquin decorated with flowers. [பூ + பல்லக்கு]
பூப்பலகை	பூப்பலகை pd.ppalaga. பெ. (n.) நன்னாரி (சங்.அக.);; Indian sarsaparilla.
பூப்பலா	பூப்பலா pப்-p-pala. பெ. (n.) மரவகை (சங்.அக);; a tree
பூப்பலாசு	பூப்பலாசு pü-p-palāšu பெ. (n.) பலாசு; palas tree
பூப்பார்வைநுழைவு	பூப்பார்வைநுழைவு pūppārvainuḻaivu, பெ. (n.) 1. நிலவுலகுக்கு வந்திறங்குகை; descending on the earth. 2. ஆண்டுப் பிறப்பிற்குப் பின் நன்னாளில் முதன்முதலாகத் தனது பயனிலத்தைப் பார்வையிடுகை (வின்.);; visiting ones field for the first time in the new year on an auspicious day. [பூ + பார்வை + நுழைவு]

பூப்பலி	பூப்பலி pū-p-pal. பெ. (n.) 1. போற்றி வழிபடற்குரிய மலர்; flowers offered in worship. 'வண்டு சூழ் பூப்பலி சுமந்து' (சீவக. 3052);. 2. போற்றி வழிபாடு; ceremonial worship, 'பூப்பலி செய்து' (சிலப்.28,231);. 3. மலரால் செய்யப்படும் பூசனை; worship by offering flowers, 'கடவுட் பீடிகைப் பூப்பலி கடைகொள்க.' (மணிமே.7.121); [பூ + பலி] Skt bali → த. பலி
பூப்பாவாடை	பூப்பாவாடை pй-p-pávádai பெ. (n.) தேவிக்குப் பாவாடையைப் போலப் பூவாற் செய்து சாத்திய ஆடை; skirt of flowers put on the image of a goddess, [பூ + பாவாடை]
பூப்பிஞ்சு	பூப்பிஞ்சு 00:0-மர்ப, பெ. (n.) இளம்பிஞ்சு (கொ.வ.);; tender, green fruit. து. பூநினெ [பூ + பிஞ்சு]
பூப்பிரதட்சிணம்	பூப்பிரதட்சிணம் pü-p-piradatcinam பெ. (n.) பூவலம் பார்க்க;see pl-walam [பூ + பிரதட்சிணம்] Skt. pradaksna → த. பிரதட்சனம்
பூப்பிரவேசம்	பூப்பிரவேசம் pū-p-piravēšam. பெ. (n.) பூப்பார்வை நுழைவு பார்க்க;see oப் p-Sிival nu/a/vu Skt. pra-vèsa → த. பிரவேசம்
பூப்பிலி	பூப்பிலி pippil, பெ. (n.) பருவம் எய்தாத பெண், திரளாத பெண்; immatured girl, one who has hot attained puberty. [பூப்பு + இலி]
பூப்பிள்ளை	பூப்பிள்ளை oப்-p-plai. பெ. (n.) சிவ பூசையின் போது உதவியாக இருப்பவன்; serwant attending a worshipper during his šivapuja. [பூ + பிள்ளை. புள் → பிள் → பிள்ளை. பூசைக்குரிய பூக்களைப் பறித்துக் கொடுக்கும் பிள்ளை பூப்பிள்ளை]

பூப்பிள்ளையட்டவணை	பூப்பிள்ளையட்டவணை puppillai-yallavanai. பெ. (n.) திருவாவடுதுறை அம்பலவாண தேசிகரியற்றிய சிவனியக் கொண்முடிபு நூல்; a primer on saivam in prose by, Ambalavāna-déSigar of Tiruvāvadudurai. [பூப்பிள்ளை + அட்டவணை]
பூப்பு	பூப்பு puppu, பெ. (n.) 1. பூக்கை; flowering, blooming. 2. மாதவிலக்கு; menstruation. 'பூப்பின் புறப்பாடு ஈராறு நாளும்' (தொல். பொ. 187);. [பூ + பூப்பு]
பூப்புடத்தைலம்	பூப்புடத்தைலம் pūpuda-t-tailam. பெ. (n.) குழியெண்ணெய் (குழித்தைலம்);; oil extracted by a variety of calcination. [பூப்புடம் + தைலம்] Skt. taila → த. தைலம்
பூப்புடம்	பூப்புடம் pu-o-pudam. பெ. (n.) 1. பூமிபுடம்; a method of calcination. 2. பூப்புடமிட்ட பொருள்; medicinal substance clacinated in pu-p-pudam. [பூ + புடம்]
பூப்புநீராட்டுவிழா	பூப்புநீராட்டுவிழா pūppu - nirātu - visā பூப்படைந்த பெண்ணுக்குச் செய்யும் சடங்கு; purificator ceremony for the girl who has attained puberty, [பூப்பு + நீராட்டு + விழா]
பூப்புல்	பூப்புல் pirp-மப, பெ. (n.) ஒருவகைப் புல்: little-millet grass. [பூ + புல்]
பூப்பூ-த்தல்	பூப்பூ-த்தல் pi-p-pப், 4 செ.கு.வி. (v.i.) மலர்தல்; to flower, bloom, blossom. து. பூஅரலுனி, பூபூபினி, பூபூபுனி [பூ + பூ-,]
பூப்பேசு-தல்	பூப்பேசு-தல் pippesu, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கணிகை(வேசி);யர்க்குரிய நாட்பரிசம் பேசி முடித்தல்; to fix the daily hire of harlot. 'பரத்தையரைப் பூப்பேசிக் கொள்கின்ற' (கலித். 66, உரை);. [பூ + பேசு-,]
பூப்பொங்கல்	பூப்பொங்கல் pippoigal. பெ. (n.) பூநோன்பு (எங்களூர், 90);. பார்க்க;see pinbabu. [பூ + பொங்கல், பொங்கு → பொங்கல்]

பூப்போடு-தல்	பூப்போடு-தல் pirp-podப 20 செ.கு.வி. (v.i.) ஆடையிற் பூவேலை செய்தல்; to embroider with floral designs, as a cloth [பூ + போடு-,]
பூப்போல	பூப்போல pu-p-pola, வி.எ. (adv.) பூவைப் போல) மெதுவாய்; lit, like a flower, gently. 'அவள் பூப்போல வந்தாள்'. [பூ + போல]
பூபகம்	பூபகம் pipagam, பெ. (n.) பெண் குறி; genital of a female. [பூப்பு + அகம்-பூப்பகம் → பூபகம்]
பூபடலம்	பூபடலம் pd-padalam, பெ. (n.) ஓர் கண்ணோய்; an eye disease. [பூ + படலம்]
பூபதனப்பூப்புடம்	பூபதனப்பூப்புடம் pü-paaaда-p-pü-p-ридат பெ. (n.) முப்பூப்புடத்துளொன்று (இ.வ.);; a method of calcining medicine, one of muppū-p-pudam, q.v. [பூ + பதனம் + பூ + புடம்]
பூபதி	பூபதி1 guá' pupadi பெ. (n.) 1. அரசன்; king, ruler, as lord of the earth, 'புரந்தரனா மெனப் பூபதியாகி' (அஷ்டப். அழகரந். 5);. 2. பூபதி மாத்திரை (பதார்த்த. 1226); பார்க்க;see pūpadi māttirai. 3. ஆதிநாகம் (ஆதிசேடன்); (அரு. நி. 312);; Adisésan. [பூ + பதி] பூபதி2மபpad. பெ. மல்லிகை (மலை.);; jasmine. பூபதி pūpadi, பெ. (n.) 1. அரசன்; king, ruler, as lord of the earth. "புரந்தரனா மெனப் பூபதியாகி" (அட்டப். அழகரந். 5);. 2. பூபதி மாத்திரை (பதார்த்த. 1226); பார்க்க;see {}. 3. பாம்பணை (ஆதிசேடன்); (அரு.நி. 312);;{}. த.வ. மன்னன் [Skt. {}+pati → த. பூபதி]

பூபதிமாத்திரை	பூபதிமாத்திரை ஒப்padmatial. பெ. (n.) ஒரு வகைக் குளிகை (பதார்த்த. 1226);.; a kind of pill [பூபதி + மாத்திரை] பூபதிமாத்திரை pūpadimāddirai, பெ.(n.) ஒரு வகைக் குளிகை (பதார்த்த. 1226);; a kind of pill. த.வ. நிலக்குளிகை [Skt. {}-pati → த. பூபதி+மாத்திரை]
பூபதிரசம்	பூபதிரசம் pipadrasam. பெ. (n.) இதளிய மருந்துவகை (பதார்த்த. 220);; a preparation of mercury. பூபதிரசம் pūpadirasam, பெ.(n.) இதளிய மருந்து வகை (பதார்த்த. 1228);; a preparation of mercury. [Skt. {}-pati + {} → த. பூபதிரசம்]
பூபம்	பூபம்1 pubam. பெ. (n.) பூவன் வாழை பார்க்க;see puvanwājal [பூவன் → பூபன் → பூபம்] பூபம்2 pubam, பெ. (n.) அடை முதலிய சிற்றுண்டி; a kind of pan-cake prepared for break-fast.
பூபரிசமா-தல்	பூபரிசமா-தல் pi-parisamச், 6 செ.கு.வி. (v.i.) பிறத்தல்; to be born. [பூ + பரிச + மா-,] Skt. sparsa → த. பரிசம்
பூபரிதி	பூபரிதிமப்- paridi, பெ. (n.); 1. நிலநடுக் கோட்டிற்குச் செங்குத்தான மட்டத்தளமுள்ள வான்கோண வட்டம் (அயன ரேகை);; equinoctial line. 2. நிலவுலகின் சுற்றளவு; circumference of the earth. [பூ + பரிதி]
பூபரிப்பயறு	பூபரிப்பயறு pupari-p-payaru, பெ. (n.) பாசிப்பயிறு; pillipesare. [பூபரி + பயறு] பூபலா றப் pala. பெ. (n.); நாவல் பழம்; jamoon fruit.

பூபன்	பூபன் puban பெ. (n.) அரசன்; sovereign, as protecting the earth. "பொறையினாற் பெரியன் பூபன்" (சூளா. தூது. 90);. [பூ → பூபன்] பூபன் pūpaṉ, பெ.(n.) அரசன்; sovereign, as protecting the earth. "பொறையினாற் பெரியன் பூபன்" (சூளா. தூது. 99);. [Skt. {}-pa → த. பூபன்]
பூபனை	பூபனை pd - parai. பெ. (n.) நிலப்பனை; ground palm. [பூ + பனை] [P]
பூபாகம்	பூபாகம் օப்bagam, பெ. (n.) நிலப்பரப்பு (இக்.வ.);; land. [பூ + பாகம்] பூபாகம் pūpākam, பெ.(n.) நிலப்பரப்பு (இக்.வ.);; land. [Skt. {} → த. பூபாகம்]

பூபாலன்	பூபாலன்1 pipalar. பெ. (n.) 1. அரசன் (திவா.);; king, sovereign 2. வேளாளன் (பிங்.);; Vēlālai);, agriculturist. 3. மூக்கினடுவில் ஒன்று அல்லது மூன்று சுழிகள் கொண்ட உயர்வகைக் குதிரை (சுக்கிரநீதி, 314);; horse with one or three marks at the centre of its nose, as the prince of horses. [பூ + பாலன்] Skt. påla → த. பாலன் பூபாலன்2 pipalar. பெ. (n.) பூமகன்2 (அரு.நி.); பார்க்க;see pumagam2. [பூ + பாலன்] பூபாலன்1 pūpālaṉ, பெ.(n.) 1. அரசன் (திவா.);; king, sovereign. 2. வேளாளன் (பிங்.);;{}, agriculturist. 3. மூக்கினடுவில் ஒன்று அல்லது மூன்று சுழிகள் கொண்ட உயர்வகைக் குதிரை (சுக்கிரநீதி, 314);; horse with one or three marks at the centre of its nose, as the prince of horses. [[illegible] பூபாலன்]
பூபிலிகம்	பூபிலிகம் pūpiligam. பெ. (n.) திரளாத தன்மை; inability to attain puberty [பூப்பிலி → பூப்பிலகம் → பூபிலிகம்]
பூம்பட்டு	பூம்பட்டு pum-pattu பெ. (n.) மல்லியபட்டு; fine, soft silk. [பூ + பட்டு]
பூம்பட்டினம்	பூம்பட்டினம் pūmpaṭiṇam பெ. (n.) 'புகார்' பார்க்க;see pugăr [புகும் → பூம் + பட்டினம். காவிரி புகும் பட்டினம்]
பூம்பந்தர்	பூம்பந்தர் pd-m-pandar பெ. (n.) பூப்பந்தல் பார்க்க;see pப்-p-pandal 'தருமணன் ஞெமரிய தண்பூம்பந்தருள்' (பெருங். வத்தவ 6,12);. [பூ + பந்தர். பந்தல் → பந்தர், ல் - ர போலி]

பூம்பந்தல்	பூம்பந்தல் pirm-panda. பெ. (n.) 1. பூப்பந்தல் பார்க்க;see pப்-p-pandal 2. ஊர்தி வகை (இ.வ.);, a kind of vehicle (vāhanam);. [பூ + பந்தல்]
பூம்பந்து	பூம்பந்து pd-m-pandப, பெ. (n.) பூவினால் அமைந்த பந்து (சீவக. 2547, உரை);; ball of flowers. க. பூந்தொங்கல் [பூ + பந்து]
பூம்பல்லக்கு	பூம்பல்லக்கு pdm-palakku. பெ. (n.) பூப்பல்லக்கு (நெல்லை.); பார்க்க;see pப்-ppallakku. [பூ + பல்லக்கு]
பூம்பழம்	பூம்பழம் oப்m-palam, பெ. (n.) சவர்க்கார எண்ணெயைப் போக்கும் ஒரு பழம்; a fruit capable of removing the oil from the fuller earth. [பூ + பழம்]
பூம்பறியல்	பூம்பறியல் pimparya, பெ. (n.) உணவுக் குறைவு; scarcity of food.
பூம்பனை	பூம்பனை pi-m-parai. பெ. (n.) ஆண்பனை (யாழ்.அக.);; male palmyra, as yielding only flowers. [பூ + பனை]
பூம்பாதிரி	பூம்பாதிரிமுப்-m-addr. பெ. (n.) 1. பாதிரி; trumpet-flower. 2. பாதிரிவகை; rose flowered fragrant trumpet tree. 3. மரவகை; elliptic leaved trumpet tree. [பூ + பாதிரி]

பூம்பாளை	பூம்பாளை1 pd-mpalai. பெ. (n.) 1. இளம் பாளை; tender spathe, 'கண்கமுகின் பூம்பாளை' (தேவா. 623, 10);. 2. மடங்கல் (ஆவணி); நளி (கார்த்திகை);யில் விதைக்கப் பட்டு நான்கு மாதங்களில் விளையும் சம்பா வகை (நாமதீப. 351);; a kind of sampå paddy sown in avani-kārttikai, maturing in four months [பூ + பாளை] பூம்பாளை2 pumpalai. பெ. (n.) தென்னம் பாளை; cocoanut spadix. [பூ + பாளை]
பூம்பிஞ்சு	பூம்பிஞ்சு pi-m-piப, பெ. (n.) 1. இளம் பிஞ்சு (கொ.வ.);; tender, green fruit. 2. பூவிதழ் விழாமல் இருக்கும் பிஞ்சு; a small fruit found which the flower still stands. க. பூமிடி [பூ + பிஞ்சு]
பூம்பிடகை	பூம்பிடகை pl-m-pipaga. பெ. (n.) பூங்கூடை; flower-basket 'கொம்பனார்கள் பூம்பிடகை கொண்டணைய' (பெரியபு. திருக்குறிப். 99);. [பூ + பிடகை. பிள் → பிளா → பிழா → பிடா → பிடகு → பிடகை]
பூம்பிடா	பூம்பிடாமுப்-m-pidi, பெ. (n.) பூம்பிடகை (யாழ்ப்.); பார்க்க;see pumpidagal [பூ + பிடா. பிள் → பிளா → பிழா → பிடா]
பூம்பிள்ளை	பூம்பிள்ளை pd-m-pla, பெ. (n.) இளம் பிள்ளை; tender child, 'பசுங்கரும் பார்த்திடும் பூம்பிள்ளை' (திருமந். 1068);. [பூ + பிள்ளை. புள் → பிள் → பிள்ளை]
பூம்புகார்	பூம்புகார் pimpugள் பெ. (n.) புகார் பார்க்க;see pugăr [பூ + புகார். புகு(ம்); → பூ= காவிரி கடலில் புகும் (கலக்கும்); இடம்]

பூம்புகை	பூம்புகை1முப்-mpuga. பெ. (n.) நறுமணப் புகை; smoke of fragrant substances. incense, 'பூம்புகை யோடளாய்' (கம்பரா. நாட்டுப். 41);. [பூ + புகை] பூம்புகை2 pumpuga. பெ. (n.) கனைகள் செறிந்த ஒரு புதர்ச்செடி; a shrub. மறுவ, பூம்புல். [பூ + புகை]
பூம்பூம்மாடு	பூம்பூம்மாடு pumpim mச்dப பெ. (n.) கேட்கிற கேள்விகளுக்கு 'ஆமாம்' என்றால் மேலும் கீழும் 'இல்லை' என்றால் பக்க வாட்டிலும் தலையை ஆட்டப் பழக்கிவைத்து ஒப்பனை செய்து வீடுகளுக்குக் கூட்டி வரும் மாடு; a decorated bull trained to nod its head for 'yes' and shake it for 'no' 'கேட்பதற் கெல்லாம் பூம்பூம் மாடு மாதிரி தலையை ஆட்டாதே'. [பூம்பூம் = உருமி மேளத்தில் ஒலி. பூம்பூம் மாடு = மேளத்தின் ஒலிக்கேற்ப தலை யசைக்கும் மாடு. மா → மான் → மாடு] [P]
பூம்பொதி	பூம்பொதி pi-m-pod. பெ. (n.) பூவினது கட்டு; bundle of flowers, "பூம்பொதி சிதையக் கிழித்துப் பெடைகொண்டு" (மணிமே.5.125);. [பூ + பொதி]
பூம்பொய்கை	பூம்பொய்கை pdm-polygal. பெ. (n.) பூக்கள் பூத்திருக்கும் பொய்கை; a pond in which flowers i.e. lotuses grow க. பூகொள. [பூ + பொய்கை]
பூம்பொருக்கு	பூம்பொருக்கு pūm-porukku பெ. (n.) வாடற்பூ; faded flower 'வெள்ளி லோத்திரத்தின் பூம்பொருக்கரைத்த சாந்தின்' (சீவக. 622);. [பூ → பூம் + பொருக்கு]
பூம்பொழில்	பூம்பொழில் pi-m-pol. பெ. (n.) மலர்ச் சோலை; park "கள்ளவிழ் பூம்பொழில் இடையிடை சொரிய" (மணிமே.6.8);. மறுவ. பூங்கா [பூ + பொழில்]
பூம்போர்வை	பூம்போர்வை pum-porwal, பெ. (n.) பூத்தொழிலையுடய மேற்போர்வை; blanket embroidered with floral designs. 'எலிப் பூம்போர்வையொடு மயிர்ப்படம் விரித்து' (பெருங், உஞ்சைத் 47, 179);. [பூ → பூம் + போர்வை]

பூம்மாடு	பூம்மாடு ptm-ִmadu பெ. (n.) பெருமாள் மாடு; performing bull. (Tp.); [பூம்பூம்மாடு → பூம்மாடு] 'பூம்பூம்மாடு' பார்க்க.
பூமகண்மைந்தர்	பூமகண்மைந்தர் pimagi-mandar பெ. (n.) வேளாளர் (வின்.);; Vēḷālas husband men, as sons of the mother earth. [பூமகள் + மைந்தர்]
பூமகள்	பூமகள்1 pi-magal. பெ. (n.) திருமகள் (இலக்குமி);; Lakshmi as flower-born. 'பொய்தீர் பூமகள்' (சீவக. 2566);. ம. பூமகள் [பூ + மகள். முகு → மக → மகள்] பூமகள்2முப்-maga. பெ. (n.) பூதேவி; Goddess of earth, 'பூமகட்கு மணிமுடியா மதுரை' (திருவாலவா. 39, 1);. [பூ + மகள்]
பூமகன்	பூமகன்1 pப்-magaற பெ. (n.) நான்முகன் (பிரமன்);; Brahma, 'பூமகன் புகழ் வானவர் போற்றுதற்காமகன்' (திவ். நாய்ச் 4,3);. [பூ + மகன்] பூமகன்2 pl-magar). பெ. (n.) mars, as son of the earth. [பூ + மகன். முகு → மக → மகன்]
பூமகா	பூமகா pimagக் பெ. (n.) கையாந்தகரை (சங்.அக.);; a plant growing in wet places.
பூமங்கை	பூமங்கைமுப்-maigal. பெ. (n.) திருமகள் (இலக்குமி);; Laksmi, 'பூமங்கை கேள்வன் பொலிவு' (திவ். இயற். 3, 6);. [பூ + மங்கை]

பூமடந்தை	பூமடந்தை1 pi-maganda. பெ. (n.) பூமகள் பார்க்க;see pumagal, 'பூமடந்தை யனை யாளை' (பாரத. அருச்சுனன்றீர். 40);. [பூ + மடந்தை] பூமடந்தை2 pu-madandal, பெ. (n.) பூமகள்2 பார்க்க;see pimaga2 (கம்பரா. பிராட்டி களங். 6);. [பூ + மடந்தை]
பூமடல்	பூமடல்1 பப்-madai. பெ. (n.) வாழை முதலியவற்றின் குலையிலுள்ள மடல்; sheath or spathe. as of the plantain. [பூ + மடல்] பூமடல்2 pumada! பெ. (n.) பூதாழம்; fragrant screw pine.
பூமடி	பூமடி1 pi-mad, 2 செ.கு.வி. (v.i.) கத்திக் கூர் மழுங்குதல் (வின்.);; to become wiry-edged, as a razor. [பூ + மடி-, பூ = மென்மையானது, மெல்லிய (கத்தியின்); கூர்] பூமடி2 pi-mail. பெ. (n.) மெல்லிய மடி (யாழ்.அக.);; soft udder of a cow. [பூ + மடி]
பூமடை	பூமடைமுப்-madai- பெ. (n.) மலர்படையல் (வின்.);; offering of flowers. [பூ + மடை. மடு → மடை]
பூமண்டபம்	பூமண்டபம்முப்-magabam. பெ. (n.) பூமாலை தொடுக்கும் இடம் (கோயிலொ. 14);; place where flowers are strung, as in a temple [பூ + மண்டபம். மண்டு → மண்டகம் → மண்டபம்]
பூமண்டலம்	பூமண்டலம் pū-mandalam. பெ. (n.) நிலவுலகம்; earth, world. [பூ + மண்டலம். முள் → முண்டு → மண்டு → மண்டலம்]
பூமணம்	பூமணம் pi-maram, பெ. (n.) பூவினது நறுமணம்; the fragrance of flowers, the scent of flowers. ம. பூமணம்;க. பூகம்மு [பூ + மணம்]

பூமத்தாப்பு	பூமத்தாப்புமப்-mattappய. பெ. (n.) பல நிறங்களில் பூப்போல ஒளியைச் சிதறும் மத்தாப்பு வகை; a kind of sparkler. [பூ + மத்தாப்பு] U mahtab → த. மத்தாப்பு
பூமத்தை	பூமத்தை pimata). பெ. (n.) செடி வகை (யாழ்.அக.);; a plant.
பூமது	பூமது ptimadப பெ. (n.) தேன் (பூவினது மது); honey. [பூ + மது]
பூமரம்	பூமரம்முப்-maram, பெ. (n.) 1. பூக்கும் மரம் (அக.நி.);; a tree that bears flowers, flower-ing tree. 2. கும்பாதிரி; lac tree. 3. அறிகுறி (அக.நி.);; sign, indication. க. பூமர;ம. பூமரம் [பூ + மரம்]
பூமருதம்	பூமருதம் pimarudam, பெ. (n.) வெண்மருது; a tree மறுவ, பிள்ளை மருது.
பூமருது	பூமருது pd-marயdப, பெ. (n.) 1. மருதமர வகை; flowering mardah. 'கிளிவளர் பூமருதணிந்து' (சீவக. 64);. 2. மரவகை; Indian bloodwood. [பூ + மருது]
பூமலடு	பூமலடு pJmaladu பெ. (n.) தங்கம்; refined gold.
பூமலர்	பூமலர் pimalar. பெ. (n.) பாச்சாவுருண்டை (இரசகற்பூரம்);; subchloride of mercury. [பூ + மலர். மீமிசைச்சொல்]

பூமலர்ச்சி	பூமலர்ச்சி pimalar.co. பெ. (n.) பூவிதழ்விரிவு, அரும்பவிழ்வு; anthesis. [பூ + மலர்ச்சி. மலர் → மலர்ச்சி]
பூமலி	பூமலி pimal, பெ. (n.) மூளை (சங்.அக.);; brain.
பூமலிகம்	பூமலிகம் pimalgam, பெ. (n.) இடது மூக்குத் துளை வழியாகச் செல்லும் உயிர்க்காற்று (இரேசகம்);; the vital air passing through the left nostril.
பூமழை	பூமழை pū malai பெ. (n.) பூக்களின் மழை (புஷ்ப வர்ஷம்);; shower of flowers. 'பூமழை முனைவனுக்கு' (சீவக. 1943);. மறுவ : பூமாரி ம. பூமழ;க. பூமழெ [பூ + மழை]
பூமன்	பூமன்1 pu-man பெ. (n.) அரசன்; sovereign as protecting the earth. 'சிதம்பர பூமா' (தனிப்பா. i, 183, 6);. [பூ → பூமன்] பூமன்2 puman, பெ. (n.) செவ்வாய் (சூடா.);; mars, [பூ → பூமன்]
பூமனாந்தை	பூமனாந்தை pimap-anda, பெ. (n.) ஆந்தை வகை; brown fish owl. [பூமன் ஆந்தை. பூமன் = பூம்பூம் எனவும் பூமோபூம் எனவும் அச்சமூட்டும் வகையில் உரக்கக்குரலெடுத்துக் கத்துவது]
பூமா	பூமா pumā பெ. (n.) மிக்கது; abundant.
பூமாஞ்சா	பூமாஞ்சா pi-male பெ. (n.) செடிவகை; clerodendron.

பூமாதளை	பூமாதளை bimadala, பெ. (n.) பூமாதுளை பார்க்க;see pumădulai [பூ + மாதளை – பூமாதுளை → பூமாதளை]
பூமாது	பூமாது1 pi-madப பெ. (n.) 1. திருமகள் (இலக்குமி); (சங்.அக.);; Goddess of wealth. 2. கலைமகள்; Goddess of learning. ம. பூமாது [பூ + மாது] பூமாது2 pi-madய. பெ. (n.) நிலமகள்; Goddess of earth, 'பூமாதி னிதயகமலத்து வைகும் பொலிவானும்' (குமர, பிர, திருவாரூர். நான். 19);. [பூ + மாது]
பூமாதுளை	பூமாதுளை pti-maduai. பெ. (n.) காய்க்காது பூமட்டும் விடும் ஓர் வகை மாதுளை; double flowered pomegranate, as bearing only flowers. [பூ + மாதுளை]
பூமாயி	பூமாயிமப்-may, பெ. (n.) குழந்தைகளிடம் நோய் உருவாக்கும் எனக் கருதப்படும் ஒரு தேவதை; an evil spirit believed to cause disease among children.
பூமாரி	பூமாரிமப்-mar பெ. (n.) 1. பூமழை பார்க்க;see pumalai. 'பூமாரி சிந்தி' (பு. வெ10, 8); 2. வேம்பு (சங்.அக.);; neem, margosa 3. மென்தூறல்; light drizzle. ம. பூமழ;க. பூமளெ, பூசரி [பூ + மாரி, மால் = கருப்பு. மால் → மார் → மாரி = கரியமுகில், மழை.]
பூமாலை	பூமாலை pu-malai. பெ. (n.) பூவினாற் செய்த மாலை; garland of flowers, 'பூமாலை சூடிக் கொடுத்தாளை (திவ். நாய்ச். தனி);. குரங்கு கையில் பூமாலை அகப்பட்டது போல (பழ);. ம. பூமால; க. பூமாலிக, பூமாலெ; து. பூமாலை, பூமாலிகை;பட. கூமாலெ. [பூ + மாலை. மயில் → மால். மாலுதல் = மயங்குதல். மால் → மாலை = பல மலர்கள் கலக்குந் தொடை]

பூமாலைக்காரன்	பூமாலைக்காரன் pū-mālai-k-kārap பெ. (n.) பதினெண் குடிமக்களுள் பூமாலை தொடுப்போன்; garland-maker, one of 18 kudimakkal, q.V. [பூமாலை + காரன்]
பூமாலைகொண்டு சொரிதல்	பூமாலைகொண்டுசொரிதல் pimalai-kompu-ல்orida) பெ. (n.) நேர்த்திக்கடன் வகை; a kind of votive offering to a temple (Náñ.); [பூமாலை + கொண்டு + சொரிதல்]
பூமாறுதல்	பூமாறுதல் pi-maபda. பெ. (n.) பூப்பு நின்று போகை (இ.வ.);; menopause [பூ + மாறுதல், 'தல்' தொ.பெ.ஈ.று]
பூமான்	பூமான்1 pūmāņ, பெ. (n.) அரசன்; king. [பூ2 + மான். மகன் → மான்] பூமான்2 pū-māņ, பெ. (n.) திருமகள் (இலக்குமி);; Laksmi. (நாமதீப. 53);. [பூ1 + மான். மகள் → மாள் → மான்]
பூமிசை	பூமிசை1 ptimisai. பெ. (n.) திருமகள், (இலக்குமி); (யாழ்.அக.);; Laksmi. [பூ + மிசை] பூமிசை2 pimsa), பெ. (n.) சீதைப் பெருமாட்டி (யாழ்.அக.);; Sia [பூ + மிசை]
பூமிசைநடந்தோன்	பூமிசைநடந்தோன்1 pūmišai nagandōp பெ. (n.) தாமரைப் பூவில் நடந்தவன், அருகக் கடவுள் (பிங்.);; Arhat, as one who walked on the lotus. மறுவ. எண்குணன், அறவாழிவேந்தன். சின்னவரன், உறுவன், முனைவன், மாசேனன். தேவன், மூவுலகுணர்ந்த மூர்த்தி வென்றோன். போதன், கலைகட்கெல்லாம் நாதன், முக்குற்ற மில்லோன், எண்ணில் கண்ணுடையோன். [பூ + மிசை + நடந்தோன்] பூமிசைநடந்தோன்2 pumiSal-nagandöp பெ. (n.) புத்தன் (திவா.);; Buddha [பூ + மிசை + நடந்தோன்]

பூமின்	பூமின்1 pirm). பெ. (n.) திருமகள் (இலக்குமி தேவி);(சூடா);.; Laksmi, 'பூமின் கேள்வன்' (கம்பரா. அகலிகை 73); [பூ + மின்] மின் என்பது உவமையாதி பெயராய்ப் பெண்ணைக் குறித்தது. பூமின்2 pimi) பெ. (n.) ஒருவகை மீன்; a kind of fish. [பூ + மீன்]
பூமீன்கெண்டை	பூமீன்கெண்டை p-ni-kenpal. பெ. (n.) நன்னீரில் வாழும் பெருமீன் வகை; mahsir. silvery, weighing 100 to 150 lbs. the great, fresh water game - fish of India. [பூ + மீன்கெண்டை]
பூமுகம்	பூமுகம் pd-mugam, பெ. (n.) 1. பொலிந்த முகம்; cheerful face. 'பூமுகமழுங்கக் கொன்று' (ஞானா, 45);. 2. வீட்டு முன்முகப்பு (நாஞ்.);; porch. [பூ + முகம்]
பூமுடி-தல்	பூமுடி-தல் pimud, 2 செ.கு.வி. (v.i.) பூச்சூடிக்கொள்ளுதல்; to wear flowers து. பூமுடிபுனி [பூ + முடி-,]
பூமுடிக்கம்பு	பூமுடிக்கம்பு pd-mul-k-kambu பெ. (n.) கம்புப் பயிர்வகை (இ.வ.);; a kind of spiked millet, pennisetum,
பூமுடிகட்டுக்கயிறு	பூமுடிகட்டுக்கயிறு pumud Kalu-k-kayiu பெ. (n.) கட்டு மரத்தைக்கட்ட பயன்படுத்தும் கயிறு; rope for tie catamaram. [பூமுடி + கட்டு + கயிறு]
பூமுலை	பூமுலை pl-mula. பெ. (n.) மாட்டின் மெல்லிய மடி (இ.வ.);; soft udder of a cow [பூ + முலை]
பூமுறி-த்தல்	பூமுறி-த்தல் pi-muri, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வாழைக்காய் பருத்தற்காக அதன் பூவை யொடித்தல் (வின்.);; to pluck the plantain blossom, so that the fruit may grow bigger. [பூ + முறி-,]

பூமுறை	பூமுறை pi-mபa. பெ. (n.) மரஞ்செடிகளில் பூவுண்டாகுங் காலம் (வின்.);; flowering season, as of a tree. [பூ + முறை]
பூமேல்வைத்துக் கொடு-த்தல்	பூமேல்வைத்துக்கொடு-த்தல் pi-mewa/ttu-k-koøw-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) lit, to give by placing on flowers to pay back with grateful thanks. [பூ + மேல் + வைத்து + கொடு-,]
பூமேனடந்தான்	பூமேனடந்தான் pi-mepagandal). பெ. (n.) அருகக் கடவுள் (குறள், 3, உரை);; Arhat, [பூ + மேல் + நடந்தான்]
பூமேனி	பூமேனி pime) பெ. (n.) பூவைப்போன்ற தோல் (உடல்);; skin as soft as flower ம. பூமேனி [பூ + மேனி]
பூமொக்குள்	பூமொக்குள் pi-mokkui. பெ. (n.) பூசை ஏனம் (புதுவை.);; chalice. [பூ + மொக்குள்]
பூமொட்டு	பூமொட்டு pl-motய, பெ. (n.) பூ அரும்பு; flower bud து. பூ பரெல் [பூ + மொட்டு]
பூய்-த்தல்	பூய்-த்தல் ply, 11 செ.குன்றாவி. (v.t.) புய்2 (திவா.); பார்க்க;see puy 2. [புய் → பூய்-]
பூயஞ்சம்பா	பூயஞ்சம்பாமiyarcambக் பெ. (n.) சம்பா நெல்வகை (விவசா. 2);; a kind of Šambá paddy,

பூர்	பூர்1 pir, 3 செ.கு.வி (v.i.) பூ-த்தல் பார்க்க see pப் மீன் பூர்த்து விட்டது. [பூ-, → பூர்-,] பூர்2 pப் பெ. (n.) வெள்ளம்; flood. 'பூரம்புராசி' (பாரத.இராச116);. பூர்3 pir, 3 செ.கு.வி. (v.i.) புகுருதல்; to enter. [புகுரு → புகுர் → பூர். பூர்தல் = புகுதல் (வே.க, 3, 105);] பூர் pūr, பெ.(n.) வெள்ளம்; flood. "பூரம்புராசி" (பாரத.இராச. 116);. [Skt. {} → த. பூர்]
பூர்பூரெனல்	பூர்பூரெனல் pirpirenal. பெ. (n.) விரைவிற் பருத்தற் குறிப்பு; onom, expr. of swelling, enlarging suddenly or growing rapidly. [பூர் + பூர் + எனல்]
பூரகப்புல்	பூரகப்புல் piragappu, பெ. (n.) மந்தங் காய்ப்புல்; a kind of grass. [பூரகம் + புல்]
பூரகம்	பூரகம்1 piragam பெ. (n.) 1. நிரப்புகை; filling, satisfying. 2. உயிர்க் காற்று (பிராணாயாமம்);க்கு உறுப்பானதும் காற்றை உள்ளே யிழுப்பதுமான செயல்;பூரகரேசகத்துடன் பொருந்து கும்பகம் (பிரயோக.440 18);. [புகுர் → பூர். பூர்தல் = புகுதல். பூர் → பூரகம்] பூரகம்2 piragam, பெ. (n.) மத்தங்காய்ப்புல் (மலை.);; red species of little millet.

பூரணம்	பூரணம் piralam, பெ. (n.) பூஞ்சாணம் (இ.வ.);; mould, mildew. இந்தப் பண்டம் பூரணம் பிடித்துவிட்டது. [பூஞ்சணம் → பூரணம்] பூரணம்1 pūraṇam, பெ.(n.) 1. நிறைவு (பிங்.);; fullness, plenitude, perfection. 2. முழுமை; entireness, whole. 3. மிகுதி (யாழ்.அக.);; plenty. 4. முடிவு; consummation, Accomplishment. "அக்காரியம் பூரண மாயிற்று". 5. பொந்திகை (திருப்தி);; satisfaction, gratification. அவனுக்கு இப்போதுதான் மனம் பூரணமாயிற்று. 6. ஐந்து விரல்களையும் விலக வைத்து நீட்டிக்காட்டும் அவிநயக்கை வகை (வின்.);; gesture in which the five fingers are held out straight and apart from one another. [Skt. {} → த. பூரணம்]
பூரதிகாரம்	பூரதிகாரம் piradikaram, பெ. (n.) சீனக்காரம் (சங்.அக.);; alum,
பூரந்தொழுதல்	பூரந்தொழுதல் puran-toludal பெ. (n.) பெண் பூப்பெய்தும் (இருதுவான); போது கண்ணேறு (திருட்டி); கழிக்குஞ் சடங்கு (இ.வ.);; ceremony of warding off evil eye from a pubescent girl, by waving coloured rice about her. [பூரம் + தொழுதல்]
பூரப்பரியாள்	பூரப்பரியாள் pūra-p-paryā| பெ. பூரவாகினி (நாமதீப. 56); பார்க்க;see pŭravagini [பூரம் + பரியாள்.]
பூரப்பாளை	பூரப்பாளை pia-p-pala, பெ. (n.) தலைக் கோலத்தில் ஒருறுப்பு (சிலப். 6, 106, உரை);; a piece in a womens head-ornament [பூரம் → பாளை.]
பூரபதி	பூரபதிமப்ia-pad. பெ. (n.) பச்சைக் கற்பூரம் (யாழ்.அக.);; medicated camphor.

பூரம்	பூரம்1 pūram. பெ. (n.) 1. வெள்ளம்; flood. 'பூரமாநதி' (பாரத சம்பவ. 39);. 2. நிறைவு; fulness, completeness. [பூர் → பூரம்] பூரம்2 puram, பெ. (n.) ஒரு திருமணச் சடங்கு; nuptial ceremony, as completing a marriage (R.F);. [புல் → புர் → பூரம்] பூரம்3 piram, பெ. (n.) 1. தேள் (யாழ்.அக.);; scorpian. 2. பூரான்; centipede. 3. பழம் (நாமதீப. 368);; fruit. 4. பொன் (அரு.நி.);; gold. [புகுரு → புகுர் → பூர். பூர்தல் = புகுதல். பூர் → பூரான். பூர் → பூரம்] பூரம் pūram, பெ. (n.)
பூரவுப்பு	பூரவுப்பு pia-y-uppu, பெ. (n.) சத்திச்சாரம் (மூ.அ.);; a kind of acrid salt.
பூராக்காசு	பூராக்காசு pirikkasu, பெ. (n.) செல்லல் என்னும் மீன்; a fresh water fish.
பூராயம்	பூராயம் piriyam, பெ. (n.) 1. ஆராய்ச்சி; close investigation, attention, 'பூராயரமாயுணர ஆகமது தந்ததும்' (தாயு. பரிபூ. 8);. 2. வியக்கத்தக்கது (வின்.);; object of curiosity. 'பேரும் பூராயமாய்' (தாயு. பரிபூ. 6);. 3. குழந்தைகளின் கவனத்தைக் கவரும் பொருள் (வின்.);; that which engages attention, as the first development of intellect in a child. [பூர் + ஆயம். புகு → புகுர் → பூர். பூர்தல் = புகுதல், நுழைதல். ஆய் → ஆயம். உட்புகுந்து அதாவது நுணுகி ஆராய்வது பூராயம்]
பூராயமிடு-தல்	பூராயமிடு-தல் piriyam-idப 20 செ.கு.வி. (v.i.) நுணுகியாராய்தல் (வின்.);; to inquire closely. [பூராயம் + இடு-.]

பூரார்சக்கை	பூரார்சக்கை ப்ூரான்-sakkai. பெ. (n.) பூரார் பலகை (இ.வ.); பார்க்க;see pūrār palagai [பூரார் + சக்கை]
பூரார்பலகை	பூரார்பலகை pirள்-palaga. பெ. (n.) வீட்டு மேல் தளத்தின் அடியிற் பரப்பும் பலகை (வின்.);; ceiling plank, sheathing board, Veneer. [பூரார் + பலகை]
பூராறுதை-த்தல்	பூராறுதை-த்தல் piritudal 4 செ.கு.வி. (v.i.) முகட்டில் தளப்பலகை தைத்தல்; to join and fix ceiling planks. (C.E.M);. [பூராறு + தை-,]
பூராறுபலகை	பூராறுபலகை pirupalaga. பெ. (n.) பூரார் பலகை (இ.வ);; பார்க்க;see pūrār palagai [பூரார்பலகை → பூராறுபலகை]
பூரான்	பூரான்1ப்க். பெ. (n.) பல கால்களையுடைய ஒரு நச்சு உயிரி; a venomous creature of the centepede or myriapod family [புகுது → புகுரு. புகுருதல் = புகுதல். புகுரு → புகுர் → பூர் பூர்தல் = புகுதல். பூர் → பூரான் = மண்ணிற்குள் விரைந்து புகும் நச்சுப்பூச்சி (வே.க. 3,105);] பூரான்வகை 1. கரும்பூரான் 2. செம்பூரான் 3. காட்டுப்பூரான் 4. பெரும்பூரான் 5. சடைப்பூரான் 6. மண்பூரான் 7. சாணிப் பூரான் 8. வெண்பூரான். 9. சிறுபூரான் பூரான்2ப்க். பெ. (n.) 1. குதிரை வயிற்றின் கீழ் நீண்டுள்ள தீச்சுழி (அசுவசா. 22);; a line mark in the belly of a horse considered inauspicious.
பூரான்கடி	பூரான்கடி piraikad பெ. (n.) பூரானின் கடி; bite of centipede. [பூரான் + கடி]

பூரான்கவ்வல்	பூரான்கவ்வல் pārān-kavvas பெ. (n.) மாட்டின் ஒரு காதின் கீழ் மட்டு (மாத்திர);முள்ள தீச்சுழி வகை (அபி. சிந், 787);; an inauspicious hair-curl below one of the ears of a bull or cow. [பூரான் + கவ்வல்]
பூரான்காவிக்கல்	பூரான்காவிக்கல் piran-law.k-kal. பெ. (n.) காவிக்கல் வகை (வின்.);; reddish yellow ochre, as having the colour of a pūrān. [பூரான் + காவிக்கல்]
பூரானட்டிகை	பூரானட்டிகை pūrāp-attikai, பெ. (n.) கழுத்தணிவகை; a kind of close fitting necklace. [பூரான் + அட்டிகை. ஒட்டு → அட்டு → அட்டி → அட்டிகை]
பூரி	பூரி1 piri, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நிறைதல்; to be full, 'பூரிப்பதுள்ளே சிவம்' (ஔவை. கு. திருவருள். 4, 9);. 2. குறைவற நிரம்புதல்; to become perfect. 3. களித்தல்; to rejoice; to be satisfied, 'பூரித்தென் னெஞ்சே புரி' (திவ். இயற். 3,44);. 4. பருத்தல்; to be plump, or full formed; to swell 'பூரித்த முலையிலே' (தாயு. மலைவளர்.2.); 'நெடும்புயம் பூரித்து' (பாரத காண்டவ. 28);. 5. பொலிதல்; to thrive, as vegetation. 6. மிகுதல் (பிங்.);; to abound 7. பூரகஞ் செய்தல்; 'ரேசிப்பது போலப் பூரித்து நிற்கில் (ஔவை. கு... வீட்டுநெறி. 5, 6);. [புல் → பல் → பல, புல் → பல் → பன்மை, புல் → புது → புதல் = செறிந்த தூறு. புது → பூது → பூதம் = பருத்தது. (வே.க 3, 72-76); புல் → புர் → பூர் → பூரி] பூரி … குன்றாவி
பூரிக்காய்	பூரிக்காய் pirik-kay. பெ. (n.) சவுரிக்காய்; a fruit, tricho,
பூரிக்குத்தலரிசி	பூரிக்குத்தலரிசி pūri-k-kuttal-arišı பெ. (n.) நன்றாய்த் தீட்டிய அரிசி (S.I.I.vi.11);, polished rice. [பூரி + குத்தல் + அரிசி]
பூரிக்கெண்டை	பூரிக்கெண்டை piri-k-kengai பெ. (n.) சல்லிக்கெண்டை; a river fish.

பூரிக்கோ	பூரிக்கோ pirikk). பெ. (n.) குறுந்தொகை தொகுத்த ஆசிரியன்; the compiler of kurun-togai. பூரிக்கோ pūrikā, பெ.(n.) குறுந்தொகை தொகுப்பித்த குறுநில மன்னன்; a chieftain who compiled ancient Tamil Kuruntogai. [பூரி [நிறைவு. சால்வு]+கோ] பூர் - வெள்ளம், பூரம்-பொன். த. பூரம்புஊற்று நீர். பூரித்தல்-நிறைதல்,
பூரிகம்	பூரிகம் pirigam, பெ. (n.) அப்பவருக்கம் (திவா.);; pastry or cake full in appearance but hollow in side. [புல்லுதல் = துளைத்தல். புல் → புர் → புரை = உட்டுளை, உட்டுளைப் பொருள் (வே.க. 3, 101); புர் → பூர் → பூரி → பூரிகம்]
பூரிகா	பூரிகா purikā பெ. (n.) அகில் (மலை.);; eagle wood.
பூரிகை	பூரிகை1 purga, பெ. (n.) ஊதுகுழல்; trum-pet 'தாரை பூரிகைவளை துடி' (திருப்பு. 890);. ம.பூரிக;தெ. புருக, பூரா [புகுரு → புகுர் → பூர் பூர்தல் = புகுதல். (வே. க. 3, 104-105); பூர் → பூரி → பூரிகை.] பூரிகை2 pirigai பெ. (n.) பூரிகம் பார்க்க;(பிங்.);;see pūrigam பூரிகை pirigal. பெ. (n.) பூரகம்1 பார்க்க;(அரு.நி.);;see pūragam'. [பூர் → பூரகம் → பூரிகம்]
பூரிச்சேரல்	பூரிச்சேரல் piri-c-cral பெ. (n.) அரிசி வகை; a kind of rice. 'திருப்பதியமுதுக்குப் பூரிச்சேரல்' (S.I.I.vii, 300);. [பூரி + சேரல்]
பூரித்தநீர்ப்பை	பூரித்தநீர்ப்பை pirita-ni-p-pai. பெ. (n.) பருத்த சிறு நீர்ப்பை; distended bladder. [பூரித்த + நீர்+ பை]
பூரித்தியம்	பூரித்தியம் pirityam, பெ. (n.) மூக்கிரட்டை; a prostate plant.

பூரிதட்சினை	பூரிதட்சினை pūritaṭcinai, பெ. (n.) சிறப்புக்காலங்களில் பார்ப்பனர்க்குக் கொடுக்கும் பரிசு; gift of money to Brahmans on festive occasions. [புரி + தட்சிணை]
பூரிதம்	பூரிதம் piridam, பெ. (n.) 1. நிரப்பப்பட்டது; that which is filled. 2. மிகுகளிப்பு (சங்.அக.);; exultation, great joy. 3. மிகுதி (சங்.அக.);; plenty, abundance, [புல்லுதல் = பொருந்துதல். புல் → புர் → பூர் → பூரி → பூரிதம்]
பூரிதயம்	பூரிதயம் piridayam, பெ. (n.) சிறுதக்காளி; small tomato
பூரிநெல்	பூரிநெல் pirine. பெ. (n.) கலப்புநெல் (S.I.I.ii, 127.);; mixed paddy. [பூரி + நெல்]
பூரிநெல்லி	பூரிநெல்லி pinel, பெ. (n.) காட்டுக் கன்னி; a tree.
பூரிப்பு	பூரிப்பு purpou பெ. (n.) 1. நிறைவு; filing, 2. பருமன்; largeness, as of body; plumpness 3. மிகுதி (சூடா.);; plenty, abundance. 4, மிகமகிழ்ச்சி; satisfaction cheerfulness;exhilaration, great joy, 'பூரிப்பொரு வாட்டங்களுறாதே' (திருப்போ. சந். குயிற்பத்து. 7);. 5. ஒளி; lustre, 'வைரத்தின் பூரிப்பு' (இ.வ.);. [புல்லுதல் = பொருந்துதல், புல் → புர் → பூர் → பூரி → பூரிப்பு]
பூரிப்புளி	பூரிப்புளி prou பெ. (n.) பப்பரப்புளி; a plant. [பூரி + புளி]

பூரிபத்திரம்	பூரிபத்திரம் pūri-p-pattiram, பெ. (n.) முடிகலன்(மகுட);வுறுப்பு (இ.வ.);; ornamental fillet of a crown. [பூரி + பத்திரம்] Skt. patra → த. பத்திரம்
பூரிமம்	பூரிமம் pirimam, பெ. (n.) 1. தெருவின் சிறகு; side of a street. 'உயர்பூரிம விழுத்தெருவில்' (மதுரைக். 18);. 2. சாந்திட்டுக் கட்டிய தொட்டி (மதுரைக் 18, உரை);; cistern
பூரிமரம்	பூரிமரம் pūri-maram. பெ. (n.) பப்பரபுள்ளி; baobab [பூரி + மரம்]
பூரியது	பூரியது piriyadu, பெ. (n.) தாழ்வானது; that which is low, 'சீரியன் வுள்ளிப் பூரியன மறத்தல் வேண்டும்' (குறள், 1206, மணக்);. [பூரி → பூரியது. புள் → (புரா); → புரை = குற்றம் (மு.தா.278); புர் → பூர் → பூரி]
பூரியம்	பூரியம்1 pūiyam, பெ. (n.) 1. ஊர் (பிங்,);; town village. 2. மருத நிலத்தூர் (பிங்.);; agricultural town. 3. அரசர் வீதி (பிங்.);; royal street. 4. அரசிருக்கை (சது.);; royal residence [புர் → புரம் = உயர்ந்த மனை, அஃதுள்ள நகர், குடிநகர், புர் → பூர் → பூரி → பூரியம்] பூரியம்2 piriyam, பெ. (n.) 1. பூரி6, 6 (பிங்.); பார்க்க;see puri6, 6, 2. பூரி5, 4 (நாமதீப. 377); பார்க்க;see puri4,4 [பூரி → பூரியம்]
பூரியமாக்கள்	பூரியமாக்கள் pūriya-mākkal பெ. (n.) பூரியார் பார்க்க;see piriyar 'பூரிய மாக்களுண்பது மண்டி' (பரிபா.6,48);. [பூரிய + மாக்கள்]

பூரியர்	பூரியர்1 piriyar. பெ. (n.) 1. இழிந்தவர்; mean minded people. 'பூரியர்களாழுமளறு' (குறள்,919);. 'பூரியரேயுந்தம்மைப் புகல் புகுந்தோர்க்கு' (கம்பரா.வீ.பீடண.119);. 2. கொடியவர்; wicked persons. [புல் → புள் → பொள் → பள் → பள்ளம் (வேக.3.148); புள் → (புரா); → புரை = குற்றம் (மு.தா.278); புர் → பூர் → பூரி → பூரியர்] பூரியர்2 piriyar. பெ. (n.) நிலவேம்பு; a plant, ground neem.
பூரியரிசி	பூரியரிசி1 piriyaris, பெ. (n.) மட்டையரிசி (இ.வ.);; bad grains of rice red in colour. unhusked paddy. [பூரி + அரிசி, அரி → அரிசி] பூரியரிசி2 piyaris. பெ. (n.) ஆயுதப் பூசை (தசராப்); பண்டிகையில் கொடுக்கப்படும் கொடை(தான);அரிசி; doles of rice during the dusserah festival. [பூரி + அரிசி. அரி → அரிசி] பூரியரிசி3 piriyaris. பெ. (n.) வெள்ளையரிசி (நாஞ்.);; white, polished rice.
பூரியார்	பூரியார் piriyள் பெ. (n.) 1. கீழ்மக்கள்; base or low people. 'பொருட்செல்வம் பூரியார் கண்ணுமுள' (குறள்,241);. 2. கொடியவர்; wicked persons. [பூரியர் → பூரியார்] ''பூரியர்' பார்க்க.
பூரு	பூரு1 piru- 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) துளைத்தல் (கொ.வ.);; to pierce. [புகு → புகுது. புகுதுதல் = உட்செல்லுதல். புகுகு → புகுரு. புகுருதல் = புகுதல். புகுரு → புகுர் → பூர். பூர்தல் = புகுதல் (வே.க.3.105); பூர் → பூரு] பூரு2 ஒப்ப, பெ. (n.) புருவம் (சூடா.);; eyebrow. 'துணைவிழி பூருவினிடையே செருகிட "(சிவரக.நைமிச.33);. [புர் → புர் → புரி. புரிதல் = வளைதல் புர் → புரு → புருவு → புருவம் = கண்களின் மேலுள்ள மயிர்வளைவு (வே.க.3,94-98); புர் → புரு → பூரு]
பூருகம்	பூருகம் pirugam, பெ. (n.) நிலத்தில் முளைப்பது, மரம் (சூடா.);; tree, growing on the earth. [பூ → பூருகம்]

பூருண்டி	பூருண்டிமப்பா பெ. (n.) 1. மல்லிகை (சூடா.);; jasmine 2. வேலிப்பருத்தி (மலை.);; hedge twiner. 3, தேட்கொடுக்கி (வின்.);; Indian turnsole.
பூருது	பூருது ்பப்பdப, பெ. (n.) பூநீறு (தைலவ.தைல. 135,134); பார்க்க;see piniப. [பூ → பூருது]
பூரைப்படு-தல்	பூரைப்படு-தல் purai-p-padu-, 19 செ.குன்றாவி. (v.t.) மீன் பிடிக்கும் போது வலைகிழிதல்; to torn net in fishing [புள் = ஒட்டை, துளை, புள் → புரை, புரை + படு- புரைப்படு → பூரைப்படு-,]
பூரைபூரையெனல்	பூரைபூரையெனல் pūrai-pūral-y-enal பெ. (n.) போதும் போதுமெனல்; expr signifying enough. enough., 'பூரைபூரை யென்றி ருகையாலமைத்த புத்தேளிர்' (அரிச்.பு.மீட்சி.16);. [பூரை + பூரை + எனல்]
பூரையிடு-தல்	பூரையிடு-தல் pūrai-y-igu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. முடிவடைதல்; to cease end, 'பாரிவரு கூத்தினிப் பூரையிட வமையாதோ' (திருப்பு:879);. 2. அலுப்புண்டாக்குதல் (வின்.);; to become tedious, as a story, [பூரை + இடு-,]
பூல்	பூல் ்ப பெ. (n.) பூலா பார்க்க;see ்பசி 'பூல்வேலென்றா' (தொல்,எழுத்.375);.
பூலத்தி	பூலத்திமப்aொt. பெ. (n.) பூமருது (மலை.);; flowering murdah.
பூலா	பூலா pla. பெ. (n.) 1. செடிவகை; black berried feather foil. 2. மரவகை; red, silk cotton tree. [பூல் → பூலா. இனி புலவா → பூலா என்றுமாம்]
பூலாங்கிழங்கு	பூலாங்கிழங்கு pūlān-kilangu, பெ. (n.) 1. செடிவகை; rong zedoary 2. கிழங்குவகை; root of long zedoary, [பூலா + கிழங்கு]
பூலாச்செண்டு	பூலாச்செண்டு pla-c-cendப, பெ. (n.) 1. பூச்செண்டு; ball of flowers 2. திருமணக்காலத்தில் நிகழும் நலுங்கில் மணமக்கள் நிகழ்த்தும் பூச்செண்டாட்டம்; play with balls of flower by the bride groom and bride during 'nalungu'. தெ. பூலாசெண்டு [பூவாலாகிய → பூலா + செண்டு]

பூலாசம்	பூலாசம் pilasam. பெ. (n.) பூலா,1. (தைலவ.தைல.134); பார்க்க;see பயிக் 1 [பூலா → பூலாசம்]
பூலாஞ்சி	பூலாஞ்சிமப்ர். பெ. (n.) பூலா,1. (தைலவ. தைல.); பார்க்க;see pia-1 [பூலா → பூலாஞ்சி]
பூலாத்தி	பூலாத்திமப் பெ. (n.) பூடுவகை; a, shrub. [பூலா + அத்தி]
பூலான்	பூலான்மப்சி). பெ. (n.) 1. கருப்பு பூலான்; black honey shrub. 2. முள்ளில்லாவெண்பூலான்; white honey shrub.
பூலான்கொல்லை	பூலான்கொல்லை plankola, பெ. (n.) தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள ஊர்; a village of Tanjavur dt. [பூலான் + கொல்லை]
பூலி	பூலி1 pi, 4 செ.கு.வி. (v.i.) உடம்பு பூரித்தல்; to swell, 'பூலித்தகங்குழைந்து பொன்னுசவாடாமோ' (திருவாச16.8);. [பூரித்தல் → பூலித்தல்] பூலி2 பப் பெ. (n.) வெண்பூலி, வெள்ளை புல்லாந்தி; white honey shrub.
பூலியாத்தி	பூலியாத்திமப்i-y-at, பெ. (n.) ஒருவகை ஆத்தி; a shrub.
பூலை	பூலை1 plai. பெ. (n.) அணிற்பிள்ளை; squirrel. பூலை2 pila. பெ. (n.) கிச்சிலிக்கிழங்கு; long zedoary.
பூலைப்பூ	பூலைப்பூ pillai-p-pப் பெ. (n.) பூலைச் செடியின் பூ; flower of sirupulai [பூலை + பூ]

பூலோகம்	பூலோகம் ஒப்gோam, பெ. (n.) மேலேழுலகத்துள் முதலாவது, (திவ.);; the earth, first of mél-élulagam, q.v. [பூ + உலகம், உலகம் → லோகம்] 'பூவுலகு' பார்க்க
பூலோகவைகுண்டம்	பூலோகவைகுண்டம் pūlöga valgungam பெ. (n.) திருவரங்கம் (இ.வ.);; Srirangam, considered as vaikuntha on earth. [பூ + லோக + வைகுண்டம். உலகம் → லோகம்] Skt. vaikuntha → த. வைகுண்டம்
பூவசியர்	பூவசியர் pப்-vasiyar. பெ. (n.) பூவைசியர் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see puvaiśiyar [பூவைசியர் → பூவசியர்] Skt. vaišya → த. வைசியர்
பூவட்டம்	பூவட்டம் pd-wattam, பெ. (n.) 1. பூவைச் சூழ்ந்துள்ள தோடு; corolla, 2. பூவடிச்சிதல்; bract 3. விரலணிகளுள் ஒன்று (பரவ.);; a kind of ring. [பூ + வட்டம்]
பூவடிச்சிதலிலை	பூவடிச்சிதலிலை puvad-c-cdala, பெ. (n.) கவட்டில் பூத்தோற்றுவிக்கும் உருத்திரிந்த இலை; bract ole. [பூ + அடி + சிதல் + இலை]
பூவண்டம்	பூவண்டம் pi-y-andam, பெ. (n.) வெங்காயம் (சங்.அக.);; onion. [பூ + அண்டம்] Skt. anda → த. அண்டம்
பூவண்டமயிர்	பூவண்டமயிர் pūvanda-mayir பெ. (n.) பூவண்டம் (சங்.அக.); பார்க்க;see pivandam [பூவண்டம் + மயிர்]

பூவண்டர்	பூவண்டர் pi-y-andar பெ. (n.) ஒருசார் இடையர் (நாஞ்.);; a subsect of shepherd caste. [பூ + அண்டர்]
பூவணி	பூவணிமுப்-w.a. பெ. (n.) 1. பூமாலை; garland. 2, சதுக்கம்; junction of the roads. [பூ + அணி]
பூவணிகன்	பூவணிகன் pப்-vanga), பெ. (n.) பூ விற்பவன்; a dealer in flowers, a florist. க. பூவடிக, கூவ்வடிக, கூவடிக, [பூ + வணிகன்]
பூவணை	பூவணை pü-v-anaj, பெ. (n.) மலர்ப்பள்ளி; bed of flowers 'வீதி மருங்கியன்றபூவணைப்பள்ளி' (மணி.4,54);. [பூ + அணை. அள் → அண் → அணை]
பூவத்தி	பூவத்தி1மப்-wat, பெ. (n.) கும்பாதிரி; lac tree (L.); பூவத்தி2 po-wall. பெ. (n.) வாணவகை (இ.வ.);; a kind of firework. [பூ → வத்தி]
பூவத்தூர்	பூவத்தூர் pivatiப் பெ. (n.) தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள ஊர்; a village in Tanjavur dt.
பூவந்தம்	பூவந்தம் pi-y-andam, பெ. (n.) நிலவாகை (பதார்த்த.1059);; Tinnevelly senna.
பூவந்தி	பூவந்தி pi-y-andi பெ. (n.) 1. மரவகை (மலை.);; trijugate - leaved soap-nut 2. மரவகை; four leaved soap-nut 3. புன்கு, (மலை.);; Indian beech. ம. பூவந்தி [பூ → பூவந்தி] பூவந்தி pūvandi, பெ. (n.) 1. இராமநாதபுரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Ramanathapuram Taluk. 2. சிவகங்கை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Sivaganga Taluk. [பூ+அந்தி]

பூவம்	பூவம் pūvam. பெ. (n.) 1. கும்பாதிரி; lac tree 2. காட்டுப் பூவம்; longam 3. பூவந்தி (வின்.); பார்க்க;see puvandi மறுவ. பூ பூவு, பூவந்தி ம. பூவம்,பூவந்தி, பர்.புய்; குரு.புத்ரா;மால.புச்ரெ
பூவம்பர்	பூவம்பர் pi-y-ambar பெ. (n.) ஒருவகை நறுமணப் பண்டம்; a kind of amber. 'புழுகு பொன்னம்பர் பூவம்பர் பொங்கவே' (திருக்காளத். பு,7,55);. [பூ + அம்பர்]
பூவம்பழம்	பூவம்பழம்1 pū-v-ampalam, பெ. (n.) கொஞ்சிப் பழம்; fruit of puvam, [பூவம் + பழம்] பூவம்பழம்2 pd-w.ampalam, பெ. (n.) பூவன் கதலி பார்க்க;see pūvan kadali [பூவன்பழம் → பூவம்பழம்]
பூவம்பன்	பூவம்பன் pi-y-amba), பெ. (n.) மன்மதன் (அக.நி.);, Kāma, as having arrows of flowers. [பூ + அம்பன். அம்பு → அம்பன் = அம்பினையுடையவன்]
பூவமளி	பூவமளி pi-y-amal, பெ. (n.) எண்களிப்புள் (அட்டபோகத்துள்); ஒன்றான மலர்ப்படுக்கை; bed of flowers one of asta-pôgam,d.v. [பூ + அமளி]
பூவரசு	பூவரசு pti-y-arasu, பெ. (n.) 1. மரவகை, (பதார்த்த:379);. portia tree. 2. மரவகை; rhododendron, ம. பூவரசன்;க. கூவரசு, [பூ + அரசு. அரசு போன்று இலையையு டைய மரம். ஆயின் அரசு போலன்றிப் பூக்கும் தன்மை நோக்கிப் பூவரசு எனப்பட்டது.]
பூவரசுப்பால்	பூவரசுப்பால் pi-y-arasu-p-pa. பெ. (n.) தழும்பு முதலிய தோல்நோய்களுக்குப் பயன்படுத்தும் பூவரசு மரத்தின் பால்; the yellow milk or juice of the fruit of portia tree, used for ring worm and other skin diseases. [பூவரசு + பால்]

பூவரன்	பூவரன்முப்-wara), பெ. (n.) அரசன் (வின்.);; king. [பூ + வரன்]
பூவராகம்	பூவராகம் pd-waragam, பெ. (n.) திருமாலின் பன்றி தோற்றரவம் (அவதாரம்);; boar incarnation of Tirumal, as having the earth on its tusk. [பூ + வராகம்]
பூவராகன்	பூவராகன் pd-waragar, பெ. (n.) பன்றி உருவம் கொண்ட காசுவகை; star pagoda, gold coin bearing the inpression of a boar. [பூ + வராகன்]
பூவரும்பு	பூவரும்பு pi-y-arumbu. பெ. (n.) பூமொக்கு; flower bud. [பூ + அரும்பு. உரு → அரு → அரும்பு]
பூவல்	பூவல்1 pival. பெ. (n.) 1. சிவப்பு (சூடா.);; red colour. 2. செம்மண்; red earth. 'இல்பூவலூட்டி' (கலித்.114);. ம. பூவல் [புள் → புழுங்கு. புழுங்குதல் = எரிதல், புகைத்தல் = எரிதல் (மு.தா. 133); புள் → புழு → பூ → பூவல்] பூவல்2 pival. பெ. (n.) துரவு (யாழ்.அக.);; large well. [புல் → புல் → புழு. புள் → புழு → பூ → பூவல்] பூவல்3 pival. பெ. (n.) பூத்திடுகை (அரு.நி.);; flowering. [பொல் → புல் → பூல் → பூ = பொலிவு, அழகு, மலர். பூத்தல் = பொலிதல், அழகாதல்,பூ மலர்தல் (மு.தா.135); (வ.வ.239);. பூ → பூவல். 'அல்' தொ. பெ.ஈறு]
பூவல்லிகொய்தல்	பூவல்லிகொய்தல் pu-v-assi-koydal. பெ. (n.) பூக்கொய்து ஆடும் மகளிர் விளையாட்டு வகை (திருவாச. 13, 1);; gathering flowers, a pastime of girls. [பூ + அல்லி + கொய்,]

பூவலம்	பூவலம் bi-walam, பெ. (n.) நிலவுலகத்தை (பூமியை); வலஞ்சுற்றி வருகை; circumambu lation of the earth from left to right 'பூவலஞ் செய்வதொன்று' (திருவேங். சத. 6);. [பூ + வலம்]
பூவலயம்	பூவலயம்முப்-walayam, பெ. (n.) மண்ணுலகம் (பிங்.);; earth. [பூ + வலயம். வல் → வல. வலத்தல் = வலைத்தல்,சூழ்தல். வல் → வலயம் = வட்டம், நிலவுலகத்தின் வளைவான பகுதி]
பூவழலை	பூவழலை பப்-walalai. பெ. (n.) பூநீறு (யாழ்.அக.); பார்க்க;see piniய [பூ + வழலை]
பூவழிச்சீட்டு	பூவழிச்சீட்டு pd-wall.c-ciப பெ. (n.) பூச்சீட்டு (நாஞ்.); பார்க்க;see ஒப்-c-citய [பூ → பூவழி + சீட்டு. சுள் → (சுட்டு); → சிட்டு = சிறியது. சிட்டு → சீட்டு = ஒலை நறுக்கு]
பூவள்ளம்	பூவள்ளம்முப்-walam, பெ. (n.) மட்கிண்ணம் (தைலவ. பாயி. 49);; earthen cup. [பூ + வள்ளம்]
பூவளர்த்தி	பூவளர்த்திமப்-va/art. பெ. (n.) கண்ணிமை நோய்; a disease of eye lid.
பூவன்	பூவன்1 pia). பெ. (n.) 1. நான்முகன் (அயன்);; Brahma, 'புலமும் பூவனு நாற்றுமு நீ' (பரிபா. 1, 46);. 2. செவ்வாழை; red banana. 3. பூவன் கதலி பார்க்க;see pūvan kadali ம. பூவன் [பூ → பூவன்] பூவன்2 ptivar. பெ. (n.) சேவல்(சேரநா.);; cock ம. பூவன்; க. புஞ்ச, புஞ்சு; தெ. புஞ்சு; து. பூஞ்செ; கோத. பூஞ்ன்;படகூஞ்ச [பூ → பூ வ ன் = தலையில் பூ(கொண்டை);யை யுடையது. 'அன்' உடைமை குறித்த ஈறு]

பூவன்கதலி	பூவன்கதலி pivarற-kadal. பெ. (n.) வாழை வகை (இ.வ.);; a kind of plantain [பூ → பூவன் + கதலி]
பூவன்பழம்	பூவன்பழம்1 ஒப்war-palam, பெ. (n.) பூவன் கதலி பார்க்க;see pūvan – kadali [பூவன் + பழம்]] பூவன்பழம்2 pivar palam பெ. (n.) நெய்க் கொட்டான் பழம்; soapnut tree
பூவனூர்	பூவனூர் pivaறப் பெ. (n.) தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள ஊர்; a village Tañjavur dt
பூவா-தல்	பூவா-தல் ptiva- 7 செ.கு.வி. (v.i.) மலர்தல்; to be produced (flowers);, to blossom. க. பூவாகு [பூ + ஆ-,]
பூவாசிப்பட்டம்	பூவாசிப்பட்டம் pūvāšlopattam. பெ. (n.) கோடைக்காலத்திற் பயிரிடப்பெறும் புன்செய்ப் பயிர்; dry crop season starts from summer. [பூவாசி + பட்டம்]
பூவாடங்கேழ்வரகு	பூவாடங்கேழ்வரகு pūvādan kēlvaragu பெ. (n.) ஒருவகை கேழ்வரகு; a kind of ragi. [பூவாடம் + கேழ்வரகு. கேழ் → கேழ் வரகு = செந்நிற வரகுவகை]
பூவாடம்கேழ்வரகு	பூவாடம்கேழ்வரகு puvagam - kஇwaragu. பெ. (n.) பூவாடங்கேழ்வரகு பார்க்க;see pūvādan kē/varagu [பூவாடம் + கேழ்வரகு]
பூவாடைக்காதி	பூவாடைக்காதி pū-v-ādaikkādi பெ.(n.) பூவாடைக்காரி (இ.வ.); பார்க்க;see பப்wadaik-kāri [பூவாடைக்காரி → பூவாடைக்காதி]
பூவாடைக்காரி	பூவாடைக்காரி pū-y-āgaikkāri. பெ. (n.) மாங்கலியத்துடன் இறந்து தெய்வமான மாது (பிரபஞ். பக். 540);; a woman worshipped as a family goddess on her death during the life time of her husband. [பூவாடம் + காரி]

பூவாடைப்பானை	பூவாடைப்பானைpüиăраi-p-рада பெ. (n.) மங்கலப்பெண்டிர் வழிபாடன்று (சுமங்கலிப் பிரார்த்தனை யன்று); பூவாடைக் காரிக்குக் காணிக்கையாக்கும் சேலையை, அடுத்த மங்கலப்பெண்டிர் வழிபாடு (சுமங்கலிப் பிரார்த்தனை); வரை காத்து வைக்கும் பானை; a pot in which the cloth offered to Puvādaikkâri at a sumangali-p-pirarttanai is kept till the next sumangali-p-pirarttanai. [பூவாடை + பானை]
பூவாடையம்மன்	பூவாடையம்மன் pū-y-ādal-y-amman பெ. (n.) பூவாடைக்காளி (பிரபஞ். பக். 541); பார்க்க;see puj-v-ādai-k-kāri [பூவாடை + அம்மன்]
பூவாணம்	பூவாணம் pd-waram, பெ. (n.) வாணவகை a kind of rocket that throws out flower like sparks. [பூ + வாணம்]
பூவாத்தாள்	பூவாத்தாள் pivatசி. பெ. (n.) பூநீறு பார்க்க;see {}
பூவாதிகாரம்	பூவாதிகாரம் pūvādikāram, பெ. (n.) சீனக்காரம் (சங்.அக);; alum,
பூவாதுகாய்க்குமரம்	பூவாதுகாய்க்குமரம் pividu - kay-k-ku maram, பெ. (n.) பூவாமறக்காய்க்குமரம் பார்க்க;see pūvāmar kāykku maram [பூவாது + காய்க்கும் + மரம்]
பூவாமரம்	பூவாமரம் pivamaram, பெ. (n.) கோளி; trees yielding without flowering [பூ + ஆ + மரம்]
பூவாமற்காய்க்குமரம்	பூவாமற்காய்க்குமரம் puvámar-käykku maram, பெ. (n.) பூவாதே காய்க்குமரம் (சூடா.);; tree that bears internal flowers as apparently not flowering, [பூவாமல் + காய்க்கும் + மரம்]
பூவால்	பூவால் pi-wசி. பெ. (n.) 1. குஞ்சமுள்ள வால்; tufted tail of cattle, 2. வால்நுனியில் வெள்ளை விழும் மாட்டுக் குற்ற வகை (மாட்டுவா. 18);; a defect in cattle. [பூ + வால்]

பூவாழை	பூவாழைமுப்-wala, பெ. (n.) 1. வாழைவகை; guindy plantain (GSM.Dii, 215);. 2. செடி வகை; Indian shot. து. பூபாரெ [பூ + வாழை]
பூவாளி	பூவாளி pd-wன் பெ. (n.) 1. காமன் (மன்மதன்); (பிங்.);; Kāma as having arrows of flowers. 2. காமனுடைய பூவம்பு; Kāmas arrow of flowers. [பூ + வாளி] பூவாளி2 pப்-wall. பெ. (n.) செடிகளுக்குச் சிறிதுசிறிதாக நீர் ஊற்றப் பயன்படுத்தும் வாளி; Water-can. [பூ + வாளி] [P]
பூவாளை	பூவாளை pd-wala, பெ. (n.) ஒருவகை மீன்; a kind of herring.
பூவி-த்தல்	பூவி-த்தல் pivi- 11 செ.கு.வி. (v.i.) புகுவித்தல்; to cause to enter. 'போய்ப்போ ஒய் வெந்நரற் பூவியேல்' (திவ். இயற். பெரிய திருவந், 40);. [பூகு → பூகுவி → பூவி. 'வி' பி.வி.ஈறு]
பூவிடுவான்	பூவிடுவான் pd-widபva), பெ. (n.) கோயிற்குப் பூத்தொண்டு செய்பவன்; one who supplies flowers for a temple. (T.A.S.i.,6.); [பூ + விடுவான். விடுபவன் → விடுவான்]
பூவிதழ்	பூவிதழ் pd-w-ida பெ. (n.) மலரேடு (பிங்.);; flower petal. மறுவ. பூந்தோடு து. பூதசெள் [பூ + இதழ்]
பூவிந்து	பூவிந்து Divindப பெ. (n.) 1. பூவிந்து நாதம் (சங்.அக.); பார்க்க;see puvindunādam. 2. வீரம் என்ற மருந்துச் சரக்கு; corrosive sublimate. [பூ + விந்து]

பூவிந்துநாதம்	பூவிந்துநாதம் pūvindu-nādam. பெ. (n.) காக்கைப்பொன் (அப்பிரகம்); (மூ.அ);; mica. [பூவிந்து + நாதம்]
பூவிரணம்	பூவிரணம் pd-wiaram, பெ. (n.) ஆண்குறி மலரிலுள்ள புண் (சங்.அக.);; sore on the gians penis. [பூ + விரணம்] Skt. vrana → த. விரணம்
பூவிரி	பூவிரி pப-wiri, பெ. (n.) தென்னம்பாளை (மாட்டுவா. 162);; coconut spathe. [பூ + விரி]
பூவில்	பூவில் bi-wil, பெ. (n.) காமனுடைய (மன்மதனது); மலர்வில் (பிங்.);; flower-bow of Kāmā. [பூ + வில்]
பூவிலாப்பாலை	பூவிலாப்பாலை பப்wia.p-pala. பெ. (n.) ஒரு விதப்பாலை; stinking swallow wort. [பூவிலா + பாலை]
பூவிலி	பூவிலிமப்-M. பெ. (n.) பிறப்பற்றவ-ன்-ள்; one who is birth less, 'பூவிலி பூவிதழ்' (திருமந். 1409);. [பூ + இலி. இல் → இலி]
பூவிலை	பூவிலை pu-Wai; பெ. (n.) விலை மாதர் பெறும் அற்றைப் பரிசம்; day's hire of a prostitute. 'பூவிலை யீத்தவன் பொன்றின னென்று' (மணிமே.24, 19);. [பூ + விலை]
பூவிழுதல்	பூவிழுதல் pi-wiபda. பெ. (n.) 1. சொரசொரப்பு நீங்குவகை (வின்.);; removal of rough ness, as from the edge of a blade. 2. கண்ணின் கருவிழியில் வெள்ளை விழுகை; formation of cataract in the eye. 'கண்ணிற் பூவிழுந்தது'. [பூ + விழுதல்]
பூவிளம்	பூவிளம்முப்wlam, பெ. (n.) ஒரு செய் நஞ்சு (கற்பாஷாணம்); (மூ.அ.);; a mineral poison,

பூவிளைகை	பூவிளைகை pd-wlaga. பெ. (n.) நன்மை (போகம்); விளைகை; fruitfulness, as of a crop; produce of a season. [பூ + விளைகை. விளை → விளைகை]
பூவிற்கண்ணி	பூவிற்கண்ணி pikann, பெ. (n.) அத்தி; fig tree.
பூவிற்கொம்பு	பூவிற்கொம்பு pūvirkombu, பெ. (n.) பூவின்கிழத்தி பார்க்க;see pப்winklati பூவிற்கொம்பும் புகழும்படி (மேருந்:47);. [பூ + இன் + கொம்பு]
பூவின்கிழத்தி	பூவின்கிழத்தி pūvip - kilatti பெ. (n.) திருமகள் (இலக்குமி.); (பிங்.);; Laksml, as seated on a lotus. 'சேராளே பூவின் கிழத்தி புலந்து' (நாலடி, 252.); [பூவின் + கிழத்தி]
பூவின்சருக்கரை	பூவின்சருக்கரை pūvin - šarukkarai பெ. (n.) மலரிலிருந்து எடுக்கும் சருக்கரை; sugar extracted from flowers. [பூ + இன் + சருக்கரை]
பூவினன்	பூவினன் pivina). பெ. (n.) நான்முகன் (பிரமன், அயன்);; Brahma, 'பூவினன் குலையம் பொருட்கு மாலுற' (கந்தபு. கடவுள்வா. 14);. [பூ → பூவினன்]
பூவு	பூவுப்ெ பெ. (n.) 1. பூவம்1 பார்க்க 1;see púvam-1 2. கதம்பம்; a species of roudeletia wort.
பூவுக்கிடு-தல்	பூவுக்கிடு-தல் pivukkidu, 20 செ.கு.வி. (v.i.) காதலன் காதலிக்குப் பரிசங் கொடுத்தல்; to make a present to ones beloved. 'பூவுக் கிட்டோம் போலும்' (ஈடு, 8, 2,6.); [பூவுக்கு + இடு-,]
பூவுசிலை	பூவுசிலை pப்பsla, பெ. (n.) ஒரு வாகை; sirissa tree.
பூவுடம்பு	பூவுடம்பு pivugambu. பெ. (n.) மென்மையான உடம்பு; soft body. [பூ + உடம்பு]

பூவுணா	பூவுணா ஒப்பாக். பெ. (n.) காட்டிலுப்பை; forest bassia
பூவுதிர்-தல்	பூவுதிர்-தல் pi-y-udi, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பூக்கழிதல்; to deflorate, to shed flower. [பூ + உதிர்-,]
பூவுதிர்வு	பூவுதிர்வு pi-y-udirvu பெ. (n.) மலர்கள் உதிர்கை; defloration [பூ + உதிர்வு]
பூவுமாமரம்	பூவுமாமரம் ppamamaram, பெ. (n.) பூவந்தி மரம் பார்க்க; see puvandimaram
பூவுயிர்-த்தல்	பூவுயிர்-த்தல் pi-y-uyr, 4 செ.கு.வி. (v.i.) மலர்தல்; to blossom. 'பூவுயிர்த்தன்ன... உண்கண்' (கலித். 142);. [பூ + உயிர்-,]
பூவுலகம்	பூவுலகம் pd-w-ulagam, பெ. (n.) பூவுலகு பார்க்க; see povulagu. [பூ + உலகம்]
பூவுலகு	பூவுலகு pi-y-ulagu. பெ. (n.) நிலவுலகம்; the earth, 'படர் மேதினியானது பூவுல கெங்கணுமே' (கம்பரா. அதிகா. 75);. [பூ + உலகு. உலகம் → உலகு]
பூவுள்	பூவுள் pūvuḷ, பெ. (n.) பூவின் உட்பக்கம்; inside of a flower, corolla. [பூ + உள்] பூவெடு-த்தல் bi-w.edu, 4 செ.கு.வி. (v.i); 1. கோயிற் பூசைக்கு மலரெடுத்தல்; to gather flowers for a temple. 2. கண்ணில் விழுந்த பூவை நீக்குதல்; to remove cataract from the eye. [பூ + எடு-,]

பூவெடுத்தகண்	பூவெடுத்தகண் pi-y.edulia kaर. பெ. (n.) பூவுரித்தகண்; anomalous state of refraction caused by the absence of the crystalline, lens, as after an operation for cataract. [பூ + எடுத்த + கண்]
பூவெண்ணெய்	பூவெண்ணெய் pd-w-enney, பெ. (n.) 1. கொடிவகை; aduloil plant. 2. மருந்தெண்ணெய் வகை (யாழ்.அக);; a kind of medicinal oil. 3. நறும் எண்ணெய்வகை. (வின்.);; a scented oil. [பூ + எண்ணெய். எள் + நெய்-எண்ணெய்]
பூவெண்புள்ளி	பூவெண்புள்ளிமுப்-weroப/ பெ. (n.) ஒரு வகைக் கண்ணோய்; opacity of the lens, an eye disease. [பூ + வெண் + புள்ளி]
பூவெள்ளை	பூவெள்ளை pd-wஅa. பெ. (n.) அரைக்கால் உருபாவுக்கு வழங்கும் குழூஉக்குறி; mercantile term for 1/8 rupee.
பூவெறி	பூவெறிமப்wer. பெ. (n.) பூவின் நறுமணம்; fragrance of flower. [பூ + வெறி]
பூவேர்	பூவேர்முப்-wன். பெ. (n.) பூநாகம் (தைலவ. தைல. 73);. பார்க்க; see punagam [பூ + வேர்]
பூவேலை	பூவேலை bi-weal. பெ. (n.) பூப்போன்ற சித்திர வேலை; floral design. [பூ + வேலை]
பூவேலைப்பாடு	பூவேலைப்பாடு pப்vகai-p-padu பெ. (n.) பூத்தொழில் பார்க்க; see pital [பூ + வேலைப்பாடு, படு → பாடு]
பூவேளைக்காரர்	பூவேளைக்காரர் pi-wஅal-k-kala. பெ. (n.) அரசர்க்குரிய காலங்களில் பூவிடாவிடில் தம்மைத் தாமே குத்திக் கொண்டு மடியும் வீரர் தொகுதியினர்; devoted servants who have taken a vow to stab themselves to death if their king is not supplied with flowers and garlands at the specified times. 'பூவேளைக் காரரைப் போலே முடிவா றொருவர் இறே' (ஈடு. 5, 1.9);. [பூ + வேளைக்காரர்]

பூவை	பூவை1 pūvai பெ. (n.) 1. காயா; oblong cordate - leaved bilberry, 'பூவைப் புதுமலரொக்கு நிறம்' (நான்மணி. 1);. 2. நாகணவாய்ப் புள்; bush myna 'புரிவொடு நாவினாற் பூவை புணர்த்து' (பு. வெ. 12, வென்றிப். 12);. 3. குயில் (அக.நி.);; koel, 4. கிளி; parrot. 5. கீரிப்புழு; an intestinal worm, thread worm. [பூ → பூவை] பூவை2 pūval பெ. (n.) பெண்; lady, woman. 'போதல் காரிய மென்றனள் பூவை' (கம்பரா. சூளா. 26);. மறுவ, காரிகை [பூ → பூவை. பூவைப்போன்ற பெண்] பூவை3 pival. பெ. (n.) செடிவகை
பூவைசியர்	பூவைசியர் pú-va/$iyar. பெ. (n.) வேளாளர் (பிங்.);; Vélalās as cultivators. [பூ + வைசியர்] Skt. vaišya → த. வைசியர்
பூவைநிலை	பூவைநிலை pival-nilai. பெ. (n.) 1. காயாம்பூவை மாயவன் நிறத்தோடு உவ மித்துப் புகழும் புறத்துறை (பு.வெ.9,4);; (purap.); theme in which the bilberry flower is praised as resembling the colour of Visnu, 2. அரசனைத் தேவரோடு ஒப்பக்கூறும் புறத்துறை (புறநா.36); (தொல்.பொ.60);; (purap.); theme in which a king is likened to a god. [பூவை + நிலை]
பூவைவண்ணன்	பூவைவண்ணன்pйval-wannan, பெ. (n.) திருமால் (பிங்.); (திவ்.பெரியதி. 2,2,8);; Tirumal as having the colour of bilberry flower, [பூவை + வண்ணன்]
பூவொதுங்கு-தல்	பூவொதுங்கு-தல் pi-y-odபர்gய, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கருப்பையின் வாசல் ஒதுங்கிப் போதல்; to be displaced of cervix [பூ + ஒதுங்கு-,]
பூவொல்லி	பூவொல்லி pti-y-ol. பெ. (n.) உள்ளீடற்ற தேங்காய் வகை (யாழ்.அக);; a spoilt coconut with the kernal empty. [பூ + ஒல்லி]

பூவோடு	பூவோடு pப் பெ. (n.) தொட்டி செய்நஞ்சு (பாடாணம்); (யாழ்.அக.);; a mineral poison. பூவோடு pūvōṭu, பெ. (n.) கோயில் திரு விழாவில் எடுக்கும் தீச்சட்டி; fre pot. [பூ+ஓடு]
பூழ்	பூழ்1 pப் பெ. (n.) 1. காடைவகை (பிங்.);; quail 'அளித்து நீ பண்ணிய பூழெல்லாமின்னும் விளித்து' (கலித்.95.); 2. கானாங்கோழி; jungle fowl, 'கவுதாரி பூழ்....... பறந்து' (அரிச்.பு.வஞ்ச39);. க. புர்லி, புரலி, புருலி, கெ. பூரேடு; கோத. மொணாம்பிரி. பூழ்2 pப் பெ. (n.) புழை (இலக். அக.);; hole. [புழு → புழல் = உட்டுளை. புழு → புழை = துளை, குழாய். புழை → பூல் = துளை. புழை → பூழை = துளை (வே.க.3106-108); பூழை → பூழ்] பூழ்3 pப் பெ. (n.) பூழான் பார்க்க; see oப்சி).
பூழ்க்கரம்	பூழ்க்கரம் pūlkkaram, பெ. (n.) வெண்கோட்டம். (மலை.);; Arabian costum.
பூழ்க்கை	பூழ்க்கை pūl-k-kai, பெ. (n.) யானை; elephant, as having tubular trunk. 'பூழ்க்கை முகன் மனுவை நனியெண்ணின்' (விநாயகபு.14,9);. மறுவ. ஆம்பல், உம்பல், உவா, எறும்பி, ஓங்கல், கரி, களவன், கறையடி, குஞ்சரம், கைம்மலை, கைம்மா, தூங்கல், தும்பி, தோல், நால்வாய், பகடு, புகர்முகம், பெருமா, பொங்கடி, மதமாமறமலி, மாதிரம், மொய், யானை, வழுவை, வாரணம், வேழம் தமி.வ.101) [புழு → புழை = துளை. புழை → புழைக்கை = தும்பிக்கை, யானை. புழைக்கை → பூழ்க்கை (வே.க.3.108);]

பூழ்தி	பூழ்தி1மப் பெ. (n.) (பிங்.) 1. இறைச்சி; meat 2. முடைநாற்றம்; stench of putrid flesh. பூழ்தி2மப் பெ. (n.) 1. புழுதி; dust. 'கேழல் பூழ்தி கிளைக்க' (தேவா.152.5); 2. கொடுமை (பிங்.);; cruelty, oppression. [புள் → (பொள்); → பொடி. பொடித்தல் = தூளாக்குதல். புள் → பூள் → (பூழ்); → பூழி = தூள், புழுதி, பூழ் → பூழ்தி. (முதா.127);]
பூழளம்	பூழளம் Pūḷalam பெ. (n.) நெய்த்தோலி; anchovy. (M.M.710);.
பூழான்	பூழான் piன். பெ. (n.) 1. கவுதாரி (திவா.);; Indian partridge. 2. கானாங்கோழி (நாமதீப. 248);; jungle-fowl. 3. சம்பங்கோழி; turkey. [பூழ் → பூழான்]
பூழி	பூழிமப் பெ. (n.) 1. தூள்; Powder "வானம்பூழிபடக்கருக்கி' (கல்லா.25.28.); 2. புழுதி; dust 'பூழிபூத்த புழற்காளாம்பி' (சிறுபாண்.134);. 3. திருநீறு (விபூதி);; sacred ashes 'பூழி புனைந்தவர்' (கந்தபு.யுத்.வரவு.13.); 4. பூழிநாடு (நன்.273);. பார்க்க; see pџḥnadu 5. குழைசேறு; soft mire or mud. 6. சேற்றிற்குமிழி; bubble in muddy water. ம. பூழி; க.புளில்; து.பொய்யை; [புள் → பொள் → பொடி, புள் →பூள் (பூழ்,); → பூழி (மு.தா.127);]
பூழிநாடு	பூழிநாடுமப்ாசி பெ. (n.) கொடுந்தமிழ்நாடு பன்னிரண்டனுள் ஒன்று; the region where a vulgar dialect of Tamil was spoken, one of 12 kodun-tamilnādu, q.v. [பூழி + நாடு]
பூழியசணி	பூழியசணி pillyasan, பெ. (n.) பூவணி; a kind of gourd.
பூழியபலம்	பூழியபலம் piyapalam, பெ. (n.) பூசணி (மலை.);; pumpkin. [பூழி + பலம்]

பூழியன்	பூழியன் pila), பெ. (n.) 1. (பூழிநாட்டுக்குத் தலைவன்); சேரன் (திவா.);; Chéra king, as lord of pull-nādu. 2. பாண்டியன்; Pandya king. 'பூழியர்கோன் வெப்பொழித்த புகலியர்கோன்' (சேக்கி.பு.பாயி.6);. [பூழி → பூழியன்]
பூழியான்	பூழியான் piyar. பெ. (n.) 1. சிவபெருமான்;Śivan, as wearing sacred ashes. 'பூமியான் பூணே' (தமிழ்நா.78.); 2. 'புழுதியினிடத்துள்ளவன்' one who lies in the dust. தலைமகன் பூழியால் (கம்பரா.முதற்.83);. [புள் → பொள் → பொடி, புள் → பூள் → (பூழ்);. → பூழி (மு. தா. 127); = பொடியாகவுள்ள புழுதி, தீறுநீறு. பூழி → பூழியான். புழுதி(திருநீறு); அணிந்தவன்]
பூழில்,	பூழில், pull பெ, (n.) 1. அகில், eaglewood 'சாந்தம் பூழிலொடு பொங்குநுரை சுமந்து' (பதிற்றுப்.87,2);. 2. நிலம் (சூடா);; earth. [புல் → பொல் → பொலி, பொலிதல் = பெருகுதல், மிகுதல், சிறத்தல், பொழ் → பொழில் = உலகம், நாடு, நாட்டின் கூறு(வே.க. 3,79.80);, பொழில் → புழில் → பூழில்]
பூழை	பூழை pila. பெ. (n.) 1. சிறுவாயில்; small door with in a larger one, sally port, wicket gate. 'பூழைத்தலை நுழைந்து' (தேவா.845,1);. 2. மலைக்கணவாய் (பிங்.);; mountain pass. 3. புழை; crevice, opening. 'புகையும் புகற்கரிய பூழை நுழைந்து' (நாலடி, 282);. [புழு → புழல் = உட்டுளை . புழு → புழை = துளை. புழை → பூழை (வே.க.3,106-108);]
பூள்	பூள் pú/ பெ. (n.) ஆண்குறி; membrum virile, [புல்லுதல் = பொருந்துதல். புல் = புணர்ச்சி. புல் → புள் → புண் → புணர் → புணர்ச்சி (வே.க.3,62-64); புல் → புள் → பூள். கலவியிற் பொருந்தும் உறுப்பு]
பூளபாம்பு	பூளபாம்பு pila pambu பெ. (n.) ஒருவகைப் பாம்பு; a kind of snake. [பூளம் + பாம்பு]
பூளம்	பூளம் pulam, பெ. (n.) பூவரசு (மலை.);; poria tree.

பூளை	பூளை1 plai. பெ. (n.) 1. இலவு; red silk cotton 'பூளை மெல்லணைமேல்' (சீவக.1628);. 2. செடிவகை; wool plant 3. செடிவகை; javanese wool plant. 'பூளைப் பூவினன்ன..சொன்றி' (பெரும்பாண்.192-3);. 4. வெற்றிப்பூ (பிங்.);; flower worn as a symbol of victory. ம. பூல பூளை2 pda. பெ. (n.) பீளை பார்க்க; seepial 'கண்களில் வெண்பூளை சுரப்ப' (தாயு.எந்நாட். மாதரைப்.5);. [புல் → (பில்); → பேல். புள் → புழுக்கை → பிழுக்கை. (புள்); → பிள் → (பிய்); → பீ. பிள் → பீள் → பீளை → பூளை = கண்மலம் மு.தா:262);]
பூளைசூடி	பூளைசூடிமப்lai-slidi, பெ. (n.) பூளை யணிந்தவன், சிவபெருமான்: Sival as wearing pula, 'பூளை சூடி தன்னகை யினிலெயில் பொடித்தனபோல்' (கம்பரா. அகலிகை.39);. [பூளை + சூடி, சூடு → சூடி, 'இ' வினை முதலீறு]
பூளைப்பஞ்சு	பூளைப்பஞ்சுமப்lai-p-paiய. பெ. (n.) பஞ்சுவகை (வின்.);; silk-cotton [பூளை + பஞ்சு]
பூளைப்பூ	பூளைப்பூ pillai p-pப் பெ. (n.) பூளைப்பஞ்சு பார்க்க; see pula-p-paiய 'பூளைப்பூவாம் பிறவி' (பெரியபு:திருநாளைப் போ:22);. [பூளை + பூ]
பூற்சாதம்	பூற்சாதம் pircadam, பெ. (n.) பொடுதலை (நாமதீப.323);; a plant.
பூறு	பூறுமுப்ப, பெ. (n.) பிட்டம் (இ.வ.);; anus ம. பூரம்; தெ. பூட; து. பூடி; குட. பூரீ (பெண் பிறப்புறுப்பு); [பீறு → பூறு]
பூன்சம்பா	பூன்சம்பாப்ரsambக் பெ. (n.) நெல்வகை; a variety of paddy in Trichirappalli dt

பூனதம்	பூனதம் pipadam. பெ. (n.) பொன்; gold 'குலிசக்குழுச்சுலவு பூனதக்கிம்புரி' (திருப்போ.சந்.பிள்ளைத்.சப்பா.5);.
பூனை	பூனை1 pupa பெ. (n.) புலால் உண்ணுவதும் நான்குகால்களையுடையதுமான சிறிய வீட்டு விலங்கு; small domesticated carnivorous quadruped cat. இந்தப் பூனையும் பால் குடிக்குமா? (பழ.); மறுவ. பூசை, கொத்தி, விடாகன் [பூசு → பூசை → பூனை(தமி.வ.128);] பூனை என்பது பூசை என்னும் சொல்லின் திரிபே. பூசுதல் = கழுவுதல். சிலைகழுவுதல். நெல்லை மாவட்டத்தின் ஒருபகுதியில், 'முகம்பூசுதல்' என்பது இன்றும் உலக வழக்காயிருக்கின்றது. "பூசிக்கொளினும் இரும்பின்கண் மாசொட்டும்" (நான்மணி.99);. பூனை அடிக்கடி தன் எச்சிலை முன்னங்காலால் தொட்டு முகத்தைப் பூசிக்கொள்வதால், அது பூசையெனப் பெயர் பெற்றது. "வெவ்வாய் வெருகினைப் பூசை யென்றலும்" (தொல்மரபு.69.); வடமொழியிலுள்ள மார்ஜால என்னும் பூனைப் பெயரும் இக்காரணம் பற்றியதே. மெழுகு -வ.ம்ருஜ் (mri); = பூசு, கழுவு.ம்ருஜ் – மார்ஜ் – மார்ஜாரா -மார்ஜால. பூனையைப் பூசுபூசு என்றழைப்பது பெண்டிர் வழக்கம். பூசை → பூச்சை (நாஞ்சில்நாட்டு வழக்கு);. பூச்சை → ம. பூச்ச. பூசை → பூனை, ச-ன. போலித்திரிபு. ஒநோ பிசை-பினை. பூனைக்கண் = பூனைக்கண் போன்ற நிறமுள்ளஒளிக்கல்(வைடூரியம்);. ஆங்கிலத்திலும் இது cat's eye என்று பெயர் பெற்றிருத்தலை நோக்குக. வைடூரியம் என்னும் வடசொல்லும் இக்காரணம் பற்றியதே. பூனை → பூளை.ஒ.நோ.அன்னை → அஞ்ஞை. இனி, பூசை → பூஞை என்றலுமாம். ஒ.நோ; குடிசை → குடிஞை. "சிலம்பி சிச்சிலி பூஞை கிருமி" (தத்துவப்.19);. E. puSS, puS, pusse (a word Common to Several Teutonic languages, usually as a callname for the Cat);. Du. poes, LG. puus, puuskatte, puus-man, Sw. dial. pus, katte pus, Norw.puse, puus, Lith. puzpuiz, Ir. and Gael.fus, Albpiso, Ruman pisica
பூனைக்கடி	பூனைக்கடி pūṇai-k-kagi, பெ. (n.) பூனைக்கடியின் நஞ்சு (விஷம்);; bite of a cat [பூனை + கடி]
பூனைக்கண்	பூனைக்கண் pinal-k-kan, பெ. (n.) 1. பூனையின் கண்போன்ற கண்; cat-like eye 2. பூனைக்கண் வைடூரியம் பார்க்க; see pūṇai-k-kan - Vaigūriyam 3. குங்கிலியம்; masticha. [பூனை + கண்]
பூனைக்கண்கல்	பூனைக்கண்கல் pinal-k-kar-kal. பெ. (n.) பூனைக்கண் வைடுரியம் (இ.வ.); பார்க்க; see pupal-k-kanwalduriyam [பூனைக்கண் + கல்]
பூனைக்கண்குங்கிலியம்	பூனைக்கண்குங்கிலியம்மப்pai-kkaŋkurigi/syam. பெ. (n.) செடிவகை (MM);: mastric-, tree, evergreen shrub [பூனைக்கண் + குங்கிலியம்]

பூனைக்கண்கெளிறு	பூனைக்கண்கெளிறு psioai-k-kan-kehru பெ. (n.) மீன்வகை; a kind of fish. 'ஓடும் பூனைக்கண்கெளிறு' (பறாளை.பள்ளு.16);. [பூனைக்கண் + கெளிறு]
பூனைக்கண்ணன்	பூனைக்கண்ணன் piral-k-kannaற பெ. (n.) பூனைக்கண் போன்ற கண்ணை யுடையவன்; person having cat-like eyes. [பூனைக்கண் → பூனைக்கண்ணன்]
பூனைக்கண்ணி	பூனைக்கண்ணி pupark-kann, பெ. (n.) ஒரு வகை மீன்; a kind of fish [பூனை + கண்ணி]
பூனைக்கண்புருடராகம்	பூனைக்கண்புருடராகம் pinal-k-kanpuruparagam, பெ. (n.) பூனைக்கண் வைடுரியம் (யாழ்.அக.); பார்க்க; see pinal-kkan-valduriyam [பூனைக்கண் + புருடராகம்] Skt. puSparåga → த. புருடராகம்
பூனைக்கண்வைடூரியம்	பூனைக்கண்வைடூரியம்மப்ral-k-kan - valauriyam, பெ. (n.) ஒளிக்கல்(வைடூரிய); வகை; cat's eye [பூனைக்கண் + வைடூரியம்] Skt. vaidūrya → த. வைடூரியம்
பூனைக்கழற்சி	பூனைக்கழற்சி pūṇai-k-kalaraci பெ. (n.) கொடிவகை (யாழ்.அக.);; prickly brasiletto. [பூனை + கழற்சி]
பூனைக்காச்சி	பூனைக்காச்சி pupal-k-kācci, பெ. (n.) ஒருகொடி; a twiner like lablab [பூனை + காச்சி] இக்காயின் மேல்தோல் பூனையின் மேல்தோல்போல் மயிருடையதாய் இருக்கும் கொடியிலைகள் அவரைக் கொடி போன் றிருக்கும். காய் சுணையுள்ளது. காயினுள்ளிருக்கும் பருப்பு மாவு சத்துள்ளது. இம்மாவினை எழை எளிய மக்கள் பிட்டு முதலியசிற்றுணவாகச் செய்துண்பார்கள். இச் செடி கோடிக்கரைக் காட்டில் மிகுதியாயுள்ளது.

பூனைக்காஞ்சி	பூனைக்காஞ்சிபறakkர். பெ. (n.) பூனைக்காஞ்சொறி (பச்.மூ.);; small climbing nette [பூனைக்காஞ்சொறி → பூனைக்காஞ்சி]
பூனைக்காஞ்சொறி	பூனைக்காஞ்சொறி pupal-k-kāficor, பெ. (n.) சிறுகாஞ்சொறி (மூ.அக.);: small climbing nettle. மறுவ.பூனைக்காலி [பூனை + காஞ்சொறி]
பூனைக்காட்டஞ்சிலந்தி	பூனைக்காட்டஞ்சிலந்தி pinal-k-kalar. Cilandi. பெ. (n.); ஒரு வகைச் சிலந்தி; a insect. [பூனைக்காட்ட + சிலந்தி]
பூனைக்காய்ச்சி	பூனைக்காய்ச்சி pipal-k-kycc பெ. (n.) 1. தீய்ந்த பயிர்; empty or blasted ear or crop 2. கொடிவகை (இ.வ.);; climber [பூனை + காய்ச்சி]
பூனைக்காய்ச்சிமணி	பூனைக்காய்ச்சிமணி púnai-k-kåyccimani பெ. (n.) குறவர் அணியும் அணிவகை (இ.வ.);; a bead used in ornaments by Kuravās [பூனைக்காய்ச்சி → மணி, மண் → மண்ணி → மணி]
பூனைக்காய்ஞ்சொறி	பூனைக்காய்ஞ்சொறி pipal-k-kayர்cor பெ. (n.) பூனைக்காஞ்சொறி பார்க்க; see pupal-k-kaficori [பூனைக்காய் + சொறி]
பூனைக்காய்வேளை	பூனைக்காய்வேளை pupal-k-kāy-vésai பெ. (n.) ஒருவகைக் காய்வேளை செடிவகை(யாழ்.அக.);; shaggy wild indigo. [பூனை + காய்வேளை]
பூனைக்காலி	பூனைக்காலி pūṇai-k-kāli. பெ. (n.) 1. கொடிவகை (பாதர்த்த.794);; cow-hage 2. சிமிக்கிப்பூ, (சங்.அக.);; mountain passion flower. 3. பூனைக்காய்வேளை (மூ.அ.); பார்க்க; see pupal-k-kāyvésai [பூனை + காலி]

பூனைக்கீரை	பூனைக்கீரை pūṇai-k-kirai, பெ. (n.) 1. புலிச்சுவடி (வின்.);; tiger's foot bind weed. 2. பூனைக்காய் வேளை (மூ.அ); பார்க்க; see pūnas-k-kāyvésai [பூனை + கீரை]
பூனைக்குட்டி	பூனைக்குட்டி pūnai-k-kutti, பெ. (n.) பூனையின் குட்டி; kitten, பூனைக்குட்டியைக் கட்டிக்கொண்டு சகுனம் பார்க்கிறதுபோல (பழ.);. [பூனை + குட்டி]
பூனைக்குடல்	பூனைக்குடல் pūṇai-k-kudal பெ. (n.) 1. பூனையின் குடல்; intestines of cat. 2. ஒருவகை நரம்புக் கயிறு; cat jut. [பூனை + குடல். குழல் → குடல்]
பூனைக்குத்திக்காடு	பூனைக்குத்திக்காடு punai-k-kutti-k-kăgu பெ. (n.) தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள ஊர்; village in Tañävür dt [பூனை + குத்தி + காடு]
பூனைக்கெளித்தி	பூனைக்கெளித்தி pupal-k-kefitti பெ. (n.) ஒரு மீன்வகை; a kind of fish. [பூனை + கெளித்தி]
பூனைக்கெளிறு	பூனைக்கெளிறு pupai-k-kelய பெ. (n.) பதினான்கு விரல(அங்குல);நீளமும் வெண்ணிறமும் கொண்ட கடல் மீன்வகை; a sea-fish, silvery, attaining 14 in.in length [பூனை + கெளிறு]
பூனைச்சம்பந்தம்	பூனைச்சம்பந்தம் pūṇai-c-cambandam பெ. (n.) பூனைத்தொடர்பு (வின்.); பார்க்க; see pupal-t-todarbu [பூனை + சம்பந்தம்] Skt. Sam-bandha → த. சம்பந்தம்
பூனைச்செவி	பூனைச்செவிமப்ரai-c-cew. பெ. (n.) குறைக்காது; deformed earlike of a cat [பூனை + செவி]

பூனைத்திசை	பூனைத்திசை pănal-t-tisai , பெ. (n.) தென்கிழக்கு (வின்.);; south east. [பூனை + திசை. திக்கு → திகை → திசை]
பூனைத்தேக்கு	பூனைத்தேக்கு pupal-t-täkku, பெ. (n.) தேக்குமரவகை; a tree, betavian teak. [பூனை + தேக்கு]
பூனைத்தொடர்பு	பூனைத்தொடர்பு pūṇai-t-todarbu பெ. (n.) பூனை தன் குட்டியோடு கொண்டிருக்கும் தொடர்பு போன்றது (மாத்ச்சார சோர நியாயம்);; (log); illustration of the cat taking care of its kitten without any effort on their part. [பூனை + தொடர்பு]
பூனைதொழுஞ்சாறு	பூனைதொழுஞ்சாறு pupaitolயர்carய. பெ. (n.) குப்பை மேனிச்சாறு; juice of rubbish plant. [பூனைத்தொழு + சாறு]
பூனைப்பகை	பூனைப்பகைpüpai-p-paдa பெ. (n.) குப்பைமேனி; rubbish plant.
பூனைப்பகைவன்	பூனைப்பகைவன் pipal-p-pagaivar. பெ. (n.) எலி; rat. [பூனை + பகைவன்]
பூனைப்பகைவன்முள்	பூனைப்பகைவன்முள் piralp pagaivamப. பெ. (n.) எலிமுள்; bone of rat [பூனைப்பகைவன் + முள்]
பூனைப்பதித்தான்	பூனைப்பதித்தான் pinal.ppadi) பெ. (n.) பூனைக்காலி பார்க்க; see pupal-k-kālī.
பூனைப்பருந்து	பூனைப்பருந்து pupal-p-parundu பெ. (n.) பறவை வகை; pale harrier. [பூனை + பருந்து]

பூனைப்பிடி	பூனைப்பிடி pupai-p-bidi, பெ. (n.) பூனைத்தொடர்பு பார்க்க (இ.வ.);; see pupait-todarbu [பூனை + பிடி]
பூனைப்பிடுக்கவரை	பூனைப்பிடுக்கவரை pupaippidukkavara, பெ. (n.) பூனைக்காலி1, (வின்.); பார்க்க; see pinal-kkäss-1 (A); [பூனைப்பிடுக்கு + அவரை]
பூனைப்பிடுக்கன்	பூனைப்பிடுக்கன் pupaippidukkai. பெ. (n.) 1. பூனைக்காலி,1 (வின்.); பார்க்க; see pUnai-k-kai-1. 2. காட்டுக்கடலி; round leaved Indian linden (L.);. [பூனைப்பிடுக்கு → பூனைப்பிடுக்கன்]
பூனைப்பிடுக்கு	பூனைப்பிடுக்கு pupal-p-pidukku, பெ. (n.) பூனைக்காலி 1. பார்க்க; see pūṇai-k-kāli-1 [பூனை + பிடுக்கு]
பூனைப்பிள்ளை	பூனைப்பிள்ளை pupaippila. பெ. (n.) பூனை பார்க்க; see pūnai [பூனை + பிள்ளை] பிள்ளையில்லாதவர்கள், சில உயிரினங்களிற் சிலவற்றைப் பிள்ளைபோல் வீட்டில் வைத்து வளர்ப்பது பண்டை வழக்கம். அதனால், "இருக்கும் பிள்ளை மூன்று, ஒடும் பிள்ளை மூன்று" என்று ஒரு பழமொழி யெழுந்தது. ஒடும் பிள்ளை மூன்றனுள், அணிற்பிள்ளை, கீரிப்பிள்ளை என்பன இரண்டு. மூன்றாம் பிள்ளை பூனைப்பிள்ளையாயிருக்கலாம். "பிள்ளை குழவி கன்றே போத்தெனக் கொள்ளவும் அமையும் ஒரறி வுயிர்க்கே" (தொல். மரபு.24); "நாயே பன்றி புலிமுயல் நான்கும் ஆயுங் காலைக் குருளை யென்ப" (ஷை ஷை 8); "நரியும் அற்றே நாடினர் கொளினே" (ஷை ஷை 9); "பிள்ளைப் பெயரும் பிழைப்பாண்டில்லை கொள்ளுங் காலை நாயலங் கடையே" (ஷை ஷை 11); "கோடுவாழ்குரங்கும் குட்டி கூறுப" (ஷை ஷை 13); "மகவும் பிள்ளையும் பறழும் பார்ப்பும் அவையும் அன்ன அப்பாலான" (ஷை ஷை 14); "பார்ப்பும் பிள்ளையும் பறப்பவற் றிளமை" (ஷை ஷை 4); என்று தொல்காப்பியங் கூறுவதால், பல்வேறு உயிரினங்களிலும் சிற்சில உயிரிகள் பிள்ளையென்னும் இளமைப் பெயர் பெற்றிருந்தமை அறியப்படும். வீட்டுப் பூனைக்குட்டி பாலுட்டி வளர்க்கப்படுவது பெரும்பான்மை. ஆதலால், பூனைப்பிள்ளை யென்பது, பெருவழக்குப் பற்றி, பிள்ளையென்னும் பொதுப் பெயராலேயே குறிக்கப்பட்டிருப்பது இயல்பு. பிள்ளைபோல் வளர்க்கப்படுவது, பெரிதான பின்பும் அப்பெயர் பெறும். அணிற்பிள்ளை கீரிப்பிள்ளை முதலிய பெயர்களை நோக்குக. (குட்டி என்பது ஆட்டுக்குட்டியையும். கன்றுக்குட்டி என்பது மாட்டுக்கன்றையும் சிறப்பாகக் குறித்தலையும் நோக்குக
பூனைப்பீசன்	பூனைப்பீசன் pūṇai-p-pišaṇ, பெ. (n.) பூனையண்டம் பார்க்க; see punas-y-andam [பூனை + பீசன்.]

பூனைப்புடல்	பூனைப்புடல் piral p-pupa பெ. (n.) பாகல்; balsam-pear, climber [பூனை + புடல், புழு → புழல் → புடல்]
பூனைப்புரண்டி	பூனைப்புரண்டி pilgai-p-purand பெ. (n.) பூனையின் உறுமலொலி; cat's purr. [பூனை + புரண்டி]
பூனைப்புல்	பூனைப்புல் piral-ppu. பெ. (n.) ஒருவகைப் புல்; a kind of grass. [பூனை + புல்]
பூனைப்புலி	பூனைப்புலி pupai-p-pய பெ. (n.) சுக்கு நாறி; a tree
பூனைப்பூண்டு	பூனைப்பூண்டு pipal-p-bindப, பெ. (n.) ஒரு நச்சுப் பூண்டு; a poisonous drug.
பூனைமடி	பூனைமடி pital-mad பெ. (n.) பூனைக்காலி1 (வின்.); பார்க்க; see punai-k-kâ/M-. [பூனை + மடி]
பூனைமயிர்	பூனைமயிர் ப்ப்pai-mayir. பெ. (n.) 1. பூனையின் (உரோமம்); மயிர் போன்று உள்ள மயிர் (கொ.வ.);; light coloured hair, like that of a cat 2. பூனைக் கழற்சி பார்க்க; see pūnai-k-ka/arch [பூனை + மயிர்]
பூனைமூலி	பூனைமூலி pipal-mப் பெ. (n.) குப்பை மேனி (மூ.அ.);; Indial acalypha. [பூனை + மூலி]
பூனையடிச்சிலந்தி	பூனையடிச்சிலந்தி pupaiyad-e-Cland, பெ. (n.) ஒருவகைப் புற்றுநோய்; a kind of cancer.

பூனையண்டம்	பூனையண்டம் püpai-y-aaдат. பெ. (n.) 1. பூனைவிதை; scrotum of cat. 2. ஒருகொடி; a creeper. [பூனை + அண்டம்] Skt. anda → த. அண்டம் பூனையவரை pūnai-y-avarai. பெ. (n.); பூனைக்காலி 1 (இ.வ.); பார்க்க; see pinalk-kā/1 [பூனை + அவரை]
பூனையாதாரம்	பூனையாதாரம்மப்ரai-y-addram, பெ. (n.) பூனைப்புல் பார்க்க; see pipal-p-pul [பூனை + ஆதாரம்] Skt. ä-dhära → த. ஆதாரம்
பூனைவணங்கி	பூனைவணங்கி pūnai-vanangi. பெ. (n.) 1. குப்பைமேனி (நாமதீப.321);; Indianacalypha 2. நாயுருவி (சங்.அக);; a plant, [பூனை + வணங்கி]
பூனைவாற்புல்	பூனைவாற்புல் pinaivar-pul, பெ. (n.) ஒருவகைப் புல்; cat's tail grass, Timothy grass [பூனைவால் + புல்]
பூனைவித்து	பூனைவித்து pūṇai-vittu. பெ. (n.) பூனைக்காலிவித்து பார்க்க; seed of the climber-mucana pruricus. [பூனை + வித்து]
பூனைவிரந்தி	பூனைவிரந்திமப்ரalvirandi பெ. (n.) ஒருவகைக் கொடி; a climbing creeper.
பூனைவிருடணம்	பூனைவிருடணம் pūṇaiviruganam பெ. (n.) கொடிவகை; hoary-branched obvate-leaved climbing caper.

பெ	பெ pe, பெ. (n.) தமிழ் நெடுங்கணக்கில் 'ப்' என்ற மெய்யும் 'எ' என்ற உயிர்க்குறிலும் சேர்ந்து உருவான உயிர்மெய்யெழுத்து; the compound of. p' and 'a' [ப்+ எ= பெ]
பெங்கு	பெங்கு peṅgu, பெ. (n.) ஒருவகைக் கள் (மூ.அ.);; a kind of toddy.
பெட்டகங்கொட்டு-தல்	பெட்டகங்கொட்டு-தல் peṭṭagaṅgoṭṭudal, பெ. (n). மணப்பெண்ணுக்கு வரிசை யெடுத்துச் செல்லும் போது கைதட்டி மங்கலவொலி எழுப்புதல்; to clap the hands in applause when presents are carried in procession to a bride. [பெட்டகம் + கொட்டு-தல்]
பெட்டகத்துத்தி	பெட்டகத்துத்தி peṭṭagattutti, பெ. (n.) வெண்டைவகை (மலை);; musk-mallow. [(பெட்டகம் +துத்தி]
பெட்டகநூல்	பெட்டகநூல் peṭṭaganūl, பெ. (n.) வழிகாட்டுப்பொத்தகம்; source-book. [பெட்டகம் + நூல்]
பெட்டகப்பெட்டி	பெட்டகப்பெட்டி peṭṭagappeṭṭi, பெ. (n.) மரம் அல்லது இரும்பாலாகிய பெரும் பேழை; sale or treasure-chest made either of wood or iron. [பெட்டகம் + பெட்டி]
பெட்டகம்	பெட்டகம் peṭṭagam, பெ. (n.) 1. பெட்டி; chest box ஆங்கிலங்கு மளப்பரும் பெட்டகம்' (திருவாலவா:27:22);, 2. மணப்பெண்ணுக்கு வரிசைகள் கொண்டு செல்லும் பெட்டி ; a box in which presents to the beride are carried in procession. [பிள் → பெள் →பெட்டி→ பெட்டகம்] (வே.க.110); [P]

பெட்டல்	பெட்டல் peṭṭal, பெ. (n.) 1. விருப்பம் (திவா);; desire, longin, 'பிரித்தலும் பெட்டலும்' (தொல்.கற்பு. 6);. 2. காதலித்தல்; loving, பிறன் பொருளாட் பெட்டொழுகும் பேதைமை' (குறள்.141);. 3. செய்ய விரும்புதல்; desire to do. 'பெட்டவை செய்யார்' (இனி, நாற். 23);. [பிள்→பெள்=பெள்+தல்=பெட்டல்]
பெட்டன்	பெட்டன் peṭṭaṉ, பெ.(n.) பொய்யன்; liar deceiful person. "பெட்டனாகிலுந் திருவடிப் பிழையேன் (தேவா. 1110, 2);. [பெட்டு→பெட்டன்]
பெட்டார்	பெட்டார் peṭṭār, பெ. (n.) 1. நண்பர்; friends 2. விரும்பியவர்; lovers. 'பேணாது பெட்டார்' குறள் 1178). [பெள்→ பெட்டார்]
பெட்டி	பெட்டி1 peṭṭi, பெ.(n.) 1.பண்டங்களைவைத்துக்காக்கவுதவும்மூடியுள்ளகலம்; chesttrunk,coffer, 2.கூடை(வின்);; basketflower-basket. 3.தொடர்வண்டிமுதலியவற்றின்அறை; compartment, as in a railway carriage. 4. வாண்டியோட்டுபவன் உட்காரும் இடம்; driver's seat in a carriage 5. வண்டியில் உட்காருமிடத்திற்கு அடியில் சிறுபொருள்கள் வைப்பதற்கான இடம்; fixed box under the seat in a carriage 6. சான்றாளி; witness box. 7. கண்ணாம்பு முதலியன அளக்கும் முகத் தலளவை; a measure of capacity, as in measuring lime. [பிள்→பெள்→பெட்டி] பெட்டி2 peṭṭi, பெ. (n.) நெல்வகை; a kind o paddy.
பெட்டிக் கோரை	பெட்டிக் கோரை peṭṭikārai, பெ.(n.) கோரை வகை; a glabrous rush-like sedge. [பெட்டி+ கோரை]
பெட்டிகரிபிலை	பெட்டிகரிபிலை beṭṭigaribilai, பெ.(n.) நெல்வகை; a kind of paddy

பெட்டிப்பல்லக்கு	பெட்டிப்பல்லக்கு peṭṭippallakku, பெ.(n.) பெட்டியின் உருவில் அமைந்த பல்லக்கு வகை; box-like-palanguin [பெட்டி + பல்லக்கு] [P]
பெட்டிபோடு-தல்	பெட்டிபோடு-தல் peṭṭipōṭudal, செ.கு.வி.(v.i.) ஒத்திசை, இசைத்தல் (இக்.வு.);; to play on the harmoniam. "பெட்டி போடுகிற பையன் இன்னும் வரவில்லையா?" (உ.வ.); [பெட்டி + போடுதல்] பெட்டிபோடு-தல்2 peṭṭipōṭudal, செ.கு.வி.(v.i) சூடேறியமாழைப்பெட்டியால்துணியின்சுருக்கம்நீங்கத்தேய்த்துமடித்துவைத்தல். inoning [பெட்டி+ போடு- 1]
பெட்டிமோதிரம்	பெட்டிமோதிரம் peṭṭimōtiram, பெ.(n.) மோதிர வகை (புதுவை.);; a kind of ring. [பெட்டி+மோதிரம்]
பெட்டியடி	பெட்டியடி peḍḍiyaḍi, பெ. (n.) பண வரவு செலவு செய்யுங் கணக்கப் பிள்ளை; cashkeeper. [பெள்→பெட்டி→பெட்டியடி]
பெட்டியிழைப்புளி	பெட்டியிழைப்புளி peṭṭiyiḻaippuḷi, பெ. (n.) இழைப்புளி வகை (கட்டட. நாமா. 39);; panel plane. [பெட்டி + இழைப்புளி] [P]
பெட்டிலிக்குழல்	பெட்டிலிக்குழல் peṭṭilikkuḻl, பெ. (n.) சுங்குத்தான் குழல் பார்க்க;see sunguttan kulal. [பெட்டிலி + குழல்]
பெட்டிவண்டி	பெட்டிவண்டி peṭṭivaṇṭi, பெ. (n.) வண்டி வகை; bullock-coach [பெட்டி + வண்டி]

பெட்டிவரிசை	பெட்டிவரிசை peṭṭivarisai, பெ. (n.) மணப்பெண் புகுந்தவீடு செல்லும்போது கொண்டு செல்லும் வரிசை; presents taken by a bride when she goes to her bridegroom's house. [பெட்டி + வரிசை]
பெட்டிவாணம்	பெட்டிவாணம் peṭṭivāṇam, பெ.(n.) பெட்டியினின்று பல உருவங்களில் வெளிப் படும் வாணவகை; fire works in the shap of a case from which various figures are liberated, one after another. [பெட்டி + வாணம்]
பெட்டு	பெட்டு peṭṭu, பெ. (n.) 1. பொய் (பிங்);; lie false-hood, 'மானுடம் போன்று பெட்டினை யுரைப்போர்' (பதினொ. கோபப்பிர);. 2. மயக்குச்சொல்; delusive word. 'கயவர் சொல்லும் பெட்டைக் கெடுக்கும்' (திவ். இராமாநுச நூற். 93);. [பெள்→ பெட்டல்→பெட்டு]
பெட்டெனல்	பெட்டெனல் peṭṭeṉal, பெ. (n.) விரைவுக்குறிப்பு; expr signi fying quickness. 'ஏகுதிர் பெட்டென்று (காஞ்சிப்பு. நாடு. 21); ம. பெட்டெந்து [பெட்டு + எனல்]
பெட்டை	பெட்டை1 peṭṭai, பெ. (n.) 1. விலங்கு புட்கள் இவற்றின் பெண்பால் (தொல், பொ. 607/18);; female of animals and birds, 2. பெண்; woman girl. "ஒட்டகங் குதிரை கழுதை மரையிவை பெட்டை யென்னும் பெயர்க் கொடைக் குரிய (தொல். மரபு. 53);. "புள்ளும் உரிய அப்பெயர்க் கென்ய" (தொல், மரபு. 54);. ம, தெ. பெட்ட [பெள்→பெட்டை] பெட்டை2 peṭṭai, பெ. (n.) 1. குருடு; blindness. 2. குறைவு (யாழ்ப்);; imperfection [பெள்→ பெட்டை]
பெட்டைக்கட்டு	பெட்டைக்கட்டு peṭṭaikkaṭṭu, பெ. (n.) தளர்ந்த முடிச்சு (யாழ்ப்);; loose knot not badly tide. [பெள்→பெட்டை + கட்டு]

பெட்டைக்கடல்	பெட்டைக்கடல் peḍḍaikkaḍal, பெ, (n.) ஆழமற்ற கடல்; shallow sea. [பெள்→ பெட்டை+ கடல்]
பெட்டைக்கண்	பெட்டைக்கண் peṭṭaikkaṇ, பெ.(n.) 1. குறையுடய கண் (வின்);; defective eye. 2. மாறு கண்; squint eye. 3. சிறுகண்; smalleye._ 4. தேங்காயின் மட்டையிலுள்ள துளையில்லாக் கண்கள்; the two false eyes of a coconut. [பெள்→பெட்டை + கண்]
பெட்டைக்காடு	பெட்டைக்காடு peṭṭaikkāṭu, பெ. (n.) விளைவற்ற நிலம்; barren tract of land [பெள்→பெட்டை = காடு]
பெட்டைக்குஞ்சு	பெட்டைக்குஞ்சு peṭṭaikkuñju, பெ. (n.) பெட்டைக் கோழி பார்க்க;see pettar-k-kŏhzhi. [பெட்டை + குஞ்சு]
பெட்டைக் கோழி	பெட்டைக் கோழி peṭṭaikāḻi, பெ.(n.) இளம் பெண்கோழி; Pullet moorhen [பெட்டை + கோழி] [P]
பெட்டைமாறி	பெட்டைமாறி1 peṭṭaimāṟi, பெ. (n.) 1. கெட்ட வொழுக்க முடையவளின் கணவன்; Cuckold. 2. ஆண் தன்மையுள்ள பெண்; masculine woman, Nirago. [பெள்→ பெட்டை→மாறி] பெட்டைமாறி2 peṭṭaimāṟi, பெ, (n.) மனைவி தீயவொழுக்கத்தைக் கண்டும் காணாதவன் போலிருப்பவன்; man who winks at wife's in fidelity. [பெள்→பெட்டை +மாறி]
பெட்டை முடிச்சு	பெட்டை முடிச்சு peḍḍaimuḍiccu, பெ. (n.) பெட்டைக் கட்டு பார்க்க; see pettai-k-kattu. [பெள்→பெட்டை + முடிச்சு]

பெட்டையன்	பெட்டையன் peṭṭaiyaṉ, பெ. (n.) 1. அலி; hermaphrodite eunuch. 2. ஆண்மையற்றவன்; effeminate man. [பெள்→பெட்டை + அன்]
பெட்ப	பெட்ப1 peṭpa, பெ. (n.) மிக; much exceedingy. 'பெட்ப நகுகின்றது (சீவக. 1662);, [பெள்→பெட்ப]
பெட்பு	பெட்பு1 peṭpu, பெ, (n.) 1. விருப்பம்; desire. 'குற்றங் காட்டிய வாயில் பெட்பினும் (தொல். களவு 11);. "பெட்புறும் (கம்பரா. மூலபல, 135);. 2. பேணுகை; cherishing, regard. 'பெட்ட வாயில் பெற் றிரவு வலியுறுப்பினும்' (தொல், களவு 11);. 3. அன்பு (சூடா);; love. 4. பெருமை (சூடா);; greatness. 5. தன்மை; nature. [பிள்→ பெள். பெள்+பு→பெட்பு] பெட்பு2 peṭpu, பெ. (n.) பாதுகாப்பு (தொல். சொல்);, 338);, protection. [பிள் + பெள். பெள் + பு= பெட்பு]
பெடம்	பெடம் peḍam, பெ. (n.) மிகுதி (அக நி);, much. தெ. பெத்த, [பெள்→பெடம்]
பெடை	பெடை peḍai, பெ. (n.) புட்களின் பெண் பால்; female of birds பேடையும் பெடையும் நாடின் ஒன்றும் (தொ. மரபு 55); "செந்தயைலன்றில் இறவினன்ன கொடுவாய்ப் பெடையொடு (குறுந் 160);. ம.பெட, க. ஹேட்டே [பெள் + பெட்டை + பெடை]

பெடைமாறி	பெடைமாறி peḍaimāṟi, பெ. (n.) பெட்டை மாறி (வின்.); பார்க்க;see pettaimāri. [பெடை+மாறி]
பெண்	பெண் peṇ, பெ. (n.) 1. பெண் பாலினம்; womankind. "பெண்ணே பெருமையுடைத்து (குறள். 907);. "பெண்ணும் பிணாவும் மக்கட்குரிய" (தொல், மரபு. 90);. 2. மகள்; daughter. "இந்திரன் பெண்ணை' (கந்தபு. திருப்ப35);. 3. சிறுமி; girl. 4. மணமகள்; bride. 'பெண்கோ ளொழுக்கம் கண்கொள நோக்கி (அகநா. 112.); 5. மனைவி; wife. "பெண்ணிற் றுற்றென (புறநா.82);. 6. விலங்கு நிலைத் திணைகளின் பெடை திவா); female of animals and plants 7. பெண்டன்மை; womanish ness. ம. பெண். க. பெண், ஹெண்ணு. [பெள்+ பெண்](1 வே.க.90); [P]
பெண்கட்டு-தல்	பெண்கட்டு-தல் peṇkaṭṭudal, செ.குவி.(vi) பெண்கொள்பார்க்க:seepenkol. [பெள் + பெண் + கட்டு-தல்]
பெண்கரு	பெண்கரு peṇkaru, பெ.(n.) சினைமுட்டை; ovum [பெள் + பெண் + கரு→ பெண்கரு] (வே. க. 90);
பெண்கலை	பெண்கலை peṇkalai, பெ. (n.) வண்ணப் பாவின் பிற்பகுதி (வின்.);; latter half of a vannam verse. [பெள்→ பெண்→ பெண்கலை]
பெண்கிரகம்	பெண்கிரகம் peṇgiragam, பெ. (n.) கதிரவனைச் சுற்றிச் செல்லும் திங்கள், வெள்ளியாகிய பெண்பாற் கோள்கள்; female. planet, as moom and venus. [பெள்→ பெண் + .Skt graha.த. கிரகம்]

பெண்குணம்	பெண்குணம் peṇkuṇam, பெ. (n.) மகடூஉக் குணம் பார்க்க; see magadduu-k. kunam. [பெண் + குனம்]
பெண்குமைஞ்சான்	பெண்குமைஞ்சான் peṇkumaiñjāṉ, பெ.(n.) சுராலைத் தூள் (சாம்பிராணி); (சங்.அக);; benzin. [பெள்→ பெண்→ பெண்குமைஞ்சான்]
பெண்குறி	பெண்குறி peṇkuṟi, பெ. (n.) அல்குல்; pedendum muliebre. [பெள்→ பெண் + குறி]
பெண்கேள்-தல்	பெண்கேள்-தல் peṇāḷtal, செ.குன்றாவி.(v.t). திருமணஞ்செய்துகொடுக்கும்படிபெற்றோரிடம்மகட்கேட்டல்; to ask the parents of a girl to give her in marriage. 'தஞ்சாவூரிலிருந்து பெண் கேட்டு வந்திருக்கிறார்கள்." [பெள்→ பெண் + கேள்_]
பெண்கை	பெண்கை peṇkai, பெ. (n.) பெண்பாற் செயல் குறிக்கும் நளிநயக்கை (சிலப். 3, 18. உரை);; gesture of hands representing the action of women. [பெள்→ பெண்→ பெண்கை]
பெண்கொடி	பெண்கொடி peṇkoḍi, பெ. (n.) மெல்லியலான பெண்; woman tender as a vine. 'ஓர் பெண் கொடியை வதை செய்தான்' (திவ். நாய்ச் 8:9);. [பெள்→பெண் + கொடி]
பெண்கொடு-த்தல்	பெண்கொடு-த்தல் peṇkoḍuttal, பெ.(n.) பெண்ணைத் திருமணஞ் செய்து கொடுத்தல்; to give a girl in marriage. "என் மாமன் எனக்ககுப் பெண்கொடுக்கமறுக்கிறான்." [பெள்→ பெண் கொடு-த்தல்]
பெண்கொடுத்தமாமன்	பெண்கொடுத்தமாமன் peṇkoḍuttamāmaṉ, பெ. (n.) ஒருவனுடைய மனைவியின் தந்தை; a man's father-in-law, dist fr. tāy-māmaŋ [பெண் + கொடுத்த + மாமன்] மாமன் என்னுஞ் சொல் அம்மானையுங் குறிக்கலானமையின் அதனின்று வேறுபடுத்தும் பொருட்டுப் பெண் கொடுத்த என்னும் அடைமொழி சேர்ந்தது.

பெண்கொலை	பெண்கொலை peṇkolai, பெ. (n.) பெண்ணைக் கொலை செய்தல்; murder of a women. பெண் கொலை புரிந்த நன்னன் போல [பெள்→பெண் + கொலை]
பெண்கொள்(ளு)-தல்	பெண்கொள்(ளு)-தல் peṇkoḷḷudal, செ.கு.வி.(vi) பெண்ணைத்திருமணஞ்செய்தல்; to marry or take a wife. 'பேய் கொண்டாலுங் கொள்ளலாம் பெண் கொள்ளலாகாதே (சிவப். பிர, வரலாறு. பக். 19);. [பெள்→ பெண் + கொள்(ளு);-தல்]
பெண்கோலம்	பெண்கோலம் peṇālam, பெ. (n.) 1. மகளிர் பூணுங் கோலம்; female attire or costume. 2. பெண் புனைவு (வேடம்); (வின்);, female part or disguise. [பெண் + கோலம்]
பெண்கோள்	பெண்கோள் peṇāḷ, பெ. (n.) பெண்ணை மணம்புரிந்து உறவுசெய்து கொள்கை; entering into alliance with another family by marrying a girl. "பெண் கோளொழுக்கத்தி னொத்து மறுத்தல் பற்றி (தொல், பொ. 79, உரை);. 2. பெண் கிரகம் (நாமதீப்.101); பார்க்க; see pen-kiragam. [பெண் + கோள்]
பெண்சக்கரவர்த்தி	பெண்சக்கரவர்த்தி peṇcakkaravartti, பெ. (n.) 1.பேரரசி; empress. 'பெண் சக்கரவர்த்தி யுடனெய்திய பள்ளியினி தெழுந்து' (விக்கிரம. உலா. 80);. 2. பெண்ணாயகம் பார்க்க;see pen-nayagam. [பெண் + skt.cakravarti த.சக்ரவர்த்தி]
பெண்சகோதரம்	பெண்சகோதரம் peṇcaātaram, பெ. (n.) உடன்பிறந்தாள்; sister [பெண் + skt.sahodara த.சகோதரம்]
பெண்சந்ததி	பெண்சந்ததி peṇcandadi, பெ, (n.) 1. பெண் குழந்தை; female issue. 2. பெண் பிறங்கடை; female heir. [பெண் + skt.santati த.சந்ததி]
பெண்சரக்கு	பெண்சரக்கு peṇcarakku, பெ. (n.) படிக்காரம், பழப்புளி, காடி முதலிய புளிப்புள்ள சரக்குகள் (மூ.அ);; any acid which a readily combines with an alkali or base, as padikkāram, pala-p-puli, kādi dist fr āṇšarakku. [பெண் + சரக்கு]

பெண்சனம்	பெண்சனம் peṇcaṉam, பெ. (n.) மகளிர் கூட்டம்; womanfolk. தண்கோசம்பிப் பெண்சன நோக்கி (பெருங்,நரவாண.9, 34);. [பெண் + skt jana.த.சனம்]
பெண்சாதி	பெண்சாதி peṇcāti, பெ.(n.) 1. பெண்பாலர்; woman kind. குணச் சிறப்பால் உலகத்துப் பெண்சாதி விருப்பமுற்றமகளிர் (மதுரைக். 555, உரை);. 2. மனைவி; wife. 'உன்தன் விட்டுப் பெண் சாதிக்காக' (இராமநா. அயோத்.8);. [பெள்→ பெண் + சாதி]
பெண்சாவி	பெண்சாவி peṇcāvi, பெ. (n.) துளையுள்ள தாழ்க்கோல்; tubular key bored key. [பெள்→ பெண்.Port cavi த.சாவி] [P]
பெண்சிரட்டை	பெண்சிரட்டை peṇciraṭṭai, பெ.(n.) கண்ணுள்ள கொட்டாங்கச்சி (நெல்லை.);; the outer shell of that half of a broken cocount containing its eye. [பெள்→ பெண்→ பெண்சிரட்டை] [P]
பெண்சினை	பெண்சினை peṇciṉai, பெ. (n.) பெண்கரு பார்க்க; see penkaru. [பெண் + சினை.]
பெண்சீக்கு	பெண்சீக்கு peṇcīkku, பெ. (n.) தகாப்புணர்ச்சி யால் வரும் பாலியல் நோய்; venereal disease. [பெண் + Esick: த. சீக்கு]
பெண்சோடினை	பெண்சோடினை peṇcōṭiṉai, பெ, (n.) 1. நாடகத்திற் கொள்ளும் பெண் கோலம்; female attire for the stage. 2. மணப் பெண்ணை ஒப்பனை செய்தல்; decoration of a women, as a bride. [பெள்→ பெண் + சோடினை] சோடனை சுவடி→ சோடி → சோடினை = ஒப்பனை.

பெண்டகம்	பெண்டகம் peṇṭagam, பெ. (n.) பெண்டகன் பார்க்க; see pendagan. [பெள்→ பெண்→ பெண்டு→ பெண்டகம்]
பெண்டகன்	பெண்டகன் peṇṭagaṉ, பெ. (n.) அலி (பிங்);; hermaphrodite, eunuch, க. ஹெண்ணுக. [பெள்→ பெண்→ பெண்டு→ பெண்டகம்]
பெண்டகை	பெண்டகை peṇṭagai, பெ. (n.) பெண்டகைமை பார்க்க;see peṇọagaimai. [பெண் + தகை → பெண்டகை]
பெண்ட்கைமை	பெண்ட்கைமை peṇṭkaimai, பெ. (n.) பெண்மைக் குணம்; womanliness, [பெண் +தகைமை]
பெண்டன்	பெண்டன் peṇṭaṉ, பெ. (n.) பெண்டகன் பார்க்க; see pendagan. ம. பெண்டி, க. பெண்ட், கெண்ட தெ. பெண்ட்டி. [பெண்டு→ பெண்டன்→ பேடி (திவா.]);
பெண்டாட்டி	பெண்டாட்டி peṇṭāṭṭi, பெ. (n.) 1. பெண்; woman. "செல்லப் பெண்டாட்டி நீ திவ். திருப்பா. 11). "ஒரு பெண்டாட்டி தமரொடு கலாய்த்து இறை. (கள.1 உரை);. 2. மனைவி; wife. கொண்டான் குறிப்பறிவாள் பெண்டாட்டி (திடுகடு, 96);, 3. வேலைக் காரி; woman servant (sii. 11. 483);. க. ஹெண்டத்தி [பெண்டு + ஆள்- பெண்டாட்டி]
பெண்டாளு-தல்	பெண்டாளு-தல் peṇṭāḷudal, செ.குன்றாவி.(vt.) மனைவியாக நுகர்தல்; to have as wife. தெ. பெண்ட்லாடு. [பெண்டு + ஆள்]

பெண்டிழந்தான் சுழி	பெண்டிழந்தான் சுழி peṇṭiḻndāṉcuḻi, பெ. (n.) தன்னை உடையவனது மனைவியை இழக்கச் செய்வதாகக் கருதப்படும் மாட்டுச் சுழிவகை, (மாட்டுவா. 22);.; unlucky mark in cattle in the form of a line across the back. indicating that the owner will lose his wife. [பெண்டு + இழந்தான் + சுழி]
பெண்டு	பெண்டு peṇṭu, பெ.(n.) 1. பெண்; woman. "ஒரு பெண்டா லிதய முருகினை யாயின்" (வெங்கைக்கோ, 47);. 2. மனைவி; wife. "வனை நல முடையளோ மகிழ்நின் பெண்டே" (ஐங்குறு. 57);. ம. பெண்டி, க. பெண்ட, ஹெண்ட, தெ. பெண்ட்டி [பெண்→ பெண்டு] (வே.க.92);
பெண்டுக்கஞ்சி	பெண்டுக்கஞ்சி peṇṭukkañji, பெ..(n.) ஆண்மையற்றவன்; effeminate-man [பெண்டுக்கு + அஞ்சி]
பெண்டுக்குமேய்க்கி	பெண்டுக்குமேய்க்கி peṇṭukkumēykki, பெ. (n.) 1. பெண் கொண்ட விட்டைச் சேர்ந்து தன் மனைவியின். ஆடுகளை மேய்க்கும் இடையர் இனத்தவன்; a division of a itaiyar who tend the sheep of their wives and observe matriarchal customs. 2. மனைவிக்குக் கீழடங்கி நடப்பவன்; henpecked husband. [பெண்டு + மேய்க்கி]
பெண்டுகட்டு-தல்	பெண்டுகட்டு-தல் peṇṭugaṭṭudal, செ.குன்றாவி, (v.t) தகாத சேர்க்கை குறித்துப் பழிகூறுதல் (வின்);; to attribrute criminal intimacy with a person of the opposite Sex. [பெண்டு + கட்டு-தல்.]
பெண்டுகம்	பெண்டுகம் peṇṭugam, பெ. (n.) கழற்சி பார்க்க (மலை);; see kalarct. [பெண்→ பெண்டு→ பெண்டுகம்]
பெண்டுகள்சட்டி	பெண்டுகள்சட்டி peṇṭugaḷcaṭṭi, பெ, (n.) 1. பெண்கொண்ட வீட்டைச் சேர்ந்து தன் மனைவியின் ஆடுகளை மேய்க்கும் இடையர்; a division of itdaiyar who tend the sheep of their wives and observe matriarchal customs. 2. மனைவிக்குக் கீழடங்கி நடப்பவன்; henpecked husband. [பெண்→ பெண்டு - பெண்டுகள் + சட்டி] பெண்டு = பேடி
பெண்டு பிள்ளை	பெண்டு பிள்ளை beṇṭubiḷḷai, பெ.(n.) மனைவிகுழந்தைகள்அடங்கியகுடும்பம்; family,asconsistingofwifeandchildren. [பெண்டு + பிள்ளை]

பெண்டுருவன்	பெண்டுருவன் peṇṭuruvaṉ, பெ, (n.) திருமால் (நாம.தீப. 50);; thirumāl, as having assumed the form of mogini. [பெண்→ பெண்டு + வரு → பெண்டுருவன்]
பெண்டுவசட்டி	பெண்டுவசட்டி peṇṭuvasaṭṭi, பெ. (n.) பெண்டுகள் சட்டி பார்க்க; see pendugal catti. [பெண்டுகள் + சட்டி→ பெண்டுவசட்டி]
பெண்டுவை-த்தல்	பெண்டுவை-த்தல் peṇṭuvaittal, செ.குன்றா.வி. (vt.) வைப்பாட்டியாகக் கொள்ளுதல்); to keep as concubine. நீரிவளைப் பெண்டுவைத்துக் கொள்ளும் (தெய்வச், விறலிவிடு. 292);. [பெண்டு + வை-த்தல்]
பெண்டைக்காய்	பெண்டைக்காய் peṇṭaikkāy, பெ.(n.) வெண்டைக் காய்; lady's finger. [பெண்டை + காய்]
பெண்டை மரக்கால்	பெண்டை மரக்கால் peṇṭaimarakkāl, பெ. (n.) இரண்டரைப்படி கொள்ளும் தவச வளவை; containing two and a half padi. [இரண்டரை→ ரெண்டரை→ பெண்டரை → பெண்டை மரக்கால்]
பெண்ணடி	பெண்ணடி peṇṇaḍi, பெ. (n.) பெண்பிறங்கடை; female child for heir. "ஒரு பெண்ணடி தன் காணிக்குத் தேடக் கருத்தாகி (விறலிவிடு. 152.); [பெண் + அடி]
பெண்ணரசி	பெண்ணரசி peṇṇarasi, பெ. (n.) 1. ஆட்சிபுரியும் பெண்; queen consort. 'தன்னரசளித்த பெண்ணரசி (திருவிளை. பாயி. 11);. 2. அழகிற் சிறந்தவள்; queenly woman. [பெண் + அரிசி பெண்ணரசி]
பெண்ணரசு	பெண்ணரசு peṇṇarasu, பெ.(n.) 1. பெண்ணரசி பார்க்க; see pen-n-arasi 2. குடும்பத்தில் பெண் ஆளுமை; petticoal government. [பெண் + அரசு→ பெண்ணரசு]
பெண்ணருங்கலம்	பெண்ணருங்கலம் peṇṇaruṅgalam, பெ.(n.) பெண்களிற்சிறந்தவள்; agen among woman as anornament. "பெண்ணருங்கலத்தொடுபிணைந்தபொருள்(சீவக.198); [பெண் + அருங்கலம்]

பெண்ணலம்	பெண்ணலம் peṇṇalam, பெ. (n.) 1. பெண்மைக்குணம்; womanliness. 2. பெண்ணின் அழகு, முதலியன; womanly grace. 3. பெண்ணின்பம்; enjoyment with a woman. "பெண்ணலங் காதலிற் பேயுமாயினான்" (சீவக. 2010);. [பெண் + நலம்]
பெண்ணலி	பெண்ணலி peṇṇali, பெ. (n.) பெண் தன்மை மிக்க அலி; hermaphrodite with feminine characteristies predominating (தொல், பொருள். 6.05. உரை); [பெண் + அலி] -பெண் ஆண் அல்லாதவன்-ன் அலி. அல்→அலி
பெண்ணழைத்தல்	பெண்ணழைத்தல் peṇṇaḻaittal, பெ. (n.) திருமணத்திற்கு முன் மணமகளை மணமகன் வீட்டுக்கு அழைத்தல்; welcoming a bride at the bride groom's house just before wedding. 2. திருமணம் செய்து கொள்ளுதல் (யாழ்.அக);; marriage. [பெண் + அழைத்தல்]
பெண்ணன்	பெண்ணன் peṇṇaṉ, பெ.(n.) ஆண்மையற்ற (வீரமற்றவன்);; effeminate man. [பெள் + பெண் + பெண்ணன்]
பெண்ணாசி	பெண்ணாசி peṇṇāci, பெ. (n.) இல்லிமூக்கு (நாஞ்);, bleeding nose. [பெள் + நாசி]
பெண்ணாசை	பெண்ணாசை peṇṇācai, பெ. (n.) பெண் மீது பற்று; love of woman [பெண் + ஆசை] skt nåsika. த.நாசி
பெண்ணாட்சி	பெண்ணாட்சி peṇṇāṭci, பெ. (n.) பெண்ணாளுமை; woman personality. [பெண் + ஆட்சி]
பெண்ணாடை	பெண்ணாடை peṇṇāṭai, பெ. (n.) பெண்ணுடை பார்க்க; see pen-n-udai. [பெண் + ஆடை]

பெண்ணாண்	பெண்ணாண் peṇṇāṇ, பெ. (n.) கணவன் மனைவியர் (தம்பதிகள்); (நாமதீப. 176);; husband and wife. [பெள்→ பெண் + ஆண்](வே.க.91);
பெண்ணாய்ப்பிறந்தவள்	பெண்ணாய்ப்பிறந்தவள் peṇṇāyppiṟandavaḷ, பெ. (n). பெண்(நெல்லை);; Woman. [பெண் + ஆய் + பிறந்தவள்]
பெண்ணாயகம்	பெண்ணாயகம் peṇṇāyagam, பெ. (n.) பெண்களுக்குள் அரசி; queen among woman. [பெண் +நாயகம்]
பெண்ணாள்	பெண்ணாள்1 peṇṇāḷ, பெ. (n.) நடவு முதலிய பயிர் வேலை செய்யும் உழத்தி; female farm-labourer. மறுவ நடவான் [பெண் + ஆள்] பெண்ணாள்2 peṇṇāḷ, பெ. (n.) பெண்கோள்(வின்.);; female naksatra, as kārttigal, Tiruvadira etc [பெண் + நாள்→ பெண்ணாள்]
பெண்ணாளுமை	பெண்ணாளுமை peṇṇāḷumai, பெ.(n.) பெண்ணாட்சி பார்க்க; see pen-n-alci. [பெண் + ஆளுமை]
பெண்ணாறு	பெண்ணாறு peṇṇāṟu, பெ. (n.) கிழக்கு நோக்கியோடும் ஆறு; eastward flowing river. opp, to ān-āru, ஆணாறு பெண்ணாறு ஒன்றின்றிக்கே (ஈடு, 4, 4, ப்ர);. [பெண் + ஆறு]
பெண்ணியல்பு	பெண்ணியல்பு peṇṇiyalpu, பெ. (n.) பெண்மை; womanish. [பெண் + இயல்பு]
பெண்ணிராசி	பெண்ணிராசி peṇṇirāci, பெ. (n.) எழுவகை இராசிகள் (மங்களே. 2, 15. உரை);; female or even signs of the zodioc. [பெண் + இராசி]
பெண்ணினம்	பெண்ணினம் peṇṇiṉam, பெ. (n.) மகளிர்; womankind. [பெண் + இனம்]

பெண்ணீர்மை	பெண்ணீர்மை peṇṇīrmai, பெ. (n.) பெண்மைக் குணம்; womanliness. 'பெண்ணீமை கற்பழியா வாற்றால் நல்வழி. 16). [பெண் + நீர்மை]
பெண்ணுடம்பு	பெண்ணுடம்பு peṇṇuḍambu, பெ. (n.) பெண் குறி (வின்);; redendum muliebre. [பெண் + உடம்பு]
பெண்ணுரிமை	பெண்ணுரிமை peṇṇurimai, பெ. (n.) ஆணுக்கு நிகராகக் குமுகாயத்தில் சொத்துரிமை முதற்கொண்டு அனைத்து நிலையிலும் சம உரிமை அளித்தல்; woman's right [பெண் + உரிமை]
பெண்விடுதலை	பெண்விடுதலை peṇviḍudalai, பெ, (n.) பெண்ணுரிமை பார்க்க; see pen-n-urimai. [பெண் + விடுதலை]
பெண்ணுலகு	பெண்ணுலகு peṇṇulagu, பெ. (n.) பெண்கள் மாத்திரமே வாழுவதாக் கருதப்படும் தீவு; an island said to be solely in habited by women. 'பெண்ணுல கேய்ப்ப (பெருங், உஞ்சைக், 42, 181); [பெண் + உலகு]
பெண்ணுழைப்பு	பெண்ணுழைப்பு peṇṇuḻaippu, பெ, (n.) பெண்பாடு பார்க்க; see penpatu. [பெண் + உழைப்பு]
பெண்ணுடை	பெண்ணுடை peṇṇuḍai, பெ. (n.) பெண்டிர்க்குரிய ஆடை (இ.வ.);; female attire. [பெண் + உடை]
பெண்ணுறுப்பு	பெண்ணுறுப்பு peṇṇuṟuppu, பெ. (n.) 1. பெண்ணுக்குரிய உறுப்புகள்; imb or part of a body, peculiar to women. 2. பெண்ணுடம்பு பார்க்க; see pennudambu. 3. பெண்குறி பார்க்க; see pen-kuri. [பெண் + உறுப்பு]

பெண்ணெடு-த்தல்	பெண்ணெடு-த்தல் peṇīeḍuttal, செ.குன்றாவி. (vt.) திருமணஞ் செய்தல்; to marry, chosse as a bride. 'நீ எங்கே பெண்னெடுத்தாய்? [பெண் + எடு - த்தல்]
பெண்ணெழுத்து	பெண்ணெழுத்து peṇīeḻuttu, பெ. (n.) 1.உயிர்மெய் (பிங்);; compound letter or vowelconsonant in Tamil orthography. 2. நெட்டெழுத்து (வெண்பாப், முதன்மொ.6);; long vowel. [பெண் + எழுத்து]
பெண்ணை	பெண்ணை peṇṇai, பெ. (n.) 1. பனை; palmyra-paim. மன்றப் பெண்ணைவாங்கு மடற் குடம்பை (நற். 303); 2. பெண் மரம் (மூ.அ); பார்க்க;see penmaram. 3. நீர்முள்ளி: (மலை);; water-thorn. 4. வடபெண்ணை தென்பெண்ணையாறுகள்; rivers, north pennaiyaru, south penniyaru 'பெண்ணையம் படப்பை நாடுகிழவோயே (புறநா.126); பெண்ணையெனுநதியாறுகடந்து (கலிங்.354); [பெள்→ பெண்→ பெண்ணை]
பெண்ணை வாயன்	பெண்ணை வாயன் peṇṇaivāyaṉ, பெ. (n.) 1. பெண்வாயன் பார்க்க; see pen-vāyan. 2. அலி; hermaphrodite.
பெண்தண்டு	பெண்தண்டு peṇtaṇṭu, பெ. (n.) இடக்காது (வின்);; small gristly protuberance of the left ear, dist fråntandu. மாந்தர்தம் உடலில் வலப்புறம் ஆண்டன்மையும் இடப்புறம் பெண்டன்மையும் உள்ளது என்னுங் கருத்துப்பற்றி இடக்காது பெண் தொண்டு எனப்பட்டது போலும். தொண்டு- தொளை. [பெண் + தொண்டு → தண்டு]
பெண்தன்மை	பெண்தன்மை peṇtaṉmai, பெ. (n.) பெண்மயம் பார்க்க; see permayam. [பெண் + தன்மை]
பெண்தானையான்	பெண்தானையான் peṇtāṉaiyāṉ, பெ, (n.) காமன் அல்லது பெண் படையான் (நாமதீப,58);; kama, as having women for hisarmy. [பெண் + தானையான்]
பெண்பருவம்	பெண்பருவம் peṇparuvam, பெ. (n.) மகளிர் பருவம் பார்க்க; see maglir paruvam stages in the life of a woman, (பிங்.); [பெண் + பருவம்]

பெண்பள்ளி	பெண்பள்ளி peṇpaḷḷi, பெ. (n.) பெண் துறவிகள்தங்குமிடம்; nunnery. இம்மனையும் இக்கிணறும் பெண்பள்ளி யாவதாகவும்' (s.i.i.vii, 24.); [பெண் + பள்ளி]
பெண்பழி	பெண்பழி peṇpaḻi, பெ. (n.) 1. பெண் கொலைப் பழி; crime of killing a woman. 'இணையதோர்பெண்பழியை' யாரேற்றார். (திருவிளை.பழியஞ்:12, 2.பெண்ணைவருத்தல் அல்லது கட்டாயப்படுத்துவதால் உண்டாகும் பழி(வின்);; guilt of harassing or forcing a Woman. [பெண் + பழி]
பெண்பனை	பெண்பனை peṇpaṉai, பெ. (n.) காய்க்கும் பனை (தொல்.பொ. 558, உரை);; palmyra, as bearing fruit. [பெண் + பனை]
பெண்பாடு	பெண்பாடு peṇpāṭu, பெ.(n.) பெண்பிள்ளையினுழைப்பு; efforts or industry of the female members of a family. ஆண்பாடு பெண்பாடு பட்டு அந்த வேலை முடிந்தது; [பெண் + பாடு]
பெண்பாத்தி	பெண்பாத்தி peṇpātti, பெ. (n.) உப்பளத்தில் உப்பு நீரைச் சுண்டவிடும் பாத்திவகை; condenser in salt-pans dist från-pâtti. [வெண்→ பெண் + பாத்தி]
பெண்பார்-த்தல்	பெண்பார்-த்தல் peṇpārttal, செ.கு.வி. (vi.) திருமணத்திற்கு மணமகளைத் தேர்ந் தெடுத்தல்; to choose a bride. [பெண் + பார்]
பெண்பால்	பெண்பால் peṇpāl, பெ. (n.) 1. ஜம்பால்களுள் ஒன்று; (நன்,262);; feminine gender one of ai-m-bāl, q.v. 2. பெண்ணினம்; female sex. 'ஒரு பெண்பாலேன் (சீவக. 1662);; [பெண் + பால்]
பெண்பாலெழுத்து	பெண்பாலெழுத்து peṇpāleḻuttu, பெ. (n.) பெண்ணெழுத்து பார்க்க; see pen-n-e ittu (இலக்.வி.773. உரை);. [பெண்பால் + எழுத்து]
பெண்பாவம்	பெண்பாவம் peṇpāvam, பெ. (n.) பெண்பழி (வின்); பார்க்க: see penpali. [பெண் + பாவம்]

பெண்பாற் பருவம்	பெண்பாற் பருவம் peṇpāṟparuvam, பெ. (n.) மகளிர் பருவம்; stages in the life of a woman. [பெண்பால் + பருவம்]
பெண்பாற் பிள்ளைக்கவி	பெண்பாற் பிள்ளைக்கவி peṇpāṟpiḷḷaikkavi, பெ. (n.) பெண்பாற் பிள்ளைத் தமிழ் பார்க்க (இலக்.வி.807, உரை);; [பெண்பால் + பிள்ளை + skt-kavi, த.க.வி]
பெண்பாற் பிள்ளைத்தமிழ்	பெண்பாற் பிள்ளைத்தமிழ் peṇpāṟpiḷḷaittamiḻ, பெ. (n.) ஆண்பால், பெண்பால்ஆகிய இரண்டிற்கும்பொதுவாயுள்ளபருவங்களோடு, பெண்பாற்கே சிறப்பாக உரிய கழங்குப் பருவம், அல்லது நீராடற் பருவம், அம்மானைப் பருவம், ஊசற் பருவங்களைச் சேர்த்துப் பெண் தெய்வத்தை அல்லது சிறப்புடைய பெண்பாலைப் புனைந்து பாடும் பிள்ளைத்தமிழ் வகை; a poem descrbing the different stages in the child hood of a goddess or heroine an consisting of sever Sections common. [பெண்பால் + பிள்ளை + தமிழ்]
பெண்பாற்பிள்ளைப்பாட்டு	பெண்பாற்பிள்ளைப்பாட்டு peṇpāṟpiḷḷaippāṭṭu, பெ. (n.) பெண்பாற் பிள்ளைத் தமிழ் பார்க்க (பிங்);. [பெண்பால் + பிள்ளை + பாட்டு]
பெண்பிடி-த்தல்	பெண்பிடி-த்தல் peṇpiḍittal, செ.குன்றாவி.(v.i.) கூத்தியாகக்கொள்ளுதல்(யாழ்.அக);; to keepaconcubine. [பெண் + பிடி]
பெண்பிள்ளை	பெண்பிள்ளை peṇpiḷḷai, பெ(n.) 1.பெண்குழந்தை; female infant, girl. 2. மகளிர்; woman. நாயகப் பெண் பிள்ளாய் (திவ்.திருப்பா.7); 3. மனைவி; wife. [பெண் + பிள்ளை]
பெண்பிள்ளைசீக்கு	பெண்பிள்ளைசீக்கு peṇpiḷḷaicīkku, பெ. (n.) பெண்சீக்கு (M.L.); பார்க்க; see pencikku. [பெண்பிள்ளை + E. Sick → தசீக்கு]
பெண்பிள்ளை வியாதி	பெண்பிள்ளை வியாதி peṇpiḷḷaiviyāti, பெ. (n.) பெண்சீக்கு (M.L.); பார்க்க; see penckku. [பெண்பிள்ளை + skt. vyadhi. த.வியாதி]

பெண்பிற-த்தல்	பெண்பிற-த்தல் peṇpiṟattal, செ.கு.வி. (v.i) பெண்பிறவியெடுத்தல்; to be born a woman. 'வல்வினையேன்பெண்பிறந்தே (திவ்.திருவாய், 5.4.3);. [பெண் பிற-]
பெண்பிறந்தார்	பெண்பிறந்தார் peṇpiṟandār, பெ, (n.) பெண்டிர்; woman. "பெண் பிறந்தா ரெய்தும் பெருந்துயர்" (திவ்.திருவாய்:5,4,4); [பெண் + பிறந்தார்]
பெண்பிறப்பு	பெண்பிறப்பு peṇpiṟappu, பெ.(n.) பெண்ணாகப் பிறத்தல்; being born a woman. "பெண்பிறப்புந்தோழியினிதென (சீவக.1297); [பெண் + பிறப்பு]
பெண்புத்தி	பெண்புத்தி peṇputti, பெ(n.) பெண்டிர்க்குரியஅறிவு; woman'swit,used in contempt. 'பெண்புத்திபின்புத்தி. [பெண் + skt-buddhi த.புத்தி]
பெண்பூக்கதிர்	பெண்பூக்கதிர் peṇpūkkadir, பெ. (n.) செடி மரம் முதலியவற்றிற் காயாக மாறும் பூங்கொத்து (இ.வ);; pistillate cluster. [பெண் + பூக்கதிர்]
பெண்பெண்டாட்டி	பெண்பெண்டாட்டி peṇpeṇṭāṭṭi, பெ. (n.) பெண்; woman. ஒரு பெண் பெண்டாட்டி ஆணுடை யுடுத்து (ஈடு.6.2.ப்ர); [பெண் + பெண்டாட்டி]
பெண்பெருமாள்	பெண்பெருமாள் peṇperumāḷ, பெ. (n.) பெண்ணரசி; queen, queenly woman. 'பெண் பெருமாளந்தப்புரப் பெருமாள்மூவருலா (இராசராச. 80); [பெண் + பெருமாள்]
பெண்போகம்	பெண்போகம் peṇpōkam, பெ. (n.) 1. எட்டுத் துய்ப்புகளில் (அட்ட போகங்களில் ஒன்றான சிற்றின்பந் துய்க்கை; sexual onfoyment with a woman, one of aṣṭā-pókam, q.v. (w.); 2. முப்பத்திரண்டறங்களுள் பெண்ணின் பந்துய்க்கப் பிறனுக்கு உதவும் அறம் (பிங்);; aiding a man to obtain sexual enjoyment one of muppattirandadrim. [பெண் + skt. bhöga. த.போகம்]
பெண்மகவு	பெண்மகவு peṇmagavu, பெ. (n.) பெண்குழந்தை; woman-child. [பெண் + மகவு]

பெண்மகள்	பெண்மகள் peṇmagaḷ, பெ. (n.) 1. பெண்; woman. 2. பெண் மகவு; girl-child. [பெண் + மகள்]
பெண்மகன்	பெண்மகன் peṇmagaṉ, பெ. (n.) புறத்துப் போய் விளையாடும் பேதைப் பருவத்துப் மெண்மகள் (தொல்,சொல். 164. சேனா);; girl child which has attained the stage of playing in the neighbourhood. [பெண் + மகன்] பெண்மகன்' என்னும் மாறோக்கத்தார் (சொற்கை); வழக்கு, பெட்டைப்பசன் என்னும் ஆம்பூர் வட்டத்தார் வழக்குப்போன்றது.
பெண்மயக்கம்	பெண்மயக்கம் peṇmayakkam, பெ.(n.) பெண்மேற் கொள்ளும் காதல் (வின்);; falling in lowe with a Woman. [பெண் + மயக்கம்]
பெண்மயம்	பெண்மயம் peṇmayam, பெ.(n.) 1பெண்தன்மை; womaniiness, feminine nature. 'பெண்மயமோ பெரிதே' (சீவக. 228.);; 2. பெண்டிர்திரள்; crowd of women. 'அங்கே பெண்மயமாயிருக்கிறது, போகமுடிய வில்லை.' [பெரும் + சமயம்]
பெண்மயல்	பெண்மயல் peṇmayal, பெ.(n.) பெண்மயக்கம்.(வின்);பார்க்க; per-mayakkkam [பெண் + மயல்]
பெண்மயிர்	பெண்மயிர் peṇmayir, பெ. (n.) பெண்ணின் கூந்தல் (பிங்);; tresses, woman's lock of hair. [பெண் + மயிர்] [P]
பெண்மரம்	பெண்மரம் peṇmaram, பெ. (n.) 1. புறக்காழுள்ள மரம் (பிங்);; endogenous tree. 2. காய்க்கும் மரம் அல்லது செடி (வின்);; female tree or plant. [பெண் + மரம்]
பெண்மாயம்	பெண்மாயம் peṇmāyam, பெ. (n.) பெண்வலை (வின்); பார்க்க; pen-wala. [பெண் + மாயம்]

பெண்மாறி	பெண்மாறி peṇmāṟi, பெ. (n.) பெண்டிர் பலரிடம் மாறிமாறிக் காதல் கொள்பவர் (வின்);; a man who if fickle in his love. [பெண் + மாறி]
பெண்மூச்சு	பெண்மூச்சு peṇmūccu, பெ. (n.) விடாப்பிடி; ஒட்டாரம் (யாழ்.அக);, obstinacy, as a feminine trait. [பெண் + மூச்சு]
பெண்மை	பெண்மை1 peṇmai, பெ. (n.) தாய்மை; woman hood. [பெண் + மை] பெண்மை2 peṇmai, பெ. (n.) 1. பெண் பிறப்பு பார்க்க;see pempirappu. 'பெண்மைக்கு இரதியென (பாரத.திரௌபதிமாலை.39); 2. பெண்ணுக்குரிய நலம்; feminine grace. 'காணியைப் பெண்மைக் கெல்லாம் (கம்பரா. மீட்சி.46); 3. பெண்ணின் தன்மை; womanliness, gentleness, womanishness. 'பெண்மையு மிலளாகி யழுதலு மழூஉம் (கலித், 147.);. 4. பெண்ணின்பம்; sexual enjoyment with a woman; 'பிறனியலாள் பெண்மை நயவாதவன் (குறள். 147.); 5. அமைதித்தன்மை; modesty. பெண்மை நாண்வனப்புச் சாயல் (சீவக. 356);, 6. நிறை; self-restraint, natural to a woman. 'பிறையெனு நுதலவள் பெண்மை யென்படும் (கம்பரா. மிதிலைப், 40);
பெண்வசம்பு	பெண்வசம்பு peṇvasambu, பெ. (n.) பிசிறில்லாத வசம்பு; sweet flag without bristles. [பெண் + வசம்பு]
பெண்வலை	பெண்வலை peṇvalai, பெ. (n.) பெண்டிர் செய்யும் ஈர்ப்புச் செயல்; toils of a woman. 'பெண்வலைப் படாதவர் (சீவக. 78); [பெண் + வலை]

பெண்வழி	பெண்வழி peṇvaḻi, பெ. (n.) 1. பெண்ணின மாக உரிமையிறங்குதற்குரிய பிறங்கடை வரிசை; female line, as in inheritance matriarchy. 2. பெண்வழிச் சுற்றம் (யாழ்.அக.); பார்க்க; see pen-Vali-c-curram. [பெண் + வழி] வழி = குடிவழி, மக்களுக்குத் தலைமுறைதலைமுறையாய் உரிமைதொடர்ந்துவரும்வழி, தந்தைவழி தாய்வழி அல்லது மகன்வழி மகள்வழி என இரண்டாம். இவற்றுள் தாய் வழியே பழந்தமிழ் நாட்டில் வழங்கி வந்த தென்பதற்கு, தாயம் என்னும் வழக்கே சான்றாம். தாய்வழிப்பெறுவது தாயம். தந்தைவழி அல்லது மகன்வழி ஆண்வழியும்தாய்வழி அல்லது மகள்வழி பெண்வழியும் ஆகும். ஆத்திரேலியோ என்னுந்தென்கண்டத்தில் பெண் வழியுரிமை இருந்து வருவதாகச் சொல்லப் படுகின்றது.
பெண்வழிச் சுற்றம்	பெண்வழிச் சுற்றம் peṇvaḻiccuṟṟam, பெ. (n.) பெண்ணினமாக வரும் உறவு (யாழ்.அக);; relation in the female line. [பெண்வழி + சுற்றம்]
பெண்வழிச் சேறல்	பெண்வழிச் சேறல் peṇvaḻiccēṟal, பெ. (n.) காமப் பேராசையில் மனைவி விருப்பப்படியே ஒழுகுகை (குறள். அதி, 91);; being led by wife, being under wife's influence. [பெண்வழி + சேறல்] செல்தல்→சேறல்
பெண்வாயன்	பெண்வாயன் peṇvāyaṉ, பெ. (n.) பெண்டிர் போற் சளசளவென்று பேசுவோன் (இவ);; man who talks lika a WOman [பெண் + வாயன்]
பெண்வாரிசு	பெண்வாரிசு peṇvārisu, பெ. (n.) பெண்வழி பார்க்க;see perval, [பெண் + u waris. த.வாரிசு]
பெண்வியாதி	பெண்வியாதி peṇviyāti, பெ.(n.) பெண்சீக்கு (ML); பார்க்க;see pen-cikku. [பெண் + skt vyǻdhi. த.வியாதி]
பெண்விளக்கு	பெண்விளக்கு peṇviḷakku, பெ.(n.) 1.பெண்களிற்சிறந்தவள்; woman conspicuous for virtue and other excellences. 'பெண் விளக்காகிய பெறலரும் பேதாய் (பெருங். இலாவாண, 18, 79); 2. பாவை விளக்கு (இ.வ.);; damsel shaped standard of a lamp. [பெண் + விளக்கு] [P]

பெண்வீட்டார்	பெண்வீட்டார் peṇvīṭṭār, பெ.(n.) மணமகளைச் சேர்ந்த உறவாடிகள்; parents and other relatives of a bride, bride's party. [பெண் + வீட்டார்]
பெண்வை-த்ததல்	பெண்வை-த்ததல் peṇvaiddadal, செ.குன்றாவி.(v.t) வைப்பாட்டியாகக் கொள்ளுதல் (நெல்லை);; to keep as conbine. [பெண் + வை-]
பெத்தகாலம்	பெத்தகாலம் pettakālam, பெ. (n.) ஆதன் (ஆன்மா); பாசத்திற்கு உட்பட்ட காலம்: period during which a soul is in bondage of mummalam. மலத்தினால்மறைப்புண்டு கிடக்கும் அப் பெத்த காலத்து' (சி.போ. பா. 2, 2. பக். 63. சுவாமிநா); [பற்று→பத்து→பெத்து→பெத்தம்+காலம்]
பெத்ததசை	பெத்ததசை peddadasai, பெ. (n.) ஆதனின் பாசபந்தத்திற்கு உட்பட்ட நிலை (யாழ்.அக.);; condition of the soul subject to the bondage of mummalam. [பற்று→பத்து→ பெத்து + தசை]
பெத்தம்	பெத்தம் pettam, பெ.(n.) 1. கட்டு; bond, tie. ligature 2. ஆதனின் பாசபந்தம்; bondage of the soul, connection of & the Soul with mummalan "பெத்தமொடு முத்தியும் (தாயு. ஆனந்த 5); 3. சேர்மானம் (யழ்.அக);; thing added. [பற்று→ பத்து→ பெத்து→ பெத்தம்]
பெத்தமுத்தி	பெத்தமுத்தி pettamutti, பெ. (n.) 1. பந்தமும் வீடும்; bondage and liberation of souls. 2. ஒன்றுகை இலய); (யாழ்.அக);; Salvation by absorption in to God-head. [பெத்தம் + முத்தி]
பெத்தமூலம்	பெத்தமூலம் pettamūlam, பெ, (n.) சிறு வழு துணை 1. (சங். அக.); பார்க்க: širuvaludunai nightshade Indian. [பெத்தம் + மூலம்]
பெத்தர்	பெத்தர் pettar, பெ. (n.) பாசபந்தமுள்ள 2 உயிர்கள்; souls bondage. [பெத்து→ பெத்தர்]
பெத்தல்	பெத்தல் pettal, பெ. (n.) பெருங்குரும்பை (மலை); பார்க்க; bow-String hemp. [பெத்து→ பெத்தல்]

பெத்தான்மா	பெத்தான்மா pettāṉmā, பெ. (n.) பாசபந்தமுள்ள உயிர்; soul in bondage. 'முத்தியின்கட். பெத்தான்மாவை' (சி.சி. 116); [பெத்து + ஆன்மா] skt ātmā த.ஆன்மா
பெத்தி	பெத்தி petti, பெ. (n.) சிறுவழுதுணை 1. (மலை);,பார்க்க, see Siru Vâludunai indian nightshade. [பெத்து→ பெத்தி]
பெத்து	பெத்து pettu, பெ. (n.) பெத்தம் பார்க்க; seepettam. 'பெத்தின்றியைந்து தொழிலானும் (விநாயகபு. 82.47); [பற்று→பத்து→பெத்து]
பெதரிக்களம்	பெதரிக்களம் pedarikkaḷam, பெ, (n.) எட்டி பார்க்க; (சங்.அக);; strychinóe tree. [பெதரி + களம்]
பெதிகாரம்	பெதிகாரம் pedikāram, பெ. (n.) படிக்காரம் (சங்.அக);; alum. [படிகாரம்→ பெடிகாரம்→ பெதிகாரம்]
பெதும்பை	பெதும்பை pedumbai, பெ. (n.) 1. எட்டு முதல் பதினொரு அகவை வரையுள்ள பெண் இலக். வி. 860.); girl between the ages of 8 and, 11. 2. பெண் (திவா.);; woman. [பேது – பெது – பெதும்மை]
பெந்தகம்	பெந்தகம் pendagam, பெ. (n.) 1. கட்டு; tie. 2. அடைமானம்; simple mortage. [பற்று→ பத்து→ பந்து→ பெந்து→ பெந்தகம்]
பெந்தம்	பெந்தம் pendam, பெ. (n.) 1. கட்டு (வின்);; bond-age 2. தொடர்பு (மாறனலங் 281, உரை.பக்.477);; relation, conection. [பெந்தகம்→ பெந்தம்]
பெந்தர்	பெந்தர் pendar, பெ. (n.) பெத்தர் பார்க்க; see pettar. [பெத்தர் – பெந்தர்]

பெந்தனம்	பெந்தனம் pendaṉam, பெ, (n.) பெந்தம். (யாழ். அக);, பார்க்க; see pendam. [பெந்தம்- பெந்தனம்]
பெந்தி-த்தல்	பெந்தி-த்தல் pendittal, செகுன்றாவி,(v.t) 1.பந்திபார்க்க;see pand. 2.சித்திரப்பாக்களில்எழுத்துகளைஅடைத்தல்; to confine, as letters of a stanza with in the figure of a particular shape. 'சக்கரத்தினுள் அக்கரந் தடுமாறப் பெந்திப்பது (மாறனலங் 281. உரை. பக்477); [பந்து→ பெந்தி]
பெந்து	பெந்து pendu, பெ. (n.) பந்து பார்க்க; end pandu. [பந்து→ பெந்து]
பெந்தை	பெந்தை pendai, பெ. (n.) 1. அருவருப்பாய்ப் பருத்தது; monstrosity. 2. கலப்பையின் ஒருறுப்பு; a part of a ploughshare. [பெத்தை→ பெந்தை பெரிது→ பெர்த்து→ பெத்து→ பெத்தை]
பெந்தைக்கயிறு	பெந்தைக்கயிறு pendaikkayiṟu, பெ, (n.) 1. நன்றாய்த் திரிக்காத கயிறு; rope not neatly twisted. 2. கொழுவுள்ள கட்டையைக் கலப்பையோடிணைக்குங் கயிறு; rope that binds the parts of a phoughshare. [பெந்தை + கயிறு] [P]
பெந்தைவிழி	பெந்தைவிழி pendaiviḻi, பெ, (n.) 1. உருண்டை விழி; goggle-eyes. 2. அச்சத்தால் கண் மருண்டு பார்க்கை; staring or rolling of the eyes, as in bewilderment. [பேம் → பேந்தை → பெந்தை + விழி]
பெம்மான்	பெம்மான் pemmāṉ, பெ. (n.) 1. இறைவன்; god. பிரமாபுர மேவிய பெம்மானிவனன்றே (தேவா.61,1); 2. பெரியோன்(வின்);; great man. [பெருமகன்→ பெருமான்→ பெம்மான்]
பெய்-தல்	பெய்-தல் peytal, செ.கு.வி.(v.i.) 1.மேனின்றுபொழிதல்; to rain, fall, as dew or hail. பெய்யெனப் பெய்யு மழை (குறள்.55); பொய் → பெய். பெய்தல் = துளைவழி நீர் ஒழுகுதல் போல முகிலினின்று மழை ஒழுகுதல். (வேக3;126);

பெய்	பெய்2 peytal, செ.குன்றாவி. (v.t.) 2. பொழிதல்; to pour down, pour into. பாணர் மண்டை நிறையப் பெய்ம்மார்' (புறநா.115.); 3. கலமுதலியவற்றில் இடுதல்; to put place, lay, put into serve up, as food in a dish. உலைப்பெய் தடுவது போலுந்துயர் (நாலடி.14...);. 4. எறிந்து போகவிடுதல்; to throw out, throw aside. பார்த்துழிப் பெய்யிலென் (நாலடி.26.);. 5. இடைச் செருகுதல்; to insert, interpolate as in a text. 6. கொடுத்தல்; to give, confer. உயிர்க்கு....வீடுபேறாக்கம் பெய்தானை' (தேவா.975,7);; 7. அமைத்தல்; to make to settle, appoint. 'பிரான் பெய்த காவு கண்டீர். மூவுலகே திவ். திருவாய்.6.35.) 8.பரப்புதல்; to spread. 'தருமணல், தாழப்பெய்து (கலித்.114); 9. புகவிடுதல்; to discharge. 'கருந்தலை யடுக்கலி னணைகள். பெருங்கடலிடைப் பெய்து' (கம்பரா. கும்ப. 248);; 10. எழுதுதல்; to writedraw, பெய்கரும் பீர்க்கவும் ... கலித்
பெய்கலம்	பெய்கலம் peykalam, பெ.(n.) ஏனம்; pot or vessel. [பெய் + கலம்.]
பெய்தளத்தல்	பெய்தளத்தல் peytaḷattal, பெ. (n.) படியால் அளக்கும் அளவை வகை (தொல், எழுத்.7, உரை.);; measuring by a vessel of standard capacity. [பெய் - பெய்து + அளத்தல் - 'தல் தொ.பெ.ஈறு]
பெய்துரை	பெய்துரை peyturai, பெ. (n.) 1. இடைப்பெய்து உரைப்பது; insertion, interpolation. 2. பாயிரம் (பிங்);; preface, introduction. [பெய் - பெய்து + உரை]
பெய்வளை	பெய்வளை peyvaḷai, பெ.(n.) பெண்பால்; ladyaswearingbracelets. "பேதைபெருந்தோளிபெய்வளாயென்னும்(நாலடி.47);. [பெய் + வளை]

பெயர்	பெயர் peyar, பெ.(n) 1. பெயர்; name, appellation, designation, epithet. 'மறவர் பெயரும் பீடுமெழுதி' (அக.நா. 67);. 2. புகழ்; reputation, renown, celebrity, fame. 'பெரும் பெயர் மீளி (கலித் 17);, 3. பெருமை சூடா); greatness. 4. ஆள்; person. எத்தனை பெயர்; வந்தார்கள்? 5. வடிவு; shape, form. 'கூந்த லென்னும் பெயரொடு (பரிபா. 3.31.); 6. பொருள்; property, substance. 'பெற்ற பெரும்பெயர் பலர்கை யிரீஇய' (பதிற்றுப்.90.23);; 7. பொருளிலக்கணங் கூறு நூல்; treatise dealing with porul. 'சொற்பெயர் நாட்டங் கேள்வி (பதிற்றுப். 21.1);, 8. இதன் பொருட்டு; alleged cause pretext. 'திருவிழா வென்பதோர் பெயரால்' (காஞ்சிப்பு. நகர.70);, 9. சூளுரை
பெயர்-தல்	பெயர்-தல் peyartal, செ.கு.வி.(v.i) 1.போதல்(திவா);; to move, leave, stir, rise, depart. 'திசை யெங்கணும் பெயர்ந்தான் (கம்பரா. நிகும்பலை. 101);. 2. பிறழ்தல்; to turn about shift, veer. 'நிலம் பெயரினும் நின்சொற் பெயரல் (புறநா.3);. 3. மீளுதல்; to return, come back. குழ்ந்த நிரை பெயரல் (பு.வெ.1.10); 4.மாறுதல்; to vary, change. 'ஆணெனத் தோன்றியலியெனப் பெயர்ந்து திருவாச.3.134) 5. சிதைவுறுதல்; to fall Into ruins 'கட்டடம் பெயர்ந்து போயிற்று 6. இணைப்பு நெகிழ்தல்; to grow loose to be detached. 'தளம் பெயர்ந்து விட்டது. 7. கூத்தாடுதல் (பிங்);; to dance. 8.சலித்தல்; to shake. 'பெயரும்.... பிதற்றும் (கம்பராசூர்ப்ப.98);; 9. அசையிடுதல்

பெயர்'-த்தல்	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;
பெயர்க்கணக்கு	பெயர்க்கணக்கு peyarkkaṇakku, பெ. (n.) 1. பங்கீடு(வின்);, distribution of shares. 2. பேரேடு(இ.வ);, ledger [பெயர் + கணக்கு]
பெயர்க்கு	பெயர்க்கு peyarkku, வி.அ. (adv) மாத்திரையாய்; nominally for form's sake. 'பெயர்க்கு மாத்திரம் அவன் அரசன்; [பெயர் - பெயர்க்கு.]
பெயர்ச்சி	பெயர்ச்சி peyarcci, பெ. (n.) இடமாறுகை; shifting, moving. காரி(சனி);ப் பெயர்ச்சி அடுத்த திங்கள் நிகழும் (உ.வ); [பெயர்2 – பெயர்த்தி - பெயர்ச்சி.] பெயர்ச்சி peyarcci, பெ.(n.) இடமாற்றுகை; removal, displacement, dislocation. [பெயர்3 - பெயர்ச்சி.]
பெயர்ச்சூத்திரம்	பெயர்ச்சூத்திரம் peyarccūttiram, பெ. (n.) பெயர் நூற்பா பார்க்க; see peyar nurpa. [பெயர் + சூத்திரம்.] skt. sutra » த சூத்திரம்

பெயர்ச்செவ்வெண்	பெயர்ச்செவ்வெண் peyarccevveṇ, பெ. (n.) பெயர்களில் எண்ணிடைச் சொல் தொக்கு விட்டிசைத்து வருந்தொடர் (நன். 428); (gram.); a series of nowris with the connecting conjunction understood there being a pause between the nowns in utterance, dist fr ummal-t-tokai. [பெயர் + செவ்வெண்.]
பெயர்ச்சொல்	பெயர்ச்சொல் peyarccol, பெ. (n.) நால்வகைச் சொற்களுள் பொருளைக் குறிக்க வழங்குச்சொல்; [பெயர் + சொல்.]
பெயர்த்தி	பெயர்த்தி2 peyartti, பெ. (n.) 1. மக்கள் வயிற்றுப் பெண்; grand-daughter, as bearing the same name as her grandmother. 2.பாட்டி(யாழ்ப்.);; grandmother. [பெயர் → பெயர்த்தி] பெயரன் (ஆ.பா.); → பெயர்த்தி (பெ.பா); 'தி (பெ.பா.ஈறு); பெயர்த்தி2 peyartti, பெ. (n.) கோள் முதலிய வற்றின் பெயர்ச்சி; movement, as of a planet from one Iraši to another சனிப் பெயர்ச்சி. [பெயர் – பெயர்த்தி]
பெயர்த்திரிசொல்	பெயர்த்திரிசொல் peyarttirisol, பெ.(n.) 1. திரிந்து வழங்கும் பெயர்ச் சொல்.(சீவக. 1774, உரை.);; altered or changed form of a noun. 2. தம்பொருளை அரிதில் விளக்கும் பெயர்ச் சொல் (நன்.272.உரை.);; archaic or classical noun. [பெயர் + திரிசொல்.]
பெயர்த்து	பெயர்த்து peyarttu, வி.எ (adv) பெயர்த்தும் பார்க்க; see peyarttum. 'பெயர்த் தொற்றும் (கலித்.103); [பெயர் - பெயர்த்து.]
பெயர்த்துக் கொடுக்கும்வலி	பெயர்த்துக் கொடுக்கும்வலி peyarttukkoḍukkumvali, பெ.(n.) பேறுகால வலிக்குமுன் சிறிது சிறிதாக வலிக்கும் நோவு(இ.வ);; preliminary labour pains due to movements of the foetus. [பெயர்த்து + கொடுக்கும் + வலி]
பெயர்த்துநடு-தல்	பெயர்த்துநடு-தல் peyarddunaḍudal, செ.குன்றாவி. (v.t.) நாற்றுப்பிடுங்கி நடுதல்; to transplant. [பெயர்த்து + நடு]
பெயர்த்தும்	பெயர்த்தும் peyarttum, வி.எ. (adv), பின்னும்; again, in return. 'ஞாயிறு பெயர்த்து நின்….. குடகடற் குளிக்கும் (புறநா.2); [பெயர்→பெயர்த்தும்]

பெயர்த்துரை	பெயர்த்துரை peyartturai, பெ.(n). திரும்பக் கூறுதல்; repetition. [பெயர்த்து + உரை]
பெயர்த்தெழுது--தல்	பெயர்த்தெழுது--தல் peyarddeḻududal, செ.குன்றாவி, (v.t) 1. படியெடுத்தல்(வின்);; to copy transcribe. 2.மொழிபெயர்த்தல்(இ.வ.);; to translate from one language to another. [பெயர்→ பெயர்த்து + எழுது]
பெயர்திறம்	பெயர்திறம் peyartiṟam, பெ. (n.) முல்லை யாழ்த்திறவகை (பிங்);; [பெயர் – திறம்]
பெயர்ந்து	பெயர்ந்து peyarndu, வி.எ.(adv) 1.மறுபடியும்; again. 'பெயர்ந்தொரு சிகரந்தேடின்' (கம்பரா. கும்பகருண.184); 2. பிற்பாடு; presently, afterwards. 'பெயர்ந்துவர். [பெயர் → பெயர்ந்து]
பெயர் நூற்பா	பெயர் நூற்பா peyarnūṟpā, பெ. (n.) குறி நூற்பா (குறிச்சூத்திரம்); (யாப்.வி.பாயி.பக்.11); (இலக்);; nurpa dealing with technical terms. [பெயர் + நூற்பா]
பெயர்நேரிசை	பெயர்நேரிசை peyarnērisai, பெ. (n.) சிற்றிலக்கியவகை தொண்ணூற்றாறனுள் பாட்டுடைத் தலைவன் பெயர் சார்ந்து வர50, 70 அல்லது 90 நேரிசை வெண்பாக்களால் இயற்றப்படும் சிற்றிலக்கிய வகை (இலக்வி.830);, a poem of 50, 70 or 90 stanzas of nérša venba, each mentioning the name of a patron or hero, one of 96 Širrilakkiyam, q.v. [பெயர் + நேரிசை]
பெயர்ப்பகுதி	பெயர்ப்பகுதி peyarppagudi, பெ. (n.) பகுசொல்லில் பெயராகிய பகுதி; [பெயர் + பகுதி]
பெயர்ப்படு-த்தல்	பெயர்ப்படு-த்தல் peyarppaḍuttal, செ.குன்றாவி.(v.t) பேரிடுதல்; to name after. மூதூர் நின் பெயர்ப்படுத்தேன்' (மணிமே.பதி. 31);. [பெயர் + படு-]
பெயர்ப்பு	பெயர்ப்பு peyarppu, 1.பெயரச்செய்கை; shifting, eradication. 2. மொழிபெயர்ப்பு (இ.வ);; translation. [பெயர் – பெயர்ப்பு] 'பு' (சொல்லாக்க ஈறு);

பெயர் படை-த்தல்	பெயர் படை-த்தல் peyarpaḍaittal, செ.கு.வி. (v.i) பேர்படைத்தல்; to become famous. [பெயர் + படை]
பெயர்பாதி	பெயர்பாதி peyarpāti, பெ. (n.) சரிபாதி: (கொ.வ.);; exact half. [பெயர் + பாதி] பகுதி-பாதி
பெயர்புறம்	பெயர்புறம் peyarpuṟam, பெ. (n.) புறங் கொடுக்கை; retreating. 'பெயர்புறத் தார்த்து (புறநா.35.); [பெயர். + புறம]
பெயர்ப்போலி	பெயர்ப்போலி peyarppōli, பெ.(n.) உரிச்சொல்வகை(தொல்.சொல்.297.சேனா);; word partaking of the nature of a noun. [பெயர் + போலி]
பெயர்பொறி-த்தல்	பெயர்பொறி-த்தல் peyarpoṟittal, செ.குன்றாவி.(v.t.) புகழைநிலைநிறுத்துதல்; tobedistinguished. 'பெய்ர்பொறிக்கும்பேராண்மையில்லாக்கடை'(நாலடி.199); [பெயர் + பொறி]
பெயர்போ-தல்	பெயர்போ-தல் peyarpōtal, பெ. (n.) செ.கு.வி. (v.i); புகழ்பெறுதல்; to be renowned celebrated famous. [பெயர் + போ]
பெயர்வழி	பெயர்வழி1 peyarvaḻi, பெ. (n.) 1. ஆள்; individual. 2. தலைமுறை; genealogy (w.);. [பெயர் + வழி] பெயர்வழி2 peyarvaḻi, பெ.(n.) பொருளட்டவணை; list,Catalogue. [பெயர் + வழி]

பெயர் வேற்றுமை	பெயர் வேற்றுமை peyarvēṟṟumai, பெ.(n.) முதல் வேற்றுமை, 'அவ்வாறும் பெயர் வேற்றுமைப் பயனிலையாம் (தொல். சொல். 66, சேனா); மறுவ. எழுவாய் வேற்றுமை [பெயர் – வேற்றுமை] வேற்றுமை = பொருள் வேற்றுமை செய்வன. (நன். 261); பெயர் வேற்றுமை என்பது ஒரு சொற்றொடறின் எழுவாய் இது என்று உணர்த்துவதாகும். எழுவாய் வேற்றுமைக்கு உருபு இல்லை. உருபேற்றல் பெயர்க்கு இலக்கணமாகும். பெயர் வேற்றுமை பயனிலை கொள்ளாத வழியும் பெயர் வேற்றுமையேயாகும்.
பெயரகராதி	பெயரகராதி peyaragarāti, பெ.(n.) சதுரகராதியில் சொற்பொருளை விளக்கும் பகுதி; first section of Beschi's caduragarādi, containing homonyms. [பெயர் – அகராதி]
பெயரட்டவணை	பெயரட்டவணை peyaraṭṭavaṇai, பெ. (n.) பெயர்ப்பட்டியல்(இ.வ);; index of names. [பெயர் + அட்டவணை]
பெயரடி	பெயரடி1 peyaraḍittal, செகுன்றாவி.(v.t) ஒருவன்பெயரைப்பதிவுப்புத்தகத்தினின்றுநீக்குதல்; to score out a name, as from a roll or register. [பெயர் - அடி] பெயரடி2 peyaraḍi, பெ. (n.) பெயர்ப்பகுதி. பார்க்க; see peyar-p-pagudi. [பெயர் + அடி] அடி = முதலானது, பகுசொல்லிற் பெயராகிய பகுதி.
பெயரப்பெயர	பெயரப்பெயர peyarappeyara, வி.எ. (adv). மீண்டும் மீண்டும்; again, and again. 'பெயாப் பெயரப் பார்த்தான் (யாழ்ப்); [பெயர்2 - அ + பெயர்+அ] 'அ' வினையெச்ச ஈறு

பெயரன்	பெயரன் peyaraṉ, பெ.(n.) பெயரையுடைவன்; onewhobeavisaname. 'எந்தை பெயரனை'(கலித்..81);. 2.மகன்அல்லதுமகளிடம்பிறந்தபெயரன்; grandson, as bearing the grandfather's name. "தனிக் காதலைப் பெயரனை (கம்பரா. அதிகாய.117); 3. பாட்டன் (யாழ்ப்);; grandfather. ஒருவனுக்கு மகனின் மகன் போன் எனப்படுவான். பெயரன் என்பது போன் என மருவிற்று. பாட்டன் பெயரைப் போனுக்கிடுவது பண்டை வழக்கமாதலால், பேரனுக்கு அப்பெயராயிற்று. சிலர் பாட்டனையும் போன் அல்லது போனார் என்பர், அரசகேசரி. பரகேசரி, எனற பட்டங்கள், பிற்காலச் சோழர்க்கு ஒன்றுவிட்டு வழங்கியதும் இம்முறை பற்றியே. (வே.கட்26); [பேரன் → பெயரன்] பெயர்→ பெயரன் = (முதற்காலத்திற் பாட்டன் பெயரைப் பெற்றுவந்த); மகன்மகன் (வே.க.127);
பெயராயிரு-த்தல்	பெயராயிரு-த்தல் peyarāyiruttal, செ.கு.வி.(vi.) 1.புகழுண்டாதல்; to be famous celebrated. 2. வெளிப்பாடு; to be rumoured to be noised abroad. [பெயர் + ஆய் + இரு]
பெயராளி	பெயராளி peyarāḷi, பெ. (n.) புகழ்மிக்கவன் (யாழ்.அக);; person of great celebrity. [பெயர் + ஆள் + இ]
பெயரிடுதல்	பெயரிடுதல் peyariḍudal, செ.கு.வி (v.i). பெயர் சூட்டுதல்; to give a name, to perfrom the rite of naming a child. "பெயரிடுதல் விழாவைச் சிறப்பாகக் கொண்டாட வேண்டியதில்லை." [பெயர் + இடு]
பெயரிடை நிலை	பெயரிடை நிலை peyariḍainilai, பெ.(n.) பெயரின்முதனிலைஇறுதிநிலைகட்குஇடைநிற்கும்எழுத்து(நன்.141,உரை.);; [பெயர் + இடைநிலை]
பெயரிய	பெயரிய peyariya, பெ.எ.(adv) 1.பெயர்பெற்ற; havinganame. 'இருபாற்பெயரிய.மூதூர்(புறநா.202.); 2.பெயரால்அழைத்த; of calling by name. 'கோவெனப் பெயரிய காலை (புறநா.152); [பெயர் - பெயரிய]
பெயரியல்	பெயரியல் peyariyal, பெ. (n.) சொல்லதி காரத்திற் பெயர்ச்சொல்லிலக்கணங் கூறும் பகுதி (தொல்.);; [பெயர் + இயல்]

பெயரியற்சொல்	பெயரியற்சொல் peyariyaṟcol, பெ. (n.) தன் பொருளை இயல்பில் விளக்கும் பெயர்ச்சொல் (நன்.269);; noun that naturally suggests its meaning. [பெயர் + இயல் + சொல்]
பெயரிரவல்	பெயரிரவல் peyariraval, பெ.(n.) உடைமைக்கு உரியவர் பெயரை மறைத்து உரியரல்லாதார் பேரால் நடத்தும் நடவடிக்கை; benami transaction. [பெயர் + இரவல்]
பெயரின்மை	பெயரின்மை peyariṉmai, பெ.(n.) இறைவனெண்குணத்தொன்றான சொல்லமுடியாத தன்மை(பிங்);; namelessness, one of iraivaŋen-gunam, q.v. [பெயர் + இன்மை]
பெயரின்னிசை	பெயரின்னிசை peyariṉṉisai, பெ.(n.) சிற்றிலக்கியவகை.தொண்ணுற்றாறனுள்பாட்டுடைத்தலைவன்பெயர்சார்ந்துவர50,70அல்லது90இன்னிசைவெண்பாக்களால்இயற்றப்படும்சிற்றிலக்கியவகை.(இலக்.வி.825);(சது.);; a poem of 50, 70 to 90 stangas of innišsi-venbā each mentioning the name of a patron or hero, one of 96 Širrilakkiyam. [பெயர் + இன்னிசை]
பெயருரிச்சொல்	பெயருரிச்சொல் peyaruriccol, பெ. (n.) பெயர்ச்சொல்லைத் தழுவிவரும் சொல்(இ.வ.);; adjective, as qualifying a noun. [பெயர் + உரிச்சொல்]
பெயரூர்	பெயரூர் peyarūr, பெ. (n.) பெயரும் பிறந்தவிடமும்(வின்);; name and native place. [பெயர் + ஊர்]
பெயரெச்சம்	பெயரெச்சம் peyareccam, பெ.(n.) பெயர்கொண்டுமுடியும்வினைக்குறை(நன்.340);;பெயரை எச்சமாக உடையது. relative participle, as requiring a noun to complete the sense. [பெயர்.+ எச்சம்]
பெயரெஞ்சுகிளவி	பெயரெஞ்சுகிளவி peyareñjugiḷavi, பெ. (n.) பெயரெச்சம் (தொல். சொல். 238); பார்க்க;see peyar-eccam. [பெயர் + எஞ்சு + கிளவி]
பெயரெடு-த்தல்	பெயரெடு-த்தல் peyareḍuttal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. பெயர் பெறுதல்; to get a name. 2. பெயரடி பார்க்க; see peyar-adi. [பெயர் + எடு]

பெயரெழுத்து	பெயரெழுத்து peyareḻuttu, பெ. (n.) எழுத்து வகை(பிங்.);; a kind of letter. [பெயர் + எழுத்து]
பெயரேடு	பெயரேடு peyarēṭu, பெ. (n.) பேரேடு(நாஞ்);; ledger. [பெயர் + ஏடு]
பெயல்,	பெயல், peyal, பெ.(n.) 1.பொழிகை; showering. ஒல்லாதுவானம்பெயல்(குறள்.559); 2.மறை; rain. மன்னவனாட்டபெயலும்விளையுளுந்தொக்கு(குறள்,545); 3.மழைத்துளி(திவா.);. raindrop. 4.முகில்; cloud. "பெயறுளி முகிழென" (கலித். 56.); [பெய் – பெயல்]
பெயலை	பெயலை peyalai, பெ.(n.) மழை(சது.); rain. "பெயலைபொய்த்தால்பெருந்தீங்கு"(இ.வ.); [பெய் → பெயல் → பெயலை]
பெயாதனம்	பெயாதனம் peyātaṉam, பெ. (n.) வேங்கை (மலை.); பார்க்க; see East India Kino.
பெரட்டு	பெரட்டு peraṭṭu, பெ, (n.) புரட்டு, deception. 'பெரட்டும் உருட்டும் வேதனை செய்வதும் (கனம் கிருஷ்ணையர், கீர்த்21);. [புரட்டு → பெரட்டு]
பெரி	பெரி peri, பெ, (n.) சிறுநாகப்பூ; iron-wood of cevlon.

பெரிசு	பெரிசு perisu, பெ. (n.) பெரியது (யாழ்.அக.); பார்க்க;see periyadu. [பெரியது - பெரிது - பெரிசு] (கொ.வ,);
பெரிது'	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;
பெரிது	பெரிது peridu, வி.அ(adv). மிகவும்; greaty. 'கலங்குவன்பெரிதென(கலித்.27); [பெரியது - பெரிது]
பெரிய	பெரிய periya, பெ.அ.(adt) 1.பெரிதான; largegreat. "பெரியமேருவரையேசிலையாமலைவுற்றார்(தேவா.1114.9); 2.மூத்த; elder. பெரியதாயார் 3.இன்றியமையாத; importangreat பெரியசெயல்; 4.நல்ல; noble. பெரிய நடை. [பெரு(மை); பெரி-ய]
பெரியகம்பு	பெரியகம்பு periyagambu, பெ. (n.) கம்புப் பயிர்வகை; large bulrush millet, pennisetum typhoideum. [பெரிய + கம்பு] [P]

பெரியகரடி	பெரியகரடி periyagaraḍi, பெ. (n.) எழுமுனிமண்டலம்; the great bear, (pond.); [பெரிய + கரடி]
பெரியகருப்பன்	பெரியகருப்பன் periyagaruppaṉ, பெ, (n.) ஒரு சிற்றூர்த் தெய்வம்(இ.வ.);; a village deity. [பெரிய + கருப்பன்]
பெரியகாட்டுச்சாதி	பெரியகாட்டுச்சாதி periyakāṭṭuccāti, பெ. (n.) காட்டுச் சாதி(M.M.887);; malabar nutmeg. [பெரிய + காட்டுச்சாதி. skt, jati த.சாதி]
பெரியகாடை	பெரியகாடை periyakāṭai, பெ. (n.) காடை வகை(M.M_75);; common quail, Coturnix communis. [பெரிய + காடை] [P]
பெரியகிளி	பெரியகிளி periyagiḷi, பெ. (n.) கிளிவகை; large Indian parakeet, palacornis nepalensis. [பெரிய + கிளி]
பெரியகுடி	பெரியகுடி periyaguḍi, பெ.(n.) பெரிய குடியானவன் பார்க்க;see periya kudiyanavan. [பெரிய + குடி]
பெரியகுடியானவன்	பெரியகுடியானவன் periyaguḍiyāṉavaṉ, பெ.(n.) 1. தலைமை வேளாளன்; biggest tenant or cultivator in a village. 2. சிற்றூரின் பெருஞ்செல்வர்; mirasdar. [பெரிய + குடியானவன்]
பெரியகுணம்	பெரியகுணம் periyaguṇam, பெ.(n.) 1.உயந்தபண்பு; nobility, liberal disposition, magnamimity. 2. உலகப் பற்றின்மை(வின்);; superiority or indifference to worldly greatness, honours or pleasure. [பெரிய + குணம்]
பெரியகை	பெரியகை periyagai, பெ. (n.) 1. தாராளமான கை(யாழ்.அக.);; liberal or bountiful hand. 2. பணக்காரன்(இ.வ.);; wealthy person. 3. சாய்கால் மிக்க ஆட்சி(வின்);; influential party. [பெரிய + கை] [P]

பெரியகோயில்	பெரியகோயில் periyaāyil, பெ. (n.) திருவரங்கம்; Thiruvarangam. நஞ்சேவகனார். மருவிய பெரியகோயில் (திவ். திருமாலை.11); 2. தஞ்சைப் பெரியகோயில்; Tanjore bigtemple. [பெரிய + கோயில்] பெரியகோயில் periyaāyil, பெ.(n.) தஞ்சாவூரில் சோழப்பேரரசன் இராசராசனால் பத்தாம் நூற்றாண்டில் கட்டப்பட்ட பெரிய சிவன் கோயில்; a big siva temple constructed at Thanjavur by Chola Emperor Rajaraja1.during 10th century A.D. மறுவ மிருகதீசுவரர் கோயில் [பெரிய+கோயில்]
பெரியசம்பா	பெரியசம்பா periyasambā, பெ.(n.) ஆறுமாதத்திற் பயிராகும் சம்பா நெல்வகை (விவசாய.1);; a kind of Šambá paddy, maturing in six months.
பெரியசீயர்	பெரியசீயர் periyacīyar, பெ. (n). மணவாள மாமுனிகள்; an ācārya of the tenkali sri vaisŋavar. [பெரிய + சீயர்] Skt.jiyar-த.சீயர்
பெரிய சேரான்	பெரிய சேரான் periyacērāṉ, பெ. (n.) தேன் சேரான்(யாழ்ப்);; glabrous marting-nut. [பெரிய + சேரான்]
பெரிய தக்காளி	பெரிய தக்காளி periyadakkāḷi, பெ.(n.) தக்காளி வகை(M.M.365);; Indian wintercherry, physalus peruuiana. [பெரிய + தக்காளி]
பெரிய தகப்பன்	பெரிய தகப்பன் periyadagappaṉ, பெ.(n.) 1. தந்தையின் மூத்தஉடன்பிறந்தான்; father's elder brother. 2.தாயின் மூத்த உடன் பிற்ந்தாளின் கணவன்; husband of mother's elder sister. மறுவ, பெரியப்பன் [பெரிய + தகப்பன்]
பெரியதகரை	பெரியதகரை periyadagarai, பெ. (n.) மரவகை (mm. 155);; West Indian bead tree. [பெரிய+தகரை]
பெரியதட்டு	பெரியதட்டு periyadaṭṭu, பெ. (n). கப்பலின் மேற்பகுதியான தளம்; [பெரிய + தட்டு]

பெரியதம்பிரான்	பெரியதம்பிரான் periyadambirāṉ, பெ, (n.) 1. தம்பிரானுள் தலைவர்(வின்);; chief among the non-brahmin saiva ascetics of a mutt. 2. வண்ணார் முதலியோர் வணங்கும் சிவ திருமேனி; a form of siva, worshipped by washerman and others 3. அங்காளம்மை(தஞ்.);; a form of goddess Durgā. [பெரிய + தம்பிரான்]
பெரியதலை	பெரியதலை periyadalai, பெ.(n.) பெரியவன்(கொ.வ.);; a prominent person. [பெரிய + தலை]
பெரியதனக்காரன்	பெரியதனக்காரன் periyadaṉakkāraṉ, 1.சிற்றூர்மணியக்காரன்(RT) villageheadman 2.சாதித்தலைவன்(இ.வ.);; hereditary headman of a caste. 3. சிற்றுரில் நில உடைமையாளர்; mirasdar, chief landholder in a village. [பெரியதனம்→ பெரியதனக்காரன்]
பெரியதனம்	பெரியதனம் periyadaṉam, பெ. (n.) 1.பெருமை (வின்.);; dignity, honour. 2. மேட்டிமை (வின்.);; pride, arrogance, haughtness. 3. மேற்பார்வை (வின்);; superintendence. 4.பார்க்க, பெரியதனக்காரன் (கொ.வ.);; See periyatanakkaran. [பெரிய + தனம்] தனம் = தன்மை
பெரியதாக்கு-தல்	பெரியதாக்கு-தல் periyadākkudal, செ.குன்றாவி.(v.t.). 1.வளர்த்தல்; to cause to grow. இளங்கன்றைப் பெரியதாக்கும் பொறுப்பு இவருடையதானது(உ.வ.);; 2. பலவாக்கு; mulfity. 3. பருமனாக்கு; to cause to in create big. க. பெர்சிசு, பெச்சிசு [பெரியது+ஆக்கு] ஆகு. (தவி);-ஆக்கு(பி.வி);
பெரியதாய்	பெரியதாய் periyatāy, பெ. (n.) 1. தாயின் மூத்த உடன் பிறந்தாள்; mother's elder sister. 2. தந்தையின் மூத்த உடன் பிறந்தான் மனைவி; wife of father's elder brother. மறுவ. பெரியம்மா [பெரிய + தாய்]
பெரியதாயி	பெரியதாயி periyatāyi, பெ. (n.) ஒரு சிற்றுர்த் தேவதை (G.SM. D. i. i. 120);; a village goddess. [பெரியதாய் → பெரியதாயி]

பெரியதிருநாள்	பெரியதிருநாள் periyadirunāḷ, பெ. (n.) ஆண்டுதோறும் நடக்கும் பெரிய திருவிழா; the important annual festival in a temple. [பெரிய + திருநாள்]
பெரியதிருமடல்	பெரியதிருமடல் periyadirumaḍal, பெ. (n). நாலாயிரத்தெய்வப்பனுவலில் திருமங்கையாழ்வார் இயற்றிய சிற்றிலக்கிய வகை; a poem in divviya-p-pirabandam by Tirumarnigai-y-alvar. [பெரிய + திருமடல்]
பெரியதிருமொழி	பெரியதிருமொழி periyadirumoḻi, பெ. (n.) நாலாயிரத்தெய்வப்பனுவில் திருமங்கை யாழ்வார் இயற்றிய சிற்றிலக்கிய (பிரபந்த);வகை; a poem in Tivya-p-pirabandam, by tirumangai-y-alvar. [பெரிய + திருமொழி]
பெரியதிருவடி	பெரியதிருவடி periyadiruvaḍi, பெ. (n.) கருடாழ்வார்(ஈடு,1,4,6);; Garuda, dist. fr. ciriya-tiru-v-adi. [பெரிய + திருவடி]
பெரியதிருவந்தாதி	பெரியதிருவந்தாதி periyadiruvandādi, பெ. (n.) நாலாயிரத் தெய்வப் பனுவில் வெண்பாக்காளால் ஈறுதொடங்கியாக நம்மாழ்வார் இயற்றிய சிற்றிலக்கியவகை; a poem in wenbå in Tivviya-p-pirabandam by Nammālvār. [பெரிய+திரு +sktanta + adi. த.அந்தாதி]
பெரியதிருவோலக்கம்	பெரியதிருவோலக்கம் periyadiruvōlakkam, பெ. (n.) அடியாரது பெருங்குழு (வைண);; a large assemble of devotees, as in front of a deity. [பெரிய + திரு +ஒலக்கம்]
பெரியதெள்ளுக்காய்	பெரியதெள்ளுக்காய் periyadeḷḷukkāy, பெ.(n.) அவரைக்கொடி வகை(mm 238);; hegro bean COwitch. [பெரிய + தெள்ளுக்காய்]
பெரியதேவர்	பெரியதேவர் periyatēvar, பெ.(n.) 1.ஆளும்அரசனுக்குமுன்ஆண்டஅரசன்(கல்);; thepredecessorofarulingking. 2.நந்திதேவர்; thesacredbullNandi. [பெரிய + தேவர்]
பெரியநங்கை	பெரியநங்கை periyanaṅgai, பெ. (n.) பெரியா நங்கை (மூ.அ); பார்க்க; see periya nangai. [பெரிய + நங்கை]

பெரியநடை	பெரியநடை periyanaḍai, பெ. (n.) நல்லொழுக்கம்; noble course of conduct. [பெரிய + நடை]
பெரியநம்பி	பெரியநம்பி periyanambi, பெ. (n.) இராமாநு சரின் ஆசிரியர்களுள் ஒருவர் (அஷ்டப் ஊச 18);; vaiSnava acărya. precepor of Rāmānuja. [பெரிய + நம்பி]
பெரியநறுவிலி	பெரியநறுவிலி periyanaṟuvili, பெ.(n.) மரவகை(M.M.802);; large sebesten, m.tr., cordia Obliqua. [பெரிய + நறுவிலி]
பெரியநாள்	பெரியநாள் periyanāḷ, பெ.(n.) திருநாள்; festivalday. [பெரிய + நாள்.]
பெரியநோவு	பெரியநோவு periyanōvu, பெ.(n.) கால் நடைகட்கு வரும் வெக்கை நோய் (கால். வி.53);; rinderpest, cattleplague. [பெரிய + நோவு]
பெரியப்பச்சி	பெரியப்பச்சி periyappacci, பெ. (n.) பெரியப்பன் பார்க்க: see periyappan. [பெரிய + அப்பச்சி] பெரியப்பன் → பெரியப்பச்சி
பெரியப்பன்	பெரியப்பன் periyappaṉ, பெ. (n.) தகப்பனுடன் பிறந்த மூத்தவன்; senio paternal uncle. 2. தாயின் தமக்கை கணவன்; mother's elder sister's hustand. [பெரிய + அப்பன்]
பெரியப்பா	பெரியப்பா periyappā, பெ. (n.) பெரியப்பன் பார்க்க; see periyappan. [பெரியப்பன் - பெரியப்பா, (வி);]
பெரியபடி	பெரியபடி beriyabaḍi, பெ. (n.) நிலைத்த கொள்ளளவுள்ள படி; a standand measure of capaciy. [பெரிய + படி]
பெரிய பணம்	பெரிய பணம் beriyabaṇam, பெ.(n.) 1.கால்உருவாமதிப்புக்கொண்டகாசு(G.Sm.Dli.293);; a coin of the value of querter rupee. 2. இரண்டரை 'அணா' மதிப்புக் கொண்ட காசுவகை (C. G 154);; big fanam = 2 1/2 annas. [பெரிய + பணம்]

பெரிய பிராட்டி	பெரிய பிராட்டி beriyabirāṭṭi, பெ. (n.) திருமகள்; lakshmi, as chief consort of višnu. பெரிய பிராட்டியார் பக்கல் போலே (ஈடு.10.10.6); [பெரிய + பிராட்டி]
பெரிய பிள்ளை	பெரிய பிள்ளை beriyabiḷḷai, பெ.(n.) ஊர்அல்லதுகுடும்பத்திற்குத்தலைமையாகமதிக்கப்பட்டவன்(இட.வ.);; agedmanofavillageorafamily,heldinrespect. [பெரிய + பிள்ளை]
பெரிய புராணம்	பெரிய புராணம் beriyaburāṇam, பெ.(n.) நாயன்மார்அறுபத்துமூவர்வரலாறுகுறித்துச்சேக்கிழாரால்பாடப்பட்டநூல்; a hagiologic poem containing the lives of the sixty three Nāyaṇmār, by cēkkiḷār. [பெரிய + skt, purāna த.புராணம்]
பெரியபுலு	பெரியபுலு beriyabulu, பெ.(n.) நூறு(யாழ்ப்.);; cant for hundred, as a large ten. [பெரிய + பல்து (பத்து); → பலு → புலு]
பெரியபுனுகுப் பூனை	பெரியபுனுகுப் பூனை beriyabuṉugubbūṉai, பெ. (n.) புனுகுப் பூனை வகை; large civet cat, viverra zebettia. [பெரிய + புனுகுப் பூனை]
பெரிய பூளை	பெரிய பூளை periyapūḷai, பெ.(n.) செடிவகை(mm.702);; large poolay, m. sh.aerna javanica. [பெரிய + பூளை]
பெரிய பெயர்	பெரிய பெயர் beriyabeyar, பெ.(n.) பெரும்புகழ்(வின்);; greatfame,celebrity. [பெரிய + பெயர்]
பெரிய பெருமாள்	பெரிய பெருமாள் beriyaberumāḷ, பெ. (n.) 1. திருவரங்கத்துத் திருமால்; god at srire Tiru-v-arangam. பெரிய பெருமாளரங்க, ராடிரூசல் (அஷ்டப் ஊசல்);, 2. பேரரசன் (sll ii. 155);; paramount soverign, emperor. பெரியபெருமாள் படிமை ஒன்று. [பெரிய + பெருமாள்]

பெரிய பேச்சு	பெரிய பேச்சு periyapēccu, பெ. (n.) நல்ல பேச்சு; agreat. noble nord. 2. நீண்ட உரையாடல்; long discussion. க. பெர்மாது. [பெரிய + பேச்சு]
பெரிய பொருள்	பெரிய பொருள் beriyaboruḷ, பெ.(n.) பரம்பொருள்(பரப்பிரமம்);; Brahma,asthesupremebeing. ஞானவானந்தமாம்பெரியபொருளைப்பணிகுவாம்"(தாயு.திருவருள்.பாசிவ.2);; [பெரிய + பொருள்]
பெரியம்மா	பெரியம்மா periyammā, பெ. (n.) பெரியம்மாள் பார்க்க; see periyammal. [பெரிய + அம்மா]
பெரியம்மாள்	பெரியம்மாள் periyammāḷ, பெ.(n.) 1.தகப்பனுடன் பிறந்த மூத்தோனின் மனைவி; seniorpaternaluncle'swife. 2.தாயின்தமக்கை; mothers elder sister. 3. வீட்டுத்தலைவி (இ.வ.);; the elder 4. lady or mistress of a house. [பெரிய + அம்மாள்]
பெரியம்மான்	பெரியம்மான் periyammāṉ, பெ.(n.) 1.தாயுடனர் பிறந்த மூத்தவன்; eldestofmother'sbrother's. 2.தந்தையினுடையதமக்கையின்கணவன்; father's elder sister's husband. [பெரிய + அம்மான்]
பெரியம்மான் பச்சரிசி	பெரியம்மான் பச்சரிசி periyammāṉpassarisi, பெ.(n.) செடிவகை(MM.27);; pillbearing shrge, small herb. [பெரியம்மான் + பச்சரிசி] நிலத்தை யொட்டிப் படரும் அம்மான் பச்சரிசிச் செடிவகையுளொன்று.
பெரியம்மை	பெரியம்மை periyammai, பெ.(n.) 1.பெரியம்மாள்(சொ.வ.);பார்க்க;seeperiyammal! 2.அம்மைநோய்வகை(சொ.வ.);; small-pox, personifed as a deity. 3. மூதேவி; goddens of misfortuse. மட்டில் பெரியம்மை வாகனமே (தனிப்பா, ,i. 96, 17);. [பெரிய + அம்மை]
பெரியமரம்	பெரியமரம் periyamaram, பெ. (n.) கடலோடிகளின் பெரிய கட்டுமரம்; a large Catamaran. க. பேர்மா [பெரிய + மரம்]

பெரிய மனசு	பெரிய மனசு periyamaṉasu, பெ.(n.) பெரியமனம்பார்க்க; see periya-manam. [பெரிய + மனம் → மனசு]
பெரியமனம்	பெரியமனம் periyamaṉam, பெ.(n.) 1. நன்மனம்; noble mind, magnanimity. 2. தொடர்பு பற்றாதும் கைம்மாறு கருதாதும் எல்லா உயிர்கள் மேலும் இயல்பாகச் செல்லும் இரக்க உணர்வு_அருள் (இ.வ.);; favour. [பெரிய + மனம்]
பெரிய மனிதன்	பெரிய மனிதன் periyamaṉidaṉ, பெ.(n.) 1. மேன்மையாளன்; great man. 2. செல்வமும் சாய்காலு முள்ளவன்; wealthy influential man. 3. உயர்ந்த நிலையிலுள்ளவன்; man of position, official or otherwise. 4. அகவை முதிர்ந்தோன்; aged man. 5. வண்ணாரினத் தலைவன்(ETV|| 317);; head man of a caste, as of washerman. [பெரிய + skt – Manu – ša → மனுஷ்யா → த. மனிதன்]
பெரிய பெண்	பெரிய பெண் beriyabeṇ, பெ.(n.) 1.அகவைமுதிர்ந்தவள்; aged woman. 2. தகுந்த நிலையிலுள்ளவள்; Influential wornar. w Oman of position. 3. பருவமடைதவள்; a girl who attainded puberty. [பெரிய + பெண்]
பெரியமனுசி	பெரியமனுசி periyamaṉusi, பெ.(n.) பெரிய பெண் பார்க்க; see periya pen. [பெரிய + skt. Manusi- மனுஷி → த. மனுசி]
பெரியமனுசியா-தல்	பெரியமனுசியா-தல் periyamaṉusiyātal, செ.கு.வி.(n.) பார்க்க,see periyalavalatal. [பெரிய + skt – Manusi - மனுஷி → த.மனுசி+ஆ]
பெரியமாவிலிங்கம்	பெரியமாவிலிங்கம் periyamāviliṅgam, பெ. (n). மாவிலிங்க வகை; a species of garlic pear. [பெரிய + மாவிலிங்கம்]
பெரிய முப்பழம்	பெரிய முப்பழம் periyamuppaḻm, பெ. (n.) பாட்டின் மரபு கூறும் ஒரு பழைய நூல் (யாப்.வி.பக்.516);; an ancient treatise on poetics, not now extant. [பெரிய + முப்பழம்]

பெரிய மூக்கிரட்டை	பெரிய மூக்கிரட்டை periyamūkkiraṭṭai, பெ.(n.) மூக்குத்திக்கொடிவகை(ட.);; pointed-leave dhog weed. [பெரிய + மூக்கிரட்டை]
பெரியமூளை	பெரியமூளை periyamūḷai, பெ.(n.) மூளையின்மேற்பாகம்(இங்.வை.27);; cerebrum,fore.brain. 2.அறிவாற்றல்மிக்கவன்; a person of great intellect. [பெரிய + மூளை]
பெரியமேளம்	பெரியமேளம் periyamēḷam, பெ. (n.) 1. நாகசுரம் முதலிய பெரிய இசைக் கருவிகள் கொண்டு வாசிக்கப்டும் மேளம்; music of big instruments, like clarionet, pipe drum and cymbals, dist cinna-mêlam 2. பெரும் படியாய்ச் செய்வது; anything done on a large Scale. அவர் வேலைகளெல்லாம் பெரிய மேளம்; [பெரிய + மேளம்]
பெரியர்	பெரியர் periyar, பெ.(n.) பெரியார்பார்க்க; see periyar. "சான்றோர்பெரியராக்கொள்வதுகோள்"(நாலடி.165); [பெரியார் - பெரியர்]
பெரியலவங்கப்பட்டை	பெரியலவங்கப்பட்டை periyalavaṅgappaṭṭai, பெ.(n.) மரவகை; cassiacinnamon. [பெரிய + இலவங்கப்பட்டை]
பெரியவசூரி	பெரியவசூரி periyavacūri, பெ.(n.) 1. பெரியம்மை பார்க்க: see periyammai. [பெரிய + வைசூலி → வைசூரி → வசூரி]
பெரியவடி	பெரியவடி periyavaḍi, பெ.(n.) நீண்டவடி; a long foot. க. பேரடி [பெரிய + அடி]
பெரியவர்	பெரியவர் periyavar, பெ.(n.) 1.உயர்ந்தோர்; thegreat. பெரியவர்கேண்மைபிறைபோல.நந்தும்(நாலடி.125); 2.முதியவர்; theaged. 3.முன்னோர்; ancestors. எங்கள் பெரியவர் தேடிவைத்த சொத்து; [பெருமை → பெரியோர் → பெரியவர்]

பெரிய வரகு	பெரிய வரகு periyavaragu, பெ. (n.) வரகு வகை(Rd.M.);; a large species of common millet. [பெரிய + வரகு]
பெரிய வராடி	பெரிய வராடி periyavarāṭi, பெ.(n.) பாலையாழ்த்திறவகை(பிங்);; a secondary medody - type of the palai class. [பெரிய + வராடி]
பெரிய வவசரம்	பெரிய வவசரம் periyavavasaram, பெ.(n.) உச்சிக்காலத்தில் கோயில் திருமேனிக்குப் படைக்கும் படையல்; noon meal offered before the chief deity in a temple. [பெரிய + skt avasara. த.அவசரம்]
பெரியவள்	பெரியவள் periyavaḷ, பெ.(n.) 1.அகவைமுதிர்ந்தவள்; elderywoman 2,பூப்பெய்தியவள்; a girl who has attained puberty. [பெரிய + (அ);வள்]
பெரியவளா-தல்	பெரியவளா-தல் periyavaḷātal, செ.கு.வி.(vi) பூப்பெய்துதல்; toattainpubery,asagirl. [பெரியவள் + ஆ- பெரியவளாதல்]
பெரியவன்	பெரியவன் periyavaṉ, பெ.(n.) 1.உரிய அகவை அடைந்தவன்; grown-up man. 2. மூத்தோன்; senior, elder, 'தம்பியை நோக்கிப்பெரியவன்.... என்றான்' (கம்பரா.சித்திர.57); 3. பெரிய நிலையிலுள்ள வன்; bigwig. [பெரிய + (அ);வன்] க. பெர்மக
பெரியவாகை	பெரியவாகை periyavākai, பெ. (n.) காட்டுவாகை பார்க்க; see kattu-Vagai. [பெரிய + வாகை]
பெரியவாச்சான்பிள்ளை	பெரியவாச்சான்பிள்ளை periyavāccāṉpiḷḷai, பெ.(n.) கி.பி.13ஆம் நூற்றாண்டினரும் நாலாயிரத்தெய்வப்பனுவலுக்கு உரையும் மற்றும் பல நூல்களும் இயற்றியவருமான ஒருமாலிய ஆசிரியர்(உபதேசரத்.46);; a vaisnava ăcărya, author of many works, and commentator of Tivya-p-pirpandam. [பெரிய + ஆசான் + பிள்ளை]

பெரியவாத்தி	பெரியவாத்தி periyavātti, பெ.(n.) சிவப்புமந்தாரை; purple variegated mountail ebony.
பெரியவாய்	பெரியவாய்1 periyavāy, பெ.(n.) அலப்வாயன்; one who talks loudly an boisterously. மறுவ, அகலவாய் [பெரிய + வாய்] பெரியவாய்2 periyavāy, பெ.(n.) மரவகை; halfspur,flowerednutmeg. [பெரிய + வாய்]
பெரியவாள்	பெரியவாள் periyavāḷ, பெ.(n.) ஈர்வாள்; pit Saw. [பெரிய + வாள்]
பெரியவீட்டுக்காரன்	பெரியவீட்டுக்காரன் periyavīṭṭukkāraṉ, பெ. (n.) 1. செல்வமுடையவன் ; big or wealth man. 2. பறையன்; a man of pariya caste. [பெரிய + வீட்டுக்காரன்]
பெரியவுடையநாயனார்	பெரியவுடையநாயனார் periyavuḍaiyanāyaṉār, பெ. (n.) தஞ்சைக் கோயில் இறைவன்; god brhadisvara of the Tanjore. [பெரிய + உடைய நாயனார்]
பெரியவுடையார்	பெரியவுடையார் periyavuḍaiyār, பெ. (n.) சடாயு (திவ். இயற். திருவிருத். 18 வயா);; jadayu.. [பெரிய + உடையார்]
பெரியவெண்ணம்	பெரியவெண்ணம் periyaveṇṇam, பெ. (n.) 1. உயர்ந்த சிந்தை; nobleaspiration, great conception. 2. வீண் பெருமை; high conceit, assumption. [பெரிய + எண்ணம்]
பெரிய வெள்ளிக்கிழமை	பெரிய வெள்ளிக்கிழமை periyaveḷḷikkiḻmai, பெ.(n.) ஏகபெருமான்குறுக்கில்(சிலுவையில்);அறைந்துகொல்லப்பட்டநாளின்ஆண்டுக் கொண்டாட்டம் (கிறித்);; goodfriday,theanniversaryofthedayonwhichjesuschristwascrucified. [பெரிய + வெள்ளிக்கிழமை]

பெரியாண்டவர் கொண்டாட்டம்	பெரியாண்டவர் கொண்டாட்டம் periyāṇṭavarkoṇṭāṭṭam, பெ.(n.) ஒருதெய்வம்; adeity. [பெரிய+ஆண்டவர்]
பெரியாணங்கை கொண்டாட்டம்	பெரியாணங்கை கொண்டாட்டம் periyāṇaṅgaigoṇṭāṭṭam, பெ.(n.) பெரியாநங்கைபார்க்க: see periya nangai. [பெரியாள் + நங்கை] பெரியாத்தாள் கொண்டாட்டம் பெ. (n.); பெரியம்மாள் பார்க்க;see periyammal. [பெரிய + ஆத்தாள்] ஆத்தாள் = தாய்
பெரியாத்தை கொண்டாட்டம்	பெரியாத்தை கொண்டாட்டம் periyāttaigoṇṭāṭṭam, பெ. (n.) பெரியம்மாள் பார்க்க;see periyammal. [பெரியாத்தாள் - பெரியாத்தை]
பெரியாநங்கை	பெரியாநங்கை periyānaṅgai, பெ.(n.) செடிவகை(பதார்த்த.544);; largemilkwort. [பெரிய + நங்கை]
பெரியாம்பல்	பெரியாம்பல் periyāmbal, பெ.(n.) அல்லி; Water lilly. [பெரிய + ஆம்பல்]
பெரியாய்ச்சி	பெரியாய்ச்சி periyāycci, பெ.(n.) பெரியம்மாள் பார்க்க;seeperiyammāl. [பெரிய + ஆய் → ஆய் = தாய் ஆய்ச்சி]
பெரியாயி	பெரியாயி periyāyi, பெ.(n.) பெரியம்மாள்பார்க்க;see periyaie. [பெரிய + ஆய் → ஆயி]

பெரியார்	பெரியார்1 periyār, பெ.(n.) 1.மூத்தோர்; the aged. 2. சிறுந்தோர்; the great. "பெரியார் பெருமை சிறுதகைமை" (நாலடி. 170); 3. அறிவர்; Saints. sags. பெரியாரும் பணித்தார் (குறள், 381 பரி. அவ); 4. அரசர்; kings. "பெரியார் மனையகத்தும்.வணங்கார் குரவரையுங் கண்டால்" (ஆசாரக். 73);. க. பிரியர் : பட கிரிய [பெருமை → பெரியார்] பெரியார்2 periyār, பெ. (n.) திராவிட கழகத்தின் தனிப்பெருந்தலைவர். தன்மான இயக்க நிறுவனர் சமய மூடநம்பிக்கைகளைச் சாடிய பகுத்தறிவுச் சிந்தனையாளர்; the great leader of Dravidar kazhagam and founder of self-respect one who regects common ideas about religion. [பெருமை→ பெரியார்] [P]
பெரியாழ்வார்	பெரியாழ்வார் periyāḻvār, பெ. (n.). ஆழ்வார் பதின்மருள் ஒருவர்; a vairdava saint and hymnist, one of ten älvār. பட்டடர்பிரான் பெற்றான் பெரியாழ்வா ரென்னும் பெயர் உப தேசரத், 18) [பெரிய + ஆழ்வார்]
பெரியோர்	பெரியோர் periyōr, பெ.(n.) பெரியார் பார்க்க; see periya. "பெரியோர்கண்டுகைவிட்டமயல்(நாலடி.43);திவா.); [பெரியார்→ பெரியோர்]
பெரியோர்பெருமான்	பெரியோர்பெருமான் periyōrperumāṉ, பெ.(n.) நான்முகன்; brahmā, as lord of sages. மேலைப் பெரியோர் பெருமான் படைத்தான்" (சீவக. 2066);; [பெரியோர் + பெருமான்]
பெரியோன்	பெரியோன் periyōṉ, பெ. (n.) உயர்ந்தோன்; great man. கருணையினாற் பெரியோ னொருவன் (திருவாச. 44, 2); 2. கடவுள்; go. as the great. பிறவா யாக்கைப் பெரியோன் கோயிலும்" (சிலப். 5, 169); [பெரியன் - பெரியோன்]
பெரு-த்தல்	பெரு-த்தல் peruttal, செ.குவி (v.i) 1. பருத்தல்; to grow thick, large, stout. 2. மிகுதல்; to become numerous. "கரடியாதி பெருத்த " (விநாயகபு.); ம. பெருகுக தெ. பெருகு. [பல் → பரு → பெரு]

பெருக்க	பெருக்க perukka, வி.எ.(adv). மிகுதியாய்; greaty, intensely. ஏன் நீ பேராசை கொண்டு பெருக்கத் தவிக்கிறாய் (இட.வ);. பெரு - பெருக்க 'அ' வி. எ. ஈறு.
பெருக்கம்	பெருக்கம் perukkam, பெ. (n.) 1. வளர்ச்சி; increase, augmentation. 2. மிகுதி; multipliciy, plentiulness, abundancea. "உண்மைப் பெருக்கமாந் திறமை." (திருவாச. 42, 7);; 3.செல்வம்; prosperty opulenec, wealth. பெருக்கம் பெருமித "நீர்த்து" (குறள், 431);. 4. வெள்ளம்; food, deluge. "புதுப்பெருக்கம் போல" (நாலடி. 354); 5. நிறைவு; fulness, perfection. "பெருக்கத்து மதிதழுவி" (விநாயகபு); 6. நீடிப்பு; long continuance, as of the tāls' worn by a married woman. அவள் தாலிப் பெருக்கமா யிருக்கிறாள். [பெரு → பெருகு → பெருக்கம்]
பெருக்கம் பண்ணுதல்	பெருக்கம் பண்ணுதல் perukkambaṇṇudal, செ. குன்றா.வி. (v.t) களத்துப் பாவிய நெல்லைக் கையாற் கூட்டுதல்(யாழ்ப்);; to glean grains scattered on the threshing - floor. [பெருக்கம் + பண்ணு]
பெருக்கமரம்	பெருக்கமரம் perukkamaram, பெ. (n.) பப்பபரப்புளி (L.);பார்க்க;see papparappu, [பெருக்கம் + மரம்]
பெருக்கல்	பெருக்கல் perukkal, பெ. (n). 1. குப்பை கூட்டுகை; sweeping, 2. ஒர் எண்ணை மற்றோர் எண்ணாற் சுட்டிய மடங்கு அதிகப்படுத்துகை; multiplication. 3. மேம் படுத்துகை; improving, making prosperous "பின்யானிவனைப் பெருக்கலு முற்றனென்" [பெருக்கு + அல்] 'அல் தொ. பெ. ஈறு)

பெருக்கல் வாய்பாடு	பெருக்கல் வாய்பாடு perukkalvāypāṭu, பெ. (n.) எண்கனைப் பெருக்குவதாலுண்டாம் தொகையைக் காட்டும் வாய்பாடு (கணக்.);; multiplication table. இரண்டாம் வகுப்பில் பெருக்கல் வாய்பாடு கற்பிக்கப்படுகிறது. [பெருக்கல் + வாய்பாடு]
பெருக்கலங்காரம்	பெருக்கலங்காரம் perukkalaṅgāram, பெ. (n.) வியப்பணி (அதிசய வணி); hyperbole [பெருக்கல் + அலங்காரம்]
பெருக்கற்கணக்கு	பெருக்கற்கணக்கு perukkaṟkaṇakku, பெ. (n.) பெருக்கல் பார்க்க; see parukkal (arith.); [பெருக்கல் + கணக்கு]
பெருக்கன்	பெருக்கன் perukkaṉ, பெ. (n.) பரும்படியானது (வின்);; that which is coarse. [பெருக்கு → பெருக்கன்]
பெருக்காச்சவட்டு	பெருக்காச்சவட்டு perukkāccavaṭṭu, பெ.(n.) கவனமின்மை; indifference 2. வெறுப்பு; dislike. [பெருக்கு + ஆ + சவட்டு]
பெருக்காலட்டை	பெருக்காலட்டை perukkālaṭṭai, பெ.(n.) அட்டைவகை(இ.வ.);; a kind of leech. [பெரு(மை); + கால் + அட்டை]
பெருக்காளர்	பெருக்காளர் perukkāḷar, பெ.(n.) 1.சிறப்புடையோர்; grandees, noblemen. 2. கடை நிலையர் (சூத்திரர்);; [பெருக்கு + ஆள் + அர்]
பெருக்காறு	பெருக்காறு perukkāṟu, பெ.(n.) பெருகியோடும் ஆறு; river in floods. செல்வமோ பெருக்காறு போலாம். (குமரே. ச. 67); [பெருக்கு + ஆறு]

பெருக்கி	பெருக்கி perukki, பெ.(n.) வித்தமிழ்து(விந்து);; semen virile. [பெருக்கு → பெருக்கி] 'இ வினைமுதல்குறித்த ஈறு.
பெருக்கிவிடு-தல்	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;
பெருக்கு-தல்	பெருக்கு-தல் perukkudal, செ.குன்றாவி.(Vt.) 1.விரியச்செய்தல்; to cause to increase or abound to make greater. "வாரி பெருக்கி" (குறள். 512);, 2. நீர் நிரப்புதல்; to fill, to cause to swell and overflow. வாய்க்காலால் எரியைப் பெருக்க வேண்டும். (உ. வ);; 3. மோர் முதலியற்றை நீர் கலந்து பெருகச் செய்தல்; to dilute with water, as buttermilk. "நீர் சுருக்கி மோர் பெருக்கி" (பதார்த்த 1498); 4. குப்பை கூட்டுதல்; to sweep. 5. ஓர் எண்ணை மற்றோர் எண்ணாற் கூட்டிய மடங்கு அதிகப்படுத்துதல் (கணக்);; to mulitply. தெ. பெருக; க. பெர்சிசு; ம. பெருக்குக. [பல் → பரு - பெரு → பெருகு → பெருக்கு] பெருக்கு (பி. வி);.

பெருக்கு	பெருக்கு2 perukku, பெ. (n.) 1. வெள்ளம்; flood, inundation. "ஆற்றுப்பெருக்கற்று" (நல்வழி. 9); 2. கடல் நீரேற்றம்; ebb of the tide. 3. குருதியோட்டத்தின் மிகுதி; height of the circulation of the blood which is supposed to ebb and flodaily like the tide. 4. மிகுதி (வின்);; influx, like the wealth. 5. பெருக்கற்கணக்கு (யாழ். அக.); பார்க்க; see perukkarkepakku. 6. பெருக்குத் தொகை பார்க்க;see perukku-t-fogai. 7. பப்பரப்புளி (மலை); பார்க்க;see papparapufi, baobab. [பெருகு + பெருக்கு]
பெருக்குக் கணக்கு	பெருக்குக் கணக்கு perukkukkaṇakku, பெ. (n.) பெருக்கற்கணக்கு (யாழ். அக.); பார்க்க;see perukkar-kankku. [பெருக்கு + கணக்கு]
பெருக்குத் தொகை	பெருக்குத் தொகை peruggguttogai, பெ. (n.) இரண்டு எண்களைப் பெருக்கியதாற் கூடிய தொகை(கணக்);; product. [பெருக்கு + தொகை]
பெருக்குமாறு	பெருக்குமாறு perukkumāṟu, பெ.(n.) விளக்குமாறு(இ.வ.);; broom. [பெருக்கு + மிலாறு → மாறு]
பெருக்குமெண்	பெருக்குமெண் perukkumeṇ, பெ.(n.) மற்றொன்றைப் பெருக்கு தற்கு உரிய எண் (கணக்);; multiplier. [பெருக்கு(ம்); + எண்]
பெருக்குரல்	பெருக்குரல் perukkural, பெ. (n.) பாடுகையில் தோன்றும் வெடித்த குரல்; cracked voice (mus.);. [பெரு(மை); + குரல்]

பெருக்கு வேளை	பெருக்கு வேளை perukkuvēḷai, பெ.(n.) 1. கடலின் நீரேற்றக் காலம்; time of the flow of tide. 2. உடலில் குருதியோட்டம் மிகுந்த காலம்; time of the day when the circulatior of the blood is at its height. 3. உச்சிப்போது (யாழ். அக.);; midday. [பெருக்கு + வேளை] பெருகு = விரைவு, பெருகிய நிலை, உயர் நிலை.
பெருக்கெடு-த்தல்	பெருக்கெடு-த்தல் perukkeḍuttal, செ. கு. வி. (v.i). வெள்ளம் அதிகமாதல்; to flood, as a river, to ebb, a tide. [பெருக்கு + எடு.]
பெருக	பெருக peruga, வி.எ.(adv) நிரம்ப; abundantly, prosperously. 'பெருக வாழ்', [பெருகு – பெருக] 'அ' வி. எ. ஈறு
பெருகல்	பெருகல் perugal, பெ.(n.) மிகுதி: (பிங்.); ; abundance. [பெருகு + அல்]
பெருகளர்வா	பெருகளர்வா perugaḷarvā, பெ.(n.) மரவகை; large tooth brushtree. [பெருகு + அளர்வா]
பெருகளற்று வட்டம்	பெருகளற்று வட்டம் perugaḷaṟṟuvaṭṭam, பெ. (n.) பெருங்களிற்று வட்டம் (பிங்.ms); பார்க்க;see perungalrru-vattam. [பெரு + களிற்று + வட்டம்]
பெருகியல்	பெருகியல் perugiyal, பெ. (n.) சாதிப்பெரும் பண் நான்கனுள் ஒன்று(கந்தபு. சூரனர. 23);; a class of primary melody, types, one of four §âdi-p-perum-pan. (mus.); [பெருகு + இயல்.]
பெருகியன் மருதம்	பெருகியன் மருதம் perugiyaṉmarudam, பெ. (n.) பண் வகை (சிலப், 8,39); ; a primary melody-type. [பெருகியல் + மருதம்]

பெருகிலை	பெருகிலை perugilai, பெரு.(h) வெள்ளைக் கண்ணி(L);; Pink, tinted heart leaved glory tree.
பெருகு-தல்	பெருகு-தல் perugudal, செ. கு. வி. (v.i) 1. அளவு மிகுதல்; to increase in numbers, multiply spread to abound. 2. நிறைதல்; (சூடா.);; to become full to be perfected. 3. நீர் மிகுந்தெழுதல், to rise, swell, to over flow as water. பெருகு மதவேழம் (திவ். இயற். 2,75); 4. மேம்படுதல்; to be increased, augmented or enlarged, to grow great, prosper. "பண்பிலார் கேண்மை பெருகலிற் குன்ற லினிது குறள். 811) 5. முதிர்தல்; to come to maturity, as embryo. "பெருகுசூலிளம்பிடிக்கு" (கம்பரா. சித்திர, 10); 6. வளர்தல்; to grow. தளிபெருகுந் தண்சினைய (பரிபா. 3.91);. 7. ஆக்கந்தருதல் (வின்.);; to bring prosperity. 8. தாலி அற்று வீழ்தல்(கொ.வ.);; to snap, as the thread of the marriage badge, used euphemistically. 9. கேடுறுதல், (தொல், சொல். 17 உரை); (திருக்கோ. 218. உரை);: to be injured, ruined, used euphemistically. 10. விளக்கணைதல் 'நேமி
பெருகு'	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;
பெருகுசாதி	பெருகுசாதி perugucāti, பெ. (n.) பண்ணியற்றிற வகைகளுள் ஒன்று:(mus); (சிலப். 13, 110-12, உரை);; a sub-variety of paṇṇiyarriram. [பெருகு + சாதி]

பெருங்கட்டி	பெருங்கட்டி peruṅgaṭṭi, பெ.(n.) பிளவை; abscess. [பெரும் + கட்டி]
பெருங்கட்டு	பெருங்கட்டு peruṅgaṭṭu, பெ.(n.) பெருஞ்சரக்குமூட்டை; largebundle. [பெரும் + கட்டு]
பெருங்கட்டுக்கொடி	பெருங்கட்டுக்கொடி peruṅgaḍḍukkoḍi, பெ. (n.) பாலுள்ள கொடிவகை (பதார்த்த 325);; a milcy Creeper. [பெரும் + காட்டுக்கொடி]
பெருங்கடப்பு	பெருங்கடப்பு peruṅgaḍappu, பெ.(n.) கடப்பநெல்வகை(A);; akindofpaddy. [பெரும் + கடப்பு]
பெருங்கடமை	பெருங்கடமை peruṅgaḍamai, பெ. (n.) பெரும்பொறுப்பு; duty. [பெரும் + கடமை]
பெருங்கடி	பெருங்கடி peruṅgaḍi, பெ.(n.) படைநோய்வகை(யாழ்.அக.);; Singworm. [பெரும் + கடி]
பெருங்கடுகு	பெருங்கடுகு peruṅgaḍugu, பெ.(n.) கடுகுவகை(இ.வ.);; a kind of mustard. [பெரும் + கடுகு]
பெருங்கடிந்துரை	பெருங்கடிந்துரை peruṅgaḍindurai, பெ. (n.) பெருங்கண்டனம்; reproachful language. [பெரும் + கடிந்துரை]
பெருங்கடை	பெருங்கடை peruṅgaḍai, பெ.(n.) பெரியகடைவீதி; big bazaar street. [பெரும் + கடை]

பெருங்கண்டனம்	பெருங்கண்டனம் peruṅgaṇṭaṉam, பெ. (n.) பெருங்கடிந்துரை பார்க்க; see Perunkatinturai. [பெரும் + கண்டனம்]
பெருங்கண்ணாடி விரியன்	பெருங்கண்ணாடி விரியன் peruṅgaṇṇāṭiviriyaṉ, பெ. (n.) பாம்புவகை;(MM);; large glass viper. [பெரும் + கண்ணாடி + விரியன்] [P]
பெருங்கண்ணி	பெருங்கண்ணி peruṅgaṇṇi, பெ. (n.) பொறிவலை; toils. [பெரும் + கண்ணி]
பெருங்கணக்கு	பெருங்கணக்கு peruṅgaṇakku, பெ.(n.) 1.பெருந்தொகை; large amount. 2. பெரும் படியானது; that which is on a large scale. 3. இறுமாப்பு; arrogance. அவர் பெருங் கணக்கிலே பேசுகிறார்; [பெரும் + கணக்கு]
பெருங்கணி	பெருங்கணி peruṅgaṇi, பெ.(n.) தலைமைக் கணியன்; chief astrologer. "ஆசான் பெருங் கணி யறக்களத் தந்தணர்" (சிலப். 22, 8); [பெரிய + கணி]
பெருங்கத்தரிசால்	பெருங்கத்தரிசால் peruṅgattaricāl, பெ. (n.) கிளை விளக்குத்தண்டு (புதுவை);; candelanra.
பெருங்கதை	பெருங்கதை peruṅgadai, பெ (n.) 1. நீண்டகதை; Very long story. 2. மிகவும் அறிந்த செய்தி(வின்);; general report thing well known. 3. பிள்ளையார் கதைப்படலத்தில் இறுதிப்படிப்பு (யாழ்ப்.);; last reading of Pillaiyārkadai, in a temple. 4. உதயணன் வரலாறு பற்றியதும் பிருகத்து கதையைத் தழுவிய மைந்ததும் கொங்கு வேளிராற் பாடப் பெற்றதுமான தமிழிலக்கியம்; a Tamil poem by Kongu-Vél containing the story of Udayanan being an adoption of Brhatkata [பெரும் + கதை]
பெருங்கம்பு	பெருங்கம்பு peruṅgambu, பெ.(n.) 1. கம்புப்பயிர்வகை; large bulrush millet, pennistam. [பெரும் + கம்பு]

பெருங்கமுக்கம்	பெருங்கமுக்கம் peruṅgamukkam, பெ.(n.) பெருமந்தணம்பார்க்க;seepurumandanam. [பெரும் + கமுக்கம்]
பெருங்கரப்பான்	பெருங்கரப்பான் peruṅgarappāṉ, பெ (n.) 1. கரப்பான் வகை (தஞ்.சர.iii92);; a kind of eruption.
பெருங்கரம்	பெருங்கரம் peruṅgaram, பெ.(n.) கோவேறுகழுதை mule "பெருங்கரத்துருவுபெற்றனன்"(சேதுபு.பாவநா.24);. [பெரும் + கரம்]
பெருங்கரனை	பெருங்கரனை peruṅgaraṉai, பெ.(n.) பெருங்கழலைப்பார்க்க;see peru-n-kalalai. [பெரும் + கரணை]
பெருங்கல்வம்	பெருங்கல்வம் peruṅgalvam, பெ. (n.) பெரிய உரல்: (குழியம்மி);; big mortar. [பெரும் + கல்வம்]
பெருங்கலக்கம்	பெருங்கலக்கம் peruṅgalakkam, பெ.(n.) மனஉலைவு; lack Of peace. [பெரும் + கலக்கம்]
பெருங்கலக்குறுத்து-தல்	பெருங்கலக்குறுத்து-தல் peruṅgalakkuṟuddudal, செ.குன்றாவி(v.t.) பெரியகுழப்பமுண்டுபண்ணுதல்; to create a big commotion or uproar. 'கொடித்தேர் வீதியும் பீடிகைத் தெருவும் பெருங்கலக்குறுத்தாங்கு (மணிமே.4.38);. [பெரும் + கலக்குறுத்து]
பெருங்கலகம்	பெருங்கலகம் peruṅgalagam, பெ. (n.) பெரும்பூசல்; disorder dispute. [பெரும் + கலகம்]
பெருங்கலம்	பெருங்கலம் peruṅgalam, பெ. (n.) ஆயிரம் நரம்புடைய பேரியாழ்; a large lute having, 1,000 strips. ஓங்கிய பெருங்கலந் தருக்கிய வுதயணன் (பெருங். இலாவாண.1.74);. [பெரும் + கலம்] [P]

பெருங்கலித்தொகை	பெருங்கலித்தொகை peruṅgalittogai, பெ. (n.) இறந்துபட்ட இடைக்கழகத்து நூல்களுள் ஒன்று; a Tamil treatise of idalic-sangan not extant. "இருங்கலி கடிந்த பெருங் கலித் தொகையொடு" (சிலப். உரைப்பா. பக்.7அடிக்குறிப்பு);. [பெரும் + கலித்தொகை]
பெருங்கலையன்	பெருங்கலையன் peruṅgalaiyaṉ, பெ. (n.) நெல்வகை (யாழ்.அக);; a kind paddy. [பெரும் + கலையன்]
பெருங்வர்ச்சி	பெருங்வர்ச்சி peruṅvarcci, பெ.(n.) ஈர்ப்பாற்றல்; attraction. [பெரும் + கவர்ச்சி]
பெருங்கவி	பெருங்கவி peruṅgavi, பெ. (n.) 1. பாவல ; a kind of poetical comr அகலப் பாடவல்லவன் (யாப்.வி.பக்513);; a poet skill in composing Agalappa. [பெரும் + Skt kav. த. கவி]
பெருங்கழலை	பெருங்கழலை peruṅgaḻlai, பெ.(n.) பெருங்கழலைக்கட்டி; bigwart. [பெரும் + கழலை]
பெருங்கள்ளி	பெருங்கள்ளி peruṅgaḷḷi, பெ.(n.) 1. சிறுமரவகை; white frangipani, s.tr plumeria alba. 2. ஈழத்தலரி; pagoda tree. [பெரும் + கள்ளி]
பெருங்களிப்பு	பெருங்களிப்பு peruṅgaḷippu, பெ. (n.) பெருமகிழ்ச்சி; great pleasure. [பெரும் + களிப்பு]
பெருங்களன்செய்-தல்	பெருங்களன்செய்-தல் peruṅgaḷaṉceytal, செ.குன்றாவி. (v.t.) தெய்வத்தன்மைக்குரிய இடமாக அணியம் செய்தல்; to cleanse ground and consecrate it. 'உளம் பெருங்களன் செய்ததுமிலை' (திருவாச.5.35); [பெரும் + களன் + செய்]
பெருங்களா	பெருங்களா peruṅgaḷā, பெ. (n.) மரவகை; large Bengal currant, str, carissa carandas. [பெரும் + களா]

பெருங்களிற்றுவட்டம்	பெருங்களிற்றுவட்டம் peruṅgaḷiṟṟuvaṭṭam, பெ. (n.) எழுநிரயத்தொன்று (பிங்);; a hell, one of elu-nirayam. [பெருகளற்றுவட்டம்→ பெருங்களிற்று வட்டம். பெருகு + அளறு + வட்டம் = பெருகளற்றுவட்டம்]
பெருங்கற்றாழை	பெருங்கற்றாழை peruṅgaṟṟāḻai, பெ. (n.) கற்றாழை வகை; a kind of aloe (நாஞ்);. [பெரும் + கற்றாழை] [P]
பெருங்கறி	பெருங்கறி peruṅgaṟi, பெ. (n.) பெருங், கூட்டத்திற்குப் படைக்கச் செய்யப்படும் கறிவகை: (இ.வ.);; curry specially prepared for supplying a large number of people. [பெரும் + கறி]
பெருங்கறையான்	பெருங்கறையான் peruṅgaṟaiyāṉ, பெ. (n.) தாய்க்கறையான் பார்க்க; see tay-kkaraiyān queen-ant found in every nest of termites. மறுவ. சிதல் [பெரும் + கறையான் கறை + ஆன்]
பெருங்காக்கை பாடினியம்	பெருங்காக்கை பாடினியம் peruṅgākkaipāṭiṉiyam, பெ. (n.) பெருங்காக்கை பாடினியார் இயற்றிய யாப்பிலக்கண நூல் (வின்.);; a treatise on prosody by peru-nkäkkai-p-pi-niyār, not extant. [பெரும் + காக்கைபாடினியம்]
பெருங்காசிக்கம்பு	பெருங்காசிக்கம்பு peruṅgācikkambu, பெ. (n.) காசிக்கம்பு (GSm.D.I.1219); பார்க்க; See kāśi-k-kambu. a variety of kambu (g sm dii.219);. [பெரும் + காசிக்கம்பு]
பெருங்காஞ்சி	பெருங்காஞ்சி peruṅgāñji, பெ. (n.) 1. ஒவ்வொருவரையும் கூற்றம் அணுகு மென்று சான்றோர் கூறுதலைப் பற்றிச் சொல்லும் புறத்துறைவகை (தொல்.பொ. 79, உரை.);; 2. வீரர் படைமுகத்துத் தம் ஆற்றல் தோற்று வித்தலைக்கூறும் புறத்துறைவகை (பு.வெ.4.6);; [பெரும் + காஞ்சி] பெருங்காஞ்சொறி பெ. (n.); காஞ்சொறி (பாதார்த்த:486); பார்க்க; See kânjori climbing nettle. [பெரும் + காஞ்சொறி]

பெருங்காடு	பெருங்காடு peruṅgāṭu, பெ. (n.) பெரிய புதர்க்காடு; extensive Jungle 2.சுடுகாடு; burning-ground. 'பெருங்காட்டுப் பண்ணிய……..ஈமம்' (புறநா.246); [பெரும் + காடு]
பெருங்காடுதரிசு	பெருங்காடுதரிசு peruṅgāṭudarisu, பெ. (n.) பெருங்காற்றரிசு பார்க்க; see peru-n-karrarisu. [பெருங்காடு + தரிசு]
பெருங்காந்தாரி	பெருங்காந்தாரி peruṅgāndāri, பெ. (n.) மிளகுவகை; a kind of pepper. [பெரும் + காந்தாரி]
பெருங்காப்பியம்	பெருங்காப்பியம் peruṅgāppiyam, பெ. (n.) 96 சிற்றிலக்கியங்களுள், தன்னி கரில்லாத தலைவனைப் பற்றியதாய் நாற்பொருள் பயப்ப நாடுநகர் முதலியவற்றைச் சிறப்பித்துப் பாடப்பெறும் தொடர்நிலைச் செய்யுள் வகை. (தண்டி.பொது,7); ; epic poem dealing with the story of a peerless hero, explaining the four purusārttam and describing the excellencess of the country, city, etc., [பெரும் + skt kavya: காவ்யம்→ த. காவியம்]
பெருங்காயம்	பெருங்காயம் peruṅgāyam, பெ. (n.) 1. மரவகை; asatoelida. 2. ஒருவகை மரப்பிசின் (பிங்); ; commercial resinous product of ferula. பெருங்காயத்தினது குழம்பைப் பூசி (சீவக.788உரை); 3. பெருஞ்சீரகம் பார்க்க; see peru-n-giragam. [பெரும் + காயம்]
பெருங்காயா	பெருங்காயா peruṅgāyā, பெ. (n.) 1. காயாவகை; common ovate-leaved tree bilberry, s.tr, Edeule memeeylon 2. சிறுமரவகை; oblong cordate-leaved tree bilberry, str, memecylon malabaricum. [பெரும் + காயா]
பெருங்கார்	பெருங்கார் peruṅgār, பெ. (n.) நெல்வகை (A);; a kind of paddy. [பெரும் + கார்]
பெருங்காராமணி	பெருங்காராமணி peruṅgārāmaṇi, பெ. (n.) காராமணிவகை (வின்);; a kind o gram. [பெரும் + காராமணி]

பெருங்காரை	பெருங்காரை peruṅgārai, பெ. (n.) 1. ஒருவகைச் சிறுமரம்; grey emeticnus str, randia ulignosa. 2. காரைமீன்வகை; large species of kārai fish. [பெரும் + காரை]
பெருங்கால்	பெருங்கால் peruṅgāl, பெ.(n.) 1. யானைக்கால்(வின்);; elephantiasis. 2. பெரிய வாய்க்கால்; major channel. [பெரும் + கால்] பெருங்கால்2 peruṅgāl, பெ. (n.) பெருங்காற்று பார்க்க; see peru-ñ-kārrt. 'பெருங்காலெறிய (திருக்கருவை.பதிற்றுப். (வின்); [பெரும் + கால்]
பெருங்காற்பிடி-த்தல்	பெருங்காற்பிடி-த்தல் peruṅgāṟpiḍittal, செ.குன்றாவி. (v.t) கால் திமிர்ப்பட்டுப் போதல்(நாஞ்.);; to have one's feet benumbed. [பெருங்கால் + பிடி]
பெருங்காற்றரிசு	பெருங்காற்றரிசு peruṅgāṟṟarisu, பெ. (n.) பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு மேலாகப் பயிரிடப்படாத நிலம் (w.G.);; land left waste for more than fifteen years. [பெரும் + கால் + u.tar. த. தரிசு]
பெருங்காற்று	பெருங்காற்று peruṅgāṟṟu, பெ. (n.) புயற்காற்று; Storm, gale. [பெரும் + காற்று கால் – காற்று]
பெருங்கிடை	பெருங்கிடை peruṅgiḍai, பெ, (n.) நெட்டிவகை; a large species of sola pith. [பெரும் + கிடை] பெருங்கிடை2 peruṅgiḍai, பெ. (n.) நோயால் நெடுங்காலம் படுக்கையிற் கிடக்கை; continued illness. [பெரும் + கிட-கிடை]
பெருங்கிரந்தி	பெருங்கிரந்தி peruṅgirandi, பெ. (n.) 1. வயிற்றுநோய் வகை (வின்);; affection of the mesenteric gland mesenterit glands. 2. பெருங்கிருமி (இ.வ.); பார்க்க; see peru-n-kirumi. [பெரும் + skt granthi த. கிரந்தி]

பெருங்கிராமம்	பெருங்கிராமம் peruṅgirāmam, பெ.(n.) ஐந்நூறு குடியுள்ள ஊர் (சூடா);; major village, having 500 families. [பெரும் + skt grāma கிராமம்]
பெருங்கிருமி	பெருங்கிருமி peruṅgirumi, பெ. (n.) வயிற்றுப்புழுப்போன்றதோ ருயிரி ; a parastic mematoid-worm Ascaris lumbricoides. [பெரும் + skikm த. கிருமி]
பெருங்கில்லி	பெருங்கில்லி peruṅgilli, பெ.(n.) பெருங்கிட்டிப்புள்; bigtipcat. [பெரும் + கில்லி] கில்லி = கிட்டிப்புள்
பெருங்கிழங்கு	பெருங்கிழங்கு peruṅgiḻṅgu, பெ. (n.) பெருமருந்து(மலை); ; Indian birthwort. [பெரும் + கிழங்கு]
பெருங்கிழமை	பெருங்கிழமை peruṅgiḻmai, பெ. (n.) 1. முழுவுரிமை (அக.நி);; entire or sole right. absolute title. 2. மிகுநேயம் (அக.நி);; close friendship or intimacy. [பெரும் + கிழமை]
பெருங்கிளர்ச்சி	பெருங்கிளர்ச்சி peruṅgiḷarcci, பெ. (n.) பெருங்கொந்தளிப்பு; tumult. [பெரும் + கிளர்ச்சி]
பெருங்கிளிச்சல்	பெருங்கிளிச்சல் peruṅgiḷiccal, பெ. (n.) நீலநிறமுள்ள கடல்மீன் வகை; a sea-fish, bluish, caesio chrysozona. [பெரும் + கிளிச்சல்]
பெருங்கிளுவை	பெருங்கிளுவை peruṅgiḷuvai, பெ. (n.) கிளுவை (வின்.); பார்க்க; see kiluvai hill |alsam tree. [பெரும் + கிளுவை]
பெருங்கிளை	பெருங்கிளை peruṅgiḷai, பெ. (n.) பரந்த சுற்றத்தாருடைய குடும்பம்; wide circle of relations. [பெரும் + கிளை]

பெருங்கிளையார்	பெருங்கிளையார் peruṅgiḷaiyār, பெ.(n.) பள்ளர் வகையினர் (திருச்சி.வழ.);; a subdivision of the pallar caste.
பெருங்கீரை	பெருங்கீரை peruṅārai, பெ. (n.) கீரைவகை (வின்); ; a species of greens. [பெரும் + கீரை]
பெருங்கீழ்வட்டம்	பெருங்கீழ்வட்டம் peruṅāḻvaṭṭam, பெ. (n.) ஏழுநிரயங் களுளொன்று; hell one of elu-naragam, q.v. [பெரும் + கீழ் + வட்டம்]
பெருங்கீற்று ரூபாய்	பெருங்கீற்று ரூபாய் peruṅāṟṟurūpāy, பெ. (n.) பழைய காசுவகை (சரவண. பணவிடு.63);: an ancient coin. [பெரும் + கீற்று ரூபாய். E. Rupee த. ரூபாய்]
பெருங்குட்டம்	பெருங்குட்டம் peruṅguṭṭam, பெ. (n.) குட்டநோய் வகை; (இராசவைத்); leptosy. [பெரும் + குட்டம்]
பெருங்குடல்	பெருங்குடல் peruṅguḍal, பெ. (n.) குடற் பிரிவு. (M.L.);; large intestine, colon. [பெரும் + குடல்] [P]
பெருங்குடி	பெருங்குடி1 peruṅguḍi, பெ. (n.) நிலவுடைமையான்; land lord (colas, ii.389.);. [பெரும் + குடி] பெருங்குடி2 peruṅguḍi, பெ. (n.) 1. உயர்குடி; noble tamily. 2. பெருங்குடிவாணிகர் பார்க்க; see perungudivāṇigar. "விளங்கு பெருங் மாசாத்துவாணிகன்' (சிலப்.2057-8); [பெரும் + குடி]

பெருங்குடியர்	பெருங்குடியர் peruṅguḍiyar, பெ. (n.) பெருங்குடி வாணிகர் (சீவக.1756.உரை.); பார்க்க;see peru-n-kudi vânigar. [பெருங்குடி→ பெருங்குடியார்]
பெருங்குடியாட்டம்	பெருங்குடியாட்டம் peruṅguḍiyāḍḍam, பெ. (n.) நாட்டாண்மை; village headsh. "நடுவில் பெருங்குடியாட்டமும் என்னென்பது தான்" (ஈடு,3,5,6); [பெருங்குடி + ஆட்டம்] ஆட்டம் = ஒரு சொல்லாக்க ஈறு.
பெருங்குடிவாணிகர்	பெருங்குடிவாணிகர் peruṅguḍivāṇigar, பெ. (n.) வணிகருள் ஒரு பிரிவினர்; an ancient caste of merchants. பெருங்குடி வாணிகன் பெருமடமகளே (சிலப்.276); [பெருங்குடி + வாணிகர்]
பெருங்குப்பை	பெருங்குப்பை peruṅguppai, பெ. (n.) பெரும்புழுதி பார்க்க; see perum puludi. [பெரும் + குப்பை]
பெருங்குமிழ்	பெருங்குமிழ் peruṅgumiḻ, பெ. (n.) மரவகை(பதார்த்த.215);; coomb teak. [பெரும் + குமிழ்]
பெருங்குயம்	பெருங்குயம் peruṅguyam, பெ. (n.) குயவர்க்கு அரசரளிக்கும் பட்டப்பெயர்; an ancient title, conferred on potters, குலாலற்; கேற்பப் பெருங்குய மருளி (பெருங். வத்தவ.9,48); [பெரும் + குயம்]
பெருங்குரல்	பெருங்குரல் peruṅgural, பெ. (n.) பேரொலி; great tone. [பெரும் + குரல்]
பெருங்குருகு	பெருங்குருகு peruṅgurugu, பெ. (n.) 1. யானையுண்குரு (பிங்.);; a fabulous bird. 2. தலைக்கழகத்து வழங்கிய ஓர் இசைத் தமிழ் நூல் (சிலப்.உரைப்பா);; a treatise on = l music of the talai-c-cangam, not now extant. [பெரும் + குருகு]
பெருங்குருந்து	பெருங்குருந்து peruṅgurundu, பெ. (n.) காட்டெலுமிச்சை (ட); பார்க்க காட்டெலு மிச்சை; indian wild-line. [பெரும் + குருந்து]

பெருங்குரும்பை	பெருங்குரும்பை1 peruṅgurumbai, பெ. (n.) சிறுசெடிவகை; bowstring hemp, Seriess plant. [பெரும் + குரும்பை] பெருங்குரும்பை2 peruṅgurumbai, பெ. (n.) 1. கோட்டம்; costum. 2.பூலாங்கிழங்கு; long Zedoary.
பெருங்குவியல்	பெருங்குவியல் peruṅguviyal, பெ. (n.) குப்பைமேடு; large heap. [பெரும் + குவியல் → குவியல்]
பெருங்குழப்பம்	பெருங்குழப்பம் peruṅguḻppam, பெ. (n.) பெருங்குளறுபடி; great confusion. [பெரும் + குழப்பம்]
பெருங்குழுவைந்து	பெருங்குழுவைந்து peruṅguḻuvaindu, பெ. (n.) ஐம்பெருங்குழு திவா, பார்க்க; see m-perunkulu the five chef officers of king. [பெரும் + குழு+ஐந்து]
பெருங்குளவி	பெருங்குளவி peruṅguḷavi, பெ. (n.) குளவிவகை யாழ்.அக); a kind of wasp. [பெருங்+ குளவி]
பெருங்குற்றம்	பெருங்குற்றம் peruṅguṟṟam, பெ. (n.) பெருந்தவறு; serious crime. [பெரும் + குற்றம்]
பெருங்குறட்டை	பெருங்குறட்டை peruṅguṟaṭṭai, பெ.(n.) காக்கணங்கொவ்வை; mussel-shell :eper 2. பெருமருந்து; indian thwort [பெரும் + குறட்டை] பெருங்குறட்டை2 peruṅguṟaṭṭai, பெ.(n.) தூக்கத்தில் விடும் உரத்த குறட்டை; noisy snoring. [பெரும் + குறட்டை]

பெருங்குறடு	பெருங்குறடு peruṅguṟaḍu, பெ. (n.) விறுகு தலியன பிளப்பதற்காக அடியில் வைக்குந் தாருங்குகட்டை (பிங்); ; large block of wood, ed as a support in hewing wood etc. [பெரும் + குறடு]
பெருங்குறவை	பெருங்குறவை peruṅguṟavai, பெ. (n.) பசுமை நிறமுள்ளதும் 13 விரலம்வரை வளாவதும் நல்ல தண்ணீரில் வாழ்வதுமான மீன் வகை; murrerl a fresh-water fish qreenish, attaining 13 in. in length. ophiocepha lusgacha, 2. 8விரலம்வரை வளர்வதும் பசுமை நிறமுள்ளதும் நல்ல தண்ணீரில் வாழ்வதுமான மீன்வகை; a fresh water fish, greenish, attaining 8 in in lergth |iscognatlius lamta. [பெரும் + குறவை]
பெருங்குறி	பெருங்குறி peruṅguṟi, பெ. (n.) பெரு குறிச்சபை பார்க்க; see peru-n-kuri-c-cavvai.(s.i.i.iv.32.);. [பெரும் + குறி]
பெருங்குறிச்சபை	பெருங்குறிச்சபை beruṅguṟiccabai, பெ. (n.) ஊர்ப் பேரவை; the great assembly of a village (or); town. [பெருங்குறி + சபை]
பெருங்குறிஞ்சா	பெருங்குறிஞ்சா peruṅguṟiñjā, பெ. (n.) பெருங்குறிஞ்சி பார்க்க; see peru-n-kurinji. [பெரும் + குறிஞ்சா]
பெருங்குறிஞ்சி	பெருங்குறிஞ்சி peruṅguṟiñji, பெ. (n.) 1. கொடிவகை; a species of scammony swallowwart. 2. பூடுவகை (பிங்);; a specie of conehead. m.sh, strobilanthe. consangwineus typica. 3. குறிஞ்சிப்பாட்டு; a poem. 'கபிலர் பாடிய பெருங்குறிஞ்சியினும்' (பரிபா.19.77.உரை.); [பெரும் + குறிஞ்சி]
பெருங்குறிமகாசபை	பெருங்குறிமகாசபை beruṅguṟimakācabai, பெ. (n.) பெருங்குறியவை (i.m.p.ti.1123);பார்க்க; see peru-n-kuri-y-avai. [பெருங்குறி + மகாசபை] த.மா→ skt.maha பெருங்குறியவையே அதன் சிறப்புநோக்கி பெருங்குறி மகாசபை என வழங்கப் பெற்றுள்ளது. இதனைத் தமிழில் பெருங்குறிப் பேரவை என்று வழங்கலாம்.
பெருங்குறியவை	பெருங்குறியவை peruṅguṟiyavai, பெ. (n.) ஊர்ப்பெருஞ்சபை; the great assembly of a village or town. [பெருங்குறி + அவை]

பெருங்குறைபாடு	பெருங்குறைபாடு peruṅguṟaipāṭu, பெ. (n.) பெருந்தீங்கு; bigdraw back. [பெரும் + குறைபாடு]
பெருங்குன்றூர் கிழார்	பெருங்குன்றூர் கிழார் peruṅguṉṟūrkiḻār, பெ. (n.) பதிற்றுப் பத்தில் ஒன்பதாம் பத்தைப் பாடிய புலவர்; the author of the ninth decade of patirru-p-pattu. [பெருங்குன்றூர் + கிழார்]
பெருங்கூட்டணி	பெருங்கூட்டணி peruṅāṭṭaṇi, பெ. (n.) பல அரசியல் கட்சிகளின் கூட்டு நடவடிக்கை; common all of some political party. [பெரும் + கூட்டணி]
பெருங்கூட்டம்	பெருங்கூட்டம் peruṅāṭṭam, பெ. (n.) திரளான கூட்டம்; mass metting. [பெரும் + கூட்டம்]
பெருங்கூட்டாளி	பெருங்கூட்டாளி peruṅāṭṭāḷi, பெ. (n.) சிறந்த நண்பன்; good friend. [பெரும் + கூட்டாளி]
பெருங்கை	பெருங்கை peruṅgai, பெ. (n.) 1. பெரியகை பார்க்க;see periya-kai. 2. யானை; elechant, as having a long trunk 'பெருங்கைத் தொழுதியின் (பதிற்றுப்.76.6); [பெரும் + கை]
பெருங்கைக்காரன்	பெருங்கைக்காரன் peruṅgaikkāraṉ, பெ.(n.) பெருஞ்செல்வம் படைத்தவன்; wealthily person [பெரும் + கைக்காரன்]
பெருங்கையால்	பெருங்கையால் peruṅgaiyāl, பெ. (n.) பகன்றை (சிலப்.13, 157.உரை);; a plant. [பெருங்கை + அல்]
பெருங்கொச்சை	பெருங்கொச்சை peruṅgoccai, பெ. (n.) இழிஞன்; mean fellow [பெரும் + கொச்சை]

பெருங்கொடி	பெருங்கொடி peruṅgoḍi, பெ. (n.) 1. பதாகை (பிங்);; large flag. 2. பறக்கவிடும் பெரும்பட்டம்(பிங்.); ; large paper kite. [பெரும் + கொடி]
பெருங்கொடை	பெருங்கொடை peruṅgoḍai, பெ. (n.) எல்லோர்க்கும் ஏராளமாகக் கொடுக்கை; endow with gift. [பெரும் + கொடை]
பெருங்கொண்ட லாத்தி	பெருங்கொண்டலாத்தி peruṅgoṇṭalātti, பெ. (n.) பறவைவகை,(F);; hoopoe, upupa epops. [பெரும் + கொண்டை, + உலாத்தி] [P]
பெருங்கொண்டை யார்	பெருங்கொண்டையார் peruṅgoṇṭaiyār, பெ. (n.) தென்னாட்டு மாலியப் (வைணவ); பார்ப்பனரில் ஒரு வகுப்பினர்; a sect of Vaisnava brahmins in the South, as from pēṇukoṇda. [பெரும் + கொண்டையார்]
பெருங்கொத்தரம்	பெருங்கொத்தரம் peruṅgottaram, பெ. (n.) அரவகை; rough file, wood rasp. [பெரும் + கொத்து + அரம்]
பெருங்கொந்தளிப் பு	பெருங்கொந்தளிப்பு peruṅgondaḷippu, பெ. (n.) பெருங்கிளர்ச்சி பார்க்க; see peru-n-kilarcci. [பெரும் + கொந்தளிப்பு]
பெருங்கொம்மட்டி	பெருங்கொம்மட்டி peruṅgommaṭṭi, பெ. (n.) கொம்மட்டிவகை (நாஞ்);; a kind of cucumber. [பெரும் + கொம்மட்டி]
பெருங்கொய்சகம்	பெருங்கொய்சகம் peruṅgoycagam, பெ. (n.) பெருஞ்கொச்சகம் ; big pucker. [பெரும் + கொய்சகம்] கொய்சகம் → கொச்சகம்

பெருங்கொள்ளை	பெருங்கொள்ளை peruṅgoḷḷai, பெ.(n.) பெருந்திருட்டு பார்க்க: see peruntittru. [பெரும் +கொள்ளை]
பெருங்கொன்றை	பெருங்கொன்றை peruṅgoṉṟai, பெ. (n.) கொன்றைவகை; a species of unarmed brasiletto. 2. ஊதை(வாத); நாராயணம்; creamy peacock flower. [பெரும்+கொன்றை]
பெருங்கோட்டான்	பெருங்கோட்டான் peruṅāṭṭāṉ, பெ. (n.) ஆந்தைவகை (பிங்);; a kind of large owl. [பெரும் + கோட்டான் கோடு = மரக்கிளை கோடு - கோட்டான் = மரக்கொம்பில் இருப்பது] [P]
பெருங்கோடணை	பெருங்கோடணை peruṅāṭaṇai, பெ. (n.) ஒருகட் பறைவகை; kettle-drum. [பெரும் + கோடணை] த.கோடணை → skt ghōsaṇā
பெருங்கோநங்கை	பெருங்கோநங்கை peruṅānaṅgai, பெ. (n.) பெருங்கோப் பெண்டு பார்க்க; see peru-n-ko-p-pendu. பெருங்கோ நங்கை பெட்யவேறிய.....இளம்பிடி (பெருங். உஞ்சைக்.40.30); [பெருங்கோ + நங்கை]
பெருங்கோப்பெண்டு	பெருங்கோப்பெண்டு peruṅāppeṇṭu, பெ. (n.) பட்டத்து அரசி; chief queen. 'பெருங்கோப் பெண்டு மொருங்குடன் மாய்ந்தனள் (சிலப்.25,86); [பெருங்கோ + பெண்டு]
பெருங்கோபம்	பெருங்கோபம் peruṅāpam, பெ. (n.) கடுஞ்சினம்; violent anger. [பெரும் + கோபம்]
பெருங்கோரை	பெருங்கோரை peruṅārai, பெ. (n.) 1. பூடுவகை (C.E.M.);; spikenard herb. 2. பாய்க்கோரை வகை; a kind of Sedge used for matting. [பெரும் + கோரை.]

பெருங்கோழியவரை	பெருங்கோழியவரை peruṅāḻiyavarai, பெ. (n.) கொடிவகை (A);; a small climber along the banks of tidal creeks and rivers. [பெருங் + அவரை] [P]
பெருங்கோழை	பெருங்கோழை peruṅāḻai, பெ. (n.) வீரமற்றவன் ; big - slobber. [பெரும் + கோழை]
பெருங்கோள்	பெருங்கோள் peruṅāḷ, பெ. (n.) பெரிய வான் கோள்; big planet. [பெரும் + கோள்]
பெருங்கௌசிகனார்.	பெருங்கௌசிகனார். peruṅgeḷasigaṉār, பெ. (n.) பத்துப் பாட்டினுள் ஒன்றான மலை படுகடாமியற்றிய ஆசிரியர்; a poet, author of Malaipadu-kiadām, one of pattu-p-pâttu, q.v. [பெரும் + கௌசிகனார்]
பெருச்சாளி	பெருச்சாளி peruccāḷi, பெ. (n.) பெருத்த எலி (பிங்.);; bandicoot bandicota mala barica, as a large rat. இறைவன் பெருச்சாளியைக் கடவி (விநாயகபு:59,15); ம. பெரிச்சாலி [பெருத்த + எலி] பெருத்த எலி - பெருச்சாளி.] [P]
பெருஞ்சங்கு	பெருஞ்சங்கு peruñjaṅgu, பெ. (n.) பெரியசங்கு; big conch. [பெரும் + சங்கு)
பருஞ்சச்சரவு	பருஞ்சச்சரவு paruñjaccaravu, பெ. (n.) பெரும்பூசல்; big contention. [பெரும் + சச்சரவு]

பருஞ்சகுனம்	பருஞ்சகுனம் paruñjaguṉam, பெ. (n.) பெருநிமித்தம்; big omen. [பெரும் + சகுனம்] [skt Sakuna → த. சகுனம்]
பெருஞ்சரக்கு	பெருஞ்சரக்கு peruñjarakku, பெ.(n.) பேரளவாக விற்கப்படும் பருத்திவிதை பாக்குப்போன்ற பண்டம்(GTp.D.177.);; goods sold in large quantities, as cotton seeds. areCa-nutS. etC. [பெரும் + சரக்கு]
பெருஞ்சள்ளை	பெருஞ்சள்ளை peruñjaḷḷai, பெ.(n.) பெருந்தொல்லை; nuisance. [பெரும் + சள்ளை]
பெருஞ்சவளம்	பெருஞ்சவளம் peruñjavaḷam, பெ. (n.) குந்தப்படைவகை(பிங்.);; large-sized dart or lance, dist. fr. cirucavalam. [பெரும் + சவளம்]
பெருஞ்சன்னல்	பெருஞ்சன்னல் peruñjaṉṉal, பெ. (n.) பெரும்பலகணி; big-window. [பெரும் + சன்னல்]
பெருஞ்சாட்டை	பெருஞ்சாட்டை peruñjāṭṭai, பெ. (n.) பெருங்கசை; big-whip. [பெரும் + சாட்டை]
பெருஞ்சாந்தி	பெருஞ்சாந்தி peruñjāndi, பெ. (n.) கோயிற் பெரிய திருவிழாவின் முடிவில் நடக்கும் பெரிய (அபிடேகம்); திருமுழுக்காட்டு; mahabhi sékam at the end of the chief festival in a temple. கபாலிச்சரமமர்ந்தான் பெருஞ்சாந்தி காணாதே போதியோ?" (தேவா.1119.10); [பெரும் + சாந்தி] skt. Santi. த.சாந்தி
பெருஞ்சாமம்	பெருஞ்சாமம் peruñjāmam, பெ. (n.) ஏழரை நாழிகை கொண்ட காலவளவை(வின்);; a period of three hours. [பெரும் + யாமம் → சாமம்]

பெருஞ்சாமரை	பெருஞ்சாமரை peruñjāmarai, பெ.(n.) ஈயோட்டும் மயிர்க்குச்சம்; chowry. [பெரும் + சாமரை]
பெருஞ்சாய்	பெருஞ்சாய் peruñjāy, பெ. (n.) பேராற்றல்; great strength. சாயாப் பெருஞ்சாய்கெட (கம்பரா.நாக21); [பெரும் + சாய்]
பெருஞ்சாலை	பெருஞ்சாலை peruñjālai, பெ.(n.) பேரொழுங்கை (அகலச் சாலை);; broadway. [பெரும் + சாலை]
பெருஞ்சாவு	பெருஞ்சாவு peruñjāvu, பெ. (n.) அகவையில் முதிர்ந்தோரது இறப்பு; death in old age. [பெரும் + சாவு சா-சாவு]
பெருஞ்சிந்தனை	பெருஞ்சிந்தனை peruñjindaṉai, பெ. (n.) கடுஞ்சிந்தனை; exlogitation. [பெரும் + சிந்தனை]
பெருஞ்சிரங்கு	பெருஞ்சிரங்கு peruñjiraṅgu, பெ. (n.) சொறிவகை(ML);; scalries itch. [பெரும் + சிரங்கு]
பெருஞ்சிவிங்கி	பெருஞ்சிவிங்கி peruñjiviṅgi, பெ. (n.) சிறுத்தை பார்க்க;see širuttai panthor. [பெரும் + சிவிங்கி]
பெருஞ்சிறப்பு	பெருஞ்சிறப்பு peruñjiṟappu, பெ. (n.) 1. பெரும் மதிப்புரவு; high honours. 2. உயர்ந்த கொண்டாட்டநேரம்; grand festive occasion. [பெருமை + சிறப்பு]
பெருஞ்சின்னி	பெருஞ்சின்னி peruñjiṉṉi, பெ. (n.) செடிவகை (பதார்த்த:535);; a species of birth-leaved acalypha. [பெரும் + சின்னி]

பெருஞ்சீரகம்	பெருஞ்சீரகம் peruñjīragam, பெ. (n.) 1. சோம்பு; common anise. 2. பெருஞ்சீரக செடிவகை(L);; chinese anise plant with aromatic Seeds. [பெரும் + சீரகம்] உலகில் முதன்முதற் சிறந்த முறையிற் சமையல் தொடங்கியதும் அதற்குச் சீரகத்தைப் பயன்படுத்தியதும் தமிழகமே (வ.வர.155);
பெருஞ்சுவர்	பெருஞ்சுவர் peruñjuvar, பெ. (n.) நீளமான சுவர்; long wall. 1. சீனநாட்டில் உள்ள பெருஞ்சுவர் உலகத்தின் நீளமான சுவராகும். [பெரும் + சுவர்]
பெருஞ்சூட்டு	பெருஞ்சூட்டு peruñjūṭṭu, பெ. (n.) தலையணிவகை(பிங்);; a kind of head ornament. [பெரும் + சூட்டு சூடு-சூட்டு]
பெருஞ்சூழ்ச்சி	பெருஞ்சூழ்ச்சி peruñjūḻcci, பெ. (n.) பெரும் ஏமாற்றுவேலை; do fraud. [பெரும்+சூழ்ச்சி]
பெருஞ்சூறாவளி	பெருஞ்சூறாவளி peruñjūṟāvaḷi, பெ. (n.) பெருஞ்சுழல் காற்று; violent storm. [பெரும் + சூறாவளி]
பெருஞ்சூனியம்	பெருஞ்சூனியம் peruñjūṉiyam, பெ. (n.) பெருவசியம்; pishogue. [பெரும் +SKt. Unya த. சூனியம்]
பெருஞ்செக்கு	பெருஞ்செக்கு peruñjekku, பெ. (n.) பெருஞ்செக்காலை; big oil-press. [பெரும் + செக்கு] பெருஞ்செக்கு peruñjekku, பெ. (n.) 24வது விண்மீன்; the 24th nak-satra. [பெரும் + செக்கு]
பெருஞ்செங்கார்	பெருஞ்செங்கார் peruñjeṅgār, பெ. (n.) நெல்வகை (A);; a kind of paddy. [பெரும் + செம்(மை); + கார்]

பெருஞ்செய்	பெருஞ்செய் peruñjey, பெ. (n.) மேம்பாடுள்ள செயல்; great dead. 'பெருஞ்செய் யாடவர்' (புறநா.199); [பெரும் + செய்]
பெருஞ்செய்யாளன்	பெருஞ்செய்யாளன் peruñjeyyāḷaṉ, பெ. (n.) பெரிய வீரச்செயலுள்ளவன்; a man of great deeds. எஃகுளங்கிழிய. ...... அருங்கட னிறுத்த பெருஞ்செய்யாளன்' (புறநா.282); [பெருஞ்செய் + ஆளன்]
பெருஞ்செய்யான்	பெருஞ்செய்யான் peruñjeyyāṉ, பெ. (n.) தேள்வகை (யாழ்.அக);; a kind of scorpion. 2. பெரும்பூரான் (சங்.அக.); பார்க்க: see peru-m-purán. [பெரும் + செய்யான்]
பெருஞ்செருப்படி	பெருஞ்செருப்படி peruñjeruppaḍi, பெ. (n.) பூடுவகை (வின்);; a plant croton plicatum. [பெரும் + செருப்படை → செருப்படி]
பெருஞ்சேரலிரும்பொறை	பெருஞ்சேரலிரும்பொறை peruñjēralirumboṟai, பெ. (n.) பதிற்றுப் பத்தனுள் எட்டாம் பத்தினாற் புகழப்பட்ட சோன்; a céra king, the hero of the eighth decad of padisru-pattu. [பெருஞ்சேரல் + இரும்பொறை]
பெருஞ்சேனை	பெருஞ்சேனை peruñjēṉai, பெ. (n.) பெரும்படை; large army. [பெரும் + சொல்]
பெருஞ்சொல்	பெருஞ்சொல் peruñjol, பெ. (n.) பலரறிசொல் (திவா.);; word known to many. [பெரும் + சொல்]
பெருஞ்சொறி	பெருஞ்சொறி peruñjoṟi, பெ. (n.) தவளைச் சொறி; a kind of eruption. [பெரும் + சொறி]
பெருஞ்சொறிக்குட்டம்	பெருஞ்சொறிக்குட்டம் peruñjoṟikkuṭṭam, பெ. (n.) கொடியகுட்டநோய்வகை ; a virulent form of leprosy. [பெருஞ்சொறி + குட்டம்]

பெருஞ்சோதனை	பெருஞ்சோதனை peruñjōtaṉai, பெ. (n.) ஆராய்ந்து தேடுதல்; act of searching. [பெரும் + சோதனை]
பெருஞ்சோழி	பெருஞ்சோழி peruñjōḻi, பெ. (n.) வெள்ளைக்கடம்பு; bridal couch plant. [பெரும் + சோலி] பெருஞ்சோழி peruñjōḻi, பெ. (n.) பெரும்சிப்பி; bigcowry. [பெரும் + சோழி]
பெருஞ்சோற்றுநிலை	பெருஞ்சோற்றுநிலை peruñjōṟṟunilai, பெ. (n.) போர்மேற்கொண்ட அரசன் படை யாளர்க்கு உண்டியளித்து முகமன் செய்தலைக்கூறும் புறத்துறை (purap);; theme of a king giving feast to his soldiers on the eve of battle. பிண்டமேய பெருஞ்சோற்று நிலையும் (தொல்.பொ.63); [பெருஞ்சோற்று + நிலை]
பெருஞ்சோற்றுவஞ்சி	பெருஞ்சோற்றுவஞ்சி peruñjōṟṟuvañji, பெ. (n.) பெருஞ்சோற்றுநிலை பார்க்க ;see peru-n-corru-nilai.. சோற்றுநிலை. பின்றாச் சிறப்பிற்பெருஞ்சோற்று வஞ்சியும் (சிலப். 25,144); [பெருஞ்சோற்று + வஞ்சி]
பெருஞ்சோறு	பெருஞ்சோறு peruñjōṟu, பெ. (n.) 1. அரசன்தன் படைத்தலைவர்க்கு அளிக்கும் பேருணவு; sumptuous feast given by a king to the generals of his army, உதியஞ்; சேரல் பெருஞ்சோறு கொடுத்த ஞான்றை (அகநா.233); 2. 2ஆம் விண் மீன். (திவா);; the Second nakSatra. [பெரும் + சோறு]
பெருந்தக்காளி	பெருந்தக்காளி perundakkāḷi, பெ. (n.) தக்காளி வகை(L);; Indian wInter-cherry, psysalis perulana. [பெரும் + தக்காளி]
பெருந்தகரை	பெருந்தகரை perundagarai, பெ. (n.) ஒருவகைச் சிறுமரம்(L);; west Indian bead tree Str., leUCaena glauCa. [பெரும் + தகரை]

பெருந்தகளி	பெருந்தகளி perundagaḷi, பெ. (n.) பலமுகங்களையுடையவிளக்கு; multifaced oil-lamp. [பெரும் + தகழி→தகளி]
பெருந்தகை	பெருந்தகை perundagai, பெ. (n.) 1. பெருமையுள்ளவ-ன் - ள்; noble-minded person. பீடுகெழு சிறப்பிற் பெருந்தகை' (நெடுநல்.106); 2. பெருந்தன்மை பார்க்க, 3. மிக்க அழகு; great beauty "பெயர்ந்தான் பெருந்தகையினான் (பு.வெ.630); [பெருமை + தகை]
பெருந்தடிமல்	பெருந்தடிமல் perundaḍimal, பெ. (n.) ஒருவகைச் சுரநோய்(M.L.);; influenza. [பெரும் + தடிமல் தடிமன் - தடிமல்]
பெருந்தண்வாழ்க்கை	பெருந்தண்வாழ்க்கை perundaṇvāḻkkai, பெ. (n.) நல்லறப்பெருமை கொண்ட இல்லற; வாழ்க்கை: high dignity noble life. "விருந்து பறந்தரூஉம் பெருந்தண் வாழ்க்கையும் (சிலம்பு. மனை.86); [பெருமை + தண் + வாழ்க்கை]
பெருந்தரம்	பெருந்தரம் perundaram, பெ. (n.) 1. பேரலுவல்பணிவகை; a high office. ஸ்ரீஇராஜராஜதேவர் பெருந்தரம்.....சேனாபதி மும்மடி சோழப் ரம்மாராயன்" (s.i.i.-ii,161.3); 2. தாராளமனம்(கொ.வ.); ; liberal mindednes: [பெரும் + தரம்]
பெருந்தரா	பெருந்தரா perundarā, பெ.(n.) பெருந்தரம், : பார்க்க இ.வ. கொ.வ. see peru-n-taran. [பெரும் + தரம்→தரா]
பெருந்தலை	பெருந்தலை perundalai, பெ. (n.) தலைமைக்காரன், head man. [பெரும் + தலை]

பெருந்தலைக்கறையான்	பெருந்தலைக்கறையான் perundalaikkaṟaiyāṉ, பெ. (n.) கறையான் வகை(வின்);; large-headed white ant. [பெருந்தலை + கறையான்]
பெருந்தலைத்திமிங்கிலம்	பெருந்தலைத்திமிங்கிலம் perundalaittimiṅgilam, பெ. (n.) திமிங்கிலவகை ; [பெருந் + தலை + திமிங்கிலம்]
பெருந்தவறு	பெருந்தவறு perundavaṟu, பெ. (n.) பெருங்குற்றம்; gross-offence. [பெரும் + தவறு]
பெருந்தன்மை	பெருந்தன்மை perundaṉmai, பெ. (n.) 1. மேம்பாடு; high dignity, noble character. 2. செருக்கு (அகந்தை (யாழ்.அக);; selfconcet. 3. இறைமை; god-hood. 4. வள்ளன்மை; generosity. [பெரும் + தன்மை]
பெருந்தன்மையாளர்	பெருந்தன்மையாளர் perundaṉmaiyāḷar, பெ. (n.) நற்பண்பாளர்; gentleman. [பெரும்தன்மை + ஆளர்]
பெருந்தனம்	பெருந்தனம் perundaṉam, பெ. (n.) 1. சோழரது அரசாங்க பணிகளிலொன்று; an office of the state under cola government. ஸ்ரீராஜராஜதேவர் பெருந்தனம் மும்மடி சோழ போசன் (s.i.i.ii.222);sl.li222);; 2. கணிகையரில் ஒரு பிரிவினர்(சிலப்.,14,167. உரை.);: a class of dancing-girls. [பெரும் + தனம்]
பெருந்தாதை	பெருந்தாதை perundātai, பெ. (n.) பெரியப்பன் பார்க்க;see periyappan. 'பெருந்தாதை சொல்லால்......அவனிகாப்ப (பாகவத.1. தன்மபுத்திர.41); [பெரும் + தாதை]
பெருந்தாய்	பெருந்தாய் perundāy, பெ. (n.) பெரிய தாயார் பார்க்க: see periyatayar. 'பெருந்தாயுழைப்புகுந்தான் (உபதேசகா.சிவவிரத.259); [பெரும் + தாய்]

பெருந்தாரா	பெருந்தாரா perundārā, பெ. (n.) வாத்து வகை(வின்);; goose, auser ausEr. [பெரும் + தாரா] [P]
பெருந்தாழை	பெருந்தாழை perundāḻai, பெ. (n.) சீமைக்கற்றாழை(L);.பார்க்க; see simai-R-Rarralai, giant mexican lily. [பெரும் + தாழை]
பெருந்தாளி'	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;
பெருந்தாளி	பெருந்தாளி2 perundāḷi, பெ. (n.) தாளி. செடிவகை(வின்);; a large climber. [பெரும் + தாளி]
பெருந்தானம்	பெருந்தானம் perundāṉam, பெ. (n.) நெஞ்சு, மிடறு, நாக்கு, மூக்கு அண்ணாக்கு, உதடு, பல் தலையாகிய ஒலியெழும் எட்டு உறுப்புகள் (சிலப்.3:26,உரை);; parts of the body, from which speech proceds, eight in humber, viz., neñju, midaru, nākku, mūkku aṇṇākku, udadu-pal, talai. [பெரும் + ski. tana. த.தானம்]
பெருந்திகிரி	பெருந்திகிரி perundigiri, பெ. (n.) எல்லைச் சக்கரவாளத்துக்கும் அப்பாலுள்ள சக்கரவாளமலை; a mythical range of mountain cakkaravālam. 'பெருந்திகிரி வெற்புடையவே (தக்கயாகப்.403.); [பெரும் + திகிரி]
பெருந்திசை	பெருந்திசை perundisai, பெ. (n.) 1.வடக்கு, முதலிய முதன்மையான திசை; any of the four cardinal points. 2. நீண்ட நிலப்பரப்புள்ளதிக்கு; a direction in which the land area is extensive. வடதிசை பெருந்திசை யாகலின் (சிலப்5,94, உரை); [பெரும் + திசை]

பெருந்திட்டம்	பெருந்திட்டம் perundiṭṭam, பெ. (n.) வரைவுத்திட்டம்; great plan. [பெரும் + திட்டம்]
பெருந்திணை	பெருந்திணை perundiṇai, பெ. (n.) அகத்திணையேழனுள் ஒன்றானதும் ஒத்த தன்மைல்லாதவளுடனாவது நெறிமுறை மாறாக வாவது, தன்னைவிட அகவையில் முதிர்ந்தவ ளோடாவது, மனம் ஒவ்வாதவளோடாவது கூடும் காதல் (akap);; improper love, as when it is in violation of customary rules or when the woman is older than the man or is of a different caste or does not consent, one of serven aga-ttinai. q.w. "கைக்கிளை முதலாப் பெருந்தினனு யிறவாய்" (தொல்.பொருள்.1); 'பெரும்பகுதி மக்கள் மணமுறைகளுள் பெரும்பாலனவற்றைத் தன்னுள் அடக்கி நிற்பதால், பொருந்தாக்காமம் பெருந்திணை எனப்பட்டது. கவர்வு மணங்களும், இயற்கைக்கு மாறான எல்லாப் புணர்ச்சி வகைகளும் பெருந்திணையே காதலொடு பொருந்தாமையும் நெறியொடு பொருந்தாமையும் பற்றி, பெருந்திணை பொருந்தாக்காமம் எனப்பட்டது." (ததி,பக்.16); [பெரும் + திணை]
பெருந்திரட்டு	பெருந்திரட்டு perundiraṭṭu, பெ. (n.) தத்துவராயர் தொகுத்த மறைமுடிபு (வேதாந்த); நூல்; the larger religious anthology compiled by tattuvarāyar, dist.fr, kurru-n-tirllu. [பெரும் + திரட்டு]
பெருந்திராய்	பெருந்திராய் perundirāy, பெ. (n.) பூடுவகை;(MM);; Indian chickweed, s.sh., mouugo spergula. [பெரும் + திராய்]
பெருந்திருக்கை	பெருந்திருக்கை perundirukkai, பெ. (n.) திருக்கைமீன் வகை; sting-ray, reddish brown, attaining 6 ft across and 3 ft. in length, pteroplatea micrura. [பெரும் + திருக்கை]
பெருந்திருட்டு	பெருந்திருட்டு perundiruṭṭu, பெ. (n.) பெருங்கொள்ளை; great steal. [பெரும் + திருட்டு)]
பெருந்திருப்பாவாடை	பெருந்திருப்பாவாடை perundiruppāvāṭai, பெ. (n.) பெருந்திருவமிழ்து(ஈடு); பார்க்க; see peru-n-tiru-V-amirdu. [பெரும் + திரு+பாவாடை]
பெருந்திருவமிர்து	பெருந்திருவமிர்து perundiruvamirtu, பெ. (n.) பெருந்திருவமிழ்து பார்க்க; see peru-n-tiru -v-amildu. [பெரும் + திரு + அமிர்து. அமிழ்து → அமிர்து]

பெருந்திருவமிழ்து	பெருந்திருவமிழ்து perundiruvamiḻtu, பெ. (n.) இறைவனுக்குப் படைக்கும் பெரும்படையல் (நிவேதனம்);; food offered to God in a large scale. திருவிழா எழுந்தருளுகைக்கும் பெருந்திருவமிழ்து செய்து அருளுகைக்கும் (siv365); [பெரும் + திரு + அமிழ்து]
பெருந்திருவி	பெருந்திருவி perundiruvi, பெ. (n.) பெருஞ்செல்வமுள்ளவள்; wealthy lady. 'பெருந்திருவியார் மகள்கொல் (சீவக.1969); திரு=செல்வம் 'இ'-பெ.ஈறு)
பெருந்திரைப்பு	பெருந்திரைப்பு perundiraippu, பெ. (n.) பெருங்கொய்சகம் (கொசவம்);; big pucker [பெரும் + திரைப்பு]
பெருந்தில்லை	பெருந்தில்லை perundillai, பெ. (n.) தில்லைமரவகை(யாழ்.அக);; a kind of tillai tree [பெரும் + தில்லை]
பெருந்திவசம்	பெருந்திவசம் perundivasam, பெ. (n.) தலைத்திவசம்(இ.வ);; first annual ceremony of a decessed person. [பெரும் + திவசம்]
பெருந்திறனாளர்	பெருந்திறனாளர் perundiṟaṉāḷar, பெ. (n.) பெருவல்லுநர்; great expert. [பெரும் + திறனாளர்]
பெருந்தீங்கு	பெருந்தீங்கு perundīṅgu, பெ. (n.) பேரிடர்; risk. [பெரும் + தீங்கு]
பெருந்தீக்கோல்	பெருந்தீக்கோல் perundīkāl, பெ. (n.) பெருஞ்சூட்டுக்கோல்; big pocker. [பெரும் + தீக்கோல்]
பெருந்தீக்குறி	பெருந்தீக்குறி perundīkkuṟi, பெ. (n.) பெருந்தீநிமித்தம்; great knell. [பெரும் + தீக்குறி)]

பெருந்தீவட்டி	பெருந்தீவட்டி perundīvaṭṭi, பெ. (n.) பெருந்தீப்பந்தவிளக்கு; Portable light. [பெரும் + தீவட்டி]
பெருந்தீவு	பெருந்தீவு perundīvu, பெ. (n.) எழுதீவு; the seven continents. [பெரும் + தீவு]
பெருந்தீனிக்காரன்	பெருந்தீனிக்காரன் perundīṉikkāraṉ, பேருண்டியாளன்; glutton. [பெரும் + தீனி + காரன்.] உடையவனைக் குறிக்கும் ஈறு காரன்;
பெருந்துக்கம்	பெருந்துக்கம் perundukkam, பெ. (n.) மனச்சோர்வு; sadness. [பெரும் + துக்கம்]
பெருந்துத்தி	பெருந்துத்தி perundutti, பெ. (n.) 1. செடிவகை; common evening mallow m.sh., abutilon Indicum. 2. துத்திச்செடிவகை; wrinkled leaved evening mallow, mish, abutilon CesiatiCum [பெரும் + துத்தி]
பெருந்தும்பை	பெருந்தும்பை perundumbai, பெ. (n.) தும்பைவகை; large species of white deadnettle, leucas aphalotes. [பெரும் + தும்பை]
பெருந்துருத்தி	பெருந்துருத்தி perundurutti, பெ. (n.) நீர் வீகங்சுருவிவகை (சூடா);; a kind of syringe. [பெரும் + துருத்தி]
பெருந்துளசி	பெருந்துளசி perunduḷasi, பெ. (n.) துளசி வகை; arge basi, Sh, OCimum gratissimum. [பெரும் + துளசி]

பெருந்துறை	பெருந்துறை perunduṟai, பெ. (n.) 1. பெரியதுறைமுகம்; large seaport. 'பெருந்துறை மருங்கிற் பெயராது (சிலப்.13:178); 2. திருப்பெருந்துறை பார்க்க; Avudaiyarkoil. 'சீரார் பெருந்துறை நந்தேவன் திருவாச1.15) [பெரும் + துறை]
பெருந்துன்பம்	பெருந்துன்பம் perunduṉpam, பெ. (n.) பெருந்துன்பம்; deep distress. [பெரும் + துன்பம்]
பெருந்தூறு	பெருந்தூறு perundūṟu, பெ. (n.) பெரும்புதர்(சூடா);; large bush, underwood. [பெரும் + தூறு]
பெருந்தெரு	பெருந்தெரு perunderu, பெ. (n.) நகரின் முதன்மைத் தெரு; main street. நகரியிற் பெருந்தெருவிலே விலைக்கு விற்பாரை (சிலப்.3165-9.உரை);; [பெரும் + தெரு]
பெருந்தேக்கு	பெருந்தேக்கு perundēkku, பெ. (n.) தேக்கு(சங்.அக.);; teak wood. [பெரும் + தேக்கு]
பெருந்தேட்டம்	பெருந்தேட்டம் perundēṭṭam, பெ. (n.) நுணுக்கத்தேடுதல்; act of searching. [பெரும் + தேட்டம்]
பெருந்தேட்கொடுக்கு	பெருந்தேட்கொடுக்கு perundēḍkoḍukku, பெ. (n.) தேட்கொடுக்கி வகை (பதார்த்த264);; a large species of Indian turnsole. [பெரும் + தேட் கொடுக்கு]
பெருந்தேவபாணி	பெருந்தேவபாணி perundēvapāṇi, பெ. (n.) 1. கடவுளரை வாழ்த்தும் இசைப்பாவகை (சிலப்.6.35. உரை);; a kind of song in praise of gods, opp, to ciru-dēva-bāṇi. 2. பதினோராந் திருமுறையைச் சார்ந்ததும் நக்கீரதேவர் இயற்றியதுமான ஒரு சிற்றிலக்கியம்; a poem in praise of siva in padinorān-tirumurai by Nakkera-dvar [பெரும் + தேவபாணி]
பெருந்தேவன்	பெருந்தேவன் perundēvaṉ, பெ. (n.) தலைமைத் தெய்வம்; the Supreme Deity. 'உலகேழும் விழுங்கி யுமிழ்ந்திட்ட பெருந்தேவன் (திவ்.திருவாய்,464);; [பெரும் + தேவன்]

பெருந்தேவனார்	பெருந்தேவனார் perundēvaṉār, பெ. (n.) 1. பாரதம் பாடிய கழகக் காலப் புலவர் (தொல்.பொ.72. உரை..பக்.231);; a sangam poet, author of Tamil Bhāradam. 2. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டில் பாரதவெண்பா பாடிய புலவர்; the author of pārada-venbā. 9" c. 3. பதினோராம் நூற்றாண்டினரான வீரசோழியவுரைகார்; the author of the commentary on vira-sóliyam, 11" c [பெரும் + தேவன் + ஆர் + ஆ' (உ.ப.ஈறு);
பெருந்தேவி	பெருந்தேவி perundēvi, பெ. (n.) பட்டத்து அரசி; chie queen. பாண்டியன் பெருந்தேவி வாழ்கென (சிலப்.20:21);, [பெரும் + தேவி + தேவன் - (ஆ.பா.); - தேவி (பெயா);]
பெருந்தேன்	பெருந்தேன் perundēṉ, பெ. (n.) 1. தேனீக்கள் கட்டும் தேன்; honey secreted by bees. குறிஞ்சிப் பூக்கொண்டு பெருந் தே னிழைக்கும் (குறுந்:2.); 2. பெருந்தேனீ. பார்க்க; peru-n-ten. பெருந்தேன் கண்படு வரையின் (குறுந்273); [பெரும் + தேன்]
பெருந்தேனீ	பெருந்தேனீ perundēṉī, பெ. (n.) பெரிய தேனீவகை;(வின்.); large sized honeybee. [பெரும் + தேன் + a]
பெருந்தையலிடு-தல்	பெருந்தையலிடு-தல் perundaiyaliḍudal, செ.குன்றா.வி (v.i.) நன்றாகத் தைப்பதற்கு முன் பெரும்படியாக நூலையோட்டுதல்; to stich a running shtch to tack. [பெரும் + தையல் + இடு] இடு (துவி);]
பெருந்தொகை	பெருந்தொகை perundogai, பெ. (n.) பெருந்திரள் பார்க்க;see peruntiral. [பெரும் + தொகை]
பெருந்தொடர்	பெருந்தொடர் perundoḍar, பெ. (n). எழுவாய் பயனிலை முடிந்த கிளவியம் (வாக்கியம்); சிலவற்றைப் பிணைத்துந் நடக்குர் தொடர்ந்த கிளவிபம் (தொல். சொல்.42 சேனா);; compound or complex. [பெரும் + தொடர்]
பெருந்தொடை	பெருந்தொடை perundoḍai, பெ. (n). 1. தொடையின் மேற்பகுதி; upper part of thi thigh.thick part of the thigh. 'வெள்ளப பெருந்தொடை வரை வந்தது. 2. இடுப் (இ.வ.);, hip [பெரும் + தொடை]

பெருந்தொப்பி	பெருந்தொப்பி perundoppi, பெ. (n.) பெரிய கவிப்பு; top-hat. [பெரும் + U. topi. த. தொப்பி]
பெருந்தொல்லை	பெருந்தொல்லை perundollai, பெ.(n.) பெருந்துன்பம்; great nuisance. [பெரும் + தொல்லை]
பெருந்தொழுகை	பெருந்தொழுகை perundoḻugai, பெ. (n.) பெருமிறைத்தொழுகை; mass prayer. [பெரும் + தொழுகை]
பெருந்தோல்வி	பெருந்தோல்வி perundōlvi, பெ. (n.) படுதோல்வி; heavy fall. [பெரும் + தொழுகை]
பெருநகரத்தார்	பெருநகரத்தார் perunagarattār, பெ. (n.) வணிகர் (I.M.P.Tj.142.);; merchants. [பெரு + நகரம் + 'அத்து'சாரியை] ஆர்
பெருநகர்	பெருநகர் perunagar, பெ. (n.) மக்கள் தொகை மிக்க தலைமை மாநகரம்; Metro politan city. [பெரும் + நகர்]
பெருநகை	பெருநகை perunagai, பெ. (n.) 1. பெருஞ்சிரிப்பு (பிங்);; broad laugh laughter ridialous. 2. பேரிகழ்ச்சி; being highly ridicuilous. 'ஊரவர்க் கெல்லாம் பெருநகையாகி (கலித்.45); [பெரு + நகை]
பெருநடை	பெருநடை perunaḍai, பெ. (n.) 1. விரைந்த செலவு; fast walk as of bullocks. 2. புறக்கூத்துக்குரிய ஆடல்களுள் ஒன்று (சிலப்.316.உரை);; a mode of dancing. 3.உயர்ந்தவொழுக்கும்(சங்.அக);; excellent conduct. [பெரு + நடை]
பெருநந்தியாவட்டம்	பெருநந்தியாவட்டம் perunandiyāvaṭṭam, பெ. (n.) பெரு நந்தியாவட்டை பார்க்க: see perunantiyāvattal. [பெரு(மை); + நந்தியாவட்டம்]

பெருந்ந்தியாவட்டை	பெருந்ந்தியாவட்டை perunndiyāvaṭṭai, பெ. (n.) அடுக்கு நந்தியாவட்டம் பார்க்க;see adukku- nandiya vattam East Indian rosebay. [பெரு(மை); + நந்தியாவட்டம் நந்தியாவட்டம் –நந்தியாவட்டை]
பெருநம்பி	பெருநம்பி perunambi, பெ. (n.) 1. இளவரசற்க்குரிய பட்டப்பெயர்; title of a royal prince. பெருநம்பியாக வென்றான்' (சீவக.2913); 2. அரசர்க்குரிய மதிப்புரவு (விபவமெல்லாம்); பெறும் அமைச்சர் பட்டம்; title of a minister to whom royal honours are shown. பெருநம்பி குலச்சிறை (தேவா,737,4); [பெரு + நம்பி]
பெருநம்பிகள்	பெருநம்பிகள் perunambigaḷ, பெ. (n.) கடிகைமாக்கள் (பிங்); பார்க்க; Radigaimákkal. panegyrists. [பெரு + நம்பிகள்] 'கள்' (ப.பா.ஈறு);
பெருநரிவெங்காயம்	பெருநரிவெங்காயம் perunariveṅgāyam, பெ. (n.) செடிவகை;(A);; poison lily, ssh crinum asiaticum. (a);. [பெரு + நரிவெங்காயம்]
பெருநல்குரவு	பெருநல்குரவு perunalkuravu, பெ. (n.) பெருவறுமை பார்க்க;see peruvarumal. [பெரு + நல்குரவு] நல்குரவு = வறுமை
பருநறளை	பருநறளை parunaṟaḷai, பெ.(n.) நீண்ட கொடிவகை; wolly heart vine (i);. [பெரு + நறளை]
பெருநறுவிலி	பெருநறுவிலி perunaṟuvili, பெ. (n.) 1. மரவகை ; large Sebesten, m.tr, cordia oblifua pypica 2. நறுவிலிவகை; a kind of felted leaved selerge sebesten, s.tr. cordia fulvasa [பெரு + நறுவிலி]
பெருநாட்டம்	பெருநாட்டம் perunāṭṭam, பெ. (n.) பெருவிருப்பம்; aspiration. [பெரு + நாட்டம்]

பெருநாடி	பெருநாடி perunāṭi, பெ. (n.) மூல அடிப்படையான குருதிக்குழய், இரத்தக்குழாய் (ML);. aOrta. [பெரு + நாடி]
பெருநாணல்	பெருநாணல் perunāṇal, பெ. (n.) நாணல் வகை (mm.509);; dog bamboo..i.sh.); phragmites rox burghi. [பெரு + நாணல்]
பெருநாத்திகர்	பெருநாத்திகர் perunāttigar, பெ. (n.) பகுத்தறிவாளர் (இன்மைக்கொள்கையர்);; altheist. [பெரும் + நாத்திகர்]
பெருநாரை	பெருநாரை perunārai, பெ. (n.) 1. நாரைவகை (பிங்);; cyrus crane, Grus antigone. 2.தலைக்கழகத்து வழங்கிய இசைநூல்களுள் ஒன்று (சிலப்.உரைப்பா.); ஒன்று; a treatise on music, of the firs sangam, not now extant [பெரு + நாரை] [P]
பெருநாவல்	பெருநாவல் perunāval, பெ. (n.) நாவல்வகை;(மலை); East Indian rose-apple [பெரு + நாவல்]
பெருநாள்	பெருநாள் perunāḷ, பெ.(n.) 1. திருநாள்; festival, festive occasion. ஒருபெரு நாளான்; மணவணி காண (சிலப்.141,); 2. 27ஆவது விண்மீன் (சூடா);; the 27° naksatra. 3. ஒரு முகம்மதியப் பண்டிகை; day of breaking the fast and enjoyment of the feast of Idul Fitr. 4. நெடுங்காலம்; long period of time. பெருநரை டெரிகின்றிலர். உனை (கம்பரா. இரணிய 106);; [பெரு + நாள்]
பெருநாளிகம்	பெருநாளிகம் perunāḷigam, பெ. (n). நெருப்பை (அக்கினியை); வெளியிட்டழிக்கும் ஒருவகைத் தகரி (சுக்கிரநீதி,329);; destructive mechanisam, resembling a gun. [பெரு + நாளிகம்]
பெருநாளிருக்கை	பெருநாளிருக்கை perunāḷirukkai, பெ.(n.) அரசனது சிறப்பு நாளோலக்கம் (சிலப்.23:56);; great durbar of a king. 'திருநிலை பெற்ற பெருநாளிருக்கை' [பெருநாள் + இருக்கை]

பெருநான்கெல்லை	பெருநான்கெல்லை perunāṉkellai, பெ.(n.) 1. சிற்றூர் அல்லது நிலத்தாக்கின் பேரெல்லை; bowndary, as of a village or block of land opp to ciru-nāṉgellai. 2. எல்லை; boundary. இப்பெருநான் கெல்லைக்குட்பட்ட இவ்வரைமா நிலமும்' (si.i.iii.45.);; [பெரு + நான்கு + எல்லை]
பெருநிந்தை	பெருநிந்தை perunindai, பெ. (n.) பெருமிழிவு; great insult. [பெரு + நிந்தை] skt nindú - நிந்தை)
பெருநிரவி	பெருநிரவி peruniravi, பெ. (n.) கூட்டம் : (யாழ்.அக);; gatherng. [பெரு + நிரவி]
பெருநிலம்	பெருநிலம் perunilam, பெ.(n.) 1. நிலவுலகம்; earth. 'பெருநில முழுதாளும் பெருமகன்' (சிலப்.1,31..);; highest heaven. அருளொடு பெருநில மளிக்கும் (திவ்,பெரியதி.1.19); [பெரு + நிலம் நில் - நிலம்]
பெருநிலை	பெருநிலை perunilai, பெ.(n.) 1. ஒருபக்கம் சார்தல் (பட்சபாதம்);; partiality. 2 சான்று (சாட்சி);; testimony. 3. விடாப்பிடி; perseverance. [பெரு + நிலை]
பெருநிலைநில் - தல் (பெருநிலைநிற்றல்)	பெருநிலைநில் - தல் (பெருநிலைநிற்றல்) perunilainiltalperunilainiṟṟal, செ.கு.வி(v.i.) உதவிசெய்தல்; to render assistance. உன்கிருததிரிமத்துக்குப் பெருநிலை நிற்பார்க்கன்றோ தெரிவது' (ஈடு.6.2.5.); 2. சான்று சொல்லுதல்; to give testimony to accomplish,do. [பெரு + நிலை + நில்]
பெருநீர்	பெருநீர் perunīr, பெ. (n.) 1. கடல்; ocean sea. 'பெருநீர் போகுமிரியன் மாக்களொடு' (சிலப்.6.112,);; 2. பெருநீர் முறை பார்க்க;see peru-nir-mural. [பெருமை + நீர்]

பெருநீர்முறை	பெருநீர்முறை perunīrmuṟai, பெ. (n.) மழைக்காலத்துப் பாய்ச்சல் முறையின்றித் தாராளமாக ஒடும் நீர்ப்பெருக்கு; water allowed to flow without any restraint or regulation during the rainy season (C.G);. [பெருநீர் + முறை]
பெருநூல்	பெருநூல் perunūl, பெ.(n.) பெரிய நூல்; large book. [பெரும் + நூல்]
பெருநெஞ்சு	பெருநெஞ்சு peruneñju, பெ.(n.) 1. செருக்கு (அகம்பாவம்);(வின்.); pride. 2.மனவுறுதி (தைரியம்);; Courage. 'அஞ்சாப் பெருநெஞ்சுள்ளவன்' [பெரு - மை + நெஞ்சு]
பெருநெருஞ்சி	பெருநெருஞ்சி peruneruñji, பெ. (n.) ஒருவகைச்செடி; a stout-stemmed herb with spiny fruits and slimy leaves. [பெரு + நெருஞ்சி]
பெருநெல்	பெருநெல் perunel, பெ. (n.) 1. மட்டநெல்; carse paddy. 2. நெல்வகை(வின்);; a kind of paddy, longer in growing than other kinds. [பெரு + நெல்]
பெருநெறி	பெருநெறி peruneṟi, பெ.(n.) 1. பெருவழி; royal road, trunk road. 2. வீடுபேறு; the path of Salvation. பேயனாகிலும் பெருநெறி காட்டாய் (திருவாச. 23,7.); [பெருமை + நெறி]
பெருநையல்	பெருநையல் perunaiyal, பெ. (n.) 1. பெருவியாதி நோய் பார்க்க; see peru-ncy. 2. அம்மை (வைசூரி); (வின்); ; small pox. [பெரு + நையல்]
பெருநோக்காடு	பெருநோக்காடு perunōkkāṭu, பெ. (n.) பெரு நோய்'(வியாதி);(M.C);.பார்க்க; see peru-noy. [பெரு + நோக்காடு]

பெருநோய்	பெருநோய் perunōy, பெ. (n.) குட்டநோய்; leprosy. மறுவ, தொழுநோய் [பெரு + நோய்] பெருநோய் perunōy, பெ. (n.) மாட்டுநோய் வகை; rinder - pest. [பெரு + நோய்]
பெருநோன்பு	பெருநோன்பு perunōṉpu, பெ. (n.) உண்ணாநிலை; abstinence from good. [பெரு + நோன்பு]
பெருப்பம்	பெருப்பம் peruppam, பெ. (n.) பருமன்; bigness, thickness. [பல் – பரு – பெரு, பெரு – பெருப்பம்]
பெருப்பி - த்தல்	பெருப்பி - த்தல் peruppittal, செ.குன்றாவி (v.t.) 1. பெரிதாக்குதல்; to magnify, enlarge. 2. புனைந்து கூறுதல்; to exaggerate. [பெரு - பெருப்பி (காரணவினை); பி (கா.வி.ஈறு);]
பெருப்பு	பெருப்பு peruppu, பெ. (n.) பெருக்கை; becomming large, being stout. 'பணையே' பிழைத்தல் பெருப்புமாகும்' (தொல்சொல்.339);; [பெரு – பெருப்பு 'பு' (சொ.ஆ.ஈறு);]
பெரும்பசலை	பெரும்பசலை perumbasalai, பெ. (n.) கொடிவகை;(A);; large-flowered purslane, portulaca quadrifida. [பெரு + பசலை பசளை - பசலை விழ – வழலை – வயலை –பசளை] [P]
பெரும்பசளி	பெரும்பசளி perumbasaḷi, பெ. (n.) பெரும்பசலை பார்க்க (இ.வ.); ;see peru. m-pašalai. [பெரும் + பசளி] வயலை – பசலை - பசள

பெரும்பசிரி	பெரும்பசிரி perumbasiri, பெ. (n.) கீரைவகை (மூ.அ.); ; a kind of greens.
பெரும்பஞ்சமூலம்	பெரும்பஞ்சமூலம் perumbañjamūlam, பெ. (n.) வில்வம்,வாகை,பெருங்குமிழ், தழுதாழை, பாதிரி என்ற ஐந்து மரங்களின் வேர்களைக் கொண்டு செய்த கூட்டுமருந்து (யாழ்.அக);; compound medicine of the roots of five trees, viz., vilvam, vāgai, peru-ñkumil, talutāḷai, pādiri. [பெரும் + பஞ்ச + மூலம் Skt.pancan- த.பஞ்ச மூலம் = வேர்]
பெரும்பஞ்சை	பெரும்பஞ்சை perumbañjai, பெ. (n.) பெருவறுமை பார்க்க; see peruvarumai. [பெரும் + பஞ்சை]
பெரும்படி	பெரும்படி perumbaḍi, பெ. (n.) உயர்தரம்; grandeur. [பெருமை + படி] பெரும்படி perumbaḍi, பெ. (n.) முருடு; coarseness, roughness. 2. தோராயம்; rough calculation. 3. பருமன்; thickness, stoutness. 4. பெரும்போக்கு; liberal scale. 5. செருக்கு; arrongance. [பெரும் + படி + படி = முரட்டு, தடிமன், செருக்கு]
பெரும்படை	பெரும்படை perumbaḍai, பெ. (n.) 1. பெரிய தானை; large army. 2. இறந்த வீரன் புகழை நடுகல்லிற் பொறிப்பதைக் குறிக்கும் புறத்திறை (தொல்.பொ.60);; 3. தெய்வமாகிய நடுகற்குப் பெருஞ்சிறப்புப் படைத்தலைக்கூறும் புறத்துறை (தொல்.பொ.60,உரை.);, [பெரும் + படை]
பெரும்பண்	பெரும்பண் perumbaṇ, பெ. (n.) பதினாறு தலைமைப் பண்கள். பாலையாழ், செந்து, மண்டலியாழ், பௌளரி, மருதயாழ், தேவதாளி, நிருபதுங்கராகம், நாகராகம், குறிஞ்சியாழ், ஆசாரி, சாயவேளார் கொல்லி, கின்னராகம், செவ்வழி,மௌசாளி, சீராகம், சந்தி (பிங்.); ; group of sixteen main melogy-types Viz pālaiyāl, sendu, mandaliyāl, panri, marudayā| dēvatālinirupaturiga rāgam, nagaragam, kurifijiyal, alari, sayavélar, kolli, kiŋŋarāgam, sewwali, manrāli širāgam, sandi. [பெரும் + பண்]

பெரும்பத்து	பெரும்பத்து perumbattu, பெ. (n.) பெரும்பற்று பார்க்க; (W.G.);; see peru-m-parru. [பெரும் + பத்து பற்று - பத்து பற்று = வயல்,நிலம்]
பெரும்பதி	பெரும்பதி perumbadi, பெ. (n.) மருங்கிலூர் சூழ்பதி (வின்);; town surrounded by villages (w);. போயோ பெரும்பதியுட் பட்டேம்" (சிலப்9;46); [பெரும் + பதி]
பெரும்பயறு	பெரும்பயறு perumbayaṟu, பெ. (n.) காராமணி; chowlee-bean. அரிகாற் பெரும்பயறு நிறைக்குமூர (ஐங்குறு.47); [பெரும் + பயறு]
பெரும்பராக்கு	பெரும்பராக்கு perumbarākku, பெ. (n.) உன்னிப்பாயிராமை (வின்);; carelessness negligence, Supineness. [பெரும் + பராக்கு skt.parak, க.பராக்கு= கவனமின்மை]
பெரும்பருந்து	பெரும்பருந்து perumbarundu, பெ.(n.) பெரும்புள்(யாழ்.அக); பார்க்க; See peru-m-pul. [பெரும் + பருந்து] [P]
பெரும்பருவம்	பெரும்பருவம் perumbaruvam, பெ. (n.) ஈரம் மிகுந்திருப்பதால் உழுவதற்குத் தகுதியற்ற நிலம் (நாஞ்.);; land unfit for ploughing owing to its being exceedingly moistinā. [பெரும் + பருவம்] த.பருவம் → skt.parvan
பெரும்பற்றப்புலியூர்	பெரும்பற்றப்புலியூர் perumbaṟṟappuliyūr, பெ. (n.) தில்லை (சிதம்பரம்);; chidambaram 'பெரும்பற்றப் புலியூரானை' (தேவா.12.1); [பெரும் + பற்றப்புலியூர்]
பெரும்பற்றப்புலியூர்நம்பி	பெரும்பற்றப்புலியூர்நம்பி perumbaṟṟappuliyūrnambi, பெ. (n.) திருவால் வாயுடையார் திருவிளையாடல் தொன்ம (புராண); நூலாசிரியர்; the author of Tiruv- ālavāyu dalyar-Tiruvilai yadar toṇmam. [பெரும் பற்றப்புலியூர் + நம்பி]

பெரும்பற்று	பெரும்பற்று perumbaṟṟu, பெ. (n.) அரசுக்கு உரிமையானநிலம்; [பெரும் + பற்று] [பெரும் + பறவை] பெரும்பற்று perumbaṟṟu, பெ. (n.) மிகுந்த ஆசை; thick attachment. [பெரும் + பற்று]
பெரும்பறை	பெரும்பறை perumbaṟai, பெ. (n.) தோற்கருவிவகை (சிலப்.32உரை,பக்.106);; a kind of large drum. [பெரும் + பறை] [P]
பெரும்பறையன்	பெரும்பறையன் perumbaṟaiyaṉ, பெ. (n.) பறையர் இனத்துள் ஒரு பிரிவு (பஞ்சம சாதி வகை); (M.M654);; a sub sect of paraiyas. [பெரும் + பறையன்]
பெரும்பனசை	பெரும்பனசை perumbaṉasai, பெ. (n.) பெரும்பனையன்(வின்); பார்க்க; see peru-m-panayan. [பெரும் + பனசை]
பெரும்பனையன்	பெரும்பனையன் perumbaṉaiyaṉ, பெ. (n.) அம்மைநோய் (வைசூரி);வகை (வின்); ; a virulent kind of small-pox with large pustules. [பெரும் + பனையன் பனை – பனையன் = கொடுவாரிநோய்]
பெரும்பாடி காவல்	பெரும்பாடி காவல் perumbāṭikāval, பெ. (n.) தலைமைக்காவலன் (MER 407 of 1921);; chief watchman. [பெரும் + பாடிகாவல்]
பெரும்பாடு	பெரும்பாடு perumbāṭu, பெ. (n.) 1. பேருழைப்பு; great effort great suffering strain. 2. வீட்டுவிலக்குக் குருதியிறைப்பு நோய்; excessice menstruation menorrhagia. 3. கருப்பக்குறைப்பு; profuse bleeding from the womb, metrorrhagia. [பெரும் + பாடு]
பெரும்பாண்	பெரும்பாண் perumbāṇ, பெ. (n.) பெரும்பாணர் பார்க்க; see peru-m pảnar. பெரும்பாணிருக்கையும்'(மதுரைக்342); [பெரும் + பாண்]
பெரும்பாணர்	பெரும்பாணர் perumbāṇar, பெ. (n.) யாழ். வாசிக்கும் பாணர்குல வகையார்; a division of pânar caste. 'அருட்பெரும் பாணனாரை' (பெரியபு:திருநீலகண்டயாழ்ப்.3); [பெரும் + பாணர்]

பெரும்பாணாற்றுப்படை	பெரும்பாணாற்றுப்படை perumbāṇāṟṟuppaḍai, பெ. (n.) பத்துப்பாட்டினுள் ஒன்றானதும் தொண்டைமான் இளந்திரையனைக் கடியலூர் உருத்திரங் கண்ணனார் பாடியதுமான ஆற்றுப்படை வகை; a poem in praise of Tondaimān-ilantiraiyan, by kadiyalur uruttirangannanar, included in Pattu-p-pâttu. [பெரும்பாண் + ஆற்றுப்படை]
பெரும்பாந்தள்	பெரும்பாந்தள் perumbāndaḷ, பெ. (n.) பெரும்பாம்பு (வின்); பார்க்க; see permpambu. [பெரும் + பாந்தள்]
பெரும்பாம்பு	பெரும்பாம்பு perumbāmbu, பெ. (n.) பெரிய பாம்பு ; large snake, பேழ்வாய்க் கிளர் பெரும் பாம்பினோடும் (சீவக.2298);. (திவா.);; [பெரும் + பாம்பு]
பெரும்பாலார்	பெரும்பாலார் perumbālār, பெ. (n.) மிகுதியான எண்ணிக்கையினவர்; the majorty. [பெரும் + பாலார்]
பெரும்பாலும்	பெரும்பாலும் perumbālum, பெ. எ. (adv) பெரும்பகுதி அளவு; for the most part, mostly, generally, commonly, customarily. பயிலுறவுற்றபடி பெரும்பாலுமிப் பெருந்திருநகர் படைப்பான் (கம்பராநகர.4);; [பெரும்+ பால் உம்,]
பெரும்பாலை	பெரும்பாலை perumbālai, பெ. (n.) பெரும் பண்வகை (சிலப். பக் 445.);; [பெரும் + பாலை]
பெரும்பாவி	பெரும்பாவி perumbāvi, பெ. (n.) கொடுந் தீவினையாளன்; great sinner, sad dog. [பெரும் + பாவி] skt pâpin → த. பாவி
பெரும்பாழ்	பெரும்பாழ் perumbāḻ, பெ. (n.) 1. மூல முதல் (பிரகிருதி);; primordial matter. சூழ்ந்தகன் றாழ்ந்துயர்ந்த முடிவில் பெரும் பாழேயோ (திவ். திருவாய். 10, 10, 10); 2. பெருவெளி (திவா.); ; barrentract. 3. முற்று மழிவு; complete ruin. [பெரும் + பாழ்]
பெரும்பாழ் செய் - தல்	பெரும்பாழ் செய் - தல் perumbāḻceytal, செ.குன்றாவி. (vt). முழுதும் அழித்தல்; to devastate entirely. 'பெரும்பாழ் செய்து மமையான் (பட்டினப். 270); [பெரும் + பாழ்செய்]

பெரும்பாழ்வெளி	பெரும்பாழ்வெளி perumbāḻveḷi, பெ. (n.) 1. பெரும்பாழ் 1, 2. பார்க்க; see peru-m-pal. 2. உச்சிக்குமேற் பன்னிரண்டு விரலங்கட்கு மேலுள்ளதாகக் கருதப்படுமிடம் (யாழ்.அக);; a mystic centre in the human body, [பெரும் + பாழ்வெளி]
பெரும்பாற்சொற்றி	பெரும்பாற்சொற்றி perumbāṟcoṟṟi, பெ. (n.) பாற்சொற்றி வகை (வின்);; a plantaster acantha. [பெரும் + பாற்சொற்றி]
பெரும்பான்மை'	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;
பெரும்பான்மை	பெரும்பான்மை2 perumbāṉmai, பெ.எ. (adv.) பெரும்பாலும்; for the most part usually. 'பெரும்பான்மையு மறிதற் கரிதாட் விதி' (இறை, 3 பாட்டு, 50); [பெரும் + பான்மை]
பெரும்பானை மோர்	பெரும்பானை மோர் perumbāṉaimōr, பெ. (n.) நீருணவு (நீராகாரம்);; rice. water. [பெரும் + பானை + மோர்]
பெரும்பிடி	பெரும்பிடி perumbiḍi, பெ. (n.) 1. கட்டாயப் படுத்திப் பெறுகை (வசூல்);; exaction (w.); . 2. ஒட்டாரம் (பிடிவாதம்);; obstinacy (இ.வ.); [பெரும் + பிடி]
பெரும்பிண்ணாக்குக் கீரை	பெரும்பிண்ணாக்குக் கீரை perumbiṇṇākkukārai, பெ. (n.) கீரை வகை (M.M.);; jews- mallow m.sh., corchorus olitorious, [பெரும் + சபிண்ணாக்குக் கீரை]

பெரும்பிரண்டை	பெரும்பிரண்டை perumbiraṇṭai, பெ. (n.) 1. பிரண்டை வகை; a large kind of Square stalked wine. 2. கொடிவகை (L);; leafless Vanilla m.c. vanilla wightiana. [பெரும் + பிரண்டை] [P]
பெரும்பிலா	பெரும்பிலா perumbilā, பெ. (n.) பொன்னா விரை (யாழ்.அக.);; fetid cassia.
பெரும்பிழுக்கை	பெரும்பிழுக்கை perumbiḻukkai, பெ. (n.) வரிக் கூத்துவகை (சிலப். 3, 12 பக். 88);; a kind of masquerade dance. [பெரும் + பிழுக்கை]
பெரும்பிளவை	பெரும்பிளவை perumbiḷavai, பெ, (n.) அரசபிளவை; carbuncle, anthrax. [பெரும் + பிளவை]
பெரும்பிறிது	பெரும்பிறிது perumbiṟidu, பெ. (n.) இறப்பு; death, as a great change. 'பெரும்பிறி தின்மையி னிலேனு மல்லேன்' (நற். 381); [பெரும் + பிறிது]
பெரும்பீர்க்கு	பெரும்பீர்க்கு perumbīrkku, பெ.(n.) பீர்க்கு வகை; a kind of sponge-gourd. [பெரும் + பீர்க்கு]
பெரும்பீளை	பெரும்பீளை perumbīḷai, பெ. (n.) பெரும் பூளை பார்க்க; see peru-m pulai. (பதார்த்த, 275); [பெரும் + பீளை] பூளை- பீளை
பெரும்புகழ்	பெரும்புகழ் perumbugaḻ, பெ. (n.) பெரும்-பாராட்டு; high praise. [பெரும் + புகழ்]
பெரும்புதர்	பெரும்புதர் perumbudar, பெ. (n.) பெரும் புதர்; Shrub, big bushy plant. [பெரும் + புதர்]

பெரும்புயல்	பெரும்புயல்1 perumbuyal, பெ, (n.) 1. பெருங்காற்று; violent storm. [பெரும் + புயல்.] பெரும்புயல்2 perumbuyal, பெ. (n.) பெரும் பெயல் (பிங்.); பார்க்க; see perum peyal. [பெரும் + புயல்]
பெரும்புலர்காலை	பெரும்புலர்காலை perumbularkālai, பெ.(n.) பொழுது புலர்தற்கு முன்னுள்ள விடியற்காலம்; early hours of the morning. பெரும்புலர் காலை மூழ்கிப் பித்தர்க்குப் பத்தராகி (தேவா. 523, 4);; [பெரும் + புலர்காலை]
பெரும்புலர்விடியல்	பெரும்புலர்விடியல் perumbularviḍiyal, பெ. (n.) பெரும்புலர் காலை பார்க்க; see peru-m-pular-kālai. பெரும்புலர் விடியலு மாலை' (குறுந் 234); [பெரும் + புலர் + விடியல்]
பெரும்புலால்	பெரும்புலால் perumbulāl, பெ. (n.) பெருமீன்; large fish. (யாழ்.அக.); - [பெரும் + புலால்]
பெரும்புலி	பெரும்புலி perumbuli, பெ. (n.) வேங்கைப் புலி; tiger, felis tigris. [பெரும் + புலி] மறுவ: கடுவா
பெரும்புழுதி	பெரும்புழுதி perumbuḻudi, பெ. (n.) பெருங்குப்பை; loose soil. [பெரும் + புழுதி]
பெரும்புள்	பெரும்புள் perumbuḷ, பெ. (n.) 1. பெருங் கோட்டான்(பிங்);; rock-horned owl. bubo bengaleusis. 2. எட்டுக்காலுள்ள பெரிய பறவை (நிகண்டு);; fabulous eight-legged bird. [பெரும் + புள்]
பெரும்புள்ளி	பெரும்புள்ளி perumbuḷḷi, பெ. (n.) பெரும்பணக்காரர் (நிலக்கிழார்);; feudal superior lord. [பெரும் + புள்ளி.]

பெரும்புறக்கடல்	பெரும்புறக்கடல் perumbuṟakkaḍal, பெ. (n.) சக்கர வாளமாலையைச் சூழ்ந்துள்ள கடல்; outermost circumambient ocean. beyond cakkaravâlam பெரும்புறக் கடலை யடலேற்றினை (திவ். பெரியதி. 7, 10, 1);; [பெரும் + புறக்கடல்]
பெரும்புறம்	பெரும்புறம் perumbuṟam, பெ. (n.) பெருவெளி; outermost space. 'வாயிலின் பெரும்புறத் துய்த்தனர்' (கம்பரா. இரணிய 81);; [பெரும் + புறம்]
பெரும்பூ	பெரும்பூ perumbū, பெ. (n.) நிலத்தின் ஆண்டு (வருட); வருவாய்; the annual agricultural produce. ஒன்பதாவது பெரும்பூ முதலிட்டு (s.i.i.v, 107.);; [பெரும் + பூ]
பெரும்பூசணி	பெரும்பூசணி perumbūcaṇi, பெ. (n.) சாம்பற் பூசணி; ash-gourd. [பெரும் + பூசணி.] பூ + சுணை - பூசுணை - பூசணி
பெரும்பூண்	பெரும்பூண் perumbūṇ, பெ. (n.) மார்பிற் பூணும் பேரணி; a big jewel worn on th chest. பெரும்பூண் மன்னவன் (பு.வெ. 10, [பெரும் + பூண்]
பெரும்பூம்பாதிரி	பெரும்பூம்பாதிரி perumbūmbātiri, பெ. (n.) [பெரும் + பூம்பாதிரி]
பெரும்பூரான்	பெரும்பூரான் perumbūrāṉ, பெ. (n.) பூரான் வகை (சங்.அக.);; a kind of centipede. [பெரும் + பூரான்]
பெரும்பூழை	பெரும்பூழை perumbūḻai, பெ. (n.) கதவிலிடும் வாயில் (யாழ்.அக);; wicket. [பெரும் + புழை] [புழை – பூழை]
பெரும்பூளை	பெரும்பூளை perumbūḷai, பெ. (n.) செடி வகை; javanese wool plant m.sh., acrua javanica. [பெரும் + பூளை]

பெரும்பெயர்	பெரும்பெயர் perumbeyar, பெ. (n.) 1. பெரும்புகழ்; renown. பெரும்பெயர்ப் பெண்டிர்க்கு (சிலப். 28, 208.); 2. வீடு (மோட்சம்);; final emancipation. அரும்பெறன் மரபிற் பெருபெயர் முருக (திருமுரு. 269); [பெரும் + பெயர்]
பெரும்பெயர்ப் பொருள்	பெரும்பெயர்ப்பொருள் perumbeyarpporuḷ, பெ. (n.) பெரும்பொருள் பார்க்க; see perumporul. 'பெரும் பெயர்ப் பொருளிற் காணப்படுவதாகிய சிறப்பியல்பு'(சி.போ.சிற்.பாயி.);, [பெரும் + பெயர்ப்பொருள்]
பெரும்பெயருலகம்	பெரும்பெயருலகம் perumbeyarulagam, பெ. (n.) விண்ணுலகம்; heaven. பெரும்பெயருலகம் பெறீஇயரோ வன்னை' (குறுந் 83); [பெரும் + பெயருலகம்]
பெரும்பெயல்	பெரும்பெயல் perumbeyal, பெ. (n.) கனத்த மழை; heavy rain. பெரும் பெயல் பொழிந்த சிறுபுன்மாலை முல்லைப். 6) [பெரும் + பெயல்] பெய் - பெயல்
பெரும்பேச்சாளர்	பெரும்பேச்சாளர் perumbēccāḷar, பெ, (n.) சிறந்த பேச்சாளர்; great oraterar. [பெரும் + பேச்சாளர்]
பெரும்பேச்சு	பெரும்பேச்சு perumbēccu, பெ. (n.) 1. பெரிய வெறும்பேச்சு; wide tumour. 2. அலப்பற் பேச்சு; incessant talk, loquacity, 3. புகழ்; fame. - பெற்றுடையான் பெரும் பேச்சுடையான்'(தேவா. 1106, 5);; [பெரும் + பேச்சு]
பெரும்பேது	பெரும்பேது perumbētu, பெ. (n.) 1. பெரும் பித்து; excessive modness or distress, as in love. பெரும் பேதுறுதல் களைமதி (கலித் 21); 2. சாக்காடு; death, as the great distress. வெந்திறற் கூற்றம் பெரும்பேதுறுப்ப (புறநா. 238, 10.);; [பெரும் + பேது]

பெரும்பொங்கல்	பெரும்பொங்கல் perumboṅgal, பெ. (n.) 1. கறவதை);ப் பொங்கல்; a festival (w.);. 2. சிற்றூர்த் தேவதைக்கு ஊராரிடும் பொங்கல்; offering of pangal to a village deity by the villagers in common [பெரும் + பொங்கல்] [P]
பெரும்பொய்	பெரும்பொய் perumboy, பெ. (n.) கட்டுக்கதை; untruth. [பெரும் + பொய்]
பெரும்பொருள்	பெரும்பொருள் perumboruḷ, பெ. (n.) 1.சிறப்புடைய பொருள்; a thing of great value. 'பெரும்பொரு ணீதிச் செங்கோற் பெருமகன் (சீவக.2534); 2. அறம்; Virtue . 3. அறிவு; wisdom. 'பெருந்தவர் தம்மாற் பெரும்பொரு ளெய்த (மணிமே-19,160. 4. பேரின்பவீடு (மோட்சம்);; salvation. பெரும்பொருளையுடையமுருக (திருமுரு. 269,உரை.); 5. அகப்பொருள் பற்றியதோர் நூல் (சீவக.187.உரை);; a treatise on aga-p-porul. [பெரும் + பொருள்]
பெரும்பொருள் விளக்கம்	பெரும்பொருள் விளக்கம் perumboruḷviḷakkam, பெ. (n.) ஒரு அறநூல் (புறத்திரட்டு);; a poem on morals. [பெரும் பொருள் + விளக்கம்]
பெரும்பொழுது	பெரும்பொழுது perumboḻudu, பெ. (n.) கார், கூதிர், முன்பனி, பின்பனி, இளவேனில், முதுவேனில் என்னும் பருவங்கள் (நம்பிய கப்.11);; seasons of the year, of which there are six, viz., kārkūdir, mun-paṇi pin-pani ila-vēṇil, muḷuvēṇil, dist. fr. ciru-podudu [பெரும் + பொழுது]
பெரும்பொன்படு - தல்	பெரும்பொன்படு - தல் perumboṉpaḍudal, செ.கு.வி. (v.i.) தோற்றப் பொலிவுண்டாதல்; to be charming in appearance. 'தொய்யிலெழுதி யிறுத்த பெரும்பொன் படுகம் (கலித்.64); [பெரும் + பொன்படு -,]
பெரும்போக்கு	பெரும்போக்கு perumbōkku, பெ.(n.) 1. பெருந்தன்மை; brood-mindedness liberality. 2. சாக்காடு; death. [பெரும் + போக்கு] போ – போகு - போக்கு. போக்கு = போதல், வழி, நடை, பழக்கம், முடிவு

பெரும்போகம்	பெரும்போகம் perumbōkam, பெ. (n.) 1. மிகுந்த விளைவு (கொ.வ);; bumper crop. 2. பேரின்பம்; supreme bliss. 'பெரும்போகப் பின்னும் புதிதாய் (திருக்கோ.9); [பெரும் + போகம் → பூ → பூகம் → போகம்]
பெரும் போட்டி	பெரும் போட்டி perumbōṭṭi, பெ. (n.) கடும் போட்டி; sever contest. [பெரும் + போட்டி]
பெருமக்கள்	பெருமக்கள் perumakkaḷ, பெ. (n.) 1. பெரியோர்; the great 'பெருமக்களுள்ள வர்தம் பெருமானை (திவ்.திருவாய்.37.5.); 2. ஊரலுவல் (காரியங்களை); மேற்பார்வை செய்யும் சவைப் பெரியோர்; members of : a village assembly, as great men. 'ஸம்வத்ஸர வாரியப் பெருமக்கள்' (s.i.i.iii.9.); [பெரு + மக்கள்]
பெருமகன்	பெருமகன் perumagaṉ, பெ. (n.) நிலக்கிழார்; lord. [பெரு + மகன்]
பெருமகன்'	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum" என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;
பெருமகிழ்ச்சி	பெருமகிழ்ச்சி perumagiḻcci, பெ. (n.) பெருவகை; great joy. [பெரும் + மகிழ்ச்சி]

பெருமகிழ்ச்சிமாலை	பெருமகிழ்ச்சிமாலை perumagiḻccimālai, பெ. (n.) 96 வகைச் சிற்றிலக்கியங்களுள் கற்புடைப் பெண்டிர் பெருமையைக் கூறும் நூல்வகை(சது);. a panegyric in which the greatness of chaste women is described one of 96 Širrilakkiyams.q.V [பெரு + மகிழ்ச்சி + மாலை,]
பெருமங்கலம்	பெருமங்கலம் perumaṅgalam, பெ. (n.) 1.நன்னிகழ்ச்சி; auspicious festival. 2. வாழ்த்துப் பாடல்; benedictory song. 'பெரு மங்கலம் பாடுவார் (சீவக.308 உரை,); 3. அரசன் தன் பிறந்த நாளில் குடிகட்கு அருள் செய்வதைக் கூறும் புறத்துறை; 'பிறந்தநாள்வயிற் பெருமங்கலமும் (தொல். பொ.91,); 4. 96 வகைப் சிற்றிலக்கியங்களுள் அரசனது பிறந்த நாண் மங்கலத்தைக் கூறும் நூல் (சது);; poem descrilling the celebration of a king's birthday, one of 96 Širrilakkiyams q.v. [பெரு + மங்கலம்] மங்கு – மங்கல் - மஞ்சல் = மங்கலான நிறம், அந்நிறக்கிழங்கு (மஞ்சள்); மஞ்சல்-மஞ்சள் மங்கல-மங்கலம மஞ்சளால அலலது மஞசள நீரால் குறிக்கப்பெறும் நன்னிலைமை. திருமணம், திருமணத்தாலி, மங்கலநிகழ்ச்சி, மங்கலச் சின்னம், மங்கலவழக்கு நன்மை, (வடவர, 213);;
பெருமஞ்சாடி	பெருமஞ்சாடி perumañjāṭi, பெ. (n.) 1. ஆனைத் தெல்லு(நாஞ்); பார்க்க: see anai-t-tellu a climber. [பெரு + மஞ்காடி]
பெருமஞ்சிகன்	பெருமஞ்சிகன் perumañjigaṉ, பெ. (n.) மயிர்வினைஞன் (நாவிதன்);(தி.வா.);; barber. 'பெருமஞ்சிகனுக்கு... கூந்தற் கருமம்' (சீகாளத்.பு. விடசங்க.66);; [பெரு + மஞ்சிகன்]
பெருமடை	பெருமடை perumaḍai, பெ. (n.) தெய்வங். களுக்கிடும் சோற்றுப்படையல்; food offering to a deity. வளமிகு சிறப்பிற்றெய்வப் பெருமடை கொடுத்து (பெரியபு.கண்ணப்.19);. [பெரு + மடை] மடு-மடை
பெருமடிப்பு	பெருமடிப்பு perumaḍippu, பெ. (n.) கொய்சகம் (திரைப்பு);; pucker. [பெரும் + மடிப்பு]
பெருமணம்	பெருமணம் perumaṇam, பெ.(n.) திருமணம்; marriage. பெருமணம் பண்ணி யறத்தினிற் கொண்ட (கலித். 96.36); [பெரு + மணம்] மணத்தல் = கலத்தல், இருவர் மனம் ஒன்று கூடுதல் மண → மணம் = திருமணம்

பெருமணல்வட்டம்	பெருமணல்வட்டம் perumaṇalvaṭṭam, பெ. (n.) ஏழு நிரயத்தொன்று. (பிங்);; a hel of Sand, one of elu-naraam, q.v. [பெரு + மணல்வட்டம்]
பெருமத்தளி	பெருமத்தளி perumattaḷi, பெ.(n.) முழவம்(திவ்.திருப்பள்ளி.9. வ்யா);; akind of drum. [பெரும் + மத்தளிமத்தளி = வாச்சியவகை]
பெருமதிப்பன்	பெருமதிப்பன் perumadippaṉ, பெ, (n.) அதிக விலைபெற்ற பொருள்(ஈ.டு);; precious or valuable object. [பெரு + மதிப்பன்]
பெருமந்தனம்	பெருமந்தனம் perumandaṉam, பெ. (n.) இன்றியமையாத கமுக்கச் செய்தி; top-secreat. [பெரும் + மந்தனம்]
பெருமந்தாரை	பெருமந்தாரை perumandārai, பெ. (n.) செம்மந்தாரை பார்க்க: See-mandāraipurple variegated mountain ebony. [பெரு + மந்தாரை]
பெருமரம்	பெருமரம் perumaram, பெ. (n.) 1. மரவகை; toothed-leaved tree of heaven, 1. tr., ailan thus excels. 2. பீநாறி(மலை);; fetid tree 3. பெருங்கள்ளி; white frangipani. ம. பெருமரம் [பெரு + மரம்]
பெருமருந்து	பெருமருந்து perumarundu, பெ. (n.) கொடிவகை (பதார்த்த 269);; Indian birthwort, m. cl. aristolochía indica. ம. பெருமருந்து [பெரு + மருந்து]
பெருமல்லிகை	பெருமல்லிகை perumalligai, பெ. (n.) கொடிவகை, (மூ.அ.);; single-flowered Arabian jasmine, m.c. Jasmin Sambacheyneana, [பெரு + மல்லிகை]

பெருமலம்	பெருமலம் perumalam, பெ. (n.) புன்கு (சங்.அக.);; Indian beech. [பெரு + மலம்]
பெருமலரி	பெருமலரி perumalari, பெ. (n.) பெருங்கள்ளி; white frangipanl. [பெரும் + அலரி.] [P]
பெருமலை	பெருமலை perumalai, பெ. (n.) மாமலை(மேரு);;(பிங்);; Mt Meru. [பெரு + மலை.]
பெருமலைகலக்கி	பெருமலைகலக்கி perumalaigalaggi, பெ. (n.) பூடுவகை (வின்);; peacock-tailed Adiantum adiantum caudatum (W);. [பெரு + மலைகலக்கி.]
பெருமழை	பெருமழை perumaḻai, பெ. (n.) கனத்த மழை; heavy rain. [பெரு + மழை]
பெருமறைநூல்	பெருமறைநூல் perumaṟainūl, பெ, (n.) அறநூல்; book of charity. "தமிழர்களின் பெருமறைநூல் திருக்குறளாகும்." [பெரும் + மறை + நூல்]
பெருமனமுரிவு	பெருமனமுரிவு perumaṉamurivu, பெ, (n.) பெருமனக் கசப்பு; great disappoint. [பெரும் + மனம் + முரிவு]
பெருமா	பெருமா perumā, பெ, (n.) யானை; elephant. [பெரு + மா.]

பெருமாக்கோதை யார்	பெருமாக்கோதையார் perumākātaiyār, பெ. (n.) சேரமான் பெருமாள் நாயனாரின் பிள்ளைப் பருவத்துப் பெயர்; name of Saint céramān perumāl-nāyanār given to him by his parents. அரனரு ளாற்பிறந்தார் பெருமாக் கோதையார் (பெரியபு:சேரமான்.5);; [பெரு + மா + கோதையார்] ஈண்டுப் பெரு மா எனு மீரடையும் ஒரே பொருளினவாய் அமைந்துள்ளமை காண்க. இவ்வடைகள் சிறப்புத்தன்மையை உணர்த்தும் ஒரு பொருட் பன்மொழிகள்.
பெருமாட்டி	பெருமாட்டி perumāṭṭi, பெ. (n.) தலைவி; mistress, princess. [பெரு மான் (ஆ.பா.); - பெருமாட்டி (பெ.பா.);] ஆளன் (ஆ); ஆட்டி (பெ); ஒ.நோ. திருவாளன் திருவாட்டி டெருமை + ஆட்டி=பெருமாட்டி
பெருமாந்தம்	பெருமாந்தம் perumāndam, பெ, (n.) குழந்தைநோய்வகை; a disease of children. [பெரு + மாந்தம்] மொத்து – மந்து – மந்து - மந்தம். மந்தம் – மாந்தம் செரியாமையாற் குழந்தைகட் குண்டாகும் நோய்.
பெருமாப்பு	பெருமாப்பு perumāppu, பெ. (n.) ஆப்புத்தள்ளி (புதுவை); பார்க்க; see appu i-talli. பெரும் + ஆப்பு
பெருமாமிசம்	பெருமாமிசம் perumāmisam, பெ, (n.) மாட்டுக் கறி (இ.வ.);; beef. [பெரு + SKṭ māmsa த.மாமிசம்]
பெருமாள்	பெருமாள் perumāḷ, பெ. (n.) 1. பெருமையிற் சிறந்தவ-ன்-ள்; person of eminence. பாண்பெருமாள்' (திவ். இராமானுச.11.); 2. சேரர் பட்டப்பெயர்; title of céra king. 3. திருமால்; Tiru-mai. 4. கடவுள் திருப்பு); god. ம. பெருமாள் [பெரும் + ஆள்.]
பெருமாள்கோயில்	பெருமாள்கோயில் perumāḷāyil, பெ. (n.) 1. திருமால் கோயில்; Tirumāl temple 2.சின்ன காஞ்சிபுரம்; little conjeevaram (vaisn);. [பெருமாள் + கோயில்.]

பெருமாள்கோயில் மாடு	பெருமாள்கோயில் மாடு perumāḷāyilmāṭu, பெ.(n.) திருமால் கோயில் எருது; temple bull. 2. உடம்பு கொழுத்தவன்(கொ.வ);.; fat man. [பெருமாள் கோவில் + மாடு.]
பெருமாள்திருமொழி	பெருமாள்திருமொழி perumāḷtirumoḻi, பெ. (n.) நாலயிரத் தெய்வப் பனுவலில் குலசேகராழ்வார் இயற்றிய பாடற்றொகுதி; the poems of kulacéekarálvār, collected in divya-p-pirapandam. [பெருமாள் + திருமொழி]
பெருமாள்மாடு	பெருமாள்மாடு perumāḷmāṭu, பெ.(n.) ஊர் ஊராய்த் திரியும் இரப்பாளிகள் தெருவில் ஆட்டங் காட்டப் பழக்கியதும் புனைவு செய்யப் பெற்றதுமான எருது; Performing bull adowned With cowries etc., belonging to Wandering. medicants (E.T.vi.194);; [பெருமாள் + மாடு.]
பெருமான்	பெருமான் perumāṉ, பெ. (n.) 1. பெருமையிற் சிறந்தோன் (பிங்.);; nobleman, great person. 2. அரசன் (திவா);; king. 3. மூத்தோன் (திவா.);; elder, elder brother. 4. கடவுள் (திவா);; god. as slva, wishu. பெருமானுரை பிடித்தேம் (கம்பரா, நிகும்பலை. 143); 5. பெருமாட்டி; lady. 'தங்கா விருப்பிற் றம்பெருமான் (சீவக.2608); [பெருமகன் + பெருமான்.]
பெருமானடிகள்	பெருமானடிகள் perumāṉaḍigaḷ, பெ. (n.) 1. இறைவன்; divine being, a term of reverence. "பெரிய விடைமேல் வருவாரெம் பெருமானடிகளே (தேவா.5281); வல்லத்துத் திருத்தீக்காலிப் பெருமானடிகளுக்கு (s.i.i.iii. 95);. 2. அரசர் தலைவர் பட்டப்பெயர்(கல்);; a title of kings and chieftains. [பெருமான் + அடிகள்.]
பெருமிடறு செய்-தல்	பெருமிடறு செய்-தல் perumiḍaṟuseytal, செ.கு.வி. (v.i.) உரத்தழுதல்; to cry aloud. 'விழுந்து பெருமிடறு செய்து ஆர்த்தராய்க் கூப்பிட்டு (குருபரம், 537); [பெருமி + டறு செய்..]
பெருமிதச் செயல்	பெருமிதச் செயல் perumidacceyal, பெ. (n.) நற்செயல்; good deed. [பெருமை + மிதம் + செயல்.]

பெருமிதச் செய்கை	பெருமிதச் செய்கை perumidacceykai, பெ. (n.) பெருமிதச் செயல் பார்க்க; see perumidaccaya. [பெருமை + மிதம் + செய்கை,]
பெருமிதம்	பெருமிதம் perumidam, பெ, (n.) 1. பேரெல்லை (தொல்.பொ.257. உரை);; maximum limit. 2. மேம்பாடு; greatness. 'பெருக்கம் பெருமித நீர்த்து (குறள்.431); 3. தருக்கு; pride, arrogance. 'பெருமை, பெருமித மின்மை' (குறள்.979.);; 5. எண்வகை மெய்ப்பாடுகளுள் கல்வி முதலிய பெருமைகளில் மேம்படுகை; consciousness of one's greatness, one of eitht mey-p-pādu, q v. 'கல்வி தறுக னிசைமை கொடையெனச் சொல்லப்பட்ட பெருமித நான்கே' (தொல்.பொ.57); [பெரு(மை); → பெருமிதம்]
பெருமித்தன்மை	பெருமித்தன்மை perumittaṉmai, பெ. (n.) பெருந்தன்மை; dignity. [பெருமிதம் + தன்மை]
பெருமித வாழ்க்கை	பெருமித வாழ்க்கை perumidavāḻkkai, பெ. (n.) துன்ப நிலையிலும் மேம்பட்ட வாழ்க்கை வாழ்தல்; dignity life. [பெருமிதம் + வாழ்க்கை]
பெருமிழலைக்குறும்பநாயனார்	பெருமிழலைக்குறும்பநாயனார் perumiḻlaikkuṟumbanāyaṉār, பெ. (n.) நாயன்மார் அறுபத்துமூவருள் ஒருவர் (பெரியபு);; a cannized Šaiva saint, one of 63. [பெருமிழலை + குறும்ப நாயனார்]
பெருமிளகி	பெருமிளகி perumiḷagi, பெ. (n.) நெல்வகை(a);; a kind of paddy. [பெருமை + இளகி]
பெருமீன்	பெருமீன் perumīṉ, பெ. (n.) யானைமீன் (திவா);; a kind of large fish. [பெரு + மீன்] [P]

பெருமுசுட்டை	பெருமுசுட்டை perumusuṭṭai, பெ. (n.) 1. கொடிவகை; many - flowered bindweed cio pornea staphylina. 2. முசுட்டை வகை; malabar convolvulus. l.cl., i, pomaea malabārica. [பெரு + முசுட்டை]
பெருமுட்டை	பெருமுட்டை perumuṭṭai, பெ. (n.) பெருமரம் (மலை.);; See perumaram. [பெரு + முட்டை]
பெருமுத்தரையர்	பெருமுத்தரையர் perumuttaraiyar, பெ, (n.) கொடையாற்சிறந்த பண்டைச் சிற்றரசருள் ஒருவகையார்; a dynasty of chieftains of former days, renowned for their liberality. 'பெருமுத்தரையர் பெரிதுவந் தீயும் கருணைச் சோறு (நாலடி,200);; [பெரு + முத்தரையர்]
பெருமுதலி	பெருமுதலி perumudali, பெ. (n.) தலைவன்; Chief. எங்கண் முன்பெருமுதலி யல்லையோ (பெரியபு. கண்ணப். 117); [பெரு + முதலி]
பெருமுதியன்	பெருமுதியன் perumudiyaṉ, பெ. (n.) கோயில் அதிகாரிகளு ளொருவன்(T.A.S.iii 106);; a temple official.
பெருமுயற்சி	பெருமுயற்சி perumuyaṟci, பெ, (n.) பேருழைப்பு; hard work. [பெரும் + முயற்ச]
பெருமுளை	பெருமுளை perumuḷai, பெ. (n.) இசைப்பாட்டு வகை (சிலப்.10,131.உரை);; a song. [பெரு + முளை]
பெருமுன்னறிவு	பெருமுன்னறிவு perumuṉṉaṟivu, பெ, (n.) முன்னறிதிறம்; fore thought. [பெரும் + முன்னறிவு]
பெருமுனைப்பு	பெருமுனைப்பு perumuṉaippu, பெ. (n.) பெருமுயற்சி பார்க்க;see perumuyarcci. [பெரும் + முனைப்பு]

பெருமூங்கில்	பெருமூங்கில் perumūṅgil, பெ. (n.) மூங்கில் மரவகை. (குறிஞ்சிப்,65. உரை);; large bamboo. 1. tr. bambusa arundinaca. [பெரு + மூங்கில்] பெருமூங்கில் perumūṅgil, பெ. (n.) முற்றிய மூங்கில்; a fully grown bamboo, [பெரு+மூங்கில்]
பெருமூச்சு	பெருமூச்சு perumūccu, பெ. (n.) நெட்டுயிர்ப்பு; sigh, long breath. 'பெருமூச்செழ விம்மின னிருந்தான் (பிரபோத. 37.6); [பெரு + முச்சு]
பெருமூச்சுவிடு – தல்	பெருமூச்சுவிடு – தல் perumūccuviḍudal, செ.கு.வி. (v..i) பெரிதாக மூச்சுவிடுதல்(வின்);; to heave a sigh. [பெருமூச்சு + விடு.]
பெருமூச்செறி-தல்	பெருமூச்செறி-தல் perumūcceṟidal, செ.குன்றா.வி. (v.t);பெருமூச்சு விடு-தல் பார்க்க;see perumUccuvidu. [பெருமூச்சு + எறி.]
பெருமூத்திரம்	பெருமூத்திரம் perumūttiram, பெ. (n.) நீரிழிவு நோய் (இராசவைத்:54);; diabeter. [பெரு + மூத்திரம் மோள் + திரம் – மோத்திரம் – மூத்திரம்]
பெருமை	பெருமை perumai, பெ. (n.) 1 பருமை; bigness, largeness, 2. மாட்சிமை; greatness, dignmity, excellence, eminernce, nobleness, grandeur, 'பெருமையுந் தன்னைத்தான் கொண்டொழுகி னுண்டு (குறள்.974);; 3. மிகுதி; abundance, excess. இன்றில்லை யென்னும் பெருமை யுடைத்து (குறள்,336); (திவா.);. 4. வல்லமை; power might. 5. சீர்த்தி; celebrity, renown. 6.செருக்கு; pride, vanity, haughtness. அவன் பெருமையடிக்கிறான் 7, அருமை; dearness, difficulty. க. பெர்மை [பல்-பரு-பெரு, பெரு-பெருமை. பெருமைக்கருத்து திரட்சிக் கருத்தின் வழிப்பட்ட பருமைக் கருத்தினின்றே தோன்றியுள்ளது. மதிப்பிற்கும் புகழிற்கும் ஏதுவான அறிவாற்றலதிகார செல் வங்களின் பருமையே பெருமை.]

பெருமைக்குணம்	பெருமைக்குணம் perumaikkuṇam, பெ, (n.) பெருமைப்பண்பு பார்க்க;see perumaippanou. [பெருமை + குணம்]
பெருமைப்பண்பு	பெருமைப்பண்பு perumaippaṇpu, பெ. (n.) மாட்சிமைக்குணம்; noble character. [பெருமை + பண்பு]
பெருமைப்பாடு	பெருமைப்பாடு perumaippāṭu, பெ. (n.) பெருமை,6. பார்க்க;see perumal. [பெருமை + பாடு படு – பாடு]
பெருமைப்பெண்	பெருமைப்பெண் perumaippeṇ, பெ. (n.) உரிமைச் சுற்றத்திலன்றிப்புறம்பே செல்வநோக்கித் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட மணப்பெண் (இ.வ.);; bride chosen from a renowned or wealthy family, dist fr.urimai-p-pen. [பெருமை + பெண் பெருமை = மதிப்பு, செல்வம், வளமை,] உறவுமுறை பற்றி மணத்தற்குரியவள் உரிமைப்பெண் என்றும் செல்வநிலை பற்றி மணத்தற்கு ஏற்றவள் பெருமைப் பெண் கூறுப.
பெருமெண்ணிக்கை	பெருமெண்ணிக்கை perumeṇṇikkai, பெ. (n.) பெருமளவு எண்ணிக்கை; large number. [பெரும் + எண்ணிக்கை]
பெருவங்கியம்	பெருவங்கியம் peruvaṅgiyam, பெ.(n.) யானைத் துதிக்கை போலும் வடிவுள்ள இசைக்குழல் (புறநா.152. உரை);; long wind instrument shaped like an elephant's trunk. [பெரு + வங்கியம்]
பெருவசியம்	பெருவசியம் peruvasiyam, பெ. (n.) பெருங்கவர்ச்சி; pishogue. [பெரும் + வசியம்]
பெருவஞ்சி	பெருவஞ்சி peruvañji, பெ. (n.) பகைவர் நாட்டை எரிகொளுத்துவதைக் கூறும் புறத்துறை. (பு.வெ.322); [பெரு + வஞ்சி]
பெருவட்டம்	பெருவட்டம் peruvaṭṭam, பெ. (n.) காட்டுமர வகை (வின்);; a kind of jungle tree. [பெரு + வட்டம்]

பெருவண்டு	பெருவண்டு peruvaṇṭu, பெ. (n.) பறக்கும் தன்மை கொண்ட ஒருவகைக்குளவி; kind of flying insect of which the common kind has a narrow waist. [பெரும் + வண்டு] [P]
பெருவண்ணம்	பெருவண்ணம் peruvaṇṇam, பெ. (n.) இசைவகை. (பெரியபு .ஆனாய.28.);; [பெரு + வண்ணம்]
பெருவண்ணான்	பெருவண்ணான் peruvaṇṇāṉ, பெ. (n.) வண்ணாரச் சாதி வகை; an important :division of the vannān caste. [பெரு + வண்ணான்.]
பெருவண்மை	பெருவண்மை peruvaṇmai, பெ. (n.) 1. பெருங்கொடை ; generosity or munticence 2. அம்பெய்தற்குரிய நால்வகை இலக்குகளுள் பெரியதாகிய இலக்கு; a large of wide target for an arrow, one of four akku, q V. [பெரு + வண்மை.]
பெருவயிறு	பெருவயிறு peruvayiṟu, பெ. (n.) 1. பருத்த வயிறு; pot-belly, paunch 2. நீர்க்கோவை; dropsy, ascitis "பெருவயிறு வயிறுவலி படுவன்வர் (திருப்பு:790); க. பெர் பசிறு. ம. பெருவயரு. [பெரு + வயிறு]
பெருவர்	பெருவர் peruvar, பெ. (n.) பெருமையுடையவர். great persons. பெருவரா யுறையு நீர்மையர் (தேவா.852.9);; [பெரு – பெருவர்]
பெருவரகு	பெருவரகு peruvaragu, பெ. (n.) வரகுவகை (விவசா.4);, a kind of common millet.
பெருவருத்தம்	பெருவருத்தம் peruvaruttam, பெ. (n.) பெருந்துன்பம்; sadness. [பெரும் + வருத்தம்]
பெருவரை	பெருவரை peruvarai, பெ. (n.) பெருமலை; Mt. Meru. சிறந்த பெருவரையுடனும் (சிவதரு.கோபுர.30);; [பெரு + வரை]

பெருவரைமீன்	பெருவரைமீன் peruvaraimīṉ, பெ. (n.) அறிசா (சங்.அக.); பார்க்க;see arisã a fish.
பெருவல்லுநர்	பெருவல்லுநர் peruvallunar, பெ. (n.) பெருந்திறனாளர்; expert. [பெரும் + வல்லுநர்]
பெருவலி	பெருவலி peruvali, பெ. (n.) 1. மிகு வலிமை யுடையது; that which is very strong or powerful 'ஊழிற் பெருவலி யாவுள' (குறள்.380.); 2. பெருநோவு (யாழ்.அக.);; excessive pain. [பெரு + வலி]
பெருவலிப்பு	பெருவலிப்பு peruvalippu, பெ. (n.) இசிவு நோய்; convulsion. [பெரும் + வலிப்பு]
பெருவலிமை	பெருவலிமை peruvalimai, பெ, (n.) மிகுந்த ஆற்றல்; greatstrength. [பெரும் + வலிமை]
பெருவலை	பெருவலை peruvalai, பெ. (n.) கடலில் மீ ன் பிடிப்பவர் பயன்படுத்தும் பெரிய வலை வகை (இ.வ.); ; a large sized net used by fishermen in the Seas. [பெரு + வலை]
பெருவழக்கு	பெருவழக்கு1 peruvaḻkku, பெ. (n.) 1. பலரும் கையாளும் முறை; largely prevalent custom or usage. 2. எல்லா விடத்திலும் நிறைந்திருத்தல்; omnipresence. எங்கணும் பெருவழக்காய் (தாயு.திருவருள், விலாச.1.);; [பெரு + வழக்கு] பெருவழக்கு2 peruvaḻkku, பெ. (n.) பொதுநெறி; common method. [பெரு + வழக்கு]

பெருவழி	பெருவழி peruvaḻi, பெ. (n.) 1. பெரும்பாதை (திவா);; highroad, trunk road. "பெருவழி நாவற் கனியினு மெளியள்" (திவ். பெரியதி. 10.9.5); 2. வீடுபேறு; Path of salvation. "கருவழி யாக்குங் கணக்கையறுத்துப் பெருவழி யாக்கும்" (திருமந். 1374); ம. பெருவழி [பெரு + வழி]
பெருவள்ளி	பெருவள்ளி peruvaḷḷi, பெ. (n.) 1. வள்ளி வகை. (பதார்த்த.437.); ; cultivated yam, mcl. diosCorea Sativa (பதார்த்த.437.); ; 2. ஒருவகைக் கிழங்குக் கொடி; ping-stalked yam, m.cl.diosCorea alata. [பெரு + வள்ளி]
பெருவளவாய்	பெருவளவாய் peruvaḷavāy, பெ.(n.) பேராற்றுக்கால்; big channel. "நாட்டுக்குப் பாயும் பெருவளவாயும்" (s.I.I.II.54);;
பெருவளி	பெருவளி peruvaḷi, பெ. (n.) சூறாவளி (சண்டமாருதம்);; storm hurricane. 'பெண்ணையந் தோட்டம் பெருவளி புக்கற்றே' (களவழி.24.); [பெரு + வளி]
பெருவளைப்பு	பெருவளைப்பு peruvaḷaippu, பெ. (n.) பெரிய காவல்; utmost vigilence, extreme care. 'சிறுமுதுக்குறைவிதானே பெருவளைப்பிட்டுக்காத்த கற்பு' (சீவக.2077); [பெரு + வளை → வளைப்பு]
பெருவறுமை	பெருவறுமை peruvaṟumai, பெ. (n.) பெருநல்குரவு; greatpoverty. [பெரும் + வறுமை]
பெருவனம்	பெருவனம் peruvaṉam, பெ. (n.) கடல்; sea. 'செறிந்த பன்மணிப்பெருவனம் (கம்பரா.முதற். 246.); [பெரு + வனம்] [பெ + SKt. vana. த. வனம்]
பெருவாகை	பெருவாகை peruvākai, பெ. (n.) 1. வாகை மரம்; siris, 1. tr., Albizzia lebbek. 2. வேலிப் பருத்தி (மலை.);; Stinking swallow wort. [பெரு + வாகை]
பெருவாடை	பெருவாடை peruvāṭai, பெ. (n.) பெருவளி பார்க்க;see peruvali. யுற்ற மரங்களி னடுக்க மெய்தா (கம்பரா.மாயாசீ.59.); [பெரு + வாடை வட(க்கு); - வாடை]

பெருவாய்மலர்	பெருவாய்மலர் peruvāymalar, பெ. (n.) இருவாட்சி ; scan jasmine. 'பெருவாய் மலரொடு பசும்பிடி மகிழ்ந்து (பதிற்றுப்.81,25.); [பேரு + வாய்மலர்]
பெருவாயன்	பெருவாயன்1 peruvāyaṉ, பெ. (n.) 1. அலப்பு பவன்; chatterbox. 2. கழுதை (பாலவா.); ; donkey. [பெரு + வாயன் வாய் - வாயன்] பெருவாயன்2 peruvāyaṉ, பெ. (n.) 1.கடகப்பெட்டி (இ.வ.);; basket. 2. பெருமத்தளி (திவ்.திருப்பள்ளி.9,வ்யா); பார்க்க;peru-mattali. [பெரு + வாயன்]
பெருவாயில்	பெருவாயில் peruvāyil, பெ. (n.) கோபுரம்; tower. [பெரு + வாயில் வாய் → வாயில்]
பெருவாயின்முள்ளியார்	பெருவாயின்முள்ளியார் peruvāyiṉmuḷḷiyār, பெ. (n.) ஆசாரக்கோவை இயற்றிய புலவர்; a poet, the author of acara-k-köval. [பெருவாயின் + முள்ளியார்]
பெருவார்த்தை	பெருவார்த்தை peruvārttai, பெ. (n.) பெருமையுடைய உரை; great word, notable uterence. மெய்ம்மைப் பெருவார்த்தை விட்டு சித்தர் கேட்டிருப்பர் (திவ்.நாய்ச்.11.10); [பெரு + வார்த்தை] skt värttå → த. வார்த்தை
பெருவாரல்வலை	பெருவாரல்வலை peruvāralvalai, பெ. (n.) மீன் பிடிக்கும் பெரிய வலைவகை (சிலப்.14,173,அரும்);; a large fishing net [பெரு + வாரல் + வலை]
பெருவாரி	பெருவாரி1 peruvāri, பெ. (n.) 1. பெரு வெள்ளம்; great food. 'தாமறையிறை வீழ்த்த பெருவாரி' (பரிபா.94); 2. மிகுதி: abundancee large numbers. [பெரு + வாரி] பெருவாரி2 peruvāri, பெ. (n.) 1. பரவல் நோய்; cpidemie, pestilence. 2. கொள்ளை நோய் வகை; bubonic plague. [பெரு + வாரி வாரு - வாரி]

பெருவாரிக்காய்ச்சல்	பெருவாரிக்காய்ச்சல் peruvārikkāyccal, பெ. (n.) பெருவாரி2 , 2 பார்க்க; see peru-vari. [பெருவாரி + காய்ச்சல்]
பெருவாழ்வு	பெருவாழ்வு1 peruvāḻvu, பெ. (n.) 1. நிரம்பிய பேறு; great prosperity. 'சகலசெல்வ யோகமிக்க பெருவாழ்வும் (திருப்பு.195.); 2. பேரின்பம் (திருப்பு.751); heavenly bliss. [பெரு + வாழ்வு வாழ் – வு = வாழ்வு 'வு' -- தொ. பெ. ஈறு.] பெருவாழ்வு2 peruvāḻvu, பெ. (n.) நல்வாழ்வு; well-being. [பெருமை + வாழ்வு]
பெருவாழைப்பூ	பெருவாழைப்பூ, peruvāḻaippū, பெ. (n.) புடைவை வகை; a kind of saree. [பெரு + வாழைப்பூ]
பெருவிடை	பெருவிடை1 peruviḍai, பெ. (n.) பெருவிளக்கவிடை; large answer. [பெரும் + விடை] பெருவிடை2 peruviḍai, பெ. (n.) இறப்பு; death, as taking final leave. [பெரு + விடை]
பெருவியாதி	பெருவியாதி peruviyāti, பெ.(n.) பெருநோய்2: பார்க்க: see perunoy2. 'சயரோகம் பெருவியாதி (கடம்ப.4. இலீலா.115.); [பெரு + SKt-Vyâdhi த.வியாதி.]
பெருவிரல்	பெருவிரல் peruviral, பெ. (n.) 1. கட்டைவிரல்; thumb or big toe. 2. நெல் எட்டுக்கொண்ட நீட்டலளவைவகை (சிலப்.3100 உரை);; a lineal measure of the length of a thumb = eight në| [பெரு + விரல்] [P]
பெருவிரியன்	பெருவிரியன் peruviriyaṉ, பெ. (n.) விரியன் பாம்பு வகை; russell's viper. [பெரு + விரியன்] [P]

பெருவிருந்து	பெருவிருந்து1 peruvirundu, பெ. (n.) சிறப்பு விருந்து; great feast. [பெரு + விருந்து] பெருவிருந்து peruvirundu, பெ. (n.) ஊர் விருந்து (இ.வ.);; caste-dinner, public feast. [பெரு + விருந்து]
பெருவிருப்பம்	பெருவிருப்பம் peruviruppam, பெ. (n.) பேராவல்; earnestoesire. [பெரும் + விருப்பம்]
பெருவிலை	பெருவிலை peruvilai, பெ. (n.) மிக்கவிலை; great worth high price. "பெருவிலை யாரத்தோடு (கம்பரா. விடை 119); [பெரு + விலை]
பெருவிலையர்	பெருவிலையர் peruvilaiyar, பெ. (n.) பெருந்தகையர்; eminent person. [பெருமை + விலையர்]
பெருவிலையன்	பெருவிலையன் peruvilaiyaṉ, பெ. (n.) மிக்கவிலை பெறுவது; a thing of high value 'பெருவிலையனான ரத்னத்தை (திவ். பெரியதி. 2. 7, 6. வ்யா); [பெருவிலை→ பெருவிலையன்]
பெருவிழா	பெருவிழா peruviḻā, பெ. (n.) பெரிய திருவிழா; great festival. தேவர்கோற் கெடுத்த பெருவிழா' (மணி மே 3, 34-5); [பெரு + விழா]
பெருவிள	பெருவிள peruviḷa, பெ. (n.) மரவகை; tooth brush true. [பெரு + விளா]
பெருவிறல்	பெருவிறல் peruviṟal, பெ. (n.) 1. மிகுவலி; great power. பெருவிரல் வேந்தன் (பெருங்.. உஞ்சைக்39,40);; 2. பெருவிறலாளி (தொல். சொல்.57.உரை பார்க்க); ; 3. முருகக்கடவுள்; skanda. ஆலமர் செல்வனணிசால் பெருவிறல் (கலித்.819); [பெரு + விறல்]

பெருவிறலாளி	பெருவிறலாளி peruviṟalāḷi, பெ. (n.) மிக்க வலிமையுடையவன்; very strong or powerful man. பெருவிறலாளி யென்ன (பெரியபு. இயற்பகை.17); [பெரு + விறல் + ஆள் → ஆளி]
பெருவிறைச்சி	பெருவிறைச்சி peruviṟaicci, பெ. (n.) மாட்டிறைச்சி; beef. [பெரு + இறைச்சி]
பெருவினைத்திறம்	பெருவினைத்திறம் peruviṉaittiṟam, பெ. (n.) வினையாண்மைத்திறம்; will-power. [பெரும் + வினைத்திறம்]
பெருவினையம்	பெருவினையம் peruviṉaiyam, பெ. (n.) செய்வினை; witchcraft. [பெரும் + வினையம்]
பெருவீடு	பெருவீடு peruvīṭu, பெ. (n.) பிற்பகலில் மாடுகளை மேய விடுகை; letting out cattle in the afternoon, for grazing. "சிறுவீடன்றியே பெருவீடும் விடும்படியாய்" (திவ். திருப்பள்ளி. 4. வ்யா); [பெரு + விடு]
பெருவு – தல்	பெருவு – தல் peruvudal, செ.கு.வி. (v.i.) தூக்கத்தில் அச்சத்தாற் பிதற்றுதல்(வின்);; to talk in sleep. [வெருவு -- பெருவு]
பெருவெக்கை	பெருவெக்கை peruvekkai, பெ. (n.) மாட்டு நோய்வகை (மாட்டுவா.108);; a kind of cattle disease. பெருவெதுப்பு பார்க்க;see peruveduppu. [பெரு + வெக்கை]
பெருவெதுப்பு	பெருவெதுப்பு peruveduppu, பெ. (n.) மாட்டு நோய்வகை (மாட்டுவா.156);; a kind of cattle disease. [பெரு + வெதுப்பு] வெதும்பு-வெதுப்பு
பெருவெழுத்து	பெருவெழுத்து peruveḻuttu, பெ. (n.) 'நமசிவாய' என்ற ஐந்தெழுத்து (பஞ்சாக்கா); மந்திரத்திற் சிவபெருமானைக் குறிக்கும் 'சி' என்ற எழுத்து; letter ši in the incantation namaśīvāya indicating Siva. பிஞ்செழுத்து மேலைப் பெருவெழுத்தும் (கொடிக்4); [பெரு + எழுத்து]

பெருவெள்ளம்	பெருவெள்ளம்2 peruveḷḷam, பெ. (n.) ஊழிப்பெருவெள்ளம்; the denge. "உண்ணாத பெருவெள்ளம் உண்ணாமல் தான் விழுங்கி உய்யக் கொண்ட கண்ணாளன்" (திவ் பெரியதி. 2.6.7); [பெரும் + வெள்ளம்] பெருவெள்ளம் peruveḷḷam, பெ. (n.) பெருமழையால் உண்டாகும் வெள்ளப் பெருக்கு; flood of a river caused by heavy rains. [பெரும் + வெள்ளம்]
பெருவெளி	பெருவெளி peruveḷi, பெ. (n.) 1. விரிந்த வெளியிடம்; open space. துவாத சாந்தப் பெருவெளியில் (குமர. பிர. மீனாட் பிள்ளை 42.); 2. திறந்தவெளி; the ethereal expanse. 3. வாலறிவு; [பெரு + வெளி]
பெருவெளிச்சம்	பெருவெளிச்சம் peruveḷiccam, பெ. (n.) பொலிவுச்சுடரொளி; brightness. [பெரும் + வெளிச்சம்]
பெருவேம்பு	பெருவேம்பு peruvēmbu, பெ. (n.) மலை வேம்பு (மூ.அ.); பார்க்க;see peru-vēmbu persian lilac. [பெரு + வேம்பு]
பெருவேளை	பெருவேளை peruvēḷai, பெ. (n.) நாய்வேளை; a sticky plant that grows best in Sandly places. [பெரு + வேளை] பெல்லம் pellam, பெ. (n.); வெல்லம் (இ.வ.); பார்க்க;see vellam. க. பட பெல்ல [வெல்லம் - பெல்லம்]

பெல்லி	பெல்லி1 pelli, பெ. (n.) துறட்டின் முனைக் கொக்கி(யாழ்ப்.);; hook tied to the end of a pole. தெ. பெல்ல பிளந்த வாயையுடைய கருவி பில் → பிள் → புள் → புல் → பெல் → பெல்லி 'இ' வினைமுதலீறு பெல்லி2 pelli, பெ. (n.) சூனியவித்தை; witchcraft, magic. அவளைப் பில்லி அடித்துவிட்டது. [பில்லி → பெல்லி]
பெள்	பெள்2 peḷtalpeṭṭal, செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. விரும்புதல்; to desire. பிரித்தலும் பெட்டலும் (தொல்.பொ.147); 2. காதலித்தல்; to lowe. பிறன்பொருளாட் பெட்டொழுகும் பேதைமை (குறள்.141); 3. நினைத்தல்; to intend. பெட்டவைசெய்யார் (இனி.நாற்.23); [பிள் → பெள் + தல் -- பெட்டல்]
பெள்'-தல் (பெட்டல்)	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;
பென்-தல் (பெட்டல்)	பென்-தல் (பெட்டல்) peṉtalpeṭṭal, செ.குன்றாவி.(v.t) காப்பாற்றுதல்; to protect. பெட்டல் என்பது புறந்தருதல் (தொல். சொல்.332. இளம்பூ);. [பிள் → பெள் + தல் → பெட்டல்]
பெற்றதகப்பன்	பெற்றதகப்பன் peṟṟadagappaṉ, பெ. (n.) தந்தை; father பெற்றதகப்பன் என்பது செஞ்ஞாயிறு என்பது போன்றது. பெற்ற என்பது இனமில்அடைமொழி. [பெற்ற + தகப்பன்]

பெற்றதாய்	பெற்றதாய் peṟṟatāy, பெ. (n.) பெற்றெடுத்த தாய்; own mother. பெற்றதாய் நீயே (திவ்.இயற்.பெரியதிருவந்:5); பேணிவளர்ப்பவளாகிய செவிலியும் தாய் எனப்படுதலின் 'பெற்ற தாய்' என்பதில் உள்ள பெற்ற என்பது இன அடையாம். [பெற்ற + தாய்]
பெற்றபிள்ளை	பெற்றபிள்ளை beṟṟabiḻḻai, பெ. (n.) சொந்த மக-ன்-ள்; own child. தாமரையோன் பெற்ற பிள்ளையை (திருக்கோ.129); [பெற்ற + பிள்ளை] பிள்ளை = தாய் வயிற்றிலிருந்து பிரிந்தது
பெற்றம்	பெற்றம் peṟṟam, பெ. (n.) 1. பெருமை; greatness. பெற்றமாளிகை (திவ்.பெரிய.10,1.10); 2. காற்று; wind air. பெற்றம் பெற்றவன் (பாரத.வாரணா.11.); 3. மாடு (தொல்.பொ.594);; bull or cow. 4. எருமை (தொல். சொல்.408, உரை);; buffalo. 5. விடையோரை; tauras of the zodiac. [பெறு (பேறு பெற்று – பெற்றம்]
பெற்றவர்	பெற்றவர் peṟṟavar, பெ. (n.) பெற்றோர் பார்க்க: see perror. 'பித்தர் போற் பின்றொடர்ந்தனர் பெற்றவர் (பிரபுலிங். வசவண்.3); [பெற்ற + அவர்]
பெற்றவன்	பெற்றவன் peṟṟavaṉ, பெ. (n.) தகப்பன்; father. பெற்றவ னாளித்த மோலி யிளையவன் பெற' (கம்பரா.விபீட.136); [பெற்ற + அவன்]
பெற்றார்	பெற்றார் peṟṟār, பெ. (n.) பெற்றோர் பார்க்க; see perror. 'பெற்றார் தளைகழல' (திவ்.இயற்.1:20); [பெற்றோர் → பெற்றார்.]
பெற்றான்	பெற்றான் peṟṟāṉ, பெ. (n.) பெற்றவன் பார்க்க;see perravan 2. கணவன்; husband. பெற்றாற் பெறிற்பெறுவர் பெண்டிர் (குறள்.58); [பெறு → பெற்றான்]

பெற்றி	பெற்றி perri, பெ. (n.) 1. இயல்பு; nature: natural property. "பெற்றி பிழையா தொருநடையாகுவர் சான்றோர் (நாலடி.343.); 2. தன்மை; character, quality. உறாஅமை முற்காக்கும் பெற்றியார்ப் பேணிக் கொளல்' (குறள்.442.); 3. வகை; method, manner. order. 'அப்பெயர் புணர்ந்த பெற்றியும் (காசிக.பஞ்சநத.1.); 4. செயன்முறை; course of action. மாருதி வடித்துச் சொன்ன பெற்றியே பெற்றி; 5. பெருமை; greatness, esteem. 6. நிகழ்ச்சி; event, occurrence. 'உற்றபெற்றி யுணர்த்துவாம்' (கம்பராகைகேசி.63.); 7. பேறு; acquisition, boo. 'யோகத்தின் பெற்றியாலே (கம்பரா சவரி.8.); 8. நோன்பு (விரதம்);; fasting. 'பெறுகதில் லம்மவிவ் வூருமோர் பெற்றி (சிலப்.குன்றக்.); [பெறு → பெற்றி]
பெற்றிமை	பெற்றிமை perrimai, பெ. (n.) 1. பெற்றி 5. பார்க்க: see perri, பெற்ற மேறுதல் பெற்றி மையோ (தேவா,488.10. 2. செய்யவேண்டு முறை; conduct, behaviour. பெற்றிமை யொன்றறியாத, தக்கனது (தேவா.622.6); 3. சாதி; class division. பேதாய் திதியாகும் பெற்றிமையின் (சி.போ.1,1,1); [பெற்றி – பெற்றிமை]
பெற்று	பெற்று perru, பெ. (n). 1. பெருக்கம் (தொல்.சொல்.305); ; bigness, greatness. 2. அடுக்கு; pile. 3. சாய்கால்; influence. 'அவன் பக்கற் பெற்றுடையரா யிருப்பர்களிறே (ஈடு,6,10,2. 4. எருது; bill. பெற்றொன் றேறி (தேவா,428,8...); [பெறு - பெற்று]
பெற்றோர்	பெற்றோர் perrōr, பெ. (n.) சிறந்த பேறுபெற்ற தாய் தந்தையர்; parents. [பெறு – பெற்ற + அவர் பெற்றவர் – பெற்றோர்.]

பெறங்கவலை	பெறங்கவலை peṟaṅgavalai, பெ. (n.) பெருங்கண்வலை. பார்க்க: see peru-n-kanvalai. [பெருங்கண்வலை - பெறங்கவலை]
பெறாப்பேறு	பெறாப்பேறு peṟāppēṟu, பெ. (n.) கிடைத்தற்கரிய பேறு; rare luck or fortune. 'பெறாப்பேறு பெற்று வைத்து (பெரியபு. குங்கிலி.11); [பெறு + ஆ பேறு] ஆ' எ. ம. இ. நி.
பெறால்	பெறால் peṟāl, பெ. (n.) மீன்முதுகிற் புள்ளி, (இ.வ.); ; spots on the back of a fish.
பெறு - தல்	பெறு - தல்1 peṟudal, செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அடைதல்; to get, obtain, secure, possess. "கையுறப் பெற்றக்கால்" (நாலடி. 5); 2. பேறுயிர்த்தல்; To bring forth, bear, as childran. 'பெற்றாளொருபிள்ளையென் மனையாட்டி' (தனிப்பா. 235, 1.); 3. பிறப்பித்தல்; to be get generate. "தான் பெற்ற புதல்வன் (நாலடி, 197);. 4. அறிதல்; to know. எல்லா யாம் பெற்றேம் (பரிபா. 8, 83.);
பெறு	பெறு2 peṟudal, செ.கு.வி. (v.i); விலைத்தகுதியுடையதாதல்; to be worth to be worthy of to fetch a price. "அப்பண்டம் அவ்வளவு பெறுமா?" [பெறு → பெறுதல்]
பெறுக்கல்	பெறுக்கல் peṟukkal, பெ. (n.) அரிசி; rice. 'முறியாப் பெறுக்கன் முப்பழம்' (பதினொ. திருவிடை வை:16, [பெறு - பெறுக்கு - பெறுக்கல்]
பெறுக்கு-தல்	பெறுக்கு-தல் peṟukkudal, செ.குன்றா.வி. (v.t.) பொறுக்குதல்; to gather pickup, as stones. பெறுக்கினர் சிலைகளைப் பெருஞ் சினத்தராய் (பிரபுலிங். சித்தரா, 21); [பொறுக்கு - பெறுக்கு]
பெறுத்து - தல்	பெறுத்து - தல் peṟuddudal, செ.குன்றா.வி. (v.t.) அடைவித்தல்; to cause to obtain. நிலைபெறுத்தலும் நீக்கலும் (கம்பரா. பாயி.); 2. உண்ணுதல்; to eat. 'அவற்றைப் பெறுத்திப் போந்தான் (திவ். பெரியாழ். 2.9.9);. [பெறு - பெறுத்து]

பெறுமானம்	பெறுமானம் peṟumāṉam, பெ. (n.) 1. மதிப்பு; value. 'அந்த ஆயிரம் பொன் பெறுமானமுள்ளது. 2. கடன் தீர்க்கும் தகுதி; solvency. அவன் பெறுமானமுள்ள புள்ளி [பெறு + மானம் (சொ.ஆ.ஈறு]
பெறுதி	பெறுதி peṟudi, பெ. (n.) 1. ஊதியம்; Gain, profit. பெறுதி விரும்பினை யாகுவை (மணி.மே 25, 115); 2. அடையத்தகும் பொருள்; that which is sought to be got or reached goal. மறைகளினிநு தியிடவரிய பெறுதியை (திருப்பு. 928);. 3. பெறுமதி பார்க்க, [பெறு - பெறுதி]
பெறுமதி	பெறுமதி peṟumadi, பெ. (n.) 1. தகுதி; worth, value. 2. திறமை; ability. 3. உறுதி; Validity, security. 4. பரிசு; prize, reward. [பெறு - பெறுமதி மதி (சொ.ஆ.ஈறு.]
பெறுமாதம்	பெறுமாதம் peṟumātam, பெ. (n.) பேறுகாலம் ; the month of parturition. [பெறு + மாதம்]
பெறுமுரி	பெறுமுரி peṟumuri, பெ.(n). சம்பளம்; wages. 'பரிசுரத்தார் பெறுமுரியாகப் பெற்று" (S. 1. 1. iii, 30);
பென்னம்பெரிய	பென்னம்பெரிய peṉṉamberiya, பெ.எ. (adf.) மிகப்பெரிய; Very large. [சின்னஞ்சிறிய xபென்னம்பெரிய]
பென்னம்பெருத்த	பென்னம்பெருத்த peṉṉamberutta, பெ. (adf). பென்னம்பெரிய பார்க்க: see peṇṇam periya. [சின்னஞ்சிறுத்த xபென்னம்பெருத்த]

பென்னாங்கொட்டை	பென்னாங்கொட்டை peṉṉāṅgoṭṭai, பெ. (n.) பேன்கொட்டை பார்க்க;see pen-Kottai. cocculus indicus [பென் + ஆம் + கொட்டை]
பெறுவது கொள்வார்	பெறுவது கொள்வார் peṟuvadugoḷvār, பெ. (n.) விலைமகளிர்; prostitutes. 'பெறுவது கொள்வாரும் கள்வரும் நேர் (குறள், 813); [பெறுவது + கொள்வார்ன]
பென்னை	பென்னை peṉṉai, பெ. (n.) யானை (சங்.அக.);; elephant.
பே	பே1 pē, தமிழ் நெடுங்கணக்கில் 'ப்' என்ற மெய்யெழுத்தும், 'ஏ' என்ற உயிர்நெடிலும் சேர்ந்து வருவது உயிர்மெய் எழுத்து; the compound of p and é. [ப் + ஏ = பே] பே2 pē, பெ. (n.) அச்சம்; fear. பே முதிர் கடவுள்" (குறுந்.87); அச்சத்தை உணர்த்தும் பேம் - ஒலிக்குறிப்புச் சொல் [பேம் → பே] பே3 pē, பெ. (n.) 1, நுரை(பிங்);; foam seum, froth. 'பேனநாறுந் தாழ்நீர்ப் பணிச்சுனை" (இறை.7, உரை); 2. மஞ்சு (வின்);; cloud. பே4 pē, இடை;இல்லை என்னும் பொருள்தரும் சொல்;(வின்.) a prefix meaning no.
பேஎம்	பேஎம் pēem, பெ. (n.) பே2(திவா); பார்க்க;see pē. [பேம் → பேஎம்]
பேக்கலாண்டி	பேக்கலாண்டி pēkkalāṇṭi, பெ.(n.) மூடன்:(இ.வ.);; simpleton, foolishfellow. u.bevakif [பே → பேக்கு → பேக்கலாண்டி] பேக்கு - பேக்கலாண்டி பே - அச்சம், வெறுமை பே - பேக்கு அறிவிலி.

பேகணி – த்தல்	பேகணி – த்தல் pēkaṇittal, செ.கு.வி. (vi) 1. குழப்பமுறுதல்; to be distressed. இழக்கப்புகா நின்றா யென்று பேகணியா நின்றேன்" (ஈடு,943); 2. நிறம் வேறுபடுதல்; to change colour, to become pallid. பேகணித்துப்பிற்காலித்துப் போகக்கவ்வ அக்கினி (திவ்.பெரியதி.2.42. வ்யா); [பேழ்கணி – பேகணி]
பேகணிப்பு	பேகணிப்பு pēkaṇippu, பெ. (n.) 1. துன்பம் (துக்கம்); (ஈடு, 9, 6, 6);; sorrow, distress. 2. நிறம் வேறுபடுகை (திவ். பெரியதி. 2, 4, 2.வ்ய.அரும்..);; becoming pallid. [பேழ்கணி - பேகணி - பேகணிப்பு..] பு. சொஆ.ஈறு.
பேகம்	பேகம்1 pēkam, பெ. (n.) தவளை (பிங்);; frog. Skt. bhéka. [பேஎம் – பேகம்] பே' ஒலிக்குறிப்பு [P]
பேகன்	பேகன்1 pēkaṉ, பெ. (n.) ஆண் தவளை. (யாழ்.அக.);; male of the frog. [பேஎம் - பேகம் – பேகன்] பேகன்1 pēkaṉ, பெ. (n.) கடைவள்ளல்கள் எழுவருள் ஒருவன்; a liberal chief, one of seven kadai-vallalgal. 'பெருங்கன் னாடன் பேகனும் (சிறுபாண். 87); [பாகன் → பேகன்] பேகன் pēkaṉ, பெ.(n.) கடையெழு வள்ளல்களுள் ஒருவர்; one of the beneficient Tamil king. [பெரு - பே - பேகு-பேகன்(பெருமைக் குரியவன்);]
பேகி	பேகி pēki, பெ.(n.) பெண்தவளை (யாழ்.அக);; [பேஎம் – பேகன்] (ஆ.பா); - பேகி (பெ.பா);
பேச்சடைப்பு	பேச்சடைப்பு pēccaḍaippu, பெ. (n.) பேச முடியாமற் செய்யும் நோய் (ML);; loss of voice, aphonia. [பேச்சு + அடைப்பு]

பேச்சல்	பேச்சல் pēccal, பெ. (n.) பேசுகை (யாழ்.அக.);; speaking. [பேசு → பேசல் → பேச்சல்] 'அல் தொ.பெ.ஈறு.
பேச்சழி - தல்	பேச்சழி - தல் pēccaḻidal, செ.கு.வி. (vi) சொன்ன சொல் தவறுதல் (யாழ்.அக);; to tail to keep one's word. [பேச்சு + அழி -]
பேச்சற்றவன்	பேச்சற்றவன் pēccaṟṟavaṉ, பெ. (n.) 1. பேசமாட்டாதவன் (யாழ்.அக);; one who is speechless or dumb. 2. பேசா நோன்பு (மௌன விரதம்); பூண்டவன்; one who has taken a vow of silence. 3. உறுதிமொழி தவறுபவன்(வின்);; one who fails in his word. [பேச்சு + அற்றவன்]
பேச்சுறுதி	பேச்சுறுதி pēccuṟudi, பெ. (n.) ஒப்பந்தத்தில் முடிவான பேச்சு (யாழ்.அக);; decision in bargaining. [பேச்சு + உறுதி] பேச்சுறுதி pēccuṟudi, பெ. (n.) உறுதிமொழிை நிறைவேற்றுந்தன்மை; faithfulness to one word. [பேச்சு + உறுதி]
பேச்சாட்டுத்துணை	பேச்சாட்டுத்துணை pēccāṭṭuttuṇai, பெ. (n.) பேச்சுக்குத் துணையானவன் (யாழ்.அக.);; companion, as one to talk with. [பேச்சு + பேச்சாடு → பேச்சாட்டு பேச்சாட்டு + துணை] ஆடு → ஆட்டு
பேச்சாடுதுணை	பேச்சாடுதுணை pēccāṭuduṇai, பெ. (n.) பேச்சாட்டுத் துணை (இ.வ.);; பார்க்க. See peccattu-t-tunai. [பேச்சாடு + துணை] 'ஆடு (து.வி.);

பேச்சாளர்	பேச்சாளர் pēccāḷar, பெ. (n.) சொற் பொழிவாளர்; skilful orator. [பேச்சு + ஆளர்]
பேச்சாளி	பேச்சாளி pēccāḷi, பெ. (n.) 1. சொல் வன்மையுள்ளவன்; good speaker. 2. சொல்லுறு தியுள்ளவன்; a man.who keeps his word. [பேச்சு + ஆள் → ஆளி] ஆளி → 'இ' வினைமுதலீறு
பேச்சாற்றல்	பேச்சாற்றல் pēccāṟṟal, பெ. (n.) மேடைப் பேச்சுத்திறம்; skilful oration. திரு.வி.க. பேச்சாற்றல் வாய்ந்தவர்; [பேச்சு + ஆற்றல்]
பேச்சி	பேச்சி pēcci, பெ. (n.) பேய்ச்சி பார்க்க; see peycci. [பேய்ச்சி – பேச்சி] பேச்சி pēcci, பெ. (n.) பேயத்தி பார்க்க;see pêyatti. [பேயத்தி – பேச்சி]
பேச்சு	பேச்சு pēccu, பெ. (n.) 1. பேசுகை; speaking. பேரமளிப் பேச்செலாம்' (பாரத. அருச்சுனன்றவ. 63); 2. மொழி; speech, language. 3. புகழ்(வின்);; praise. (w.); 4. உரையாடல்(கொ.வ.);; conversation, talk. 5. செய்தி; errand, message, verbal communication, report. 6. பொய்ச்செய்தி; rumour, 7. சொல்; word utterence. "பேயர்தாம் பேசுமப் பேச்சை' 8. கட்டுரை; discourse, harangue. 'பிண்டியும் போதியும் பேணுவார் பேச்சினை (தேவா. 83,10); [பேசு – பேச்சு]

பேச்சுக்காரன்	பேச்சுக்காரன் pēccukkāraṉ, பெ. (n.) 1. சொல்வன்மையுடையவன் (வின்);; good speaker. 2. வாயாடி; talkative man. [பேச்சு + காரன்]
பேச்சுக்கிடம்	பேச்சுக்கிடம் pēccukkiḍam, பெ. (n.) 1. பேசுமுரிமை; liberty of speech. 2. பழிக்குக் கரணியம்; occasion or room for slander. முறைப்படி அவருக்குச் செய்தி தெரிவிக்காதது பேச்சுக்கு இடமாகி விட்டது. [பேச்சுக்கு – இடம்]
பேச்சுக் குற்றம்	பேச்சுக் குற்றம் pēccukkuṟṟam, பெ. (n.) சொற்குற்றம்; defect in speech. [பேச்சு + குற்றம்]
பேச்சுக்கொடு-த்தல்	பேச்சுக்கொடு-த்தல் pēccukkoḍuttal, செ.கு.வி. (v.i) 1. மந்தணமறியச் சொல்லாடு தல் (வின்);; to speak with one in order to obtain secrets to sound (w); 2. பேச்சு நீடித்தல் (யாழ்.அக);; to prolong one's talk. 3. பொழுது போக்காகச் சொல்லாடுதல் (இ.வ.);; to keep oneself engaged by talking with. [பேச்சு + கொடு] கொடு (து.வி);
பேச்சுத்தட்டு - தல்	பேச்சுத்தட்டு - தல் pēccuddaṭṭudal, செ.கு.வி. (v.i). 1. சொல் தடுமாறுதல்; to Stammer, Stutter; to hesitate. 2. சொன்னசொல் தவறுதல்; to break one's word. 3. பிறர் கூற்றை மறுத்தல்; to go against the expressed wishes of a person. [பேச்சு + தட்டு]
பேச்சுத்தடித்தல்	பேச்சுத்தடித்தல் pēccuttaḍittal, பெ. (n.) சொல் கடுமையாகை (கொ.வ.);; growing hot in speech. [பேச்சு + தடித்தல்] தடி → தடித்தல். 'அல் தொ.பெ.ஈறு
பேச்சுத்தடுமாறு - தல்	பேச்சுத்தடுமாறு - தல் pēccuddaḍumāṟudal, செ.கு.வி. (v.i). 1. சொல் குழறுதல்; to be confused, puzzeled or disconcerted in speaking (w.); 2. உறுதிமொழி தவறுதல் (இ.வ.);; to break one's word. [பேச்சு + தடுமாறு]
பேச்சுத்தப்பு-தல்	பேச்சுத்தப்பு-தல் pēccuddappudal, செ.கு.வி (vi) பேச்சழி பார்க்க;see pēccali. [பேச்சு + தப்பு -]

பேச்சுத்தாராளம்	பேச்சுத்தாராளம் pēccuttārāḷam, பெ. (n.) 1. வெறும் வாய்ச்சொல் (இ.வ.);; empty speech, speech not followed by action. 2. சொல்வன்மை (வின்); ; fluency of speech, eloquence. 3. உரையாடற் றிறம் (வின்);; ability in conversation, politeness in address. [பேச்சு + தாராளம்]
பேச்சுத்திராணி	பேச்சுத்திராணி pēccuttirāṇi, பெ. (n.) பேச்சுத்தாராளம் (வின்.); 2. பார்க்க;see pêccu-t-tārālam. [பேச்சு + திறன் → திறனி → திராணி]
பேச்சுத்துணை	பேச்சுத்துணை pēccuttuṇai, பெ. (n.) பேசிப் பொழுது போக்குதற்குத் துணையாக இருக்கும் ஆள் (கொ.வ.);; companion, as one to speak with. [பேச்சு + துணை]
பேச்சுநிதானம்	பேச்சுநிதானம் pēccunitāṉam, பெ. (n.) பேச்சுறுதி (இ.வ.) பார்க்க;see pēccurudi. [பேச்சு + Skt nådäna த.நிதானம்]
பேச்சுப்பிடுங்கு – தல்	பேச்சுப்பிடுங்கு – தல் pēccuppiḍuṅgudal, செ.கு.வி. (v.i) சொல்லாடி மந்தணத்தையறிதல் (வின்);; to fish out secrets from another's talk, to pump cleverly. [பேச்சு + பிடுங்கு]
பேச்சுமூச்சில்லாமை	பேச்சுமூச்சில்லாமை pēccumūccillāmai, பெ .(n.) 1. அமைதி; absence of activity, quietness. பேச்சு மூச்சில்லாத பேரின்ம வெள்ளமுற்று' (தாயு. எந்நாட். ஆனந்த.1); 2. அடங்கி யிருக்கை (இ.வ.);; guiet submission. [பேச்சு + மூச்சு + இல்லாமை] பேச்சு + மூச்சு. எதுகை நோக்கி இரட்டித்து வந்த மரபினை மொழி]
பேச்சுமூச்சு	பேச்சுமூச்சு pēccumūccu, உயிருள்ள தென்பதைக் காட்டும் பேச்சும் மூச்சும் (வின்) ; signs of life, as speech and breath. [பேச்சு + மூச்சு] மரபு இணைமொழி.
பேச்சு வல்லபம்	பேச்சு வல்லபம் bēccuvallabam, பெ. (n.) பேச்சுத்திராணி (வின்); பார்க்க; see peccu-t-tirani. [பேச்சு + வல்லபம். வல்லவம் → வல்லபம்]

பேச்சுவளர் - த்தல்	பேச்சுவளர் - த்தல் pēccuvaḷarttal, செ.கு.வி. (v.i). பேச்சுக்கொடு (யாழ்.அக); பார்க்க; see pēccuvalar. [பேச்சு + வளர்]
பேச்சுவளர்தல்	பேச்சுவளர்தல் pēccuvaḷartal, பெ. (n.) 1நீண்டஉரையாடல் ; prolonged speech or conversation. 2. வாய்ச்சண்டையில் வசவு மிகுகை; growing abusive in quarrel. [பேச்சு + வளர்தல்] தல்' [தொ.பெ.ஈறு]
பேச்சுவாயன்	பேச்சுவாயன் pēccuvāyaṉ, பெ. (n.) வாயாடி (யாழ்.அக);; talkative person. [பேச்சு + வாயன்]
பேச்சுவார்த்தை	பேச்சுவார்த்தை pēccuvārttai, பெ. (n.) 1, உரையாடல்; talk. 2. நட்பு; amicable speaking terms. 3. மறுத்துரைத்தல் (யாழ்.அக);; dispute. [பேச்சு: + SKt varta. த. வார்த்தை]
பேச்சைமடி-த்தல்	பேச்சைமடி-த்தல் pēccaimaḍittal, செ.கு. (v.i.) 1. சொன்ன சொல் மாறுதல் (வின்);; to eduivocate. 2. வீண் தருக்கம் பேசுத (கொ.வ.);; to argue perversely. [பேச்சு → பேச்சை + மடி] மடி மறுத்தல்,தவறுதல்.மாறுதல்
பேச்சோடுதுணை	பேச்சோடுதுணை pēccōṭuduṇai, பெ. (n.) பேச்சாட்டுத்துணை பார்க்க; see peccattu-t-tunai. "திருவாருக்குப் போகிறேன் பேச்சோடு துணையாய் நீயும் வருகிறாயா?" [பேச்சாடு → பேச்சோடு + துணை]
பேசகம்	பேசகம்1 pēcagam, பெ. (n.) 1. ஆந்தை; owl. 2. மஞ்சு; clould. 3. யானை வாலினடி; the roof of elephants tai. 4. யானை வாலின் நுனி; tip of elephant's tail. [P] பேசகம்2 pēcagam, பெ. (n.) வாயில் (யாழ்.அக);; gate. [பேழகம் → பேசகம்]

பேசகி	பேசகி pēcagi, பெ. (n.) யானை (சங்.அக);; elephant. [பேழ் → பேழகி → பேசகி] [P]
பேசங்கை	பேசங்கை pēcaṅgai, பெ. (n.) மலங்கழிக்கை; going to stool dist fr.arpa-carikai. (இ.வ);
பேசல்	பேசல் pēcal, பெ.(n.) 1. பேசுகை; talking, speaking. பேசிற்றே பேசலல்லால்' (திவ்.திருமாலை.25); 2. வஞ்சின் முடிக்கை; fulfilling one's vow. வாளினாற் பேசலல்லால் (சீவக.257); [பேசு + அல்] (தொ.பொ.ஈறு);
பேசலாத்தி	பேசலாத்தி pēcalātti, பெ. (n.) இராப்பாலை (A);; a garden tree with smooth grey bark
பேசாத பேச்சு	பேசாத பேச்சு pēcātapēccu, பெ. (n.) 1. தகுதியற்ற சொல்; improper talk. 2. வெறுப்பூட்டும் சொல்; indecent or obscene talk. [பேசாத + (எ.ம.பெ.எ); + பேச்சு]
பேசாதிரு-த்தல்	பேசாதிரு-த்தல் pēcātiruttal, செ.கு.வி செயலற்றிருத்தல்; to keep quiet. வாத்யங்கள் வாய்த்தால் கூத்தாடுவாருடம்பு பேசாதிராதிறே" (திவ். பெரியதி. 121 வ்யா. பக். 59);; [பேசு → பேசாது + இரு] 'ஆ எ. ம. இ.
பேசாமடந்தை	பேசாமடந்தை pēcāmaḍandai, பெ. (n.) வாய் வாளாமை பூண்ட பெண் (கொ.வ);; reticent, silent Women. [பேசு → பேசா + மடந்தை] (ஆ' எம.இ.நி);
பேசாமை	பேசாமை pēcāmai, பெ. (n.) வாய்வாளாமை (மௌனம்);; silence, as observed by ascetics. 'அருட்பெற்றோர்கள் பெற்ற பெருமை....... பேசாமை யாகுமெனவே (தாயு.பரிபூரண.2.); [பேசு → பேசாமை] 'ஆ' எ. ம. இ. மை'ப.பெ.ஈறு.

பேசார்	பேசார் pēcār, பெ (n.) ஊமைகள் ; the dumb பேணாமாக்கள் பேசார் பிணித்தோர் மணி மே.28.223) [பேசு → பேசார்] 'ஆ' (எ.ம.இடநில); ர் (ப.பா.ஈறு); பேசார் pēcār, பெ.(n.) 1. சோர்வு; fatigue, weakness. 2. தொந்தரவு; annoyance, disgust. [U. {} → த. பேசார்]
பேசாவழக்கு	பேசாவழக்கு pēcāvaḻkku, பெ. (n.) பயனற்ற வழக்கு(C.G);; a naseless or vexatious suit [பேசு + ஆ (எம.இ.நி); + வழக்கு]
பேசாவெழுத்து,	பேசாவெழுத்து, pēcāveḻuttu, பெ. (n.) நமசிவாய' என்ற ஐந்தெழுத்து (ஐந்க்கா); மந்திரத்திற் சிவபெருமானைக் குறிக்கும் சி' என்ற எழுத்து. பேசுமெழுத்துடனே பேசாவெழுத்தினையும்; [பேசு + ஆ எம.இ.நி); + எழுத்து]
பேசி	பேசி pēci, பெ. (n.) 1. சதை; muscle. 2.நரம்பு; tendon. 3. பூமொட்டு; bud. 4. இடுயேறு; thunderbolt. 5. முட்டை; egg. பேசுவது போல் உள் நிலையை வெளிப்படுத்துவனவும் பேசி எனப்பட்டன.

பேசு	பேசு1 pēcudal, செ.கு.வி (v.i) 1. சொல் லாடுதல்; to talk, speak. 2. வஞ்சினமுடித்தல்; to fulfil a vow. வாளினாற் பேசலல்லால்' (சீவக.259); 3. வீணை நரம்பு முதலியன இசைத்தல்; to sound, as a lute string. கையாழ் (பிடில்); நரம்பு (தந்தி); நன்றாகப் பேசவில்லை ; 4. நாடி முதலியன துடித்தல்; to feat, as the pulse. 'கையில் பித்தநாடி பேசவில்லை; 5. உரக்கப்பேசுதல்; to make noise, to roar. தரங்கநீர் பேசிலும் (திவ்.பெரியதி.8.27); [P] பேசு2 pēcudal, செ.குன்றாவி. (v.t) 1.சொல்லுதல்; to tell, say. 'வாயினாற் பேசறேற்றேன்' (சீவக.257); 2.பலமுறை சொல்லுதல்; to repeat manytimes. ஈன்றுழாய் மாயனையே பேசியே (திவ்.இயற். பெரியதி.38); 3. போற்றுதல்; to praise. பிறவாநாளே செயலைப்பேசிமுடிவு
பேசுமெழுத்து	பேசுமெழுத்து pēcumeḻuttu, பெ. (n.) நமசிவாய என்னும் ஐந்தெழுத்தில் ஆற்றலை உணர்த்தும் வ' என்றவெழுத்து; the letter wal In the incantation "namaśīvāya: indicating siva- sakti. வைகரிவாக்கு; 'பேசுமெழுத்துடனே (கொடிக்4); articulate utterance ஊமையெழுத்தொடுபேசு மெழுத்துறின் (திருமந்.2158); [பேசு + எழுத்து]
பேசுலம்	பேசுலம் pēculam, பெ. (n.) செடிவகை (இ.வ.); a plant - Arum colocasia.
பேசுலி	பேசுலி pēculi, பெ. (n.) பேசுலம் (இ.வ.); பார்க்க;see pēšulan.
பேசுவாய்	பேசுவாய் pēcuvāy, பெ. (n.) வாயடிப்பவன்; talkative person. [பேசு + வாய்]

பேசுவாயன்	பேசுவாயன் pēcuvāyaṉ, பெ. (n.) 1. பரிந்து பேசுவோன்; intercessor. வாயாடி; talkative person. [பேசு + வாயன்]
பேடகம்	பேடகம்2 pēṭagam, பெ. (n.) பண்டைக்காலத்து வழங்கிய ஒருவகைத்துகில் (சிலப்.14,108,உரை);; a garment of ancient times. பேடகம் pēṭagam, பெ.(n.) 1. பெட்டி; box. "பேடகத்திடை யொழுகிய தினபதி பெருங் குமரனை" (பாரத. சம்பவ. 41);. 2. கூடை (யாழ்.அக.);; basket. 3. திரள் (யாழ்.அக.);; mass, heap. [Skt. {} → த. பேடகம்]
பேடணம்	பேடணம் pēṭaṇam, பெ (n.) 1. பொடி செய்கை; grinding pulverising. 2.திரிகைக்கல்; grinding -stone. [P]
பேடன்	பேடன் pēṭaṉ, பெ. (n.) ஆண்தன்மை மிகுந்த அலி; hermaphrodite with male characteristics predominating. பேடன் வந்தான் (நன்.263,உரை);; [பேடு → பேடன்] பெண்மைவிட்டு ஆண்மை அவாவுப்பேடு ஆண்பால்.
பேடா	பேடா pēṭā, தெப்பம் ; raft float. [பேடு → பேடா]
பேடாடல்	பேடாடல் pēṭāṭal, பெ. (n.) பேடு2: (சிலப்.3,14, உரை, பக்.90);. பார்க்க;see pedu. [பேடு + ஆடல்]
பேடாப்போ - தல்	பேடாப்போ - தல் pēṭāppōtal, செ.கு.வி. (v.i) உலாவப்போதல்; to walk for recreation. [பேடு + ஆ + போ] பேடி1 பெ. (n);. 1. பெண்தன்மை மிகுந்த அலி; hermphrodite with female chractristics predominating. பெண்ணவா யாணிழந்த பேடி (நாலடி.251); 2. ஆண்மை யின்மை; impotence. 3. நடுவிரல்; middle finger. சுட்டுப்பேடி (சிலப்.3.18 உரை, மேற்கோள்,பக்.95);, 4. அச்சம்; fear. [பேடு → பேடி]

பேடி	பேடி2 pēṭittal, செ.கு.வி. v.i) அஞ்சுதல்; to be afraid. [பே → பேடு → பேடி] பேடி3 pēṭi, பெ. (n.) விலங்கு (CG);; fetters [பேடு + பேடி] பேடி pēṭi, பெ. (n.) சிற்றுர் ஆண்கள். மணிக்கட்டில் அணியும் ஒரு நகை; an ornament worned by men on wrist. [பிடி-பேடி]
பேடிகை	பேடிகை pēṭigai, பெ. (n.) கூடை (யாழ்.அக); ; basket. 2 உறை; (அக.நி.); cover. [பேடு → பேடிகை]
பேடிசங்காட்டு – தல்	பேடிசங்காட்டு – தல் pēṭisaṅgāṭṭudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. மாய்மாலஞ்செய்தல்; to play the hypocrite. 2. போலிவேலை செய்தல்; to counterfeit a work. [பேடிசம் → காட்டு – தல்]
பேடிசம்	பேடிசம் pēṭisam, பெ. (n.) மாய்மாலம் (யாழ்.அக);; imposition, deception. [பேடு → பேடியம் → பேடிசம்]
பேடிசெய் - தல்	பேடிசெய் - தல் pēṭiseytal, செ.குன்றாவி (v.t.) விலங்கிடுதல்; to handcuff. [பேடி + செய் - தல்]
பேடியாடல்	பேடியாடல் pēṭiyāṭal, பெ. (n.) பேடு2: பார்க்க;see pedu. காமனாடிய பேடியாடலும் சிலப்.6,57) [பேடி + ஆடல்]
பேடியெழுத்து	பேடியெழுத்து pēṭiyeḻuttu, பெ. (n.) ஆய்த வெழுத்து (வின்.);; the letter 'ஃ' as neither hale nor female [பேடி + எழுத்து]

பேடு	பேடு pēṭu, பெ. (n.) 1. பெண்பால்; femalesex. 'படலியாணர் போலும் (தேவா.249,1); . 2.பெண் பறவை; female of birds. பேடுஞ் சேவலும் (மலைபடு.141,உரை); 3. சிறுமை; mallness. 4. ஒருசார் விலங்குகளின் பெண்; female of certain quadrupeds. தெய்வமாக வைத்த எருமையாகிய பேட்டின் கொம்போடே. (கலித்.114. உரை); 5. சிற்றூர்; mall town, village. 6. நடுவிரல்; the middle finger. கட்டும் பேடும்' (சிலப்.3:18,உரை); உள்ளீடின்றிப் பயனற்றது; what is |nproductive, useless or kernelless. இந்தந் தேங்காய் பேடு (உ.வ); 8. பேடி 1.பார்க்க . கூத்துப் பதினொன்றனுள் ஒன்றானதும் வாணனால் சிறையிடப்பெற்ற தன்மகன் அநிருத்தனைச்சிறைமீட்டுப்பிரத்தியுமானன் ஆடியதுமான கூத்து; dance of piratiyumnan when he released his son Aniruttan from the Irison of vanas, one of 11 kuttu.g.r [பெள் → பேடு] பேடு pēṭu, பெ.(n.) 1 காடுவெட்டி உண்டாக்கிய விளை நிலம்; deferested agricultural land.
படுமூஞ்சி	படுமூஞ்சி paḍumūñji, பெ. (n.) பெண்முகம் (யாழ்.அக);; feminine face. [பேடு + மூஞ்சி]
பேடை	பேடை pēṭai, பெ. (n.) பறவையின் பெண்பால்(பிங்);; female of birds, hen. 'மிழற்றேன்மின் குயிற்பேடைகாள்' (திவ்.திருவாய்.9,5,1);; ம. பேட. க. ஹேடே [பெள் → பேடு → பேடை] பேடை pēṭai, பெ. (n.) கூடை (யாழ்.அக);; basket. [பெள் + பேடை]
பேண்	பேண் pēṇ, பெ. (n.) 1. புறந்தரல் (தொல்.சொல்.338);; protection. 2. விருப்பம் (தொல்,சொல்.338);; desire. 3. பேண்மரம் (வின்); பார்க்க;see pén-maram. [பெல் → பெண் → பேண்]

பேண்மரம்	பேண்மரம் pēṇmaram, பெ. (n.) துலாத்தாங்கு மரம் (வின்);; the stand of a picottah. [பேண் + மரம்]
பேணகம்	பேணகம் pēṇagam, பெ. (n.) பணிகாரவகை (வின்.);; a kind of pastry. [பேண் + அகம் → பேணகம்]
பேணம்	பேணம் pēṇam, பெ, (n.) 1. மதிப்பு; tenderness recard, esteem. 2. பதனம்; care, caution. 3. பேணுகை; nurture, fostering. [பேண் → பேணம்]
பேணரவு	பேணரவு pēṇaravu, பெ. (n.) பேணல் பார்க்க: See pénal. [பேண் → பேணரவு]
பேணல்	பேணல் pēṇal, பெ. (n.) 1. பேணுகை; nurturing, fostering. 2. மிகுவிருப்பம்; intense desire. 3. கருதுகை (அரு.நி);; thinking. 4. மிகுகை (அரு.நி);; increasing. [பேண் → பேனல்]
பேணலர்	பேணலர் pēṇalar, பெ. (n.) பகைவர்; foes. [பேண் + அல் + அர்]
பேணாமாக்கள்	பேணாமாக்கள் pēṇāmākkaḷ, பெ. (n.) எதிரிகள்; helpless, friendless persons. 'பேணாமாக்கள் பேசார் பிணித்தோர் (மணிமே.28,223); [பேண் + ஆ + சிமாக்கள்] அல்'எ. ம. இ. நி.
பேணாமை	பேணாமை pēṇāmai, பெ (n.) பகைமை; enmity. பேணாமை பேணப் படும் (குறள்,866); [பேண் + ஆ + மை]

பேணார்	பேணார் pēṇār, பெ. (n.) பகைவர்; foes. பேணா ரகநாட்டு (பு.வெ.3,4.); [பேணு + ஆ + அர்]
பேணி	பேணி pēṇi, பெ. (n.) பணியாரம் (இந்துபாக);; a kind of Sweet meat. [பண் → பணி → பேணி]
பேணியார்	பேணியார் pēṇiyār, பெ. (n.) விரும்பப் பட்டோர்; lowers. பேணியார் பெட்ப செயின்' (குறள்.1257); [பேண் + பேணி + ஆர்]
பேணிவளர்த்தல்	பேணிவளர்த்தல் pēṇivaḷarttal, பெ. (n.) பாதுகாத்து வளர்த்தல்; help to grow. [பேணி + வளர்த்தல்]
பேணுகை	பேணுகை pēṇugai, பெ. (n.) பேணி வளர்த்தல் பார்க்க; [பேண் → பேணுகை]
பேணு-தல்	பேணு-தல் pēṇudal, செ.குன்றாவி (v.i.) 1.போற்றுதல்; to treat tenderly, to cherish. "தந்தை தாய்ப்பேண்" (ஆத்தி சூ); 2. போற்றி காத்தல்; to protect. "பேணித் தென்புல வாழ்நர்க் கருங்கட னிறுக்கும்" (புறநா.9); 3. மதித்தல்; to regardesteem value. குன்று... தெய்வம் பேணித்திசை தொழுதனிர் சென்மி ன்"(பரிபா.15:48); திவா); 4. விரும்புதல்; disire. பேணான்வெகுளி (குறள்:526); 5. ஒப்புரவு; to treat courteously. பிறர் தன்னைப் பேணுங்கா, னாணலும் (திரிகடு.6); 6. வழிபடுதல்; to worship. அமரர் பேணியும் (பட்டினப்.200); 7. பொருட் படுத்துதல்; to care formind. 'துவலைத் தண்டுளி பேணார்" (நெடுநல்34); 8. கழுவாய் செய்தல்; to attend carefully, talk particular car of.

பாணியுந்தூக்கு நடையும் ... ஒழிபு ...

பேணுநர்	பேணுநர் pēṇunar, பெ. (n.) போற்றிக்காப்போர்; guardians. 'பெண்டிர் கொல்லோ பேணுநர் கொல்லோ (மணிமே.14:47); [பேணு → பேணுநர்]
பேத்தல்	பேத்தல் pēttal, பெ. (n.) பிதற்றுமொழி; incoherent talk meaningless speech. [பிதற்று → பேத்து → பேத்தல்]
பேத்தி	பேத்தி1 pētti, பெ. (n.) பேர்த்தி; grand - daughter. 'பேத்திமாருண்டு பண்ணும்' (பணவிடு.255); [பேர் → பேத்தி] பேத்தி2 pēddidal, பெ. (n.) பேயத்தி; corr of. [பேயத்தி → பேத்தி]
பேத்து-தல்	பேத்து-தல் pēddudal, செ.குன்றா.வி (v.i) பிதற்று(கொ.வ.); பார்க்க;see pétattu. [பிதற்று → பேத்து]
பேத்துவம்	பேத்துவம் pēttuvam, பெ. (n.) 1. அமுதம்; nectar. 2. நெய்; chee. (சங்.அக); [பேத்து → பேத்துவம்]
பேத்தை	பேத்தை pēttai, பெ. (n.) 1. மீன்வகை; globefish, genus, tetrodon 2, 9 விரலம் வளர்வதும் பழுப்புநிறம் உள்ளதுமான மீன்வகை; globefish, brown, attaining 9 in in length, Tetrodon nigro punctatus. 3. பற்பேத்தை (யாழ்.அக);; பார்க்க ;gum boil. 4. வயிற்றுவீக்கம் (யாழ்.அக);; bloated belly. [பேத்து → பேத்தை] [P]
பேதறு-த்தல்	பேதறு-த்தல் pētaṟuttal, செகுன்றாவி (vi.) கலக்கமொழித்தல்; to clear doubt. மாருதி வந்துன்னைப்பேதறுத்து (கம்பராமீட்சி.166); [பேது + அறு → பேதறு]
பேதிக்கிழங்கு	பேதிக்கிழங்கு pētikkiḻṅgu, பெ. (n.) 1. கொடிவகை; jalap, mle Impomaea Purga (சா.அக.);

பேது	பேது pētu, பெ. (n.) 1. மயக்கம்; bewilderment confusion, consternation. நல்லவை பேதுறார் கேட்டல்' (இனி, நாற். 9);, 2. பித்துப் பிடித்தல்; delirium, mental derangement. சாயலாடான் பேது கண்டு' (சீவக. 1744); 4. அறிவின்மை; ignorane. பிழை யென்னாய் பேதுறீஇ (பு.வெ. 11, கைக்கிளை. பெண். 8); skt. bhēda. க.பேது [பித்து →பேத்து → பேது]
பேதுறவு	பேதுறவு pēturavu, பெ. (n.) 1. மயக்கம்; bewilderment, mental derargement, mental பேணிலா தவர் பேதுற வோட்டினோம் (தேவா. 497, 10,);; 2. துன்பம் (சங்.அக);. distress. [பேதுறு → பேதுறவு]
பேதுறு - தல்	பேதுறு - தல் pēdurudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. மயங்குதல்; to be bewilered. 'பேதுறுகின்ற போன்ற பெருமழைக் கண்கள்' (சீவக.2544); 2. பித்துப் பிடித்தல் (வின்);; to become insane. 3. வருந்துதல்; to be distressed. 'பேதுற்ற விதனைக் கண்டு (பரிபா. 18, 12.); 4. அறியா திருத்தல் (பு. வெ. 11, கைக்கிளை. பெண். 8.);; to be ignorant. [பேது + உறு → பேதுறு - தல்]
பேதுறு - த்தல்	பேதுறு - த்தல் pēturuttal, செ.குன்றாவி. (v.t) வருத்துதல்; to cause distress. 'உயிரைப் பேதுறுத்து' (சீவக. 2766); பேதுறு → பேதுறுத்தல். (கா.விளை); [பேது + உறு]

பேதை	பேதை pētai, பெ. (n.) 1. அறிவிலி (பிங்.);: simpleton, ignorant person, dolt. பிள்ளைமை விளம்பினாய் பேதை நீயெனா' (கம்பரா, யுத். மந்திரப். 72.); மடிமடிக் கொண்டொழுகும் பேதை (குறள்.603); ; 2. பெண்; woman, as simple minded. பசந்தது பைந்தொடிப் பேதை நுதல்' (குறள். 1238.); 3. பாலை நிலப் பெண்; (இறை. 1, 18.); woman of desort tract. 4. மகளிர் பருவம் ஏழனுள் ஐந்து வயது முதல் ஏழு அகவை வரையுள்ள பருவத்துப் பெண் (பிங்.);; girl between the ages of five and seven. 5. வறியவன் (பிங்);; poor person, 6. கள் (சது);; toddy, winous liquor. 7. அலி (பிங்.);: hermaphrodite. தெ. அம்பேத [பேது – பேதை]
பேதைப்படு-த்தல்	பேதைப்படு-த்தல் pētaippaḍuttal, செ.குன்றாவி. வி. (v.t) மடமையாக்குதல்; to make toolish. 'பேதைப் படுக்கு மிழவூழ்' (குறள், 372.); [பேதை + படு]
பேதைப்பருவம்	பேதைப்பருவம் pētaipparuvam, பெ. (n.) அறியாப் பருவம்; age of innocence. [பேதை + பருவம்]
பேதைப்புத்தி	பேதைப்புத்தி pētaipputti, பெ. (n.) ஏமாளி; weak intellect, folly, credulity, indiscretion (w.); [பேதை + SKṭ nuddhi த.புத்தி]
பேதைப்பெண்	பேதைப்பெண் pētaippeṇ, பெ. (n.) இளம்பெண்; young lady. [பேதை + பெண்]
பேதைமை	பேதைமை pētaimai, பெ. (n.) மடமை; folly, ignorance, credulouse ness. பேதைமை யன்ற தறிவு' (நாலடி 249); [பேதை – பேதைமை] மை. ப. பெ. ஈறு

பேதைபாதம்	பேதைபாதம் pētaipātam, பெ. (n.) பெண் தெய்வத் திருவுருவின் காலில் அணியும் அணிவகை; an ornament for the log of an Idol. "திருக்கழற் கீழிடும் பேதைபாதமும்" (SII.viii.39); [பேதை + பாதம்]
பேதமை	பேதமை pētamai, பெ. (n.) உய்த்துணராமை (தொல். பொ. 248, இளம்பூ);; lack of diSCernment. [பேதை → பேதமை]
பேந்தவலை	பேந்தவலை pēndavalai, பெ. (n.) கண்கள் சிறியவாகப் பின்னிய வலை (இ.வ.);; smaleyed net (loc.);
பேந்தவிழி - த்தல்	பேந்தவிழி - த்தல் pēndaviḻittal, செ.கு.வி. (v.i) மருண்டு விழித்தல் (கொ.வ); ; to stare rol the eyes in bewilder ment. [பே → பேந்து → பேந்த + விழி]
பேந்து - தல்	பேந்து - தல் pēndudal, செ.கு.வி.(v.i) மருளுதல்; to be bewildered. 'பேந்திப் பேந்தி விழிக்கிறான்' [பே – பேந்து]
பேம்	பேம் pēm, பெ. (n.) அச்சம்; fear, dread, terror. பேந்தரு பேய்வனம்' (சீவக. 1181); [பே2 → பேம்]
பேய்	பேய்1 pēy, பெ. (n.) 1. அச்சுறுத்தும் ஆவி; devi, goblin, fiend. 'சுழலு மழல்விழிக் கொள்ளிவாய்ப் பேய் (பதினொ. மூத்த 1); 2 காட்டுத்தன்மை(வின்);; wildness, as of vegetation 3. தீமை (வின்);; evil (w.); 4. வெறி; madness, as of a dog, frenzy. [பே – பேய்] பேய்2 pēy, பெ. (n.) இல்லை யென்னும் பொருன் கொண்ட சொல் (அக.நி.);; a term meaning 'no.' [பே4_ பேய்]
பேய்க்கஞ்சான்	பேய்க்கஞ்சான் pēykkañjāṉ, பெ. (n.) சாணாக்கியப் பூண்டிலுள்ள பூச்சிவகை (சங்.அக.);; a worm infesting canakki-p-pundu.

பேய்க்கடம்பை	பேய்க்கடம்பை pēykkaḍambai, பெ. (n.) மரவகை (L.);; a tree [பேய் + கடம்பை]
பேய்க்கடுக்காய்	பேய்க்கடுக்காய் pēykkaḍukkāy, பெ. (n.) 1. பெரிய மரவகை; crape myrtle. 2.பூமருது; 1. பார்க்க;see pümarudu. [பேய் + கடுக்காய்]
பேய்க்கண்	பேய்க்கண் pēykkaṇ, பெ. (n.) 1. சுழல்விழி; rolling eyes, as of a demoniac. 2. அஞ்சத்தக்க விழி; frightful eyes, as of a devil. [பேய் + கண்]
பேய்க்கண்டல்	பேய்க்கண்டல் pēykkaṇṭal, பெ. (n.) சிறுமர வகை (வின்);; simple cymed mangrove [பேய் + கண்டல்]
பேய்க்கருங்காலி	பேய்க்கருங்காலி pēykkaruṅgāli, பெ. (n.) கருங்காலிவகை, (L);; tamarind like cutch, m.tr. [பேய் + கருங்காலி] [கருங்கால் – கருங்காலி]
பேய்க்கரும்பு	பேய்க்கரும்பு pēykkarumbu, பெ. (n.) நாணல் வகை (A.);; Kaus, a large and Coarse grass. [பேய் + கரும்பு] பேய்க்கரும்பு pēykkarumbu, பெ. (n.) வேருடன் கூடிய கரும்பு; a full length sugarcane with root. [பேய்+கரும்பு]
பேய்க்களா	பேய்க்களா pēykkaḷā, பெ. (n.) களாவகை (மலை);; a species of whortleberry. [பேய் + களா]
பேய்க்கற்றாழை	பேய்க்கற்றாழை pēykkaṟṟāḻai, பெ. (n.) காட்டுக் கற்றாழை (பதார்த்த 369); பார்க்க: kattu-k-karralai, century-plant. [பேய் + கற்றாழை]

பேய்க்கனவு	பேய்க்கனவு pēykkaṉavu, பெ. (n.) தீக்கனவு; night mare. [பேய் + கனவு]
பேய்க்கனி	பேய்க்கனி pēykkaṉi, பெ. (n.) பேயன் வாழை (தைலவ, தைல. 113);, பார்க்க; See peyanvalai. [பேய் + கனி] [P]
பேய்க்காஞ்சி	பேய்க்காஞ்சி pēykkāñji, பெ. (n.) புண்பட்ட வீரனைக் கங்குல் யாமத்துப் பேய் காத்தமை கூறும் புறத்துறை (தொல், பொ. 79);; [பேய் + காஞ்சி]
பேய்க்காடு	பேய்க்காடு pēykkāṭu, பெ. (n.) பேய் வதியுங் கானகம் (வின்);; haunted jungle. [பேய் + காடு]
ய்	ய் y, 1. தமிழ் நெடுங்கணக்கில் பதினோராவது இடையின மெய்யெழுத்து; the eleventh medial consonant of the Tamil alphabet. 2. அடியிண்ண ஒலி; voiced palatal. 3. மூவின மெய்யெழுத்துப் பிரிவுகளுள், வல்லினத்துக்கும், மெல்லினத்துக்கும், இடைப்பட்ட நிலையில் ஒலிக்கும் எழுத்து; the six medial consonants of the Tami/ (tripartite); system வல்லெழுத்துத் தோன்றும் மார்புக்கும், மெல்லெழுத்துத் தோன்றும் மூக்குக்கும் இடைப்பட்ட இடமான அடியண்ணத்தில் தோன்றும், ஒலிப்புடை ஒலியாகும்.
ய	ய ya, 'ய்' என்ற மெய்யெழுத்தும். 'அ' என்ற உயிரெழுத்தும் இணைந்த உயிர்மெய் (அசை) யெழுத்து; the syllable formed by adding the short vowel 'a' to the consonant 'y' [ய் + அ → ய] இடையெழுத்து :- (இடையினம்); தமிழ் நெடுங்கணக்கில் 'க' கா முதலாக வரும் உயிர்மெய்யெழுத்துகளில், பதினோராம் எழுத்து. இடையெழுத்து(ய,ர,ல,வ,ழ,ள);களு ளொன்று. வல்லெழுத்துப்போல் வன்மையுமாகாமல் மெல் லெழுத்துப்போல் மென்மையுமாகாமல், இடை நிகானவாய் நிற்பதால், இடையினம் அல்லது இடையெழுத்தென்று, இலக்கணப் புலவர் இயம்புவர். அரையுயிர் Semi-vowels):- உயிரெழுத்திற்கும் மற்றைய மெய் யெழுத்திற்கும் இடைநிகரணவாய், நிற்பன என்று கொண்டு, மேனாட்டார். 'ய'கர 'வ'கரத்தை அரை உயிர்கள் என்று வழங்குவர். ஆனால், இவற்றைப் பிறப்பு வகையாலோ, செவியுனர் ஒலி வகையாலோ, ஓரினமாகக் கொண்டு ஆராய்வதே சாலச் சிறந்ததென்று. இந்நாளைய பேச்சொலியியல் (phonetics); அறிஞர்கள் கருதுவர். பிறப்பிடம் :- நாவின் மேற்புறம் தட்டையாக நிற்குங்கால், அண்ணத்திற்கும், நாவிற்கும் இடையேயுள்ள இடைவெளி மிகமிகச் சிறியதாய்ப் பாந்து தோன்றும். அவ்விடைவெளி வழியாக மூச்சானது உரசிக்கொண்டே வெளிவருங்கால் தோன்றும் ஒலிப்புடை ஒலியே யகரம். இஃது இடையண்ணத்திற் பிறப்பது. இவ்வொலியின் பிறப்பிடம் பற்றித் தொல்காப்பியர். "அண்ணஞ் சேர்ந்த மிடற்றெழு வளியிசை கண்ணுற் றடைய யகாரம் பிறக்கும்"(தொல்.99); என்று கூறியுள்ளது காண்க 'மிடற்றெழு வளியிசை' என்பதால், யகாம் ஒலிப்புடை ஒலி எனக் கொள்ளலாம். 'அண்ணம் சேர்ந்த' என்பதனால், அது வல்லண்ண ஒலி என்பது தெளிவு. 'கண்ணுற்றடைய' என்பது. இஃது உரசொலி

குறிப்பதாகக் ... "உரலாணியிட்டாற் ... செறிய" என்று

யா	யா yā, compound of ய் and ஆ, 'ய்' என்ற மெய்யெழுத்தும். 'ஆ' என்ற நெட்டுயிரெழுத்தும் இணைந்த உயிர்மெய் (அசை) யெழுத்து; the syllable formed by adding the long vowel 'a' to the consonant 'y'. காலந்தோறும் கல்வெட்டுக்களிற் காணப்படும் யகர ஆகாரத்தின் வரிவடிவ வளர்ச்சி :- கி.மு.2,3-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் அசோகர் காலத்து தமிழ் பிராமிக் கல்வெட்டுகளிற் காணப்படும் வரி வடிவம் கி.மு.2,3-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் குகைகளில் காணப்படும் தமிழி யெழுத்துக் கல்வெட்டில் காணப்படும் வரிவடிவம் கி.பி.5,6,7-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் பல்லவர் கல்வெட்டுகளில் காணப்படும் வரிவடிவம். கி.பி.8-ஆம் நூற்றாண்டுக் கல்வெட்டுகளில் காணப்படும் வரி வடிவம் கி.பி.9-ஆம் நூற்றாண்டுக் கல் வெட்டுகளில் காணப்படும் வரிவடிவம் கி.பி.10.11-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் சோழர் காலக் கல்வெட்டுகளில் காணப்படும் வரிவடிவம் கி.பி.11.12-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் பாண்டியர் காலக் கல்வெட்டுகளில் காணப்படும் வரிவடிவம் கி.பி.14,15-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் விசயநகர மன்னர் கல்வெட்டுகளில் காணப்படும் வரிவடிவம் கி.பி.18,19-ஆம் நூற்றாண்டில் யகர ஆகாரம் இன்றைய வரிவடிவத்தை எய்தியது எனலாம் கி.பி.20-இல் தற்கால வரிவடிவம். யா2 yā, பெ. (n.) யாவை; what or which things, "பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள" (குறள்' 54);. யா3 yā, பெ. (n.) அஃறிணைப்படர்க்கைப் பன்மை வினா; third person inferior beings plural question.
யா அ	யா அ yāa, பெ.(n.) 1. செய்யுளில் மட்டும் பயின்றுவரும், "யா" என்பதன் அளபெடை; lengthening of sound in { } in poetry. "யாஅ ஒண்டளிர் (அகநா. 331.1);. 2. யா அம் பார்க்க; see { }. கழகக்காலப் புலவர்கள், "யா" எனும் நெடிலை செய்யுளில் ஒசை நிறைத்தற்பொருட்டு, "யாஅ" என்று அளபெடையாகக் குறித்துள்ளனர். (எ.டு); "யாஅ வரிநிழல்" (குறுந்-232:4-5);, "நீடுநிலையாஅத்துக் கோடுகொள் அருஞ்சுரம்"(அகநா.263, 8);
யாஅம்	யாஅம்1 yāam, பெ.(n.) யாமரம் பார்க்க; see{ } "நெடுநிலை யாஅம்" (அகநா. 659:8);. "மென்சினை யாஅம் பொளிக்கும்" (குறுந் 37:2);. [யா → யாஅ → யாஅம்] யாஅம்2 yāam, பெ.(n.) செய்யுளில் மட்டும் காணப்பெறும், "யாஅ" என்பதன் அளபெடை; lengthening of sound { } in poetry. "பிடிபசி களைஇய பெருங்கை வேழம் மென்சினை யாஅம் பொளிக்கும்"(குறுந் 37 2-7);. [யா → யாஅ → யாஅம்] "யாஅ" என்னும் வடிவே, யாமரம் என்னும் பொருண்மையில், அளபெடுத்த வடிவமாக "யாஅம்" என்று கழகக்காலப் புலவர்களால் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. (எ.கா.); "நெடுநிலை யாஅம்" (அகநா.659.9);.

யாக்குதல்'	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;
யாக்கு-தல்	யாக்கு-தல்2 yākkudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) யாக்குதல்; to compose, to create afrsh.
யாக்குவி-த்தல்	யாக்குவி-த்தல் yākkuvittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பழக்குவித்தல்; to tame, to accustom.
யாக்கெரு	யாக்கெரு yākkeru, பெ. (n.) கொன்றை; cassia.
யாக்கை	யாக்கை yākkai, பெ.(n.) 1. கட்டுகை; tie, bond, 2. உடம்பு; body, "யாக்கை யகத்துறுப் பன்பி லவர்க்கு" (குறள் 79);, "காக்கைக்கும் கழுகுக்கும் இரையாகும் இந்த யாக்கை", "நீரில் எழுத்தாகும் யாக்கை.......... " க.வா. குமரகுருபர். [யா + கு - யாகு → யாக்கு + ஐ- யாக்கை] "யா" என்னும் பொருந்தற் கருத்து மூலத்தினின்று முகிழ்த்த சொல் நரம்பு-நார்-எலும்பு-தசை-அரத்தம் முதலியவற்றால் கட்டுறப் பெற்றதாகிய உடம்பு, உடல், யாக்கை. "நீர்இன்று அமையா யாக்கைக்கு" (புறநா. 18:18); இச்சொல்லின் பொருட்பொருத்தப்பாடு பற்றிச் சொல்லாய்வாளர் ப. அருளியார் கூறுவது : "யா → யாத்தல் = பொருத்துதல், கட்டுதல் (யாழ்.அக.);. "யா" என்னும் பொருந்துதல் கருத்துக் கிளைவேர் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட சொல் வடிவங்களைத் தோற்றுவித்துள்ளது" கட்டுதல், பிணித்தல், பொருத்துதல் போன்ற பொருட் பொருத்தப்பாட்டில் யாக்கை என்னும் இச்சொல் கழகவிலக்கியங்களில் ஏராளமாக வழக்கூன்றியுள்ளது. யாக்கை என்னும் பெயர்குறித்து மொழிஞாயிறு மொழிவது :-யாக்கை என்பது ஆகுபெயர். எழுவகைத் தாதுக்களால் யாக்கப்பட்டது. யாத்தல் = கட்டுதல் (தேவ.12, பக்.205);.

யாக்கைக்குற்றம்	யாக்கைக்குற்றம் yākkaikkuṟṟam, பெ. (n.) 1. கொட்டாவி, நெட்டை, குறுகுறுப்பு, கூன் கிடை, நட்டுவிழல் என்பனவாகிய உடலில் உண்டாம் ஐந்து வகைக் குற்றங்கள் (பிங்.);; ill mannered bodily action, of which there are five kinds, viz: { } { } { } { } { } 2. நிலைநின்ற குற்றம் (தோஷம்);; permanent defect. "என் செய்வினையா மெய்க்குற்ற நீக்கி" (திவ். இராமாதுச. 26);. 3.. பதினெண்குற்றம் (பிங்.);; the eighteen kinds of defects of the human body.
யாக்கைக்குறுகுற்றம்	யாக்கைக்குறுகுற்றம் yāggaigguṟuguṟṟam, பெ. (n.) யாக்கைக்குற்றம், 2 (சது.); பார்க்க; see { }. [யாக்கை + கு உறு + குற்றம்]
யாக்கைசித்தியாக்கி	யாக்கைசித்தியாக்கி yākkaisittiyākki, பெ.(n.) எருமைக் கனைச்சான்; seperation of body after attainment or final liberation.
யாக்கையன்	யாக்கையன் yākkaiyaṉ, பெ. (n.) தசை, எலும்பு, நார், அரத்தம், கொழுப்பு போன்ற தாதுக்களாற் கட்டப்பெற்றவன்; man bind or made of flesh, bone, nerves, blood and fat, "வடிந்த யாக்கையன்" (புறம், 180:6);. [யாக்கை + அன்] "அன்" ஆண்பாலீறு. மானுடயாக்கையானது. தசை, எலும்பு, நரம்பு முதலான, பல்வகைப் பொருட்களால் கட்டப்பெற்றது. இவ்வாறு பொருத்திய உடம்பினையுடைய மாந்தன் உடம்பினன், உடலினன் என்னும் பொருட் பொருத்தம், விளங்கித் தோன்றும் வண்ணம் "யாக்கையன்" என்று குறிக்கப் பெற்றான்.
யாகப்பப்பிள்ளை	யாகப்பப்பிள்ளை yākappappiḷḷai, பெ. (n.) தூது பனுவர், வானவன் விடு தூது போன்ற நூல்களை எழுதியவர், இவர் 19-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவராவார்; wrote treatiss like { } { } 19th C. யாகவுப்பு yākavuppu, பெ. (n.) மருந்துப்பு: a kind of medicinal salt. [யாக + உப்பு]
யாகவேதி	யாகவேதி yākavēti, பெ. (n.) வல்லமை யுள்ள மூலிகை 23ல் ஒன்று; one of the 23 strong drugs. [யாக + வேதி]
யாகாட்டம்	யாகாட்டம் yākāṭṭam, பெ. (n.) வெள்ளை நாயுருவி; ordinary species of Indian burr. [யாகம் + ஆட்டம்]
யாங்கண்	யாங்கண் yāṅgaṇ, வி.எ.(adv.) எவ்விடம்; where. [யா + கண்]

யாங்கணும்	யாங்கணும் yāṅgaṇum, பெ. (n.) எங்கும்; every-where, "எஞ்ஞான்றும் யாங்கனும் யார்க்கு மெளிது" (குறள், 864);. [யாங்கண் + உம்]
யாங்கர்	யாங்கர் yāṅgar, பெ.(n.) அரக்கர் (அக.நி);; araggaragani, devil spirited persons demon, giant. யாங்கர் yāṅgar, பெ.(n.) அரக்கர்;{} (அக.நி.);.
யாங்கள்	யாங்கள் yāṅgaḷ, பெ.(n.) தன்மைப் பன்மைப் பெயர்; we. [எம் → யாம் + கள் - யாங்கள்.] ஒ.நோ. நாம் + கள் - நாங்கள், எம் + கள் - எங்கள். "கள்" பன்மையீறு. தனித்தன்மைப் பன்மைப் பெயர் வழக்கற்றுப் போனதினால், இன்று அதன் இடத்தில் 'நாங்கள்' என்னும் உளப்பாட்டுத் தன்மைப் பன்மைப்பெயர் தன் உளப்பாட்டுப் பொருளையிழந்து வழங்குகின்றது.
யாங்கனம்	யாங்கனம் yāṅgaṉam, பெ.(n.) எவ்வாறு; how, in what manner, of what nature. "யாங்கனம் தாங்குவென்" (நற்.381:6);. "யாங்கன மொத்தியோ வீங்குசெலன் மண்டிலம்" (புறநா. 8);. [யாங்க + அனம் → யாங்கனம். "அனம்" = சொல்லாக்க ஈறு.]
யாங்கு	யாங்கு1 yāṅgu, வி.எ.(adv.) 1. எவ்விடம், எங்கு; where. "கரப்பவர்க் கியாங்கொளிக்குங் கொல்லோ" (குறள் 1070);. 2. எவ்வாறு; how, in what manner, of what nature. "யாங்கு வல்லுநையோ" (ஐங்குறு 231);. க. ஹேகெ. [யா + அங்கு → யாஅங்கு → யாங்கு] ஆங்கு → அங்கு = அவ்விடம் (கலித்.145:6); யாங்கு2 yāṅgu, பெ. (n.) ஐயப்பொருளை யுணர்த்துஞ் சொல்; doubtful word. [யாஅங்கு + யாங்கு]

யாங்கும்	யாங்கும் yāṅgum, பெ. (n.) எவ்விடத்தும்: everywhere. "யாங்குமுளன் யாங்கு மிலன்....... எம்மான்" (குற்ற தல, தக்கன் வேள்.5);. |யாங்கு → யாங்கும்]
யாங்ங்ணம்	யாங்ங்ணம் yāṅṅṇam, பெ.(n.) 1. எவ்விடம்: where, "கரப்பவர்க் கியாங்கொளிக்குங் கொல்லோ" (குறள் 1070);. 2. எவ்வாறு ; how. in what manner, of what nature. "யாங்கு வல்லுநையோ" (ஐங்குறு.231); [யாங்கனம் → யாங்ஙனம்]
யாசசர்க்கரை	யாசசர்க்கரை yāsasarkkarai, பெ. (n.) பூனைக்காலிச் செடியின் சாற்றினின் றெடுக்கும் சருக்கரை; salt, extracted from juices of { } plant.
யாசுசிதறாணி	யாசுசிதறாணி yāsusidaṟāṇi, பெ. (n.) கற்பூரம்; camphor. [யாக + சிதறாணி]
யாசுமிர்த்தம்	யாசுமிர்த்தம் yācumirttam, பெ. (n.) புளி நரளைக் கிழங்கு; tubeus root of virtus cornosa alais, v.s setosa. [யாக + அமிர்த்தம்]
யாட்டை	யாட்டை yāṭṭai, பெ.(n.) ஓராண்டுக்காலம்; annual, yearly. [ஆண்டு → ஆண்டை → ஆட்டை → யாட்டை]
யாடம்	யாடம் yāṭam, பெ. (n.) சிறுகாஞ்சொறி (தைலவ.தைல);; small climbing nettle.
யாடலாயமூலி	யாடலாயமூலி yāṭalāyamūli, பெ. (n.) கறிப்புடலை; snake gourd, useful as vegetable.

யாடவச்சாரம்	யாடவச்சாரம் yāṭavaccāram, பெ. (n.) சத்திசாரம்; a kind of prepared salt. [யாடவம் + சாரம்]
யாடு	யாடு yāṭu, பெ.(n.) ஆடு; goat, "யாடுங் குதிரையும் நவ்வியும் உழையும்" (தொல், பொருள். 567);. [P] க. ஆடு, ஆண்டு; தெ. ஆடு, யேட, ஏடிக; ம. ஆடு, து. ஏடு, குட. ஆடி; கூ. ஒட குரு ஏடா: மா. ஏட; பிரா. கேட் குரும். ஆடு, கோண். யேடி: துட. ஒடு, ஈரு.எரு. ஆடு, பட ஆடு. த. யாடு; skt. { } Skt. { } = ஆண்யாடு, { } = பெண்யாடு; pkt. { } = பெண்யாடு, { } = ஆண்யாடு வட இந்திய மொழிகளில் யாடு, திரிந்து வழங்கிய பாங்கு வருமாறு :- Pashai. { } shumashti, { } Gawar-bati. { } Savi. = { } Pahlvi = { } Shina = { }. [ஏழகம் → ஏடகம் → ஏடு → யாடு (வே.க.4, பக்47);.] ஒருகா. யா = கருமைக் கருத்தினைக் குறிக்கும் மூலவேர். யா → ஆ. ஒருகா. யாடு → ஆடு. 'டு' சொல்லாக்க ஈறு. மக்கள் வழக்கிலும் இலக்கிய வழக்கிலும், வழக்கூன்றிய "ஆடு" என்னும் கரிய விலங்கின் பண்டைய வடிவம் யாடு என்பதாகும். கருமை என்னும் பொருண்மையில் யாடு என்னும் பெயர், பண்டைக் காலத்தே கழக இலக்கியங்களில் பயின்று வந்துள்ளது. கருமையின்றி வெண்மைநிறத்தில் உள்ள ஆடு, வெள்ளாடு எனப்பட்டது. வெள்ளாட்டிலும், கருமைநிறம் மிகுதியாக உண்டு. யாடு என்னுமிச் சொல் கருமைக் கருத்தின் அடிப்படையிலேயே, இலக்கியத்திலும், மக்களிடையேயும் வழக்கூன்றியுள்ளது. தொல் காப்பியத்திலும், அகநானூற்றிலும் "யாடு" என்றே இடம் பெற்றுள்ளது. "யாடும் குதிரையும் நவ்வியும் உழையும்" (தொல். பொருள்.567);, "மோத்தையும் தகரும் உதளும் அப்பரும் யாத்த என்ய யாட்டின் கண்னே" (தொல். பொருள். 1547);, "காடுறை இடையன் யாடுதலைப் பெயர்க்கும்" (அகநா.394:13);.
யாண்	யாண் yāṇ, பெ. (n.) அழகு; beauty. handsome. "ஞானமாக்கழல் யாணுற வீக்குநர்" (ஞானா. 37); [|ஏ → எண் → யாண்] யாண் கவின், அழகு என்னும் பொருட் பொருத்தப்பாட்டில், இச்சொல் பயிலுந் தன்மைத்து. கலித்தொகை 50-ஆம் பாடலில், இச்சொல், கவின், அழகு என்னும் பொருண்மையில் வழக்கூன்றியுள்ளது. "யாணது பசலை என்றனன்" (கலி 50:7);.

யாண்டு	யாண்டு1 yāṇṭu, பெ. (n.) 1. எங்கு, எவ்விடம்; where, what place. "தண்ணென்னும் தீயாண்டுப் பெற்றா ளிவள்" (குறள் 1104); 2. எப்பொழுது; when ever, "யாண்டும் இடும்பை இல" (குறள், 4);. "யாண்டுச்சென் றியாண்டு முள ராகார்" (குறள், 895);. [யா + அண்டு – யாஅண்டு → யாண்டு] அண் = இடப் பொருள் உருபு. அண் + து - அண்டு = இடைத்தையுடையது, இடம். யா = வினாப் பொருண்மையினைக் குறிக்கும் சொல். தமிழ் மொழியில் முதற்கண் மாந்தன் விளைத்த எவ்வகை வினாக் கேட்புக்குமாக வழங்கிய வினாமொழி. யாண்டு2 yāṇṭu, பெ. (n.) ஆண்டு; year. "யாண்டு தலைப்பெயர வேண்டு புலத் திறுத்து" (பதிற்றுப். 15);. தெ., க. ஏடு; ம. ஆண்டு. யாண்டு என்றது மாசித் திங்களில் தோன்றிய பங்குனிப் பிறை முதலாக மேல் வருகின்ற மாசியில் பங்குனிப் பிறையளவும் பன்னிரு மதியமாதல் (நச்.சிவ.489);.
யாண்டும்	யாண்டும் yāṇṭum, வி.எ.(adv.) 1. எப்பொழுதும்; always, under all circumstances for ever, "யாண்டு மிடும்பை யில" (குறள், 4);. 2. எவ்விடத்தும்; in all places, every where, wheresoever. "யாண்டுச்சென்றி யாண்டு முளராகார்" (குறள். 895);. [யாண்டு + உம்]
யாண்டை	யாண்டை yāṇṭai, பெ.அ.(in. pn.) எவ்விடம்; which place. "யாண்டையது கானெனை விசைத்தது மிசைப்பாய்" (கம்பரா. உருக்காட்டு 61);. தெ. எட. [யாண்டு → யாண்டை]

யாணம்	யாணம்1 yāṇam, பெ.(n.) 1. அன்பு, விருப்பம், உள்ளக்கட்டு; love, affection, friendship. 2. பற்றுக்கோடு; support, "தேவரை யாணமென் றடைந்து" (திவ்.திருச்சந்.69); [யா → யாஅண் → யாண் + அம் - யாணம்] "இய்" - என்பது பொருந்துதற் கருத்து மூலவேர். இய் → இயை → இயைதல் = அன்பால் இணைதல், நட்பால் பொருந்துதல். இரண்டு உள்ளமும் இயைதல். ஆரா அன்பால் இணைந்து கலத்தல். இய் → இய → இயா → யா. யா = பொருந்துதற் கருத்துக் கிளைவேர். கருத்தொருமித்த காதலர் இருவர்தம் உள்ளக்கட்டின், விருப்பின் விளைவாகத் தோன்றும் நெஞ்சகப் பிணைப்பே காதலேயாகும். யாணம்2 yāṇam, பெ.(n.) கட்டு; bind. tie. "உடைதாரமும் ஒட்டியாணமும்" (மீனாட்சி பிள்.ஊசல், 10);. [யா → யாஅண் → யாண் + அம் – யாணம்] பொருளில் பயின்று வருவது காண்க. கன்னடம், தெலுங்கு, துளு முதலான திராவிடமொழிகளிலும், கட்டு, பொருத்து என்னும் பொருளில், இச்சொல் இன்றளவும் ஆளப்பட்டு வருதல் கண்கூடு.
யாணர்	யாணர்1 yāṇar, பெ.(n.) 1. புத்தம் புதிது; freshness, newness. "புதிதுபடற் பொருட்டே யாணர்க் கிளவி" (தொல்.சொல்.379);. 2. புதிய வருவாய்; new income. "அறாஅ யாண ரகன்கட் செறுவின்" (பதிற்றுப். 71);. 3. வளப்பம்; fertility. "யாணர்க் கோங்கின் குவிமுகை" (ஞானா 60);. 4. செல்வம்; wealth. "வெல்போர் வீயா யாணர்" (பதிற்றும் 35, 10);. 5. நன்மை (பிங்);; goodness. 6. முறைமை; nature, regularity. 'மாணுற விலகா யாணர்த்து" ஞானா 54, 8). [ஏ → ஏண் → யாண் → யாணம் → யாணர்.] யாணர்2 yāṇar, பெ.(n,) அழகு (பிங்.);; beauty. charm. [யாண் + அர் – யாணர். 'அர்' சொல்லாக்க ஈறு.]

யானர்	யானர்3 yāṉar, பெ. (n.) 1. கல் தச்சர் (அக.நி.););.);; stone-cutters. 2. மரவேலை செய்யும் தச்சர்; carpenters. [P] [யாஅண் → யாண் + அர் → யாணர்]
யாணர்நகர்	யாணர்நகர் yāṇarnagar, பெ. (n.) விஞ்சையருலகு (பிங்.);: world of the { }.
யாணன்	யாணன் yāṇaṉ, பெ. (n.) அழகுள்ளவன்; beautiful or handsome person. "யாணர்க்குள் யாண" (அரிச். பு: சூழ்வினை. 19);. [யாண் + அன் – யாணன்] யாண் - கவின், அழகு. யாணன் - அழகும், கவினும் இயல்பாக வாய்க்கப் பெற்றவன்.
யாணு	யாணு yāṇu, பெ. (n.) அழகு; beauty. "ஞானமாக்கழல் யாணுற வீக்குநர்" (ஞானா.33); யாணுக் கவினாகும்" (தொல், சொல்.381);. [யாண் → யாணு = கவின் அழகு.)
யாத்தழாகம்	யாத்தழாகம் yāttaḻākam, பெ. .(n.) மூதண்டம் என்னும் மூலிகை; a kind of herbal medicine. [யா + தழாகம்]

யாத்திரை	யாத்திரை1 yāttirai, பெ.(n.) செலவு; journey, voyage. "நிசிவேலை நித்திரை யாத்திரை பிழைத்தும்". [ஏய் → ஏ → யா + திரை = தொழிற்பெயர் விகுதி] த. யாத்திரை - Skt. { } யாத்ரா. ஒ.நோ. மா → மாத்திரை. 'ய'காம் ஜகரமாவது இந்தி ஆரியமொழி இயல்பு. இந்தி. யுவன் → வ. ஜவான். த யாத்திரை → வ. யாத்ரா → இந்தி. ஜாத்ரா (தலைமை.தமி.பக்.17);. யாத்திரை என்பது பாவாணரின் வேர்ச்சொல் பகுப்பின் வழி தூய தென்சொல் என்பது புலனாகும். இதுகாறும் இச்சொல் பிறமொழிச் சொல்லென மயங்கி வந்த நிலையினை விட்டொழிக. யாத்திரை2 yāttirai, பெ. (n.) திருக் கோவில்களைக் காணும் பொருட்டு செலவு மேற்கொள்கை; pilgrimage, to sacred places. 'இராமேச்சுரம் வரை யாத்திரை மேற்கொண்டார்'. [ஏய் → ஏ → யா → யாத்திரை = வழிச்செலவு.]
யாத்திரை நாடி	யாத்திரை நாடி yāttiraināṭi, பெ. (n.) கோழை மேற் கோழை கூடிச்சேர்ந்தால் உடலிருக்க உயிர் பிறிந்து போகும், இறத்தலைக்குறிக்கும் நாடி; pulse indicating death, due to phlegmatic humour reactin. [யாத்திரை + நாடி]
யாத்திரைபோதல்	யாத்திரைபோதல்1 yāttiraipōtal, பெ.(n.) மணமகன் திருமண நிகழ்வின் முன்பு பயணமாகச் செல்லுதல் (இ.வ.);; a custom of ceremonial setting out of the bridegroom as a pilgrim, just before the celebration of the marriage. "காசி யாத்திரை" (இ.வ.);. [யாத்திரை + போதல்] யாத்திரைபோதல்2 yāttiraipōtal, பெ.(n.) 1. வரைவிடை வைத்துப் பொருள்வயிற் பிரிதல்; setting by the bridegroom for earing wealth. 2. திருக்கோயில்களுக்கு நலங்கருதி செலவு மேற்கொள்ளுதல்; setting out of pilgrimage. மறுவ. பரதேசம் போ-தல். [ஏ → யா + திரை + போ- ஏ செல், திரை ஒரு தொழிற்பெயரீறு] யாத்திரை என்னுஞ் சொல்லை வட சொல்லென்று மயங்கி யாத்திரை போதல் என்னும் வழக்கம் ஆரியத் திருமண நிகழ்வில் காணப்படுவதால் வடவருக்கே யுரியதென்பர். பாவாணரின் வேர்ச்சொல் பகுப்பின் வழி தூய தென்சொல் என்பது புலனாகும். பழந்தமிழரிடத்தே யாத்திரை போதல் என்னும் வழக்கத்திற்கு இணையாக, 'பரதேசம் போதல்' என்னும் நிகழ்வு, வழக்கூன்றி வந்துள்ளது. தமிழரிடையே பழைய முறையில் நிகழ்த்தப் பெறும், பெரும்பாலான திருமணங்களில், 'பரதேசம் போதல்' என்று ஒரு சடங்கு முற்காலத்தே உண்டு. "வினையே ஆடவர்க்கு உயிரே" என்னும் பழந்தமிழர் தம் மணவினை முடித்தற்கு முன்பே, பொருள் தேடச் செல்லுதல் சிறப்பெனக் கருதப்பட்டதால்,

என்னும் சடங்கு திருமண நிகழ்வில் ... என்பது

யாதகம்	யாதகம் yātagam, பெ. (n.) அகத்தி, a tree-{ }.
யாதயாமம்	யாதயாமம் yātayāmam, பெ.(n.) அருந்தியது அறுதல்; digestion, assimilation.
யாதரு	யாதரு yātaru, பெ.(n.) பலகறை; cowry Cypracamoneta.
யாதவசமூலி	யாதவசமூலி yātavasamūli, பெ.(n.) மருளூமத்தை; a species of datura. [யாதவசம் + மூலி. மூலிகை என்பதன் கடைக்குறை மூலி]
யாதானும்	யாதானும் yātāṉum, பெ.எ.(adj.) எதுவாயினும்; which thing, what thing. "யாதானும் நாடாமால் ஊராமால் என்னொருவன்" (குறள், 397);, [யாது + ஆன் + உம்]
யாதிகம்	யாதிகம் yātigam, பெ. (n.) மல்லிகை வகையுளொன்று; a kind of jasmine - Jasminim Auriculatum. [யாது + ஆன் + உம்]
யாதினிக்குல்லி	யாதினிக்குல்லி yātiṉikkulli, பெ. (n.) சாராயம் (சித்.அக.);; arrack. [யாதினி + குல்லி]

யாது	யாது1 yātu, பெ.அ. 1. எது; what, which. "அருளல்ல தியாதெனிற் கொல்லாமை கோறல்" (குறள் 254);, "யாது யா……. என்னும் பெயரும்" (தொல். சொல். பெயரி. 13:5);. 2. வினா; question, interrogation, query. 'காரணம் யாதாக இருப்பினும் அதைத் தெரிவிக்க வேண்டும்'. [யாவது → யாது.] "யாது" என்பது சிறிதும் அறியப்படாத பொருள்பற்றி வினாவாக வரும். கா. குதின்வாலி யாது? யாது2 yātu, பெ. (n.) அரக்கன்; { } { } "வைதனர் யாதுதானர்" (கம்பரா. கும்ப. 174);. யா → யாது = கரியநிறத்தன். யாது3 yātu, பெ. (n.) கள் (சது.);; toddy. யாது4 yātu, பெ. (n.) நினைவு; memory, remembrance.
யாதுகம்	யாதுகம் yātugam, பெ.(n.) வாலுளுவை யரிசி; seeds of intellect plant.
யாதுடையான்பூடு	யாதுடையான்பூடு yātuḍaiyāṉpūḍu, பெ. (n.) செவ்வாமணக்கு; red variety of Castor.
யாதும்	யாதும் yātum, பெ.(n.) எதுவும்; anything and everything, anything. "யாது மூரே யாவருங் கேளிர்" (புறநா.192. [யாது + உம்] ஒருகா. யாவதும் → யாதும் என்றுமாம்
யாதொரு	யாதொரு yātoru, பெ.அ.(adj.) எந்த ஒரு; any what so ever, "யாதொரு தெய்வங் கண்டீர் அத்தெய்வமாகி அங்கே" (அப்பர். தேவாரம்);, 'எனக்கும், இதற்கும் யாதொரு தொடர்பும் இல்லை'. [யாது + ஒரு]

யாதோ	யாதோ yātō, பெ. (n) ஐயச்சொல்; interrogative or doubtfull word. [யாது → யாதோ]
யாதோவருமாசி	யாதோவருமாசி yātōvarumāci, பெ.(n.) பெருந்துளசி; a large species of ocimun sanitum, holy basil.
யாதோனிவாசம்	யாதோனிவாசம் yātōṉivācam, பெ.(n.) தண்ணீர்; water.
யாந்தலந்தகம்	யாந்தலந்தகம் yāndalandagam, பெ. (n.) செங்கத்தரி; red variety of brinjal.
யாந்துடனாதி	யாந்துடனாதி yānduḍaṉāti, பெ.(n.) கருந்துளசி; black variety of ocimum sanction, a species of holy basil family. [யா + துழநாதி → துடனாதி]
யாப்பண்டம்	யாப்பண்டம் yāppaṇṭam, பெ.(n.) கருக்கொண்டவள் விரும்பும் திண்பண்டம்; an eatable desired by a pregnant Woman. மறுவ, காயமருந்து.
யாப்பதிகாரம்	யாப்பதிகாரம்1 yāppadikāram, பெ.(n.) செய்யுளிலக்கணம் கூறும் நூற்பகுதி (தொல். பொருள். 313, பேரா);; section on prosody. மறுவ. யாப்பிலக்கணம். [யாப்பு + அதிகாரம். அதிகாரம் = நூற்பெரும் பிரிவு.] யாப்பதிகாரம்2 yāppadikāram, பெ.(n.) செய்யுளிலக்கணம் பற்றி புலவர் குழந்தை எழுதிய நூல்; a treatise on Tamil prosody by pulavar { }.
யாப்பம்	யாப்பம் yāppam, பெ. (n) புணர்ச்சி (சங். அக.);; coition. மறுவ. கலவி. [யாப்பு + அம் – யாப்பம்] த. யாப்பம் → Skt. { } (யாப); = sexual intercourse.

யாப்பருங்கலக்காரிகை	யாப்பருங்கலக்காரிகை yāpparuṅgalaggārigai, பெ.(n.) பதினோராம் நூற்றாண்டில் அமிதசாகரர் கட்டளைக் கலித்துறையால் இயற்றிய செய்யுளிலக்கண நூல்; a treatise on Tamil prosody in { } metre by { } 11th, C. மறுவ. காரிகை. [யாப்பருங்கலம் + காரிகை] கரு → கார் → காரிகை = அழகிய பெண். யாப்பருங்கலக் காரிகையென்பது அழகிய பெண்ணை விளித்துப் பாடும் பாவகையில் அமைந்தது.
யாப்பருங்கலம்	யாப்பருங்கலம் yāpparuṅgalam, பெ.(n.) பதினோராம் நூற்றாண்டில் அமிதசாகரர் நூற்பாவால் இயற்றிய செய்யுளிலக்கண நூல்; a grammatical treatise on prosody in suttira-p-pa, by Amidasagarar.
யாப்பறை	யாப்பறை yāppaṟai, பெ.(n.) கற்பில்லாதவள்; abandoned woman. "யாப்பறை யென்றே யெண்ணின னாகி" (மணிமே 22, 42);. [யாப்பு + அறு → அறை – யாப்பறை = யாப்பு அறுபட்டவள். கட்டு நெகிழ்ந்தவள்.]
யாப்பானந்தம்	யாப்பானந்தம் yāppāṉandam, பெ.(n.) பாட்டில் தலைவன் பெயர்க்கு முன்னும் பின்னும் சிறப்புடை மொழியினைப் புணர்த்து இடர்ப்படப்பாடும் ஆனந்தக் குற்றம் (யாப். வி. 96, பக். 522);; a defect in composition in which the name of the hero of a poem is clumsily set in the midst of attributes. முன் தொடுக்கப்பட்ட சிறப்புடை மொழியின் பின்னர்ப்பாட்டுடைத்தலைவன் பெயர்நிறீஇ அதன் பின்னே சிறப்புடை மொழி நிறீஇச், சிறப்பிக்கப்படுவதனை இவ்வாறு இடர்ப்படப் பாடுவது (யாப்.96);. [யாப்பு + Skt. { } → த. ஆனந்தம்]
யாப்பியம்	யாப்பியம் yāppiyam, பெ.(n.) 1. பொழுது போக்கு (யாழ்.அக.);: hobby 2. காலவரை யறை யுள்ளது; time-bound that which has a time limit or frame. 3. வளி முதலாய நோய் மூன்றனுள் பெரும்பான்மை தீர்க்கத் தக்கதும் சிறுபான்மை தீர்க்க முடியாததுமான நாட்பட்ட நோய் (குறள், 949, கீழ்க் குறிப்பு);; chronic disease as not completely curable, one of three { } 4. இழிவானது (யாழ்.அக);; that which is contemptible or mean, pully-mindedness. 5. நாஞ்சில் நாட்டு மருமக்கத்தாய குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஒருவன் குடும்பத்திலிருந்து விலகும் போது அக்குடும்பத்தில் அவனுக்குள்ள பங்குக்கு ஈடாகக் கொடுத்து, ஒதுக்குஞ் சொத்து; the property given to a male member of the { } { } family in lieu of his interest in the family property. 'அவனுக்கு இந்நிலத்தை யாப்பியமாகக் கொடுத்து ஒதுக்கிவிட்டார்கள்'. [யாப்பு → யாப்பியம்]
யாப்பியயானம்	யாப்பியயானம் yāppiyayāṉam, பெ. (n.) கோயில் திருமேனியை நெடுந்துாரம் கொண்டு செல்லுதற்கு உதவும் தண்டிகை; ornamental palanquin for carrying an idol for long distances. [யாப்பியம் + யானம்]

யாப்பியரோகம்	யாப்பியரோகம் yāppiyarōkam, பெ.(n.) நோய் மூன்றனுள் பெரும்பான்மை தீர்க்கத் தக்கதும் சிறுபான்மை தீர்க்க முடியாததுமான நாட்பட்ட நோய் (குறள், 949 கீழ்க் குறிப்பு);; chronic disease, as not completely curable, one of three { } [யாப்பியம் + Skt. ரோகம். யாப்பியம் = உடம்பு] Skt. { } → த. ரோகம்.
யாப்பியவுகந்து டைமை	யாப்பியவுகந்துடைமை yāppiyavuganduḍaimai, பெ.(n.) நாஞ்சில் நாட்டிலுள்ள குழந்தைகளுக்குத் தகப்பனாருடைய யாப்பியச் சொத்திலுள்ள உரிமை; the reversionary interest of the children of a { } family in the { } property of their father. [யாப்பியம் + உகந்துடைமை]
யாப்பிலக்கணம்	யாப்பிலக்கணம் yāppilakkaṇam, பெ.(n.) செய்யுளிலக்கணம்; prosody. [யாப்பு + இலக்கணம்]
யாப்பு	யாப்பு1 yāppu, பெ.(n.) 1. கட்டுகை; binding, tying. "கழல்யாப்புக் காரிகை நீர்த்து" (குறள். 777);. 2. பிணிப்பு (நற், 21:2); கட்டு, கட்டுவடம் (கலி.54:3);; tie, "யாப்புடை யாழ்" (சீவக. 2011);. 3. கட்டப்பெற்ற பாட்டு, செய்யுள் (பிங்.);; poetry, 4. யாழ்ப் பத்தரிற் குறுக்கே வலிவுறச் செய்யுங் கட்டு; ligature stretched across the pot like portion of { } "புதுவது புனைந்த வெண்கை யாப்பமைத்து" (மலை. 28);. 5. சிறப்புப் பாயிரவிலக்கணம் பதினொன்றனுள் இன்ன நூல் கேட்டபின் இன்னது கேட்கத்தக்க தென்னும் முறை (நன். 49);; graduated serial order of treatises to be studied one of order of { }. 6. அன்பு, அன்புத் தொடர்பு; affection, as binding persons together love that was springing up between them. "நோக்கினாள் நோக்கி இறைஞ்சினாள் அஃதவள் யாப்பினுளட்டிய நீர்" (குறள் 1093); 7. உறுதி; resolution, steadiness, firmness, conviction. "யாப்புறு மாதவத்து" (மணிமே பதி. 57);, "யாப்பிலோரை" (முது. காஞ்சி. 21);. 8. சூழ்ச்சி (பிங்.);; counsel, guile, 9. பொருத்தம்; fitness, matching.
யாப்புண்டல்	யாப்புண்டல் yāppuṇṭal, பெ.(n.) கட்டுப்படுதல்; subject to, bounden. [யாப்பு + உண்டல்]

யாப்புவகை	யாப்புவகை yāppuvagai, பெ.(n.) நான்கு பிரிவாகவுள்ள நூலமைப்பு; treatise which has four sections. [யாப்பு + வகை] நூல்யாக்குமிடத்து நான்கு பிரிவாக நூல் அமைக்கப்படும். அவையாவன:- 1. தொகுத்தமைத்தல், 2. விரித்துக் கூறும் பான்மையில் அமைத்தல், 3. தொகை விரியாகக் கூறுதல், 4. மொழிபெயர்த்தல்.
யாப்புவழு	யாப்புவழு yāppuvaḻu, பெ. (n.) செய்யுட் குற்றங்களுளொன்று (யாப்.வி.பக். 525);; a defect in poetic composition [யாப்பு + வழு] "யாப்பதிகாரத்தோடு மாறு கொள்வது" (யாம் 95.);
யாப்புறவு	யாப்புறவு yāppuṟavu, பெ. (n.) 1. தள்ளத் தகாத மரபொழுங்கு; inviolable rule. "ஒன்றற்கே இவையாறும் வரவேண்டு மென்னும் யாப்புறவில்லை" (நன்.132 மயிலை);. 2. தகுதி; fitness, suitability. "கோப்பெருந்தேவிக் கல்லதை யிச்சிலம் பியாப்புறவில்லை" (சிலப். பதி 24);. [யாப்பு + உறவு – யாப்புறவு]
யாப்புறு	யாப்புறு1 yāppuṟudal, 20 செ.கு.வி.(v.i.) பொருள் நிரம்பியிருத்தல்; to be pregnant with meaning. "யாப்புற வந்த" (தொல். பொருள்.254);. [யாப்பு + உறு-] யாப்புறு2 yāppuṟudal, 17 செ.கு.வி. (v.i) ஏற்புடையதாதல், சம்மதித்தல்; to be appropriate, to earn, gather. "வருந்தி யாப்புற்ற" (ஞானா 20);. [யாப்பு + உறு-] யாப்புறு3 yāppuṟuttal, 4 செ.குன்றாவி. (v. t.) 1. வலியுருத்துதல்; to enforce. "பெயர்த்துரை அதனை யாப்புறுத்தற் பொருட்டு" (குறள், 944, உரை);. 2. கட்டுப்படுத்தல்; to bound. [யாப்பு + உறு-]
யாப்புறுப்பார்	யாப்புறுப்பார் yāppuṟuppār, பெ.(n.) உறுதிப்படுத்துவார்; one who confirms. [யாப்புறு → யாப்புறுப்பார்.]

யாபதம்	யாபதம் yāpadam, பெ.(n.) வாலுளுவை; a plant-Celastrus paniculata. [யா + பதம்]
யாபம்	யாபம் yāpam, பெ.(n.) யாப்பம் பார்க்க; see { }. யாபி1-த்தல் { } 4 செ.கு.வி.(v.i.); 1. பொழுது பொக்குதல்; to while away one's time. 2. துய்த்தல்; to enjoy. "சுசிக்குச் சுசிந்தை சொல்லுக்குத் தேருர், இருக்கப் பறக்கை, யாபிக்கக் கோட்டாறு" (நாஞ்);. [யா → யாபி-]
யாபி	யாபி2 yāpittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) உரிமையில்லையாகவும் எடுத்தாளுதல்; to obtain unlawful possession of; to encroach upon.
யாபேரும்	யாபேரும் yāpērum, மா. பெ. எல்லாரும் (இ.வ.);; one and all. [யா + பேரும்.]
யாம்	யாம் yām, பெ.(n.) தன்மைப்பன்மைப் பெயர் (தொல்.சொல். 164);; we. "யாஅம் துணை புணர்ந்துறைதும்" (ஐங்குறு.333);, "யாம் கண்ணிற்கான நகுப" (குறள், 1140);. க. ஆம் [யா + அம் – யாஅம் → யாம். அம் = தன்மைப் பன்மை ஈறு.]
யாம்பல்கண்டாள்	யாம்பல்கண்டாள் yāmbalkaṇṭāḷ, பெ.(n.) மணித்தக்காளி; a medicinal plant used as vegetable, black night-shadeSolanum tubenosum.

யாமக்காலம்	யாமக்காலம் yāmakkālam, பெ.(n.) நள்ளிரவு; mid-night. மறுவ. நடு இரவு நடுநாள். [யாமம் + காலம்] யாமக்காவலர் { } பெ. (n.); யாமங்கொள்பவர் பார்க்க; see { }. [ஏமம் → யாமம் + காவலர்]
யாமக்கிழங்கு	யாமக்கிழங்கு yāmakkiḻṅgu, பெ. (n.) ஒருவகைக் கிழங்கு; a variety of corm. [யாமம் + கிழங்கு]
யாமக்கோட்டம்	யாமக்கோட்டம் yāmakāṭṭam, பெ. (n.) உவளகம்; harem. "யாமக் கோட்டத் தருஞ்சிறைக் கோடல்" (பெருங். இலாவாண, 11, 25);. [யாமம் + கோட்டம்]
யாமகோடம்	யாமகோடம் yāmaāṭam, பெ.(n.) 1. சேவல்; cock, 2. நாழிகை வட்டில் (யாழ். அக.);; hour glass.
யாமங்கொள்பவர்	யாமங்கொள்பவர்1 yāmaṅgoḷpavar, பெ.(n.) 1. இடையாமத்து ஊர்க்காவல் செய்பவர்; night watchman. "யாமங் கொள்பவர் சுடர்நிழற் கதூஉம்" (புறநா. 37);, 2. நாழிகைக் கணக்கர்; those who announce the time of the day to the king. "குறுநீர்க் கன்னலின் யாமங் கொள்பவர்" (மணிமே.7:65); யாமங்கொள்பவர்2 yāmaṅgoḷpavar, பெ.(n.) யாமந்தோறும் காவல் செய்தலை மேற்கொள்ளும் காவலர்; mid-night watchman, "காப்புடை வாயில் போற்றோ என்னும் யாமங் கொள்பவர்" (நற்.132:8-9);. [ஏமம் → யாமம் + கொள்பவர்] இரவுப் பொழுதில் ஒவ்வொரு யாமத்தும் காவல் மேற்கொள்பவர்.
யாமசரிதன்	யாமசரிதன் yāmasaridaṉ, பெ. (n.) அரக்கன்; arakkaṉ, as roaming about at night. "யாமசரிதனை மூளையுக வுடல் கீளுமே" (பாரத.வேத்திரகீய. 45);.

யாமசிக்கிழங்கு	யாமசிக்கிழங்கு yāmasikkiḻṅgu, பெ.(n.) தண்டுக்கிழங்கு வகையு ளொன்று; a variety of corm. சமையலுக்குப் பயன்படும் கருப்புத் தோலுடன் கூடிய கிழங்கு.
யாமபதி	யாமபதி yāmabadi, பெ. (n.) திங்கள் (சந்திரன்); (யாழ்.அக.);; moon. [யாமம் + பதி]
யாமபேரி	யாமபேரி yāmapēri, பெ. (n.) இரவில் ஒவ்வொரு சாமத்தின் தொடக்கத்திலும் கொட்டும் பேரிகை; drum beaten with stick at the commencement of each of the three watches or segment of the mid night. "யாம பேரி யிசைத்தலால் (கம்பரா. கைகேசிசூழ் 57);, [யாமம் + பேரி. பேரி = முரசு பேரிகை என்பதன் கடைக்குறை பேரி]
யாமம்	யாமம்1 yāmam, பெ.(n.) 1. 7 1/2 நாழிகை கொண்ட காலவளவை (பிங்.);; a watch of 7 1/2 { } = 3 hours, period of three hours. 2. நள்ளிரவு; midnight, the middle watch of the night. "கூதிர் யாம மென்மனார் புலவர்" (தொல், பொருள், 6);. 3. இரவு; night. "யாமக்கடலை நீந்துவேன்." (சீவக. 1663);. 4. இடக்கையாற் கொட்டும் ஒரு தோற்கருவி (சிலப்.3,27, உரை);; small drum beaten by the left hand. 5. ஒரு நாளில் 40 நாழிகைக்குமேல் 50 நாழிகை வரையுள்ள பொழுது (நாமதீப.559);; the period between the fortieth and the fiftieth { } of a day. 6. பொழுது (அக.நி.);; time, 7. அகலம் (நாமதீப.778);; breadth. த. யாமம் → Skt. மறுவ. நள்ளிரவு, நடு இரவு, நடுநாள், நடுச்சாமம். [ஏம் → ஏமம் → யாமம்] யாமம் என்னுஞ் சொல், "யா" என்னும் கருமைக்கருத்து மூல வேரடியினின்று கிளைத்தது. அங்கிங்கெனாதவாறு, யாங்கணும் இருள் கவ்வித் திகழும், நடு இரவுக் காலமே யாமம். இச்சொல், இரவுக்காலம் என்னும் பொதுப் பொருளில், முதற்கண் வழங்கியது. காலப்போக்கில் அவ்விருள் செறிந்து திகழும் நடுப்பகுதி நேரமாகிய நள்ளிரவுப் பொருண்மையில், சிறப்பாக மக்களிடையே, வழக்கூன்றியது. நள்ளென்னும் இடையறாத் தொடரோசை எங்கும் கேட்கும், இராப்பொழுதின் நடுக்கூறே என்று இலக்கியங்கள் இயம்பும்
யாமயாழ்	யாமயாழ் yāmayāḻ, பெ.(n.) நடுச் சாமத்தில் இசைக்கும் யாழ்; lute played at midnight. "யாமயாழ் மழலையாள்" (கம்பரா. நாடவிட்.34);. [யாமம் + யாழ்] நள்ளிரவில் இசைக்கப்பெறும் யாழ்; ஒவ்வொரு யாமத்திலும், அதற்குரிய பண்முறையோடு இசைக்கப்பெறும் யாழ்.

யாமர்	யாமர் yāmar, பெ.(n.) 1. இயக்கர் பன்னிருவர்; twelve sons of { } a deity. 2. தேவதை; a deity.
யாமரம்	யாமரம் yāmaram, பெ.(n.) 1. கரிய பருத்த அடிப்பகுதியை யுடைய மரம்; the blackish trunk of a tree. "யாமரக் கிளவியும் பிடாவும் தளாவும்" (தொல்.எழுத்து. 229);. 2. ஆச்சா மரம் (அக.நி.);; hard wickia binata tree. கன். ஆக, ஆச ஆர்ச. மறுவ. கருந்தாளி மரம், மையாளி மரம், நெடுந்தாளி, அஞ்சன மரம், காட்டடகு, சாலமரம். [யா + மரம் – யாமரம்] கரிய பருத்த தாள்பகுதியை உடைய நெடிய மரம். இம்மரம் பாலை நிலத்தில் பரவலாகக் காணப்பெறும். இம்மரத்தின் நிலைத்திணைப் பெயரை, (தாவரப் பெயரை); இதுகாறும், யாரும் தெளிவாக வரையறுக்கவில்லை. "யா" என்னும் ஒரசைச் சொல், சொல்லமைப்பிலேயே, கருமைப் பொருண்மையை பெயராகப் பெற்றுள்ளது. கருமைக் கருத்து மூலச்சொல்லான, "யா" என்னும் விதைச்சொல்லே (seed - word); யாமரத்தினைக் குறிக்கும். கழக இலக்கியத்தின் தலைமைப் பனுவலான தொல்காப்பியத்திலும், பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை நூல்களிலும், 'யா', 'யாஅ' 'யாஅம்'. 'யாமரம்' என்னும் வடிவங்கள் பதிவு பெற்றுள்ளன. (எ.கா.); "யா" :- "யாவுயர் நனந்தலை" (அகநா.65:13);. "யாஅ" :- "யாஅ வரிநிழல்" (குறுந். 232 : 5);. "யாஅம்", "நெடுநிலை யாஅம்" (அகநா. 659,9);, "யாமரம்" "யாமரக் கிளவியும்" (தொல் எழுத்து. 229);. யாமரம் கரிய நெடுந்தாள்களைத் தன்னகத்தே கொண்டது. இப் பருத்த நெடுந்தாள்களினின்று கிளைத்த கவடுபட்ட கொம்புகளில், பொன்போற் சிவந்த இளந்தளிர்கள், மிக்கு ஒளியுடன் மிளிரும். இம் மரத்தின் கவடுபட்ட கொம்புகளில் விளங்கித் தோன்றம் பிளவுபட்ட இலைகள் எல்லாம், இலையுதிர்காலத்தே வீழ்ந்துபடுந் தன்மைத்து. இலைகள் உதிர்ந்த நிலையில், யாமரத்தின் மீது விழும் சூரியக் கற்றைகள், பாலைநில வழிப்போக்கர்களுக்கு வரிநிழலை வழங்குந் தன்மையன. பொன் போல் ஒளிரும், பிளவுபட்ட யாமரத்தின் இலைகள், காண்போர்க்கு மனையுறைக் கோழியின், செக்கச்சிவந்த அலைதாடியின் தோற்றத்தினை நினைவூட்டுத் தன்மையன. சேவலின் சிவந்த அலைதாடியின் அமைப்பானது யாமரத்தில்
யாமவதி	யாமவதி yāmavadi, பெ.(n.) இராப்பொழுது (யாழ்.அக.);; night, as divided into watches. [யாமம் + வதி → யாமவதி] இராப்பொழுதின் முப்பிரிவுகளுள் ஒன்றான இடையாமம். பத்திலிருந்து இரண்டு மணி வரையிலான காலம்.
யாமவருணம்	யாமவருணம் yāmavaruṇam, பெ.(n.) வாகை மரம்; a tree, the indian walnut.
யாமளசாத்திரம்	யாமளசாத்திரம் yāmaḷacāttiram, பெ.(n.) சத்தி பூசையைப் பற்றிக் கூறும் தந்திர சாத்திர நூல் (தக்கயாகப். 136, உரை);; a tantric work on Sakti worship. [யாமளம் + Skt. சாத்திரம்]
யாமளபுராதனர்	யாமளபுராதனர் yāmaḷaburātaṉar, பெ.(n.) காளியின் படைவீரர்; the warriors of { } army. "வருவார் புவனநாயகி தன் யாமள புராதனர்களே" (தக்கயாகப் 432); [யாமளம் + Skt. புராதனர்]

யாமளம்	யாமளம்1 yāmaḷam, பெ.(n.) 1. சத்தி பூசையைப் பற்றிக் கூறும் ஒரு தந்திர நூல் (தக்கயாகப், 136, உரை);; a tantric work on sakti worship. 2. யாமளத்தின்படி பகடாதியாக வேண்டிய பலிக ளீத்து (பாரத.களப்.8);; a vedic section on witch-craff. "யாமள முதலிய வேத மந்திரம்" (பாரத. நச்சுப். 14);. 3. சோடு (யாழ்.அக.);; pair, brace, couple. யாமளம்2 yāmaḷam, பெ.(n,) 1. பச்சை (யாழ்.அக.);, green, 2. இளமை; youth, adolescence.
யாமளவிக்கல்	யாமளவிக்கல் yāmaḷavikkal, பெ.(n.) இரட்டை இரட்டையாக வரும் விக்கல்; hiccups which occurs in double strokes.
யாமளாக்கினி	யாமளாக்கினி yāmaḷākkiṉi, பெ.(n.) மாகாளியினுடைய பெருந்தீ (தக்கயாகப். 666, உரை);; the fire of { } யாமளாக்கினி yāmaḷākkiṉi, பெ. (n.) பெருங் கொற்றவையாகிய காளியின் தீ (தக்கயாகப். 666. உரை);; the fire of {}.
யாமளாகமம்	யாமளாகமம் yāmaḷākamam, பெ.(n.) சக்தி பூசையைப்பற்றிக் கூறும் ஒரு தந்திர நூல் (தக்கயாகப். 136, உரை);; a tantric work on Sakti worship.
யாமளேந்திரர்	யாமளேந்திரர் yāmaḷēndirar, பெ.(n.) இசைத்தமிழ் நூலாசிரியருள் ஒருவர் (சிலப். உரைப்பாயி);, one of the author of a treatise on { }. யாமளேந்திரர் yāmaḷēndirar, பெ. (n.) இந்திரகாளியம் நூலின் ஆசிரியர் author of Indrakaliyam. யாமளேந்திரர் yāmaḷēndirar, பெ.(n.) இசைத் தமிழ் நூலாசிரியருளொருவர்;(சிலப். உரைப்பாயி);; author of a treatise on icai-t-tamil.
யாமளை	யாமளை yāmaḷai, பெ.(n.) 1. மலைமகள்; Parvadi. "யாமளையை வரையரசளித்த பச்சை மா மணியை" (பிரமோத். 18, 29);. 2. (கொற்றவை); காளி (பிங்.);; Durga,

யாமன்	யாமன் yāmaṉ, பெ.(n.) இறப்புக் கடவுள்; iṟappukkaḍavuḷ, மறுவ. இயமன் [ஏமம் → யாமம் → யாமன்.] உடல் வேறு உயிர் வேறாக இருவேறுபடுத்தும் கூற்றுவன்.
யாமி	யாமி yāmi, பெ.(n.) 1. இரவு (யாழ்.அக.);; night. 2. இயமன்தேவி (அபி.சிந்.);; wife of yama. 3. தெற்கு (யாழ்.அக.);; south. 4. கற்புடையாள் (யாழ்.அக.);; chaste or continent woman. 5. உடன்பிறந்தாள் (யாழ்.அக.);; sister, 6. மகள் (யாழ்.அக.);; daughter, 7. மருமகள் (யாழ்.அக.);; daughter-in-law. [யாமம் → யாமி.]
யாமிகன்	யாமிகன் yāmigaṉ, பெ.(n.) இரவுப் பொழுதில் நகர்நோட்டஞ் செய்யும் காவற்காரன் (சுக்கிர நீதி,32);; nightwatchman, one who patrols a city at night. [யாமி → யாமிகன்.]
யாமிகை	யாமிகை yāmigai, பெ.(n.) இரவு; night. [யாமி → யாமிகை.]
யாமியம்	யாமியம்1 yāmiyam, பெ.(n.) 1. இந்து விதிமுறைகளின் தொகுப்பு (யாழ்.அக.);; a code of Hindu law. 2, தவம் (யாழ்.அக.);; penance, Tapas. 3. சந்தனம்; sandal. யாமியம்2 yāmiyam, பெ.(n,) தெற்கு (பிங்.);; south. "யாமியந்தனி லெய்திய தூதுவர்" யாமியம்3 yāmiyam, பெ.(n.) பொறுப்பு: security, responsibility.
யாமியன்	யாமியன் yāmiyaṉ, பெ.(n.) அகத்தியன் (யாழ்.அக.);; Agastya.

யாமியாயனம்	யாமியாயனம் yāmiyāyaṉam, பெ.(n.) தென்திசைச் செலவு (தட்சிணாயனம்); (யாழ்.அக.);; sun's progress towards the south. [யாமி + Skt. அயனம்]
யாமியை	யாமியை yāmiyai, பெ.(n.) இரவு (யாழ்.அக.);: night. [யாமி → யாமியை]
யாமிரீபதி	யாமிரீபதி yāmirīpadi, பெ.(n.) கருப்பூரம்; camphor,
யாமினி	யாமினி yāmiṉi, பெ.(n.) (முதல் இடை கடையெனும் மூன்று யாமங்களை யுடைய) இரவு; night, as consisting of three watches of four hours duration each. "யாமினியி லெவ்வுயிர்க்கு மேற்ற துயில்" (பாரத பதினேழாம். 169);.
யாமினியம்	யாமினியம் yāmiṉiyam, பெ.(n.) தெற்கு (பிங்.);; south. "யாமியந்தனி லெய்திய தூதுவர்" (குற்றா.தல. மந்தமா.85);.
யாமினீபதி	யாமினீபதி yāmiṉīpadi, பெ.(n.) 1. திங்கள் (சங்.அக.);; moon, 2. எரிக்குங் கருப்பூரம்; camphor. யாமீரன் { } பெ.(n.); திங்கள் (யாழ்.அக.); moon. மறுவ, நிலவன்.
யாமீரை	யாமீரை yāmīrai, பெ..(n.) இரவு; night.
யாமுகம்	யாமுகம் yāmugam, பெ.(n.) மனக்கவலை (யாழ்.அக.);; mental worry, agony.
யாமுனம்	யாமுனம் yāmuṉam, பெ.(n.) அஞ்சனக்கல் (யாழ்.அக.);; black bismuth.
யாமுனர்	யாமுனர் yāmuṉar, பெ.(n.) யமுனைத் துறைவருக்கு நாதமுனி கட்டளையால் மணக்கால் நம்பி இட்டபெயர் (அபிதாந சிந்);; based on the orders of Natamuni, Manakkal Nambi named Yamunai shrine as Yamunar.

யாமுனாசாரியர்	யாமுனாசாரியர் yāmuṉācāriyar, பெ.(n.) ஆளவந்தார் என்னும் மாலிய ஆசிரியர்;āḷavandāreṉṉummāliyaāciriyar,
யாமுனேட்டகம்	யாமுனேட்டகம் yāmuṉēṭṭagam, பெ.(n.) ஈயம் (யாழ்.அக.);; lead.
யாமை	யாமை1 yāmai, பெ.(n.) பாதுகாப்பான ஒடுள்ள ஒருயிரி-ஆமை; tortoise, "யாமை யெடுத்து நிறுத்தற்றால்" (கலித். 94);. க. ஆமெ. [ஏம் → ஏமை → யாமை (ஏம் = பாதுகாப்பு); (சு.வி.பக்.54);.); யாமை2 yāmai, பெ.(n.) இரவு (யாழ்.அக.);, night. யாமை3 yāmai, பெ.(n.) செவ்வழிப்பண்; a secondary melody-type of the { } class. "செவ்வழி யாழ்த் திறத் தொன்று" (பிங்);. யாமை4 yāmai, பெ.(n.) 1. தெற்கு (யாழ்.அக.);; south. 2. இரண்டாம் நாண்மீன்; the second naksatra, part of aries. "பரணிநாட் பிறந்தான்" (சீவக. 1813);.
யாமைப்பலகை	யாமைப்பலகை yāmaippalagai, பெ.(n.) ஒகவிருக்கைகளுக்குப் பயன் படுத்துவதும், ஆமையின் வடிவம் அமைந்ததுமான ஒகவிருக்கை வகை; a kind of wooden seat in the form of a tortoise, used for sitting in meditation. "வில்வாதியினாற் செய்க… கூர்மாதனம்" (சைவ பொது 57); (தொல், பொருள். 625);. [யாமை + பலகை]
யாமைமனை	யாமைமனை yāmaimaṉai, பெ.(n.) சம்மணம் அல்லது கால்மேற் கால்போட்டு உட்காருகை; a yogic posture with folded legs. "வில்வாதி யினாற் செய்க…. கூர்மாதனம்" மறுவ, கூர்மாதனம். [யாமை + மணை]

யாய்	யாய் yāy, பெ.(n.) தாய்; mother. "முன்றிற் போகா முதிர்வினள் யாயும்" (புறநா. 159);. "தொடிகழித் திடுதல்யான் யாயஞ் சுவலே" (புறநா. 83,3);. "யாயும் ஞாயும்" (குறுந்.);. [எம் + ஆய் - எம்மாய் → யாய். சொற்சிதைவாகி வந்தது.] [P]
யாயாரியம்	யாயாரியம் yāyāriyam, பெ.(n.) புங்கமரம்; a tree-Indian beech, cypness.
யாயாவரர்	யாயாவரர் yāyāvarar, பெ.(n.) வழிபடுதற்குரிய மூதாதையர்; manes. மறுவ. தென்புலத்தார், முந்தையர்.
யார்	யார்1 yār, பெ.வி. யாவர், எவர்; who. "நலக்குரியார் யாரெனின்" (குறள், 149);. தெ. யவும்; க. யாரு. [ஏ → யா → யாவர் → யார்] யாவர் என்னுஞ் சொல்லின் தொகு வடிவமே யார். "வ"கரம் இடைக்குறை. இது குறித்துத் தொல்காப்பியர் கூறுவது. "பலரறி சொல்முன் யாவர் என்னும் பெயரிடை வகரம் கெடுதலும்….." (தொல்.எழுத்து.172);. யார்2 yār, பெ.(n.) செடிவகை (மலை);; bristly button weed. யார்3 yār, பெ.(n.) 3 அடி; one yard. யார்4 yār, பெ.(n.) உயர்திணைப் பன்மை அல்லது உயர்வு ஒருமை வினாச்சொல்; plural or honorfic singular pronoun of { } (higher caste);.
யார்பதம்	யார்பதம் yārpadam, பெ.(n.) வாலுளுவை (மலை.);; black-oil tree.
யாரஞ்சம்	யாரஞ்சம் yārañjam, பெ.(n.) ஆடாதோட; a medicinal shrub -Adhathoda vesica.

யாரம்	யாரம் yāram, பெ.(n.) துண்டிப்பூடு; a kind of medicinal herb.
யாரள்	யாரள் yāraḷ, வி.பெ. யாவள் பார்க்க; see { } "பல்லிருங் கூந்தல் யாரளோ நமக்கே" (குறுந். 19);. [யார் + அள் = பெண்பாற் பெயரீறு.]
யாரி	யாரி1 yāri, பெ.(n.) fig tree. யாரி2 yāri, பெ.(n.) 1. எதிரி; opponent, respondant. 2. கதவு; door. 3. கள்ளக் காதலர் (சோரநாயகர்);; paramour.
யாரியாத்தி	யாரியாத்தி yāriyātti, பெ.(n.) வானம்; sky.
யாருந்தின்னாமூலி	யாருந்தின்னாமூலி yārundiṉṉāmūli, பெ.(n.) 1. அங்கப்பிச்சு; the bile in the body. 2. ஒரு வகை மூலிகை; a kind of herb. [யாரும் + தின்னா + மூலி]
யாரும்	யாரும் yārum, பெ.(n.) எவரும்; anybody or everybody. "யாரு மறிவர் புகைநுட்பம்" (நாலடி, 282);. [யார் + உம்]
யாரை	யாரை yārai, பெ.(n.) இதில் 'ஐ' சாரியை; whom.
யாரோ	யாரோ yārō, பெ.(n.) இன்னார் என்று பெயர் குறிப்பிடப்பட முடியாதவர்; someone who cannot be identified, இது யாரோ ஒருவர் பாடிய பாட்டு.
யால்லம்	யால்லம் yāllam, பெ.(n.) வானம்; sky.

யாலம்	யாலம்1 yālam, பெ.(n.) சாலமரம்; sal. shorea robusta. "ஆமணக்கு நட்டு ஆச்சாவாக்கலாகாது" (சீவக. 2613. உரை);. யாலம்2 yālam, பெ.(n.) 1. ஆச்சாமரம் (அக.நி.);; hard wickia binata tree. 2. ஓர் மரம்; ebony tree; Ceylon ebony - Diospyros ebenaster. மறுவ, காட்டடகு, சாலமரம். த யாலம் → Skt. { }; Eng. sal. [யா → யாஅல் → யால் → அம் → யாலம்] யாலம் என்னும் இச்சொல், "யா"-என்னும் கருமைக் கருத்து முதனிலையினின்று முகிழ்த்தது. யா → ஆ. ஆ + சு → ஆசு; ஆசு + ஆ → ஆசா. வலித்தல் திரிபாக ஆசா → ஆச்சா - என்று மாறும். ஆச்சா = ஆச்சாமரம். கழக இலக்கியங்களில், யாலம் (ஆச்சாமரம்); யாமரம் எனும் பெயரில் பதிவு பெற்றுள்ளது. "யாமாக் கிளவி" (தொல்.எழுத்து.229); தொல் காப்பியத்தில் யாலம் எனப்படும் ஆச்சமரம், "யாமாம்" என்று இடம் பெற்றுள்ளது. யாலம்3 yālam, பெ.(n.) இரவு
யாலாவாருதம்	யாலாவாருதம் yālāvārudam, பெ.(n.) ஆதொண்டை ; a thorny creeper
யாவகம்	யாவகம் yāvagam, பெ.(n.) 1. பருத்தி வகை (சங்.அக.);; brazil cotton. 2. காராமணி; chowlee-bean. "அரிகாற் பெரும்பயறு நிறைக்கு மூர" (ஐங்குறு. 47);.
யாவச்சீவம்	யாவச்சீவம்1 yāvaccīvam, வி.எ.(adv.) வாழ்நாளுள்ளவரை; as long as one's life lasts, life long till one's last breath. "அவனுடைய யாவச்சீவமு மறிவேன்" யாவச்சீவம்2 yāvaccīvam, வி.எ.(adv.) ஒருவரைப் பற்றிய வாணாள் வரலாறு; every thing about one's life history, everything about a person. "யாவச்சீவம் பிறருக்குழைத்தான்" [யாவம் + → த. சிவம்]
யாவசூகம்	யாவசூகம் yāvacūkam, பெ.(n.) வாற் கோதுமையின் வைக்கோலை நீற்றிச் செய்த உப்புவகை (மூ.அ);; alkaline salt prepared from the ashes of burnt barley straw.

யாவண்	யாவண் yāvaṇ, வி.பெ. எவ்விடம்; where, "இருள் யாவணதோ நின்னிழல் வாழ்வோர்க்கே" (புறநா. 102);. [யா + (வ்); + அண் → யாவண்] "யா" - என்னும் வினாக்கேட்பு மொழியினை அடிப்படையாகக் கொண்டு முகிழ்த்த சொல்.
யாவணது	யாவணது yāvaṇadu, பெ.(n.) எவ்விடத்துள்ளது (புறநா.);; where is it? [யாவண் + அது → யாவணது] யாவண் என்னும் வினாமொழியினின்று தோன்றிய சொல்.
யாவத்தும்	யாவத்தும் yāvattum, வி.எ.(adv.) 1. சிறிதும்; even a little, "யாவது மனங்கவல் பின்றி" (பொருந. 94);. 2. எல்லாம் (சூடா.);; all, wholly, entirely "யானைவெண் மருப்பினாலியற்றி யாவதும்" (சீவக. 1201);, "அவள் சொத்து யாவத்தும் போயிற்று".
யாவது	யாவது yāvadu, வி.பெ. 1. எது; which, "காரியம் யாவதும் கழறுவீர்" (கந்தபு. தக்கன்மக. 6);. 2. எவ்விதம்; how. "கொணரும் வகை யாவதென" (கம்பரா. திருவவ. 38);. [யா + (வ்); + அது → யாவது] "அது" - அஃறிணை ஒருமைச்சுட்டுப்பெயர். யாவது என்னுஞ் சொல் கழகவிலக்கியங்களில் மிகுதியாகப் பயின்று வந்துள்ளது. அவற்றுட் சில வருமாறு :- 1); "நினக்கியான் மறைத்தல் யாவது" (நற்.72:5); 2); "ஆயிடை உடன்றோர் உய்தல் யாவது" (புறம்.97:17); 3); "இலம்பாடு அகற்றல் யாவது" (புறம்:281:15); சென்னைப் பல்கலைக் கழக அகரமுதலியில். இச்சொல்லிற்குரிய கழகவிலக்கியச் சான்றுகள் குறிக்கப்படவில்லை.
யாவதும்	யாவதும் yāvadum, வி.எ.(adv.) 1. சிறிதும்; even a little. "யாவது மனங்கவல் பின்றி" (பொருந. 94);. 2. எல்லாம் (சூடா.);; wholy. "யானைவெண் மருப்பினாலியற்றி யாவதும்" (சீவக. 1201);. [யாவது → யாவதும்]
யாவநாலம்	யாவநாலம் yāvanālam, பெ.(n.) ஒரு வகைத் தவசம் (பதார்த்த 1399);; maize, great, millet.
யாவநாளம்	யாவநாளம் yāvanāḷam, பெ.(n.) யாவ நாலம் பார்க்க,5; see { }.

யாவம்	யாவம்1 yāvam, பெ.(n.) 1. அரக்கு (இ.வ.);; lac. 2. பருத்தி வகை (சங்.அக.);; brazil cotton. யாவம்2 yāvam, பெ.(n.) யாவத்தீவம் (வின்.);; the island of java. யாவம்3 yāvam, பெ.(n.) ஆச்சாமரம்: hard Wickia binata tree. [யா → யாவம்.]
யாவர்	யாவர்1 yāvar, வி.பெ. 1 2 உயர்திணைப் பன்மையில் வரும் வினாச்சொல்; interro gative plural pronoun for higher category of names of men and gods. 'இந்த இலக்கண நூலின் உரை யாசிரியர்கள் யாவர்?' 2. அனைவர்; me and all, everyone நேர்ச்சியில் இறந்தவர்களின் குடும்பத்தினர் கதறியழுத காட்சி யாவர் உள்ளத்தையும் உருக்கியது. [யா + (வ்); + அர் → யாவர்] 'அர்' - பலர்பாலீறு. யாவர்2 yāvar, வி.பெ. எவர்; who, what persons. "........... யாவர் என்னும் ஆவயின் மூன்றொடு" (தொல்.சொல்.647);, "யாவர்வாய் திறக்க வல்லார்" (கம்பரா. பூக்கொய். 6);, "பலரறி சொல்முன் யாவர் என்னும் பெயரிடை" (தொல்.எழுத்து.172);. தெ. எவரு; க. யார்; ம. யாவர். [ஏ → யா + அர் – யாவர்] "அர்" - பலர்பாலீறு. உயர்திணைப் பெயருள் ஒன்றாகத் தொல்காப்பியர் கூறியுள்ளார். "யாவர்............. என்னும் ஆவயின் மூன்றொடு ………… பாலறி வந்த உயர்திணைப் பெயரே" (தொல்.647);.
யாவரும்	யாவரும் yāvarum, பெ.(n.) எவரும்; each and every person, all persons. "யாவருமறிவரியாய் எமக்கெளியாய்" (திருவாச. 20:3);. [யாவர் + உம் 'உம்' முற்றும்மை]
யாவள்	யாவள் yāvaḷ, வி.பெ. எவள்; who, which woman. "யாவளோ வெம் மறையாதீமே" (ஐங்குறு.370);, "யாவள்……. என்னும் ஆவயின் மூன்றொடு"(தொல், 647); க. யாவளு. [ஏ → யா. "அள்" - பெண்பாற் பெயரீறு]

யாவன்	யாவன் yāvaṉ, வி.பெ. எவன்; who, which man. "யாவனோ வொருவ னென்றாள்" (கம்பரா.உலாவியற் 11);. க. யாவது [ஏ → யா + அன்] "அன்" - ஆண்பாற் பெயரீறு. தொல்காப்பியர் யாவன் என்னுமிச் சொல்லைப் பாலினைப் புலப்படுத்தும் உயர்திணைப் பெயருள் ஒன்றாகக் குறித்துள்ளார். "யாவன்......... என்னும் ஆவயின் மூன்றொடு .... அப்பதினைந்தும் பால்அறி வந்த உயர்திணைப் பெயரே" (தொல்.647);.
யாவனம்	யாவனம் yāvaṉam, பெ.(n.) நிலவரிகை; a land cess or tax. [யவனம் → யாவனம்]
யாவும்	யாவும் yāvum, பெ.(n.) எல்லாம் (சூடா.);; all, wholeness, entirely, each and everything. க. யாவவு. [யா + உம்]
யாவை	யாவை yāvai, வி.பெ. எவை; which things, what. "யாதுயா யாவை என்னும் பெயரும்" (தொல். சொல். 652);, "புகழுந்தலைவன் யார் நூற்பொருள் யாவை" (மணிமே.27.168);. [யா + அவை → யாஅவை → யாவை] "யா" என்னும் வினாவடி அஃறினைப் பன்மை வினாப் பெயராக செய்யுளில் வழங்கும். "அவை" அஃறிணைப் படர்க்கைப் பன்மைச் கட்டுப்பெயர் (தொல்.சொல்.167.சேனா, உரை);.
யாவையும்	யாவையும் yāvaiyum, பெ.(n.) எல்லாம் (சூடா.);; all, wholeness, entirely, "யாவையும் பாடிக் கோவையைப் பாடு" (பழ.);. [யாவை + உம், "உம்" முற்றும்மை]

யாழ்	யாழ் yāḻ, பெ.(n.) 1. பேரியாழ், சகோடயாழ், மகரயாழ், செங்கோட்டி யாழ் என்ற நால்வகை வீணைக்கருவி (சிலப். 3, 26); (பிங்.);; stringed musical instruments, which are four kinds viz., { } { } { } { } 2. ஆடவை (மதுரை); ராசி (பிங்.);; gemini of the zodiac. 3. அசுவதி (பிங்.);, ஒரு நட்சத்திரம் (திவா);; name of the first nakstra, part of aries. 4. மூதிரை (திருவாதிரை); (சூடா.);; the 6th naksatra, part of orion. 5. பண் (இறை. 1, உரை);; (mus.); melody-type. 6. ஆந்தை, (அரு.நி.);; owl பண்டைத் தமிழர், தமிழகத்தில் தெரிந்தெடுத்து அமைத்த இன்னியங்களுள், நரம்புக் கருவியாகிய யாழ் மிகவும் சிறப்புடையது. இசை நுணுக்கங்களையும், பல்வகைப் பண்ணமைதிகளையும் ஒர்ந்துணர்ந்தோர் யாழ் என்னும் பொருண்மையில், நரம்பமைதிகட்கு ஏற்றவாறு, அமைத்துள்ள மறுவடிவங்கள் வருமாறு :- மறுவ. நரம்பு, நரம்பின்மறை, மறை, நரம்புக் கருவி. [எ → ஏழ் → யாழ் (சு.வி.பக்.53);] மேலே குறித்துள்ள பெயர்களனைத்தும் யாழைக் குறிக்கும் பொதுப்பெயர்களாகும். மொழிஞாயிறு தேவநேயப் பாவாணரால், "பாணர் கைவழி மதிப்புரை (மறுப்பு);" என்னும் கட்டுரையில் எடுத்தாளப் பெற்றவை. கழகத்தமிழ்ப் பனுவல்களிலும், அதற்கு முன்னர் இயற்றப்பட்ட பாடல்கள் பலவற்றிலும் இடம்பெற்றுள்ள, மூவகை யாழ் பற்றிய குறிப்புகள் வருமாறு :- 1. வில்யாழ், 2. சீறியாழ், 3. பேரியாழ்.
யாழ்இலக்கணம்	யாழ்இலக்கணம் yāḻilakkaṇam, பெ.(n.) யாழ் செய்யும் அல்லது யாழினை இசைக்கும் முறையினைக் கூறும் நூல்; a treatise on making { }. [யாழ் + இலக்கணம்]
யாழ்க்கரணம்	யாழ்க்கரணம் yāḻkkaraṇam, பெ.(n.) யாழ்வாசிப்பிற்குரிய செய்கை; movements of the hands in playing the lute. "பண்ணியாழ்க் கரணமும்" (மணிமே 2, 20);. [யாழ் + கரு → கரணம் (செய்கை);] த. கரணம் → Skt. karana.
யாழ்க்குமிழ்	யாழ்க்குமிழ் yāḻkkumiḻ, பெ.(n.) வில்யாழ் உருவாக்கத்திற்குப் பயன்படும் குமிழமரம்; "{ }" tree used for making { }. [யாழ் + குமிழ்]
யாழ்செய்-தல்	யாழ்செய்-தல் yāḻceytal, 1 செ.கு.வி.(v.i.) பாடுதல்; to sing, to tune music. "தேனின மலங்கலுண் டியாழ் செயும்" (சீவக. 1012);. [யாழ் + செய்-.]

யாழ்த்தண்டு	யாழ்த்தண்டு yāḻttaṇṭu, பெ.(n.) வீணா தண்டம்; neck of the lute. [யாழ் + தண்டு]
யாழ்த்திறம்	யாழ்த்திறம் yāḻttiṟam, பெ.(n.) 1. ஐந்து சுரமுள்ள இசை (சிலப்.4, 106, உரை);; a secondary melody-type, pentatonic. 2. பண் (பிங்.);; [யாழ் + திறம்] திறம் = ஐந்து கரங்களைக் கொண்ட பண்வகை.
யாழ்தரித்தாள்	யாழ்தரித்தாள் yāḻtarittāḷ, பெ.(n.) மலை மகள் (நாமதீப.22);; { } [யாழ் + Skt.தரித்தாள்]
யாழ்நரம்பு	யாழ்நரம்பு yāḻnarambu, பெ.(n.) தந்திரி; a string of lute. மறுவ. யாழ்நார் [யாழ் + நாம்பு] யாழ் உறுப்புகளில் மிகவும் இன்றியமையாத மூலவுறுப்பு. யாழிசை மிகநுட்பமாக வெளிப்படுதற்கு, யாழ் நரம்பினை மிகத் திட்பமாக முறுக்கேற்ற வேண்டும். நன்கு முறுக்கேற்றிய, பிசிறற்ற மிக மெல்லிய நரம்பினால்தான் கேட்பவர் உளங்கொளத் தக்கவாறு பண்களை மிக நுணுக்கமாக இசைக்க இயலுமென்று இசை வல்லுநர் கூறுவர். [P]
யாழ்நார்	யாழ்நார் yāḻnār, பெ.(n.) யாழ்நரம்பு பார்க்க; see { }. [யாழ் + நார்]
யாழ்ப்பத்தர்	யாழ்ப்பத்தர் yāḻppattar, பெ.(n.) யாழ் யாழ் உறுப்புகளுள் ஒன்று; a component of the lute,
யாழ்ப்பாணநாயனார்	யாழ்ப்பாணநாயனார் yāḻppāṇanāyaṉār, பெ.(n.) ஈழத்தரசனிடமிருந்து யாழ்ப்பாண நாட்டைப் பெற்றுத் தமிழர்களைக் குடியேற்றியவராகச் சொல்லப்படுபவரும் கட்புலனிழந்தவருமான சோழநாட்டு இசைப் புலவர்; a blind minstrel of the { } country, who is said to have been favoured by a singhalese king and obtaining possession of Jaffna, settled a colony of Tamil people.

யாழ்ப்பாணம்	யாழ்ப்பாணம் yāḻppāṇam, பெ.(n.) இலங்கையின் வடபாலுள்ளதும், தமிழராற் குடியேற்றம் பெற்றதுமான நாடு; Jaffna, a province north of ceylon, inhabited by a colony of Tamils. தமிழர் மிகுதியாயுள்ள இவ்விடம் இலங்கையின் வட பாற்கண் அமைந்துள்ளது. இங்கு காங்கேசன் துறை, ஊர்க்காவற்றுறை எனும் இருதுறைமுகங்கள் காணப்படுகின்றன. யாழ்ப்பாணம் நாகதீவம், எருமை முல்லைத் தீவு என்ற இரு தீவுகளாக இருந்து பின் தீவகற்பமாக மாறியது. புவியியல் மாற்றத்தால் இப்பகுதிகள் சேர்ந்து யாழ்ப்பாணம் உண்டாயிற்று. கி.மு. ஆறாம் நூற்றாண்டில் நாகர்கள் வாழ்ந்தனர். நாகமன்னன் இதை ஆண்டான். மணிமேகலையில் சொல்லப்படும் மணிபல்லவமும் நாகதீவமும் ஒன்றே எனக் கருதுவாருமுளர். தென்னிந்திய மக்களுடன் இனத்தாலும் பண்பாட்டாலும் தொடர்புள்ள மக்கள் வாழ்ந்தமையை புவியியல், மானிடவியல், வரலாறு, இலக்கியம், மொழி முதலியன சான்று பகர்கின்றன. மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே தமிழ் அங்குப் பேச்சு மொழியாக வழக்கூன்றியிருந்தது. சேர நாட்டின் குருடனான பாணனொருவன் யாழுடன் சென்று இலங்கை அரசனைப் போற்றிப் பாடினமையால் அவ்வரசன் மகிழ்ந்து, இலங்கையின் வடபகுதியைப் பரிசாகத் தந்ததன் நினைவாக 'யாழ்ப்பாணம்' என்ற பெயரிடப்பட்டதாகவொரு கருத்துமுண்டு. ஐரோப்பியரின் வருகைக்குப்பின் 'ஜாப்னா' (jaffna); என மருவிற்று. யாழ்ப்பாணம் கி.மு.145லிருந்து தமிழ் மன்னரின் ஆட்சியின் கீழிருந்தது. இக்காலத்தில் தமிழர்களும் நாகர்களும் கலப்புமணம் கொண்டனர். கி.பி.431இல் சீனப் பயணி பாகியான், இலங்கை வந்து சில குறிப்புகளெடுத்துக் கொண்டார். 9, 10-ஆம் நூற்றாண்டில் யாழ்ப்பாணத்தை ஆண்ட மன்னர்களுக்கு சிங்கை ஆரிய மன்னர்களென்று பெயர். டச்சுக்காரர் 1658-இல் போர்ச்சுக்கீசியரை வென்று 1795 வரை ஆண்டனர். டச்சு மொழி யாழ்ப்பாணப் பேச்சுத் தமிழில் கலந்தது. சான்றாக கதிரை (நாற்காலி);, அலவாங்கு (கடப்பாரை);, கந்தோர் (அலுவலகம்);, வெந்தீசு (ஏலவிற்பனை); முதலிய சொற்கள் இன்றும் வழங்கப்படுகின்றன.
யாழ்ப்பாணர்	யாழ்ப்பாணர் yāḻppāṇar, பெ.(n.) யாழ்வாசினையில் வல்ல பாணர் வகையார் (பு.வெ.9, 19, கொளு);; an ancient caste of lute-players of excellence. [யாழ் + பாணர்]
யாழ்ப்பாணி	யாழ்ப்பாணி yāḻppāṇi, பெ.(n.) யாழ்ப்பாண நாட்டான்; citizen native of jaffna. [யாழ்ப்பாணம் → யாழ்ப்பாணி]
யாழ்பதங்காளி	யாழ்பதங்காளி yāḻpadaṅgāḷi, பெ.(n.) செவ்வழியாழ்த் திறத்தொன்று (பிங்.);; a secondary melody-type of the cevvali class. [யாழ் + பதங்காளி]

யாழ்முரி	யாழ்முரி yāḻmuri, பெ.(n.) அருட்டொண்டர் திருஞான சம்பந்தரால் யாழில் அடங்காத இசையை யுடையதாகப் பாடப்பட்ட பண்வகை; a tune sung by saint Tiru-nana-sambandar as one which could not be played on the yal or lute. [யாழ் + முரி] திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணரின் வேண்டுகோளை யேற்றுத் திருஞான சம்பந்தப் பெருமானால் பாடப்பட்ட பண். யாழ்முரிப் பண்ணிலமைந்த பாடல் வருமாறு :- மாதர்மடப்பிடியும் மடஅன்னமும் அன்னதோர் நடையுடைம் மலைமகள் துணையென மகிழ்வர் பூதஇனப்படை நின்றிசை பாடவும் ஆடுவர் அவர்படர் சடைந் நெடு முடியதோர் புனலர் வேதமொடு ஏழிசைபாடுவ ராழ்கடல் வெண்டிரை யிரைந் நுனிரகரை பொருதுவிம்மி நின்றயவே தாதவிழ்புன்னை தயங்கு மலர்ச்சிறை வண்டறை எழில்பொழில் குயில்பயில் தருமபுரம் பதியே மிடற்றில் இசைக்கவியலாவாறு, இறைவனின் இறும்பூதுச் செயலாக யாழ்முரிப்பண் திகழ்ந்த தன்மையினைச் சேக்கிழார் வழிநின்று மொழிஞாயிறு கூறுவது :- , திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர், 'யாழ்முரிப் பண்ணை'த் தம் யாழிலிட்டுக் காட்ட முடியாமைக்கு, அதாவது, அவரது அளவிறந்த சிவபக்தியே காரணம். தருமபுரத்திலுள்ள அவருடைய உறவினர், அவர் திருஞானசம்பந்தரின் திருப்பதிக இசையை யாழ்ப்படுத்தி வந்த திறனைப் புகழ்ந்தபோது, அவர் அதற்கு மிக வருந்தி, யாழிலிட்டுக் காட்ட முடியாதவாற திருப்பதிகம் பாடும்படி தாமே திருஞானசம்பந்தரை வேண்டினார் யாழிலிட்டுக் முடியாத பெருமை திருப்பதிக
யாழ்முரிநாதர்	யாழ்முரிநாதர் yāḻmurinātar, பெ.(n.) தருமபுரத்தில் எழுந்தருளிய இறைவன் திருப்பெயர் (அபிதாநகோ.);; name of a god shrined at Dharuma-puram. [யாழ்முரி + Skt. நாதர்]
யாழ்முரிநாதெசுவரர்	யாழ்முரிநாதெசுவரர் yāḻmurinātesuvarar, பெ.(n.) திருத்தருமபுரத்திலே கோயில் கொண்டிருக்கும் இறைவன் பெயர்; the god shrined at Tiru-t-taruma-puram.
யாழ்முனி	யாழ்முனி yāḻmuṉi, பெ.(n.) மூவுலகுலாவி (நாரதர்);; sage { } who is personefied always with lute playing. [யாழ் + முனி]
யாழ்முனிவன்	யாழ்முனிவன் yāḻmuṉivaṉ, பெ.(n.) மூவுலகுலாவி (நாரதர்);; a sage, { } "பாடல் யாழ் முனிவன்" (பாகவத 10 ஸ்ரீ நாரதர், 7);. [யாழ் + முனிவன்]

யாழ்வகை	யாழ்வகை yāḻvagai, பெ.(n.) 1. ஐந்து நிலத்திற்குரிய யாழ் எனும் இசைக் கருவி; a turning lute intended for all 5 classification or categories of lands. 2. பண்டைக்காலத்தில் வழக்கிலிருந்த ஏழுவகை யாழ்களான வில்யாழ், பேரியாழ் (பெருங்கலம்);, சீறியாழ், செங்கோட்டியாழ், ஆதியாழ் (பெருங்களம்);, மகரயாழ், சகோட ung; the seven kinds of lute ({ }); in ancient days viz., { } { } ({ });,{ } { } { } ({ });. { } { } [யாழ் + வகை] யாழ்வகைகளாவன :- 1. வில்யாழ் :- வில்யாழின் அமைப்பும் சிறப்பும் யாழ் என்னும் சொல் விளக்கத்திற் காண்க. 2. பேரியாழின் (பெருங்கலம்); அமைப்பும் சிறப்பும் :- முற்கால மக்கள் உருவத்திலும் பெரியவரா யிருந்ததனால், அவர் கையாண்ட கருவிகளெல்லாம் பெரியனவாகவேயிருந்தன. மக்கள் உருவம் வரவரச் சிறுத்து வருவதனால், அவர்கள் கையாளும் பலவகைக் கருவிகளும் சிறுத்து வருகின்றன. பேரியாழ் மிகப் பழையதாதலின், அது முது பழங்கால மக்கட்கேற்றபடி மிகப் பெரியதாயிருந்திருக்கின்றது. அது நால்வகை யாழில் முதற் குறிக்கப் பெறுவதற்கு அதன் பழைமையே காரணம். கடைச் சங்க காலத்திலும் அது வழங்கினதாகக் கூறப்படினும், அது உருவத்திற் பெரியவர்க்கே உரியதாய் அருகின வழக்காகவே வழங்கினதாகத் தெரிகின்றது. அதிர்வு நரம்புகளால் இசையைப் பெருக்கலாம் என்ற எண்ணம் உண்டானபின், பெருங்கலம் என்னும்பேரியாழில் முதன்முதலாக அதிர்வு நரம்புகள் சேர்க்கப்பட்டிருத்தல் வேண்டும். ஆகவே, அவ் யாழில் பெரும் பத்தர் முந்தினதும் அதிர்வு நரம்பு பிந்தியதுமாகும். தலைச்சங்க காலத்து மக்கள் தம் உடற் பருமனுக்கேற்றபடி இயல்பாகவே பெரும் பத்தர் அமைத்திருத்தல் வேண்டும். பிற்காலத்துச் சிற்றுருவ மக்களின் சீரியாழ்களோடு ஒப்பு நோக்கிய பின்னரே, அதற்குப் பெருங்கலம் அல்லது பேரியாழ் என்று பெருமைச் சொல் அடைகொடுத்துப் பின்னோர் பெயரிட்டதாகத் தெரிகின்றது. முதற்காலத்தில் அது அளவான கருவியாகவே கருதப்பட்டிருக்கலாம். பழங்காலத்தில் பெரு வழக்காக வழங்கியதாக நூல்களிற் கூறப்படும் பருமை இன்று
யாழ்வல்லோர்	யாழ்வல்லோர் yāḻvallōr, பெ.(n.) 1. வீணை வல்லோர்; talented experts in playing on the lute. 2. கந்தருவர் (சூடா.);; Gandharvas, the heavenly choristers. [யாழ் + வல் → வல்லார் → வல்லோர்.] "ஆவோ வாகும் பெயருமா ருளவே" (தொல்.680);.
யாழ்வல்லோன்	யாழ்வல்லோன் yāḻvallōṉ, பெ.(n.) மூவுலகு உலாவி (நாரதன்);; a celestial sage said to be expert in lute playing. [யாழ் + வல் → வல்லான் → வல்லோன்]
யாழ்வாசித்தல்	யாழ்வாசித்தல் yāḻvācittal, பெ.(n.) மகளிர்க்குரிய குசல வித்தை ஐந்தனுள் ஒன்றான யாழ்வாசித்தல்; playing the lute, a women's accomplishment, one of five { }. [யாழ் + வாசித்தல்]
யாழ்வாசினை	யாழ்வாசினை yāḻvāciṉai, பெ.(n.) வீணை வாசிக்கை (சீவக.660. உரை);; playing the lute. [யாழ் + வாசி → வாசினை]

யாழ	யாழ yāḻ, இடை. ஒரு முன்னிலை அசைச்சொல்; expletive of the second person. "யாழ நின் மைந்துடை மார்பிற் சுணங்கு நினைத்துக் காண்" (கலித். 18);. [யாழ் → யாழ] 'யாழ யுடையாய்' என்னும் பொருளுடைய செய்யுளில் 'யாழ' என்னுஞ் சொல், நாளடைவில் அசைச்சொல் அளவில் நின்றது. யாழ yāḻ, பெ.(n.) இடை அசை நிலை an expletive. [எல்-எலுவன்-ஏல-ஏழ-யாழ] மறுவ தரிக கீறுதல் யாழ yāḻ, இடை (inter) அசை நிலை; an expletive. [எல்-எலுவன-ஏல-ஏழ – யாழ]
யாழல்	யாழல் yāḻl, பெ.(n.) கறையான் (யாழ்.அக.);; white ant. மறுவ. சிதல்
யாழவடிப்படிரம்	யாழவடிப்படிரம் yāḻvaḍippaḍiram, பெ.(n.) சந்தனம்; sandal.
யாழாசிரியன்	யாழாசிரியன் yāḻāciriyaṉ, பெ.(n.) யாழிசை கற்பிப்பவன்; instructor or trainer in lute-playing. [யாழ் + ஆசிரியன்]
யாழின்மென்மொழிநாயகி	யாழின்மென்மொழிநாயகி yāḻiṉmeṉmoḻināyagi, பெ.(n.) திருமணஞ் சேரியில் எழுந்தருளியிருக்கும் தேவியின் பெயர்; the deity enshrined at { }. [யாழ் → யாழின் + மென்மொழி + நாயகி] 'இன்' ஒப்புப்பொருள் குறித்த ஐந்தாம் வேற்றுமை உருபு.
யாழினுமென்மொழியம்மை	யாழினுமென்மொழியம்மை yāḻiṉumeṉmoḻiyammai, பெ.(n.) திருவிளமரிலே கோயில் கொண்டிருக்கும் தேவியின் பெயர்; a deity enshrined at { } [யாழினும் + மென்மொழி + அம்மை]

யாழுறுப்பு	யாழுறுப்பு yāḻuṟuppu, பெ.(n.) யாழில் அமைந்துள்ள சிறப்புறுப்புகள்; the special components of the lute viz., pattar, { } undi, maruppu, tivavu. [யாழ் + உறுப்பு] 1. பத்தர் :- பத்தர் என்பது, இக்காலத்தில் வீணையென்ற இசைக் கருவியில் உள்ள குடம் என்ற உறுப்பினை ஒத்து அமைந்ததாகும். பத்தர் என்ற இவ்வுறுப்பினை முன்னோர்கள் குமிழ், முருக்கு, தணக்கு என்ற மரங்களால் அமைத்தார்கள். யாழ்ப் பத்தராகிய இதன் மேற்புறம் முழுவதும் குடைந்தெடுக்கப்பட்டுத் தோலால் மூடப்பெறும். இனி, பத்தரின் மேற்புறத்தில் ஒரு பாதி மரமே வறுவாயாகத் திறக்கப்பட்டிருக்க, அத்திறப்பின் வழியாக மற்றைப் பாதி மரத்தினையும் உள்ளே குடைந்தெடுத்து, வறுவாய்ப்பகுதியை மட்டும் போர்வைத் தோலால் மூடுதலும் உண்டு. பத்தர் என்ற உறுப்பானது, இவ்வாறு இரு வகையாகவும் அமைக்கப்படும். இதன்கண் எட்டாம் நாள் திங்களைப் போன்று அரைவட்ட வடிவில் வறுவாய் அமைத்த பொழுது அதன் வழியாகக் குடைந்தமைக்கப் பெற்ற பத்தரின் உள்ளிடம் இருள் செறிந்ததாய் இருக்கும். பத்தரில் வறுவாயாகத் தோன்றும் மேற்பரப்பினை மூடுதற்கு அமைந்த போர்வைத் தோல் நன்றாகப் பாடஞ் செய்து துவரூட்டப்பட்டுச் செந்நிறமுடையதாய் தோன்றும். இத் தோலைப் பொருத்தி மூடுவதற்குப் பத்தரின் ஒரத்தைச் சுற்றிலும் முடுக்கப்பட்ட சிறிய ஆணிகளின் தலைகள் நண்டின் கண்களைப் போன்று தோன்றும். போர்வைத் தோலின் நடுப்பகுதி பத்தரின் உள்ளே நரம்புகள் செல்லுதற்கு ஏற்ற வண்ணம் இரு கூறாகப் பிரிந்து இணைத்துத் தைக்கப்பெற்றிருக்கும். இங்ஙனம், போர்வைத் தோலினை நடுவே இணைத்ததைப் பதனம் என்றும், பொல்லம் பொத்துதல் என்றும் வழங்குவர். 2. யாப்பு :- யாப்பு என்பது பத்தரின் குறுக்களவே நீளமாகச் சிறுவிரற் பருமனாக யானைத் தந்தத்தினாற் செய்யப்பட்டு, நரம்புகளைத் தொடுத்தற்கு இடமாகவும் நரம்பின் அசைவினைப் பத்தரிலே தாக்கி ஒலிமையப் பெருக்குதற்குரிய கருவியாகவும் அமைக்கப்பட்டதோர் உறுப்பாகும். இவ்வுறுப்பு பத்தரின் உள்ளிடத்தே செறிக்கப் பெறுவதாகும். 3. உந்தி :- உந்தி என்பது, பத்தரின் மேல் மூடப்பெற்ற போர்வைத் தோலிற்கும், பத்தரினுள்ளே செறிக்கப்பட்ட யாப்புறுப்பிற்கும் நடுவே அமைந்த உறுப்பாகும். இது வளைந்து உயர்ந்து போர்வைத் தோலின் நடுவிடத்தைத் தாங்கி நிற்பதாகும். இதன் அடியில் அமைந்த யாப்புறுப்பில், தொடுக்கப்பட்ட இசை நரம்புகள், அதன் மேல் உள்ள உந்தியென்னும் இதன் வழியாக, வெளியே செல்ல வேண்டியிருத்தலால் உந்தியென்னும் இவ்வுறுப்பின் நுனிப்பகுதி இரு பிளவாகப் படுக்கப்பட்டிருக்கும். உந்தி என்னும் ... உந்து என்னும் வினையடியாகப் பிறந்ததாகும் வளைந்து உயர்ந்து உந்தி
யாழையங்கினி	யாழையங்கினி yāḻaiyaṅgiṉi, பெ.(n.) தழுதாழை; shrub in the edges, aloe.
யாழோர்	யாழோர் yāḻōr, பெ.(n.) 1. யாழிசை வல்லோர்; skilful or expert players on the lute. 2. கந்தருவர் (சூடா.);; Gandharvas, the heavenly choristers. [யாழ் → யாழோர்]
யாழோர்கூட்டம்	யாழோர்கூட்டம் yāḻōrāṭṭam, பெ.(n.) காதலர் தம்முள் மனமொத்துக் கூடுங் கூட்டம் (தொல்.பொருள்.92, உரை);; a form of marriage which results entirely from love and which has no ritual whatsoever, as common among Gandharvas. [யாழோர் + கூடு → கூட்டம். (கூட்டம் - கூடுகை]
யாழோர்மணவினை	யாழோர்மணவினை yāḻōrmaṇaviṉai, பெ.(n.) காதலர் தம்முள் மனமொத்துக் கூடுங் கூட்டம் (தொல்.பொருள்.92.உரை);. a form of marriage which results entirely from love and which has no ritual whatsoever, as common among Gandharvas. "யாழோர் மனவினைக் கொத்தனளென்றே" (மணிமே.22,86);. [யாழோர் + மணவினை]
யாளவரி	யாளவரி yāḷavari, பெ.(n.) யாளியுருவங்கள் வரிசையாக அமைக்கப் பெற்ற கோயிற் கட்டடப் பகுதி); the portion of a temple-structure where the figures of { } are set in row. [யாள + வரிசை → வரி (வரிசை நிரையொழுங்கு);]

யாளி	யாளி yāḷi, பெ.(n.) 1. கரிமாவின் மருப்பும் தும்பிக்கையும் அரிமாவின் முகமுடையதாகக் கருதப்படும் விலங்கு; a mythological lionfaced animal with elephantine proboscis and tusks. "உழுவையும் யாளியு முளியமும்ஞ (குறிஞ்சிப். 252);. 2. அரிமா (அக.நி.);; lion. 3. மடங்கலோரை (சிங்கராசி); (சூடா.);; leo of the zodiac. 4. இறை கூடைவகை (வின்.);; a shallow vessel for throwing water to wet the sail of a craft or for ladling out bilge water, 5. யானை (அக.நி);; elephant. க. யாளி
யாளிக்கால்	யாளிக்கால் yāḷikkāl, பெ.(n.) யாளி வடிவிற் செய்த பாதம் (S.I.I.i,5);; leg of stand etc., shaped like a { } [யாளி + கால்]
யாளிக்கூடை	யாளிக்கூடை yāḷikāṭai, பெ.(n.) இறை கூடைவகை; a shallow vessel for throwing water to wet the sail of a craft or for ladling out bilge-water. [யாளி + கூடை] [P]
யாளிதத்தன்	யாளிதத்தன்1 yāḷidaddaṉ, பெ.(n.) ஔவைக்குத் தந்தை father of Awai. "யாளிகூவற்றுண்டு" - எனும் ஞானாமிர்த செய்யுளால் அறியலாம். மறுவ. பகவன் [யாளி + தத்தன்] யாளிதத்தன்2 yāḷidaddaṉ, பெ.(n.) ஒரு முனி (ஞானாமி);; a saint or sage. [யாளி + தத்தன்]
யாளிப்பட்டை	யாளிப்பட்டை yāḷippaṭṭai, பெ.(n.) யாளிக் கூடை பார்க்க; see { } [யாளி + பட்டை]
யாளிபலம்	யாளிபலம் yāḷibalam, பெ.(n.) அரிமாவினையு மிஞ்சும் ஆற்றலைக் குறிக்கும் உவமைச் சொல்; extraordinary strength, comparable to the strenght of a lion. [யாளி + Skt. Bala → த. பலம்]

யாளிமுகம்	யாளிமுகம் yāḷimugam, பெ.(n.) யாளியின் முகம்போல அணிகளில் அமைக்கப்பட்ட முகப்பு முதலியன; ornamental pendant or clasp of jewels, shaped like the face of a { }. [யாளி + முகம்]
யாளியானை	யாளியானை yāḷiyāṉai, பெ.(n.) யானையின் மருப்பும் துதிக்கையும் அரிமாவின் முக முடையதாகக் கருதப்படும் விலங்கு. a mythological lion-faced animal with elephantine probosics and tusks. [யாளி + யானை]
யாளியூர்தி	யாளியூர்தி yāḷiyūrti, பெ.(n.) காளி as riding on a [யாளி + ஊர்தி]
யாளிலலாடம்	யாளிலலாடம் yāḷilalāṭam, பெ.(n.) யாளி யுருவமைந்த தூணின் நெற்றி; the capital of a pillar, shaped like a { }.
யாளிவிரை	யாளிவிரை yāḷivirai, பெ.(n.) சிறு சணல் வித்து (பதார்த்த. 780);; lin-seed, flaxseed, linususitatissi mum. [யாளி + விரை]
யாற்றுநீர்	யாற்றுநீர் yāṟṟunīr, பெ.(n.) எண்வகைப் பொருள்கோளில் சொற்களை முன்பின்னாக மாற்றாமல் நேராகவே பொருள் கொள்ளு முறை (நன். உரை. 412);; a mode of construing a verse in which the words are taken in their order without any transposition to yield the intended meaning, one of the eight { }.
யாற்றுநீர்ப்பொருள்கோள்	யாற்றுநீர்ப்பொருள்கோள் yāṟṟunīrpporuḷāḷ, பெ.(n.) பொருள்கோள் எட்டு வகைகளுள் ஒன்று, செய்யுளில் ஆற்று நீர் போன்று பொருள் கொள்வதாகும்; knowing meaning of a poem like pouring of river water, one of eight { }. [யாற்றுநீர் + பொருள்கோள்]
யாறகம்	யாறகம் yāṟagam, பெ.(n.) வான்வெளியிற் பறந்தலையுங் கருடன்; sky root - a climber.
யாற்றொழுக்கு	யாற்றொழுக்கு yāṟṟoḻukku, பெ.(n.) கருதிய பொருளைக் குறைவுபடாது, நூற்பாவில் அமைத்துக் கூறுகை; composing { } flawless. [யாற்று + ஒழுகு → ஒழுக்கு] யாற்றொழுக்கு பற்றி இளம்பூரணர் இயம்புவது "கருதிய பொருளை வழுவாமற் சூத்திரம் ஒருங்குபடக் கிளத்தல்" (தொல்.பொருள்.656, இளம்.);.

யாறாம்பை	யாறாம்பை yāṟāmbai, பெ.(n.) கவுதும்பை; a species of tumbai, dead nettle.
யாறு	யாறு yāṟu, பெ.(n.) மரஞ்செடி கொடியடர்ந்த அடவியை யூடறுத்துச் செல்லும் நீர்ப்பெருக்கு; river. "அகழிழிந் தன்ன கான்யாற்று நடவை" (மலைபடு. 214);. தெ. எரு; க., ம. ஆரு. [அர் → அறு → ஆறு → யாறு] நிலமெங்கும் ஒரே சோலையாயிருந்த காலத்தில், இடையிடையோடும் ஆறுகளே, ஊடுநீந்தியும் ஓரமாக நடந்து செல்லும் வழிகளாயிருந்தமையின், வழி ஆறு எனப்பட்டது (சொல்.ஆ.க.பக்.17);. மலையை அறுத்து வழிந்தோடும் நீரை அருவி என்றாதல் போன்று நிலத்தை ஊடறுத்து ஒடும் நீர்ப்பெருக்கு யாறானவாறாம்.
யான்	யான்1 yāṉ, பெ.(n.) செய்யான்; a kind of centepede. யான்2 yāṉ, சு.பெ.(n.) நான் first person, I. "யான்நோக்குங் காலை நிலன்நோக்கும்" (குறள், 1093);, "யான் எனும் ஆசு இல் ஆதவனே."(சிவ.திரு.149); [ஏ → ஏன் → யான் (ஏ - உயர்வு);.] 'நான்' என்னும் செருக்கு (அகங்காரம்); மாந்தனுக்கு இயல்பாக வுண்மையால், முந்தியல் தமிழன் தற்பெருமையும் தன்னலமும் பற்றி 'ஏ'காரச் சுட்டால் தன்னைக் குறித்தான் (க.வி.பக்.58);. "யா"-என்னும் தன்மைச்சுட்டு மூலத்தினின்று முகிழ்த்த சொல். "நான்" என்றவாறு, தன்னையே குறிப்பிட்டுச் சொல்லிக் கொள்ளுவதற்கு முதன்முதல் மாந்தன் பயன்படுத்திய மூல வொலியீடு. யான்3 yāṉ, பெ.அ. தன்மை யொருமைப் பெயர் (தொல். சொல். 162);; first person singular noun. தெ. எநு; ம. ஏந; க. ஊந்.
யான்மை	யான்மை yāṉmai, பெ.(n.) செருக்கு, தன்னலம் மற்றும் தன்முனைப்புணர்வு: egoism; arrogancy, self-consciousness. 'யான்மை தீர்புகழ் வியாதன்" (சேதுபு. விது.1); [ஏ → ஏன் → யான் → யான்மை]
யானஞ்செய்-தல்	யானஞ்செய்-தல் yāṉañjeytal, -13 செ.கு.வி. (v.i.) செல்லுதல்; to go, to move, "பத்தியால்.......... யானஞ் செய" (இரகு. நாட்டுப்.41);.

யானபாத்திரம்	யானபாத்திரம் yāṉapāttiram, பெ.(n.) மரக்கலம் (யாழ்.அக.);; boat or catamaran. [ஏனம் → யானம் + பாத்திரம் (யானம் = மரக்கலம்);.]
யானம்	யானம் yāṉam, பெ.(n.) 1. கட்டப்பெற்ற ஊர்தி வகை; conveyance, vehicle, carriage. "சிலம்பறீ ரிந்திரன் யானம்" இரகு.திக்குவி.10) 2. சிவிகை; palanquin, litter. "வாகன யானங் கண்மிசைக் கொண்டார்" (பெரியபு. தடுத்தாட்.20); (சூடா.);. 3. மரக்கலம் (சூடா.);; vessel, ship, raft, catamaran. "யானமே மரக்கலத்தோ டெழிலூர்தி" (குடா.11:15:2);. 4. அரசரது குணங்களுள் ஒன்றான போர்ச் செலவு; march against an enemy, one of { } "சிந்தை கொள்யான மேற்செல்லல்" (இரகு திக்குவி 21);. 5. அறை வீடு (யாழ்.அக.);; room, chamber 6. கள் (சது.);; toddy. [ஏல் → ஏனம் → யானம்] "யா"-என்னும் பொருந்துதற் கருத்து வேரினின்று முகிழ்த்த சொல். யாத்தல் - கட்டுதல், இணைத்தல். யானம் - கட்டப்பெற்ற ஊர்தி வகை. நில நீர்வழிச் செலவிற்கு முறையே பல்லக்கு, மரக்கலம் போன்றவற்றை உருவாக்குவதற்கு மரத்துண்டு, பலகை, இரும்புச் சட்டம் முதலான பொருட்களை ஒன்றோடொன்று பொருத்தி, இணைத்துச் செய்வதால் ஏற்பட்ட பெயர் என்றறிக.
யானமுகம்	யானமுகம் yāṉamugam, பெ.(n.) வண்டியினேர்க்கால் முனைப்பகுதி; a sturdy plank used in bullock-cart thill. [யானைமுகம் → யானமுகம்]
யானாதருயா	யானாதருயா yāṉātaruyā, பெ.(n.) பலகரை; cowry. மறுவ. சோழி.
யானெனதெனல்	யானெனதெனல் yāṉeṉadeṉal, பெ.(n.) தானல்லாத உடம்பை யானென்றும் தனக்குப் புறம்பான பொருளை எனதென்றும் கருதி அவற்றின்மேற் பற்றுவைத்தல் (அகங்காரம மகரங்கள்);; the sense of I and mine. "யானென தென்னுஞ் செருக்கறுப்பான்' (குறள், 346);. [ஏ → ஏன் → யான் + என் + அது – எனது + எனல், ஏ = உயர்வு.] 'தன்னுடம்பைத் தானாக மயங்கி யானென்பதால் அகப்பற்று 'யான்' என்னும் சொல்லாலும், தனக்குச் சொந்தமான பிறபொருள் அல்லது உடைமைகளையெல்லாம் தனித்தனி எனது என்று சொல்வதால் புறப்பற்று 'எனது' என்னும் சொல்லாலும் குறிக்கப்படும்' (குறள், 346, தமிழ் மரபுரை);

யானை	யானை1 yāṉai, பெ.(n.) துதிக்கையுடைய விலங்கு; elephant - Elephas indicus. "யானையுங் குதிரையும்" (தொல், பொருள். 570);, யானை இருந்தாலும் ஆயிரம் பொன், இறந்தாலும் ஆயிரம் பொன்' (பழ.);, 'யானைக் கட்டக் கயிறு தானே எடுத்துக் கொடுக்கும்' (பழ.);, 'யானை மேல் போகிறவனைச் சுண்ணாம்பு கேட்பது போல' (பழ.);. 'யானை அறிந்தறிந்தும் பாகனையே கொல்லும்' (பழ.);. [அல் → எல் → என் → ஏன் → ஏனை → யானை] [ஒருகா. யா + அன் → யாஅன் → யான் + ஐ → யானை = கரிய விலங்கு] தெ. ஏனுக , க. அனெ (ane);, { } ம. அன ({ });. kota. a.n.. Toda = a.n., Kodagu = a-ne, Tuly. { } Kolami = { } { } Naiki = { } Gondi. { } Konda = { }. மறுவ 1. உம்பல் = உயர்ந்தது; 2. உவா = திரண்டது; 3. ஓங்கல் = மலை போன்றது; 4. கரி = கரியது; 5. கள்வன் = கரியது; 6. களிறு = கரிய ஆண்யானை, 7. கறையடி = உரல் போன்ற பாதத்தினை யுடையது 8. குஞ்சரம் = திரண்டது; 9. கைம்மா = துதிக்கையை யுடைய விலங்கு; 10. கைம்மலை = கையையுடைய மலைபோன்றது; 11. நால்வாய் = தொங்குகின்ற வாயையுடையது; 12. புகர்முகம் = முகத்தில் புள்ளியுள்ளது (ஒருவகை);; 13. புழைக்கை (பூட்கை); = துளையுள்ள கையையுடையது; 14. பெருமா = பெரியவிலங்கு; 15. பொங்கடி = பெரிய பாதத்தையுடையது;16. யானை (ஏனை); = கரியது; 17. வழுவை = உருண்டு திரண்டது; 18. வாரணம் = சங்கு போன்ற தலையையுடையது அல்லது புல்லை வாரிப் போடுவது; 19. தும்பி = துளையுள்ள கையையுடையது; 20. வேழம் = வெள்ளை யானை (சொல்.ஆ.க.பக்.16);. மேற்குறித்த மறுவடிவப் பெயர்கள் ஒவ்வொன்றும், நுண்ணிய பொருட் பொருத்தப்பாட்டுடன், கழகக்கால இலக்கியங்களில் ஆளப்பெற்றவையாகும். கருமை நிலையிலும், பருமை நிலையிலும் காணப்படும் பெருமைசான்ற முப்பத்தெட்டுப் பெயர்களில் கழக இலக்கியங்களில் இவ்விலங்கு உலா வருகின்றது என்று, சொல்லாய் வறிஞர் ப.அருளியார் குறித்துள்ளதும், ஈங்கு எண்ணத்தக்க வொன்றாகும்.
யானைக்கச்சை	யானைக்கச்சை yāṉaikkaccai, பெ.(n.) யானைக் கழுத்தணிக் கயிறு (பிங்.);; cord tied round elephant's neck [யானை + கச்சு → கச்சை.]
யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரலிரு ம் பொறை	யானைக்கட்சேய்மாந்தரஞ்சேரலிரும் பொறை1 yāṉaikkaṭcēymāndarañjēralirumboṟai, பெ. (n.) ஒரு சேர அரசன், இவன் அரசனும் புலவனும் வள்ளலுமாக இருந்தவன்.ஐங்குறு நூறு தொகுப்பித்தோன் என்பர். இவன் இளஞ்சேரலிரும் பொறைக்கு உறவினன்; a cera king, also as king, poet as well as liberal donor. He is said have composed { } related to harm { }.
யானைக் கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரலிரு ம் பொறை	யானைக் கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரலிரும் பொறை2 yāṉaikkaṭcēymāndarañjēralirumboṟai, பெ.(n.) பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ் செழியனால் கட்டுண்டவன். இவனைப் பாடிய புலவர் குறுங்கோழியூர் கிழார்; one who was subdued by { } victories king { } poet { } composed songs in praise of him.
யானைக்கடைப்ப ல்	யானைக்கடைப்பல் yāṉaikkaḍaippal, பெ.(n.) யானையின் கடைவாய்ப்பல்; the last interior tooth in the elephant's mouth. [யானை + கடை + பல்]
யானைக்கண்	யானைக்கண் yāṉaikkaṇ, பெ.(n.) 1. சிறு கண்; small eye in disproportion to the size of the body, as those of an elephant. "யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ் சேரல்" (புறநா. 20);. 2. இலை, காய் முதலியவற்றில் புள்ளி விழும் நோய் வகை (யாழ்.அக.);; a disease that causes spots or dots on leaves and fruits. [யானை + கன்]

யானைக்கண்சட்டி	யானைக்கண்சட்டி yāṉaikkaṇcaṭṭi, பெ.(n.) அஞ்சனத்திற்காக மை படியும் படியாகப் பயன்படுத்தும் ஓர் வகைச் சட்டி; an earthern ware to arrest the smoke to prepare collyrium. [யானை + கண் + சட்டி]
யானைக்கண்தாட்டுப்பத்திரி	யானைக்கண்தாட்டுப்பத்திரி yāṉaikkaṇṭāṭṭuppattiri, பெ.(n.) சேலை வகை; a kind of saree. [யானைக்கண் + தாட்டு + Skt. பத்திரி]
யானைக்கணையம்	யானைக்கணையம் yāṉaikkaṇaiyam, பெ.(n.) 1. யானை கட்டுந்தறி; post or deeply earthed ensure to which elephants are chained. 2. யானைக் கூடத்தில் யானைகள் ஒன்றோடொன்று சண்டையிடா வண்ணம் அவற்றைப் பிரிக்கிற குறுக்கு மரம்; wooden bar set up between elephants in a stable to prevent their fighting with one another [யானை + கணையம். கணையம் = யானைக் கட்டுத்தறி]
யானைக்கத்தலை	யானைக்கத்தலை yāṉaikkattalai, பெ.(n.) கத்தலை மீன் வகை (வின்.);; a species of kattalai fish. [ஆனைக்கத்தலை → யானைக்கத்தலை]
யானைக்கதி	யானைக்கதி yāṉaikkadi, பெ.(n.) நடனம், வேகம், மந்தம், ஓட்டம் என்ற நான்கு வகைப்பட்ட யானை நடை; paces of an elephant, of four kinds viz., { } dancing, turidam or hurrying, mandam or slow, { } or running. [யானை + கது → கதி (கதி = நடை);.]
யானைக்கம்பம்	யானைக்கம்பம் yāṉaikkambam, பெ.(n.) யானை கட்டுந்தறி; post for typing elephants. [யானை + கொம்பு → கம்பு → கம்பம். கம்பம் = பெருமரத்தூண்]
யானைக்கரணம்	யானைக்கரணம் yāṉaikkaraṇam, பெ.(n.) கரசைக்கரணம்; the karanam known as { }. சோமவாரமும் திரிதி நாமயோகமும் யானைக் கரணமும் பெற்ற திருவோண நக்ஷத்ரத்து" [T.A.S.V, 122]. [யானை + கரணம்]
யானைக்கருப்பம்	யானைக்கருப்பம் yāṉaikkaruppam, பெ.(n.) 1. வெகுகாலந்தங்குங் கருப்பம்; long period of gestation, as of an elephant which is 18 months for a female calf and 22 months for a male calf. 2. நீடித்த கால முயற்சி; a tediously long period of endeavour before functification. "இதைப் பற்றிய பிரயத்தினம் கசகர்ப்பம்". [யானை + கருப்பம்]

யானைக்கல்	யானைக்கல் yāṉaikkal, பெ.(n.) மதுரையில் வைகைக் கரையிலுள்ள வரலாற்றுச் சிறப்பு மிகு இடங்களுளொன்று; a famous historical place located in the river bank of vaigai at Madurai.
யானைக்கவடு	யானைக்கவடு yāṉaikkavaḍu, பெ.(n.) யானைபோல் மனத்துள் மறைத்து வைத்திருக்கும் காழ்ப்புணர்வு – நீங்கா வெறுப்பு; concealed grudge or ill-will or resentment, as of an elephant. [யானை + கவடு]
யானைக்கள்ளிமுனையாள்	யானைக்கள்ளிமுனையாள் yāṉaikkaḷḷimuṉaiyāḷ, பெ.(n.) ஒரு பூண்டு (வின்.);; spurge sprout, boucerosia umbellata.
யானைக்கற்றாழை	யானைக்கற்றாழை yāṉaikkaṟṟāḻai, பெ.(n.) கற்றாழை வகை (L);; century plant. மறுவ. காட்டுக்கற்றாழை. [யானை + கற்றாழை]
யானைக்கன்று	யானைக்கன்று yāṉaikkaṉṟu, பெ.(n.) யானைக்குட்டி (பிங்.);; young one or calf of an elephant. "யானைக் கன்றும் வளநாடும் பெற்றவர்". [யானை + கன்று. கன்று = யானையின் இளமைப்பெயர்]
யானைக்காதல்	யானைக்காதல் yāṉaikkātal, பெ.(n.) முகைதீன் இபின் சின்ன இபுராகிம் என்பவரால் 19ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட காதல் பனுவல்; a treatise titled '{ } { }' written by Mohideen ibin chinna Ibrahim, 19C. [யானை + காதல்]
யானைக்கால்	யானைக்கால் yāṉaikkāl, பெ.(n.) 1. யானைக்கால்நோய் பார்க்க; see { }. 2. பெரிய நீர்த்தும்பு (வின்.);; large tube fixed on the walls or roofs for draining rain water. மறுவ. பெருங்கால், மோத்திக்கால். Skt. சீலியதம் [ஏன் → ஏனை → யானை + கால்] குல் → கல் → கால் = தோன்றல். வளர்தல். கால் = "குல்" என்னும் தோன்றற் கருத்து வேரிலிருந்து, முகிழ்த்த சொல். முழங்காலுக்குக் கீழ் பெருமளவில் விங்கிப் பருக்கச் செய்யும் ஒரு வகை நோய்.

யானைக் கால் சுரம்	யானைக் கால் சுரம் yāṉaikkālcuram, பெ.(n.) யானைக்கால் நோயின் அறிகுறியாக ஏற்படும் காய்ச்சல்; a kind of fever preceeding the attack of elephantasis. [யானைக்கால் + சுரம்.]
யானைக்கால்நோய்	யானைக்கால்நோய் yāṉaikkālnōy, பெ.(n.) பெருங்கால் நோய்; elephantiasis - Filariasis. [யானைக்கால் + நோய்] யானையின் கால் வீங்கிப் பருத்துள்ளது போன்று, மனிதர்களின் காலினையும் வீங்கிப் பருக்கச் செய்யும் நோய். இந்நோய், மிகநுண்ணிய உயிரியினால் (Wuchereia Bancrofti); உருவாகிறது. ஆடவர்களிடம் அதிகம் காணப்படுகிறது. குளம் குட்டைகளிற் காணப்படும் கொசுக்களின் மூலம் இந்நோய் பரவுகிறது. அமெரிக்கா, இசுபெயின், ஆத்திரேலியா, சீனா, இந்தியா, வடமேற்கு ஆப்பிரிக்கா போன்ற நாடுகளில் இந்நோய் பரவியுள்ளது.
யானைக்கால்மூலி	யானைக்கால்மூலி yāṉaikkālmūli, பெ.(n.) யானையடியிலை என்னும் பெயர் கொண்ட மருந்துச் செடி; plant with leaf as big as elephants foot mark. [யானைக்கால் + மூலி.] யானையின் அடிச்சுவட்டினைப் போன்று வட்ட [P] வடிவிலான இலைகளைக் கொண்ட மருந்துக் கொடி.
யானைக்கால்வணக்கிப்பூடு	யானைக்கால்வணக்கிப்பூடு yāṉaikkālvaṇakkippūṭu, பெ.(n.) சிறு நெருஞ்சில் (மூ.அ.);; cows thorn, land caltropsTribulus terrestrs. [யானை + கால் + வணக்கு + பூடு]
யானைக்கால்வணங்கி	யானைக்கால்வணங்கி yāṉaikkālvaṇaṅgi, பெ.(n.) யானைக்கால்வணங்கிப் பூடு பார்க்க; see { }. [யானைக்கால் + வணங்கி.]
யானைக்கால்வீக்கம்	யானைக்கால்வீக்கம் yāṉaikkālvīkkam, பெ.(n.) காலில், தோல், சவ்வு, தசை, எலும்பு முதலானவற்றில் நீர் சேர்வதனால் ஏற்படும் வீக்கம்; a swelling caused in the leg by the accumulation fluid and morbid growth flesh. [யானைக்கால் + வீக்கம்.] இரண்டு கால்களிலும், கெட்டநீர் சேர்ந்து, யானைக்கால் போன்று பெருத்து வீக்கத்துடன் தேவையற்ற சதை வளர்ச்சியை உண்டாக்கும் நோய்.

யானைக்காலை	யானைக்காலை yāṉaikkālai, பெ.(n.) யானைகள் கட்டுமிடம் (வின்.);; Elephant-stable. [யானை + காலி → காலை. காலி = மாடுகள் காலி.]
யானைக்காற்சுவடி	யானைக்காற்சுவடி yāṉaikkāṟcuvaḍi, பெ.(n.) யானைக்கால்மூலி பார்க்க; see { }. [யானைக்கால் + சுவடி..]
யானைக்காற்புழு	யானைக்காற்புழு yāṉaikkāṟpuḻu, பெ.(n.) யானைக்கால் நோயினை யுண்டாக்கும் புழு; a kind of worm developing elephantiasis. [யானைக்கால் + புழு.] யானைக்காற்பூடு { } பெ.(n.); யானைக்காற்சுவடி பார்க்க; see { }. [யானைக்கால் + பூடு.]
யானைக்கிட்டி	யானைக்கிட்டி yāṉaikkiṭṭi, பெ.(n.) வாட்கோரை; a kind of grass. [யானை + கிட்டி = பெருங்கோரை வகை.]
யானைக்கிளிஞ்சில்	யானைக்கிளிஞ்சில் yāṉaikkiḷiñjil, பெ.(n.) கிளிஞ்சில் வகையுளொன்று; a kind of oyster or shell. கடற்கரையில் ஒதுங்கிக், கிடக்கும் யானைக்கிளிஞ்சில்கள் மேலை நாடுகளில் தரமிக்க உணவாகப் பயன்படுகின்றன (உ.வ.);. மறுவ. படகுக்காலி. [யானை + கிளிஞ்சில் = கடல்வாழ் உயிரி வகை.] கிள் → கிளி → களிஞ்சில் (தொல்.பொருள். 584, உரை);. இக் கிளிஞ்சில்கள் யானைக்கொம்பின் வடிவத்தைப் போன்றவை. கடற்கரையின் மணற்படுகையில் பரவலாகக் காணப்படுபவை. எல்லாக் கடற்கரைகளிலும் மடிந்த நிலையில் ஒதுங்கிக் கிடக்குந் தன்மையன.
யானைக்குட்டம்	யானைக்குட்டம் yāṉaikkuṭṭam, பெ.(n.) பெருநோய் வகை; a kind of leprosy. [யானை + குட்டம்.] யானைத்தோல் போல், சொறசொறவென்று தடித்துக் கறுத்து, மரத்துக் காணப்படும் நோய்.
யானைக்குப்பு	யானைக்குப்பு yāṉaikkuppu, பெ.(n.) சதுரங்கம்; chess. "யானைக்குப்பு ஆடுவாரைப் போலே" (திவ். திருப்பா. 26, வ்யா);. [யானை + குப்பு]

யானைக்குரு	யானைக்குரு yāṉaikkuru, பெ.(n.) மர வகை; species of cinnamon. [யானை + குரு]
யானைக்குருகு	யானைக்குருகு yāṉaiggurugu, பெ.(n.) சக்கரவாகம், 1(சூடா.);; cakra bird. [யானையுண்குருகு → யானைக்குருகு]
குறைப்பாடு	குறைப்பாடு kuṟaippāṭu, பெ.(n.) குறைவு: defect;deficiency (சா.அக.);. [குறைபடு – குறைப்பாடு]
காடியிலை	காடியிலை kāṭiyilai, பெ.(n.) புளித்தகீரை: Indian brown hemp (சா.அக.);. [கா + இலை. காடி = புளிப்பு]

யானைக்குறுந்தோட்டி	யானைக்குறுந்தோட்டி yāṉaikkuṟundōṭṭi, பெ.(n.) குறுந்தோட்டிப் பூடுவகை; queensland hemp, [யானை + குறுந்தோட்டி]
யானைக்குறும்பு	யானைக்குறும்பு yāṉaikkuṟumbu, பெ.(n.) யானைக்கவடு (இ.வ.); பார்க்க; see { }. [யானை + குறும்பு]
யானைக்கூடம்	யானைக்கூடம் yāṉaikāṭam, பெ.(n.) யானைகள் கட்டுமிடம் (வின்.);; elephant stable. [யானை + கூடு → கூடம்.(கூடம் = யானைச் சாலை);]
யானைக்கை	யானைக்கை yāṉaikkai, பெ.(n.) 1. தும்பிக்கை; elephants trunk 2. கை வீக்கங் காணும் நோய்வகை; a filarial disease in which the hand gets swollen. [யானை + கை]
யானைக்கைக்கோள்	யானைக்கைக்கோள் yāṉaikkaikāḷ, பெ.(n.) பகைவரை யெறிந்து அவர்தம் கரிமாவையும் காவலையும் கைக் கொண்டதைக் கூறும் புறத்துறை (பு.வெ.6, 24); (புறப்.);; theme of destroying one's enemy and capturing his elephants and fortress. [யானை + கைக்கொள் → கைக்கோள்.]
யானைக்கொசுகு	யானைக்கொசுகு yāṉaiggosugu, பெ.(n.) பெரிய கொசுகு; large musquito. [யானை + கொசு.கு.]
யானைக்கொந்தி	யானைக்கொந்தி yāṉaikkondi, பெ. (n.) பெரிய மருந்திலை வகையு ளொன்று a kind of large medicinal leaves. [யானை + கொந்தி.]
யானைக்கொப்பம்	யானைக்கொப்பம் yāṉaikkoppam, பெ.(n.) யானையை அகப்படுத்துங் குழி (சூடா.);; kheda, pit for entrapping elephants. [யானை + கொப்பம்]
யானைக்கொம்பன்	யானைக்கொம்பன் yāṉaikkombaṉ, பெ.(n.) 1. கன்னி (புரட்டாசி);யில் விதைத்து ஆறு மாதத்தில் விளையும் ஒருவகை நெல்; 2. வாழை வகை (வின்.);; species of plantain. [யானை + கொம்பன்]

யானைக்கொம்பு	யானைக்கொம்பு yāṉaikkombu, பெ.(n.) 1. யானையின் கொம்பு; elephant's tusk. 2. யானையின் எலும்பு; elephant's bone. 3. நெற்பயிரில் விழும் ஒருவகை நோய்: a disease of paddy crops. [யானை + கொம்பு]
யானைச்சச்சாரம்	யானைச்சச்சாரம் yāṉaiccaccāram, பெ.(n.) யானைகள் கட்டுமிடம்; elephant stable. [யானை + சச்சாரம்]
யானைச்சப்பரம்	யானைச்சப்பரம் yāṉaiccapparam, பெ.(n.) யானை மீது மேல்விதானமுள்ள இருக்கை (அம்பாரி); (யாழ்.அக.);; howdah, [யானை + சப்பரம்] [P]
யானைச்சார்வு	யானைச்சார்வு yāṉaiccārvu, பெ.(n.) யானைகள் கட்டுமிடம் (வின்.);; elephantstable. [யானை + சார்வு]
யானைச்சாலை	யானைச்சாலை yāṉaiccālai, பெ.(n.) யானைகள் கட்டுமிடம் (வின்.);; elephantstable. மறுவ. யானைக்கூடம். [யானை + சாலை]
யானைச்சீரகம்	யானைச்சீரகம் yāṉaiccīragam, பெ.(n.) பெருஞ்சீரகம், 2 (மலை.);; chinese anise. [யானை + சீரகம்]
யானைச்சுண்டை	யானைச்சுண்டை yāṉaiccuṇṭai, பெ.(n.) காட்டுச் சுண்டை; solanum ferox. [யானை + சுண்டை]

யானைச்சொறி	யானைச்சொறி1 yāṉaiccoṟi, பெ.(n.) பெருந்தினவு நோய் (M.L.);; dry tetter, a scaly eruption, psoriasis. [யானை + சொறி] யானைச்சொறி2 yāṉaiccoṟi, பெ.(n.) சாம்பல் நிறத்திலோ, சிவப்பு நிறத்திலோ தடிப்புகளையும், வெள்ளை நிறச் செதில்களையும் ஏற்படுத்தும் ஒரு வகை தோல் நோய்; psoriasis. [யானை + சொறி]
யானைத்தடிக்கால்	யானைத்தடிக்கால் yāṉaittaḍikkāl, பெ.(n.) யானைத்தடிச்சல் பார்க்க; see { }. [யானை + தடிக்கால்]
யானைத்தடிச்சல்	யானைத்தடிச்சல் yāṉaittaḍiccal, பெ.(n.) 1. படர்கொடி வகை (L.);; smooth-leaved fish-bone climber 2. புளிநறளை (மூ.அக.);; bristly { } vine. 3. புளி அரணைப் பூண்டு; a kind of plant. [யானை + தடிச்சல்]
யானைத்தடிப்பு	யானைத்தடிப்பு yāṉaittaḍippu, பெ.(n.) யானைத்தடிச்சல் பார்க்க; see { }. [யானை + தடிப்பு.]
யானைத்தண்டம்	யானைத்தண்டம் yāṉaittaṇṭam, பெ.(n.) யானை செல்லும் வழி (யாழ்.அக.);; elephant's track. மறுபவ. யானையடி. [யானை + தண்டம்]
யானைத்தண்டு	யானைத்தண்டு yāṉaittaṇṭu, பெ.(n.) ஒருவகைக் கீரைத்தண்டு; large sized amaranth stem. [யானை + தண்டு]
யானைத்தந்தம்	யானைத்தந்தம் yāṉaittandam, பெ.(n.) 1. யானையின் கொம்பு; elephant's tusk. 2. யானையின் எலும்பு; elephant's bone. [யானை + தந்தம்] [P]

யானைத்தம்பம்	யானைத்தம்பம் yāṉaittambam, பெ.(n.) யானை கட்டுந் தறி; post to which elephants are chained. [யானை + Skt. stamba → த. தம்பம்]
யானைத்தலை	யானைத்தலை yāṉaittalai, பெ.(n.) அத்தியிலை; the leaf of fig tree.
யானைத்தலைவன்.	யானைத்தலைவன். yāṉaittalaivaṉ, பெ.(n.) யானைக் கூட்டத்துள் தலைமை ஏற்கும் யானை (மலைபடு. 297, உரை);; leading prominent elephnat in a herd. [யானை + தலைவன்]
யானைத்தறி	யானைத்தறி yāṉaittaṟi, பெ.(n.) 1. யானை கட்டுந்தறி; post to which elephants are chained. 2. யானைக் கூடத்தில் யானைகள் ஒன்றோடொன்று சண்டையிடா வண்ணம் அவற்றை பிரிக்கிற குறுக்குமரம், wooden bar set up between elephants in a stable to prevent their fighting with one another. [யானை + தறி]
யானைத்திசை	யானைத்திசை yāṉaittisai, பெ.(n.) வடக்கு (யாழ்.அக.);; north direction. [யானை + திசை] பெருந்திசையாகக் கருதப்படும் வடதிசை.
யானைத்திப்பிலி	யானைத்திப்பிலி yāṉaittippili, பெ.(n.) பெருந்திப்பிலி கொடிவகை; elephant-pepper climber, long pepper. [யானை + திப்பிலி]
யானைத்தீ	யானைத்தீ1 yāṉaittī, பெ.(n.) தணியாத பசியை விளைக்கும் நோய்; a disease that causes insatiable hunger "யானைத் தீ நோயரும்பசி கெடுத்த" (மணிமே 19, 153);. [யானை + தீ] யானைத்தீ2 yāṉaittī, பெ.(n.) தணியாப் பசியை விளைக்கும் ஒரு நோய். இதனால் காய சண்டிகை மிகத் துன்புற்றுப் பின்மணிமேகலையிட்ட உணவால் பசி யொழிந்தனள் (மணிமேகலை.);; a disease of insatiable hungry affecting by this, kayasandigai suffered a lot and satiated with the food offered by { }. [யானை + தீ]

யானைத்தும்மல்	யானைத்தும்மல் yāṉaittummal, பெ.(n.) யானைத்தும்மயிலை விழும், இது குளிசமாடவுதவும்; an unknown leaf. [யானை + தும்மல்]
யானைத்தூண்	யானைத்தூண் yāṉaittūṇ, பெ.(n.) 1. யானை கட்டுந்தறி; post to which elephants are chained. 2. யானைக் கூடத்தில் யானைகள் ஒன்றோடொன்று போரெதிர்தலைப் பிரிக்கிற குறுக்கு மரம்; woodenbar set up between elephants in a stable to prevent their fighting with one another. [யானை + தூண்]
யானைத்தெல்லு	யானைத்தெல்லு yāṉaittellu, பெ.(n.) பெருந்தெல்லு என்னும் கொடிவகை; a creeper. [யானை + தெல்லு]
யானைத்தொழு	யானைத்தொழு yāṉaittoḻu, பெ.(n.) யானைகள் கட்டுமிடம்; elephant stable. [யானை + தொழு]
யானைநகம்	யானைநகம் yāṉainagam, பெ.(n.) யானையின் குளம்பு; elephant's nail, [யானை + நகம்]
யானைநாரத்தை	யானைநாரத்தை yāṉainārattai, பெ.(n.) கடார நாரத்தை; a big variety of citrus fruit, sevila orange. [யானை + நாரத்தை]
யானைநெருஞ்சி	யானைநெருஞ்சி yāṉaineruñji, பெ.(n.) பெருநெருஞ்சி; a large thirstle - Tribulus longinosus; Bedalium meria (சா.அக.);. [யானை + நெருஞ்சி]
யானைநெருஞ்சில்	யானைநெருஞ்சில் yāṉaineruñjil, பெ.(n.) பெருநெருஞ்சில் (இங்.வை.111);; a stoutStemmed herb. [யானை + நெருஞ்சில்] கருத்த முட்களையுடைய பெரு நெருஞ்சில். [P]

யானைப்பட்டம்	யானைப்பட்டம் yāṉaippaṭṭam, பெ.(n.) யானையின் முகவோடை (உரி.நி.);; ornamental plate tied to an elephant's fore head. [யானை + பட்டம்]
யானைப்படுகுழி	யானைப்படுகுழி yāṉaippaḍuguḻi, பெ.(n.) யானையை அகப்படுத்துங் குழி (சூடா.);; kheda, pit for entrapping elephants. [யானை + படுகுழி. (படுகுழி = பெருங்குழி]
யானைப்படை	யானைப்படை yāṉaippaḍai, பெ.(n.) அரசர்க்குரிய நால்வகைப் படையுளொன்று; one of the four kinds of king's army. 'யானையுடை படைகாண்டல் மிகவினிதே' என்றார் பூதஞ்சேந்தனாரும். [யானை + படை] அடிக்கடி யானைப்படையை அரசன் அணிவகுப்பித்துக் கண்டுகளிப்பான். யானைப் படை அக்காலத்துச் சிறந்த படையாகக் கருதப்பட்டது.
யானைப்பதி	யானைப்பதி yāṉaippadi, பெ.(n.) யானை நகம்; elephant's nail, [யானை + நகம்]
யானைப்பந்து	யானைப்பந்து yāṉaippandu, பெ.(n.) விளையாட்டு வகை (தஞ். சர. i, 529);; a game. மறுவ. பிள்ளையார் பந்து. [யானை + பந்து] யானைப்பந்து என்னும் இந்த ஆட்டம் பிள்ளையார் பந்து என்னும் விளையாட்டென மொழிஞாயிறு குறித்துள்ளார்: ஊரகப் பகுதிகளில் இந்த விளையாட்டு இன்றும் ஆடப்படுகிறது. இவ்விளையாட்டு பற்றிப் பாவாணர் கூறுவது: ஆட்டத்தின் பெயர் பிள்ளையாரைக் குறிக்கும் ஒரு கல்லின்மேற் பந்தை எறிந்தாடும் ஆட்டு, பிள்ளையார் பந்து. இது திருச்சிராப்பள்ளி வட்டாரத்திற் பிள்ளையார் விளையாட்டென வழங்கும். ஆடுவார் தொகை: பொதுவாக, எண்மர்க்குக் குறையாத பலர் இதை ஆடுவர். ஆடு கருவி: ஏறத்தாழ ஆறங்குல நீளமுள்ள ஒரு கல்லும், ஒரு பந்தும், இதற்குரிய ஆடு கருவிகளாம். ஆடிடம்: கவரடியும் அதையடுத்த வெளிநிலமும் ஆடுகளமாம். ஆடுமுறை : ஆடுவோரெல்லாரும் சமத் தொகையினரான இரு கன்னையாகப் பிரிந்து கொள்வர். ஒரு செங்கல்லை அல்லது சிறு கல்லைப் பிள்ளையாராக கோடித்து நட்டு, ஒரு கன்னையார் சற்றொப்ப பதினாறடித் தொலைவில் எதிர்நின்று ஒவ்வொருவராய் ஒவ்வொரு தடவை நிரனிரை ஒருவர்பின் ஒருவராய்ப் ஒருமுறை மட்டுமே பிள்ளையாரைப் படுகிடையாகச் சாய்த்தற்குப் பந்தாலடிக்க, இன்னொரு கன்னையார் இரு பக்கத்திலும் பிள்ளையார்க்கும் அவருக்கும் இடையில் வரிசையாக நின்று கொண்டு, எறியப்பட்ட பந்தைப் பிடிக்க முயல்வர். பிள்ளையாரைப் படுகிடையாய்ச் சாய்த்த பந்தை மேலெழும்பொழுது பிடித்து விடினும், எறிந்த பந்து பிள்ளையாற்மேற் படாவிடினும், பட்டும் அதைப் படுகிடையாய்ச் சாய்க்காவிடினும், எறியுங் கன்னையாள் மாறிக்கொண்டேயிருந்து அனைவருந் தீர்ந்தபின், எதிர்க்கன்னை அடிக்குங் கன்னையாராகவும் மாறல் வேண்டும். பிள்ளையாரைப் படுகிடையாய்ச் சாய்த்த பந்து பிடிக்கப்படாவிடின், பிடிக்க நின்ற கன்னையர் அனைவரும் சற்றுத் தொலைவில் இடையிட்டு அடித்த கன்னையாளரனைவரும் நெருக்கமாகக்

யானைப்பல்	யானைப்பல் yāṉaippal, பெ.(n.) யானையின் கொம்பு; elephant's tooth, tusk, "யானைப் பல்லை உரைத்துத் தடவினால் மண்டையிடி போகும்". மறுவ. யானைத்தந்தம் [யானை + பல்] [P]
யானைப்பல்லாதி	யானைப்பல்லாதி yāṉaippallāti, பெ.(n.) கண்ணில் பூவிழும் நோய்க்கான மருந்து மாத்திரை; an ayurvedic medicinal tablet for opacity of the lens.
யானைப்பாகன்	யானைப்பாகன் yāṉaippākaṉ, பெ.(n.) யானை நடத்துவோன் (பிங்.);; elephant driver, mahout. மறுவ. மாவுத்தர் [யானை + பாகன்]
யானைப்பிச்சான்	யானைப்பிச்சான் yāṉaippiccāṉ, பெ.(n.) கொடிவகை, (மலை.);; bristly trifoliate vine. மறுவ. புளிநறளை. [யானை + பிய் → பிய்ச்சான்]
யானைப்பிஞ்சு	யானைப்பிஞ்சு yāṉaippiñju, பெ.(n.) அத்திப் பிஞ்சு; very tender big fruit. [யானை + பிஞ்சு] ஈங்கு பிஞ்சு என்பது காய்நிலைகள் நான்கனுள் தோன்றிய நிலையினைக் குறிக்கும் என்பார் மொழிஞாயிறு. புள் → (பிள்); → பீள் = இளங்கதிர். இளமைப்பூட்டை = இளங்கதிர். பூட்டை → பீட்டை (மு.தா.39);. புள் → பிள் → பின் → பின்சு → பிஞ்சு. யானை என்பது பெருமைப் பொருள் முன்னொட்டு.
யானைப்பிரண்டை	யானைப்பிரண்டை yāṉaippiraṇṭai, பெ.(n.) பெரிய வடிவிலமைந்த பிரண்டை; large species of square stalked vine vitis quadrangularis. [யானை + பிரண்டை] புரண்டை → பிரண்டை = புரண்டிருக்கும் அல்லது முறுக்குண்டிருக்கும் கொடி (மு.தா.242);. முறுக்குண்ட நீள்பெருங் கொடியே யானைப் பிரண்டை. யானை என்பது ஈங்கு பெருமைப் பொருள் குறித்த முன்னொட்டு.
யானைப்பீசன்	யானைப்பீசன் yāṉaippīcaṉ, பெ.(n.) புதுவகைக் கொன்றை; a variety of cassia tree. [யானை + பீசன்]

யானைப்புச்சான்	யானைப்புச்சான் yāṉaippuccāṉ, பெ.(n.) புளிநறளை; a hairy climbing plant. [யானை + புச்சான்]
யானைப்புடுக்கு	யானைப்புடுக்கு yāṉaippuḍukku, பெ.(n.) சதை வளர்ந்து பருத்த புடுக்கு; elephantoid scrotum. [யானை + புடுக்கு - புடை → புடம் → புட்டம் -புடைத்த குண்டி. புட்டம் → புட்டா → புட்டை – பெருத்த விதை (அண்டம்); (வே.க.3-77); புடம் → புட → புடுக்கு. 'கு' - சொல்லாக்க ஈறு]
யானைப்புளி	யானைப்புளி yāṉaippuḷi, பெ.(n.) பெரிய மரவகை (மலை.);; baobab. [யானை + புள் → புளி] யானைப் புளி என்னுஞ்சொல், கருமையான பருத்த பெரியமரத்தைக் குறிக்கும். புளிப்புச் சுவை மிக்க சற்றுப் பெரிய பழங்களைத் தரும் புளியமரம்,
யானைப்புளியமரம்	யானைப்புளியமரம் yāṉaippuḷiyamaram, பெ.(n.) பப்பரப்புளி, பொந்தம் புளி மரம், பூரி மரம்; a big tamarind tree, a stout stemmed tamarind tree. [யானை + புளிமரம் → புளியமரம்]
யானைப்புளுகன்	யானைப்புளுகன் yāṉaippuḷugaṉ, பெ.(n.) பெரும் பொய்யன் (இ.வ.);, great liar [யானை + புளுகன் = பெரும்புளுகன். புள் → புளு → புளுகு = பொய் : (வே.க.3.101);. புளு + புளுகு → புளுகன். யானை = உருவிற்பெரியதைக் குறிக்கும் அடை.] ஒ.நோ. யானைக்கால். யானைப்புடுக்கு, யானை நெருஞ்சில், யானைக்காது.
யானைப்பெருங்காயம்	யானைப்பெருங்காயம் yāṉaipperuṅgāyam, பெ.(n.) 1. ஒருவகைப் பெருங்காயக் கலவை (வின்.);; a medicinal preparation of asafoetida for elephants. 2. பெருங்காய வகை, (சங்.அக.);; a kind of asafoetida. [யானை + பெருங்காயம்] மருந்துச் சரக்காகப் பயன்படும் பெருங்காயம். ஈங்கு யானை என்னும் அடை, கருமையும், பருமையுங் குறித்ததென்க.
யானைப்போர்	யானைப்போர் yāṉaippōr, பெ.(n.) யானைகள் ஒன்றோடொன்று பொரும் போர்; elephant-fight with each other, "குன்றேறி யானைப் போர் கண்டற்றால்" (குறள், 758);. [யானை + போர்]
யானைபதி	யானைபதி yāṉaibadi, பெ.(n.) நகம்; nail. மறுவ. யானையுகிர். [யானை + பதி]

யானைபாய்ச்சு-தல்	யானைபாய்ச்சு-தல் yāṉaipāyccudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) யானையை மதம்படுமாறு செய்தல்; to make an elephant go must or musth "மறைந்தி யானை பாய்ச்சி விடல்"(பழ. 62);. [யானை + பாய்ச்சு-]
யானைபிடி-த்தல்	யானைபிடி-த்தல் yāṉaibiḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) காட்டில் வாழும் யானையைக் குழிவெட்டிப் பிடித்தல்; to catch a wild elephant by the way of digging pit. [யானை + பிடி-, புள் → பிள் → பிண்டி → பிடி-] யானைபிடி-த்தல் - யானையைக் கைப்பற்றுதல், அகப்படுத்துதல், கட்டுதல். யானை பிடித்தல் நால்வகைப்படும். 1. பெண்யானையின் மூலம் பிடித்தல்; பெண்யானையின் இனப்பெருக்கம் பருவகாலத்தில் - காட்டுக்குள் அனுப்பி - ஆண் யானையைப் பிடித்தல். 2. தாரு முறையில் மதம் பிடித்த இரண்டு யானைகளை யானைக் கூட்டமுள்ள காட்டுப் பகுதியில் போகச் செய்து பிற யானைகளைப் பிடித்தல். இமயமலைச் சாரலில் கூர்க்கரினத்தார் இம்முறையினை இன்றும் கையாளுகின்றனர். 3. குழிவெட்டிப் பிடித்தல். குழிவெட்டிப் பிடிக்கும் முறை பற்றிய குறிப்பு புறநானூற்றிலும் (புறம்.7:4:19);. சிலப்பதிகாரத்திலும் (25:3); காணப்படுகிறது. இம்முறை 'பயம்பு' என்று குறிக்கப்பட்டுள்ளது. இம்முறையில் குறிப்பிட்ட அளவு ஆழத்திற்கு குழிகளைவெட்டி, அதன்மேற்பரப்பினை மூங்கில், இலை, தழைகளால் மூடிப் பிடிப்பர். 4. நான்காவது வகை, கெடா (Kheda); முறையைச் சார்ந்தது. இதுபற்றிய குறிப்புகள் கிடைக்கவில்லை.
யானைமஞ்சள்	யானைமஞ்சள் yāṉaimañjaḷ, பெ.(n.) பெருத்த கிழங்குகளையுடைய மஞ்சள் வகை (மலை.);; a large species of turmeric. [யானை + மஞ்சள்]
யானைமட்டம்	யானைமட்டம் yāṉaimaṭṭam, பெ.(n.) இள யானை (யாழ்.அக.);; young elephant. [யானை + மட்டம்]
யானைமணி	யானைமணி yāṉaimaṇi, பெ.(n.) யானையின் இருமருங்குந் துங்கும் மணி; bells suspended on either side of an elephant. "யானைவரும் பின்னே, மணி யோசைவரும் முன்னே" (பழ.);. [யானை + மணி]
யானைமதம்	யானைமதம் yāṉaimadam, பெ.(n.) யானையின் தலைப்பக்கம் இரண்டு, கண் இரண்டு, கைத் துளை இரண்டு குறி ஒன்று என ஏழிடங்களின்று பாய்வதாகக் கருதப்படும் மதநீர்; must exudation of an elephant, said to issue from seven places, the two temples, the two eyes, the two nostrils and the testes. [யானை + மதம். மதம் = மதநீர்]

யானைமயக்கி	யானைமயக்கி yāṉaimayakki, பெ.(n.) ஒரு செடி; a plant. [யானை + மயக்கி]
யானைமலை	யானைமலை yāṉaimalai, பெ.(n.) 1. மதுரைக்கு வடக்கிலுள்ள ஒரு குன்று (தேவா. 858, 1);; a long, bare, elephant-shaped rock near Madurai. 2. கோயம்புத்துர் மாவட்டத்தி லுள்ள ஒரு மலைத் தொடர்; Anaimalais, a range of mountains in the southern part of the Coimbatore district. "ஊனெழு குன்றை யானைமலையென" (திருவாலவா. 26, 28);. [ஏனை → யானை + மலை]
யானைமறம்	யானைமறம் yāṉaimaṟam, பெ.(n.) அரசனது யானையின் போர் வீரத்தைச் சிறப்பித்துக் கூறும் புறத்துறை (பு.வெ. 7, 6);; theme praising the heroic deeds of the king's elephant in battle. [யானை + மறம்]
யானைமறவர்	யானைமறவர் yāṉaimaṟavar, பெ.(n.) யானை வீரன்; elephant trooper. மறுவ. ஆணையாள், குஞ்சரமல்லர், அத்தி மல்லர். [யானை + மறவர்]
யானைமால்	யானைமால் yāṉaimāl, பெ.(n.) யானைகள் கட்டுமிடம் (வின்.);; elephant-stable. [யானை + மால். மால் = யானை கட்டுந் தொழுவம்.]
யானைமாவுத்தன்	யானைமாவுத்தன் yāṉaimāvuttaṉ, பெ.(n.) யானைப்பாகன்; mahout. [யானை + மாவுத்தன்]
யானைமீக்குவம்	யானைமீக்குவம் yāṉaimīkkuvam, பெ.(n.) கறுப்பு மருதுவகை; leathery-winged myrobalan. [யானை+மீக்குவம்]
யானைமீன்	யானைமீன் yāṉaimīṉ, பெ.(n.) 1. பெருமீன் வகை(பிங்);; a very large fish. 2.திமிங்கில வகை (தக்கயாகப், 384, உரை);; a kind of whale. [யானை+மீன்]

யானைமுகபடாம்	யானைமுகபடாம் yāṉaimugabaṭām, பெ.(n.) யானையின் கும்பத்தலத்திலிடும் ஒப்பனைச் சீலை (பிங்.);; ornamental cloth covering the fore head of an elephant. [யானை+முகபடாம்]
யானைமுகவற்கிளையோன்	யானைமுகவற்கிளையோன் yāṉaimugavaṟgiḷaiyōṉ, பெ.(n.) 1. முருகக் கடவுள் (பிங்.);; Skanda. 2. வீரபத்திரக் கடவுள் (சூடா.);; Virabhadra.
யானைமுகவன்	யானைமுகவன் yāṉaimugavaṉ, பெ.(n.) பிள்ளையார் கடவுள் (திவா.);; Ganesa, [யானை+முகவன்]
யானைமுகவோட்டம்	யானைமுகவோட்டம் yāṉaimugavōṭṭam, பெ. (n.) யானையுருவமான முகப்புள்ள தோணி(சிலப்.13, 176, உரை);; boat with an elephant-shaped prow. மறுவ. கரிமுகவம்பி (சிலப்.13,179); [யானை+முகம்+ஒடம்]
யானைமுள்	யானைமுள் yāṉaimuḷ, பெ.(n.) 1. நீருடைய மரம்; buffalo thorn cutch. 2. குடைவேல் மரம்; umbrella thorn babul. [ஏனை→யானை+முள்]
யானைமுள்ளிச்சங்கு	யானைமுள்ளிச்சங்கு yāṉaimuḷḷiccaṅgu, பெ.(n.) சங்குவகை, பெரிய யானை போன்ற அமைப்புடையதும், வெளிப்புறம் முட்கள் நிறைந்ததுமான சங்கு; an elephant-shaped thorny conch.
யானைமூத்திரம்	யானைமூத்திரம் yāṉaimūttiram, பெ.(n.) யானையின் சிறுநீர்; elephant's urine. [யானை + மூத்திரம்] இது மருந்துக்கு பயன்படும்.
யானையங்குருகு	யானையங்குருகு yāṉaiyaṅgurugu, பெ.(n.) குருகு வகை; a kind of heron. "யானையங் குருகின் சேவலோடு" (மதுரைக் 674);.

யானையடி	யானையடி yāṉaiyaḍi, பெ.(n.) 1. சதுரங்க ஆட்டத்தில் யானை செல்லும் நெறி; the course of the elephant or the rook in a game of chess. 2. நேர்வழி; straight path or course. 3. ஐயனார் கோயில் முன்றிலில் யானையுரு நிறுத்தியிருக்குமிடம்; place where an elephant's figure is set in front of an { } temple. 4. பெரிய வட்டமாயுள்ளது; anything large and round like the foot of an elephant. "யானையடி யப்பளம்" 5. செடிவகை (இ.வ.);; a plant. [யானை + அடி. அண் → அடி. இனி அடு → அடி என்றுமாம்.] யானை நிறுத்தியிருக்கும் அல்லது கட்டியிருக்கும் பெரிய வட்டமான இடமே, "யானையடி" எனப்படும்.
யானையடிக்கல்	யானையடிக்கல் yāṉaiyaḍikkal, பெ.(n.) தளம்போட உதவும் பெரிய சதுரச் செங்கல் (இ.வ.);; large sized square brick, used in flooring or roofing. [யானையடி + கல்]
யானையடியிலை	யானையடியிலை yāṉaiyaḍiyilai, பெ.(n.) யானைக்கால்மூலி பார்க்க; see { }. [யானையடி + இலை.] யானைத்தடம் போன்று அமைப்புள்ள மூலிகையிலை.
யானையணைதறி	யானையணைதறி yāṉaiyaṇaidaṟi, பெ.(n.) 1. யானை கட்டுந்தறி; post to which elephants are chained. 2. யானைக் கூடத்தில் யானைகள் ஒன்றோடொன்று சண்டையிடா வண்ணம் அவற்றைப் பிரிக்கிற குறுக்குமரம்; wooden bar set up between elephants in a stable to prevent their fighting with one another. [யானை + அள் → அண் → அண → அணை + தறி (அணைதறி = கரி, பரி முதலியவற்றைக் கட்டும் கம்பம் அல்லது குறுந்தறி);]
யானையறுகு	யானையறுகு yāṉaiyaṟugu, பெ.(n.) பெரிய அருகம்புல்; large sized dubgrass or harialli grass. [யானை + அறு + அறுகு] மாந்தர்தமை வருத்தும் பெரிய நோய்களை அறுப்பது யானையறுகு, பயிர் பச்சைகளைக் களைகளாக வேரூன்றி அழிப்பதனாலும், இப்பெயர் வந்ததெனலாம்.
யானையாள்	யானையாள் yāṉaiyāḷ, பெ.(n.) யானை வீரன்; elephant trooper. [யானை + ஆள்.]

யானையாளி	யானையாளி yāṉaiyāḷi, பெ.(n.) யாளி (சூடா.); பார்க்க; see { }. [யானை + யாளி]
யானையுண்குருகு	யானையுண்குருகு yāṉaiyuṇgurugu, பெ.(n.) 1. யானையைக் கொன்று தின்பதாகக் கருதப்படும் ஒரு பெரும் பறவை (வின்.);; a labulous bird, reputed to be able to devour an elephant, 2. இரவில் இணை பிரிந்து வருந்துவதாகக் கூறும் பறவை வகை; a kind of bird that anguishes for sepearation of its pair in night. சக்கரவாகச் செழும்பெடை காண்" (தணிகைப்பு. களவு,347);. [யானை + உண் + குருகு]
யானையுரித்தோன்	யானையுரித்தோன் yāṉaiyurittōṉ, பெ.(n.) சிவபிரான்; as having flayed an elephant. [யானை + உரித்தோன்]
யானையெலுமிச்சை	யானையெலுமிச்சை yāṉaiyelumiccai, பெ.(n.) பெரிய எலுமிச்சை; large sized species of |ime. [யானை + எலுமிச்சை]
யானையேற்றம்	யானையேற்றம் yāṉaiyēṟṟam, பெ.(n.) யானை மீதேறி அதனையடக்கி நடத்தும் வித்தை (பதார்த்த 1451, தலைப்பு);; art of riding an elephant bringing it under his control. [யானை + ஏறு → ஏற்று → ஏற்றம்] அரசர்க்குரியனவாகச் சொல்லப்பெறும் அடையாளப்பொருள் இருபத்தொன்றனுள் வலிமை, பெருமை முதலிய சிறப்புக்களைக் குறிக்கும் யானை. அரசப் பதவி காணவிழைவார் கற்கவேண்டும் வித்தைகளுள் யானையேற்றமு மொன்று.
யானையைவிழுங்குமீன்	யானையைவிழுங்குமீன் yāṉaiyaiviḻuṅgumīṉ, பெ.(n.) திமிங்கிலம் (சா.அக.);; whale. [யானை + ஐ + விழுங்கு + மீன்] யானை விழுங்குமீன் என்னும் பெயருள்ள திமிங்கிலம் கடலில் வாழ்வது; பாலூட்டி யினத்தைச் சார்ந்தது. மீனையொத்த தோற்றமுடைய பெரிய விலங்கு. [P]
யானைவணக்கி	யானைவணக்கி yāṉaivaṇakki, பெ.(n.) யானைத்தோட்டி (பிங்.);; elephant goad. [யானை + வணக்கு + வணக்கி]

யானைவணங்கி	யானைவணங்கி1 yāṉaivaṇaṅgi, பெ.(n.) 1. தேட் கொடுக்கிச் செடி; a plant. 2. நெருஞ்சி; a prostrate plant with thorny fruits, land caltrops-Tribulus terrestris. [யானை + வணங்கி] யானைவணங்கி2 yāṉaivaṇaṅgi, பெ.(n.) 1. சிறுசெடிவகை; turnsole, 2. ஒரு வகைச் செடி; a stout-stemmed herb with spiny fruits and slimy leaves. [யானை + வணங்கு → வணங்கி]
யானைவாரி	யானைவாரி yāṉaivāri, பெ.(n.) 1. யானை பிடிக்குமிடம்; place where elephants are caught or happed. 2. யானைகள் கட்டுமிடம் (வின்.);; elephant-stable. [யானை + வாரி. வாரி = யானை யகப்படுத்துமிடம்]
யானைவாழை	யானைவாழை yāṉaivāḻai, பெ.(n.) 1. பெரிய வாழைவகை; a large species of plantain. 2. நீண்ட குலை கொண்ட ஒருவித வாழை; stunted plantain not more than four feet hight and having its bunch of fruits hanging down like a elephant's trunk. [யானை + வாழை]
யானைவிச்சுளி	யானைவிச்சுளி yāṉaiviccuḷi, பெ.(n.) கழுகு வகை (வின்.);; a species of osprey. [யானை + விச்சுளி] [P]
யானைவிழுங்குமீன்	யானைவிழுங்குமீன் yāṉaiviḻuṅgumīṉ, பெ.(n.) யானையைவிழுங்குமீன் பார்க்க; see { }. [யானை + ஐ + விழுங்கு + மீன்]
யானைவீரர்	யானைவீரர் yāṉaivīrar, பெ.(n.) எண் பெருந் துணைவருள் யானை மேலிருந்து போர்புரியும் வீரர் (திவா.);; warriors riding on elephants, one of en-perun-tunavar "யானை வீரருமிவுளித் தலைவரும்" (சிலம் 26, 76);. மறுவ. யானை மறவர், குஞ்சரமல்லர். [யானை + வீரர்]
யானை வென்றி	யானை வென்றி yāṉaiveṉṟi, பெ.(n.) ஒரு யானை பிறிதொன்றோடு பொருது வெற்றி பெறுதலைக் கூறும் புறத்துறை (பு.வெ. ஒழிபு.8);; theme describing the victory of an elephant fighting with another. [யானை+வெல்→ அவென்→வென்றி]

யானை வேட்டுவன்	யானை வேட்டுவன் yāṉaivēṭṭuvaṉ, பெ.(n.) யானை வேட்டையாடுவோன்; one who hunts elephants. "யானை வேட்டுவன் யானையும் :ெறுமே"(புறநா.214);. [யானை+வேடு→வேட்டு→வேட்டுவன்.]
யி	யி yi, 'ய' என்ற மெய்யெழுத்தும், இ என்ற உயிரெழுத்தும் இணைந்த உயிர்மெய் (அசை) யெழுத்து; the syllable formed by adding the short vowel 'i' to the consonant 'y'. [ய் + இ → யி]
யீ	யீ yī, 'ய்' என்ற மெய்யெழுத்தும், 'ஈ' என்ற உயிரெழுத்தும் இணைந்த உயிர்மெய் (அசை) யெழுத்து; the syllable formed by adding the short vowel 'i' to the consonant 'y', [ய்+ஈ→யீ]
யு	யு yu, 'ய்' என்ற மெய்யெழுத்தும், 'உ' என்ற உயிரெழுத்தும் இணைந்த உயிர்மெய் (அசை) யெழுத்து; the syllable formed by adding the short vowel 'u' to the consonant 'y', [ய் + உ → யு]
யூ	யூ, yū, 'ய்' என்ற மெய்யெழுத்தும், 'ஊ' என்ற உயிரெழுத்தும் இணைந்த உயிர்மெய் (அசை) யெழுத்து; the syllable formed by adding the short vowel 'U' to the consonant 'y'. [ய் + ஊ →யூ]
யெ	யெ ye, 'ய்' என்ற மெய்யெழுத்தும், 'எ' என்ற உயிரெழுத்தும் இணைந்த உயிர்மெய் (அசை) யெழுத்து; the syllable formed by adding the short vowel 'e' to the consonant 'y'. [ய்+எ→ யெ]
யே	யே yē, 'ய்' என்ற மெய்யெழுத்தும், 'ஏ' என்ற உயிரெழுத்தும் இணைந்த உயிர்மெய் (அசை) யெழுத்து; the syllable formed by adding the short vowel 'e' to the consonant 'y'. [ய் +ஏ-→ யே]
யை	யை yai, 'ய்' என்ற மெய்யெழுத்தும், 'ஐ' என்ற நெட்டுயிரெழுத்தும் இணைந்த உயிர்மெய் (அசை) யெழுத்து; the syllable formed by adding the short vowel 'ai' to the consonant 'y'. [ய் + ஐ→யை]

யொ	யொ yo, 'ய்' என்ற மெய்யெழுத்தும், ஒ என்ற உயிரெழுத்தும் இணைந்த உயிர்மெய் (அசை) யெழுத்து; the syllable formed by adding the short vowel 'o' to the consonant 'y'. [ய்+ஒ→யோ]
யோ	யோ yō, 'ய்' என்ற மெய்யெழுத்தும், 'ஓ' என்ற உயிரெழுத்தும் இணைந்த உயிர்மெய் (அசை) யெழுத்து; the syllable formed by adding the short vowel '6' to the consonant 'y',
யௌ	யௌ yeḷa, 'ய்' என்ற மெய்யெழுத்தும், 'ஔ' என்ற உயிரெழுத்தும் இணைந்த உயிர்மெய் (அசை) யெழுத்து; the syllable formed by adding the short vowel 'au' to the consonant 'y', [ப்+ ஔ→ யௌ] வ்
வ்	வ் v, தமிழ் நெடுங்கணக்கில் பதினான்காம் மெய்யாகப் பல்லிதழில் ஒலிக்கப்பெறும் இடையினவெழுத்து, இவ்வெழுத்து சில விடத்தே அரையுயிராகவும், உடம்படு மெய்யாகவும் ஒலிக்கும் தன்மைத்து: the fourteenth letter of medial consonant in Tamil alphabet. It functions as dental labial and glide. தொல்காப்பியம் முதலான இலக்கண நூல்களில் இயம்பியவாறும் மாந்தர்தம் நாவில் நன்கு பலுக்கும் பான்மையிலும், மேற்பல்லும், கீழிதழும் ஒன்றிப் பொருந்துங்கால், ஒலிப்பொடு மூச்சு வெளிவரும் போது, பிறக்கும் மெய்யொலி. மொழியியலார், இம்மெய்யொலியின் பிறப்பிடம் நோக்கி, இதழ்ப் பல்லொலி (labiodental); என்றும் ஈரிதழ்த் திறப்பொலி (bio-labial); என்றும், அரையுயிர் (semi-vowel); என்றும், ஒழுகொலி (continuant); என்றும், பலவாறு பகுத் துக் கூறுவர். தொல்காப்பியர் அவ், இவ், உவ், தெவ் என்னும் நான்கு மொழிகளில், இம் மெய்யொலி ஈறாக வரும் என்று வரையறுத்துள்ளார். இந்நூற்பா வருமாறு :- "வகரக் கிளவி, நான்மொழி ஈற்றது" (தொல், எழுத்து.81);. ஆனால், காலப்போக்கில், இம் மெய்யீற்றிற்குப் பின்னும் உகாச் சாரியை பெற்று. உகர ஈறாக வழங்குவது வழக்கமாகிவிட்டது. அவ்(வு);தல் - ஒன்றைக் கவ்வுதலை யொத்த வாய்ச் செய்கை நிலை "அவ்" என்னும் ஒலியைத் தோற்றுவிக்கும். கவ்(வு);தல்-மேல்வாய்ப்பல் கீழுதட்டோடு பொருந்துதலே கவ்வும் நிலையாகும். இந்நிலை வகர மெய்யொலிப்பிற்கே ஏற்கும். இதனை நன்னூலார், "மேற்பல் லிதழுற மேவிடும் வவ்வே" (நன்.85); என்று குறித்துள்ளது காண்க. வவ்(வு);தல் - என்னுஞ் சொல்லிற் பயிலும் வகர மெய், ஒன்றைக் கையினாற் பற்றுதல் என்னும் பொருண்மையைக் குறிக்கும். அ(வ்+ஐ); - அவை அவ் + ஐ – அவ்வை → அவை. தனிக்குறில் முன் ஒற்று உயிர்வரின் இரட்டும், என்ற ஈன்னூலாரின் கூற்றினுக்கு ஏற்றவண்ணம் "அவ்வை" என்னும் சொல்லில், மெய்யொலி பயின்று வந்த ஞான்றும், புணர்ச்சியின் [illegible] வரும்போதும் [illegible] முதனிலையில் [illegible]

வ	வ1 va, தமிழ் வண்ணமாலையில் 'வ்' என்ற மெய்யெழுத்து 'அ' என்ற உயிரெழுத்து முன்னும் பின்னுமாயிணைந்த உயிர்மெய் (அசை) யெழுத்து; the medial syllable formed by adding the short vowel 'a', to the consonant 'v'. [வ் + அ - வ.] வகரம் தமிழ் நெடுங்கணக்கில், பதினான்காவது உயிர்மெய்யெழுத்தாகும். மொழியியலாருள் ஒரு பிரிவினர், வகரத்தை உரசொலி யென்பர். மற்றொரு சாரார், "மேற்பல்லும், கீழிதழும் சேருங்கால், ஒலிப்பொடு மூச்சு வெளிவரும் பொழுது, கேட்கின்ற ஒலியாதலால், உரசொலி என்று உரைப்பதைக் காட்டிலும், ஒழுகொலி (Continuant); என்பதே பொருத்தப்பாடுடைத்து" என்பர். வகரத்தின் பிறப்பிடம் பற்றிப் பகருங்கால், "பல்லித ழியைய வகாரம் பிறக்கும்" (தொல்.எழுத்து.98); என்று தொல்காப்பியரும், "மேற்பல் லிதழுற மேவிடும் வவ்வே" (நன்.85); யென நன்னூலாரும் குறித்துள்ளமை, இங்கு நினைவு கூரத்தக்கது. இவ்வாறு, இதழ்ப் பல்லின் (labio-dental); ஒலியாக வகரம் இருந்தாலும், அது ஆங்கிலத்தில் "w" என்பது போல, ஈரிதழ்த் திறப்பொலியாகவும் (Bio-labial); ஒலிக்கின்றது என்றும் மொழியியலாருள் ஒரு பிரிவினர் கருதுவர். "அகர உகரம் ஔகார மாகும்" என்பர் தொல்காப்பியர். பின்வந்தோர், "அகர வகரமும் ஔவாகும்" என்பர். 'ஔ' என்பதை, கழகக்காலச் செய்யுட்களில், 'அவ்' என்றே பன்மை ஈறாக, "அவ்வே" (புறம்.9:5);. "இவ்வே பீலியணிந்து" (புறம்.9:5);.நம் புலவர் பெருமக்கள் குறித்துள்ளனர். இந்த (உ → வ); உகர வகர மாற்றமே. வகரம் ஈரிதழ்த் திறப்பொலி என்னும் மொழியியல் கொள்கையின் அடிப்படையுண்மையை விளக்கும் வண்ணம் அமைந்துள்ளது என்பது மொழியியலார் கருத்தாகும். இந்த வகரம் சில திராவிட மொழிகளில் ஒலிப்புடைப் பகரமாகவும் (b); வழங்குகிறது. த. வலை → க. பலெ த. வண்டி → தெ., க. பண்டி (band); வாகு → பரகு வாட்டி → பரட்டி
வஃகான்	வஃகான் vaḵkāṉ, பெ.(n.) வ என்னும் எழுத்து; the letter "va", "வஃகான் மெய்கெட" (தொல், எழுத்து. 122);. [வ + கான் - வஃகான். கான் = பழந்தமிழ் எழுத்துச் சாரியை. இது புணருங்கால் இடையே ஆய்தந் தோன்றியது (நன்.எழுத்து.17);.);
வக்கசிப்பி	வக்கசிப்பி vakkasippi, பெ.(n.) சிப்பிமுத்து; pearl oxyster. [வக்கம் + சிப்பி.]
வக்கட்டை	வக்கட்டை1 vakkaṭṭai, பெ.(n.) மெலிந்த உயிரினம்; lean animal. [வட்கு → வக்கு → வக்கட்டை. வட்கு = மெலிவு] வக்கட்டை2 vakkaṭṭai, பெ.(n.) 1. அளவுக் கதிகமான தண்ணிர் வெளியே செல்லுவதற் குரிய வழி; outlet for surplus water. 2. செய்வரப்பில் கழிவுநீர் செல்லுதற்கு வெட்டப்பட்ட நீர்மடை (யாழ்ப்.);: Channel cut through the ridge of a paddy field, to let the surplus water pass away, or for allowing water to run on to the adjoining field. [வாய் + கடை → கட்டை → வாய்க்கட்டை → வக்கட்டை.]

வக்கடை	வக்கடை vakkaḍai, பெ.(n.) நீர் பாய்வதற்காக, வயல்வரப்பில் வெட்டி விடப்படும் ஓடை; streamlet in between the ridges of paddy field. மறுவ. வாய்மடை [வாய்க்கடை → வக்கடை.] யாழ்ப்பாணத்தமிழர் "வக்கடை" என்று, இன்றும் வழங்கிவருதல் காண்க.
வக்கணத்தி	வக்கணத்தி vakkaṇatti, பெ.(n.) மாகணத்தி; a kind of tree.
வக்கணப்பட்டை	வக்கணப்பட்டை vakkaṇappaṭṭai, பெ.(n.) வக்கணத்தி; a kind of medicinal plant
வக்கணம்	வக்கணம்1 vakkaṇam, பெ.(n.) 1. வக்கணை 1, 2 (யாழ்.அக.); பார்க்க; see { } 2. பட்டப் பெயர் (யாழ். அக.);; title. 3. விற்பன்னம் (யாழ். அக.);; learning, scholarship. 4. நாகரிகம் (யாழ். அக.);; civilization. 5. பண்பாடு; culture. 6. செம்மை; refinement. 7. ஒழுங்கு; order. 8. வக்கணை1, 3 பார்க்க; see { } 9. பழித்துரை; taunt, accusation. வக்கணப் பேச்சு (யாழ்ப்.);. தெ. வக்கண; க. ஒக்கணெ. Pkt. vaggana [வகு → வக்கு + அணம். அணம் = ஒரீறு.] வக்கணம்2 vakkaṇam, பெ.(n.) மார்பு (யாழ்.அக.);; breast.
வக்கணாத்தன்	வக்கணாத்தன் vakkaṇāttaṉ, பெ.(n.) மர வகை, (L.);; heart-leaved mottled ebony.
வக்கணாத்தி	வக்கணாத்தி vakkaṇātti, பெ.(n.) கொடி வகையிலொன்று (L);; a species of starvervain climber.

வக்கணாத்திப்பட்டை	வக்கணாத்திப்பட்டை vakkaṇāttippaṭṭai, பெ.(n.) வக்கணாத்தி); bark. [வக்கணாத்தி + பட்டை]
வக்கணாமரம்	வக்கணாமரம் vakkaṇāmaram, பெ.(n.) வக்கணைமரம் பார்க்க; see { }.
வக்கணி	வக்கணி1 vakkaṇittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) விளக்கமாயுரைத்தல்; to expound in detail. "புராணஞ் சுருதிப்பொருள் வக்கணிப்பவன்". (மேருமந்.244);. [வகு → வக்கு + அணம் - வக்கனம் → வக்கணி-.] தெ.வக்கணிஙக; க.வக்கணிக. வக்கணி2 vakkaṇittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) மனங்கோணியிருத்தல் சார்ந்திருத்தல் 'வக்கணித்து வழக்குரைத்தவன் வழிமுறையின்றி அழிந்து போவான்'. [வங்கு → வக்கு → வக்கணி-.]
வக்கனை	வக்கனை1 vakkaṉai, பெ.(n.) 1. கடிதம், ஆவணம் முதலியவற்றின் முகப்புச்சொல் அல்லது முதல் தொடர்மொழி (நாமதீப. 654);; formal portion of a letter or other document; honorific superscription in a letter. 2. முகமன்மொழி; words of courtesy. "வக்கணையாலின்பம் வருமோ" (தாயு. பராபர.213);. 3. அழகு மிளிரும் வண்ணனை அல்லது கருத்துரை; flowery or rhetorical speech or statement. "வக்கனைப் பேச்சல்ல" (இராமநா.உயுத் 30);. 4. அறிவாற்றல், ஒழுங்கு, வரிசை, முறைவைப்பு; scholarship, order. 5. திறமைமிக்க பேச்சு (இ.வ.);; skiiful talk. 6. வக்கணம்1, 2, 3, 4, 5, 7 (யாழ். அக.); பார்க்க see { }, வக்கனைப் பேச்செல்லாம் வாசல்வரைதான் நிற்கும் (இ.வ.);. க. வக்கணெ.

வக்கணை	வக்கணை2 vakkaṇai, பெ.(n.) திறமை; adeptness, skilfulness, smartness, expertise. சமைத்த உணவு விரும்பி உண்ணும் வகையில் உள்ளது (இ.வ.);. படித்த பெண், அதுதான் வக்கனையாகப் பேசுகிறாள். வக்கணை3 vakkaṇai, பெ.(n.) 1. நீண்ட மரவகை; wight's indian nettle. 2. மரவகை; mottled ebony. 3. மஞ்சள் நிறமுள்ள மரவகை; yellow wood ebony. வக்கணை4 vakkaṇai, பெ.(n.) மார்பு (யாழ்.அக.);; breast.
வக்கணைப்பேச்சு	வக்கணைப்பேச்சு vakkaṇaippēccu, பெ.(n.) தனித்திறனை வெளிப்படுத்தும் ஆற்றல் மிக்க பேச்சு; flowery or skilful talk. வக்கனைப் பேச்சு மட்டும் வாழ்க்கைக்கு உதவாது (உ.வ.);. [(வகு → வக்கு + அணம் – வக்கணம் → வக்கனை + பேச்சு. அணம் = சொல்லாக்க ஈறு.]
வக்கணைமரம்	வக்கணைமரம் vakkaṇaimaram, பெ.(n.) 1. ஒரு மரவகை; a kind of tree. 2. இம்மரம் மேடான, காய்ந்த நிலப்பகுதியில் வளரும் தன்மைத்து இதன் பழங்கள் உணவாகவும் பயன்படும்; a small tree, common in plans and about the foot of mountains in dry localaties, fruit pulp is edible.
வக்கம்	வக்கம் vakkam, பெ.(n.) நத்தைச்சூரி; a plant-Spemaciea gusoouda.
வக்கம்பிடி-த்தல்	வக்கம்பிடி-த்தல் vakkambiḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சுள்ளென்று வெப்பம்பட ஒற்றடமிடுதல்; to foment. [வக்கு → வக்கம் + பிடி-.]
வக்கரஞ்சபயறு	வக்கரஞ்சபயறு vakkarañjabayaṟu, பெ.(n.) கடலை; gram.
வக்கரபுத்தி	வக்கரபுத்தி vakkarabutti, பெ.(n.) வக்கரபுத்தி பார்க்க; see { }
வக்கரம்	வக்கரம் vakkaram, பெ.(n.) வக்கிரம் பார்க்க; see { }. [வட்கு → வக்கு → வக்கரம்.]

வக்கரன்	வக்கரன் vakkaraṉ, பெ.(n.) 1. மாறுபாடுள்ளவன்; perverse, cross-grained person. "வக்கரனைக் கொன்றான் வடிவு" (திவ். இயற். மூன்றாந் 21, 3);. 2. திருமாலால் அழிக்கப்பட்ட அரக்கன்; an asura slain by vishnu "வக்கரனை வடிவழித்த மாயவா" (பெருந்தொ.865);. "வக்கரன்" பாக்கமுடையான் கொஞ்கராயன். இடையெழுவள்ளல்களுள் ஒருவன் ஆயந்தனூர் ஏரிமதகு கல்வெட்டு.
வக்கரனை	வக்கரனை vakkaraṉai, பெ.(n.) அனைத்துப் பண்களும் குழலின் ஆறு துளைகளில் உண்டாகும் வண்ணம், விரல்களில் சமஞ்செய்து தெரிவுசெய்கை (இசை.);; mainpulating the flute so as to produce all melody-types on its six stops. "வைத்த துளை யாராய்ச்சி வக்கரனை வழிபோக்கி யொத்த நிலை யுணர்ந்ததற்பின்" (பெரியபு. ஆனாய.24);. (செந்.vi.215);.
வக்கரி	வக்கரி1 vakkari, வி.(v.) 1. வக்கிரம்; perverse. 2. கோணுகை, நெறி பிறழ்கை; distortion, contortion. 3. மாறுபாடான சிந்தனையோடு இருத்தல்; have perverseness, act perversely. அவருடைய வக்கரித்துப் போன ஆசைகள் இவை: குடும்பத்தில் ஒவ்வொருவரும் வக்கரித்துக் கொண்டு நிற்கிறார்கள். வக்கரி2 vakkarittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) கோணியிருத்தல், முரண்பாடாயிருத்தல்; to be crooked, to be contradictory "வக்கரித்தால் நீ வாரா வண்மையென்ன' (கொண்டல் விடு. 8.);. வக்கர காளியம்மன் கோயில், 2. வளைந்திருத்தல், மடங்குதல்; to be bent. 3. மடங்கித் திருப்புதல்; to turn back. 4. ஆலத்தி செய்தல்; to wave, as of camphor, etc. in front of an idol etc. [வக்கு → வக்கரம் → வக்கரி-.]
வக்கரிப்பு	வக்கரிப்பு vakkarippu, பெ.(n.) 1. சிடுசிடுப்பு: frown. 2. நெறிபிறழ்வு; perversion. [வக்கரி → வக்கரிப்பு.]
வக்கரை	வக்கரை1 vakkarai, பெ.(n.) 1. வரிந்து கட்டும் முகட்டுக்கட்டை; wooden ridge-piece to hold the ropes that tie down the thatch; tie -piece. 2. சேணம், துணிப்பை; saddle, cotton-bag. [வக்கரி → வக்கரை.] வக்கரை2 vakkarai, பெ.(n.) பற்கரை (வின்.);: artifical blackness of the teeth.

வக்கலாட்டி	வக்கலாட்டி vakkalāṭṭi, பெ.(n.) ஒருவகைக் கூட்டு மருந்துச் சரக்கு; a compound of a catechu formed with the juice of tender coconuts, arecanuts and other spices. மறுவ. காசுக்கட்டி.
வக்கவசப்பூடு	வக்கவசப்பூடு vakkavasappūṭu, பெ.(n.) அங்கப்பிச்சு; bile of the body.
வக்களி-த்தல்	வக்களி-த்தல் vakkaḷittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) வளைந்தது; to become crooked. [வங்கு → வக்கு → வக்களி-.]
வக்கற்றவள்	வக்கற்றவள் vakkaṟṟavaḷ, பெ.(n.) 1. வாழ்க்கைக்குரிய செல்வம், பொருள் முதலியன இல்லாதவள்; woman lacking wealth materials, etc. "வக்கற்றவள் வானவேடிக்கை பார்க்கலாமா?" (உ.வ.);. 2. பிழைக்கத் தெரியாதவள்; woman who has no knack of living. 3. வகையற்றவள் பார்க்க; see { }. [வக்கு + அற்றவள்.]
வக்கனஞ்சம்	வக்கனஞ்சம் vakkaṉañjam, பெ.(n.) பாக்கு; areca-nut.
வக்கா	வக்கா1 vakkā, பெ.(n.) கொக்கினத்துளொன்று; a kind of a white-stork. "வக்காவு நாரையுங் கொக்கும் படுக்கவே" (குற்றா. குற. 93.2);. த. வக்கா → Skt. baka. [வட்கு → வக்கு → வக்கா = கொக்குவகை (வ.வ.2 பக்.75);.] இப்பறவை "ஆர்டியா" இனத்தைச் சார்ந்தது. வைக்கோலால் கூடுகட்டி வாழுந் தன்மைத்து 3 முதல் 5 வரையிலான எண்ணிக்கையில் முட்டையிடும். உச்சந்தலை, பிடரி, முதுகின் மேற்பகுதி, தோள்பகுதி கறுத்தும், பச்சை வண்ணத்திலும் காணப்படும். இப்பறவையின் கழுத்தும், மேற்பகுதியும் பழுப்பு நிறத்தில் காணப்படும். [P] வக்கா2 vakkā, பெ.(n.) சிப்பி வகை; a kind of cockle-shell, "வக்காவின் மணிபூண்டு" (குற்றா.குற.79);. [வக்கு → வக்கா. வளைந்த சிப்பி.] வக்கா3 vakkā, பெ.(n.) 1. தேவாங்கு; sloth.

வக்காசீதம்	வக்காசீதம் vakkācītam, பெ.(n.) எல்லாப் பொருள்களையும் கரைக்கும் ஆற்றலுடைய பொது நீர்மம்; universal acid or universal solvent.
வக்காணம்	வக்காணம் vakkāṇam, பெ.(n.) வாய்ப்பாட்டின் வாயிலாகப் பண்ணினை விரிவாக வெளிப்படுத்தும் ஆற்றல்; the free rendering of a pan in such a way as to bring out its form without reference to talam or words. "மீத்திறம் படாமை வக்கானம் வகுத்து" (சிலப் 3, 148);. க. வக்காண.
வக்காணி	வக்காணி1 vakkāṇittal, 4 செ. குன்றாவி..(v.t.) விளக்கமாயுரைத்தல்; to expound in detail. "நாலு பாஷ்யத்திலும் ஒரு பாஷ்யம் வக்காணித்தறிவான் "(சோழவமி. 53);. தெ. வக்கணின்சு. வக்காணி2 vakkāṇittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சொற்போர்புரிதல்; to carry on disputations. [வக்கணித்தல் → வக்காணி-த்தல்.]
வக்காணிக்குமண்டபம்	வக்காணிக்குமண்டபம் vakkāṇikkumaṇṭabam, பெ.(n.) மறைகள் குறித்து சொற்போர் நிகழும் பட்டி மண்டபம்; the hall where disputations on the vedas are held. [வக்காணிக்கு + மண்டகம் → மண்டபம்]
வக்காப்புல்	வக்காப்புல் vakkāppul, பெ.(n.) 1. களை வகை (தஞ்.);; a kind of weed. 2. புல் வகை; a kind of grass. [வக்கா + புல்]
வக்காமணி	வக்காமணி vakkāmaṇi, பெ.(n.) சிப்பிமணி வகை; bead of a kind of cockleshell, "வக்காமணிக்கு வழியில்லாதவன் வானவூர்தியில் வலம்வரமுடியுமா?
வக்காமணிச்செட்டிகள்	வக்காமணிச்செட்டிகள் vaggāmaṇicceṭṭigaḷ, பெ.(n.) வக்காமணி செய்யும் செட்டி மரபினர் (வின்.);; traders dealing in { } who belongs to { }. [வக்காமணி + செட்டிகள்]
வக்காளி-த்தல்	வக்காளி-த்தல் vakkāḷittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வானம் வெளிவாங்குதல் (தஞ்.வழ.);; to clear up, as the sky. [வெக்காளி-, → வக்காளி-.]
வக்கினி-த்தல்	வக்கினி-த்தல் vakkiṉittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) மனங்கோணியிருத்தல்; to be at variance. வக்கிணித்த வீடு வாழாது (உ.வ.);.

வக்கிரக்கச்சு	வக்கிரக்கச்சு vakkirakkaccu, பெ.(n.) 1. கருடன்; brahmini kite. 2. கிளி; parrot. 3. வலியான்; a small black bird.
வக்கிரக்கண்	வக்கிரக்கண் vakkirakkaṇ, பெ.(n.) மாறுகண் (கொ.வ.);; squinting eye. [வக்கிரம் + கண்]
வக்கிரகண்டகம்	வக்கிரகண்டகம் vaggiragaṇṭagam, பெ.(n.) வளைந்த முள்ளுடைய இலந்தை (சங்.அக.);; jujube-tree, as having curved thorns. [வட்கு → வக்கு → வக்கரம் → வக்கிரம் + கண்டகம். கண்டகம் = முள். வட்கு = வளைவு]
வக்கிரகண்டம்	வக்கிரகண்டம் vaggiragaṇṭam, பெ.(n.) குழந்தை; child. [வக்கிரம் + கண்டம்.]
வக்கிரகண்டி	வக்கிரகண்டி vaggiragaṇṭi, பெ.(n.) செய்நீர் (திராவகம்); வடிக்க உதவும் நீண்ட கழுத்துள்ள பாத்திரம்; vessel with a long neck, used in distilling; still.
வக்கிரகதி	வக்கிரகதி vaggiragadi, பெ.(n.) 1. நேர்மையற்ற செலவு (அக.நி.);; irregular course. 2. பிற்போக்குத் தன்மையுள்ள கோள்நிலை; retrograde motion of a planet. [வக்கிரம் + கதி]
வக்கிரகந்தம்	வக்கிரகந்தம் vaggiragandam, பெ.(n.) திருகுகள்ளி; twisting milk hedge - Euphorbia tirucalli. [வக்கிரம் _ கந்தம்]
வக்கிரசச்சு	வக்கிரசச்சு vakkirasassu, பெ.(n.) 1. ஒரு வகைப் பறவை; white headed kite 2. கிளி; parrot. 3. வலியான்; king crow. [வக்கிரம் + சஞ்சு → சச்சு]
வக்கிரசஞ்சு	வக்கிரசஞ்சு vakkirasañsu, பெ.(n.) வக்கிர சச்சு பார்க்க; see { }.

வக்கிரசந்திரன்	வக்கிரசந்திரன் vakkirasandiraṉ, பெ.(n.) இளம்பிறை (யாழ்.அக.);; crescent moon.
வக்கிரசாரம்	வக்கிரசாரம் vakkiracāram, பெ.(n.) மாறுபட்ட கோள்நிலை; retrograde motion of a planet. [வக்கிரம் + சாரம்]
வக்கிரசுரம்	வக்கிரசுரம் vakkirasuram, பெ.(n.) நேர்மையற்றியைந்த இசைச்சுரம், irregular succession of notes. [வக்கிரம் + சுரம்]
வக்கிரதந்தம்	வக்கிரதந்தம்1 vakkiradandam, பெ.(n.) 1. வளைந்த பல் (வின்.);; curved tooth. 2. கூரிய நச்சுப்பல், எந்திரக் கருவியின் பல்; fang. [வக்கிரம் + தந்தம்] வக்கிரதந்தம்2 vakkiradandam, பெ.(n.) 1. சிங்கப்பல்; eye tooth. 2. தின்பீர்க்கு; ribbed gourd. 3. நாய்ப்பல்; dog tooth,
வக்கிரதந்தன்	வக்கிரதந்தன் vakkiradandaṉ, பெ.(n.) இயமன் (நாமதீப.87.);; { }. [வக்கிரம் + தந்தன்]
வக்கிரநஞ்சு	வக்கிரநஞ்சு vakkiranañju, பெ.(n.) கிளி; parrot.
வக்கிரப்பண்	வக்கிரப்பண் vakkirappaṇ, பெ.(n.) நேராக ஏறியிறங்காமல் இடையில் மாறி வரும் பண் (இசை);; melody-type in which the ascent of the notes in the scale is interrupted by the descennting notes and the descent by the ascending notes. [வக்கிரம் + பண்]
வக்கிரப்பாதன்	வக்கிரப்பாதன் vakkirappātaṉ, பெ.(n.) அறநெறிக்கு மாறுபட்டவன்; unethical person, cruel person, "இதற்கு வக்கிரப்பாதன் சந்திராதித்ய ருள்ள தனையும் நரகத்தினிற்பானாகவும்"(தெ.கல். தொ.12 பகு.1. கல்.34);. [வக்கிரம் + skt.பாதன்]

வக்கிரப்பார்வை	வக்கிரப்பார்வை vakkirappārvai, பெ.(n.) 1. பொறாமையுடன் கூடிய தீய பார்வை; jealousy and evil look. 2. கடுபஞ்சினப் பார்வை fury look. ஆளையே விழுங்குவது போல் வக்கிரப் பார்வை பார்க்கிறான் (இ.வ.);. 3. பேராசையுடன் கூடிய வஞ்சகப் பார்வை; greedy and hypocritic look. 4. நெறி பிறழ்ந்த ஏக்கப் பார்வை; yearning look. 5. குறுகிய விருப்பு வெறுப்புகளுடன் கூடிய கொடுமைப் பார்வை; parachial and cruel look. [வள் → வட்கு → வக்கு → வக்கரம் → வக்கிரம் + பார் → பார்வை.] வக்கிரம் + பார்வை = பிறர்தம் ஆக்கமும், வளர்ச்சியும் கண்டு பொறாமையுடன் நோக்கும் பார்வை. சிறிது கற்றவர், கற்றுத்துறைபோய ஒருவரைக் கண்டு, மனங்குமுறுதலும், வக்கிரப் பார்வையாகும். சிறிது செல்வமுடையவர், பெருந் தனக்காரரைக் கண்டு, காழ்ப்புடன் நோக்குதலும் வக்கிரப் பார்வையே. போட்டியும், பொறாமையும் மலிந்த, இம் மன்பதையில் வக்கிரவெண்ணத்துடன் இயைந்த வக்கிரப் பார்வை நிறைந்துள்ளமை கண்கூடு.
வக்கிரப்புத்தி	வக்கிரப்புத்தி vakkirapputti, பெ.(n.) குமுகாய நெறி, ஒழுங்கு, நேர்மை முதலியவற்றிலிருந்து மாறுபட்டு நோக்கு, மனம்; perverted mind. "வக்கிரப்புத்திக் காரனுக்கு வாழ்வு மட்டந்தான்"(உ.வ.);. மறுவ. கோனல்புத்தி [வட்கு → வக்கு → வக்கரம் → வக்கிரம் + புத்தி.] புல் → புலம் = பொருளொடு பொருந்தும் அறிவு. அறிவுறுப்பு அறிவுநூல். புலம் → புலன். புலன் - பொருளொடு பொருந்தும் அறிவு. அறிவுநூல் (க.வி.36);. புல் → புன் → புந்தி → புத்தி = அறிவு. நல்வழி, வழிவகை. பிறர்தம் பொருளை, உடைமையை, நெறி முறையற்ற வழியில், எய்த எண்ணும் மனப்பாங்கே வக்கிரபுத்தி.

வக்கிரம்	வக்கிரம்1 vakkiram, பெ.(n.) குமுகாயத்தால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒழுங்கு, முறைமை, ஒழுங்கு முதலியவற்றிலிருந்து திரிந்த நிலை, விகாரம்; perversity. பள்ளிப்படிப்பால் குழந்தைகள் கெட்டுப் போகிறார்கள் என்பது வக்கிரமான சிந்தனை, வக்கிரமான பாலுறவு ஆசைகள். வக்கிரம்2 vakkiram, பெ.(n.) 1. வளைவு; curve, bend, winding, "வக்கிர சாபமழை பொழிந்து"(பாரத இரண்டா.12);. 2. வட்டம் (பிங்.);; circle, 3. சென்ற வழி மீள்கை (பிங்.);; retracing one's steps. 4. நேர்மையற்ற செலவு (அக.நி.);; irregular course. 5. கொடுமை (பிங்.);; cruelty, malignancy, as of a planet. 6. பொய் (திவா.);; lie. 7. வஞ்சனை (வின்.);; fraud, dishonesty. 8. கோணல் வழி (இ.வ);; indirectness, crookedness. 9. பொறாமை (பிங்.);; envy. 10. கலக்கம் (வின்.);; confusion.
வக்கிரன்	வக்கிரன் vakkiraṉ, பெ.(n.) 1.மாறுபாடுள்ளவன்; perverse, cross-grained person. 2. கொடுமையானவன்; cruel man, 3. காரி (சனி); (இலக். அக.);; saturn, 4. செவ்வாய் (பிங்.);; mars, 5. திருமாலாற் கொல்லப்பட்ட அகரன்; an asura slain by { } "வக்கிரனை வடிவழித்த மாயவனா" (பெருந்தொ.865);. வக்கிரன் vakkiraṉ, பெ. (n.) 1. மாறுபாடுள்ளவன்; perverse, cross-grained person. 2. குரூரன்; 3. சனி; 4. செவ்வாய்; 5. உருத்திரன்; 6. திருமாலால் அழிக்கப்பட்ட ஓர் அசுரன்; an asura slain by {}. "வக்கிரனை வடி வழித்த மாயவனா" (பெருந்தொ.865.); [Skt. vakra → த. வக்கிரன்]
வக்கிராங்கி	வக்கிராங்கி vakkirāṅgi, பெ.(n.) 1. கடுகு Gosstästofl; a purgative drug. 2. கூனி; one having crooked back. 3. நீர் முள்ளி; a throny plant - Barleria longifolia.

வக்கிராசம்	வக்கிராசம் vakkirācam, பெ.(n.) கற்கடக சிங்கி; galls of pistacia integerrima.
வக்கிராந்தம்	வக்கிராந்தம் vakkirāndam, பெ.(n.) மறு துடரி; a plant.
வக்கிரி	வக்கிரி1 vakkirittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கோள்நிலை, மடங்கித் திரும்புதல் (யாழ்.அக.);; to retrograde, as a planet. 2. வளைந்திடுதல்; to be crooked. 3. மனங் கோணியிருத்தல்; to be at variance. [(வட்கு → வக்கு → வக்கரி → வக்கிரி-. வட்கு = வளைவு.] வக்கிரி2 vakkirittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) வாய்ப்பாட்டின் வாயிலாகப் பண்ணினை விரிவாகப் பயிற்சி செய்தல்; to elaborate tune or melody type. "இசையோன் வக்கிரித் திட்டத்தை யுணர்ந்து" (சிலம் 3 47);.
வக்கு	வக்கு1 vakkudal, செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. வதக்குதல்; singe, to roast. "கொழுப்பரிந்து… வக்குவன வக்குவித்து" (பெரியபு.கண்ணப். 145);. 2. தீய்த்தல், பொசுக்குதல்; to burn, [வதக்கு → வக்கு.] வக்கு2 vakku, பெ.(n.) 1. வேகுகை, தீய்க்கை; being singed or burnt. 2. வதக்குகை; being roasted. "நெருப்புச் சிந்தலின்வக்கிலாத் திசைகளுமில்லை" (கம்பரா. இராவணன் வதை. 65);. [வட்கு → வக்கு. (ஒ.நோ.); மட்கு → மக்கு] வக்கு3 vakku, பெ.(n.) 1. தோல் (யாழ். அக.); skin. 2. ஊமைக்காயம்; contused wound. வக்குண்ட காயம் (இ.வ.);. தொட்டி
வக்குத்திரிகரணம்	வக்குத்திரிகரணம் vagguttirigaraṇam, பெ.(n.) படுக்கை (வின்.);; bed.

வக்குநார்	வக்குநார் vakkunār, பெ.(n.) 1. மரவகை; woolly ordure tree. 2. சணல் நார்; hemp fibre. 3. அணி நார்; sterculia villosa. [வக்கு + நார்.]
வக்குரி-த்தல்	வக்குரி-த்தல் vakkurittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. வேதல்; to scorch. 2. எரிதல்; to burn. "வாயாற் சொல்லில் வாய் வக்குரிக்கும்படி" (ஈடு 9, 9, 2);. [வக்கு → வக்குரி.]
வக்குவக்கெனல்	வக்குவக்கெனல் vakkuvakkeṉal, பெ.(n.) 1. களைப்பு மேலிட ஒடும் ஒலிக் குறிப்பு (வின்.);; Onom. expr. of a running to exhaustion, 2. கடுமையாய் இருமற் குறிப்பு (வின்.);; coughing hard. 3. கடுமையாய் இடித்தற் குறிப்பு; pounding hard or ramming.
வக்கி	வக்கி vakki, பெ.(n.) 1. எருது; bull. 2. காற்று: wind.
வகச்சல்	வகச்சல் vagaccal, பெ.(n.) மாலை வகை; a kind of garland. "திருமாலை வகச்சல் வளையம்" (கோயிலொ, 59);. [வகைச்சல் → வகச்சல்.]
வகத்திரம்	வகத்திரம் vagattiram, பெ.(n.) வாகை (சங்.அக.);; siris.
வகதி	வகதி vagadi, பெ.(n.) 1. எருது (யாழ்.அக.);; bull. 2. காற்று; wind. 3. நண்பன்; friend.
வகந்தம்	வகந்தம் vagandam, பெ.(n.) 1. காற்று (யாழ்.அக.);; wind 2. குழந்தை child.

வகம்	வகம் vagam, பெ.(n.) 1. காற்று (யாழ்.அக.);: wind, 2. வழி (யாழ்.அக.);; path. 3. குதிரை (இலக்.அக.);; horse, 4. ஊர்தி (யாழ்.அக.);: vehicle.
வகரக்கிளவி	வகரக்கிளவி vagaraggiḷavi, பெ.(n.) மொழிக்கு முதலாகத் தொடங்கும் 'வ'வெனுஞ் சொல்; the word begining with the letter of medial vagaram. "வகரக்கிளவி நான்மொழி ஈற்றது"(தொல் எழுத்து.81);. [வ + கரம் - வகரம் + கிள் → கிள → கிளவி (கரம் = எழுத்துச் சாரியை); (கிளவி = சொல்);.]
வகரம்	வகரம் vagaram, பெ.(n.) 'வ' என்னும் எழுத்து, the letter, va, பல்லிதழிற் பிறப்பது வகரம். [வ + கரம் = வகரம். கரம் = எழுத்துச் சாரியை. 'வ' பார்க்க see va'.தொல்காப்பியர் எழுத்ததி காரத்திலுள்ள 137-வது நூற்பாவில், "கரம்" என்பது குற்றெழுத்துச் சாரியைகளுள் ஒன்றென்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.]
சங்கிலி முடிச்சு	சங்கிலி முடிச்சு caṅgilimuḍiccu, பெ. (n.) முடிச்சு வகை; kind of knot. [சங்கிலி+முடிச்சு]
சங்குக் கிடங்கு	சங்குக் கிடங்கு caṅgukkiḍaṅgu, பெ. (n.) சங்குகளைப் பதப்படுத்திப் பாதுகாக்கும் அறை; chankgodown. [சங்கு+கிடங்கு]
சட்டம்பி	சட்டம்பி caṭṭambi, பெ. (n.) திண்ணைப் பள்ளிக் கூடத்து மாணவர் தலைவன், சட்டாம் பிள்ளை; school pupil leader. [சட்டாம்பிள்ளை – சட்டம்பி] சட்டம்பி caṭṭambi, பெ. (n.) 1. ஆசிரியர்; teacher. 2. முதலாளி (எசமான்);; master. seeமணியகாரச் சட்டம்" (புலவராற்);; 3. தலைவன்; chief ம. சட்டம்பி [சட்டநம்பி → சட்டம்பி]

சடக்ககடம்	சடக்ககடம் caḍaggagaḍam, பெ. (n.) பெருந்தீனிகொள் பருவயிறு; astomach. with a sensation of over appetite. "சடக்க கடத்துக் கிரை தேடி பலவுயிர் தம்மைக் கொன்று"(பட்டினத் திருவேசம்பி33);. [சடம்(சடக்க);+(குடம்); கடம்]
சடத்தாங்கல்	சடத்தாங்கல் caḍattāṅgal, பெ. (n.) வேலூர் மாவட்டத்தில் உள்ள ஓர் ஊர்; a village in Vellore. [ஒருகாசடையன் + தாங்கல்(ஏரி);]
சடுத்த மருத்துவம்	சடுத்த மருத்துவம் caḍuttamaruttuvam, பெ. (n.) உடனடி மருத்துவம், emergency treatment. [சடுத்தம்+மருத்துவம்]
சடுதி	சடுதி caḍudi, பெ. (n.) போட்டி, competition. என்னோடு சடுதி போடாதே. (மீனவ.); Marijaduti. [சடைவு-சடுவு – சடுதி] சடுதி1 caḍudi, பெ. (n.) சடுத்தி பார்க்க (கொ.வ.);;see {}. [சடுத்தி → சடுதி] சடுதி2 caḍudi, கு.வி.எ. (adv.) சடிதி1 பார்க்க (கொ.வ.);;see {}. [சடு → சடுதி (மு.தா. 62);]
சடுதை	சடுதை caḍudai, பெ. (n.) தொல்லை, நச்சரிப்பு (சிரமம்);; disturbance, nuisance [சாடு-சடு-சடுதை]
சடையாலி	சடையாலி caḍaiyāli, பெ. (n.) சாலிவகை நெல்லினம்; a variety of paddy. [சடை+ஆலி]

சண்டைச் சச்சரவு	சண்டைச் சச்சரவு caṇṭaiccaccaravu, பெ. (n.) ஒருவரையொருவர் திட்டிக்கொள்ளுதல் அல்லது காரசாரமாகப் பேசிக் கொள்ளுகை, quarrel. இந்தத் தெரு எப்பொழுது பார்த்தாலும் சண்டைச் சச்சரவு மிக்கதாகவே இருக்கும். [சண்டை+சச்சரவு] சண்டை - பூசல், சச்சரவு - கலகம். முதலெழுத்து ஒன்றிவந்த மரபினை மொழி.
சத்தம்	சத்தம் cattam, பெ. (n.) வண்டிக்கூலி, wage for transportation சாத்தம்பார்க்க; see cāttam, [சாத்து-சாத்தம்-சத்தம்] சத்தம் cattam, பெ. (n.) 1. வண்டிக்கூலி; cartage. 2. வாடகை (உ.வ.);; hire. 'ஊருக்குப் போக வர வண்டிச் சத்தம் 2 உருபாய்' (உ.வ.);. ம. சத்தம் [சாத்து : பண்டங்களைக் கொண்டுவிற்கும் வணிகர் கூட்டம். சாத்து வண்டிக்குக் கொதிக்கும் கூலி சாத்தம் எனப்பட்டது. வண்டிச்சாத்தம் = வண்டிக்கூலி. சாத்தம் → சத்தம். சத்தம் = வண்டிக்கூலி] சத்தம்1 cattam, பெ.(n.) 1. ஒலி (சூடா.);; voice. 2. சொல் (பி.வி.6);; word, vocable.
சதுரப்பொற்காக	சதுரப்பொற்காக cadurappoṟkāka, பெ. (n.) சதுர வடிமையிலான மதுரைப்பாண்டியர் காசு; a coin of Pandiyan king. [சதுரம்+பொன்+காசு) [P]
சதை வாவல்	சதை வாவல் cadaivāval, பெ. (n.) ஒரு வகை மீன்; round bat fish. [சதை+வாவல்]

சந்தனக்கல்	சந்தனக்கல் candaṉakkal, பெ. (n.) கத்தியைத் தீட்ட உதவும் சாணைக்கல், grindstone, [சந்தனம்+கல்] சந்தனக்கல் candaṉakkal, பெ. (n.) சந்தனம் அரைக்கப் பயன்படுங்கல்; stone for grinding sandal. மறுவ. சந்தனச்சாணை ம. சந்தனக்கல் [சந்தனம்1 + கல்]
சப்பட்டைக்குருவி	சப்பட்டைக்குருவி cappaṭṭaikkuruvi, பெ. (n.) வானம்பாடி பறவை இனம்; black lark. [சப்பட்டை+குருவி]
சமக்கடடை	சமக்கடடை camakkaḍaḍai, பெ. (n.) பனை ஓலைக்குடை; umbrella made of palm keaves. [சமம்+ கூடை]
சம்பங்கி நல்லூர்	சம்பங்கி நல்லூர் cambaṅginallūr, பெ. (n.) வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் வேலூர்க்கு அருகில் உள்ள ஓர் ஊர்; a village in north Arcot, near Vellore. [சம்யங்கி+நல்லூர் (கல்வெட்டு);]

சம்பா	சம்பா cambā, பெ. (n.) விசய கண்ட கோபாலனுடைய 22 ஆம் ஆட்சியாண்டில், கி.பி.1272ஆம் ஆண்டில் - திருவோத்துர் கோயிலில் இருந்த தேவரடியாள் உண்ணா முலையின் மகள்; name of dancer, daughter of Unnamulai at Thiruvottur temple, [சம்பு-சம்பா] சம்பா1 cambā, பெ. (n.) பூவன்வாழை (வங்காள வழக்கு);; a kind of banana (Poovan);. [சம்பு → சம்பா] சம்பா2 cambā, பெ. (n.) 1. பெரும்பாலும் சுறவ (தை); மாதம் அறுவடையாகும், ஐந்துமாதக் கால நெற்பயிர்; a crop of paddy of five months duration harvested sometime in 'thai'. 'சம்பா விளைந்து சாய்ந்து கிடக்குது உண்பாரில்லாமல் ஊர்க்குருவி மேயுது' (பழ.);. 2. மிளகு சீரகங் கலந்து இறைவர்க்குப் படைக்கும் அமுது; boiled rice mixed with pepper powder, cumin, etc., offered to deity in temples. ம. சம்பா, சம்பாவு, செம்பாவு; க. சம்பெ;தெ. சம்பாவுலு [சம் → சம்பா] தமிழ்நாடு எத்துணைப் பொருள் வளமுடைய தென்பது அதன் விளைபொருள் வகைகளை நோக்கினாலே விளங்கும். குறிப்பாகத் தமிழ்நாட்டு நெல்லில், செந்நெல், வெண்ணெல், கார்நெல் என்றும் என்றும் இருப்பதுடன் அவற்றுள் சம்பாவில் மட்டும்
சம்புரிப்பட்டு	சம்புரிப்பட்டு camburippaṭṭu, பெ. (n.) நெசவுப்பாவில் ஊடிழையாக வரும் பட்டு: interlacing threadin silkweaving. [சம்பு-உரிட்டு]
சம்புவராயநல்லூர்	சம்புவராயநல்லூர் cambuvarāyanallūr, பெ. (n.) வேலூர் மாவட்டத்தில் திருவலத்திற்கு அருகில் உள்ள ஓர் ஊர்; a village in Vellore near the Thiruvalam. [சம்புவராயன்+நல்லூர்]
சம்புவராய நாச்சி	சம்புவராய நாச்சி cambuvarāyanācci, பெ. (n.) கோயிலுக்குத் தானம் புரிந்த திருவோத்துரில் வாழ்ந்த தேவரடியார் செய்யாண்டையான சம்புவராய நாச்சி.; a dancer. [சம்புவராயன்+நாச்சி]
சம்பைக்கடை	சம்பைக்கடை cambaikkaḍai, கருவாட்டுக்கடை: dry fish shop. [சம்பை+கடை]

சமத்துர்	சமத்துர் camattur, பெ. (n.) கோயம்புத்துர் மாவட்டத்தில் உள்ள ஓர் ஊர்; a village in Coimbatore. [சமம்(போர்); அத்து+ஊர்]
சரடு விடுதல்	சரடு விடுதல் caraḍuviḍudal, செ.கு.வி. (v.i.) பொய் சொல்லுதல்; to tel lies அவன் சரடு விடுவதில் கெட்டிக்காரன். (இ.வ.); [சரடு+விடு-] சரடு எத்தனை நீளத்துக்கும் விடலாம். அதைப் போன்று தன் கற்பனைத் திறமைக்கு ஏற்ப எத்தனைப் பொய்களும் சொல்லலாம் என்பது குறிப்பாகப் புலப்படும் பொருள்.
சரணனி-த்தல்	சரணனி-த்தல் caraṇaṉittal, செ.குன்றாவி (v.t) அடைக்கலம் அளித்தல்; to give refuge இராமன் விபீடணக்குச் சரனளித்தான். [சரண்+அளித்தல்]
சரதவெக்கை,	சரதவெக்கை, caradavekkai, பெ. (n.) மாட்டிற்கு வரும் ஒருவித நோய்; a disease affecting cow. [சரதம்+வெக்கை]
சரளி ஆடு	சரளி ஆடு caraḷiāṭu, பெ. (n.) உடலில் வெண்ணிறம் படர்ந்த ஆடு, a goat of white column on the body. [சரளி+ஆடு]
சரந்தாங்கி	சரந்தாங்கி carandāṅgi, பெ. (n.) பாண்டிய நாட்டில் உள்ள ஓர் ஊர்; a village in Pāndiyanādu. [சரம்+தாங்கி]
சருவக்கண்ணாடி	சருவக்கண்ணாடி caruvakkaṇṇāṭi, பெ.(n) மழையால் பதிக்கப்பட்டகண்ணாடி, mirror damaged by rain. [சருவம்+கண்ணாடி]

சல்லடம்	சல்லடம் calladam, பெ. (n.) நீர்ச்சீலை (கோவணம்);; loincloth. [சல்லை-சல்லடம்] சல்லடம் calladam, பெ. (n.) இடுப்பினின்று அடித்தொடை வரை அணியும் காற்சட்டை; short drawers. ம. சல்லடம்; க. சல்லண, சலண, சல்ண; தெ. சல்லடமு, செட்டி, சல்லாட; து. சல்லண; கோத. சவளம், சள்ம், சொலள, சோளம் (நீர்ச் சீலை);; Pkt., Skt. {candhātaka; Mar, H. coḷṇā.}
சல்லாயம்	சல்லாயம் callāyam, பெ. (n.) இடையூறு disturbance [சள்ளை-சல்லாயம்]
சவந்தின்னிச்சீவி	சவந்தின்னிச்சீவி cavandiṉṉiccīvi, பெ. (n) பறவைகள் தங்குமிடம், birds perching place. [சவம்+தின்னி+சிவி]
சவாரிக்கட்டு	சவாரிக்கட்டு cavārikkaṭṭu, பெ. (n) கற்கட்டு வகை; type of setting stones in a wall. [சவரி-சவாரி+கட்டு]
சளித்த பதனீர்	சளித்த பதனீர் caḷiddabadaṉīr, பெ. (n.) பதனழிந்த பதனீர்; rotten tender palmyrah juice. [பதன் +அழிந்த+பதனி]
சற்றேறக்குறைய	சற்றேறக்குறைய caṟṟēṟakkuṟaiya, பெ.அ. (adj.) நேரத்தில், எண்ணிக்கையில் ஏறக் குறைய; approximate of time, amount. அவன் வீட்டுக்கு வரும்போது சற்றேக்குறைய 12 மணி இருக்கும். [சற்று+ஏறக்குறைய]
சன்னாநல்லூர்	சன்னாநல்லூர் caṉṉānallūr, பெ. (n.) திருவாரூர் மாவட்டத்தில் திருவாரூரிலிருந்து 16 கல் மாத்திரியிலுள்ள ஓர் ஊர்; a village, 16 k.m. away from Thiruvarur. [சன்னம்+நல்லூர்]

சாகாக்கலை	சாகாக்கலை cākākkalai, பெ. (n.) சாதலின்றி நெடிது வாழ்ந்திருக்கும் கலை; boon of immortality "சாகாக் கலைநிலை தழைத்ததில் வெறியெனும் ஆகாயத்தொளிர் அருட்பெருஞ்சோதி"(அருட்பா.461551); [சுவாக்கலை – சாகாக்கலை]
சாண்டு	சாண்டு cāṇṭu, பெ. (n.) நோனிக் குருதி, menstrual fluid. [சான்+சாண்டு] சாண்டு1 cāṇṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) குற்றுதல்; to pound (சேரநா.);. ம. சாண்டுக; க. சாடிசு; தெ. சாடின்சு;து. சாண்டுனி [சாடு + சாண்டு-,] சாண்டு2 cāṇṭu, பெ. (n.) 1. பூப்புநீர்; menstrual discharge. 2. விந்து; semen. ம. சாண்டு;க., தெ. சாடு [சாறு → சாண்டு]
சாணக்கு	சாணக்கு cāṇakku, பெ. (n.) மட்பாண்டத்தின் மேல் மூடி; lid of the pot. [சாள்-சாளக்கு-சாளக்கு]
சாத்தம்	சாத்தம் cāttam, பெ. (n.) வண்டிக்கூலி, charge levied for carrying goods from place to place by cart. [சாத்து-சாத்தம்] சாத்து வாணிகர் தம் வண்டிச் சாத்துகளில் வாங்கிய கட்டணம் சாத்து-சாத்தம் எனப்பட்டது. இது வண்டிச் சத்தம் எனத் திரிந்தது. சாத்தம் cāttam, பெ.(n.) மலைமகளை (சக்தியை); முதற் கடவுளாக வழிபடும்சமயம்; the religion which enjoins the exclusive worship of Sakthi as the Supreme Being. "சிலர்கள் சாத்தமுஞ் சிலர்கள் சாம்பவமுரசமாய்" (திருக்காளத்.பு.30, 26);. [Skt.{} → த.சாத்தம்]
சாத்தனூர்	சாத்தனூர் cāttaṉūr, பெ. (n.) திருநள்ளாற் றுக்கு வடகிழக்கே 8 கல் தொலைவில் உள்ள ஊர்; a village 8 km from Thirunallär. [சாத்தன்+ஊர்]

சாதுவன்	சாதுவன் cātuvaṉ, பெ. (n.) 1. நல்லவன்: goodman சாதுவராய் போது மின்க ளென்றான் (திவ். இயக் 6812. ஐம்புலன் அடக்கிய துறவி a monk தத்துவன் சாதுவன் (சிலம்:10.182); [சால் – சாது+வ் +அன்] சாதுவன் cātuvaṉ, பெ. (n.) காவிரிப்பூம் பட்டினத்தில் வாழ்ந்த வணிகன்; a merchant lived in Kaviri-p-{}. [சாத்து → சாத்துவன் → சாதுவன்]
சாரணி	சாரணி cāraṇi, பெ. (n.) துளைக்கரண்டி, கண்கரண்டி; perforated laddle. [கரை-சரை-சாரணி] [P]
சால்கெண்டை	சால்கெண்டை cālkeṇṭai, பெ. (n.) கெண்டை மீன் வகையுள் ஒன்று dorsalis, [சால்+கெண்டை] [P]
சாலியமங்கலம்	சாலியமங்கலம் cāliyamaṅgalam, பெ. (n.) தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள ஓர் ஊர்; a village in Thanjavur. [சாலி-சாலியம்+மங்கலம்]

சாலினி	சாலினி cāliṉi, பெ. (n.) 1.தேவராட்டி; foretelling women with divine power. முழங்குவாய் சாலினி (சிலம்.12-7); [சால்-சாலி – சாலினி] சாலினி1 cāliṉi, பெ. (n.) 1. தெய்வமேறியாடும் பெண்; women employed in pronouncing oracles under the influence of a spirit. "பழங்கடனுற்ற முழங்குவாய்ச் சாலினி" (சிலப். 12:7);. 2. அருந்ததி; wife of {}. "கடவு ளொருமீன் சாலினி யொழிய" (பரிபா. 5: 44);. மறுவ. தேவராட்டி சாலினி தெய்வமேறியாடும் பெண். காளி பெண் தெய்வமாதலின் அணங்காடுபவள் பெரும்பாலும் சாலினியே யென்பது 'வேட்டுவவரி'யால் அறியக் கிடக்கின்றது. சாலினி2 cāliṉi, பெ. (n.) 1. பேய்ப்பீர்க்கு (தைலவ.தைல.52);; bitter luffa. 2. பீர்க்கு (மலை.);; sponge gourd. க. சாலினீ சாலினி
சாலோட்டு-தல்	சாலோட்டு-தல் cālōṭṭudal, செ.கு.வி. (v.i) நிலத்தை உழுதல்; to plough land. நேற்று வரை இரண்டு சால் ஒட்டி ஆயிற்று. (உ.வ.); [சால்+ஒட்டு]
சாவுக்குருவி,	சாவுக்குருவி, cāvukkuruvi, பெ.(n.) ஒருவகை குருவி இனம்; Indian nightjar. [சா-சாவு+குருவி]
சாவிகை	சாவிகை cāvigai, பெ. (n.) இனிப்பு சேர்த்து உண்ணும் இடியாப்ப வகை; avapour cooked rice pudding.

சாற்றுப்பாட்டு	சாற்றுப்பாட்டு cāṟṟuppāṭṭu, பெ. (n.) விழாச் செய்தியைப் பறைசாற்றிச் சொல்வதற்கான பாட்டு; a song sung while declaring day of festival by drumming [சாற்று+பாட்டு] காணிக்காரரிடை இப்பாடல் வழக்கில் உள்ளது. சாற்றுப்பாட்டு cāṟṟuppāṭṭu, பெ. (n) திருநாலாயிரப் பனுவல் ஒதி முடிக்கும்போது பாடும் (விசேடந் தோன்ற அனுவந்திக்கும் அதன்) இறுதிப் பாடல்கள் (பாசுரங்கள்); stanzas sung to mark the close of Tivya-p-prapantam recitation in a temple. ம. சாற்றுப்பாட்டு [சாற்று + பாட்டு]
சாற்றுரை	சாற்றுரை cāṟṟurai, பெ. (n.) அறிவித்தல், declaration. [சாற்று+உரை]
சான்றாளி	சான்றாளி cāṉṟāḷi, பெ. (n.) சான்று கூறுபவன் a witness. சான்றாளன் பார்க்க; see cānrāḷan. [சான்று+ (ஆள்); + ஆளி]
சான்றொப்பம்	சான்றொப்பம் cāṉṟoppam, பெ. (n.) சான்றிதழ், ஆவணம் முதலியவற்றில் கொடுக் கப்பட்டுள்ள விளத்தம் உண்மையானது அல்லது அவற்றின் நேர்ப்படி உண்மையானது என்று இடப்படும் கையெழுத்து attesta.copy, certify. விண்ணப்பத்தில் சான்றொப்பம் வாங்கிவா. [சான்று+ஒப்பம்]

சிக்கல்	சிக்கல் cikkal, பெ. (n.) நாகப்பட்டினம் வட்டத்தில் 15 கல் மாத்திரி அளவு உள்ள ஓர் ஊர்; a village 15km from Nagappattinam. [சிக்கு-சிக்கல்] சிக்கல்1 cikkal, பெ. (n.) 1. தாறுமாறு; tangle. 2. பின்னல்; plaiting. 3. கோளாறு; complication. 4. அருமைப்பாடு;முட்டுப்பாடு; difficulty, 5. குழப்பம், தடுமாற்றம்; embarrassment. ம. சிக்கல் [சிக்கு1 → சிக்கல்] சிக்கல்2 cikkal, பெ. (n.) இளைக்கை (சூடா);; leanness, emaciation. [சிக்கு2 → சிக்கல்] சிக்கல்2 cikkal, பெ. (n.)
சிகட்டி	சிகட்டி cigaṭṭi, பெ. (n.) இருள்; darkness. தெலு. சீகட்டி [சீகு-சிகட்டி]
சிகிர்	சிகிர் cigir, பெ. (n.) துளிர்; sprout. கன். சிகுரு [துளிர்-துகுர்-சிகுர்]
சிகுவை	சிகுவை ciguvai, பெ. (n.) உண்ணாக்கு நரம்பு a nerve in uvula. [சிகுல்-சிகு-சிகுவை]
சிஞ்சல்	சிஞ்சல் ciñjal, பெ. (n.) நாகப்பட்டினம் மாவட்டத்தில் உள்ள ஓர் ஊர்; a village in Nagapattinam. [செஞ்சு-செஞ்சல்-சிஞ்சல்]

சிஞ்சிரி	சிஞ்சிரி ciñjiri, பெ. (n.) கஞ்சிரா எனும் தோற்கருவி; a percussion instrument. [சிஞ்+சிரி (ஒலிக்குறிப்பு);]
சித்தர்காடு	சித்தர்காடு cittarkāṭu, பெ. (n.) மயிலாடு துறைக்கு 6 அயிரிமாத்திரிதொலைவில் உள்ள ஓர் ஊர்; a village 6km from Mayiladuthurai. [சித்தர்+காடு]
சித்தமலம்	சித்தமலம் cittamalam, பெ. (n.) அறியாமை, ignorance சித்தமல மறுவித்துச் சிவமாக்கி யெனையாண்ட அத்தன்'(திருவா.); [சித்தம்+மலம்]
சித்திரை திருநாள்	சித்திரை திருநாள் ciddiraidirunāḷ, பெ. (n.) திருவிதாங்கூரை ஆண்ட கடைசிமன்னன்; name of a last king Tiruvidangur. [சித்திரை+திரு+நாள்]
சிதரல்	சிதரல் cidaral, பெ. (n.) பாண்டியர் காலத்தில் சமணரின் பல்கலைக் கழகமாகவும், சமணப்பள்ளியாகவும் இருந்த குன்று a hillock cave centre of Jain monks. [சிதர்-சிதரல்] சிதரல் cidaral, பெ. (n.) சிதறுகை; splashing, bespattering. "சிதரற் பெரும்பெயல்" (மதுரைக் 244);. [சிதர் → சிதரல்]
சிந்தாரிப்பேட்டை	சிந்தாரிப்பேட்டை cindārippēṭṭai, பெ. (n.) சென்னையில் உள்ள ஓர் ஊர்; an area in Chennai city. த.சிந்தாதிரிப்பேட்டை E. Saint Andrew's pet).

சிந்தாமணி	சிந்தாமணி cindāmaṇi, பெ. (n.) தென்னார்க் காடு மாவட்டத்தில் உள்ள ஓர் ஊர் name of the village in South Arcot. [சிந்தா+மணி (ஒளி குன்றாதமணி] சிந்தாமணி1 cindāmaṇi, பெ. (n.) 1. விரும்பிய வனைத்துங் கொடுக்கவல்ல தெய்வமணி; a mythical gem believed to yield to its possessor everything that is desired. "சிந்தாமணி தெண்கடலமிர்தம்" (திருக்கோ. 12);. 2. சீவகசிந்தாமணி பார்க்க;see sivaga sindamani. "சிந்தாமணி யோதியுணர்ந்தார்" (சீவக. 3143); 3. ஒருவகை மருந்து (வின்.);; a compound medicament. 4. குளம்புக்கு மேலுள்ள குதிரைச் சுழி (அசுவசா.12);; auspicious curl-mark just above horse's hoofs. ம. சிந்தாமணி [சித்து + மணி. மண்ணுதல் = கழுவுதல். மண் → மண்ணி → மணி = கழுவப்பெற்ற ஒளிக்கல்] சிந்தாமணி2 cindāmaṇi, பெ. (n.) பண்வகை (பரதராக 103);; a specific melody- type.
சிப்பி	சிப்பி cippi, பெ. (n.) உண்கலமாகிய மண்தட்டு; a flat earthen pottery used for eating purposes. [சிறு-சிறுப்பி-சிப்பி] சிப்பி1 cippi, பெ. (n.) 1. சிற்பி பார்க்க;see sirpi. 2. தையற்காரன், துன்னக்காரன் (சிலப். 5:32, அடிக்குறிப்பு);; tailor. [சிற்பி → சிப்பி] சிப்பி2 cippi, பெ. (n.) 1. முத்து முதலியவை பொதிந்திருக்கும் ஓடு; pearl-oyster, oystershell. 2. சிப்பியோடு கூடிய நீர்வாழ் உயிரி; shell-fish. "நண்டு சிப்பி வேய்கதலி" (நல்வழி, 36);. 3. தயிர் அளந்துவிடும் கொட்டாங்கச்சி; coconut-shell for measuring out curds. ம. சிப்பி; க. சிப்பு, சிப்பு, சிம்பு, சிம்பி, சிம்பெ; தெ. சிப்ப; Pkt., Pali. sippi; Skt. sukti; Port. Chipo சிம்பு சிப்பு சிப்பி

சிப்பியுயிரி,	சிப்பியுயிரி, cippiyuyiri, பெ. (n.) கடலில் வாழும் மீன் வகைகளுள் ஒன்று shelfish. [சிப்பி+உயிரி].
சிரகு	சிரகு ciragu, பெ. (n.) புடவை தலைப்பு; lore Sołsee. க.சொகு, பட செரங்கு [சிறகு-சிறகு].
சிராயம்பட்டு	சிராயம்பட்டு cirāyambaṭṭu, பெ. (n.) காஞ்சி புரம்மாவட்டத்தில் செய்யாற்றிலிருந்து ஆரணி செல்லும் சாலையில் அமைந்துள்ள ஓர் ஊர்; a village in Kanchipuram, way to Ceyyaru Aranisālai. [சிராயம்+பட்டு]
சிம்பு	சிம்பு cimbu, பெ. (n.) கைத்தறியில் புனிக்குப் பயன்படும் மெல்லிய கொம்பு; an implement in handloom weaving. [கிள்-சிம்-சிம்பு] சிம்பு2 cimbudal, 5 செகுன்றாவி (v.t.) 1. சுண்டி யிழுத்தல் (உ.வ);; to pull hard. உன்னாலான மட்டுஞ் சிம்பிப்பார் (கொ.வ.); 2. ஒன்று கூட்டுதல்; to gather together. 'விளக்கு மாற்றை நன்றாய்ச் சிம்பிக்கொள்' (இ.வ.); 3. நன்றாய்த் தேய்த்தல்; to rubwell. 'இவ்விடத்தை நன்றாய்ச் சிம்பு' (இ.வ.); சிம்பு3 cimbudal, 5 செகுவி (v.i.) ஒலித்தல் (வின்);; to sound, make noise. ம. சிம்பல் [சிலம்பு → சிம்பு] சிம்பு4 cimbu, பெ. (n.)
சிமுக்கு	சிமுக்கு cimukku, பெ.(n.) சிறுகுச்சி, சிறுவளார்; splint. [சீள்-சிமுக்கு]

சில்லாக்கோல்	சில்லாக்கோல் cillākāl, 5 பெ. (n) எலி பாம்பு போன்றவற்றைக் கொல்ல கூரான கொம்பு பொருத்தப்பட்ட மூங்கில் கழி: spiked stick. [சில்லா+கோல்]
சில்லான்	சில்லான் cillāṉ, பெ. (n.) தெருக்கூத்தில் பயன்படுத்தப்படும் இசைக்கருவி வகை; a music instrument. [சில்லை-சில்லான்] சில்லான் cillāṉ, பெ. (n.) 1. ஒருவகைச் சிறிய ஒந்தி (யாழ்ப்.);; small blood sucker. 2. குருவி வகை; a small bird. 3. சிறுவர் விளையாட்டு, சில்லான் குடுகுடு (யாழ்ப்.);; a boy's game. 4. கறையான் (இ.வ.);; white ant. [சுல் → சில் = சிறியது, துண்டு சில் → சில்லான் (மு.தா. 129);] சில்லான் cillāṉ, பெ. (n.) தெருக்கூத்தில் பயன் படுத்தப்படும் ஓர் இசைக் கருவி; a little musical instrument asthala used in Street play. [சில்-சில்லான்]
சில்லியாடு	சில்லியாடு cilliyāṭu, பெ. (n.) அளவிற்சிறிய காதுள்ள செம்மறியாடு; a kind of brown sheep [சில்லை+ஆடு]
சிலும்பு	சிலும்பு cilumbu, பெ. (n.) துரு, மாழை (உலோக);க்கறை rust. [சிலு-சிலும்பு] சிலும்பு1 cilumbudal, 5 செகுவி (v.i.) 1. மயிர் முதலியன சிலிர்த்தல்; to standon end, asman's hair, porcupine's quill, etc., "உன்னரு மயிர் சிலும்ப" (திருவாலவா. 27:39);. 2. கட்டை முதலியவற்றில் தும்பு முதலியன வெளிப்பட்டு நிற்றல்; to have an uneven surface by the rise of splinters, fibres etc. 'கட்டை சிலும்பியிருக்கிறது' (உ.வ.);. 3. பெருகி வருதல்; to flow out, gush out. "மார்பங் குருதி சிலும்பிட" (உபதேசகா. அயமுகி.71);. 4. ஒலித்தல் (சூடா.);; to sound. 5. கலங்குதல் (வின்.);; to be agitated, excited; to be shaken. 6. அசைதல்; to move restively. மாடு சிலும்புகிறது

சிலுப்பை	சிலுப்பை ciluppai, பெ. (n.) கைத்தறிக் கருவி, a device containing few kunjams in handloom weaving. [சிலு-சிலும்பை]
சிலையோடு-தல்	சிலையோடு-தல் cilaiyōṭudal, செ.கு.வி. (v.i) மலைகளில் எதிரொலிக்கும் ஓசை; to echo sound in mountain. [சிலை+ஒடு] சிலையோடு-தல் cilaiyōṭudal, 5 செ.குவி (v.i.) புரையோடுதல் (வின்.);; to burrow into the flesh, as a fistula. [சில்லி2 + ஓடு-,]
சிவபுரம்	சிவபுரம் civaburam, பெ. (n.) வேலூர் மாவட்டத்தில் உள்ள ஓர் ஊர்; a village in Vellore. [சிவம்+புரம்]. சிவபுரம் civaburam, பெ. (n.) சிவவுலகம்; Sivan's abode. "பார்மேற் சிவபுரம்போற் கொண்டாடும்" (திருவாச. 19:3);. [சிவன் + புரம்]
சிவமதம்	சிவமதம் civamadam, பெ. (n.) சிவனை முழு முதல் கடவுளாகக் கொண்ட சமயம், saivism. [சிவன்+மதம்]
சிவமாக்கு-தல்	சிவமாக்கு-தல் civamākkudal, செகுன்றாவி. (v.t.) மெய்யுணர்வுபெறச் செய்தல்; to make immortable. "சித்தமல மறுவித்துச் சிவ மாக்கி யெனையாண்ட அத்தனெனக் கருளியவாறார்பெறுவார்'(திருவாச);. [சிவம்+ ஆக்கு] சிவமாக்கு-தல் sivam-akku-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பற்பமாக்குதல், துகள்துகளாக்குதல்; calcining into an oxide, it is so called from its being turned into ashes (சா.அக.);. [சிவம் + ஆக்கு-,]

சிவனிரவு	சிவனிரவு civaṉiravu, பெ. (n.) கும்ப மாசி); மாதத்தில் வெள்ளுவாவின் 14ஆம் நாளன்று உள்ள இரவு பெரும்|மா சிவனிரவு (மகாசிவராத்திரி);; for teenth night of kumba (māci); month from full moon. [சிவன்+ இரவு] சிவனிரவு civaṉiravu, பெ. (n.) கும்ப (மாசி); மாதத்துக் காருவா பதினான்காம் நாளில் (கிருஷ்ண சதுர்த்தசி); சிவனடியார்கள் நாள் முழுதும் உண்ணாநோன்பிருந்து இரவெல்லாம் கண்விழித்துச் சிவனைப் பூசித்துக் கொண்டாடும் நோன்பு; a popular religious observance in honour of Sivan on the 14th titi of the dark fortnight of the month of Masi, when Saiva devotees perform pujas several times at night without having any sleep. [சிவன் + இரவு]
சிற்றலை	சிற்றலை ciṟṟalai, பெ. (n.) அலைகாலப்பருவம், halftide. [சிறு+ அலை] சிற்றலை ciṟṟalai, பெ. (n.) வானொலியில் நூறிலிருந்து பத்துமீட்டர் நீளத்துக்குட்பட்ட ஒரு மின்காந்த அலை; shortwave. [சிறு + அவை]
சிற்றினவாழ்	சிற்றினவாழ் ciṟṟiṉavāḻ, பெ. (n.) பாபநாசம் வட்டத்தில் உள்ள ஓர் ஊர்; a village in Papanasam. [சித்தன்+வாழ்+ஊர்] இவ்வூர் இப்போது 'சித்தன்வாலூர் என்று அழைக்கப்படுகிறது.
சிற்றியாற்றுர்	சிற்றியாற்றுர் ciṟṟiyāṟṟur, பெ. (n.) செய்யாறு வட்டத்தில் பில்லாந்தாங்கல் அருகே அமைந்துள்ள ஊர்; a village in Seyyaru, near the Pillanthangal. [சிறு-ஆற்று+ஊர்]
சிற்றுரை	சிற்றுரை ciṟṟurai, பெ. (n.) சிறிய அளவில் தெரிவிக்கும் கருத்து; a short statement or comment. [சிறு + உரை]
சிற்றெழுத்தர்	சிற்றெழுத்தர் ciṟṟeḻuttar, பெ. (n.) கையேட்டுக் கணக்கர்; personal attendant. [சிறு+ எழுத்தர்]

சிற்றேவலர்	சிற்றேவலர் ciṟṟēvalar, பெ. (n.) அலுவல் உதவியாளர்; attender. [சிறு+ ஏவலர்]
சிறகு	சிறகு ciṟagu, பெ. (n.) தாலியில் சேர்க்கப் பட்டிருக்கும் சிறுபொன் தகடு; ornamental piece in tali. [சிறு→ சிறுகு-சிறகு] சிறகு1 ciṟagu, பெ. (n.) 1. பறவை, வெளவால், பூச்சி முதலியன பறப்பதற்கு ஏதுவாக அமையும் உறுப்பு; one of the limbs or organs by which the flight of a bird, bat, insect etc., is efferted, wing. 'சிறகு பறி கொடுத்த பறவை போல' (பழ.);. 2. பறவை யிறகுகளின் தொகுதி; plumage. "ஈச்சிற கன்னதோர் தோலறினும்" (நாலடி. 41);. 3. மீன் சிறகு fin. ம. சிறகு; க. எறகெ, எக்கி, எறங்கெ, றக்கெ, றெக்கெ; தெ. எறக, ரெக்க; து. எதிங்கெ, றெங்கெ; பட. றக்கெ; குட. றெக்கெ, தெறகெ; கோத. ரெக்; துட. தெர்க்ய்; கோண். ரெக; நா. றெப்ப, ரெக்க; கொலா. றெப்பா;பர். ரெக்க. [சில் → கிற → சிறகு] சிறகு2 ciṟagu, பெ. (n.) 1. படை கட்டடம் முதலியவற்றின் உறுப்பு (இ.வ);; wing of an army or building. 2. தெருப்பக்கம்; row of houses, side of a street.
சிறஞர்	சிறஞர் ciṟañar, பெ. (n.) நாகப்பட்டின மாவட்டத்தில் உள்ள ஓர் ஊர். a village in Nagappaṭṭiṇam. [ஒருகா.சிறை (ஏரி அதர் (வழி);]
சிறாமீன்	சிறாமீன் ciṟāmīṉ, பெ. (n.) சிறிய மீன், வகைகளுள் ஒன்று; tope. [சிறுமை→சிறு→சிறா+ மீன்]
சிறுகருந்தும்பி	சிறுகருந்தும்பி ciṟugarundumbi, பெ. (n.) பூச்சியினத்தில் ஒன்று an insect. [சிறு+கரு+தும்பி]

சிறுகால்	சிறுகால் ciṟukāl, பெ. (n.) 1 சிறிய நீரோடை, brook. 2. விடியற்காலம்: dawn சிற்றஞ் சிறுகாலே வந்துன்னைச் சேவித்தோம். [சிறு+கால்]. சிறுகால்1 ciṟukāl, பெ. (n.) தென்றல் (சூடா);; south wind. [சிறு(மை); + கால், கால் = காற்று. சிறு = சிறுமை, மென்மை, குறைவு] குறைந்த வேகத்தில் வீசும் காற்று இயல்பான வேகத்தினின்றும் சற்று மாறுபட்டாலே தென்றல் எனும் பெயர் மாறி, காற்று என்றழைக்கப்படுவதையும், சுழன்றடிக்கும் காற்றைச் சூறைக்காற்று என்றழைக்கப் படுவதையும் நினைத்தல் நலம். சிறுகால்2 ciṟukāl, பெ. (n.) காவட்டம்புல் (மலை.);; citronella grass. [சிறு + கால்]
சிறுத்தொண்ட நல்லூர்	சிறுத்தொண்ட நல்லூர் ciṟuttoṇṭanallūr, பெ. (n.) திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள ஓர் ஊர், a village in Thriunelveli [சிறுத்தொண்டன்+நல்லூர்]
சிறுநோக்கம்	சிறுநோக்கம் ciṟunōkkam, பெ. (n.) அருகிய நோக்கம்; rare look. "கண்களவுகொள்ளும் சிறுநோக்கம் காமத்தில் செம்பாகம் அன்று பெரிது"(குறள்.1092);. [சிறு+நோக்கம்]
சிறுபுலமீன்கொத்தி,	சிறுபுலமீன்கொத்தி, ciṟubulamīṉkotti, பெ. (n.) நீர்நிலைகளில் வசிக்கும் பறவை; a water bird. [சிறு+புலம்+மீன்+கொத்தி] [P]
சிறுமூர்	சிறுமூர் ciṟumūr, பெ. (n.) வேலூர் மாவட்டத்தில் உள்ள ஓர் ஊர்; a village in Vellore, [சிறு+ஆமூர்].

சின்னத்திரை	சின்னத்திரை ciṉṉattirai, பெ. (n.) தொலைக் காட்சி, கம்பி வடத்தொலைக்காட்சி, television, cable television. [சிறிய → சின்ன+திரை]
சின்னலபுரம்	சின்னலபுரம் ciṉṉalaburam, பெ. (n.) வேலூர் மாவட்டத்தில் உள்ள ஓர் ஊர்; a village in Vellore. [சின்ன+ஆலம்+புரம்].
சினுக்குவலி	சினுக்குவலி ciṉukkuvali, பெ.(n.) தலைமுடியைக் கோதவும் சிக்கு எடுக்கவும் பயன்படுத்தும்குச்சிபோன்ற பெரிய ஊசி, hair pin like tool used by women for trimming the hair. [சினுக்கு+வலி]
சினுப்பு-தல்	சினுப்பு-தல் ciṉuppudal, செகுன்றாவி (v.t) தயிர் போன்றவற்றைக் கடைதல்; to churn curd, [சிலுப்பு-சினுப்பு]
சினை	சினை ciṉai, பெ. (n.) கருத்தரிப்பு; conceive-ment. [சில்-சின்-சினை]. சினை2 ciṉai, பெ. (n.) 1. கொழுப்பு; fat 2. சோலை; flowers-garden, grove (சா.அக.);. சினை3 ciṉai, பெ. (n.) 1. விலங்கு முதலியவற்றின் சூல்; embryo or foctus of animals; pregnancy. "சினைவளர் வாளையின்" (பரிபா.7 : 38);. 2. முட்டை (பிங்.); eggs. 3. பூமொட்டு (திவா.);; flower-bud. 4. மரக்கிளை; branch of a tree. "குலவுச்சினைப் பூக்கொய்து" (புறநா. 11 : 4);. 5. உறுப்பு (திவா.);; member, component part, limb. 6. மூங்கில்

சிக்காய்	சிக்காய் cikkāy, பெ.(n.) பழுக்காத பனங்காய் unripened palmyrah fruit. [கிக்கன்+காய்]
சிகனேந்தல்	சிகனேந்தல் ciganēndal, பெ. (n.) அருப்புக் கோட்டை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Aruppukkottai Taluk. [சிங்கன்+ஏந்தல் (ஏரி);].
சீகுபத்தி	சீகுபத்தி cīkubatti, பெ. (n.) அருப்புக்கோட்டை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர், a village in Aruppukkottai Taluk. [ஒருகா சிங்கன்+பட்டி]
சிங்காய்	சிங்காய் ciṅgāy, பெ. (n.) பழுக்காத பனங்காய், unripened palmyrah fruit. [சிக்கல்+காய்]
சீசமங்களம்	சீசமங்களம் cīcamaṅgaḷam, பெ. (n.) வேலூர் மாவட்டத்தில் ஆரணிக்கு அருகில் உள்ள ஓர் ஊர்; a village in Vellore, near the Arani. [சியன்+மங்கலம்].
சீட்டஞ்சேரி	சீட்டஞ்சேரி cīṭṭañjēri, பெ. (n.) காஞ்சிபுரம் வட்டத்தில் சிற்றூர்; a village in Kanchipuram Taluk. [சிட்டன்+சேரி].
சீடைபாய்ச்சல்	சீடைபாய்ச்சல் cīṭaipāyccal, பெ. (n.) களை படர்ந்த காடுகளில் நீர் பாய்ச்சுதல்; watering the dryland. [சீடை+பாய்ச்சி].
சீத்தலை	சீத்தலை cīttalai, பெ. (n.) 1 ஓர் ஊரின் பெயர்; a place name. 2. வன்மையான நிலப்பகுதி: a hard Soiled land. [சீத்தம்(வன்மை, திண்மை) சீத்தம்+தலை].

www.valluvarvallalarvattam.com

சீதவெக்கை	சீதவெக்கை cītavekkai, பெ. (n.) மாட்டிற்கு வரும் ஒரு வித நோய்; a disese affecting COWS.
சீதேவி	சீதேவி cītēvi, பெ. (n.) திருக்கோயிலூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tirukoyilur Taluk. [திரு→சீ+தேவி].
சீதைப்பாண்டி	சீதைப்பாண்டி cītaippāṇṭi, பெ.(n.) பல்லாங் குழியின் வகை; an indoor game of pallāňkuli. [சீதை+பாண்டி].
சீப்பான்	சீப்பான் cīppāṉ, பெ.(n.) களையெடுக்கும் களைக் கொட்டு; hoe. [சீத்தல்-சிப்பான்]. [P]
சீபம்	சீபம் cīpam, பெ.(n.) ஒசூர் வட்டத்தில் சிற்றூர்; a village in HosurTaluk. சீபம் cīpam, பெ. (n.) சரகாண்டச்செய்ந்நஞ்சு (யாழ்.அக.); பார்க்க;see Sarakanda-c-ceynnanju.
சீமாட்டுக்கல்	சீமாட்டுக்கல் cīmāṭṭukkal, பெ.(n.) சுமை யடைக்கல்; platform erected on the roadside to rest burden.
சீமைமாடு	சீமைமாடு cīmaimāṭu, பெ.(n.) வெளிநாட்டு மாட்டு வகை; non native breed of cow [சீமை+மாடு].
சீயமுத்தரையன்	சீயமுத்தரையன் cīyamuttaraiyaṉ, பெ.(n.) இரண்டாம் இராசராசனுடைய 4ஆம் ஆட்சியாண்டில், வாழ்ந்தவன் (கி.பி.167ஆம் ஆண்டு திருவோத்துர் கல்வெட்டு);; a man who lived during the fourth ruling year of the king Rasarasan II. [சீயன்+முத்தரையன்]
சீயாப்பாடி	சீயாப்பாடி cīyāppāṭi, பெ.(n.) சிதம்பரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Chidambaram Taluk. [சீயான்+பாடி].

சீர் உருளை	சீர் உருளை cīruruḷai, பெ.(n.) இரு பக்கங்களிலும் இருக்கும் வண்டிச் சக்கரம்; cart [சர்+உருளை]
சீர்க்கடை	சீர்க்கடை cīrkkaḍai, பெ.(n.) கொங்கு வேளாளர் இனத்தில் நிகழும் வேளாண் Qom flool usulfils); an agricultural ritual of Kongu Vellalar community. [சர்+கடை.]
சீர் கயிறு	சீர் கயிறு cīrkayiṟu, பெ.(n.) கொரங்காட்டியையும் அச்சையும் சேர்க்கும் கயிறு, a connecting rope. [சேர்→ சீர்+கயிறு]
சீர்க்காரர்	சீர்க்காரர் cīrkkārar, பெ.(n.) அருமைக்காரைச் சுட்டும் வேறு பெயர்; another name of Arumaikkāraŋ. [சீர்+காரர்].
சீர்தண்ணிர்	சீர்தண்ணிர் cīrtaṇṇir, பெ.(n.) கொங்கு திருமணச் சடங்குகளில் ஒன்று; ritual in marriage of Kongu Vēllalar community. [சீர்+தண்ணி].
சீர்தாங்கி	சீர்தாங்கி cīrtāṅgi, பெ.(n.) திருவாடானை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruvādānai Taluk. [சீர்+தாங்கல் (ஏரி);].
சீர்மரபினர்	சீர்மரபினர் cīrmarabiṉar, பெ.(n.) பரங்கியர் களால் வகைப்படுத்தப்பட்டதொரு பட்டியலி லிருந்து பின்னர் நீக்கப்பட்டு மிகவும் பின்தங்கிய இனத்தவராக இனங்கானப் பட்டோர்; communities once listed by the (British); and later transferred to the list of most backward communities. [சீர்+மரபினர்.]
சீரப்பள்ளி	சீரப்பள்ளி cīrappaḷḷi, பெ.(n.) இராசிபுரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Răsipuram Taluk. [சீரான்+பள்ளி].

சீரம்பாம்பு	சீரம்பாம்பு cīrambāmbu, பெ.(n.) விலாங்கு மீன் வகை; long finned eel [சீரம்+பாம்பு]. [P]
சீரமம்	சீரமம் cīramam, பெ.(n.) சிவகங்கை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Sivaganga Taluk. [ஒருகாசீராமன்-சீராமம்].
சீராடிச் சட்டம்	சீராடிச் சட்டம் cīrāṭiccaṭṭam, பெ.(n.) தறி சீராக இயங்கும் சட்டம்; wooden frame in handloom. [சீர்+ ஆடி+ சட்டம்].
சீருடை	சீருடை cīruḍai, பெ.(n.) நிறுவனப்பணியாளர் ஒரு குழுவினர், மாணவர் ஆகியோர் உடுத்தும் ஒரே வகையான உடை uniform மறுவ. ஒப்பாடை [சீர்+உடை],
சீருடையாள்	சீருடையாள் cīruḍaiyāḷ, பெ.(n.) திருநள்ளாற்று சிவன் கோயில் கல்வெட்டில் காணப்படும் பெண்ணின் பெயர்; name of a woman. [சீர்+உடையாள்].
சீரெழுத்தாளர்	சீரெழுத்தாளர் cīreḻuttāḷar, பெ.(n.) மெய்யுணர்வூட்டும் ஆசான்; agreat sage or teacher who enlightens his disciples. "ஓரெழுத்தொருபொரு ளுணரர்க் கூறிய சீரெழுத் தாளர்"(திருமந்:514); [சீர் +எழுத்து-ஆளர்.]
சீலப்பந்தல்	சீலப்பந்தல் cīlappandal, பெ.(n.) திருவண்ணா மலை வட்டத்தில் உள்ள சிற்றூர்; a village in Thiruvaŋŋamalai Taluk. [சிலம்+பந்தல்].

சீலை	சீலை cīlai, பெ.(n.) கைத்தறி நெசவில் பாவுக்கு நூலை முரடாக்க உதவும் பணி; a method of making the thread rough in handloom weaving. சீலை1 cīlai, பெ. (n.) 1. துணி; cloth, garment. "சீலைக் குதம்பை யொருகாது" (திவ். பெரியாழ். 3.3:1);. 'ஈரச்சீலையைப் போட்டுக் கழுத்தறுப்பான்' (பழ.);. 2. புடைவை; woman's cloth. 'சீலை இல்லையென்று சின்னாயிட்டுக்குப் போனாளாம்; அவள் ஈச்சம்பாயைக் கட்டிக்கொண்டு எதிரே வந்தாளாம்);'. (பழ.); 3. இரண்டேகால் முழத் துணி; cloth of 21/4 cubits. 4. நீர்ச்சீலை (கோவணம்); (இ.வ.);; man's forelap. ம. சீல; க. சேல, சீலெ; சீரெ; தெ. சீர; து. சீரெ; துட. சீல்ய;பட சேலெ [சீரை → சீலை] த. சீலை → Skt. Ciram சீலை2 cīlai, பெ. (n.)
சீவணி	சீவணி cīvaṇi, பெ.(n.) ஒரு நெய்தற்பண்; a musical note. [தீரைம்-சீவணி].
சிவரம்	சிவரம் civaram, பெ.(n.) அரக்கோணம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Arakkönam Taluk. [சீ+வரம்].
சீவலப்பேரி	சீவலப்பேரி cīvalappēri, பெ.(n.) நெல்லை மாவட்டத்தில் உள்ள ஓர் ஊர்; a village in Tirunelvélidistrict. [சிவலப்பன்+ஏரி].
சீவலாத்தி	சீவலாத்தி cīvalātti, பெ.(n.) திருவாடானை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர் ; a village in Tiruvāgāṇai Taluk. [சீவலன்+ஆத்தி],

சீவளி	சீவளி cīvaḷi, பெ.(n.) மரத்தைச் சீவப் பயன்படுத்தும் கருவி carpenters tool. [சிவு+உளி].
சீவாடி	சீவாடி cīvāṭi, பெ.(n.) மதுராந்தகம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in MaduranthagamTaluk, [சிவன்-பாடி].
சீவாளி	சீவாளி cīvāḷi, பெ.(n.) நாதசுரம் என்னும் ஒலகத்தில் பொருத்தப்பெறும் தக்கை, மட்டை முதலியவற்றால் செய்யப்பட்ட சிறு துண்டு; reed in certain windpipe instruments. [தூ-தி-சி+வாளி]. நீண்ட குழல் வடிவிலான இசைக்கருவி. இதில் சீவாளி பொருத்தியே வாசிக்கவியலும்,
சீனந்தல்	சீனந்தல் cīṉandal, பெ.(n.) போளுர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Pölur Taluk. [ஒருகா சின்னன்-ஏந்தல் (ஏரி);].
சீனாங்குடி,	சீனாங்குடி, cīṉāṅguḍi, பெ.(n.) திருவாடானை வட்டத்திலுள்ள ஊர்; a village in Tiruvadani Taluk. [சின்னன்+குடி].
சீனாகாலா	சீனாகாலா cīṉākālā, பெ.(n.) ஒருவகைச்சிறு கடல் மீன்; Indian salomon row hall thread fins. [சின்னன்+சகலாI].
சீனிக்கற்கண்டு	சீனிக்கற்கண்டு cīṉikkaṟkaṇṭu, பெ.(n.) ஒரு வகைக் கற்கண்டு; crystal sugar with rough edges. [சீனி+கற்கண்டு].
கக்கான்	கக்கான் kakkāṉ, பெ.(n.) கப்பலை நடத்தும் கருவி; rudder. [கக்கு-சுக்கான்].

சுக்கான்பிடி	சுக்கான்பிடி cukkāṉpiḍi, பெ.(n.) தலைமைப் பதவி; helm of office. [சக்கான்+பிடி].
சுக்குட்டிச் செடி	சுக்குட்டிச் செடி cukkuḍḍicceḍi, பெ.(n.) மணத்தக்காளிச் செடி; a plant. [சுக்குட்டி+செடி]. சு
சீந்திரம்	சீந்திரம் cīndiram, பெ.(n.) இராசிபுரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Rasipuram Taluk.
கங்கர்	கங்கர் kaṅgar, பெ.(n.) கி.மு.176 முதல் மகத நாடாண்ட மரபினர்; a ruling class in Magada. [கங்கம்-சுங்கள்]. மோரியரின் படைத்தலைவனாக இருந்த புசியமித்திரனால் உண்டாக்கப்பட்ட அரசமரபு. கங்கர்1 kaṅgar, பெ.(n.) கருநாடக மாநிலத்தின் குவலாளபுரம் (கோலார்);, தலைக்காடு ஆகிய ஊர்களைத் தலைநகராகக் கொண்டு நாடாண்ட அரசமரபினர்; name of a dynasty of kings who formerly ruled over a portion of Karnataka territory with Kolar and Thalaikkadu as their capitals. "பங்களர் கங்கர் பல்வேற் கட்டியர்' (சிலப்.25:157);. [கங்கை → கங்கர் கங்கைப்பகுதியில் வாழ்ந்த தமிழ் வேளாளர்.] கங்கமரபினர் பண்டைக்காலத்தில் கி.மு.7ஆம் நூற்றாண்டு வரை கங்கைப்பகுதியில் வாழ்ந்திருந்து பின்னர்த் தென்னாட்டில் பல மாநிலங்களில் குடியேறிக் கங்கமரபினர் என்னும் பெயர் பெற்றனர். தமிழகத்தில் குடியேறியோர் கங்கைக்குல வேளாளர் என்று அழைக்கப்பெற்றனர். - பினான சிற்றரசர் - க் காலத்திலேே த்திற் சிறந்து பெயர் பெற்றவராயிருந்தனர். "நன்ன னேற்றை நறும்பூ ணத்தி துன்னருங் கடுந்திறற் கங்கன் கட்டி" (அகநா.44); "பங்களர் கங்கர் பல்வேற் கட்டியர்" (சிலப்.25:157); எனப் பழைய நூல்கள் கூறுதல் காண்க இக்கங்க மரபைச் சேர்ந்தவனே, 12ஆம் நூற்றாண்டில் மூன்றாங் குலோத்துங்க சோழன் காலத்தவனும், அமராபரணன் ஸ்ரீமத் குவலாளபுரப் பரமேசுவரன்', 'கங்ககுலோற்பவன்' என்று தன் மெய்க்கீர்த்திகளில் பாராட்டப்பெறுபவனும் பவணந்தி முனிவரைக் கொண்டு நன்னூலை ஆக்குவித்தவனும் ஆகிய

சுங்கான்	சுங்கான் cuṅgāṉ, பெ.(n.) அழகற்ற பங்கரை தோற்றமுடையவன்; a person of ugly appearance (மீனவ.); மறுவ: பங்கடை, பங்கரை [சோங்கு-கங்கு-சுங்கான்]. சுங்கான் cuṅgāṉ, பெ. (n.) புகை பிடிக்கும் குழாய் (யாழ்.அக.);; tobacco pipe. க., து. சுங்கானி;ம. சுங்கா U.cunga [சுருங்கை → சுங்கை → சுங்கான்] சுருங்கை என்பது சிறுவழி புகையிலையைப் போட்டுத் தீமூட்டிச் சிறுகுழாய் வழியே புகையை உறிஞ்சுதலால் சுங்கான் என்று பெயர் பெற்றது.
சுச்சி	சுச்சி cucci, பெ.(n.) பெரிய சக்கரத்தைச் சுற்றும் கருவி; a device used to rotate the big wheel. [சுழற்றி-சுழத்தி-சுத்தி-சுச்சி].
கட்டநாக்கன்	கட்டநாக்கன் kaṭṭanākkaṉ, பெ.(n.) கோள் சொல்பவன்; tale bearer. அவன் சுட்டநாக்கன் (மீனவ); [கடு-கட்ட+நாக்கன்].
கட்டாமுட்டி	கட்டாமுட்டி kaṭṭāmuṭṭi, பெ.(n.) ஒரு வகை யான இசைக்கலை வழக்குச் சொல்; a term used in music. [கட்டாத+முட்டி].
கட்டாவன்விளை	கட்டாவன்விளை kaṭṭāvaṉviḷai, பெ.(n.) அகத்தீச்சுரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Agastheeswaram Taluk. [கட்டவான்+விளை (மிளை-விளை);]

சுட்டொலி	சுட்டொலி cuṭṭoli, பெ.(n.) சுட்டிக்காட்டும் ஒலி, deitic sound. [கட்டு+ஒலி]. சுட்டொலி cuṭṭoli, பெ. (n.) சுட்டிக்காட்டும் ஒலிகள்; deictic sounds. [சுட்டு + ஒலி] சேய்மையைச் சுட்டுதற்கேற்ப வாயை விரிவாய்த் திறந்தொலிக்கும் ஆகாரமும், சேய்மைக்குப் பிற்பட்ட அண்மையைச் சுட்டுதற்கேற்ப வாயைப் பின்னுக்கிழுத் தொலிக்கும் ஈகாரமும், சேய்மைக்கும் அண்மைக்கும் இடைப்பட்ட முன்மையைச் சுட்டுதற்கேற்ப இதழ்களை முற்படக் குவித்தொலிக்கும் ஊகாரமும், முறையே சேய்மை யண்மை முன்மைச் சுட்டொலிக ளாயின. இச்சுட்டொலிகளின் தோற்றமே தமிழ்க் கருநிலையாம். இவையே முதன் முதல் தமிழில் தோன்றிய உயிர்கள். முதற்கண் மூவிடச்சுட்டு கைச்சைகையினால் மட்டும் நிகழ்ந்தது. பின்பு கைச்சைகையோடு கூடிய வாய்ச்சைகையினால் நிகழ்ந்தது. அதன்பின், வாய்ச்சைகையினால் மட்டும் நிகழ்ந்து வருகின்றது. ஆயின், அவ்வாய்ச் சைகைத் தன்மை இன்று மறைந்துள்ளது. முச்சுட்டொலிகளும் வாய்ச்சைகை யொலிகளாயிருப்பதனாலேயே, அவை தமிழில் எக்கரணியத்தையிட்டும் பிற மொழிகளிற் போல் இடமாறிச் சுட்டுவ தில்லை. இதனால், தமிழொடு சிறிதும் பெரிதும் தொடர்புள்ள பிறமொழிச் சுட்டுச் சொற்கட்கெல்லாம். தமிழ்ச்சொற்களே மூலமென்பதைத் தெற்றெனத் தெரிந்து கொள்ளலாம். எ-டு: இடம்மாறாதன சமற்கிருதம்
சுடர்முடி	சுடர்முடி cuḍarmuḍi, பெ.(n.) சிற்ப நூல்கள் கூறும் மகுட முடிவகை; a feature in sculpture. [சுடர்+முடி].
கடுகண்	கடுகண் gaḍugaṇ, பெ.(n.) பவழ வகை மீன் ; pennat coral fish. [கடு+கண்]
சுண்டபற்றிவிளை	சுண்டபற்றிவிளை cuṇṭabaṟṟiviḷai, பெ.(n.) அகத்தீச்சுரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Agastheeswaram Taluk. [சுண்டன்+பற்று+விளை].

கண்டன்	கண்டன் kaṇṭaṉ, பெ.(n.) கண்டைக்காய்; vegetable cunda-k-kay, Indian current tomato. மறுவ. கண்டை [கண்டைகண்டைக்காய்-கண்டன்]. கண்டன்1 kangan, பெ.(n.) 1. தலைவன்; master. 2. வீரன்; warrior. "தெவ்வர் புரமெரி கண்டரி" (கோயிற்பு:நடராச.26);. 3. கணவன் (பிங்.); husband. 4. சோழர்குலப் பட்டப் பெயர்; title of Chola kings. "கண்டன் வேங்கை யெந்நாட்டு மெழுதி" (பாரத, பாஞ்:20.); 5. மாந்தன் man. க., பட. தண்ட; ம. கண்டன்: கோத. கண்ட(ஆண்);; துட. கொட்ண் குட. கண்டெ(பூனையல்லாப்பிற விலங்குகளில் ஆண்);; து. கண்டணி, கண்டாணி; தெ. கண்டு(விலங்குகளின் ஆண்.);.
கண்டாச்சட்டி	கண்டாச்சட்டி kaṇṭāccaṭṭi, பெ.(n.) மீத மிருக்கும் குழம்பை ஊற்றி அடுப்பில் சுண்ட வைக்கும் மண்சட்டி; a pot used to reboil the juicy like juice called kulambu. [கண்டான்+சட்டி].
கண்டித் தள்ளுதல்	கண்டித் தள்ளுதல் kaṇṭiddaḷḷudal, பெ.(n.) கண்டுவிரலால் தள்ளுதல்; moving the ball with little finger. [கண்டி+தள்ளுதல்]

கண்டு	கண்டு kaṇṭu, பெ.(n.) உதடு, lips [கள்-சுண்டு]. கண்டு1 kandu, பெ.(n.) 1. கட்டி (தைலவ.தைல.99);; clod, lump. 2. கழலைக்கட்டி; wen. 3. ஓர் அணிகலவுரு; bead or something like a pendant in an ornament for the neck. 'புல்லிகைக் கண்ட நாண் ஒன்றிற் கட்டின கண்டுஒன்றும்'(S.I.I.ii, 429);. [குண்டு → கண்டு, குண்டு = திரட்சி.] கண்டு2 kandu, பெ.(n.) 1. நூற்பந்து; ball of thread. இரண்டு நூற்கண்டு போதும் (உ.வ.);. 2. நெசவாளரின் பாவில் ஊடே செல்லும் ஊடைக் குச்சியில் சுற்றப் பட்டுள்ள நூல் கண்டு; a roll of thread on a small stock or straw which is put into the weaver's shuttle. மறுவ. கண்டுநூல்
சுண்டு கயிறு	சுண்டு கயிறு cuṇṭugayiṟu, பெ.(n.) பொம்மலாட்ட பொம்மைகளில் இணைக்கப் படும் கயிறு, a interwinned slender rope in puppetry [கண்டு+கயிறு].
சுண்டுகாரம்	சுண்டுகாரம் cuṇṭukāram, பெ.(n.) குழந்தை பிறந்ததும் தாய்க்குச் சுக்கு, மிளகு போன்ற வற்றை அரைத்துக் கொடுக்கும் காரவகை; curry paste given to the mother of justborn baby. [கண்டு+காரம்]
சுண்டுகால்	சுண்டுகால் cuṇṭukāl, பெ.(n.) நரம்புப் பிடிப்பால் காலை இழுத்து நடத்தல்; limping back because of convulsion. [சுண்டு+கால்].
கண்டுமுத்து	கண்டுமுத்து kaṇṭumuttu, பெ.(n.) விளையாடும் கருவியாகப் பயன்படுத்தும் புளியங்கொட்டை; tamarind seed used as dice. [கண்டு+முத்து].

கண்டுரணி	கண்டுரணி kaṇṭuraṇi, பெ.(n.) திருவாடானை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a willage in Thiruvādanai Taluk. [கண்டு+உருணி].
கண்ணாம்புக்குறி	கண்ணாம்புக்குறி kaṇṇāmbukkuṟi, பெ.(n.) குழிபறிக்கும்போது இடும் கண்ணாம்புக்குறி: laying lime mark on the working spot [கண்ணாம்பு+குறி].
கண்ணாம்புத் தட்டி	கண்ணாம்புத் தட்டி kaṇṇāmbuttaṭṭi, பெ.(n.) பதநீர்ப்பானைக்குச் சுண்ணாம்புதடவ உதவும் மட்டை ; a brush used to apply lime to the pot. - [கண்ணாம்பு+தட்டி].
கணக்கக்கட்டணம்	கணக்கக்கட்டணம் kaṇakkakkaṭṭaṇam, பெ.(n,) காலக் கழிவுக்கான கட்டணம் late fee. [கணக்கம்+கட்டணம்].
சுத்தம்	சுத்தம் cuttam, பெ.(n.) சிற்ப முத்திரை வகையினுள் ஒன்று; a feature in sculpture, [தாய்-துய்-சுய்-சுத்தம்].
சுத்துக்குழி	சுத்துக்குழி cuttukkuḻi, பெ.(n.) சிதம்பரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Chidambaram Taluk. [சுற்று+குழி]
சுத்துப்பொலி	சுத்துப்பொலி cuttuppoli, பெ.(n.) நெற்குவியலின் சுற்றுப்பகுதி: surrounding place of paddy heap. [சுற்று+பொலி]
சுத்துமுடிச்சு	சுத்துமுடிச்சு cuttumuḍiccu, பெ. (n.) சுற்று முடிச்சு பார்க்க; see curru mudiccu, [சுற்று+முடிச்சு]

சுதுப்பணங்கரை	சுதுப்பணங்கரை cuduppaṇaṅgarai, பெ.(n.) அழகு (அலங்கார); மீன் வகை silver belies. [சுதுப்பணி+காரை].
சுந்தனுடைப்பு	சுந்தனுடைப்பு cundaṉuḍaippu, பெ.(n.) சிவகங்கை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Sivagangai Taluk. [சுந்தன்+உடைப்பு].
கந்து	கந்து kandu, பெ.(n.) குச்சிகளில் துணி சுற்றிப் பற்ற வைத்த தீப்பந்தம்; fire stick, torch. [சுளுந்து-சுந்து (கொ.வ);]. கந்து1 kandu, பெ.(n.) மாடுபிணைக்குந் தும்பு. (யாழ்ப்);; rope for tying oxen together by the neck. [கும் → கம் → கந்து(வடமொ.வர.73);.] கந்து2 kandu, பெ.(n.) 1. நெற்களத்தைச் சுற்றி வைக்கப்படும் வைக்கோல் வரம்பு; heap of straw enclosing the threshing floor. 2. நெற்களத்திற் பொலிப்புறத்தடையும் பதர்; heap ofchaffwhich gathers outside the threshing floor. 3. அறுகு; harialli grass. [கொங்கு → கங்கு → கந்து(பதர், கூளம்);.] கந்து3 kandu, பெ.(n,) 1. திரண்ட தூண்; post, pillar. "கந்துமா மணித்திறள் கடைந்து" (சீவக. 155);. 2. யானைகட்டுத்ந் தறி; post to tie an elephant to.
சும்புகா	சும்புகா cumbukā, பெ.(n.) கூரான பற்களைக் கொண்ட கொடுக்கு மீன்; pale edged sting ray. – [கும்பு-சும்புகா].
கம்மாட்டுக் கட்டை	கம்மாட்டுக் கட்டை kammāṭṭukkaṭṭai, பெ.(n.) ஆயக்காலில் மோட்டு வலையைத் தாங்கும் கட்டை; wooden role used by fishermen [கம்மாடு+கட்டை].

சுமைதாங்கி	சுமைதாங்கி cumaitāṅgi, பெ.(n.) வாலாசா வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Walaja Taluk. [சுமை+தாங்கி]. சுமைதாங்கி cumaitāṅgi, பெ. (n.) சுமையை இறக்கித் தலைச்சுமை ஆற்றுதற்கு உதவியாக உயர்த்தி நிறுத்தப்பட்ட கற்கட்டு; elevated stone platform erected on the roadside to rest burdens. "சுமை தாங்கி மேற் சாத்துவர்" (திருவிளை. விறகு. 16);. 'அவன் குடும்பத்திற்கு அவன் சுமைதாங்கியானான்' (உ.வ.);. 'சுமைதாங்கி ஆயந்தீர்க்காது' (பழ.);. (செ.அக);. [சுமை + தாங்கி]
சுருக்கணாம்காரை	சுருக்கணாம்காரை curukkaṇāmkārai, பெ.(n.) அழகு (அலங்கார); மீன் வகை; silver bellies. [சுகுக்கணம்+காரை.]
சுருக்காங்கண்ணி	சுருக்காங்கண்ணி curukkāṅgaṇṇi, பெ.(n.) முடிச்சுவகை; a kind of knot [கருக்கம்+கண்ணி]
சுருக்காமுடி	சுருக்காமுடி curukkāmuḍi, பெ.(n.) இலகு வாக அவிழ்க்கும்படி போடும் முடிச்சு a knot easily unfastened [சுருக்காத+முடி]
சுருட்டுத் தட்டி	சுருட்டுத் தட்டி curuṭṭuttaṭṭi, பெ.(n.) மெல்லிய தப்பையால் பின்னப்படும் தட்டி; bamboo splint-side screen. [சுருட்டு+தட்டி].
சுருட்டைக் கொம்பு	சுருட்டைக் கொம்பு curuṭṭaikkombu, பெ.(n.) மாட்டின் கொம்புவகை; a horm shape of cow. [சுருட்டை+கொம்பு]

கருத்து	கருத்து karuttu, பெ.(n.) சீற்றம்: anger [சுரு-கருத்து] கருத்து karuttu, பெ.(n.) 1. நோக்கம்; தன் முனைப்பாற்றல்; object, design, purpose. "திருவுளத்துக் கருத்தெதுவோ" (பாரத. கிருட்டி. 32);. 2. உட்பொருள்; கருத்துப்பிழிவு; gist, substance or pith of a matter. "பாடங் கருத்தே" (நன். 21.);. 3. கொள்கை; opinion, notion, idea, doctrine. காந்தியடிகளின் கருத்து மக்களைக் கவர்ந்தது (உ.வ.);. 4. சீரிய விழிப்புணர்வு; earnestness, awakening. அவன் ஆசிரியர் சொல்வதைக் கருத்தாய்க் கேட்கிறான் (உ.வ.);. 5. விருப்பம், ஆசை; wish, desire, inclination. "கருத்திலாட் டொடுதல்" (கம்பரா. திருவடி. 65.);. 6. அறிவு, நடுநிலை சார்ந்த அறிவுக்கூர்மை; discrimination, judgement.
கருவால்	கருவால் karuvāl, பெ.(n.) கரகாட்டத்தில் (மதுரை); ஆண்கள் அணியும் அரைக்கால் சட்டை ; half jacket-worn by karagam folk lorists. [கரு+வால்].
சுருள்வீச்சு	சுருள்வீச்சு curuḷvīccu, பெ.(n.) விரத்தை வெளிப்படுத்தும் நாட்டுப்புறக்கலை almartial play. [சுருள்+வீச்சு]
சுவடிப்பு	சுவடிப்பு cuvaḍippu, பெ.(n.) மத்தளத்தை முழக்கும் முறைப்பாடு; method of playing 'mattalam'. [சுவடு+வடிப்பு].
சுவதாசிகள்	சுவதாசிகள் cuvatācigaḷ, பெ.(n.) குடமுழுக்கு போன்ற நிகழ்ச்சிகளில் பரதம் ஆடுபவர்கள்; temple dancers. [சுவயம்+தாசிகள்].

சுவாத்தன்	சுவாத்தன் cuvāttaṉ, பெ.(n.) முதுகுளத்தூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in MudukulatturTaluk. [ஒருகா.சிவத்தன்-சுவாத்தன்].
சுவாலை மகுடம்	சுவாலை மகுடம் cuvālaimaguḍam, பெ.(n.) சிற்பங்களில் வடிவமைக்கப்படும் ஒரு மகுடம், crown design seen in statues. [சுவாலை+மகுடம்].
சுழல் வேகமானி	சுழல் வேகமானி cuḻlvēkamāṉi, பெ.(n.) கடலில் ஏற்படும் சுழற்சி கண்டறியும் அளவை கருவி; lyroscope. [சுழல்+வேகம்மானி].
சுழலரை	சுழலரை cuḻlarai, பெ.(n.) ஒரு வகையான ஆடல் இயக்கம்; a dance movement. [சுழல்+அரை (இடுப்பு);].
சுள்ளனி	சுள்ளனி cuḷḷaṉi, பெ.(n.) அறந்தாங்கி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர் a village in Arantangi Taluk. [ஒருகா குளாமணி-கள்ளணி]
கள்ளற	கள்ளற kaḷḷaṟa, பெ.எ. (ad.) முழுமையாக, மிச்சமில்லாமல்; paying fully without keeping balance. இவன் கள்ளறக் கொடுத்துவிட்டான் (மீனவ); [கள்+அற]
கள்ளு	கள்ளு kaḷḷu, பெ(n.) பொய்; lie க. கள்ளு [கல்-கள்-சுள்ளு]

சுள்ளெறும்பு	சுள்ளெறும்பு cuḻḻeṟumbu, பெ.(n.) திண்டுக்கல் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர் a village in Dindigul Taluk. [கள்(சிறு+எறும்பு] சுள்ளெறும்பு cuḻḻeṟumbu, பெ. (n.) சிவப்புக் கொள்ளியெறும்பு; a species of red ant. மறுவ. செவ்வெறும்பு [சுள் + எறும்பு]
சுளியன்	சுளியன் cuḷiyaṉ, பெ.(n.) சேட்டை செய்பவன் (நெ.வ.வ.சொ.);; trouble some person. [கள்-சுளி+அன்]
சுளுந்து சுற்றல்	சுளுந்து சுற்றல் suḷundusuṟṟal, பெ.(n.) நுனியில் தீயைப் பற்றவைத்து விளையாடல்: fireball play. [சுளுந்து+சுற்றல்]
சுற்றலடைவு	சுற்றலடைவு cuṟṟalaḍaivu, பெ.(n.) கழன்றாடும் அடைவு வகைகள்; a fast twisting movement in dance. [சுற்றல்+அடைவு]
சுற்றறிக்கை	சுற்றறிக்கை cuṟṟaṟikkai, பெ.(n.) அலுவலகம் போன்ற இடங்களில் செய்திகளைத் தொடர்புள்ளவர்களுக்குத் தெரிவிக்கக் கொடுக்கும் அறிக்கை; circular [சுற்று+அறிக்கை] சுற்றறிக்கை cuṟṟaṟikkai, பெ. (n.) ஒர் அலுவலகத்தில் அல்லது அமைப்பில் செய்திகளைத் தொடர்புடைய அனைவருக்கும் தெரிவிக்க அனுப்பும் அறிக்கை; circular in an office or department etc. சுற்றறிக்கை வந்த பின்பே அயல்நாட்டுச் செல்கை பற்றித் தெரிய வந்தது. [சுற்று + அறிக்கை]

சுற்றுக்கோல்	சுற்றுக்கோல் cuṟṟukāl, பெ.(n.) அள்ளுதறி யில் பாவைச் சுற்றி இழுத்துக் கட்டியிருக்கும் கோல்; a stick used in handloom. [சுற்று+கோல்]
சுற்றுப்பாண்டி	சுற்றுப்பாண்டி cuṟṟuppāṇṭi, பெ.(n.) - பல்லாங்குழி ஆட்டவகையில் ஒன்று a type of pallāṅkuli. [சுற்று+யாண்டி]
சுற்றுமுடிச்சு	சுற்றுமுடிச்சு cuṟṟumuḍiccu, பெ.(n.) முடிச்சு வகை; a kind a knot. [சுற்று+முடிச்சு]
சுறாவிழுந்தூர்	சுறாவிழுந்தூர் cuṟāviḻunr, பெ.(n.) சிதம்பரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர், a Village in chidambaram Taluk. [ஒருகா சிறை(ஏரி);+ விழுந்த ஊர்]
சூச்சம்	சூச்சம் cūccam, பெ.(n.) எந்திரம் விசை: machine power. [குழ்-குச்சம்]
சூச்சனி	சூச்சனி cūccaṉi, பெ.(n.) திருவாடானை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruvādānai Taluk. [சூழ்-சூச்சனி]
சூசி	சூசி cūci, பெ.(n.) பரதத்தில் பின்பற்றப்படும் ஒரு வகையான ஒற்றை முத்திரை நிலை; single hand pose in dance. [சூழ்-குழ்சி-குசி]

சூட்டாங் காய்	சூட்டாங் காய் cūṭṭāṅgāy, பெ.(n.) தேய்த்தால் விரைவில் சூடு உண்டாகும் காய், a nut which get hot easily when it is rubbed. [குடு:ஆம்+காய்)
சூட்டிப்பு	சூட்டிப்பு cūṭṭippu, பெ.(n) சுறுசுறுப்பு: active [குடு-குட்டிப்பு]
சூடாமணி	சூடாமணி cūṭāmaṇi, பெ.(n.) சிவகங்கை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Sivaganga Taluk. [குளாமணி – சூடாமணி] சூடாமணி1 cūṭāmaṇi, பெ. (n.) வடமொழியில் எழுதிய அமரகோசத்தைப் போல், தமிழில் சமணத்துறவிகளால் விலங்குத்தொகுதி, மரத்தொகுதி முதலியவற்றை வரிசை முறையாய்ச் செய்த மூன்றுவகை நிகண்டுகளில் ஒன்று; a poetical lexicon on the plan of Sanskrit Amarakosam written by a Jainya ascetic. It is one of the three classical diction aries, consisting the names of beasts, plants cte. together with explanations of the 64 sciences (சா.அக.);. [சூடா + மணி] சூடாமணிநிகண்டு பார்க்க சூடாமணி2 cūṭāmaṇi, பெ. (n.) 1. குன்றிமணி: jeweller's bead. 2. வெட்பூலா; white poolah (சா.அக.);. சூடாமணி3 cūṭāmaṇi, பெ. (n.) 1. முடிமணி; jewel in a crest or diadem. "சூடாமணிப்

சூடை	சூடை cūṭai, பெ.(n.), ஒரு வகைச்சிறு கடல் மீன்; fire spot. [சூடு-சூடை] சூடை1 cūṭai, பெ. (n.) 1. தலை; head. "சூடையின் மணி" (கம்பரா. சூளா. 88);. 2. குடுமி; hair-tuft. "சூடை விளங்கு மாமணி" (சேதுபு. சேதுவந்த. 15);. [சூடு → சூடை] சூடை2 cūṭai, பெ. (n.) 1. பசிய நிறமுள்ள மீன் வகை; sardine, bluish-green, clupea fimbriata. 2. நான்குவிரல நீளமும், பொன் நிறமும் உள்ள மீன்வகை; sardine, with purple colour growing upto four inches. 3. இருபது விரல நீளம் வளரக்கூடிய வெண்ணிறமுள்ள கடல்மீன் வகை; silvery sea fish growing upto twenty inches.
சூடோன்	சூடோன் cūṭōṉ, பெ.(n) சோளப்பயிர் வகையிலொன்று; a type of maize. [குடன்-குடோன்]
சூத்திரகாட்டேரி	சூத்திரகாட்டேரி cūttirakāṭṭēri, பெ.(n.) வந்தவாசி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in WandewashTaluk. [குத்திரம்+காட்டேரி (காளி); காட்டாளிகாட்டேரி]
சூதானம்	சூதானம் cūtāṉam, பெ.(n.) பாதுகாப்பு sate [சூந்து-சூதானம்]
சூது தாயம்	சூது தாயம் cūtutāyam, பெ.(n.), by சோழிகளைக் குலுக்கிப்போட்டு விளையாடும் ஆட்டம்; a play with six cowries. [சூது+தாயம்]

சூந்து	சூந்து cūndu, பெ.(n.) நளி ஒளி (கார்த்திகை சோதி); திரு விழாவின் போது வளையத்தில் தீப்பந்தம் சுருட்டி சுற்றுதல் afire ball play. பட குன்க [சூளுந்து-சூந்து]
சூப்பாங் கட்டை	சூப்பாங் கட்டை cūppāṅgaṭṭai, பெ.(n.), குழந்தை விரலைச் சூப்பிக் கொண்டிருக்க உருவாக்கப் பட்ட கட்டை; a small stick designed for the child to suck instead of finger. |குப்பம்சகட்டை)
சூர நாற்றம்	சூர நாற்றம் cūranāṟṟam, பெ.(n.) முடை வீச்சம் (துர் நாற்றம்);; a fowl smell. [குரல்+நாற்றம்]
சூரம்புளி	சூரம்புளி cūrambuḷi, பெ.(n.) திருவாடானை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruvadana Taluk. [சூரல்-சூரம்+புளி]
சூரன்பாடு	சூரன்பாடு cūraṉpāṭu, பெ.(n.) சூரனைக் கொல்லும் காட்சிகள் கலைநயத்துடன் so; enacting the play of killing the demon Curan. [சூரன்+பாடு]
சூரிகை	சூரிகை cūrigai, பெ.(n.) சிற்பங்களில் காணப்பெறும் ஒரு போர்க்கருவி; a weapon shown in the sculpture. [குர்-குரிகை]
சூசியப்பலகை	சூசியப்பலகை cūciyappalagai, பெ.(n.) பூ வேலைப்பாடுடைய பலகை; flower designed plank. [சூசி+ஆம்பலகை]
சூரியமூலை	சூரியமூலை cūriyamūlai, பெ.(n.) குடமூக்கு (கும்பகோணம்); வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Kumbakonam Taluk. [சூரியன்+மூலை]

சூரை	சூரை cūrai, பெ.(n.) மதுராந்தகம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Madurandagam Taluk [சூர்+சூரை(செடி);] சூரை cūrai, பெ. (n.) 1. இலந்தை; oblique leaved jubube. "கான்றையுஞ் சூரையுங் கள்ளியும் அடர்ந்து" (மணிமே. 6:81);. 2. தூது வளை (மலை.);; three lobed nightshade. 3. கருஞ் சூரை (K.R.);; hedge coper shrub. 4. மணி பிடியாப்பயிர் (வின்.);; growing grain not eared. 5. பயிரில் விழும் நோய்வகை (இ.வ.);; a blight affecting growing corn. 6. மீன்வகை; tunny species of fish. 7. இரண்டடி நீளமும் நீலநிறமுமுள்ள மீன்வகை; tunny-fish, bluish, attaining 2ft. in length. [சூர் → சூரை]
சூவிளையாட்டு	சூவிளையாட்டு cūviḷaiyāṭṭu, பெ.(n.) சிறுவர் விளையாட்டு; a children's game. [சூ+விளையாட்டு] உட்கார்ந்திருப்பவரின் பின்னால் நின்று கொண்டு'சூ'என்று சொல்லும் விளையாட்டு.
சூல் கதிர்	சூல் கதிர் cūlkadir, பெ.(n.), கறுத்து நிற்கும் நெற்கதிர்; a ripened corn of paddy. [சூல்+கதிர்]
சூலக்கல்	சூலக்கல் cūlakkal, பெ.(n.) பொள்ளாச்சிவட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Pollachi Taluk. [குலம்+கல்] சூலக்கல் cūlakkal, பெ. (n.) 1. சிவன் கோயில்களுக்கு விடப்பட்ட நிலங்களின் எல்லையில் நடப்படும் சூலக்குறியுள்ள கல் (கல்.);; boundary-stone bearing trident mark for lands granted to Sivan temples. 2. அளவைக்கல் (இ.வ.);; survey stones. [சூலம் + கல்]
சூலாடு குத்துதல்	சூலாடு குத்துதல் cūlāṭuguddudal, பெ.(n.), நாட்டுப்புறச்சடங்குகளில் ஒன்று a ritual in village. [குலாடு+குத்துதல்]

சூழ்-தல்	சூழ்-தல் cūḻtal, செ.குன்றாவி (v.t) கண்ணால் பார்த்தல், நோக்குதல்; to see with the eyes. தெ. சூடு (சூப்பு - பார்வை); [சூழ்_கருதுதல், நினைத்தல் பொருட்பாட்டுப் புடை பெயர்ச்சியால் பார்த்தல் பொருள் பெற்றது].
சூழ்கிளை	சூழ்கிளை cūḻkiḷai, பெ.(n.) சுற்றம்; relatives. 'சூழ்கிளையும் சொற் பொருளும் சோர்வு ஆகும்"(ஜீவ:46);. [சூழ்+கிளை]
சூழியல்	சூழியல் cūḻiyal, பெ.(n.) விளவங்கோடு வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Vilavancode Taluk. [சூழ்+இயல்] சூழியல் cūḻiyal, பெ. (n.) வீட்டிறப்புத் தாங்கும் (யாழ்ப்.);; supporting stakes in wall or the eaves of a house. ம. சூழிக [சூழ்2 – சூழலியல்] சூழியற்கம்பு
சூன்றிடு -தல்	சூன்றிடு -தல் cūṉṟiḍudal, செ.கு.வி. (v.i) பனங்காயின் உள்ளிட்டுக் குழியிலுள்ள நுங்கினைக் குடைந்தெடுத்தல்; to take the inner pulp of the tender palm fruit 'நுங்கு சூன்றிட்ட கண்' (நாலடி44); [சூல்-குன்றிடு]
செக்காலை	செக்காலை cekkālai, பெ.(n.) திருவாடானை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruvādāna Taluk. [செக்கு+ஆலை]
செகுடி	செகுடி ceguḍi, பெ.(n.) திருவாடானை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in TiruvadaniTaluk, [சே(மரம்);+ குடி]
செங்கட்டம்	செங்கட்டம் ceṅgaṭṭam, பெ.(n.) சதுரங்க விளையாட்டு; chess game. [செம்+கட்டம்]

செங்கப்படை	செங்கப்படை ceṅgappaḍai, பெ.(n.) திருமங்கலம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றுர், a village in Tirumangalam Taluk. [செங்கம்+படை]
செங்கணாத்தி	செங்கணாத்தி ceṅgaṇātti, பெ.(n.) அறந்தாங்கி வட்டத்திலுள்ள சிற்றுர்; a village in Arantangi Taluk, [செங்கண்+ஆத்தி]
செங்கல்நத்தம்	செங்கல்நத்தம் ceṅgalnattam, பெ.(n.) வாலாசா வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Wallajah Taluk. [செம்+கல்+நத்தம்]
செங்கண்	செங்கண் ceṅgaṇ, பெ.(n.) அரத்தக்கண், blood shot eye [செம்+கண்] செங்கண் ceṅgaṇ, பெ. (n.) 1. சிவந்து விளங்கும் விழி; bright glowing eyes. "செயிர்தீர் செங்கட் செல்வநிற் புகழ்" (பரிபா. 4:10);. 2. நான்கு விரல் நீளமும் வெளிர்சிவப்பு நிறமுள்ள கடல்மீன் வகை (F.L.);; sea-fish rosy, attaining 4 in. in length. ம. செங்கண்ணு;க. கெங்கண் [செம் + கண் – செங்கண]
செங்கனி	செங்கனி ceṅgaṉi, பெ.(n.) ஒருவகை மீன், rock cod [செம்+கனி]

செங்காடு	செங்காடு ceṅgāṭu, பெ.(n.) செய்யாறு வட்டத்தில் மழையூர் சாலையில் கோவிலூர்க்கு அருகே உள்ள ஓர் ஊர்; a village in Ceyyāru on the way to Malaiyur salainear the KövilDr. [செம்+காடு] செங்காடு ceṅgāṭu, பெ. (n.) 1. சிவந்த காட்டு நிலம் (வின்.);; red soil. 2. திருச்செங்காட்டங்குடி; a {Sivanshrine.} "ஊரோ செங்காடு" (தனிப்பா.); [செம் + காடு]
செங்குஞ்சி	செங்குஞ்சி ceṅguñji, பெ.(n.) செம்மயிர்; red hair' விரிசெங்குஞ்சிப்பண்பிலா அரக்கன் [செம்+குஞ்சி]
செங்குடி	செங்குடி ceṅguḍi, பெ.(n.) திருவாடானை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruvādāna Taluk. [செம்+குடி] செங்குடி ceṅguḍi, பெ. (n.) பாண்டிய நாட்டுச் சிற்றூர்; a village in pandya territory. 'படைக்கமலவனச் செங்குடிக் கௌசிகன் பராந்தகன்" [செங்கம்+குடி]
செங்குளி	செங்குளி ceṅguḷi, பெ.(n.) நீண்டகத்தி போன்ற மீன்; snapper. [செம்+குளி]
செங்கோ	செங்கோ ceṅā, பெ.(n.) கடல் கொண்ட குமரிநாட்டுத் தமிழ் வேந்தன், Tamil king of submerged Kumari land. செங்கோவே ஒளிச்செம்மல் [செங்கோன் தரைச்செலவு) [செம்+கோ]

செங்கோட்டியாழ்	செங்கோட்டியாழ் ceṅāṭṭiyāḻ, பெ.(n.) கின்னரி; fiddle. [செம்கோடு+யாழ்] [P] செங்கோட்டியாழ் ceṅāṭṭiyāḻ, பெ. (n.) நால்வகை யாழ்களுள் ஒன்று; a kind of stringed music instrument, one of four kinds of {yal.} "அங்கோற் றீந்தொடைச் செங்கோட்டி யாழின்" (பெருங். உஞ்சைக். 40: 269); [செம் + கோட்டியாது. செம்மை நிற மரத்தால் செய்த யாழாகலாம்] நால்வகை யாழ்களாவன : பேரியாழ், மகரயாழ், சகோடயாழ், செங்கோட்டியாழ். செங்கோட்டியாழிற்கு ஏழு நரம்புகள்
செங்கோணி அத்திமல்லன்	செங்கோணி அத்திமல்லன் ceṅāṇiattimallaṉ, பெ.(n.) வீர ராசேந்திரன் இரண்டாம் ஆட்சியாண்டில் கி.பி. 1180 ஆம் ஆண்டு திருவோத்தூர் கோயிலுக்கு 30 ஆநிரைகளை (பசுக்களை); வழங்கியவன்; a name of donar of 30 cows to Tiruvōttūr temple. [செங்கோணி+அத்தி+மல்லன்]
செங்கோணி அம்மையப்பன்	செங்கோணி அம்மையப்பன் ceṅāṇiammaiyappaṉ, பெ.(n.) திருவோத்தூர் கோயிலுக்கு கொடை வழங்கியவன்; a name of donar to tiruvottur temple. [செங்கோணி+அம்மை+அப்பன்]
செங்கோன் தரைச்செலவு	செங்கோன் தரைச்செலவு ceṅāṉtaraiccelavu, பெ.(n.) மறைந்துபோன தமிழ் நூல்; an ancient Tamil treatise now extinct. [செங்கோன்+தரை+செலவு] செங்கோன், கடல் கொண்ட பெருவள நாட்டில் ஒளியர் குடியில் தோன்றிய மன்னன். செங்கோ என்ற அழைக்கப்பட்டவன்.
செஞ்சிட்டு	செஞ்சிட்டு ceñjiṭṭu, பெ.(n.) ஒரு வகைப்பறவை இனம்; miniver. [செம்+சிட்டு].
செஞ்சில்லை	செஞ்சில்லை ceñjillai, பெ.(n.) ஒரு வகைப் பறவை இனம்; red mina, [செம்+சில்லை].

செஞ்சோளம்	செஞ்சோளம் ceñjōḷam, பெ.(n.) சோளவகை; a kind of maize. [செம்+கோளம்] செஞ்சோளம் ceñjōḷam, பெ. (n.) செந்நிறமுள்ள சோளவகை (பதார்த்த. 832);; a red species of great millet. ம. செஞ்சோளம்;க. கெஞ்சோளம் [செம் + சோளம்]
செண்பகராயநல்லூர்	செண்பகராயநல்லூர் ceṇpagarāyanallūr, பெ.(n.) தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் உள்ள ஓர் ஊர்; a village in Tanjāvur. [செண்பக+அரையன்+நல்லூர்].
செண்டிப்பு	செண்டிப்பு ceṇṭippu, பெ.(n.) குதித்துப் பின்வாங்குதலைக் குறிக்கும் உடலியக்கம்; jump-retreat method in kalarimartial fight. [செண்டு-செண்டிப்பு].
செடல் குத்துதல்	செடல் குத்துதல் ceḍalkuddudal, பெ. (n.) வேண்டுதல் நிறைவேறியபின் பின்பற்றப்படும் நாட்டுப்புறச் சடங்கு; a ritual intemple festival [செடல்+குத்து].
செடி	செடி ceḍi, பெ.(n.) தோண்டிக்கரகத்தைக் காகிதப்பூச்சரங்களால் அழகு செய்வது; decorating the karagam pot with paper flowers. [சுவடி-சோடி-செடி]. செடி1 ceḍi, பெ. (n.) 1. மரத்தை விடக் குறைவாக வளரக் கூடிய, மெல்லிய தண்டைக் கொண்ட சிறுபூடு; Shrub. கத்தரிச் செடி. 2. புதர் (பிங்.);; shrubbery, bush. 3. நெருக்கம், அடர்த்தி (சூடா.);; denseness. "செடிகொள் வான்பொழில் சூழ்" (திருவாச. 29:5);. ம. செடி; க. கிட, கிடு, செட்டு; தெ. செட்டு; து., குட. கிட பட. கிடு; கோத. கிட்ல்; துட. கிட்வ்;கொலா. செட்ட், செட்ட், நா. செட்ட். (மரம்); இ. ஜாட் (d); = மரம் [செள் → செழி → செடி = இலை கினையடர்ந்த சிறு நிலைத்திணை வகை] செடி2 ceḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கொடி தழைகள் அடர்தல் (யாழ்ப்.);; to grow bushy, shoot out, as sprays, foliage. ம. செடிக்குக.

செடி நாற்றம்,	செடி நாற்றம், ceḍināṟṟam, பெ.(n.) பெண்கள் தீட்டு வந்த நாளில் வீகம் நாற்றம்; fowl smell of menstruation. [சோடு-சொடி-செடி].
செண்டத்துார்,	செண்டத்துார், ceṇṭatr, பெ.(n.) அரக்கோணம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Arkonam Taluk. [செண்டை+அத்து+ஊர்].
செண்டாக்கல்	செண்டாக்கல் ceṇṭākkal, பெ.(n.) எல்லைக் கோட்டில் வைக்கப்படும் கல்; borderstone, [செண்டை+கல்].
செத்தமூரல்	செத்தமூரல் cettamūral, பெ.(n.) ஒருவகை மீன்; gat fish. [சா-செத்த+மூரல்].
செதலப்பதி	செதலப்பதி cedalappadi, பெ.(n.) புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் உள்ள ஓர் ஊர்; a village in Pudukottai district. [சிதலை+பதி],
செதால்	செதால் cetāl, பெ.(n.) சிதார்கள்; broken pieces of splint. [சிதை-சிதார்-செதால்].
செதுவாலை	செதுவாலை ceduvālai, பெ.(n.) வேலூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Vellore Taluk. [ஒருகா. சிதல்+வாலை].

செந்தமிழ்	செந்தமிழ் cendamiḻ, பெ.(n.) செம்மையுற்றதமிழ், refined Tamil. [செம்+தமிழ்]. செந்தமிழ் cendamiḻ, பெ. (n.) கலப்பற்ற தூய தமிழ்; refined, standard Tamil, free from all corruptive elements. opp. to {kodu-n-tamil} "செந்தமிழ் நிலத்து வழக்கொடு சிவணி" (தொல். சொல். 398);. ம. செந்தமிழ் [செம்(மை); + தமிழ்]
செந்தலை	செந்தலை cendalai, பெ.(n.) தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் உள்ள ஒர் ஊர்; a village in Thanjāvur. [செல்+தலை (இடம்);] . செந்தலை cendalai, பெ. (n.) அரைக்கால்; the fraction 1/8, a mercantile slang. "க்ருந்தலை செந்தலை தங்கான் றிரிக்கால்" (தனிப்பா7. 87: 171);
செந்தவிடு	செந்தவிடு cendaviḍu, பெ.(n.) சிவப்பு நெல் பச்சரிசித் தவிடு; brain of red paddy [செம்+தவிடு].
செந்தாமரைக் கண்ணன்	செந்தாமரைக் கண்ணன் cendāmaraikkaṇṇaṉ, பெ.(n.) மூன்றாம் இராசராசனுடைய ஆட்சியின் போது (1235); திருவோத்துர் கோயிலுக்கு 2 விளக்குகள் வைக்கக் கொடை அளித்தவன்; name of a donar to Tiruvottur temple. [செம்+தாமரை+கண்னன்].
செந்திட்டு	செந்திட்டு cendiṭṭu, பெ.(n.) சேலம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Salem Taluk. [செம்+திட்டு].
செந்துக்கு	செந்துக்கு cendukku, பெ.(n.) அகவலோசை தழுவிய சந்தம்; agaval variety of tune in prosody. [செம்+துரக்கு].
செந்நவரை	செந்நவரை cennavarai, பெ.(n.) வெள்ளாட்டு மீன் வகை; golden randed goatfish, [செம்+நவரை].

செந்நெல் முதுகுடியினர்	செந்நெல் முதுகுடியினர் cennelmuduguḍiyiṉar, பெ.(n.) மள்ளரின மக்களுக்கு வழங்கும் வேளாண் அடையாளப் பெயர்; a name of Mallar community people. [செந்நெல்+முது+குடியினர்].
செந்நெல்	செந்நெல் cennel, பெ.(n.) ஒருவகை மீன்: glassy perchlet. [செம்+நெல்]. செந்நெல் cennel, பெ. (n.) 1. செஞ்சாலி நெல்; a kind of superior paddy of yellowish hue. "பரூஉப்பக டுதிர்த்த மென்செந் நெல்லின்" (பதிற்றுப். 71:4);. 2. நன்னீர் மீன்வகை (யாழ்.அக.);; a kind of fresh water fish. ம. செந்நெல்;க. கெம்புநெல்லு [செம் + நெல்]
செப்பறை	செப்பறை cepparai, பெ.(n.) சீவலப்பேரியில் உள்ள ஓர் ஊர்; name of the village near Seevalapperi in Thirunelvelisdists) [செப்பு+அறை].
செப்பாயி	செப்பாயி ceppāyi, பெ.(n.) சிக்கனம் பின்பற்றும் பெண்; a spend thrifty women. [செம்+பாயி].
செபத்தையபுரம்	செபத்தையபுரம் cebattaiyaburam, பெ.(n.) தூத்துக்குடி மாவட்டத்தில் உள்ள ஓர் ஊர் name of the village in Thuththukudi. [செபம்+அத்து+ஐயன்+புரம்].

செம்மொழி	செம்மொழி cemmoḻi, பெ.(n.) உயர்தனிச் செவ்வியல் மொழி; classical language. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் கலைஞர் தமிழுக்குச் செம்மொழித் தகுதிபெற்றுத் தந்தார். (உவ.); [செம் + மொழி] செம்மொழி1 cemmoḻi, பெ. (n.) 1. நல்ல சொல்; good, spotless words. "செம்மொழி மாதவர்" (சிலப். 30:32);. 2. தொகை மொழியல்லாத ஒரு மொழி; simple. inseparable word; word that cannot be split up. opp.to {piri-moli.} 'தாமரை யென்பது செம்மொழியும் பிரிமொழியுமானாற் போலவும் (பி.வி. 5, உரை);. [செம் + மொழி] செம்மொழி2 cemmoḻi, பெ. (n.) தொன்மையும் சிறப்பும் இலக்கிய வளமும் கொண்ட செவ்வியமொழி; classical language. இந்திய அரசின் செம்மொழிப் பட்டியலில் இன்னும் தமிழ் இடம்பெறவில்லை. [செம் + மொழி]
செம்படாம்	செம்படாம் cembaṭām, பெ.(n.) சிவந்த கம்பளம்; red carpet "கம்பளம் சிம்புளி செம்படாம் ஆகும்"(நிகதி.7:282); [செம்+படாம்] செம்படாம் cembaṭām, பெ. (n.) 1. சிவந்த ஆடை (திவா.);; red cloth. 2. சிவப்புச் சீலை; red saree. [செம் + படாம்]
செம்பரணி	செம்பரணி cembaraṇi, பெ.(n.) திருமங்கலம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர். a village in Tirumangalam Taluk. [செம்+பரணி]
செம்பரம்பன்னி	செம்பரம்பன்னி cembarambaṉṉi, பெ.(n.) ஒரு வகை மீன்; rock cod. [ஒருகா. செம்பரம்+(பன்றி); பன்னி]

செம்பட்டைத்தில் லான்	செம்பட்டைத்தில்லான் cembaṭṭaittillāṉ, பெ.(n.) தூக்கணாங்குருவி வகை; a kind of Swallow. [செம்பட்டை+தில்லான்] [P]
செம்பியமங்கலம்	செம்பியமங்கலம் cembiyamaṅgalam, பெ.(n.) தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் உள்ள ஓர் ஊர்; a village in Thanjavur. [செம்பியன்+மங்கலம்]
செம்பியன்	செம்பியன் cembiyaṉ, பெ.(n.) 1. சோழன்; Chola king. 2. சோழர் குடிமரபுகளுள் ஒன்று one of the Chola dynasties. [செம்+செம்பியன்] செம்பியன்1 cembiyaṉ, பெ. (n.) 1. சிபியின் வழி வந்த சோழன்; king of the {Sóla} dynasty, as descendant of {Šibi.} "செம்பியர் மருகன்" (புறநா. 228: 9);. 2. முதல் வள்ளல்கள் எழுவரில் ஒருவன் (சூடா.);; an ancient chief, noted for his liberality, one of seven {mudal-vallalgal.} [செம்பி1 → செம்பியன்] வ. சைப்ய முதல் வள்ளல்கள் எழுவராவர்;குமணன், சரகன், சாரண், செம்பியன், துந்துமாரி, நளன், நிருதி, இவர்கள் தொன்மங்களில் கூறப்பட்டவர்கள். ஆரியர் வருமுன் ஒரு காலத்தில் இந்தியா முழுவதும் பாண்டியர் ஆட்சியிலிருந்தது. "பஃறுனி யாற்றுடன் பன்மலை யடுக்கத்துக் குமரிக்கோடுங் கொடுங்கடல் கொள்ள வடதிசைக் கங்கையும் இமயமும் கொண்டு தென்றிசை யாண்ட தென்னவன் வாழி" (சிலப். 11:19-22); என்று இளங்கோவடிகள் கூறுதல்
செம்பியன் மாதேவி	செம்பியன் மாதேவி cembiyaṉmātēvi, பெ..(n.) தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள ஊர்; a village in Thanjavur district செம்பியன் மாதேவி சதுர்வேதிமங்கலம், செம்பின் மாதேவி(கல்);. [செம்பியன்+மாதேவி]
செம்பியனேந்தல்	செம்பியனேந்தல் cembiyaṉēndal, பெ.(n.) மதுரை மாவட்டத்தில் உள்ள ஓர் ஊர்; a village in Madurai. [செம்பியன்+ஏந்தல்(ஏரி);]

செம்பில்	செம்பில் cembil, பெ.(n.) ஒரு வகை மரம்; atree. [செம்-செம்பு – செம்பில்] செம்பில் cembil, பெ. (n.) மரவகை; cup-calyxed white cedar.
செம்பிலிச்சை	செம்பிலிச்சை cembiliccai, பெ.(n.) ஒரு வகை மீன்; snapper [செம்-செம்பிவி-செம்பிலிச்சை]
செம்புலம்	செம்புலம் cembulam, பெ.(n.) 1. செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் உள்ள ஓர் ஊர்; a village in Chengalpattu. 2. செம்மண் நிலம்; red soil land [செம்+புலம்] செம்புலம் cembulam, பெ. (n.) 1. செம்மண் நிலம்; red earth country. "செம்புலப் பெயந்நீர் போல" (குறுந். 40);. 2. போர்க்களம் (திவா.);; battle field. 3. பாலைநிலம் (பிங்.);; desert tract. 4. சுடுகாடு; place of cremation. 5. செம்புமலை பார்க்க;see {Šembu-malai.} 6. செழிப்பானநிலம் (வின்.);; fertile land. [செம் + புலம். புலம் = நிலம்]
செம்புழை	செம்புழை cembuḻai, பெ.(n.) குலாத்தி பறவையின் வகையுள் ஒன்று a variety of kulati bird [செம்+புழை]
செம்பூட்சேய்	செம்பூட்சேய் cembūṭcēy, பெ.(n.) தொல்காப் பியரின் ஒருசாலை மாணாக்கர்; a classmate of the great Tamil grammarian Tolkappiyar. [செம்+பூண்+சேய்], செம்பூட்சேய் cembūṭcēy, பெ. (n.) அகத்தியனார் மாணாக்கருள் ஒருவரான கூற்றியல் என்னும் நூலின் ஆசிரியல் (இறை. 56, உரை);; a disciple of {Agastya,} author of {Kūrriyal.}

செம்பூத்தன் கூட்டம்	செம்பூத்தன் கூட்டம் cembūttaṉāṭṭam, பெ.(n.) கொங்குவேளாளரின் அடையாளக்குடிப் பெயர்களுள் ஒன்ற; name of a clan among Kongu Vellalars. [செம்போத்து-அன்+கூட்டம்]
செம்பூர்	செம்பூர் cembūr, பெ.(n.) வந்தவாசி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in VandavasiTaluk. [செம்பு+ ஊர்]
செம்பூவம்	செம்பூவம் cembūvam, பெ.(n.) செம்பழுப்புநிறம் கொண்ட காகம் போன்ற பறவை; a brown coloured bird, resembling crow. மறுவ. செம்போத்து. [செம்+பூவம்] செம்பூவம் cembūvam, பெ. (n.) மரவகை; a kind of tree. [செம் + பூவம். பூவம் = மரவகை]
செம்மங்குடி	செம்மங்குடி cemmaṅguḍi, பெ.(n.) கும்ப கோணத்திற்கு அண்மையில் உள்ள ஓர் ஊர் a village in Kumbakonam. [செம்மண்+குடி]
செம்மடுவு	செம்மடுவு cemmaḍuvu, பெ.(n.) சேலம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Salem Taluk. [செம்+(மடு); மடுவு]
செமத்தியாக	செமத்தியாக cemattiyāka, வி.எ. (adv.), நன்றாக, முழுமையாக; fully completely இவன் தப்பாகப் பேசியதால், ஆசிரியரிடம் செமத்தி யாக வாங்கிக் கட்டிக் கொண்டான். [சுமை-சுமத்தி- செமத்தி - செமத்தியாக (கொ.வ.);] செமத்தியாக cemattiyāka, வி.அ. (adv) கடுமையாக; severely. "கீழே விழுந்து செமத்தி யான அடி" [கமத்தி-செமத்தி+ஆக]

செமை	செமை cemai, பெ.(n.) 1. சுமை, load 2. கட்டு; bundle [சுமை-செமை (கொ.வ);]
செய்திப்பறை	செய்திப்பறை ceytipparai, பெ.(n.) செய்தி பரவலுக்காக (பரிமாற்றத்திற்காக);ப்பயன்படுத்தப்பட்ட பறை; a drum used to convey message. [செய்தி+பறை]
செய்தி முகவர்	செய்தி முகவர் ceytimugavar, பெ.(n.) செய்தித்தாள் போன்ற ஊடகத்தார் தம் ஊடகங்களில் வெளியிடுவதற்கான செய்தி களையும் நிகழ்ச்சிகளையும் திரட்டும் பணியியில் ஈடுபடுத்தும் பணியாளர்; news agent, press reporter. [செய்தி+முகவர்].
செய்யலேரி	செய்யலேரி ceyyalēri, பெ.(n.) திருவண்ணா மலை வட்டத்திலுள்ள சிற்றுர், a village in Thiruvannamalai Taluk. [செய்யல் (சிவப்பு);+ஏரி]
செய்யாண்டையான சம்புவராய நாச்சி	செய்யாண்டையான சம்புவராய நாச்சி seyyāṇṭaiyāṉasambuvarāyanāssi, பெ.(n.) விசயகண்ட கோபாலனுடைய திருவோத்துர் கல்வெட்டொன்றில் குறிக்கப்படும் சம்புவ ராயர் மரபில் வந்த தேவரடியார் மகள்; a name of a dancer in temple. [செய்யாண்டை+ஆன+சம்புவராயன்+ஆட்சி]
செய்யாத்து வென்றான்	செய்யாத்து வென்றான் ceyyāttuveṉṟāṉ, பெ.(n.) வாலாசா வட்டத்திலுள்ள சிற்றுார்; a village in Wallajah Taluk. [செய்யாறு – செய்யாற்று+வென்றான்]
செய்யாற்றை வென்றான்	செய்யாற்றை வென்றான் ceyyāṟṟaiveṉṟāṉ, பெ.(n.) செய்யாறு வட்டத்தில் அனுக்காவூர் அருகில் உள்ள ஓர் ஊர்; a village in Seyyăru near the Anukkavur. [செய்யாறு+ஐ+வென்றான்]
செய்யூர்	செய்யூர் ceyyūr, பெ.(n.) காஞ்சிபுரம் மாவட்டத்தில் மதுராந்தகம் அருகே உள்ள ஓர் ஊர்; a village in Kanchipuram, near the Mathuranthagam. [செய்+ஊர்]

செயற்பாட்டியல்	செயற்பாட்டியல் ceyaṟpāṭṭiyal, பெ.(n.) நாட்டுப் புறவியல் ஆய்வின் ஒரு கோட்பாடு; a tenet infolklore study. [செயல்+பாடு+இயல்]
செயற்கை இரை	செயற்கை இரை ceyaṟkaiirai, பெ.(n.) மீன்களுக்குப் போடப்படும் உணவு artificial food for fish. [செயற்கை+ இரை]
செயற்கை முத்து	செயற்கை முத்து ceyaṟkaimuttu, பெ.(n.) கடலில் உள்ள முத்தைப் போன்று உருவாக்கப்படும் ஒரு வகை முத்து; artificial pearl. செயற்கை+முத்து]
செரகு	செரகு ceragu, பெ.(n.) பாத்தி கட்டி நீர் பாய்ச்சும் முறை; an irrigation method. [சிறகு-செரகு]
செரிகளியன்	செரிகளியன் cerigaḷiyaṉ, பெ.(n.) ஒரு வகை கடல் மீன், seafish. [செரி+களியன்]
செரிமானி	செரிமானி cerimāṉi, பெ.(n.) செரிமான ஆற்றலை வளர்க்கும்.மருந்து a medicine that induces the action of digestion. [செரி+மானி]
செரியாநோய்	செரியாநோய் ceriyānōy, பெ.(n.) செரியாமை; disease caused by indigestion. [செரியாத+நோய்]
செரக்கனூர்	செரக்கனூர் cerakkaṉūr, பெ.(n.) திருத்தணி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruthani Taluk, [செருக்கன்+ஊர் (செருக்கு-கரும்பு);]

செருகுமுடி	செருகுமுடி cerugumuḍi, பெ.(n.) நெல் கொட்டி வைக்கும் பெரிய தாழியின் கீழுள்ள பக்க வாயை மூடுவதற்கு ஏதுவாகச் செருகிப் பொருத்தப்பட்டுள்ள சதுரமான மூடி; square sliding type of lid fixed to the barrel at the bottom. [செருகு+மூடி]
செருகுடி,	செருகுடி, ceruguḍi, பெ.(n.) நாகப்பட்டினம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர். a village in Nagapattinam Taluk. [செரு(வயல்);+குடி]
செருவங்கி	செருவங்கி ceruvaṅgi, பெ.(n.) குடியேற்றம் (குடியாத்தம்); வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர். a village in Gudiyattam Taluk. [செரு+வங்கி]
செருப்பறை	செருப்பறை ceruppaṟai, பெ.(n.) 1.போரின்போது பாடப்படும் பாடல்; song sung at the battlefield. 2. போரின் போது முழக்கப்படும் பறை drums played at the battle field. செருப்பறை கேட்டு விருப்புற்று மயங்கி (புறம்.); விருப்புற்று மயங்கி (புறம்.); [செரு+யறை]
செல்லபிராட்டி	செல்லபிராட்டி cellabirāṭṭi, பெ.(n.) செஞ்சி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Cenji Taluk. [செள்ளை+பெருமாட்டி-பிராட்டி]
செல்லுப்பூச்சி	செல்லுப்பூச்சி celluppūcci, பெ.(n.) துளையிடும் பூச்சி; borer insect. [செல்+பூச்சி]

செல்லூர்	செல்லூர் cellūr, பெ.(n.) துளு நாட்டில் கடற்கரைக்கு அருகில் இருந்த ஊர்; one of the small village in Thulunadu situated near Seashore, - [செல்(மழை மேகம்);+ஊர்] செல்லூர் cellūr, பெ.(n.) திருநள்ளாற்றி லிருந்து மேற்கே 3 கி.மீ. தொலைவில் உள்ள ஓர் ஊர்; a village, 3 km west of Thirunallar. [செல்(மழை மேகம்);+ஊர்] செல்லூர் cellūr, பெ. (n.) மதிச்சயம் என்னும் ஊருக்கு மேற்கும், மதுரைக்கு வடக்குமுள்ள ஊர்; the village situated by westward of madiccayam and north word of Madurai. [செல்+ஊர்]
செல்லூர் கிழான்	செல்லூர் கிழான் cellūrkiḻāṉ, பெ.(n.) செல்லூரில் வாழ்ந்த நிலக்கிழார்; name of a landlord in cellur village, | [செல்லூர்+கிழான்]
செல்வழி மங்கலம்	செல்வழி மங்கலம் celvaḻimaṅgalam, பெ.(n.) திருபெரும்புதூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruperumbudur Taluk. [செல்வழிசாலை, பாதை)+மங்கலம்]
செல்வாண்டான்	செல்வாண்டான் celvāṇṭāṉ, பெ.(n.) திருநள் ளாற்று சிவன் கோயில் கல்வெட்டில் உள்ள பெயர்; name found in inscription of Thirunalăru temple. "தென்மலியுடையான் தேவன் செல்வாண்டான் (கல்);" [செல்வு அழகு, உயர்வு)+ ஆண்டான்]
செலம்பை	செலம்பை celambai, பெ.(n.) கரூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in KarurTaluk. [சிலம்பு-சிலம்பை]

செலவடை	செலவடை celavaḍai, பெ.(n.) ஓமலூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Omalur Taluk. [செலவு+அடை] செலவடை celavaḍai, பெ. (n.) செலவு; exponses. அவனுக்கு ஒருநாள் செலவடை பத்து உரூபா (உ.வ.);. [செலவு + (அடு →); அடை]
செலவு	செலவு celavu, பெ.(n.) ஆளத்தியிலேயே நிரம்பப் பாடுதல்; musical note of fuller length, [செல்-செலவு] செலவு celavu, பெ. (n.) 1. போக்கு;,going, passing. "செலவினும் வரவினும்" (தொல். சொல். 28);. 2. ஓட்டம்; running, flowing. "வெருவருஞ் செலவின் வெகுளி வேழம்" (பொருந. 172);. 3.நடை; manner or mode of walk. "சாமனார் தம்முன் செலவு காண்க"; (கலித். 94);. 4. குதிரை (கதி); நடை அல்லது ஓட்டம்; pace of a horse. "ஐந்து செலவொடு மண்டிலஞ் சென்று" (பு.வெ.12, வென்றிப். 14);. 5. பயணம்; journey. "நீளிடைச் செலவொழிந்தனனால்" (கலித். 10);. 6. படையெடுப்பு; expedition of an army.

செலுப்பு	செலுப்பு celuppu, பெ.(n.) சேலையின் மேல் முந்தியில் காணப்படும் பூவேலைப்பாடு; flower designs in saree. [செலவு-செலுப்பு] செலுப்பு1 celuppu, பெ. (n.) நீர்க்கோப்பு (இ.வ.);; cold. தெ. த்ஜலுபு [சல் → செல் → செலு → செலுப்பு] செலுப்பு2 celuppu, பெ. (n.) 1. சிறுதுண்டு; a little piece. 2. பாக்கச் சீவல் (யாழ்ப்.);; slices or parings of areca-nut. [செலு2 → செலுப்பு]
செவ்வத்தி	செவ்வத்தி cevvatti, பெ.(n.) தேமல், அரிப்பு. பல்வலி முதலியவற்றிற்கு மருந்தாகப் பயன்படும் மரம்; a tree of medicinal use. [செவ்-அத்தி]
செவ்வாய்க்குற்றி	செவ்வாய்க்குற்றி cevvāykkuṟṟi, பெ.(n.) கொம்பு விளையாட்டுக்காகக் கொண்டு வரப்படும் ஒரு மரக்குற்றி; a wooden piece used in kombu play. [செவ்+வாய்+குற்றி]
செவ்வாய்ப்பேட்டை	செவ்வாய்ப்பேட்டை cevvāyppēṭṭai, பெ.(n.) சேலம் நகரில் உள்ள ஓர் ஊர்; a village in Salem. [செவ்வாய் (கிழமை);+பேட்டை]
செவ்வாலி	செவ்வாலி cevvāli, பெ.(n.) கெண்டை மீன்வகையுள் ஒன்று carnatic carp. [செம்-செவ்+வாலி]
செவ்வாளி	செவ்வாளி cevvāḷi, பெ.(n.) ஒரு வகைக் குருவி இனம்; a variety of swallow. [செவ்+வாளி (அம்பு);]

செவ்விசை	செவ்விசை sevvisai, பெ.(n.) நாட்டுப்புற இசையில் இருந்து வளர்ந்த ஓர் இசைவகை; a musical note developed from folksong. [செவ்+இசை]
செவிக் கோனை	செவிக் கோனை cevikāṉai, பெ.(n.) திருவோத்துர்கோயிலுக்குப்படையல் (சாதம்); வழங்கியவரின் பெயர்; name of a person who made food offering in Tiruvottur temple. [ஒருகா. செவ்வி+கோனன்]
செவிடன்காடு	செவிடன்காடு ceviḍaṉkāḍu, பெ.(n.) அறந்தாங்கி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; name of a village in Arantangi Taluk. [செவிடன்+காடு]
செவி-த்தல்	செவி-த்தல் cevittal, செ.கு.வி. (v.i) 1 செவிக் கொள்ளுதல் to hear. 2. பாடங்கேட்டல்; to listen lesson. 'குவித்து மனத்தைக் குவிந்துள்ளே ஓங்கிப் செவித்தும் பெறுவது எவன்" (ஔவைக்குறள். 284); [செவ்வு-செவி]
செவியுணவு	செவியுணவு ceviyuṇavu, பெ.(n.) செவியுணவாகிய கேள்வி; listening; (wisdom - food);. செவியுணவின் கேள்வி உடையார் (குறள். 413); [செவி+ உணவு]
செவிலிமேடு	செவிலிமேடு cevilimēṭu, பெ.(n.) செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் உள்ள ஓர் ஊர்; a village in Chengalpattu. [ஒருகா. செவ்வல்+மேடு]
செவுள் இதழ்	செவுள் இதழ் cevuḷidal, பெ.(n.) மீனின் காதுப்பகுதி, girake. [செவி +உள்+இதழ்]
செவுள் இழை	செவுள் இழை cevuḷiḻai, பெ.(n.) மீனின் காதுப் பகுதியில் ஒளிரும் இழை; gill filament. [செவி +உள்+இழை]

செழுங்கிரியம்	செழுங்கிரியம் ceḻuṅgiriyam, பெ.(n.) புருவநடு: space between the eyebrows. "செண்டு வெளியிற்செழுங்கிரியத்திடைகொண்டுகுதிரை குசைசெறுத்தாரே'(திருமந்601); [செழும்+கிரியம்]
செளுகை	செளுகை ceḷugai, பெ.(n.) திருவாடானை வட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Tiruvādāna Taluk. [செழுவை-செளுகை] செளுகை ceḷugai, பெ. (n.) செழுகம் பார்க்க;see {elugam,} "செளுகையு முடலட வொருவழி யறிவிலர் செறிவார்" (சிவதரு. 7: 56);. [செழுகம் → செளுகம் → செளுகை]
செளுவத்தி	செளுவத்தி ceḷuvatti, பெ.(n.) திருவாடானை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; avillage in Tiruvadapa Taluk. [செழுவை+அத்தி]
செறுங்கடம்பூர்	செறுங்கடம்பூர் ceṟuṅgaḍambūr, பெ.(n.) மயிலாடுதுறைக்கு16 கி.மீ.தொலைவில் உள்ள ஓர் ஊர்; a village 16km from Mayiladuturai. [செறு (வயல்+கடம்பு+ ஊர்]
செனை	செனை ceṉai, பெ.(n.) உழும்போது கலப்பையின் கொழுவில் சிக்கிக் கொள்ளும் செடி, கொடி, மண் போன்றவை; vegetation and earth clot that sticks to the plough. [சில்-சினு-செனை]
சென்னகரை	சென்னகரை ceṉṉagarai, பெ.(n.) வெள்ளாட்டு மீன்; goat fish [ஒருகா, சின்ன+நவிரை]
சென்னகிரி	சென்னகிரி ceṉṉagiri, பெ.(n.) சேலம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Salem Taluk. [சென்னன்+கிரி]
சென்னாகூனி	சென்னாகூனி ceṉṉāāṉi, பெ.(n.) கடலில் இருக்கும் மீன் வகைகளுள் ஒன்று; a variety of seafish. [சின்ன+(குன்னி); கூனி]

சென்னலேரி	சென்னலேரி ceṉṉalēri, பெ.(n.) வாலாசா வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Wallajah Taluk. [ஒருகா சேய்நலன்+ஏரி]
சேக்கனூர்	சேக்கனூர் cēkkaṉūr, பெ.(n.) வேலூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Vellore Taluk. [சேக்கன்+ஊர்]
சேகண்டி	சேகண்டி cēkaṇṭi, பெ.(n.) கோல் கொண்டு அடிக்கும் வட்டமணி; bell, "எறி மணி சேகண்டி"(நிகபி:6:161); [(கை); –செய்+கண்டி] [P] சேகண்டி1 cēkaṇṭi, பெ. (n.) 1. காவலாளர் உறைவிடம் (யாழ்ப்.);; patrol hut. 2. காவற் கூடம், cell. [சேக்கை + (அண்டு→); அண்டி] சேகண்டி2 cēkaṇṭi, பெ. (n.) கோல் கொண்டடிக்கும் வட்ட முறி (வெங்கல);த் தட்டு (சூடா.);; gong. சேகண்டி [P]
சேகண்யம்	சேகண்யம் cēkaṇyam, பெ.(n.) பொன்னேரி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Ponneri Taluk. [செய்(வயல்);+காணி+அம்]
சேகணம்	சேகணம் cēkaṇam, பெ.(n.) ஒரு வகையான இசைக்கருவி a kind of musical instrument. [சேகண்டி+சேகணம்]
சேகல்	சேகல் cēkal, பெ.(n.) நன்னிலம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Nanniam Taluk. [ஒருகா, செவல்+செகல்+சேகல்]

சேங்காலிபுரம்	சேங்காலிபுரம் cēṅgāliburam, பெ.(n.), தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் உள்ள ஓர் ஊர் a village in Thanjavur. [ஒருகா சேங்காலி (சேங்கன்று+புரம்);]
சேடுகட்டை	சேடுகட்டை cēṭugaṭṭai, பெ.(n.) சேலையில் அகலத்தை ஒரே சீராக வைக்க உதவும் ஊசி முள்; a needle like tool used in loom. [சேடு+கட்டை]
சேண்பாக்கம்	சேண்பாக்கம் cēṇpākkam, பெ.(n.) வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் பாலாற்றுக்கு அருகில் உள்ள ஓர் ஊர்; a village in north Arcot, near the Palasuriver. [சேண்+பாக்கம்]
சேணியன்	சேணியன் cēṇiyaṉ, பெ.(n.) செக்கான்; oil monger. [ஒருகா. செய்+நன்.] சேணியன்2 cēṇiyaṉ, பெ. (n.) 1. தேவர்கோன், இந்திரன்;{Indram,} "சேணியனு மன்றே தெரிந்து" (தனிப்பா. 1, 60:120);. 2. விஞ்சையன்: {Vidyadaran.} [சேண் → சேணியன்] சேணியன்2 cēṇiyaṉ, பெ. (n.) ஆடை நெய்வோர் (E.T. vi. 361);; a class of weavers. ம. சேணியன்; க. சடைசேட; தெ. சேண்ட்று;து. சாடெ, சாட்யெ
சேத்துப்பட்டு	சேத்துப்பட்டு cēttuppaṭṭu, பெ.(n.) சென்னையில் உள்ள ஓர் ஊர்; a place in Chennai city. [சேற்று+பட்டு]
சேத்தியார் தோப்பு	சேத்தியார் தோப்பு cēttiyārtōppu, பெ.(n.) புவனகிரியிலிருந்து10 மீ தொலைவில் உள்ள ஓர் ஊர்; a village 10km from Puvanagiri [ஒருகா. சாத்து-சாத்தியர் (வணிகர்);சாத்தியார்+தோப்பு]

சேதாம்பல்	சேதாம்பல் cētāmbal, பெ.(n.) சிவகங்கை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Sivagangai Taluk. [செய்யது.(சிவப்பு);-சேது+ஆம்பல்] சேதாம்பல் cētāmbal, பெ. (n.) செவ்வாம்பல் red Indian water-lily. "சேதாம்பற் போதனைய செங்கனிவாய்" (கம்பரா. நகர்நீங். 101);. [சேது + ஆம்பல்]
சேதிராய நல்லூர்	சேதிராய நல்லூர் cētirāyanallūr, பெ.(n.) தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள ஓர் ஊர்; a village in South Arcot. [சேதி+அரையன்+நல்லூர்]
சேந்தநதி	சேந்தநதி cēndanadi, பெ.(n.) அருப்புக்கோட்டை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Aruppukkottai Taluk. [சிவந்த-சேந்த+நதி]
சேந்தமங்கலம்	சேந்தமங்கலம் cēndamaṅgalam, பெ.(n.), a village in Pandiyanādu (Madurai);. [சேந்தன்+மங்கலம்]
சேந்து-தல்	சேந்து-தல் cēndudal, செ.குன்றாவி (v.t.) நீர் இறைத்தல்; to draw water, அவள் தண்ணீர் சேந்துகிறாள் (கொங்.வ.); [சேண்+து-சேந்து]
சேப்பாடு	சேப்பாடு cēppāṭu, பெ.(n.) சிவந்த (செவலை); நிறமுடைய செம்மறியாடு; a sheep of brown colour. [சிவப்பு – சேப்பு+ஆடு]
சேமங்கரி	சேமங்கரி cēmaṅgari, பெ.(n.) தோன்றியங்கள் (ஆகமங்கள்); கூறுகின்ற காளி சிற்பத்தின் வேறோர் வடிவம்; a dfferent variety of the shape of the sculpture goddess Kali. [ஒருகா. சிம்மம்+காளி]

சேமங்குதிரை	சேமங்குதிரை cēmaṅgudirai, பெ.(n.) அய்யனார் தெய்வம் அமர்ந்து இருக்கும் குதிரைச்சிலை; a figure of Ayyanar's horse. [ஒருகா. சாமன் சேமன்+குதிரை]
சேமன்திருக்கை	சேமன்திருக்கை cēmaṉtirukkai, பெ.(n.) திருக்கைமீன் வகையுள் ஒன்று, whipsting ray [சாமன்-சேமன்+திருக்கை] [P]
சேய்ஞ்ஞலூர்	சேய்ஞ்ஞலூர் cēyññalūr, பெ.(n.) கும்பகோணம் வட்டத்தில் திருவாய்ப்பாடி என்று அழைக்கப்படும் ஊர்; a village in Kumbakonam Taluk. [சேயன்+நல்லூர்]
சேயான்	சேயான் cēyāṉ, பெ.(n.) ஒட்டன், பாட்டனுக்குப் பாட்டன்; great - great - grandfather. "பாட்டனுக்கு மேல் பூட்டன், பூட்டனுக்கு மேல் ஒட்டன், ஒட்டனுக்குமேல் உறவில்லை"(பழ); [சே(ய்மை); + ஆன்] சேயான் cēyāṉ, பெ. (n.) செந்நிற முடையவன்; person of ruddy complexion. [சேய் → சேயான்]
சேர்க்கலூர்	சேர்க்கலூர் cērkkalūr, பெ.(n.) கள்ளக்குறிச்சி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Kallakurichi Taluk. [செறு+கால்+ஊர்]

சேர்ப்பன்	சேர்ப்பன் cērppaṉ, பெ.(n.) நெய்தல் நிலத்தலைவன்; chieftain of seashore track சேரே திரட்சி (தொல். சொல் 363);. தெ. சேர்க (மக்கள் குழு. தொகுதி); [சேர்-சேர்ப்பன்] சேர்ப்பன் cērppaṉ, பெ. (n.) 1. நெய்தனிலத் தலைவன்; chief of the maritime tract. 'பனிக்கடற் சேர்ப்ப னென்கோ' (இறை. 1, உரை.);. 2. மழைக் கடவுள் (வருணன்);;{Waruna.} "எற்று தெண்டிரைநீர்ச் சேர்ப்பன்" (திருவிளை. நான்மா.);. [சேர்ப்பு + சேர்ப்பன்.]
சேர்ப்பெழுத்துப் பா	சேர்ப்பெழுத்துப்பா cērppeḻuttuppā, பெ.(n.) ஒரு பொருள் பயப்பதோர் சொற்கூறி அச் சொல்லொடு, ஒரே எழுத்தாகக் கூட்ட வகை; verse composed with a play on words, by adding or deleting letter to words which give different meaning as in kam, nagam, kanagam, kokanagam, orkā, kāvi, kāviri. [சேர்ப்பு+எழுத்துப்பா] எ-டு. கம், நகம், கனகம், கோகனகம் அல்லது கா-காவி-காவிரி.
சேர்பேடு	சேர்பேடு cērpēṭu, பெ.(n.) பொன்னேரி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Ponnéri Taluk. [ஒருகா:செரு+பேடு]

சேர்வை	சேர்வை cērvai, பெ.(n.) எட்டுகட்டு வெற்றிலை; eight fold bundles of betel. [சேர்- சேர்வை]. சேர்வை1 cērvai, பெ. (n.) 1. கூட்டுறவு; tellowship, association, union. "தொண்டர்களின் சேர்வை" (தணிகைப்பு. நாரண. 1);. 2. கலவை; mixture, compound. "அரிசனவாடைச் சேர்வை குளித்து" (திருப்பு. 139);. மருந்து முதலியவற்றிற் கூட்டுங் கலப்புச்சரக்கு; ingredients for medicinal or other composition. 4. சீலையிற் பூசிஇடும் மருந்து (யாழ்ப்.);; plaster, salve spread on cloth. 5. மாழை (உலோக);க் கலப்பு (இ.வ.);; alloy; admixture of base metal, as in coin. 6. சேனை (வின்.);; army. 7. கூட்டம் (வின்.);; collection, assemblage. 8. 20 வெற்றிலைக் கட்டு (வின்.);; twenty bundles of betel leaves. 9. மசாலாப் பொருட்களும் காய்கறி அல்லது இறைச்சியும் கலந்த ஆனம் (குழம்பு);; a mixture of spices and
சேரக்காற்று	சேரக்காற்று cērakkāṟṟu, பெ.(n.) கீழ்க்காற்று; easterly wind
சேரடி மூலை	சேரடி மூலை cēraḍimūlai, பெ.(n.) ஆத்தூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in AtturTaluk. [சேரடி+மூலை]
சேரமாதேவி	சேரமாதேவி cēramātēvi, பெ.(n.) திருநெல் வேலி மாவட்டத்தில் உள்ள ஒர் ஊர்; a village in Thirunelveli. [சேரமான்+தேவி]
சேரமான் இளங்குட்டுவன்	சேரமான் இளங்குட்டுவன் cēramāṉiḷaṅguṭṭuvaṉ, பெ.(n.) சேரனின் சங்க்கால இயற்பெயர்; name of a person of Cera clan. [சேரமான்+இளங்குட்டுவன்]
சேரமான் எந்தை	சேரமான் எந்தை cēramāṉendai, பெ.(n.) சங்கால சேரமரபினன்; a person of Cera clan in during sangamage. [சேரமான்+எந்தை]

சேரமான் மாரிவெண்கோ	சேரமான் மாரிவெண்கோ cēramāṉmāriveṇā, பெ.(n.) சேரமன்னன்; a Cera king. [சேரமான்+மாரிவெண்கோ]
சேராங்கொட்டை	சேராங்கொட்டை cērāṅgoṭṭai, பெ.(n.) மருந்துக்குப்பயன்படும் மரம் a tree of medical use. [சேரான்+கொட்டை] சேராங்கொட்டை cērāṅgoṭṭai, பெ. (n.) சேங்கொம்டை; marking-nut. [சேரான் + கொட்டை]
சேராமாறி	சேராமாறி cērāmāṟi, பெ.(n.) யாரோடும் ஒட்டாதவன்; a seclude person [சேரான்+மாறி]
சேராமுட்டு	சேராமுட்டு cērāmuṭṭu, பெ.(n.) செய்யாறு வட்டத்தில் உள்ள ஓர் ஊர்; a village in Ceyyāru [சேரான்+முட்டு]
சேரிகோன்	சேரிகோன் cēriāṉ, பெ.(n.) மாறவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் காலத்தில் கி.பி.1314ஆம் ஆண்டில் திருவாய்ப்பாடி நாட்டவர் அவையில் இருந்த ஓர் உறுப்பினன்; a member in the assembly of Tiravaypadi. [சேரி+கோன்]
சேரிமொழி இலக்கியம்	சேரிமொழி இலக்கியம் cērimoḻiilakkiyam, பெ.(n.) உரையாடலும், பொதுமக்களின் மொழியும் இசையும் கலந்த இலக்கிய வகை; layman literature. [சேரி+மொழி+இலக்கியம்]

சேல்கெண்டை	சேல்கெண்டை cēlkeṇṭai, பெ.(n.) கெண்டை மீன் வகையுள் ஒன்ற, white sardine. [சேல்+கெண்டை] சேல்கெண்டை cēlkeṇṭai, பெ. (n.) சேற்கெண்டை பார்க்க;see {Ser-kengai.} மறுவ. சேல் [சேல் + கெண்டை] [P]
சேலவாயல்	சேலவாயல் cēlavāyal, பெ.(n.) செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் உள்ள ஓர் ஊர்; a village in Chengalpattu. [ஒருகா செலவு+வாயில்]
சேவாட்டம்	சேவாட்டம் cēvāṭṭam, பெ.(n.) ஒரு வகையான ஒயில் ஆட்டம்; a folkdance. [சேவை+ஆட்டம்]
சேவூர்	சேவூர் cēvūr, பெ.(n.) அவினாசி வட்டத்தில் அமைந்துள்ள ஓர் ஊர்; a village in Avinasi. [சேவு+(காளை);+ஊர்] சேவூர் cēvūr, பெ.(n.) வேலூர் மாவட்டத்தில் உள்ள ஓர் ஊர்; a village in Vellore. [சேவு(எருது+ஊர்]
சேற்றுக்கால் செல்வர்கள்	சேற்றுக்கால் செல்வர்கள் cēṟṟukkālcelvarkaḷ, பெ.(n.) மள்ளர் இன மக்களைக் குறிக்கும் பெயர்; a term referring to Mallar community. [சேறு+கால]
சேற்றுமடு	சேற்றுமடு cēṟṟumaḍu, பெ.(n.) களிமண் கலவை; puddle. [சேறு+மடு]

சேறு-தல்	சேறு-தல் cēṟudal, செ.கு.வி.(v.i) புடைத்தல்; to winnow. மறுவ, தென்னு மாற்றுதல் புடைத்தல் கொழித்தல். க.கேறு, தெ. செறுகு, ம. சேறுமுறம் [செறு-சேறு]
சேறுவை-த்தல்	சேறுவை-த்தல் cēṟuvaittal, செ.கு.வி (v.t), நாற்று நடுவதற்குப் பதமாகச் சேறு அமையும் வகையில் உழுது வைத்தல்; to plough softly so as to enable implant sapling. [சேறு+வை]
சேறு	சேறு cēṟu, பெ.(n.) தவசங்களைக் கொட்டி வைக்கப்பயன்படும் தாழி; a barrel like utensil to storefood grains, [செறு-(செறி);→சேறு] சேறு1 cēṟu, பெ. (n.) 1. நீருடன் கலந்து குழைந்த மண், சகதி; mud, mire, slush, loam. "கதிர்மூக் காரல் கீழ்ச்சேற் றொளிப்ப" (புறநா. 249);. 2. குழம்பு; liquid of thick consisting as sandal paste. "சாறுஞ் சேறும்" (பரிபா. 6:41); 3. பனம் பழம் தேங்காய் முதலியவற்றின் செறிந்த உள்ளீடு; kernel, as of a coconut. "நுங்கின் றீஞ்சேறு மிசைய" (புறநா. 225.);. 4. விளாம்பழம் (மலை.);; wood-apple. 5. சீழ்; pus. புண்ணிலிருந்து சேறுஞ் சலமும் பாய்கின்றன (நாஞ்.);. ம. சேறு, சேற், சேர்; க. கெசர்; தெ. செறுகு; து. கெலர், கேது; பட. சேரு; குரு. கச்ச்;மா. க்வசு [செறி → சேறு] சேறு
சேனமீன்,	சேனமீன், cēṉamīṉ, பெ.(n.) விலாங்கு மீன் வகையுள் ஒன்று; giant moray eel. [சேனை+சேன+மீன] [P]
சேனல்	சேனல் cēṉal, பெ.(n.) வந்தவாசி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Vandavāsifaluk. [ஒருகா. செந்நெல்-சேனல்]

சைவசேகரப் பண்டிதன்	சைவசேகரப் பண்டிதன் caivacēkarappaṇṭidaṉ, பெ.(n.) திருவோத்துர் கல்வெட்டில் திருவுண்ணாழிகை அவையில் ஒர் உறுப் பினராக குறிப்பிடப்பட்டவன். இவரது காலம் கி.பி.16ஆம் நூற்றாண்டு; a member of Tiruvannaligai avaias per Tiruvottur inscription in 16th Century AD. [சைவ+சேகரன்+பாண்டியன்]
சைவாதி ராசய்யபட்டன்	சைவாதி ராசய்யபட்டன் caivātirācayyabaṭṭaṉ, பெ.(n.) இளமுலை நாச்சி அம்மன் கோயில் கல்வெட்டில் தேவரடியாருக்கு நிலம் வழங்கிய போது கையெழுத்து இட்டவர்களில் ஒருவன். இவனது காலம் 16-17ஆம் நூற்றாண்டு; name of a person mentioned in temple inscription. [சைவாதி+ராசய்யர்+பட்டன்]
சொக்கட்டான்	சொக்கட்டான் cokkaṭṭāṉ, பெ.(n.) பல்லாங்குழி ஆட்டத்தின் பெயர். (வடஆ-வ);; a name of pallankuli. [சொக்கு-சொக்கட்டார்] சொக்கட்டான் cokkaṭṭāṉ, பெ. (n.) 1. உருட்டிப் போடும் கட்டைகளின் எண்ணிக்கைக்குத் தகுந்தபடி விளையாடும் தாய விளையாட்டு வகை; a game similar to backgammon. 2. சொக்கட்டான்சீலை,2 பார்க்க;see {Sokkattān-Silai.2} ம. சொக்கட்டான்;கெ. சொடகமு [சதுரம் என்பதைச் சவுக்கம், சதுக்கம் என்று கூறுவது உலகவழக்கு. சவுக்கம் + கட்டாம் → சவுக்கட்டாம் → சொக்கட்டாம் → சொக்கட்டான்]
சொக்கம்	சொக்கம் cokkam, பெ.(n.) பாடலின்றி, வெறும் முழக்குதலுக்கு மட்டும் ஆடும் ஆடல், dance Without song. [சொக்கு-சொக்கம்] ; சொக்கம்1 cokkam, பெ. (n.) 1. தூய்மை; genuineness, purity, excellence, as of gold, silver. சொக்கத்தங்கம் (உ.வ.);. 2. அழகு (பிங்.);; beauty. 3. சொக்கத்தாண்டவம் பார்க்க;see {šokka-t-tāṇdavam.} 'சொக்க மவினய நாடகம்' (சிலப். பதி. 73, உரை.);. 4. கெம்பு (சங்.அக.);; ruby. 5. சிவப்பு; red. [சொள் → (சொகு); → சொக்கம்] சொக்கம்2 cokkam, பெ. (n.)

களவு

சொக்கானை	சொக்கானை cokkāṉai, பெ.(n.) முதுகுளத்தூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Madukulattür Taluk. [சொக்கு மயக்கம், மதம்)+யானை]
சொட்டவாளை	சொட்டவாளை coṭṭavāḷai, பெ.(n.) வாளைமீன் வகையுள் ஒன்று; thread, gim bream, [சொட்டை+வாளை] [P]
சொட்டிக்கட்டை	சொட்டிக்கட்டை coṭṭikkaṭṭai, பெ.(n) வில்லுப் பாட்டில் குடத்தின் கழுத்துப் பகுதிக்குக் கீழே தட்டி, ஒலியெழுப்ப உதவும் மரத்துண்டு; a wooden piece used as a tool infolklore. [சொட்டு-சொட்டி+கட்டை]
சொடுக்கு வாதம்	சொடுக்கு வாதம் coḍukkuvātam, பெ.(n.) மாடுகளின் காலைச் சொடுக்கி இழுக்கும் ஊதை (வாதம்);; a disease of cows. [சொடுக்கு+வாதம்]
சொடுக்கு	சொடுக்கு coḍukku, பெ.(n.) கரண்டி; a laddle. [சொடு-சொடுக்கு]
சொர்னாழி	சொர்னாழி corṉāḻi, பெ.(n.) பறையிசைக் கூட்டியத்தில் இடம்பெறும் ஊதுகுழல்; a wind pipe of played in drum play [கரை+ நாடு]
சொரண்டி	சொரண்டி coraṇṭi, பெ.(n.) களை எடுக்கும் கருவி; a weed removing implement. [சுர-சுரண்டி-சொரண்டி]
சொரத்துார்	சொரத்துார் coratr, பெ.(n.) கடலூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Cudalore Taluk. [கரம்+ அத்து+ ஊர்]

சொரையூர்	சொரையூர் coraiyūr, பெ.(n.) வாலாசா வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Wallajah Taluk. [சுரம்-கரை+ஊர்]
சொதப்பு-தல்	சொதப்பு-தல் codappudal, செகுன்றாவி (v.t.) 1. குழப்பு. குழப்பமடையச் செய்தல்; to confuse 2. சேறாக்குதல்; to make mire. [சொது-சொதப்பு]
சொல்லாடல்	சொல்லாடல் collāṭal, பெ.(n.) 1) பேசுதல் : speaking சொல்லாடாள் சொல்லாடாள் நின்றாள் (சிலம்);. 2) சொல்விளையாட்டு; word game of children. 3) எதிராடல்; speaking against of சொல்லாடாதே என்றால் நீ கேட்க மாட்டாய் போலிருக்கிறது. [சொல்+ஆடல்].
சொல்லாய்வு	சொல்லாய்வு collāyvu, பெ.(n.) சொல்லின் வேர், தோற்றம், வளர்ச்சிமாற்றம்பற்றிய ஆய்வு study on the origin and history of words and etymology. [சொல்+ஆய்வு]
சொல்லாராய்ச்சி	சொல்லாராய்ச்சி collārāycci, பெ.(n.) சொல், சொற்பொருள் ஆகியவற்றின் தோற்றம், வரலாறு ஆகியன பற்றிய ஆய்வு; study on words. [சொல்+ஆராய்ச்சி]
சொல்லியல்நூல்	சொல்லியல்நூல் colliyalnūl, பெ.(n.) சொல்லின் தன்மை, வகைப்பாடு முதலியவற்றை கூறும் நூல்; work on etymology. [சொல்+இயல்+நூல்]
சொழங்குணம்,	சொழங்குணம், coḻṅguṇam, பெ.(n.) செஞ்சி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Senjitaluk. [சோழன்+குண்டம்]

சொளமாடு-தல்	சொளமாடு-தல் coḷamāṭudal, செ.கு.வி. (v.i.) ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியிலேயே சுற்றிச் சுற்றி வருதல்; to wander around a particular place. [சுலவு+ஆடுதல்]
சொற்குன்றல்	சொற்குன்றல் coṟkuṉṟal, பெ.(n.) சொற்குற்றம் பார்க்க; see sor kurram "சொற்குன்றலின்றித் தொழுமின்" (திருமந்279); [சொல்+குற்றம்]
சொற்போர்	சொற்போர் coṟpōr, பெ.(n.) எதிராடல், தருக்கம்; logic [சொல்-போர் (மற்றவர் பேச்சுக்கு மறுப்பு தரும் திறன்);]
சொற்றிறம்	சொற்றிறம் coṟṟiṟam, பெ.(n.) சொல்வன்மை; eloquence commandon language. [சொல்+திறம்]
சொன்னலம்	சொன்னலம் coṉṉalam, பெ.(n.) சொல்லின் பயன்; good effect of good words. முளைநலமே, விளைநலத்தைத் தெரிவித்தல் போல், மக் களின் சொன்னலமே அவர் செயல் நலத் தையும் தெரிவிக்கும். (குறள்.959, தமிழ் மரபுரை);. [சொல்+நலம்]
சோக்காடி,	சோக்காடி, cōkkāṭi, பெ.(n.) கிருட்டிணகிரி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்:Ti, a village in Krishnagiri Taluk. [சொக்கன்+பாடி]
சோகண்டி,	சோகண்டி, cōkaṇṭi, பெ.(n.) செங்கற்பட்டு வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Chengalpet Taluk. [சேகண்டி-சோகண்டி]
சோகத்தூர்,	சோகத்தூர், cōkatr, பெ.(n.) வந்தவாசி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Vandavāsi Taluk. [சொகுத்தன்+ஊர்]

சோகினி	சோகினி cōkiṉi, பெ.(n.) நள்ளிரவு முதல் அதிகாலை வரை பாடத்தக்க பண்; a music note sung at night. [சொக்கு-சொக்கினி-சோகினி]
சோடியாட்டம்	சோடியாட்டம் cōṭiyāṭṭam, பெ.(n.) பல்லாங்குழியில் இருவர் ஆடும் ஆட்ட வகை; a doubles play of pallankuli game. [சுவடி+சோடி]
சோடு	சோடு cōṭu, பெ.(n.) வாயகன்ற பெரிய ஏனம்; big vessel. [தோடு-சோடு] சோடு1 cōṭu, பெ. (n.) 1. காற்கவசம்; a kind of legging for warriors. "காலார் சோடற்ற கழற்கால்" (களவழி, 9);. 2. கவசம்; coat of mail. "தலைச் சோடு வஜ்ரச் சோடிட்டு" (கூளப்ப.43);. 3. நாலுபட்டணம்படி கொண்ட அளவு (இ.வ.);; a measure of capacity equal to four Madras measures. 4. 360 நெற்கனமுள்ள ஓர் எடை; weight equal to 360 grains of paddy. 5. திரட்சி; rotundity. இந்தச்சோடு (உ.வ.);. [சுள் → (சொள்); → சுவடு → சோடு.] சோடு2 cōṭu, பெ. (n.) 1. இணை, இரட்டை; pair, cuple, brace, set. "சோடுற்றத் மாமுகை திருப்பு
சோடேந்தல்	சோடேந்தல் cōṭēndal, பெ.(n.) முதுகுளத்தூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in MudukulathurTaluk. [சோழன்(சோமன்);+ ஏந்தல் (ஏரி);]
சோனா	சோனா cōṉā, பெ.(n.) விடாப்பெரு மழை; incecent an. "சோணா மேகம் பொழிவது போல்'(வி.பா:45:135); பட சோனெ [சோனை-சோனா]

சோத்தாங்கை	சோத்தாங்கை cōttāṅgai, பெ.(n.) உண்ணும் கை (வலது கை);; right hand. [சோற்று+ஆம்+கை]
சோத்துப்பட்டை	சோத்துப்பட்டை cōttuppaṭṭai, பெ.(n.) மூங்கிலின் உட்பகுதிச் சோறு ; inner pulp of bamboo. [சோறு+பட்டை]
சோபானை	சோபானை cōpāṉai, பெ.(n.) வெற்றுக் குழியாகத் தோன்றும் நிலை; appearance of an empty pit. [சூப்பல்-சோபானை]
சோம்பன்,	சோம்பன், cōmbaṉ, பெ.(n.) வண்டின் ஒருவகை; a beetle. [சோம்பு-சோம்பின்]
சோமாசி,	சோமாசி, cōmāci, பெ.(n.) பரமக்குடி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Paramagudi Taluk. [சோ(எயில் கோட்டை);+ மாசி]
சோமாக பாடி	சோமாக பாடி cōmākapāṭi, பெ.(n.) காஞ்சிபுரம் மாவட்டத்தில் உள்ள ஓர் ஊர்; a village in Kanchipuram. [சோ(கோட்டை);+மாசி+பாடி]
சோயிசி	சோயிசி sōyisi, பெ.(n.) இராமநாதபுரம் பரமக்குடி வட்டத்தில் உள்ள ஓர் ஊர்; a village in Ramanathapuram (Dist.); Paramakudi (Taluk);. [சோமாசி – சோயி]
சோலணி,	சோலணி, cōlaṇi, பெ.(n.) அறந்தாங்கி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Arantangi Taluk. [சோலை+அணி]

சோழ மாருதி நல்லூர்	சோழ மாருதி நல்லூர் cōḻmārudinallūr, பெ.(n.) மன்னார்குடி வட்டத்தில் அமைந்துள்ள ஓர் ஊர்; a village in Mannarkudi. [சோழன்+மருதன்+நல்லூர்]
சோழவர்தான்	சோழவர்தான் cōḻvartāṉ, பெ.(n.) மதுரை மாவட்டத்தில் உள்ள ஓர் ஊர்; a village in Madurai. [ஒருகா சோழன்+வென்றான்]
சோழகங்கம்	சோழகங்கம் cōḻkaṅgam, பெ.(n.) இராசேந்திர சோழன் கட்டிய பொன்னேரி நீர்நிலை; a large write reservation made by the great Chola emperor Rajendra Chola. [சோழன்+கங்கம் (நீர்நிலை);]
சோழகம்	சோழகம் cōḻkam, பெ.(n.) தென்காற்று : southern wind. [சோழம்+சோழகம்] பாய்மரக்கப்பலை முதலில் கண்டுபிடித்த சோழன் வளிதொழில் ஆண்டவன் என்பதால் தென்காற்று சோழகம் எனப்பட்டது. சோழகம் cōḻkam, பெ. (n.) தென்காற்று (வின்.);; south wind, wind that blows during the South West monsoon. [சோமும் + அகம்]
சோழிக்காக	சோழிக்காக cōḻikkāka, பெ.(n.) பண்ட மாற்றுக் காலத்தில் காசாக ஆளப்பட்ட சோழிகள்; cowries used as currency in Africa and Asia. [சோழி+காசு] நான்கு சோழி ஒரு விடுகாசு, 320 விடுகாசு ஒரு உருபாய் என்பது பழைய கணக்கீட்டு முறை.
சோளக்குழி	சோளக்குழி cōḷakkuḻi, பெ.(n.) சோளம் போட்டு வைக்க பயன்படும் நிலக்குழி; underground store room for storing food grains, [சோளம்+குழி]
சோற்றுப் பாக்கம்	சோற்றுப் பாக்கம் cōṟṟuppākkam, பெ.(n.) காஞ்சிபுரம் மாவட்டத்தில் வந்தவாசியிலிருந்து செங்கற்பட்டுக்குச் செல்லும் சாலையில் உள்ள ஊர்; a village in Kanchipuram, on the way to Wanthavasi Chengalpattu salai. [சோற்று+பாக்கம்]

சோற்றுப்பானை	சோற்றுப்பானை cōṟṟuppāṉai, பெ.(n.) சமையல் செய்வது போல் சிறுமியர் நடித்து விளையாடுதல்; a play of young girls as if they are cooking with pot. [சோற்று+பானை] சோற்றுப்பானை cōṟṟuppāṉai, பெ. (n.) 1. சோறாக்கும் மட்பாண்டம்; cooking pot. 2. பெருந்தீனிக்காரன்; glutton. [சோறு + பானை]
சோனாங்கெளுத்தி	சோனாங்கெளுத்தி cōṉāṅgeḷutti, பெ.(n.) கெளுத்தி மீன் வகையுள் ஒன்று; long whiskerred cat fish [சோனை+ஆம்+கெளுத்தி] [P]
செளகர்	செளகர் ceḷagar, பெ.(n.) ஒரு வகை மீன் இனம்; a kind of fish. [செவுக்கர்-செளகர்]
செளசின்	செளசின் seḷasiṉ, பெ.(n.) இந்தியக் காடுகளில் காணப்படும் நான்கு கொம்புகள் கொண்ட உயிரினம்; a four horned wild animal. [சதுரம் (நான்கு); – செளரம்]
செளக	செளக ceḷaga, பெ.(n.) ஓடப்பாட்டில் முதலில் பாடப்படுவது; beginning song of the boatmen folk songs. [சோ ஒலிக் குறிப்பு) – செளக]
ஞெள்ளன்	ஞெள்ளன்ñeḷḷaṉ, பெ.(n.) பழங்கால இயற் பெயர்; a proper name, ஞெள்ளா வா (இலக். உரை);. ம. நெளியுக (நிமிர்தல்);, நெளிச்சு நடக்குக. [ஞெள்ளுதல் - நிமிர்தல். ஞெள்ளன் - நிமிர்ந்தவன் நெடியவன் - உயரமானவன் - யாருக்கும் பணியாதவன்).]

தக்கட்டி	தக்கட்டி takkaṭṭi, பெ.(n.) ஒசூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Hosur Taluk. [தேக்கு→((தக்கு+அட்டி] தக்கட்டி takkaṭṭi, பெ.(n.) உண்ணுவதற்குத் தக்கவாறு நன்கு முதிர்ந்து, பழுத்த கனி: a ripe fruit suitable for eating. [தகு - தக்க – தக்கட்டி].
தக்கடிக்காரன்	தக்கடிக்காரன் takkaḍikkāraṉ, பெ.(n.) ஏமாற்றுக்காரன்; a man of guile, treachery. [தக்கடி+காரன்]
தக்கடிவித்தை	தக்கடிவித்தை takkaḍivittai, பெ.(n.) செப்படி வித்தை; deceitful tricks. [தக்கடி+வித்தை] தக்கடிவித்தை takkaḍivittai, பெ. (n.) 1. செப்படிவித்தை juggling, sleight of hand. 2.. ஏமாற்றுமுறை. deceitful tricks, deception(செஅக);. [தக்கடி + வித்தை]
தக்கடை	தக்கடை takkaḍai, பெ.(n.) கைத்தறி நெசவில் நாடாவைச் செலுத்த உதவும் தோற் கருவி; a leather implement used in handloom weaving. [தக்கு-தக்கடை] [P] தக்கடை takkaḍai, பெ. (n.) இரட்டைத் தட்டுள்ள நிறைகொல்c (C.G.91);; a pair of scales. தெ. தக்கெடா [தக்கு அடை – தக்கடை]

தக்கம்	தக்கம் takkam, பெ.(n.) பல்லாங்குழியின் வெற்றுக்குழியின் பெயர்; empty pit in palankuli, an indoor game. [தக்கு-தக்கா] தக்கம்1 takkam, பெ. (n.) 1. நிலைபேறு; stability. "தக்கமில் செய்கைப்பொருள்' (பழ. 362.); . 2. பற்று; attachment. "தக்கம் படாமை தவம்" (சிறுபஞ்ச. 77); 3. பல்லாங்குழி விளையாட்டில் காய்கள் இல்லாதிருக்குங் குழி (நெல்லை);: empty cavity in the pallanguli board during a gamc. 4. ஏனத்தின் அடியில் தங்கின உணவு நீர் (அந்தண);: scmi- liquid food at the bottom of a vessel. [தங்கு - தக்கு – தக்கம்] தக்கம்2 takkam, கு.வி.எ (adv.) தொடக்கம் முதல்:
தக்கனாதி	தக்கனாதி takkaṉāti, பெ.(n.) குறிஞ்சியின் முப்பத்திரண்டுபண்களில் ஒன்று one of the 32 melody types of 'kuriñji'. [தெற்கு-தக்கு தக்கன்+ஆதி]
தக்குத்தகான	தக்குத்தகான takkuttakāṉa, பெ.அ.(adj.) கண்மூடித்தனமான, வகைதொகையற்ற, indiscriminate. [தக்கு+தகா+அன்]
தக்குத் தொண்டை	தக்குத் தொண்டை takkuttoṇṭai, பெ.(n.) தாழ்ந்த குரல், low voice 'தக்கிலேபாடுகிறார் (உவ);. [தாழ்+கு, தக்கு+தொண்டை தக்கு தாழ்வு]
தக்கேசி	தக்கேசி takāci, பெ.(n.) பழம்பெரும் பண்; a ancient melody type. [தக்கம்+தக்கேசி] தக்கேசி takāci, பெ. (n.) மருதநிலப்பண் வகை (பிங்.); (சிலப். 3:26, உரை);, a melody type of the marudam class.

www.valluvarvallalarvattam.com 4885 of 19068.

தக்கை	தக்கை takkai, பெ.(n.) பிரிகளை இணைக்கும் கருவி; an implement used in weavers loom. [தகுகை-தககை] தக்கை takkai, பெ. (n.) அகப்புறமுழவு (தண்மை, தக்கை, தகுனிச்சம்); மூன்றனுள் ஒன்றாகிய ஒருவகைப் பறை (பிங்); (சிலப். 3:26, உரை);; a kind of drum, one of the three agappura-mulavu. 2. பறை (சூடா);; drum. தக்கை takkai, பெ. (n.) காதிலிடுங் குதம்பை; roll of palm leaves or plug, put into a perforation of the car-lobe to enlarge it. 2. நீரிலுள்ள நிலைத்தினையிலிருந்து அல்லது ஒருவகை மரத்திலிருந்து எடுக்கப்படும் எடை யில்லாததும், நீரில் மிதக்கக்கூடிய தன்மை உடையதுமான பொருள் அடைப்பான். cork. 3. அடைப்பு; plug to stop up a crack, leak, etc.,. 4. மரை (இ.வ.); nut. 5. நெட்டி வகை:
தகடி	தகடி tagaḍi, பெ.(n.) திருக்கோயிலூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tirukkoyilur Taluk. [தகர்-தகளி-தக- (தகர்-ஆட்டுக்கடா);] தகடி1 tagaḍi, பெ. (n.) பொன்னாடை (இவ);: gold-embroidered silk. தெ. தகடி [தகடு - தகடி, பொன்னிழையில், பூ வேலைப்பாடு அமைத்த பட்டாடை.] தகடி2 tagaḍi, பெ. (n.) நீர் (பிங்); water. [தக - தகம் - தாகம் = நீர்வேட்கை தகம் தி - தகதி - தகடி = தாகத்தைத் திர்க்கும் நீர் வ. வ.] தகடி3 tagaḍi, பெ. (n.) ஏமாற்றுகை (இவ);:

தகடை	தகடை tagaḍai, பெ.(n.) வண்டிச் சக்கரம்; wheel of a cart. [தகள்-தக்கு-தகடை] [P]
தகளி	தகளி tagaḷi, பெ.(n.) தொடரிக் கோவை போன் றமைந்த சக்கரத்தைக் கொண்டு இயங்கவல்ல பெரும் படைக்கலன்; an armoured, enclosed, armed vehicle moving on caterpillar wheels, tank. [தகர்→ தகரி - பெரும் தடைகளையும் தகர்க்கவல்லது] [P] தகளி2 tagaḷi, பெ. (n.) தகளி பார்க்க; see __, "வையந் தகளியா" (திவ். இயற். 1: i);.
தகுணி	தகுணி taguṇi, பெ.(n.) தகுணிச்சம் எனும் இசைக்கருவி; an musical instrument used to tenorin music. [தகுச்சம்-தகுணி] தகுணி taguṇi, பெ. (n.) இசைக்கருவி: a kind of drum. "சங்கம் பொற்றாளம் தகுணி துடிபடகம்" (சிவக். பிரபந். தஞ்சைப் பெரு. 51);
தகுள்-தல்	தகுள்-தல் taguḷtal, 16 செ.கு.வி.(v.t.) 1. சிக்கிக்கொள்ளுதல், அகப்பட்டுக் கொள்ளுதல்; to stick. 2. கோத்தல்; to string. 3. பொருத்துதல்; to fit. [தகு→தகுள்]
தகையணங்கு	தகையணங்கு tagaiyaṇaṅgu, பெ.(n.) கள்ளப் புணர்ச்சி கொண்ட பெண்; woman. who had illicit intercourse. (சா.அக.);. [தகை+அணங்கு]
தங்கடம் சொல்-(லு)-தல்	தங்கடம் சொல்-(லு)-தல் daṅgaḍamcolludal, நாட்டுப்புறக் கலைகளில் ஒன்றான குறி சொல்லல்; to fortune tell by a priest possessed by a deity. [தங்கடம்+சொல்-]
தங்கப்பிரமி	தங்கப்பிரமி taṅgappirami, பெ.(n.) பொன் னாக்கம்(வாதவித்தை);; alchemy(சா.அக.);. [தங்கம்+பிரமி]

தங்கரேக்கு	தங்கரேக்கு taṅgarēkku, பெ.(n.) உயர்ந்த பொன்னினால் அடித்த மெல்லிய தகடு, thin foils or sheets of refined gold. (சா.அக.);. [தங்க(ம்);+ரேக்கு] தங்கரேக்கு taṅgarēkku, பெ. (n.) தங்கத் தாலியன்ற, மிகு நுண்மென் தகடு; gold leaf. "தங்கரேக்காற் சமைத்திட்ட" (தனிப்பா. i:378:21);. [தங்கம் + ரேக்கு]
தங்குவேட்டை	தங்குவேட்டை taṅguvēṭṭai, பெ.(n.) மாசிக் களரிக் கொண்டாட்டத்தின் ஒரு கூறு a part of 'masikalari' celebration. [தங்கு+வேட்டை] தங்குவேட்டை taṅguvēṭṭai, பெ. (n.) நெடுந்தொலைவு வேட்டைக்குச் செல்பவர்கள் நடுவில், சிலகாலம் தங்கி, வேட்டையாடித் தொடருதல்; a temporary halt and hunting in a long jouney for hunt. [தங்கு + வேட்டை.]
தங்குவேட்டை வை-த்தல்	தங்குவேட்டை வை-த்தல் taṅguvēṭṭaivaittal, 4.செ.கு.வி.(vi.) வேட்டைபிடிப்பதற்காக வலை கட்டுதல்; to place trap in hunting. [தங்கு+வேட்டை+வை-]
தச்சாம்பாடி	தச்சாம்பாடி taccāmbāṭi, பெ.(n.) போளூர் வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Polor Taluk. [தச்சன்+பாடி]
தச்சு	தச்சு taccu, பெ.(n.) கொம்புமுறி விளையாட்டில் பயன்படுத்தப்படும்.கொம்பின் வளைவுப்பகுதி: the curved part of the kombu. [தைத்தல் (குத்துதல்);-தச்சு] தச்சு taccu, பெ. (n.) 1. தச்சன்றொழில்; carpenter's work. "தச்சு விடுதலும்" (திருவாச. 14, 3);. 2. தச்சனது ஒரு நாள் வேலையளவு; day's work of a carpenter. இந்த நிலைக்கதவைச் செய்ய எத்தனை தச்சு ஆகும் (உ.வ.); [தைச்சு → தச்சு]

தச்சுக்கழித்தல் சடங்கு	தச்சுக்கழித்தல் சடங்கு taccukkaḻittalcaḍaṅgu, பெ.(n.) வள்ளம், தோணி கட்டுமரம் முதலானவற்றிற்கு நிகழ்த்தப்படும் ஒரு சடங்கு a ceremony after the completion of carpentary work of 'catamaran' etc. [தச்சுக்கழித்தல்+சடங்கு]
தச்சூர்	தச்சூர் taccūr, பெ.(n.) முதுகுன்றம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Vridhachalam Taluk. [தச்சு + ஊர்] தச்சூர் taccūr, பெ. (n.) விழுப்புரம் மாவட்டத்தில் உள்ள சிற்றூார்; a village in Viluppuram district. [தைச்சு → தச்சு + ஊர் = தச்சர் மிகுதியாகப் பிறந்து வாழுமூர்]
தசவிளக்கு	தசவிளக்கு tasaviḷakku, பெ.(n.) ஓமலூர் வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Omalur Taluk.
தசைச்சுரப்பு	தசைச்சுரப்பு tasaissurappu, பெ.(n.) புடைப்புக்கட்டி; a useless outgrowing of flesh as a tumous. (சா.அக.);. [தசை+காப்பு]
தஞ்சாவூர்க் கட்டம்	தஞ்சாவூர்க் கட்டம் tañjāvūrkkaṭṭam, பெ.(n.) தாய விளையாட்டில் ஒருவகை; a dice play. [தஞ்சாவூர்+கட்டம்] தஞ்சை வட்டாரத்து மக்கள் விரும்பி ஆடும் ஆட்டம் [P]
தஞ்சாவூர்பாணி	தஞ்சாவூர்பாணி tañjāvūrpāṇi, பெ.(n.) பரதத்தில் கையாளப்படும் ஒரு நடன முறை a kind of dramatic entertainment with Bharatha natyā. [தஞ்சாவூர்+பாணி]
தஞ்சை நால்வர்	தஞ்சை நால்வர் tañjainālvar, பெ.(n.) இக்காலப் பரதநாட்டிய வடிவத்தை வரையறுத்தவர்கள்; the exponents (four); who prescribed the modern Barathanattiyam. [தஞ்சை+நால்வர்]

தட்டடி	தட்டடி1 taḍḍaḍi, பெ.(n.) உழவின் நில அளவு a land measurement "ஒரு தட்டிக்குச் சோளம் விதை" (உவ);. [தட்டு+அடி] தட்டடி2 taḍḍaḍi, பெ.(n.) நாற்றங்காலின் சிறுசிறு பகுதி; a small part of a bed on which paddy corn is seen. [தட்டு+-அடி] தட்டடி taḍḍaḍi, பெ. (n.) கூத்தாட்ட வகையுளொன்று (யாழ். அக.);; a kind of dance. [தட்டு + அடி. தப்பட்டை யெனுந் தட்டையான இசைக்கருவியில், கையால் அடித்து எழுப்பும் ஒவ்வொரு அடி யோசைக்கு ஏற்றவண்ணம், ஆடுங் கூத்து]
தட்டடைவு	தட்டடைவு taḍḍaḍaivu, பெ.(n.) பாதத்தின் முழுப்படத்தையும், குதிங்காலையும் தரையில் சப்பென்று தட்டும் அடைவு a kind of dance movement. [தட்டு+அடைவு] \
தட்டலங்காபுட்டலங்கா	தட்டலங்காபுட்டலங்கா taṭṭalaṅgāpuṭṭalaṅgā, பெ.(n.) குழந்தை விளையாட்டு வகை; a child play. (த.நா.வி);. [தட்டலம்+காய்+புட்டலம்+காய்]
தட்டளி	தட்டளி taṭṭaḷi, பெ.(n.) தோலாற் செய்யப்பட்ட இசைக்கருவி; a musical instrument made by leather. [தட்டு+அளி]
தட்டாங்கல்	தட்டாங்கல் taṭṭāṅgal, பெ.(n.) ஐந்து அல்லது ஏழு கற்களைக்கொண்டு விளையாடும் ஒரு வகை விளையாட்டு; forfeit game which consists in throwing five or seven stones up in to the air and catching them in various ways. மறுவ: கல்லாங்காய் [தட்டு(தட்டுதல்);+ஆம்+கல்] ஐந்தாங்கல் (ஐந்து கற்களைக் கொண்டு விளையாடுவது);, ஏழாங்காய் (ஏழு கற்களைக் கொண்டு விளையாடுவது);.

தட்டாங்காய்	தட்டாங்காய் taṭṭāṅgāy, பெ.(n.) தட்டைப் பயற்றுக் காய்; an unripe fruit of thattai-ppayaru. [தட்டை-அம்+காய்]
தட்டாத்திமூலை	தட்டாத்திமூலை taṭṭāttimūlai, பெ.(n.) நன்னிலம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Nannilam Taluk. (சா.அக.);. [தட்டாத்தி+மூலை]
தட்டியாங் கொட்டு-தல்	தட்டியாங் கொட்டு-தல் daṭṭiyāṅgoṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (vi) கும்மியாடுதல்; to play the 'kummi" dance. [தட்டி+ஆம்+கொட்டு-]
தட்டியோடு-தல்	தட்டியோடு-தல் daṭṭiyōṭudal, செ.கு.வி.(v.i.) தொடுபவன் வட்டத்திலுள்ளவரின் முதுகைத் தொட்டுவிட்டுச் செல்லுதல்; a run after touching the back of a pperson who is seated in circle with others. a kind of play. [தட்டி+ஓடு-]
தட்டு	தட்டு1 taṭṭu, பெ.(n.) ஒருவகையான ஒயிலாட்டம், a type of oyilāṭṭam. [தாட்டு-தட்டு] தட்டு taṭṭu, பெ.(n.) புட்டியின் மூடி bottle lid. (ம.வ.சொ.);. [தள்-தடு-தட்டு] தட்டு taṭṭu, பெ.(n.) கால்நடைகளின் பிறப்புறுப்பு; genital part of animals. "எருமை மாட்டுத் தட்டு இறங்கி விட்டது; நாளைக்குக் கன்று ஈன்றுவிடும்"(உவ);. [துள்ள+து-தட்டு-தட்டு] தட்டு1 daṭṭudal, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. கதவு முதலியவற்றைப் புடைத்தல்; to knock at, rap at, to tap, pat. புரையேறிவிட்டால் தலையில் தட்டுவார்கள் (உ.வ.); 'நன்றாக வரைந்திருக்கிறாய்' என்று கூறி முதுகில் ஆசிரியர் தட்டினார்
தட்டுக்குழி	தட்டுக்குழி taṭṭukkuḻi, பெ.(n.) கால்நடைகளின் பிறப்புறுப்பு; genital part of animals. [தட்டு+குழி]

தட்டுக்கோடு	தட்டுக்கோடு taṭṭukāṭu, பெ.(n.) கிளித் தட்டு ஆட்டத்தில் முதலில் உள்ள தட்டு. (த.நா.வி.);.; a kind of play which is first in kilittattu. [தட்டு+கோடு]
தட்டுச்சக்கை	தட்டுச்சக்கை taṭṭuccakkai, பெ.(n.) வாசற் காலுக்கு மேல் சுவரில் தட்டுப் பலகை கீழே விழாமல் தாங்குவதற்காக அடியில் பொருத்தப்படும் சட்டம். (ம.வ.சொ.);; supporting property. [தட்டு+சக்கை]
தட்டுச்சுழி	தட்டுச்சுழி taṭṭucculi, பெ.(n.) வாங்கிய வனுக்கு நட்டம் உண்டாக்குவதாகக் கருதப்படும் மாட்டின் இடுப்புப் பகுதியில் இருக்கும் sig; an inauspicious mark. [தட்டு+சுழி]
தட்டுத்தாள்	தட்டுத்தாள் taṭṭuttāḷ, பெ.(n.) ஆடல் இயக்கங்களில் ஒன்று; a dance movement. [தட்டு+தாள்]
தட்டுப்பலகை	தட்டுப்பலகை taṭṭuppalagai, பெ.(n.) தடுப்பு அறைகள் உருவாக்கப் பயன்படும் பலகை; wooden screen. (ம.வ.சொ.);. மறுவ மறைப்புத் தடுக்கு [தட்டு+பலகை]
தட்டுமுட்டுகள்	தட்டுமுட்டுகள் taṭṭumuṭṭugaḷ, பெ.(n.) 1. அன்றாடப் புழக்கத்துக்குப் பயன்படும் வீட்டுப் பொருள்கள்; household articles. 'வெள்ளம் வீட்டில் புகுந்து தட்டுமுட்டுச் சாமான்களை அடித்துச் சென்றுவிட்டது. 2. பயன்படுத்தப்படாத பொருள்கள்; odds and ends. தட்டுமுட்டுச் சாமான்களைப் போட்டு வைக்க வீட்டில் இடம் இல்லை. [தட்டுமுட்டு+கள்]
தட்டுவாட்டம்	தட்டுவாட்டம் taṭṭuvāṭṭam, பெ.(n.) துலையின் நிலை; a state of a balance 'தராசின் தட்டுவாட்டம் சரியாய் இருப்பதை உறுதி செய்துகொள்(இ.வ.);. [தட்டு+வாட்டம்]

தட்டை	தட்டை taṭṭai, பெ.(n.) பழம்பெரும் இசைக்கருவி, a good old musical instrument. [தட்டு-தட்டை] தட்டை1 taṭṭai, பெ. (n.) பரந்தவடிவம்: flatness. 2. முறம் (பிங்);: WinnoWing-fan. 3. திருகாணி என்னும் அணிகலன்: Small Carornament like a tack, worn in the upper helix. "மறுவில் செம்பொன் மணிகெழு தட்டைகள்" (சுத்தரதானப்.17); 4. தினை முதலியவற்றின் தாள் (பிங்.);: stalk, stubble. 5. மூங்கில்; spiny bamboo. "தட்டைத் தீயின்' (ஐங்குறு 340);, 6.கிளிகடிகருவி;
தட்டைப்படகு	தட்டைப்படகு taḍḍaippaḍagu, பெ.(n.) படகின் ஒரு பகுதிக்குப் பொருத்தும் மாழையால் (உலோகத்தால்); ஆன ஓர் உருளைப் பொதி யுறை (கவசம்);; pontoon. [தட்டை+படகு] தட்டைப்படகு taḍḍaippaḍagu, பெ. (n.) மரக்கல வகை; a kind of boat. [தட்டை + படகு]
தட்டோட்டம்	தட்டோட்டம் taṭṭōṭṭam, பெ.(n.) எடையை நிறுப்பதற்கு முன் துலையைச் சரி செய்கை; correcting the balance before measuring. [தட்டு+ஒட்டம்]
தடக்காற்று	தடக்காற்று taḍakkāṟṟu, பெ.(n.) வணிகக் காற்று; trade wind. [தடம்+காற்று]

தடங்கம்	தடங்கம் taḍaṅgam, பெ.(n.) தருமபுரி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Dharmapuri Taluk. [தடாகம்-தடங்கம்]
தடங்கனி	தடங்கனி taḍaṅgaṉi, பெ.(n.) முதுகுளத்தூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in MudukulatturTaluk. [தடாகம்-தடங்கம்+அணி]
தடவரல்	தடவரல் taḍavaral, பெ.(n.) ஒரு விளையாட்டு: a play. [தடவு-தடவரல்] தடவரல் taḍavaral, பெ. (n.) வளைவு; bending, Curving. "தடவரல் கொண்ட தலைமெல் லொதுக்கின் (புறநா.135:3); [தடவு → தடவி + வரல் - தடவிவரல் → தடவரல் தடவு = வளைவு]
தடவி எடு-த்தல்	தடவி எடு-த்தல் taḍavieḍuttal, செகுன்றாவி. (v.t.) பல்லாங்குழியாட்டத்தில் குழி துடைத்து வெற்றிக்காய்கள் எடுத்தல்; to take dice completely from a hole in pallānkuli [தடவி+எடு-]
தடவும் பாண்டி	தடவும் பாண்டி taḍavumbāṇḍi, பெ.(n.) பல்லாங்குழி ஆட்ட வகை; a game in pallāňkuḷi [தடவும்+பாண்டி]
தடாபோடுதல்	தடாபோடுதல் daṭāpōṭudal, 9 செ.குன்றாவி, (vt.) கோரா நூலைத் தடாக் கருவியின் மூலம் சுற்றுதல்; spinning the thread [தடு-தடா+போடு]

தடி	தடி taḍi, பெ.(n.) பனைமரச் செங்கோல்; an upright small pole made of palmyra tree. [தடு-தடி] நாடார்களிடையே ஆசிரியனின் கைக்கோல், தடி எனப்பட்டது. தடி1 daḍidal, 2 செகுன்றாவி (v.t) 1. வெட்டுதல்; to hew down, cut down, cut off. "வாளோச்சிமிகத் தடிந்தாள்" (பு.வெ.5:8); 2.அழித்தல்; to kill, destroy. "மன்குலத்தொடு தடிந்து' (பாரத. இராசசூய. 43); 3. குறைத்தல்; to reduce, diminish. "தடிந்தெழிலி தானல்காதாகி விடின்" (குறள்,17); [தடு → தடி-.] தடி2 taḍi, பெ. (n.) 1. நீட்டலளவு வகை; a linear measure. "தடி நான்கிற் பரந்தன" (மேரு.மந்.1153); 2. குச்சி
தடித்த	தடித்த taḍitta, பெ.எ. (adj.) சற்றுப் பருத்த கனமான, thick heavy. 'தடித்த அட்டை. [தடி→ தடித்த]
தடி தூக்கு	தடி தூக்கு taḍitūkku, பெ.(n.) பல்லாங்குழி யைச் சற்றுத் தூக்கி வைக்கும் தண்டனை முறை; a kind of punishment. [தடி+தாக்கு]
தடிப்புரோகம்	தடிப்புரோகம் taḍippurōkam, பெ.(n.) இமைத் துடிப்பு, இளிச்சற் கண், முடமயிர் என மூன்று வகைப்பட்ட கண்ணோய்; an eye disease, which is of three kinds characterised by swelling of the lids. (சா.அக.);. [தடிப்பு+ரோகம்]
தடிவாய்க்கூறு	தடிவாய்க்கூறு taḍivāykāṟu, பெ.(n.) வெட்டறுவாளின் வாய்க்கூறு; a big sickle's mouth. [தடி+வாய்+கூறு]

தடைக்கருவி	தடைக்கருவி taḍaikkaruvi, பெ.(n.) தடுத்து நிறுத்தும் கருவி; stopper, [தடை+கருவி]
தடைச்சிவலை	தடைச்சிவலை taḍaiccivalai, பெ.(n.) பெரிய மீன்களைப் பிடிப்பதற்காகத் தடித்த நூலால் பின்னப்பட்ட வலை; a kind of fishing net. [தடி-தடைச்சி+வலை] [P] தடைச்சிவலை taḍaiccivalai, பெ. (n.) மீன் பிடி வலை (மீனவ);; fishing-net. [தடு → தடை + ச் + ச் + இ + வலை.]
தண்டகவாதம்	தண்டகவாதம் taṇṭagavātam, பெ.(n.) உடலுறுப்புகளையும் செயலறச் செய்து உடம்பைத் தண்டத்தைப்போல் வீழ்த்தி, நீட்டல், முடக்கல், அசைத்தல் முதலியவையில்லாமல் பிணத்தைப் போல் கிடக்கச் செய்யும் ஒரு வகை ஊதை (வாத); நோய்; a kind of rhematism characterised by great prostration in which the body is rendered like a log of wood, unable to stretch offold the limbs and pass motion or urine, the whole body assumes a thorough rigidity as the stiffness appearing after death. (சா.அக.);. [தண்டு-தண்டகம்+வாதம்]
தண்டரை	தண்டரை taṇṭarai, பெ.(n.) 1 ஒகுர் வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in HosurTaluk. (ம.வ.சொ.86);. 2. திருவண்ணாமலை வட்டத்தில் உள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Thiuvannamalai Taluk. [தண்டலை-தண்டரை] தண்டரை taṇṭarai, பெ. (n.) செங்கற்பட்டு மாவட்டம், மதுராந்தக வட்டத்திலுள்ள ஊர்; a place in Chengal palu district at Madurandagan taluk. [தண்டலை → தண்டரை] குளிர்ந்த சோலைகள் அடர்ந்துள்ள பகுதி, அஃதாவது, கதிரவனொளியும் புகாவண்ணம் அடர்ந்தும், குயில்கள் புகுதற்கேதுவாகவும் உள்ள, தண்னறுங்கா

தண்டவாளம்	தண்டவாளம் taṇṭavāḷam, பெ.(n) இராட்டி னத்தில் துரப்பனக் காலையும் குத்துக் காலையும் இணைக்கும் கீழ்க்கட்டை, connecting wooden piece. [தண்டு+வாளம்] [P] தண்டவாளம் taṇṭavāḷam, பெ. (n.) 1. உருக்கிரும்பு; cast steel. 2. இருபபுச் சட்டம் (இ.வ);; iron rail, girder. 3. புடைவை வகை (இ.வ);; a kind of saree. க. தண்டவாள [தட்டை வாளம் → தண்டவாளம்]
தண்டையாட்டு	தண்டையாட்டு taṇṭaiyāṭṭu, பெ.(n.) நூற்றி யெட்டு ஆடலியக்கங்களில் ஒன்று; one among the hundred and eight movements in dance, [தண்டை+ஆட்டு (ஆடல்);]
தண்டுக்கிரந்தி	தண்டுக்கிரந்தி taṇṭukkirandi, பெ.(n.) பொத்திக் கரப்பான் (சங்.அக.);; an eruption that spreads all over the body of a child. |தண்டு+கிரந்தி (புண்);]
தண்டோல்	தண்டோல் taṇṭōl, பெ.(n.) ஒரு வகையான இசைக்கருவி; a musical instrument. [தண்+தோல்]
தண்ணிக்கயிறு	தண்ணிக்கயிறு taṇṇikkayiṟu, பெ.(n.) ஆறு புரிகளைக் கொண்டு பின்னிய கயிறு; the rope which consists of six strands. [தண்ணிர்+கயிறு (கிணற்றில் நீரிறைக்கப் பயன்படும் கயிறு);]
தண்ணிர்க்கொம்பு	தண்ணிர்க்கொம்பு taṇṇirkkombu, பெ.(n.) கொம்புமுறிவிளையாட்டில் பயன்படுத்தப்படும் கழிவகையினுள் ஒன்று; a pole used in kombumuri game. [தண்ணிர்+கொம்பு]

தணக்குமரம்	தணக்குமரம் taṇakkumaram, பெ..(n.) umg செய்யப்பயன்படுத்தும் மரம் a tree, used for making'yal'. [தணக்கு+மரம்]
தத்தமஞ்சி	தத்தமஞ்சி tattamañji, பெ.(n.) பொன்னேரி வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Ponneri Taluk. [தத்தன்+அஞ்சி]
தத்தணி	தத்தணி tattaṇi, பெ.(n.) அறந்தாங்கி வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Arantangi Taluk. [தத்து+அணி]
தத்தளகம்	தத்தளகம் tattaḷagam, பெ.(n.) அப்பர் தேவாரத்தில் இடம்பெற்ற இசைக்கருவி; a musical instrument, mentioned in Appartevaram. [தத்+தளகம்- ஒலிக் குறிப்பால் பெற்ற பெயர்]
தத்தனூர்	தத்தனூர் tattaṉūr, பெ.(n.) திருக்கோயிலூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tirukkoyilur Taluk. [தத்தன்+ஊர்] பெரியபுராணத்தில் மெய்ப்பொருள் நாயனாரின் மெய்க்காப்பாளராக இருந்தவன் தத்தன். அவனுக்கு இறையிலி ஊராக அளித்த ஊர் இன்றளவும் வழக்கில் உள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.
தத்திங்காங் கொட்டு-தல்,	தத்திங்காங் கொட்டு-தல், daddiṅgāṅgoṭṭudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) கும்.மியடித்தல்; to play the kummidance, [தத்திங்காம்+கொட்டு-]

தப்பல்	தப்பல் tappal, பெ.(n.) 1செடிகொடிமரங்களில் பறிக்கப்படாமல் விட்டுப்போன காய்கள்; seeds or fruits not properly collected. 2. தவறான முறையிலமைந்த உடலுறவில் பிறந்த குழந்தை அல்லது அக்குழந்தை பிறப்புக்குக் காரணமானவன்; illegitimate -child. அது தப்பல் குழந்தை, தப்பலுக்குப் பிறந்தபிள்ளை இது (உவ); [தப்பு-தப்பல்] தப்பல் tappal, பெ. (n.) 1. பன்னிரண்டு வகை மகன்களுள் கணவன் வீட்டிலில்லாத காலத்தில் இன்னான் னென்றறியப்படாத ஒருவ னுக்கு ஒருத்தியிடம் தோன்றிய மகன் (கூடசன்);; son born secretly of a woman when her husband absent, the real father being unknown one of twelve pulluran. 2. தவறானவன்; wrong person. "அவன் ஒரு தகப்பனுக்கு பிறந்தவன் இல்லை" (பே.வ);. [தப்பு-தப்பல்]
தப்பட்டை	தப்பட்டை tappaṭṭai, பெ.(n.) பறை வகை a kind of drum. [தப்பு→தப்பட்டை] [P]
தப்பாட்டம்	தப்பாட்டம் tappāṭṭam, பெ.(n.) 'த்ப்பு' என்னும் பறையை அடித்து ஆடும் ஆட்டம் a dance to the 'tappu' (tomtom); drum beating. [தப்பு+ஆட்டம் ஆடு-ஆட்டம்]
தப்புகுத்திருக்கை	தப்புகுத்திருக்கை tappuguttiruggai, பெ.(n.) வண்ணத்துப் பூச்சி போன்ற மீன், butterfly ray. [தம்பு+குத்திருக்கை] [P]
தப்புவிளி	தப்புவிளி tappuviḷi, பெ.(n.) தொலைபேசியில் பேசுவோர் தப்பான எண்ணில் அழைக்கும் தொலை விளி; wrong call. [தம்பு+விளி]

தளரி	தளரி taḷari, பெ.(n.) ஒருவகைச்சிறுகடல்மீன்; long finned fish. [தளர்-தளரி] [P] தளரி taḷari, பெ.(n.) ஒருவகைச் சிறுகடல் மீன்; long finned fish. [தளர்-தளரி] [P] தளவாய்ப்ட்டடா பெ..(n.); திருத்தணி வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Tiruthani Taluk. [தளவாய்+பட்டடை]
தப்பை	தப்பை tappai, பெ.(n.) ஐந்தாங்கல் ஆட்டத்தில் பாடப்படும்பாட்டின் இறுதி குறிக்கும் சொல்; a last word of a stanza for the game aindāňkal. [தம்பு- தப்பை] தப்பை tappai, பெ.(n.) மூங்கிற்பிளாச்சு; bamboo reed. [தப்பு-தப்பை]
தம்பட்டம்	தம்பட்டம் tambaṭṭam, பெ.(n.) தப்பட்டை பார்க்க; see tappattai
தம்பட்டன்காரை	தம்பட்டன்காரை tambaṭṭaṉkārai, பெ.(n.) ஒரு வகை மீன்; a kind of fish, [தம்பட்டன்+காரை.]
தம்பான்	தம்பான் tambāṉ, பெ.(n.) ஒரு வகை மீன்; a kind of fish rock cod. [தம்பு+ஆன்] [P]

தம்பிட்டு	தம்பிட்டு tambiṭṭu, பெ.(n.) விளக்குமாவு, மாவிளக்கு; sweetened rice pudding shaped in such away to be used as thread fixed lamp. க. தம்பிட்டு [தீம்+மிட்டு→தம்பிட்டு] [P]
தம்பிடி	தம்பிடி tambiḍi, பெ.(n.) விடு காசுபார்க்க see viḍukāsu. [செம்பு+இடி - செம்பிடி – தெம்பி- தம்பிடி]
தமராக்கி	தமராக்கி tamarākki, பெ.(n.) சிவகங்கை வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Sivagangai Taluk. [தமர்+ஆக்கி]
தமிழ்ச்சாகித்தியம்	தமிழ்ச்சாகித்தியம் tamiḻccākittiyam, பெ.(n.) பைரவி, தோடி, பிலகிரிமுதலான பண் (இராகங்);களில் அமைந்த வண்ணங்களுக்கு ஆபிரகாம் பண்டிதர் இயற்றியது; some melodious tunes which are compiled by Abraham Pandidar. [தமிழ்+சாகித்தியம்]
தமிழிசையில் சாமகானம்	தமிழிசையில் சாமகானம் tamiḻisaiyilsāmakāṉam, பெ.(n.) ஒரு இசை நூல்; a musical treatise. [தமிழ்+இசையில்+சாமம்+கானம்]
தமிழியக்க்க் கும்மி	தமிழியக்க்க் கும்மி tamiḻiyakkkkummi, பெ.(n.) தமிழியக்கத்தின் செயற்பாடுகளைக் கூறும் கும்மி; the kummi dance which depicts"Tamiliyakkam'. [தமிழ்+இயக்கம்+கும்மி]
தமிழியக்கம்	தமிழியக்கம் tamiḻiyakkam, பெ.(n.) 1. தமிழ்ப் பண்பாட்டுத் தனித்தன்மையை நிலைநாட்ட விழையுந் தமிழர்களின் அமைப்பு: a social movement which strives for the cultural uniqueness of Tamilians. 2. பாவேந்தர் பாரதிதாசன் தமிழுணர்வுபற்றி இயற்றிய நூல்; a treatise of 'Bharathi dasan'. [தமிழ்+இயக்கம்]

தமுக்குச் சட்டி	தமுக்குச் சட்டி tamukkuccaṭṭi, பெ.(n.) மேளம் செய்யப் பயன்படும் சட்டி; broad mouthed mud pot used as tamukku. [தமுக்கு+சட்டி] [P]
தமுறு	தமுறு tamuṟu, பெ.(n.) இறப்பு நிகழ்வில் இசைக்கப்படும் ஓர் இசைக்கருவி; a musical instrument played in funeral. [தமர்-தமுர்-தமுறு]
தயிர்த்தாழி	தயிர்த்தாழி tayirttāḻi, பெ.(n.) தயிர் கடையும் தாழி; a vessel in which curdled milk is put and churned. (சா.அக.);. [தயிர்+தாழி] [P]
தயிர்தோய்த்தல்	தயிர்தோய்த்தல் tayirtōyttal, பெ.(n.) பால் உறையிடல்; thickening orcoagulating milk, curdling milk. (சா.அக);.
தயிர்நீர்ப்பு	தயிர்நீர்ப்பு tayirnīrppu, பெ.(n.) தயிரின் மேல் நிற்கும் தெளிந்த நீர்; water foundalong with thick portion of the curd, the watery portion of the milk separated from the curd.(சா.அக.);. [தயிர்+நீர்ப்பு]
தயிர்பாளையம்	தயிர்பாளையம் tayirpāḷaiyam, பெ.(n.) ஈரோடுவட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Erode Taluk. [தயிர்+பாளையம்]
தயிர்மீதுதேட்டை	தயிர்மீதுதேட்டை tayirmītutēṭṭai, பெ.(n.) பார்க்க தயிர்நீர்ப்பு see tayinippu.(சா.அக);. [தயிர்+மீது+தேட்டை]
தயிருறை-தல்	தயிருறை-தல் dayiruṟaidal, செ.கு.வி (vi) தயிர் இறுகுதல்; to thicken of milk into curd or cream. (சா.அக.);. [தயிர்+உறைதல்]

தரங்குத்து-தல்	தரங்குத்து-தல் daraṅguddudal, செ.கு.வி.(v.i.) ஒரு வகையான நாட்டுப்புறச்சடங்கு செய்தல்; to perform a folk ceremony. [தரம்+குத்து]
தரங்கெட்ட	தரங்கெட்ட taraṅgeṭṭa, பெ.அ. (adj.) தகுதி இல்லாத; mean, low in worth or excellence. 'அவன் தரங்கெட்டவனாக இருக்கிறான். [தரம்+கெட்ட கெடு-கெட்ட]
தரவை	தரவை taravai, பெ.(n.) இராமநாதபுரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Ramanathapuram Taluk. [தரை-தரவை(தரிசு);]
தராசனம்	தராசனம் tarācaṉam, பெ.(n.) தேர்ச் சிற்பத்தில் நெஞ்சாங்குலைக்கு மேலுள்ள பகுதி, a middle loft sculptures in temple car. [தேர்(தரா);+ஆசனம்]
தரி-த்தல்	தரி-த்தல் tarittal, செ.குன்றாவி (v.t) உடைத்தல், பிளத்தல்; to split, break as of firewood. விறகு தரித்தான் (இ.வ.); [தறித்தல்-தரித்தல்]
தரிசல்	தரிசல் tarisal, பெ. (n.) அரூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Arur Taluk. [தரை-தராய்-தரிசு-தரிசல்]
தரிக உழவு	தரிக உழவு tarigauḻvu, பெ.(n.) நீர்ப்பாய்ச்சி உழும் முதல் உழவு; first ploughing after watering the field. மறுவ தரிசு கிறுதல் [தரிசு+உழவு]
தருகு-தல்	தருகு-தல் darugudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) தளிர்த்தல்; to shoot forth, sprout. "செடி தருகிரிச் சின்னா காய்த்துவிடும்"(பேவ);. [தளிர்-தளிர்கு-தருகு]

www.valluvarvallalarvattam.com 4903 of 19068.

தருதளை	தருதளை darudaḷai, பெ.(n.) சிவகங்கை வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Sivaganga Taluk. [தரை+தளை]
தருவை	தருவை taruvai, பெ. (n.) துணி வெளுப்பதற்கானை உவர்மண் விளையுமிடம்; fuller's earth imprignated place. [தரை→தருவை]
தலைப்படு-தல்	தலைப்படு-தல் dalaippaḍudal, செ.கு.வி.(v.i) 1. முன்னேறுதல்; to get advancement to come up in life. 2. மேம்பாடு பெறுதல்; to become excellence. "தலைப்பட்டாள் நங்கை தலைவன் தாளே.". [தலை(உயர்வு);+படு]
தலைப்பாடு	தலைப்பாடு talaippāṭu, பெ. (n.) முதன்மை, மிக மிக்க் கட்டாயம்; top priority, very very urgent. 'தலைப்பாடாகச்சொன்னேன்.அவன் கேட்கவில்லை (கொ.வ.); [தலை+பாடு]
தலைவுமுடி-தல்	தலைவுமுடி-தல் dalaivumuḍidal, செகுன்றாவி (v.t.) பாய் நெசவு செய்த பின்னர் அதன் ஓரங்களைச் சீவி மடித்துக் கட்டுதல்; to fold and stitch the edge of mat after plaiting. [தலவு+மு-தலை→ தலவு (கொ.வ.);]
தலைஉறுமி	தலைஉறுமி talaiuṟumi, பெ. (n.) சேவை யாட்டத்தில் பயன்படுத்தப்படும் இசைக்கருவி, a musical instrument used in sevaiyāttam'. மறுவ, கிணைகொட்டு [தலை+உறுமி]
தலைக்கெண்டை	தலைக்கெண்டை talaikkeṇṭai, பெ.(n.) கெண்டைமீன் வகையுள் ஒன்று a kind of car fish. [தலை+கெண்டை]. [P]

தலைக்குப் பதமிடல்	தலைக்குப் பதமிடல் dalaikkuppadamiḍal, பெ. (n.) 1.தலைக்கு எண்ணெயிடல்; anointing the head. 2 எண்ணெய் தேய்த்து முழுகல் having an oil bath. (சா.அக.);. [தலை+கு+பதம்+இடல்]
தலைக்குலுக்கம்	தலைக்குலுக்கம் talaikkulukkam, பெ. (n.) 1. கிறுகிறுப்பு: giddiness. 2. முதுமையில் காணும் தலை அசைவு; shaking of head in old persons as a result of advanced age. 3. ஒரு வகை வளி (வாயு);; tremer of the head due to vayu. (சா.அக.);. [தலை+குலுக்கம்]
தலைகிறுகிறு-த்தல்	தலைகிறுகிறு-த்தல் talaigiṟugiṟuttal, செ.கு.வி. (v.i.). தலை சுற்றுதல்; See talai-Cursu [தலை+கிறு+கிறு]
தலைகிறுகிறுப்பு	தலைகிறுகிறுப்பு talaigiṟugiṟuppu, பெ. (n.) 1. தலை மயக்கம்; reeling of the head, giddy sensation. 2.தலை நடுக்கம்; dizziness of the brain. 3. நோயினால் உண்டாகும் தலை மயக்கம்; giddiness arising from ill health or some disorder of the system. (சா.அக.);. [தலை+கிறு+கிறுப்பு]
தலைச்சுமை தொடர் ஓட்டம்,	தலைச்சுமை தொடர் ஓட்டம், dalaiccumaidoḍarōḍḍam, பெ.(n.) மரக்கட்டை (அ); புத்தகத்தை தலையில் வைத்து ஆடும் விளையாட்டு; head balancing relay. [தலை+சுமை+தொடர்+ஓட்டம்]
தலைச்சேரி	தலைச்சேரி talaiccēri, பெ.(n.) கேரள மாநிலத்தில் வளர்க்கப்படும் ஆட்டினம் goals of Tellichery. [தலை+சேரி] [P]
தலைச்சோலை	தலைச்சோலை talaiccōlai, பெ.(n.) சேலம் வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Salem Taluk. [தலை(முதல்);+சோலை(காடு);]

தலை சாய்தல்	தலை சாய்தல் talaicāytal, பெ.(n.) முற்றிய நெற்கதிர் வளைந்து தொங்குதல்; bowing down of the riped rice-corn. [தலை+சாய்]
தலைகற்று-தல்	தலைகற்று-தல் dalaigaṟṟudal, செ.கு.வி. (v.i.) to feel giddy; reel. முதல் முறையாகப் புகையிலை போட்டேன், தலைசுற்றிக் கீழே விழுந்து விட்டேன், நீசொல்லும் கணக்கைக்கேட்டால் எனக்குத் தலைசுற்றுகிறது. (உவ); [தலை+சுற்று]
தலைதாவு-தல்	தலைதாவு-தல் dalaidāvudal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) நெருக்கமாக உள்ள மரங்கள் ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்றிற்குத் தாவுதல்; to jump from a tree to another in a closely grown trees. [தலை+தாவு-]
தலைதீபாவளி	தலைதீபாவளி talaitīpāvaḷi, பெ. (n.) திருமணம் செய்து கொண்ட பின் கொண்டாடும் முதல் விளக்கணி நாள் விழா the first deepavali festival (celebrated by the newly married);. தலை தீபாவளி கொண்டாட மாமனார் வீட்டுக்கு வந்திருந்தான்.(உவ); [தலை+தீபாவளி]
தலைநாயர்	தலைநாயர் talaināyar, பெ. (n.) மயிலாடுதுறை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Mayiladuthurai Taluk. மறுவ தலைஞாயிறு [தலை+(ஞாயிறு);-நாயர் (கொ.வ.);
தலைநிம்பம்	தலைநிம்பம் talainimbam, பெ. (n.) சிவனார் வேம்பு (மலை);; wiry indigo, [தலை+நிம்பம்]
தலைப்பத்து	தலைப்பத்து talaippattu, பெ. (n) 1. தலைக்குப் போடும் மருந்துப் பற்று an application of ointment or other paste applied to the head. 2.usmsar 9smsu; palmyra leaf(சா.அக.);. [தலை+பற்று→பத்து]
தலைப்பாடகம்	தலைப்பாடகம் talaippāṭagam, பெ.(n.) விளைநிலப்பகுதி; fertile land, "தண்ணீர் பட்டி ஒருமாவரையும் தலைப்பாடகம் அரை மாவும்". (தெ.சா.7:2:எ47); [தலை+பாடகம்]

தலைப்பிடிக்கி	தலைப்பிடிக்கி talaippiḍikki, பெ. (n.) கூட்டி வைப்போன்; one who procures for another as a means of gratifying his passions. (சா.அக.);. [தலை(ஆள்);+பிடிக்கி]
தலைப்புரட்டியெறும்பு	தலைப்புரட்டியெறும்பு talaippuraṭṭiyeṟumbu, பெ. (n.) ஒருவகைக் கறுப்பு:எறும்பு a black ant with a large shaking head. (சா.அக.);. [தலை+புரட்டி+எறும்பு] [P]
தலைபுரட்டல்	தலைபுரட்டல்1 talaiburaṭṭal, பெ.(n.) தலையை அடிக்கடி உருட்டும் ஒரு சாக்குறி; rolling the head very often. (சா.அக.);. [தலை+புரட்டல்] தலைபுரட்டல்2 talaiburaṭṭal, பெ. (n.) பொடுதலை என்னும் மூலிகை, creeping vervain. (சா.அக.);. [தலை+புரட்டல்] [P]
தலைமடக்கு	தலைமடக்கு talaimaḍakku, பெ. (n.) உழும் போது ஏர் சென்று திரும்பும் இடம் the place where the surrow owns in plough. [தலை+மடக்கு. மட→ மடக்கு]
தலைமைதாங்கு-தல்	தலைமைதாங்கு-தல் dalaimaidāṅgudal, செ.கு.வி. (v.i.) to head or lead (a demonstration, etc..);; preside over. "இது வரை இரு முறை கட்சிக்குத் தலைமை தாங்கியிருக்கிறார். நடக்கப் போகும் திரைப்பட வெள்ளி விழாவுக்கு அமைச்சர் தலைமை தாங்குவார். [தலைமை+தாங்கு]
தலையசை-த்தல்	தலையசை-த்தல் talaiyasaittal, செ.கு.வி. (v.i.) ஒரு செயலை ஏற்றுக் கொள்வதாக இசைவு தெரிவித்தல்; to shake ones head as a mark of acceptance. மறுவ: தலையாட்டுதல், சரி சொல்லல் [தலை+அசை-]

தலையில் கட்டு-தல்	தலையில் கட்டு-தல் dalaiyilkaṭṭudal, செ.குன்றாவி. (v.t.) (தனக்கு விருப்பம் இல்லாத வேலையை மற்றொருவர்); செய்யும் படியாக வைத்தல், (தேவையற்ற பொறுப் பையோ குறைபாடு உடைய பொருளையோ); ஏற்கச் செய்தல்; to saddle (one); with a responsibility, etc., 'நுகர்வோர் அங்காடிக்குப் போகும் வேலையை யார் தலையில் கட்டலாம் என்று யோசிக்கிறாயா?, நீ சற்று அசந்தால் கடைக்காரர் அழுகல் தக்காளியை உன் தலையில் கட்டிவிடுவார். [தலை+இல்+கட்டு]
தலையை உருட்டு-தல்	தலையை உருட்டு-தல் dalaiyaiuruṭṭudal, செ.கு.வி. (v.i.) ஒருவனைப் பற்றிய பேச்சைப் பரப்புதல்: tobackbite. இதுலே என் தலையை உருட்டாதே. மறுவ: புறம்பேசு-தல் [தலையை+உருட்டு]
தவ்வித்திரும்பு-தல்	தவ்வித்திரும்பு-தல் davviddirumbudal, செ.கு.வி. (v.i.) ஒயிலாட்டத்தில் இரு கால்களையும் தூக்கித் திரும்புதல்; to jump and turn with lifting two legs in 'oyilättam'. (60.68);. [தவ்வி+திரும்பு. தாவு-தவ்வு]
தவங்கினி	தவங்கினி tavaṅgiṉi, பெ.(n.) வலு குறைந்தவன்; strengthless person. [தவ்வல்-தவங்கு-தவங்கிலி].
தவகக்கூடை	தவகக்கூடை tavagagāṭai, பெ. (n.) தவசங்களை எடுத்துச் செல்லப் பயன்படும் கூடை basket used for carrying grains. மறுவ: கடகாப்பெட்டி, நார்ப்பெட்டி [தவசம்+கூடை - தவசக்கூடை-தவசுக்கூடை] [P]

தவண்டை	தவண்டை tavaṇṭai, பெ. (n.) விண்ணென ஒலிக்கும் தோலாற் செய்யப்பட்ட இசைக் கருவி; a musical instrument. [தவண்டு-தவண்டை] [P] தவண்டை1 tavaṇṭai, பெ. (n.) 1. பேருடுக்கை; a small drum. "தாரை நவுரி தவண்டைதுடி நாக சுரம்" (கூளப்ப. 282);. 2. நீரில் கைகால்களை அடித்துக்கொண்டு நீந்தும் நீச்சு; swimming by striking against the water with hands and feet. 3. வாழ்க்கைக்குரிய பொருள்கள் இல்லாமையால் ஏற்படும் தவிப்பு (யாழ்ப்.);; anxiety and distress for Want of thc necessarics of life. க. தவடெ [தவழ் → தவண் → தவண்டை.] தவண்டை2 tavaṇṭai, பெ. (n.) தவடை (இ.வ.);; chcck. [தவண் → தவண்டை.]
தவத்தில் நிற்றல்	தவத்தில் நிற்றல் tavattilniṟṟal, பெ. (n.) இடைவிடாது தவம் செய்தல்; being constant in doing penance. (சா.அக.);. [தவம்+அத்து+இல்+நிற்றல்]
தவத்துமுருங்கை	தவத்துமுருங்கை tavattumuruṅgai, பெ. (n.) புண்ணாக்குப் பூண்டு; Tranqueba gendarussa. (சா.அக.);. [தவம்+அத்து+முருங்கை] தவத்துமுருங்கை tavattumuruṅgai, பெ. (n.) தவகமுருங்கை பார்க்க;see tavasu-murungai. [தவத்து + முருங்கை.]
தவத்துப்பொலவு	தவத்துப்பொலவு tavattuppolavu, பெ. (n.) மலையாளப் பூடு; Malabar croton. (சா.அக.); [தவம்+புலவு-பொலவு] தவத்துப்பொலவு tavattuppolavu, பெ. (n.) மலையாளப் பூடு; Malabar croton (சா.அக);.

தவதலம்	தவதலம் davadalam, பெ. (n.) வெள்ளி லோத்திரம்; the bark of lodra tree. (சா.அக.);. [தவ-தலம்]
தவபோதசாதி	தவபோதசாதி tavapōtacāti, பெ. (n.) ஆண் சாதி, நான்கு வகைகளில் ஒன்று one of th four classes of men divided according t lust. (சா.அக.);. [தவ+போத+சாதி]
தவர்	தவர் tavar, பெ. (n.) தெருக்கூத்தில் அணிய பெறும் விறைப்பான பாவாடை tight dres worn in street. [தவல்-தவர்] [P] தவர்1 tavartal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) துளைத்தல்; to borea hole. "வண் குறிஞ்சியிசை தவருமாலோ" (திவ். திருவாய். 9. 9: 1);. [தள் → தம் → திமர் → தமர் → தவர் -, தமர் = துளையிடுகருவி. தமர்தல் – துளையிடுதல்.] தவர்2 tavar, பெ. (n.) துளை; hole in a board. [தமர் → தவர்.] தவர்3 tavar, பெ. (n.) வில் (திவா.);; bow. "தவரிற் புரிநாணுற" (பாரத. திரௌ. 47);.
தவர்தாம்பட்டு	தவர்தாம்பட்டு tavartāmbaṭṭu, பெ.(n.) தில்லை (சிதம்பரம்); வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Chidambaram Taluk. [தமர்-தவர்-தவர்த்தாம்+பட்டு]
தவலு	தவலு tavalu, பெ. (n.) இருளர் பயன்படுத்தும் ஓர் இசைக்கருவி; a musical instrument c Irukar. [பதலை-தவிலை+தவல்-தவுலு]

தவளைவாய்க்கச்சம்	தவளைவாய்க்கச்சம் tavaḷaivāykkaccam, பெ. (n.) தவளையின் வாய் போன்ற தோற்ற தோற்றமுடைய கச்ச வகை; kaccam like the frogs mouth. [தவளை+வாய்+கச்சம்]
தவளை விளையாட்டு	தவளை விளையாட்டு tavaḷaiviḷaiyāṭṭu, பெ.(n.) தாவித்தாவி நகர்வது. (த.நா.வி.);: jumping and moving. [தவ்வு-தவளை+விளையாட்டு]
தவனி	தவனி tavaṉi, பெ.(n.) வந்தவாசி வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Wandawashi Taluk. [தாவணி-தவணி(கொ.வ.);] தவனி tavaṉi, பெ. (n.) உடற்கொதிப்புள்ளவள்: woman in a feverish condition. "வீதி விடங்கனைக் கண்டிவள் தவனியாயினவா றென்றன் றையலே" (தேவா. 710:8);. மறுவ. சூட்டுடம்பினள் [தவி → தவம் → தவனம் → தவனி. 'இ' பெண்பாலீறு. தவம் = எரிவு, சூடு, தவனி = வெப்பமிக்கவுடம்பினன். எஞ்ஞான்றும் தகிக்கும் காங்கையான உடம்பு.]
தவுக்கம்	தவுக்கம் tavukkam, பெ.(n.) தடங்கல், இடைஞ்சல்; hindrance. [தவல்-தவு-தவுக்கம்]
தழவரை	தழவரை taḻvarai, பெ.(n.) அறந்தாங்கி வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Arantangi Taluk. [தாழை+வரை]
தழுக்கு	தழுக்கு taḻukku, பெ. (n.) இரண்டு கைகளும் சேர்த்து அள்ளும் அளவு; measure of taking up in the hollow of two hands, மாட்டுக்கு ஒரு தழுக்கு கூளம் போடு.(பே.வ.);. [தழைக்கு+தழுக்கு]

தழுதாழை	தழுதாழை taḻutāḻai, பெ.(n.) வந்தவாசி வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Wandawasi Taluk. [தாழ்+தாழை-தாழ்தாழை-தழுதாழை] தழுதாழை taḻutāḻai, பெ. (n.) வளிமடக்கி (வாதமடக்கி);; medicine for gastric trouble (செ.அக.); மறுவ, வளியடக்கி [தழு + தாழை → தழுதாழை = வளியடக்கி (வாதமடக்கி); என்றழைக்கப்பெறும் இம் மூலிகை வேலிகளில் சிறுசிறு மரங்களாக வளர்க்கப்பெறும் உடலிலேற்படும் அனைத்து வளிப்பிடிப்புகளுக்கும் தழுதாழை இலைக்கருக்கு நீர் (கியாழம்/ மிகவும் சிறந்தது. ஆறாப்புண், தோல் நோம், வீக்கம் படை போன்றவற்றிற்கு, இம் மரத்தின் இலையை அரைத்து மேல்பூச்சு மருந்தாகஇடுவர்.]
தழுதாளி	தழுதாளி taḻutāḷi, பெ.(n.) திண்டிவனம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tindivanam Taluk. [தழுதாழை-தழுதானி-தழுதாளி] தழுதாளி taḻutāḷi, பெ. (n.) தழுதாழை (பதார்த்த. 537); பார்க்க;see talu-tâlai. [தழுதாழி → தழுதாளி.]
தள்ளாதகாலம்	தள்ளாதகாலம் taḷḷātakālam, பெ.(n.) நடக்கவும் முடியாத முதுமைக் காலம் oldage: infirmity தள்ளாத வயதிலும் அவர் உழைக்க வேண்டியிருந்தது. [தள்ளத+காலம்] தள்ளாதகாலம் taḷḷātakālam, பெ. (n.) முதுமைக் காலம்; time of infirmity, old age. மறுவ. கிழப்பருவம் [தள்ளாத + காலம். தள்ளாத = முடியாத.]
தள்ளாத வயது	தள்ளாத வயது daḷḷādavayadu, பெ.(n.) பார்க்க தள்ளாத காலம்; see tallåta-kälam. [தள்ளாத+வயது]

தள்ளி	தள்ளி taḷḷi, பெ.(n.) சிறு ஓட்டினை எறிந்து தள்ளித்தள்ளி விளையாடுதல். (த.நா.வி.);; push and play with a round pot-sherd. [தள்-தள்ளி] தள்ளி taḷḷi, கு.வி.எ. (adv.) 1. விலகி; aside. 2. தொலைவில் (தூரத்தில்);; away. தள்ளி நில், தள்ளிச் செல் (இக்.வ.);. [தள்ளு → தள்ளி.] -- தள்ளிப்போ-தல் __, 8 செ.கு.வி. (v.i.); பின்னால்போதல், காலந்தாழ்த்தல்; to get put of delayed. அவள் திருமணம் ஏனோ தள்ளிப் போய்க்கொண்டேயிருக்கிறது (உ.வ.);. [(தள்ளு); → தள்ளி + போ-,]
தள்ளுபாண்டி	தள்ளுபாண்டி taḷḷupāṇṭi, பெ.(n.) கலியானப் பாண்டி விளையாட்டுக்கு வழங்கும் வேறு பெயர்; a kind of pāndi in South Arcot District.
தளர்த்து-தல்	தளர்த்து-தல் daḷarddudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1 (பிடி, முடிச்சு போன்றவற்றை); இறுக்கம் இழக்கச் செய்தல்; நெகிழச் செய்தல்; to loosen one's grip,ease, புழுக்கம் தாங்காமல் பொத் தானை அவிழ்த்துச் சட்டையைத் தளர்த்திக் கொண்டார். (உ.வ.); தன் வேடிக்கையான பேச்சின் மூலம் சூழ்நிலையின் இறுக்கத்தைத் தளர்த்த முயன்றார். 2. (சட்டம், விதிமுறை முதலியவற்றை அவற்றின்); கடுமையான நடைமுறையிலிருந்து விலக்குதல்; தீவிரத்தைக் குறைத்தல்; to relax (the curfew);; lift (the sanction);; make flexible. 'ஊரடங்கு உத்தரவு தளர்த்தப்பட்டது. புதிய அரசு மது விலக்கைத் தளர்த்துமா? என்று செய்தியாளர் கேள்வி கேட்டார்.(உவ); [தளர்+தளர்த்து-] தளர்த்து-தல் daḷarddudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) நெகிழ்த்துதல்; to loosen (செ.அக.);. ம. தளர்த்துக [தள் → தளர் → தளர்ந்து → தளர்த்து-,]

தளி	தளி taḷi, பெ.(n.) உடுமலைப்பேட்டை வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Udumalpet Taluk. [தள்→தளி(நீர்நிலை);] தளி1 taḷittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) துளித்தல்; to drip, as rain. "நுண்மழை தளித்தென" (ஐங்குறு.328);. [துளிர் → தளி-,] தளி2 taḷittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பூசுதல்; to smear, as sandal. "ஆரியாக வஞ்சாந்தந் தளித்தபின்" (சீவக. 129);. 2. தெளித்தல் (நாஞ்.);; to sprinkle. க. தளி, ம, தளிக்குக; க. தளி, தளிடு; து. தலிபுனி; கோத. தெய்ள்; குட. தளி; கோண். தெக்கானா;குரு. தென்னா [தெளி → தளி-,] தளி2 taḷi, பெ. (n.) நீர்த்துளி
தளிக்கோட்டை	தளிக்கோட்டை taḷikāṭṭai, பெ.(n.) அறந்தாங்கி வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village inArantangi Taluk. [தளி+கோட்டை]

தளிகை	தளிகை taḷigai, பெ.(n.) நாமக்கல் வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Namakkal Taluk. [தளி(நீர்நிலை);+கை] தளிகை1 taḷigai, பெ. (n.) 1. உண்கலம்; eating plate, platter. "தளிகை பஞ்வன்மாதேவி என்னுந் திருநாமமுடையது" (S.I.I. ii. 211);. 2. சமையல்; cooking. வீட்டில் இன்னும் தளிகையாக வில்லை (Vaisn.);. 3. கடவுளுக்குப் படைத்த குறிப்பிட்ட அளவுசோறு (I.M. P.S.A. 148);; a certain quantity of boiled rice offered to idols in temples. 4. கூழ்க்கட்டி (யாழ்.அக.);; solidified rice porridge. ம. தளிக; க. தளிகெ; தெ. தலிக. தளிக, தளிய, தளிகெ; கோத. தலியா;துட. தரசு [தள் → தளி → தளிகை.] தளிகை2 taḷigai, பெ. (n.) நூல்தாங்கி; book stand. "பொன்னின் றளிகை மிசைவைத்து" (திருவிளை. திருமுகம். 24);.
தறிக்குத்துக்கால்	தறிக்குத்துக்கால் taṟikkuttukkāl, பெ.(n.) தறியை எல்லா அளவிலும் தாங்கி நிற்கும் இரு கால்கள்; two suport pillars of loom. [தறி+குத்து+கால்]
தறிக்கூடம்	தறிக்கூடம் taṟikāṭam, பெ.(n.) தறி அமைக்கப்பட்டிருக்கும் இடம்; place of loom, [தட்டு+சக்கை].
தறித்தண்டவாளம்	தறித்தண்டவாளம் taṟittaṇṭavāḷam, பெ.(n.) அச்சுமரத்தின் கீழ்ப்பகுதியில் நாடா சென்று வரும் பகுதி; a device in loom. [தறி+தண்ட+வாளம்]

தறு-தல்	தறு-தல் daṟudal, செ.கு.வி.(v.t) சுற்றி வளைத் துக் கட்டுதல், இறுக உடுத்தல்; to fasten as cloth around the waist. "தெய்வம் மடிதற்றுத் தான் முந்துறும்" (குறள்);. [தல்-தறு] தறு-தல் daṟudal, 4 செ.குன்றாவி. (v.i.) 1. இறுக உடுத்துதல்; to wear tightly, as a cloth. "தெய்வ மடிதற்றுத் தான்முந் துறும்" (குறள். 1023);. 2. கட்டுதல்; to fasten. "தற்றுறு பூமுடி தாழ" (கந்தபு. நகர்பு. 68);. ம. தறுக. [தள் → தற → தறு-,]
தன்மானியர்	தன்மானியர் taṉmāṉiyar, பெ.(n.) நற்குடி மற்றும் கல்வியொழுக்கங்களால் மேம்பட்டுத் தன்மானங்காப்பவர் (குறள்.963,உரை);; a person of honour, magnanimity. [தன்+மானி+ஆர்]
தன்மை மிகுத்துரை	தன்மை மிகுத்துரை taṉmaimigutturai, பெ. (n.) ஒரு பொருளின் இயல்பை மிகுத்துக் கூறுகை (மிகைப்படுத்திக் கூறுதல்);; exaggeration of the nature of an object. "தொகையே தொடர்ச்சி தன்மைமிகுத்துரை" (மணிமே.30,192);. [தன்மை+மிகுத்து+உரை]
தன்விருப்பம்	தன்விருப்பம் taṉviruppam, பெ. (n.) எழு விழைவு, தன்னியல்பு விருப்பம் willfulness. [தன்+விருப்பம்]
தன்வேதனை	தன்வேதனை taṉvētaṉai, பெ.(n.) தன் வருத்தம்; one's own troubles, self affliction. (சா.அக.);. [தன்+வேதனை]

தன்னன்	தன்னன் taṉṉaṉ, பெ.(n.) 1. மகன்; son, 2. ஆண்பால் இயற்பெயர் ; a proper name (masc.);. [தல்-தன்-தன்னு-தன்னன்] இச்சொல் தனையன் எனத் திரிந்தது. தன்னன் taṉṉaṉ, பெ. (n.) 1. மகன்; son. 2. ஆண்பாற் பெயர்; name of a person. [தன்[தோன்றுதல், பிறத்தல்]+ அன்]
தன்னாள் சலசலப்பு அடவு	தன்னாள் சலசலப்பு அடவு taṉṉāḷsalasalappuaḍavu, பெ. (n.) ஒயில் கும்மியில் இடம்பெறும் ஓர் அடவு; a kind of tālā in dance. [தன்+ஆள்+சலசலப்பு+அடவு]
தன்னிகளில்லா(த)	தன்னிகளில்லா(த) taṉṉigaḷillāta, பெ.எ. (adj.) ஈடு இணை இல்லாத தனக்குச் சமமாக (யாரும், எதுவும்); இல்லாத matchless; peerless. 'தன்னிகரில்லாத தலைவர். (உவ); [தன்னிகர்+இல்லா]
தன்னிலைவிளக்கம்	தன்னிலைவிளக்கம் taṉṉilaiviḷakkam, பெ. (n.) a statement made by one explaining (and justifying); his action. [தன்+நிலை+விளக்கம்]
தன்னு-தல்	தன்னு-தல் daṉṉudal, செ.கு.வி.(v.i.) பிறத்தல், தோன்றுதல்; to give birth, to appear. [துல்-தல்-தன்-தன்னு] தன்னு-தல் daṉṉudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சிறிது சிறிதாக எடுத்தல் (வின்.);; to take little by little, as from a heap, to unload a vessel a little at a time. 2. தோணியை மெல்லத் தள்ளுதல் (வின்.);; to move a vessel by degrees. 3. பொருந்துதல்; to approach. "நம்பனையே தன்ன வலஞ்செய்து கொளும்" (பதினொ. விநா. திரு. 3);. [தன் → தன்னு-,]

தன்னுட்கேந்திரம்	தன்னுட்கேந்திரம் taṉṉuṭāndiram, பெ. (n.) திருமணி (கோமேதகம்);; cinnamon stone. (சா.அக.);. [தன்+உள்+கேந்திரம்] தன்னுட்கேந்திரம் taṉṉuṭāndiram, பெ. (n.) மஞ்சள் நிறமுள்ள மாணிக்கக் கல்; cinnamon stone. மறுவ. தகமணி
தன்னைவியந்துதருக்கல்	தன்னைவியந்துதருக்கல் daṉṉaiviyandudarukkal, பெ.(n.) தன்னையே நினைத்துச் செருக்குக் கொள்ளல்; indulging one self in expansive delusing or delusion of grandeur, self conceitedness. (சா.அக.);. [தன்+ஐ+வியந்து+தருக்கல்]
தனதேர்	தனதேர் taṉatēr, பெ.(n.) சொந்த ஏர்; own plough. [தனது+ஏர்]
தனிக்கண்கள்	தனிக்கண்கள் taṉikkaṇkaḷ, பெ.(n.) வலையிலுள்ள ஒரு கண்; flymesh. [தனி+கண்+கள்]
தனிக்காய் ஆட்டம்	தனிக்காய் ஆட்டம் taṉikkāyāṭṭam, பெ.(n.) குழிக்கு ஒரு காய் வீதம் போட்டாடுதல். (திருச்சி-வழ);; one in each pit placing-an indoor game. [தனிகாய்+ஆட்டம்]
தனிமகனார்	தனிமகனார் taṉimagaṉār, பெ.(n.) கடைக்கழகப் புலவர்; a poet of sangam age. [தனி+மகன்+ஆர்]
தனியல்	தனியல் taṉiyal, பெ.(n.) திண்டிவனம் வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Tindivanam Taluk. [தனி+வயல்]
தனியறை	தனியறை taṉiyaṟai, பெ.(n.) ஒதுக்கப்பட்ட அறை; Cabinet. [தனி+அறை]

தாஆயி	தாஆயி tāāyi, பெ.(n.) பெரியம்மாள், தாயின் தமக்கை; mother's elder sister. பஞ். தாயி [தா(பெரியமூத்த);+ஆயி]
தாக்குருத்து நெல்	தாக்குருத்து நெல் tākkuruttunel, பெ.(n.) அடித்தாளிலிருந்து பயிராகும் நெல், thepaddy which grown from the reaped stalk. மறுவ: தாளடிப் பயிர் [தாள்+குருத்து+நெல்]
தாங்கடை	தாங்கடை tāṅgaḍai, பெ.(n.) முழத்தை விட நீளமானது; a little bit more than the cubit measure [தா(நீட்சி);+கடை]
தாங்கல்	தாங்கல் tāṅgal, பெ.(n.) வாலாசா வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Wallajah Taluk. [தாங்கு -தாங்கல் (ஏரி);] தாங்கல்1 tāṅgal, பெ. (n.) 1. தாங்குகை (அரு.நி.);; supporting. 2. துன்பம்; grievance. 3. மனக்குறை, வருந்துகை, இரங்குகை, உள்ளம் புண்ணா குகை (அரு.நி.);; displeasure, regret, umbrage. 4. சகிப்பு; enduring, bearing. "தாங்கல் செல்ல நீளாகுலம்" (கந்தபு. பானுகோப. 40);. 5. காலத் தாழ்ச்சி; delaying. 6. தயக்கம்; hesitation. "வீட்டில் வரத் தாங்கலேன்" (விறலிவிடு.);. 7. தூக்குகை; lifting, raising. 8. நீர்நிலை (பிங்.);; tank. 9. பாசனத்துக்குப் பயன்படும் இயற்கை யேரி; 10. கோயிலை நோக்கி நிற்கையில், இடப்புறத்தே நற்சகுனமாகப் பல்லி கொட்டுகை

தாங்கா பாங்கா	தாங்கா பாங்கா tāṅgāpāṅgā, பெ.(n.) மத்தள வகையினுள் ஒன்று; a kind of two side drum. [தாங்கு+பாங்கு] [P]
தாங்கி	தாங்கி tāṅgi, பெ.(n.) காஞ்சிபுரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Kanchipuram Taluk. [தாங்கல் → தாங்கி (ஏரி);] தாங்கி1 tāṅgi, பெ. (n.) 1. அடிப்படையானது; support, prop, defence. சுமைதாங்கி (உ.வ.);. 2. தாங்குபவன்; one who supports. "குடி தாங்கியைச் சென்று கூடியபின்" (பெருந்தொ. 1153);. 3. பூண் (திவா.);; ferrule. 4. கிம்புரி (பிங்.);; golden ferrule put on the tip of an elephant's tusk. 5. அணிகளின் கடைப்பூட்டு (யாழ்.அக.);; fastening clasp of an ornament. [தாங்கு → தாங்கி.] தாங்கி2 tāṅgi, பெ. (n.) மலைதாங்கி (மூ.அ.);; sickle-leaf. [தாங்கு → தாங்கி.]
தாச்சு வலை	தாச்சு வலை tāccuvalai, பெ.(n.) ஆழ்கடலில் ஆழமாகத் தாழ்த்திக் கீழிறக்கி மீன்பிடிக்க உதவும் வலை; a fishing net. [தாழ்த்து-தாச்சு+வலை]
தாசரி தப்பட்டை	தாசரி தப்பட்டை dācaridappaṭṭai, பெ.(n.) ஒரு வகையான இசைக்கருவி; an ancient musical instrument. [தாதர்→தாசரி+தப்பட்டை]

தாசா	தாசா tācā, பெ.(n.) புலியாட்டத்தில் பயன்படுத் தப்படும் ஓர் இசைக்கருவி; a musical instrument which is used in 'puliyattam". [தாசு-தாசா] தாசா tācā, பெ.(n.) 1. புதியது; that which is new or fresh. 2. புத்துணர்ச்சி; enthusiasm, vivacity. 3. ஆற்றுகை; comfort. 4. பயிற்சி; training. [U. {} → த. தாசா.]
தாசாசட்டி	தாசாசட்டி tācācaṭṭi, பெ.(n.) தஞ்சைப் பகுதிகளில் புலியாட்டத்திற்கு இசைக்கப்படும் இசைக்கருவி; a musical instrument. which is used for puliyāṭṭam'in Tanjore District, [தாக-தாசா+சட்டி]
தாசேரி	தாசேரி tācēri, பெ.(n.) கம்பளத்தார் சேவையாட்டத்தில் இடம் பெறும் கோமாளியின் பெயர்; name of buffoon. [தாசரி-தாசேரி (கொ.வ.);]
தாட்டியம்	தாட்டியம் tāṭṭiyam, பெ.(n.) 1. திறமை; cleverness, skill. 2. வலிமை; strength, [தடி-தட்டு-தாட்டு-தாட்டியம்] தாட்டியம் tāṭṭiyam, பெ.(n.) காரெள்; black gingelly seed (சா.அக.);. தாட்டியம் tāṭṭiyam, பெ. (n.) காரெள்; black gingelly seed (சா.அக.);.

தாட்டு	தாட்டு tāṭṭu, பெ.(n.) சோர்வு அலுப்பு wearness, tiredness. "எனக்கு உடம்பு தாட்டாக இருப்பதால் வேலைக்கு வர இயலாது.(உவ);. [தா-தாட்டு+அரசு+ஊர்] தாட்டு1 dāṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.t.) 1. காலங் கடத்துதல்; to cause delay. 'பணங்கொடுக்காமல் தாட்டுகிறான்' (இ.வ.);. 2. நீக்குதல் (வின்.);; to remove. 3. மறுத்தல் (வின்.);; to confute. [தாழ்த்து → தாட்டு-,] தாட்டு2 dāṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) வீழ்த்துதல் (வின்.);; to throw down. [தாழ்த்து → தாட்டு-,] தாட்டு3 tāṭṭu, பெ. (n.) ஆடைவகை; a kind of cloth. 'அரியலூர் தாட்டு' (இ.வ.);.
தாடான்	தாடான் tāṭāṉ, பெ.(n.) பொன்னேரி வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Ponneri Taluk. [ஒருகா தாட்டு+அரசு+ஊர்] தாடான் tāṭāṉ, பெ.(n.) சிவகங்கை வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Sivagangai Taluk. [தாடு-தாடான்]

தாடி	தாடி tāṭi, பெ.(n.) சிற்பச் சிறப்பை உணர்த்த இசைத்துண்களின் உச்சியில் அமைக்கப்படும் சிற்பக்கூறு; a designon musical pillar. [தாழ்-தாழி-தாடி] தாடி1 tāṭi, பெ. (n.) 1. முகத்தின் தாழ்பகுதி; chin. "சுருளிடு தாடி" (சிலப். 27:48);. 2. முகவாயில் வரும் முடி; beard. "மருப்பிற் றிரிந்து மறிந்துவீழ் தாடி" (கலித். 15);. 3. ஆ முதலியவற்றின் அலை தாடி; dewlap. "பேருடற் றழைந்த தாடி" (திருவாலவா. 36, 24); 4. சேவற் கழுத்தில் தொங்கும் சதை (வின்.);; hanging excrescence under a cock's neck. தாடிக்குப் பூச்சூடலாமா? (பழி.);. த. தாடி → Skt. dadika (dh.); [தாழ் → தாழி → தாடி. தாடி = மோவாய். தாடிமயிர் = மோவாய் மயிர். முதற்கண் மோவாயினைக் குறித்த, இச்சொல் பின்பு மோவாய் மயிரினையுங் குறித்து வழங்கியது. தாழ்தல் = தாழ்ந்திருத்தல், தொங்குதல். தாழி → தாடி. தாழ்வாய் = மோவாய் (பிங்.); அடுத்த நிலையில் சேவல், ஆடு போன்றவற்றின் தொங்குசதையைக் குறித்ததென்றறிக.] [P]
தாடிக்கொப்பு	தாடிக்கொப்பு tāṭikkoppu, பெ.(n.) மரத்தின் கிளை, அடிக்கிளை; the lower branch of the tree. [தாடி+கொப்பு கொம்பு → கொப்பு]
தாடிக்கொம்பு	தாடிக்கொம்பு tāṭikkombu, பெ.(n.) தேனி மாவட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றுார்; a village in Theni District. [தாடி+கொம்பு]
தாடூர்	தாடூர் tāṭūr, பெ.(n.) திருத்தணி வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Tiruttani Taluk. [தாலம்-தாடு+ஊர்]
தாடைச்சன்னி	தாடைச்சன்னி tāṭaiccaṉṉi, பெ.(n.) நரம்பு களைத் தாக்கும் நோய்; lock-law. [தாடை+சன்னி] தாடைச்சன்னி tāṭaiccaṉṉi, பெ. (n.) இழுப்புநோய் வகை (இ.வ.);; tetanus, lock-jaw. [தாடை + சன்னி.]

தாண்டவச் சிற்பம்	தாண்டவச் சிற்பம் tāṇṭavaccirpam, பெ.(n.) சிற்ப வகையினுள் ஒன்று a kind of sculpture. [தாண்டவம்+சிற்பம்]
தானிக்காய்	தானிக்காய் tāṉikkāy, பெ.(n.) சிற்பங்களை உருவாக்குவதற்கு மூலப் பொருளான கண்ட சருக்கரைக் கலவையைச் செய்ய உதவும் ஒரு வகைக் காய்; a unriped fruit of tânri tree. [தான்றி-தாணி+காய்]
தாதத்தப்பு	தாதத்தப்பு tātattappu, பெ.(n.) தாதரினத்தவர் சேவைப்பலகை எனும் இசைக்கருவியைச் சுட்ட வழங்கும் சொல்; name of the musical instrument Šēvai-p-palagai which is used by Tādar. மறுவ சேமக்கலம் [தாதர்+தப்பு]
தாதரா	தாதரா tātarā, பெ.(n.) ஒரு வகைக் களைச்செடி; a weed. [ததை-தாதர்]
தாதராட்டம்	தாதராட்டம் tātarāṭṭam, பெ.(n.) தாதன் குடியினர் ஆடுகின்ற ஆட்டம்; a dance by Tadar community. [தாதர்+ஆட்டம்]
தாதவல்லி	தாதவல்லி tātavalli, பெ.(n.) திருப்பத்துர் வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Tiruppattur. Taluk, [தாதன்+பள்ளி]
தாந்தோணி	தாந்தோணி tāndōṇi, பெ.(n.) உடுமலைப் பேட்டைவட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றுர்; a village in Udumalpet Taluk. [தான்+தோன்றி]
தாப்புலிப்பா	தாப்புலிப்பா tāppulippā, பெ.(n.) மறைந்து போன யாப்பு வகை; an extinct poetical meter in prosody. [தாவு-தா+புள்+பா]

தாம்பணிக்கயிறு	தாம்பணிக்கயிறு tāmbaṇikkayiṟu, பெ.(n.) மாடுகளை வரிசையாகப் பிணைக்கும் கயிறு: tether, halter. [தாம்பு+அணி+கயிறு]
தாம்பல்	தாம்பல் tāmbal, பெ.(n.) கரூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Karur Taluk. [தாம்பு-தாம்பல்]
தாம்புக்கண்ணி	தாம்புக்கண்ணி tāmbukkaṇṇi, பெ.(n.) போரடிக்கும் களத்திலுள்ள மாடுகளின் பிணைக் கயிறு; rope to tie cattle, tether. பார்க்க; தாம்பணிக்கயிறு. [தாம்பு+கண்ணி]
தாமணிச்சுழி	தாமணிச்சுழி tāmaṇicculi, பெ.(n.) மாட்டின் முதுகு தண்டில் காணப்படும் கழி; a sign like formation on the backbone side of cow. [தனி+அறை] தாமணிச்சுழி tāmaṇicculi, பெ. (n.) மாடுகளின் முதுகுத்தண்டின், இருபக்கத்து முள்ள சுழிகள் (அபி. சிந். 787);; curly marks of cattle on the two sides of the spinal column. [தாமணி + சுழி.]
தாமணிப் பிணை	தாமணிப் பிணை tāmaṇippiṇai, பெ.(n.) தாம்புக் கயிறு; long line of rope with halters attached for fastening cattle. [தாமணி+பிணை]
தாமரைக் கும்.பீட்டுக்கை	தாமரைக் கும்.பீட்டுக்கை tāmaraikkumbīṭṭukkai, பெ.(n.) பிணையல் வகையினுள் ஒன்று; a gesture with both hands. [தாமரை+கும்பீட்டு+கை]
தாமரைக்கோலம்	தாமரைக்கோலம் tāmaraikālam, பெ.(n.) பச்சைக்கோலத்தின் ஒரு வகை; a kind of decorative design drawn on floor, etc. [தாமரை+கோலம்]
தாமரைக் கோழி	தாமரைக் கோழி tāmaraikāli, பெ.(n.) ஒரு வகைப் பறவை; a kind of bird. [தாமரை+கோழி] [P]

தாமல்	தாமல் tāmal, பெ.(n.) திருக்கோயிலூர் வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Tirukkoyilur Taluk. [தாமன்-தாமல், தாமன்பெயரில் அமைந்த ஊர்]
தாமேனேரி	தாமேனேரி tāmēṉēri, பெ.(n.) திருத்தணி வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Tīruttani Taluk. [தாமன்+ஏரி]
தாய்க்குழி	தாய்க்குழி tāykkuḻi, பெ.(n.) சேர்ப்புக் குழி; a pit for saving food grains. [தாய்+குழி]
தாய்ச்சி	தாய்ச்சி tāycci, பெ.(n.) கண்ணாமூச்சி விளையாட்டில் தலைமைப்பொறுப்பேற்றுநடத்துபவர்; the leader of the children's game of hideand-seek. [தாய் →தாய்ச்சி] தாய்ச்சி tāycci, பெ. (n.) 1. தாய்ப்பால் கொடுப்பவள்; wet-nurse. 2. மூலம்; origin, moving spirit. "இந்த வழக்குக்குத் தாய்ச்சி இவன் தான்". 3. சூலி; pregnant woman (J);. 4. விளையாட்டில் தலைமையாள்; leader of a party in a game. 5. விளையாட்டில் தொட வேண்டுமிடம்; appointed place to be touched in a game. மறுவ. பிள்ளைத்தாய்ச்சி [தாய் → தாய்ச்சி.]
தாயாரடி-த்தல்	தாயாரடி-த்தல் tāyāraḍittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) இறப்பு நிகழ்ந்த வீட்டின் முன் பெண்கள் வட்டமாகச் சூழ்ந்துநின்று பாடியவாறுமார்பில் அடித்துக்கொள்ளுதல்; tobeat on breast with hands and weepover the death, to lament. மறுவ: மாரடித்தல் [தாயார்+அத்தல்-தாய் போல் அழுதல்]

தார்	தார்1 tār, பெ.(n.) வயலில் பல குண்டல்கள் தார் சேர்ந்தது ஒரு தார்; a portion in ricefield. [தாலி-தார்] தார்2 tār, பெ.(n.) கைத்தறி நெசவில் நாடா வினுள் செலுத்தி துணி நெய்யப் பயன்படும் கருவி; a device in hand loom weaving. [தால்-தார்] தார்3 tār, பெ.(n.) விளை நிலத்தின் அளவு a portion of land. கீழ்த்தாரில் சோளம் விதைக் கலாம் [தால்-தார்] தார்1 tār, பெ. (n.) 1. மாலை; garland, wreath, chaplet (பிங்.);. 2. பூ; flower, blossom (பிங்.);. 3. பூவரும்பு; flower-bud. “ திறக்குந்தார் வண்டும்”
தார்க்கத்தளை	தார்க்கத்தளை tārkkattaḷai, பெ.(n.) ஒரு வகை மீன்; silver jewfish. [தார்+கத்தளை] [P]
தார்க்குற்றி	தார்க்குற்றி tārkkuṟṟi, பெ.(n.) நெய்வதற்கு உருண்டை நூல் சுற்றிய சிறு நாணல், கொறுக்கை போன்றவற்றின் குற்றி; bobbin. மறுவ தார்க்குச்சி [P] [தார் (நீட்சி);+குற்றி]
தார்ப்பாச்சி	தார்ப்பாச்சி tārppācci, பெ.(n.) உழவர்கள் வேலை செய்யும்போது வேட்டியைச் சுருக்கிக் கட்டும் வகை; a mode of wearing cloth round the loins in the fashion of a divided skirt. (நெ.வ.வெ.சொ.);. [தார்ப்பாய்ச்சி → தளர்ப்பாச்சி]

தாராபாறை	தாராபாறை tārāpāṟai, பெ.(n.) ஒருவகை கடல் மீன்; horse mackerel. [தார் (நீட்சி);-தாரா+பாறை] [P]
தாராளிகம்	தாராளிகம் tārāḷigam, பெ.(n.) மிகுதியாகத் தரும் பாங்கு; liberalism. [தார்+ஆளம்+இகம்]
தாராளிகர்	தாராளிகர் tārāḷigar, பெ.(n.) கொடையாளர்; donator, liberals. [தாராளம்+இகர்]
தாரை	தாரை tārai, பெ.(n.) பண்டைய இசைக் கருவியினுள் ஒன்று; a musical instrument. [தா-தாரை] தாரை1 tārai, பெ. (n.) 1. ஒழுங்கு; straight. 2. கண்மணி (பிங்.);; apple of the eye. "இருதாரை நெடுந் தடங்கண்" (பாரத. அருச்சுனன்றவ. 38);. 3. கண் (திவா.);; eye. "தாரை நெருப்புக" (கம்பரா. சடாயுவுயிர். 103);. 4. ஐந்து மகளிரில் ஒருவராகிய வியாழன் மனைவி; tara, wife of Jupiter, one of paija-kanniyar. "இளநிலா நகைத் தாரையை விடுக்கிலன்" (காசிக. 15, 17);. 5. வாலியின் மனைவி; Tara, wife of Vali. "தாரையென் றமிழ்திற் றோன்றிய வேயிடைத் தோளினாள்" (கம்பரா. வாலிவதை. 13);. 5. விண்மீன் (பிங்.);; star. [தார் → தாரை.]
தால்சட்டி	தால்சட்டி tālcaṭṭi, பெ.(n.) கோரைக்குச் சாயம் ஏத்தும் சட்டி; the pot used for spreading dye to sedges. [தால்+சட்டி, சால் → தான் (பெரிய சட்டி);]

தாலியறுப்பு விழா	தாலியறுப்பு விழா tāliyaṟuppuviḻā, பெ.(n.) திருமண வரம் வேண்டிக் கூத்தாண்டவருக்காக திருநங்கைகளால் (அலிகளால்); நிகழ்த்தப்பெறும் விழா; a function conducted by transgenders. [தாலி+அறுப்பு+விழா]
தாவணி	தாவணி tāvaṇi, பெ.(n.) நாராயணி எனும் இசை வகையின் ஒரு பிரிவு a music. [தா+அணி] தாவணி1 tāvaṇi, பெ. (n.) கண்டங்கத்தரி (மலை); பார்க்க;see kandankattari; dwarf wild brinjal. [P] தாவணி2 tāvaṇi, பெ. (n.) 1. கண்டங்கத்திரி; prickly night shade - Solanum jacquini. 2. நாகபாலை; sweet smelling harefoot-Uraria lagopoides. 3. முள்வெள்ளரி; thorny cucumber (சா.அக.);. தாவணி3 tāvaṇi, பெ. (n.) 1. பல மாடுகளைக் கட்டும் தும்புகள் பிணைத்த கயிறு (வின்.);; a long rope to tie cattle in a row. 2. மாட்டுச் சந்தை (இ.வ.);; cattle – fair. 3. மாட்டைக் கூட்டமாகக் கட்டுமிடம் (சங்.அக.);; cattle-shed. [தாம்பணி → தாவணி.]

தாவு	தாவு1 dāvudal, 5 செ.குன்றாவி (v.t) ஆடு புலி ஆட்டத்தில் ஒரு புள்ளியிலிருந்து காயில் லாத அடுத்த புள்ளிக்குத்தாவுதல்: to jump to a empty square in the game played with o pieces representing sheep and tiger. [தவ்வு-தரவு] தாவு1 dāvudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. குதித்தல்; to jump up, leap, to skip over. "கலைதாய வுயர்சிமையத்து" (மதுரைக். 322);. 2. பரத்தல்; to spread. "மலர்தாய பொழினண்ணி" (கலித். 35);. 3. தழைத்தல்; to be luxuriant. "தாயதோன்றி" (பரிபா. 11, 21);. 4. பறத்தல்; to fly. "விண்ணிற் மேற்றாவும் புள்ளும்" (பெரியபு. திருநா. 305);. 5. சாய்தல் (வின்.);; to move towards. 6. ஊடு செல்லுதல்; to radiate, as heat. 'சூடு தாவுகிறது'. 7. செருக்குதல்; to be proud, haughty. மிகவும் தாவுகிறான்
தாவு-தல்	தாவு-தல் dāvudal, செகுன்றாவி (v.t.) வைக் கோல்போர், சோளத்தட்டை முதலியவற்றை இருகையிலும் சேர்த்துஅள்ளுதல்: to gather, straw of paddy, dried stalk of great millet etc., by using both of one's hands. (வ.வ.சொ.). மறுவ, குடங்கை, கொடங்கை [தவ்வு-தரவு]
தாவேந்தன்	தாவேந்தன் tāvēndaṉ, பெ.(n.) மன்னர் மன்னன், கோவேந்தன் (சக்கரவர்த்தி); , emperor. [தா(பெரிய);+வேந்தன்]
தாழ்புடைப்புச் சிற்பம்	தாழ்புடைப்புச் சிற்பம் tāḻpuḍaippuccir̤pam, பெ.(n.) புடைப்பு வகைச் சிற்பத்தில் தாழ்ந்திருக்கும் சிற்பம், asculpture. [தாழ்+புடைப்பு:சிற்பம்]
தாழ்மாடம்	தாழ்மாடம் tāḻmāṭam, பெ.(n.) கதவிலி ருக்கும் தாழ்ப்பாள் சுவரில் பொருந்தும் பகுதி: the place ofa wall where the latch ofdoor dashes while opening. [தாள்-தாழ்+மாடம்]

தாழ்வுனா	தாழ்வுனா tāḻvuṉā, பெ.(n.) எளிய உணவு humble food. [தாழ்+(உணவு);உணா]
தாழகம்	தாழகம் tāḻkam, பெ.(n.) சிற்பங்கள் செய்வதற்கு உருவாக்கப்படும் ஒன்பான்கற்களின் (நவபாசாணத்தின்); மூலப்பொருள்; ore of nine type of gems which are useful in sculpturing. [தாழ்-தாழகம்]
தாழன்காலா	தாழன்காலா tāḻṉkālā, பெ.(n.) குச்சுப் போன்ற மீன்; Indian tassel fish. [தாழன்+காலா] [P] தாழன்காலா tāḻṉkālā, பெ. (n.) தாழங்காலா பார்க்க;see talangala (சா.அக.);. [தாழன் + காலா. தாழை மலரின் வண்ணம் (மஞ்சள்); போலிருக்கும் மீன்.]
தாள்குணி	தாள்குணி tāḷkuṇi, பெ.(n.) கோபிசெட்டி பாளையம் வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Gopichettipalayam Taluk. [தாழ்+குழி]
தாள் நுடக்கம்	தாள் நுடக்கம் tāḷnuḍakkam, பெ.(n.) ஆடல் இயக்கங்களில் ஒன்று; a pose in dance. [தாள்-நுடக்கம்]
தாளடிப்பயிர்	தாளடிப்பயிர் tāḷaḍippayir, பெ.(n.) குறுவை அறுவடைக்குப் பின்பு பயிரடியை மடக்கி உழுது, சேற்றில் அழுத்தி மறுபடியும் நடப்படும் நெற்பயிர்; repeat crop in the same field. [தாள்+அடி+பயிர்]
தாளவகையோத்து	தாளவகையோத்து tāḷavagaiyōttu, பெ.(n.) பழம்பெரும் இசை நூர்; an ancient treatise on Tamil music. [தாளம்+வகை+ஒத்து] தாளவகையோத்து tāḷavagaiyōttu, பெ. (n.) தாளத்தைப் பற்றிக் கூறும் ஒரு பழைய நூல் (சிலப். 3, 26, உரை.);; a treatise on time-measure. [தாளவகை + ஒத்து.]

தாளவேடு	தாளவேடு tāḷavēṭu, பெ.(n.) திருத்தணி வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a willage in Tīruttani Taluk. [ஒருகா தாவளம்+பேடு]
தானி	தானி tāṉi, பெ.(n.) நெய்தல் நிலப்பண் பதினாறில் ஒன்று; a musical note, [தாள்-தாளி] தானி tāṉi, பெ.(n.) மூன்று சக்கர உந்து; auto. [தான்+தானி (தானே இயங்குகை);] [P] தானி tāṉi, பெ. (n.) மூன்று சக்கரங்களை யுடையதும் இயந்திரப் பொறியாலியங்குவது மான பயணிகள் ஊர்தி; auto-riksha. [தான் + இ → தானி.] தானாக இயங்குவது. முன்னர் கையால் இழுத்துச் செல்வதும், காலால் சவட்டிச் செல்வதுமாகவிருந்த நிலைக்கு மாறாகக் கல்லெண்ணையால், இயங்குவது. அதாவது [P] தானாக இயங்குவது என்னும் அடிப்படையில், தானி எனப்பட்டது. இக் கலைச் சொல் ஆங்கிலத்திலுள்ள ஆட்டோ (auto); என்னும் சொல்லின், நேர்பொருளைத் தழுவியதென்றறிக.
தாளிகை	தாளிகை tāḷigai, பெ.(n.) செய்தித்தாள் ; newspaper. [தாள்-தாளிகை]
தாற்றுக்கோல்	தாற்றுக்கோல் tāṟṟukāl, பெ.(n.) ஏர் உழும் போது மாடுகளை விரட்டப் பயன்படுத்தும் கோல்; a small stick held by the farmers while ploughing to drive the cattle, மறுவ, உழக்கோல், உழவுக்கோல் [தாறு-தாற்று+கோல்] [P] தாற்றுக்கோல் tāṟṟukāl, பெ. (n.) 1. இருப்பு முட்கோல் (ஏரெழு. 13, தலைப்பு);; ox goad. 2. யானைத் துறட்டி (அங்குசம்);; elephant goad. [தாறு2 + கோல்.] [P]

தானம்பாடு-தல்	தானம்பாடு-தல் dāṉambāṭudal, செ.குன்றாவி (v.t.) ஆளத்தியின் ஒரு பகுதி; a feature in musical note. [தானம்+பாடு] தானம்பாடு-தல் dāṉambāṭudal, செ.கு.வி. (v.i.) ஒரு பண்ணை தாளத்திற்காகச் மிகுதியாக விரித்துப் பாடுதல்; to elaborate a tune rapidly to the accompaniment of {}. [Skt. {} → த. தானம் + பாடு-தல்.]
தானம்	தானம் tāṉam, பெ.(n.) ஏழிசைகளின் தொகுப் பான "மண்டிலம்" என்பதைக் குறிக்கும்பெயர்; an alternative name for mandilam in ITIUSIC. [தாவு-தானம்] தானம்1 tāṉam, பெ. (n.) 1. அடித்தல்; beating. 2. இடம்; place. 3. ஈகை; gift, charity. 4. துண்டித்தல்; cutting. 5. மேலுலகம்; heaven. 6. தேன்; honey. 7. நீராட்டுதல்; bathing. 8. வலி; valour. 9. யானைக்கொழுப்பு; rut (இரு.நூ.அக.);. தானம்2 tāṉam, பெ. (n.) 1. நன்கொடை; gift, incharity, donation, grant, as a meritorious deed.
திக்குமுக்காடிப் போ-தல்	திக்குமுக்காடிப்போ-தல் tikkumukkāṭippōtal, செ.கு.வி. (v.i.)திணறித் திண்டாடுதல்; to be choked, shifted, smothered, strangled, unable to respire. [திக்கு+முக்கு+ஆடி+போ]
திகனாரை	திகனாரை tigaṉārai, பெ.(n.) கோபிசெட்டிப் பாளையம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Gopichettipalayam Taluk. [திக்கன்+அறை]
திங்கள்சந்தை	திங்கள்சந்தை tiṅgaḷcandai, பெ.(n.) கல்குளம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Kalkulam Taluk. [திங்கள்+சந்தை (mondaymarket);]

திசைச்சொல்	திசைச்சொல் tisaissol, பெ.(n.) குறிப்பிட்ட வட்டாரங்களில் மட்டும் வழங்குவனவும் இது வரை கேட்டிராதனவுமாகிய தமிழ்ச் சொல்லாட்சிகள்; different usages in dialects. [திசை+சொல்] திசைச்சொல் tisaissol, பெ. (n.) செந்தமிழ் நிலத்தைச் சேர்ந்த பன்னிரு நிலத்தினின்றும் தமிழில் வந்து வழங்கும் சொல் (தொல்சொல்.திசைப்பு397);; word borrowed by Tamil from the twelve countries bordering the ancient Tamil land [திசை + சொல்]
திட்டிவாசல்	திட்டிவாசல் tiṭṭivācal, பெ.(n.) கோடியம்மன் திருவிழாவில், பச்சைக்காளி, பவளக்காளி அம்மன்கள் சந்திக்குமிடம்; meeting place of village deities. [திட்டி+வாசல்] திட்டிவாசல் tiṭṭivācal, பெ. (n.) பெரிய கதவுகளை மூடியபின் உட்செல்லுதற்கு அமைக்கப்படும் சிறிய நுழைவாயில்: wicket, small door or gate with in the compass of a larger one. 'ஆனையேறியுந் திட்டிவாசலில் நுழைவானேன்" (இராமநா அயோத் 22); [திட்டி+ வாசல்]
திட்டுச் சட்டி	திட்டுச் சட்டி tiṭṭuccaṭṭi, பெ.(n.) உயரம் குறைவுள்ள சட்டி; a mud pot which has less height. [திட்டு+சட்டி, தட்டு→தட்டி→சட்டி]
திடல்	திடல் tiḍal, பெ.(n.) புன்செய்ப்பகுதி, dry land. [திட்டு-திடல்] திடல் tiḍal, பெ. (n.) திடர்1 பார்க்க; see ilar, "திடலிடைச் செய்த கோயில்" (தேவா 893,3); 2. வெளியிடம்; openspace. "திடலடங்கச் செழுங்கழனி (தேவா. 562,3); [திடர் → திடல்]
திடியன்	திடியன் tiḍiyaṉ, பெ.(n.) திருமங்கலம் வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Tirumangalam Taluk, [திட்டு-திடு-திடியன்]

திடும்	திடும் tiḍum, பெ.(n.) சிற்றூர் இசைக் கருவி யினுள் ஒன்று; a village musical instrument. [திடு-திடும் ஒலிக்குறிப்பு)] திடும் tiḍum, பெ. (n.) ஒரு பறை (வின்); a kind of kettle-drum. தெ. துடுமு
திடுமல்	திடுமல் tiḍumal, பெ.(n.) நாமக்கல் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Namakkal Taluk. [திட்டு-திடு-திடுமல்] திடுமல் tiḍumal, பெ. (n.) பெண்ணின் அடங்காத்தன்மை(யாழ்ப்); termagancy, noisy boldness in a woman.
திடுமுட்டி	திடுமுட்டி tiḍumuḍḍi, பெ.(n.) தொடையில் இடுக்கி வைத்து முழக்கும் இசைக்கருவி; a kind of musical instrument. [திள்-திடு-திடுமுட்டி]

திண்டு	திண்டு1 tiṇṭu, பெ.(n.) சிறிய திண்ணை; a raised platform. [திண்+து-திண்டு] [P] திண்டு2 tiṇṭu, பெ.(n.) தெருக்கூத்தில் பங்கேற்கும் ஆடவர் அணியும் அணிவகை a kind of costume, worn by male artistes in the village street drama. [திண்+திண்டு] [P] திண்டு tiṇṭu, பெ. (n.) 1. அரைவட்டமான பஞ்சணை; semi-circular cusion. "திண்டருகு போட்டான்" (விறலிவிடு 576); 2. முட்டாகக் கட்டிய சிறுசுவர்(இ.வ);; any small construction of brick built as a support. 3. பருமன் ; stoutness, thickness. ம. திண்டு தெ. திண்டு (dindu.);. [திண்டி → திண்டு]
திண்ணைத்துங்கி	திண்ணைத்துங்கி tiṇṇaittuṅgi, பெ.(n.) சோம்பேறி; sluggard, idler. [திண்ணை+தூங்கி தூங்கு→தூங்கி]
திணறித் திண்டாடு-தல்	திணறித் திண்டாடு-தல் diṇaṟiddiṇṭāṭudal, செ.கு.வி. (v.i) திக்குமுக்காடிப்போதல்பார்க்க: see tikkumukkādipō-, [திணறி+திண்டாடு-]

தினை	தினை tiṉai, பெ.(n.) இடம், பருவம் எனும் நோக்கில் ஐவகை நிலப்பாங்கில் வாழும் மக்களின் வாழ்வியல் கூறுபாடு; climate geographical and environmental lifezonal divisions with people and their culture as ofoundinancient Tamil literature, habitat habits. [தின்-திணை] தினை tiṉai, பெ. (n.) 1. சிறு தவச வகை; Indian millet, cereal. "தினைக்காலுள் யாய்விட்டகன்று மேய்க்கிற்பதோ" (கலித். 108:33);. 'தினை விதைத்தவன் தினை யறுப்பான், வினை விதைத்தவன் வினை யறுப்பான்' (பழ.);. 2. தினைவகை; wild bermuda grass. 3. சாமை (அக.நி.);; little millet. 4. ஒருவகைப் புல்; paddy field grass. 5. மிகச் சிறிய அளவு; a very small measure, as a grain of millet, a trifle. "தினைத்துணை நன்றி செயினும்" (குறள், 104);. [துல் → தில்); → தின் → தினை (மு.தா.129);.] தினை tiṉai, பெ. (n.) 1. சிறு
திணைக்களம்	திணைக்களம் tiṇaikkaḷam, பெ.(n.) துறை department. [திணை+களம்] திணைக்களம் tiṇaikkaḷam, பெ. (n.) துறை; department. "புரவுவரித் திணைக் களத்து வரிப்பொத்தக நாயகன்" (S.I.I.ii, 412); [திணை + களம்]
திதியன்	திதியன் didiyaṉ, பெ.(n). ஒரு சிற்றரசனின் பெயர்; name of a chieftain. [ததை திதி-திதியன்]
திப்பி	திப்பி tippi, பெ.(n.) மாவு இடிக்கும்போது இடி படாமல் இருக்கும் கெட்டியான மாவு course flour not pounded properly. [தம்பி-திப்பி] திப்பி tippi, பெ. (n.) வாயகன்ற சிறு மண் சட்டி; shallow earthen vessel with a wide mouth. 2. கொட்டங்காய்ச்சியகப்பை; piece of a coconut shell, used as a ladle. T cippa. திப்பி3 tippi, பெ. (n.) பன்னிரண்டு மலங்கள்; 12 kinds of refuses and excretions (சா.அக.);.

திப்பினி	திப்பினி tippiṉi, பெ.(n.) கோலி இனத்தவர் ஆடும் நாட்டுப்புற நடனம்; a kind of folk dance performed by Kölitribes. [திப்பு-திப்பினி]
திம்மலை	திம்மலை timmalai, பெ.(n.) கள்ளக்குறிச்சி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Kallakkuricci Taluk. [திண்+மலை]
திம்மூர்	திம்மூர் timmūr, பெ.(n.) செங்கற்பட்டு வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Chenglepet Taluk. [திம்மன்+ஊர்]
திமிங்கலச் சுறா	திமிங்கலச் சுறா timiṅgalaccuṟā, பெ.(n.) சுறா மீன் வகை; whale shark [திமிங்கிலம்+சுறா] [P]
திமிரிகொம்பு	திமிரிகொம்பு timirigombu, பெ.(n.) அளவில் சிறிய கொம்பு; small size horn. [திமிரி+கொம்பு]
திமிலை	திமிலை timilai, பெ.(n.) ஒருவகையான தோற் கருவி a kind of instrument. (125);. திமிலை timilai, பெ. (n.) 1. ஒரு வகைப் பறை (5);avci, 3, 27, a соло; a kind of drum. 2, 5lošcima. ustfäs;see tirukkai, electrical ray. 3. சிவப்பு நிறமுள்ளதும் 10 விரல நீளம் வளர்வதுமான கடல் மீன்வகை:seafish, dull reddish olive, attaining 10 in. in length (செ.அக.);. [திமில் → திமிலை] திமிலை timilai, பெ. (n.) ஒரு மீன். மூக்குத் துளையையொட்டிக் கண் அமைந்துள்ள இம்மீனின் உடலமைப்பு சுறாவைப் போன்றது. கையினின்றும் எளிதில் வழுக்குத் gorgoudugi (goona. Ifsir);; a fish which eyes are situated near its mosbilly and rosembles shark by its structure. It slips easily from hand

திமிலைத்தண்ணி	திமிலைத்தண்ணி timilaittaṇṇi, பெ.(n.) விறைத்துப்போன திருக்கை மீன் வகை; numb fish. [திமிலை+தண்ணி]
தியாகனூர்	தியாகனூர் tiyākaṉūr, பெ.(n.) ஆத்தூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Attur Taluk. [தியகன்+ஊர்]
தியாகை	தியாகை tiyākai, பெ.(n.) கள்ளக்குறிச்சிவட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Kallakurichi Taluk. [தியகு-தியாகை]
திரக்கோல்	திரக்கோல் tirakāl, பெ.(n.) வந்தவாசி வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Wandiwash Taluk. [ஒருகா தரை+கால்]
திரகை	திரகை tiragai, பெ.(n.) மண்சட்டி வைப்பதற் காகத் திரவைக் கொடியால் பின்னப்பட்ட புரி மணை; coir or reaper ring. [திரக்கு-திரகை] [P]

திரள்	திரள் tiraḷ, பெ.(n.) முடுகிச் செல்லும் விரைந்த நடையையுடைய தாளக்காலம்; fast step. [துர-திர-திரன்] திரள் tiraḷ, பெ. (n.) 1. உருண்டை, ball, round mass, globe தேசப்பளிங்கின்றிரளே (திருவாசக 4,103); ம.திரள. 2. கூட்டம் ; crowd, assembly, multitude, flock, herd, shoal, aggregation. "ஏனத்திரள் வந்திழியுஞ் சாரல்" (தேவா ;353,1); 3. குலை(வின்);; cluster, clump, tuft. 4. படை (யாழ் அக.);; army. 5. மிகுதி abundance. 6. இயக்கம் நான்கனுள் விரைந்த செலவினை யுடைய பாடல் (சிலப்.3, 6, உரை);; song with quick movement, one of four iyakkam. துல் தில் திர் திரள்
திராசி	திராசி tirāci, பெ.(n.) கடலூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Cuddalore Taluk. [துறு+தி-துறுத்தி-திராசி (கொக.க);]
திராடம்	திராடம் tirāṭam, பெ.(n.) பாலையாழில் தோன் றும் ஒரு வகையான பண் ; a musical note, [தாடம்-திராடம்] திராடம் tirāṭam, பெ. (n.) பாலை யாழ்த்திறத்து; a secondary melody type of the pālai class.

திராவிடம்	திராவிடம் tirāviḍam, பெ.(n.) கோயில் கூடக (விமான); அமைப்பில் காணப்பெறும் ஒரு தமிழர் கலைக்கூறு; a Dravidian type of temple Construction. [தமிழம்-தமிளம்-திரமிளம்-திராவிடம்] திராவிடம் tirāviḍam, பெ.(n.) 1. தமிழ், தமிழ்நாடு; Tamil, the Tamil country. 2. தமிழ்நாடு (திராவிடம்);, ஆந்திரம், கன்னடம், மகாராட்டிரம், கூர்ச்சரம் என்று ஐந்து (பஞ்ச); திராவிட மாநிலங்கள்; south india, south of vindhya, including the five provinces, {}. 3. தமிழ் மொழி; the Tamil language. "திராவிடத்திலே வந்ததா விவகரிப்பேன்" (தாயு.சித்தர்.10);. 4. தமிழ், தெலுங்கு, மலையாளம், கன்னடம், துளு முதலிய தென் திராவிட மொழிகளும் மற்றும் வட திராவிட மொழிகளும்; vernacular tongues of the inhabitants of S.India, Tamil, Telugu, Kanarese, Malayalam, {}, etc. and languages of Dravidian family spoken in central and North India. [த. தமிழும் → Skt. {} → த. திராவிடம்.]
திரிக்குத்து	திரிக்குத்து tirikkuttu, பெ.(n.) சுருட்டி வைக்கப்பட்டிருக்கும் திரியில் நடுப்பகுதி யினைக் காட்டுவதற்காகக் கம்பியினால் குத்திக்காட்டப்பெறும் சூது விளையாட்டு ; a method of pointing the midpoint in a coil by the gamblers in gambling. [திரி+குத்து]
திரிநர்	திரிநர் tirinar, பெ.(n.) அலைபவர்; rovers. [திரி-திரிநர்]
திரிவாக்கக் கொள்கை	திரிவாக்கக் கொள்கை tirivākkakkoḷkai, பெ.(n.) உயிரினங்களின் படிமுறை வளர்ச்சிக் கோட்பாடு: evolution theory. [திரிவு+ஆக்கம்+கொள்கை]
திருக்குக்கோணபீடம்	திருக்குக்கோணபீடம் tirukkukāṇapīṭam, பெ.(n.) சிற்பங்களை அமைப்பதற்கான பீட வகையினுள் ஒன்று; sculpture stand. [திருக்கு+கோணம்+பீடம்]
திருக்குக்கோணம்	திருக்குக்கோணம் tirukkukāṇam, பெ.(n.) ஏழிசையின் பகுப்புகளில் ஒருவகை; a type in musical note. மறுவ திரிகோனம் [திருக்கு+கோணம்]

திருக்குப்பதாகை	திருக்குப்பதாகை tirukkuppatākai, பெ.(n.) பரதத்தில் வெளிப்படுத்தப்படும் ஒற்றை முத்திரை நிலைகளில் ஒன்று; a dancepose. மறுவ. திரிபதாகை. [திருக்கு+பதாகை]
திரியாலம்	திரியாலம் tiriyālam, பெ.(n.) திருப்பத்துர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Thiruppattur Taluk. [திரு+ஆலம்(ஆலமரம்);]
திருக்குச்செம்பு	திருக்குச்செம்பு tirukkuccembu, பெ.(n.) திருகு மூடிச் செம்பு; a jug with screw bid. [P] [திருக்கு+செம்பு]
திருக்குறுக்கை யானைக்கும்மி	திருக்குறுக்கை யானைக்கும்மி tirukkuṟukkaiyāṉaikkummi, .பெ.(n.) யானையைப் பற்றிய கும்மிப்பாடல்; a kummi song on elephant. [திரு+குறுக்கை+யானை+கும்மி]
திருக்கை	திருக்கை tirukkai, . பெ.(n.) ஒரு வகை மீன், spotted eagle ray. [திருக்கு-திருக்கை] [P] திருக்கை tirukkai, பெ. (n.) 1. முட்கள் அடர்ந்து நீண்ட கூரிய வாலையுடையதும், தட்டை யானதும் சுறாமீன் இனத்தைச் சேர்ந்ததுமான கடல்மீன் வகை stingrayfish.2 செம்பழுப்பு நிறமும் 18 விரலம் (அங்குலம்); வளர்வதுமான மீன் , electrical ray, reddish brown, attaining 18in. in length, Nareine timilei (செ.அக); சாம்பசிவம் பிள்ளை அகரமுதலி கூறும் இந்தியாவில் காணப்படும் திருக்கை வகைகள் 1. சப்பைத் திருக்கை ; banded teriky Myliobatis niewhofli alias M. batoidei. 2. இராசாத்திருக்கை, rajah teriky - Raja fasciate. 3. தப்புகடகூளி ; small drum teriky - Myliobatis plgios tomata. 4. கூளித்திருக்கை; Eagle ray or whip ray Myliogbatis acquila. திருக்கைக்காறை கோணம் எவ்வளவு என்று அளந்து கூறும் கருவி (அறி.களஞ்);; yaw meter. [திருக்கை + அளவுமானி]

திருக்கை ஒட்டி	திருக்கை ஒட்டி tirukkaioṭṭi, பெ.(n.) குயவர் மண்பாண்டம்செய்யும் சக்கரம்; a wheel for making mud-pots."இக்கோயிலிற் திருக்கை ஒட்டி திருமுன் ஒதுகையும்"... [திருக்கை+ஒட்டி]
திருகினி	திருகினி tirugiṉi, பெ.(n.) கொலுசு கழன்று விடாமல் இணைக்கும் ஆணி; apininanklet [திருகாணி→திருகினி(கொ.வ.);]
திருகினிச்சொம்பு	திருகினிச்சொம்பு tirugiṉiccombu, பெ.(n.) திருகி மூடும்படி மேல் மூடி அமைந்த சொம்பு screw lid-cembu. [திருகுணி-திருகினி+செம்பு]
திருகுகள்ளி	திருகுகள்ளி tirugugaḷḷi, பெ.(n.) பரமக்குடி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Paramakkudi Taluk. [திருகு+கள்ளி(செடி);] திருகுகள்ளி tirugugaḷḷi, பெ. (n.) 1. கொம்புக் கள்ளி (பதார்த்த 120);; milk-hedge. 2. கள்ளி வகை; twisted square spurge. [திருகு + கள்ளி]
திருகை	திருகை tirugai, பெ.(n.) பழங்காலத்தில் கேழ் வரகுபோன்றவற்றைமாவாக அரைக்கப்பயன் பட்ட கல்லினாலான கருவி; slabs ofgrinding Stone. [திருகு-திருகை] [P]
திருச்சாந்து	திருச்சாந்து tiruccāndu, பெ.(n.) அணி வகை; a kind of ormament."திருப்பலிவட்டம் திருச்சாந்து திருமேய்பூச்சு திருவிளக்கு." (கல்); [திரு+சாந்து]
திருச்சிரை	திருச்சிரை tiruccirai, பெ.(n.) கும்பகோணம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றுர் a village in Kumbakonam Taluk. மறுவ திருச்சேறை [திரு+சிரை]

திருச்சின்னம்	திருச்சின்னம் tirucciṉṉam, பெ.(n.) பண் டைய ஊதுகருவி; a wind pipe. [P] [திரு+சின்னம்[திருச்சின்னம் tirucciṉṉam, பெ. (n.) தெய்வம், அரசன் முதலானாரின் முன்பு இசைக்கும் ஊது குழலுள்ள இசைக்கருவி; a kind of trumpet, usually blown in pairs before a detiy, king. etc. [திரு + சின்னம்]
திருட்டுக்கும்மி	திருட்டுக்கும்மி tiruṭṭukkummi, பெ.(n.) ஒரு வகையான கும்மிப்பாடல்; a kummiplay. [திருட்டு+கும்மி]
திருத்தங்கல்	திருத்தங்கல் tiruttaṅgal, பெ.(n.) சாத்துர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Sattui Taluk. [திரு+(தாங்கன்); தங்கல்(ஏரி);]
திருத்தாளச்சதி	திருத்தாளச்சதி diruddāḷaccadi, பெ.(n.) சந்த வகையினுள் ஒன்று; a type of melody song. [திரு+தாளம்+சதி]
திருநடனம்	திருநடனம் tirunaḍaṉam, பெ.(n.) இறை வனை மட்டும் நினைத்து ஆடும் ஆட்டம்; dance especially meant for god. [திரு+நடனம்]
திருநிலை	திருநிலை tirunilai, பெ.(n.) பொன்னேரி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Ponner Taluk. [திரு+நிலை (கோயிலின் பெயர்);]
திருப்பணி மாலை	திருப்பணி மாலை tiruppaṇimālai, பெ.(n.) சிற்பக் கலைச் சிறப்புக் கூறுகளை விளக்குகின்ற நூல்; a treatise on sculpture, [திருப்பணி+மாலை]
திருப்பாட்டடைவு	திருப்பாட்டடைவு tiruppāḍḍaḍaivu, பெ.(n.) தேவாரப்பண்ணிற்கு ஆடும் நடனம் dancefor Thevaram song. (35:117);. [திரு+பாட்டு+அடைவு]

திருப்புளி	திருப்புளி tiruppuḷi, பெ.(n.) திருகாணியை முறுக்குவதற்குப் பயன்படும் கருவி; screw driver [திருப்பு+உளி] திருப்புளி tiruppuḷi, பெ. (n.) திருகாணியின் தலைப்பகுதியில் பொருத்தித் திருக ஏந்தாகவுடைய, சற்றுக் கூரான பட்டை முனையும் கைப்பிடியும் உடைய கருவி: screw-driver. [திரு + புனி]
திருப்பூட்டு	திருப்பூட்டு tiruppūṭṭu, பெ.(n.) தாலி கட்டுதல்; tying marriage knot-tali. [திரு+பூட்டு] [P] திருப்பூட்டு tiruppūṭṭu, பெ. (n.) 1. மண மகளுக்குத் தாலி கட்டுகை: tyingthewedding badge round the neck of a bride. 2. தாலி ; wedding badge. [திரு + ஆட்டு]
திருப்பூமண்டபம்	திருப்பூமண்டபம் tirubbūmaṇṭabam, பெ.(n.) கோயிலில் மாலைதொடுக்கும் இடம்; a place where flowers are string to make garland-for-temple. "நாள் ஒன்றுக்கு குறுணர நாநாளியாகவந்த திருப்பள்ளித் தாமம் திருப்பூமண்டபத்து முதலாக அளக் கவும்" (கல்);. [திரு+பூ+மண்டபம்]
திரும்பாப்பயணம்	திரும்பாப்பயணம் tirumbāppayaṇam, பெ.(n.) சாவு, இறப்பு; death. [திரும்பா(த);+பயணம்]
திருமந்திர ஓலை	திருமந்திர ஓலை tirumandiraōlai, பெ.(n.) செப்பேட்டில்.ஆணை-எழுதும் அதிகாரி, a Scribe appointed by the king, 6805ushmukhin சரிபார்க்கும் அதிகாரி. திருவாயிக் கேள்விஅரசன்ஆணையைக் கேட்டுச்சொல்வன். [திருமந்திரம்+ஒலை]
திருமருகல்	திருமருகல் tirumarugal, பெ.(n:).நன்னிலம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a_village in Nannilam:Taluk. [திரு+மருகல்]

திருமருங்கன்	திருமருங்கன் tirumaruṅgaṉ, பெ.(n.) பழம்பெரும் சிற்பக் கலைஞர்; name of a sculpter. [திரு+மருங்கள்]
திருலோக்கி	திருலோக்கி tirulōkki, பெ.(n) கும்பகோணம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Kumbakonam Taluk. [திரி+லோகி-திரிலோகி மூவுலக அம்மை]
திருவண்பரிசாரம்	திருவண்பரிசாரம் tiruvaṇparicāram, பெ.(n.) திருமால் சிற்பத்தின் நிலைகளில் ஒன்று; a posture of Tirumal. [திரு+மண்+பரிசாரம்] திருவண்பரிசாரம் tiruvaṇparicāram, பெ. (n.) திருவிதாங்கூர்ச் சீமையிலுள்ளதும், நம்மாழ்வாரின் தாயார் பிறந்த இடமுமான திருப்பதிசாரம் என்னும் திருமால்தலம் (திவ். திருவாய்);; Tiruppadi-caram a Visnu shrine in Travancore and the birthplace of Nammālvår's mothers.
திருவதி	திருவதி diruvadi, பெ.(n.) கடலூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Cuddalore Taluk. மறுவட திருவதிகை [திரு+(அதிக அதி-வதிதிருவதிகை);]
திருவரங்கி	திருவரங்கி tiruvaraṅgi, பெ.(n.) பரமக்குடி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Paramakkudi Taluk. [திரு.+.(அரங்கம்); அரங்கி]
திருவாக்கி	திருவாக்கி tiruvākki, பெ.(n.) முதுகுளத்தூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Mudukulattur Taluk. [திரு+(பாக்கம்); வாக்கம்-வாக்கி]
திருவாசி	திருவாசி tiruvāci, பெ.(n.) இறையின் உருவங்களிற் சிற்பியர் வடிவமைக்கும் மேல் சுற்று வளைவு; ornamental meter ring - sculptural feature. (5:70);. [திரு+வாசி] திருவாசி tiru-vasi, பெ. (n) திருவாசிகை பார்க்க; see tiru-Vâsigai.

திருவாணி	திருவாணி tiruvāṇi, பெ.(n.) திருகுக் குச்சி; Screw, [திருகு+ஆணி]
திருவாராதனை	திருவாராதனை tiruvārātaṉai, பெ.(n.) கடவுள் பூசை; ritual worship of God."இக் கிடக்கை நில முன்றும் திருவாராதனை செய்யும் யோகியார்க்கு." (கல்);. [திரு+ஆராதனை]
திருவிழா	திருவிழா tiruviḻā, பெ.(n.) நாட்டுப்புற மரபுப் பாங்குகளை உள்ளடக்கிய கொண்டாட்டம்; a traditional public function. [திரு+விழா] திருவிழா tiruviḻā, பெ. (n.) கோயிலில் நிகழ்த்தும் விழா; festival in a temple. "திருவிழாச் சுருக்கம்" (கோவிற்பு.); [திரு + விழா] திருவிழா tiruviḻā, பெ. (n.) கோயிலில் நிகழ்த்தும் விழா; festival in a temple. "திருவிழாச் சுருக்கம்" கோவிற்பு. [திரு + விழா]
திருவுண்ணாழிகை	திருவுண்ணாழிகை tiruvuṇṇāḻigai, பெ.(n.) கருவறை; sanctum sanctoreum. [திரு+உண்+நாழிகை] திருவுண்ணாழிகை tiruvuṇṇāḻigai, பெ. (n.) திருவுண்ணாழிகை (lnse); பார்க்க; see tit-w. uṇṇāligai. திருவுண்ணாழிகை tiruvuṇṇāḻigai, பெ. (n.) திருகோயில் கருவறை; innermost sanctuary of a temple. "திருவுண்ணாழிகைவுடையார் வசமே நாள்தோறும் அளக்கக்கடவேம்" (S.I.I. 143);. [திரு + உண்ணாழிகை] திருவுண்ணாழிகை tiruvuṇṇāḻigai, பெ.(n.) திருக்கோயில் கருவறை ; innermost sanctuary of a temple. "50s sororissons, usanLuto வசமே நாள்தோறும் அளக்கக்கடவேம்" (Sill , 143);. [திரு + உண்ணாழிகை]

திருவை	திருவை tiruvai, பெ.(n.) பானை செய்யப் பயன்படும் மண்பாண்டச் சக்கரக் கருவி; potter's wheel. (ம.வ.சொ);. [திருகு+வை] திருவை tiruvai, பெ. (n.) 1. திரிவை பார்க்க. a mode of learning of rote, 2. அரைகல் இயந்திரம் ; crinding machine (செ.அக);. [திரி + திரிவை]
திருள்	திருள் tiruḷ, பெ.(n.) மட்பாண்டம் செய்ய உதவும் குயவன் சக்கரம்; potter's wheel. [திரு-திருகு-திருள்]
தில்லானா	தில்லானா tillāṉā, பெ.(n.) மிகக் கடினமான நாட்டிய உறுப்பு; a difficult type of dance. [தில்-தில்லானா]
தில்லைவிடங்கன்	தில்லைவிடங்கன் tillaiviḍaṅgaṉ, பெ.(n.) இசைச்சான்றோரில் ஒருவர்; a songster. [தில்லை+விடங்கள்]
திலாப்பியா	திலாப்பியா tilāppiyā, பெ.(n.) ஒருவகை மீன்; tilapia. [துலா-துலாப்பு-துலாப்பியா]
திவவு	திவவு tivavu, பெ.(n.) யாழின் உறுப்புக்களில் ஒன்று; a part of the harp-ya!. [திவ-திவவு] திவவு tivavu, பெ. (n.) 1. யாழ்த்தண்டிலுள்ள sportol ; bands of catgut in a yāl. "செவிநேர்பு வைத்த செய்வுறு திவவின்' (திருமுருகு 140); / 2. மலைமேலோரம் படிக்கட்டு (வின்);; slip cut on the sides of a mountain.

திற்பரப்பு	திற்பரப்பு tiṟparappu, பெ.(n.) கல்குளம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a villagein Kalkulam Taluk. [தில்(லை);+பரப்பு (தில்லை-மரப்பெயர்);]
திறம்	திறம் tiṟam, பெ.(n.) ஏழு நரம்புகளிலிருந்து குறைந்த நரம்புகள் கொண்ட இசைநிலை. a harp of lesse number of stringsthan the number seven. [திறு-திறம்] திறம்1 tiṟam, பெ. (n.) 1. கூறுபாடு; constituents, component parts, necessary elements. "நிற்றிஞ் சிறக்க" (புறநா. 6);. 2. வகை; kind, class, sort. "முத்திற வுணர்வால்" (தண்கைப்பு. நந்தியு. 120);. 3. சார்பு; party, side. "ஒருதிற மொல்காத நேர்கோல்" (கலித். 42);. 4. ஐந்து சுரமுள்ள இசை (சிலப். 4, 106, உரை);; a secondary melody type, pentatonic. 5. பாதி (தைலவ.தைல.);; half. 6. வழி; way, path, manner. "அறனொடு புணர்ந்த திறனறி செங்கோல்" (பொருந. 230);. 7. வரலாறு; history. "ஆபுத்திரன்றிறம்"
திறவைக்கொடி	திறவைக்கொடி tiṟavaikkoḍi, பெ.(n.) பிரம்பு, கொடிபோன்றவற்றால் பின்னப்பட்ட புரிமணை; a ring stand made of reaperor reed. [திறவை+கொடி]
திறன் எழுப்பிரி	திறன் எழுப்பிரி tiṟaṉeḻuppiri, பெ.(n.) 12 அடி முதல் 1.அடி வரை மரம் இழைத்தலுக்குப் பயன்படும் கருவி; an implement in carpentry. [திறன்+எழு+யிரி]
திறனறி ஆட்டம்	திறனறி ஆட்டம் tiṟaṉaṟiāṭṭam, பெ.(n.) சடுகுடுஆட்டத்தில் பிடித்தவரையெல்லாம்தன் வலிமையினால் விலக்கிவிட்டுத் தம் கட்சிக்குத் திரும்புதல்; a talent in the game cagukugu. [திறன்+அறி+ஆட்டம்]

தின்றிப்போத்து	தின்றிப்போத்து tiṉṟippōttu, பெ.(n.) 1. பெருந்தீனிக்காரன்; one who eats excessively. 2 தின்றுகொழுத்தவன் a big bellied fat person. தெ. தின்டிபோத்து [தின்று+போத்து] தின்றிப்போத்து tiṉṟippōttu, பெ. (n.) மிகுதியாக உண்பவன்; loc. glutton. [தின்றி + போத்து.] தின்றிப்போத்து tiṉṟippōttu, பெ. (n.) மிகுதியாக உண்பவன்; loc. glutton. [தின்றி + போத்து]
தினவாட்டு	தினவாட்டு tiṉavāṭṭu, பெ.(n.) திமிர்; arrogance. மறுவ: தெனாவட்டு [தினவு+ஆட்டு]
தீக்கணம்	தீக்கணம் tīkkaṇam, பெ.(n.) செய்யுளில் முதற்சீராக அமைக்கத் தகாததும், நிரை நேர் நேர் என வருவதுமாகிய தீய செய்யுட் கணம்; [தீ + கணம்] தீக்கணம் tīkkaṇam, பெ. (n.) செய்யுண் முதற் சீராக அமைக்கத் தகாததும் நிரை நேர் நிரையென வருவதுமாகிய செய்யுட்கணம் (திவா.);; metrical foot of nirai-nēr-nirai considered inauspicious at the commencement of a poem. [தீ + கணம்.] தீக்கணம் tīkkaṇam, பெ. (n.) செய்யுண் முதற் சீராக அமைக்கத் தகாததும் நிரை நேர் நிரையென வருவதுமாகிய செய்யுட்கணம் (திவா.);; metrical foot of {} considered inauspicious at the commencement of a poem. [தீ + கணம்]
தீக்கோழி விளையாட்டு	தீக்கோழி விளையாட்டு tīkāḻiviḷaiyāṭṭu, பெ.(n.) தொடுபவன் வரும்போது காத்துக் கொள்ள வலது காலை மடக்கி வலது கையை முழங்காலுக்குள் நுழைத்தபடி மூக்கைப் பிடித்துக் கொள்ளும் விளையாட்டு; 0strich tag (of); nosetag மறுவ மூக்கைப்பிடித்தால் தொடாதே [தீ+கோழி+விளையாட்டு]

தீச்சட்டி	தீச்சட்டி tīccaṭṭi, பெ.(n.) கோயில் திருவிழா முதலியவற்றில் எடுக்கும் நெருப்புச்சட்டி, fire pot carried as in temple-procession. [தீ+சட்டி] [P] தீச்சட்டி tīccaṭṭi, பெ. (n.) கணப்புச் சட்டி; fire pan, chating dish. 2. வேண்டுதலாக எடுக்கும் தீச்சட்; fire pet carried in fulfilment of a vow. [தீ + சட்டி.] தீச்சட்டி tīccaṭṭi, பெ. (n.) 1.கணப்புச் சட்டி; fire pan, chating dish. 2. வேண்டுதலாக எடுக்கும் தீச்சட்டி; fire pet carried in fulfilment of a vow. [தீ + சட்டி]
தீச்சட்டி விளையாட்டு	தீச்சட்டி விளையாட்டு tīccaṭṭiviḷaiyāṭṭu, பெ.(n.) கரகத்திற்குப் மாறாக, தலையில் தீச் சட்டியை வைத்தாடும் ஆட்டம்; fire pot play [தீ+சட்டி+விளையாட்டு]
திச்சூடு	திச்சூடு ticcūṭu, பெ.(n.) நோய் நீக்கத் தீயினாற் சுடல்; actual cauterization (as an ulcer); by means of heated wire or rod thermocautery. [தீ+குடு]
தீஞ்சோறு	தீஞ்சோறு tīñjōṟu, பெ.(n.) சட்டியின் அடியில் கருகிய சோறு; charred rice in the pot. மறுவ அடிபிடித்த சோறு [தீ(ய்);+சோறு]
தீட்டாலம்	தீட்டாலம் tīṭṭālam, பெ.(n.) மதுராந்தகம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Madurantakam Taluk. [திற்று+ஆலம்]

தீட்டுக்கட்டை	தீட்டுக்கட்டை tīṭṭukkaṭṭai, பெ.(n.) உளி போன்ற தச்சுக் கருவி; an implement in carpentry. [P] [தீட்டு+கட்டை]
தீட்டுக்கழிவு	தீட்டுக்கழிவு tīṭṭukkaḻivu, பெ.(n.) உடல் தூய்மையின் பொருட்டானதொரு குற்றநீக்கம், expiation for bodily impurity such as that caused by the death of relative. [திட்டு + கழிவு]
தீட்டுச்சோறு	தீட்டுச்சோறு tīṭṭuccōṟu, பெ.(n.) இழவு வீட்டிலும் பூப்பு நன்னீராட்டு விழாவிலும் பரிமாறப்படும் சோறு; meal offered at the housewhere a death occured and puberty function. [தீட்டு+சோறு]
தீத்தட்டிக்கல்	தீத்தட்டிக்கல் tīttaṭṭikkal, பெ.(n.) நெருப்புக் கல்; flint used in olden days to strike fire. மறுவ சிக்கிமுக்கிக்கல் [தீ+தட்டி+கல்] தீத்தட்டிக்கல் tīttaṭṭikkal, பெ. (n.) சிக்கி முக்கிக்கல் (சங்.அக.);; strike-a-light, flint stone. [தீத்தட்டி + கல்.] தீத்தட்டிக்கல் tīttaṭṭikkal, பெ. (n.) சிக்கி முக்கிக்கல் (சங்.அக);; strike-a-light, flint stone. [தீத்தட்டி + கல்]

தீத்திறம்	தீத்திறம் tīttiṟam, பெ.(n.) 1. நெருப்பின் வல்லமை; the power of fire. 2. செரிமான ஆற்றல்; the power of digestion, metabolic rate. [தீ+திறம்] தீத்திறம் tīttiṟam, பெ. (n.) 1. கொலை முதலிய தீச்செயல்; murder, heinous deed. "தீத்திறம் புரிந்தோன் செய்துயர் நீங்க" (சிலப்.115, 71);. 2. தீவளர் செய்பாடு; fire sacrifice. "தீத்திறம் புரிந்தோன் செப்பக் கேட்டு" (சிலப்.11, 57);. [தீ + திறம்.] தீத்திறம் tīttiṟam, பெ. (n.) 1. கொலை முதலிய தீச்செயல்; murder, heinous deed. "தீத்திறம் புரிந்தோன் செய்துயர் நீங்க" (சிலப். 115, 71);. 2. தீவளர் செய்பாடு; fire sacrifice. "தீத்திறம் புரிந்தோன் செப்பக் கேட்டு" (சிலப். 11, 57);. [தீ + திறம்]
தீத்துப்பட்டை	தீத்துப்பட்டை tīttuppaṭṭai, பெ.(n.) பட்டுச் சேலையைச் சுருக்கமின்றித் தேய்க்கப் பயன்படும் பட்டை; a barkused while ironing silk Saree. [திற்று+தீத்து+பட்டை]
தீப்பந்தம் சுற்று-தல்	தீப்பந்தம் சுற்று-தல் dīppandamcuṟṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) சிறு கம்பினை வட்டமாக வளைத்து துணிகளைச் சுற்றி எண்ணெய் ஏற்றிப் பற்ற வைத்து விளையாடுதல்; to play with a fire pole. [தீ+பந்தம்+சுற்றுதல்]
தீப்பாய்-தல்	தீப்பாய்-தல் tīppāytal, செ.கு.வி.(vi.).கணவன் எரியூட்டப்பட்ட தீயில் மனைவி விழுந்து உயிர் துறத்தல்; to die with the deceased husband by plunging into the pyre. [தீ+பாய்] தீப்பாய்-தல் tīppāytal, செ.கு.வி. (v.i.) தீயிற் பாய்தல்; to pluge into flarres, as a wife on the funeral pure of her husband. "பெருங் கோப் பெண்டு தீப்பாய்வாள்" (புறநா.2467);. [தீ + பாய்.] தீப்பாய்-தல் tīppāytal, செ.கு.வி. (v.i.) தீயிற் பாய்தல்; to pluge into flarres, as a wife on the funeral pure of her husband. "பெருங் கோப் பெண்டு தீப்பாய்வாள்" (புறநா. 2461);. [தீ + பாய்-,]

தீப்பாய்வு	தீப்பாய்வு tīppāyvu, பெ.(n.) 1. தீப்புகுதல்; entering fire, as on dead. 2. உடன்கட்டை யேறுகை sati. [தீ → பாய்வு (அக்கினிப்பிரவேசம்);]
தீபங்குடி	தீபங்குடி tīpaṅguḍi, பெ.(n.) நன்னிலம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Nannilam Taluk. [தீ-தீவம்-தீபம்+குடி]
தீபமூட்டி	தீபமூட்டி tīpamūṭṭi, பெ.(n.) இந்தளக் கட்டையின் மற்றோர் பெயர்; name of the wood indalam. [தூபம்+ஊட்டி]
தீயெறி சோறு	தீயெறி சோறு tīyeṟicōṟu, பெ.(n.) படையல் இடும் சோறு; rice oblation. [தீ+எறி+சோறு]
தீர்த்தக்காவடி	தீர்த்தக்காவடி tīrttakkāvaḍi, பெ.(n.) அழல் நாண்மீன் (அக்கினி நட்சத்திர); விழாவில் முருகனுக்கு ஊர் மக்கள் எடுக்கும் காவடி, kāvaḍi festival for god Murugan. [திர்த்தம்+காவடி]
தீர்த்தக்குடமெடு-த்தல்	தீர்த்தக்குடமெடு-த்தல் tīrttakkuḍameḍuttal, -4 செ.குவி (vi)பங்குனி உத்திர விழாவின் ஒரு கூறாக நீர்க்குடத்தை ஏந்துதல் (63:44); to hold water pot in panguni uttira procession. [திர்த்தம்+குடம்+எடுத்தல்]
தீவளூர்	தீவளூர் tīvaḷūr, பெ.(n.) திருமுதுகுன்றம் (விருத்தாசலம்); வட்டத்திலுள்ள சிற்றுர்; a village in Vriddhachalam Taluk. [ஒருகா. திருவள்ளூர்]
தீவனூர்	தீவனூர் tīvaṉūr, பெ.(n.) புளியங்காடு (திண்டி வனம்); வட்டத்திலுள்ள சிற்றுர்; a village in Tindivanam Taluk. [தீவன்+ஊர்]
துக்கிலிப்பூண்டு	துக்கிலிப்பூண்டு tukkilippūṇṭu, பெ.(n.) மிகச் சிறிய பூண்டு; a small shrub. (கொ.வ.வ.சொ.);. [துக்குணி-துக்கிலி+பூண்டு]

துகங்கால்	துகங்கால் tugaṅgāl, பெ.(n.) சிவகங்கை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Sivagangai Taluk. [துக்கன்+கால்]
துங்கம்	துங்கம் tuṅgam, பெ.(n.) சிற்பமுத்திரையினுள் ஒன்று; a feature in sculpture. [துங்கு+அம்] துங்கம் tuṅgam, பெ. (n.) 1. உயர்ச்சி; height, devation. "துங்கமுகமாளிகை" (திவ்.பெரியதி.3, 4, 6);. 2. நுனி; tip edge. 3. பெருமை (பிங்.);; dignity, excellence. 4. அகலம் (பிங்.);; breadth. 5. மலை; mountain. 5. தூய்மை; purity. 6. வெற்றி (யாழ்.அக.);; victory. [உங்கு → துங்கு → துங்கம் (வே.க.36);.] துங்கம் tuṅgam, பெ. (n.) 1. உயர்ச்சி; height, devation. "துங்கமுகமாளிகை" (திவ்.பெரியதி.3,4,6);. 2. நுனி

துடி	துடி tuḍi, பெ.(n.) தாளத்தின் உறுப்புகளில் ஒன்று; a kind of talam. [துடு-து] துடி1 tuḍittal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. படபடவெனச் சலித்தல்; to quiver, tremble. "வாய்திறந் தம்பவளத் துடிப்பப் பாடுமின்" (திருவாச. 9, 11);. 2. மனம் பதைத்தல்; to be in a great flurry or agitation. "துணுக்கத்தாற் துடிக்கின் றாரும்" (கம்பரா.நீர் விளையாட்டு 11); 3. பரபரத்தல்; to be eager. "அவன் அங்கே போகத் துடிக்கிறான்". 4. பசி முதலியவற்றால் மிக வருந்துதல்; to suffer acutely, as from the gnawings of hunger. "பசியால் துடிக்கிறான்". 5. துடுக்காதல்; to be rude, roguish. 6. மின்னுதல்; to shine, glitter. [துடு → துடி → துடி- (மு.தா.62);.] துடி2 tuḍi, பெ. (n.) சலிப்பு
துடியலூர்	துடியலூர் tuḍiyalūr, பெ.(n.) கோயமுத்தூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Coimbatore Taluk. [து-துடியல்:ஊர்]
துடுக்கு	துடுக்கு tuḍukku, பெ.(n.)உடுக்கும் துடி எனும் இசைக்கருவியும் சேர்ந்து இசைக்கும் ஒலிப்பு: music produced both from udukku and tudi. [துடு-துடுக்கு]
துடுப்பதி	துடுப்பதி duḍuppadi, பெ.(n.) ஈரோடு வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Erode Taluk. [துடு+பதி]
துடுப்பு அழுகல்	துடுப்பு அழுகல் tuḍuppualugal, பெ.(n.) மீன் களுக்கு வரும் ஒரு வகை நோய்; finrot. [துடுப்பு+அழுகல்]

துடுப்புக்கீரை	துடுப்புக்கீரை tuḍuppukārai, பெ.(n.) காட்டில் முளைக்கும் கீரை வகை; a kind of greens. (நெவ.வ.சொ.);. [துடுப்பு+கீரை] துடுப்புக்கீரை tuḍuppukārai, பெ. (n.) மருந்துச் செடிவகை; a small medicinal plant. [துடுப்பு + கீரை.] துடுப்புக்கீரை tuḍuppukārai, பெ. (n.) மருந்துச் செடிவகை; a small medicinal plant. [துடுப்பு + கீரை]
துடுப்புநாரை	துடுப்புநாரை tuḍuppunārai, பெ.(n.) நாரை வகையுள் ஒன்று; spoonbill. [துடுப்பு+நாரை] [P]
துடுப்புவாயன்	துடுப்புவாயன் tuḍuppuvāyaṉ, பெ.(n.) ஒரு வகை பறவை இனம்; spoon bill. [துடுப்பு+வாயன்]
துடும்பு	துடும்பு tuḍumbu, பெ.(n.) ஓர் இசைக்கருவி, a musical instrument. [துடும் (ஒலிக்குறிப்பு);-துடும்பு] துடும்பு tuḍumbu, பெ.(n.) பறை; kettle like drums. "கோயிலில் நோம்பு சாற்றிய தைத்துடும்பு அடித்துத் தெரிவித்தனர்". [துடும்-துடும்பு]

துடுமை	துடுமை tuḍumai, பெ.(n.) தோலால் செய்யப் பட்ட பண்டைய இசைக்கருவி; an ancient musical instrument [துடும்பு-துடுமை] துடுமை tuḍumai, பெ. (n.) தோற்கருவி வகை (சிலப். 3, வரி, உரை, பக்.104);; a kind of drum. தெ. துடுமு: க. துடுபு துடுமை tuḍumai, பெ. (n.) தோற்கருவி வகை (சிலப். 3, வரி, உரை, பக். 104);; a kind of drum. தெ. துடுமு;க. துடுபு
துடைக்குழி	துடைக்குழி tuḍaikkuḻi, பெ.(n.) தோற்ற வெற்றுக்குழி (சென். வழக்கு);. a-empty pit in indoor gameplank. [துடை(துடைத்த);குழி]
துடைப்பச்சுழி	துடைப்பச்சுழி tuḍaippaccuḻi, பெ.(n.) மாட்டின் வால்பகுதியில் இருக்கும் சுழி, தீமை பயக்கும் sig; a mark denoting bad omen on cow. மறுவ தீச்சுழி [துடைப்பம்+சுழி]
துண்டம்	துண்டம் tuṇṭam, பெ.(n.) எலும்பில்லாத பகுதி: fillet. [துண்டு+அம்] துண்டம்1 tuṇṭam, பெ. (n.) 1. துண்டு; piece, slice. "மதித்துண்ட மேவுஞ் சுடர்த் தொல்சடை" (தேவா.79, 3);. 2. சிறுதுணி; a small piece of cloth. 3. சிறுவாய்க்கால்; small canal. 4. பிரிவு; section, division. 5. சிறிய வயற்பகுதி; a small plot of field. 6. மீன் துண்டம்; a piece of fish meat. துண்டம்2 tuṇṭam, பெ. (n.) 1. பறவை மூக்கு; beak, bill. "துண்டப்படையால்" (கம்பரா. சடாயுவுயிர் 109);. 2. மூக்கு; nose. நகையுடன் றுண்டமுஞ் சுட்டி

துண்டுபிடி-த்தல்	துண்டுபிடி-த்தல் tuṇḍubiḍittal, 4 செ.கு.வி. (vi.) ஒயிலாட்டம் ஆடுவோர்கையில் துண்டு ஏந்துதல்; to holds hand kerchief in oyilattamfolk dance. [துண்டு+பிடி]
துண்டு மல்லிகைக் கதைப்பாடல்	துண்டு மல்லிகைக் கதைப்பாடல் duṇṭumalligaiggadaippāṭal, பெ..(n.) கோவைப் பகுதி இருளர்களின் கதைப்பாடல்; a dialogue song of the Irulas of Coimbatore. [துண்டு+மல்லிகை+கதை+பாடல்]
துண்டுமானியம்	துண்டுமானியம் tuṇṭumāṉiyam, பெ.(n.) ஓமலூர்வட்டத்திலுள்ள சிற்றுர்; a village in Omalur Taluk. [துண்டு+மானியம்]
துண்ணை	துண்ணை tuṇṇai, பெ.(n.) ஆண்குறி; male organ. பட துண்னெ [துண்-துண்ணு-துண்ணை]
துனிசிரமேடு	துனிசிரமேடு tuṉisiramēṭu, பெ.(n.) சிதம்பரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village.in Chidambaram Taluk. [துணி+சீர்+மேடு]
துணைப்பச்சை	துணைப்பச்சை tuṇaippaccai, பெ.(n.) பூப்பெய்திய பெண்ணுக்குத் துணையாக இருக்கும் பெண்ணுக்குப் பச்சைகுத்திவிடும் முறை; tatooing the girl friend of the matured girl. [துணை+பச்சை]

துத்தம்	துத்தம் tuttam, பெ.(n.) எடுப்புக்குரலொலியாக வரும் ஏழிசையினுள் ஒன்று a musical note. [துர-தூத்தம்-துத்தம்] துத்தம்1 tuttam, பெ. (n.) 1. இசை ஏழனுள் இரண்டாவது; the second note of the gamut, one of seven icai, q.v. "வண்டினந் துத்தநின்று பண்செயும்" (தேவா.488, 10);. 2. சமனிசை (பிங்.);; tenor. 3. ஓமாலிகை வகை (சீவக. 623, உரை);; a scent used in battin. 4. நாய் (சூடா.);; dog. 5. நாய்ப்பாகல் (மலை);. பார்க்க;see nanal; wild sugar-cane. 7. நீர்முள்ளி (மலை.); பார்க்க;see nirmulli a herb growing in moist places. துத்தம்2 tuttam, பெ. (n.) வைப்பு நச்சுவகை (சூடா.);; a prepared arsenic, vitriol, sulphate of zinc or copper. 2. கண் மருந்தாக உதவுத் துரிசு (தைலவ. தைல. 69);; tutty, blue or white vitriol used as collyrium. துத்தம்3 tuttam, பெ. (n.)
துத்திக்காடு	துத்திக்காடு tuttikkāṭu, பெ.(n.) :வேலூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Vellore faluk. [துத்தி(செடி}+காடு]
துத்தாரி	துத்தாரி tuttāri, பெ.(n.) ஊதும் இசைக்கருவி கருவி; a wind musical instrument. [துத்(ஒலிக்குறிப்பு);துத்தாரி] துத்தாரி tuttāri, பெ. (n.) 1. ஊதுகுழல் வகை; long, straight pipe. 2. ஆடைவகை (யாழ்.அக.);; a kind of cloth. தெ. துத்தார; க. துத்தாரி;ம. துத்தாரி துத்தாரி tuttāri, பெ. (n.) 1. ஊதுகுழல் வகை; long, straight pipe. 2. ஆடைவகை (யாழ்.அக.);: a kind of cloth. தெ. துத்தார; க. துத்தாரி;ம. துத்தாரி

துத்திக்குளம்	துத்திக்குளம் tuttikkuḷam, பெ.(n.) நாமக்கல் வட்டத்திலுள்ள சிற்றுரர்; a village in Namakkal Taluk. [துத்தி+குளம்]
துதியணி	துதியணி dudiyaṇi, பெ.(n.) திருவாடானை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruvadanai Taluk. [துதி+அணி]
துந்துபி	துந்துபி tundubi, பெ.(n.) உறுமியின் வேறு பெயர்; musical instrument tundubi. [தும்+துமி] துந்துபி tundubi, பெ. (n.) 1. பேரிகை; large kettle drum. "அந்தர மருங்கிற துந்துபி கறங்க" (பெருங். கரவாண. 1, 150);. 2. வாச்சியப் பொது (சூடா);; drum. 3. ஆண்டறுபதனுள் ஐம்பத்தாறாவது; the 56th year of the jupitar cycle. 4. ஓர் அரக்கன்; an asura. "துந்துபிப் பெயருடைச் சுடுசினத் தவுணன்" (கம்பரா. துந்துபி.1);. துந்துபி tundubi, பெ. (n.) 1. பேரிகை; large kettle drum. "அந்தர மருங்கிற துந்துபி கறங்க" (பெருங். கரவாண. 1, 15o);. 2. வாச்சியப் பொது (சூடா.);; drum. 3. ஆண்டறுபதனுள் ஐம்பத்தாறாவது; the 56th year of the jupitar cycle. 4. ஓர் அரக்கன்; an asura. "துந்துபிப் பெயருடைச் சுடுசினத் தவுணன்" (துந்துபி
துப்பகூளி	துப்பகூளி tuppaāḷi, பெ.(n.) கழுகு போன்ற கதிர்; eagle ray. [தும்பம்+கூளி]
தும்பிப்பாடி	தும்பிப்பாடி tumbippāṭi, பெ.(n.) ஓமலூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in õmalur Taluk. [தும்பி(யானை);+பாடி]

தும்பிட்டிக்காய்	தும்பிட்டிக்காய் tumbiṭṭikkāy, பெ.(n.) கசப்புச் சுவையுடைய காட்டுக் காய் வகை: a bitter un riped fruit. [தும்மட்டி+காய்]
தும்பித்துள்ளல்	தும்பித்துள்ளல் tumbittuḷḷal, பெ.(n.) காணிப் பழங்குடியினர்; a folk dance of Kâni community. [தும்பி+துள்ளல்]
தும்பித்தேர்வு	தும்பித்தேர்வு tumbittērvu, பெ.(n.) தும்பித் துள்ளலில்துள்ளுவதற்காகத் தேர்ந்தெடுக்கட் படும் ஆண் அல்லது பெண்; selected male or female for the play tumbi-t-tullal. [தம்பி+தேர்வு]
தும்பிலி	தும்பிலி tumbili, பெ.(n.) பல்லி போன்ற மீன் lizard fish. [தம்பு-தும்பிலி] தும்பிலி tumbili, பெ. (n.) 1. மரவகை; coromandel ebony. 2. மைசூர் மரவகை; coromandal ebony of mysore. 3. ஓரடிக்கு மேல் வளரக் கூடியதும் கருஞ்சாம்பல் நிறமுள்ளதுமான கடல்மீன் வகை; a sea-fish, brownish grey, attaining atleast 1 ft. in length. 4. நீர்வெட்டிமுத்து; fish poison tree (சா.அக.);. [தும்பி + தும்பிலி.] தும்பிலி tumbili, பெ. (n.) 1. மரவகை; coromandel ebony 2. மைசூர் மரவகை; coromandal ebony of mysore. 3. ஓரடிக்கு மேல் வளரக் கூடியதும் கருஞ்சாம்பல் நிற முள்ளதுமான கடல்மீன் வகை; a sea-fish, brownish grey, attaining atleast 1 ft. in length. 4. நீர்வெட்டிமுத்து; fish poison tree (சா.அக.);

தும்பி   தும்பிலி

தும்பு	தும்பு tumbu, பெ.(n.) மாடுகளைக் கட்டட் பயன்படும் கழுத்துக் கயிறு ; a small rope tied around the neck of cattle. [துள்-துண்டு-தும்பு] தும்பு1 tumbu, பெ. (n.) 1. குற்றம்; fault, blemish, defect. "தும்பறப் புத்திசேன சொல்லிது குரவற் கென்ன" (சீவக.666);. 2.. நாகரிகமில்லாச் சொல்; uncivil, vulgar or slanderous language. "வம்புதும்பு பேசுபவன்". [துன்பு → தும்பு.] ஒ.நோ. வன்பு → வம்பு. வம்பு தும்பு என்பது மரபிணை மொழி (வே.க.289);.] தும்பு2 tumbu, பெ. (n.) 1. ஓரம்; border, fringe. 2. நரம்பு முதலியவற்றில் விழுஞ் சிம்பு; frayed ends, as of a gut. "கொடும்புரி மயிர்தும்பு முறுக்கிவை நான்கும்" (சீவக. 721, உரை);.
தும்புத்துளை	தும்புத்துளை tumbuttuḷai, பெ.(n.) நுகத் தடியில் துமபு மாட்டும் துளை: hole in theyoke [தாம்பு-தும்பு+துளை] [P]
தும்பூர்	தும்பூர் tumbūr, பெ.(n.) போளூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Polur Taluk. [தாம்பு+ஊர்]
தும்பேரி	தும்பேரி tumbēri, பெ.(n.) திருப்பத்துர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village ir Thiruppattur Taluk. [தாம்பு+ஏரி]

துரட்டு	துரட்டு turaṭṭu, பெ.(n.) மூங்கில் குச்சியில் காய்களைப்பறிக்க கட்டியிருக்கும் கொக்கி; a hook fixed at the end of a bamboo pole. மறுவ தொரட்டி [துர+துரட்டு] [P] துரட்டு turaṭṭu, பெ. (n.) துறட்டு பார்க்க;see turattu. "துரட்டிலே வந்து வலியச் சருவினோர்களை" (தனிப்பா.);. துரட்டு turaṭṭu, பெ. (n.) துறட்டு பார்க்க;See. {}. "துரட்டிலே வந்து வலியச் சருவினோர்களை" (தனிப்பா.);
துரப்பமை ஆணி	துரப்பமை ஆணி turappamaiāṇi, பெ.(n.) யாழின் உறுப்பு; a part of harp. [துரப்பு+அமை+ஆணி]
துரவை	துரவை turavai, பெ.(n.) விழுப்புரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Villupuram Taluk. [துரவு(கிணறு-துரவை]
துரிஞ்சல்	துரிஞ்சல் turiñjal, பெ.(n.) சிறிய வகை வெளவால் இனங்களில் ஒன்று; a kind of bat which is in small size. [துரிஞ்சி (மரம்);.-துரிஞ்சில்]
துரிஞ்சில்	துரிஞ்சில் turiñjil, பெ.(n) காற்று அடுப்புவகை; airoven துரிஞ்சில் turiñjil, பெ. (n.) 1. துரிஞ்சில் பார்க்க;see turinjil. 2. சீக்கிரி (பிங்.); பார்க்க; Sikkiri, black sirissa (செ.அக.);. [துருஞ்சில் → துரிஞ்சில்.] துரிஞ்சில் turiñjil, பெ. (n.) 1. துரிஞ்சில் பார்க்க;See. {}. 2. சீக்கிரி (பிங்.); பார்க்க;{}; black sirissa (செ.அக);. [துருஞ்சில் → துரிஞ்சில்]

துருங்கூர்	துருங்கூர் turuṅār, பெ.(n.) கள்ளக்குறிச்சி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Kallakurichi Taluk. [துரிஞ்சல்-துருங்கு+ஊரி]
துருஞ்சாபுரம்	துருஞ்சாபுரம் turuñjāpuram, பெ..(n.) திருவண்ணாமலை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Thiruvannamalai Taluk. [துரிஞ்சை+புரம்]
துருத்தி	துருத்தி turutti, பெ.(n.) பொம்மலாட்டத்தில் பயன்படுத்தப்பட்ட ஓர் இசைக்கருவி; a music accompaniment in puppet show. [துரு-துருத்தி] துருத்தி2 turutti, பெ.(n.) காற்று அடிக்கும் கருவி; a wind blower. [துரு-துருத்தி] துருத்தி1 turutti, பெ. (n.) 1. ஆற்றிடைக்குறை; ait, islet in a river. "காடுங் காவும் கவின்பெறு துருத்தியும்" (திருமுரு. 223);. 2. கவறாட்டத்து வழங்கும் ஒரு குழுஉக்குறி; a throw in the game of lice. 'துஞ்சலி னடமென்பர் துருத்தி யீதென்பர்' (கந்தபு. கயமுகனுற்.167);. (செ.அக.);. [துரு → துருத்தி.] துருத்தி2 turutti, பெ. (n.) 1. தோல் (பிங்.);; skin, lather. 2. உலையூதுகருவி; bellows.

துரும்பன்	துரும்பன் turumbaṉ, பெ.(n.) முதுகுளத்தூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in MudukulatturTaluk. [துரு(செம்மறி-துரும்பன்] துரும்பன் turumbaṉ, பெ. (n.) 1. கீழோன்; man of the lowest caste. 2. கீழோனுக்கு வெளுக்கும் வண்ணான் (யாழ்.அக.);; washerman of the low castes. 3. பயனிலி (தாயு.சுகவாதி.7);. 'துரும்பனே னென்னிறும்' (செ.அக.);. [துரும்பு → துரும்பன்.] துரும்பன் turumbaṉ, பெ. (n.) 1. கீழோன்; man of the lowest caste. 2. கீழோனுக்கு வெளுக்கும் வண்ணான் (யாழ்.அக.);; washerman of the low castes. 3. பயனிலி (தாயு. சுகவாதி. 7);. 'துரும்பனே னென்னிறும்' (செஅக.);. [துரும்பு → துரும்பன்]
துருவை	துருவை turuvai, பெ.(n.) விழுப்புரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Villupuram Taluk. [துரு-துருவை] துருவை turuvai, பெ. (n.) 1. செம்மறியாடு; a kind of fleecy sheep. "தகர்விரவு துருவை" (மலைபடு.414);. 2. ஆடு (திவா.);; sheep. துருவை turuvai, பெ. (n.) 1. செம்மறியாடு; a kind of fleecy sheep. "தகர்விரவு துருவை" (பலைபடு. 414.);. 2. ஆடு (திவா.);; sheep. துருவை turuvai, பெ. (n.) 1. இசைப்பாட்டு (கீதம்); உறுப்பு நான்கனுள் ஒன்று. (சிலப். 3, 150,உரை.);; 2. மலைமகள் (பார்வதி);;{}. "பிரகிரு கிதுருவையேகை" (கூர்மபு.திருக்.20);. [Skt. {} → த. துருவை]
துல்லிகை	துல்லிகை tulligai, பெ.(n.) வழக்கற்றுப்போன ஓர் இசைக்கருவி; a musical instrument not extant. [துல்-துல்லிகை]

துவரடிமனை	துவரடிமனை tuvaraḍimaṉai, பெ.(n.) அறந்தாங்கி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in ArantāngiTaluk. [துவரை+அடி+மனை]
துவரிமான்	துவரிமான் tuvarimāṉ, பெ.(n.) மதுரை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Madurai Taluk. [துவரை(செந்நிறம்);+மான்]
துவார்	துவார் tuvār, பெ.(n.) திருவாடானை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruvadānai Taluk. [துவல்(செம்மண்);-துவார்]
துவைமுக வடிவம்	துவைமுக வடிவம் tuvaimugavaḍivam, பெ.(n.) இரண்டு திருமுகங்களைக் கொண்ட வடமொழி சிற்பம்; a statue with two faces. [துவை+முக+வடிவம்]
துவைக்கடை	துவைக்கடை tuvaikkaḍai, பெ.(n.) யாழின் ஓர் உறுப்பு; a part of harp-ya! [துவை+கடை]
துள்ளல் அடைவு	துள்ளல் அடைவு tuḷḷalaḍaivu, பெ.(n.) அரைமண்டியில் இருந்து குதிகால் இரண்டும் தொடையில் படும்படித் துள்ளியாடுதல்; a dance feature. [துள்ளல்+அடைவு]

துள்ளல்	துள்ளல் tuḷḷal, பெ.(n.) காணிப்பழங்குடியினர் ஆடல்: a folk dance performed by peole of Kani community. [துள்ளு+அல்] துள்ளல் tuḷḷal, பெ. (n.) 1. துள்ளுகை; frishing, leaping. "பேயும் பேயுந் துள்ள லுறுமென" (கலி.94);. 2. கூத்து (உரி.நி.);; dance, dancing. 3. கூத்தன்; dancer. "வானவர்க்குங் காண் பரிதாகிநின்ற துள்ளலை" (தேவா.489, 6);. 4. ஆடு (சூடா);; goal, sheep. 5. ஆட்டுநோய்வகை (M.Em.D.245);; a disease of sheep. 6. நீர்கொதுகு (பிங்.);; a kind of gnat, water insect. 7. துள்ளலோசை பார்க்க 8. சந்தத்தின் முடுகிசை; lively or quick movement, in verse or singing. [துல் → துள் → துளி → துள்ளல் (வே.க.253);.]
துளசிலம்மா கதைப்பாடல்	துளசிலம்மா கதைப்பாடல் duḷasilammākadaippāṭal, பெ.(n.) கோவைப் பகுதி இருளர்களிடம் புழக்கத்தில் உள்ள ஒரு கதைப்பாடல்; a dialogue combined song of the Irulas of Coimbatore. [துளசில்+அம்மை+கதை+பாடல்]
துளைச் சிறுதாரை	துளைச் சிறுதாரை tuḷaicciṟutārai, பெ.(n.) ஒரு வகையான இசைக்கருவி; a musical instrument. [துளை+சிறு+தாரை]
துளைமேழி	துளைமேழி tuḷaimēḻi, பெ.(n.) கைப்பிடியில் துளையிட்டிருக்கும் மேழி; wodden handhold of plough with hole. [துளை+மேழி]
துஞ்சம்	துஞ்சம் tuñjam, பெ.(n.) செங்கற்பட்டு வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Chengelpet Taluk. [துஞ்சை-துரிஞ்சல்-துரிஞ்சை+துஞ்சம்]
துள்ளுகெண்டை	துள்ளுகெண்டை tuḷḷugeṇṭai, பெ.(n.) கெண்டை மீன்; thread brean. [துள்ளு+கெண்டை] [P]

துளைக்கும் புழு	துளைக்கும் புழு tuḷaikkumbuḻu, பெ.(n.) துளை இடும் பூச்சி; boring worm. [துளைக்கும்+புழு]
துன்னற்காரர்	துன்னற்காரர் tuṉṉaṟkārar, பெ.(n.) ஆடை களைத்தைப்பவர்; tailor: [துன்னல்+காரா]
துன்னுதல்	துன்னுதல் duṉṉudal, செ.குன்றாவி (v.t.) 1. நிலத்தை உழுதல்; to till the land. 2. தின்னுதல்; to eat. தெ. துன்னு [துன் (உட்செலுத்து);-துன்னு]
தூக்காய்	தூக்காய் tūkkāy, பெ.(n.) பல்லாங்குழி யாட்டத்தில் தோற்று நிரப்பப்படாத வெற்றுக் குழியில் அடுத்தவர் மறந்து தவறுதலாகப் போடும் காய்; empty pit in pallankuligame filled by some one by mistake. [துரக்கு+காய்]
தூக்குக் குண்டு	தூக்குக் குண்டு tūkkukkuṇṭu, பெ.(n.) தூக்குக் கட்டையில் மட்டம்பார்க்கும் குண்டு: a weight verifier. [தூக்கு+குண்டு] [P]
துக்குக் கூடை	துக்குக் கூடை tukkukāṭai, பெ.(n.) காய் களை எலி கடிக்காமல் கயிற்றில் தொங்க வைக்கும் கூடை; a hang-basket to save the input from the damage of rats. [தூக்கு+கூடை]
தூக்குப்போகி	தூக்குப்போகி tūkkuppōki, பெ.(n.) கையில் பிடிக்கும் வளையம் உடைய ஏனம்; a vessel with ring. [தூக்கு+போகி]
தூங்கல் ஓரியார்	தூங்கல் ஓரியார் tūṅgaloriyār, பெ.(n.) கடைகழகப் புலவர்; a poet of Sangam age. [தூங்கல் (மலை);+ஓரியார்]
தூங்காவி	தூங்காவி tūṅgāvi, பெ.(n.) உடுமலைப்பேட்டை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Udumalpet Taluk. [தூங்கு(நீளம்,ஆழம்);+ஆவி(குளம்);]

தூங்குனி பிடி-த்தல்	தூங்குனி பிடி-த்தல் tūṅguṉibiḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i) முக்குவர் இனத்தில் குழந்தை கள் நோய் பிடித்தாற் போல் இருத்தல்; to appear of Mukkuva children as if affected by disease. [தூங்குணி+பிடி]
தூக்கி	தூக்கி tūkki, பெ.(n.) நொண்டி விளையாட்டில் சொல்லப்படும் சொல். ; a word used in limping play by the children. [தூக்கு-தூக்கி]
தூங்கலார்	தூங்கலார் tūṅgalār, பெ.(n.) தழும்பனைப் பாடிய புலவரின் பெயர்; name of sangam poet. [தூங்கல் (மலை);+ஆர்]
தூங்கெயில்	தூங்கெயில் tūṅgeyil, பெ.(n.) தொடிதோள் செம்பியனால் வெல்லப்பட்ட உயரம் மிகுந்த நெடுங்கோட்டை; very high fort conquered by the Chola king Toditólicembiyan. [தூங்கு(உயரம்);+எயில்(கோட்டை);] தூங்கெயில் tūṅgeyil, பெ. (n.) சோழ மன்னனொருவனால் அழிக்கப்பட்ட வான் கோட்டை; an air-castle believed to have been destroyed by a Chola king. "தூங்கெயி லெறிந்த நின்னூங்கணோர் நினைப்பின்" (புறநா.39);. [தூங்கு + எயில்.] தூங்கெயில் tūṅgeyil, பெ. (n.) சோழ மன்னனொருவனால் அழிக்கப்பட்ட வான் கோட்டை; an air-castle believed to have been destroyed by a Chola king. "தூங்கெயி லெறிந்த நின் னூங்கணோர் நினைப்பின்" (புறநா.39);. [தூங்கு + எயில்]
தூண்டிலார்கழகம்	தூண்டிலார்கழகம் tūṇṭilārkaḻkam, பெ.(n.) துண்டில் போடுவோருக்கான கழகம்; angler's club. [தூண்டில்+ஆர்+கழகம்]

தூண்டில்முள்	தூண்டில்முள் tūṇṭilmuḷ, பெ.(n,)மீன்பிடிக்கும் துண்டிலில் உள்ள கொக்கி;-hook. [தூண்டில்+முள்ஹ தூண்டில்முள் tūṇṭilmuḷ, பெ. (n.) தூண்டிற் கருவியின் முனையில் இரை கோக்கப்படும் இருப்புமுள்; fish-hook. [தூண்டில் + முள்.] தூண்டில்முள் tūṇṭilmuḷ, பெ. (n.) தூண்டிற் கருவியின் முனையில் இரை கோக்கப்படும் இருப்புமுள்; fish-hook. [தூண்டில் + முள்]
தூத்துக்கூடை	தூத்துக்கூடை tūttukāṭai, பெ.(n.) எள் போன்றவற்றில் உள்ள குப்பையைத் தூற்று வதற்குப் பயன்படும் கூடை winnowing basket. [தூற்றுகூடை-தாற்றுக்கூடை-தூத்துக்கூடை(கொவு);]
தூதை	தூதை tūtai, பெ.(n.) சிவகங்கை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Sivaganga Taluk. [துதை-தூதை] தூதை1 tūtai, பெ. (n.) மண் முதலியவற்றால் செய்த சிறுகலம்; small vessel made of earth etc. 2. விளையாட்டுச் சிறுமரப் பானை; toy utensils of wood. 3. ஓர் சிறிய அளவு; a small measure of capacity. தெ. துத்த;ம. தூத தூதை2 tūtai, பெ. (n.) சிறு சம்மட்டி (யாழ்.அக.);; a small hammer. தூதை3 tūtai, பெ. (n.) 1. சிற்றாமுட்டி; Ceylon sticky mallow. 2. பாலை; iron wood tree (சா.அக.);. தூதை1 tūtai, பெ. (n.) முதலியவற்றால் சிறுகலம்
தூபமூட்டி	தூபமூட்டி tūpamūṭṭi, பெ.(n.) இந்தளக் கட்டையின் மற்றோர் பெயர்: othername of the woodindalam. [தூபம்+ஊட்டி]

தூம்பா	தூம்பா tūmbā, பெ.(n.) கழிவுநீர்க்கால்வாய், சாக்கடை; drainage. [தூம்பு-தூம்பாமண்ணால் செய்த வடிகுழாய்] தூம்பா1 tūmbā, பெ. (n.) பாடை; bier. [தூம்பு → தூம்பா.] தூம்பா2 tūmbā, பெ. (n.) தும்பை (சங்.அக.); பார்க்க;see tumbai. தூம்பா1 tūmbā, பெ. (n.) பாடை; bier. [தூம்பு2 → தூம்பா] தூம்பா2 tūmbā, பெ. (n.) தும்பை (சங். அக.); பார்க்க;See. tumbai.
தூம்பி	தூம்பி tūmbi, பெ.(n.) செங்குத்தாக மேலே எழும்பி இறங்க வல்ல திருகு வானூர்தி : helicopter. [தூம்பு-தூம்பி]
தூம்பு	தூம்பு tūmbu, பெ.(n.) மூங்கிலாற்செய்யப்பட்ட சூழற்கருவி; a kind of musical instrument. [தூ-தூம்பு] தூம்பு1 tūmbu, பெ. (n.) 1. உட்டுளை; tubularity. "தூம்புடைத் தடக்கை" (புறநா. 19);. 2. உட்டுளைப் பொருள் (பிங்.);; tube. 3. மதகு; sluice. 4. மதகின் உட்டுளை (அக.நி.);; vent in a sluice. 5. வாய்க் கால் (பிங்.);; channel for irrigation. 6. தூம்புவாய் பார்க்க;See. {}. "சுருங்கைத் துரம்பின்மனை" (மணிமே. 28:5);. 7. மூங்கில் (திவா.);; bamboo. 8. மூங்கிற்குழாய்; bamboo tube. "தூம்பின் கண்ணிட மிளிர" (மலைபடு. 533);. 10. மரக்கால் (பிங்.);; a measure of capacity for grain.

தூமன்	தூமன் tūmaṉ, பெ.(n.) கொடியவன்; evil person. [தீ:தீயன்-தீமன்-தூமன் (கொ.வ);]
தூய தைவதம்	தூய தைவதம் dūyadaivadam, பெ.(n.) மென் பண் (சுர); வகை; a melody type. [தூய+தைவதம்]
தூய பட்டு	தூய பட்டு tūyabaṭṭu, பெ.(n.) கலப்படம் இல்லாத பட்டுநூலால்நெய்தபட்டாடை; pure silk. [தூ-தூய+பட்டு] தூய பட்டாடை உடுத்தால் வியர்க்காது. கோடையில் தனுப்பும் குளிர்காலத்தில் வெதுப்பும் தரும்.துயபட்டுத்துணியை எரித்தால் புகைநாற்றம் தந்து கரிந்த மண்டியாகும், வெண்சாம்பல் ஆகாது என்பர்.
தூர் எடு-த்தல்	தூர் எடு-த்தல் tūreḍuttal, பெ.(n.) தூய்மைப் படுத்தல்; to desilt. [தூர்+எடு]
துணர்வை	துணர்வை tuṇarvai, பெ.(n.) பல்லாங்குழியில்தோற்று நிரப்பப்படாத வெற்றுக் குழிக்குப் புதுக் கோட்டையில் வழங்கும் பெயர் :emptypitin pallankuliindoor game of Pudukottai. [தூர்-துர்வை]

துரியம்	துரியம் turiyam, பெ.(n.) ஓர் இசைக்கருவி; a kind of musical instrument. [தூர்-துரியம்] துரியம்1 turiyam, பெ. (n.) 1. பொதியெருது (சூடா.);: pack-bullock. 2. சுமக்கை (வின்.);; bearing, carring. துரியம்2 turiyam, பெ. (n.) விரைவு; quickness. "இதென்ன துரியம்" (தெய்வச். விறலிவிடு.243);. துரியம்1 turiyam, பெ. (n.) 1. பொதியெருது (சூடா.);: pack-bullock. 2. சுமக்கை (வின்.);; bearing, carring. துரியம்2 turiyam, பெ. (n.) விரைவு
தூரிகை	தூரிகை tūrigai, பெ.(n.) துரிகையைப் பற்றிக் கூறும் சிற்ப நூல்; a treatise which deals with making tdrikai. [துரிகை→Skt. தூரிகா] தூரிகை tūrigai, பெ.(n.) தூசு துடைக்கும் கருவி; brush. [தூர்-தூரிகை] தூரிகை tūrigai, பெ. (n.) ஒவியம் தீட்ட, பெயர்ப்பலகை எழுதப் பயன்படும் எழுதுகோல்; விலங்கின் மயிர் ஒரு முனையில் செருகப்பட்ட நீண்ட குச்சி; painting reed or pencil, painter's brush. "கையா லெடுத்தது தூரிகை யேயன்று காரிகையே" (வெங்கைக்கோ.108);. [தூர் → தூரி → தூரிகை (வ.மொ.வ.);.] தூரிகை tūrigai, பெ. (n.) ஒவியம் தீட்ட, பெயர்ப்பலகை எழுதப் பயன்படும் எழுதுகோல்; விலங்கின் மயிர் ஒரு முனையில் செருகப்பட்ட நீண்ட குச்சி; painting reed or pencil, painter's brush. "கையா லெடுத்தது தூரிகை யேயன்று காரிகையே" (வெங்கைக்கோ. 108);. [தூர் → தூரி → தூரிகை (வ.மொ.வ.);]
தூரி வலை	தூரி வலை tūrivalai, பெ.(n.) மீன் பிடிக்கும் வலையுள் ஒன்று; trawlnet. [தூர்-தூரி]

துவக்கால்	துவக்கால் tuvakkāl, பெ.(n.) சாம்பிராணி காட்டப் பயன்படும் கருவி; perfume stand. [தாவம்+கால்]
தூவல்	தூவல் tūval, பெ.(n.) எழுதுமை கோல்: ink pen. [தூவி-தூவன்] பண்டைக்காலத்தில் இறகுக்கட்டை எழுது கோலாகப் பயன்பட்டதால் தூவல்' எனப்பெயர் பெற்றது. [P] தூவல்1 tūval, பெ. (n.) 1. தூவுகை (சூடா);; sprinkling, spilling, drizzling 2. துவலை; little drops of water, rain drops. "தூவற் கலித்த தேம்பாய் புன்னை" (புறநா.24);. 3. மழை; rain, drizzle. "தூவற் கலித்த புதுமுகை" (மலைபடு.146);. 4. இறகு; feather. "சொக்கின் றூவலும்" (தேவா.216, 4);. 5. அம்பினிறகு; feather of an arrow. 6. எழுதுமிறகு (யாழ்ப்);; quill-pen. 7. சித்திரக்கோல் (யாழ்ப்.);; painter's brush of cat's or squirrel's hair.
துவாச்சி	துவாச்சி tuvācci, பெ.(n.) விளையாட்டினை இடையில் நிறுத்த சொல்லப்படும் சொல்; a word uttered to stop the game. [தாவு+(ஆற்று);ஆத்து-ஆச்சி]
தூவிடு-தல்	தூவிடு-தல் dūviḍudal, செ.கு.வி.(v.i..) சிறுவர் சண்டை முடிவில் இனி ஒருவரோடொருவர் பேசுவதில்லை என்பதைக்குறிப்பிடக் குறிப்பாக சொல்லும் சொல்; a term used to denote unwillingness to speak with each other at the end of a quarrel among children, அவன் என்னோடு து(டு); விட்டு விட்டான் (உவ); மறுவ. காய் விடுதல். [தூ+விடு-இது 'விடுதல் எனத் திரிந்தது]
தெக்கத்தி நையாண்டி இசை	தெக்கத்தி நையாண்டி இசை tekkattinaiyāṇṭiisai, பெ.(n.) நையாண்டியிசையின் ஒரு கூறு; a type of naiyandi music concert. [தெற்கு+அத்தி+நையாண்டி+இசை]

தெக்கத்தித்தெம் மாங்கு	தெக்கத்தித்தெம்மாங்கு tekkattittemmāṅgu, பெ.(n.) தென்பாண்டிச் சீமையில் பாடப்பெறும் தெம்மாங்கு வகை; afolklore of southern tip of Tamilnadu. [தெற்கு+அத்தி+தெம்மாங்கு]
தெகை	தெகை tegai, பெ.(n.) உறுதி, இறுதி நிலை; a final settlement of bargain. "மாடு விலை தெகைஞ்சாச்சு" (பே.வ.);. [திகை-தெகை]
தெங்காஞ்சி	தெங்காஞ்சி teṅgāñji, பெ.(n.) திடுமெனத் தோன்றல், எதிர்பாரா காட்சி: sudden and unexpected appearance அவன் தெங் காஞ்சியாக வந்தான் (வடார்க்); [தீம்-தேம்-தெம்+காட்சி);-காஞ்சி (கொ.வ.);]
தெங்கால்	தெங்கால் teṅgāl, பெ.(n.) வாலாசாவட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Walajah Taluk. [தென்+கால்]
தெங்கு திட்டு	தெங்கு திட்டு deṅguditṭu, பெ.(n.) கருநாடகத் தெருக்கூத்தின் ஒரு வகைப்பாணி; a kind of street dance of Karnātaka. [தெங்கு+திட்டு]
தெத்தி	தெத்தி tetti, பெ.(n.) நாகப்பட்டினம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Nagapattinam Taluk. [தெற்றி(திட்டு);-தெத்தி]
தெப்பக்கட்டை	தெப்பக்கட்டை teppakkaṭṭai, பெ.(n.) மிதக்கப் பயன்படுத்தும் கட்டை, floating block of timber. மறுவ: மிதப்புக்கட்டை [தெப்பம்+கட்டை] தெப்பக்கட்டை teppakkaṭṭai, பெ. (n.) 1. வண்டியச்சுக்கோத்த மரம் (இ.வ.);; wooden shaft over the axle of a cart. 2. மிதவை; raft, logs of a raft 3. கிணற்றடியில் வைத்துக் கட்டும் மரச்சட்டம் (இ.வ);; protecting wooden frame at the bottom of a well. 4. ஏற்றமரத்தில் நீர்ச்சாலைக் கட்டவுதவும் மரக்கட்டை; wooden piece for attaching a bucket to a picotah [தெப்பம் + கட்டை]

தெப்பக்குளம்	தெப்பக்குளம் teppakkuḷam, பெ.(n.) ஒரு வகையான பச்சைக்கோலம்; a kind of green 'kolam'. [தெப்பம்+குளம்] தெப்பக்குளம் teppakkuḷam, பெ. (n.) தெப்பத் திருவிழா நடைபெறும் தடாகம்; tank atached to a temple in which the deity is floated on rafts during festival. "தெப்பக் குளங் கட்டித் தேர்மண்டபங் கட்டி" (குற்றா.குற 91,4); ம. தெப்பக்குளம் [தெப்பம் + குளம். தெப்பம் = மிதவை]
தெப்பெடுத்தல்	தெப்பெடுத்தல் teppeḍuttal, தொ.பெ. (vbl.n.) "தத்தெடுத்தல்' என்பதனைக் குறிக்கும் கதைப்பாடல் சொல்; a word used infolklore. [தெப்பு+எடுத்தல்]
தெம்மாங்கு	தெம்மாங்கு temmāṅgu, பெ.(n.) நாட்டுப்புறப்பாடல் வகைகளுள் ஒன்று; a kind of folklore. [தெம்+பாங்கு] தெம்மாங்கு temmāṅgu, பெ. (n.) தென்னாட்டில் நாட்டுப்புறத்தார் பாடும் இசைப் பாட்டுவகை (கொ.வ.);; a kind of ditty peculiar to the rustics of Southern India. [தென்பங்கு → தெம்மாங்கு]
தெம்மாடி	தெம்மாடி temmāṭi, பெ.(n.) கோழை, அறிவில் லாதவன்; coward. (நெவ.வ.சொ.);. [தன்பாடு-தம்பாடு-தெம்மாடு-தெம்மாடி] தெம்மாடி temmāṭi, பெ. (n.) ஒன்றுக்கு முதவாதவன் (உ.வ.);; senceless person, fool,incompetent person, "தெம்மாடித்தனமா இருக்காதே" (மதுரை.); ம. தெம்மாடி;தெ. திம்மரி, திம்மடு
தெய்யார்	தெய்யார் teyyār, பெ.(n.) வந்தவாசி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Wandiwash Taluk. [தெய்+ஊர்-தெய்யூர்-தெய்யா]

தெய்வத்தை வருத்து-தல்	தெய்வத்தை வருத்து-தல் deyvaddaivaruddudal, செ.கு.வி. (v.i.) வில்லுப்பாட்டின் தொடக்கத்தில், தெய்வத்தை அழைத்தல்; to invoke deities in folklore villuppattufor open as a opening Song. [தெய்வம்+அத்து+ஐ+வருத்து]
தெய்வப் பிறவி	தெய்வப் பிறவி teyvappiṟavi, பெ.(n.) வில்லுப்பாட்டில் ஆண்,பெண் தெய்வங்களின் வரலாற்றைச் சொல்லும் முறை a method in villuppattu to narrate the history of male andfemale deities. [தெய்வம்+பிறவி]
தெய்வமுறுதல்	தெய்வமுறுதல் deyvamuṟudal, தொ.பெ.(vbl.n) வில்லுப்பாட்டின் ஒரு கூறு a part of villu-ppāṭṭuinfolklore [தெய்வம்+உறுதல்]
தெய்வமேறி ஆடல்	தெய்வமேறி ஆடல் teyvamēṟiāṭal, பெ.(n.) தன்னுள் தெய்வமேறிய நிலையில் ஒருவன் ஆடுகின்ற ஆடல்; dancing of a person possessed by a diety. [தெய்வம்+ஏறி+ஆடல்]
தெய்விகம்	தெய்விகம் teyvigam, பெ.(n.) சிற்பங்களை அமைப்பதில் உள்ள அளவு முறை; a measurement in making a sculpture. [தெய்வம்-தெய்வீகம்] தெய்விகம் teyvigam, பெ. (n.) 1. கடவுள் தன்மையுள்ளது; that which is divine. 2. கடவுட்செயல்; divine act or injunction. 3. ஒன்பது பனை உயரமுள்ள ஓர் அளவு (சுக்கிர நீதி.232);; a lineal measure of nine talam. 4. தற்செயல்; chance. "சேனைக ளிளைப்பறத் தெய்விகந்தனில் வந்த" (பாரத. பதினான்காம்.68);, 5. மேன்மை; transcendence, magnificence, super-eminance. [தெய்வம் + இகம்]
தெய்வேந்திரி	தெய்வேந்திரி teyvēndiri, பெ.(n.) திருவில்லிப் புத்துர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றுர்; a village in SrivilliputturTaluk. [தெய்வம்+(ஏந்தல்); ஏந்திலி-ஏந்திரி (கொ.வ.);]
தெரங்கண்ணி	தெரங்கண்ணி teraṅgaṇṇi, பெ.(n.) தூண்டில் முள்ளில் வைக்கப்படும் இறை bait. [திரள்+கண்ணி]

தெரட்டை	தெரட்டை teraṭṭai, பெ.(n.) வௌவால் மீன் ; batfish. [தெரள்-தெரட்டை]
தெரணை	தெரணை teraṇai, பெ.(n.) அறுந்து போன இழை; cutoff thread. [தெரன்-தெரணை]
தெரவல்	தெரவல் teraval, பெ.(n.) திறவுகோல் (சாவி);; key(நெவ.சொ.);. [திறவன்-தெரவல், (கொ.வ.);] [P]
தெரிகுச்சி	தெரிகுச்சி terigucci, பெ.(n.) விழுது கயிற்றை இழுத்துக் கட்டும்குச்சி; a stick used to unite the rope (ம.வ.தொ.89);. [தெரி+குச்சி]
தெரிநிலை	தெரிநிலை terinilai, பெ.(n.) ஒற்றை முத்திரை நிலையின் ஒரு பிரிவு; a dance pose. [தெரி+நிலை] தெரிநிலை teri-nilai, பெ. (n.) 1. தெளிவுபட அறிவிக்கும் நிலை (நன். 423);; the state of clear indication. 2. ஆராய்ந்து அறியும் நிலை; the state of being investigated. "தெரிநிலைக் கிளவி" (தொல். சொல். 256, சேனா.);. 3. தெரிநிலை வினை பார்க்க;see terinilai-vinai. 4. எல்லா விரலும் விரிந்து வளைந்து நிற்கும் இணையா வினைக்கை வகை (சிலப்.3,18, உரை);; a gesture with one hand in which all the fingers are stretched and slightly bent. [தெரி + நிலை]
தெருட்டல்	தெருட்டல் teruṭṭal, பெ.(n.) இசைக்கரணத்தின் ஒரு வகை; a type in musical performance. [தெருள்-தெருட்டு+அல்] தெருட்டல் teruṭṭal, பெ. (n.) யாழ் நரம்பை உருட்டும் இசைக்கரண வகை; rubbing the lute-string to test the tone. "சீருடனுருட்ட றெருட்டல்" (சிலப்,7, கட்டுரை.);. [தெருட்டு + அல். 'அல்' தொ.பெ. ஈறு]

தெல்லுக்காய்	தெல்லுக்காய் tellukkāy, பெ.(n.) தெல்லுக்காய் கொண்டு ஒளிந்து விளையாடுதல்; a hide and seek game. [தெல்லு-காய்] தெல்லுக்காய் tellukkāy, பெ. (n.) தெல் மரத்தின் காய்; the seed of 'tel' tree. தெல்லுக்காய் தெறித்தல் பாண்டி நாட்டு விளையாட்டு. [தெல்லு + காய்]
தெலக்கம்வை-த்தல்	தெலக்கம்வை-த்தல் telakkamvaittal, செ.குவி (v.i.) மரம் அறுக்கும் வாளின் பல் வரிசையில் ஒன்றின் கூர்மை இடசாய்வாகவும் அடுத்த பல்லின் கூர்மை வலசாய்வாகவும் வைக்கப்படும் விலக்கம்; shaping the filing system ITBSBW.
தெலக்கு-தல்	தெலக்கு-தல் delakkudal, செ.குன்றாவி..(vt.) வழியில் நிற்கும் ஒருவரை ஒதுக்குதல்; to make way by clearing the tresspassers on the road. [தில-தெல-தெலக்கம்]
தெலக்கம்	தெலக்கம் telakkam, பெ.(n.) விலக்கம்; removal, giving space in between. [திலக்கு-தெலக்கம்]
தெலகு-தல்	தெலகு-தல் delagudal, செ.கு.வி. (v.i.) விலகுதல்; move, get-away: [துலகு-திலகு]
தெள்ளாரி	தெள்ளாரி teḷḷāri, பெ.(n.) பெண்களைப் பகடி செய்துகொண்டு:ஊர் சுற்றும் இளைஞன். (கொ.வ.வ.சொ.);.; an youngster who goes on teasing giristoitering casanova. [தெள்ளல்+ஆரி]
தெள்ளுப்பூச்சி	தெள்ளுப்பூச்சி teḷḷuppūcci, பெ.(n.) வண்டின் ஒரு வகை; a kind of bee, [தெள்ளு+பூச்சி] தெள்ளுப்பூச்சி teḷḷuppūcci, பெ. (n.) தெள்1 பார்க்க;see__, [தெள்ளு + பூச்சி]
தெள்ளுர்	தெள்ளுர் teḷḷur, பெ.(n.) வேலூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Vellore Taluk: [தெள்+ஊர்]

தெளி	தெளி teḷi, பெ.(n.) விழுப்புரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Villupuram Taluk. [தளி-தெளி] தெளி1 deḷidal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கசடு நீக்கித் தெளிவுறல்; to clear from a sediment. 2. நோயினின்று குணமடைதல்; to recover from illness. 3. மூர்ச்சை தெளிதல், to regain consciousness. 4. ஒன்றையே சிந்தித்தல்; to ponder, ruminate on only one thing. 5. துளைத்தல்; to pierce, perforate. 6. தானே அறிதல்; to know or experience one self. ம..தெளியுக;க.திளி;தெ. தெலி;து. தெலியுனி தெளி2 deḷidal, 3. செ.கு.வி. (v.i.) 1. தெளிவாதல்; to become clear, limpid, transparent, as water by the settling of sediment. 2. அமைதியுறுதல்; to become screne, as the mind. முள்ளினை
தெளிந்த வலை	தெளிந்த வலை teḷindavalai, பெ.(n.) அகலமானகண்கள் உள்ளவலை; a net with large holes [தெளி-தெளிந்த+வலை]
தெளுவு	தெளுவு teḷuvu, பெ..(n.) பதநீர்; tender palm juice, [தெள்-தெளுவு] தெளுவு teḷuvu, பெ. (n.) தெளிவு பார்க்க;see__,(செஅக.);. [தெளிவு → தெளுவு]
தெற்கத்தி மெட்டு	தெற்கத்தி மெட்டு teṟkattimeṭṭu, பெ.(n.) தென்னாட்டுத் தெருக்கூத்தில் காணப்படும் மெட்டு வகை; a rythm in street drama, [தெற்கு+ஆத்தி+மெட்டு]
தெற்குகட்டலி	தெற்குகட்டலி teṟgugaṭṭali, பெ.(n.) பரமக்குடி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a_village in Paramakkuqi Taluk. [தெற்கு+கூடல்+இ]

தெற்றி	தெற்றி teṟṟi, பெ.(n.) மகளிர் விளையாட்டு (புறம்-53);; a game of young women. [தெற்று+இ] தெற்றி1 terri, பெ. (n.) 1. திண்ணை; raised verandal. "இலங்குவளை மகளிர் தெற்றியாடும்" (புறநா. 53);. 2. மாடம் (பிங்.);; mansion, palace. 3. மேட்டிடம்; elevated ground, mound. "புற்றுந்தெற்றியும் சாடும்" (தெக தொ. iii,410);. 4 தெற்றி யம்பலம் (நிகண்டு); பார்க்க;see terri-y-ambalam. தெற்றி2 terri, பெ. (n.) மரவகை; a tree. "தெற்றியுலறினும் வயலை வாடினும்" (அகநா. 259);. தெற்றி3 terri, பெ. (n.) பழிபளகு விளைப்பவன்; one who brings ruin or disgrace.
தெறிப்பு	தெறிப்பு teṟippu, பெ.(n.) மரம், பலகை போன்றவற்றில் பிளவு; crevice in a wooden plank or rafter. [தெறி-தெறிப்பு] தெறிப்பு1 teṟippu, பெ. (n.) செறுக்கு மேலிட்ட ஒழுக்கம்; presumptuous conduct. தெறிப்பு2 teṟippu, பெ. (n.) கடைப் பூட்டு (வின்.);; button, clasp of thread or metal. ம. தெறிப்பு [தெறி → தெறிப்பு] தெறிப்பு3 teṟippu, பெ. (n.) தெறித்துப் போதல்; break caused abruptly (சாஅக.);. [தெற்று → தெறி → தெறிப்பு] தெறிப்பு4 teṟippu, பெ. (n.) அதிர் வெடி; rocket. [தெறி தெறிப்பு]

தென்பாங்கு	தென்பாங்கு teṉpāṅgu, பெ.(n.) தென் பகுதியில் வாழும் மக்கள் பெரும்பாலும் பாடுகின்ற பாடல் வகை; a southern type of melodious folk song. மறுவ_தெம்மாங்கு [தென்+பாங்கு]
தென்முனைக் கண்டம்	தென்முனைக் கண்டம் teṉmuṉaikkaṇṭam, பெ.(n.) நிலவுருண்டையின் தென் முனைப்பகுதி; Antartica. [தென்+முனை+கண்டம்]
தென்னந்தடுக்கு	தென்னந்தடுக்கு teṉṉandaḍukku, பெ.(n.) தென்னை ஓலையால் பின்னப்பட்ட கீற்று. a side screen made of coconut Heaves. [தென்னை+தடுக்கு]
தென்னை மரத்து விளையாட்டு	தென்னை மரத்து விளையாட்டு teṉṉaimarattuviḷaiyāṭṭu, பெ.(n.) காலில் குழந்தை யினை வைத்து ஆடும் விளையாட்டு, a play sitting the child on the fore-leg. [தென்னை+மரத்து+விளையாட்டு]
தென்னங்குளி	தென்னங்குளி teṉṉaṅguḷi, பெ.(n.) ஒருவகை மீன்; a kind of fish. [தென்னம்+(குள்ளி);குளி]
தெனாவட்டு	தெனாவட்டு teṉāvaṭṭu, பெ.(n.) தினவாட்டு பார்க்க;see tipavattu [தினவாட்டு – தெனாவட்டு]
தேர்ச் சிற்பாசாரிகள்	தேர்ச் சிற்பாசாரிகள் tērcciṟpācārigaḷ, பெ.(n.) கம்மாளர் இனத்திலுள்ள ஒரு பிரிவினர்; a sub caste of Kammalar. [தேர்+சிற்பம்+ஆசாரிகள்]
தேவகோட்டதோரணங்கள்	தேவகோட்டதோரணங்கள் tēvaāṭṭatōraṇaṅgaḷ, பெ.(n.) சோழர்காலக் கோயில்களில் சிற்பங்கள் உள்ள இடம்; a place where the Chola period sculptures are preserved. [தேவர்+கோட்டம்+தோரணங்கள்]
தையல் குருவி	தையல் குருவி taiyalkuruvi, பெ.(n.) ஒருவகை குருவி இனம்; a kind of sparrow. [தையல்+குருவி]

தோள்	தோள் tōḷ, பெ.(n.) கருவறை சிற்பத்தின் ஓர் உறுப்பு; a feature in sculpture, தோள்2 tōḷ, பெ. (n.) துளை (அகநி.);; perforation (செஅக.);. [துல் → துள் → தொள் → தோள்] தோள்3 tōḷ, பெ. (n.) 1. கையின் திரண்ட மேற்பகுதி (புயம்);; shoulder. "சிலைநவி லெறுழ்த்தோ ளோச்சி" (பெரும்பாண். 145);. "தம்நலம் பாரிப்பார் தோயார் தகைசெருக்கிப் புன்னலம் பாரிப்பார் தோள்" (குறள், 916);. தோளிலமர்ந்து காதைக் கடிக்காதே (பழ.);. 2. கை; arm. "தோளுற்றொர் தெய்வந் துணையாய்" (சீவக. 10);. ம. தோளு; க. தோள், தோளு; து. தோளு; கோத. தோள்; துட. த்விள்பொதி (தோள்வளை);; த. தோள்; Skt. {} [தொள் → தோள் (மு.தா. 208);]
தோள்கத்தளை	தோள்கத்தளை tōḷkattaḷai, பெ.(n.) ஒருவகை மீன்; leather spined jew fish.
தோற்கூத்து ஓவியங்கள்	தோற்கூத்து ஓவியங்கள் tōṟāttuōviyaṅgaḷ, பெ.(n.) ஒரு வகையான கைவினைக் கவின் கலை; leather puppet art. [தோல்+கூத்து+ஓவியங்கள்]
நகையாண்டி	நகையாண்டி nagaiyāṇṭi, பெ.(n.) நகைச் சுவையூட்டுபவன்; jester. [நகை+ஆண்டி நகைச்சுவையை ஆள்பவன்] [P]
நசியனூர்	நசியனூர் nasiyaṉūr, பெ.(n.) ஈரோடு வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Erode Taluk. [தசையன்-நசியன்+உரைஊர்]
நள்ளியம் பாளையம்	நள்ளியம் பாளையம் naḷḷiyambāḷaiyam, பெ.(n.) ஈரோடு மாவட்டத்தில் மேற்கில் உள்ள ஒரு சிற்றூர்; name of the village in wes Erode. [நள்ளியன்+பாளையம்]

நள்ளியூர்	நள்ளியூர் naḷḷiyūr, பெ.(n.) கோவை மாவட்டத்தில் உள்ள பழைய ஊர்; name of a oldes village in Coimbatore. [நள்ளி+ஊர்]
நற்கனி	நற்கனி naṟkaṉi, பெ.(n.) பரமக்குடி வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village ir Paramagudi Taluk. [நல்+(காணி);-கனி (கொ.வ.);]
நற்சுழி	நற்சுழி naṟcuḻi, பெ.(n.) மாட்டு முதுகிலுள்ள ஒருவகை நல்ல சுழி; circular or Curved mark on the back of a cow indicating good luck. [நல்+சுழி →நற்சுழி]
நற்சேந்தனார்	நற்சேந்தனார் naṟcēndaṉār, பெ.(n.) கடைக்கழகப் புலவர்; a poet of sangam period. நற்சேந்தனார் naṟcēndaṉār, பெ. (n.) சங்க காலப்புலவர்; a poet of Šangam period. நற்றிணையில் 128-ம் அகநானூற்றில் 179 மற்றும் 232-ம் இவரியற்றியன. [நல் + சேந்தன் + ஆர் → நற்சேந்தனார்.] "பகலெரி சுடரின் மேனி சாயவும் பாம்பூர் மதியின் நுதலொளி சுரப்பவும் எனக்கு நீயுரையா யாயினை நினக்கியான் உயிர்பகுத் தன்ன மாண்பினே னாகலின் அதுகண் டிசினால் யானே யென்றுநணி அழுத லான்றி.சி னாயிழை யொலிகுரல் ஏனல் காவலி னிடையுற் றொருவன் கண்ணியன் கழலன் தாரன் தண்ணெனச் சிறுபுறங் கவையினனாக அதற்கொண்டு அஃதே நினைந்த நெஞ்சமொடு இஃதே கின்றுயா னுற்ற நோயே" (நற்.128);.
நற்பழங்காக	நற்பழங்காக naṟpaḻṅgāka, பெ.(n.) அளவு குறையாத காசு; a coin of correct value. "கைக்கொண்ட நற்பழங்காக ஒன்று இப் பழங்கள்." (தெ.சா.7:5:எ:395);. [நல்+பழம்+காசு]

நறவு	நறவு naṟavu, பெ.(n.) இது துளு நாட்டில் (கருநாடகம்); கடற்கரையில் இருந்த துறைமுகப் பட்டினம்; name of village in Tulunadu near the sea shore. [நறு-நறவு] நறவு naṟavu, பெ. (n.) 1. தேன்; honey. "நறவேய் கமழ்தெரியல்"(பு. வெ.3.11);. 2. கள்; loddy. 'சூடா நறவி னாண்மகிழிருக்கை" (பற்றுப் 85, 8);. 3. நன்மணம் (வின்.);; odour, fragrance. "நெய்த னற வுயிர்க்கு நீள்கடற் றண்சேர்ப்ப" (நாலடி. 108.);. 4. சாப்பிரா (மலை);; arnotto. 5. நன்மணக் கொடி வகை; a kind of fragrance creeper. 6. சேரநாட்டிலுள்ளதோர் ஊர்; a city in the chèrar dominions. "ஊதையிற் பனிக்குந் துவ்வா. நறவின் சாயினத்தானே" (பதிற்றுப். 60, 12);. [நறு → நறவு.]
நன்னன்	நன்னன் naṉṉaṉ, பெ.(n.) கடைக்கழகக் குறுநில மன்னன்; a chieftain of Sangam period. [நல்-நன்+அன்] நன்னன்1 naṉṉaṉ, பெ. (n.) விச்சிக்கோவின் மரபுவழியைச் சேர்ந்த மன்னன்; hereditary king of Vicci-k-kö. இவன் பல்குன்ற கோட்டமுடையான். பெண் கொலை புரிந்தவன் என்று, புறநானூறு கூறுகிறது. இவன் மகன்மீது இரணிய முட்டத்துப்பெருங்குன்றுர்ப்பெருங்கௌசிகனார் மலைபடுகடாம் பாடியுள்ளார். நன்னன்2 naṉṉaṉ, பெ. (n.) பூழிநாட்டின் சிற்றரசன்; a petty king of pullnādu. "அகவுநர்ப் புரந்த அன்பின். நன்னன்" -(அகநா.97);. "இசைநல்லி கைக்களிறு வீசுவண் மகிழ். நன்னன்" - (அகநா-152);. இவன் சேரர் குடியைச் சார்ந்தவன். இந் நன்னனது பூழிநாடும் பிறவும் கொங்கணதேசம் எனப்படும். "பொன்படு கொண்கான நன்னன்' என்னும் நற்றிணை வரியால், இச் செய்தி பெறப்படுகிறது. இவனது நாடு, ஏழில்மலை என்று, இன்று அழைக்கப்படுகிறது. இவனது பூழிநாட்டைச் சேர்ந்த ஊர்களாக, கடம்பின் பெருவாயில், பாரம், வியலூர், பிரம்பு முதலானவற்றை, அகநானூறு 152-ஆம் பாடலாலும், பதிற்றுப்பத்தின் நாலாம் பதிகத்தாலும், அறியலாம். இந் நன்னனது நாட்டுவளத்தினையும் கொடைச் சிறப்பினையும் அகநானூற்றின் 152-ஆம் பாடல் நன்கு விளக்குகிறது
நன்னாகனார்	நன்னாகனார் naṉṉākaṉār, பெ.(n.) கடைக்கழகப் புலவர்; a name of sangam period. [நல்+நாகன்+ஆர்]

நன்னாரம்	நன்னாரம் naṉṉāram, பெ.(n.) திருக்கோயிலூர் வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in TirukkoyilurTaluk. [ஒருகா. நன்னன்-பாரம்]
நன்னான கொட்டுதல்	நன்னான கொட்டுதல் naṉṉāṉagoṭṭudal, செ.கு.வி. (v.i) கும்மி கொட்டுதல்: to perform gummi dance. [நன்னானம்+கொட்டுதல்-நன்னானம்-தாளக் கட்டின் குறிப்போசை]
நன்னி	நன்னி naṉṉi, பெ.(n.) 1. உண்மை; truth. 2.அன்பு; love, affection. க. நன்னி, பட நன்னி (நன்றி); [நல்-நன்-நன்னி] நன்னி1 naṉṉi, பெ.(n.) 1. சிறியது; that which is small, short. "நன்னிக் குரங்கும் கொசுகும் பகையோ நமக்கென்றானே" (இராமநா.உயுத்-1);. 2. மிகச் சிறியது; that which is minute. தெ. நன்ன. [நூல்→ நுன் + நுன்னி → நன்னி] தோன்றல் கருத்தினின்று கிளைத்த இச் சொல். மிகச்சிறிய கொசுகு போன்ற உயிரிகளையும், சிறிய குட்டிகளையும் குறித்து வழங்கிற்று எனலாம். நன்னி2 naṉṉi, பெ. (n.) பருத்தி; cotton. [நல் → நன்+இ.]
நன்னூல் எடு-த்தல்	நன்னூல் எடு-த்தல் naṉṉūleḍuttal, செ.கு.வி.(v.i.) ஏதேனும் ஒன்றைக் குறித்து நுட்பமாக ஆராய்தல், கூர்மையாகச் சிந்தித்தல்; to think and discover minute details as it referring written documents or works of reference. அவன் எதற்கும் நன்னூல் எடுப்பான் (மீனவ). [நல்-நூல்+எடு]
நன்றா மலை	நன்றா மலை naṉṟāmalai, பெ.(n.) கொங்கு நாட்டில் உள்ள ஒரு நெடுங்குன்று name ofa village in Coimbatore. Ibárson stolà குன்றேறி தன் கண்ணிற்கண்டன வெல்லாம் காட்டிக் கொடுத்தான் அக்கோ (பதிற்.); மறுவ. நணாமலை [நன்று-நன்றா+மலை]

நாக்குடி	நாக்குடி nākkuḍi, பெ.(n.) அறந்தாங்கி வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றுர்; a village in Arandangi Taluk. [நல்+குடி-நற்குடி-நாக்குடி(கொ.வ.);]
நாக்கினால் தள்ளு-தல்	நாக்கினால் தள்ளு-தல் nākkiṉāldaḷḷudal, செ.குன்றாவி, (v.t) கோலிக்குண்டு விளை யாட்டில் தோற்றவர் குண்டினை நாக்கினால் தள்ளுதல்; to push with tongue. a children's game. (த.நா.வி.). [நாக்கு+இன்+ஆல்+தள்ளு]
நாகக்குடி	நாகக்குடி nākakkuḍi, பெ.(n.) கும்பகோணம் (குடமூக்கு); வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Kumbakonam Taluk. [நாகம்+குடி]
நாகத்துவனி	நாகத்துவனி nākattuvaṉi, பெ.(n.) இசைக் கலை வழக்குச் சொற்களில் ஒன்று; a word in music terms. [நாகம்+துவனி]
நாகம்	நாகம் nākam, பெ.(n.) பண் (இராக); வகையினுள் ஒன்று; a kind of tune. [நா-நாகம்] நாகம்1 nākam, பெ. (n.) 1. விண் (பிங்);; sky, visible heaven. "நீடுநாக மூடுமேக மோட" (கம்பரா.கலன்காண்.37);. 2. துறக்கம் (திவா.); வீடுபேறு; indiras paradise. "எம்மை நாகமேலிருத்து மாற்றால்' (கந்தபு. திருவிளை.99);. 3. மேகம்: cloud: "நாகமே லாயுலவென்னாகமே" (கொண்டல் விடு);. 4.ஒலி (யாழ்.அக);. sound. [மாகம் = விண்ணுலகம், மேலானவிடம், தேவருலகம். மாகம் → நாகம்] ஒ.நோ. முப்பது → நுப்பது. ஒருகா. [யாகு → ஞாகு → நாகு + அம் → நாகம்.]
நாகமங்கலம்	நாகமங்கலம் nākamaṅgalam, பெ.(n.) திருநள்ளாற்றுக்கு வடமேற்கே 14 அயிர மாத்திரி (கி.மீ.); தொலைவிலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; name of a village 18 k.m. from Thirunallar. [நாகன்+மங்கலம்]

நாகமரை	நாகமரை nākamarai, பெ.(n.) தருமபுரி மாவட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Dharmapuri district. [நாகன்துறை-நாகந்துறை-நாகமரை (கொ.வ.);]
நாகர்	நாகர் nākar, பெ.(n.) கழுத்தில் அணியப்படும் நீண்ட சங்கிலியொத்த அணிகலன்; an ornament which is like a chain worn on neck. (65:74);. [நகு:நாகர்] நாகர்3 nākar, பெ. (n.) இந்தியாவில் வடகிழக்கு எல்லைப்புற மாநிலங்களில் வாழும் வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க பழங்குடியினர்; Nāgās. [நகு → நகர் → நாகர்] நாகர்கள் மஞ்சள் வண்ணத்துடன் விளங்கித் தோன்றுபவர் இயற்கைவளம் கொழிக்கும் பகுதியில், மிகுந்த வளத்துடனும், செல்வத்துனும் வாழ்பவர். வேளாண்மை செய்து வாழும் இவர்தம் எண்ணிக்கை, 5 இலக்கம் ஆகும்.
நாகரம்	நாகரம் nākaram, பெ.(n.) கோயில் விமான அமைப்பின் ஒரு பகுதி; a temple tower structure. [நகர்-நாகரம்] [P] நாகரம் nākaram, பெ. (n.) 1. தேவநாகரி: sanskrit script. "நாகரநந்தி முதலியவை" (சிவதரு. சிவஞான தா.32.);. 2. சுக்கு (தைலவ,தைல);.; dry ginger. நாகரம்2 nākaram, பெ, (n.) 1. ஆதன் (ஆன்மா); அடையும் பேரின்பம்: blissful state for soul. 2. இளைப்பு; emaciation. நாகரம்3 nākaram, பெ. (n.) 1. நாகரங்கம் (சங்.அக,);; sweet orange.
நாகவயல்	நாகவயல் nākavayal, பெ.(n.) திருப்பத்தூர் வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Tiruppattur.Taluk. [நாகன்+வயல்]

நாகனி	நாகனி nākaṉi, பெ.(n.) திருவாடானை வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Tiruvādānai Taluk. [நாவல்கனி-நாவல்கனி-நாகனி (கொ.வ.);] நாகனி nākaṉi, பெ. (n.) திருகுகள்ளி; trusted milk hedge. [நாகன் → நாகனி.]
நாகாச்சி	நாகாச்சி1 nākācci, பெ.(n.) 1. அருப்புக் கோட்டை வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Aruppukkottai Taluk. 2. பரமக்குடி வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Paramagudi Taluk. [நாகன்+குறிஞ்சி-குறிச்சி-காச்சி (கொ.வ.);]
நாகாடி	நாகாடி nākāṭi, பெ.(n.) திருவாடானை வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a willage in Tiruvadanai Taluk. [நாகன்+பாடி-நாகன்பாடி-நாகாடி (கொ.வ.);]
நாகிமரா	நாகிமரா nākimarā, பெ.(n.) இருளர் இன மக்களின் இசைக்கருவிகளிலொன்று; a musical instrument of the Irula tribe.
நாகு	நாகு nāku, பெ.(n.) எருமையின் பெண் கன்று; female buffalo Cub. [நாள்-நாள்கு-நாகு] நாகு என்பதை நாவு என வட ஆற்காடு பகுதியில் வழங்குவது கொச்சை வழக்கு. நாகு nāku, பெ. (n.) புற்று (தைலவதைல);; anti-hill. நாகு3 nāku, பெ. (n.) மலை (யாழ்.அக.);. mountain. [நகு → நாகு.] வலிமையுடன், வளர்ந்து விளங்கித் தோன்றும் மலை.
நாகுனி	நாகுனி nākuṉi, பெ.(n.) கிளியாற்றூர்க்குத் தெற்கில் உள்ள ஒரு சிற்றூர்; name of the village in South Kiliyārrür. [ஒருகா. நாகன்+ஊருணி]

நாங்கு	நாங்கு nāṅgu, பெ.(n.) வயலில் நடவுக்குப்பின் மண்புழுக்கள் ஏற்படுத்தும் சிறு துளை, small holes made by earthworms in the paddy field after plantation. [நள்-நாள்-நாங்கு(உட்டுளை);] நாங்கு1 nāṅgudal, 5.செ.கு.வி.(V.I.) மனவுறுதி தளர்தல்; to shrink in spirit, become nerveless. " தாங்கி நாங்கியப் போக" (யாழ்ப்);. [நால்கு → நாங்கு-.] நாங்கு2 nāṅgu, பெ. (n.) தவசமாகச் செலுத்தும் வட்டி (CG);; interest on debt, paid in grain . நாங்கு3 nāṅgu, பெ.(n.) மரவகை; musua. (சா.அக);.
நாச்சி	நாச்சி nācci, பெ.(n.) கோயில் விளக்கெரிக்க கறவை மாடு தந்த சோழர்காலத்துப் பெண் name of a woman who donated cows to use the ghee for lighting lamp in temple. [நாயன்-நாயத்தி-நாச்சி] மூன்றாம் இராசராசன் காலத்தில் (கி.பி.1231 அத்தி என்ற ஊரில் வாழ்ந்த பரிக்கிரகத்து நிலைட் பெண்டுகளில் வம்புழுத்தாள் மகள் நாச்சி விளக்கெரிக்க வேண்டி கறவை மாடுகளை வழங்கியுள்ளாள். நாச்சி nācci, பெ. (n.) தலைவி நாமதீப.183); lady, mistress. [நாயகன் → நாயகச்சி+நாச்சி.]
நாச்சியார் கோயில்	நாச்சியார் கோயில் nācciyārāyil, பெ.(n.) திருவாரூர் மாவட்டத்திலுள்ளல் பூந்தோட்டம் கும்பகோணம் வழிச் சாலையில் உள்ள ஒரு சிற்றூர்; name of the village in Thiruvarul district on the way to Poonthottam Kumbakkam salai. [நாச்சி+ஆர்+கோயில்]
நாகவன்விளை	நாகவன்விளை nākavaṉviḷai, பெ.(n.) அகத்தீசுவரம் வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Agastheeswaram Taluk. [நாவு-நாவுவன்-நாசுவன்+விளை]

நாகவன்	நாகவன் nākavaṉ, பெ.(n.) முடி ஒப்பனையர் barber. மறுவ, குடிமகன் [நாவு-நாயு-நாசு-நாசுவன்]
நாஞ்சிவயல்	நாஞ்சிவயல் nāñjivayal, பெ.(n.) திருவாடானை வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village ir Tiruvādānai Taluk. [நாஞ்சில்+வயல்]
நாஞ்சில் வள்ளுவன்	நாஞ்சில் வள்ளுவன் nāñjilvaḷḷuvaṉ, பெ.(n.) கடைக்கழகக் காலத்திய குறுநில மன்னன்; a chieftarin of sangam period. [நாஞ்சில்+வள்ளுவன்]
நாட்டம்	நாட்டம் nāṭṭam, பெ.(n.) ஒரு வகையான நெய்தற் பண்; a kind of tune which is concerned with coastal region, Maritime melody, melody belongs to litteral region [நடு-நாட்டம்] நாட்டம்1 nāṭṭam, பெ. (n.) 1. கண்; eye. "வயவர் தோளு நாட்டமு மிடந்துடிக்கின்றன" (கம்பரா.கரன்வதை.71);. 2. பார்வை: sight. 3. ஆராய்ச்சி; examination, investigation. 'நன்மதி நாட்டத் தென்மனார்' (தொல்.எழுத்.483);. 4. கணியநூல்; astrology. "சொற்பெயர் நாட்டங்கேள்வி நெஞ்ச மென்று (பதிற்றுப்.21,1);. 5. செவ்வழி யாழ்த்திற வகையுளொன்று, (பிங்.);; a secondary melody-type of the mullai class. 6. அழகு; beauty. 'இராசபுரமென்னு நாட்டமுடை நகரம்" (சீவக.1785);. 7. விருப்பம்
நாட்டடைவு	நாட்டடைவு nāḍḍaḍaivu, பெ.(n.) பரத நாட்டி யத்தில் இடம் பெறும் ஓர் அடைவு வகை; a stepping type in dance. [நாட்டு+அடவு]

நாட்டன்	நாட்டன் nāṭṭaṉ, பெ.(n.) 1. நாட்டகத்து வாழ்வோன்; native man of an area. 2. நாட்டகப் பகுதியின் ஆள்குடித் தலைவன்; an administrative officer of an area in a land. [நாடு→நாட்டன்]
நாட்டாவளி	நாட்டாவளி nāṭṭāvaḷi, பெ.(n.) திருவாடானை வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Tiruvādāai Taluk. [நாட்டு+ஆவளி]
நாட்டியக்கோலம்	நாட்டியக்கோலம் nāṭṭiyakālam, பெ.(n.) சிற்பவடிவிலான இறைவடிவம்: a pose of the god in sculpture. [நாட்டியம்+கோலம்]
நாட்டுக்கூத்து	நாட்டுக்கூத்து nāṭṭukāttu, பெ.(n.) நாட்டுப்புறக் கூத்து வகை; a kind of folkdance, [நாட்டு+கூத்து]
நாட்டுப்புற கும்மி	நாட்டுப்புற கும்மி nāṭṭuppuṟagummi, பெ.(n.) கும்மியாட்டத்தின் ஒரு வகை: girls dance accompanied by clapping. [நாட்டு+புறம்+கும்மி] [P]
நாட்டுப்புற மக்கள்	நாட்டுப்புற மக்கள் nāṭṭuppuṟamakkaḷ, பெ.(n.) சிற்றூர்களில் வாழும் மக்கள்; people living in rural areas. [நாட்டு+புற(ம்);+மக்கள
நாட்டுப்புற வழக்கு	நாட்டுப்புற வழக்கு nāṭṭuppuṟavaḻkku, பெ.(n.) ஊர்ப்புறத்து வழக்கு; usage of countryside. [நாட்டு+புறம்+வழக்கு]
நாட்டை	நாட்டை nāṭṭai, பெ.(n.) பாடலிசையரங்கு தொடங்குங்கால் பாடப்படும் பண்; improvised introduction to a melody meant to notify to the audience the nature of the raga and get into its swing. [நாள்-நாட்டு+ஐ]

நாடக மடந்தையர்	நாடக மடந்தையர் nāḍagamaḍandaiyar, பெ.(n.) கூத்தில் பங்கேற்கும் மகளிர்; dancing girls. [நாடகம்+மடந்தையர்]
நாடன்	நாடன் nāṭaṉ, பெ.(n.) 1 குறுநிலத் தலைவன்; a chieftain head of a land track. 2. மண்ணின் மைந்தன்; son of the soil. [நாடு+அன், நாடன். காடன் என்பதின் எதிர்ச்சொல்] ஒ.நோ. குறும்பொறை நாடன் நாடன் nāṭaṉ, பெ. (n.) 1. தேசத்தான்; inhabitant, countryman. " வானாடர் கோவுக்கே" (திருவாச13:5);. "வான நாடனே வழித்துணை மருந்தே" (தேவா); 2. ஆளுந் தலைவன்; ruler, lord of a country. "தென் பாண்டி நாடனைக் கூவாய்' (திருவாச. 18:2);. 3. குறிஞ்சிநிலத் தலைவன்; chief of kuri tract. "நாட னென்கோ ஆர னென்கோ' (புறநா.49);. 4. கார்த்திகை விண்மீன் (திவா.);: the third(naksatra); winmin. [நாடு + அன் → நாடன்.]
நாடா ஆணி	நாடா ஆணி nāṭāāṇi, பெ.(n.) நாடாவின் நடுப்பகுதியில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் கம்பி; a string which runs in the middle of tape. [நாடா+ஆணி]

நாடா	நாடா nāṭā, பெ.(n.) கைத்தறியில் குறுக்காகச் சென்று வரும் கருவி; to and fro moving device in handloom weaving. [நள்-நாள்-நாளா-நாடா] நாடா1 nāṭā, பெ.(n.) தறியில் வாட்டு போடுவதற்குரிய கருவி a weavers device. [(நள்-நாளா-நாடா] நாடா2 nāṭā, பெ.(n.) பாவு நூலில் இடையே ஊடு நூலாகச் செல்லும் நாடா yarn which intervene through a warp. [நடு-நாடு-நாடா] நாடா nāṭā, பெ. (n.) 1. நெசவுக்கருவி வகை; weaver's shuttle, commonly made of a small hallow bamboo. "தார் கிடக்கும் நாடாப்போல , மறுகுவர்" (சீவக.3019, உரை);. 2. கட்டுதற்கு உதவும்படி ஆடைக்கரையில் நெய்யப்பட்ட நாற்பட்டை ribbon, tape. நாடா வைத்துத் தை.
நாடாந்தல்	நாடாந்தல் nāṭāndal, பெ.(n.) விழுப்புரம் மாவட்டத்தில் உள்ள ஒரு சிற்றூர்; name of the village in Viluppuram. [நாடு+ஏந்தல்(ஏரி);-நாடேந்தல்-நாடாந்தல்]
நாடா எகிறு-தல்	நாடா எகிறு-தல் nāṭāegiṟudal, செ.கு.வி. (v.i.) நாடாபாவினிடையே தாண்டிச்செல்லல்; tape which passes through the warp. [நாடா+எகிர்]
நாடாழ்வா நாடு	நாடாழ்வா நாடு nāṭāḻvānāṭu, பெ.(n.) நாடாழ்வான் பெயரிலமைந்த நாடு; an area named of the nādalvān. [நாடு+ஆழ்வான்+நாடு] 11ஆம் நூற்றாண்டுக் கல்வெட்டில் அகளங்க நாடாழ்வான் கொல்லி மலையை வென்றான் எனும் குறிப்பு உள்ளது.
நாடு தலையாரிக்கம்	நாடு தலையாரிக்கம் nāṭudalaiyārikkam, பெ.(n.) நாடு காவல் புரிவோர் செலுத்தும் வரி; Watch-man's dues. [நாடு+தலையாரி-தலையாளிக்கா]
நாணக்குடி	நாணக்குடி nāṇakkuḍi, பெ.(n.) திருவாடானை வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Tiruvadanai Taluk. [நாணன்+குடி-நாணன்குடி-நாணக்குடி]

நானல்பந்தி	நானல்பந்தி nāṉalpandi, பெ.(n.) அருப்புக் கோட்டை வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Aruppukkottai Taluk. [நாணல்+பந்தி(வரிசை);]
நாணாக்குடி	நாணாக்குடி nāṇākkuḍi, பெ.(n.) அறந்தாங்கி வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றுர்; a village in Arantangi Taluk. [நாணன்+குடி-நாணன்குடி-நாணாக்கு, (கொ.வ.);]
நாத்திக்கலி	நாத்திக்கலி nāttikkali, பெ.(n.) அடிப்பகுதி தடிப்பு இல்லாத பிஞ்சு மூங்கில்; a tender bamboo tree, which has not broad base. [நாற்று-நாத்து+கலி-நாத்துக்கலி-நாத்திக்கலி]
நாதந்தி	நாதந்தி nātandi, பெ.(n.) இலாவணிப்பாடலில் பயன்படுத்தப்படுகின்ற மெட்டு வகை; a melody which is used in songs which are sung in debating an issue on several subjects. [நாதந்த-நாதந்திவண்ணச் சுழிப்புத் தாளக் குறிப்பொலி]
நாதி	நாதி nāti, பெ.(n.) பற்றுக்கோடு, காப்பாற்றும் உறவு protector. எனக்கு நாதி யாரும் இல்லை (பேவ);. [நள்-தன்-நற்று-நத்து-நாதி] நாதி nāti, பெ. (n.) 1. பெருங்காய வகை (வின்.);; a kind of asafoetida. 2. தான்றிக்காய்; devils abode. நாதி nāti, பெ. (n.) 1. உறவினன்; relative. 2. பேணுநன்; care taker. [Skt. {} → த. நாதி.]
நாபளூர்	நாபளூர் nāpaḷūr, பெ.(n.) திருத்தணி வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Tiruthani Taluk. [நாவலூர்-நாபளூர் (கொ.வ.);]

நாமக்கல்	நாமக்கல் nāmakkal, பெ.(n.) நில அளவைக் காக அரசினரால் நடப்படும் குறியீட்டுடன் கூடிய கல்; boundary stone of Revenue department. [நாமம்+கல்] நாமக்கல்1 nāmakkal, பெ. (n.) வெள்ளைக் களிமண்; pipe clay. [நாமம் + கல்.] நாமம் = வெண்மை. நாமக்கல்2 nāmakkal, பெ. (n.) ஈரோடு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த ஒர் பேரூர்; a city in Erode dist. தமிழ்நாட்டிலேயே அதிகமான சரக்குந்துகள், கோழிப்பண்ணைகள், நிறைந்த பேரூராகும்.
நாயகவாடி	நாயகவாடி nāyagavāṭi, பெ.(n.) அறுவடைப் பயிரைப்பாதுகாக்கும் காவல்காரன்; one who guards the crops. மறுவ.. பந்தற்காரன் [நாயக+ஆளி-வாளி)-வாடி]
நாயகனி இசை	நாயகனி இசை nāyagaṉiisai, பெ.(n.) கரகத்தின் துணை நிலை ஆட்டமான பாம்பு நடனத்திற்கு இசைக்கப்படும் இசை a wind instrument used in snake dance offolklore. [தாயணக்காரன்+இசை]
நாயர்	நாயர் nāyar, பெ.(n.) செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் உள்ள ஒரு சிற்றூர்; name of the village in Chengalpet. [ஞாயில்-தாயிர்-நாயர்] கோட்டையை உணர்த்தும் ஞாயில் என்பது காலப்போக்கில் 'நாயர் என்று மருவி இருக்கலாம். நாயர் nāyar, பெ. (n.) மலையாளருள் ஓர் இனத்தார்; a caste of hindus in malabar. ம. நாயர். [நாயன் → தலைவன், அரசன்.கடவுள்,தந்தை.நாயம் → நாயன் → நாயர்=சேரமயைாள]-நாட்டுப் படைத்தலைர் வழிவந்த குலத்தார் [மு.தா.170].]
நாயனேந்தல்	நாயனேந்தல் nāyaṉēndal, பெ.(n.) அருப்புக் கோட்டை வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Aruppukkottai Taluk. [நாயன்+ஏந்தல்(ஏரி);]

நாவீறு	நாவீறு nāvīṟu, பெ.(n.) சொல்லாடும் திறமை, பேச்சு வன்மை; talent in debate and conversation; gift of the gab. [நா(நாக்கு);விறு]
நாவீறுடையபுரம்	நாவீறுடையபுரம் nāvīṟuḍaiyaburam, பெ.(n.) நெல்லை மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள ஒரு சிற்றூர்; name of the village in Nellai. [நா+வீறு+உடையர்+புரம்ஹ 'நாவீறுடையார் என்னும் புலவரின் பெயரால் நாவீறு என அமைந்த ஊர்.
நார்க்கடவான்	நார்க்கடவான் nārkkaḍavāṉ, பெ.(n.) பனை நாரால் செய்த பெட்டி; basket woven by palmyra dried leaf. மறுவ. ஒலைப்பெட்டி [நார்+(கடகம்);கடவன்-நார்க் கடவன்]
நார்த்தவாடா	நார்த்தவாடா nārttavāṭā, பெ.(n.) திருத்தணி வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Tiruttani Taluk. [நாரத்தை+பாடி+ நாரத்தைப்பாடி-நாரத்தைவாடி]
நார்ப்பெட்டி	நார்ப்பெட்டி nārppeṭṭi, பெ.(n.) பனை நார்க்கடகம்; tray made of palmyra-stems. [நார்+பெட்டி]
நார்கத்தை	நார்கத்தை nārkattai, பெ.(n.) மட்டையிலிருந்து பிரித்த நார்க்கட்டு; bundle offibre taken from palmyra. [நார்+கத்தை]
நார்சிப்பு	நார்சிப்பு nārcippu, பெ.(n.) கற்றாழையைக் காயவைத்துசீவப்பயன்படும் கருவி; adevice used to obtain fibre from karralai-aloe [நார்+சீப்பு]

நார்முடிச்சேரல்	நார்முடிச்சேரல் nārmuḍiccēral, பெ.(n.) களங்காய்க் கண்ணி நார்முடிச்சேரல் என்னும் சேர மன்னன்; name of a Cera king known as Kalankâykanninärmud-c-ceral [நார்(தலைமயிர்);+முடிச்சேரல்] பதிற்றுப்பத்தில் பாடப்பட்டுள்ள இம்மன்னன் நாரால் ஆகிய முடிபுனைந்தவன் எனக் கூறுகின்றன ஆயின் மலையாள மொழியில் தலைமயிரைத் தலை நார் என்பதால் அப்பொருள் பொருந்தவில்லை. மரவுரியைக் கன்னட மொழியில் நார்மடி என்பர். நார்மடி என்பது பாடவேறு பாடாயின் மரவுரி உடுத்திய மன்னன் என்றும் பொருள் கொள்ள வாய்ப்புள்ளது. பொன் அணிகலன் அணியாமல் களங்கால் கண்ணி சூடியதாலுற்ற மேற்கொண்ட மன்னனாக அறியப்படுகிறான்.
நார்முடிச்சேலை	நார்முடிச்சேலை nārmuḍiccēlai, பெ.(n.) நாரால் செய்த துணி, மரவுரி; cloth woven by the fibre of the tree bark formerly worn by our ascetics. க. நார்மடி-நாரால் செய்த துணி - மரவுரி
நாரட்டை	நாரட்டை nāraṭṭai, பெ.(n.) சிவகங்கை வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Sivaganga Taluk. [நார்+அட்டு-நாரட்டு-நாரட்டை]
நாரைக்கிணறு	நாரைக்கிணறு nāraikkiṇaṟu, பெ.(n.) 1. இராசிபுரம் வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றுர்; a village in Rasipuram Taluk. 2. திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் உள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Tirunelvelidistrict. [நாரை+கிணறு]
நாலடித்தாளம்	நாலடித்தாளம் nālaḍittāḷam, பெ(n.) பறை ..முழக்கத்தில் ஆளப்படும் தாளக்கட்டு time measure variation in beating in percussion instruments. [நாலடி+தாளம்]
நாலன் அலகு	நாலன் அலகு nālaṉalagu, பெ.(n.) ஒரு தட்டும் மூன்று எண்ணிக்கையும் உடையது; beat variation in musical time measure. [நால்+அன்+அலகு]
நாலு வீடு கட்டு-தல்	நாலு வீடு கட்டு-தல் nāluvīṭugaṭṭudal, செ.கு.வி. (v.i.) சந்தத்திற்கு ஏற்ப ஆடும் கும்மியாட்டம்; dancing, accompanied with the clapping of hands for the same metre. [நாலு+விடு+கட்டு]
நாலறுவை மணிகள்	நாலறுவை மணிகள் nālaṟuvaimaṇigaḷ, பெ.(n.) கூட்டல் அடையாளம் போன்ற திறப்பினையுடைய மணிகள் a bead variety. [நால+அறுவ+மணி]

நாவடம்	நாவடம் nāvaḍam, பெ.(n.) பெண்களின் அணிகலன்; an ornament of women. நாவடத்துக்காரியிடம் நாயத்தைச் சொன்னால் நாவடத்தைப் பார்ப்பாளா நாயத்தைக் கேட்பாள (கொ.வ.);. [நாண்+வடம்-நாவடம்] நாவடம் nāvaḍam, பெ. (n.) 1. நாகவடம்; a pendent ear-ornament. 2. தாலியுருவகை; a jewel worn along with the marriage-badge. [நால்வடம் → நாவடம்.] தொங்குமாறு செய்யப்பட்ட அணிகலன்.
நாழிகைவழி	நாழிகைவழி nāḻigaivaḻi, பெ.(n.) ஒரு நாழிகையில் (24 நிமிடம்); நடக்கும் தொலைவு, ஒரு கட்டை (1 மைல்);; a distance of one mile – distance in anāliga (24 minutes); (யாழ்ப்.);. [நாழிகை+வழி] நாழிகைவழி nāḻigaivaḻi, பெ. (n.) நாழிவழி பார்க்க;see nås-was. [நாழிகை+ வழி.]
நாழிவயல்	நாழிவயல் nāḻivayal, பெ.(n.) சிவகங்கை வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Sivagangai Taluk. [நாழி+வயல்]
நாளத்தி	நாளத்தி nāḷatti, பெ.(n.) இசைக்கலையில் இறக்கப் பண்ணோசை (அவரோகணம்);; a singing complete descent of the gamut [நாள்+நாளத்தி] நாளத்தி nāḷatti, பெ. (n.) ஊதும் உலைத்துருத்தி; belows.
நாற்பண்	நாற்பண் nāṟpaṇ, பெ.(n.) குறிஞ்சி முல்லை மருதம் நெய்தல் எனும் நாற்பெரும் பண்கள் four major melodies of Tamil music. [நால்(நான்கு);+பண்] பண்கள்: குறிஞ்சி_படுமலைப் பாலைமுல்லை - செம்பாலை, தீம்பாலை (அரிகாம்போதி மோகனம்-சாதாரி, மருதம்-கோடிப்பாலை, நெய்தல் - விளரிப்பாலை.

நாற்பாலைப்பண்	நாற்பாலைப்பண் nāṟpālaippaṇ, பெ.(n.) முல்லைக்குரிய செம்பாலை, குறிஞ்சிக்குரிய படுமலைப்பாலை, மருதத்துக்குரிய கோடிட் பாலை நெய்தலுக்குரிய விளரிப்பாலை எனும் நான்கு நிறைப் பண்களாகிய பாலை பண்கள்: melodies which belongs to hill tract, fores! tract, agricultural tract and maritime tract, and desert tract. [நால்+பாலை+பண்]
நாற்றுப்பருவம்	நாற்றுப்பருவம் nāṟṟupparuvam, பெ.(n.) சோளக்கதிர் விளையாட்டின் பெயர்; a children's play. [நாற்று+பருவம்]
நாற்று மாலை	நாற்று மாலை nāṟṟumālai, பெ.(n.) நாற்று முடிகளைக் கட்டி வாய்க்காலில் இழுத்தல்: pulling the bundle of saplings. [நாற்று+மாலை]
நாறி நலங்குலை-தல்	நாறி நலங்குலை-தல் nāṟinalaṅgulaidal, செ.கு.வி.(v.i.) கெடுமனத்தனாய் வன் கொடுமை பலி செய்து உறவினராலும் ஊரினராலும் இகழப்படுதல்; to be abused and condemned for one's misdeeds. 9olsás என் இப்படி நாறி நலங்குலைகிறான். [நாறு-நாறி+நலம்+குலை]
நான்கு மூலைக்கல்	நான்கு மூலைக்கல் nāṉkumūlaikkal, பெ.(n.) நான்கு மூலையில் உள்ளவர்களும் ஒவ்வொரு கல்லாக எடுத்து விளையாடும் ஆட்டம்; a children's game. [நான்கு+மூலைகல்]
நிகழ்ச்சி வளைவர்	நிகழ்ச்சி வளைவர் nigaḻccivaḷaivar, பெ.(n.) தொலைக்காட்சி,வானொலி, காணொலிகளில் நாட்டு நடப்புகள், விழாக்கள், கலை நிகழ்ச்சி கள் புறத்தீடு செய்வதற்காக நிகழ்ச்சிகளை நேரிற் சென்று காணொலியில் அல்லது கேட்பொலியில் பதிவு செய்யும் தொழில்நுட்பப் Listofum'ssif; technicians for video coverage or audio coverage. [நிகழ்ச்சி+வளைவர்]
நிகழ்த்துநர்	நிகழ்த்துநர் nigaḻttunar, பெ.(n.) பொம்மலாட்டம், காளியாட்டம் முதலான நாட்டுப்புறக் கலைகளை நடத்துபவர்; organiser of puppet show. [நிகழ்த்து+நர்]
நிசாளம்	நிசாளம் nicāḷam, பெ.(n.) பழம்பெரும் தோற் கருவியினுள் ஒரு வகை; an ancient percussion instrument.

நிடதம்	நிடதம் niḍadam, பெ.(n.) ஓர் இரட்டைக்கை முத்திரை நிலை; a hand pose in dance. [நீடு-நிடுதம்-நிடதம்] நிடதம் niḍadam, பெ.(n.) 1. எட்டு மலைகளில் ஒன்று (திவா.); (இரகு. குலமு.);; a mountain, one of {}-kula-parvatam. (q.v.);. 2. ஒரு தேசம் (நைடத. நாட். 25);; a country in the N.E. of india. [Skt. {} → த. நிடதம்]
நிண்ணையூர்	நிண்ணையூர் niṇṇaiyūr, பெ.(n.) கள்ளக் குறிச்சி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Kallakurichi Taluk. [திண்ணன்-நிண்னன்+ஊர்]
நிந்தைத்துதி	நிந்தைத்துதி nindaiddudi, பெ.(n.) பழிப்பதைப் போல் புகழ்ந்து பாடுதல்; apparent praise or censure suggesting the opposite. [நிந்(தை);+துதி]
நிமந்தம்	நிமந்தம் nimandam, பெ.(n.) கோயில் நிருவாகததிற்கான திட்டம்; a committee to supervise to temple administration. "ஆள்வார்க்கு நித்தல் நிமந்தம் சந்நியாதியம் செல்லக்கடவதாக." (தெ.சா.8:4:எ:456);. [நிவந்தம் – நிபந்தம்]
நிமித்தம் காக்கும் நாயகன்	நிமித்தம் காக்கும் நாயகன் nimittamgāggumnāyagaṉ, பெ.(n.) நிமித்தம் சொல்பவன்; foreteller of omens. [நிமித்தம்+காக்கும்+நாயகன்] விக்கிரம சோழன் 7ஆம் ஆட்சி ஆண்டில் கி.பி.125ஆம் ஆண்டு அரியாவூர் ஊர்ச்சபையில் நிமித்தம் காக்கும் நாயகன் இருந்துள்ளான்.
நியமக்குறைப்பு	நியமக்குறைப்பு niyamakkuṟaippu, பெ.(n.) பெரிய எண் படிப்படியாக குறைந்து வருதல்; decreasing in total. [நெய்(நெய்தல்);-சேர்த்தல்-நெயமம் நியமம்+குறைப்பு]
நிரமதி	நிரமதி niramadi, பெ.(n.) கள்ளக்குறிச்சி வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Kallakurichi Taluk. [நிரல்+மதி]

நிருத்தம்	நிருத்தம் niruttam, பெ.(n.) தாளங்களின் வேறு பாடுகளைக் கொண்டு கை, கால், முகம் இவற்றின் நிலைகளோடு கூடிய அடவுகள் கொண்ட ஆடல் வகை; gesture of hands, face and movement of limbs to express emotion, ideas through dance according to the variation of beating of time. மறுவ நிறுத்தம் [நில்-நிறுத்து+அம்-நிறுத்தம்-திருத்தம் (கொ.வ.);] அடவுகளுக்கும், தாளத்துக்கும், பண்ணி சைக்கும் ஏற்ப மெய்ப்பாடுகளைக் கால ஒழுங்குக்கு ஏற்ப நிறுத்திக் காட்டுதலால் நிறுத்தம் எனப் பெயர் பெற்றது. இது வடமொழியில் நிருத்தம் எனத் திரிந்தது. நிருத்தம்1 niruttam, பெ.(n.) எந்த தாது நீறாக (பற்பமாக);ச் செய்யப்படுகிறதோ அந்தத் தாதுவை எவ்வகை வழியினாலும் அந் நீறினின்று பிரித்தெடுக்கக் கூடாமை; the impossibility of eliminating by any contrivance or means, the element from the calcined compound of which it formed a component part (சா.அக.);. நிருத்தம்2 niruttam, பெ.(n.) அறுபத்து நாலு கலைகளுள் ஒன்றாகிய நடனம்; dancing, one of {}-kalai. "பாவை நிருத்த நோக்கி மெய்யுருகி" (சீவக.682);. [Skt. nrtta → த. நிருத்தம்1.]
நிலக்கிடைக்கோடு	நிலக்கிடைக்கோடு nilakkiḍaikāḍu, பெ.(n.) உலகப்படத்தில் நிலநடுக்கோட்டின் இருபாலும் உள்ள கிடை வரை; terrestrial latitude; imagenary horizontal line drawn on earth called as lattitudes. மறுவ கிடைவேரைக்கோடு [நிலம்+கிடை+கோடு]
நில விலை ஆவணம்	நில விலை ஆவணம் nilavilaiāvaṇam, பெ.(n.) ஒரு நிலத்திற்கு மாற்றாக வேறோர் நிலம் வழுங்குவதைக் குறிக்கும் ஆவணம்; document which shows the land transfer mutually. [நிலம்+விலை+ஆவணம்]
நிலந்தரு திருவின் பாண்டியன்	நிலந்தரு திருவின் பாண்டியன் nilandarudiruviṉpāṇṭiyaṉ, பெ.(n.) தொல்காப்பியத்தை அரங்கேற்றிய பாண்டிய மன்னன்: Pandiya king in whose presence ancient Tamil grammer Tölkappiyam approval of the learned assembly.
நிலைகுலையான்	நிலைகுலையான் nilaigulaiyāṉ, பெ.(n.) ஆண்பாற் பெயர்; name of a person. [நிலை+குலையா(தவ);ன்] நாஞ்சில் நாட்டில் 1645இல் நாகராசர் கோயில் விளக்கெரிக்க இவனிடமிருந்து பணம் 600 பெறப்பட்டது.

நிலைமரம்	நிலைமரம் nilaimaram, பெ.(n.) வாயில் நிலையான பக்க நெடுங்கால், கரிகால் side wodden rafters of door frame. [நிலை+மரம்]
நிலையூர்	நிலையூர் nilaiyūr, பெ.(n.) கள்ளக்குறிச்சி வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a willage in Kallakurichi Taluk. [நிலை+ஊர்]
நிற ஆளத்தி	நிற ஆளத்தி niṟaāḷatti, பெ.(n.) நெட்டெழுத்துகள் அடிப்படையில் எழும் இசை song composed with long vowels. [நிறம்+ஆளத்தி]
நிறாமணி	நிறாமணி niṟāmaṇi, பெ.(n.) திருமுதுகுன்றம் (விருத்தாசலம்); வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றுர் a village in Vriudhachalam Taluk. [நிறம்+மணி]
நிறைப்பு சுவடிப்பு	நிறைப்பு சுவடிப்பு niṟaippusuvaḍippu, பெ.(n.) பாடலில் ஒலி வடிவம் முதலில் சிறுத்தும், செல்லச்செல்ல பெருத்தும் அமைதல்; tone variation in singing songs. [நிறைப்பு+சுவடிப்பு]

நிறை	நிறை niṟai, பெ.(n.) ஆளத்தி பாடப்படும் ஒரு முறை; raising tone system in music. [நிறு-நிறை] நிறை1 niṟaidal, 2. செ.கு.வி. (v.i.) 1. நிரம்புதல்; to become full. to be replete. "நிறையின்ன முதை" (திருவாச. 27:4.);. 2. மிகுதல்; to abound; to be copious. Plentedus. profuse. 3. எங்கும் நிறைந்திருத்தல் (வியாபித் திருத்தல்);; to be every where; to pervade. 4. பொந்திகையாதல்; to be satisfied. Contended. "நிறைந்த மனத்து மாதரும்" (திருவாலவா. 38.5.);. 5. அமைதியாதல்; to be silent. நிறைந்திருங்கள் (வின்.);. க. நிரி ம. நிறியக. [நில் → நிறு → நிறை.]
நிறைநிலை	நிறைநிலை niṟainilai, பெ.(n.) சிற்ப வடிவைத் தேவிகமாக மாற்றும் நிலை; elevating the statue to divinity. [நிறை+நிலை]
நின்னாங்கூலி	நின்னாங்கூலி niṉṉāṅāli, பெ.(n.) வேலை செய்யாமல் வெறுமனே நின்று கொண்டு கூலி பெறுதல்; getting wages without doing any work [நின்றான்+கூலி. நின்றான்-நின்னான் (கொ.வ.);]
நீங்கெழுத்துப்பா	நீங்கெழுத்துப்பா nīṅgeḻuttuppā, பெ.(n.) ஒரு பொருள் பயப்பதோர் சொற்கூறி, அச் சொல்லில், ஒரோரெழுத்தாக நீக்க, வேறுவேறு பொருள் பயக்கும் சித்திரப்பா; verse composed with a play on words, a word by gradual elimination becoming different word with different meaning as in Kanakāri nakāri kāri or pālāvipālā, pā. [நீங்கு+எழுத்து+பா]
நீசத்தனம்	நீசத்தனம் nīcattaṉam, பெ.(n.) திட்டும் சொல்; an abusing word. [நீசம்+தனம்]

நீட்டம்	நீட்டம் nīṭṭam, பெ.(n.) நீளம்; length. மறுவ. நீளம், நீட்டு [நீள்-நீட்டு-நீட்டம்] நீளத்தை நீட்டு அல்லது நீட்டம் என்பது வடதமிழ்நாட்டு வழக்காறு. நீட்டம்1 nīṭṭam, பெ. (n.) 1. நீளம்; length. "வெள்ளத் தனைய மலர்நீட்டம் மாந்தர்தம் உள்ளத் தனைய துயர்வு" (குறள், 595.);. 2. ஓசையின் நீட்சி; elongation of sound. "நீட்டம் வேண்டின் அவ்வள புடைய கூட்டி எழுஉதல் என்மனார் புலவர்" (தொல், எழுத்து. 6.);. [நீள் → நீட்டு → நீட்டம். (மு.தா;286.);.] நீட்டம்2 nīṭṭam, பெ. (n.) 1. நீட்டுகை; stretching, lengthening. 2. காலநீட்டிப்பு; procrastination. "நிலைமை யறிய நீட்ட மின்றி" (பெருங். மகத. 23;51.);.
நீட்டு	நீட்டு nīṭṭu, பெ.(n.) நீளம் length. மறுவ நீட்டம் [நீள்+து-நீட்டு-நீளம்] நீட்டு என்னும் பிறவினைச் சொல் முதனிலைத் தொழிற்பெயராகி நீளத்தைக் குறித்தது. நீட்டு2 nīṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. முன்நோக்கிக் காட்டுதல்; to brandish, draw (something);; put forth. கத்தியை நீட்டி அச்சுறுத்தினான். (உ.வ.);. அவர் கேட்டதும் பணத்தை நீட்டுவதா? (உ.வ.);. 2. (கால அளவில்); மிகுதியாதல்; to prolong, extend. பேச்சை நீட்டாதே. (உ.வ.); பெயர்ப்பட்டியவை இதற்குமேல் நீட்ட வேண்டாம். (உ.வ.);. 3. (பேச்சில், பாட்டில்); சொற்களை இழுத்துப் பலுக்குததல்;அந்த ஊர்க்காரர்கள் எப்பொழுதும் நீட்டி நீட்டித்தான் பேசுவார்கள். (உ.வ.);. [நீள் → நீட்டு-,] நீட்டு3 nīṭṭu, பெ. (n.)

நீடாமங்கலம்	நீடாமங்கலம் nīṭāmaṅgalam, பெ.(n.) தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள ஒரு சிற்றூர்; name of the village in Thanjavur. [நீராட்டு+மங்கலம்] நீடாமங்கலம் என்ற பெயர் நீராட்டுமங்கலம்' என்பதன் திரிபு. கரிகாற் சோழன் போர் முடித்து வெற்றி தந்த தன் வாளுக்கு நீராட்டுமங்கலம்' இங்கே செய்ததால் இவ்வூர் அப்பெயர் பெற்றது. நாளடைவில் நீடாமங்கலம் எனப்பட்டது. தஞ்சையை ஆண்ட மன்னன் பிரதாபசிங் தன் மனைவியருள் ஒருத்தியான யமுனாம்பாளுக்காக இவ்வூரில் அரண்மனையும், பிற வசதிகளும் செய்து கொடுத்துள்ளான். இவ்வூரில் இவ்வம்மையாரின் பெயரில் சத்திரமும், கோயிலும் அமைக்கப்பட்டதால் யமுனாம்பாள்புரம் எனும் பெயரும் பெற்றது.
நீண்ட குழல்	நீண்ட குழல் nīṇṭagul̤, பெ.(n.) ஒயிலாட் டத்தில் இசைக்கப்பெறும் ஒரு வகை இசைக்கருவி; a musical instrument, used in 'oyilättam'. [நீண்ட+குழல்]
நீண்ட வளை கொம்பு	நீண்ட வளை கொம்பு nīṇṭavaḷaigombu, பெ.(n.) திருந்தா ஊது கருவி; a musical instrument. [நீண்ட+வளை+கொம்பு] [P]
நீத்தடி	நீத்தடி nīttaḍi, பெ.(n.) நீச்சல். (கொ.வ.வ. சொ.98);; swimming. [நீந்தல்+அடி-நீத்தல-நீத்தடி (கொ.வ.);]
நீர்க்குண்டம்	நீர்க்குண்டம் nīrkkuṇṭam, பெ.(n.) திருவாடானை வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Tinuvadanai Taluk. [நீர்+குண்டம்(குட்டை);]
நீர் திரட்டுதல்	நீர் திரட்டுதல் nīrdiraṭṭudal, பெ.(n.) தீமிதி விழாவுக்குமுன் பூசாரிபாடல்பாடியவாறே, தீக் குண்டத்திற்குச் சென்று திரும்புதல்; a ritual walking acrose a fire - pit by singing hymn. [நீர்+திரட்டுதல்]
நீர்பாய்ச்சி	நீர்பாய்ச்சி nīrpāycci, பெ.(n.) விளைச்சல் நிலங்களுக்கு நீர்பாய்ச்சும் பணியாளன்; servant employed for irrigation work. மறுவ நீர்கட்டி [நீர்+பாய்ச்சி]

நீர்மாலை	நீர்மாலை nīrmālai, பெ.(n.) இறந்தவர்க்கு மகன் செய்யும் சடங்கு; a death ritual done by the decease son. [நீர்+மாலை] நீர்மாலை nīrmālai, பெ. (n.) உயிர்நீங்கிய உடலைக் (பிணத்தை); குளிப்பித்தற்கு நீர்கொண்டுவருஞ் சடங்கு அல்லது செய்கை (இ.வ.);; ceremony of bringing water for bathing a corpse before cremation or burial. [நீர் + மாலை.]
நீர்மை	நீர்மை nīrmai, பெ.(n.) பண்ணின் இசை வகை; a musical note. [நீர்-நீர்மை-புறநீர்மை (பூண்டளம்);] நீர்மை1 nīrmai, பெ. (n.) 1. நீரின்றன்மை (குறள்,195,உரை.);; property of water, as coolness. 2. தன்மை; property, nature, inherent quality. "நெடுங்கடலுந் தன்னீர்மை குன்றும்" (குறள்,17.);. 3. சிறந்த குணம்; goodness, essential excellence. "பயனில னீர்மையுடையார் சொலின்" (குறள்,196.);. 4. எளிமை; attability. "ஆவாவென்ற நீர்மையெல்லாம் புகழ்ப்பெறுவ தென்று கெல்லோ" (திருவாச.27.5.);. 5. அழகு; beauty. "மெய்ந்நீர்மை தோற்றாயே" (திவ். திருவாய். 2,1,6.);; 6. ஒளி; brilliance, lustre. "நெடுநீர் வார்குழை" (நெடுநல்.139.);. 7. நிலைமை; state. condition.
நீர்வண்ணம்	நீர்வண்ணம் nīrvaṇṇam, பெ.(n.) வண்ணக் குழம்பின் ஒரு வகை ; coloured water. [நீர்+வண்ணம்] நீர்வண்ணம் nīrvaṇṇam, பெ. (n.) நீரில் கலந்தெழுதப்படும் வண்ண நீர்க் கரைசல்; water colour. [நீர் + வண்ணம்.]

நீரலைக்கிண்ணி	நீரலைக்கிண்ணி nīralaikkiṇṇi, பெ.(n.) நீர் நிரப்பிய கிண்ணங்களைத் தட்டி இன்னிசை எழுப்பும் இசைக்கருவி (சலதரங்கம்);; water glass musical instrument. [நீர்+அலை+கிண்ணி]
நீராடி	நீராடி nīrāṭi, பெ.(n.) செங்கற்பட்டு வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Chenglepet Taluk. [நீராட்டு-நீராட்டி-நீராடி]
நீராணிக்கர்	நீராணிக்கர் nīrāṇikkar, பெ.(n.) வயலுக்கு நீர்பாய்ச்சும் தொழில் உரிமையாளர்; one who manages the village irrigation. [நீர்+(ஆளுநர்); ஆணிக்காரர்-ஆணிக்கர்]
நீரேந்தல்	நீரேந்தல் nīrēndal, பெ.(n.) திருவாடானை வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Tiruvadānai Taluk. [நீர்+ஏந்தல்(ஏரி);
நீலகந்தி	நீலகந்தி nīlagandi, பெ.(n.) கொற்றவைச் சிற்பத்தின் வேறு வடிவம்; a different posture of'korrawai Durga. [நீல+கந்தி] நீலகந்தி1 nīlagandi, பெ. (n.) நீலமலர், (குவளை, (சிலப்.14;182, உரை.);; a kind of blue flower. [நீலம் + கந்தி.] நீலகந்தி2 nīlagandi, பெ. (n.) மாணிக்கவகை (சிலப்.14;186,உரை.);; a kind of precious stone.
நீலோற்பலம்	நீலோற்பலம் nīlōṟpalam, பெ.(n.) திருத்தணி வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Tīruttani Taluk. [நீல+உற்பலம்] நீலோற்பலம் nīlōṟpalam, பெ. (n.) 1. கருங் குவளை (திவா.);; blue nelumbo. 2. கரு நெய்தல் (பிங்.);; blue Indian water lily. [நீலம் + உத்பலம்.]

நீள் கம்பு	நீள் கம்பு nīḷkambu, பெ.(n.) இரண்டு முழம் முதல் மூன்று முழம் வரை அளவுள்ள கம்பு a millet variety [நீள்+கம்]
நுகல்தடி	நுகல்தடி nugaltaḍi, பெ.(n.) உழவுப் பணி களுக்கு மாடுகளை ஏர், வண்டி, கவலை இறைப்பு ஆகியவற்றில் இணைக்க உதவும் மரத்தடி; a wooden pole used to tie two cow or bulls enabling the operations of ploughing, well irrigation, cartoriving etc. மறுவ, நுகத்தடி [நுகு(புகு);-நுகல்+தடி] [P]
நுகும்பல்	நுகும்பல் nugumbal, பெ.(n.) மதுராந்தகம் வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Madurantagam Taluk. [நுகும்பு+நுகும்பல்]
நுங்கு மட்டை	நுங்கு மட்டை nuṅgumaṭṭai, பெ.(n.) வண்டி யுருட்டி விளையாட்டில் கருவிப் பொருள், (பனங்காய் மட்டை);; play wheel from the palmyrah nut shell, [நுங்கு+மட்டை]
நுடங்குகை	நுடங்குகை nuḍaṅgugai, பெ.(n.) ஒர் ஆடலியக்கம்; a dance movement. [நுடங்கு-நுடங்குகை]
நுண்கலைச்செல்வர்	நுண்கலைச்செல்வர் nuṇkalaiccelvar, பெ.(n.) இசைச் சான்றோரைச்கட்டுஞ்சொல்; experts in music, a word which denotes the stalwarts in music. [நுண்+கலை+செல்வர்]
நுமுட்டு-தல்	நுமுட்டு-தல் numuṭṭudal, , 5.செ.கு.வி. (v.i.) கம்பு மற்றும் சோளக்கதிர்களிலுள்ள தவச மணி களை அதனின்றும் பிரித்தெடுத்தல்; to separate the grains such as kambu and cólam [நுமுள்-நுமுட்டு]
நுவம்	நுவம் nuvam, பெ.(n.) நெசவு நெட்டுப்பாரில் இணைந்திருப்பது; a device in handloom. [நூவு-நுவம்] நுவம்1 nuvam, பெ. (n.) 1. பஞ்சி நூல்; cotton thread. 2. மாமரம்; mango tree - Mangifera indica. (சா.அக.);. [நுள் → நுண் → நுவண் → நுவணம். பஞ்சிலிருந்து நுண்ணிதாய் நூல் இழுத்தல்]

நுளையர்	நுளையர் nuḷaiyar, பெ.(n.) கடல்வாழ் உயிர் களை வேட்டையாடும் குடியினர்: marine track people killed in fishing operation. [நுளை-நுளையர்] நுளையர் nuḷaiyar, பெ. (n.) 1. நெய்தனிலத்து மக்கள்; the people of maritime tract. "நுளையர் நுளைச்சியர் பரதர் பரத்தியர்" (நம்பியகப். அகத்தி.24.);. 2. நெய்தல் நில ஆண்மகன்; male person of maritime tract. "நனைமுதிர் தேறல் நுளையர்க் கீயும்" (அகநா. 366:11);. [நுளையன் → நுளையர்]
நுனிப்பாசி	நுனிப்பாசி nuṉippāci, பெ.(n.) குடுகுடுப் பையில் ஒசையெழுப்ப பயன்படும் நுனிப்பகுதி: the end bud in the percussion instrument - kudukuduppai. [நுனி+பாசி]
நூபுரம்	நூபுரம் nūpuram, பெ.(n.) கிண்கிணி எனும் காலணி a kind of ankle, "நாகச்சிரம் செய் நூபுரமும்வண்டும் சிலம்பொடு சிலம்பிஆர்ப்ப" (பால:22:22);. [நூவுரம்_நூபுரம்] நூபுரம் nūpuram, பெ.(n.) 1. பாதகிண்கிணி (திவா.);; anklets formed of little bells. 2. சிலம்பு (சூடா.);; tinkling anklets. "ஆடுவார் பொருவி னூபுரத்தை" (கம்பரா. நகர.56);. [Skt. {} → த. நூபுரம்.]
நூம்பல்	நூம்பல் nūmbal, பெ.(n.) சைதாப்பேட்டை, வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in SaidapetTaluk, [நரம்பு-நாம்பல்→நூம்பல்]
நூரோலை	நூரோலை nūrōlai, பெ.(n.) கள்ளக்குறிச்சி வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Kallakurichi Taluk. [நூரை+உலை]

நூல்	நூல் nūl, பெ.(n.) மரத்தை அறுக்க அளவு எடுக்கப்பயன்படும் அளவுமுறை; measuring method for finding the thickness of wooden planks. [நுல்-நூல்] நூல்-தல் எப். செ.கு.வி.(v.i.); இழுத்தல்; to pull. க. நூல் [நூ-நூல்(இழுத்தல்);] நூல்1 nūl, பெ. (n.) 1. பஞ்சிநூல்; yarn, cotton thread, string. "நூல் விரித் தன்ன கதுப்பினள்" (புறநா.159);. காந்தியடிகள் இராட்டையால் நூல் நூற்றார். நூல் இல்லாமல் மாலை கோத்தது போல (பழ.);. நூல் நூற்கும் இராட்டை அல்ல;ஆடைநெய்யும் தறியல்ல அது என்ன? -சிலந்தி. (விடுகதை);. 2. பூணூல்; sacred thread. "நூலே கரக முக்கோல் மணையே" (தொல்பொருள்.625);. 3. மங்கல நாண்; the cord of the wedding badge. "தகுமகட் பேசினோன் வீயவே நூல் போன சங்கிலிபால்" (திருத்.திருவந்:69);. 4. எற்றநூல் முதலியன
நூல்கயிறு	நூல்கயிறு nūlkayiṟu, பெ.(n.) நூலால் திரித்த கயிறு; tender rope made of thread. [நூல்+கயிறு]
நூல்பாய்	நூல்பாய் nūlpāy, பெ.(n.) நூலால் பின்னிய பாய்; mat made of threads. [நூல்+பாய்]
நூள்	நூள் nūḷ, பெ.(n.) பொய்; lie, falsehood. க. நூள் [நுள்-(துளை,உள்ளிடு இன்மை);-நூள். ஒ.நோ.நூழை-உள்வாயில்-நொள்ளை(குழி);]
நூற்றுவர்கன்னர்	நூற்றுவர்கன்னர் nūṟṟuvarkaṉṉar, பெ.(n.) சாதவாகனர் என்னும் குடியினரின் தமிழ்ப் பெயர்; Tamil name of Satavahan class of Andra royal family. [நூறு→ நூற்றுவர்+கன்னர்]

நொதி	நொதி nodi, பெ.(n.) அருவருக்கத்தக்க சேறு: mud, "நொதி அருவருத்த சேறு" (நிக.க.5:28);. [நொது-நொதி] நொதி1 nodiddal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. புளித்த மாவு முதலியன பொங்குதல் (வின்.);; to ferment, effervesce, turn sour, as liquidfood; to bubble up slowly, as water over a gentle fire. 2. சீழ் பிடித்தல் (வின்.);; to fester, suppurate. 3. ஈரமாதல் (இ.வ.);; to be damp. 4. நீர் முதலியவற்றில் ஊறிப் போதல் (வின்.);; to be soaked; to be macerated. 5. நுரைத்தல் (வின்.);; to foam, froth, spume, sparkle as spirituous liquors. [நுல் → நுள் → நொள் → நொடு → நொது → நொதி → நொதி-த்தல்] நொதித்தல் கொடி முந்திரிச் சாறு மதுவாக மாறுவதும், தவசங்களின் சருக்கரைப் பொருள்கள் சாராயமாக மாறுவதும் இதையொத்த இன்னும் மாற்றங்களும் நொதித்தல் என்ற பெயரால் குறிக்கப்பட்டன; Diastase zymase போன்ற பொருள்களின் உதவியால் சில கரிமப் பொருள்கள் தம்மினும் எளிய அமைப்புள்ள வேறு பொருள்களாக மாறும் எல்லா விளைவுகளும் இவ்வாறு அழைக்கப் படுகின்றன. இவ்விளைவுகளுக்குக் கரணியமான பொருள்கள் நொதிவிப்பான்கள் (ferments); எனப்படும்.
நெக்கணாமலை	நெக்கணாமலை nekkaṇāmalai, பெ.(n.) திருப்பத்துர் வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Thiruppattur Taluk. [நெக்கணன்+மலை]
நெக்குண்டி	நெக்குண்டி nekkuṇṭi, பெ.(n.) தருமபுரிவட்டத் திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in DharmapuriTaluk. [நெல்+குன்றம்-நெற்குன்றம்-நெக்குண்டி] நெக்குண்டி nekkuṇṭi, பெ. (n.) வெண்ணோச்சி; white nochy, Vitex negundo (சா.அக.);.
நெக்குந்தி	நெக்குந்தி nekkundi, பெ.(n.) திருப்பத்துர் வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Thiruppattur Taluk. [நெல்+குன்றம்-நெக்குந்தி]
நெகிழிக்குழல்	நெகிழிக்குழல் negiḻigguḻl, பெ.(n.) பண்டைய இசைக்கருவி; anancient musical instrument. [நெகிழி+குழல்]

நெசல்	நெசல்1 nesal, பெ.(n.) அரக்கோணம் வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Arakonam Taluk. [நெய்தல்-நெசல்] நெசல் nesal, பெ.(n.) திண்டிவனம் வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Tindivanam Taluk. [நெய்தல்-நெசல்]
நெசவுத் திண்ணை	நெசவுத் திண்ணை nesavuttiṇṇai, பெ.(n.) நெசவு நெய்பவர் அமர்ந்து இருக்கும் மேடை peal where the weavers sit while wearing. [நெசவு+திண்ணை]
நெஞ்சுவில்லை	நெஞ்சுவில்லை neñjuvillai, பெ.(n.) சேவையாட்டக் கலைஞர்களின் ஒப்பனைப் பொருள்; a makeup object which is used in 'sēvaiyattam'. [நெஞ்சு+வில்லை]
நெட்டிமையார்	நெட்டிமையார் neṭṭimaiyār, பெ.(n.) கடைக் கழகப் பெண்பாற் புலவர்; poetess of sangam period. க. நெட்டம் மிளகு, மூங்கில்.நெட்டி_அழகு, செம்மை [நெட்டு-நெட்டிமை(செம்மை);+ஆர்] நெட்டிமையார் neṭṭimaiyār, பெ. (n.) கழகக் காலப் புலவர்; a Šangam poet. இவர், நீண்ட இமைகளையுடையவர் என்னுங் கரணியம் கருதி இப்பெயர் பெற்றிருக்கலாம். இவர் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதியைப் புறநானூற்றில் (9,12,15); பாடியுள்ளார். இவர் பாடல்களால் பகைவர் அரண்களை அழித்து அவை இருந்த இடத்தைக் கழுதை பூட்டி உழுது பாழ்படுத்தும் வழக்கம் அக்காலத்து இருந்தது என்பதும், முதுகுடுமி ஊன் வேள்வியல்லாத நெய்ம்மலி ஆகுதி பொங்கும்); வேள்வி வேட்டனன் என்பதும் புலப்படுகின்றது. "பாணர் தாமரை மலையவும் புலவர் பூநுதல் யானையொடு புனைதேர் பண்ணவும் அறனே மற்றிது விறன்மாண் குடுமி இன்னா வாகப் பிறர்மண்கொண் டினிய செய்திநன் னார்வலர் முகத்தே" (புறநா.12); [நெடு → நெட்டு → நெட்டி + இமை + ஆர்]
நெட்டி வேலை	நெட்டி வேலை neṭṭivēlai, பெ.(n.) ஒரு வகையான கைவினைக் கலை; a decoration art. [நெட்டி+வேலை]
நெட்டுக்குச்சி	நெட்டுக்குச்சி neṭṭukkucci, பெ.(n.) கட்டிலில் நெட்டு வாக்கில் இரண்டு கால்களை இணைக்கும் கட்டை; lengthy wooden raft connecting two legs of the cot. [நெட்டு+குச்சி]

நெட்டுச் சட்டம்	நெட்டுச் சட்டம் neṭṭuccaṭṭam, பெ.(n.) கதவுகளில் தட்டுப்பலகையினை இணைக்கும் சட்டம்; wooden planks connecting pieces in a door. [நெட்டு+சட்டம்]
நெட்டுப் பலகை	நெட்டுப் பலகை neṭṭuppalagai, பெ.(n.) பேழை (அலமாரி);யின் ஒரத்தில் உள்ள பலகை, vertical wooden piece in an almyrah. [நெட்டு+பலகை]
நெட்டுப்பார் .	நெட்டுப்பார் . neṭṭuppār, பெ.(n.) வண்டியின் நடுவில் இருக்கும் மரப்பார்: central core wooden long in a cart. [நெட்டு+பார்)
நெடம்பரம்	நெடம்பரம் neḍambaram, பெ.(n.) திருத்தணி வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Tīruttani Taluk. [நெடு+அம்பலம்]
நெடியம்	நெடியம் neḍiyam, பெ.(n.) திருத்தணி வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Tiruttani Taluk. [நெடு-நெடியம்]
நெடியோன்	நெடியோன் neḍiyōṉ, பெ.(n.) பாண்டிய மன்னர் மரபில் முதல் மன்னன்; the firstking in Pandya dynasty நிலந்தந்த பேருதவி பொலந்தார் மார்பின் நெடியோன் (மதுரைக்.);. [நெடு+நெடியோன்] நெடியோன்1 neḍiyōṉ, பெ. (n.) 1. நெட்டை யானவன்: tall person. இவனுக்கு அவன் நெடியோன். 2. உலகை மூன்றடியால் அளந்த திருமால்; Vishnu, as in His Trivikrama incarnation. செங்க ணெடியோ னின்ற வண்ணமும்" (சிலப்.11:51);. 3. பெரியவன்; great person. "முந்நீர் விழவி னெடியோன்" (புறநா.9);. இந்த வீட்டுக்கு அவர்தான் நெடியோன். 4. துளசி (மலை.);; sacred basil. 5. மூக்கிரட்டைப்புல் (மலை.);; the pungent smell of medicinal spreading hogweed. [நெடு → நெடி → நெடியோன்.] திருமாலின் பத்துத் தோற்றரவுகளில் ஒன்று. மன்னர் மன்னன் மாவலியிடம் இரப்பதற்காக திருமால் குறுவடிவம் கொண்டு மூன்றடி மண் கேட்டு, மன்னன் தர பின் பேருருவம் கொண்டு விண்ணையும் மண்ணையும் ஈரடியால் அளந்து மூன்றவது அடிக்கு [illegible] தலைமீது

நெடுக்குச் சால்	நெடுக்குச் சால் neḍukkuccāl, பெ.(n.) நீள வாக்கில் செய்யும் உழவு (வவவேக31);:tiling the land lengthwise. மறுவ நெடுஞ்சால் [நெடுக்கு+சால்]
நெடுங்கின்னி	நெடுங்கின்னி neḍuṅgiṉṉi, பெ.(n.) கடைக்கழகக் காலத்திய சோழ மன்னன்; name of Chola king.
நெடுந்தாரை	நெடுந்தாரை neḍundārai, பெ.(n.) பண்டைய இசைக் கருவியினுள் ஒன்று; an ancient musical instrument. [நெடும்+தாரை]
நெடுந்தோண்டி	நெடுந்தோண்டி neḍundōṇḍi, பெ.(n.) திண்டிவனம் வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Tindivanam Taluk. [நெடும்+தோண்டி(பன்மை);]
நெடும்பல்லியத்தனார்	நெடும்பல்லியத்தனார் neḍumballiyattaṉār, பெ.(n.) கடைக்கழகக் காலத்திய புலவர்; name of a sangam period. [நெடும்பல்+இயம்+அத்து+அன்+ஆர்] நெடும்பல்லியத்தனார் neḍumballiyattaṉār, பெ. (n.) கழகக் காலப்புலவர்; a Sahgam poet. [நெடும் + பல் + இயம் + அத்து + அன் + ஆர்] இயம் என்பது இசைக் கருவிகளைக் குறிக்கும். இவர் பல இசைக் கருவிகளை இசைப்பதில் உள்ள வல்லமைப் பற்றி இப்பெயர் பெற்றார் போலும். இவர் தம் செய்யுளில், "நல்யாழாகுளி பதலையொடு கருக்கிச் சொல்லாமோ" (புறநா.64); என்று கூறுவதும் இதனை வற்புறுத்தும். குறுந்தொகையில் (குறுந்:203); உள்ள இவர் பாடிய செய்யுளைப் பாடியவர் 'நெடும் பல்லியத்தை எனவும் பாட வேறுபாடுள்ளது. இவர் பாண்டியன் பல்யாக சாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதியைப் பாடியுள்ளார். "மலையிடை யிட்ட நாட்டரு மல்லர் மரந்தலை தோன்றா ஊரரும் அல்லர் கண்ணிற் காண நண்ணுவழி இருந்தும் கடவுள் நண்ணிய பாலோர் போல ஒரீஇ யொழுகும் என்னைக்குப் பரியலென் மன்யான் பண்டொரு காலே" (குறுந்:203);
நெடும்புலம்	நெடும்புலம் neḍumbulam, பெ.(n.) திருத்துறைப் பூண்டி வட்டத்தில் அமைந்துள்ள ஒரு சிற்றூர்; name of the village in Thiruthuraippundi Taluk. [நெடும்+புலம்]

நெடும்புலி	நெடும்புலி neḍumbuli, பெ.(n.) அரக்கோணம் வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Arakonam Taluk. [நெடும்+புலி]
நெடுமாயக் கள்வன்	நெடுமாயக் கள்வன் neḍumāyakkaḷvaṉ, பெ.(n.) திருமால்; Kannan, the god. "கண்டிலம் இவன் நெடுமாயக் கள்வனால்" (யுத்31:174);. [நெடு+மாயன்+கள்வன்]
நெய்விழா	நெய்விழா neyviḻā, பெ.(n.) மங்கலமாக இடும் நெய் முழுக்கு: considered auspicious anointment."நிரம்பின உலகு எலாம் உவகை நெய் விழா", [நெய்+விழா] நெய்விழா neyviḻā, பெ. (n.) நெய்யாடல் பார்க்க;see ney-y-adal. "உலகெலா முவகை நெய்விழாப் பரம்பின்" (கம்பரா.மருத்து.106);. [நெய் + விழா. நெய்யால் குளிப்பாட்டும் விழா.]
நெடுவங்கியம்	நெடுவங்கியம் neḍuvaṅgiyam, பெ.(n.) ஏழு துளைகள் கொண்ட குழல்வகை; flute which has seven holes. [P] [நெடு+வங்கியம்]
நெடுவரை	நெடுவரை neḍuvarai, பெ.(n.) இலண்டனி லுள்ள கிரீன்விச்சுக்கு ஊடாகச்செல்லும் வடதென் துருவ நிரை கோட்டிலிருந்து மேற்கில் அல்லது கிழக்கில் நிரலாக உலக வரைபடத்தில் இடப்படும் நெடுங்கோடு; longitude. imaginary vertical lines drawn goes through greenwich from North to South. [நெடு+வரை] நெடுவரை neḍuvarai, பெ.(n.) உயர்ந்த மலை; a high mountain. "நெடுவரை யருவி யாடிச் சந்தன நிவந்த சோலை" (சீவக.2815);. [நெடு + வரை. வரை = மலை, கோடு, ஒழுங்கு, குன்று, பக்க மலை]
நெடுவாய்க் கலப்பை	நெடுவாய்க் கலப்பை neḍuvāykkalappai, பெ.(n.) கலப்பையின் உழும் பகுதி; long plough share. [நெடு+வாய்+கலப்பை] [P]

நெடோடை	நெடோடை neṭōṭai, பெ.(n.) அருப்புக் கோட்டை வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Aruppukkottai Taluk. [நெடு+ஒடை]
நெத்திக்கட்டுதடி	நெத்திக்கட்டுதடி neddikkaḍḍudaḍi, பெ.(n.) தடி விளையாட்டில் தன்னுடைய உயரத்திற்கு வைத்திருக்கும் கெட்டியான மூங்கில் கழி; a bâmboo pole used in martial fight. (கொ.வ.வ.சொ.99);. [நெற்றி+கட்டுதடி]
நெப்பியல்	நெப்பியல் neppiyal, பெ.(n.) திருவாடானை வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Tiruvadanai Taluk. [நெப்பு+இயல்]
நெம்பை	நெம்பை nembai, பெ.(n.) வீட்டினுள் வாசலின் மேற் பகுதியில் உள்ள சிறிய அறை a small room above the entrance of a house. [தும்பு-நெம்பை]
நெமிலி	நெமிலி nemili, பெ.(n.) செங்கற்பட்டு மாவட் டத்தில் உள்ள ஒரு சிற்றுர்; name of the village in Chenglepet Taluk. [மயில்-மிகுதில்-மிகுதிலி-ஙுமிலி-நெமிலி]
நெய்க்குப்பை	நெய்க்குப்பை neykkuppai, பெ.(n.) கும்பகோணம் வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Kumbakonam Taluk. [நெய்+குப்பை]
நெய்க்கோணம்	நெய்க்கோணம் neykāṇam, பெ.(n.) புதுக் கோட்டையிலிருந்து 20 அயிர மாத்திரி (கி.மீ.); தொலைவிலுள்ள சிற்றூர்; name of a village 20 k.m. from Pudukottai. [நெல்(நெய்);+(குன்றம்-குணம்); கோணம் (கொ.வ.);] இவ்வூர் நெல்குன்றம் எனக் கல்வெட்டில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.
நெய்குப்பி	நெய்குப்பி neykuppi, பெ.(n.) திண்டிவனம் வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Tindivanam Taluk. [தென்நெய்);+குப்பம்(கும்பி);]
நெய்தல்தத்தனார்	நெய்தல்தத்தனார் neytaltattaṉār, பெ.(n.) கடைக்கழகப் புலவர்; poet of sangam period. [நெய்தல்+தத்தன்+ஆர்]

நெய்வண்ணம்	நெய்வண்ணம் neyvaṇṇam, பெ.(n.) வண்ணக் குழம்பின் ஒரு வகை; a kind of colour mix. [நெய்+வண்ணம்]
நெய்வனை	நெய்வனை neyvaṉai, பெ.(n.) திருக்கோயிலூர் வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Tirukkoyilur.Taluk. [நெல்(நெய்);+மனை-வனை]
நெய்வாசல்	நெய்வாசல் neyvācal, பெ.(n.) சிதம்பரம் வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Chidambaram Taluk. [நெல்(நெய்);+வாசல்]
நெய்வாய்க்குடி	நெய்வாய்க்குடி neyvāykkuḍi, பெ.(n.) மயிலாடுதுறை வட்டத்தில் உள்ள ஒரு சிற்றூர்; name of village in Mayiladuturai. [நெல்(நெய்);+வாய்+குடி] தற்போது இவ்வூர் நல்லத்துக்குடி என்னும் பெயருடன் உள்ளது.
நெல்வாய்க்குடி	நெல்வாய்க்குடி nelvāykkuḍi, பெ.(n.) நாகை மாவட்டத்தில் மயிலாடுதுறைக்கு அருகில் உள்ள ஒரு சிற்றூர்; name of the village in nagainear the Mayiladuturai. [நெல்+வாய்+குடி]

நெய்விளக்கு	நெய்விளக்கு neyviḷakku, பெ.(n.) நெய்யால் எரியும் விளக்கு; a lamp which is lighted in ghee. [நெய்+விளக்கு] நெய்விளக்கு1 neyviḷakku, பெ. (n.) 1. கோயில்களில் நெய்யூற்றி யெரிக்கும் விளக்கு; lamp fed with ghee. கோயிலில் நெய்விளக்கு வைத்தால் ஊழ் வினை அகலும் என்பது பழமை நம்பிக்கை. 2. தெய்வத்துக்கு முன் ஏற்றும் மாவிளக்கு (இ.வ.);. lamp of dough burnt with ghee before an idol. நெய் விளக்குப் போட நேர்ந்து கொண்டேன். [நெய் + விளக்கு] [P] நெய்விளக்கு neyviḷakku, பெ. (n.) நாகை மாவட்டம் திருமறைக்காடு வட்டத்தில் உள்ள ஊர்; a village in Thirumaraikkadu taluk, Nagapattinam district. திருமறைக்காட்டுக் கோயிலில் விளக்கு எரிப்பதற்காக இவ்வூர்ப் பகுதியில் இலுப்பை மரங்கள் வளர்க்கப்பட்டன. அதற்காகவே இப்பகுதி மானியமாக வழங்கப்பட்டது. விளக்கெரிக்க நெய் கொடுக்கும் ஊராகையால் நெய் விளக்கு எனப்பட்டது.
நெரசல்	நெரசல் nerasal, பெ.(n.) ஓலையால் மறைத்துக் கட்டப்படும் தட்டி; a screen like seperation made with dried leaves of palmyra or coconut tree leaves. [நிரவு-நெரசல்]
நெரிகம்	நெரிகம் nerigam, பெ.(n.) ஒசூர் வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Hosur Taluk. [நரி-நரியகம்-நெரிகம்]
நெருப்புக்கொட்டை	நெருப்புக்கொட்டை neruppukkoṭṭai, பெ.(n.) முள் முருங்கை விதை;seed of mulmurungai. [நெருப்பு+கொட்டை] இவ்விதையைத் தரையில் தேய்த்து உடம்பில் வைத்தால் சுடும்தன்மையாதலால் இப்பெயர் பெற்றது எனலாம்.
நெருப்பெரிச்சல்	நெருப்பெரிச்சல் neruppericcal, பெ.(n.) பல்லடம் வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Palladam Taluk. [நெருப்பு+எரிச்சல்]

நெருப்பு நடனம்	நெருப்பு நடனம் neruppunaḍaṉam, பெ.(n.) மாலி வகுப்பைச் சார்ந்த பெண்டிர் ஆடும் நடனம்; a kind of dance performed by Mali group ladies. (4:14);. [நெருப்பு+நடனம்]
நெல்நடவுப் பாடல்	நெல்நடவுப் பாடல் nelnaḍavuppāḍal, பெ.(n.) மள்ளர் இனத்தவரின் வேளாண்மைத் தொடர்பான பாடல்; a songsung by Mallar. [நெல்+நடவு+பாடல்]
நெல் பட்டரை	நெல் பட்டரை nelpaṭṭarai, பெ.(n.) நெல் குவியல்; heap of paddy. [நெல்+பட்டரை]
நெல்லி	நெல்லி nelli, பெ.(n.) மதுராந்தகம் வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Madurantakam Taluk. [நெல்லி-நெல்லிமரத்தூர்] நெல்லி nelli, பெ. (n.) 1. மரவகை; Emblic myrobalan. "சிறியிலை நெல்லி" (ஐங்குறு.334);. உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி, 2. திரிபலை யிலொன்றான நெல்லிக்காய் (பதார்த்த.672);; fruit of emblic myrobalan. நெல்லிக்காய் ஊறுகாய் உடலுக்கு நல்லது. ம, க, து, குட, தெ. நெல்லி; பர். நெல்ல;கோண். நல்லி, நெல்லி. மறுவ. காட்டு நெல்லி, தோப்பு நெல்லி, ஆமலகம், தாத்திரி. இது இரட்டை விதையிலைப் பயிரிகளில் ஆமணக்குக் குடும்பத்தைச் சார்ந்தது. இந்தியாவிலும், இலங்கை, மலேயா. மலேயாத் தீவுகள், சீனா ஆசிய நாடுகளிலும் உள்ளது. இது தானாகவும் வளரும். மக்கள் பயிர் வைப்பதும் உண்டு. இஃது ஒரு சிறு அல்லது நடுத்தர மரம். மரம் கோணலாகவும் நெருடுள்ளதாகவும் இருக்கும். இதன் பட்டை சாம்பல் நிறமாக அல்லது வெளுப்பான பழுப்பு நிறமாக இருக்கும். இதன் இலைகள், பார்வைக்குக் கூட்டிலைகள் போலத் தோன்றும். உண்மையில் கூட்டிலைகளாகத் தோன்றுபவை சிறிய கிளைகள். அக்கிளைகளிலே மி கச் சிறிய தனியிலைகள் மாற்றொழுங்கில் பொருந்தி யிருக்கும். இதன் பூக்கள் ஒரு பாலின. ஆண் பூ பெண் பூ இரண்டும் ஒரே மரத்தில் ஒவ்வொரு சிறு கிளையிலும் உண்டு பூக்கள் மிகச் சிறியவை எளிதில் உதிர்ந்து விடும் ... உள்ளோட்டுச்
நெல்லின் தோற்றக் கதை	நெல்லின் தோற்றக் கதை nelliṉdōṟṟakkadai, பெ.(n.) மள்ளர் குடியின் தோற்றத்தைக் கூறும் கதை; a story which says the origin of the Mallar community. [நெல்லின்+தோற்றம்+கதை]
நெல்வாய்	நெல்வாய் nelvāy, பெ.(n.) 1. வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் வேலூர்க்கு அருகில் உள்ள ஒரு சிற்றூர்; name of the village in north Arcot near_Vellore. 2.அரக்கோணம் வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Arkonam Taluk. [நெல்+வாய்]

நெற்குப்பை	நெற்குப்பை neṟkuppai, பெ.(n.) திருநள்ளாற்றுக்கு மேற்கே 32 அயிரமாத்திரி (கி.மீ.); தொலைவில் உள்ள ஒரு சிற்றுர்; name of the village 32 k.m. from Thirunallar. [நெல்+(குப்பம்);குப்பை]
நெறியறஞ்செய்வார்	நெறியறஞ்செய்வார் neṟiyaṟañjeyvār, பெ.(n.) அசோகன் காலத்தில் புத்தமதம் பரப்புவதற்காக அமர்த்தப்பட்ட தர்மமகா மாத்திரர் என்னும் துறவிகள்: Dharma maha matras of Asokan period. [நெறி+அறம்+செய்வார்] களப்பிரர் காலக் கல்வெட்டில் இடம் பெற்ற இச்சொல்லாட்சி வேற்று மொழிச்சொற்களை உடனுக்குடன் தமிழாக்கிக் கொண்ட வழக்கத்தைக் காட்டுகிறது.
நென்மலி	நென்மலி neṉmali, பெ.(n.) மன்னார்குடி வட்டத்தில் உள்ள ஒரு சிற்றூர்; name of the village in Mannarkudi. [நெல்+மலி] இவ்வூர் தற்போது நெம்மேலி என்னும் பெயருடன் உள்ளது.
நென்மேனி	நென்மேனி neṉmēṉi, பெ.(n.) சாத்துர் வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Sattur Taluk. [நெல்+மேனி]
நேசனூர்	நேசனூர் nēcaṉūr, பெ.(n.) திருத்தணி வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Tiruttani Taluk. [நேயன்+ஊர்]
நேமத்தான் பட்டி	நேமத்தான் பட்டி nēmattāṉpaṭṭi, பெ.(n.) புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் காரைக்குடி வட்டத்தில் அமைந்துள்ளது; name of the village from Pudukkottai (dist.);. [நியமத்தான்(நேமத்தான்);+பட்டி]
நேமூர்	நேமூர் nēmūr, பெ.(n.) விழுப்புரம் வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Villupuram Taluk. – [நியமம்(நேமம்);+ஊர்]
நேரலகிரி	நேரலகிரி nēralagiri, பெ.(n.) கிருட்டிணகிரி வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in KrishnagiriTaluk. [நேரல்(நாவல்மரம்);+கிரி]

நையாண்டி	நையாண்டி naiyāṇṭi, பெ.(n.) நகையாட்டு வகையிலமைந்த நாட்டுப்புறக்கலை நிகழ்ச்சி, a folklore of comedy type, farce. [நைதல்-பிறரை எள்ளற் பொருளாக்கிச் சிரித்தல் நை -நையாடு-நையாளு-நையாண்டி] நையாண்டி naiyāṇṭi, பெ. (n.) 1. நாடோடிப் பாட்டுவகை; a kind of papular song. "இரண்டு நையாண்டி பாடினான்" (திருவாலவா. 54:23);. 2. கேலி; scoff, ridicule, mockery, sarcasm. யாரையும் நையாண்டி செய்யாதே 3. சிரிப்புச் சொல் (வின்.);; jest, drollery. ம. நையாண்டு. [நை4 → நையாண்டி = குறையை அல்லது தவற்றைச்சிரிக்கத்தகுந்ததாக ஆக்கும் பேச்சு அல்லது செயல்.] [நகை + ஆண்டி -நகையாண்டி → நையாண்டி.]
நைவார்	நைவார் naivār, பெ.(n.) மனம் கணிபவர்; mellower. "நின்று நைவார் இடன்களையாய் நெடுங் களம் மேவியவனே". [நையவர்+நைவார்]
நைவினை	நைவினை naiviṉai, பெ.(n.) நலிவுதரும்செயல்; humiliating actions. "smoolsmoor solosso" (ஔ.);. [நை+வினை]
நைனாக்குடி	நைனாக்குடி naiṉākkuḍi, பெ.(n.) ஆசாரி எனும் கம்மியக்குடியினர் வாழும் பகுதி; a settlement of artisens. [நாயன்-நைனா+குடி]
நேம்பு-தல்	நேம்பு-தல் nēmbudal, செ.கு.வி.(vi.) புடைத்தல்; to winnow. [நூம்பு-நேம்பு] நேம்பு-தல் nēmbudal, 5.செ. குன்றாவி. (v.t.) கொழித்தல்(வின்.);; to winnow. தெ. நேமு; ம. நேம்புக; கோண். ஏமாநா; கூய். ஏம்ப;குரு. நாபநா. [நோம்பு → நேம்புக; நேம்பு - தல், தவசங்களைக் கற்களில் இருந்து கொழித்துப் பிரித்தல்]
நேரான்	நேரான் nērāṉ, பெ.(n.) சோழ மன்னன் செங்கணானை எதிர்த்தவன்; one who opposed the Chola king Senganān [நேர்+ஆ+அன்]

நொச்சிக்குச்சி	நொச்சிக்குச்சி noccikkucci, பெ.(n.) ஆணித் தட்டுப்பின்னப் பயன்படும் வளார்; a plant twine which is used to make chase of 'anittattu'. [நொச்சி+குச்சி]
நொச்சி நியமங்கிழார்	நொச்சி நியமங்கிழார் nocciniyamaṅgiḻār, பெ.(n.) கடைக்கழகப் புலவர்; name of a sangam poet. [நொச்சி+நியமம்+கிழார்] இவர் காஞ்சித் திணையைப் பாடியுள்ளார். பூந்துறைக்கு அருகில் உள்ள நொச்சியூரை சேர்ந்தவர்.
நொச்சியம்	நொச்சியம் nocciyam, பெ.(n.) கருவூர்க்குக் கிழக்கில் உள்ள ஒரு சிற்றூர்; name of the village in east Karuvur. [நொச்சி+ஆம்] நொச்சியம் nocciyam, பெ. (n.) நொச்சிநியமம் பார்க்க;see nocci-niyamam. [நொச்சிநியமம் → நொச்சியம்]
நொச்சியூர்	நொச்சியூர் nocciyūr, பெ.(n.) பூந்துறை நாட்டுச் சிற்றோடைக்கு மேற்கில் உள்ள ஒரு சிற்றூர்; name of the village on the western side of p[indurai cirrödai. [நொச்சி+ஊர்] இப்பொழுது நொச்சிப் பாளையம் என்று வழங்கப்படுகிறது.
நொசி குறங்கு	நொசி குறங்கு nosiguṟaṅgu, பெ.(n.) ஒரு வகையான ஆடலியக்கம்; a kind of dance movement. [நொசி+குறங்கு(தொடை);]
நொட்டுக்கை	நொட்டுக்கை noṭṭukkai, பெ.(n.) இடை விடாமல் எதையாவது செய்து கொண்டே இருப்பவர்; one who is working continuously. [நொடு-நொட்டுக்கை]
நொட்டு-தல்	நொட்டு-தல் noṭṭudal, செ.குன்றாவி (v.t.) 1. செய்து முடித்தல்; to finish a work. 2.நெடுங்காலக் கடனை அடைத்தல்; to repay a loan of long due stolsmissyth Upoluosmeu இவன் நொட்டுவானா (கொங்கு.பழ.);. [தொள்→நொடு→நொட்டு]

நொண்டிக்கருப்பு	நொண்டிக்கருப்பு noṇṭikkaruppu, பெ.(n.) சிற்றூர்க் காவல் தெய்வம்; a village deity. |நொண்டி+கருப்பு]
தொண்டு சில்லி	தொண்டு சில்லி toṇṭusilli, பெ.(n.) நம்பர் நொண்டி;வட்டமான அரங்கில் எண்களைக் குறித்துச் சில்லினை எறிந்து சிறுவர் ஆடும் நொண்டிவிளையாட்டு; the game of hopping with folded legs. [நொண்டு+சில்லி] [P]
நொணலாமணிவலை	நொணலாமணிவலை noṇalāmaṇivalai, பெ.(n.) கொழ கொழப்பான மணி வலை; a party net. [நொனல்-நொணலா+மணி+வலை]
நொரண்டு-தல்	நொரண்டு-தல் noraṇṭudal, செ.கு.வி.(v.i.) குறும்பு; to behave; mischeviously playing pranks on others. (நெல்லை.வ.);. மறுவ சுழித்தனம், குறும்பு. [நுரண்டு-நொரண்டு]
நொறுநாட்டியம்	நொறுநாட்டியம் noṟunāṭṭiyam, பெ.(n.) குற்றம் குறை; fault, accusation. [நொறு+(நொட்டு);-நொட்டியர்-நாட்டியம்] நொறுநாட்டியம் noṟunāṭṭiyam, பெ. (n.) 1. பொருட்படுத்தத்தகாத மிகச் சிறு குற்றங்களைக் கூறுந்தன்மை (இ.வ.);; meticulosity, over-scrupulousness. 2. விறலுஞ் சுவையுந் தோன்ற நடிக்கும் நுண்வினை நடனம்; a kind of dance. 3. துப்புரவு, சுவை, ஒழுக்கம் முதலியவற்றில் அளவிற்கு மிஞ்சிக் கவனஞ் செலுத்துகை; to take too much of purity flavor and behavier. [நொறு + நாட்டியம். நடி → நடம் → நட்டம். வ. நாட்ய (நாட்ய → நாட்டியம்);.] மிக நுட்பமான அவிநயங்களுடன் நடனஞ் செய்தல் நொறுநாட்டியம் எனப்படும். வேண்டாத நுண்ணிய வினைகளைச் செய்யும் ஒருவனை 'நொறுநாட்டியம் பிடித்தவன் என்பர் சொஆக- 12. முதற்பொருளாய்ச்சிறுகுறையும் மூன்றாம் பொருளாய் மிகு சுவையும் தாழ்வாக்கி, இரண்டாம் பொருளாய நாட்டியத்திறம் நொறு-நடனம், இசைபற்றிய சிறிய எல்லைவரை ஆடப்படுதலின் சிறப்புடைத் தாகிறது.

நோக்குரு	நோக்குரு nōkkuru, பெ.(n.) 1 பார்வைக்காகத் தரப்படும் ஒரு பொருளின் மிகைப் பொருள்; sample of a thing or article. 2. ஒரு பொருளை முற்றிலும் ஒத்திருக்கும் செயற்கை வடிவம்; a model. மறுவ மாதிரி [நோக்கு+உரு] நோக்குரு nōkkuru, பெ. (n.) மூலப்பொருளுக்கு எடுத்துக்காட்டான பொருள் (மாதிரி);; model, sample. [நோக்கு+உரு]
நோம்பி அழைப்பு	நோம்பி அழைப்பு nōmbiaḻaippu, பெ.(n.) திருவிழாவிற்கு உறவுக்காரர்களை அழைத்தல்; to invite the relatives for villagefestival. [நோன்பு-நோம்பி+அழைப்பு]
நௌளி	நௌளி neḷali, பெ.(n.) தாராபுரம் வட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Dharapuram Taluk. [நெமிலி-நௌளி] நௌளி neḷali, பெ. (n.) நௌபுல்லுருவி பார்க்க;see nau-pullUruvi.
பக்கச்சட்டம்	பக்கச்சட்டம் pakkaccaṭṭam, பெ.(n.) குறுக்குச்சட்டம் இரண்டையும் இணைக்கும் பக்கச்சட்டம்; a side wooden plank connecting the other two, [பக்கம்+சட்டம்]
பக்கப்பிளாச்சு	பக்கப்பிளாச்சு pakkappiḷāccu, பெ.(n.) கட்டைவண்டியில் ஒட்டுபவர் அமர்வதற்காகப் பொருத்தப்படும் சட்டம்; wooden piece fixed in a cart to enable the cart driver to sit. [பக்கம்+பிளாச்சு] [P]
பகஞ்சான்	பகஞ்சான் pagañjāṉ, பெ.(n.) சிவகங்கை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Sivagangai Taluk. [ஒருகா. பாகன்+சால்]

பகடப்பாடி	பகடப்பாடி pagaḍappāḍi, பெ.(n.) ஆத்தூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a Village in Attur Taluk. - [பகடை+பாடி]
பகல்வேடக்கலை	பகல்வேடக்கலை pagalvēṭaggalai, பெ.(n.) விழுப்புரம், திண்டிவனம் பகுதியைச் சார்ந்த குல்லுக்கவர இன மக்கள் நிகழ்த்தும் நாட்டுப் upääsmou; folk dance of Kullukkavara people. [பகல்+வேடம்+கலை]
பகையணி	பகையணி pagaiyaṇi, பெ.(n.) திருவாடானை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruvadanai Taluk. [பகை+அணி]
பங்கலத்தான்	பங்கலத்தான் paṅgalattāṉ, பெ.(n.) வேலூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Vellore Taluk. [பங்கலம்+அத்து+ஆன்]
பச்சைக்கரகம்	பச்சைக்கரகம் paccaiggaragam, பெ.(n.) அம்மன் வழிபாட்டில் எடுக்கும் கரக வகை; temple ritual. [பச்சை+கரகம்]
பச்சைத்தாலி	பச்சைத்தாலி paccaittāli, பெ.(n.) திருமணப் புதிய தாலி: the tali as it is on the marriage day. [பச்சை+தாலி] [P]
பச்சைக்கோலம்	பச்சைக்கோலம் paccaikālam, பெ.(n.) நாட்டுப்புறக் கைவினைக் கலை; fineart feature in rural handicrafts. [பச்சை+கோலம்]
பசலிக்குட்டை	பசலிக்குட்டை pasalikkuṭṭai, பெ.(n.) திருப்பத்தூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Thiruppattur Taluk. [பாசி-பாசல்-பசலி+குட்டை]

பசார்	பசார் pacār, பெ.(n.) திண்டிவனம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tindivanam Taluk. [பசளை-பசர்-பசார்]
பசியார்	பசியார் pasiyār, பெ.(n.) திண்டிவனம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tindivanam Taluk. [பாசி+ஆர்]
பகப்பாண்டி	பகப்பாண்டி pagappāṇṭi, பெ.(n.) பல்லாங் குழியின் வகை; a kind of 'pallankull' game. [பசு + பாண்டி]
பகவபட்டி	பகவபட்டி bagavabaṭṭi, பெ.(n.) ஈரோடு வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Erode Taluk. - [பகவன்+பட்டி]
பஞ்சக்கும்மி	பஞ்சக்கும்மி pañjakkummi, பெ.(n.) வற்கடத்தின்(பஞ்சத்தின்); கொடுமையைப் பாடும் கும்மி; a kummiplaynarrating the woes of famine. [பஞ்சம்+கும்மி]
பஞ்சபாரதியம்	பஞ்சபாரதியம் pañjapāradiyam, பெ.(n.) பண்டைய இசை நூல்; a treatise on music, notextant. [பஞ்சம் (ஐந்து);+பாரதியம்]
பஞ்சமாரி	பஞ்சமாரி pañjamāri, பெ.(n.) திருவாடானை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruvadanai Taluk. [புன்செய்+வாரி]

பஞ்சா	பஞ்சா pañjā, பெ.(n.) புலியாட்டம் ஆடுபவர் வைத்திருக்கும் கருவி; musical instrument. [புஞ்சு+பஞ்சர்] பஞ்சா pañjā, பெ.(n.) 1. கைப்பிடி; clutch, grasp of the hand. 2. நீட்டிய விரற் கை; hand with the five fingers extended. 3. மொகரம் விழாக் காலங்களில் சியா முகமதியர் எடுத்துச் செல்லும் கைக்குறி விருது; figure of the hand carried as an emblem by Shiah Muslims in Moharrum festivals. [U. {} → த. பஞ்சா]
பஞ்சாடரி	பஞ்சாடரி pañjāṭari, பெ.(n.) சிற்பங்கள் நிறுவப் பெறும் மேடை; gallery with sculptures. [பஞ்ச(ம்);+ஆடரி]
பஞ்சாத்தி	பஞ்சாத்தி pañjātti, பெ.(n.) விழுப்புரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Vilupuram Taluk. [பஞ்சு+(அத்தி);ஆதி]
பஞ்சாதி	பஞ்சாதி pañjāti, பெ.(n.) சிவகங்கை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Sivagangai Taluk. [பஞ்சு+(அத்தி);ஆதி] பஞ்சாதி pañjāti, பெ.(n.) 1. தனித்தனி பெரும்பாலும் ஐம்பது சொற்கள் கொண்ட எசுர்(வேத);ப் பகுதி; sections of {} each containing about fifty words 2. வேதப் பகுதி; a {} passage. [Skt. {} → த. பஞ்சாதி]
பஞ்சாரம்	பஞ்சாரம் pañjāram, பெ.(n.) மூங்கில் கீற்றால் பின்னப்பட்ட கோழிக்கூடு; a basket for hen. [பஞ்சாரம்- பஞ்சாரம்]
பஞ்செட்டி	பஞ்செட்டி pañjeṭṭi, பெ.(n.) பொன்னேரி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in PonneriTaluk. [பஞ்சு+அட்டி]

பட்டடையரம்	பட்டடையரம் paḍḍaḍaiyaram, பெ.(n.) வரிவரியாகக் கோடு போன்ற அமைப்பைக் கொண்டு இரும்பைமட்டமாகத் தேய்த்து அராவுவதற்குப் பயன்படும் அரம் afile. [பட்டடை+அரம்]
பட்டரையாள்	பட்டரையாள் paṭṭaraiyāḷ, பெ.(n.) ஒத்த அகவையு(வயது);டைய ஆள் (நெல்லை);; person in equal age. [படு-பட்டடை+ஆள்]
பட்டாளி முத்து	பட்டாளி முத்து paṭṭāḷimuttu, பெ.(n.) காக்கா முத்து; a pearl of low variety, inferior quality of pears. [பட்டாளி+முத்து]
பட்டிநாய்	பட்டிநாய் paṭṭināy, பெ.(n.) ஆடுகள் அடைக் கும் பட்டிக்குக் காவலுக்கு இருக்கும் நாய் watch dog. [பட்டி+நாய்]
பட்டுநோன்பு	பட்டுநோன்பு paṭṭunōṉpu, பெ.(n.) மாட்டுப் பொங்கல் திருநாள்; the second day of pongal festival. [பட்டு+நோன்பு]
பட்டுத்தாளம்	பட்டுத்தாளம் paṭṭuttāḷam, பெ.(n.) பறை மேளத்தின்துணையால் இசைக்கப்பெறும்பொது நிகழ்வுக்கான தாளவிசை general music.
பட்டுத்துறை	பட்டுத்துறை paṭṭutturai, பெ.(n.) ஆத்தூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Attur Taluk. [பட்டி-பட்டு+துறை]
பட்டுப்பட்டை	பட்டுப்பட்டை paṭṭuppaṭṭai, பெ.(n.) பட்டுநூல் சிட்டையில் இருந்து நூலைச் சுற்றப்பயன்படும் பட்டையான தார்க்குச்சி; bobbin. [பட்டு+பட்டை]

பட்டுளி	பட்டுளி paṭṭuḷi, பெ.(n.) மர உளி; wooden chisel. [படு+உளி]
பட்டையுளி	பட்டையுளி paṭṭaiyuḷi, பெ.(n.) மரம் செதுக்கப் பயன்படுத்தும் அகன்ற பட்டை வடிவ உளி; broad chisel. [பட்டை+உளி] [P]
பட்டைக்காம்பு	பட்டைக்காம்பு paṭṭaikkāmbu, பெ.(n.) குறத்தியர் அணியும் காப்பு போன்ற வெள்ளி வளையம்; an anklet of kuruatti women. [பட்டை+காம்பு]
பட்டைத்தாழ்ப்பாள்	பட்டைத்தாழ்ப்பாள் paṭṭaittāḻppāḷ, பெ.(n.) கதவின் உட்புறத்தில் பொருத்தப்படும்பட்டை யான அமைப்புடைய தாழ்ப்பாள்; e kind o. padlock. [பட்டை+தாழ்ப்பாள்]
படகு ஓட்டம்	படகு ஓட்டம் paḍaguōḍḍam, பெ.(n.) தங்களுக்கு இடையே போட்டியின் போது நீண்ட மூங்கில் கழிகளை ஊன்றிப் படகு ஓட்டுதல்; boat centipede race. [படகு+ஓட்டம்]
படமஞ்சி	படமஞ்சி paḍamañji, பெ.(n.) திருப்பத்துர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றுார்; a village in Tiruppattur.Taluk. [படை+மஞ்சி]
படமரக்காடி	படமரக்காடி paḍamarakkāḍi, பெ.(n) நெசவுக் கருவியான படமரத்திலுள்ள சிறிய நீண்ட பள்ளம்; middle furrow in the wooden component in loom. [படமரம்+காடி]
படமரக்குச்சி	படமரக்குச்சி paḍamarakkucci, பெ.(n) படமரத்தைச் சுழற்றுவதற்குரிய சிறிய கொம்பு a stick in loom. [படை+மரம்+குச்சி]
படமரத்து மெட்டுக் கம்பி	படமரத்து மெட்டுக் கம்பி paḍamarattumeḍḍukkambi, பெ.(n.) படமரத்தைச் சுழற்றுவதற்குரிய கம்பி; a stick used to rotate. [படமரம்+.அத்து+மெட்டு+கம்பி]

படமரத்துளை	படமரத்துளை paḍamarattuḷai, பெ.(n.) படமரக்குச்சி செருகப்படும் துளை, a hole in the boat to pole. [படை+மரம்+துளை]
படிமுறைக் குறைப்பு	படிமுறைக் குறைப்பு paḍimuṟaikkuṟaippu, பெ. (n.) நியமக்குறைப்பின் வேறு பெயர்; deficiency of formalities. [படி+முறை+குறைப்பு]
படுக்கைகள்	படுக்கைகள் paḍuggaigaḷ, பெ.(n.) மகாபாரதத் தெருக்கூத்தில், இறுதி நாளன்று வடிவமைக் கப்படும் மேடையின் பெயர்; a raised platform - a stage setting in folklore. [படுகை-படுக்கைகள்]
ஆ	ஆ1ā, 1. அகரத்தின் நெடில், தமிழ்நெடுங் கணக்கின் இரண்டாம் உயிரெழுத்து ; second letter of the Tamil alphabet, long vowel, lengthened form of 'a'. 2. அவ்வொலியைக் குறிக்கும் வரிவடிவு ; written character representing that sound. இற்றை மொழியியலார் இதைப் பிறப்பிடம் நோக்கி நடுவக்குவியாத் தாழ்நெடில் (central, unrounded low long vowel, என்பர். "அஆ ஆயிரண் டங்காந் தியலும்" (தொல். எழுத்து. பிறப்.3); இந்நெட்டுயிரின் அடையாளமாகிய கால் ' ' வரிவடிவு குறில் உயிர்மெய்களுடன் இணைக்கப்படுகிறது. ஆ2ā, கு.பெ.எ. (adj) சேய்மைச் சுட்டு ; demons. letter or pronominal adj. pointing to what is remote, that, those. "ஆயிடை வருதல் இகார ரகாரம்" (தொல். எழுத்து, 463); "வடவேங்கடம்தென்குமரி ஆயிடை" (தொல் பாயி); ம., க., தெ., து., பட., கச. ஆ குறிப்பு :- 'ஆ' என்னும் நெடிலே இயற்கைச் சேய்மைச்சுட்டு. அதன் குறுக்கமே 'அ'. நெடில் வடிவம் இன்று தெலுங்கு. கன்னடம், மலையாளம் முதலிய திரவிட மொழிகளில் வழங்கிவரினும், தமிழுலக வழக்கில் வழக்கற்றுப் போயிற்று. "உடன்பிறந்தார் சுற்றத்தார்" என்னும் மூதுரைப் பாட்டில், "அம்மருந்து' என்பது "ஆமருந்து" என்றிருத்தல் வேண்டும்
ஆஅ	ஆஅāa, இடை. (int.) வியப்பு, இரக்கம், துயரம் ஆகியவற்றின் குறிப்பு ; exclamation expressive of surprise, pity and grief. [ஆ → ஆஅ]

ஆஅய்	ஆஅய்āay, பெ. (n.) ஆய்7 பார்க்க ;see ay7. "கழல் தொடி ஆஅய் மழைதவழ் பொதியில்" (புறநா. 128.); [ஆய் - ஆஅய்]
ஆஅல்	ஆஅல்āal, பெ. (n.) ஆரல் (கார்த்திகை விண்மீன்); (மலைபடு. 100); ; third star in the list of 27 stars. [ஆரல் → ஆஅல்]
ஆஆ	ஆஆāā, இடை. (part.) ஆவா பார்க்க ;see ava [ஆ + ஆ (ஒலிக்குறிப்பு); an onomatopoeic expression.]
ஆஎனல்	ஆஎனல்āeṉal, இடை. (part.) ஆவெனல் பார்க்க ;see āvenal. [ஆ + எனல்]
ஆக்கக் கிளவி	ஆக்கக் கிளவிākkakkiḷavi, பெ. (n.) "ஆக்கக் கிளவி காரண முதற்றே" (தொல். சொல். 21.); "ஆக்கக் கிளவி காரண மின்றியும் போக்கின் றென்ப வழக்கினுள்ளே". (தொல். சொல். 22); [ஆனது அல்லது ஆவது ஆக்கம். கிளவி = சொல். கிளத்தல் = சொல்லுதல்.]
ஆக்கங் கூறு-தல்	ஆக்கங் கூறு-தல்ākkaṅāṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வாழ்த்துக்கூறுதல் ; to bless, invoke, a blessing. "மன்னவற் காக்கங் கூறி" (திருவிளை மாயப். 26);. [ஆக்கம் + கூறு. ஆ → ஆகு → ஆக்கு → ஆக்கம்]
ஆக்கங் கெடு-தல்	ஆக்கங் கெடு-தல்ākkaṅgeḍudal, 17 செ.குன்றாவி. (v.t.) நற்பேறு இழத்தல் ; to become impoverished, to lose prosperity. அவன் ஆக்கங் கெட்டவன் (நெல்லை, முகவை);. [ஆக்கம் + கெடு]

ஆக்கஞ்செப்பல்	ஆக்கஞ்செப்பல்ākkañjeppal, பெ. (n.) one among the nine states or conditions of mind (Avattai); that mark the emotional behaviour of the Herc and the Heroine during pre-marital love; expressing to others poignancy of one's love. "வேட்கை யொருதலையுள்ளுதல் மெலிதல் ஆக்கஞ் செப்பல் நாணுவரையிறத்தல் நோக்குவவெல்லாம் அவையே போறல் மறத்தல் மயக்கம் சாக்கா டென்றச் சிறப்புடை மரபினவை களவென மொழிப" என்னும் தொல்காப்பிய நூற்பா (தொல். பொருள். கள. 9); அவ்வொன்பது நிலைகளையுங் கூறும். நம்பியகப் பொருள், "காட்சி முதலாச் சாக்கா டீறாக் காட்டிய பத்துங் கைவரும் எனினே மெய்யுறு புணர்ச்சியெய்துதற் குரித்தே" (36.); என்று, காட்சியுஞ் சேர்த்து அந்நிலைகளைப் பத்தாகக் கூறும். 'ஆக்கஞ் செப்பல்' என்னும் நிலையை, இளம்பூரணர், நச்சினார்க்கினியர், நாற்கவிராய நம்பி ஆகிய மூவரும் வெவ்வேறு வகையிற் கூறியுள்ளனர். 'உறங்காமையும் உறுவ ஓதலும் முதலாயின கூறுதல்', என்பது இளம்பூரணம்.
ஆக்கண்	ஆக்கண்ākkaṇ, பெ. (n.) அங்கண் பார்க்க ;see angan
ஆக்கணாங் கெளிறு	ஆக்கணாங் கெளிறுākkaṇāṅgeḷiṟu, பெ. (n.) ஒருவகைக் கெளிற்று மீன் ; brown estuary fish. Plotosus canins. [ஒருகா ஆக்கணை + ஆம்.(சாரி.); + கெளிறு.]
ஆக்கதம்	ஆக்கதம்ākkadam, பெ. (n.) முதலை ; crocodile, alligator (சா.அக.);. [ஆக்கு → ஆக்கணம் (வலிமை); → ஆக்கதம்.]
ஆக்கநிலை	ஆக்கநிலைākkanilai, பெ. (n.) சூழலாலும் பழக்கத்தாலும் நிலைப்படும் நிலை ; state or con. dition brought into being by environment and custom. [ஆக்கம் + நிலை]
ஆக்கப்பாடு	ஆக்கப்பாடுākkappāṭu, பெ. (n.) நல்லாக்கம், திருப்பேறு ; great advantage, divine grace. "அண்ணலவற் கருள்புரிந்த வாக்கப்பா டருள் செய்தார்" (பெரியபு. திருஞான, 77);. [ஆக்கப்படு → ஆக்கப்பாடு (முத.தி.தொ.பெ.);. இனி, ஆக்கம் + பாடு என்றுமாம். பாடு = பெருமை.].

ஆக்கப்புரை	ஆக்கப்புரைākkappurai, பெ. (n.) ஆக்குப்புரை பார்க்க ;see ākkuppurai. [ஆக்கம் + புரை]
ஆக்கப் பெயர்	ஆக்கப் பெயர்ākkappeyar, பெ. (n.) தொன்று தொட்டு மரபாக வழங்கிவரும் முறைமைக்கு மாறாக, ஒரு பொருட்கு ஒரு பெயரைப் புதிதாக ஆக்கிக் கொள்வது ஆக்கப்பெயர். அது இடுகுறியாக்கப் பெயர், காரணவாக்கப் பெயர் என இருவகைப்படும். name of designation coined newly and arbitrarily by an author. எ-டு: முட்டை (முருகன்);. term which, though connoting many is restricted in application to only one or a few of them. எ-டு: நன்னூல் (பவணந்தி);, தாமரைக் கண்ணன் (திருமால்);, கரி (அடுப்புக் கரி, யானை);, "இடுகுறி காரண மரபோ டாக்கம் ஏற்பவும் பொதுவுமாவன பெயரே" (நன். 275);. [ஆக்கம் + பெயர். ஆகு →ஆக்கு → ஆக்கம் பெய் → பெயர். ஆகு → ஆ.] எல்லாச் சொற்களும் காரணக் குறியினவே என்பதே தமிழ்நூலார் கொள்கை "எல்லாச்சொல்லும் பொருள்குறித் தனவே" என்பது தொல்காப்பியம். (தொல். சொல். பெய.1); பிறந்தபோது திண்ணமாயிருந்ததனால் திண்ணன் அல்லது திண்ணப்பன் என்றும், வெள்ளையாயிருந்ததனால் வெள்ளையன் என்றும், பிறவியல்பு பற்றி யிடப்படும் பெயர்கள் மட்டுமன்றிப் பிறபெயர்களும், பாட்டன் பெயர் என்றோ, முன்னோன் பெயர் என்றோ, தெய்வத்தை நினைப்பித்துப்பத்திச் சுவையூட்டும் தெய்வப்பெயர் என்றோ, நன்றியறிவு காட்டும் வகையில் குடும்பத்திற்கு நன்மை செய்தவர் பெயர் என்றோ, ஒரு குறிப்பிட்ட பேரறிஞன் அல்லது பெருமகன் போற் பிற்காலத்தில் விளங்க வேண்டுமென்றோ, இன்னோசைப் பெயர் என்றோ, ஏதேனும் ஒரு காரணம்பற்றியே இடப்படுவதால், மக்கட் சிறப்புப் பெயர்களும் காரணப்பெயர்களேயாம். நாட்டுப்புற மக்கள் சிலரின் வேடிக்கையான இயற் பெயர்களை நோக்கும் போது, முட்டையென்னும் பெயரும் ஒரு காரணப் பெயராயிருக்கலாமென்று கருத இடமுண்டாகின்றது. மொழியும் தமிழ்திரிதமுமான வடமொழி திரிபிற்றிரிபான பின்னை மொழியாதலின்
ஆக்கப் பெருக்கம்	ஆக்கப் பெருக்கம்ākkapperukkam, பெ. (n.) வருமான மிகுதி ; increase in income. மேலுமுண்டான ஆக்கப் பெருக்கம். (S.I.I. v. 330);. [ஆகு → ஆக்கு → ஆக்கம். பெரு → பெருகு → பெருக்கு → பெருக்கம்]
ஆக்கப்பொறு-த்தல்	ஆக்கப்பொறு-த்தல்ākkapporuttal, 4. செ.குன்றாவி. (v.t) 1. உணவு சமைக்கும்வரை காத்திருத்தல் ; to wait till food is cooked. ஆக்கப் பொறுத்தது ஆறப் பொறுக்கக் கூடாதா? (உ.வ.);. 2. வினைமுடியக் காத்திருத்தல் ; waiting until the work is over. [ஆக்கு + அ + பொறு]

ஆக்கம்	ஆக்கம்ākkam, பெ. (n.) 1.ஆக்கமுணர்த்துஞ்சொல், ஆக்கக் கிளவி (தொல். சொல். கிளவி 22); ; word indicating change from one state or quality to another. 2. படைப்பு ; creation, "ஆக்க மவ்வவர் கன்ம மெலாங் கழித்திடல்" (சி.சி.1:37);. "ஆக்கப் பொறுத்தவன் ஆறப் பொறுப்பானா', 'ஆக்க மாட்டாத பெண்ணுக்கு அடுப்புச்சட்டி பத்தாம்', 'ஆக்கமாட்டாத அழுகல் நாரிக்குத் தேடமாட்டாத திருட்டுக் கணவன் வாய்த்தானாம்' (பழ.); 3. அமைத்துக் கொள்ளுகை ; arrangement, preparation, asincleansingfice: 'வழுக்களைந்து சொற்களை ஆக்கிக் கொண்டமையான், இவ்வோத்துக் கிளவியாக்க மாயிற்று' (தொல். சொல். கிளவி. 1 சேனா. உரை.);. 4. வளர்ச்சி, பெருக்கம் ; increase, development, "தம்மாலா மாக்க மிலரென்று" (நாலடி. 301);. 5. ஊதியம் (இலாபம்); ; gain, profit. "ஆக்கங் கருதி முதலிழக்குஞ் செய்வினை" (குறள், 463);. 6. ஈட்டம், தொகுப்பு ; accumulation. "அருளொடு மன்பொடும் வாராப் பொருளாக்கம்" (குறள், 755);. 7. செல்வம் ; wealth, fortune, prosperity. "மனநல மன்னுயிர்க் காக்கம்" (குறள், 457);. 8. பெருவாழ்வு
ஆக்கமகள்	ஆக்கமகள்āggamagaḷ, பெ. (n.) திருமகள் ; goddess of wealth. "ஆக்கமகள் கொண்டாட" (கடம்பர் உலா, 192:3);.
ஆக்கர்	ஆக்கர்ākkar, பெ. (n.) படைக்கப்பட்ட தேவர் ; installed deities. 'இவ்வருகிலாக்கரான இந்திராதிகள்' (ஈடு, 5:2:3);. [ஆகு → ஆக்கு → ஆக்கர். 'அர்' ப. பா. ஈறு.] ஆக்கர்1ākkar, பெ. (n.) உலாவிக் கொண்டே துணி முதலியவற்றை வணிகம் செய்வோன்; pedlar, hawker. [E. Hawker → த. ஆக்கர்.] ஆக்கர்2ākkar, பெ. (n.) துரப்பணம்; centerbit, tool for boring holes. [E, Auger → த. ஆக்கர்.]
ஆக்கல்	ஆக்கல்ākkal, தொ.பெ. (vbl. n) 1. படைத்தல் ; creating. ஆக்கல், காத்தல், அழித்தல் என இறைவன் தொழில் மூன்று. 2. சமைத்தல் ; cooking. 'ஆக்க வேண்டா அரைக்க வேண்டா பெண்ணே, என் அருகிலிருந்தால் போதுமடி கண்ணே', 'ஆக்கிக் குழைப்பேன் அல்லது அரிசியாய் இறக்குவேன்' (பழ.);. [ஆகு → ஆக்கு → ஆக்கல். 'அல் தொ.பெ.ஈறு.]

ஆக்கவினைக்குறிப்பு	ஆக்கவினைக்குறிப்புākkaviṉaikkuṟippu, பெ. (n.) ஆக்கத்தால் வரும் வினைக் குறிப்புச்சொல் ; verb denoting change from one state or quality to another. "ஆக்கவினைக் குறிப்பு ஆக்கமின் றியலா" (நன்.347);. சாத்தன் நல்லன் ; நல்லன் என்பது வினைக்குறிப்பு. 'சாத்தன் நல்லன் ஆயினான்' ;ஆயினான் என்பது ஆக்கச் சொல். [ஆக்கம் + வினை + குறிப்பு]
ஆக்கவும்மை	ஆக்கவும்மைākkavummai, பெ. (n.) ஆக்கப் பொருளில் வரும் 'உம்' என்னும் இடைச்சொல் ; particle 'um' indicating change from one state or quality to another. இவ்விடைச்சொல் இப்பொருளில் எங்கேனும் வந்ததாகத் தெரியவில்லை. "எச்சம் சிறப்பே ஐயம் எதிர்மறை முற்றே எண்ணே தெரிநிலை ஆக்கமென் றப்பால் எட்டே உம்மைச் சொல்லே" என்று தொல்காப்பியர் நூற்பா (தொல். சொல். இடை.7); யாத்து விட்டதனால், பவணந்தியாரும் அவரைப்பின்பற்றி, "எதிர்மறை சிறப்பையம் எச்சமுற்றளவை தெரிநிலை ஆக்கமோ டும்மை யெட்டே" என்று (நன்.இடை6); இயற்றிவிட்டார். இளம்பூரணர், தம் உரையில், தொல்காப்பிய நூற்பா ஆக்கவும்மைக்கு எங்ஙனமும் எடுத்துக்காட்டுத் தரல் வேண்டுமென்பதையே கருதி, 'நெடியனும் வலியனும் என்பது ஆயினான் என்னும் ஆக்கத்துக்கண் வந்தது ஆக்கவும்மை' என்று வரைந்தார். அவருக்குப் பின்வந்த சேனாவரையர் ஆக்கவும்மைக்கு எடுத்துக்காட்டின்மை கண்டு, 'ஆக்கவும்மை வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. உரையாசிரியர் நெடியனும் வலியனுமாயினான் என்பழி உம்மை ஆக்கங் குறித்து நிற்றலின் ஆக்கவும்மையென்றார். "செப்பே வழீஇ யினும் வரைநிலையின்றே' (தொல். சொல்.14); என்னுமும்மை, வழுவை இலக்கணமாக்கிக் கோடல் குறித்து நின்றமையின், ஆக்கவும்மை யென்பாரு முளர்' என்று திறம்படவுரைத்தார்
ஆக்களவு	ஆக்களவுākkaḷavu, பெ. (n.) ஆவைக் களவு செய்தல் ; stealing of cows. [ஆ + களவு]
ஆக்கறுவாள்	ஆக்கறுவாள்ākkaṟuvāḷ, பெ. (n.) 1. கொடிக்காலில் வெற்றிலைக் காம்பை நறுக்க உதவும் கத்தி ; bl. Hook for cutting the stem of the betel leaf. 2. தழைகளை வெட்ட உதவும் கையறுவாள் ; bill-hook for hacking garden - knife, pruning hook (சா.அக.); [ஆக்கு + அறுவாள் த. அடகு → தெ. ஆக்கு.] மனையிற்பதிக்கப்பட்டுக்காய்கறியரியும்வாள்போன்றதே அரிவாள் என்றும், அது பதிக்கப்பட்ட மணையே அரிவாள்மணையென்றும் பெயர் பெறும். ஏனை யறுக்கும் அல்லது வெட்டும் வாள்களெல்லாம் அறுவாள் என்றே பெயர்பெறும். இப்பெயர்வேறுபாடு அரிதலுக்கும் அறுத்தலுக்கும் இடைப்பட்ட வினைவேறுபாட்டைப் பொறுத்தது. 'அறுவாள்' என்னும் சொல்லைப் பார்க்க அகரமுதலிகளில் அறுவாளை அரிவாள் என்று குறித்திருப்பது தவறாகும். ம. ஆக்கத்தி ;தெ. கத்தி ஆகுராய்

ஆக்கன்	ஆக்கன்ākkaṉ, பெ. (n.) செயற்கையானது (சம். அக.); ; that which is artificial. [ஆகு → ஆக்கு → ஆக்கன். 'அன்' ஒருமையீறு.]
ஆக்காட்டு-தல்	ஆக்காட்டு-தல்ākkāṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i) குழந்தை தன் தாய்க்கு ஆவென்று தன் வாயை விரிவாகத் திறந்து காட்டுதல் (கு.வ.); ; to open the mouth wide as in pronouncing the back vowel 'a', as a child in response to its mother's command. (Nurs.); [ஆ + காட்டு. காண் (த.வி.); → காட்டு (பி.வி);.]
ஆக்காம்பாறை	ஆக்காம்பாறைākkāmbāṟai, பெ. (n.) பாறைமீன் வகைகளுள் ஒன்று. (செங்கை மீன.); ; a kind of fish. [ஆக்கம் - ஆக்காம் + பாறை]
ஆக்கிக்கொள்-தல்	ஆக்கிக்கொள்-தல்ākkikkoḷtal, 7 செ.குன்றாவி. (v.t) முடித்துக்கொள்ளுதல் ; to see a work (usu. auxiliary or incidental to the main work); done of accomplished "வினையால் வினையாக்கிக் கோடல்" (குறள். 678);. [ஆக்கி + கொள்.]
ஆக்கிப்போடல்	ஆக்கிப்போடல்ākkippōṭal, பெ. (n.) மகப்பேற்றுக்காக மகளை அழைக்கும்போது தாய்விட்டார் அளிக்கும் விருந்து ; feast offered to a pregnant woman by her parents inviting her to their house for delivery. [ஆக்கி + போடல்]
ஆக்கியரிவாள்	ஆக்கியரிவாள்ākkiyarivāḷ, பெ. (n.) கொடிக்காலில் வெற்றிலைக் காம்பை நறுக்க உதவும் சிறப்பு வகையான கத்தி (இ.வ.); ; special kind of knife for cutting the stem of the betel leaf (Loc.);. ம. ஆக்கத்தி [ஒருகா. 'ஆக்கறுவாள்' என்பதன் மறுவடிவாயிருக்கலாம். அங்ஙனமாயின், 'ஆக்கியறுவாள்' என்றேயிருத்தல் வேண்டும். இலையைக் குறிக்கும் ஆக்கு என்னும் தெலுங்குச்சொல் ஆக்கியென்று திரிந்திருக்கலாம். 'ஆக்கறுவாள்' என்னுஞ் சொல்லின் கீழ்ச் சிறப்புக் குறிப்பைப் பார்க்க.]
ஆக்கியோன்	ஆக்கியோன்ākkiyōṉ, பெ. (n.) 1. படைத்தோன், கடவுள் ; God, as the maker, creator. 2. நூல் செய்தவன், நூலாசிரியன்; author of a book. "ஆக்கியோன் பெயரே............ பாயிரத் தியல்பே" (நன். பொதுப்பாயி. 48);. [ஆகு → ஆக்கு → ஆக்கியான் → ஆக்கியோன் (வினையா. பெ.);]

ஆக்கு	ஆக்கு1ākkudal, செ.குன்றாவி. (v.t) 1. செய்தல்; to make, effect. "எரிப்பச்சுட் டெவ்வநோயாக்கும்" (நாலடி. 124);. 2. படைத்தல், தோற்றுவித்தல்; to cause to be create. "அனைத்துலகு மாக்குவாய் காப்பாயழிப்பாய்" (திருவாச.1:42); 3. அமைத்துக் கொள்ளுதல்; to arrange, make preparations. "நொய்யும் நுறுங்குங் களைந்து அரிசியமைத்தாரை அரிசியாக்கினா ரென்ப" (தொல். சொல். 1. சேனா. உரை);. 4. சமைத்தல்; to cook. "அஞ்சும் மூன்றும் உண்டானால் அறியாப் பெண்ணுங் கறியாக்கும்". "ஆக்கி அரைத்துப் போட்டவள் கெட்டவள், வழி கூட்டி அனுப்பினவள் நல்லவள்", "ஆக்குகிறவள் சலித்தால் அடுப்புப் பாழ், குத்துகிறவள் சலித்தால் குந்தாணி பாழ்" (பழ.);. "ஆக்கப் பொறுத்த நமக்கு" (இராமநா. அயோத் 13);. 5. நிலைமையுயர்த்துதல்; to elevate, bring prosperity to. "ஒன்னார்த்தெறலு முவந்தாரை யாக்கலும்" (குறள், 264);. 6. வளர்த்தல்; to rear, to bring up. பிள்ளையை ஆளாக்க வேண்டும். (உ.வ.); 7. பெருக்கிச் சொல்லுதல்; to exaggerate. ஒன்றை ஒன்பதாக்குவான், துரும்பைத் தூணாக்கலாமா?
ஆக்குத்தாய்	ஆக்குத்தாய்ākkuttāy, கு.வி.எ. (adv.) அன்முறையாய் (அநீதியாய்);; unjustly. ஆக்குத்தாய்ப்பிடித்துக் கொண்டார்கள். (வில்லி.);. [ஒருகா. ஆக்குத்து + 'ஆய்' கு.வி.எ.ஈறு.] இருளர் என்னும் வில்லியர் கொடுந்தமிழ மரபினரேயாதலின், 'ஆக்குத்து' என்னும் பெயர்ச்சொல் ஒரு தென் சொல்லின் திரிபாயேயிருத்தல் வேண்டும்.
ஆக்குப்புரை	ஆக்குப்புரைākkuppurai, பெ. (n.) மங்கல அமங்கலக் கொண்டாட்ட நாள்களில், அற்றைப் பொழுதிற்கு அமைத்துக் கொள்ளும் சமையற் கூடம் அல்லது மறைப்புப் பந்தலறை; covered place for cooking temporarily put up for special occasions both auspicious and inauspicious. 2. சமையற்கூடம், அட்டிலறை; kitchen. [ஆகு → ஆக்கு + புரை. புரை = துளை, அறை.]
ஆக்கும்	ஆக்கும்ākkum, இடை. ((part.) 1. போலும்; presumably, probably, it is likely that. பெண் பார்க்க வந்தானாக்கும் (உ.வ.);. 2. ஒருவனது திறமையை அல்லது முதன்மையை, அறிந்தவன் அறியாதவனுக்கு வியப்புற எடுத்துக் கூறுவதைக் குறிப்பிக்கும் இடைச்சொல்; particle emphasising the unknown might or importance of a person, relating in a tone of awe and wonder. அவனை யாரென்று நினைத்தாய்? தலைமை மந்திரியாரை ஆட்டி வைக்கும் அணுக்கச் செயலாளராக்கும். அவன் யார் தெரியுமா? ஆச்சாபுரக் காட்டில் ஐம்பத்திரு வேங்கையைக் கொன்றவனாக்கும். (உ.வ);. [ஆகு → ஆகும் → ஆக்கும்.]
ஆக்குருவி	ஆக்குருவிākkuruvi, பெ. (n.) ஆய்க்குருவி பார்க்க: see āy–k-kuruvi

ஆக்கெளுத்தி	ஆக்கெளுத்திākkeḷutti, பெ. (n.) 1. ஆக்கணாங்கெளிறு பார்க்க;see akkanān Keliru 2. கடற் கெளிற்று மீன்வகை; a marine fish, plotosus arab. [1. ஆக்கணாங்கெளுத்தி → ஆக்கெளுத்தி. 2. ஆ + கெளுத்தி.கெள் → கெளிறு → கெளிற்றி-கெளுத்தி. கெளிறு பார்க்க;see kelifu]
ஆக்கை	ஆக்கை1ākkai, பெ. (n.) 1. கூரை வேய்விற்கு உதவும் நார், கற்றாழை நார், நார்த்துணிக்கை; strips of fibre, used in thatching. "நரம்பாக்கை யார்த்து" (தேவா. 631:3);. 2. உடம்பு; body. "ஆக்கை யுள்ளுறை யாவி" (சீவக. 1362);. ம.ஆக்க [யாத்தல் = கட்டுதல், யா → யாக்கை → ஆக்கை = 1. கட்டும் நார். 2. எழுவகைத் தாதுக்களாற் கட்டப்பட்ட உடம்பு. 'யாக்கை' பார்க்க.]
ஆக்கொத்துமம்	ஆக்கொத்துமம்ākkottumam, பெ. (n.) சரக்கொன்றை (மலை.);; Indian laburnum. [ஒருகா. ஆரக்கொத்துமம். ஆரம் = மாலைபோல் தொங்கும் பூச்சரம். ஆரம் + கொத்து + மரம் = ஆரக்கொத்துமரம் → ஆரக்கொத்துமம் → ஆக்கொத்துமம். வ. ஆரக்வத (aragwadha);. வடசொற்கு மூலமின்மை கவனிக்கத்தக்கது.]
ஆக்கொல்லி	ஆக்கொல்லிākkolli, பெ. (n.) தில்லைமரம் (மலை.);; blinding tree. ம.ஆக்கொல்லி [ஒருகா. ஆ + கொல்லி. கொல் → கொல்லி. 'இ' வினைமுதலீறு]
ஆக்கோது	ஆக்கோதுākātu, பெ. (n.) கொன்றைமரம்; cassia tree (சா.அக.);.

ஆக	ஆகāka, வியங். மு. (opt.v.) வியங்கோள்வினை; v. in the optative mood. தமிழ் வாழ்வதாக, அவன் இங்கு வருவானாக. --- நி.கா.வி.எ. (int) 'ஆகு' என்னும் வினையின் நிகழ்கால எச்சம்; to become. இன்னும் சோறாகவில்லை, கம்பு பயிராக ஆறுமாதஞ் செல்லும் (உ.வ.); - வி.எ. (adv); 1. அவ்வாறாக; in that fashion or manner. "ஆகராகவனை யவ்வழிக் கண்டான்" (கம்பரா. இராவணன்றா. 19);. 2. மொத்தமாய்; on the whole. amounting to. ஆகத்தொகை ஆயிரத்தைந்நூறு. (உ.வ.);. 3. முழுதும்; wholly, completely. ஆகமோசம். (இ.வ.);. இ. இடை (conj.); 'அல்லது … அல்லது' என்னும் வாய்பாட்டில் தெரிப்புப் பொருள் பற்றிவரும் இடைச்சொல்; either ... or 'தெய்வத் தானாக மக்களானாகத் தனக்கு வந்த துன்பங்களை' (குறள், 442, பரிமே. உரை); ---- இடை. (part.); 1. பொருட்டுப் பொருளில் 4ஆம் வேற்றுமையுருபுடன் வருந்துணைச்சொல்; for the sake of for purpose of. 2. பிறன்மொழிக் கூற்றை அல்லது அறிக்கைக் கூற்றைக் குறிக்கும் இடைச்சொல்; part. indicating indirector ported speech. அவன் நாளை இங்கு வருவதாகச் சொன்னான். 3. அமையம் உணர்த்தும் இடைச்சொல்; part. dicating the context or circumstance in which an act takes face. "காரெதிர் கானம் பாடினேமாக" (புறநா. 144); - அசை மலை (part.); ஓர் அசைச்சொல்; an expletive. 'அநாதி காலம் பாஸனை பண்ணிப்போந்தவற்றை இப்போதாக விடப்போமோ' (டு, 12:2 உரை);.
ஆகக்கடைசி	ஆகக்கடைசிākakkaḍaisi, பெ. (n.) இறுதியில்; at-last; at length. [ஆக + கடைசி]
ஆகக்கூடி	ஆகக்கூடிākakāṭi, இ.இடை. (adv. Conj.) 1. மொத்தத்தில்; on the whole. In the total, so that; ஆகக்கூடி, ஆயிரம் உருபாவிற்கு அடுத்துவிடும். 2. ஆகவே; that being the case, therefore. ஆகக்கூடி, நீ அங்குப் போயும் பயனில்லை. [ஆகு → ஆக. 'அ' முக்.வி.எ.ஈறு. கூடு → கூடி 'இ' இ.கா.வி.எ.ஈறு. 'ஆகக்கூடி' என்பது கூட்டுச்சொல்.]
ஆகக்கொள்ள	ஆகக்கொள்ளākakkoḷḷa, இ.இடை (adv. conj.) ஆகையால்; because. நாளை அவன் வருவானாகக் கொள்ள (W.). [ஆகு → ஆக. 'அ' முக்.வி.எ.ஈறு. கொள் → கொள்ள. முக். வி.எ. ஈறு. 'ஆகக்கொள்ள' என்பது கூட்டுச்சொல்.]
ஆகச்செய்தே	ஆகச்செய்தேākacceytē, இ.இடை. (adv .conj) ஆகவே (ஈடு);; that being the case. [ஆகு → ஆக. 'அ' முக்.வி.எ.ஈறு. செய் → செய்து இ.கா.வி.எ.); + ஏ (தேற்றப் பொருளிடைச் சொல்);. ஈகார இடைச் சொல் இங்குத் தன் பொருளை இழந்துள்ளது.]

ஆகச்சே	ஆகச்சே1ākaccē, இ.இடை. (adv. conj) 'ஆகச் செய்தே' என்பதன் குறுக்கு வழக்குச் சொல்; corrupted form of 'agaccyde' [ஆகச்செய்தே - ஆகச்சே (கொ.வ.);] ஆகச்சே2ākaccē, வி.எ. (adv.) 'ஆகையிலே' என்பதன் கொச்சை வடிவம்; while becoming, being prepared, being cooked. சோறு ஆகச்சே ஊர் அடங்கிவிட்டது. இக்கொச்சை வடிவம் கொள்ளத்தக்கதன்று. [ஆகையிலே → ஆகச்சிலே → ஆகச்சே வரச்சே, போகச்சே என இவ்வடிவம் பிற வினைகளுடன் சேர்ந்து வழங்குதல் உண்டு.]
ஆகட்டு	ஆகட்டுākaṭṭu, ஏ.வி. (imp.v.) 1. ஆகவிடு; 2. சரி அப்படியாகுக; all right, let it be, so be it. ம. ஆகட்டெ [ஒட்டுதல் = இசைதல். ஒட்டு → அட்டு (துணைவினை);. (ஆக+ஒட்டு); ஆகவொட்டு → ஆகட்டு (ஏவலொருமை);]
ஆகட்டும்	ஆகட்டும்ākaṭṭum, ஏ.வி. (imp.v) 1. ஆகவிடும்; 2. சரி, அப்படியாகுக; all right, let it be, so be it. (ஆகட்டும் போகட்டும் அவரைக்காய் காய்க்கட்டும், தம்பி பிறக்கட்டும் தம்பட்டங்காய் காய்க்கட்டும், அவனுக்குக் கலியாணம் ஆகட்டும், உன்னைக் கூப்பிடுகிறேனா பார்', 'ஆகட்டும் என்பவன்தான் அவதிப்பட வேண்டும்' (பழ.);. [ஆக+ஒட்டும் → ஆகவொட்டும் → ஆகட்டும். 'ஆகட்டு' என்பது நீ என்னும் முன்னிலையொருமையெழுவாயின் பயனிலை; 'ஆகட்டும்' என்பது நீம் அல்லது நீர் என்னும் முன்னிலைப் பன்மையெழுவாயின் பயனிலை. 'உம்' ஏவற்பன்மையீறு.] ஆகட்டு என்னும் ஏவலின் ஒருமையெண்ணும், ஆகட்டும் என்னும் ஏவலின் பன்மையெண்ணும், இற்றை வழக்கில் மறைந்து போயின. அதனால், ஒருமையேவல் பெரும்பாலும் வழக்கற்றதொடு, பன்மையேவலே ஒருமையேவலாகவும் வழங்கி வருகின்றது. அட்டு (ஒட்டு); என்னும் துணைவினையை 'let it be' என்னும் ஆங்கிலத் தொடரியத்திலுள்ள 'let' என்னும் ஏவல்வினையுடன் ஒப்பு நோக்குக.
ஆகடியக்காரன்	ஆகடியக்காரன்ākaḍiyakkāraṉ, பெ. (n.) எள்ளி நகையாடுபவன்; jester [ஆகடியம் + காரன்.]

ஆகடியம்	ஆகடியம்ākaḍiyam, பெ. (n.) 1. நகையாட்டு (பரிகாசம்);; mockery, ridicule, banter. ஆகடியம் பண்ணாதே. (உ.வ.); 2. பொல்லாங்கு; mischief. cruelty. "அஞ்சு பூதமுண்டாகடியக் காரரிவர்" (திருப்பு. 156);. க. ஆகட;தெ. ஆகடமு [அகடு = பொல்லாங்கு; wickedness. தெ..க.அகடு. அகடு → அகடியம் → ஆகடியம்.] ஆகடியம்ākaḍiyam, பெ. (n.) 1. பகடி; mockery, ridicule, banter. "ஆகடியம் பண்ணாதே" 2. பொல்லாங்கு; mischief, cruelty. "அஞ்சுபூதமுண்டாகடிய காரரிவர்" (திருப்பு. 156);. தெ. ஆகடமு; க. ஆகட. [Skt. đgadamu → த. ஆகடியம்.]
ஆகத்தையுருக்கி	ஆகத்தையுருக்கிākattaiyurukki, பெ. (n.) 1.எலும்பையுருக்கி, எலும்பை நீராக மாற்ற வல்லதாகக் கருதப்படும் மருந்து; medicine supposed to change the bone into a liquid. (சா.அக.);. 2. உடலையுருக்கும் எலும்புருக்கி நோய்; disease, such as consumption, which emaciates the body. [ஆகம் = உடம்பு 'ஆகத்தை' 2 ஆம் வேற்றுமை. 'அத்து' சாரியை; 'ஐ' 2 ஆம் வே. உ. உருக்கு → உருக்கி. 'இ' வினைமுதலீறு.]
ஆகதர்	ஆகதர்ākadar, பெ. (n.) அருக சமயத்தோர்; Jains. "ஆகதர்க் கெளியே னலேன்" (தேவா. 258.2);. [அருகர் → அருகதர் → ஆகதர்] ஆகதர்ākadar, பெ. (n.) சமணர்; jains. "ஆகதர்க்கெளி யேனலேன்" (தேவா. 858,2);. [Skt. ärhata → த. ஆகதர்.]
ஆகப்பாடு	ஆகப்பாடுākappāṭu, பெ. (n.) மொத்தம்; amount, sum total; உருபா (ரூபாய்); ஆகப்பாடென்ன? (நெல்லை.);. [ஆகு → ஆக (முக்.வி.எ.);. படு (துணைவினை); → பாடு (தொ.பெ.);. படுதல் = தோன்றுதல், உண்டாதல், கூடுதல், மிகுதல், பெரிதாதல்.]

ஆகம்	ஆகம்1ākam, பெ. (n.) 1. உடல்; body. "ஆகம் வள்ளுகிராற் பிளந்தான்" (திவ். திருவாய். 9:3:7);. 2. மார்பு; breast. "முலையாகம் பிரியாமை" (கலித்..2);. 3. மனம்; mind, heart "ஆகத்தெழு கனல் கண்வழியுக" (கம்பரா. கரன்வ. 97);. 4. உள்மனம்; inner self. 5. ஒளி, ஒளிக்கற்றை; lustre, brilliance, splendour. (சேரநா.);. ம. ஆகம் [ஆகு → ஆகம் (ஆகுபெ.);.] ஆகம்2ākam, பெ. (n.) 1. சுரை; bottle gourd (சா.அக);. 2. குப்பைமேனி; plant commonly growing on rubbish and used as an antidote topoisonous bites, Acalyapha indica. ம. ஆகம் [சாகம் – ஆகம்]
ஆகரி	ஆகரி1ākari, பெ. (n.) 1. திப்பிலி (சங்.அக.);; long pepper, piper longum. 2. சிறு கட்டுக்கொடி (சித்.அக.);; a kind of medicinal creeper, Smilax pseudo china. 3. கனிமப்பொருள்; mineral, metallic ore (சா.அக.);. [ஆகரி = திப்பிலி. ஒநோ: ஆகசி.] ஆகரி2ākari, பெ. (n.) சிறப்பாக நள்ளிரவிற் பாடற்குரிய அவலப் பண்; special sorrowful melody-type, suitable for singing at midnight. 'மருதத்திற்குப் புறம் ஆகரி' (சிலப். 14:166, உரை);. "யாமத் துரிமை யாகரி பாடலே" (தொன். விள. 173);. ஆகரி2ākari, பெ. (n.) ஒரு பண் (சிலப். 14,166, உரை);; a special melody-type, Specially suitable for singing at midnight. [Skt. ähiri → த. ஆகரி.]
ஆகரிநஞ்சு	ஆகரிநஞ்சுākarinañju, பெ. (n.) கனிம நஞ்சு; mineral poison (சா.அக.);.

ஆகலாகல்	ஆகலாகல்ākalākal, இடை. (part.) ஓசை வேறுபாட்டால் குறிப்பாக உடன்படாமைப் பொருளிலும், ஐயுறவுப் பொருளிலும் தனித்து வழங்காது இரட்டித்தே வரும் பிரிவிலசை நிலைகளுள் ஒன்று; expression invariably consisting of the pair of words either repudiating or doubting a statement. "ஆக ஆகல் என்பதென்னும் ஆவயின் மூன்றும் பிரிவி லசைநிலை" (தொல். சொல். இடை. 32);. 'ஒருவன் யானின்னேன் என்றானும், நீயின்னை யென்றானும், அவனின்னன் என்றானும் கூறியவழிக்கேட்டான் ஆக ஆக ஆகல் ஆகல் என்னும்; இவை உடன்படாமைக் கண்ணும் ஆதரமில்வழியும் வரும்' (தொல். சொல். 280, சேனா உரை);. [ஆகு → ஆகல் (தொ.பெ.);. 'அல்' தொ.பெ.ஈறு. அசை நிலையாகும் போது 'ஆகல்' இடைச் சொல்லாம்.] 'ஆகலாகல்' அடுக்குத்தொடர் ஆகல் ஆகல் என்பது வழக்காற்று வகையில் ஆம் ஆம், சரிசரி என்னும் உடன்பாட்டுச் சொல்லிணைகளை ஒக்கும்;ஆயின், ஓசை வேறுபாட்டால், உடன்படாமையையும் வெறுப்பையும் குறிப்பாக வுணர்த்தும், ஆகல் ஆகல் விரைந்தொலிப்பின் உடன்பாடாம். ஆட்டிசைத்து அழுத்தம் தந்து ஒலிப்பின் எதிர்மறையாம்.
ஆகலியம்	ஆகலியம்ākaliyam, பெ. (n.) கோயில்களில் அமையும் மண்டப அமைப்புகளுள் ஒருவகை (மயமதம்);; a kind of pavilion in a temple. [ஒருகா. அகலியம் – ஆகலியம்]
ஆகவம்	ஆகவம்ākavam, பெ. (n.) போர்; battle, war. "ஆகவந் தன்னின் முந்த மனுகுலத் தரசன் பட்டான்" (பாரத. பதின்மூன். 97);. [அகவுதல்=போருக்கழைத்தல். அகவு → ஆகவம் = அறைகூவிச் செய்யும் போர், போர். அகவு - ஆகவம் → வ. ஆஹவ.)] ஆகவம்ākavam, பெ. (n.) போர் (பாரத. பதின்மூன். 97);; war, battle, [Skt. a-hava → த. ஆகவம்.]
ஆகவாக	ஆகவாகākavāka, இடை. (part.) ஆகலாகல் பார்க்க;see agalagal. 'ஆகலாகல்' என்பதற்குக் கூறிய விளக்கக் குறிப்புகளை இதற்குங் கொள்க. [ஆகு → ஆக (முக்.வி.எ.);. 'ஆ' முக்.வி.எ.ஈறு. அசை நிலையாய் வரும்போது இவ்வினையெச்சம் இடைச் சொல்லாகும். 'ஆகவாக' அடுக்குத்தொடர்.] குறிப்பு:- இயல்பான ஓசையில் உடன்பாடு குறிக்குஞ் சொற்களெல்லாம், ஓசை வேறுபட்டே உடன்படாமையுணர்த்தும்.

ஆகவும்	ஆகவும்ākavum, வியங்.வி. (v.in.the opt.m.) ஆகுக; may it be 'இத்தன்மம் முட்டில் ...... மன்றப் பெறுவதாகவும்'. (S.I.I. iii. 95); [ஆகு → ஆக (முக்.வி.எ.); → ஆகவும். 'உம்' ஒருவகை வியங்.வி.ஈறு.] 'உம்' என்பது மடல் போக்குவரத்தில், சிறப்பாக வணிகரிடை, ஒரு வியங்கோள் வினையீறாக வழங்குவது பெரும்பான்மை, எ-டு: நாளைக் காலை 10 மணிக்கு இங்கு வரவும். இக்கடிதம் கண்டவுடன் பட்டியலிற் கண்டபடி பத்தாயிரம் உருபா இதைக் கொண்டு வரும் ஆள்வயங்கொடுத்தனுப்பவும். இத்தகைய ஆட்சி முற்றும் உலகவழக்கேயன்றி, இலக்கணத்தொடு பொருந்துவதன்று. ஆதலால், இதை விட்டுவிட்டு வருக, அனுப்புக என்னும் 'செய்க' வாய்பாட்டு வியங்கோள் வினைகளை ஆள்வதே தக்கதாம்.
ஆகவே	ஆகவேākavē, இ.இடை. (conj.) ஆதலால்; wherefore, therefore, consequently. ஆகவே, நீங்களிருவரும் நட்பமைதியாய்ப் (சமாதானமாய்ப்); போவதே நல்லது. ஆகவே, இதை உடனே நீக்காவிட்டாற் பெருந்துன்பமாக வந்துமுடியும். 2. முழுவதும், அனைத்தும்; entirely, completly altogether, wholly. ம. ஆகவே [ஆகு → ஆக (முக்.வி.எ.); → ஆகவே. 'ஏ' தேற்றப் பொருளிடைச் சொல்; இங்குத் தன் பொருளை இழந்துள்ளது.]
ஆகளமாய்	ஆகளமாய்ākaḷamāy, கு.வி.எ. (adv.) இடைவிடாது; without interruption. "அல்லும் எல்லும் அகலாது ஆகளமாயமர்ந்து நின்று" (பெரிய புராணசா.20);. [ஒருகா. களம் = இடம். அகளம் = இடமின்மை, இடையீடின்மை. அகளம் → ஆகளம்.]
ஆகளவாய்	ஆகளவாய்ākaḷavāy, கு.வி.எ. (adv.) இருக்கும் அளவுக்கு (இராட்.););; as much as is (R);. [ஆகு + அளவு + ஆய் (கு.வி.எ.ஈறு.);]
ஆகன்மாறு	ஆகன்மாறுākaṉmāṟu, இ.இடை. (adv.conj.) ஆகையால்; since, because, considering that "பிறர்க்கென வாழ்திநீ யாகன் மாறே" (பதிற்றுப். 3.8:16);. "அன்னன் ஆகன் மாறே யிந்நிலம் இலம்படு காலை யாயினும் புலம்பல்போ யின்று பூத்தவென் கடும்பே" (புறநா. 380);. [ஆகு → ஆகல் (தொ பெ.);. 'மாறு' ஏது அல்லது காரணப்பொருளில் வரும் இடைச்சொல்.] "அணையை யாகன் மாறே தாயில் தூவாக் குழவி போல ஒவாது கூவுநின் னுடற்றியோர் நாடே" (புறநா. 4); என்பதன் உரையில், 'மாறென்பது ஏதுப்பொருள் படுவதோர் இடைச்சொல்' என்று பழையவுரையாளர் கூறியிருத்தல் காண்க..

ஆகா	ஆகா1ākā, இடை. (int.) 1. வியப்புக் குறிப்பு; exclamation expressive of wonder. ஆகா! என்ன அழகு இந்த மயில் நடம்! 2. கழிவிரக்கக் குறிப்பு; expressive of remorse or repentance for a wrong committed. ஆகா! என்ன மடத்தனம் செய்துவிட்டேன்! 3. உடன்பாட்டுக் குறிப்பு; expressive of assent. ஆகா! அப்படியே செய்வேன். [ஆ+ஆ = ஆவா → ஆகா.] ஆகா2ākā, எ.ம.பெ.எ. (neg. rel. parti.) 1. ஆகுக என்பதன் எதிர்மறைவடிவம்; negative form of 'aguga' 2. நட்பல்லாத, பகையான; unfriendly, inimical. 3. மருத்துவ வுணவிற்கு மாறான; unsuitable for diet. ஆகாவுணவு. 4. உதவாத, பயனற்ற; unhelping. Useless . 5. நில்லா; unstably 'பரியினுமாகாவாம் பாலல்ல' (குறள். 376.); 6. முடியாத; impossible. "உள்ளழிக் கலாகா அரண்' (குறள், 421.); ம. ஆகா [ஆகு ஆகாது (ஈறுகெட்ட)]
ஆகாக்கடுக்காய்	ஆகாக்கடுக்காய்ākākkaḍukkāy, பெ. (n.) மருந்திற் சேர்க்க உதவாத கடுக்காய்கள். அவையாவன: இரட்டைக் காயுடையது, உடைந்தது, நீரில் வெந்தது, சுக்கான்கல் நிலத்திற் கிடந்தது, சேற்றில் விழுந்தது, நெருப்பிற் சுட்டது, முரடாயிருப்பது முதலியன; gall-nut considered unfit for use in medicines, i.e., rejected gall-nuts. They are double seeded galls, broken ones, boiled galls, those found on the limestone soil or fallen in the mire, the scorched and the hard ones, and so on. (சா.அக.);. [ஆகு → ஆகாத → ஆகா + கடு + காய். கடு = கடுக்காய்]
ஆகாக்கலம்	ஆகாக்கலம்ākākkalam, பெ. (n.) குடிநீர், எண்ணெய் முதலிய மருந்தினங்களைக் காய்ச்சுதற்கோ அவற்றை வைத்துப் புழங்குவதற்கோ பயன்படாத தொண்மாழையால் (நவலோகத்தால்); செய்த கலம்; metallic vessels unfit to be used in the preparation of medicines such as lotions, ointments etc. or for keeping them in.
ஆகாக்களங்கு	ஆகாக்களங்குākākkaḷaṅgu, பெ. (n.) poison prepared from lead; Litharge-Plumbi oxidum, one of the 32 kinds of prepared arsenics. (சா.அக.);. [ஆகாத → ஆகா + களங்கு.]

ஆகாத	ஆகாதākāta, எ.ம.பெ.எ. (neg. rel. parti.) 1, கெட்ட; naughty, bad. கெட்ட பிள்ளை. "ஆகாத நாளையில் பிள்ளை பிறந்தால் அண்டை வீட்டுக்காரனை என்ன செய்யும்" (பழ.); 2. ஒன்றுக்கும் உதவாத; useless. "ஆகாத காரியத்துக்குப் போகாதே" (பழ.); 3. முடியாத, இயலாத; impossible, impracticable, unattainable. 4. ஏற்புடையதாகாத; unfit, unsuitable. 5. வலுவில்லாத; weak, delicate. ம. ஆகாத. [ஆகு → ஆகரிது → ஆகாது → ஆகாத (எதிர்மறைப் பெயரெச்சம். 'ஆ' பெ.எ. ஈறு);]
ஆகாத கடுக்காய்	ஆகாத கடுக்காய்āgātagaḍuggāy, பெ. (n.) ஆகாக்கடுக்காய் பார்க்க; aga-k-kadukkay.
ஆகாதது	ஆகாததுākādadu, பெ. (n.) 1. முடியாதது; that which is impossible. 2. ஏற்புடைத்தாகாதது; that which is prohibited, unfit or improper.
ஆகாதவன்	ஆகாதவன்ākātavaṉ, பெ. (n.) 1. பகைவன்; one who is not friendly, enemy. "ஆகாதவன் குடியை அடுத்துக் கெடுக்க வேண்டும்" (பழ.);. 2. பயனற்றவன்; useless person. அவன் காற்காசுக்கும் ஆகாதவன் (உ.வ.); 3. தீயோன் (கிறித்.);; wicked man (Chr.); படை. ஆகாதம. [ஆகு - ஆகாத + அவன்.]
ஆகாதே	ஆகாதேākātē, எ.ம.வி. (neg.v.) 1. (அது); கூடாதே; it should not be indeed; it should not be done indeed. 2. (அது); கேடானதே; it is harmful or dangerous. indeed 3. (அது); பயனற்றதே; it is useless indeed 4. (அது); நிகழாதே; it would not happen indeed எ.ம.வி.எ. (neg. v. parti.); 1. நிகழாமலே; without happening indeed. அது ஆகாதே போய்விட்டது. 2. உதவாமலே; without being fruitful or helpful. அது ஆகாதே போய்விட்டது. -இடை. (int.); அன்றோ? அல்லவா?; is it not so, shall it not be. "அவன் கழல்கண்டு களிப்பன வாகாதே" (திருவாச.49:1);. [ஆகு → ஆகரிது → ஆகாது + ஏ(தேற்றேகாரம்);.]

ஆகாப்பழம்	ஆகாப்பழம்ākāppaḻm, பெ. (n.) வேப்பம் பழம்; margosa fruit, as unfit for human consumption. [ஆகு + அரு - ஆகரு → ஆகா. பழு → பழம்.]
ஆகாப்பெற்றம் (ஆகாப்பசு)	ஆகாப்பெற்றம் (ஆகாப்பசு)ākāppeṟṟamākāppasu, பெ. (n.) குடிப்பதற்குத் தகாத பாலையுடைய ஆ; cow yielding milk unfit for consumption. ஆகாப் பெற்றத்தின் ஐவகைகள் : 1. அரணைநோய்ப் பெற்றம்; cow suffering from disease. 2. தாராநோய்ப் பெற்றம்); cow suffering from "Tara" disease. 3. வெண்புள்ளிப் பெற்றம்; white spotted or white patched cow. 4. மலந்தின்னிப் பெற்றம்; flth-eating cow. 5. இடுகாட்டெலும்புண்ணிப்பெற்றம்; cow taken to bones found in the grave yard (சா.அக.);.
ஆகாப்போன்	ஆகாப்போன்ākāppōṉ, பெ. (n.) ஆயன், ஆநிரைகளைக் காப்பவன்; cowherd. "ஆகாத் தோம்பி ஆப்பயன் அளிக்கும் கோவலர் வாழ்க்கையோர் கொடும்பா டில்லை" (சிலப். அடைக். 120); [ஆ + காப்போன்.]
ஆகாரம்	ஆகாரம்ākāram, பெ. (n.) ஆ என்னும் நெடில்; first long vowel of the Tamil alphabet. [ஆ + காரம்.] ஆகாரம்1ākāram, பெ. (n.) 1. உருவம்; shape, form, figure, outline, structure. "ஆகாரமழகெறிப்ப" (பாரத. வசங்ககா. 19);. 2. உடம்பு; body. "திருவாகாரங் குலுங்க" (திவ். பெரியதி. 4, 4, 8);. [Skt. ä-kara → த. ஆகாரம்.] ஆகாரம்2ākāram, பெ. (n.) நெய் (பிங்.);; clarified butter, ghee. [Skt. á-ghȧra → த. ஆகாரம்.] ஆகாரம்3ākāram, பெ. (n.) உணவு (பிங்.);; food. [Skt. a-hara → த. ஆகாரம்.]
ஆகாறு	ஆகாறுākāṟu, பெ. (n.) வரும்வழி, வருவாய்; means of income. "ஆகா றளவிட்டி தாயினும்" (குறள். 478);.

ஆகிடந்து	ஆகிடந்துākiḍandu, இடை. (part.) 'இனி, உரையிற் கோடலால் உண்ணாகிடந்தான், உண்ணாவிருந்தான் என ஆகிடந்து, ஆவிருந்து என்பனவும் --------- நிகழ்காலங்காட்டுமெனவுங்கொள்க' (நன்.143, இராமா. உரை);. [செய்யாக் (செய்து); கிடந்தான் என்னும் வினையெச்சத் தொடர்ச்சொல்லையே பிற்காலத்தார் ஒரு சொல்லாகக் கொண்டு, 'ஆ' என்னும் நிலைச் சொல்லீற்றையும் 'கிடந்து' என்னும் வருஞ்சொல் முதலையும் ஒன்றாயிணைத்து ஒரு நிகழ்கால விடைநிலையாகக் கூறிவிட்டனர் போலும்! 'ஆநின்று'. 'ஆவிருந்து' பார்க்க;see svirundu);
ஆகிய	ஆகியākiya, இ.கா.பெ.எ. (p.rel.part) உண்டான, செய்யப்பட்ட; made of. எ-டு: மண்ணால் ஆகிய குடம். - இடை.. (part.); இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகையுருபு; particle connecting two nouns in apposition. எ-டு : பாண்டியனாகிய வேந்தன், காவிரியாகிய ஆறு. 2. வியங்கோள் வினைமுற்று; optative fin. verb. [ஆகு (வி.மு.); 'இ' (இ.கா.வி.எ.உருபு); 'அ' (பெ.எ.உருபு);. அ3 பார்க்க. see a3.]
ஆகிரி	ஆகிரிākiri, பெ. (n.) ஆகரி பார்க்க;see āgari. [ஆவரி - ஆகரி – ஆகிரி → வ. ஆஹிரி. (பரத இராக. 75); ஆகரி என்பதே திருந்திய அல்லது மூல வடிவமாயின், அது தமிழிசை நூலின் முன்மையையும். ஆரிய இசைநூலின் பின்மையையும் காட்டும் ஆவரி = சுற்றுதல் புலம்புதல், பெரிதும் வருந்துதல். ஆகரி = நள்ளிரவுப் பண்.]
ஆகிரிநாட்டை	ஆகிரிநாட்டைākirināṭṭai, பெ. (n.) பண்வகை (பரத. ராக. 102);; a melody-type. [ஆகிரி + நாட்டை.]
ஆகிவா (வரு)-தல்	ஆகிவா (வரு)-தல்ākivāvarudal, 18 செ.கு.வி. (v.i.) நன்றாகக் கூடி வருதல். (நெல்லை.);; have auspicious progress (Tn.);; to come to fruition in the desired way. ஆகு பார்க்க;see agu
ஆகு-தல்	ஆகு-தல்ākudal, 7 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உண்டாதல்; to become, come to have. உடம்பெல்லாம் புண்ணாகி விட்டது. 2. அமைதல்; to be. கம்பலை என்னுஞ் சொல்லிற்கு அழுகையரவம் என்பதுபொருளாகும். 3. நிகழ்தல்; to happen, occur. உங்கள் மகனுக்குத் திருமணம் எப்போது ஆகும்? 'இன்றைக்கு ஆகிறதுநாளைக்கு ஆகட்டும்' (உ.வ.);. 4. வளர்தல்; to grow. நெல் பயிராகிவிட்டது, பையன் ஆளாகி விட்டான். 5. ஆக்கமுறுதல்; to prosper, flourish. 'ஆகிறதும் பெண்ணாலே அழிகிறதும் பெண்ணாலே'. 6. ஒன்று இன்னொன்றாதல்; transformation of one thing in to another. இவ்விருபதாம் நூற்றாண்டிற் காடெல்லாம் நாடாகிவிட்டது. 7. மாறுதல்; to become, get changed. கரும்பு காசாக வேண்டும். 8. சமைதல்; to be cooked. சோறு ஆகிறது. 9. ஒப்பாதல்; to be equal 'உயரவுயரப் பறந்தாலும் ஊர்க்குருவி பருந்தாகுமா'? 'கடிவாளமும் சேணமும் இட்டாலும் கழுதை குதிரையாகுமா?' (பழ.);. 10. இழிதல்; to diminish in value, depreciate. 'புலிக்குப் பிறந்தது பூனையாகுமா'? (பழ.);. 11. உயர்தல்; to appreciate, rise in value, இரண்டாம் உலகப் போரில் இரும்பெல்லாம் பொன்னாகி விட்டது. (உ.வ.);. 12. இணக்கமாதல்; to be intimate, close. அன்பில்லாவிடத்து அண்ணனுக்கும் தம்பிக்கும் ஆகுமா? 13. உதவுதல்; to be of use. அவன் ஒன்றுக்கும் ஆகாதவன். (உ.வ.);.

அடுத்தல், தகுதல் ... ழிருந்து கொண்டு இப்படிச் செய்வது

ஆகுபெயர்	ஆகுபெயர்ākubeyar, பெ. (n.) ஆகுபெயர் பல வகைப்படும். அவையாவன:- எண் பெயர் எடுத்துக்காட்டு 1. பொருளாகுபெயர் அல்லது தாமரை முகம் முதலாகு பெயர் 2.இடவாகு பெயர் ஊர் அடங்கிற்று, தமிழ்நாடு வென்றது. எண் பெயர் எடுத்துக்காட்டு 3. காலவாகு பெயர் கோடை விளைந்தது. 4. சினையாகு பெயர் தலைக்கு ஒரு பணம் கிடைத்தது. 5.பண்பாகு பெயர் அல்லது குணவாகு பெயர் நீலம் சூட்டினாள் 6.தொழிலாகு பெயர் சுண்டல் தின்றான். 7.அளவையாகு பெய [illegible]வையாகு
ஆகும்கலம்	ஆகும்கலம்ākumkalam, பெ. (n.) 1. குடிநீர், மருந்தெண்ணெய், நெய் முதலியவற்றைக் காய்ச்சுவதற்காகப் பயன்படுத்தும் மட்பாண்டம்; earthen vessel used for preparing lotions, medicated oils, ghee etc. 2. காந்தக்கிண்ணி; bowl made of magnet. (சா.அக.);. [ஆகு → ஆகும் (முக்.பெ.எ.);.]
ஆகுருவி	ஆகுருவிākuruvi, பெ. (n.) ஆய்குருவி பார்க்க;see ālkuruvi.
ஆகுலி	ஆகுலிākuli, பெ. (n.) 1. சிற்றரத்தை (தைலவ தைல. 119);; bazaar drug called smaller or lesser galangal. 2. ஆவிரைப் பொது; senna shrub in general. (சா.அக.);. ம. ஆகுலி
ஆகுளி	ஆகுளிākuḷi, பெ. (n.) ஒருவகைச் சிறுபறை; a kind of small drum. "நுண்ணீ ராகுளி யிரட்ட" (மதுரைக். 606);. ம. ஆகுளி ஆகுளி என்பது ஒருகால் குடுகுடுப்பையாயிருக்கலாம்.
ஆகூழ்	ஆகூழ்āāḻ, பெ. (n.) ஆக்கத்திற்குக் காரணமான நல்வினைப் பயன் அல்லது தெய்வ ஏற்பாடு; destiny or providence that causes prosperity. "ஆகூழாற் றோன்று மசைவின்மை" (குறள், 371);. [ஆகு + ஊழ் = ஆகூழ் (வி.தொ.);.]

ஆகைச்சுட்டி	ஆகைச்சுட்டிākaiccuṭṭi, இ.இடை. (conj.) ஆகையால் (ஈடு, 7:10:8); therefore. ஆகு → ஆகை (தொ.பெ);. 'ஐ' தொ.பொறு. இனி, ஆ+கை-ஆகை என்றுமாம். 'கை' தொ.பொறு. சுட்டு → சுட்டி (இ.கா.வி.எ.);. 'இ' இ.கா.வி.எ.ஈறு. ஆகைச்சுட்டி என்னுந் தொடர்ச்சொல் ஆகையால் என்று பொருள் கொண்டு ஒருசொற்றன்மைப்பட்டு இடைச் சொல்லாயிற்று.
ஆகையால்	ஆகையால்ākaiyāl, இ.இடை. (conj.) ஆதலால்; therefore. இங்கே புகையெழுகிறது; ஆகையால் நெருப்பிருத்தல் வேண்டும். "ஆகையா லகிலமெல்லா மவனென்கை தெரிந்த தன்றே" (கந்தபு, மேரு. 26);. ம. ஆகயால்; க. ஆதுதரிந்த;பட. அதெந்த [ஆகை + ஆல். 'ஆல்' ஏதுப்பொருள்படும் 3ஆம் வேற்றுமையுருபு 'ஆகை' என்பதற்கு, முந்தின சொல்லின்கீழ் உரைத்த குறிப்பை இங்கும் கொள்க.]
ஆகையினால்	ஆகையினால்ākaiyiṉāl, இ.இடை. (conj.) ஆகையால் பார்க்க;see agaiyal ம. ஆகயினால்
ஆகோசனம்	ஆகோசனம்āācaṉam, பெ. (n.) கோவுரசனம்; bezoar. "ஆகின்ற கற்பூர மாகோசனம்" (திருமந்: 1368);. கோ = ஆ (பசு);. உரசு + அனம் = உரசனம். உரசு + அனை = உரசனை. மாத்திரையும் மருந்துக்கட்டியும் உரசி நோயாளிக்குக் கொடுக்கப்படுவதனால் ஆவயிற்றிலிருந்து எடுக்கப்படும் மஞ்சள் மருந்துக்கட்டி கோவுரசனம் அல்லது கோவுரசனை எனப்பட்டது. கோவுரசனம் → கோரோசனம். கோவுரசனை → கோரோசனை. கோரோசனம் → கோராசனம். இதில் கோ என்னும் சொற்பொருள் மறைந்துவிட்டதனால், மீண்டும்.ஆஎன்னும் அதே பொருட்சொல் முன்சேர்த்து ஆகோசனம் என்று சொல்லப்பட்டது. அரைஞாண் என்பதில் ஞாண் என்னும் சொற்பொருள் மறைந்தபின், கயிறு என்னும் அதன் மறுபெயர் சேர்த்து அரைஞாண் கயிறு என்று வழங்குவதை நோக்குக. 'கோ' தென்சொல்லே என்பதைக் கோ என்னும் சொல்லின் கீழ்க் காண்க. ருச் (ruc); என்னும் வேரினின்று திரிந்து விளங்குவது (பிரகாசிப்பது); என்று பொருள்படும் ரோசன (rocana); என்னும் வடசொல்லை உரசனம் (உரசனை); என்னும் தென்சொல்லிற்கு மூலமாகக் காட்டுவது பொருந்தாது.

ஆகோள்	ஆகோள்āāḷ, பெ. .(n.) "அகத்திணை மருங்கின் அரில்தபவுணர்ந்தோர் புறத்திணை யிலக்கணம் திறப்படக் கிளப்பின் வெட்சி தானே குறிஞ்சியது புறனே உட்குவரத் தோன்றும் ஈரேழ் துறைத்தே" (தொல். பொருள். 59); "வேந்துவிடுமுனைஞர் வேற்றுப்புலக் களவின் ஆதந்தோம்பல் மேவற்றாகும்." (தொல். பொருள். 60); "வென்றார்த்து விறன் மறவர் கன்றோடும் ஆதழீஇயன்று" (புறப்.வெட்சி 8); [அகம் என்னும் காதலல்லாத புறப்பொருளாகிய அரசியற் போர்வினைபற்றிய ஏழு திணைகளுள் முதலதான ஆநிரை கவர்தலும் மீட்டலுமாகிய இருபகுதிப்பட்டவெட்சியின் முற்பகுதியைச்சேர்ந்த 14 துறைகளுள் ஏழாவது ஆகோள் என்பது. ஆ=பசு. கோள் = கொள்கை, கவர்கை. 'ஆ' தென்சொல்; 'பசு' வடசொல். கொள் → கோள் (மு.தி.தொ.பெ.);. இங்குக் கூறிய போர்ச் செய்தி பண்டைத் தமிழ்வேந்தர் வழக்கு.]
ஆங்க	ஆங்கāṅga, இடை. (part.) 1. அவ்வாறு, அதுபோல என்று பொருள்பட்டு வினைச்சொல்லோடு கூடி வரும் உவமவுருபு; sign of comparison generally used with verbs. "கயநா டியானையின் முகன மாந்தாங்கு" (தொல். பொருள். உவம. 11. உரை);. 2. அவ்வாறு என்னும் பொருளையிழந்து பெரும்பாலும் அசைநிலையாய் நிற்கும் உரையசைச் சொல்; sign of comparison which has lost much of its signification and is almost an expletive. 'ஆங்கக் குயிலுமயிலுங்காட்டி' (தொல். சொல். 272, உரை.);. "அன்ன ஆங்க மான இறப்ப என்ன உறழத் தகைய நோக்கொடு கண்ணியவெட்டும் வினைப்பாலுவமம்" (தொல். பொருள். 283); "ஆங்கவுரையசை" (தொல். சொல். இடை. 29); [ஆ (சேய்மைச் சுட்டு); → ஆங்கு + அ (ஈறு.); ஆங்க (உவமவுருபு);.]

ஆங்கண்	ஆங்கண்āṅgaṇ, கு.வி.எ. (adv.) அவ்விடத்து; in that place. "கடுந்தேர் குழித்த ஞெள்ள லாங்கண்" (புறநா. 15);. [ஆ.சே.சு) → ஆங்கு + அண் = ஆங்கண். 'அண்' ஒர் இடப்பொருளீறு. ஒ.நோ: அவண், இவண் உவண், எவண்.] இனி நச்சினார்க்கினியர் தம் தொல்காப்பிய வுரையில், "வல்லெழுத்து முதலிய வேற்றுமையுருபிற் கொல்வழியொற்றிடை மிகுதல் வேண்டும்" என்னும் புணரியல் நூற்பாவின் (12); கீழ், 'தங்கண், நங்கண், நுங்கண், எங்கண் என மெல்லொற்று மிக்கது. இவற்றிற்கு நிலைமொழி மகரக்கேடு உருபியலிற்கூறுப, ஆங்கண் ஈங்கண் ஊங்கண் என்பன சுட்டெழுத்து நீண்டு நின்றன. இவற்றிற்கு ஒற்றுக்கேடு கூறுதற்கு ஒற்றின்று.' என்றும், "நும்மெனிறுதியியற்கையாகும்" (தொல். எழுத்து. 188); என்னும் உருபியல் நூற்பாவின்கீழ், நும்மை, நும்மொடு, நுமக்கு நும்மின், நுமது, நுங்கண் என வரும் என்றும் "நூங்கணென்பதற்கு, மேலைச்சூத்திரத்து 'மெய்' என்றதனான் மகரவொற்றுக் கெடுத்து, 'வல்லெழுத்து முதலிய' என்பதனான் மெல்லொற்றுக் கொடுக்க என்றும், "தாம்நா மென்னு மகர விறுதியும் யாமெனிறுதியுமதனோ ரன்ன ஆஎ ஆகும் யாமெனிறுதி
ஆங்கனம்	ஆங்கனம்āṅgaṉam, கு.வி.எ. (adv.) அவ்வாறு, அவ்வகை, அதுபோல்; in that manner, like that, thus so. "ஆங்கனம் ஆகிய ஆதிரை கையால்" (மணிமே. 16:128);. [ஆ(சே.சு.); → ஆங்கு → ஆங்கனம் 'அனம்' ஒர் ஈறு.] ஆங்கு → ஆங்கனம் → அங்கனம் → அங்ஙனம் → அங்ஙன், ஈங்கு → ஈங்கனம் → இங்கனம் → இங்ஙனம் → இங்ஙன், யாங்கு → யாங்கனம் → யாங்ஙனம் → யாங்ஙன், எங்கு → எங்கனம் → எங்ஙனம் → எங்ஙன் என்று திரிந்திருப்பதால், திரிபு வடிவங்களினின்று ஙனம் அல்லது ஙன் என்னும் இறுதிப் பகுதிகளைச் செயற்கையாகப் பிரித்து, இயற்கை வடிவான தனிச் சொற்களாகக் காட்டுவது பொருந்தாது. அவ்வாறு, அவ்வகை, அப்படி என்னும் கூட்டுச் சொற்களை அந்த ஆறு, அந்தவகை, அந்தப்படி என்று சொற்பிரித்துச் சுட்டு விரித்துப் பொருள் கூறுவதுபோல், அங்ஙனம் என்பதை அந்தஙனம் என்று பிரித்தும் சுட்டு விரித்தும் பொருள் கூற இயலாமை காண்க. ஆகவே, "சுட்டியா எகர வினாவழி அவ்வை ஒட்டி ஙவ்வும் முதலா கும்மே." என்னும் நன்னூல் நூற்பாவை (எழுத். 106); இலக்கணமாகக் கொண்டு, ஆங்கனம் என்பதை ஆ + கனம் என்றோ, அங்ஙனம் என்பதை அ + ஙனம் என்றோ, அங்ஙன் என்பதை அ + ஙன் என்றோ பிரிப்பது தவறென அறிக.
ஆங்காங்கு	ஆங்காங்குāṅgāṅgu, கு.வி.எ. (adv.) அவ்வவ்விடத்தில்; there and there severally. என் வழிப்போக்கில் நண்பரை யெல்லாம் ஆங்காங்குக் கண்டு அளவளாவினேன். (உ.வ.);. [ஆ(சே.சு.); → ஆங்கு. ஆங்கு + ஆங்கு = ஆங்காங்கு (அடுக்குத் தொடர்);.]

ஆங்காரம்	ஆங்காரம்āṅgāram, பெ. (n.) அகங்காரம் பார்க்க;see agangaram ஆங்காரம்āṅgāram, பெ. (n.) பற்று; kindness, love, affection. "தேனாங் காரப்பொழில்"(திவ். திருவாய். 10, 7, 11);. [Skt. aham-kåra → த. ஆங்காரம்.]
ஆங்காலம்	ஆங்காலம்āṅgālam, பெ. (n.) வறுமையும் நோயும் நீங்கி எடுத்த வினையெல்லாம் கைகூடிச் செல்வம் பெருகும் நற்காலம்; போங்காலம் என்பதற்கு எதிர்; time when fortune favours and all things prove successful, time of prosperty, opp. to pōṅgālam. "ஆங்காலம் ஆகும், போங்காலம் போகும்" (பழ.);. "ஆங்காலமாகுமவர்க்கு" (நல்வழி, 4);. [ஆ (முதனிலை); → ஆவும் (ஆகும்); → ஆம் (மரூஉ); + காலம் 'உம்' எ.கா.வி.ஈறு. காலம் பார்க்க;see kilam.]
ஆங்கு	ஆங்கு1āṅgu, சு.வி.எ. (demons, adv.) 1. அவ்விடம்; there. "ஆங்குறு குமரப் புத்தேள்" (கந்தபு. அயனைச் சிறைநீ. 42);. 2. அப்போது, அக்காலத்தில்; then, at that time or during that period. "ஆங்கெழுசமங் கடந்த எழுவுறழ் திணிதோள் எழுவர்" (சிறுபாண்.111-2);. 3. அப்படி; so, in that manner. "ஆங்கினி தொழுகுமதி பெரும" (புறநா. 24);... இடை. (part.); 1. ஓர் உவமவுருபு; sign of comparison. "கொண்மூமாகவிசும்பின் நடுவுநின் றாங்கு" (புறநா.35);. 2. ஓர் ஏழாம் வேற்றுமையுருபு; aloc. ending. "நின்னாங்கு வருவதுபோலும்" (மணிமே. 11:47);. 3. ஓர் அசைநிலை; expletive in poetry. 'ஆங்கென்பது அசைநிலை' "ஊடலின் உண்டாங்கோர் துன்பம்" (குறள், 1307, பரிமே.உரை);. ம. ஆங்கு;க., பட. அல்லி. [ஆங்கண் → ஆங்கு.] ஆங்கு2āṅgudal, 7 செ.கு.வி. (v.i.)
ஆங்ஙனம்	ஆங்ஙனம்āṅṅaṉam, சு.வி.எ. (adv.) அவ்வாறு, அதுபோல்; in that manner, in the same way. ம. அங்ஙனெ; க. அகங்கெ; மா. அந்தெகெ. பிரா. எங்கி; தெ. அட்டெ; து. அஞ்சனெ; கோண். ஆகணெ; பட. அத்தெ; துட. அகிச;குட. அன்னனெ. [ஆங்கு → ஆங்கனம் → ஆங்ஙனம் ஆங்கனம் பார்க்க;see āṁganam.] "ஆங்கனம் விரிப்பின் அளவிறந்தனவே பாங்குற வுணர்ந்தோர் பன்னுங் காலை". (தொல். செய். 50);. என்னும் நூற்பாவின் எதுகையை நோக்குக. 'ஆங்கனம் விரிப்பின்' என்பதே சரியான பாடம்.

ஆச்சல்	ஆச்சல்āccal, தொ.பெ. (vbl.n.) பாய்தல்; sudden violent rush, spring, gust, impulse. ம. ஆச்சுக [ஆய்தல் - குத்துதல், குத்துதற்போல் பாய்தல் ஒருகா. ஆய் → ஆய்ச்சல் → ஆச்சல், ஆய்ச்சல் பாய்ச்சல் என்பது ஒருமரபிணைச் சொல்.]
ஆச்சனை	ஆச்சனைāccaṉai, தொ.பெ. (vbl.n.) தொகை முழுவதுஞ் செலவழிக்கை (தஞ்சை.);; spending the whole amount. (Tj.); [ஆயிற்று → ஆச்சு. எனல் → எனை. 'ஆச்சு' → 'எனல்', பார்க்க;see āccu, enal.] "ஆச்சென்றா லைந்நூறு மாகாதா" என்று அதிமதுரப் பாவரையர் பாட்டில் வந்திருப்பினும், ஆச்சு என்பது கொச்சைச் சொல்லே.
ஆச்சா	ஆச்சாāccā, பெ. (n.) 1. சாலமரம்; sal, l.tr., shorea robusta. 'ஆமணக்கு விதைத்தால் ஆச்சா முளைக்குமா?' (பழ.);, 'ஆமணக்கு நட்டு ஆச்சா ஆக்கலாமா?' (சீவக. 2613, நச்.உரை);. (செ.அக);. 2. ஒருமரம்; ebony tree, Ceylon ebony, diospyros ebenaster. 3. காட்டுடுகு மரம். இதன் இலையின் இருபக்கமும் மெதுவாயும், இலைகள் மாறி மாறியும் பூக்கள் சிறியவையாயும்-உள்ளே மஞ்சள் நிற முடனும், பட்டை ஆழம் பாய்ந்த வரிகள் கூடியும் இருக்கும். அடிமரத்திற் குத்த, ஒருவகை எண்ணெய்ப் பசை வெளிவரும். இது சாம்பிராணியைப் போலிருந்தாலும் அதற்கு ஈடாகாது. இதற்கு மடையன் சாம்பிராணி என்று பெயர்; forest tree, known as false frankincense-Hardwickia binata. The leaves alternate, very smooth on both sides and flowers small and yellowish within. From notches made in the heart of the trunk, an Oleo—resin called false frankincense is obtained. It is balsamic in its properties resembling copaiba balsam, for which it is an efficient substitute. NOTE:- The other species are—Bauhinia racemosa and Diospyros melanoxylon. (சா.அக.);. மறுவ. சாலமரம்;க. ஆசு, ஆச, ஆர்செ [ஆ → ஆச்சா.] இம்மரம் ஒலகம் (நாதசுரம்); செய்யப்பயன்படும். சரிகமபதநி என்னும் ஏழு சுரங்களின் பழந்தமிழ் வடிவம் ஆ ஈ ஊ எ ஐ ஒ ஔ ஆதலின் முதற்சுரத்தின் பெயர் இம்மரத்திற்கு அமைந்திருக்கலாம்.
ஆச்சாசிணி	ஆச்சாசிணிāccāciṇi, பெ. (n.) ஆச்சா பார்க்க. see āccā (சா.அக.);.
ஆச்சாட்டுப்பயிர்	ஆச்சாட்டுப்பயிர்āccāṭṭuppayir, பெ. (n.) சிற்றீரமுள்ள நிலத்தில் விளைவிக்கும் பயிர் (வின்.);; crop grown on land that is but slightly humid. [ஒருகா. அரைத்தீச்சற்காடு + பயிர் → அரைத்தீச்சற் காட்டுப் பயிர் → ஆச்சாட்டுப் பயிர். தீச்சல் = காய்தல், கருகுதல். 'ஆச்சாடு' மரூஉ.]
ஆச்சாட்டு விதைப்பு	ஆச்சாட்டு விதைப்புāccāṭṭuvidaippu, பெ. (n.) சிற்றீரமுள்ள நிலத்து விதைப்பு (வின்.);; sowing on land whose humidity is poor. ஆச்சாட்டுப் பயிர் பார்க்க;see accattu-p—payir [விதை → விதைப்பு (தொ.பெ.); 'பு', ஈறு.]

ஆச்சாடு	ஆச்சாடுāccāṭu, பெ. (n.) சிற்றீரம்; moisture.
ஆச்சாள்	ஆச்சாள்āccāḷ, பெ. (n.) தாய்; mother. "எங்களுடை யாச்சாளுக் கூறுகா யாகாமல்" (தனிப்பா: 42:83);. [ஆத்தை → ஆத்தா → ஆத்தாள் → ஆச்சாள்.] விளிவடிவு எழுவாயானதும் பெண்பாலீறு கொண்டதும் தகரம்சகரமாகத்திரிந்ததும் ஆக, மும்மடிவழுவுள்ளது இச்சொல்.
ஆச்சி	ஆச்சிācci, பெ. (n.) 1. தாய்; mother. (ஈடு, 4:3: பிர);. 2. பாட்டி (இ.வ.);; grandmother (Loc.);. 3. மூத்த அக்கை (இ.வ.);; eldest sister (Loc.);. 4. கண்ணியமுள்ள பெண்டிரைக் குறிக்குஞ் சொல்; term of respect used in addressing respectable women. 'ஆச்சி ஆச்சி மெத்தப் படித்துப் பேசாதே' (பழ.);. ம.ஆச்சி; கொலா. ஆசி; Sinh. ãchchi (grandmother); [அத்தன் (தந்தை); → அச்சன் → அச்சி (தாய்); → ஆச்சி. இனி, ஐ = அப்பன். ஐ → ஆய் = அம்மை. ஆய் → ஆய்ச்சி → ஆச்சி என்றும் ஆம்.]
ஆச்சிபூச்சி	ஆச்சிபூச்சிāccipūcci, பெ. (n.) சிறுவர் விளையாட்டு வகை (வின்.);; play among children. 'ஆச்சிபூச்சி' என்று ஒலித்தவாறு சிறுவர் விளையாடும் சடுகுடு விளையாட்டு. மறுவ. சடுகுடு, கபடி, பலீஞ்சடுகுடு, [ஆச்சி + பூச்சி.]
ஆச்சியாடு	ஆச்சியாடுācciyāṭu, பெ. (n.) ஏழையிடையன் பிற ஆயர் மந்தைகளினின்று இரந்து பெறும் ஆடு; sheep acquired by a poor shepherd by begging from other shepherds owning flocks. [ஒருகா. ஆயர் ஈத்த அல்லது அளித்த ஆடு.] யாசக ஆடு என்று மூலங்காட்டுவது பொருத்தமாய்த் தோன்றவில்லை.
ஆச்சிலை	ஆச்சிலைāccilai, பெ. (n.) கோமேதகம் என்னும் ஒளிக்கல் (சங்.அக);; cinnamon stone. ம. ஆயி; க. ஆயித்து, ஆய்த்து;தெ. ஆயிந்தி [ஆ + சிலை. 'ஆ' பார்க்க. சிலை = கல்] ஆச்சிலைāccilai, பெ. (n.) திருமணி (கோமேதகம்); (சங்,அக.);; cinnamon stone.

ஆச்சு	ஆச்சுāccu, 5 செ.கு.வி.முற்று (v.i.fin) முடிந்தது; finished, done. ம. ஆயி; க. ஆயித்து, ஆய்த்து; தெ. ஆயிந்து;படட. ஆத்து. [ஆ → ஆயியது → ஆயினது → ஆயிற்று → ஆச்சு.] தாயுமான அடிகளின் சுகவாரிப் பதிகம் 9ஆம் மண்டிலத்தில் (விருத்தத்தில்); வரும் "போதிப்பதாச்சு" என்னுந் தொடருக்குப் 'போதிப்பதாயிற்று' என்றே உரையாசிரியர் பொருள் கூறுவதால், அத்தொடரிலுள்ள 'ஆச்சு' என்னுஞ் சொல் உரையசையென்று கொள்ள இடமில்லை. 'ஆச்சு' என்பது கொச்சைச் சொல்லேனும், முனிவர் பாடல்களிலும் புலவர் தனிப்பாடல்களிலும் வருவதால், வழுவமைதியாகவே கொள்ளப்படும். ஆயின் அதைப்பிறர் ஆளல் ஆகாது.
ஆச்சுவரி	ஆச்சுவரிāccuvari, பெ. (n.) அரசு, அரசமரம் (மு.அ.);; pipal tree, Ficus religlosa.
ஆசடை	ஆசடைācaḍai, பெ. (n.) நீளவாட்டத்தில் அமைக்கும் வீட்டின் முகட்டு உத்தரம் (இ.வ.);; beam placed lengthwise in a roof. [ஆசு + அடை..]
ஆசல்	ஆசல்ācal, பெ. (n.) மதிப்பு (இ.வ.);; value (Loc.); (செ.அக.); ம. ஆகுதி.
ஆசலை	ஆசலைācalai, பெ. (n.) ஆடாதோடை (இராசவைத்);; Malabar-nut. (செ.அக.); - small shrub, winter-cherry – Adhatoda vasica alias A, pubescens. க. ஆசலு
ஆசவக்கடமை	ஆசவக்கடமைācavakkaḍamai, பெ. (n.) கள்ளின்மீது விதிக்கப்பட்ட வரிவகை; tax collected on toddy. [ஆசவம் + கடமை.]
ஆசவம்	ஆசவம்ācavam, பெ. (n.) 1. கள்; toddy (பிங்.); 2. விரைவு; quickness. ஆசவம்ācavam, பெ. (n.) கள் (பிங்.);; spirituous liquor which is distilled from molasses, toddy. [Skt. å-sava → த. ஆசவம்.]

ஆசற்றார்	ஆசற்றார்ācaṟṟār, பெ. (n.) குற்றமற்றார்; one who is free from fault. [ஆசு + அற்றார்.]
ஆசற	ஆசறācaṟa, கு.வி.எ. (adv.) 1.குற்றமில்லாது; faultlessly. 2. குறையில்லாது, நிறைவாக, முழுதும்; entirely, fully. "சொல்லப்புகுந்தபொருளை ஆசறக்கூறாது" (தொல். பொருள். 664. உரை);. [ஆசு = குற்றம், குறை. அறு → அற (நி.கா.வி.எ.); நீங்க.]
ஆசறு-தல்	ஆசறு-தல்ācaṟudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. குற்றம் நீங்குதல்; to be free from blame, or blemish. "ஆசறு நல்லநல்ல அவை நல்ல" (தேவா 221:1);. 2. முடிதல்; to end, terminate, to be finished. "ஊழிசென்றாசறுங் காலத் தந்நிலையதாக" (கம்பரா. சரபங்.30);. [ஆசு = குற்றம், குறை. அறுதல் = நீங்குதல்.]
ஆசறுதி	ஆசறுதிācaṟudi, பெ. (n.) கடைசி: end. extremity, termination. 'கொற்ற மங்கலத்துக்கு எலலை யாசறுதியி னட்ட திருவாழிக்கல்' (S.i.i.i. 87);. [ஆசறுதல் = முடிதல். ஆசறு → ஆசறுதி (தொ.பெ.); 'தி' தொ.பெ.ஈ.]
ஆசறுதிப் பல்	ஆசறுதிப் பல்ācaṟudippal, பெ. (n.) கடைவாய்ப்பல்; wisdom tooth, the last in growing. ஆசறுதி, பல் பார்க்க;see aearudi.pal.
ஆசனி	ஆசனி1ācaṉi, பெ. (n.) பலா வகை; a kind of jack tree. [ஆசினி பார்க்க;see aaini] ஆசனி2ācaṉi, பெ. (n.) பெருங்காயம்; asafetida (சங். அக.);.
ஆசாட்டம்	ஆசாட்டம்1ācāṭṭam, பெ. (n.) தெளிவற்ற தோற்றம்; indistinct appearance (W.);. [ஆசு + ஆட்டம். ஆடு → ஆட்டம் (தொ.பெ.); 'அம்' தொ.பெ.ஈறு.] ஆசாட்டம்2ācāṭṭam, பெ. (n.) அழுகை; crying (சா.க.); [ஆசாடு → ஆசாட்டம் (தொ.பெ.); 'அம்' தொ.பெ.ஈறு.]
ஆசாடு-தல்	ஆசாடு-தல்ācāṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) அழுதல்; to weep. [அசைதல் = வருந்துதல், அழுதல். அசை + ஆடு = ஆசாடு.]

ஆசாநங்கை	ஆசாநங்கைācānaṅgai, பெ. (n.) ஆதளை (காட்டா மணக்கு);; ; adul oil-plant, Jatropha glandulifera (சா.அக.);. [ஆதளை → ஆதாள் → ஆசாள் + நங்கை.]
ஆசாரக் கோவை	ஆசாரக் கோவைācārakāvai, பெ. (n.) பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் ஒன்று; 100 பாடல்களைக்கொண்டது; பெருவாயின் முள்ளியார் எழுதியது; classic work treating of religious, social and moral conduct in 100 stanzas by Peruvayin-musliyar, one of padines-Kil-k-kanakku.
ஆசாரி	ஆசாரிācāri, பெ. (n.) பொற்றொழில், தச்சுத் தொழில் முதலியன செய்யும் கம்மாள இனத்தார்; title of respect applied to head masons and carpenters, an architect. [ஆசிரியன் → ஆசாரி] ஆசாரிācāri, பெ. (n.) மாத்துவ மாலிய (வைணவ); பார்ப்பனரின் பட்டப் பெயர்; a title adopted by Mādhva and Šri vaishnava Bráhmans. T., k., Tu. ãcảri. [Skt. a - carya → த. ஆசாரி.]
ஆசான்	ஆசான்ācāṉ, பெ. (n.) 1. ஆசிரியன்; teacher. "ஆசானுரைத்த தமைவரக் கொளினும்" (நன். பொதுப்பா. 44);. 2. குரு, குரவன், சமயவாசிரியன்; religious preceptor, spiritual guide. 3. பூசாரி; priest. "அறக்களத் தந்தண ராசான் பெருங்கணி" (சிலப். 28:222);. 4. மூத்தோன் (தி.வா.);; senior, elderly man. 5. முருகன் (பிங்);; Lord Murugan. 6. வியாழன் (பிங்.);: Jupiter, considered to be the preceptor of gods. 7. அருகன் (சூடா);; Arhat. 8. (இசை); பாலையாழ்த்திற வகை (பிங்..);; 9. (இசை); காந்தாரம், சிகண்டி, தசாக்கரி, சுத்த காந்தாரம் என்னும் நால்வகைப் பண்ணியல்; four kinds of secondary melody types, viz., kāndāram, škandi, tasakkari, sutta kandaram. 'ஆசான்சாதி நால்வகையாவன; ஆசானுக்கு அகச்சாதி காந்தாரம், புறச்சாதி சிகண்டி, அருகுசாதி தசாக்கரி, பெருகுசாதி சுத்த காந்தாரமெனக் கொள்க'. (சிலப். 13:112, அடியார். உரை);. ம. ஆசான். [ஆசிரியன் → ஆசான்.]
ஆசான்றிறம்	ஆசான்றிறம்ācāṉṟiṟam, பெ. (n.) 1.(இசை); குரற்குரிய திறம்; "குரற்குரியதிற மாசான் றிறமே" (பிங்.6:322);. 2. பாலையாழ்த்திறம்; group of secondary melody type of the Palai class. [ஆசான் + திறம்]

ஆசானங்கை	ஆசானங்கைācāṉaṅgai, பெ. (n.) காட்டாமணக்கு (சித்.அக.);; common physic nut.
ஆசி-த்தல்	ஆசி-த்தல்ācittal, செ.குன்றாவி (v.t.) விரும்புதல்; to desire, wish earnestly, long for. "ஆசித்தார் மனதிற் புகுமுத்தம்" (திருப்பு. 403);. [ஆசு = பற்று, விருப்பம். ஆசு → ஆசி → ஆசை.] வடமொழியில் ஆசா என்னும் பெயரேயன்றி, ஆசி என்னும் வினையில்லை. இரு மொழியிலும் சகரம் ஒலியொத்திருப்பது கவனிக்கத்தக்கது. வடமொழியாளர் ஆசா என்னும் பெயர்ச்சொல்லிற்குக் காட்டும் மூலம் ஆசம்ஸ் என்பதே. இதில் 'ஆ' முன்னொட்டு;சம்ஸ் to hope for, expect, to wish, to attain, desire, to suspect, fear, RV. இங்ஙனம் ஒரே சொல்லை. இரண்டாகப் பகுத்துப் பொருந்தாப் புகலலாகப் பொருள் கூறுவது, ஆசை என்னுஞ் சொல் தென்சொல் என்பதை வலியுறுத்தும்.
ஆசிக்கல்	ஆசிக்கல்ācikkal, பெ. (n.) 1. காந்தக்கல்; loadstone. 2. காகச்சிலை. (வின்); இது உபரசச் சரக்குகளில் ஒன்று; black variety of loadstone; this is one of the 112 kinds of natural substances described in Tamil medicine (சா.அக.);. உபரசச் சரக்கு = துணைக் கனிமம் (secondary rnineral);
ஆசிடு-தல்	ஆசிடு-தல்āciḍudal, 12 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பொன் நகைகளிற் பற்றாசு வைத்தல்; to cement particles of gold. 2. நேரிசை வெண்பா முதற்குறளின் இறுதிச் சீர்க்கும் தனிச்சொற்கும் இடையே விட்டிசைப்பின், ஓரசையேனும் ஈரசையேனும் சேர்த்துக் கொள்ளல் (காரிகை. செய். 2. உரை);; to affix, for preventing hiatus one or two metrical syllables to the third foot of the second line in nerišai venba. 3. செய்யுள் எதுகையில் ய், ர், ல், ழ் மெய்கள் நான்கிலொன்றை ஆசாக இடுதல்; to insert ய், ர். ல், or ழ் in the rhyming foot in one or two lines of a stanza. "யரலழ வாசும்" (இலக். வி. 748);. [ஆசு = பற்று, இடையொட்டு. ஆசு + இடு (து.வி.); = ஆசிடு.]
ஆசிடை	ஆசிடைāciḍai, பெ. (n.) 1. கூட்டம்; crowd, assemblage. 2. ஆடை; cloth. [ஆசிடுதல் = இடையிடுதல், ஒட்டுதல், சேர்த்தல், கூட்டுதல் ஆசிடு → ஆசிடை = கூட்டம், இழை சேர்த்து நெய்யும் ஆடை.]
ஆசிடை நேரிசை வெண்பா	ஆசிடை நேரிசை வெண்பாāsiḍainērisaiveṇpā, பெ. (n.)
ஆசிடையெதுகை	ஆசிடையெதுகைāciḍaiyedugai, பெ. (n.) ஆசெது கை பார்க்க;see āšedugai

ஆசிடை வெண்பா	ஆசிடை வெண்பாāciḍaiveṇpā, பெ. (n.) [ஆசு + இடை+ வெள் + பா.] "ஆர்த்தவறிவினராயாண்டிளைஞராயினும் காத்தோம்பித் தம்மை யடக்குப - மூத்தொறூஉம் தீத்தொழிலே கன்றித் திரிதந் தெருவைபோற் போத்தறார் புல்லறிவினார்." இது ஒராசிடையிட்ட நேரிசை வெண்பா. "தாமரையின்றாதாடித் தண்டுவலைச் சேறளைந்து தாமரையி னாற்றமே தானாறும் - தாமரைபோற் கண்ணான் முகத்தான் கரதலத்தான் சேவடியென் கண்ணார்வஞ் செய்த கருத்து." இது ஈராசிடையிட்ட நேரிசை வெண்பா.
ஆசிரியச் சீர்	ஆசிரியச் சீர்āciriyaccīr, பெ. (n.) [ஆசிரியம் + சீர்] ஆசிரியம் என்பது அகவல் என்பதன் மறுபெயர். "அகவலென்பதாசிரியம்மே" (தொல். செய். 80); ஆசிரிய வியற்சீர், ஆசிரிய வுரிச்சீர் என்பன பார்க்க.
ஆசிரியச் சுரிதகம்	ஆசிரியச் சுரிதகம்āciriyaccuridagam, பெ. (n.) agaval form of verse which is the last member of some Kalivenbås. [ஆசிரியம், சுரிதகம் பார்க்க;see asiriyam, šuridagam.]
ஆசிரியத்தளை	ஆசிரியத்தளைāciriyattaḷai, பெ. (n.) ஆசிரியம், தளை பார்க்க;see āširiyam, talai. நேர்முன் நேர்வருவது நேரொன்றாசிரியத்தளையென்றும், நிரைமுன் நிரை வருவது நிரை யொன்றாசிரியத்தளை யென்றும் பெயர் பெறும். தேமா, புளிமா, கூவிளம், கருவிளம் என்னும் சீர்வாய்பாடுபற்றி, நேர்முன்நேர் என்பதை மாமுன் நேர் என்றும், நிரைமுன் நிரை என்பதை விளமுன் நிரையென்றும் கூறுவது உரையாசிரியர் மரபு "உள்ளார் கொல்லோ தோழி முள்ளுடை இலவ மேறிய கலவ மஞ்ஞை" என்னும் ஐங்குறுநூற்றுத் தனிப்பாடலடிகளுள், இருவகை ஆசிரியத்தளையும் வந்துள்ளமை காண்க "சீரியை மருங்கினோரசையொப்பின் ஆசிரியத் தளையென் றறியல் வேண்டும்." (தொல். பொருள். செய். 55); "அகலிரு விசும்பிற் பாயிருள் பருகி" என்னும் பெரும்பாணாற்றுப்படை யடியுள் (1);, இருதளையும் வந்துள்ளன.

ஆசிரியத் தாழிசை	ஆசிரியத் தாழிசைāsiriyattāḻisai, பெ. (n.) "தருக்கியல் தாழிசை மூன்றடி யொப்பன…. சீரகவல்" (காரிகை. 14);. 1 "கன்று குணிலாக் கனியுகுத்த மாயவன் இன்றுநம் ஆனுள் வருமே லவன்வாயிற் கொன்றையந் தீங்குழல் கேளாமோ தோழீ" 2 "பாம்பு கயிறாக் கடல்கடைந்த மாயவன் ஈங்குநம் ஆனுள் வருமே லவன்வாயில் ஆம்பலந்தீங்குழல் கேளாமோ தோழீ" 3 "கொல்லையஞ் சாரற் குருந்தொசித்த மாயவன் எல்லிநம் ஆனுள் வருமே லவன்வாயில் முல்லையந்தீங்குழல் கேளாமோ தோழீ" (சிலப்.17:19-21); [ஆசிரியம், தாழிசை பார்க்க;see āširiyam, tālišai] ஆசிரியத்தாழிசை ஒரோவிடத்து ஒரே தாழிசையாய் அருகியும் வரும். அது அத்துணைச் சிறப்பினதன்று.
ஆசிரியத்துறை	ஆசிரியத்துறைāciriyattuṟai, பெ. (n.) "நான்கடியாய் எருத்தடி நைந்துமிடை மடக்காயு மிடையிடையே சுருக்கடி யாயுந் துறையாம் குறைவில்தொல் சீரகவல்" (காரிகை. 14); [அகவற்றுறை பார்க்க;see āgavarrurai.] நான்கடியாய் இடையிடை சுருங்குதலுடன் இடைமடக்காய் வந்த ஆசிரியத்துறைக்கு "இரங்கு குயின்முழவா இன்னிசையாழ் தேனா அரங்கு மணிபொழிலா ஆடும்போலும் இளவேனில் அரங்கு மணிபொழிலா ஆடுமாயின் மரங்கொல் மணந்தகன்றார் நெஞ்சமென் செய்ததிள வேனில்"
ஆசிரிய நிகண்டு	ஆசிரிய நிகண்டுāciriyaniganṭu, பெ. (n.) 17ஆம் நூற்றாண்டில் தொண்டைநாட்டு ஊற்றங்காலிலிருந்த ஆண்டிப் புலவரால் ஆசிரிய மண்டில யாப்பில் தொகுக்கப்பட்ட உரிச்சொற்றொகுதி; thesaurus composed in asiriya mangilam (viruttam); by Angip Pulavar of Urrangăl in Tongai Nadu in the 17th century. [ஆசிரியம் + நிகண்டு < Skt. nikantu.]
ஆசிரியப்பா	ஆசிரியப்பாāciriyappā, பெ. (n.) [ஆசிரியம் + பா. ஆசிரியமாகிய பா (இருபெயரொட்டு);.]
ஆசிரியப்பாவினம்	ஆசிரியப்பாவினம்āciriyappāviṉam, பெ. (n.) ஆசிரியம், பா, இனம் பார்க்க see āšíriyam, pā, iṇam

ஆசிரியம்	ஆசிரியம்āciriyam, பெ. (n.) 1. ஆசிரியத் தொழில்; teaching profession. 2. அகவற்பா; agaval verse type. "அகவல் என்ப தாசிரி யம்மே." (தொல், பொருள். செய். 80); [ஆசிரியன்-ஆசிரியம் முதற்காலத்தில் ஆசிரியன் இயற்றிய அல்லது கற்பித்த இலக்கண நூல்களெல்லாம் நூற்பா) அகவல் யாப்பில் இயற்றப்பட்டிருந்ததனால், அகவல் ஆசிரியம் எனப் பெயர் பெற்றது. ஆசிரியன் கையாளும்) பா என்பது அதன் பொருள். ஆசிரியன் பார்க்க. see asiriyan.] 'ஆசிரியர் அறிவித்தல் போலப் பொருள்களை அறிவித்து நிற்றலால் ஆசிரியப்பா எனப்பட்டது' என்பது யாழ்ப்பாணச் சுன்னாகம் குமாரசுவாமிப் புலவர் யாப்பருங்கலக் காரிகைப் புத்துரை. மூவடிச் சிறுமையும் ஆயிரவடிப் பெருமையும் கொண்ட பொதுவகை அகவலினின்று வேறுபட்டு, ஓரடியும் அரையடியும் கொண்டு ஆசிரியப்பா அமைவதால், அது நூற்பாவகவல் என்று வேறுபடுத்திக் கூறப்பட்டது. "நூற்பா வகவல் நுணங்க நாடின் சூத்திரங் குறித்த யாப்பிற் றாகி அடிவரையின்றி விழுமிதினடக்கும்" (திவா.);.
ஆசிரிய மண்டிலம்	ஆசிரிய மண்டிலம்āciriyamaṇṭilam, பெ. (n.) மண்டிலம் = வட்டம், முழுமை, நிறைவு, ஒரியன்மை. மண்டலித்தல் = பாவின் அல்லது பாவினத்தின் பலவடியும் அளவொத்து வருதல், நிலைமண்டில வாசிரியப்பா, அடிமறி மண்டில வாசிரியப்பா என்னும் பாப் பெயர்களை நோக்குக. மண்டலி → மண்டலம் → மண்டிலம். தாழிசை, துறை, மண்டிலம் என்னும் மூன்றும் தமிழுக்கே சிறப்பாகவுரிய பாவினங்களே. அவற்றின் பெயரும் தூய தென்சொல்லே. பிற்காலத்தில், தமிழ்ப் பகைவரான வடமொழியாளர், விருத்தம் என்னும் ஒத்த பொருள் வடசொல்லைப் புகுத்தித் தென்சொல்லை வழக்கு வீழ்த்தினர். அவ் வடசொல்லும் தென்சொல் திரியே. வள் → வட்டு . வட்டம் → வ. வ்ருத்த ஒ.நோ: நடி → நடம் → நட்டம். அகவன்மண்டிலம் பார்க்க;see āgavammandilam.
ஆசிரிய மாலை	ஆசிரிய மாலைāciriyamālai, பெ. (n.) ஓர் இசைத் தமிழ்நூல் (சிலப். 8:25, அரும்);; treatise on music. [ஆசிரியம் + மாலை]
ஆசிரிய வசனம்	ஆசிரிய வசனம்āsiriyavasaṉam, பெ. (n.) ஒரு நூலாசிரியன் அல்லது உரையாசிரியன், தன் கொள்கைக்கு அல்லது கூற்றிற்கு வலிமையாக, முன்னோர் அல்லது. பிறர் நூலினின்று எடுத்துக் கூறும் மேற்கோள்; authoritative text quoted by an author from other's work or works. "பாடங் கருத்தே ....ஆசிரிய வசனமென் றீரே ழுரையே". (நன். 21);. [ஆசிரியன் + வசனம் Skt vacana] ஆசிரியவுரை பார்க்க;see asiriyavural

ஆசிரிய வியற்சீர்	ஆசிரிய வியற்சீர்āciriyaviyaṟcīr, பெ. (n.) அகவற் பாவிற்குரிய ஈரசைச்சீர் நான்கு; the four disyllabic metrical feet generally used in agaval verse. "இயலசை மயக்கம் இயற்சீர்" (தொல். பொருள். செய்.12);. [ஆசிரியம் + இயல் + சீர்.] ஆசிரிய வியற்சீர் நான்கு: அசையமைப்பு சீர்வாய்பாடு நேர்நேர் தேமா நிரைநேர் புளிமா நேர்நிரை கூவிளம் நிரைநிரை கருவிளம் இவற்றை ஆசிரிய வுரிச்சீர் என்று கூறுவது தவறாகும்.
ஆசிரிய விருத்தம்	ஆசிரிய விருத்தம்āciriyaviruttam, பெ. (n.) ஆசிரிய மண்டிலம் பார்க்க, see āširiya mandilam.
ஆசிரிய வுரிச்சீர்	ஆசிரிய வுரிச்சீர்āciriyavuriccīr, பெ. (n.) two 'uri' syllables and used generally in agaval verse in ancient times. [ஆசிரியம் + உரி + சீர்] ஆசிரிய வுரிச்சீர் நான்காவன:- அசையமைப்பு சீர் வாய்பாடு நேர்பு நேர்பு -போகு காடு நிரைபு நேர்பு -வழங்கு காடு நேர்பு நிரைபு-போகு கடறு நிரைபு நிரைபு -வழங்கு கடறு, "இயலசை மயக்கம் இயற்சீ ரேனை யுரியசை மயக்கம் ஆசிரிய வுரிச்சீர்". (தொல். பொருள். செய். 13); தொல்காப்பியர் காலத்திலும் அதற்கு முன்பும், செய்யுளசைகள் நேர், நிரை, நேர்பு நிரைபு என நால்வகைப்பட்டிருந்தன. அவற்றுள் முன்னவையிரண்டும் இயலசையென்றும், பின்னவையிரண்டும் உரியசையென்றும் பெயர் பெற்றிருந்தன. இக் காலத்தார் உரியசைப் பாகுபாட்டை நீக்கி, நேர்பசையை நேர்நேர் (தேமா); என்றும் நிரைபசையை நிரைநேர் (புளிமா); என்றும் பகுத்து ஈரசைச் சீராக்கிவிட்டனர். அதனால், உரிச்சீர் என்பது இக் காலத்தில் வெண்பாவிற்குரிய காய்ச்சீரும் வஞ்சிப்பாவிற்குரிய கனிச்சீருமாகிய மூவசைச் சீர்க்கே உரியதாயிற்று. ஆகவே, ஆசிரியப்பாவிற்குச் சிறப்பாக (பெரும்பான்மையாக);வுரிய இயலசை மயக்க இயற்சீரை ஆசிரியவுரிச்சீர் என்பது, இக் காலத்திற்கு எட்டுணையும் ஏலாதாம். எனவே, "ஈரசை கூடிய சீரியற் சீரஃ
ஆசிரிய வுரை	ஆசிரிய வுரைāciriyavurai, பெ. (n.) பதினான்கு வகை வுரைகளுள் ஒன்று; one among the fourteen divisions of a commentaries. (ஆசிரிய வுரையை ஆசிரிய வசனம் என்பார் நன்னூலார்);

ஆசிரியன்	ஆசிரியன்āciriyaṉ, பெ. (n.) 1. நூலாசிரியன்; author of literary work. 2. நுவலாசிரியன்; teacher. 3. உரையாசிரியன்; commentator, annotator. 4. தொகுப்பாசிரியன்; compiler, கலித்தொகையின் தொகுப்பாசிரியர் நல்லந்துவனார். 5. பதிப்பாசிரியன்; editor. 6. குரு, குரவன்; spiritual teacher, priest. ஆசிரியர் சொன்னதை அப்படியே நம்பவேண்டுமா? ஆசிரியர் பேச்சு அரசனையும் வெல்லும் (பழ.);. [ஆசு = குற்றம். இரிதல் = ஒடுதல், நீங்குதல், விலகுதல் ஆக இரிதல் = குற்றம் நீங்குதல். ஆசு + இரியன் (ஆசிரியன்); = குற்றம் நீங்கியவன் அல்லது நீக்குபவன். ஆசிரியன் மாணவரினின்று நீக்கும் குற்றம் மொழிக் குற்றம் ஒழுக்கக் குற்றம் என இரு திறப்படும்.] வடமொழியாளர் ஆசிரியன் என்னும் தென்சொல்லை ஆசாரிய (acarya); என்னும் வடசொல்லினின்று திரிப்பர். அது சொல்லமைதி, காலமலைவு என்னும் இரண்டாற் கடியப்படும். à (ஆ); a prefix to verbs, especially of motion, and their derivatives. a-car, (vi., v.t.); come near to, approach, to lead hither (as a path);; to address, apply; to proceed, manage, behave one's self;
ஆசினி	ஆசினிāciṉi, பெ. (n.) 1. ஈரப்பலா; bread-fruit tree, Artocarpus incisa. "ஆசினி கவினிய பலவினார் வுற்று" (புறநா. 158.22);. 2. மரவயிரம் (சூடா);; hard and solid heart of a tree. 3. மரவுரி (சூடா.);; sack tree, Antiaris toxicaria alias A. saccidora whose inner bark is used by hill tribes and hermits for clothing (சா.அக.);. 4. காயம் (ஆகாயம்); (பிங்.);; sky. 5. சிறப்பு (அக.நி.);; uniqueness, speciality, excellence. ம. ஆஞ்ஞிலி [ஒருகா. ஆசிலி (ஆசு + இலி); → ஆசினி = குற்றமற்றது, சிறப்பானது.]
ஆசீயம்	ஆசீயம்ācīyam, பெ. (n.) கருஞ்சீரகம் (மு.அ.);; black cumin (செ.அக..);; black cumin or country fennel, Nigella sativa.

ஆசு	ஆசுācu, பெ. (n.) 1. ஒட்டு, பற்று; adherence, joint, grasp. 2. பற்றாசு; soldering powder. 3. நேரிசை வெண்பாவின் இரண்டாம் அடி மூன்றாஞ் சீரின் இறுதியிற் சேர்க்கப்படும் ஓரசை அல்லது ஈரசை (யா.கா.செய்.3);; one or two metrical syllables affixed to the third foot of the second line of Nderišal verbs. 4. செய்யுளின் எதுகையிடையில் வரும் ய், ர், ல், ழ் என்னும் ஒற்றுகள் (யா. கா. ஒழி. 6);; consonants y, r, l, 1 intervening between the first and second syllables of a rhyming foot in one of two lines of a stanza. 5. பற்றுக்கோடு; support, prop. "ஆசா கெந்தை யாண்டுளன் கொல்லோ" (புறநா. 235);. 6. வாட்பிடி; hit of sword. "குற்றுடை வாள் ஆசுங் கண்டமும்" (S.I.I. ii, 185);. 7. கவசம் (திவா.); armour, coat of mail. 8. கைக்கவசம் (அக.நி.);; steel gloves. 9. நூலிழைக்குங் கருவிகளுள் ஒன்று (வின்);; small tube through which yarn is conducted from the spindle of a spinning wheel to a machine. 10. அச்சு (இ.வ.);; mould (Loc.);. 11. இலக்கு (வின்.);; mark, butt. 12. அற்பம் (திவா.);; trifle, anything small or mean.
ஆசுக்காயம்	ஆசுக்காயம்ācukkāyam, பெ. (n.) பேய் வெங்காயம்; wild onion, Urninea indica or Scilla indica (சா. அக.);. [ஆசு=குற்றம். காய் → காயம் = காரமுள்ளது.] ஆசுக்காயம்ācukkāyam, பெ. (n.) பேய் வெங்காயம்; wild Onion (சா.அக.);.
ஆசுணம்	ஆசுணம்ācuṇam, பெ. (n.) 1 அரசு (மு.அ.);; pipal, Ficus religiosa. 2. அசோகு ((மு.அ.);; asoka tree, Saraca indica (சா.அக.);. [ஒருகா. பாசுணம் - ஆசுணம். பாசுதல் - விரியத் தழைத்தல்.]
ஆசுமணை	ஆசுமணைācumaṇai, பெ. (n.) நெசவுக் கருவிகளுள் ஒன்று; board used in making thread into skeins. [ஆசு = நூலிழைக்கும் கருவி. மணை = பலகை.]

ஆசுரம்	ஆசுரம்ācuram, பெ. (n.) இஞ்சி (மு.அ.);; ginger. [ஒருகா. அசுரம் → ஆசுரம். அசுரம் பார்க்க. see ašuram.] ஆசுரம்1ācuram, பெ. (n.) 1. இஞ்சி; ginger. 2. வெள்ளை வெங்காயம்; white onion. 3. கத்தியாலறுக்கை; to open with a knife as is done to a boil, absceSS etc. 4. மெய்யறிவு; philosophical wisdom; spiritualism. 5. காயங்களைக் குணப்படுத்தும் மருந்துவகை; a division of Surgery. 6. கருவிகளால் வெட்டிச் செய்யும் மருத்துவ முறை; curing by cutting with an instrument. 7. சூடுபோடுகை; applying Cautery (சா.அக.);. [Skt. asura → த. ஆசுரம்.] ஆசுரம்2ācuram, பெ. (n.) 1. அரக்கர் தொடர்பானது; that which belongs or relates to Asuras. "ஆசுரப் பெரும்படைக்கலம்' (கம்பரா. இராவணன் வதை. 97.); 2. தலைமகளுக்குப் பொன்பூட்டிச் சுற்றத்தார்க்கு வேண்டுவன கொடுத்துக் கொள்ளும்
ஆசுவை-த்தல்	ஆசுவை-த்தல்ācuvaittal, 4 செகுன்றாவி. (v.t.) கட்டடம் கட்டத் தொடங்கும் பொழுது பெருங்கொத்தன் தலைக்கல் வைத்தல்; to lay first brick by the senior mason for building.
ஆசூரம்	ஆசூரம்ācūram, பெ. (n.) வெள்வெண்காயம் (மு.அ.); garlic. [ஒருகா. ஆசுரம் → ஆசூரம் = மிகக் காரமானது.] அசுரம் அல்லது ஆஸுரி என்னும் சொற்களை மூலமாகக் காட்டுவது பொருந்தாது.

ஆசெதுகை	ஆசெதுகைācedugai, பெ. (n.) ய், ல், ழ் ஆகிய மெய்யெழுத்துகளுள் ஒன்று செய்யுளின் அடியெதுகையிடையே ஆசாக வருவது; poetic licence permit. ting interpolation of one of the consonants y, r, l and l between the first and second syllables of the rhyming foot in one or two lines of a stanza. இனி, ஆசாகெதுகை ய, ர, ல, ழ என்னும் ஒற்று நான்கும் ஆசாய் வரும் எனக் கொள்க. என்னை:- "யரலழ வென்னு மீரிரண் டொற்றும் வரன்முறை பிறழாது வந்திடை யுயிர்ப்பினஃ தாசிடை யெதுகையென் றறைதல் வேண்டும்." காக்கை பாடினியார் கலித்துறை "காய்மாண்டதெங்கின் பழம்விழக் கமுகினெற்றிப் பூமாண்ட தீந்தேன் றொடைகீறி வருக்கை போழ்ந்து தேமாங் கனிசிதறி வாழைப்பழங்கள் சிந்தும் ஏமாங் கதமென் றிசையாற் றிசை போயதுண்டே" (சீவக. 31); இது யகர ஒற்றிடை வந்த ஆசெதுகை (யா. கா. ஒழி. 6. உரை.); இது போன்றே ஏனையவும். [ஆசு + எதுகை ஆசு = பொற்கொல்லன் நகையிடை வைக்கும் பற்றொட்டுப்போல், செய்யுளின் அடியெதுகையிடை அமையும் இடையினமெய் எதுகை பார்க்க;see edugail.
ஆசெறூண்	ஆசெறூண்āceṟūṇ, பெ. (n.) ஆதீண்டுகுற்றி; rubbing post for cows. "ஆய்த்தியர் நலக்காசெறூண னான்" (சீவக. 419);. [ஆ+செல்+தூண். = ஆசெறூண். செல்லுதல் = சென்றுராய்தல்.]
ஆசை	ஆசைācai, பெ. (n.) 1. வேண்டும் பொருண்மேற் செல்லும் விருப்பம்; wish directed towards securing a desired object 'ஆசையுட்பட்டு' (குறள், 266. உரை);. 2. விருப்பம்; desire. 3. பொருளாசை; avarice, cupidity. 4. காம வேட்கை; carnality; 5. அன்பு; affection; "அரும் பெறற் குமரர்மே லாசை" (கூர்மபு. இந்திரத்.42);. 6. நம்பாசை, பேற்றின்மேல் நம்பிக்கை; hope, expectation. 7. பொன்; gold (சூடா.);. 8. பொன்னூமத்தை (பச்.மு.);; a kind of datura. ம. தெ. ஆச; க., து., பட. ஆசெ; கொலா. ஆசெ. ஆசா; Mar., Pali., Nep., Sinh. asa; பர். ஆச்; துட. ஆசி; Pers. ārzu. [ஆசு = பற்று. ஆசு – ஆசை = மனப்பற்று, விருப்பம், வேட்கை, விரும்பப்படும் பொருள். ஆசை → Skt. asa]

ஆசைக்கிழத்தி	ஆசைக்கிழத்திācaikkiḻtti, பெ. (n.) வைப்பாட்டி; concubine. "நிருபனுக்கங் காசைக் கிழத்தியாம்" (திருக்காளத். பு. 30:42); [ஆசு → ஆசை. கிழவன் (ஆ.பா.); - கிழத்தி (பெ.பா.); ஒநோ: காமக்கிழத்தி.]
ஆசைக்குரியான்	ஆசைக்குரியான்ācaikkuriyāṉ, பெ. (n.) மருகு என்னும் நறுமண இலைப்பூண்டு; aromaticleafplant,Origanum marjoranum. (சா.அக.);. [ஆசைக்கு + உரியான்.]
ஆசைகாட்டி மோசஞ் செய்தல்	ஆசைகாட்டி மோசஞ் செய்தல்ācaikāṭṭimōcañjeytal, 1. செ.குன்றாவி. (v.t.) விருப்பமானதைச் சொல்லி வயப்படுத்திக் கெடுத்தல்; allure and destroy, to make false promise and ruin, to attract and play treachery. 'ஆசை காட்டி மோசஞ் செய்கிறதா?' (பழ.); [ஆசை + காட்டி + மோசம் + செய்.]
ஆசைகாட்டுதல்	ஆசைகாட்டுதல்ācaikāṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தன் வயப்படுத்துதற்குக் கவர்ச்சியானதைச் சொல்லுதல் அல்லது செய்தல்; present a bait or attraction, to excite desire, to allure in order to subjugate or Captivate. 2. (காம.); காமவேட்கை யுண்டாக்குதல்; to excite a craving, said of a woman (சா.அக);. [ஆசை + காட்டு.]
ஆசைநாயகன்	ஆசைநாயகன்ācaināyagaṉ, பெ. (n.) கள்ளக்கணவன் (சோரபுருஷன்); (உ.வ);; paramour. (colloq..); [ஆசு → ஆசை நாயகன் பார்க்க.. see nayagan]
ஆசைநாயகி	ஆசைநாயகிācaināyagi, பெ. (n.) 1. காதல் மனைவி; lady-love. 2. காமக்கிழத்தி, கூத்தி; concubine. [ஆசு → ஆசை நாயகன் (ஆ.பா.); – நாயகி (பெ.பா.]
ஆசைப்படு-தல்	ஆசைப்படு-தல்ācaippaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) ஆசை கொள்ளுதல்; to set one's heart upon 18 செ.குன்றாவி. (v.t.); விரும்புதல்; to desire. க. ஆசெவடு, ஆசெபடு; து. ஆசெபுனி;படட. ஆசெபடு. [ஆசு → ஆசை.படுதல் = உண்டாதல், கொள்ளுதல்.]
ஆசைப்பாடு	ஆசைப்பாடுācaippāṭu, பெ. (n.) விருப்பம், வேட்கை; longing or desire. "ஆசைப்பாட்டி லரனைப் புகழுதல்" (உபதேச. சிவபுண். 22);. [ஆசு → ஆசை. படு (வி.மு.த.); → பாடு (தொ.பெ.);]

ஆசைப்பேச்சு	ஆசைப்பேச்சுācaippēccu, பெ. (n.) 1. முகமன்; flattery. 2. வயப்படுத்தும் பேச்சு; persuasive speech. 3. காமவேட்கைப் பேச்சு; libidinous talk. க. ஆசெமாது, ஆசெவாது [ஆசு → ஆசை. பேசு(வி.மு.த.); → பேச்சு(தொ.பெ.);]
ஆசைபிடி-த்தல்	ஆசைபிடி-த்தல்ācaibiḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) விருப்பம் மிகுதல், வேட்கையுண்டாதல் (உ.வ.);; to be possessed by desire, to be swayed by passion (colloq.);. [ஆசு – ஆசை + பிடி]
ஆசைபூட்டு-தல்	ஆசைபூட்டு-தல்ācaipūṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஆசையிற் சிக்கச் செய்தல்; to engross the affection of, captivate (W);. க. ஆசெவடிசு [ஆசு → ஆசை. பூண் (த.வி.); → பூட்டு (பி.வி.);]
ஆசைமருந்து	ஆசைமருந்துācaimarundu, பெ. (n.) பெண்ணைத் தன்வயப்படுத்தும் மருந்துக்கூட்டு (வசியமருந்து);; love potion, phiiter (W.);. [ஆக → ஆசை. மருந்து பார்க்க;see marundu]
ஆசைமொழி	ஆசைமொழிācaimoḻi, பெ. (n.) நம்பிக்கையுண்டாகச் சொல்லும் சொல்; persuasive or tempting speech, words of hope of encouragement. [ஆசு (பற்று); → ஆசை. ஆசை + மொழி.]
ஆசையறு-தல்	ஆசையறு-தல்ācaiyaṟudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) விருப்பம் முற்றாக நீங்குதல்; to extinguish desire or passion. "ஆசை அறுமின்கள் ஆசை அறுமின்கள் ஈசனோடாயினும் ஆசை அறுமின்கள்" (திருமந்.2570); [ஆசை + அறு. அறுதல் (த.வி.);]
ஆசையறு-த்தல்	ஆசையறு-த்தல்ācaiyaṟuttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) விருப்பம் நீக்குதல்; to cause to extinguish desire or passion. [ஆசை + அறு. அறுத்தல் (பி.வி.);]
ஆசைவை-த்தல்	ஆசைவை-த்தல்ācaivaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) ஒன்றன் மேல் அல்லது ஒருவரிடம் விருப்பம் கொள்ளுதல்; to desire, to long for, place affection on an object. க.ஆசெ கொள்ளு; ;படட. ஆசெபீ [ஆசை + வை]
ஆஞ்சரிணம்	ஆஞ்சரிணம்āñjariṇam, பெ. (n.) காட்டுத் துளசி; wild basil, wild marjoram, Olimum ascendens alias O.cristatum (சா.அக.);.

ஆஞ்சாலி	ஆஞ்சாலிāñjāli, பெ. (n.) ஆஞ்சான்2 பார்க்க;see anjan2 [ஆஞ்சால் - ஆஞ்சாலி.]
ஆஞ்சான்	ஆஞ்சான்1āñjāṉ, பெ. (n.) 1. கப்பற்கயிறு; halyard or rope for hoisting a sail. 2. பொருள்களை உயரத்தூக்க உதவும் கயிறு; rope for lifting weights with a pulley or otherwise, hawser. 3. சிறிய தனிக்கொம்பு; the lone, slender stem of a tree. [ஒருகா. அணைந்தான் → அணஞ்சான் → ஆஞ்சான்.] ஆஞ்சான்2āñjāṉ, பெ. (n.) தண்டனைக்குரிய கோதண்டம் (நாஞ்.);; rope or swing formerly in use in village schools for punishing pupils (Nän.);. [ஆஞ்சல் → ஆஞ்சால் → ஆஞ்சான்] ஆஞ்சான்3āñjāṉ, பெ. (n.) இளமரத்தண்டு; the stalk of a young tree or plant (சா.அக.);.
ஆஞ்சான் கயிறு	ஆஞ்சான் கயிறுāñjāṉkayiṟu, பெ. (n.) கப்பற் பாய்களை அல்லது கொடிகளை ஏற்றவும் இறக்கவும் உதவுங் கயிறு (M. Nawi. 86.);; rope for lifting and lowering sails in ships.
ஆஞ்சான்பற்றி	ஆஞ்சான்பற்றிāñjāṉpaṟṟi, பெ. (n.) தோணியில் ஆஞ்சான் கயிறு கட்டப்படும் மரம்; a beam across the stern of a boat to which the halyard is tied.
ஆஞ்சி	ஆஞ்சி1āñji, பெ. (n.) 1. அச்சம்; fear, "பேர்த்த மனைவியாஞ்சியானும்" (தொல். பொருள். 79); 2. அலைவு (பிங்.);; motion, vibration. 3. சோம்பல் (சூடா.);; idleness, laziness. 4. கூத்து; dancing. (செ.அக.);. 5. அதிர்ச்சி (சா.அக.);; shock. 6. விளையாடல்; playing. (க.தமி.அக.);. ம., க.அஞ்சு; தெ.அஞ்சிக; து.,பட.அஞ்சிகெ; கோத. அன்ஞ்; துட.ஒச், கூ. அச;குவி.அச்சாலி. [அல் → அஞ்சு → ஆஞ்சு → ஆஞ்சி.] ஆஞ்சி2āñji, பெ. (n.) ஏலக்காய்ச் செடி (சூடா);; cardamom plant. cf. aindri. [அடஞ்சி - ஆஞ்சி, அடையாகக் காய்ப்பது.]

ஆஞ்சிக்காஞ்சி	ஆஞ்சிக்காஞ்சிāñjikkāñji, பெ. (n.) 1. போர்க் களத்தில் இறந்த கணவனது வேல் வடுவைக் கண்டு மனைவி அஞ்சிய புறத்துறை (தொல். பொருள். 79; 2. போர்க்களத்திலிறந்த கணவனுடன் தீயில் மூழ்கும் மனைவியின் பெருமை கூறும் புறத்துறை (பு.வெ. 4, 22);; theme describing the greatness of the warrior's wife who ends her earthly existence either by ascending the funeral pyre with her deceased lord or by killing herself with the same deadly arrow that has caused her lord his mortal wound. [அஞ்சு → ஆஞ்சு → ஆஞ்சி. ஆஞ்சி + காஞ்சி - ஆஞ்சிக்காஞ்சி. கணவனுக்குற்ற தீங்கு கண்டஞ்சி அத்துயரில் பங்கேற்கும் புறத்துறை. காஞ்சி = நிலையாமை. இனி ஆஞ்சி = கட்டுண்ணல் எனக்கொண்டு நிலையாமை எண்ணத்தால் கட்டுண்ணல் என்றுமாம்]
ஆஞ்சித்தாழை	ஆஞ்சித்தாழைāñjittāḻai, பெ. (n.) மஞ்சள்நிறமுள்ள தாழைவகை (சித்.அக.);; a kind of yellow aloes.
ஆஞ்சிரணம்	ஆஞ்சிரணம்āñjiraṇam, பெ. (n.) காட்டுத்துளசி (சித்.அக.);; wild basil. ஆஞ்சரிணம் பார்க்க; ānjarinam
ஆஞ்சில்	ஆஞ்சில்āñjil, பெ. (n.) 1. ஒருவகைப் பூடு; species of Azima. 2. சங்கஞ்செடி; a shrub – Monotia barleriodies alias M.tetracantha.
ஆஞ்சிறிகம்	ஆஞ்சிறிகம்āñjiṟigam, பெ. (n.) சங்கஞ்செடி (சித்.அக.);; mistletoe-berry thorn. ஆஞ்சில் பார்க்க;see anjil.
ஆஞ்சுதல்	ஆஞ்சுதல்āñjudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) , இழுத்தல்; to pull, tighter. 2. இழுத்துக்கட்டுதல்; to tighten and tie with a rope.
ஆஞ்செல்கை	ஆஞ்செல்கைāñjelkai, பெ. (n.) 1. தெப்பம்; raft. (செ.அக.); 2. கப்பல்; ship. (க.தமி.அக.);
ஆஞ்செலகை	ஆஞ்செலகைāñjelagai, பெ. (n.) ஆஞ்செல்கை பார்க்க;see anjelgai.
ஆஞ்ஞான்	ஆஞ்ஞான்āññāṉ, பெ. (n.) ஆஞ்சான், பார்க்க see anjan.

ஆஞ்ஞை	ஆஞ்ஞைāññai, பெ. (n.) 1. கட்டளை; order; command, direction. 2. (ஒகம்); ஆறாதாரங்களுள் ஒன்று; cakra in the body, described as two petalled lotus situated between the two eyebrows, one of ārātaram. ம. ஆச்ஞ; க. ஆச்ஞா; தெ. ஆச்ஞ;து. ஆச்ஞெ. Nep, Skt. ägnä. [ஆணை → ஆஞை → ஆஞ்ஞை.]
ஆளுன்	ஆளுன்āḷuṉ, பெ. (n.) தந்தை; father.
ஆஞா	ஆஞாāñā, பெ. (n.) தந்தை (இ.வ.);; father (Loc.);. Mar., Nep. ājā (grand father); [ஐயா → அயா → அஞா → ஆஞா]
ஆஞான்	ஆஞான்āñāṉ, பெ. (n.) தந்தை (இ.வ.);; father Loc.);. மறுவ. ஆஞ்ன். [ஐயன் → அயன் → அஞன் → அஞான் → ஆஞான்.]
ஆஞி	ஆஞிāñi, பெ. (n.) தந்தை (இ.வ.);; father (Loc.);. [ஐயன் → அயன் → அஞன் → ஆஞான் → ஆஞி. ஆஞா → விளி. ஆஞி -விளி. இகரவீற்று விளிச்சொல் கொச்சைத்திரிபு]
ஆட்கடியன்	ஆட்கடியன்āḍkaḍiyaṉ, பெ. (n.) 1. பாம்புவகை (குற்றால.தல.கண்டகசே.32);; a kind of snake (Tn); 2. முதலை (இ.வ.);; crocodile (Loc.);. [ஆள் + கடியன். கடியன் = கடிக்கக் கூடியது, விழுங்கக்கூடியது.]
ஆட்காசு	ஆட்காசுāṭkācu, பெ. (n.) ஆள் வடிவம் பொறித்த பழங்காலக் காசு; ancient coin, on which is stamped the figure of a man. ம. ஆளக்காசு. [ஆள் + காசு]

ஆட்காட்டி	ஆட்காட்டிāṭkāṭṭi, பெ. (n.) 1. சுட்டுவிரல்; fore finger as it points index finger. 2. ஆட்காட்டிப் பறவை' a birdknownas atkatti-k-kuruvi. 3. வழிப்போக்கருக்கு வழிகாட்டும் அடையாளப் பலகை; sign post. 4. ஆளை அடையாளம் காட்டுபவன்; one who identifies the correct person. "ஆட்காட்டி தெரியாமல் திருடப் போகிறவன் கெட்டிக்காரனோ, அவன் அறியாமல் அவன் காலடி பிடித்துப் போகிறவன் கெட்டிக் காரனோ?" (பழ.); [ஆள் + காட்டி]
ஆட்காட்டிக்குருவி	ஆட்காட்டிக்குருவிāṭkāṭṭikkuruvi, பெ. (n.) ஆள்காட்டிப் பறவை; red wattled lapwing Sandpiper. pewt. Sacrigrammus Indicusalias Lobivanellasgoerosis alias Charadrius atrogularis. It is so called from its screeching on the approach of a man at night. "ஆட்காட்டிப் பட்சி கடல் மேகம் போயொளிக்கும்" (பதார்த்த 892);. மறுவ. ஆக்காட்டிக்குருவி, ஆட்காட்டிப்பட்சி. ஆள்காட்டுகின்றவள். ம. ஆள்காட்டி. [ஆள் + காட்டி – ஆட்காட்டி. இராக்காலத்தில் மாந்தர் வருகையைக் கூச்சலிட்டுக் காட்டிக் கொடுக்கும் இயல்புடைமையின் இப்பறவை ஆள்காட்டிக்குருவி எனப்பெயர் பெற்றது.]
ஆட்காட்டிப்பட்சி	ஆட்காட்டிப்பட்சிāṭkāṭṭippaṭci, பெ. (n.) ஆட்காட்டிக் குருவி; bird. ஆட்காட்டிக்குருவி பார்க்க;see atkattik-kuruvi. [ஆள் + காட்டி + பட்சி. Skt. paksi. த. பட்சி.]
ஆட்கால்	ஆட்கால்āṭkāl, பெ. (n.) சதுரங்கக் கட்டத்துள் காலாட்காயால் வெட்டக்கூடிய அறை; square where a piece is liable to be captured by a pawn. (chess);. [ஆள் + கால். ஆள் = காலாட்காய். கால் = உற்றவிடம்.]
ஆட்கூலி	ஆட்கூலிāṭāli, பெ. (n.) ஒரு வேலையாளுக்குரிய கூலி; hire of a workman, wages of a labourer. [ஆள் + கூலி.]
ஆட்கொண்டான்	ஆட்கொண்டான்āṭkoṇṭāṉ, பெ. (n.) வில்லிபுத்தூராழ்வாரைப் புரந்து பாரதம் பாடுவித்த திருவக்க பாகையில் வாழ்ந்த சிற்றரசன் (பாரத, பதினாறாம். 90);; a chief who ruled in Vakka-pagaiand under whose patronage villiputhur—alvar composed the Tamil Bharatam, 14th c. வரபதி யாட்கொண்டான் பார்க்க;see Varapadi Atkondan. [ஆள் + கொண்டான்]

ஆட்கொல்லி	ஆட்கொல்லி1āṭkolli, பெ. (n.) 1. கொலைஞன்; murderer, man-slayer. 2. பணம், பொன், செல்வம்; money, gold, wealth as slaying men. "ஆட்கொல்லியென்பரிதை யாய்ந்திலையே" (அருட்பா, நெஞ்சறி.412);. 3. கொலைகாரி; woman who murders. ம. ஆள்கொல்லி. [ஆள் + கொல்லி.] ஆட்கொல்லி2āṭkolli, பெ. (n.) தில்லைமரம் (சித்.அக.);; blinding tree (செ.அக.);.
ஆட்கொல்லி விதை	ஆட்கொல்லி விதைāṭkollividai, பெ. (n.) தில்லை மரத்தின் விதை;seed of the tiger's milk spurge tree. (சா. அக.);. [ஆள் + கொல்லி + விதை]
ஆட்கொள்(ளு)-தல்	ஆட்கொள்(ளு)-தல்āṭkoḷḷudal, 7 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. ஆளாக ஏற்றுக்கொள்ளுதல்; take into one's fold, admit into one's good graces, as God does a faithful devotee. "என்னையுமாட்கொண்டருளி" (திருவாச. 10.4);. 2. உருக்கொள்ளுதல்; to get the form of a man (கதி.தமி. அக.);. [ஆள் + கொள்ளுதல் - ஆட்கொள்ளுதல். ஆள் = வேலைக்காரன், அடிமை.]
ஆட்சி	ஆட்சிāṭci, பெ. (n.) 1. ஆளுகை; rule, reign. "விண்ணு நின்னாட்சி யாக்கி" (கம்பரா. சூர்ப்ப.55);. 2. உரிமை (பிங்.);; ownership, proprietorship, lordship. 3. ஆன்றோர் வழக்கு; use, usage. esp. classical usage. இந்தச்சொல்ஆட்சியில் இல்லை (உ.வ.);. 4. நுகர்வு, அனுபவம்; possession, enjoyment "ஆட்சியி லாவணத்தில்" (பெரியபு தடுத்தாட். 56);. 5. மக்கள் அணையலாகாதெனக் கட்டளையிடப்பட்ட இடம் (திருக்கோ. 282. உரை);; sphere of one's authority wherein an outsider may not intrude. 6. (வான); கோள்நிலைகளுளொன்று; 7. அதிகாரம்; dominion, power. 8. தலைமுறையாக வந்த உரிமை; inheritance, heritage. 9. கிழமை, நாள் (நாமதீப.);; day of the week. 10. அரசு; government. ஆட்சிமாறிவிட்டது. (உ.வ.); க. ஆளுவிகெ; ஆள்கெ, ஆடளித;து. ஆடளிதெ Sinh. āṇọuwa. [ஆள் + சி - ஆட்சி.]

ஆட்சிக்கொடை	ஆட்சிக்கொடைāḍcikkoḍai, பெ. (n.) நாட்டாட்சி நல்குதல். உண்டி, பொன், ஊர்தி, விலங்கு, சின்னம், பெயர், நிலம், மகன், ஆட்சி என்னும் ஒன்பான் கொடைகளுள் ஒன்று; gift of reign of a country, one among the nine gifts namely food, gold, mode of conveyance, animal, insignia, name, land, son and the reign of the country.
ஆட்சித்தானம்	ஆட்சித்தானம்āṭcittāṉam, பெ. (n.) ஆட்சிவீடு பார்க்க;see aticividu.
ஆட்சிப்படு-தல்	ஆட்சிப்படு-தல்āḍcippaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நெடுநாளாய் ஒருவரின் ஆளுகையிலிருந்து உரிமையாதல்; to become one's own by long possession. 2. தற்கிழமையாதல் (கதி. அக.);; to be one's possession. [ஆட்சி + படு]
ஆட்சிமொழி	ஆட்சிமொழிāṭcimoḻi, பெ. (n.) அரசு பயன்படுத்தும் மொழி; official language.
ஆட்சியர்	ஆட்சியர்āṭciyar, பெ. (n.) ஆளும் அதிகாரி; government official.
ஆட்சிராசி	ஆட்சிராசிāṭcirāci, பெ. (n.) [ஆட்சி + ராசி. Skt. rasi, → த.ராசி.]
ஆட்சிவீடு	ஆட்சிவீடுāṭcivīṭu, பெ. (n.)
ஆட்சுமை	ஆட்சுமைāṭcumai, பெ. (n.) ஓராள் தூக்கும் சுமை; man's load, coolie load. [ஆள் + சுமை ஆட்சுமை. சுமப்பது சுமை.]
ஆட்செய்-தல்	ஆட்செய்-தல்āṭceytal, 1 செ.கு.வி. (v.t.) 1. தொண்டு செய்தல்; to serve, to pay homage to. "ஆட்செய் தாழிப்பிரானைச் சேர்ந்தவன்" (திவ். திருவாய். 4,10,11);. 2. ஆளைப்போன்ற வடிவம் சமைத்தல்; to make an image of man.
ஆட்டக்கச்சேரி	ஆட்டக்கச்சேரிāṭṭakkaccēri, பெ. (n.) 1. சதிர்; nautch. 2. ஆட்டம் நடைபெறும் இடம்; place of performance. [ஆட்டம் + கச்சேரி = ஆட்டக்கச்சேரி] கச்சேரி பார்க்க;see kaccēri.

ஆட்டக்கதை	ஆட்டக்கதைāṭṭakkadai, பெ. (n.) 1. மலையாளத்தில் 'கதகளி' என்னும் பெயரில் நடைபெற்றுவரும் ஒரு பழைய ஆட்டவகை; a peculiar kind of classical dance-drama in Malayalam, known as Kathakali. 2. தெருக்கூத்து அல்லது நாடகக்கதை; story of a drama of street drama. ம. ஆட்டக்கத (கதகளி);.
ஆட்டக்கல்லிக்காய்	ஆட்டக்கல்லிக்காய்āṭṭakkallikkāy, பெ. (n.) ஈரி தழ்ச்சிப்பி (சேர. நா.);; a kind of large oyster (Kera);. [ஆட்டம் + கல்லி + காய்]
ஆட்டக்கவடன்	ஆட்டக்கவடன்āḍḍakkavaḍaṉ, பெ. (n.) திறமையாக நடித்து ஏமாற்றுபவன்; one who cheats acting very cleverly. அவன் ஆட்டக்கவடன், அவனை நம்பாதே (உ.வ.);. க. ஆட்டகபட. [ஆட்டம் + கவடன் = ஆட்டக்கவடன். கவடு = கவைத்த அல்லது பிரிவுற்ற, இருவேறு இயல்பு கவடன் = உள்ளொன்று வைத்துப் புறத்தொன்று பேசுபவன். கவடன் – Skt. kapata.]
ஆட்டக்களம்	ஆட்டக்களம்āṭṭakkaḷam, பெ. (n.) 1. நாட்டியம் அல்லது நாடகம் நடைபெறும் இடம்; stage for dance or drama. 2 விளையாடுமிடம்; play-ground. 3. மலையாளத்தில் நடைபெறும் ஒணத்தள்ளு என்னும் விளையாட்டு. fencing-matches or sham combats held in connection with 'Onam' festival in former days ம. ஆட்டக்களம்;தெ. ஆடபாக
ஆட்டக்கன்னி	ஆட்டக்கன்னிāṭṭakkaṉṉi, பெ. (n.) ஆண்டுதோறும் கன்றீனும் ஆ (பசு); (சேர.நா);; a cow delivering a calf every year (Kera.);. ம. ஆட்டக் கன்னி [ஆண்டு - ஆட்டை + கன்னி - ஆட்டைக்கன்னி. கன்னி = கன்றீனுவது. கன்னுவது கன்னி; 'இ' எழுவாய் குறித்த ஈறு]
ஆட்டக்காய்	ஆட்டக்காய்āṭṭakkāy, பெ. (n.) 1. சதுரக்கட்டம், தாயக்கட்டம் போன்ற விளையாட்டுகளில் பயன்படுத்தப்படும் காய்; piece used in games like chess. 2. ஆட்டக்காயைப் போல் பிறர் ஏவியபடி செயற்படும் கையாள்; one who is a fool in the hands of a manipulator, pawn. க. ஆட்டகாயி. [ஆட்டம் + காய்]

ஆட்டக்காரன்	ஆட்டக்காரன்āṭṭakkāraṉ, பெ. (n.) 1. விளையாட்டுக்காரன்; player. 2. வேடிக்கை செய்பவன்; funny fellow 3. தெருக் கூத்தில் நடிப்பவன்; actor in the street play. ம. ஆட்டக்காரன் க.ஆட்டக, ஆட்டகார ஆட்டங்குளி; தெ. ஆடகாடு; து. ஆடதாயெ;கொலா. ஆட்டகார் [ஆட்டம் + காரன் = ஆட்டக்காரன்]
ஆட்டக்காரி	ஆட்டக்காரிāṭṭakkāri, பெ. (n.) 1. ஆட்டம் ஆடுபவள்; woman player. 2. நடிப்பவள்; actress. க. ஆட்டகாரி;தெ. ஆட்டகார்த்தி. [ஆட்டம் + காரி]
ஆட்டக்கூட்டம்	ஆட்டக்கூட்டம்āṭṭakāṭṭam, பெ. (n.) 1. நாட்டியமாடுவோர் குழு; band of dancers, dance party. 2. நாடகக் குழு; team of dramatists. 3. விளையாட்டுக் குழு; team of players. க. ஆட்டகூட்ட. [ஆட்டம் + கூட்டம்.]
ஆட்டக்கை	ஆட்டக்கைāṭṭakkai, பெ. (n.) மலையாளத்துக் கதகளியாட்டத்தில் இடம் பெறும் ஒரு கை முத்திரை; a hand-pose in Kathakali play (in Kerala.); ம. ஆட்டக்கை [ஆட்டம் + கை.]
ஆட்டக்கொட்டில்	ஆட்டக்கொட்டில்āṭṭakkoṭṭil, பெ. (n.) 1. நாடக அரங்கம்; theatre 2. மலையாளத்தில் கதகளியாட்டம் நடைபெறும் அரங்கம்; hall for the performance of Kathakali or dance. [ஆட்டம் + கொட்டில்.]
ஆட்டகம்	ஆட்டகம்āṭṭagam, பெ. (n.) 1. நீராடுமிடம் (திரு மஞ்சனசாலை);; bathroom. "ஆட்டகத்திலானைந் துகந்தார் போலும்" (தேவா.720,4); தெ. ஆடடிக்கிய. [ஆடு + அகம் - ஆட்டகம் ஆடுதல் = நீராடுதல். அகம்=மனை, வீடு, வீட்டின் பகுதி.]
ஆட்டங்கட்டு	ஆட்டங்கட்டு1āṭṭaṅgaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நடித்து ஏமாற்றுதல்; to cheat by clever means, 2. நாடகத்தில் வேடம் புனைதல்; to enact a part in a drama. அவன் சிவனாக ஆட்டங்கட்டுகிறான். (உ.வ.);. க. ஆட்ட கட்டு [ஆட்டம் + கட்டு.]

ஆட்டங்காட்டு	ஆட்டங்காட்டு2āṭṭaṅgāṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அலையச்செய்தல்; to make one wander here and there என்னை ஏன் இப்படி ஆட்டங்காட்டுகிறாய்? (உ.வ.); 2. மிகவும் வருந்தச்செய்தல்; to annoy some one. அவனை அளவுக்கு மீறி ஆட்டங்காட்டி விட்டான் (உ.வ.); 3. ஏய்த்தல், ஏமாற்றுதல்; to cheat. எனக்குப் பணம் தராமல் ஆட்டங்காட்டாதே (உ.வ.);. 4. காலம் நீட்டித்தல்; to delay. இன்று நாளையென்று ஆட்டங்காட்டுகிறான் (உ.வ.);. [ஆட்டம் = அசைவு, வருத்தம், ஒத்திருத்தலைக் காட்டுதல் (ஏய்த்தல்);. ஆட்டம் + காட்டுதல்; காட்டுதல் = விளையச்செய்தல், உண்டாக்கல். ஆட்டம்1, ஆட்டம்2 பார்க்க;see āttam1, ātam2]
ஆட்டங் காணு-தல்	ஆட்டங் காணு-தல்āṭṭaṅgāṇudal, 12 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அசைவுறுதல்; to be shaky. பல் ஆட்டங் கண்டு விட்டது. (உ.வ.); 2. தீங்கு நேர்தல், ஊறு நேர்தல்; to become harmful, decay. பதவி ஆட்டங் கண்டு விடும் (உ.வ); 3. விளையாட்டு அல்லது நாடகம் காணுதல்; to see a match or drama. 3ஆம் ஆட்டங் கண்டேன். (உ.வ.); [ஆட்டம் + காணுதல் = ஆட்டங்காணுதல். ஆட்டம் = அசைவு, நிலைகேடு. அசைந்து ஒடியாடும் விளையாட்டு, ஒசிந்தாடும் ஆடல் தழுவிய நாடகம்.]
ஆட்டங்காய்	ஆட்டங்காய்1āṭṭaṅgāy, பெ. (n.) உருண்டைவடிவும் கசப்புமுள்ள காட்டு வெள்ளரிக்காய்; fruit of cur. cumas colocynth. ம. ஆட்டங்காய். ஆண்டங்காய் பார்க்க;see āndaṅkāy. [ஆட்டம் + காய்]
ஆட்டங்கால்	ஆட்டங்கால்āṭṭaṅgāl, பெ. (n.) வெள்ளைப்பூண்டு; garlic-Allium sativum,
ஆட்டங்குளி	ஆட்டங்குளிāṭṭaṅguḷi, பெ. (n.) ஆட்டங்கொளி பார்க்க;see attangoli. [ஆட்டம் + குளி]
ஆட்டங்கொள்-தல்	ஆட்டங்கொள்-தல்āṭṭaṅgoḷṭal, 7 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அசைவுறல்; move, shake 2. நிலைத் தன்மையிழத்தல்; to lose stability. க. ஆட்டங்கொள். [ஆட்டம் + கொள்]
ஆட்டங்கொளி	ஆட்டங்கொளிāṭṭaṅgoḷi, பெ. (n.) எப்பொழுதும் விளையாடிக் கொண்டிருக்கும் இயல்புள்ளவன்; boy or man of playful nature. க. ஆட்டங்குளி, ஆட்டகுளி. [ஆட்டம் + கொளி]

ஆட்டங்கொளித்தனம்	ஆட்டங்கொளித்தனம்āṭṭaṅgoḷittaṉam, பெ. (n.) எப்பொழுதும் விளையாட்டிலேயே பொழுது போக்கும் இயல்பு; playful nature. க. ஆட்டகுளிதன [ஆட்டம் + கொளி + தனம்]
ஆட்டத்துவெளி	ஆட்டத்துவெளிāṭṭattuveḷi, பெ. (n.) குதிரைகளை ஒடவிடுகின்ற பரந்த வெளி, வையாளி விடுகிற வெளி (ஈடு. 7,3,5);; race course, a plain where horses are galloped. [ஆட்டம் + அத்து + வெளி. ஆட்டம் = ஆடவிடுதல், ஒடவிடுதல். அத்து - சாரியை. வெளி = திறந்த இடம்.]
ஆட்டதாளம்	ஆட்டதாளம்āṭṭatāḷam, பெ. (n.) தெருக்கூத்தில் அல்லது நாட்டியம் நாடகம் போன்றவற்றில் பயன்படுத்தப்படும் தாளம்; a species of rhythm க. ஆட்டதாள;தெ. ஆடவெலதி [ஆட்டம் + தாளம்]
ஆட்டப்பாட்டு	ஆட்டப்பாட்டுāṭṭappāṭṭu, பெ. (n.) ஆட்டத்திற்குரிய பாட்டு; poem composed for a dance or drama. ம. ஆட்டப்பாட்டு. [ஆட்டம் + பாட்டு = ஆட்டப்பாட்டு.]
ஆட்டப்பெட்டி	ஆட்டப்பெட்டிāṭṭappeṭṭi, பெ. (n.) தெருக்கூத்து நடத்துவோர் தம் பொருள்களை வைத்துக் கொள்ளும் பெட்டி; big box for keeping the dress and other accessories of street drama (terukkuthu); actors. ம. ஆட்டப்பெட்டி [ஆட்டம் + பெட்டி]
ஆட்டபாட்டம்	ஆட்டபாட்டம்āṭṭapāṭṭam, பெ. (n.) 1. ஆடல் பாடல் (தமிழறி. 57);. dancing and singing. 2. ஆர்ப்பாட்டம்; foppishness. அவன் ஆட்டபாட்டமெல்லாம் அடங்கி விட்டது. (உ.வ.);. 3. பொழுது போக்கு; pastime. க. ஆட்டபாட [ஆட்டம் + பாட்டு + அம்]

ஆட்டம்	ஆட்டம்1āṭṭam, பெ. (n.) 1. அசைவு; motion, vibration, rocking, swinging, rolling, pitching, as of a ship. 2. விளையாட்டு; play, sport, game. "தவப்பகடியாட்டங் காண்" (ஒழிவி. யோக.4);. 3. விளையாட்டில் தொடங்குமுறை; one's turn in a game. 4. கூத்தாட்டு; dance. அங்கே ஆட்டமும் பாட்டமுமாயிருக்கிறது (உ.வ.);. 5. அதிகாரம்; influence, power. ஊர் முழுவதும் அந்த அதிகாரியின் ஆட்டமாயிருக்கிறது (உ.வ.);. 6. அங்குமிங்கும் திரிதல்; moving about, going here and there. "அஞ்சன மேனியை யாட்டங் காணேன்" (திவ். திருவாய்.10,3,3);. 7. பேய் கொண்டாற்போல் குதித்தல்; behaving like the one possessed. அங்கே போகவேண்டுமென்று என்ன ஆட்டம் ஆடினாள் (உ.வ.);. 8. நடுக்கம்; shaking. முதியவருக்குத் தலையாட்டங் கண்டுவிட்டது. (உ.வ.); 9. நடிப்பு; action. அந்த ஆட்டமெல்லாம் இங்கே செல்லாது (உ.வ.);. 10. நாடகம்; drama. ஆட்டம் பார்க்கப் போனார்கள். (உ.வ.);. 11. தெருக்கூத்து street drama. அந்த ஊரில் இன்று இரவு ஆட்டம் நடக்கிறது. (உ.வ.);. 12. நாட்டியம்; dance. அந்தப் பெண்ணின் ஆட்டம் நன்றாக இருந்தது. "ஆட்டமும் பாட்டும் அரை நாழிகை, அவளைச் சிங்காரிக்க ஆறு நாழிகை" (பழ);.
ஆட்டம் போடு-தல்	ஆட்டம் போடு-தல்āṭṭambōṭudal, 16 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கொட்டமடித்தல்; to display pleasure by way of shouting and behaving indecently. என்னமாய் ஆட்டம் போடுகிறார்கள். (உ.வ.); 2. கொடுஞ் செயல் புரிதல்; to display arrogance. 'ஆட்டம் போட்டு அடங்கி விட்டான். (உ.வ.);. 3. தெருக்கூத்து நடத்துதல்; to conduct a street drama 'பழையனூரில் நாளைக்கு ஆட்டம் போடுகிறார்கள்' (உ.வ.);. 4. சிறுவர்கள் விளையாடி ஆரவாரம் செய்தல்; children making a noise while playing. அப்பா! இந்தப் பிள்ளைகள் என்னமாய் ஆட்டம் போடுகிறார்கள் (உ.வ.); ஆட்டம்1 பார்க்க. see ānam1 [ஆட்டம் + போடு]
ஆட்டமடங்கு-தல்	ஆட்டமடங்கு-தல்āḍḍamaḍaṅgudal, 21 செ.கு.வி. (v.i.) திமிர் அடங்குதல், செருக்கடங்குதல்; to get pride and arrogance become subdued. "ஆட்டமும் கூத்தும் அடங்கிற்று அத்தோடே" (பழ.);.
ஆட்டமடித்தல்	ஆட்டமடித்தல்1āḍḍamaḍittal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) 1. கொட்டமடித்தல், ஆரவாரம் செய்தல்; to shout, make a noise, to show pomposity. 2. விளையாட்டில் வெல்லுதல்; to win a game. ஆட்டமடித்தல்2āḍḍamaḍittal, பெ. (n.) கிட்டிப்புள் விளையாட்டு (வின்.);; out-door game played by boys, in which the 'pus.' or a stout little stick is hit off to a great distance by the kitti or longer stick. [ஆட்டம் + அடித்தல் - ஆட்டமடித்தல். அடித்து விளையாடும் ஆட்டம். அடித்தலாட்டம் = ஆட்டமடித்தல் என முன்பின்னாக மாறியமைந்த சொற் புணர்ப்பு.]

ஆட்டமாட்டு-தல்	ஆட்டமாட்டு-தல்āṭṭamāṭṭudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஆடுமாறு செய்தல்; to make one dance. 2. சொன்னபடி செய்வித்தல்; to make one act as directed. க. ஆட்டமாடிசு.
ஆட்டமாடு	ஆட்டமாடு1āṭṭamāṭudal, 5. செ.கு.வி. (v.i.) 1. விளையாட்டாகப் பேசுதல்; to make fun. 2. விளையாடுதல்; to play. 3 ஏமாற்றுதல்; to cheat. [ஆட்டம் = விளையாட்டு, விளையாட்டான செயல்கள். ஆட்டம் + ஆடுதல் - ஆட்டமாடுதல்.] ஆட்டமாடு2āṭṭamāṭudal, 5. செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. ஒரு விளையாட்டை ஆடுதல்; to play a particular game. 2. ஒரு நாடகம் ஆடுதல்; to enact a drama. க. ஆட்டவாடு;பட ஆட்ட ஆடு
ஆட்டமாய்	ஆட்டமாய்āṭṭamāy, இடை (part.) போல; as, like. குதிரையாட்டமாய் ஓடினான் (உ.வ.). [ஆட்டம் + ஆய். ஆட்டம் = போல; ஆய் கு.வி.எ. ஈறு. ஆட்டம்2 பார்க்க;see āttam2.]
ஆட்டமுரி	ஆட்டமுரிāṭṭamuri, பெ. (n.) வெள்ளாட்டு மூத்திரம்; goat's urine. [ஆட்டு + அமுரி.]
ஆட்டமெடு-த்தல்	ஆட்டமெடு-த்தல்āḍḍameḍuttal, 4. செ. கு. வி. (v.i.) 1. நடுங்குதல்; to shiver. குளிரால் உடம்பெல்லாம் ஆட்டமெடுத்துவிட்டது. (உ.வ.);. 2. விளையாட்டில் வெல்லுதல்; to win a game. இரண்டாட்டமும் அவர்களே எடுத்துவிட்டார்கள் (உ.வ.);. 3. வழி தேடுதல், வழிவகை மேற்கொளல்; to take a step, adopt a measure. (செ.அக.);. [ஆட்டம் + எடு = ஆட்டமெடு.]
ஆட்டல்	ஆட்டல்āṭṭal, பெ. (n.) 1. அசைத்தல்; moving. 2. அரைத்தல்; grinding. மாவாட்டல் முடிந்து விட்டது (உ.வ.);. 3. கூத்தாட்டுதல்; making one dance. 4. நீராட்டுதல்; making one bath. [ஆடு(த.வி.); → ஆட்டு(பி.வி.);.ஆட்டு+அல்=ஆட்டல். அல்(தொ.பெ.ஈறு);.] ஆட்டு-தல் பார்க்க;see atu_.
ஆட்டலாங்கொடி	ஆட்டலாங்கொடிāḍḍalāṅgoḍi, பெ. (n.) சோமலதைக் கொடி; soma plant (unidentified); (சா.அக.);. மறுவ. ஆட்டாங்கொடி

ஆட்டலை-த்தல்	ஆட்டலை-த்தல்āṭṭalaittal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) பகைவரைப் பின் தொடர்ந்து சென்று பற்றி அலைத்தல், துன்புறுத்தல்; to pursue the enemy, catch and totment him. க. ஆட்டலெ [அட்டு + அலைத்தல் - அட்டலைத்தல் → ஆட்டலைத்தல். அட்டலைத்தல் பார்க்க;see tialaittal..]
ஆட்டவிளக்கு	ஆட்டவிளக்குāṭṭaviḷakku, பெ. (n.) தெருக்கூத்தில் அல்லது இராக்கால விளையாட்டுகளில் முன்னால் வைக்கப்படும் விளக்கு; big bronze of earthern lamp placed at the edge of the stage in street plays or nocturnal games. ம. ஆட்ட விளக்கு [ஆட்டம் + விளக்கு]
ஆட்டவை-த்தல்	ஆட்டவை-த்தல்āṭṭavaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பின்னாலிருந்து தூண்டிவிட்டுச் செயற்படுத்துதல்; to make one act according to the will of another who forces from behind. 2. படாதபாடு படுத்துவித்தல்; to make one undergo untoward sufferings. அவனை ஆட்டவைக்கிறேனா இல்லையா பார் (உ.வ);. ஆடு (த.வி); → ஆட்டு (பி.வி); ஆட்ட (வி.எ.);.
ஆட்டனத்தி	ஆட்டனத்திāṭṭaṉatti, பெ. (n.) சேர இளவரசன்; Chera prince.
ஆட்டாங்கள்ளிi	ஆட்டாங்கள்ளிāṭṭāṅgaḷḷi, பெ. (n.) திருகுகள்ளிச்செடி (மலை.);; twisted square spurge- Eupherbia tootbs alias E. tiruculli. (சா.அக.);. [ஆடு = அசைவு, வளைவு ஆட்டாங்கள்ளி = வளைந்து திருகிய கள்ளி.]
ஆட்டாங்கொடி	ஆட்டாங்கொடிāḍḍāṅgoḍi, பெ. (n.) சோமலதைக் கொடி; soma plant. ஆட்டலாங்கொடி பார்க்க;see ātsalāňkogi.
ஆட்டாங்கொறுக்கு	ஆட்டாங்கொறுக்குāṭṭāṅgoṟukku, பெ. (n.) மலைத் துவரை (சித்.அக.);; hilldhal-cytisuscajan (சா.அக.);.
ஆட்டாங்கோரை	ஆட்டாங்கோரைāṭṭāṅārai, பெ. (n.) சிறுகோரைப்புல் a small variety of Körai grass, a sedge - Cyperus (genus); (சா.அக.);.
ஆட்டாண்டு	ஆட்டாண்டுāṭṭāṇṭu, பெ. (n.) ஒவ்வோராண்டு; every year. 'ஆட்டாண்டு தோறும் அளக்கக் கடவ நெல்லு' (S.I.I.ii.170);. [ஆண்டு + ஆண்டு = ஆண்டாண்டு → ஆட்டாண்டு (வலித்தல்திரிபு);. ஆண்டாண்டு பார்க்க;see ingapu.]

ஆட்டாம்பிழுக்கை	ஆட்டாம்பிழுக்கைāṭṭāmbiḻukkai, பெ. (n.) ஆட்டின் சாணம்; sheep's ordure or dung. [ஆடு + ஆம் = ஆட்டாம் + பிழுக்கை. ஆட்டாம் புழுக்கை பார்க்க;see ātām-pulukkai.]
ஆட்டாம் புழுக்கை	ஆட்டாம் புழுக்கைāṭṭāmbuḻukkai, பெ. (n.) ஆட்டின் சாணம்; sheep's ordure or dung. [ஆடு + ஆம் ஆட்டாம் (ஆட்டினுடைய); புழுக்கை (துண்டுபட்ட சாணம்);. புள் = பிளத்தல், துண்டுபடல். புள் → புளு → புழு. புழு + கை – புழுக்கை. 'கை' சி.பொ.மு.]
ஆட்டாயன்	ஆட்டாயன்āṭṭāyaṉ, பெ. (n.) ஆடு மேய்ப்பவன்; shepherd.
ஆட்டாலை	ஆட்டாலைāṭṭālai, பெ. (n.) 1. எண்ணெய் ஆட்டும் ஆலை, செக்கு, oil press. 2. ஆடுகளுக்காகப் போடப்படும் கொட்டகை; sheep-fold. (குமரி);. ம. ஆட்டால.
ஆட்டாள்	ஆட்டாள்1āṭṭāḷ, பெ. (n.) ஆடுமேய்ப்பவன்; ஆட்டிடையன்; man employed to attend to the sheep in the pasture, shepherd. ஆட்டாளுக்கு ஒரு மோட்டாள், அந்த மோட்டாளுக்கு ஒரு சீட்டாள் (உ.வ.);. ம. ஆட்டாள் [ஆடு + ஆள் – ஆட்டாள். ஆட்டைக் காத்து மேய்த்துவரும் ஆள்.] ஆட்டாள்2āṭṭāḷ, பெ. (n.) ஆற்றலுள்ளவன், திறமையுள்ளவன்; an able man, expert. ம. ஆட்டாளு;க. ஆடாளு.
ஆட்டாளி	ஆட்டாளி1āṭṭāḷi, பெ. (n.) ஆட்டத்தில் வல்லவன்; one who is good at a play. க. ஆட்டாளி. ஆட்டாளி2āṭṭāḷi, பெ. (n.) ஆள்பவன், ஒரு பணியைச் செவ்வனே மேற்பார்ப்பவன், (நிருவாகி);; person having ability to accomplish or to shoulder are responsibility. உங்கள் காரியங்களுக்கெல்லாம் நான் ஆட்டாளியா? (உ.வ.); க. ஆடளிதகார; தெ. ஆடவண்ணு;து. ஆடளி தெதூபிநாயெ. [ஆடு (த.வி.); → ஆட்டு (பி.வி.);. ஆட்டுதல் = செய்வித்தல், மேற்பார்த்தல். ஆட்டு + ஆள் + இ = ஆட்டாளி. ஒ. நோ. பாடு → பாட்டு + ஆள் + இ = பாட்டாளி. 'இ' தன்மை குறித்த உடைமை அல்லது உடையவன் ஈறு.]

ஆட்டி	ஆட்டி1āṭṭi, பெ. (n.) 1. பெண் (திவா.);; woman, lady. மணவாட்டி (உ.வ.); 2. மனைவி; wite. "ஆட்டியு மகவுந் தானு மதற்குடம் பட்டு" (சேதுபு வேதா. 39);. பெண்டாட்டி (உ.வ.);. 3. தலைவி (பிங்.);; lady, woman of rank. திருவாட்டி (உ.வ.);. க.ஆடங்க;தெ.ஆலு(மனைவி);,ஆட்டடி, ஆட்டி(பெண்); து. ஆடெ. ஆட்டி2āṭṭi, பெ. (n.) 1. ஆட்டுபவன், ஆடச்செய்பவன்; one who makes the cobra or the monkey dance, used only in compounds as பாம்பாட்டி, குரங்காட்டி (உ.வ.);. ம. ஆட்டி. ஆட்டி3āṭṭi, இடை. (part.) பெண்பாலீறு; fem.suff.of nouns. மூதாட்டி, அடியாட்டி (உ.வ.). கம்பாட்டி (வீரசோ. தத்தித 5). ஆட்டி4āṭṭi, வி.எ. (adv.) அரைத்து; ground, past tense of ஆட்டு [ஆட்டு + இ + ஆட்டி. 'இ' இறந்தகாலங் காட்டும் வி.எ.ஈறு.]
ஆட்டிடைச்சி	ஆட்டிடைச்சிāḍḍiḍaicci, பெ. (n.) ஆய்ச்சி; shephered woman
ஆட்டிடையன்	ஆட்டிடையன்āḍḍiḍaiyaṉ, பெ. (n.) ஆடுமேய்க்கும் இடையன்; shepherd. [ஆடு + இடையன் = ஆட்டிடையன்.] ம.ஆட்டிடயன்
ஆட்டியவஞ்சம்	ஆட்டியவஞ்சம்āṭṭiyavañjam, பெ. (n.) புளி; tamarind Tamarindus indica. (சா.அக.);. [ஒருகா. ஆண்டு → ஆட்டை → ஆட்டிய → வஞ்சம். வெஞ்சனம் → வஞ்சனம் (உண்பொருள்);. ஆண்டுக்கொருமுறை கிடைக்கும் உண்பொருள்.]
ஆட்டியவாதம்	ஆட்டியவாதம்āṭṭiyavātam, பெ. (n.) ஒருவகை ஊதை (வாத); நோய் (கதி.அக);; a kind of disease. [ஆட்டியவூதை பார்க்க;see ātsiyavūdai.]

ஆட்டியவூதை	ஆட்டியவூதைāṭṭiyavūtai, பெ. (n.) உடலுழைப்பில்லாமலே உயர்ந்த உணவு வகைகளை உண்டுறங்குவதனால் ஏற்படுவதும், உடம்பில் திமிர், கனம், வலி, இளைப்பு, வீக்கம், மலச்சிக்கல், கால் வலி முதலிய கணங்களையுண்டாக்குவதுமாகிய ஓர் ஊதை (வாத); நோய் (சா.அக.);; rheumatismgenerally due to the deranged (Vayu and kapham); gas and phlem arising from consuming rich food and lack of sufficient exercise. [ஆட்டு → ஆட்டிய (வருத்துகிற); + ஊதை.]
ஆட்டிறைச்சி	ஆட்டிறைச்சிāṭṭiṟaicci, பெ. (n.) ஆட்டின்புலால்; mutton. ம. ஆட்டிறைச்சி [ஆட்டு + இறைச்சி = ஆட்டிறைச்சி.]
ஆட்டினி	ஆட்டினிāṭṭiṉi, பெ. (n.) காட்டுப் பூவரசு (சித்.அக.);; false fern tree. [அத்து → அட்டு → அட்டினி → ஆட்டினி]
ஆட்டீற்று	ஆட்டீற்றுāṭṭīṟṟu, பெ. (n.) ஆண்டுதோறும் ஈனுகை (இ.வ.);; calving every year (Loc.);. [ஆண்டு → ஆட்டு. ஈன் → ஈற்று.]
ஆட்டு	ஆட்டு1āṭṭudal, செ.குன்றாவி (v.t.) 1. அசைத்தல்; to move, shake, wave, rock as a cradle. to swing. 2. துரத்துதல்; to drive away, score off. "ஆட்டி விட்டா றலைக்கும்" (ஐந். ஐம். 34);. 3. அலைத்தல்; to harass, afflict, vex "ஒருவனாட்டும் புல்வாய் போல" (புறநா. 193);. 4. வெல்லுதல்; to conquer: "இகலமராட்டி" (சிலப்.5,225);. 5. ஆடச்செய்தல்; to cause to dance, as a girl, a cobra or a monkey. "நச்சர வாட்டிய நம்பன் போற்றி" (திருவாச. 3,106);. 6. நீராடுதல், குளித்தல்; to bathe. "ஆன்பாறழைத்த வன்பா லாட்ட" (சேதுபு. கடவு.12);. 7 அரைத்தல்; to grind in a mill, as sesamum or sugar cane. "கரும்பாட்டிக் கட்டி சிறு காலைக் கொண்டார்" (நாலடி. 35);. ம. ஆட்டு; க., பட. ஆடு, தெ. ஆடு. து. ஆடுனி; [ஆடு (த.வி.); → ஆட்டு (பி.வி.);]

ஆட்டுக்கசப்பு	ஆட்டுக்கசப்புāṭṭukkasappu, பெ. (n.) ஆட்டின் பித்தம்; bile in the bile-duct of a sheep. (சா.அக);. [ஆடு + கசப்பு - ஆட்டுக்கசப்பு. கசப்பு = கசப்புள்ள பித்தநீர்.]
ஆட்டுக்கசாலை	ஆட்டுக்கசாலைāṭṭukkacālai, பெ. (n.) ஆட்டுக்கிடை (இ.வ.);: sheep-fold. [ஆடு கசாலை → ஆட்டுக்கசாலை. கசாலை = தங்குமிடம். கச்சல் = சிறுமை. ஆலை = இடம் கச்சாலை → கசாலை = சிறிய இடம். இதே சொல், கச்சாலை → கச்சாரி → கச்சேரி = எனவும் திரிந்தது, கசாலை பார்க்க;see kašalai.]
ஆட்டுக்கடா	ஆட்டுக்கடாāṭṭukkaṭā, பெ. (n.) ஆணாடு; ram, =e-goat. ம. ஆட்டுகொற்றன். க. ஆடு;தெ. ஏட [ஆடு + கடா - ஆட்டுக்கடா. கடா பார்க்க;see kadā.]
ஆட்டுக்கத்திக்கோலா	ஆட்டுக்கத்திக்கோலாāṭṭukkattikālā, பெ. (n.) மீன் வகையிலொன்று; belone strongulara, [ஆடு – ஆட்டு+கத்தி+கோலா.]
ஆட்டுக்கல்	ஆட்டுக்கல்1āṭṭukkal, பெ. (n.) 1. அரைக்கும் கல்லுரல்; stone-mortal. "உரலுலக்கை யேந்திரஞ் சுளகாட்டுக்கல்" (பிரபோத. 11,34);. ம. ஆட்டுகல்லு. [ஆடு → ஆட்டு. ஆட்டு + கல்-ஆட்டுக்கல்.] ஆட்டுக்கல்2āṭṭukkal, பெ. (n.) ஆட்டு ரோசனை; the bezoar of the sheep. (சா.அக.);. ம.ஆட்டிங்கல்லு. [ஆடு+கல்-ஆட்டுக்கல்=ஆட்டின் வயிற்றில் கல் போன்று திரண்டிருக்கும் நஞ்சுமுறிப்பான்.] ஆட்டுக்கல்3āṭṭukkal, பெ. (n.) நஞ்சு வகைகளுள் ஒன்று (அமுதபாடாண வகை);; a kind of poison. (சா. அக.);. [ஆட்டுக்கல்=கூட்டியரைத்த செய்நஞ்சு.]
ஆட்டுக்காதுக்கள்ளி	ஆட்டுக்காதுக்கள்ளிāṭṭukkātukkaḻi, பெ. (n.) ஆட்டுச்செவிக்கள்ளி பார்க்க;see attu-c-cevi-k-kalli.

ஆட்டுக்கால்	ஆட்டுக்கால்āṭṭukkāl, பெ. (n.) 1. அடப்பங்கொடி, ஆட்டுக்காலடம்பு; a kind of Creeper. 2. ஆட்டின் கால்; sheep's leg. 3. பூமருதம் (மலை.);; flowering murdah - Terminalia paniculata (சா.அக.);.
ஆட்டுக்காலடம்பு	ஆட்டுக்காலடம்புāḍḍukkālaḍambu, பெ. (n.) அடப்பங்கொடி; goats-foot, convolvulus-pomaea biloba. A plant creeping but never twining. (சா.அக.); மறுவ. முசற்றழை.
ஆட்டுக்காற்கல்	ஆட்டுக்காற்கல்āṭṭukkāṟkal, பெ. (n.) கொக்கைக்கல்; coral stone (W); [ஆடு + கால் - ஆட்டுக்கால். ஆட்டுக்கால் + கல் - ஆட்டுக்காற்கல் = ஆட்டுக்கால் வடிவிலமைந்த பவழக்கல்.]
ஆட்டுக்கிடாய்	ஆட்டுக்கிடாய்āṭṭukkiṭāy, பெ. (n.) ஆட்டுக்கடா பார்க்க;see āṇu-k- kadā. ம. ஆட்டுகொற்றன். ஆட்டுமுட்டன்; க. ஆடு;தெ. எட [ஆடு + கிடாய் = ஆட்டுக்கிடாய்.] கிடாய் பார்க்க;see kidāy.
ஆட்டுக்கிடை	ஆட்டுக்கிடைāḍḍukkiḍai, பெ. (n.) ஆடுகளைக் கிடத்துமிடம். ஆட்டுப்பட்டி; sheep fold, sheep-pen. "ஆட்டுக்கிடையிலே ஒநாய் புகுந்ததுபோல" (பழ.);. ம. ஆட்டின்கிட;க.ஆடுமனெ [ஆடு+கிடை.]
ஆட்டுக்கிடை படுக்கை	ஆட்டுக்கிடை படுக்கைāḍḍukkiḍaibaḍukkai, பெ. (n.) ஈளை (சயநோய்); நோயைக் குணப்படுத்துவதற்காக ஆட்டுக்கிடை நடுவில் படுத்துறங்குதல்; consumptive patient is said to be cured by taking his bed in the midst of the sheep-fold. (சா.அக.); [ஆடு+கிடை+படுக்கை.]
ஆட்டுக்கிறை	ஆட்டுக்கிறைāṭṭukkiṟai, பெ. (n.) ஆட்டு வரி; tax collected on sheep. (S.I.I. vi. 155);. க. ஆடுதேறெ;ம.ஆட்டுப்பாட்டம் [ஆடு + கு + இறை - ஆட்டுக்கு இறை → ஆட்டுக்கிறை. இறை = அரசனுக்கு இறுக்கப்படும் (செலுத்தப்படும்); வரி.]

ஆட்டுக்குட்டி	ஆட்டுக்குட்டிāṭṭukkuṭṭi, பெ. (n.) ஆட்டின் குட்டி; lamb, the young of the sheep. ம. ஆட்டின் குட்டி. [ஆடு+குட்டி-ஆட்டுக்குட்டி.]
ஆட்டுக்குளம்பெண்ணெய்	ஆட்டுக்குளம்பெண்ணெய்āṭṭukkuḷambeṇīey, பெ. (n.) ஆட்டின் காற்குளம்பினின்றும் எடுக்கும் எண்ணெய்; oil prepared from the sheep hoof. (சா.அக.);. [ஆடு + குளம்பு + எண்ணெய் = ஆட்டுக்குளம் பெண்ணெய்.]
ஆட்டுக்கொம்பவரை	ஆட்டுக்கொம்பவரைāṭṭukkombavarai, பெ. (n.) ஆட்டுக் கொம்பைப் போன்ற ஒருவகை அவரைக் காய்; a species of country bean resembling the horn of the sheep. (சா.அக.);. ம. ஆட்டுக்கொம்பன் அவரய்க்க [ஆடு+கொம்பு=ஆட்டுக்கொம்பு+அவரை.]
ஆட்டுக்கொம்பு	ஆட்டுக்கொம்புāṭṭukkombu, பெ. (n.) ஆட்டின் தலையிலுள்ள கொம்பு. இது தமிழ் மருத்துவத்தில் புடமிடுவதற்குப் பயன்படும்; sheep's horn, used in Tamil medicine for purposes of calcination. (சா.அக);. [ஆடு+கொம்பு-ஆட்டுக்கொம்பு.]
ஆட்டுக்கொம்புப் பாலை	ஆட்டுக்கொம்புப்பாலைāṭṭukkombuppālai, பெ. (n.) ஆட்டுக்கொம்பைப்போல் நுனியில் கூர்மையுள்ள இலைகளைக் கொண்ட ஒருவகைப் பாலை; wedge-leaved ape flower – mimusops hexandra. (சா.அக.);. [ஆடு+கொம்பு-ஆட்டுக்கொம்பு+பாலை.]
ஆட்டுக்கொம்பு வாழை	ஆட்டுக்கொம்பு வாழைāṭṭukkombuvāḻai, பெ. (n.) ஆட்டுக் கொம்பைப் போலிருக்கும் வாழை. இது நீலகிரி மாவட்டத்திலும் பிறவிடங்களிலும் பயிராகிறது; a species of banana (plantain); resembling sheep's horn, sheep's horn banana-Musa sapientum (Spaciosum);. This is found grown in Nilgiri district and some other places. (சா.அக.);. [ஆடு+கொம்பு-ஆட்டுக்கொம்பு+வாழை.]

ஆட்டுக்கொம்பொதி	ஆட்டுக்கொம்பொதிāṭṭukkombodi, பெ. (n.) ஆட்டுக் கொம்பு போன்ற காயையுடைய ஒதிய மரம்; long- leaved trumpet-tree with a pod like the ram's horn. (சா.அக.);. மறுவ.ஆற்றுக்கொம்பொதியமரம்,பெரும்பூம்பாதிரிமரம். [ஆடு+கொம்பு-ஆட்டுக் கொம்பு+ஒதி. ஒதி = ஒதியமரம்.] இம்மரத்தைக் குறிக்கும் ஆத்துக்கொம்பொதிய மரம், ஆற்றுக்கொம்பொதிய மரம் ஆகியன தவறான வடிவங்கள்.
ஆட்டுக்கொழுப்பு	ஆட்டுக்கொழுப்புāṭṭukkoḻuppu, பெ. (n.) களிம்பு செய்வதற்காகப் பயன்படுத்தும் ஆட்டின் நிணம். நாட்டு மருத்துவர்கள் இக் கொழுப்புடன் சங்கம் பழம், சாதிக்காய், வால்மிளகு முதலியவற்றைச் சேர்த்து அரத்தங்கக்கல், ஈளை (சயம்); முதலிய நோய்களுக்கு மருந்தாகத் தருவர்; at of the sheep used in preparing ointments-Adeps ovissuet. native physicians employ mutton-suet in the preparation of ointments and also administer it internally with the fruit Azima tetracantha, nutmeg and cubeb in hemoptysis and in certain stages of pthysis pulmonis (சா.அக.);. [ஆடு+கொழுப்பு = ஆட்டுக்கொழுப்பு.]
ஆட்டுக்கோட்டுப்பாலை	ஆட்டுக்கோட்டுப்பாலைāṭṭukāṭṭuppālai, பெ. (n.) ஆட்டுக்கொம்புபாலை பார்க்க;see Blu-kkōmbupālai. [ஆடு+கோடு - ஆட்டுக்கோடு+பாலை=ஆட்டுக் கோட்டுப்பாலை. கோடு = கொம்பு.]
ஆட்டுக்கோன்	ஆட்டுக்கோன்āṭṭukāṉ, பெ. (n.) சிவன்; siva, the Hindu God (கதி.அக.);. [ஆட்டு=கூத்து. கோன் = தலைவன். ஆட்டுக்கோன் = ஆடல்வல்லான், தில்லைக்கூத்தன், சிவன்.]
ஆட்டுச்சக்கரணி	ஆட்டுச்சக்கரணிāṭṭuccakkaraṇi, பெ. (n.) மலையரளி என்னும் நாய்த்தேக்கு மரம்; woolly - leaved fire brand teak (சா.அக.);. [ஆடு+சக்கரணி = ஆட்டுச்சக்கரணி.]
ஆட்டுச்செவிப்பதம்	ஆட்டுச்செவிப்பதம்āṭṭuccevippadam, பெ. (n.) 1. வழுக்கைப்பதம்; soft immature growth of anything compared to a goat's ear. 2. இளநீர் வழுக்கைப்பதம்; immature state like the soft kernel of a tender coconut. [ஆடு + செவி – ஆட்டுச்செவி. ஆட்டின்காது. ஆட்டுச்செவி + பதம் = ஆட்டுச்செவிப்பதம்.]
ஆட்டுத்துகள்	ஆட்டுத்துகள்āṭṭuttugaḷ, பெ. (n.) இரும்புத்தூள், அரப்பொடி; iron filings (S.D);. [ஆட்டு=ஆட்டுதல், துளைத்தல், அராவுதல். ஆட்டு + துகள் - ஆட்டுத்துகள் = ஆட்டுதலால், துளைத்தலால் அல்லது அராவுதலால் உதிரும் இரும்புப் பொடி.]

ஆட்டுத்துழாய்	ஆட்டுத்துழாய்āṭṭuttuḻāy, பெ. (n.) மலைத்துளசி (சித்.அக.);; mountain basil - Ocimum gratissimum.
ஆட்டுத்தேவர்	ஆட்டுத்தேவர்āṭṭuttēvar, பெ. (n.) ஆட்டுவிக்கும் சிறுதெய்வம்; demi-god which causes suffering. "ஆட்டுத்தேவர் தம் விதியொழுகி" (தேவா.); [ஆடு+தேவர்.]
ஆட்டுத்தொட்டி	ஆட்டுத்தொட்டிāṭṭuttoṭṭi, பெ. (n.) ஆட்டுக்கிடை; sheep fold, sheep-pen க. ஆடுமனெ [ஆடு+தொட்டி – ஆட்டுத்தொட்டி. தெ. தொட்டி.. (தொழுவம்);.] ஆட்டுத்தொட்டிāṭṭuttoṭṭi, பெ.(n.) கால்நடை களை புலாலுக்காக அறுக்கும் இடம் (சூளை);; slaughter house. [ஆடு+தொட்டி]
ஆட்டுதப்பி	ஆட்டுதப்பிāṭṭudappi, பெ. (n.) ஆடு அசையிடும் இரை; cud of the sheep.
ஆட்டுப்பட்டி	ஆட்டுப்பட்டிāṭṭuppaṭṭi, பெ. (n.) 1. ஆட்டுக்கிடை; sheep-fold. 2. ஆட்டுப்பட்டியுள்ள ஊர்; village where sheep fold is situated. [ஆடு + பட்டி – ஆட்டுப்பட்டி.. பள் → படு → பட்டி படுக்குமிடம், தங்குமிடம்.]
ஆட்டுப்பிழுக்கை	ஆட்டுப்பிழுக்கைāṭṭuppiḻukkai, பெ. (n.) ஆட்டின் கழிவுப் பொருள்; excreta or dung of the sheep. "பிழுக்கை வாரியும் பால் கொள்வர்" (கந். தேவா.);. [ஆடு + பிழுக்கை.]
ஆட்டுப்பூட்டு	ஆட்டுப்பூட்டுāṭṭuppūṭṭu, பெ. (n.) சிறுமியர் விளையாட்டு; girls game. (த.நா.வி.);. [ஆடு+பூட்டி.]

ஆட்டுமந்தை	ஆட்டுமந்தைāṭṭumandai, பெ. (n.) 1. ஆட்டின் கூட்டம்; flock of sheep or goats. 2. ஆடுகள் ஒன்று கூடுமிடம்; place where sheep or goats are gathered. 3. கண் மூடிப் பின்பற்றும் கூட்டத்தினர்; group of blind followers. [ஆடு + மந்தை – ஆட்டுமந்தை. மன்று → மந்து → மந்தை = ஒன்று கூடுமிடம்.]
ஆட்டுமயிர்	ஆட்டுமயிர்āṭṭumayir, பெ. (n.) கம்பளி நெய்ய உதவும் ஆட்டின் மயிர்; wool, fleece or hair of sheep and goats. [ஆடு + மயிர்.]
ஆட்டுமயிர்ச்சரக்கு	ஆட்டுமயிர்ச்சரக்குāṭṭumayirccarakku, பெ. (n.) கம்பளித்துணி (புதுவை);; woollen cloth. (Pond.);. [ஆடு+மயிர்-ஆட்டுமயிர்+சரக்கு=ஆட்டுமயிர்ச் சரக்கு. சரக்கு = பொருள்.]
ஆட்டுமறிக்கூலி	ஆட்டுமறிக்கூலிāṭṭumaṟikāli, பெ. (n.) நிலத்தில் கிடைவைக்கத் தருங்கூலி; hire paid by a farmer to the owner of a flock of sheep or goats for their detention in his field for manure. [ஆடு + மறி + கூலி - ஆட்டுமறிக்கூலி. மறித்தல் = ஆடுகள் வேறிடஞ் செல்லாமல் ஒரிடத்தில் தடுத்துத் தங்க வைத்தல்.]
ஆட்டுரல்	ஆட்டுரல்āṭṭural, பெ. (n.) ஆட்டுக்கல்; stone mortar for grinding. ம. ஆட்டுக்கல்லு. [ஆட்டு + உரல் - ஆட்டுரல் (வி.தொ.);.]
ஆட்டுலா	ஆட்டுலாāṭṭulā, பெ. (n.) ஆட்டுக்காலடம்பு (கொடி வகை); (சித்.அக.);; goat's foot creeper. [ஆடு + உலா - ஆட்டுலா.]
ஆட்டுவரி	ஆட்டுவரிāṭṭuvari, பெ. (n.) ஆட்டிற்காக வாங்கப்படும் வரி; tax levied on sheep or goats. ம. ஆட்டுப்பாட்டம்;க.ஆடுதேரெ. [ஆடு + வரி = ஆட்டுவரி.]
ஆட்டுவால் திருக்கை	ஆட்டுவால் திருக்கைāṭṭuvāltirukkai, பெ. (n.) ஆட்டு வாலன் திருக்கை பார்க்க;see altu -valan-tirukkai. [ஆட்டுவால்+திருக்கை.]

ஆட்டுவாலன் திருக்கை	ஆட்டுவாலன் திருக்கைāṭṭuvālaṉtirukkai, பெ. (n.) ஒருவகைத் திருக்கை; மீன் வகைகளுள் ஒன்று. இதன் வால் நீளமாயிருக்கும். சிறிய மீன் சிவப்பாகவும், பெரிய மீன் ஈய வண்ணமாகவும், வால் பகுதி கறுப்பாகவும், பொதுவாக அதிக வளர்ச்சியுள்ளதாகவுமிருக்கும். இது தன் வாலின் முள்ளினால் தாக்கும். இதனால் ஏற்படும் புண் கடுந் தீங்கு விளைவிக்கும். (சா.அக.);; shak having the length of the tail 3 to 4 times that of the body, the upper surface of the young one is reddish-brown; the adult is lead coloured but black in the tail; grows to a large size. Wounds inflicted by the spike of its tail are dangerous (S.D.);. [ஆடு + வாலன் + திருக்கை. ஆடு = ஆடுதல், அசைதல், அடிக்கடி அசைத்துக் கொண்டிருத்தல், தன் வாலை அடிக்கடி ஆட்டிக் கொண்டிருக்கும் இயல்பு பற்றி இத்திருக்கை மீன் 'ஆடுவாலன் திருக்கை' எனப் பெயர் பெற்றிருக்கலாம்.]
ஆட்டுவிப்போன்	ஆட்டுவிப்போன்āṭṭuvippōṉ, பெ. (n.) 1. நட்டுவன் (நாமதீப);; dance master. 2. பாடாய்படுத்துபவன்; tormenter. [ஆடு(த.வி.); → ஆட்டு(பி.வி.); → ஆட்டுவி(இருமடி.பி.வி.);.]
ஆட்டூர்தி	ஆட்டூர்திāṭṭūrti, பெ. (n.) தீக்கடவுள்; god of fire. [ஆடு+ஊர்தி.]
ஆட்டூரம்	ஆட்டூரம்āṭṭūram, பெ. (n.) மலைவேம்பு; large neem tree-Melia azadirachta (S.D.);. [ஆட்டூர வேம்பு பார்க்க;see attura-vembu.]
ஆட்டூர வேம்பு	ஆட்டூர வேம்புāṭṭūravēmbu, பெ. (n.) மலை வேம்பு (சித்.அக.);; mountain neem. [ஆட்டூரம் + வேம்பு.]
ஆட்டை	ஆட்டை1āṭṭai, பெ. (n.) விளையாட்டில் தொடங்கும் முறை (நெல்லை);; turn in a game (Tn);. [ஆடு + ஐ – ஆட்டை.. ஆடு = ஆட்டம், விளையாட்டு.] ஆட்டை2āṭṭai, பெ. (n.) ஆண்டு; year. ம.ஆட்ட [ஆண்டு → ஆண்டை → ஆட்டை]
ஆட்டைக்கருமம்	ஆட்டைக்கருமம்āṭṭaikkarumam, பெ. (n.) முதலாண்டு முடிவில் செய்யப்படும் நீத்தார்கடன்; first annual ceremony, performed on the same day of the moon on which the person died (W.); [ஆண்டு → ஆண்டை → ஆட்டை+கருமம்.]

ஆட்டைக்காணிக்கை	ஆட்டைக்காணிக்கைāṭṭaikkāṇikkai, பெ. (n.) ஆண்டுக்கொருமுறை செலுத்தப்படும் ஒரு பழைய வரி; an ancient village cess collected every year (I.M.P.Tp.234);. ம.ஆண்டக்காழ்ச்ச [ஆண்டு → ஆண்டை → ஆட்டை + காணிக்கை.]
ஆட்டைக்கோள்	ஆட்டைக்கோள்āṭṭaikāḷ, பெ. (n.) ஆண்டுதோறுஞ் செலுத்த வேண்டிய தொகை; yearly payment. "ஆட்டைக்கோளாகக் கொடுப்பான்" (T.A.S.ii, 44);. [ஆண்டு → ஆட்டை = ஆண்டுக்கொருமுறை. கொள் → கோள் = பெறுவது.]
ஆட்டைச் சம்மாதம்	ஆட்டைச் சம்மாதம்āṭṭaiccammātam, பெ. (n.) வரிவகை; village cess (I.M.P. Cg. 524);. [ஆண்டு → ஆட்டை+சம்மாதம்.]
ஆட்டைச்சிராத்தம்	ஆட்டைச்சிராத்தம்āṭṭaiccirāttam, பெ. (n.) ஆட்டைக் கருமம் பார்க்க;see attai-k-karumam. [ஆண்டு → ஆட்டை + Skt. சிரார்த்தம்.]
ஆட்டைத்திதி	ஆட்டைத்திதிāṭṭaiddidi, பெ. (n.) ஆட்டைக் கருமம் பார்க்க;see attai-k-karumam.
ஆட்டைத்திருநாள்	ஆட்டைத்திருநாள்āṭṭaittirunāḷ, பெ. (n.) அரசனின் பிறந்தநாள், பிறந்தநாள் பெருமங்கலம்; birth anniversary of a king. ம. ஆட்டத்திருநாள் [ஆண்டு → ஆட்டை + திருநாள் - ஆட்டைத் திருநாள்.]
ஆட்டைத்திவசம்	ஆட்டைத்திவசம்āṭṭaittivasam, பெ. (n.) ஆட்டைக் கருமம் பார்க்க;see attai-k-karumam.
ஆட்டைப்படி	ஆட்டைப்படிāḍḍaippaḍi, பெ. (n.) ஒராண்டுக்கு ஒதுக்கியளிக்கப்பட்ட பொருள்; allotment for the year. ம.ஆட்டப்படி [ஆண்டு → ஆட்டை + படி – ஆட்டைப்படி. படி = அளவு, அளந்து தரப்பட்ட பொருள்.]
ஆட்டைப்பாழ்	ஆட்டைப்பாழ்āṭṭaippāḻ, பெ. (n.) ஆண்டு முழுதும் கரம்பாகக் கிடந்த நிலம்; cultivable land left waste throughout the year (S.I.I. iv, 155);. க. ஆடவல [ஆண்டு → ஆட்டை + பாழ் = ஆட்டைப்பாழ்.]

ஆட்டைப்பூடு	ஆட்டைப்பூடுāṭṭaippūṭu, பெ. (n.) ஆண்டுக்கொரு முறை விளையும் பூண்டு; annual plant (S.D.);. [ஆண்டு → ஆட்டை. ஆண்டு. பூண்டு → பூடு = ஆட்டை + பூடு = ஆட்டைப்பூடு.]
ஆட்டை வட்டம்	ஆட்டை வட்டம்āṭṭaivaṭṭam, கு.வி.எ. (adv.) ஆண்டுதோறும்; every year, annually. "ஆட்டைவட்டம் அரைக்காற்காசு பொலிசை" (S.I.I.ii,125);. [ஆண்டு → ஆட்டை. வட்டம் = முழுமை, நிறைவு. ஆட்டை வட்டம் = ஆண்டு நிறைவு, ஆண்டு முடிவு, ஒவ்வோர் ஆண்டு முடிவு.]
ஆட்டை வட்டன்	ஆட்டை வட்டன்āṭṭaivaṭṭaṉ, பெ. (n.) ஆட்டை வட்டம் பார்க்க;see āttaivaṭiam (S.I.I.ii,403);.
ஆட்டை வாரியம்	ஆட்டை வாரியம்āṭṭaivāriyam, பெ. (n.) ஊராண்மைக்கும் அறமுறைக்கும் பொறுப்பேற்ற பழங்கால ஊரவைப்பிரிவு; ancient village administration and judicial division. [ஆண்டு → ஆட்டை + வாரியம்]
ஆட்டை வாரியர்	ஆட்டை வாரியர்āṭṭaivāriyar, பெ. (n.) சிற்றூர் ஆளுகையை ஆண்டு தோறும் மேற்பார்வை செய்யும் அவையினர்; annual committee for supervising the management of village affairs (S.I.I. iii, 271);. [ஆண்டு → ஆட்டை. ஆட்டை + வாரியர்.]
ஆட்டோசை	ஆட்டோசைāṭṭōcai, பெ. (n.) ஆட்டின் குரலைப் போன்ற தார விசையினோசை (நாமதீப.);; seventh note of the gamut, as resembling the bleating of sheep. [ஆடு + ஒசை – ஆட்டோசை = ஆட்டின் ஒசை.]

ஆட்படு	ஆட்படு1āḍpaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அடிமையாதல்; on to become a devoted servant, commonly to a deity. "ஆனாலவனுக்கிங் காட்படுவாராரேடி" (திருவாச. 12:12);. 2. தலைப்படுதல்; to become involved voluntarily. நானே ஆட்பட்டேன் (உ.வ.);. 3. உயர்நிலையடைதல்; to raise from obscurity, become a man of some property and consequence. அவன் என்னால் ஆட்பட்டான் (யாழ்ப்.);. 4. உடல் நலமடைதல்; to recuperate after sickness (J.);. [ஆள்+படுதல்-ஆட்படுதல். 1. .ஆள்=பிறர்க்குப் பணியாற்றும் ஆள். 2. ஆள்=தன் ஆளுந்தன்மை அல்லது செயல் திறனைத் தன்னலத்திற்கன்றிப் பிற நலத்திற்களிக்கும் ஆள். 3. ஆள் = பிறரால் மதிக்கப்படும் ஆள். 4. ஆள் = உடலளவில் ஆள். ஆட்படல்=ஆளாதல், முழு உடல் நலம் பெறல். ஆள்=ஆளும் தன்மை] ஆட்படு2āḍpaḍuttal, 18 செ.குன்றாவி. (v.i.) அடிமை கொள்ளுதல், அடிமையாக்குதல்; loaccept as a devoted slave. "உன்னடியார்க் காட்படுத்தாய்" (திவ். திருப்பள்ளி. 10);. க ஆள்தன கொள் [ஆள்+படுத்தல்=ஆட்படுத்தல்.]
ஆட்பலி	ஆட்பலிāṭpali, பெ. (n.) மாந்தரைக் கொன்று படைக்கும் படையல், படையல் கொடுத்தல் (நரபலி);; human sacrifice. "தலைக்காட்பலி திரிவர்" (திவ். இயற். நான் முகன். 52);. [ஆள்+பலி-ஆட்பலி.]
ஆட்பழக்கம்	ஆட்பழக்கம்āṭpaḻkkam, பெ. (n.) 1 பல்லோர் நட்பு; friendship with many. 2. மக்கள் நடமாட்டம்; being frequented by men. ஆட்பழக்கமில்லாத வழி (உ.வ.);. [ஆள்+பழக்கம் - ஆட்பழக்கம்.]
ஆட்பார்-த்தல்	ஆட்பார்-த்தல்āṭpārttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1 ஆள் தேடுதல்; to be on the look out for victims as Yama. "ஆட்பார்த்துழலுமருளில் கூற்று" (நாலடி. 20.);. 2. பணி செய்தற்கு ஆட்பார்த்தல்; to recruit person for work. 3. வேற்றாள் வாராமல் நோக்குதல்; to watch against detection as an accomplice. [ஆள்+பார் = ஆட்பார்.]
ஆட்பாலவன்	ஆட்பாலவன்āṭpālavaṉ, பெ. (n.) 1. ஆட்கொள்ளப்பட்டவன்; devotee. "ஆட்பாலவர்க்கருளும் வண்ண மும்" (தேவா. 1178,4);. 2. ஆட்பட்டவன்; one who is accepted as a devotee. க. ஆள்தன [ஆள் + பால் + அவன் = ஆட்பாலவன்.]

ஆட்பிடியன்	ஆட்பிடியன்āḍpiḍiyaṉ, பெ. (n.) 1. முதலை; crocodile, alligator. 2. ஆளைப்பிடிப்பவள், ஒழுக்கமற்றவள் (இராட்.);; vamp. ம.ஆள்ப்பிடியன். [ஆள்+பிடியன்=ஆட்பிடியன்.]
ஆட்பிரமாணம்	ஆட்பிரமாணம்āṭpiramāṇam, பெ. (n.) ஆள்மட்டம் பார்க்க;see ālmattam. Skt. pramäna → த.பிரமாணம். [ஆள்+பிரமாணம்-ஆட்பிரமாணம்.]
ஆடக இறைவன்	ஆடக இறைவன்āṭagaiṟaivaṉ, பெ. (n.) பொன்னம் பலத்து ஆடும் இறைவன்; Lord Śiva dancing in Chidambaram. [ஆடகம்+இறைவன்.]
ஆடகக் கருப்பன்	ஆடகக் கருப்பன்āṭagaggaruppaṉ, பெ. (n.) நான்முகன்; Brahma. "ஆடகக் கருப்பனை நிகர்வது" (சேதுபு. கந்த. 6);. [ஆடகம்+கருப்பன்.]
ஆடகக்கோயில்	ஆடகக்கோயில்āṭagagāyil, பெ. (n.) பொன்னாலான கோயில், பொன் வேய்ந்த கோயில்; temple with golden roof. [ஆடகம் + கோயில்.]
ஆடகச்சயிலம்	ஆடகச்சயிலம்āṭagaccayilam, பெ. (n.) ஆடகமலை பார்க்க;see agaga-malai ஆடகம் = ஆடகப்பொன். Skt, sala → த. சயிலம் (மலை.); [ஆடகம்+சயிலம்=ஆடகச்சயிலம்.] மேருமலை பொன்னாலானது என்னும் தொன்ம (புராண); நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் ஆடகச்சயிலம் எனப்பட்டது. மேருமலையைச் சார்ந்த காகமும் பொன்னாகும் என்பது பண்டு தொட்டு வழங்கி வரும் சொலவடை.

ஆடகம்	ஆடகம்1āṭagam, பெ. (n.) 1. மாழை (உலோக);க் கட்டி (பிங்.);; ore. 2. பொன்; gold. "ஆடக மாட நெருங்குங்கடல்" (தேவா. 538,1);. 3. நால்வகைப் பொன்களுள் ஒன்றாகக் கருதப்படும் கிளிச்சிறை;கிளிச்சிறகு போன்ற வெளிர் பசுமை கலந்ததும் 500 மாற்றுள்ளதுமான உயர்ந்த வகைப் பொன் one of the four kinds of superior concentrated gold with a greenish tint resembling the colour of the wings of parrot. It is said to be of a very high purity and standard of gold with 500 (matru); (10 matru - 24 carats); (S.D.);. 4. செம்பு; copper. 5. துவரை; pigeon pea or red gram. 6. சிறுகாஞ்சொறி; hemp-leaved tragia (S.D.); 7. சிறு நாகப்பூ (தைலவ. தைல. 23);; iron wood of Ceylon. 8. குதம்பைச் செடி; a plant. (சங்.அக.);. ம. ஆடகம். [ஆடகம்=பொலிவு மிக்கது, அழகம் → ஆழகம் → ஆடகம்.] ஆடகம்2āṭagam, பெ. (n.)
ஆடகமருத்தம்	ஆடகமருத்தம்āṭagamaruttam, பெ. (n.) பொன்; gold. [ஆடகம் = பொன். ஒருகா. ஆடகம் + அருத்தம் = ஆடகமருத்தம். Skt. aria → த. அருத்தம்.]
ஆடகமலை	ஆடகமலைāṭagamalai, பெ. (n.) மேருமலை (கல்லா. 72:1);; mount meru as golden [ஆடகம் = ஆடகப் பொன். ஆடகம் + மலை.]
ஆடகமாடம்	ஆடகமாடம்āṭagamāṭam, பெ. (n.) 1. பொன் மாளிகை; mansion of gold. 2. திருமால் கோட்டம்; shrine of Thirumāl. "ஆடக மாடத்தறிதுயிலமர்ந்தோன்" (சிலப். 26.62);. 3. சேரநாட்டிலுள்ள இரவிபுரம்; Ravipuramin Kerala. 4. திருவனந்தபுரம்; Thiruvananthapuram ம. ஆடகமாடம். [ஆடகம்+மாடம்-ஆடகமாடம்.ஆடகம்=பொன்,ஆடகமாடம்=பொன்மாளிகை, பொன் வேய்ந்த கோயில், அக்கோயிலுள்ள ஊர்.]
ஆடகன்	ஆடகன்āṭagaṉ, பெ. (n.) இரணியகசிபு (பாரத. வேத்திர. 15);; Hiranya Kašpu, a king. [ஆடகம் = பொன். ஆடகன் = பொன் நிறமானவன்.]

ஆடகாமாமூலம்	ஆடகாமாமூலம்āṭakāmāmūlam, பெ. (n.) சிறிய முள்ளங்கி; wild country radish. [ஆடகம்+மாமூலம்.ஆடகம்=ஆழகியது,சிறியது.]
ஆடகி	ஆடகிāṭagi, பெ. (n.) 1. துவரைச் செடி; red-gram plant. 2. காக்கைப் பொன் (நாநார்த்த.);; mica. ம.,க.ஆடகி; Mar. ataki (a shrub); [ஒருகா. ஆடகம் → ஆடகி. ஆடகம்=பொன். ஆடகி பொன் போன்ற நிறமுள்ள துவரை, துவரை காய்க்கும் செடி.]
ஆடகூடம்	ஆடகூடம்āṭaāṭam, பெ. (n.) செம்பு மலை; a mythological mountain containing copper ore. [ஆடகம் = பொன், பொன் போன்ற நிறமுள்ள செம்பு. ஆடகம் + கூடம் = ஆட கூடம். கூடம் = மலை.]
ஆடகேசன்	ஆடகேசன்āṭaācaṉ, பெ. (n.) ஆடகேசுரர் பார்க்க;see ādagēšurar.
ஆடகேசுவரம்	ஆடகேசுவரம்āṭaācuvaram, பெ. (n.) 1. ஆயிரத்தெட்டு சிவத்தலங்களுள் ஒன்று; one of the 1008 Siva shrines. 2. ஆடகேசனின் உலகம் (அருணா. பு.திருமலை. 46);; the nether world, as the dominion of Hātakesa. [ஆடக + ஈசுவரம் - ஆடகேசுவரம். ஈசுவரம் = ஈசன் கோயில்.]
ஆடகை	ஆடகைāṭagai, பெ. (n.) ஆடகி1 பார்க்க;see adagi1
ஆடங்கம்	ஆடங்கம்āṭaṅgam, பெ. (n.) 1. காலக்கழிவு (தாமதம்);; delay. "இன்னுமென்ன ஆடங்கமா" (சர்வசமய.44);. 2. துன்பம்; distress. "ஆடங்கஞ் சற்று மணுகாமல்" (பஞ்ச. திருமுக. 777);. [ஆடு + அங்கம் - ஆடங்கம். த. ஆடங்கம் → Skt. āganka.]
ஆடசை	ஆடசைāṭasai, பெ. (n.) துவரை; pigeon pea, redgram. ம. ஆடகம். [ஒருகா. ஆடகை → ஆடசை.] ஆடலி பார்க்க;see adagi.

ஆடம்	ஆடம்1āṭam, பெ. (n.) ஆமணக்கு (மலை.);; castor-plant. ஆடமணக்கு பார்க்க;see adamanakku. [ஆடமணக்கு-ஆடம்.] ஆடம்2āṭam, பெ. (n.) 1. ஒரு முகத்தலளவு (இ.வ.);; liquid measure, esp. for oil, about 24 measures (Loc.); (செ.அக.); 2. இருபது (ஆமணக்குக்); கொத்துக் கொண்ட ஓரளவு (கதி.அக.);; a measure which contains 20 bunches of castor seeds. [ஆடம்1 → ஆடம்2]
ஆடம்பரம்	ஆடம்பரம்1āṭambaram, பெ. (n.) 1. பல்லிய முழக்கம்; din of musical instruments. 2. யானையின் பிளிற்றொலி; elephant's trumpeting. 3. பகட்டார வாரம்; pomp, show, ostentation. "ஆடம்பரங் கொண்டடிசி லுண்பான்" (திருமந். 1655);. 4. ஒட்டோலக்கம்; pomp, parade (W);. 5. போர்ப்பறை; battle drum. 6. வேடிக்கை; fun. ம.ஆடம்பா,ஆடம்பரி; க. ஆடம்பர;தெ. ஆடம்பரமு. Mar ādambara. [ஆடு + அம்பரம் - ஆடம்பரம் அம்பலம் – அம்பரம்] ஆடம்பரம்2āṭambaram, பெ. (n.) மருளேறிய நிலை; state of being possessed by a spirit. [ஆடு + அம்பரம் → ஆடம்பரம்.] ஆடம்பரம்3āṭambaram, பெ. (n.) 1. கண்மடல்; eyelid. 2. சீற்றம் [ஆடு
ஆடமணக்கு	ஆடமணக்குāṭamaṇakku, பெ. (n.) ஆமணக்கு (சித்.அக.);; castor plant. [அவிழ்-அவுடம்-ஆடம்+மணக்கு-ஆடமணக்கு. அவிழ்=வித்து, கொட்டை. மணி-மணக்கு]
ஆடமரம்	ஆடமரம்āṭamaram, பெ. (n.) நாட்டு வாதுமை மாம்; country almond tree. (சேரநா.); ம. ஆடமரம். [அவிழ்-அவிழம்-ஆவிடம்-ஆடம்+மரம்.அவிழ்=கொட்டை]

ஆடரங்கம்	ஆடரங்கம்āṭaraṅgam, பெ. (n.) ஆட்டக்கச்சேரி பார்க்க;see atta-k-kaccēri. [ஆடு + அரங்கம்.]
ஆடரங்கு	ஆடரங்குāṭaraṅgu, பெ. (n.) 1. நாடகம், நடனம், கூத்து முத்லிய நிகழ்ச்சிகள் நடத்துதற்கேற்ற மன்றம்; auditorium. "அறையும் ஆடரங்கும்" (கம்பரா.); 2. பலர் கண்டு மகிழும் ஏந்துள்ள விளையாட்டிடம்; stadium. [ஆடு+அரங்கு.]
ஆடரவக்கொடி யோன்	ஆடரவக்கொடியோன்āḍaravakkoḍiyōṉ, பெ. (n.) ஆடும் பாம்புக் கொடியுடைய மன்னன், துரியோதனன்; king Duryodhana. ம. ஆடரவக்கொடி [ஆடு+அரவம்+கொடியோன்.]
ஆடரி	ஆடரிāṭari, பெ. (n.) முருகக் கடவுள் (கதி.அக.);; Lord Muruga. [ஆடு (வெற்றி); + அரி (செல்வன்);.]
ஆடருப்பான்கொட் டை	ஆடருப்பான்கொட்டைāṭaruppāṉkoṭṭai, பெ. (n.) ஏறழிஞ்சில்; sage leaved alangium (SD);.

ஆடல்	ஆடல்1āṭal, பெ. (n.) 1. அசைதல்; moving, shaking, quivering. "ஆடற் பூங்கொடி ஊடி உரைத்தது" (திருக்கோ.393,கொளு.); 2. சொல்லுதல்; speaking, saying. "யார்க்கும் நன்னய மாடல் செயும்" (கந்தபு. உற்பத். தகரேறு. 24);. 3. நீராடல் (பிங்.);; bathing. 4. செய்தல் (பிங்.);; doing, performing. 5. விளையாட்டு; game, sport. "கந்துக மம்மனை யாடலும்" (பாரத. சம்பவ. 27);. 6. கூத்து; dance. "பாடலா ராடலார்" (தேவா. 225.2);. 7. நட்புரை (கதி. அக.);; friendly talk. 8. இழித்துரைத்தல், பழித்துரைத்தல்; talking III of. "அச்சம் ஆடலும்" (நன்.31);. 9. ஏய்த்தல், ஏமாற்றுதல்; cheating, defrauding ம. ஆடல்; க., பட. ஆட; தெ., து. ஆட;கொ. ஆடு, ஆடா. [ஆடு ஆடுதல்
ஆடல் கொடு-த்தல்	ஆடல் கொடு-த்தல்āṭalkoḍuttal, 4. செ.கு.வி (v.i.) 1. இடங்கொடுத்தல்; to yield, to be lenient. "இவ்வாற்றாமைக்கெல்லாம் ஆடல் கொடுத்த ஆழ்வார்" (ஈடு. 85,11);. 2. துன்பம் நுகர்தல் (ஈடு.9,9,பிர.);; to experience hardship ம. ஆடல்ப்பெடுக [ஆடல்+கொடு.]
ஆடல் பாடல்	ஆடல் பாடல்āṭalpāṭal, பெ. (n.) 1. ஆட்டமும் பாட்டும்; game and song. 2. நாட்டியமும் பாட்டும்; dance and song. க., து.,பட.ஆடபாட;கூ. ஆட்பாடலு. [ஆடல்பாடல்=ஆடுதல்பாடுதல்.]
ஆடல் வேற்றுமை	ஆடல் வேற்றுமைāṭalvēṟṟumai, பெ. (n.) நின்றாடல் வீழ்ந்தாடல் என்று இருவகைப்பட்ட கூத்து வேற்றுமை; dancing as in standing position and in lying position. [ஆடல்+வேற்றுமை.]
ஆடலாடல்	ஆடலாடல்āṭalāṭal, பெ. (n.) விளையாடல்; playing. "ஆடலாடல் உறுதியேல்" (பெரியாழ். 15:2);. [ஆடல்+ஆடல்.]

ஆடலார்	ஆடலார்āṭalār, பெ. (n.) நாட்டியமகளிர்; female dancers. [ஆடல்+ஆர்.]
ஆடலிடம்	ஆடலிடம்āḍaliḍam, பெ. (n.) 1. அரங்கம் (திவா.);; stage, theatre. 2. விளையாட்டுக் களம்; playground. [ஆடல்+இடம்-ஆடலிடம்.]
ஆடலை	ஆடலைāṭalai, பெ. (n.) 1. பூவாத மரம்; tree which does not yield flowers. 2. அரசமரம்; pipal or peepul tree. 3. பூவிளா; a plant. 4. அத்தி; fig tree (S.D.);. [ஆண்டு=வித்தின் முளை, பூ. ஆண்டு-ஆடு+அல்+ஐ.]
ஆடவமுதுமை	ஆடவமுதுமைāṭavamudumai, பெ. (n.) 48லிருந்து 60 அகவை வரையுள்ள ஆடவர் பருவம்; stage of male between 48 to 60 years of age. [ஆடவன் + முதுமை.]
ஆடவர்	ஆடவர்āṭavar, பெ. (n.) 1. ஆண்மக்கள்; males in general "ஈட்டம் இவறி இசை வேண்டா ஆடவர்' (குறள். 1003.); 2. இளையோர்; youngsters, youth. 3. இடைப் பருவத்து ஆண்மக்கள். (32 அகவை முதல் 48 வரை);; males from 32 to 48 years of age. (or); milddle aged male (6.D.);. [ஆள் → ஆளவன் → ஆடவன் = ஆளுந் திறமையுள்ளவன். 'ஆர்' ப.பா. ஈறு.]
ஆடவர் பருவம்	ஆடவர் பருவம்āṭavarparuvam, பெ. (n.) குழந்தை, காளை, குமரன், ஆடவன், மூத்தோன், மூதாளன் என ஆண்களின் வளர்ச்சியில் கூறப்படும் பருவ நிலைகள் (வின்.);; six stages in the growth of a male. [ஆள் → ஆடவர் + பருவம்.]
ஆடவர்வகுப்பு	ஆடவர்வகுப்புāṭavarvaguppu, பெ. (n.) இன்பசாரம் என்னும் நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளவாறு சசன், இடபன், அச்சுவன் என மூன்று பிரிவாகக் கூறப்படும் ஆடவர்வகுப்பு (கல்லா.7.மயிலேறும்);; adult human males who, according to the Inbasaram, a treatise on erotics, are divided into three classes. (செ.அக.); 2. கொக்கோக முறைப்படி சொல்லப்பட்ட நான்கு வகை ஆடவர் பகுப்பு; human male adult divided according to lust etc., into four classes as laid down in the erotic science of Kokköga Muni. (S.D.);. [ஆடவர் + வகுப்பு.]

ஆடவல்லான்	ஆடவல்லான்āṭavallāṉ, பெ. (n.) 1. கூத்தப்பெருமான்; Nataraja S.I.I. ii. 125). 2. முதலாம் இராசராசன் காலந்தொட்டு மரக்கால், நிறைகல், தூலாக் கோல்களுக்கு வழங்கி வந்த பழைய பெயர்; standard weight, balance and measure in vogue during the days of the Chola king Rajaraja I, kept for safe custody with the Thanjavur temple authorities (S.I.I. ii. 400, 403, 408);. [ஆடவல்லான் = கூத்தாடும் சிவன், சிவன் பெயரிலமைந்த அளவுக்கருவிகள்.] இராசராச சோழன் தஞ்சாவூரில் குன்ற மன்னதோர் கோயில் எடுப்பித்துத் தன் சிவப்பத்திமையை வெளிப்படுத்திப் பகழ்பெற்றதாலும், சிவன் பெயர் எங்கும் பரவவேண்டும் என்னும் வேட்கையின் விளைவாகவும் அளவுக் கருவிகளுக்கும் ஆடவல்லான் என்று சிவனின் பெயரிடப்பட்டது.
ஆடவல பெருமான்	ஆடவல பெருமான்āṭavalaberumāṉ, பெ. (n.) சிவபெருமான்;Śiva as an expert dancer. "ஆரூர் ஆடவல பெருமானைப் பணிவார்" (பெரிய புராண சா. 58);. [ஆடல்+வல்ல+பெருமான்-ஆடவலபெருமான். உல்ல→வல(தொகுத்தல் திரிபு);. பெருமான் = சிவன்]
ஆடவள்	ஆடவள்āṭavaḷ, பெ. (n.) பெண். ஆடவன் என்பதன் பெண்பால் (பிங்.);; woman, female. க. ஆடங்கி;தெ. ஆடதி. [ஆளவள்→ஆடவள்=இல்லறப்பணிகளை ஆளுந்திறத்தவள்.]
ஆடவன்	ஆடவன்āṭavaṉ, பெ. (n.) 1. ஆண்மகன்; man. "ஆடவர் பெண்மையையவாவுந் தோளினாய்" (கம்பரா, தாடகை 94.);. 2. இளைஞன்; youth. (திருக்கோ. 219);. 3. ஆண்களுக்குரிய ஆறுபருங்களுள் 32 முதல் 48 அகவை வரையிலான நான்காம் பருவத்தினன்; man between 32 and 48 years of age. [ஆள் → ஆளவன் → ஆடவன் = தான் மேற்கொண்ட செயலைத் திறம்பட ஆளும் வன்மை வாய்ந்தவன்.]
ஆடவை	ஆடவை1āṭavai, பெ. (n.) 1. பருவப் பெண்; young woman. 2. இரட்டை ஒரை (மிதுனராசி);; Gemini, a sign of the Zodiac. 3. ஆனிமாதத்தின் தமிழ்ப்பெயர்; Tamil name of the month of Ani. தெ. ஆடதி. [ஆள் = ஆளப்படும் பெண். தெ. ஆளு (மனைவி) ஆளவை - ஆடவை.] ஆடவை2āḷāḷappaḍumbeṇteāḷumaṉaiviāḷavaiāḍavaiāḍavai, பெ. (n.) ஆடல் அவை, நடன அரங்கம்; dancing hall, stage. க. ஆடும்பொல (திடல்);. [ஆடு + அவை - ஆடவை.]

ஆடவைக்கருந்தலை	ஆடவைக்கருந்தலைāṭavaikkarundalai, பெ. (n.) கோடை அறுவடைக்கால இறுதியைக் காட்டும் ஆனி என்னும் ஆடவை மாத இறுதி; close of the month of Ani, which marks the end of the harvest season. [ஆடவை + கருந்தலை.]
ஆடவைத்தூக்கம்	ஆடவைத்தூக்கம்āṭavaittūkkam, பெ. (n.) ஆடவை (ஆனி); மாதத்தில் கடலில் காணப்படும் அமைதி (யாழ்ப்);; calm prevailing on the sea in the month of Ani. [ஆடவை+தூக்கம். தூக்கம் = செயற்பாடற்ற அமைதியானதோற்றம்.]
ஆடற்கூத்தியர்	ஆடற்கூத்தியர்āṭaṟāttiyar, பெ. (n.) அகக் கூத்தாடுங் கணிகையர்; dancing girls who exhibit the erotic emotions of the human mind by means of gestures while dancing. "காவற் கணிகைய ராடற் கூத்தியர்" (சிலப். 5.50);. [ஆடல்+கூத்தியர்=ஆடற்கூத்தியர். கூத்தியர்=நடனமாடும் மகளிர்.]
ஆடற்கூறுபாடு	ஆடற்கூறுபாடுāṭaṟāṟupāṭu, பெ. (n.) கூத்தின் பாகுபாடு. இது தாண்டவம், நாட்டியம், நட்டுவம் (நிருத்தம்); என மூவகைப்படும் (கதி அக.);; sub- divisions in dancing. [ஆடல்+கூறுபாடு - ஆடற்கூறுபாடு கூறுபடுத்தல் = வகைப்படுத்துதல் கூறுபடு - கூறுபாடு (தொ.பெ.);]
ஆடற்பேதம்	ஆடற்பேதம்āṭaṟpētam, பெ. (n.) கூத்தினது வேற்றுமை (கதி.அக.);; varieties in dancing. [ஆடல்+பேதம். ஆடல் வேற்றுமை பார்க்க;see āgalvārtumai.]
ஆடற்றரு	ஆடற்றருāṭaṟṟaru, பெ. (n.) நகைச்சுவைக் கூத்துப் பாட்டுவகை; dancing song, used in comedies. [ஆடல்+தரு – ஆடற்றரு. த. தரவு = தரு → Skt. taru.] தரு பார்க்க; ses taru.
ஆடனூல்	ஆடனூல்āṭaṉūl, பெ. (n). நாட்டிய நூல்; natya sastra, treatise on the principles of dancing. "ஆடனூல் வரம்புகண் டவராகி" (திருவிளை. கான்மாறி.7);. [ஆடல்+நூல் - ஆடனூல் = ஆடலைப்பற்றிக் கூறும் நூல்.]

ஆடா	ஆடாāṭā, பெ. (n.) 1. நெருப்புக்கு ஓடாத, நெருப்பால் பெரிதும் தாக்குறாத; not volatile or that which does not fume of otherwise disappear on application of heat or fire (S.D.);. 2. கால்களிற் கட்டியைப் போலுண்டாகும் குதிரை நோய் (அகவ. 102);; disease affecting horses, in the formation of tumours in the logo. [ஒருகா. அடு → அடா → ஆடா. அடுதல்=சுடுதல், வேதல். குதிரையின் காலில் உண்டாகுங் கட்டி. பிறகட்டிகளைப் போல் பழுத்து உடையாததாயும் இருக்கலாம்.]
ஆடாச்சரக்கு	ஆடாச்சரக்குāṭāccarakku, பெ. (n.) சூடேற்றுவதால் ஆவியாகிவிடாத மருந்துச் சரக்கு; drugs which do not pass off of disappear, as gas when heated (S.D.);. [ஆடா பார்க்க;see ada]
ஆடாசம்	ஆடாசம்āṭācam, பெ. (n.) ஒருவகை நஞ்சு (கெந்தி);; a kind of arsenic (S.D.);.
ஆடாதிருக்கை	ஆடாதிருக்கைāṭātirukkai, பெ. (n.) ஒருவகைத் திருக்கைமீன்; a kind of shark. ஆடுவாலன் திருக்கை பார்க்க;see aduvalan-tirukkai.
ஆடாதோடை	ஆடாதோடைāṭātōṭai, பெ. (n.) ஆடுதொடு மூலி என்னும் மருந்துச்செடி; medicinal shrub. ஆடுதொடு மூலி பார்க்க;see ādutodumūli ம. ஆடலோட; க. ஆடுசோகெ, ஆட்சோகெ; தெ. அட்டிசாமு; து. ஆடலோடு, யேட்முட்டந்திதப்பூ; Sk.alarusa, Pktatalusa, H. adusa, Mar. adulasa, Gul. araguso, sini. āgātōdā. [ஆடு+தொடு → ஆடுதொடை → ஆடுதோடை → ஆடாதோடை. தொடு → தொடை (தொடுவது, தொடப்படுவது, தின்பது);. ஒ.நோ: கொடு → கொடை (கொடுப்பது, கொடுக்கப்படுவது, கொடுக்கப்படும் பொருள்);. ஆடுதொடை → ஆடாதோடை (பேச்சு வழக்கிலுள்ள திரிபு);. ஆடாதோடை = ஆடு விரும்பித் தின்னும் தழைகளுள்ள செடி. இதற்கு ஆடுதொடுமூலி என்ற பெயருண்மை காண்க.] இதற்கு மருத்துவத்தாய் (வைத்திய மாதா); என்று வடமொழியாளர்கள் பெயரிட்டு வழங்குகின்றனர். ஆடுகள் விரும்பித்தின்னும் இச்செடி 8 முதல் 10 அடிவரை வளரும். இது குறுகலாயும், முனையிற் கூம்பியும், அடித்தண்டிற் கிளைகள் கிளைத்துமிருக்கும். இதன் பூக்கள் மஞ்சளும் நீலமும் கலந்த நிறத்தொடு வெண்புள்ளிகள் படர்ந்துமிருக்கும். இப்பூண்டின் ஒவ்வொரு பகுதியும் மருத்துவத்திற்குதவும். இது சிறிது கசப்பானது. நறுமணமுள்ளது. இதன் காய்கள், இழுப்பும், வலியும் அகற்றும் குணமுள்ளவை. இலைகள், பூக்கள், வேர், பட்டை ஆகியவற்றைப் பொடித்தும் கருக்கிட்டும் பயன்படுத்தப்படும். இலைகள் ஈளை, வலி, இழுப்பு போக்கும். இருமல், காய்ச்சல், சளி, மார்ச்சளி, ஈளை முதலிய நுரையீரல் நோய்களைக் குணப்படுத்தும். இதன் இலையுடன் தூதுவளையையும் கண்டங் கத்தரியையும் சேர்த்துக்கருக்கிட்டுக் (கஷாயம்); கொடுத்தால் வயிற்றிலுள்ள பூச்சிகள் நீங்கும். இதனால் அனைத்து நோய் நுண்ணுயிரிகளும் சாகும். மற்றக் கடைச் சரக்குகளுடன் சேர்த்து இளகியமாக்கிக் (லேகியம்); கிளறி உண்ண, ஈளை, மூக்கில் குருதிவடிதல், பல்லில் குருதி வடிதல் ஆகியவை நிற்கும். ஈளை ஊதைக் காய்ச்சல் (கபவாதசுரம்);, வயிற்றுப்போக்கு (அதிசாரபேதி);, தண்கழிச்சல் (சீதபேதி); முதலியவற்றிலும் குருதி விழுவதைக் குணப்படுத்த இவ்விலைச்சாறு மிகவும் உதவும். இதன் இலைச்சாற்றுடன் தேனும் இஞ்சிச்சாறும் சேர்த்து மார்ச்சளி, இருமல், ஈளை ஆகியவற்றுக்கு மருந்தாகக் கொடுக்கப்படும். இதன் வேர் மூலத்தை கெண்டையேறுதல் முதலிய நரம்பு வலிகளுக்கும், மார்ச்சளிக்கும் குழந்தைகள் அள்ளுமாந்தத்திற்கும் கருக்கிட்டுக் கொடுக்கலாம்

ஆடி	ஆடி1āṭi, பெ. (n.) 1. கண்ணாடி; mirror. "பொன்னினாடியிற் பொருந்துபு நிற்போர்" (மணிமே. 19:90);. 2. உவர்மண்ணோடு மணல் சேர்த்துருக்கிச் செய்யும் பளிங்கு; transparent quartz made of sand mixed with fuller's earth-crystal glass (S.D.);. "விதிமா ணாடியின் வட்டங் குயின்று" (மணிமே. 8:47);. "அடுத்தது காட்டும் பளிங்கு போல்);" (குறள். 206);. ம., க. ஆடி; Sinh. adassa. [ஆடு + இ – ஆடி. தன்னையடுத்தோர் அல்லது பொருளின் உருவநிழலாடுதலால் கண்ணாடியும் பளிங்கும் ஆடி என்று பெயர் பெற்றன.] ஆடி2āṭi, பெ. (n.) 1. காற்று (கதி.அக.);; wind. 2. நாரை; crane. [ஆடு + இ - ஆடி. ஒருகா. காற்று மோதி ஆடச் செய்யும் இயல்பால் ஆடி எனப் பெயர் பெற்றிருக்கலாம்.] ஆடி3āṭi, பெ. (n.) நண்டு; crab. ஏடி பார்க்க;see edi. நண்டு நெண்டு ஞேடு ஞேடி ஆடி 'ஞெண்டு' தெலுங்கில் என்றும் துளுவில்
அடிக்கரு	அடிக்கரு aḍikkaru, பெ. (n.) கடக (ஆடி); மாதத்து நீருண்ட மேகம்; dark clouds of the month of Adi, indicating plentiful rain in the ensuing monsoon. 'ஆடிக் கருவழிந்தால் மழை குறைந்துபோம்' (வின்);. [ஆடி + கரு.]
ஆடிக்கழைத்தல்	ஆடிக்கழைத்தல்āṭikkaḻaittal, பெ. (n.) 1. கடக (ஆடி); மாதம் பிறந்ததும் மாப்பிள்ளையைப் பெண் வீட்டுக்கு அழைத்தல்; inviting newlywed man to a feast at the bride's house on the 1st of Adi. 2. புதிதாக மணஞ்செய்து கொடுத்த பெண்ணை கடக (ஆடி); மாதம் முழுவதும் தாய் வீட்டில் தங்கியிருப்பதற்காக அழைத்தல்; taking away or separating the bride from her husband, and putting her under the care of parents during the month of Agi of their first year of marriage. This separation is indispensable to prevent conception in that month and delivery in the coming April which is believed to bring ruin upon the family (W.);. [ஆடிக்கு + அழைத்தல்.]
ஆடிக்காருவா	ஆடிக்காருவாāṭikkāruvā, பெ. (n.) 1. கடகக் காருவா பார்க்க;see kagaka-k-kāruvâ. 2. கடக (ஆடி); மாதத்துக் காருவா (அமாவாசை); நாள் ஒரு நன்னாள்; new moon of Adi, auspicious day. [ஆடி + காருவா]
ஆடிக்கால்	ஆடிக்கால்āṭikkāl, பெ. (n.) வெற்றிலைக்கொடி படர்வதற்கு முன்னேற்பாடாகக் கடக (ஆடி); மாதம் வயலில் நடும் அகத்தி (இ.வ.);; West Indian pea-tree, planted in the month of Agi, in fields to serve as a support for betel creepers. [ஆடி + கால்.]

ஆடிக்காற்று	ஆடிக்காற்றுāṭikkāṟṟu, பெ. (n.) கடக (ஆடி); மாதத்தில் கடுமையாக வீசும் தென்மேற்குப் பருவக் காற்று; high monsoon winds blowing from southwest, such as those characteristic of Adi. "ஆடிக்காற்றில் அம்மியே பறக்கும் போது இலவம் பஞ்சு எம்மாத்திரம்?" (பழ.);. [ஆடி + காற்று]
ஆடிக்குறி	ஆடிக்குறிāṭikkuṟi, பெ. (n.) கடக (ஆடி); மாதத்து வளர்பிறையின் ஐந்தாம் பிறை (பஞ்சமி);, ஞாயிறுவரின் மழை குறைவு, திங்கள்வரின் பெரு வெள்ளம், செவ்வாய்வரின் சண்டை (போர்);, அறிவன் (புதன்); வரின் பெருங்காற்று, வியாழன்வரின் நல்ல விளையுள், வெள்ளிவரின் பெரு மழை, காரி (சனி); வரின் விளை வில்லை யென்று மக்களிடை நிலவும் நம்பிக்கை (அபி.சிந்.);; fifth day of the moon during the month of Adi (July - August); which according to the belief of common people, will bring low rain if it falls on Sunday, flood on Monday, war on Tuesday heavy wind on Wednesday, good harvest on Thursday, heavy rain on Friday and no harvest on Saturday. [ஆடி + குறி. குறி=அடையாளம்.]
ஆடிக் குறுவை	ஆடிக் குறுவைāṭikkuṟuvai, பெ. (n.) நெல்வகை; a kind of short term paddy. (Pudu. Ins. 191);. [ஆடி + குறுவை. குறுகிய காலத்தில் அறுவடை செய்யும் நெல்லுக்குக் குறுவை எனப்பெயர். அந்நெல் கடக மாதமாகிய ஆடிமாதத்தில் அறுவடை செய்தலால் ஆடிக்குறுவை எனப்பெயர் பெற்றது.]
ஆடிக்கோடை	ஆடிக்கோடைāṭikāṭai, பெ. (n.) கடக (ஆடி); மாதத்தில் அறுவடையாகும். நெல். (இ.வ.);; extra rice-crop, harvested during the month of Adi. [ஆடி + கோடை.]
ஆடிச்சி	ஆடிச்சிāṭicci, பெ. (n.) கழைக்கூத்தாடிப் பெண் (புதுவை);; woman who is an acrobat. [ஆடிச்சி = ஆடுபவள். சி - பெ.பா.ஈறு.]
ஆடிடம்	ஆடிடம்āḍiḍam, பெ. (n.) 1. விளையாடுமிடம்; playground "மன்னி யாடிடஞ் சேர்வர்கொல்" (திருக்கோ. 37.);. 2. கூத்தாடுமிடம்; dancing stage. [ஆடு + இடம்]
ஆடித்திகைந்தான்	ஆடித்திகைந்தான்āṭittigaindāṉ, பெ. (n.) சிற்றா முட்டி; plant.
ஆடித்திங்கள்	ஆடித்திங்கள்āṭittiṅgaḷ, பெ. (n.) கடகத் திங்கள்; Tamil month Kadagam. (Adi); "ஆடித் திங்கள் பேரிருள் பக்கத்து" (சிலப். 23. 133);. [ஆடி + திங்கள்.]

ஆடிப்பட்டம்	ஆடிப்பட்டம்āṭippaṭṭam, பெ. (n.) கடக (ஆடி); மாதத்துப் பயிரிடும் பருவம்; cultivation season in the month of Adi. "ஆடிப்பட்டம் தேடி விதை." (பழ);. க. ஆடிகத்தெ. [ஆடி + பட்டம்.]
ஆடிப்பண்டிகை	ஆடிப்பண்டிகைāṭippaṇṭigai, பெ. (n.) கடக (ஆடி); மாதப்பிறப்புக் கொண்டாட்டம்; first day of Adi, a day of feasting, mutual visits, when the sun is supposed to enter on its southern course (W.);, [ஆடி + பண்டிகை.]
ஆடிப்பால்	ஆடிப்பால்āṭippāl, பெ. (n.) கடக (ஆடி); மாதப் பிறப்பன்று செய்யும் விருந்தில் இடம் பெறும் தேங்காய்ப்பாலுணவு (இ.வ.);; dish made of the milk of the coconut kernel and it is also the piece-de-resistance on the occasion of the first day of Adi. [ஆடி + பால்.]
ஆடிப்பாவை	ஆடிப்பாவைāṭippāvai, பெ. (n.) ஆடியில் (கண்ணாடியில்); தோன்றும் உரு; image in a mirror. "ஆடிப்பாவை போல" (குறுந். 8.);. [ஆடி + பாவை.]
ஆடிப்பூச்சு	ஆடிப்பூச்சுāṭippūccu, பெ. (n.) கானல்; mirage. [ஆடி + பூச்சு. பூச்சு = தோற்றம்.]
ஆடிப்பூரம்	ஆடிப்பூரம்āṭippūram, பெ. (n.) கடக (ஆடி); மாதத்துக் கணை (பூர); நாண்மீனன்று நடைபெறும் அம்மன் திருவிழா; festival celebrated in honour of the goddess in temples on the Puram day in Adi. [ஆடி + பூரம்]
ஆடிப்பெருக்கு	ஆடிப்பெருக்குāṭipperukku, பெ. (n.) கடக (ஆடி); மாதம் பதினெட்டாம் நாளன்று காவிரியில் வெள்ளம் பெருகுவதைக் கொண்டாடும் விழா; festival held on the 18th day of Agi when the river Kaviri is supposed to be in spate. [ஆடி + பெருக்கு. பெருக்கு = வெள்ளப்பெருக்கு.]
ஆடிப்போ-தல்	ஆடிப்போ-தல்āṭippōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) கட்டுக் குலைந்து போதல், ஆட்டங்காணுதல்; to become shaky. [ஆடி + போ - ஆடிப்போ (கூட்டுவினை);.]

ஆடியகூத்தன்	ஆடியகூத்தன்āṭiyaāttaṉ, பெ. (n.) தில்லை மரம் (சித்.அக.);; blinding tree.
ஆடியமாவாசை	ஆடியமாவாசைāṭiyamāvācai, பெ.(n.) கடகக் காருவா பார்க்க;see kadaka-k-karuva. [ஆடி + அமாவாசை.] ஆடியமாவாசையைத் தமிழில் கடகக்காருவா என்பர்.
ஆடியல்	ஆடியல்āṭiyal, பெ. (n.) அசையுந் தன்மை; shaking "ஆடியல் பெருநாவாய்" (மதுரைக்.83);. [ஆடு + இயல்.]
ஆடியற்பெயர்	ஆடியற்பெயர்āṭiyaṟpeyar, பெ. (n.) இளந்துணை மகார் தம் விளையாட்டு வகையான் தாமே அப்போதைக்குப் பட்டிபுத்திரர், கங்கை மாத்திரர் என்றாற் போலப் படைத்திட்டுக் கொண்ட பெயர்; assumed name as pseudonym chosen by players to suit the particular game. "கூடிவரு வழக்கின் ஆடியற் பெயரே" (தொல்.சொல்.165);. [ஆடு + இயல் + பெயர்.]
ஆடியறவெட்டை	ஆடியறவெட்டைāṭiyaṟaveṭṭai, பெ. (n.) கடக (ஆடி); மாதத்திலுண்டாகும் பொருள் முடை (இ.வ..);; time of high prices or scarcity, usu, associated with the month of Adi (Loc.);. [ஆடி + அற + வெட்டை. அற = முற்றிலும்; வெட்டு → வெட்டை = இல்லாமற்போதல், பொருள் தட்டுப்பாடு. உழவர்களிடம் பொருள்முடையும் பணமுடையும் ஏற்படுங்காலம் என்னும் கருத்தில் ஆடியறவெட்டை என்னும் தொடராட்சி தோன்றியிருக்கலாம்.]
ஆடியோடுஞ்சரக்கு	ஆடியோடுஞ்சரக்குāṭiyōṭuñjarakku, பெ. (n.) முதலில் நெருப்பிற் கருகிப் பின் நில்லாமல் மறைந்து பதங்கிக்கும் சரக்கு; mineral which first melts in a crucible and is ther sublimated gradually as mercury, sulphur, etc., do. [ஆடி + ஒடும் + சரக்கு.]
ஆடிவாலான்	ஆடிவாலான்āṭivālāṉ, பெ. (n.) நெல்வகை; a kind of paddy (P.T.L.);.
ஆடிவில்லை	ஆடிவில்லைāṭivillai, பெ. (n.) உருப் பெருக்கிக் காட்டுங் கண்ணாடி; lens. [ஆடி + வில்லை.]

ஆடிவெள்ளி	ஆடிவெள்ளிāṭiveḷḷi, பெ. (n.) கடக (ஆடி); மாதம் மூன்றாம் வெள்ளியன்று வாழ்வரசியர் (சுமங்கலிகள்); நோற்கும் நோன்பு; religious ceremony observed by married women on the 3rd Friday of the month of Adi, with a view to praying the Amman goddess to bestow longevity and for the welfare of their husbands and families. [ஆடி + வெள்ளி.]
ஆடு	ஆடு1āṭudal, 5. செ.கு.வி. (v.i.) 1. அசைதல்; to move, to wave, to swing, to shake, to vibrate. ஆடு கழை. 2. கூத்தாடுதல் (பிங்.);; to dance, to gesticulate, to play. "அம்பலத்தாடுவான்" (பெரியபு. கடவுள் வா);. 3. விளையாடுதல்; to play. "அகன்மலையாடி" (மணிமே. 10:55);. 4. நீராடுதல்; to bathe, to play in water. "பூக்கமழ் பொய்கை யாடச் சென்றோன்" (மணிமே. 17:32);. 5. பொருதல்; to right. "மற்றவனோ டாடி...மாய்ந்ததனை" (கந்தபு. யுத்த சிங்கமு.460);. 6. அலைதல், திரிதல்; to go, to proceed, to wander about, to pass to and fro. "ஆடித் திரிந்து நான் கற்றதும் கேட்டதும்" (தாயு. சச்சிதா.5);. 7. முயலுதல்; to practise, to persevere, to make continued exertion. "இளையானே ஆடுமகன்" (பழமொ. 150);. 8. பிறத்தல்; to be born "மாசை மாக்கடன் மன்னவ னாடலின்" (சீவக.911);. 9. உலாவுதல்
ஆடுகண்வலை	ஆடுகண்வலைāṭugaṇvalai, பெ. (n.) நீரோட்டத்தின் போக்கிற்கேற்ப கடலிலிறக்கப்படும் மீன்பிடி வலை; சுருங்கி விரிந்து மீனைத் தன்னகப்படுத்தும்; a kind of fishing net which when put into sea by bulging and contracting proceses according to water currents catches fish, [ஆடு+கண்+வலை.]
ஆடுகளம்	ஆடுகளம்āṭugaḷam, பெ. (n.) வெளியாடுமிடம்; stage for dancing of a priest possessed by divine power (skanda); "ஆடுகளம் சிலம்பப்பாடி" (திரு. ஆற். 245);. [ஆடு+களம்.]
ஆடுகால்	ஆடுகால்āṭukāl, பெ. (n.) துலா நிற்கும் மரம்; stand of a picottah (loc.);. க. ஆடுந்தொலே. [ஆடு + கால்.]

ஆடுகொடி	ஆடுகொடிāḍugoḍi, பெ. (n.) படர்நிலை எய்திய வளர் கொடி; tendril. [ஆடு+கொடி]
ஆடுகொப்பு	ஆடுகொப்புāṭugoppu, பெ. (n.) மகளிர்காதணிவகை (நெல்லை);; a kind of gold ear-ring, worn by women (Tn.);
ஆடுகொம்பு	ஆடுகொம்புāṭugombu, பெ. (n.) கட்டுக்கொம்பு (செ.அக.);; movable horn fixed in the skin. [ஆடு+கொம்பு. ஆடுதல்=அசைதல்.]
ஆடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதன்	ஆடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதன்āṭuāṭpāṭṭuccēralātaṉ, பெ. (n.) ஒரு சேர அரசன்; Cēra king [ஆடு4' = வெற்றி "ஆடாடென்ப ஒரு சாராரே" (புறம்); கோட்படல் - கைக் கொள்ளப்படுதல். மேற்கொள்ளும் செயற்பாடுகள் அனைத்திலும் வெற்றிபெறும் இயல்பினன். ஆதலின் ஆடு கோட்பாட்டுச் சேரலாதன் எனப்பட்டான்].
ஆடுசதை	ஆடுசதைāṭusadai, பெ. (n.) ஆடுதசை பார்க்க;see ādutasai. [ஆடு+தசை. தடி→தசை→சதை.]
ஆடுண்ணாவாலம்	ஆடுண்ணாவாலம்āṭuṇṇāvālam, பெ. (n.) ஆடு தீண்டாப்பாளை பார்க்க; 5;see āgutingā-p-pālai.
ஆடுண்ணாவேளை	ஆடுண்ணாவேளைāṭuṇṇāvēḷai, பெ. (n.) ஆடு தீண்டாப்பாளை பார்க்க;see ādutindā-p-palāi.
ஆடுதசை	ஆடுதசைāṭudasai, பெ. (n.) கெண்டைக்கால் தசை; calf of the leg, as contractile. [ஆடு + தசை. தடி → தசை.]
ஆடுதின்னாப்பாளை	ஆடுதின்னாப்பாளைāṭudiṉṉāppāḷai, பெ. (n.) ஆடு தீண்டாப்பாளை பார்க்க;see āgutingā-p-pālai.
ஆடுதின்னாளை	ஆடுதின்னாளைāṭudiṉṉāḷai, பெ. (n.) ஆடு தீண்டாப்பாளை பார்க்க;see ägufindä-p-pälai. "வேளை முத்திரு சுக்குடன் ஆடு தின்னாளை வேலிப் பருத்தி மிளகு" (தேரை 1000);

ஆடுதீண்டாப்பாலை	ஆடுதீண்டாப்பாலைāṭutīṇṭāppālai, பெ. (n.) ஆடு தீண்டாப்பாளை பார்க்க;see agutingā-p-palai.
ஆடுதீண்டாப்பாளை	ஆடுதீண்டாப்பாளைāṭutīṇṭāppāḷai, பெ. (n.) ஒரு மருந்துச் செடி, பொதுவாக வேலிகளில் முளைத்திருக்கும், ஆண்டு தோறும் பூக்கும், குண்டிக்காய் வடிவமுள்ளது. இலைமாறி மாறியிருக்கும். ஓரங்கள் வளைந்திருக்கும். பூக்கள் தனித்தும், மங்கலான நீலநிறமுள்ளனவாகவுமிருக்கும். இச்செடி ஆண்டு முழுதும் காய்க்குமியல்புடையது. இது கசப்பானது, நஞ்சைப் போக்கவல்லது, சோழநாடு, திருவாங்கூர், தென்னாட்டுச் செம்மண் நிலங்கள், யமுனை யாற்றங்கரை ஆகியவிடங்களில் இதனைக் காணலாம். இதன் இலைச் சாற்றைத் தண்ணிரில் கலந்து பாம்புக்கடிக்கும், வயிற்றுவலிக்கும், விளக்கெண்ணெயிற் கலந்து சிரங்குகளுக்கும், கொடுப்பதுண்டு. இதன்வேரின் தூள் குளிர்காய்ச்சலைப் போக்கும். இதன் இலையையரைத்துக் குழந்தைகளின் வயிற்றிற் பற்றுப் போட மலங்கழியும். இதன் இலைக்கருக்கு (கஷாயம்); பூச்சி புழுக்களைக் கொல்லும், மாதவிலக்குச் சிக்கலைப் போக்கும். மகவீனுதலை விரைவுறுத்தும், இதன் இலை மிகவும் கசப்பானதால் ஆடு தொடாது. அதனால் இதற்கு ஆடுதீண்டாப்பாளை என்று பெயர் வந்தது. இலையையரைத்து அழிபுண்ணுக்குப் போடப் பூச்சிகள் கொல்லப்படும்; a medicinal plant; worm killer, ulcer plant, black-blood plant. The plant is commonly found growing in hedges; roots perennial; leaves alternate and kidney-shaped; curled at the argin; flowers solitary, dark and purple; bearing fruit nearly
ஆடுதுடை	ஆடுதுடைāḍuduḍai, பெ. (n.) ஆடுதொடை பார்க்க;see agutogai.
ஆடுதுறை	ஆடுதுறைāṭuduṟai, பெ. (n.) 1 நீராடுதுறை; bathing ghat "ஆடுதுறையில் அடுபுலியும்" (மூவருலா.); 2. தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள ஒருர்; இவ்வூர் பழங் காலத்தில் குரங்காடுதுறை எனப் பெயர் பெற்றிருந்தது; town in Thanjavur District. [ஆடு + துறை.]
ஆடுதுறை மாசாத்தனார்	ஆடுதுறை மாசாத்தனார்āṭuduṟaimācāddaṉār, பெ. (n.) சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவனைப் பாடிய புலவர்; poet who wrote poems in praise of the Chola king Kulamurrattu-t-tuniya killi vajavan of Sangam age. [ஆடுதுறை + மாசாத்தன் + ஆர். ஆடுதுறை = அவர் வாழ்ந்த ஊர்ப்பெயர். மாசாத்தன் இயற்பெயர். 'ஆர்' உயர்வுப் பன்மை ஈறு.]

ஆடுதொடாமூலி	ஆடுதொடாமூலிāṭudoṭāmūli, பெ. (n.) ஆடுதீண்டாப்பாளை பார்க்க;see ādutnda-p-palai [ஆடு + தொடா + மூலி. ஆடுதின்னாத அளவுக்குக் கசப்புடைய மூலிகைச் செடி.]
ஆடுதொடை	ஆடுதொடைāḍudoḍai, பெ. (n.) 1. அசைகின்ற தொடைத்தசைப்பகுதி (செ.அக.);; fleshy flabby part of the thigh, as contractile, lower portion of the thigh. தொடையின் முன் பகுதி. மறுவ. தொங்குதொடை, தொங்குதசை. [ஆடு + தொடை.]
ஆடுநர்	ஆடுநர்āṭunar, பெ. (n.) கூத்தர்; actor, dancer. "ஆடுநர்க்கு ஈத்த பேரன்பினனே" (புறநா.221:2);. [ஆடு+நர்]
ஆடுநீர்	ஆடுநீர்āṭunīr, பெ. (n.) குளித்தற்குரிய நீர்; water for bathing. ம. ஆடுநீர். [ஆடு + நீர்]
ஆடுபசி	ஆடுபசிāṭubasi, பெ. (n.) வருத்தும் பசி; afflictive hunger. "ஆடுபசி உழந்த நின் இரும்பேரொக்கல்" (பொருந் 61);. [ஆடு + பசி.]
ஆடுபந்தர்	ஆடுபந்தர்āṭubandar, பெ. (n.) நடைப்பந்தல் (கதி. அக.);; pandal erected through out the entire route of a procession. [ஆடு + பந்தர்]
ஆடுபந்து	ஆடுபந்துāṭubandu, பெ. (n.) ஆடுவதற்கான பந்து; ball for playing. [ஆடு + பந்து]
ஆடுபறை	ஆடுபறைāṭubaṟai, பெ. (n.) அசைகின்ற பறை; swinging drum. [ஆடு + பறை.]

ஆடுபுலி	ஆடுபுலிāṭubuli, பெ. (n.) ஆடு புலியாட்டம்; கட்டத்தில் ஆடு புலிகளாகக் காய்களை வைத்து ஆடும் விளையாட்டு; game played with pieces representing sheep and tiger. [ஆடு + புலி.]
ஆடுபெயர்ச்சி	ஆடுபெயர்ச்சிāṭubeyarcci, பெ. (n.) ஆட்டுக்கிடையில் ஆடுகளைப் பெயர்த்து வேறிடத்துச் சேர்த்தல்; replacing sheep from its fold to an other place. மறுவ. பேர்வையடித்தல்.
ஆடும்பாத்திரம்	ஆடும்பாத்திரம்āṭumbāttiram, பெ. (n.) நாட்டியப் பெண் (நாஞ்.);; dancing woman (Nan);.
ஆடுமகள்	ஆடுமகள்āṭumagaḷ, பெ. (n.) விறலி, உள்ளக்குறிப்புப் புறத்து வெளிப்பட ஆடுபவள்; female dancer who exhibits the various emotions and sentiments in her dance. [ஆடு + மகள்]
ஆடுமகன்	ஆடுமகன்āṭumagaṉ, பெ. (n.) கூத்தன்; male dancer (பழ.186.4); [ஆடு + மகன்]
ஆடுமருந்து	ஆடுமருந்துāṭumarundu, பெ. (n.) தான்றி மரம்; tree terminalia bellerica ம. ஆடுமருந்து
ஆடுமலி உவகை	ஆடுமலி உவகைāṭumaliuvagai, பெ. (n.) வெற்றிவுவகை; joy on account of victory. "ஆடுமலி யுவகையொடு வருவல்" (புறநா.165);. [ஆடு + மலி + உவகை.]
ஆடுமாடு	ஆடுமாடுāṭumāṭu, பெ. (n.) ஆடுமாடு முதலிய கால்நடைகள்; flock sand herds, sheep and cattle. ம. ஆடுமாடு. [ஆடு + மாடு. ஆடுமாடு = தொகுதிப்பொருளில் வந்த உம்மைத் தொகை.]

ஆடுமாலை	ஆடுமாலை1āṭumālai, பெ. (n.) களித்துக் குலவும் குமரிப்பெண் (யாழ்ப்);; gay, lively and jovial girl. (J); [ஆடு + மாலை. வாலை → மாலை. வாலை = இளங்குமரிப்பெண். ஆடு = ஆடல், இயல்பு, களிப்பூட்டும் ஆட்டவியல்பு.] ஆடுமாலை2āṭumālai, பெ. (n.) ஓரிடத்து நிலைத்திராதவன் (கதி.அக.);; wanderer, vagabond. [ஆடு + மாலை. மாலை = தன்மை, இயல்பு. ஆடு – ஆடுதல், திரிதல்.]
ஆடுமுப்பு	ஆடுமுப்புāṭumuppu, பெ. (n.) கட்டுப்பு (சா அக.);; concentrated salt. [ஆடும் + உப்பு. அடு → ஆடு (காய்ச்சுதல்);. காய்ச்சிக் கட்டியாக்கிய உப்பு.]
ஆடுவழி	ஆடுவழிāṭuvaḻi, பெ. (n.) விளையாடுமிடம்; play ground. "ஆடுவழி ஆடுவழி யகலேன் மன்னே" (அகநா49);. [ஆடு + (உழி); வழி.]
ஆடுவாலன் திருக்கை	ஆடுவாலன் திருக்கைāṭuvālaṉtirukkai, பெ. (n.) ஆட்டுவாலன் திருக்கை பார்க்க;see attu-valan-tirukkai. [ஆடு + வாலன் + திருக்கை.]
ஆடுவாள் கண்டள்	ஆடுவாள் கண்டள்āṭuvāḷkaṇṭaḷ, பெ. (n.) ஆடி திகைத்தாள் பார்க்க;see adl-tigaindan.
ஆடுறுகுழிசி	ஆடுறுகுழிசிāṭuṟuguḻisi, பெ. (n.) சமைக்கப் பயன்படும் பானை; cooking pot. "ஆடுறுகுழிசி பாடின்று தூக்கி" (புறநா. 371);. [ஆடு + உறு + குழிசி.]
ஆடுஉ	ஆடுஉāṭuu, பெ. (n.) ஆண்மகன்; man, human male. (தொல். சொல். 2);. க., பட., ஆளு;ம. ஆள். [ஆள்(ஆள்); → ஆளு → ஆடு → ஆடூஉ.] தொல்பழங்காலத்தில் சொல்லினிமைக்காக மெய்யீற்றுச் சொற்களொடு உகரம் சேர்ப்பது பேச்சு வழக்கில் இயல்பாயிருந்தது. இடவழக்காயினும் பெருக வழங்கிய இடவழக்காதலின் இதனை ஒப்பமுடிந்த உலக வழக்காகத் தொல்காப்பியரும் ஏற்றார். உயிரீற்றில் முடியும் வினை முற்றுகளும் வினையெச்சங்களும் ஒப்புமையாக்கம் கருதிப் பெயரீற்றிலும், ஆட்சி பெறலாயின. வினையெச்ச வாய்பாடுகளில் 'செய்யூ' என்னும் வாய்பாடு தொல்காப்பியத்தில் குறிக்கப்பெறுகிறது. இதனையொத்து அவள் கண்டு என்னும் வினை முற்றைக் 'கண்டூஉ' எனவும், ஆள்(ஆண்); என்னும் பெயர்ச்சொல்லை ஆளு → ஆடு → ஆடூஉ எனவும் அளபெடையாய் நீட்டியொலிப்பதும் இனிமை கருதிய இடவழக்காகும். கிரேக்க மொழியில் மொழியிடையிலும் இத்தகு உயிர் நீட்டங்கள் உளவென்பர். தமிழில் உயிரளபெடையாட்சி மிக்கிருந்ததற்கு ஆடூஉ மகடூஉ போன்ற சொல்லாட்சிகள் தக்க சான்றாகின்றன. வினைமுற்று, உயிரீற்று அளபெடையாகத் தொன்முது காலத்திலிருந்திருக்கலாம் என்பதற்குச் சான்றாக கல்லாத தெலுங்கு மக்களின் பேச்சு வழக்கில் உகர ஈற்று ஏவல் வினைகள் அளபெடையாக ஓரொருகால் நீண்டொலிப்பது இன்றும் கேட்கமுடிகிறது.

ஆடூஉக்குணம்	ஆடூஉக்குணம்āṭūukkuṇam, பெ. (n.) ஆண்களுக்குரியவனாகக் கூறப்படும் அறிவு, நிறை, ஓர்ப்பு, கடைப்பிடி யென்னும் நான்கு குணங்கள் (பிங்.);; masculine qualities, four in number, viz, knowledge, integrity, careful consideration and firm determination. [ஆடூஉ = ஆண்மகன். குணம் = பண்பு, இயல்பு மகளிர்க்குரிய நல்லியல்புகளாக, அச்சம், நாணம், மடம், பயிர்ப்பு என நான்கியல்பு கூறப்பட்டது. நாற்பண்பும் நிறையாவிடத்து நற்குடிமக்களாகார் என்பது கருத்து. இக்காலத்து ஆடூ.உக்குணம் மகளிர்க்கும் பொருந்துமாகாலான் விதந்து கூறற் பாலதன்று.]
ஆடூஉத்திணைப் பெயர்	ஆடூஉத்திணைப்பெயர்āṭūuttiṇaippeyar, பெ. (n.) திணை நிலைப் பெயர்களுள் ஆண்மக்கள் பெயர். names of human male. "ஆயர் வேட்டுவர் ஆடூஉத்திணைப் பெயர்" (தொல். பொருள். 21);. [ஆடூஉ + திணை + பெயர்.]
ஆடூஉமுன்னிலை	ஆடூஉமுன்னிலைāṭūumuṉṉilai, பெ. (n.) ஆடூஉ பார்க்க;see aduu.
ஆடூஉவறிசொல்	ஆடூஉவறிசொல்āṭūuvaṟisol, பெ. (n.) ஆண்பாற் கிளவி, ஆண்பால் என்று அறிதற்குக் காரணமான ஈற்றையுடைய சொல்; word ending, with the masc.term. "னஃகா னொற்றே யாடூஉ வறிசொல்" (தொல் சொல்.5);. [ஆடூஉ + அறி + சொல். ஆடூஉ = ஆண்மகன், ஆண்பால்.]
ஆடூர்ந்தோன்	ஆடூர்ந்தோன்āṭūrndōṉ, பெ. (n.) 1. முருகன்;Lord Muruga, a Tamil God. 2. அழற்கடவுள்; the god of fire. [ஆடு + ஊர்ந்தோன். முருகனுக்கும் அழற் கடவுளுக்கும் ஆடு ஊர்தியாகக் கூறப்படும் தொன்மக் (புராண); கதையினடிப்படையில் இப்பெயர் அவ்விருவர்க்கும் அமைவதாயிற்று.]
ஆடெழும்பு நேரம்	ஆடெழும்பு நேரம்āṭeḻumbunēram, பெ. (n.) காலைப் பத்துநாழிகை (இ.வ.);; about 10 A.M. as the time for leading flocks out to pasture (Loc.);. [ஆடு + எழும்பு + நேரம் மேய்ச்சலுக்காக முற்பகலில் ஆடுகளைப்பட்டியிலிருந்து எழுப்பி ஒட்டிச் செல்லும் நேரம்.]

ஆடை	ஆடை1āṭai, பெ. (n.) உடை (நற்: 33.6);; clothing, garment. 2. பால் காய்ச்சும் போது மேற்படரும் ஏடு; cream or film on the surface of any liquid, such as milk etc, thick concentration on the surface of liquids. "ஆடைதனை யொதுக்கிடும்" (அழகர் கலம்.87);. 3. கண்படலம்; a spot of thin film on the eye. 4. பனங்கிழங்கின் உட்தோல்; inner skin of edible palmyra root. 5. பன்னாடை; fibrous cloth like web about the bottom of the leaf stalk of a palmyra of coconut tree. 6. பூவின் புற விதழ்; petal ம. ஆட;படை. ஆடெ. க.அரிவெ; Sinh. ana (cloths-line] [ஆடு + ஐ – ஆடை. காற்றுக்கு ஆடும் இயல்புபற்றி ஆடையெனப் பெயர் பெற்றது. ஒ.நோ: ஒடு → ஒடை. ஆடைபோல் மேற்படிந்திருக்கும் பாலேடு, மெல்லிய தோல், ஆகியவை உவமை கருதி ஆடையெனப் பெற்றன. 'ஐ' உடைமை குறித்த பெயரீறு.] ஆடை2āṭai, பெ. (n.) நாவிற் படருமா; fur on the tongue persons suffering from fever, the coating seen on the tongue during various diseases. (சா.அக,);. நாவின் [illegible] படிந்துள்ள கழிவுமாப்பொருள்
ஆடைக்காதி	ஆடைக்காதிāṭaikkāti, பெ. (n.) 1. கோங்கிலவு (சித்.அக.);; false tragacanth. (செ.அக.);. 2 மலைப்பருத்தி; a kind of silk-cotton tree, a species of gossypium – Cochlospermum gossypium. It is so called from its usefulness for clothing. (சா.அக.);. ([ஒருகா. ஆடை + காய்த்தி. காய்த்தி → காதி. காய்த்தி = ஆடைக்குதவும் பருத்திக்காய்களையுடையது]
ஆடைக்குறி	ஆடைக்குறிāṭaikkuṟi, பெ. (n.) சலவைத் தொழிலாளர் இடுந் துணிக்குறி; mark or a cloth in laundry. [ஆடை + குறி. குறி = அடையாளம்]
ஆடைச்சட்டி	ஆடைச்சட்டிāṭaiccaṭṭi, பெ. (n.) புளிகரைத்திட உதவுஞ் சிறிய சட்டி. (தஞ்சை மீனவ.); small pot for mixing tamarind. [ஆடை + சட்டி.]
ஆடைத்தயிர்	ஆடைத்தயிர்āṭaittayir, பெ. (n.) மேலேடு எடுக்காத தயிர்; curd with cream. [ஆடை + தயிர். ஆடைபோல் மேற்படிந்திருக்கும் இயல்பு பற்றிப் பாலாடையும் தயிராடையும் ஆடை எனப் பெயர் பெற்றன.]

ஆடைநூல்	ஆடைநூல்āṭainūl, பெ. (n.) மறைந்து போன தமிழ்நூல்; an extinct Tamil treatise on textile. [ஆடை + நூல்.]
ஆடைபடர்தல்	ஆடைபடர்தல்āḍaibaḍartal, பெ. (n.) ஏடுண்டாதல்; forming of a coat or film, as in milk or in fermented liquor. (சா.அக);. [ஆடை + படர்தல். ஆடை = ஆடைபோன்று மெல்லிய ஏடு.]
ஆடைமண்	ஆடைமண்āṭaimaṇ, பெ. (n.) உவர்மண்; fuller's earth. [ஆடை + மண். ஆடைகளை வெளுப்பதற்காகச் சலவைத் தொழிலாளர் பயன்படுத்தும் உவர்மண்.]
ஆடைமேல்	ஆடைமேல்āṭaimēl, பெ. (n.) கழுத்து (இ.வ.);; neck Loc);. [ஆடைமேல் = ஆடைக்கு மேலிருக்கும் கழுத்துப் பகுதி.]
ஆடையணிகலன்	ஆடையணிகலன்āṭaiyaṇigalaṉ, பெ. (n.) உயர்ந்த அழகிய ஆடை அணிவகைகள்; clothes and jewels. [ஆடை + அணிகலன்.]
ஆடையவலன்	ஆடையவலன்āṭaiyavalaṉ, பெ. (n.) பேராமுட்டி, ஒரு நறுமணச் செடி; fragrant sticky mallow. (சா.அக.); [ஆடை + அவலன் = ஆடையவலன். ஒருகா. ஆடைக்கு நறுமணமூட்டப் பயன்பட்ட நறுமணப் பொருள் தரும் செடி என்னும் காரணம் பற்றியதாகலாம்.]
ஆடையாபரணம்	ஆடையாபரணம்āṭaiyāparaṇam, பெ. (n.) ஆடையணிகலன் பார்க்க;see agai-y-anigalan. [ஆடை + ஆபரணம்.]

ஆடையும் கோடையும்	ஆடையும் கோடையும்āṭaiyumāṭaiyum, பெ. (n.) காரும் கோடையும்; rainy and summer seasons. "ஆடையும் கோடையும் விளையும்" (உ.வ.);. [ஆடை = மழைக்காலம். .ஆடையும் + கோடையும்.] சென்னைப் பல்கலைக் கழக அகரமுதலியில் இதனைக் கோடை எனக் குறித்திருப்பது பொருத்தமாகத் தோன்றவில்லை. இசகு பிசகு என்னும் சொல்லும் இவ்வாறே redupl. of பிசகு எனக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. இத்தகு இணைமொழிகள் முன் மொழியின் எதுகை நோக்கிய இணை அல்லது மோனை நோக்கிய இணையாக அமைவல்லது பின்மொழியின் இணையாக அமைவதில்லை. 'சாடிக்கும் மூடிக்கும்', 'கன்று கயந்தலை', 'அரிசிதவசி', 'பாத்திரம் கீத்திரம்' என்பவற்றை ஒப்புநோக்குக. முன்மொழி பொருட்சிறப்புடையதாக அமைந்திருக்க, பின்மொழி பொருளுள்ளதாகவோ எதுகை மோனைக்காகச் செயற்கையாக இணைந்த வறுமொழியாகவோ சேர்ந்திருக்கும். இதன்படி 'ஆடைக்குங்கோடைக்கும்' என்னும்தொடரில் 'ஆடை' அடைமழைபெய்யும் காலத்தைக் குறித்த சொல்லாக வேண்டும்.
ஆடையெடுத்த தயிர்	ஆடையெடுத்த தயிர்āḍaiyeḍuddadayir, பெ. (n.) ஏடு நீக்கிய தயிர். இதனால் வயிற்றுப்போக்கும் மேகமும் குணமாகும்; curdled milk free from cream. [ஆடை + எடுத்த + தயிர்.]
ஆடையெடுத்த பால்	ஆடையெடுத்த பால்āḍaiyeḍuttapāl, பெ. (n.) குழந்தைகள், நோயாளிகள், வலி குன்றியோர் முதலியவர்களுக்கு எளிதில் செரிக்கும் வண்ணம் கொடுக்கப்படும் ஏடு நீக்கிய பால்; creamless milk given to children, patients, invalids etc. for promoting easy digestion - Skimmed milk (சா.அக.);. [ஆடை + எடுத்த + பால்.]
ஆடையொட்டி	ஆடையொட்டி1āṭaiyoṭṭi, பெ. (n.) 1. ஒட்டுப்புல், பசுமையும் மாநிறமும் கலந்த தெளிநிறமுள்ள பூக்களையுடைய பூண்டு. இது அகன்று படரும்; plant found generally on the plains, sand-binder, round-leaved pupalia. It is an extensively spreading procumbent plant of a light brownish, green colour, branches several feet long. It is so called from its bristles clinging with tenacity to the clothes of passengers. 2. பேய்ப்புல்; an amaranth 3. ஒரு பூண்டு. இதன் பூ சிறிதாயும் மஞ்சளாயுமிருக்கும்; plant called paroquet buff; West Indian burweed. It produces small yellow flowers. (சா.அக.);. ம. ஆடயொட்டி [ஆடை + ஒட்டி. ஆடையில் ஒட்டிக்கொள்ளும் இயல்பினது.] ஆடையொட்டி2āṭaiyoṭṭi, பெ. (n.) சீலைப்பேன்; lice in clothes. மறுவ. வெள்ளைப்பேன். [ஆடை + ஒட்டி. ஆடையில் ஒட்டிக்கொண்டு ஒருவரிடமிருந்து மற்றொருவருக்குப் பரவும் பேன்.]

ஆடையொட்டி நீர்	ஆடையொட்டி நீர்āṭaiyoṭṭinīr, பெ. (n.) விள்ளு (விந்து);; semen, from its sticking to the clothes on discharge. (சா.அக.);. [ஆடை + ஒட்டி + நீர். ஆடையிற்பட்டு நனைந்து ஒட்டிக்கொள்ளும் இயல்பினது.]
ஆடைவணிகன்	ஆடைவணிகன்āṭaivaṇigaṉ, பெ. (n.) ஆடை விற்பனை செய்பவன்; dealer in clothe ம. ஆடைவாணியன் (ஆடைவிற்பவன்);.
ஆடை வீசுதல்	ஆடை வீசுதல்āṭaivīcudal, பெ. (n.) மகிழ்ச்சியின் அறிகுறியாக ஆடையை மேலே வீசல்; to wave a garment or a cloth as a sign of joy. "ஆர்த்தா ரணியாடை வீசினர்" (அரிச்.பு. சூழ்வி.82);. [ஆடை + வீசுதல். வீசுதல் = அசைத்தல். ஒநோ: கவரிவீசுதல்.]
ஆண்	ஆண்1āṇ, பெ. (n.) 1. ஆண்பாற்பொது; male. 2. வீரியம்; manliness, courage. "மான மதாணி யாணிற் றாங்கல்" (ஞானா.17.7);. 3. தலைமை; superiority, excellence. (மாறன. 261, உதா. செய். 726, உரை);. 4. போராளி; warrior. "ஆணணி புகுதலும்" (சிறுபாண். 211);. ம., க. ஆண்; குட. ஆணி; து. ஆணு;கூ. ஆனு. [ஆள் → ஆண். ஆளுந்திறம் வாய்ந்தவன், வினைத்திட்பம் கொண்டவன், ஆற்றல் மிக்கவன்.] ஆண்2āṇ, பெ. (n.) 1. ஆண் மரம்; tree having a hard core. "ஆண்மரக்கிளவி" (தொல். எழுத்து. 304);. 2. இதளியம்; mercury. [ஆண் = திண்மை. வயிரம் பாய்ந்து திண்மையுற்ற மரமும் நீர்ம வடிவிலுள்ள திண்ணிய மாழை (உலோகம்)யும் "ஆண்" பெயர் பெற்றன.]
ஆண் கட்டு	ஆண் கட்டுāṇkaṭṭu, பெ. (n.) விந்து கட்டுதல்; suspension of semen from being discharged. (சா.அக.);. [ஆண் + கட்டு. கட்டு = கட்டுதல், கட்டுப்படுத்துதல். ஆண் = ஆணின் விந்து (முதலா.பெ.);.]

ஆண்கடல்	ஆண்கடல்āṇkaḍal, பெ. (n.) அலைமிகுதியாயெழுங் கடல் அல்லது கடற் பரப்பு; sea or an area or it where the wave is high. (முகவை. மீனவ.);. [ஆண் + கடல்.]
ஆண்கடன்	ஆண்கடன்āṇkaḍaṉ, பெ. (n.) ஆண்மக்கள் கடமை; man's duty, responsibility. "ஆற்றாதார்க் கீவதா மாண் கடன்" (நாலடி. 98);. [ஆண் + கடன். கடன் = கடமை.]
ஆண்கடி	ஆண்கடிāṇkaḍi, பெ. (n.) தேங்காயின் கீழ்ப்பகுதி ஓடு; lower half of the coconut-shell. (துளுநா.); ம. ஆண்முரி (மேற்பகுதி ஓடு பெண்முரி); [ஆண் + கடி. கடை → கடி = கீழ்ப்பகுதி.]
ஆண்கல்	ஆண்கல்āṇkal, பெ. (n.) சிற்பங்கள் முதலியன அமைப்பதற்கு ஏதுவான முதன்மையான கருங்கல் (கம். வழ.);; superior variety of granite, used to carve statue etc., [ஆண் + கல்.]
ஆண்குமஞ்சன்	ஆண்குமஞ்சன்āṇkumañjaṉ, பெ. (n.) குங்கிலியம்; resinous gum used as an incense. It is opposed to சாம்பிராணி which is termed the female frankincense. (சா.அக.);. [ஆண் + குமஞ்சன். ஒருகா. குமஞ்சன் = நறுமணப் பொருள். நறுமணப் பொருள்களுள் சாம்பிராணி பெண்மை சார்ந்ததாகக் கூறப்படுதலின் குங்கிலியம் ஆண்மை சார்ந்ததாகலின் ஆண்குமஞ்சன் எனப் பெயர். பெற்றிருக்கலாம். குமஞ்சன் பார்க்க;:ee kumanjan]
ஆண்குமஞ்சான்	ஆண்குமஞ்சான்āṇkumañjāṉ, பெ. (n.)
ஆண்குமஞ்சன் பார்க்க;see an-kumanjan. ஆண்குறட்டை	ஆண்குமஞ்சன் பார்க்க;see an-kumanjan. ஆண்குறட்டைāṇkumañjaṉpārkkaāṇkuṟaṭṭai, பெ. (n.) ஒருவகைக் குறட்டை, பேய்ப்புடலை; a bitter male snake-groud. (சா.அக.);. [ஆண் + குறட்டை (ஒருகா. குறட்டை = வளைந்த காய்); குறட்டை பார்க்க;see kயாrta.]
ஆண்கூடல்	ஆண்கூடல்āṇāṭal, பெ. (n.) சிற்றிலக்கிய வகைகளுள் ஒன்று; a knd of minor literature. [ஆண் + கூடல்.]

ஆண்கூத்து	ஆண்கூத்துāṇāttu, பெ. (n.) நாடகத்தில் ஆணாக நடிப்பவன்; ஆண் நடிப்பு; male character in drama (W.);. [ஆண் + கூத்து. கூத்து = நடிப்பு.] இக்காலத்து இவர் ஆண்பாத்திரம் ஏற்று நடித்தார் என்பதைப் பண்டையோர் ஆண்கூத்து ஏற்று நடித்தார் என வழங்கினர். பாத்திரம் என்னும் வடசொல் வழக்கூன்றிய பின் இத்தூய தென்சொல் வழக்கிழந்தது.
ஆண்கை	ஆண்கைāṇkai, பெ. (n.) அவிநயக்கை வகை (சிலப். பக். 92, கீழ்க்குறிப்பு);; handpose in dancing. [ஆண்3 + கை.]
ஆண்கொடுவேலி	ஆண்கொடுவேலிāṇkoḍuvēli, பெ. (n.) வெண் கொடுவேலி; white-flowered lead wort. மறுவ : ஆண்கொடிவேலி. [ஆண்3 = வெண்மை. ஆண் + கொடுவேலி]
ஆண் கோள்	ஆண் கோள்āṇāḷ, பெ. (n.) in the Hindu system of astrology any one of the three planets, Mars, Jupiter, or the Sun. (W.);. [ஆண்1 + கோள்.]
ஆண்சந்ததி	ஆண்சந்ததிāṇcandadi, பெ. (n.) ஆண் பிறங்கடை பார்க்க;see an—pisankadai [ஆண் + சந்ததி. Skt. Santana → த.சந்ததி.]
ஆண்சரக்கு	ஆண்சரக்குāṇcarakku, பெ. (n.) 1. காரச் சரக்கு; substances containing alkali, Alkaloids, 2 கல்லுப்பு. வெடியுப்பு. ஆகிய உப்புச்சரக்கு; alkaline bases, such as soda, rock salt, nitre, lime etc. It is opposed to பெண் சரக்கு அல்லது புளிச்சரக்கு, acid substances. (சா.அக.);. [ஆண்1 + சரக்கு. காரச் சரக்குகள் ஆண்சரக்கு என்றும் புளிப்புச் சரக்குகள் பெண்சரக்கு என்றும் மருத்துவ நூலார் ஆளும் மரபு பற்றி இப்பெயர் ஏற்பட்டது.]
ஆண் சாவி	ஆண் சாவிāṇcāvi, பெ. (n.) உட்டுளையில்லாத திறவுகோல்; key with a solid barrel. ஆண்திறவுகோல் பார்க்க;see an-tiravu-köl.
ஆண்சிரட்டை	ஆண்சிரட்டைāṇciraṭṭai, பெ. (n.) தேங்காயின் அடிப்பாதியோடு; lower half of the coconut shell ம. ஆண்முரி;து. ஆண்கடி. [ஆண் + சிரட்டை.]
ஆண் செருப்படை	ஆண் செருப்படைāṇceruppaḍai, பெ. (n.) சிறு செருப்படை; medicinal plant with small leaves. [ஆண் + செருப்படை]

ஆண்சோடணை	ஆண்சோடணைāṇcōṭaṇai, பெ. (n.) ஆண் ஒப்பனை பார்க்க;see an—oppana [சுவடி → சோடி → சோடணை. சுவடி = ஜோடி என்றும் ஜோடனை என்றும் வடமொழியில் திரிந்துள்ள திரிபுகள் 'சுவடி' என்னும் தமிழ் வேர்ச் சொல்லிலிருந்து பல்கிப் பன்மடித் திரிபுற்றவை. சுவடி, சோடி பார்க்க;see suvadi, sōdi.]
ஆண்டகம்	ஆண்டகம்āṇṭagam, பெ. (n.) மணமல்லிகைச் செடி (மனோரஞ்சிதம்);; flower, Heart's joy, Cupid's plant. (சா.அக.);. [ஆண்டு → ஆண்டகம். ஆண்டு = முளை, அரும்பு]
ஆண்டகை	ஆண்டகைāṇṭagai, பெ. (n.) ஆண்தன்மை (சீவக. 289);; manliness. 2. பெருமையிற்சிறந்தோன் (பிங்.);; man of great eminencs. 3. அரசரிற் சிறந்தோன் (கதி.அக.);; gem among kings. 4. வீரன் (கதி.அக.);; hero, warrior. [ஆண் + தகை. தகை = தன்மை.]
ஆண்டகைமை	ஆண்டகைமைāṇṭagaimai, பெ. (n.) 1 ஆண்தன்மை; manliness. 2. வீரம்; heroism, inherent bravery, chivalry. [ஆண் + தகைமை. தகைமை = தன்மை.]
ஆண்டகையன்	ஆண்டகையன்āṇṭagaiyaṉ, பெ. (n.) ஆண்டகை பார்க்க;see appaga. "ஆண்டு நிற்கும் ஆண்டகையனே" (புறநா. 292);.
ஆண்டபண்டம்	ஆண்டபண்டம்āṇṭabaṇṭam, பெ. (n.) வீட்டுத் தட்டுமுட்டுப் பொருள்கள்; house hold articles ஆண்டபண்டம் அறுபதும் (உ.வ.);. [ஆண் = தலைமை, முதன்மை. ஆண் + பண்டம்.]
ஆண்டல்	ஆண்டல்āṇṭal, பெ. (n.) மூங்கில் முளை; bamboo shoot (சேரநா.);. ம. ஆண்டல் மறுவ: ஆண்டு [அண்டு → அண்டல் → ஆண்டல்.]

ஆண்டலை	ஆண்டலை1āṇṭalai, பெ. (n.) 1. சேவல், பெடை: gallinaceous fowl, cock of hen. "ஆண்டலை யுயர்த்தவன்" (கந்தபு.தெய்வ.7);. 2. ஆண்மகன் தலைபோன்ற தலையுடைய ஒரு பறவை; tabulous bird of prey having its head resembling that of a man. 3 கோட்டான்; large hooting-owl. "ஊண்டலை துற்றிய வாண்டலைக் குரலும்" (மணிமே. 6,77);. [ஆண் + தலை + ஆண்டலை. தலையிற் கொண்டையும் தாடி போன்ற கீழ்ச்செவுள் அல்லது கீழிறகுடைமை பற்றிச் சேவலுக்கும் ஆண்டலைப் புள்ளுக்கும் இது பொதுப் பெயராயிற்று. சேவலைக்குறித்த சொல் பெடைக்கும் பெயரானது பொருட்புடை பெயர்ச்சி.] ஆண்டலை2āṇṭalai, பெ. (n.) படைத்தலைவன் (கதி.அக.);; commandar, chief of the army. [ஆண் } தலை – ஆண்டலை. ஆண்டலை = தலைமையான ஆடவன், ஆடவர்க்குத் தலைவன்.] ஆண்டலை3āṇṭalai, பெ. (n.) 1. பூவாது காய்க்கும் மரம் (மூ.அ.);; non-flowering trees like the fig tree. 2. அரசமரம்; peepul tree (ச.அக.); [ஒருகா. ஆண் + தலை = ஆண்டலை. ஆண்டலை = பூவாதமரம், மரங்களுள் தலைமையானதாகக் கருதப்படும்.
ஆண்டலைக்கொடி	ஆண்டலைக்கொடிāṇḍalaikkoḍi, பெ. (n.) முருகக் கடவுளின் சேவற்கொடி (சூடா.1,23);; flag of the Lord Muruga, as having the figure of a cock 2. பேய் முதலிய பலியை நுகரவொட்டாமல் ஆண்மகன் தலையும் பறவையின் உடலுமாக எழுதப்பட்ட கொடி (திருமுருகு 227, உரை);; tag displaying the figure of the and alai bird in order to scare away evil spirits from the offerings on the altar. [ஆண் + தலை + கொடி = ஆண்டலைக்கொடி.]
ஆண்டலைக்கொடி யோன்	ஆண்டலைக்கொடியோன்āṇḍalaikkoḍiyōṉ, பெ. (n.) சேவற்கொடி யுயர்த்திய முருகக் கடவுள்; Tamil God, Muruga, whose flag displays the figure of a cock. [ஆண்டலை + கொடியோன். ஆண்டலை = சேவல். ஆண்டலை1 பார்க்க;see āndalal.]
ஆண்டலையடுப்பு	ஆண்டலையடுப்புāṇḍalaiyaḍuppu, பெ. (n.) ஆண்டலைப்புள் வடிவாகச் செய்து பறக்கவிடும் மதிற்பொறி (சிலப். 15, 211);; a kind of instrument shaped like the andalaj bird and fixed upon the ramparts of a fortified city, which would dart forth at the approaching hostile army, missiles calculated to peck at and bite their brains. [ஆண்டலை + அடுப்பு. ஆண்டலை = ஆண்டலைப் பறவை.]
ஆண்டவரசு	ஆண்டவரசுāṇṭavarasu, பெ. (n.) திருநாவுக்கரசர் (பெரியபு, திருநாவுக். 545. 201);; St. Tirunavukkarasar [ஆண்ட + அரசு = ஆண்டவரசு. சிவபெருமானால் ஆட்கொள்ளப்பட்ட பெருமை கருதித் திருநாவுக்கரசரை 'ஆண்டவரசு' என அழைத்தல் மரபாயிற்று.]

ஆண்டவன்	ஆண்டவன்āṇṭavaṉ, பெ. (n.) 1. கடவுள்; God as ruler of heaven and earth, Lord 2. உடையவன்; master. 3. ஆளுகை செய்பவன். (கதி அக.);; ruler. 4. அரசன் (கதி.அக.);; king. ம. ஆண்டவன்;பட. ஆண்டம. [ஆண்ட + அவன் = ஆண்டவன். ஆண்ட = உரிமையாக்கிக் கொண்ட, ஆட்சிபுரிந்த. ஆளுதல் = உரிமையாக்கி அல்லது உடைமையாக்கிக் கொண்டு பயன்படச் செய்தல்.] இறைவனால் ஆட்கொள்ளப்பட்டோர் அவன் ஆணை வழிநின்று தனக்கும் உலகிற்கும் பயன்படும் வழியில் கடைத்தேறும் வாய்ப்புப் பெறுதலின், அத்தகு வாய்ப்பினை உயிர்களுக்கு நல்கும் இறைவன் ஆண்டவன் எனப்பட்டான். இறைவனுக்கும் அரசனுக்கும் ஒத்த மதிப்புத் தரப்பட்டமையின் இறைவனுக்கு ஆளாய்த்தொழும்பு பூணுதலை அடியார் விரும்புவது போல அரசனுக்கு ஆளாய்த் தொழும்பு பூணும் குடிகளும் அரசனை இறைவனாகவே கருதி 'ஆண்டவன்' என்றனர்.
ஆண்டழி-த்தல்	ஆண்டழி-த்தல்āṇṭaḻittal, 4. செ.குன்றாவி. (v.t.) அசையும் அல்லது அசையாச் சொத்தைக் குறிப்பிட்ட குடும்பத்தார் முழுவதுமாய்த் துய்த்தல் (செங்கை. மீனவ. வழ.);; enjoyment to full measure of movable or immovable property by a family. [ஆண்டு + அழி.]
ஆண்டளப்பான்	ஆண்டளப்பான்āṇṭaḷappāṉ, பெ. (n.) ஆண்டிற்கொரு முறை கதிரவனைச் சுற்றிவரும் வியாழன் என்னும் கோள் (திவா.);; planet Jupiter which takes one year to pass through one sign of the Zodiac. [ஆண்டு + அளப்பான் - ஆண்டளப்பான். ஞாயிற்றுக் குடும்பத்திலுள்ள கோள்களுள் ஒன்றான வியாழன் தன் வட்டப் பாதையில் கதிரவனை ஒரு முறை சுற்றி வருவதற்கு ஓராண்டு ஆதல் குறித்து 'ஆண்டளப்பான்' என்னும் பெயர் ஏற்பட்டது. ஆண்டளப்பான் = ஒராண்டில் தன் பாதையை அளந்து (கடந்து சென்று); முடிப்பான்.]
ஆண்டாண்டு	ஆண்டாண்டுāṇṭāṇṭu, பெ. (n.) ஆங்காங்கு; here and there. "ஆண்டாண்டுறைதலும் அறிந்தவாறே" (திருமுருகு.249);. [ஆண்டு + ஆண்டு.]
ஆண்டார்	ஆண்டார்āṇṭār, பெ. (n.) உடையார் (அக.நி.);; owner, master, lord. 2. தேவர் (அக.நி.);; gods. 3. அடியார்; devotees. "திருநாள் சேவிக்க வந்த ஆண்டார்களுக்கும்" (S.I.I.ii.84);. ம. ஆண்டார். க., தெ. ஆண்டாரி. [ஆண்டார் → ஆண்டவர். ஆண்ட + அவர் = ஆண்டவர் → ஆண்டார் = ஆண்டவர், ஆட்கொண்டவர், தலைவர், தேவர், ஆட்கொள்ளப்பட்ட அடியார்.] ஆட்கொண்டவரைக் குறித்த ஆண்டார் எனுஞ்சொல் ஆட்கொள்ளப்பட்ட அடியாரையும் குறித்தது. செயப்படு பொருளை வினைமுதலாகக் கூறும் மரபு வழுவமைதி பற்றியதாகும். செயப்படு பொருளைச் செய்ததுபோலத் தொழிற்படக் கிளத்தலும் வழக்கினுளுரித்தே (தொல். சொல். வினை. 49); இந்நூல் யான் செய்தது என்புழி செய்தது என்னும் முதல்வினை செய்யப்பட்டது எனச் செயப்பாட்டு வினைப் பொருள்படுதல் போலவும், புலி கொன்ற யானை என்புழி கொன்ற என்னும் பெயரெச்சம் கொல்லப்பட்ட எனச் செயப்படுபொருள் குறித்த பெயரெச்சப் பொருள்படுதல் போலவும் ஆண்டார் எனுஞ்சொல் ஆளப்பட்ட அடியாரைக் குறித்தது.

ஆண்டாள்	ஆண்டாள்āṇṭāḷ, பெ. (n.) சூடிக்கொடுத்தநாச்சியார். பெரியாழ்வாரின் திருமகளாரும், நாச்சியார் திருமொழி, திருப்பாவை ஆகிய பனுவல்களை இயற்றியவருமாகிய மாலிய (வைணவ); அடியார்: Vaisnava saint, daughter of Periyālvār, and author of the Tiruppaval and the Nacciyar – tirumol. [ஆண்டாள் = ஆட்கொள்ளப்பட்டவள்.]
ஆண்டாள் மல்லிகை	ஆண்டாள் மல்லிகைāṇṭāḷmalligai, பெ. (n.) மல்லிகை வகை, (இ.வ..);; a species of Jasmine (loc.);. (செ.அக.); . . . . large double - flowered Arabian Jasmine (S.D);. [ஆண் + தாள் + மல்லிகை = ஆண்டாள்மல்லிகை.]
ஆண்டான்	ஆண்டான்āṇṭāṉ, பெ. (n.) 1. ஆண்டவன் (கம்பரா. கடறாவு. 62);; god. 2. தலைவன்; master, lord. [ஆண்டவன் → ஆண்டான்.] ம. ஆண்டான்.
ஆண்டான்வெட்டு	ஆண்டான்வெட்டுāṇṭāṉveṭṭu, பெ. (n.) பழைய நாணய வகை (பணவிடு. 142);; ancient coin. [ஆண்டான் + வெட்டு. உருவம் அல்லது எழுத்துப் பொறிக்கப்பட்ட நாணயம் வெட்டு எனப்பட்டது.]
ஆண்டி	ஆண்டி1āṇṭi, பெ. (n.) 1. பண்டாரம்; a class of Tamilian Saivaile, 2. .துறவுக்கோலம்பூண்ட சிவனிய (சைவ); அடியார்; Tamil Saiva mendicant. 3. இரப்போன்; begger. 4. தவஞ்செய்யும் துறவி; one who meditates after renunciation, ascetic, recluse. ம.,. க. ஆண்டி.. [ஆண்டி = இறைவனால் ஆண்டருளப்பட்ட அடியவன். ஆண்டு + இ = ஆண்டி 'இ' வினைமுதலீறு.] ஆண்டி2āṇṭi, பெ. (n.) வரிக்கூத்துவகை (சிலப்.3,13, உரை);; masquerade, dance. ம ஆண்டி யாட்டம். [ஆண்டி = ஆண்டிக்கோலம்.] ஆண்டி3āṇṭi, பெ. (n.) முருகனுக்குரிய பெயர்களுள் ஒன்று; a name of Muruga, Tamil God. [ஆண்டி = ஆண்டிக்கோலத்தில் இருப்பவன்]
ஆண்டிச்சி	ஆண்டிச்சி1āṇṭicci, பெ. (n.) துறவுக்கோலம் பூண்ட சிவனிய (சைவ);ப் பெண் அடியார். ஆண்டி என்பதன் பெண்பால்; Tamil Saiva woman mendicant, fem. of ändi. [ஆண்டி + அத்தி = ஆண்டித்தி → ஆண்டிச்சி.]

ஆண்டிசமாதி	ஆண்டிசமாதிāṇṭisamāti, பெ. (n.) துறவியாயிருந்து இறந்தவரின் பள்ளிப்படை (சமாதி); யிற் பூசை செய்வதற்கென்று முற்றூட்டாக விடப்பட்ட நிலம்; inam granted for worship at the tomb of anāngi (R.J.);. [ஆண்டி + சமாதி.] ஆண்டிப்பள்ளிப்படை பார்க்க;seeandi-p-palli-p-padai
ஆண்டிப்பள்ளிப்படை	ஆண்டிப்பள்ளிப்படைāṇḍippaḷḷippaḍai, பெ. (n.) பள்ளிப்படைப் பூசகர்க்கு விடப்பட்ட முற்றூட்டு நிலம்; land granted to the priest for performing poojas at the tomb of an ascetic. [ஆண்டி + பள்ளி + படை.]
ஆண்டிப்புலவர்	ஆண்டிப்புலவர்āṇṭippulavar, பெ. (n.) 17ஆம் நூற்றாண்டினரும் செஞ்சியையடுத்த ஊற்றங்கால் ஊரினரும் ஆசிரிய நிகண்டு இயற்றியவரும் நன்னூலின் ஒரு பகுதிக்கு உரை வரைந்தவருமாகிய தமிழ்ப் புலவர்; Tamil poet who lived in a village urrangăl near Cenji in the 17th century and wrote the Aciriya Nigandu and commentary on a portion of the Tamil grammar Nannul. [ஆண்டி + புலவர்.] ஆண்டி முருகனுக்குரிய பெயர்களுள் ஒன்றாதலானும், இப்புலவருக்குப் பாவாடைப் புலவர் என்று வேறொரு பெயரிருத்தலானும், இவருடைய கோலத்தால் இவருக்கு இப்பெயர் ஏற்பட்டிருக்கலாம்.
ஆண்டிமதிக்குலம்	ஆண்டிமதிக்குலம்āṇṭimadikkulam, பெ. (n.) வெள்ளிப்பாடாணம் (வெண்செந்தூரம்);; anarsenic compound containing silver. (சா.அக.);. [ஆண்டி + மதி + குலம். மதி = நிலவு குலம் = இனம், வகை. வெள்ளி சேர்த்துச் செய்யப்பட்டதால் வெண்மைப் பொருள் விளங்க இப்பாடாணம் ஆண்டி மதிக்குலம் எனப் பெயர் பெற்றிருக்கலாம்.]
ஆண்டிறன்	ஆண்டிறன்āṇṭiṟaṉ, பெ. (n.) ஆண்டிறலோன் ஆண்டகை; respectable male. [ஆண் + திறம் – ஆண்டிறம் - ஆண்டிறன்.] ஒ.நோ. GK. anīfandros, male. ஆண்டிரன் பார்க்க;see angiran

ஆண்டு	ஆண்டு1āṇṭu, பெ. (n.) பன்னிரண்டு மாதம் அல்லது 365 நாள் கொண்ட ஆண்டு என்னும் கால அளவு; year. "ஆண்டு" (சிலப்.1,24);. 2. அகவை (வயது);; age. ஓராண்டுக்குட்டி (உ.வ.);. 3. கொல்லமாண்டு (நெல்லை);; year of the Kollam era in Kerala. ம. ஆண்டு; க., தெ., எடு; து. ஒட்.: கோத. அட்.; குட. அண்டி; கொலா. எட்; நா. யெட்; கோண். யேண்டு; பர். இயெட்; கூ.ராண்டு (சென்றவாண்டு);; Cf. Eyon, yound, younder. A.S.geond, Ger.jener, that, foot, ya [ஆண்டு = மூங்கில்முளை. ஆண்டிற்கொருமுறை மடங்கல் (ஆவணி); திங்களில் சரியாக 365 நாள் இடை வெளிக்கொருமுறை முளைக்கும் மூங்கில் முளைக்கு 'ஆண்டு' என்னும் பெயர் உண்மையால் அதுவே ஆண்டைக் குறித்த கால அளவைப்பெயராயிற்று.] வடமொழியில் 'வர்ஷ' என்றால் மழையென்று பொருள். ஒரு மழைக்காலத்திற்கும் மற்றொரு மழைக் காலத்திற்கும் உள்ள இடைக்காலம் ஏறத்தாழ ஓராண்டாதலின் 'வர்ஷம்' ஓராண்டுக்குரிய பெயராயிற்று. சம்வத்சர என்பது மாடு கன்றீனும் காலம் எனப்பொருள்பட்டு ஓராண்டைக்குறிக்கிறது. தமிழர் நாகரிகம் குறிஞ்சி நிலத்திலிருந்தே தொடங்கிவிட்டது என்பதற்கு மூங்கில் முளையைக் குறித்த 'ஆண்டு' காலப் பெயராக ஆளப்பட்டு வருவது சான்றாக அமைந்துள்ளது. ஆண்டு2 பார்க்க;see andu2 ஆண்டு2āṇṭu, பெ. (n.) மூங்கில் முளை (சேரநா.);' young sprout of bamboo (Kef.);. ம. ஆண்டு, ஆண்டன்.
ஆண்டுகள்ளடவு	ஆண்டுகள்ளடவுāṇḍugaḷḷaḍavu, பெ. (n.) ஆண்டு வருமானம்; annual income (TASiii.216);. [ஆண்டுகள் + அடைவு = ஆண்டுகள்ளடவு. அடைவு → அடவு (இடைத்திரிபு);, அடைவு = சேர்வு, கருவூலத்தில் சேர்க்கப்படுவது, அரசுக்கு நிலவரியாக வரும் ஆண்டு வருவாய்.]
ஆண்டுத்தொகை	ஆண்டுத்தொகைāṇṭuttogai, பெ. (n.) ஆண்டிறுதியில் பெறத்தக்கதொகை; sum total receivable in the year end. [ஆண்டு + தொகை.]
ஆண்டு நிறைவு	ஆண்டு நிறைவுāṇṭuniṟaivu, பெ. (n.) 1. குழந்தைகளின் முதலாண்டு நிறைவு நாள்; first birth anniversary, as a day of special celebration. (விதான, மைந்தர்,12);. 2. நிறுவனம், பணி ஆகியவற்றின் ஓராண்டு நிறைவு; successful completion of one year of an institution or special work undertaken. [ஆண்டு + நிறைவு - ஆண்டு நிறைவு = ஓராண்டுக்காலம் முடிவடைதல்.]
ஆண்டு நூறுபட்டை	ஆண்டு நூறுபட்டைāṇṭunūṟubaṭṭai, பெ. (n.) நூறாண்டுகள் எய்தி முதிர்ந்த வேம்பு, பூவரசு, ஒதிகை முதலிய மரங்களின் பட்டை; bark of the trees like Margosa, portia, woolina etc., which are 100 years old. [ஆண்டு + நூறு + பட்டை. நூறாண்டு வளர்ந்து முதிர்ந்த மரத்தின் பட்டை.]
ஆண்டுப்பிறப்பு	ஆண்டுப்பிறப்புāṇṭuppiṟappu, பெ. (n.) புத்தாண்டு; new year. [ஆண்டு + பிறப்பு.]

ஆண்டு மாறி	ஆண்டு மாறிāṇṭumāṟi, பெ. (n.) திருந்தாதவனாயும் காலத்தாலும் இடத்தாலும் ஒத்துப் போகும் இயல்பறியாமலும் ஒரு சீராக வாழ்க்கை நடத்த அறியாமலும் இருப்பவனைத் திட்டு வதற்குப்பயன்படுத்தும் வசைமொழி; term ot abuse implying that the person is past the period and place of progressing, incorrigible person. அவனொரு ஆண்டுமாறி (உ.வ.); [ஆள் → ஆண்டு + மாறி.]
ஆண்டுமானம்	ஆண்டுமானம்āṇṭumāṉam, பெ. (n.) ஆண்டுக் கணக்கின் பொருட்டு வழங்கும் கால அளவு; era. [ஆண்டு + மானம்.]
ஆண்டுமூஞ்சி	ஆண்டுமூஞ்சிāṇṭumūñji, பெ. (n.) ஒரு வசைமொழி; term of abuse. [ஒருகா. ஆண்டு + முடிஞ்சி → ஆண்டுமூஞ்சி.] வாழ்ந்து முடிந்தவன், என்று திட்டுவதன் நோக்கம், நன்கு வாழுங்காலத்து, உள்ளவற்றை அழியாமல் திறமையாக காக்குந் திறமின்மையைச் சுட்டிக் காட்டிப்பழித்தலாம். ஒ.நோ: கலியாணம் முடிந்துவிட்டது என்பதைக் கலியாணம் மூஞ்சி விட்டது என்பது கொச்சை வழக்கு.
ஆண்டுமூய்-தல்	ஆண்டுமூய்-தல்āṇṭumūytal, 2 செ.கு.வி (v.i.) மரபு குன்றல், வளர்ச்சியறுதல்; to stop developing to decline. அந்தக் குடும்பம் ஆண்டு மூய்ந்து போயிற்று (உ.வ.);. [ஒருகா. ஆண்டு + மாய் → ஆண்டுமாய் → ஆண்டுமோய் → ஆண்டுமூய். மாய்தல் = அழிதல்.]
ஆண்டுயர்த்தம்	ஆண்டுயர்த்தம்āṇṭuyarttam, பெ. (n.) சம்பளம் பெறும் பணியாளருக்கு ஆண்டுக் கொருமுறை வழங்கப்படும் ஊதிய உயர்வு; increment. [ஆண்டு + உயர்த்தம்.]
ஆண்டு வரி	ஆண்டு வரிāṇṭuvari, பெ. (n.) ஓராண்டு வரி; annual tax. ம. ஆண்டுவரி [ஆண்டு + வரி.]
ஆண்டுவா-தல் (ஆண்டுவருதல்)	ஆண்டுவா-தல் (ஆண்டுவருதல்)āṇṭuvādalāṇṭuvarudal, 18 செ.கு.வி. (v.i.) பயன்பாட்டிற்குப் போதியதாதல்; to be sufficient for use. நித்தம் ஒருபடி தயிர் வாங்கியும் ஆண்டுவரவில்லை (உ.வ.);. [ஆண்டு + வா - ஆண்டுவா = ஆளுதற்கு அல்லது பயன்படுத்துதற்கு இயைந்து வருதல், போதியதாதல்.]
ஆண்டெழுத்துத்தேவை	ஆண்டெழுத்துத்தேவைāṇṭeḻuttuttēvai, பெ. (n.) பழைய வரிவகை; an ancient tax (Pudu. Insc. 399);. [ஆண்டு + எழுத்து + தேவை = ஆண்டெழுத்துத் தேவை. ஒருகா. ஆண்டுதோறும் எழுத்துப் பணிக்காகப் பெறும் வரியாகலாம்.]

ஆண்டை	ஆண்டை1āṇṭai, பெ. (n.) முதலாளி, தலைவன், பண்ணையார்; master, lord, landlord, used by people with reference to their feudal chief of a superior. 'ஆண்டை கூலியைக் குறைத்தால், சாம்பான் வேலையைக் குறைப்பான்' (பழ.);. ம. ஆண்டு;தெ. ஆண்டி. [ஆள் → ஆண் → ஆண்ட + ஐ = ஆண்டை = தன்னை ஆளுகின்ற அல்லது ஆளாகக் கொண்ட தலைவன். ஐ= பெயர்ச் சொல்லீறு.] ஆண்டை2āṇṭai, பெ. (n.) அங்கு, அவ்விடம்; that place, there (நாலடி. 91);. [ஆ = ஆண்டு → ஆண்டை. ஆ = அந்த (சேய்மைச்சுட்டு);.] ஆண்டை3āṇṭai, பெ. (n.) மூங்கில் முளை; young sprout of bamboo. ம. ஆண்டை. ஆண்டல், ஆண்டன்; து. அண்டெ (மூங்கில் வளை);;பட. அண்டெ (ஊதுகுழல்);. [அண்டு → அண்டை → ஆண்டை அண்டு = பக்கம் மூங்கில் தூரின் அடிப்பக்கத்தில் கிளைத்தெழும் முளை அண்டையென்றழைக்கப்பட்டு முதனிலை நீண்டு 'ஆண்டை'யாயிற்று.] ஆண்டை4āṇṭai, பெ. (n.) 1. தேட்கொடுக்குச்செடி;. Indian turnsole-Heliotropium indicum. 2. ஆதொண்டைக்கொடி
ஆண்டைச்சிகை	ஆண்டைச்சிகைāṇṭaiccigai, பெ. (n.) ஆண்டு நிலுவைக் கணக்கு; account of arrears or balance for the year. [ஆண்டு + ஐ + சிகை. = ஆண்டைச்சிகை.] 'சிறங்கை → சிகை (கொ.வ);. கடந்த ஆண்டின் வரிக்குத் தவசம் அளக்கும்போது, அப்போதே தரப்படாத நிலுவைக்காக வட்டம் (வட்டி); பிடிக்கும் நோக்கில், ஒரு சிறங்கை அள்ளிப் போடுதல் மரபு. இச்சொல் பொதுவாக ஆண்டு நிலுவைக் கணக்கைக் குறிப்பதாயிற்று.
ஆண்டொழில்	ஆண்டொழில்āṇṭoḻil, பெ. (n.) பெருஞ்செயல், அருஞ்செயல், வீரச்செயல்; mighty deeds or heroic deeds. [ஆண் + தொழில் - ஆண்டொழில் = ஆண்மை விளங்கச் செய்யப்படும் செயற்கரிய செயல்.]
ஆண்டொழில் மைந்தன்	ஆண்டொழில் மைந்தன்āṇṭoḻilmaindaṉ, பெ. (n.) வில்லவன் - வல்வில் ஓரி; expert in archery. சொல்லுக்குக் கீரன்; வில்லுக்கு ஓரி. (பழ.);. [ஆண் + தொழில் + மைந்தன் = ஆண்டொழில் மைந்தன். ஆண்தொழில் = ஆண்மை. மைந்து → மைந்தன். மைந்து = வலிமை மைந்தன் = வலிமை மிக்கவன்.]

ஆண்டோன்	ஆண்டோன்1āṇṭōṉ, பெ. (n.) 1. உடையோன், முதலாளி (அக.நி.);; proprietor. 2. தலைவன்; master. 3. தேவன் (அக.நி.);; lord. [ஆள் → ஆண் → ஆண்டான் → ஆண்டோன். 'ட்' எழுத்துப்பேறு. ஆண்டோன் = ஆள்பவன், தலைவன்.] ஆண்டோன்2āṇṭōṉ, பெ. (n.) மாந்தன் (நாமதீப.);; man. [ஒரு கா. ஆள் → ஆண். ஆண் + ட் + (ஆன்); → ஒன் → ஆண்டோன். ஆண் → ஒன் ஆண்பாலீற்றுத்திரிபு. ஆள் = ஆளும் பணிக்குரிய மாந்தன், மாந்தர் கூட்டம்.] வேலைக்கு ஆள் வேண்டும் என்னும்.உலக வழக்கில் ஆள் - மாந்தன் எனப் பொருள்படுதல் காண்க. ஆள் வேரினடியாக அண்டிரன் என்னும் தமிழ்க் குறுநில மன்னன் மரபும் ஆந்திர மரபும் பெயர் பெற்றுள்ளன. மேலையாரிய மொழிகளிலும் இவ்வேரினடியாகச் சொற்கள் கிளைத்துள்ளன. GK. anthropos—man, he who has the face of a man, andro, beforea vowelandr-combiningform meaning man cf. Andrew, Andrias, andron, dandy, 'a fop', and the second element in Alexander, Leander, Philander, cf. also the first element in anthropo- (E.C.E.D.E.L);. மேலையாரிய மொழிகளில் பெயரின் முன்னொட்டாகவும் பின்னொட்டாகவும் வரும் and என்னும் சொல் 'மாந்தன்' என்று பொருள்படுகிறது.
ஆண்தண்டு	ஆண்தண்டு1āṇtaṇṭu, பெ. (n.) வலக்காதின் தண்டு (வின்);; small gristly protuberance of the right ear, opp to பெண் தண்டு. (சா.அக.);. [ஆண் + தண்டு. தண்டு = சிறிது தடித்திருப்பது. ஆண் = வலப்பக்கம்.] சிவபெருமானின் இடப்பக்கம் உமையிருத்தலால் இடப்பக்கத்திற்குப் பெண் அடைமொழியாகவும் வலப்பக்கத்திற்கு ஆண் அடைமொழியாகவும் மருத்துவரால் பொதுவாக ஆளப்படும் குறியீடுகளாக அமைந்தன.
ஆண்நாள்	ஆண்நாள்āṇnāḷ, பெ. (n.) தாழி (பரணி);; ஆரல் (கார்த்திகை);; உருள் (உரோகினி);; கழை (புனர் பூசம்);; கொடிறு (பூசம்);; கைம்மீன் (அத்தம்);; பனை (அனுடம்);; முக்கோல் (திருவோணம்); முற்கொழுங்கால் (பூரட்டாதி);;பிற்கொழுங்கால் male stars are parani, kārtigal, urõgini, punarpūšam, pnšam, attam, anudam, tiruvõnam, pūrattādi, uttirattādi. [ஆண் + நாள்.]
ஆண்பனை	ஆண்பனைāṇpaṉai, பெ. (n.) காய்க்காத பனை; male palmyra bearing no fruit. "குரும்பை ஆண்பனை" (சம். தேவா. திருவோத்தூர்); [ஆண் + பனை. ஈனாப்பனை ஆண்பனை எனப்பட்டது.]
ஆண்பாடு	ஆண்பாடுāṇpāṭu, பெ. (n.) 1. ஆணின் குணம்; male characteristics. 2. ஆண்களின் முயற்சி; efforts of the male members of the family used along with the expression, பெண்பாடு. ஆண்பாடு பெண்பாடு பட்டு அச்செயல் முடிந்தது (உ.வ.);. [ஆண் + பாடு. ஆண் = ஆண்மக்கள், பாடு = செயல், உழைப்பு படு → பாடு (மு.தி.தொ.பெ.);.]

ஆண்பாத்தி	ஆண்பாத்திāṇpātti, பெ. (n.) உப்புப் பாத்தி வகை; crystalizer in salt pans, dist from பெண்பாத்தி. [ஆண் + பாத்தி.]
ஆண்பால்	ஆண்பால்āṇpāl, பெ. (n.) 1. ஆண்வகை, ஆணினம், (தொல். பொரு. 603);; male sex. 2. (இலக்.); ஐம்பால்களுள் ஒன்று; 3. ஆண்தன்மை; masculine quality. (சா.அக.); [ஆண் + பால். பால் = வகை, பாகுபாடு, தன்மை.]
ஆண்பாலெழுத்து	ஆண்பாலெழுத்துāṇpāleḻuttu, பெ. (n.) 1. அ, இ, உ, எ, ஒ என்னும் ஐந்து குற்றெழுத்துகள் (இலக். வி.773, உரை);; five short Tamil vowels (செ.அக.);. 2. பன்னிரண்டு உயிரெழுத்துகளும் அவையின்றி உயிர்மெய்க் குற்றெழுத்துகளும் (கதி.அக.);; twelve vowels and other short consonants of the Tamil language. [ஆண் + பால் + எழுத்து]
ஆண்பாற்கிளவி	ஆண்பாற்கிளவிāṇpāṟkiḷavi, பெ. (n.) தலைமகன் கூற்று; utterance of a hero. [ஆண் + பால் + கிளவி]
ஆண்பாற்பிள்ளைக்கவி	ஆண்பாற்பிள்ளைக்கவிāṇpāṟpiḷḷaikkavi, பெ. (n.) ஆண்பாற் பிள்ளைத் தமிழ் பார்க்க;see anpapillai-ttamil [ஆண்பால் + பிள்ளை + கவி. கவி = பாட்டு]
ஆண்பாற்பிள்ளைத்தமிழ்	ஆண்பாற்பிள்ளைத்தமிழ்āṇpāṟpiḷḷaittamiḻ, பெ. (n.) தலைமகனைக் குழந்தையாகக் கருதி ஆண் குழந்தைப் பருவத்தைக் காப்பு, செங்கீரை, தால், சப்பாணி, முத்தம், வருகை (வாரானை);, அம்புலி, சிறுபறை, சிற்றில், சிறுதேர் எனப் பத்துப் பருவங்களாகப் பிரித்து ஒரு பருவத்துக்குப் பத்துப் பாடல்களாக மொத்தம் நூறு பாடல்களில் வண்ணித்துப் பாடும் பனுவல்; poem celebrating the ten different stages of development in the infancy and childhood of a hero, viz., kappu, señgîrai, tāl, sappāni, muttam, vārānai, ambuli, sirupatai, sirril, sirutēt, opp. to Penpar pillai–t—tamil. [ஆண்பால் + பிள்ளை + தமிழ். பிள்ளைப் பருவத்தைப் பாடுவதால் பிள்ளைத்தமிழ் எனப்பட்டது பிள்ளைத்தமிழ், சிற்றிலக்கியங்களுள் ஒன்று.]
ஆண்பாற் பிள்ளைப்பாட்டு	ஆண்பாற் பிள்ளைப்பாட்டுāṇpāṟpiḷḷaippāṭṭu, பெ. (n.) ஆண்பாற்பிள்ளைத் தமிழ் பார்க்க;see impar plait-tml. "ஆண்பாற் பிள்ளைப்பாட்டே" (இலக். வி. 806);. [ஆண்பால் + பிள்ளை + பாட்டு.]

ஆண்பிள்ளை	ஆண்பிள்ளைāṇpiḷḷai, பெ. (n.) ஆண் குழந்தை; male child. 2. ஆடவன்; man. நீ ஆண் பிள்ளையானால் இங்கே வா (உ.வ.); 3. வல்லவன்; man of capacity or ability. இதைச் செய்து முடிக்கக்கூடிய ஆண் பிள்ளையா அவன்? (உ.வ.);. 4. வீரன்; warrior. 'ஆண் பிள்ளைகளான பீஷ்மத் துரோணாதிகளிறே' (ஈடு, 7,4,5);. 5. கணவன்; husband. ம. ஆண்பிள்ளை;து. ஆண்பாலெ [ஆண் + பிள்ளை. பிள்ளை = குழந்தை. ஆடவனையும் ஆண்மையையும் குறித்த போது ஆண் பிள்ளையென்பதிற் பிள்ளை பொருளிழந்த ஈறாகி வல்லவன், வீரன், கணவன் ஆகிய பொருள் தந்தது.]
ஆண்பிள்ளை அரிமா	ஆண்பிள்ளை அரிமாāṇpiḷḷaiarimā, பெ. (n.) தறுகண் மறவன்; எதற்கும் அஞ்சாத வீரன்; man of supreme valour and prowess as a brave lion. [ஆண்பிள்ளை + அரிமா.]
ஆண்பிள்ளைச் சிங்கம்	ஆண்பிள்ளைச் சிங்கம்āṇpiḷḷaicciṅgam, பெ. (n.) வீரன்; hero, a term of praise. "ஆனையைப் பிடித்திடுவான் ஆண்பிள்ளைச் சிங்கம்" (திரைப்பாட்டு);. [ஆண்பிள்ளை + சிங்கம். Skt. simha → சிங்கம் = அரிமா. ஆண்பிள்ளையாகிய அரிமா என உருவக வணியமைந்த சொல்லாட்சி. ஆண்பிள்ளை அரிமா பார்க்க;see anpillai-arima.]
ஆண்பிறங்கடை	ஆண்பிறங்கடைāṇpiṟaṅgaḍai, பெ. (n.) 1. ஆண் தலைமுறை; male descendant, male lineage. 2. ஆண் குழந்தை; male issue, male child. [ஆண் + பிறங்கடை பிறங்கு → பிறங்கடை. பிறங்குதல் = தோன்றுதல்.]
ஆண்புள்குற்றம்	ஆண்புள்குற்றம்āṇpuḷkuṟṟam, பெ. (n.) மாலை மங்கிய வேளையில் குழந்தைகளை வெளியிற் கொண்டு போவதாலுண்டாகும் ஓர் நோய்; a morbid diathesis in children supposedly caused by taking them out after dusk, when some inauspicious bird flys overhead. [ஆண்புள் + குற்றம்.]
ஆண்பூதியம்	ஆண்பூதியம்āṇpūtiyam, பெ. (n.) ஆண்பிள்ளையிடம் ஏற்பட்ட ஒருவகை மெய்க்கூறு; male element of a sexual cell, amasculo-nucleus-Arsenoblast (சா.அக);. [ஆண் + பூதியம்.]

ஆண் பெண்	ஆண் பெண்āṇpeṇ, பெ. (n.) கணவன் மனைவி, இணை துணையர் (சூடா.);; husband and wife, married couple. [ஆண் + பெண்.]
ஆண்பெண் அலி கோள்கள்	ஆண்பெண் அலி கோள்கள்āṇpeṇaliāḷkaḷ, பெ. (n.) கோள்களுள் செவ்வாய், வியாழன், ஞாயிறு என்பன ஆண் கோள்கள். அறிவனும் (புதன்); காரி (சனி);யும் அலிகோள்கள். வெள்ளி, திங்கள், கருங்கோள். (இராகு); செங்கோள், (கேது); என்பன பெண் கோள்கள். (அபி. சிந்);; male planetsare Mars, Jupitorand Sun; hermaphroditeplanets are Mercury and Saturn; female planets are Venus, Moon, Moon's ascending node and moon's decending node. (சா.அக);. [ஆண் + பெண் + அலி + கோள்கள்.]
ஆண்பெண்ணலி நாள்கள்	ஆண்பெண்ணலி நாள்கள்āṇpeṇṇalināḷkaḷ, பெ. (n.) தாழி (பரணி);, ஆரல் (கார்த்திகை);, உருள் (உரோகிணி);, கழை (புனர்பூசம்);, கொடிறு (பூசம்);, கைம்மீன் (அத்தம்);, பனை (அனுடம்);, முக்கோல் (திருவோணம்);, முற்கொழுங்கால் (பூரட்டாதி);, பிற்கொழுங்கால் (உத்திரட்டாதி); என்பன ஆண் நாள் மீன்கள், மாழ்கு (மிருகசீரிடம்);, குன்று (சதயம்);, குருகு (மூலம்); இவை அலி நாள் மீன்கள். இரலை (அகவினி);, யாழ் (திருவாதிரை);, கவ்வை (ஆயிலியம்);, கொடுநுகம் (மகம்);, கணை (பூரம்);. மானேறு (உத்திரம்);, நெய்ம்மீன் (சித்திரை);, விளக்கு (சுவாதி);, சுளகு (விசாகம்);, தழல் (கேட்டை);, முற்குளம் (பூராடம்);, கடைக்குளம் (உத்திராடம்);, பறவை (அவிட்டம்);, தொழுபஃறி (இரேவதி); என்பன பெண் நாள் மீன்கள். (அபி.சிந்.);; male stars are parani, kārttigai, urōgini, punarpūšam, pūšam, attam, anugam, tiruvõnam, purattādi, and uttirattadi; hermaphrodite stars are mirugaśiridam, sadayam and muiam, female stars are asupadi, tiruvādirai, āyilyam, magam, pūram, uttiram, sittirai, swādi, visāgam, kēttai, pūrādam, uttirāgam, avittam and irévadi. [ஆண் + பெண் + அலி + நாள்கள்.]
ஆண் பைத்தியம்	ஆண் பைத்தியம்āṇpaittiyam, பெ. (n.) ஆண்மகனின் மேல் பெண் கொண்ட ஒரு வேட்கை; insane sexual desire in a female over a male. It is opp to penpaittiyam, the one in the male. (சா.அக.); [ஆண் + பைத்தியம். பித்தம் → பித்தியம் → பைத்தியம். பித்தம் = மயக்கம், வெறி.]
ஆண்மக்கட் பருவம்	ஆண்மக்கட் பருவம்āṇmakkaṭparuvam, பெ. (n.) இளையோனாகுங்காலம் (பன்னிருபா. 226);; stage in the life of a male, when he comes of age. [ஆண்மக்கள் + பருவம். ஆண்மகனாக வளர்ச்சியெய்தும் பருவம். மீசையும் தாடியும் வளரும் பருவம்.

ஆண்மகன்	ஆண்மகன்āṇmagaṉ, பெ. (n.) 1. ஆண் குழந்தை; male child. 2. மாந்தன்; man. 3. சிறந்தோன்; efficient man. 4. கணவன்; husband. 5. மகன்; son. 6. துணிவுமிக்கவன்; man of courage. "ஆண்மகன் கையிலயில்வாள்" (நாலடி.386); [ஆள் → ஆண் + மகன்.]
ஆண்மஞ்சள்	ஆண்மஞ்சள்āṇmañjaḷ, பெ. (n.) கறிமஞ்சள்; turmeric used in curry. [ஆள் - ஆண் + மஞ்சள் (ஆளும் மஞ்சள்);.]
ஆண்மதப்பூ	ஆண்மதப்பூāṇmadappū, பெ. (n.) மதனப்பூ; Indian cowslip creeper-pergularia winor. (சா.அக.);. மறுவ: ஆண்மதன காமப்பூ [ஒருகா. ஆண் + மதனம் + பூ. ஆண்மதனப்பூ → ஆண்மதப்பூ. மதனம் → மதம் (இடைக்குறை);.]
ஆண்மரம்	ஆண்மரம்āṇmaram, பெ. (n.) 1. வயிரம் பாய்ந்த மரம்; a class of trees in which the core is hard and s-table for timber. "உற்றவாண்மரம் உள் பிரமுடை மரமாம்" (சா.அக.);. 2. நஞ்சை முறிக்கும் ஆண்மையுடைய அழிஞ்சில் மரம்; tree in which every part is an antidote for poison, sage - leaved alangium. 3. சேராங்கொட்டை மரம்; marking nut tree – It is so called because it is an antidote against poison. 4. காயா மரம்; tree not bearing fruit. 5. கருங்காலி மரம்; sundra tree (சா.அக.);. து. ஆண்மர. [ஆண் + மரம். ஆண் = ஆண்மை, வன்மை, மரங்களின் நடுவில் வயிரம் பாய்ந்து திண்ணிதாதல், எதிர்க்கும் வலிமையுடையதாதல். காய் காய்க்காத மரங்களை, ஆண்பாற்படுத்துக் கூறும் மரபுபற்றிக் காயாமரம் ஆண்மரம் எனப்பட்டது. நஞ்சு முறிக்கும் ஆற்றல் கொண்ட மரங்களின் வன்மையைக் குறிக்குஞ் சொல்லாக 'ஆண்' அடைமொழி ஆளப்பட்டுள்ளது.]
ஆண்மலடு	ஆண்மலடுāṇmalaḍu, பெ. (n.) ஆண்மகனுக்கு ஏற்படும் மலட்டுத்தன்மை; want of fertility of fecundity in a man's semen. [ஆண் + மலடு. மலடு பார்க்க;see maladu.]

ஆண்மாதுளை	ஆண்மாதுளைāṇmātuḷai, பெ. (n.) பூமாதுளை; double-flowered pomegranate. [ஆண் + மாதுளை. மாதுளை பார்க்க;see mādulai.]
ஆண்மாறி	ஆண்மாறிāṇmāṟi, பெ. (n.) 1. அடங்காக் குணமுள்ளவள்t; masculine woman, termagant. 2. அடக்கமில்லாதவள்; ; woman outrageous in conduct, immodest woman. 3. ஆண் குணமுடையவள்; manlike woman. Virago, Amazon. [ஆண் + மாறி. மாறி = மாறியவள்.]
ஆண்மூங்கில்	ஆண்மூங்கில்āṇmūṅgil, பெ. (n.) 1. கெட்டியான மூங்கில்; solid bamboo. 2. கல்மூங்கில்; a species of solid bamboo. It is opposed to penmungil, the common hollow bamboo. [ஆண் + மூங்கில். ஆண் = வன்மை, வயிரம், திண்மை.]
ஆண்மெய்க்கூறு	ஆண்மெய்க்கூறுāṇmeykāṟu, பெ. (n.) 1. ஆண் பிள்ளைகளுக்குண்டான இயற்கை, வலிமை, அறிவு முதலியன; essential nature, strength or virility, power, intellect, etc. of man. 2. ஆண் மகனிடம் அமையத்தக்க மெய்க்கூறு; male element of a sexual cell, a masculo - nuelous Arsenoblast. (சா.அக.);. [ஆண் + மெய் + கூறு.]
ஆண்மெய்க்கூறுந ூல்	ஆண்மெய்க்கூறுநூல்āṇmeykāṟunūl, பெ. (n.) மாந்தன் உடற்கூறு பற்றியும், நோய் பற்றியும் ஆண்குறியின் மெய்ம்மைகளைப் பற்றியும் கூறும் நூல்; scientific study of masculine constitution and of the diseases of the male sex, especially the study of diseases of the male organ -Andrology (சா.அக);. [ஆண் + மெய் + கூறு + நூல்.]
ஆண்மெய்ம்மை	ஆண்மெய்ம்மைāṇmeymmai, பெ. (n.) மாந்தன் உடற் கூற்றியல்; scientific study of masculine constitution. [ஆண் + மெய்ம்மை.]

ஆண்மை	ஆண்மைāṇmai, பெ. (n.) 1. ஆளுந் தன்மை (தொல். சொல். .51);; controlling power. 2. ஆண்தன்மை (சிலப்.6,56);; masculinity, virility. 3. வெற்றி (பிங்.);; conquest, victory, success. 4. வலிமை (பிங்.);; strength, power. 5. செருக்கு; pride, conceit. நானென்ற வாண்மை 6. உடைமை; possession used as a suffix. "புல்லறிவாண்மை" (குறள், 331);. 7. வாய்மை (பிங்.);; truth. 8. ஆண்பாலுணர்ச்சி வன்மை; having sexual power, a peculiar characteristic in males. ம. ஆண்ம, ஆணத்தம்;க. ஆண்ம. [ஆள் → ஆண் → ஆண்மை (வே.சொ.க.7);. ஆள் + மெய் - ஆண்மை = ஆளுந்தன்மை. மெய் = தன்மை, இயல்பு மெய் → மை. மெய் பார்க்க;see mey.]
ஆண்மைக்குறைவு	ஆண்மைக்குறைவுāṇmaikkuṟaivu, பெ., (n.) வலிமைக் குறைவு; loss of manly power, want of virility, impotency. [ஆண்மை + குறைவு.]
ஆண்மைச் சினைப்பெயர்	ஆண்மைச் சினைப்பெயர்āṇmaicciṉaippeyar, பெ. (n.) ஆண்பாலையே விளக்கி நிற்கும் சினைப்பெயர்; masculine nouns denoting parts of members of the body or names derived from such nouns. "முடவன்" (நன்.283, உரை);. [ஆண்மை + சினை + பெயர். சினை = உறுப்பு.]
ஆண்மைச்சினை முதற்பெயர்	ஆண்மைச்சினை முதற்பெயர்āṇmaicciṉaimudaṟpeyar, பெ. (n.) ஆண்பாலையே விளக்கி நிற்கும் சினை முதற்பெயர்; the noun, cinaimuda peyar which denotes masculine gender in particular 'முடக்கொற்றன்' (நன்.283 உரை);. [ஆண்மை + சினை + முதல் + பெயர். சினைமுதற் பெயர் பார்க்க;see cinal mudarpeyar.]
ஆண்மைதரு கிழங்கு	ஆண்மைதரு கிழங்குāṇmaidarugiḻṅgu, பெ. (n.) 1. நிலப்பனங்கிழங்கு; ground palm of hog palm 2. நிலச் சருக்கரைக்கிழங்கு; root of a plant 3. அமுக்கிராகிழங்கு; the root of a plant. 4. பொற் சீந்திற் கிழங்கு; root of a plant. (சா.அக.);. மறுவ. நிலச் சருக்கரைக் கிழங்கு பூமிச் சருக்கரைக் கிழங்கு. [ஆண்மை + தரு + கிழங்கு.]
ஆண்மைப்பொதுப் பெயர்	ஆண்மைப்பொதுப்பெயர்āṇmaippoduppeyar, பெ. (n.) உயர்திணை யாண்பாலையும் அஃறிணை யாண் பாலையும் ஏற்கும் பொதுப்பெயர்; masculine nouns, common to the rational and irrational classes. 'சாத்தன் இவன், சாத்தன் இவ்வெருது' (நன்.284, உரை);. [ஆண்மை + பொது + பெயர்.]

ஆண்மை முதற்பெயர்	ஆண்மை முதற்பெயர்āṇmaimudaṟpeyar, பெ. (n.) ஆண்பாலையே விளக்கி நிற்கும் முதற்பெயர்; masculine noun denoting the stock or body. 'சாத்தன்' (நன்.283, உரை);. [ஆண்மை + முதல் + பெயர். முதற்பெயர் பார்க்க;see mudar-peyar.]
ஆண்மை முறைப்பெயர்	ஆண்மை முறைப்பெயர்āṇmaimuṟaippeyar, பெ. (n.) ஆண்பாலை உணர்த்தும் முறைப்பெயர்; masculine noun denoting relationship. தந்தை (நன். 283, உரை.);. [ஆண்மை + முறை + பெயர்.]
ஆண்மையன்	ஆண்மையன்āṇmaiyaṉ, பெ. (n.) சிவன்; Lord Šva (திருவா. 6.8.8.);.
ஆண்மையிலி	ஆண்மையிலிāṇmaiyili, பெ. (n.) பெண்தன்மை (நாமதீப.);; feminity, womanishness. [ஆண்மை + இலி. இலி = இல்லாத தன்மை.]
ஆண்ராசி	ஆண்ராசிāṇrāci, பெ. (n.) ஆணோரை பார்க்க;see āṇōrai.
ஆண் வசம்பு	ஆண் வசம்புāṇvasambu, பெ. (n.) ஒருவகை வசம்பு; a variety of sweet flag-Acorus Calamus. (சா.அக.);
ஆண்வழி	ஆண்வழிāṇvaḻi, பெ. (n.) 1. ஆண் தலைமுறை; male descendant, family descent in the male line. 2. ஆண்குழந்தை; male child. 3. ஆண் தலை முறையி (சந்ததி); லிருந்து உண்டான மரபு; male line, family descent in the male line. ம. ஆண்வழி [ஆண் + வழி.]
ஆண்வெறுப்பு	ஆண்வெறுப்புāṇveṟuppu, பெ. (n.) பெண்களுக்கு ஆண்களைக் கண்டால் உண்டாகும் வெறுப்பு; morbid dislike of or insane aversion to the male sex in women, Apandria. [ஆண் + வெறுப்பு.]
ஆணகம்	ஆணகம்1āṇagam, பெ. (n.) ஆளகம் பார்க்க;see ālagam. ஆணகம்2āṇagam, பெ. (n.) கோளகநஞ்சு; mineral poison. [ஆணம்2 → ஆணகம்.]
ஆணங்கம்	ஆணங்கம்āṇaṅgam, பெ. (n.) ஆண்குறி; genital of a male as opposed to pennangam, genital of a female. [ஆண் + அங்கம். அங்கம் = உறுப்பு. Skt. anga.]

ஆணங்காய்	ஆணங்காய்āṇaṅgāy, பெ. (n.) ஆண்பனையின் பாளை, ஆண்பனையின் காய்; branched spadix of the flowers of the male palmyra tree (சா.அக.);. [ஆண் + அம் + காய். அம் = சாரியை.]
ஆணணி	ஆணணிāṇaṇi, பெ. (n.) மறவர் படைவகுப்பு; military parade. "ஆணணி புகுதலும் அழிபடை தாங்கலும்" (சிறுபாண். 211);. [ஆண் + அணி.]
ஆணத்தி	ஆணத்தி1āṇatti, பெ. (n.) ஆணை, கட்டளை; order, command (S.I.I.iii.93);. ம. ஆண; க. ஆணதி; தெ.ஆணதி;பிராகி., பாலி. ஆணத்தி. Skt. ājnapti. [ஆணை + அத்தி = ஆணத்தி = ஆணை. அத்து = சாரியை. 'இ' உடைமை குறித்த ஈறு. த ஆணத்தி → பிராகி. ஆணத்தி. ஆணை பார்க்க;see anal.] ஆணத்தி2āṇatti, பெ. (n.) கற்பூரம்; camphor.
ஆணம்	ஆணம்1āṇam, பெ. (n.) 1. அன்பு; love, friendship, affection. "ஆணமில் பொருளெமக்கு" (கலித்.1);. 2. பற்றுக்கோடு; support. "தேவரை யாணமென் றடைந்து" (திவ். திருச்சந். 69);. 3. கொள்கலம், ஏனம்; vessel. ம. ஆணம்; க.ஆண. [ஒருகா. அணையம் → அணயம் → அணம் → ஆணம். அணையம் = தழுவுதல், அணைத்தல், நட்புக்கொள்ளல், பற்றுக் கோடாயிருத்தல், நிலைக்களமாதல், பொருள்களைக் கொள்ளும் கொள்கலனாதல்.] ஆணம்2āṇam, பெ. (n.) 1. சாறு; soup. 2. குழம்பு (பிங்.);; broth or thick consistent fluid curry. ஆட்டாணம், கோழியாணம் (உ.வ.); 3. குழம்புத்தான்; vegetable relish in soup. ம. ஆணம்;க. ஆண (வெல்லப்பாகு);. [ஒருகா. அள் → அளம் → ஆளம் → ஆணம். அள் → அளம் = சேறு, சாறு, குழம்பு.]

ஆணர்	ஆணர்1āṇar, பெ. (n.) பாணர் (அக.நி.);; pānars. [ஒருகா. பாணர் → ஆணர்.] ஆணர்2āṇar, பெ. (n.) நன்மை (கதி.அக.);; goodness 2. வளமை (கதி.அக.);; fertility, prosperity. [யாணர் → ஆணர்.] ஆணர்3āṇar, பெ. (n.) ஆண்மையுடையவர்; one who possesses manly characteristics. [ஆண் + ஆணர்.]
ஆணல்லாதவர்	ஆணல்லாதவர்āṇallātavar, பெ. (n.) இறைவழி பாட்டில் இல்லாதவர்; non-devotee. "ஆணலாத வரைக் கண்டால் அம்ம நான் அஞ்சுமாறே" (திரு வாச. 35.40);. [ஆண் + அல்லாதவர்.]
ஆணலி	ஆணலிāṇali, பெ. (n.) ஆண்தோற்றம் மிக்க அலி (தொல். பொருள். 605. உரை);; hermaphrodite human being in whom masculine features predominate. i.e. a male with only the genital organs, eunuch similar to those of the female. [ஆண் + அலி.]
ஆணலை	ஆணலைāṇalai, பெ. (n.) கடலில் உயரமாக எழும்பும் அலை; high wave in the sea. [ஆண் + அலை. ஆண் = வலிமை.]
ஆணவப்பிணிப்பு	ஆணவப்பிணிப்புāṇavappiṇippu, பெ. (n.) ஆணவக் கட்டு; matter which is eternally encasing the soul and lasting till its final liberation. [ஆணவம் + பிணிப்பு = ஆணவப் பிணிப்பு. பிணிப்பு = கட்டு.]
ஆணவம்	ஆணவம்1āṇavam, பெ. (n.) 1. செருக்கு (தாயு. சின். 3);; pride, arrogance, egotism. 2. ஆணவமலம், மும்மலத்தொன்று; one of the three malās (defilements);. ம. ஆணவம்; க. ஆணவ; Skt:anava [ஆண் + அ+(வ்); + அம் = ஆணவம். அள் → அண் → ஆண். அள் = செறிவு, திண்மை, வலிமை. ஆண் + அ - ஆண = திண்மையுள்ள, செருக்குள்ள ஆண்தன்மை கொண்ட அ - கிழமைப் பொருளில் வந்த ஆறன் உருபு. வ் - உடம்படுமெய். அம்-பண்புப்பெயரரீறு.] ஆணவம்2āṇavam, பெ. (n.) ஆணகம்2 பார்க்க;see anagam2 [ஆணகம் → ஆணவம்.]

ஆணவமலம்	ஆணவமலம்āṇavamalam, பெ. (.) ம. ஆணவமலம்;க. ஆணவமல.. [ஆணவம் + மலம்.]
ஆணவமறைப்பு	ஆணவமறைப்புāṇavamaṟaippu, பெ. (n.) ஆணவ மலத்தால் ஆதனுக்கு (ஆன்மா); ஏற்படும் அறியாமை; ignorance in which souls are enveloped because of anavam, which is an obstacle to the spiritual progress. [ஆணவம் + மறைப்பு.]
ஆணவலரிசி	ஆணவலரிசிāṇavalarisi, பெ. (n.) வெல்லப்பாகிலிட்ட அவல் (கருநா.);; flattened rice soaked in molasses. க. ஆணவலக்கி. [ஆணம்+அவல்+அரிசி, ஆணம் = சாறு, பாகு.]
ஆணழகன்	ஆணழகன்āṇaḻkaṉ, பெ. (n.) அழகு வாய்ந்தவன் (கோவலன்கதை, 19);; handsome man, good looking man. [ஆண் + அழகன்.]
ஆணன்	ஆணன்āṇaṉ, பெ. (n.) ஆண்மையுடையவன்; one having the qualities that become a man, as courage. tortitude etc. "அரவாட்டிய வாணனே" (சிவதரு, சுவர்க்கநரக.222);. [ஆண் + அன். அன் = ஆண்பாலீறு.]
ஆணா	ஆணாāṇā, பெ. (n.) 1. காட்டுவேப்பிலை மரம்; downy axil-flowered shrubby wanpee – Clausena Wildenovii (pubescens); 2. காட்டுக் கொழுஞ்சி; opal orange (சா.அக.);. [ஆணா = ஆண்மரம். ஆண் + ஆ = ஆணா. பெண்தன்மை பிணவு, பிணா என்றாற் போன்று ஆண்தன்மை ஆணா எனப்பட்டது.]
ஆணாடு-தல்	ஆணாடு-தல்āṇāṭudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) விருப்பப்படி நடத்தல்; to do as one pleases. "அசோதை யாணாட விட்டிட்டிருக்கும்" (திவ்.நாச்சி.3,9);. [ஆண் + ஆடுதல். ஆணைப்போன்றே தன் விருப்பப்படி தலைமையேற்றுச் செயற்படுதல்.]
ஆணாறு	ஆணாறுāṇāṟu, பெ. (n.) மேற்கு நோக்கியோடும் ஆறு; westward flowing rivers as opp. to Pennaru. "ஆணாறு பெண்ணாறுகள் ஒன்றின்றிக்கே" (ஈடு. 4,4, பிர);. [ஆண் + ஆறு.] மேற்கு நோக்கிப் பாயும் ஆறுகளை ஆணாறுகள் என்றும் கிழக்கு நோக்கிப்பாயும் ஆறுகளைப் பெண்ணாறுகள் என்றும் அழைப்பது ஒரு மரபு வழக்கு.

ஆணி	ஆணி1āṇi, பெ. (n.) 1. இரும்பாணி; nail, small spike. "அடிப்பேன் கவியிரும்பாணி கொண்டே" (தனிப்பா.1, 170, 22);. 2. அச்சாணி; linch-pin. "உழுவார் உலகத்தார்க் காணி" (குறள், 1032);. 3. எழுத்தாணி; stylus for writing. "பித்திகைக் கொழுமுகை யாணி கைக் கொண்டு" (சிலப். 8,55);. 4. மரவாணி; peg, plug, wooden spike. "உரலாணி" (தொல், எழுத்து. 99. உரை);. 5. உரையாணி; pin of gold for testing the standard of other gold. "ஆணிப்பொன்" (திவ். பெரியாழ். 131);. 6. தைக்கும் ஊசி; sewing needle. ம., க., தெ., து., பட., குட. ஆணி; கோத. ஆண்ய்; துட.ஒண்ய்; Pali, škt āni [ஆழ் → ஆழி → ஆணி. ஆழ்வது ஆணி.] ஆணி2āṇi, பெ. (n.) 1. புண்ணாணி; core of an ulcer.
ஆணிக்கணு	ஆணிக்கணுāṇikkaṇu, பெ. (n.) மரத்தில் அமைகின்ற கணுக்கள் வகையுள் ஒன்று, உயிருள்ள கணு எனப்படும்; a kind of node.
ஆணிக்கல்	ஆணிக்கல்āṇikkal, பெ. (n.) 1. பொன்னுரைக்குங்கல்; touch-stone for ascertaining the fineness of gold. 2. பொன் நிறுக்குங்கல்; standard weight for gold. "கச்சிப்பேட்டு ஆணிக்கல்லால் நிறை இருபதின் கழஞ்சுபொன்" (S.S.I.I. 117);. [ஆணி + கல் = ஆணிக்கல் = முதன்மையான கல்.]
ஆணிக்கால்	ஆணிக்கால்āṇikkāl, பெ. (n.) பருக்கைக் கற்களின் மேல் நடத்தலால் அல்லது காலில் முள் தைத்து ஒடிதலால் பாதத்தில் ஆங்காங்குத் திரட்சி கண்டு வலிமிகும் கால்; foot having a hard horny excrescence caused by the pricking of thorns or by walking on pointed pebbles (சா.அக.);. ம., க. ஆணிக்கால். [ஆணி + கால் → ஆணிக்கால் = ஆணிபோல் வலிதாய்த் திரட்சி கண்டு வலியெடுக்கும் கால்.]
ஆணிக்குருத்து	ஆணிக்குருத்துāṇikkuruttu, பெ. (n.) பனை, தெங்கு முதலியவற்றின் நடு அல்லது மூலக்குருத்து; heart or prime part of a palmyra shoot, central thick shoot of a palm. உறுதி, உறுதிப்பாடு; certainty, firmness. "பங்கமில்லாமலே ஆணிக்கையாக" (கனம் கிருட்டிணையர் கீர்த்.32);. [ஆணி = மேன்மை, அடிப்படை. ஆணி + கை - ஆணிக்கை = உறுதி, உறுதிப்பாடு.]

ஆணிக்கொம்பு	ஆணிக்கொம்புāṇikkombu, பெ. (n.) மரவாப்பு (செங்கை.வழ);; wooden wedge. [ஆணி + கொம்பு.]
ஆணிக்கொள்ளு-தல்	ஆணிக்கொள்ளு-தல்āṇikkoḷḷudal, 13 செ.கு.வி. (v.i.) 1. இருப்பிடத்தை நிலைப்படுத்திக் கொள்ளுதல்; to make one's position firm, consolidation. இங்கே ஆணிக்கொண்டு பிறகு மற்ற காரியங்களை நீ பார்க்க வேண்டும். (உ.வ.); 2. இறக்கும்போது கண் நிலைக்குத்திட்டு நிற்றல், ஒரு சாவுக் குறிப்பு; eyes remaining fixed just before death. This is considered one of the indications of approaching death. [ஆணி + கொள்ளுதல் = ஆணிக்கொள்ளுதல். ஆணிபோல் அசையாமல் செங்குத்தாகக் கண்பார்வை நிற்றல்.]
ஆணிக்கோவை	ஆணிக்கோவைāṇikāvai, பெ. (n.) 1. உரையாணிகள் கோத்த மாலை; 2. கவுபால சித்தர்செய்த நூல். இதில் பொன் ஒருமாற்று முதற்கொண்டு பத்து மாற்றுவரையில், 27 தரமாகப் பிரித்து பொன்னின் மாற்றுகளை வரிசையாக அடியிற் காட்டியுள்ளபடி கண்டுபிடிப்பதற்கு உதவும் வகையில் விளக்கம் தரப்பட்டுள்ளது; treatise compiled by siddhas to test the purity of fineness of gold in general. According to this book, the standard of fineness of gold known in Tamil as marru, from 1 to 10, is further subdivided into fractions, for purposes of accuracy and correctness and arranged in order, according to the quality and degree of fineness into 27 grades as illustrated below. Each grade is represented by a slender bar of rod of gold of the standard of fineness of that grade known as the touch-needle. Thus, there are 27 needles prescribed for 27 grades and they are used in conjunction with the touchstone for purposes of testing the fineness of gold. These needles were impressed with marks for the sake of brevity, as mentioned below, opposite to each grade to indicate the various degrees of fineness. பிரிவு எண். மாற்று ஆணி அடையாளம் Grade No. Degrees of Mark. Touch-needle 1.1- 2.1½.1 3.2.. 4.2½..1 5.3… 6.3½…1
ஆணிச்சவ்வு	ஆணிச்சவ்வுāṇiccavvu, பெ. (n.) 1. வெள்விழியை யொட்டியுள்ள கருப்புச் சவ்வு; black membrane adjoining the white of the eye. 2. விழிப்படலம்; cornea of the eye. [ஆணி + சவ்வு. ஆணி = முதன்மை, அடிப்படை. சவ்வு பார்க்க;see savvu.]
ஆணிச்சிதல்	ஆணிச்சிதல்āṇiccidal, பெ. (n.) 1. முகப்பருவின் முளை; root of the pimple. 2. சீழ்பிடித்த குழிப்புண்; core of the suppurating ulcer. [ஆணி + சிதல். ஆணி = அடிப்படை. சிதல் = சிதைப்புதல்.]

ஆணிச்செய்வகை	ஆணிச்செய்வகைāṇicceyvagai, பெ. (n.) பொன் மாற்று அறிய உதவும் உரையாணி செய்யும் வகை; method of making the touch-nails to test the fineness of gold. [ஆணி + செய்வகை.]
ஆணிச்செருக்கம்	ஆணிச்செருக்கம்āṇiccerukkam, பெ. (n.) ஒருவகை உப்பு நஞ்சு; poisonous compound of salt (சா.அக.);. [ஆணி + செருக்கம்.]
ஆணிடி	ஆணிடிāṇiḍi, பெ. (n.) உருமேறு; thunderbolt. (கந்தபு. நகரழி. 77. உரை);. [ஆண் + இடி.]
ஆணித் தங்கம்	ஆணித் தங்கம்āṇittaṅgam, பெ. (n.) ஆணிப் பொன் பார்க்க;see āṇi–p–pon.
ஆணித்தரம்	ஆணித்தரம்āṇittaram, பெ. (n.) 1 முதற்றரம்; nest quality, standard. 2. உறுதி (வின்.);; firmness, அவர் ஆணித்தரமாகக் கூறினார். 3. நல்லமுத்து, கட்டி முத்து; solid pears of a superior quality. (சா. அக.);. [ஆணி + தரம். ஆணி = முதன்மை, உறுதி, வலிமை. தரம் = வகை.]
ஆணிதை-த்தல்	ஆணிதை-த்தல்āṇidaiddal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) 1. பொருந்த ஆணியடித்தல்; to nail, fasten with nails, as reapers. 2. காலில் ஆணி குத்திப்பாய்தல்; piercing of nail in the foot. [ஆணி + தைத்தல். தள் → தய் → தை → தைத்தல் = தள்ளுதல், தூக்குதல், உட்செல்லுதல்.]
ஆணிநஞ்சு	ஆணிநஞ்சுāṇinañju, பெ. (n.) கோளகப்பாடாணம்; a kind of arsenic. [ஆணி + நஞ்சு. ஆணி = முதன்மை.]
ஆணிநோய்	ஆணிநோய்āṇinōy, பெ. (n.) பருக்கைக்கற்களின் மேல் நடப்பதாலும் பாதத்தில் முள் தைத்து ஒடிவதாலும், தசை தடித்துக் கட்டியாகி வலிமை மிகுவிக்கும் ஒரு நோய்; painful disease in the foot caused by the hard thorny excrescence arising from walking on pointed pebbles or by running a thorn in one's foot - corn. [ஆணி + நோய்.]
ஆணிப்படலம்	ஆணிப்படலம்āṇippaḍalam, பெ. (n.) ஒருவகைக் கண்ணோய்; eye–disease, a disease of the cornea attended with the growth of horny tissue. (சா.அக.);. [ஆணி + படலம். ஆணி = முட்போன்ற தசை வளர்ச்சி. படலம் = படர்வது.]

ஆணிப்பரங்கி	ஆணிப்பரங்கிāṇipparaṅgi, பெ. (n.) மாணிக்கம்; one of the nine gems. [ஆணி = முதன்மை, பரங்கி = பரல் போன்றது.]
ஆணிப்பரிகாரம்	ஆணிப்பரிகாரம்āṇipparikāram, பெ. (n.) 1. சதையின் மேல் எழும்பிய காய்ப்பு நீங்குவதற்குச் செய்யும் மருத்துவம்; treatment for curing the corn. 2. கருவிழியில் ஆணி பாய்ந்ததைக் குணப்படுத்துவதற்குச் செய்யும் கண் மருத்துவம்; operation performed on the cornea to remove the growth of a thorny tissue. (சா.அக.); [ஆணி + பரிகாரம். பரிதல் = ஒடுதல், நீங்குதல். காரம் = செய்வினை. பரிகாரம் = நீங்கச்செய்யும்வினை. ஆணிப்பரிகாரம் = ஆணி நீங்கச் செய்யும் மருத்துவம்.]
ஆணிப்பாரை	ஆணிப்பாரைāṇippārai, பெ. (n.) பதிக்கப்பட்ட ஆணி முதலியவற்றைப் பிடுங்குவதற்குக் கடப்பாரையைப் போன்று இரும்பாலான சிறிய கருவி; a kind of iron clamp which is used to pluck nails etc. (தஞ்சை வழ);. [ஆணி + பாரை.]
ஆணிப்பிடிச்சி	ஆணிப்பிடிச்சிāṇippiḍicci, பெ. (n.) சீனக்காரம்; alum, which is a whitish transparent astringent Salt. [ஆணி + பிடிச்சி.] ஒருகா. பிடிப்புள்ளதாக அல்லது ஒட்டும் இயல்புள்ளதாக விருப்பதனால் அதன் முதன்மைப் பண்பு பற்றி இப்பெயர் ஏற்பட்டிருக்கலாம்.
ஆணிப்பிடுங்கி	ஆணிப்பிடுங்கிāṇippiḍuṅgi, பெ. (n.) ஒருபக்கம் அடிப்பதற்கு ஏதுவாகத் தட்டையாகவும், மறுபக்கம் ஆணி முதலியன பிடுங்க ஏதுவாகப் பிளவு பட்டும் இருக்கும் சுத்தியல் வகை; small hammer used to pull out nails by its one side while the other side is used for driving nails. [ஆணி + பிடுங்கி.]
ஆணிப்புண்i	ஆணிப்புண்iāṇippuṇ, பெ. (n.) உள்ளே ஆணிபாய்ந்த சிலந்திப்புண்; ulcer with a core or decayed tissue inside due to the impure, vitiated, debilitated condition of the blood, especially in diabetic carbuncle. (சா.அக.);. [ஆணி + புண். ஆணி = ஆணிபோன்ற காப்பு.]
ஆணிப்பூ	ஆணிப்பூāṇippū, பெ. (n.) 1. கண் காசம்; cataract of the eye. 2. கண்ணில் விழும் பால் நிறமான வெள்ளை மாசு; milk-white opacity in the cornea of the eye - Leucoma. [ஆணி + பூ = ஆணிப்பூ. பூப்போன்ற வெண்மாசு படியும் கண்நோய். ஆணி = வலிதாகப் பற்றி நிலை கொண்ட நோய்.]

ஆணிப்பூடு	ஆணிப்பூடுāṇippūṭu, பெ. (n.) ஆணிப்பூ பார்க்க;see anl-p-pu.
ஆணிப்பொன்	ஆணிப்பொன்āṇippoṉ, பெ. (n.) மாற்றுயர்ந்த பொன்; refined superior gold. "ஆணிப்பொன்னாற் செய்த ... தொட்டில்" (திவ். பெரியாழ். 1,3,1);. ம. ஆணிப்பொன்னு;க. ஆணிப்பொன் [ஆணி + பொன் - ஆணிப்பொன் = உயர்ந்த பொன். ஆணி = மேன்மை, உயர்வு.]
ஆணிபாய்-தல்	ஆணிபாய்-தல்āṇipāytal, 12 செ.கு.வி. (v.i.) 1.முள்தைப்பதனால் ஏற்படும் ஆணி என்னும் காய்ப்பு; formation of a conic mass extending down into the skin and producing pain and irritation. 2. ஆணிதை-த்தல் பார்க்க see anital-. [ஆணி + பாய்.]
ஆணிமலர்	ஆணிமலர்āṇimalar, பெ. (n.) ஆணியின் தலை (இ.வ.);; head of a nail. [ஆணி + மலர். மலர் = மலர்போல் விரிந்த தலைப்பகுதி.]
ஆணிமலர்த் திருப்பி	ஆணிமலர்த் திருப்பிāṇimalarttiruppi, பெ. (n.) 1. திருப்புளி; screw-driver. 2. பிடித்தராவி; screw-wrench. [ஆணிமலர் + திருப்பி. ஆணிமலர் = ஆணியின் தலைப்பகுதி. திருப்பி = திருப்ப உதவுவது.]
ஆணிமுத்து	ஆணிமுத்துāṇimuttu, பெ. (n.) குற்றமற்ற உயர்ந்த கட்டாணி முத்து, வயிரமுத்து; solid, superior pear of the finest quality. க. ஆணிமுத்து. [ஆணி + முத்து. ஆணி = வன்மை, வயிரம்.]
ஆணிமுளை	ஆணிமுளைāṇimuḷai, பெ. (n.) கட்டி, புண் முதலியவற்றின் நடுவிலுள்ள முளை; the core of an abscess or of any sore. [ஆணி + முளை. ஆணி = கட்டியான.]
ஆணி மூலம்	ஆணி மூலம்āṇimūlam, பெ. (n.) எருவாயின் (ஆசனம்); உட்புறம் ஆணியைப்போல் கட்டியாகவிருக்கும் ஒரு வகை மூலநோய்; hard vesicular tumour appearing inside the rectum - Internal piles. [ஆணி + மூலம். ஆணி = கட்டியான.]

ஆணியச்சு	ஆணியச்சுāṇiyaccu, பெ. (n.) ஆணிகளை உருவாக்கும் அச்சு; nail plate, lathe (C.E.M.);. [ஆணி + ஆச்சு.]
ஆணியம்	ஆணியம்āṇiyam, பெ. (n.) ஆநியம் பார்க்க;see āniyam
ஆணியிடு-தல்	ஆணியிடு-தல்āṇiyiḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.t.) கண் நிலைக்குத்துதல்; eyes becoming fixed in the central portion as a sign of approaching death, [ஆணி + இடு. ஆணியிடல் = செங்குத்தாகச் செருகல்.]
ஆணியிருமல்	ஆணியிருமல்āṇiyirumal, பெ. (n.) நாட்பட்ட இருமல் நோய்; hard cough with a metallic sound. [ஆணி + இருமல். ஆணி = நன்கு வேரூன்றிய, நோய் முதிர்ந்த.]
ஆணிரோகம்	ஆணிரோகம்aāṇirōkam, பெ. (n.) ஆணிநோய் பார்க்க;see ani-noy. [ஆணி + ரோகம். skt. roga.]
ஆணிவேர்	ஆணிவேர்1āṇivēr, பெ. (n.) 1. மரம் பூண்டு ஆகியவை முளைக்கும்போதே நீண்டு நிலத்தினுள் நேரே ஊடுருவிச் செல்லும் முகாமையான மூலவேர் அல்லது நடுவேர்; central root of a tree or a plant which begins to penetrate right down into the earth from its growth, tap-root. 2. உச்சிவேர்; main of the central root. (சா,அக.);. [ஆணி + வேர். ஆணி = ஆழ்ந்து பாய்ந்த, தலைமையான.]
ஆணி வேர்	ஆணி வேர்2āṇivēr, பெ. (n.) 1. சொல்லின் மூலம்; root of a word, etymology. 2. அடிப்படை; basic, foundation. குடும்பத்திற்கவனே ஆணிவேர் (உ.வ.);. [ஆணி + வேர்.]

ஆணு	ஆணு1āṇu, பெ. (n.) இதள் (இரசம்);; quick silver, mercury. [ஆணம் → ஆணு. ஆணம் = நீர்மம்.] ஆணு2āṇu, பெ. (n.) 1. அன்பு, நேயம்; attachment, affection. "ஆணுப் பைங்கிளி யாண்டுப் பறந்ததே" (சீவக. 1002);. 2. இனிமை (சூடா.);; sweetness, agreeableness. 3. நன்மை (சூடா.);; benefit. [ஆணம் → ஆணு. ஆணம்' பார்க்க;see āṇam'.]
ஆணெழுத்து	ஆணெழுத்துāīeḻuttu, பெ. (n.) உயிர்க்குறிலும் உயிர்மெய்க்குறிலும் ஆகிய எழுத்துகள்; short vowels and short vowel consonants. [ஆண் + எழுத்து. முதன்மையான எழுத்து. ஆண்பாலெழுத்து பார்க்க;see annpaleluttu.]
ஆணை	ஆணை1āṇai, பெ. (n.) 1. அதிகாரம்; power, authority. "அரும்பதி செல்வநல்கி யாணையும் வைப்பன்" (சி.சி. 2,31);. 2. கட்டனை; mandate, order, edict. "அமரர்கோ னாணையில் அருந்துவோர் பெறாது" (மணிமே. 14,76);. 3. ஏவல் (கதி.அக.);; command. 4. ஆன்றோர் மரபு; rules, usages established by the learned of old. "தொல்லாணை நல்லாசிரியர்" (மதுரைக். 761);. 5. மெய் (பிங்.);; truth. 6. முறைமன்றத்தில் ஏற்கும் உறுதிமொழி (திவா.);; oath, as in a court of justice. 7. உறுதியேற்குங்கால் விருப்பத்திற்குரிய ஒருவர் அல்லது ஒன்றன்மேல் அடித்துக்கூறுதல்; profane swearing, the word being affixed to the person or thing sworn by as. அப்பனாணை, கண்ணனாணை (உ.வ.);. "அவள் கண்ணிலும் காண்டிவ வில்லினும் ஆணை" (பாஞ்);. 8. நெடுமொழி (சீவக.641);; vow. 9. உறுதி மொழி கூறித் தடுக்கை (பிங்.);; checking by oath, constructing by imprecation. 10. இலச்சினை (பிங்.);; sign of insignia of authority. 11. முத்திரை; stamp, seal (w);.
ஆணைச்சக்கரம்	ஆணைச்சக்கரம்āṇaiccakkaram, பெ. (n.) 1. அரசாட்சி; reign, royal power. 2. செங்கோல்; sceptre [ஆணை + சக்கரம். சக்கரம் = உருள்வது, நடப்பது, இயங்குவது.]
ஆணைசெல்(லு)-தல்	ஆணைசெல்(லு)-தல்āṇaiselludal, 13 செ.கு.வி. (v.i.) அரசோச்சுதல், அதிகாரம் செயற்படல்; power or authority or command being implemented or put to practice. [ஆணை + செல்.]

ஆணை செலுத்து-தல்	ஆணை செலுத்து-தல்āṇaiseluddudal, 2. பி.வி. (casu.v.) அதிகாரம் செயற்படச் செய்தல், அரசு செலுத்துதல்; sway the sceptre, command, exercise the functions of government or authority. [ஆணை + செலுத்து.]
ஆணைப்பெயர்	ஆணைப்பெயர்āṇaippeyar, பெ. (n.) வலியோர் அஞ்சப்பேணியுலகம் பேசும் பெயர் (பன்னிருபா. 149);; name given to a hero, calculated to instil respect in the minds of the valiant. [ஆணை + பெயர். ஆணை = கட்டளை. எவரும் கட்டளையை அஞ்சியேற்றற்குரிய பதவிப்பெயர் அல்லது இயற்பெயர்.]
ஆணைபிறப்பி-த்தல்	ஆணைபிறப்பி-த்தல்āṇaibiṟabbittal, பி.வி. (caus.v.) ஆணை முதலியன வெளியிடுதல்; proclaim authority, give orders. [ஆணை + பிறப்பி.]
ஆணையம்	ஆணையம்āṇaiyam, பெ. (n.) சில செயல்களை நிறைவேற்றவும் மேற்பார்வையிடவும் அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டுள்ள குழு; body of persons having authority to perform or supervise certain duties, commission. [ஆணை → ஆணையம்.]
ஆணையர்	ஆணையர்āṇaiyar, பெ. (n.) குழுவால் அமர்த்தப் பெற்றவர்; அரசு ஆணையங்களால் அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டவர்; one appointed by commission, member of a commission, esp. of government boards etc., commissioner. [ஆணை → ஆணையர்.]
ஆணையோலை	ஆணையோலைāṇaiyōlai, பெ. (n.) கட்டளைத் திருமுகம்; royal, edict proclamation, summons "இன்று ஒராணையோலை .. வாராநின்றது" (திருக்கோ. 327. உரை.);. [ஆணை + ஓலை. ஆணை = கட்டளை. ஒலை = திருமுகம், மடல்.]
ஆணைவிடு-தல்	ஆணைவிடு-தல்āṇaiviḍudal, 20. செ.கு.வி. (v.i.) சூளுறவை நீக்குதல்; to release from the spell of an oath. [ஆணை + விடு.]
ஆணைவெளியிடு-தல்	ஆணைவெளியிடு-தல்āṇaiveḷiyiḍudal, 18.செ.குன்றாவி. ஆணை பிறப்பித்தல்; proclaim an order. [ஆணை + வெளியீடு.]
ஆணொப்பனை	ஆணொப்பனைāṇoppaṉai, பெ. (n.) ஆண் கூத்துக்குச் செய்யும் ஒப்பனை; make up for male actor. [ஆண் + ஒப்பனை.]
ஆணொழிமிகுசொல்	ஆணொழிமிகுசொல்āṇoḻimigusol, பெ. (n.) [ஆண் + ஒழி + மிகு + சொல்.]

ஆணோறை மயக்கம்	ஆணோறை மயக்கம்āṇōṟaimayakkam, பெ. (n.) நறுமணமுள்ள மூலிகை, கற்பூரவல்லி; thick leaved lavendar. (சா.அக.);. [ஆண் + (உறை); ஒறை + மயக்கம். ஆண் = தலைமை, மிகுதி உறை = கார்ப்பு, மணம் மயக்கம் = செறிவு.]
ஆத்தம்	ஆத்தம்āttam, பெ. (n.) 1. விழைவு, நட்பு; friendship, intimacy. "ஆத்தமானார்" (திருவா.4.46);. 2. ஆசிரியருக்குச் செய்யும் உதவித் தொண்டு; rendering service to teacher. 3. அன்பு; devotion, affection "ஆத்தமுறு தொண்டரை யழைத்திவை விளம்பும்" (இரட்சணிய. பக்.47);. ம. ஆத்த. [அல் + து - அத்து = நெருக்கம், அன்பு, நட்பு, விழைவு. அத்து + அம் → அத்தம் → ஆத்தம். த. ஆத்தம் → Skt. apta.]
ஆத்தமொழி	ஆத்தமொழிāttamoḻi, பெ. (n.) 1. நட்பாளர் மொழி; word or advice of a friend. 2. திருமுறை (வேதம்);ப் பனுவல்கள் முதலியன; scriptures, as containing counsel and exhortations, sayings. [ஆத்தம் + மொழி. ஆத்தம் = அன்பு, பற்று. ஆத்தம் பார்க்க;see āttam.]
ஆத்தன்	ஆத்தன்āttaṉ, பெ. (n.) 1. நண்பன் (திவ். திருவாய். 10,1,6);; friend, companion, associate. 2. முதல்வன், பெரியோன்; great or eminent person. 3. கடவுள்; divine being. 4. அருகன் (சூடா.);; Arhat. 5. நம்பிக்கைக்குரியவன்; trusworthy person, one whose words are reliable and authoritative. 6. தந்தை; father. [அல் + து - அத்து = நெருக்கம், அன்பு, விழைவு, நட்பு மதிக்கத்தக்க பெருங்குணம். பெருமை. அத்து + அன் → அத்தன் → ஆத்தன். அல் + து = அத்து. ஒ.நோ: மெல் + து = மெத்து, மெத்தை.]
ஆத்தா'	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;

ஆத்தா	ஆத்தா2āttā, பெ. (n.) 1. அணி நுணாமரம் (கதி.அக.);; a kind of tree. 2. சீத்தாமரம்; custard apple tree. 3. இராமசீத்தா; bullock's heart. 4. சீத்தாப்பழம்; sweet top of the West Indies; nector fruit, sugar apple. (தஞ்.வ); (சா.அக);. ம. ஆத்த. [ஆத்தம் → ஆத்தா (நெருங்கக் காய்ப்பது);.]
ஆத்தாடி	ஆத்தாடிāttāṭi, இடை. (inter.) 1. ஒரு வியப்பிடைச் சொல்; expressive of wonder. 2. இளைப்பாறற் குறிப்பு; term expressive of restfulness after toilsome work. [ஆத்தாள் + அடி = ஆத்தாடி. ஆத்தாள் → தாய். அடி = விளி.] வியப்பு, அச்சம், நோய், வருத்தம் ஆகிய உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துங்கால் பிள்ளைகள் தமக்கு அண்மையளாயும் அன்பினளாயும் விளங்கும் தாயை அல்லது தந்தையை விளிப்பது இயல்பாகலான் அம்மாடி, அம்மாடா, ஆத்தாடி, அப்பாடா, அப்பாடி என்பன உணர்வு வெளிப்பாட்டு இடைச் சொற்களாயின.
ஆத்தார மூத்தான்	ஆத்தார மூத்தான்āttāramūttāṉ, பெ. (n.) பூனைக்காலி; cow - hage, cat bean (செ.அக.);. [ஆற்று + ஒரம் + பூத்தான் = ஆற்றோரம் பூத்தான் → ஆத்தோரம் பூத்தான் → ஆத்தார மூத்தான். ஆற்றுப் பூத்தான் பார்க்க;see arru-ppūttan.]
ஆத்தாள்	ஆத்தாள்1āttāḷ, பெ. (n.) 1. தாய்; mother. "அப்பன் இரந்துண்ணி யாத்தாள் மலை நீலி" (தனிப்பா. 35,66);. 2. தாய் போல் காக்கும் பெண் தெய்வங்கள்; mother of the world, an epithet for Parvathy and other goddesses. மாரியாத்தாள், காளியாத்தாள் (உ.வ.);. [அல் + து → அத்து - நெருக்கம், அன்பு, பற்று, பரிவு. அத்து + ஆள் = அத்தாள் → ஆத்தாள்.] ஆத்தாள்2āttāḷ, பெ. (n.) 1. மனைவி (இ.வ.);; wife. 2. இல்லத்தலைவி; house - wife. ம. ஆத்தோள் நம்பூதிரியின் மனைவி). [அகம் + அத்து + ஆள் - அகத்தாள் → ஆத்தாள். அகம் = வீடு.] ஆத்தாள்3āttāḷ, பெ. (n.) ஒரு பெண்பாற் பெயரீறு; a suff, to proper names denoting fem, gender. கண்ணாத்தாள், மங்காத்தாள் (உ.வ.);. [ஆத்தாள் = தாய். ஆத்தாள்1 பார்க்க;see āttāl.]

ஆத்தாள் மூத்தாள்	ஆத்தாள் மூத்தாள்āttāḷmūttāḷ, பெ. (n.) ஆத்தாள் மூத்தாள் பார்க்க;see attara-muttan.
ஆத்தான்	ஆத்தான்āttāṉ, பெ. (n.) ஆத்தன் பார்க்க;see attan.
ஆத்தானம்	ஆத்தானம்āttāṉam, பெ. (n.) 1 அரசவை, அரசிருக்கை, நெடுங்கூடம், பேரவை; hall of audience, royal presence, royal assembly. 2 கோபுரவாயில் (பிங்.);; gate of a tower, as the place of audience. [அகம் + அத்து + அணி + மண்டபம் = அகத்தணி மண்டபம் → அத்தாணி மண்டபம் → அத்தாணி → pkt. ātfāṇi → skt. āstāna.. அகத்தணி மண்டபம் பார்க்க. see agattan-mandabam.] அத்தாணி மண்டபம் பிராகிருதத்தில் அத்தாணி எனவும் வடமொழியில் ஆஸ்தானம் எனவும் மருவிய பின்னர் வட சொல்லே தமிழில் ஆத்தானம் எனத் திரிந்துள்ளது. வடமொழியில் உள்ள astana என்னும் சொல்லுக்கு இடம் (stana); என்பதே வேராகக் காட்டப்படுகிறது. 'ஆ' என்பது பொருளில்லாத முன்னொட்டு. வெறும் இடம் என்று பொருள்படும் சொல் அரண்மனைப் பேரவைக்கூடத்தைக் குறித்திருக்கவியலாது. அகம்படியர், அகம்பெண்டுகள், அகக்கோளாளர் எனத் தமிழில் மரபு வழி வழங்கி வரும் கூட்டுச்சொற்களின் அமைப்பே (அத்தாணி); (அத்தாணி); என்ற பழஞ்சொல் வழக்கிலிருந்ததைக் காட்டும். பிராகிருதச் சொல் வடிவங்கள் தமிழ் மூலச் சொல்லை மிக ஒத்திருப்பதும் வடமொழியில் தமிழ்ச்சொல் வடிவங்கள் மிகவும் திரிபடைந்து வேறுபட்டுக் காணப்படுவதும், பிராகிருத வாயிலாகவே வடமொழியில் புகுந்த தமிழ்ச் சொல்வடிவங்களை மீட்டமைக்க வேண்டும் என்னும் நெறிமுறையை வலியுறுத்துகின்றன. ஆத்தானம்āttāṉam, பெ. (n.) 1. அரசசபை; king's audience hall. 2. அவை; assembly, hall of audience. [Skt. ä-sthana → த. ஆத்தனாம்.]

ஆத்தி	ஆத்தி1ātti, இடை. (int.) அச்சம் அல்லது வியப்புக் குறிப்பு இடைச்சொல்; exclamation expressive of fright or surprise. அடி ஆத்தி அங்கே போகாதே (உ.வ.). [ஆத்தாள் → ஆத்தா → ஆத்தி. ஆத்தாள் = தாய்.] ஆத்தி2ātti, இடை. (part) பெண்பாற் பெயரீறு; fem.suft. தட்டாத்தி, வண்ணாத்தி (வீரசோ. தத்தித. 5). [அத்தி → ஆத்தி.] ஆத்தி3ātti, பெ. (n.) 1. அடைகை; obtaining. 2. தொடர்பு; connection. 3. ஊதியம்; gain. [ஆர்த்தி → ஆத்தி. ஆர்தல் = பொருந்துதல், அடைதல், தொடர்புறல், தன்னைச்சாரும் முதலீட்டுக்கு மேலான மிகுபொருள் (ஊதியம்);. இது ஆம்தி என்னும் வட சொல்லினின்று திரிந்ததன்று.] ஆத்தி4ātti, பெ. (n.) 1. மரவகை; common mountain ebony. 2. சோழரின் அடையாள மலர்; royal floral insignia of the Cholas. 3. திருவாத்தி; holy mountain ebony. "சம்பமகிழாத்தி" (சைவச.பொது..29);.
ஆத்திகேடு	ஆத்திகேடுāttiāṭu, பெ. (n.) சத்துக்கேடு (கதி.அக);; loss of energy. [ஒருகா. அத்து → ஆத்து → ஆத்தி. அத்து = நெருக்கம், வலிமை, ஆற்றல் கேடு = கெடுதல். கெடு → கேடு.]
ஆத்தி சீரடம்	ஆத்தி சீரடம்ātticīraḍam, பெ. (n.) பூநீறு; an efflorescent salt collected on the soil of fuller's earth (சா.அக.);. [ஒருகா. அளத்து + சிறு + அளம் = ஆத்து சீரளம் → ஆத்திசீரடம். அளம் = உவர்மண், உப்பு.]
ஆத்திசூடி	ஆத்திசூடிātticūṭi, பெ. (n.) 1. ஆத்திமாலை சூடிய கடவுள், சிவன்;Śiva, since wearing the garland of āt flowers. 2. ஔவையார் இயற்றியதும் 'ஆத்திசூடி' என்று தெய்வவாழ்த்துடன் தொடங்குவதும், அகரவரிசையில் அமைந்ததுமாகிய அறநெறி புகட்டும் சிறுநூல்; little book of aphorisms written by Avvaiyar, commencing with words beginning with letters in their order in the Tamil alphabet, so called from the opening word ஆத்திசூடி, the invocation of Śiva with which the work begins. [ஆத்தி + சூடி → ஆத்திசூடி = ஆத்தி மாலை சூடிய கடவுள், ஆத்திசூடியாகிய சிவனை வழுத்திப்பாடும் முதலடியையுடைய நூல். ஆத்திசூடி - அன்மொழித் தொகை.]
ஆத்திசூடிவெண்பா	ஆத்திசூடிவெண்பாātticūṭiveṇpā, பெ. (n.) ஆத்திசூடி நூலிலுள்ள அறநெறியை ஈற்றடி தோறும் கொண்டு வெண்பா யாப்பில் இராமபாரதி என்பவரால் பாடப்பட்ட நூல்; poem in the venba meter written by ramabharati,in which each stanza ends withanaphorism of the Atti-śudi. [ஆத்திசூடி + வெண்பா.]

ஆத்திட்டி	ஆத்திட்டிāttiṭṭi, பெ. (n.) நீர்முள்ளி; a species of Hygrophila (சா.அக.);. [அளத்து + இட்டி.. அளத்திட்டி → ஆத்திட்டி. இல் → இள் → இட்டி (முள், கூர்மை.]
ஆத்திமைக்காலி	ஆத்திமைக்காலிāttimaikkāli, பெ. (n.) வெண்கருங்காலி; egg-fruited ebony (சா.அக.);. [ஆத்தி + மை + காலி = ஆத்திமைக்காலி. ஆத்திமைக்காலி = கருங்காலி. மை = கருமை.]
ஆத்தியன்	ஆத்தியன்āttiyaṉ, பெ. (n.) சிவன் (கதி.அக.);; Lord Siva. [ஆத்தியன் = ஆத்திமாலை சூடிய சிவன்.]
ஆத்திரக்காரன்	ஆத்திரக்காரன்āttirakkāraṉ, பெ. (n.) விரைவு காட்டுபவன் (அவசரக்காரன்);; over-anxious person, one who is impatient. "ஆத்திரக்காரனுக்குப் புத்தி மட்டு" (பழ.);. [ஆத்திரம் + காரன் = ஆத்திரக்காரன்.] ஆத்திரம் பார்க்க;see attiram.
ஆத்திரம்	ஆத்திரம்1āttiram, பெ. (n.) இஞ்சி; undried ginger Skt. ârdraka. [அத்திரதம் → ஆத்திரதம் → ஆத்திரம். அத்திரம் = இஞ்சி. இரதம் = சாறு. அத்து = சேர்தல். அத்திரம் = சாறுள்ளது, இஞ்சி.] ஆத்திரதம் பார்க்க;see attiradam. ஆத்திரம்2āttiram, பெ. (n.) 1. பரபரப்பு; impatience, eagerness, haste. "ஆத்திரம் வந்தவர் போலலையாமல்" (தாயு.பாயப். 59);. 2. சீற்றம் (கோபம்);; quick of temper. உனக்கு ஏனிப்படி ஆத்திரம் வருகிறது (உ.வ.);. "ஆத்திரப் பட்டவனுக்கு அப்போது இன்பம்" (பழ.);. ம. ஆத்திரம்; க., பட. ஆத்தர; தெ. ஆத்ரமு; skt. atura து. ஆதர; கொ; ஆதுர்; Nep, aturi, Marātura [அலைத்திரம் → அலத்திரம் - ஆத்திரம். அலைதல் = பரபரப்புற்றுச் செயற்படுதல், விரைவு காட்டுதல், எரிச்சலுறுதல், சீற்றங் கொள்ளுதல். அலைத்திரம் பார்க்க;see alai-t-tiram.] வடமொழியில் ஆத்திரம் என்னும் சொல்லை ஆ - துர எனப் பிரித்து வேர்மூலம் காட்டுவர். 'ஆ' பொருளில்லாத முன்னொட்டு, துர - வருத்தம், நோய். திரவிடமொழிகளில் இச்சொல் துன்பம், நோய் என்னும் பொருள்களில் ஆளப்படாமல் விரைவு, பரபரப்பு, சீற்றம் என்னும் பொருள்களில் ஆளப்படுதலானும், தமிழ் வேர்ப்பொருளே இச் சொற் பொருளை மொண்டு நிற்றலானும் தமிழிலிருந்து இச் சொல் வடமொழியில் கடன் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது என அறியலாம்.

ஆத்திரமூலம்	ஆத்திரமூலம்āttiramūlam, பெ. (n.) அரத்தத்தினாலும் பித்தத்தினாலும் பிறந்து, எப்பொழுதும் அரத்தக் கசிவை யுண்டாக்கிவரும் ஒருவகை மூலநோய்; a kind of bleeding piles due to the deranged blood and bile in the system. [அரத்த + மூலம் = அரத்தமூலம் → ஆத்திரமூலம் (கொ.வ);.]
ஆத்திரையன் பேராசிரியன்	ஆத்திரையன் பேராசிரியன்āttiraiyaṉpērāciriyaṉ, பெ. (n.) தொல்காப்பியப் பொதுப்பாயிரஞ் செய்த ஆசிரியர் (தொல். பொருள். 653, உரை);; authorol the preface to the Tolkāppiyam. [ஆ + திறை – ஆத்திறை (ஆனிரைகளுக்கான வரி);. ஆத்திறை → ஆத்திரை (திரிபு);. ஆத்திரையன் + பேராசிரியன். இவர் வரித்தண்டலராய் இருந்தவராகலாம்.]
ஆத்திறைப்பாட்டம்	ஆத்திறைப்பாட்டம்āttiṟaippāṭṭam, பெ. (n.) கால்நடை வரி; tax on cattle - (I.M.P.cg. 135);. [ஆ + திறை + பாட்டம் – ஆத்திறைப்பாட்டம். ஆ = ஆனிரை, கால்நடைகள். திறை = வரி. படு → பாடு → பாட்டம். பாட்டம் = வரி கட்டவேண்டிய காலம். திறைப் பாட்டம் = குறிப்பிட்ட காலத்திற்குரிய வரி. பாட்டத் திறை என்பது திறைப்பாட்டம் என இலக்கணப் போலியாயிற்று.]
ஆத்தின்னி	ஆத்தின்னிāttiṉṉi, பெ. (n.) ஆவினைத் தின்பவன்; beet-eater. "புலையாத் தின்னி போந்ததுவே" (திருக்கோ. 386);. [ஆ + தின்னி - ஆத்தின்னி. தின்னி = தின்பவன்.]
ஆத்தினி	ஆத்தினிāttiṉi, பெ. (n.) வெருகன் கிழங்கு; plant Arum Macrorhison (சா.அக.);. [ஆத்திக்கனி → ஆத்தினி. ஆத்திக்கனி பார்க்க;see atti—k—kanl.]
ஆத்துக்காரர்	ஆத்துக்காரர்āttukkārar, பெ. (n.) 1. வீட்டுக்குரியவர்; owner of the house. 2. கணவன் (பிராம.);; husband (Brahm.);.
ஆத்துக்காரி	ஆத்துக்காரி āttuggāri, பெ. (n.) 1. வீட்டுக்குரியவள் (பிராம.);; woman who owns the house (Brahm.);. 2. மனைவி (பிராம.);; wife (Brahm.);. [அகம் + அத்து + காரி = அகத்துக்காரி → ஆத்துக்காரி. அகம் = வீடு. அகத்துக்காரி = வீட்டுக்குச் சொந்தக்காரி, வீட்டின் தலைவி, இல்லாள்.]
ஆத்துக் கொம்பொதியமரம்	ஆத்துக் கொம்பொதியமரம் ādduggombodiyamaram, பெ. (n.) ஆட்டுக்கொம்பொதி பார்க்க;see ātu–k-kombodi
ஆத்துச்சங்கிலை	ஆத்துச்சங்கிலைāttuccaṅgilai, பெ. (n.) ஆற்றுச் சங்கிலை பார்க்க;see arru-c-canglai.

ஆத்துப்பாசி	ஆத்துப்பாசிāttuppāci, பெ. (n.) ஆற்றுப்பாசி பார்க்க;see arru-p-pasi.
ஆத்துமுள்ளங்கி	ஆத்துமுள்ளங்கிāttumuḷḷaṅgi, பெ. (n.) ஆற்றுமுள்ளங்கி;see arru-mullang.
ஆத்துமுள்ளி	ஆத்துமுள்ளிāttumuḷḷi, பெ. (n.) ஆற்றுமுள்ளி பார்க்க;see arru-mull.
ஆத்துவாஞ்சி	ஆத்துவாஞ்சிāttuvāñji, பெ. (n.) ஆற்றவஞ்சி பார்க்க;see arru-wanji.
ஆத்தூர் சம்பா	ஆத்தூர் சம்பாāttūrcambā, பெ. (n.) ஒரு நெல் வகை; a kind of paddy (A.);. [ஆற்றூர் = ஆத்தூர் + சம்பா = ஆத்தூர் சம்பா = ஆத்தூரில் விளையும் சம்பாநெல்வகை. சம்பு = நெல். சம்பு → சம்பா.]
ஆத்தை	ஆத்தை1āttai, பெ. (n.) ஆத்தாள், தாய்; mother. 'ஆத்தை படுகிற பாட்டுக்குள்ளே மகன் மோருக்கு அழுகிறான்' (பழ.);. ம. ஆத்தோள். [ஆத்தாள் → ஆத்தை (விளி);.] ஆத்தை2āttai, இடை. (int.) வியப்பு, அச்சம், இரக்கம் ஆகிய உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் இடைச் சொல்; exclamation expressive of surprise, fright or pity. [ஆத்தாள் → ஆத்தை. ஆத்தாள் = தாய்.] ஆத்தைāttai, பெ. (n.) விருப்பம், அன்பு; regard, eager, desire. அந்தப் பிள்ளைக்குப் படிப்பில் ஆத்தை மிகுதி. [Skt. å-sthå → ஆஸ்தை → த. ஆத்தை.]
ஆதகு	ஆதகுātagu, பெ. (n.) கூந்தற்பனை; Indiansago-palm. It is so called from its numerous long and thin spadices. (சா.அக.);. [ஆதம் + கூந்தல் – ஆதகூந்தல். ஆதகூ → ஆதகு. ஆதம் = கூந்தற்பனை.]

ஆதகேரகம்	ஆதகேரகம்ātaāragam, பெ. (n.) மாட்டுக்குளம்படி என்னும் கொடி; creeper, the leaves of which resemble the impressions of the hoof of cattle. (சா.அக.);. ஆ [ஆ + த + கேரகம். ஆ = மாடு. கேரகம் = குளம்படி. → ஆத = ஆவினுடைய (திரவிடத்திரிபு);. குளகம் → கிடகம் → கேடகம் → கேரகம் (திரவிடத் திரிபு);.]
ஆதண்	ஆதண்ātaṇ, பெ. (n.) 1. நோய்; disease. 2. வருத்தம்; affliction, suffering. (சா.அக.);. [ஆதன்5 → ஆதண் (கொ.வ.);.]
ஆதம்	ஆதம்1ātam, பெ. (n.) உயிர்i; life (சா.அக.);. [ஆதன் → ஆதம்.] ஆதம்2ātam, பெ. (n.) கூந்தற்பனை; a kind of palm tree. 2. சந்தனமரம்; sandal wood tree. (சா.அக);. [அதவு (நெருங்கு); → அதவம் → ஆதம் (கூந்தற் பனை); மணமிகுதியால் சந்தனத்தைக் குறித்தது.] ஆதம்3ātam, பெ. (n.) அன்பு; regard, solicitude "ஆதமெய்திநின் றஞ்சலித் தேத்தியே" (கந்தபு. திருக்கல்யா.11);. [ஆர்த்தம் → ஆர்தம் → ஆதம்.] ஆதம்4ātam, பெ. (n.) காப்பு, பேணுதல் (ஆதரவு);; prop.stay, protection. "ஆதமிலி நாயேனை யல்லலறுத் தாட்கொண்டு" (திருவாச.31,5);. [ஒருகா. ஆர் + தரம் = ஆர் தரம் → ஆதரம் → ஆதம். தரல் → தரன் → தரம்.]
ஆதர்	ஆதர்ātar, பெ. (n.) 1. குருடர்; the blind. 2. அறிவில்லாதவர்; the ignorant. 3. ஊமணி; fleshy protuberance hanging down the neck of goat. [அதள் = தோல், மேற்றொலி. அதள் → அதல் → அதர் → ஆதர் = உள்ளீடில்லாமல் மேற்றோல் மூடிய பொய்த்தோற்றம்.]

ஆதரணை	ஆதரணைātaraṇai, பெ. (n.) 1. காத்தல், புரத்தல், உதவுதல்; support, shelter, help. "கை தூக்கி ஆதரணை செய்யும்" (கந்தபு. சீர். 31, 18);. [ஆர் + தரணை = ஆர். தரணை → ஆதரணை.] ஆதரணைātaraṇai, பெ. (n.) ஆதரவு; shelter, support, help. "கைதுரக்கி ஆதரனை செய்யும்" (கந்தபு. கீர். 31:18);. [Skt. adarana → த. ஆதரணை.]
ஆதரம்	ஆதரம்ātaram, பெ. (n.) அன்பு ஆசை (திவ். திருமாலை, 16);; regard, love, affection, kindness, respect. "தேங்கிய காதர ஆதரம் செப்பி" (தஞ்.வா.கோ.); 2. ஆசை (சூடா.);; desire. 3. மதித்துப் பேணுதல்; honour, hospitality. "ஆதரங்கள் பெருக்கினார்" (கோயிற்பு. இரணிய.95);. Skt. âdara. [ஆர் + தரம் = ஆர்.தரம் → ஆதரம். ஆர்தல் = மனம் நிறைதல், அன்பு. தரம் = நிலைமை.] வடமொழியிலுள்ள ஆதர என்னுஞ் சொல்லை ஆ +தர எனப் பிரித்து வேர் காட்டுவர். 'ஆ' பொருளில்லாத முன்னொட்டு தர → த்ரு = உடைத்தல், பிளத்தல், வடமொழி வேர்மூலம் அன்பு, ஆசை போன்ற பண்புப் பெயர்களுக்குப் பொருந்தாமையும் தமிழ்ச்சொல்லே வடமொழியில் கடன் கொள்ளப்பட்டிருத்தலையும் சொல்லினமைப்பு விளக்கிக் காட்டுகிறது.
ஆதரவு	ஆதரவுātaravu, பெ. (n.) 1 அன்பு (கந்தபு. மார்க்கண். 21);; love, affection, kindness. "ஆதரவற்ற சொல்லும் ஆணிகடவாத மரமும் பலன் செய்யா (பழ.);. 2. உதவி; support, patronage. 3. தேற்றுதல்; comfort, consolation. ம., தெ. ஆதரவு: க. ஆதர. [ஆர் + தரவு → ஆர்தரவு - ஆதரவு → ஆர் = நிறைவு, அன்பு.]
ஆதரவுச்சீட்டு	ஆதரவுச்சீட்டுaravuccīṭṭu, பெ. (n.) பற்றுச்சீட்டு; voucher. [ஆதரவு + சீட்டு.]

ஆதரி-த்தல்	ஆதரி-த்தல்ātarittal, 11. செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பாதுகாத்தல்; to support, protect, patronize (W);. 2. அன்புடன் பேணுதல், பரிந்தோம்புதல்; to treat with regard or kindness, to extend hospitality, to show honour to. 3. ஆசைபொழிதல்; to favour. "அடியேனாதரித் தழைத்தால்" (திருவாச. 29,4);. ம. ஆதரிக்குக; க. ஆதரிசு;தெ. ஆதரின்சு. ஆதலி-த்தல் பார்க்க;see adali. [ஆதலித்தல் → ஆதரித்தல். ஆதலித்தல் = ஆகச் செய்தல், நன்மைபெறச் செய்தல், காத்தல். ஒ.நோ. மூதலித்தல் → மூதரித்தல். ஊதவித்தல் → ஊதரித்தல் ஊதாரித்தனமாகச் செலவு செய்தல். ஊதல் = பறக்கச் செய்தல்.] ஆகல் → ஆதல். ஆகலித்தல் → ஆதலித்தல், ஒருவனை ஆகச்செய்தல் (ஆகலித்தல்); என்பது வளரச்செய்தல், வளரத்தக்க சூழலமைத்துக் கொடுத்தல், பாதுகாத்தல் எனப் பொருள்படும்.
ஆதல்	ஆதல்1ātal, பெ. (n.) 1. ஆகுதல்; becoming; happening. "நயனுடையான் நல்கூர்ந்தான் ஆதல்" (குறள். 219);. 2. நூல் (அக.நி.);; book, treatise. 3. மேம்பாடு; prosperty. "அருளற்றார் மற்று ஆதல் அரிது" (குறள்.248);. 4. நன்மை; goodness. "ஆதல் நின்னகத் தடக்கி" (புறநா. 91);. [ஆகுதல் → ஆதல். ஆதல் = செய்யப்பட்ட நூல்.] ஆதல்2ātal, பெ. (n.) ஆசை (அக.நி.);; desire. [ஆர்தல் → ஆதல்.] ஆதல்3ātal, பெ. (n.) 1. காட்சி, தோற்றம்; vision (R);. sight.
ஆதலால்	ஆதலால்ātalāl, வி.எ. (adv.) அப்படியிருத்தலால் (திவ்.பெரியதி. 5,8,8.); therefore, because of that "ஆதலால் இராமனுக்கு அரசை நல்கி" (கம்ப. அயோத்.மந்.33);. ம. ஆதலால். [ஆகுதல் = ஆதல் + ஆல் → ஆதலால் = ஆதலின் பொருட்டு, ஆகின்ற செயலால் அல்லது காரணத்தால்.]
ஆதலி-த்தல்	ஆதலி-த்தல்ātalittal, 11 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. ஆகச்செய்தல்; உதவுதல்; to favour, to help for betterment. 2. துன்பத்தில் உதவுதல்; to support, in distress 3. காப்பாற்றல்; to protect. [ஆதலித்தல் → (பிறவினை);. ஒ.நோ. ஆதலை (யாழ்ப்.); = உதவி. ஆதல் + ஈ = ஆதலி → ஆதலி (ஆகச் செய்); 'ஈ' - அருள்செய் எனப்பொருள்படும். துணைவினை.]

ஆதலி	ஆதலிātali, பெ. (n.) அத்தி (சா.அக.);; fig tree. [அதவு → ஆதவு → ஆதனி → ஆதலி.]
ஆதலினால்	ஆதலினால்ātaliṉāl, வி.எ. (adv.) ஆதலால் பார்க்க;see adalal. [ஆதல் + இன் + ஆல் = ஆதலினால், இன் - சாரியை.]
ஆதலை	ஆதலைātalai, பெ. (n.) உதவி (கதி.அக.);; help, assistance. [ஆதல் + ஐ – ஆதலை = உதவி. ஆதல் = உதவுதல். ஐ -செயப்படுபொருள் பெயராக்க ஈறு.]
ஆதவாழ்பூடு	ஆதவாழ்பூடுātavāḻpūṭu, பெ. (n.) வாலைப்பூ நீர்; solvent liquid obtained by distillation from fuller's earth (சா.அக.);. [ஒருகா. ஆதவாழ்பூடு என்னும் பெயர் கரைப்பானாகிய ஒரு நீர்மத்திற்குக் (திரவம்); குழூஉக்குறியாக இடப்பட்டிருக்கலாம்.]
ஆதளம்பால்	ஆதளம்பால்ātaḷambāl, பெ. (n.) காட்டாமணக்குப் பால்; milky juice of physic nut plant (சா.அக.);. [ஆதளை + அம் + பால்.]
ஆதனை	ஆதனை1ātaṉai, பெ. (n.) 1. ஆமணக்கு; castor plant 2. எலியாமணக்கு; adul oil plant. 3. ஏரிக்கரைக் காட்டாமணக்கு; adul oil plant. 4. காட்டாமணக்கு; common physic nut. 5. சீமையாமணக்கு; bronze leaved physic nut. ம. ஆதன. ஆதலு; க. ஆடலு;தெ. ஆடாலு. [அத்தளை → அதளை → ஆதளை]
ஆதளை	ஆதளை2ātaḷai, பெ. (n.) மாதுளை; pomegranate tree (சா.அக.);. [மாதுளை → மாதளை → ஆதளை.]

ஆதன்	ஆதன்1ātaṉ, பெ. (n.) 1. உயிர் (சா.அக.);; life. 2. உள்ளகம், ஆதன், ஆன்மா (திவா.);; soul. [ஆதன் = தலைவன். உடம்பினுள் தலைமையேற்ற உயிரும் ஆதனும் ஆதன் எனப்பட்டன.] ஆதன்2ātaṉ, பெ. (n.) 1. அறிவில்லாதவன்; ignorant, person. "முன்பொருள் செய்யாதாராதரே" (சிறுபஞ். 20);. 2. குருடன், (திவா.);; blindman. [அதல் = ஆட்டின் கழுத்திலுள்ள பயனற்ற ஊமணி. உதள் → அதள் → அதல். அதல் → அதன் → ஆதன் = பயனற்றவன், செயலற்ற கண்ணுள்ளவன்.] ஆதன்3ātaṉ, பெ. (n.) அருகன் (சூடா.);; Arhat. [ஆதன் = தலைவன். தமிழ்நாட்டு அருக சமயத்தவர் தம் தேவனை ஆதன் என்றனர்.] ஆதன்4ātaṉ, பெ. (n.) 1. ஆசிரியன் (கதி.அக.);; teacher, pedagogue, preacher.
ஆதன் அவினி	ஆதன் அவினிātaṉaviṉi, பெ. (n.) கடைக் கழகக் காலப் பெருமகன்; ஐங்குறுநூறு 1-10ல் பாடப்பட்டவன்; sangam noble. [ஆதன் + அவினி. அவல் = தாழ்நிலம் அவல் → _அவனி → அவினி = தாழ்நிலப்பகுதியின் தலைவன். ஒ.நோ. குட்டன்.]
ஆதன் அழிசி	ஆதன் அழிசிātaṉaḻisi, பெ. (n.) கடைக்கழகக் காலப் புரவலன்; புறம் 71 -ல் பாடப்பட்டவன்; sangam noble. [ஆதன் + அழிசி. அழி = கழிமுகம். அழிசி = காயல் அல்லது ஆறுகடலொடு கலக்கும் கழிமுகப் பகுதியின் தலைவன்.]
ஆதன்மை	ஆதன்மைātaṉmai, பெ. (n.) பேதமை; folly. "ஈவதஃ.தாதன்மை" (நீலகேசி.214);. [ஆது → ஆதன் → ஆதன்மை]
ஆதன்மையால்	ஆதன்மையால்ātaṉmaiyāl, வி.எ. (adv.) ஆகையால்; therefore. "ஆதன்மையா லதுவே நம துய்விடம்" (திவ்.பெரியதி. 2,4,9);. [ஆ + தன்மையால் - ஆத்தன்மையால் → ஆதன்மையால் அ → ஆ. சுட்டு நெடு முதலாயிற்று.]

ஆதனம்	ஆதனம்ātaṉam, பெ. (n.) நீளுதல்; [ஒருகா. அதர் = வழி, நீண்ட பாதை, அதர் → அதரம் → அதனம் → ஆதனம்.] ஆதனம்1ātaṉam, பெ. (n.) 1. யானைக் கழுத்து (நாநார்த்த.);; nape of the elephant. 2. இருக்கை, பீடம் (நாநார்த்த);; Seat. 3. சீலை (வின்.);; cloth. 4. தரை; ground. 5. குண்டி (பிருட்டம்);; buttocks. த.வ. இருக்கை. [Skt. åsana → த. ஆதனம்.] ஆதனம்2ātaṉam, பெ. (n.) ஒக இருக்கை (யோகாசனம்);, (நாநார்த்த);; yogic posture. "தலையினோ டாதனந்தட்ட" (ஈடு 3.5:3);.
ஆதனுங்கன்	ஆதனுங்கன்ātaṉuṅgaṉ, பெ. (n.) கடைக் கழகக்கால அரசர்களில் ஒருவன்; புறம் 175,389-ல் பாடப்பட்டவன்; sangam noble. [ஆதன் + உங்கன் உ → உல் → உங்கு → உங்கன் = உயர்ந்தவன், சிறந்தவன்.]
ஆதனெழினி	ஆதனெழினிātaṉeḻiṉi, பெ. (n.) கடைக்கழகக் காலத்தில் வாழ்ந்தோன்; அகம் 216-ல் பாடப்பட்டோன்; sangam noble. [ஆதன் + எழினி. எழில் → எழினி.]
ஆதனோரி	ஆதனோரிātaṉōri, பெ. (n.) கடைக் கழகச் சிற்றரசர்களுள் ஒருவன்; sangan noble. [ஆதன் + ஒரி. ஊ → ஒ → (உயர்வு, தலைமை); → ஓரி.]
ஆதாபாதை	ஆதாபாதைātāpātai, பெ. (n.) விரைவுக்கோலம், மிகுந்த விரைவு கருதி அரைகுறையாகச் செய்யும் பணி; occasion of urgency, hasty work. இப்படி ஆதாபாதையாய் வேலை செய்யக்கூடாது (உ.வ.);. [அதைபதை → ஆதாபாதை. அதைபதை → விரைவு கருதிய எதுகை மரபிணைச் சொல். அதைபதை பார்க்க;see adai padai.]
ஆதாபாதையாக	ஆதாபாதையாகātāpātaiyāka, வி.எ. (adv.) விரைவுக்கோலத்தில்; in a state of urgency, hurriedly. எல்லாம் ஆதாபாதையாகச் செய்து முடித்து விட்டான். (உ.வ.). [அதைபதையாக → ஆதாபாதையாக. அதைபதை பார்க்க;see adaipadai.]
ஆதாயஞ்செலவு	ஆதாயஞ்செலவுātāyañjelavu, பெ. (n.) வரவுசெலவு; income and expenditure. [ஆதாயம் + செலவு ஆதாயம்1 பார்க்க;see adāyam.]

ஆதாயப்பங்கு	ஆதாயப்பங்குātāyappaṅgu, பெ. (n.) ஊதிய (இலாப);ப் பங்கு (புதுவை);; dividend (Pond.);, share in profit or income. [ஆதாயம் + பங்கு.]
ஆதாயம்	ஆதாயம்1ātāyam, பெ. (n.) 1. ஊதியம், கிட்டுபடி (இலாபம்);; profit, gain, income "வணிகருக் காதாய மீது நினைவு" (குமரே. சத. 9);. 2. நன்மை (கதி.அக.);; benefit. "ஆதாயம் பெருகினால் ஆணவம் பெருகும்" 3. வரவு; income. "ஆதாயமில்லாமல் செட்டி ஆற்றோடே போவானா?" (பழ.);. க., து., பட. ஆதாய;ம. ஆதாயம். [ஒருகா. ஆகு + ஆயம் → (ஆது + ஆயம்); → ஆதாயம். ஆயம் = கூடுதல், தொகை. ஆதாயம் (ஆ.கு + ஆயம்); தமக்காகிய கூடுதல் தொகை, ஊதியம் (இலாபம்); ஆகு → ஆது. ஒ.நோ: போகு → போது.] ஆதாயம்2ātāyam, பெ. (n.)
ஆதாயவரி	ஆதாயவரிātāyavari, பெ. (n.) வருமானவரி; income tax. க. ஆதாயகர;ம. ஆதாயனிகுதி. [ஆதாயம் + வரி.]
ஆதாரக்கம்பி	ஆதாரக்கம்பிātārakkambi, பெ. (n.) சுவரின்மேற் போடும் சரப்பலகை (சென்னை);; wall plate (Madr.); [ஆதாரம் + கம்பி.] கம்பி = நீண்ட வடிவிலுள்ளது. கொம்பு → கம்பு → கம்பி கம்பி = இரும்பாலான கம்பி மட்டுமின்றி மரத்தாலான நீண்ட கம்பும் கம்பி என இட வழக்காக வட தமிழகத்தில் சிற்சில விடங்களில் வழங்கும். கழைகளை அல்லது குறுமரத்தடிகளை இணைத்துக் கிணற்றின் நடுவில் அல்லது மேல் நின்று பூச்சு வேலை செய்வோர் அமைத்துக் கொள்ளும் இருக்கை ஆதாரக் கம்பி எனப்பட்டது. நாளடைவில் சிறு மரப்பலகைகளைக் கட்டி இணைத்த இணைப்பும் ஆதாரக்கம்பி எனப்பெயர் பெறுவதாயிற்று.
ஆதாரக்கல்	ஆதாரக்கல்ātārakkal, பெ. (n.) கற்படிமத்தைத் தாங்கும் அடிக்கல்; pedestal of stone on which a stone idol is fixed (W);. [ஆதாரம் + கல்.]

ஆதாரக்கோவை	ஆதாரக்கோவைātārakāvai, பெ. (n.) கொல்லன் கோவைக் கொடி; இதன் அடிப்பகுதி வழ வழப்பாயிருக்கும்; கணுக்களில் வளையுந் தன்மையுண்டு; இலைகள் சற்றே சதைப் பற்றுள்ளவைகளாயும், காம்புகள் நீளமானவைகளாயும், மூன்று பகுப்பினவாயும், இருபக்கமும் சொரசொரப்பும் அரும்புகள் வாய்ந்தவைகளாயுமிருக்கும். பூக்கள் மஞ்சளாயும், விதைகள் கொஞ்சமாயும், வெண்மையாயும் தட்டையாயுமிருக்கும்; climbing shrut wit yellow flowers, so called from its root living in air; snake caper. It is a climbing shrub, leaves somewhat fleshy and three-lobed, long petioles with short bristly hairs; slightly toothed; flowers yellow; few seeded;seeds white and com pressed. மறுவ. ஆகாயக்கருடன், கொல்லன்கோவை. ஒருகா. ஆதாரம் + இல் + கோவை – ஆதாரமில்கோவை. ஆதாரக்கோவை = வேரின் தூர்கள் மேலே தெரியும்படி உள்ள கொடி. இதற்கு ஆகாயக்கருடன் எனப் பெயரிருப்பதும் இது பற்றியே.
ஆதாரசத்தி	ஆதாரசத்திātārasatti, பெ. (n.) சிவனின் தேவி, சிவசத்தி (சதாசிவ.31);; Siva – Sakti. [ஆதாரம் + சக்தி → ஆதாரசக்தி. Skt. Sakti → த. சத்தி.]
ஆதாரசிலை	ஆதாரசிலைātārasilai, பெ. (n.) ஆதாரக்கல் பார்க்க;see ādāra–k–kal. [ஆதாரம் + சிலை. Skt. sila → த சிலை = கல்.]
ஆதாரணை	ஆதாரணைātāraṇai, பெ. (n.) தெய்வ வழிபாட்டின் போது உண்டாகும் தெய்வமருள் (தெய்வ ஆவேசம்); (நெல்லை);; possession by deity during worship. [ஆர் + தரல் - ஆர்தரணை → ஆதாரணை.]
ஆதாரதண்டம்	ஆதாரதண்டம்ādāradaṇṭam, பெ. (n.) முதுகெலும்பு; back bone, vertebral column. [ஆதாரம் + தண்டம். தண்டு = தண்டம் → தண்டு போன்றிருக்கும் முதுகெலும்பு.]
ஆதாரநரம்பு	ஆதாரநரம்புātāranarambu, பெ. (n.) முதுகெலும்பிலுள்ள நரம்பு; spinal cord. 2. மூலாதாரத்தின் நரம்புகள்; nerves of the scaral region (சா.அக.);. [ஆதாரம் + நரம்பு.]
ஆதாரநாடி	ஆதாரநாடிātāranāṭi, பெ. (n.) 1 முதன்மையான நாடி; great arterial trunk which rises from the left ventricle of the heart Aorta. 2. மூலாதார நாடி; sacral artery distributed over the structures around sacrum and Cocoys. [ஆதாரம் + நாடி.]

ஆதாரநிலை	ஆதாரநிலைātāranilai, பெ. (n.) பற்றுக்கோடு (பிங்.);; Support, prop. [ஆதாரம் + நிலை.]
ஆதாரபீடம்	ஆதாரபீடம்ātārapīṭam, பெ. (n.) ஆதாரக்கல் (வெட்.);; pedestal of stone (inx);. [ஆதாரம் + பீடம். Skt. pita → த. பீடம்.] ஆதாரவிருக்கை பார்க்க;
ஆதார பேதம்	ஆதார பேதம்ātārapētam, பெ. (n.) ஆதார வேற்றுமை பார்க்க;see ādāra vērtumai. [ஆதாரம் + பேதம். Skt. beda → த. பேதம். பேதம் = வேற்றுமை.]
ஆதாரம்	ஆதாரம்1ātāram, பெ. (n.) 1 பற்றுக்கோடு (சேதுபு. கந்த. 86);; support, stay, prop. 2. மூலம்; source. 3. அடிப்படை, அடிப்படைக் காரணம்; ground, basis. நீர் சொல்லும் பொருளுக்கு ஆதாரம் என்ன? (உ.வ.);. 4. அடிப்படைச் சான்று, மூல ஆவணம், பற்றுச்சீட்டு; document, voucher, title deed by which a right to property is established and maintained. க., து. ஆதார;தெ. ஆதாரமு. Skt. adhara; Nep. Ãdhãr; Sinh. ãdhãraya; Mar., Pali. Ādhāra. [ஆ + தாரம். ஆ = முதன்மை, அடிப்படை. தாரம் = அரும்பண்டம், பொருள்.] ஆதாரம்2ātāram, பெ. (n.) 1. உதவி; support. 2. மழை; rain (W.); 3. ஏரி (நாநார்த்த.);; tank. பகுதி பிரிவு
ஆதாரலக்கணை	ஆதாரலக்கணைātāralakkaṇai, பெ. (n.) இடவாகு பெயர் (சி.சி. பாயி. குருவகை. ஞானப்.);; metonymy, whereby the name of the support is figuratively used for the thing supported. [ஆதாரம் + இலக்கணை - ஆதாரவிலக்கணை → ஆதாரலக்கணை. (கொ.வ.);.]

ஆதாளி	ஆதாளிātāḷi, பெ. (n.) 1. பேரொலி; noise, bustle, roar. "வானோர் பேரியாதாளி யுற நடிக்கும் சிற்பொது" (குற்றா. தல. திருக்குற்றா. 24.);. 2. கலக்கம், குழப்பம்; agitation, perturbation, stir (W.); 3. இடம்பப் பேச்சு; boasting, bragging, bravado. "ஆதாளி வாயனை" (திருப்பு. 557);, 4. தாமிரத்தை நீறாக்கும் ஒரு மூலிகை; unknown herb said to possess the virtue of calcinating copper. (சா.அக.);. ம. ஆதாளி [அதளி → ஆதளி → ஆதாளி.]
ஆதாளிக்காரன்	ஆதாளிக்காரன்ātāḷikkāraṉ, பெ. (n.) இடம்பப் பேச்சுக்காரன்; braggart, boaster, vaunter. [ஆதாளி + காரன்]
ஆதாளித்தல்	ஆதாளித்தல்ātāḷittal, தொ.பெ. (vbl.n.) 1. பேரொலி செய்தல்; making noise. 2. குழப்பம் விளைத்தல்; agitating perturbing. 3. வீம்பு பேசுதல்; boasting. 4. களைப்படைதல்; becoming red. ம. ஆதாளிக்குக [அதளித்தல் → ஆதளித்தல் → ஆதாளித்தல். ஆதளி = குழப்பம்.]
ஆதாளிமன்னன்	ஆதாளிமன்னன்ātāḷimaṉṉaṉ, பெ. (n.) கரடி; bear. [அதளி → ஆதளி → ஆதாளி = குழப்பம். கூச்சலும் குழப்பமும் உண்டாக்கும் இயல்பு பற்றிக் கரடிக்கு ஆதாளி மன்னன் எனப் பெயரிடப்பட்டிருக்கலாம்.]
ஆதாளை	ஆதாளைātāḷai, பெ. (n.) ஆமணக்கு; castor-plant. ஆதளை பார்க்க;see adalai. [ஆதளை → ஆதாளை.]
ஆதானும்	ஆதானும்ātāṉum, சு.பெ. (pron.) எதுவாயினும், யாதாயினும்; whatever, whichever. "ஆதானும் செய்ய" (திவ். இயற். பெரியதிருவ. 25);. [யாதானும் → ஆதானும்.]

ஆதி	ஆதி1āti, பெ. (n.) 1. தொடக்கம்; beginning, commencement. (திருவாச. 7,1);. 2. தொடக்கமுள்ளது; that which has a beginning. "வினை ஆதியோ அனாதியோ" (சி.போ. 2,2,3 சிற்.);. 3. காரணம்; source, cause. (குறள். 543);. 4. பழைமை (பிங்..);; antiquity. 5. முதன்மை, தலைமை; first supreme head. எப்பொருட்கும் இறை (பிங்.);; independant sovereign, supreme ruler, emperor. 7. கடவுள் (பிங்.);; the supreme being, the first, applied esp. to God. 8. கதிரவன்; sun. "ஆதி வெயின் மணிப்பீடம் போன்றான்." (பாரத. கிருட். 164);. ம. ஆதி. [அகு → அகுதி → ஆதி. அகு → அகை = முன்வரல், முதலாதல்.] பாவாணர், அகராதிக்கு அகரமுதலி எனப் பெயரிட்டார். ஆதி வடதமிழ்ச் சொல்லாதலின் தூய தென்சொல்லான முதலி என்பதை எடுத்தாண்டார். தொல்காப்பியத்தில் முதல் எனப் பொருள்படும் 26 இடங்களில், 25 இடங்களில் முதல் என்னும் சொல்லையும், ஒரே இடத்தில் ஆதி என்னும் சொல்லையும், தொல்காப்பியர் ஆண்டிருக்கிறார். பழந்தமிழ்ச் சான்றோர் அனைவரும் முதலிய, முதல என்னும் பொருளில் ஆதி என்னுஞ் சொல்லைப் பெரிதும் ஆளவில்லை. தமிழிலக்கியங்களில் பெருமளவுக்கு ஆட்சி பெறாததால் அதனைத் தூய தென் சொல்லாகப் பாவாணர் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை.
ஆதிக்கம்	ஆதிக்கம்ātikkam, பெ. (n.) தலைமை; power, superiority. "ஆதிக்க நல்கின வராரிந்த மாயைக்கு" (தாயு. மௌன. 3.);. 2. உரிமை; right to possession. (W);. [ஆதி → ஆதிக்கம் + Skt. ädhikya.] ஆதிக்கம்ātikkam, பெ. (n.) இரும்பு; ancien stone i.e. iron. (சா.அக.);.
ஆதிக்குரு	ஆதிக்குருātikkuru, பெ. (n.) பூவழலை (மூ.அ.); fuller's earth. [ஆதி + குரு.]
ஆதிக்கொடி	ஆதிக்கொடிātikkoḍi, பெ. (n.) நஞ்சுக்கொடி தாயையும் குழந்தையையும் தொடர்புறுத்தும் கொப்பூழ்க்கொடி; the after birth which is developed during pregnancy. It connects the mother and the foetus by means of the umbilical cord. (சா.அக.);. [ஆதி + கொடி.]
ஆதிகம்	ஆதிகம்ātigam, பெ. (n.) சிறுகுறிஞ்சா; Creeper Indian Ipecacuanha. (சா.அக.);.

ஆதிகாரணம்	ஆதிகாரணம்ātikāraṇam, பெ. (n.) முதற்காரணம்; primary cause. (நன். 58. உரை.);. ம. ஆதிகாரணம்;க. ஆதிகாரண [ஆதி + காரணம்.]
ஆதிகாலம்	ஆதிகாலம்ātikālam, பெ. (n.) பண்டைக்காலம்; remole past. "எனை யாதி காலர் தனிலளித்த" (கந்தபு. அயனச்சிறைபுரி.7);.
ஆதித்தன்	ஆதித்தன்1ātittaṉ, பெ. (n.) 1. கதிரவன்; sun. 2. சோழ மன்னர்களின் இயற்பெயர்களுள் ஒன்று; proper name of the Chola kings. 3. சோழர்களின் குடிப்பெயர்; a clan name of the Chola dynasty ஞாயிற்றன் பார்க்க;see nayiram. [ஞாயிறு (கதிரவன்); → ஞாயிற்றன் → ஆயிற்றன் → ஆயித்தன் →ஆதித்தன். ஞாயிற்றுச்சோழன், புகழ் ஞாயிற்றுச் சோழன் மகன், போன்ற சொல்லாட்சிகள் சோழர்க்கு ஞாயிற்றன் என்பது இயற்பெயராகவு, குடிப்பெயராகவும் விளங்கியதைத் தெற்றென காட்டும். ஞாயிற்றன் என்னும் சொல்லை ஒலிக்க முடியாத வடபுலத்தார் ஞாயிற்றன் → ஆயித்தன் → ஆதித்தன் எனத்திரித்துக் கொண்டனர். இன்று. ஞாயிற்றுக்கிழமை என்னும் சொல் கன்னடத்தில் 'ஆயித்து வார' என்றும் தெலுங்கில் 'ஆதித்த வாரமு' என்றும் திரிந்துள்ளதைக் காணலாம்.] ஆதித்தன்2ātittaṉ, பெ. (n.) உவர்மன்; fuller's earth. [ஆதி = வெண்மை.]
ஆதித்தர்	ஆதித்தர்ātittar, பெ. (n.) ஞாயிற்றர் பார்க்க;see nayirrar.
ஆதிதாளம்	ஆதிதாளம்ātitāḷam, பெ. (n.) தாளவகை (பாரத. தாள.3.);; variety of time measure consisting of eight aksara kalas, a sub-variety of tiripudai tālam also one t of the upa talam. ம. ஆதிதாளம். [ஆதி + தாளம்.]
ஆதிதிராவிடன்	ஆதிதிராவிடன்ādidirāviḍaṉ, பெ. (n.) பழந்தமிழன் பார்க்க;see palantamilan.

ஆதிபகவன்	ஆதிபகவன்ātibagavaṉ, பெ. (n.) முதற்பொருள், முழுமுதற் கடவுள்; God, the first cause. "ஆதிபகவன் முதற்றே உலகு" (குறள். 1);. [ஆதி + பகவன், ஆதி = மூலம், முதல்; பகவன் = கடவுள்.] அனைத்துச் சமயக் கோட்பாடுகளையும் அறிந்திருந்த வள்ளுவப் பெருந்தகை, தமிழ்க்கடவுளாகிய சிவனையும் முருகனையும் குறிப்பிடாமல், ஆதிபகவனைக் குறிப்பிட்டதன் நோக்கம் பொதுமை நெஞ்சம் வேட்ட புதுமை எனலாம். பிராகிருத மொழியில் பகலவனை பக்கர் (Bhakka); என வழங்குவர். தொடக்கத்தில் கதிரவனைக் குறித்த பகவன் என்னும் பெயர், நாளடைவில் கடவுளைக் குறிக்கும் பொதுச் சொல்லாயிற்று. (பகலவன் → பகவன்);. கடவுளைக் குறிக்கும் தமிழ்ச் சொற்கள் பலவிருப்பினும் ஆதிபகவன் என்னும் பிராகிருத சொல்வடிவத்தைத் திருவள்ளுவர் உவந்ததன் நோக்கம் புறச்சமயங்களின் பெருக்கால், இச் சொல்லாட்சி பெருக வழக்கூன்றியது என்பது மட்டுமன்றி, தனித்த தெய்வப் பெயர் எதுவும் காட்டாமல் உலகமக்கள் அனைவர்க்கும் பொதுவாகப் புலனாகும் 'மூலமுதற் கடவுள்' என்னும் பொருளை இச்சொல்லாட்சி உள்ளடக்கியிருப்பதே எனலாம்.
ஆதிமந்தி	ஆதிமந்திātimandi, பெ. (n.) கரிகாற்சோழனின் மகள், ஆட்டனத்தியின் மனைவி; daughter of the Chola King Karikāla, and wife of the Chola Prince Attanatti. [மந்து = அரசன். மந்தி = அரசி. ஆதி + மந்தி. ஆதி1 பார்க்க;see adi1. ஆதிமந்தி = மூத்த இளவரசி. ஒநோ: மன் → மந்து, முன் → முந்து.]
ஆதிமுதல்	ஆதிமுதல்ādimudal, வி.எ. (adv.) தொடக்க முதலாக; from the beginning. ஆதிமுதல் எல்லாவற்றையும் சொன்னான் (உ.வ.);. [ஆதி + முதல்.]
ஆதிமூலம்	ஆதிமூலம்ātimūlam, பெ. (n.) 1. முதற்காரணம்; primitive cause. 2. கடவுள்; supreme being God, that which is the primeval cause. க. ஆதிமூல [ஆதி + மூலம்.]
ஆதியங்கடவுள்	ஆதியங்கடவுள்ātiyaṅgaḍavuḷ, பெ. (n.) 1. முதற் கடவுள்; God who has existed from the first. 2. அருகன்; arhat. [ஆதி + அம் + கடவுள்.]
ஆதியந்தணன்	ஆதியந்தணன்ātiyandaṇaṉ, பெ. (n.) நான்முகன்; god of Creation. [ஆதி + அந்தணன்.]
ஆதியாழ்	ஆதியாழ்ātiyāḻ, பெ. (n.) ஆயிரம் நரம்புள்ள யாழ் (பிங்.);; original lute with 1000 strings. [ஆதி + யாழ்.]

ஆதியுலா	ஆதியுலாātiyulā, பெ. (n.) சேரமான் பெருமாள் இயற்றிய முதல் உலா நூல், திருக்கயிலாய ஞான உலா (திருவாரு. அவை.);; poem by Ceramān - Perumal reputed to be the first ulă in Tamil language. [ஆதி + உலா.]
ஆதியெழுத்து	ஆதியெழுத்துātiyeḻuttu, பெ. (n.) முதலெழுத்துகள்; primary letters. (பேரகத். 8. உரை);. [ஆதி + எழுத்து. ஆதி = முதல்.]
ஆதிரம்	ஆதிரம்ātiram, பெ. (n.) நெய் (பிங்.);; clarified butter, ghee. [ஒருகா. ஆ + திரம்..ஆ = ஆன்(பசு);. .திரம் = திரண்ட வெண்ணெய், நெய்.]
ஆதிரன்	ஆதிரன்ātiraṉ, பெ. (n.) பெரியோன் (அக.நி.);; great person. [ஒருகா. ஆதன் → ஆதரன் → ஆதிரன்.]
ஆதிரை	ஆதிரை1ātirai, பெ. (n.) திருவாதிரை; sixth naksatra. [ஆதிரை → Skt. ärdra.] ஆதிரை2ātirai, பெ. (n.) சாதுவன் மனைவி; wife of Saduvan. "ஆதிரை நல்லாள் ஆங்கது கேட்டு" (மணிமே. 16:22);. [ஆதிரன் (ஆ.பா.); → ஆதிரை (பெ.பா.);.]
ஆதிரைப்பிள்ளை யார் நோன்பு	ஆதிரைப்பிள்ளையார் நோன்புātiraippiḷḷaiyārnōṉpu, பெ. (n.) பழைய வரிவகை; ancient tax (Pudu, insc. 399);. [ஆதிரை + பிள்ளையார் + நோன்பு.]
ஆதிரை முதல்வன்	ஆதிரை முதல்வன்ādiraimudalvaṉ, பெ. (n.) சிவன் (பரிபா. 8.6);; Siva, presiding deity of the sixth nakşatra. [ஆதிரை + முதல்வன்.]
ஆதிரையான்	ஆதிரையான்ātiraiyāṉ, பெ. (n.) சிவன், ஆதிரை முதல்வன்;Śiva, the God supreme. "ஆதிரையான் ஆதிரையான் என்றென்ற யருமால்" (முத்தொள். காப்பு);, [ஆதிரை + ஆன்.]

ஆதிவாசி	ஆதிவாசிātivāci, பெ. (n.) பழங்குடியினர், முதன் முதல் தோன்றி வாழ்ந்தவர்; aborigines, original inhabitants of a country, ம., க. ஆதிவாசி. [ஆதி + வாசி.]
ஆதிவாயிலார்	ஆதிவாயிலார்ātivāyilār, பெ. (n.) பரதசேனா பதீயம் என்னும் நாடகத் தமிழ் நூலாசிரியர் (சிலப். உரைப்பாயி.);; author of the Barata-Senapadiyam, a treatise on drama. [ஆதிவாயில் + ஆர். ஊரின் பெயரால் பெயர்பெற்ற புலவர்.]
ஆது-தல்	ஆது-தல்ādudal, 12 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஆதல்; to come into existence, happen, occur, become, flourish. "ஆஅதுமென்னுமவர்" (குறள்.653); (நாலடி. 181-3, 359–1);. [உல் → உ = முன்வரல், தோன்றுதல், வளர்தல், பெரிதாகல், உல் → உ → ஊ → ஆ. .ஆ = முன்வரல், தோன்றுதல், வளர்தல், பெரிதாகல், செழித்தல். ஆ → ஆது. ஒ.நோ. போ → போது.] ஊது, போது, காது, மோது என்றாற்போல் 'ஆது' ஏவலொருமை வினை முற்றாம். ககரம் தகரமாகத் திரிந்து ஆகு → ஆது ஆயிற்றெனின், அது சாலாது. ககரம் வகரத்தின் திரிபாவதன்றித் தகரத்தின் திரிபாகாது. உண்கு, காண்கு என 'கு' ஏவலொருமையீறானது போன்றே போது, மோது, அருந்து, திருந்து என 'து' ஏவலொருமையீறாயிற்று.
ஆது	ஆது1ātu, பெ. (n.) தெப்பம் (வின்.);; raft. [ஆ = முன்செலற்கருத்துக் குறிப்புச் சொல். ஊ → ஒ → ஆ. ஆது = துடுப்புகளால் உந்தப்பட்டு மெல்லச் செல்லும் தெப்பம்.] ஆது2ātu, இடை. (int.) பாகர் யானையைத் தட்டிக் கொடுக்கும்பொழுது கூறும் ஒரு குறிப்புச் சொல் (சீவக. 1834);; expression which a mahout uses while patting and quietening an elephant. [ஆ → முன்செலற்கருத்துக் குறிப்புச் சொல். ஊ → ஒ → ஆ → ஆது.] ஆது3ātu, இடை. (part.) ஆறாம் வேற்றுமைஉருபு; gen ending followed by an impers, sing. எனாது, தனாது (நன்.330. உரை);. [அது (ஆறனுருபு → ஆது. முதனீட்டம் செய்யுட்டிரிபு.]
ஆதுலம்	ஆதுலம்ātulam, பெ. (n.) கள் (சித்.அக.);; today. ஆதுவம் பார்க்க;see aduvam.
ஆதுவம்	ஆதுவம்ātuvam, பெ. (n.) 1. கள்; toddy. 2. பனங்கர்; palmyra toddy. [ஒருகா. ஆ = முன்வரற்கருத்துக் குறிப்புச் சொல். ஆ → ஆது = முன்வரல், சுரத்தல், கள்ளூறுதல். ஆதுவம் = பாளையிலிருந்து சுரந்த கள்.]

ஆதொண்டை	ஆதொண்டை1ātoṇṭai, பெ. (n.) காற்றொட்டிக் கொடி எனப்படும் முட்செடி; thorny creeper. மறுவ.. ஆதண்டன், ஆதொண்டன், காற்றொட்டி. [அல் + தொண்டை → ஆதொண்டை = தொட முடியாதது (கட்டுவதற்கும் பயன்படாதது); தொள் → தொண்டு (தொடு); → தொண்டை.]
ஆதொண்டைக் கோவேந்தன்	ஆதொண்டைக்கோவேந்தன்ātoṇṭaikāvēndaṉ, பெ. (n.) தொண்டை மண்டலத்தை யாண்ட முதலரசன்; name of a ruler of Kanchi reputed to be the first of the Tondaimān line. [ஆதொண்டை + கோவேந்தன்.] சோழன் கரிகாலனுக்கு நாகக்கன்னி வயிற்றுப் பிறந்த மகன் (பறவைகள் தீண்டாமலிருக்க); ஆதொண்டைக் கொடியால் சுற்றப்பட்டு, கடல்வழி கரை சேர அனுப்பப்பட்டான் எனவும், அவனே தொண்டைமண்டலத்தின் முதன்மன்னனாய் முடிசூடி ஆதொண்டைக் கோவேந்தன் ஆயினன் எனவும் கூறுவர்.
ஆதொண்டைச் சக்கரவர்த்தி	ஆதொண்டைச் சக்கரவர்த்திātoṇṭaiccakkaravartti, பெ. (n.) ஆதொண்டைக்கோவேந்தன் பார்க்க;see adongai-k-kövåndan.
ஆந்தம்	ஆந்தம்āndam, பெ. (n.) பழமரங்களைத் திருடர் திருடாமல் இருக்கப் பயன்படுத்தும் ஆணி; spike to perserve fruit-trees from thieves. 2. பெரிய இரும்பாணி; large iron nail (சேரநா.);. [அந்து → அந்தம் → ஆந்தம்.]
ஆந்தரங்கம்	ஆந்தரங்கம்āndaraṅgam, பெ. (n.) 1. மந்தணம் (இரகசியம்);; secret. "வேதவாய்மை யாந்தரங்கம் வெளிசெய்வான்" (சேதுபு. கடவு2}. 2. நெருங்கிய நட்பு; intimate friendship. "ஆந்தரங்கமாஞ் சுற்ற நீ" (கந்தபு. கந்தவி. 55);. [அகம் + தரம் – அகந்தரம் → ஆந்தரம். ஆந்தரம் → ஆந்தரங்கம்.] ஆந்தரம் பார்க்க;see āndaram
ஆந்தரம்	ஆந்தரம்āndaram, பெ. (n.) 1. உள்ளேயிருப்பது; that which is internal. 'இவன் ஆந்தரமான அந்தகாரத்தைப் போக்கிக் கொண்டாயிற்று இருப்பது' (ஈடு, முதல், ஸ்ரீ, யக்பதி, பக். 72);. 2. மந்தணம் (இரகசியம்);; secret "ஆந்தரஞ்சொல்லி அரிய மகன்றனக்கு" (ஆதியூரவதானி, 25);. H. andar. Skt. antara. ம. ஆத்த [அகம் + தரம் = அகந்தரம் → ஆந்தரம். அகம் = மனம், தரம் → தரவு, தருதல் மனத்தகத்தே தந்த செய்தி (இரகசியம்);]. வடமொழியில் உள்ளே, இடையில் என்று பொருள்படும் அண்தர (antara); என்னும் சொல்லுக்கு வேர்மூலம் கூறப்படவில்லை. எல்லை, முடிவு எனப் பொருள்படும் அண்த (anta); என்னும் சொல்லிலிருந்து ஆன்தர (antara); பிறந்திருக்க முடியாது. அண் + தரம் - அந்தரம் (வானம்); என்னும் தமிழ்ச் சொல் வடமொழியில் புகுந்ததுபோல், அகம் + தரம் -ஆந்தரம் (உள்ளேயிருப்பது, உட்பகுதி); என்னும் தமிழ்ச் சொல்லும் வடமொழியிலும் வட நாட்டு மொழிகளிலும் பெரிதும் வழங்குவதாயிற்று.

ஆந்தராளிகன்	ஆந்தராளிகன்āndarāḷigaṉ, பெ. (n.) நடுவர் (ஈடு. 10,9,4);; mediator, umpire. [ஆந்தரம் + ஆளி + கன் = ஆந்தராளிகன். ஆள் → ஆளு → ஆளுவன் → ஆளுகன் → ஆளிகன். ஆந்தராளிகன் = மந்தணமான செய்தியை வெளியில் எவருக்கும் தெரியாமல் ஒளித்து வைத்திருப்பவன்.]
ஆந்திரம்	ஆந்திரம்1āndiram, பெ. (n.) 1. குடல்; bowels, entrails. 2. சாவு; death. 3. உட்புறத்தைப் பற்றியது; that which refers to the inside as opposed to outside. (சா.அக.);. [அகம் + தரம் - அகந்தரம் → ஆந்தரம் → ஆந்திரம் = உள்ளேயிருப்பது, வயிற்றுள்ளிருக்கும் குடல்.] ஆந்திரம்2āndiram, பெ. (n.) 1. தெலுங்கு நாடு; Telugu country. 2. தெலுங்கு மொழி; Telugu language. Skt. Andhra [அண்டிரன் → ஆந்திரன் → ஆந்திரம்.]
ஆந்திரன்	ஆந்திரன்āndiraṉ, பெ. (n.) தெலுங்கன். (சி.சி.2.61 சிவாக்);; Telugu people, Andhra, native of Andhra. [அண்டிரன் → அந்திரன் → ஆந்திரன்.] ஆண்டகைமை வாய்ந்த ஒருசார் சேரர்குடி முன்னோர் அண்டிரன் என்பானின் குடிவழியினர். ஆண் + திறல் = ஆண்டிறல் → ஆண்டிரன் எனவும் மருவியிருக்கலாம் சேரக்கிளை மொழிகளுக்கும் ஆந்திரரின் தெலுங்கு மொழிக்குமுள்ள அடிப்படைச் சொல்லொப்புமைகளும் மாந்தவியலடிப்படையான பழக்க வழக்க பண்பாட்டுத் தொடர்புகளும் இயற்பெயர் தொடர்புகளும், ஆந்திர சேரக்கிளை மரபினரே என்பதை வலியுறுத்தும் பொறையன் என்னும் சேரருக்குரிய பெயர். ஆந்திரநாட்டு அரசர் பெயராகவும், வசந்த பொறி (பொறையன் தேவி); அரசியர் பெயராகவும், இருத்தலை ஆந்திரநாட்டுக் கல்வெட்டுகள் வலியுறுத்துகின்றன. ஆந்திரர் என்பது குடிவழி பெற்ற பெயர். உயர் வகுப்பு ஆரியனுக்கும் தாழ்வகுப்புத் திரவிடப் பெண்ணுக்கும் பிறந்த கலப்பினத்தார் ஆந்திரர் எனப் பெயர் பெற்றதாக வடநூலார் கூறும் கூற்று மெய்யன்று. ஆந்திரக் குடிமக்கள் அனைவரும் வடிவாலும், பண்பாடு, பழக்க வழக்கங்களாலும், மொழியாலும் திரவிடராய் பண்டு தொட்டு நிலைத்திருத்தல், அவர் தூய தமிழ்க் குடி வழியினர் என்பதை நாட்டுதற்குப் போதிய சான்றாம்.
ஆந்து	ஆந்துāndu, பெ. (n.) பிணையம்; bail. (கருநா.); [ஆல் → ஆன் → ஆந்து. ஆனுதல் = சேர்த்தல், பிணைத்தல்.]
ஆந்துகல்	ஆந்துகல்āndugal, பெ. (n.) 1. தலைச்சுமையை இறக்கி வைக்க நட்டிருக்கும் கல்; platform erected on the road side to rest burdens. 2. திரிகைக்கல் (இயந்திரம்);; handmill (கருநா.);. [அந்து → ஆந்து. (நன்கு பொருந்துதல், உறுதல்); ஆந்து + கல்.]

ஆந்தை	ஆந்தை1āndai, பெ. (n.) 1. ஓர் இயற்பெயர் (தொல். எழுத். 345 உரை);; ancient name. "ஆந்தை யடியுறை எனினே" (புறநா.67-12);. "மன்னெயி லாந்தையும்" (புறநா.71-1);. 2. எயிலியூர்க்குத் தலைவன் ஒல்லையூர் தந்த பூதப்பாண்டியனுக்கு நண்பன்; chief of Eyiliyur and friend of Puda-P-Pandiya. [ஆதன் + அந்தை - ஆதந்தை → ஆந்தை. அத்தன் → அத்தை → அந்தை.] ஆதன் என்னும் இயற்பெயர் முன்னர் தந்தை முறைப்பெயர்வரின், நிலைமொழியீற்றெழுத் திரண்டும் வருமொழி முதலுங்கெட, ஆதன் + தந்தை (ஆத் + அந்தை); ஆந்தை எனப் புணரும் எனத் தொல்காப்பியர் நெறியிட்டிருக்கிறார். இயற்பெயர் முன்னர்த் தந்தை முறைவரின் முதற்கண் மெய்கெட அகரம் நிலையும் மெய்யொழித் தன்கெடும் அவ்வியற் பெயரே ---- (தொல். எழுத். 348); ஆதனும் பூதனும் கூறிய இயல்பொடு பெயரொற்றகரந் துவரக் கெடுமே - - - - - (தொல். எழுத். 349); தொல்காப்பியர் காலத்தில், ஆதன் பூதன் என இயற்பெயர் கொண்டோர் பலராக விருந்தமையின், பல்கால் மக்கள் நாவில் இடம்பெறும் கூட்டுச் சொற்கள் குறுகி, மரூஉச் சொல்லாகும் உலகியல் பற்றி, ஆந்தை பூந்தை என்னும் மருஉச்சொற்கள் தோன்றியிருக்கலாம். தந்தை முறைப்பெயர், ஆதனுக்குப் பின்னடை மொழியாய் தந்தைபோல்வானாகிய ஆதன் என வழங்கியதாக அல்லது
ஆந்தைக்கண்	ஆந்தைக்கண்āndaikkaṇ, பெ. (n.) 1. ஆந்தைக் கண் போன்ற பெரிய கண்; big eyes like those of an owl. 2. ஆந்தைப் பார்வை போன்ற வெறும் பார்வை; blank stare like that of an owl. [ஆந்தை + கண்.]
ஆந்தைக்கண்ணன்	ஆந்தைக்கண்ணன்āndaikkaṇṇaṉ, பெ. (n.) ஆந்தைக் கண்ணைப் போன்ற கண்களையுடையவன்; owl eye man. 'ஆந்தை விழிக்கிறது போல விழிக்கிறான்' (பழ.);. [ஆந்தை + கண்ணன்.]

ஆந்தைக்காதல்	ஆந்தைக்காதல்āndaikkātal, பெ. (n.) 1. ஆந்தை நூல்; science dealing about the screeching of the owl from which prediction is drawn. 2. ஆந்தை கூவும் இரட்டையொலி; screeching of owls with a double note in it. [ஆந்தை + காதல்.] பொருத்தமறியும் ஐம்புட்களான வல்லூறு, ஆந்தை, காகம், கோழி, மயில் என்பவற்றுள் ஆந்தையும் ஒன்று. ஐம்புட்களையும் முறையே அ, இ, உ, எ, ஒ என்னும் ஐந்தெழுத்துகள் குறிக்கும். ஆந்தை தன் துணைப் பறவையைக் கூப்பிடும் காதல் ஒலி, ஆந்தைக்காதல் (desire affection for its mate which it calls); என வின்சுலோ குறிப்பிடுகிறார். 'ஆந்தைக் காதலைப் பொய்க்காது' (பழ.);. ஆந்தை கூவுதலைக் கணக்கிட்டு நன்மை தீமைகளைக் கூறுவது பழங்கால வழக்கம். "ஒருரை உரைக்குமாகில் உற்றதோர் சாவு சொல்லும் ஈருரை யுரைக்குமாகி லெண்ணிய கரும நன்றாம் மூவுரை யுரைக்குமாகில் மோகமாய் மங்கைசேர்வாள் நாலுரை யுரைக்குமாகில் நாழியிற் கலகஞ் சொல்லும் ஐயுரை யுரைக்குமாகி லங்கொரு பயணஞ்சொல்லும் ஆறுரை யுரைக்குமாகி லடுத்தவர் வரவு சொல்லும் ஏழுரையியம்புமாகி லிறந்த பண்டங்கள் போதும் எட்டுரையுரைக்குமாகில் திட்டெனச் சாவு சொல்லும் ஒன்பதும் பத்துமாகி லுத்தம மிகவுநன்றே". (அபி.சிந்);.
ஆந்தோளம்	ஆந்தோளம்āndōḷam, பெ. (n.) அலுக்கு (கமகம்); பத்தனுள் ஒன்று (பிரபு. இராக, 24);; a kind of tune.
ஆந்தோளி	ஆந்தோளிāndōḷi, பெ. (n.) பல்லக்கு; a kind of palanquin. "ஆந்தோளியில் மாதுமை ஏக." (திருவானைக். திருவிழா. 21);. [ஆந்து + தோள் + இ,]
ஆந்தோளிகம்	ஆந்தோளிகம்āndōḷigam, பெ. (n.) ஆந்தோளி பார்க்க;see andoli.
ஆநாகு	ஆநாகுānāku, பெ. (n.) ஆவின்கன்று; calf of a cow. [ஆன் + நாகு - ஆநாகு.]
ஆநாயம்	ஆநாயம்ānāyam, பெ. (n.) 1. வலை; net. 2. வளிக்கண்ணறை; air-cells. [ஆ + (நாளம் → நாயம்.]

ஆநாயன்	ஆநாயன்ānāyaṉ, பெ. (n.) இடையன்; cowherd, பெண் - ஆநாயத்தி. ம. ஆநாயன். [ஆ + நாயன்.]
ஆநாவு	ஆநாவுānāvu, பெ. (n.) ஆநாகு பார்க்க;see anagu. ம. ஆ நாவு. [ஆன் + நாகு - ஆநாகு → ஆநாவு.]
ஆநியம்	ஆநியம்1āniyam, பெ. (n.) 1. நாள்; day. "பயங்கெழு வெள்ளி ஆநியம் நிற்ப," (பதிற்.);. 2. நாட்படி; daily allowance. படியிரட்டி ஆநியம் பெறுவதாகவும் (T.A.S.i.6.);. [ஆகு → ஆ + நாள் ஆநாள் → ஆநாளம் → ஆநயம் → ஆநியம். ஆநாள் → ஆகுநாள் = நல்லநாள், நல்லநேரம், தக்க பொழுது கல்வெட்டில் ஆநியம் என்னும் சொல் ஆணியம் எனத் தவறாகப் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது.]
ஆநிரை	ஆநிரைānirai, பெ. (n.) மாட்டுமந்தை; herd of cows. [ஆ + நிரை, நிலை → நிரை.]
ஆநிரைகாத்தோன்	ஆநிரைகாத்தோன்āniraikāttōṉ, பெ. (n.) மாட்டு மந்தைகளைக் காத்த கண்ணன்; Lord Kannan (Krisna); the protecter of cows. [ஆ + நிரை + காத்தோன். காத்தவன் → காத்தோன்.]
ஆநிலை	ஆநிலைānilai, பெ. (n.) மாட்டுக் கொட்டில்; cow. House. a byre. [ஆ + நிலை. நில் → நிலை. நிலை - நிற்குமிடம், தங்குமிடம்.]
ஆநின்று	ஆநின்றுāniṉṟu, இடை. (part.) நிகழ்கால இடைநிலை; present tense affirmative particle. "செய்யாநின்றான்" (நன்.143);. ஆவிருந்து பார்க்க;see avirundu.
ஆநீர்	ஆநீர்ānīr, பெ. (n.) ஆவின் சிறுநீர்; cow's urine. "ஆநீர் கண்கழுஉக் காணப்பட்டான்" (இரகு, யாக.98);. [ஆ + நீர்.]
ஆப்படி-த்தல்	ஆப்படி-த்தல்āppaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) மரம் முதலியவற்றைப் பிளக்க ஆப்பினை அடித்தல்; to drive wedge to split wood etc. [ஆப்பு + அடி.]

ஆப்பம்	ஆப்பம்āppam, பெ. (n.) புளித்த மாவினாற் செய்த சிற்றுண்டிவகை; thin cake of rice flour. 'ஆப்பம் சுடுகிற அம்மாளுக்கு அறுவர் வேண்டுமாம் உதவி செய்ய (பழ.);. ம. ஆபம்; க ஆப்ப;து. ஆப்பெ.. [அப்பம் → ஆப்பம் (கொ.வ.);.]
ஆப்பி	ஆப்பிāppi, பெ. (n.) மாட்டுச்சாணம்; cow dung. "மெழுகுமாப்பிகண் கலுழ்நீரானே" (புறநா.249);. து. ஆம்பி;கச., துட. ஆப்பி. [ஆ + பீ - ஆப்பீ → ஆப்பி.]
ஆப்பிடு-தல்	ஆப்பிடு-தல்āppiḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) அகப்படுதல்; to be entangled, to be caught. "மண்ணைச் சுமந்தே யாப்பிட்டுக் கொண்டடிபட்ட" (தனிப்பா. ii.1,2);. [அகப்படுதல் → ஆப்படுதல் → ஆப்பிடுதல் (கொ.வ.);.] ஆகப்படுதல் பார்க்க;see āga-p-padu-.
ஆப்பிநீர்	ஆப்பிநீர்āppinīr, பெ. (n.) 1. ஆவின் (பசு); சிறுநீரும் சாணமும்; cow-dung and cow's urine. 2. சாணிப்பால்; cow-dung-water, solution of cow-dung. [ஆப்பி + நீர்.]
ஆப்பு	ஆப்பு1āppu, பெ. (n.) மரப்பிளப்பிற் செலுத்தும் மரத்துண்டு முளை; wedge used in splitting wood, peg. "ஆப்பதில் லாததே ரிவையெலா மொன் றாகும்" (அறப். சத. 57);. "ஆப்பைப் பிடுங்கின குரங்கு போல" (பழ);. 2. தாழ்ப்பாள் (சேரநா.);; bolt. ம. ஆப்பு. க., தெ. ஆபு;து. ஆங்கெ. கூ. அங்க (தடுத்தல்); கச. ஆப்த். குவி. ஆங்கலி (தடு); படட. ஆப்ப. முந்து அகைப்பு. [அகைப்பு → அகப்பு → ஆப்பு. அகைத்தல் = முடுக்குதல், செலுத்துதல்.] ஆப்பு2 āppu, பெ. (n.) 1. கட்டு, பிணைப்பு; bandage, tie. "அருவினைகளாப்பு … அவிழ்ந்தொழியும்" 2. உடம்பு; body. (திவ் இயற். 4, 93);. [யாப்பு → ஆப்பு.] ஆப்பு3āppu, பெ. (n.)

ஆப்புத்தள்ளி	ஆப்புத்தள்ளிāpputtaḷḷi, பெ. (n.) அச்சுக்கூடக் கருவிகளுள் ஒன்று (புதுமை);; shooting stick (Pond.);. [ஆப்பு + தள்ளி.]
ஆப்புராகி	ஆப்புராகிāppurāki, பெ. (n.) வெண்குன்றிமணி; Indian liquorice plant (சா.அக.);. மறுவ. ஆமகோகிலம். [ஆப்பு + ரா.கி. ஆப்பு = வெண்மை.] ராகி = சிவந்தது ராகி பார்க்க;see rigi.
ஆப்புளாகி	ஆப்புளாகிāppuḷāki, பெ. (n.) வெண்கீரைத் தண்டு; garden green. (சா.அக);. [ஒருகா. அப்புள் + ஆகி - அப்புக்ளாகி → ஆப்புளாகி, அப்பு = நீர். அப்புளாகி = நீர்வளத்தால் வளர்வது.]
ஆப்பெலும்பு	ஆப்பெலும்புāppelumbu, பெ. (n.) 1. ஆப்புப் போன்ற எலும்பு; very irregular cuneiform or wedge shaped bone at the base of the skull. 2. மணிக்கட்டில் எட்டு எலும்புகளிலொன்று; one of the wrist bones – of cuneiform carpal bone - Carpus. 3. பாதத்திலிருக்கும் ஆப்புப் போன்ற மூன்று எலும்புகள்; the three cuneiform bones in the feet – Tarsus. [ஆப்பு + எலும்பு.]
ஆப்பெழுத்து	ஆப்பெழுத்துāppeḻuttu, பெ. (n.) மொசபதேமிய ஆப்பு வடிவ எழுத்து முறை; wedge shaped writing system of the Mesopotamiam people. [ஆப்பு + எழுத்து.]
ஆப்பென்பு	ஆப்பென்புāppeṉpu, பெ. (n.) ஆப்பெலும்பு பார்க்க;see āppelumbu. [ஆப்பு + என்பு. எலும்பு → என்பு.]
ஆப்பை	ஆப்பைāppai, பெ. (n.) அகப்பை (இ.வ.);; ladle (Loc.);. 'கைக்குறி யாப்பை வாங்குவது' (ஈடு. 1, 4, 6);. அகப்பை பார்க்க;see agappai.. ம. ஆப்ப;க. ஆப்பெ. [அகப்பை → ஆப்பை.]

ஆப்பைக்குறி	ஆப்பைக்குறிāppaikkuṟi, பெ. (n.) அகப்பைக்குறி பார்க்க;see agappai-k-kuri. [அகப்பை → ஆப்பை + குறி.]
ஆபம்	ஆபம்āpam, பெ. (n.) நீர்; water. க. ஆப்ப. [அப்பு → ஆப்பு → ஆப்பம் → ஆபம்.]
ஆம்	ஆம்1ām, 7 செ.கு.வி. (v.i.) ஆகும் பார்க்க;see agum, ஆகும் என்பதன் இடைக்குறை; contraction of 'ஆகும்' - கு.வி.எ. (adv.); இசைவு காட்டும் சொல்; yes, so, a part, expressing assent, recollection. 'ஆம்' அதுதான் எங்கள் வழக்கம் (உ.வ.); 'ஆம்' என்ற குற்றம் அடிவயிறு கனத்தது. (பழ.);. Heb. amem, verily, sobe it, used by Christians usu, at le close of prayer or hymn. Hind. ha, hai. [ஆகும் → ஆம்.] ஆம்2ām, இடை. (part.) 1. கேள்விப்பட்டதைக் குறிக்குஞ் சொல்; part used to denote a quotation. It is said, they say, on dit. ஓர் அரக்கன் இருந்தானாம் (உ.வ..);. 2. இகழ்ச்சிக்குறிப்பு; part expressing contempt or sarcasm. "ஈத்தவை கொள்வானாம்" (கலித். 84,18);. 3. அனுமதி குறிக்குஞ் சொல்; expressing permission. அவன் போகலாம் (உ.வ.);. ம., க. ஆம். 4. தகுதி குறிக்குஞ் சொல்; part expressing fitness. அவரைப் பெரியவராக வணங்கலாம் (உ.வ.);. [illegible] குறிக்குஞ் [illegible] இன்றைக்கு [illegible]
ஆம்.ஆம்	ஆம்.ஆம்āmām, இடை. (part.) ஆமாம் என்று எழுதப்படுவதும் இசைவு குறிப்பதும் ஆகிய, 'ஆம்' என்னும் இடைச்சொல்லின் அடுக்கு; part of assent, yes; it is often doubled and written as 'ஆமாம்'.. ஆமாம் பார்க்க;see amam. [ஆகும் → ஆம். ஆம்ஆம் அடுக்குத்தொடர். ஆம்ஆம் ஆமாம். உலகவழக்கில் 'ஆமா' என்று மக்கள் பேசுவது 'ஆமாம்' என்பதன் கடைக்குறை.] ஆம்படி1 பெ.எ (adj.); ஆகும் வகையில். ஆகும் முறையில்; in the manner which is agreeable to, or sufficient for (W.); ம. ஆம்படி. [ஆகும்படி → ஆம்படி. படி = முறை, வகை.]

ஆம்படி	ஆம்படி2āmbaḍi, பெ. (n.) மெய்க்காப்பு; escort (சேரநா.); ம. ஆம்பம் [அகம்படி → ஆம்படி.]
ஆம்படையாள்	ஆம்படையாள்āmbaḍaiyāḷ, பெ. (n.) மனைவி, அகமுடையாள் (பிராம.);; wife (Brahm); அகமுடையாள் பார்க்க;see agamuqaiyāḷ. [அகம் + உடையாள் - அகமுடையாள் → அகம்புடையாள் → ஆம்புடையாள் → ஆம்படையாள் (கொ.வ.);. அகம் = வீடு, வீட்டுக்காரன், வீட்டுக்காரி என்னும் வழக்குகளை ஒப்பு நோக்குக.]
ஆம்படையான்	ஆம்படையான்āmbaḍaiyāṉ, பெ. (n.) கணவன், அகமுடையான் (கொ.வ.);; husband. [அகம் + உடையான் – அகமுடையான் → அகம்புடையான் → ஆம்புடையான் → ஆம்படையான்.]
ஆம்பர்	ஆம்பர்āmbar, பெ. (n.) 1. அம்பர் மரத்தினின்று எடுக்கும் மஞ்சட் குங்கிலியம்; yellow resin from a tree, amber. 2. ஆம்பல்; water lily (சா.அக.);. [1.அம்பர் → ஆம்பர். அம்பர் பார்க்க;see amber.]
ஆம்பல்	ஆம்பல்1āmbal, பெ. (n.) 1. அல்லி, குமுதம்; water-lily. "ஆம்பலம் போதுளவோ" (திருக்கோ.11);. 2. நிலவு (அக.நி.);; moon. 3. துன்பம் (சூடா.);; distress, worry, affliction, adversity. ம., து. ஆம்பல் (அல்லி);;க. ஆபல் (அல்லி);. [அம்பல் → ஆம்பல். அம்புதல் = கூம்புதல், குவிதல். பகலிற் கூம்பி இரவில் அலர்வதால், பகற்காலத் தோற்றத்தையொட்டி ஆம்பல் எனப்பட்டது. ஆம்பல் மலர்வதற்குக் காரணமான நிலாவும் ஆம்பல் எனப்பட்டது. நிலா காதலர்க்குப் பிரிவுக்காலத் துன்பம் மிகுவித்தலின், துன்பம் என்னும் பொருள் தந்தது.] ஆம்பல்2āmbal, பெ. (n.) 1. மூங்கில் (பிங்.);; bamboo. "சுருதிச்சயக் கோடையாம்பன் முத்தே" (மறைசை.92);. 2. யானை; elephant. "ஆம்பன் முகவரக்கன்" (கல்லா. கணபதிகாப்பு.);. "புதைகொண்மா மதத்த வாம்பலாநநப் புனிதப் பொற்றேன்" (இரகு. காப்பு.);. 3. இசைக்குழல்; musical pipe.

தீங்குழல் தெள்விளி பயிற்றி" (குறிஞ்சிப்

ஆம்பல்அகமடிவை	ஆம்பல்அகமடிவைāmbalagamaḍivai, பெ. (n.) குவளையும் ஆம்பலும் பைந்தழையும் விரவித் தொடுக்கப்படும் தழையுடையில், ஆம்பற்பூவை இடையிட்டு ஏனையவற்றைச் சூழத்தொடுத்த தழையுடை; leaf - garment made of the leaves of different species of lily with the lily flower set within. "அலர்ந்த ஆம்பல் அகமடி வையர்" (பதிற். 27-3);. [ஆம்பல் + அகம் + மடிவை.]
ஆம்பல்சக்களத்தி	ஆம்பல்சக்களத்திāmbalcakkaḷatti, பெ. (n.) ஆம்பலைப் போன்ற ஒருவகைப் பூடு; plant resembling-Nymphae lotus (சா.அக.);. [ஆம்பல் + சக்களத்தி. சக்களத்தி = போட்டியாக வளரும் பயிர் அல்லது செடி.] சக்களத்தி பார்க்க;see šakkalatti.
ஆம்பல் வள்ளி	ஆம்பல் வள்ளிāmbalvaḻḻi, பெ. (n.) ஆம்பற்றண்டால் செய்த வளையல்; bangles made of the stalk of lily plant. "ஆம்பல் வள்ளித் தொடிக்கை மகளிர்" (புறநா. 63 -12);. [ஆம்பல் + வள்ளி.]
ஆம்பலங்குழல்	ஆம்பலங்குழல்āmbalaṅguḻl, பெ. (n.) 1. ஆம்பல் என்னும் பண்ணையுடைய இனிய புல்லாங்குழல்; flute playing ambal melody. 2. வெண்கலத்தால் ஆம்பற்பூவடிவாக அணைசு பண்ணி நுனியில் வைக்கப்பட்ட புல்லாங்குழல்; flute made in the shape of ambal flower. "பெருங்களத்து இயவர் இம்மென் றூதும் ஆம்பலங் குழல்" (நற். 113 - 11);. [ஆம்பல் + அம் + குழல்.]
ஆம்பலரி	ஆம்பலரிāmbalari, பெ. (n.) முதலை; crocodile. 2. கதிரவன், (த.சொ.அக.);; sun. [ஆம்பல் + அரி.. ஆம்பல்= அல்லி, குமுதம், யானை. அரி = பகைவன். நீரில் வாழும் உயிரினங்களில் அரியும் வன்மை மிக்க உயிரினமாதலால் முதலையையும், நிலவைக்கண்டு மலர்ந்து கதிரவனைக் கண்டு கூம்பும் இயல்பால், கதிரவனுக்குப் பகையான அல்லியையும் ஆம்பலரி சுட்டுவதாயிற்று.]
ஆம்பலா	ஆம்பலாāmbalā, பெ. (n.) 1. புளியாரை (மூ.அ.);; yellow wood-sorrel. 2. தாமரை; lotus (சா.அக.);. [ஒருகா. அம் → அம்பு. அம்புள் + ஆ = அம்புளா → ஆம்புளா → ஆம்பலா. ஆம்புளா = நீருள் உண்டாகியது, தாமரை.]
ஆம்பலாம்	ஆம்பலாம்āmbalām, பெ. (n.) புளியமரம்; tarmarind tree. (சா.அக.);. [ஒருகா. அம் + புளி – அம்புளி. அம்புளி + ஆம் – ஆம்புளாம் → ஆம்பலாம். அம் = அழகிய, இனிய, சுவை சேர்ந்த.]

ஆம்பலி	ஆம்பலிāmbali, பெ. (n.) வெண் பச்சைக்கடலை; greenish white Bengal gram. (சா.அக.);. [ஒருகா. அம் = நீர்; தெளிந்த நிறம், வெண்மை. அம் → ஆம். ஆம் + பலி. பலி = உண்பொருள்.]
ஆம்பற்கிழங்கு	ஆம்பற்கிழங்குāmbaṟkiḻṅgu, பெ. (n.) அல்லிக்கிழங்கு; root of the plant. [ஆம்பல் + கிழங்கு – ஆம்பல் = அல்லி.]
ஆம்பற்குழல்	ஆம்பற்குழல்āmbaṟkuḻl, பெ. (n.) ஆம்பலங்குழல் பார்க்க;see ambalankulal. ம. ஆம்பலக்குழல் [ஆம்பல் + குழல். ஆம்பல் = மூங்கில், ஆம்பல்பண், இசைக்குழல்.]
ஆம்பற்குழாய்	ஆம்பற்குழாய்āmbaṟkuḻāy, பெ. (n.) மூங்கிற்குழாய்; bamboo pipe. (சா.அக.);. [ஆம்பல் + குழாய். ஆம்பல் = மூங்கில்.]
ஆம்பற்குற்றி	ஆம்பற்குற்றிāmbaṟkuṟṟi, பெ. (n.) பூட்டினுள் திறவுகோல் பற்றிச் சுழலுதற்கேற்ற நடு ஆணி (சேரநா.);; peg on which the key revolves inside a lock (ker.);. ம. ஆம்பக்குற்றி [ஆம்பல் + குற்றி.]
ஆம்பாரை	ஆம்பாரைāmbārai, பெ. (n.) ஆம்பலா பார்க்க;see ambala. [ஒருகா. ஆம்பலா → ஆம்பரா → ஆம்பாரா → ஆம்பாரை.]
ஆம்பால்	ஆம்பால்āmbāl, பெ. (n.) ஆகும் தன்மை, முடியுங்காலம் (த.சொ.அக.);; best possible manner, state of possibility, ripening period of time. "நோற்றிடு பகுதியா லாம்பா லொன்றில்லை" (கந்தபு. தவங்கா. 11);. ம. ஆம்படி [ஆகும் → ஆம் + பால். பால் = தன்மை, இயல்பு, இடம்.]
ஆம்பாறு-தல்	ஆம்பாறு-தல்āmbāṟudal, 5. செ.கு.வி (v.t.) செழிப்புக் குறைதல் (இ.வ.); (செ.அக.);; to be deficient in growth and freshness. (Loc.);. [ஒருகா. அம் = நீர். அம் → ஆம் + பாறுதல். பாறுதல் விரிதல், உடைதல், கெடுதல், குன்றுதல். ஆம்பாறுதல் = நீர் குறைதலால் செழிப்புக் குன்றுதல்.]

ஆம்பான்	ஆம்பான்āmbāṉ, பெ. (n.) கணவன் (இ.வ..);; husband. (Loc.);. (செ.அக.);. [அகமுடையான் → ஆமுடையான் → ஆம்பான். (கொ.வ.);.]
ஆம்பி	ஆம்பி1āmbi, பெ. (n.) 1. காளான்; mushroom, fungus. "ஆடுநனிமறந்த கோடுய ரடுப்பி னாம்பி பூப்ப" (புறநா. 164);. 2. குடைக்காளான், நாய்க்குடை; common mushroom resembling an umbrella. 3. நீரிறைக்கும் இறை கூடை, பன்றிப்பத்தர்; irrigation bucket. "ஆம்பியுங் கிழாரும் வீங்கிசை யேற்றமும்" (சிலப். 10:110);. "ஏற்றத்தோடு வழங்கும் கலாம்பியினிசை" (மதுரைக். 91);. U. ambi (காளான்);. க. ஆளம்பி, ஆளம்பெ., ஆணவெ து. லாம்பு, நாம்பு; பிரா. alamba. [அம்பு = வளைவு, வட்டம். அம்பு → அம்பி → ஆம்பி, நீரிறைக்கவுதவும் இறைகூடை. ஆம் + ப் + இ – ஆம்பி. பகரமெய் சொல்லாக்கச் சாரியை. இகரவிறுதி உடைமை குறித்த ஒருமையீறு.] ஆம்பி2āmbi, பெ. (n.) ஒலி (சூடா.);; sound. [ஒருகா. ஆம்பி = நீரிறைக்கும் இறைகூடை, நீரிறைக்கும் போது எழும் ஓசை.]
ஆம்பியம்	ஆம்பியம்āmbiyam, பெ. (n.) இதளியம் (பாதரசம்); (மூ.அ.);; quicksilver. [ஒருகா. அம் → ஆம் → ஆம்பியம் → நீர்த்தன்மை கொண்ட மாழை (உலோகம்); என்னும் பொருள் கொண்டதாகலாம்.]
ஆம்பிரம்	ஆம்பிரம்1āmbiram, பெ. (n.) 1. தேமா (திவா.);; mango. 2. புளிமா (திவா.);; Indian hog-plum (செ.அக.); 3 புளிப்பு; sourness. [அம்புளி → அம்பிளி → அம்பிளம் → அம்பிரம். அம்புளி = இனிப்பும் புளிப்பும் சேர்ந்த புளியம்பழம். புளிப்புச் சுவையுடைய மாங்காய், மாமரம். அம்புளி → அம்புளம் → Skt. ämra.] ஆம்பிரம்2āmbiram, பெ. (n.) காளான்; mushroom (சா.அக.);. [ஆம்பி → ஆம்பிரம்.]
ஆம்பில்வடை	ஆம்பில்வடைāmbilvaḍai, பெ. (n.) ஆமை வடை பார்க்க;see amal-vadai.

ஆம்பிலம்	ஆம்பிலம்āmbilam, பெ. (n.) 1. புளிப்பு (பிங்.);; sourness, acidity. 2. புளியமரம் (திவா.);; tamarind tree. 3. கள் (மூ.அ.);; toddy. 4. சூரைச்செடி; shrub - Zizyphus napeca alias z glabrata, (சா.அக.);. 5. உப்பிலி (மஞ்சிக.நி.);; species of stinking swallow wort. (செ.அக.); [அம்புளி → அம்புளம் → ஆம்பிலம்.]
ஆம்பிலாவாரை	ஆம்பிலாவாரைāmbilāvārai, பெ. (n.) புளியாரை; yellow wood-sore. (சா.அக.);. ஆம்பலா பார்க்க;see āmbalā.
ஆம்பிலி	ஆம்பிலிāmbili, பெ. (n.) புளி; tamarind. [அம்புளி → அம்பிளி → ஆம்பிளி → ஆம்பிலி. அம்புளி → Skt. ämla.] அம்புளி பார்க்க;see āmbuli அம்புளி முதலில் புளியம் பழத்தையும், புளிப்புச் சுவையுடைய கூழையும் (அம்பலி, அம்பிலி); புளிமாங்காயையும், மாமரத்தையும், புளிச்சுவையுடைய பிற செடிகொடிகளையும் குறித்து வழங்கலாயிற்று.
ஆம்பு	ஆம்பு1āmbudal, 5. செ.கு.வி. (v.i.) புல், இலை, தழை முதலியன ஈரமிகுதியால் புழுங்கிப் போதல்; due to excessive dampness. [உம் → ஊம் → ஆம் → ஆம்பு.] ஆம்பு2āmbu, பெ. (n.) காஞ்சொறி (மலை.);; climbing nettle, tragia involucrate. (சா.அக.);. [ஒருகா. அம்பு → ஆம்பு → ஆம்புலி. அம்பு = கொடி. ஆம்புலி பார்க்க;see āmbuli..]
ஆம்புடை	ஆம்புடைāmbuḍai, பெ. (n.) வழிவகை (உபாயம்); (செ.அக.);; means, expedient. "ஆம்புடை தெரிந்து வேந்தற் கறிவெனு மமைச்சன் சொன்னான்" (சீவக. 232);. [ஆகும் → ஆம் + புடை. புடை = பக்கம், வழி.]
ஆம்புத்தி	ஆம்புத்திāmbutti, பெ. (n.) திறமை (சாமர்த்தியம்);; cleverness (W.);. [ஆம் + புத்தி. புந்தி → புத்தி → Skt. buddi. புந்தி = அறிவு.]
ஆம்புயம்	ஆம்புயம்āmbuyam, பெ. (n.) இதளியம் (பாதரசம்);; mercury. [அம்புயம் → ஆம்புயம்.] ஆம்பியம் பார்க்க;see ambiyam.

ஆம்புலம்	ஆம்புலம்1āmbulam, பெ. (n.) சூரைச்செடி; obliqueleaved jujube. [ஆம்பிலம் → ஆம்புலம்.] ஆம்பிலம் பார்க்க;see āmbilam.
ஆம்புலி	ஆம்புலிāmbuli, பெ. (n.) ஆம்பு2 பார்க்க;see ambu2. [ஆம்முலி → ஆம்புலி.]
ஆம்பூர்	ஆம்பூர்āmbūr, பெ. (n.) வெட்டெழுத்துச் சான்றுகளில் ஆண்மையூர் என்று கூறப்பட்டுள்ள ஊர்; place name mentioned Arumaiyur in epigraphy. [ஆண்மை + ஊர் - ஆண்மையூர் → ஆம்பூர்.]
ஆமக்கட்டி	ஆமக்கட்டிāmakkaṭṭi, பெ. (n.) சுரக்கட்டி (த.சொ.அக.);; swelling caused by fever. [ஒருகா.ஆமை+கட்டி-ஆமக்கட்டி புடைத்தெழும் கட்டி ஆமை முதுகு போன்றிருத்தலின், புடைப்புகளைக் குறிக்க ஆமையென்னும் முன்னடை சேர்க்கப்பட்டது போலும். ஆமைக்கட்டி = புடைத்தெழும் கட்டி அல்லது வீக்கம்.] ஆமைக்கட்டி பார்க்க;see amal-k-katti.
ஆமக்கணம்	ஆமக்கணம்āmakkaṇam, பெ. (n.) ஆமைக்கணம் பார்க்க;see āmai-k-kaṇam. [ஆமைக்கணம் → ஆமக்கணம்.]
ஆமக்கழிச்சல்	ஆமக்கழிச்சல்āmakkaḻiccal, பெ. (n.) ஆமைக்கழிச்சல் பார்க்க;see āmai-k-kaliccal. [ஆமைக்கழிச்சல் → ஆமக்கழிச்சல்.]
ஆமக்கள்	ஆமக்கள்āmakkaḷ, பெ. (n.) கணவன் (இ.வ., இழி.வ.);; husband (Loc. vul.);. [ஆண்மகன் → ஆண்மக்கள் → ஆமக்கள் (இழி.வ.);] ஆண்மகன் பார்க்க;see âpmagam.
ஆமக்கன்	ஆமக்கன்āmakkaṉ, பெ. (n.) கணவன் (இ.வ., இழி.வ.);; husband (Loc.vul.);. [ஆண்மகன் → ஆண்மக்கன் → ஆமக்கன் (இழி.வ.);.] ஆண்மகன் பார்க்க;see anmagan.

ஆமக்குருதிப்போக்கு	ஆமக்குருதிப்போக்குāmakkurudippōkku, பெ. (n.) ஆமமும் (சீதம்); குருதியும் கலந்த வயிற்றுப் போக்கு; flux in which the stool consists chiefly of blood and mucus accompained with the griping of the bowels—dysentery. (சா.அக.);. [ஆமம் + குருதி + போக்கு.]
ஆமகோளம்	ஆமகோளம்āmaāḷam, பெ. (n.) ஆமரகோளம் பார்க்க;see amaraköjam.
ஆமகோளா	ஆமகோளாāmaāḷā, பெ. (n.) ஆமரகோளம் பார்க்க;see āmarakōlam. [ஆமரகோளம் → ஆமகோளம் → ஆமகோளா.]
ஆமச்சாறு	ஆமச்சாறுāmaccāṟu, பெ. (n.) செரியாத உணவுச்சாறு, பதப்படாத அன்னச்சாறு; imperfect chyle, unassimilated chyle. [ஆமம் + சாறு.]
ஆமடிக நவ்வல்	ஆமடிக நவ்வல்āmaḍiganavval, பெ. (n.) வெண்ணாவல்; white species of Jamboo tree said to be very rare (சா.அக.);. [ஆமம் + திகழ் + நவ்வல் (நாவல்மரம்);.]
ஆமண்டகம்	ஆமண்டகம்āmaṇṭagam, பெ. (n.) ஆமணக்கு பார்க்க;see āmanakku.
ஆமண்டம்	ஆமண்டம்āmaṇṭam, பெ. (n.) 1. ஆமணக்கு பார்க்க;see amarakku. 2. ஒப்பனைசெய்தல் (த.சொ.அக.);; decoration, beautification. [ஆம் → ஆமண்டம். அம் – ஆம் = அழகு.]
ஆமணக்கநெய்	ஆமணக்கநெய்āmaṇakkaney, பெ. (n.) ஆமணக்கு வித்தினின்றும் காய்ச்சி அல்லது காய்ச்சாமல் எடுக்கும் நெய். இது சுவையற்றது. வயிற்றுக் கழிச்சலுக்குக் கொடுக்கப்படும்; குடலைத் துப்புரவாக்குவதும் விள்ளுவைத்தூய்மைப்படுத்துவதும் கருப்பையில் கோளாறுகளைச் சீராக்கவல்லதுமாகும்; oil extracted either by way of boiling or by cold drawn process from the castor seeds. It is tasteless, irritating and appetising. It acts as a cleansing agent of the internal channel of the body and is wholesome to the skin. It purifies the semen and removes the vaginal and uterine disorders. (சா.அக.);. [ஆமணக்கு + நெய் = ஆமணக்குநெய் → ஆமணக்கநெய்..]

ஆமணக்க முத்து	ஆமணக்க முத்துāmaṇakkamuttu, பெ. (n.) ஆமணக்குவித்து; castor seed (சா.அக.);. "ஆமணக்கு முத்து ஆணிமுத்தாமா?" (பழ.);. [ஆமணக்கு + முத்து = ஆமணக்குமுத்து → ஆமணக்கமுத்து.]
ஆமணக்கிலை	ஆமணக்கிலைāmaṇakkilai, பெ. (n.) ஆமணக்குச் செடியின் இலை, இதனை நெருப்பில் வாட்டிக் கட்டப் பெண்களுக்குப் பால் சுரக்கும்; green leaves of the castor—oil plant. An application of the heated leaves aids in the secretion of milk in women (சா.அக.);. [ஆமணக்கு + இலை = ஆமணக்கிலை.]
ஆமணக்கு	ஆமணக்குāmaṇakku, பெ. (n.) 8 அடி முதல் 10 அடி உயரம் வளர்வதும், கந்தருவன் கைபோன்றதும், ஏழு பிரிவுபட்டதுமான இலைகளைக் கொண்டதும், சிற்றாமணக்கு - பேராமணக்கு என இரு பெரும் பிரிவுகளைக் கொண்டதும் ஆகிய ஓர் எண்ணெய் வித்துச்செடி; castor seed plant. It is 8 to 10 ft. high the leaves are deeply divided into seven sections at the margin and they are said to resemble a Ghandharva's hand. The seeds are oval, shining and black, dotted with spots. The plant is cultivated in all parts and is divided into two varieties namely – the small and the large, as distinguished from the size of the seeds. The different kinds, though end in the same termination in Tamil, apparently belong to different botonical groups and they are as follows:- இனவகை: 1. சிற்றாமணக்கு – castor oil plant, (small);. 2. பேராமணக்கு – castor oil plant (large);. 3. சீமையாமணக்கு - palm tree, called also Rosalind tree, wild castor plant. 4. காட்டாமணக்கு - forest castor oil plant. 5. புல்லாமணக்கு - pullamanak, almost resembling சிற்றாமணக்கு. 6. வெள்ளையாமணக்கு - white castor oil plant. 7. உரலாமணக்கு - another kind. 8. கடலாமணக்கு - (sea + castor oil plant); sea castor, same as காட்டாமணக்கு. 9. சூரிய காந்தாமணக்கு - another variety. 10. கல்லாமணக்கு - same as புல்லாமணக்கு.
ஆமணக்குக்கொட்டை	ஆமணக்குக்கொட்டைāmaṇakkukkoṭṭai, பெ. (n.) கொட்டைமுத்து, ஆமணக்கு வித்து; castor seed. [ஆமணக்கு + கொட்டை.] ஆமணக்கு வித்து பார்க்க;see amanakku-vittu.

ஆமணக்குநெய்	ஆமணக்குநெய்āmaṇakkuney, பெ. (n.) 1. ஆமணக்கு வித்தினின்றும் வடிக்கும் எண்ணெய்;இது சிற்றாமணக்கெண்ணெய் பேராமணக்கெண்ணெய் என இருவகைப்படும். இது விளக்கெரிக்கப் பயன்படுவதால் விளக்கெண்ணெய் என்றும் வழங்கும். சிற்றாமணக் கெண்ணெய் குழந்தைகளுக்கும் பெரியோர்களுக்கும் வயிற்றுக் கழிச்சலுக்காகக் கொடுக்கப்படும். பச்சையெண் ணெய்யை ஊற்றின எண்ணெய் என்பர். ஆமணக்கு எண்ணெய் சிறிது கசப்பும் வெகுட்டலு முடையதாயிருந்தாலும், நீர்ச்சுருக்கு, மருந்துவேகம், மலச்சிக்கல் (முகவாதம்); (பக்கவாதம்);, குன்மம், பாண்டு, (கீல்வாயு); உதிரச்சிக்கல் முதலியற்றைக் குணப்படுத்தும். குழந்தை வளர்ப்புக்கு மிகவும் இன்றியமையாதது. குருதிப்புண் (ரணம்); எரிபுண்களுக்கும் பயன்படுத்தினால் சீழ்பிடிக்காது; oil ex. tracted from castor oil seeds and can be prepared in two ways i.e. cold drawn or boiled. The small-seed oil is more useful in medicine and the large-seed oil is generally useful to provide lamp—oil. It is a well known laxative used for children as well as for adults. It has a very disagreeable nauseous taste and odour, It is used with advantage in cases of odysuria, viruslency of medicines, constipation, facial paralysis, hemiplagia, dyspepsia, dropsy, rheumatism, amenorrhea etc. It is considered a good nursing agent even like a mother in guarding the health of a child. It is a safe purgative to be taken by pregnant women and, by those after delivery, it is applied externally to wounds and blisters to prevent suppuration as a substitute for tincture of iodine (சா.அக.); 2. சிற்றாமணக்கு வித்தினின்றும் வடிக்கும் நெய் (தா. சொ. அக.);; oil ex- tracted from small seed of the castor plant. "ஆமணக்கு நெய்யா னல முண்டாம்" (பதார்த்த 153);. ம. ஆவணக்கெண்ணெய். குட.. அணகெண்ணெ மறுவ. ஆமணக்கு நெய், விளக்கெண்ணெய், முத்துக்கொட்டை எண்ணெய், கையெண்ணெய். [ஆமணக்கு + நெய்.]
ஆமணத்தி	ஆமணத்திāmaṇatti, பெ. (n.) மாட்டின் உடலிலிருந்து எடுக்கும் நறுமணப் பொருள் (கோரோசனை); (மூ.அ.);; concretion found in the intestines of the cow, yellow orpiment extracted from the bile of cattle (சா.அக.);. மறுவ. ஆமேற் புல்லூரி, கோரோசனை [ஆ + மணத்தி. மணம் = நறுமணம். ஆ = ஆன் (பசு);.]
ஆமணத்திரம்	ஆமணத்திரம்āmaṇattiram, பெ. (n.) ஆமணத்தி பார்க்க;see amanatti. [ஆமணத்தி → ஆமணத்திரம்.]
ஆமதி	ஆமதிāmadi, பெ. (n.) நண்டு (நாமதீப.);; crab. [(ஒருகா. அம் = நீர். அம் → அது → அம்மது → ஆம்மது. ஆமது → ஆமதி = நீரில் வாழ்வது.]

ஆமந்திரிகை	ஆமந்திரிகைāmandirigai, பெ. (n.) இடைக்கை யென்னும் இசைக்கருவி; kind of drum. "முழ வொடு, கூடிநின்றிசைத்த தாமந்திரிகை" (சிலப். அரங். 1. 143);. ம. ஆமந்தரிக மறுவ இடக்கை, ஆவஞ்சி [ஆமுகம் = தொடக்கம். ஆமுகம் + தருகை - ஆமந்திரிகை எல்லா இசைக்கருவிகளுக்கும் ஒரு முகமாக இசைக்கத் தொடக்கம் தந்து அடக்கியாளுமியல்பு பற்றி இப்பெயர் பெற்றது.] கருவிகள் பல ஒருங்கியைந்து ஆங்கிலத்தில் or. hestra என்றும் தமிழில் ஆமந்திரிகை என்றும் வழங்கும். "குழல்வழி நின்ற தியாழே யாழ்வழித் தண்ணுமை நின்றது தகவே தண்ணுமைப் பின்வழி நின்றது முழவே முழவொடு கூடிநின் றிசைத்த தாமந்திரிகை" (சிலப். அரங்கேற் 3,139-143); அரும்பதவுரையாசிரியர் ஆமந்திரிகையாவது இடக்கை எனக் குறிப்பிட்டிருத்தலால் ஆமந்திரிகை இக்கருவியின் சிறப்புப்பெயராகும். ஆவஞ்சி, ஆமுகம் பார்க்க;see avanji, mugam.
ஆமம்	ஆமம்1āmam, பெ. (n.) 1. பச்சையானது; that which is law. 2. பழுக்காதது, காயாக இருப்பது; that which is immatured or unripened. 3. பாகஞ் செய்யப் படாதது, வேகாதது; that which is uncooked of raw. 4. குடலிலுள்ள குளிர்ச்சி வழும்பு (சீதம்);; mucus of the intestines. 5. குடல்வழும்பு (சீதம்); பற்றிய நோய், வயிற்றுக்கடுப்பு; disease connected with the mucous in the intestines-dysentery. 6. வழும்புக் (சீதம்); கட்டு அல்லது வழும்பு; unassimilated chyle "விள்ளாத வாமம் விழுவிக்கும்" (பாலவா. 744);. 7. மல வறட்சி; dry state of faecal matter in the intestines – costiveness. ஆமம் → Skt. äma. [அம் = நீர். அம் → ஆம் → ஆமம் = நீருள்ளது, ஈரமுள்ளது, பச்சையானது, வேகாதது, ஈரம் புலராத வழும்பு (சீதம்);.] ஆமம்2āmam, பெ. (n.) 1. செரியாமை (அசீரணம்);; indigestion. 'ஆமத்திற் சோறு பாதகம், (ஈடு 14,8);. 2. நோய்; illness, disease.

ஆமயம்	ஆமயம்1āmayam, பெ. (n.) மாட்டுச்சாணம்; cow dung. "அத்தலை நிலத்தை நீரா லாமயம் பூசி" (கந்தபு. வில்வல. வதை.12);. [ஆ + Skt maya → த. ஆமயம். ஆ = ஆன் (பசு);. ஆச்சாணம் பார்க்க;see a-c-cănam.] ஆமயம்2āmayam, பெ. (n.) நோய்; disease. "ஆமயந்தீர்த் தடியேனை யாளாக் கொண்டார்" (தேவா.123.1,1);. [அம்மாமை → ஆமை → ஆமயம்.] ஆமை2 பார்க்க;see āmai2.
ஆமயன்	ஆமயன்āmayan̠, பெ. (n.) நோயாளி; patient, sickly person. (சா.அக.);. ம. ஆமயாவி [ஆமயம் → ஆமயன். ஆமயம் = நோய்.] ஆமயம் 2 பார்க்க;see āmayam2
ஆமரம்	ஆமரம்āmaram, பெ. (n.) 1. எட்டி மரம்; tree-nux - vomica (சா.அக.);. 2. நெல்லிமரம்; Indian goose berry. [ஒருகா. ஆமம் + மரம் - ஆமமரம் - ஆமரம் = கோடையிலும் ஈரத்தை உள்ளடக்கி வைத்திருக்கும் மரம். அம் → ஆம் = நீர், ஈரம். நெல்லியும்.இத்திறத்ததே.]
ஆமருப்பு	ஆமருப்புāmaruppu, பெ. (n.) 1. கால்நடைகளின் கொம்பு; cattle's horn. 2. மாட்டுக்கொம்பு; cow's horn. [ஆ + மருப்பு. ஆ = மாடு. மருப்பு = கொம்பு. மா = விலங்கு. மா → ஆ = கால்நடை.]
ஆமல்	ஆமல்āmal, பெ. (n.) 1. மூங்கில் (மலை);;. spiny bamboo. 2. நச்சுமூங்கில் (மலை.);; poison lily (சா.அக.);. [ஆம்பல் → ஆமல்.] ஆம்பல்2 பார்க்க;see ambal2.

ஆமலகம்	ஆமலகம்āmalagam, பெ. (n.) 1. நெல்லிக்கனி; country goose berry. "கையிலாமலகக் கனியொக்குமே" (தேவா. 465.2);. "மாமுனிக் குணவாய்நின்ற மதுரவா மலகந் தன்னை" (பாரத. பழம்பொ. 3);. 2. நெல்லிமரம்; country gooseberry tree. 3. பளிங்கு; crystal. ம. ஆமலகம்; க. ஆமலக; Skt. amalaka, amalakan, āmalaki. ஆம் + ஆலகம் – ஆமாலகம் → ஆமலகம். [அம் → ஆம் → ஆமம் → ஆமலகம். அம் = நீர். ஆமலகம் = நீர் செறிந்த நெல்லிக்கனி, நாவறட்சியைப் போக்கும் நீருள்ள கனி. ஆமலகம் = நீர்போல் தெளிந்த வடிவும் ஒளி ஊடுருவும் தன்மையும் கொண்ட பளிங்கு.] வடமொழியில் ஆமலகம் என்னும் சொல்லுக்கு வேர்மூலம் தெளிவில்லை. தமிழில் தெளிவாக வேர்மூலம் உள்ளதோடு மட்டுமன்றி, இவ் வேரினின்று பிறந்த நூற்றுக்கணக்கான கூட்டுச் சொற்களையும் தனிச் சொற்களையும் தமிழிலும் ஏனைத் திரவிட மொழிகளிலும் நாட்டுமருத்துவத்திற்குதவும் மூலிகைப் பெயர்களிலும் காணமுடிவதால், ஆமலகம் தமிழ்ச் சொல் என்பது தெரிதருதேற்றம்.
ஆமலம்	ஆமலம்āmalam, பெ. (n.) தூய்மை; tidiness "இறையாமலங் கையான்" (த.சொ.அக.);. [ஆம் → ஆமல → ஆமலம் = நீராற் பெறும் தூய்மை.]
ஆமலிகை	ஆமலிகைāmaligai, பெ. (n.) புளிப்பு; sourness. [ஆமலம் → ஆமலி → ஆமலிகை.]
ஆமலையரிசி	ஆமலையரிசிāmalaiyarisi, பெ. (n.) ஆமளையரிசி (சா.அக.); a kind of grain. [ஒருகா. ஆமல் → ஆமலை + அரிசி. ஆமல் = மூங்கில் ஆமலையரிசி = மூங்கிலரிசி.] ஆமலையரிசிக்கு ஆமளையரிசி என்று திருத்தம் காட்டிய சாம்ப சிவம்பிள்ளையவர்கள் ஆமளையரிசி என்னும் சொல்லுக்குத் தன் அகரமுதலியில் விளக்கம் தரவில்லை ஆதலின் ஆமளையரிசி முன்னதன்பாட வேறுபாடாயிருக்கலாம் ஆமலையரிசி மூங்கிலரிசி வகைகளுள் ஏதேனும் ஒன்றைச் சுட்டியதாகவும் இருக்கலாம்.
ஆமவடை	ஆமவடைāmavaḍai, பெ. (n.) 1. கடலைப்பருப்புடன் உசிலை (மசாலை); சேர்த்து உரலிலிட்டு ஆட்டி எண்ணெய் அல்லது நெய்யிற்சுட்டுக் குழம்பிற் கொதிக்க வைத்துப் பக்குவப்படுத்திய வடை; cake prepared out of Bengal gram mixed with other spices and fried in oil or ghee partially and then mixed in the sauce and boiled. (சா.அக.); 2. தயிர்வடை; cake prepared out of Bengal gram mixed with other spices and fried in oil and then soaked in butter milk of curd. ம. ஆமவட, க. ஆமவடெ, ஆம்பொடெ; தெ. ஆமவட. ஆவட;து. ஆமவடெ, ஆம்பொடெ [ஆமம் + வடை → ஆமவடை = புளிப்புச் சுவை கலந்த வடை. அம்புளி அம்பிலி → ஆம்பிலம் → ஆமிலம் → ஆமலம் → ஆமம் = புளிப்பு.] ஆமம்4 பார்க்க; see āmam4

ஆமவர்க்கம்	ஆமவர்க்கம்āmavarkkam, பெ. (n.) காய்கறிகளின் மீது வாங்கப்பட்ட வரிவகை; ; tax on unripe fruits (Insc.);. [ஆமம் + Skt. Varga → த. வர்க்கம். ஆமம் = பச்சையான காய்கறிகள். Skt. varga = வகை.]
ஆமளம்	ஆமளம்āmaḷam, பெ. (n.) சிவபோற்றி (தோத்திர); வகை; hymn in praise to Śiva. "ஆமளஞ் சொலி யன்பு செய்யினல்லால்" (தேவா. 233,4);. [ஓம் → ஆம் → ஆமளம் = சிவனை வழிபடுங்கால் கூறப்படும் மந்திரம், வழிபாட்டுச் செய்யுள். ஆம் + அளம், ஆமளம் → skt. Yamala. அளம் = பெயரீறு. ஒ.நோ. அப்பளம்.] வடமொழியாளர் இருக்கு வேத காலத்திற்கு முந்தைய காலத்தில், சிவ வழி பாடறியாத வராதலின், குமரிக் கண்ட நாகரிகந் தொட்டு சிவ வழிபாடு தமிழர் மரபுரிமையாயிருத்தலின், ஆமளம் என்னும் போற்றி வழிபாடு தமிழருடையதே என்பதில் ஐயமில்லை. வடமொழியில் 'யா' என்னும் முதனிலை செல்லல், போதல் என்னும் பொருளினது. அதுவும் 'இய' என்னும் தமிழ்வேரின் திரிபு.
ஆமளவு	ஆமளவுāmaḷavu, பெ. (n.) கூடியவரை, இயன்ற அளவு; to the extent possible. ம. ஆமளவு, ஆமள. [ஆகும் + அளவு = ஆகுமளவு → ஆமளவு.]
ஆமா	ஆமா1āmā, பெ. (n.) 1. காட்டுமாடு அல்லது எருது, இது நாவாற்றடவின் சாவு நேரும் எனக் கருதப்படுவது; wild ox or cow whose sick is supposed to cause death. (சா.அக.);. "கானத்திலுள்ள கலை மானினங் காட்சி யாமா" (பாரத. சம்பவ. 47);. 2. காட்டெருமை; wild buffalo, bison. [ஆ + மான் – ஆமான் → ஆமா = ஆவினைப் போன்றிருக்கும் காட்டுவிலங்கு. ஆ = மாடு. மா = விலங்கு. ஆமான் பார்க்க. see aman.] ஆமா2āmā, பெ. (n.) பால் கொடுக்கும் செவிலித்தாய்; nurse engaged to suckle an infant, wet nurse. [ஆய் + அம்மா - ஆயம்மா → ஆமா.] ஆமா3āmā, பெ. (n.) 1. நெல்லிக்காய்; fruit of Indian goose berry. 2. கடுக்காய்ப்பூ; chebulic myrobalan galls. (சா. அக.);. 11.ஆமலகம் → ஆமா. 2. ஆமரகோளம் → ஆமகோளா → ஆமா.] ஆமா4āmā, செ.கு.வி.
ஆமாகோளம்	ஆமாகோளம்āmāāḷam, பெ. (n.) ஆமரகோளம் பார்க்க;see āmārakōlam.

ஆமாகோளா	ஆமாகோளாāmāāḷā, பெ. (n.) ஆமரகோளம் பார்க்க;see amara–kölam.
ஆமாங்கு	ஆமாங்குāmāṅgu, பெ. (n.) 1. ஆகவேண்டிய முறை; that which has to happen or become 2. தீங்கு (விபரீதம்);; calamity, evil. (த.சொ.அக);. [1. ஆகும் + ஆங்கு - ஆகுமாங்கு → ஆமாங்கு. 2. அழி + பாங்கு –அழிபாங்கு → அழிமாங்கு → ஆமாங்கு.]
ஆமாத்தியன்	ஆமாத்தியன்āmāttiyaṉ, பெ. (n.) அமைச்சன் (திவா.);. minister. 2 அறிவுரை கூறுபவன்; coun- sellor, advisor. 3. தானைத்தலைவன்; chief of the army. 4. மருத்துவன்; doctor, physician. [அமைத்தன் → ஆமைத்தன் → ஆமாத்தியன்.] அமைத்தன் = ஒன்றைச்செவ்வனே செய்வதில் திறம்படப் பணியாற்றுபவன். அமைத்தல் = ஒழுங்குறச்செய்தல். அமைத்தன் → Skt. amatya. அமைத்தன் → அமைச்சன். வடமொழியாளர் உடனிருப்பவன் என்னும் வேர்மூலம் காட்டல் பொருந்தாது. உடனிருப்போர் அனைவரும் அமைச்சர் போன்ற பெருந்திறனாளர் அல்லர் என்பது வெளிப்படை. அமைச்சன் பார்க்க;see āmaiccan.
ஆமாப்போடு-தல்	ஆமாப்போடு-தல்āmāppōṭudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) எதற்கும் ஒத்துக் கூறுதல் (இ.வ.);; say ditto (Loc.);. [ஆம் + ஆம் – ஆமாம் + போடு – ஆமாப்போடு.]
ஆமாம்	ஆமாம்āmām, இடை. (int.) ஓர் இசைவுக்குறிச்சொல்; quite so, yes, indeed. [ஆம் + ஆம் - ஆமாம்.]
ஆமாயம்	ஆமாயம்āmāyam, பெ. (n.) ஆமயம் பார்க்க;see smayam. [ஆமயம் → ஆமாயம்.]
ஆமாலை சோமாலை	ஆமாலை சோமாலைāmālaicōmālai, பெ. (n.) மிக்க அயர்ச்சி; excessive fatigue (Loc.);. கடுங்காய்ச்சலால் குழந்தைக்கு ஆமாலை சோமாலையாகி விட்டது (இ.வ.);. [ஒருகா. ஆமம் → ஆமாலே. ஆமம் = நோய், நோயால் விளையும் துன்பம். ஆமாலை சோமாலை என்பது எதுகை மரபிணைச்சொல்.]

ஆமாறு	ஆமாறுāmāṟu, பெ. (n.) வழிவகை, ஆகும் வழி; plan, device, scheme. "ஆமாற்றியும் பிரானே" (திவ். பெரியாழ். 2,7,8);. [ஆகும் → ஆம் + ஆறு → ஆமாறு. ஆறு = வழி, முறை.]
ஆமான்	ஆமான்āmāṉ, பெ. (n.) காட்டுமாடு; wild cow or ox. "அந்தழைக் காடெலாந் திளைப்ப வாமானினம்" (சீவக. 1902);. "ஆமானினந்திரியுந்தடஞ்சாரல்" (தணிகை.களவு.333);. ஆமா பார்க்க;see ama. [ஆ + மான்.]
ஆமான் புகல்வி	ஆமான் புகல்விāmāṉpugalvi, பெ. (n.) ஆமான் ஏறு (குறிஞ்சி.253);; male of bos gaveus. (செ.அக.);. "புழற் கோட்டாமான் புகல்வியும் களிறும்" (குறிஞ்சிப். 253);. [ஆமான் + புகல்வி.]
ஆமானவன்	ஆமானவன்āmāṉavaṉ, பெ. (n.) சிறந்தவன்; மேலோன் (வின்.);; worthy or competent person (W);. [ஒருகா. ஆகு → ஆ + மாணவன். மாணவன் = மாந்தன்.]
ஆமிசம்	ஆமிசம்āmisam, பெ. (n.) 1. உணவு; food. "எனக் காமிடமாய் வருவாய்கொல்" (கம்பரா. கடறாவு. 67.);. 2. ஊன், புலால்; meat, flesh. "ஆகலின் யானினியிதனுக்காமிடம்" (கம்பரா.கவந்தன்,24);. 3. கைக்கூலி; bribes. 4. நுகர்தற்குரிய பொருள்; object of enjoyment. 5. நுகர்ச்சி; enjoyment. 6. விருப்பம்; desire. Skt. âmisa. [ஒருகா. அம்முதல் = அரைத்தல், தின்னுதல், மெல்லுதல், தின்னுதல், நுகர்தல், நுகர்தற்குரிய பொருள், நுகர்ச்சி. விருப்பம். அம்மு → அம்முதம் → ஆமுதம் → ஆமிதம் → ஆமிசம்.] ஆமிசம்āmisam, பெ.(ni) 1. கண்டுமுதல்; produce of land. 2. விளைச்சலின் மதிப்பு; estimate of the yield or value of a standing crop. [Skt. amša → த. ஆமிசம்.]

ஆமிநாயம்	ஆமிநாயம்āmināyam, பெ. (n.) 1. ஆகமம் (சை.பி.30);; agamas, scriptures believed to be revealed by God and peculiar to Šavism. 2. பரம்பரையான வழக்கம்; hereditary customs. 3. மரபுவழி வரும் நல்லுரை (உபதேசம்);; spiritual instruction given down the age traditionally. 4. மறை, வேதம்; the Sacred Book. (த.சொ.அக.);. [அம்மு → ஆமு → ஆமி. அம்முதல் = உண்ணல், உட்கொளல், செவிக்கொளல், ஆமி = செவிக்கொளத் தக்க அறவுரை, அறநூல். நயன் → நயம் → நாயம் = நன்னெறி, நீதி. ஆமி + நாயம்.]
ஆமிரகலை	ஆமிரகலைāmiragalai, பெ. (n.) கடல்நுரை; seafroth. (சா.அக.);. [ஒருகா. ஆமிரம் + கலை. ஆமிரம் = வெண்மை. வெண்கலையுடைய நிலாப்போல் நிறங்கொண்டமை பற்றி கடல் நுரை இப்பெயர் பெற்றிருக்கலாம்.] ஆமிரம்3 பார்க்க;see āmiram3.
ஆமிரகா	ஆமிரகாāmirakā, பெ. (n.) வெண்முள்ளி; picky naidye, as opposd to செம்முள்ளி. red nail-dye. [ஒருகா. ஆமிரம் + கா. ஆமிரம் = வெண்மை. கா = சோலை, செடிகளின் தொகுதி.] ஆமிரம்3 பார்க்க;see āmiram3.
ஆமிரதம்	ஆமிரதம்āmiradam, பெ. (n.) நாரத்தை; bitter orange. [அம் → ஆம் + இரதம். அம் = நீர். இரதம் → இரசம் = சாறு. ஆமிரதம் = நீர்ச்சாறு கொண்ட பழம்.]
ஆமிரம்	ஆமிரம்1āmiram, பெ. (n.) மாமரம்; mango tree. "ஆடல்வேலெறிதலோடுமாமிர வடிவாய்" (கந்தபு. சூரபன். 488.);. 2. புளியமரம்; tamarind tree. 3. புளிப்பு; sourness (சா.அக.);. ஆமிரம்2āmiram, பெ. (n.) வெண்மை; whiteness. [அம் → ஆம் → ஆமிலம் → ஆமிரம். அம் = நீர். ஆமிலம் = நீர்வடிவானது, நீர்போல் தெளிந்திருப்பது, வெளுத்திருப்பது, வெண்மை.] ஆமிரம்3āmiram, பெ. (n.) 1. பலம், ஓர் எடையளவு; measure of weight. "வெவ்வேறிரண்டரை யாமிரஞ் சேர்த்து" (தைலவ. தைல.3);; [ஒருகா. ஆமிலம் → ஆமிரம் = புளிப்பு, புளியமரம், புளியங்கொட்டை, புளியங்கொட்டைகளை எடையளவாகக் கொண்ட ஒரு நிறுத்தலளவு.]

ஆமிலம்	ஆமிலம்āmilam, பெ. (n.) 1. புளிப்பு (பிங்.);; acidity, sourness. 2. புளியமரம் (சூடா.);; tamarind tree. 3. புளி (தைலவ. தைல. 38); tamarind fruit. [அம்புளி → ஆம்புளி → ஆமிலி. → ஆமிலம்.] ஆமிலம்āmilam, பெ. (n.) 1. புளிப்பு (பிங்);; sourness, acidity. 2. புளியமரம் (சூடா..);; tamarind. [Skt. ämla → த. ஆமிலம்.]
ஆமுகம்	ஆமுகம்āmugam, பெ. (n.) தொடக்கம்; beginning (த.சொ.அக.);. [ஆகு + முகம் - ஆகுமுகம் → ஆமுகம்.]
ஆமுகர்	ஆமுகர்āmugar, பெ. (n.) நந்திதேவர்; the god Nandideva. [ஆ (காளை) + முகர். முகம் → முகர் = முகத்தையுடையவர்.]
ஆமுடையாள்	ஆமுடையாள்aāmuḍaiyāḷ, பெ. (n.) அகமுடையாள் பார்க்க;see agamudal-y-a!. [அகமுடையாள் → ஆமுடையாள் (கொ.வ.);.]
ஆமுடையான்	ஆமுடையான்āmuḍaiyāṉ, பெ. (n.) அகமுடையான் பார்க்க;see agamugai-y-an. "ஆமுடையானைக் கொன்ற அறநீலி, (பழ.);" [அகமுடையான் → ஆமுடையான்.]
ஆமுத்து	ஆமுத்துāmuttu, பெ. (n.) ஆவின் பல்லிற் பிறப்பதாகக் கூறப்படும் முத்து; pears like substance said to be derived from the teeth of a cow. [ஆ + முத்து.]

ஆமூர்	ஆமூர்āmūr, பெ. (n.) நல்லியக்கோடனின் ஊர் (கதி. அக.);; town in which the chieftain Nalliyakkögan lived 2. அப்பர் பிறந்த ஊர; Appar's birth place. [ஒருகா. ஆ + ஊர் → ஆவூர் → ஆமூர். இது முக்காவல் நாட்டிலுள்ளதென்றும், சோணாட்டிலுள்ளதென்றும் கூறுவர்.]
ஆமூர்க்கவுதமன் சாதேவனார்	ஆமூர்க்கவுதமன் சாதேவனார்āmūrkkavudamaṉcādēvaṉār, பெ. (n.) ஆமூர் வானவனைச் சிறப்பித்துப் பாடிய கடைக்கழகப் புலவர் (அக.நா. 159);; Tamil poet who praised the chieftain Amur Vanavan in the Sangam age. [ஆமூரில் வாழ்ந்த இவர், வடமொழிப் பெயர் பூண்டிருத்தலால் அந்தணராயிருக்கலாம். Skt. Gaudarna + Sahādēva.]
ஆமூர்மல்லன்	ஆமூர்மல்லன்āmūrmallaṉ, பெ. (n.) கடைக்கழகக் காலத்திருந்த ஒரு பெருமகன்; Sangam noble. "இன்கடுங் கள்ளினாமூ ராங்கண் மைந்துடை மல்லன் மதவலி முருக்கி" (புறம். 80-12.);
ஆமூர்முதலி	ஆமூர்முதலிāmūrmudali, பெ. (n.) களப்பாளன் பார்க்க;see Kalappalan.
ஆமேற்புல்லூரி	ஆமேற்புல்லூரிāmēṟpullūri, பெ. (n.) ஆமணத்தி பார்க்க;see amanatti. 2. கடுக்காய்ப்பூ; flower of gall, which is an excrescence found on the leaf. [ஆ + மேல் + புல்லூரி. ஆ = மாடு. ஆவின் வயிற்றிற்றோன்றும் கோரோசனையும், ஆவயிற்றிற் கசிந்துருவாகும் கோரோசனை போல் கசிந்துருவாகும் கடுக்காய்ப்பூவும், புல்லிக் (பொருந்தி); கசியும் இயல்பு பற்றி ஆமேற்புல்லூரி எனப்பட்டன.
ஆமை	ஆமை1āmai, பெ. (n.) நீரிலும் தரையிலும் வாழ்வதும், மேலும் கீழும் ஓடுகளுள்ளதும், நான்கு கால்களையும் தலையையும் ஒட்டுக்குள் இழுத்துக் கொள்ள வல்லதும், முட்டையிட்டுக் குஞ்சு பொரிப்பதும் ஆகிய ஊர்ந்து செல்லும் உயிரி; tortoise, any land or freshwater chelonian, reptile encased in two scaly or leathery shields forming a shell from which the head and legs protrude, turtle, any member of chelonia or testidinata. "ஆமை உலகம் கிணறு தான் (பழ.);". ஆமையின் வகைகள் : நிலத்தாமை (கரையாமை);, நீராமை, கரட்டாமை, காட்டாமை, தத்தைச்சுண்டன் ஆமை (ம.);, வெள்ளாமை, பச்சையாமை, கடலாமை, கருப்பாமை (பறையாமை);. ம. ஆம; க., குட. ஆமெ: தெ. தாமேலு. தாம்பேலு. தாபேலு; து. ஏமெ; கோத. எம்; கோண். கெமுல்; கூ. சேம்பி;துட. ஆமி. [அம் → ஆம் + ஐ – ஆமை. அம் (ஆம்); = நீர். ஆமை = நீரில் வாழ்வது.] ஆமை2āmai, பெ. (n.) 1. செரியாமையால் ஏற்படும் நோய்; disease arising from indigestion. 2. நோய்; disease. (சா.அக.);. [அம்மாமை → ஆமாமை → ஆமை. அம்மாமை = செரியாமை. ஆமை → Skt. âma.] அம்மாமை பார்க்க;see ammāma. ஆமை3āmai, பெ. (n.)

ஆமைக்கட்டி	ஆமைக்கட்டிāmaikkaṭṭi, பெ. (n.) காய்ச்சலுக்கு ஏற்ற மருத்துவம் செய்யாததாலும், அடிக்கடி காய்ச்சலேற்படுவதாலும், மண்ணீரல் சுரந்து கட்டியைப் போலத் தோற்றுவிக்கும் ஒருவகை வீக்கம்; இதனைக் 'காய்ச்சற்கட்டி' என்றும் கூறுவர். இது, நாட்பட, வலிதோன்றாமல் பருத்துக் கனத்து இடப்பக்கம் மந்தமான வலியையுண்டக்கும். இது குழந்தைகளுக்குச் சில நேரங்களில் வயிற்றின் பாதியளவு பருத்து, சூணவயிறு ஏற்படக் காரணமாகும்; the enlargement of the spleen which is the result of repeated attacks of acute congestion - chronic congestion; it is also known as 'Ague cake". It comes on so gradually and painlessly, that if it is long left unattended to, until at length the enlarged organ excites fullness, weight and dull pain in the left side. Some times it is so protuberant that it fills up half the cavity of the abdomen developing in children a condition known as pot-belly (சா.அக.);. [ஆமை + கட்டி. ஆமை2 பார்க்க;see amai2.]
ஆமைக்கல்	ஆமைக்கல்āmaikkal, பெ. (n.) தரையிற் பதிக்கும் அறுகோணமுடைய கல்; hexagonal tile of stone for flooring. [ஆமை + கல்.]
ஆமைச்சுரம்	ஆமைச்சுரம்āmaiccuram, பெ. (n.) சிறுபிள்ளைகளுக்கு ஆமைக்கட்டியினால் வரும் ஒருவகைக் காய்ச்சல்; fever common in children due to the enlargement of the spleen – recurrent fever, relapsing fever. [ஆமை + சுரம்.]
ஆமைச்சூலை	ஆமைச்சூலைāmaiccūlai, பெ. (n.) செரியாமையால் தொப்பூழைத் துளைத்து நடுநரம்பு புண்போல் வலித்துப் புளித்த ஏப்பம், நாவறட்சி, உடம்பு வெளுப்பு முதலிய குணங்களோடு கூடிய ஒருவகைச் சூலைநோய்; a disease arising from intestinal indigestion. It is marked by gripping pain in the naval region, sour belch, dryness of the tongue, bodily pain and bloodlessness — Sabbural colic. [ஆமை + சூலை.]
ஆமைச்சொறி	ஆமைச்சொறிāmaiccoṟi, பெ. (n.) ஆமை உருவுடைய வெண்ணிறமான தோருயிரி; tortoise shaped white coloured animal living in the water. [ஆமை + சொறி.]
ஆமைத்தாலி	ஆமைத்தாலிāmaittāli, பெ. (n.) ஆமை வடிவில் செய்யப்பட்ட தாலி; gold tali, in turtle-shape. "ஆமைத்தாலி பூண்ட" (பெரியாழ். 1, 7 2);. ம. ஆமத்தாலி [ஆமை + தாலி.]
ஆமைதவழி	ஆமைதவழிāmaidavaḻi, பெ. (n.) ஆ நடமாட்டத்தால் ஆகாதென்று விலக்கிய நிலம்; and given up in consequence of a tortoise having crawled over it. "உடும்போடி ஆமைதவழி புற்றும்" (S..I.I. iii, 35);. [ஆமை + தவழி. தவழி = தவழ்ந்து சென்றதால் குற்றம்பட்ட நிலம். தவழ் + இ – தவழி. இகரம் உடைமை குறித்த ஈறு.]

ஆமைநங்கூரம்	ஆமைநங்கூரம்āmainaṅāram, பெ. (n.) ஆழமில்லாக் கடற்பரப்பில் கப்பலை நிறுத்துவதற்குரிய நங்கூரம்; a kind of anchor which is used in less deep sea. [ஆமை + நங்கூரம்.]
ஆமைநண்டு	ஆமைநண்டுāmainaṇṭu, பெ. (n.) ஆமையைப் போன்றதும், சிவந்த முட்களும் மஞ்சள் நிறமும் கொண்டதும், அலைமோதும் கடற்கரையோரத்தில் வாழ்வதுமாகிய ஒருவகைக் கடல் நண்டு; a sea-crab. resembling a turtle found on the sea-shore frequented by waves. It is yellow in colour with red spikes. (சா.அக.);. ம. ஆமநண்டு. [ஆமை + நண்டு.]
ஆமைநெய்	ஆமைநெய்āmainey, பெ. (n.) ஆமைக் கொழுப்பினின்றும் காய்ச்சியெடுக்கும் நெய்; or extracted from the fat of turtles - turtle fat. "ஊனாமைநெய் மூலமோட்டும்" (பதார்த்த. 151);. [ஆமை + நெய்.]
ஆமைப்பலகை	ஆமைப்பலகைāmaippalagai, பெ. (n.) ஆமை வடிவிற் செய்யப்பட்ட மணை; low wooden seat, shaped like a tortoise. ம. ஆமப்பலக [ஆமை + பலகை.]
ஆமைப்பூட்டு	ஆமைப்பூட்டுāmaippūṭṭu, பெ. (n.) ஆமை வடிவில் செய்யப்பட்ட பூட்டு; padlock, in the shape of a turtle (W);. (தஞ்சை. வழ.);. ம. ஆமத்தாழு. ஆமப்பூட்டு [ஆமை + பூட்டு.]
ஆமைமடி	ஆமைமடிāmaimaḍi, பெ. (n.) 1. பால்சுரப்புக் குறைந்த பெரியமடி; big udder yielding less milk. 2. பால் நிரம்பச் சுரக்கும் சிறுமடி (வி.);; compact udder yielding much milk (W.);. [ஆமை + மடி. ஆமையென்னும் அடைமொழி பால் சுரப்பின் மிகுதி காட்டும் பருமைப்பொது.]
ஆமைமுதுகோடு	ஆமைமுதுகோடுāmaimuduāṭu, பெ. (n.) ஆமையோடு பார்க்க;see amai-y-odu. [ஆமை + முதுகு + ஒடு.]

ஆமையடி	ஆமையடிāmaiyaḍi, பெ. (n.) ஆமையின் பாதத்தைப் போல் தோன்றும் ஒருவகைப் புண்; ulcer resembling the foot of a turtle. (சா.அக.);. [ஆமை + அடி. அடி = பாதம் ஆமையடி = ஆமையின் அடிபோன்ற புண்.]
ஆமையடிச்சிலந்தி லாளை	ஆமையடிச்சிலந்திலாளைāmaiyaḍiccilandilāḷai, பெ. (n.) ஒருவகைச் சிலந்தி நோய்; syphilitic resembling the impression left by a turtle foot. [ஆமை + அடி + சிலந்தி + வாளை.]
ஆமையாழ்	ஆமையாழ்āmaiyāḻ, பெ. (n.) செவ்வழி யாழ்த்திறம்; a kind of lute. (W);. [ஆமை + யாழ்.]
ஆமையோட்டுப் பொடி	ஆமையோட்டுப்பொடிāmaiyōḍḍuppoḍi, பெ. (n.) ஆமையோட்டினின்றும் செய்த நுண்பொடி; white calcined powder prepared out of turtle - shell. [ஆமை + ஒடு + பொடி.] ஆமையோட்டுப்பொடிāmaiyōḍḍuppoḍi, பெ.(n.) ஆமையோட்டுச் சாம்பல் (கி.வ.); calcinated medicinal powder of tortoise shell. [ஆமை+ஒட்டு+பொடி]
ஆமையோடு	ஆமையோடுāmaiyōṭu, பெ. (n.) ஆமையின் முதுகோடு; shell of a tortoise called caret. [ஆமை + ஒடு.]
ஆமைவேளா	ஆமைவேளாāmaivēḷā, பெ. (n.) ஆமையைப் போன்ற உருவமுடைய வேளாமீன் (தஞ்சை.மீ.வ.);. tortoise shaped sea fish. [ஆமை + வேளா.]

ஆய்	ஆய்1āytal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. நுணுகுதல்; to deminish, to be reduced. "ஒய்தலாய்தல் … உள்ளதன் நுணுக்கம்" (தொல்.சொல்.330);. 2. அழகமைதல்; to be or become beautiful. "ஆய்ந்த மோட்டின் வான்" (சீவக. 2395);. க. ஆய் [ஐ → அய் → ஆய். ஐ = அழகு, நுண்மை.] ஆய்2āytal, .செ.கு.வி. (v.i.) 1. முன்னாற்சாய்தல், முன்செலல்; to lean forward, to go forward. 2. வருந்துதல்; to suffer pain. "மடவாய் ஆய சிறிதவள் செல்லாள்" (திணைமாலை. 17);. 3. அசைதல்; to shake. "ஆய்மறியே" (திருக்கோ. 125 உரை);. 4. படர்தல், பரவுதல், உருகுதல், கலத்தல்; to spread, melt, mix. 5. வருதல்; to come, arrive. ம., க., தெ. ஆய்; து. ஆயுனி;பாலி. ஆய் (ஊதியம், இலாபம்);
ஆய்அண்டிரன்	ஆய்அண்டிரன்āyaṇṭiraṉ, பெ. (n.) 1. கடையெழு வள்ளல்களுள் ஒருவன்; one of the last seven philanthropic chiefs of sangam age. "ஆ அயண்டிர னடுபோ ரண்ணல்" (புறநா. 129.5);. [ஆய் + அண்டிரன். ஆய்7 பார்க்க see āy7: ஆண் + திறம் ஆண்டிறம் → ஆண்டிறன் + அண்டிரன் - அண்டிரன் = ஆண்டிறலோன், ஆண்டகை. ஒ.நோ. தெ. அண்டி (ஐயா); ஏமண்டி = என்னவய்யா. அட்லு செப்பகண்டி = அவ்வாறு சொல்லாதீர்கள். த. ஆண்டை → தெ. அண்டி.]
ஆய்எயினன்	ஆய்எயினன்āyeyiṉaṉ, பெ. (n.) கடைக்கழகக்காலப் புரவலன் (அக.நா. 148.);; a sangam noble. [ஆய்7 + எயினன்.]
ஆய்க்குடி	ஆய்க்குடிāykkuḍi, பெ. (n.) இடைச்சேரி, ஆயர்களின் குடியிருப்பு, ஆயர்பாடி; hamlet of the cowherd Caste. [ஆய் + குடி. ஆய் = ஆயர்.]
ஆய்க்குருவி	ஆய்க்குருவிāykkuruvi, பெ. (n.) மெதுவாய்ப் பறக்கும் குறுங்குருவி (நெல்லை.); tiny bird Ilying slowly. [ஆய் + குருவி.]
ஆய்க்குழல்	ஆய்க்குழல்āykkuḻl, பெ. (n.) ஆயக்குழல் பார்க்க;see aya-k-kulai. [ஆயர் + குழல் – ஆயக்குழல் → ஆய்க்குழல்.]

ஆய்குடி	ஆய்குடிāykuḍi, பெ. (n.) பொதியமலைச்சாரலிலுள்ள ஆய்வள்ளலின் ஊர்; native town ci the philanthropic Tamil chieftain Ay, on the slope of the hill Podiyamalai.
ஆய்ச்சல்	ஆய்ச்சல்1āyccal, பெ. (n.) விரைவு, விரைவுணர்ச்சி, வேகம் (செ.அக.);; impulse, heat. "வந்த ஆய்ச்சலிலே" (யாழ்ப்.);. [ஒருகா. பாய்ச்சல் → ஆய்ச்சல்.] ஆய்ச்சல்2āyccal, பெ. (n.) பாட்டம், முறை; turn, bout. ஆய்ச்சல் ஆய்ச்சலாய் மழை பெய்கிறது (வின்);. [ஒருகா. அச்சல் → ஆய்ச்சல்.] ஆய்ச்சல்3āyccal, பெ. (n.) பறிப்பு, அசைவு (கதி.அக.);; plucking, shaking. [ஆய் → ஆய்ச்சல்.] ஆய்3 பார்க்க;see ay3.
ஆய்ச்சாலிகம்	ஆய்ச்சாலிகம்āyccāligam, பெ. (n.) வெண்மிளகாய்; white chilly – (சா.அக.);. [ஆ = மாடு, ஆய் = மாட்டின் நிறம், வெண்மை. ஆய் + சாலிகம்.]
ஆய்ச்சி	ஆய்ச்சி1āycci, பெ. (n.) 1. தாய்; mother. (ஈடு. 6. 14);. 2. பாட்டி; grandmother. 3. மகளிரை மதிப்புரவாக அழைக்கும் விளி (இ.வ.);; hon. Expr. for woman (Loc.);. ம. ஆச்சி. [ஆய் → ஆய்ச்சி.] ஆய்ச்சி2āycci, பெ. (n.) இடைக்குல மடந்தை; woman of cowherd caste. ம. ஆச்சி, ஆச்சியார். [ஆய் → ஆய்த்தி → ஆய்ச்சி.] ஆய்த்தி பார்க்க;see aytti.
ஆய்ச்சூரி	ஆய்ச்சூரிāyccūri, பெ. (n.) வெண்கடுகு; white mustard. (சா.அக.); [ஆய். சூரி. ஆய் = வெண்மை.]

ஆய்ச்சூரிகம்	ஆய்ச்சூரிகம்āyccūrigam, பெ. (n.) ஆய்ச்சூரி பார்க்க;see āyccūri. [ஆய்ச்சூரி → ஆய்ச்சூரிகம்.]
ஆய்ச்சேவகம்	ஆய்ச்சேவகம்āyccēvagam, பெ. (n.) வெள்ளெருக்கு; white flowered giant swallow – wort. (சா.அக.);. [ஆய் + சேவகம். ஆய் = வெண்மை.]
ஆய்ஞன்	ஆய்ஞன்āyñaṉ, பெ. (n.) ஆராய்பவன்; investigator. (தொல். எழுத். 29 உரை);. [ஆய்நன் → ஆய்ஞன்.]
ஆய்த்தி	ஆய்த்திāytti, பெ. (n.) ஆயன் என்பதன் பெண்பால், இடைக்குலப்பெண்; woman of cowherd caste, føm. of ayan. [ஆய் → ஆய்த்தி.]
ஆய்த்தியர்	ஆய்த்தியர்āyttiyar, பெ. (n.) இடைச்சியர்; women of cowherd caste. "மாமருண் டன்ன மழைக்கண் சிற் றாய்த்தியர்" (கலித். 108 46);. [ஆ → ஆய் → ஆய்த்தி + அர்.]
ஆய்தக்குறுக்கம்	ஆய்தக்குறுக்கம்āytakkuṟukkam, பெ. (n.) "l" before த் 't' in combination, as in கல் + தீது – கஃறீது, முள் + தீது – முஃடீது and one of ten särbeluthu, q.v. மாத்திரை குறுகிய ஆய்தம் (நன், 97, உரை);. [ஆய்தம் + குறுக்கம்.]
ஆய்தசாலை	ஆய்தசாலைāytacālai, பெ. (n.) படைக்கலக் கொட்டில்; armoury, arsenal. "ஆயுதசாலையிலவுணர் கோன் மகன்" (கந்தபு. முதனா. 20);. ம. ஆயுதசால, க. ஆயுதசாலெ [ஆய்தம் + சாலை.]
ஆய்தத்தொடர்க் குற்றியலுகரம்	ஆய்தத்தொடர்க் குற்றியலுகரம்āytattoḍargguṟṟiyalugaram, பெ. (n.) ஆய்தம் மொழிக்கு ஈற்றயலாக நிற்க, ஈற்றில் வரும் வல்லெழுத்துகள் ஆறனுள் ஒன்றன் மேலூர்ந்து தன் மாத்திரையிற் குறைந்தொலிக்கும் உகரம்; shortened 'u' which stands as a vowel with the final six hard consonants being preceded by the letter, 'ak' known as aydam. எஃகு, கஃசு. [ஆய்தம் + தொடர் + குற்றியலுகரம்.]
ஆய்தத்தொடர்க் குற்றுகரம்	ஆய்தத்தொடர்க் குற்றுகரம்āytattoḍargguṟṟugaram, பெ. (n.) ஆய்தத்தொடர்க் குற்றியலுகரம் பார்க்க;seeaydat—todar-k-kutriyalugaram. [ஆய்தம் + தொடர் + குற்றுகரம். குறு + உகரம் - குற்றுகரம்.]

ஆய்தநஞ்சு	ஆய்தநஞ்சுāytanañju, பெ. (n.) ஆய்தம் பட்டதனால் உடம்பில் ஏற்பட்ட நஞ்சு; poison set in the system by operation (சா.அக.);. [ஆய்தம் + நஞ்சு.]
ஆய்தநோட்டம்	ஆய்தநோட்டம்āytanōṭṭam, பெ. (n.) ஆய்தத்தைப் பயன்படுத்திப் புண்புரையை நோட்டமிடுதல் (பரிசோதித்தல்);; examination of a wound cavity by a probe. (சா.அக);. [ஆய்தம் + நோட்டம்.]
ஆய்தப் பயன்படுத்தம்	ஆய்தப் பயன்படுத்தம்āytappayaṉpaḍuttam, பெ. (n.) கத்தி முதலிய கருவிகளை அறுவை மருத்துவம் செய்யும் போது உடம்பின் பகுதியில் செலுத்துதல்; use of surgical instruments in treatment. (சா.அக);. [ஆய்தம் + பயன்படுத்தல்.]
ஆய்தப்பயிற்சி	ஆய்தப்பயிற்சிāytappayiṟci, பெ. (n.) படைத்துறைப் பயிற்சி; military exercise. 2. சிலம்பம் முதலியவற்றிற் பயிற்சி; practice in the art of fencing etc. 3. படைக்கலம் பயில்கை; military exercise, training in the use of arms. (சா.அக.); ம. ஆயுதசிக்ச. [ஆய்தம் + பயிற்சி.]
ஆய்தப்புள்ளி	ஆய்தப்புள்ளிāytappuḷḷi, பெ. (n.) ஃ என்னும் ஆய்தவெழுத்து; letter ஃ 'ak' "குறியதன் முன்னர் ஆய்தப்புள்ளி" (நன். 90);. [ஆய்தம் + புள்ளி. புள்ளி = மெய்யெழுத்து. முப்புள்ளிகளாலாய எழுத்து.]
ஆய்தபண்டுவம்	ஆய்தபண்டுவம்āytabaṇṭuvam, பெ. (n.) கத்தி முதலிய கருவிகளினால் அறுத்துக் குணப்படுத்துதல்; surgical operation to which the human body is subjected, for curing disease; surgical treatment. (சா.அக);. [ஆய்தம் + பண்டுவம்.]
ஆய்தபாணி	ஆய்தபாணிāytapāṇi, பெ. (n.) கையில் ஆய்தம் ஏந்தியவன்; man who has weapon in his hand. (சா.ஆக);. [ஆய்தம் + பாணி.]

ஆய்தபிள்ளைப்பேறு	ஆய்தபிள்ளைப்பேறுāytabiḷḷaibbēṟu, பெ. (n.) பிள்ளைப் பேற்றின்போது ஆய்தத்தை உட்செலுத்திக் குழந்தையை வெளிப்படுத்துதல்; child birth facilitated by the use of instruments such as forceps etc. (சா.அக);. [ஆய்தம் + பிள்ளை + பேறு.]
ஆய்தபூசை	ஆய்தபூசைāytapūcai, பெ. (n.) படைக்கலப் பூசை. கன்னி (புரட்டாசி);த் திங்கள் வளர்பிறை முதனாள் முதற்கொண்டு அலைமகள் கலைமகள் மலைமகள் ஆகிய முத்தேவியரையும் மும்மூன்று நாளாக ஒன்பது நாள்வரை படைக்கலங்களும் பொத்தகங்களும் படைத்துச் செய்யும் பூசை. இக்காலத்துத் தொன்மி (நவமி); நாளில் மட்டும் செய்யப்படுகிறது; worship of weapons, tools, books etc. on the ninth day of navarathri. [ஆய்தம் + பூசை.]
ஆய்தம்	ஆய்தம்1āytam, பெ. (n.) சார்பெழுத்துகளுள் ஒன்றானதும், நுணுகி ஒலிப்பதும் மெய்யெழுத்து எனக் கொள்ளப்படினும், மெய்க்கும் உயிர்க்கும் இடைப்பட்ட தன்மையுடைமையால் தனிநிலையென்று பெயர்பெற்றதுமான ஃ என்னும் ஆய்தவெழுத்து; the letter ... so called from the indistinctness of its sound, or form the peculiarity and minuteness of its form. It is chiefly a consonant but sometimes occurs as a vowel, yet it cannot be confounded with another letter (W);. [ஆய் → ஆய்தம். ஆய்தல் = நுணுகுதல். மொழி முதலாகாமையின் உயிரெழுத்தாகக் கொள்ளப்படாததும், உயிரேற இடந்தந்து உயிர் மெய்யெழுத்தாகக் கொள்ளப்படாததுமாகிய ஆய்த வெழுத்து ஒசையினிமை கருதி நுணுகி (அஃகி); ஒலித்தலின் ஆய்தம் எனப்பட்டது.] ஆய்தம்2āytam, பெ. (n.) 1. மயிரையும் இருபிளப்பாகச் செய்யத் தகுந்தவாறு மிகு கூர்மையுடையதாகவும், பிடி சரிவர அமைந்ததாகவும் உள்ள அறுவை மருத்துவக் கருவி, நுண்ணிய சிறு கத்தி; sharp surgical instrument, knife well-shaped, well-ground and fitted with a convenient handle. It should be so sharp as to be capable of cutting or splitting a hair. 2. படைக்கலம்; weapon, arms. "ஆயுத மனேகவித மானவை யெனப்பலவு மழகுற வியற்றியும்" (பாரதவாரணா.57);. 3. துணைக்கருவி; tool, implement, instrument. ம. ஆயுதம்; க. ஆயுத;தெ. ஆயுதமு. Skt. ayudha. [ஆ → ஆய் → ஆய்தம்.] நுனுகுதல் சிறுத்தல் கூர்மையாதல் நுணுகக் கூராக்கப்பட்ட கத்தி அல்லது
ஆய்தமிழுக்குமலை	ஆய்தமிழுக்குமலைāytamiḻukkumalai, பெ. (n.) இரும்பு மலை; mountain containing the iron ore. (சா.அக);. [ஆய்தம் + இழுக்கும் + மலை.]

ஆய்தல்	ஆய்தல்āytal, தொ.பெ. (vbl.n.) 1 ஆராய்தல்; examination. "பல்லோராய்ந்த நூல் வெள்ளங் கடந்தனன்" (பாரத. குருகுல. 87);. 2. காய் முதலியவைகளைப் பிரித்தெடுத்தல்; plucking, collecting. 3. தெரிந்தெடுத்தல்; selection. "அணங்கு கொ லாய் மயில் கொல்லோ" (குறள். 1081);. 4. சிறிதாதல்; reduction. "ஒய்த லாய்தல்" (தொல். சொல். 330);. 5. வருந்துதல்; suffering (திணைமாலை. 17);. 6. அசைதல்; movement. "ஆய்மறியே" (திருக்கோ.125 உரை);. 7. சோதனை செய்தல்; check, search. 8. கொண்டாடுதல்; celebration. "ஆயுமடுதிற லார்க்கு" (பு.வெ. 4, 16);. 9. கொய்தல்; cutting. 10. காம்பு களைதல்; removing stem. 11. குத்துதல் …
ஆய்தூவி	ஆய்தூவிāyduvi, பெ. (n.) சூட்டுமயிர்; crest, plume. "ஆய்தூ வியனமென" (கலித்.56-14);. 2. அழகிய சிறகு; handsome feather. [ஆய் + மயிர்.]
ஆய்ந்த கீரை	ஆய்ந்த கீரைāyndaārai, பெ. (n.) காம்புகளைந்த கீரை; leaves from which the stems of the pedicles are nipped off. [ஆய் → ஆய்ந்த + கீரை.]
ஆய்ந்த வலை	ஆய்ந்த வலைāyndavalai, பெ. (n.) மீன்பிடிக்கும் பெருங்கண் வலை; a kind of fishing net with loose holes. (முகவை. மீனவ.); [ஆய் = பெரியது. ஆய் → ஆய்ந்த + வலை.]
ஆய்ந்துயர் காந்தி	ஆய்ந்துயர் காந்திāynduyarkāndi, பெ. (n.) கற்காவி; [ஆய்ந்து + உயர் + காந்தி.]
ஆய்ந்துயர்காவி	ஆய்ந்துயர்காவிāynduyarkāvi, பெ. (n.) ஆய்ந்துயர் காந்தி பார்க்க;see aynduyar-kandi.

ஆய்ந்தோர்	ஆய்ந்தோர்āyndōr, பெ. (n.) 1. அறிஞர் (திவா.);; wise men, those who have studied deeply. 2. புலவர் (த.சொ.அக.);; poets, scholars. [ஆய் - ஆய்ந்தோர்.]
ஆய்நலம்	ஆய்நலம்āynalam, பெ. (n.) 1. அழகிய நலம் (ஐங்குறு.);; loveliness. 2. மெலிந்த அழகு (ஐங்குறு.);; grace, elegance. [ஆய் + நலம்.]
ஆய்நுதல்	ஆய்நுதல்āynudal, பெ. (n.) அழகுறைந்த நெற்றி (ஐங்குறு.);; lovely forehead. [ஆய் + நுதல்.]
ஆய்ப்பாடி	ஆய்ப்பாடிāyppāṭi, பெ. (n.) ஆயர்பாடி, இடையருர்; hamlet inhabited by cowherds. "சீர்மல்கும் ஆய்ப் பாடிச் செல்வச் சிறுமீர்காள்" (திருப்பா.1);. ம. ஆயம்பாடி. ஆய்ப்பாடி [ஆய + பாடி.]
ஆய்ப்பு	ஆய்ப்புāyppu, பெ. (n.) 1. அசைப்பு (கதி.அக.);; movement. 2. வீச்சு (கதி.அக.);; blowing, throwing. 3. அடி சுருங்குதல்; being reduced in circumstances, power, energies. "தேய்ப்புண்டவனும் சில சில் கணை யாலாய்ப் புண்டவனும்" (கம்பரா. அதிகா. 10);. 4. வருத்தம்; sorrow. [ஆய் ஆய்ப்பு.]
ஆய்பு	ஆய்புāypu, வி.எ. (adv.) adv. having searched. [ஆய் → ஆய்பு.]
ஆய்மகன்	ஆய்மகன்āymagaṉ, பெ. (n.) இடைக்குலப்பெண்; cowherdess. [ஆய் + மகள்.] ஆய்மகன்āymagaṉ, பெ. (n.) இடையன்; cowherd. [ஆய் + மகன்.]

ஆய்மதி	ஆய்மதிāymadi, பெ. (n.) 1. நுண்ணறிவு (கதி.அக);.; intelligence. 2. ஒளியற்ற நிலவு (த.சொ.அக.);; dull moon "ஆய்மதி மொய்கொள் பூமி முளைப்பது போலவே" (சிந்தா. 345);. [ஆய் + மதி.]
ஆய்மயில்	ஆய்மயில்āymayil, பெ. (n.) 1. அழகிய மயில்; beautiful peacock. "அணங்கு கொல் ஆய்மயில் கொல்லோ". (குறள். 1081);. 2. விசை குறைந்த மயில் (த.சொ.அக.);. "அஃகிய மதுகை தன்னா லாய்மயி லூரு மாங்கண்" (சிந்தா. நாமக. 270);. [ஆய் + மயில்.]
ஆய்மலர்	ஆய்மலர்āymalar, பெ. (n.) 1. தாமரை மலர்; lotus flower. 2. தெரிந்தெடுத்த மலர்; chosen or choicest flower (கதி.அக.);. 3. காம்பு களைந்த மலர்; flower from which the pedicle is nipped off. (சா.அக.);. [ஆய் + மலர்.]
ஆய்மை	ஆய்மைāymai, பெ. (n.) 1. ஆராயுந்தன்மை; spirit of investigation. "ஆய்மையின் மந்திரத்தறிஞானம்" (கம்பரா. சடாயுகா. 5);. 2. நுண்ணிய பொருள்; subtle meaning. (திருவாலவா. நகர. 11);.
ஆய்வா	ஆய்வா1āyvāvarudal, 18 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கூடி வருதல், மேம்பட்டு வருதல் (இ.வ.);; to bring good luck (Loc.); ஆய்வந்த வீடு (தருமபுரி);. [ஆகி + வா - ஆகிவா → ஆய்வா (கொ.வ.); ஆகிவா-தல் பார்க்க;see agiva.] ஆய்வா2āyvāvarudal, 15. செ.குன்றாவி. (v.t.) ஆராய்தல்; to investigate, scrutinise, do research in. "தண்டமிழாய்வந்திலார்" (பரிபா. 9, 25);. [ஆய் + வா.]
ஆய்விடு-தல்	ஆய்விடு-தல்āyviḍudal, 18. செ.குன்றாவி. (v.t.) ஆராய்தல்; to investigate, scrutinise. "தாங்கித்தேடி யாய்விட்டுப் பிரமனழ" (திருவிளை. விருத்த. 29);. [ஆய் + விடு.]

ஆய்வு	ஆய்வுāyvu, பெ. (n.) 1. ஆராய்கை; critical study, investigation, research, "ஆய்வரும் பெருவலி யரக்கர் நாமமே" (கம்பரர். ஆரணி. அகத்தி. 5);. 2. அகலம் (திவா.);; width, breadth. 3. நுணுக்கம்; minuteness. diminution, reduction. 4. வருத்தம்; distress, suffering. 5. அழகு; beauty. [ஆய் → ஆய்வு.]
ஆய்வுளி	ஆய்வுளிāyvuḷi, பெ. (n.) மின்கடத்தியில் மின்னோட்டமுள்ளதா வென்பதையறியவுதவும் சிறு கருவி; tester. [ஆய் + ஒளி.]
ஆய்வை	ஆய்வைāyvai, பெ. (n.) துயிலிடம் (பிங்.);; sleeping place. [ஆய் → ஆய்வை.]
ஆயக்கட்டு	ஆயக்கட்டுāyakkaṭṭu, பெ. (n.) 1. குளப்புரவு (CG);; entire extent of land irrigated by a tank. 2. சிற்றூரின் மொத்த நில அளவுக்கணக்கு (CG);; measurement of land determining the boundaries of a village, old settlement register. 3. பொய்மொழி (வின்.);; deceitful fabrication, false statement (W.);. [ஒருகா. ஆகிய கட்டு → ஆயக்கட்டு, கட்டு = பரப்பு. ஆகிய = மொத்தமான, ஆயக்கட்டு = மொத்தப் பரப்பளவு. 3. ஆயக்கட்டு = முழுமையான கட்டுக்கதை, பொய்.]
ஆயக்கட்டு மானியம்	ஆயக்கட்டு மானியம்āyakkaṭṭumāṉiyam, பெ. (n.) அரசினர் வழங்கிய உரிமைப் பட்டயத்தின் வண்ணம் பணமாகப் பெறும் மேரை; money al. lowance claimed under Government sanads (R.T.);. [ஆயக்கட்டு + மானியம்.]
ஆயக்கம்	ஆயக்கம்āyakkam, பெ. (n.) மொத்த வெண் (இவ);; total number (Loc.);. [ஆய் → ஆயக்கம்.]

ஆயக்கர்	ஆயக்கர்āyakkar, பெ. (n.) சிற்றூர்ப் பொதுப் பணியாளருள் மேரை பெறும் தகுதியுடையவர்கள்; class of village servants who for their services to the village community, are entitled to a portion of the crop (R.T.);. [ஆயம் → ஆயக்கர். ஆயம் = விளைச்சல், வருவாய்.]
ஆயக்கல்	ஆயக்கல்āyakkal, பெ. (n.) காரக்கல், ஆய்க்கல்; a kind of caustic mineral stone (W);. [ஆய் + கல் – ஆய்க்கல் → ஆயக்கல்.]
ஆயக்காரன்	ஆயக்காரன்āyakkāraṉ, பெ. (n.) வரிவாங்குபவன்; tax-collector. 2. (கிறித்.);. விடுதியின் உரிமையாளர்; publican (செ.அக.);. [ஆயம் + காரன்]
ஆயக்காரி	ஆயக்காரிāyakkāri, பெ. (n.) விலைமகள், பொதுமகள்; whore. "கொள்ளுமாயக் காரிகள்" (திருப்பு. 571);. [ஆயம் = வருவாய். ஆயம் → ஆயக்காரி]
ஆயக்கால்	ஆயக்கால்āyakkāl, பெ. (n.) 1. பல்லாக்கு, ஊர்வலத் திருமேனிக்குரிய சப்பரம் போன்றவற்றைச் சுமந்து செல்வோர் சிறிது நேரம் முட்டுக் கொடுத்து நிறுத்த உதவும், அணிகம் (வாகனம்); தாங்கும் கவைத்த முட்டுக்கால், குத்துக்கால்; forked stick on which a palanquin or the vehicle of an idol may rest when carried in procession through the streets. 2. முட்டுக் கொடுக்க உதவும் கட்டை, முட்டுக்கால்; prop to a wall or roof. [ஆய் = வலிமை. ஆய் → ஆய + கால் ஆயக்கால்.]
ஆயக்குழல்	ஆயக்குழல்āyakkuḻl, பெ. (n.) புல்லாங்குழல் (புதுவை);; flute of the cowherds (Pond.); ம. ஆயக்குழல் [ஆயர் + குழல் – ஆயர்குழல் → ஆயக்குழல்.]
ஆயக்கோல்	ஆயக்கோல்āyakāl, பெ. (n.) ஆயக்கால் பார்க்க;see aya-k-kal. [ஆயக்கால் → ஆயக்கோல்.]
ஆயச்சாவடி	ஆயச்சாவடிāyaccāvaḍi, பெ. (n.) சுங்கத்துறை (வின்.);; customs office (W);. [ஆயம் + சாவடி. ஆயம் = வரி.]

ஆயசம்	ஆயசம்āyasam, பெ. (n.) 1. இரும்பு; iron, ferrus. 2. இரும்புக்கருவி; iron weapon. 3. இரும்புச்சட்டை; iron clothing. (த.சொ.அக.);. ம. ஆயச [ஒருகா. ஆயம் → ஆயசம்.]
ஆயத்தப்படு-தல்	ஆயத்தப்படு-தல்āyaddappaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) அணியமாதல், (தயாராதல்); (கதி. அக.);; to get ready. [ஆயத்தம் + படு.]
ஆயத்தம்	ஆயத்தம்1āyattam, பெ. (n.) கூர்மை; sharpness. 2. சீற்றம்; anger. 3. தள்ளுகை; rejection. [ஆய்7 → ஆயத்தம்.] த.ஆயத்தம் = Skt. ayasta. ஆயத்தம்2āyattam, பெ. (n.) 1. முன்னேற்பாடு; preparedness. 2. அணியம் (தயார்);; readiness. "மோக்குமுன் வாலுகமெழற் காயத்த மென்னின்" (தைலவ.பாயிர.43);. 3. போருக்கு அணியமாயிருத்தல்; warlike preparation, equipment. (கம்பரா. கும்பக. 77);. 4. முயற்சி (த.சொ.அக.);; effort, perseverance. தெ. ஆயத்தமு;து., ம. ஆயத்த. [ஆய்7 → ஆயத்தம்.] ஆயத்தம்3āyattam, பெ. (n.) [ஒருகா. [illegible] நுண்மை [illegible] நுண்ணிய [illegible]]
ஆயத்தலம்	ஆயத்தலம்1āyattalam, பெ. (n.) ஆயத்துறை; customs department. 2. சுங்கச்சாவடி (வின்.);; customs office (W.);. [ஆயம் + தலம். ஆயம் - வருவாய், வரி, வரிதண்டும் துறை. Skt. sthala. → த.தலம்.] ஆயத்தலம்2āyattalam, பெ. (n.) உடம்பில் மருமப் பகுதி; vital part of body. தெ. ஆயமு [ஆயம் + தலம். ஆயம் = மென்மை. Ski.sthala → த. தலம்.]

ஆயத்தன்	ஆயத்தன்āyattaṉ, பெ. (n.) 1. அடிப்பட்டவன்; experienced person. 2. கூர்மையுள்ளவன்; intelligent man. 3. தள்ளப்பட்டவன் (சப்த. கற்ப);; one who is neglected or rejected. [ஆயத்தம் → ஆயத்தன்.]
ஆயத்தார்	ஆயத்தார்āyattār, பெ. (n.) தோழியர் கூட்டம்; female companions, female attendants of a lady. "ஓங்கிய வாயத்தாரு மேறினா ருடனத் திண்டேர்" (திரு விளை. திருமணப்.8);. [ஆயம் → ஆயத்தார்.]
ஆயத்தி	ஆயத்திāyatti, பெ. (n.) 1. நாள்; day. 2. எல்லை; boundary. 3. அன்பு; affection. 4 வலி; strength. 5. தன் வயப்படுத்தும் திறன்; power of fascinating. (செ.அக.);. 6. நன்னடை; good conduct. 7. நீளம்; length. (த.சொ.அக.);. க. ஆயதி [ஆயம் → ஆயத்தி.]
ஆயத்துய்த்தல்	ஆயத்துய்த்தல்āyattuyttal, பெ. (n.) தலைவியைப் பாங்கி முதலிய மகளிர் கூட்டத்தில் விடுதல்; leaving the heroine to the company of lady attendants. [ஆயும் + அத்து + உய்த்தல். ஆயம் = தோழியர்கூட்டம். 'அத்து' சாரியை. உய்த்தல் = செலுத்துதல், செல்ல விடுதல்.]
ஆயத்துறை	ஆயத்துறைāyattuṟai, பெ. (n.) தீர்வைத்துறை (சுங்கச்சாவடி);; custom house, place where tolls are collected. "ஆயத்துறையிற் பிறந்தந்தணர் பால் குடித்து" (தனிப்பா. ii.16,34);. [ஆயம் + துறை.]
ஆயதம்	ஆயதம்āyadam, பெ. (n.) 1. அகலங் குறைந்து நீளம் கூடியிருக்கும் வடிவம்; oblong rectangle. 2. நீளம் (சூ.நி.);; length. 3. அளவிற் பெருமை; big in magnitude. [ஆ → ஆய்7 → ஆயத்தம் → ஆயதம்.]

ஆயதி	ஆயதிāyadi, பெ. (n.) பொருந்துகை; connection, fitting. 2. வருங்காலம்; future. 3. நீளம்; length. 4. பெருமை, மேம்பாடு; dignity. (செ.அக.);. 5. அடைதல்; reaching. 6. சந்திப்பு; junction, meeting 7. மனவடக்கம்; politeness. (தா.சொ.அக.);. 8. மனைவி; wife. [ஆயத்தி → ஆயதி.]
ஆயத்துக்குள்ளே மாயம்	ஆயத்துக்குள்ளே மாயம்āyattukkuḷḷēmāyam, பெ. (n.) சிறுவாணிகத்தில் கிடைத்த சிறு ஊதியம் (கதி.அக.);; small gain in a small trade. [ஆயம் + அத்து + கு + உள்ளே + மாயம்.] ஆயம் = வருவாய்.
ஆயந்தி	ஆயந்திāyandi, பெ. (n.) தமையன் மனைவி (இ.வ.);; elder brother's wife (Loc.);. [ஒருகா. ஐயன் + தேவி → ஐயந்தேவி → ஆயந்தேவி → ஆயந்தி.]
ஆயந்தீர்-த்தல்	ஆயந்தீர்-த்தல்āyandīrttal, 4 செ.கு.வி. (v.t.) வரி செலுத்துதல்; to pay toll or duty (R);. [ஆயம் + தீர்.]
ஆயப்பாலை	ஆயப்பாலை1āyappālai, பெ. (n.) one of the four modes of the ancient Tamil music. அது 'ஆயஞ் சதுரந் திரிகோணம் வட்டமெனப் - பாய நான்கும் பாலையாகும் என்பதனாற் பெறப்படும்' (சிலப். 17, ஆய்ச்சியர், எடுத்துக்காட்டு - உரை, பக்.. 4052);. [ஆயம் + பாலை (ஆயம் = செவ்வகம்);.] ஆயப்பாலை2āyappālai, பெ. (n.) கொடிப்பாலை; green wax-flower. (சா.அக.);. [ஆயம் + பாலை.]
ஆயப்பொருத்தம்	ஆயப்பொருத்தம்āyapporuttam, பெ. (n.) மனைப் பொருத்தங்களுள் ஓரமைப்பு; one of the points of suitability in designing a house according to traditional practice. [ஆயம் + பொருத்தம்.] மனையின் நீள அகலங்களைப் பெருக்கி வந்த குழியை எட்டால் வகுக்க மீதி எண் ஆயமாகும். எட்டால் வகுக்க மீதி இல்லை எனில் மிகுதி எட்டு என்று கொண்டு பலன்காண வேண்டும். கருட ஆயம், புறா ஆயம்;சிங்க ஆயம், சுவான ஆயம், சுப ஆயம், காக்கை ஆயம், யானை ஆயம், கழுதை ஆயம் என எட்டாகும். இவற்றில் 1,3,5 நன்றாம். (மனைநூல்.); ஆயம் பார்க்க;see ayam.

ஆயம்	ஆயம்1āyam, பெ. (n.) நீளம்; length. (அக.நி.);. 2. மக்கள் தொகுதி, கூட்டம்; crowd of people. "ஆயமெல்லாமது சொல்லிப்போக" (நீலகேசி,2);; "வெற்பராயமோடி" (பெரியபு. கண்ண.77);. 3. தோழி, தோழியர் கூட்டம்; female attendants of a lady. "சூழுடை யாயத்தை நீக்கும் விதி" (திருக்கோ.7);. 4. மாட்டுமந்தை; held of cows. (சிலப்.17. உரைப்பாட்டுமடை.5);. ம. ஆய; க. ஆய்; து. ஆயு; குட. ஆய்; பர். ஆர்ச்; கோண். ஆகாணா; கூ. ஆச்சு; குவி. ஆத; மா. ஆதெ; குருக். ஆத;மா. ஆதெ. [ஆ → ஆயம். ஆ = முன்செலற் கருத்துவேர், முன்செலல், கூடுதல், திரளுதல் பொருளில், இச்சொல் புடைபெயரும்.] ஆயம்2āyam, பெ. (n.) 1. 34 விரல் (அங்குலம்); ஆழமுள்ள குழி (சர்வா. சிற். பக் 21);; pit34" deep, standard of measurement. 2. மந்தணம் (இரகசியம்);; secret. 'உன்னாலல்லது அவ்வாயம் வெளிப்பட்டிருக்குமோ" (குருபரம். 126);. 3. உடம்பின் மருமமான பகுதி; most delicate part of the body. பறவையை ஆயம் பார்த்து அடித்தான் (உ.வ.);. ம. ஆயம்; க. து ஆய;தெ. ஆயமு.
ஆயமலர்	ஆயமலர்āyamalar, பெ. (n.) தாமரை; lotus. (சா.அக.); [ஆய் = வெண்மை. ஆயமலர் = வெண்டாமரை.]
ஆயமானம்	ஆயமானம்āyamāṉam, பெ. (n.) 1. உயிர்நிலை; vita part. 2. மந்தணம் (இரகசியம்);; secret. [ஆயும் → ஆயமானம்.]
ஆயமேரை	ஆயமேரைāyamērai, பெ. (n.) சிற்றூர்ப் பணியாளர்க்குத் தரும் தவசம்; portion of the crop assigned to the village servants, at harvest time (R.T);. [ஆயம் + மேரை.]
ஆயர்	ஆயர்āyar, பெ. (n.) இடையர்; people of cow herd caste "ஆயர் வேட்டுவ ராடுஉ த்திணைப்பெயர்" (தொல். பொருள். அகத். 23);. ம. ஆயர். [ஆயம் → ஆயர்.]
ஆயர்குலம்	ஆயர்குலம்āyarkulam, பெ. (n.) இடையர்குலம்; cowherd caste.

ஆயர்பாடி	ஆயர்பாடிāyarpāṭi, பெ. (n.) இடையரூர்; village of the cowherds. "ஆநிரை புரக்கு மாயர்பாடியிலொளித்து வைகும்" (கூர்மபு. கண்ணனவ. 17);. ம. ஆயன்பாடி. [ஆயர் + பாடி.]
ஆயர்பிரான்	ஆயர்பிரான்āyarpirāṉ, பெ. (n.) கண்ணன்; Lord Krisna. [ஆயர் + (பெருமான்); பிரான்.]
ஆயல்	ஆயல்1āyal, பெ. (n.) ஆராய்தல்; examination scrutiny. "ஆயோதனத்துக்குறுநீர்மைகளாயற்றார்" (பாரத வெளிப்பா. 30);. 2. நுண்மை; minuteness 3. தெரிதல்; knowing, learning. 4. தெளிதல் clearing, comprehension. 5. ஊழ்கத்திலிருத்தல் (தியானித்தல்);; being in meditation. [ஆய் → ஆயல்.] ஆயல்2āyal, பெ. (n.) 1. பறித்தல்; plucking, cutting collecting. 2. களைந்துவிடுதல்; removal, taking away 3. தெரிந்தெடுத்தல்; selection. [ஆய் → ஆயல்.]
ஆயலோட்டல்	ஆயலோட்டல்āyalōṭṭal, தொ.பெ. (vbl.n.) பயிர் விளைந்த நிலத்தில் மகளிர் பறவைகளை வெருட்டுதல்; scaring away birds from the crops, by women shouting. [ஒருகா. 'ஆயோ' என ஒலியெழுப்பிப் பறவைகளை விரட்டுதலால் வந்த வினையாகலாம். ஆயோ + ஒட்டல் - ஆயலோட்டல்.]

ஆயவன்	ஆயவன்1āyavaṉ, பெ. (n.) 1. அவன்; he, that man. "நெற்றி நாட்டத்தாலாயவன் சுடருதவியோர்" மதலையாயமாவானே யினான்' (கந்தபு.துணைவர். 2.);. 2. அத்தகையவன்; such a one; 'ஆயவனோர் பகல்' (கம்பரா. திருவவ.1);. ம. ஆயவன்;தெ. ஆயன. [ஆ (சேய்மைச்சுட்டு); + அவன் - ஆயவன்.] ஆயவன்2āyavaṉ, பெ. (n.) வலுவுள்ளவன்; strong man. ம. ஆயவன் [ஆய + அவன் - ஆயவன்.]
ஆயவியயம்	ஆயவியயம்āyaviyayam, பெ. (n.) ஆயச்செலவு பார்க்க;see aya-c-celavu. [ஆயம் + Skt. viyayam.]
ஆயன்	ஆயன்āyaṉ, பெ. (n.) இடையன்; cow keeper of the cowherd caste, herdsman. 2. கண்ணன்; name of Krishna, as a herdsman – ninth incarnation of Visnu. [ஆ → ஆயன். 'அன்' ஆண்பாலீறு. ஆ = மாடு (பசு);.]
ஆயா	ஆயா1āyā, பெ. (n.) காஞ்சிமரம், இலைகளடர்ந்து பெரிதாக வளரும் இம்மரத்தின் இலைகளை வதக்கிக் கட்டிக்கு வைத்துக் கட்டுவர். இதன் வித்தினின்று எண்ணெய் எடுக்கப்படும்; Holop. telea integigrifolia alias Elums integrifolia. It is a large tree with dense dark green foliage. Crushed leaves are applied to boils and an oil is extracted from the seeds. [ஆய் → ஆயா.] ஆயா2āyā, பெ. (n.) பாட்டி; grand mother. 2. செவிலி (கொ.வ.);; nurse, lady's chamber maid (Colloq.);. ம. ஆய; க. ஆயி (அம்மா);; .கொலா. அய், ஆய்;பிரா. ஆய் (அம்மா); Port. aia. Hind. aya (waiting woman maid); Beng. ayi. ayi; sind, àyi, Mar. àgi [ஆயாள் → ஆயா. ஆயா என்பது விளிவடிவம் இது இன்று உலகவழக்கில் வழுவமைதி பெற்று எழுவாயாக வழங்கிவருகிறது என்பதும் ஏலாது. ஆயாள் என்னும் எழுவாய் கொச்சைவழக்கில் ஈறு குறைந்து நிற்றலின் 'ஆயா' எழுவாயேயாம்.] ஆயாள் பார்க்க;see ayal.

ஆயாசம்	ஆயாசம்āyācam, பெ. (n.) 1. களைப்பு; fatigue, weariness. எனக்கு ஆயாசமாயிருக்கிறது (உ.வ.);. 2. மனவருத்தம் (கொ.வ.);; mental worry. நான் சொன்னது உனக்கு ஆயாசமாயிருக்கிறதா? 3. துயரம்; distress. அந்தச் செயல் ஆயாசம் மிக அதிகம் (உ.வ.); 4. இளைப்பு; emaciation. Skt. a – yasa. ம. ஆயாசம். [அயா → ஆயா → ஆயாசம். அயா = களைப்பு, வருத்தம், துன்பம். அயாயம் பார்க்க;see ayayam.] ஆயாசம்2āyācam, பெ. (n.) முயற்சி (த.சொ.அக);; effort, exertion, earnestness. [அயா → ஆயா → ஆயாசம். அயாயம் பார்க்க. see ayayam வருத்தத்தைக் குறிக்கும் 'அயா' வினின்று வருத்திச் செய்யும் உழைப்பாகிய முயற்சியும் 'ஆயாசம்' எனப்பட்டது.]
ஆயாதி	ஆயாதிāyāti, பெ. (n.) மரவேலை அல்லது கட்டட வேலையில் அளவமைத்துத் திட்டமிடுதல்; planning the work in carpentry or building construction. [ஆயம் + ஆதி.]
ஆயாநெல்	ஆயாநெல்āyānel, பெ. (n.) தூற்றாத நெல்;பnsited paddy. (W.);. [ஆயாத + நெல்.]
ஆயாள்	ஆயாள்āyāḷ, பெ. (n.) 1. தாய்; mother. 2. பாட்டி; grand mother. 3. முதியவள், மூதாட்டி; old woman. 4. செவிலித்தாய்; foster mother, nurse. Sind. āyal [ஆய் → ஆயாள். ஐயை → ஆய் → ஆயாள். ஐயன் = தந்தை (கொங்.வ.); ஐயை = தாய்.]
ஆயான்	ஆயான்āyāṉ, பெ. (n.) 1. ஆகியிருப்பவன்; one who has become. 2. தமையன் (தஞ்.);; elder brother (Tj);. 3. மூத்தவன்; elderly person. 4. தந்தை (இ.வ.);; father (Loc.);. 5. கார் காத்த வேளாள வகுப்பினன் (நெல்லை);; member of the Kār Kātta Vellala Community (Tn);. [1. ஆகியவன் → ஆகியான் ஆயான். 2, 3, 4 ஆ → ஆய் → ஆயான். ஆ = முன்செலற் கருத்துவேர். முன்னவன், பெரியோன், மூத்தவன்.]

ஆயிட்டு	ஆயிட்டுāyiṭṭu, இடை. (conj.) ஆகையால்; therefore. "அத்துவித மென்ற சொல்லே அந்நிய நாத்தியை யுணர்த்து மாயிட்டு" (சி.போ. 2, 1 வார்த்திக.);. 'ஆயிட்டு இவளை வேண்டா என்றன்றோ கொடு புக்கதென்கிறாள்' (ஈடு. 6, 5, 3);. [ஆயிடலால் → ஆயிட்டு. ஆயிடலால் பார்க்க;see iyiqalâi.]
ஆயிடல்	ஆயிடல்āyiḍal, பெ. (n.) 1. தோன்றுதல், ஆகுதல் (த.சொ.அக.);; becoming, happening, growth. [ஆய் + இடு + அல்.]
ஆயிடலால்	ஆயிடலால்āyiḍalāl, இடை. (conj.) ஆகையால்; therefore. "இனி மழைபெய்து குளம் நிறைந்த தென் புழிப் போல ஆயிடலாலென்பது ஆயிட்டெனத் திரிந்த தென்றலு மொன்று' (த.சொ.அக.);. [ஆய் + இடு + அல் + ஆல்.]
ஆயிடை	ஆயிடைāyiḍai, பெ. (n.) அவ்விடம்; that place. "இனியாயிடை வந்திடும் அரசர் செய்கையும்" (கந்தபு. தெய்வ. 102); (சூ.வ.357); - கு.வி.எ. (adv.); 1. அக்காலத்து; at that time. (சீவக. 219);. 2. அவ்வளவில்; during that time. "ஆயிடை ஆரஞர் உற்றனகண்" (குறள் - 1179);. ம. ஆயிட;பட. ஆயொடெ. [ஆ + இடை. ஆ – சேய்மைச்சுட்டு. இடை → இடம், பாலம்.]
ஆயிரக்கதிரன்	ஆயிரக்கதிரன்āyirakkadiraṉ, பெ. (n.) கதிரவன், சூரியன்; sun. [ஆயிரம் + கதிரவன்.]
ஆயிரக்காலி	ஆயிரக்காலிāyirakkāli, பெ. (n.) 1. மரவட்டை (வின்.);; millepede, Myriopoda (W.);. 2. துடைப்பம்; broom. 3. செவ்வட்டை; a red variety of Myriapod (சா.அக);. ம. ஆயிரக்காலன் [ஆயிரம் + காலி.]
ஆயிரக்கான்மண்டபம்	ஆயிரக்கான்மண்டபம்āyirakkāṉmaṇṭabam, பெ. (n.) ஆயிரந் தூண்களுள்ள கோயில்மண்டபம்; hall of 1000 pillars, a distnctive feature in large South Indian temples. ம. ஆயிரக்கால் மண்டபம். [ஆயிரம் + கால் + மண்டபம்.]
ஆயிரக்கிரணன்	ஆயிரக்கிரணன்āyirakkiraṇaṉ, பெ. (n.) ஆயிரக்கதிரன் பார்க்க;see ayira-k-kadiran. [ஆயிரம் + Skt. Krana.]

ஆயிரக்குண்டலி	ஆயிரக்குண்டலிāyirakkuṇṭali, பெ. (n.) செவ்வட்டை; woodlouse. (சா.அக.);. [ஆயிரம் + குண்டவி.]
ஆயிரங்கச்சி	ஆயிரங்கச்சிāyiraṅgacci, பெ. (n.) அடுக்கிளநீர்; a variety of coconut. (சா.அக.);. [ஆயிரம் + (காய்ச்சி); கச்சி.]
ஆயிரங்கண்ணன்	ஆயிரங்கண்ணன்āyiraṅgaṇṇaṉ, பெ. (n.) தொன்மக் (புராண); கதையின் வண்ணம் ஆயிரம் கண்ணுடையவனாகக் கருதப்பட்ட இந்திரன்; indra, represented as having 1000 eyes. ம. ஆயிரக்கண்ணன். [ஆயிரம் + கண்ணன்.]
ஆயிரங்கண்ணி	ஆயிரங்கண்ணிāyiraṅgaṇṇi, பெ. (n.) பலாப்பழம்; jack fruit. (சா.அக.);. [ஆயிரம் + கண்ணி. கள் → கண் → கண்ணி. கள் = முள்திரட்சி.]
ஆயிரங்கண்ணுப் பானை	ஆயிரங்கண்ணுப்பானைāyiraṅgaṇṇuppāṉai, பெ. (n.) திருமணத்தின் போது அரசாணிக்காலருகில் வைக்கப்படும் வண்ணப்பானை (நெல்லை);; painted pot, used by certain castes, in marriages (Tn);. [ஆயிரம் + கண்(ணு); = பானை.]
ஆயிரங்கண்ணோ ன்	ஆயிரங்கண்ணோன்āyiraṅgaṇṇōṉ, பெ. (n.) ஆயிரங் கண்ணன் பார்க்க;see āyiran –kannan. [ஆயிரம் + கண்ணோன். கண்ணான் → கண்ணோன்.]
ஆயிரங்கதிரோன்	ஆயிரங்கதிரோன்āyiraṅgadirōṉ, பெ. (n.) பகலவன், சூரியன்; sun. [ஆயிரம் + கதிரவன்.] ஆயிரங்கதிரோன்āyiraṅgadirōṉ, பெ. (n.) கதிரவன்; sun. "மதியொடு திகழ் மீனாயிரங் கதிரோன் வரக் கரந்தவா றதுபோல்" (கந்தபு. மூன்றா. 109);. [ஆயிரம் + கதிரோன். கதிரவன் → கதிரோன்.] ஆயிரங்கதிரவன் பார்க்க;see aylankadiravan.

ஆயிரங்காய்ச்சி	ஆயிரங்காய்ச்சி1āyiraṅgāycci, பெ. (n.) 1. மிகுதியாகக் காய்க்கும் தென்னை, பலா, மா போன்ற மரவகை (செ.அக);; very productive tree esp. coconut, jack or mango. 2. மிக அதிகமாகக் காய்க்கின்ற ஒரு குறிப்பிட்ட தென்னை வகை; a coconut tree. "வயிற்றுவலியுந் தொலையும் ஆயிரங்காய்ச் சிக்கறி" (பதார்த்த 70);. [ஆயிரம் + காய்ச்சி. காய்ச்சி = காய்க்கின்ற மரம்.] ஆயிரங்காய்ச்சி2āyiraṅgāycci, பெ. (n.) துடைப்பம் (செ.அக.);. broom. [ஒருகா. ஆயிரங்காற்சடை → ஆயிரங்காய்ச்சி.]
ஆயிரங்கால் தூண்டில்	ஆயிரங்கால் தூண்டில்āyiraṅgāltūṇṭil, பெ. (n.) பல முள் பிணைத்த தூண்டில் அல்லது தூண்டிற்கயிறு; fishing tackle which has many hooks. (நெல்லை. மீன.);. [ஆயிரம் + கால் + தூண்டில்.]
ஆயிரங்கால் தூண்டில் வள்ளம்	ஆயிரங்கால் தூண்டில் வள்ளம்āyiraṅgāltūṇṭilvaḷḷam, பெ. (n.) ஆயிரங்கால் தூண்டில் மரக்கலம்; boat fastened with many hooked fishing tackle. [ஆயிரம் + கால் + தூண்டில் + வள்ளம்.]
ஆயிரங்காற்சடை	ஆயிரங்காற்சடைāyiraṅgāṟcaḍai, பெ. (n.) துடைப்பம்;
ஆயிரங்கிரணன்	ஆயிரங்கிரணன்āyiraṅgiraṇaṉ, பெ. (n.) ஆயிரங்கதிரவன் பார்க்க;see ayirankadiran [ஆயிரம் + Skt. Krana.]
ஆயிரஞ்சோதி	ஆயிரஞ்சோதிāyirañjōti, பெ. (n.) கதிரவன்; சூரியன்; sun. [ஆயிரம் + Skt. joti.]
ஆயிரத்தளி	ஆயிரத்தளிāyirattaḷi, பெ. (n.) கங்கை கொண்ட சோழபுரம், திருச்சி மாவட்டத்திலுள்ள பழைய ஊர். Gangai konda cholapuram, ancient town in the Tiruchi District "ஆயிரந்தளி கூடின விடம் ஆயிரத்தளி" (வீரசோ. தொகைப். 3);. [ஆயிரம் + தளி(தளி = சிவலிங்கம்);.]
ஆயிரத்தாண்டு சிட்டம்	ஆயிரத்தாண்டு சிட்டம்āyirattāṇṭusiṭṭam, பெ. (n.) ஆயிரமாண்டுகளான இரும்புச்சிட்டம்; thousand years old hydrated oxide of iron. [ஆயிரம் + அத்து + ஆண்டு + சிட்டம்.]

ஆயிரநாமன்	ஆயிரநாமன்āyiranāmaṉ, பெ. (n.) ஆயிரப்பெயரன் பார்க்க;see ayira-p-peyaran "ஆயிர நாமத் தண்ண லனையவன்வன்மை காணா" (கந்தபு. நகரழி.11);. [ஆயிரம் + Skt. nama + அன் (ஆ.பா.ஈறு.]
ஆயிரப்பணாமுடி	ஆயிரப்பணாமுடிāyirappaṇāmuḍi, பெ. (n.) துத்தநாகமலை; mountain containing zinc ore. [ஒருகா. ஆயிரம் + பணா (பணம்); + முடி. பணம் = படம், படமெடுக்கும் பாம்பு, நாகம் என்னும்பாம்புப் பெயரிலுள்ள மாழை (உலோகம்);.]
ஆயிரப் பெயரன்	ஆயிரப் பெயரன்āyirappeyaraṉ, பெ. (n.) சிவன்; திருமால்; Siva, Vishnu. [ஆயிரம் + பெயரன்.]
ஆயிரம்	ஆயிரம்āyiram, பெ. (n.) 1. பத்து நூறுகளைக் கொண்ட த (1000); என்னும் எண்; the number 1000. "ஆயிரம் வருவழி உகரங்கெடுமே" (தொல். எழுத். 391);. 2. இவ்வளவு என்று கணக்கிடப்படாத எண்ணிக்கை; numerous. 3. பல; many. ம. ஆயிரம்; க., பட. சாவிர; தெ. வெய்யி, வேயி. து. சார. சாவிர; கோத. சாவ்ரம்; துட. சொபெர்;குட. ஆய்ரெ, ஆயிர. Skt. Sahasra, Sahasram; H.pers. hazar. [அயிர் → அயிரம் → ஆயிரம். அயிர் = நுண்மணல்.] வடமொழியில் ஆயிரத்தைக் குறிக்கும் Sahasra என்னுஞ் சொல்லுக்கு 'Sahas' - (strength, power, victory, light); - என்பவை மூலமாகலாம் என்று மானியர் வில்லியம்சு கூறுகிறார். சொல்லின் பொருளுக்கும் காட்டும் மூலத்திற்கும் எவ்விதத் தொடர்பும் காணப்படவில்லை. தமிழில் 'ஆயிரம்' என்னும் எண்ணுப்பெயருக்கு எண்ணிக்கை மிகுதியையுணர்த்த நுண்மணலைக் குறிக்கும் "அயிர்' என்னுஞ் சொல் மூலமாக அமைந்திருப்பது மிகவும் பொருத்தமாகவுள்ளது. பத்தின் பத்தாகிய நூறு (100); என்னும் எண்ணுப்பெயர் பொடியாதல், தூளாதல் என்று பொருள் தரும் "நூறு' (நூறுதல் = தூளாக்குதல், அரைத்துப் பொடியாக்குதல்); என்னும் வினைமுதலிலிருந்து பொருட்பாடு பெற்றிருத்தலை ஒப்பு நோக்குக. இன்றும் தெலுங்கில் நூறுதல் அரைத்தல் எனப் பொருள்படுகிறது. வெள்ளமும் ஊழிப் பெருக்கும் பேரெண்களுக்குப் பெயரா யிருத்தலைக் காணலாம்.
ஆயிரம்பரிக்கோற் சேவக சோழன்	ஆயிரம்பரிக்கோற் சேவக சோழன்āyirambarigāṟcēvagacōḻṉ, பெ. (n.) சுந்தரேச பாத சேகர பாண்டியனுடன் போரிட்டு மடுவிலிறந்த சோழன்; a Cola king who died in a deep lake after having fought with the Pāndiya king, Sundarēša-pādašēgara Pāndiyan. (அபி.சிந்);. [ஆயிரம் + பரி + கோல் + சேவகர் + சோழன். பரிக்கோற்சேவகர் பார்க்க;see parik-korsevakar.]
ஆயிரம்பெயரோன்	ஆயிரம்பெயரோன்āyirambeyarōṉ, பெ. (n.) திருமால் (பிங்.);; Visnu, as having 1000 names. [ஆயிரம் + பெயர் + (ஆன்); ஒன்.]

ஆயிரமுகத்தோன்	ஆயிரமுகத்தோன்āyiramugattōṉ, பெ. (n.) வீரபத்திரன் (பிங்.);: Virabhadra, represented as having 1000 faces. [ஆயிரம் + முகம் + அத்து + (ஆன்); ஒன்.]
ஆயிரவருடமண்டூரம்	ஆயிரவருடமண்டூரம்āyiravaruḍamaṇḍūram, பெ. (n.) ஆயிரம் ஆண்டுகளான இரும்புச்சிட்டம்; thousand years old hydrated oxide of iron (சா.அக.);. [ஆயிரம் + வருடம் + மண்டூரம். Skt. Varsa த. வருடம்.] ஆயிரத்தாண்டு சிட்டம் பார்க்க;see ayirāthāndu-cittam.
ஆயிரவாகு	ஆயிரவாகுāyiravāku, பெ. (n.) முருகனின் படைத் தலைவர்களுள் ஒருவன்; one of the commanders in the army of God Muruga. (அணி.சிந்.);. [ஆயிரம் + வாகு.]
ஆயிரவாண்டு வேம்பு	ஆயிரவாண்டு வேம்புāyiravāṇṭuvēmbu, பெ. (n.) 1000 ஆண்டுகள் சென்ற வேப்பமரம்; mangosa tree of 1000 years old. (சா.அக.); [ஆயிரம் + ஆண்டு + வேம்பு.] இதன் பட்டை இனிக்கும் என்று கூறப்படுகிறது.
ஆயிரவாரத்தாழியன்	ஆயிரவாரத்தாழியன்āyiravārattāḻiyaṉ, பெ. (n.) உயர்வும் சிறப்பும் உணர்த்தும் ஆயிரம் ஆரக்கதிர்களைக் கொண்ட சக்கரம் போன்ற பாதவரை (ரேகை); களையுடைய புத்தபெருமான்; Buddha, in the sole of whose foot there was a disc with 1000 lines. a sign of extraordinary greatness in a man. "ஆயிரவாரத் தாழியன்" (மணிமே. 5.104);. [ஆயிரம் + ஆரம் + அத்து (சாரியை); + ஆழி + அன்.] Skt. Sahasrära chakra reka.
ஆயிரவேலி	ஆயிரவேலிāyiravēli, பெ. (n.) 1. தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன் அதியமான் என்னும் சிற்றரசனைப் பொருது வென்ற இடம்; battle field where Talaiyalankanattu-c-ceru-venta Negunceliyan defeated the chieftain Adiyamān. ஆயிரவேலி அயிருர் 2. பாரதப் போரில் 14-ஆம் நாள் அருச்சுனனால் இறந்தவன்; outst, name of a warrior killed by Arjuna on the 14th day of Bhāratha war. (அபி.சிந்.);. [ஆயிரம் + வேலி.]

ஆயில்	ஆயில்1āyil, பெ. (n.) கவ்வை நாண் மீன் பார்க்க;see Kawai-nan-min. "நிறைகொள் கவ்வைபணி யாயில்" (உள். உடை. 16); (த.சொ.அக.);. [ஆய்4 → ஆயில்.] ஆயில்2āyil, பெ. (n.) 1. மதகளி வேம்பு; Chittagongood, 1.tr., Chickrassia tabuiaris. "கருங்காலி யாயின் மருதும்" (சைவச பொது.27);. 2. செவ்வகில்; red cedar or Indian mahogany. 3. காஞ்சி; jungle cork-tree (சா.அக);. 4. அசோகு (நாபதீப.);; Asoka tree. 5. ஆயிற்பட்டை;, bark of the ayii tree. (தைல. 104);. ம ஆயல், ஆயில் [ஒருகா. ஆ → ஆய் → ஆயில். ஆ = முன்னூக்கல், நீட்சி, உயரம். ஆயில் = உயரமான மரவகை.] ஆயில்3āyil, பெ. (n.) இரும்பு; Iron. அயிர் அதிரு அதீர்
ஆயிலி	ஆயிலிāyili, பெ. (n.) தாயிலி; motherless. [ஆய் + இலி; ஆய் → தாய்.. இல்லி → இலி = இல்லாதவன், இல்லாதவள்.]
ஆயிலியம்	ஆயிலியம்1āyiliyam, பெ. (n.) நாகமரம்; common black plum. [ஆயில் → ஆயிலியம்.] ஆயிலியம்2āyiliyam, பெ. (n.) இருபத்தேழு நாண் மீன்களுள் ஒன்பதாம் நாண்மீன்; ninth naksata கவ்வை; "மாசிலாயிலி யத்திற் காமமுண்டாம்" (கூர்மபு.19-வது சிராத்தமு. 5);. ம. ஆயில்யம்; பிரா. ஆசிலிய; skt. astesa [ஆயில் + இயம்.]
ஆயிலியமரம்	ஆயிலியமரம்āyiliyamaram, பெ. (n.) நாகமரம்; common black plum, jambolin (சா.அக.);.

ஆயிலியன்	ஆயிலியன்āyiliyaṉ, பெ. (n.) கவ்வை (ஆயிலிய); நாண்மீனன்று பிறந்தவன்; oust; one who was born on āyiliyam nakshatra. [ஆயிலியம் → ஆயிலியன்.] பிறந்த நாண்மீனும் ஒரையும் கருத்திற்கொண்டு குழந்தைக்குப் பெயரிடுதல் பழந்தமிழர் வழக்கம். ஆவூர் மூலங்கிழார், ஆதிரையான், நல்வெள்ளியார், வெள்ளிவீதியார் என்னும் பெயர்களை நோக்குக.
ஆயிழை	ஆயிழை1āyiḻai, பெ. (n.) 1. தெரிந்தெடுத்த அணிகலன்; selected of the choicest ornament. 2. ஆராய்ந்த அணிகலன்களையுடைய பெண்; woman, lady, damsel, literally one adorned with choice ornaments. "அம்பலமடைந்தன ளாயிழை" (மணிமே.பதி.67);. ம. ஆயிழ [ஆய் + இழை.] ஆயிழை2āyiḻai, பெ. (n.) 1. அரிவாள் நுனி; sharp edge of a sickle. 2. கன்னி ஓரை (ராசி);; virgo of the zodiac. "அலவன்றடி விடை யாயிழை விற்றுலை" (விதாந. பஞ்சா. 14);. [ஆய் + இழை. ஆய் = நுண்மை, கூர்மை, இழை = இழைத்துக் கூராக்கப்பட்ட அரிவாள் நுனி. அரி வாளைப்போன்று வளைந்த அல்லது ஒளிசிந்தும் கூர்மை தொடர்பாக இச்சொல் கன்னி ஓரையைக் குறித்திருக்கலாம்.]
ஆயிளை	ஆயிளைāyiḷai, பெ. (n.) கொடுவாள்தலை (கதி.அக.);.; sharp edge of tip of cutting knife. [ஒருகா. ஆயிழை → ஆயிளை. அரிவாள் அல்லது கொடுவாளின் உச்சி அலகு நுனியைக் குறித்த சொல் அதன் கூரிய தலைப்பகுதியைக் குறித்திருக்கலாம்.]
ஆயிளைப்புற்று	ஆயிளைப்புற்றுāyiḷaippuṟṟu, பெ. (n.) அகன்ற கண்ணையுடையதாய் வடவடக்கை போன்று கறையான் மொய்த்திருக்கும் ஒருவகைப் புற்று; a kind of ant-hill which has big holes (மனைநூல்);. [ஆய் + இளை + புற்று.]

ஆயின்	ஆயின்1āyiṉ, பெ. (n.) 1. ஆனால்; but, if "விளக்கு மிருள்படுவ தாயின்" (பழமொ. கல்வி. 3);. 2. ஆதலால்; therefore (பதிற்றுப்.);. ம. ஆயில்;பட. ஆலெ [ஆகு + இன் → ஆகின் → ஆயின்.] ஆயின்2āyiṉ, வி.எ. (adv.) ஆராய்ந்தால்; if examined, looked into, made research. (கதி.அக.);. [ஆய் + இன்.]
ஆயின்மேனி	ஆயின்மேனிāyiṉmēṉi, பெ. (n.) 1. மரகதக்கல்லில் ஒருவகை (வின்.);; a kind of emerald. 2. பச்சைநீலக்கல்; a sort of green sapphire, altogether different from occidental emerald. (சா.அக.);. [ஐ = அழகு, ஒளி, ஐ → ஐன் → அயின் → ஆயின் மேனி. அழகானது என்பதை ஐனானது, அயினானது என்பது இன்றும் கொங்கு நாட்டுப் பேச்சு வழக்கு.]
ஆயினி	ஆயினிāyiṉi, பெ. (n.) 1. ஈரப்பலா; bread fruit tree. 2. காட்டுப்பலா; jungle jack. ம. ஆயினி. [ஆய் = (ஈரம்); → ஆய் + ஆயினி.]
ஆயினிமேற் புல்லுருவி	ஆயினிமேற் புல்லுருவிāyiṉimēṟpulluruvi, பெ. (n.) ஈரப்பலாவின் மேல் முளைத்திருக்கும் புல்லுருவி; parasite plant found grown on bread-fruit tree (சா.அக.);. [ஆயினி + லே + புல் + உருவி.]
ஆயினிமேனி	ஆயினிமேனிāyiṉimēṉi, பெ. (n.) ஆகின்மேனி பார்க்க;see ayin-meni. [ஆயின் → ஆயினி + மேனி.]

ஆயு	ஆயுāyu, பெ. (n.) 1. வாழ்நாள், ஆயுள்; lifetime, natural span of life. "ஆயுவழியு மதிக மிலிங்கமெனின்" (சைவச. பொது. 109);. 2. சமண நூலின்படி, வினைப்பயனுக்கேற்ப (கர்மானுசாரத்தின்படி); வரையறுக்கப்பட்ட, எண்வகைக் குற்றங்களுள் ஒன்று; 3. ஆயுமான் என்னும் நித்திய ஒகம் (யோகம்);; yoga known as ayuman. (குமாரசுவா, திநாதி 4);. 4. சந்திர மரபில் புரூரவா என்னும் அரசன் மகனாகிய ஒரரசன்; king, son of Pururava of the moon dynasty. "ஆயுவென்றொரு செம்மலை யம்மக னளித்தான்" (பாரத. குரு.13);. க. ஆயு [ஆய் → ஆயுள் → ஆயு (கடைக்குறை);. ஆய் = வலிமை, ஆற்றல், உயிர், வாழ்நாள்.] வடமொழியில் 'ay' (to go); என்னும் வேரினின்றும் வாழ்நாளைக் குறிக்கும் 'ayus' என்னும் சொல் தோன்றியதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. மேலையாரிய மொழிகளில் இச்சொல் மிகுதியாகப் பயிலப்படாமையானும், இந்திய மொழிகள் பலவற்றுள்ளும் பயிலப்படுதலானும், வடநாட்டின்கண் வாழ்ந்த வடதமிழர் வழக்கில் பெருகி வளர்ந்த சொல்லாகத் தெரிதலானும், 'ஆய்' என்னும் தமிழ் வேரினின்றே திரிந்த வடபுலத்தமிழ்ச்சொல்லாகவே கொள்ளத்தகும். ஆயுāyu, பெ. (n.) 1. எண்வகைக் குற்றங்களுள் ஒன்றான வாழ்நாளை வரையறுப்பது (சூடா.);; the karma which determines the length of time which a Jiva must spend in the form with which another of his karma has endowed him, one of en-kussam. 2. வாழ்நாள்; life time. [ஆயு]
ஆயுட்கோள்	ஆயுட்கோள்āyuṭāḷ, பெ. (n.) பிறப்பாளனின் (சாதகனின்); வாணாளை வரையறுப்பவனாகக் கருதப்படும் காரி (சனி);க் கடவுள் (நாம்தீப);; saturn said to determine the length of a man's life. [ஆயுள் + கோள். கோள் = கோளம் (கிரகம்);.]
ஆயுட்பொருத்தம்	ஆயுட்பொருத்தம்āyuṭporuttam, பெ. (n.) மணப்பொருத்தங்களுள் ஒன்று. அது, பெண்ணின் நாண்மீன் முதல் ஆணின் நண்மீன் வரை எண்ணின தொகையையும், ஆணின் நாண்மீன் முதல் பெண்ணின் நாண்மீன் வரை எண்ணின தொகையையும், தனித்த ஏழிற் பெருக்கி இருபத்தேழுக் கீந்த எச்சம். பெண்ணின் நாளிஸீ தொகை குறையின் ஆயுட்பொருத்தம் பொருந்தும் எனக் கொள்வர். astrological match – making with reference to life's duration of the bride and the bridegroom as assessed from their horoscopes. [ஆயுள் + பொருத்தம்.]
ஆயுதசாலை	ஆயுதசாலைāyudacālai, பெ. (n.) ஆய்தசாலை பார்க்க. see ayda-salai. [ஆயுதம் + சாலை.]
ஆயுதசிகிச்சை	ஆயுதசிகிச்சைāyudasigissai, பெ. (n.) ஆய்த பண்டுவம் பார்க்க;see ayda—panduvam.

ஆயுத நஞ்சு	ஆயுத நஞ்சுāyudanañju, பெ. (n.) ஆய்தநஞ்சு பார்க்க see ayda-fianju. [ஆயுதம் + நஞ்சு.]
ஆயுத நோட்டம்	ஆயுத நோட்டம்āyudanōṭṭam, பெ. (n.) [ஆய்தம் → ஆ. தம் + நோட்டம்.] ஆயுதப் பயன்படுத்தம் (சா.அக.); ஆய்தப்பயன்படுத்தம் பார்க்க see ayda-ppayan-pagu-t-ian. [ஆயுதம் + பயன் + படுத்தம்.]
ஆயுத பயிற்சி	ஆயுத பயிற்சிāyudabayiṟci, பெ. (n.) ஆய்தப் பயிற்சி பார்க்க;see ayda-p-payirci. ம ஆயுதசிக்ழ
ஆயுத பரிட்சை	ஆயுத பரிட்சைāyudabariṭcai, பெ. (n.) .ஆய்த நோட்டம் பார்க்க;see āyda nottam.
ஆயுத பாணி	ஆயுத பாணிāyudapāṇi, பெ. (n.) ஆய்தபாணி பார்க்க;see ayda-pani
ஆயுத பூசை	ஆயுத பூசைāyudapūcai, பெ. (n.) ஆய்தபூசை பார்க்க;see āydapūšai
ஆயுதம்	ஆயுதம்1āyudam, பெ. (n.) ஆய்தம்2 பார்க்க;see āydam2 ஆயுதம்2āyudam, பெ. (n.) வேலமரம்; tree of the acacia genus-Acacia arabica. (சா.அக);. [ஆய் = வலிமை ஆய் → ஆயுதம்.] ஆயுதம்3āyudam, பெ. (n.) கூத்துப் பயிலிடம் (த.சொ.அக.);; learning centre for dance and drama. [ஆய்தம் → ஆயுதம் ஆய்தல் = நுணுகுதற் பொருளோடு அழகுப் பொருளும் தருதலின் கூத்துக்கு ஆயிற்று.]

ஆயுள்	ஆயுள்1āyuḷ, பெ. (n.) வாழ்நாள்; lifetime, duration of life, term of life. ம. ஆயுர்தாயம்; க. ஆயு, ஆயுரவதி; தெ. ஆயுவு.;து ஆயுர்தாம் [ஆய் + உள். ஆய் = வலிமை. உள் = ஒரு இடப்பெயரீறு. ஆயுள் = வலிமையோடு வாழும் கால எல்லை. ஒ.நோ. பையுள்.] வடமொழியாளர் ayu, ayus, என்னும் வாணாளைக் குறிக்கும் சொல் ay - (to go); என்னும் சொல்லிலிருந்து பிறந்ததாகக் கூறுவர். மேலையாரிய மொழிகளில் இச்சொற்குத் தம்வேர்வழி இனச்சொற்களின்மையானும், இந்தியமொழிகளில் மட்டும் காணப்படுதலானும் பை - பையுள் என்றாற்போன்று, ஆய் → ஆயுள் என்னும் தமிழ்ச் சொல்லினின்றே வடமொழி ayus திரிந்ததாகல் வேண்டும். ஆயுள்2āyuḷ, வி.எ. (adv.) அப்பொழுது; then, at that time. "சொன்ன வாயுளே" (சீவக.415);. ஆயுள்āyuḷ, பெ. (n.) நோய் தீர்ப்போன்; one who cures diseases. (கதி.அக.);. [ஆயுள்வேதன் → ஆயுள் (ஈற்றுச்சொற்குறை);.] ஆயுள்4āyuḷ, பெ. (n.) ஆ (பசு); வாகிய உயிரிருந்து வாழும் உடம்பு; referring to the body, the abode of the soul. (சா.அக.);. ['பசுவாகிய உயிர்' ... உள்ளிருந்து வாழ்வதற்கு இடமாகியது உடம்பு]
ஆயுள் ஒழுங்கு (ஆயுள்கிரமம்)	ஆயுள் ஒழுங்கு (ஆயுள்கிரமம்)āyuḷoḻuṅguāyuḷkiramam, பெ. (n.) ஊதை (வாத); பித்த சில்மத்தைக் கருதி வாழ்நாளைப் பிரித்த முறைமை; order in which the age is classified according to the three humours (Doshas); in the system. [ஆயுள் + ஒழுங்கு Skt. karma - த. கிரமம்.] ஊதை பித்த சில்மம் மூன்றும், உடம்பில் வாணாள் முழுதும் நிற்கும் முறைமையை மருத்துவ நூலார் பின்கண்டவாறு வகைப்படுத்துவர். தானவனும் அமைத்தபடி வயதுநூறு சகலருக்கும் இளமையிலே சிலேத்துமமாகும் ஆனநடு வயதுபித்தம் அப்பால் வாதம் ஆறஞ்சி மூவாண்டு மாதம் நான்கு ஈனமற மூவருமே மூன்று பங்காய் இப்படியே நடந்துகொள்வர் முறையோன் முன்னாள் ஏனமுற அமைத்த வண்ணம் ஆண்டு மாதம் இயைவான நாள்கள் தப்பி மறிப்பதாமே (வைத்திய. சதகம்.);.
ஆயுள் கிண்ணி	ஆயுள் கிண்ணிāyuḷkiṇṇi, பெ. (n.) 16 பலம் நிறையுள்ள செம்புக் கிண்ணியில் ஆவின் (பசுவின்); நெய்விட்டு அதனுள் தோன்றும் மாந்தனுடைய நிழலைக் கொண்டு ஆயுளைக் கணக்கிட்டு வரையறுக்கும் ஒரு ஏனம்; basin specially made of 16 palams of copper and used for determining the age of a particular person by examining his reflection in the cow's ghee contained in that vessal. (சா.அக.);. [ஆயுள் + கிண்ணி.]

ஆயுள்நூல்	ஆயுள்நூல்āyuḷnūl, பெ. (n.) 1. உயிரிருந்து வாழும் உடம்பு என்னும் பொருள் கொண்டு அவ்வுடம்பைக் காப்பாற்றி உயிரை நிலைபெறச் செய்யும் மருந்துகளைக் கூறுகின்ற நூல்; that branch of science dealing with medicines as are useful for the preservation of life. 2. வாழ்நாளைப்பற்றிக் கூறும் நூல்; treatis: on age, the duration of life and death of human beings (சா.அக.);. ஆயுள்மறை பார்க்க;see ayul-marai. [ஆயுள் + நூல்.]
ஆயுள் பெருக்கம்	ஆயுள் பெருக்கம்āyuḷperukkam, பெ. (n.) வாணான் நீடித்தல்; ஆயுள் நீட்டிப்பு; prolongation of life, longevity. [ஆயுள் + பெருக்கம்.]
ஆயுள்மறை	ஆயுள்மறைāyuḷmaṟai, பெ. (n.) மருத்துவநூல்; book on medicine. "ஆயுமறை வானவர் மகாரும்" (பாரத வெளிப்பாட்டுச். 3); (சா.அக.);. [ஆயுள் + மறை.]
ஆயுள் வேதம்	ஆயுள் வேதம்āyuḷvētam, பெ. (n.) 1. வடநாட்டில் வளர்ந்ததும், ஆயுர்வேதம் எனப் பெயர் பெற்றதுமான இந்திய மருத்துவமுறை; Indian medicine system developed in North India and known as Ayurveda, "வைத்தவாயுள் வேதந் தனுர்வேதம்" (நல்.பாரத.அரசநீதி. 216);. 2. நான்முகன் வழியாகப் பலர்க்கும் கற்பிக்கப்பட்டதாகத் தொன்ம (புராண);க் கதை வழங்கும் வடமொழி இந்திய மருத்துவ நூல்; inspired Sanskrit medical work. The authorship of the Ayurveda is ascribed to Brahma who is said to have imparted this knowledge to Daksha, one of the progenitors of mankind. It consists of several parts, such as, physiology, pathology, Materia Medica, Pharmacy etc. From the writings of Charaka and Susruta and their commentators, it is learnt that the Ayurveda originally consisted of 100 sections, each a 1000 stanzas making up a lakh's (1,00,000); of verses arranged into 8 books viz - 1. சல்லியம் - art of extracting extraneous substances forced into the human frame. 2. சாலாக்கியம் - art of curing external organic affections, such as, diseases of the ears, eyes, etc. 3. காயா மருத்துவம் (சிகிச்சை); - art of application of healing to body in general. 4. பூதமருத்துவம் (வைத்தியம்); - art of restoration of faculties from a deranged state, due to demoniacal possession. 5. கௌமார பிரித்தியம் – care of infants and treatment of puerperal disorders in mothers and nurses. 6, அகதம் – art of administering antidotes to poisons. 7. இதளியம் (இரசாயனம்); - chemistry of alchemy. 8. மாந்த இனப் பெருக்கம் (வாஜீகரணம்); - increase of the human race. All the recent medical works on Ayurveda are based on the works of Charaka and Susruta. Susruta re-arranged
ஆயுள்வேதர்	ஆயுள்வேதர்āyuḷvētar, பெ. (n.) மருத்துவ நூலோர்; those who are skilled in ayurveda system of medicine. "ஆயுள் வேதரும் காலக்கணி தரும்" (சிலப்.544);. ம. ஆயுர் வேதிகன்;க ஆயுர்வேதி. [ஆயுள் + வேதர்.]

ஆயெறும்பு	ஆயெறும்புāyeṟumbu, பெ. (n.) ஒருவகை எறும்பு (நெல்லை.);; a kind of ant (Tn);. [ஆய் + எறும்பு.]
ஆயோ	ஆயோāyō, இடை. (int.) குறிஞ்சி நில மகளிர், பறவைகளை விரட்டும்போது எழுப்பும் ஓசை (திவ்.இயற். திருவிருத். 10);; exclamatory expression intended to frighten away birds from nibbling of the ripe corn and used by the women folk of the hilly tracks who usually guard millet fields. [ஆ + ஒ – ஆவோ → ஆயோ. ஆகார ஓகாரங்கள் ஒலிக் குறிப்பு.]
ஆர்	ஆர்1ārtal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நிறைதல்; to becomeful. "ஆரப்பருக" (திவ்.திருவாய்.10.10,5);. 2. பரவுதல்; to spread over. "போதாரி வண்டெலாம்" (திணைமாலை.95,உரை);. 3. மனநிறைவாதல்; to be satisfied. "ஆராவமுதாம்" (திவ். திருவாய் 2, 5, 5);. 4. பொருந்துதல்; to combine with, belong to. "சீரார் செழும்பந்து" (திவ்.இயற்.சிறியதி. 11, கண்ணி);. 5. தங்குதல் (திவா.);; to abide by, stay. - 2. செ.குன்றாவி (v.t.); 6. உண்ணுதல்; to eat to drink. "அமலைக் கொழுஞ்சோ றார்ந்த பாணர்க்கு" (புறநா. 34. 14);. 7. நுகர்தல்; to experience. "ஆர் வுற்றார் நெஞ்சமழிய" (கலித். 42, 13);. 8. ஒத்தல்; to resemble. தெம்பெருமான்" (பெரியபு திருநா
ஆர்க்கங்கோடன்	ஆர்க்கங்கோடன்ārkkaṅāṭaṉ, பெ. (n.) கொல்லங் கோணக்கொடி (மூ.அ.); climbing shrub.
ஆர்க்கண்ணியன்	ஆர்க்கண்ணியன்ārkkaṇṇiyaṉ, பெ. (n.) சோழன், Chola king. [ஆர் + கண்ணி + அன். ஆர் = ஆத்தி. கண்ணி = மாலை.]
ஆர்க்கப்பொடி செய்-தல்	ஆர்க்கப்பொடி செய்-தல்ārkkappoḍiseytal, 1 செ.கு.வி. (v.i.) ஒன்றோடொன்று கலக்கும்படி அரைத்தல்; to powder a medicine so that the ingredients are well mixed. (சா.அக);.

ஆர்க்கம்	ஆர்க்கம்2ārkkam, பெ. (n.) 1. அரத்தம்; blood. 2. நீர்க்கடம்பு; water cadamba. (சா.அக.);. [அரத்தம் → அரகம் → ஆர்க்கம்.] ஆர்க்கம்ārkkam, பெ. (n.) 1. அகில்; eagle wood. 2. சந்தனம்; sandal (சா.அக.);. ஆர்க்கம்4ārkkam, பெ. (n.) பித்தளை; brass. (சா.அக.);. [ஆரகுடம் → ஆர்க்குடம் → ஆர்க்கம்.]
ஆர்க்கரம்	ஆர்க்கரம்ārkkaram, பெ. (n.) கப்பட்டி மரம்; tree with a milky juice (unidentified);. (சா.அக);.
ஆர்க்காடு	ஆர்க்காடுārkkāṭu, பெ. (n.) 1. ஆர்மரங்களடங்கிய காடு; forest of Indian leburnum trees. 2. தமிழகத்தில் சில மாவட்டங்களில் பயிலும் ஊர்ப்பெயர்; name of town of village located in some of the districts of Tamilnadu. [ஆர் + காடு = ஆர்க்காடு. ஆர் = ஆத்திமரம். ஆத்தி மரங்கள் நிறைந்த ஊர் ஆர்க்காடு எனப்பட்டது.]
ஆர்க்காடுகிழார் மகனார் வெள்ளைக் கண்ணத்தனார்	ஆர்க்காடுகிழார் மகனார் வெள்ளைக் கண்ணத்தனார்ārggāṭugiḻārmagaṉārveḷḷaiggaṇṇattaṉār, பெ. (n.) கடைக்கழகப்புலவர் (அகம்.64);; Sangam poet.
ஆர்க்கி	ஆர்க்கிārkki, பெ. (n.) ஆர்கதி பார்க்க;see arkadi.
ஆர்க்கிநார்	ஆர்க்கிநார்ārkkinār, பெ. (n.) ஆர்க்கிமரப்பட்டையிலிருந்து உரிக்கப்படும் நார். fibre from bark of the arkki tree. கூரைவேயும்போது கட்டுப்போடப் பயன்படும் ஆர்க்கி நார். (செங்.வழ);. [ஆர் → ஆர்க்கி.]
ஆர்க்கியம்	ஆர்க்கியம்ārkkiyam, பெ. (n.) காட்டுத்தேன்; honey obtained from the forest. [ஆர் → ஆர்க்கியம்.]

ஆர்க்கு	ஆர்க்கு1ārkku, பெ. (n.) 1. ஒருவகை மீன்; a kind of fish. 2. ஒருவகைக் கிளிஞ்சல்; a species of shellfish of the cockle kind. (சா.அக.);. [ஆர் → ஆர்க்கு.] ஆர்க்கு2ārkku, பெ. (n.) இலைக்காம்பு; stem of a leaf. (சாஅக.);. [ஒருகா. ஈர்க்கு → ஆர்க்கு.] ஆர்க்கு3ārkku, பெ. (n.) 1. எருக்கு; sun-plant. (சா.அக.); "மேன்மதிலார்க்கிலைத்த மாலகிமத்த முதிர்சம்ப மாதுலங்கத் திரதமும்" (தைலவ.தைல.6);. 2. எருக்கின் பட்டை; bark of sun-plant. [ஒருகா. எருக்கு → ஏர்க்கு → ஆர்க்கு.]
ஆர்க்கை	ஆர்க்கைārkkai, பெ. (n.) 1. கட்டு; bandage. 2. வாரணம்; shred of a palm-leaf. 3. துரும்பு; straw, splinter, sliver. [ஆர் → ஆர்க்கை, ஆர்த்தல் = கட்டுதல், பிணைத்தல்.]
ஆர்கதம்	ஆர்கதம்ārkadam, பெ. (n.) ஆருகதம் பார்க்க;see aru-gadam.
ஆர்கதன்	ஆர்கதன்ārkadaṉ, பெ. (n.) ஆருகதன் பார்க்க;see āru- gadan.
ஆர்கதி	ஆர்கதிārkadi, பெ. (n.) திப்பிலி; long pepper. [ஆரகந்தி - ஆர்கதி.] ஆரகத்தி பார்க்க, see aragandi.

ஆர்கலி	ஆர்கலி1ārkali, பெ. (n.) 1. பெருமுழக்கம், பேரோசை; loud noise, roaring, bustle. "ஆர்கலியுலகத்து மக்கட்கெல்லாம்" (முதுமொழி.);. 2. கடல்; sea. "ஆர்கலியுலகின்" (வேதாரணியபு. மேன்.32);. 3. மழைவெள்ளம்; flood. "பொய்யா வானம் புதுப் பெயல் பொழிந்தென வார்கலி முனை இய கொடுங்கோற் கோவலர்" (நெடுநல். 3);. [ஆர் + கலி. ஆர் = நிறைவு, மிகுதி. கலி = கலித்தல், ஒலித்தல், முழக்கமிடுதல்.] ஆர்கலி2ārkali, பெ. (n.) திப்பிலி; long pepper. [ஆரகந்தி → ஆர்கதி → ஆர்கலி.] ஆரகத்தி பார்க்க;see ara-gandi.
ஆர்கலிவாரணம்	ஆர்கலிவாரணம்ārkalivāraṇam, பெ. (n.) ஐராவத யானை; elephant known as Iravadam, the vehicle of Indran. [ஆர்கலி = கடல். வாரணம் = யானை, தொன்மக் கதையின்படி ஐராவத யானை கடலிற் தோன்றியதாகக் கருதப்பட்டது.]
ஆர்கோதம்	ஆர்கோதம்ārātam, பெ. (n.) சரக்கொன்றை; Indian laburnum. Skt. aragvadha.
ஆர்ச்சவம்	ஆர்ச்சவம்ārccavam, பெ. (n.) 1. உண்மை; truth. 2. நேர்மை; honesty. 3. பகைவனையும், நண்பனையும் சமமாக எண்ணும் மனப்பாங்கு; mental balance, treating friend and foe alike. "செயிரில் சேய் மித்திர களத்திராதி யிடத்துந் தெவ்விடத்து மயர்விற் றன் னான்மாவிடத்துமமையச் சம பாவனை வைத்தல் வயிரமறு மார்ச்சவ மென்றே வகுப்பர்" (சூத.ஞான. 13:9);. [ஆர் → ஆர்த்தம் → ஆர்த்தவம் → ஆர்ச்சவம். ஆர்தல் = பொருந்தல், சரியாயிருத்தல். ஆர்த்தம் = பொருத்தம், உண்மை, நேர்மை. பொருந்த நோக்கும் மனப்பாங்கு.]
ஆர்ச்சனம்	ஆர்ச்சனம்1ārccaṉam, பெ. (n.) 1. வருமானம்; "சிவார்ச்சன மார்ச்சனமாகில்" (கோயிற்பு. வியாக். 4);. 2. பாதுகாத்தல்; protection. 3. விருந்தோம்பல்; hospitality. Skt. ärjana. [ஆர் → ஆர்த்து → ஆர்த்தனம் → ஆர்ச்சனம். ஆர் = பொருந்து, சேர். ஆர்ச்சனம் = சேரும் வருமானம், சேர இருந்து காக்கும் பாதுகாவல், அன்பால் நெருங்கும் விருந்தோம்பல்.]

ஆர்ச்சணம்	ஆர்ச்சணம்2ārccaṇam, பெ. (n.) அருச்சித்தல், வழிபாடு, போற்றுதல், வணங்கி அருமைபாடுதல்; adoration, worship. "வருவது மார்ச்சனமே மருவியற மார்ச்சனமே" (விருத்தாசலபு பாயி. 11);. Skt. arcane. [ஆர் → ஆர்த்து → ஆர்த்தனம் → ஆர்ச்சனம் = அன்பால் நெருங்கி வழிபடும் போற்றிப் பாடல்.]
ஆர்ச்சி-த்தல்	ஆர்ச்சி-த்தல்ārccittal, 4. செ.குன்றாவி (v.t.) ஈட்டுதல் (சம்பாதித்தல்);; to earn, acquire. "பன்னருந் தனமார்ச்சித்து" (நல். பாரத. தரும சாத்திர.13);. [ஆர் → ஆர்த்து → ஆர்த்தித்தல் → ஆர்ச்சித்தல்.]
ஆர்ச்சிதம்	ஆர்ச்சிதம்ārccidam, பெ. (n.) 1. திரட்டுதல், ஈட்டுதல், கையகப்படுத்தல், வருமானம், தேட்டம் (சம்பாத்தியம்);; acquisition, earnings. 2. பாதுகாத்தல்; protection. 3. விருந்தோம்பல்; paying host. Skt. ärjita [ஆர்த்தல் = பொருத்தல், சேர்த்தல், திரட்டல், ஊட்டுதல் (உண்பித்தல்);. ஆர்த்திதம் → ஆர்ச்சிதம்.]
ஆர்சா	ஆர்சாārcā, பெ. (n.) ஆர்த்தம்2 பார்க்க;see ārnam2
ஆர்த்தம்	ஆர்த்தம்1ārttam, பெ. (n.) நிறைவு, நிறைதல்; becoming full, completion. ஆர்த்தம்2ārttam, பெ. (n.) கட்டுதல்; binding, tying. [ஆர் → ஆர்த்தம். இச்சொல் ஆர்த்தம் → ஆர்த்தா → ஆர்சா எனத்திரிந்து முகவை மாவட்டத்தில் கட்டடச்சாரத்தில் மரக்கொம்புகளைச் சேர்த்துக் கட்டும் கயிற்று முடிச்சு வகையைக் குறிக்கிறது.] ஆர்த்தம்3ārttam, பெ. (n.) 1. கலக்கம்; unhappiness. 2 துன்பம்; distress, affliction. "ஆர்த்தமென்றெனை யாளுகந் தானை" (தேவா.1574);. Skt. arta [ஆர் → ஆர்த்தம், ஆர்த்தல் = கட்டுதல், பிணித்தல், நோயுறச் செய்தல், ஒ.நோ. பிணி → பிணித்தல்.]

ஆர்த்தர்	ஆர்த்தர்1ārttar, பெ. (n.) 1. எளியவர், poor people. 2 நோயுற்றார்; afflicted. "தில்லைப் பல்பூம்பொழிற் செப்பும் வஞ்சினமு மார்த்த ரங்கஞ் செய்யுமால்" (திருக்கோவை.187);. 3. பெரியோர்; greatmen. [ஆர் → ஆர்த்தம் → ஆர்த்தர். ஆர்த்தம்3 பார்க்க;see ārttam3.] ஆர்த்தர்2ārttar, பெ. (n.) பெரியோர்; greatmen, wisemen. 2. முனிவர்; sages. [ஆர் → ஆர்த்தல் → ஆர்த்தர். ஆர்த்தல் = நிறைத்தல், நிறை பண்புடைய சான்றோர். ஆர்த்தம்1 பார்க்க;see arttam1.
ஆர்த்தல்	ஆர்த்தல்ārttal, தொ.பெ. (vbl.n.) 1. அணிதல்; wearing, decorating. 2. ஊட்டல்; making one to eat. 3. ஒளித்தல்; hiding. 4. ஒளி வீசி மின்னுதல்; lightning. 5. பொருதல்; fighting. 6. பொருத்தல்; fixing. (கதி.அக.);. [ஆர் → ஆர்த்தல். ஆர்தல் = பொருந்தல், பொருத்துதல், ஒளித்தல், மோதுதல், மேகம் மோதி அதிர்ந்து விளக்கும் மின்னல், தாக்குதல், பொருதல்.]
ஆர்த்தார்கோன்	ஆர்த்தார்கோன்ārttāran̠, பெ. (n.) ஆத்திமாலையணிந்த சோழன் (திவா.);; Cola king, who wore the characteristic atti garland. [ஆர் + தார் + கோன். ஆர் = ஆத்திப்பூ. தார் = மாலை, கோன் = அரசன்.]

ஆர்த்தி	ஆர்த்தி1ārtti, பெ. (n.) மனத்துன்பம், வேதனை; affection, anguish, mental agony. "தீவினை யார்த்தி நீங்குதி" (கந்தபு. கந்தவி.100);. 2. அழிவு; destruction. 3. துன்பம்; suffering. "ஆர்த்தி யாவுநீ யகல" (கந்தபு. இந்திராணிமறு.18);. 4. ஐந்து சத்திகளுள் ஒன்று; "ஈசானி பூரணி, ஆர்த்தி, வாமை, மூர்த்தி என்னும் "பஞ்ச சத்தி புறவுருவுடைத்தாய்" (சி.சி.1: 56. ஞானப்);. 5. நட்டுவக்காலி; big species of black scorpion-lobster mouthed legged, scorpion (சா.அக.);. [ஆர் → ஆர்த்தி. ஆர்த்தல் = நெருங்கல், தாக்கல், துன்பம் விளத்தல், அழித்தல், அழிவுத் தெய்வம்.] ஆர்த்தி2ārtti, பெ. (n.) 1 பட்டறிவு (அனுபவம்);; experience. 2. ஆர்வம்; eagerness, enthusiasm. 3. விருப்பம்; desire. 4. வில்லின் நுனி, விற்குதை; end of a bow. [ஆர் → ஆர்த்தி → ஆர்தல் = நுகர்தல், விரும்புதல், பொருந்துதல் பொருந்தும் வில்லின் நுனி.]
ஆர்த்திகை	ஆர்த்திகைārttigai, பெ. (n.) துன்பம்; pain, suffering. "ஆர்த்திகையுறாதவுள்ளத் தரிமுதல மரர் யாரும்" (கந்தபு. திருவவ. 114);. [ஆர்த்தி + கை.]
ஆர்த்து-தல்	ஆர்த்து-தல்ārddudal, 5. செ.குன்றாவி (v.t.) ; 1. கொடுத்தல்; to give. "பெற்றவை பிறர்பிறர்க் கார்த்தி" (பொருந.174);. 2.. நிறைத்தல்; to fill up to make full. 3. நிறைவேற்றுதல்; to fulfil, to execute, complete, finish, bring to an end.- பி.வி. (v.caus.);. 1. ஊட்டுதல்; to feed. "கறவை கன்றார்த்தி" (மணிமே.129);. 2. நிறைவித்தல்; to fill, complete. "வருநிதி பிறர்க் கார்த்து மாசாத்து வானென்பான்" (சிலப். 1, 33);. 3. நுகர்வித்தல்; to cause to experience. "நசையுநர்க் கார்த்து மிசைபேராளா" (திருமுரு.270);. [ஆர் → ஆர்த்து.]
ஆர்த்துபம்	ஆர்த்துபம்ārttubam, பெ. (n.) 1. அரத்தைச்செடி; galangal. 2. பேரரத்தை; greater galangal. [ஒருகா. அரத்தை → அரத்துவம் → ஆர்த்துபம்.]

ஆர்ப்பதம்	ஆர்ப்பதம்ārppadam, பெ. (n.) 1. ஈரம்; wetness. 2. தழைவு; fertility, பச்சையாயிருத்தல், பசுமை; that which is green and fresh. [ஆர் + பதம்.]
ஆர்ப்பரவம்	ஆர்ப்பரவம்ārpparavam, பெ. (n.) 1. ஆரவாரம், பேரோசை, இரைச்சல்; roar, shouting. "வார்கலை களார்ப்பரவஞ் செய்ய" (திருவாச.7,1);. 2. போர் (அக.நி.); war. 3. அஞ்சத்தக்க ஓசை; frightening sound. "ஆர்ப்பரவத் தெங்கிருந்தாரும் வெருவ" (சேதுபு.தேவிபுர.24);. [ஆர்ப்பு + அரவம்.]
ஆர்ப்பரித்தல்	ஆர்ப்பரித்தல்ārpparittal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஆரவாரித்தல்; to shout, roar, resound. "மறைகளார்ப் பரிப்பும்' (மச்சபு. திரிபுரநிருமாணவ.14);. 2. தொடங்குதல்; to begin. (கதி அக.);. [ஆர்ப்பு + அரி.]
ஆர்ப்பரிப்பு	ஆர்ப்பரிப்புārpparippu, பெ. (n.) ஆரவாரிப்பு; roar, loudness, shout. "போற்று நான்முகமு மறைக ளார்ப்பரிப்பும்" (மச்சபு. திரிபுர நிருமாண.14);. [ஆர்ப்பு + அரிப்பு.]
ஆர்ப்பாட்டம்	ஆர்ப்பாட்டம்ārppāṭṭam, பெ. (n.) 1. ஆடம்பரம், வெற்றாரவாரம், இடம்பம்; great show, boisterous behaviour, useless display, foppishness. 2. ஆரவாரம், கூச்சல், இரைச்சல்; uproar, loud cry. தெ. ஆர்பாடமு. Skt. ärabhata. [ஆர்ப்பு + ஆட்டம்.] ஆர்ப்பாட்டம் என்னும் செந்தமிழ்ச் சொல்வடிவம் 'ஆர்ப்பாடம்' எனச் சென்னை அகரமுதலியிற் குறிக்கப்பட்டிருப்பது தவறு. இது தமிழிலும் திரவிட மொழிகளிலும் இன்றும் உலக வழக்குச் சொல்.

ஆர்ப்பு	ஆர்ப்பு1ārppu, பெ. (n.) 1. பேரொலி; loud - tumultuous noise. "ஆர்ப்புக் கொண்டு கைவிசைத்தெறி மணிக்கல் வந்தணைய" (கந்தபு.நாட்டு.45);. 2. போர் (பிங்.);; battle. 3. சிரிப்பு (பிங்.);; laughter. 4. மகிழ்ச்சி; joy, exultation. "புந்தி யார்ப்புறக் கண்டனன். திருக்கோயில்" (குற்றா. தல. மந்தமா, 110);. தெ. ஆர்பு. [ஆர் → ஆர்ப்பு. ஆர்த்தல் = மிக்கொலித்தல்.] ஆர்ப்பு2ārppu, பெ. (n.) excessive pitch of a lute string. "இன்னிசை வழியதன்றி யிசைத்தல் செம் பகையதாகும். சொன்ன மாத்திரையி னோங்க விசைத்திடுஞ் சுருதி யார்ப்பே" (பஞ்சபாரதீயம், சிலப். வேனிற். 29);. [ஆர் → ஆர்ப்பு. ஆர்த்தல் = மிக்கொலித்தல்.] ஓங்கவிசைத்தலாகிய 'ஆர்ப்பு' யாழின் நால்வகைக் குற்றங்களுள் ஒன்றாகும். இது மரக்குற்றத்தால் உண்டாவது என்று திருவிளையாடற்புராண உரைகாரர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.
ஆர்பதம்	ஆர்பதம்1ārpadam, பெ. (n.) உணவு; food. "நெல்லின் அம்பண வளவை விரிந்துறை போகிய வார்பத நல்குமென்ப" (பதிற்றுப்.66.9);. [ஆர் + பதம். ஆர்தல் = உண்ணுதல் பதம் = உணவு.] ஆர்பதம்2ārpadam, பெ. (n.) நிழல் (அக.நி.);; shade. [ஆர் + பதம்.] ஆர்பதம்3ārpadam, பெ. (n.) வண்டு (பிங்.);; small beetle. [ஒருகா. அறுபதம் → ஆர்பதம்.]
ஆர்பதன்	ஆர்பதன்ārpadaṉ, பெ. (n.) உணவு; food. "தேரிற் றந்தவர்க் கார்பதனல்கும்" (பதிற்றுப்.55);. [ஆர்பதம் → ஆர்பதன் (ஈற்றுப்போலி);.]
ஆர்மதி	ஆர்மதி1ārmadi, பெ. (n.) கடக ஓரை (ராசி);; cancer in the Zodiac, house of the moon. [ஆர் + மதி. ஆர்தல் = பொருந்தியிருத்தல், தங்குதல். மதி = நிலவு.]

ஆர்மை	ஆர்மைārmai, பெ. (n.) 1. கூர்மை; sharpness. 2. மதில்; fort. [ஆர் → ஆர்மை. ஆர்தல் = சேர்தல், சேரக் கூடுதல், கூர்மை, சேரக்கூடும் (வளைந்து ஒன்று கூடும்); மதில்.]
ஆர்வக்கோளிக்காரகம்	ஆர்வக்கோளிக்காரகம்ārvagāḷiggāragam, பெ. (n.) ஆர்வக்கோளிக்காரகம் பார்க்க;see arva-koli-kkāragam. ஆர்வக்கோளிக்காரகம்ārvagāḷiggāragam, பெ. (n.) கேளாது விருப்பாய்க் கொடுக்கப்பட்ட பொருளை விரும்பி ஏற்றற் பொருளில் நான்காம் வேற்றுமையில் வரும்பெயர் (வீரசோ.உபகாரக.3);; [ஆர்வம் + கோளி + காரகம். கொள் → கோள். இது கோளிக்காரகம் மூன்றனுள் ஒன்று. இச்சொல் திராவிடமொழிகளில் கோசுகர எனத் திரிந்தது.]
ஆர்வம்	ஆர்வம்1ārvam, பெ. (n.) 1. அன்பு; affection. "ஆர்வ நெஞ்சமொடு" (தொல். பொ. 40);. 2. விருப்பம்; desire. 3. ஆசை; liking. "வண்டார்வஞ் செய்து மதுவுண்டு" (நைடத. அன்ன. தூ. 65);. 4. புணர்ச்சியைக் குறித்துண்டாகும் ஆசை; sexual desire. 5. பெறக்கருதியபொருண்மேற் றோன்றின பற்றுள்ளம் (மதுரைக்.489);; hankering. 6. பத்திமை (பக்தி);; devotion. "அடியார்தமார்வத்தாற் கூறிய" (திவ். இயற்.1,35);. 7. கடைப்படுகொடை ஏழனுள் ஒன்று; one of the seven kinds of donation "ஆர்வமாவது அன்பு முதலியவற்றானளித்தல்" (த.சொ.அக.); [ஆர் → ஆர்வம்.] ஆர்வம்2ārvam, பெ. (n.) ஒலி (த.சொ.அக.);; sound. "ஆர்வத் தோடி வயல்புகும்" (கந்தபு. ஆற்று. 35);.
ஆர்வமொழி	ஆர்வமொழிārvamoḻi, பெ. (n.) ஆர்வமொழியணி பார்க்க;see arwa-noh-y-ani.
ஆர்வமொழியணி	ஆர்வமொழியணிārvamoḻiyaṇi, பெ. (n.) "ஆர்வமொழி மிகுப்ப தார்வ மொழியே" (தண்டி. 67);. [ஆர்வம் + மொழி + அணி. மொழிதல் = சொல்லுதல்.]
ஆர்வலர்	ஆர்வலர்ārvalar, பெ. (n.) அன்பர் ஈடுபாட்டாளர்; lovers, fans, devotees. [ஆர்வு → ஆர்வல் + அர்.]

ஆர்வலன்	ஆர்வலன்ārvalaṉ, பெ. (n.) 1. அன்புடையவன்; kind affectionate person, lover. "ஆர்வலர் புன்கணீர் பூசல் தரும்" (குறள் 71);. 2. கணவன் (பிங்.);; husband. 3. பரிசிலன்; one who seeks a present from a prince or patron. "இனிய செய்திநின் னார்வலர் முகத்தே" (புநா.12);. 4. நண்பன்; friend. [ஆர் → ஆர்வம் → ஆர்வலன். ஆர்வல் பார்க்க;see arval.]
ஆர்வலித்தல்	ஆர்வலித்தல்ārvalittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அன்புகூர்தல்; to love, to be extremely kind, affectionate. "சிந்தை யாரவார்வலித்து" (தேவா. 997.5);. 2. மிகவிரும்புதல்; regard with strong affection, to desire passionately. [ஆர் → ஆர்வல் + இ = ஆர்வலி.]
ஆர்வு	ஆர்வு1ārvu, பெ. (n.) 1. நிறைவு; fullness, abundance. 2. உண்ணுகை, பருகுதல்; eating and drinking. 3. ஊட்டுகை; feeding. 4. ஆசை; desire. "ஆசினி கவினிய பலவி னார்வுற்று" (புறநா. 158.22);. " ஆர்வுற்றார் நெஞ்சமழிய விடுவானோ" (கலி. 42);. [ஆர் → ஆர்வு.] ஆர்வு2ārvu, பெ. (n.) ஆராய்தல்; investigation, research, critical study. [ஆர் → ஆர்வு.]
ஆர்வை	ஆர்வைārvai, பெ. (n.) கோரைப்பாய்; mat made of rushes W.). [ஒருகா. ஆர் → ஆர்வை = ஆர அல்லது நெருங்கப் பின்னிய கோரைப்பாய்.]
ஆர	ஆரāra, வி.எ. (adv.) 1. நுகர; to enjoy, benefit. "நாடார நன்கிழிதரும்" (மதுரைக்.82);. 2. மிக, நிறைய; fully, abundantly. "ஆரப்பருக" (திவ்.திருவாய். 10, 10, 5); "வாயாரவுண்டபேர் வாழ்த்துவதும் நொந்தபேர் வைவதுவும்" (தாயு. சச்சி)

ஆர்தல்	ஆர்தல்ārtal, இடை. (part) ஓர் உவமச்சொல்; term of comparison (தொல்.பொருள். 286, உரை);|.| [ஆர் → ஆர. ஆர்தல் = நிறைதல், நிறைவின் அடிப்படையாகத் தோன்றும் அனைத்து வகை ஒற்றுமை, ஒற்றுமைபற்றிவந்த உவமைச்சொல்.]
ஆரஅமர	ஆரஅமரāraamara, வி.எ. (adv.) பொறுமையாக (கொங்.வ) having patience [ஆர் → ஆர + அமர.]
ஆரக்கம்	ஆரக்கம்ārakkam, பெ. (n.) 1. அகிற்கட்டை; eagle wood. 2. செஞ்சந்தனம்; red sanders-wood. 3 பித்தளை; brass. [ஆர் → ஆரக்கம் (சிவந்தது);.]
ஆரக்கம்பி	ஆரக்கம்பிārakkambi, பெ. (n.) மிதிவண்டிச் சக்கரத்திலுள்ள கம்பி; cycle spokes. [ஆரம் + கம்பி.]
ஆரக்கழுத்தி	ஆரக்கழுத்திārakkaḻutti, பெ. (n.) கழுத்தில் தீய கோடுள்ள (ரேகை); பெண்; woman who has inauspicious lines on her neck. "ஆரக்கழுத்தி அரண்மனைக் காகாது" (பழ.);. [ஆரம் + கழுத்தி. ஆரம் = ஆரம் போன்றுள்ள கோடுகள்.]
ஆரக்கால்	ஆரக்கால்ārakkāl, பெ. (n.) சக்கரத்தின் ஆரம்; spoke of a wheel. ம. ஆரக்கால் [ஆரம் + கால்.]
ஆரக்குவதம்	ஆரக்குவதம்ārakkuvadam, பெ. (n.) சரக்கொன்றை (பிங்..);; indian laburnum. Skt.äragvada [ஒருகா. அரக்கு + வதம் அரக்குவதம் ஆரக்குவதம். அரக்கு = சிவப்பு.] மறுவ. ஆரகுவதம், ஆரகோதம், ஆரகோரம்.
ஆரகட்டம்	ஆரகட்டம்āragaṭṭam, பெ. (n.) ஆழமான கிணறு; deep well. [ஒருகா. ஆழகட்டம் → ஆரகட்டம். கட்டம் = கட்டுமானம் அமைந்த கிணறு.]

ஆரகம்	ஆரகம்1āragam, பெ. (n.) 1. அரத்தம், குருதி; blood. 2. சந்தனம்; sandal wood. [ஒருகா. அரக்கம் → ஆரகம் (சிவப்புநிறமுள்ளது);.] ஆரகம்2āragam, பெ. (n.) 1. பிரிக்கும் எண்; dividing number. 2. கீழ்வாயெண்ணில் (பின்னத்தில்); கீழே எழுதப்படும் எண்; denominator of a fraction, divisor (pond);. Skt. häraka [ஆர் → ஆரகம். ஆர் = மோது, தாக்கு, உடைத்துவிடு, பிரி, பகு, பகுக்கும் எண்.]
ஆரகன்	ஆரகன்āragaṉ, பெ. (n.) 1. அழிப்பவன்; destroyer. "ஆரகனதிகனென்னாது" (சிவதரு. சிவஞான யோ:31);. 2. கள்ளன்; thief 3. கொள்ளைக்காரன்; robber 4. சூதாடுபவன்; gambler. 5. அணாப்புவோன்; deceitful person, cheat. ம ஆராச்சார். Skt. häraka. [ஒருகா. அரக்கன் → ஆரகன்.]
ஆரகுடம்	ஆரகுடம்āraguḍam, பெ. (n.) பித்தளை (செ.அக.);; brass (S.I.IV, 213);. [ஆர்10 → ஆர + குடம். ஆர்10 = சிவப்பு.]
ஆரகூடம்	ஆரகூடம்āraāṭam, பெ. (n.) ஆகுடம் பார்க்க;see ara-kudam. [ஆரகுடம் → ஆரகூடம் (பிங்.);.]
ஆரங்கம் பாக்கு	ஆரங்கம் பாக்குāraṅgambākku, பெ. (n.) துண்டு துண்டாக வெட்டி வேகவைத்த பாக்கு; areca null sliced and boiled. impoves with seasoning (சா.அக.); [ஒருகா. ஆர் + அங்கம் + பாக்கு. ஆர் = மோது, தாக்கு, உடை, பிள.]
ஆரஞ்சாகி	ஆரஞ்சாகிārañjāki, பெ. (n.) வெண்பசலை; white species of portulaca or Indian spinach. [ஆரம் + சாகி. Skt, saka சாகம். சாகி = இலை, தழை ஆரம் + முத்து, முத்துப் போன்ற வெண்மை.]

ஆரஞ்சார்த்து சோழன்	ஆரஞ்சார்த்து சோழன்āraññārttucōḻṉ, பெ. (n.) திருவானைக்காவிலுள்ள சிவஇலிங்கத்திற்கு முத்தாரம் சார்த்திய சோழன் (அபி.சிந்.);; Cola king who placed a garland of pears on the Sivalinga as Thiruvānaikkā shrine. "ஆரம் கொண்ட எம்மானைக்காவுடை ஆதியே" (சுந்.தேவா.);. [ஆரம் + (சார்த்து); சாத்து + சோழன்.]
ஆரணங்கு	ஆரணங்குāraṇaṅgu, பெ. (n.) அரிய தெய்வப்பெண்; celestial woman, heavenly damsel. "ஆரணங்குடனே காழி யடைந்ததே" (கந்தபு. வீரவாகுசய. 20);. 2. அரிய தெய்வம்; deity of high order. "ஆரணங் குயர்ந்தோ ரல்லோர் புள்விலங்கு" (அகப்பொ. அகத்.19);. 3. ஆறுதற்கரிய வருத்தம்; unmitigable sorrow. "நல்லவர்க் காரணங்காகிய மார்பில்" (புறநா.14);. [ஆர் + அணங்கு. ஆர் = அரிய. அணங்கு = தெய்வப்பெண், தெய்வம், வருத்தம்.]
ஆரணத்தான்	ஆரணத்தான்āraṇattāṉ, பெ. (n.) நான்முகன்; Brahma, the source of the Vedas. "ஆரணத்தான் அருள்பார்" (தஞ்சைவா.265);. [அரண் → அரணம் → ஆரணம் + ஆத்து + ஆன் = ஆரணத்தான்.]
ஆரணம்	ஆரணம்āraṇam, பெ. (n.) 1. ஒரு நூலின் முதற் செய்யுளைத் தொடங்குதற் கேற்ற முப்பத்திரண்டு மங்கலச் சொற்களுள் ஒன்று; one of the 32 auspicious words used as a beginning in a poetical work. 3. மறைநூல் (வேதம்);; veda, by synecdoche. "ஆரணத் துறையுளாய்" (கம்பரா.தாடகை.2);. 2. வேதத்தின் ஒரு பகுதி; scared mystic part of the vedas, portion of the Veda. "ஆரணங்காண் என்பர் அந்தணர்" (திருக்கோ-தனியன்);. 4. பழந்தமிழ் மருத்துவ நூல். (சா.அக.);; ancient medical work of Indian medicine. ம. ஆரணம். [அரண் → அரணம் → ஆரணம்.] பாதுகாப்பு என்று பொருள்படும் அரணம் என்னுஞ் சொல்லே, போற்றிக் காக்கத் தக்கதும் தம்மைக் காக்க வல்லதுமான மறை (வேத); நூல்களுக்கும், அதன் பகுதிகளுக்கும், பெயராயமைந்தது. பாதுகாப்பும் மங்கலமுமாகக் கருதப்பட்ட, சீர், எழுத்து, பொன், பூ, திரு, மணி, யானை, தேர், பரி, கடல், மலை, புகழ், மதி, நீர், ஆரணம், சொல், புயல், நிலம், கங்கை, உலகம், பரிதி, அமிழ்தம் என்னும் 32 மங்கலச் சொற்களுள் ஒன்றாக 'அரணம்' இடம் பெற்றிருப்பது ஒப்பு நோக்கத்தக்கது.
ஆரணமுனிவர்	ஆரணமுனிவர்āraṇamuṉivar, பெ. (n.) ஒரு முனிவரின் பெயர் (அபி.சிந்.);; name of a sage. [ஆரணம் + முனிவர்.]

ஆரணவாணர்	ஆரணவாணர்āraṇavāṇar, பெ. (n.) 1. அந்தணர் முனிவர்; Saints. "ஆரணவாணர்க் கென்றுங் கேளான மௌற்கல்லியன்" (பாரத. திரௌ. 73);. 2. பார்ப்பார்; Brāhmins. [ஆரணம் + வாணர். வாழ்நர் → வாணர்.]
ஆரணவுருவார்	ஆரணவுருவார்āraṇavuruvār, பெ. (n.) 1. சிவன்;šva. "ஆரண வுருவார் தில்லையம்பல மெய்தப் பெற்றோர்" (கோயிற்பு இரணிய.74);. 2. திருமால்; Visnu. [ஆரணம் + உருவார். உருவார் = வடிவினர்.]
ஆரணன்	ஆரணன்1āraṇaṉ, பெ. (n.) 1. மருத்துவ நூலில் வல்லவன்; one who is well versed in Indian medicine. 2. மறை (வேத); நூல்களில் வல்லவன்; one who is well versed in sacred books. [ஆரணம் + அன்.] ஆரணன்2āraṇaṉ, பெ. (n.) 1. சிவன்;Šva. "ஆண்டவ னாரணன் கம்பனென் றேத்த" (கம்பரந்.30);. 2. திருமால்; Visnu. "ஆரணனே யானே" (பாரத. கிருட்டிண. 209.);. 3. நான்முகன் Brahma. "ஆரணன் றனது மைந்தர்க் கரும்பெறன் ஞான போதம்" (கந்தபு. மேரு.18);. 4. பார்ப்பான்; Brahmin. ம. ஆரணன் [ஆரணம் → ஆரணன்.]

ஆரணி	ஆரணி1āraṇi, பெ. (n.) 1. வடஆர்க்காடு மாவட்டத்திலுள்ள ஓர் ஊர்; name of a town in North Arcot district, name of a village. 2. ஓர் ஆறு; name of a river. [ஆறு + அணி. ஆறணி → ஆரணி.] ஆரணி2āraṇi, பெ. (n.) 1. மாந்தருடம்பில் ஆறாதாரங்களுள் நான்காவதாகிய நெஞ்சத் தாமரையில் உள்ள அநாகதத்துக்குரிய பன்னிரண்டிதழ்களுள் ஓரிதழில்நிற்கும் அதிதேவதை (சி.சி.அ:21.மறை);: celestial goddess seated in one of the 12 petals of the lotus of heart. (த.சொ.அக.);. 2. காளி; goddess Kāli. 3. உமையவள், பார்வதி; goddess Parvadi. "ஆரணி சடைக்கடவுளாரணி யெனப்புகழ்" (தாயு. மலை வளர். 5);. ம. ஆரணி. [ஆரணம் → ஆரணி. ஆரணம் = பாதுகாப்பு, பாதுகாப்பளிக்கும் தெய்வம்.] ஆரணி3āraṇi, பெ. (n.) சுழல் காற்று (த.சொ.அக);; whirl wind. [ஆர்தல் = சுற்றுதல், சுழலுதல். ஆர் → ஆரணி.]
ஆரணிய அறுநாள்	ஆரணிய அறுநாள்āraṇiyaaṟunāḷ, பெ. (n.) மகப்பேற்றுக்காகப் பெண்டிர் கடக (ஆடி);த் திங்கள் வளர்பிறை ஆறாம் நாளில் உமையவளை வேண்டி நோற்கும் நோன்பு; fast observed by women for the sake of offspring, on the sixth day following new moon in the month of Adi. [ஆரணி → ஆரணிய (கு.பெ.எ.); ஆரணி = உமையவள்.]
ஆரணிய ஓரை	ஆரணிய ஓரைāraṇiyaōrai, பெ. (n.) மடங்கல் ஓரை (சிம்மராசி);; leo of the zodiac.

ஆரணியம்	ஆரணியம்1āraṇiyam, பெ. (n.) 1. காடு; jungle, forest. "ஐந்துபெரும் பார்த்திவரோ டாரணியம் புகுந்த பிரான்" (பாரத. பதினெட். 243);. 2. காட்டிலுள்ள கோட்டை (துருக்கம்);; fortress in a forest. [அரண் → அரணம் → அரணியம் → ஆரணியம், அரணியம் → Skt. aranya. அரண் = காவற்காடு. அரணம் = காடு, பாதுகாவலான காட்டுப்பகுதி.] வடமொழியாளர், "ரு (r); = செல், ரு → அரண = தொலைவான, அயலான; அரண → அரண்ய = தொலைவான அல்லது அயலான இடம், காடு, அடவி, பாலை" எனப்பொருள் கூறி மூலங்காட்டுவர். செல்லுமிடமும் தொலைவான இடமும் காடாகவே இருத்தல் இயலாமையின் அவர் காட்டும் வேர்மூலம் பொருந்தாது. காவற்காட்டுக்கு 'அரண்' என்றே பண்டைத் தமிழில் வழக்கு நிலை பெற்றிருத்தலானும், அரண் (பாதுகாப்பு); நாடி காடு புகுந்தார்க்கு அதுவே அரணமாதலினாலும், "காவல் வேல் காவற் காடிவை யரணே' என்றும், "காடும் எயிலும் கவசமும் அரணம்" என்றும் பிங்கல நிகண்டு கூறுதலானும், 'அரண்' என்பதே ஆரணியத்திற்கு மூலம் என்பது வெளிப்படை. ஆரணியம்2āraṇiyam, பெ. (n.) மடங்கல், அரிமா; lion காடு காட்டரசனாகிய
ஆரணியராசி	ஆரணியராசிāraṇiyarāci, பெ. (n.) ஆரணிய ஒரைபார்க்க;see araniya—5rai.
ஆரத்தம்	ஆரத்தம்ārattam, பெ. (n.) ஆத்தி; fig tree. (சா.அக.);. [ஆர் → ஆர்த்தம் → ஆரத்தம்.]
ஆரத்தி	ஆரத்திāratti, பெ. (n.) 1. மணமக்கள், மாண்புமிகு பெரியோர், அரசர், சமயத்தலைவர் ஆகியோர் உலா வருங்கால் அல்லது மங்கல நிகழ்ச்சிகளின்போது கண்ணேறு (திருஷ்டி); கழிப்பதற்காக மஞ்சளும், சுண்ணாம்பும் கலந்து சிவந்த ஆலநீர் கரைத்தும், சில நேரங்களில் சோற்றுருண்டை வைக்கப்பட்டதுமான தட்டில் விளக்கேற்றி வலமுறையாகவோ இடமுறையாகவோ சுழற்றி நெற்றியில் பொட்டிடும் சடங்கு; waving of light, or water mixed with lime and turmeric or saffron coloured rice-balls, before important personages such as newlywed couple, a ruler, or a spiritual head, in processions or on other auspicious occasions. 2. தெய்வத் திருமேனியின் முன் காட்டும் பதினாறு வகை வழிபாட்டுச் செயல்முறைகளுள் ஒன்றான திருவிளக்கு அல்லது கற்பூரவிளக்கு (தீபாராதனை); வழிபாடு; one of sixteen acts of worship, consisting in the waving of a light of camphor in circular motion before an idol. 3. ஆரத்திப்பாட்டு; song sung during aratti ceremony. ம. ஆரத்தி; இந். ஆரதீ; க. ஆரதி;து. ஆரதி. ஆலத்தி பார்க்க;see ālatti [ஆல் → ஆலத்தி → ஆரத்தி. ஆலுதல் = சுற்றுதல், சுழற்றுதல்.]

ஆரத்திக்கருப்பூரம்	ஆரத்திக்கருப்பூரம்ārattikkaruppūram, பெ. (n.) பொதுவகைக் கருப்பூரம்; ordinary camphor. [ஆலத்தி → ஆரத்தி + கருப்பூரம்.]
ஆரத்தியம்	ஆரத்தியம்ārattiyam, பெ. (n.) ஒழிவு (த.சொ.அக.);; interval, rest, leisure. [ஒருகா. அறுத்தியம் → ஆரத்தியம். அறுத்தி = இடைவெளி, ஒழிவு.]
ஆரதக்கறி	ஆரதக்கறிāradakkaṟi, பெ. (n.) 1. மரக்கறி (யாழ்ப்.);; vegetable curry (J.);. 2. மீனில்லாத காய்கறி யுணவு; curries of vegetables only without fish, and c. (W.);. [அருகன் → அருகம் → அருகதம் → ஆருகதம் → ஆரதம் + கறி.]
ஆரதம்	ஆரதம்āradam, பெ. (n.) 1 புலால் தவிர்ந்த தூய உணவு (யாழ்ப்.);; pure vegetarian meal without meat (J);. 2. மரக்கறி உணவுக் கோட்பாடு, தூய சிவனியம் (சுத்த சைவம்);; vegetarianism, habit of taking food purely cooked, according to Hindu notions, without flesh, eggs, etc. Skt. ārhata. [அருகன் → அருகதம் → ஆருகதம் → ஆரதம். ஆரதம் = சமணசமய நெறிப்படி புலால் உண்ணாத இயல்பு.]
ஆரதி	ஆரதிāradi, பெ. (n.) ஆரத்தி பார்க்க;see aratt. [ஆலத்தி → ஆரத்தி → ஆரதி.]
ஆரதிகர்ப்பூரம்	ஆரதிகர்ப்பூரம்āradigarppūram, பெ. (n.) ஆரத்திக் கருப்பூரம் பார்க்க;see aratti-k-karuppuram. [ஆரத்திக்கருப்பூரம் → ஆரதிகர்ப்பூரம்.]
ஆரந்தாங்கு பாண்டியன்	ஆரந்தாங்கு பாண்டியன்ārandāṅgupāṇṭiyaṉ, பெ. (n.) உக்கிரகுமார பாண்டியன்; ukkira Kumāran. a Pāṇdya King. [ஆரம் = முத்துமாலை. ஆரம் + தாங்கு + பாண்டியன்.]
ஆரநாலகம்	ஆரநாலகம்āranālagam, பெ. (n.) ஆரநாளகம் பார்க்க;see ara-nalagam.

ஆரநாளகம்	ஆரநாளகம்āranāḷagam, பெ. (n.) இனிப்புள்ள பழம், அரிசி, சருக்கரை முதலியவற்றினின்று எடுக்கப்பட்டு, எதனின்றெடுக்கப்பட்டதோ அப்பெயரிட்டே அழைக்கப்படுவதுமான பருகம், காடி; vinegar, it is an impure acetic acid made by the acetous fermentation of sweet fruits, rice, sugar, etc. and is specifically named after the substance from which it is derived. எ-டு: அரிசிக்காடி, திராட்சைக் காடி (சா.அக.);. ம. ஆரநாளம்;க. ஆரநாளாம்பு (அரிசிக்கஞ்சி); [ஆர + நாளி → நாளகம். நாளி = கள், புளிப்பேறிய நீர்மம். ஆர = நிறைய, அதிகமாக.] வடமொழியாளர் aranala என்பதற்கு மணமற்றது என்று பொருள் கூறுவது பொருத்தமில்லை. நாளி என்பது தமிழில் கள்ளைக் குறித்த சொல். நிறைவாக மூங்கிற் குழாயிலிட்டு அரிசிக் கள்ளைப் புளிக்கச் செய்யும் பண்டைத் தமிழர் மரபும், வடமொழியில் 'ஆரநால' என்னுஞ்சொல் சிறப்பாக அரிசியினின்றும் எடுத்த கள்ளையே குறித்தலானும் ஆரநாளி – ஆரநாளம் - ஆரநாளகம் என்பவை முற்றுந் தமிழ்ச் சொற்களே என்பது தேற்றம்.
ஆரநாளி	ஆரநாளிāranāḷi, பெ. (n.) 1. கள்; toddy. 2. புளித்த காடி; vinegar. [ஆர + நாளி. ஆர = மிக. நாளி = கள், புளித்த காடி, நீர்.]
ஆரபடி	ஆரபடிārabaḍi, பெ. (n.) 1. பொருள் பொருளாக வீரன் தலைவனாக வரும் நாடக வகை; a kind of drama depicting acquisition of wealth and adoring the achievements of great heroes. (சிலப். 3,13, உரை);. 2. துணிவு; courage. Skt. arabhati. [ஒருகா. ஆர்ப்பாட்டம் → ஆர்ப்பாட்டி → ஆரபடி.]
ஆரம்	ஆரம்1āram, பெ. (n.) 1. சந்தனமரம்; sandal-wood tree. "வன்னிகொன்றை வழைசண்பகமாரம்" (பெரியபு. தடுத்தாட்.94);. 2. நறுமணப்பொருள்களுள் ஒன்று; sandal-wood, one of six tupa-varkkam. 3. சந்தனக் குழம்பு; sandal paste. "அரைத்த வாரமும்" (பாரத. நிரைமீட்சி. 29);. 4. கடம்பு (மூ.அ.);; common cadamba. 5. கோடக சாலைச்செடி (மூ.அ.);; a very small plant. 6. தோட்டம் (பிங்.);; garden. 7. காட்டாத்தி (திவா.);; common mountain ebony. "ஆரங் கண்ணிச் சோழன்" (சிலப். பதிக.12);. [ஆர்தல் = பொருந்துதல், நிறைதல், பரவுதல், மணம் வீசுதல். ஆர் → ஆரம் = மணம் வீசும் பொருள், சந்தனம்; சோழர் மார்பில் பொருத்தும் அணியாக ஆத்தி சூடுதலின் ஆத்தியும் ஆரம் ஆயிற்று. ஆர்தல் = சார்தல், அணிதல்.] ஆரம்2āram, பெ. (n.) 1. மணிவடம் (பிங்.);; necklace of pears or gems.

ஆரம்பம்	ஆரம்பம்1ārambam, பெ. (n.) 1. முயற்சி; effort, exertion. 2. தொடக்கம்; commencement, beginning. 3. முகவுரை; preface. 4. விரைவு; speed. 5. செருக்கு; pride, arrogance "ஆரம்பக்குண்டர்" (தேவா. 372.8);. 6. பதட்டம்; haste. [ஆர்தல் = நிறைதல், மேலுறல், எழும்புதல், மிகுதல், விரைதல். ஆர் → ஆரம்பம்.] ஆரம்பம்2ārambam, பெ. (n.) உழவுத்தொழில் (தரும);; agricultural performances (Loc.);. பட ஆரம்பு [ஏர் → ஏரம்பம் → ஆரம்பம்.] ஆரம்பம்3ārambam, பெ. (n.) 1. பேரொலி; loud roar, shout.
ஆரம்பவாதம்	ஆரம்பவாதம்ārambavātam, பெ. (n.) முதற் காரணம் இல்லாமலே காரியம் தோன்றும் என்னும் கொள்கை (சி.போ.பா.);; doctrine of creation which postulates that the world is made out of nothingness (effect without cause);. [ஆரம்பம் + வாதம். வாள் = பேசு. வாள் → வாளம் → வாதம்.]
ஆரம்பி	ஆரம்பி1ārambittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) தொடங்குதல்; to begin, enter upon, undertake. "புறத்தொழி லிலாரம்பித்து" (ஞானவா. புண்ணி. 33);. ம. ஆரம்பிக்குக;க. ஆரம்பிசு. [ஆர் → ஆரம்பு (வடதமிழ்ச்சொல்); → ஆரம்பி → ஆரம்பித்தல். ஆர் = பொருத்து, தொடங்கு.]
ஆரம்விழுந்தகிளி	ஆரம்விழுந்தகிளிāramviḻundagiḷi, பெ. (n.) கழுத்தில் வரையுள்ள கிளி; parrot with a natural ring around its neck. [ஆரம் = வளைவு.]
ஆரமரோட்டல்	ஆரமரோட்டல்āramarōṭṭal, பெ. (n.) வெட்சித்திணையில் ஒரு துறை; classification in vetci-t-tinal. (தொல். பொருள். 60);. [ஆர் + அமர் + ஒட்டல்.] ஆரமரோட்டலாவது, குறுநில மன்னருங் காட்டகத்து வாழும் மறவரும் போர்த்தொழில் வேந்தரைப் பொருது புறங் காண்டல்.

ஆரமாயிகம்	ஆரமாயிகம்āramāyigam, பெ. (n.) வெண் புளிச்சை; a species of puliccai, acid-leaved marool. (சா.அக.);. [ஆரம் = வெண்மை. ஆரம் + ஆயிகம்.]
ஆரரி	ஆரரிārari, பெ. (n.) கதவு; door. [ஆர் + அரி.]
ஆரல்	ஆரல்1āral, பெ. (n.) ஆரால்மீன்; brownish or greenish. Sand-eel, "நுண்ணாரல் பருவரால்" (புறநா. 18.);. ம. ஆரல்;து. ஆரொள்மீன். [ஆர் → ஆரல்.] ஆரல்2āral, பெ. (n.) 1. நெருப்பு; fire. 2. கார்த்திகை நாண்மீன்; third naksatia. "அரவுக் கண்ணணியுற ழாரன்மீன் றகையொப்ப" (கலித். 64,4);. 3. செவ்வாய் (திவா.);; planet Mars. "ஆதித்தனோ டம்புலியாரல்" (அரிச், இந்திர. 27.);. 4. அழற் பித்தம்; gastrobilious fever. 5. பித்தம்; bile. [ஆர். → ஆரல். உல் → அல் → அர். ஆர். (உரிதல் கருத்துவேர்.); ஆர்9 பார்க்க;see ar9.] ஆரல்3āral, பெ. (n.) மதில்
ஆரலம்	ஆரலம்āralam, பெ. (n.) பகை; enmity. [ஆரலர் = பகைவர். ஆரலம் = பகை, பகைமை.]
ஆரவடம்	ஆரவடம்āravaḍam, பெ. (n.) முத்துவடம்; string of pearls. (தண்டி. 47, உரை);. [ஆரம் + வடம்.]
ஆரவம்	ஆரவம்āravam, பெ. (n.) ஒலி; sound "ஆரவ மிகுந்த பல்புள் ளகழி சூழ் புரிசை" (பாரத. திரௌ.17);. ம. ஆரவம்;க. ஆரவ [அரவம் → ஆரவம்.]

ஆரவரியம்	ஆரவரியம்āravariyam, பெ. (n.) அரசமரம்; peepul tree.
ஆரவலர்	ஆரவலர்āravalar, பெ. (n.) காட்டாத்திப்பூ (தைலவ. தைல. 98);; flower of a tree.
ஆரவாரம்	ஆரவாரம்1āravāram, பெ. (n.) பேரொலி; loud noise shouting, roaring, bustle. "ஆரவாரஞ் செய் தணுகி னானரோ" (கந்தபு. காவிரிநீ.);. 2. ஆடம்பரம்; show, pomposity (W);. ம. ஆரவாரம்; க. ஆரவார; தெ. ஆரிவேரமு;து. அரபாயி [ஆர்தல் = ஒலித்தல். ஆர் → ஆரம். ஆரம் + ஆரம் = ஆரவாரம். வகரம் உடம்படுமெய்.] ஆரவாரம்2āravāram, பெ. (n.) துயரம் (பிங்.);; grief, distress. ம. ஆரழல் (மிகுதுயரம்); [ஆர் = கட்டுதல், பிணித்தல், நோயால் தாக்குதல். ஆர் + ஆரம் – ஆரஆரம் - ஆரவாரம்.]
ஆரவாரி-த்தல்	ஆரவாரி-த்தல்āravārittal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) மிக்கொலித்தல்; to roar, shout. (திவ். பெரியாழ். 1, 7,1);.
ஆரவாரிப்பு	ஆரவாரிப்புāravārippu, பெ. (n.) ஆர்ப்பு; loud noise, bustle. [ஆர்த்தல் = ஒலித்தல். ஆர + ஆரிப்பு.]
ஆரற்சுவர்	ஆரற்சுவர்āraṟcuvar, பெ. (n.) மேலே மறைப்புடைய சுவர்; wall with coping. [ஆரல் + சுவர்.]
ஆரன்மீன்	ஆரன்மீன்āraṉmīṉ, பெ. (n.) ஆரால்மீன் பார்க்க;see aral-min.
ஆரா	ஆராārā, பெ. (n.) பாம்பைப்போன்ற தோற்றமுடைய மீன்; fish resembling snake. [ஆராங்கு → ஆரா.]

ஆராங்கு	ஆராங்குārāṅgu, பெ. (n.) 1. நெல்போல் உள்ள ஒருவகைக் களை; a kind of weed. 2. அயிலைபோல் உள்ள ஒருவகை மீன்; a kind of marine fish. ம. ஆராங்கு. [ஆர் → ஆங்கு. ஆங்கு = போல.. ஆர் = பொருத்தம்.]
ஆராட்சி	ஆராட்சி1ārāṭci, பெ. (n.) பழைய வரிவகை; an ancient tax. (S.I.I.V. 96.);. [ஒருகா. ஆராய்ச்சி → ஆராட்சி. (கொ.வ.);.] ஆராட்சி2ārāṭci, பெ. (n.) ஆள்நடமாடுமிடம் (தஞ்சை);; place where people frequent. [ஆள் + ஆட்சி – ஆளாட்சி → ஆராட்சி. (கொ.வ.);.]
ஆராட்டுதல்	ஆராட்டுதல்ārāṭṭudal, தொ.பெ. (vbi.n.) தாலாட்டுதல்; dandling a child. [ஆலாட்டுதல் → ஆராட்டுதல். ஆலாட்டுதல் பார்க்க;see alattudal.]
ஆராத்தொட்டி	ஆராத்தொட்டிārāttoṭṭi, பெ. (n.) மினிக்கி மரம்; tree.
ஆராப்பத்தியம்	ஆராப்பத்தியம்ārāppattiyam, பெ. (n.) 1. கடும் பத்தியம்; very rigid diet. 2. அற்பம்; very trifling thing (W.);. [அரும்பத்தியம் → ஆராப்பத்தியம்.]
ஆராமை	ஆராமைārāmai, பெ. (n.) 1. நிரம்பாமை; incomplete, unfilled. "ஆராவியற்கை அவா நீப்பின்" (குறள் 370);. 2. பேரன்பு; great affection, love. "என்ற மிழினுக் கின்னல் பகராதுலக மாராமை மேலிட்டி ருத்தலால்" (தாயு. சித்தர்க. 8);. [ஆர் + ஆ (எ.ம.இ.நி.); + மை (ப.பெ.ஈறு); ஆர்தல் நிறைதல், ஆராமை = நிறையாமை, நிறையாது மேன் மேல் மீதூரும் அன்பு.]
ஆராமைசோராமை	ஆராமைசோராமைārāmaicōrāmai, பெ. (n.) தள்ளாமை (இ.வ.);; exhaustion, weariness. [ஆராமை + சோராமை. எதுகை மரபினைச் சொல்.]

ஆராய்-தல்	ஆராய்-தல்ārāytal, 1 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. ஆய்ந்து பார்த்தல், நோட்டமிடுதல் (சோதித்தல்);; to investigate, scrutinize, examine, explore. 2. கலந்தாய்தல், உசாவுதல் (ஆலோசித்தல்);; to consider, deliberate upon. 3. தேடுதல்; to seek, search for. 4. ஒத்தொலி (சுருதி); சேர்த்தல்; to set the pitch of a musical instrument. "நரம்பின் ... ஓசை செவியுற வாராய்த லாராய்தல்" (கூர்மபு. கண்ணன்மண. 148);. ம. ஆராச்ச; க. ஆரய்; து. ஆரய்சு;தெ. ஆரயு, ராசு [ஆர + ஆய்.]
ஆராய்ச்சி	ஆராய்ச்சி1ārāycci, பெ. (n.) 1. ஆய்வு, திறனாய்வு; research, critical study. 2. நோட்டம், கூர்ந்தாய்வு (சோதனை);; overseeing, investigation, examination. Scrutiny. ம. ஆராய்ச்சி; க ஆரய்கெ; து. ஆரிகெ. ஆரைகெ;தெ. ஆரயிக. [ஆராய் → ஆராய்ச்சி.] ஆராய்ச்சி2ārāycci, பெ. (n.) தலையாரி (யாழ்ப்.);; sheriff, bailiff, one who has the command over the inferior officers in a court or office, a superintendent (J.);. [ஆராய் → ஆராய்ச்சி. தனக்கிட்ட பணியை ஆய்ந்து செவ்வனே செய்பவன்.]
ஆராய்ச்சிமணி	ஆராய்ச்சிமணிārāyccimaṇi, பெ. (n.) முறை வேண்டுவோர் அசைக்கும்படி அரண்மனை வாயிலிற் கட்டப்படும் மணி; bell which is used at the palace gate of a king so that any subject may seek justice.; "ஆரு மனதில் விசாரத்தா லாராய்ச்சி மணியைத் தொடாமலே" (இராமநா. பாலகா.4);.
ஆராய்ச்சியார்	ஆராய்ச்சியார்ārāycciyār, பெ. (n.) 1. கணக்குத் தணிக்கையாளர் (பரிசோதகர்);; auditors (M.E.R. 1926-7 p.85);. 2. கொலைத் தண்டனையை நிறைவேற்றுபவர் (நாஞ்.);; executioners (Nanj);. 3. சொத்து வழக்கு முறை மன்றத்து அதிகாரி (யாழ்ப்.);; Nazir of a civil court (J);. [ஆராய் → ஆராய்ச்சி + ஆர். (உ.ப.ஈறு.);.]
ஆராய்தல்	ஆராய்தல்ārāytal, பெ. (n.) 1. ஒத்தொலி (சுருதி); கூட்டுதல்; tuning a musical instrument. (சிலப். 7, 1. அரும்);. 2. பண்ணல் முதலிய கலைத்தொழில் எட்டனுள் ஒன்று; one of the eight ways deciding of the tune. (கூர்மபு. அட்டமு. 1. உரை);. ம. ஆராயுக;க. ஆரய். [ஆர + ஆய்தல் (பொருந்திவர ஆய்தல்);.] யாழ் நரம்பினுள் நின்றொலிக்கும் ஓசையை யாராய்தல், ஆளத்தி நாளத்தி (ஆரோகண அவரோகண); வகையால் இசையைத் தெரிதல் என ஆராய்தல் இரு வகைத்து என்பர்.
ஆராய்வு	ஆராய்வுārāyvu, பெ. (n.) 1. நுண்ணறிவு; intelligence. 2. உசாவுதல் (விசாரணை);; enquiry, spirit of enquiry. [ஆர + ஆய்வு.]

ஆரார்	ஆரார்ārār, பெ. (n.) பகைவர்; enemies. "ஆரார் திரிபுரங்கள் நீறாநோக்கு மனலாடி" (தேவா. 296,1);. [ஆர் + ஆ (எ.ம.இ.நி.); ஆர். ஆர்தல் = நெருங்குதல். ஆரார் - பலர்பாலீற்றின் முன்னுயிர் கெட்டுப் புணர்ந்தது.]
ஆரால்	ஆரால்ārāl, பெ. (n.) 1. ஆரால்மீன் (செ.அக.);; brownish or greenish sand-eel. 2. சேற்றாரால் மீன்; rich brown thorny-backed-eel. ஆரால் மீன் மங்கல் (கபில); நிறம் அல்லது பச்சை நிறமுள்ளதாயும் வயிற்றுப் பகுதி மஞ்சளாயுமிருக்கும். சற்றொப்ப 15 விரல. (அங்குல); நீளமுள்ள இம்மீன் மண்ணிற் புதையும், பாம்பு மீன் என்றும் அழைக்கப்படும். தண்ணீரில் மேற்கிளம்பாமல் அடிப் பகுதியில் காணப்படும். காற்றுப்பை தலையினின்று வால் வரையிலுமிருக்கும்; a brown or green sand-eel, It is yellowish alongits abdomen. Itis also called life giving fish, snake fish or lampery. It conceals itself in mud. It is found throughout the deltas of large rivers, It is sometimes 15 inches length. It seeks the bottom if placed in water. It has the air-vessel, from the head to the tail. The different species are:- 1. சேற்றாரால் - rich brown thorny-backed eel. 2. சிற்றாரால் - sand-eel, pencalus. This is a common species and much smaller. 3. பேயாரால் - Snake-eel,Marmoratus. 4. கல்லாரால் - stone lamprey, his so called from its adhering to stones and rocks. 5. கிழங்காரால் - stout-eel, it is a variety common at Madras. (சா.அக.);. [ஆழல் → ஆரல் → ஆரால் = நீரின் ஆழத்தில் வாழும் மீன்.]
ஆராலிகன்	ஆராலிகன்ārāligaṉ, பெ. (n.) பாகஞ்செய்வோன், சமையற்காரன்; cook. [ஆர → ஆளுவோன் → ஆராளுவன் → ஆராளுகன் → ஆராளிகன் → ஆராலிகன்.] சமையற்காரனைக் குனிந்து நின்று தொழில் செய்வோன் என்று வடமொழியாளர் கருதுவர். 'ஆராலிக' என்னும் வட சொல்லை இதற்கு மூலமாகக் காட்டுவது பொருந்தாது.
ஆராவம்	ஆராவம்ārāvam, பெ. (n.) ஆரவம், பேரொலி; shouting, loud noise. "ஆராவ முடனிட்ட கவசம்" (பாரத. ஐந்தாம்.11);. ம. ஆர்வம், ஆரவம். [அரவம் → ஆரவம் → ஆராவம்.]
ஆராவமுது	ஆராவமுதுārāvamudu, பெ. (n.) உண்ணுந்தோறும் இன்னும் உண்ண வேண்டும் என்னும் வேட்கை மிகுவிக்கும் அமுது; divine meal which kindles unquenchable desire to eat more of it. "ஆராவமுதே அளவிலாப் பெம்மானே" (திருவாச.1,67);. [ஆரா + அமுது.]
ஆராவுணர்வு	ஆராவுணர்வுārāvuṇarvu, பெ. (n.) சிற்றறிவு; shallow knowledge. "ஆராவுணர்வா லறிவுற்றயரா" (கோயிற்பு:வியாக்.27);. [ஆரா + உணர்வு. ஆரா = நிறையாத.]

ஆரி	ஆரி1āri, பெ. (n.) 1. அழகு; beauty. (சா.அக.);. 2. மேன்மை; excellence, eminence. "ஆரியாக வஞ்சஞ்சாந்தந் தளித்தபின்" (சீவக.129);; 3. அருமை; rarily difficulty. "ஆரிப்படுகர்" (மலை படு.61);. [அரு → ஆர் → ஆரி] ஆரி2āri, பெ. (n.) ஆர் எனப்படும் ஆத்தி மாலையை அணிந்த சோழன் (சூடா.);; Cola king, as having the bauhinia for the royal flower. [ஆர் → ஆரி. ஆர். ஆத்திமாலை. இ - ஒருமை குறித்த ஈறு.] ஆரி3āri, பெ. (n.) கதவு (சூடா.);; door. [ஒருகா. ஆரரி → ஆரி. ஆர்த்தல் = சார்த்துதல். அரி = அரிகால். அரிகாலொடு பொருந்தச் சார்த்தும் கதவு.] ஆரி4āri, பெ. (n.)
ஆரி-த்தல்	ஆரி-த்தல்ārittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒலித்தல்; to sound. கொக்கரித்து ஆரவாரித்துப் போருக் கெழுந்தனர் (உ.வ.);. [அரி → ஆரி. அரித்தல் = ஒலித்தல். அரிரத்தல் பார்க்க;see arirattal.] சென்னைப்பல்கலைக்கழக அகரமுதலியில், சிலப்பதிகார மேற்கோள்வரியில் 'ஆரிக்கும்' என்னும் சொல்லுக்கு, ஒலிக்கும் எனப் பொருள் காட்டியிருப்பது தவறு. அவ்வரி ஆரிரக்கும் என்றிருப்பதே சரியானது.
ஆரிட்டம்	ஆரிட்டம்āriṭṭam, பெ. (n.) காக்கை; crow. (சா.அக.);. [ஒருகா. ஆவி → ஆரி → ஆரிடு → ஆரிட்டம். ஆரிடுதல் = ஒலித்தல், கரைதல், இரைச்சலிடுதல்.]

ஆரிடம்	ஆரிடம்1āriḍam, பெ. (n.) 1. முனிவர்கள் பாடிய நூல்கள்; knowledge and wisdom communicated by sages in books, books compiled by sages. "ஆரிட மாகிய கரணம்" (தொல். பொ. 146 உரை);. "ஆரிடத்துத் தானறிந்த மாத்திரையின்" (ஆசாரக். 1);. 2. கல்வி; learning 3. மறைநூல் (வேதம்);, (த.சொ.அக.);; Vada. 3. பூசை (த.சொ.அக.);; worship. 4. ஆகமம்; moral, code, religious and judicial knowledge W.). [ஆரிதர் → ஆரிடர் → ஆரிடம்.] ஆரிடம்2āriḍam, பெ. (n.) வழுக்கு நிலம் (சூடா);; slippery ground. [அரு → ஆர் + இடம் = ஆரிடம் = அரிய நிலம், நடத்தற்கரிய வழி.] ஆரிடம் ஆரி எனவும் வழங்கும். ஆரி6 பார்க்க;see ari6. ஆரிடம்3āriḍam, பெ. (n.) 1. ஆவையும் ஆனேற்றையும் ஒப்பனை செய்து அவற்றிடை மணமக்களை நிறுத்தி நீர்வார்த்துக் கொடுக்கும் திருமணம், ஆரியர் வகுத்த எண்வகை மணமுறைகளுள் ஒன்று (தொல். பொ. 92, உரை);,
ஆரிடர்	ஆரிடர்1āriḍar, பெ. (n.) 1. முனிவர்; sages. "ஆரிடர் நிலைமை தன்னை" (கந்தபு. மேருப்.17);. 2. சமணர்; Jains. [அரு → ஆர் → ஆரி → ஆரிதர் → ஆரிடர்.] அசுரர், இயக்கர், சித்தர் முதலியவர்களால் நிறுவப்பட்டது ஆரிடலிங்கம் (த.சொ.அக.); எனக் குறிக்கப்படுதலால், தமிழ முனிவர்கள் பண்டைக் காலத்தில் ஆரியர் → ஆரிதர் → ஆரிடர் என அழைக்கப் பெற்றமை தெளிவாம். ஐயனாரிதனார் (ஐயன் + ஆரிதன் + ஆர்); என்னும் புலவர் பெயரும் இதற்குச் சான்றாம். ஆரிடர்2āriḍar, பெ. (n.) பெருந்துன்பம்; stress, misery affliction. [ஆர் + இடர். ஆர் = மிகுந்த இடர் = துன்பம்.]
ஆரிடை	ஆரிடைāriḍai, பெ. (n.) செல்லுதற்கரிய பாதை, அரியவழி; difficult route or rugged path. "புலம்பு கொள் ஆரிடை" (கலித். 4);. [ஆர் + இடை. இடை = வழி.]
ஆரித்திரம்	ஆரித்திரம்ārittiram, பெ. (n.) 1. மஞ்சள் நிறமுள்ளது; that which is yellow. 2. கடப்பமரம்; Cadamba tree. (சா.அக.);. [ஆர் = தீ, எரிநிறம், சிவப்பு, மஞ்சள். ஆர் → ஆரி → ஆரித்திரம்.]

ஆரிதம்	ஆரிதம்1āridam, பெ. (n.) வெள்ளலரி; Indian oleander, (alba); (சா.அக.);. [ஆர் = வெண்மை, ஆர் → ஆரி → ஆரிதம்.] ஆரிதம்2āridam, பெ. (n.) பதினெண்வகை அற நூல்களுள் ஒன்று; one of the eighteen codes of law. [அரு → ஆர் → ஆரியம் → ஆரிதம். ஆரியம் = அரியநூல்.] ஆரிதம்3āridam, பெ. (n.) துறவு, துறவுநிலை; ascetic, asceticism. [அரு → ஆர் → ஆரி. ஆரிதம் (உயர்ந்த இயல்பு);.]
ஆரிப்படுகர்	ஆரிப்படுகர்ārippaḍugar, பெ. (n.) இழிந் தேறும் வழி, அரிதின் முயன்று ஏறியும் இறங்கியும் செல்லும் கடிய (மலை); வழி; difficult (mountain); path with ascents and descents. "அலங்கு கழையாலும் ஆரிப்படுகர்ச் சிலம்பு" (மலைபடு. 161);. [அரு → ஆர் → ஆரி + படுகர். ஆரி = அரிய. படுகர் = பள்ளத்தாக்குகள் அமைந்த மலைத்தொடர்.]
ஆரிய	ஆரியāriya, குபெ.எ. (adj.) சிறிய; small. "ஆரிய விடைதன் மாண்டவழகினைக் காட்ட" (திருவிளை. மாயப். 21);. [அரு → ஆர் → ஆரி → ஆரிய. ஆரிய = அரிதாதல், சிறிதாதல்.]
ஆரிய அண்ணல்	ஆரிய அண்ணல்āriyaaṇṇal, பெ. (n.) கடைக்கழகக் காலப் பெருமகன்; noble man of the sangam age. "ஆரிய அண்ணலை வீட்டி" (பதிற்று. 5.);. [ஆரியன் + அண்ணல்.]
ஆரியக்கூத்து	ஆரியக்கூத்துāriyakāttu, பெ. (n.) 1. கழைக்கூத்து; curious kind of dancing with poles on ropes, acrobatic feats. "ஆரியக் கூத்தாடினாலும் காரியத்தில் கண்ணாயிரு" (பழ.);. ம. ஆரியக்கூத்து. [ஆரு → ஆர் → ஆரிய + கூத்து. ஆரிய = அரிய. அரிய கூத்தே ஆரியக் கூத்தாயிற்று.] நிலத்தின் மேலன்றிக் கழைமேலேறி படும் அரிய கூத்தாதலின், இது ஆரியக் கூத்தாயிற்று. வடபுலத்தாரியர்க்கும் இக்கூத்துக்கும் எவ்வகைத் தொடர்புமில்லை. ஆரியர் என அழைக்கப்பட்ட பழங்குடிகள் ஆடி வந்த கழைக்கூத்து (acrobatic feats of an aboriginal tribe called Ariyan); எனச் சென்னையகரமுதலிகுறிப்பது ஏற்கத்தக்கதன்று. அரிய (கடிய); மலைப் பள்ளத்தாக்குப் பாதை 'ஆரிப்படுகர்' என மலைபடுகடாத்தில் சுட்டப்படுதல் காண்க.
ஆரியகம்	ஆரியகம்āriyagam, பெ. (n.) சிறுகுறிஞ்சா; small Indian inecacaunha. மறுவ, ஆலிகம். [அரு → ஆர் → ஆரி → ஆரியகம். ஆரி = சிறிய.]

ஆரியகாசம்	ஆரியகாசம்āriyakācam, பெ. (n.) 1. வெள்ளலரி; Indian oleander. 2. வெள்ளல்லி; white Indian water lily. [ஆர் = வெண்மை, ஆர் → ஆரி → ஆரிய + காசம்.]
ஆரியகுச்சரி	ஆரியகுச்சரிāriyaguccari, பெ. (n.) [அரிய → ஆரிய + குச்சரி.]
ஆரியச்சி	ஆரியச்சிāriyacci, பெ. (n.) ஆரியத்தி பார்க்க;see ariyatti. [ஆரியன் (ஆ.பா.); → ஆரியத்தி → ஆரியச்சி (பெ.பா.);.
ஆரியத்தி	ஆரியத்திāriyatti, பெ. (n.) ஆரியப்பெண்; woman of Arya race. [ஆரியன் → ஆரியத்தி.]
ஆரியத்திரிவு	ஆரியத்திரிவுāriyattirivu, பெ. (n.) [ஆரியம் + திரிவு. ஆரியம் = வடமொழி.]
ஆரியநாடு	ஆரியநாடுāriyanāṭu, பெ. (n.) 1. தண்டகாரணியத்தை உள்ளடக்கிய ஒரு நாடு; a region including Danqākāraṇya. (பதிற்றுப். 6. பதி. உரை);. 2. இமயத்துக்கும் விந்தமலைக்கும் இடையில் ஆரியர்கள் வாழ்ந்திருந்த நாட்டுப் பகுதி; tract of country in India lying between the Himalayas and the Vindhya mountains, the so called sacred land of the Aryas. [ஆரியர் + நாடு.]
ஆரியப்படை கடந்த நெடுஞ்செழியன்	ஆரியப்படை கடந்த நெடுஞ்செழியன்āriyappaḍaigaḍandaneḍuñjeḻiyaṉ, பெ. (n.) கடைக்கழகக்காலத்தில் ஆரியப்படைகளை வென்றவனும், நன்னெறி பிறழாதவனும், கோவலனை ஆராயாது கொல்வித்ததால் தன்னுயிர் நீத்து அரசு கட்டிலிற் றுஞ்சிய பாண்டியன் எனப் பெயர் பெற்றவனும், சிலப்பதிகாரக் காப்பியக் கதை நிகழ்ந்த போது வாழ்ந்தவனுமான புகழ்பெற்ற பாண்டிய மன்னன்; legendary Pangiyan King (of Sangamage); who conquered Aryan army and well known for his justice and good administration, but fell dead from the throne hearing that he had committed a blunder in sentencing to death, Kovalan, hero of the Tamil epic Silappadigaram. [ஆரியர் + படை + கடந்த + நெடுஞ்செழியன். ஆரியர் = வடவர். படை கடத்தல் = வென்று நிற்றல்.]
ஆரியப்பப்புலவர்	ஆரியப்பப்புலவர்āriyappappulavar, பெ. (n.) திருக் குடந்தையில் (கும்பகோணம்); பிறந்தவரும், பாகவதத்தை 4970 விருத்தப் பாக்களால் பாடியவரும் ஆன தமிழ்ப்புலவர்; Tamil poet born in Tirukkugandai (Kumbakonam,); said to have composed 4970 poems of Bāgavadam, in viruttappā metre. (அபி.சிந்.);. [ஆரியன் + அப்பன் + புலவர்.]

ஆரியப்பாவை	ஆரியப்பாவைāriyappāvai, பெ. (n.) பாவைக்கூத்து வகை; a kind of puppet show [W.). [அரு → ஆர் → ஆரிய (அரிய); + பாவை. பாவை = மரப்பதுமை அல்லது தோற்பதுமைகளைக் கூத்தாட வைக்கும் கலை.] ஆரியப்பாவை என்னும் பாவைக்கூத்தும் ஆரியக்கூத்து என்றாற் போல், அரிய பாவைக்கூத்து என்றே பொருள்படுதலானும், பாவைக்கூத்து இன்றும் பொம்மலாட்டம் எனப் பொதுமக்களிடை நின்று நிலவுதலானும், வடவாரியப் பண்பாட்டுக் கூறுகள் எதுவும் எள்ளளவும் காணப்படாமையானும் ஆரிய என்னும் சொல் அருமை குறித்ததே.
ஆரியப்பூமாலை	ஆரியப்பூமாலைāriyappūmālai, பெ. (n.) 1. காத்தவராயன் மனைவியின் பெயர்; gay, young, unruly wife of Kattavarayan. 2. அடங்காப்பிடாரி. காத்தவராயன் மனைவி போன்ற இயல்புள்ளவள்; audacious, insubordinate woman, any woman like the wife of Kāttāvarāyan. [ஒருகா. ஆரிய = அரிய, சிறந்த ஆரிய + பூமாலை.]
ஆரியப்பேடி	ஆரியப்பேடிāriyappēṭi, பெ. (n.) ஆரியக் கூத்தரிற் பேடி (மணிமே.);; a hermaphrodite among ropedancers. [அரு → ஆர் → ஆரிய + பேடி.]
ஆரியப்படலம்	ஆரியப்படலம்āriyappaḍalam, பெ. (n.) முதனூலாற் பெயர் பெற்ற ஒரு பழைய நூல்; an ancient treatise named after its original work (நன். 48, மயிலை);. [ஆரிய + படலம்.]
ஆரியம்	ஆரியம்1āriyam, பெ. (n.) 1. அழகு; beauty. 2. நல்லது; good thing 3. நற்குலமுடையது (த.சொ.அக.);; animate of inanimate thing of blameless origin. 4 வழிபடப்படுவது; that which is venerated and worshipped. [ஆர் → ஆரியம். ஆர்தல் = நிறைதல். ஆரியம் = சால்வு, நிறைவுடையது. நல்லது, போற்றத்தக்கது.] ஆரியம்2āriyam, பெ. (n.) 1. செல்வம்; wealth, treasure. 2. தேட்டம், தேடிய பொருள்; earning. [ஆர் → ஆரியம். ஆரியம் = நிறைவுடைய செல்வம், தேடி நிறைவு பெற்ற செல்வம்.] ஆரியம்3āriyam, பெ. (n.) பொன்; gold. (சா.அக.);. [ஆர் → ஆரியம். ஆரியம் = நிறைதல், அழகாதல், அழகுள்ள பொன்.] ஆரியம்4āriyam, பெ. (n.) மேன்மை, சிறப்பு, உயர்வு; excellence, elegance, that which is superior.

ஆரியமமம்	ஆரியமமம்āriyamam, பெ. (n.) பகலில் வரும் பதினான்காம் முழுத்தம் (முகூர்த்தம்); (த.சொ.அக.);; [அரியமமம் → ஆரியமமம்.]
ஆரியமாது	ஆரியமாதுāriyamātu, பெ. (n.) நன்னாரி; Indian sarasa parilla. (சா.அக.);. [அரிய → ஆரிய + மாது.]
ஆரியமொழி	ஆரியமொழிāriyamoḻi, பெ. (n.) வடமொழி, சமற்கிருதம்; Sanskrit. [ஆரியம் + மொழி.]
ஆரியர்	ஆரியர்1āriyar, பெ. (n.) 1. அறிஞர்; learned people, the elite. "ஆரியரு மாரியரை யல்லாரைக் குலப் பழுது மறைவரேயோ" (சிவதரு.சிறப்.6);. 2. ஆசிரியர்; teacher. 3. செயலாளர்கள்; secretaries. "முறைமுறை வணங்கி நின்ற வாரியர் முகத்தை நோக்கி" (திருவாத.மண் சுமந்த.17);. 4. குரவர், குருமார்; preceptors, spiritual teachers. 5. புலவர்; poets. 6. மருத்துவர்; ஆயுள்வேதியர்; physicians. [அரு → ஆர் → ஆரியர் = மேலோர், சிறந்தோர்.] ஆரியன்1 பார்க்க;see ariyan1. ஆரியர்2āriyar, பெ. (n.) 1. வடநாட்டிலிருந்து பரத கண்டத்தில் வந்து சரசுவதி ஆற்றுப்படுகையில் வாழ்ந்தவர்கள் (அபி.சிந்.);; those who came from the north and finally settled on the banks of the river Saraswathi. 2. வடக்கிலிருந்து வந்து இராமேசுவரத்திற் குடியேறிய பார்ப்பனப் பிரிவினர்; sect of Brahmins from the North, living at Rameswaram (LM.P.Rd.108);. [அரு → அரி → ஆரி → ஆரியர்.]
ஆரியலரசன் யாழ் பிரமதத்தன்	ஆரியலரசன் யாழ் பிரமதத்தன்āriyalarasaṉyāḻpiramadaddaṉ, பெ. (n.) பத்துப்பாட்டுளொன்றாகிய குறிஞ்சிப் பாட்டைத் தமிழின் சிறப்பை அறிவுறுத்துதற்குக் கபிலர் பாடியதை உணர்ந்து தமிழ் பயின்று சங்கத்தாரோடு பாடும் திறமையடைந்து குறுந்தொகை 184ஆம் பாடல் இயற்றிய புலவர்; a poet of Sangam age who was facinated towards Tamil by Kabilar's Kurinji pâttu and he authored 184th song of 'Kuruntogal'. [ஆரிய + அரசன் + யாழ் + பிரமதத்தன்.]
ஆரியவராடி	ஆரியவராடிāriyavarāṭi, பெ. (n.) ஒரு பண்வகை, மூவகை வராடி வகைகளுள் ஒன்று; a variety of varadi, a melody type, a class of musical mode. [ஆரி + வராடி. வராளி → வராடி.]

ஆரியவேளர்கொல்லி	ஆரியவேளர்கொல்லிāriyavēḷarkolli, பெ. (n.) செவ்வழி யாழ்த் திற வகையுளொன்று (பிங்.);; [ஆரியவேளர் + கொல்லி. கொல்லி = கொல்லிப்பண் வகை.]
ஆரியவேளாகொல்லி	ஆரியவேளாகொல்லிāriyavēḷākolli, பெ. (n.) ஆரிய வேளர் கொல்லி பார்க்க;see ariyavelar-kolli.
ஆரியவேளாளர்	ஆரியவேளாளர்āriyavēḷāḷar, பெ. (n.) ஆரியர்3 பார்க்க;see ariyar3. [ஒருகா. அரையர் → ஆரியர் + வேளாளர். இருங்கோவேள் மரபினர் ஆண்ட பகுதி சிற்றரையம் பேரரையம் எனப்பட்டமை காண்க.]
ஆரியன்	ஆரியன்1āriyaṉ, பெ. (n.) 1. அறிவுடையவன்; learned man. 2. குரவன், குரு; priest. "பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே" (திருவாச.1.64);. 3. புலவன்; poet. 4. மேலோன்; superior. 5. பெரியோன்; worthy respectable man. "ஆரியனாமாசான்வந்து" (சி.சி.8,28);. 6. கழைக்கூத்தாடி; juggler. 7. மருத்துவன்; physician. 8. ஆசிரியன்; teacher. "ஆரியனாயினும் அப்பொழு தொழிக" (இலக்.கொத்.8);. 9. ஐயனார் (சூடா.);; god Aiyanār. 10. தலைவன்; chief, leader. 11. சிவன்; siva. "ஆரியன் குலாலனாய் நின்று" (சி.சி.க.18.);.
ஆரியாங்கனை	ஆரியாங்கனைāriyāṅgaṉai, பெ. (n.) சமணரிடை இல்லறத்தில் கணவனோடு வாழும்போதே துறவு பூண்ட தவப்பெண்; Jaina woman who renounces and enters the order of ascetics even as she is housewife "கணவனிற் றுறவின் மன்னும் ஆரியாங் கனைகள்" (திருவிளை. சமணரை, 17.);. [ஆரிதம் = துறவு. ஆரிதம் → ஆரியம் + அங்கனை.]
ஆரியாவர்த்தம்	ஆரியாவர்த்தம்āriyāvarttam, பெ. (n.) ஆரியநாடு பார்க்க;see âriya-nādu. [ஆரியம் + வர்த்தம்.]

ஆரியை	ஆரியை1āriyai, பெ. (n.) 1. கொற்றவை; Durga. 2. உமையவள்; Parvad. "ஆரியை தவஞ்செய் பதி யாதியன" (கந்தபு. அடிமுடி. 15);. 3. காளி; kali. [அரு → ஆரி → ஆரி → ஆரியை.] ஆரியை2āriyai, பெ. (n.) 1. ஆரியன் என்பதன் பெண்பால்; feminine of Ariyan. 2. பதுமையின் தோழி (பெருங்.);; lady attendant of Padumai. [ஆரியன் → ஆரியை.]
ஆரிர-த்தல்	ஆரிர-த்தல்āriratta‌l, செ.குன்றாவி சோழனின் ஆத்தி மாலையைத் தருமாறு வேண்டிக் கொள்ளுதல். ஆர் இரத்தல்; to beg the attti garland from the Chölä king. [ஆர் + இரத்தல். ஆர் = ஆத்தி.] "பாவைமார் ஆரிக்கும் பாடலே பாடல்" (சிலப்.);. என உ.வே.சா. பதிப்பில் காணப்படுவது தவறாகும்.
ஆரிராரோ	ஆரிராரோārirārō, இடை. (conj.) தாலாட்டில் வரும் அசைச்சொல்; an expletive in a lullaby. [ஆரி + ஆரி + அரோ = ஆரிராரோ – ஆரிராரோ = தாலாட்டு ஒலிக்குறிப்பு.]
ஆரிழை	ஆரிழைāri‌ḻai, பெ. (n.) ஆராய்ந்த அணிகலன்களையுடைய பெண்; woman adorned with ornaments (சேரநா);. ம. ஆரிழ. ஆயிழை பார்க்க;see āyilai [ஆயிழை → ஆரிழை.]
ஆரின்கண்ணியன்	ஆரின்கண்ணியன்āriṉkaṇṇiyaṉ, பெ. (n.) சோழன் (பிங்.);; Chölä King, so styled because he wore the royal bauhimia flower. [ஆர் + இன் + கண்ணி + அன்.]
ஆரின்மாலையன்	ஆரின்மாலையன்āriṉmālaiyaṉ, பெ. (n.) ஆரின்கண்ணியன் பார்க்க;see ārin-kanniyan [ஆர் + இன் + மாலையன்.]

ஆரினி	ஆரினிāriṉi, பெ. (n.) சுடுகாடு; cremation ground. (சா.அக.);. [ஆர் → ஆரி = தீ, எரி. ஆர் → ஆரினி.]
ஆரீதம்	ஆரீதம்ārītam, பெ. (n.) கரிக்குருவி; blackbird. 'கறியிலை தரும் இருளில் ஆரீதம் புக்கு' (இரகு. திக். 119);. 2. பச்சைப்புறா; green pigeon. [ஆரி → ஆரீடம் → ஆரீதம்]
ஆரீரம்	ஆரீரம்ārīram, பெ. (n.) சிற்றீரம் (சா.அக.);. a little wet [அரு + ஈரம் = ஆரீரம். அரு = சிறு.]
ஆகு	ஆகு1āku, பெ. (n.) 1. நண்டு; crab. 2. பன்றி; pig. domestic hog. 3. குடம்; pot. [அள் → ஆள் → ஆர் → ஆரு = செறிதல்.]. ஆகுāku, பெ. (n.) 1. எலி (பிங்.);; rat. 2. பெருச்சாளி (திவா.);; bandicoot. [Tib. gyāk → த. ஆகு.]
ஆரு	ஆரு2āru, பெ. (n.) ஒருமரம் (இ.வ.);; tree (த.சொ.அக.);. [ஆர் → ஆரு.] ஆரு3āru, பெ. (n.) யார் என்பதன் மரூஉ; corrupt form of yar who); ஆரு வந்தாங்க? (கொ.வ.);. [யார் → யாரு → ஆரு.]
ஆருகதம்	ஆருகதம்1ārugadam, பெ. (n.) நாவல்மரம்; common black plum, Jamboline. (சா.அக); [ஆரு2 → ஆருகதம்.] ஆருகதம்2ārugadam, பெ. (n.) மூவகை இறை மறுப்பு மதங்களுள் ஒன்றான அருகசமயம்; religion of the Jains. அருகன் பார்க்க;see arugan [அருகன் → அருகதம் → ஆருகதம்.]

ஆருகதன்	ஆருகதன்ārugadaṉ, பெ. (n.) சமணன்; Jain. (குறள். 256, உரை);. Skt. ârhata. [அருகன் → அருகதம் → அருகதன் → ஆருகதன்.]
ஆருங்காணாசலநதி	ஆருங்காணாசலநதிāruṅgāṇācalanadi, பெ. (n.) கருப்பத்திலுண்டாகும் பனிக்குடத்து நீர்; liquid in which the foetus floats, amniotic fluid Liguor amni. (சா.அக.);. [யாரும் → ஆரும் + காணாத + சலம் + நதி.]
ஆருணிநாடு	ஆருணிநாடுāruṇināṭu, பெ. (n.) பஞ்சாபு, அரியானா மாநிலத்தின் பழைய பெயர்; old name Punjab and Hariyānā. [அரு → அருணி → ஆருணி. ஆருணி → அரிய, சிறந்த, உயர்ந்த ஆரிய நாடு எனினும் ஆருணி நாடெனினும் ஒக்கும்.]
ஆருணி யரசன்	ஆருணி யரசன்āruṇiyarasaṉ, பெ. (n.) உதயணனால் கொல்லப்பட்டவனும் பாஞ்சால தேசத்தரசனுமாகிய பாஞ்சாலராயன் (பெருங்.);; King of pancala country now known as Punjab and Hayānā. AcO); [ஆருணி + அரசன்.] ஆருணி நாடு பார்க்க;see Aruni. nadu.
ஆருத்திரை	ஆருத்திரைāruttirai, பெ. (n.) திருவாதிரை பார்க்க;see Tiruvādirai.
ஆருந்தின்னாமூலி	ஆருந்தின்னாமூலிārundiṉṉāmūli, பெ. (n.) பித்தம்; bile. [யாரும் → ஆரும் + தின்னா + மூலி.]
ஆருயிர்	ஆருயிர்āruyir, பெ. (n.) 1. அருமையான உயிர்; precious life. 2. அன்புக்குரியவர்; beloved, darling. ம. ஆருயிர் [அருமை + உயிர்.]
ஆருயிர் மருந்து	ஆருயிர் மருந்துāruyirmarundu, பெ. (n.) 1. சோறு, உணவு; food, so called because it sustains life. "ஆங்கதிற் பெய்த வாருயிர் மருந்து" (மணிமே, 11,48);. 2. உயிர்பிழைப்பிக்கும் மருந்து; any medicine that restores life. 3. காயகற்பம்; a medicine taken by siddhas for prolonging life. (சா.அக.);. [அருமை + உயிர் + மருந்து.]

ஆருவம்	ஆருவம்āruvam, பெ. (n.) 1. நீர்; water. 2. சாறு; juice from the leaves of a plant. [வார் → ஆர் → ஆருவம்.] ஒ.நோ. வார் → வாரணம், நீர், நீர்நிறைந்த கடல்.
ஆருழலைப்படுதல்	ஆருழலைப்படுதல்āruḻlaippaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நீர் வேட்கையால் வருந்துதல்; be tormented with thirst. 2. கதிரவனின் வெப்பத்தால் தாக்கப்படுதல்; be affected by sun-stroke, be scorched by heat. [ஆர் + உழலை + படு.]
ஆரூடம்	ஆரூடம்ārūṭam, பெ. (n.) 1. உதயம், உதித்தல்; rising. 2. ஏறுதல்; arisen or ascended. 3. குறி கேட்போருடைய ஓரை நிலை (ராசி நிலை-உச்சம்); கொண்டு கூறும் கணியம் (சோதிடம்);; hoary astrology, the point with reference to the Zodiac, where a person stands to consult the astrologer of the sign designated by that mentioned at the time - one of the three parts in divination made by the astrologers, (W);. 4. முன்னறிவித்தல்; foretelling. மறுவ. குறி, விரிச்சி, குறிப்பு. [ஏர் + இடம் = ஏரிடம் – ஆரிடம் → ஆருடம் → ஆருடம்.] Skt. arudha. வடமொழியில் ஆருடம் கூட்டுச்சொல்லாகவன்றித் தனிச் சொல்லாக வாராமையின் இது தமிழ்ச் சொல்லே.
ஆரூடம் பார்-த்தல்	ஆரூடம் பார்-த்தல்ārūṭambārttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கணி கூறுதல்; foretell the future.
ஆருடன்	ஆருடன்āruḍaṉ, பெ. (n.) 1. ஏறினவன்ர்; rider, one who has mounted or climbed up. "இடபாருடன்" (செய்.வ.);. 2. மெய்யுணர்வில் தேர்ந்தவன்; one who is liberated from the trammels of wordly existence even during life. "உலகநிலை தோன்றாமல் தன்றிகழ் ஞானத்தா லுண்மை முத்தனா மவனே யாருடன்" (வேதா. சூ.15); -(சா.அக.);. உயிருடைமையாளன் a wiseman who is most indifferent to all concerns of life and hidden in the mood of the thought of atman. He is always actuated by a cosmic sense to do good to others and so his action is stimulated by the one and only desire of service to others. Persons of this class are types of liberated souls who move freely without any sense of restraint in the career of their lives and when occasion arises, they enter the deep and forsake the flesh and the acquired personality (S.D.);. [ஒருகா. ஆறு + ஊர்ந்தோன் = ஆறூர்ந்தோன் → ஆருதன் → ஆருடன்.] ஊர்தியில் இவர்ந்து செல்பவன் என்னும் தெளிவான பொருளில் தோன்றிய இம்மூலச்சொல் வடமொழியில் ஆருடன் எனத் திரிந்திருப்பதால், கூட்டுச்சொற்களிலன்றி தனிச் சொல்லாகப் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை. இஃதொன்றே இது தமிழின் திரிபு என்பதைக் காட்ட வல்லது. ஆருடன் என்பதனோடு இதற்குத் தொடர்பில்லை. Skt. ärudha

ஆரூர்	ஆரூர்ārūr, பெ. (n.) திருவாரூர் (தேவா.690,1);; Thiruvarur in Thanjavur district. [ஒருகா. ஆர் + ஊர். ஆர் → ஆத்தி. ஆரூர் = சோழனுக்குரிய அடையாளப்பூவான ஆத்தி மலிந்த (ஆத்திமரம் நிறைந்த); ஊர்.]
ஆரூர்க்கால்	ஆரூர்க்கால்ārūrkkāl, பெ. (n.) ஒருவகைக் கருப்பூரம்; a kind of camphor. (சிலப்.14-12, உரை);.
ஆரூர் மன்னன்	ஆரூர் மன்னன்ārūrmaṉṉaṉ, பெ. (n.) வன்மீகநாதன் (தமி.மொழி.அக.);; Vaňmīganādan.
ஆரூரன்	ஆரூரன்ārūraṉ, பெ. (n.) நம்பியாரூரன் என்னும் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் (தேவா.);; Sava sant Sun, daramurtti-nayanar, so called because he was a resident of Arur. [ஆரூர் + அன்.]
ஆரெயிலுழிஞை	ஆரெயிலுழிஞைāreyiluḻiñai, பெ. (n.) வாள்வீரர் தம்மைப் பணியாதாருடைய உயர்ந்த புரிசை (மதில்); யின் தன்மையைச் சொல்லும் புறத்துறை (பு.வெ.மா.);; theme of minor literature grouped under a purattinai, describing sword-men's statement regarding the inaccessibility of enemy's fort-wall. [ஆர் + எயில் + உழிஞை.]
ஆரேவதம்	ஆரேவதம்ārēvadam, பெ. (n.) சரக்கொன்றை; Indian laburnum "சம்புமா கமுகு தாழை நற்புன் காரேவதம்" (தைலவதைல. 135,60-61);. [ஆரே + Skt. vada → தவதம் = நம்பிக்கை. நோய் நீங்கும் என்னும் நம்பிக்கை விளைத்தலால் வந்த பெயர் (த.சொ.அக.);].

ஆரை	ஆரை1ārai, பெ. (n.) 1. நீராரைக்கீரை; aquatic cryptogamus plant used for greens. "ஆரையடா சொன்னாயது" (ஔவை தனிப்பா);. "ஆரையாம் பள்ளத்து ஊடே வாழினும்" (வெற்றிவேற்கை);. 2. புற்பாய்; 3. புளியாரை; sour greens. 4. வல்லாரை; Indian penny wort. "வல்லாரை உணர்ந்தனம் மற்றும் கையாந்த கரையும் நாடுவமே" (ஒருதுறைக் கோவை);. 5. செவ்வாரை; four leaved plant of a red colour, found on hills. (w.);. 6. வறளாரை; plant on dry soils used for fodder. 7. புல்லாரை அல்லது நெடுநாரை; fragrant cherry nutmeg. 8. வெள்ளாரை; lance-leaved mercury. 9. கடலாரை; a wild species of the Marsilea genus found on the sea-shore. 10. கல்லாரை அல்லது காட்டாரை; rare plant on the slopes of mountains, capable of consolidating mercury. [ஆர் → ஆரை. ஆர் = பொருந்து, நெருங்கு ஏற்றதாயிரு.] ஆரை2ārai, பெ. (n.) ஆத்திமரம்; common mountain ebony.
ஆரைக்கல்பாறை	ஆரைக்கல்பாறைāraikkalpāṟai, பெ. (n.) நாமக்கல் என்னும் ஊரின் பழைய பெயர்; old name of town Namakkal. [ஆரை3 = வட்டம், கோட்டை மதில். ஆரை + கல் + பாறை.]
ஆரைக்காலி	ஆரைக்காலிāraikkāli, பெ. (n.) தாழைக்கோரை, கோரைப்புல்; [ஆர் → ஆரை + காலி.]
ஆரைக்கிளவி	ஆரைக்கிளவிāraikkiḷavi, பெ. (n.) உயர்வுப் பன்மையீறு; an honorific suffix. "இயற்பெயர்முன்னர் ஆரைக் கிளவி பலர்க்குரி எழுத்தின் வினையொடு முடிமே" (தொல். சொல். இடை-22); (எ.டு); மருதனார், தொல்காப்பியனார். [ஆர் + ஐ + கிளவி - ஆர் என்னும் இடைச் சொல் ஆரைக்கிளவி எனப்பட்டது.]
ஆரைக்கீரை	ஆரைக்கீரைāraikārai, பெ. (n.) நீராரை; vegetable green. [ஆரை + கீரை.] இது குளம், குட்டை, வாய்க்கால் நீரோடைகளின் ஓரங்களில் தண்ணீரிலமிழ்ந்து முளைத்துக் கிடக்கும். இலை நான்கு பிரிவினையுடையது. வட்டமாயும் சிறிதாயுமிருக்கும். கறி சமைத்துண்டால் சற்று இனிப்பாயிருக்கும். இரவில் மூடிக் கொள்ளும் இதன் இலைகளுக்கு நீண்ட காம்புண்டு. பித்தநோய், அதிமூத்திரம் (அத்தமேகம்); (இரத்தப்பிரமேகம்); முதலியவற்றைக் குணப்படுத்தும். இதனால் சூதவெண்ணெய் இறுகும், நீற்றும் (பற்பமாக்கும்);. புண்ணில் நீரைக் கொல்லும், தண்ணீரைச் சுருக்கி நீர்க்கோளைப் (சலரோகம்); போக்கும். (சா.அக);.

ஆரைக்குலகம்	ஆரைக்குலகம்āraiggulagam, பெ. (n.) ஆரைக்குளகம் பார்க்க;see ara-k+uiagam.
ஆரைக்குளகம்	ஆரைக்குளகம்āraigguḷagam, பெ. (n.) வெள்ளவரை; white beans. [ஆரை + குளகம். ஆரை = வெள்ளை, குளகம் = இலை, கீரை.]
ஆரைச்சேவிதம்	ஆரைச்சேவிதம்āraiccēvidam, பெ. (n.) வெள்ளையெள்; white sesame. [ஆரை + சேவிதம்.]
ஆரைத் துடுப்பு மீன்	ஆரைத் துடுப்பு மீன்āraittuḍuppumīṉ, பெ. (n.) ஒரு வகைக் கடல் மீன்; kind of sea fish. [ஆரை + துடுப்பு + மீன்.]
ஆரைப்பற்றி	ஆரைப்பற்றிāraippaṟṟi, பெ. (n.) உடும்பு (கதி.அக.);; double tongued lizard, guana. [ஆரை + பற்றி.]
ஆரையிலை	ஆரையிலைāraiyilai, பெ. (n.) ஆரைக்கரை பார்க்க;see arai-k-kirai.
ஆரையெலும்பு	ஆரையெலும்புāraiyelumbu, பெ. (n.) முன்னங்கையெலும்பு இரண்டினுள் பெருவிரல் பக்கமாயுள்ளது. முன்கைச் சிற்றெலும்பு; bone on the outer or the thumb side of the fore arm, the shorter and smaller of the bones of the fore-arm. [ஆரை + எலும்பு.]
ஆரோசை	ஆரோசைārōcai, பெ. (n.) அமரோசைக்கு எதிரானது. (Mus.); high pitch, opp. to amarosai. 'ஆரோசை யமரோசைகளினமைத்தார்" (பெரியபு. ஆனாய.24);. [ஏர் + ஓசை → ஏரோசை → ஆரோசை. ஆரோசை - skt. arohana.] ஆரோசையை ஆரோகணம் என்றும், அமரோசையை அவரோகணம் என்றும், வடமொழியாளர் திரித்துக் கொண்டனர்.

ஆல்	ஆல்1āl, 14 செ.கு.வி. (v.i.) ஒலித்தல்; to sound. 'இருங்குயிலாலுமரோ". 2. அகலுதல்; to spread, to widen. ஆல்வட்டு, ஆல்வட்டம் (அகன்றதட்டு); (இ.வ.);. 3. சுற்றுதல்; to wave round, to rotate. ஆலாத்தி எடுக்க வேண்டும் (உ.வ.);. 4. அசைதல், முன்னும் பின்னும் ஊக்குதல்; to move, to rock as a cradle. ஆலாட்டு (ஆராட்டு);. [அல் → ஆல். அல் = அசைதல், ஒலித்தல், ஆல் = ஒலித்தல், சுற்றுதல், பரவுதல்.] ஆல்2āl, பெ. (n.) 1. நீர்; water. "ஆலின் மேலாலமர்ந்தான்" (திவ். திருவாய். 9.10.1.ஈடு);. 2. வெள்ளம்; flood. (மாற.962,பக்.466);. 3. குளிர்ந்த நீர்; cold water. ம. ஆல்;க. ஆலிநீர் (குளிர்ந்த நீர்); [அல் → ஆல். அல் = அசைதல், ஒலித்தல். ஆல் = ஒலித்தல், ஒலிக்கும் நீர்ப்பெருக்கு.] ஆல்3āl, பெ. (n.) ஆலமரம் (திவ். இயற்.159);; that species of banyan tree which casts roots from its branches. "... தழைத்து அறுகு ... வேரோடி மூங்கிற் ... சுற்றம் முசியாமல் வாழ்ந்திருப்பீர்"
ஆல்கெழு கடவுள்	ஆல்கெழு கடவுள்ālkeḻugaḍavuḷ, பெ. (n.) சிவன் (திரு முருகு. (5.256);; Lord śiva.
ஆல்கொடிச்சி	ஆல்கொடிச்சிālkoḍicci, பெ. (n.) அரிதாரம்; yellow orpiment. [ஆலக்கொடிச்சி → ஆல்கொடிச்சி.]
ஆல் வரு-தல்	ஆல் வரு-தல்ālvarudal, 18.செ.கு.வி. சுற்றி வருதல்; to go round. [ஆலுதல், சுற்றுதல் ஆல் + வரு]
ஆல்வாட்டு-தல்	ஆல்வாட்டு-தல்ālvāṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஆலவாட்டு-தல் பார்க்க;see ala-vattu-, [ஆலவாட்டு → ஆல்வாட்டு.]
ஆல்வாட்டு	ஆல்வாட்டுālvāṭṭu, பெ. (n.) ஆலவாட்டு பார்க்க;see ālavāttu. [ஆலவாட்டு → ஆல்வாட்டு.]
ஆல்வு	ஆல்வுālvu, பெ. (n.) அகன்றிருப்பது; that which is wide. "ஆல்வாய்ப் போகிற நதி" [அகல் → ஆல் → ஆல்வு.]

ஆலக்கட்டி	ஆலக்கட்டிālakkaṭṭi, பெ. (n.) துரிசு (மூ.அ);; copper acetate; commonly referring to copper sulphate. (சா.அக.);. [ஆலம் + கட்டி.]
ஆலக்கரண்டி	ஆலக்கரண்டிālakkaraṇṭi, பெ. (n.) வாயகன்ற கரண்டி; broad spoon in which a small quantity of medicated oil, electuary etc, are prepared, ladle. [அகலக்கரண்டி → ஆலக்கரண்டி.]
ஆலக்கொடி	ஆலக்கொடிālakkoḍi, பெ. (n.) ஆலக்கொடிச்சி பார்க்க;see ala-k-kogicci.
ஆலக்கொடிச்சி	ஆலக்கொடிச்சிālakkoḍicci, பெ. (n.) அரிதாரம்; yellow orpiment or sulpheret of arsenic in its natural state. (சா.அக);. மறுவ. ஆலக்கொடி. ஆலக்கொடிஞ்சி. ஆலக்கச்சி. ஆல்கச்சி. [ஒருகா. ஆலம் + கொடிச்சி. ஆலம் = நஞ்சு.]
ஆலக்கொடிஞ்சி	ஆலக்கொடிஞ்சிālakkoḍiñji, பெ. (n.) ஆலக்கொடிச்சி பார்க்க;see ala-k-kodicci. [ஆலக்கொடிச்சி → ஆலக்கொடிஞ்சி.]
ஆலக்கோயில்	ஆலக்கோயில்ālakāyil, பெ. (n.) கோயில் அமைப்புகளுள் ஒன்று; an exclusive design of temple construction as found in Thirukkachur—in Chengai-Anna district. [ஆலை - ஆலம் + கோயில்.]
ஆலகண்டன்	ஆலகண்டன்ālagaṇṭaṉ, பெ. (n.) 1 சிவன்; Siva. 2. வாசுகி என்னும் பாம்பு; the snake, Vasugi. ம. ஆல்கண்டம் [ஆலம் + கண்டன்.]
ஆலகண்டனி	ஆலகண்டனிālagaṇṭaṉi, பெ. (n.) இளமை காத்து வாழ்நாள் நீட்டிக்கச் சித்தர் பயன்படுத்திய இது வரை அறியப்படாத ஒரு மருந்துச் சரக்கு, நீலஞ்சோதி; an unknown drug said to be used by Siddhas to prolong life and to maintain youthfulness. (சா.அக.);. [ஒருகா. ஆலகண்டன் → ஆலகண்டனி. ஆலமுண்ட சிவனைப் போல் சாவை வெல்வதற்குரிய மருந்து என்னும் பொருளதாகலாம். ஈற்று இகரம் உடைமை குறித்த ஈறு.]

ஆலகம்	ஆலகம்ālagam, பெ. (n.) 1. நெல்லி; Indian goose berry, emblic myrobalan. 2. அல்லி; lily plant. 3. சோம்பு; anisee-seed, pimpinella anisum. [ஒருகா. ஆல் → ஆலகம். ஆல்1 = நீர், ஆலகம் = நீர்க் கோப்புள்ளது.]
ஆலகமாதிதம்	ஆலகமாதிதம்ālagamādidam, பெ. (n.) வெற்றிலை வள்ளிக் கிழங்கு; betel-yam. (சா.அக.);. [ஒருகா. ஆல் → ஆலகம் = நீர், ஆலகம் + மாதிதம். நீர்ப்புள்ள அல்லது சாறுள்ள வள்ளிக்கிழங்கு என்னும் பொருளதாகலாம்.]
ஆலகாலம்	ஆலகாலம்ālakālam, பெ. (n.) 1. கொடிய நஞ்சு; deadly poison, animal poison. "ஆலகாலமு மஞ்சனக் குன்றமும்" (இரகு. இலவண.6);. 2. பாம்பின் நஞ்சு; poison ejected by snakes. 3. நிலவாகை; Tinnevelly senna. 4. நச்சுச் செடி (வசநாபி);; aconite. (சா.அக.);. [ஒருகா. ஆலம்2 + ஆலம் → ஆலவாலம் → ஆலகாலம் → skt. alahala அலம் → ஆலம். அலம் = வளைந்த தேட்கொடுக்கு, தேட் கொடுக்கிலுள்ள நஞ்சு. ஒ.நோ: அலம் → அலவன் = வளைந்த முன்கைக் கொடுக்குள்ளது.] வடமொழியில் 'ஆலம்' என்னும் சொல்லுக்கு உடம்பினின்றும் வெளி வந்தது என்று பொருள் கூறுகின்றனர். வெளிவந்ததனைத்தும் நஞ்சாகாமையின் அது பொருந்தாது. நஞ்சு முறிக்கும் இயல்பால் நிலவாகையும், வசநாபியும் இப்பெயர் பெற்றிருக்கலாம்.
ஆலகாலம்போக்கி	ஆலகாலம்போக்கிālakālambōkki, பெ. (n.) நிலவாகை பார்க்க;see nila-vāgai, [நஞ்சு முறிக்கும் ஆற்றலுடைமை பற்றி நிலவாகை இப்பெயர் பெற்றிருக்கலாம்.]
ஆலகாலவிடநிறம்	ஆலகாலவிடநிறம்ālakālaviḍaniṟam, பெ. (n.) கருப்புச் சித்திர மூலம்; blue-flowered lead wort. [ஆலகாலம் + விடம் + நிறம்.] கருங்கொடி வேலி பார்க்க;see karungogi-völi.
ஆலகாலவிடம்	ஆலகாலவிடம்ālakālaviḍam, பெ. (n.) 1. சாகாவுப்பு; a prepared salt intended for immortalising the body, (Although it may be considered to be a figment of imagination, yet the subject is very commonly dealt with in Siddha's science. The process is stated to have been held secret. 2. சவ்வீரம்; corrosive sublimate. (சா.அக.);. [ஆலகாலம் + Skt. visa → த. விடம்.]

ஆலகாலன்	ஆலகாலன்ālakālaṉ, பெ. (n.) சிவ பூதகணத் தலைவருள் ஒருவன் (அபி.சிந்);; one of the chiel attendents of šva. [ஆலகாலன் = சிவன், சிவனடியான்.]
ஆலகாலி	ஆலகாலிālakāli, பெ. (n.) காளி; Kali, "அந்தரி யாமளை மயலை யால காலி" (அரிச்சந்.பாயிர. 7);. [ஆலகாலன் (சிவன்); மனைவி ஆலகாலி.]
ஆலங்கட்டி	ஆலங்கட்டிālaṅgaṭṭi, பெ. (n.) 1. மழைக்கல்; hail — stone. ஆலங்கட்டிகளைப் பொறுக்குகிறார்கள் (உ.வ.);. 2. கல்மழை; frozen drops of rain. நேற்று. ஆலங்கட்டி பெய்தது (இ.வ.);. க., து. ஆலிகல்; ம. ஆலிப்பழம்; குட. ஆலிகய்;பட. ஆனிகல்லு. [ஆலம் + கட்டி.] ஆலங்கட்டி2ālaṅgaṭṭi, பெ. (n.) ஆலக்கட்டி பார்க்க;see āla–k–katti. [ஆலக்கட்டி → ஆலங்கட்டி.]
ஆலங்கண்டனி	ஆலங்கண்டனிālaṅgaṇṭaṉi, பெ. (n.) ஆலகண்டனி பார்க்க;see ala-kandani.
ஆலங்காட்டாண்டி	ஆலங்காட்டாண்டிālaṅgāṭṭāṇṭi, பெ. (n.) வரிக் கூத்துவகை (சில.3,13, உரை);; a masquerade dance. [ஆலங்காடு + ஆண்டி → ஆலங்காட்டாண்டி.]
ஆலங்காடு	ஆலங்காடுālaṅgāṭu, பெ. (n.) திருவாலங்காடு (தே.வா.);; an ancient Siva shrine in the North Arcot District "ஆலங்காட்டு லாம்.அத்தனே" (தேவா. 1:45:1);. ஆலம் + காடு. ஆலம் = ஆலமரம்.]
ஆலங்காய்க்கிரந்தி	ஆலங்காய்க்கிரந்திālaṅgāykkirandi, பெ. (n.) ஆலங்காய்ப்புண் பார்க்க;see ilangay-p-pun.
ஆலங்காய்ப்புண்	ஆலங்காய்ப்புண்ālaṅgāyppuṇ, பெ. (n.) மேகநோய் தொடர்பாக உடம்பு முழுவதிலும் கழற்சிக் காயைப் போல் புண்களுண்டாகி ஒவ்வொன்றாக வெடித்துக் குருதி வெளிப்பட்டுத் துன்பத்தையுண்டாக்கும் நோய்; a skin affection, as in tertiary syphilis, marked by tumors of the shapes of bonduc nuts all over the body with an unbearable pain. (சா.அக.); மறுவ. ஆலக்கொடி, ஆலக்கொடிஞ்சி, ஆலக்கச்சி, ஆல்கச்சி. [ஒருகா. ஆலம் + கொடிச்சி. ஆலம் = நஞ்சு.]

ஆலங்கானம்	ஆலங்கானம்ālaṅgāṉam, பெ. (n.) 1. தலையாலங் கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன் போர் புரிந்த போர்க்களம், இப்பொழுது தலையாலங் காடென்று வழங்கப்படுகிறது (புறநா.);; name of a battlefield of the Pandy a king Nedunjeliyan, now known as Tala-y-ālangădu. 2. விந்திய மலையடுத்த நருமதை யாற்றங்கரையிலுள்ள ஓர் இடம் (பெருங்);; place on the bank of the river Narmada, near Vindya hills. 3. விபுலகிரியின் பக்கத்திலுள்ள ஓர் இடம் (பெருங்.);; a place near Vipulagiri. [ஆலம் + கானம். ஆலம் = ஆலமரம்.]
ஆலங்குடி	ஆலங்குடிālaṅguḍi, பெ. (n.) சோழ நாட்டிலுள்ள ஒரூர்; native place of the ancient Tamil poet Alangug Vanganar, in Thanjavur Dist: [ஆல் + அம் + குடி.]
ஆலங்குடி வங்கனார்	ஆலங்குடி வங்கனார்ālaṅguḍivaṅgaṉār, பெ. (n.) கடைக்கழகப் புலவர்; a Tamil poet of the Sangam age. [ஆலங்குடியில் பிறந்த வங்கன் என்னும் இயற்பெயரினர். ஆலங்குடி + வங்கன் + ஆர். (உப.ஈறு.); இவர் பாடினவாக நற்றிணையில் 230,330,400,குறுந். 45. அக. 108. புறம் 310ம் கிடைக்கின்றன.]
ஆலச்சுவர்	ஆலச்சுவர்ālaccuvar, பெ. (n.) 1. ஆள்மட்டச் சுற்றுச் சுவர்; compound wall (CEM); 2.. சார்புச் சுவர்; retaining wall of the foot of a slope (C.E.M.);. [1. ஆரை → ஆர + சுவர் = ஆரச்சுவர் → ஆலச்சுவர். 2. அகலம் + சுவர் = அகலச்சுவர் → ஆலச்சுவர்.]
ஆலசுந்தரர்	ஆலசுந்தரர்ālasundarar, பெ. (n.) ஆலால சுந்தரர்; one of the names of sšiva. "ஆலசுந்தரர் பித்தவெனுஞ் சொற்பழி யாளர்" (வெங்கைக். 238);. [ஆலம் + Skt. Sundra → த. சுந்தரன் → சுந்தரர் (அர் - உப.ஈறு);.]
ஆலடி	ஆலடி1ālaḍi, பெ. (n.) 1. ஆலமரம்; banian tree. 2. புன்கு; poonga-oil tree. 3. மாவிலங்கு; lingam tree. (சா.அக.);. [அகல் → ஆல் + அடி = ஆலடி. மரம் அகன்று விரிந்திருப்பதால் அடிநிழல் தரவல்லது என்னும் பொருளதாகலாம்.] ஆலடி2ālaḍi, பெ. (n.) ஊர்ப்பெயர்; place name. [ஆல் + அடி.] மரங்களின் அடியில் சில குடியிருப்புகள் தோன்றிப் பின் ஊரானது.

ஆலத்தி	ஆலத்திālatti, பெ. (n.) 1. வழிபாட்டின்போது மங்கலப் பொருளாக வலமுறை சுற்றிக் காட்டப்படும் கருப்பூரத் திருவிளக்கு; ceremony of waving lighted camphor. 2. கண்ணேறு (திருஷ்டி); கழிப்பதற்காக முன்னால் நின்று இடமுறையாகச் சுற்றப்படும் மஞ்சள்நீர் மங்கலத்தட்டு, அல்லது மஞ்சள் நீரிடை விளக்கிட்ட மங்கலத்தட்டு; ritual of waving turmeric water-plate to avert the blight of the eyes of unlucky persons on marriage or other special occasions, also in front of the idol, after the procession, before it is taken into the temple (W.);. [ஆல் + ஆற்று = ஆலாற்று → ஆலாத்து → ஆலாத்தி → ஆலத்தி. இனி ஆலாத்தி → ஆராத்தி → ஆரத்தி என்றுமாம். ஆலாற்றுதல் = சுற்றச்செய்தல்.] ஆலத்தியெடுத்தல் என்னும் சொல்லாட்சி பொதுவாகச் சுற்றுதல் என்று பொருள்தரினும் வலஞ்சுற்றுதலையே மங்கல நிகழ்ச்சிகளில் குறிப்பதாகும். வலம் வருதல், வலஞ்சுற்றுக் கொடிகள், வலம்புரிச்சங்கு வலக்கால் எடுத்து வைத்தல் என்னும் தொடராட்சிகள், நன்மை வெற்றி ஆகிய பொருள்களைக் குறித்தன. இடஞ்சுற்றுதல் தீமையின் அறிகுறியாகக் கருதப்பட்டது. இயந்திரங்களில் பொருத்தப்பட்டுள்ள திருகு மரைகள் வலம் சுற்றும் போது மரையேறுவனவாகவும், இடஞ்சுற்றும் போது கழல்வனவாகவும் அமைந்துள்ளமை காணலாம். உலகம் தன்னைத்தானே வலமாகச் சுழன்று கொள்கிறதென்பதும் அனைத்துக் கோள்களும் கதிரவனை வலமாகக் சுற்றுக்கின்றன என்பதும் மக்களின் மரபு வழிப்பட்ட நம்பிக்கை. நக்கீரனாரும் "வலனேர்பு திரிதரு" எனப்பாடுகிறார். கோயிலை அல்லது கருவறையை வலம் வருதல் இத்தகைய நம்பிக்கையால் வளர்ந்த வழக்கம். ஒன்றை வலம் வருதல் என்பது வலம் வரவேண்டிய பொருளை நோக்கித் தம் வலது தோள் இருக்குமாறு முன்னோக்கி வட்டப்பாதையில் இயங்குதலாகும்.
ஆலத்திகாட்டு-தல்	ஆலத்திகாட்டு-தல்āladdikāṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஆலத்தி சுற்றுதல்; wave the plate of turmeric water or lighted camphor. "பல்லாண்டங்கிசைக்கு கிற்பது மாலத்தி காட்டு கிற்பதும் வேந்தர்க்கே கடனதாயிற்று" (இரகு. குறை. 6);. [ஆலத்தி + காட்டு.]
ஆலத்தியெடு-த்தல்	ஆலத்தியெடு-த்தல்ālattiyeḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) ஆலத்திகாட்டு-தல் பார்க்க;see alatti-kattu. [ஆலத்தி + எடு.]
ஆலத்திவழி-த்தல்	ஆலத்திவழி-த்தல்ālattivaḻittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) ஆலத்தியெடுத்தல் (இ.வ.);; wave light etc., before an idol or important personage. "வெறும்புறத்திலே ஆலத்தி வழிக்க வேண்டுங் கையிலேயிறே திருவாழிதரித்தது" (ஈடு, 1,8,9);. [ஆலத்தி + வழி.]
ஆலத்தூர்கிழார்	ஆலத்தூர்கிழார்ālattūrkiḻār, பெ. (n.) கடைக்கழகப் புலவர்; a Tamil poet of the Sangam age. இவர் பாடியவை குறுந்தொகை. 112,350, புறம் 34,39, 69,225,324 ஆகிய பாடல்கள்.
ஆலப்பழுப்பு	ஆலப்பழுப்புālappaḻuppu, பெ. (n.) ஆலம்பழுப்பு பார்க்க;see alam-paluppu. [ஆலம்பழுப்பு → ஆலப்பழுப்பு.]

ஆலம்	ஆலம்1ālam, பெ. (n.) 1. நீர்; water. "ஆலஞ்சேர் கழனி யழகார் வேணுபுரம்" (தேவா. 71.7);. 2. கடல் (பிங்.);; sea, ocean. 3. மழை (அக.நி.);; rain. 4. பூவின் நீர்த் துளி; goof; drops of water deposited on the petals of flowers. ம. ஆலம் [ஆல்1 → ஆலம்.] ஆலம்2ālam, பெ. (n.) 1. அகலம் (இ.வ..);; breadth, width. (Loc);. கச.ஆடா. 2. ஆலமரம்; banyan tree. "சிறியதோர்வித்தின் ஆலம்" (கந்தபு. சூரனமைச். 125);. 3. ஆலம்விதை; banyan seed. 4. மலர் (பிங்.);; blossom, blown flower. 5. வானம்; sky.
ஆலம்பம்	ஆலம்பம்1ālambam, பெ. (n.) 1. தூக்கம்; sleep. 2. நச்சுத் தன்மையுள்ள இலைகளைக் கொண்ட ஒரு வகைப்பூடு; a species of plant with poisonous leaves. (சா.அக.);. ஆலம்பம்2ālambam, பெ. (n.) 1. பற்றுக்கோடு; support. 2. வரி; tax 3. புகலிடம்; asylum. (கதி.அக.);. [ஆல் → ஆலம்பம்.]
ஆலம்பழுப்பு	ஆலம்பழுப்புālambaḻuppu, பெ. (n.) பழுத்த ஆலம் இலை; yellow ripe leaves of the banyan tree. [ஆலம் + பழுப்பு. ஆலம் = ஆலமரம்.]
ஆலம்பால்	ஆலம்பால்ālambāl, பெ. (n.) 1. ஆலமரத்தின் பால்; milky fluid extracted from the stem of the banyan tree. 2. தூய நீர்; pure water. 3. மழைநீர்; rain water. 4. ஆலங்கட்டியின் நீர்; water from the melting hailstones. 5. பனிக்குடத்து நீர்; the amniotic fluid discharged from the uterus.]ஆலம் + பால். ஆலம் = ஆலமரம், குளிர்ச்சி, குளிர்ந்த நீர்.]

ஆலம்பி	ஆலம்பிālambi, பெ. (n.) ஆலக்கொடி பார்க்க;see âla-k-kodi.
ஆலம்பேரிச்சாத்தனார்	ஆலம்பேரிச்சாத்தனார்ālambēriccāttaṉār, பெ. (n.) கடைக்கழகப் புலவருள் ஒருவர்; a Tamil poet of the Sangam age. [ஆலம்பேரி + சாத்தனார். இவர் பாடியவை. நற். 152, 255, அகம் 47, 81,143, 175.]
ஆலம்பொழில்	ஆலம்பொழில்ālamboḻil, பெ. (n.) ஆல மரங்கள் செறிந்து விளங்கும் ஓர் ஊரின் பெயர்; a place name. "ஆலம் பொழில் அமர்ந்த பெருமான்" [ஆலம் + பொழில்.]
ஆலம் விழுது	ஆலம் விழுதுālamviḻudu, பெ. (n.) ஆலமரத்தில் தொங்கும் விழுது; root hanging down from the branches of the banyan tree. [ஆல் → ஆலம் + விழுது.]
ஆலமர்கடவுள்	ஆலமர்கடவுள்ālamarkaḍavuḷ, பெ. (n.) சிவன் (திவா.);;Śiva, as Daksinämüni, seated under a Kalāl tree. "எங்கள் ஆலமர் கடவுளன்றி யமரரில் யாவரம்மா" (கந்தபு. ததீசி. 20);. [ஆல் + அமர் + கடவுள்.]
ஆலமர்செல்வன்	ஆலமர்செல்வன்ālamarcelvaṉ, பெ. (n.) ஆலமர்கடவுள் பார்க்க;see alamar-kadavul.
ஆலமுண்டோன்	ஆலமுண்டோன்ālamuṇṭōṉ, பெ. (n.) நஞ்சுண்ட சிவபெருமான்;štva, as having swallowed the deadly poison. [ஆலம் + உண்டோன்.]
ஆலயம்	ஆலயம்ālayam, பெ. (n.) கோயில்; temple. [ஆலையம் → ஆலயம்.]

ஆலல்	ஆலல்1ālal, பெ. (n.) 1. ஒலி (சூடா.);; sound, cry. 2. மயிலின் குரல் (பிங்.);; screech of the peafowl. 3. ஆடல்; dancing. "அணிக்குல மஞ்ஞைக ளகவி யாலுவ" (சேதுபு. கந்த 3, 4.);. 4. ஆரவாரித்தல்; shouting, roaring, bustle. "மகிழ் சிறந்தாலும் பீலி மஞ்ஞையி னிகலி" (பெரும்பா. 330);. [ஆல் + அல். ஆல் = அசைதல், ஒலித்தல்.] ஆலல்2ālal, தொ.பெ. (vb.n.) 1. சேருதல், பொருந்தல்; joining fixing. "தேராலும் எழுபரியோன்" (சூத. சிவமா. 7,10);. [ஆல் + அல். ஆல் = அசை, பொருந்து.]
ஆலலம்	ஆலலம்ālalam, பெ. (n.) திருமணத்தின் போது மணமகன் மணமகளுக்குத் தரும் கூறைப் புடவை; a garment (saree); given by the bridegroom to the bride, at the time of marriage (W.);. [ஆலல் + அம்.]
ஆலவட்டம்	ஆலவட்டம்ālavaṭṭam, பெ. (n.) 1. பெருவிசிறி, கால்செய் வட்டம்; circular fan made of cloths, fragrant roots or palm leaves, carried in procession before idols and great personages. "படுவேய் வெள்வளையமுந் தண்பட் டாலவட்டமும்" (பாரத. காண்ட. 14);. 2. விசிறி; small fan. "வீசாலவட்ட மரிவைய ரேந்தி யாற்ற" (சீவக. 839);. ம. ஆலவட்டம் Skt. alavarta [அகலம் → ஆலம் + வட்டம் - ஆலவட்டம்.]
ஆலவருமுத்து	ஆலவருமுத்துālavarumuttu, பெ. (n.) உயர்வகை முத்து; superior class of pears.
ஆலவன்	ஆலவன்ālavaṉ, பெ. (n.) 1. திருமால் (கந்தபு. சூரனமைச். 43);; Visnu, as lying on a floating banyan leaf at the submersion of the universe by flood. 2. நிலவு; moon, as one who came out of the sea. [1. ஆல் + அவன் = ஆல இலையில் இருக்கும் திருமால். 2. ஆல் = நீர், குளிர்ச்சி, ஆலவன் = குளிர்ந்த பாற்கடலில் தோன்றிய நிலவு.]
ஆலவாட்டு-தல்	ஆலவாட்டு-தல்ālavāṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) சிறிது காயச் செய்தல், காயப் போடுதல்; to dry a little in the sun as boiled grain, dry to sufficient degree. [அகல → ஆல + வாட்டு. வாட்டுதல் = காயச்செய்தல். ஆல = அகலமாக, பரவலாக, மேம்போக்காக, பதமாக, குறைவாக, சிறிது நேரம் வரை.]

ஆலவாட்டு	ஆலவாட்டுālavāṭṭu, பெ. (n.) வெயிலிற் பதமாகக் காயவைத்தல்; drying of a thing in the sun. (W.); ஆலவாட்டுப் பதத்திலே எடுத்து நிழலில் வை. (உ.வ.); [அகல → ஆல + வாட்டு = ஆலவாட்டு.] ஆலவாட்டு-தல் பார்க்க;see ala-vattu-, உலகவழக்கில் ஆல வாட்டுதல் → ஆல் வாட்டுதல் எனக் கொச்சையாக வழங்கி வருகிறது.
ஆலவாட்டுப்பதம்	ஆலவாட்டுப்பதம்ālavāṭṭuppadam, பெ. (n.) பதமாகக் காயவைத்தல்; being suitably dried. [ஆல + வாட்டு + பதம்.]
ஆலவாய்	ஆலவாய்ālavāy, பெ. (n.) 1. பாம்பு; serpent, as having poison in its mouth. "மேருக்கோட்டி லலவாய் நெடுநாண் பூட்டி" (திருவிளை. சோழனை.13);. 2. மதுரை (தேவா.);; Madurai the capital city of Pandya, encircled by a coiled serpent which brought its mouth and tail together to indicate the boundaries of the city. (செ.அக.);. [ஆலம் + வாய்.]
ஆலவாலநண்டு	ஆலவாலநண்டுālavālanaṇṭu, பெ. (n.) வயல்நண்டு; crab found in the fields. [ஆலவாலம் + நண்டு.]
ஆலவாலம்	ஆலவாலம்ālavālam, பெ. (n.) 1. மரத்தடியில் பாத்தி; a trench for water, round the foot of a tree (w.);. ம. ஆலவாலம். 2. சிறுபாத்தி; garden beds, or plats made with ridges round them so as to retain water (w.);. " ஆலவாலத் தவிர்மதியாற் புனல் கால வாய்ந்த கதிர்மணி முல்லையின்" (நைடத. அன்ன தூது.40);. 3. வயல்; corn field. 4. விளைநிலம் (சூடா.);; cultivable field. Skt. âlaväla. [ஆலம் + வாலம். ஆலம் = நீர். வாலம் = நீண்டது, வளைந்தது.]
ஆலவிடம்	ஆலவிடம்ālaviḍam, பெ. (n.) ஆலகால நஞ்சு; alahala poison. [ஆலம் + விடம். Skt. visa .→ த. விடம்.]
ஆலவிடமுண்டான் வீடு	ஆலவிடமுண்டான்வீடுālaviḍamuṇḍāṉvīḍu, பெ. (n.) கயிலைமலை; mount Kailas, the abode of šva. [ஆலவிடம் + உண்டான் + வீடு.]

ஆலவிருக்கை	ஆலவிருக்கைālavirukkai, பெ. (n.) 1. ஆலமரம்; banyan tree. 2. ஆதொண்டை; a thorny caper. (சா.அக);. [ஒருகா. ஆலவிருட்சம் → ஆலவிருக்கை. Skt. vruksa → த.விருட்சம் = மரம்.]
ஆலவூணி	ஆலவூணிālavūṇi, பெ. (n.) உமையவள்; Parvathi. Consort of Siva. "குணவதி யாலஆணி யபிராமி" (திருப்பு. 393);. [ஒருகா. ஆலம் + ஊண் + இ – ஆலவூணி = ஆலத்தை (நஞ்சு); உண்டவன். சிவபெருமானின் உடம்பில் பாதியாக இருக்கும் இமையவள். சிவன் உண்ட நஞ்சைத் தானும் உண்டவளாதலால் பெற்ற பெயர்.]
ஆலன்	ஆலன்ālaṉ, பெ. (n.) 1. சிவன்; Siva. "ஆலனிவ்வழி போந்த வதிசயம்" (தேவா 2. கூடலையா. 9.);. 2. சாலிவாகனன், சாதவாகனன்; Salvahana alias Sāthavāhana. 3. ஏர்ப்படையன், பலராமன்; Balarāma, having plough as his weapon. [ஆலம் + அன் – ஆலன் = நஞ்சுண்டவன், சிவன். 2. சாலி வாகன மன்னன், ஆலன் என்னும் சிவன் பெயரை, இயற்பெயராகக் கொண்டிருந்திருக்கலாம். 3. அலம் → ஆலம். அலம் = கலப்பை, ஏர்.]
ஆலனந்தலன்	ஆலனந்தலன்ālaṉandalaṉ, பெ. (n.) ஆலிலையில் துயின்ற திருமால்; Visnu, as having slept on a floating banyan leaf, during great deluge. [ஆல் + அனந்தலன்.]
ஆலா	ஆலாālā, பெ. (n.) 1. ஒரு பெரிய கடற்பறவை. இதன் தலை, கழுத்து, அடிவயிறு முதலியன தூய வெள்ளையாயும் சிறகுகள் வாலிற்குமேல் நீண்டுமிருக்கும். கடற்பாம்பு இதற்கிரையாகும்; large water-bird found in sea-coasts, white-bellied and grey backed sea eagle. It lives on sea-snakes. 2. ஒரு நீர்ப்பறவை; [ஒருகா. ஆல் – ஆலா = மீன் பிடிப்பதற்காகச் சுற்றிப் பறக்கும் பறவை.]
ஆலாகதம்	ஆலாகதம்ālākadam, பெ. (n.) வெண்மாதுளை; white species of pomegranate. [ஒருகா. ஆல் + ஆகம் - ஆலாகம் → ஆலாகதம். ஆல் = நீர், வெண்மை. ஆகம் = உடம்பு ஆலாகதம் = வெண்மையான தோலுடையது அல்லது தோற்றமுடையது. யாக்கை → ஆக்கை → ஆக்கதம் → ஆகதம் = (உடம்பு);.]
ஆலாகலம்	ஆலாகலம்ālākalam, பெ. (n.) 1. ஆலகாலம் பார்க்க;see alagalam. "கடியதோ ராலாகலவெள்ளம் போலக் கக்கினான்" (திருவிளை. நாக.17);. [ஆலகாலம் → ஆலங்கலம்.] Skt. halahala

ஆலாங்கட்டி	ஆலாங்கட்டிālāṅgaṭṭi, பெ. (n.) ஆலங்கட்டி பார்க்க;see alangatti. "மெய்மயக்கமும் போக்கும் கக்குமா லாங்கட்டிகாண்" (பதார்த்தகுண.12);.
ஆலாட்டம்	ஆலாட்டம்ālāṭṭam, பெ. (n.) அழைத்தல், ஒலித்தல்; calling, shouting (சேரநா.);. க. ஆலாட.
ஆலாட்டுதல்	ஆலாட்டுதல்ālāṭṭudal, 5. செ.குன்றாவி. (v.t.) தவசங்களை நிழலிற் காய வைத்தல் (நெல்லை);; to dry grains in the shade. (Tn.);. [ஆலவாட்டு → ஆலாட்டு.]
ஆலாத்தி	ஆலாத்திālātti, பெ. (n.) ஆலத்தியெடுத்தல்; camphor light, or turmeric-lime water in a plate, waved before an idol or any important personage. "ஆலாத்தி சுழற்ற லென்கோ" (சௌந்தரி.103);. [ஆல் + ஆற்று - ஆலாற்று + இ - ஆலாற்றி – ஆலாத்தி = சுற்றச் செய்தல், சுற்றிக் கழிக்கின்ற வினை. ஆலத்தி பார்க்க;see alatti.]
ஆலாத்து	ஆலாத்துālāttu, பெ. (n.) 1. அம்மாறு, கப்பலின் பெருங்கயிறு; cable, large rope. 2. ஒரு பறவை; bird. 3. கப்பல்; ship. 4. வெளவாற்கொடி முடியும் கயிறு (த.சொ.அக.);; a rape. [ஆல் → ஆலாத்து. ஆல் = பறத்தல், நீளுதல், செல்லுதல். ஆலாத்து = அவ்வியல்புகளுடைய பெருங் கயிறு, பறவை, கப்பல்.]
ஆலாப்பற-த்தல்	ஆலாப்பற-த்தல்ālāppaṟattal, 3. செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஆலாப் பறவையைப் போலச் சற்றேனும் ஒழிவும் களைப்புமின்றித் திரிதல்; used figuratively to men who wander about restlessly as āla bird. 2. ஆலிலை காற்றில் பறத்தல்போல, உணவின்றித் துயருற்றுத் திண்டாடுதல்; to be in utter distress, to wander about like a dry banyan leaf to and fro by the wind. (சா.அக.);. ம. ஆலாபறக்குக. [ஆல் → ஆலா + பற. ஆல் = சுற்று, திரி, பற.]
ஆலாலசுந்தரர்	ஆலாலசுந்தரர்ālālasundarar, பெ. (n.) சிவன்; Lord Śiva, enshrined at Madurai Temple. (கதி.அக.);.
ஆலாலம்	ஆலாலம்ālālam, பெ. (n.) 1. நஞ்சு, கடலிற் பிறந்த நஞ்சு; poison, poison produced at the time of the churning of the ocean. "ஆலால முண்டான் அவன் சதுர்தா னென்னேடீ" (திருவாச.11.8);. 2. வெளவால்; bat in common. 3. துரிஞ்சில் என்னும் வெளவால்; small house-bat. ம. ஆலாலம். Skt. hālāhalam. [ஆல் + ஆலம் = ஆலாலம் (தன்மை பற்றி வந்த அடுக்குச்சொல்.);. 1. ஆல் = நீர், நீர்நிலை, நீர்நிலையின் நிறமான கருநீலம், கருநீல நிறமுள்ள நஞ்சு. கடலில் தோன்றிய நஞ்சு. 2, 3 ஆல் = பறக்கும் இயல்புள்ள பறவை.]

ஆலாலர்	ஆலாலர்ālālar, பெ. (n.) ஆலாலசுந்தரர்; Lord Siva. "ஆலாலர் தோற்றரவு" (சி.சி.1.61 சிவஞா);. [ஆலாலம் → ஆலாலன் → ஆலாலர்.]
ஆலிகன்	ஆலிகன்āligaṉ, பெ. (n.) 1. உழவன்; tiller. 2. கலப்பை போன்ற ஆய்தம் கொண்டு போர் செய்பவன்; one who fights with a weapon like plough. (த.சொ.அக.);. [அல் → அல → அலவன் → ஆலவன் → ஆலிவன் → ஆலிகன்.]
ஆலிகாசம்	ஆலிகாசம்ālikācam, பெ. (n.) பச்சைக்கடலை; raw bengal gram. (சா.அக.);. [ஒருகா. ஆல் + காசம். ஆலி = ஈரமுள்ள, பச்சையான காய். காய்ச்சம் → காசம் (முற்றியது, திரண்டகாய்);.]
ஆலிகை	ஆலிகைāligai, பெ. (n.) அகலியை (கம்பரா.நட்புக்.6);; Akalyā. [அகலிகை → ஆலிகை. Skt. Akalyi] த. அகலியை → அகலிகை.
ஆலிஞ்சரம்	ஆலிஞ்சரம்āliñjaram, பெ. (n.) நீர்ச்சாடி; water-jug, water-pot. [ஆலி = நீர். ஆலி → ஆலிஞ்சரம்.]
ஆலிந்தகி	ஆலிந்தகிālindagi, பெ. (n.) அணில்; squirrel. [ஒருகா: ஆலி → ஆலிந்தகி = தேட்கொடுக்குப்போல் வளைந்த வாலுள்ளது.]
ஆலிநாடன்	ஆலிநாடன்ālināṭaṉ, பெ. (n.) திருமங்கையாழ்வார் (திவ். பெரியதி. 3,4,10);; Thirumangai-y-alvar, who was the chief of the region about Tiruvali in the Chola Kingdom. [ஆலிநாடு → ஆலிநாடன். ஆலிநாடு பார்க்க, see ali-nadu.]
ஆலிநாடு	ஆலிநாடுālināṭu, பெ. (n.) சீர்காழிக்கு அண்மையிலுள்ள ஊர்; town near Seerkali in Tanjore District. [ஆலி + நாடு. திருமங்கையாழ்வாரால் ஆளப்பட்டபகுதி.]

ஆலிநீர்	ஆலிநீர்ālinīr, பெ. (n.) 1. குளிர்ந்த நீர்; cold water. 2. மஞ்சின் நீர் (மழை);; rain. 3. கண்ணீர்; tears. க. ஆலிநீர் [ஆலி = ஆலங்கட்டி, குளிர்ந்த நீர். ஆவி நீர்.]
ஆலிப்பு	ஆலிப்புālippu, பெ. (n.) ஆரவாரம்; great noise. Uproar. "ஆலிப்பாலடுத் தந்நூல்களும் விரித்தே" (தாயு. ஆகார. 9);. ம. ஆலிப்பு;க. ஆல், ஆலு, ஆர் [ஆல் → ஆலி → ஆலிப்பு.]
ஆலியகம்	ஆலியகம்āliyagam, பெ. (n.) சிறுகுறிஞ்சா (மூ.அ.);; edible and medicinal creeper. [ஒருகா. ஆரி → ஆரியகம் → ஆலியகம். அரு → அரி → ஆரி = அருகியது, குறுகியது, சிறியது.]
ஆலியப்பறை	ஆலியப்பறைāliyappaṟai, பெ. (n.) தாழ்த்தப்பட்டோருள் ஒரு வகுப்பார் (வின்.); a class of Scheduled Caste. [ஆல் = ஆலநாடு.]
ஆலியார்	ஆலியார்āliyār, பெ. (n.) கடைக்கழகப் புலவருள் ஒருவர்; one of a poets of Sangam age. [ஒருகா. ஆலி என்னும் ஊரினராகலாம். இவர் பாடியது புறம் 298.]
ஆலிலைத்துயின்றோன்	ஆலிலைத்துயின்றோன்ālilaittuyiṉṟōṉ, பெ. (n.) 1. ஒருவகை செய்நஞ்சு, காய்ச்சற் பாடாணம்; a kind of prepared arsenic. 2. கண்ணன்; Visnu. [ஆல் + இலை + துயின்றோன். 1. மருத்துவர் இட்ட குழூஉக் குறிப் பெயராகலாம். 2. ஆலிலையில் துயின்றவனாகக் கருதப்படும் கண்ணன்.]
ஆலிலைபோலொட்டல்	ஆலிலைபோலொட்டல்ālilaipōloṭṭal, பெ. (n.) வயிற்றுக் கழிச்சலுக்குப் பிறகு வயிறு ஆலிலை போல் ஒட்டிக் காணப்படுதல். (figuratively); stomach appearing quite flat and incurved after a prolonged diarrhea. (சா.அக.);. [ஆல் + இலை + போல் + ஒட்டல்.]
ஆலின்மேற் பள்ளி கொண்டோன்	ஆலின்மேற் பள்ளி கொண்டோன்āliṉmēṟpaḷḷigoṇṭōṉ, பெ. (n.) 1. ஆலிலைத் துயின்றோன் பார்க்க;see alilai-t-tuyinrōn. 2. கண்ணன்; Visnu. [ஆல் + இன் + மேல் + பள்ளி + கொண்டோன்.]

ஆலின்மேற் புல்லுருவி	ஆலின்மேற் புல்லுருவிāliṉmēṟpulluruvi, பெ. (n.) 108 கற்ப மூலிகைகளுள் ஒன்றானதும், நச்சுப்பாக நோயைத் தீர்க்க வல்லதும், தன் வயப்படுத்த உதவுவதாகக் கருதப்படுவதுமான ஆலமரத்துப் புல்லுருவி; the mistletoe of the banyan tree. It is classified as one of the 108 drugs intended for rejuvenation (சா.அக.);. [ஆல் + இன் + மேல் + புல்லுருவி.]
ஆலின்மை	ஆலின்மைāliṉmai, பெ. (n.) இடம்புரிக்காய்; plant with screw-like capsules. (சா.அக.);. [ஆல் = சுற்றுதல், வலமாகச் சுற்றுதல். ஆல் + இன்மை = வலமின்றி இடமாகச் சுற்றுதல்.]
ஆலீடம்	ஆலீடம்ālīṭam, பெ. (n.) நால்வகை விற்போர் நிலைகளுள் ஒன்று, இடக்கால் முந்துறுத்து வலக்கால் மண்டலிக்கும் வில்போர் நிலை (பிங்.);; position of an archer in which the left leg is put forward and the right knee is bent, one of the four vilpor — nilai. "வலக்கான் மண்டலித் திடக்கான் முந்துறு மதன் பெயராலீட நிலையதாகும்" (திவா.);. [ஆல் + இடு – ஆலிடு → ஆலீடு → ஆலீடம். ஆலிடு = வளைந்திடுதல், கால் மண்டலித்திடுதல்.]
ஆலு	ஆலு1āludal, 5 .செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒலித்தல்; raise a noise, cry aloud. "அன்னச் சேவல் மாறெழுந் தாலும்" (புறநா. 128,4);. 2. களித்தல்; to rejoice. (திவ். திருமாலை, 14. வியா.);. 3. ஆடுதல்; dance. "கரை நின்றாலு மொருமயில் தனக்கு" (மணிமே. 4,11);. ம. ஆலுக [ஆல் → ஆலு.] ஆலு2āludal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நிறைதல் (த.சொ.அக.);; to become full. 2 தங்குதல்; abide. (கலித். 36,2,உரை);. [ஆல் → ஆலு = சூழ்தல், நிறைதல், தங்குதல்.] ஆலு3ālu, பெ. (n.) நீர்க்குடம் (வின்.);; pitcher, a small water jar (W.);. ம., க., ஆலு. ஆலு

ஆலுகம்	ஆலுகம்ālugam, பெ. (n.) 1. அறுசுவைகளுள் புளிப்புத் தவிர்ந்த ஏனை, இனிப்பு, உவர்ப்பு, கார்ப்பு, கைப்பு, துவர்ப்பு எனும் ஐஞ்சுவைகளின் கலப்பு; a mixure of five of the six tastes excepting sour viz. sweet. saltish, pungent, bitter and a stringent. 2. உண்ணத்தக்க ஒரு கிழங்கு; an esculent root. [ஒருகா. 1. ஆல் → ஆலு → ஆலுகம். ஆலுதல் = சூழ்தல், நிறைதல், கலத்தல். 2. ஆலு2 பார்க்க;see alu2.]
ஆலேசிதம்	ஆலேசிதம்ālēcidam, பெ. (n.) இறங்கழிஞ்சில்; sage leaved alangium. It is so called from the notion that when the fruits fall, they scatter far and wide.(சா.அக.); [ஒருகா. ஆல் → ஆலே → ஆலேசிதம். ஆலுதல் = சுற்றுதல், சிதறுதல். முற்றிய காய்கள் சிதறும் இயல்புடைய இறங்கழிஞ்சில்.]
ஆலைக்கரும்பு	ஆலைக்கரும்புālaikkarumbu, பெ. (n.) வெண் கரும்பு; white variety of sugar-cane. [ஆலை + கரும்பு. ஆலை = நீர், நீர் போல் தெளிந்த வெண்மை.]
ஆலைக்குழி	ஆலைக்குழிālaikkuḻi, பெ. (n.) கரும்பாலையில் சாறு தங்கும் அடிக்கலம்; receptance for the juice in a sugar-cane press. [ஆலை + குழி.]
ஆலைத்தொட்டி	ஆலைத்தொட்டிālaittoṭṭi, பெ. (n.) கருப்பஞ்சாறு காய்ச்சும் சால்; cauldron for boiling sugar-cane juice. [ஆலை + தொட்டி.]
ஆலைநிம்பம்	ஆலைநிம்பம்ālainimbam, பெ. (n.) சருக்கரை வேம்பு; margosa tree characterised by its sweetness after a lapse of 100 years. This is one of the 108 drugs intended for rejuvenation according to Tamil medical science (சா.அக.);. [ஆலை + நிம்பம். ஆலை = கரும்பின்சாறு போன்ற இனிப்பு. நிம்பம் = வேம்பு.]
ஆலைபாய்-தல்	ஆலைபாய்-தல்ālaipāytal, 2 செ.கு.வி. (v.i..) 1. ஆலையாட்டுதல்; to work a sugar-cane mill. "ஆலை பாயோதை" (சேதுபு.நாட்டு,93);. 2. அலைவுறுதல், to move, toss as a ship. 3. மனஞ்சுழலுதல்; to be undecided, vacillating. "நெஞ்சம் ஆலைபாய்ந் துள்ள மழிகின்றேன்" (திருவருட் விண்ணப்பக் கலி. 406);. [ஆலை = கரும்பாலை. ஆலைபாய்தல் = கரும்பாலைபோல் மனம் ஒய்வின்றிச் சுழலுதல்.]

ஆலைமாலை	ஆலைமாலைālaimālai, பெ. (n.) 1. அலைச்சல், வருத்தம்; distress, vexation. 2. மயக்கம்; be wilderment (W.);. [1. அலை → ஆலை. மலை → மாலை. 2. ஆலை மாலை = சுற்றுவது போன்ற மயக்கம். எதுகை மரபிணைச்சொல்.]
ஆலையடி-த்தல்	ஆலையடி-த்தல்ālaiyaḍittal, செ.கு.வி. ஆலையாட்டு-தல் பார்க்க;see alal-y-attu.
ஆலையம்	ஆலையம்1ālaiyam, பெ. (n.) 1. திருச்சுற்றுகளைக் (சுற்றுமதில், சுற்றாலை); கொண்ட பெருங்கோயில்; temple having prakars. (கதி.அக.);. ம. ஆலயம் (கோயில்); [ஆல்1 → ஆலை = சுற்றிவருதல், சுற்று மதில், மதிலகத்துக்கோயில் ஆலை → ஆலையம். ஆலை = கோயிலின் சுற்றுமதில்.] ஆலையம்2ālaiyam, பெ. (n.) 1. நெடுங்கூடம்; hall. 2 வீடு; house. 3. நெடிய வீடு; long house. 4. தங்குமிடம்; resting place. 5. நகரம்; city. 6. யானை கட்டுமிடம்; stable for elephant. 7. யானைக்கூட்டம்; herd of elephants. (கதி.அக.);. [ஆல்3 → ஆலை → ஆலையம். ஆல் = நீள், நெடுகச்செல். நீண்ட கூடமும், நெடிய வீடும் ஆலையம் எனப்படும். யானை கட்டும் நெடுந்தறியும், அங்குத் திரளாகக் கட்டப்பட்டிருக்கும் யானைக் கூட்டமும் இடவாகுபெயரால் சுட்டப்பட்டன.]
ஆலையாட்டு-தல்	ஆலையாட்டு-தல்ālaiyāṭṭudal, 15 செ.கு.வி. (v.i.) கரும்பாலைச் சுழற்றுதல், இயக்குதல்; to work a sugar-cane press. க. ஆலெயாடு [ஆலை + ஆட்டு.]
ஆலையோட்டு-தல்	ஆலையோட்டு-தல்ālaiyōṭṭudal, செ.கு.வி. ஆலையாட்டு-தல் பார்க்க;see alai-y-atu. [ஆலை + ஒட்டு.] ஆலையோட்டு-தல்ālaiyōṭṭudal, 15 செ.கு.வி. (v.i.) ஆலையாட்டு-தல் பார்க்க;see alai-y-attu-, [ஆலை + ஒட்டு.]

ஆலோடி	ஆலோடிālōṭi, பெ. (n.) ஆளோடி பார்க்க;see āloạí.
ஆலோலம்	ஆலோலம்ālōlam, பெ. (n.) 1. நீரொலி (அகநி.);; sound of gushing water. 2. புள்ளோச்சும் ஒலிக்குறிப்பு; repeated notes of expression employed to drive away birds from corp. "பூவைகாள் செங்கட் புறவங்கா ளாலோலம்" (கந்தபு.வள்ளி.54);. 3. அசைதல், அலைதல் (த.சொ.அக.);; move wander. 4. நடுங்கல், தடுமாற்றம்; trembling, agitation (W);. ம. ஆலோல [ஆல + ஒலம். ஆல் = நீர். 3,4 அல் → ஆல் = அசைதல், நடுங்குதல்.] ஆலோலம்ālōlam, பெ. (n.) 1. நீரொலி (அக.நி.);; sound of gushing water. 2. புள்ளோச்சும் ஒலிக்குறிப்பு; repeated notes of expression employed to drive away birds from corp. "பூவைகாள் செங்கட்புறவங்கா ளாலோலம்" (கந்தபு.வள்ளி.54);. 3. அசைதல், அலைதல் (த.சொ.அக.);; move wander. 4. நடுங்கல், தடுமாற்றம்; trembling, agitation (W);. ம. ஆலோல
ஆலோன்	ஆலோன்ālōlan, பெ. (n.) நிலவு (சந்திரன்);; moon. "கிளைக்கடல் வளைவு மாலோன் கிளருடு வளைவும்" (இரகு.குறை.9);. [ஆல்1 → ஆலோன். ஆல் = குளிர்ந்த நீர் போன்ற தன்மையுடைய நிலவு.]
ஆவ	ஆவāva, இடை. (int.) 1. இரக்கக்குறிப்பு; term expressive of pity. "நாயினேனை யாவ வென் றருளுநீ" (திருவாச. 5.74); 2. அடைக்கலக் குறிப்பு; term expressive of surrender. "நஞ்சமஞ்சி யாவ வெந்தாயென் றவிதாவிடு நம்மவர்" (திருவாச.5,4);. [ஒருகா. ஆ + ஆ – ஆவா → ஆவ. 'ஆ' - துன்பம், நோவு ஆகியவற்றையுணர்த்தும் குறிப்பு இடைச் சொல்.]
ஆவட்டங்கொட்டு-தல்	ஆவட்டங்கொட்டு-தல்āvaṭṭaṅgoṭṭudal, 15 செ.கு.வி. (v.i.) இல்லையென்று சொல்லித் திரிதல் (யாழ்.அக.);; to go around denying something. [ஆவட்டம் + கொட்டு. ஆவட்டம் = பெரிய வட்டம். ஒன்றுமில்லையென்னும் குறிப்பு.] ஆவட்டங்கொட்டு-தல்āvaṭṭaṅgoṭṭudal, 15 செ.கு.வி. (v.i.) இல்லையென்று சொல்லித் திரிதல் (யாழ்.அக.);; to go around denying something. [ஆவட்டம் + கொட்டு. ஆவட்டம் = பெரிய வட்டம் ஒன்றுமில்லையென்னும் குறிப்பு.]

ஆலோலன்	ஆலோலன்ālōlan, பெ. (n.) நிலவு (சந்திரன்);; moon. "கிளைக்கடல் வளைவு மாலோன் கிளருடு வளைவும்" (இரகு.குறை.9);. [ஆல்1 → ஆலோன். ஆல் = குளிர்ந்த நீர் போன்ற தன்மையுடைய நிலவு.]
ஆவட்டேசுவரம்	ஆவட்டேசுவரம்āvaṭṭēcuvaram, பெ. (n.) ஆயிரத்தெட்டு சிவன் கோயில்களுள் ஒன்று; one of the 1008 šiva temples. [ஆயிரத்தெட்டு → ஆவட்டு + ஈசுவரம்.]
ஆவட்டை	ஆவட்டைāvaṭṭai, பெ. (n.) ஒரு பூண்டு; a plant. (த.சொ.அக.);. [ஆவட்டம் → ஆவட்டை.]
ஆவட்டைசோவட்டை	ஆவட்டைசோவட்டைāvaṭṭaicōvaṭṭai, பெ. (n.) சோர்வு, தளர்ச்சி; weariness, exhaustion. அவன் ஆவட்டை சோவட்டையிட்டு வந்து விழுந்தான் (உ.வ.);. 'ஆவட்டை சோவட்டை' எதுகை குறித்து வந்த மரபிணைமொழி. [ஆவட்டை = ஒன்றுமில்லை.]
ஆவடி	ஆவடிāvaḍi, பெ. (n.) 1. மாட்டுமந்தை, மாடுகள் தங்குமிடம் (செ.அக.);; pen for cattle. 2. தங்குமிடம்; residence. a rest house. 3. வழிப்போக்கர் தங்கும் பொதுவிடம்; a place of shelter, lodging for travellers. 4. சிற்றூர்ப் பொதுமனை, சாவடி; place where the chief of a village holds his conclaves. 5. பொருள்கள் வைப்பிடம்; depot. ஆளேற்றுகிற ஆவடி (இ.வ.); 6. சென்னைக்கு அருகே உள்ள ஊர்; name of a suburb of Madras city. [ஆ + அடி – ஆவடி. ஆ = ஆனிரை, மாட்டுமந்தை. அடி = நிலையம், தங்குமிடம்.]
ஆவடுதுறை	ஆவடுதுறைāvaḍuḏurai, பெ. (n.) தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள திருவாவடுதுறை, சிவன் கோயில் கொண்ட ஊர்; a Thanjāvūr district. "அதுவோவுன தின்னரு ளாவடு துறை யானே" (தேவா. திருஞான.1); [ஒருகா. ஆ + ஆடு + துறை. திருமூலர் திருமந்திரம் இயற்றிய ஊர்.]
ஆவணக்களம்	ஆவணக்களம்āvaṇakkaḷam, பெ. (n.) ஆவணப்பதிவு அலுவலகம்; registration office. "ஆவணக் களத்தே அறக்கொண்டு விற்று" (S.I.I.i.108);. [ஆவணம் + களம்.]
ஆவணக்களரி	ஆவணக்களரிāvaṇakkaḷari, பெ. (n.) ஆவணக் களம் பார்க்க;see āvaṇa-k-kalam. "ஆவணக் களரியே காட்டிக் காப்பிட்டு" (சோழவ.68);. [ஆவணம் + களரி.]

ஆவணம்	ஆவணம்1āvaṇam, பெ. (n.) 1. பந்தல்; booth, temporary shed. 2. கடைம்தெரு (பிங்.);; bazaar, market. "குறுகியாவணஞ் சித்திரகூட நாற்சந்தி" (திருவிளை.என் வியம்.7);. 3. தெரு (திவா);; street. 4. கழை (புனர்பூச); நாண்மீன் (திவா);; seventh naksatra, as resembling bazaar. "பாலையாவணம் புரை கொண் மூங்கில் புனர்பூசம்" (உள்ள முடை. கவி.16);. 5. கடை (கதி.அக.);; shop. ம. ஆவணம். Skt. äpana. [காவணம் → ஆவணம். காவணம் = சோலை, சோலைபோன்ற பந்தல், கொட்டகை, கடை, கடைத் தெரு, ஆலமரத்தடியிலும் தோப்பிலும் சந்தை கூடுவதும் அங்காடி வைப்பதும் பண்டை வழக்கம். தெருபோன்ற தோற்றமுடைய புனர் பூச நாண் மீன் ஆவணம் எனப்பட்டது.] ஆவணம்2āvaṇam, பெ. (n.) 1. உரிமை ஓலை; legal document, bond, deed. "ஓராவணத்தால் … எனை யாளுங் கொண்ட நம்பிரானார்" (தேவா. 977.5);. 2. உரிமை (பிங்.);; right to property, ownership. 3. அடிமைத்தனம்; slavery, bondage, service.
ஆவணமாக்கள்	ஆவணமாக்கள்āvaṇamākkaḷ, பெ. (n.) உரிமை அல்லது கடமைச்சூள் வாங்குவோர்; those who administer oath of office etc. "பொறிகண்டழிக்கும் ஆவண மாக்களின்" (அகம்,77);. [ஆவணம் + மாக்கள்.]
ஆவணவீதி	ஆவணவீதிāvaṇavīti, பெ. (n.) கடைத்தெரு; bazaar. "ஆவண வீதிப் பூவணம்" (திருவிசை.கரு.7,1);. [ஆவணம் + வீதி.]
ஆவணவோலை	ஆவணவோலைāvaṇavōlai, பெ. (n.) உரிமையாவணம்; title-deed. "அண்ணலோர் விருத்தன் போல்வந் தாவண வோலை காட்டி" (கந்தபு. வழிநடை.12);. [ஆவணம் + ஓலை.]
ஆவத்தனம்	ஆவத்தனம்āvattaṉam, பெ. (n.) எதிர்காலத் தேவையுணர்ந்து பாதுகாத்து வைக்கப்படும் உடைமைகள்; property etc. reserved for future needs. "ஆவத்தனமென்று …. சேவித்திருக்கும்." (திவ். பெரியாழ்.42,6);. Skt. ä-vad-dhana. [ஒருகா. ஆவத்து + தனம் - ஆவத்தனம். ஆவத்து = துன்பம், கேடு. தனம் = செல்வம்.]
ஆவத்து	ஆவத்துāvattu, பெ. (n.) துன்பம், கேடு; distress, critical time, affliction, sorrow. (கம்பரா. சூர்ப்ப.86);. Skt. â-pad. Pkt. âvat. [அவி – அவியத்து - ஆவத்து. அவிதல் = கெடுதல், கேடுறல், துன்பமுறல். இச்சொல் ஆபத்து எனவும் வழங்கும்.]

ஆவது	ஆவது1āvadu, பெ. (n.) ஆகவேண்டியது, செய்ய வேண்டிய செயல்; thing to be done. "ஆவதாகிய பரிசெலாம்" (கந்தபு.திக்குவி.3);. ம. ஆவது. [ஆகுவது – ஆவது.] ஆவது2āvadu, இடை. (part.) 1. பின்வருஞ் செய்தியைச் சுட்டிக் குறிக்கும் சொல்; affix indicating that explanation follows, that is to say. கொல்லையாவது (S.1.1.i.103);. 2. எண்ணொடு வரும் சொல்; affix of ordinal numbers. இரண்டாவது பாடம், மூன்றாவது வீடு (உ.வ.); 3. ஆகினும்; even it so. அதை விற்றாவது கொடுத்துவிடு (உ.வ.);. 4. குறிப்பிட்டதல்லாத, பொதுப்படையான; Anything you like, not in particular. ஏதாவது கொடு (உ.வ.); 5. அசைமொழி; an explective. அதாவது (உ.வ.); – இடை. (conj); விகற்பப் பொருள்தரும் ஓர் இடைச்சொல்; either ….. or. அப்படியாவது இப்படியாவது செய் (உ.வ.); ம. ஆவது. [ஆகுவது - ஆவது. ஆகின்ற அது எனப் பொருள் தந்த வினையாலணையும் பெயரே சொல்லீற்றில் இடைச் சொல்லாயிற்று. ஒன்றைப் பிரித்துக் கூறும் பொருளில் துணைச்சொல்லாகி நாளடைவில் துணைச் சொல் தன் பொருளிழந்து இடைச் சொல்லாயிற்று, [illegible] பொருளிழந்து பிறபொருள் பயந்து நிற்பதும் எப்பொருளும் குறியாதபோது
ஆவநாழி	ஆவநாழிāvanāḻi, பெ. (n.) அம்பறாத்தூணி; quiver. (தேவா.531.8);. "ஆவநாழி தானொன்று மருள வடைந்தே" (வேதாரணியபு.); ம. ஆவநாழி; Pkt. cava (வில்); [ஆவம் + (நாளி); நாழி.]
ஆவநாழிகை	ஆவநாழிகைāvanāḻigai, பெ. (n.) அம்புக்கூடு, அம்பறாத் தூணி; quiver. "சேடாலு நாழிகையிற் படைதிரண்டு" (சீவக.176);. [ஆவம் + (நாளி); நாழிகை]
ஆவம்	ஆவம்1āvam, பெ. (n.) 1. வில்லின் நாண் (பிங்);; bow string. 2. அம்பறாத்தூணி; quiver. "புற்றாகுமாவ முறைவாளிப் புயங்க முண்ண" (நைடத. அன்னத்தைத்தூ. 71);. [ஒருகா. அவ்வு – ஆவு – ஆவம் → Skt. capa.] ஆவம்2āvam, பெ. (n.) 1. குங்கும மரம்; fragrant tree -(சா.அக.);. ஆவகம் பார்க்க;see avagam. குங்குமம் (சங்.அக.);; saffron. 3. கபிலப்பொடி; kamela (சா.அக.);. 4. சிவப்பு நிறம்; redishness. [ஆவம் - குங்குமம் போன்ற சிவப்புநிறம்.]

ஆவயின்	ஆவயின்āvayiṉ, பெ. (n.) அவ்விடம்; there. "ஆவயின் மகிழ்ந்தவை யளித்து" (சீகாழி. சூரியன். 12); –வி.எ. (adv.); அவ்விடத்தில்; in that place. (தொல்.சொல். 432); [அ + வயின். அ → ஆ (சுட்டு நீண்டது);. வயின் = இடம்.]
ஆவர்	ஆவர்āvar, வினா. பெ. (inter. pron.) யாவர், யார்; who. "ஆவரிவை செய்தறிவார்" (திவ். பெரியதி. 3.37);. க. ஆரு. [யாவர் → ஆவர்.]
ஆவர்த்தகம்	ஆவர்த்தகம்āvarttagam, பெ. (n.) 1. சுழலுதல்; rotating, revolving. 2. சுழற்காற்று (த.சொ.அக.);; whirlwind. 3. குதிரை மயிர்ச்சுருள் (த.சொ.அக.);; mane. 4. தலைமயிர்ச்சுருள்; a curl of hair. 5. மனக்கலக்கம்; agitation of mind. 6. ஒரு பூண்டு; a plant (unidentified);. (சா.அக.);. 7. ஒரு நச்சுப்பூச்சி; a kind of venomous insect. [ஒருகா. ஆ + வருதல் → ஆவருதல் → ஆவருத்தனம் → ஆவர்த்தனம் → ஆவர்த்தகம். ஆவரல் = முன்வரல், மேலெழுந்துவரல், சுற்றிவரல், மறித்துவரல்;மீண்டும் மீண்டும் வரல். ஆவருத்தகம் – வடதமிழ்ச்சொல்]
ஆவரகம்	ஆவரகம்1āvaragam, பெ. (n.) உட்தோல்; the thin cellular layer which lines the internal cavities and canals of the body, such as the mouth, the nose, etc. (சா.அக);. [ஆவரு → ஆவரகம் = சுற்றியிருப்பது, மூடியிருப்பது.]
ஆவரணச்சுவர்	ஆவரணச்சுவர்āvaraṇaccuvar, பெ. (n.) உள்ளகம் மறைக்கும் கோவில் திருமதில்; temple wall which surround the interior. [ஆவரணம் + சுவர் – ஆவரணச்சுவர்]
ஆவரணசத்தி	ஆவரணசத்திāvaraṇasatti, பெ. (n.) முதற்பொருளின் (மூலப்பிரகிருதியின்); இருண்மை (தமோ குணம்); யிலுண்டான இரு ஆற்றல்களிலொன்றானதும், அறிவத்தை (ஞானத்தை); மறைப்பதுமாகிய மாயையின் வல்லமை, வீடுபேற்றிற்குரிய வழியின்னதென்று தெளிந்த மாந்தரின் அறிவையும் மறைத்து உலகியலில் மூழ்கச்செய்யும் இயல்புடையது; power of illusion, that which veils the real nature of things. It is this power which makes men so utterly blind that they cannot get out of worldly attachment in spite of straight path available to them for spiritual progress [ஆவரணம் – Skt. sakti → த.சத்தி.] இறைவன், உயிர், கட்டு (பதி, பசு, பாசம்); மூன்றையும் ஒன்றற்கொன்று வேறுபாடு தெரியாவண்ணம் அறிவைத் திரிபுறுத்தி மறைக்கும் வல்லமை ஆவரண சத்தி (எஞ்சாமல் சுற்றி வளைத்தல்); எனப்பட்டது.

ஆவரணதேவதை	ஆவரணதேவதைāvaraṇadēvadai, பெ. (n.) பரிவார தேவதை (த.நி.போ.247); (த.சொ.அக.);; minor deity. [ஆவரணம் + தேவதை] [தேய் → தெய் → தெய்வம் → தெய்வதம் → தேவதை.]
ஆவரணதோடம்	ஆவரணதோடம்āvaraṇatōṭam, பெ. (n.) ஒரு குற்றத்தால் மறைக்கப்படும் மற்றொரு குற்றம்; morbid affliction which is being covered up by another or similar affliction. (சா.அக.); [ஆவரணம் + Skt. Dosa. → த. தோடம்.]
ஆவரணம்	ஆவரணம்1āvaraṇam, பெ. (n.) 1. மறைப்பு; shelter, screen, covering. "ஆவரணத் தானே பாழ்" (கைவல்ய. தத்துவவி.53); 2. ஆணவ பலம்; one of the three evil passions. 3. சட்டை (சூடா.);; shirt, coat. Garment. 4. ஆடை (பிங்.);; cloth. 5. கோட்டை (சூடா);; fort, fortification. 6. புறவேலி; fence. 7. கோயில் திருச்சுற்று (பிரகாரம்);; arcade. 8. அணிகலன் (நாநார்த்த);; ornament. 9. மேற்புடவை (ஆ. அக.);; upper portion of the saree. ம. ஆவரணம். ஆவரணம் → skt. a-varana. [ஆல் + வரு - ஆவரு + அணம் - ஆவரணம் = சுற்றி வருதல். ஆலுதல் = சுற்றுதல். ஆல்வருதல் பார்க்க;see ālvaru-.] ஆவரணம்2āvaraṇam, பெ. (n.) 1. மூடுதல்
ஆவரி-த்தல்	ஆவரி-த்தல்āvarittal, 14. செ.குன்றாவி. (v.t.) மறைத்தல் (சி.சி. 4.19. சிவாக்);; to conceal. (செ.அக.);. [ஆல் + வரு - ஆல்வரு → ஆவருதல் = சுற்றி வருதல், ஆவரி-த்தல் = மறைத்தல்]
ஆவரி	ஆவரிāvari, பெ. (n.) அம்பு (அக.நி.);; arrow. [ஆ + வரல் = ஆவரல் → முன்வரல், வெளிப்படுதல். ஆ + வரு - ஆவரு → ஆவரி = விரைந்து வெளியேறும் அம்பு. ஒ.நோ. ஆகாட்டு = வாய் திறந்து (வெளிப்பட); காட்டு.] ஆவர்த்தனம், ஆவரணம், ஆவிர் பாவம் (வெளிப்படல்); போன்ற பல சொற்களையும் வடசொல் வடிவங்களாகக் காட்டுவோர் அம்பைக் குறிக்கும் 'ஆவரி' என்பதை வட சொல்லாகக் காட்டாமை அறிக.

ஆவரிக்கை	ஆவரிக்கைāvarikkai, பெ. (n.) மறைத்தல்; concealing. "இந்தக் கலாதி தத்துவங்கள் விபுவாயிருக்கிற ஆன்மாவை இலிங்க சரீர மாவரிக்கையால்" (சி.சி.2.55: சிவாக்);. [ஆவரி - ஆவரிக்கை.]
ஆவரு-தல்	ஆவரு-தல்āvarudal, 18 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சுற்றிவருதல்; to go round. 2. உடுத்திக் கொள்ளுதல்; to dress. 3. அணிதல்; to wear. [ஆல் + வரு – ஆல்வரு – ஆவரு]
ஆவரை	ஆவரைāvarai, பெ. (n.) 1. ஆவாரை, ஆவிரைச் செடி (தைலவ. தைல.135);; tanner's senna. 2. நிலவாகை; Tinnevelly senna. ம. ஆவர. [ஆவிரை – ஆவரை] ஆவிரை பார்க்க;see avirai.
ஆவல்	ஆவல்1āval, பெ. (n.) 1. பேராசை; craving, great desire, eagerness, earnestness. "ஆவற்பேரன்பினாலறை கின்றேன்" (கம்பரா. சூர்ப்ப. 127);. 2. விருப்பம்; desire. "ஆவலாலெமக் காமலர் மரங்களாக்கல்" (வாதவூர. திருப்பெரு. 69);. ம. ஆவல். [அவாவல் – ஆவல்] ஆவல்2āval, பெ. (n.) வளைவு (அக.நி.);; bend. [ஒருகா → ஆல் → ஆலு → ஆவு → ஆவல். ஆலு = சுற்றுதல், வளைதல்.] ஆவல்3 āval, வி.மு. (f.v) ஆவேன் எனப்பொருள்படும் ஒரு தன்மையொருமை வினைமுற்று; first pers. Sing. finite verb – future tense. "கயிலைக்கிணை யாவ லென்றே சிந்தித்தது கொல்" (கந்தபு. அகத்தி.6);. [ஆகு + அல் - ஆகுவல் → ஆவல். "அல்" உடன்பாட்டுத் தன்மையொருமை வினைமுற்றீறு.]
ஆவல்லி	ஆவல்லிāvalli, பெ. (n.) சீந்திற்கொடி (மூ.அக.);; gulancha, the moon creeper. (சா.அக);. [ஒருகா. ஆவு + வல்லி – ஆவல்லி. ஆவுதல் - வளைதல். வல்லி = கொடி.]

ஆவல்லிவாழை	ஆவல்லிவாழைāvallivāḻai, பெ. (n.) வெண்கதலி (இரசதாளி); வாழை; a species of plantain with good colour and taste, chumpa banana. [ஒருகா. அரு + அல்லி → அருவல்லி → ஆவல்லி + வாழை. அரு = அருமை, சிறப்பு. அல்லி = அல்லி போன்ற அழகு. 'அல்லி', அழகு குறித்த அடைமொழி.]
ஆவலக போளம்	ஆவலக போளம்āvalagapōḷam, பெ. (n.) சிவப்புக் குங்கிலியம் (சா.அக.);; red dammer. [ஆவலகம் + போளம். ஆவலகம் = சிவப்பு குறித்த அடைமொழி.]
ஆவலங்கொட்டு-தல்	ஆவலங்கொட்டு-தல்āvalaṅgoṭṭudal, 15 செ.கு.வி. (v.i.) ஆர்த்து வாய் கொட்டுதல், வாயாலார்த்து ஆடுதல்; to shout with the mouth, patting it at the same time with the hand, as a sign of triumph, of defiance. "மேவலன் றனதுசென்னி மெல்லிதழதுக்கி விண்மே லாவலங் கொட்டிச்செல்ல" (கந்தபு. சிங்கமு. 438);. [ஆவலித்தல் = வாய்திறத்தல், ஒலியெழுப்புதல். ஆவலி + கொட்டுதல் -ஆவலங்கொட்டுதல்.]
ஆவலப்பேச்சு	ஆவலப்பேச்சுāvalappēccu, பெ. (n.) வலிவற்ற பேச்சு, வெறும் பேச்சு, வெற்றுப் புலம்பல்; vain talk. [அவலப்பேச்சு → ஆவலப்பேச்சு.]
ஆவலம்	ஆவலம்1āvalam, பெ. (n.) ஆவலிக்கும் ஒலி, வாயால் எழுப்பும் ஓசை; noise made with the mouth. [ஆவலி → ஆவலம்.] ஆவலம்2āvalam, பெ. (n.) கொல்லை, சிறுதோட்டம்; garden. [ஒருகா. ஆவலி → ஆவலம் = சுற்றிலும் வேலியிடப்பட்ட பகுதி.] ஆவலம்3āvalam, பெ. (n.) 1. நூல் சுற்றும் படை மரம் என்னும் நெசவுக் கருவி (இ.வ.);; rod round which yarn is wound (Loc.);. 2. கூறை, புடவை (அக.நி.);; saree. [ஆவலி → ஆவலம் = நூல் சுற்றும் கருவி, சுற்றி உடுக்கப்படும் புடவை.]
ஆவலர்	ஆவலர்āvalar, பெ. (n.) 1. உற்றார், உறவினர்; relatives. 2. கணவர்; husband. 3. காதலர் (பிங்,);; lover. (த.சொ.அக.);. [ஆவல் → ஆவலர். ஆவல் = ஆசை, அன்பு.]

ஆவலாதி	ஆவலாதிāvalāti, பெ. (n.) 1. அடங்காத ஆசை; great desire. 2. அங்கலாப்பு; lamenting out of jealousy. 3. குறை கூறுதல் (அக.நி.);; complaint, grievance. 4. தூற்றுதல், அவதூறு; slander, defamatory statement (R);. 5. பயனற்ற பேச்சு; useless talk. ம. ஆவலாதி. [ஆவல் + அதி – ஆவலதி. ஆவலாதி. அதி = மிகுதி. ஆவலாதி = ஆவல் மிகுதி, அடங்காத ஆசை மிகுதியான் தான் எண்ணியது ஈடேறப் பிறரைத் தாழ்த்தியுரைத்தல், உணர்ச்சிகொப்புளிக்கும் வீண்பேச்சு.] மன்னன் + அதி + மன்னன் - மன்னாதிமன்னன் என்றும், சூரன் + அதி + சூரன் - சூராதிசூரன் என்றும் வரும் தொடராட்சிகளை ஒப்பிட்டு நோக்குக.
ஆவலாதிக்காரன்	ஆவலாதிக்காரன்āvalātikkāraṉ, பெ. (n.) போக்கிரி, கொடியவன்; rogue, scandalous fellow (R); [ஆவலாதி + காரன்]
ஆவலி	ஆவலி1āvalittal, 4 செ.குவி. (v.i.) 1. அழுதல், புலம்பல்; to weep, cry, lament. "ஆவலித் தூற்றுறு கண்ணினன்" (கம்பரா. பள்ளி. 57);. 2. ஆசைப்படுதல்; to desire. [அவலி - ஆவலி.] ஆவலி2āvalittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கொட்டாவி விடுதல்; to yawn. 2. வாய் திறத்தல்; to open the mouth. "அங்குள்ள பரிசனங்கள் ஆவலித் திரங்கிசூழ" (திருவிளை. வன்னியும். 12);. து. ஆவல். 3. பட்டினிகிடத்தல்; to be starving. 4. பசியாயிருத்தல்; to be hungry. [ஆ + வலித்தல் + ஆவலித்தல் = வாய் திறத்தல், பசியால் வாய் விடுதல்.] ஆவலி3āvali, பெ. (n.) 1. வரிசை, ஒழுங்கு; row, range, series. "மஞ்சுளரோமாவலி" (கம்பரா.76);. 2. கீற்று

ஆவலிப்பு	ஆவலிப்புāvalippu, பெ. (n.) 1. பேராசை; keen desire. nostalgia. "ஆவலிப் புடைமை கண்டாய் அரங்கமா நகருளானே" (திவ். திருமாலை. 1); 2. செருக்கு; pride, arrogance. 3. வளைவு; curve, bend, turn. ம. ஆவலிக (சிறிது வளைந்த); [ஆவல் → ஆவலிப்பு = பேராசை, ஆசையான் தோன்றும் செருக்கு, மனக்கோட்டம், பிறழ்வு, வளைவு.]
ஆவளி	ஆவளி1āvaḷittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஒழுங்குபடுத்துதல்; to regulate, order (R);. [ஆகு + வழி - ஆகுவழி → ஆவழி → ஆவளி. ஆவளித்தல் = ஆகுநெறியில் (செவ்விய முறையில்); செலுத்துதல், ஒழுங்குபடுத்துதல், வரிசைப்படுத்துதல். பழி - பழித்தல் என வினையாவது போல வழி - வழித்தல் என வினையாகும்.] வடமொழியில் ஆவளி என்னும் சொல்லின்மையும், ஆவளி என்னுஞ் சொல்லே வடமொழியில் ஆவலி எனத் திரிந்திருத்தலும் அதுவும் வினைச் சொல்லாக ஆளப்படாமையும், ஆ + வல் எனப் பிரித்துப் பொருள் புணர்த்தி வட நூலார் இடர்ப்படுதலும் ஆவளித்தல் தமிழ்ச் சொல்லே என்பதைக் காட்டும். ஆவளி2āvaḷi, பெ. (n.) 1. வரிசை; row, range, series. 2. ஒழுங்கு; order. 3. கொடிவழி, வழிவழி வரும் மரபு, தலைமுறை; continuous line, lineage, dynasty. 4. கைவரை, இரேகை (நாநார்த்த.);; marks, as on the body or palm of hand. [ஆகுவழி → ஆவழி → ஆவளி.] ஆவளித்தல் பார்க்க;see avalli. ஆவளி3āvaḷi, பெ. (n.) வளி என்னும் சிறு கால அளவு (சமண);; small division of time. (Jaina.); [ஒருகா ... ஒழுங்குறுத்திய ... அளவு
ஆவளிச்சேவகம்	ஆவளிச்சேவகம்āvaḷiccēvagam, பெ. (n.) நிலையற்ற வேலை, உறுதிப்பாடற்ற பணி; short duration service, temporary work (R);. [ஆவளி + skt. sevaka →த. சேவகம்.]
ஆவற்காலம்	ஆவற்காலம்āvaṟkālam, பெ. (n.) 1. பெருந்துன்பம் நேரும் காலம்; time of distress. 2. வாழ்நாளின் இறுதிக்காலம்; last days. "சிவநாமந்தன்னை யாவற்காலத்திலிவன் செவியிற் புகவேபெற்றால்" (சிவரக. சிவநாம.45);. [அவல் → ஆவல் + காலம். அவலுதல் = கெடுதல்.]
ஆவறி	ஆவறிāvaṟi, பெ. (n.) அவா, ஆசை; desire. (த.சொ.அக.);. [அவா – ஆவல் - ஆவறி.]

ஆவறியாவறியெனல்	ஆவறியாவறியெனல்āvaṟiyāvaṟiyeṉal, பெ. (n.) பேராசை குறித்த அடுக்குத்தொடர்; onom. expr. signifying greed, eagerness, avidity. ஆவறி யாவறியென்று ஓடுகிறான் (வின்.); [ஆவறி + ஆவறி. ஆவறி = பேராசை குறித்த ஒலிக்குறிப்பு.]
ஆவா	ஆவாāvā, இடை (int.) 1. இரக்கக்குறிப்பு; an exclamation of pity. "ஆவாவெனக் கொடுங் கூற்றென வொருசார் வரும்" (கந்தபு. சூரபன்.416);. 2. வியப்புக்களிப்புக் குறிப்பு; an exclamation of surprise or joy. "ஆவா குறவர்தவ மாரளக்க வல்லாரே" (கந்தபு.வள்ளி. 45);. 3. வியப்புக் குறிப்பு; an exclamation of wonder "ஆவா இருவர் அறியா அணிதில்லை அம்பலத்து" (திருக்கோ);. [ஆ + ஆ = ஆவா. - ஒலிக்குறிப்பு இரட்டைக் கிளவி.]
ஆவாகனம்	ஆவாகனம்āvākaṉam, பெ. (n.) 1. ஒரு பொருளில் அல்லது படிமத்தில் எழுந்தருளும்படி மந்திரம் ஓதி தெய்வத்தையழைத்தல்; invocation to deity by mantras to be present in an object. (சைவச.பொது. 525);. 2. தீக் கடவுளுக்குக் கருப்பலி செலுத்துதல்; to ofter obeisance to fire god. (கதி.அக.);. [ஆவருதல் = முன்வரல், எழுந்தருளல். ஆவருத்துதல் – ஆவாகித்தல் -ஆவாகனம்.] ஆவாகி-த்தல் பார்க்க;see avagi-,
ஆவாகான முத்திரை	ஆவாகான முத்திரைāvākāṉamuttirai, பெ. (n.) வழிபாட்டுக் கைமுத்திரை வகைகளுள் ஒன்று (கதி.அக.);; hand pose in worship. (செந். 10.425);. [ஆவாகனம் + முத்திரை]
ஆவாகி-த்தல்	ஆவாகி-த்தல்āvākittal, செ.குன்றாவி. எழுந்தருளுமாறு மந்திரத்தால் தெய்வத்தை அழைத்தல்; to invoke a deity by mantras to be present in an object. "சிவன் றன்னை யாவாகித்து" (திருமந். 1825);. (த.சொ.அக.);. [ஆ + வருவித்தல் – ஆவாலித்தல் – ஆவாகித்தல். ஆவருவித்தல் = முன்னால் வந்திருக்கச் செய்தல். 'ஆ' முற்படுத்தக் குறிப்புச் சொல். ஆவருவி – ஆவாவி – ஆவாகி = Skt. ä-vähana.]
ஆவாகை	ஆவாகைāvākai, பெ. (n.) நிலவாகை (மூ.அ.);; Tinnevelly senna. [அரு + வாகை - அருவாகை → ஆவாகை.] பிஞ்சு காயாகும் வளர் நிலைகள் கட் புலனாகா வகையில் விரைந்து நடைபெறுதலின் பெற்றபெயராம் என்பர்.
ஆவாசம்	ஆவாசம்āvācam, பெ. (n.) 1. நகரம் (பிங்.);; town. 2. மருதநிலத்து ஊர் (சூடா.);; agricultural town. 3. புகலிடம், வீடு; shelter, asylum, house. [ஆ + வாசம். ஆ = முன்னிற்பது, முதன்மையானது.]

ஆவாட்டு	ஆவாட்டுāvāṭṭu, பெ. (n.) ஆலவாட்டு பார்க்க;see ālavārtu. [ஆலவாட்டு - ஆவாட்டு.]
ஆவாப்பம்	ஆவாப்பம்āvāppam, பெ. (n.) 1. கூடுதலாகச் சேர்மானப் பொருள்களைச் சேர்த்தல்; throwing additional ingredients into any mixture in the course of its preparation. 2. விதைப் பாத்தி;seed bed. 3. நீர் நிற்கும்படி மரத்தைச் சுற்றிலும் கிண்டிவிடும் பாத்தி; trench for water around a tree. (செ.அக.);., 4. வளையல்; bangle. (த.சொ.அக.);. [ஒருகா. ஆல் + ஆர்ப்பு + அம் - ஆலார்ப்பம். ஆ + ஆர்ப்பம் → ஆவார்ப்பம் → ஆவாப்பம். ஆலுதல் = பொருந்தல், சேர்த்தல், ஆர்த்தல் = கட்டுதல், சேர்த்தல். ஆவார்ப்பம் = சேரச்சேரக் கட்டுதல், பொருத்தல். ஆவாப்பம் → Skt. āvapa.] ஆலாபனை என்னும் சொல்லை இதனுடன் ஒப்பிட்டு நோக்குக.
ஆவாபம்	ஆவாபம்āvāpam, பெ. (n.) ஆவாப்பம் பார்க்க;see avappam. ஆவாபம்āvāpam, பெ. (n.) 1. விதைப்பு; sowing. 2. பாத்தி; pan, seed-bed. 3. பருகவகை; a drink. 4. பாண்டத் தூய்மை; cleansing of a vessel. [Skt. aväpa → த. ஆவாபம்.]
ஆவாய்கத்து-தல்	ஆவாய்கத்து-தல்āvāykaddudal, 15 செ.கு.வி. (v.i.) இல்லையென்று சொல்லித் திரிதல் (யாழ்.அக.);; to go about denying. [ஒருகா. ஆவாய் = திறந்தவாய், இல்லையென்னும் குறிப்பு. கத்துதல் = வெளிப்படுத்தல்.]
ஆவாயம்	ஆவாயம்āvāyam, பெ. (n.) 1. பேறுகாலத் துன்பம், மகப்பேற்று வேதனை; pangs of child-birth, labour pain. 2. கடுமையான பிள்ளைப்பேறு, அல்லற்படுத்தும் பிள்ளைப்பேறு; painful child birth. [அரு + பாயம் – அருபாயம் → ஆபாயம் → ஆவாயம். பயத்தல் = பிள்ளை பெறுதல். பயம் - பாயம். குடகு மொழியில் இன்றும் பிள்ளைப்பேற்றை (பிரசவத்தை); "பாயம்" என்பதை, ஒப்பிட்டு நோக்குக.]
ஆவாரகம்	ஆவாரகம்āvāragam, பெ. (n.) மறைப்பு; that which covers, screen. Well. "சர்வான்மாக்களுக்கும் ஆவாரக மல்ல" (சி.சி.2.80 சிவாக்);. [ஆவரகம் - ஆவாரகம்.); ஆவாரகம்.]
ஆவாரங்கரி	ஆவாரங்கரிāvāraṅgari, பெ. (n.) ஆவாரைவிறகையெரித்து அதனின்றும் எடுத்தகரி; charcoal obtained by burning the avāral fuel. (சா.அக);. [ஆவாரை + கரி.]

ஆவாரம்	ஆவாரம்āvāram, பெ. (n.) 1. ஆவாரகம் பார்க்க;see āvāragam. 2. ஆவாரைச் செடி; tanner's senna.
ஆவாரம்பூச்சம்பா	ஆவாரம்பூச்சம்பாāvārambūccambā, பெ. (n.) ஐந்து மாதத்தில் விளையும் சம்பா நெல்; a kind of red paddy reaped in five months (சா.அக.);. [ஆவாரை – ஆவாரம் + பூ + சம்பா. செம் - செம்பை - செம்பா = செந்நிற நெல்.]
ஆவாரமூலி	ஆவாரமூலிāvāramūli, பெ. (n.) ஒரு கொடி வகை; creeper (சா.அக.);. [ஒருகா. ஆவாரை + மூலி.]
ஆவாரை	ஆவாரைāvārai, பெ. (n.) 1. ஆவிரைச்செடி (பதார்த்த. 240);; tanner's senna. "ஆவாரை மூலியது" (பதார்த்த. 254);. 2. நிலவாகை; Tinnevelly senna. 3. ஆவாரை வேர்; tanner's root க. ஆவரி;ம. ஆவீரம். [ஆவிரை → ஆவரை → ஆவாரை.]
ஆவாரை ஐந்து	ஆவாரை ஐந்துāvāraiaindu, பெ. (n.) ஆவாரச் செடியின் இலை, பூ, வித்து, பட்டை, வேர் என்னும் ஐந்து மருந்துச் சரக்கு; the five medicinal products of tanner's senna viz, leaf, flower, seed, bark, root.
ஆவாரைநெய்	ஆவாரைநெய்āvārainey, பெ. (n.) ஆவாரை வித்தினின்றும் எடுக்கும் நெய்; oil extracted from the seeds of the plant avarai. [ஆவாரை + நெய்.]
ஆவாரைப் பஞ்சகம்	ஆவாரைப் பஞ்சகம்āvāraippañjagam, பெ. (n.) ஆவாரை ஐந்து பார்க்க;see avarai aindu. "ஆவாரைப் பஞ்சகங் கொளத்தி சுரந் தாகமும் போம்" (பதார்த்த.392);. [ஆவாரை + பஞ்சகம்]
ஆவாலம்	ஆவாலம்āvālam, பெ. (n.) ஆலவாலம் பார்க்க;see ālāvālam. [ஆலவாலம் → ஆவாலம்.]

ஆவாவிரை	ஆவாவிரைāvāvirai, பெ. (n.) ஆவாரைச் செடி; tanner"s senna. [ஒருகா. ஆகு + விரை – ஆகுவிரை - ஆவுவிரை – ஆவாவிரை –ஆவிரை - மருந்துச் சரக்காக ஆகும் விரை அல்லது வித்துச் செடி.]
ஆவி	ஆவி1 āvittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வாய்விடுதல், வாய்திறத்தல்; to open the mouth so as to express some thing loudly. 2. பெருமூச்சு விடுதல்; to sigh, as expressing grief. "இரும்பசியது கூர வரவமாவிக்கும்" (திவ். பெரியதி.1,2,8);. 3. கொட்டாவி விடுதல் (பிங்.); to gape, to yawn. க. ஆகலிசு (வாய்திற);; ம. ஆவிக்குக; தெ. ஆவுலின்சு (வாய்திற);; து. ஆவளு; கோத. ஆவச், ஆய்வ; துட ஒபள்யு. ஒய்யு; குட. ஆவளிச்; பர். ஆமு, ஆவு; கட. ஆமு; குரு. ஔவி, ஆனா; மா. ஆலொலெ;பிரா. ஆவானிங். [ஆவித்தல் = வெப்பமூட்டுதல் என்னுஞ் சொல், இருவகை வேரினின்று கிளைத்த சொல். இஃது இட வழக்குக்கேற்பப் பொருள் திரிபுற்றது.] ஆ - வாய்திறத்தல் ஒலிக்குறிப்புச்சொல். ஆகாட்டு = வாய்திற. ஆ என்னு - ஆன்னு (கொச்சை); வாய்திற. ஆவித்தல் = வாய்திறத்தலால் வெளிவரும் வெப்ப ஆவி, வெது வெதுப் பூட்டுகை, வெப்பமூட்டுகை. ஆவித்தல் = வாய்விடுதல் (சீவக. 3124);, பெருமுச்சுவிடுதல், "இரும்பசியது.கூரவரவமாவிக்கும்" (திவ். பெரியதி. 1,2,8); "உயிர்த்தன ளாவியே" (கம்பரா. உலா. 30);. ஆவி2āvittal, 4. செ.குன்றாவி. (v.t.) வெளி விடுதல்; to let out to smoke. "தூப பாத்திரம் ஆவித்த புகையைச் சுழற்றி" (சீவக.2426, உரை);
ஆவி எழும்புதல்	ஆவி எழும்புதல்āvieḻumbudal, பெ. (n.) நீராவி அல்லது புகை மேலெழுதல்; rising of steam or smoke. [ஆவி + எழும்பு]
ஆவிக்கண்	ஆவிக்கண்āvikkaṇ, பெ. (n.) சூட்டினால் சிவந்த கண்; eyes becoming red because of heat. க. ஆவிகண்ணு. [ஆவி + கண்]
ஆவிக்கப்பல்	ஆவிக்கப்பல்āvikkappal, பெ. (n.) நீராவிக்கப்பல் (சேரநா.);; steam ship (Ker);. [ஆவி + கப்பல்]

ஆவிக்கலம்	ஆவிக்கலம்āvikkalam, பெ. (n.) வெள்ளாவிப் பானை (சேரநா.);; washerman's boiler (Ker);. [ஆவி + கலம்.]
ஆவிக்காட்டு-தல்	ஆவிக்காட்டு-தல்āvikkāṭṭudal, 12 செ.குன்றாவி. (v.t.) தெய்வப் படையல் செய்தல் (நிவேதனம் செய்தல்); (திவ். பெரி. 3.3. 8. வியா. பக். 580); make offering of food to a deity. [ஆவி + காட்டுதல்]
ஆவிக்குளம்	ஆவிக்குளம்āvikkuḷam, பெ. (n.) மட்பாண்டச்சூளையிலிருந்த பள்ளம்; large pitougout by potters converted in to a village tank. க. ஆவெய குண்ட்டெ]ஆவி + குளம். ஆவித்தல் - வாய் திறத்தல், கொட்டாவி விடுதல், வெப்பமூட்டுதல், வேகவைத்தல், மட்பாண்டத்தொழிலாளர் பெருமளவில் மட்பாண்டங்களைச் செய்வதால், குழித்த நிலம் பெரும் பள்ளமாக மாறி அதுவே பக்கப் படிக்கட்டுகள் கட்டப்பட்டு நிலைத்த நீர் நிலையாக மாற்றப்படும் வழக்கம் இந்தியாவின் பலவிடங்களிலும் பின்பற்றப்பட்டு வந்திருக்க வேண்டும். ஆதலால், மட்பாண்டச் சூளையிலிருந்த பெருங்குழிகள் நீர்நிலைகளான போது ஆவிக்குளம் என்றும் பெற்றன.] மட்பாண்டச் சூளைக்கு ஆவி என்பது பரவலான பெருவழக்குச் சொல். ஆவி என்னுஞ் சொல்லே நாளடைவில் வகரமுன்மெய் சேர்க்கப்பட்டு வாவி என்றும் வடமொழியில் வாபி (vapi); என்றும் வழங்கத் தலைப்பட்டது. ஒ.நோ: ஆவு (முன்செலல்); → வாவி (தாவு);. ஆவல் → வாவல் (வௌவால்);. வடமொழியில் வாபி என்னும் சொல்லுக்கு வேரில்லை. ஆவி என்னும் சொல்லும் வடமொழியில் இல்லை. வாவியை வடமொழி தமிழிலிருந்து கடன் பெற்றிருக்கிறது. வடமொழியிலுள்ள வாபி (vapl); நீள்சதுர வடிவமுள்ள குளத்தையே குறிக்கிறது. தில்லையிலிருந்து சென்னைக்கு வந்துள்ள இளம் பொறியாளர் திரு. சோமசுந்தரம் தில்லை கிழக்குக் கோபுர யாகசாலையடுத்த திருக்குளத்தை உள்ளூர் மக்கள் ஆவிக்குளம் என்று வழங்குவதாகவும், பழங்காலத்தில் அக்குளமிருந்த இடத்தில் மட்பாண்டத் தொழிலாளர் சூளை வைத்திருந்ததாக நிலவும் செவிவழிச் செய்தியையும் கூறினார். இந்திய மொழிகள் பலவற்றிலும், குறிப்பாக வடபுலமொழிகளில் மட்பாண்டத் தொழிலாளர்களின் சூளை 'ஆவி' என்றே குறிக்கப்படுகிறது. வேகும் தொழிலை முழுவதும் ஏற்காமல் வெப்பமுறுதல் மட்டும் ஏற்கும் சலவைத் தொழிலாளரின் அழுக்குத் துணி வேக வைக்கும் அடுப்பு 'வெள்ளாவி' (வெள் - வெறுமை, இன்மை); எனப்படுதலை ஒப்பு நோக்குக. (கருங்களமர் - வயலில் உழைக்கும் வேளாளர், வெண்களமர் - உழுவித்துண்ணும் வேளாளர். வெண்மை - செயற்பாடின்மை);.
ஆவிக்கொழுக்கட்டை	ஆவிக்கொழுக்கட்டைāvikkoḻukkaṭṭai, பெ. (n.) நீராவியினால் வேகவைத்த இனிப்பு; puff-like pastry dressed in steam. [ஆவி + கொழுக்கட்டை]
ஆவிக்கோ	ஆவிக்கோāvikā, பெ. (n.) கடைக்கழக கால வள்ளல்களில் ஒருவன்; philanthropical chief in Sangam age. பேகன் பார்க்க;see pegan.
ஆவிகாட்டல்	ஆவிகாட்டல்āvikāṭṭal, பெ. (n.) வேது பிடித்தல்; to have steam bath, to expose to vapour. [ஆவி + காட்டல்]

ஆவிகிளம்பல்	ஆவிகிளம்பல்āvigiḷambal, பெ. (n.) காய்ச்சலால் உடம்பில் அதிக சூடுண்டாகி ஆவி கிளம்பல்; vapour arising from the body as a result of excessive temperature due to fever. [ஆவி + கிளம்பல்.]
ஆவிகை	ஆவிகைāvigai, பெ. (n.) பற்றுக்கோடு (த.சொ.அக.);; hold, support. "ஆகாயம் போவார்க்கு மாவிகையோ" (ஒழிவி.கிரியை.5);. [ஆவி + கை.]
ஆவிச்சேர்-த்தல்	ஆவிச்சேர்-த்தல்āviccērttal, 9 செ.குன்றாவி. (v.t.) கட்டியணைத்தல்; to embrace. ஆவிச்சேர்த்து முத்தமிட்டான். (இ.வா.);. [ஆவி + சேர்த்தல்.]
ஆவிசீவாளம்	ஆவிசீவாளம்āvicīvāḷam, பெ. (n.) உடல் பொருள் ஆவி; one's goods, body and soul. "ஆவிச்சீவாள மெல்லாம் வாங்கி விடுகிறான்" (இராட்.);. [ஆவி + சீவாளம். ஆவி (உயிர்); முதலாகச் சீவித்தற்கு (வாழ்தற்கு); வேண்டியவை.]
ஆவிடை	ஆவிடைāviḍai, பெ. (n.) ஆவுடையாள் பார்க்க;see āvudatyāl. [ஆவுடை – ஆவிடை]
ஆவிடையார்	ஆவிடையார்āviḍaiyār, பெ. (n.) ஆவுடையான் பார்க்க;see avudaiyal.
ஆவித்திறை	ஆவித்திறைāvittiṟai, பெ. (n.) குயவனின் சூளைக்கு இடப்பட்ட வரி; tax collected on kiln. [ஆவி + திறை.]
ஆவிதம்	ஆவிதம்āvidam, பெ. (n.) 1. துறப்பணம், துளைக்கும் ஊசி (த.சொ.அக.);; piercing needle, drilling bit. 2. திருகூசி; screw. [ஒருகா. ஆழி – ஆளி – ஆவி – ஆவிதம்]
ஆவிநன்குடி	ஆவிநன்குடிāvinaṉkuḍi, பெ. (n.) 1. வேள் ஆவியின் மலை; hil of vel Avi. "ஆவிநன்குடி அசைதலு முரியன்" (திருமுருகா. 176);. 2. பழநி என்னும் ஊர்; Palani, a town. [ஆவி + நன் + குடி.]

ஆவிநீர்	ஆவிநீர்āvinīr, பெ. (n.) நீராவியைக் குளிரவைத்து உண்டாக்கும் நீர்; distilled water, or water obtained by condensing steam. [ஆவி + நீர்.]
ஆவிப்பதங்கம்	ஆவிப்பதங்கம்āvippadaṅgam, பெ. (n.) 1. வைப்புச் சரக்கு (த.சொ.அக.);; a prepared medicine. 2. பதங்க முறையாற் செய்யுமோர் வகை மருந்து; medicine prepared by the process of sublimation. [ஆவி + பதங்கம்]
ஆவிப்பு	ஆவிப்புāvippu, பெ. (n.) கொட்டாவி; yawning. [ஆவி → ஆவிப்பு]
ஆவிபறிதல்	ஆவிபறிதல்āvibaṟidal, பெ. (n.) 1. உயிர் நீங்கல்; dying. 2. நீராவி எழும்புதல்; rising of steam. [ஆவி + பறிதல்]
ஆவிபிடி-த்தல்	ஆவிபிடி-த்தல்āvibiḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வேது பிடித்தல்; to have a vapour bath. 2. ஆவிகாட்டுதல்; steam bath generally taken in cases of cold, fever, etc. [ஆவி + பிடி]
ஆவிபிரிதல்	ஆவிபிரிதல்āvibiridal, பெ. (n.) சாதல்; dying. [ஆவி + பிரி.]
ஆவிபோக்கல்	ஆவிபோக்கல்āvipōkkal, பெ. (n.) 1. உயிர்நீக்குதல்; taking away life, killing. 2. பேசிப்பேசிக் களைத்தல், மிகுதியாகப் பேசுதல்; wasting of energy by excessive talk. [ஆவி + போக்கல்.]
ஆவிபோதல்	ஆவிபோதல்āvipōtal, பெ. (n.) உயிர் நீங்கல்; dying. [ஆவி + போதல்]
ஆவியம்	ஆவியம்āviyam, பெ. (n.) 1. உயிர்; life. 2. உடல்வலிமை; strength. 3. உடம்பு; body. (சா.அக.);. [ஆவி + அம்]

ஆவியர்	ஆவியர்āviyar, பெ. (n.) 1. வேளாவியின் மரபினர்; descendants of Velávi or Pegan. "அதுமனெம்பரிசில் ஆவியர் கோவே" (புறநா.147);. 2. வேளாளர் (அக.நி.);; Velalar. 3. வேடர் (அக.நி.);; hunters. [ஆவி + அர்.]
ஆவியர்குலம்	ஆவியர்குலம்āviyarkulam, பெ. (n.) வையாவிக்கோ பெரும்பேகன் (வள்ளல்களில் ஒருவன்); தோன்றிய குடி; name of class to which Vaiyavi-k-ko-Perum Pegan belongs. [ஆவி → ஆவியர் + குலம்]
ஆவியர்கோ	ஆவியர்கோāviyarā, பெ. (n.) வள்ளல் பேகன்; Pegan, a philanthrophic king. "ஆவியர்கோ" (புறநா.147);. [ஆவி + அர் + கோ]
ஆவியர்கோமான்	ஆவியர்கோமான்āviyarāmāṉ, பெ. (n.) ஆவியர்கோ பார்க்க;see āwiyarkō. [ஆவி + அர் + கோமான்]
ஆவியர்பெருமகன்	ஆவியர்பெருமகன்āviyarperumagaṉ, பெ. (n.) பேகன் (சிறு.பா.86); Pegan ஆவியர்கோ பார்க்க;see aviyarko. [ஆவி + அர் + பெருமகன்]
ஆவியாடு	ஆவியாடுāviyāṭu, பெ. (n.) பள்ளாடு, குறியாடு (சேரநா.);; a kind of goat (Ker.);. [ஆவி + ஆடு.]
ஆவியாதல்	ஆவியாதல்āviyātal, பெ. (n.) ஆவியாய்ப் போதல்; evaporating. [ஆவி + ஆதல்]
ஆவியிறக்கம்	ஆவியிறக்கம்āviyiṟakkam, பெ. (n.) வடித்தல்; distillation. [ஆவி + இறக்கம்]

ஆவியேகல்	ஆவியேகல்āviyēkal, பெ. (n.) ஆவியாதல் பார்க்க;see āviyādal. [ஆவி + ஏகல்.]
ஆவியேற்றம்	ஆவியேற்றம்āviyēṟṟam, பெ. (n.) பெருமூச்சு; மூச்சை அடக்கிவைக்கும் ஓகநிலை; condition in which the respiration is held up and retained. (சா.அக.); [ஆவி + ஏற்றம்.]
ஆவிரங்காய்	ஆவிரங்காய்āviraṅgāy, பெ. (n.) ஆவாரைக்காய்; fruit of tanner's cassia (W.);. [ஆவாரை – ஆவிரை + காய்]
ஆவிரதம்	ஆவிரதம்āviradam, பெ. (n.) சுழற்சி (நாபதீப);; whirl. [ஒருகா : அலையுறு → ஆவுறு → ஆவிர் → ஆவிரதம்]
ஆவிரம்	ஆவிரம்āviram, பெ. (n.) 1. நிரயங்களுள் (நரகம்); ஒன்று (நாமதீப.);; one of several hells. 2. இடையர்சேரி; village of herdsmen. [ஆவீரம் - ஆவிரம்.]

ஆவிருந்து	ஆவிருந்துāvirundu, இடை. (Part.) ஒரு நிகழ்கால இடைநிலை; present tense marker. "உண்ணா விருந்து" (நன். 145, இராமானுச. உரை);. "கரும மாராயா விருந்து" (S.I.I.iii.137);. ஆ + இருந்து – ஆவிருந்து. செய்யாஎன்னும் இறந்தகால வினையெச்ச வாய்பாட்டின் ஈற்றெழுத்தும் வினையெச்சத் தொடரின் வருமொழியும் (செய்யா விருந்தான்); சேர்ந்த வடிவம். நன்னூல் இயற்றியபவணந்தியார் சமணநெறிசார்ந்து வட புல மொழிகளில் தேர்ச்சி பெற்றவராகையால் செய்யா எனனும் வாய்பாட்டு வினையெச்சத்தின் ஈற்றெழுத்து ஆகாரத்தை வருமொழியுடன் புணர்த்து நிகழ்கால இடைநிலையென்று காட்டி விட்டார், காட்டிய மேற்கோள் உண்ணா விருந்து என்பதும், 'ஆவிருந்து' என்னும் இலக்கண உண்மையில் நிகழ்காலம் காட்டுவனவல்ல. ஆயிரு, (ஆயிருக்கின்றான்);. உண்ணாயிருக்கின்றான் என எடுத்துக்காட்டு தந்திருப்பின் பொருத்தாமாயிருந்திருக்கும். நன்னூலார்க்கு முந்தைய இலக்கண ஆசிரியர்கள் தமிழிலுள்ள தொடர் நிகழ்காலம், தொடர் இறந்தகாலம் ஆகியவற்றை முற்றாக எடுத்துக் காட்டவில்லை. தொடர் இருந்த காலத்தை இறந்தகாலம் என்றும் தொடர் நிகழ்காலத்தை நிகழ்காலம் என்றும் குறித்துச் சென்றுள்ளனர். உண்டான் - இறந்தகாலம். உண்ணாநின்றான் - (உண்டுகொண்டிருந்தான்);, தொடர் இறந்தகாலம், உண்ணா நிற்கின்றான் - (உண்டு கொண்டிருக்கின்றான்); தொடர்நிகழ்காலம். உண்ணா நிற்பான் - (உண்டுகொண்டிருப்பான்); தொடர் எதிர்காலம். செய்து, செய்பு, செய்யா, செய்யூ, செய்தென என்னும் ஐந்து வாய்பாடுகளும் இறந்தகாலம் காட்டுவன. 'செய்து' இடைநிலையாலும் ஏனையவை இறுதி நிலையாலும் இறந்த காலம் காட்டும் (ஆறுமுகநாவலர் உரை.);
ஆவிரை	ஆவிரைāvirai, பெ. (n.) 1. ஆவாரைச் செடி; tamer's cassia. 2. ஒரு மரம்; a kind of tree. "வானளாவின வார்கனி யாவிரை" (காஞ்சிப்.சுரகர். 12);. ஆவாரைச் செடி, இச் செடி இளங்கிளைகளையுடையது. எங்கும் விளையும் இச்செடி மொசுமொசுப்பாகவும், இலை வரிசைகள் 8 முதல் 12 இணைகள் உள்ளதாகவும், ஒவ்வொரு இணையின் நடுவிலும் கோளங்கள் உள்ளதாகவுமிருக்கும். மேற்பக்கம் வழவழப்பாகவும், அடிப்பக்கம் சொரசொரப்பாகவும் கிளைகளின் நுனியில் பூங்கொத்துகள் உள்ளனவாயும் காய்கள் தட்டையாகவும், பூங்கொத்தில் 3 முதல் 5 மஞ்சட்பூக்கள் உள்ளதாகவும் இருக்கும். இதன் பட்டைக் கருக்கு (கசாயம்); மிகவும் துவர்ப்பாதலின் வாய் கொப்பளித்தால் புண் ஆறும். இதன் பூவை நீரிழிவுக்குக் கருக்கிட்டு (கசாயம்); பருகுவர். இலைகளை இடித்து உச்சிமுதல் பாதம் வரையில் உடம்பில் ஊறும்படித் துவாலையிட்டால் சூலை, ஊதை (வாதம்); புண் முதலியவை குணமாகும். மூத்திர எரிச்சல் நீக்க யூனானி மருத்துவர் பூவிலிருந்து மருந்து செய்வர். இதன் பொடி (சூரணம்); மருந்தாகப் பயன்படும். இதன் வேர் எஃகுக் காய்ச்சிப் பதப்படுத்த பயன்படும்; earedicassia, Tanner's cassia. It is a shrub with tender branches; petioles and penduncles pubescent; leaf lets 8 to 12 pairs with a gland between each pair; upper side glabrous, under slightly pubescent; legumes compressed and flowers 3 to 5 together, and of bright yellow colour.
ஆவிவண்டி	ஆவிவண்டிāvivaṇṭi, பெ. (n.) நீராவி வண்டி, தொடர் வண்டி இயந்திரம் (சேரநா.);; steam engine (Ker);. steam train.

ஆவிவாங்குதல்	ஆவிவாங்குதல்āvivāṅgudal, பெ. (n.) 1. உள்ளே மூச்சு இழுத்தல்; inhaling. 2. மூச்சு வாங்குதல்; breathing hard. 3. கொல்லுதல்; killing. 4. கும்பித்தல்; retaining breath, suppressing breath. 5. வருத்துதல்; giving trouble, annoying. [ஆவி + வாங்கு]
ஆவிவிடல்	ஆவிவிடல்āvividal, பெ. (n.) 1. மூச்சு விடுதல்; exhaling. 2. உயிர் துறத்தல்; dieing.
ஆவி வீசு-தல்	ஆவி வீசு-தல்āvivīcudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. மணம் பரவுதல்; to spread fragrance. 2. முடைநாற்றம் பரவுதல்; to spread as odors, to become diffused as an unpleasant smell (W.); [ஆவி + வீசு]
ஆவின் குளம்படி	ஆவின் குளம்படிāviṉkuḷambaḍi, பெ. (n.) 1. மாட்டுக் குளம்படி; impression left by the hoof of the cow. 2. ஒரு பச்சிலை; a kind of plant, the leaves of which resemble the hoofs of cow. [ஆ + இன் + குளம்பு + அடி]
ஆவின் பொகுட்டி	ஆவின் பொகுட்டிāviṉpoguṭṭi, பெ. (n.) இருப்பவல் என்னும் செடி; Indian everlasting plant. The root is prescribed in decoction for cachexia, scrofula and syphilis. (சா.அக.);. [ஆ + இன் + பொகுட்டி]
ஆவின்னுருவி	ஆவின்னுருவிāviṉṉuruvi, பெ. (n.) ஆவின்மேற் புல்லுருவி; honey suckle mistletoe. [ஆ + இன் + உருவி.]
ஆவினன்குடி	ஆவினன்குடிāviṉaṉkuḍi, பெ. (n.) முருகன் கோயில், பழனி; Muruga's shrine. Palani "ஆவினன்குடி வரும் அமலற் போற்றுவாம்" (கந்த 4. கடவுள் வா.14);. ஆவிநன்குடி பார்க்க;see avinankudi.
ஆவீரம்	ஆவீரம்āvīram, பெ. (n.) இடையரூர்; village of shepherds. [ஆவீரர் - ஆவீரம்.]

ஆவீரன்	ஆவீரன்āvīraṉ, பெ. (n.) இடையன்; shepherd. [ஆ + வீரன்]
ஆவு	ஆவு1āvudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) விரும்பு; to desire. ம. ஆவேற்றம்(பேராசை); [அவாவு – ஆவு] ஆவு2āvu, பெ. (n.) காற்று; wind. ஆ – ஆவு. ஆவு3āvu, பெ. (n.) 1. குன்றி (மூ.அ.);; crab's eye. 2. ஆச்சா மரம்; ebony tree. [ஆவு = சிவப்பு]
ஆவுடையார்	ஆவுடையார்āvuḍaiyār, பெ. (n.) ஆவுடையான் பார்க்க;see avugaiyāl. [ஆவுடையாள் - ஆவுடையார்.]
ஆவுடையார் கோயில்	ஆவுடையார் கோயில்āvuḍaiyārāyil, பெ. (n.) தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள திருப்பெருந்துறைக் கோயில்; Siva shrine in Thanjavur District. [ஆள் + உடையார் ஆவுடையார் - அடியார் தம்மை ஆட்கொண்ட இறைவன்.]

ஆவுடையாள்	ஆவுடையாள்āvuḍaiyāḷ, பெ. (n.) வல்லமை (வல்லமை - சக்தி); யாகிய இறைவி உமையவளைக் குறிக்கும் இலங்க (இலிங்க); அடிவட்டம், பீடம்; pedestal rep. resenting divine energy on which the Linga is placed. "ஆவுடையாளுஞ் சிவலிங்கமும் ஒன்றை விட்டொன்று நீங்காமல்" (சி.சி.169. நிரம்ப);. ம. ஆவுடையாள். [ஆள் + உடையாள் - ஆளுடையாள் (ஆ(ள்); + உடையாள்); - ஆவுடையாள் - உயிர்களை ஆட்கொள்ளும் அருளுடைய தேவி உமையவள். இனி, ஆயு - ஆவு = வலிமை, வல்லமை (சத்தி);, ஆற்றலுள்ளவள் என்றுமாம்.] முதலும், முடிவும் இல்லா இறைவன் படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் மறைத்தல் அருளல் என்னும் ஐந்தொழில் புரிய அடிப்படையான ஒளிப்பிழம்பான இலங்க (இலிங்க); வடிவுக்கு நின்று நிலைத்த நிலைக் களமாகவும், அருளுக்கும் அமைதிக்கும் பற்றுக் கோடாகவும், வல்லமையின் பிறப்பிடமாகவும் உலகத் தோற்றத்திற்கும் ஒடுக்கத்திற்கும் இருப்பிடமாகவும் முதலும் முடிவும் வரையறுக்கும் சிறப்பிடமாகவும், காலமும் இடமும் கணக்கிடவொண்ணாப் பெருவெளியில் கோள அமைப்பைக் காட்டும் வட்ட வடிவமாயும் கற்பின் திண்மை எனப் பாவலர் உரைக்குமாறு போல வல்லமையின் திண்மைக்கு வடிவு கொடுத்தாற் போன்று அடிப்பீடமாயும் ஆவுடையாள் வடிவம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆற்றலே ஆற்றலாய் முகிழ்த்து பல்வேறு வடிவு கொண்டு உருமாறி அழிந்து மீண்டும் ஆற்றலுள் அடங்குதலான், ஆண்மை பெண்மையென்னும் வேறுபாட்டுக்கு அறவே இடமின்மையின் அம்மையப்பன் என்று இறைவனை முழுமுதற் பொருளாக்கி வழிபடுவது சிவனியக் (சைவ); கோட்பாடாகலின், ஆவுடையாளைப் பெண்மைக்கும் இலங்கத்தை (இலிங்கம்); ஆண்மைக்கும் குறியாக்கியுரைப்பது வெற்றுரையும் சிவனியக் கோட்பாட்டைப்பழித்துரைக்கும் சமயப் பகைவர்கரவுரையுமாகும். இலங்க வடிவு ஒளியின் தோற்றமாய் ஆற்றலினின்று முகிழ்க்கும் ஆற்றலையே குறித்ததென்க. ஆற்றலுக்கு அடிபணிவதே சிவ வழிபாடாம்.
ஆவுதல்	ஆவுதல்āvudal, தொ.பெ. (vbl.n.) விரும்புதல்; desiring. "செந்நெலங்கழனிச் செய்வேட் டாவிய மறை யோன்" (உபதேசகா சிவத்துரோ.120);. [அவாவுதல் → ஆவுதல்.]
ஆவுதி	ஆவுதிāvudi, பெ. (n.) ஆகுதி பார்க்க;see agudi. "ஆவுதி மண்ணி யவிர்துகின் முடித்து" (மதுரைக். 494);. [ஒருகா. அவி → ஆவி → ஆவுதி.]
ஆவுரிஞ்சி	ஆவுரிஞ்சிāvuriñji, பெ. (n.) ஆவுரிஞ்சுதறி பார்க்க;see āvurinjutari.
ஆவுரிஞ்சுதறி	ஆவுரிஞ்சுதறிāvuriñjudaṟi, பெ. (n.) ஆ (பசு); முதலிய கால்நடைகள் உராய்ந்து கொள்வதற்காக நடப்பட்ட மரக்கட்டை, ஆதீண்டு குற்றி (திவா.);; rubbing post for cows. "அறுசமயத்தோர்க் குணவோடா வுரிஞ்சுதறி" (திருநெல். அறம் வள. 33);. [ஆ + உரிஞ்சு + தறி.]
ஆவுறுபித்தம்	ஆவுறுபித்தம்āvuṟubittam, பெ. (n.) உடல் வெதும்பிக் கொக்கரித்துக் கூவிக் கூத்தாடும் குணமுள்ள நோய்; a nervous disease marked by a peculiar cry like that of a cock's crow and a dancing mania, chorea. (சா.அக.); [ஒருகா. ஆ + உறு + பித்தம். ஆவுறல் - வாய் திறந்து கொக்கரித்தல். பித்தம் = பித்த முதலியவற்றான் விளையும் நோய்.]

ஆவூர்க் காவிதிகள் சாதேவனார்	ஆவூர்க் காவிதிகள் சாதேவனார்āvūrggāvidigaḷcādēvaṉār, பெ. (n.) கடைக்கழகப் புலவர்; Sangam poet. [ஆவூர் + காவிதிகள் + சாதேவன் + ஆர்.]
ஆவூர்கிழார்	ஆவூர்கிழார்āvūrkiḻār, பெ. (n.) கடைக்கழகப்புலவர்; Sangarn poet. [ஆவூர் + கிழார்]
ஆவூர்கிழார் மகனார் கண்ணனார்	ஆவூர்கிழார் மகனார் கண்ணனார்āvūrgiḻārmagaṉārgaṇṇaṉār, பெ. (n.) கடைக்கழகப் புலவர்; sangam poet. [ஆவூர் + கிழார் + மகன் + ஆர் + கண்ணன் + ஆர் 'ஆர்' உயர்வுப்பன்மையீறு]
ஆவூர் மூலங்கிழார்	ஆவூர் மூலங்கிழார்āvūrmūlaṅgiḻār, பெ. (n.) கடைக்கழகப்புலவர்; Sangam poet. [ஆவூர் + மூலம் + கிழார். மூலம் = நாண்மீன்]
ஆவெருது	ஆவெருதுāverudu, பெ. (n.) காளை; bull [ஆ + எருது - ஆவெருது.]
ஆவெனல்	ஆவெனல்āveṉal, இடை. (part.) 1. வாய்திறத்தர் குறிப்பு; onom. expr, signifying opening the mouth. "காசினிக்கும்வெண்ணெய்க்கும்செம்பவளமா வென்றான்" (அட்டப் திருவேங்கடமா. 16);. 2. அழுகைக் குறிப்பு; onom. expr, signifying crying "ஆவென்றலற" (தேவா.70.8);. 3. இரக்கக்குறிப்பு; onom. Expr. signifying pity. [ஆ + எனல். ஆ = வாய் திறத்தல் குறிப்பு. வாய் திறத்தலே அழுகையும் இரக்கமும் குறித்தது.]
ஆவேரி	ஆவேரிāvēri, பெ. (n.) ஒருவகைக்கடல்மீன்; a kind of sea-fish. (சேரநா.);
ஆவேறு	ஆவேறுāvēṟu, பெ. (n.) காளை; bull ox., "ஆவேறு யர்த்தோன்" (உபதேசகா. திருமால்.16);. [ஆ + ஏறு.]

ஆவோ	ஆவோāvō, இடை. (int.) வியப்பு, இரக்கம், வருத்தம் உணர்த்தும் குறிப்புச் சொல்; term expressive of wonder, pity, distress. ம. ஆவோ. [ஆ + ஒ - ஆவோ. ஆ, ஒ இரண்டும் வியப்பு குறித்த இடைச்சொற்கள்.]
ஆழ்கடல் மீன்கள்	ஆழ்கடல் மீன்கள்āḻkaḍalmīṉkaḷ, பெ. (n.) கடலின் ஆழமான பகுதிகளில் வாழும் மீன்கள்; sea-fishes which dwell in deep sea. [ஆழ் + கடல் + மீன்கள்]
ஆழ்கடற்றுயின் றோன்	ஆழ்கடற்றுயின்றோன்āḻkaḍaṟṟuyiṉṟōṉ, பெ. (n.) கடல் மேல் துயிலுங் கோலத்தமர்ந்த திருமால்; Visnu sleeping on the deep ocean. [ஆழ் + கடல் + துயின்றோன்.]
ஆழ்த்து-தல்	ஆழ்த்து-தல்āḻddudal, 12 செ.குன்றாவி. (v.t.) அமிழ்த்துதல்; to sink, immerse, plunge, caus. of ஆழ்1 [ஆழ் – ஆழ்த்து]
ஆழ்வள்ளிக்கிழங் கு	ஆழ்வள்ளிக்கிழங்குāḻvaḷḷikkiḻṅgu, பெ. (n.) மரவள்ளி பார்க்க;see maravaḷḷi:. [ஆழ் + வள்ளி + கிழங்கு.]
ஆழ்வார்கன்மி	ஆழ்வார்கன்மிāḻvārkaṉmi, பெ. (n.) திருமால் கோயில் பூசகன் (S.ll. iii. 150);; priest of a visnu temple. [ஆழ்வார் + (கருமி);-கன்மி.ஆள்வார்-ஆழ்வார் = திருமால்.]
ஆழ்வார் திருநகரி	ஆழ்வார் திருநகரிāḻvārtirunagari, பெ. (n.) நெல்லை மாவட்டத்தில் உள்ள ஊர்; place name. நம்மாழ்வார் பிறந்த ஊர். [ஆழ்வார் + திருநகர் + இ.]
ஆழ்வார் திருநாள்	ஆழ்வார் திருநாள்āḻvārtirunāḷ, பெ. (n.) திருமால் கோவிலில் விழா தொடங்குவதற்கு முன்பு முளைப்பாலிகை தெளிக்கும் (அங்குரார்ப்பணம்); திருவிழா (திவ். திருப்பல். 3. வியா); ceremony of seedling in a vessel prior to the commencement of festival in a Visnu temples. [ஆழ்வார் + திருநாள் = விழா.]
ஆழ்வான்	ஆழ்வான்āḻvāṉ, பெ. (n.) சூரியன்; sun. "ஆழ்வான் சேய்காரி" (சினேந் தாது காண். 102);. [ஒருகா. ஆழ் - ஆழ்வான் = மேலைக்கடலில் மறையும் சூரியன்.]

ஆழ்வி	ஆழ்விāḻvi, பெ. (n.) 1. தலைவன்; lord. "திருவான் பட்டியாண்டார்க்கு நம் ஆழ்விக்கு" (S.I.I.v. 84);. 2. தலைவி; lady. [ஆழ் - ஆழ்வி.]
ஆழ்வு	ஆழ்வுāḻvu, பெ. (n.) ஆழம்; depth. "ஆழ்வினிற் பதிந்த தாயினும்" (இரகு. திக்கு. 26);. [ஆழ் – ஆழ்வு]
ஆழங்கால்	ஆழங்கால்āḻṅgāl, பெ. (n.) 1. அதிக ஆழமில்லாத நீர்நிலை; shallow water. "மேல வாழங்கா லெனக்கு முதல் நீச்சே" (குருகூர்ப் பள்ளு.பக்.7);. 2. பலகை தாங்குவதற்காகச் சுவரிற் பதிக்கும் கட்டை (இ.வ.);; wooden prop inserted in a wall to support a shelf (Loc.);. 3. பல்கால் பழகி பட்டறிவும் ஈடுபாடும் மிகுதல்; getting involved after long experience. [1. ஆழம் + கால். காலளவு, அதாவது கால் நிலைகொள்ளும் ஆழமுள்ள நீர்நிலை. 2. ஆழும் + கால் - ஆழங்கால். கால் = மரக்கட்டை 3. கால் - அடிப்பகுதி ஆழமாக வேர்பதிதல், பிடித்தம் மிகுதல், உரன் உறுதல், பட்டறிவு மிகுதல்.]
ஆழங்காற்படு-தல்	ஆழங்காற்படு-தல்āḻṅgāṟpaḍudal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) அமுந்துதல்; to be immersed in, become absorbed in, get involved. "பகவத் விஷயத்தில் ஆழங் காற்பட்டு" (ஈடு.4.3.6);. [ஆழம் – கால் - படு.]
ஆழநீளம்பார்-த்தல்	ஆழநீளம்பார்-த்தல்āḻnīḷambārttal, 9 செ.குன்றாவி. (v.t.) தனியொருவனின் இயல்புகளை அல்லது ஆற்றலை நுட்பமாகவும், தந்திரமாகவும் ஆய்ந்தறிதல்; to test one's ability or character minutely and Cunningly. 'எப்படிப்பட்டவரையும் அவன் ஆழநீளம் பார்த்து விடுவான்' (உ.வ.);. [ஆழம் + நீளம் + பார்.]

ஆழம்	ஆழம்āḻm, பெ. (n.) 1. ஆழ்ந்திருத்தல்; depth. 'இந்தக் கேணி அதிக ஆழம் (உ.வ.);. 2. நிலத்தில் மேற்பரப்பினின்று கீழே போகும் அளவு, மேலிருந்து கீழே தாழும் அளவு; measurement from top down. "உள்ளுற வாயிர வாயிர யோசனை யுறுநீளங் கொள்வதோ ராழமும்" (கந்தபு. அசுரயாக.42);. 3. ஆழ்ந்த கருத்து; depth of thought. "ஆழமன்னோ உடைத்திவ் வையர் வார்த்தை" (திருக்கோ.61.);. 4. நீராழம்; depth of water. 'ஆற்றில் ஆழம் பார்த்து இறங்கு' (உ.வ.);. 5. உளவு, மந்தணம், (இரகசியம்);; secret. 6. மனத்தின் ஆழம்; depth of mind. அவனை யாரும் ஆழம் கண்டறிய முடியாது (உ.வ.);. 7. அறிதற்கு அருமை; difficulty of understanding, incomprehensible. 'அது ஆழமான செய்தி, உனக்குப் புரியாது' (உ.வ.);. 8. தாழ்வு; bottom. 'வாளி ஆழத்தில் இருக்கிறது, எடுக்க முடியாது' (உ.வ.);. 9. நீர்நிலை; pool, tank. 10. பெருமிதம் (கம்பீரம்);; pride, dignity. 11. மறைந்துள்ள ஆற்றல்; potentiality. ம. ஆழம்; க. அழ, ஆழி, தெ. லோது; து., குட., பட., ஆள்;கோத. ஆளம்.
ஆழம்பார்-த்தல்	ஆழம்பார்-த்தல்āḻmbārttal, 14. செ.கு.வி. (v.i.) நீர் நிலையின் ஆழத்தை அளந்தறிதல்; take soundings,measure depth. -4 செ.குன்றாவி. (v.t.); ஒருவனறிவு ஆற்றல் பண்பு முதலியவற்றை ஆய்ந்தறிதல்; to sound, examine, test, as one's learning, one's depth of mind. [ஆழம் + பார்-]
ஆழமுடைத்தாதல்	ஆழமுடைத்தாதல்āḻmuḍaittātal, பெ. (n.) நூலுக்குரிய பத்து அழகுகளுள் ஒன்று; profundity of thought, terse but suggestive in meaning, one of ten essential qualities of a good book. "ஆழமுடைத்தாதல், அஃது, அரிதுணர் பொருளதாதல்" (நன். பொதுப். 13);. [ஆழம் + உடைத்து (உடையது); + ஆதல்.]
ஆழமோழை	ஆழமோழைāḻmōḻai, பெ. (n.) உள்ளே சுழித்துக் கொண்டு போகிற சுழியையுடைய கீழாறு (திவ். பெரியாழ். 3,7,4,); depth of a river with whirling water. [ஆழம் + (மூழை);மோழை.]
ஆழல்	ஆழல்1āḻl, பெ. (n.) 1. ஆழுதல், முழுகுதல்; submerging, sinking. 2. ஆழமுடைத்தாதல்; state of being deep. 3. ஈடுபடல்; being involved. [ஆழி - ஆழல்.] ஆழல்2āḻl, பெ. (n.) கறையான்; white ant. (பிங். 2538);. [ஒருகா. ஆழ் – ஆழல் = மண்ணில் முழுகி வாழ்வது, மண்ணில் ஆழ்ந்து செல்வது.]

ஆழா-த்தல்	ஆழா-த்தல்āḻāttal, 11. செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. முகத்தல், முகந்து அளத்தல்; to measure. 2. ஆழ்ந்து சிந்தை செலுத்துதல், கருத்தூன்றி ஈடுபடுதல்; to be immersed, absorbed. "அருளின் பெருநசையாலாழ்ந்து (திவ். திருவாய். 2,1,8);. [ஆழ + ஆக்கு – ஆழஆக்கு – ஆழஆ - ஆழா = ஆழுமாறு செய்.]
ஆழாக்கு	ஆழாக்குāḻākku, பெ. (n.) உழக்கு, அரைக்காற்படி; 1/8 of a measure, dry or liquid measure known otherwise as ulakku. ம. ஆழக்கு;க. ஆழாக்கு] [அரையுழக்கு – ஆழாக்கு]
ஆழாங்கு	ஆழாங்குāḻāṅgu, பெ. (n.) ஆழங்கால் பார்க்க;see alangal.
ஆழாரம்	ஆழாரம்āḻāram, பெ. (n.) பண்டைத் தமிழகத்தில் இறந்தவர்களைப் புதைப்பதற்காகக் கற்களால் கட்டப்பட்ட 8 அடி முதல் 10 அடி வரை விட்டமுள்ள வட்டமான புதை குழி; circular stone pit of ancient Tamils, 8 to 10 ft. in diameter containing cinerary urns and bones, Indian cromlech (M.M.); [ஒருகா. ஆழ் + ஆரம். ஆழ்த்தல் = புதைத்தல். ஆரம் = வட்டம், வட்டமான புதைகுழி.] பெருங்கல் (Megalithic); காலம் என்னும் தொன்முதுகால நாகரிகத்தில் இறந்தவர்களைத் தாழியிலிட்டோ, தனித்தோ புதைத்த குழியின் மேல் மண்குவை அல்லது கற்குவை இட்டு அதனைச் சுற்றிலும் வட்டமாகக் கற்களை வரிசைப்படுத்தி வைப்பது வழக்கம். இதற்குக் கல்வட்டம் அல்லது கற்கிடை (cairn circle); என்று இக்காலத் தொல்பொருள் ஆய்வாளர் பெயரிட்டுள்ளனர். பண்டைத் தமிழர் அக்காலத்திலேயே இதனை 'ஆழாரம்' என வழங்கியிருக்கின்றனர். கல்லறை, கல்திட்டை, கற்பதுக்கை, கற்குடை, கற்கிடை குடவரைக் கல்லறை என்னும் பலவகை புதைகுழியமைப்பு முறைகளும், புதைகுழிகளில் பிணத்துடன் அல்லது எலும்புடன் கருப்பு சிவப்பு நிறமுள்ள மட்பாண்டங்களும், 53 வகை எழுத்து வேறுபாடுள்ள குறியீடுகளை எழுதியுள்ள முறையும் தென்னகம், சிந்துவெளி, பாரசீகம், மொசபதோமியா, எகுபது ஆகிய நாடுகளில் ஒன்று போலவே இருப்பது குமரிக்கண்ட தமிழர் நாகரிகம் குவலயம் முழுதும் பரவியதற்குச் சான்று பகர்கிறது.
ஆழாரை	ஆழாரைāḻārai, பெ. (n.) ஆழாரம் பார்க்க;see aliam. [ஆழ் + ஆரை - ஆழாரை.]

ஆழி	ஆழி1āḻi, பெ. (n.) 1. மோதிரம்; ring. "ஆழிவாய் விரலில்" (சீவக.833);. 2. சக்கரம் (பிங்.);; wheel, carriage wheel. 3. மட்பாண்டம் செய்ய உதவும் சக்கரம்; potter's wheel. "மட்கலத்தாழியென்ன" (கம்பரா.வாலிவ.37);. 4. கணவனைப் பிரிந்த மனைவி இழைக்குங் கூடற் சுழி; curved line of loops drawn on sand by a woman to divine whether her husband will return in safety, the sum of, which is even, indicating the safe return and if odds failure to return. "ஆழியாற் காணாமோயாம்" (ஐந்திணை. ஐம், 43);. 5. யானைக்கைந்நுதி (சா.அக.);; tip of elephant's trunk. 6. சக்கரப் படை; discus weapon. "ஆழியெழச் சங்கும் வில்லுமெழ" (திவ்.திரு வாய்,74,1);. 6. அரசனின் ஆணைச்சக்கரம் என்னும் அரசு ஆளுமை; royal power, as symbolised by the discus weapon. "ஆழிவேந்தன்" (கம்பரா. தைல.70);. 7. கட்டளை; rule, command. "ஆழி நிற்குதி நிற்குதி யல்லையேற் பழிவரும்" (உப தேசகா. சிவவிரத.16);.
ஆழிக்கொடி	ஆழிக்கொடிāḻikkoḍi, பெ. (n.) பவளம் (யாழ்.அக.);; coral. [ஆழி + கொடி - ஆழிக்கொடி = கடலில் கொடிபோல் படரும் பவளம்.]
ஆழிச்சுழி	ஆழிச்சுழிāḻiccuḻi, பெ. (n.) காலிலும் கையிலும் அரிதாகக் காணப்படும் சக்கர வடிவுடைய சுழி; wheel shaped lines in the palm of hands or legs.
ஆழிசங்கம்	ஆழிசங்கம்āḻisaṅgam, பெ. (n.) [ஒருகா. ஆழிசங்கம் = அலைகடலில் அசைவற்று உள்ளுறங்கும் சங்கு போன்ற மனநிலையைக் குறித்ததாகலாம்.]
ஆழித்தீ	ஆழித்தீāḻittī, பெ. (n.) வடவையனல்; submarine fire, aurora borealis. [ஆழி + தீ]
ஆழித்தேர்	ஆழித்தேர்āḻittēr, பெ. (n.) 1. வட்டக்காலாற் சிறந்த தேர்; car made strong by choice wheels. (புறப். வெண்.);. 2. சக்கரப்படை வடிவிலமைந்த திருவாரூர்த்தேர்; temple car at Tiruvarur, as shaped like a discus. "ஆழித்தேர்வித்தகனை" (தேவா.699.7);. [ஆழி + தேர்.]

ஆழிதிருத்து-தல்	ஆழிதிருத்து-தல்āḻidiruddudal, 15 செ.கு.வி. (v.i.) கூடலிழைத்தல்; to draw on sand a circle of loops for divination about the safe return of one's husband "ஆழிதிருத்திச் சுழிக்கணக் கோதி" (திருக்கோ. 186);. [ஆழி + திருத்து]
ஆழிதொட்டான்	ஆழிதொட்டான்āḻidoṭṭāṉ, பெ. (n.) ஏனாதிமோதிரம் அணிந்த படைத்தலைவன்; general of an army, as one wearing the ring on his finger enātimódiram (சீவக. 2167);. [ஆழி = மோதிரம். தொடுதல் = அணிதல்.]
ஆழிநுரை	ஆழிநுரைāḻinurai, பெ. (n.) கடல் நுரை; sea-froth. [ஆழி + நுரை.]
ஆழிமால்வரை	ஆழிமால்வரைāḻimālvarai, பெ. (n.) "ஆழிமால் வரைக் கப்புறம் புகினும்" (புறத். ஆசிரிய மாலை);. [ஆழி + மால் + வரை. மால் = பெரிய வரை = மலைத்தொடர்] கடலுக்கு அப்பால் உலகத்தைச் சுற்றிலும் நெடிய மலைத் தொடர்களிருப்பதாகக் கருதி சக்கரவாளகிரி என வட மொழியாளர் புனைந்த தொன்மக் (புராண); கதையைப் பற்றுக் கோடாகக்கொண்டது. இச்சொல் பழந்தமிழர் உலகம் உருண்டை என அறிந்திருந்ததாலும் ஞாலமுதல் சுற்றுக் கடலோடிகளாக (the first circum navigators of the World); விளங்கியதாலும் அவர்க் கிது உடன்பாடன்று.
ஆழிமுரசோன்	ஆழிமுரசோன்āḻimuracōṉ, பெ. (n.) காமன், மன்மதன் (சூடா.); (cupid); Kāmā, for his drum is the sea. [ஆழிமுரசோன் = கடலையே தன் முரசாகக் கொண்டவன், காமன்]
ஆழிமூலம்	ஆழிமூலம்āḻimūlam, பெ. (n.) ஒருவகை மூலநோய், இது, நீண்ட வள்ளிக் கிழங்கைப் போல் நிமிர்ந்து, சீழும் குருதியும் ஒழுகி ஒரே முனையாகக் காணப்படும்; form of piles in which the enlarged veins in the mucous lining of the rectum push the membrane to such an extent as to assume the shape of along root. It is accompanied by a purulent discharge. (சா.அக);. [ஒருகா. ஆழிமூலம் = ஆழ்ந்து அல்லது நன்கு முற்றிப்போன மூலநோய்.]
ஆழிமுழையாய்	ஆழிமுழையாய்āḻimuḻaiyāy, கு.வி.எ. (adv) மிக விரைவாக, அதிக வேகமாய்; with great speed. "தடையற்றால் ஆழிமுழையாய்ச் செல்லத் தட்டில் லையிறே." (திவ்.திருநெடுந். 19 வியா);. [ஆழிமுழை - எதுகை குறித்த மரபிணை மொழி. ஆழி - சக்கரம், சக்கரச் சுழற்சி போன்ற வேகம்.]
ஆழிய கடல் விழுது	ஆழிய கடல் விழுதுāḻiyagaḍalviḻudu, பெ. (n.) கடலின் பேராழத்தை அறிய உதவுங் கயிறு; deep sea lead line (M.Navi,71);. [ஆழி + அ (உடைமைகுறித்த ஆறன் உருபு); + கடல் - விழுது (விழுதுபோல் கடலில் இறங்கும் கயிறு.);.]

ஆழியளித்தோன்	ஆழியளித்தோன்āḻiyaḷittōṉ, பெ. (n.) சிவன்; Siva. [ஆழி + (அளித்தவன்); → அளித்தோன். சிவபெருமான் கண்ணனுக்கு ஆழிப்படை (சக்கர ஆய்தம்); கொடுத்தான் என்னும் தொன்மக் கதை தழுவிய செய்தி.
ஆழியன்	ஆழியன்āḻiyaṉ, பெ. (n.) வருணன்; varuna, the sea-god. [ஆழி → ஆழியன் = கடல் தெய்வமாகிய வருணன் எனப்படும் வாரணன்.]
ஆழியான்	ஆழியான்āḻiyāṉ, பெ. (n.) 1. திருமால்; Visnu, as wielding the discus. "ஆழியானென்று மாழமோழையிற் பாய்ச்சி" (திவ்.பெரியாழ். 3.7.4);. 2. அரசன்; king, emperor. 3. வருணன்; Varuna, the sea-god. 4. ஏமாற்றுபவன்; cheat. ம. ஆழியான். [ஆழி - ஆன் (ஆ.பா.ஈறு);. சக்கரப்படையுடைமையால் திருமாலையும் ஆட்சிச் சக்கரமுடையவன் என்பதால் அரசனையும், கடல் தெய்வமாக வழிபடப்படுவதால் வருணனையும், வளைவு, சுழிப்பு, சூழ்ச்சி எனவும் 'ஆழி' பொருள்தருதலால் சூழ்ச்சி செய்யும் ஏமாற்றுக்காரனையும் இச்சொல் குறித்தது.]
ஆழியிழை-த்தல்	ஆழியிழை-த்தல்āḻiyiḻaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கூடலிழைத்தல்; to draw on sand a circle of loops for divination about the safe return of one's husband. (சீவக. 1037);. "வெண்முத்த வார்மணல்மே லன்றாங் கணியிழை யாளாழியிழைத்தாளே" (சீவக. குணமா 187);. மறுவ ஆழிதிருத்துதல், கூடலிழைத்தல். [ஆழி + இழை. ஆழி = வட்டம். இழைத்தல் = செய்தல். கண்ணால் பார்க்காமல் விரலினால் நிலத்தில் சுழிக்கும் சுழி வட்டமாகப் பொருந்துமாயின் தலைவனோடு கூடுதல் இயலும் என்று அறிதற்கான பழங்காலப் பெண்டிரின் நம்பிக்கை.]
ஆழிரேகை	ஆழிரேகைāḻirēkai, பெ. (n.) ஆழிச்சுழி பார்க்க;see all-c-culi.
ஆழிவலியான்மணி	ஆழிவலியான்மணிāḻivaliyāṉmaṇi, பெ. (n.) மிளகு (தைலவ. தைல. 135);; common pepper. "சோடசத் தொன்றாக் காழிவலியான் மணி பிளவு" (தைலவ. தைல. 135);. [ஒருகா. ஆழி + வவியான் + மணி. உருண்டதும் நோய் தடுத்து நலஞ்சேர்க்கும் வலிவுடையதும் ஆகிய சிறிய மணி போன்ற வடிவினது.]
ஆழிவித்து	ஆழிவித்துāḻivittu, பெ. (n.) முத்து (வின்);; pearl, as the seed of the sea. [ஆழி + கடல். ஆழி + வித்து]

ஆழிவிரல்	ஆழிவிரல்āḻiviral, பெ. (n.) மோதிர விரல்; ring finger. [ஆழி + விரல்.]
ஆழு-தல்	ஆழு-தல்āḻudal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அழுந்தல்; to be immersed, absorbed. 2. தாழ்தல்; to be lowered. "சொல்லரும்பிறவியுட்டுன்பத் தாழுவார்" (கந்தபு. காசிபனு. 21);. 3. முழுகுதல்; to sink, dive. [ஆழ் → ஆழு.]
ஆழும்பாழுமாய்	ஆழும்பாழுமாய்āḻumbāḻumāy, கு.வி.எ. (adv.) 1. வீணாக; in vain, uselessly. 2. சீர்கேடாய்; in a ruined condition, wastefully. [ஆழும் பாழும் + ஆய். எதுகை குறித்த மரபிணைச்சொல். ஆழ்தல் = முழுகுதல், பாழ்படுதல்.]
ஆள்	ஆள்1āḷtal, 10 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கைக்கொள்ளுதல்; to hold, maintain. "நாணாள்பவர்" (குறள். 1017);. 2. கையாளுதல்; to handle or make use of. எடுத்தாளாத பொருள் உதவாது (உ.வ.); 3. வழங்குதல்; to use a word in a particular sense and so give currency to it, to apply; சான்றோரால் ஆளப்பட்ட சொல் (உ.வ.); 4. ஆட்கொள்ளுதல்; to take charge of, cherish, give shelter to. "ஆள்கின்றா னாழியான்" (திவ். திருவாய், 10, 4:3);. 5. அடக்கியாளுதல்; to control, manage as a household. 6. அரசு செய்தல்; to rule, reign over, govern. "வையமெல்லாம் அரசாகி முன்னாண்டவரே" (திவ். பெரியதி. 6, 2:5);. ம., க. ஆள்; தெ. எலு; கோத. ஆண்; துட. ஒள்; து. ஆருனி;குட. ஆள். [ஆலுதல் = ஒலித்தல், ஆடுதல், வினையாற்றல். ஆல் → ஆள் = வினையாற்றுதல், செயற்படுதல், சுற்றுதல், சுழற்றுதல், அடக்கியாளுதல்.] ஆள்2āḷ, பெ. (n.) 1. திறனாளன்; stalwart, capable man, manly person. குடியுட் பிறத்தலும்" (திரிக
ஆள்காட்டி	ஆள்காட்டிāḷkāṭṭi, பெ. (n.) மாந்தரைக் கண்டவுடன் கூச்சலிடுங் குருவி, ஆற்றோரங்களில் காணப்படும். மல்லாந்து படுத்துக் காலையுயர்த்திக் கொண்டு தூங்கும் இயல்புள்ளது;ம. ஆள்காட்டி. மறுவ. ஆட்காட்டி, ஆக்காட்டி. [ஆள் + காட்டி = ஆளைக்காட்டிக் கொடுக்கும் இயல்புள்ள பறவை.]

ஆள்காட்டி வேலை	ஆள்காட்டி வேலைāḷkāṭṭivēlai, பெ. (n.) ஏமாற்று வேலை (மதி.களஞ்.11, 72);; betrayal, double-crossing, duplicity.
ஆள்கை	ஆள்கைāḷkai, பெ. (n.) ஆளுதல்; governing, rule. "பயங்காய்ந் தென்னையாள்கைக்கு" (மரு.தி.22);. க. ஆள்கெ, ஆளிகெ, ஆவிகெ. [ஆள் → ஆள்கை]
ஆள்கணங்கி	ஆள்கணங்கிāḷkaṇaṅgi, பெ. (n.) தொட்டாற்சுருங்கி; touch-me-not plant. மறுவ. தொட்டால் வாடி, தொட்டாற்சுருங்கி, தொட்டால் சிணுங்கி, ஆள், ஆள்வணங்கி [ஆள் + சுணங்கி, சுணங்குதல் = வாடுதல், சுருங்குதல். ஆள் சுணங்கி என்னும் சொல் 'ஆள்' எனக் குறுகியும் வழங்கும்.]
ஆள்சொக்கு-தல்	ஆள்சொக்கு-தல்āḷcokkudal, 15 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தூங்குதல்; to sleep. 2. மயக்கம் அடைதல்; to become unconscious, be ensnared. [ஆள் + சொக்கு.]
ஆள்தள்ளுதல்	ஆள்தள்ளுதல்āḷdaḷḷudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.i.) குறிப்பிட்ட தோரிடஞ்சென்று செய்தி சொல்லி வருமாறு வேண்டியவரை அவ்விடத்திற்கு அனுப்புதல்; to send a messenger. (முகவை.மீன்); [ஆள் + தள்ளு.]
ஆள்திட்டம்	ஆள்திட்டம்āḷtiṭṭam, பெ. (n.) 1. ஓர் ஆளுக்குரிய அளவு; quantity that is required or fixed for an adult. 2. ஒருவரை இன்னாரென்று தெரிந்து கொள்ள உதவும் உறுப்பு அடையாளம்; features for recognising a person. [ஆள் + திட்டம். திட்டம் = அளவு, அறிகுறி.]
ஆள்தூண்டிவிரல்	ஆள்தூண்டிவிரல்āḷtūṇṭiviral, பெ. (n.) சுட்டுவிரல்; fore—finger. [ஆள் + தூண்டி + விரல். தூண்டுதல் = சுட்டிக் காட்டுதல்.] ஓர் ஆளையோ ஒரு பொருளையோ சுட்டிக் காட்டுவதற்கு உதவுவதால் இதற்கு இப்பெயர் அமைந்தது.
ஆள்நெல்லு	ஆள்நெல்லுāḷnellu, பெ. (n.) வரிவகை (s.i.i.vi.155);; tax. [ஆள் + நெல்.]
ஆள்பிடியன்	ஆள்பிடியன்āḷpiḍiyaṉ, பெ. (n.) ஆட்பிடியன் பார்க்க;see atpidiyan ம. ஆள்ப்பிடியன்

ஆள்மட்டச்சுவர்	ஆள்மட்டச்சுவர்āḷmaṭṭaccuvar, பெ. (n.) 1. ஆளுயரமுள்ள மதிற்கவர் (இ.வ.);; compound wall of a man's height (Loc.);. 2. கைப்பிடிச் சுவர் (இ.வ.);; parapet. [ஆள் + மட்டம் + சுவர். மட்டம் = அளவு, உயரம்.]
ஆள்மட்டம்	ஆள்மட்டம்āḷmaṭṭam, பெ. (n.) ஒரு மாந்தனின் உயர அளவு; man's height, as a measure for reckoning the depth of water or height of walls, trees, etc கிணற்றின் ஆழம் மூன்று ஆள்மட்டம் இருக்கும் (உ.வ.);. க. ஆளுமட்ட [ஆள் + மட்டம்.]
ஆள்மறித்தான்புல்	ஆள்மறித்தான்புல்āḷmaṟittāṉpul, பெ. (n.) இராவணன் மீசைப்புல்; a kind of grass resembling Ravana's whiskers, found on the sea-shore. (சா.அக.);. [ஆள் + மறித்தான் + புல். ஆள்மறித்தல் = திடுக்கிடச் செய்தல், அச்சுறுத்தல், வடிவமைப்பில் பெரிதாயிருத்தல்.]
ஆள்மாகாணம்	ஆள்மாகாணம்āḷmākāṇam, பெ. (n.) மக்களின் திரள் கூட்டம், இனத்தார் அல்லது நட்பினர் கும்பு (கும்பல்);; dependants, persons at one's command. அவனுக்கு ஆள்மாகாணம் அதிகம் (இ.வ.);. 2. அலுவலகத்திலுள்ளவர் கூட்டம்; personnel of an office or establishment. 3. கூலியாட்கள் வேலை செய்யுமிடம்; group of workers, labourers (ஆ.அக.); ம. ஆள்மாகாணம் [ஆள் + மாகாணம். மாகாணம் = பெரிது, அதிகம். மா + கணம் = மாக்கணம் → மாக்காணம் → மாகாணம்.]
ஆள்மாறாட்டம்	ஆள்மாறாட்டம்āḷmāṟāṭṭam, பெ. (n.) ஒருவன் தன்னை வேற்றாளாகக் காட்டி ஏமாற்றுதல்; personation. ம. ஆள்மாறாட்டம். [ஆள் + மாறாட்டம்.]
ஆள்மிரட்டி	ஆள்மிரட்டிāḷmiraṭṭi, பெ. (n.) மந்திரித்து மை செய்வோர் பயன்படுத்தும் ஒரு மூலிகை; plant used in magic for preparing collyrium. (சா.அக.);. [ஆள் + மிரட்டி. மிரட்டு + இ - மிரட்டி = அச்சுறுத்துவது, அடக்குவது, தன்வயப்படுத்துவது.]

ஆள்வணங்கி	ஆள்வணங்கிāḷvaṇaṅgi, பெ. (n.) 1. அரச மரம்; peepul tree. 2. தொட்டாற்சுருங்கி; touch-me-not-plant. 3. கல்லத்தி; stone-fig. 4. மலைச்சருக்கரைவள்ளி; mountain sweet potato. (சா.அக.); 5. மாமரம்; mango. 6. ஆத்தி; common mountain ebony. (செ.அக.);. 7. கல்லத்தி (த.சொ.அக.); stone fig. 8. வேப்பமரம்; neem tree. (கதி.அக.);. [ஆள் + வணங்கி.]
ஆள்வரி	ஆள்வரிāḷvari, பெ. (n.) தலைவரி; pool-tax (ns);.
ஆள்வள்ளிக்கிழங்கு	ஆள்வள்ளிக்கிழங்குāḷvaḷḷikkiḻṅgu, பெ. (n.) மரவள்ளிக் கிழங்கு; root of cassava plant, wild yam. இது தென்னிந்தியாவில் பொதுவாக எங்கும் பயிராக்கப்படும். திருவனந்தபுரத்தில் மிகுதியாய்க் கிடைக்கும். இதிலுள்ள நச்சுத் தன்மையை நீக்கிய மாவுக்கு 'டாபியோகா' என்று பெயர். குழந்தைகள், நோயாளர், வலிவற்றோர் ஆகியோர்க்கு இம் மாவினைக்கஞ்சிகாய்ச்சித் தருவர். கொப்புளம், சிலந்தி முதலிய புண்களுக்கு இதன் வேர்ப்பட்டை மேற்பூச்சு மருந்தாகப் பயன்படும். தென்னமெரிக்காவிலுள்ள செவ்விந்தியர் இக் கிழங்கிலுள்ள நச்சுநீரை (hydrocyanic acid); வடித்தெடுத்து அம்பின் நுனியில் தடவுதற்குரிய கொடிய நஞ்சை (maudian poison); உண்டாக்குகின்றனர் (சா.அக.); [ஆழ்வள்ளி → ஆள்வள்ளி + கிழங்கு.]
ஆள்வாடைத்தட்டி	ஆள்வாடைத்தட்டிāḷvāṭaittaṭṭi, பெ. (n.) நோக்கு நோக்கி; a plant (unidentified); (சா.அக.);. [ஒருகா. ஆள்வாடையை உணர்ந்து கொள்வது அல்லது ஆள்வாடை படுவதால் வாடிப்போவதாக இருக்கலாம்.]
ஆள்வாரம்	ஆள்வாரம்1āḷvāram, பெ. (n.) பண்ணையில் பணியாற்றிய குடும்ப உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கைக்கு ஏற்ப அக்குடும்பத் தலைவனால் பண்ணையாளுக்குத் தரும் வாரம் அல்லது பங்கு (இ.வ.);; system of crop–sharing in which the tenant's portion is determined by the number of labourers employed from his family (Loc.);. க. ஆளிவாறு (ஒருவகை வரி); [ஆள் + வாரம்.] ஆள்வாரம்2āḷvāram, பெ. (n.) தட்டை முதலியன அடுக்கிய படப்பில் பொதியமையும் பகுதியின் இருபக்கத்திலும் உள்ள இடம் (முகவை.);; path between two stacks of hey [ஆள் + வாரம்.]

ஆள்வாரி	ஆள்வாரிāḷvāri, பெ. (n.) ஆளோடி; paved passage on the inner side of the parapetofa tank. "தீர்த்தக்கரை மதிலும் மண்டபமும் மின்னுபுடை சுற்று மாள் வாரியுடன்" (பூவண.உலா. 101);. க. ஆள்வேரி, ஆளுவேரி (கோட்டைச்சுவர்); [ஆள் + வாரி (வா → வரு); - வாரி.]
ஆள்வாரிதி	ஆள்வாரிதிāḷvāridi, பெ. (n.) அரசமரம்; peepul tree [ஆள்வார் = ஆள்வாரிதி. ஆள்வார் - ஆளுகின்ற அரசர். அரசமரம் என்பதற்குக் குறிப்பான் வேறு பெயராக நாட்டு மருத்துவரும் சித்தரும் கையாண்ட குழுஉக்குறிச்சொல்.] செடி கொடி மரம் முதலியவற்றுக்கும் இன்றியமையாத மூலிகைகளுக்கும் இத்தகு வேறு பெயர்கள் பல வழங்குவதைக் காணலாம்.
ஆள்வாரிநிலம்	ஆள்வாரிநிலம்āḷvārinilam, பெ. (n.) கோட்டையுள் மதிற்புறமாக ஆள் சுற்றி வருவதற்குரிய வழி (பிங்.);; paved passage along the walls within a fortification. [ஆள்வாரி + நிலம். ஆள்வாரி = ஆள் வருவதற்குரிய வழி. ஒ.நோ: வாரிப்புறம் போக்கு = மக்கள் வருவதற்குரிய அல்லது போக்கு வரத்துக்குரிய புறம்போக்கு நிலம்.]
ஆள்வாரில்லாமாடு	ஆள்வாரில்லாமாடுāḷvārillāmāṭu, பெ. (n.) 1. கோயில் மாடு (வின்.);; cow or bull belonging to a temple. 2. கட்டின்றி மேய்ந்து திரியும் பட்டி மாடு; straying cattle. [ஆள்வார் + இல்லா + மாடு. ஆள்வார் = மேய்ப்பவர்.]
ஆள்வாரிலி மாடு	ஆள்வாரிலி மாடுāḷvārilimāṭu, பெ. (n.) பட்டிமாடு; straying cattle. "ஆள்வாரிலி மாடாவேனோ" (திருவாச. 21.7);. [ஆள்வார் + இலி. + மாடு. இல்லி → இலி = இல்லாத.] ஆள்வாரில்லாத மாடு பார்க்க;see alvārila madu.
ஆள்விட்டுப்போ-தல்	ஆள்விட்டுப்போ-தல்āḷviṭṭuppōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) உடம்பு இளைத்தல்; become weak and lean. போன மாதம் பார்த்ததைவிட இப்பொழுது மிகவும் ஆள்விட்டுப் போய்விட்டான் (உ.வ.);. [ஆள் + விட்டு + போ.]
ஆள்விடு-தல்	ஆள்விடு-தல்āḷviḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) ஆள் வாயிலாகச் செய்தி அனுப்புதல்; [ஆள் + விடு.]
ஆள்விழுங்கி	ஆள்விழுங்கிāḷviḻuṅgi, பெ. (n.) நீண்ட அங்கி. (கதி.அக.);; long gown. [ஆள் + விழுங்கி.]

ஆள்வினை	ஆள்வினைāḷviṉai, பெ. (n.) 1. முயற்சி; manly effort, enterprise. (குறள். 618);. 2. ஊக்கம்; enthusiasm. 3. துணிவு; courage. 4. பணிவிடை; serving to the needs. "சுந்தர விடங்கன்தன்னை ஆள்வினை யன்பும் தானும் வைகலும் அடைந்து தாழ்ந்து" (திருவிளை. அங்கம். 3);. [ஆள் + வினை. ஆள் = ஆள்திறன். வினை = செயல். ஆள்வினை = ஆள்திறன் ஆகியசெயல், முயற்சி, ஊக்கம்.]
ஆள்வினையுடைடை	ஆள்வினையுடைடைāḷviṉaiyuḍaiḍai, பெ. (n.) இடைவிடாத மெய்ம் முயற்சி யுடையவனாதல்; tireless effort. (குறள். அதி, 62);. [ஆள் + வினை + உடைமை.]
ஆள்வினை வேள்வி	ஆள்வினை வேள்விāḷviṉaivēḷvi, பெ. (n.) விருந்து புறந்தருதல் (பதிற்றுப். 21, 13, உரை);; hospitality to guests held to be as meritorious as a sacrifice. [ஆள்வினை + வேள்வி.]
ஆள்வு	ஆள்வுāḷvu, பெ. (n.) ஆளுதல்; ruling. "அவனினி திருந்திவ் வேழுலகாள்விடம்" (கம்பரா. நகர. 5);. க. ஆள்தன, ஆளு விகெ. [ஆள் → ஆள்வு.]
ஆளகம்	ஆளகம்āḷagam, பெ. (n.) 1. சுரைக்காய் (மலை);; calabash bottle gourd. 2. சுரைக்கொடி; bottle gourd creeper. (சா.அக.);. தெ. ஆணுகமு, ஆணுகு [ஆல் + அகம் - ஆலகம் → ஆளகம். ஆல் = நீர் ஆளகம் = நீர்ச்சுரப்புள்ளது. ஒநோ. சுரை = சுரப்புள்ளது, நீர்ப்பொருள் சுரந்து பருத்தது.]
ஆளடிமை	ஆளடிமைāḷaḍimai, பெ. (n.) அடிமை, நிலைத்த பணியாளன்; slave, permanent servant. "ஆதியிற் செய்ததவ முண்டில்லை யென்பதற் காளடிமையே சாட்சியாம்" (அறப். சத. 52);. ம. ஆளடியான். [ஆள் + அடிமை.]
ஆளடியான்	ஆளடியான்āḷaḍiyāṉ, பெ. (n.) ஆளடிமை பார்க்க;see aladimai. [ஆள் + அடியான்]

ஆளத்தி	ஆளத்திāḷatti, பெ. (n.) improvised introduction to a melody. (சிலப். 3, 26, உரை); (கூத்த.);. க. ஆளத்தி (பாடுதல்); [ஆளல் → ஆளத்தி = ஒரு பண்ணை ஆண்டு பாடுவது. ஆளல் = பாடிப்பாடிப் பழகிப் பண்படுத்திக் கொள்ளுதல், ஆளத்தி = பாடிப்பழகி இனிமை மிகுவிக்கப்பட்ட ஒசையழகு.] இது அச்சு, பாரணை என்று இருவகைப்படும். அச்சுக்கு எழுவாய் குற்றெழுத்து, பாரணைக்கு எழுவாய் நெட்டெழுத்து. அச்சு தாளத்துடன் நிகழும் பாரணை கூத்துடன் நிகழும். ஆளத்தி செய்யுமிடத்துத் தென்னா என்றும், தெனா, என்றும் இரண்டசையும் கூட்டித் தென்னாதெனா என்று பாடப்படும். இவைதாம் காட்டாளத்தி, நிறவாளத்தி, பண்ணாளத்தி என மூன்று வகைப்படும். இவற்றுள் காட்டாளத்தி அச்சுடன் நிகழும்.நிறவாளத்தி நிறம் குலையாமல் பாரணையுடன் நிகழும். பண்ணாளத்தி பண்ணையே கருதி வைக்கப்படும். பின்னும் மற்றொரு வகைக் குற்றெழுத்தாலும் நெட்டெழுத்தாலும் ஆளத்தி செய்யப்படும். மற்றும் மெய்யெழுத்துப் பதினெட்டினுள்ளும் மவ்வும் நவ்வுத் தவ்வும் என மூன்று எழுத்துகளும் இனமுமல்லா மற்றை எழுத்துகள் ஆளத்திக்கு வரப்பெறா. இவற்றுள் மவ்வினம் தூய்மை (சுத்தம்);க்கு உரித்து. நவ்வினம் சாளத்திற்கு உரித்து. தவ்வினம் தமிழிற்கு உரித்து. இங்ஙனம் மூலாதாரம் தொடங்கி எழுத்தின் ஓசை (நாதம்); ஆளத்தியாய்ப் பின்னிசை என்றும் பண் என்றும் பெயராம். பல இயற் பாக்களுடன் நிறத்தை இசைத்தலால் இசை என்று பெயராம். பெருந்தானம் எட்டனுள் செய்வு (கிரியை);கள் எட்டாலும் பண்ணப்படுதலால் பண்ணென்றும் பெயராயிற்று. பெருந் தானம் எட்டாவன: நெஞ்சு, மிடறு, நா. மூக்கு, அண்ணாக்கு, உதடு, பல், தலை, என்பவை செய்வுகள் (கிரியை); எட்டாவன: எடுத்தல், படுத்தல், நலிதல், கம்பிதம், குடிலம், ஒலி, உருட்டு, தாக்கு என்பவைகளாம். "மகரத்தி னொற்றுச் சுருதி விரவும் பகருங் குறினெடில் பாரித்து - நிகரிலாத் தென்னா தெனாவென்று பாடுவரே வாளத்தி
ஆளம்	ஆளம்āḷam, பெ. (n.) ஆளத்தி (ஆலாபனம்);; elaboration of a tune. "வண்டினங்கள் ஆளம் வைக்கும் அரங்கமே" (திவ். பெரியாழ் 48,6);. [ஆல் → ஆலம் → ஆளம்.]
ஆளமஞ்சி	ஆளமஞ்சிāḷamañji, பெ. (n.) கூலியின்றிச் செய்யும் கட்டாய வேலை (S.I.I.i.103);; forced labour, gratuitous supply of labourers. அமைந்த ஆள் → அமஞ்சியாள் → ஆளமஞ்சி. கால்வாய் - வாய்க்கால் என்றாற் போன்ற இலக்கணப் போலி. அமைந்த ஆள் = இன்ன பணி இலவயமாகச் செய்தாக வேண்டு மென்னும் கட்டாயத்திற்குட்பட்டவன். அமைதல் = கட்டுப்படல்.]
ஆளரவம்	ஆளரவம்āḷaravam, பெ. (n.) மாந்தரின் நடமாட்டத்தால் உண்டாகும் ஓசை; noise of people moving about. "ஆளரவம் சற்றேயடங்கியபின்" (பத்ம. தென்றல் விடு.122);. [ஆள் + அரவம்.]

ஆளி	ஆளிāḷi, பெ. (n.) 1. ஆண் அரிமா (சிங்கம்); (பிங்.);; lion, 2. நரவரி (நரசிம்மம்); யாகத் தோன்றிய திருமால்; Visnu in his incarnation of man-lion. (திருக்கோ.225 உரை);. [ஆள் + அரி. அரி = அரிமா, சிங்கம்.] ஆளி1āḷi, பெ. (n.) ஆள்வோன்; one who rules or controls. "அரங்கமாளி என்னாளி" (திவ். பெரிய 7.3.4); [ஆள் + இ.] ஆளி2āḷi, இடை. (part.) வில்லாளி, உழைப்பாளி, முதலாளி, தொழிலாளி, கொலையாளி (இ.வ.). sing, ending of rational nouns—denoting master or possessor of etc. ம. ஆளி;க. ஆளு. [ஆள் → ஆளி.] ஆளி3āḷi, பெ. (n.) யானையாளி; fabulous animal with a proboscis like an elephant. குடைக் குருளை" (பொருந
ஆளல்	ஆளல்1āḷal, பெ. (n.) 1. ஆளுதல்; ruling. [ஆள் + அல் (தொ.பெ.ஈறு);.] ஆளல்2āḷal, பெ. (n.) மீன்வகை; a kind of fish. "கோளையாள லொஞ்சான் பஞ்சான்" (குருகூர்ப் பள்ளு. பக்.7);. [ஒருகா. ஆரால் → ஆரல் → ஆளல்.] ஆளல்3āḷal, பெ. (n.) கறையான்; white-ant. [ஆழல் → ஆளல்.] ஆழல் பார்க்க;see alal.

ஆளவந்தார்	ஆளவந்தார்āḷavandār, பெ. (n.) 1. ஒரு மாலியக் குரவர் (வைணவ ஆசாரியர்);; Vaisnava Acarya in Srirangam who was the immediate predecessor of Rāmānuja. (அட்டப். சீரங்கநாய. ஊசல். 18);. 2. தமிழ் ஞானவாசிட்ட ஆசிரியர்; a Brahmin poet, author of the Tamil Nanavāsitiam. [உயிர்களை ஆளவந்த அருளாளனாகிய இறைவன் என்று பொருள்படும் கடவுட்பெயர், அத்தகு அருளாளராகிய அடியார் இட்டுக் கொள்ளும் இயற்பெயராயிற்று.] ஆளவந்தார் கலியாண்டு 4017, தாது ஆண்டு கடக (ஆடி); மாதம் அறிவன் (புதன்); கிழமை வீரநாராயணபுரத்தில் ஈசுர முனிக்கும் அரங்கநாயகியம்மைக்கும் மகனாகப் பிறந்தார். மகாபாசிய பட்டரின் மாணாக்கர் ஆக்கியாழ்வான் என்னும் அரண்மனைப் புலவனுக்குக் கப்பம் கட்டவேண்டுமென்று மகா பாசிய பட்டருக்குத் திருமுகம் வந்தது கண்டு சினந்து அரசன் அனுப்பியதண்டிகையிற்சென்று, அரசமாதேவியாகிய திருவரங் கத்தம்மையால் என்னை யாளவந்தவர் எனப் புகழப் பட்டவர். ஆக்கியாழ்வானை வென்றதால் அரசனால் பாதி அரசைப் பெற்றவர். மணக்கால்நம்பிக்குப்பின் வந்த திருமாலிய ஆசானாக விளங்கியவர் (குருபரம்பரை);. ஞானவாசிட்டத்தைத் தமிழிற் செய்யுளாகச் செய்த ஆள வந்தார் பாண்டிநாட்டு வீரையூரிற் பிறந்த தமிழ்ப்புலவர் (அபி.சிந்);.
ஆளவந்தாராண்டான்	ஆளவந்தாராண்டான்āḷavandārāṇṭāṉ, பெ. (n.) எழுபத்து நான்கு அரியணை யதிகருள் (சிம்மா சனாதிபதி); ஒருவர் (குரு பரம்பரை);; one of the seventy four great men in the Vaisnava religion. [ஆளவந்தார் + ஆண்டான்.]
ஆளவந்தாராழ்வார்	ஆளவந்தாராழ்வார்āḷavandārāḻvār, பெ. (n.) திருவரங்கப் பெருமாளரையரின் வேறு பெயர்; name of Tiruvaranga-p-perumalaraiyar. [ஆளவந்தார் + ஆழ்வார்.]
ஆளறி-தல்	ஆளறி-தல்āḷaṟidal, 2.செ.கு.வி. ஆள் அடையாளம் அறிதல்; to identify. [ஆள் + அறி.]
ஆளறி சான்று	ஆளறி சான்றுāḷaṟicāṉṟu, பெ. (n.) ஆள் இன்னார் என்று காட்டும் சான்று; identification certificate [ஆள் + அறி + சான்று.]
ஆளறிதல்	ஆளறிதல்āḷaṟidal, தொ.பெ. (vbl.n.) ஆளை அடையாளம் காட்டுதல்; identification. [ஆள் + அறிதல்.]
ஆளறிஞர்	ஆளறிஞர்āḷaṟiñar, பெ. (n.) இவர் இன்னார் என்று அடையாளம் காட்டுபவர்; identifier. [ஆள் + அறிஞர்.]

ஆளறுதி	ஆளறுதிāḷaṟudi, பெ. (n.) தனிமை; solitude. "இக்காம நோய்க்குத் துணையாவதோர் ஆளறுதியிலே" (கலித்.144. உரை);. [ஆள் + அறுதி. அறுதி = அற்ற நிலை. ஆளறுதி = துணையாகும் ஆள் எவரும் இல்லாத நிலை, தனிமை.]
ஆளன்	ஆளன்1āḷaṉ, பெ. (n.) 1. அடிமை; slave. "ஆளராய்த் தொழுவாரு மமரர்கள்" (திவ். திருவாய். 93,10);. 2. சிற்றூரில் பரம்பரையாய்ப் பாகவுரிமை உள்ளவன்; proprietor of a hereditary share in a village (R.T.);. 3. ஆளுபவன், அரசன்; ruler, king. 4. தலைவன், முதலாளி; chief, boss. [ஆள் → ஆளன்.] ஆளன்2āḷaṉ, இடை. (part.) ஓர் ஆண்பாற் பெயரீறு; a mas. n. suff. கண்ணாளன், மணாளன் (உ.வ.). ம. ஆளன்;க. ஆள்ம, ஆண்ம [ஆள் → ஆளன்.]
ஆளா(கு)-தல்	ஆளா(கு)-தல்āḷākudal, 9 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அடிமையாதல், அடியவனாதல்; to become a servant or devotee. (திவ். பெரியதி. 11.7.9);. 2. பெருமையடைதல்; become eminent, distinguished. ஊரில் அவர்தான் ஆளாயுள்ளவர் (உ.வ.);. 3. மகளிர் பருவமடைதல்; attain puberty, used only with reference to girls. அந்தப் பெண் ஆளாகிவிட்டாள் (உ.வ.);. 4. கட்டமைந்த உடலினனாதல்; attain well built body. பையன் நல்ல ஆளாய்விட்டான் (உ.வ.);. [ஆள் + ஆகு + தல் – ஆளாகுதல் → ஆளாதல்.]
ஆளாங்கு	ஆளாங்குāḷāṅgu, பெ. (n.) ஆழங்கால் பார்க்க;see ālangāl. [ஆழங்கால் → ஆழாங்கு → ஆளாங்கு.]
ஆளாபம்	ஆளாபம்āḷāpam, பெ. (n.) ஆளத்தி, (ஆலாபனம்);; improvised introduction of a melody. (சீவக. 1959 உரை);, ஆளத்தி பார்க்க;see alattl.
ஆளாமை	ஆளாமைāḷāmai, பெ. (n.) ஆளானம் பார்க்க;see alanan. கதிரைவேற்பிள்ளை அகராதியில் ஆளாமை என்பதற்கு, கட்டுத்தறி, கலப்பை எனப் பொருள் வரைந்திருப்பது தவறு. இது ஆளானம் என்னும் சொல்லைப் பிறழக்கொண்டு பதிப்பித்ததால் நேர்ந்த பிழை.
ஆளாழம்	ஆளாழம்āḷāḻm, பெ. (n.) ஓர் ஆள் அளவுள்ள ஆழம்; depth equal to the height of a full-sized man. அந்தக்கிணறு எத்தனை ஆளாழம் (உ.வ.); [ஆள் + ஆழம்.]

ஆளானம்	ஆளானம்āḷāṉam, பெ. (n.) 1. தூண் (பிங்.);; pillar, column. 2. யானை கட்டுந்தறி; stake, post to which an elephant is tied. "இருகோட்டுக் குன்றங்கன்றி யானை மதிற் பிணிப்புண்டு" (இரகு. குறை. 55);. 3. கட்டுத்தறி; tying post. 4. கலப்பை; plough. ம. ஆளானம் [ஆல் → ஆலானம் → ஆளானம். ஆலுதல் சுற்றுதல், சுற்றிக்கட்டுதல், பிரித்தல், இறுகக்கட்டுதல், கட்ட உதவும் கட்டுத்தறி, கயிற்றால் நுகத்தொடு பொருத்திக் கட்டக் கூடிய கலப்பை.]
ஆளிவு	ஆளிவு8āḷivu, பெ. (n.) 1. கிளிஞ்சில் போன்ற சிப்பி; oyster, ostrea edulis. 2. உடம்பு கருப்பாயும் தலை கபில நிறமாயுமிருக்கும் ஒருவகைக் கழுகு; tawny eagle, It has a black body and a brown head and it subsists on or by robbing other birds of prey. (சா.அக);. [ஆல் → ஆலி → ஆளி.]
ஆளிட்டான் காசு	ஆளிட்டான் காசுāḷiṭṭāṉkācu, பெ. (n.) பழைய நாணயம்; ancient coin. (பணவிடு.115);. [ஆளிட்டான் + காக.]
ஆளிடு-தல்	ஆளிடு-தல்āḷiḍudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) மாற்றாக வேறொருவரை அமர்த்துதல்; to depute as a substitute. "யோக்கியராயிருப்பாரை ஆளிட்டு" (sl.li, 254);. [ஆள் + இடு.]
ஆளிந்தம்	ஆளிந்தம்āḷindam, பெ. (n.) திண்ணை; raised platform in front of the house. (த.சொ.அக.); ம. ஆளிந்தம் [ஆளி5 → ஆளிந்தம்.]
ஆளிமுகன்	ஆளிமுகன்āḷimugaṉ, பெ. (n.) சூரபதுமனுக்கு உள்ளடங்கி இலங்கையின் சிறு பகுதிக்குத் தலைவனான சிற்றரசன் (அபி.சிந்.);; small chieftain of Sri Lanka under the rule of Surapaduma. [ஆளி போன்ற முகமுடையவன் என்றும் ஆயிரம் யாளி முகம் உடையவன் மிகுவலியன் என்றும் தொல் கதை வழங்குகிறது.]
ஆளியூர்தி	ஆளியூர்திāḷiyūrti, பெ. (n.) அரிமாவின் மீதமர்ந்த காளி; Durga, riding on lion [ஆளி + ஊர்தி.]
ஆளிவித்து	ஆளிவித்துāḷivittu, பெ. (n.) ஆளிவிதை பார்க்க;see ālividal. [ஆளி + வித்து.]

ஆளிவிதை	ஆளிவிதைāḷividai, பெ. (n.) சிறு சணல் வித்து (பதார்த்த.780);. இது தொடக்கத்தில் சீன நாட்டிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்டது. கடுகுடன் சேர்த்துக் குளிர்காலத்தில் பயிரிடப்படும். வெளிறிய மஞ்சள் நிறமுள்ள இதனை அகத்தி வித்துக்குப் பகரமாகப் பயன்படுத்துவர். எல்லா மருத்துவர்களும் பயன்படுத்தும் இவ்வித்தினை அவிசி விதையென்றும், ஆழிவிரையென்றும் கூறுவர். கட்டிகளின்மேல் களிபோல் கிண்டி வைத்துக் கட்டுவர். இருமல், குருதிகக்குதல், குளிர்வயிற்றுப் போக்கு (சீதபேதி);, நீர்ச்சுருக்கு, அதிசாரம், வெள்ளை முதலிய நோய்களுக்கு மருந்துகளுடன் கலந்து சூரணமாகத் தரப்படும். இதன் எண்ணெய்க்குப் புண்ணாற்றும் குணமுண்டு;seed of common flax plant. Formerly it was imported from China. It is cultivated with mustard plant in cold weather. The powdered seeds are used in the treatment of cough, dysentery, strangury, diarrhoea and other visceral obstructions. The oil extracted from the seeds is aperient and is used in the preparation of a liniment for burns (சா.அக.);. [ஆளி + விதை. வித்து – விதை]
ஆளிவிரை	ஆளிவிரைāḷivirai, பெ. (n.) ஆளிவிதை பார்க்க;see āḷividai. [ஆளி5 + விதை → விரை. த-ர போலி. ஒ.நோ.]
ஆளு-தல்	ஆளு-தல்āḷudal, செ.குன்றாவி. ஆள்1-தல் பார்க்க;see all1
ஆளுகை	ஆளுகைāḷugai, பெ. (n.) ஆள்கை பார்க்க;see algai.
ஆளுங்கணத்தார்	ஆளுங்கணத்தார்āḷuṅgaṇattār, பெ. (n.) ஊர்ச்சபை அதிகாரிகள் (MP, TP. 725);; executive members of the village assembly. [ஆளும் + கணம் + அத்து + ஆர்.]
ஆளுங்கணம்	ஆளுங்கணம்āḷuṅgaṇam, பெ. (n.) ஊராட்சி புரியும் சபை (T.A.S.iv.24);; governing body, as of a village. [ஆளும் + கணம்.]
ஆளுஞ்சரக்கு	ஆளுஞ்சரக்குāḷuñjarakku, பெ. (n.) 1. நெருப்பிற்கு நில்லாமல் புகைந்தோ ஆவியாகியோ எழும்பிப் போகும் சரக்கு; mineral substance which evaporates on being exposed to fire as fictitious cinnabar. 2. மருந்துச்சரக்கு; drugs. (சா.அக.); [ஆளும் + சரக்கு.]
ஆளுடையதேவர்	ஆளுடையதேவர்āḷuḍaiyatēvar, பெ. (n.) திருஞான சம்பந்தர்; name of Saint Tirunânasam bandar. [ஆளுடைய + தேவர்.]
ஆளுடைய நம்பி	ஆளுடைய நம்பிāḷuḍaiyanambi, பெ. (n.) சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்; Saint Sundarar. "ஆளுடைய நம்பி ஸ்ரீபுராணம் கேட்டருளா நிற்க" (sl.lv494);. [ஆளுடைய + நம்பி. ஆளுடைய = ஆட்கொள்ளப்பட்ட]

ஆளுடைய பிள்ளையார்	ஆளுடைய பிள்ளையார்āḷuḍaiyabiḷḷaiyār, பெ. (n.) திருஞானசம்பந்தர்; Tirunana Sambandar, as a ruling son of šva. ஆளுடைய பிள்ளையார் திருவந்தாதி. [ஆளுடைய + பிள்ளையார்.]
ஆளுடையவரசு	ஆளுடையவரசுāḷuḍaiyavarasu, பெ. (n.) திருநாவுக்கரசு நாயனார்; Saint Tirunāvukkarasu. [ஆளுடைய + அரசு.]
ஆளுடையான்	ஆளுடையான்āḷuḍaiyāṉ, பெ. (n.) 1. அடிமை கொண்டவன்; one who has accepted a person as servant. (திவ்.திருவாய்.5.1.10);. "எம்மை யாளுடையன் அன்பர் இதயதாம அரைக ளெல்லாம்" (திருவாதமந்);. 2. தலைவன், கடவுள்; Lord, Supreme being. "ஆளுடையார்திருவனேக தங்கா பதமுடைய மகா தேவர்க்கு" (S.I.I.ii.392); [ஆள் + உடையான்.]
ஆளுயரம்	ஆளுயரம்āḷuyaram, பெ. (n.) ஓராள் உயரமுள்ள அளவு; man's height as a measure. இந்த மரம் இரண்டாளுயரம் இருக்கும். [ஆள் + உயரம்.]
ஆளெழுத்துச்சேலை	ஆளெழுத்துச்சேலைāḷeḻuttuccēlai, பெ. (n.) சித்திர மெழுதிய சேலை வகை; a kind of saree with pictures worked out in it. "ஆளெழுத்துச் சேலையிலே யாறேழு" (விறலிவிடு.672); [ஆள் + எழுத்து + சேலை. சேலையில் உருவங்களின் முத்திரை குத்தாமல் கைப்பட ஓவியங்களாக வரைதலால் இப்பெயர் பெற்றது.]
ஆளெனல்	ஆளெனல்āḷeṉal, பெ. (n.) நாயின் கதறற் குறிப்பு; onom, expr. signifying a dog's howling. (சீவக. 936. உரை);. [வாள் எனல் → ஆள் எனல்.]
ஆளேறுந்துலா	ஆளேறுந்துலாāḷēṟundulā, பெ. (n.) பலர் குறுக்கு மரத்தில் ஏறி முன்னும் பின்னும் உலவ, கூந்தற் பனை வடிவிற் குடைந்த சாலில் ஒருவர் நீரிறைக்கும் பெரிய ஏற்றம் (வே.க.251);. large well sweep pivoted on afulcrum worked by one person with several persons walking up and down the long crossbar attached to it. [ஆள் + ஏறும் + துலா.]
ஆளை	ஆளைāḷai, பெ. (n.) அறுகு (மூ.அ,);; Bermuda grass (த.சொ.அக.); [அள் → ஆள் → ஆளை. அள் = செறிவு]

ஆளைக் கொடு-த்தல்	ஆளைக் கொடு-த்தல்āḷaikkoḍuttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஆள்விடு-தல் பார்க்க;see ālviṛu.
ஆளைப்பற்றி	ஆளைப்பற்றிāḷaippaṟṟi, பெ. (n.) உடும்பு; guana. [ஆளை + பற்றி.]
ஆளையடிச்சான்	ஆளையடிச்சான்āḷaiyaḍiccāṉ, பெ. (n.) புளியமரம்; tamarind tree. [ஆளை + அடித்தான் → அடிச்சான்.]
ஆளொட்டி	ஆளொட்டிāḷoṭṭi, பெ. (n.) 1. காவற்கூடு (வின்); sentry-box, retiring place. 2. மறைவு; shed for hiding ம. ஆளொட்டி [ஆள் + ஒட்டி.]
ஆளொதுங்கி	ஆளொதுங்கிāḷoduṅgi, பெ. (n.) ஆளோட்டி பார்க்க;see ātōtti. [ஆள் + ஒதுங்கி.]
ஆளோட்டி	ஆளோட்டிāḷōṭṭi, பெ. (n.) வேலை வாங்குபவன்; overseer, taskmaster, superintendent. [ஆள் + ஒட்டி.]
ஆளோடி	ஆளோடிāḷōṭi, பெ. (n.) 1. நீர் நிலையின் மதில் உட்புறமாக மக்கள் நடமாட்டத்திற்காக விடப்பட்ட வழி; paved passage along the inner side of the parapet. 2. வாயிற் பெருநிலைக்கதவின் உட்சிறு கதவு திட்டிவாசல்; small door within the compass of a large one. [ஆள் + ஒடி.]
ஆளோலை	ஆளோலைāḷōlai, பெ. (n.) அடிமையாவணம்; bond of a slave. "எழுதுமாளோலை வாங்கி" (பெரியபு தடுத்தாட். 45);. [ஆள் + ஒலை.]
ஆற்பதம்	ஆற்பதம்āṟpadam, பெ. (n.) 1. சாரம்; essence. 2. பற்றுக்கோடு; hold. "எறும்புக்கு மாற்பதமில்லை கண்டாய்" (தமிழ்நா.191);. [ஆல் + பதம் → ஆற்பதம் → Skt. āspada. ஆறுதல் - பொருந்துதல்.]

ஆற்பலம்	ஆற்பலம்āṟpalam, பெ. (n.) ஆறுபலம் (கொ.வ.);; sbpalams in weight (colloq.);. "பட்டிடா வெருமைத் தயிராற்பலம்" (தேவா. 100);. [ஆறுபலம் → ஆற்பலம். இக்கொச்சை வடிவைக் கற்போர் ஆளார். எனினும் செய்யுள் திரிபாக வந்த விலக்கெனக் கொண்டு கடைகணித்தல் வேண்டும்.]
ஆற்ற	ஆற்றāṟṟa, வி.எ. (adv.) 1. மிக; greatly. 2. முழுவதும்; entirely. "ஆற்ற அனந்தல் உடையாய் அருங்கலமே" (திருப்பாவை);
ஆற்றங்கரை	ஆற்றங்கரைāṟṟaṅgarai, பெ. (n.) ஆற்றோரம்; bank of a river. "ஆற்றங்கரையின் மரமும் அரசறிய" (நல்வழி. 12); [ஆறு + கரை - ஆற்றங்கரை.]
ஆற்றங்கரைத்தேவை	ஆற்றங்கரைத்தேவைāṟṟaṅgaraittēvai, பெ. (n.) ஒரு வகை வரி; a kind of tax (pudu. Ins. 399);. [ஆற்றங்கரை + தேவை.]
ஆற்றடம்பு	ஆற்றடம்புāṟṟaḍambu, பெ. (n.) ஆற்றடப்பங் கொடி; a kind of bind-weed. [ஆறு → ஆற்று + அடம்பு.]
ஆற்றமாட்டாமை	ஆற்றமாட்டாமைāṟṟamāṭṭāmai, பெ. (n.) 1. முடியாமை; inability to cope with work. 2. வலிமையில்லாமை; lack of strength. 3. ஆண்மையின்மை; absence of manliness. 4. தாங்கமுடியாமை, பொறுத்துக் கொள்ள இயலாமை; inability to bear. (சா.அக); [ஆற்றுதல் = செய்தல். மாட்டாமை = இயலாமை.]
ஆற்றரசு	ஆற்றரசுāṟṟarasu, பெ. (n.) ஆற்றுப் பூவரசு பார்க்க;see āṟṟu-p-puvarasu

ஆற்றல்	ஆற்றல்1ā<u>rr</u>al, பெ. (n.) 1. வலிமை (திவா.);; power, strength, prowess, ability. 2. முயற்சி (திவா.);; endeavour, effort. 3. மிகுதி (பிங்.);; abundance, copiousness. 4. கடைப்பிடி, உறுதி; determination. "ஆற்றலுமவள்வயினான" (தொல்.பொ.129);. 5. ஆண்மை (பிங்.);; manliness, courage. 6. வெற்றி (பிங்.);; victory. 7. வாய்மை (பிங்.);; truth. 8. இன்னசொல் இன்ன பொருளுணர்த்தும் என்னும் அமைவு (நியதி); (தருக்கசங்);; power inherent in a word to express a particular sense, connotative power of a word. 9. அறிவம், காட்சி, ஞானம் (பிங்.);; wisdom, knowledge. 10. பொறுமை, பொறை; endurance, fortitude. "ஆற்று வாராற்றல் பசியாற்றல்" (குறள். 225); 11. ஒழிவு, ஓய்வு (இ.வ.); leisure (Loc.);. எந்தக் காரியத்தையும் ஆற்றலிலே செய்ய வேண்டும் (நெல்லை);. 12. பெருமை; magnanimity, greatness. "ஆற்றுவா ராற்றல் இகழாமை" (குறள். 191);.
ஆற்றலங்கல்	ஆற்றலங்கல்ā<u>rr</u>alaṅgal, பெ. (n.) காட்டுப்பூவரசு; false fern tree. (சா.அக.);. [ஆறு = ஆற்று. ஆறு (ஆற்று); + அலங்கல்.]
ஆற்றலரி	ஆற்றலரிā<u>rr</u>alari, பெ. (n.) 1. ஆற்றுச் சவுக்கு அல்லது கோடைச் சவுக்கு; common tarmarisk. 2. சுடலைப் பூச்செடி; a kind of flower plant with tubular stipules 3. முதலைப் பூண்டு; alligator's nose. 4. சேங்கொட்டை மரம்; marking nut tree. [ஆறு (ஆற்று); + அலரி.] சேங்கொட்டை என்னும் பொருள் சில அகராதிகளில் செங்கொட்டை என்று கூறப்பட்டிருப்பது அகரமுதலி தொகுப்பாளர் பிழையாகவோ, அச்சிட்டோர் பிழையாகவோ இருத்தல் வேண்டும்.

ஆற்றறு	ஆற்றறு1ā<u>rr</u>a<u>r</u>uttal, 4 செகுன்றாவி. (v.t.) இடையிற் கைவிடுதல்; to forsake on the way, desert in the middle. "அமரகத்தாற்றறுக்கும் கல்லாமா" (குறள், 814);. [ஆறு - (ஆற்று); + அறு. ஆறு = வழி. அறுதல் = துறத்தல், விட்டு நீங்குதல். ஆற்றறுத்தல் = நடுவழியில் விட்டுப் போய்விடுதல்.] ஆற்றறு2ā<u>rr</u>a<u>r</u>uttal, 4 செ.குன்றாவி (v.t.) வலியறுத்தல்; to undermine of sap one's strength of mind. "அற்றத்திட்டாற்றறுத்தான் மார்பு" (கலித் 144, 66);. [ஆற்றல் + அறு = ஆற்றலறு → ஆற்றறு. இனி, ஆற்று + அறு எனினுமாம். ஆற்று = ஆற்றும் வலிமை.]
ஆற்றறுகு	ஆற்றறுகுā<u>rr</u>a<u>r</u>ugu, பெ. (n.) ஆற்றங்கரையோரம் வளரும் அறுகம்புல் வகைகளுள் ஒன்று; a kind of grass growing near the river side. (சா.அக.);. [ஆறு (ஆற்று); + அறுகு.]
ஆற்றாக்கேடு	ஆற்றாக்கேடுā<u>rr</u>ākāṭu, பெ. (n.) கொடிய வறுமை; extreme poverty (W.);. [ஆற்றாத + கேடு, 'த' ஈறுகெட்டது.]
ஆற்றாச்சண்டி	ஆற்றாச்சண்டிā<u>rr</u>āccaṇṭi, பெ. (n.) வறுமையின் கொடுமையால் விடாது பிச்சை கேட்பவன்; importunate beggar (W);. [ஆற்றாத → ஆற்றா (ஈ.கெ.எ.ம.பெ.எ.); + சண்டி.]
ஆற்றாத்தனம்	ஆற்றாத்தனம்ā<u>rr</u>ātta<u>n</u>am, பெ. (n.) செய்யமாட்டாமை; irritability, insatiableness (W);. [ஆற்றாத + தனம்.]
ஆற்றாமை	ஆற்றாமைā<u>rr</u>āmai, பெ. (n.) 1. பொறுக்க முடியாத நிலைமை; inability to bear, excitability as excessive hunger, thirst, pain etc. (திவ். திருவாய். 2.1.7);. 2. உடம்பின் தளர்ச்சி; infirmity. 3. முடியாமை, செய்யமாட்டாமை; want of capacity, lack of ability to perform. "அஃதாற்றா தெழுவாரை எல்லாம் பொறுத்து" (குறள்.1032);. 4. துன்பம், துயரம்; sorrow, distress, concern. 5. மனநிறைவின்மை; voracity, voraciousness, insatiableness. [ஆற்று + ஆ (எ.இ.நி); + மை. (ப.பெ. ஈறு);.]

ஆற்றாலின் சத்து	ஆற்றாலின் சத்துāṟṟāliṉcattu, பெ. (n.) கற்சத்து (சிலாசத்து);, கல்மதம், வேனிற்காலத்தில் பாறையின் கொதிப்பினால் கல்லிலிருந்து ஒழுகும் மதம்; gelatinous substance secreted from the sides of the rocks when they become heated by the rays of the sun, bitumen. (சா.அக.);. [ஒருகா. அறை + ஆல் + அறையால் – ஆற்றால் - இன் + சத்து. அறை = பாறை.]
ஆற்றார்	ஆற்றார்āṟṟār, பெ. (n.) 1. வறியவர், ஏழையர்; the poor, the affilicted (P.);. 2. பகைவர்; those who envy one, foes, opponents, rivals. 3. வலியரல்லாதார்; those who are unable (to do some thing); or incapable of. "ஆற்றாருமாற்றி யடுப" (குறள்.493);. 4. தோற்றவர்கள்; the defeated. 5. வருந்தியவர், துன்புற்றோர்; afflicted people. [ஆற்று + ஆ (எம.இ.நி.); + ஆர் (ப.பா.சறு);.]
ஆற்றான்	ஆற்றான்āṟṟāṉ, பெ. (n.) 1. வலிமையில்லாதவன்; one who is without strength and ability. "ஆற்றானை யாற்றென்றலைப்பானும்" (திரிகடு. 45);. 2. ஏழை; poor man. [ஆற்று + ஆ (எ.ம.இ.நி.); + ஆன் (ஆ.பா.ஈறு);.]
ஆற்றி	ஆற்றிāṟṟi, பெ. (n.) 1. ஆறுதல் (த.சொ.அக.);; solace. 2. புண்ணை ஆற்றும் மருந்து; medicine capable of healing wounds, healing drug. (சா.அக);. 3. விசிறி; fan. [ஆற்று + இ(வி.மு.ஈ.);.]
ஆற்றிக்கொடு-த்தல்	ஆற்றிக்கொடு-த்தல்āṟṟikkoḍuttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1, சூட்டைத்தணித்துக் கொடுத்தல்; to give after cooling. 2. துணையாக உதவுதல்; help or provide relief (W.);. [ஆற்றி + கொடு. (து.வி.);.]
ஆற்றிடு-தல்	ஆற்றிடு-தல்āṟṟiḍudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) செய்தல்; to perform. "அந்நாள மலன் பணியாற்றிடலும்" (கந்தபு. காமத. 26);. [ஆற்று + இடு (து.வி.);.]
ஆற்றிடைக்குறை	ஆற்றிடைக்குறைāṟṟiḍaikkuṟai, பெ. (n.) ஆற்றிடைத் திட்டு; island formed by river or rivers. [ஆறு + இடை + குறை.]

ஆற்றிடைப்படு-தல்	ஆற்றிடைப்படு-தல்āṟṟiḍaippaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வழியிலிருத்தல்; to be in the way. 2. வழியெதிர்படல்; to meet in the way (w.);. [ஆறு + இடை + படு.]
ஆற்றித்தேற்று-தல்	ஆற்றித்தேற்று-தல்āṟṟiddēṟṟudal, 12 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. மன அமைதிப்படுத்துதல்; to soothe, console, comfort. (செ.அக.);. 2. நோயினின்றும் குணப்படுத்திய பிறகு, உடம்பை மெதுவாக வலிவடையும்படிச் செய்தல்; to cure diseases and cause one to recover the normal state of health and strength. 3. புண்களை ஆற்றிய பின் உடம்பில் வலிமைசேர மருந்து கொடுத்துத் தேறப் பண்ணுதல்; to heal wounds and administer medicines to pick up strength. (சா.அக.);. [ஆற்றி + தேற்று.]
ஆற்றிப்போற்றிக் கொள்ளல்	ஆற்றிப்போற்றிக்கொள்ளல்āṟṟippōṟṟikkoḷḷal, பெ. (n.) 1. உவந்து மிக்க மதிப்புரவுடன் விருந்தேற்றல்; treating guests with civility, cherish. 2. துன்புற்றோரைக் காத்தல், புறந்தருதல்; helping one in distress, rendering aid, as to a sick person. (W);. 3. மன ஆறுதல் அளித்தல்; consoling. [ஆற்றி + போற்றி + கொள்ளல்.]
ஆற்றிலந்தை	ஆற்றிலந்தைāṟṟilandai, பெ. (n.) ஒருவகை இலந்தை; a kind zizyphus. (சா.அக.);. [ஆறு → (ஆற்று); + இலந்தை.]
ஆற்றிலுப்பை	ஆற்றிலுப்பைāṟṟiluppai, பெ. (n.) 1. ஒரு செடி; glabrous Mohwah of the Malabar coast (சா.அக.);. 2. மரவகை; tree (L); – (செ.அக.); [ஆறு (ஆற்று); இலுப்பை.]
ஆற்றிறால்	ஆற்றிறால்āṟṟiṟāl, பெ. (n.) நன்னீரில் வாழும் இறால் மீன்; river prawn, species of palaemon. [ஆறு (ஆற்று); + இறால்.]
ஆற்றின் வித்து	ஆற்றின் வித்துāṟṟiṉvittu, பெ. (n.) கருப்பூரக் கற்சத்து (சிலாசத்து);; foliated crystallised gypsum. [ஒருகா. அறை + இன் – அறையின் → ஆற்றின் + வித்து. அறை = பாறை, கல்.]
ஆற்றினகடு	ஆற்றினகடுāṟṟiṉagaḍu, பெ. (n.) ஆற்றில் வெள்ளம் ஓடும் பகுதி; flood-prone channel in the river's course. (அபி. சிந்);. [ஆறு + அகடு.]

ஆற்று	ஆற்று1ā<u>rr</u>udal, 15 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வலிவுறுதல்; to become strong, powerful. "ஆற்றாருமாற்றியடுப (குறள். 493);. 2. செய்யக் கூடியதாதல்; to be possible. "ஆற்றுந்துணையும் பொறுக்க" (நாலடி. 75);. 3. போதியதாதல்; to be sufficient. "தட்டு முட்டுவிற்று மாற்றாது" (பணவிடு.225);. 4. தப்பித்தல், உய்தல் (பிங்.);; to escape, obtain deliverance, survive. [ஆல் → ஆற்று.] ஆற்று2ā<u>rr</u>udal, 12 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தேடுதல்; to seek acquire. "ஆற்றிய மக்களென்று மருந்தவ மிலார்களாகில்" (சீவக.2986);. 2. செய்தல்; to do, perform. "மகன் தந்தைக் காற்றுமுதவி" (குறள். 70);. 3. உதவுதல்; to give as alms to help assist. "ஒருவீரொருவீர்க் காற்றுதிர்'
ஆற்றுக்கட்டிக்கோலா	ஆற்றுக்கட்டிக்கோலாā<u>rr</u>ukkaṭṭikālā, பெ. (n.) கொக்குமீன்; yellowish green garpike. (சா.அக.);. [ஆற்றுக்கட்டி கோலா.]
ஆற்றுக்கால்	ஆற்றுக்கால்ā<u>rr</u>ukkāl, பெ. (n.) ஆற்றிலிருந்து பாசனத்திற்காக வெட்டிய கால்வாய்; channel for conducting water from a river for irrigation. [ஆறு (ஆற்று); + கால்.]
ஆற்றுக்காலாட்டியர்	ஆற்றுக்காலாட்டியர்ā<u>rr</u>ukkālāṭṭiyar, பெ. (n.) வயலில் பணியாற்றும் மருதநிலப் பெண்டிர்; women of the agricultural tracts. "ஆற்றுக் காலாட்டியர் முகத்துக் கழிந்த கமலங்களை" (நல்.பாரத.நாட். 8);. [ஆற்றுக்கால் + ஆட்டி (பெ.பா.ஈறு); + ஆர் (ப.பா.ஈறு);. ஆற்றுக்கால் = வாய்க்கால். நீர் நிறைந்த வயல்.]
ஆற்றுக்காலாதாரம்	ஆற்றுக்காலாதாரம்ā<u>rr</u>ukkālātāram, பெ. (n.) ஆற்றிலிருந்து வரும் அடிப்படையான நீர்ப்பாசனம், ஆற்றங்காற் பாய்ச்சல்; irrigation by a spring channel. [ஆற்றுக்கால் + ஆதாரம்.]

ஆற்றுக்காலேரி	ஆற்றுக்காலேரிā<u>rr</u>ukkālēri, பெ. (n.) ஆற்றிலிருந்து பிரியும் கால்வாய் நீரால் நிரம்பும் ஏரி; tank ted by a water-course from a river (W.G.); [ஆற்றுக்கால் + ஏரி.]
ஆற்றுக்காற் பாசனம்	ஆற்றுக்காற் பாசனம்ā<u>rr</u>ukkā<u>r</u>pāca<u>n</u>am, பெ. (n.) ஆற்றுக்காற்பாய்ச்சல் பார்க்க;see artu-k-kar-payccal. [ஆறு + (ஆற்று); + கால் + பாசனம்]
ஆற்றுக்காற் பாய்ச்சல்	ஆற்றுக்காற் பாய்ச்சல்ā<u>rr</u>ukkā<u>r</u>pāyccal, பெ. (n.) ஆற்று வாய்க்கால் வழிபெறும் நீர்ப்பாசனம்; irrigation by a spring-channel. [ஆறு (ஆற்று); + கால் + பாய்ச்சல்.]
ஆற்றுக்கிளிஞ்சில்	ஆற்றுக்கிளிஞ்சில்ā<u>rr</u>ukkiḷiñjil, பெ. (n.) ஆற்றுச் சிப்பி பார்க்க;see arru-c-cippi. [ஆறு (ஆற்று); + கிளிஞ்சில்.]
ஆற்றுக்குருவி	ஆற்றுக்குருவிā<u>rr</u>ukkuruvi, பெ. (n.) ஒரு நீர்ப்பறவை; tern. [ஆறு (ஆற்று); + குருவி.]
ஆற்றுக்குலை	ஆற்றுக்குலைā<u>rr</u>ukkulai, பெ. (n.) 1. ஆற்றின் கரை; river bank (S.I.I.iv.167.); 2. வரிவகை; petty cess (S.I.I.v.241);. [ஆறு → (ஆற்று); + குலை.]
ஆற்றுக்குள்ளழகிய மணல்	ஆற்றுக்குள்ளழகிய மணல்ā<u>rr</u>ukkuḻḻaḻkiyamaṇal, பெ. (n.) கருமணல்; fine black sand found in the inner layers of river—beds. (சா.அக.);. [ஆறு (ஆற்று); + கு (4.வே.உ.); + உள் + அழகிய + மணல்.]
ஆற்றுக்குறிச்சி	ஆற்றுக்குறிச்சிā<u>rr</u>ukku<u>r</u>icci, பெ. (n.) திருச்சி மாவட்டத்தில் உள்ள ஊர்ப் பெயர்; place name in Tiruchirappalli district. [ஆறு → (ஆற்று); + குறிச்சி.]
ஆற்றுக்கெண்டை	ஆற்றுக்கெண்டைā<u>rr</u>ukkeṇṭai, பெ. (n.) ஆற்றில் வாழும் 6 அங்குல நீளமுள்ள சிறு கெண்டை மீன்; river carp or Nilgiri trout. [ஆறு + கெண்டை.] இதற்கு நீலகிரிக் கெண்டை என்றும் பெயர் உண்டு. சாம்பல் நிறமும் வெள்ளியைப் போன்ற பளபளப்பும் கொண்டது. முதுகில் 15 முட்கள் செங்குத்து வரிசையிலிருக்கும். முதுகின் பக்கமும், கீழ்ப்பாகமும், எருவாயிலும் (ஆசனவாயிலும்); சிறிது கருத்திருக்கும். ஆண் மீனுக்கும் சிறு மீன்களுக்கும் வழவழப்பான சிதல்கள் இருக்கும். நீலகிரியிலும் மலையாளத்திலும் இது மிகுதியாய் காணப்படும்;

ஆற்றுக்கொடி	ஆற்றுக்கொடிāṟṟukkoḍi, பெ. (n.) பேய்த் தும்மட்டி; bitter-apple. (சா.அக.); - (செ.அக.); பேய்க் கொம்மட்டி (சங்.அக.);; colocynth. [ஆறு (ஆற்று); + கொடி.] ஆற்றுத்தும்மட்டி பார்க்க;see arru-t-tummatti.
ஆற்றுக்கொம்பொதி மரம்	ஆற்றுக்கொம்பொதி மரம்āṟṟukkombodimaram, பெ. (n.) பெரும் பூம்பாதிரி மரம்; long-leaved trumpet tree. (சா.அக.);.
ஆற்றுச்சங்கிலை	ஆற்றுச்சங்கிலைāṟṟuccaṅgilai, பெ. (n.) மலை வட்டை மரம்; mountain tamana oil tree. (சா.அக.);. [ஆறு (ஆற்று); → சங்கு → இலை.]
ஆற்றுச்சஞ்சலை	ஆற்றுச்சஞ்சலைāṟṟuccañjalai, பெ. (n.) ஆற்றுச்சங்கிலை பார்க்க;see arru—c-cangilai. [ஆறு + (சங்கிலை.); → சஞ்சலை.]
ஆற்றுச்சவுக்கு	ஆற்றுச்சவுக்குāṟṟuccavukku, பெ. (n.) கோடைச் சவுக்கு, ஆற்றலரி; common tarnarisk. (L.);. 2. வயிற்றுப் போக்கு மருந்துச்செடி; garden tarnarisk, it is useful in diarrhoea, dysentery etc. (சா.அக.);. [ஆறு (ஆற்று); + சவுக்கு.]
ஆற்றுச்சிப்பி	ஆற்றுச்சிப்பிāṟṟuccippi, பெ. (n.) ஆற்றுக் கிளிஞ்சில்; bivalue or mussel found in beds of rivers. [ஆறு (ஆற்று); + சிப்பி.]
ஆற்றுச்செருப்படி	ஆற்றுச்செருப்படிāṟṟucceruppaḍi, பெ. (n.) ஆற்றுச் செருப்படை பார்க்க;see ärru-c-ceruppadai. [ஆற்று + (செருப்படை); → செருப்படி.]
ஆற்றுச்செருப்படை	ஆற்றுச்செருப்படைāṟṟucceruppaḍai, பெ. (n.) ஆற்றுப் பகுதி நிலத்தில் வளரும் ஒரு பூண்டுச் செடி; low spreading smallwater-plant found grown in river—beds. (சா.அக.);. [ஆறு (ஆற்று + செருப்படை);.] செருப்படை பார்க்க;see seru-p-padai.

ஆற்றுணா	ஆற்றுணாā<u>rr</u>uṇā, பெ. (n.) நெடுவழிப்போக்கர் வழியிடை உண்பதற்காக எடுத்துச் செல்லும் கட்டுச் சோறு, பொதி சோறு; food bundled and tied up in a cloth and taken while travelling along a river's course. "ஆற்றுணாக் கொள்ள" (சீவக. 1550); (சா.அக.);. [ஆறு + உணா.]
ஆற்றுத்தும்மட்டி	ஆற்றுத்தும்மட்டிā<u>rr</u>uttummaṭṭi, பெ. (n.) பேய்க் கொம்மட்டிப் பூடு. ஆற்றுப்படுகைகளில் ஆண்டிற் கொருமுறை விளையும். மழைக்காலத்தில் கீழ்க்கரை மணற்பாங்குகளில் பூக்கும். இதன் செடிப் பகுதிகளனைத்தும் (சமூலம்); கசப்பானது. இதன் தூள் கண்ணிலும் மூக்கிலும் படின் நெடியேறும். ஈரற்குலைநோய், மலக்கட்டு, குடல் நோய், பாண்டு முதலிய கழிச்சலால் (பேதியால்); குணப்படுத்தும் நோய்களுக்கு இதன் காயை மற்றச் சரக்குகளுடன் சேர்த்துக்கொடுப்பதுண்டு விதையை வறுத்து உட்பருப்பைத் தின்பர். விதையின் எண்ணெய் பாம்புக்கடி, தேள்கடி, குடல்நோய், காக்கை வலிப்பு முதலியவற்றுக்கும், முடிவளர்ச்சிக்கும், நரை மாறிக் கருப்பாவதற்கும் பயன்படுத்துவர். bitter apple. It is so called from its usual growth on the riverbanks. Al lparts of the plant. Are very bitter and the dust when dry, is very irritating to the eyes and nostrils. The fruit, particularly in combination with other drugs is very useful in constipation, hepatic and visceral congestions, dropsical affections and other diseases requiring purgatives. The kernal of the seed is eaten after a slight roasting; the oil from the seed is used for snake-bites scorpion stings, bowel complaints, epilepsy etc., and also for blackening grey hairs. (சா.அக.);. மறுவ. பேய்த்தும்மட்டி, பேய்க்கொம்மட்டி, பேய்க்கும்மட்டி ஆற்றுக்கொடி. [ஆறு (ஆற்று); + தும்மட்டி.]
ஆற்றுத்தும்மட்டிக் காய்ச்சத்து	ஆற்றுத்தும்மட்டிக்காய்ச்சத்துā<u>rr</u>uttummaṭṭikkāyccattu, பெ. (n.) ஆற்றுத்தும்மட்டிக் காயினின்று வடிக்கும் சத்து; compound extract of colocynth (in allopathy);. (சா.அக.);. [ஆறு (ஆற்று); + தும்மட்டி + காய் + சத்து.]
ஆற்றுத்துவரை	ஆற்றுத்துவரைā<u>rr</u>uttuvarai, பெ. (n.) ஒருவகைச் செடி; wild tea (சா.அக.);. [ஆறு + துவரை.]
ஆற்றுத்தூம்பறு	ஆற்றுத்தூம்பறுā<u>rr</u>uttūmba<u>r</u>u, பெ. (n.) உப்பறுகம்புல்; a kind of Barbuda grass found in brackish soils. [ஆறு (ஆற்று); + தும்பு + அறுகு.]

ஆற்றுதல்	ஆற்றுதல்āṟṟudal, தொ.பெ. (vbl.n) 1. புண்ணைக்குணப்படுத்தல்; healing up wounds. 2. குளிரப் பண்ணுதல்; cooling: 3. பசியைத் தணித்தல்; appeasing hunger. 5. ஈட்டுதல்; earning. 6. பொறுத்துக்கொள்ளுதல்; bearing enduring. "விதுரனும் வெஞ் சொலாற்றான் வில்லினை யிறுத்து நின்றான்" (பாரத. எட்டாம். போர்.14);. 7. நடத்துதல்; conducting, leading. "ஆற்றுதல் என்பதொன்றலந்தவர்க் குதவுதல்" (கலித். 133);. 8. சுமத்தல்; carrying. "புவிமுற்றும் ஆற்றிய பணிக்கிறை" (கந்தபு அசுரேந்:42);. 9. செய்தல்; doing. "ஆதலின் மைந்த காளறத்தை யாற்றுதிர்" (கந்தபு. காசிபனுப. 24.); 10. அணிதல்; wearing, adorning. "ஆற்று தொல் கருப்பத்துடன்" (கந்தபு. துணைவ:16);. 11. நீக்கல்
ஆற்றுநண்டு	ஆற்றுநண்டுāṟṟunaṇṭu, பெ. (n.) ஆற்றில் வாழும் நண்டு; crab living in rivers. [ஆறு + நண்டு.]
ஆற்றுநத்தை	ஆற்றுநத்தைāṟṟunattai, பெ. (n.) ஆற்றில் கிடக்கும் ஒருவகை நத்தை; snail found in large rivers, edible snail. [ஆறு + நத்தை.]
ஆற்றுநர்	ஆற்றுநர்āṟṟunar, பெ. (n.) வழிப்படுத்துவோர்; guide. [ஆற்று + ஆற்றுநர்.]

ஆற்றுநீர்ப்பொருள் கோள்	ஆற்றுநீர்ப்பொருள் கோள்āṟṟunīrpporuḷāḷ, பெ. (n.) செய்யுளின் பொருளறிதற்குரிய பொருள்கோள் எட்டனுள் ஒன்று. செய்யுளில் சொல்லமைந்த முறைப்படி நிரலே பொருள் கொள்ளுமாறு ஆற்றொழுக்காக அமைந்த செய்யுளமைப்பு; mode of constructing poems, (one of eight poruköl); in such a form as to assist comprehension of meaning by referring and juxtaposing with corresponding series from beginning to end. [ஆறு (ஆற்று); + நீர் + பொருள் கோள். பொருள்கோள் = பொருள் கொள்ளும் முறை.] அடிதொறும் அற்றற்று ஒழுகும் ஆற்றுநீரைப் போல் கோர்வையாகப் பொருளுணர்தற்கேற்ற செய்யுளமைப்பு ஆற்று நீர்ப்பொருள்கோள் எனப்பட்டது. "மற்றைய நோக்கா தடிதொறும் வான்பொருள் அற்றற் றொழுகுமஃதாற்றுப்புண்லே" (நன்.); "சொல்லருஞ் சூற்பகம் பாம்பின் தோற்றம்போல் மெல்லவே கருவிருந்தீன்று மேலலார் செல்வமே போற்றலை நிறுவித் தேர்ந்தநூல் கல்விசேர் மாந்தரின் இறைஞ்சிக் காய்த்தவே" (சீவக. நாம. 24.); இச்செய்யுளில் நெல் எனப் பொருள்படும் "சொல்" என்னும் எழுவாயை முதலெடுத்து அதன் தொழில்களாகிய வினையெச்சங்கள் ஒன்றையொன்று கொள்ளும்படி முறையாக வைத்து அவற்றை முடித்த "காய்த்த" என்னும் பயனிலையை இறுதியில் வைத்தமையால் இப்பொருள்கோள் ஆற்று நீரொழுக்கிற்குச் சமமாயிற்று (நன். பொது. 61. உரை);.
ஆற்று நெட்டி	ஆற்று நெட்டிāṟṟuneṭṭi, பெ. (n.) வறட்சுண்டி, நீர்ச்சுண்டி (மூ.அ.);; sensitive plant, water mimosa (சா.அக.);. [ஆறு + நெட்டி.]
ஆற்றுப்பசலி	ஆற்றுப்பசலிāṟṟuppasali, பெ. (n.) ஒருவகைப் பசலைச் செடி; a kind of spinach. [ஆறு (ஆற்று); பசலி. பசலி = பச்சைநிறமுடையது.]
ஆற்றுப்பச்சை	ஆற்றுப்பச்சைāṟṟuppaccai, பெ. (n.) 1. :நாகப்பச்சைக்கல், மருத்துவத் துணைச் சரக்குகளில் ஒன்று; inferior variety of green-stone forming one of the 120 kinds of natural substances described in the Tamil medicalscience. 2. பச்சைக்கல்; green-stone, emerald, one of 9 gems. [ஆறு + பச்சை.]
ஆற்றுப்பஞ்சு	ஆற்றுப்பஞ்சுāṟṟuppañju, பெ. (n.) கடற்கொஞ்சி பார்க்க;see караконje.
ஆற்றுப்படுகை	ஆற்றுப்படுகைāṟṟuppaḍugai, பெ. (n.) ஆற்றுப் பாய்ச்சலுள்ள அல்லது பாய்ச்சலுக்கேற்ற ஆற்றையடுத்த சமநிலம்; river bed, land adjoining a river and rich with its alluvial deposit. [ஆறு (ஆற்று); + படுகை.]

ஆற்றுப்படுத்து-தல்	ஆற்றுப்படுத்து-தல்āṟṟuppaḍuddudal, 12 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வழிச் செலுத்துதல்; to direct in the right way, esp. to direct a professional, as a bard or dancer to a liberal patron. "விறலியை யாற்றுப் படுத்தன்று" (பு.வெ. 9.31);. 2. போக்குதல்; to get rid of, remove. "துணையணைப் பள்ளித் துயிலாற்றுப் படுத்தாங்கு" (சிலப். 27, 209);. 3. நன்னெறி யினுட் படுத்துதல்; to lead in a right path. "ஆற்றுப் படுத்தபின்" (கலித். 5); 4. வழிப்படுத்துதல்; to set right in a desired way. "நெஞ்சாற்றுப்படுத்த நிறைதபு புலம்பொடு" (முல்லைப். 81);. [ஆறு (ஆற்று); + படுத்து (பி.வி.); + தல்.] சென்னைப் பல்கலைக்கழக அகரமுதலியில் 'ஆற்றுப் படுத்து-தல்' என இருக்க வேண்டிய பிறவினை வாய்பாட்டுக் கூட்டுவினையை ஆற்றுப்படு-த்தல் எனத் தந்திருப்பது தவறு. ஆற்றுப்பட்டான்.- படுகின்றான் போன்று கூட்டு வினையாக்கிப் பண்டையிலக்கியங்களில் பயிலப்படாமை அறிக.
ஆற்றுப்படை	ஆற்றுப்படைāṟṟuppaḍai, பெ. (n.) பரிசில் பெற்ற ஒருவன், அது பெறக் கருதிய மற்றொருவனைத் தனக்குப் பரிசளித்த தலைவனிடத்துச் செலுத்துவதாக அகவற்பாவில் பாடப்படும் சிற்றிலக்கியம்; form of panegyric poem generally in agaval metre in which the poet who has been rewarded with gifts directs another poet to the chief from whom the latter, may also receive similar reward. (பன்னிருபா. 318, 319);. [ஆறு (ஆற்று); + படை. படு → படை.] 'ஆற்றுப்படு' என்னும் தன்வினை வாய்ப்பாட்டுக் கூட்டுவினை 'ஆற்றுப்படுத்து' என்னும் பிறவினை வாய்பாட்டுக் கூட்டுவினையாகவே பண்டையிலக்கியங்களில், (திருமுருகு. 244);, (அக. 22, 71, 365); (குறுந். 241); (பரி. 4:2, 310); முல்லை. 22:11,719,365.2.81); (கலி. 5,85); (சிறு.39); ஆகியவற்றில் ஆளப்பட்டுள்ளது. ஆற்றுப்படுகின்றான். ஆற்றுப்பட்டான் எனத் தன்வினை வாய்பாட்டால் ஆளப்பட்டதற்கான இலக்கியச் சான்றுகள் கிடைத்தில. ஆற்றுப்படைக்கு ஆற்றுப்படுத்துதல் என்பதே உரையாசிரியர்கள் கொண்ட பொருளாயின், அ.து ஆற்றுப்படுத்தமென்றே ஆளப்பட்டிருத்தல் வேண்டும். கொடை-கொடுத்தல் எனப்பொருள் படுவதல்லது கொடுப்பித்தல் எனப் பொருள்தருமாறில்லை, ஆற்றுப்படை என்பதும் இரவலர் சென்ற ஆற்றின்கண் படுவது (செல்வது); என்றல்லது படுத்துவது (செலுத்துவது); எனப் பொருள் படாது. பரிசில் பெற்ற ஒருவன் பெறநிற்கும் ஒருவனுக்கு வழிகாட்டுவது ஆற்றுப்படைகளில் கதையமைப்பாயினும் குறிப்பிட்ட வள்ளல் அல்லது தலைவன் வாழும் ஊருக்குச் செல்லும் வழியை, பிற வழிப்போக்கரோ, அல்லது வழியிடை ஊர்களில் வதியும் மக்களோ காட்டுவது இயல்பான நிகழ்ச்சி, ஆதலான் பரிசு பெறுதற்குரிய ஆற்றின்கண் படுவதே ஆற்றுப்படை எனக் கொள்வதே சாலப்பொருத்தம். "பரிசு பெற்று வருவார், கூத்தர், பாணர், பொருநர், விறலியர் என்னும் நால்வருட் பரிசிற்குப் போவார் ஒருவரை ஆற்றிடைக் கண்டு, தலைவன் சீர்த்தி (கீர்த்தி); முதலியவைகளைச் சொல்லி வழிப்படுத்துவதாதலின், இது கூத்தராற்றுப்படை, பாணராற்றுப் படை பொருநராற்றுப்படை, விறலியராற்றுப்படை என நான்கு வகைப்படும்" (இலக். விளக் பாட்டி. 113); எனக் கூறப்பட்டிருப்பினும், கூத்தராற்றுப்படுவது, பாணராற்றுப்படுவது எனப்பொருள் கொளலே நேரிது. "பெற்ற பெருவளம் பெறாஅர்க் கறிவுறீஇச் சென்று பயனெதிர பக்கமும்"
ஆற்றுப்பாசனம்	ஆற்றுப்பாசனம்āṟṟuppācaṉam, பெ. (n.) ஆற்றுப் பாய்ச்சல் பார்க்க;see:aru-p-payccal. [ஆற்றுப்பாய்ச்சல் → ஆற்றுப்பாசனம். பாய்ச்சல் → பாசல் → பாசலம் → பாசனம்.]

ஆற்றுப்பாசி	ஆற்றுப்பாசிāṟṟuppāci, பெ. (n.) ஒரு நீர்ப்பூண்டு; river-weed, Najas Indica alias caulinia Indica. [ஆறு (ஆற்று); + பாசி.]
ஆற்றுப்பாட்டம்	ஆற்றுப்பாட்டம்āṟṟuppāṭṭam, பெ. (n.) பழங்கால வரிவகை; ancient tax (S.I.I.v. 365);. [ஆறு (ஆற்று); + பாட்டம்.]
ஆற்றுப்பாய்ச்சல்	ஆற்றுப்பாய்ச்சல்āṟṟuppāyccal, பெ. (n.) ஆற்றுக்கால்வாய்ப் பாசனம்; river irrigation. [ஆறு (ஆற்று); + பாய்ச்சல்.]
ஆற்றுப்பாய்ச்சி	ஆற்றுப்பாய்ச்சிāṟṟuppāycci, பெ. (n.) ஆறுகளில் கப்பல் செலுத்துபவன்; river navigator. "ஆற்றுப் பாய்ச்சி கடற்பாய்ச்சி" (Insc.); [ஆறு (ஆற்று); + பாய்ச்சி. பாய் → பாய்ச்சி = செலுத்துபவன்.]
ஆற்றுப்பாலை	ஆற்றுப்பாலைāṟṟuppālai, பெ. (n.) 1. இலைகள் மாறிமாறியிருப்பதும், பூக்கள் அடர்த்தியாயில்லாததும், நீர்நிலைக் கரைகளில் காணப்படுவதுமாகிய சிறிய மரம். இதன் பட்டையைக் காய்ச்சலுக்குக் கருக்கிட்டுத் (கசாயம்); தருவர்; Indian willow, fiver panlay, it is a small tree, leaves alternate few flowered; peduncle 3 to 6 leaved. It is always found on river banks and near water. Leaves lopped and given to cattle, as fodder. Bark is a febrifuge. 2. கவிழ்ந்து நீண்ட கிளைகளும், 50 அடி உயரமும், 12 அடி பருமனும், 3 விரலம் முதல் 6 விரலம் (அங்குலம்); நீண்ட இலைகள் கொண்டதும், கிளைப்பகுதிகள் கூடை முடையப் பயன்படுவதுமான பெரிய மரம்; weeping-willow. Salix babylonica. Tree 50 ft. height, trunk 12 ft; in girth, flowering and leaping together, leaves 3 to 6 inches, Branches and twigs largely used for making baskets, long, slender, drooping branches. (சா.அக.);. [ஆறு (ஆற்று); + பாலை.]
ஆற்றுப்பிதலம்	ஆற்றுப்பிதலம்āṟṟuppidalam, பெ. (n.) நிலத்தினின்று ஆற்றைப் பிரிக்கும் எல்லை; line which separates land and river. (த.சொ.அக.);. [ஆறு (ஆற்று); + பிதலம். பின்தலம் → பிதலம் (பின்னம்);.]
ஆற்றுப்பூவரசு	ஆற்றுப்பூவரசுāṟṟuppūvarasu, பெ. (n.) வெளிர் பச்சை நிறமுடையதும், சிறிய பூக்களுடையதும், கடற்கரை மணற்பாங்கில் காணப்படுவதுமாகிய செடிப் பூவரசு என்னும் பெரிய மரம்; large tree with small whitish-green flowers found in sandy places near the sea-shore. (சா.அக.);. [ஆறு (ஆற்று); + பூவரசு.]

ஆற்றுப் பொடி	ஆற்றுப் பொடிāṟṟuppoḍi, பெ. (n.) ஆற்றிலுள்ள சிறுமீன்கள்; river minnow. [ஆறு + பொடி.]
ஆற்றுப்பொருவா	ஆற்றுப்பொருவாāṟṟupporuvā, பெ. (n.) ஆற்று மீன் வகை; kind of river fish. [ஆறு + பொருவா.]
ஆற்றுபவர்	ஆற்றுபவர்āṟṟubavar, பெ. (n.) ஆற்றலுடையவராய்ப் பிறர் மேற் செல்வார்; invader with superior might. "ஆற்றுபவர்க்கு மரண்" (குறள். 741);. (த.சொ.அக.);. [ஆற்று → ஆற்றுபவர்.]
ஆற்றுமடை	ஆற்றுமடைāṟṟumaḍai, பெ. (n.) வாய்க்காலின்முகம்; sluice of a canal. [ஆறு + மடை.]
ஆற்றுமரி	ஆற்றுமரிāṟṟumari, பெ. (n.) 1. நீருமரி; bastard cypru 2. பேய்க்கொம்மட்டி, ஆற்றுக்கொம்மட்டி; colocynth. [ஆறு + உமரி.]
ஆற்றுமருது	ஆற்றுமருதுāṟṟumarudu, பெ. (n.) நீர்மருது; marrow leaved white winged myrobalan. (சா.அக.);. ம. ஆற்றுமருது [ஆறு + மருது.]
ஆற்றுமல்லிகை	ஆற்றுமல்லிகைāṟṟumalligai, பெ. (n.) 1. ஒருவகை நீர்ப்பூண்டு; water-plant with white flowers, river jasmine. 2. ஒரு மல்லிகை; a species of Arabian Jasmine. [ஆறு + மல்லிகை.]
ஆற்றுமீன்	ஆற்றுமீன்āṟṟumīṉ, பெ. (n.) ஆற்றில் வாழும் மீன் நன்னீர்மீன்; river fish, as opposed to sea-fish, trout. It is a common name for various species of fish living in fresh water. [ஆறு + மீன்.]
ஆற்றுமுள்ளி	ஆற்றுமுள்ளிāṟṟumuḷḷi, பெ. (n.) 1. கழுதை முள்ளி; holly leaved bear's breech. 2. கண்டங்கத்திரி; blue flowered prickly night shade. (சா.அக.);. [ஆறு + முள்ளி.]

ஆற்றுமேலழகி	ஆற்றுமேலழகிā<u>rr</u>umēla<u>l</u>ki, பெ. (n.) 1. ஒருவகைப் பூடு; common weed. 2. சேம்பு; a garden plant wit. esculent leaves. (சா.அக.);. [ஆறு + மேல் + அழகி.]
ஆற்றுல்லம்	ஆற்றுல்லம்ā<u>rr</u>ullam, பெ. (n.) உல்லமீன்; sable fish, variety of hilsa fish. [ஆறு + உல்லம்.]
ஆற்றுவஞ்சி	ஆற்றுவஞ்சிā<u>rr</u>uvañji, பெ. (n.) பூக்கின்ற ஒரு வகைப் பூடு; flowering Asoea. 2. ஒருவகை நீளிலைப்பூடு; elliptic leaved cadamba. (சா.அக.); ம. ஆற்றுவஞ்சி [ஆறு + வஞ்சி.]
ஆற்றுவரி	ஆற்றுவரிā<u>rr</u>uvari, பெ. (n.) ஆற்றைப் பொருளாகக் கொண்டு பாடப்பெறும் காமங் கண்ணிய இசைப்பாட்டு; a kind of ancient exotic song on a river. (சிலப். 6, 35 உரை);. [ஆறு + வரி. வரி = காமங்கண்ணிய இசைப்பாட்டு ஆற்றின் மேல் வைத்துப் பாடப்படுதலின் ஆற்று வரியாயிற்று.]
ஆற்றுவாய்முகம்	ஆற்றுவாய்முகம்ā<u>rr</u>uvāymugam, பெ. (n.) ஆறு, கடலொடு கலக்குமிடம்; estuary, mouth of a river. "ஆற்றுவாய் முகத்திற் றேக்கி யுமிழ்வதே யொக் கும்" (கம்பரா. இராவணன். கள. 25);. ம. ஆற்றுவா. [ஆறு + வாய் + முகம்.]
ஆற்றுவார்	ஆற்றுவார்ā<u>rr</u>uvār, பெ. (n.) எடுத்த பணியை முடிக்க வல்லவர்; capable persons who can accomplish the work undertaken or entrusted. "ஆற்றுவா ராற்ற லிகழாமை" (குறள். 891);. [ஆற்று → ஆற்றுவார்.]
ஆற்றுவாளை	ஆற்றுவாளைā<u>rr</u>uvāḷai, பெ. (n.) நன்னீரில் வாழும் வாளை மீன்; fresh-water fish. ம. ஆற்றுவாளை [ஆறு + வாளை.]
ஆற்றுவி-த்தல்	ஆற்றுவி-த்தல்ā<u>rr</u>uvittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.caus.) 1. வலியைப் பொறுக்கும் படி மன உறுதி செய்வித்தல்; enabling to bear or endure pains. 2 தணியச் செய்தல்; to alleviate, heal. 3. செய்வித்தல்; cause to do. [ஆற்று (த.வி.); → ஆற்றுவி (பி.வி.);.]

ஆற்றுவித்தம்	ஆற்றுவித்தம்āṟṟuvittam, பெ. (n.) ஆறுபாய்முகம்; river bed. (த.சொ.அக.);. [ஆறு + வித்தம். வித்தம் = துளைக்கப்பட்டது.]
ஆற்றுவைப்பு	ஆற்றுவைப்புāṟṟuvaippu, பெ. (n.) ஆற்றின் ஒதுக்கத்தால் சாகுபடிக்குத் தகுதியான நிலம்; lands that have become cultivable owing to the natural change of the course of a river providing alluvial soil. ம. ஆற்றுவெப்பு. [ஆறு + வைப்பு.]
ஆற்றுள்ளம்	ஆற்றுள்ளம்āṟṟuḷḷam, பெ. (n.) ஆற்றல்லம் பார்க்க. (சா.அக.);;see artullam.
ஆற்றுளுவை	ஆற்றுளுவைāṟṟuḷuvai, பெ. (n.) நன்னீருளுவை பார்க்க;see nanniru-Huvai. (சா.அக);.
ஆற்றொழுக்கு	ஆற்றொழுக்குāṟṟoḻukku, பெ. (n.) 1. ஆற்றின் நீரோட்டம்; course of a river, flow of a river or stream. 2. இடையறாது ஓடுகின்ற ஆற்று நீரோட்டம் போல் தொடர்ந்து நிற்கும் நூற்பாக்களின் நூல் வகை, நூற்பா நிலைகளுள் ஒன்று; most natural order of words which clearly brings out the meaning, one of the four suttira nilai. [ஆறு + ஒழுக்கு.]
ஆற்றொழுக்கு நிலை	ஆற்றொழுக்கு நிலைāṟṟoḻukkunilai, பெ. (n.) நூற்பாக்களின் நால்வகை நிலைகளுள் ஒன்று; one of the four suttira nilai. [ஆறு + ஒழுக்கு + நிலை.] ஆற்றொழுக்கு பார்க்க;see arrolukku.
ஆறக்கட்டு-தல்	ஆறக்கட்டு-தல்āṟakkaṭṭudal, 15 செ.குவி. (v.i.) 1. மேற்கொண்டு தீங்குசெய்து நலியாதவண்ணம் மந்திரம் முதலியவற்றால் பேய்க்கோளைத் தடுத்தல் (இ.வ..);, (செ.அக.);; prevent, by charm of spell, an evil spirit possessing a person from doing further mischief to the victim (Loc.);. 2. புண், புரைபுண் (இரணம்);, கட்டி முதலியவற்றை ஆற்றுவதற்காகத் தக்க மருந்து களையிட்டுக் கட்டுக் கட்டுதல்; application of a bandage for healing a wound, sore, abscess etc. (சா.அக.); [ஆற(பெ.எ.); + கட்டு. ஆற = தீர, நலமுற.]
ஆறடிவிருத்தம்	ஆறடிவிருத்தம்āṟaḍiviruttam, பெ. (n.) கலிவிருத்தம், தரவு, கொச்சகம்; a kind of prosodical construction, stanza with six metrical lines. [ஆறு + அடி + விருத்தம்.]

ஆறத்தணிய	ஆறத்தணியāṟattaṇiya, வி.எ. (adv.) அமைதியாய் (உ.வ.); calmly, leisurely. [ஆற + தணிய.]
ஆறதீகம்	ஆறதீகம்āṟatīkam, பெ. (n.) தீப்பற்றாக்குணமுடைய கல்நார் (மூ.அ.);; mountain flax, magnesium fossil found in Mysore. Its texture is delicately fibrous. It is also called asbestos which has the quality of resisting fire. [ஒருகா. ஆறு + தீகம் = ஆறுதீகம் → ஆறதீகம். தீ → தீகம் = தீயின் இயல்பு. ஆறதீகம் = தீயின் இயல்பை ஆறச் செய்யும் கல்நார்.]
ஆறந்தம்	ஆறந்தம்āṟandam, பெ. (n.) முடிவிலே உறுதி செய்யப்படும் தெளிவுரைகள் ஆறு; six metaphysic dispositions to be decided at the end. "ஆறந்தமாவன: நாதாந்தம், சித்தாந்தம், போதாந்தம், யோகாந்தம், காலாந்தம், வேதாந்தம் என்பன" (த.நி.போ.137);. [ஆறு + அந்தம் = ஆறந்தம்.]
ஆறப்போடு-தல்	ஆறப்போடு-தல்āṟappōṭudal, 19 செ.குன்றாவி. (v.t.) காலந்தாழ்த்துதல் (உ.வ.);; allow a work to lose its importance by postponing it (com.); [ஆற (பெ.எ.); + போடு. போக + அடு = போகடு → போடு.]
ஆறல்	ஆறல்āṟal, பெ. (n.) 1. ஆறுதல்; healing, as does a wound. 2. குளிர்தல்; cooling, growing cold. [ஆறுதல் → ஆறல்.]
ஆறல் பீறல்	ஆறல் பீறல்āṟalpīṟal, பெ. (n.) பயனற்றது; that which is useless. 'தன்னோடொக்க ஆறல்பீறலா யிருப்ப தொரு தேவதையைப் பற்றி (ஈடு. 7.4.8);. [அறுதல் → அறல் → ஆறல். பீறுதல் = நெடுகக் கிழிதல். ஆறல்பீறல் (எதுகை குறித்து வந்த மரபிணைமொழி); = நைந்து கிழிந்த துகில் போல் பயனற்றது.]
ஆறலை-த்தல்	ஆறலை-த்தல்āṟalaittal, 2 செ. குன்றாவி. (v.t.) வழிப் பறித்தல்; to rob on the highway. "வன்கண்ண ராட்டி விட்டாறலைக்கு மத்தம்" (ஐந். ஐம்.34);. [ஆறு + அலை. அலை = துன்புறு, துன்புறுத்து. ஆறு = வழி, நெடுஞ்சாலை.]
ஆறலை	ஆறலைāṟalai, பெ. (n.) வழிப்பறி, வழியினிடக் கொள்ளை; highway robbery. "ஆறலை கள்வருர் கலக்கி" (கந்தபு:ஆற்றுப்.14);. [ஆறு + அலை.]
ஆறலைப்பார்	ஆறலைப்பார்āṟalaippār, பெ. (n.) வழிப்பறி செய்யும் கள்வர்; highway robbers. [ஆறு + அலைப்பார்.]

ஆறலைப்பு	ஆறலைப்புāṟalaippu, பெ. (n.) ஆறலை பார்க்க;see aralai. [ஆறு + அலைப்பு.]
ஆறவமர	ஆறவமரāṟavamara, வி.எ. (adv.) அமைதியாய் (உ.வ.); calmly and patiently. [ஆற + அமர = ஆறவமர.]
ஆறவிடு-தல்	ஆறவிடு-தல்āṟaviḍudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஆறப்போடு-தல் பார்க்க;see ara-p-podu. [ஆற + விடு.]
ஆறறிவுயிர்	ஆறறிவுயிர்āṟaṟivuyir, பெ. (n.) ஐம்பொறியுணர்வோடு சிந்தித்தறியும் மனவுணர்வுடைய மக்கள்; human beings, as possessing six faculties viz. the five senses and the mind. "மக்கட் டாமே யாறறி வுயிரே" (தொல். பொருள். 588);. [ஆறு + அறிவு + உயிர்.]
ஆறன்மட்டம்	ஆறன்மட்டம்āṟaṉmaṭṭam, பெ. (n.) 16. அரும்.). [ஆறு + அன் + மட்டம். அன் சாரியை.]
ஆறாக்காரியம்	ஆறாக்காரியம்āṟākkāriyam, பெ. (n.) தேற்றம் (த.சொ.அக.);; resolve. [ஆறாத → ஆறா (ஈ.கெ.எ.ம.பெ.எ.); + காரியம்.]
ஆறாக்குழிப்புண்	ஆறாக்குழிப்புண்āṟākkuḻippuṇ, பெ. (n.) தீராத ஆழமான புண்; incurable deep sore such as carbuncle. [ஆறாத → ஆறா + குழி + புண்.]
ஆறாங்காய்ச்சலுப்பு	ஆறாங்காய்ச்சலுப்புāṟāṅgāyccaluppu, பெ. (n.) ஆறு முறைகாய்ச்சியெடுத்த வெடியுப்பு; nitre boiled and filtered 6 times. (சா.அக.);. [ஆறாம் + காய்ச்சல் + உப்பு.]
ஆறாங்கூட்ட வெள்ளி	ஆறாங்கூட்ட வெள்ளிāṟāṅāṭṭaveḷḷi, பெ. (n.) விண் மீன் தொகுதி, மீனவர் இரவுப் பொழுதைக் கணித்து, மீன்பிடிக்கச் செல்லவுதவும் விண்மீன் (முகவை. மீ.வ.);; cluster of stars, one that helps fishermen to surmise the time of the night and go for fishing. [ஆறாம் + கூட்டம் + வெள்ளி.]

ஆறாட்டம்	ஆறாட்டம்āṟāṭṭam, பெ. (n.) அதிக நோயால் படும் பெருந்துன்பம்; agony from extreme sickness. 2. நோயாளிகளின் பினத்தல் (பினாத்துதல்);, பிரட்டல் முதலிய துன்பங்கள்; delirium, raving, restlessness etc., of the patient due to severe illness. (சா.அக.);. தெ. ஆறாட்டமு. [ஆறாத → ஆறா + ஆட்டம் = ஆறாட்டம்.]
ஆறாட்டம் மாறாட்டம்	ஆறாட்டம் மாறாட்டம்āṟāṭṭammāṟāṭṭam, பெ. (n.) ஆறாட்டம் பார்க்க;see ārātam. முதியவர் சாகக்கிடக்கிறார், அவர் நிலை ஆறாட்டம் மாறாட்டமாய் இருக்கிறது (உ.வ.); [ஆறாட்டம் மாறாட்டம் = எதுகை குறித்து வந்த இணைமொழி.]
ஆறாட்டு	ஆறாட்டுāṟāṭṭu, பெ. (n.) விழா முடிவில் தெய்வத் திருமேனியை ஆற்றில் அல்லது குளத்தில் முழுக்காட்டி அடியார்களும் நீராடும் நிகழ்ச்சி (தீர்த்தவாரி உற்சவம்);; bath of an idol followed by the bath of the worshippers in a river or a tank at the close of a festival. (குற்றா.தல.வடவருவி.37);. ம. ஆறாட்டு [ஆறு + ஆட்டு. ஆட்டு = நீராட்டுதல்.]
ஆறாடி	ஆறாடிāṟāṭi, பெ. (n.) 1. தெருத்தோறும் அலைந்து திரிபவன்; ஊர் சுற்றி, நாடோடி; vagabond. 2. நிலைகெட்டவன்; worthless fellow (W);. [ஆறு + ஆடி. ஆறு = வழி. ஆடி = அலைந்து திரிபவன்.]
ஆறாடு-தல்	ஆறாடு-தல்āṟāṭudal, 5. செ.கு.வி. (v.i). 1. விழா முடிவில் ஆற்றில் அல்லது ஓடும் நீரில் நீராடுதல்; to bathe at the close of a festival, said of a temple idol and its worshippers. "ஏழுநாள் திருவிழாச் செய்து பங்குனிவியாகம் ஆறாடுவதாகவும்" (T.A.S.I.vg. 16); 2. ஆற்றில் நீராடுதல்; to bathe in a river. ம. ஆறாடு. [ஆறு + ஆடு.]
ஆறாத்தவம்	ஆறாத்தவம்āṟāttavam, பெ. (n.) இடைவிடாமல் செய்யும் தவம்; constant practice of Yoga, prolonged penance. [அறாத → அறா → ஆறா + தவம்.]
ஆறாத்தூறு	ஆறாத்தூறுāṟāttūṟu, பெ. (n.) அவதூறு (இ.வ.);; slander, calumny (Loc.);. [ஆறா + தூறு. ஆறாத்தூறு = அடங்காப் பழிச்சொல்.]
ஆறாதார நூற்பா	ஆறாதார நூற்பாāṟātāranūṟpā, பெ. (n.) ஏற்ற சித்தர் இயற்றிய மருத்துவநூல்; treatise on medicines by one Yetrasiddha. (சா.அக.);. [ஆறாதாரம் + நூற்பா.]

ஆறாதாரம்	ஆறாதாரம்āṟātāram, பெ. (n.) உடம்பிற்கு அடிப்படையாகவுள்ள ஆறுவகை மெய்ம்மை (தத்துவம்); கள். அவையாவன: மாந்தவுடம் பிலுள்ளமைந்த பாலகம் (மூலாதாரம்);, அகட்டகம் (சுவா திட்டானம்);, மூச்சகம் (மணிபூரகம்);, நெஞ்சகம் (அனாகதம்);, சுழியகம் (விசுத்தி);, உச்சகம் (ஆக்கினை); முதலியவைகள் தாமரைக்கு ஒப்பாகச் சொல்லப்பட்டன. ஒகத்தினால் இம்மெய்ம் மைகள் வலுவடைந்து தத்தங் காரியங்களைக் காட்ட முயலும் போது ஓகியர் (துறவிகள்); பல சித்துகள் கைவரப் பெறுவர். அவற்றால் நரை, திரை, மூப்பு, பிணி, சாக்காடு முதலியவைகளைக் கடந்து ஆதன்பேறு (ஆன்மலாபம்); பெறுவர். அவைசுழிமுனையினாலொன்றோ டொன்று தொடர்புற்றவை; The 6 nerve plexuses in the human xy as explained below. They are called in plain language lotuses with in which dynamic forces of life and energy are said to be stored. As vitality is flowing through and centred in each of the lotuses, their latent forces are awakened in yoga practice and the man attains super-natural powers. He conquers death, infirmity etc., to which all mortals are liable and attains self - realisation. These different centres as mentioned below, are connected with one another by sulimunai, the nerve which is active in the yoga's alone. 1.பாலகம்-lowest region in the pelvic region. Plexus. 2.அகட்டகம்-corresponding to hypo - gastric 3.மூச்சகம்-corresponding to the epigastric 4.நெஞ்சகம் -corresponding to the cardiac 5சுழியகம் -corresponding to carotid plexus, 6.உச்சகம்-corresponding to medulla oblong
ஆறாதூறு	ஆறாதூறுāṟātūṟu, பெ. (n.) ஆறாத்தூறு பார்க்க;see ără-t-turu.
ஆறாப்பசி	ஆறாப்பசிāṟāppasi, பெ. (n.) 1. மிகுபசி; voracious hunger. 2. அடங்காப் பசி, தீராப்பசி; insatiable hunger. (சா.அக.);. [ஆறாத → ஆறா + பசி.]
ஆறாப்புண்	ஆறாப்புண்āṟāppuṇ, பெ. (n.) சூலை நோயினால் ஏற்படும் ஒருவகை அழிபுண்; incurable ulcer arising from arthritic condition of the body, chronic ulcer or Sore. [ஆறாத → ஆறா + புண்.]
ஆறாமலெரித்தல்	ஆறாமலெரித்தல்āṟāmalerittal, பெ. (n.) இடைவிடாமல் எரித்தல்; to burn continuously as is done sometimes in preparing medicines without leaving an opportunity to cool down during the process. [ஆறாமல் + எரித்தல்.]
ஆறாமீன்	ஆறாமீன்āṟāmīṉ, பெ. (n.) கார்த்திகை நாண்மீன்; pleiades, as containing six stars. [ஆறு + ஆம் + மீன் – ஆறாம்மீன் = ஆறு ஆகிய மீன்கள், ஆறு நாண்மீன்கள்.]

ஆறாமீனறவோட்டு	ஆறாமீனறவோட்டுāṟāmīṉaṟavōṭṭu, பெ. (n.) கார்த்திகை நாண்மீனிடை கதிரவனின் செலவுக் குரியதும், கடலான் வரும் ஏதங்களைக் கடற்பயணம் செய்வோர் எதிர்பார்த்து அஞ்சக் காரணமானதுமான காலம்; passage of the sun through the segment of the Zodiac occupied by pleiades, when rough weather is to be anticipated. [ஆறு + ஆம் + மீன் + அற + ஒட்டு. அற = முழுமையாக ஒட்டு = ஓட்டம், செல்லுதல், போதல்.] ஒட்டு = அழிதல், கேடு, தோல்வி என்பதே இங்கும் பொருந்தும். அறுமீனாகிய ஆறாமீனிடைக் கதிரவனின் செலவு முழுமையான தீங்கின் அறிகுறியாகக் கருதப்பட்டதால் அறவோட்டு எனப் பெயர் பெற்றதாகலாம்.
ஆறாயிரப்படி	ஆறாயிரப்படிāṟāyirappaḍi, பெ. (n.) திருவாய்மொழி விரிவுரைகளுள் முதலாவது; first commentary on the Tiruvaymoliby Tiru-k-kurugai-p-pirāṉ pillāṉ, containing 6000 granthas. (உபதேசரத்.41 வியாக்.);. [ஆறாயிரம் + படி.]
ஆறாரச்சக்கரம்	ஆறாரச்சக்கரம்āṟāraccakkaram, பெ. (n.) ஆறு ஆரங்களைக் கொண்ட சக்கர வடிவிலுள்ள கட்டங்களில் எழுதப்படுவதும் நான்கடிகளைக் கொண்டதும் ஆரத்திற்கு ஆரம் படித்துச் செல்லும் போது சில எழுத்துகள் மீண்டும் மீண்டும் வருவதுமாகிய மிறைப்பா வகைகளுள் ஒன்று; stanza of four lines so composed that it can be written in the form of a wheel with six spokes, a variety of cakkara-pantam. [ஆறு + ஆரம் + சக்கரம்.]
ஆறாறு	ஆறாறுāṟāṟu, பெ. (n.) 1. ஆறுமேனி; six each. 2. ஆறும் ஆறும் பெருக்கிய தொகை; six times six, thirty six. [ஆறு + ஆறு.]
ஆறானரம்பு	ஆறானரம்புāṟāṉarambu, பெ. (n.) காது கேட்க உதவும் நரம்பு, (கடாட்ச நரம்பு);; auditory nerve (சா.அக.);. [ஆறான் + நரம்பு.]
ஆறிதழ்	ஆறிதழ்āṟidaḻ, பெ. (n.) வெள்ளைப்பூண்டு; garlic consisting of 6 bulbs, Allium sativum. (சா.அக);. [ஆறு + இதழ்.]
ஆறிய கற்பு	ஆறிய கற்புāṟiyagaṟpu, பெ. (n.) அறக்கற்பு; மறக் கற்புக்கு எதிரானது; chastity guarded with patience under affronts, dist.fr styakarpu. "ஆறிய கற்பிற் றேறிய நல்லிசை" (பதிற்றுப்.90,49; சிலப்பதி,42, உரை). [ஆறிய + கற்பு. ஆறிய = அடங்கிய.]
ஆறிருகரத்தோன்	ஆறிருகரத்தோன்āṟirugarattōṉ, பெ. (n.) முருகக் கடவுள்; Muruga, who has twelve arms. [ஆறு + இரு + கரத்தோன். ஆறிரு = இரண்டு ஆறு, பன்னிரண்டு. கரு → த. கரம் → skt. kara.]

ஆறிலொன்று	ஆறிலொன்றுāṟiloṉṟu, பெ. (n.) அரசனுக்குரிய ஆறில் ஒன்றாகிய பங்கு, நில வருவாயில் வரிக்காகப் பெறும் பாகம்; one sixth of a crop, as the proportion due to the crown. "ஆறில் ஒன்றன்றோ புரவலர் கொள்ளும் பொருள்" (முத்தொள்ளாயிரம். 73.); [ஆறு + இல் + ஒன்று.] "தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்கல் தானென் றாங்கு ஐம்புலத்தா றோம்பல் தலை" (குறள். 43); என்னும் குறளில் இல்வாழ்வான் தன் வருவாயை ஐவகைப்படுத்திச் செலவு செய்யும் முறை கூறப்பட்டது. ஆறாவது பங்கு அரசர்க்கு வரியாக அளிக்கப்பட்டது. இதனால்தான் இல்வாழ்வான் தன் வருவாயை ஆறாகப் பங்கிட்டு ஒரு பங்கை அரசர்க்குச் செலுத்த வேண்டுமென்ற மரபே வழக்கூன்றியது.
ஆறு-தல்	ஆறு-தல்āṟudal, 10 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நீங்குதல்; to be relieved. "ஆறாவிட ரென்வயிறுக் கிணையால்" (கந்தபு. அக்கி. 235);. 2. ஒய்தல் (கதி.அக.);; to be tired, to cease. அவன் ஆறி அடங்கிவிட்டான் (உ.வ.);. 3. அடங்குதல், குறைதல்; to be suppressed, to be reduced. "ஐம்புலனும் ஆறியவர்களும்" (கம்பரா. தேரேறு. 25);. 4. புண் காய்தல்; to heal as a wound. "தீயினாற் சுட்ட புண் ணுள்ளாறும்" (குறள். 129);. 5. அமைதியாதல்; to be preserved with patience, as chastity. "ஆறிய கற்பு" (சிலப்பதி. 42 உரை);, 6. வெப்பம் குறைதல், சூடு தணிதல்; to abate, cool, grow cold. ஆறின கஞ்சி பழங்கஞ்சி (பழ.);. 7. குறைவாதல், தணிதல்; to be appeased, alleviated, mitigated. உண்டதும் பசியாறியது (உ.வ.);.

கதி

ஆறு	ஆறு1āṟu, பெ. (n.) 1. மழை வெள்ள நீரோடைகள் பல சேர்ந்து பெருக்கெடுத்தோடும் நீரோட்டம், யாறு; river, brook. காவிரியாறு, வைகையாறு, பஃறுளியாறு (உ.வ.); 2. வழி, பாதை; way, road. "ஆறுசெல்வம்பலர்". . 3. தலைக்கடை, தலைவாயில் (அக.நி.);; front, entrance of a house. 4. வழிவகை; means device. "ஆற்றின் வருந்தாவருத்தம்" (குறள். 468);. 5. அறம்; morality, virtue, path of righteousness. "ஆறன் மையின் முதியாரையு மெறியானயி லுழவன்" (சீவக. 2261);. 6. சமயம்; religion. "சைவ நல்லாறோங்க" (பெரியபு.சண்டேசு.57);. 7. பக்கம்; side. "நாலாறு மாறாய்" (நாலடி. 383);. 8. பயன்; result. "அறத்தாறிதுவென வேண்டா" (குறள். 37);. 9. இயல்பு
ஆறுகட்டி	ஆறுகட்டிāṟugaṭṭi, பெ. (n.) 1. ஆறு பற்களுக்குமேல் முளையாத மாடு (இ.வ.);; breed of neat cattle that have not more than six teeth. 2. சிவனியர் (சைவர்); காதிலணியும் அக்கமணி (உருத்திராக்கம்); வடம்; pendant of six rudraksa beads, worn round the ear by Saivas. [ஆறு + கட்டி.] பொதுவாக ஆனிரைகளுக்குக் கீழ்த்தாடையில் 20 பற்களும் மேல் தாடையில் 12 பற்களும் இருக்கும்.
ஆறுகழிச்சல்	ஆறுகழிச்சல்āṟugaḻiccal, பெ. (n.) ஆறுவகைப்பட்ட செரியாக்கழிச்சல் நோய்; loose diarrohoea or dysentery arising from six different causes and they are:- 1. ஊதைக்கழிச்சல் (வாதக்கிராணி); - type of diarohoea arising from vitiated wind, flatulent diarrohoea 2. பித்தக்கழிச்சல் (பித்தக்கிராணி); - dysentery caused by vitiated bile due to gastric disorders, Gastrogenic diarrohoea. 3. கோழைக்கழிச்சல் (சிலேட்டுமக்கிராணி); - diarrohoea caused by vitiated phlegm, muscous diarrohoea alias dysentric diarrohoea. 4. மூலக்கழிச்சல் (மூலக்கிராணி); - bleeding ples due to excess of heat caused at the plexus veins around the lower return. 5. மேகக்கழிச்சல் (மேகக்கிராணி); - dysentery caused from venereal complaints. 6. சூட்டுக்கழிச்சல் (சூட்டுக்கிராணி); - chronic dysentery due to excess of heat in the body either constitutional, or due to climatic changes, such as sprue, etc. [ஆறு + கழிச்சல். Skt. grahani, → த. கிரகணி கிராணி = கழிச்சல், செரியாமையால் ஏற்படும் கழிச்சல், (அதிசாரம்);]

ஆறுகை	ஆறுகைāṟugai, பெ. (n.) மன ஆறுதல்; solace. "மனமாறுகைக் கெம்மைவந்தானு நாதன்" (மரு தூரந்:12);. [ஆறு → ஆறுகை.]
ஆறுசூடி	ஆறுசூடிāṟucūṭi, பெ. (n.) கங்கையாற்றைத் தலையில் கொண்ட சிவபெருமான்; Siva whose head adorns the Ganges. (நல். பாரத. மருத்து. 94.);. [ஆறு + சூடி. சூடு + இ. சூடி = சூடியவன், அணிந்தவன். ஆறு = கங்கையாறு.]
ஆறுசூலை	ஆறுசூலைāṟucūlai, பெ. (n.) ஆறுவகைச் சூலை நோய்கள், குத்தல் நோய்கள்; diseases attended with acute pain said to arise from the following six different Causes:- 1. ஊதை(வாத);ச்சூலை என்னும் வயிற்றுவலி (குத்தல் நோய்); - acute pain due to disorders of the gas in the system, as in arthritis or gout வளி (வாயு); சூலை – wind colic. 2. பித்த சூலை என்னும் வயிற்றுவலி (குத்தல் நோய்); - acute pain in the stomach through gastric disorders, as in Bilious colic of Gastric colic. 3. சில்லச் (சிலேட்டுமு); சூலை என்னும் வயிற்றுவலி (குத்தல் நோய்); - sharp pain arising from phlegmatic Causes. 4. மேகசூலை என்னும் வயிற்றுவலி (குத்தல் நோய்); - excessive pain due to venereal of syphilitic causes such as, in gonorrhoeal or dyphilitic arthritis, gout, etc. பிரமேகசூலை — renal colic, nephritic colic. 5. கருப்ப சூலை என்னும் வயிற்றுவலி (குத்தல் நோய்); - severe abdominal pain from some uterine disease of menstrual disorder, as in uterine colic, mentrual colic, etc. 6. கண் (நேத்திர); சூலை (குத்தல் நோய்); - acute or lancinating pain in the iris of the eye, Irititis. It is due to syphilis, gomorrhoea, etc. (சா.அக.);. [ஆறு + சூலை. சூலை - குத்தல், குடைச்சல் முதலிய பொறுக்கொணாவலிமிகுக்கும் நோய்.]
ஆறுதல்	ஆறுதல்āṟudal, பெ. (n.) 1. மன அமைதி பெறுதல்; consolation, solace. 2. தணிதல், நீங்கல்; to be allayed. "ஆறா விடரென்வயி னாக்கினையால்" (கந்தபு. அஞ்சி. 235);. 3. வெப்பம் குறைதல்; to grow cold. "ஆறிய பசுந்தண் காவினசைவொரீஇ" (பாரத. நிலைமீட்.109);. 4. குணப்படுதல்; to be cured. 5. புண் காய்தல்; to heal, as a wound or sore does. 6. ஒய்தல், ஆறியிருத்தல், ஆர அமர்தல், கட்டுப்பாடின்றி ஓய்வெடுத்தல், நெகிழ்வாக அல்லது தளர்ந்திருத்தல்; to relax. 7. அடங்குதல்; to be subdued. "ஐம்புலனுமாறினார்களும்" (கம்பரா. தேரரேறு.25);. [ஆறு → ஆறுதல்.]
ஆறுதிங்கட்காடி	ஆறுதிங்கட்காடிāṟudiṅgaṭkāṭi, பெ. (n.) ஆறு மாதக் காடி பார்க்க;see arumada-k-kagi. [ஆறு + திங்கள் + காடி.]

ஆறுநோன்பு	ஆறுநோன்புāṟunōṉpu, பெ. (n.) பெரு நாளைத் தொடர்ந்து ஆறுநாள் நோன்பு மேற்கொள்ளும் முகமதியர் பண்டிகை ஒழுகலாறு; Muhammadan fast following perunal, and continuing for six days. [ஆறு + நோன்பு.]
ஆறுபரியான்	ஆறுபரியான்āṟubariyāṉ, பெ. (n.) ஏறுஅரவு (இராகு);; ascending node. 2. இறங்கரவு (கேது);; descending node. (நாம.தீப.);. [ஆறு + பரியான். கதிரவன் ஏழுபரியான் எனப்படுதலின் இவை ஆற்றல் குறைவு சுட்டின.]
ஆறுபருவம்	ஆறுபருவம்āṟubaruvam, பெ. (n.) ஓராண்டின் ஆறு பகுதிகளான கார், கூதிர் முன்பனி, பின்பனி, இளவேனில், முதுவேனில் என்னும் பெரும் பொழுதுகள்; seasons of six divisions of a year, as there are four in England i.e. spring, summer, autumn and winter corresponding to March to May, June to August, September to November and December to February. [ஆறு + பருவம்.] ஆவணி, புரட்டாசி - கார்; ஐப்பசி, கார்த்திகை – கூதிர்; மார்கழி, தை – முன்பனி; மாசி, பங்குனி – பின்பனி; சித்திரை, வைகாசி – இளவேனில்;ஆனி, ஆடி - முதுவேனில் இவை வடமொழியில் முறையே வர்ஷ, சரத், ஏமந்த, சிசிர, வசந்த, கிரீட்டிம ருதுக்கள் எனப் பெயர் பெற்றன.
ஆறுபுள்ளிவண்டு	ஆறுபுள்ளிவண்டுāṟubuḷḷivaṇṭu, பெ. (n.) அறுபுள்ளி வண்டு பார்க்க;see arupulli–vandu. மறவ. அறுபுள்ளிவண்டு. [ஆறு + புள்ளி + வண்டு.]
ஆறுபொழுதுகிய	ஆறுபொழுதுகியāṟuboḻudugiya, பெ. (n.) ஒருநாளை மாலை, யாமம், வைகறை, காலை, நண்பகல், ஏற்பாடு என ஆறுவகையாகப் பகுத்த சிறுபொழுதுகள்; six divisions of a day. [ஆறு + பொழுது. பொழுது = காலம், நேரம்.]
ஆறுமணிப்பூ	ஆறுமணிப்பூāṟumaṇippū, பெ. (n.) மாலையில் மலரும் மலைப்பூ வகை (இ.வ.);; evening primrose, for it blossoms at about 6 p.m. (Loc.);. [ஆறு + மணி + பூ.]
ஆறுமலடு	ஆறுமலடுāṟumalaḍu, பெ. (n.) ஊதை (வாத);, பித்தம், கோழை (சிலேட்டுமம்);, பூச்சி(கிருமி);, மாதவிடாய், (சூதகம்); தசை (மாமிசம்); ஆகிய இவ்வாறு வகைக் காரணங்களால் பெண்களுக்கு ஏற்படும் மலட்டுத் தன்மை; sterility caused in women in six different ways namely 1–3, through deranged condition of the humours in the system, 4, action of bacteria, 5 menstrual disorders, and 6, corpulency. [ஆறு + மலடு. ஆறு = ஆறுவகை.] மலடு பார்க்க;see maladu.

ஆறுமாதக்கடன்காரன்	ஆறுமாதக்கடன்காரன்āṟumātakkaḍaṉkāraṉ, பெ. (n.) சிற்றூர்களில் திரிந்துபண்டங்களைக் கடனாக விற்று ஆறுமாதங் கழித்து வந்து பணம் பெற்றுச் செல்லும் சிறு வணிகர்கள், குறிப்பாக முகமதிய சிறுவணிகர் (இ.வ.);; tallyman, pedlar, esp. among Muhammadans who travel about from village to village selling household articles for credit, and calling again for collection after six months. (சா.அக.); [ஆறு + மாதம் + கடன்காரன்.]
ஆறுமாதக்காடி	ஆறுமாதக்காடிāṟumātakkāṭi, பெ. (n.) சமைத்த கருங்குறுவை அரிசிச் சோற்றைப் பானையிலிட்டு வேடுகட்டிச் சூரியப் புடத்தில் புளிக்கவைத்து ஆறு மாதங் கழித்து வடிகட்டியெடுத்த காடி. இக்காடி மஞ்சட்காமாலை, பாண்டு முதலிய நோய்களுக்கு மருந்தாகும். இதற்குப் 'பழச்சாறு' என்றும் பெயர்; matured vinegar obtained from water in which the boiled rice of black paddy has been washed and preserved in a pot kept with its mouth covered with a piece of cloth and exposed to the sun for six months for purposes of fermentation. It is used medicinally for jaundice, incipient dropsy, etc. (சா.அக.);. [ஆறு + மாதம் + காடி.]
ஆறுமாதத்தண்டு	ஆறுமாதத்தண்டுāṟumātattaṇṭu, பெ. (n.) ஆறு மாதங்கழித்துப் பூக்கும் கீரைத் தண்டு; common spinach which flowers after six months. (சா.அக.);. [ஆறு + மாதம் + தண்டு. தண்டு = தண்டுக்கீரை வகை. ஆறு மாதத்திற்குப் பிறகு பூத்து முதிர்ந்து விடும். அதற்குள்ளாகப் பயன் கொள்ள வேண்டும் என்பது கருத்து.]
ஆறுமாத்தாணி	ஆறுமாத்தாணிāṟumāttāṇi, பெ. (n.) ஆறுமாற்றாணி பார்க்க;see āru-mārru(u);–āni. [ஆறுமாற்றாணி → ஆறுமாத்தாணி.]
ஆறுமாற்றாணி	ஆறுமாற்றாணிāṟumāṟṟāṇi, பெ. (n.) காசுக் கடையில் மாற்றறிவதற்காக வைத்திருக்கும் ஆறு மாற்றுப் பொன்னினாற் செய்த கம்பி, உரையாணி; touch-needle made of six marru gold used by shroffs for ascertaining quality (சா.அக.);. [ஆறு + மாற்று + ஆணி.] ஆணிக்கோவை பார்க்க;see ani-k-kovai.
ஆறுமுகக்குரு	ஆறுமுகக்குருāṟumugagguru, பெ. (n.) கொங் கணர்வாத நூலில் சொல்லப்பட்ட ஊதை (வாதம்);க்கு உதவும் ஒரு குருமருந்து; quintessence prepared as per process laid down in the treatise on alchemy by Konganava. (சா.அக.); [ஒருகா. ஆறு + முகம் + குரு.]

ஆறுமுகநாவலர்	ஆறுமுகநாவலர்āṟumuganāvalar, பெ. (n.) யாழ்ப்பாணத்து நல்லூரிற் பிறந்தவரும் அளப்பரிய புலமைக் கடலாகத் திகழ்ந்தவரும் தமிழும் சிவனியமும் (சைவமும்); தழைக்கப் பெரிதும் உழைத்தவருமாகிய தமிழ்ப் பேராசான்; born in Yálpänam, Arumuga Nävalaf wasaversatiieanddeocated Tamil scholar. He expended his efforts for the weal of Tamil and Saivism. [ஆறுமுகம் + நாவலர்.] ஆறுமுக நாவலரின் தந்தை கந்தப்பிள்ளை சேதிராய முதலியாரும் சரவண முத்துப் புலவரும் இவருக்குத் தமிழ் கற்பித்த ஆசிரியர்கள். சிவனியத்தைப் பழிப்பவர்களைப் பொறாதவர். தம் செல்வத்தைத் தமிழ்க்கல்வி வளர்ச்சிக்கே செலவிட்டவர். அராலி சித்தி விநாயகர் விருத்தம், நல்லை கைலாசப்பிள்ளையார் மங்களவிருத்தம், இலக்கணச் சுருக்கம், பெரியபுராண உரைநடை, பால பாடங்கள் ஆகியவற்றை இயற்றியவர். சாலி வாகன சகம் 1745 சித்தி பானுவிற் பிறந்தவர். இராமலிங்க வள்ளலாரின் அருட்பாவை ஏற்க மறுத்து 'மருட்பா' என்றவர்.
ஆறுமுகம்	ஆறுமுகம்āṟumugam, பெ. (n.) 1. ஆறுமுகன், முருகன்; Lord Arumugan. 2. இயற்பெயர்; proper поип. 3. ஆறுமுகப்பட்டகம்; hexhedron [ஆறு + முகம்.]
ஆறுமுகவன்	ஆறுமுகவன்āṟumugavaṉ, பெ. (n.) ஆறுமுகன் பார்க்க;see ārumugan. [ஆறுமுகம் + ஆன் - ஆறுமுகமன் → ஆறுமுகவன்.]
ஆறுமுகன்	ஆறுமுகன்āṟumugaṉ, பெ. (n.) முருகக் கடவுள் (சூடா);; Muruga, having six faces. "ஆறுமுகனைப் பயந்த நதி" (பாரத. வாரணா, 85); ம. ஆறுமுகன்;க. ஆறுமுக. [த. முகம் → Skt. mukha. ஆறு + முகன்.]
ஆறுமுகனேரி	ஆறுமுகனேரிāṟumugaṉēri, பெ, (n.) நெல்லை மாவட்டத்தில் திருச்செந்தூர் முருகன் பெயரால் அமைந்த ஊர்; place name. [ஆறுமுகன் + ஏரி.]
ஆறுவகைப் படையல்	ஆறுவகைப் படையல்āṟuvagaippaḍaiyal, பெ, (n.) கடவுளுக்குப் படைக்கும் ஆறுவகை உணவுகள். அவை; மஞ்சள் சோறு (அரித்திரான்னம்);, சருக்கரைச் சோறு (பரமான்னம்);, தேங்காய்ச் சோறு (முற்கான்னம்);, நெய்ச்சோறு (கிருதான்னம்);, தயிர்ச்சோறு (தத்தியன்னம்);, உளுத்தஞ் சோறு (குளான்னம்); என்பன. (த.போ. 302);; six kinds of rice—offerings to the gods. (த.சொ.அக.);. [ஆறு + வகை + படையல்.]
ஆறுவிரல்	ஆறுவிரல்āṟuviral, பெ, (n.) அரிதாக ஒருவர் கை அல்லது காலில் ஐந்து விரல்களை யொட்டி நிற்கும் ஆறாவது விரல்; sixth or other supernumerary fingers or toes rarely seen in human beings. [ஆறு + விரல்]

ஆறெழுத்து	ஆறெழுத்துāṟeḻuttu, பெ, (n.) 1. ஓம், ந, ம, சி, வ, ய என்னும் மந்திர எழுத்துகள்; six mystic letters viz. Om, Na, Ma, Si, Va, Ya; 2. ந, ம, கு, மா, ரா, ய என்னும் ஆறெழுத்து மந்திரம் (சடாட்சரம்); (திருமுருகு. 186);; sacred formula attributed to Muruga (Skanda);, and consisting of six syllables. [ஆறு + எழுத்து.]
ஆறெறிபறை	ஆறெறிபறைāṟeṟibaṟai, பெ, (n.) வழிபறிக்குங்கால் கொட்டும்பறை (சிலப்.வேட்டுவ.);; drum beaten by robbers while waylaying. [ஆறு + எறி + பறை. ஆறு = வழி, பாதை.]
ஆறோட்டம்	ஆறோட்டம்āṟōṭṭam, பெ, (n.) மட்டைப்பந்து (கிரிக்கெட்டு); விளையாட்டில் எதிராளி எறிந்த பந்தை அரங்கில் எல்லைக் கோட்டைத் தாண்டி விழுமாறு அடிக்கை; sixer in cricket. [ஆறு + ஒட்டம்.]
ஆன்	ஆன்1āṉ, 11 செ.கு.வி. (v.i.) பொருந்துதல்; to stick to, fit in. நன்றாக ஆனிக் கொண்டு நிற்கிறது (கொங்.வ,);; செ.குன்றாவி. 1. பொருந்துதல்; to connect, join. 2. பிடித்தல்; hold. 3. தடுத்தல்; to obstruct. 4. தடுத்து நிறுத்துதல், தடை செய்தல்; to prevent. 5. எதிர்த்தல்; to oppose. க.. ஆன். ஆனு; தெ. ஆனு; கோன். ஆன்சானா. பெங். ஆன்ச்;குட. ஆன்கோ-மீன் பிடிக்கும் வட்டக் கூடை [ஆல் → ஆன்.] பொருத்துதல், பிடித்தல் பொருளில் வழங்கிய ஆல் என்னும் வேர்ச்சொல் தமிழிலக்கியங்களில் ஆர்-தல், ஆர்-த்தல் என வழக்கூன்றியது போல் ஏனைத் திராவிட மொழிகளில் ஆல் - ஆன் என ஈறு திரிந்து பெருக வழங்கும் வினையாக வழக்கூன்றியது. தடுத்தல் பொருளில் விரைவு குறித்த ஏவல் வினையாக ஆல் –ஆன் - அவ் எனத் திரிந்து தமிழக நாட்டுப்புறங்களில் வழங்கி வருகிறது. விரைந்து ஓடும் கால்நடைகளை உழவர் ஆவ்-அவ் அவ் எனத் தடுத்துநிறுத்தும் ஒலிக்குறிப்புச் சொல்லாகப் பயன்படுத்துவதை இன்றும் காணலாம். இது தெலுங்கில் ஆவ் - ஆவு - ஆகு என வினையாகவும் ஆவ் - ஆவு - ஆபு என செ.குன்றா வினையாகவும் திரிந்து வழங்கி வருகிறது. தெ. ஆகு = நில். ஆகண்டி = நில்லுங்கள்.
ஆன்கன்று	ஆன்கன்றுāṉkaṉṟu, பெ, (n.) ஆவின் (பசுவின்); கன்று; calf, cow-calf [மா → மான் → ஆன் + கன்று.]

ஆன்காவலன்	ஆன்காவலன்āṉkāvalaṉ, பெ, (n.) 1. ஆனிரைகளைக் காப்பவன்; protector of the cow. 2. வணிகப்பிரிவினன் (வைசியன்); (சூடா);; vaisya. [மா → மான் → ஆன் + காவலன்.]
ஆன்பொருந்தம்	ஆன்பொருந்தம்āṉporundam, பெ, (n.) கருவூரைச் சார்ந்த ஆறு ஆன் பொருநை; river Anporumai, near Karür. [ஆன் + பொருநை. பொருநை → பொருந்தம் – திரிபு. வஞ்சி மாநகரத்தருகிலுள்ள ஆறும், ஆன் பொருநை, ஆனி, வானி, ஆன்பொருந்தம் தண் பொருநை எனப்படும் (அபி. சிந்);.]
ஆன் பொருநை	ஆன் பொருநைāṉporunai, பெ, (n.) 1. கரூருக்கு அருகில் காவிரியுடன் கலக்கும் சிற்றாறு; river Āṉporunainear Karur. 2. வஞ்சி மாநகரததிற்கருகில் ஓடும் ஆறு - (ஆனி, வானி, ஆன் பொருந்தம், தண் பொருநை எனப் பிற பெயர்களாலும் சுட்டப்படுவது.);; river near Vanji. [ஒருகா. ஆல் → ஆன் → ஆனுதல் = நிறைந்து விரிந்து செல்லுதல். பொருநை = கரைபொருது செல்வது. ஆன் பொருநை → ஆன் பொருந்தம் = வெள்ளம் நிறைந்து விரிந்து கரைபொருது செல்லும் ஆறு. இனி, கான் பொருநை → ஆன் பொருநை என்றுமாம்.] ஆன் பொருநை என்னும் பெயர் தமிழகத்துப் பல ஆறுகளுக்கும் பெயராக இருத்தலின் ஆற்றைக் குறிக்கும் பொதுப்பெயராகவே இதனைக் கொளத்தகும்.
ஆன்மா	ஆன்மாāṉmā, பெ, (n.) ஆனாகிய மா, (பசு);; soul. ஒ.நோ. அரிமா, கரிமா. முதன் முதலாய் மாந்தனால் வளர்க்கப்பட்ட விலங்கு ஆன்மா. [ஆ → ஆன் + மா - ஆன்மா (ஒ.மொ.253);] முதற்காலத்தில், இந்திணையுயிர்களும் ஒன்றாகவே கருதப்பட்டன, என்பது, மாக்கள் என்னும் பன்மைப் பெயர் இருதிணைக்கும், கணவன் அலவன் என்னும் ஆண்பாற் பெயர்கள் அஃறிணைக்கும் வழங்குவதாலும், தொல்காப்பியத்திற் கூறும் விரவுப் பெயராலும் பிறவற்றாலும் அறியப்படும். 'ஆன்மா' என்னும் பெயர் பிற்காலத்தில் இருதிணையுயிர்களையும் குறித்தற்குரிய பொதுச்சொல்லாகக் கொள்ளப்பட்டது. 'மா' என்னும் பெயர் (பசு); (மாடு); உயிர் என்று இருபொருள் தருவதுபோன்று ஆன்மா என்னும் பெயரும் தரும். ஆன்மாவைப் பசு என்று மொழிபெயர்த்துச் சிவனைப் பசுபதியென்றனர் வடநூலார். ஆரியர் இந்தியாவிற்கு வரு முன்னமே ஆன்மா என்னுஞ் சொல் தமிழர்க்கிருந்தது. ட animos, soul. ஆன்மா என்னும் வடிவமே பண்டைத் தமிழ் நூல்களில் வழங்கப்பட்டிருப்பதாலும், அது animos என்னும் இலத்தீன் வடிவத்தை ஒத்திருப்பதாலும் அச்சொல் ஆரிய மொழியிற் பிற்காலத்து வந்ததென்று மாக்சுமுல்லர் கூறுவதாலும் ஆன்மா, பசு என்னும் சொற்கள் ஒரு பொருளவாய் இருத்தலாலும், ஆரியர் வருமுன்பே சைவம் இந்தியாவில் இருந்ததினாலும் பிறவற்றினாலும் "ஆன்மா' என்பது தமிழ்ச் சொல்லேயென்பது துணியப்படும். (ஒ.மொ.253);,
ஆன்மெழுகு	ஆன்மெழுகுāṉmeḻugu, பெ, (n.) ஆனிரைகளின் சாணம்; cow dung (தைலவ.தைல.); [ஆன் + மெழுகு. தரை மெழுகப் பயன்படும் சாணம் மெழுகு எனப்பட்டது.]

ஆன்வல்லவர்	ஆன்வல்லவர்āṉvallavar, பெ, (n.) ஆனிரைகளை மேய்க்கும் முல்லை நில மக்கள்; inhabitants of forest pasture tracts, cowherds. (சூடா.);. [ஆன் + வல்லவர். வல்லவர் = செய்தொழில் திறன் பெற்றோர்.]
ஆன் வல்லோர்	ஆன் வல்லோர்āṉvallōr, பெ, (n.) ஆன் வல்லவர் பார்க்க;see anvallavar. [ஆன் + (வல்லவர்); → வல்லோர்.]
ஆன்ற	ஆன்ற1āṉṟa, பெ.எ. 1. பண்புகளால் நிறைந்த, ஒள்ளிய, மாண்புற்ற; excellent, grand, splendid. "ஆன்ற தவச் செந்நெறி" (பெரியபு.திருநாவு.41);. 2. அடங்கிய; having grown calm, owing to deep learning. "ஆன்ற பெரியா ரகத்து" (குறள்.694);. ம. ஆன்ற. [ஆல் → ஆன்ற. ஆலுதல் = நிறைதல். ஆன்ற = நற்பண்புகளால் நிறைந்திருத்தல், நிறைந்து நிலை கொள்ளுதல், அடங்கியிருத்தல்.]
ஆன்றல்	ஆன்றல்1āṉṟal, பெ, (n.) 1. அகலம் (திவா.);; extension, width, breadth. 2. நீங்குதல்; vanishing. [அகல் → அகல்தல் → அகன்றல் → ஆன்றல்.] ஆன்றல்1āṉṟal, பெ, (n.) 1. மாட்சிமை (தி.வா.);; greatness, dignity 2. மிகுதி (திவா.);; abundance, copiousness. [ஆனுதல் = நிறைதல், மிகுதல். ஆல்தல் = ஆன்றல்.]
ஆன்றவர்	ஆன்றவர்āṉṟavar, பெ, (n.) 1. அறிஞர், அறிவிற் சிறந்தோர்; erudite scholars. nobel men wise persons. "ஆன்றவர் அடக்கம் கற்றுத்துறை போய சான்றோர்" (கலித். 32); (மணி. 2,34);. 2. தேவர் (பரிபா. 19,3);; gods, heavenly beings.
ஆன்றார்	ஆன்றார்āṉṟār, பெ, (n.) ஆன்றவர் பார்க்க (குறள். 413);;see an ravar. [ஆன்றவர் → ஆன்றார்.]

ஆன்று	ஆன்றுāṉṟu, வி.எ. (vbl.ppl.) 1. நிறைந்து; filed having been full. "பாடான்றவிந்த பனிக்கடல்" (மதுரைக். 629);. 2. விரிந்து; stretched out, extended. "ஓசனை யளவை யான்று" (கந்தபு. நகரழி.1);. 3. நீங்கி; be removed. "ஒலி யான்று" (கலித்.121);. [அகன்று → ஆன்று.]
ஆன்றோர்	ஆன்றோர்āṉṟōr, பெ, (n.) ஆன்றவர் பார்க்க;see anravar. [ஆன்றவர் → ஆன்றோர்.]
ஆன்றோள்	ஆன்றோள்āṉṟōḷ, பெ, (n.) நற்பண்புகளால் நிறைந்த பெருமகள், மாண்புடையவள்; lady of exalted character. "ஆன்றோள் கணவ" (பதிற்றுப். 55);. [ஆலுதல் = நிறைதல். ஆல் → ஆன்றோள்.]
ஆன	ஆனāṉa, சு.பெ.எ. (dem. adj.) அந்த; that. "ஆன காலை யரிய னாடொனா" (கந்தபு. தெய்வ.213);. [அ → ஆ → ஆன. அங்கண் → அங்ஙனே → ஆன என்றுமாம்.]
ஆனகதுந்துபி	ஆனகதுந்துபிāṉagadundubi, பெ, (n.) 1. போர்ப்பறை; war-drum. 2. கண்ணனின் தந்தைக்குரிய பெயர்களுள் ஒன்று; ஆனக துந்துபி முழங்க அவருடைய பிறந்தநாள் கொண்டாடப்பட்டமையால் பெற்ற சிறப்புப் பெயர் (பாரத.திரௌ.58);; Vasudeva, Krishna's father, whose birth was celebrated amongst celestials by the beating of drums. ஆனகம் பார்க்க;see anagam. [ஆனகம் + துந்துபி.]
ஆனகம்	ஆனகம்āṉagam, பெ, (n.) 1. ஒருகண் பெருமுரசு, போர் முரசு; drum with one side. "ஆனகம் பல முழங்க" (பாரத. சூது.56.); 2. துந்துபி, படகம் (பிங்.);; kettle drum. 3. மேக முழக்கம்; din of the clouds. [ஆல் → ஆன் → ஆனகம். ஆலுதல் = ஒலித்தல்.]
ஆனஞ்சு	ஆனஞ்சுāṉañju, பெ, (n.) ஆனைந்து பார்க்க;see analndu. "இகவா னஞ்சு மாடி" (கம்பரந். 25); [ஆன் + ஐந்து - ஆனைந்து → ஆனஞ்சு.]

ஆனத்துமீன்	ஆனத்துமீன்āṉattumīṉ, பெ, (n.) 1. குழம்பு செய்வதற்குரிய மீன்; fish meant for cooking. 2. தூண்டிலில் பிடிபட்ட பெரிய மீன்; large fish caught in the net. (முகவை. மீனவ.); [ஆணம் + அத்து + மீன் = ஆணத்து மீன் → ஆனத்து மீன் (கொ.வ.);.] ஆணம் பார்க்க;see ānam
ஆனதும்பி	ஆனதும்பிāṉadumbi, பெ, (n.) கடல் மீன் வகை; pinkish marine fish, Dactyleperus erientalis.
ஆனந்தக்கண்ணீர்	ஆனந்தக்கண்ணீர்āṉandakkaṇṇīr, பெ, (n.) மகிழ்ச்சிப் பெருக்கின் அடையாளமாய் வெளிப்படும் கண்ணீர்; tears or joy. (செ.அக.); "உலப்பிலா வானந்தக் கண்ணீர் தருவரால்" (திருவாச.17,2);. [ஆனந்தம் + கண்ணீர் = மகிழ்ச்சிப் பெருக்கால் கடைக்கண் விளிம்பில் சிலிர்க்கும் கண்ணீர்த்துளி ஆனந்தக் கண்ணீர் என்பர். ஆனந்தம் -வடதமிழ்ச் சொல்.] ஆனந்தம் பார்க்க;see anandam
ஆனந்தக்கரப்பான்	ஆனந்தக்கரப்பான்āṉandakkarappāṉ, பெ, (n.) தினவெடுப்பதும் சொறிந்த பின் எரிச்சல் தருவதுமாகிய ஒருவகைக் கரப்பான் நோய்; eruption which causes an agreeable sensations when it is scratched but a burning sensation soon after. (செ.அக.); [ஆனந்தம் + கரப்பான். ஆனந்தநோயால் விளையும் கரப்பானாக இருக்கலாம்.]
ஆனந்தகரம்	ஆனந்தகரம்āṉandagaram, பெ, (n.) மகிழ்ச்சி தரக்கூடியது; that which delights or exhilarates. "பாடுவது ஆனந்த கரம்" (பிராம.வ.); (செ.அக.);. [ஆனந்தம் + கரம். கருத்தல் = செய்தல். கருத்தல் என்னும் செந்தமிழ்ச்சொல் வடபுலத்தில் மட்டும் வினைச்சொற் பொருளில் ஆளப்பெற்று தென்னகத்தில் நாளடைவில் வினைச்சொல்லாக ஆளப்பெறாமையின் வடதமிழ்ச் சொல்லாயிற்று. வடபுலத்திலிருந்து தென் பால் குடியேறிய மக்கள் இச்சொல்லாட்சிகளைத் தொடர்ந்து ஆள நேர்ந்தது. மகிழ்ச்சிகரம் என்னும் சொல்லாட்சியை ஒப்புநோக்குக. மகிழச் செய்வது மகிழ்த்தி → மகிழ்ச்சி எனத் திரிந்திருத்தலான் மகிழ்ச்சிகரம் என்னும் சொற்கூட்டு முற்றிலும் வேண்டாதது. இது போன்றே.ஆனந்தகரமும் தமிழுக்கு வேண்டாத சொற்கூட்டு என்க.]
ஆனந்தகானம்	ஆனந்தகானம்āṉandakāṉam, பெ, (n.) வீடு பேறளிக்கும் என நம்பப்படும் காசி மாநகர்; Benares, as the place for attaining celestial bliss. (செ.அக);. "ஆனந்த கானந் தொடுத்திங்குளவான சைவத் தானம் பலவும்" (திருவிளை. கல்லானை.8);. [ஆனந்தம் + கானம். கானம் = சோலை, ஊர்.]
ஆனந்தகுறுவை	ஆனந்தகுறுவைāṉanduguṟuvai, பெ, (n.) ஒருவகை நெல்; a kind of paddy. (செ.அக.);.

ஆனந்தத்தாண்டவம்	ஆனந்தத்தாண்டவம்āṉandattāṇṭavam, பெ, (n.) தில்லைக்கூத்தனின் நாட்டிய வகைகளுள் ஒன்று; ecstatic dance of Śiva, as exhibited in the shrine at Chidambaram. [ஆனந்தம் + தாண்டவம்.]
ஆனந்த தீர்த்தர்	ஆனந்த தீர்த்தர்āṉandatīrttar, பெ, (n.) வேதாந்தக் கொண்முடிபுகளில் துவைதம் என்னும் இருமைக் கோட்பாட்டினை வகுத்தருளிய மாத்துவாச்சாரியார்; Madhvacharya, exponent of the Dvaita school of Vedantic Philosophy. (செ.அக.);. [ஆனந்தம் + தீர்த்தர்.]
ஆனந்தப்பையுள்	ஆனந்தப்பையுள்āṉandappaiyuḷ, பெ, (n.) 1. கணவன் இறந்ததால் மனைவி மெலிந்து வருந்துவதைக் கூறும் புறத்துறை (பு.வெ. 10,13);; theme expressing emaciation and lament of a wife on her husband's bereavement. 2. பிரிவால் வருந்தும் தலைவன் தலைவியர் துயரமிகுதியைப் பாட்டுடைத் தலைவனின் நாட்டுடனும் ஊருடனும் சாரத்திச் சொல்வதாகிய நூற்குற்றம். (யாப். வி. 96, பக். 523);; fault in poetical composition, in which a patron's city or country is associated with the place where the lover became separated from his mistress. (செ.அக.);. (யாப்.வி. 96 பக்.523); [ஆனந்தம் + பையுள். (ஒரு பொருட்பன்மொழி); பையுள் = துயரம். ஆனந்தம் = கேடு, அழிவு, துன்பம். ஆனந்தம்2 பார்க்க;see ānandam2.] ஆனந்தக்களிப்பு என்றாற்போல் ஆனந்தப் பையுள் ஒரு பொருட்பன்மொழியாய் ஒருபொருளின் மேல் இருசொல்லடுக்கி வந்தது. நந்துதல் என்னும் சொல் செழித்தல் கெடுதல் என்னும் முரண்படு பொருள் தருவது போன்றே ஆனந்தம் என்பதும் முரண்படு பொருள் தந்தது. ஆல் - நந்தம் - செழிப்புடன் நிறைந்தது, கேடு அல்லது அழிவுடன் சார்ந்தது. (தீமை நிறைந்தது); என முரண்பொருள் தந்து நின்றது.
ஆனந்தபயிரவி	ஆனந்தபயிரவிāṉandabayiravi, பெ, (n.) பண்வகைகளுள் ஒன்று; specific musical mode. [ஆனந்தம் + பயிரவி. பயிர்தல் = அழைத்தல், விளித்தல், வேண்டுகோள் விடுத்தல் இப்பொருள்களில் பாடப்படும் பண் வகை.]
ஆனந்தபைரவம்	ஆனந்தபைரவம்āṉandabairavam, பெ, (n.) மருத்துவச் சூரணம், சிந்தூர வகை; medicated mineral powder (செ.அக.); ஆனந்த பைரவம் வருதிரிதோசம் போகும். (பதார்த்த.1209);. [ஆனந்தம் + பைரவம்.]
ஆனந்த பைரவி	ஆனந்த பைரவிāṉandabairavi, பெ, (n.) பண் வகைகளுள் ஒன்று; specific musical mode. (செ.அக.);. [ஆனந்தம் + பைரவி. ஆனந்த பயிரவி பார்க்க;see ānnanda payiravi.]

ஆனந்தம்	ஆனந்தம்1āṉandam, பெ, (n.) 1. பெருமகிழ்ச்சி, பேரின்பம்; felicity, rapturous joy, bliss. "ஆனந்தம்மே யாறா வருளியும்" (திருவாச.2, 106);; 2. மிகுதி பெருக்கம்; excess, abundance. ம. ஆனந்தம்; தெ., க. ஆனந்த;பாலி. ஆனந்த [ஆல் + தந்து + அம் = ஆனந்தம், அம்சொல்லாக்க ஈறு. ஆலுதல் = நிறைதல், பொருந்துதல், பெருகுதல், நல் → நன்று → நந்து = பெருகுதல், செழித்தல். நன்று பெரிதாகும். (தொல்.); நந்துதல் = செழித்தல். மகிழ்தல். "தீங்கனி மரம் நந்த" (கலித்.);.] நந்து, நந்தி, நந்தன், நந்தனார் என்னும் பெயர்களை ஒப்பு நோக்குக. ஆல் + நந்து - ஆநந்து இடையில் லகர மெய்த் தொக்கது. நந்துதல் என்னும் செந்தமிழ்ச் சொல் வழக்கு வட தமிழில் பல்கி தென் தமிழில் சில்கியதால் வடசொல் போன்ற பொய்த் தோற்றம் தருகிறது. ஆதலின், ஆனந்தம் செவ்விய தமிழ் வழக்கே என்க. ஆல் என்பதனடியாகப் பிறந்த ஆருர் (பெரிய ஊர். ஆர் + ஊர் ஆரோசை (ஏற்றிப்பாடும் இசை, அமரோசை என்பதன் எதிர்ச்சொல்); ஆகிய சொல்லாட்சிகளை ஆல் + நந்தம் என்னும் வழக்குடன் ஒப்புநோக்குக. இனி வடமொழியாளர் a + nanda எனச் சொற். கூட்டுவது பொருத்தமன்று. வடமொழியில் 'ஆ' என்னும் முன்னொட்டு எல்லைப் பொருளிலும் வெற்றசையாகவும், எதிர்மறை குறித்தும் நிற்பதன்றிப் பெருக்கப் பொருளிலும் நிறைதற் பொருளிலும் வருதலின்றாம். ஆ பார்க்க;see a;:நந்துதல் பார்க்க;see nandu. ஆனந்தம்2āṉandam, பெ, (n.) 1. சுவடு, அழிவு ... பொருள் ... பொருள்
ஆனந்தமயம்	ஆனந்தமயம்āṉandamayam, பெ, (n.) 1. இன்பம் நிறைந்தது; that which is full of bliss, replete with happiness. "ஆனந்தமயமான வாதியை" (தாயு. திருவருள்வி.3); 2. ஐங்கோசத்துள் (பஞ்சகோசம்); ஒன்று (ஆனந்தமய கோசம்);; inner most sheath o! the soul. (சி.சி.பர.மாயாடு);. "போற்று மானந்த மயமல்லாது" (த.நி.போ.பக்.284, பா. 264);. [ஆனந்தம் + மயம். மய்யம் → மயம்]
ஆனந்தமூலி	ஆனந்தமூலிāṉandamūli, பெ, (n.) கஞ்சாங்குல்லை, மயக்கமூட்டும் கஞ்சா என்னும் பயிர்; hemp, for it produces joy by intoxication. (சங்.அக);. [ஆனந்தம் + மூலி. மூலி → மூலிகை. மகிழ்ச்சிவெறி கொள்ளச் செய்வதால் ஆனந்தமூலி எனப்பட்டது.]
ஆனந்தவயிரவம்	ஆனந்தவயிரவம்āṉandavayiravam, பெ, (n.) மருத்துவப் பொடி (சூரணம்); சிந்தூரவகை; medicated mineral powder, plumbi orcidumrubram (செ.அக.);. [ஆனந்தம் + வயிரவம். ஆனந்தம் = மிகுதி, வயிரவம் = ஆற்றல்மிக்கது.]
ஆனந்தவருவி	ஆனந்தவருவிāṉandavaruvi, பெ, (n.) ஆனந்தக் கண்ணீர்ப் பெருக்கு. (செ.அக.);; tears of joy. [ஆனந்தம் + அருவி.]

ஆனந்தவல்லி	ஆனந்தவல்லிāṉandavalli, பெ, (n.) கோழித்தலைக் கந்தகம் (மூ.அ.);; prepared arsenic. [ஆனந்தம் + வல்லி.]
ஆனந்தவுவமை	ஆனந்தவுவமைāṉandavuvamai, பெ, (n.) மிக இழிந்த பொருளுடன் ஒப்பிடுவதனாலாகிய உவமைக் குற்றம் (புறநா.60. உரை.);; fault of comparing great things with petty ones. [ஆனந்தம் + உவமை. ஆனந்தம் = கெடுதி, குற்றம். ஆனந்தம்2 பார்க்க;see ānandam2]
ஆனந்தன்	ஆனந்தன்āṉandaṉ, பெ, (n.) பேரின்பத்தின் உறைவிடமான சிவபெருமான்; being the Supreme, Biss. "அத்தன் ஆனந்தன்" (திருவாச. 17:5);. 2. அருகன்; Ahal. (சூடா.);. [ஆல் + நந்து + அன் - ஆனந்தன். ஆனந்தம்' பார்க்க;see anandam1.]
ஆனந்தி-த்தல்	ஆனந்தி-த்தல்āṉandittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) மகிழ்தல்; to feel joyful, to be glad (வின்);. [ஆல் + -நந்து → ஆனந்து, ஆனந்தி.]
ஆனம்	ஆனம்1āṉam, இடை. (part.) எழுத்துச் சாரியை; term used to designate some letters of the Tamil alphabet for facility of pronunciation. (தொல். சொல்.296 உரை). [அனம் → ஆனம்.] ஆனம்2āṉam, பெ, (n.) கள், மதுவகை; toddy, any intoxicating liquor. (W.);. [ஆல் + அம் - ஆலம் → ஆனம். ஆல் = நீர், நீராளமாக இருப்பது. ஒருகா. பானம் → ஆனம்.] ஆனம்3āṉam, பெ, (n.) 1. தெப்பம்; float, raft. 2. மரக்கலம் (திவா.);; ship, vessel, boat. [யா - பரத்தல், செல்லுதல். யானம் → ஆனம். இயவு = பாதை, செல்லுதல். இயவு → யா, இது ஏ, ஏகு எனவும் திரியும்.] ஆனம்4āṉam, பெ, (n.) பருமை, பெரியது; loftiness, that which is big. [அகல் → ஆல் → ஆலம் → ஆனம்.]
ஆனமானமாய்	ஆனமானமாய்āṉamāṉamāy, பெ.எ. (adj.) சிறப்பாக, பெருமளவுக்கு, நன்றாக; property, iπ a propet manner. காரியத்தை ஆனமானமாய்ச் செய்யவில்லை (இ.வ.); (செ.அக.);. [ஆன + மானம் + ஆய். ஆனம்4 → ஆன = பெருமளவுக்கு; மானமாய் = பெருமைப்படும் வகையில்.]

ஆனமானவன்	ஆனமானவன்āṉamāṉavaṉ, பெ, (n.) சிறந்தவன்; worthy, respectable person (W.);. [ஆனமானம் + அன்.]
ஆனமை	ஆனமைāṉamai, பெ. (n.) ஆனதன்மை; condition or state of having become. "ஆனமையான் மேலான" (சி.சி.8.23);. (த.சொ.அக.);. [ஆகு → ஆகிய → ஆகியமை → ஆகினமை → ஆயினமை → ஆனமை = தொகுத்தல் திரிபு..]
ஆனவன்	ஆனவன்āṉavaṉ, பெ. (n.) 1. எழுவாய் வேற்றுமை ஆண்பாற் சொல்லுருபு; expletive ending of a masc. sing noun. "தந்தையானவன் முனனரெய்தி" (கந்தபு. மார். 8);. 2. நண்பன்; friend. உனக்கு ஆனவன் ஆகாதவன் கிடையாதா? (உ.வ.);. ம. ஆனவன். [ஆகியவன் → ஆயினவன் → ஆனவன்.]
ஆனவாசி	ஆனவாசிāṉavāci, வி.எ. (adv.) ஆனதினால்; since, for that reason. அவன் புத்திமானானவாசி உன் சூதைக் கண்டுகொண்டான் (இ.வ.);. [ஆகிய → ஆயின → ஆன. வாய்ப்பு → வாய்ச்சி → வாசி (கொ.வ.);.]
ஆனவாள்	ஆனவாள்āṉavāḷ, பெ. (n.) தக்கார்; manager (of a temple); (S.1. 1. iv, 88.). ம. ஆனவாள்;தெ. ஆனவாளு. [ஆ → ஆனம் = பெரியது, பெருமை. ஆனம் + ஆள்.]
ஆனன்	ஆனன்āṉaṉ, பெ. (n.) ஆனேற்றை ஊர்தியாகக் கொண்ட சிவபெருமான்;šva, the sider on the bull. (தேவா. 1029, 2);. [ஆன் + அன். ஆன் = ஆனேறு, காளை.]
ஆனா	ஆனா1āṉā, பெ. (n.) 1. நீங்காத; unceasing. ஆனாத்துயரம். [அகலாத → ஆலாத → ஆனாத → ஆனா.] ஆனா2āṉā, பெ.எ. 1. அடங்காத; boundless; "நம்பற்பாலானாப் பேரன்புமிக" (பெரியபு. தடுத்தாட். 115);. 2. கெடாத; imperishable. "ஆனா அமுதே" (கந்தரனு. 25);. ம. ஆனா. [ஆலுதல் = பொருந்துதல், நிற்றல், அடங்குதல், தடுத்தல், கெடுத்தல், ஆல் + ஆ – ஆலா → ஆனா.]

ஆனாமை	ஆனாமை1āṉāmai, பெ. (n.) 1. நீங்காமை; not ceasing. "ஆனாமை யாயகில் நிகிலபேதம் அனைத் தினுள்ளும் தானாகி" (தாயு. பன்மாலை.5);. 2. கெடாமை; not decaying or perishing, perpetual. [அகலாமை → ஆலாமை → ஆனாமை.] ஆனாமை2āṉāmai, பெ. (n.) கடைக்குளம் (உத்திராடம்);; 21st naksatra (W);
ஆனாயநாயனார்	ஆனாயநாயனார்āṉāyanāyaṉār, பெ. (n.) அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களுள் ஒருவர்; canonised Saiva Saint. (பெரியபு.); [ஆன் + ஆயன் - ஆனாயன் + நாயன் + ஆர்.]
ஆனாயன்	ஆனாயன்āṉāyaṉ, பெ. (n.) மாடு மேய்க்கும் இடையன்; ஆயன்; man of the cow-herd caste "ஆனாயனா னானை" (திவ். பெரியதி. 5,6,3);. ம. ஆனாயன் [ஆன் + ஆயன்.]
ஆனால்	ஆனால்āṉāl, இடை. (conj.) 1 முதலில் சொன்ன பொருளுக்கு மாற்றாக வேறொரு பொருள் பின்வரும் என்பதனைக் காட்டும் இடைச்சொல், ஆயின்; but. 2. ஆகையால்; because. "அருளலா தணுவுமசைந்திடாதானால்" (அருட்பா. அருட் பெருஞ். ஆடி 976);. [ஆகின் → ஆயின் → ஆயினால் → ஆனால்.]
ஆனாலும்	ஆனாலும்āṉālum, இடை. (conj.) ஆயினும் (தாயு. சுகவாரி. 5.);; however, although, notwithstanding the fact that. [ஆகின் → ஆயின் → ஆயினாலும் → ஆனாலும்.]

ஆனி	ஆனி1āṉi, பெ. (n.) கரூர்க்கு அருகிலுள்ள ஆன் பொருநை என்னும் ஆறு. (பிங்.);; fiver near Karur. [ஆன்பொருநை → ஆனி (மரூஉ மொழி);.] ஆனி2āṉi, பெ. (n.) 1. தமிழ் ஆண்டுமாதத்தின்படி மூன்றாம் மாதமாகக் கருதப்படும் ஆடவை மாதம்; third month of the Tamil calendar (June–July);. 2. மூல நாண்மீன் (திவா.);; 19th naksatra. ம. ஆனி [ஆனி = விளைச்சல் ஒராண்டில் முடிந்த ஒரு சுற்றினைக் குறிக்கும் சொல். ஆலுதல் = சுற்றுதல். ஆல் - ஆனி (ஒரு சுற்று); ஆடவை பார்க்க;see adavai.] ஆனி3āṉi, பெ. (n.) தீங்கு, கேடு; injury; destruction, ruin. (செ.அக.);. "நின்பிள்ளை மேனிக் கானி வந்திலது" (கம்பரா. இரணிய 84);. Skt. hani. [அல் – ஆல் – ஆவி – ஆனி.]
ஆனிக்காலாவதி	ஆடவைக்கருந்தலை ஆனிக்காலாவதிāṉikkālāvadi, பெ. (n.) ஆடவை (ஆனி); மாதத்தோடு முடிவடையும் கோடைப் பருவ அறுவடைக் காலம்; harvest season which extends to the end of Ani. [ஆனி + காலம் + அவதி.]
ஆனித்தூக்கம்	ஆனித்தூக்கம்āṉittūkkam, பெ. (n.) ஆடவை (ஆனி); மாதத்தில் கடலில் காணப்படும் அமைதி (யாழ்ப்.);; calm prevailing on the sea in the month of Anl. [ஆனி + தூக்கம். தூக்கம் = செயற்பாடற்ற அமைதியான தோற்றம்.]

ஆனியம்	ஆனியம்1āṉiyam, பெ. (n.) விடியலிலிருந்து மறுநாள விடியல் வரை கணக்கிடப்படும் ஒரு நாள் (பிங்);; solar day from sunrise to sunrise. 2. அந்திப் பொழுதிலிருந்து மறுநாள் அந்திப்பொழுது வரை கணக்கிடப்படும் ஒரு நாள்; lunar day (செ.அக.);. "பயன் கெழு வெள்ளி ஆனியநிற்ப" (பதிற்றுப்: 69, 14);. ஆலுதல் = சுற்றுதல். ஒ.நோ. ஆலவட்டம். [ஆலு → ஆலி → ஆனி. (ஒரு நாளின் சுற்று);.] ஆனியம்2āṉiyam, பெ. (n.) பருவம் (சூடா.);; season. (செ.அக.);. [ஆல் → ஆலு → ஆலி → ஆனி → ஆனியம் - ஒராண்டில் சுழன்று வரும் பருவம்.] ஆனியம்3āṉiyam, பெ. (n.) ஆநியம் பார்க்க;see aniyam. ம. ஆனியம். [ஆனி = நாள். ஆனியம் = நாட்படி.]
ஆனிரை	ஆனிரைāṉirai, பெ. (n.) ஆக்களின் மந்தை; herd of cows. "ஆனிரை மேய்க்க நீ போதி" (திவ்.பெரியாழ். 2,7,1);. [ஆன் + நிரை = ஆனிரை. நிரை = கூட்டம், மந்தை.]
ஆனிலை	ஆனிலைāṉilai, பெ. (n.) 1. ஆக்களைக்கட்டிவைக்கும் அல்லது அடைத்து வைக்கும் கொட்டில்; cow shed, cow stall. "ஆனிலை ... உமிழ் வோடிரு புலனுஞ் சோரார்" (ஆசாரக்.33);. 2. கருவூரிலுள்ள சிவன் கோயிலின் பெயர்; name of the Siva shrine at Karur. (தேவா. 929. 6.);. [ஆனிலை = ஆக்களின் தொழுவமாக இருந்த இடத்தில் எழுந்த கோயிலும் அப்பெயர் பெற்றிருக்கலாம்.]
ஆனிலையுலகம்	ஆனிலையுலகம்āṉilaiyulagam, பெ. (n.) ஆனுலகு பார்க்க;see anulagu. "மேல தானிலை யுலகத் தானும்" (புறநா.6);. [ஆனிலை + உலகம்.]
ஆனீர்	ஆனீர்āṉīr, பெ. (n.) ஆவின் சிறுநீர், உச்சில் (கோமூத்திரம்);; urine of the cow. "ஆனீர் கண்கழு உக் காணப்பட்டான்." (இரகு.யாக 98);. [ஆ + நீர் = ஆநீர் → ஆனீர்.]

ஆனும்	ஆனும்1āṉum, வி.எ. (adv.) ஆயினும்; also, at least, yet. "ஐந்தை யனைத்தானு மாற்றிய காலத்து." (நாலடி. 329);. [ஆயினும் – ஆனும்.] - ஆனும்2āṉum, இடை. (conj.) ஆவது; either…. or "எட்டானும் பத்தானும் இல்லாதார்க்கு" (சீவக. 1549);. [ஆகு → ஆகினும் → ஆயினும் → ஆனும்.]
ஆனுலகு	ஆனுலகுāṉulagu, பெ. (n.) கண்ணன் வாழ்வதாகக் கருதப்படுவதும் கோலோகம் என்று குறிக்கப்படுவதுமாகிய மேலுலகப் பகுதி; part of heaven, called Gologan identified with Krishna's Heaven. (செ.அக.);. [ஆன் + உலகு.]
ஆனேறு	ஆனேறுāṉēṟu, பெ. (n.) காளை, எருது; bull, male of the cow. "ஆனே றூர்ந்தோன்" (சிலப். 30,141); [ஆன் + ஏறு. ஏறு = ஆணினம். ஆனேறு = ஆவினத்துள் ஆணினமாகிய காளை.]
ஆனை	ஆனை1āṉai, பெ. (n.) யானை; elephant. "ஆனையாய்க் கீடமாய்" (திருவாச. 8,14);. ம. ஆன; க., து. ஆனெ;தெ. ஏனுக. ஏனை பார்க்க;see ēnai. [ஏனை → யானை → ஆனை.] ஆனை2āṉai, பெ.எ. (adj.) பெரியது என்னும் பொருளில் ஆளப்படும் பெயரெச்சம்; noun used as adj. in the sense of big, large, tall, great, etc. [யானை - ஆனை.]
ஆனைக்கண்	ஆனைக்கண்āṉaikkaṇ, பெ. (n.) அறப்பழுத்த அல்லது அளிந்து போன பழத்தின் மேல் காணப்படும் முட்டைக் கரும்புள்ளி; round, black-spots appearing on fruits when they are over-ripe or spoiled. (W); -பலாப்பழம், ஆனைக்கண் பட்டது. [ஆனை + கண். யானைக்கண் பார்க்க.]
ஆனைக்கண்ணி	ஆனைக்கண்ணிāṉaikkaṇṇi, பெ. (n.) அத்திமரத்தினிளந்தளிர்; tender leaves of Atti, (சா.அக); [ஆனை + கண்ணி.]

ஆனைக்கரடு	ஆனைக்கரடுāṉaikkaraḍu, பெ. (n.) யானையறுகு படர்ந்த கரட்டு நிலம். (இ.வ.);; hard soil occupied by large Bermuda grass. [யானை → ஆனை. யானை அறுகம்புல் சுருக்கமாக ஆனை என வழங்கும். ஆனை + கரடு → யானைக்கரடு. யானையறுகு பார்க்க.]
ஆனைக்கள்ளி முளையான்	ஆனைக்கள்ளி முளையான்āṉaikkaḷḷimuḷaiyāṉ, பெ. (n.) இலைகளில்லாத செதும்புப் பூண்டு வகை; leafless fleshy plant. [யானை → ஆனை + கள்ளி + முளையான். ஆனை2 பார்க்க See anai2. கள்ளிபோல் இலைகளற்றது. பூண்டுபோல் முளைத்த அளவில் படர்வது. யானைக்கள்ளி முளையான் பார்க்க;]
ஆனைக்கற்றலை	ஆனைக்கற்றலைāṉaikkaṟṟalai, பெ. (n.) சாம்பல்நிறக் கடல்மீன் வகை; greyish marine fish. Umbrina macroptera. (செ,அக.); [யானை ஆணை + கற்றலை. ஆனை2 பார்க்க;see ānni2]
ஆனைக்கற்றாழை	ஆனைக்கற்றாழைāṉaikkaṟṟāḻai, பெ. (n.) அமெரிக்க நாட்டு வகை சார்ந்த நீண்ட கற்றாழை; American aloe (mish.); Agave Americana. (செ.அக.);. [யானை → ஆனை + கற்றாழை. ஆனை2 பார்க்க;see ānai2]
ஆனைக்கா	ஆனைக்காāṉaikkā, பெ. (n.) திருவரங்கத்தின் அண்மையில் உள்ள சிவன் கோயில்; Siva shine on the island of Thiruvarangam (Srirangam);. திருவானைக்காவல் (தேவா. 1185.2);. [யானை → ஆணை + கா. திருவானைக்கா பார்க்க;see Tiruvānalkkā.]
ஆனைக்காக	ஆனைக்காகāṉaikkāka, பெ. (n.) யானை இலச்சினை பொறித்த பழங்காலச் செப்புக்காசு; small ancient copper coin bearing the impression of an elephant. (W.);. [யானை → ஆணை + காசு. ஆனை2 பார்க்க. see ānai2]
ஆனைக்காயம்	ஆனைக்காயம்āṉaikkāyam, பெ. (n.) ஆனைப் பெருங்காயம் பார்க்க;see anai-p-peruñgayam (W.);. [யானை → ஆணை + பெருங்காயம் - ஆனைப் பெருங்காயம் -ஆனைக்காயம்.]
ஆனைக்காரன்	ஆனைக்காரன்āṉaikkāraṉ, பெ. (n.) யானைப்பாகன்; elephant keeper, mahout. ம. ஆனக்காரன். [யானை → ஆணை + காரன் - ஆனைக்காரன்.]
ஆனைக்காரை	ஆனைக்காரைāṉaikkārai, பெ. (n.) ஒதியமரம்; goom pain (L);. ஒதி பார்க்க;see Odi [யானை → ஆணை + காரை.]

ஆனைக்கால்	ஆனைக்கால்āṉaikkāl, பெ. (n.) 1. யானைக்கால் நோய்; elephantiasis, Cohin leg. 2. வீடுகளின் இறப்பிலும் (இறவாணம்); சுவரிலும் நெட்டு வாக்கில் பதிக்கப்பட்ட மழைநீர் வடிகால் பெருந்தூம்பு; large tube fixed on the walls on roofs for rain water to drain. ம. ஆனக்கால்; க. ஆனெகாலு; தெ. ஏனுக காலு;து. ஆனெகார். [யானை → ஆனை + கால் 1. யானையின் கால் போன்று கால் வீங்கும் நோய். 2. ஆனை2 பார்க்க;see anai யானைக்கால் பார்க்க;see yānai–k-kāl.]
ஆனைக்குப்பு	ஆனைக்குப்புāṉaikkuppu, பெ. (n.) சதுரங்க விளையாட்டு; chess, as having elephants for rooks. "ஆனைக்குப் பாடுவாரைப் போலே" (ஈடு 10, 3, 9); [யானை → ஆனை + குப்பு. ஒருகா. குப்பி → குப்பு. சதுரங்க விளையாட்டில் யானையைக் குறிக்கும் காய்களின் பெயர் விளையாட்டின் பெயராயிற்று.]
ஆனைக்குரு	ஆனைக்குருāṉaikkuru, பெ. (n.) மரவகை; species of cinnamon ம. ஆனக்குரு [யானை → ஆனை + குரு. ஆனை2 பார்க்க;see anai2]
ஆனைக்குருகு	ஆனைக்குருகுāṉaiggurugu, பெ. (n.) அன்றில் (நாமதீப.);; anril bird. [ஆனை + குருகு.]
ஆனைக்குருந்தோட்டி	ஆனைக்குருந்தோட்டிāṉaikkurundōṭṭi, பெ. (n.) மயிர் மாணிக்க மரம்; twiner with beautiful flowers, country mallow. [ஆனை + குரு + தோட்டி.]
ஆனைக்குழி	ஆனைக்குழிāṉaikkuḻi, பெ. (n.) யானையைப் பிடிக்க அது வரும் இடங்களில் தோண்டி வைக்கும் குழி; 'elephant—pit', a pit for entrapping and capturing wild elephants. ம. ஆனைக்குழி. [ஆனை + குழி.]
ஆனைக்குன்றிமணி	ஆனைக்குன்றிமணிāṉaikkuṉrimaṇi, பெ. (n.) மஞ்சாடி; red-wood. [யானை → ஆனை + குன்றிமணி = ஆனை2 பார்க்க;see ānai2]
ஆனைக்கூடம்	ஆனைக்கூடம்āṉaikāṭam, பெ. (n.) யானை கட்டும் இடம் : யானைத் தொழுவம் : elephant stable. 2. யானைத் தொழுவங்களின் மீது இடப்படும் வரி வகை; tax on elephant stable. (SII.ii. 115);. ம. ஆனைக்கூடம். [யானை → ஆனை + கூடம்.]

ஆனைக்கெளுத்தி	ஆனைக்கெளுத்திāṉaikkeḷutti, பெ. (n.) துதிக்கையால் வளைத்துப் பிடிப்பது போன்று தான் விழுங்க நினைக்கும் இரையைத் தன் உடலால் வளைத்துப் பற்றிக் கொள்வதாகக் கருதப்படும் மீன் வகை (இ.வ.);; fish which, it is believed, twins round its prey as an elephant's trunk round a tree, species of macrones. (செ.அக.);. [யானை → ஆனை + கெளுத்தி.]
ஆனைக்கொம்பன்	ஆனைக்கொம்பன்āṉaikkombaṉ, பெ. (n.) 1. வெள்ளிய நீண்ட நென்மணிக் கதிர்களைக் கொண்டதும் கன்னித் (புரட்டாசி); திங்களில் விதைத்து ஆறு திங்களில் அறுவடை செய்யப்படுவதுமாகிய நெல் வகை; species of paddy sown generally in Puratiâci and reaped in six months, and having long, thin, white grains. (G.Tn.D.153);. 2. வாழை வகை; a species of plantain. ம. ஆனைக்கொம்பன். [யானை → ஆனை + கொம்பன். ஆனை2 பார்க்க;see anai2]
ஆனைக்கொம்பு	ஆனைக்கொம்புāṉaikkombu, பெ. (n.) யானையின் கொம்பு பார்க்க; elephant tusk.
ஆனைக்கோடன்சுரை	ஆனைக்கோடன்சுரைāṉaikāṭaṉcurai, பெ. (n.) யானையின் துதிக்கை போன்று நீண்டு காணப்படும் பேய்ச் சுரைக்காய்; bitter snake-gourd, bearing fruit resembling an elephants tusk (l.c.);. [யானை → ஆனை + கோடன் + கரை. கோடன் = வளைந்த துதிக்கை.]
ஆனைக்கோரை	ஆனைக்கோரைāṉaikārai, பெ. (n.) பெருங்கோரைப் புல் வகை; elephant grass. யானை → ஆனை + கோரை. ஆனை2 பார்க்க;see ānai2.]
ஆனைச்சப்பரம்	ஆனைச்சப்பரம்āṉaiccapparam, பெ. (n.) ஆனைமேல் தவிசு; howdah with canopy. [ஆனை + சப்பரம்]
ஆனைச்சாத்தன்	ஆனைச்சாத்தன்āṉaiccāttaṉ, பெ. (n.) கரிக்குருவி; king crow. "கீசுகீசென் றெங்கும் ஆனைச்சாத்தன் கலந்து" (திவ்.திருப்பா.7);. [யானை – ஆனை + சாத்தன். சாத்தன் = வணிகன். ஆனை2 பார்க்க;see ānai2.] [ஆனைச்சாத்தன் = பெரிய வணிகன். கரிக்குருவி வலம் போனால் பெருஞ்செல்வராகலாம் என்னும் பழங்கால நம்பிக்கையால் கரிக்குருவியை ஆனைச் சாத்தன் என்றனர்.]
ஆனைச்சிரங்கு	ஆனைச்சிரங்குāṉaicciraṅgu, பெ. (n.) பெரிதாகக் கொப்பளிக்கும் சிரங்கு வகை; vascular eruption. [யானை - ஆனை + சிரங்கு. ஆனை2 பார்க்க;see ānai2]

ஆனைச்சிலந்தி	ஆனைச்சிலந்திāṉaiccilandi, பெ. (n.) ஒருவகை நோய்; a kind of scabies. ம. ஆனைச்சிலந்தி (ஒருவகை அம்மை நோய்); [ஆணை + சிலந்தி]
ஆனைச்சீரகம்	ஆனைச்சீரகம்āṉaiccīragam, பெ. (n.) பெருஞ்சீரகம்; anise. [யானை - ஆனை + சீரகம். ஆனை2 பார்க்க;see ānai2.]
ஆனைச்சுண்டை	ஆனைச்சுண்டைāṉaiccuṇṭai, பெ. (n.) 1. மலைச் சுண்டைக்காய்; Indian currant tomato. 2. ஒருவகை சுண்டைக்காய்; hairy night shade. ம. ஆனச்சுண்ட [யானை → ஆணை + சுண்டை ஆனை2 பார்க்க;see ānai2.]
ஆனைச்செவியடி	ஆனைச்செவியடிāṉaicceviyaḍi, பெ. (n.) 1. ஆனைச் செவி போன்ற பெரிய காது; elephant's ear, elephants lobes. 2. ஒரு பூண்டு; plant (சா.அக);. [ஆனை + செவி + அடி.]
ஆனைச்சேவகன்	ஆனைச்சேவகன்āṉaiccēvagaṉ, பெ. (n.) யானை வீரன்; elephant trooper. யானைப் படைத்தலைவன்; commander of an elephant corps. (Insc.); [ஆனை + சேவகன்.]
ஆனைசேனை	ஆனைசேனைāṉaicēṉai, பெ. (n.) மிகுதி (வின்);; great quantity. [ஆனை + சேனை.]
ஆனைச்சொறி	ஆனைச்சொறிāṉaiccoṟi, பெ. (n.) பெருஞ்சொறி, சிரங்கு; virulent type of scabies. ஆனை2 பார்க்க;see ānai2. [ஆனை + சொறி.]
ஆனைத்தடிச்சல்	ஆனைத்தடிச்சல்āṉaittaḍiccal, பெ. (n.) 1. மெல்லிலை படர்கொடி வகை (ட);; smooth leaved fish bone climbers. 2. புளி நறவை (மூ.அக.);; bristly trifoliate vine. 3. புளி அரணைப்பூண்டு; a kind of plant. (சா.அக.);. [ஆனை + தடிச்சல், ஆனை2 பார்க்க;see ānai2.]
ஆனைத்தடிப்பு	ஆனைத்தடிப்புāṉaittaḍippu, பெ. (n.) ஒரு பூண்டு வகை; plant (W.);. [ஆனை + தடிப்பு. ஆனை2 பார்க்க;see anai2.]

ஆனைத்தாள்	ஆனைத்தாள்āṉaittāḷ, பெ. (n.) மதகு; sluice. "அகவாயிலுள்ளதுக் கெல்லாம் ஆனைத் தாளிறே திருக்கண்கள்" (ஈடு,6,1,7);. [யானை → ஆனை + தாள். யானைக்கால் போன்றவடிகால் மதகு யானைத்தாள் எனப்பட்டது.]
ஆனைத்திசை	ஆனைத்திசைāṉaittisai, பெ. (n.) திசை பெருந் திசையாகக் கருதப்படும் வடதிசை (சங்.அக);; north, as the great quarter (astrol.); [யானை → ஆனை + திசை. ஆனை2 பார்க்க;see anai2.]
ஆனைத்திப்பிலி	ஆனைத்திப்பிலிāṉaittippili, பெ. (n.) கொடிவகை; elephant-pepper climber. [யானை → ஆணை + திப்பிலி. .ஆனை2 பார்க்க;see anai2.]
ஆனைத்தீ	ஆனைத்தீāṉaittī, பெ. (n.) எவ்வளவு உண்டாலும் அடங்காப் பசியைத் தூண்டும் யானைத்தீ என்னும் நோய்; disease in which no amount of food appeases the hungar which is abnormal. (மணிமே. பதி. 66);. [யானை → ஆனை + தீ. ஆனை2 பார்க்க;see anai2.]
ஆனைத் தும்பிக்கை	ஆனைத் தும்பிக்கைāṉaittumbikkai, பெ. (n.) 1. யானையின் துதிக்கை; elephant's trunk, proboscis. 2. ஆனைத்தூம்பு பார்க்க;see ānai–t-tūmbu. [யானை → ஆணை + தும்பிக்கை. தூம்பு + கை → தும்பிக்கை → தும்பிக்கை. தூம்பு = துளையுள்ள நீண்ட குழல்.]
ஆனைத்தும்பை	ஆனைத்தும்பைāṉaittumbai, பெ. (n.) பெருந்தும்பை; large species of white deadnettle. [யானை → ஆணை + தும்பை. ஆனை2 பார்க்க;see ānai2.]
ஆனைத்தூம்பு	ஆனைத்தூம்புāṉaittūmbu, பெ. (n.) யானையின் தலை வடிவிலமைந்த நீர் விழுங் குழாய்; gargoyle shaped like the head and trunk of an elephant. (செ.அக.);. [யானை → ஆணை + தூம்பு.]
ஆனைத்தெல்லு	ஆனைத்தெல்லுāṉaittellu, பெ. (n.) படர் கொடி வகை; climber. Entada Scandens. [யானை → ஆனை + தெல்லு. ஆனை2 பார்க்க;see anai.]
ஆனைத்தொழில்	ஆனைத்தொழில்āṉaittoḻil, பெ. (n.) செயற்கரிய பெருஞ்செயல்; Herculian labour. mighty task. இவன் "பெரிய ஆனைத் தொழிலைச் செய்யா நிற்க" (ஈடு, 7, 4, 3);. [யானை → ஆணை + தொழில். ஆனை2 பார்க்க;see anai2.]
ஆனைத்தோட்டி	ஆனைத்தோட்டிāṉaittōṭṭi, பெ. (n.) யானைத் துறட்டி (அங்குசம்);; elephant-goad. [யானை → ஆனை + தோட்டி. துறட்டி – தோட்டி.]

ஆனைந்து	ஆனைந்துā̲ṉaindu, பெ. (n.) ஆவிடமிருந்து பெற்ற ஐம்பொருள்கள் (பஞ்சகவ்வியம்);; five products of the cow. "ஆனைந்து மாடினான்" (தேவா.720.4);. [ஆன் + ஐந்து. அவை பால், தயிர், நெய், ஆனீர், சாணம் என்பன.]
ஆனைநார்	ஆனைநார்ā̲ṉainār, பெ. (n.) மரவகை (L);; elephanty rope tree. Sterculia villosa (ltr.);. [யானை → ஆனை + நார். ஆனை2 பார்க்க;see anai2 பெருநார் வகையைத் தரும் மரமாயிருக்கலாம்.]
ஆனை நெருஞ்சி	ஆனை நெருஞ்சிā̲ṉaineruñji, பெ. (n.) பெருநெருஞ்சில்; small plant, Pedalium murex (S.sh.); (மூ.அக.);. ம. ஆனயிருத்தி. [யானை → ஆனை + நெருஞ்சில் → நெருஞ்சி. யானை நெருஞ்சில் பார்க்க;see yanai nerunjil.]
ஆனைநேர்வாளம்	ஆனைநேர்வாளம்ā̲ṉainērvāḷam, பெ. (n.) கழிச்சலுக்காகப் பயன்படுத்தும் ஓர் வகை நேர்வாளச் செடி; a kind of Indian croton plant used as a purgative. [ஆனை + நேர்வாளம்.]
ஆனை நொச்சி	ஆனை நொச்சிā̲ṉainocci, பெ. (n.) கருநொச்சி; black notchy, willow leaved justicia (சா.அக.);. [ஆனை + நொச்சி.]
ஆனைப்படுவன்	ஆனைப்படுவன்ā̲ṉaippaḍuvaṉ, பெ. (n.) அக்கி நோய் வகை; a kind of scabies. (W);. [ஆணை + படுவன். ஆனை2 பார்க்க;see ānai2.]
ஆனைப்பலா	ஆனைப்பலாā̲ṉaippalā, பெ. (n.) மலைக் கொஞ்சில்; wild durian (சா.அக.);. [ஆனை + பலா.]
ஆனைப்பனை	ஆனைப்பனைā̲ṉaippaṉai, பெ. (n.) கூந்தற்பனை; elephants palm. (சா.அக);. [ஆனை + பனை.]
ஆனைப்பார்வை	ஆனைப்பார்வைā̲ṉaippārvai, பெ. (n.) யானை தன் பகைவனைத் தேடும் கீழ் நோக்கிய கூரிய பார்வை; downward glance, as of an elephant when bent on mischief. [ஆனை + பார்வை.]

ஆனைப்பிச்சான்	ஆனைப்பிச்சான்āṉaippiccāṉ, பெ. (n.) ஒருபூண்டு; plant (W);. [ஆனை + பிச்சான்.]
ஆனைப்பிடுக்கு	ஆனைப்பிடுக்குāṉaippiḍukku, பெ. (n.) ஒரு வகை அண்ட நோய்; a kind of chronic disease. (சா.அக.);. [ஆனை + பிடுக்கு.]
ஆனைப்பிடுக்கு மரம்	ஆனைப்பிடுக்கு மரம்āṉaippiḍukkumaram, பெ. (n.) ஒருவகை மரம். இதன் காய் பெரியது; a kind of tree. (சா.அக.);. [ஆனை + பிடுக்கு + மரம்.]
ஆனைப்பிரண்டை	ஆனைப்பிரண்டைāṉaippiraṇṭai, பெ. (n.) ஒருவகைப் பெரும் பிரண்டை; a species of pirandai. (சா.அக.);. [ஆனை + பிரண்டை.]
ஆனைப்புல்	ஆனைப்புல்āṉaippul, பெ. (n.) 1. ஆனைக்கோரை பார்க்க;see äna-k-körai. 2. சம்பங் கோரை; a kind of grass. ம. ஆனப்புல் [ஆனை + புல்.]
ஆனைப்புளி	ஆனைப்புளிāṉaippuḷi, பெ. (n.) பப்பரப்புளி; baobah, [ஆனை + புளி. ஆனை2 பார்க்க;see anai2.]
ஆனைப்புளியாரை	ஆனைப்புளியாரைāṉaippuḷiyārai, பெ. (n.) பெரும் புளியாரை; sorrel plant. [ஆனை + புளியாரை.]
ஆனைப்பெருங்காயம்	ஆனைப்பெருங்காயம்āṉaipperuṅgāyam, பெ. (n.) யானைகளுக்கான பெருங்காயக் கலவை மருந்து; medicinal preparation of asafoetida for elephants. (செ.அக.);. [ஆனை + பெருங்காயம்.]
ஆனைப்பேன்	ஆனைப்பேன்āṉaippēṉ, பெ. (n.) கத்தரிச் செடியிலுண்டாகும் பூச்சி வகை; plant louse, found on the brinjal plant. (W);. [ஆணை + பேன். ஆனை2 பார்க்க;see anai2.]

ஆனைமஞ்சள்	ஆனைமஞ்சள்āṉaimañjaḷ, பெ. (n.) ஒரு பூண்டு வகை; plant (W.);. [ஆனை + மஞ்சள். ஆனை2 பார்க்க;see ānai2.]
ஆனைமடு	ஆனைமடுāṉaimaḍu, பெ. (n.) ஆழமான நீர் நிலை; 2. ஊர்ப்பெயர்; place name. [ஆனை + மடு.]
ஆனைமடை	ஆனைமடைāṉaimaḍai, பெ. (n.) செய்நஞ்சு (கௌரி பாடாணம்);; a kind of arsenic. [ஆனை + மடை.]
ஆனைமயிர்க்காப்பு	ஆனைமயிர்க்காப்புāṉaimayirkkāppu, பெ. (n.) யானையின் வால் மயிரால் செய்தணியும் காப்பு; bracelets made of the hair of an elephant's tail. (W.); [ஆனை + மயிர் + காப்பு.]
ஆனைமல்லி	ஆனைமல்லிāṉaimalli, பெ. (n.) ஆனைமல்லிகை பார்க்க;see anaimalligai. [ஆனை + மல்லி.]
ஆனைமல்லிகை	ஆனைமல்லிகைāṉaimalligai, பெ. (n.) பெருமல்லிகை; a big veriety of Jasmine. (சா.அக.);. [ஆனை + மல்லிகை.]
ஆனைமலை	ஆனைமலைāṉaimalai, பெ. (n.) 1. மதுரைக்கு வடக்கில் யானை போன்று தோற்றமளிக்கும் ஒரு வறண்ட நீள்குன்று; a long, bare, elephant shapped rock near Madurai. (தேவா. 858.1);. 2. கோவை மாவட்டத்தின் தென்புறத்திலுள்ள தொடர் குன்றுகள்; Anai malais, a range of mountains in Coimbatore district. ம. ஆனமல [ஆனை + மலை.]
ஆனைமீக்குவம்	ஆனைமீக்குவம்āṉaimīkkuvam, பெ. (n.) கருமருது வகை; leathery winged myrobalan. [யானை → ஆனை + மீக்குவம்.]
ஆனைமீன்	ஆனைமீன்āṉaimīṉ, பெ. (n.) பெருமீன் வகை (சூடா.);; huge fish. [ஆனை + மீன். ஆனை2 பார்க்க;see anai2.]

ஆனைமுகன்	ஆனைமுகன்āṉaimugaṉ, பெ. (n.) 1. பிள்ளையார்; Ganesa as the elephant-faced god. "யானை முகன் ஆதியரை யர்ச்சிக்க" (சைவச. பொது. 500);. 2. யானைமுக அரக்கன்; Gaja - mukha Asura. ம. ஆனமுகன் [யானை → ஆனை + முகன்.]
ஆனைமுள்	ஆனைமுள்āṉaimuḷ, பெ. (n.) ஒருமுட்செடி; plant, Acacia latronum. ம. ஆனமுள்ளு. (பெரிய முள்ளுள்ள ஒரு காட்டுக் கொடி]
ஆணையச்சு	ஆணையச்சுāṇaiyaccu, பெ. (n.) யானை இலச்சினை பொறித்த பொற்காசு; gold coin bearing the figure of an elephant (I.M.P. Tp. 117);. ம. ஆனயச்சு [ஆனை + அச்சு. அச்சு = அச்சடிக்கப்பட்ட காசு.]
ஆனையடி	ஆனையடிāṉaiyaḍi, பெ. (n.) நெடுகவும் கிடையாகவும் சதுரங்க ஆட்டத்தில் யானைக்காய் செல்லும் நிலை; vertical and horizontal movements, the movements of the elephant of took in the game of chess. ம. ஆனச்சுவடி, ஆனையடி. [ஆனை + அடி. அடி = பாதம், கால்.].
ஆனையடிக்கிழங்கு	ஆனையடிக்கிழங்குāṉaiyaḍikkiḻṅgu, பெ. (n.) கருணைக்கிழங்கு; elephant foot yam. [ஆனை + அடி + சிலந்தி]
ஆனையடிச்சிலந்தி	ஆனையடிச்சிலந்திāṉaiyaḍiccilandi, பெ. (n.) பெருஞ்சிலந்தி; malignant growth of a cancer of black or deeply pigmanted colour. [ஆனை + அடி + சிலந்தி]
ஆனையடிச் செங்கல்	ஆனையடிச் செங்கல்āṉaiyaḍicceṅgal, பெ. (n.) வட்டமான செங்கல்; a kind of circular bricks used for pillar தூண் கட்ட ஆனையடிச் செங்கல் வேண்டும். (உ.வ.);. [ஆனை + அடி + செங்கல்]
ஆனையடிப்பச்சிலை	ஆனையடிப்பச்சிலைāṉaiyaḍippaccilai, பெ. (n.) ஆனையடிப்பூண்டு பார்க்க;see analyagi-p-pundu.

ஆனையடியப்பளம்	ஆனையடியப்பளம்āṉaiyaḍiyappaḷam, பெ. (n.) விருந்துகளில் இடப்படும் பெரிய அப்பளம் (இ.வ.);; large meal water of the size of an elephant's foot (Loc.);. [ஆனை + அடி + அப்பளம்.]
ஆனையர்க்குளா	ஆனையர்க்குளாāṉaiyarkkuḷā, பெ. (n.) கடல் மீன் வகை; marine fish (Loc.);. [ஆனை + அறக்குளா - அர்க்குளா. அறக்குளா, மீன்களுள் சற்றுப் பெரிய வகை மீனாய் இருக்கலாம். யானை அறக்குளா பார்க்க;see yani arakkula]
ஆனையரசாணை	ஆனையரசாணைāṉaiyaracāṇai, பெ. (n.) மணமேடையில் அரசாணைப் பானைகளுக்கருகில் வைக்கப்படும் யானை குதிரை யாளி போன்ற களிமண் பொம்மைகள் (இ.வ.);; clay images of elephant, horse, yali etc., to decorate marriage platform. (Loc.);. [ஆனை + அரசாணை.]
ஆனையறுகு	ஆனையறுகுāṉaiyaṟugu, பெ. (n.) அறுகம்புல்லின் வகை; a species of grass. [ஆனை + அறுகு. ஆனை2 பார்க்க;see anai2.]
ஆனையறையும்புள்	ஆனையறையும்புள்āṉaiyaṟaiyumbuḷ, பெ. (n.) யானையைக் கொன்று தின்பதாகக் கருதப்படும் ஒரு பெரும் பறவை; fabulous bird, said to be able to devour an elephant. (W.);. மறுவ. ஆனையிறாஞ்சிப்புள். [ஆனை + அறையும் + புள்.]
ஆனையாடு-தல்	ஆனையாடு-தல்āṉaiyāṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) குழந்தைகள் உடம்பை முன்னும் பின்னுமாக அல்லது பக்கவாட்டில் அசைத்தாடும் விளையாட்டு; to move the body from front to back, from side to side like the elephant, a movement game for the babies. [ஆனை + ஆடுதல். யானை பக்கவாட்டில் அசைவதுபோன்ற குழந்தை விளையாட்டு.]
ஆனையாள்	ஆனையாள்āṉaiyāḷ, பெ. (n.) யானை வீரன்; elephant trooper (S.I.I, ii, 221);. [ஆனை + ஆள் யானையாள் பார்க்க;see yanaiyāi.]
ஆனையிறாஞ்சிப்புள்	ஆனையிறாஞ்சிப்புள்āṉaiyiṟāñjippuḷ, பெ. (n.) ஆனையறையும் புள் பார்க்க;see anai-y-aralyum pul.
ஆனையுண் குருகு	ஆனையுண் குருகுāṉaiyuṇgurugu, பெ. (n.) ஆனையறையும் புள் பார்க்க;see ānai-y-tayum pul. (W.);.

ஆனையுரித்தோன்	ஆனையுரித்தோன்āṉaiyurittōṉ, பெ. (n.) யானைத் தோலுடுத்த சிவன் (தொன்ம);; Siva. Who stayed an elephant and wore its skin (திவா.);. [யானை → ஆனை + உரித்தோன்.]
ஆனையேற்றம்	ஆனையேற்றம்āṉaiyēṟṟam, பெ. (n.) யானையேற்றம் பார்க்க;see yānal-y-erram. [யானை – ஆனை + ஏற்றம்.]
ஆனைவணக்கி	ஆனைவணக்கிāṉaivaṇakki, பெ. (n.) ஆனைவணங்கி பார்க்க;see ānaivanangi (சா.அக.);. [ஆனை + வணக்கி.]
ஆனை வணங்கி	ஆனை வணங்கிāṉaivaṇaṅgi, பெ. (n.) 1. தேட் கொடுக்கி (மூ.அக.);; Indian turnsole. ம. ஆனவனங்கி. [ஆணை + வணங்கி.] சாம்பசிவம் பிள்ளை இதனை ஆனைவணக்கி எனக் குறிப்பிடுவார்.
ஆனை வாயன் கற்றலை	ஆனை வாயன் கற்றலைāṉaivāyaṉkaṟṟalai, பெ. (n.) 1. சாம்பல் நிறக் கற்றலை மீன்; a greish marine fish. 2. வெண்ணிறப்பொருவாக் கற்றலை மீன்; a silvery marine fish. ஆனை + வாயன் + கற்றலை.] ஒருகா: வாய் பெரிதாக இருத்தலின் பெற்ற பெயராகலாம்.
ஆனைவாலிகை	ஆனைவாலிகைāṉaivāligai, பெ. (n.) தாமரை இலை; lotus leaf. [ஆனை + வாலிகை.]
ஆனை வாழை	ஆனை வாழைāṉaivāḻai, பெ. (n.) 1. நீண்ட குலை தள்ளும் நான்கடி உயரக் குட்டை வாழை வகை; stunted plantain not more than four feet hight, and having its bunch of fruits hanging down like an elephant's trunk. 2. ஏரிகளின் முதன் மடையில் விளைவிக்கும் நெல்வகை; a species of paddy cultivated in the bed of a tank. [ஆனை + வாழை. ஆனை2 பார்க்க;see ānai2.]
ஆனைவீரர்	ஆனைவீரர்āṉaivīrar, பெ. (n.) அரசனுக்குரிய எண்வகைத் துணைவருள் ஒருவர்; one among eight Mounsellors of a king. [ஆனை + வீரர்.]

ஆனைவேக்கட்டான்	ஆனைவேக்கட்டான்āṉaivēkkaṭṭāṉ, பெ. (n.) ஒருநெல் வகை; a kind of paddy. [ஆனை + வேக்கட்டான்.]
ஆனை வேணி	ஆனை வேணிāṉaivēṇi, பெ. (n.) பொற்கொன்றை அல்லது சரக்கொன்றை மரம்; connay. (சா.அக.);. [ஆனை + வேணி.]
ஆனோன்	ஆனோன்āṉōṉ, பெ. (n.) ஆனவன்; one who became, one who happended to be. "பெற்றிடுங் குரவரானோர்" (கந்தபு. மேருப். 45);. [ஆனவன் → ஆனோன்.]
இ	இ1 i, பெ. (n.) பன்னிரு உயிரெழுத்துகளுள் மூன்றாம் உயிரெழுத்து; third letter and vowel of the Tamil alphabet, the close high front unrounded short vowel in Tamil. இற்றை மொழியியலார் இதைப் பிறப்பிடம் நோக்கி முன் அண்ணக் குவியா உயிர்க்குறில் என்பர். ம., க., தெ., து., இ. இ2 i, இடை. (part.) அண்மைச்சுட்டு; proximate demonstrative. i) அகச்சுட்டு; demonstrative base forming an integral part of a word denoting or pointing out a proximate person, place, or thing. ii) புறச்சுட்டு; demonstrative prefix. "இப்பால் உருட்டுவோன் எனவே" (சிலப்.1:6-68);. demonstrative prefix to a noun, expressing proximity of a person, place or thing actually pointed out by the hand. demonstrative prefix to a noun, its antecedent. பிரா. தா. demonstrative prefix expressing world-wide eminence. "இப்படியன் இந்நிறத்தன் இவ்வண் ணத்தன் என்றெழுதிக்
இஃகலாட்டம்	இஃகலாட்டம் ikkalaṭṭam, பெ. (n.) 1. இழுபறிப்போர்; tug of war. 2. பகைமை; enmity. க. எசலாட்ட;தெ. இக்கலாட்டமு. [இல் + கு = இஃகு → இஃகல் + ஆட்டம்.]

இஃகு	இஃகு1 iḵkudal, 21 செ.கு.வி. (v.i.) இழுத்தல்; pull, draw. க., து. இக்கு. [இல் + கு = இஃ.கு.] இஃகு2 iḵku, பெ. (n.) எஃகு; steel. [இல் + கு = இஃகு (அழுந்தப்பற்றுதல், இறுகுதல்); நன்கு இறுகிய மாழை.]
இஃது	இஃது iḵtu, சு.பெ. (pron.) இது, உயிர் முதல் சொற்களின் முன்னும் செய்யுளில் யகரமுதற் சொற்களின் முன்னும் வழங்கும் சுட்டுச் சொல்; this used before words with vowel initials and occasionally before words with 'y' initials in poetry. இஃதாவது இஃதாம்பல். இஃதியாதென்றான் (தொல். எழுத்.423 உரை). [இல் + து = இஃது. லகர மெய்யீற்றுத்திரிபு ஆய்தம்.] இ + து = இஃது எனப் புணர்க்கப்படாமை காண்க. அ. இ. உ என்னும் சுட்டெழுத்துகளின் முந்து வடிவம் ஆ ஈ ஊ என நெடுஞ்சுட்டுகளாயினும், சுட்டுச்சொல் வடிவம் அல். இல், உல் என்பனவே. அவற்றைத் திரவிடமொழிகளுள் கன்னடம் மட்டும் தக்கவைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. தமிழிலும் மெல் → மெது. பல் → பது என்றாற்போல், இல் → இது எனத் திரியுமாயினும் அசையழுத்தத்தால் லகரமெய் ஆய்தமாயிற்று.
இஃதொத்தன்	இஃதொத்தன் iḵtottaṉ, பெ. (n.) இவனொருத்தன்; this man. "ஏஎ இஃதொத்தன் நாணிலன்" (கலித்.62);. [இஃது + ஒருத்தன். ஒருத்தன் → ஒத்தன் (இடைக்குறை);.]
இஃதொத்தி	இஃதொத்தி iḵtotti, பெ. (n.) இவளொருத்தி; this woman. "அஞ்சா அழாஅ அரற்றா இஃதொத்தி என் செய்தாள் கொல்லென்பீர்" (கலித்.143);. [இஃது + ஒருத்தி. ஒருத்தி → ஒத்தி (இடைக்குறை);.]
இக்கட்டு	இக்கட்டு1 ikkaṭṭu, பெ. (n.) 1. இடுக்கண்; trouble, difficulty. இக் கட்டாம் வருவதெல்லாம் (தண்டலை.88);; 2. நெருக்கடி; strained circumstances. 3. இட நெருக்கம்; narrowness. 4. தடை; hindrance, obstacle. 5. ஏழ்மை; poverty. 6. துன்பம்; affliction. ம., க., தெ., து. இக்கட்டு. [இடுக்கண் - இடுக்கட்டு – இக்கட்டு.] இக்கட்டு2 ikkaṭṭu, பெ. (n.) உருண்டை, வெல்லக் கட்டி; jaggery, the coarse juice of sugar cane boiled and then allowed to cool. When it is hardened it is made into balls with the hand. [இக்கு + கரும்பு. இக்கு + கட்டி = இக்குக்கட்டி → இக்கட்டி → இக்கட்டு.]

இக்கணம்	இக்கணம் ikkaṇam, பெ. (n.) இப்போது, இந்த நிமயம். (பாரத. மணிமான். 74);; this moment, now. ம. இக்கணம் த. கணம் → Skt. ksara. [இ + கணம். இ = அண்மைச்சுட்டு, கணம் = கணிக்கப்படும் பொழுது.]
இக்கரி	இக்கரி ikkari, பெ. (n.) புகைக்கரி, ஒட்டடை; soot grime (சேரநா.);. ம. இக்கரி. [இல்கரி – இக்கரி.] இல்கரி பார்க்க;see ilkari.
இக்கரை	இக்கரை1 ikkarai, பெ. (n.) கடல் அல்லது ஆற்றின் ஒரு கரை; this side of the shore or bank (of a river, lagoon, etc.); "இக்கரையேறி" (திவ்.பெரியாழ். 5.3.7);. "அக்கரை மாட்டுக்கு இக்கரை பச்சை" (பழ.);. ம. இக்கர;க. இக்கரெ. [இ + கரை.] இக்கரை2 ikkarai, பெ. (n.) இந்துப்பு (ஆஅக.);; rock-salt, sodium chloride. [இளக்கு → இளக்கரை → இக்கரை. இளக்க இயல்பு அல்லது கரையும் இயல்புநோக்கி இனக்கரை என்னும் முந்துவடிவம் இக்கரை எனத் திரிந்திருக்கலாம்.]
இக்கவம்	இக்கவம் ikkavam, பெ. (n.) கரும்பு பார்க்க (மூ.அ.);;see karumbu. [இக்கு → இக்கவம்.]
இக்கன்	இக்கன் ikkaṉ, பெ. (n.) காமன் (மன்மதன்);; Cupid. (ஆஅக.);. [இக்கு = கரும்பு. இக்கன் = கரும்பு விற்கொண்ட காமன். இக்கு → இக்கன்.]
இக்கா	இக்கா ikkā, பெ. (n.) 1. கொட்டாவி; yawn. 2. விக்கல்; hiccup. [எக்கு → இக்கு → இக்கா. இக்குதல் = விக்குதல் எனவும் திரியும்.]
இக்காசில்லம்	இக்காசில்லம் ikkācillam, பெ. (n.) ஒருவகைக் கோழை நோய்; a kind of disease. [இக்கா + சில்லம்.]

இக்காபித்தம்	இக்காபித்தம் ikkāpittam, பெ. (n.) பித்தநோய் வகையுளொன்று; a kind of disease. (ஆ.அக.);. [எக்கு → இக்கு → இக்கா + பித்தம்.]
இக்காலம்	இக்காலம் ikkālam, பெ. (n.) 1. இந்தக் காலம்; the present time. 2. இப்பொழுது, இப்பொழுதைய நேரத்தில்; at this time, in this period. ம. இக்காலம். [இ + காலம் + இக்காலம்.]
இக்கிடைஞ்சல்	இக்கிடைஞ்சல் ikkiḍaiñjal, பெ. (n.) 1. இடையூறு; obstacle, trouble. 2. இடுக்கண்; affliction. இடுக்கு → இக்கு + இடைஞ்சல்.]
இக்கியந்திரம்	இக்கியந்திரம் ikkiyandiram, பெ. (n.) கரும்பாட்டும் ஆலை (ஆ.அக.);; crushing mill for sugar cane. [இக்கு + இயந்திரம்.]
இக்கிரி	இக்கிரி ikkiri, பெ. (n.) முட்செடி வகை (வின்.);; a thorny shrub. [ஒருகா. இனுக்கு → இக்கு + இலி = இக்கிலி → இக்கிரி. இனுக்கு அல்லது பற்றி ஒடிக்க இயலாத அளவுக்கு முள்ளடர்ந்த செடி.]

இக்கு	இக்கு1 ikku, இடை. (part.) தவறாகக்கொள்ளப்பட்ட ஒரு சாரியை. (தொல். எழுத்.126); false euphonic augment, affixed usu to names of months to denote the loc. as in ஆடிக்குக் கொண்டான் hence a misnomer. ['அக்கு' சாரியை பார்க்க அதன் விளக்கமே இதற்கும் ஒக்கும். இகரவீற்றுச் சொற்களுடன் குகர உருபு சேர்தலான் இடையில் பெற்ற ககர எழுத்துப்பேற்றுடன் இது ஒரு தனிச்சாரியை போல் பொய்த் தோற்றம் அளிக்கிறது.] இக்கு2 ikku, பெ. (n.) 1. இடை; waist middle. இக்கு முடிச்சு (பே.வ.);. 2. சீலையை இறுக்கிக் கட்டும் முடிச்சு; tucking in of a woman's cloth "இக்கு வைக்கு மாடை வீழ". (திருப்பு:375);. 3. ஏதம் (சம்.அக.);; danger, trouble. 4. தடை; obstruction (ஆ.அக.);. ம., க., தெ. இக்கு. [இடுக்கு - இக்கு.] இக்கு3 ikku, பெ. (n.) முள்; thorn. [இல் - (குத்துதல்); + கு - இக்கு.]
இக்குக்கொட்டு-தல்	இக்குக்கொட்டு-தல் ikkukkoṭṭudal, 15 செ.கு.வி. (v.i.) ஒலிக்குறிப்பினா லொன்றை அறிவித்தல். (தெ.ஆவ.);; beckon or draw attention by a cluck. [இக். இக் என்பன ஒலிக்குறிப்பு இடைச்சொற்கள். இக்கு + கொட்டுதல் = இக்குக்கொட்டுதல். கொட்டுதல் + ஒலித்தல். ஒ.நோ. லொச்சுக்கொட்டுதல்.]
இக்குகந்தை	இக்குகந்தை iggugandai, பெ. (n.) 1. நீர்முள்ளி; water thorn. 2. நெருஞ்சி; cow thorn. 3. நாணல்; wild sugar-cane. 4. (சா.அக.);. [இள் → இளக்கு → இக்கு + கந்தை; கரந்தை - கந்தை. கரந்தை - தூவிபோல் பரந்த வேர்முனைகளைக் கொண்ட பூண்டு வகை.]
இக்குமுடிச்சு	இக்குமுடிச்சு ikkumuḍiccu, பெ. (n.) சீலையை இறுக்கிக் கட்டும் முடிச்சு (இ.வ.);; knot used for securely tucking in a cloth at the waist, especially in garments worn by women. [இடுக்கு + முடிக்க = இடுக்குமுடிச்சு → இக்குமுடிச்சு; இடுக்குதல் = செறிவாகச் செருகுதல்.]

இக்குவாகு	இக்குவாகு1 ikkuvāku, பெ. (n.) அயோத்தியை ஆண்ட ஞாயிற்றுக்குல முதலரசன். (கலிங்.இராச. 11);; first king of the solar dynasty who ruled in Ayōdhyā. இக்குவாகு → Skt. iksváku. [இறுக்கு + வாகு = இக்குவாகு. இறுக்கு = வலிமை. வாகு = தோள் பக்கத்திலுள்ளது பாக்கம் எனப்பட்டது போல வாக்கில் (மருங்கில்); அமைந்த தோள் வாகு எனப்பட்டது. இது வடமொழியில் பாகு எனத் திரிந்தது.] இக்குவாகு2 ikkuvāku, பெ. (n.) 1. குருந்துருக்கம் பிசின். (நாநார்த்த);; konkany resin. 2. பேய்ச்சுரை; wild melon, Cucam's trigonus. [இளக்கு → இக்கு + ஆகு + இக்குவாகு.]
இக்குவிகாரம்	இக்குவிகாரம் ikkuvikāram, பெ. (n.) இக்குவிளை பார்க்க;see ikkuvilai.
இக்குவில்லி	இக்குவில்லி ikkuvilli, பெ. (n.) இக்குவில்லோன் பார்க்க;see ikkuvillón. [இக்கு + வில்லி. இக்கு = கரும்பு.]
இக்குவில்லோன்	இக்குவில்லோன் ikkuvillōṉ, பெ. (n.) காமன்; cupid (ஆஅக.);. [இக்கு + வில்லோன் = கரும்பு வில்லைக்கொண்ட காமன்.]
இக்குவிளை	இக்குவிளை ikkuviḷai, பெ. (n.) சருக்கரை; sugar. [இக்கு + விளை.]
இக்குறி	இக்குறி ikkuṟi, பெ. (n.) 1. இச்செலவு; this journey. 2. இம்முறை; this time. இக்குறிகேட்போன். 3. இவ்வடையாளம்; this mark or sign (ஆ.அக.);. ம. இக்குரி. [இ + குறி.]
இக்கூறு	இக்கூறு ikāṟu, பெ. (n.) இக்குறி பார்க்க;see ikkuri. [இ + கூறு.]

இக்கெனல்	இக்கெனல் ikkeṉal, பெ. (n.) விரைவுக்குறிப்பு; onom. expr. Of quickness."இக்கென வினைய தீயோ னிறப்ப" (கந்தபு.வரவுகேள்வி.2);. [இக், இச், இம் என்பன ஒலிக்குறிப்புச் சொற்கள். ஒலிக்குறிப்பு இங்கு விரைவு குறித்தது. ஒ.நோ. 'இம்மென்னும் முன்னே (காளமே.);.]
இக்கோ	இக்கோ ikā, இடை. (int.) வியப்பு, இரக்கம், துயரம் முதலியவற்றை உணர்த்தும் குறிப்பு (ஆஅக.); exclamation of wonder, pity, grief, etc. [அக்கோ → இக்கோ. அக்கோ = வியப்பிடைச்சொல்.]
இக	இக1 igattal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தாண்டுதல். (திவா.);; to leap over, jump over. 2. கடத்தல், வரம்பிகந்தோடி (கம்பரா.நாட்.9);; to over flow, go beyond. 3. வரம்புகடத்தல்; deviate from a rule or justice."நெறியிகந்து … நீரலசெய்யும்" (காசிகா. சிவகன்மாவாயு.28);. 4. போதல்; to depart, go away. 5. நீங்குதல்;:to leave."முனிவிகந் துயர்ந்த" (நன். சிறப்புப்பா.); 6. நடத்தல்; to walk. 7. புறப்படுதல்; to start. 8. விட்டுவிடுதல்; to abandon. 9. பிரிதல். "இகந்துறைவ ரேதிலர்" (குறள்.1130);; to leave behind, go away from. 10. பொறுத்தல். (பிங்.);; to bear, endure. ம. இகய்க்குக;மரா. இக் (செல்லுதல்);. [இய → இக. இய + செல், நட. இகத்தல் + செல்ல நேர்வதால் பிரிதல், நீங்குதல், தாண்டுதல் பொருள் சுட்டியது.]
இக-த்தல்	இக-த்தல்2 igattal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. புடைத்தல்; to beat. 2. காழ்த்தல்; to become hard, mature. 3. நெருங்குதல்; to be close together, crowd. 4. பழித்தல்; to abuse. 5. மீறுதல்; to transgresse. [இகத்தல் = நீங்குதல், விரிதல், பகுத்தல், பரவுதல், பரவுதலால் ஒன்றளை நெருங்குதல், மோதுதல், மீறுதல் பொருள்களில் புடைபெயர்ந்துள்ளது.]
இகசுக்கு	இகசுக்கு igasuggu, பெ. (n.) நீர்முள்ளி (மலை.);; white long-flowered nail dye (செ.அக.);. [இளக்கு → இக்கு. இக + சுக்கு.]

இகசேபம்	இகசேபம் igacēpam, பெ. (n.) எழுமுள்; axil-spined mulberry - (சா.அக.);.
இகடி	இகடி igaḍi, பெ. (n.) கத்தூரி மஞ்சள்; round zedoary (சா.அக.);. [இக்கு → இக்குளி → இகுளி → இகுடி → இகடி.]
இகணை	இகணை igaṇai, பெ. (n.) ஒரு மரம்; a kind of tree."இலையணி யிகணையும்" (பெருங். இலாவாண.98);. ம. இகண. [இக்கு → இக்குணி → இகுணி → இகணை.]
இகத்தாளம்	இகத்தாளம் igattāḷam, பெ. (n.) ஏளனம். (தெ.ஆ.வ.);; mockery. [இகத்தம் - இகத்தானம் - இகத்தாளம் = ஒருவனைப் பிரித்து வைத்துப் பேசுதல், எள்ளுதல்.]
இகது	இகது igadu, பெ. (n.) கரும்பு; sugar-cane (சா.அக.);. [ஒருகா. இக்கு → இகுது → இகது.]
இகந்துபடுதல்	இகந்துபடுதல் igandubaḍudal, தொ.பெ. (vbl.n) 1. தவறுதல்; erring. 2. முற்கூறிய விதியைக் கடத்தல்; transgressing. 3. பிறழுதல்; slip. [இக → இகந்து (வி.எ.); + படுதல்.]
இகந்துழி	இகந்துழி iganduḻi, பெ. (n.) தொலைவான இடம் (பழ.175);; far-off place. [இக → இகந்து (வி.எ.); + உழி.]
இகப்பு	இகப்பு igappu, பெ. (n.) பழித்தல்; insult. [இக → இகப்பு.]
இகபரம்	இகபரம் igabaram, பெ. (n.) இம்மை, மறுமை; this birth and the supposed next. "இகபரமு மெண்டிசையும்" (தேவா.48.3);. 2. இவ்வுலகம் மற்றும் மேலுலகம்; this world and the supposed next, earth and heaven. [இகம் + பரம்.]

இகபோகம்	இகபோகம் igapōgam, பெ. (n.) இவ்வுலகவின்பம்; earthly enjoyment, mundane pleasures. த. போகம் →.Skt. bhôga. [இகம் + போகம். இகம் பார்க்க; புகு – புகவு - புகா (உணவு);. புகவு - புஜ் - போகம் = நுகர்வது. புக்குதல் → முக்குதல் = உண்ணுதல்.]
இகம்	இகம்1 igam, பெ. (n.) இவ்வுலகம்; life in this world."இகமொடு பரமும்" (கந்தபு.திருவிளை. 105);; this world. (செ.அக.);. க. இக; த. இகம்; Skt. iha. [இ = அண்மைச்சுட்டு. இல் → இழ் → இகு - இகம் = இவ்வுலக வாழ்வு, இவ்வுலகம், இப்பிறப்பு. இகு = கீழ். இகம் = கீழிருப்பது. மேலுலகம் என்பதின் எதிர்.] இகம்2 igam, பெ. (n.) 1. சந்தனம்; sandal - wood 2. இண்டங்கொடி; a thorny creeper (சா.அக.);.
இகமலர்	இகமலர் igamalar, பெ. (n.) விரிமலர். (பிங்.);; full-blown flower. [இகத்தல் = நீங்குதல், விரிதல். இக + மலர் + விரிமலர்.]
இகரக்குறுக்கம்	இகரக்குறுக்கம் igaragguṟuggam, பெ. (n.) குற்றியலிகரம்; the shortened vowel, i. (த.சொ.அக.);. [இகரம் + குறுக்கம்.]
இகரம்	இகரம் igaram, பெ. (n.) 'இ' என்னும் எழுத்து; the letter 'i'. ம. இகாரம். [இ + கரம். கரம் = எழுத்துச்சாரியை.]

இகல்	இகல்1 igalludal, 3 & 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) மாறுபடுதல்; to disagree, hate, be inimical. "இன்ன காலையி னெல்லைமைந்த னிகன்று" (சேதுபு. சேதுவந்த.12);. 2. போட்டி போடுதல்; to vie. Compete. "கோதை கண்ண மாலை யோடிகலித் தோற்றாள்" (சீவக.904);; 3. ஒத்தல்; to be similar "குலிகமொ டிகலிய வங்கை" (நன்.268. மயிலை);. ம. இகற்றுக. [இகு → இக → இகல், நீங்குதலால் தோன்றும் மாறுபாடு, எதிர்ப்பு, பகைமை.] இகல்2 igal, பெ. (n.) 1. பகை (திருமுரு.5.132);; enmity, hatred, hostility. 2. போர்; battle war. "இகன்மிக நலின்று." (பரிபா.6.28. ம.இகல்);. 3. வலிமை; puissance, strength, intrepidity. "இலைப்பொலிதா ரிகல் வேந்தன்" (பு.வெ.4.14. கொளு);. 4. சிக்கு; intricacy, obscurity, involvedness.
இகல்வு	இகல்வு igalvu, பெ. (n.) 1. எதிரிடை; contrariety. 2. இகலுதல்; opposing (ஆஅக);. [இகல் → இகல்வு.]
இகலடு கற்பு	இகலடு கற்பு igalaḍugaṟpu, பெ. (n.) போர் வெல்லும் பயிற்சி; special training for warfare. "..ஆஅய். எயினன் இகலடு கற்பின் மிஞலியொடு தாக்கி" (அகம். 196);. [இகல் + அடு + கற்பு. கற்பு = கல்வி.]
இகலன்	இகலன் igalaṉ, பெ. (n.) 1. படைவீரன் (பிங்.);; warrior. 2. நரி; jackal. "இகலன்வாய்த் துற்றிய தோற்றம்" (களவழி.28);. 3. முதுநரி (பிங்.);; old jackal. 4. பகைவன்; enemy (ஆ.அக.);. [இகல் → இகலன்.]

இகலாட்டம்	இகலாட்டம் igalāṭṭam, பெ. (n.) 1. எதிராடல், வாய்ப்போர்; controversy, disputation, altercation. "=எந் நேரமும் இகலாட்டமாயிருக்கிறவன்". (W.);. 2. போட்டி; competition, rivalry. 3. போராட்டம் (ஆ.அக.);; struggle. 4. இழுபறிப்போர்; tug of war. [இகல் + ஆட்டம் - இகலாட்டம். இகல் + ஆடுதல் + இகல் செய்தல். இஃ கலாட்டம் பார்க்க;see ikkalatam.]
இகலாட்டி	இகலாட்டி igalāṭṭi, பெ. (n.) மாறுபாடுடையவள்; woman enemy. "இகலாட்டி நின்னை எவன் பிழைத்தேன் எல்லாயான்" (கலித்.108);. (சங்.இலக்.சொற்.);. [இகல் + ஆட்டி.]
இகலாட்டு	இகலாட்டு igalāṭṭu, பெ. (n.) தடகளப்போட்டி; sports. [இகல் + ஆட்டு.]
இகலி	இகலி igali, பெ. (n.) பெருமருந்து (மலை.); பார்க்க; Indian birthwort (செ.அக.);. 2. சில்லம் (சிலேட்டுமம்);; one of the three humours in the human system ie. Phlegm. [இகல் → இகலி.]
இகலியார்	இகலியார் igaliyār, பெ. (n.) பகைவர்; enemies. "இகலியார்புர மெய்தவன்" (தேவா. 75.1);. [இகல் → இகலியார்.]
இகலை	இகலை igalai, பெ. (n.) வெள்ளை; while. (சா.அக.);. [இளக்கு → இக்கு + நீர்ப்பொருள். நீர்மம், கள். நீராளமான பொருள். ஒரளவுக்கு வெளிதாகத் தோன்றுதலின் வெண்மைப் பொருள் பெற்றிருக்கலாம்.]
இகலோகம்	இகலோகம் igalōgam, பெ. (n.) இவ்வுலகம் பார்க்க;see ivvulagam. Skt ihalõka. [இவ் → இவ → இக + உலகம் = இகவுலகம் → இகலோகம். வ → க. திரிபு. உலகம் → லோகம் என வடமொழியில் திரிந்தது.]
இகலோன்	இகலோன் igalōṉ, பெ. (n.) பகைவன் (திவா.);; enemy. ம. இகலோன். [இகல் = பகைமை. இகல் + அன் = இகலன் → இகலான் → இகலோன்.]

இகழ்	இகழ்1 igal̲tal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கவனிப்பின்மை; to be careless, negligent. "பிரியாரென விகழ்ந்தேன்" (திருக்கோ.340);. இகழ்2 igal̲tal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) அவமதித்தல்; sight despise, opp. to புகழ். "இளையர் இனமுறையர் என்றிகழார்" (குறள். 698);. 2. மறத்தல்; to forget."செய்யா திகழ்ந்தார்க் கெழுமையு மில்" (குறள்.538);. ம. இகழுக. [இக → இகழ் + தாழ்தல், தாழ்த்தல், எள்ளுதல். இல் → இன் → இழ் → இகு. இளப்பம் என்பதும் நீங்குதல், விலகுதல், விலக்குதல்வினை பொருட்புடை பெயர்ந்து தாழ்வுபடுத்துதல், எள்ளுதல் பொருளாதல் காண்க.] இகழ்3 igal̲, பெ. (n.) இகழ்ச்சி; contempt reproach. "இகழறு சீற்றத் துப்பின்" (காஞ்சிப்பு.கச்சி.21);. [இக → இகழ். இகழ்1-தல் பார்க்க;see igal1.]
இகழ்ச்சி	இகழ்ச்சி igal̲cci, பெ. (n.) 1. தாழ்வு; undervaluing. 2. இகழ்வு; detraction. 3. இழிவு; dishonour. 4. உவர்ப்பு: insult. 5. ஒவ்வாமை; aversion. 6. இகழ்தல்; despise. 7. நகை; scorn. 8. நிந்தை; contempt. 9. தாழ்ச்சி; disparagement. 10. ஈனம்; baseness. 11. ஓரணி; a figure of Speech. 12. பழி; scorn. 13. குறைவு. deficiency. 14. மறதி; forgetfulness. 15. குற்றம்; fault. விழிப்பின்மை
இகழ்ச்சிக்குறிப்பு	இகழ்ச்சிக்குறிப்பு igal̲ccigguṟippu, பெ. (n.) இகழ்ச்சியைக் காட்டவருஞ் சொற்கள்; words denoting dishonour or despising. [இகழ்ச்சி + குறிப்பு.] இல. எல. எவன். எற்று. என். என்னே, ஏயே. சீச்சீ. சை. ஏஏ. என்பனவுமாம்.

இகழ்ச்சியணி	இகழ்ச்சியணி igaḻcciyaṇi, பெ. (n.) ஒன்றன் குணங் குற்றங்கள் மற்றொன்றுக்கு உண்டாகாதிருப்பதைக் கூறம் அணி. (அணியி.70.);; figure of speech in which the excellence or defect of one thing does not affect another with which it is connected e-g., the grandeur of the ocean does not attach to a cup of sea-water, nor does the fault of the lotus which closes at the sight of the moon attach to the moon. [இகழ்ச்சி + அணி.]
இகழ்ச்சியில் புகழ்ச்சி	இகழ்ச்சியில் புகழ்ச்சி igaḻcciyilpugaḻcci, பெ. (n.) அணிவகையுளொன்று. அது இகழ்ச்சியின்றிப் புகழ்தல்; figure of speech (ஆ.அக.);. [இகழ்ச்சி + இல் + புகழ்ச்சி. இல் (எ.ம.);.]
இகழ்ச்சியுட் புகழ்ச்சி	இகழ்ச்சியுட் புகழ்ச்சி igaḻcciyuṭpugaḻcci, பெ. (n.) இகழ்ச்சியும் புகழ்ச்சியும் கலந்து கூறும் அணிவகையுளொன்று; figure of speech (ஆ.அக);. [இகழ்ச்சி + உள் + புகழ்ச்சி.]
இகழ்ச்சி விலக்கு	இகழ்ச்சி விலக்கு igaḻccivilaggu, பெ. (n.) ஏதுவை யிகழ்ந்து விலக்கும் அணிவகையுளொன்று; figure of speech (ஆ.அக.);. [இகழ்ச்சி + விலக்கு.]
இகழ்ந்துரை	இகழ்ந்துரை igaḻndurai, பெ. (n.) இகழ்ச்சிச் சொல் (குறள். 182, உரை);; expression of contempt, slander (செ.அக.);. [இகழ் → இகழ்ந்து (வி.எ.); + உரை.]
இகழ்பதம்	இகழ்பதம் igaḻpadam, பெ. (n.) நெகிழ்ந்திருக்கும் செவ்வி; delicate condition. "அருங்கடிக் காவல் இகழ்பதம் நோக்கி" (அகநா.162);. [இகழ் + பதம்.]
இகழ்மலர்	இகழ்மலர் igaḻmalar, பெ. (n.) பொலிவிழந்த மலர்; faded flower. "இகழ்மலர்க் கண்ணளாத் துறப்பயான்" (கலித்.135);. [இகழ் + மலர்.]
இகழ்வார்	இகழ்வார் igaḻvār, பெ. (n.) 1. அவமதிப்பவர்; scorners, slanderers, vilifies "இகழ்வார்ப் பொறுத்த றலை" (குறள். 151);; [இகழ் → இகழ்வார் (வினையா.பெ.);.]
இகழ்வு	இகழ்வு igaḻvu, பெ. (n.) நிந்தை (திவ்.திருவாய். 3.4.1.);; contempt. Scorn, insult. (செ.அக.);. [இகழ் → இகழ்வு.]
இகழற்பாடு	இகழற்பாடு igaḻṟpāṭu, பெ. (n.) இகழப்படுகை (குறள்.192. உரை);; dishonour, disgrace, contemptibility, scorn. (செ.அக.);. [இகழ் → இகழல் + பாடு.]

இகழாவிகழ்ச்சி	இகழாவிகழ்ச்சி igaḻāvigaḻcci, பெ. (n.) புகழ்வது போலப் பழித்துக் கூறும் அணி (W.);; irony, a figure of speech in which censure is conveyed by ironical praise. (செ.அக.);. [இகழாத → இகழா + இகழ்ச்சி.]
இகழி	இகழி igaḻi, பெ. (n.) 1. கொன்றை; a flower tree. 2. கடுக்காய்; Indian gallnut (சா.அக.);. [இகழ் → இகழி.]
இகழுநர்	இகழுநர் igaḻunar, பெ. (n.) 1. பகைவர்; enemies. "இகழுந ரிசையொடு மாய" (புறநா.21. 12);; 2. இகழ்கின்றவர். (ஆ.அக.);; vilifies. [இகழ் → இகழுநர் (வினையா.பெ.);.]
இகள்(ளு)-தல்	இகள்(ளு)-தல் igaḷḷudal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மாறுபடுதல்; to be in disparity or disagreement with one. 2. எதிராடல்; wrangle. [இகல் → இகள்.]
இகளி	இகளி1 igaḷi, பெ. (n.) 1. இடி; thunder. 2. இருள்; darkness. [இகு → இகுளி → இகளி. இகுதல் = தாழ்தல், பொத்தென்று வீழ்தல், இடிந்து பொழிதல், மேகம் திரண்டு இடிதலால் கவிழும் இருள்.] இகளி2 igaḷi, பெ. (n.) வெற்றிலை;:betel leaf (சா.அக.);. [இகுல் → இருள் → இகள் → இகளி.]
இகளை	இகளை igaḷai, பெ. (n.) வெண்ணெய் (மூ.அ.);; butter. [இக → இகளை. இகத்தல்= பிரிந்து வருதல். கடையும்பொழுது தயிர்த்திரளிலிருந்து இகந்து வருதலால் வெண்ணெய் இகளை எனப்பட்டது.]
இகன்மகள்	இகன்மகள் igaṉmagaḷ, பெ. (n.) கொற்றவை; Durga. "இகன்மக ளையைகளிறு" (தக்க யாகப்170);;(செஅக);. [இகல் - இகன் – மகள். இகல் = மாறுபாடு, பகைமை பகைவரை அழிப்பவள் இகன்மகள்.]
இகன்றவர்	இகன்றவர் igaṉṟavar, பெ. (n.) பகைவர்; enemies "இகன்றவர்ச் செற்று" (பாரத.வாரணா113);. (செ.அக.);. [இகல் = பகைமை, இகல் → இகன்றவர்.]

இகனி	இகனி1 igaṉi, பெ. (n.) வெற்றிலை (மலை.);; betel. (செ.அக.);. [இகு → இகுல் → இருனி → இகனி (கொ.வ.); இகுல் = குழை. மெல்லிலை.] இகனி2 igaṉi, பெ. (n.) வெண்ணெய்; butter. (சா.அக.);. [இகளை → இகணை → இகனி.]
இகா	இகா ikā, இடை. (part.) முன்னிலையசை (கலித்.105. உரை);; poet, expletive of the 2nd pers. of verb. (செ.அக.);. [(இ + கா - இகா. இகரம் ஏவல் கருதியும் வியங்கோள் கருதியும் இசை நிரப்பவும் வரும் முன்னிலையசை உண்கா, செல்கா என்றாற் போல் கெழுதகைப் பொதுச் சொல்லாக வரும் 'கா' அசைமொழி, பால் வேறுபாடு கருதாது முன்னிலையசையாக வருவது. இரண்டும் ஒருங்கிணைந்து பெருங்கிழமையுணர்த்தும் கெழுதகைப் பொதுச் சொல் (word a endearment); ஆயிற்று.] தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வழக்கில், 'செல்லி இங்கே வாகா (வா);, நீ போகா கா (போடா டேய்); என 'கா' என்னும் முன்னிலையசை பெருக வழங்குகின்றது. வட கொங்கு வேளாளர் பேச்சிலும் இதன் பெரு வழக்கைக் காணலாம். கை என்னும் சிறுமை குறித்த சொல் பெண்மை விளியாகி கன்னடத்தில் 'கே' (ge); விளிச்சொல்லானவாறு 'கா' ஆண்மை அல்லது இருபால் வினிச்சொல்லாகப் பண்டு தொட்டே வழங்கி வருகின்றது.
இகு	இகு1 igudal, செ.கு.வி. (v.) 1. கரைந்து விழுதல்; to be eroded. "கான்யாற் றிகுகரை" (குறுந்.264);; 2. தாழ்ந்து விழுதல். to shower, to descend, as torrent. "மாரியி னிகுதரு.... கடுங்கணை" (மலைபடு 226);: (செ.அக.);. 3. இறுதல் (ஆ.அக.);; to and [இல் - துளைத்தற் கருத்து வேர்ச்சொல். இல் → இள் → இழ் → இழு → இகு. கரைந்துவிழுதல், இடிதல், ஒடிதல், இறுதல்.] இகு2 igudal, து.வி. (Aux.v.) துணைவினை; auxiliary verb. கண்டிகும். சென்றிகும். [இகு1 – இகு2] இகு3 iguttal, 18 செ. குன்றாவி, (v.t) 1. கொல்லுதல் (சூடா.);; to kill, destroy. 2. வீழ்த்துதல் (திவா.);; to throw down, to fell, as a tree. 3. தாழ்த்துதல்; to hand down loosely, as hair, lower.
இகுசி	இகுசி igusi, பெ. (n.) மூங்கில்; bamboo (சா.அக.);. [இகு1 → இகுசு → இகுசி = ஒடியும் தன்மையுடையது.]

இகுசு	இகுசு igusu, பெ. (n.) மூங்கில் (மலை);. spiny bamboo (செ.அக.);. [இகு → இகுசு.]
இகுடி	இகுடி iguḍi, பெ. (n.) காற்றொட்டி (மலை); பார்க்க; thorny caper. (செ.அக.);. மறுவ ஆதண்டன், ஆதொண்டர் காத்தொட்டி. [இகு → இகுள்1 → இகுளி → இகுடி.]
இகுத்தல்	இகுத்தல் iguttal, பெ. (n.) 1. குழைத்தல்; macerating. 2. கொல்லல்; killing, destroying life. 3. துடைத்தல்; wiping away. 4. தாழ்த்தல்; lowering. (சா.அக.);. இகு1 → இகுத்தல்.]
இகுத்துவி-த்தல்	இகுத்துவி-த்தல் iguttuvittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) மடையடைத்தல்; to close, as by sluice. "ஏரி கட்டி இகுத்துவித் தோமானோம்" (S.I.I.iii.9);; [இகுத்தல் → இகுத்துவிடு → இகுத்துவி = தாழ அடைத்துச் சேமித்தல்.]
இகுதரல்	இகுதரல் igudaral, பெ. (n.) தாழ்ந்துவிடுதல்; get lowered, falling down. [இகு + தரல் = இகுதலாகிய செயற்பாடு தருதல் அல்லது எய்தப்படுதல்.]
இகுந்தகம்	இகுந்தகம் igundagam, பெ. (n.) ஐங்கணுக் கள்ளி; a kind of euphorbin genus, with five points (சா.அக);. [இகு3 → இகுந்து → இகுந்தகம். இகு = திரட்சி.]
இகுப்பம்	இகுப்பம் iguppam, பெ. (n.) 1. திரட்சி; boulder like the formation of a mountain side. "இருங்க லிருப்பத் திறுவரை சேராது" (மலைபடு:367);. 2. தாழ்வு (பெருங்.இலாவண. 20.34);: low spirit [இகு → இருப்பம். தாழ்தலால் திரண்டு நிற்றல்.]
இகுப்பு	இகுப்பு iguppu, பெ. (n.) வாசிப்பு; reading. [இகு→ இகுப்பு = உட்பொருள் காணுதல்.]
இகுபறல்	இகுபறல் igubaṟal, பெ. (n.) அறுதியையுடையநீர்; tear. "என் கண்போல் இகுபறல் வாரும் பருவத்தும் வாரார்" (கலித்.33);. [இகுபு + அறல் = இகுபறல்.]

இகும்	இகும்1 igum, 18 செ.குன்றா.வி. (v.t.) செய்யுளில் ஆளப்படும் தன்மைப்பன்மை வினைமுற்று; pl. first person finite verb. "கண்டிகும் அல்லமோ கொண்க நின்கேளே". (ஐங்குறு.121);. [இகு → இகும் (தன்.ப.வி.மு.);.] இகு + தாழ்த்தல், இருத்தல் பொருள்படும் வினையடிச் சொல். கண்டிகும் கேட்டிகும் என்பவை கண்டிருக்கிறோம். கேட்டிருக்கிறோம் எனப் பொருள்படும் பண்டைத் தமிழ் வினைமுற்றுகள் ஒ.நோ. உண்கு → உண்கும். இகும்2 igum, இடை. (part) முன்னிலையசை; poet expletive of 2nd pers of verbs. "மெல்லம் புலம்ப கண்டிகும்" (தொல்.சொல்.276. உரை);, (செ.அக.); [இகும் = இக்காலத்திய "முடியும்" என்னும் வினைமுற்றுப் போன்று முடித்தோம் எனப் பொருள் காட்டும் பழைய வினைமுற்று. இதுவே நாளடைவில் முன்னிலை அசைமொழியாயிற்று. இகுதல் = தாழ்ந்துவிழுதல், எல்லாம் முடிதல், செயற்பாட்டு முடிவு காணுதல் கண்டு + இகும் = கண்டிகும் கண்டுமுடித்தாயிற்று.]
இகுர்-தல்	இகுர்-தல் igurtal, 21 செ.கு.வி. (v.i.) 1. முளைத்தல்; to sprout, germinate. 2. மொட்டு அரும்புதல்; to bud. க., து. இகுர்.
இகுரி	இகுரி iguri, பெ. (n.) 1. மரக்கலம்; boat ship. 2. வழக்கு; custom, usage. (செ.அக);. [ஒருகா.இகுளி → இகுரி. இகுளி உட்குடைவுள்ள மரக்கலம்.]
இகுல்	இகுல் igul, பெ. (n.) 1 முளை; sprout 2. அரும்பு; bud. 3. குழை, மெல்லிலை, தளிர்; tender shoot [உகுல் → இகுல்.]
இகுவான்	இகுவான் iguvāṉ, பெ. (n.) தமையன்; elder brother. (ஆ.அக.);. [ஒருகா. மிகுவான் → இகுவான்.]
இகுவை	இகுவை iguvai, பெ. (n.) வழி (உரி.நி);; path (செ.அக.);. [இயவு வழி. இயவை → இயுவை → இகுவை.]

இகுள்	இகுள்1 iguḷ, பெ. (n.) தோழி; women's confidante"எனக்கிகுளா யென்னைப் பெற்றவளாய்" (திவ்.திருவாய்.6.3.9); (செ.அக.);. [இகு → இகுள் = தாழ்தல், குள்ளமாதல், வடிவத்தில் சிறுத்திருத்தல், இளையவன், இளையவள்.] இகுளை பார்க்க;see igulai. இகுள்2 iguḷ, பெ. (n.) 1. இடி; thunderbolt "இகு டனித்தனி கான்றன" (இரகு.ஆற்று.4);. (செ.அக.);. 2. ஆரல் மீன்; greenish or sand-eel - Rhynchobdetta aculeata (சா.அக.); [இரு1 → இருள். இகுளி பார்க்க;see iguli.]
இகுளி	இகுளி iguḷi, பெ. (n.) 1. இடி (பிங்.);; thunderbolt. 2. கொன்றை (மலை.);; cassia (செ.அக.);. 3. உட்குழிவுள்ள மரக்கலம்; portoon. [இகு → இகுள் → இகுளி.]
இகுளை	இகுளை iguḷai, பெ. (n.) 1. தோழி (தொல்.சொல்.400. உரை);; woman's confidante 2. சுற்றம் (பிங்.);; kindred; relative. 3. நட்பு (சூடா.);; friendship (செ.அக.);. 4. கார்த்திகை நாள். (ஆ.அக.);. [இகு → இகுள் → இகுளை. இகுதல் - தாழ்தல், குள்ளமாதல், சிறிதாதல் இருளை - தன்னினும் இளைய தோழி.]
இகுளைத்தோழி	இகுளைத்தோழி iguḷaittōḻi, பெ. (n.) இகுளையாகிய தோழி; female attendent younger by age. "இகுளைத்தோழியிஃது என்னெனப் படுமோ" (நற்.332);. [இகு → இகுள் → இகுலன + தோழி. இகுளை → தாழ்வு, சிறுமை, தன்னினும் அகவையிற் குறைந்த தோழி.] தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தில் இச்சொல் இவளே எனத் திரிந்து வழங்குகிறது. என்ன இவளே, வா. இவளே, போ இவளே, சொல்லு இவளே என்பன போன்ற சொல்லாட்சிகளைக் கல்லா மக்களின் அன்றாட வழக்கில் இன்றும் காணலாம். இகுலை → இகுளே → இவுளே → இவளே. (கொ.வ.);.
இகேசுவரம்	இகேசுவரம் iācuvaram, பெ. (n.) சிவத்தலங்களாயி ரத்தெட்டனுளொன்று; one of the Siwa shrines. [உகே → இகே + ஈசுவரம்.]

இகை-தல்	இகை-தல் igaidal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கொடு; to give. 2. நட; to proceed (ஆ.அக.);. [ஈ → ஈகு → ஈகை → இகை. ஈகை பார்க்க; ஈன் → ஈ என வெளிப்படற் கருத்திலிருந்து வெளியிற் செல்லும் நடத்தற் பொருளும் பிறத்தல் காண்க.]
இங்கண்	இங்கண் iṅgaṇ, பி.எ. (adv.) இவ்விடம்; this place. "இங்கண் மாஞாலத்து" (திவ்.திருவாய்.9.2.8);; [இ + கண். கண் = இடம். இடப்பரப்பு.]
இங்கம்	இங்கம்1 iṅgam, பெ. (n.) 1. குறிப்பு (நாநார்த்த);; implied idea. 2. புலக்குறும்பு (நாநார்த்த);; mannerism. 3. இயங்கு பொருள் (நாநார்த்த);: movable things. 4. அறிவு (சேதுபு.); knowledge, intelligence (செ.அக.);. 5. நோக்கம்; aim, goal. [இல் → இங்கு → இங்கம் = உட்புதைந்திருப்பது.] இங்கம்2 iṅgam, பெ. (n.) ஊர்ந்து திரியும் உயிரி; a species of reptiles. [இல் (துளைத்தற் கருத்து வேர்); → இன் → இய் → இயவு = செலவு, நடப்பு. இய் - இய்ங்கம் – இங்கம்.] இங்கம்3 iṅgam, பெ. (n.) பெருங்காயம்; asafetida. [இஞ்சு → இங்கு → இங்கம்.]
இங்கரி	இங்கரி iṅgari, பெ. (n.) மான்மணத்தி (கத்தூரி); (ஆ.அக.);; musk. [இங்குதல் = பதிதல். இங்கு → இங்குனி → இங்குரி → இங்கரி.]
இங்கா	இங்கா iṅgā, பெ. (n.) பால்; milk, in child language ம., க., தெ. இங்கா. [இங்கு - இங்கா (மு.தா.15);, இங்கு - குழந்தைகளின் ஒலிக் குறிப்புச்சொல் ஒலிக்குறிப்பே (குழந்தை அழலே); பாலைக் குறிக்கும் சொல்லாயிற்று. இஃதோர் குழவி மொழி.]
இங்காலம்	இங்காலம் iṅgālam, பெ. (n.) கரி (விவ. ரசா. 10);; carbon (செ.அக.);. தெ. இங்காலமு. [இங்குதல் – உட்கூறுதல் – உள்ளுறிஞ்சப்படுதல் - உட்சாரம் வெந்து கரியாதல்.]

இங்காலாமிலம்	இங்காலாமிலம் iṅgālāmilam, பெ. (n.) கரிவளி(விவ. ரசா. 6);; carbonic acid (செ.அக.);. [இங்காலம் + அமிலம்.]
இங்கிக்கடமான்	இங்கிக்கடமான் iṅgikkaḍamāṉ, பெ. (n.) எட்டு மெல்லிய கைகளையுடைய வோர் கடல்மீன். இது உடம்பிலிருக்குமோர் கருப்பு மையை வெளியிற் [P] கக்கித் தண்ணீரைக் கலக்கி அதன்மறைவில் தப்பியோடும் ஆற்றல் வாய்ந்தது; two gilled cephalopodus malluse with eight arms covered with suckers having the body enclosed in a sac, from which it secrets a black ink like fluid (sepial so as to darken the water and Conceal itself – cuttle fish. [இங்கு → இங்கி + இங்கிக் கடமான். இங்குள் = உட்கவறுதல், ஒளிதல். இங்கிக்கடமான் = ஒளிந்தோடும் மான் போன்ற மீன்.]
இங்கிசை	இங்கிசை iṅgisai, பெ. (n.) 1. கொலை; murder. 2. துன்புறுத்தல்; teasing, troubling (ஆ.அக.);. [இங்குதல் → இங்குவித்தல் → இங்கித்தல் → இங்கித்தே → இங்கிச்சை → இங்கிசை. இச்சொல்லே வடமொழியில் இம்சை எனத் திரிந்தது என்க. இங்குதல் பார்க்க.]
இங்கிட்டு	இங்கிட்டு iṅgiṭṭu, பெ. (n.) இங்கு (சம்.அக.);; here (செ.அக.);. ம. இங்நூடு. [ஈங்கன் + இடை – ஈங்கணிடை → ஈங்கணிட்டு → இங்கணிட்டு - இங்கிட்டு.]
இங்கித்தை	இங்கித்தை iṅgittai, பெ. (n.) இவ்விடத்தில்; in this place."இங்கித்தை வாழ்வும்" (திருமஞ்:2117);: (செ.அக.);. [ஈங்கண் + இடத்து - ஈங்கணிடத்து → இங்கணிடத்து → இங்கித்து –இங்கித்தை.]
இங்கிதக்களிப்பு	இங்கிதக்களிப்பு iṅgidakkaḷippu, பெ. (n.) காமக் குறிப்போடு கூடிய களிப்பு. (சீவக.145);; pleasure of indulging in amorous thoughts (செ,அக.);. [இங்கிதம் + களிப்பு. இங்கிதம் = புணர்ச்சி. இங்கிதம்2 பார்க்க.]
இங்கிதக்காரன்	இங்கிதக்காரன் iṅgidakkāraṉ, பெ. (n.) 1. பிறன் குறிப்பறிந்து அதற்கிசைய நடப்பவன்; one who understands another's ways and so accommodates himself to his views and moods (செ.அக.);. 2. இன்சொற் சொல்வேன் (ஆ.அக.);; one who uses kind words. [இங்கிதம் = விருப்பம், அன்பு. இங்கிதம் + காரன் = இங்கிதக்காரன்.]
இங்கிதகவி	இங்கிதகவி iṅgidagavi, பெ. (n.) 1. பாட்டுடைத் தலைவன் கருத்தை விளக்கும் பாடல் (வின்);; poem in which the poet brings out the inner thoughts of his patron. 2. இனிமை தரும் பாடல்கள் பாடுவோன் (வின்.);; poet who expresses his thoughts in a very felicitous diction (செ.அக.); [இங்கிதம் + கவி = இங்கிதகவி. S. Kavi→த. கவி.]

இங்கிதம்	இங்கிதம்1 iṅgidam, பெ. (n.) 1. கருத்து (திவா.);: purpose, object. 2. எண்ணம்; thought (ஆ.அக.);. 3. குறிப்பு (சீவக.765);; hint sign, indication of seeing by gesture. "இங்கித நிலைமைநோக்கி"' 4. அடையாளம் (ஆ.அக.);: mark. த. இங்கிதம் → Skt. ingita க., தெ. இங்குவா. [இல் துளைத்தற் கருத்துவேர். இல் → இல்கு → இக்கு → இங்கு –இங்குதல் = அழுத்துதல், மனத்தில் பதிதல் மனத்தில் பதிந்த கருத்து, கருத்தினால் உருவான எண்ணம், எண்ணத்தின் வெளிப்பாடான குறிப்பு. குறிப்பினைக் குறித்த அடையாளம்.] இங்கிதம்2 iṅgidam, பெ. (n.) 1. விருப்பம்; desire. 2. விரும்பத்தக்க இயல்புகள், நாகரிக நற்பண்புகள்: agreeable conduct cultural finesse. 3. இனிமை (வின்.);: sweetness, agreeableress 4. சூழலுக்கேற்பப் பழகு முறை (சமயோசித நடை);; harmonizing with the situation (செ.அக.);.
இங்கித மாலை	இங்கித மாலை iṅgidamālai, பெ. (n.) இராமலிங்க அடிகளார் அருளிச் செய்த திருவருட்பாவினுள் ஒரு பகுதி (ஆ.அக);; minor literary work by Ramalinga adigalar. [இங்கிதம் + மாலை.]
இங்கிரி	இங்கிரி iṅgiri, பெ. (n.) 1. மான்மணத்தி (கத்தூரி (வின்.);; musk. 2. செடிவகை (L);; monkey-flower a genus of plants, mimulus (செ.அக.);. மறுவ. இங்கரி. [இங்குதல் - பதிதல். இங்குனி – இங்குரி – இங்கிரி.]
இங்கிலை	இங்கிலை iṅgilai, பெ. (n.) பெருங்காய மரத்திலை; leaf of the asafetida tree. [இங்கு + இலை.]
இங்கிற்றி	இங்கிற்றி iṅgiṟṟi, பெ. (n.) இங்குற்றி பார்க்க;see ingurri. "எல்லாந் துறந்துவிட்ட திங்கிற்றி" (பஞ்ச.தி முக.580);. (செ.அக.);. [இங்குற்றி → இங்கிற்றி.]

இங்கு	இங்கு1 iṅgu, வி.எ. (adv.) இவ்விடம் (திவ்.திருவாய 8.3.1);; hither, here, in this place (செ.அக.);. ம. இங்வு: க., படட. இல்லி, ஈசெ: தெ. இக்கட. இசடு. இசொடு இச்சட இச்சடு. இட, ஈகட, ஈட. இன்து; கோத. ஈக்; துட ஈங்க்; குட. இல்லி; து. இன்சி; கொலா. இன்னில்; ந இன்னில்; பர். இனி; கு. கும்ப; கோண். இக்கா; குர். இச இதா; மால். இனெ;பிரா. தாங்க். [இ - அண்மைச் சுட்டு. இ + கண் = இக்கண் - இங்கண் – இங்கு.] இங்கு2 iṅgu, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அழுந்துதல்; lo plant, go deep, sink. "வேனிறத்திங்க" (களவழி.41);. 2. தங்குதல்; to abide, stay. "இங்கு சுவை யின்னமிர் மேந்த" (சீவக.2025); 3. குத்துதல்; to stab. 4. துன்புறுத்தல்; to tease. 5 எரிதல்; to burn. 6. கரிதாதல்; to become black (செ.அக.);. க. இங்கு. [இல் - துளைத்தற் கருத்து வேர்ச்சொல். இல் + கு – இஃது - இக்கு - இங்கு + அழுந்துதல், தங்குதல், இஃகு அழுந்த பற்றுதல், பற்றியிழுத்தல்
இங்குசக்கண்டன்	இங்குசக்கண்டன் ingusakkaṇṭaṉ, பெ. (n.) நீர்முள்ளி (வின்.);; white long-flowered nail-dye; நெருஞ்சி (மூ.அ.);: small prostrate herb. (செ.அக. 3. பெருங்கருப்பு (ஆ.அக.);; a kind of thick and tall Sugarcane. [ஒருகா. இங்கு – இங்குவ – இங்குய – இங்குச + கண்டன். இங்குதல் = நெருங்குதல் நெருங்கி அடர்ந்து வளரும் நிலைத்திணை வகை.]
இங்குசி	இங்குசி iṅgusi, பெ. (n.) இங்குசக்கண்டன் பார்க்க;see ingusakkandan (சா.அக.);.
இங்குணம்	இங்குணம் iṅguṇam, பெ. (n.) பூதிமரம்; இது காரீயத்தைச் செந்தூரம் பண்ண உதவும்; tree capable of reducing lead into a red oxide. (சா.அக.);. [இங்கு - இங்குணம்.]
இங்குத்தி	இங்குத்தி iṅgutti, பெ. (n.) இங்குற்றி பார்க்க;see ingurri. (செ.அக.);. [ஒருகா. இங்கு + (உறு + இ); - உற்றி - இங்குற்றி – இங்குத்தி. இங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் தாங்கள் என்னும் மதிப்புரவுச் சொல். அவ்விடம், இவ்விடம் என்பனவும் இப்பொருட்டே.]

இங்குத்தை	இங்குத்தை iṅguttai, பெ. (n.) இவ்விடம்; here. "இங்குத்தை நின்றுந் துரப்பன்" (திவ். நாச். 5. 10); (செ.அக.);. [இங்கு - இங்குத்து – இங்குத்தை. இங்குத்து. இங்கிட்டு என்பன கொச்சை வழக்கு.]
இங்குபத்திரி	இங்குபத்திரி iṅgubattiri, பெ. (n.) இங்கிலை பார்க்க;see ingilai (சா.அக.);.
இங்குமங்கும்	இங்குமங்கும் iṅgumaṅgum, வி.எ (adv.) அங்கிங்கு, அனைத்திடத்திலும்; here and there, every where [இங்கும் + அங்கும்.]
இங்குயில்	இங்குயில் iṅguyil, பெ. (n.) பெருங்காயம் (சா.அக.);: asafetida. [இங்கு - இங்குயில்..]
இங்குலிகம்	இங்குலிகம் iṅguligam, பெ. (n.) சாதிலிங்கம்; vermilion red mercuric sulphide. "அகழு மிங்குலிக மஞ்சன வரைச் சொரிவன" (சீவக. 1898);. (செ.அக.);. 2. சிவப்பு (நாநார்த்த.);; redness. (செ.அக.);. தெ.இங்குலிகம்; Skt. hingula. [இல் → இங்கு → இங்குள் – இங்குளிகம் → இங்குலிகம்.]
இங்குளி	இங்குளி iṅguḷi, பெ. (n.) பெருங்காயம்; asatoetida. "இங்குளி வாங்குங் கலம்போல" (சி.பொ. 10.2.3);. (செ.அக.);. க., தெ. இங்குவ. [இங்கு → இங்குள் → இங்குளி.]
இங்குற்றி	இங்குற்றி iṅguṟṟi, பெ. (n.) திருமடத்தம்பிரான்மார் போலும் உயர்ந்தோரை நோக்கி வழங்கும் முன்னிலை உயர்வுச்சொல்; term of highest respect used In addressing religious dignitaries like heads of mutts 1 meaning their worthiness or their holiness. அங்குற்றி பார்க்க;see angurri. [ஈங்கு + உற்றீர் = இங்குற்றீர் - இங்குற்றி. இங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் தாங்கள் என உயர்வுப்பன்மைப் பொருள் தந்தது முன்னிலையாரை முன்னிலைப்படுத்திப் பேசுவது மதிப்புக் குறைவு என்று கருதி இடஞ்சுட்டிப் பேசுவது பழைய மரபு. ஆங்கிலத்தில் His Excellency என்பதை ஒப்பிடுக.]
இங்கே	இங்கே iṅā, வி.எ (adv.) 1. இங்கு (திவ். திருவாய். 8.10.3.);; here (செ.அக.);. 2. இவ்விடத்தில்; on this side of the place. ம. இங்கே. [இங்கண் → இங்கு + ஏ.]

இங்கை	இங்கை1 iṅgai, பெ. (n.) இண்டங்கொடி (சா.அக.);' plant. [இண்டு – இஞ்க - இங்கு – இங்கை.] இங்கை2 iṅgai, வி.எ. (adv.) இங்கு, இவ்வாறு; here, thus. [ஈங்கு - இங்கு – இங்கை. (மு.தா. 324);.]
இங்ஙன்	இங்ஙன் iṅṅaṉ, வி.எ. (adv.) இவ்வாறு; thus. "இங்ஙனி யற்றிய மகத்தின்" (கந்தபு. யாகசங். 127);. [ஈங்கன் - இங்ஙன்.]
இங்ஙனம்	இங்ஙனம் iṅṅaṉam, வி.எ (adv.) 1. இங்கு; here in this place. "இங்ஙனம் வருதலென்னா" (தணிகைப்பு. வீராட். 102);. 2. இவ்வாறு; thus, in this manner. "இன்னதுன் கருத்தே லிங்ஙனமாக" (தணிகைப்பு. சீபரி. 141);. ம. இங்ஙனெ, இங்ஙினெ. [ஈங்கண் – இங்ஙன் - இங்ஙனம் (மு.தா. 324);.]
இச்சகம்	இச்சகம் iccagam, பெ. (n.) 1. முகமன்; flattery, sycophancy. "வரத்திலே கண்ணும் வாக்கி லிச்சகமும்" (பிரபோத. 11:16);. 2. பெறக்கருதிய தொகை (சங்.அக.);; money desired or result sought. (செ.அக.);. [இசை → இச்சு → இச்சகம்.]
இச்சத்துப் பெருக்கம்	இச்சத்துப் பெருக்கம் iccattupperukkam, பெ. (n.) ஆசை வெள்ளம்; profuse love, excessive desire (பரி. 7.37);. [இச்சை + அத்து + பெருக்கம்.]
இச்சம்	இச்சம் iccam, பெ. (n.) இச்சை; wish. "புணர்த்திய விச்சத்துப் பெருக்கத்திற் றுனைந்து" (பரிபா. 7. 37);. (செ.அக.);. [இசை - இச்சை – இச்சம்.]
இச்சலாத்தி	இச்சலாத்தி iccalātti, பெ. (n.) துன்பம் (இ.வ.);; annoyance, trouble (செ.அக.); [அச்சலத்தி → இச்சலத்தி → இச்சலாத்தி.]
இச்சாவான்	இச்சாவான் iccāvāṉ, பெ. (n.) இச்சையுடையோன் (ஆ.அக.);; one who is desimus. devoted person. [இச்சை + அவன் – இச்சையான - இச்சாவான் (கொ.வ.);.]

இச்சி-த்தல்	இச்சி-த்தல் iccittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) விரும்புதல்; to desire, wish, crave for, covet. "இச்சித்த இன்பம் நுகராமல் இளைத்த மெய்யாள்" (பாரத. திரௌபதி. 75);. (செ.அக.);. [இள் → இழை → இயை → இசை (விருப்பம்); [இள் → இள் + து – இத்து → இச்சு → இச்சி → இச்சித்தல்.]
இச்சி	இச்சி icci, பெ. (n.) 1. கல்லிச்சி (L);; oval - leaved fig. 2. மர வகை (L.);; jointed ovate - leaved fig, l.tr., Ficus tsiela. (செ.அக.);. [இத்தி - இச்சி.]
இச்சிச் செனல்	இச்சிச் செனல் iccicceṉal, இடை. (part) புள் முதலியவற்றை வெருட்டும் ஒலிக்குறிப்பு; onom expr. for scaring away birds, etc., "காக்கை தனை யெய்யக் கோலில்லாமல் இச்சிச்சிச்சென்றானே" (பெருந்தொ. 1424); (செ.அக);. 2. சலிப்பைக்காட்டும் ஒலிக்குறிப்பு (இச்சுக்கொட்டுதல்);; onom expr. indicating low spirits. [இச்சு - ஓர் ஒலிக்குறிப்புச் சொல். இச்சு + இச்சு + எனல்.]
இச்சியால்	இச்சியால் icciyāl, பெ. (n.) இத்தி (மூ.அ.);; joined ovate - leaved fig (செ.அக.);. [இத்தி – இச்சி + ஆல்.]
இச்சியை	இச்சியை icciyai, பெ. (n.) 1. கொடை; gift, offering. 2. வேள்வி; sacrifice. 3. பூசனை; worship. (செ.அக.);. [இள் + து - இத்து – இச்சு = விருப்பம். இச்சு - இச்சியை = விரும்பிக் கொடுப்பது.]
இச்சில்	இச்சில் iccil, பெ. (n.) இச்சியால் (மச்சபு. அத்திரி 4); பார்க்க;see icciyal (செ.அக.);. [இத்தி → இத்தில் → இச்சில்.]
இச்சுக்கொட்டு-தல்	இச்சுக்கொட்டு-தல் iccukkoṭṭudal, 12 செ.கு.வி. (v.i.) 1. புள் ஒலித்தல்; to utter sounds, as birds. 2. ஒலிக்குறிப்பினால் மறுமொழி கூறுதல்; to reply or draw attention by 'cu'. (செ.அக.);. [இச்சு + கொட்டுதல். இச்சு - ஒலிக்குறிப்பு. இது லொச்சு கொட்டுதல் எனத் திரிந்தது (கொ.வ.);.]

இச்சை	இச்சை1 iccai, பெ. (n.) 1. விருப்பம் (திருவாச. 41. 9);; wish, desire, inclination. 2. பத்தியோடு புரியுத் தொண்டு; devoted service. "ஆட்கொண்டாய்க் கென் னினியான்செயு மிச்சைகளே" (தேவா. 672.6);. 3. வினா (சங்.அக.);; 4. இடித்தல்; pounding. 5. உறுதிச்சொல்; assurance. 6. பாலுணர்வில் நாட்டம்; sexual desire. (ஆ.அக.);. [இல் – இள் – இட்டம். இள் - இத்து – இச்சு + இச்சை. ஒ.நோ. நள் - நத்து – நச்சு – நசை. இள் - இத்து - இச்சு - இசை (புகழ், விருப்பம்);. வடதமிழில் வழக்கூன்றித் தென்தமிழில் பண்டே வழக்கழிந்ததால் வடமொழிச்சொல் போல் தோற்றம் தருகின்றது. அலை - அசை ஆனாற்போல இலை - இசையாகாமையின் இச்சை - இசை எனத் திரிந்ததே ஒப்பத்தக்கது என்க.] த. இச்சை → Skt. iccha. இச்சை2 iccai, பெ. (n.) 1. அறியாமை; ignorace spiritual ignorance. 2. பொய்கூறுகை; lying, uttering falsehood. (செ.அக.);. [இல் – இன்மை. இல் - இய் - இச்சை = உள்ளீடின்மை, அறியாமை, பொய்மை ஒ.நோ. பொய் - பொய்ச்சை – பொச்சை - பொச்சி (உட்டுளையுள்ள மலவாய்);. பொச்சி கொங்குநாட்டு வழக்கு.]
இச்சையடக்கம்	இச்சையடக்கம் iccaiyaḍakkam, பெ. (n.) ஆசையை அடக்கிக் கொள்ளுகை (விவிலி.கலா.6.23);; control of desires, self-restraint (செ.அக.);. [இச்சை + அடக்கம்.]
இசக்கி	இசக்கி isakki, பெ. (n.) இசக்கியம்மன் பார்க்க;see isakkiyamman. ம. இசக்கு; Skt. yaksi. [இயக்கி – இசக்கி.]
இசக்கியம்மன்	இசக்கியம்மன் isakkiyammaṉ, பெ. (n.) கொற்றவையின் பெயர்களுள் ஒன்று; name of a form of Durga worshipped in South India (செ.அக.);. [இயக்கி - இசக்கி + அம்மன்.]
இசக்குப்பிசக்கு	இசக்குப்பிசக்கு isakkuppisakku, பெ. (n.) இசகு பிசகு (தெ.ஆ.); பார்க்க;see isagu-pisagu. [இசகுபிசகு – இசக்குப்பிசக்கு.]
இசகல்	இசகல் isagal, பெ. (n.) நரம்பு இமுத்துக்கொள்ளல்; dislocation of muscles or joints. [இழுகு - இசகு - இசகல் (க.வி.31);.]

இசகுதப்பு	இசகுதப்பு isagudappu, பெ. (n.) எசகு பிசகு பார்க்க;see esagu-pisagu. மறுவ. எக்கு தப்பு. இசகுபிசகு. [இசகு + தப்பு.]
இசகுபிசகு	இசகுபிசகு isagubisagu, பெ. (n.) 1. முறைகேடு; irregularity, inconsistency. இசகுபிசகாக நடக்கின்றான். (தெ.ஆ.);. 2. குழப்பம் confusion. 3. பிறழ்வு; dislocation (செ.அக.);. [இழுக்கு - இழுகு - இககு - இசகு ஒ.நோ. பிழை - பிழகு - பிசகு, இசகு - பிசகு - இசகுபிசகு + இழுக்கும் பிழையும் ஆகிய குறைபாடுகள். எசகு பிசகு என்பது கொச்சை வழக்கு. எசகு - எக்கு எனவும் எக்குதப்பு (எசகுதப்பு); எனவும் கொங்கு நாட்டில் வழங்குகிறது.]
இசங்கு	இசங்கு1 isaṅgudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) போதல்; to go on, to lead to, as a way. "ஶ்ரீபிருந்தா வனத்துக்கு வழி இசங்கும்படி" (ஈடு.5.10.2);; [இயங்கு - இசங்கு - இசங்குதல்.] இசங்கு2 isaṅgu, பெ. (n.) சங்கஞ்செடி (பிங்.);; mistletoe-berry thorn (செ.அக.);. ம. இசங்கு.
இசடு	இசடு isaḍu, பெ. (n.) அசறு, பொருக்கு; scab, flake. [அசறு - அசடு - இசடு.]
இசதாரு	இசதாரு isatāru, பெ. (n.) கடப்ப மரம்; common Indian oak (சா.அக.);. [இய – இச + தாரு. இய – கடவுள். முருகன். இசதாரு - முருகனுக்குரிய மரம்.]
இசப்பு-தல்	இசப்பு-தல் isappudal, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) ஏமாற்றுதல்; to deceive. (இ.வ.);. ([இயப்பு – இசப்பு. இயப்பு - இயைந்தாற்போல் காட்டி ஏமாற்றுதல்.]
இசலாட்டம்	இசலாட்டம் isalāṭṭam, பெ. (n.) இகலாட்டம் (வின்);; strife (செ.அக.);. [இகலாட்டம் - இசலாட்டம்.]

இசலி	இசலி isali, பெ. (n.) 1. பிணங்குபவள்; quarrelsome woman. "குசலிகளிசலிகள் முழுமோசம்" (திருப்பு.243); (செ.அக.);. 2. சூளுரை (ஆ.அக.);; challenge, vow. [இகலி - இயலி – இசலி.]
இசலிப்புழுக்கு-தல்	இசலிப்புழுக்கு-தல் isalippuḻukkudal, 14 செ.கு.வி (v.i.) கலகப்படுதல் (இ.வ.);; to get entangled in a quarrel, start a quarrel (செ.அக.);. [இகலி - இசலி + புழுக்குதல். புழுக்குதல் = மனம் புழுங்கி பகை பாராட்டுதல்.]
இசவேல்	இசவேல் isavēl, பெ. (n.) உடைவேல்: tree having large thorns, arrow thorn tree (சா.அக.);. [இல் – இளி - இசி + வேல். இசி - குத்துதல், முள்.]
இசி	இசி1 isittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) . 1. நரம்பிழுத்தல் (கொ.வ.);; to contract, as the muscles in spasms. 2. நோவுண்டாதல் (கொ.வ.);; to ache, as the muscles from over exertion. [இழு – இக - இசி (கொ.வ.);.] இசி2 isittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t..) 1. இழுத்தல்; to pull, draw drag. "முட்களிற் கட்டியிசித்திட" (திருப்பு. 310);. 2. முறித்தல் (திவா.);; to break off. 3. உரித்தல் (வின்.);; to strip off, as bark (செ.அக.);. 4. ஒடித்தல் (ஆ.அக.);; to snap. 5. இணுங்கல், நகத்தால் களைந்தெடுத்தல்; to nip. [இழு- இசு - இசி.] இசி3 isittal, 4 செ.கு.வி (v.i.) சிரித்தல் (சது.);; to laugh (செ.அக.);.
இசிகடுகு	இசிகடுகு isigaḍugu, பெ. (n.) செங்கடுகு; brown mustard. (சா.அக.);. [எல்- எலில் - எழில் (செந்நிறம்);. எழில்கடுகு - எழிகடுகு - எசிகடுகு – இசிகடுகு. இந்தி உள்ளிட்ட வடபுல மொழிகளில் எழில் - லால் எனத் திரிந்து செந்நிறம் குறித்தல் காண்க.]
இசிகப்படை	இசிகப்படை isigappaḍai, பெ. (n.) ஒருவகை யம்பு; a kind of arrow. "இசிகப்படை யெய்தான்" (கம்பரா. நிகும்.130); (செ.அக.);. [இல் - இள் (பிளவு); – இளி – இசி – இசிகம் + படை.]

இசித்தல்	இசித்தல் isittal, பெ. (n.) 1. இணுங்குதல்; pulling off, as bark, leaves, fibre etc. 2. சிரித்தல்; laughing. 3. நரம்பிழுத்தல்; straining of the muscles. 4. நோவுண்டாதல்; aching. (சா.அக.); [இழுத்தல் – இசித்தல்.]
இசிப்பு	இசிப்பு1 isippu, பெ. (n.) 1. இழுக்கை (வின்);; pull strain. 2. நரம்பு வலிப்பு (வின்.);; spasm, convulsion, contraction of the muscles (செ.அக.);. 3. வயிற்றுவலி; stomach pain. [இழுப்பு - இசிப்பு.] இசிப்பு2 isippu, பெ. (n.) சிரிப்பு (வின்);; laughter. [இளி – இளிப்பு – இசிப்பு.]
இசியிழை	இசியிழை isiyiḻai, பெ. (n.) நெகிழத்தக்க நார்; elastic fibre (சா.அக.);. [இழி இசி – இழை].
இசிவு	இசிவு isivu, பெ. (n.) 1. நரம்பிழுப்பு (கொ.வ.);; spasm convulsions. 2. மகப்பேற்றுத்துன்பம் (கொ.வ.);; labour pains (செ.அக.); 3. வயிற்றுவலி (ஆ.அக.);; stomach pain. 4. உரிவு; peeling. 5. இழுப்பு; a sudden attack of fits (சா.அக.);. [இழுப்பு → இசிப்பு → இசிவு.]
இசின்	இசின் isiṉ, இடை. (part) 1. இறந்தகால இடைநிலை (நன். 145, விருத்.);; tense part of verbs, showing the past, as in என்றிசினோர். 2. அசைநிலை; a poetic expletive. "காதலன்மா நீ மற்றிசினே". (தொல்.சொல். 298, உரை);. (செ.அக.);. [ஈ- ஈய் – ஈயின் - ஈசின் இசின் (ஈ - தற்பொருள்); தோற்றத்தால், 'வரின்', 'உணின்' என்றாற் போன்று செயின் என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சமாகக் காணப்படினும், ஈயினன். ஈயினள். ஈயினர் என்பவற்றின் பொது வினைமுற்று மரூஉ வடிவமே என்க. இவை இடைநிலையுமாகும். (தொல். சொல். 1 உரை பாவாணர் அடிக்குறிப்பு); போங்காணும். இருங்காணும் முதலிய கூட்டு வினைகளில்துணை வினையாக வருபவை காலப்போக்கில் வெறும் அசைநிலைகளாதலும் உண்டு அஃதொப்ப இசின் என்னும் துணைவினை இறந்த காலப் பொருளிலும் அசைநிலைப் பொருளிலும் வழக்கூன்றியது. தொல்காப்பியரும் நன்னூலாரும் இதனை வெறும் 'சின்' என்னும் இடைச் சொல்லாகக் கருதினர். 'சின்' பார்க்க See 'sin'.]

இசீகம்	இசீகம் icīkam, பெ. (n.) 1. ஒருவகைக் கரும்பு; a kind of sugar-cane. 2. மூசையிலிட்டு உருக்கும் மாழைகள் உருகினவாவென்று சோதிக்கும் இரும்புக் காம்பு; a small stick or iron rod used for trying whether the gold or other metal in a crucible is melted or not. iron rod used in fusion of metals. [இளகம் – இளிகம் - இசிகம் - இசீகம் (கொ.வ.);.]
இசும்பு	இசும்பு isumbu, பெ. (n.) 1. வழுக்கு; precipice. "இகம்பினிற் சிந்தைக்கு மேறற்கரிது" (திருக்கோ. 149);. 2. ஏற்ற விறக்கங்கள் மிகுந்த கடுவழி (திருக்கோ. 149, உரை);; rugged and broken pathway that is full of ascents and descents (செ.அக.);. 3. நீர்க்கசிவு; percolation of water. 4. எட்கசிவு; sesamum seeds ground into a pulp. (செ.அக.); [இழி – இழிம்பு – இசிம்பு- இகம்பு.]
இசை	இசை1 isaidal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பொருந்துதல்; to fit in as one plank with another in joining. 2. ஒத்துச்சேர்தல்; to harmonise, to conform, as time-measure and melody. தாளம் அராகத்திற்கு இசைந்துள்ளது. 3. உடன்படுதல்; to consent, acquiesce, agree. "விண்பெறினு மிசையார் கொலைபொய்" (திருநூற்.83);. 4. கிடைத்தல்; to acquire or get possession of "ஈண்டு கனக மிசையப் பெறா அது" (திருவாச.2.39);. 5. இயலுதல்; to be possible, to be with in one's power. "இசையாவொரு பொருளில்லென்றல்" (நாலடி.111); (செ.அக.);. ம. இசயுக. [இயை - இசை.] இசை2 isaittal, 3 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. உண்டு பண்ணுதல்; to bring about "இறுதியை யிசைத்த கந்தனை" (விநாயகபு.75.578);. 2. கட்டுதல் (திவா.);; to bind, tie, fasten.
இசைக்கரணம்	இசைக்கரணம் isaikkaraṇam, பெ. (n.) இசைக் கருவியிற் காட்டுந் தொழில் (சிலப். 7. கட்.15);; different methods of handling the string of musical Instruments so as to produce various tones. (செ.அக);. [இசை + கரணம். கருத்தல் = செய்தல், கரணம் = செய்கை அவை பண்ணல், பரிவட்டணை, ஆராய்தல், தைவரல், செலவு, விளையாட்டு, குறும்போக்கு முதலியன.]

இசைக் கருவி	இசைக் கருவி isaikkaruvi, பெ. (n.) இசையை உண்டாக்கும் கருவி; musical instrument (செ.அக.);. [இசை + கருவி. அவை தோற்கருவி, துளைக்கருவி, நரம்புக்கருவி, மிடற்றுக்கருவி, கஞ்சக்கருவி என்பன.]
இசைக்கழல்	இசைக்கழல் isaikkaḻl, பெ. (n.) வீரக் கழல்; ornament. [இசை + கழல் இசை – புகழ். கழல் - வீரக்கழல் தேர் நூறு. குதிரை ஆயிரம், யானை நூறு, காலாள் பதினாயிரம், போரில் மடியவென்ற வெற்றிபெற்ற வேந்தர் இடக்காலிலணியும் வீரவெண்டயம்.]
இசைக்காரன்	இசைக்காரன் isaikkāraṉ, பெ. (n.) பாடுவோன் (சிலப். 3.64. உரை; one who sings. (செ.அக.);. [இசை + காரன்.]
இசைக்கிளை	இசைக்கிளை isaikkiḷai, பெ. (n.) ஆயத்தம், எடுப்பு முடுக்கு (உற்கிரகம்);, அலைவு (சஞ்சாரம்);. இடாயம் என்ற ஐவகை இசை (பெரியபு. ஆனாய. 26.உரை);; [இசை + கிளை.]
இசைக்குதல்	இசைக்குதல் isaikkudal, பெ. (n.) சொல்லுதல் (ஆ.அக.);; uttering, speaking. [இசை - இசைக்குதல்.]
இசைக்குரற்குருவி	இசைக்குரற்குருவி isaikkuraṟkuruvi, பெ. (n.) குயில்; koel, the Indian cuckoo. (செ.அக.);. [இசை + குரல் + குருவி.]
இசைக்குழல்	இசைக்குழல் isaikkuḻl, பெ. (n.) குழற்கருவி (பிங்.);; flute, pipe made of bamboo or of some metal tube. (செ.அக.);. [இசை + குழல்.]
இசை கடன்	இசை கடன் isaigaḍaṉ, பெ. (n.) நேர்த்திக் கடன்; vow made to a deity "கோயிலுக்குப்போய் இசைகடன் முடித்து" (எங்களூர். 41);. (செ.அக.);. [இசை + கடன்.]
இசைகாரர்	இசைகாரர் isaikārar, பெ. (n.) 1. பாடுவோர்; singers. "இசைகாரர் பத்தர்பரவு மாயிரத்தின்" (திவ். திருவாய். 1.5.11);. 2. பாணர் (திவா.);; lute-players, the itinerant bards of ancient times (செ.அக.);. [இசை + காரர் - இசைக்காரர் - இசைகாரர் (கொ.வ.);.]

இசைகுடிமானம்	இசைகுடிமானம் isaiguḍimāṉam, பெ. (n.) திருமணத்தில் எழுதப்படும் சான்று ஆவணம் (C. and T. Vol.v.p.267);; written document executed by the bridegroom's father and attested by witnesses in marriages among Nātsukōtjai Chettiyārs. [இசை + குடிமானம். இசைவு - இசை குடிமானம் - குடித்தனம், இல்லறம் இல்லறம் ஏற்கும் மணமக்களுக்கான ஒப்பந்தம்.]
இசைகேடு	இசைகேடு1 isaiāṭu, பெ. (n.) 1. புகழின்மை; loss of fame, disrepute 2. இசைத் தவறு (ஸ்வரத்வறு);; 3. சீர்கெட்ட நிலை;, reduced circumstances, disreputable condition (செ.அக.);. [இசை – புகழ். இசை + கேடு.] இசைகேடு2 isaiāṭu, பெ. (n.) 1. மதிகேடு; awkward predicament 'இசைகேடாகக் காரியம் நடந்துவிட்டது' 2. தவறான நிலை; wrong position. 'இசைகேடாகப் படுத்துக் கொண்டேன். சுளுக்கேறிவிட்டது. 3. ஒழுங்கின்மை; disorder, irregularity. 4. பொருத்தமின்மை; disagreement, Incompatibility. 5. கெடுதி (Pudu. Insc 609);, damage, irregularity (செ.அக.);. [இசை + கேடு, கெடு – கேடு.]
இசைகொள்ளல்	இசைகொள்ளல் isaigoḷḷal, பெ. (n.) புகழ்பெறல் (ஆ.அக.);; gain reputation, become famous. [இசைவு + கொள்ளல்.]
இசைகோள்	இசைகோள் isaiāḷ, பெ. (n.) தாளம் (ஆஅக.);; rhythm. [இசை + கோள். இசைக்குக் கொள்ளப்படுவது. கொள் – கோள்.]
இசைச்சிதடி	இசைச்சிதடி isaissidaḍi, பெ. (n.) ஓசையையுடைய சிள்வீடு (பதிற்று. 58:13);; beetle which makes shrill sound. [இசை + சிதடி.]
இசைச்சுவை	இசைச்சுவை isaissuvai, பெ. (n.) 1. பாடுவதற்காகக் குரலிசையைப் பக்குவப்படுத்தும் தின்பண்டங்கள் எனக் கருதப்படுபவை: தேன், பால், நெய், ஏலம், வாழைப்பழம், மாதுளங்கனி முதலியன; eatables serving to modulate the sound of the voice for singing. such as honey, milk, ghee, cardamom, plantain pomegranate etc. (popular belief);. 2. இசையின்பம்; enjoyment of music, appreciation of music. [இசை + சுவை.]

இசைஞானியார்	இசைஞானியார் isaiñāṉiyār, பெ. (n.) சடையனாரின் மனைவி. சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரைப் பெற்றவர். (பெரியபுராணம்);; wife of Cadaiyapār and mother of the great Sava saint Sundaramoorthi. [இசை + ஞானி + ஆர்.]
இசைத்தமிழ்	இசைத்தமிழ் isaittamiḻ, பெ. (n.) முத்தமிழுள் ஒன்று (பிங்.);; Tamil poetry composed to suit the several melody - types and time-measures that division of Tami literature which consists of verses set to music as dist fr, poetry or drama, one of Mu-t-tamil. [இசை + தமிழ். முத்தமிழ்ப் பாகுபாட்டுள் இசைத் தமிழ் பண்ணமைக்கப்பட்ட பாடல் இலக்கியத்தைக் குறித்தது.]
இசைந்தவேளை	இசைந்தவேளை isaindavēḷai, பெ. (n.) ஏற்புடைய நேரம் (ஆ.அக.);; appropriate time, suitable occasion. [இயைந்த → இசைந்த + வேளை.]
இசைநாள்	இசைநாள் isaināḷ, பெ. (n.) 1. முற்கொழுங்கால் (பூரட்டாதி); (சங்.அக);; the 25th naksatra (star);. 2. பிற்கொழுங்கால் (உத்தரட்டாதி); (சங்.அக.);. (சோதிட);; the 26th naksatra (star); (செ.அக.);. [இசை + நாள்.]
இசைநிறை	இசைநிறை isainiṟai, இடை. (part) செய்யுளில் இசை நிறைத்தற்கு வருஞ்சொல் (நன்.395); [இசை + நிறை. இசையை நிறைப்பது.]
இசைநிறைசொல்	இசைநிறைசொல் isainiṟaisol, பெ. (n.) இசைநிறை பொருளைத் தரும்சொல், (ஆ.அக.);; word appearing as a poet expletive. [இசை + நிறை + சொல்.]
இசைநிறையசைச் சொல்	இசைநிறையசைச்சொல் isainiṟaiyasaissol, பெ. (n.) இசையை நிறைத்தற்பொருட்டு வருமசைச் சொல். (ஆ.அக.);; word used as poet expletive. [இசை + நிறை + அசை + சொல்.]
இசைநிறையேகாரம்	இசைநிறையேகாரம் isainiṟaiyēkāram, பெ. (n.) ஈற்றசையேகாரம் (ஆ.அக.);; vowel 'ஏ' appearing at the end of a verse as poet expletive. [இசை + நிறை + ஏகாரம்.]

இசைநுணுக்கம்	இசைநுணுக்கம் isainuṇukkam, பெ. (n.) ஓர் இசை நூல் (இறை 1, உரை);; work on music ascribed to Sigart a member of the Middle Tamil Sangam (செ.அக.);. [இசை + நுணுக்கம்.] இது சாரகுமாரன் இசை அறிதற்பொருட்டுச் சிகண்டியாராற் செய்யப்பட்ட இசைநூல். அகத்தியர் காலத்திருந்தது இடைச் சங்க மருவியதென்றுங் கூறுவர். (அபி.சிந்);.
இசைநூபுரம்	இசைநூபுரம் isainūpuram, பெ. (n.) வீரனணியுங் கழல் (சங்-அக.);; single anklet worn on his right ankle by the mighty warrior who, among other deeds of valout has also slain an elephant. [இசை + புகழ் இசை + நூபுரம்.]
இசைநூல்	இசைநூல் isainūl, பெ. (n.) இசையைப்பற்றிக் கூறும் நூல் (சிலப். 360, அரும்.);; treatise on music (செ.அக.);. [இசை + நூல்.]
இசைப்பா	இசைப்பா isaippā, பெ. (n.) இசையோடு சேர்ந்த பாக்களிலொருவகை (சிலப்.6.35.உரை);; one of two classes of musical composition, the other class being known as இசையளவுபா (செ.அக.);. [இசை + பா.]
இசைப்பாட்டு	இசைப்பாட்டு isaippāṭṭu, பெ. (n.) இலக்கியப் பாட்டு (சிலப்.பதி.60. உரை);; song, musical composition (செ.அக.);. [இசை + பாட்டு.]
இசைப்பாடு	இசைப்பாடு isaippāṭu, பெ. (n.) புகழ் மிகுதி (பிங்.);; rise of fame. (செ.அக.);. [இசை + பாடு.]
இசைப்பாணர்	இசைப்பாணர் isaippāṇar, பெ. (n.) பாணருள் ஒரு வகையார் (தொல். பொருள்.91 உரை);; division of the ancient Panar caste, famous for their singing, minstrels (செ.அக.);. [இசை + பாணர்.]
இசைப்பு	இசைப்பு1 isaippu, பெ. (n.) சொல் (திவா.);; word 2. யாழ் முதலியன இசைத்தல் (தொல்.சொல்.310);;: playing on a musical instrument. [இசை → இசைப்பு.] இசைப்பு2 isaippu, பெ. (n.) இசைவு (பிங்.);; combination, suitability (செ.அக.);. [இயை + இயைப்பு + இசைப்பு.] இசைப்பு3 isaippu, பெ. (n.) 1. பொருத்துகை; joining so as to fit in 2. பொருத்து; joint (செ.அக.);. [இசை + இசைப்பு.]

இசைப்புள்	இசைப்புள் isaippuḷ, பெ. (n.) 1. அன்றிற் பறவை; a species of bird. 2. குயில்; koel. (ஆ.அக.);. [இசை + புள்.]
இசைப்பெருந்தானம்	இசைப்பெருந்தானம் isaipperundāṉam, பெ. (n.) இசை பிறக்குமிடம். அவை: நெஞ்சு, மிடறு, நாக்கு, மூக்கு, அண்ணாக்கு இதழ். பல், தலை (ஆ.அக.);; organic points where musical sound originates. [இசை + பெரும் + தானம்.]
இசைப்பொறி	இசைப்பொறி isaippoṟi, பெ. (n.) செவி, ear the sense of hearing "வேறிசைப்பொறி விழியலா துற்றி லான்" (சேதுபு.காசிபத்,30);. (செ.அக.);. [இசை - ஒலி, ஓசை இசை + பொறி.]
இசைபேதம்	இசைபேதம் isaipētam, பெ. (n.) இசைகேடு பார்க்க;see isaikedu (செ.அக.);. [இசை + பேதம்.]
இசைமகள்	இசைமகள் isaimagaḷ, பெ. (n.) கலைமகள் (பிங்.);; Saraswati, being the goddess of articulate sounds (செ.அக);.
இசைமடந்தை	இசைமடந்தை isaimaḍandai, பெ. (n.) இசைமகள் (சூடா.); பார்க்க;see isaimagal (செ.அக.);. [இசை + மடந்தை.]
இசைமணி	இசைமணி isaimaṇi, பெ. (n.) பதினாயிரம் பேரை வென்ற வேந்தர் வலக்காலிலணியும் பொன்னாற் செய்த வீர கண்டை (சங.அக.);; tinkling gold anklet worn on his right ankle by a king who has slain 10,000 men, in battle. (செ.அக.);. [இசை + புகழ். இசை + மணி.] [P]
இசைமரபு	இசைமரபு isaimarabu, பெ. (n.) ஓர் இசைநூல் (சீவக. 658. உரை);; an ancient work on music (செ.அக.);. [இசை + மரபு.]
இசைமறை	இசைமறை isaimaṟai, பெ. (n.) சாமவேதம் (திவ்.திருவாய். 8,9,9);; Sāmavāda, as the vĕda of musical chants (செ.அக.);. [இசை + பண். இசை + மறை.]

இசைமாத்திரை	இசைமாத்திரை isaimāttirai, பெ. (n.) இசைக்குரிய மாத்திரைகள்; musical measure of time. [இசை + மாத்திரை.] அவை குரலிற்கு நான்கும். துத்தத்திற்கு நான்கும். கைக்கிளைக்கு மூன்றும் உழைக்கு இரண்டும், இளிக்கு நான்கும். விளரிக்கு ஒன்றும், தாரத்திற்கு இரண்டுமாம் (ஆஅக.);
இசைமுட்டி	இசைமுட்டி isaimuṭṭi, பெ. (n.) செருந்தி (மலை.);; panicled gold an-blossomed pear-tree (செ.அக);. [இசை + முட்டி.]
இசையளவுகண்டான்	இசையளவுகண்டான் isaiyaḷavugaṇṭāṉ, பெ. (n.) பாண்டியன் அரி இருக்கை (IMP.M.200);; name of the throne of the Pändya kings (செ.அக.);. [இசை + அளவு + கண்டான்.]
இசையளவுபா	இசையளவுபா isaiyaḷavupā, பெ. (n.) இசையோடு சேர்ந்த பாக்களுளொருவகை (சிலப்.6.35.உரை.);; one of two classes of musical compositions the other class being known as (இசைப்பா); Isaippa. [இசை + அளவு + பா.]
இசையறிபறவை	இசையறிபறவை isaiyaṟibaṟavai, பெ. (n.) அசுணம் (கேகயம்); (பிங்.);; reputed bird that can discern notes of music (செ.அக.);. [இசை + அறி + பறவை.]
இசையறு-த்தல்	இசையறு-த்தல் isaiyaṟuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) ஒசை வேறுபடப் பிரித்தல்; to distinguish by intonation இசையறுத்து உச்சரித்துக் காண்க. (நன்.91 சங்கர.); (செ.அக.);. [இசை + அறு.]
இசையாசிரியன்	இசையாசிரியன் isaiyāsiriyaṉ, பெ. (n.) இசைப்புலவன் (சீவக.672, உரை);; teacher of music expert musician (செ.அக);. [இசை + ஆசிரியன.]
இசையாயிரம்	இசையாயிரம் isaiyāyiram, பெ. (n.) செயங்கொண்டார் செட்டிமார்கள் மேல் ஆயிரம் பாடல்களாற் பாடிய நூல் (தமிழ்நா.பக்42);; panegyric not now extant, consisting 1000 verses sung in praise of the chetti community by Jeyankondār (செ.அக.);. [இசை + ஆயிரம்.]
இசையானந்தம்	இசையானந்தம் isaiyāṉandam, பெ. (n.) அவலமுற்றிருந்தோர்க்குரிய இசைகள் தலைவன் பாட்டிற்கு இசையாகி வரப்புணர்க்கும் நூற்குற்றம் (யாப்.வி.பக். 524);; fault of poetic composition in which the melody types of the dirge or the elegy appropriate to the emotion of sorrow are introduced into an eulogistic poem in praise of a hero. [இசை + ஆனந்தம்.]
இசையியம்	இசையியம் isaiyiyam, பெ. (n.) ஒலிக்குமுழவு, (அகநா.25);; musical drum.

இசையிலக்கணம்	இசையிலக்கணம் isaiyilakkaṇam, பெ. (n.) இசைக்குரிய இலக்கணம். அவை: ஆடல், பாடல், ஆதியிசை, முத்தமிழ், பண், பாணி தூக்கு முடம், தேசிகம் என்பன. (ஆ.அக.);; elements of musical grammar. [இசை + இலக்கணம்.]
இசையின்செல்வி	இசையின்செல்வி isaiyiṉselvi, பெ. (n.) புகழ்மகள்; the goddess of same "இசையின்செல்வி எண்டிசை வளர்ப்ப" (S.I.I.iv.284); (செ.அக.);. [இசை + இன் = செல்வி.]
இசையுரிச்சொல்	இசையுரிச்சொல் isaiyurissol, பெ. (n.) ஒசையா லறியப்படும் குணச்சொல் (ஆ.அக.);; word in musical Usage. [இசை + உரி + சொல்.]
இசையுள்ளான்	இசையுள்ளான் isaiyuḷḷāṉ, பெ. (n.) சிறந்தவன், புகழ்மிக்கோன்; gentleman, one who is famous (ஆ.அக.);. [இசை + (உள்ளவன்); + உள்ளான்.]
இசையெச்சம்	இசையெச்சம் isaiyessam, பெ. (n.) சொற்றொடரில் சொற்கள் எஞ்சிய பொருளுணர்த்தி வருவது (தொல். சொல். 440. சேனா.);; omission from a sentence, of words needed to complete the sense, ellipsis for the sake of brevity or elegance. [இசை + எச்சம்.] "அளித்தஞ்ச வென்றவர் நீப்பிற் றெளித்தசொற் றேறியார்க் குண்டோ தவறு" (குறள்.1154); நீத்தார்க்கே தவறு என எஞ்சிய இசைப்பொரு ளுணர்த்தலான் இசை யெச்சமாயிற்று. (தொல். சொல்.440.சேனா);.
இசையெஞ்சணி	இசையெஞ்சணி isaiyeñsaṇi, பெ. (n.) இசையெச்சம் (ஆ.அக.);; figure of speech. [இசை + எஞ்க + அணி.]
இசையெடு-த்தல்	இசையெடு-த்தல் isaiyeḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பாடுதல்; to sing a tune, sing the praise of "என்னையா ளுடைய நாயகிக் கிசையெடுப்பவள்." (கம்பரா.அக லிகை.6);. 2. அராகம் தொடங்குதல்; start a song. 3. இசை பாடுதல்; to execute a musical concert (ஆ.அக.);. [இசை + எடு.]

இசையெழுத்து	இசையெழுத்து isaiyeḻuttu, பெ. (n.) இசைக்குரிய எழுத்துகள். அவை: ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஓ, ஐ, ஔ: letters signifying pitch duration of a musical sound. [இசை + எழுத்து. பண்டைக்காலத்தில் ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஓ, ஐ ஔ என்னும் ஏழு எழுத்துகளே ச, ரி, க, ம, ப, த, நி க்குப் பகரமாக இருந்தன.]
இசையோசை	இசையோசை isaiyōsai, பெ. (n.) இசைக்குரிய ஓசைகள். அவை: வண்டு, கிளி, குதிரை, யானை, குயில், பெற்றம், ஆடு என்பன (ஆ.அக.);; the sound of music. [இசை + ஓசை. குதிரைக்கு மாற்றாகக் குருகு இருத்தல் வேண்டும்.]
இசையோர்	இசையோர் isaiyōr, பெ. (n.) கந்தருவர்; Gandharvas "இசையோர் தேய வியக்கம்" (பெருங்.மகத.14.267); (செ.அக.);. [இசை + (ஆர்); ஓர்.]
இசையோலை	இசையோலை isaiyōlai, பெ. (n.) ஒப்பந்த ஒலை (IMPNA727);; deed of consent or acceptance (செ.அக.);. [இசை + இசைவு. இசை + ஒலை.]
இசையோன்	இசையோன் isaiyōṉ, பெ. (n.) இசைக்காரன் (சிலப்.3,64);; one who sings to the accompaniment of instrumental music. (செ.அக.);. [இசை + (ஆன்); ஓன்.]
இசைவந்தோன்	இசைவந்தோன் isaivandōṉ, பெ. (n.) புகழ் பெற்றவன்; well known person, gentleman. க. எசவன்த. [இசை + வந்தோன்.]
இசைவல்லோர்	இசைவல்லோர் isaivallōr, பெ. (n.) 1. கந்தருவர்; Gandaruva. 2. இசைப்பாடகர்; musician. 3. இசைப்புலவர் (ஆ.அக.);; teacher of music. [இசை + வல்லோர்.]
இசைவலான்	இசைவலான் isaivalāṉ, பெ. (n.) இசை பாடுவதில் மிக்கான் (ஆ.அக.);; musician, maestro, musicologist. [இசை (வல்லான்); - வலான்.]
இசைவளை	இசைவளை isaivaḷai, பெ. (n.) குதிரை நூறு போர்க்களத்திற் பொருதுவென்ற மறவர் காற்பெரு விரலில் அணியும் வளை (ஆ.அக.);; anklet worn by a hero who had defeated a cavery consisting of more than 100 horses.

இசைவாணர்	இசைவாணர் isaivāṇar, பெ. (n.) 1. பாடகர்; career musicians. "தெள்ளுதமிழ் வான ரிசை வாணர் சூழ" (திருவாலவா.57.22);. (செ.அக.);. 2. இசைவல்லோர் (ஆ.அக.);; expert musicians. [இசை + வாணர்- வாழ்நர் – வாணர்.]
இசைவிரும்பி	இசைவிரும்பி isaivirumbi, பெ. (n.) அசுணம் (ஆ.அக);; music loving bird. [இசை + விரும்பி.]
இசைவிளக்கு கவிகை	இசைவிளக்கு கவிகை isaiviḷaggugavigai, பெ. (n.) புகழ் விளங்கிய இடக்கவிந்த கை; famous hand which tilts to give presents "".... வுமணர் கீழ்மரத் தியாத்த சேமவச் சன்ன இசைவிளங்கு கவிகை நெடி யோய்" (புறம்.102); (சங்.இலக்.சொற்.);. [இசை + விளங்கு + கவி + கை.]
இசைவு	இசைவு isaivu, பெ. (n.) 1. பொருந்துகை; suitability fitting in one with another. "இன்னவைபிறவு மிசைவில வெல்லாம்" (பெருங்.மகத.15.9);. 2. தகுதி; fitness. 3. உடன்பாடு): agreement consent, approval. "மறை யோரி சைவினால் .... அளிப்பாராகி" (பெரியபு.சண்டேசுர.24);. 4. ஏற்றது; appropriateness கைக்கிசைவான குறுந்தடி (செ.அக.);. 5. இணக்கம்; agreement (ஆ,அக);. 6. பொருத்து (ஆ.அக.);; joining so as to fit in coordination. [இசை → இசைவு.]
இசைவுக்குலைவு	இசைவுக்குலைவு isaivukkulaivu, பெ. (n.) இசைவு கேடு (தஞ்சை.);; mal-adjustment (செ.அக.);. [இசைவு + குலைவ.]
இசைவுகேடு	இசைவுகேடு isaivuāṭu, பெ. (n.) 1. பொருத்தமின்மை (வின்.);; difference, conflict disagreement. 2. செயல் தவறு; failure, as of a project or undertaking. 'இசைவு கேடாய்ப்போன காரியம்' (கொ.வ.); (செ.அக.);. [இசைவு + கேடு.]
இசைவுதீட்டு	இசைவுதீட்டு isaivutīṭṭu, பெ. (n.) உடன்படிக்கை ஆவணம் (S.I.I.v.371);; deed of agreement (செ.அக.);. [இசைவு + தீட்டு.]

இசைவுபிசகு	இசைவுபிசகு isaivubisagu, பெ. (n.) 1. இணக்கமின்மை; incongruity. 2. இசகு பிசகு (ஆ.அக.);; error, irregularity. [இசைவு + பிசகு.]
இசைவுபிறழ்வு	இசைவுபிறழ்வு isaivubiṟaḻvu, பெ. (n.) 1. ஒழுங்கின்மை; disorder. 2. இசைவு கேடு; disagreement (செ.அக.);. [இசைவு + பிறழ்வு.]
இஞ்சக்கம்	இஞ்சக்கம் iñjakkam, பெ. (n.) கையூட்டு (தஞ்சை.);; bribe, wrongful gratification (செ.அக.);. [ஒருகா. இஞ்சுதல் - உறிஞ்சுதல், பறித்தல் அக்கம் – காசு. இஞ்க + அக்கம். தவறான வழியில் பெறப்படும் பணம்.]
இஞ்சம்	இஞ்சம் iñjam, பெ. (n.) வெண்காந்தள் (மலை);; white malabar glory lily [எல் - இல் – இஞ்சு – இஞ்சம்.]
இஞ்சி	இஞ்சி1 iñji, பெ. (n.) கரிப்புள்ள இஞ்சிப்பூண்டு; ginger plant M.sh. Zingiber officinale. "இஞ்சிவீ விராய பைந்தார் பூட்டி" (பதிற்றுப்.42.10);. "மஞ்சளும் இஞ்சியும் மயங்களில் வலயத்து" (சிலப்.10.74);. 2. இஞ்சிக் கிழங்கு; ginger-tube "இஞ்சி தின்ற குரங்கு போல பஞ்சரித்தல் (தொந்தரவு செய்தல்);." [P] மறுவ. செய்யாப்பாவை. இஞ்சிவேர். இஞ்சிப்பாவை, இஞ்சிக்கிழங்கு. ம. இஞ்சி; குட. இஞ்சி;கோத இஞ்சி, பிரா, பாலி, சிங்கி, பர். சிங்கிவேர. Skt Srngavera; ME gingivere; Off gengibre, LL gingiber: GK Zingiberis: Eginger: Malay, injivér. [இஞ்சு - இஞ்சி.] 'ஈ' அண்மையைச் சுட்டுமாறு உதட்டைப் பின்னுக்கு இழுத்தொலிக்கும் உயிரொலி. ஈ - ஈல் - ஈர் - ஈர்த்தல் = இழுத்தல். ஈர்தல் - இழுத்தறுத்தல், பல்லாற் கடித்திழுத்து உரித்தல், இழுத்தல் = அறுத்தல். ஈல் - இல் – இள் - இழு. ஒ.நோ;கொள்கொம்பு - கொழு கொம்பு. கொள்நன் - கொழுநன் இழுத்தல் = பின்னிழுத்தல், உள்ளிழுத்தல், உறிஞ்சுதல், இள் - (இய்); - (இய்ஞ்சு); – இஞ்சு. இஞ்சுதல் ¯ உள்ளிழுத்தல் நிலத்தில் ¯ கவறுதல் இஞ்சு இஞ்சி ¯ உள்ளிழுத்துத்
இஞ்சிக்கருக்கு	இஞ்சிக்கருக்கு iñjikkarukku, பெ. (n.) இஞ்சிச் சாற்றைக் கொதிக்க வைத்த குடிநீர்; boiled juice of ginger. [இஞ்சி + கருக்கு.]

இஞ்சிக்கிழங்கு	இஞ்சிக்கிழங்கு iñjikkiḻṅgu, பெ. (n.) இஞ்சிவேர்; the tuber of the ginger plant (சா.அக.);. [இஞ்சி + கிழங்கு.]
இஞ்சிச்சத்து	இஞ்சிச்சத்து iñjiccattu, பெ. (n.) இஞ்சிக்கிழங்கின் சாரம். இதைச் சாராயத்திலூறவைத்துப் பிறகு அதனின்று சாறு எடுப்பதுண்டு; essence of ginger. This is generally made by steeping it in alchohol (சா.அக.);.
இஞ்சிச் சாறு	இஞ்சிச் சாறு iñjiccāṟu, பெ. (n.) இஞ்சியிலிருந்து எடுக்கும் சாறு; ginger juice. [இஞ்சி + சாறு.]
இஞ்சிச்சுண்ணம்	இஞ்சிச்சுண்ணம் iñjiccuṇṇam, பெ. (n.) இஞ்சிச் சாற்றினடியில் நிற்கும் சுண்ணாம்பு; the white chalk - like deposit found of the juice of ginger (சா.அக..);. [இஞ்சி + சுண்ணம்.]
இஞ்சித்தித்திப்பு	இஞ்சித்தித்திப்பு iñjittittippu, பெ. (n.) இஞ்சி விறைப்பு பார்க்க;see inji virai-p-pu. [இஞ்சி + தித்திப்பு.]
இஞ்சித் தீஞ்சாறு	இஞ்சித் தீஞ்சாறு iñjittīñjāṟu, பெ. (n.) இஞ்சிச் சாறும் சருக்கரையுங் கலந்து காய்ச்சி வடித்த ஒருவகைப் பாகு; syrup of ginger (சா.அக.);. [இஞ்சி + தீம் + சாறு.]
இஞ்சித்துவையல்	இஞ்சித்துவையல் iñjittuvaiyal, பெ. (n.) இஞ்சியைப் பிற கறிப்பொருள்களோடு சேர்த்தரைத்த ஒரு வகை சுண்டாங்கி; ginger made into a paste by treating it with other condiments for use as a side dish for food. (சா.அக);. ம. இஞ்சிப்பச்சடி (இஞ்சி. தயிர் போன்றவற்றால் செய்யப்படும் பச்சடி,); [இஞ்சி + துவையல்.]
இஞ்சித்தேறு	இஞ்சித்தேறு iñjittēṟu, பெ. (n.) இஞ்சித்துண்டு (யாழ்ப்.);; small piece of green ginger (செ.அக.);. [இஞ்சி + தேறு. தெறிதல் - கடித்தல், நறுக்குதல், தெறு – தேறு. (நறுக்கிய துண்டு);.]

இஞ்சி நீர்	இஞ்சி நீர் iñjinīr, பெ. (n.) இஞ்சிச் சாறு; juice of green ginger. (சா.அக.);. [இஞ்சி + நீர்.]
இஞ்சிப்பாகு	இஞ்சிப்பாகு iñjippāku, பெ. (n.) இஞ்சிக்கூழ்வகை (வின்.);; a kind of ginger electuary. (செ.அக.);. [இஞ்சி + பாகு.]
இஞ்சிப்பாவை	இஞ்சிப்பாவை iñjippāvai, பெ. (n.) இஞ்சிக்கிழங்கு (மலைபடு.125, உரை);; ginger in the shape of a doll (செ.அக.);.
இஞ்சிப்புளிப்பு	இஞ்சிப்புளிப்பு iñjippuḷippu, பெ. (n.) காடியிலூற வைத்த இஞ்சி; green ginger preserved in vinegar (சா.அக.);. [இஞ்சி + புளிப்பு.]
இஞ்சி மாங்காய்	இஞ்சி மாங்காய் iñjimāṅgāy, பெ. (n.) இஞ்சி வகை (Madr);, mango.ginger. (செ.அக.);. ம. இஞ்சி மாங்காய். [இஞ்சி. + மாங்காங்.]
இஞ்சிமுறைப்பா	இஞ்சிமுறைப்பா iñjimuṟaippā, பெ. (n.) இஞ்சி விறைப்பு பார்க்க;see inji viraippu. [இஞ்சி + விறைப்பு - இஞ்சிவிறைப்பு → இஞ்சிவிறைப்பா → இஞ்சிமுறைப்பா. யவன (யூனானி); மருத்துவர்கள் இஞ்சி விறைப்பினை இஞ்சி முறைப்பா என வழங்குவது கடுங் கொச்சை வழக்காகும்.]
இஞ்சியடைக்காய்	இஞ்சியடைக்காய் iñjiyaḍaikkāy, பெ. (n.) இஞ்சியை உப்பிலிட்ட ஊறுகாய்; ginger picked in salt. [இஞ்சி + அடை + காய்.]
இஞ்சியூறுகாய்	இஞ்சியூறுகாய் iñjiyūṟukāy, பெ. (n.) இஞ்சியுடன் மசாலையுங் கூட்டி எண்ணெய்யிலிட்ட ஊறுகாய்; ginger pickled in gingelly oil (சா.அக);. [இஞ்சி + ஊறுகாய்.]
இஞ்சிவடிப்பு	இஞ்சிவடிப்பு iñjivaḍippu, பெ. (n.) இஞ்சிவிறைப்பு பார்க்க;see inji-viraippu.

இஞ்சி விறைப்பு	இஞ்சி விறைப்பு iñjiviṟaippu, பெ. (n.) 1. இஞ்சியை அறுத்துத் தேனிலிட்டுப் பாகம் செய்த ஒரு பாகு; ginger crushed and preserved in honey. 2. இஞ்சியை வெல்லத்திலிட்டுச் சமைத்த ஒருவகைச் சுண்டாங்கி; boiled with jaggery or sugar and used in food to give it relish, a seasoning for food. மறுவ. இஞ்சிவடிப்பு, இஞ்சிமுறைப்பா, இஞ்சித் தித்திப்பு. [இஞ்சி + விறைப்பு.]
இஞ்சிவேர்	இஞ்சிவேர் iñjivēr, பெ. (n.) இஞ்சிக்கிழங்கு, இஞ்சிப்பாவை; ginger root. ம., குட., கோத. இஞ்சி;பர். சிங்கிவேர. L. Zingiber. Gk Zingiberis, LL, gingiber: OE gingiber. E ginger. Skt Smgavera. [இஞ்சு - இஞ்சி + வேர். இஞ்சுதல் நீரை உள்ளிழுத்தல்.] இஞ்சி என்பது தொன்றுதொட்டுத் தமிழ்நாட்டில் விளைந்து வரும் மருந்துக் கிழங்கு "செய்யாப்பாவை வளர்ந்து கவின் முற்றிக் காயங்கொண்டன. இஞ்சி" (மலைபடு.125-6);"இஞ் சிவிராய பைந்தார் பூட்டி" (பதிற்றுப்.42.10);. "மஞ்சளும் இஞ்சியும் மயங்களில் வலயத்து" (சிலப்.10.74);. இஞ்சி, கிறித்துவிற்கு முற்பட்ட பண்டைக்காலத்திலேயே இங்கிருந்து மேனாடுகளுக்கு ஏற்றுமதியான பொருள்களுள் ஒன்றாம். "மேலையாரியச் சொற்களெல்லாம் இஞ்சிவேர் என்னும் தமிழ் வடிவைப் பெரிதும் ஒத்திருக்கின்றன. அவற்றை வழங்குவோரும் அவற்றைத் தமிழ்ச்சொல்லின் திரியென ஒத்துக்கொள்வர். ஆயின் வடமொழியாளரோ இஞ்சிவேர் என்பதைச் சிருங்க வேர் எனத் திரித்து மான்கொம்பு போன்ற வடிவினது என்று வலிந்தும் நலிந்தும் பெருள் கூறி, அதை வடசொல்லாகக் காட்ட முயல்வர் 'ச்ருங்க என்பது கொம்பு என்று மட்டும் பொருள்படும். இஞ்சிவேர் பொதுவாகக் கிளை கிளையாயிருப்பது பற்றி, அதை மான்கொம்பொடு ஒப்பிட்டு மான் என்னும் சொல்லையும் சேர்த்துக் கொண்டது பொருந்துவதன்று. வேர என்பதும் 'உடம்பு' என்று பொருள்படுவதேயன்றி வேர் என்னும் பொருள் கொண்டதன்று" (வ.மொ.வ.87); எனப் பாவாணர் தந்துள்ள விளக்கத்தைக் காண்க.
இஞ்சிவேர்ப் புல்	இஞ்சிவேர்ப் புல் iñjivērppul, பெ. (n.) சுக்குநாறிப் புல் (KR.); பார்க்க; ginger-grass (செ.அக.);. ம. இஞ்சிப்புல்லு. [இஞ்சி + வேர் + புல்.]

இஞ்சு	இஞ்சு1 iñjudal, 15 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சுவறுதல் (இ.வ..);; to be absorbed, as water in the ground. 2. சுண்டுதல் (இ.வ.);; to evaporate. 3. இறுகுதல் (வின்.);; to be curdled, as milk, become congealed get thick, as ghee க. இங்கு;தெ. இங்கு. இருக, இவுரு, இமுரு, இனுகு, ஈகு, து. இங்கு. [இல் - (துளைத்தற் கருத்துவேர்); உட்புகுந்து துணைத்தலும் உள்ளீட்டை வெளியிலிமுத்துத் துளைத்தலும் ஆம். (இல் + து); - இல் + சு - இஞ்சு, இஞ்சுதல் = சுவறுதல், உள்ளீரம் அற்றுப்போதல்.] இஞ்சு2 iñjudal, 12 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. குத்துதல்; to pierce, to stab. 2. வருத்துதல், துன்புறுத்துதல்; to cause pain, inflict. [இல் - இய் - இஞ்சு. ஒ.நோ. துல் - துய் (துயில்); – துஞ்சு.]
இஞ்சுசாரை	இஞ்சுசாரை iñjucārai, பெ. (n.) வெல்லம் (இராட்); jiggery. (செ.அக.);. [இஞ்சு + (சருக்கரை); சாரை. சருக்கரை – சாரை எனத்திரிந்தது மருஉ. ஒ.நோ. பனை இஞ்சுசாரை → ம. பனஞ்சார சருக்கரை = வட்டவடிவமாக வார்க்கப்படுவது. வார்க்கப்பட்டு ஈரம் குறைந்து கட்டியாதலின் இஞ்சுசாரை எனப்பட்டது.]
இஞ்சுச் சாறு	இஞ்சுச் சாறு iñjuccāṟu, பெ. (n.) வெல்லம் jiggery. (சா.அக.);. [இஞ்சு + சாரை – இஞ்சிச்சாரை → இஞ்சிச்சாறு.]
இஞ்சை	இஞ்சை iñjai, பெ. (n.) 1. துன்பம்; injury ham. 2. கொலை; killing, slaying murder "இஞ்சைபொய், களவு" (உத்தரரா. அரக்கர்பிற.26);, (செ.அக.);. [இஞ்சு – இஞ்சை → Skt himsa.]
இட்டங்கட்டல்	இட்டங்கட்டல் iṭṭaṅgaṭṭal, பெ. (n.) இட்டங்கட்டுதல் பார்க்க (ஆ.அக.);;see ittan-kattu.
இட்டங்கட்டு-தல்	இட்டங்கட்டு-தல் iṭṭaṅgaṭṭudal, 15 செ.கு.வி. (v.i.) ஒரை (இராசி); நிலை வரைதல்; note on a diagram of the Zodiac indicating the position of the various planets at a particular time (செ.அக.);. [இட்டம் + கட்டுதல். ஒருகா. விட்டம் – இட்டம். விண் - விட்டம் = விண்ணில் கோள்நிலை, இனி, விடு - விட்டம் (பிரிவு); என்றுமாம்.]
இட்டசட்டம்	இட்டசட்டம் iṭṭasaṭṭam, பெ. (n.) தன்னிச்சை (வின்.);; freedom from constraint free choice. (செ.அக.); [இடு - இட்ட – இட்ட + சட்டம்.]

இட்டசித்தி	இட்டசித்தி iṭṭasitti, பெ. (n.) விருப்பவெற்றி பார்க்க;see viruppa-vetri. இட்டசித்தி iṭṭasitti, பெ. (n.) விருப்பம் நிறைவேறுகை; attainment of one's heart's desire. த.வ. விழைவுப்பேறு. [Skt. ista-siddhi → த. இட்டசித்தி.]
இட்டடுக்கி	இட்டடுக்கி iḍḍaḍukki, பெ. (n.) காதணிவகை; old-fashioned ear-ornament, one of many ornaments worn through the ear-lobes (செஅக.);. [இட்டு + அடுக்கி.]
இட்டடை	இட்டடை iḍḍaḍai, பெ. (n.) இட்டிடை (வின்.);; dial (செ.அக.);. [இட்டு + இடை – இட்டிடை. இட்டடை.]
இட்டடைச்சொல்	இட்டடைச்சொல் iḍḍaḍaiccol, பெ. (n.) தீச்சொல்; foul word. "இட்டடைச் சொல்லார் பொறுப்பார்" (பெருந்தொ.பக்.609);. (செ.அக.);. [இட்டிடை + சொல் → இட்டிடைச்சொல் → இட்டடைச்சொல்.]
இட்டம்	இட்டம் iṭṭam, பெ. (n.) 1. கோள் நிலையால் விளையும் விளைவு; 2. ஞாலத்தின் முனைக்கும் (துருவத்திற்கும்); ஒரைக்கும் இடையேயுள்ள தொலைவு (வின்.);; இட்டம் iṭṭam, பெ. (n.) 1. விருப்பம்; desire, will, wish, inclination of mind. "நம்பனை நாடொறு மிட்டத்தா லினிதாக நினைமினோ" (தேவா. 20,8.);. 2. அன்பு; love, affection. "இட்டமான வியற்புக ரோனிடங் கிட்டினான்" (கந்தபு. சுக்கிரனுப. 15.); 3. நட்பு; friendship. த.வ. உகப்பு. [Skt. ista → த. இட்டம்.]
இட்டலி	இட்டலி iṭṭali, பெ. (n.) இட்டளி பார்க்க;see ittiali. [இட்டளி → இட்டலி.]

இட்ட வழக்கு	இட்ட வழக்கு iṭṭavaḻkku, பெ. (n.) சொன்னது சட்டமாயிருக்கை; issuing an order or directive by sheer force of authority, dictatorial assertion 'அவர்கள் இட்ட வழக்கா யிருக்குமிறே' (ஈடு.அக.ஜீ.); (செ.அக.);. [இடு → இட்ட + வழக்கு.]
இட்டவை	இட்டவை iṭṭavai, பெ. (n.) வழி (அக.நி.);; path (செ.அக.);. [இட்டு – சிறிய. இட்டு – இட்ட. இயவு - வே - வை. இயவு - பாதை இட்டு + இயவு - இட்டியவு - இட்டயவு - இட்டவை.]
இட்டளப்படு-தல்	இட்டளப்படு-தல் iḍḍaḷappaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i) சிறிய இடத்தில் திரண்டு தேங்குதல்; to be brought together as fragments and concentrated within a small space. "சௌந்தரிய சாகரம் இட்டளப் பட்டுச் சுழித்தாற் போலே." (ஈடு.10.10.9);. (செ.அக.);. [இடு - இட்டு = சிறிது. அள் - அளம் = செறிதல், நெருங்குதல். இட்டு + அளம் – இட்டளம் + படுதல்.]
இட்டளம்	இட்டளம்1 iṭṭaḷam, பெ. (n.) 1. நெருக்கம்; crowd throng, concourse, insufficient air-space. "பரமபதத்திலிட்டளமுந்தீர்ந்தது" (ஈடு.3.8.2);. 2. துன்பம்; difficulty affliction, pain, sorrow "அடியே னிட்டளம் கெடவே" (தேவா.988.1.);. 3. தளர்வு (பிங்.);; weakness, weariness. க. இட்டள;தெ. இட்டல. [இட்டு + அளம். அள் = அளம் = செறிவு. நெருக்கம். இட்டு - சிறிது. சிறியஇடம்.] இட்டளம்2 iṭṭaḷam, பெ. (n.) 1. பொன் (பெரியபு.ஏயர் கோன்.133. உரை);; gold (செ.அக.);. 2. துன்பம்; distress. "என்செய்த வாறடிகேள் அடியேன் இட்டளங் கெடவே.." (கந்தரர் தேவா.988-1);. [இட்டளம் = செறிவு, மிகுதி. மிகுதியாகக் காய்ச்சப்படும் பொன்.]
இட்டளர்	இட்டளர் iṭṭaḷar, பெ. (n.) மனக்கலக்கமுள்ளவர் (திருநூற்.61, உரை);; unsteady, wavering persons (செ.அக.);. [இட்டளம் - சிறிய இடத்தில் நெருக்கமுறுதல் மனக்கலக்கமடைதல்.]
இட்டளி	இட்டளி iṭṭaḷi, பெ. (n.) அரிசிமாவும், உளுந்துமாவும் சேர்த்து ஆவியில் வேகவைக்கும் சிற்றுண்டி வகை; cake prepared by steaming semi-solid dough made of rice mixed with black gram. ம. இட்டலி: க. இட்டலி: தெ. இட்டென. [இட்டம் - சிறிய இடத்தில் தேங்குதல். இட்டளப்படுதல், இட்டளித்தல் - தேங்கச் செய்தல். இட்டள் - இட்டளி.]

இட்டளிக்கொப்பரைl	இட்டளிக்கொப்பரைl iṭṭaḷikkopparai, பெ. (n.) இட்டளி சமைக்கும் ஏனம்; brass vessel into which the itali-t-tattu is placed for making steamed rice-cakes. (செ.அக.);. [இட்டள் → இட்டளி + கொப்பரை.]
இட்டளிச்சட்டி	இட்டளிச்சட்டி iṭṭaḷiccaṭṭi, பெ. (n.) இட்டளி வேகவைத்தற்குரியதோரேனம். (பாண்டி.வழ.);; the vessel in which ittali is prepared. [இட்டள் → இட்டளி + சட்டி.]
இட்டளித்தட்டு	இட்டளித்தட்டு iṭṭaḷittaṭṭu, பெ. (n.) இட்டளிவார்க்கும் தட்டு; perforated metal plate, with depressions inserted into the Itali-k-kopparai, with the dough to steam and prepare rice-cakes. [இட்டளி + தட்டு.]
இட்டளித்தவலை	இட்டளித்தவலை iṭṭaḷittavalai, பெ. (n.) இட்டளிக் கொப்பரை பார்க்க;see italf-k-kooparal. [இட்டளி + தவலை.]
இட்டறுதி	இட்டறுதி1 iṭṭaṟudi, பெ. (n.) உறுதிசெய்த எல்லை (வின்.);; limited time or space (செ.அக.);. [இடு → இட்டு + அறுதி. அறுதி – உறுதி, முடிவு, இட்டறுதி -உறுதியிடப்பட்டது - முடிவுசெய்யப்பட்டது.] இட்டறுதி2 iṭṭaṟudi, பெ. (n.) 1. இக்கட்டான நேரம் (வின்.);; critical time. 2. வறுமை (வின்.);; destitution, extreme want. (செ.அக.);. [இட்டு - நெருக்கம், நெருக்கடி. அறு - அறுதி - நல்வாய்ப்பும் செல்வமும் அற்றுப்போன துன்பநிலை.]
இட்டறை	இட்டறை iṭṭaṟai, பெ. (n.) யானையை வீழ்த்துங் குழி (சம்.அக.);; invisible deep pit covered over with twigs etc. for catching elephants. [இட்டு - நெருக்கம், சிறுமை அறை சிறுமை இடம், பள்ளம்.]
இட்டன்	இட்டன் iṭṭaṉ, பெ. (n.) வணங்கத்தக்க பெரியவன் (நாநார்த்த);; venerable person (செ.அக.);. இட்டன் iṭṭaṉ, பெ. (n.) நண்பன்; friend. [Skt. ista → த. இட்டன்.]

இட்டி	இட்டி1 iṭṭi, பெ. (n.) ஈட்டி; sea lance. "இட்டிவேல் குந்தங் கூர்வாள்" (சீவக.2764);. (செ.அக.);. ம., க. இட்டி;. Skt. yasti.. [ஈட்டி - இட்டி.] இட்டி2 iṭṭi, பெ. (n.) 1. சுருக்கச் செய்யுள்; epigrammatic verse. 2. கொடை; gift. 3. பூசை; worship. 4. இச்சை; desire, longing. [இடு - இட்டு – இட்டி.]
இட்டிகை	இட்டிகை1 iṭṭigai, பெ. (n.) செங்கல்; brick., "கண்சொ ரீஇ யிட்டிகை தீற்றுபவர்". (பழமொழி.108);. (செ.அக.);. க. இட்டகெ. இட்டிகெ. [இட்டு - இட்டிகை (சிறிய வடிவிலான செங்கல்);.] இட்டிகை2 iṭṭigai, பெ. (n.) 1. இடுக்கு வழி; narrow way. 2. கூட்டுமெழுகு; mixture of wax, resin, etc. (செ.அக.);. [இட்டு = சிறிது. இட்டு – இட்டிகை.] இட்டிகை3 iṭṭigai, பெ. (n.) பலிபீடம்; alter for offering sacrifice. "நாட்பலி மறந்த நரைக்கண் இட்டிகை" (அகநா.287);. (சங்.இலக்.சொற்.);. இட்டிகை4 iṭṭigai, பெ. (n.) 1. திண்மை. (குறள் 743 பரி.உரை);; firmness, stability 2. அருமை; rarity.
இட்டிகை வாய்ச்சி	இட்டிகை வாய்ச்சி iṭṭigaivāycci, பெ. (n.) செங்கற்களைச் செதுக்கும் கருவி (சீவக.2689.உரை);; chisel for cutting burned clay. (செ.அக.);. [P] [இட்டிகை + வாய்ச்சி. வாய்ச்சி - வாயகன்ற கருவி.]

இட்டிடை	இட்டிடை1 iḍḍiḍai, பெ. (n.) சிறுகிய இடை; slender waist. "இட்டிடையின் மின்னிப்பொலிந்து" (திருவாச.7.16);. (செ.அக.);. க. இட்டிடெ (நெருக்கம். சந்து);. [இட்டு + இடை.] இட்டிடை2 iḍḍiḍai, பெ. (n.) 1. சிறுமை (சூடா.);; smallness, minuteness. "இட்டிடை யிடை தனக்கு" (கந்தபு.தெய்வயா.183);. 2. இடையூறு; hindrance, impediment. "மிகுபிணி யிட்டிடைசெய" (திருப்பு. 1053);. 3. கடைசற்கருவியின் ஒருறுப்பு (யாழ்ப்.);; vice in a turner's lathe. (செ.அக.);. [இட்டு + இடை. இடை - முதனிலைப்பொருள் ஈறு.]
இட்டிடைஞ்சல்	இட்டிடைஞ்சல் iḍḍiḍaiñjal, பெ. (n.) 1. துன்பம்; trouble affliction. 'யாதோர் இட்டிடைஞ்சலும் வாராமற் காப்பாற் றினான்' (யாழ்ப்.);. 2. வறுமை; adversity, straits, great want. இது இட்டிடைஞ்சல் வருங்காலத்திலுதவும் (யாழ்ப்.); (செ.அக.);. 3. இட்டறுதி (வின்);; critical time. [இட்டு + இடைஞ்சல்.]
இட்டிது	இட்டிது iṭṭidu, பெ. (n.) 1. சிறுது; scantiness. slenderness. "ஆகாறளவிட்டி தாயினும்" (குறள்.478);. 2. அணுக்கம்; proximity nearness. "இட்டிதாக வந்துரை மினோ" (தேவா.1240.2);. (செ.அக.);. [இட்டு → இட்டிது.]
இட்டிமை	இட்டிமை iṭṭimai, பெ. (n.) 1. சிறுமை (திவா.);; smallness. 2. ஒடுக்கம் (திருக்கோ. 149, உரை);; narrowness. (செ.அக.);. [இட்டு → இட்டிமை.]
இட்டிய	இட்டிய iṭṭiya, கு.பெ.எ. (adj.) சிறிய (ஐங்குறு.219);; small (செ.அக.);. [இட்டு → இட்டிய.]
இட்டியம்	இட்டியம் iṭṭiyam, பெ. (n.) பாகம் (ஆ.அக.);; part. [இட்டு → இட்டியம்.]

இட்டிவனம்	இட்டிவனம் iṭṭivaṉam, பெ. (n.) ஒரு சடங்கு (ஆ.அக.);; ritual. [இடு → இட்டி → இட்டிவனம்.]
இட்டிறை	இட்டிறை iṭṭiṟai, பெ. (n.) இறையிடுகை (கப்பம் கட்டுதல்);; paying tribute (திவ்.அக.);. [இட்டு + இறை.]
இட்டீடு	இட்டீடு iṭṭīṭu, பெ. (n.) வழக்கு; dispute. "என்னோட இட்டீடு கொண்டல்லது தரியா தானாய்" (ஈடு.8.2.6);. [இட்டு + ஈடு. இடு → ஈடு = அடித்தல், அடிதடி, கலவரம், இட்டீடு = சில்லறைக் கலகம்.]
இட்டீடுகொள்ளு-தல்	இட்டீடுகொள்ளு-தல் iṭṭīṭugoḷḷudal, 16 செ.கு.வி. (v.i.) சொல் கொடுத்துச் சொல் வாங்குதல்; provoke greater irritation and retort. "அவனுக்கு இட்டீடு கொள்ளுகைக்குப் பற்றாக இல்லாதபடி" (ஈடு.6.2.ப்ர);. (செ.அக.);. [இட்டு + ஈடு + கொள்ளு.]
இட்டீறு	இட்டீறு iṭṭīṟu, பெ. (n.) செருக்காற்செய்யும் செயல்; action proceeding from one's haughtiness or arrogance. "இட்டீறிட்டு விளையாடி" (திவ். நாச்சி.14,1);. (செ.அக.);. [இட்டு - சிறுமை. இட்டு + ஊறு → இட்டூறு → இட்டீறு. சிறுமையுறும் செயல்கள்.] இட்டூறு பார்க்க;see itturu.
இட்டு	இட்டு1 iṭṭu, கு.வி.எ. (adv.) 1. தொடங்கி; beginning with. "முதலிட்டு ஐந்து பாட்டாலே" (திவ்.திருவாய்.2.10 பன்னீ.ப்ர);. 2. காரணமாக (கொ.வ.);; for the sake of on account of, as in அதையிட்டு வந்தான் – இடை. (part.); ஓர் அசை (உரி.நி);; expletive, as in செய்திட்டு (செ.அக.);. [இடு → இட்டு.] இட்டு2 iṭṭu, பெ. (n.) சிறுமை; smallness. "இட்டுவாய்ச் சுனைய" (குறுந்.193);. (செ.அக.);. க. இட்டு. இட்டு3 iṭṭu, பெ. (n.) 1. விருப்பம்; desire. 2. நுண்மை (ஆ.அக.);; minuteness. [இள் → இட்டு.]

இட்டுக்கட்டு-தல்	இட்டுக்கட்டு-தல் iṭṭukkaṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. இல்லாததை ஏற்றிச் சொல்லுதல் (கொ.வ.);; to concoct. 2. கற்பனை செய்தல் (ஆ.அக.);; to draw upon the imagination, as in writing poetry or drama. 'அவன் கவி இட்டுக் கட்டுகிறான்' (செ.அக.); 3. செயலை முடிக்க முனைந்து நிற்றல்; to determine, to finish a deed. [இட்டு + கட்டு.]
இட்டுக்கொடு	இட்டுக்கொடு1 iḍḍukkoḍuttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஏற்றிக் கொடுத்தல் (ஆ.அக.);; to give over and above or extra. "ஒன்றிரண் டிட்டுக்கொடுத்த லியல்பு" (பு.வெ.1.17);. (செ.அக.);. [இடுதல் = வைத்தல். இடு → இட்டு + கொடு. இட்டுக்கொடுத்தல் = மேலொன்று வைத்துக்கொடுத்தல்.] இட்டுக்கொடு2 iḍḍukkoḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) புலாலுணவு படைத்தல் (இராட்.);; to serve meal (செ.அக.);. [இடுதல் = பிடுதல், பிசைதல். இடு → இட்டு + கொடு.]
இட்டுக்கொண்டு போ-தல்	இட்டுக்கொண்டுபோ-தல் iṭṭukkoṇṭupōtal, 10 செ.குன்றாவி. (v.t.) கூட்டிக்கொண்டு செல்லுதல் (கொ.வ.);; to take a person along with oneself (செ.அக.);. [இட்டு + கொண்டு + போ. இடுதல் = வைத்தல். இடு → இட்டு = உடனழைத்து, உடன்வைத்து.]
இட்டுக்கொண்டு வா-தல் (இட்டுக்கொண்டு வருதல்)	இட்டுக்கொண்டுவா-தல் (இட்டுக்கொண்டு வருதல்) iṭṭukkoṇṭuvādaliṭṭukkoṇṭuvarudal, 15 செ.குன்றாவி. (v.t.) உடனழைத்து வருதல்; to bring, to take along with "செட்டியாரையுமிட்டுக் கொண்டு வாருங்கள்" (பிரதாப.சந்:67);. [இட்டு + கொண்டு + வா.]
இட்டுநீட்டு-தல்	இட்டுநீட்டு-தல் iṭṭunīṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) to send through an emissary or messenger. (திவ்.81);. [இட்டு + நீட்டு.]
இட்டு நீர்	இட்டு நீர் iṭṭunīr, பெ. (n.) தாரைவார்க்கும் நீர் (இ.வ.);; water poured by the donor in the palms of the donee in making a gift. (செ.அக);. [இடுதல் = மேலிடுதல், தெளித்தல், இடு → இட்டு + நீர்.]
இட்டுப்பிரி-தல்	இட்டுப்பிரி-தல் iṭṭuppiridal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) அணிமையிற்றலைவன் பிரிதல் (கலித்.121. உரை);; to be separated from one's lady-love by only a short distance (செ.அக.);. [இட்டு - சிறுமை, சிறிதுகாலம். இட்டு + பிரி.]
இட்டுப்பிரிவு	இட்டுப்பிரிவு iṭṭuppirivu, பெ. (n.) மிக அண்மையிற்றலைவன் பிரியும் பிரிவு (ஆ.அக.);; separation b. a short distance, parting of a lower to go to a place not far off. "இட்டுப்பிரிலிரங்கினும்" (தொல்.பொருள்.111.); (செ.அக.);. [இட்டு + பிரிவு.]

இட்டுப்பிற-த்தல்	இட்டுப்பிற-த்தல் iṭṭuppiṟattal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) ஒரு காரியத்திற்காகப் பிறத்தல் (ஆ.அக.);; to be born was mission. "கைங்கரிய ஸாம்ராஜ்யத்துக்கு இட்டுப்பிறந்து" (ஈடு.2.3.1); (செஅக.);. [இட்டு + பிறத்தல். இடுதல் - வைத்தல் ஒன்றின் மேலிட்டு (ஒரு காரணத்தை முன்வைத்து); பிறத்தல்.]
இட்டுப்புகுதல்	இட்டுப்புகுதல் iṭṭuppugudal, பெ. (n.) நாட்டியத்துக்குரிய கால்களுள் ஒன்று. (சிலப்.3.14,பக்.90.கீழ்க்குறிப்பு);; a kind of step in dance. (செ.அக.);. [இட்டு + புகுதல்.]
இட்டுமாறு-தல்	இட்டுமாறு-தல் iṭṭumāṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பழைமை நீங்கிப் புது நிலைமை அடைதல்; old yielding place to new, revival, refreshment. (திவ்.அக.);. [இட்டு + மாறு.]
இட்டுரை-த்தல்	இட்டுரை-த்தல் iṭṭuraittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) சிறப்பித்துச் சொல்லுதல் (பு.வெ.4.11);; praise, axio, admire, value (செ.அக.);. [இடு - இட்டு = மேல் வைத்து. புகழ்ந்து. இட்டு + உரைத்தல்.]
இட்டு வட்டி	இட்டு வட்டி iṭṭuvaṭṭi, பெ. (n.) சோற்றுக்கரண்டி (நெல்லை.);; vessel for serving rice. [இடு → இட்டு. இடுதல் = பிடுதல், பிரிதல், இட்டுவட்டி - பிரித்தெடுக்கும் வட்டி.]
இட்டுவா(வரு)-தல்	இட்டுவா(வரு)-தல் iṭṭuvāvarudal, 15 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. அழைத்து வருதல் (கொ.வ.);; fetch as a person 2. கொடுத்துவிட்டு வருதல் (ஆ.அக.);; give and come back. "இட்டுவாவென்றால் சுட்டுவந்தவன் இவ்வநுமா னன்றோ." [இடு → இட்டு + வா.]
இட்டுறுதி	இட்டுறுதி1 iṭṭuṟudi, பெ. (n.) கண்டிப்பு (வின்.);; firmness, severity, rigour. [இட்டு + உறுதி. இடுதல் = வைத்தல், நம்புதல் இட்டுறுதி = நம்பிக்கை உறுதி.] இட்டுறுதி2 iṭṭuṟudi, பெ. (n.) இடுக்கண் காலத்து உதவி (யாழ்.அக.);; help in times of distress. [இடு = வைத்தல், தருதல் உதவுதல் இடு → இட்டு + உறுதி.]
இட்டூறு	இட்டூறு iṭṭūṟu, பெ. (n.) பழிகூறுதல், செய்ய வேண்டிய நலன்களைச் செய்யவில்லை என்பதற்காகக் கூறப்படும் குற்றச்சாட்டு; grievance. [இடு + ஊறு + இட்டூறு.]

இட்டேற்றம்	இட்டேற்றம் iṭṭēṟṟam, பெ. (n.) 1. பொய்யாகக் குற்றஞ்சாட்டுகை; false accusation இப்படி இட்டேற்றம் பேசுவதாகாது (கொ.வ.);. 2. கொடுமை; tyranny cruelty injustice ஏனிப்படி இட்டேற்றம் பண்ணுகிறாய்? (யாழ்ப்.);. (செ.அக.);. 3. அல்நயன்; foul play. 4. முழுப்பொய்; blatant lie (ஆ.அக.);. [இடுதல் – வைத்தல். இடு → இட்டு + ஏற்றம்.]
இட்டேறி	இட்டேறி1 iṭṭēṟi, பெ. (n.) 1. வயல்களினிடையே செல்லும் வரப்புப்பாதை (தெ.ஆ);; narrow raised foot path between two fields. 2. வண்டிப்பாதை (கோவை);; cart-tract. ம. இட்ஞ. [இடு - இட்டு = சிறுமை. ஏறு = ஏறி = ஏறிச்செல்லும் வரப்பு. ஒற்றையடிப் பாதை.]
இட்டேறு-தல்	இட்டேறு-தல் iṭṭēṟudal, 6 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கூடியதாதல்; to be achieved. 2. போதியதாதல்; to be sufficient (செ.அக.);. [இட்டு = வைத்து ஏறுதல் = மிகுதல் இட்டேறுதல் - மிகுதியாக வைத்திருத்தல், வளமையால் சிறத்தல்.] இட்டேறு-தல் iṭṭēṟudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. உற்ற நேரத்தில் வருதல்; to come in time, 2. ஒரு வகையாக நிறைவேற்றுதல்; to give perfection to a work. [இட்டு+ஏறு-]
இட்டோட்டு	இட்டோட்டு iṭṭōṭṭu, பெ. (n.) அலைக்கழிவு (யாழ்ப்.);; vexation, trouble. (செ.அக.);. [இட்டு + ஒட்டு. இட்டோட்டு + பிரித்து அலைத்தல், துன்புறுத்துதல்.]
இட்டோடு	இட்டோடு iṭṭōṭu, பெ. (n.) ஒன்றாமை; disunion discord. Separation. இட்டோடு பண்ணுகிறது. (வின்.);. [இட்டு + ஒடு, இட்டு = பிரிவு.]

இடத்தல்	இடத்தல் iḍattal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பிளவுபடுதல்; to be cracked, broken "களிறு வழங்கலி னிடந்தமன்" (கூர்மபு.40);. 2. உரிதல்; to be stripped off. as the outer covering. 'முத்துக்கள் தோல்தேய்ந்தனவும் தோலிடந்தனவும்' (S.I.I.93,49); - செ.குன்றாவி. (v.t.); 1. தோண்டுதல் (பெரியபு.கண்ணப்.183);; to dig. scoop out hollow ம. இட. 2. பிளத்தல்; to force away through, as an elephant in battle; to root up, as a hog, to gore, as a bull. "பொன்பெயரோன் மார்பிடந்த" (திவ்.இயற்.1.23);. 3. பெயர்த்தல்; to dislodge, as a stone, to throw up, as clods in a furrow. "எயிற்றுப் படையாலிடந்து" (புவெ.6.13);. 4. குத்தியெடுத்தல், (திவ். இயற்.1.2);; to fork. 5. உரித்தல் (திவா.);; to peel off (செ.அக.);. [இல் - துளைத்தற் கருத்துவேர். இல் → இள் → இள → இட. இடத்தல்.]
இடக்கண்	இடக்கண் iḍakkaṇ, பெ. (n.) இடப்புறக் கண்; left eye. 2. ஓரப்பார்வை; side glance. க.எடகண். [இடம் + கண்.]
இடக்கண்ணியன்	இடக்கண்ணியன் iḍakkaṇṇiyaṉ, பெ. (n.) அலர்ந்த கண்ணியன்; one wearing wreath on the head. "பகலிடக் கண்ணியன் பைதற் குழலன்" (கலி.101);. (சங்.இலக்.சொற்.);. [இடம் + கண்ணியன்.]

இடக்கர்	இடக்கர்1 iḍakkar, பெ. (n.) சொல்லத்தகாத சொல்; indecent words, terms denoting things or actions too obscene to be uttered in good society (செ.அக);. [இள் - இள - இட - இடக்கர்.] இடக்கர்2 iḍakkar, பெ. (n.) தாறுமாறு செய்பவர் (ஆ.அக.);; wrong doer rude person. [இடக்கு → இடக்கர்.] இடக்கர்3 iḍakkar, பெ. (n.) குடம் (பிங்.);; water pot (செ.அக.);. [இடு - இடம் (சிறிய பகுதி);. இட - இடக்கர். (குடம்);.] இடக்கர்4 iḍakkar, பெ. (n.) 1. மீதூர்கை (நாநார்த்த.);; being close and crowded. (செ.அக.);. 2. நெருக்கம் (ஆ.அக.);; compactness. [இள் → இடு = நெருங்குதல், நெருக்கம்.]
இடக்கரடக்கல்	இடக்கரடக்கல் iḍakkaraḍakkal, பெ. (n.) தகுதிவழக்குகளிலொன்று (நன்.267);. நன்மக்களிடத்தே சொல்லத்தகாத இடக்கரான வார்த்தைகளை மறைத்துப் பிறவற்றால் சொல்வது; euphemism, use of indirect expression to avoid indecent language, one of three tagudi-valakku. [இடக்கர் + அடக்கல்.]
இடக்கரடக்கு	இடக்கரடக்கு iḍakkaraḍakku, பெ. (n.) இடக்கரடக்கல் பார்க்க;see idakkaradakkal. [இடக்கர் + அடக்கு.]
இடக்கரிசை	இடக்கரிசை iḍakkarisai, பெ. (n.) செய்யுட்குற்றத்தொன்று (யாப்.525);; defect in versification (செ.அக.);. [இடக்கர் + இசை.]
இடக்கல்	இடக்கல் iḍakkal, பெ. (n.) 1. தோண்டல்; digging. 2. கடைக்கால்; foundation (சேரநா.);. ம. இடக்கல் (அடிக்கல்);. [இடக்கு → இடக்கல்.]
இடக்கன்	இடக்கன் iḍakkaṉ, பெ. (n.) தாறுமாறு செய்பவன் (வின்.);; rude, disrespectful person. க. இடக்கன் (பணிக்கு வராதோன். பயனற்றவன்);. [இடக்கு → இடக்கன்.]

இடக்காரை யென்பு	இடக்காரை யென்பு iḍakkāraiyeṉpu, பெ. (n.) இடது சவடி யெலும்பு; left collar-bone (சா.அக.);. [இட + காரை + என்பு.]
இடக்கியம்	இடக்கியம் iḍakkiyam, பெ. (n.) வல்லூறு வடிவம் எழுதிய தேர்க்கொடி (வின்.); flag swallow-tail banner standard hoisted on a car. தெ. டெக்கியமு. க. டெகெ. [இடக்கு2 → இடக்கியம்.] ஏனைப்பறவைகளை எதிர்த்துத் தாக்கும் இயல்புள்ள வல்லூறு என்னும் பறவை வடிவம் எழுதியதேர்க் கொடி.
இடக்கு	இடக்கு1 iḍakkudal, செ.குவி. (v.i.) விழுதல்; to fall down fell "மேனின் றிடிக்குமேல்" (சினேந்444);. [இடக்குதல் = இடத்தல் இடத்தல் + பெயர்த்தல், இடம்பெயர்த்தல், விழுதல்.] இடக்கு iḍakku, பெ. (n.) 1. இடக்கர்; vulgar language. 2. ஏறுமாறு (கொ.வ.);; cavil, captious speech. 3. முரண்செயல்; rudeness, incivility, insubordination, pertinacity, obstinacy, as of a balky horse. குதிரை இடக்குப்பண்ணுகிறது. (கொ.வ.);. (செ.அக.);. 4. இழி சொல்; mean word (ஆ.அக.);. க. எடகு. [இட → இடக்கு. இடத்தல் = தோண்டுதல், துருவுதல், துன்புறுத்தல்.] இடக்கு3 iḍakku, பெ. (n.) 1. தடை; obstacle. 2. வல்லூறு என்னும் பறவை; royal falcon. [[illegible] இடக்கு.]
இடக்குமடக்கு	இடக்குமடக்கு iḍakkumaḍakku, பெ. (n.) 1. ஏறுமாறு; cavil, specious objection (செ.அக.);. 2. அலைக்கழிவு; harassment. [இடக்கு + மடக்கு. முடக்கு → மடக்கு.]
இடக்குமுடக்கு	இடக்குமுடக்கு iḍakkumuḍakku, பெ. (n.) 1. நெருக்கம்; straits, difficult circumstances. 2. இடர்ப்பாடு; dilemma, predicament. [இடக்கு + முடக்கு.]

இடக்கை	இடக்கை1 iḍakkai, பெ. (n.) 1. இடது கை; left hand. 2. இடக்கையாற் கொட்டும் ஒரு தோற்கருவி (சிலப்.3,27, உரை);; small drum beaten by the left hand. [P] க. எடகய். [இள + இட + கை = இடக்கை வலக்கையை நோக்க இடதுகை வலிமை குறைந்ததாகக் கருதப்படும் மென்மை நோக்கி, இள + கை = இளக்கை → இடக்கை என வழக்கூன்றியது.] இடக்கை2 iḍakkai, பெ. (n.) 1. ஆமந்திரிகை; musica; instrument. 2. ஒரு நாடு; name of a territory. [இட – இடக்கை. இட + அகன்ற.] இடக்கை3 iḍakkai, பெ. (n.) பெருமுரசு வகை; large double drum (செ.அக.);. [இடம் - இடக்கை + வாயகன்ற தோற் கருவி.]
இடக்கைச்சி	இடக்கைச்சி iḍakkaicci, பெ. (n.) ஒரு வகை நாடி; a kind of pulse. (சா.அக.);. [இடம் + கை + சி.]
இடக்கையன்	இடக்கையன் iḍakkaiyaṉ, பெ. (n.) இடக் கையால் வேலை செய்பவன்; one who does work by left hand. ம. இடத்தன்;க. எடகய்ய. [இடம் + கையன்.]
இடக்கையான்	இடக்கையான் iḍakkaiyāṉ, பெ. (n.) அஞ்சாவீரன் (கதி.அக.);; man with undaunted courage. [இடக்கு → இடக்கையான்.]
இடகலை	இடகலை iḍagalai, பெ. (n.) நிலவின் கலை; phase of the moon. [இட + கலை.]
இடகன்	இடகன் iḍagaṉ, பெ. (n.) இடப்பக்கத்தவன்; one who is on the left side. "குடகர்க்கிடகர்" (பெருந்தொ.1005);. (செ.அக.);. [இட → இடகன்.]

இடங்கசாலை	இடங்கசாலை iḍaṅgacālai, பெ. (n.) அக்கசாலை; mint."வேங்கடாத்திரி தேவமகாராஜய்யனுக்குத் திருவையாறு இடங்க சாலை பாலிக்கையில்" (S.I.I.V. 224); (செ.அக.);. [ஒருகா. விடங்கசாலை – இடங்கசாலை. விடங்கன் – சிவன்; தெய்வச்சிற்பம், தெய்வப்படிமங்கள் செய்யுமிடம்.]
இடங்கட்டுக்கொம்பு	இடங்கட்டுக்கொம்பு iḍaṅgaḍḍukkombu, பெ. (n.) மாட்டுக்குற்ற வகை (பெரியமாட்டு.161);; defect in cattle. (செ.அக.);. [இட(து); + கட்டுக்கொம்பு.]
இடங்கண்	இடங்கண் iḍaṅgaṇ, பெ. (n.) 1. பறையின் அகன்ற கண் பகுதி (அக.87);; middle of the membrane of a drum. 2. அகற்சி, பரப்பு; broad, big in area. [இடம் + கண்.]
இடங்கணம்	இடங்கணம்1 iḍaṅgaṇam, பெ. (n.) வெண்காரம் (நன். 273, மயிலை);; borax (செ.அக.);. [இள – இடம் + கணம். இடம் + வெண்மை.] இடங்கணம்2 iḍaṅgaṇam, பெ. (n.) 56 நாடுகளுள் ஒன்று; country, one of 56 teyam. "கன்னட மிடங்கணம்", (திருவேங்கட97); (செ.அக.);. இடங்கன் – இடங்கணம்.]
இடங்கணி	இடங்கணி1 iḍaṅgaṇi, பெ. (n.) 1. சங்கிலி (திவா.);; chain. 2. இடங்கணிப்பொறி (சீவக.102, உரை); பார்க்க;see idankani-p-pon. 3. ஆந்தை; owl (சா.அக.);. [இடம் + கணி. இடங்கணி = இடமகலப் பருத்தது.] இடங்கணி2 iḍaṅgaṇi, பெ. (n.) உளி (வின்.);; chisel. (செ.அக.);. [இடுதல் - பிடுதல், பிளத்தல், பிரித்தல். இடு – இட - இடங்குனி - இடங்கணி.]
இடங்கணிப்பொறி	இடங்கணிப்பொறி iḍaṅgaṇippoṟi, பெ. (n.) கோட்டை மதிலில் வைக்கப்படும் இயந்திரங்களுளொன்று; chain instrument mounted on the ramparts of a fort for singing stones at the enemy. advancing to attack the fortification. [இடங்கணி + பொறி. இடங்குணி → இடங்கணி.]
இடங்கப்பட்டை	இடங்கப்பட்டை iḍaṅgappaḍḍai, பெ. (n.) இலவங்கப்பட்டை; Cinnamon (சா.அக.);. [இலவங்கம் - இலங்கம் - இடங்கம் + பட்டை. (கொ.வ.);.]

இடங்கம்	இடங்கம்1 iḍaṅgam, பெ. (n.) உளி (தணிகைப்பு:அகத் 69);; chisel, stone cutter's chisel. (செ.அக.);. [இடுதல் = பிடுதல், பிளத்தல், இடு → இடங்கம்.] இடங்கம்2 iḍaṅgam, பெ. (n.) 1. செம்மணி (இரத்தினம்); நிறுக்கப்பயன்படுவதும் 24 செம்மணி கொண்டதுமான நிறைகல் (சுக்கிரநீதி.189);; weight of 24 iratti for weighing precious stones. 2. மண் தோண்டும் படை (நாநார்த்த.);; shovel. 3. வாளினுறை (நாநார்த்த.);; scabbard. 4. கணைக்கால் (நாநார்த்த.);; ankle. 5. பொரிகாரம் (நாநார்த்த.);; borax. 6. சினம் (நாநார்த்த.);; anger. 7. செருக்கு (நாநார்த்த.);; pride arrogance. 8. கற்சாணை (நாநார்த்த.);; whetstone. 9. இலவங்கம், (சா.அக.);; cove. [இடங்கம் - பிளக்கும் அல்லது தோண்டுங் கருவி அவ்வடிவிலமைந்த நிறைகல், வெட்டு வாளின் உறை வெட்டுவது போன்று சினத்தின் வெளிப்பாடான செருக்கு.]
இடங்கர்	இடங்கர்1 iḍaṅgar, பெ. (n.) 1. இழிந்தோர் (சூடா.); debauchees, libertines, licentious men. 2. முதலை வகை crocodile. "கொடுந்தாண் முதலையு மிடங்கருங் கராமும்" (குறிஞ்சிப்.257);. (செ.அக.);. [இடு – இட – இடங்கர். பிரிக்கும் குணம் கொண்ட கயவர். இழிகுணம் வாய்ந்தோர். வாயகன்ற முதலை.] இடங்கர்2 iḍaṅgar, பெ. (n.) 1. நீர்ச்சால் (திவா.); large bucket. 2. குடம் (திவா.);; pot (செ.அக.);. [இடம் - இடங்கர் = வாயகன்ற கலம்.] இடங்கர்3 iḍaṅgar, பெ. (n.) சிறுவழி (வின்.);; narrow path (செ.அக.);. க. இடுகுரு;தெ. டொங்க. [இடு + சிறு. இடு - இடங்கர்.]
இடங்கரம்	இடங்கரம் iḍaṅgaram, பெ. (n.) மகளிர்க்குண்டாகும் மாதவிடாய்த்தீட்டு; defilement from menses (செ.அக);. [இடு – இட - இடங்கரம் - பிரிந்து அல்லது விலகியிருத்தற்குக் காரணமான தீட்டுக் காலம்.]
இடங்கருங்குட்டம்	இடங்கருங்குட்டம் iḍaṅgaruṅguḍḍam, பெ. (n.) இடம் கரிதாகிய குழி; dark depth"இடங்கருங்குட்டத்துடன் றொக்கோடி" (புறம்.37);. [இடம் + கரும் + குட்டம்.]

இடங்கழி	இடங்கழி1 iḍaṅgaḻittal, செ.குன்றாவி. (v.t.) இடத்தினின்று நீக்கப்படுதல்; to be dismissed, to be expelled "தடங்கணார்க் கிடங்கழி காமனன்ன காளை" (சீவக.2038); (செ.அக.);. [இடம் + கழி.] இடங்கழி2 iḍaṅgaḻi, பெ. (n.) 1. எல்லை கடக்கை; passing beyond bounds; overstepping the proper limit. "இடங்கழி காமமொ டடங்கா னாகி" (மணி.18.119);. 2. காம மிகுதி; excess of lust. "இடங்கழிமான் மாலையெல்லை" (பு.வெ.12. பெண்பாற்.5);. 3. மீதூர்கை; being pressed for want of space. 4. மர வேனம்; wooden vessel for keeping salt or other things. உப்பிடங்கழி. (கொ.வ.);. 5. ஒருபடியளவு; measure of capacity = 8 ollocks. (செ.அக.);. ம. இடங்ஙழி, இடங்ஙாழி. [இடம் + கழி. இடம் - இருப்பிடம், எல்லை.]
இடங்கழிநாயனார்	இடங்கழிநாயனார் iḍaṅgaḻināyaṉār, பெ. (n.) அறுபத்துமூன்று நாயன்மாருள் ஒருவர் (பெரியபு.);; chief of Könádu, who is canonized and included in the galaxy of 63 saiva saints (செ.அக.);. [இடங்கழி2 + நாயனார்.]
இடங்கழிமை	இடங்கழிமை iḍaṅgaḻimai, பெ. (n.) இடங்கழி பார்க்க;see idangali.
இடங்கழியர்	இடங்கழியர் iḍaṅgaḻiyar, பெ. (n.) 1. கயவர் (சூடா.);; lewd persons. 2. காமுகர் (செ.அக,);; profligates. [இடங்கழி + அர்.]
இடங்காரம்	இடங்காரம்1 iḍaṅgāram, பெ. (n.) 1. மத்தளத்தின் இடப்பக்கம் (வின்.);; left hand side of a double drum the end of which is glued to produce the required tone. 2. பகம்; fame, reputation (ஆ.அக.);. ம. இடங்காரம். [இடம் → இடங்காரம்.] இடங்காரம்2 iḍaṅgāram, பெ. (n.) வில்லின் நாணோசை (சங்.அக.);; twang of a bow-string (செ.அக.);. [ஒருகா. இழுங்காரம் – இடங்காரம்.]

இடங்கெட்டபாவி	இடங்கெட்டபாவி iḍaṅgeḍḍapāvi, பெ. (n.) 1. சீரழிந்தவன் (வின்.);; utterly destitute, miserable wretch (செ.அக);. 2. ஆதரவற்றவன்; destitute person. [இடம் + கெட்ட + பாவி.]
இடங்கெட்டபேச்சு	இடங்கெட்டபேச்சு iḍaṅgeḍḍapēccu, பெ. (n.) ஒழுங்கற்ற சொல் (கொ.வ.);; words spoken without any regard to reason, season, place or person (ஆ.அக.);. [இடம் + கெட்ட + பேச்சு.]
இடங்கெட்டவன்	இடங்கெட்டவன் iḍaṅgeḍḍavaṉ, பெ. (n.) 1. அலைபவன்; wanderer. 2. கயவன்; dishonest man (செ.அக.); [இடம் + கெட்டவன்.]
இடங்கேடு	இடங்கேடு1 iḍaṅāḍu, பெ. (n.) 1. ஏழ்மை (வின்);; poverty. 2. தாறுமாறு; inconsistency, incoherence (செ.அக.);. ம. இடங்கேடு. [இடம் + கேடு.] இடங்கேடு2 iḍaṅāḍu, பெ. (n.) 1. நாடுகடத்துகை (இராட்.);; banishment 2. எக்கச்சக்கம்; awkward predicament "இடங்கேடாய்ச் சென்று சிக்கிக்கொண்டாய் சிறுபிள்ளாய்" (தெய்வச் விறலிவிடு.373);. (செ.அக.);. [இடம் + கேடு.]
இடங்கை	இடங்கை iḍaṅgai, பெ. (n.) 1. இடக்கை; left hand."நெடுங் கோதண்ட மிடங்கையி லெடுத்து" (திருவிளை. யானை.30);. 2. திரவிடர்களின் மதிப்புரவின் பொருட்டுத் தங்களுக்குள் பகைத்துப் பிரிவுபட்ட வகுப்பினருள் ஒரு பிரிவார்; left hand clan, one of the two clans into which some Dravidian Castes in the Cölä country had separated themselves by about the 11th cAD, such as the artisan against the agricultural - the fued arising chiefly from each claiming certain honours such as riding a horse on marriage occasions etc. (செ.அக.);. ம. இடங்கை; க. எடகெய்; தெ. எடம: கொலா. எடமகை;குவி. டெம்பா: பட. எடகை. [இடம் (இடது); + கை.]
இடங்கொடு-த்தல்	இடங்கொடு-த்தல் iḍaṅgoḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கண்டிப்பின்றி நடக்கவிடுதல்; to be indulgent or ax to show lenience. சிறுபிள்ளைகட்கு இடங்கொடுத்தால் தலைமேலேறும். 2. பிடிகொடுத்தல்; to yield give in "என்னவு மிடங்கொடாம லெதிருற" (பாரத. நிரைமீட்சி.124);. (செ.அக.); க. எடகொடு. [இடம் + கொடு.]

இடங்கொள்(ளு)-தல்	இடங்கொள்(ளு)-தல் iḍaṅgoḷḷudal, 16 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பரவுதல்; to spread from place to place. "இடங்கொள் சமயத்தை யெல்லாம்" (திவ். திருவாய் 5.2.4);; 2. இடம் பற்றுதல்; to have sufficient room. "சாது மருண்டால் காடு இடங்கொள்ளாது" (பழ.);. 3. அகலமாதல்; to be spacious, vast capacious "இடங்கொள் பூதலம்" (நைடத.நகரப்.16); - 7 செ.குன்றாவி (v.t.); இருப்பிடமாகக் கொள்ளுதல்: take up one's abode in to accept, as residence, to occupy, as one's residence. "இறைவனே நீ யென்னுட லிடங்கொண்டாய்" (திருவாச. 22.5);. (செ.அக.);. க. எடெகொள். [இடம் + கொள்.]
இடங்கோலு-தல்	இடங்கோலு-தல் iḍaṅāludal, 16 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஊன்ற இடஞ்செய்து கொள்ளுதல் (வின்.);; to gain a footing, establish oneself in a place. 2. முன்னேற்பாடு செய்தல்; to take preparatory measures (செ.அக.);. [இடம் + கோலு.]
இடச்சுக் குளம்பு	இடச்சுக் குளம்பு iḍaccukkuḷambu, பெ. (n.) நீர் முள்ளி; water-thorn (சா.அக.); [இடத்து + குளம்பு.]
இடச்சுரிகை	இடச்சுரிகை iḍaccurigai, பெ. (n.) உடைவாள்; sword or dagger suspended from the girdle. ம. இடச்கரிக. [இடை → இட + கரிகை.]
இடச்சுற்று	இடச்சுற்று iḍaccuṟṟu, பெ. (n.) 1. இடப்புறமாய்ச் செல்லும் வளைவு; curving to the left as a line on the palm of the hand. 2. இடஞ்செல்லுகை; going from right to left (செ.அக.);. [இடம் (இடது); + சுற்று.]
இடசாரி	இடசாரி iḍacāri, பெ. (n.) இடப்பக்கமாக வரும் நடை; turning or wheeling to the left, as in dancing and in military tactics. (செ.அக.);. க. எடசாரி (இடத்தினின்று வலத்திற்குச் சுற்றுவது);. [இட(து); + சாரி.]

இடஞ்சுழி	இடஞ்சுழி iḍañjuḻi, பெ. (n.) உடம்பிலே இடப்பக்கம் நோக்கியிருக்குஞ் சுழி; curl that turns to the left as one of the points of a horse, curves that turn to the left, as on the thumb. [இடம் (இடது); + சுழி.]
இடத்தகைவு	இடத்தகைவு iḍattagaivu, பெ. (n.) எதிர்வழக்காளியைக் குறிப்பிட்ட இடம் விட்டுப்போகாமல் வழக்காளி அரசாணை சொல்லித் தடுக்கை (சங்.அக.);; prohibition by the complainant in the name of the King, a defendant's leaving a prescribed location (செ.அக.);. [இடம் + தகைவு.]
இடத்து	இடத்து iḍattu, இடை. (part) இடத்தில் என்ற பொருளில் பெயரெச்சம் சுட்டு வினாவுடன் இணைந்துவரும் இடைச்சொல்; at the place, at the (எ-டு); அவ்விடத்து. எவ்விடத்து. ம. இடத்து. [இடம் → இடத்து.]
இடத்து மாடு	இடத்து மாடு iḍattumāḍu, பெ. (n.) நுகத்தின் இடப்பக்கத்து எருது; ox tied to the left side of the yoke. (செ.அக.);. மறுவ. இடத்தை. [இடது + மாடு = இடத்துமாடு.]
இடத்துய்த்தகறல்	இடத்துய்த்தகறல் iḍattuyttagaṟal, பெ. (n.) தலை மகளை இடத்துய்த்த தோழி தலைமகன் எதிர்ப்படுவனென்று கருதித் தானீங்குதலைக் கூறும் அகத்துறை (களவியற்.73);; theme which describes the maid leaving the heroine alone to meet the hero, in the appointed place. [இடத்து + உய்த்து + அகறல்.]
இடத்துய்த்தல்	இடத்துய்த்தல் iḍattuyttal, பெ. (n.) தோழி தலைமகற்கு இடங்காட்டி மீண்டுந் தலைமகளுழைச் சென்று அவளைத் தலைமகனின்றவிடத்துச்செலவிடுக்கும் அகத்துறை (களவியற்.72);; theme in which the maid indicates to the hero, the appointed place of meeting and then leads the heroine to that place. [இடத்து + உய்த்தல்.]
இடத்துறை	இடத்துறை iḍattuṟai, பெ. (n.) காசாகச் செலுத்தும் வரி; ancient tax in money. [ஒருகா. இடத்து + உறு – இடத்துறு → இடத்துறி → இடத்துறை பொற்காசு அச்சிடப்படும் அக்கசாலையில் காசாகவே பெறப்படும் வழக்கம் நோக்கிப் பெற்ற பெயராகலாம்.]
இடத்தை	இடத்தை iḍattai, பெ. (n.) இடத்து மாடு பார்க்க;see Idattu mädu. [இடது → இடத்தை.]

இடத்தையச்சொல்	இடத்தையச்சொல் iḍattaiyaccol, பெ. (n.) இடத்தை ஐயப்படுத்துஞ் சொற்கள்; அவை, யாங்கு, யாண்டு, யாங்ஙனம் முதலியன; interrogative words which denote place (ஆ.அக.);. [இடம் → இடத்து + ஐயம் + சொல்.]
இடது	இடது iḍadu, கு.பெ.எ. (adj.) இடப்புறமான (கொ.வ.);; left (செ. அக.);. ம. இடது; க. எட; கோத. எட. துட. ஒட. குட. எடதெ; து. எட. யட; கொலா. எடம; நா. டாவ; பர். எம்ப்ரி; கோண். டாவா;குவி. டெம்ப. [இடம் → இடது.]
இடது கன்னம்	இடது கன்னம் iḍaduganṉam, பெ. (n.) எழுவோரையின் (இலக்கினத்தின்); பதினோராமிடம். (சங்.அக.);; the 11th house from the ascendant (செ.அக.);. [இடம் → இடது + கன்னம்.]
இடது கை	இடது கை iḍadugai, பெ. (n.) இடக்கை பார்க்க;see idakkai. [இடம் - இடது + கை.]
இடது கைக்காரன்	இடது கைக்காரன் iḍadugaiggāraṉ, பெ. (n.) இடக்கை வழக்கமுள்ளோன்; left handed man (செ.அக.);. க. எடச. [இடது + கை + காரன்.]
இடதுகைப் படுக்கை	இடதுகைப் படுக்கை iḍadugaippaḍuggai, பெ. (n.) இடதுகைப் பக்கமாக ஒருக்கணித் துறங்கல்; lying resting the body on the left side (சா.அக.);. [இடது + கை + படுக்கை.]
இடதுகைவெட்டு	இடதுகைவெட்டு iḍadugaiveḍḍu, பெ. (n.) நாணயக் குற்ற வகை (சரவண.பணவிடு.67);; blemish in coins (செ.அக.);. [இடது + கை + வெட்டு.]
இடதுசெவி	இடதுசெவி iḍadusevi, பெ. (n.) எழுவோரையின் (இலக்கினத்தின்); பதினோராமிடம் (சங்.அக.);; 11th house from the ascendant (செ.அக.);. [இடம் - இடது + செவி.]

இடதுநாளக்குழல்	இடதுநாளக்குழல் iḍadunāḷakkuḻl, பெ. (n.) இடப் பக்கம் ஒடும் சாரி அரத்தக் குழாய்; left dated channel for venous blood - left sinus venosus (சா.அக.);. [இடது + நாளம் + குழல்.]
இடந்தலைப்படல்	இடந்தலைப்படல் iḍandalaippaḍal, பெ. (n.) ஒன்று கூடுதல்; to join with, to meet. [இடம் + தலைப்படல்.]
இடந்தலைப்பாடு	இடந்தலைப்பாடு iḍandalaippāḍu, பெ. (n.) இயற்கைப் புணர்ச்சி நிகழ்ந்த இடத்தில் இரண்டாமுறை தலைவனுந் தலைவியுங் கூடுகை (தொல்.பொ.498, உரை.);; second meeting of the lowers in the same place where they first had intercourse. [இடம் + தலைப்பாடு.]
இடந்துடி-த்தல்	இடந்துடி-த்தல் iḍanduḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) இடக் கண் இடத்தோள் துடித்தல் (கம்பரா.காட்சி.35);; 10 have twitching on the left side, referring to the muscles of the eyes and the shoulder, considered to forebode good if in women and evil if in men, the reverse being predicted of the twitching on the right side. [இடம் + துடித்தல்.]
இடநாகம்	இடநாகம் iḍanākam, பெ. (n.) அடைகாக்கும் நல்ல பாம்பு (சங்.அக.);; incubating cobra. (செ.அக.);. [இடம் + நாகம்.]
இடநாள்	இடநாள் iḍanāḷ, பெ. (n.) உருள், கொடுநுகம், சுளகு, முக்கோல் (உரோகிணி, மகம், விசாகம், திருவோணம்); முதலாக மும்மூன்று விண்மீன்கள். (விதான. கால சக்.2);; technical term referring to the set of three naksatras beginning with each of the 4th, 10th, 16th or 22nd asterism for calculation (செ.அக.);. [இடம் + நாள்.]
இடநிலைப்பாலை	இடநிலைப்பாலை iḍanilaippālai, பெ. (n.) பண் வகை. (சிலப்.10 கட்டுரை.14);; class of ancient melody-types (செ.அக.);. [இடை + நிலை + பாலை.]
இடப்படி	இடப்படி iḍappaḍi, பெ. (n.) ஒர் அடிவைப்பு; length of a step, pace (செ.அக.);. [இடம் + படி.]
இடப்பு	இடப்பு iḍappu, பெ. (n.) 1. பிளப்பு; large clef gap. 2. பெயர்த்த மண்கட்டி (வின்.);; clod of earth thrown out by digging or ploughing. [இட → இடப்பு. இடத்தல் - பிளத்தல், தோண்டுதல், பெயர்த்தல்.]

இடப்புக்கால்	இடப்புக்கால் iḍappukkāl, பெ. (n.) அகல வைத்த கால் (வின்.); legs spread apart (செ.அக.);. [இடத்தல் = பிளத்தல், விரித்தல் இட + இடப்பு + கால்.]
இடப்புறம்	இடப்புறம் iḍappuṟam, பெ. (n.) இடது பக்கம்; left side (செ.அக.);. க. எடகடெ [இடம் + புறம்.]
இடப்பெயர்	இடப்பெயர் iḍappeyar, பெ. (n.) இடத்தைக் குறிக்கும் பெயர்ச்சொல் (நன். 132); noun denoting place (செ.அக.);. [இடம் + பெயர்.]
இடப்பொருள்	இடப்பொருள் iḍapporuḷ, பெ. (n.) ஏழாம் வேற்றுமைப்பொருள் (நன்.302);; sense of the locative (செ.அக.);. [இடம் + பொருள்.]
இடம்	இடம்1 iḍam, பெ. (n.) 1. தாவு; place, room, site spot situation 2. சூழல்; context இடத்தைப் பார்த்துப் பொருள் கொள்க. 3. வீடு (திவா.);; house residence. 4. காரணம்; ground reason அப்படிச் சொல்லுவதற்கு இடமுண்டா? 5. வானம் (திவா);; sky, heaven. 6. அகலம் (சூடா.);; breadth, width, expanse. 7. இடப்பக்கம்; left side. பாதையில் இடம் செல்க (உவ.);. 8. அளவு; measure, degree, limit. "உகலிடந் தான்சென்று" (திருக்கோ.42);. 9. ஆடையின் அகலமுழம் (இ.வ.);; cubit in measuring the width of cloth. 10. பொழுது; time. "அகலிரு விகம்பிற் பகலிடந் தரீஇயர்" (பதிற்றுப் 52.28);. 11. ஏற்ற சமயம்; fitting time, opportunity. "நாடொறு மிடம்பெறாமல்" (திருவாலவா.35.8);. 12. செல்வம்; wealth, affluence, prosperity. "இடமில்லாக் காலுமிரவொல்லாச் சால்பு" (குறள்
இடம்பகம்	இடம்பகம் iḍambagam, பெ. (n.) பேய்; devil. "இடம்பக மகளிலள்" (நீலகேசி.64);. (செ.அக.);. [இடம்பு → இடம்பகம்.]

இடம்படு-தல்	இடம்படு-தல் iḍambaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அகலித்தல்; to be broad, be spacious, to cover a vast extent. "இடம்பட விடெடேல்" (ஆத்திகுடி);. 2. மிகுதியாதல்; to be intense, outreach. "இடம்பட மெய்ஞ்ஞானங் கற்பினும்" (நாலடி.116);. 3. விரிதல்; to expand (செ.அக.);. ம. இடம்பெடுக. [இடம் + படு. படுதல் = உண்டாதல். இடம் அகலம்.]
இடம் பண்ணு-தல்	இடம் பண்ணு-தல் iḍambaṇṇudal, 15 செ.கு.வி. (v.i.) பூசை, உணவு முதலியவற்றிற்கென்று இடத்தைத் தூய்மை செய்தல், (கொ.வ.);; to purity a place by daubing it with cowdung solution, as for worship, or by water before spreading the leaf for meal. க. எடெமாடு. [இடம் - இடைவெளி, அகலம் இடம் + பண்ணு.]
இடம்பம்	இடம்பம் iḍambam, பெ. (n.) பகட்டு; pomposity, ostentation (செ.அக.);. [இடம் → இடம்பம் → Skt. damba இடம் - அகலம் இடம்பம் பெருமை. வீம்பு.]
இடம்பரம்	இடம்பரம் iḍambaram, பெ. (n.) 1. இடப்பக்கம்; left side. 2. வழிவகை; method, procedure (ஆ.அக.);. [இடம் → இடம்பரம்.]
இடம்பன்	இடம்பன் iḍambaṉ, பெ. (n.) பகட்டுள்ளவன்; pompous showy fellow, coxcomb. "இடம்பனை யழைத்து" (பிரபோத.24.67);. இடம்பன் → Skt. dambhaka. [இடம் → இடம்பம் → இடம்பன்.]
இடம்பாடு	இடம்பாடு iḍambāḍu, பெ. (n.) 1. அகலம் (வின்);; width 2. செல்வம்; wealth இடம்பாடுள்ளவன் அவன் (இராட்.);. 3. பருமை; mass, bulkiness. 4. விரிவு; expansion, extensiveness (ஆ.அக);. ம. இடம்பாடு. [இடம் + படு = இடம்படு → இடம்பாடு.]
இடம்பார்-த்தல்	இடம்பார்-த்தல் iḍambārttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. இடந்தேடுதல்; to seek a place, secure an abode find a situation. 2. சமயமறிதல்; to seek an opportunity. wait for suitable occasion (செ.அக.);. க. எடெநோடு. [இடம் + பார்.]

இடம்பு	இடம்பு1 iḍambudal, 15 செ.கு.வி. (vi.) 1. விலகுதல் (யாழ்ப்.);; to keep aloof, as persons who are not on good terms with each other. (செ.அக.);. 2. அகலித்தல்; a widen. 3. பெருமை பேசுதல்; to boast. ம. இடம்பல் (பகைமை);. [இடம் → இடம்பு = விலகு. இடம்புதல் = விலகுதல், அகலித்தல், பெரிதாக்குதல்.] இடம்பு2 iḍambu, பெ. (n.) அகலம்; width. [இட → இடம்பு.]
இடம்புரி	இடம்புரி1 iḍamburi, பெ. (n.) 1. இடப்புறம் சுழியுள்ள சங்கு (பிங்.);; common chank with spiral curving to the left. 2. இடப்பக்கந் திரிந்த கயிறு; rope twisted to the left (செ.அக.);. ம. இடிம்புரி (idampuri); க. எடெமுரி. எடெமுரிசங்கு. [இடம் + புரி. புரிதல் = வளைதல், இடம் = இடப்பக்கம்.] இடம்புரி2 iḍamburi, பெ. (n.) பூடுவகை (வின்.);; medicinal shrub (செ.அக.);.
இடம்புரிக்காய்	இடம்புரிக்காய் iḍamburikkāy, பெ. (n.) திருகுகாய்; Indian screw tree. It is opposed to twisted horn (சா.அக.);. [இடம் + புரி + காய்.]
இடம்பூணி	இடம்பூணி iḍambūṇi, பெ. (n.) நுகத்தின் இடப் பக்கத்து மாடு; ox tied to the left side of the yoke. "இடம்பூணி யென்னாவின் கன்று அன்று" (நேமி. சொல்.5. உரை);. (செ.அக.);. 2. நுகத்தின் இடப் பக்கம்; left side of a yoke (கருநா.);. க. எடெகோலு. [இடம் + பூண் + இ.]
இடம்பெறவிரு-த்தல்	இடம்பெறவிரு-த்தல் iḍambeṟaviruttal, 3 செ.கு.வி (v.i.) ஓலக்கமிருத்தல்; to give audience in the court "இடம்பெறவிருந்த நல்லிமயத்துள்" (திவ்.பெரியதி 1,2,1); (செ.அக.);. [இடம் + பெற + இருத்தல் இடம் = அகலம், பெருமை உயர்வு.]
இடம் வருதல்	இடம் வருதல் iḍamvarudal, பெ. (n.) வலத்தினின்று இடம் நோக்கிச் சுற்றுதல்; to go round in the anti-clockwise direction. ம. இடத்து வய்க்குக. [இடம் + வருதல்.]

இடமயக்கம்	இடமயக்கம் iḍamayakkam, பெ. (n.) 1. ஒன்றற்குரிய உரிப்பொருளைப் பிறிதோரிடத்திற்குரியதாக கூறும் இடமலைவு (வின்.);; fault in poetry, which consists in the ascription of a wrong place of origin to natural products. 2. ஓரிடத்திற்குரியதை மற்றோரிடத்ததாகக் கூறும் இலக்கண வழு (நன்.374 மயிலை);; defect which consists in the wrong use of persons. [இடம் + மயக்கம்.]
இடமலைவமைதி	இடமலைவமைதி iḍamalaivamaidi, பெ. (n.) இட மலைவாகிய வழுவை அமைத்துக்கொள்ளுகை; poetical licence which allows 'idamalaivu' when it adds to the beauty. "மரகதச் சோதியுடன் மாணிக்கச் சோதி இருமருங்குஞ் சேர்ந்தரிவை பாகன் - உருவ மலைக்கு மகில்கமந்தாரத்து வான்கோ டலைத்து வரும்பொன்னி யாறு" - இதில் காவிரியுட் பிற மலைக்கும் பிற நாட்டிற்குமுரிய மரகதமும், மாணிக்கமும், சந்தனமும் அலைத்து வருகின்றது என்றமையான் இடமலை வமைதி யாயிற்று. (தண்டி.125. உரை);. [இடம் + மலைவு + அமைதி.]
இடமலைவு	இடமலைவு iḍamalaivu, பெ. (n.) ஓரிடத்துப் பொருளை மற்றோரிடத்துள்ளதாகச் சொல்லும் வழு; fault in poetry, which ascribes products to places where they are not found as pears to the mountain or gold to the sea "தொன்மலையின் மான்மதமும்" (தண்டி. 119.உரை);. [இடம் + மலைவு.]
இடமற்றபிள்ளை	இடமற்றபிள்ளை iḍamaṟṟabiḷḷai, பெ. (n.) நல்வினை (பாக்கியம்); அற்ற பிள்ளை (வின்.);; child without inheritance or fortune (செ.அக.);. [இடம் + அற்ற + பிள்ளை.]
இடமன்	இடமன் iḍamaṉ, பெ. (n.) இடப்புறம்; left side (இ.வ.);. க. எடமக்குலு. [இடம் → இடமன்.]
இடமானம்	இடமானம்1 iḍamāṉam, பெ. (n.) 1. அகலம்; spaciousness இடமான வீடு. 2. மாளிகை; spacious place, magnificent house. [இடம் → இடமானம். மானம் = பெயரீறு. ஒ.நோ. தேய் - தேய்மானம்.] இடமானம்2 iḍamāṉam, பெ. (n.) பறைவகை. (திரு நெல்.பு.விட்டுனு.25);; double drum carried on the back of an animal (செ.அக.);. தெ. டமாரமு. டமாய, டம்மாரமு. [இடம் + மானம் = இடமானம். ஒருகா. வாயகன்ற பறை.]
இடமிடு-தல்	இடமிடு-தல் iḍamiḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) பருத்தல்; to become large in size. இந்தப்புண் இடமிட்டுக்கொண்டு வருகிறது (உவ.);. [இடம் + இடு.]

இடமிடைஞ்சல்	இடமிடைஞ்சல் iḍamiḍaiñjal, பெ. (n.) நெருக்கடி (கொ.வ.);; lack of room, crowdedness for want of space. (செ.அக.);. ம. இடகூடுக. [இடம் + இடைஞ்சல்.]
இடமுடங்கு	இடமுடங்கு iḍamuḍaṅgu, பெ. (n.) இடமிடைஞ்சல் பார்க்க;see idamidairījal. [இடம் + முடங்கு.]
இடமை	இடமை iḍamai, பெ. (n.) 1. நிலம்; earth. 2. இடப்பக்கம்; left side. 3. இடையின எழுத்துகள்; Tamil letters called idaiyinam "ஆவி இடைமை இடம் மிடறாகும்" (நன்.);. [இடம் → இடமை; இடைமை → இடமை.]
இடர்	இடர் iḍar, பெ. (n.) 1. வருத்தம்; affliction, distress. trouble "எண்கணிடரினும் பெரிதாலெவ்வம்" (பு.வெ. 11.7);. 2. வறுமை; poverty, pinch of poverty. "இன்றுபோ மெங்கட் கிடர்" (பு.வெ.832); 3. ஏதம்; jeopardy. ம. இடர்; க. இடரு;தெ. எடரு. [இல் → இள் → இடு = குத்துதல், துளைத்தல், பெயர்த்தல். இடு → இடல் → இடர் + துன்பம்.]
இடர்ப்படு-தல்	இடர்ப்படு-தல் iḍarppaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வருத்தமுறுதல்; to suffer affiction. 2. நலிந்துகொள்ளுதல்; to labour hard, to put forth considerable effort as in comprehending the sense of a passage. இடர்ப்பட்டுப் பொருள் கண்டார். (உ.வ.);. க. எடர்பாடு. [இடு → இடல் → இடர் + படு.]
இடர்ப்பாடு	இடர்ப்பாடு iḍarppāḍu, பெ. (n.) துன்புறுகை; experiencing affliction or a reverse of fortune. "இடுக்க னிடர்ப்பா டுடைத்து" (குறள் 624);. [இடு → இடல் → இடர் + படு. இடர்ப்படு → இடர்ப்பாடு.]

இடர்ப்பில்லம்	இடர்ப்பில்லம் iḍarppillam, பெ. (n.) கண்ணோய் வகை (சீவரட்.);; curable kind of blear-eye. (செ.அக.);. [இடர் + பில்லம்.]
இடரெட்டு	இடரெட்டு iḍareḍḍu, பெ. (n.) நாட்டிற்கு வரக்கூடிய எண்வகைத்தீமை; இடரெட்டாவன: விட்டில், கிளி, நால்வாய், வேற்றரசு, தன்னரசு, நட்டம், பெரும்புயல், காற்று (பு-வெ.9.17. உரை);; eight forms of affliction that may afflict a country like locust, parrot, elephant, foreign royal tyranny, native royal tyranny, loss. rain, strong wind (செ.அக.);. [இடர் + எட்டு.]
இடல்	இடல் iḍal, பெ. (n.) 1. எறிதல்; to throw. 2. கொடுத்தல்; to give, bestow. 3. இடுதல்; put drop. ம. இடல். [இடு → இடல்.]
இடலம்	இடலம் iḍalam, பெ. (n.) அகலம்; width, extent"இடலமாகிய ரத்தக் கடல்" (இராமநா.யுத்த.89);, 'இது இடலமானது' (தஞ்சை.);. தெ. வெடல்ப்பு [இடு → இடல் + அம்.]
இடலித்தல்	இடலித்தல் iḍalittal, பெ. (n.) அகலித்தல் (ஆ.அக.);; widening. தெ. வெடலின்க்கட. [இடு → இடல் → இடலித்தல்.]
இடலிப்பு	இடலிப்பு iḍalippu, பெ. (n.) அகலம்; breadth width. தெ. வெடல்ப்பு. [இடல் → இடலிப்பு.]
இடலை	இடலை1 iḍalai, பெ. (n.) 1. அகன்றது; that which is wide 2. ஒரு மர வகை (L);; wild olive. (செ.அக.);. ம. இடல [இடல் → இடலை. ஒருகா பருத்த மரமாகலாம்.] இடலை2 iḍalai, பெ. (n.) 1. துக்கம்; worry. 2. துன்பம்; distress. [இடு → இடல் → இடலை. இடல் → இடர்.]

இடலை இட்டலி	இடலை இட்டலி iḍalaiiḍḍali, பெ. (n.) அகன்ற ஒரே இட்டலி; a large boiled rice cake prepared on a special occasion (தஞ்சை.);. [இடலை1 + இட்டலி.]
இடவகம்	இடவகம் iḍavagam, பெ. (n.) 1. மா, பனை ஆகிய மரங்களின் பிசின் (வின்.);; gum of the mango or the palmyra tree. 2. இலவங்கம் (மலை.);; clove-tree. (செ.அக.);. [இல் → இள் → இடு குத்துதல், பிளத்தல், பெயர்த்தல், வெளிவரல், இடு → இடுவு – இடவு → இடவகம் = கசியும் பிசின்.]
இடவகை	இடவகை iḍavagai, பெ. (n.) 1. வீடு (பிங்.);; house 2. இடம் (ஆ.அக.);; place. [இடம் + வகை.]
இடவயின்	இடவயின் iḍavayiṉ, இடை. (part) 1. இடத்து; at in. "ஒல்லா ரிடவயின்" (தொல்.பொருள்.76); 2. இடது பக்கம்; left side. [இடம் + வயின்.]
இடவழு	இடவழு iḍavaḻu, பெ. (n.) 1. தன்மை முதலிய மூவகையிடங்களைப் பிறழக் கூறுகை (நன். 375);; fault in the usage of pronouns belonging to the three persons. 2. ஐந்திணைக்குரியவற்றுள் ஒன்றற்குரியவற்றை மற்றொன்றிற்குக் கூறுவதுமாம் (ஆ.அக.);; fault in the mentioning of the five divisions of land. [இடம் + வழு.]
இடவன்	இடவன்1 iḍavaṉ, பெ. (n.) மண்ணாங்கட்டி; lump of mud."எந்தை யிடவனெழ வாங்கி யெடுத்த மலை". (திவ்.பெரியாழ்.3.5.5);. (யாழ்ப்.);. [இடத்தல்= பெயர்த்தல், இட → இடவன் = பெயர்த்தெடுத்த மண்ணாங்கட்டி.] இடவன்2 iḍavaṉ, பெ. (n.) 1. நுகத்தில் இடப்பக்கத்து மாடு; left ox in the yoke. 2. கூட்டெருது (யாழ்ப்.);; fellow or male in a yoke of oxen. 3. softflor(S: ox of the opponent. க. எடகோலு. [இடம் + இடதுபக்கம். இடம் → இடவன் + இடப்பக்கத்துமாடு.] இடவன்3 iḍavaṉ, பெ. (n.) பிளக்கப்பட்ட பொருள் (வின்.);; anything split or cloven. [இடத்தல் + தோண்டுதல், பிளத்தல். இட → இடவன்.]
இடவாகுபெயர்	இடவாகுபெயர் iḍavākubeyar, பெ. (n.) இடப்பெயர் அவ்விடத்துள்ள பொருளுக்கு ஆகிவருவது (நன். 290. உரை);; that kind of metonymy where the name of the location is used for the name of the person or thing located there in. [இடம் + ஆகு + பெயர். எ-டு: கூறை உடுத்தாள். கூறை நாட்டில் நெய்யப்பட்ட புடவை கூறை எனப்பட்டது.]

இடவிய	இடவிய iḍaviya, கு.பெ.எ. (adj.) 1. பரந்த; wide extensive, spacious "இடவிய வறை நின்று" (தணி கைப்பு.வீராட்.65);. 2. விரைவுள்ள; quick swift. "இடவிய கதியின் வாசி" (திருவாலவா. 28.59);. 3. சார்ந்த; adjoined, attached "இடவிய மனமே யின்பதுன்பங்களெய்துற" (ஞானவா.உற்பத்.33);. (செ.அக.);. [இடத்தல் + பிளத்தல், அகலித்தல் பரவுதல் விரைதல், சார்தல். இட → இடவிய.]
இடவியம்	இடவியம் iḍaviyam, பெ. (n.) அகலம்; breath. [இடம் → இடவியம்.]
இடவை	இடவை iḍavai, பெ. (n.) வழி (பிங்.);; way. [இடம் + இடைவெளி. இடம் → இட → இடவை + பாதை. வழி.]
இடறல்	இடறல் iḍaṟal, பெ. (n.) கால்தடுக்குகை; slumping. 2. தடை; obstacle, impediment. 3. பழிச்சொல் (ஆ.அக.);; scandal."இடறலுண்டாக்கினான்" (இராட்.); (செ.அக.);. 4. குறைகாணல்; fault finding. (ஆ.அக.);. 5. பதறல்; faltering perturbation (சேரநா.);. ம. இடர்ச்ச; க. எடரு, இடரு;து. எட்டுனி. [இடறுதல் = பெயர்தல், நிலை தடுமாறல், இடலல் – இடறல்.]
இடறி	இடறி iḍaṟi, பெ. (n.) யானை; elephant (சாஅக.);. [இடறுதல் = பெயர்த்தல், பிளத்தல், உடைத்தல். இடறு → இடறி.]

இடறு	இடறு1 iḍaṟudal, 9 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கால்தடுக்குதல்; to stumble, strike one's foot against. இடறின காலிலேயே இடறுகிறது. (உ.வ.);. 2. துன்பப்படுதல்; to be afflicted, troubled "ஈமினெமக்கொரு துற்றென்றிடறுவர்" 1. எற்றுதல் (பெரியபு.திருநாவுக். 110);; lo strike against, kick to kick off, as the elephant does the head of a criminal. 3. மீறுதல்; to transgress "எண்டரு நெறிமுறை யிடறு கீசகன்" (பாரத.கீசகன்.33);. 4. ஊறுபடுத்துதல்; 10 wound"ஊனிடறு வாளிகள்" (பாரத.மணிமான்.30);. 5. தடுத்தல்; to obstruct hinder. "இடையிலேன் வீர்கா ளிடறேன்மினே" (தேவா.717.1);. (செ.அக);. 6. கடத்தல் (ஆ.அக.);; to pass. ம. இடறு; க. இடறு. எடறு;து. எட்டுனி. [இடலுதல் + பெயர்த்தல். இடலு → இடறு.] இடறு2 iḍaṟu, பெ. (n.)
இடறுகட்டை	இடறுகட்டை iḍaṟugaḍḍai, பெ. (n.) 1. தடையாயிருப்பது; block, hindrance, obstruction "தாய்மாராகிற இடறுகட்டைகளாலே" (திவ்.திருநெடுந்.21.வ்யா,பக்180);. (செ.அக.);. [இடது + கட்டை.]
இடன்	இடன் iḍaṉ, பெ. (n.) 1. அகலம்; wide space. "இடனுடை வரைப்பு" (பொருந.65);. 2. நல்ல காலம்; auspicious me good time. "திண்டேர் களையினோ விடனே" (கலித்.121);. 3. செல்வம் (ஆ.அக.);; wealth. 4. இடம் (ஆ.அக);; space. 5. இடப்பக்கத்திலிருப்பவன் (ஆ.அக.);; one who is on left side. [இடம் → இடன்.]
இடனறி-தல்	இடனறி-தல் iḍaṉaṟidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) அரசன் வினை செய்தற்குரிய இடத்தைத் தெரிகை (குறள் அதி.50);; knowing the most suitable strategic place for commencing hostilities against an enemy (செ.அக.);. [இடம் → இடன் + அறிதல்.]
இடனறிந்தொழுகு-தல்	இடனறிந்தொழுகு-தல் iḍaṉaṟindoḻugudal, 9 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வணிகரெண் குணங்களுளொன்று (பிங்..);; adopting the customes and usages of different countries, a desirable virtue in merchants trading with many countries. 2. இருக்கும் இடம் நோக்கி அதற்கிசைய நடக்கை; adjusting one's conduct to one's environment (செ.அக.);. [இடம் → இடன் + அறிந்து + ஒழுகல்.]

இடனில் சிறுபுறம்	இடனில் சிறுபுறம் iḍaṉilciṟuburam, பெ. (n.) அகற்சி யில்லாத பிடரி; close set mane."இடனில் சிறுபுறத்தி ழையொடு துயல் வர" (அகம்.142);. [இடம் = இடன் + இல் + சிறுபுறம்.]
இடா	இடா iṭā, பெ. (n.) 1. இடார். இறைகூடை (சிலப்.10, 111. உரை);; palm-leaf bucket for irrigation. 2. ஓரளவு (தொல். எழுத்.170. உரை);; a measure. 3. படைக்கலன் வகை; a weapon. 4. அகப்படுத்தும் பொறி; a trap. [இடம் = இடைவெளி. இடம் → இடார் → இடா. இடா = குறித்த கொள்ளளவு கொண்ட கூடை, முகத்தலளவு வாயகன்ற கருவி.]
இடாகினி	இடாகினி iṭākiṉi, பெ. (n.) 1. சுடுகாட்டிற் பிணங்களைத் தின்னும் பேய்; female goblin seeding on corpses in the burning ground (செ.அக.);. 2. காளியேவல் செய்பவள்; a female demon attending on Kai. (அபி.சிந்);. க. டாகினி. [இடுகாடு → இடுகாடினி → இடாகினி. இடாகினி → Skt. dakini.]
இடாகு	இடாகு iṭāku, பெ. (n.) புள்ளி (அக.நி.);; brand, spot dot. தெ.டாகு. Skt daku. [ஒருகா. இலக்கு = புள்ளி, அடையாளம் புள்ளியிடுதல். இலக்கு → இளக்கு → இளாக்கு → இடாக்கு → இடாகு.]
இடாகுபோடு-தல்	இடாகுபோடு-தல் iṭākupōṭudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) கால்நடைகட்குச் சூடுபோடுதல்; to brand, as on cattle (செ.அக.);. [இலக்கு → இளக்கு → இளாக்கு → இடாக்கு → இடாகு + போடுதல்.]
இடாசல்	இடாசல் iṭācal, பெ. (n.) இடாசு-தல் பார்க்க;see iḍāšu.
இடாசு-தல்	இடாசு-தல் iṭācudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1 நெருக்குதல் (வின்);; to press. 2. மோதுதல் (வின்);; to strike, collide. 3. மேற்படுதல் (வின்.);; to beat, as in a competition. 4. அவமதித்தல் (வின்.);; to disregard slight, neglect. OE. dassche. E dash. Dan dske, Sw. daska. [இடுதல் + வைத்தல், நெருக்குதல்.]
இடாடிமம்	இடாடிமம் iṭāṭimam, பெ. (n.) தாதுமாதுளை (மலை);; common pomegranate. (செ.அக.);. க. தாளிம்ப. தாளிம்பெ;தெ. தாளிம்ப. தாளிம்மு. தானிம்ம [தாதுமாதுளை → Skt. த. தாடிமம் - டாடிமம் - இடாடிமம் (கடுங்கொ.);.]

இடாப்பு	இடாப்பு1 iṭāppudal, 15 செ.கு.வி. (v.i.) காலை அகலவைத்தல் (வின்.);; to straddle in walking. (செ.அக.);. [இடப்புதல் → இடாப்புதல்.] இடாப்பு2 iṭāppu, பெ. (n.) 1. அட்டவணை (வின்.);; catalogue, list register. 2. பார்த்தெழுதும்படி; copybook. 3. பெயர், முகவரி (ஆ.அக.);; name, address. தெ. டாபு. [இடு → இடப்பு → இடாப்பு.]
இடாம்பிகம்	இடாம்பிகம் iṭāmbigam, பெ. (n.) இடம்பம்; pomposity, parade. [இடம்பு → இடாம்பு → இடாம்பிகம்.]
இடாம்பிகன்	இடாம்பிகன் iṭāmbigaṉ, பெ. (n.) இடம்பக்காரன்; pompous fellow, coxcomb. "இடாம்பிக ரோடும் புக்குநீ" (பிரபோத:24, 67);. (செ.அக.);. [இடம்பு → இடாம்பு → இடாம்பிகம் → இடாம்பிகன் → skt dambika.]
இடாமிடம்	இடாமிடம் iḍāmiḍam, பெ. (n.) ஒழுங்கற்ற பேச்சு (சங்.அக.);; improper or unbecoming language. (செ.அக.);. [இடம்பு → இடாம்பிகம் → இடாம்பிடம் → இடாமிடம் - (கொ.வ.);.]
இடாமுடாங்கு	இடாமுடாங்கு iṭāmuṭāṅgu, பெ. (n.) ஒழுங்கின்மை (யாழ்.அக.);; irregularity, impropriety. (செ.அக.);. [இடாம்பு + முடங்கு - இடாமுடாங்கு - எதுகை குறித்த இணைமொழி.]
இடாயம்	இடாயம் iṭāyam, பெ. (n.) இசைத்துறை ஐந்தனுள் ஒன்று (பெரியபு.ஆனாய.26);; one of five classification of music. (செ.அக.);. [ஒருகா. இடம் → இடாயம் விரித்த அலுக்கு (கமகம்); கொண்ட இசைத்துறையாகலாம்.]
இடாயர்	இடாயர் iṭāyar, பெ. (n.) 1. இறைகூடை; palm-leaf bucket. 2. உலுத்தர்; miser. 3. எலி முதலியன பிடிக்கும் பொறி; rat-trap. [இடா + அர் + இடாயர்.]

இடார்	இடார் iṭār, பெ. (n.) 1. இறைகூடை (பிங்.);; palm-leaf bucket for irrigation. 2. எலி முதலியன பிடிக்கும் பொறி; trap for squirrels or rats. "இடாரி லகப்பட்ட எலிபோல" (யாழ்ப்.);. [இடால் → இடார்.]
இடாரேற்று-தல்	இடாரேற்று-தல் iṭārēṟṟudal, 15 செ.கு.வி. (v.i.) எலிப்பொறியை ஆயத்தப்படுத்தி வைத்தல் (யாழ்ப்.);; to lay a trap as for squirrels and rats (செ.அக.);. [இடார் + ஏற்றுதல்.]
இடால்	இடால் iṭāl, பெ. (n.) 1. கத்தி; sword. "கண்டகோடாரி யைப்போல் ஏந்து வெள்ளைப் பக்கறை யிடாலினான்" (விறலிவிடு.49);. (செ.அக.);. 2. வாயகன்ற கூடை; wide mouthed basket. [இடு → இடல் → இடால். இடால் = வாயகன்றது.]
இடாவு	இடாவு iṭāvu, பெ. (n.) இடைகலை; breath inhaled through the left nostril "இடாவு பிங்கலையா னைய" (கம்பரா.மிதிலை.130);. (செ.அக.);. இடைகலை பார்க்க;see idiakalal.
இடாவேணி	இடாவேணி iṭāvēṇi, பெ. (n.) அளவிடப்படாத பரப்பு; unlimited extent. "இடாவேணி யியலறைக் குருசில்" (பதிற்றுப். 24.14);. [இடம் = அகலம். இடா = அகல எல்லைக்கு உட்படாத, பரந்து சென்று அணுகமுடியாத. இடா + ஏணி. ஏணி = உயர்ச்சி.]
இடி	இடி1 iḍidal, 4 செ.கு.வி. (v.i.). 1. தகர்தல் (கம்பரா.மகுடபங். 15);; to break, crumble, to be in ruins, as a wall; to fall to pieces. 2. கரையழிதல்; to be washed away; to become eroded, as the bank of a river. 3. முனை முறிதல்; to become bruised; to be broken, as the grain of rice. அரிசி இடிந்து போயிற்று. (கொ.வ.);. 4. வருந்துதல்; surfer. என்னோயுங் கொண்டதனை யெண்ணி யிடிவேனோ" (அருட்பா. ஆற்றா.5);, 5. மலைத்தல்; to be stunned, staggered. அவள் அந்த துக்க சமாசாரம் கேட்டு இடிந்து போனாள். 6. முறிதல் (பிங்..);; to break in two, part in two. (செ.அக.);. தெ. க., ம. இடி. [இல் → இள் → இடு → இடி = குத்துதல், துளைப்படல். உடைபடுதல், துன்புறுதல்.] இடி2 idittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. முழங்குதல்; to sound loud;

இடிக்கடை	இடிக்கடை iḍikkaḍai, பெ. (n.) இடுக்கடி (இ.வ.); பார்க்க;see idukkadi. [இடுக்கடி → இடுக்கடை → இடிக்கடை.]
இடிக்கொடியன்	இடிக்கொடியன் iḍikkoḍiyaṉ, பெ. (n.) இடிக்கொடியோன் பார்க்க;see idikkodiyoo (ஆ.அக.);. [இடி + கொடியான். ஆன் – ஒன் – அன்.]
இடிக்கொடியோன்	இடிக்கொடியோன் iḍikkoḍiyōṉ, பெ. (n.) இந்திரன்; Indra so called as he has the symbol of thunder bolt on his banner. (செ.அக.);. [இடி + கொடியோன்.]
இடிக்கொள்ளு	இடிக்கொள்ளு iḍikkoḷḷu, பெ. (n.) காட்டுக்கொள்; black horse-gram (செ.அக.);. [இடி + கொள்ளு. இடி = மாவு.]
இடிகரை	இடிகரை iḍigarai, பெ. (n.) ஆறு முதலியவற்றின் அழிந்த கரை; eroded bank, as of a river. "ஆக்கை யெனு மிடி கரையை" (தாயு.சின்மயா.2);. (செ.அக.);. [இடி → இடிதல், சரிதல். இடி + கரை.]
இடிகிணறு	இடிகிணறு iḍigiṇaṟu, பெ. (n.) இடிந்துவிழு நிலையிலுள்ள கிணறு; dilapidated well (செ.அக.);. [இடி → இடிதல். இடி + கிணறு.]
இடிகொம்பு	இடிகொம்பு iḍigombu, பெ. (n.) கழியில் அடித்துள்ள அதிர்வேட்டுக் குழாய் (வின்.);; small mortars set into a pole, used in pyrotechny. (செ.அக.);. [இடிதல் = அதிர்தல், வெடித்தல், இடி + கொம்பு.]
இடிச்சக்கை	இடிச்சக்கை iḍiccakkai, பெ. (n.) பலாப்பிஞ்சு (நாஞ்.);; tender jack fruit (செ.அக.);. [இட்டி → இடி = சிறியது. இடி + சக்கை.]

இடிச்சொல்	இடிச்சொல் iḍiccol, பெ. (n.) இடித்துரைக்கும் கடுஞ்சொல்; sharp reproof. "இடிச்சொற் பொறாஅ விலக்கண வினையர்" (பெருங்.உஞ்சைக்.38,345);. (செ.அக.);. [இடி + சொல்.]
இடிசல்	இடிசல்1 iḍisal, பெ. (n.) நொறுங்கின தவசம் (கொ.வ.);; grain bruised in pounding (செ.அக.);. [இடிதல் = நொறுங்குதல். இடி → இடியல் → இடிசல்.] இடிசல்2 iḍisal, பெ. (n.) 1. அழிவு; dilapidation ruin. 'கோயில் இடிசலாய்க் கிடக்கிறது' (இ.வ.);. 2. நொய்யரிசி (கொ.வ.);; broken rice (செ.அக.);. [இடி → இடியல் → இடிசல்.]
இடிசாந்து	இடிசாந்து iḍicāndu, பெ. (n.) இடித்துத் துவைத்த சுண்ணாம்பு (இ.வ.);; pounded mortar-lime. (செ.அக.); [இடித்தல் = குற்றுதல், மாவாக்குதல். இடி + சாந்து.]
இடிசாமம்	இடிசாமம்1 iḍicāmam, பெ. (n.) கெடு காலம் (வின்.);; evil hour (செ.அக.);. [இடி + சாமம். யாமம் = பொழுது, காலம். யாமம் → ஜாமம் → சாமம்.] இடிசாமம்2 iḍicāmam, பெ. (n.) இகழ்ச்சி (நிந்தை); (வின்.); defamation, reproach. (செ.அக.);. [இடி + சாமம் சமம் + போர்க்களம், குழப்பம், கலவரம் சமம் → சாமம்.]
இடிசிலைச்சாறு	இடிசிலைச்சாறு iḍisilaissāṟu, பெ. (n.) இலையையிடித்துப் பிழிந்த சாறு; extracted juice of the leaves (சா.அக.);. [இடித்த + இலை + சாறு = இடித்திலைச்சாறு → இடிசிலைச்சாறு (கொ.வ.);.]
இடிசுவர்	இடிசுவர் iḍisuvar, பெ. (n.) இடிந்த சுவர்; ruined wall (செ.அக.);. [இடி + சுவர்.]
இடிசூலை	இடிசூலை iḍicūlai, பெ. (n.) மண்டையிடி, மண்டைக்குத்தல்; a type of severe head-ache attended with digging pain (சா.அக.);. [இடி + சூலை, கல் – குத்துதல். கல் → சூலை = மண்டையிடி. இடிதல் = வருத்துதல்.]

இடிஞ்சில்	இடிஞ்சில் iḍiñjil, பெ. (n.) விளக்குத்தகழி; holow portion of a lamp, which is the receptacle for the oil. "உடலெனு மிடிஞ்சி றன்னில் நெய்யமர் திரியுமாகி" (தேவா.503.2);, (செ.அக.);. ம. இடிஞில் (சிறு மண்விளக்கு);. [இடிதல் = வீழ்தல், தாழ்தல், உட்குழிதல். இடி → இடிஞ்சில் = உட்குழிந்த தகழி.]
இடித்தடு	இடித்தடு iḍittaḍu, பெ. (n.) பிட்டு; loose confectionary made of flour. "நரைத்தலை முதியோ ளிடித்தடு கூலி கொண்டு" (கல்லா.46);. (செ.அக.);. [இடித்தடு = பிட்டு. இட்டளி. இடித்து + அடு = இடித்தடு.]
இடித்துரை	இடித்துரை iḍitturai, பெ. (n.) கழறிக்கூறுஞ்சொல்; admonition, expostulation, criticism, at once kind and severe (செ.அக.);. [இடித்து + உரை.]
இடிதலைநோய்	இடிதலைநோய் iḍidalainōy, பெ. (n.) நோய் வகை (கடம்ப.பு. இலீலா.149);; disease (செ.அக.);. [இடி + தலைநோய்.]
இடிதாங்கி	இடிதாங்கி iḍitāṅgi, பெ. (n.) கட்டடத்தின்மீது இடி [P] விழாதபடி காக்க வைக்குங் காந்தக்கம்பி; lightning conductor. (செ.அக.);. [இடி + தாங்கி.]
இடிப்பணி	இடிப்பணி iḍippaṇi, பெ. (n.) குறிப்புரை, விளக்கவுரை (இலக்.அக.);; gloss, comment (செ.அக.);. க. டிப்பண, டிப்பணி; தெ. டிப்பணமு;மரா. டிப்பன. [இடி + பணி. இடு → இடி = இட்டுரைக்கும் அல்லது விளக்கி எழுதும் உரை. இடு → ஈடு, ஈட்டுரை என்பவற்றை ஒப்புநோக்குக.] த. இடிப்பணி → skt. tippani.
இடிப்பு	இடிப்பு iḍippu, பெ. (n.) 1. இடி; thunder. "இடிப்பென வார்த்து" (கந்தபு. சிங்கமு.431);. 2. ஒலி; noise, clangour. "சேவலங்கொடி யிடிப்பினால்" (கந்தபு.திருப்பரங்.20); (செ.அக.);. [இடி → இடிப்பு.]

இடிபடு-தல்	இடிபடு-தல் iḍibaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தாக்கப்படுதல்; to be assaulted, elbowed. 2. நொறுங்குதல்; to be comminuted, as rice. இடிபட்ட அரிசி. 3. வெடிபடுதல்; lo crackle, as fire. இடிபடமுழங்கிச் செந்தீ. (சீவக.1084);. 4. துன்பப்படுதல்; to be vexed or harried. 'அவன் தரித்திரத்தால் இடிபடுகிறான்' (கொ.வ.); (செ.அக.);. [இடி + படு.]
இடிம்பம்	இடிம்பம் iḍimbam, பெ. (n.) 1. கைக்குழந்தை; baby, small child. 2. பெருந்துன்பம்; misery. 3. மண்ணீரல்; spleen. 4. பறவை (முட்டை);; egg of birds. 5. ஆமணக்கு; castor plant (செ.அக.);. [இட்டி → இடி → இடிம்பம் = சிறியது. இடிம்பம் → skt. dimbha. சிறுமை.]
இடிம்பன்	இடிம்பன் iḍimbaṉ, பெ. (n.) வீமனாற் கொல்லப்பட்ட ஓர் அரக்கன் (பாரத. வேத்திர.16);; name of a Raksasa who was slain by Bhima (செ.அக.);. [இடும்பன் → இடிம்பன்.]
இடிம்பை	இடிம்பை iḍimbai, பெ. (n.) வீமன் மனைவியாகிய அரக்கி (பாரத. வேத்திர.9);; name of Hidimbās sister who married Bhima (செ.அக.);. [இடும்பை → இடிம்பை.]
இடிமயிர்	இடிமயிர் iḍimayir, பெ. (n.) சவரி (இ.வ.);; false hair, usually obtained from the tail of the yak (செ.அக.);. [இடு + மயிர் – இடிமயிர். இடுமயிர் பார்க்க;see idumayir.]
இடிமரம்	இடிமரம் iḍimaram, பெ. (n.) 1. உலக்கை (வின்.);; pestle. 2. அவலிடிக்கும் ஏற்றவுலக்கை (இ.வ.);; heavy wooden hammer in a frame, worked by a pedal and used for pounding parched rice into flakes (செ.அக.);. ம. இடிமரம். [இடித்தல் + குற்றுதல். இடி + மரம்.]
இடிமருந்து	இடிமருந்து iḍimarundu, பெ. (n.) பொடி மருந்து; medicinal preparation of drugs pounded together. (செ.அக.);. [இடி + மருந்து. இடித்தல் - பொடித்தல்.]

இடிமாந்தம்	இடிமாந்தம் iḍimāndam, பெ. (n.) பொய்யான குற்றச்சாட்டு (இ.வ.);; false accusation. (செ.அக.);. [இடு → இடுமம் → இடுமந்தம் → இடிமந்தம் → இடிமாந்தம்.]
இடிமீன்	இடிமீன் iḍimīṉ, பெ. (n.) மீன்வகை (பாண்டி);; fish (செ.அக.);. [இடி + மீன் = இடிமீன் – தாக்கும் மீன் வகையைச் சார்ந்ததாய் இருக்கலாம்.]
இடிமுழக்கம்	இடிமுழக்கம் iḍimuḻkkam, பெ. (n.) இடியொலி; thunder clap (செ.அக.);. ம. இடிமுழக்கம். [இடி + முழக்கம்.]
இடிமேலிடி	இடிமேலிடி iḍimēliḍi, பெ. (n.) 1. மாட்டுச்சுழிக்குற்றம் (பெரியமாட். 20);; defect in cattle (செ.அக.);. 2. அடுத்தடுத்து வரும் இடர்; continuous misfortunes 'அவனுக்கு இடிமேல் இடி விழுந்தது' (உவ.);. [இடி + மேல் + இடி.]
இடியப்பம்	இடியப்பம் iḍiyappam, பெ. (n.) சிற்றுண்டி வகை; steamed rice-cake pressed through perforated mould and resembling vermicelli (செ.அக.);. ம. இடியப்பம். [இடி + அப்பம். இடி - இடித்த மாவு.]
இடியப்பவுரல்	இடியப்பவுரல் iḍiyappavural, பெ. (n.) இடியப்பம் பிழியும் ஏனம் (ஆ.அக.);; vessel used for making Idi-y-appam. [இடி + அப்பம் + உரல். உரல் = உருண்ட வடிவிலான குழி.]
இடியம்பு	இடியம்பு iḍiyambu, பெ. (n.) இடிகொம்பு (வின்); பார்க்க;see idikombu.
இடியல்	இடியல் iḍiyal, பெ. (n.) பிட்டு; loose confectionary made of four. "இடியலினுணவு" (குமர.பிர.காசி.4);. (செ.அக);. [இடி → இடியல். இடி + மாவு.]

இடியாப்பம்	இடியாப்பம் iḍiyāppam, பெ. (n.) இடியப்பம் (செ.அக.); பார்க்க;see Idiyappam. ம. இடியப்பம். [இடி + அப்பம் – இடியப்பம் → இடியாப்பம். அப்பு → அப்பம் நீரொடு பிசைந்த மாவினால் செய்த பண்ணிகாரம்.]
இடியிளகியம்	இடியிளகியம் iḍiyiḷagiyam, பெ. (n.) கல்லுரலில் வெல்லத்தையும், மருந்துப் பொடியையும் கொஞ்சங் கொஞ்சமாகச் சேர்த்துப் பூணில்லா உலக்கையால் இடித்தும் பிறகு அம்மியில் வைத்துக் குழவியால் புரட்டிப் புரட்டி இடித்து முடித்த இளகியம் (இலேகிய மருந்து);; electuary prepared by pounding jaggery mixed with powdered drugs with a rice pounder without nozzle at the ends and then on a grinding stone till it is reduced to a soft and consistent paste, (சா.அக.); [இடி + இளகியம்.]
இடியுரல்	இடியுரல் iḍiyural, பெ. (n.) 1. மருந்துச்சரக்குகளிடிக்குமோர் வகைக் கல்லுரல்; stone vessel with obconical ends connected by a constricted neck, used for pounding drugs. 2. இடியப்ப வுரல்; mould made of iron or wood for making pastry. [இடி + உரல்.]
இடியேறு	இடியேறு iḍiyēṟu, பெ. (n.) பேரிடி (திவா.);; thunder-bolt (செ.அக.);. [இடி + ஏறு.]
இடிலேகியம்	இடிலேகியம் iḍilēkiyam, பெ. (n.) இடியிளகியம் பார்க்க;see idi-y-ilagiyam.
இடிவளி	இடிவளி iḍivaḷi, பெ. (n.) குத்தலோடு கூடிய வளி (வாயு);; acute rheumatic pain (சா.அக.);. [இடி + வளி.]
இடிவாங்கி	இடிவாங்கி iḍivāṅgi, பெ. (n.) இடிவிழுங்கி; lightning conductor. (சா.அக.);. [இடி + வாங்கி.]
இடி விலக்கி	இடி விலக்கி iḍivilakki, பெ. (n.) காந்தம்; magnet load stone. (சா.அக.);.

இடிவிழு-தல்	இடிவிழு-தல் iḍiviḻudal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) இடி தரையில் இறங்குதல்; lo strike, as lightning to fall with a crash, as a thunder bolt 'அடி வயிற்றில் இடி விழுந்தாற்போல' (பழ);. [இடி + விழு.]
இடிவு	இடிவு iḍivu, பெ. (n.) 1. அழிவு; decay destruction. "இடிவில் பெருஞ்செல்வம்" (தேவா.707,6);. 2. இடிந்து விழுகை (வின்.);; crumbling down, as of an undermined bank. ம. இடிவு. [இடி + இடிவு.]
இடிவெட்டு	இடிவெட்டு iḍiveḍḍu, பெ. (n.) இடிமுழக்கம்; thunder stroke, thunder (சேரநா.);. [இடி + வெட்டு.]
இடு	இடு1 iḍuttal, . 20 செ.கு.வி. (v.i.); சிறுத்தல்; to be small (வே.சு.13);. இடு2 iḍudal, 18 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. குத்துதல்; to hit against thrust in. "இடுமருப்பியானை" (கலித். 24. 10);. 2. வெட்டுதல்; to cut off. 3. போகடுதல்; to throw cast away. "ஈந்தான் சிலைநிலத்தி லிட்டான்" (கந்தபு. வள்ளி. 36);. 4. வைத்தல்; to place deposit put in keep. "காயத்திடுவாய்" (திருவாச.33.8);. 5. பரிமாறுதல்; to serve, distribute. 'இடுகிறவள் தன்னவ ளானால் அடிப்பந்தியி லிருந்தா லென்ன, கடைப்பந்தியி லிருந்தாலென்ன?' (உ.வ.);. கொடுத்தல்
இடுக்கடி	இடுக்கடி iḍukkaḍi, பெ. (n.) துன்பம் (கொ.வ.);. distress (செ.அக.);. [இடு → இடுக்கு + அடி – இடுக்கடி. இடுக்கு + துன்பம். அடி = தாக்குறல்.]

இடுக்கண்	இடுக்கண் iḍukkaṇ, பெ. (n.) 1. மலர்ந்த நோக்க மின்றி மையனோக்கம் படவரும் இரக்கம் (தொல். பொ.260, உரை);; misery that is reflected by shrunken eyes. 2. துன்பம் (சீவக.509);; distress, woe, affection. (செ.அக.);. 3. இக்கட்டு (ஆ.அக.);; trouble, difficulty. 4. வறுமை (ஆ.அக.);; poverty. "இடுக்கண் வருங்கால் நகுக." (குறள்);. [இடு = குத்துதல், துன்புறுத்துதல் இடு → இடுக்கண். கண் தொழிற்பெயரீறு. பண்புப் பெயரீறு. ஒ.நோ. அலக்கண், உன்கண் இன்கண்.]
இடுக்கணழியாமை	இடுக்கணழியாமை iḍukkaṇaḻiyāmai, பெ. (n.) துன்பக் காலத்து மனங்கலங்காமை. (குறள்.அதி.63);; imperturbability in distress, serenity of mind, courage in trouble. (செ.அக.);. [இடு → இடுக்கண் + அழியாமை.]
இடுக்கணி	இடுக்கணி iḍukkaṇi, பெ. (n.) பொருள் வைக்கப்படும் மூலையான இடம்; கைக்குள் அல்லது விரல்களுக்குள்ளான இடம்; ஒரு பொருள் அல்லது ஒருவர் அகப்பட்டிருக்கும்படியான இடுக்கானவிடம். (செ.அக.);; corner, nook where a thing may be held, as under the arms or between the fingers or under the hams, a narrow niché where a person or thing may become confined, jammed in or wedged in. [இடுக்கு = சிறிய இடம், மூலைமுடுக்கு. இடுக்கு → இடுக்கணி.]
இடுக்கப்படு	இடுக்கப்படு1 iḍukkappaḍudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. ஒடுக்கப்படல்; to be suppressed. 2. துன்பப்படல் (ஆ.அக.);; to be made to suffer. [இடுக்கம் + படு.] இடுக்கப்படு2 iḍukkappaḍuttal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. துன்பப்படுத்தல்; to tomert. 2. நெருக்கல் (ஆ.அக.);; to inflict pain. [இடுக்கம் + படு.]
இடுக்கம்	இடுக்கம் iḍukkam, பெ. (n.) 1. ஒடுக்கம்; closeness, narrowness of space. 2. துன்பம்; affliction, distress, trouble. "சொர்க்கத்த ரிடுக்கங்கெட" (திருப்பு.419);. (செ.அக.);. 3. நெருக்கம் (ஆ.அக.);; crowdedness. 4. வறுமை (ஆ.அக.);; poverty. [இடுக்கு → இடுக்கம்.]
இடுக்கல்	இடுக்கல் iḍukkal, பெ. (n.) ஒடுங்கிய இடைவெளி; crevice, aperture (செ.அக.);. [இடுக்கு → இடுக்கல்.]

இடுக்காஞ்சட்டி	இடுக்காஞ்சட்டி iḍukkāñjaḍḍi, பெ. (n.) விளக்குத் தகழி (நெல்லை.);; bowl of a lamp made of clay. (செ.அக.);. [இடுக்கு + ஆம் + சட்டி.]
இடுக்கி	இடுக்கி iḍukki, பெ. (n.) 1. குறடு; pincers, tongs forceps, tweezers. Nippers. 2. எலி முதலியவற்றை அகப்படுத்தும் பொறி; steel trap. 3. உலுத்தன் (வின்.);; stingy person miser niggard, pinch-fist. 4. நண்டு முதலியவற்றின் கவ்வுமுறுப்பு (இ.வ.);; prehensile chelae of a crab or a scorpion. ம. இடுக்கி; க. இக்குழ. இக்கழ; கோத. இக்கள்;து. ஈக்குளெ. இக்குளி. [இடுக்கு → இடுக்கி.] [P]
இடுக்கிச்சட்டம்	இடுக்கிச்சட்டம் iḍukkiccaḍḍam, பெ. (n.) கம்பிச்சட்டம்; cleat. (செ.அக.);. [இடுக்கி + சட்டம்.]
இடுக்கிடை	இடுக்கிடை iḍukkiḍai, பெ. (n.) நெருக்கம் (வின்);; closeness, narrowness (செ.அக.);. [இடுக்கு + இடை.]
இடுக்கு	இடுக்கு1 iḍukkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கவ்வுதல் (ஆ.அக.);; to take between the fingers or toes, to grasp or grip, as with pincers. 2. அணைத்தல்; to take under one's arm. "இடுக்குவார் கைப்பிள்ளை". (தாயு.பன்மா.6);. 3. நெருக்குதல்; to press or squeeze as between two boards. 'இடுக்கு மரம்' (வின்.);. ம. இடுக்கு;க. இடிகு. [இடு → இடுக்கு.] இடுக்கு2 iḍukku, பெ. (n.) 1. சந்து, முடுக்கு; narrow lane. 2. மூலை; nook, corner. 3. இடுக்கிக்கொள்ளக்கூடிய இடம்; parting between fingers, crevices between the teeth, cleft in the split wood, the axilla, any place where a person or thing may get pressed or wedged in. "கவட்டுத் தொன்மரத் திடுக்கிற் கானுழைத்துக் கொண்டே" (தனிப்பா.);. 4. கவ்வுமுறுப்பு (வின்.);; prehensile claws, as those of a scorpion or of a lobster. 5. இடைஞ்சல், துன்பம்; difficulty, trouble, straits. "இடுக்கிவ ணியம்புவ தில்லை" (... யுத் மந்தி ...)

இடுக்குடை	இடுக்குடை iḍukkuḍai, பெ. (n.) இடுக்கிடைபார்க்க;see idukkidai. [இடுக்கிடை → இடுக்குடை.]
இடுக்குத்திருத்துழாய்	இடுக்குத்திருத்துழாய் iḍukkuttiruttuḻāy, பெ. (n.) திருமால் கோயிலில் மதிப்புரவாகத் திருவடி நிலையினி டையில் வைத்துக் கொடுக்கும் துளசி (இ.வ.); (செ.அக.);; tulasi leaves kept between the sacred Sandals of the idol, which are, in a Vishnu shrine, enthroned on a pedestal, such leaves being specially given as 'pirasatam' to worshippers of great eminence. [இடு → இடுக்கு. இடுக்குதல் = வைத்தல், இடுதல், இடுக்கு + திரு + துழாய்.]
இடுக்குதடி	இடுக்குதடி iḍukkudaḍi, பெ. (n.) கள்ளூறும்படி பாளையை நெருக்கிப் பிடிக்க வைக்கும் இரட்டைத் தடி (வின்.);; double stick used to press things with such as that used by a toddy-drawer to press the flower or fruit-stem of the palmyra. [இடுக்கு + தடி. இடுக்குதல் = நெருக்குதல்.]
இடுக்குப்பனை	இடுக்குப்பனை iḍukkuppaṉai, பெ. (n.) கள்ளூறும் பனை (யாழ்ப்.);; palmyra tree from which toddy Is drawn (செ.அக.);. [இடுக்கு + பனை.]
இடுக்குப்பாளை	இடுக்குப்பாளை iḍukkuppāḷai, பெ. (n.) பதநீர் இறக்கும் பனை (வை.மூ.);; palmyra tree for drawing sweet toddy (செ.அக.);. [இடுக்கு + பாளை.]
இடுக்குப்பிள்ளை	இடுக்குப்பிள்ளை iḍukkuppiḷḷai, பெ. (n.) கைக் குழந்தை; infant in arms, as carried on the hip. (செ.அக.);. [இடுக்கு + பிள்ளை.]
இடுக்குப்பொட்டணி	இடுக்குப்பொட்டணி iḍukkuppoḍḍaṇi, பெ. (n.) அக்குளில் இடுக்கிச் செல்லத்தக்க ஏனம் அல்லது பை அக்குள்பாளம் (கக்கப்பாளம்); (யாழ்.அக.);; vessel or bag carried under the armpit (செ.அக.);. [இடுக்கு + பொட்டணி. பொத்தலி → பொத்தளி → பொட்டளி - பொட்டணி (கொ.வ.); பொத்தலி = பை.]

இடுக்குமரம்	இடுக்குமரம் iḍukkumaram, பெ. (n.) கடவை மரம் (வின்.);; narrow passage which leads to a field and is made of wooden posts. (செ.அக.);. [இடுக்கு + மரம்.] இடுக்குமரம்2 iḍukkumaram, பெ. (n.) செக்கு வகை (வின்.);; a kind of oil-press. (செ.அக.);. [இடுக்கு + மரம்.]
இடுக்குமுடுக்கு	இடுக்குமுடுக்கு iḍukkumuḍukku, பெ. (n.) 1. மூலை முடுக்கு; cramped place, narrow corner, tight spot. (செ.அக.);. 2. இடர்ப்பாடு; predicament. [இடுக்கு + முடுக்கு.]
இடுக்கு வழி	இடுக்கு வழி iḍukkuvaḻi, பெ. (n.) சந்து வழி; narrow way or lane (செ.அக.);. ம. இடுக்கு வழி; க. இடுக்கு; து. இட்டிமெ;தெ. இருக்கு. [இடுக்கு + வழி. இடுக்கு + சிறுசந்து.]
இடுக்கு வாசல்	இடுக்கு வாசல் iḍukkuvācal, பெ. (n.) சிறு நுழைவாசல் (வின்.);; strait narrow gate (செ.அக.);. [இடுக்கு + வாசல். இடுக்கு – சிறுசந்து.]
இடுக்குவார்கைப் பிள்ளை	இடுக்குவார்கைப்பிள்ளை iḍukkuvārkaippiḷḷai, பெ. (n.) எடுப்பார் கைப்பிள்ளை (இ.வ.);; one who is easily led by others, gullible fellow (செ.அக.);. [இடுக்கு + இடுக்குவார் (வினயா.பெ.);. இடுக்குவார் + கை + பிள்ளை.]
இடுகடை	இடுகடை iḍugaḍai, பெ. (n.) பிச்சையிடும் வீட்டு வாயில் (வின்.);; front of a house, where alms are given (செ.அக.);. [இடு + கடை. கடை = வாயில். வாயிலுள்ள வீடு.]
இடுகளி	இடுகளி iḍugaḷi, பெ. (n.) அதிமதுரத் தழை முதலியவற்றை யானைக்கு இடுதலால் அதற்கு உண்டாம் மதம்; must caused to an elephant by feeding it with the leaves of 'atis', etc "இடுகளியானை" (பெருங்.மகத.27.145); (செ.அக.);. [இடு + களி.]
இடுகறல்	இடுகறல் iḍugaṟal, பெ. (n.) விறகு (நிகண்டு.);; fuel. (செ.அக.);. [இடுகு - சிறியது. இடுகு + அறல். அறல் = உலர்ந்தது. இடுகறல் = உலர்ந்த சுள்ளி.]

இடுகாடு	இடுகாடு iḍukāḍu, பெ. (n.) பிணம் புதைக்குமிடம் (நாலடி.90);; burial ground, cemetery (செ.அக.);. ம. இடுகாடு. [இடு + காடு. இடுதல் = புதைத்தல்.]
இடுகால்	இடுகால் iḍukāl, பெ. (n.) பீர்க்கு (மலை.);; spongegourd. (செ.அக.);. [இடுகல் → இடுகால், இடுகல் - உள்ளொடுங்குதல்.]
இடுகு-தல்	இடுகு-தல் iḍugudal, 6 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒடுங்குதல்; to shrink "கண்களை யிடுகக் கோட்டி" (சீவக.2086);. 2. சிறுகுதல்; to become shriveled or dwindled. "இடுகிடைத்தோகாய்" (கம்பரா.சித்திர.19);. (செ.அக);. 3. சுருங்குதல் (ஆ.அக.);; to contract. [இடு → இடுகு.]
இடுகுறி	இடுகுறி1 iḍuguṟi, பெ. (n.) 1. வைக்கப்படும் அடையாளம்; symbol. 2. பெயர்; name given to a person by his parents. "இடுகுறி கோத்திர முதன்மற்றியாவுந் தோன்ற" (திருவாலவா.31.3);. 3. இடுகுறிப்பெயர்; name without any reason behind it to be called so. [இடு + குறி.] இடுகுறி2 iḍuguṟi, பெ. (n.) முற்காலத்தில் நெல்லைச் சேமித்து வைக்கும் படியாக ஒருவரிடம் ஒப்புவிக்கும் ஆவணம் (Tm.Rev.N.iv. Glossary);; document by which paddy was entrusted to private individuals, to be stored up in their houses. ம. இடுகுறி. [இடு + குறி.]
இடுகுறிச்சிறப்புப் பெயர்	இடுகுறிச்சிறப்புப் பெயர் iḍuguṟicciṟappuppeyar, பெ. (n.) இடுகுறிக்கு மட்டுமே வருஞ் சிறப்புப்பெயர். (ஆ.அக.);; proper noun (grammar); [இடு + குறி + சிறப்பு + பெயர்.]
இடுகுறிப்பெயர்	இடுகுறிப்பெயர் iḍuguṟippeyar, பெ. (n.) காரணமின்றி வழங்கி வரும் பெயர் (நன்.62);; noun connoting the primeval sense in which it has been used, as dist. fr. Kārana-p-peyar. [இடு + குறி + பெயர். எல்லாச் சொல்லும் பொருள் குறித்தனவாதலின் இடுகுறிப்பெயர் என்று எதுவும் இல்லை என்பது பாவாணர் கருத்து.]

இடுகுறிமரபு	இடுகுறிமரபு iḍuguṟimarabu, பெ. (n.) இடுகுறியாகத் தொன்று தொட்டு வரும் பெயர் (நன்-275. உரை.); (செ.அக);; noun used in the conventional sense which it continues to bear from the remote past. [இடு + குறி + மரபு. நன்னுலார் இடுகுறியாகக் கொள்ளும் பெயர்கள் ஒரு காலத்தில் காரணம் கருதியவை. ஆதலின் இடுகுறிப்பெயர் என்று ஒன்று இல்லை என்பதே பாவாணர் கருத்து. ஆதலின் இடுகுறி மரபு என்பதும் வறுஞ்சொல்லாதல் காண்க.]
இடுகுறியாக்கம்	இடுகுறியாக்கம் iḍuguṟiyāggam, பெ. (n.) இடுகுறியாக ஒருவன் கொடுத்த அல்லது ஆக்கிக்கொண்ட பெயர் (நன்.275,2, உரை.); (செ.அக.);; unconventional name which a person assumes of his own accord or is arbitrarily given by others, classified as a distinct class of proper names in Tamil grammar. [இடு + குறி + ஆக்கம்.]
இடுகை	இடுகை1 iḍugai, பெ. (n.) இடுங்கிய வழி; a narrow passage, lane. ம. இடுவ. [இடு – இடுகை.] இடுகை2 iḍugai, பெ. (n.) கொடை (பிங்.);; gift (செ.அக.);. [இடு → இடுகை + இடுதல், வைத்தல், கொடுத்தல்.]
இடுங்கலம்	இடுங்கலம் iḍuiḍugaiiḍudalvaiddalgoḍuddaliḍuṅgalam, பெ. (n.) கொள்கலம் (பிங்.);; vessel, receptacle (செ.அக.);. [இடும் + கலம்.]
இடுங்கற்குன்றம்	இடுங்கற்குன்றம் iḍuṅgaṟkuṉṟam, பெ. (n.) செய் குன்று; artificial hill, an artificially made up mound resorted to for pleasure "எந்திரக் கிணறு மிடுங்கற் குன்றமும்" (மணி. 19, 102);. (செ.அக.);. [இடும் + கல் + குன்றம்.]
இடுங்கு-தல்	இடுங்கு-தல் iḍuṅgudal, 15 செ.கு.வி. (v.i.) உள்ளொடுங்குதல்; to shrink, contract "கண்ணிடுங்கி" (திவ். பெரியதி.1,3,4);, (செ.அக.);. ம. இடுங்ஙுக; க. இடுங்கு;து. இட்டிடெ. [இடு → இடுங்கு.]
இடுசிவப்பு	இடுசிவப்பு iḍusivappu, பெ. (n.) செயற்கைச் சிவப்பு (ஈடு, 7.7.9);; artificial red dye. (செ.அக.);. [இடு + சிவப்பு.]
இடுதங்கம்	இடுதங்கம் iḍudaṅgam, பெ. (n.) புடமிட்ட தங்கம் (வின்.);; refined gold, gold of the best quality. (செ.அக.);. [இடு1 + தங்கம். இடுதல் - செய்தல், வேலைப்பாடு.]

இடுதண்டம்	இடுதண்டம் iḍudaṇḍam, பெ. (n.) 1. தண்டம்; penalty, fine. 2. முறையற்ற தண்டம்; unjust penalty (செ.அக.);. [இடு + தண்டம்.]
இடுதிரை	இடுதிரை iḍudirai, பெ. (n.) திரைச்சீலை (திவா);; Curtain. [இடு + திரை.]
இடுதேளிடு-தல்	இடுதேளிடு-தல் iḍudēḷiḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) பொய்க்காரணங்காட்டிக் கலங்கப்பண்ணுதல்; cause needless panic by false suggestion, as by sending one into a fright by throwing an imitation scorpion at him. "இட்டன ரூரா ரிடுதேளிட் டென்றன் மேல்". (சிலப்.9, 48);. [இடு + தேள் + இடுதல். இடுதேள் = மற்றவர் மேல் இடுவதற்கான தேள், பொய்த்தேள், செயற்கைத்தேள், ஒ.நோ. இடுசிவப்பு.]
இடுப்பு	இடுப்பு iḍuppu, பெ. (n.) 1. அரை; waist, sides, loins. 2. ஒக்கலை; hip. 3. மறைவுறுப்பு; euphemism for the private parts. (செ.அக);. [இடு → இடுப்பு. இடுதல் = வைத்தல். குழந்தை, குடம் போன்றவற்றை வைத்துக்கொள்ளுதற்கு அல்லது இடுதற்குரிய இடம் இடுப்பு.]
இடுப்புக்கட்டு-தல்	இடுப்புக்கட்டு-தல் iḍuppukkaḍḍudal, 15 செ.கு.வி. (v.i.) . சண்டை பிடிக்க முந்துதல்; to gird up one's loins, as for a fight. "நீ சண்டைக்கு இடுப்புக்கட்டாதே" (பெண்மதி மாலை,பக்.9);. (செ.அக.);. [இடுப்பு + கட்டுதல். இடுப்பில் ஆடையை வரிந்து கட்டுதல்.]
இடுப்பு வலி	இடுப்பு வலி iḍuppuvali, பெ. (n.) 1. இடுப்புநோவு (வின்.);; pain in the loins; lumbago. 2. பிள்ளைப்பேற்று வலி; labour pains. (செ.அக.);. [இடுப்பு + வலி.]
இடுபலம்	இடுபலம் iḍubalam, பெ. (n.) பேய்ப்புடல் (வை.மு.);; wild snakegourd (செ.அக.);. [இடு + புடல் - இடுபுடல் - இடுபலம். (கொ.வ.);. இடுபுடல் + பொய்ப்புடல்.]
இடும்பர்	இடும்பர் iḍumbar, பெ. (n.) 1. அரக்கர் (அக.நி.);; Raksasas (செ.அக.);. 2. செருக்கர் (ஆ.அக.);; arrogant person. 3. துயர் செய்வோர் (ஆ.அக.);; offender. [இடும்பு → இடும்பர்.]
இடும்பண்	இடும்பண்1 iḍumbaṇ, பெ. (n.) ஓர் அரக்கன்; a demon. Raksasa.

இடும்பன்	இடும்பன்2 iḍumbaṉ, பெ. (n.) செருக்குள்ளவன் (இராட்.);; haughty man, arrogant person (செ.அக.);. [இடம்பு → இடம்பன் → இடும்பன்.] இடும்பன்3 iḍumbaṉ, பெ. (n.) குமரக்கடவுள், கணத்தலைவன் (வின்.);; name of the leader of Skanda's hosts (செ.அக.);. Skt hidimba. [இடும்பு → இடும்பன்.]
இடும்பாகம்	இடும்பாகம் iḍumbākam, பெ. (n.) கொத்தான் கொடி (சா.அக.);; leafless creeper, mose creeper. [இடு = இடுகுதல், சிறுத்தல், இடு → இடும்பு → இடும்பகம் -இடும்பாகம் = சிறுத்த மெல்லிய கொடி.]
இடும்பி	இடும்பி iḍumbi, பெ. (n.) 1. இடும்பை செய்பவள்; demoness. 2. இடும்பனின் தங்கை, வீமனின் மனைவி; name of Hidimba's sister, Bhima's wife இடும்பி கொழுநன் (பிங்.);. [இடும்பு → இடும்பி.]
இடும்பில்	இடும்பில் iḍumbil, பெ. (n.) ஒர் ஊர் (சிலப்பதிகாரம்);; name of a place. [இடும்பு → இடும்பில்.]

இடும்பு	இடும்பு1 iḍumbu, பெ. (n.) 1. செருக்கு; haughtiness arrogance. "இடும்பால்… உரைத்தாய்" (செவ்வந்திப்பு. பிரமதேவன்.15);. 2. கொடுஞ்செயல்; cruelty oppression tyranny. "சம்பளத்து… அவரவரிடும்பா லழிந்த வன்றோ" (குமரே.சத.47);. 3. புலக்குறும்பு (சேட்டை);; mischief pranks. ஏழையிடும்பு (இராட்.);. 4. வெறுப்பு (ஆ.அக.);; hatred. 5. அவமதிப்பு (ஆ.அக.);; disgrace dishonour. 6. துன்பம் (ஆ.அக.);; affliction. [இடு → இடும்பு.] இடும்பு2 iḍumbu, பெ. (n.) இடும்பாத வனம்; a forest. "மாறா வல்விலிடும்பிற் புறத்திறுத்து" (பதிற்று.பதிக.5:9);. [இடு → இடும்பு.] இடும்பு iḍumbu, பெ.(n.) எண்குணக்கேடு எட்டு தீய குணங்களுள் ஒன்று இறுமாப்பு
இடும்பை	இடும்பை iḍumbai, பெ. (n.) 1. துன்பம்; suffering affliction, distress, calamity. "ஏமஞ்சாலா விடும்பை" (தொல். பொ.50);. 2. தீமை; evil harm injury. "பூதம் இடும்பை செய்திடும்" (மணி.122);. 3. நோய்; disease. "சுரப்பிடும்பை யில்லாரைக் காணின்" (குறள்.1056);. 4. ஏழ்மை; poverty. "இடும்பையா லடர்ப்புண்டு" (திவ். பெரியதி.1.6.5);. 5. அச்சம் (திவா.);; fear dread (செ.அக);. 6. ஏதம்; danger. (ஆஅக.);. 7. எலி; rat (சா.அக.);. [இடும்பு + இடும்பை.]
இடும்போகம்	இடும்போகம் iḍumbōkam, பெ. (n.) சிவப்பவரை; red bean (சா.அக.);.

இடுமம்	இடுமம் iḍumam, பெ. (n.) குயவன் சக்கரத்தை நிலத்திற் பொருத்தற்கு இடும் மண்கட்டி (இ.வ.);. (செ.அக.);; clod of mud or earth on which the potter rests his wheel. [இடு → இடுமம்.]
இடுமருந்து	இடுமருந்து iḍumarundu, பெ. (n.) 1. வசிய மருந்து; drugs administered secretly with food or drink in order to win over a person, philter potion stealthily administered. "இடுமருந்தோடு சோற்றை யேயிடும்" (திருப்பு.820);. 2. கொல்லும் நோக்கத்துடன் இடும் கைமருந்து (நீர்நிறக்.18,உரை); (செ.அக.);; potion containing a poisonous drug or the venom of reptiles. [இடு + மருந்து.]
இடுமுடை	இடுமுடை iḍumuḍai, பெ. (n.) நிறைந்த தீநாற்றம்; stench, bad smell, stink. "இடுமுடை மருங்கில் தொடு மிடம் பெறாஅது" (நற்.329);. [இடு + முடை. இடு = குழித்தல், வட்டமாதல், நிறைதல்.]
இடுமுள்	இடுமுள் iḍumuḷ, பெ. (n.) வேலியாக இடும் முள் (சீவக.774,உரை); (செ.அக.);; thorns thrown over the entrance to a field or garden to prevent intruders. [இடு + முள்.]
இடுலி	இடுலி iḍuli, பெண் ஆமை (வின்.); female turtle (செ.அக.). Skt. duli. [இடு – இடுலி. இடுதல் - குழித்தல், வட்டமாதல், வட்டமான ஆமை; முட்டையிட மண்ணைப்பறிக்கும் பெண்ணாமை.]
இடுவந்தி	இடுவந்தி iḍuvandi, பெ. (n.) குற்றமில்லாதவர்மேற் குற்றத்தையேற்றுகை; accusation of an innocent person. 'பொற்கொல்லன் நெஞ்சம் இடுவந்தி கூறுதலைப் புரிந்துநோக்க'. (சிலப்.16.120,உரை);, (செ.அக.);. Skt kimwadanti. [இடு + வந்தி. வன் + தி + வந்தி + கடுஞ்சொல். தீமொழி, இடுவந்தி செயற்கையாக அல்லது பொய்யாக இட்டுரைக்கும் கடுஞ்சொல்.]
இடுவல்	இடுவல்1 iḍuval, பெ. (n.) இடுக்கு; crevice, aperture (செ.அக.);. [இடு → இடுவல்.] இடுவல்2 iḍuval, பெ. (n.) வழி (நெல்லை);; way (செ.அக.);. [இடு - இடுவு – இடுவல். இடுவு சிறிய வழி.]

இடுவை	இடுவை iḍuvai, பெ. (n.) சந்து (இ.வ.);; lane (செ.அக.);. [இடு → இடுவை.]
இடை	இடை iḍai, பெ. (n.) 1. நடு (திவா.);; made n space, midst centre. 2. நடுவண் காலம்;:middle in time. "இடைக் கொட்கின்" (குறள் 663);. 3. அரை இடுப்பு; middle of the body, the waist "மின்னேர் நுடங்கிடை" 4. நடுத்தர மக்கள்; middle class people. "இடையெலாமின்னாமை யஞ்கம்" (நாலடி. 297);, 5. இடைக்குலம்; herdsman caste. 6. இடை எழுத்து; medial consonants of the Tamil alphabet. "அல்வழி யுயிரிடைவரின்" (நன்.220);. 7. இடைச் சொல் (நன்.239);; indeclinable particle, as one of the parts of speech. 8. இடம்; place, space. "கருங்கல்லிடை தொறும்" (புறநா.5.1);. 9. இடப்பக்கம்; left side. "எங்கள் பெம்மானி டையாளை" (அபிரா.84);. வழி புறநா
இடைக்கச்சு	இடைக்கச்சு iḍaikkaccu, பெ. (n.) அரைக்கச்சை பார்க்க;see araik-kaccai. [இடை + கச்சு.]
இடைக்கச்சை	இடைக்கச்சை iḍaikkaccai, பெ. (n.) இடைக்கச்சு பார்க்க;see idai-kaccu, (செ.அக.);. ம. இடக்கச்ச. [இடை + கச்சை. இடை – இடுப்பு.]

இடைக்கட்டு	இடைக்கட்டு1 iḍaikkaḍḍu, பெ. (n.) அரைக்கச்சு; girdle or belt. 2. ஓர் அணி; front plate, an adornment of idols, so called from its being fastened in the middle. 3. இடைசுழி; intermediate passage way between the entrance door and the second doorway in an Indian dwelling house. 4. வீட்டின் நடுக்கட்டு; the middle compartment of an Indian dwelling house (செ.அக.);. ம. இடக்கெட்டு. [இடை + கட்டு.] இடைக்கட்டு2 iḍaikkaḍḍu, பெ. (n.) சமன் செய்வதற்குரிய நிறை (இ.வ.);; balancing weight. (செ.அக.);. [இடை + கட்டு.]
இடைக்கணம்	இடைக்கணம் iḍaikkaṇam, பெ. (n.) இடையின எழுத்துகள்; ய,ர,ல,வ,ழ,ள; group of medial consonants in Tamil, as a classified group distinct from van-kanam and men-kanam (செ.அக.);. [இடை + கணம்.]
இடைக்கருவி	இடைக்கருவி iḍaikkaruvi, பெ. (n.) சல்லியென்னுந் தோற்கருவி (சிலப்.3.27 உரை);; ancient musical instrument of percussion, a kind of drum (செ.அக.);. [இடை + கருவி.] [P]
இடைக்கலம்	இடைக்கலம் iḍaikkalam, பெ. (n.) மட்பாண்டம்; earthern vessel for cooking 'இல்லுள்வில்லேற்றி இடைக் கலத் தெய்து விடல்' (பழ.24);. Skt. ida. [இடை + கலம் - வாயகன்ற மட்கலம்.]
இடைக்கழகம்	இடைக்கழகம் iḍaikkaḻkam, பெ. (n.) கபாடபுரம் என்னும் கதவபுரத்தில் இருந்ததாகக் கூறப்படும் இரண்டாந் தமிழ்க் கழகம் (இறை.பாயி.);; middle sangam, said to have flourished for a long period at Kapādapuram, the second of the three ancient Tamil academies. (செ.அக.);. Skt. sangha. [இடை + கழகம்.]
இடைக்காடர்	இடைக்காடர் iḍaikkāḍar, பெ. (n.) கடைக்கழகத்துச் சான்றோருள் ஒருவர் (திருவாலவா.20,1);; a Tamil Sangam poet of idai-k-kādu (செ.அக.);. [இடைக்காடு + அர். தொண்டை மண்டலத்தில் இடையன் திட்டிலிருந்த இடையர்.]

இடைக்காடனார்	இடைக்காடனார் iḍaikkāḍaṉār, பெ. (n.) இடைக்காடர் (அகநா.); பார்க்க;see idai-k-kadar (செ.அக.);. [இடைக்காடன் + ஆர்.]
இடைக்கார்	இடைக்கார் iḍaikkār, பெ. (n.) நெல்வகை (நாநார்த்த.);; a kind of paddy (செ.அக.);. [இடை + கார்.]
இடைக்காலம்	இடைக்காலம் iḍaikkālam, பெ. (n.) 1. இடையிலுள்ள காலம்; interim period. 2. குறைந்த முன்புள்ள காலம்; recent past. 3. காலமல்லாக்காலம்; improper time. ம. இடைக்காலம்;க. எடகால. [இடை + காலம்.]
இடைக்காற்பீலி	இடைக்காற்பீலி iḍaikkāṟpīli, பெ. (n.) பரதவ மகளிர் அணியும் கால்விரலணி வகை; a toe-ring worn on the toe next to the little toe usually by the women folk among the fishermen community (செ.அக.);. [இடை + கால் + பீலி.]
இடைக்கிடப்பு	இடைக்கிடப்பு iḍaikkiḍappu, பெ. (n.) இடைப்பிறவரல் (சீவக.2697, உரை);; word or words used as complement to the predicate or subject in a sentence (செ.அக.);. [இடை + கிடப்பு.]
இடைக்கிடை	இடைக்கிடை iḍaikkiḍai, கு.வி.எ. (adv.) 1. ஊடேயூடே; at frequent intervals (செ.அக.);. 2. ஒன்றுவிட்டொன்று; alternate (ஆ.அக.);. [இடைக்கு + இடை.]
இடைக்குலநாதன்	இடைக்குலநாதன் iḍaikkulanātaṉ, பெ. (n.) கண்ணன் (இராட்.);; Krishna (செ.அக.);. [இடை + குலம் + நாதன்.]
இடைக்குலம்	இடைக்குலம் iḍaikkulam, பெ. (n.) இடையரது குலம் (யாதவர்);; community of sheperds (ஆ.அக.);. [இடை + குலம்.]

இடைக்குழி	இடைக்குழி iḍaikkuḻi, பெ. (n.) இடையெலும்பிரண் டுக்குமிடையிலுள்ள பள்ளம் (இங்.வை.);; pelvic cavity. (செ.அக.);. க. எடெகுளி. [இடை + குழி.]
இடைக்குறை	இடைக்குறை iḍaikkuṟai, பெ. (n.) செய்யுள்திரிபுகளுள் ஒன்று (நன்.156, உரை);; [இடை + குறை.]
இடைக்குன்றூர்கிழார்	இடைக்குன்றூர்கிழார் iḍaikkuṉṟūrkiḻār, பெ. (n.) தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியனைப் பாடிய புலவர் (புறநா);; Sangam poet of Idai-k-kunur. [இடைக்குன்றூர் + கிழார்.]
இடைக்கொள்ளை	இடைக்கொள்ளை iḍaikkoḷḷai, பெ. (n.) 1. ஊடு தட்டு; plunder by a third party of a property in dispute between two. 2. கொள்ளை நோயால் வரும் அழிவு (வின்.);; ravages of an epidemic disease (செ.அக.);. [இடை + கொள்ளை.]
இடைகலை	இடைகலை iḍaigalai, பெ. (n.) 1. பத்து நாடியுள்ளொன்று; principal tubular coll like organ of the human body. 2. இடது நாசியால் விடும் மூச்சு (செ.அக.);; breathing through the left nostril. [ஒருகா. இடது + கால் (காற்று); இடது – இடம் - இடை (திரிபு);. கால் - காலை - கலை (திரிபு);.]
இடைகழி	இடைகழி1 iḍaigaḻi, பெ. (n.) 1. இடைக்கட்டு (திவ். இயற்.1,86);; intermediate passage way between the entrance door and the second, doorway in an Indian dwelling house (செ.அக.);. 2. வாயில் (ஆ.அக.);; gate. 3. இடைகழிநாடு; a region known as kai-kall-nādu. [இடை + கழி. கழி = கழிந்து (கடந்து); செல்லும் வாயில் இடையிலுள்ள நிலப்பகுதி.] இடைகழி2 iḍaigaḻi, பெ. (n.) திருக்கோவலூர் திருமால் கோயில்; Visnu shrine at Tiru-k-kövalur, "நீயுந் திருமகளு நின்றாயால் ... கோவலிடை கழியே பற்றியினி" (திவ்.இயற்.முதல் திருவந்:86);, (செ.அக.);. [ஒருகா. இடைகழி நாட்டின் பெயரால் அமைந்த கோயிலாகலாம்.]
இடைகழிநாட்டு நல்லூர் நத்தத்தனார்	இடைகழிநாட்டு நல்லூர் நத்தத்தனார் iḍaigaḻināḍḍunallūrnattattaṉār, பெ. (n.) கடைக்கழகப் புலவர்; Sangam poet. [இடைகழி + நாடு + நல்லூர் + நத்தத்தன் + ஆர்.]
இடைச்சரி	இடைச்சரி iḍaiccari, பெ. (n.) தோள்வளை (ஈடு.2.5,6);; armlet worn by men as an ornament, arm (செ.அக.);. [இடை + சரி. செறி → சரி.]

இடைச்சன்	இடைச்சன் iḍaiccaṉ, பெ. (n.) 1. இரண்டாம்பிள்ளை (கொ.வ.);; second child (செ.அக.);. 2. நடு மகன்; middle child (ஆ.அக.); 3. இரண்டாம் பேறு (ஆ.அக.);; second birth. [இடை - இடைச்சன்.]
இடைச்சனி	இடைச்சனி iḍaiccaṉi, பெ. (n.) இடைக்காரி பார்க்க;see idai-k-kari (செ.அக.);. [இடை + சனி.]
இடைச்சி	இடைச்சி iḍaicci, பெ. (n.) 1. முல்லைநிலப் பெண் (பிங்.);; woman of the herdsmen caste inhabiting the forest pasture tracts. 2. இடையுடையவள்; woman with special reference to her waist "ஓசை பெற்ற துடிக்கொளி டைச்சிகள்" (திருப்பு:254);, (செ.அக.);. ம. இடயத்தி;க. எடதி. [இடைத்தி → இடைச்சி.]
இடைச்சியார்	இடைச்சியார் iḍaicciyār, பெ. (n.) கலம்பகத்துள் ஓர் உறுப்பு (குமர.பிர.மதுரைக்.62);; stanza or stanzas forming part of the literary composition known as kalampakam and describing the Idaicci (செ.அக.);. [இடைத்தி - இடைச்சி + ஆர்.]
இடைச்சீலை	இடைச்சீலை iḍaiccīlai, பெ. (n.) திரை (இராட்);; curtain (செ.அக.);. [இடை + சீலை.]
இடைச்சுரநாதர்	இடைச்சுரநாதர் iḍaiccuranātar, பெ. (n.) திருவிடைச்சுரத்திற் கோயில் கொண்டிருக்கு மிறைவன் [ஆ.அக.); deity at Tiruvidaiccuram. [இடைச்சுரம் + நாதர்.]
இடைச்சுரிகை	இடைச்சுரிகை iḍaiccurigai, பெ. (n.) உடைவாள் (சம்.அக.);; sword, dagger, as suspended from a girdle round the waist (செ.அக.);. ம. இடச்சுரிக. [இடை + சுரிகை.] [P]
இடைச்சுருக்கம்	இடைச்சுருக்கம் iḍaiccurukkam, பெ. (n.) 1. உடுக்கை போல் நடுவில் சுருங்கி ஒடுக்கமாயிருத்தல்; contraction of an organ [as the stomach or the uterus] a or near the middle of the body, hour-glass contraction 2. இடுப்பின் ஒடுக்கம்; narrowness of the waist. (சா.அக.);. [இடை + சுருக்கம்.]

இடைச்சுவர்	இடைச்சுவர் iḍaiccuvar, பெ. (n.) இடையூறு; impediment obstacle as an intervening wall, barrier. "இதுக்கு இடைச்சுவ ருண்டாவதே" (திவ். திருமலை.வ்யா.19.பக்.69);, (செ.அக.);. ம. இடக்சுவர். [இடை + சுவர்.]
இடைச்சூரி	இடைச்சூரி iḍaiccūri, பெ. (n.) அக்கமணி முதலியவற்றுக்கிடையில் கோக்கும் மணி (செ.அக.);; gold or silver beads interspersed in a rosary of rudraksh or tulasi etc. [இடை + சூரி. செறி - சூரி.]
இடைச்செருகல்	இடைச்செருகல் iḍaiccerugal, பெ. (n.) ஒருவர் செய்யுளிற் பிறர் வாக்கைக் கலக்கை; interpolator (செ.அக.);. [இடை + செருகல்.]
இடைச்சேரி	இடைச்சேரி iḍaiccēri, பெ. (n.) இடையரூர் (சீவக 422, உரை);; hamlet populated by herdsmen (செ.அக.);. ம. இடச்சேரி. [இடை + சேரி.]
இடைச்சொல்	இடைச்சொல் iḍaiccol, பெ. (n.) பெயர் வினைகளைச் சார்ந்து வழங்குஞ் சொல் (நன்420);; particle which cannot be used by itself in any sense-but which, when occurring in combination with nouns and verbs, functions as inflectional or conjugational suffix; adverb. preposition, expletive, conjunction, interjection etc., one of the four parts of speech in Tamil grammar (செ.அக.);. [இடை + சொல்.]
இடைச்சோழகம்	இடைச்சோழகம் iḍaiccōḻkam, பெ. (n.) தென்றல் வீசும் பருவத்தின் இடைக்காலம் (யாழ்ப்.);; middle period of the south-west monsoon (செ.அக.);. [இடை + சோழகம்.]
இடைசுருங்குபறை	இடைசுருங்குபறை iḍaisuruṅgubaṟai, பெ. (n.) துடி (சூடா.);; small drum tapering in the middle like an hour-glass (செ.அக.);. [இடை + சுருங்கு + பறை.]
இடைசூரி	இடைசூரி iḍaicūri, பெ. (n.) அறுப்பு, வளையம், அக்கமணி முதலியவற்றின் இடையிற்கோக்கும் மணி (யாழ்ப்.);; gold or silver beads interspersed in a rosary of rudrāksa, tulasi, etc. (செ.அக.);. [இடை + செறி = இடைச்செறி → இடைச்சூரி. இதனை இடைசூரி என்பது வழு.]

இடைஞ்சல்	இடைஞ்சல் iḍaiñjal, பெ. (n.) 1. நெருக்கம்; narrowness, closeness இடைஞ்சல் வழி (கொ.வ.);. 2. தடை (கொ.வ.); obstruction, hindrance. 3. தொல்லை; trouble distress"அடியா ரிடைஞ்சல் களைவோனே" (திருப்பு:34); (செ.அக.);. ம. இடச்சல். [இடைதல் → இடைஞ்சல்.]
இடைத்தட்டு	இடைத்தட்டு iḍaittaḍḍu, பெ. (n.) 1. இடைக் கொள்ளை; plunder by a third party of a property about which two parties are quarrelling (செ.அக.);. 2. இடையிலே காரியம் பார்த்தல் (ஆ.அக.);; to work during intervals. ம. இடத்தட்டு. [இடை + தட்டு.]
இடைத்தலைவலி	இடைத்தலைவலி iḍaittalaivali, பெ. (n.) விட்டு விட்டு வரும் தலைநோய்; headache usually occurring at intervals - Intermittent headache (சா.அக.);. [இடை + தலைவலி.]
இடைத்தரம்	இடைத்தரம் iḍaittaram, பெ. (n.) நடுத்தரம்; medium quality, intermediate grade, neither big nor small (செ.அக.);. ம. இடத்தரம்; க. எடெதர;து. இடெதர. [இடை + தரம்.]
இடைத்திரிசொல்	இடைத்திரிசொல் iḍaittirisol, பெ. (n.) இயற்சொற் போல்தம்பொருள் விளக்காது அரிதுணர் பொருளனவாய் நிற்கும் இடைச்சொல் (ஆ.அக.);; grammatic terminology signifying inexplicable word formation. [இடை + திரி + சொல்.]
இடைத்தீன்	இடைத்தீன் iḍaittīṉ, பெ. (n.) இடைத்தின்றி, சிற்றுண்டி (பாண்டி.);; lunch, light refreshments. (செ.அக.);. [இடை + தீன். தின் = தீன். தீன் = தின்னப்படும் சிற்றுண்டி, தீனி தின்றி. திண்டி என்பவற்றை ஒப்புநோக்குக.]
இடைதல்	இடைதல்1 iḍaidal, பெ. (n.) நிலம் (அக.நி.);; earth. (செ.அக.);. [இட → இடம். இடை. இடைதல்.] இடைதல்2 iḍaidal, தொ.பெ (v.n.) 1. சேலை; clothing. 2. வசங்கெடுதல் (ஆ.அக.);; losing consciousness. [இடைதல் = நெருக்குதல் நெருங்க இறுக்கி உடுக்கும் துணி. பின் வாங்குதல், நினைவுதப்புதல்.]

www.valluvarvallalarvattam.com 5484 of 19068.

இடை தெரி-தல்	இடை தெரி-தல் iḍaideridal, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) ; செவ்வியறிதல்; to judge the appropriate time, as when one wishes to speak in an assembly. "இடை தெரிந்து நன்குணர்ந்து சொல்லுக." (குறள்,712);, (செ.அக.);. [இடை + தெரிதல், காலம் தெரிதல் போன்று தக்க இடம் தெரிதல்.]
இடைதெரியா இருவர்	இடைதெரியா இருவர் iḍaideriyāiruvar, பெ. (n.) உருப்பசியும் திலோத்தமையும்; Urvasi and Thilottamai. "இடைதெரியாஏஎர் இருவருந் தத்தம்" (கலித்.109);. (சங். இலக்.சொற்.);. [இடை + தெரியாத + இருவர்.]
இடைநரை	இடைநரை iḍainarai, பெ. (n.) அங்கும் இங்கும் சிறிது நரைத்திருக்கை (வின்.);; hair or beard grown grey here and there. (செ.அக.);. க. எடெநரெ. [இடை + நரை.]
இடைநாடி	இடைநாடி iḍaināḍi, பெ. (n.) இடைகலை பார்க்க; principal tubular organ of the human body. (செ.அக.);. [இடை + நாடி.]
இடைநிகரா-தல்	இடைநிகரா-தல் iḍainigarātal, 6 செ.கு.வி. (v.i.) நடுத்தரமான நிலையிலிருத்தல் (குறள்.635. உரை);; be neither affluent nor penurious. [இடை + நிகராதல்.]
இடைநிகழ்வு	இடைநிகழ்வு iḍainigaḻvu, பெ. (n.) தற்செயல்; chance, accident. (செ.அக.);. [இடை + நிகழ்வு.]
இடைநிலை	இடைநிலை1 iḍainilai, பெ. (n.) 1. நடுவில் நிற்கை; state of being in the middle, இடைநிலைத் தீவகம். 2. (இலக்.); பெயர்வினைகளின் பகுதிவிகுதிகளுக்கு இடையில் நிற்கும் ஓர் உறுப்பு (நன்.141);; medial particles coming between the root and the ending in a word (i); in verbs, to indicate tense, as த் in செய்தான் (ii); in personal nounsas an inserted euphonic connective particle, as ஞ் in அறிஞன். ம. இடநிலை. [இடை + நிலை.] இடைநிலை2 iḍainilai, பெ. (n.) 1. (இலக்.); எச்ச முதலியன கொண்டு முடியுஞ் சொற்களினிடையில் ஏற்ற பிறசொல் வருகை; 2. இரண்டுக்குமிடை, இடைப்பட்டிருத்தல்; middle stage. 3. இடைப்பட்டிருக்கும் நிலை, தடை; obstacle. 4. நடுநிலையில் இருத்தல்; intermediary. ம. இடநில. [இடை + நிலை.]

இடைநிலைத்தீவகம்	இடைநிலைத்தீவகம் iḍainilaittīvagam, பெ. (n.) தீவகவணிவகை (தண்டி.38);; [இடை + நிலை + தீவகம்.]
இடைநிலைப்பாட்டு	இடைநிலைப்பாட்டு iḍainilaippāḍḍu, பெ. (n.) கலிப்பாவினோருறுப்பு (தாழிசை);; 444);; one of several parts of the verse appearing in the middle of the kali type. (செ.அக);. [இடை + நிலை + பாட்டு. கலிப்பாவினிடையில் வரும் உறுப்பு இடைநிலைப்பாட்டு எனப்பட்டது.]
இடைநிலை மயக்கம்	இடைநிலை மயக்கம் iḍainilaimayakkam, பெ. (n.) இடைநிலை மெய்ம்மயக்கு பார்க்க;see idai-nilai-mey-m-mayakku.
இடைநிலைமயக்கு	இடைநிலைமயக்கு iḍainilaimayakku, பெ. (n.) இடைநிலைமெய்ம்மயக்கு பார்க்க;see iday-nilai-mey-m-mayakku.
இடைநிலைமெய்ம் மயக்கு	இடைநிலைமெய்ம்மயக்கு iḍainilaimeymmayakku, பெ. (n.) [இடை + நிலை + மெய்ம்மயக்கு.]
இடைநிலையெழுத்து	இடைநிலையெழுத்து iḍainilaiyeḻuttu, பெ. (n.) இடைநிலை மெய்ம்மயக்கு பார்க்க;see idai-nilai-may-m-mayakku. [இடை + நிலை + எழுத்து.]
இடைநிலை விளக்கு	இடைநிலை விளக்கு iḍainilaiviḷakku, பெ. (n.) இடைநிலைத்தீவகம் பார்க்க; [இடை + நிலை + விளக்கு.]
இடை நீக்கம்	இடை நீக்கம் iḍainīkkam, பெ. (n.) 1. சம்பளம் பெறும் பணியாளரை, அவரது பணியொழுங்கின் மைக்காகப் பணியிலிருந்து விலக்கிவைத்தல்; to debar from any privilage, office, emolument, etc., for a time. 2. கட்சிக்கட்டுப்பாட்டை மீறும் தொண்டரைக் கட்சியிலிருந்து இடைக்காலமாக நீக்குகை; to put or hold in a state of suspense or suspension. 3. குறுங்காலிகமாக நிறுத்திவைத்தல்; sums offsosué665; to stop for a time. [இடை + நீக்கம்.]
இடைநீரில்(நில்)-த(ற)ல்	இடைநீரில்(நில்)-த(ற)ல் iḍainīrilniltaṟal, 14 செ.கு.வி. (v.i.) நீந்துகையில் நிலைக் குத்தாய் நிற்றல்; to gain vertical posture while swimming. [இடை + நீரில் + நில்.]
இடைநேரம்	இடைநேரம் iḍainēram, பெ. (n.) 1. சிற்றுண்டி கொள்ளுஞ் சமயம்; recess, tiffin time, interval (செ.அக.);. 2. நடுப்பகல்; noon. 3. இரண்டு காலப்பகுதிகளுக்கு இடைப்படும் நேரம்; interval between two periods of time. ம. இடநேரம்;க. எடெவகல். [இடை + நேரம். செய்யும் பணிக்கிடையில் விடப்படும் ஓய்வு நேரம்.]

www.valluvarvallalarvattam.com 5486 of 19068.

இடைப்படி	இடைப்படி iḍaippaḍi, பெ. (n.) 12 பலம் எடை கொண்ட ஒரு நிறை அளவு. (தைலவ.தைல.121. உரை);; measure of weight equal to 12 palams. (செ. அக.);. [இடை + படி.]
இடைப்படு-தல்	இடைப்படு-தல் iḍaippaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நடுவாதல்; to appear in the midst intervene. 2. இடையில் இருத்தல் (வின்);; to happen in an interim. (செ.அக.);. 3. வழியிற் சந்தித்தல் (ஆ.அக.);; to come across, encounter. க. எடெவாய். [இடை + படு.]
இடைப்படுதானம்	இடைப்படுதானம் iḍaippaḍutāṉam, பெ. (n.) இடைப்பட்டோருக்குச் செய்யும் ஈகை; charity to the ordinary indigent folk being the medium grade of benevolence. (செ.அக.);. [இடை + படு + தானம்.]
இடைப்படு வள்ளல்கள்	இடைப்படு வள்ளல்கள் iḍaippaḍuvaḷḷalkaḷ, பெ. (n.) இடை வள்ளல்கள் பார்க்க; intermediate galaxy of liberal benefactors. (செ.அக.);. [இடை + படு + வள்ளல் + கள்.]
இடைப்படை	இடைப்படை iḍaippaḍai, பெ. (n.) நடுவிலுள்ள படை; middle army. "இடைப்படையழுவத்து" (புறம்.295-5);. [இடை + படை.]
இடைப்பரு	இடைப்பரு iḍaipparu, பெ. (n.) இடைமுள் பார்க்க;
இடைப்பழம்	இடைப்பழம் iḍaippaḻm, பெ. (n.) காய்க்குலையில் இடையிடையே பழுத்திருப்பது (வின்);; ripe fruits interspersed in a bunch of unripe plantains. (செ.அக.);. [இடை + பழம்.]
இடைப்பழுப்பு	இடைப்பழுப்பு iḍaippaḻuppu, பெ. (n.) பச்சையும் மஞ்சளுங்கலந்த இலை முக்காற் பழுப்பிலை; leaf partially green and partially ripe. (சா.அக.);. [இடை + பழுப்பு..]
இடைப்பாட்டம்	இடைப்பாட்டம் iḍaippāḍḍam, பெ. (n.) பழைய வரி வகை (S.I.I.ii.521.ft);; ancient tax on herdsmen (செ.அக.);. ம. இடயர்வரி. [இடை + பாட்டம். இடை – இடையர். பாட்டம் – வரி. பாட்டம் பாட்டமாய் அல்லது காலமுறைப்படி பெறும் வரி.]

இடைப்பிறவரல்	இடைப்பிறவரல் iḍaippiṟavaral, பெ. (n.) [இடை + பிற + வரல்.]
இடைப்புணரியையு	இடைப்புணரியையு iḍaibbuṇariyaibu, பெ. (n.) நடுவிரு சீர்க்கண்ணுமியையு வருவது. (ஆ.அக.);; rhyming in the middle foot of a verse. [இடை + புணர் + இயையு.]
இடைப்புணரெதுகை	இடைப்புணரெதுகை iḍaippuṇaredugai, பெ. (n.) நடுவிரு சீர்க்கண்ணும் எதுகை வருவது (ஆ.அக.);; similarity or agreement of the second and/or subsequent syllables of the first foot of a metrical line with the other lines in a verse is termed edugai. If the same agreement occurs in the middle foot of a metrical line it is termed idaip-punar edugai. [இடை + புணர் + எதுகை.]
இடைப்புணர்முரண்	இடைப்புணர்முரண் iḍaippuṇarmuraṇ, பெ. (n.) நடுவிரு சீர்க்கண்ணும் முரண்வரத்தொடுப்பது. (ஆ.அக.);; antithesis of words or ideas in the middle of a metrical line in a verse. [இடை + புணர் + முரண்.]
இடைப்புலம்	இடைப்புலம் iḍaippulam, பெ. (n.) நடவிடம்; middle-land, intermediate and between the mountains and the low lands. "திண்பிணி முரச மிடைப்புலத்திரங்க" (புறநா.288);. [இடை + புலம்.]
இடைப்புழுதி	இடைப்புழுதி iḍaippuḻudi, பெ. (n.) விதைப்பாட்டு நிலம், புழுதி நிலம் (வின்.);; land which is neither very moist nor very dry which is suitable for sowing. (செ.அக.);. [இடை + புழுதி.]
இடைப்பூட்சி	இடைப்பூட்சி iḍaippūḍci, பெ. (n.) இடைப்பாட்டம் (S.I.I.ii, 521); பார்க்க;see idai-p-patttam. (செ.அக.);. [இடை + பூட்சி.]
இடைப்பூட்டு	இடைப்பூட்டு iḍaippūḍḍu, பெ. (n.) 1. அரைக்கச்சு (வின்);; griddle belt (செ.அக.);. 2. அரைப்பூட்டு. (ஆ.அக.);; knotted under griddle. [இடை + பூட்டு.]
இடைப்பேச்சு	இடைப்பேச்சு iḍaippēccu, பெ. (n.) நடுநடுவே சொல்லும் சொல்; interject. க. எடெவாது. எடெமாது. [இடை + பேச்சு.]

இடைப்போகம்	இடைப்போகம் iḍaippōkam, பெ. (n.) 1. இடைக்காலத்து விளைவு; interim crop. (செ.அக.);. 2. இடையில் புன்செய்ப்பயிர் விளைவு (ஆ.அக.);; dry crop between two spells of wet cultivation. [இடை + போகம்.]
இடைபாகம்	இடைபாகம் iḍaipākam, பெ. (n.) இடுப்புப் பாகம்; umber region (சா.அக.);. [இடை + பாகம்.]
இடைபாடு	இடைபாடு iḍaipāḍu, பெ. (n.) 1. அலுவல்; transaction. 2. வணிகம் முதலிய தொடர்பாக இருவரிடை நிகழுஞ் செய்தி; business liaison (செ.அக.);. ம. இடபாடு. [இடை + பாடு.]
இடைபேசி	இடைபேசி iḍaipēci, பெ. (n.) ஒரே வளமனையில் உள்ளவர்களுடன் மட்டும் பேசும் வகையில் அமைந்த தொலைபேசி; intercom, telephone system within a building. [இடை + பேசி.]
இடைமகன்	இடைமகன் iḍaimagaṉ, பெ. (n.) இடையன்; cowherd or shepherd. "இடைமகன் கொன்ற வின்னா மரத்தி னேன்." (சீவக.1914); (செ.அக.);. [இடை + மகன்.]
இடைமடக்கு	இடைமடக்கு iḍaimaḍakku, பெ. (n.) 1. பேச்சினடுவே தடுக்கை (வின்.);; interrupting a conversation. 2. மடக்கணி வகை (தண்டி.91);; play on words used in different senses. (செ.அக.);. 3. இடக்குமடக்கான பேச்சு (ஆ.அக.);; controversial verbal engagement. [இடை + மடக்கு.]
இடைமடு-த்தல்	இடைமடு-த்தல் iḍaimaḍuttal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) இடைச்செருகுதல்; to interpolate. "புன்சொலிற் றந் திடை மடுத்த கந்தி" (பரிபா.பாயி.); (செ.அக.);. [இடை + மடு.]
இடைமதில்	இடைமதில் iḍaimadil, பெ. (n.) இடையேயுள்ள மதில்; middle wall of a fortress. "பருந்துயிர்த்திடை மதில் சேக்கும்" (புறம். 343-6);. [இடை + மதில்.]
இடைமிடை-தல்	இடைமிடை-தல் iḍaimiḍaidal, 2 செ.குன்றாவி (v.t.) நடுவே கலத்தல்; intermingle. "பொய்யோ டிடைமி டைந்த சொல்" (நாலடி.80);. (செ.அக.);. க. எடெயொட்டு. [இடை + மிடை.]

இடைமுள்	இடைமுள் iḍaimuḷ, பெ. (n.) 1. புண்ணிலே தோன்றும் மறுமுள்; small new eruption about a healing ulcer. 2. கரப்பான் வகை; a kind of eruption (செ.அக.);. மறுவ. இடைப்பரு; க. எடெமுள் (இடைஞ்சல்);. [இடை + முள்.]
இடைமூளை	இடைமூளை iḍaimūḷai, பெ. (n.) நடுவிலுள்ள மூளை; interbrain - thalamencephalon (சா.அக.);. [இடை + மூளை.]
இடைமேடு	இடைமேடு iḍaimēḍu, பெ. (n.) இடையிடையே சிறிது மேடான பாகமுள்ள வயல் (வின்.);; field parts of which are slightly raised in level than the surrounding parts. (செ.அக.);. க. எடெதெவரு. (நடுத்திட்டு);. [இடை + மேடு.]
இடைமை	இடைமை iḍaimai, பெ. (n.) இடையின வெழுத்துகள்; ய,ர,ல,வ,ழ,ள முதலியன; medial consonants of the Tamil alphabet "ஆவியிடைமை யிடமிடறாகும்" (நன்.75);. (செ.அக.);. [இடை → இடைமை.]
இடையணி	இடையணி iḍaiyaṇi, பெ. (n.) இடையில் அணியும் அணிவகை; 1. அரைப்பட்டிகை. 2. மேகலை, 3. குறங்கு செறி; kind of an ornament (ஆ.அக.);. [இடை + அணி.]
இடையது	இடையது iḍaiyadu, வி.எ. (adv.) இடையிலுள்ளது; that which is in the middle. "வடமலைப் பெயர்குவை யாயி னிடையது" (புறம்.67.7.);. [இடை + அது.]
இடைய நெடுங்கீரனார்	இடைய நெடுங்கீரனார் iḍaiyaneḍuṅāraṉār, பெ. (n.) கடைக்கழக மருவிய புலவர். (அபி.சிந்);; poet of Sangam age. [இடையன் + நெடும் + கீரன் + ஆர்.]

இடையர்	இடையர் iḍaiyar, பெ. (n.) குறிஞ்சி நிலத்துக்கும் மருதநிலத்துக்கும் இடைப்பட்ட காடும் காடு சார்ந்த நிலமாகிய முல்லை நிலத்தில் கால்நடைகளை மேய்த்து வாழும் இனத்தார். (திவ்.பெரியதி.11.8.6);; herdsmen of mullai or forest pasture lying midway between hilly tracks or kurinci and plains or marutam. (செ.அக.);. [இடை + அர்.] நெய்தலும் பாலையும் தனிநிலங்களாக வகைப்படுத்தாமல், மலையும் காடும் வயலும் குறிஞ்சி முல்லை மருதம் ஆகிய முத்திணைகளாக மட்டும் வழங்கிய காலத்தில் முல்லை நிலம் இடைநிலமாகக் கருதப்பட்டிருக்கலாம். நெய்தல் மருதத்தை யொட்டிய கடற்புறமாதலின் மருதமாகவே கணிக்கப்பட்டுக் காலப்போக்கில் கடல்வளத்தையே வாழ்க்கைத் தொழிலாகக் கொண்ட மக்கள் தோன்றியபின் நெய்தல் திணை புதிதாகச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கலாம்.
இடையர் வரி	இடையர் வரி iḍaiyarvari, பெ. (n.) இடைப்பாட்டம் பார்க்க;see idai-p-pâttam.
இடையல்	இடையல்1 iḍaiyal, பெ. (n.) இடுப்புத்துகில் (திவா.);; garment, cloth worn round the waist. (செ.அக.);. [இடை + இடையல் (இடையில் உடுப்பது);.] இடையல்2 iḍaiyal, பெ. (n.) 1. ஒதுங்கல்; withdrawing. 2. தாழல்; lowering. 3. பின்னிடல்; retreating. [இடு – இடை - இடையல் = தாழ்தல்.]
இடையவியல்	இடையவியல் iḍaiyaviyal, பெ. (n.) சதை உராய்வதனாலேற்படும் ஒர்வகைப்படை; ecezema resulting from a chase of the skin-intertriga. (சா.அக.);. [இடை + அ + வியல். இடை – இடுப்பு. வியல் - பரவுதல்.]
இடையறல்	இடையறல் iḍaiyaṟal, பெ. (n.) நடுவே முடிந்து போதல் (ஆ.அக.);; cease or end in the middle. [இடை + அறல். அறு - அறல் + நீங்குதல்.]
இடையறவு	இடையறவு iḍaiyaṟavu, பெ. (n.) இடைவிடுகை; interval, break "இடையறவின் றிமைப்பளவும்" (சூளா. துற.221); (செ.அக.);. தெ. எடபடு. [இடை + அறவு.]
இடையறாவன்பு	இடையறாவன்பு iḍaiyaṟāvaṉpu, பெ. (n.) முடியாவன்பு (ஆ.அக.);; unbreakable love. "இடையறாப் பேரன்பும் மழைவாரும் இணைவிழியும்" (காஞ்சிப்பு);. [இடை + அறா + அன்பு.]

இடையறு	இடையறு1 iḍaiyaṟudal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) தடைப்படுதல்; to be interrupted, to cease in the middle "இன்பமிடையறா தீண்டும்" (குறள்.369);. (செ.அக);. [இடை + அறு.] இடையறு2 iḍaiyaṟuttal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) படை முதலியவற்றை ஊடறுத்துச்சென்று பிரித்தல்; to cut through or divide, as an army. "வருபுனற் கற்சிறை கடுப்பவிடையறுத்து" (மதுரைக்.725);; [இடை + அறு.]
இடையன்	இடையன் iḍaiyaṉ, பெ. (n.) 1. இடையர் பார்க்க;see Idaiyar. 2. முல்லைநிலத்தவன்; herdsman. "மா சுண் உடுக்கை மடிவாயிடையன்" (புறம்:54-11);. ம. இடயன்;க. எடெய. [இடை + அன்.]
இடையன்கால்வெள்ளி	இடையன்கால்வெள்ளி iḍaiyaṉkālveḷḷi, பெ. (n.) தாழி (பரணி); (வின்.);; second naksatra (செ.அக.);. [இடையன் + கால் + வெள்ளி.]
இடையன் சேந்தன் கொற்றனார்	இடையன் சேந்தன் கொற்றனார் iḍaiyaṉcēndaṉkoṟṟaṉār, பெ. (n.) கடைக்கழக மருவிய புலவர்; one of the poets of sangam age. [இடையன் + சேந்தன் + கொற்றன் + ஆர்.]
இடையாகெதுகை	இடையாகெதுகை iḍaiyāgedugai, பெ. (n.) அடி தோறும் இரண்டாமெழுத் தொன்றே யொன்றிவரத் தொடுப்பது (காரிகை.ஒழிபி.6.உரை);; variety of Initial edugai where only the second letter in each line of the verse is the same, as "அகரமுதல வெழுத்தெல்லா மாதி, பகவன் முதற்றே யுலகு". (குறள்.1); (செ.அக.);. [இடை + ஆகு + எதுகை.]
இடையாந்தரம்	இடையாந்தரம் iḍaiyāndaram, பெ. (n.) 1. இடைப்பட்ட காலம் அல்லது இடம்; intermediate space or time. 'அந்த வேலை இடையாந்தரத்திலே கெட்டுப்போ யிற்று' (வின்.); (செ.அக.);. 2. நடு (ஆ.அக.);; middle, centre. [இடை + அந்தரம் - இடையந்தரம் – இடையாந்தரம்.]
இடையாபரணம்	இடையாபரணம் iḍaiyāparaṇam, பெ. (n.) இடையணி பார்க்க;see idai-y-ani. Skt. abharana → த. ஆபரணம். [இடை + ஆபரணம்.]

இடையாமம்	இடையாமம் iḍaiyāmam, பெ. (n.) இடையிருள் யாமம் பார்க்க; [இடை + யாமம்.]
இடையாமர்	இடையாமர் iḍaiyāmar, பெ. (n.) இடையாயார் பார்க்க; [இடை + (ஆயவர் → ஆயார்); ஆமர்.]
இடையாயார்	இடையாயார் iḍaiyāyār, பெ. (n.) நடுவர்; middle class, those belonging to the intermediate grade in any broad classification "இடையாயார் தெங்கினனையர்" (நாலடி.216); (செ.அக.);. [இடை + ஆயார். ஆகியவர் → ஆயவர் → ஆயார்.]
இடையாள்	இடையாள் iḍaiyāḷ, பெ. (n.) இருவர் அல்லது இரு குழுக்களிடை நின்று பணியை முடிப்பவன், தரகன்; Intermediary, contact man, broker. ம. இடயாள். [இடை + ஆள்.]
இடையாறு	இடையாறு iḍaiyāṟu, பெ. (n.) இடையாற்றுமங்கலம் என்னும் ஊர்; place name."வெல்போர்ச் சோழனிடை யாற்றன்ன" (அகநா.141-23);. [இடை + ஆறு.]
இடையிட்டெதுகை	இடையிட்டெதுகை iḍaiyiḍḍedugai, பெ. (n.) அடிகளொன்றை விட்டொன்றெதுகை யொன்றி வருவது (ஆ.அக.);; similarity or agreement of the second and/or subsequent letters of the first foot of alternate lines of a verse. [இடை + இட்டு + எதுகை.]

இடையிடு-தல்	இடையிடு-தல் iḍaiyiḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. இடையில் நிகழ்தல்; to intervene, happen or occur in the middle. "தலைமகள் காரணமாக இடையிடும் இடையீடில்லை" (இறை.33.உரை);. 2. இடையில் ஒழிதல்; to be omitted in the middle - 18 செ.குன்றாவி. (v.t.); 1. நடுவிலிடுதல்; to place between, interpose. "மறையொளி மணிச்சுவரிடையிட்டு" (சீவக.656);. 2. மதித்தல்; to obstruct. "வாயிலை இடையிட்டுக் கொண்டு நிற்கும்படியாக (கலித்.10926. உரை);. (செ.அக.);. 3. முன்னிருத்துதல், காரணமாக்குதல்; o make (something or some one); cause of. 4. காலம் அல்லது தொலைவு முன்னிடுதல்; to pass time, to cover distance, etc. (சேரநா.);. ம. இடயிடுக. [இடை + இடு.]
இடையிடை	இடையிடை iḍaiyiḍai, கு.வி.எ. (adv.) 1. ஊடேயூடே; intermittently, at frequent intervals. "இடையிடை யடிக்கும்" (கல்லா.7); (செ.அக.);. 2. நடுவே, கூடக் கூட; occasionally, alternately. (சேரநா.);. ம. இடயிடெ; க. எடெயெடெ (திரும்பத்திரும்ப);;தெ. எடனெட. [இடை + இடை.]
இடையிருள்யாமம்	இடையிருள்யாமம் iḍaiyiruḷyāmam, பெ. (n.) இரவு 10 மணி முதல் 2 மணி வரைப்பட்ட நள்ளிருள் பொழுது (மணி. 20–82);; midnight from 22 to 2 hours. [இடை + இருள் + யாமம்.]
இடையில் காட்சி	இடையில் காட்சி iḍaiyilkāḍci, பெ. (n.) இடைவிடாத காட்சி தொடர்ந்த நட்பின் நெருக்கம்; unbroken link of friendship; "இடையில் காட்சி நின்னோ டுடனுறை வாக்குக வுயர்ந்த பாலே" (புறநா.236-11);. [இடை + இல் + காட்சி. இடைதல் = பின்வாங்குதல், தளர்தல். இல் = இல்லாத.]
இடையினம்	இடையினம் iḍaiyiṉam, பெ. (n.) இடையெழுத்து; medial consonants of the Tamil alphabet "இடையினம் ய ர ல வ ழ, ள வென வாறே" (நன்.70);. ம. இடயினம். [இடை + இனம்.] வன்மைக்கும் மென்மைக்கும் இடைநிகர்த்ததாதலாலும் வல்லெழுத்துத் தோன்றும் மார்புக்கும். மெல்லெழுத்துத் தோன்றும் மூக்குக்கும் இடையிலான கழுத்தில் பிறத்தலாலும் இடையினமாயிற்று. இற்றை மொழியியலார் வுல்லின எழுத்துகளை நிறுத்தம் (stop); என்றும் மெல்லின எழுத்துகளை மூக்கினம் (nasal); என்றும் கருதுகின்றனர். இடையினம் என்று மரபிலக்கணத்தாரால் கொள்ளப்பட்டவை அதிர்வொலி (trill, பக்கவொலி (lateral);, உரசுஒலி (fricative);, அரையுயிர் (semivowel);, எனப்பல பிரிவுகளுக்கு உட்படுத்தி விளக்கப்படுகின்றன.

இடையினமோனை	இடையினமோனை iḍaiyiṉamōṉai, பெ. (n.) இடையினத்துள் யகரவகரங்கள் ஒன்றற்கொன்று மோனையாக வருவது (யா.கா. ஒழிபி.6, உரை);; variety of consonantal alliteration at the beginning of lines in which medial consonants 'ya' and 'va' are interchangeable. எ-டு: யாமெய்யாக் கண்டவற்று ளில்லை எனைத்தொன்றும் வாய்மையின் நல்ல பிற. [இடை + இன + மோனை.]
இடையினவெதுகை	இடையினவெதுகை iḍaiyiṉavedugai, பெ. (n.) இடையினத்துள் வந்தவெழுத்தன்றி அவ்வினத்து வேறெழுத்து இரண்டாமெழுத்தாய் நிற்க வரும் எதுகை (யா.கா.ஒழிபி.6.உரை);. (செ.அக.);; interchangeability of any one of the medial consonants while determining the agreement of the second and/or subsequent letters of the first foot of successive lines in a metrical composition. எ-டு:"எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல சான்றோர்க்குப் பொய்யா விளக்கே விளக்கு". [இடை + இன + எதுகை.]
இடையீட்டெதுகை	இடையீட்டெதுகை iḍaiyīḍḍedugai, பெ. (n.) ஒவ்வோரடி இடையிட்டு வரும் எதுகை (யா.கா. ஒழிபி.6. உரை);; similarty or agreement of the second and/or subsequent letters of the first foot of alternate lines in a verse. எ-டு: "தோடா ரெல்வளை நெகிழ நாளும் நெய்த லுண்கண் பைதல கலுழ வாடா வவ்வரி ததைஇப் பசலையும் வைகல் தோறும் பைபயப் பெருகின". [இடை + ஈட்டு + எதுகை.]
இடையீடு	இடையீடு1 iḍaiyīḍu, பெ. (n.) 1. இடையில் தோன்றுவது; that which occurs or happens in the middle. 2. தடை; obstacle, impediment. 'பகற்குறி யிடையீடு' (நம்பியகப்.155);. 3. மாறுபாடு; difference. "பெரு மறை யுடன்மெய்த் தொண்டர்க் கிடையீடு பெரிதாமன் றே" (பெரியபு.திருஞான592);. 4. அமைவு; answer to a query. "ஏவிய கடாவுக் கிடையீடாவது" (ஞானா.67, 10);. 5. இடையில் விடுகை; interruption. "விட்டுவிட் டறிவ தன்றி இடையீடின்றி அறியமாட்டாது" (சி.சி.2. 94. சிவஞா.); 6. இடையிட்டுக்கொண்டது (ஆ.அக.);; that which had happened in the middle. ம. இடயீடு. [இடை + இடு = இடையிடு → இடையீடு.] இடையீடு2 iḍaiyīḍu, பெ. (n.) அரசின் வுரிமையாயிருந்து பிறருக்கு மாற்றப்பட்ட நிலம்; and the ownership of which had been transferred from government to an individual. "இக்கச்சம் பிழைப்போர் யில்லங் களுடைய இடையீடு அகநாழியைச் செலவினோடொக் கும்" (TAS. iii, p.193); (செ.அக.);.

இடையுவா	இடையுவா iḍaiyuvā, பெ. (n.) முழு நிலவு; வெள்ளுவா. (திவ்.நாச்.7,3);; full moon, as coming in the middle of the lunar month (செ.அக.);. [இடை + உவா.]
இடையுற்ற மலடி	இடையுற்ற மலடி iḍaiyuṟṟamalaḍi, பெ. (n.) பெண்களுக்கு இடுப்பு பருத்து அதனாலுண்டாகுமோர் வகை மலட்டுத்தன்மை; abnormal growth of the hip in a woman causing barrenness. (சா.அக.);. [இடை + உற்ற + மலடி. இடை + இடுப்பு.. உறுதல் = மிகுதல், பருத்தல்.]
இடையூறு	இடையூறு iḍaiyūṟu, பெ. (n.) இடைஞ்சல், தடை (திருவிளை. விடையில.10);; impediment, obstruction, hindrance (செ.அக.);. ம. இடையூறு. [இடை + ஊறு.]
இடையெடு-த்தல்	இடையெடு-த்தல் iḍaiyeḍuttal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) எடை எடுத்தல் பார்க்க;see edai-edu. [எடை + எடுத்தல், எடை - இடை (கொ.வ.); இஃது வழுஉச் சொல்லாதலின் ஆளாமல் விலக்குதல் வேண்டும்.]
இடையெண்	இடையெண் iḍaiyeṇ, பெ. (n.) முச்சீர் ஒரடியாய் வரும் அம்போதரங்க வகை (யா.கா.செய்.10.உரை);; verse of a class known as ambötarangam-consisting of trimetric lines (செ.அக.);. [இடை + எண்.]
இடையெழுஞ்சனி	இடையெழுஞ்சனி iḍaiyeḻuñjaṉi, பெ. (n.) கணை (பூர); நாள் (பிங்.);; middle asterism of the fifth sign of the Zodiac wherein saturn is reputed to exert a malignant influence (செ.அக.);. [இடை + எழும் + சனி.]
இடையெழுத்து	இடையெழுத்து iḍaiyeḻuttu, பெ. (n.) வல்லினத்துக்கும் மெல்லினத்துக்கும் இடைப்பட்ட இடையின எழுத்துகள்; six consonants of the Tamil alphabet viz ய், ர், ல், வ், ழ், ள். classified as medial consonants as dist. fr. valleluttu and melleluttu. (செ.அக.);. [இடை + எழுத்து.]
இடையொடிவு	இடையொடிவு iḍaiyoḍivu, பெ. (n.) கடைசி அழிவுக்குமுன் ஏற்படும் அழிவுகள் (ஈடு.1,3,3);; calamity before the final dissolution of the world (செ.அக.); [இடை + ஒடிவு. ஒடிவு - அழிவு, முடிவு.]

இடையொடு கடைமடக்கு	இடையொடு கடைமடக்கு iḍaiyoḍugaḍaimaḍaggu, பெ. (n.) அணிவகையுளொன்று. அஃது அடிகளினிடையுங்கடையும் மடங்கி வருவது; figure of speech based on metrical composition. [இடை + ஒடு + கடை + மடக்கு.] "வா மான மான மழைபோன்மத மானமான நா மான மான கமுற்றாழக மானமான தீ மான மான வர்புகாத்திற மானமான கா மான மான கல்கரங்கனன் மானமான" இதில் "மான மான" என்ற சொல் நான்கடிகளின் இடையிலும் ஈற்றிலும் மடங்கி வந்தது. (தண்டி.95.உரை);.
இடையொத்து	இடையொத்து iḍaiyottu, பெ. (n.) தாளவகை (திவ். திருவாய்.);; variety of time-measure (செ.அக.);. க. எடெயொத்து. [இடை + ஒத்து. ஒற்று - ஒத்து.]
இடையோர்	இடையோர் iḍaiyōr, பெ. (n.) இடையிற்செல்வோர்; those who are marching in the middle of a group. "இடையோர் பழத்தின் பைங்கனி மாந்த" (புறநா225.2);. [இடை → இடையோர்.]
இடைவட்டை	இடைவட்டை iḍaivaḍḍai, பெ. (n.) நடுவிலுள்ளது (S.I.I.viii..232);; that which is in the middle (செ.அக.);. க. எடெகாண (நடு பாகம்);. [இடை + வட்டை.]
இடைவண்ணம்	இடைவண்ணம் iḍaivaṇṇam, பெ. (n.) இசை வகை (பெரியபு.ஆனாய..28);; variety of melody (செ.அக.);. க. எடெயொத்து (மத்திய தாளம்);. Skt vama. [இடை + வண்ணம்.]
இடைவரி	இடைவரி iḍaivari, பெ. (n.) எடைவரி பார்க்க; எடைக்கற்களுக்கான வரி (Insc.);; tax on measures and weights (செ.அக.);. [எடை + வரி → எடைவரி → இடைவரி. எடை - இடை எனத் திரிந்த கொச்சை வழக்கு வழுஉச் சொல்லாதலின் விலக்கத் தக்கது.]
இடைவழக்காளி	இடைவழக்காளி iḍaivaḻkkāḷi, பெ. (n.) வழக்காளிக்கும் எதிர் வழக்காளிக்கும் (வாதி பிரதிவாதி); இடையில் தனி வழக்குக் கொண்டு வருவோன் (யாழ்ப்.);; third party intervening between the plaintiff and the defendant in a law suit (செ.அக.);. [இடை + வழக்கு + ஆளி.]

இடை வழக்கு	இடை வழக்கு iḍaivaḻkku, பெ. (n.) 1. வழக்கின் நடுவே பிறராற் கொண்டுவரப்படும் வழக்கு (யாழ்ப்.);; suit of law instituted by a new claimant while the previous suit is under trial, interlocutary suit (செ.அக.);. 2. கிளை வழக்கு (ஆ.அக.);; of shoot of a previous suit. [இடை + வழக்கு.]
இடைவழி	இடைவழி iḍaivaḻi, பெ. (n.) வழியின் நடு. (திவ். பெரியாழ்.4,5,.5);; middle of the way, half-way to a destination (செ.அக.);. 2. வலதோ இடதோ அன்றி நடுவழி; middle path. க. எடெவட்டெ. [இடை + வழி.]
இடைவழித்தட்டில்	இடைவழித்தட்டில் iḍaivaḻittaḍḍil, கு.வி.எ. (adv.) எதிர்பாராமல்; accidentally, unexpectedly, by chance. அந்தப் பொருள் எனக்கு இடை வழித் தட்டில் கிடைத்தது. (இ.வ.); (செ.அக.);. [இடை + வழி + தட்டில்.]
இடைவள்ளல்கள்	இடைவள்ளல்கள் iḍaivaḷḷalkaḷ, பெ. (n.) முதலேழு வள்ளல்கள், கடையேழு வள்ளல்கள் போன்று இடை ஏழு வள்ளல்கள்; intermediate galaxy of an anthropists or benefactors celebrated in literature there been seven such patrons, viz., அக்குரன், சந்திமான், அத்திமான், சிசுபாலன், தந்த வக்கிரன், கன்னன், சந்தன், fr. முதல் வள்ளல்கள் and கடை வள்ளல்கள் (பிங்.); (செ.அக.);. [இடை + வள்ளல்கள்.]
இடைவாய்	இடைவாய் iḍaivāy, பெ. (n.) கமுத்துக்கோலின் அளவுக்குறியிடம் (இராட்.);; degrees or marks upon streetyard. (செ.அக.);. [இடை + வாய்.]
இடைவாவி	இடைவாவி iḍaivāvi, பெ. (n.) வாவிகளில் ஒரு வகை (கருநா.);; a kind of tank. (செ.அக.);. க. எடெபாவு. [இடை + வாவி.]
இடைவாழை	இடைவாழை iḍaivāḻai, பெ. (n.) ஒரு மலைச்செடி (இ.வ..);; common bracken (செ.அக.);. [இடை + வாழை.]

இடைவிடல்	இடைவிடல் iḍaiviḍal, பெ. (n.) விட்டுவிட்டுத் தொடங்கல் (ஆ.அக.);; off and on, intermittent activity, irregular functioning. [இடை + விடல்.]
இடைவிடாமல்	இடைவிடாமல் iḍaiviḍāmal, கு.வி.எ. (adv.) 1. எப்போதும்; always; incessantly, constantly. 2. தொடர்ந்து; uninterruptedly, continually. (செ.அக.);. [இடை + விடாமல்.]
இடைவிடு-தல்	இடைவிடு-தல் iḍaiviḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) இடையில் ஒழிதல்; to intermit or cease now and then. "இடைவிடாமற் றுழாவி" (தைலவ.தைல.94);. (செ.அக.);. க. எடெவிடு, எடெபிடு. [இடை + விடு.]
இடைவிரல்	இடைவிரல் iḍaiviral, பெ. (n.) நடுவிலுள்ள விரல்; middle finger. க. எடெவெரல். [இடை + விரல்.]
இடைவிழுநாடி	இடைவிழுநாடி iḍaiviḻunāḍi, பெ. (n.) 1. விட்டு விட்டு எழும்புவதும், அமிழுவதுமான நாடி நடை; pulsation sinking and rising at intervals - undulating pulse. 2. நடுவில் விட்டுவிட்டு அடிக்கும் நாடி; pulse in which beats are skipped. (சா.அக.);. [இடை + விழு + நாடி.]
இடைவீடு	இடைவீடு iḍaivīḍu, பெ. (n.) நடுவில் விட்டு விடுகை (திவ். திருவாய்., 1.10.8);; leaving in an incomplete condition, breaking off or ceasing in the middle. (செ.அக.);. [இடை + வீடு.]
இடைவு	இடைவு iḍaivu, பெ. (n.) 1. தோல்வி; defeat. 2. நீக்கம்; interspace, gap. 3. வெளி; open space (செ.அக.);. [இடை - இடைவு.]
இடைவெட்டிலே	இடைவெட்டிலே iḍaiveḍḍilē, கு.வி.எ. (adv.) தற்செயலாய்; by chance, by accident. 'அவனுக்கு இது இடைவெட்டிலே கிடைத்தது' (செ.அக.);. [இடை + வெட்டு + இல் + ஏ.]

இடைவெட்டு	இடைவெட்டு iḍaiveḍḍu, பெ. (n.) இடையிற்பெற்ற பொருள் (கொ.வ.);; something other than the object of pursuit; diversion from purpose or main issue (செ.அக.);. [இடை + வெட்டு.]
இடைவெட்டுப் பணம்	இடைவெட்டுப் பணம் iḍaiveḍḍuppaṇam, பெ. (n.) 1. மாறுமுத்திரை விழுந்த பனம் (வின்.);; clipped or imperfectly stamped coin. 2. வேறு வழியாகக் கிடைத்த ஊதியம் (யாழ்ப்.);; profit made indirectly. wrongful earning (செ.அக.);. 3. பொறுக்கியெடுத்த பணம் (ஆ.அக.);; picked up money. [இடை + வெட்டு + பணம்.]
இடைவெட்டுப்பேச்சு	இடைவெட்டுப்பேச்சு iḍaiveḍḍuppēccu, பெ. (n.) ஏளனப்பேச்சு (வின்.);; derision, ridicule, raillery, (செ.அக.);. [இடை + வெட்டு + பேச்சு.]
இடைவெளி	இடைவெளி iḍaiveḷi, பெ. (n.) 1. வெளிப்பரப்பு; gap, intervening space. 2. பிளப்பு; hole, as in a wall; cleft (செ.அக.);. [இடை + வெளி.]
இடோல்	இடோல் iṭōl, பெ. (n.) இடால் பார்க்க;see idal; [இடு → இடல் → இடால் → இடோல் = வாயகன்ற பறை. இச்சொல் இடோல் - டோல் எனத்திரிந்து வடபுல மொழிகளில் வழங்குகின்றது.]
இடோலி	இடோலி iṭōli, பெ. (n.) ஒருவகைச் சிவிகை (வின்.);; litter. (செ.அக.);. H.doli. [இடல் - இடாலி – இடோலி. இடலுதல் - அகலமாதல், சற்று அகலமான பல்லக்கு இப்பெயர் பெற்றிருக்கலாம்.]
இண்டங்கொடி	இண்டங்கொடி iṇḍaṅgoḍi, பெ. (n.) இண்டு; sensitive creeper - (சா.அக.);. [இண்டு + அம் + கொடி.]
இண்டங்கொழுந்து	இண்டங்கொழுந்து iṇṭaṅgoḻundu, பெ. (n.) இண்டஞ் செடியின் கொழுந்திலை; tender leaf of Indu. a sensitive plant. (சா.அக.);. [இண்டு + அம் + கொழுந்து.]

இண்டஞ்செடி	இண்டஞ்செடி iṇḍañjeḍi, பெ. (n.) இண்டு பார்க்க;see indu. (சா.அக.);. [இண்டு + அம் + செடி.]
இண்டந்தண்டு	இண்டந்தண்டு iṇṭandaṇṭu, பெ. (n.) இண்டஞ் செடியின் அடித்தண்டு; stalk of indu plant (சா.அக.);. [இண்டு + அம் + தண்டு.]
இண்டம்	இண்டம் iṇṭam, பெ. (n.) சவ்வரிசி; sago. [இண்டு + அம்.]
இண்டம்பொடி	இண்டம்பொடி iṇḍamboḍi, பெ. (n.) சவ்வரிசி நொய் (MM);; sago grit (செ.அக.);. [இண்டு + அம் + பொடி.]
இண்டமுள்ளு	இண்டமுள்ளு iṇṭamuḷḷu, பெ. (n.) இண்டஞ்செடியின் முள்; thorn of indu plant (சா.அக.);. [இண்டு + அம் + முள்ளு.]
இண்டர்	இண்டர்1 iṇṭar, பெ. (n.) . 1. இடையர் (வின்.);; shepherds 2. இழிந்தோர்; outcastes, men who are extremely degraded villains "இண்டக்குலத்தை" (திவ்.திருப்பல்.5); (செ.அக.);. [இண்டு + அர்.] இண்டர்2 iṇṭar, பெ. (n.) 1. நண்பர்; friends. 2. சுற்றம்; relatives (ஆ.அக.);. [இண்டு + அர்.]
இண்டரி	இண்டரி iṇṭari, பெ. (n.) ஓர் பணிகாரம்; a kind of confection (சா.அக.);. [இண்டு + அரி. இண்டு = மாவு. அரி = அரிசி.]

இண்டல்	இண்டல் iṇṭal, பெ. (n.) விரைதல்; to move quickly.
இண்டனம்	இண்டனம் iṇṭaṉam, பெ. (n.) 1. விளையாட்டு; play, sport. 2. புணர்ச்சி; sexual intercourse. 3. ஊர்தி; vehicle (செ.அக.);. Skt hindana. [இண்டல் = நெருங்கல், விரைதல், இண்டல் + அம் – இண்டலம் → இண்டனம்.]
இண்டிடுக்கு	இண்டிடுக்கு iṇḍiḍukku, பெ. (n.) சந்துபொந்து; nook and corner. (செ.அக.);. [இண்டு + இடுக்கு.]
இண்டிமாமா	இண்டிமாமா iṇṭimāmā, பெ. (n.) கூட்டிக்கொடுப்பவன்; panderer, pimp, uncle to every one in the house. (செ.அக.);. தெ. இண்டி மாமா. [இல் = வீடு. இல் – தெ. இண்டி (வீட்டுக்குரிய); + மாமா.]
இண்டிறுக்கெனல்	இண்டிறுக்கெனல் iṇṭiṟukkeṉal, பெ. (n.) குறட்டை விடுங் குறிப்பு; onom. expr. of snoring. "இண்டிறுக்கென்னும் கொரக்கை விடுதலால்" (நீலகேசி,375.உரை.); (செ.அக.);. [இண்டு + இறுக்கு + எனல்.]

இண்டு	இண்டு1 iṇṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) இடித்தல்; to pound. [உள் – இள் - இண்டு.] இண்டு2 iṇṭu, பெ. (n.) 1. மிகச்சிறிய இடைவெளி அல்லது துளை; cleft nook, minute cavity. "இண்டும் இடுக்கும்" (உ.வ.);. (மு.தா.91);. 2. மாவு; flour. இண்டு3 iṇṭu, பெ. (n.) 1. கொடி வகை; eight-pinnate soap-pod "இண்டு படர்ந்த இடுகாடு" (பதினோ.மூத் 10);; 2. தொட்டாற்சுருங்கி; sensitive plant, mimosa 3. செடி வகை (L);; species of sensitive tree. 4. புலி தொடக்கி (மலை.);; tiger-stopper (செ.அக.);; 5. மட்டிச் சிங்கை; prickly brasiletto climber (சா.அக.);; [இள் → இண்டு (திரட்சி, தொகுதி);;]
இண்டைகட்டு-தல்	இண்டைகட்டு-தல் iṇṭaigaṭṭudal, 12 செ.குன்றாவி. (v.t.) பூ மாலை தொடுத்தல் (கருநா.);; to twine garland. க. இண்டெகட்டு.
இண்டைச்சுருக்கு	இண்டைச்சுருக்கு iṇṭaiccurukku, பெ. (n.) மாலை வகை (பெரியபு. முருக.9);; chaplet of flowers. (செ.அக.);. [இண்டை + சுருக்கு.]
இணக்கம்	இணக்கம் iṇakkam, பெ. (n.) 1. இசைப்பு; fitting well together as two planks. 2. பொருத்தம்; fitness, suitability. 3. நட்பு; friendship, congeniality, compatibility. "நல்லிணக்க மல்ல தல்லற் படுத்தும்" (கொன்றைவே.);. 4. இசைவு; agreement acquiescence. 5. திருத்தம்; exactness."இதனை யிணக்க மாய்ச்செய்" (யாழ்ப்.); (செ.அக.);. ம. இணக்கம். [இணக்கு – இணக்கம்.]

இணக்கு	இணக்கு1 iṇakkudal, 12 செ.குன்றாவி. (v.t.) இசைவித்தல் (திவ்.திருவாய்.6.2.8);; to cause to agree to unite, connect adjust fit persuade (செ.அக.);. ம. இணக்குக;தெ. எனியின்க. (ஒன்றாதல், இணைதல்);. [இணங்கு → இணக்கு.] இணக்கு2 iṇakku, பெ. (n.) 1. இசைவு; union, harmony. "இணக்குறுமென் னேழைமைதான்" (தாயு.பராபர. 273);. 2. ஒப்பு; comparison match "இணக்கிலாததோ ரின்பமே" (திருவாச.30,1);, (செ.அக.);. 3. உடன்பாடு; agreement. ம. இணக்கு. [இள் - இள - இளக்கு - இணக்கு.] இணக்கு3 iṇakku, பெ. (n.) 1. சிறிது கொஞ்சம்; little quantity, twig. 2. துண்டு; a piece, bit. இணக்கு ...
இணக்குப்பார்வை	இணக்குப்பார்வை iṇakkuppārvai, பெ. (n.) பார்வை விலங்கு; decoy. "இணக்குப் பார்வையிட்டு மிருகம் பிடிப்பாரைப்போலே ஸஜாதீயரைக் கொண்டே காரியங்கொள்வோ மென்று" (ஆசார்ய.அவ.பக்.2); (செ.அக.);. க. இணிகு கண்டி (மறைவாக நின்று பார்ப்பதற்கு ஏற்ற சந்து);. [இணக்கு + பார்வை.]
இணக்கோலை	இணக்கோலை iṇakālai, பெ. (n.) 1. உடன்படிக்கை முறி (வின்.);; deed of cession, of reconciliation or of agreement (செ.அக.);. 2. பொருத்தோலை; memorandum of association. (சா.அக.);. [இணங்கு - இணக்கு + ஒலை.]
இணகாலன்	இணகாலன் iṇakālaṉ, பெ. (n.) நேர்வாளம்; croton seed, purging croton (சா.அக.);. [இளகல் - இளகலன் – இளகாலன் – இணகாலன்.]
இணகு	இணகு iṇagu, பெ. (n.) உவமை; simile. "இணகிறந் தகன்ற பாசம்" (ஞானா.45);, (செ.அக.);. [இல் - இள் - இள - இண - இணை - இணைகு - இணகு.]
இணங்கர்	இணங்கர் iṇaṅgar, பெ. (n.) ஒப்பு; match, comparison. "கற்பிற் கிணங்க ரின்மையான்" (கம்பரா. மீட்சிப்.147);. (செ.அக.);. [இணைகு - இணங்கு - இணங்கர்.]

இணங்கல்	இணங்கல் iṇaṅgal, பெ. (n.) 1. உடன்பாடு; consent assent. 2. எட்டு; number 8 (செ.அக.);. [இணங்கு – இணங்கல்.]
இணங்கலர்	இணங்கலர் iṇaṅgalar, பெ. (n.) பகைவர்; enemies, adversaries. (செ.அக.);. [இணங்கு + அல் + அர்.]
இணங்கற்பிஞ்சு	இணங்கற்பிஞ்சு iṇaṅgaṟpiñju, பெ. (n.) இரண்டு; two. (செ.அக.);. [இணங்கல் + பிஞ்சு.]
இணங்கன்	இணங்கன் iṇaṅgaṉ, பெ. (n.) 1. நண்பன்; friend, man in agreement with another. "வணங்குவோ ரிணங்கன் வந்தான்" (திருவாலவா.28.27);. 2. வெடியுப்பு (வின்.);; saltpetre (செ.அக.);. ம. இணங்கன். [இணங்கு - இணங்கன்.]
இணங்கனுப்பு	இணங்கனுப்பு iṇaṅgaṉuppu, பெ. (n.) வெடியுப்பு; nitre or salt-petre. (சா.அக.);. [இணங்கள் + உப்பு.]
இணங்கார்	இணங்கார் iṇaṅgār, பெ. (n.) இணங்கலர் பார்க்க;see inangalar. (செ.அக.);. [இணங்கலர் – இணங்கார்.]
இணங்கி	இணங்கி iṇaṅgi, பெ. (n.) தோழி (பிங்.);; girl's companion, lady's maid. (செ.அக.);. க. எணவளிகெ, ஏண்வளிகெ (பெண்கள் கூட்டம்);. [இணங்கு – இணங்கி.]

இணங்கு	இணங்கு1 iṇaṅgudal, 15 செ.கு.வி. (v.i.) . மனம் பொருந்துதல், ஒத்துக்கொள்ளல்; to consent comply with agree to "இச்சையாயின வேழையர்க்கே செய்தங் கிணங்கியே திரிவேனை" (திருவாச.41.9);. (செ.அக.);. ம. இணங்கு; க. எணெ. எண; தெ. எனுக. என்க; குட. எணெ;. து. இனெ. இணை. [இள – இண - இணங்கு.] இணங்கு2 iṇaṅgudal, 15 செ.கு.வி. (v.i.) நட்புச் செய்தல்; to be friend. "இனிச் சிவபத்தர்களோ டிணங்குக" (சி.போ.12.2);, (செ.அக.);. ம. இணங்கு (நட்பு);. [இண → இணங்கு.] இணங்கு3 iṇaṅgu, பெ. (n.) 1. இணக்கம்; union friendship "உள்ளப் பெறா ரிணங்கை யொழிவேனோ" (திருப்பு:288);. 2. ஒப்பு; match, fitmate. "இணங்காகு முனக்கவளே" (திருக்கோ.68);. கிளை
இணம்	இணம் iṇam, பெ. (n.) 1.. கிச்சிலி மரம்; orange tree. 2. தளிர்; sprout (சா.அக.);. [இள → இண → இணம்.]
இணர்	இணர்1 iṇartal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) நெருங்குதல்; to be dense, to intensify. "இணரிய ஞாட்பினுள்" (களவழி.34);. (செ.அக.);. ம. இணர். [இள் - இண் - இணர்.] இணர்2 iṇartal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) பரவுதல்; to pervade, spread. "இணரு மவன்றன்னை யெண்ணல்" (திருமந்.3035);. (செ.அக.);. ம. இணர்ச்ச. [இள் – இள – இளர் - இணர். ஒ.நோ. ஈண்டுதல்.] இணர்3 iṇar, பெ. (n.) பூங்கொத்து; cluster or flowers. "மெல்லிணர்க் கண்ணி" (புறநா.24.8);. 2. பூ; blossom, full-blown flower. "தேங்கமழ் மருதிணர் கடுப்ப" (திருமுருகு,34);. பூவிதழ்

இணர் ததை கடுக்கை	இணர் ததை கடுக்கை iṇardadaigaḍuggai, பெ. (n.) கொத்து நிறைந்த கொன்றை; bunch of a konrai. "இணர் ததை கடுக்கை ஈண்டிய தாதிற் குடவர் புழுக்கிய பொங்கவிழ்ப்புன்கம்." (அகநா.393-15);. [இணர் + ததை + கடுக்கை.]
இணர்ததை தண்கா	இணர்ததை தண்கா iṇardadaidaṇkā, பெ. (n.) பூங்கொத்து நெருங்கின குளிர்ந்த பொழில்; flower, garden. "இணர்ததை தண்காலின் இயன்றநின்குறி வந் தாள்" (கலித்.69-15);. [இணர் + ததை + தண்கா.]
இணரெரி	இணரெரி iṇareri, பெ. (n.) பல சுடருள்ள நெருப்பு; conflagration fire throwing ample flames "இணரெரி தோய்வன்ன இன்ன செயினும்" (குறள்.308);. [இணர் + எரி.]
இணரோங்கு-தல்	இணரோங்கு-தல் iṇarōṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) குடிவழி உயர்தல்; to prosper from generation to generation. "இணரோங்கி வந்தாரை" (பழமொழி.72);. (செ.அக.);. [இணர் + ஒங்குதல், இணர் – கொத்து, கொத்தான உறவு, தலைமுறை.]
இணாட்டு	இணாட்டு iṇāṭṭu, பெ. (n.) 1. மீன் செதிள் (யாழ்ப்.);; gill of fish. 2. ஓலைத்துண்டு (யாழ்ப்.);; small bit of palm leaf. (செ.அக);. 3. ஓலைத்தளிர் (ஆ.அக.);; tender palm leaf. [ஒருகா. இணர் + ஆட்டு – இணராட்டு - இணாட்டு (தொகுதியின் அடைவு);.]
இணாப்பு	இணாப்பு1 iṇāppudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஏய்த்தல் (யாழ்.);; to deceive, cheat defraud, beguile. (செ.அக.);. க. எட்டிக. [இணைப்பு → இணாப்பு.] இணாப்பு2 iṇāppu, பெ. (n.) ஏய்ப்பு (யாழ்.);; deceit, cheating, fraud, guile. (செ.அக.);. [இணை → இணைப்பு → இணாப்பு. ஏய்த்தலாவது பொருந்தச் சொல்லி ஏமாற்றுதல், (வே.க.25);.]
இணலாடு-தல்	இணலாடு-தல் iṇalāṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) புணர்தல்; to copulate as snakes do. "பாம்பு இணலாடுகிறது" (கொங்.வ.);. [இணல் + ஆடு.]
இணி	இணி iṇi, பெ. (n.) 1. எல்லை; boundary. 2. தளை; fetter. 3. ஏணி; ladder. 4. அணி (ஆ.அக.);; ornament. [இள் → இளி → இணி.]

இணிக்கு-தல்	இணிக்கு-தல் iṇikkudal, 12 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. மறைவாக நின்று பார்த்தல்; to peep furtively (கருநா.);. 2. காட்டிக் கொடுத்தல்; to betray. க. இணிக்கு, இணக்கு. [இள் – இனி – இணி - இணிக்கு.]
இணுக்கு	இணுக்கு1 iṇukkudal, 6, செ.குன்றாவி. (v.t.) இணுங்கு பார்க்க;see inunkku. 'இலைகளை இணுக்கிக் கொண்டு வந்தான்' (செ.அக.);. [இல் – இள் – இண் - இணுக்கு.] இணுக்கு2 iṇukku, பெ. (n.) 1. கைப்பிடியளவு; little quantity, as a handful of leaves from a plant. 2. இலைக் கொத்து; stalk with leaves. "ஒரு கருவேப்பிலையினுக்குப் போதும்". 3. வளார்; twig, forming part of foliage. 4. கிளை முதலியவைகளின் இடைச்சந்து (வின்.);; fork or joining of a twig, its branch. (செ.அக.);. ம. இணுக்கு; க. இண்டெ;தெ. இண்டெ. [இணுகு – இணுங்கு – இணுக்கு. இல் – இள் – இணு - இணுக்கு.] இணுக்கு3 iṇukku, பெ. (n.) அழுக்கு கறை (அக.நி.);; dirt, stain. (செ.அக.);. [இழுக்கு – இணுக்கு.]
இணுங்கு-தல்	இணுங்கு-தல் iṇuṅgudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) பறித்தல் (சீவக.124,உரை);; pull off, as a leaf from a twig. pluck, as a flower from a tree. (செ.அக.);. [இணுக்கு – இணுங்கு.]
இணை அணை சேக்கை	இணை அணை சேக்கை iṇaiaṇaicēkkai, பெ. (n.) அனைந்த படுக்கை (நெடுநல்.133);; twin bed. [இணை + அணை + சேக்கை.]
இணைஈர் ஓதி	இணைஈர் ஓதி iṇaiīrodi, பெ. (n.) கடையொத்த நெய்ப்பினையுடைய மயிர் (திருமுருகு.20);; tressed hair. [இணை + ஈர் + ஓதி. இரு – ஈர்.]
இணைக்கயல்	இணைக்கயல் iṇaikkayal, பெ. (n.) 1. எண்மங்கலங்களுளொன்று (திவா.);; brace of carp, in gold or silver, an auspicious object carried before kings or other great personages, one of atta-mangalam. 2. மீன வரி (மச்சரேகை);; two lines on the palm of hand resembling a fish, and considered to augur prosperity. "மதிமருண்டா னிணைக்கயற் கையான்" (பாரத. கீசகன்.3); (செ.அக.);. [இணை + கயல்.]

இணைக் கருப்பம்	இணைக் கருப்பம் iṇaikkaruppam, பெ. (n.) இரட்டைப் பிள்ளை; two children born at the same birth, twins. (சா.அக);. [இணை கருப்பம்.]
இணைக்கல்லை	இணைக்கல்லை iṇaikkallai, பெ. (n.) இரண்டிலைகளால் தைக்கப்பட்ட கலம் (தொண்ணை); (பெரியபு.கண்ணப்ப.118); (செ.அக.);; cup shaped out of folded leaves. [இணை + கல்லை. இணை = இரண்டு.]
இணைக்குறளாசிரியப்பா	இணைக்குறளாசிரியப்பா iṇaikkuṟaḷāciriyappā, பெ. (n.) ஈற்றடியும் முதலடியும் அளவடியாக இடையடிகள் பல குறளடியானும் சிந்தடியானும் வரும் அகவல் (யா.கா.செய.8, உரை);; variety of agaval verse where two or more lines contain lesser number of feet than the standard four. (செ.அக.);. [இணை + குறள் + ஆசிரியம் + பா.]
இணைக்கை	இணைக்கை iṇaikkai, பெ. (n.) இரண்டு கைகளாற் புரியும் 15 வகை செய்கைக்குறிகள் (அபிநயம்); (சிலப். 3,18, உரை);; gesture involving the use of both the hands in one of 15 different attitudes, in dancing posture. அஞ்சலி, புட்பாஞ்சலி, பதுமாஞ்சலி, கபோதம், கர்க்கடகம், கவத்திகம், கடகாவருத்தம், நிடதம், தோரம், உற்சங்கம், புட்பபுடம், மகரம், சயந்தம், அபயவத்தம், வருத்தமானம் and dist. fr. inaiyā-viṇai-k-kai (செ.அக.);. [இணை + கை.]
இணைக்கொடைப் பொருள்	இணைக்கொடைப்பொருள் iṇaikkoḍaipporuḷ, பெ. (n.) திருவிழா முதலிய நல்ல காலங்களில் மணமக்களுக்கு உற்றார் முதலியோர் கொடுக்கும் பொருள் (சங்.அக.);; gifts made to a married couple on auspicious and festive occasions by relatives and others. (செ.அக.);. [இணை + கொடை + பொருள்.]
இணைக்கோணம்	இணைக்கோணம் iṇaikāṇam, பெ. (n.) மூக்கிரட்டைச் செடி (இராசவைத்.40);; pointed-leaved hogweed. (செ.அக.);. [இணை + கோணம்.]
இணைத்தொடை	இணைத்தொடை iṇaittoḍai, பெ. (n.) அளவடியுள் முதலிருசீர்க்கண்ணும் மோனை முதலாயின வரத்தொடுப்பது (இலக்.வி.723, உரை);; concatenation in which there is metrical assonance or alliteration as between the first two feet of a line of four feet (செ.அக.);. [இணை + தொடை.]
இணைதல்	இணைதல் iṇaidal, பெ. (n.) 1. சேர்தல்; uniting. 2. விலங்குகளின் புணர்ச்சி; having sexual connection said of animals. (சா.அக.);. க. எணெ (இரட்டை;சேர்தல்);. [இல் - இள் – இணை.]
இணைதாரை	இணைதாரை iṇaitārai, பெ. (n.) விந்துவை விந்துக் குழியிலிருந்து வெளித்தள்ளும் நாடிக்குழல் தாரை; Canal conveying the semen to the urethra - ejaculatory duct. (சா.அக.);. [இணை + தாரை.]

இணைப்படைத்தானை	இணைப்படைத்தானை iṇaippaḍaittāṉai, பெ. (n.) துணைப்படைச்சேனை; army with allies"இணைப்படைத் தானை யரசோடுறினும்" (கலித்.15-3);. [இணை + படை + தானை.]
இணைப்பாம்பு	இணைப்பாம்பு iṇaippāmbu, பெ. (n.) 1. சாரைப் பாம்பு; male-cobra. 2. பிணையும் பாம்பு; snake Sexually uniting with another snake. [இணை + பாம்பு.]
இணைப்பிணையல்	இணைப்பிணையல் iṇaippiṇaiyal, பெ. (n.) இணை மாலை (பரிபா.2-53);; pair of garlands. [இணை + பிணையல்.]
இணைப்பிரியன்	இணைப்பிரியன் iṇaippiriyaṉ, பெ. (n.) ஒரு வகைப் பாம்பு; a kind of snake. (சா.அக.);. [இணை + பிரியன்.]
இணைப்பிரியாமை	இணைப்பிரியாமை iṇaippiriyāmai, பெ. (n.) ஆணும் பெண்ணும் துணைபிரியாதிருத்தல்; indivisibility of couple. [இணை + பிரியாமை (வே.க.25);.]
இணைப்பு	இணைப்பு iṇaippu, பெ. (n.) 1. இசைப்பு; union connection, coupling. 2. ஒப்பு; equality, similarity. "இணைப்பரும் பெருமையீ சன் காண்க". (திருவாச. 3.46);. (செ.அக.);. க. எணவளிகெ.. ஏணவளிகெ. [இணை → இணைப்பு.]
இணைப்புறு பிணையல்	இணைப்புறு பிணையல் iṇaibbuṟubiṇaiyal, பெ. (n.) கட்டுதலுறுகின்ற மாலை (திருமுருகு.30);; twinned garlands. [இணைப்பு + உறு + பிணையல்.]
இணைபிரியாமை	இணைபிரியாமை iṇaibiriyāmai, பெ. (n.) விட்டுப் பிரியாதிருக்கை; inseparability of pair, impartibility of affinity, fastness of friendship. [இணை + பிரியாமை.]
இணைமட்டப்பலகை	இணைமட்டப்பலகை iṇaimaṭṭappalagai, பெ. (n.) இரட்டைக்கோடு காட்டுங் கருவி (CEM);; parallel ruler, indicator of parallelism. (செ.அக.);. [இணை + மட்டம் + பலகை.]
இணை மடியூசி	இணை மடியூசி iṇaimaḍiyūci, பெ. (n.) தாள்களை இணைக்கச் செய்யும் கம்பி; wire, or pin, to fasten the papers with stapler-pin. [இணை + மடி + ஊசி.]

இணை மடியூசிக்கருவி	இணை மடியூசிக்கருவி iṇaimaḍiyūcikkaruvi, பெ. (n.) தாள்களை இணைக்கச் செய்யும் கம்பியை மடிக்க உதவும் கருவி; stapling-machine, a machine that stitches paper with wire. [இணை + மடி + ஊசி + கருவி.]
இணைமணிமாலை	இணைமணிமாலை iṇaimaṇimālai, பெ. (n.) சிற்றிலக்கிய வகை (இலக்.வி.818);; அந்தாதியில் அமைந்திருக்கும் 100 பாடல்களைக் கொண்டது. பாடல்கள் இரண்டு இரண்டாக இருக்கும். பாடல்கள் வெண்பா, அகவல் அல்லது வெண்பா, கட்டளைக்கலித்துறையில் அமைந்திருக்கும்; literary work of 100 stanzas in andadi form, consisting of alternative pairs of either wenpa and akaval or venpa and kattalal-k-kalitturai (செ.அக.);. [இணை + மணி + மாலை.]
இணைமுரண்	இணைமுரண் iṇaimuraṇ, பெ. (n.) ஓரடியின் முதலிரு சீரும் முரண்பட இணைந்து வருந் தொடை (யா.கா.உறுப்.16.உரை);; anti-thesis in the first two feet of a line in a verse (செ.அக.);. [இணை + முரண்.]
இணைமுரண்தொடை	இணைமுரண்தொடை iṇaimuraṇtoḍai, பெ. (n.) இணை முரண் பார்க்க;see inaimuran. (ஆ.அக.);. [இணை + முரண் + தொடை.]
இணைமோனை	இணைமோனை iṇaimōṉai, பெ. (n.) ஓரடியின் முதலிருசீரினும் மோனை இயைந்து வருந் தொடை (யா.கா.உறுப்.16, உரை);. alliteration in the first two feet of a line of verse (செ.அக.);. [இணை + மோனை.]
இணைமோனைத் தொடை	இணைமோனைத்தொடை iṇaimōṉaittoḍai, பெ. (n.) இணைமோனை பார்க்க;see inaimoonai. (ஆ.அக.);. [இணை + மோனை + தொடை.]
இணையசை	இணையசை iṇaiyasai, பெ. (n.) நிரையசை (ஆ.அக.);; [இணை + அசை.]
இணையடி	இணையடி1 iṇaiyaḍi, பெ. (n.) அணிவகைகளுளொன்று. அஃது இருசீரொன்றாய் வருதல் (ஆ.அக.);; metrical formulation of identical feet in adjacent lines as a figure of speech. [இணை + அடி.] இணையடி2 iṇaiyaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) முட்டுக்கால் தட்டுதல் (இ.வ.);; knock-knee (செ.அக.);. [இணை + அடித்தல்.]
இணையடிகால்	இணையடிகால் iṇaiyaḍikāl, பெ. (n.) மாட்டுக் குற்றவகை (பெரியமாட்.18);; defect in cattle. (செ.அக.);. [இணை + அடி + கால்.]

இணையணை	இணையணை iṇaiyaṇai, பெ. (n.) பலவணை; mattresses spread one over another for comfort. "இணையணை மேம்படத் திருந்து துயில்" (சிலப்.4:67); (வே.க.25);. [இணை + அணை.]
இணையளபெடை	இணையளபெடை iṇaiyaḷabeḍai, பெ. (n.) முதலிரு சீரினும் அளபெடை வருந் தொடை (யா.கா. உறுப். 16, உரை);; variety of rhyme in which the first two feet of a line in a stanza have protracted vowel sounds. (செ.அக.);. [இணை + அளபெடை.]
இணையாமார்பன்	இணையாமார்பன் iṇaiyāmārpaṉ, பெ. (n.) கம்பர் சோழ நாட்டை வெறுத்துப் பாண்டிய நாட்டிலிருந்த போது அவரை அழைத்துவரப் பாண்டியன் அவைக்குச் சென்றவர் (அபி.சிந்.);; messenger sent by Chola king to bring the great poet Kamban from the Pandiyan court. [இணையா + மார்பன்.]
இணையாவினைக்கை	இணையாவினைக்கை iṇaiyāviṉaikkai, பெ. (n.) ஒரே கையால் புரியும் 33 வகை சைகை (அபிநயம்); (சிலப்.3. 18. உரை);; gesture with one hand, of which 33 varieties are mentioned in dancing treatise (செ.அக.);. [இணையா + வினைக்கை. அவையாவன: பதாகை, திரிபதாகை, கத்தரிகை தூபம், அராளம். இளம்பிறை, சுகதுண்டம், முட்டி, கடகம், சூசி, கமல கோசிகம், காங்கூலம், கபித்தம், விற்பிடி, குடங்கை அலாபத்திரம், பிரமரம், தாம்பிர குடம், பிசாசம், முகுளம், பிண்டி, தெரிதிலை, மெய்ந்திலை. உன்னம், மண்டலம், சதுரம், மான்றவை, சங்கு, வண்டு, இலதை, கபோதம், மகரமுகம், வலம்புரி.]
இணையாளி	இணையாளி iṇaiyāḷi, பெ. (n.) கூட்டுக்காரன்; companion (சேர.நா.);. ம. இணயாளி. [இணை + ஆள் + இ.]
இணையியைபு	இணையியைபு iṇaiyiyaibu, பெ. (n.) ஒரடியின் ஈற்றுச் சீரிரண்டும் இணைந்து வருந் தொடை (யா.கா.உறுப்.16.உரை);. (செ.அக.);; rhyming of the last two feet. [இணை + இயைபு.]
இணையுதி	இணையுதி iṇaiyudi, பெ. (n.) உடம்பினில் தசையிழைகளைப் பொருத்தும் பொருள்; tissue which binds together the various structures of the body-connective tissue. (சா.அக.);. [இணை + உதி. உத்து - உது – உதி. உத்துதல் = பொருத்துதல்.]
இணையுப்பு	இணையுப்பு iṇaiyuppu, பெ. (n.) இரண்டு வகை உப்பு சேர்ந்த கரைசல்; solution composed of two salts. (சா.அக.);. [இணை + உப்பு.]

இணையெதுகை	இணையெதுகை iṇaiyedugai, பெ. (n.) ஒரடியின் முதலிரு சீரினும் எதுகையியைந்து வருந் தொடை (யா.கா.உறுப்.16, உரை.);; form of rhyme in which the first two feet of a line of verse rhyme with each other. (செ.அக.);. [இணை + எதுகை.]
இணையேருண்கண்	இணையேருண்கண் iṇaiyēruṇkaṇ, பெ. (n.) எழில் மிகு இருகண்கள் (ஐங்குறு.378);; beautiful eyes. [இணை + ஏர் + உண்கண்.]
இணைவன்	இணைவன் iṇaivaṉ, பெ. (n.) இணைந்திருப்பவன்; one who is closely related to or intimately associated with companion. "இணைவனா மெப்பொருட்கும்" (திவ். திருவாய்.2.8.1);, (செ.அக.);. [இணை → இணைவன்.]
இணைவிழைச்சு	இணைவிழைச்சு iṇaiviḻaiccu, பெ. (n.) புணர்ச்சி; sexual copulation. "இணைவிழைச்சு தீதென்ப" (இறை.1. உரை. பக்.9);. (செ.அக.);. [இணை + விழைச்சு.]
இணைவு	இணைவு iṇaivu, பெ. (n.) 1. ஒன்றிப்பு; junction. 2. கலப்பு; merger. 3. சேர்மானம்; addition. 4. புணர்ச்சி (ஆ.அக.);; copulation. [இணை – இணைவு.]
இத்தம்	இத்தம் ittam, பெ. (n.) புளி (சங்.அக.);; tamarind (செ.அக.);. [இந்தம் – இத்தம்.]
இத்தனை	இத்தனை ittaṉai, கு.வி.எ. (adj.) . 1. இவ்வளவு; so much, this much. "இத்தனை காலமும் போய்க்கிறிப் பட்டேன்" (திவ்.பெரியாழ்.53.8);. 2. சில; few. "இத்தனை நாளிலுயர்த்துகையே" (திருநூற்.85); (செ.அக.);. ம. இத்தின. இத்தினி; க. இனிது. இனித்து. இந்துடு, ஈக; து. ஈது;பட. ஈசக. [இத்துனை – இத்தனை.]
இத்தால்	இத்தால் ittāl, கு.வி.எ. (adv.) இதனால்; hereby, by this means "தான் வந்து தொடரு மித்தால்" (தாயு. ஆகார.15);. (செ.அக.);. க. இத்தலு (இவ்வகையில்);; Skt ittham (thus, in this manner);. [இது + ஆல் - இத்தால்.]

இத்தி	இத்தி1 itti, பெ. (n.) . கல்லால் (திருவாச4.162);; white fig. 2. கல்லிச்சி (L);; stone-fig. 3. கல்லித்தி (L);; tailed oval-leaved fig. (செ.அக.);. ம. இத்தி;குட. இத்தி. [இல் – இத்தி. வன்னிலத்திலும் கல்லிலும் வேரூன்றி வளரும் மரம். இல் = குத்துதல், துளைத்தல்.] இத்தி2 itti, பெ. (n.) பூனை (அக.நி);; cat (செ.அக.);. 2. வெண்மை; whiteness. ம. இத்தி. [இல் - இது - இத்து – இத்தி. இல் = மென்மை, இளமை, பிள்ளை.]
இத்திநடையம்	இத்திநடையம் ittinaḍaiyam, பெ. (n.) நத்தை (வின்.);; snail. (செ.அக.);. [இல் - இது – இத்து – இத்தி = மென்மை. நடையம் = மெதுவாக நடத்தல்.]
இத்தியால்	இத்தியால் ittiyāl, பெ. (n.) கல்லால்; white fig. (சா.அக.);. [இத்தி + ஆல். இத்தி = வெண்மை.]
இத்து	இத்து1 ittu, பெ. (n.) ஒருவகைப்புல் (காமாட்சிப்புல்); (மலை);; citronella. (செ.அக.);. 2. காவட்டம்புல் (ஆ.அக.);; a kind of grass. [இல் - இது - இத்து.] இத்து2 ittu, பெ. (n.) அண்மைச்சுட்டு; indicative of nearness or proximity. [இல் - இஃது - இத்து (மு.தா.323);.]
இத்துணை	இத்துணை ittuṇai, கு.வி.எ. (adv.) இவ்வளவு; this much, so much. "நங்களுக் கித்துணை யலக்கண்வந் தெய்திற்று" (கந்தபு.சூரனமை.98);. (செ.அக.);. தெ. இன்னி. இனி; ம. இதர; க. இனிது. இனித்து. ஈக. துட. இந்க்; குட. இச்செ; கொலா. இத்தெ; நா. இத்தெக்; பர். இத்னி; கோண். இச்சோர்; கூ. இசெ; குவி. இசெக; குர். இயுந்தா, இயுரா; மால், இனொந்த; பிரா. தாக;பட. ஈசக. [இ + துணை.]

இத்தை	இத்தை1 ittai, இடை. (part) முன்னிலையசைச் சொல்; poet expletive to indicate imperative of verbs. "நீயொன்று பாடித்தை" (நன்.440 உரை);. (செ.அக.);. [ஈ - ஈத்தை – இத்தை.] இத்தை2 ittai, பெ. (n.) இதனை (கொ.வ.);; this, in the accusative case (செ.அக.);. [இது + ஐ - இத்தை.]
இதக்கை	இதக்கை idakkai, பெ. (n.) பனங்காயின் தலையிலுள்ள தோடு (அகநா.365);; integument on the op of a palmyra ftruit. (செ.அக.);. [உது - இது – இதன் - இதக்கை. உது = மேல். இதக்கை = மேலிருப்பது.]
இதஞ்சொல்(லு)-தல்	இதஞ்சொல்(லு)-தல் idañjolludal, 13 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பந்தி கூறுதல்; to give salutary advice or wholesome counsel. (செ.அக.);. 2. ஆறுதல் மொழிதல்; to console. [இதம் + சொல்லுதல்.]
இதடக்கு	இதடக்கு idaḍakku, பெ. (n.) அணியுறுப்பு வகை; part in jewels. (செ.அக.);. [இதழ் + அடக்கு.]
இதடி	இதடி1 idaḍi, பெ. (n.) பெண்ணெருமை; she-buffalo. "இதடி கரையும்" (திணைமாலை.83); (செ.அக.);. [இகுளை – இதளை - இதளி - இதடி.] விரவுப்பெயர்கள் மக்களுக்கும் வளர்ப்பு விலங்குகளுக்கும் பொதுவாய் வருதலின் பெண்ணைக் குறித்த இகுளை வடிவு திரிந்து பெண்ணெருமையைக் குறித்தது. இதடி2 idaḍi, பெ. (n.) நீர் (பிங்.);; water. (செ.அக);. [இல் - இது - இதள் - இதடி = மண்ணைக் குடைந்து செல்லும் நீர்.]
இதண்	இதண் idaṇ, பெ. (n.) காவற்பரண் (திணைமாலை.2);; high shed put up temporarily with a platform from which to watch a field. (செ.அக.);. 2. பரண்; loft (ஆ.அக.);. [உது – இது - இதண் = உயரமானது.]
இதணம்	இதணம் idaṇam, பெ. (n.) இதண் (குறிஞ்சிப்.41); பார்க்க;see idan (செ.அக.);. [உது – இது - இதண் (உயரம்); இதண் + அம் – இதணம்.]

இதம்	இதம்1 idam, பெ. (n.) 1. இன்பமானது; consensus comfort agreeability. "இதந்தரு மடந்தை" (திருவாத.பு. கடவுள்வா.1);. 2. நன்மை; sage counsel, wholesome words. "நேச ரிதங் கூற நிலவலயந் தாங்குநளன்" (நள.காப்பு);. (செ.அக.);. ம. இதம்; தெ. இதமு. [இல் - இது – இதம். இல் - இளமை, மென்மை, இனிமை. இதம் → skt hida.] இதம்2 idam, பெ. (n.) அறிவு (நாநார்த்த.);; knowledge, wisdom. (செ.அக.);. [இல் – இதம். இல் - இளமை, மென்மை தெளிவு, அறிவு இதம் → Skt hida.] இதம்3 idam, பெ. (n.) இதயம்; heart. "இதஞ்சலிப் பெய்தறின் றேங்கின ரேங்கவும்" (திருவாச.2.139); (செ.அக.);. க. எதெ. [இல் - இத்து - இது – இதம். (ஒ.நோ. மது - மதம்); இல் = குத்தல், துளைத்தல். இதம் = உட்டுளையுள்ளது. உட்குழிவானது. ஒ.நோ. இல்லிக்குடம் = ஒட்டைக்குடம். குல் - குத்து – குதம். குல் - குந்து (புட்டம் தரையில் மெது
இதம்பண்ணல்	இதம்பண்ணல் idambaṇṇal, தொ.பெ. (vbl.n.) இன்பஞ்செய்யல்; give pleasure, gratify. [இதன் + பண்ணு + அல்.]
இதமல்லிதம்	இதமல்லிதம் idamallidam, பெ. (n.) நன்மை தீமை; good and evil. [இதம் + அல் + இதம்.]
இதமாகச் செய்-தல்	இதமாகச் செய்-தல் idamākacceydal, 1 செ.கு.வி. (v.i.) உடம்பிற்கொத்துக் கொள்ளும்படிச் செய்தல்; make or render anything suitable or agreeable to the constitution. (சா.அக.);. [இதம் + ஆக + செய்.]
இதமி-த்தல்	இதமி-த்தல் idamiddal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பற்றுச்செய்தல்; to be attached. "இதமித்தல் பாசத்திலின்றி" (சி.போ.10,2,5); (செ.அக.);. 2. ஒன்றித்தல் (ஆ.அக.);; unite. Skt. hita. [இதைத்தல் = இணைத்தல், கெட்டிப்படுத்துதல், ஒன்றிணைத்தல். இதை - இதம் - இதமித்தல்.]
இதமிப்பு	இதமிப்பு idamippu, பெ. (n.) ஒன்றிப்பு (ஆ.அக.);; union. [இதம் – இதமிப்பு.]

இதமியம்	இதமியம் idamiyam, பெ. (n.) 1. இதப்படுதல்; gratification. 2. இனிமை; pleasure. [இதம் + இயம்.]
இதயம்	இதயம் idayam, பெ. (n.) 1. இதயப் பை; heart. "கருதுவாரிதயத்து" (தேவா.619.1);. 2. மார்பு; chest. "இதயமென்மயி ரணிந்திடில்" (காசிக.மகளிர்.23);. 3. மனம்; mind. (செ.அக.);. மறுவ. கருள். இதம், மாங்காய், தாமரைக்காய், குண்டிக்காய்; க. எதெ. எழ்தெ. எர்தெ; தெ. எத; து. எதெ;பர். எத்ரம். எத்ரொம். Skt hridaya. [இல் – இத்து - இது - இதம் → வ. ஹிர்தய – த. இதயம்.] இதயம் இருக்கும் இடமாகிய மேற்புறத்து மார்பும் மனமும் வழிநிலைப்பொருள்களாகும். இது வடசொற்றிரிபாகும். இதம்3 பார்க்க;see idam3.
இதய மாற்றொட்டு	இதய மாற்றொட்டு idayamāṟṟoṭṭu, பெ. (n.) மாற்றிதய அறுமை மருத்துவம்; heart transplantation. [இதயம் + மாற்று + ஒட்டு.]
இதயாரி நோய்	இதயாரி நோய் idayārinōy, பெ. (n.) இதயத்தின் நாளச்சுவரில் ஏற்படும் வலி; valvular disease of the heart. (சா.அக.);. [இதயம் + ஆர் + இ + நோய்.]
இதர்-தல்	இதர்-தல் idardal, 6 செ.குன்றாவி. (v.t.) பிரித்தல்; to divide. [இதல் → இதர்.]
இதரக்கூடு மருந்து	இதரக்கூடு மருந்து idarakāṭumarundu, பெ. (n.) இதளியம் சேர்ந்த மருந்து; any medicine containing mercury as the chief ingredient - mercurial compound (சா.அக.);. [இதள் – இதளம் - இதரம் + கூடு + மருந்து.]

இதரம்	இதரம்1 idaram, பெ. (n.) வேறு; another the other. 2. பகை; hostility, enmity. "இதரங் கடந்தா னுதிட்டிரன்" (பாரத.துருவாச.12);. (செ.அக.);. Skt itara. [இது = பின்னுள்ளது. இது – இதுர் – இதிர் – இதிரம் – இதரம்.] இதரம்2 idaram, பெ. (n.) கீழ்மை (நாநார்த்த.);; baseness. (செ.அக.);. Skt itara. [இது = பின்னுள்ளது. கீழுள்ளது. கீழ்மை. இது – இதுர் - இதிர் - இதிரம்.]
இதரமதம்	இதரமதம் idaramadam, பெ. (n.) புறச்சமயம்; alien religion (ஆ.அக.);. [இதரம் + மதம்.]
இதரமருந்து	இதரமருந்து idaramarundu, பெ. (n.) இதளியத்திலிருந்து செய்த மருந்து; any preparation of mercury. (சா.அக.);. [இதளமருந்து → இதரமருந்து.]
இதரயிட்டம்பனை	இதரயிட்டம்பனை idarayiṭṭambaṉai, பெ. (n.) பிற பனை பார்க்க;see pira panai வருவாய்த் துறையில் வருவாய்க்காகப் பிரித்து வைத்துள்ள பருவப்பனை, காய்ப்பனை, காட்டுப்பனை, ஒலைவெட்டுப்பனை, வடலி என்னும் ஐந்துவகைப் பனைகள். (நெல்லை.);; other items of palmyra trees, classification, for revenue purposes, of palmyras (TN.D.G.i. 307); (செ.அக.);. Skt hara. [இதரம் + அயிட்டம் (Eitem); + பனை.]
இதரர்	இதரர் idarar, பெ. (n.) 1. வேற்றவர்; strangers, foreigners. 2. கீழ்மக்கள்; inferiors, persons of no worth or character (W);. [இது – இதுர் – இதுரர் - இதரர்.]
இதரல்	இதரல் idaral, பெ. (n.) பிரித்தல்; dividing.

இதரன்	இதரன்1 idaraṉ, பெ. (n.) 1. எளியவன். பாமரன் (நாநார்த்த.);; ignorant person, simpleton. 2. கீழ்மகன் mean person. (செ.அக.);. [இது → இதரன். இது - கீழ் நோக்கிய சுட்டு. தாழ்வு = தாழ்ந்த இடம்; தாழ்ந்தோர் எனப் பொருள் தந்து ஆகுபெயராயிற்று. ஒ.நோ. உது → உதரம். உடம்பின் நடுவிலுள்ள வயிற்றைக் குறித்தது. அது → ஆதரம். அதுத்தல் = பருத்தல்;சற்றே பருத்த இதழைக் குறித்தது.] இதரன்2 idaraṉ, பெ. (n.) 1. அற்பன்; a low man. 2. பிறன், அன்னியன்; alien, other man, man of another group."இதரர்க்கு மாதர்க் காகா" (விருத்தாசல.சிவபூ. 34; சங்.அக.) [இல் = பிளத்தல், இரண்டாக்கல்; இல் → இது → இதலுதல். இதரல் = பிரித்தல். ஒ.நோ.மெல். - மெது. இதல் → இதலன் → இதரன். இதரர் என்னும் சொல்லை வடமொழி தமிழினின்று கடன் பெற்றுள்ளது. இதரர் → Skt itara.]
இதல்-தல்	இதல்-தல் idaldal, 8 செ.குன்றாவி. (v.t.) பிரித்தல்; divide. [இல் - இது - இதல், தாயிடமிருந்து குழந்தையைப் பிரிக்கும் தொப்பூழ்க் கொடி இதலை எனப்படுதலை நோக்குக.]
இதல்	இதல் idal, பெ. (n.) காட்டுக்கோழியைப்போல உருவுடையதும் கவுதாரியின் அளவுடையதுமான ஒரு பறவை; the red spur fowl. "புதன்மிசைத் தளவி னிதன்முட் செந்நனை" (அகநா.23.3);. [P] மறுவ, சருகுக்கோழி, வரகுக்கோழி, மணிக்கண், முள்ளன் கோழி, கண்டால் கோழி. [இல் → இது → இதல். இல் = முள், காலின்புறத்தே முள்ளுடைமையின் பெற்றபெயர். இது கவுதாரியின் வேறுபட்டது. பல வண்ணங்கள் கொண்ட இதன் மற்றொருவகை, கல்கோழி எனப்பட்டது.]
இதலதம்	இதலதம் idaladam, பெ. (n.) காரியம் (சா.அக.);; back lead. [இது → இதுலம் → இதுலதம் → இதலதம். இது → இதுலம் = தாழ்வானது. தரத்தில் குறைந்தது.]
இதலை	இதலை idalai, பெ. (n.) கொப்பூழ் (திவா.);; navel umbilicus (செ.அக.);. [இல் → இது → இதல் → இதலை = தாயிடமிருந்து குழந்தை கொப்பூழ்க்கொடி அறுப்பதன் மூலம் பிரிக்கப்படுதல் பிரிக்கப்படுதற்கான கொப்பூழ்.]

இதவிய	இதவிய idaviya, கு.பெ.எ. (adj.) 1. நன்மையான; pleasant, agreeable, good. "இதலிய புல்லு மிட்டேம்" (திருவாலவா.29.6.);. 2. பொருத்தமுள்ள; suitable. ம. இதவிய. [இல் → இளமை = குறுமை, நன்மை. இல் → இது → இதம் → இதவிய.]
இதவு	இதவு idavu, பெ. (n.) 1. இதம்; pleasant agreeable manners. "இதவார் குலசேகரன்" (அழகர்கலம்.காப்பு.3);. 2. முகமன்; praise, flattery. (செ.அக.);. ம. இதவு. [இல் - இது – இத - இதவு. ஒ.நோ. மெல் → மெது.]
இதழ்	இதழ்1 idal̠, பெ. (n.) 1. பூவின் தோடு; petal, leaf of the corolla. "புல்லிதழ் பூவிற்கு முண்டு" (நாலடி. 221);. 2. உதடு; lip."மீகீழிதழுறப் பம்மப் பிறக்கும்" (நன்.81);. 3. கண்ணிமை; eyelid. "நீரெறி மலரிற் சாஅயிதழ் சோரா" (குறிஞ்சிப்.247);. 4. பனையேடு (திவா.);; palmyra leaf, palm leaf. 5. மாலை; garland."சோர்ந்தவி ழிதழின்" (பரிபா.17,27);. 5. பாளை (அக.நி.);; coconut flower being the spadix of the coconut palm. 7. சாதிபத்திரி (மூ.அ.);; mace. 8. கதவின் இலை (வின்.);; thin slat in a venetian blind. 9. பொத்தகத்தின் தாள்; leaf of a book. 'இதழ் கிழிக்காத புதுப்புத்தகம்' (செ.அக.);. ம. இதழ்; க. எசள்;து. எசள், எகளு. [உதடு → (உதழ்); → இதழ்; உதடு போன்ற பூவிதழ்;இல் → இளமை, குறுமை, நன்மை, மென்மை. இல் → இது → இதழ் = மெல்லிய பூவின் பகுதி.]
இதழ்க்குச்சி	இதழ்க்குச்சி idal̠kkucci, பெ. (n.) வாயுதட்டுச் சாயமிடும் அழகுக் குச்சி; lip-stick.
இதழ் குவி	இதழ் குவி1 idal̠kuvidal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மலர் கூம்புதல்; to close, as the petals of a flower. 2. இமை கூடுதல்; to droop one's eyelids. 3. மேலுதடுங் கீழுதடுங் குவித்து நிற்றல் (நன்.78);; to join the lips conically, as in pronouncing the rounded vowels to உ, ஊ, ஒ, ஓ, ஔ. (செ.அக.);.

இதழ் குவி-த்தல்	இதழ் குவி-த்தல் idaḻkuviddal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. உதட்டைக் குவித்தல்; shrinking of the lips conically making a small orifice with the lips. 2. கண்மூடுதல்; closing the eye-lids (சா.அக.);. [இதழ்1 + குவித்தல்.]
இதழ் விரிவு	இதழ் விரிவு idaḻvirivu, பெ. (n.) பூவினிதழ் விரிந்து, மலர்தல்; process of bud opening petals into flower – florescence. [இதழ்1 + விரிவு.]
இதழ் விள்ளல்	இதழ் விள்ளல் idaḻviḷḷal, பெ. (n.) 1. பேசல்; speaking. 2. மலரல்; blossom. 3. வாய்திறத்தல்; opening mouth as on speaking. [இதழ்1 + விள்ளல்.]
இதழகலந்தாதி	இதழகலந்தாதி idaḻkalandādi, பெ. (n.) உதடு ஒட்டாமல் பாடப்படும் அந்தாதி; a kind of andadi verse without labio-dentals or labials (Pros.);. Skt. anta-adi. [இதழ்1 + அகல் + அந்தாதி.]
இதழலர்-தல்	இதழலர்-தல் idaḻlardal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) பேச வாய் திறத்தல்; to open the lips. "இதழலர்ந்துநின் றோர் மொழி யென்னுடன் மொழிவீர்" (குலோத்.கோ.14);. [இதழ்1 + அலர்.]
இதழவிழ்தல்	இதழவிழ்தல் idaḻviḻdal, தொ.பெ. (vbl.n.) பூத்தல்; to unfold petals (i.e) blossoming. (சா.அக.). [இதழ்1 + அவிழ்தல்.]
இதழி	இதழி idaḻi, பெ. (n.) கொன்றை (திவா.);; cassia fistula. (செ.அக.);. க. எசளெ. [இதழ்1 → இதழி.]
இதள்	இதள் idaḷ, பெ. (n.) 1. இதளியம் (பாதரசம்);; mercury. (மூ.அக);. 2. சிறுதூறு (ஆ.அக.);; low jungle, thicket bushes (w.);. [இல் → இது → இதல் → இதள் = இளமை, அழகு பளபளப்பு.]
இதளிய விளக்கு	இதளிய விளக்கு idaḷiyaviḷakku, பெ. (n.) அதிகஒளி வழங்கும் வகையில் இதளிய ஆவி (பாதரசம்); கொண்டமைக்கப்பட்ட மின் விளக்குவகை; mercury lamp. [இதளியம் + விளக்கு.]
இதளை	இதளை idaḷai, பெ. (n.) கொப்பூழ் (சங்.அக.);; navel, umbilicus. [இதலை → இதளை.]

இதளைக்காற்பூடு	இதளைக்காற்பூடு idaḷaikkāṟpūṭu, பெ. (n.) ஒரு பூடு (சா.அக.);; plant. [இதளை + கால் + பூடு.]
இதா	இதா itā, இடை. (int.) 1. அண்மைச் சுட்டு (வின்.);; demonstrative which refers to a person, place or thing near opposed to சேய்மைச் சுட்டு. 2. இதோ (வின்.);;see here Lo!. "மற்றிதா தோன்றுகின்ற" (சீவக.123.2); 3. உடன், சிறிது நேரத்தில், இப்பொழுதுதான்; just now, immediately. ம. இதா; க. இதா, இதோ; தெ. இதிகோ, இதெ. இகோ; து. இத்தெ. இந்தா; பட. இதா; கோத. இலா. Gk. Itha; Goth ith, Z idha. [ஈது → இது → இதா (சு.வி.16);.]
இதாகிதம்	இதாகிதம் idākidam, பெ. (n.) 1. நன்மை தீமை; good and evil "இதாகிதம் பகையுறவு விட்டு" (சேதுபு. விதும. 32);. 2. விருப்பு வெறுப்பு; like and dislike இதமல்லிதம் பார்க்க;see idamallidam. [இல் → இன் → இனிமை. இல் → இது. இதமல்லிதம் → இதாமிதம் → இதாவிதம் → இதாகிதம். ஒ.நோ. தமல் → தமது. இது என்னும் சொல் கல்லாத மக்கள் பேச்சு வழக்கில் இன்பம் எனப் பொருள்படும். "குடிப்பது அவனுக்கு இதுவாயிருந்தது" என்று உரையாடுதலைக் காணலாம்.]
இதார்த்தம்	இதார்த்தம் itārttam, பெ. (n.) எதார்த்தம் (ஆ.அக.);; conformable to the truth or true meaning, agreeing with fact, true, real, genuine, right, suitable, truthful etc. Skt. yathartha. [இதம் + ஆர்த்தம். இதம் = இனிமை, நன்மை. ஆர்த்தம் = பொருந்தியது.]
இதி	இதி1 idi, பெ. (n.) 1. ஈதி பார்க்க;see idi. "ஈதி இடைஞ்சலிலே இடிவிழுந்த கானலிலே" (நாட்டுப்புறப் பாடல்);. 2. இறுதி (அக.நி.);; end. ம. இதி. இறுதி. Skt idi. [வடமொழியில் இது → இதி எனத்திரிந்து வழங்கும். இதுதான் என்னும் உறுதிப்பொருள் தரும் iti என்னும் வடசொல் இதே என்பதன் திரிபாகும்.] இதி2 idi, பெ. (n.) பேய் (அக.நி.);; devil, ghost (செ.அக.);. ம. இதி. [இருளி → இருள்தி → இத்தி → இதி.]

இதிரக்கிழங்கு	இதிரக்கிழங்கு idirakkiḻṅgu, பெ. (n.) காட்டுக் கருணைக் கிழங்கு (சா.அக.);; wild yam tuber. [இதை → இதிரம் + கிழங்கு; இதை + மேட்டுநிலம், காடு.]
இது	இது1 idu, சு.பெ. (demons. pron.) அஃறிணை ஒருமைச்சுட்டு; this, the thing close to the speaker, used impersonally – கு.பெ.எ. (adj.); இந்த; this before neut sing nouns. இது யாரும் அறிந்ததே. (செ.அக.);. ம. இது. ஈ; க. இது; தெ. இதி; கோத. இத்; துட. இந்த்; குட. இதி; து. இந்து; கொல. இத்; நா. இத்; பர். இத்;கூ. இவி; குவி. ஈதி; குரு. ஈத்; மா. இத்; பிரா. தா.தாத்; Skt idam L is; Goth hita; ஆத். இன்ன. [ஈ → ஈது → இது.] இது2 idu, பெ. (n.) இன்பம், மகிழ்ச்சி; joy, happiness. "குடிப்பது அவனுக்கு ஒரு இதுவாயிருக்கிறது" (உ.வ.);. (செ.அக.);. [இல் → இது. இல் = இளமை, மென்மை, இனிமை. ஒ.நோ. மெல் → மெது.] இது3 idu, பெ. (n.) 1. இழிவானது, தாழ்வானது; base, low, mean.

இதை	இதை1 idai, பெ. (n.) 1. கலப்பை; plough. 2. மேட்டு நிலம்; field for dry cultivation. "தத்தை தித்தித்த தோதிதை" (காஞ்சிப்பு. சுரகரீசப்.11);. 3. தினை; italian millet. "பன்மணி யரித்திதை விளைப்பன குறிஞ்சி" (பெரியபு.திருக்குறிப்பு.7);. As hoeth, ME heth, E healh; Goth haithi; L, G, D, Fris heide. heithr, Dan hede; Sw hed; W hoed. [இல் = துளைத்தற் கருத்து வேர்ச்சொல். இல் → இது → இதை = வன்னிலம் உழும் கலப்பை. கொத்திக் கிளறி அல்லது உழுது பயிர் செய்ய வேண்டிய மேட்டுநிலம், மேட்டுநிலத்துப் பயிர், தினை, காராமணி.] இதை2 idai, பெ. (n.) கப்பற்பாய்; sail of a ship. "நெடுங் கொடி மிசை யிதையெடுத்து" (மதுரைக்.79);. [ஈது → இது ... உயரத்திலிருப்பது ...]
இதைப்புனம்	இதைப்புனம் idaippuṉam, பெ. (n.) புதுக்கொல்லை (திவா.);; newly cultivated field of dry crops such as millet, dist fr. முதைப் புனம் (செ.அக.);. [இதை1 + புனம்.]
இதோ	இதோ itō, இடை. (int.) அண்மைச் சுட்டு; இங்கே வியப்பின் பொருட்டு முன்னிற்போரின் கவனத்தை ஈர்ப்பது; lo, behold an exclamation calling a person's attention to something to be taken notice of "இதோ வந்து நின்றதென் மன்னுயிரே (திருக்கோ.39);. க. இதோ. இதுகோ; தெ. இதிகோ; ம. இதா. இதிகோ; து. இதிகோ; கோண். இத்ரா, இப்புடெ;பிரா. ஈரா. இதிகோ pkt. ido, Skt itah E. Lo. [இது + இதோ. இதா → இதோ (சு.வி.16);.]
இதோள்	இதோள் itōḷ, கு.வி.எ. (adv.) இவ்விடம் (தொல்.எழுத் 398, உரை.);; here. As hider; E. hither; Goth hidre, 1 hethra. [இது + உள் – இதுள் → இதோள்.]
இதோளி	இதோளி itōḷi, கு.வி.எ. (adv.) இதோள் (தொல்.பொருள்.392,உரை.); பார்க்க;see ido. (செ.அக.);. [இது + உள் - இதுள் - இதோள் → இதோளி.]
இந்த	இந்த inda, கு.பெ.எ. (adj.) ; இந்த; this, demonstrative adjective and pronoun to indicate person or thing close at hand. 'இந்த நாடு' (நன்,267.உரை);. ம. இந்த; க. இந்த; தெ. இந்த;குட. இந்தெ. இன்னதெ. [இ → இந்த.]

இந்தண்டை	இந்தண்டை indaṇṭai, கு.வி.எ. (adv.) இப்பக்கம் (கொ.வ.);; this side (செ.அக.);. [இது → இந்த + அண்டை.]
இந்தப்படிக்கு	இந்தப்படிக்கு indappaḍikku, கு.வி.எ. (adv.) இப்படிக்கு பார்க்க;see ippadikku. term used in writing documents, and meaning in confirmation of which 'இந்தப் படிக்கு என் மனோராசியில் எழுதிக் கொடுத்த அடைமானப் பத்திரம்' (செ.அக.);. [இந்த + படி + கு.]
இந்தம்	இந்தம் indam, பெ. (n.) புளி (மூ.அ.);; tamarind. தெ. சிந்த. [இன் → இந்து → இந்தம். புளியம்பழம் அறப்பழுத்த நிலையில் புளிப்புச் சுவையுடன் சிறிது இனிப்பும் தருதலின் இன்தீம்புளி எனக்குறிப்பிடப்படும் வடபுலத்தில் சகர முதல் சேர்ந்து தெலுங்கில் சின்தபண்டு (புளியம்பழம்); ஆயிற்று. ஒ.நோ. முன் → முந்து → முந்தம்.]
இந்தம்வரம்	இந்தம்வரம் indamvaram, பெ. (n.) நீலோற்பலம் (சங்.அக.);; blue Indian water-lily. (செ.அக.);. Skt indambara, ம. இந்தீவரம். [இந்தம் + வரம்; இந்தம் + இனிப்பு, சிறப்பு.]
இந்தளங்குறிஞ்சி	இந்தளங்குறிஞ்சி indaḷaṅguṟiñji, பெ. (n.) ஒரு பண் (திவ்.திருவாய்);;ம. இந்தளம். [இந்தம் → இந்தளம் + இனிமை. இந்தளம் + குறிஞ்சி.]
இந்தனம்	இந்தனம்1 indaṉam, பெ. (n.) 1. விறகு; fuel, wood"இந்தனத்திற்றீ" (வேதா.கு:154); (செ.அக);. 2. காடு (ஆ.அக);; Jungle, forest. 3. மேல்; high above (ஆ.அக.);. இந்தனம் → Skt indhana. [இருந்தை → இந்தை → இந்தனம்.] இந்தனம்2 indaṉam, பெ. (n.) . இந்தளம்1 (நாநார்த்த.); பார்க்க;see Indalam1 2. புகை (அக.நி.);; smoke (செ.அக.);. [இந்தளம் → இந்தனம்.]

இந்தா	இந்தா indā, இடை. (int.) 1. இதோ (சீவக.1232,உரை);; exclamation calling a person's attention to something near Lol behold. 2. இங்கே வா என்னுங் குறிப்பு மொழி; come here. 3. இதை வாங்கிக்கொள் என்னுங் குறிப்புமொழி; an interjection used in the sense of Here! take this! "இந்தா விஃதோ ரிளங்குழவியென்றெ டுத்து...தேவிகையிலீந்தனனே" (கந்தபு.வள்ளி.35); (செ.அக);. து. இத்தெ. இந்தா. [இது → இதா → இந்தா.]
இந்தாளி	இந்தாளி indāḷi, பெ. (n.) தாளிப்பனை; South Indian talipot palm (செ.அக.);. [இது → இந்தாளி.]
இந்தி	இந்தி1 indi, பெ. (n.) பூனை (வின்);; cat (செ.அக.);. ம. இத்தி. [இத்தி → இந்தி; இள் → இத்தி = இளையது, சிறியது.] இந்தி2 indi, பெ. (n.) இந்தி மொழி (mod.);; Hind language (செ.அக.);. இந்து பார்க்க;see indu. [இந்து → இந்தி. வடபுலத்துப் பிற சமயத்தாரை நோக்க இந்துக்களின் மொழியாகக் கருதப்பட்டு இந்தி எனப்பட்டது.]
இந்திகை	இந்திகை indigai, பெ. (n.) மிகு ஆற்றலுள் ஒன்று (சதாசிவரு.);; one of the five energies of aparanātam (செ.அக.);. [இந்துகை → இந்திகை.]
இந்திடம்	இந்திடம் indiḍam, பெ. (n.) இவ்விடம்; this place."வேதியரோதிடமுந்திடமிந்திடமே" (திருக்கோ.223);. [இங்கு → இந்து + இடம்.]
இந்தியம்	இந்தியம் indiyam, பெ. (n.) ஐம்பொறி (ஆ.அக.);; five sense organs. [இள் → இந்து → இந்தியம். இந்தியம் + மென்மையும் ஒண்மையும் வாய்ந்த புலன்கள்.]

இந்தியன்	இந்தியன் indiyaṉ, பெ. (n.) இந்திய நாட்டான்; Indian (ஆ.அக.);. [இந்து → இந்தியன்.]
இந்தியா	இந்தியா indiyā, பெ. (n.) இந்தியநாடு; India Bharat. [சிந்து → இந்து → இந்தியா.]
இந்திரகணம்	இந்திரகணம் indiragaṇam, பெ. (n.) செய்யுட்கணத் தொன்று (இலக்.வி..800.உரை);; foot of three nér (---);. as தேமாங்காய், considered as auspicious at the commencement of a poem. (செ.அக.);. [இந்திரம் + கணம்.]
இந்திர காந்தச் சேலை	இந்திர காந்தச் சேலை indirakāndaccēlai, பெ. (n.) புடைவை வகை (பஞ்ச.திருமுக.1161);; a kind of saree. (செ.அக.);. [இந்திரம் + காந்தம் + சேலை.]
இந்திரகோபம்	இந்திரகோபம் indiraāpam, பெ. (n.) தம்பலப்பூச்சி; cochineal insect, coccus cacti, "இந்திர கோபங் கௌவி யிறகுளர்கின்ற மஞ்ஞை" (சீவக.1819); (செ.அக.);. [இந்திரம்2 + கோபம்.]
இந்திரசாபம்	இந்திரசாபம் indiracāpam, பெ. (n.) வானவில்; rainbow, poetically described as the bow of Indra. "தாலந் தனில் வந்ததொரிந்திர சாப மென்ன" (அரிச்சந்.நாட்டு.10);."தனியா திந்திர சாபமுண்டாகலின் (மணி.24-65);, (செ.அக.);. [ஐந்திரம் → இந்திரம் + சாபம்; சாய்பம் → சாபம் = சாய்ந்தது அல்லது வளைந்தது.]
இந்திரசாலம்	இந்திரசாலம் indiracālam, பெ. (n.) 1. புலன்களால் அறியப்படாத மாயவித்தை; magical tricks, sleight of hand, phantasmagoria, optical illusions "இந்திர சாலங் காட்டிய வியல்பும்" (திருவாச.2,43);. 2. வஞ்சகச் சொல்; specious doctrines, such as those of heretics. "உழல்வார் சொன்ன விந்திரசால மொழிந்து" (தேவா. 691.10);. 3. சூரபதுமன் தேர் (கந்தபு.வரம்பெறு.21);. name of the chariot of Sūrapadma. 4. அறுபத்து நான்கு கலைகளுள் ஒன்று; one of the sixty four arts and Science. (செ.அக.);. [இந்திரம் + சாலம். சலம் - சாலம்.]
இந்திரசாலி	இந்திரசாலி indiracāli, பெ. (n.) 1. இந்திரவித்தை எனப்படும் மாயவித்தை செய்பவன்; magician. 2. அழிஞ்சில் (மலை.);; sage-leaved alangium, having fruits which are said to have the magic power to drop from and return to the tree on dark nights. (செ.அக.);. [இந்திரம்2 + சாலி.]

இந்திரசித்து	இந்திரசித்து indirasittu, பெ. (n.) இராவணனுடைய மூத்த மகன் (கம்பரா.பாசப்.38);; Mēghanāda, Ravana's eldest son who vanquished Indra [இந்திரன் + சித்து. Skt. JI → த. சித்து. இந்திரசித்து = இந்திரனை வென்றவன்.]
இந்திர சிற்பம்	இந்திர சிற்பம் indirasiṟpam, பெ. (n.) சிற்ப நூலினொன்று (ஆ.அக.);; work on sculpture. [இந்திரம் + சிற்பம்.]
இந்திரசிறப்பு	இந்திரசிறப்பு indirasiṟappu, பெ. (n.) பகல் விருந்து படைப்பதற்குமுன், இந்திரன் உள்ளிட்ட தெய்வங்களுக்கு முன்னூட்டாக இடப்படும் தளிகை அல்லது சிறுபடையல்; religious ceremony performed before the midday meal, consisting in the offering of small portions of cooked food to Indra and other gods."இந்திர சிறப்புச் செய்வோன் முன்னர்" (மணி.11,88);. [இந்திரம்1 + சிறப்பு; இந்திரம் = உயர்வு, மேன்மை.]
இந்திரதந்திரம்	இந்திரதந்திரம் indiradandiram, பெ. (n.) இந்திர சாலம் (திருப்பு. 229); பார்க்க;see indirasālam. [இந்திரம்2 + தந்திரம்.]
இந்திரதரு	இந்திரதரு indiradaru, பெ. (n.) மருது (சித்.அக);; Arjuna. (செ.அக);. [இந்திரம்1 + தரு.]
இந்திரதனு	இந்திரதனு indiradaṉu, பெ. (n.) வானவில்; rainbow the bow of Indra. "இந்திர தனுவென விலங்கக முடுத்து" (மணி.28.22);. Skt dhanu → த. தனு. வானவில் பார்க்க;see vanavil. [இந்திரன் + தனு.]
இந்திரதிசை	இந்திரதிசை indiradisai, பெ. (n.) கிழக்கு (திவா.);; cardinal direction of the east of which the guardian deity Is Indra. [இந்திரன் + திசை.]
இந்திர திருவன்	இந்திர திருவன் indiradiruvaṉ, பெ. (n.) இந்திரனைப் போற் செல்வமுடையவன்; person of great affluence having the wealth of Indra. "இந்திர திருவன் சென்றினி தேறலும்" (மணி.19.116);.
இந்திர நீலம்	இந்திர நீலம் indiranīlam, பெ. (n.) நீலமணி; sapphire. "இந்திரநீல மொத் திருண்ட குஞ்சியும்" (கம்பரா. மிதிலைக்.56);, (செ.அக.);. Skt. Indra – nila. [இந்திரம் + நீலம். இந்திரம் + அழகு, உயர்வு சிறப்புப் பொருள் குறித்த இச்சொல் தலைமைப் பொருள் முன்னொட்டாயிற்று. இந்திர நீலம் + சிறந்த நீலம்.]

இந்திரப் பிரத்தம்	இந்திரப் பிரத்தம் indirappirattam, பெ. (n.) புது தில்லிக் கருகில் யமுனை நதிக் கரையில் அமைந்திருந்த பாண்டவர் தலைநகரம் (பாரத.இந்திரப்.14);; Indra-prastha, a city on the banks of the Jumna and the ancient capital of the empire of the Pāndavas, situated near the site of the modern Delhi (செ.அக.);. [இந்திரம்1 + பிரத்தம். இந்திரம் = சிறப்பு, உயர்வு. புரம் + தானம் = புரத்தானம் → பிரத்தானம் → பிரத்தம் எனத் திரிந்தது. Skt. prashanam → த. பட்டணம் எனத் திரிந்தது.]
இந்திரபதம்	இந்திரபதம் indirabadam, பெ. (n.) 1. துறக்கம் (வின்);; svarga, Indra's heaven. 2. இந்திரபதவி பார்க்க;see indra padavi. (செ.அக.);. [இந்திரம்2 + பதம். இந்திரம் = தலைமைப் பொருள் குறித்த முன்னொட்டு; பதம் = நிலை, பதவி இந்திரபதம் = தலை சிறந்த பதவி நிலையாகிய துறக்க வாழ்வையும், தேவருலக வாழ்வையும் குறித்தது. இந்திர பதவி நிலையில்லாதது. ஆதலின் நிலைத்த துறக்கம் இந்திரன் பதம் எனப் பெயர் பெற்றிருக்க வாய்ப்பில்லை. சிறப்பு. உயர்வு. தலைமை எனப் பொருள்படும் இந்திரம் என்னும் சொல்லே இக்கூட்டுச் சொல்லின் நிலைமொழியாதல் வேண்டும்.]
இந்திரபதவி	இந்திரபதவி indirabadavi, பெ. (n.) இந்திரனாயிருக்கும் நிலை; office of Indra."இந்திரன் முதலிய இறையவர் பதங்களும்" (பரிமே.உரைப்);. [இந்திரன் + பதவி.]
இந்திரபுரி	இந்திரபுரி indiraburi, பெ. (n.) இந்திரனின் தலைநகரான அமராவதி (பாரத.இந்திரப்.24);; Amarawati, Indra's capital (செ.அக.);. Skt indra pura. [இந்திரன் + புரி.]
இந்திரர்	இந்திரர் indirar, பெ. (n.) தேவர்; Dēvas as those living in Indra's world. "இந்திரர் அமிழ்தம் இயைவ தாயினும்" (புறநா.182);, (செ.அக.);. [இந்திரம் → இந்திரர்.]
இந்திர வண்ணப்பட்டு	இந்திர வண்ணப்பட்டு indiravaṇṇappaṭṭu, பெ. (n.) பட்டுப்புடவை வகை; kind of silk saree. "இழையாயிரம் விலைப் பொன் இந்திரவர்ணப் பட்டாடை" (கோவ.க.17);. [இந்திரம்2 + வண்ணம் + பட்டு.]
இந்திர வருணி	இந்திர வருணி indiravaruṇi, பெ. (n.) பேய்க்கொம்மட்டி; wild bitter gourd. [இந்திரம் + வருணி. வண்ணம் → வருணம் → வருணி.]
இந்திரவல்லி	இந்திரவல்லி indiravalli, பெ. (n.) 1. பிரண்டை (தைலவ.);; square-staked vine. 2. முடக்கொற்றான் (தைலவ.தைல.93);; balloon vine. 3. கொற்றான் (MM);; parasitic leafless plant (செ.அக.);. [இந்திரம்1 + வல்லி.]

இந்திரவாசம்	இந்திரவாசம் indiravācam, பெ. (n.) நெய்தல் மலர் (மலை.);; white Indian, water-lily. (செ.அக.);. [ஐந்திரம் → இந்திரம் + வாசம். ஐந்திரம் = அழகு, சிறப்பு.]
இந்திரவாழை	இந்திரவாழை indiravāḻai, பெ. (n.) கானல் வாழை; wild plantain. [இந்திரம்2 + வாழை,]
இந்திரவிகாரம்	இந்திரவிகாரம் indiravikāram, பெ. (n.) காவிரிப்பூம் பட்டினத்திலிருந்த ஒரு பவுத்தப்பள்ளி (மணி.26.55);; name of a Buddhist monastery in Käviri-p-pu-m pattinam, reputed to have been established by Indra (செ.அக.);. [இந்திரம்1 + விகாரம்.]
இந்திரவில்	இந்திரவில் indiravil, பெ. (n.) வானவில் (திவா.);; rainbow, the bow of Indra (செ.அக.);. [ஐந்திரம் → இந்திரம் + வில். ஐந்திரம் = அழகு, சிறப்பு.]
இந்திரவிழவு	இந்திரவிழவு indiraviḻvu, பெ. (n.) மேழ(சித்திரைத் திங்களில் காவிரிப்பூம் பட்டினத்தில் இந்திரனைக் குறித்துச் செய்யும் ஒரு விழா (சிலப்.பதி.67);; ancient annual festival in honour of Indra held in the month of Cittirai by the Côja kings in their capital city of Käviri-p-pú-m-pattiram (செ.அக.);. [இந்திரன் + விழவு.]
இந்திரவிழா	இந்திரவிழா indiraviḻā, பெ. (n.) இந்திரவிழவு பார்க்க;see indravilavu (அபி.சிந்.);. [இந்திரன் + விழா.]

இந்திரன்	இந்திரன் indiraṉ, பெ. (n.) 1. தலைவன்; chief. 2. அரசன்; king. "இந்திரராகிப் பார்மேல்" (கந்தபு.நூற் பயன்);. 3. வேத கால ஆரியர்க்குத் தலைவனாகவும் வழிபடு தெய்வமாகவும் விளங்கியவன்; Indra who was the chief and the god of the Vedic Aryans. "இந்திரனே சாலுங்கரி" (குறள்.25);. [வேந்தன் → இந்தன் → இந்தர் → இந்திரன்.] வேதகால ஆரியர்களுக்கு முற்பட்ட மேலையாரியத்தில் 'இந்தர்' எனக்குறிப்பிடப்பட்ட_ஆரியத்தலைவன் பெயர் வேத காலத்தில் இந்திரன் எனத்திரிந்தது. "மாயோன் மேய காடுறை உலகமும் சேயோன் மேய மைவரை உலகமும் வேந்தன் மேய தீம்புனல் உலகமும் வருணன் மேய பெருமணல் உலகமும் முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தலெனச் சொல்லிய முறையாற் சொல்லவும் படுமே" (தொல்.பொருள்.5); என்னும் தொல்காப்பிய நூற்பா உரையில் இளம்பூரணர் வேந்தன் என்னும் சொல்லுக்கு இந்திரன் எனப்பொருள் வரைந்திருப்பது ஏற்புடைத்தன்று. இந்திரனைத் தேவர் தலைவனாக வல்லது தமிழக நிலத்தெய்வங்களுள் ஒருவனாகக்கடைக்கழக இலக்கியங்கள் யாண்டும் குறிப்பிடவில்லை
இந்திரன்றிசை	இந்திரன்றிசை indiraṉṟisai, பெ. (n.) கிழக்கு (திவா.);; cardinal direction of the east of which the guardian deity is indra. "அருணனிந்திரன் றிசை யணுகினன்" (திருவாச.20.:2);. [இந்திரன் + திசை.]
இந்திரனாள்	இந்திரனாள் indiraṉāḷ, பெ. (n.) தழல் (கேட்டை); (திவா.);; 18th naksatra, an asterism sacred to Indra-Indra's day.
இந்திரனுர்	இந்திரனுர் indiraṉur, பெ. (n.) பொன்னாங்காணி (தைலவ.தைல.66);; plant growing in damp places. (செ.அக.);. [ஒருகா. இந்திரம் + ஊரி. இந்திரமூரி → இந்திரனுரி – இந்திரனூர். இந்திரனூர் + அழகு ஊரப்பெறுவது. பொன்னாங்காணிக் கீரை உண்பார்க்கு மேனி பொன்னாகும் என்னும் நம்பிக்கை இருந்தது.]
இந்திராணி	இந்திராணி indirāṇi, பெ. (n.) இந்திரை பார்க்க;see Indira. (செ.அக.);. [இந்திரை → இந்திராணி.]

இந்திரி	இந்திரி indiri, பெ. (n.) 1. ஒரு முள்மரம்; sensitive prickly tree. 2. காந்தம்; magnet or load-stone. (சா.அக.);. [இந்திரம் → இந்திரி.] இந்திரி indiri, பெ. (n.) கிழக்கு; the eastern cardinal direction, as Indra's quarter. "இந்திரி முதற்றிசை யெட்டுங் கேட்டன'" (கம்பரா. வாலிவதை. 9.);. [Skt. aindri → த. இந்திரி.]
இந்திரை	இந்திரை indirai, பெ. (n.) இந்திரன் மனைவி; wife of Indira. ம. இந்திரை. [இந்திரன் (ஆ.பா); - இந்திரை (பெ.பா.);.]
இந்திவா	இந்திவா indivā, பெ. (n.) 1. செங்குவளை; sweet smelling red water-lily. 2. நீர்க்குளிரி; water archer. (சா.அக.);. [இந்தீவரம் → இந்திவா. இந்தீவரம் கருங்குவளையைக் குறித்தாலும் குவளை என்னும் பொதுமையான் செங்குவளையையும் குறித்ததாகலாம்.]
இந்து	இந்து1 indu, பெ. (n.) 1. நிலவு; moon. "அருக்க னெச்சன் இந்து அனல்" (திருவாச.13.4);. 2. கருப்பூர மரம் (மூ.அ.);; camphor cinnamon. 3. மாழ்கு (மிருக சீரிடம்); (விதான. குணா.1.);; fifth naksatra. 4. சிந்து நதி (வின்.);; river Indus. 5. இந்து மதத்தவன் (ஆ.அக.);; Hindu, as one who professes Hinduism (செ.அக.);. இந்து → Skt indu. [நீர் → நீத்தம். நீர் → நீர்ந்து → ஈர்ந்து → ஈந்து → இந்து (தண்ணீர், குளிர்ச்சி; குளிர்ந்த நிலவு. இந்து → சிந்து (தண்ணீர்);;ஒ.நோ. நீர் → நீரம் → ஈரம். மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே சிந்து வெளி நாகரிகத்தின் எச்சமாகச் சிதைந்த பாகத, வடதமிழ் (பலவகைப் பிராகிருத மொழிகள்); வழக்குகளான இச்சொற்கள் வடபுலத்துக் கொச்சை வழக்குகளாகத் தென்புலத்தில் வழக்கூன்றின.] இந்து2 indu, பெ. (n.) இந்துப்பு; rock-salt (செ.அக.);. Skt sindhuja. [இன் → இந்து. ஒ.நோ. முன் → முந்து. இந்து + இனிமை அல்லது சுவை கூட்டுவது. உணவுக்குச் சுவை சேர்த்தலின் உப்பு இனிமைப் பொருள் பெற்றது. இந்து (உப்பு); விளைந்த இடம் இந்து - சிந்து எனப்பட்டது.]

இந்துக்கடுக்காய்	இந்துக்கடுக்காய் indukkaḍukkāy, பெ. (n.) நாட்டுக் கடுக்காய்; Indian gall-nut. as opposed to காபுலிக் கடுக்காய்; foreign gall-nut exported from Kabul. 2. முதிர்ந்த கடுக்காய்; ripe gall nut as opposed to பிஞ்சிக் கடுக்காய்; tender or immature gall-nut (சா.அக.);. [இந்து + கடுக்காய். இந்து = இந்திய நாட்டு. இந்து = குளிர்ச்சி, இளமை.]
இந்துப்பு	இந்துப்பு induppu, பெ. (n.) மருந்துப்பு வகை (பதார்த்த. 1096.);; rock salt or sodium chloride used in medicine, so called because it was brought from Sindh. (சா.அக.);. Skf sindhu. [இந்து + உப்பு.]
இந்துரம்	இந்துரம் induram, பெ. (n.) 1. எலி; rat. 2. கப்பற் கடுக்காய்; large variety of gall-nut (சா.அக.);. இந்துரம் → Skt indira. [ஒருகா. இண்டுரம் (குடையும் எலி); → இந்துரம்.]
இந்துரு	இந்துரு induru, பெ. (n.) பெருச்சாளி; bandicoot. (சா.அக.);. Skt indúra. [ஒருகா. இண்டுரம் → இண்டுரு → இந்துரு. இண்டு = பெரியது. இந்துரு → skt indura.]
இந்துள்	இந்துள் induḷ, பெ. (n.) இந்துளி பார்க்க;see induli. [இந்து + உள். இந்து – நீர்.]
இந்துளம்	இந்துளம் induḷam, பெ. (n.) நெல்லி (வை.மூ.);; emblic myrobalan. (செ.அக.);. [இந்து → இந்துள் → இந்துளம்.]
இந்துளி	இந்துளி induḷi, பெ. (n.) பெருங்காயம்; asafetida. (செ.அக.);. [இந்துள் → இந்துளி. இந்து + நீர். இந்துளி + உள் ஈரம் கொண்டது.]
இந்தோ	இந்தோ indō, இடை. (int.) அண்மைச் சுட்டு; to behold. க. இதோ. [இந்தா → இந்தோ. (மு.தா..323);.]

இப்படி	இப்படி1 ippaḍi, , கு.வி.எ. (adv.) . 1. இவ்விதம் (ஆ.அக.);; in this manner, thus, so. 2. இவ்வாறு; likewise (செ.அக.);. ம. இப்படி; க. இன்து; தெ. இப்பாடு; பிரா. தகன், தான்;பட. இத்தெ. [இ + படி + இப்படி; படி + வகை. இ + அண்மைச் சுட்டு.] இப்படி2 ippaḍi, பெ. (n.) தண்டத்தீர்வை (R.T.);; penal assessment (செ.அக.);. தெ. இப்புதி. [ஒருகா. இழப்பு + படி = இழப்படி → இப்படி.]
இப்படிக்கு	இப்படிக்கு ippaḍikku, கு.வி.எ. (adv.) . இங்ஙனம் (ஆ.அக.);; thus: in these terms a term used in the subscription in a letter or document over the writer's signature, meaning, I remain thus 'இப்படிக்கு உங்கள் அன்புள்ள கண்ணன்' (உ.வ.); (செ.அக.);. [இ + படி = இப்படி + கு. படி = வகை, தன்மை.]
இப்படிக்கொத்த	இப்படிக்கொத்த ippaḍikkotta, கு.பெ.எ. (adj.) . இத்தன்மையான; such as this (செ.அக.);. [இப்படி + கு + ஒத்த.]
இப்பந்தி	இப்பந்தி ippandi, பெ. (n.) இருபந்தி பார்க்க;see irupandi. தெ. இப்பந்தி;க. இப்பந்தி. [இரு + பகுதி. பகுதி → தெ. பந்தி. பந்தி = வரிசை வகை. இரு + தெ. பந்தி → இப்பந்தி = இருவகைப்பட்டது, கலப்பானது.]
இப்பந்தி யாடு	இப்பந்தி யாடு ippandiyāṭu, பெ. (n.) இருபந்தியாடு பார்க்க;see irupandiyādu (சா.அக.);. [இரு + பந்தி + ஆடு. பகுதி → தெ. பந்தி.]
இப்பம்	இப்பம் ippam, கு.வி.எ. (adv.) இப்பொழுது (கொ.வ.);; now, at the present moment. (செ.அக.);. ம. இப்பம்; க., பட. ஈக; தெ. இப்புடு;து. இத்லெ. [இப்பொழுதும் → இப்பவும் → இப்பம் (கொ.வ.);.]

இப்பர்	இப்பர் ippar, பெ. (n.) 1. வணிக இனத்தார் (சீவக.1756);; one of the three subcastes among the vaiśyas. 2. கோவணிகர் (கோவைசியர்); (பிங்.);; sect among the waisyas whose chief vocation is to tend cows and live on dairy produce; dairymen vaiśya. 3. வேளாளர் (ஆ.அக.);; agriculturist. [இடைப்பர் → இப்பர்.]
இப்பவும்	இப்பவும் ippavum, கு.வி.எ. (adv.) 1. இப்பொழுதும் (கொ.வ..);; even now. 2. இப்பொழுது; term meaning just now, generally used as a prefatory word in epistolary writing. (செ.அக.);. ம. இப்போழும். [இப்பொழுதும் → இப்பவும்.]
இப்பாடு	இப்பாடு ippāṭu, கு.வி.எ. (adv.) இவ்விடம்; to this place, hither. "இப்பாடே வந்தியம்பு" (திருவாச.19,6);. [இ + பாடு, படு → பாடு, படுதல் + வைத்தல், தங்குதல். பாடு = வைத்தற்குரிய இடம்.]
இப்பால்	இப்பால் ippāl, கு.வி.எ. (adv.) 1. இவ்விடம் (ஆ.அக.);; on this side, herein. "இப்பா லலைத்தது காமன் சேனை" (சீவக.490);. 2. பின்பு; hereafter, after this event. "இப்பாற் பார்செலச் செல்லச் சிந்தி" (சீவக.469);. 3. இனிமேல் (ஆ.அக.);; hereafter. ம. இப்பால். [இ + பால். பால் = பகுப்பு. பிரிவு, பகுதி, பகுக்கப்பட்ட இடம்.]
இப்பி	இப்பி ippi, பெ. (n.) 1. சங்கு; conch – shell. 2. கிளிஞ்சில்; bivalvular shell-fish. "விரிகதிர் இப்பியை வெள்ளி யென்றுணர்தல்" (மணி.27-64);. 3. சிப்பி; oyster. 4. முத்துச் சிப்பி; pearl oyster-shell. (சா.அக.);. ம. இப்பி; க. சிப்பி; தெ. சிப்ப;து. சிப்பி. Pkt. Sippi. [இல் → இள் → இளுப்பி → இப்பி = துளையுள்ளது சங்கு.]
இப்பியை	இப்பியை ippiyai, பெ. (n.) 1. வெள்ளைக் குங்கிலியம் (நாநார்த்த.);; konkani resin. 2. பெண்யானை; பிடி; female elephant. (செ.அக.);. இப்பியை → Skt ibhya. [இப்பி = சங்கு. இப்பி → இப்பியை = சங்கு போன்று வெண்மையானது. இப்பி = ஒருபுடை ஒப்புமை கருதிய பெண்பார் சொல்லாட்சி.]

இப்பிவெள்ளி	இப்பிவெள்ளி ippiveḷḷi, பெ. (n.) கிளிஞ்சிலை வெள்ளியென் றெண்ணும் மயக்க வுணர்ச்சி (சித். சிகா.23,5);; mistaking a brilliant shell for silver. (செ.அக.);. [இப்பி = கிளிஞ்சில், சங்கு இப்பி + வெள்ளி கிளிஞ்சில்கள் சோழிகள் ஆகியவை பண்டமாற்றுக் காலத்தில் சில்லறை நாணயங்களாகக் கருதப்பட்டதும் ஒப்புநோக்கத்தக்கது.]
இப்புறம்	இப்புறம் ippuṟam, பெ. (n.) இவ்விடம்; this place this side."இப்புறப்பரப் பெங்கணும்" (இரகு. யாக. 44);. ம. இப்புறம். [இ + புறம். புறம் + புறத்தேயுள்ள இடம், பகுதி.]
இப்பேர்ப்பட்ட	இப்பேர்ப்பட்ட ippērppaṭṭa, கு.பெ.எ. (adj.) இத்தன்மையதான; such as, of this kind. (செ.அக.);. ம. இப்பேர்ப்பட்ட. [இ + பேர் + பட்ட + இப்பேர்ப்பட்ட பெயர் → பேர். இத்தகைய பெயர் தாங்கிய என்பது இதன் சொல் வழிப்பொருள் இத்தன்மையுடைய என்பது சொல்லாட்சிப்பொருள்.]
இப்பை	இப்பை ippai, பெ. (n.) இருப்பை (L);; South India mahua. (செ.அக.);. தெ. இப்ப;க. இப்பெ. [இலுப்பை → இருப்பை → இப்பை.]
இப்பொழுது	இப்பொழுது ippoḻudu, கு.வி.எ. (adv.) இந்நேரம் (ஆ.அக.);; now. "இப்பொழுது எம்மனோரால் இயம்பு தற்கெளிதோ?" (கம்பர்);. ம. இப்பொழுது; க. ஈஹொத்து, ஈபொத்து; தெ. இப்புடு. இபுடு; பர். இபொட; நா. இகட்; குர். ஈம்பிரி;பட ஈக. [இ + பொழுது.]
இப்பொழுதே	இப்பொழுதே ippoḻutē, கு.வி.எ. (adv.) இந்நேரத்திலேயே; at this very moment now itself. ம. இப்போழே. [இ + பொழுது + ஏ.]
இப்போ	இப்போ ippō, கு.வி.எ. (adv.) இப்பம் பார்க்க;see Ippam. (செ.அக.);. ம. இப்போ. [இ + பொழுது = இப்பொழுது → இப்போது → இப்போ (கொ.வ.);.]

இப்போது	இப்போது ippōtu, குவி.எ. (adv.) இப்பொழுது (திவ். இயற். பெரியதிருவ.87);; now, at this time. (செ.அக.);. ம. இப்போது. [இப்பொழுது → இப்போது.]
இப்போதே	இப்போதே ippōtē, குவி.எ. (adv.) இப்பொழுதே; this very moment (செ.அக.);. 'அப்போதைக்கு இப்போதே சொல்லிவைத்தேன்.' ம. இப்போழே. [இ + பொழுது + ஏ = இப்பொழுதே → இப்போதே.]
இம்பர்	இம்பர் imbar, பெ. (n.) 1. இவ்வுலகம்; this material world. "உம்பரு மிம்பரு முய்ய" (திருவாச.9.17);. – கு.வி.எ. (adv.); . 2. இவ்விடத்து; here, in this place."இம்பரிவ்வுலக மொப்பாய்க்கு" (சீவக.1737);. 3. பின்; next, after. "நெட்டெழுத்திம்பர்" (தொல்.எழுத்.41);. (செ.அக.);. [இம் → இம்பு → இம்பர். (முதா.323); இ → இம்பர்.]
இம்பரர்	இம்பரர் imbarar, பெ. (n.) இவ்வுலகத்தவர்; beings of this world. "இம்பர ரேக்குறு மினிய புத்தமுது" (திருவாட்போக்கிப். இந்திரன் சாப.6.); (செ.அக.);. [இ → இம்பர் → இம்பரர்.]
இம்பல்	இம்பல் imbal, பெ. (n.) பலகைச் சுருக்கத்தால் தோன்றும் இடைவெளி (இ.வ.);; silt caused by the shrinking of wood, as in a door. [இம்பு → இம்பல்.]
இம்பி	இம்பி imbi, பெ. (n.) கருந்தினை (மூ.அ.); பார்க்க; black Italian millet (செ.அக.);. [இரும்பி → இம்பி.]
இம்பிகம்	இம்பிகம் imbigam, பெ. (n.) மிளகு; black pepper. (சா.அக.);. [மிரியல் → இரியல் → இம்பு → இம்பிகம்.]

இம்பிடி	இம்பிடி imbiḍi, பெ.எ. (adj.) சிறிய குறைந்த, கொஞ்சம்; small, little (சேரநா.);. [இம் + பிடி.]
இம்பில்	இம்பில் imbil, பெ. (n.) பண்டைக்காலத்து விளையாட்டு வகை (பாடுது.109);; ancient game with music. (செ.அக.);. [இம் → இம்பு → இம்பில்.]
இம்புசி	இம்புசி imbusi, பெ. (n.) கடலழிஞ்சில்; a kind of alangium tree. [இம் → இம்பு → இம்புலி.]
இம்புராவேர்	இம்புராவேர் imburāvēr, பெ. (n.) சாயவேர் (இ.வ.);; root used for dying scarlet (செ.அக.);. [இம்பு → இம்புரி → இம்புரா + வேர்.]
இம்பூறல்	இம்பூறல் imbūṟal, பெ. (n.) சாயவேர் (வின்); பார்க்க; root, used for dying scarlet (செ.அக.);. [இம்புரி → இம்பூரல் → இம்பூறல்.] [P]
இம்பூறற் சக்களத்தி	இம்பூறற் சக்களத்தி imbūṟaṟcakkaḷatti, பெ. (n.) சாயவேர் போன்ற ஒருவகைப் பூண்டு (M.M);; foot which resembles imbural. (செ.அக.);. [இம்பூரி → இம்பூரல் → இம்பூறல் + சக்களத்தி.]
இம்மட்டும்	இம்மட்டும் immaṭṭum, கு.வி.எ. (adv.) இது வரையும்; thus far, until now. (செ.அக.);. ம. இம்மட்டு (இவ்வாறு);. [இ → மட்டும்.]
இம்மடி	இம்மடி immaḍi, பெ. (n.) யானை; elephant (சா.அக.);. [இரு + மடி = இம்மடி.]

இம்மி	இம்மி1 immi, பெ. (n.) மத்தங்காய்ப் புல்லரிசி; grain of red little millet "இம்மியன நுண்பொருள்களீட்டி" (சீவக.495);. 2. அணு (வின்.);; atom minute particle. 3. ஒரு சிற்றெண் (சீவக.495, உரை);; smallest fraction = the 1,075. 200-th part of a unit. 4. ஒரு சிறு நிறை (சீவக.3027);; small weight. ம. இம்மி. [இல் → இம் → இம்மி (த.வ.145);.] இம்மி2 immi, பெ. (n.) 1. பொய்மை (அக.நி.);. 2. புலன்; sense. (செ.அக.);. [இ → இம் → இம்மி.]
இம்மிக்கணக்கு	இம்மிக்கணக்கு immikkaṇakku, பெ. (n.) கீழ்யிலக்கக் கணக்கு; general term to indicate to computation of very small fractions. (செ.அக.);. [இம்மி + கணக்கு.]
இம்மிணி	இம்மிணி immiṇi, பெ. (n.) 1. மிகச்சிறிய; மிக குறைவு; a little, very little quantity. (சேரநா.);. 2. மிகுதி; much. [இம் → இம்மி → இம்மிணி.]
இம்மென்கீரனார்	இம்மென்கீரனார் immeṉāraṉār, பெ. (n.) கடைக்கப் புலவர்; a Sangam poet.
இம்மெனல்	இம்மெனல் immeṉal, பெ. (n.) 1. விரைவுக்குறிப்பு; onom. expr. of hurry, celerity, haste. "ஏறுடை முதல்வன மைந்த னிம்மென வங்கட் சென்றான்" (கந்தபு.சூரபதி மன்வதை.245);. 2. ஓர் ஒலிக்குறிப்பு; onom. expr. humming, rustling, pattering "இம்மெனப் பெய் வெழிலி முழங்குந் திசையெல்லாம்" (நாலடி.392); (செ.அக.);. [இம் + எனல்.]
இம்மை	இம்மை immai, பெ. (n.) இப்பிறப்பு; present birth present state, this life dist fr. மறுமை, "இம்மைக்கு மேழேழ் பிறவிக்கும் பற்றாவான்" (திவ்.நாச்.6.8); "இம்மைச் செய்தது மறுமைக் காமெனும்" (புறநா. 134-1); (செ.அக.);. [இம் → இம்மை. (க.வி.17);.]

இமம்	இமம்1 imam, பெ. (n.) பணி; frost, snow."இமஞ்சூழ மலையும்" (திவ்.இயற். 3.98); இமயம் பார்க்க;see Imayam (செ.அக);. இமம் → Skt hima. [இமயம் → இமம்.] இமம்2 imam, பெ. (n.) 1. சந்தனம் (நாநார்த்த.);; sandal wood. 2. குளுமை (சீதளம்);; coldness, chillness. Skt hima. [இமம்1 → இமம், பனியைக் குறித்த சொல் குளிர்ச்சியையும் குளிர்ந்த சந்தனத்தையும் குறித்தது.]
இமயம்	இமயம் imayam, பெ. (n.) 1. ஒரு குலமலை (பதிற்றுப்.43,7);; Himalayan range, one of the asta-kulaparvadam. 2. பாற்கடலில் அமுதம் கடைவதற்கு பயன்பட்ட மந்தரமலை (சீவக.963);; Mt.Mandam which was used as the churning staff for churning the sea of milk. 3. மேரு (கலித்.38);; Mt. Meru. 4. பொன்; gold."இமயம்புனை மன்றில்" (குமர.பிர.சிதம்பர.செய்.23);. (செ.அக.);. [உம் → இம் → இமை → இமையம் → இமயம். உம் + உயர்வு கருத்து வினையடி. உயர்ந்த மலையைக் குறித்த இச்சொல் பனிபடர்ந்த மீமிசை ஓங்கலின் முகட்டையும் குறித்தலால் குளிர்ச்சிமிக்க பனிப்பொருளையும் அப்பனியின் மீது கதிரவனின் பொன்னொளி பட்டுப் பொன் என்னும் பொருளையும் குறித்தது. வடமொழியில் "ஹிம" என்னுஞ்சொல் பனியைக் குறிப்பினும் அது தமிழ்ச்சொல்லின்திரிபேயாகும். சப்பானிய மொழியில் 'இம' மலையைக் குறிக்கிறது. மேலையாரிய மொழியில் "ஹிம" என்னுஞ்சொல் பனிப்பொருளிலும் மலைப்பொருளிலும் ஆளப்படவில்லை என்பது அறியத்தக்கது "வடாஅது பனிபடுநெடுவரை" எனப் பண்டைத்தமிழில் ஆளப்பட்டிருத்தல் காண்க.]
இமயவரம்பன்	இமயவரம்பன் imayavarambaṉ, பெ. (n.) பனி (இமய); மலையை வரம்பாகக் கொண்டு ஆண்ட சேரமன்னன் (பதிற்றுப்.20.பதிகம்);; name of a distinguished Chéra king implying that his conquests and jurisdiction extended upto the Himalayas. (செ.அக.);. [இமயம் + வரம்பன்.]
இமயவல்லி	இமயவல்லி imayavalli, பெ. (n.) இமவான் மகளான மலைமகள் (பார்வதி); (திவா);; Parvati, daughter of Himavat (செ.அக.);. [இமயம் + வல்லி.]
இமயவில்லி	இமயவில்லி imayavilli, பெ. (n.) மேருமலையை வில்லாகக் கொண்ட சிவன் (சீகாழித்.சேட.27);; Siva who took up Mt. Méru as His bow in a war with asuras (செ.அக.);. [இமயம் + வில்லி.]
இமிசை	இமிசை imisai, பெ. (n.) தீங்கு; violence, annoyance torment injury, harm. "பொய்யிலாரி மிசை செய்யார்" (நல்.பாரத.ஆசார.30); (செ.அக.);. [இன்னாத்தல் - இன்னல்விளைத்தல். இன்னா - இன்மி – இன்மித்தல் - இமிசித்தல் (கொ.வ.); → Skt himsa.]

இமிர்	இமிர்1 imirtal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒலித்தல்; to sound.hum."கரும்பிமிர்ந் திம்மென" (கலித்.119.8);. 2. ஊதுதல்; to blow. "கைவைத் திமிர்பு குழல்" (பரிபா. 19,41);. ம. இமிருக. [இம் → இமிர். இம் = ஒலிக்குறிப்பு.] இமிர்2 imirtal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உலர்தல்; to dry up. 2. ஆறுதல், வற்றுதல்; to evaporate as in boiling to disappear, as a boil. 3. களை குன்றுதல் (கருநா.);; to waste away. 4. அவிதல், கெடுதல்; to get spoiled 'அவனுக்குக் கண் இமிர்ந்து விட்டதா?' (கொங்.வ.);. க. இமரு. இமிரு. இமுரு. தெ. இவுரு இமுரு. [உம் → உமிர் → இமிர். உம் + வெப்பம்; வெப்பத்தால் உலர்தல் குறைதல்.]
இமில்	இமில் imil, பெ. (n.) எருத்துத் திமில்; hump or the withers of an Indian bull, hump of the Zebu. "எழிலேற் றிமிலின் னேற்ப முடித்தான்" (சீவக.2437); (செ.அக.);. ம. இ.மி. [உம் → இம் → இமில். உம் = கூடுதல், திரளுதல், பெருத்தல், உயர்தல்.]
இமிலெருது	இமிலெருது imilerudu, பெ. (n.) 1. திமிலுடைய எருது (hump + bull);; humped Indian ox. 2. பெருமாள் மாடு; temple bull. (சா.அக.);. [இமில் + எருது.] [P]

இமிழ்	இமிழ்1 imiḻtal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒலித்தல்; to sound. "புள்ளின. மிமிழும் புகழ் சால் விளைவயல்" (புறநா.15.4.);. 2. யாழொலித்தல் (பிங்.);; to buzz lo make a low continued sound, as the strings of a yāl. 3. தழைத்தல்; to sprout, shoot forth "மருதிமிழ்ந் தோங்கிய நளியிரும் பரப்பின்" (பதிற்றுப்.23);. 4. மிகுதல்; to abound. "உண்மகி ழுவகை யூக்க மிமிழ" (பெருங்.நரவாண 7.3);. [இம் – இமிழ். இம் = ஒலிக்குறிப்பு. இமிழ் + இன்னோசை, மகிழ்ச்சி, தழைத்தல்.] இமிழ்2 imiḻtal, செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கட்டுப்படுத்தல்; to bind, as by an order to restrain. "ஆணையினா லிமிழ்ந்திடப்பட்டு" (விநாயகபு. 17:14);. 2. சிமிட்டுதல்; to wink. [அம் → இம் → இமிழ். அம்முதல் = அணைத்தல், கட்டுதல்.] இமிழ்
இமிழி	இமிழி imiḻi, பெ. (n.) இசை (அக.நி.);; melody. (செ.அக.);. [இமிழ்தல் + ஒலித்தல், இசைத்தல், இமிழ் → இமிழி.]

இமை	இமை1 imaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) தூங்குதல்; to sleep. "பூணாக நோக்கி யிமையான்" (கலித்.60); (செ.அக.); [அமைத்தல் + பொருத்துதல், கூடுதல். அமை → இமை இமைத்தல் கண்மூடுதல், தூங்குதல்.] இமை2 imaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) இமை கொட்டுதல்; lo wink. "அழித்திமைப்பின்" 775); - 4 செ.கு.வி. (v.i.); 1. ஒளிவிடுதல் (திவா.);; to glitter, twinkle, shine. 2. சுருங்குதல்; to diminish shrink. "இமையா வருங்கடன்" (கல்லா.7);. ம. இமய்க்குக: க. சிமிடு. சிவடு. சிவிடு;தெ. சிமிடு. [அமை → இமை. இமைத்தல்.] இமை3 imai, பெ. (n.) 1. கண்ணிமை; eye lid.
இமைக்கட்டி	இமைக்கட்டி imaikkaṭṭi, பெ. (n.) இமையி லுண்டாகுமோர் கட்டி; adenoma of the eye-lid (சா.அக.);. [இமை + கட்டி.]
இமைக்கண்	இமைக்கண் imaikkaṇ, பெ. (n.) சிமிட்டுக்கண்; constantly winking eye, continuous blinking - Blepharism (சா.அக);. [இமை + கண்.]
இமைக்குரு	இமைக்குரு imaikkuru, பெ. (n.) இமையிலுண்டாகும் சிறு கட்டி; sty. (சா.அக.);. [இமை + குரு.]
இமைக்குலைவு	இமைக்குலைவு imaikkulaivu, பெ. (n.) கண்ணிமையிலேற்படும் நிலையழிவு; sagging of the skin of the eye-lid, due to atrophy of the tissues - Blepharochalasis. (சா.அக.);. [இமை + குலைவு.]

இமைக்கேடு	இமைக்கேடு imaikāṭu, பெ. (n.) வளியினால் இமைகளுக்கேற்படும் உணர்ச்சியழிவு; paralysis of the muscles of both eye-lids. (சா.அக.);. [இமை + கேடு.]
இமைகொட்டு-தல்	இமைகொட்டு-தல் imaigoṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கண்ணிதழ் சேர்தல்; to wink twinkle. (செ.அக.);. ம. இமவெட்டுக;க. எமெயிக்கு. [இமை + கொட்டுதல். கொட்டுதல் = அடித்தல், ஒன்றோடொன்று இணைந்து பொருந்துதல்.]
இமைச்சந்தி	இமைச்சந்தி imaiccandi, பெ. (n.) கண்ணிமையினுட்பக்கமுள்ள யிடைவெளி; இது வெள்விழிக்கும் இமைக்கும் நடுவேயுள்ளது; intervening crevice between the eyelids and the white of the eye. (சா.அக.);. [இமை + சந்தி.]
இமைதிறத்தல்	இமைதிறத்தல் imaidiṟaddal, பெ. (n.) மயிர் உதிர்ந்து இமை வெளித்தோன்றல்; eye lids losing hairs and opening out (சா.அக.);. [இமை + திறத்தல்.]
இமை திறந்த கண்	இமை திறந்த கண் imaidiṟandagaṇ, பெ. (n.) 1. விழித்த கண்; wide-open eyes. 2. இமை மயிர் உதிர்ந்த கண்; eye lids deprived of lashes. 3. முண்டக்கண்; அளவிற்கு மேல் விலகிக் காணுங் கண்; blepharodiastasis. (சா.அக.);. [இமை + திறந்த + கண்.]
இமைநீர்	இமைநீர் imainīr, பெ. (n.) கண்ணீர்; tear, drops of water secreted from the eyes (சா.அக.);. [இமை + நீர்.]
இமைநீர்ப்பாய்ச்சல்	இமைநீர்ப்பாய்ச்சல் imainīrppāyccal, பெ. (n.) தலையிலுள்ள நீர் இமை நரம்பின் வழியாகக் கண்ணிமையில் இறங்கி வீக்கமுண்டாக்கும் கண்ணோய்; disease of the eye-lids marked by swelling supposed to be due to the draining of fluid from the head. (சா.அக.);. [இமை + நீர் + பாய்ச்சல்.]
இமைப்பளவு	இமைப்பளவு imaippaḷavu, பெ. (n.) இமைக்கின்ற நேரம்; சிறிது நேரம்; கண்ணிமைப்போது; time taken in winking; a moment."இமைப்பளவுந் துன்ப மொன்றில்லாத" (சூளா.துற.221);. ம. இமப்பளவு. [இமைப்பு + அளவு. அளவு = நேரம்.]

இமைப்பு	இமைப்பு imaippu, பெ. (n.) 1. இமைப்பளவு பார்க்க;see imaippalavu. "இழைபக விமைப்பின் எய்திட்டு" (சீவக.1680); 2. விளக்கம்; brilliance. "மின்னுறழிமைப் பிற் சென்னிப் பொறப" (திருமுரு.85);, (செ.அக.);. [இமை → இமைப்பு.]
இமைப்பொழுது	இமைப்பொழுது imaippoḻudu, பெ. (n.) கண்ணிமைக்கும் நேரம்; brief moment of time, as the twinkling of the eye. "இமைப்பொழுதும் என்னெஞ்சில் நீங்கா தான் தாள் வாழ்க" (திருவாச.1.2); (செ.அக.);. [இமை + பொழுது.]
இமைபிற-த்தல்	இமைபிற-த்தல் imaibiṟattal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) இமைத்தல்; to wink, as the eyes. "உம்பரிமை பிறப்ப" (பரிபா.17.31);. [இமை + பிற. பிறத்தல் = தோன்றுதல், செய்தல். இமைபிறத்த லாவது இமைக்குந் தொழில் வெளிப்படுதல்.]
இமை பொருந்து-தல்	இமை பொருந்து-தல் imaiborundudal, 15 செ.கு.வி. (v.i.) உறங்குதல் (திவ்.நாச்.5,4);; sleep, close ones eyelids. (செ.அக.);. [இமை + பொருந்துதல். பொருந்துதல் = சேர்தல், மூடுதல்.]
இமையவர்	இமையவர் imaiyavar, பெ. (n.) தேவர் (திவ். பெரியாழ்.474);; celestials who have characteristic eye lids which do not bat (செ.அக.);. ம. இமயவர். இமயோர். [இமையாதவர் → இமையார் → இமையவர் (கொ.வ.);.]
இமையாடு-தல்	இமையாடு-தல் imaiyāṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கண்கொட்டுதல்; wink as the eyes. (செ.அக.);. [இமை + ஆடுதல். ஆடுதலாவது செயற்பாடுறுதல்.]
இமையார்	இமையார் imaiyār, பெ. (n.) தேவர்; gods. who never wink their eyes "இமையாரின் வாழினும் பாடிலரே" (குறள்.906); (செ.அக.);. ம. இமயவர். இமயோர். [இமையாதவர் → இமையார்.]
இமையொட்டி	இமையொட்டி imaiyoṭṭi, பெ. (n.) இயற்கையாகவே இமைகள் ஒன்றோடொன்று ஒட்டிக் கொண்டு வளருதல்; growing together or adhesion of the eye-lids - Blepharosynechia (சா.அக.);. [இமை + ஒட்டி.]
இமையொட்டிக் கொள்ளல்	இமையொட்டிக் கொள்ளல் imaiyoṭṭikkoḷḷal, பெ. (n.) கண்ணின் பீளை அதிகரிப்பதால் இமை மூடிக் கொள்ளுதல்; eye-lids adhering together from excessive purulence. (சா.அக.);. [இமை + ஒட்டி + கொள்ளல்.]

இமையோர்	இமையோர் imaiyōr, பெ. (n.) இமையவர் (தொல். பொருள். 248); பார்க்க;see imaiyavar. (செ.அக.);. [இமை → இமையோர்.]
இமையோரம்	இமையோரம் imaiyōram, பெ. (n.) மயிர் முளைத்திருக்கும் கண்ணிமையின் நுனி; edge or the margin of the eye-lids - Tarsus (சா.அக.);. [இமை + ஒரம்.]
இய-த்தல்	இய-த்தல் iyattal, 3 செ.குன்றாவி. (v.t.) கடத்தல்; to pass beyond, excel, transcend. "உணர்ந்துரு வியந்தவிந் நிலைமை" (திவ்.திருவாய். 1.3.6); (செ.அக.);. உ-உய்-இய்-இய. இயத்தல் = செல்லுதல், கடத்தல் இய என்னும் வினைச்சொல் யா → யாத்திரை. இந்தி, ஜா → ஜாத்திரை, என இந்தியிலும், பிற மொழிகளிலும், ஏ → ஏகு, எனப் பிற்காலத் தமிழிலும் மருவியது.]
இயக்க சத்துவம்	இயக்க சத்துவம் iyakkasattuvam, பெ. (n.) பத்து மெய்ப்பாடுகளுள் (சத்துவங்களுள்); இயக்கசாதிப் பெண்ணின் சத்துவம் (கொக்கோ.4); (செ.அக.);. natural disposition of a woman classed under the yaksa type. [இயக்கர் + சத்துவம்.]
இயக்க நரம்பு	இயக்க நரம்பு iyakkanarambu, பெ. (n.) அசைவுறும் நரம்பு; nerve whose function is motion, vasomolor nerves (சா.அக.);. [இயக்கம் + நரம்பு.]
இயக்கம்	இயக்கம்1 iyakkam, பெ. (n.) 1. நடமாட்டம். "நாணகத் தில்லார் இயக்கம்" (குறள். 1020);; motion moving, about as showing signs of life, activity. 2. அசைவுக் குறிப்பு; expression as of the eyes"கண்ணிணையியக்கம்" (மணி.25-8);. 3. வழி; way-path. "ஏறிநீ ரடைகரை யியக்கந் தன்னில் (சிலப்.10.90);. 4. இசைப்பாட்டு வகை, குழலிசைத்தல்; musical composition of four different kinds, viz., முதனடை, வாரம், கூடை, திரள். 5. இசை, நடப்பு; pitch of three kinds. viz, powerful, weak and mean மெலிவு, சமன், வலிவு என்னும் மூவகையியக்கம், "மூவகையியக்கமு முறையு ளிக் கழிப்பி" (சிலப்.842);. 6. நன்மை, மேன்மை, பெருமை (திவா.);; greatness, goodness, excellence 7. ஒளி; shine, splendour. 8. வாழ்வு; livelihood. 9. மரபு, பழக்கம்; custom, manner.

இயக்கமாதர்	இயக்கமாதர் iyakkamātar, பெ. (n.) தேவ கன்னியர்; celestial damsels. (ஆ.அக.);. [இயக்கர் + மாதர்.]
இயக்கர்	இயக்கர் iyakkar, பெ. (n.) பதினெண்கணத்துளொரு கணத்தார் (கம்பரா.தாடகை.26); yaksas a class of celestials, one of padinen - kanam (செ.அக.);. ம. இயக்கன்.
இயக்கர் கோமான்	இயக்கர் கோமான் iyakkarāmāṉ, பெ. (n.) குபேரன் (சூடா.);; kubéra, king of the yaksas (செ.அக.);. Skt. Yaksa, [இயக்கர் + கோமான். கோமகள் → கோமான் + அரசன்.]
இயக்கர் வேந்தன்	இயக்கர் வேந்தன் iyakkarvēndaṉ, பெ. (n.) இயக்கர் கோமான் (பிங்.);;see iyakkar-koman. (செ.அக.);. [இயக்கர் + வேந்தன்.]
இயக்கல்	இயக்கல் iyakkal, பெ. (n.) மின்னல்; lightning (ஆ.அக.);. [இயங்கு → இயக்கு → இயக்கல்.]
இயக்கன்	இயக்கன்1 iyakkaṉ, பெ. (n.) 1. இயக்ககணத்தான் (கம்பரா.தாடகை.26);; yaksa. 2. குபேரன் (திவா.);; Kuběra, king of the yaksas (செ.அக.);. [இயம் → இயக்கன்.] இயக்கன்2 iyakkaṉ, பெ. (n.) தலைமையாக நின்று நடத்துபவன் (கலித்.95.உரை);; leader. [இய → இயக்கு → இயக்கன். இயக்குதல், முன்னின்று நடத்துதல்.]
இயக்கி	இயக்கி iyakki, பெ. (n.) 1. இயக்கப்பெண் (சீவக.1219);; female yaksa. 2. அறத்தெய்வம் (பிங்.);; goddess of virtue. (செ.அக.);. இயக்கி → Skt yaksi. [இயக்கு → இயக்கி, இயக்கி → Skt. yaksi.]

இயக்கி காசு	இயக்கி காசு iyakkikācu, பெ. (n.) இயக்கியின் உருவம் பொறித்த ஒரு பழைய நாணயம் (சேரநா.);; old coin bearing the figure of a yaksi. [இயக்கி + காசு.]
இயக்கினி	இயக்கினி iyakkiṉi, பெ. (n.) கண்டங்கத்திரி (மலை.); பார்க்க; prickly plant. [இயக்கு → இயக்கி → இயக்கினி. இனி - பெண்பாலீறு. ஒ.நோ. நல்லி → நல்லினி.]
இயக்குநர்	இயக்குநர் iyakkunar, பெ. (n.) இயக்குபவர், தலைவர்; director, leader. [இயக்கு → இயக்குநர்.]
இயங்கல்	இயங்கல் iyaṅgal, பெ. (n.) 1. நடத்தல்; walking. 2. உயிர்த்தல்; breathing, respiring (சா.அக.);. [இயங்கு → இயங்கல்.]
இயங்கியற்பொருள்	இயங்கியற்பொருள் iyaṅgiyaṟporuḷ, பெ. (n.) நகரும், இடம் பெயரும் பொருள் (நன்.259.விருத்);; living, animate and mobile beings (செ.அக.);. [இயங்கு + இயற்பொருள். இயங்குகின்ற அல்லது அசைகின்ற உயிர்த்திரள்கள்.]
இயங்கியோர்	இயங்கியோர் iyaṅgiyōr, வி.அ.பெ. (vpl.n.) சென்றோர்; onward mover. "பெருவரை அத்தம் இயங்கியோ ரே" (அகநா.359);. [இயங்கு + ஆர் = இயங்கியார் → இயங்கியோர். ஆர் → ஓர் (திரிபு.);.]
இயங்கு	இயங்கு1 iyaṅgudal, 15 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அசைதல்; to move. Stir. 2. போதல் (திவா.);; to go, travel, proceed. 3. உலாவுதல் (பிங்..);; to walk about. Promenade. (செ.அக.);. ம. இயங்ஙுக. [இய → இயங்கு.] இயங்கு2 iyaṅgudal, 15 செ.கு.வி. (v.i.) ஒளி செய்தல் (நாநார்த்த.);; to shine, glitter. (செ.அக.);. [ஒருகா. வயங்கு → வியங்கு → இயங்கு.] இயங்கு3 iyaṅgu, பெ. (n.) செல்லுகை; movement act of going "இயங்கிடையறுத்த கங்குல்" (சீவக.1360); (செ.அக.);. [இய → இயங்கு.]

இயங்குதி	இயங்குதி iyaṅgudi, செ.கு.வி.மு. (v.i.fin) செல்கின்றாய் (அகாந.12.3); you go, move (2nd person, sing finite verb). [இயங்கு + தி.]
இயங்குதிசை	இயங்குதிசை iyaṅgudisai, பெ. (n.) மூச்சுக்காற்று இயங்கும் மூக்குத்துளை (வின்.);; nostril through which the breathing passes. (செ.அக.);. [இயங்கு + திசை.]
இயங்குதிணை	இயங்குதிணை iyaṅgudiṇai, பெ. (n.) அசையும் பொருள் (நன்.299.விருத்.);; class of things that move. opp. to நிலைத் திணை. (செ.அக.);. [இய → இயங்கு + திணை.]
இயங்குபடையரவம்	இயங்குபடையரவம் iyaṅgubaḍaiyaravam, பெ. (n.) பகையரணை முற்றுதற்கெழுந்த படையின் செல வால் உண்டாம் ஆரவாரத்தைக் கூறும் புறத்துறை (தொல்.பொருள்.63);; literary theme describing the uproar caused by the march of a besieging army. (செ.அக.);. [இயங்கு + படை + அரவம்.]
இயங்கெயில்	இயங்கெயில் iyaṅgeyil, பெ. (n.) முப்புரம்; legendary three forts. "இயங்கெயி லெய்யப் பிறந்த எரிபோல" (கலித்.150-2);. [இயங்கு + எயில்.]
இயங்கொலி	இயங்கொலி iyaṅgoli, பெ. (n.) பரவுகின்ற ஒலி; vibrating sound. "இயங்கொலி நெடுந்திண்தேர் கடவுமதி விரைந்தே" (கலித்.135-20);. [இயங்கு + ஒலி.]
இயத்து	இயத்து iyattu, பெ. (n.) இயற்று2 (யாழ்ப்.); பார்க்க; implement, utensil (செ.அக.);. [இயற்று → இயத்து (கொ.வ.);.]
இயந்தா	இயந்தா iyandā, பெ. (n.) 1. யானைப்பாகன்; mahout. 2. தேரோட்டி; to driver of chariots, etc. (செ.அக.);. [இய = செல், நட, நடத்து. இய → இயந்தன் → இயந்தா.]
இயந்திரம்	இயந்திரம்1 iyandiram, பெ. (n.) 1. இயங்குபொறி; machine. "இயந்திரப் படிவ மொப்பான்" (கம்பரா. உருக்கா.78);. 2. தேர் (திவா.);; car, chariot (செ.அக);. [இய → இயங்கு → இயந்திரம்.] இயந்திரம்2 iyandiram, பெ. (n.) 1. பாண்டவகை (நாநார்த்த.);; a kind of vessel or receptacle. 2. கண்ணி; net (செ.அக.);. [ஒருகா. உயந்திரம் → இயந்திரம். உய்த்தல் = உட்செலுத்துதல்.]

இயந்திரமயில்	இயந்திரமயில் iyandiramayil, பெ. (n.) மயிற்பொறி (வின்.);; legendary flying machine fashioned after the pattern of a peacock (செ.அக.);. [இயந்திரம் + மயில்.] மயிற்பொறி பார்க்க;see mayirpori.
இயந்திரி-த்தல்	இயந்திரி-த்தல் iyandirittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) . 1. இயங்குபொறி அமைத்தல் (சீவக.103.உரை.);; to design or construct, as mechanism. 2. இயந்திரத்திலாட்டுதல்; to press, as seeds in an oil mill "இக்கெனவே செக்கிடையிட் டியந்திரிப்பர்" (சிவதரு. சுவர்க்க நரகவி.161);. 3. மந்திரம் ஓதி இயந்திரத் தகட்டில் எழுதுதல்; to write on a thin copper sheet chanting mantras. 'மந்திரக்காரர் செப்புத்தகட்டில் யந்திரித்துக் கொடுத்தார்.' (உ.வ.);. (செ.அக);. [இயம் + ஒலியெழுப்பும் அல்லது இயக்கப்படும் கருவி. இயம் + திரித்தல், திரித்தல் + ஆட்டுதல், அசைத்தல், செய்தல்.]
இயந்தை	இயந்தை iyandai, பெ. (n.) செவ்வழி யாழ்த்திறவகை (பிங்..);; ancient secondary melody-type of the cevvaḷi class. (செ.அக.);. [இயம் → இயந்தை.]
இயபரம்	இயபரம் iyabaram, பெ. (n.) இம்மை மறுமை; this world and the next, here and hereafter. "இயபரமாவன லின்னம் பரான்ற விணையடியே" (தேவா.252,9);. [இகம் + பரம் = இகபரம் → இயபரம். இவ் → இவம் → இகம் (இவ்வுலகம்);. பரு → பரம் (பேரண்டம், எல்லா உலகங்களையும் உள்ளடக்கிய அகல்விசும்பு.]
இயம்பல்	இயம்பல் iyambal, பெ. (n.) 1. சொல் (அக.நி.);; word. 2. அம்பல், பழமொழி; gossip about love affairs. proverb, old saying. (செ.அக.);. [இய → இயம்பு → இயம்பல், இசைக்கருவியினின்றெழும் இழும் எனும் மெல்லோசை போல் இனிமையாகக் குரலெழுப்பிப் பேசுதல்.]

இயம்பு	இயம்பு1 iyambudal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒலித்தல்; to sound. "ஒசை. கடிமனையியம்ப" (புறநா.36);. 2. இசைக்கருவி ஒலித்தல்; to sound, as a musical instrument. "வென்றிகெழு தொண்டகம் வியன்றுடியி யம்ப" (கந்தபு.வள்.92);- 4 செ.குன்றாவி. (v.t.); . 1. சொல்லுதல் (பிங்.);; to say, speak, utter. 2. துதித்தல்; to praise. "ஞானக்கொடிதனை… இயம்புவோமே" (குற்றா.குற.7);; ம. இயம்புக. [இய → இயம்பு.] இயம்பு2 iyambudal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) கூப்பிடுதல்; to call, as to help. "மடப்பிடி … நெடுவரை யியம்பும்" (மலைபடு.309.உரை);, (செ.அக.);.
இயம்புணர்தூம்பு	இயம்புணர்தூம்பு iyambuṇartūmbu, பெ. (n.) நெடு வங்கிய மென்னும் இசைக்கருவி (ஐங்குறு.377);; ancient wind instrument. (செ.அக.);. [இயம்பு + உணர் + தூம்பு. சொல்லக்கருதும் அல்லது வெளியிடக் கருதும் உணர்வினை இசையான் வெளிப்படுத்தும் தூம்பாகிய நெடுவங்கியம் என்னும் நீண்ட புல்லாங்குழல்.]
இயமகம்	இயமகம் iyamagam, பெ. (n.) மடக்கணி (தேவா.582);; style of versification where a word or phrase is repeated but connotes different senses. அடிதோறும் ஒன்றும் பலவுமாகிய சீர்கள் மடங்கிவருவது. பொன்னடி மாதவர் சேர்புற வத்தவன் பொன்னடி மாதவர் சேர்புற வத்தவன் பொன்னடி மாதவர் சேர்புற வத்தவன் பொன்னடி மாதவர் சேர்புற வத்தவன். [இயம் + அகம். இசையொழுங்கினை உட்கொண்டது இயமகம் → யமகம் எனத் திரிந்தது. இயமகம் → Skt. yamaka.
இயமகாமாலை	இயமகாமாலை iyamakāmālai, பெ. (n.) காமாலை வகை (தஞ்.சரசு.iii,122);; a kind of jaundice. [இயமம் + காமாலை.]
இயமநியமம்	இயமநியமம் iyamaniyamam, பெ. (n.) இயல்மம் பார்க்க;see iyalmam. (அபி.சிந்);. [இய → இயல் → இயல்மம் → இயமம். இய = நட. இயமம் = நடத்தை. இயமநியமம் என்பது எதுகைபற்றி வந்த அடுக்குத் தொடர்.]

இயமம்	இயமம் iyamam, பெ. (n.) ஒகத்திற்குரிய எண் வகை உறுப்புகளுள் ஒன்று (தொல்.பொருள்.75.உரை);; abstention from lying, killing, theft, sust, covetousness etc., one of the elements of astáñga yógam (செ.அக.);. [இயல்மம் → இயமம். இயல்மம் = ஒழுங்கு.]
இயமரம்	இயமரம் iyamaram, பெ. (n.) பறைவகை (பதிற்றுப்.50, உரை);; a kind of ancient drum. (செ.அக.);. [இயம் → இயமரம்.]
இயமன்	இயமன் iyamaṉ, பெ. (n.) எமன்; yama, god of death. (செ.அக.);. இயமன் → Skt. yama. [இய - இயமன் = செலுத்துவோன்.]
இயமனூர்தி	இயமனூர்தி iyamaṉūrti, பெ. (n.) எருமைக்கடா (பிங்.);; he-buffalo, yama's vehicle. [இயமன் + ஊர்தி.]
இயமான்	இயமான் iyamāṉ, பெ. (n.) இயவான் 1. பார்க்க;see iyavan-1, "நான்மறை யோனுமகத்திய மான்பட" (திருவாச.14.14);. (செ.அக.);. இயமான் → Skt. yajamäna. [இய → இயமான்.]
இயமானன்	இயமானன் iyamāṉaṉ, பெ. (n.) இயவான் பார்க்க;see iyavan 1. வேள்வித் தலைவன்; sacrifice. "இயமா னனாம் விமலா" (திருவாச.1.36);. 2. ஆதன் (ஆன்மா);; life, soul, "இருகடரோ டியமான னைம்பூத மென்று" (மணி.27.89);, (செ.அக.);. இயமானன் → Skt. yajamära. [இய → இயவன் → இயவான் → இயமான் → இயமானன். → skt. yajamana. ஒ.நோ. இயவுள் + கடவுள். இயவு = வழி. இயவுள் + வழிநடத்துபவன். தலைவன். இயவான் தமிழில் வழக்கிழந்த காலத்திற்கு முன்பே வடமொழி கடன்கொண்டது.]
இயர்	இயர் iyar, இடை. (part) வியங்கோள் ஈறு; vbl. opt. ending. "பொய்யா கியரோ பொய்யா கியரோ" (புறநா. 233);. (செ. அக.);. [ஈ → ஈயர் → இயர் (வியங்.வி.மு.ஈறு.]

இயல்	இயல்1 iyalludal, 13 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கூடியதாதல்; to be possible. "இயல்வது கரவேல்" (ஆத்திசூ.);. 2. நேர்தல்; to befall, happen. "இயன்ற தென் பொருட்டினா லிவ்விட ருனக்கு" (கம்பராகுகப். 40);. 3. பொருந்துதல்; to be associated with. "வெயிலி யல் வெஞ்சுரம்" (வின்.);. 4. தங்குதல்; lo abide. "'மாவியல்கின்ற வீரமகேந்திர புரத்துக்கு" (கந்தபு. ஏமகூ. 4);. 5. செய்யப்படுதல்; to be made or constituted. "சிறியவர்கட் கெற்றா லியன்றதோ நா" (நாலடி.353);. 6. அசைதல் (திருமுருகு.215);; to move, dance, frisk about. 7. நடத்தல்; to go on foot, to move forward "அரிவையொடு மென்மெல வியலி" (ஐங்குறு.175);. 8. உலாவுதல்; to walk about gaily. "பீலி
இயல்பகத்திணை	மஞ்ஞையி இயல்பகத்திணை iyalpagattiṇai, பெ. (n.) அவ்வவ்வியல்பைக் கொண்டு பொருளைக் காட்டுவது; classification according to the nature and content of things (ஆ.அக.);. [இயல்பு + அகம் + திணை.]
இயல்பளவை	இயல்பளவை iyalpaḷavai, பெ. (n.) 1. சொல்லின் பொருளைச் சூழ்நிலையால் உறுதிப்படுத்தும் ஆணை (சந்தர்ப்பத்தினால் நிச்சயிக்கும் பிரமாணம்);. (சி.சி.அளவை.1);; determination of the meaning of a word from the context; one of four kinds of judgement. (செ.அக.);. [இயல்பு + அளவை.]
இயல்பாயிரு-த்தல்	இயல்பாயிரு-த்தல் iyalpāyiruttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) செல்வாக்கோடிருத்தல் (வின்.);; to be influential or powerful. (செ.அக.);. [இயல்பு + ஆய் + இருத்தல்.]

இயல்பு	இயல்பு1 iyalpu, பெ. (n.) 1. தன்மை; nature, property, quality. "இயல்புகாண்டோற்றி மாய்கை" (சி.சி.1.3.);. 2. ஒழுக்கம்; proper behaviour, good conduct "சால்பும் வியப்பு மியல்பும் குன்றின்" (குறிஞ்சிப்-15);. 3. நற் குணம்; goodness."ஏதிலா ரென்பாரியல்பில்லார்" (நான் மணி.44);. 4. நேர்வை (இ.வ..);; propriety, regularity, genuineness. 5. முறை; prescribed code of conduct "இயல்பினானில்வாழ்க்கை வாழ்பவன்" (குறள்.47);. 6. வரலாறு; circumstances, account "உலகீன்றாடக்கண் மகளா யுதித்த வியல்பும்" (கூர்மபு. திருக்கலி.1);. (செ.அக.);. ம. இயல்வு. [இய - இயல் → இயல்பு.] இயல்பு2 iyalpu, பெ. (n.) அளவை (பிரமாணம்); பத்தனுள் ஒன்று (மணி.27.10);; one of ten methods of acquiring true knowledge. (செ.அக.);. [[illegible] இயல்பு.]
இயல்புகணம்	இயல்புகணம் iyalpugaṇam, பெ. (n.) உயிர்க்கணம் மென்கணம் இடைக்கணங்கள் (தக்கயாகப்.602);; vowels, nasals and semi-vowels. (செ.அக.);. [இயல்பு + கணம்.]
இயல்புநயம்	இயல்புநயம் iyalpunayam, பெ. (n.) நயங்கள் நான்கினுள் ஒன்று (மணி. 30,218);; one of nayanga nangu, or four principles of life according to Buddhism. (செ.அக.);. [இயல்பு + நயம்.]
இயல்பு புணர்ச்சி	இயல்பு புணர்ச்சி iyalbubuṇarcci, பெ. (n.) தோன்றல், திரிதல், கெடுதல் போன்ற மாற்றமின்றிச் சொற்கள் புணர்வது (நன்.153. உரை.);; [இயல்பு + புணர்ச்சி.]
இயல்பு வழக்கு	இயல்பு வழக்கு iyalpuvaḻkku, பெ. (n.) எப்பொருளுக்கு எப்பெயர் இயல்பிலமைந்ததோ அப்பெயராலேயே அப்பொருளைக் கூறுகை (நன்,267);; இது இலக்கணமுடையது; இலக்கணப் போலி, மரூஉ என்ற மூவகையில் ஆளப்படுகிறது; denoting a thing by the word that usage has sanctioned as its natural name, which usage is of three kinds, viz, இலக்கணமுடையது; இலக்கணப்போலி, மரூஉ, as dist fr. தகுதி வழக்கு. (செ.அக.);. [இயல்பு + வழக்கு.]
இயல்புவிளி	இயல்புவிளி iyalpuviḷi, பெ. (n.) ஈறுதிரியாது நிற்கும் விளிவேற்றுமை (கலித்.80, உரை);; vocative case in which the noun is uninfected. (செ,அக.);. [இயல்பு + விளி.]
இயல்புளி	இயல்புளி iyalpuḷi, , கு.வி.எ. (adv.) முறைப்படி; in accordance with the established custom or order. "இயல்புளி வழிபட்டு" (காஞ்சிப்பு. அபிராமி.4); (செ.அக.); "இயல்புளிக் கோலோச்சும் மன்னவன்" (குறள்:545);. [இயல்பு + உளி.]

இயல்பூ	இயல்பூ iyalpū, பெ. (n.)); வில்வம்; beel flower. (ஆ.அக.);. [இயல் + பூ.]
இயல்பொன்	இயல்பொன் iyalpoṉ, பெ. (n.) இயற்கைப் பொன்; natural gold as opposed to alchemical gold (சா.அக.);. [இயல் + பொன்.]
இயல்மம்	இயல்மம் iyalmam, பெ. (n.) ஒழுங்கு, சீர்மை; regularity. [இயல் + இயல்மம்.]
இயல் மொழி	இயல் மொழி iyalmoḻi, பெ. (n.) இயன்மொழி (பதிற்று.24.11); பார்க்க;see iyanmoli. [இயல் + மொழி.]
இயல்வது	இயல்வது iyalvadu, பெ. (n.) பொருந்த நடப்பது; perfect functioning, natural existence. "உறுபசியும் ஓவாப் பிணியும் செறுபகையும் சேராது இயல்வது நாடு" (குறள்.734);. (பாண்டி.அக.);. [இயல்வு + அது.]
இயல் வரையறை	இயல் வரையறை iyalvaraiyaṟai, பெ. (n.) பொருளின் தன்மையை அல்லது சொல்லின் பொருளைத் திட்ப நுட்பமாக தெளிந்துரைத்தல்; stating precise nature of thing or meaning of word. [இயல் + வரையறை. இயல் - இயல்பு.]
இயல்வாகை	இயல்வாகை iyalvākai, பெ. (n.) பெருங்கொன்றை (L);; a species of unarmed brasiletto. (செ.அக.);. [இயல் + வாகை.]
இயல்வாணர்	இயல்வாணர் iyalvāṇar, பெ. (n.) புலவர்; poets"இயல் வாணருக் களித்தான்" (பெருந்தொ.1348);. (செ.அக.);. [இயல் + வாணர்.]
இயல்வு	இயல்வு iyalvu, பெ. (n.) 1. இயல்பு; nature. 2. பெறுகைக்குத்தக்க ஆம்புடை; means of attaining, as salvation. "ஏனமாய் நின்றார்க் கியல்வு" (திவ். இயற். 1,12);. (செ.அக.);. [இய → இயல் → இயல்வு.]

இயலசை	இயலசை iyalasai, பெ. (n.) நேரசை நிரையசைகள்; class of general metrical syllables. "இயலசை முதலிரண்டு" (தொல்.பொருள்.318);, (செ.அக.);. [இயல் + அசை.]
இயலடி	இயலடி iyalaḍi, பெ. (n.) இயற்சீரான் (நான்கு சீரான்); வருமடி (ஆ.அக.);; line containing feet of two metrical syllables each. [இயல் + அடி.]
இயலவர்	இயலவர் iyalavar, பெ. (n.) இயல்பினையுடையவர்; possessing desirable attributes. "தணந்ததன் நலையுநீ தளரியலவ ரொடு" (கலித்.66-17);. [இயல் + அவர்.]
இயலல்	இயலல் iyalal, பெ. (n.) 1. இசைதல்; agreeing. 2. ஏலுதல்; to be able. 3. கூடியதாயிருத்தல்; being accessible. 4. உடன்படல்; consent. 5. நடத்தல்; walking. 6. அசைதல்; moving (ஆ.அக.);. [இயல் + அல்.]
இயலறிவு	இயலறிவு iyalaṟivu, பெ. (n.) சொல்லறிவு (சப்த ஞானம்);; knowledge of words with their meanings and relations to each other. "பிள்ளை இயலறிவுக்கு" (ஈடு.2.5.10);. (செ.அக.);. [இயல் + அறிவு.]
இயலாசிரியன்	இயலாசிரியன் iyalāciriyaṉ, பெ. (n.) பரத நூல் கற்பிப்போன் (சீவக. 672, உரை.);; dancing master (செ.அக.);. [இயல் + ஆசிரியன்.]
இயலாமை	இயலாமை iyalāmai, பெ. (n.) கூடாமை; inability infeasibility, impossibility (செ.அக.);. [இயல் + இயலாமை.]
இயலார்	இயலார் iyalār, பெ. (n.) இயல்பினையுடையார்; people who possess good nature and conduct "மயிலியலார் மருவுண்டு மீறந்தமைகுவான் மன்னோ" (கலித்.30-6); (பாண்டி..அக.);.
இயலிசை யந்தாதி	இயலிசை யந்தாதி iyalisaiyandāti, பெ. (n.) பொருளாலன்றி ஓசையால் வரும் அந்தாதித் தொடை (ஈடு.1.6.2.ஜீ);; variety of andād-t-todai in which the concluding letter, word or phrase of a stanza is apparently repeated at the commencement of the next Stanza but is different in sense though alike in sound dist fr. பொருளிசையந்தாதி (செ.அக);. [இயல் + இசை + அந்தாதி.]

இயலொழுக்கம்	இயலொழுக்கம் iyaloḻukkam, பெ. (n.) நல்லொழுக்கம்; right conduct "இணையில்லா வியலொழுக்க மிசைத்ததுநின் னிறைமையோ" (பெருந்தொ.169);. [இயல் + ஒழுக்கம்.]
இயவம்	இயவம்1 iyavam, பெ. (n.) 1. தவசவகை; a kind of grain. 2. நெல்; paddy (செ.அக.);. இயவம் → Skt yawa. [ஒருகா; வேய் → வேயம் (மூங்கிலரிசி);, தெ. பிய்யமு;வேயம் → வியம் → வியவம் → இயவம்.] இயவம்2 iyavam, பெ. (n.) கண்ணுள்ளே வட்டமாயும். இருபுறமுங் குவிந்துமுள்ள பளிங்குபோன்ற ஆடிக்கல்; crystalline lens of the eyes (சா.அக.);. இயவம் → Skt yawa.
இயவர்	இயவர் iyavar, பெ. (n.) இசைக்கருவிகளை இயக்குபவர்; operator of musical instruments, instrumentalist (க.வி.63);. [இய → இயவர்.]
இயவன்	இயவன் iyavaṉ, பெ. (n.) 1. தோற்கருவியாளன்; drummer. "கலித்தவியவரியந்தொட்டன்ன" (மதுரைக். 304);. 2. கீழ்மகன் (அக.நி.);; base man, man of low upbringing (செ.அக.);. [இயம் – இய + அன் = இயவன்.]
இயவனர்	இயவனர் iyavaṉar, பெ. (n.) 1. கம்மாளர்; smiths. 2. சித்திரக்காரர்; artists. 3. சோனகர்; Romans and Greeks. 4. பிறர்; others. [இயவு - இயவனர் = வழிப்போக்கர்; பிறர், வேற்றூர் கம்மப் பணியாளர் அயலார்.]
இயவனன்	இயவனன் iyavaṉaṉ, பெ. (n.) கிரேக்கநாட்டினன் (யவனன்);; foreigner. "இனைய நுட்பத் தியவன ரியற்றிய" (பெருங்.நரவாண.9.59); (செ.அக.);. [GK Ayona → yavana → த. இயவனன்.]
இயவனிகை	இயவனிகை iyavaṉigai, பெ. (n.) எழினி பார்க்க;see eliṇi. திரை; curtain. (ஆ.அக.);. [எழினி → Skt யவனிகா → த. இயவனிகை.]

இயவான்	இயவான் iyavāṉ, பெ. (n.) 1. வழிநடத்துவோன், தலைவன்; one who leads, leader, chief. 2. கடவுள்; god. [இய → இயவு (வழி); → இயவான்.]
இயவானி	இயவானி iyavāṉi, பெ. (n.) ஓமம் (தைலவ.தைல.77);; bishop's weed. (செ.அக.);. இயவானி → Skt yavani. [ஒருகா. இயவம் (= அரிசி); → இயவானி = மெல்லிய அரிசி போன்ற ஓமம்.]
இயவுள்	இயவுள் iyavuḷ, பெ. (n.) 1. தலைமை; leadership, superiority. "இயவுள் யானை" (அகநா.29);. 2. எப்பொருளுக்கும் இறைவன்; supreme Lord. "பெரியோ ரேத்தும் பெரும்பெய ரியவுள்" (திருமுருகு,274);. 3. தெய்வம் (பிங்.);; God, deity. 4. புகழாளன் (திவா.);; famous person. 5. வழி (அகநா.29, உரை);; way (செ.அக.);. ம. இயவுள். [இய - இயவு - இயவுள்.] இயவுள்2 iyavuḷ, பெ. (n.) பிள்ளை (அக.நி.);; child. (செ.அக.);. [இல் → இன. இய → இயவுள்.]
இயவை	இயவை1 iyavai, பெ. (n.) 1. வழி (திவா.);; way, path. 2. காடு (அக.நி.);; jungle (செ.அக.);. OE OS OHG Way, ON vegr. Goth Wigs; F Weg. L. Vehere: G Dutch Ydd Weg. Hung ut; Nor. Vei. [இய → இயவு → இயவை.] இயவை2 iyavai, பெ. (n.) 1. மலைநெல்வகை (பிங்.);; paddy raised in hilly districts. 2. மூங்கிலரிசி (திவா.);; bamboo seed which resembles rice. (செ.அக.);. [வேய் → வேயம் (மூங்கிலரிசி); – வியம் → வியவு → வியவை – இயவை. இயவை → Skt yava.] இயவை3 iyavai, பெ. (n.) துவரை (பச்.மூ.);; dholl (செ.அக.);. [ஒருகா. உலவை - உயவை - இயவை.]

இயற்காட்சி	இயற்காட்சி iyaṟkāṭci, பெ. (n.) நற்காட்சி; right faith. "பேதில்லா வியற்காட்சியருளியது நின்பெருமையோ" (பெருந்தொ.167);. (செ.அக.);. [இயல் + காட்சி.]
இயற்காந்தம்	இயற்காந்தம் iyaṟkāndam, பெ. (n.) இயற்கையாகவே நிலத்திலகப்படும் காந்தம்; smooth, loadstone, natural magnet, as opposed to artificial magnet. (சா.அக.);. [இயல் + காந்தம்.]
இயற்குணப்பெயர்	இயற்குணப்பெயர் iyaṟkuṇappeyar, பெ. (n.) தொழிலையன்றிப் பண்பைக் குறிக்கும் பெயர் (நன். 269, மயிலை.);; nomenclature which indicates nature but not function. [இயல் + குணம் + பெயர்.]
இயற்கை	இயற்கை1 iyaṟkai, பெ. (n.) 1. இயல்பு (திவ்.திருவாய்.4,9,1);; nature, disposition, inherent quality. 2. இயல்பாக இருத்தல், செயற்கைக்கு எதிர்; that which is natural opp. to செயற்கை"இயற்கை யல்லன செயற் கையிற் றோன்றினும்" (புறநா.35);. 3. வழக்கம்; custom, practice. "உலகத் தியற்கை யறிந்து செயல்" (குறள். 637);. 4. இலக்கணம்; distinguishing characteristic. "பிரமசாரி யியற்கையைத் தெரித்த வாறும்" (கூர்மபு. அறுக்கி.23);. 5. நிலைமை; state, condition, circumstances வறுமையான இயற்கை (வின்.);. 6. கொள்கை; opinion conviction belief."பெரியவரியற்கை" (கம்பரா.அயோத்.மந்திர.63);. 7. பணிமுட்டு (யாழ்ப்.);; instrument tool (செ.அக.);. [இயல் + கை = இயற்கை.]
இயற்கைக்குணம்	இயற்கைக்குணம் iyaṟkaikkuṇam, பெ. (n.) இயல்பு; natural disposition, temper (செ.அக);. [இயல் → இயற்கை + குணம்.]
இயற்கைக்குறி	இயற்கைக்குறி iyaṟkaikkuṟi, பெ. (n.) இயற்கையாகவே வுண்டாகுங் குறி (in pathology);, natural symptoms as in diseases. (சா.அக.);. [இயல் → இயற்கை + குறி.]
இயற்கைப்புணர்ச்சி	இயற்கைப்புணர்ச்சி iyaṟkaippuṇarcci, பெ. (n.) தலைவனும் தலைவியும் தெய்வத்தால் கூடும் முதற் கூட்டம் (இறை.2.பக்.33.);; first union of lovers brought about by destiny. [இயல் → இயற்கை + புணர்ச்சி.]

இயற்கைப்பொருள்	இயற்கைப்பொருள் iyaṟkaipporuḷ, பெ. (n.) தோன்றியபோது தொடங்கி ஒருநிலைய வாகிய பொருள் (தொல்.சொல். 19.);; that which is natural, natural product (செ.அக.);. [இயற்கை + பொருள்.]
இயற்கையளபெடை	இயற்கையளபெடை iyaṟkaiyaḷabeḍai, பெ. (n.) இசை விளி பண்டமாற்று முதலிய இடங்களில் நிகழும் அளபெடை (பிர.வி.வே.5, உரை.);; natural prolongation of a vowel sound as in singing, calling bartering, lamenting, etc., கண்ணாஅ; முருகாஅ;மோரோஒ மோர். (உ.வ.);. [இயற்கை + அளபெடை.]
இயற்கை யவா	இயற்கை யவா iyaṟkaiyavā, பெ. (n.) இயல்பாகவே ஏற்படும் ஆசை; natural desire. "ஆரா இயற்கை அவா நீப்பின்" (குறள்.370); (சா.அக);. [இயற்கை + அவா.]
இயற்கையறிவு	இயற்கையறிவு iyaṟkaiyaṟivu, பெ. (n.) உய்த்துணரும் அறிவு; instinct, intuition (செ.அக.);. [இயற்கை + அறிவு.]
இயற்கையின்பம்	இயற்கையின்பம் iyaṟkaiyiṉpam, பெ. (n.) இயற்கைப் புணர்ச்சியாலாகிய இன்பம் (சீவக.2063);; experience of pleasure by lovers in their first union brought about by destiny. (செ.அக.);. [இயற்கை + இன்பம்.]
இயற்கையுணர்வினனாதல்	இயற்கையுணர்வினனாதல் iyaṟkaiyuṇarviṉaṉātal, பெ. (n.) சிவனெண் குணத் தொன்று (குறள்.9, உரை);; having intuitive wisdom, one of Sivan-en-kunam (செ.அக.);. [இயற்கை + உணர்வினன் + ஆதல்.]
இயற்சீர்	இயற்சீர் iyaṟcīr, பெ. (n.) அகவலுரிச்சீர் (தொல். பொருள். 325);; foot of two metrical syllables. (செ.அக);. [இயல் + சீர்.]
இயற்சீர்வெண்டளை	இயற்சீர்வெண்டளை iyaṟcīrveṇṭaḷai, பெ. (n.) மாமுன் நிரையும், விளமுன் நேரும் வருந்தளை (இலக்.718, உரை);; metrical succession which should be observed in venbä. The metrical Connection of a simple (நேரசை); syllable at the end of a foot with the compound (நிரையசை); syllable at the beginning of the succeeding foot and vice versa when both the feet happen to be two syllable. (செ.அக.);. [இயல் + சீர் + வெண் + தளை.]
இயற்சொல்	இயற்சொல் iyaṟcol, பெ. (n.) எல்லார்க்கும் பொருள் விளங்குஞ் சொல் (நன்.271);; திரிசொல்லின் வேறானது; standard words which are in common use and are understood by all, dist fr. திரிசொல் (செ.அக.);. [இயல் + சொல்.]
இயற்பகை நாயனார்	இயற்பகை நாயனார் iyaṟpagaināyaṉār, பெ. (n.) அறுபத்து மூன்று நாயன்மாருள் ஒருவர் (பெரியபு.);; name of a canonized $aiva saint, one of the sixty-three. [இயற்பகை + நாயனார்.]

இயற்படமொழிதல்	இயற்படமொழிதல் iyaṟpaḍamoḻidal, பெ. (n.) தலைவன் குணங்களைத் தலைவி புகழ்ந்து கூறும் அகத்துறை (திருக்கோ.378);; woman's expatiation of her lover's good qualities. (செ.அக.);. [இயல் + பட + மொழிதல்.]
இயற்படுத்துரைத்தல்	இயற்படுத்துரைத்தல் iyaṟpaḍutturaittal, பெ. (n.) வழிபடுத்திச் சொல்லல் (ஆ.அக.);; indicate way while narrating. [இயல் + படுத்து + உரைத்தல்.]
இயற்பலகை	இயற்பலகை iyaṟpalagai, பெ. (n.) தமிழ்க்கழகப் பலகை, (சங்கப் பலகை);, (திருவாலவா.56.10);; miraculous seat-board of the last Tamil Sangam in Madura (செ.அக.);. [இயல் + பலகை.]
இயற்பழித்தல்	இயற்பழித்தல் iyaṟpaḻittal, பெ. (n.) தலைவன் குணங்களைத் தோழி இகழ்ந்து கூறும் அகத்துரை (திருக்கோ.376);; literary theme in which the companion the heroine belittles the hero's qualities (செ.அக.);. [இயல் + பழித்தல்.]
இயற்பா	இயற்பா iyaṟpā, பெ. (n.) மாலியப் பாடல்களுள் (திவ்வியப் பிரபந்தத்துள்); ஒருபகுதி; name of a sector of the Divya-p-pirabandam (செ.அக.);. [இயல் + பா.]
இயற்பெயர்	இயற்பெயர்1 iyaṟpeyar, பெ. (n.) 1. வழங்குதற்கு இடப்பட்ட சிறப்புப் பெயர் (தொல்.சொல்.173);; proper name, naturally or arbitrarily given (செ.அக.); 2. பெற்றோரிட்ட பெயர் (ஆ.அக.);; christened name. [இயல் + பெயர்.] இயற்பெயர்2 iyaṟpeyar, பெ. (n.) விரவுப்பெயர் (தொல்.சொல்.174. சேனா.);; noun common to both uyartina and akrinai (செ.அக.);. [இயல் + பெயர்.]
இயற்பெயர்க்கிளவி	இயற்பெயர்க்கிளவி iyaṟpeyarkkiḷavi, பெ. (n.) இயற்பெயராகிய சொல்; proper noun (தொ.சொல்.196-2);. [இயல் + பெயர் + கிளவி.]
இயற்றண்டம்	இயற்றண்டம் iyaṟṟaṇṭam, பெ. (n.) தண்டணை; ordinary fine "நாலே கால் காணம் இயற்றண்ட மிடம் பெறுவதாகவும்" (S.I.I.iv. 295); (செ.அக.);. [இயல் + தண்டம்.]

இயற்றமிழ்	இயற்றமிழ் iyaṟṟamiḻ, பெ. (n.) முத்தமிழுள் ஒன்று (பிங்.);; literary Tamil, poetry or prose, conforming to the rules of Tamil grammar, one of mu-o-Tamil, a broad division of Tamil literature embracing all belles-letters except dramas and musical compositions (செ.அக.);. [இயல் + தமிழ்.]
இயற்றல்	இயற்றல் iyaṟṟal, பெ. (n.) 1. முயற்சி (திவா.);; effort exertion, endeavour (செ.அக.);. 2. ஏவுதல் (ஆ.அக.);; commanding 3. செய்தல் (ஆ.அக.);; doing, making 4. யாத்தல்; composing. [இயல் → இயற்றல். பி.வி.]
இயற்றளை	இயற்றளை iyaṟṟaḷai, பெ. (n.) 1. இயற்சீர் வெண்டளை (யா.கா.ஒழிபி.4.); பார்க்க;see Iyarcir vendalai (செ.அக.); 2. ஆசிரியத்தளை; metrical connection between the first and last syllables of -adjacent feet as applicable to asiriya-p-pâ. [இயல் + தளை.]
இயற்றனம்	இயற்றனம் iyaṟṟaṉam, பெ. (n.) 1. கருவி; instrument. 2.. ஏனம் (பாத்திரம்);; vessel. (ஆ.அக.);. [இயல் → இயற்று → இயற்றனம்.]
இயற்றி	இயற்றி1 iyaṟṟi, பெ. (n.) 1. முயற்சி; effort exertion. 2. ஏந்து, வலிவு; position of ease, comfort and happiness, strength. "தனக்கு இயற்றியுள்ள காலத்திலே" (ஈடு.9.14);. (செ.அக.);. இயற்றி2 iyaṟṟi, பெ. (n.) உதவி; support. "கைநிற்கும் பரிகர முண்டாயிருக்க இயற்றியில்லாதாரைப் போலே" (திவ்.பெரியாழ்.53.6, வ்யா.பக்.574);. 2. திறமை (ஈடு.9,1,4.ஜீ);; skill. 3. தகுதி; qualification. 4. உச்சாயம் (ஈடு.9,1,4,ஜீ);; high position (செ.அக.);. [இயற்று → இயற்றி.]

இயற்று	இயற்று1 iyaṟṟudal, 5 செகுன்றாவி. (v.t.) 1.செய்தல்; to do, make, perform, effect, execute. "இசையா தெனினு மியற்றியோ ராற்றால்" (நாலடி. 194);. 2. நடத்துதல்; to cause o act direct or control the movements of "நெஞ்சே யியற்றுவா யெம்மொடு" (திவ்.இயற்.பெரியதிருவந்.1.);. 3. பொருள் தேடல்; to acquire, earn. "ஒண் பொருள் காழ்ப்ப வியற்றி யார்க்கு" (குறள்.760);. 4. தோற்றுவித்தல் (சிருஷ்டித்தல்);; to create, germinate. "கெடுக வுலகியற்றி யான்" (குறள். 1062);, 5. நூல் செய்தல்; to compose, to write, as a book. "சாத்தனார் இயற்றிய மணிமேகலை" (செ.அக.);. ம. இயற்றுக; க., தெ. எசகு;து. இயருனி, இயவுனி. [இயல் → இயற்று.] இயற்று2 iyaṟṟu, பெ. (n.) ஏனம் (யாழ்ப்.);; implement utensil, any hollow vessel, as a cup or a coconut shell (செ.அக.);. [இயல் → இயற்று.]
இயற்றுதற் கருத்தா	இயற்றுதற் கருத்தா iyaṟṟudaṟkaruddā, பெ. (n.) பயனிலைச் செயலை நேரே செய்யும் வினை முதல் (நன்.297, உரை.);; direct agent who carries out a function, as in the sentence. 'தச்சன் தேரை யமைத்தான்' dist. fr. ஏவுதற்கருத்தா (செ.அக);. [இயற்றுதல் + கருத்தா.]
இயறல்	இயறல் iyaṟal, பெ. (n.) . வீடுபேறு (அக.நி.);; final bliss (செ.அக.);. 2. போதல்; the act of moving, going. (ஆ.அக.);. [இயலல் → இயறல்.]
இயன்ஞானம்	இயன்ஞானம் iyaṉñāṉam, பெ. (n.) நல்லறிவு; right knowledge. "இருளில்லா வியன்ஞான மியம்புவதுன் னியல் பாமோ" (பெருந்தொ.167);, (செ.அக.);. [இயல் + ஞானம். இயலறிவு பார்க்க;see iyalarrivu.]
இயன்மகள்	இயன்மகள் iyaṉmagaḷ, பெ. (n.) கலைமகள் (பிரமோத். 8.20);; Saraswati, goddess of letters (செ.அக.);. [இயல் + மகள்.]
இயன்மணம்	இயன்மணம் iyaṉmaṇam, பெ. (n.) இயற்கை மணம்; natural fragrance. (ஆ.அக.);. [இயல் + மணம்.]

இயன்மாலை	இயன்மாலை iyaṉmālai, பெ. (n.) இயங்கும் மாலைக் காலம்; agreeable evening "யாகொண்ட இமிழிசை இயன் மாலை அலைத் தரூஉம்" (கலித்.29-17);. [இயல் + மாலை.]
இயன்மொழி	இயன்மொழி iyaṉmoḻi, பெ. (n.) இயன்மொழி வாழ்த்து (தொல்.பொருள்.90.உரை.); பார்க்க;see iyan-moli-válttu (செ.அக.);. [இயல் + மொழி.]
இயன்மொழி வாழ்த்து	இயன்மொழி வாழ்த்து iyaṉmoḻivāḻttu, பெ. (n.) 1. தலைவன் குடியினர் செய்திகளை அவன் மேலேற்றி வாழ்த்தும் புறத்துறை (தொல்.பொருள். 90);; literary theme of glorifying a hero by attributing to him all the noble deeds of his ancestors 2. இன்னாரின்னது கொடுத்தார் அவர் போல நீயுங் கொடுப்பாயாக என யாவரும் அறியக் கூறும் புறத் துறை (பு.வெ.9.6.);; literary theme of requesting one to emulate the noble example set by the great benefactors of olden times 3. அரசன் தன்மையினைப் புகழ்ந்து சொல்லும் புறத்துணை (பு.வெ. 9.7.);; theme of extolling the high qualities of the king (செ.அக.);. [இயல் + மொழி + வாழ்த்து.]
இயனம்	இயனம் iyaṉam, பெ. (n.) கள்ளிறக்குவோனது கருவிபெய் புட்டில் (யாழ்ப்.);; bag which loosely hangs down from the waist best of a toddy drawer, containing implements which he may require for climbing trees and for cutting branches etc. (செ.அக.);. [ஏனம் → யானம் → இயானம் → (கொ.வ.); இயனம்.]
இயனிலை யுருவகம்	இயனிலை யுருவகம் iyaṉilaiyuruvagam, பெ. (n.) உருவக அணிவகையு ளொன்று. அஃது ஒன்றனுறுப்பு பலவற்றை யுமுருவகித்தும் உருவகியாதும் உரைத்து அங்கியை வருவித்து உரைப்பது. (ஆ.அக);; figure of speech. [இயன் + நிலை + உருவகம்.]
இயனெறி	இயனெறி iyaṉeṟi, பெ. (n.) நல்லொழுக்கம்; path of approved conduct even path of rectitude. "இயனெறி யுங் கைவிடாது" (நாலடி.294); (செ.அக.);. [இயல் + நெறி.]
இயூகம்	இயூகம் iyūkam, பெ. (n.) கருங்குரங்கு (பெருங். வத்தவ. 17.14);; black monkey. [ஏ - கருமை. ஏ + ஊகம் – ஏயூகம் – இயூகம்.]

இயை	இயை1 iyaidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) . 1. பொருந்துதல்; to be agreeable, be palatable "என்போ டியைந்த வமிழ்து" (நாலடி.210);. 2. இணங்குதல்; to agree, harmonise. 3. நிரம்புதல்; to become quite ful.l "மாக்கடல் கண்டியைய மாந்திக் கார் தோன்ற" (திணை மாலை, 100); - 2 செ.குன்றாவி. (v.t.); ஒத்தல் (நன்.367);; to resemble. (செ.அக.);. ம. இயயுக; க. ஈலு: தெ. ஈயகோலு. உய்யகோலு (ஒப்புகை);;து. இயருனி இயவுனி. [இல் → இள் → இய் → இயை.] இயை2 iyaittal, , 2 செ.குன்றாவி. (v.t.); பொருத்துதல் to join, connect adapt. (செ.அக.);.
இயைபிலிசைக்குறி	இயைபிலிசைக்குறி iyaibilisaikkuṟi, பெ. (n.) இடைப்பிறவரலாக வருஞ்சொற்களை யடைக்குங் குறிகள் (பாலபாடம்);; bracket (செ.அக.);. [இயைபு + இல் + இசை + குறி.]
இயைபி லுருவகம்	இயைபி லுருவகம் iyaibiluruvagam, பெ. (n.) அணிவகையுளொன்று; அஃது பல பொருளையுந் தம்முளொன்றோ டொன் றியையாமல் உருவகஞ் செய்வது (ஆ.அக.);; figure of speech. [இயைபு + இல் + உருவகம்.]
இயைபின்மை நீக்கம்	இயைபின்மை நீக்கம் iyaibiṉmainīkkam, பெ. (n.) தன்னோடியை பின்மை நீக்கும் தன்மை; non-restrictive attribution of a quality to a noun by a purely descriptive epithet, as செம்மை in செஞ்ஞாயிறு which only defines 65muogy without carrying with it any implication that there are other suns. (செ.அக.);. [இயைபு + இன்மை + நீக்கம்.]
இயைந்துரை	இயைந்துரை iyaindurai, பெ. (n.) பல பொருள்களின் வரையறைப்பட்ட தொகுதி (மணி.30.193);; collection of several distinct objects (செ.அக.);. [இயை → இயைந்து + உறை = இயந்துறை → இயைந்துரை.]
இயைபின்மை நீக்கல்	இயைபின்மை நீக்கல் iyaibiṉmainīkkal, பெ. (n.) இயைபின்மை நீக்கம் (தொல்.சொல்.182,சேனா.); பார்க்க;see iyalbinmai-nikkam. (செ.அக.);. [இயைபு + இன்மை + நீக்கல்.]

இயைபின்மையணி	இயைபின்மையணி iyaibiṉmaiyaṇi, பெ. (n.) பொருள் தனக்குத் தானே யுவமை என்று உரைக்கும் அணி (அணி.2);; figure of speech in which a thing is compared only to itself as being peerless and as having nothing else comparable to it (செ.அக.);. [இயைபு + இன்மை + அணி.]
இயைபு	இயைபு iyaibu, பெ. (n.) 1. புணர்ச்சி (தொல்.சொல். 308);; combination union. 2. பொருத்தம்; harmony."பண்ணென் னாம் பாடற் கியைபின்றேல்" (குறள். 573);. 3. இது கேட்டபின் இது கேட்கத்தக்கதென்னும் யாப்பு (நன்.சிறப்புப்.விருத்.);; sequence of study, appropriateness, logical arrangement of Subject matter which determines the order in which topics should be taken up for study. 4. எழுத் தொத்துவரும் தொடை வகை. (காரிகை. உறுப்.16.);; rhyme. 5. மெல்லின இடையின மெய்களுள் ஒன்றில் முடியும் செட்யுட்களைக் கொண்ட வனப்பு வகை (தொல்.பொ.552); (ஞ, ண, ந, ம, ன, ய, ர, ல, வ, ழ, ள என்ற பதினொரு புள்ளியீறாய் வந்த பாட்டு);; long, continuous, narrative poem consisting of verses which end in any one of the possible consonantal endings. (செ.அக);. [இயை - இயைவு – இயைபு.]
இயைபுத்தொடை	இயைபுத்தொடை iyaibuttoḍai, பெ. (n.) ஐந்தொடையுள்ளொன்று ஈற்றெழுத்து ஒன்றிவரத் தொடுப்பது (இலக்.723);; rhyming, concatenation in which the last letter of each line of a verse is the same, one of five todais. (செ.அக.);. [இயைபு + தொடை.]
இயைபுருவகம்	இயைபுருவகம் iyaiburuvagam, பெ. (n.) உருவகவணியு ளொன்று (தண்டி.35, உரை);; a kind of metaphor. (செ.அக.);. Skt. rüpaka. [இயைபு + உருவகம்.]
இயைபுவண்ணம்	இயைபுவண்ணம் iyaibuvaṇṇam, பெ. (n.) இடையெழுத்துகள் மிகுந்து வருஞ் சந்தம் (தொல்.பொ 530); rhythm produced by the frequent use of the consonants of the medial class. (செ.அக.);. [இயைபு + வண்ணம்.]
இயைபுவனப்பு	இயைபுவனப்பு iyaibuvaṉabbu, பெ. (n.) செய்யுள் வனப்பெட்டினொன்று; அஃது இடைமெல்லின வொற்றீற்றிற் பயின்று வருவது (ஆ.அக.);; figure of speech. [இயைபு + வனப்பு.]
இயைமே	இயைமே iyaimē, பெ. (n.) இயை பார்க்க வாழைப்பொது (மலை);; plantain, musa. (செ.அக.);. [இயை → இயைமே. (கொ.வ.);.]

இயைவு	இயைவு iyaivu, பெ. (n.) 1. சேர்க்கை (திவா.);; union, joining together. (செ.அக.);. 2. பொருத்தம் (ஆ.அக.);; harmony, appropriateness. 3. இசைவு (ஆ.அக.);; consent, willingness. [இயை → இயைவு.]
இர்	இர் ir, இடை. (part), 1. முன்னிலைப் பன்மை ஈறு; suffix denoting second person plural, "வந்தனிர்". 2. படர்க்கைப்பன்மை ஈறு; suffix denoting third person plural. கேளிர், பெண்டிர். (செ.அக.);. [நீர் → ஈர் → இர்.] இர் விகுதி முன்னிலையாயின் வினையில் வரும். படர்க்கையாயின் பெயரில் வரும்.
இர	இர1 ira, பெ. (n.) இரவு; night. "இர வரவுரைத்தது" (திருக்கோ.156. கொளு.); (செ.அக.);. [இரவு - இர.] இர2 irattal, செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பிச்சையெடுத்தல்; to beg alms, solicit aid, seek livelihood by begging. "இரந்து முயிர்வாழ்தல் வேண்டின்" (குறள்.1062);. 2. வேண்டுதல்; to pray, beseech, entreat, solicit. "இனி யுன்னை யென்னி ரக்கேனே" (திருவாச.22,5);. (செ.அக.);. ம. இரக்குக: க. எரெ; தெ. எரவு (கடன்);; து. எரவு; குவி. ரீசல லசலி, ரிஹனை;குட. எர. [இள் → இள → இர.]
இரக்கக் குறிப்பு	இரக்கக் குறிப்பு irakkakkuṟippu, பெ. (n.) பரிவு துயரம் இவைகளைக் குறிக்கும் மொழி (சீவக.295, உரை.);; interjection expressive of pity or of grief. (செ.அக.);. [இரக்கம் + குறிப்பு.]

இரக்கம்	இரக்கம்1 irakkam, பெ. (n.) 1. அருள்; mercy, grace, commiseration. "இரக்கமுடை யிறைய வனூர்" (தேவா. 145.9);. 2. மனவுருக்கம்; pity, compassion, melting of heart, as of a mother at the sight of her child in distress, or of a cow for her calf. 3. மன வருத்தம்; regret, sorrow. "உரித்தென மொழிப வாழ்க்கையு ளிரக்கம்" (தொல்.பொ. 226);. 4. ஒலி; sound; squall, as of a pig."பன்றி வாய்விடு மிரக்கமும்" (திருவிளை.பரிநரி. 31); (செ.அக.);. ம. இரக்கம்;க. எரக. [இள → இர → இரங்கு → இரக்கம்.] இரக்கம்2 irakkam, பெ. (n.) ஈடுபாடு (திவ்.பெரியாழ். 3,6,10, வியா.பக்.696);; absorption, involvement, state of being engrossed. (செ.அக.);. [இரங்கு → இரக்கம்.]
இரக்கி-த்தல்	இரக்கி-த்தல் irakkittal, 11 செ.குன்றாவி. (v.t.) பாதுகாத்தல்; to protect, safeguard. "இரக்கிக்கை யாலே யுயிரினை" (சைவச.பொது.204);. (செ.அக.);. Skt raks. [இரங்கு → இரக்கு → இரக்கித்தல் → skt. ரட்சித்தல்.]
இரகு	இரகு iragu, பெ. (n.) கதிரவக் குலத்தரசருள் புகழ் பெற்ற ஒருவன்; name of a celebrated king of the Solar race and an ancestor of Rāma (செ.அக.);. Skt. raghu. [இரவி → இரவு → இரகு.]
இரகுநாத சேதுபதி	இரகுநாத சேதுபதி iragunādacēdubadi, பெ. (n.) இருநூற்று முப்பது ஆண்டுகட்கு முன்னர் இராமநாதபுரத்தில் அரசு செய்த சேது மன்னர் (ஆ.அக.);; Prince of Ramnad some 250 years ago. [இரகுநாதன் + சேதுபதி.]
இரங்கல்	இரங்கல் iraṅgal, பெ. (n.) 1. அழுகை (திவா.);; weeping, crying. 2. நெய்த லுரிப்பொருள் (தொல்.பொ.14);; lady's bemoaning her lover's absence, a mood appropriate to the maritime tracts, one of five uri-p-porul. 3. ஒலி (திவா.);; sound noise. 4. யாழ்நரம்போசை (பிங்.);; sound of the yāḻ (செ.அக.);. 5. துன்பப்பாடல் (ஆ.அக.);; elegy, song of lamentation, esp. for the dead. [உள் → இள் → இர→ இரங்கு → இரங்கல்.]

இரங்கற்பா	இரங்கற்பா iraṅgaṟpā, பெ. (n.) துன்பியற் பாடல்கள்; elegy. (செ.அக.);.
இரங்கு	இரங்கு1 iraṅgudal, 15 செ.கு.வி. (v.t.) . 1. கூறுதல்; tell, speak. "புலம்பெலாந் தீர்க்குவேமன் னென்றிரங்குபு" (கலித்.83-23);. 2. ஈடுபடுதல்; to be absorbed, involved. "இரங்குங் கூம்பும்" (திவ்.பெரியாழ்.3.6.10);. [இள → இர → இரங்கு. இரங்குதல் = மனமிரங்கிக் கூறுதல்.] இரங்கு2 iraṅgudal, 15 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பரிவு காட்டு; to feel pity. "சிற்றுயிர்க் கிரங்கிக் காய்சின வால முண்டாய்" (திருவாச.6:50);. 2. அருள் செய்தல்; to condescend, to show grace. "அரக்கர்க் காற்றா தெய்தின னிரங்கல் வேண்டும்" (ஞானவா.வைராக். 43);. 3. மனமழிதல்; to be aggrieved, to be distressed in mind. "இரங்கி நாடொறும் வாய்வெரீஇ" (திவ்.திரு வாய்.6.5.9). 4. அமுதல் (திவா.);; to weep, cry.
இரங்குக் கெளிறு	இரங்குக் கெளிறு iraṅgukkeḷiṟu, பெ. (n.) கெளிற்று மீன்வகை; brownish estuary fish. (செ.அக.);. [P] [இரங்கும் + கெளிறு. இரங்கும் மனமிளகத்தக்க ஓசையுண்டாக்குதல்.]
இரங்குகுடி குன்றநாடன்	இரங்குகுடி குன்றநாடன் iraṅguguḍiguṉṟanāḍaṉ, பெ. (n.) கடைக்கழக மருவிய தமிழ்ப்புலவர்; one of the poets of the Sangam age. [இரங்கு + குடி + குன்றம் + நாடன். இரங்குகுடி என்பது குடிப்பெயராகலாம். எளியோர்க்கும் இரங்கும் கொடைத் தன்மை பெற்ற குடி இரங்குகுடி.]
இரங்கேச வெண்பா	இரங்கேச வெண்பா iraṅācaveṇpā, பெ. (n.) அறநெறிகளைக் கதைகளுடன் கூறும், நேரிசை வெண்பாவாலான சிற்றிலக்கியம்; name of a poem in the nérišavanbā metre, composed by Cántakavirayar and addressed to God Irangăṣan, the presiding deity in the shrine at Srirangam, and consisting of verses the latter half of which is some couplet chosen from the Kural while the first half giving an illustrative story to enforce the moral of the Kural couplet (செ.அக.);. [அரங்கு + ஈசன் + வெண்பா.]

இரங்கேசன்	இரங்கேசன் iraṅācaṉ, பெ. (n.) அரங்கநாதன்; visnu, the Lord of Srirangam (செ.அக.);. [அரங்க + ஈசன். அரங்கேசன் - வ. ரங்கேசன் - இரங்கேசன் - த ஈசன் = தலைவன்.]
இரஞ்சகம்	இரஞ்சகம் irañjagam, பெ. (n.) துமுக்கியின் பற்றுவாய் மருந்து (வின்.);; priming powder. (செ.அக.); தெ. ரஞ்சகமு. இலஞ்சு → இலஞ்சகம் → இரஞ்சகம் = செந்நிறமுடையது.]
இரஞ்சனம்	இரஞ்சனம் irañjaṉam, பெ. (n.) 1. செஞ்சாந்து (நாநார்த்த);; red sanders (செ.அக.);. 2. திரிவாய் மருந்து (ஆ.அக,);. Medicine. [இலஞ்சனம் – இரஞ்சனம்.]
இரட்டபாடி	இரட்டபாடி iraṭṭapāṭi, பெ. (n.) சோழரால் வெல்லப்பட்ட நிலப்பகுதி; a territory conquered by Cholas. [இரட்டம் + பாடி.]
இரட்டம்	இரட்டம் iraṭṭam, பெ. (n.) பெருநிலப்பகுதி, நாடு; land mass, country. [இரு → இருமை = பெருமை, பெரும்பரப்பு. ஓ.நோ. இரு நிலம், இரு → இரட்டு → இரட்டம் → Skt Rastra.]
இரட்டர்	இரட்டர் iraṭṭar, பெ. (n.) 1. இராட்டிர கூட அரசர்; Rastrakota kings. "ஒண்டிற லிரட்ட மண்டலம்" (சோழ வழி.பக்.91); (செ.அக.);. 2. வணிகர் (வைசியர்);; mercantile community. (ஆ.அக.);. Skt. råstra kula. [இரு → இருமை = பெருமை, பரப்பு, பகுதி. இரு → இரட்டும் → இரட்டம் = பரந்த நிலப்பகுதி. இரட்டம் → இரட்டர் = பெருநில மன்னர், இரட்டப்பகுதி வணிகர்.]
இரட்டாங்காலி	இரட்டாங்காலி iraṭṭāṅgāli, பெ. (n.) இரட்டையாகக் கிளைக்கும் மரம் (யாழ்ப்.);; double tree with single trunk, esp. a freak of the palmyra species. (செ.அக.);. [இரண்டு → இரட்டாம் + காலி.]
இரட்டித்துச் சொல்லு-தல்	இரட்டித்துச் சொல்லு-தல் iraṭṭidduccolludal, 8 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. மீட்டுங் கூறுதல்; to repeat reiterate. 2. மாறுபடச் சொல்லுதல் (வின்.);; to make a discrepant statement or a statement different from that given by some one else. (செ.அக.);. [இரட்டு → இரட்டித்து + சொல்.]

இரட்டிப்பு	இரட்டிப்பு iraṭṭippu, பெ. (n.) இருமடங்கு (கொ.வ.);; double quantity, duplication, doubling. (செ.அக.);. ம. இரட்டிப்பு. [இரு → இரட்டு → இரட்டிப்பு.]
இரட்டு	இரட்டு1 iraṭṭu, பெ. (n.) இரட்டை நூலால் நெய்யப்பட்ட கம்பளி அல்லது போர்வை; dungaree double - threaded cloth, sack cloth. பட, ரட்டு;ம. இரட்டு. [இரு → இரட்டு.] இரட்டு2 iraṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) . 1. இரட்டித்தல்; to double, as a consonant in sandhi or combination of words "டற வொற்றிரட்டும்" (நன்.183);. 2. மாறியொலித்தல்; to sound alternately, as the beating of a double drum or the bells on an elephant. "இலங்கு வெள்ளருவியொடு சிலம்பகத் திரட்ட" (மதுரைக்.299);. 3. ஒலித்தல்; to sound."நுண்ணீராகுளி யிரட்ட" (மதுரைக்.606);. 4. அசைதல்; to wave, as a leaf, to oscillate. "மென்கா லெறிதலி னிரட்டல் போலும்" (கந்தபு. திருவா.111);. 5 செ.குன்றாவி (v.t.); 1. வீசுதல்; to wave alternately on opposite sides, as fly-whisks in a procession.
இரட்டு'	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;

இரட்டுமி	இரட்டுமி iraṭṭumi, பெ. (n.) பறைவகை (வின்.);; a kind of drum. (செ.அக.);. [இரட்டு → இரட்டுமி.]
இரட்டுறக் காண்டல்	இரட்டுறக் காண்டல் iraṭṭuṟakkāṇṭal, பெ. (n.) ஐயக்காட்சி; indistinct perception, production of double images, problematical or hypothetical knowledge. "திரியக் காண்டலும் இரட்டுறக்காண்டலும் தெளியக்காண்டலு மெனக் காட்சி மூவகைப்படும்" (சி.போ.பா.9, பக்.190); (செ.அக.);. [இரண்டு + உற → இரட்டுற + காண்டல்.]
இரட்டுறமொழிதல்	இரட்டுறமொழிதல் iraṭṭuṟamoḻidal, பெ. (n.) இரு பொருள்படக் கூறுமோர் உத்தி (நன்.14);; making tentionally a statement capable of being interpreted two ways, one of 32 uttis (செ.அக.);. [இரண்டு + உற = இரட்டுற + மொழிதல்.]
இரட்டுறல்	இரட்டுறல் iraṭṭuṟal, பெ. (n.) இருபொருள்படக் கூறுதல் (மாறன.299. உரை);; paronomasia, in which a word phrase has a double sense. (செ.அக.);. [இரண்டு + உறல் = இரட்டுறல்.]
இரட்டுறு-தல்	இரட்டுறு-தல் iraṭṭuṟudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. இரு பொருள்படுதல்; to be ambiguous. 2. ஐயுறுதல்; to be in doubt."இரட்டுற வெண்ணலிர்" (சேதுபு.பலதீ. 4.);. 3. மாறுபடுதல்; to change, metamorphose. "தானத்து மணியுந் தானு மிரட்டுறத் தோன்றினானே" (சீவக.387);. [இரண்டு + உறுதல் = இரட்டுறுதல்.]
இரட்டை	இரட்டை iraṭṭai, பெ. (n.) 1. சோடு; pair. . 2. தம்பதிகள் (சூடா.);; married couple. 3. இரட்டைப் பிள்ளைகள்; twins. 4. இரண்டு ஒன்றானது; two things naturally conjoined, as a double fruit. 5. இரட்டையெண்; even numbers, as 2,4,6 opp. to ஒற்றை 'ஒற்றையிரட்டை விளையாடுதல்.' 6. அரையாடை மேலாடைகள்; pair of cloths, one tied round the waist and the other thrown over the shoulders. "இரட்டைகளமுக்கானாலும் மடிகு லையாமல் வைக்குமா போல" (ஈடு.5.9.3);. 7. துப்பட்டி; double sheet. "மேலே சுற்றின இரட்டைகளும்" (ஈடு3.5.4);. 8. ஆடவை ஒரை (திவா.);; sign Gemin in the Zodiac. 9. ஆடவைத் திங்கள் (இராசவைத்.71); month Ani, June-July. 10. வேதமோதுமுறைகளுளொன்று (சி.சி. 8,11, மறைஞா);; particular method of reciting the Védas (செ.அக.);. ம. இரட்ட; க. இர்மெ. இம்மெ; தெ. ரெட்ட, ரெண்ட; துட. இம். இமு; குட. தண்டி. இம்ப; து. ரட்டு; கொலா. இன்தின் நா. இன்திங்; பர். இர்டு, இரொடு; கோண், ரண்டெ. இருர் கூ ரிண்டெ; குவி. ரிண்டி; குர். இர்ம்ப், ஏண்டு; மால். இவ்ர் இஸ்;பிரா. இரா: பட. ரட்டெ. இரு

இரட்டை அக்கமணி	இரட்டை அக்கமணி iraṭṭaiakkamaṇi, பெ. (n.) இரட்டைமணி, அக்க மணி; double beads of rudra's tears (சா.அக.);. [இரு → இரட்டை + அக்கமணி.]
இரட்டைக் கத்தி	இரட்டைக் கத்தி iraṭṭaikkatti, பெ. (n.) இரண்டு அலகுள்ள கத்தி (ஆ.அக.);; double bladed knife (செ.அக.);. [P] [இரண்டு → இரட்டை + கத்தி.]
இரட்டைக்கதவு	இரட்டைக்கதவு iraṭṭaikkadavu, பெ. (n.) இரண்டு பிரிவாயுள்ள கதவு; double doors (செ.அக.);. [இரட்டை + கதவு.]
இரட்டைக்கரளன்	இரட்டைக்கரளன் iraṭṭaikkaraḷaṉ, பெ. (n.) மிகவும் திடமான ஆள்; very strong man. [இரட்டை + கரளன்.]
இரட்டைக் கருப்பம்	இரட்டைக் கருப்பம் iraṭṭaikkaruppam, பெ. (n.) இரண்டு பிள்ளை யுண்டாயிருத்தல்; double pregnancy twin pregnancy. (சா.அக.);. [இரட்டை + கருப்பம்.]
இரட்டைக் கழலை	இரட்டைக் கழலை iraṭṭaikkaḻlai, பெ. (n.) ஒன்றாக அல்லது ஒன்றன்பின் ஒன்றாக எழும்பும் கழலைக் கட்டி; couple of contiguous tumours cropping up simultaneously or one after the other. (சா.அக.);. [இரட்டை + கழலை.]
இரட்டைக்கழு	இரட்டைக்கழு iraṭṭaikkaḻu, பெ. (n.) பேரழிவு (சேரநா.);; double gallows, great peril. ம. இரட்டக்கழு. [இரட்டை + கழு.]
இரட்டைக் கற்றூண்	இரட்டைக் கற்றூண் iraṭṭaikkaṟṟūṇ, பெ. (n.) இரண்டு கற்களால் ஆகிய தூண் (CEM);; column assembled with two rocks (செ.அக.);. [இரட்டை + கல் + தூண்.]

இரட்டைக்கிளவி	இரட்டைக்கிளவி iraṭṭaikkiḷavi, பெ. (n.) இரட்டையாக நின்றே பொருளுணர்த்துஞ் சொல் (தொல். சொல்.48);; words framed by doubling of certain syllables. எ-டு, கலகல, மளமள. (செ.அக.);. [இரட்டை + கிளவி.]
இரட்டைக்குச்சி	இரட்டைக்குச்சி iraṭṭaikkucci, பெ. (n.) சிலம்பக் கலை வகை (மதி.களஞ். 1.66);; art of fencing with quarter staves in both hands. [இரட்டை + குச்சி.]
இரட்டைக் குண்டட்டிகை	இரட்டைக் குண்டட்டிகை iraṭṭaigguṇṭaṭṭigai, பெ. (n.) கழுத்தணி வகை; necklace of double gold beads (செ.அக.);. ம. இரட்டக்குழல். [இரட்டை + குண்டு + அட்டிகை.] [P]
இரட்டைக்குலுக்கி	இரட்டைக்குலுக்கி iraṭṭaikkulukki, பெ. (n.) நெடுகோடுள்ள புடைவை வகை (இ.வ.);; a kind of saree with long stripes. (செ.அக.);. [இரட்டை + குலுக்கி.]
இரட்டைக்குறுக்கு	இரட்டைக்குறுக்கு iraṭṭaikkuṟukku, பெ. (n.) மாட்டுக் குற்ற வகை (பெரியமாட்.141);; defect in cattle. (செ.அக.);. [இரட்டை + குறுக்கு.]
இரட்டைக் கொடியடுப்பு	இரட்டைக் கொடியடுப்பு iraḍḍaikkoḍiyaḍuppu, பெ. (n.) அடுப்புவகை (இந்துபாக.பக்.66);; இது மூன்று பிரிவாக இருக்கும்;, oven with two branches from the main chamber for the passage of flames, for the cooking of side dishes along with rice. (செ.அக.);. [P] [P]
இரட்டைச் சிரட்டை	இரட்டைச் சிரட்டை iraṭṭaicciraṭṭai, பெ. (n.) இரட்டைக் கொட்டாங் கச்சி (வின்.);; shell with a scaly lining. from its looking like a double shell (செ.அக.);. [இரட்டை + சிரட்டை.]
இரட்டைச் சிவப்பலரி	இரட்டைச் சிவப்பலரி iraṭṭaiccivappalari, பெ. (n.) இரட்டைச் சிவப்புப் பூக்களை யுடைய அலரிச்செடி; oleander rosebay (சா.அக.);. [இரட்டை + சிவப்பு + அலரி.]
இரட்டைச் சின்னம்	இரட்டைச் சின்னம் iraṭṭaicciṉṉam, பெ. (n.) இரட்டையான ஊதுகுழல் வகை (தக்கயாகப்.344, உரை);; double clarion. [இரட்டை + சின்னம்.]

இரட்டைச்சுழி	இரட்டைச்சுழி iraṭṭaiccuḻi, பெ. (n.) இருசுழி (வின்.);; two curls, as marks on horses and cattle. 2. ஐகார வொலியைக் குறிக்கும் "" என்னும் சுழி; secondary consonantal symbol"" of the vowel 'ஐ' from its being a double loop (செ.அக.);. [இரட்டை + சுழி.]
இரட்டைச் செம்பரத்தை	இரட்டைச் செம்பரத்தை iraṭṭaiccembarattai, பெ. (n.) இரட்டைப் பூக்களையுடைய செம்பரத்தைச் செடி; double shoe flower. (சா.அக.);. – [இரட்டை + செம்பரத்தை.]
இரட்டைச் சொல்லு	இரட்டைச் சொல்லு iraṭṭaiccollu, பெ. (n.) இரட்டையாக வருங்குறிப்புச் சொல் (தக்க யாகப்.415, உரை);; reduplicated onom. word (செ.அக.);. [இரட்டை + சொல் + உ. சொல்லு என்பது கொச்சை வழக்கு.]
இரட்டைத் தலையன்	இரட்டைத் தலையன் iraṭṭaittalaiyaṉ, பெ. (n.) 1. இரண்டு தலையைப் பொருத்தியதுபோல் நடுவில் பள்ளமாகவுடைய தலையையுடையவன்; one having a skull with two prominences and a depression in between. 2. இருதலையையுடைய உரு; monster fetus (male); with two heads-Dicephalous. (சா.அக.);. [இரட்டை + தலையன்.]
இரட்டைத் தலைவலி	இரட்டைத் தலைவலி iraṭṭaittalaivali, பெ. (n.) இரண்டு பக்கமும் வலியை யுண்டாக்கும் தலைவலி; head-ache affecting both the sides of the head. It is opposed to ஒற்றைத் தலைவலி, pain in one side of the head-Hemicrania. (சா.அக.);. [இரட்டை + தலை + வலி.]
இரட்டைத் தவிசு	இரட்டைத் தவிசு iraṭṭaittavisu, பெ. (n.) இருவர் இருத்தற்கு உரிய ஓரிருக்கை (பெருங்.உஞ்சைக்.34, 42);; double seat, seat for two. (செ.அக.);. [இரட்டை + தவிசு.]
இரட்டைத் தாப்பு	இரட்டைத் தாப்பு iraṭṭaittāppu, பெ. (n.) இருமுறை அளத்தல்; இருவேறு அணுகு முறை (சேர.நா);; two approaches, duplicity, double-dealing. ம. இரட்டத்தாப்பு. [இரட்டை + தாப்பு.]
இரட்டைத்தாளம்	இரட்டைத்தாளம் iraṭṭaittāḷam, பெ. (n.) தாளவகை; a kind of talam. "இரட்டைத் தாளத்திற்குப் பொருந்த ஒரு பாட்டினை யான் பேணிப் பாடுதற்கு முன்னே" (பொருந.71,உரை);. (செ.அக.);. [இரட்டை + தாளம்.]

இரட்டைத் திருமுகம்	இரட்டைத் திருமுகம் iraṭṭaittirumugam, பெ. (n.) முன்னாளில் திருவிதாங்கூர் மன்னர்கள் சிறப்பான தொண்டு புரிந்தோர்க்கு நல்கி வந்த ஓர் சிறப்புப் பெயர் (சேரநா.);; title of honour awarded by the Sovereigns of Travancore to persons who rendered meritorious service. ம. இரட்டத்திருமுகம். [இரட்டை + திருமுகம்.]
இரட்டைத் தேங்காய்	இரட்டைத் தேங்காய் iraṭṭaittēṅgāy, பெ. (n.) ஒரு காயுள் இரண்டு விதையுள்ள தேங்காய் (சேரநா.);; double-coconut Lodoicea Sechelliana. ம. இரட்டத் தேங்க. [இரட்டை + தேங்காய்.]
இரட்டைத்தொடை	இரட்டைத்தொடை iraḍḍaittoḍai, பெ. (n.) ஒரடி முழுதும் ஒரு சொல்லே வரத்தொடுப்பது (காரிகை. உறுப்.18. உரை);; concalenation in which the same word is repeated throughout a line of verse (pros); (செ.அக.);. [இரட்டு - இரட்டை + தொடை.]
இரட்டை நந்தியாவட்டம்	இரட்டை நந்தியாவட்டம் iraṭṭainandiyāvaṭṭam, பெ. (n.) அடுக்கு நந்தியாவட்டம்; Indian rose bay-it is so called from its double petals. (சா.அக.);. [இரட்டை + நந்தியாவட்டம்.]
இரட்டை நாக்கோளி	இரட்டை நாக்கோளி iraṭṭainākāḷi, பெ. (n.) இரட்டை நாக்குடைய உடும்பு; a guana having double or forked tongue. (சா.அக.);. [இரட்டை + நா + கோளி. கொள் → கோள் → கோளி = இரையை விழுங்கிக் கொள்ளும் இயல்புடையது.]
இரட்டை நாடி	இரட்டை நாடி iraṭṭaināṭi, பெ. (n.) தடித்த உடம்பு (கொ.வ.);; corpulent body. (செ.அக.);. [இரட்டை + நாடி.]
இரட்டைப்படி	இரட்டைப்படி iraḍḍaippaḍi, பெ. (n.) இரண்டு படிகள் உள்ள இடம்; அலுவலகம் (சேரநா);; place with two steps, office. ம. இரட்டப்படி. [இரட்டை + படி.]
இரட்டைப்படை	இரட்டைப்படை iraḍḍaippaḍai, பெ. (n.) 1. இரட்டிப்பு (கொ.வ.);; double. 2. இரட்டைப்பட்ட எண் (கொ.வ.);; even number (செ.அக.);. [இரட்டை + படை.]

இரட்டைப்பத்தாக்கு	இரட்டைப்பத்தாக்கு iraṭṭaippattākku, பெ. (n.) திருவிதாங்கூரின் ஒரு பழைய நாணயம்; 264½. பணம் மதிப்பு (சேரநா.);; coin used in Travancore in olden times. (செ.அக.);. ம. இரட்டப்பத்தாக்கு. [இரட்டை + பத்தாக்கு.]
இரட்டைப்பாக்கு	இரட்டைப்பாக்கு iraṭṭaippākku, பெ. (n.) இரு கண்ணுள்ள பாக்கு (வின்.);; arecanut with two eyes or germ pores (ஆ.அக.);. [இரட்டை + பாக்கு.]
இரட்டைப்பிள்ளை	இரட்டைப்பிள்ளை iraṭṭaippiḷḷai, பெ. (n.) 1. ஒரே கருப்பத்தினின்றும் தனித்தனியாக ஒரே நேரத்தில் பிறந்த இருவர்; twins. 2. இரட்டையாகக் கிளைத்த தென்னை அல்லது கமுகு; double shoo young coconut or areca-nut tree. (செ.அக.);. [இரட்டை + பிள்ளை.]
இரட்டைப்பூட்டு	இரட்டைப்பூட்டு iraṭṭaippūṭṭu, பெ. (n.) 1. இரு முறைபூட்டும் பூட்டு (கொ.வ);; double lock requiring separate action for each part. 2. பாதுகாப்புக்காக இடும் இருவேறு பூட்டு (கொ.வ.);; two locks put on for greater security. (செ.அக.);. [இரட்டை + பூட்டு.]
இரட்டைப்பூரான்	இரட்டைப்பூரான் iraṭṭaippūrāṉ, பெ. (n.) சதங்கைப் பூரான் (வின்.);; a species of large centipede (செ.அக.);. [இரட்டை + பூரான்.]
இரட்டைப்பேய்மருட்டி	இரட்டைப்பேய்மருட்டி iraṭṭaippēymaruṭṭi, பெ. (n.) வெதுப்படக்கி; soft woolly plant (செ.அக.);. [P] ம. இரட்டப்பே மருட்டி. [இரட்டை + பேய் + மருட்டி.]
இரட்டைப்பேய்மிரட்டி	இரட்டைப்பேய்மிரட்டி iraṭṭaippēymiraṭṭi, பெ. (n.) 1. இரட்டைப்பேய் மருட்டி பார்க்க;see irattai-p-pey-marutti (பாலவா.494);. (செ.அக.);. [இரட்டை + பேய் + (மருட்டி); → மிரட்டி.]
இரட்டைப்பேர்	இரட்டைப்பேர் iraṭṭaippēr, பெ. (n.) 1. இட்டபெயரோடு சேர்க்கும் மற்றொருபேர்; surname. 2. நகைச்சுவையாக விளிக்கும் பெயர்; nick name (சேரநா.);. ம. இரட்டப்பேரு. [இரட்டை + பேர். பெயர் → பேர்.]

இரட்டைப் பேறு	இரட்டைப் பேறு iraṭṭaippēṟu, பெ. (n.) இரட்டைப் பிள்ளை பெறுதல்; giving birth to twins. (சா.அக.);. [இரட்டை + பேறு.]
இரட்டைபிரமட்டை	இரட்டைபிரமட்டை iraṭṭaibiramaṭṭai, பெ. (n.) இரட்டைப்பேய் மருட்டி பார்க்க;see irattai-p-pey-marutti (சா.அக);. [இரட்டை + பிரமட்டை.]
இரட்டை மஞ்சட் செம்பரத்தம்	இரட்டை மஞ்சட் செம்பரத்தம் iraṭṭaimañjaṭcembarattam, பெ. (n.) இரட்டை மஞ்சட் பூக்களையுடைய செம்பரத்தஞ்செடி; double-buff shoe-flower - Hibiscus Rusasinensis. (flara plona); (சா.அக.);. [இரட்டை + மஞ்சள் + செம்பரத்தம்.]
இரட்டை மண்டை	இரட்டை மண்டை iraṭṭaimaṇṭai, பெ. (n.) அகலமாய்ப் பருத்த தலை (கொ.வ.);; huge head (செ.அக.);. [இரு → இரட்டை. இரட்டை + மண்டை. மண்டை = மட்கலம், மட்கலம் போன்ற தலையோடு.]
இரட்டைமணி	இரட்டைமணி iraṭṭaimaṇi, பெ. (n.) அணிவகை (IMPTj.305);; ornament (செ.அக.);. [இரு → இரட்டை + மணி.]
இரட்டைமணிமாலை	இரட்டைமணிமாலை iraṭṭaimaṇimālai, பெ. (n.) அந்தாதித் தொடையாலமைந்த சிற்றிலக்கிய வகை: 20 பாடல்களைக் கொண்டது. வெண்பாவாலும், கட்டளைக் கலித்துறையாலும் இயற்றப்பட்டது. (இலக். வி.819);; poem in andadi-t-todai consisting of 20 stanzas composed alternately in the two types, venbā and Kattalai-k-kaitturai (செ.அக.);. [இரு → இரட்டை + மணி + மாலை.]
இரட்டை மல்லிகை	இரட்டை மல்லிகை iraṭṭaimalligai, பெ. (n.) இரண்டடுக்குப் பூவிதழுள்ள மல்லிகை; double petal lined jasmine (சா.அக.);. [இரு → இரட்டை + மல்லிகை.]
இரட்டை முண்டு	இரட்டை முண்டு iraṭṭaimuṇṭu, பெ. (n.) இரண்டாக மடக்கி யுடுக்கும் வண்ணம் நீளத்தில் நெய்த வேட்டி; double-dhoti (சா.அக);. ம. இரட்டமுண்டு. [இரு → இரட்டை + முண்டு.]

இரட்டையர்	இரட்டையர் iraṭṭaiyar, பெ. (n.) 1. இரட்டைப் பிள்ளைகள்; twins. "இனிய விரட்டையரிற் புந்தி நகுலன்" (பாரத வெண்);. 2. நகுல சகதேவர் (பிங்.);; Pandava twins Nakulan and Sagadevan. 3. இரட்டைப் பிள்ளைகளான இளஞ்சூரியர், முதுசூரியர் என்ற புலவர் (தமிழ்நா.113);. இவர்களில் ஒருவர் கண்ணில்லாதவர் மற்றவர் முடவர். 15ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர்கள். இருவரும் சேர்ந்து திருவேகம்ப நாதர் உலா, திருவாமாத்தூர் கலம்பகம், தில்லைக்கலம்பகம் முதலிய நூல்களை இயற்றினர். முடமானவர் வழிகாட்ட கண்ணி லார் அவரைத் துக்கிக் கொண்டு செல்வார்; twin Tamil Poets named slam-Suriyar and Mudu-šūrīyar, one of whom was born blind and the other a cripple, who flourished about the 15th C., and who were the joint authors of the Tiru-v-Ékāmbaranátar-ulá, the Tiruvâmåttur-k-kalambagam, the Tillal-k-kalambagam, and also of many occasional verses composed extempore as they travelled from place to place, the blind brother carrying the crippled one (செ.அக.);. [இரு → இரட்டை → இரட்டையர்.]
இரட்டையாட்சி	இரட்டையாட்சி iraṭṭaiyāṭci, பெ. (n.) இருதிறத்தார் பகுத்துக் கொண்டு செய்யும் அரசாட்சி; diarchy. [இரட்டை + ஆட்சி.]
இரட்டையேணி	இரட்டையேணி iraṭṭaiyēṇi, பெ. (n.) 1. கவையேணி; fork-legged ladder. 2. ஒன்றின்முன் ஒன்று வைத்துக் கட்டப்பட்ட ஏணி; longer ladder formed by tying together two ladders joined together at their ends. (செ.அக.);. [இரட்டை + ஏணி.]
இரட்டைவரி	இரட்டைவரி iraṭṭaivari, பெ. (n.) ஒரே நிலத்துக்காக அரசுக்கும், உள்ளாட்சி நிறுவனங்களுக்கும் தனித் தனியாச் செலுத்தும் வரி; double taxation, as taxes paid to Government and local body. (செ.அக.);. [இரட்டை + வரி. வரித்தல் = இழுத்தல், கோடிடுதல், கட்டுதல், கட்டுப்படுத்துதல், கட்டுப்படுத்தப்பட்ட அல்லது வரையறுக்கப்பட்ட தொகை.]
இரட்டைவாலன் (வாலி)	இரட்டைவாலன் (வாலி) iraṭṭaivālaṉvāli, பெ. (n.) 1. பொத்தகங்களிலும் துணிகளிலும் காணப்படும் வெண்ணிறப் பூச்சி வகை; Silver – fish. 2. இரட்டை வால் உள்ள கருத்த சிறு பறவை; a kind of bird having twin tail. ம. இரட்ட வாலன், இரட்டவாலி. [இரட்டை + வாலன்.]
இரட்டை வாழைப்பூ	இரட்டை வாழைப்பூ, iraṭṭaivāḻaippū, பெ. (n.) நெடுங்கோடுள்ள புடைவை வகை (இ.வ.);; a kind of saree, with long stripes (செ.அக.);. [இரட்டை + வாழை + பூ.]
இரட்டைவிரல் தேவாங்கு	இரட்டைவிரல் தேவாங்கு iraṭṭaiviraltēvāṅgu, பெ. (n.) 1. இருவிரல்களுடைய தேவாங்கு; two toed sloth cf. மூன்றுவிரல் தேவாங்கு; the three toed one. (சா.அக.);. [இரட்டை + விரல் + தேவாங்கு.]

இரட்டை விருத்தம்	இரட்டை விருத்தம் iraṭṭaiviruttam, பெ. (n.) பதினொருசீர்க்கு மேற்பட்ட சீரான்வரும் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம் (வீரசோ.யாப்.3. உரை.);; verse of more than 11 metrical feet to a line. (செ.அக.);. [இரட்டை + விருத்தம்.]
இரட்டைவெள்ளைச் செம்பரத்தை	இரட்டைவெள்ளைச்செம்பரத்தை iraṭṭaiveḷḷaiccembarattai, பெ, (n.) இரட்டை வெள்ளைப் பூக்களையுடைய செம்பரத்தஞ்செடி; downy angular leaved shoe flower. (சா.அக.);. [இரட்டை + வெள்ளை + செம்பரத்தை.]
இரட்டை வெள்ளையலரி	இரட்டை வெள்ளையலரி iraṭṭaiveḷḷaiyalari, பெ, (n.) இரண்டு பூக்களுள்ள வெள்ளை யலரி; Indian double flowered white oleander. (சா.அக.);. [இரட்டை + வெள்ளை + அலரி.]
இரட்டை வேட்டி	இரட்டை வேட்டி iraṭṭaivēṭṭi, பெ, (n.) எட்டுமுழ வேட்டி; double - dhoti (சேரநா.);. ம. இரட்ட வேஷ்டி. [இரட்டை + வேட்டி.]
இரண்டகம்	இரண்டகம் iraṇṭagam, பெ, (n.) ஏமாற்று; duplicity double dealing, treachery, perfidy. "உண்ட வீட்டுக்கிரண்டகம் நினையாதே" (பழ.);. 2. இருமனம் (ஆ.அக.);; double - mindedness, wavering. [இரண்டு + அகம். அகம் = மனப்பாங்கு. இரண்டகம் = ஒருநெறி நில்லாது ஏய்த்தல், ஏமாற்றிக் கெடுக்கும் மனப்பாங்கு.]
இரண்டடியெதுகை	இரண்டடியெதுகை iraṇḍaḍiyedugai, பெ, (n.) முதலிரண்டடி நேரெதுகையாய் மற்றையடிகளோ ரெதுகை யாயேனும் பலவெதுகையாயேனும் வருவது. (ஆ.அக.);; agreement of the second/subsequent syllables of the initial foot in respect of two adjacent lines. [இரண்டு + அடி + எதுகை.]
இரண்டகவாதி	இரண்டகவாதி iraṇṭagavāti, பெ, (n.) நம்பவைத்துக் கெடுப்பவன்; betrayer, confidence trickster. (ஆ.அக.);. [இரண்டகம் + வாதி. வாதித்தல் = பேசுதல்.]
இரண்டறக்கல-த்தல்	இரண்டறக்கல-த்தல் iraṇṭaṟakkalattal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வீடுபேறடைதல்; to so realize God in one's self as to merge emotionally with Him, to attain salvation. (செ.அக.);. 2. ஒன்றாகக் கலத்தல்; to become merged into one. [இரண்டு + அற + கலத்தல்.]

இரண்டாகு-தல்	இரண்டாகு-தல் iraṇṭākudal, 7 செ.கு.வி. (v.i.) இரு துண்டாதல்; to be split up, get divided to fall into two pieces. (செ.அக.);. க. எரடாகு. எரடிடு. [இரண்டு + ஆகு.]
இரண்டாங்கட்டு	இரண்டாங்கட்டு iraṇṭāṅgaṭṭu, பெ, (n.) வீட்டின் இரண்டாம் பகுதி; second set of apartments inside a house inner court. (செ.அக.);. [இரண்டு + ஆம் + கட்டு.]
இரண்டாங்காலம்	இரண்டாங்காலம் iraṇṭāṅgālam, பெ. (n.) கோயிலில் அந்திக் காப்புக்கும் நடு இரவுப் பூசைக்கும் நடுவில் நடக்கும் வழிபாடு (இ.வ.);; temple services at night, services between the evening and the midnight (செ.அக.);. [இரண்டு + ஆம் + காலம்.]
இரண்டாங்குட்டம்	இரண்டாங்குட்டம் iraṇṭāṅguṭṭam, பெ. (n.) உடம்பு கறுத்துச் சொறியுடன் எரிவுண்டாகிப் பன்னீர் பாய்ந்து கலங்கட்டுமோர் வகைக் குட்டநோய்; a form of leprosy known as the second stage of the 10 stages of leprosy (சா.அக.);. [இரண்டு + ஆம் + குட்டம்.]
இரண்டாட்டு-தல்	இரண்டாட்டு-தல் iraṇṭāṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) இருநெறிப்படுதல்; to be double minded, to be unstable, be irresolute between two paths, "இரண்டாட்டா தொழிந்தீ சன்றிறமே பேணி" (தேவா.811.3);. (செ.அக.);. [இரண்டு + ஆட்டு.]
இரண்டாநிலம்	இரண்டாநிலம் iraṇṭānilam, பெ. (n.) மேன்மாடம் (திவ். திருப்பா.10,வ்யா);; upper storey (செ.அக.);. [இரண்டு + ஆம் + நிலம் = இரண்டாம் நிலம் → இரண்டா நிலம். மகரக்கேடு இடைக்குறை.]
இரண்டாம் நிலை	இரண்டாம் நிலை iraṇṭāmnilai, பெ. (n.) 1. முதன்மையில்லாதது; secondary importance. 2. உறுதி செய்யாதது; unconfirmed. 3. இரண்டாவது நிலை; second stage.
இரண்டாம் பாட்டன்	இரண்டாம் பாட்டன் iraṇṭāmbāṭṭaṉ, பெ. (n.) பாட்டனின் தந்தை; great-grandfather. (செ.அக.);. [இரண்டாம் + பாட்டன்.]
இரண்டாம் போகம்	இரண்டாம் போகம் iraṇṭāmbōkam, பெ. (n.) இரண்டாமுறைப் பயிர் விளைவு; second crop raised on land in a year (செ.அக.);. [இரண்டு + ஆம் + போகம்.]

இரண்டாம் வேளை	இரண்டாம் வேளை iraṇṭāmvēḷai, பெ. (n.) இரண்டாம் வேளைச் சிற்றுண்டி (இ.வ.);; light luncheon, Tiffin, as second meal during the day (செ.அக.);. [இரண்டு + ஆம் + வேளை. வேலை = எல்லை. வேலை → வேளை = கால எல்லை.]
இரண்டா முறைக் காய்ச்சல்	இரண்டா முறைக் காய்ச்சல் iraṇṭāmuṟaikkāyccal, பெ. (n.) ஒரு நாள் விட்டு ஒருநாள் வருமோர்வகைக் காய்ச்சல்ơ; form of intermittent fever -tertian fever. (சா.அக.);. 2. மீண்டும் வரும் காய்ச்சல்; relapsing fever. [இரண்டு + ஆம் + முறை + காய்ச்சல்.]
இரண்டிகை	இரண்டிகை iraṇṭigai, பெ. (n.) இண்டை (மலை);; eight-pinnate soap-pod. [இரண்டு → இரண்டிகை. 'கை' சொல்லாக்க ஈறு. யகர மன்றி ஐகார வருமொழி முன்னும் குற்றுகரம் குற்றிய லிகர மாயிற்று.]
இரண்டில் மூன்றில்	இரண்டில் மூன்றில் iraṇṭilmūṉṟil, கு.வி.எ. (adv.) இரண்டு அல்லது மூன்று நாள்களுக்கொருமுறை; once in two or three days 'அவன் இரண்டில் மூன்றில் வருவான்' (கொ.வ.); (செ.அக.);. [இரண்டு + இல் + மூன்று + இல்.]
இரண்டிலொன்று	இரண்டிலொன்று iraṇṭiloṉṟu, பெ. (n.) இறுதிமுடிவு; final decision. 'இரண்டிலொன்று இன்றைக்குள் பார்த்து விடவேண்டும்.' (உ.வ.);. [இரண்டு + இல் + ஒன்று.]

இரண்டு	இரண்டு1 iraṇṭu, பெ. (n.) 1. இரண்டு என்னும் எண்ணுப்பெயர், ஒன்றும் ஒன்றும் சேர்ந்த கூட்டுத் தொகை; number two. "இரண்டறிவதுவே அதனொடு நாவே" (தொல். மரபி.27);. 2. சில; few. "இரண்டு நாளைச் சுற்றமே இரங்கல் வேண்டா" (சீவக.270);. 3. உகரவெழுத்து; letter. 'உ', "எட்டினோ டிரண்டும் மறியேனையே" (திருவாச.5.49); (செ.அக.);. மறுவ. பாதி (பகுதி);, துமி, ஒன்ஒன், ஓர்ஒர்; ம. இரண்டு, ரண்டு; க. எரடு, எரழ்; பட. ஏரடு; குட. தண்டு, தண்டி; கோத. எடெ, எய்டு; துத. எட்; குறும். யெரடு: இரு. இரெண்டு; து. ரட்டு; தெ. எரு, ரெண்டு; கொலா, இண்டிங், இண்ட்; பர், இர்டு; கட. இண்டி; கோண். ராணு, ரண்ட்; கூ. ரி; குரு. ஏர், ஏண்ட்; குவி. ஏர், ஏண்ட் மால். இவ், இத்தி; நாய், இண்டி; கைக். ரண்ட்;பிராகு. இராட். Central India Gayati rand. Madi randu; Madaia rand. Rutluk rand. [இல் → ஈல் → ஈர் → இரு → இரள் → இரண்டு.] ஈர்தல் = பிளத்தல், வெட்டுதல், இரண்டாக்குதல். இதே பொருளில் பகுத்தல் துமித்தல் என்னும் வினையடியாகத் தோன்றிய பகு → பா. துமி, என்னும் சொற்களும் பண்டைக் காலத்தில் இரண்டைக் குறிக்கும் எண்ணுப் பெயர்களாக வழங்கின. இச்சொற்களை யறியாத ஒருசார் பழங்குடியினர் இரண்டு என்னும் பொருளில் ஒன்று ஒன்று. ஒன்னு ஒன்னு, ஒன்ஒன் ஒன்னும் ஒன்னும் போன்ற அடுக்குச் சொற்களை வழங்கினர். இவையன்றி இரண்டு என்னும் எண்ணுப் பெயரின் குறிப்புப் பெயரெச்ச அடியாகிய இரு, ஈர். என்பனவும் அவற்றின் திரிபுகளாகிய கொச்சைச் சொற்களும் பல்வேறு பழங்குடி மக்களிடை எண்ணுப் பெயர்களாகவே வழங்குகின்றன. எண்ணுப் பெயரின் முதனிலை திரிந்தனவெல்லாம் அடிநிலைத் திரிபுற்றவை யென்றும் முதனிலை நீங்கி ஈறு மட்டும் திரிந்தன
இரண்டுக்குற்றது	இரண்டுக்குற்றது iraṇṭukkuṟṟadu, பெ. (n.) 1. இதுவோ! அதுவோ வென்னு நிலை. (வின்.);; that which is dubious dilemma. that which admits of alternatives. (செ.அக.);. 2. உண்மையோ, பொய்யோ வென்பது (ஆ.அக.);; true or false. [இரண்டு + கு + உற்றது.]
இரண்டுங்கெட்ட நேரம்	இரண்டுங்கெட்ட நேரம் iraṇṭuṅgeṭṭanēram, பெ. (n.) அந்திப் பொழுது; dusk of the evening which is neither day or night. (செ.அக.);. [இரண்டு + உம் + கெட்ட + நேரம்.]
இரண்டுங்கெட்டான்	இரண்டுங்கெட்டான் iraṇṭuṅgeṭṭāṉ, பெ. (n.) 1. நன்மை தீமை யறியாதவன் (கொ.வ.);; one who cannot distinguish between good and evil. 2. ஒருவழிக்கும் வராதவன் (கொ.வ.);; one who will not take up any course definitely, one who is not himself knowledgeable nor will heed good advice. (செ.அக.);. {இரண்டு + உம் + கெட்டான்.]
இரண்டு நினை-த்தல்	இரண்டு நினை-த்தல் iraṇṭuniṉaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) இரண்டகம் நினைத்தல் (கொ.வ.);; to indulge in double dealing, duplicity, confidence tricking (செ.அக.);. [இரண்டு + நினை.]
இரண்டுப்பு	இரண்டுப்பு iraṇṭuppu, பெ. (n.) இருவகையுப்பு. அதாவது இயற்கை செயற்கை; two kinds of salt viz; the natural and the artificial salts. (சா.அக.);. [இரண்டு + உப்பு.]

இரண்டுபடு-தல்	இரண்டுபடு-தல் irandubadudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) to disagree, dissent to get divided "ஊர் இரண்டு பட்டால் கூத்தாடிக்குக் கொண்டாட்டம்" (பழ.);. 2. ஐயுறுதல்; to be doubtful. [இரண்டு + படு.]
இரண்டு பண்ணு-தல்	இரண்டு பண்ணு-தல் irantubannudal, 15 செ.கு.வி. (v.i.) . 1. புரளி பண்ணுதல்; lo tease. 2. வேற்றுமை உண்டாக்குதல்; to cause to disagree. (ஆ.அக.);. [இரண்டு + பண்ணு.]
இரண்டுரு	இரண்டுரு irantùru, பெ. (n.) 1. ஆணும் பெண்ணுமாகிய இரண்டு உரு; combination formed of male and female figures. "இரண்டுருவாய் ஈரணி பெற்ற வெழிற் றகையன்" (பதிற்.கட7);. 2. சிவனும் திருமாலும் ஆகிய இருவர் உருவங்கள்; Siva and Vishnu as manifestations of the supreme being. "இரண்டுருவும் ஒன்றாயிசைந்து" (திவ். திருவந்.63);. [இரண்டு + உரு.]
இரண்டுவவு	இரண்டுவவு irantuvavu, பெ. (n.) காருவாவும் வெள்ளுவாவும்; new moon and full moon. [இரண்டு + உவவு.]
இரண்டெட்டில்	இரண்டெட்டில் irantettil, கு.வி.எ. (adv.) 1. விரைவில்; very soon, quickly, literally in two strides. 'இரண்டெட்டில் வா' (கொ.வ.);. 2. வெகு அண்மையில்; very near. 'அவர் வீடு என் வீட்டிலிருந்து இரண்டெட்டில் இருக்கிறது' (உவ.);. [இரண்டு + எட்டில். எட்டு - எட்டிவைக்கும் பாதம். இரண்டு அடி எடுத்து வைக்கும் தொலைவு. இரண்டு அடி எடுத்து வைக்கும் குறுகிய நேரம்.]
இரண்டை	இரண்டை irantai, பெ. (n.) 1. கைம்பெண்; widow. 2. எலியால் விதை; glaucous-leared physic nut. (செ.அக.);. [இரள் → இரண்டை. இரள் = பிரிதல், இரண்டாதல், இரண்டை = கணவனைப் பிரிந்தவள். தனிமையுற்ற கைம்பெண் பிளவுண்ட வித்து அல்லது முளை.]
இரண்டொன்று	இரண்டொன்று irantonru, கு.வி.எ. (adv.) சில; one or two a few. 'இரண்டொன்று தா.' (உ.வ.);. [இரண்டு + ஒன்று = இரண்டொன்று. ஓரிரண்டுதா என்னும் போது சற்றுக் கூடுதலாகக் கொடு என்பதும், இரண்டொன்றுதா என்னும்போது எண்ணிக்கை சற்றுக் குறைந்தாலும் பழுதில்லை என்பதும் குறிப்பால் உணர்த்தப்படுவனவாம்.]

இரணமுட்டம்	இரணமுட்டம் iraṇamuṭṭam, பெ. (n.) பழங்காலத்திலிருந்த ஊர்ப்பகுதி; a division of habitation. [இரினம் - இரணம். இரிணம் + உவர்நிலம். இரணம் முட்டம்.]
இரணியமுட்டத்துப் பெருங்கௌசிகனார்	இரணியமுட்டத்துப் பெருங்கௌசிகனார் iraṇiyamuṭṭattupperuṅgeḷasigaṉār, பெ. (n.) கடைக்கழகட் புலவர்; sangam poet. [இரணமுட்டம் – இரணியமுட்டம் + பெரும் + கௌசிகன் + ஆர். இவர் மலைபடுகடாம் இயற்றிய புலவர். இரணமுட்டம் பார்க்க;see irana muttam.]
இரத்தி	இரத்தி iratti, பெ. (n.) 1. இலந்தை மரம்; jujube tree. "இரத்தி நீடிய வகன்றலை மன்றத்து" (புறநா.34, 12);. 2. மரவகை; tree. 3. இத்தி மரம் (சூடா.);; joined ovate - leaved fig. ம. இலந்த, லந்த; க எர. எலசி. எளசி, இலிசி, எகசி, ரேகு; தெ. ரேகு; கொலா. ரெங்கா; பர், ரேகா;கோண். ரெங்கா, ரெங்கு. [இல் → இர் → இரத்தி.]
இரதம்	இரதம் iradam, பெ. (n.) இரத்தி பார்க்க;see iratti, இத்தி (வை.மூ,);; Jointed ovate leaved fig (செ.அக.);. [இரத்தி – இரதம்.]
இரந்திரி	இரந்திரி irandiri, பெ. (n.) இரத்தி பார்க்க;see iratti. [இரத்தி – இரந்திரி.]
இரந்துண்ணி	இரந்துண்ணி irandunni, பெ. (n.) இரப்போன்; begger (ஆ.அக.);"அப்பன் இரந்துண்ணி ஆத்தாள் மலை நீலி". (தனிப்பா.);. [இரந்து + உண்ணி. இரந்துண்ணி - இந்து உண்பவள்.]
இரந்துணி	இரந்துணி irandui, பெ. (n.) இரந்துண்ணி பார்க்க;see irandunni. [இரந்துண்ணி - இரந்துணி.]
இரந்தை	இரந்தை irandai, பெ. (n.) இலந்தை மரம் (ஆ.அக.);; jujube tree. "இரந்தையின் கனி" (சேதுபு. காசிப.46); (செ.அக.);. [இலந்தை - இரந்தை.]

இரப்பாண்டி	இரப்பாண்டி irappāṇṭi, பெ. (n.) இரப்பாளன் பார்க்க;see irappallan. [இரப்பு + ஆண்டி.]
இரப்பாளன்	இரப்பாளன் irappāḷaṉ, பெ. (n.) வறுமையுற்று இரப்பவன் (ஈடு.2.6.1);; beggar, mendicant, suppliant (செ.அக.);. ம. இரப்பாளி;குட. எரபெ. {இரப்பு + ஆளன்.]
இரப்பு	இரப்பு irappu, பெ. (n.) 1. இரத்தல்; begging, asking alms "இரப்பு மோர் ஏஎர் உடைத்து" (குறள்.1053); (செ.அக.);. 2. வறுமை (ஆ.அக.);; poverty. ம. இரப்பு. [இர → இரப்பு.]
இரப்புணி	இரப்புணி irappuṇi, பெ. (n.) இரந்துண்ணி (வின்.);; beggar who begs for his food (செ.அக.);. [இரப்பு + (உண்ணி); உணி.]
இரப்பை	இரப்பை irappai, பெ. (n.) இமையிதழ்; eyelid (செ.அக.);. க. ரெப்பெ;தெ. ரெப்ப. [இறப்பை - இரப்பை (கொ.வ.);.] இறப்பை பார்க்க;see irappai.
இரப்போடு	இரப்போடு irappōṭu, பெ. (n.) இரப்பதற்குப் பயன்படுத்தும் ஏனம்; beggars bow (சேரநா.);. ம. இரப்போடு. [இரப்பு + ஒடு.]
இரப்போர்	இரப்போர் irappōr, பெ. (n.) 1. இரவலர்; poor people. 2. இரந்து வேண்டுவோர்; beggars. 3. பரிசிலாளர்; poets who seek presents from the patron. (ஆ.அக.);. [இர → இரப்பு → இரப்போர்.]

இரப்போன்	இரப்போன் irappōṉ, பெ. (n.) இரந்துண்ணி; beggar. [இர → இரப்பு → (ஆன்); ஒன்.]
இரம்பம்	இரம்பம்1 irambam, பெ. (n.) கத்தூரி மான் (அக.நி.);; musk deer. (செ.அக.);. [ஒருகா. இரு → இரும்பம் → இரம்பம்.] இரம்பம்2 irambam, பெ. (n.) அரம்பம் பார்க்க, மரமறுக்கும் வாள்; saw. (செ.அக.);. தெ. ரம்பமு. [அரம்பம் → ரம்பம் - இரம்பம். அரம்பம் → Skt. ramba → இரம்பம்.]
இரம்பிகம்	இரம்பிகம் irambigam, பெ. (n.) மிளகு (சங்.அக.);; pepper. (செ.அக.);. இரம்பிலம் → இரம்பிகம். [மிரியல் - இரியல் – இரிம்பம் – இரிம்பகம் - இரம்பகம்.]
இரம்பிலம்	இரம்பிலம் rambilam, பெ. (n.) மிளகு; black pepper. (செ.அக.);. [இரிம்பம் – இரம்பகம் – இரம்பலம்.]
இரலை	இரலை1 iralai, பெ. (n.) 1. கலைமான் (திவா.);; stag. 2. புல்வாய் (ஆ.அக.);; a kind of deer. "இரலையுங் [P] கலையும் புல்வாய்க்குரிய" (தொல்.பொருள்.600);. 3. கரு மான் (ஆ.அக.);; black buck (செ.அக.); "இரலை நன்மான் இனம் பரந்தவை போல்" (அகநா.194);. க. எரளெ. எரலெ; தெ. இற்ற, லேட்டி, லேடி;மால், இலரு. [இரு – இரல் - இரலை. இரல் (இரள்); = வளைதல், திருகுதல், சுற்றுதல், முறுக்குதல். இரலை = திருகிய கொம்புடைய மான் வகை. இரு - இருல் = கருமை. இருலை - இரலை = கரிய மான்.] இரலை2 iralai, பெ. (n.) 1. துத்திரி யென்னும் ஊதுகொம்பு (சீவக.434);; trumpet. 2. இரலை நாண் மீன் (அசுவினி);; first naksatra (பிங்.);. [இரல் = வளைதல். இரலை = வளைந்த ஊது கொம்பு போன்று வளைந்த அமைப்பு காணப்படும் விண்மீன் தொகுதி.]

www.valluvarvallalarvattam.com 5587 of 19068.

இரவச்சம்	இரவச்சம் iravaccam, பெ. (n.) 1. மானந் தீரவரும் இரப்புக்கு அஞ்சுகை (குறள்.அதி.107);; vexation of beggary. 2. குருதி கண்டு அஞ்சும் அச்சம்; homophobia. (செ.அக.);.
இரவணம்	இரவணம் iravaṇam, பெ. (n.) 1. கழுதை கத்துகை; braying of a donkey. 2. வண்டு; beetle. (செ.அக.);. [இரை + அணம் = இரைவணம் – இரவணம். இரைதல் = தொடர்ந்து ஒலி எழுப்புதல்.]
இரவம்	இரவம்1 iravam, பெ. (n.) இருள்; darkness. [இரு → இருவம்.] இரவம்2 iravam, பெ. (n.) ஒலி; sound. [அரவம் – இரவம்.] இரவம்3 iravam, பெ. (n.) இரவமரம் – இலந்தை; jujube tree. "தீங்கனி யிரவமொடு வேம்பு மனைச் செரீஇ" (புறநா.281-1); (சங்.இலக்.சொற்);. [இரு – இர – இரவம்.]
இரவரல்	இரவரல் iravaral, தொ.பெ. (vbl.n.) இரவுக் குறியில் வருதல்; coming at the appointed time during night for love meeting. (குறிஞ்.239) (சங்.இலக்.சொற்). [இரவு + வரல் = இரவரல்.]
இரவல்	இரவல் iraval, பெ. (n.) 1. வேண்டிப் பெறுதல். கேட்டல் (ஆ.அக,);; begging to get by asking. "இரவன் மாக்களீகை நுவல" (புறநா.24.30);. 2. மீண்டு தருவ தாகக் கொண்ட பொருள்; materials borrowed. 'இரவ லுடம்போ சுமந்து கொண்டிருக்கைக்கு' (ஈடு.2.4.2); (செ.அக.);. [இரத்தல் + மனம் தாழ்ந்து வேண்டுதல். இர – இரவல்.]
இரவல் மாக்கள்	இரவல் மாக்கள் iravalmākkaḷ, பெ. (n.) பரிசிலர், வள்ளலின் பால் பரிசு வேண்டிச் செல்லும் புலவர், கலைவலார், பாணர், கோடியர், கூத்தர் முதலியோர்; poets, artists, singers, musicians and dancers who seek presents from the patron. "இரவன் மாக்களீகை நுவல" (புறநா.24-30);. [இர – இரவல் + மாக்கள். இரவல் = இரத்தல்.]
இரவலர்த் தடுத்த வாயில்	இரவலர்த் தடுத்த வாயில் iravalarttaḍuttavāyil, பெ. (n.) இரவலர்களை நீங்கிச் செல்ல மனமின்றித் தடுத்த வாயில்; gate of a patron, forbidding the prize. "குய்குரல் மலிந்த கொழுந்துவை அடிசில் இரவலர்த் தடுத்த வாயில்." (புறநா.250);. [இரவலர் + தடுத்த + வாயில்.]
இரவலன்	இரவலன் iravalaṉ, பெ. (n.) இரப்பவன் (பெரும்பாண்.45);; suppliant, recipient (செ.அக.);. [இர - இரவல் - இரவலன்.]

இரவலாளன்	இரவலாளன் iravalāḷaṉ, பெ. (n.) இரவலன் (தமிழ்நா.161);; beggar. [இரவல் + ஆளன்.]
இரவற்குடி	இரவற்குடி iravaṟkuḍi, பெ. (n.) 1. குடிக் கூலியின்றிக் குடியிருக்குங் குடும்பம் (வின்.);; family occupying a borrowed house. 2. அடுத்து வாழுங் குடும்பம் (வின்.);; family living with the owners of a house and without paying rent. (செ.அக.);. 3. இரவல் வீடு; house rent. [இரவல் + குடி.]
இரவற்சோறு	இரவற்சோறு iravaṟcōṟu, பெ. (n.) பிறரைச் சார்ந்து பிழைக்கும் பிழைப்பு (யாழ்ப்.);; livelihoodd obtained by sponging upon others. (செ.அக.);. [இரவல் + சோறு.]
இரவறிவான்	இரவறிவான் iravaṟivāṉ, பெ. (n.) சேவற்கோழி (வின்.);; cock, from its making the watch of the night. (செ.அக);. [இரவு + அறிவான். இரவுப் பொழுதின்கண் யாமம் அறிந்து கூவும் இயல்பான் பெற்ற பெயர்.]
இரவன்	இரவன் iravaṉ, பெ. (n.) திங்கள்; moon, who is lord of the right. "இரவன் பகலோனு மெச்சத் திமை யோரை" (தேவா.5714);. (செ.அக.);. [இரவு → இரவன் + இரவில் வரும் நிலவு.]
இரவாளர்	இரவாளர் iravāḷar, பெ. (n.) கொங்குப் பகுதியில் வாழும் இருளருள் ஒரு பிரிவினர்; sect of the irular community in Coimbatore district. [இரவு + ஆளர். ஒ.நோ. அருவாளர்.]
இரவி	இரவி1 iravi, பெ. (n.) வாணிகத் தொழில் (பிங்.);; commercial practice (செ.அக.);. [இரு → இருவி → இரவி. இரு + பெருமை; இரவி + பெருமளவில் செய்யப்படும் மொத்த வாணிகம்.] இரவி2 iravi, பெ. (n.) 1. ஞாயிறு; sun. "கண்ணாரிரவி கதிர்வந்து கார்கரப்ப" (திருவாச.7.18);. 2. மலை (பிங்.);; mountain. (செ.அக.);. [உல் – உரு - உரி (எரிதல்);, உரு – உரவி - இரவி = ஒளி சிந்தும் கதிரவன், கதிரவன் சாயும் மலை.]

இரவிக்கை	இரவிக்கை iravikkai, பெ. (n.) 1. மகளிர் சட்டை; blouse. (செ.அக.);. 2. ஞாயிற்றுக்கதிர்கள்; Sun's rays. (சா.அக.);. க. ரவிக்கெ;தெ. ரவிக. [இறவு - இறவுதல் = சுற்றுதல், வளைதல். இறவு - இறவுகை - இறவுக்கை – இரவிக்கை. இரவி + கை = இரவிக்கை = கதிரவனின் கை, ஒளிக்கதிர். ஒ.நோ. இறவு = வளைந்த இறால் மீன். இறவு – இறா - இறால்.]
இரவிகாந்தம்	இரவிகாந்தம் iravikāndam, பெ. (n.) 1. ஞாயிறு காந்தக்கல் (ஆ.அக.);; Sun-stone. "இரவி காந்தத் திலகமுமே" (நீதிவெண்.50);. 2. தாமரை (மலை.);; lotus (செ.அக.);. [இரவி + காந்தம்.]
இரவிகுலம்	இரவிகுலம் iravigulam, பெ. (n.) கதிரவக்குலம் (ஆ.அக.);; solar race. "இரவிகுலம் பாரிக்கத் தகுவ னென்றே" (கலிங்.10,6); (செ.அக.);. [இரவி + குலம்.]
இரவிச் சீலை	இரவிச் சீலை iraviccīlai, பெ. (n.) சிவப்புக்கல், கற்காலி; red ochre. (சா.அக.);. [இரவி + (சிலை); சீலை. இரவி + கதிரவன், செந்நிறம் சிலை = கல்.]
இரவிற்றிரிவோன்	இரவிற்றிரிவோன் iraviṟṟirivōṉ, பெ. (n.) அரக்கன்; demon or goblin, one who roams during night. "இரவிற் றிரிவோர் கட்கிறை" (தேவா.111.8); (செ.அக.);. [இரவு + இல் + திரி + (ஆன்); ஒன்.]
இரவுக்குறி	இரவுக்குறி iravukkuṟi, பெ. (n.) இரவிலே தலைவனுந் தலைவியுஞ் சேரும்படி குறிக்கப்பட்ட இடம் (தொல்.பொருள்.131);; clandestine meeting place of lovers by night (செ.அக.);. [இரவு + குறி.]
இரவுக்குறியிடையீடு	இரவுக்குறியிடையீடு iravukkuṟiyiḍaiyīḍu, பெ. (n.) எட்டாம்நாள் இரவுக் குறிக்கண் வந்த தலைவன். அல்ல குறிப்படுதலால் இடையீடு பட்டுப் போதல். (அபி.சிந்.);; interruption of regularity of love meeting at night literary genre of Tamil agam poems. [இரவு + குறி + இடையீடு.]
இரவுச்சோறு	இரவுச்சோறு iravuccōṟu, பெ. (n.) 1. அரசின் கீழ் நிலைப் பணியாளர்க்கு இராக் காலத்திலிடும் உணவு (T.A.S.ii.65);; supply of food at night to government menial servants (செ.அக.);. 2. இரந்து உண்ணும் உணவு; food got through begging at night. (சேரநா.);. ம. இரவு சோறு. [இரவு + சோறு.]

இரவுத் தலைச் சேறல்	இரவுத் தலைச் சேறல் iravuttalaiccēṟal, பெ. (n.) தலைவனைக் காணவேண்டும் என்னும் ஆசையோடு இருள்செறிந்த யாமத்து மாண்புறு மென்மையாள் தன் இல்லினின்றும் புறப்படுதல். பெருந் திணைத் துறைகளுள் ஒன்று. (பு.வெ.);; literary genre of Tamil agam poems – peruntinai. [இரவு + தலை + சேறல். பெண் ஆணை நாடிச் செல்லுதல் நானுவரையிறத்தல் என்னும் குற்றத்தின் பாற்படுதலின் இதனைப் பெருந்திணைத் துறைகளுள் ஒன்றாக்கினர்.]
இரவு பகல்	இரவு பகல் iravubagal, பெ. (n.) இராக் காலமும் பகற் காலமும்; day and night. படட. இருஹகலு. [இரவு + பகல்.]
இரவு மலர்	இரவு மலர் iravumalar, பெ. (n.) பொய்கைப் பூப் போலன்றி இரவுக் காலத்தும் மலர்ச்சிநிலை பெற்ற மலர்; nocturnal flower. "இரவு மலர் நின்று. திருமுகத் தலமரும்" (பதிற்று.21-34);. [இரவு + மலர்.]
இரவுரை	இரவுரை iravurai, பெ. (n.) இரப்புரை; entreaty imporation. "இரவுரை நெடுவாரரிப்ப வட்டித்து" (புறநா.398.13);. [இரவு + உரை.]
இரவெரி	இரவெரி iraveri, பெ. (n.) ஒளிமரம் (சோதி மரம்); (மச்சபு.நைமிச.8);; a kind of tree said to shine at night. (செ.அக.);. "செந்தழல் ஒளியிற் பொங்கும் தீபமா மரங்களாலும்" (பெரியபு.கண்ணப்ப.131);. [இரவு1 + எரி.]
இரவைக்கு	இரவைக்கு iravaikku, கு.வி.எ. (adv.) இராப்பொழுதுக்கு; to night; for the night. 'இரவைக்குப் புழுக்குக் கறியமுது' (S.I.I.vii. 267); (செ.அக.);. [இரவு - இரவை + கு.]
இரவோன்	இரவோன்1 iravōṉ, பெ. (n.) 1. இரவலன் (திவா.);; beggar (செ.அக.);. 2. வறியவன்; poor man (ஆ.அக.);. [இரவு + (ஆன்); ஒன்.] இரவோன்2 iravōṉ, பெ. (n.) திங்கள் (பிங்.);; moon who is the lord of the night. (செ.அக.);. [இரவு + (ஆன்); ஒன்.]

இரளி	இரளி iraḷi, பெ. (n.) கொன்றை (மலை);; cassia. (செ.அக.);. க. ரேலா;தெ. ரேலா-செட்டு. [இர - இரளீ.]
இரற்று-தல்	இரற்று-தல் irar̲r̲udal, . 15 செ.கு.வி. (v.i.); 1. ஓலமிடுதல்; to shout, utter a shriek as a bird. "கடலினாரை யிரற்றும்" (ஐங்குறு.114);. 2. ஒலித்தல்; to sound. [அரற்று - இரற்று.]
இரா	இரா1 irā, பெ. (n.) இரவு; night. "நீடுக மன்னோ விரா" (குறள்.1329);. ம. இரா;தெ. இருலு. Skt rairi. [இரவு - இரா.]
இராக்கடைப் பெண்டிர்	இராக்கடைப் பெண்டிர் irākkaḍaippeṇḍir, பெ. (n.) விலை மாதர் (சிலப்.5,50,உரை);; prostitutes. (செ.அக.);. [இரவு + கடை + பெண்டிர்.]
இராக்கடை வேசையர்	இராக்கடை வேசையர் irākkaḍaivēcaiyar, பெ. (n.) இராக்கடைப் பெண்டிர் பார்க்க;see ira-k-kadai-p-pendir. [இரவு + கடை + வேசியர்.]
இராக்கண்	இராக்கண் irākkaṇ, பெ. (n.) இரவில் கண் தெரியாதவொரு நோய்; failure of or imperfect vision at night or in a dim light, night blindness-nyctalopia. [இரவு + கண்.]
இராக்கதம்	இராக்கதம் irākkadam, பெ. (n.) 1. தலை மகளை வலிதிற் கொள்ளும் மனம் (தொல்.பொருள்.92. உரை);; a form of marriage in which the bride is carried away by force characteristic of Rakshasas of asta.wivakam. 2. இரவின் 15 நேரப் பிரிவுகளுள் ஆறாவது (விதான,குணா.73.உரை);; the Sixth of 15 divisions of the night (செ.அக.);. 3. பெண்ணுஞ் சுற்றமும் உடன்படாது வலிதிற் கொள்ளும் மணம் (ஆ.அக.);; forced marriage. [அரக்கன் - அரக்கதம் - ராக்கதம் – இராக்கதம்.]

இராக்கதிர்	இராக்கதிர் irākkadir, பெ. (n.) திங்கள் (திவா.);; moon, from its shining at night. (செ.அக.);. [இரவு – இரா + கதிர்.]
இராக்கறி	இராக்கறி irākkaṟi, பெ. (n.) இரவுச் சாப்பாட்டிற்குதவுங் கறிகள்; curries fit to be used in food during nights, as distinguished from பகற்கறி, those taken during the day. (சா.அக.);. [இரவு + கறி = இராக்கறி.]
இராக்கனி	இராக்கனி irākkaṉi, பெ. (n.) இரவு உணவுக்குப் பின் மெல்லப்படும் வெற்றிலை; betel, it is so called from its being invariably chewed in the night before retiring to bed. (சா.அக.);. [இரவு + கனி. கண்ணுக்குப்புலப்படப்பூத்துக் காய்க்காத இயல்புடைய வெற்றிலை கனித் தன்மையைத் தனக்குள் பெற்றிருக்கிறது என்னும் கருத்தில் கனி எனப்பட்டது. இரவு நேரத்தில் வெற்றிலை போட்டுக் கொள்வது வழக்கமாதலின் இப்பெயர் பெற்றது.]
இராக்கனியாள்	இராக்கனியாள் irākkaṉiyāḷ, பெ. (n.) இரவிற் குடிப்பதற்குப் பாலைக் கொடுக்கும் மாடு; cow, as supplying milk to drink in the night before bed time. (சா.அக.);. [இரவு + கனி + ஆள்.]
இராக்குருடு	இராக்குருடு irākkuruḍu, பெ. (n.) மாலைக்கண்; night-blindness, nyctalobia. [இரவு – இரா + குருடு.]
இராட்டிரம்	இராட்டிரம் irāṭṭiram, பெ. (n.) 1. நாடு; country, territory. 2. நகரிலிலுள்ள மக்கள்; towns folk, citizens. (செ.அக.);. [இரு + பெரிய. இரட்டு = பெரியது. பெரிய நிலப்பரப்பு. இரட்டம் → Skt. rastra → த. இராட்டிரம். இரட்டயாடி என்னும் வழக்கை நோக்குக.]
இராட்டினத்தொட்டி	இராட்டினத்தொட்டி irāṭṭiṉattoṭṭi, பெ. (n.) இராட்டினம் போலச் சுழல் தொட்டி; vessel rotating like a wheel. [இரட்டுதல் = சுற்றுதல். இரட்டு → இரட்டினம் → இராட்டினம்.]

இராட்டினம்	இராட்டினம் irāṭṭiṉam, பெ. (n.) 1. நூல் நூற்குங் கருவி; spinning wheel. 2. நீரிறைக்கும் கருவி; machine for drawing water. 3. பஞ்சரைக்குங் கருவி; machine for reeling. 4. ஏறிவிளையாடும் சுழல்தேர்; giant wheel in which people ride and amuse themselves at festivals. (ஆ.அக.);. [இரட்டுதல் = சுற்றுதல். இரட்டு → இரட்டினம் → இராட்டினம்.]
இராட்டின வாழை	இராட்டின வாழை irāṭṭiṉavāḻai, பெ. (n.) ஒரு தண்டில் நடுவிட்டு மேலுங்கீழுஞ் சீப்பிடும் வாழை; a species of plantain whose bunches have an intermediate blank space (வின்.);. [இராட்டினம் + வாழை.]
இராட்டின வூசல்	இராட்டின வூசல் irāṭṭiṉavūcal, பெ. (n.) இராட்டின வூஞ்சல் பார்க்க;see irattina-vunjal. (ஆ.அக.);. [இராட்டினம் + ஊசல்.]
இராட்டின வூஞ்சல்	இராட்டின வூஞ்சல் irāṭṭiṉavūñjal, பெ. (n.) இராட்டினம் போற் சுழலு மூஞ்சல்; a kind of turning swing with four wanes like a wind-mill-sometimes called the fandango. (வின்.);. [இராட்டினம் + ஊஞ்சல்.]
இராட்டு	இராட்டு1 irāṭṭu, பெ. (n.) தேன்கூடு (இ.வ.);; honey comb (செ.அக.);. [இறால் + இராட்டு.] இராட்டு2 irāṭṭu, பெ. (n.) இறால்; shrimp prawn. (ஆ.அக.);. [இறால் → இறாட்டு → இராட்டு.]
இராட்டை	இராட்டை irāṭṭai, பெ. (n.) நூல் நூற்குங் கருவி; spinning wheel. [இரட்டுதல் = சுற்றுதல். இரட்டு – இராட்டு – இராட்டை.]

இராடம்	இராடம்1 irāṭam, பெ. (n.) 1. பெருங்காயம்; asafetida. 2. வெண்காயம்; onion. (சா.அக.);. [இரதம் – இராதம் – இராடம். இரதம் = சாறு, சாறுள்ளது.] இராடம்2 irāṭam, பெ. (n.) குச்சரநாடு; ancient Gujarat. (சா.அக.);. [இரட்டம் → இராடம்.]
இராத்திரி	இராத்திரி irāttiri, பெ. (n.) 1. இரவு; night. 2.. இராக் காலம்; night time. (சா.அக.);. [இரவு → இரா → Skt rathri → த. இராத்திரி.]
இராத் தூக்கம்	இராத் தூக்கம் irāttūkkam, பெ. (n.) இரவுத்தூக்கம்; night sleep as opposed to day sleep. 'இராத்தூக்கம் கெட்டுப்போச்சு' (இ.வ.); (சா.அக.);. [இரா + தூக்கம்.]
இராப்பகல்	இராப்பகல் irāppagal, பெ. (n.) 1. இரவும் பகலும்; night and day. "இராப்பகனாம் பேசும்போது" (திரு வாச.72);, (செ.அக.);. 2. எப்பொழுதும்; always constantly. (சா.அக.);. [இரவு → இரா + பகல் = இராப்பகல்.]
இராப்பண்	இராப்பண் irāppaṇ, பெ. (n.) இராக்காலத்திற் பாடுதற்குரிய பண்கள்; melodies to be sung at night. (செ.அக.);. [இரவு → இரா + பண்.]
இராப்பத்து	இராப்பத்து irāppattu, பெ. (n.) விண்ணகப் பதினோரமை முதல் (வைகுந்த ஏகாதசி); வருகின்ற பத்து இரவுகள்; latter half of the attiyayanörcavam in visnu temples beginning with waikunda-āgādaśī day and continuing for ten nights. (செ.அக.);. [இரவு → இரா + பத்து.]
இராப்பள்ளிக்கூடம்	இராப்பள்ளிக்கூடம் irāppaḷḷikāṭam, பெ. (n.) இரவில் நடத்தப்படும் பள்ளி; night-school. (செ.அக.);. [இரவு → இரா + பள்ளி + கூடம்.]

இராப்பாடி	இராப்பாடி irāppāṭi, பெ. (n.) 1. இரவில் வீடுவீடாகச் சென்று சோறு வாங்கும் சலவைத் தொழிலாளி (இ.வ.);; member of a sect of the washer man caste called pudara vannān, who begs by singing from door to door during night (செ.அக.);. 2. இரவிற்பாடுமொரு வகைக் குருவி; small bird that sings at night. (சா.அக.);. [இரவு → இரா + பாடி.]
இராப்பாடிக் குருவி	இராப்பாடிக் குருவி irāppāṭikkuruvi, பெ. (n.) வால்கொண்டலாத்தி என்னும், இரவிற்பாடுமொரு வகைக் குருவி; Madras boolbool or paradise fly catcher. (சா.அக.);. [இரவு → இரா + பாடி + குருவி.] [P]
இராப்பாலை	இராப்பாலை irāppālai, பெ. (n.) மரவகை (L);; garden tree with smooth grey bark (செ.அக.);. [இரு → இரா + பாலை.]
இராப்பாறை	இராப்பாறை irāppāṟai, பெ. (n.) n ஒருவகைக் கடல் மீன்; a kind of sea fish. [P]
இராப்பிச்சை	இராப்பிச்சை irāppiccai, பெ. (n.) இரவில் எடுக்கும் பிச்சை; begging at night. (செ.அக.);. [இரவு → இரா + பிச்சை.]
இராப்பூ	இராப்பூ irāppū, பெ. (n.) இரவில் மலரும் பூக்கள் (சிலப்.2.14.உரை);; flowers that blossom at night-fall like the water-lily. (செ.அக.);. [இரவு → இரா + பூ.]
இராவைக்கு	இராவைக்கு irāvaikku, கு.வி.எ. (adv.) இரவுக்கு; for of during night. "இராவைக்குப் போனகப் பழவரிசி" (S.I.I.ii.146); (செ.அக.);. [இரவு → இராவு + கு = இராவுக்கு - இராவைக்கு (கொ.வ.);.]
இராவோன்	இராவோன் irāvōṉ, பெ. (n.) நிலவு; moon. "முளைத் தன னிராவோன்" (திருவாத.பு.புத்தரை.30);. (செ.அக.);. [இரவு + ஆன் = இராவான் - இராவோன்.]

இரி	இரி1 iridal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. கெடுதல், தோற்றோடுதல்; to be destroyed. "மாறிரியச்சீறி" (பு.வெ.2,9);. 2. ஓடுதல்; to run to flee away, as a defeated army, to scamper away through fear. "புனலொழுகப் புள்ளிரியும்" (நாலடி212);. 3. விலகுதல்; to fall away, as a garment to drop, to recede. "உத்தரீயங்களு மிரிய வோடுவார்" (கம்பரா.ஊர்தேடு. 51);. 4. வடிதல்; to drop, as perspiration, to ebb. as the tide. 5. அஞ்சுதல் (திவா.);; to fear, dread (செ.அக);. 6. பின்னுக்கோடுதல் (முதா);; to retreat. ம. இரிதல் (அழிவு.);. [இல் → இலி → இரி.] இரி2 irittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தோற்றோடச் செய்தல்; to rout defeat. 2. கெடுத்தல்; to destroy, ruin to dispel. "வெஞ்சிலைக் காய்ந்திரிக்கும் புருவக் கருங்கண்ணியர்" (சீவக.1769);.
இரிக்கி	இரிக்கி irikki, பெ. (n.) பெருங்கொடிவகை (ட);; scimitar-pod. (செ.அக.);. [இரிகம் → இரிக்கி.]
இரிகக்கத்தை	இரிகக்கத்தை irigaggattai, பெ. (n.) இதய சடாக்குழியில் நீட்டிக் கொண்டிருக்கும் தசைநார்; muscular projections (fleshy columns); inside the ventricles of the heart - columna carneae (சா.அக.);. [இரிகம் + கத்தை.]
இரிகநாடி	இரிகநாடி iriganāṭi, பெ. (n.) இதயத்தின் நாடி; cardiac artery. (சா.அக.);. [இரிகம் + நாடி.]
இரிகம்	இரிகம் irigam, பெ. (n.) 1. இதயம்; heart. 2. மனம்; mind. (செ.அக.);. 3. வழக்கு; dispute. (ஆ.அக.);. [இரி → இரியம் → இரிகம்.]

இரிகரம்	இரிகரம் irigaram, பெ. (n.) இதயத்திற் குண்டான அழற்சி; inflammation of the heart-carditis (சா.அக.);. [இரி → இரிகரம்.]
இரிகு	இரிகு irigu, பெ. (n.) பகைவன்; enemy. (ஆ,அக.);. [இரி (அச்சம்); → இரிகு.]
இரிங்கணம்	இரிங்கணம் iriṅgaṇam, பெ. (n.) ஒரு பறவை; a kind of bird. (சா.அக.);. [இரி → இரிங்கணம்.]
இரிசம்	இரிசம் irisam, பெ. (n.) பூனைக்காலி (மலை.);; cowhage. (செ.அக.);. [இரி – இரிசம்.]
இரிசல்	இரிசல் irisal, பெ. (n.) 1. பிளவு (யாழ்ப்.);; break, crack. 2. மனமுறிவு (யாழ்ப்.);; alienation of mind, discord. (செ.அக.);. 3. புலனை வேறொன்றிற் செலுத்தல்; division of the mind, diversion. [இரி → இரியல் → இரிசல்.]
இரிசியா	இரிசியா irisiyā, பெ. (n.) இரிசம் பார்க்க;see irisam.
இரிஞ்சகம்	இரிஞ்சகம் iriñjagam, பெ. (n.) ஊசிமல்லிகை; needle shaped jasmine; harlot jasmine. (சா.அக..);. [இரி → இரிஞ்சகம்.]
இரிஞ்சி	இரிஞ்சி iriñji, பெ. (n.) மகிழ் (மலை.);; pointed-leaved spe-flower. (செ.அக.);. [இரி → இரிஞ்சி.]

இரிஞ்சிகம்	இரிஞ்சிகம் iriñjigam, பெ. (n.) இரிஞ்சி பார்க்க;see irinji. (சா.அக.);. [இரி → இரிஞ்சி → இரிஞ்சிகம்.]
இரிஞன்	இரிஞன் iriñaṉ, பெ. (n.) பகைவன் (திவா.);; foe, enemy. (செ.அக.);. [இரி → இரிஞன்.]
இரிட்டம்	இரிட்டம்1 iriṭṭam, பெ. (n.) நல்லது; good. (செ.அக.);. [இரு - (பெரியது. நல்லது); இரு - இரி – இரிட்டம்.] இரிட்டம்2 iriṭṭam, பெ. (n.) 1. தீயது; inauspicious. 2. வாள்; sword. 3. அழிவு, முடிவு; end, destruction. 4. அறக்கடை (பாவம்);; sin (செ.அக.);. [இரு – இரி – இரிட்டம். இரு - கரியது. தீயது. அழிவு. அழிப்பது.]
இரிணம்	இரிணம் iriṇam, பெ. (n.) 1. உவர்நிலம் (சூடா.);; saline soil. (செ.அக.);. 2. பாழடைந்தது; ruined (ஆ.அக.);. [இரி - (கெடுதல்); - இரி - இரிணம்.]
இரித்தகம்	இரித்தகம் irittagam, பெ. (n.) பாழடைந்த வீடு; ruined house. (ஆ.அக.);. [இரி → இரித்தகம்.]
இரித்தம்	இரித்தம் irittam, பெ. (n.) செல்வம்; wealth (ஆ.அக.);. [இரு → இரி → இரித்தம். இரு = பெரியது. ஆக்கம்.]
இரித்தை	இரித்தை irittai, பெ. (n.) 1. நான்காவது, ஒன்பதாவது, பதினான்காவது மதி நாள்கள் (சதுர்த்தி, நவமி, சதுர்த்தசி என்னும் திதிகள்);; 4th, 9th and 14th phases of the moon. 2. நாழிகை (பிங்.);; period of 24 minutes. (செ.அக.);. [இரு → இரி → இரித்தை (மீன் கூட்டம், அல்லது ஒரை);.]

இரிப்பு	இரிப்பு irippu, பெ. (n.) 1. இருத்தல், உட்காரும் செயல்; sitting. 2. நிலை; state, condition. 3. இருப்பிடம்; residence. 4. வாழும் நிலை, ஒழுக்கம்; mode of living, position, conduct. 5. ஒருவருக்கொருவர் கொண்டுள்ள உறவு முறையின் நிலை; nature of mutual relations. 6. இருக்கை; a seat (சேரநா.); 7. முறியடிக்கை; defeating, (W);. ம. இரிப்பு; க. இரபு;தெ. இரவு. [இருப்பு → இரிப்பு (கொ.வ.);.]
இரிபு	இரிபு iribu, பெ. (n.) 1. அச்சம்; fear. 2. ஒடுதல்; fleeing. 3. பகை; hatred, animosity. 4. தோல்வி; defeat, discomfiture. (ஆ.அக.);. [இரி → இரிபு.]
இரிபேரம்	இரிபேரம் iripēram, பெ. (n.) வெட்டிவேர் (தைலவ.தைல.56);; cuscus grass (செ.அக.);. Skt hribéra. [இரு → இரி (வேர் – வேரம்-); + பேரம்.]
இரிமான்	இரிமான் irimāṉ, பெ. (n.) எலிவகை (இ.வ.);; a species of rat (செ.அக.);. [இரு + (மா); lமான். இரு + கரிய, மா = விலங்கு.]

இரியல்	இரியல்1 iriyal, பெ. (n.) 1. அச்சத்தால் நிலை கெடுகை (பெரும்பாண்.202.);; being agitated, perturbed or tossed about through fear. 2. விரைந்து செல்கை; running, speeding, racing. "பெருநீர் போகு மிரியன் மாக்களொடு" (சிலப்.6.112);. 3. அழுகை; weeping "அழுவாளிரியற் குரல்" (கம்பரா.நகர். நீ.35); (செ.அக.);. [இல் → இரி - இரியல்.] இரியல்2 iriyal, பெ. (n.) நல்லாடை (வின்.);; fine cloth (w.); [இரு → இரி → இரியல்.] இரியல்3 iriyal, பெ. (n.) இலவங்கப்பட்டை; cinnamon (சா.அக.);. [இரி → இரியல்.]
இரியல்போ-தல்	இரியல்போ-தல் iriyalpōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) தோற்றோடுதல்; to be routed, put to fight "அமரினாற்றாது இரியல் போக. (கூர்மபு.தக்கன் வேள்.47); (செ.அக.);. [இரி → இரியல் + போதல்.]
இரியல்போக்கு-தல்	இரியல்போக்கு-தல் iriyalpōkkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) சாய்த்துக் கொடுத்தல்; to give unsparingly, liberally. "கயைடி யானை யிரியல் போக்கும்" (புறநா.135,12);. (செ.அக.);. [இரி-இரியல் போக்கு.)
இரிவிகஞ்சம்	இரிவிகஞ்சம் irivigañjam, பெ. (n.) அருளாளர்கள் சட்டை; coat of fibres obtained from the substance between the bark and the wood of a certain tree. In olden days it was used by siddhars. (சா.அக.);. [இரி → இரிவி + கஞ்சம்.]

இரு	இரு1 iruttal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) . 1. உளதாதல்; to exist. 'ஊரிலே ஏரி இருக்கிறது' (தெ.ஆ.);. 2. நிலை பெறுதல்; to remain. "வலம் வரும்படி யிருப்பது கயிலைமால் வரையே" (கந்தபு. திருக்கைலாச.12);. 3. உட்காருதல்; to sit down. "நிற்றலிருத்தல் கிடத்தலியங் குத லென்று" (நாலடி.334);. 4. உள்ளிறங்குதல்; to sink, as a foundation, to disappear, come down. "சுவர் இருந்துபோயிற்று". 5. உயிர்வாழ்தல்; to live."நெடுநாளி ருந்த பேரும்" (தாயு.பரிபூ.10);. 6. அணியமாயிருத்தல்; to be ready to act, to be in readiness for any duty or project, to be on the point of acting or going. 'மீன் பிடிக்க இருக்கிறான்' (கொ.வ.);. 7. நினைத்தல்; to fancy, imagine, expect. Hope. 'நம்பிமா ரென்றிருந் தோம்' (தமிழ் நா. 216);. - இடை (part); ஒரு துணை வினை; auxiliary verb. 'எழுந்திருந்தான்.' (செ.அக.);.
இருக்கணை	இருக்கணை irukkaṇai, பெ. (n.) சித்திர வேலைக்குதவும் மரவகை (Nels.);; crenulate leaved spindle tree. (செ.அக.);. [இரு + கணை.).
இருக்கம்	இருக்கம் irukkam, பெ. (n.) 1. விண்மீன்; nakşatra, star. 2. கரடி; bear. 3. ஓரை (இராசி);; zodiacal sign (செ.அக.);. [ஒருகா: இரு = கரிய. இரு → இருக்கம், கரடி வடிவிலமைந்த விண்மீன் தொகுதி.]
இருக்கமாலி	இருக்கமாலி irukkamāli, பெ. (n.) 766 முழ அகலமும் உயரமுமுள்ளதாய் 766 உச்சிகளோடு 96 மேனி லைக்கட்டுகள் கொண்ட கோயில் (சுக்கிரநீதி, 229);; temple of the width of 766 cubits and of the same height, with 766 towers and 96 storeys. [இரு → இருக்க (பெரிய + (மா); மாலி.]
இருக்கன்	இருக்கன் irukkaṉ, பெ. (n.) நான்முகன்; Brahma, literally one who recites the véda. "தரைவிசும்பைச் சிட்டித்த விருக்கன்" (திருப்பு.419);. [இருக்கு → இருக்கன். இருக்கு மறையை (வேதம்); ஓதுபவன்.]

இருக்கால்	இருக்கால் irukkāl, பெ. (n.) 1. இரண்டு முறை (பாரத.பதின் மூன்றாம்.111.);; twice. 2. சுவற்றிற் குறித்த ஓர் எண் (வின்.);; cast of dice for the number 2. (செ.அக.);. ம. இருக்கால. [இரண்டு → இரு + கால்.]
இருக்காவி	இருக்காவி irukkāvi, பெ. (n.) கட்டுமரப்பக்கங்களை இணைத்துக்கட்டுஞ் சிறு பலகை; small piece of wood which connects the planks of a catamaran (சேரநா.);. ம. இருக்காவி. [இரு + காவி. காவு – காவி; காவுதல் = தாங்குதல்.]
இருக்காழி	இருக்காழி irukkāḻi, பெ. (n.) இரண்டு விதையுடைய காய் (யாழ்ப்.);; fruit with two kernels, as the palmyra [இரண்டு → இரு + (காழ்.); காழி. காழ் = வித்து.]
இருக்கு	இருக்கு irukku, பெ. (n.) 1. வேதமந்திரம்; vedic hymns. "வேதப்புனித விருக்கை நாவிற் கொண்டு" (திவ்.திருவாய்.5.2.9);. 2. இருக்குவேதம் (திவ்.பெரியாழ்.5.1.6.);; the rig. vĕda (செ.அக.);. [அருக்குதல் = புகழ்தல், பரவுதல். அருக்கு → skt. ருக். அர்ச் → த. இருக்கு.]
இருக்குக்குறள்	இருக்குக்குறள் irukkukkuṟaḷ, பெ. (n.) சிறிய பாவகை; a kind of short verse. "ஏகபாதந் தமிழிருக்குக் குறள் சாத்தி" (பெரியபு.திருஞான.276); (செ.அக.);. [ஒருகா; இறுக்கு → இருக்கு + குறள்.]
இருக்குவேள்	இருக்குவேள் irukkuvēḷ, பெ. (n.) புதுக்கோட்டைக் கருகில் உள்ள கொடும்பாளூரில் 8வது 9வது நூற்றாண்டில் அரசாண்ட வேளிர் சிற்றரசர் (கல்வெ.);; line of powerful chieftains who flourished about the 8th and 9th c at Kodumbālūr, in the Pudukkŏttai Dt. (செ.அக.);. [இரு → இருக்கு (பெருமை); + வேள். ஒ.நோ. அருக்கு = அருமை. "நிதியினருக்கு முன்னி" (திருக்கோ.275);.]

இருக்கை	இருக்கை irukkai, பெ. (n.) 1. உட்கார்ந்திருக்கை; sitting. "பார்வலிருக்கை" (புறநா.3.19);. 2. உட்காருமிடம் (ஆசனம்); (நாலடி.143.);; seat. 3. இருப்பிடம், residence, dwelling situation. 4. குடியிருப்பு; residential quarters, as in a village. "தண்பணை தழீஇய தளரா விருக்கை" (பெரும்பாண்.242);. 5. கோள்களிருக்கும் ஓரை (இராசி); (பரிபா.11.3);; sign of the zodiac, as the seat of the planets. 6. திரிதரவுள்ள விருக்கை, திரிதரவில்லா இருக்கை என்ற இருவகை இருக்கைகள் (சிலப்.8.25, உரை.);; posture of two kinds viz., திரிதரவுள்ள விருக்கை; 'moving posture', திரிதரவில்லா விருக்கை motionless posture mentioned in the treatise on painting. (சிலப்.8,25, உரை.);. 7. ஊர் (பிங்.);; town, village. 8. கோயில்; temple."நீலியிருக்கை" (கந்தபு. மார்க்க.144); 9. அரசர் போர் புரியுக் காலங் கருதியி ருக்கும் இருப்பு (பு.வெ.9:37, உரை.);; waiting for an opportunity to open hostilities or to commence war. (செ.அக.);. ம. இரிப்பு; க. இரவு;தெ. இருவு. [இரு → இருக்கை.]
இருக்கையுதவல்	இருக்கையுதவல் irukkaiyudaval, பெ. (n.) உட்கார இடமளித்தல் (திருவேங்.சத.58.);; providing a seat esp. for a great person (செ.அக.);. [இருக்கை + உதவல்.]
இருகண்	இருகண் irugaṇ, பெ. (n.) ஊனக்கண், ஞானக்கண்; eye of the body and eye of the mind. "இருகணும் புதைத்து வைக்கும்" (சீவக.1578);. (செ.அக.);. [இரண்டு → இரு + கண்.]
இருகணி	இருகணி irugaṇi, பெ. (n.) இரு கண்களாலும் தொலைவிலுள்ள பொருள்களைக் காணவுதவும் தொலை நோக்குக்கருவி; binoculars.
இருகரந்தை	இருகரந்தை irugarandai, பெ. (n.) சிவகரந்தை திருமால் (விட்டுனு); கரந்தை எனும் இருகரந்தை (ஒருவகைச்செடி);; two kinds of plants of sweet basil. [இரு + கரந்தை.]
இருகரையன்	இருகரையன் irugaraiyaṉ, பெ. (n.) 1. இரண்டு எண்ணம் உடையவன் (திவ்.பெரியாழ். திருப்பல்.2 வியா.);. 2. மற்றொன்றிலும் பற்றுள்ளவன்; double minded man vacillating person. (செ.அக.);. [இரண்டு → இரு + கரையன்.]

இருகழஞ்சு	இருகழஞ்சு irugaḻñju, பெ. (n.) இரண்டரை வரானெடை; two and a half pagodas (சா.அக.);. [இரண்டு → இரு + கழஞ்சு.]
இருகழுத்துக்குப்பி	இருகழுத்துக்குப்பி irugaḻuttugguppi, பெ. (n.) இரண்டு கழுத்தமைந்த ஒருவகைக்குப்பி; two necked bottle used in medicinal preparation - woulfe's bottle. (சா.அக);. [இரண்டு → இரு + கழுத்து + குப்பி.]
இருகால்	இருகால் irukāl, பெ. (n.) 1. அரை; half. (ஆ.அக.); 2. இருமுறை; two times (சா.அக.);. [இரண்டு → இரு + கால்.]
இருகா லாட்டல்	இருகா லாட்டல் irukālāṭṭal, பெ. (n.) இரண்டு தடவை மருந்தைக் கலுவத்திலிட்டு அரைத்தல்; grinding a medicine twice in a stone mortar. [இரண்டு → இரு + கால் + ஆட்டல்.]
இருகாற் பிரண்டை	இருகாற் பிரண்டை irukāṟpiraṇṭai, பெ. (n.) களிப்பரண்டை; a species of the vitis (genus); (சா.அக.);. [இரண்டு - இரு + கால் + பிரண்டை.]
இருகுரங்கின்கை	இருகுரங்கின்கை iruguraṅgiṉgai, பெ. (n.) முசுமுசுக்கை (மலை);; bristly bryony. (செ.அக.);. [இரண்டு → இரு + குரங்கு + இன் + கை. முசு + குரங்கின் பெயர்களுள் ஒன்று. முசுமுசு குரங்கின் பெயர் அடுக்கு முசுமுசு + கை + முசுமுசுக்கை என்னும் கொடி.]
இருகுமிழி	இருகுமிழி irugumiḻi, பெ. (n.) 1. இரண்டுவகைக் குமிழ மரம், அதாவது பெருங்குமிழ், சிறுகுமிழ்; two species of trees viz big cashmere tree - Gmelina arbores and small cashmere tree - Gmelina asiatica. 2. நீர்க்குமிழ், நிலக்குமிழ் என இருவகைக் குமிழ்; two kind of Gmelina water borne and earth borne (சா.அக.);. [இரண்டு → இரு + குமிழி.]
இருகுறணேரிசை வெண்பா	இருகுறணேரிசை வெண்பா iruguṟaṇērisaiveṇpā, பெ. (n.) நேரிசை வெண்பா வகை (காரிகை செய்.3.); இது இரண்டு குறள் வெண்பாவாலாகி இரண்டுக்கும் நடுவில் தனிச்சொல் பெற்று வரும்; variety of nersai-we. nbā composed of two Kusal-venbå linked by an isolated foot. (செ.அக.);. [இரண்டு → இரு + குறள் + நேரிசை + வெண்பா.]

இருகூறு	இருகூறு iruāṟu, பெ. (n.) 1. இரண்டு பங்கு; two parts, two shares. 2. மாறானது, எதிரானது; opposition, duality, contrariety. (சேரநா.);. ம. இருகூறு.
இருகொம்பு	இருகொம்பு irugombu, பெ. (n.) ' ' என்ற எழுத்திலுள்ள இரண்டு கொம்பு; double loop which stands as a symbol for the vowel ஐ when forming vowel consonants ai, viz in letters like கை, தை, etc. (செ.அக.);. [இரண்டு → இரு + கொம்பு.]
இருகோட்டறுவை	இருகோட்டறுவை iruāṭṭaṟuvai, பெ. (n.) முன்னும் பின்னும் தொங்கலாக நால விட்ட துகில் (ஆ.அக.);; cloth left hanging on either ends. [இரண்டு → இரு + கோடு + அறுவை.]
இருங்கரம்	இருங்கரம் iruṅgaram, பெ. (n.) ஓரளவு; dry measure = குறுணி; பதக்கு. (தைலவ.தைல.6); (செ.அக.);. [இரு + கரம்.]
இருங்காரை	இருங்காரை iruṅgārai, பெ. (n.) ஒருவகைக் கடல் மீன்; a kind of sea fish. [இரு - இரும் + காரை.] [P]
இருங்கு	இருங்கு iruṅgu, பெ. (n.) சிவப்புச்சோளம்; a kind of red millet (சா.அக.);. [அரிங்கு – இரிங்கு – இருங்கு.]
இருங்கெளுத்தி	இருங்கெளுத்தி iruṅgeḷutti, பெ. (n.) ஒருவகைக் கடல் மீன்; a kind of sea fish. [P]
இருங்கோவேள்	இருங்கோவேள் iruṅāvēḷ, பெ. (n.) வேளிர் தலைவருள் ஒருவன் (புறநா.201.);; name of an ancient chief of the vĕ line of ruling chiefs. (செ.அக.);. [இரு = பெரிய. இரு + கோ + வேள். ஒ.நோ. பெரு - பெரும், இரு + இரும். இருங்கோ = பெருங்கோ (பேரரசன்);.]
இருங்கோன் ஒல்லை ஆயன் செங்கண்ணனார்	இருங்கோன் ஒல்லை ஆயன் செங்கண்ணனார் iruṅāṉollaiāyaṉceṅgaṇṇaṉār, பெ. (n.) கடைக்கழகப் புலவருள் ஒருவர் (அகநா.279);; Sangam poet. [இரும் + கோன் + ஒல்லை + ஆயன் + செம் + கண்ணன் + ஆர்.]

இருசங்கன்	இருசங்கன் irusaṅgaṉ, பெ. (n.) இருவகைச் சங்கன் செடி,. அதாவது, நற்சங்கன், பீச்சங்கன்; two varieties of the plant 1 mistle berry thorn. 2. smooth velkameria (சா.அக.);. [இரண்டு → இரு + சங்கன்.]
இருசமய விளக்கம்	இருசமய விளக்கம் irusamayaviḷakkam, பெ. (n.) அரிதாசர் 16ஆம் நூற்றாண்டிலியற்றிய சிவ. மாலிய மதங்களை ஆராயும் ஒரு நூல்; name of a controversial treatise on the relative merits of Saivaism and Vaisnavaism, by Ari-täcar, 16th C. (செ.அக.);. [இரண்டு → இரு + சமயம் + விளக்கம்.]
இருசீர்ப்பாணி	இருசீர்ப்பாணி irucīrppāṇi, பெ. (n.) இரட்டைத் தாளம் (பொருந.71);; a kind of talam (செ.அக.);. [இரண்டு → இரு + சீர் + பாணி.]
இருசுகந்தப்பூண்டு	இருசுகந்தப்பூண்டு irusugandappūṇṭu, பெ. (n.) மருக்கொழுந்து; southern wood. (செ.அக.);. [இரு + சுகந்தம் + பூண்டு.]
இருசுடர்	இருசுடர் irusuḍar, பெ. (n.) ஞாயிறு, திங்கள் (சந்திரசூரியர்);; sun and moon, the two bright orbs which illumine the earth. "இருசுடர் மீ தோடா விலங்கை" (தேவா.320,10); (செ.அக.);. [இரண்டு → இரு + சுடர்.]
இருசுடர்த்தோற்றம்	இருசுடர்த்தோற்றம் irusuḍarttōṟṟam, பெ. (n.) பெருங்காப்பியவுறுப்பு ளொன்று (ஆ.அக.);; appearance of Sun and moon described in poetry-one of the elements of epics. "இருசுடர்த்தோற்றமென் றினையன புனைந்து" (தண்டி.8);. [இரண்டு → இரு + சுடர் + தோற்றம்.]
இருசுழி	இருசுழி irusuḻi, பெ. (n.) இரட்டைச்சுழி; double curis or rings, believed to indicate either comfortable life or chill penury. 'இருசுழி இருந்துண்டாலு முண்ணும். இரந் துண்டாலுமுண்ணும்' (செ.அக.);. [இரண்டு → இரு + சுழி.]
இருஞ்சிறை	இருஞ்சிறை iruñjiṟai, பெ. (n.) 1. நரகம் (வின்.);; hell, considered as a great prison-house. (செ.அக.);. 2. மதில் (ஆ.அக.);; fortress. [இரும் + சிறை.]
இருட்கண்டம்	இருட்கண்டம் iruṭkaṇṭam, பெ. (n.) கழுத்தணி வகை; necklace. "பிறங்கிருட்கண்டமும்" (S.I.I.viii.39); (செ.அக.);. [இருள் + கண்டம்.]

இருட்கண்டர்	இருட்கண்டர் iruṭkaṇṭar, பெ. (n.) சிவன்; siva as having a dark throat. "கூர்ந்த விருட்கண்டர்" (பெரியபு.திருமுறை.12);. (செ.அக.);. [இருள் + கண்டம் + அர்.]
இருட்கம்மல்	இருட்கம்மல் iruṭkammal, பெ. (n.) கண்ணிற் புகை சூழ்ந்தது போற் காணுமோர்வகைக் கண்நோய்; eye disease marked by smoky appearance. (சா.அக.);. [இருள் + கம்மல்.]
இருட்சி	இருட்சி iruṭci, பெ. (n.) 1. இருட்டு; darkness. (செ.அக.);. 2. மயக்கம் (ஆ.அக.);; illusion. [இருள் + சி. ஒ.நோ; மருள் + சி + மருட்சி.]
இருட்டல்	இருட்டல் iruṭṭal, பெ. (n.) இருளாதல்; becoming dark. (ஆ.அக.);. [இருள் → இருளல் → இருண்டல் → இருட்டல்.]
இருட்டறை	இருட்டறை iruṭṭaṟai, பெ. (n.) 1. ஒளியில்லா அறை; darkroom. "இருட்டறையி லேதில்பிணந் தழீஇ யற்று" (குறள்.913); (செ.அக.);. 2. அறியாமை; ignorance. "இருட்டறையில் உள்ளதடா உலகம்" - (பாரதிதாசன்);. ம. இருட்டற. [இருள் + து + இருட்டு + அறை. இருட்டு + இருள் உடையது.]

இருட்டு	இருட்டு1 iruṭṭu, பெ. (n.) 1. இருள்; darkness. 2. அறியாமை (வின்.);; figuratively, obscurity of mind. ignorance (செ.அக.);. 3. மயக்கம் (ஆ.அக.);; illusion. தெ. இருளு. இருலு; ம. இரிட்டு, இருட்டு; க. இருள், இரடு. இருளு; கோத. இர்ள் (இரவு);; துட. ஈள்; குட. இரிடி; து. இருலு, இளளு; கொலா. சிரும் (மிகவிருள்);;பர். சிருல் (கரி);. [இருள் → இருட்டு.] இருட்டு2 iruṭṭudal, 15 செ.கு.வி. (v.i.) . 1. இருளடைதல்; to grow dark. 2. மந்தாரமிடுதல்; to darken, as when clouds gather 'வானம் இருட்டி வருவதால் மழை விரைவில் வரும்' (செ.அக.);. ம. இருட்டுக;க. இருளாகு. [இருள் + து = இருட்டு + தல்.]
இருட்பகை	இருட்பகை iruṭpagai, பெ. (n.) ஞாயிறு; sun, the enemy of darkness. 'இருட்பகைமண்டிலம்' (கல்லா.13);. (செ.அக.);. [இருள் + பகை.]
இருட்படலம்	இருட்படலம் iruḍpaḍalam, பெ. (n.) இருட்தொகுதி; sheet of darkness, as a dense layer. (செ.அக.);. [இருள் + படலம்.]
இருட்பிழம்பு	இருட்பிழம்பு iruṭpiḻmbu, பெ. (n.) இருள்; darkness. "படரு மிருட்பிழம் பறுக்கும் பண்ணவன்" (மச்சபு. மச்சா.12); (செ.அக.);. [இருள் + பிழம்பு.]
இருட்பூ	இருட்பூ iruṭpū, பெ. (n.) மரவகை (L);; Malabar wrinkled log's matrix. (செ.அக.);. [இருள் + பூ.]
இருடி	இருடி1 iruḍi, பெ. (n.) முனிவன்; saint. [இரு = பெருமை.. இரு – இருளி – இருடி.] இருடி2 iruḍi, பெ. (n.) ஆந்தை (பிங்.);; owl. (செ.அக.);. [இருள் – இருளி – இருடி - இருளில் வாழும் ஆந்தை. முனிவனைப் போல் வருவது உரைக்கும் கணியனாகச் செயற்படுவது நோக்கி ஆந்தைக்கு இட்ட பெயர் சாவு அல்லது கேட்டினை முன்கூட்டி தெரிவிக்கும் என்னும் நம்பிக்கையால் இதனைச் சாக்குருவி என்றும் கூறுவர்.]

www.valluvarvallalarvattam.com 5609 of 19068.

இருண்ட செவலை	இருண்ட செவலை iruṇṭasevalai, பெ. (n.) கருமை கலந்த மங்கல் நிறமான மாட்டுநிறவகை (பெரிய மாட். 13);; dark brown colour of cattle. (செ.அக.);. [இருள் → இருண்ட (பெ.எ.); + (சிவலை); செவலை (கொ.வ.);.]
இருண்மதி	இருண்மதி iruṇmadi, பெ. (n.) 1. தேய்பிறைத் திங்கள்; waning moon in the dark fortnight. "இருண்மதி யிற் றேய்வன கெடுக" (மதுரைக்.195);. 2. காருவா (அமாவாசை.); (பரிபா.11.37);; new moon (செ.அக.);. [இருள் + மதி.]
இருண்மலம்	இருண்மலம் iruṇmalam, பெ. (n.) ஆணவமலம் பார்க்க;see anavamalam. "எண்ணரிதாய் நித்தமா யிருண்மலத்தி னழுந்தி" (சிவப்பிர.2, 1);. (செ.அக.);. [இருள் + மலம்.]
இருண்மை	இருண்மை iruṇmai, பெ. (n.) இருண்டிருக்குந் தன்மை; being dark, darkness. [இருள் + மை = இருண்மை.]
இருணம்	இருணம்1 iruṇam, பெ. (n.) உவர் நிலம் (பிங்.);; saline soil (செ.அக.);. 2. உப்பளம்; salt field; salt pan. 3. எதிர்மறை; negative. (சா.அக.);. [அளம் → அளவணம் Skt. lavana, runa → த. இருணம்.] இருணம்2 iruṇam, பெ. (n.) கடன்; debt. (செ.அக.);. க. ருண;தெ. ருணமு. [உப்பைக் கடன் வாங்கும் தொன்முதுகால இயல்பினால் உப்பைக் குறித்த சொல் கடன் பொருளுக்கு உரியதாயிற்று.]
இருணாள்	இருணாள் iruṇāḷ, பெ. (n.) தேய்பிறை நாள் (திவ்.பெரியதி.8,8,9);; till of the dark fortnight (செ.அக.);. [இருள் + நாள் = இருணாள்.]
இருணி	இருணி iruṇi, பெ. (n.) பன்றி; hog. "இருணியா யெழுந்த சோதியிரணியாக் கனைத்தான் கொல்ல" (வரத. பாகவத. நரசிங்க.5);. (செ.அக.);. ம. இருளி. [இருளி → இருணி.]

இருத்தல்	இருத்தல் iruttal, பெ. (n.) 1. உரிப்பொருள்கள் ஐந்தனுள் முல்லைக்குரியது (நம்பியகப்.25);; heron's bearing patiently separation from hero, a literary mode appropriate to the mullai or forest pasture tracts, one of five uri-p-porul. (செ.அக.);. 2. உயிரோடிருத்தல்; being alive. 3. வாழ்வு; living. (சா.அக);. [இல் - குழித்தற் கருத்து, இருத்துதல் கருத்து. இல் → இர் → இருத்தல்.]
இருத்தி	இருத்தி1 irutti, பெ. (n.) வட்டி (T.A.S.viii.1.15);; interest Skt rddhi. [இரு → இருத்து → இருத்தி (இ.எச்சம்);.] இருத்தி2 irutti, பெ. (n.) 1. சித்தி; super natural powers obtained by abstract meditation and exercised at one's will. "அளப்பிலிருத்தியொடு" (மணி.21,166); (செ.அக.);. 2. மேன்மை; excellence (ஆ.அக.);. [இரு → இருத்து → இருத்தி = உள்ளத்தின் கண் இருத்திக் கொள்ளப்பட்ட ஆற்றல்கள்.]
இருத்திப்பேசு-தல்	இருத்திப்பேசு-தல் iruddippēcudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) அழுத்திச்சொல்லுதல்; to speak emphatically or impressively (w.);. [இருத்தி + பேசு.]
இருத்திப்போடு-தல்	இருத்திப்போடு-தல் iruddippōṭudal, 19 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நிலைக்கச் செய்தல் (வின்.);; to cause to settle fix; to cause to run aground, as a vessel. 2. அசையாமற் செய்தல் (கொ.வ.);; to bring to a stand still, stop one's progress (செ.அக.);. [இரு → இருத்து → இருத்தி + போடு.]

இருத்து	இருத்து1 iruddudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. உட்காரச் செய்தல்; to cause to sit. "உபசாரமுடனருகுறவிருத்தி" (பாரத.நாடுகரந்.31);. 2. தாமதிக்கச்செய்தல்; to detain cause one to wait for a time. 3. அழுத்துதல்; to press down, to bear upon, as with a style or other instrument. "பொன் மௌலியை யிருத்தினான்" (பாரத. பதினெட்டாம்.187);. 4. அடித்து உட்செலுத்துதல்; to beat down, as a floor, to drive in, as a nail, to make firm or compact by beating. 'ஆணியை உள்ளே இருத்து'. 5. நிலை பெறச் செய்தல் (குறள்.660.உரை);; to fix permanently, make stationary. - 5 செ.கு.வி. (v.i.); கீழிறங்குதல்; to sink down, as a foundation. "வீடு இருத்திக் கொண்டது" (செ.அக.);. [இரு → இருத்து.] இருத்து2 iruttu, பெ. (n.) வயிரக் குற்றங்களுள் ஒன்று (சிலப்.14,180.உரை);; flaw in diamond one of twelve vayira-k-kumam (செ.அக.);.
இருத்தை	இருத்தை1 iruttai, பெ. (n.) சேங்கொட்டை (மலை.);; marking-nut tree. (செ.அக.);. [இரு - இருத்தை.] இருத்தை2 iruttai, பெ. (n.) ஒரு பெண் தேவதை; woman deity. (அபி.சிந்.);. [இரு (கரிய); → இருத்தை.]
இருதலை	இருதலை irudalai, பெ. (n.) இருமுனை; two ends."நடுவண தெய்த விருதலையு மெய்தும்" (நாலடி.114); (செ.அக.);. [இரண்டு → இரு + தலை.]
இருதலை ஏய்ப்பு	இருதலை ஏய்ப்பு irudalaiēyppu, பெ. (n.) விலாங்கு மீன் (ஆ.அக.);; eel. 2. ஏமாற்றும் பேச்சு; spoken of as being deceitful. (செ.அக.);. [இரு + தலை + ஏய்ப்பு. ஏய்ப்பு + ஒத்திருத்தல்.]
இருதலைக் குழவி	இருதலைக் குழவி irudalaikkuḻvi, பெ. (n.) அம்மிக் குழவி; pestle with grinding facility on both ends, as opposed to the common pestle shaped on one side. [இரு + தலை + குழவி.]

இருதலைக்கொள்ளி	இருதலைக்கொள்ளி irudalaikkoḷḷi, பெ. (n.) இரு முனையிலுந் தீயுள்ள கட்டை; brand burning at both ends. "இருதலைக் கொள்ளி யிடைநின்று வருந்தி" (அகநா.339-9);. 2 எப்பக்கத்தும் துன்பஞ் செய்வது; that which causes trouble in all directions. (செ.அக.); "இருதலைக்கொள்ளியின் உள்ளெறும்பு ஒத்து" (திருவாச.113);. [இரு + தலை + கொள்ளி.]
இருதலைஞாங்கர்	இருதலைஞாங்கர் irudalaiñāṅgar, பெ. (n.) இருதலையுங் கூருள்ள குமரன்வேல் (யாழ்.அக.);; double pointed lance. (செ.அக.);. [இரு + தலை + ஞாங்கர்.]
இருதலைப்பகரங்கள்	இருதலைப்பகரங்கள் irudalaippagaraṅgaḷ, பெ. (n.) எழுத்துகளை உள்ளடக்கி நிற்கும் [ ] (பகர); அடைப்பு; square brackets. (செ.அக.);. [இரு + தலை + பகரங்கள்.]
இருதலைப்பாம்பு	இருதலைப்பாம்பு irudalaippāmbu, பெ. (n.) 1. இருதலை மணியன்; semi-nocturnal sand-snake. 2. இருதலைப்புடையன் (இ.வ.);; blind snake with very short head and tail. 3. மண்ணுளிப் பாம்பு; harm less kind of snake (w.);. (செ.அக.);. [இரு + தலை + பாம்பு.] [P]
இருதலைப்புடையன்	இருதலைப்புடையன் irudalaippuḍaiyaṉ, பெ. (n.) இரண்டு பக்கமும் சிறிய தலையுடைய பாம்பு வகை; blind snake with very short head and tail, including the Smallest species of snakes, supposed to have a head at either end, typhlopidae. (செ.அக.);. [இரு + தலை + புடையன்.]
இருதலைப்புள்	இருதலைப்புள் irudalaippuḷ, பெ. (n.) இரண்டு தலைகளுள்ள பறவை (சீவக.1631 உரை);; fabulous bird with two heads (செ.அக.);. [இரு + தலை + புள்.]
இருதலைமணியம்	இருதலைமணியம் irudalaimaṇiyam, பெ. (n.) 1. நண்பன் போல் நடித்து இருவருள் கலகம் விளைக்குந்தொழில் (செ.அக.);; act of setting one person against another by pretending to be friend of each of them. 2. ஒருவகை நச்சுப் பாம்பு; a kind of poisonous snake. (சேரநா.);. ம. இருதலை மணியன். [இரு + தலை + மணியம்.]
இருதலைமணியன்	இருதலைமணியன் irudalaimaṇiyaṉ, பெ. (n.) 1. தலைகள் இரண்டும் உடல் ஒன்றுமாகவுள்ள பாம்பு வகை; semi-nocturnal sand-snake. 2. குறளை சொல்வோன் (இ.வ.);; back biter, tale bearer. (செ.அக.);. ம. இருதலை மணியன். [இரண்டு → இரு + தலை + மணியன்.]

இருதலைமாணிக்கம்	இருதலைமாணிக்கம் irudalaimāṇikkam, பெ. (n.) சிவமந்திரம்; a šaiva mantra, viz சிவாயவாசி, which reads the same whether uttered from the beginning or from the end. (செ.அக.);. [இரண்டு → இரு + தலை + மாணிக்கம்.]
இரு தலை மூரி	இரு தலை மூரி irudalaimūri, பெ. (n.) மண்ணுளிப் பாம்பு (இ.வ.);; harmless kind of snake (w.);. (செ.அக.);. [இரண்டு → இரு + தலை + மூரி.]
இருதலை விரியன்	இருதலை விரியன் irudalaiviriyaṉ, பெ. (n.) இரண்டு தலையும் நான்கு அடி நீளமும் உடைய பாம்பு வகை; sand snake, nearly 4 ft long, mutilated by snake charmers in such a way as to make the tail resemble the head-eryx johni. (செ.அக.);. ம. இருதல மூரி. [இரண்டு → இரு + தலை + விரியன்.]
இருதாள்	இருதாள் irutāḷ, பெ. (n.) இரண்டு திருவடிகள் (ஐங்குறு.கட.);; two divine feet. (w.); [இரண்டு → இரு +தாள்.]
இருதிணை	இருதிணை irudiṇai, பெ. (n.) 1. உயர்திணை, அஃறிணை என்ற இரண்டு பிரிவு; two classes of nouns and verbs referring to (i); the personal and (ii); the impersonal, viz., உயர்திணை, அஃறிணை (தொல்.சொல்.1);. 2. இயங்குதிணை, நிலைத்திணை என்ற இரு பிரிவு; two classes into which creatures are divided. Viz.. இயங்குதிணை. 'moving' and நிலைத்திணை 'fixed' (செ.அக.);. [இரண்டு → இரு + திணை.]
இருதிரிமருப்பு	இருதிரிமருப்பு irudirimaruppu, பெ. (n.) பெரிய முறுக்குடைய கொம்பு; twisted horn "இருதிரி மருப்பி னண்ணல் இரலை" (அகநா.34-4);. [இரு + திரி + மருப்பு.]
இருது	இருது irudu, பெ. (n.) 1. இரண்டு மாதம் கொண்ட பருவகாலம்; season of two months. "இருதிள வேனி லெரிகதி ரிடபத்து" (மணி.11.40);. 2. மகளிர் பூப்பு; catamenia. 3. முதற் பூப்பு; first menstrual discharge. (செ.அக.);. [இரு → இருது = பெருகி முதிரும் பருவம்.]
இருதுக்கொடியோன்	இருதுக்கொடியோன் irudukkoḍiyōṉ, பெ. (n.) பவளம்; கொடிப் பவளம்; coral, coral creeper. (சா.அக.);. [அரு → அருது → இருது + கொடியோன்.]

இருதுகாலம்	இருதுகாலம் irudukālam, பெ. (n.) மாதவிடாய்க் காலம்; time of woman's periods. 2. கருத்தரிக்குங் காலம்; period favourable for conception (செ.அக.);. 3. மழைக்காலம்; rainy season. [இருது + காலம். இரு – இருது → skt. rudu.]
இருது சாந்தி	இருது சாந்தி iruducāndi, பெ. (n.) சாந்திமணம்; propitiatory rite performed in connection with the ceremonial consummation of marriage in the period recognised in the Śāstrăs as favourable for conception, consummation. (செ.அக.);. [இருது + சாந்தி. சாந்தி = விழா.]
இருதுடையாதவள்	இருதுடையாதவள் iruduḍaiyādavaḷ, பெ. (n.) எப்பொழுதுமே பருவமடையாதவள்; woman who has not menstruated at all. (சா.அக.);. [இரு - இருது + பெரிது. வளர்ந்து எய்தும் பருவம். பருவ காலத்தில் மகளிர்க்குண்டாகும் பூப்பு இருது → skt. ருது.]
இருதுத்தம்	இருதுத்தம் irududdam, பெ. (n.) இருவகைத் துத்தம்; two kinds of vitriol (tuttam); - zinc sulphur or white vitriol and copper sulphate or blue vitriol. (சா.அக.);. [இரண்டு → இரு + துத்தம்.]
இருது நுகர்வு	இருது நுகர்வு irudunugarvu, பெ. (n.) பருவங்கட்குரிய பட்டறிவு (சீவக.2668.தலைப்பு.);; enjoyment appropriate to the season. (செ.அக);. [இருது + நுகர்வு.]
இருதுப்பெண்	இருதுப்பெண் iruduppeṇ, பெ. (n.) 1. திரண்ட பெண்; matured girl. 2 மாதவிடாய்ப் பெண்; a woman in her menses. (சா.அக.);. [இருது + பெண்.]
இருதுமதி	இருதுமதி irudumadi, பெ. (n.) 1. பருவப் பெண்; girl who has attained puberty. 2. மாவிலக்கான பெண்கள் (சைவச.பொது.307);; woman during her periods. 3. கருத்தரித்தற்குரிய நிலையிலிருப்பவள்; woman just after her periods, being then in a condition favourable for conception. (செ.அக.);. [இருது + மதி. மதி + பெண்பாலீறுகளுள் ஒன்று நிலவைப் (மதி); பெண்ணாகக் கருதும் பெற்றி நோக்கி இச்சொல் பெண்பாலீறாக ஆளப்பட்டது.]
இருதுவா-தல்	இருதுவா-தல் iruduvādal, 6 செ.கு.வி. (v.i.) பருவமடைதல்; to attain puberty, said only of a girl. (செ.அக.);. [இருது + ஆதல்.]

இருந்த திருக்கோலம்	இருந்த திருக்கோலம் irundadirukālam, பெ. (n.) திருமாலின் வீற்றிருக்கும் இருப்பு; sitting posture of Visnu, one of three tiru-k-kölams. (செ.அக.);. [இரு → இருந்த + திருக்கோலம்.]
இருந்ததேகுடியாக	இருந்ததேகுடியாக irundatēkuḍiyāka, கு.வி.எ. (adv.) எல்லாருமாக; all gathered together. "இருந்ததே குடியாகக் காணும்படி" (ஈடு.4,1,1); (செ.அக.);. [இரு → இருந்தது + ஏ + குடி + ஆக.]
இருந்த நம்பி	இருந்த நம்பி irundanambi, பெ. (n.) நூற்றெட்டுத் திருப்பதிகளு ளொன்றாகிய திருக்குறுங் குடியிற் கோயில் கொண்ட திருமால் (ஆ.அக.);; Lord Vishnu in sitting posture at Thirukkusurgudi, one of 108 Vaisnavite shrines. [இரு - இருந்த + நம்பி.]
இருந்த வழி	இருந்த வழி irundavaḻi, பெ. (n.) இருந்த இடம் (மதுரைக்.158);; place one had lived. [இருந்த + (உழி வழி.]
இருந்தவளமுடையார்	இருந்தவளமுடையார் irundavaḷamuḍaiyār, பெ. (n.) கூடலழகர் (சிலப்.18.4.அரும்);; Visnu in the perumål temple at Madura so styled with special reference to the beauty of His sitting posture. (செ.அக.);. [இரு → இருந்த + வளம் + உடையார். வளம் + அழகு.]
இருந்தாழி	இருந்தாழி irundāḻi, பெ. (n.) கரிய தாழி; black vessel. "இருந்தாழி கவிப்ப" (நற்.271);. [இரு → இரும் + தாழி.]
இருந்தாற்போல்	இருந்தாற்போல் irundāṟpōl, கு.வி.எ. (adv.) திடீரென்று (திவ்.திருவிருத்.12. வ்யா.அப்பு);; suddenly. (செ.அக.);. [இருந்தால் + போல். இருந்தாற்போலிருந்து என்னும் மரபுத் தொடர் திடுமென ஏற்படும் மாற்றத்தைக் குறித்தது. இருந்தாற் போலிருந்து – இருந்தாற்போல்.]
இருந்தில்	இருந்தில் irundil, பெ. (n.) 1. இருந்தை (திவ். பெரியதி.2.10.3); பார்க்க;see iundar. 2. நிலக்கரி; coal. (சேர.நா.);. க. இத்தல்;ம. இருன்னல். [இரும் + கரிய - இரும் + த் + இல் = இருந்தில்.]
இருந்து	இருந்து1 irundu, பெ. (n.) இருந்தை பார்க்க;see irundai. (செ.அக.);. [இருந்தில் → இருந்தை → இருந்து.] இருந்து2 irundu, , இடை. (part) ஐந்தாம் வேற்றுமைச் சொல்லுருபு; sign of the abl. case as in எங்கிருந்து (செ.அக.). [இரு → இருந்து.]

இருந்துபோ-தல்	இருந்துபோ-தல் irundupōtal, 8 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. செயலறுதல்; to be rendered inactive, to be stupefied, to be paralysed. 'அந்தத் துக்கத்தைக் கேட்டதும் அவன் இருந்து போனான்'. 2. கீழே அழுந்துதல்; to sink. 'அடிவாரம் இருந்து போயிற்று'. 3. விலை போகாது தங்குதல்; to remain unsold, as goods. 'இருந்து போன சாமான்' (செ.அக.);. [இரு → இருந்து + போ.]
இருந்தும்	இருந்தும் irundum, இடை. (conj.) ஆகவும்; for all that, nevertheless, yet. Notwithstanding. 'அப்படியிருந்துஞ் செய்தான்'. (செ.அக.);. [இரு → இருந்து + உம்.]
இருந்தேத்துவார்	இருந்தேத்துவார் irundēttuvār, பெ. (n.) மாகதர் (சிலப்.5.48,உரை);; courtiers. (செ.அக.);. [இரு → இருந்து + ஏத்துவார்.]
இருந்தை	இருந்தை irundai, பெ. (n.) கரி; charcoal. "வாலி தாம் பக்கமிருந்தைக் கிருந்தன்று" (நாலடி.258);. (செ.அக.);. [இருந்தில் → இருந்தை.]
இருந்தையூர்	இருந்தையூர் irundaiyūr, பெ. (n.) மதுரையில் திருமால் கோயில் கொண்டுள்ள இடம் (பரிபா. பக்.165);; ancient suburb of Madurai where a Visnu temple dedicated to irunta-valam-udaiyār is situated. [இரு → இருந்தை + ஊர். திருமால் இருந்த கோலத்தில் கோயில் கொண்டு இருக்கும் ஊர். இருந்த வளமுடையார் பார்க்க.]
இருந்தையூர்க் கருங்கோழி மோசியார்	இருந்தையூர்க் கருங்கோழி மோசியார் irundaiyūrkkaruṅāḻimōciyār, பெ. (n.) கடைக் கழகத்திலிருந்த தமிழ்ப் புலவருள் ஒருவர்; poet of the Sangam age. [இருந்தை + ஊர் + கரும் + கோழி + மோசி + ஆர். இருந்தையூர் = திருமால் இருந்த கோலங்கொண்ட கோயில் உள்ள ஊர்.]
இருந்தையூர்க் கொற்றன் புலவன்	இருந்தையூர்க் கொற்றன் புலவன் irundaiyūrkkoṟṟaṉpulavaṉ, பெ. (n.) கடைக்கழகப் புலவருள் ஒருவர்; poet of the Sangam age. [இருந்தை + ஊர் + கொற்றன் + புலவன்.]
இருந்தோட்டுப்புள்	இருந்தோட்டுப்புள் irundōṭṭuppuḷ, பெ. (n.) பெருங் கூட்டப்பறவை; flock of birds. [இரும் + தோடு + புள். இரும் + பெரிய தோடு + தொகுதி. கூட்டம். புள் பறவை.]

இருந்தோன்றல்	இருந்தோன்றல் irundōṉṟal, பெ. (n.) கரிய தோற்றத்தினையுடைய; blackish appearance. "அளப்பரிதாகிய குவையிருந்தோன்றல்" (அகநா.162);. [இரும் + தோன்றல்.]
இருநிதிக்கிழவன்	இருநிதிக்கிழவன் irunidikkiḻvaṉ, பெ. (n.) குபேரன்; kubëra, the possessor of wealth. [இரு + நிதி + கிழவன். இரு + பெரிய.]
இருநிலம்	இருநிலம் irunilam, பெ. (n.) அகண்ட நிலப்பகுதி; wide world, vast expanse of earth. "இருநில மாள்வோன்" (சிலப்.28.78); (செ.அக.);. [இரு + நிலம்.]
இருநினைவு	இருநினைவு iruniṉaivu, பெ. (n.) இரண்டுபட்ட மனம் (கொ.வ.);; double mindedness, wavering disposition. (செ.அக.);. [இரு + நினைவு.]
இருநூறு	இருநூறு irunūṟu, பெ. (n.) இரண்டு நூறு; two hundreds. ம. இருநூறு; க. தெ., படட. இன்னூறு; கோத. இனூர்; துட. இனூர் குட. இன்னூர்; துளு. இர்நூறு; [இரண்டு - இரு + நூறு.]
இருநெறித்தெரிப்பு	இருநெறித்தெரிப்பு iruneṟitterippu, பெ. (n.) 1. இரண்டு தொடைச் சந்திலும் நெறிக்கட்டி வலியைத் தருமோர் நோய்; disease characterised by the inflammation of the lymph glands of the groin. (சா.அக.);. [இரு + நெறி + தெரிப்பு.]
இருநேரம்	இருநேரம் irunēram, பெ. (n.) இரண்டு வேளை; அதாவது காலை, மாலை; two periods of the day viz. the morning and the evening. (சா.அக.);. [இரண்டு → இரு + நேரம்.]
இருநொச்சில்	இருநொச்சில் irunoccil, பெ. (n.) இருவகை நொச்சிச் செடி; two species of negundu plant viz.. 1. வெண்ணொச்சி; white leaved negundo-itex negundo. 2. கருநொச்சி; black leaved negundu (unidentified);. It is said that it is not ordinarily visible, but can only be recognised by siddhars and yogis through psychic vision. (சா.அக.);. [இரண்டு → இரு + நொச்சில்.]

இருப்படி	இருப்படி iruppaḍi, பெ. (n.) குதிரைவண்டி போன்றவற்றில் உட்காருவதற்காக அமைக்கப்பட்ட இடம்; raised seat in a coach. (சேரநா.);. ம. இருப்படி. [இருப்பு + அடி.]
இருப்பணிச் சட்டம்	இருப்பணிச் சட்டம் iruppaṇiccaṭṭam, பெ. (n.) இருப்புச் சட்டம் பார்க்க (இ.வ.);; cart-drivers seat. (செ.அக.);. [இரும்பு → இருப்பு + அணி + சட்டம்.]
இருப்பவல்	இருப்பவல் iruppaval, பெ. (n.) ஒரு மருந்துப் பூண்டு (mm);; Indian cudweed (செ.அக.);. [ஒருகா. இரு + பவல். பவல் → பவர் + கொடிவகை.]
இருப்பன	இருப்பன iruppaṉa, பெ. (n.) நிலைத்திணைப் பொருள்கள், motionless things such as vegetation and lower forms of life. "இருப்பன முதற் றேகங்க ளத்தனை யும்" (தாயு.பரி.2); (செ.அக.);. [இரு - இருப்பன. (வினையா.பெ);.]
இருப்பாணி	இருப்பாணி iruppāṇi, பெ. (n.) இரும்பாணி; iron nail. "அடிப்பேன் கவியிருப் பாணி கொண்டே" (தனிப்பா.1.1.20.22);. ம. இரும்பாணி. [இரும்பு - இருப்பு + ஆணி.]
இருப்பாரை	இருப்பாரை iruppārai, பெ. (n.) கருமூஞ்சிப்பாரை மீன்; grey horse-mackerel caranire. (செ.அக.);. [இரு + பாரை.]
இருப்பாவல்	இருப்பாவல் iruppāval, பெ. (n.) கருநிறக்காயுள்ள பாவல்; காட்டுப் பாவல்; wild momordica ehảrantia (சேரநா.);. ம. இருப்பாவல். [இரு + பாவல்.]

இருப்பிடம்	இருப்பிடம் iruppiḍam, பெ. (n.) 1. தங்குமிடம் (திவ்.இராமானுச.106);; residence, lodging, abode, dwelling. 2. இருக்கை; seat. (செ.அக.);. ம. இருப்பிடம், இரிப்பிடம். [இருப்பு + இடம்.]
இருப்பு	இருப்பு iruppu, பெ. (n.) 1. இருக்கை (பாரத.சூது.5);; seat. 2. குதம்; seat of the body, posteriors. "இருப்பினி னாகர்" (கந்தபு.சூர.வதை.425);. 3. இருப்பிடம்; residence. "முத்தொழிற்புரி மூவரிருப்புடன்" (சேதுபு. இராமதீர்த். 20);. 4. நிலை; stage at which matter rests, condition position in life. 'உன்னிருப்பென்ன அவளிருப்பென்ன?' 5. கையிருப்பு; balance on hand, surplus, whether of cash, reserve funds or commodities. 6. பொருண்முதல்; stores, merchandise, capital. (செ.அக.);. ம. இருப்பு. [இரு → இருப்பு.]
இருப்புக்கச்சை	இருப்புக்கச்சை iruppukkaccai, பெ. (n.) வீரரணியும் இரும்புடை (வின்.);; iron girdle worn by warriors. (செ.அக.);. [இரும்பு - இருப்பு + கச்சை.]
இருப்புக்கட்டி	இருப்புக்கட்டி iruppukkaṭṭi, பெ. (n.) வரிவகை; tad (S.I.I.Iv.79); (செ.அக.);. [இருப்பு + கட்டி.]
இருப்புக்கட்டை	இருப்புக்கட்டை1 iruppukkaṭṭai, பெ. (n.) சுத்தியல்; hammer. [இரும்பு – இருப்பு – கட்டை.] இருப்புக்கட்டை2 iruppukkaṭṭai, பெ. (n.) திறவு கோல் (வின்.);; shank of a key. [இரும்பு – இருப்பு + கட்டை.]
இருப்புக்கம்பை	இருப்புக்கம்பை iruppukkambai, பெ. (n.) வண்டி யோட்டுபவனுக்கு முன் வண்டியில் அமைக்கப்பட்ட இருக்கை (கொ.வ.);; driver's seat, in front of a cart. (செ.அக.);. ம. இருப்படி. [இரும்பு + கம்பை.]

இருப்புக்கரண்டி	இருப்புக்கரண்டி iruppukkaraṇṭi, பெ. (n.) இரும்புக் கரண்டி; iron ladle. [இரும்பு + கரண்டி.]
இருப்புக்காய் வேளை	இருப்புக்காய் வேளை iruppukkāyvēḷai, பெ. (n.) இரும்புக்காய் வேளை (வின்.);; plant. (செ.அக.);. [இரும்பு - இருப்பு + காய் + வேளை.]
இருப்புக்கிட்டம்	இருப்புக்கிட்டம் iruppukkiṭṭam, பெ. (n.) இரும்புருகிய கட்டி; scoria of Iron, Iron dross. (செ.அக.);. [இரும்பு - இருப்பு + கிட்டம்.]
இருப்புக்கொல்லி	இருப்புக்கொல்லி iruppukkolli, பெ. (n.) சிவனார் வேம்பு; wiry indigo. (செ.அக.);. [இரும்பு - இருப்பு + கொல்லி.]
இருப்புகில்	இருப்புகில் iruppugil, பெ. (n.) இருபோக முறை பயிர்; yielding two crops, double crops. (சேரநா.);. ம. இருப்புகில். [இரு + புகில்.]
இருப்புச்சட்டம்	இருப்புச்சட்டம் iruppuccaṭṭam, பெ. (n.) வண்டி யோட்டுவோன் அமரும் முகவணை; cart-driver's seat from the slats united at the pole. (செ.அக.);. ம. இருப்படி. [இருப்பு + சட்டம்.]
இருப்புச்சலாகை	இருப்புச்சலாகை iruppuccalākai, பெ. (n.) இரும்புச் சலாகை பார்க்க (செ.அக.);;see irumbu-c-calāgai. [இரும்பு – இருப்பு + சலாகை.]
இருப்புச்சிட்டம்	இருப்புச்சிட்டம் iruppucciṭṭam, பெ. (n.) இருப்புக் கிட்டம் (வின்.);; oxide of iron. [இரும்பு – இருப்பு + சிட்டம்.]

இருப்புச்சில்	இருப்புச்சில் iruppuccil, பெ. (n.) சிறுவர் விளையாட்டுக் கருவி (வின்.);; small round pale of iron used in a game played by children. (செ.அக.);. [இரும்பு - இருப்பு + சில்.]
இருப்புச்சீரா	இருப்புச்சீரா iruppuccīrā, பெ. (n.) இருப்புச்சட்டை (வின்.);; iron coat of mall. (செ.அக.);. இரும்பு + இருப்பு + சீரா. சீரை – சீரா.]
இருப்புச்சுவடு	இருப்புச்சுவடு iruppuccuvaḍu, பெ. (n.) இருப்புச் சீரா (வின்.);;பார்க்க see iruppu-c-cira. [இரும்பு - இருப்பு. + சுவடு.]
இருப்புத்தாள்	இருப்புத்தாள் irupputtāḷ, பெ. (n.) இரும்புக்கோல் (ஞானா.55.12. உரை);; Iron rod. (செ.அக.);. [இரும்பு - இருப்பு + தாள்.]
இருப்புத்திட்டம்	இருப்புத்திட்டம் irupputtiṭṭam, பெ. (n.) செலவு நீக்கி எஞ்சியுள்ள தொகை; remnant after spending. (செ.அக.);. [இருப்பு + திட்டம்.]
இருப்புநகம்	இருப்புநகம் iruppunagam, பெ. (n.) வெற்றிலை கிள்ளும் கருவி (இ.வ.);; betel clipper. [இரும்பு - இருப்பு + நகம்.]
இருப்புநெஞ்சு	இருப்புநெஞ்சு iruppuneñju, பெ. (n.) வன்மனம்; cruel, unfeeling heart, heart steeled against all tender feelings. "வன்னெஞ்சோ விரங்காத மரநெஞ்சோ விருப்பு நெஞ்சோ" (தாயு.ஆசையெனு.4); (செ.அக.);. [இரும்பு - இருப்பு + நெஞ்சு.]
இருப்புப்பாதை	இருப்புப்பாதை iruppuppātai, பெ. (n.) தொடர் வண்டிப்பாதை; railway. (செ.அக.);. [இரும்பு - இருப்பு + பாதை.]
இருப்புப்பாளம்	இருப்புப்பாளம் iruppuppāḷam, பெ. (n.) இரும்புக் கட்டி (வின்.);; pig iron. (செ.அக.);. [இரும்பு – இருப்பு + பாளம்.]

இருப்புமணல்	இருப்புமணல் iruppumaṇal, பெ. (n.) இரும்பு கலந்த மண்; sand containing iron, iron stone. (செ.அக.);. [இரும்பு - இருப்பு + மணல்.]
இருப்புமுகம்	இருப்புமுகம் iruppumugam, பெ. (n.) இரும்புப் பூண் (தந்தப்.பூண்);; protective metal band at the end of a rod. "இருப்பு முகஞ்செறித்த வேந்தெழின் மருப்பிற் கருங்கை யானை" (புறநா.369-1);. [இரும்பு – இருப்பு + முகம்.]
இருப்புமுள்	இருப்புமுள் iruppumuḷ, பெ. (n.) தாறு; spike of a goad. (செ.அக.);. [இரும்பு - இருப்பு + முள்.]
இருப்புமுளை	இருப்புமுளை iruppumuḷai, பெ. (n.) குழிகல்லுங் கருவி; pickaxe. (ஆ.அக.);. [இரும்பு - இருப்பு + முளை.]
இருப்புமுறி	இருப்புமுறி iruppumuṟi, பெ. (n.) செடிவகை (L);. silvery leaved indigo, m.gh Indigofera argenea (செ.அக.);. [இரும்பு - இருப்பு + முறி.]
இருப்புயிர்	இருப்புயிர் iruppuyir, பெ. (n.) கொடியவர் உயிர் திரயத்தில் இருப்பவர் உயிர்; literally, iron-soul, fig. Souls that undergo purgation in hell, one of five class of souls arranged accg to spiritual purity"இருப்புயிராகி வெந்து" (சீவக..3108); (செ.அக.);. [இரும்பு – இருப்பு + உயிர்.]
இருப்புலக்கை	இருப்புலக்கை iruppulakkai, பெ. (n.) ஒரு கருவி; iron pestle, a weapon in warfare. (செ.அக.);. [இரும்பு - இருப்பு + உலக்கை.]
இருப்பூறல்	இருப்பூறல் iruppūṟal, பெ. (n.) ஊறல், இரும்புக்கறை; iron stain on cloth (செ.அக.);. [இரும்பு - இருப்பு + ஊறல்.]
இருப்பூறற்பணம்	இருப்பூறற்பணம் iruppūṟaṟpaṇam, பெ. (n.) கலப்பு வெள்ளி நாணயம் (வின்.);; adulterated silver counterfeit coin. (செ.அக.);. [இரும்பு - இருப்பு + ஊறல் + பணம்.]

இருப்பெழு	இருப்பெழு iruppeḻu, பெ. (n.) உழலை; crossbar made of Iron "மருப்புநிலைக் கந்தி னிருப்பெழுப்போக்கு" (பெருங். இலாவாண.5.38); (செ.அக);. [இரும்பு - இருப்பு + எழு.]
இருப்பேனம்	இருப்பேனம் iruppēṉam, பெ. (n.) இரும்பினாற் செய்த ஏனம்; iron vessel (சா.அக.);. [இரும்பு + ஏனம் – இரும்பேனம் – இருப்பேனம்.]
இருப்பை	இருப்பை1 iruppai, பெ. (n.) இலுப்பை மரம்; South Indian Mahua. (செ.அக.);. ம. இருப்பு; க., து. இப்பெ மர;தெ. இப்ப. [இரு + இருப்பை.]
இருப்பைத்திப்பி	இருப்பைத்திப்பி iruppaittippi, பெ. (n.) இலுப்பைப் பிண்ணாக்கு; cake of mahua seed from which oil has been pressed out. (சா.அக.);. ம. இருப்பப்பிண்ணாக்கு. [இருப்பை + திப்பி.]
இருப்பைப்பூச்சம்பா	இருப்பைப்பூச்சம்பா iruppaippūccambā, பெ. (n.) நெல்வகை; a kind of paddy of the campá variety. from its having the odour of the iruppai flower. (செ.அக.);. [இருப்பை + பூ + சம்பா.]
இருபத்துநாலாயிரப்படி	இருபத்துநாலாயிரப்படி irubattunālāyirabbaḍi, பெ. (n.) பெரிய வாச்சான் பிள்ளையால் எழுதப்பட்ட திருவாய்மொழியின் உரை; commentary on the Tiruvâymoll, by Periya-Văccān-Pillai, aggregating 24,000 granthas of 32 syllables each. (செ.அக.);. [இரண்டு - இரு + பத்து + நான்கு + ஆயிரம் + படி.]
இருபது	இருபது irubadu, பெ. (n.) ஓர் எண்; number 20, being twice ten. (செ.அக.);. ம. இருபது; க. இர்பத்து. இப்பத்து; தெ. இருவை. இருவதி; பட. இப்பத்து; இரு இர்பது; எரு. யிர்வது. பிரபொத்து: கோத. இர்பத். இவொத்; குரு. இப்பத்த; குட. குர்பத. இருவத; து. இர்ல், இருவ;கொலா. இருவெ. [இரண்டு - இரு + (பத்து); பது.]
இருபந்தியாடு	இருபந்தியாடு irubandiyāṭu, பெ. (n.) எந்த இனத்திலும் சேராத ஆடு; sheep of mixed breed. [இரு + பந்தி + ஆடு. பகுதி → தெ. பந்தி.]
இருபன்னியம்	இருபன்னியம் irubaṉṉiyam, பெ. (n.) சேங்கொட்டை (மலை.); பார்க்க; marking nut. (செ.அக.);. [இரண்டு - இரு + பன்னியம்.]

இருபாடு	இருபாடு irupāṭu, பெ. (n.) இருபுறம்; two sides. (சேரநா.);. ம. இருபாடு. [இரண்டு - இரு + பாடு.]
இருபாவிருபஃது	இருபாவிருபஃது irubāvirubaẖtu, பெ. (n.) 1. சிற்றிலக்கிய வகை (பன்னிருபா,337);; வெண்பாவும், அகவலுமாக மாற்றிமாற்றி அந்தாதித்தொடையில் பாடப்பட்ட இலக்கியம்; class of literary composition of 20 verses, in which venbā and agaval alternate in antati-t-todai. 2. மெய்கண்ட சாத்திரத்தொன்று; அருணந்தி சிவாச்சாரியார் இயற்றியது; text-book of the Saiva siddhānta philosophy by Arunanti-civācāriyar, one of 14 Meykanda-cáttiram. (செ.அக.);. [இரண்டு – இரு + பா + இரு + (பத்து); பஃது.]
இருபாவிருபது	இருபாவிருபது irubāvirubadu, பெ. (n.) இருபாவிருபஃது பார்க்க (செ.அக.);;see irupavirupakku. [இரு + பா + இரு (பத்து); பது.]
இருபான்	இருபான் irupāṉ, பெ. (n.) இருபது; twenty. "இருபான் கணைதுரந்து" (கந்தபு.அக்கினிமூ.82); (செ.அக.);. [இரண்டு – இரு + (பத்து-பதின்-பான்); பான்.]
இருபிறப்பாளன்	இருபிறப்பாளன்1 irubiṟabbāḷaṉ, பெ. (n.) 1. திங்கள்; moon. 2. வெள்ளி (சுக்கிரன்);; Sukkiran, as twice –born. [இரண்டு – இரு + பிறப்பு + ஆளன்.]
இருபிறவி	இருபிறவி irubiṟavi, பெ. (n.) கலப்பின விலங்கு வகை; hybrid animal. (செ.அக.);. [இரண்டு - இரு + பிறவி.]
இருபுடைமெய்க்காட்டு	இருபுடைமெய்க்காட்டு irubuḍaimeykkāḍḍu, பெ. (n.) ஒன்றே இருவேறு வகையாகத் தோற்றுவது (திவ். திருநெடுந்.21.வ்யா);; that which appears in two functions as the discus of visnu which is at once a pleasing ornament as well as a destructive weapon. (செ.அக.);. [இரண்டு - இரு + புடை + மெய் + காட்டு.]
இருபுரியா-தல்	இருபுரியா-தல் iruburiyātal, 6 செ.கு.வி. (v.i.) மாறுபாடாதல் (திவ்.கண்ணிநுண்.11,வ்யா);; to be contrariwise one to another, as a rope twisted contrariwise at the two ends. (செ.அக.);. [இரண்டு – இரு + புரி + ஆ.]
இருபுலன்	இருபுலன் irubulaṉ, பெ. (n.) உடற்கழிவுகள் (மலசலங்கள்);; two sold evacuation, urine and excrement. "உமிழ்வோ டிருபுலனுஞ் சோரார்" (ஆசாரக்,33); (செ.அக.);. [இரண்டு - இரு + புலன்.]

இருபுறம்	இருபுறம் iruburam, பெ. (n.) இரண்டு பக்கம்; two sides. (சேரநா.);. ம. இருபுறம். [இரண்டு – இரு + புறம்.]
இருபுறவசை	இருபுறவசை iruburavasai, பெ. (n.) வசைபோன்ற வாழ்த்து (யாப்.வி.95, பக்.512);; what appears to be censure but is actually meant to praise. (செ.அக.);. [இரண்டு – இரு + புறம் + வசை.]
இருபுறவாழ்த்து	இருபுறவாழ்த்து iruburavāḻttu, பெ. (n.) வாழ்த்துப் போன்ற வசை (யாப்.வி.95.பக்.512);;seeming praise which is in such a form, that it is actually meant to censure (செ.அக.);. [இரண்டு - இரு + புறம் + வாழ்த்து.]
இருபுனல்	இருபுனல் irubuṉal, பெ. (n.) கீழ்நீர், மேல்நீர்கள் (குறள்.737);; two sources of water viz. underground water as that in springs, wells and tanks, and surface water as in lakes and rivers (செ.அக.);. [இரண்டு – இரு + புனல்.]
இருபூ	இருபூ irupū, பெ. (n.) இருபோகம் பார்க்க (ஈடு.); (செ.அக.);;see irubogam. [இரண்டு - இரு + பூ.]
இருபூலை	இருபூலை irupūlai, பெ. (n.) 1. பூலா (ட); பார்க்க; small Indian snow - berry. 2. வெள்ளைப்பூலாஞ்சி (L); பார்க்க; Indian snow berry (செ.அக.);. [இரண்டு - இரு + (பூலாஞ்சி); பூலை.]
இருபெயரொட்டாகு பெயர்	இருபெயரொட்டாகு பெயர் irubeyaroṭṭākubeyar, பெ. (n.) இரு பெயர் ஒட்டிநின்று ஒரு சொல்நீர்மைத்தாய் ஆகுபெயராகி வருவது; two nouns in apposition, one of which is used figuratively "வகரக்கிளவி அதுவாகு கிளவி மக்கட்சுட்டு" (நன்.290.விருத்);. [இரண்டு - இரு + பெயர் + ஒட்டு + ஆகுபெயர்.]
இருபெயரொட்டு	இருபெயரொட்டு irubeyaroṭṭu, பெ. (n.) ஆகிய என்னும் பண்புருபு தொக்கு நிற்கும் பெயர்கள் இணைந்து வருவது (நன்,365.உரை);; combination of two nouns in apposition where the adi particle. ஆகிய is understood. [இரண்டு - இரு + பெயர் + ஒட்டு.]
இருபெருந்தெய்வம்	இருபெருந்தெய்வம் iruberundeyvam, பெ. (n.) பனைக் கொடியை உடையவனும், நீலநிறத் திருமே னியையுடையவனுமாகிய இரண்டு பெருந்தெய்வங்கள்; two gods Balaraman and Kannan "இருபெருந் தெய்வமு முடனின்ற ஆங்கு" (புறநா.58.16);. [இரண்டு - இரு + பெரும் + தெய்வம்.]
இருபெருநியமம்	இருபெருநியமம் iruberuniyamam, பெ. (n.) இரு பெரிய அறங்கள் இல்லறம், துறவறம்; two kinds of virtues, domestic and ascetic. (மதுரைக்.365);. [இரண்டு – இரு + பெரு + நியமம்]

இருபொருள்	இருபொருள் iruboruḷ, பெ. (n.) கல்வி, செல்வம் ஆகிய இரண்டு பொருள்கள்; two kinds of wealth, as learning and riches. (செ.அக.);. [இரண்டு – இரு + பொருள்.]
இருபோகம்	இருபோகம் irupōkam, பெ. (n.) 1. இருமுறை விளைவு; two crops, one raised in the wet season and another in the dry. 2. நிலமுடையோனுக்கும் பயிரிடுவோனுக்குமுரிய பங்கு; two shares of the crop, one of the landlord and the other of the tenant (RF); (செ.அக.);. ம. இருப்புகில். [இரண்டு – இரு + போகம்.]
இருபோது	இருபோது irupōtu, பெ. (n.) காலைமாலை பொழுதுகள்; morning and evening. "இருபோதும் பணிவார்" (தேவா,634.6);. [இரண்டு - இரு + (பொழுது); போது.]
இரும்பல் காஞ்சி	இரும்பல் காஞ்சி irumbalkāñji, பெ. (n.) ஒரு தமிழ் நூல் (புறத்.);; ancient Tamil work. (செ.அக.);. [இரு - இரும் + பல் + காஞ்சி.]
இரும்பலி	இரும்பலி irumbali, பெ. (n.) இரும்பிலி (ட); பார்க்க;see irumpili. (செ.அக.);. [இரும்பிலி - இரும்பலி.]
இரும்பவல்	இரும்பவல் irumbaval, பெ. (n.) இருப்பவல் பார்க்க;see iruppaval. (சா.அக.);. [இரும்பு + அவல்.]
இரும்பன்	இரும்பன் irumbaṉ, பெ. (n.) 1. எலி (திவா.);; rat. 2. அசுழெலி (பிங்.);; field rat. 3. திருடன்; thief. (சேரநா.); (செ.அக);. [இரும் + கரிய. இரும்பன் + கரிய எலி.]
இரும்பாட்டல்	இரும்பாட்டல் irumbāṭṭal, பெ. (n.) இதளிய வாதம் செய்தல்; இரும்பைப் பொன்னாக்கல்; play with iron, transmuting iron into gold. (சா.அக.);. [இரும்பு + ஆட்டல்.]

இரும்பாரமூலி	இரும்பாரமூலி irumbāramūli, பெ. (n.) அழுககண்ணி பார்க்க;see alukanni. (சா.அக.);. [இரும்பு + ஆரல் + மூலி.]
இரும்பாலை	இரும்பாலை irumbālai, பெ. (n.) பாலைமரவகைகளுள் ஒன்று (L);; blue - dyeing Rosebay. ம. இரும்பால. [இரு - இரும் + பாலை.]
இரும்பிடர்த்தலை	இரும்பிடர்த்தலை irumbiḍarttalai, பெ. (n.) பெரி கழுத்து; neck of abnormal size. "பெருங்கையாவை யிரும்பிடர்த்தலை யிருந்து" (புறநா.3-11);. [இரும் + பிடர் + தலை.]
இரும்பிடர்த்தலை யார்	இரும்பிடர்த்தலையார் irumbiḍarttalaiyār, பெ. (n.) கரிகாற்சோழனிடம் அமைச்சராகவும், புலவராகவுமிருந்தவர். இவர் கரிகாற் சோழனின் தாய்மாமனாவார்; name of the poet who was the uncle Chola king Karikalan (அபி.சிந்.);. [இரு – இரும் + பிடர் + தலை + ஆர். இரும்பிடர்த்தலை என்னும் ஊரில் வாழ்ந்தவர். பிடர் = பானை.]
இரும்பினீர்மை	இரும்பினீர்மை irumbiṉīrmai, பெ. (n.) இழிந்தநிலை; state or condition of iron used fig for low condition mean position etc. "இரும்பினீர்மை கெடுத்து" (சீவக. 952); (செ.அக.);. [இரும்பின் + நீர்மை.]
இரும்பு	இரும்பு1 irumbu, பெ. (n.) 1. பொன்; gold. செங்காந்தள் (L); red species of malabar glorylilly. (செ.அக.);. [இரும் + பொன் = இரும்பொன் – இரும்பு. இரும் = பெரிய பெரிய பொன் என்னும் பொருளினது.] இரும்பு2 irumbu, பெ. (n.) 1. கரும்பொன் (தேவா. 209,3);; iron, literally, the black metal. 2. கருவி; instrument weapon. "இரும்பு மேல் விடாது நிற்பார்" (சீவக.782);. ம. இரும்பு; க. இரும்பு (கடினத்தன்மை);; தெ. இனுமு. இனு. இரு. இரும்பு; எரு. எயரும்பு; கை. இல்மு; கோத. இம். துட. இம்ப (ஊசி);; குட. இரிம்பி; து. இரும்ப;குவி. இர். கொலா. இனும். [இர் → இரு → இரும்பு (முதா.197);. இரு - இரும் + பொன் + இரும்பொன் – இரும்பு. இரும் – கரிய. ஒ.நோ. கரு + பொன் + கரும்பொன்.]
இரும்புக்காம்பு	இரும்புக்காம்பு irumbukkāmbu, பெ. (n.) 1. இரும்புகோல்; Iron rod. 2. சூட்டுக்கோல்; branding iron. (சா.அக.); (செ.அக.);. [இரும்பு + காம்பு.]

இரும்புக்காய்வேளை	இரும்புக்காய்வேளை irumbukkāyvēḷai, பெ. (n.) வேளைவகை (மூ.அ.);; species of cleome. (செ.அக.);. [இரும்பு + காய் + வேளை.]
இரும்புக்கிட்டம்	இரும்புக்கிட்டம் irumbukkiṭṭam, பெ. (n.) இரும்புருக்கும்போது மேல் திரண்ட கட்டி; Iron dross scoria of iron. (சா.அக.);. [இரும்பு + கிட்டம்.]
இரும்புக்குணம்	இரும்புக்குணம் irumbukkuṇam, பெ. (n.) இரும்பிற்கு இயற்கையாகவே அமைந்துள்ள ஐந்து குணம்: அவையாவன:- சவுடு, உடைதல், ஊறல், திரை, உருகாக்குணம்; natural qualities peculiar to iron ore, cracking, brittleness, prone to rust, contractile and not easily fusible of melted (சா.அக.);. [இரும்பு + குணம்.]
இரும்புக்கெண்டி	இரும்புக்கெண்டி irumbukkeṇṭi, பெ. (n.) இரும்புக் கமண்டலம்; iron water-bowel used by mendicants. (சா.அக.);. [இரும்பு + கெண்டி.]
இரும்புக்கொல்லன்	இரும்புக்கொல்லன் irumbukkollaṉ, பெ. (n.) கருங் கொல்லன்; blacksmith (செ.அக.);. [இரும்பு + கொல்லன்.]
இரும்புச்சட்டி	இரும்புச்சட்டி irumbuccaṭṭi, பெ. (n.) இரும்பால் செய்த பெரிய ஏனம்; சீனச்சட்டி; an Iron pan. ம. இரும்புச்சட்டி. [இரும்பு + சட்டி.]
இரும்புச்சலாகை	இரும்புச்சலாகை irumbuccalākai, பெ. (n.) 1. அறுவை மருத்துவக்கருவி வகை; surgeon's probe pointed instrument made of iron. 2. இருப்புநாராசம்; iron rod. [இரும்பு + சலாகை.]
இரும்புச்சிந்தூரம்	இரும்புச்சிந்தூரம் irumbuccindūram, பெ. (n.) அயச்சிந்தூரம் பார்க்க; இதைப் பலவீனத்திற்கும், மாதவிடாய் நோய்களுக்கும், புழுக்களைக் கொல்லவும் பயன்படுத்துவதுண்டு; red oxide of iron - ferrus oxide alias ferric per. Oxidum alias F. rubizo. It is medicinally used as a tonic (சா.அக.);. [இரும்பு + (செந்தூரம்); சிந்தூரம்.]

இரும்புச்செப்பு	இரும்புச்செப்பு irumbucceppu, பெ. (n.) இரும்பாலாகிய செம்பு (சா.அக.);; vessel. [இரும்பு + (செம்பு); செப்பு.]
இரும்புண்டநீர்	இரும்புண்டநீர் irumbuṇṭanīr, பெ. (n.) இரும்புண்ட நீரைப்போலா மென்பது பொதுவாக நோய் அகல்வதைக் குறிக்கும். இரும்புண்ட நீரானது மறுபடியும் தோன்றாவாறு போல் நோய்களும் மீண்டும் தோன்றாவாம்; water absorbed by heated iron. The disease absorbed by the system will just disappear as the water absorbed by heated iron"இரும்பனன்று உண்ட நீரும் (திவ். திருக்குறுந் 13); (சா.அக.);. [இரும்பு + உண்ட + நீர்.]
இரும்புத்துப்பு	இரும்புத்துப்பு irumbuttuppu, பெ. (n.) இரும்புத்துரு (மூ.அ.); பார்க்க; iron rust (செ.அக.);. [இரும்பு + (துரு - துருப்பு); துப்பு.]
இரும்புத்துரு	இரும்புத்துரு irumbutturu, பெ. (n.) மண்டூரம்; Iron rust, ferri peroxidum. (செ.அக.);. [இரும்பு + துரு.]
இரும்புநாக்கு	இரும்புநாக்கு irumbunākku, பெ. (n.) அம்பின் கூரியமுனை; iron tongue, the sharp iron edge of an arrow. ம. இரும்பு நாக்கு. [இரும்பு + நாக்கு.]
இரும்புநீற்றி	இரும்புநீற்றி irumbunīṟṟi, பெ. (n.) எருக்கிலை; leaf of the madar plant (சா.அக.);. [இரும்பு + நீற்றி.]
இரும்புப்பாளம்	இரும்புப்பாளம் irumbuppāḷam, பெ. (n.) இரும்புக் கட்டி; oblong mass of iron, as they come from the blast furnace, pig iron (சா.அக.);. [இரும்பு + பாளம்.]
இரும்புப்பெட்டி	இரும்புப்பெட்டி irumbuppeṭṭi, பெ. (n.) உருக்காலமைந்த பேழை; cash chest, iron safe (செ.அக.);. ம. இரும்புப் பெட்டி. [இரும்பு + பெட்டி.]

இரும்புப்பொடி	இரும்புப்பொடி irumbuppoḍi, பெ. (n.) அரப்பொடி (மூ.அ.);; iron filings. (செ.அக.);. [இரும்பு + பொடி.]
இரும்பு மலை	இரும்பு மலை irumbumalai, பெ. (n.) வடஅமெரிக்கா கண்டத்தில் உள்ள மெக்சிகோ நாட்டில் 640 அடி உயரமும் 4 சதுர கல் (மைல்); அகலமும் உள்ள மலை; iron mountain in Mexico. (அபி.சிந்);. [இரும்பு + மலை.]
இரும்புயிர்	இரும்புயிர் irumbuyir, பெ. (n.) இருப்புயிர் (சீவக.3.111. உரை); பார்க்க;see iruppuyir. (செ.அக.);. [இரும்பு + உயிர்.]
இரும்புருக்கி	இரும்புருக்கி irumburukki, பெ. (n.) நத்தைச்சூரி, நத்தைமண்டலி; that which is capable of melting iron viz., butten weed, red water plant. (சா.அக.);. [இரும்பு + உருக்கி.]
இரும்புருக்கு	இரும்புருக்கு irumburukku, பெ. (n.) எஃகு; steel. (சா.அக.);. [இரும்பு + உருக்கு.]
இரும்புலி	இரும்புலி irumbuli, பெ. (n.) துவரை; dhall. (ஆ.அக.);. [இரும் + புலி.]
இரும்புளி	இரும்புளி irumbuḷi, பெ. (n.) மரவகை (வின்.);; tree whose fruit is sour and is used for curry. (செ.அக.);. [இரும் + புளி.]
இரும்பொறை	இரும்பொறை irumboṟai, பெ. (n.) சேரர் பட்டப் பெயர்களுள் ஒன்று (பதிற்றுப்.39.9);; title of the Cera kings. (செ.அக.);. [இரும் + பொறை. இரும் = பெரிய. பொற்றை - பொறை = மண் மலை.]
இருமடங்கு	இருமடங்கு irumaḍaṅgu, பெ. (n.) 1. இரண்டு பங்கு; two portions or parts. 2. இரட்டித்த அளவு; doubled quantity. (ஆ.அக.);. [இரண்டு - இரு + மடங்கு.]

இருமடி	இருமடி irumaḍi, பெ. (n.) இருமடங்கு பார்க்க;see irumadangu. [இரண்டு - இரு + மடி.]
இருமடியாகுபெயர்	இருமடியாகுபெயர் irumaḍiyākubeyar, பெ. (n.) இருமுறை மடிந்து ஆகி வரும் பெயர் ஆகுபெயர் வகைகளுள் ஒன்று;águ-peyar of double transference, variety of metonymy, where in a word used fig in one sense in the first instance is once again applied to signify another with which it bears a certain relation. Kär, meaning black used to signify a cloud is used again to connote the rainy season. (செ.அக.);. [இரண்டு + மடி + ஆகு + பெயர். கார்நிகர் வண்கை என்புழிக் காரென்னும் நிறப்பெயர் அதனையுடைய மேகத்திற்காதலால் ஆகுபெயர். கார் வந்தது என்புழிக் காரென்னும் நிறப்பெயர் மேகத்திற்காகி மேகத்தின் பெயர் அது பெய்யும் பருவத்திற் காதலால் இருமடியாகுபெயர். (தன்.290-காண்டி. உரை.);.]
இருமடியேவல்	இருமடியேவல் irumaḍiyēval, பெ. (n.) பிறவினையின்மேற் பிறவினை; double caus. verb as கற்பிப்பி. (செ.அக.);. [இரண்டு - இரு + மடி + ஏவல்.]
இருமண்	இருமண் irumaṇ, பெ. (n.) மணற்களிமண்; sandy clay. (செ.அக.);. [இரு + மண்.]
இருமரபு	இருமரபு irumarabu, பெ. (n.) தாய்தந்தை வழிமுறை (திவா.);; two sold ancestry, paternal and maternal (செ.அக.);. [இரண்டு - இரு + மரபு.]
இருமருந்து	இருமருந்து irumarundu, பெ. (n.) சோறும் தண்ணீரும்; two medicines, fig applied to rice and water as the mainstay of life. "இரு மருந்து விளைக்கு நன்னாட்டுப் பொருநன்". (புறநா.70-9); (செ.அக.);. [இரண்டு - இரு + மருந்து.]
இருமல்	இருமல் irumal, பெ. (n.) 1. செறுமுதல் (காசம்);; cough, bronchitis. 2. ஆட்டுநோய்வகை (M.C.D. [1887] 249);; contagious disease of sheep. (செ.அக.);. ம. இருமல்; க. கெம்மு; தெ. செருமல்;படட. கெம்மலு. [இரு - இருமு (பெருகிய ஓசை எழுப்பு); – இருமு - இருமல்.]
இருமல்லி	இருமல்லி irumalli, பெ. (n.) 1. சிறுமல்லி; jasmine (small);. 2. பெருமல்லி; jasmine (big);. [இரு + மல்லி.]

இருமனப்பெண்டிர்	இருமனப்பெண்டிர் irumaṉappeṇṭir, பெ. (n.) பரத்தையர்; prostitutes. "இருமனப்பெண்டிருங் கள்ளும்" (குறள்.920); (செ.அக.);. [இரண்டு - இரு + மனம் + பெண்டிர்.]
இருமனம்	இருமனம் irumaṉam, பெ. (n.) 1. இரண்டகம்; double-mindedness. "இருமனப்பெண்டிரும் (குறள்.920);. 2. துணிவின்மை; irresolution, indecision "இருமனமுள்ளவன் தன் வழிகளிலெல்லாம் நிறையற்றவன்" (விவிலி.யாஞ்.1.8); (செ.அக.);. [இரண்டு – இரு + மனம்.]
இருமா	இருமா irumā, பெ. (n.) பத்திலொரு பகுதியைக் (1/10); குறிக்கும் பின்னவெண் "ஐ"; fraction of 1/10. ம. இருமா. [இரண்டு - இரு + மா. மா என்பது இருபதில் ஒரு பங்கு.]
இருமாவரை	இருமாவரை irumāvarai, பெ. (n.) அரைக்கால்; fraction 1/8 being the sum of இருமா (1/10); and அரைமா (1/40);. (செ.அக.);. [இரண்டு - இரு + மா + அரை (மா); அஃதாவது இருபதில் இரண்டரை அல்லது அரைக்கால்.]
இருமான்	இருமான் irumāṉ, பெ. (n.) எலிவகை (இ.வ.);; a species of rat. (செ.அக.);. ம. இருமான். [இரு – இருமான். இரு – கரிய.]
இருமியுமிழ்தல்	இருமியுமிழ்தல் irumiyumiḻtal, பெ. (n.) காரியுமிழ்தல்; act of coughing up and spitting out phlegm. (சா.அக.);. [இருமு - இருமி (வி.எ.); + உமிழ்தல்.]
இருமு	இருமு1 irumudal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) இருமல்; cough."இருமி யிளைத்தீர்" (திவ்.பெரியதி.1.3.8); (செ.அக.);. க., படட. கெம்மு;தெ. செருமு. [இரு - இருமு. இருமுதல்.] இருமு2 irumu, பெ. (n.) இருமல்; cough. "இருமிடை மிடைந்த சில சொல்" (புறநா.243,13); (செ.அக.);. படட. கெம்மலு. [இருமல் - இருமு.]

இருமுடகநில்லான்	இருமுடகநில்லான் irumuḍaganillāṉ, பெ. (n.) கரிசலாங் கண்ணி; eclipse plant (சா.அக.);. [இரு + முடகம் + நில்லான்.]
இருமுட்டி	இருமுட்டி irumuṭṭi, பெ. (n.) இருவகைமுட்டி; two varieties of sticky mallow. 1. பேராமுட்டி; Ceylon sticky mallow. 2. சிற்றாமுட்டி; fragrant sticky mallow (சா.அக.);. [இரண்டு → இரு + முட்டி.]
இருமுடி	இருமுடி irumuḍi, பெ. (n.) 1. இரண்டு கட்டுகள் ஒன்றாக இணைத்து உயர்த்தித்தூக்கும் வண்ணம் நடுவில் சேர்த்துக் கட்டிய பண்டம்; double-baggage with equipoised load. 2. மலைகளுக்கு வழிநடைப்பயணம் செல்வோர் தோளில் அல்லது தலையில் சுமந்து செல்லும் இருமுடிப் பண்டங்கள்; double-baggage carried either on head or on shoulders by those who go on a pilgrimage to the hills. [இரண்டு - இரு + முடி.]
இருமுடிக்கட்டு	இருமுடிக்கட்டு irumuḍikkaḍḍu, பெ. (n.) இருமுடி பார்க்க;see irumudi.
இருமுதுகுரவர்	இருமுதுகுரவர் irumuduguravar, பெ. (n.) தாய்தந்தையர் (சிலப்.16,57);; parents (செ.அக);. [இரண்டு – இரு + முது + குரவர்.]
இருமுதுமக்கள்	இருமுதுமக்கள் irumudumakkaḷ, பெ. (n.) இருமுதுகுரவர் பார்க்க;see irumudukuravar. (ஆ.அக.);. [இரண்டு – இரு - முது + மக்கள்.]
இருமுரடன்	இருமுரடன் irumuraḍaṉ, பெ. (n.) முரட்டுக்குணன்; ruffian, muscle man (ஆ.அக.);. [இரு (பெரிய); + முரடன்.]
இருமுள்ளூர்	இருமுள்ளூர் irumuḷḷūr, பெ. (n.) மலையமான் திருமுடிக் காரியின் ஊர்; ; native place of Malaiyamār Thirumudikkai. "மாயிரு முள்ளூர் மன்னன்" (நற். 291-7); (பாண்டி.அக.);.
இருமுற்றிரட்டை	இருமுற்றிரட்டை irumuṟṟiraṭṭai, பெ. (n.) ஒரு செய்யுளில் ஒரடி முற்றெதுகையாய், மற்றையடி மற்றொரு முற்றெதுகையாய் வருவது (யாப்.வி.பக் 182);; concatenation in which each of two successive lines of a stanza has identical initial letters in all its feet (செ.அக.);. [இரண்டு - இரு + முற்று + இரட்டை.]

இருமுறி	இருமுறி irumuṟi, பெ. (n.) இருப்புமுறி என்னும் செடி; silvery-leaved indigo (செ.அக.);. [இருப்புமுறி - இருமுறி.]
இருமுறை	இருமுறை irumuṟai, பெ. (n.) இரண்டு முறை; twice, two times. "ஒன்றிருமுறை யிருந்துண்ட பின்றை". (புறநா.269-5); (பாண்டி.அக.);. [இரண்டு – இரு + முறை.]
இருமூடம்	இருமூடம் irumūṭam, பெ. (n.) தானாகவும் அறியாது பிறர் அறிவிக்கவும் அறியாத மூடத்தனம் (கொ.வ.);; double stupidity, characterised by not knowing oneself and, in not listening to others' advice (செ.அக.);. [இரண்டு - இரு + மூடம்.]
இருமூடி	இருமூடி irumūṭi, பெ. (n.) 1. இரண்டு பிரிவாகப் பொருந்தியது; that which consists of two parts. 2. கும்பிடுகிளிஞ்சில்; shell consisting of two parts which can be opened and shut, bivalve. (சா.அக.);. [இரண்டு – இரு + மூடி.]
இருமை	இருமை1 irumai, பெ. (n.) 1. பெருமை (தொல்.சொல். 396, உரை);; greatness, largeness, hugeness, eminence. 2. கருமை (சீவக.1171);; darkness, blackness. (செ.அக.);. [இரு - இருமை.] இருமை2 irumai, பெ. (n.) 1. இருதன்மை; two fold state. "அருவதா யுருவா யிருமையாயுறை பூரணன்" (கந்தபு.ததீசிப்.57);. 2. இருபொருள்; two things. 'இருமை வகை தெரிந்து' (குறள்.23);. 3. இம்மை மறுமைகள் (கம்பரா.அயோத்.மந்திர.63);; this birth and the future birth, this life and the life to come (செ.அக.);. ம. இரும. [இரண்டு – இரு - இருமை.] இருமை3 irumai, பெ. (n.) 1. துக்கம்; sorrow. 2. மகிமை; glory.

இருமையியற்கை	இருமையியற்கை irumaiyiyaṟkai, பெ. (n.) அணிவகையுள் ஒன்று; figure of speech. அஃது கூடுவதையும் கூடாததையும் கூடக் கூறுவது. (ஆ.அக.);. [இருமை + இயற்கை.]
இருமொழி	இருமொழி irumoḻi, பெ. (n.) இரண்டு வகைச் சொற்கள்; two kinds of words. "நல்ல பல்லோரிரு நன்மொழியே" (புறநா.85);. [இரண்டு – இரு + மொழி.]
இருமோட்டதிரை	இருமோட்டதிரை irumōṭṭadirai, பெ. (n.) கரிய பெரிய அலைகள்; large black waves. "பிணங்கிரு மோட்டதிரை வந்தளிக்கும்" (கலித்.131);. [இரு + (முகட்டு - மோட்டு); மோட்ட + திரை.]
இருமோட்டுவீடு	இருமோட்டுவீடு irumōṭṭuvīṭu, பெ. (n.) மச்சுங் கூரையுமுள்ள வீடு (இ.வ.);; thatched house with a small upper room. (செ.அக.);. [இரண்டு - இரு + (முகட்டு); மோட்டு + வீடு.]
இருவகிர்ஈருள்	இருவகிர்ஈருள் iruvagirīruḷ, பெ. (n.) இருபிளவாகிய ஈர்ல்; lever consisting of two parts. "இருவகிர் ஈருளின் ஈரிய துயல்வர" (அகம்.294-8); (சங்.இலக்.சொற்.);. [இரு + வகிர் + ஈருள்.]
இருவகைத்தொட்டி	இருவகைத்தொட்டி iruvagaittoṭṭi, பெ. (n.) இரண்டு வகைத் தொட்டிச் செடி; two kinds of Thotti plant viz. 1. சாத்தொட்டிச் செடி; Ceylon caper. 2. செந்தொட்டி; climbing nettle mercury. (சா.அக.);. [இரண்டு – இரு + வகை + தொட்டி.]
இருவங்கம்	இருவங்கம் iruvaṅgam, பெ. (n.) இரண்டுவகை ஈயம்; two kinds of lead. 1. வெள்வங்கம் அல்லது வெள்ளீயம்; white lead or powder. 2. கருவங்கம் அல்லது காரீயம்; black lead or graphite. (சா.அக.);. [இரண்டு - இரு + வங்கம்.]
இருவணைக்கட்டை	இருவணைக்கட்டை iruvaṇaikkaṭṭai, பெ. (n.) வண்டியின் முகவணை; cart-driver's seat. (செ.அக.);. [இரண்டு – இரு + அணை_ + கட்டை.]

இருவயிற்பற்று	இருவயிற்பற்று iruvayiṟpaṟṟu, பெ. (n.) இரண்டுவகைப்பற்று: 1. அகப்பற்று 2. புறப்பற்று; two kinds of desires one of the mind and the other of the world. (ஆ.அக.);. [இரண்டு → இரு + வயின் + பற்று.]
இருவர்	இருவர் iruvar, பெ. (n.) இரண்டு பேர்; two persons. ம. இருவர்: க. இர்வர். இர்பர். இப்பர்; தெ. இருவுரு; குட. இப்ப; து. இர்வர். இர்வெரு; கோத. இத்தர்; நா. இத்தர்; பர். இருப்; கட. இருள்; கோண். ஈற்று; குரு. கிர்ப்;மால், இவ்வர்.
இருவரிசி	இருவரிசி iruvarisi, பெ. (n.) 1. கார் போக வரிசி; hazy leaved psoralea. 2. வெட்பாலரிசி; medicinal echitis. (சா.அக);. [இரண்டு - இரு + அரிசி.]
இருவருந்தபுநிலை	இருவருந்தபுநிலை iruvarundabunilai, பெ. (n.) எயிலின் அகத்தும் புறத்தும் நின்ற வேந்தரிருவரும் பொருது வீழ்ந்ததைக் கூறும் புறத்துறை (தொல்.பொ. 68);; theme describing the death of both the besieged and the besieging kings. (செ.அக.);. [இருவரும் + தபு + நிலை.]
இருவல்நொருவல்	இருவல்நொருவல் iruvalnoruval, பெ. (n.) 1. இடிந்துமிடியாது முள்ள அரிசி முதலியன; rice inadequately pounded. 2. நன்றாக மெல்லப் படாத உணவு; food not-well masticated. (செ.அக.);. [இருவல் + நொருவல் – இருவல்நொருவல்.]
இருவாட்சி	இருவாட்சி iruvāṭci, பெ. (n.) செடிவகை (திவ்.பெரியாழ்.2.7.10);; tuscan jasmine. (செ.அக.);. [இரு + வாய்ச்சி - இருவாய்ச்சி – இருவாட்சி.]
இருவாட்டித்தரை	இருவாட்டித்தரை iruvāṭṭittarai, பெ. (n.) மணலுங் களியுமான நிலம்; soil composed of sand and clay. (செ.அக.);. [இரண்டு - இரு + வாட்டி – இருவாட்டி + தரை. வாட்டு –வாட்டி. இருவாட்டி - இருவகை. ஒ.நோ. பக்கவாட்டு –பக்கப்பகுதி. பகுதிப்பொருள் வகைமைப்பொருளையும் சுட்டும்.]
இருவாடி	இருவாடி iruvāṭi, பெ. (n.) இருவாட்சி; tuscan jasmine (செ.அக.);. [இரண்டு – இரு + வாடி. ஒருகா. வாட்சி - வாடி.]
இருவாம்	இருவாம் iruvām, பெ. (n.) நாமிருவரும்; both of us we two. "இருவாமையனை யேத்துவாம்" (கலித். 43.); (செ.அக.);. [இரண்டு - இரு + ஏம் - இருவேம் - இருவாம்.]

இருவாய்க்கட்டு	இருவாய்க்கட்டு iruvāykkaṭṭu, பெ. (n.) உடற்சுழிவுக்கட்டு (மலசலக்கட்டு);; suspension or retention of urine and facal matter (stools); (சா.அக.);. [இரண்டு – இரு + வாய் + கட்டு.]
இருவாய்க்குருவி	இருவாய்க்குருவி iruvāykkuruvi, பெ. (n.) ஒரு வகை மலைப் பறவை; concave-casqued hornbill, a mountain bird having harsh voice. (செ.அக.);. [இரு + வாய் + குருவி. இரு - பெரிய, கரிய.] [P]
இருவாய்க்குழல்	இருவாய்க்குழல் iruvāykkuḻl, பெ. (n.) இரட்டைக் குழல் துமுக்கி; double barreled gun. (சேரநா.);. ம. இருவாய்க்குழல். [இரண்டு – இரு + வாய் + குழல்.]
இருவாய்ச்சி	இருவாய்ச்சி1 iruvāycci, பெ. (n.) இருவாட்சி; tuscan jasmine (செ.அக.);. ம. இருவாச்சி. க. இருவந்திகெ. [இரு + வாய்ச்சி.] இருவாய்ச்சி2 iruvāycci, பெ. (n.) மரம் செதுக்கும் தச்சுக்கருவி; carpenters tool. (செ.அக.);. [இரு - (பெரிய, அகன்ற); + (வாய்த்தி-); வாய்ச்சி = அகன்ற (வாயுடைய); விளிம்புடைய இரும்புக்கருவி.]
இருவாரம்	இருவாரம் iruvāram, பெ. (n.) மேல்வாரமும், குடிவாரமும்; two shares, viz., the landlord's and the tenant's share of the crop. (செ.அக.);. [இரண்டு → இரு + வாரம்.]
இருவாரு	இருவாரு iruvāru, பெ. (n.) 1. ஒருவகை வெள்ளரி; a kind of cucumber. 2. கொம்மட்டி; a kind of bitter gourd. (சா.அக.);.
இருவி	இருவி iruvi, பெ. (n.) தினை முதலியவற்றின் அரிதாள்; stubble of grain, esp. of Italian millet "இருவி வேய்ந்த குறுங்காற் குரம்பை" (குறிஞ்சிப்-153); (செ.அக.);. ம. இருவி. [இரு (கரிய); → இருவி.]

இருவிடரகம்	இருவிடரகம் iruviḍaragam, பெ. (n.) பெரிய முழைஞ்சிடம்; Coven. "நீடிரு விடரகஞ் சிலம்பக் கூய்" (கலித்.38);. [இரு (பெரிய); + விடர் + அகம்.]
இருவில்	இருவில் iruvil, பெ. (n.) கரியவொளி; darkening, as of the countenance. "வாண்முகத் தோடிய விருவிலும்" (சீவக.339);. [இரு (கரிய); + வில்.]
இருவிள	இருவிள iruviḷa, பெ. (n.) 1. பனையோலை (தொல்.எழுத்.216. உரை);; palm leaf. 2. வேணாட்டகத்து ஓர் ஊர்; town in Venedu. 3. கருவூரினிடத்து ஒருசேரி; slum in Karuvur. (செ.அக.);. [இருவிளை - இருவிள (கொ.வ.);.]
இருவினை	இருவினை iruviṉai, பெ. (n.) நல்வினை தீவினைகள்; two classes of moral attributes, the good and the evil. "இருள்சேர் இருவினையும்" (குறள்.5.); (செ.அக.);. ம. இருவின. [இரண்டு → இரு + வினை.]
இருவினையொப்பு	இருவினையொப்பு iruviṉaiyoppu, பெ. (n.) அறனும் அறக்கடையும் சமனுறச் செய்துவிடுகை (சி.போ.பா.8.1 பக்.362, புதுப்);; state of the soul in which it takes the attitude of perfect equanimity towards both meritorious and sinful deeds (செ.அக.);. [இரண்டு - இரு + வினை + ஒப்பு.]
இருவீடு	இருவீடு iruvīṭu, பெ. (n.) ஒருவகை மரம் (நாநார்த்த.);; a kind of tree. (செ.அக.);. [இரு + வீடு.]
இருவீர்	இருவீர் iruvīr, பெ. (n.) இருவர்; two persons. "இருவீர் வேறலியற்கையு மன்றே" (புறம்.45-6);. [இரண்டு → இரு + ஈர் = இருவீர்.]
இருவு-தல்	இருவு-தல் iruvudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t..) இருக்கச் செய்தல்; cause to be or abide. "என்னெஞ்சிரு வியவம் பொற்றிருவடி" (காஞ்சிப்பு.தழுவ.145); (செ.அக.);. [இரு → இருவு (இருந்து); - தல்.]
இருவேரி	இருவேரி iruvēri, பெ. (n.) வெட்டிவேர்; cuscuss grass. "நறை நானமு நாறிருவேரியும்" (பெருங்.இலா வாண.18,47); (செ.அக.);. ம. இருவேரி. [இரு + வேரி.]

இருவேல்	இருவேல் iruvēl, பெ. (n.) கீழ்நாட்டு மரவகை; Burmah iron wood. (செ.அக.);. ம. இருவுள்;க. இத்ரள். [இரு + வேல்.]
இருவேலி	இருவேலி iruvēli, பெ. (n.) இருவேரி (திவா.); பார்க்க;see iruveli. (செ.அக.);. [இருவேரி - இருவேலி.]
இருவேறுமண்டிலம்	இருவேறுமண்டிலம் iruvēṟumaṇṭilam, பெ. (n.) ஞாயிறும் திங்களும்; sun and moon. "இருவேறுமண் டிலத்திலக்கம் போல" (பரி-13-8);. [இரு + வேறு + மண்டிலம்.]
இருள்	இருள் iruḷ, பெ. (n.) 1. இருட்டு; darkness. 2. கறுப்பு; dark colour, swarthiness, blackness. "இரும்பிடி மேஎந்தோ லன்ன விருள்சேர்பு" (மதுரைக்.534); 3. மயக்கம்; mental delusion, clouded state of mind. "பொறிகட்கிருளீயு ஞாலத்து" (பு.வெ.9.41);. 4. அறியாமை; spiritual ignorance concerning God. "உலகமிருணீங்க விருந்தவெந்தை" (சீவக.2812);. 5. துன்பம்; trouble, difficulty, "அச்சற் றேம மாகியிரு டீர்ந்து" (பதிற்றுப்.90.2);. 6. நிரய விசேடம் (குறள்.121);; region of darkness, which is one of many hells. 7. பிறப்பு; birth."இருணீங்கி இன்பம் பயக்கும்" (குறள்.352);. 8. குற்றம்; fault blemish. "இருடீர் பொறையும்" (ஞானா. ஆசிரியர்துதி);. 9. மரகதக்குற்றம் எட்டனுள் ஒன்றாகிய கருகல் (சிலப்.14.184);; flaw in emeralds, one of eight marakata-k-kumam. 10. மலம் (சி.சி.பாயி.50);; corruption affecting the soul.

இருள்(ளு)-தல்	இருள்(ளு)-தல் iruḷ!udal, 6 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒளிமங்குதல்; இருட்டாதல்; வானம் மேகத்தால் மறைத்து இருட்டாதல்; to become dark, as the sky over-cast to become dim, to become obscure. 2. சுறுப்பாதல்; to be black in colour. "இருண்ட கல்லையும்" (கம்பரா.வரைக்காட்சி);. 3. அறியாமை கொள்ளுதல்; to be darkened, as the mind. "இருளாத சிந்தையராய்" (திவ். இயற்.3.19); (செ.அக.);. ம. இருளுக. [இரு → இருள் -இருளுதல்.]
இருள்அளை	இருள்அளை iruḷaḷai, பெ. (n.) இருண்டகுகை; dark cave. "ஏகல் அடுக்கத் திருளளைச் சிலம்பின்" (அகநா.52);. [இருள் + அளை.]
இருள்கொள்நாகம்	இருள்கொள்நாகம் iruḷkoḷnākam, பெ. (n.) இருண்ட நிறமுடைய யானை; black elephant. கொடிபிணங்கரில இருள் கொள் நாகம்" (அகநா.73); (சங்,இலக்.சொற்.);. [இருள் + கொள் + நாகம். நாகு - நாகம் = பெண் யானை.]
இருள்பாலை	இருள்பாலை iruḷpālai, பெ. (n.) எழிலைப்பாலை; seven leaved poon tree. (செ.அக.);. [இருள் + பாலை.]
இருள்புகா	இருள்புகா iruḷpukā, பெ. (n.) இருள்முகா பார்க்க;see irulmuga. (சா.அக.);.
இருள்மதி	இருள்மதி iruḷmadi, பெ. (n.) இருள்உவா; new moon "எண்மதிநிறை உவா இருண்மதிபோல" (பரி.11-37);. [இருள் + மதி.]
இருள்மயக்கம்	இருள்மயக்கம் iruḷmayakkam, பெ. (n.) மூடல், சிறிது இருள் ஆதல், அந்திமயக்கம்; gloom twilight. (செ.அக.);. ம. இருள்மயக்கம். [இருள் + மயக்கம்.]
இருள்மரம்	இருள்மரம் iruḷmaram, பெ. (n.) ஒருவகைப் பெரிய மரம்; ironwood of Ceylon. (செ.அக.);. [இருள் + மரம்.]

இருள்மருகி	இருள்மருகி iruḷmarugi, பெ. (n.) கருங்குவளை; blue lotus. (சா.அக);. [இருள் + மருகி.]
இருள்மருது	இருள்மருது iruḷmarudu, பெ. (n.) கருமருது; back murdah-Terminalia tomentosa (typica);. (சா.அக.);. [இருள் + மருது.]
இருள்மூலி	இருள்மூலி iruḷmūli, பெ. (n.) 1. இருள்செடி பார்க்க;see irulsedi. 2. கருங்காலி; black catechu. (சா.அக.);. [இருள் + மூலி.]
இருள் வட்டம்	இருள் வட்டம் iruḷvaṭṭam, பெ. (n.) எழுநிரயத் தொன்று (திவா.);; hell of darkness, one of elu-narakam. (செ.அக.);. [இருள் + வட்டம்.]
இருள்வலி	இருள்வலி iruḷvali, பெ. (n.) ஞாயிறு (பிங்.);; sun, as the dispeller of darkness. (செ.அக.);. [இருள் + வலி.]
இருள்விடுசெடி	இருள்விடுசெடி iruḷviḍuseḍi, பெ. (n.) காமாலையைப் போக்கும் ஒரு வகை மூலி; herb capable of curing jaundice. (சா.அக.);. [இருள் + விடு + செடி.]
இருள்வெளி	இருள்வெளி iruḷveḷi, பெ. (n.) இருட்டும் வெளிச்சமும்; darkness and brightness. (சா.அக.);. [இருள் + வெளி.]
இருள்வேல்	இருள்வேல் iruḷvēl, பெ. (n.) கீழ்நாட்டு மரவகை; Burmah iron wood. (செ.அக.);. [இருள் + வேல்.]
இருளடி-த்தல்	இருளடி-த்தல் iruḷaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) இருளால் தீங்குண்டாதல்; to act malignantly, as the powers of darkness esp. on infants. (செ.அக.);. [இருள் + அடி.]

இருளடை-தல்	இருளடை-தல் iruḷaḍaidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) பொலிவின்றியிருத்தல்; to be void of beauty or charm, being steeped in darkness. 'வீடு இருளடைந்திருக்கிறது' (செ.அக.);. [இருள் + அடை.]
இருளப்பன்	இருளப்பன் iruḷappaṉ, பெ. (n.) பாண்டிநாட்டில் கொண்டாடப்பட்ட தெய்வம்; folk deity in Pandya country. (அபி.சிந்.);. [இருள் + அப்பன்.]
இருளன்	இருளன் iruḷaṉ, பெ. (n.) 1. ஒருசார் வேட இனத்தான்; member of a primitive tribe of hunters inhabiting the Nilgiris and the Eastern Plains, so called from being dark in complexion. 2. ஒரு சிறு தெய்வம்; folk deity. 3. வரிக்கூத்துவகை (சிலப்.3.13.உரை);; masquerade dance. (செ.அக.);. ம. இருளன்;கோத. எர்ல். [இருள் + அன்.]
இருளாயி	இருளாயி iruḷāyi, பெ. (n.) பாண்டிநாட்டில் கொண்டாடப்பட்ட பெண் தெய்வம்; folk goddess. (அபி.சிந்);. [இருள் + ஆயி.]
இருளி	இருளி1 iruḷi, பெ. (n.) வெட்கம் (யாழ்.அக.);; shame. (செ.அக.);. [ஒருகா. இகுளி - இருளி.] இருளி2 iruḷi, பெ. (n.) 1. பன்றி (திவா.);; pig. 2. கருஞ்சீரகம் (மலை.); பார்க்க; black cumin. 3. பெரிய சிலந்தி; a kind of spider (சேரநா.);. 4. ஈராவு என்னும் மரம்; tree. (சேரநா.);. ம. இருளி. [இருள் - இருளி.]
இருளிச்செவி	இருளிச்செவி iruḷiccevi, பெ. (n.) அமுக்கிரா (தைலவ.தைல.32);; winter cherry. ம. இருளிச் செவி. [இருளி + செவி.]
இருளுலகம்	இருளுலகம் iruḷulagam, பெ. (n.) நிரையம்; hell, region of darkness. "இம்மூன்று மிருளுலகஞ் சேராத வாறு" (திரிகடு.90);. (செ.அக.);. [இருள் + உலகம்.]

இருளுவா	இருளுவா iruḷuvā, பெ. (n.) காருவா (அமாவாசை); (பரிபா.11.37,உரை);; new moon. (செ.அக.);. [இருள் + உவா.]
இருளை	இருளை iruḷai, பெ. (n.) நாணம் (பிங்.);; bashfulness, shyness, delicacy. (செ.அக.);. [இகுளி - இருளை - இருளை.]
இரெக்கை	இரெக்கை irekkai, பெ. (n.) சிறகு; feather. (ஆ.அக.);. [இறக்கை - இரெக்கை (கொ.வ.);.]
இரெட்டி	இரெட்டி ireṭṭi, பெ. (n.) ஓர் இனம்; a kind of caste. (ஆ.அக.);. [இரட்டு - இரட்டர் - இரட்டியர் - இரெட்டி.]
இரெப்பை	இரெப்பை ireppai, பெ. (n.) 1. கண்மடல்; eyelid. 2. இரப்பை; lashes. [இறப்பை - இரெப்பை (கொ.வ.);.]
இரேக்கு	இரேக்கு irēkku, பெ. (n.) 1. தங்கத்தாள் (இ.வ.);; gold leaf tinsel. 2. பூவிதழ் (இ.வ.);; petal of a flower. 3. மென்துகில்; gauze. (செ.அக.);. தெ. ரேகு. [இறகு – இறக்கு - றேக்கு - ரேக்கு + இரேக்கு.]
இரேழி	இரேழி irēḻi, பெ. (n.) இடைகழி (கொ.வ.);; corridor between the entrance and the next inner door of an Indian house. (செ.அக.);. [இடைகழி - டேகழி - ரேழி - இரேழி.]

இரை	இரை1 iraidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) ஒலித்தல்; to Sound, to roar, as the sea; to rumble, as a crowd to wamble, as the bowels, to whiz as birds when flying. (செ.அக.);. ம. இர. [இல் - இர் (ஒலிக்குறிப்பு); – இரை.] இரை2 iraittal, 2 செ.கு.வி. (v.i..) 1. ஒலித்தல் (பாரத.வெளிப்பாட்டு.5);; to cry out as in anger. 2. சீறுதல்; to hiss and dart forth, as a snake. "இரைக்கின்ற பாம்பினை" (பதினொ.காரைக்.திருவீரட்.7);. 3. மூச்சு வாங்குதல்; to pant, breathe hard, to palpitate, as from running to wheeze, as an asthmatic. "ஈண்டு துன்பத் திரைத்திட வோடினான்" (உபதேசகா.அயமுகி.55);. 4. வீங்குதல்; to puff up to swell, as the body sometimes does after the use of sulphur. (செ.அக.);. ம. இரய்க்குக. [இல் – இர் - இரை. இதைல் - இரைத்தல்.] இரை3 irai, பெ. (n.) ஒலி
இரைக்குடர்	இரைக்குடர் iraikkuḍar, பெ. (n.) இரைக்குடல் பார்க்க;see irai-k-kudal. [இரை + (குடல்); – குடர்.]
இரைக்குடல்	இரைக்குடல் iraikkuḍal, பெ. (n.) இரைப்பை (வின்.);; stomach. [இரை + குடல்.]
இரைக்குடற்புளிப்பு	இரைக்குடற்புளிப்பு iraikkuḍaṟpuḷippu, பெ. (n.) உண்ட உணவு சரியாகச் செரியாமையினால் இரைக்குடலுக்குள் ஏற்படும் புளிப்பு; acidity in the stomach (சா.அக.);. [இரை + குடல் + புளிப்பு.]
இரைக்குழல்	இரைக்குழல் iraikkuḻl, பெ. (n.) உணவு செல்லுங் குழாய் (இங்.வை);; oesophagus. Gullet. (செ.அக.);. [இரை + குழல்.]

இரைகொள்ளி	இரைகொள்ளி iraigoḷḷi, பெ. (n.) 1. இரையொதுக்கும் பறவை மிடறு; crop in birds, craw. 2. பெருந்தீனி தின்போன் (வின்.);; glutton. (செ.அக.);. [இரை + கொள்ளி.]
இரைச்சல்	இரைச்சல்1 iraiccal, பெ. (n.) 1. ஒலி; sound, noise, clamour. hubbub, uproar, hullabaloo, vociferation, din "இரைச்சலவ்வூ ரெடுத்திட" (இராமநா.யுத்-24);. 2. தொடக்கம்; starting. (ஆ.அக.);. ம. இரைச்சல். [இரை – இரைதல் – இரைத்தல் – இரைச்சல்.] இரைச்சல்2 iraiccal, பெ. (n.) வீக்கம்; to puff up. (ஆ.அக.);. [இரை - இரைதல் - இரைத்தல், இரைச்சல் = ஒலித்தல், பெருகுதல்.]
இரைசல்	இரைசல் iraisal, பெ. (n.) 1. மாணிக்கக் குற்ற வகை; flaw, as of a precious stone. 2. சுரசுரப்பு; roughness, as of a brick, pourousness 'அவ்வூர்ச் செங்கல்கள் இரைச்சலாயிருக்கு' (கொ.வ.);. [இரை - இரைசல்.]
இரைதல்	இரைதல் iraidal, பெ. (n.) 1. ஒலித்தல்; sounding making a rumbling noise. 2. வீங்குதல்; swelling. (சா.அக.);. [இரை - இரைதல்.]
இரைதேடுதல்	இரைதேடுதல் iraidēṭudal, பெ. (n.) இரைதேர்தல் பார்க்க;see iraiterdal. (ஆ.அக.);. [இரை + தேடுதல்.]
இரைதேர்தல்	இரைதேர்தல் iraitērtal, தொ.பெ. (vbl.n.) உணவு தேடுதல்; roam or fly about in search of food, as animals and birds. "இரைதேர்வண் சிறுகுருகே" (திவ்.திருவாய்.1.4.5);. (செ.அக.);. [இரை + தேர்.]
இரைதேறு-தல்	இரைதேறு-தல் iraidēṟudal, 7 செ.கு.வி. (v.i.) உணவு செரியாமற்றங்குதல் (வின்.);; to remain undigested, as food in the stomach. (செ.அக.);. [இரை + தேறு.]
இரைநீர்	இரைநீர் irainīr, பெ. (n.) கடல்; sea. (ஆ.அக);. [இரை + நீர்.]

இரைப்பற்று	இரைப்பற்று iraippaṟṟu, பெ. (n.) செரியாத உணவு (யாழ்ப்.);; undigested food lodged in the system. (செ.அக.);. [இரை + பற்று.]
இரைப்பு	இரைப்பு1 iraippu, பெ. (n.) இரைச்சல்; buzzing din, hullabaloo. 2. மூச்சுவாங்குகை; hard breathing wheezing, panting shortness of breath. 3. ஈளை நோய்; asthma. ம. இரைப்பு. [இரை - இரைப்பு.] இரைப்பு2 iraippu, பெ. (n.) மோகம்; infatuation "புதுப்பிணத் திரைப்புமிக்கு" (தக்கயாகப்.129); (செ.அக.);. [இரை → இரைப்பு.] இரைப்பு iraippu, பெ. (n.) கரப்புப்பூச்சி; cockroach. (செ.அக.);. [இரை → இரைப்பு.]
இரைப்புகாசம்	இரைப்புகாசம் iraippukācam, பெ. (n.) நுரையீரலின் மூச்சுக் குழல்கள் சுருங்குவதால் மூச்சுவிட முடியாமை, நெஞ்சிலிரைச்சல், இருமல் முதலிய குணங்களைக் காட்டுமோர் நோய்; a disease marked by attacks of paroxysm with wheezing, coughing and a sense of constriction due to spasmodic contraction of the bronchi in the lungs. (சா.அக.);. [இரைப்பு + காசம்.]
இரைப்புகாப்பாசி	இரைப்புகாப்பாசி iraippukāppāci, பெ. (n.) கொடிப் பாசி; moss, creeping in water. (சா.அக.);. [இரைப்பு + புகா + பாசி.]
இரைப்புமாந்தம்	இரைப்புமாந்தம் iraippumāndam, பெ. (n.) செரியாமை நோய்வகை (மாந்தவகை); (சீவரட்);; kind of convulsion in children. (செ.அக.);. [இரைப்பு + மாந்தம்.]
இரைப்பூச்சி	இரைப்பூச்சி iraippūcci, பெ. (n.) நாக்குப்பூச்சி (Tinn);; worms in the stomach. (செ.அக.);. [இரை + பூச்சி.]

இரைப்பெட்டி	இரைப்பெட்டி iraippeṭṭi, பெ. (n.) 1. பறவை இரையொதுக்கும் மிடற்றுப்பை; crop of birds, craw. 2. பிச்சை வாங்கும்பெட்டி; begging bowl. (செ.அக.);. [இரை + பெட்டி.]
இரைப்பெலி	இரைப்பெலி iraippeli, பெ. (n.) இழுப்புண்டாக்கும் எலி (வின்.);; a species of rat whose bite is supposed to cause shortness of breath. (செ.அக.);. [இரைப்பு + எலி.]
இரைப்பை	இரைப்பை iraippai, பெ. (n.) இரைக்குடல்; stomach. (செ.அக.);. [இரை + பை.]
இரைப்பையசைவு	இரைப்பையசைவு iraippaiyasaivu, பெ. (n.) உட்கொண்ட உணவு செரிப்பதற்காகக் குடலுக்கியற்கையாக அமைந்த வோர் அசைவு; natural movement during which the stomach digests the food. (சா.அக.);. [இரை + பை + அசைவு.]
இரைப்பை வீக்கம்	இரைப்பை வீக்கம் iraippaivīkkam, பெ. (n.) மாடுகளுக்கு வயிறுப்பிக்கொள்ளுமோர் நோய்; disease in cattle. (சா.அக.);. [இரை + பை + வீக்கம்.]
இரைமீள்(ட்)-த(ட)ல்	இரைமீள்(ட்)-த(ட)ல் iraimīḷḍtaḍal, 16 செ.கு.வி. (v.i.) அசைபோடுதல்; chew the cud, ruminate. (செ.அக.);. [இரை + மீள்.]
இரையெடு-த்தல்	இரையெடு-த்தல் iraiyeḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பறவை, பாம்பு முதலியன உணவு கொள்ளுதல்; pick up food, as birds; to catch prey, as snakes. 2. உணவு தின்னுதல்; to eat food, usu. said of dogs and cattle. 3. அசைபோடுதல்; to chew the cud. (செ.அக.);. [இரை + எடு.]

இல்	இல்1 iltal, 8 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. குத்துதல்; to pierce, to make a hole. 2. பிளத்தல்; to cut into two, divide. 3. கீழே விழுதல்; to fall. [உல் → இல்.) இல்2 iltal, 13 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பொருந்துதல்; to fit, to adhere. 2. இணைதல், கூடுதல்; to join. [உல் → இல்.] இல்3 iltal, 13 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மெல்லியதாதல்; to become tender. 2. இளையதாதல்; to become young. [உல் → இல்.] இல்4 iltal, 13 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நடத்தல்; to walk.
இல்பொருள்	இல்பொருள் ilporuḷ, பெ. (n.) இல்லாதது (அசத்து);; that which does not exist. "பிரமப் பொருளாவது உள்பொருளுமன்று இல்பொருளுமன்று" (சி.சி.6,5, சிவஞா.); (செ.அக.);. [இல் + பொருள்.]
இல்பொருளுவமை	இல்பொருளுவமை ilporuḷuvamai, பெ. (n.) உலகில் இல்லாத ஒரு பொருளை உவமையாக்குவது (குறள்.273.உரை);; figure of speech, a simile in which things non-existent are handled. (செ.அக.);. [இல் + பொருள் + உவமை.]
இல்பொலி மகடூஉ	இல்பொலி மகடூஉ ilpolimagaṭūu, பெ. (n.) மனைவி; wife. "நீணெடும் பந்தருண் முறை யூட்டும் இற்பொலி மகடூஉப் போல" (புறநா.331-9); (பாண்டி.அக.);. [இல் + பொலி + மகடூஉ. மகள் - மகடு – மகடூஉ.]
இல்லக்கிழத்தி	இல்லக்கிழத்தி illakkiḻtti, பெ. (n.) மனைவி; wife, mistress of the house. (செ.அக.);. [இல் – இல்லம் + கிழத்தி.]
இல்லகம்	இல்லகம் illagam, பெ. (n.) வீடு; house, home. "மனையாளை யில்லா தானில்லகம்" (நாலடி.361); (செ.அக);. [இல் + அகம்.]

இல்லடை	இல்லடை1 illaḍai, பெ. (n.) 1. அடைக்கலப் பொருள் (வின்.);; anything lodged in a house for security. 2. அடைமானப் பொருள்; pledged article 3. பண்ட சாலை (ஆஅக.);. slore-room. (செ.அக);. [இல் + அடை.] இல்லடை2 illaḍai, பெ. (n.) ஒட்டடை; cobweb, adhering to the inner side of the roof. க. இல்லண;ம. இல்லட்டக்கரி. [இல் + அடை.]
இல்லடைக்கலம்	இல்லடைக்கலம் illaḍaikkalam, பெ. (n.) இல்லடை1 பார்க்க;see illadai-1. (செ.அக.);. [இல் + அடை + கலம்.]
இல்லடைப்புல்	இல்லடைப்புல் illaḍaippul, பெ. (n.) முயற்புல்; cough grass-cynoden dactylon. (சா.அக.);. [இல் + அடை + புல்.]
இல்லத்தலைவன்	இல்லத்தலைவன் illattalaivaṉ, பெ. (n.) 1. வீட்டின் தலைவன்; head of the family. 2. அறிவுடையோன்; wiseman, the prudent. (அபி.சிந்.);. [இல்லம் + தலைவன்.]
இல்லத்துப் பிள்ளை	இல்லத்துப் பிள்ளை illattuppiḷḷai, பெ. (n.) ஈழவர் (GTn.d. 144);; title assumed by people of the ilavar Caste. [இல்லம் + அத்து + பிள்ளை.]
இல்லது	இல்லது illadu, பெ. (n.) இயற்கை (பிரகிருதி); (திவ்.திருவாய்.1,2,4);; non-spirit matter. [இல் → இல்லது.]
இல்லதுநிரப்பல்	இல்லதுநிரப்பல் illadunirappal, பெ. (n.) இல்லாத பொருளைத் தேடி நிரப்புதல்; securing the unavailable. "இல்லது நிரப்பலாற்றா தோரினும்" (புறநா.203);; [இல் → இல்லது + நிரப்பல்.]
இல்லம்	இல்லம் illam, பெ. (n.) 1. வீடு; house, home. "இல்லங்கடோறு மெழுந்தருளி" (திருவாச.7.17);. 2. தேற்றா (அகநா.4); பார்க்க; clearing-nut tree. 3. மனைவி; wife. (செ.அக.);. ம. இல்லம்; க. இல்லு. இல்; குட. இல்லவெண் (உறவினன்);; துளு. இல்லு; தெ. இல்லு;ஆத். வில்லும். [இல் + அம் = இல்லம்.]

இல்லர்	இல்லர் illar, பெ. (n.) இல்லிடத்தர்; people of the house. "அன்னையு அத்தனும் இல்லராயாய் நாண" (கலித்.115-8);. [இல் + அவர் + இல்லவர். இல்லவர் → இல்லர்.]
இல்லல்	இல்லல் illal, பெ. (n.) நடக்கை (பிங்.);; walking (செ.அக.);. [இல்4 - குழித்தல், செலுத்துதல் கடத்தல், நடத்தல். இல் + அல் = இல்லல்.]
இல்லவர்	இல்லவர் illavar, பெ. (n.) 1. இல்லறத்தவர்; people following domestic life. "இல்லவர் ஒழுக்கம் போல் இருங்கழி மலர் கூம்ப" (கலித்.148-6);. 2. இல்லில் உள்ளார்; people of the house. "இல்லவரறித லஞ்சி மெல்லென" (அகநா.34-16);. 3. மகளிர்; women housewives. [இல் + அவர் = இல்லவர்.]
இல்லவழிக்கார்	இல்லவழிக்கார் illavaḻikkār, பெ. (n.) உறவினன், ஒரே குலத்தோன்; relative, people of the same class. (சேரநா.);. ம. இல்லவழிக்கார். [இல்லம் + வழிக்கார் (வழியர்);.]
இல்லவள்	இல்லவள் illavaḷ, பெ. (n.) மனைவி (குறள்.53);; wife, mistress of the house. (செ.அக.);. [இல் + அவள் - இல்லவள்.]
இல்லவன்	இல்லவன் illavaṉ, பெ. (n.) 1. ஏழ்மையன்; poor man. "இல்லவ ரொழுக்கம் போல்" (கலித்.148);. 2. கணவன்; husband. (ஆ.அக.); (செ.அக.);. [இல் + அவன் - இல்லவன்.]
இல்லவை	இல்லவை illavai, பெ. (n.) 1. இல்லாப் பொருள்; the unavailable, non existent. 2. மனைப்பொருள்; house-hold things. (ஆ.அக.);. [இல் + அவை - இல்லவை. இல் = குழித்தற்பொருளில் உள்ளீடு நீக்கிய இன்மைப்பொருள் குறித்தது.]
இல்லறத்தின் புலி	இல்லறத்தின் புலி illaṟattiṉpuli, பெ. (n.) பச்சைக் கல் (மரகதம்);; emerald (சா.அக.);. [இல்லறத்தின் + புலி.]

இல்லறம்	இல்லறம் illaṟam, பெ. (n.) 1. இல்வாழ்க்கை; domestic life of the house holder, opp. to துறவறம். 2. இல்வாழ்தலின் அறம் (திவா.);; duties incumbent on a house holder. (செ.அக.);. [இல் (வீடு); + அறம் – இல்லறம். இல்லறத்திலிருந்து செய்யும் அறம்]
இல்லாக்காட்டில்	இல்லாக்காட்டில் illākkāṭṭil, கு.வி.எ. (adv.) இல்லாவிட்டால் (pond);; if not, otherwise (செ.அக.);. ம. இல்லாக்கால். [இல்லாக்கால் – இல்லாக்காலில் - இல்லாக்காலத்தில் –இல்லாக்காத்தில் - இல்லாக்காட்டில் - இல்லாக்காட்டி (கொ.வ.);.]
இல்லாக்குடி	இல்லாக்குடி illākkuḍi, பெ. (n.) வறுமையான குடும்பம்; destitute family. (செ.அக.);. [இல் - இல்லா + க் + குடி.]
இல்லாக்குற்றம்	இல்லாக்குற்றம் illākkuṟṟam, பெ. (n.) 1. ஏழ்மை; poverty. 2. இடுவந்தி (pond);; calumny. (செ.அக.);. [இல் + ஆ + க் + குற்றம்.]
இல்லாங்காட்டி	இல்லாங்காட்டி illāṅgāṭṭi, கு.வி.எ. (adv.) இல்லாக் காட்டில் (இ.வ.); பார்க்க;see illakatti. (செ.அக.);. [இல்லாக்கால் + இல்லாக் காலத்தில் - இல்லாக்காத்தில் - இல்லாக்காட்டி - இல்லாங்காட்டி (கொ.வ.);.]
இல்லாட்டி	இல்லாட்டி illāṭṭi, பெ. (n.) மனைக்கிழத்தி (குறள். 201);; wife (சங்.இலக்.சொற்);. [இல் + (ஆள் + தி); ஆட்டி.]
இல்லாண்முல்லை	இல்லாண்முல்லை illāṇmullai, பெ. (n.) 1. பாசறைத் தலைவனை இல்லாள் நினையும் புறத்துறை; literary theme of a faithful wife thinking about her husband during his absence from home or in a military camp. 2. தலைவி கணவனை வாழ்த்தி விருந்தோம்பும் இல்லின் மிகுதியைப் புகமும் புறத்துறை (பு.வெ.10, முல்லை.5);; literary theme of a wife's loving adoration of her husband and her praise of his unstinting hospitality as a house holder. (செ.அக.); [இல்லாள் + முல்லை.]
இல்லாண்மை	இல்லாண்மை illāṇmai, பெ. (n.) குடியினையாளுந் தன்மை; [இல் + ஆண்மை = ஆளுந்திறம்.]
இல்லாத்தனம்	இல்லாத்தனம் illāttaṉam, பெ. (n.) வறுமை; poverty destitution. (செ.அக.);. [இல் + ஆ + த் + தனம். தன்மை - தனம்.]

இல்லாததும் பொல்லாததும்	இல்லாததும் பொல்லாததும் illādadumbollādadum, பெ. (n.) பொய்யும் தீங்கு விளைப்பதும் (கொ.வ.);; falsehood and slander. (செ.அக.);. [இல்லாதது + உம் + பொல்லாதது + உம்.]
இல்லாதபொய்	இல்லாதபொய் illātaboy, பெ. (n.) முழுப்பொய் (கொ.வ.);; downright-lie, utter falsehood (செ.அக.);. [இல் + ஆ + த + பொய்.]
இல்லாதவன்	இல்லாதவன் illātavaṉ, பெ. (n.) வறியவன்; one utterly destitute, an impecunious person (செ.அக.);. [இல் + ஆ + த + இல்லாத + அவன்.]
இல்லாது	இல்லாது illātu, கு.வி.எ. (adv.) இல்லாமல்; without. [இல்லது → இல்லாது (மு.தா.336); இல்லா + அது - இல்லாது.]
இல்லாப்புலம்பு	இல்லாப்புலம்பு illāppulambu, பெ. (n.) இல்லாத தனிமை; loneliness. "நாமில்லாப் புலம்பாயின் நடுக்கஞ் செய் பொழுதாயின்" (கலித்.27-23);. (சங்.இலக்.சொற்);. [இல் + ஆ + ப் + புலம்பு.]
இல்லாப் புளுகு	இல்லாப் புளுகு illāppuḷugu, பெ. (n.) பெரும்பொய்; utter falsehood. [இல்லா + புளுகு.]
இல்லாமை	இல்லாமை illāmai, பெ. (n.) 1. இன்மை; non-existence. 2. ஏழ்மை; poverty, want. "இல்லாமை சொல்லி" (அபிரா.54); (செ.அக.);. ம. இல்லாய்ம; க. இல்லவெ, இல்லத. இல்லததன்;தெ. லேமி. [இல் + ஆ + மை.]
இல்லாவாட்டி	இல்லாவாட்டி illāvāṭṭi, பெ. (n.) வறியவள் (Tinn);; destitute woman. (செ.அக.);. [இல்லா + (ஆள் + தி); ஆட்டி.]

இல்லாள்	இல்லாள் illāḷ, பெ. (n.) 1. மனைவி (குறள்:52);; wife, mistress of the house. 2. மருதமுல்லை நிலங்களின் தலைவியர் (திவா.);; term used to designate a lady of rank in towns or in forest-pasture tracts. 3. ஏழைப்பெண்; poor girl. (செ.அக.);. [இல் + ஆள்.]
இல்லாளன்	இல்லாளன் illāḷaṉ, பெ. (n.) 1. இல்லவன்; householder. 2. கணவன்; husband, ruler of the home. "இல்லாளன் வைக்கவென" (பெரியபு.காரைக்.20); (செ.அக.);. [இல் + ஆளன்.]
இல்லாளி	இல்லாளி illāḷi, பெ. (n.) குடும்பத்தான் (சைவச. பொது. 376);; householder, one who has entered on the order of a householder. (செ.அக.);.
இல்லான்	இல்லான் illāṉ, பெ. (n.) 1. வறியவன்; poor man; one in want. "இல்லானை யில்லாளும் வேண்டாள்". (நல்வ.34);. 2. கணவன்; husband. (ஆ.அக.); (செ.அக.);. [இல் + ஆன்.]
இல்லி	இல்லி illi, பெ. (n.) 1. துளை; orifice, as of the teat 2. தேற்றா (மூ.அ.); பார்க்க; clearing-nut tree. 3. வான் மிளகு; tail pepper. 4. கடற்கரையோரங்களில் வாழும் புழு; small molluse found on the seashore. 5. வெற்றிலை; betel leaf-piper betel. 6. பெண்ணுறுப்பிற் குறையுடையவள்; woman wanting in or defective of genital organs in her body. 7. ஒருவகை மூங்கில்; a bamboo. (சா.அக.);. ம. இல்லி. [உல் → இல் → இல்லி (வே.க.87); இல் - துளைத்தற்கருத்து வேர். இல் – இல்லி.]
இல்லிக்கண்ணன்	இல்லிக்கண்ணன் illikkaṇṇaṉ, பெ. (n.) 1. மிகச் சிறிய கண்ணுடையான் (இ.வ.);; one who has eyes which appear like two small holes in the head, one with very tiny eyes. 2. கூச்சக்கண்ணுள்ளவன் (வின்.);; one whose eyes are sensitive to light and who, therefore, contracts his eyes to a small aperture when facing light. (செ.அக.);. [இல் - இல்லி + கண்ணன்.]

இல்லிக்கயிறு	இல்லிக்கயிறு illikkayiṟu, பெ. (n.) சன்னமான கயிறு; very thin variety of coir. (சேரநா.);. ம. இல்லிக்கயர். [இல்லி + கயிறு.]
இல்லிக்காது	இல்லிக்காது illikkātu, பெ. (n.) சிறு துளைக்காது (வின்.);; bored ear with a small hole, opp to தொள்ளைக்காது. (செ.அக.);. [இல் - இல்லி + காது.]
இல்லிகம்	இல்லிகம் illigam, பெ. (n.) சிறுகீரை; pig's greens - Amaranthus compestris. (சா.அக.);.
இல்லிடம்	இல்லிடம் illiḍam, பெ. (n.) 1. வீடு (பிங்.);; house abode. 2. ஊர் (பிங்.);; town, village. (செ.அக.);. [இல் + இடம்]
இல்லிப்பூச்சி	இல்லிப்பூச்சி illippūcci, பெ. (n.) கடற்கரையில் காணப்படும் பூச்சி; seashore insect. [P]
இல்லிமூக்கு	இல்லிமூக்கு illimūkku, பெ. (n.) சில்லி மூக்கு; easily bleeding nose, epistaxis. (செ.அக.);. [இல்லி + மூக்கு.]
இல்லியல்பு	இல்லியல்பு illiyalpu, பெ. (n.) குடிப்பிறப்பிற்கு உரிய இயல்பு; nature of family people. "ஆயர் மகளிர்க்கு இருமணங்கூடுதல் இல்லியல்பன்றே" (கலித்.114-21);. [இல் + இயல்பு.]
இல்லிருந்தமை வோர்	இல்லிருந்தமைவோர் illirundamaivōr, பெ. (n.) இல்லின்கண் வாளா அமைந்திருப்பவர்; people settled in a family. "இல்லிருந் தமைவோர்க் கில்லென் றெண்ணி" (அகநா.231-3);. [இல் - இருந்து + அமைவோர்.]
இல்லிறை	இல்லிறை illiṟai, பெ. (n.) வீட்டின் இறவாணம்; eaves of a house. [இல் + இறை.]

இல்லுறைகல்	இல்லுறைகல் illuṟaigal, பெ. (n.) அம்மிக்கல்; mashing stone, domestic utensil. "இல்லுறைகல்லின் … செங்கால் பிடித்து" (கல்லா-18); (செ.அக.);. [இல் + உறை + கல்.]
இல்லுறைதெய்வம்	இல்லுறைதெய்வம் illuṟaideyvam, பெ. (n.) வீட்டுத் தெய்வம்; deity of a house "இல்லுறை தெய்வ மன்னார்" (சீவக.1095); (செ. அக.);. [இல் + உறை + தெய்வம்.]
இல்லெலி	இல்லெலி illeli, பெ. (n.) வீட்டெலி; house-rat mus decumanus. 'இல்லெலி பார்த்து" (சீவக. 2985); 'இல்லெலி மடிந்த தொல்சுவர் வரைப்பிற்" (புறநா.211-19); (செ.அக.);. [இல் + எலி.]
இல்லெழுவயலை	இல்லெழுவயலை illeḻuvayalai, பெ. (n.) மனையில் முளைத்த வயலைக் கொடி; a kind of creeper growing around the house. "=இல்லெழு வயலை ஈற்று ஆ தின்றென" (நற்.179-1); (பாண்டி.அக.);. [இல் + எழு + வயலை.]
இல்லெனல்	இல்லெனல் illeṉal, பெ. (n.) 1. சாவு (பிங்.);; death 2. இல்லாமல் செய்தல்; becoming extinct. 3. இல்லை யென்கை (பிங்.);; negating existence. (செ.அக.);. [இல் + எனல்.]
இல்லை	இல்லை illai, பெ. (n.) உண்டென்பதன் எதிர்மறை; no. இல், இல்லை என்பன, உள், உண்டு என்னும் வினைகட்கு எதிர்மறையாம். (செ.அக.); "உள்" என்னும் வினை மலையாளத்தில், பழமொழிகளில் இன்றும் வழங்குகின்றது. ம. இல்ல; க. இல்ல; தெ. லே, லேது; து. இச்சி, இஞ்சி; குட., பட., இரு. இல்லை; கொர. இல்ல; கோத. இல்; பர். சில; கோண். கில்லெ;ஆத். இல்ல. [இலது → லேது. இல் → லே(தெ); - இலக்கணப்போலி (metathesis); லே → னே → னை → நை (இந்தி); = இல்லை.] O.G ni, Goth ni As. ne. ME Ice – nei. Dan - net. Enay,no. அல் → அன் → ன. Skt ra. [இல் + ஐ.]
இல்லை செய்-தல்	இல்லை செய்-தல் illaiseytal, 1 செ.குன்றாவி. (v.t.) மறுத்தல்; to deny. 'இல்லை செய்யாதே இசை கையிறே' (திவ்.திருப்பா.15.வ்யா); (செ.அக.);. [இல்லை + செய்.]

இல்லையா-தல்	இல்லையா-தல் illaiyātal, 6 செ.கு.வி. (v.i.) செத்து விடுதல்; to be no more; to die. "இல்லையாயின னுன்மக னின்றென" (கம்பரா.இராவணன்சோ.3); (செ.அக.);. [இல்லை + ஆதல்.]
இல்லொடுவரவு	இல்லொடுவரவு illoḍuvaravu, பெ. (n.) குடிப்பிறப்பு; high birth, noble parentage. "இளமையும் வனப்பு மில் லொடு வரவும்" (பெருங்.உஞ்சைக்.36,89); (செ.அக.);. [இல் + ஒடு + வரவு.]
இல்லொழுக்கம்	இல்லொழுக்கம் illoḻukkam, பெ. (n.) இல்லறம்; life of a householder family life. "கூறுமில்லொழுக்கந்தன்னை" (கந்தபு.மார்க்கண்டேய.33);. [இல் + ஒழுக்கம்.]
இல் வழக்கு	இல் வழக்கு ilvaḻkku, பெ. (n.) 1. பொய்வழக்கு; false or untenable plea or contention. 2. இல்லதனை இல்லையென்கை; categorical denial. "முயற்கோடின் றில் வழக்கே" (சி.சி.பர.சௌத்.10); (செ.அக.);. [இல் + வழக்கு.]
இல்வழங்காமை	இல்வழங்காமை ilvaḻṅgāmai, பெ. (n.) புடை பெயர்ந்து நடவாமை; inability to walk. "இல்வழங்கா மையிற் கல்லென வொலித்து" (புறநா.320-9); (சங்.இலக்.சொற்.);. [இல் + வழங்காமை.]
இல்வாழ்க்கை	இல்வாழ்க்கை ilvāḻkkai, பெ. (n.) இல்லறத்தில் வாழ்க்கை (குறள்.5, அதி.);; domestic life, the order of domestic life. (செ.அக.);. [இல் + வாழ்க்கை.]
இல்வாழ்வான்	இல்வாழ்வான் ilvāḻvāṉ, பெ. (n.) இல்லறத்தான்; householder. "இல்வாழ்வா னென்பான்" (குறள்.41); (செ.அக.);. [இல் + வாழ்வான்.]
இல	இல1 ila, பெ. (n.) இலவு பார்க்க; red flowering silk-cotton tree. "இலமலர்ப் பஞ்சிப் பாதத்து" (சீவக.264); (செ.அக.);. [இல் - இல. (வே.க.16);.] இல2 ila, பெ. (n.) ஏடியென்னும் பொருளுள்ள விளிப்பெயர்; always in the voc. case, used in ancient times in addressing a woman in an intimate manner. "எவனில குறுமக ளியங்குதி" (அகநா.12);, (செ.அக.);. [இல் - இல.]
இலக்கணக் கருமம்	இலக்கணக் கருமம் ilakkaṇakkarumam, பெ. (n.) இயல்புணர்த்தும் மெய்க்குறி, முகக்குறி முதலாயின (பெருங்.உஞ்சைக்.38,292);; descriptive marks or qualities. (செ.அக.);. [இலக்கணம் + கருமம்.]

இலக்கணக்கொத்து	இலக்கணக்கொத்து ilakkaṇakkottu, பெ. (n.) 17-ஆம் நூற்றாண்டில் சுவாமிநாத தேசிகர் எழுதிய இலக்கண நூல்; treatise on grammar by Suvâminâda-Désigar. 17th c. (செ.அக.);. [இலக்கணம் + கொத்து.]
இலக்கணச்சிதைவு	இலக்கணச்சிதைவு ilakkaṇaccidaivu, பெ. (n.) வழுவாய் வழங்குஞ்சொல்; irregular usage of a word (ஆ.அக.);. [இலக்கணம் + சிதைவு.]
இலக்கணச்சுழி	இலக்கணச்சுழி ilakkaṇacculi, பெ. (n.) நற்சுழி (வின்.);; auspicious curve or curvature in the lines of the body, in the hair of horses, and in cattle generally. (செ.அக.);. [இலக்கணம் + சுழி.]
இலக்கணச்சொல்	இலக்கணச்சொல் ilakkaṇaccol, பெ. (n.) இலக்கண வழியால் வரும்சொல்; இயற்சொல், செஞ்சொல் (நன்.267);; word that is regularly formed, and is part of the legitimate vocabulary, one of three iyaibu valakku. (ஆ.அக.);. [இலக்கணம் + சொல்.]
இலக்கண நூல்	இலக்கண நூல் ilakkaṇanūl, பெ. (n.) இலக்கணத்தைப் பற்றிக் கூறும் நூல்; treatise on grammar. (செ.அக.);. [இலக்கணம் + நூல்.]
இலக்கணப்போலி	இலக்கணப்போலி ilakkaṇappōli, பெ. (n.) இலக்கணமுடையது போல் தொன்று தொட்டு வழங்குஞ் சொல் (நல்.267);; words which, though not strictly grammatical, have, nevertheless, by long usage secured unquestioned admission into the standard dialect and are, on that account, accepted to be as good as 'ilakkanam -udaiyatu, one of three 'iyapu – valakku". (செ.அக.);. [இலக்கணம் + போலி.] இலக்கணப்போலி ilakkaṇappōli, பெ.(n.) தனிச் சொல்லின் எழுத்துகளும் ஒரு கூட்டுச் சொல்லின் உறுப்புகள் அல்லது உறுப்புச் சொற்களும் முன் பின்னாக முறைமாறி வருவது; metathesis. [இலக்கணம்+போலி] எ.டு. தனிச்சொல் அலரி-அரளி, கொப்புளம் - பொக்குளம், சதை-தசைDமிறு-மிகுநிறு, சிவிறி-சிவிறி. கூட்டுச் சொல்: இல்வாய்-வாயில் இல்முன் முன்றில், கதுவாலி-கவுதாரிதானைமுன்முன்றானை.

இலக்கணம்	இலக்கணம் ilakkaṇam, பெ. (n.) 1. சிறப்பியல்பு (வேதா.சூ.20);; definition, accurate description. 2. இயல்பு; quality, property, attribute, characteristic. 3. அடையாளம்; sign, symbol, distinctive mark. 4. அழகு; elegance, symmetry, comeliness, beauty. 5. ஐந்து இலக்கணம்; grammar, consisting of five parts, viz. எழுத்திலக்கணம், சொல்லிலக்கணம், பொருளிலக்கணம், யாப்பிலக்கணம், அணியிலக்கணம். 6. நூன்மொழி யொழுங்கு. அதைக்கூறும் நூல், சிறந்த நடைக்கு எடுத்துக்காட்டாக அல்லது கற்றோர் பின்பற்றும் இலக்காகக் கூறப்பெறும் மொழியமைதி; style of writing a mature work of literature etc. (செ.அக.);. இலக்கணம் என்பதற்குப் பாவாணர் காட்டும் விளக்கம்: ஆரியர் இந்தியாவிற்குட் புகுமுன்னரே, தமிழுக்கு இலக்கணம் வகுக்கப்பட்டிருந்ததனாலும், வேறெம் மொழியிலுமில்லாத பொருளிலக்கணம் தமிழுக்கிருத்தலாலும், "கண்ணுதற்பெருங் கடவுளுங் கழகமோ டமர்ந்து பண்ணுறத் தெரிந் தாய்ந்தவிப் பசுந்தமிழ் ஏனை மண்ணிடைச்சில இலக்கண வரம்பிலா மொழிபோல் எண்ணிடைப்படக் கிடந்ததா எண்ணவும் படுமோ." என்று பரஞ்சோதியார் கூறியதற்கேற்ப இலக்கண வரம்பிற் சிறந்த மொழி தமிழேயாதலாலும், இலக்கணத்தைத் தனிப்படச் சுட்ட வேறு தமிழ்ச் சொல்லின்மையாலும், இயல் என்னுஞ் சொல் ஒரு பொருளின் இயல்பையே குறித்தலாலும், இலக்கியத்தைக் குறிக்க இயல் என்னுஞ் சொற்கு இனமான தொன்று மின்மையாலும் இலக்கியம் என்னும் தூய யென்று
இலக்கணமுறை	இலக்கணமுறை ilakkaṇamuṟai, பெ. (n.) இலக்கண நெறி; grammatical norm. (ஆ.அக);. [இலக்கணம் + முறை.]
இலக்கண வழு	இலக்கண வழு ilakkaṇavaḻu, பெ. (n.) இலக்கணப் பிழை; grammatical error. (செ.அக.);. [இலக்கணம் + வழு.]
இலக்கண விளக்கச்சூறாவளி	இலக்கண விளக்கச்சூறாவளி ilakkaṇaviḷakkaccūṟāvaḷi, பெ. (n.) சிவஞானமுனிவர் 18ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதிய ஓர் இலக்கணநூல்; treatise on Tamil grammār written by Civafära-Munivar, 18th c. in refutation of the lakkana-vilakkam. (செ.அக.);. இலக்கணம் + விளக்கம் + சூறாவளி.]
இலக்கண விளக்கம்	இலக்கண விளக்கம் ilakkaṇaviḷakkam, பெ. (n.) வைத்தியநாத தேசிகர் 17ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதிய ஐந்திலக்கணமும் கொண்ட ஒரு நூல்; treatise on Tamil grammar in its five parts, by vaittiyanāta-Técigar, 17th c. (செ.அக.);. [இலக்கணம் + விளக்கம்.]
இலக்கணை	இலக்கணை ilakkaṇai, பெ. (n.) ஒரு பொருளைக் காட்டற்கு உரிய சொல்லை மற்றொரு பொருட்குத் தந்து உரைப்பது (நன்.269, விருத்.); secondary significative capacity of a word, of three kinds viz.: விட்டவிலக்கணை, விடாதவிலக்கணை, விட்டும் விடாத விலக்கணை. (நன்:269.விரு.); (செ.அக.);. [இலக்கு + அணை.]

இலக்கம்	இலக்கம்1 ilakkam, பெ. (n.) வெளிச்சம்; brightness light "எல்லே யிலக்கம்" (தொல்.சொல்.271); (செ.அக.);. [இலக்கு + அம்.] இலக்கம்2 ilakkam, பெ. (n.) 1. குறிப்பொருள்; target butt. Aim. "இலக்க முடம் பிடும் பைக்கு" (குறள் 627);. 2. நூறாயிரம்; one lakh, 100,000. "இலக்கத் தொன்ப தின்மர்" (கந்தபு.திருவவதார.129);. 3. எண்; number, digit. "அநந்தமென்று சொல்வதே…. கணைக் கிலக்கம்" (கந்தபு.சிங்கமு. 386);. 4. எண்குறி; numerical figure. "குறியிலக்கமெழுதே" (தைலவ.பாயி.15); (செ.அக.);. [இல் - இலக்கு - இலக்கம்.]
இலக்கமடை-த்தல்	இலக்கமடை-த்தல் ilakkamaḍaittal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) எப்படிக்கூட்டினும் மொத்த எண் ஒன்றேயாகும்படி எண்களைச் சதுரங்களில் அடைத்தல் (வின்.);; to enclose numbers in Squares in such a manner that in whatever way they are added the total shall be the same, a device used also for magical purposes. (செ.அக.);. [இலக்கம் + அடை.]
இலக்கமிடு-தல்	இலக்கமிடு-தல் ilakkamiḍudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) கணக்கிடுதல் (வின்.);; count, reckon, compute, alkot numbers as to pages. (செ.அக.);. [இலக்கம் + இடு.]
இலக்கர்	இலக்கர்1 ilakkar, பெ. (n.) நூறாயிரவர், இலக்க மென்னுந் தொகையினர் (கந்தபு.சதமுகன்வ.15);; multitude, numbering around 1,00,000 (செ.அக.);. [இலக்கு + அர்.]
இலக்கி-த்தல்	இலக்கி-த்தல் ilakkittal, 11 செ.குன்றாவி. (v.t.) உரு வரைதல்; to draw as a sketch on a canvas. "இவ்வுருவு நெஞ்சென்னுங் கிழியின் மேலிருந் திலக்கித்து" (சீவக.180); (செ.அக.);. [இலக்கு → இலக்கி - இலக்கித்தல் (மு.தா.329);.]
இலக்கிதம்	இலக்கிதம் ilakkidam, பெ. (n.) குறிக்கப்பட்டது; that which is marked, indicated or characterised by, "பேசும் பொருளுக்கிலக்கிதமாம்" (திருவாச.48.7);. (செ.அக.);. [இலக்கு – இலக்கிதம்.]

இலக்கியம்	இலக்கியம் ilakkiyam, பெ. (n.) 1. இலக்கண மமைந்தது; thing defined."இலக்கியமாம் பொருளில்" (வேதா.சூ.20.);. 2. எடுத்துக்காட்டு; example from classical writings to illustrate rule of grammar, or the different meanings of a word or an expression, "ஏற்றப் படாதன வின்னிசைச் சிந்திற் கிலக்கியமே" (காரிகை. செய்.5.உரை);. 3. ஆன்றோர் நூல்; classical writings which form the basis for inductively framing the rules of grammar, literary works. 4. குறி; mark, butt."தாரணை மனோவியாபாரமின்றி யிலக்கியத்திற் சாரச் செய்தல்" (பிரபோத.44.19);. (செ.அக.);. [இலக்கு + இயம்.] பாவலன், இலக்கணம் வழுவாத முறையில் தான் எடுத்துக் கூறக்கருதும் இலக்கை, நால்வகைப்பாவினத்தில் ஏதேனும் ஒருவகையில் சொற்சுவை. பொருட்சுவை பொருந்த, அணிகள் பல அமைத்துப் பாடியவைகள் இலக்கியமாம்.
இலக்கு	இலக்கு1 ilakkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. ஒளிர்தல்; to brighten, cause to blaze "எரியத்திரத்திலக்கியே" (சைவச.பொது.294);. 2. அடையாளமிடுதல் (ஆ.அக.);; impress a sign or stamp for identification. (செ.அக.);. [இலங்கு – இலக்கு.] இலக்கு2 ilakkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. குத்துதல்; to pierce. 2. வரைதல்; to draw, definite. "இரேகை யிலக்குக" (சைவச.பொது,274); 3. தைத்தல்; stitching. (செ.அக.);. [இல் – இல – இலக்கு.] இலக்கு3 ilakku, பெ. (n.) 1. குறிப்பொருள்; mark but, target 2. அம்பெய்யும் இலக்கு (பாரத.வாரணா. 56);; target for an arrow, of four kinds, viz. பெரு வண்மை, சிறுநுண்மை, சலம், நிச்சலம்.
இலக்குப்பார்-த்தல்	இலக்குப்பார்-த்தல் ilakkuppārttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. குறிபார்த்தல்; to take aim. 2. நேரம்பார்த்தல் (கொ.வ.);; to watch for opportunity generally to do evil. (செ.அக.);. [இலக்கு + பார்.]
இலக்குவை-த்தல்	இலக்குவை-த்தல் ilakkuvaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) குறிவைத்தல்; to take aim. (செ.அக.);. [இலக்கு + வை.]

இலக்கை	இலக்கை1 ilakkai, பெ. (n.) 1. ஆடை; clothing. 2. மாதச்சம்பளம்; monthly wages. (ஈடு.4,8,8.ஜி.); (செ.அக.);. [இலக்கு → இலக்கை. இலக்குதல் = தைத்தல், இலக்கை தைத்த ஆடை.] இலக்கை2 ilakkai, பெ. (n.) பாதுகாவல்; protection. "இலக்கை யற்றதல் விலங்கைக்கு மிராவணன் றனக்கும் (கம்பரா.கும்பகரு.339);. (செ.அக.);. [இலக்கு → இலக்கை.]
இலகு	இலகு1 ilagudal, 7 செ.கு.வி. (v.i.) 1. விளங்குதல் (திவ்.திருவாய். 8,8,1);; to shine, glisten, glitter. 2. மிகுதல் (சங்கற்.பநி. சங்கிராந்த.96);; to increase aggravate, expand. (செ.அக.);. ம. இலகு. [உல் → இல் → இல → இலகு – இலகுதல்.] இலகு2 ilagu, பெ. (n.) 1. இலேசு (சூடா.);; levity lightness, as of cotton or feathers. 2. எளிது; ease, facility. 3. சிறுமை (உரி.நி.);; minuteness, smallness. 4. காலவகை (பரத.தாள.27);; one of ten varieties of time divisions which consists of 16384 moments. 5. தணிவு; relief mitigation, alleviation. "வியாதி கொஞ்சம் இலகுவாயிருக்கிறது". 7. குற்றெழுத்து (யாப்.வி.95. பக்.471);; short vowel. 8. அகில் (வின்.);; eagle-wood. (செ.அக.);. Skt laghu. [இலவு → இலகு.]
இலங்கிழை	இலங்கிழை ilaṅgiḻai, பெ. (n.) விளங்கும்படியான ஒளியுடைய கல்லிழைத்த அணி; பெண்; literally, glittering ornaments, figuratively applied to denote a woman adorned with jewels. "இலங்கிழை யெவ்வ நலிய" (பு.வெ.12. பெண்பாற்.19);, (செ.அக.);. [இலங்கு + இழை.]
இலங்கிழைமகளிர்	இலங்கிழைமகளிர் ilaṅgiḻaimagaḷir, பெ. (n.) அணிகலன்கள் பூண்ட மகளிர்; women adorned with jewels. [இலங்கு + இழை + மகளிர்.]

இலங்கு	இலங்கு1 ilaṅgudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) வெட்டுதல், குழித்தல்; to dig, cut, [இல் → இல → இலங்கு.] இலங்கு1 ilaṅgudal, 15 செ.கு.வி. (v.i.) ஒளிவிடுதல் (பிங்.);; to shine, emit rays, gleam, glitter, be bright. (செ.அக.);. இலங்கு3 ilaṅgudal, 15 செ.கு.வி. (v.i.) செல்லுதல், போதல்; to go, to pass. [இல் → இல → இலங்கு.] இலங்கு4 ilaṅgu, பெ. (n.) குளம் (வின்.);; tank, pool. (செ.அக.);. [இல் → இல → இலங்கு. குழித்து அல்லது நிலத்தைத்தோண்டிச் செய்த நீர்நிலை.]
இலங்குபொழுது	இலங்குபொழுது ilaṅguboḻudu, பெ. (n.) படுஞாயிறு (J);; glimmering sun as it shines when setting. (செ.அக.);. [இலங்கு + பொழுது.]
இலங்கேசன்	இலங்கேசன் ilaṅācaṉ, பெ. (n.) இராவணன்; Rávana, lord of Lañká (செ.அக.);. [இலங்கை + ஈசன்.]
இலங்கை	இலங்கை ilaṅgai, பெ. (n.) 1. ஆற்றிடைக்குறை (பிங்.);; islet in a river, ait. 2. ஈழமண்டலம் (Ceylon);; Srilanka. 3. இராவணன் தலைநகர்; ancient capital of Lanka. "பூரியரிலங்கை மூதூர்" (கம்பரா.ஊர்தே.96);. 4. தொண்டைநாட்டில் ஓரூர் (புறநா.379);; ancient town in the Tamil land, the capital of a chief named Oymān willi-y-ātan (செ.அக.);. Skt lanka. [இலங்கு → இலங்கை.]
இலங்கைக் கடற்பாசி	இலங்கைக் கடற்பாசி ilaṅgaikkaḍaṟpāci, பெ. (n.) ஒருவகைக் கடற்பாசி; Ceylon moss or edible sea weed. (சா.அக.);.
இலங்கைத்தீச்சுடர்	இலங்கைத்தீச்சுடர் ilaṅgaittīccuḍar, பெ. (n.) மாவிலிங்க மரம்; lingam tree. (சா.அக.);. [இலங்கை + தீ + சுடர்.]

இலங்கை யேலம்	இலங்கை யேலம் ilaṅgaiyēlam, பெ. (n.) இலங்கைத் தீவில் விளையும் ஏலம்; Ceylon cardamom. (சா.அக.);. [இலங்கை + ஏலம்.]
இலச்சினை	இலச்சினை ilacciṉai, பெ. (n.) 1. முத்திரை; seal, signet. "அரக்கிலச்சினை செய்து" (திவ்.திருச்சந்த.76);. 2. முத்திரை மோதிரம் (பிங்.);; signet-ring. (செ.அக.);. ம. இலச்சன. [இலக்கு → இலத்து → இலச்சு → இலச்சினை → skt. lanchana.]
இலசு	இலசு ilasu, பெ. (n.) சிறியது, கனமில்லாதது. எளியது; little, small, slight, unimportant trivial, insignificant of little worth or estimation. Skt. laghu, Gr eachys. L-levis, Ger leight, AS leught. E light Ice lettr. Fr. aise, It. ago. E ease. [இல் - இலகு - இலேசு (சு.வி.19);.]
இலஞ்சி	இலஞ்சி1 ilañji, பெ. (n.) 1. குளம்; reservoir, tank for drinking and other purposes. "இலஞ்சி மீனெறி துண்டில்" (ஐங்குறு.278);. 2. ஏரி (சூடா.);; lake for irrigation. 3. கொப்பூழ்; navel."இலஞ்சி பெற்றோன்" (மாறன.மேற்.359);. 4. குணம் (சூடா.);; disposition, temper. 5. சாரைப்பாம்பு (பிங்.);; rat snake. 6. மகிழமரம் பார்க்க; pointed-leaved ape flower. "நிழன் முதிரிலஞ்சி" (ஐங்குறு.94);. 7. மதில் (சூடா.);; wall round a fortress or a town. 8. புன்கு (மலை.);; Indian beech. (செ.அக.);. [இல் – இல – இலங்கு - இலங்கி - இலஞ்சி. இல் - குழித்தல், வெட்டுதல், துளைத்தல்.] இலஞ்சி2 ilañji, பெ. (n.) மாமரம் (அக.நி.);; mango tree. (செ.அக.);. [இல் – இல – இலஞ்சி.]
இலஞ்சிமன்றம்	இலஞ்சிமன்றம் ilañjimaṉṟam, பெ. (n.) காவிரிப்பூம் பட்டினத்திருந்த மன்றம் ஐந்தனுள் ஒன்று; one of the five pavilions in ancient Kävirippūmpatinam. (அபி.சிந்);. [இலஞ்சி + மன்றம்.]

இலஞ்சில்	இலஞ்சில் ilañjil, பெ. (n.) நீர்நிலை யருகில் தோன்றும் செடிகொடிகள்; flora near the water tank. [இலஞ்சி → இலஞ்சில்.]
இலஞ்சிலாங்கொடி	இலஞ்சிலாங்கொடி ilañjilāṅgoḍi, பெ. (n.) கருங் கோவை; a kind of black creeper. (சா.அக.);. [இலஞ்சில் + ஆம் + கொடி.]
இலண்டம்	இலண்டம் ilaṇṭam, பெ. (n.) இலத்தி (தொல்.சொல். 443, உரை);; dung, as of elephants. (செ.அக.);. [இல்1 - இலண்டு – இலண்டம். இல் = கீழிறங்குதல், விழுதல்.]
இலத்தி	இலத்தி ilatti, பெ. (n.) 1. யானை முதலியவற்றின் கழிவு, எரு; dung of elephants, horses, camels and asses. 'சோறு மத்தியிலத்தி சொரிந்த தால்" (திருவா லவா.26,18);. 2. சிப்பிலி மீன்; purple sea-fish. (சா.அக.);. தெ., க. லத்தி. [இல்1 - இலண்டு - இலட்டு - இலத்து – இலத்தி. இல் + கீழேவிழுதல்.]
இலதை	இலதை1 iladai, பெ. (n.) 1. படர் கொடி (பிங்.);; creeper, running plant, twining tendril. 2. வள்ளிக்கொடி (பி.); பார்க்க; bindweed. 3. தக்கோலம் cubebs. (செ.அக.);. [இல்1 – இலதை. இல்1 - கீழே விழுதல் படர்தலுக்காயிற்று.] இலதை2 iladai, பெ. (n.) இணையா வினைக்கை வகை (சிலப்.3.18, உரை);; gesture with one hand in which the fore finger and the middle finger are joined and held up and the thumb touches their roots while the other two fingers are held erect. 2. ஒருவகை யொலி (இலக்.வி.3.உரை);; a kind of sound. (செ.அக.);. [இல்1 - இலதை.]
இலதைவன்னி	இலதைவன்னி iladaivaṉṉi, பெ. (n.) கொடுவேலி (தைலவ.தைல.43.); பார்க்க; Ceylon leadwort. (செ.அக.);. [இலத்தை → இலதை + வன்னி.]

இலந்தை	இலந்தை1 ilandai, பெ. (n.) முள்மர வகை (திவா.);; Jujube-tree. ம. இலந்த;க. எலச்சி. [இல்1 - இலந்தை.] [P] இலந்தை2 ilandai, பெ. (n.) நீர்நிலை (பிங்.);; water tank. [இலஞ்சி - இலந்தை.]
இலந்தைவடை	இலந்தைவடை ilandaivaḍai, பெ. (n.) இலந்தைப் பழத்தின் சதைப்பற்றைக் காயவைத்துத் தட்டின அடை; round cake preserved by drying the fleshy portion of the jujube fruit. (சா.அக.);.
இலந்தை வற்றல்	இலந்தை வற்றல் ilandaivaṟṟal, பெ. (n.) இலந்தைப் பழத்தைக் காயவைத்துப் பதப்படுத்தியது; dried jujube fruit. (சா.அக);.
இலம்	இலம்1 ilam, பெ. (n.) வறுமை; poverty. "இலம் என்கிளவிக்குப் படுவரு காலை" (தொல்.எழுத்.316);; "இலமென்று அசைஇ இருப்பாரை" (குறள்.1040); (செ.அக.);. [இல்6 - இலம்.] இலம்2 ilam, பெ. (n.) வீடு (ஆ.அக.);; house. [இல்5 – இலம்.]
இலம்பகம்	இலம்பகம் ilambagam, பெ. (n.) 1. நூலின் உட்பிரிவு; chapter or section. 'நாமகளிலம்பகம்' (சீவக.);. 2. மாலை (திவா.);; garland. 3. தலைக்கோலமென்னும் அணி; ornamental chain for a woman's fore head. "மகளிர் ஆய்நுதல்... இலம்பகத் தோற்ற மொத்ததே" (சீவக.1442); (செ.அக.);. [இலை - இலம்பகம்.]
இலம்படு-தல்	இலம்படு-தல் ilambaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) வறுமையடைதல்; to become poor. "இலம்படு புலவரேற்றகைந் நிறைய" (மலைபடு.576.); (செ.அக.);. [இல் - இலம் + படு.]

இலம்படை	இலம்படை ilambaḍai, பெ. (n.) வறுமை; want poverty, destitution. "இலம்படை வந்துழி" (கந்தபு. மூவா.46);. (செ.அக.);. [இலம் + படு. படு – படை. இலம் + படை - இலம்படை - இலம்பாடு = வறுமை.]
இலம்பத்தகடு	இலம்பத்தகடு ilambattagaḍu, பெ. (n.) மூக்கினுட்பக்கத்தில் கீழ்ப்பகுதியில் அகம் புறமென இருபக்கங்களுள்ள நீண்ட மெல்லிய வெலும்பு; long, soft bone or cartilage within the nose dividing it at the bottom - Nasal septum. (சா.அக.);. [இல்1 - இலம்பம் + தகடு.]
இலம்பம்	இலம்பம்1 ilambam, பெ. (n.) 1. தொங்கல் (யாழ்.அக.);; anything hanging down, as a pendulam. 2. செங்குத்து (வின்.);; perpendicular. 3. மாலை (யாழ்.அக.);; garland. 4. புவியியலிற் கூறப்படும் ஒரு பாகையளவு (வின்.);; complement of the latitude or arc between the pole and the zenith of a given place which is the same as the altitude of the equator. (செ.அக.);. [இல் – இலம்பம். இல் =வீழ்தல்.] இலம்பம்2 ilambam, பெ. (n.) 1. உயர்வு; height. 2. அகலம்; expanse, width. (செ.அக.);. [இல் = குத்தல், குழித்தல் வேர்ச்சொல். இல் → இலம் → இலம்பன் = குழித்தலால் ஏற்படும் அகற்சியும், நீட்சியுமாம். பிளத்தக் கருத்துடைய விடு - வீடு என்னும் சொல்வளர்ச்சியும் பிளத்தலிலிருந்து தோன்றும் அகற்சிக்கருத்தால் மலைப் பாறைப் பிளப்புகள் மக்கள் வதியும் உள்ளகன்ற விடர்களாகவும்,. வீடுகளாகவும் இருந்ததையும் ஒப்பு நோக்குக.]
இலம்பாட்டார்	இலம்பாட்டார் ilambāṭṭār, பெ. (n.) வறியோர்; the poor. (ஆ.அக.);.
இலம்பாட்டோன்	இலம்பாட்டோன் ilambāṭṭōṉ, பெ. (n.) வறுமையாளன் (சூடா.);; destitute-person. (செ.அக.);. [இலம் + படு. படு - பாடு. இலம் + பாடு + ஆன் இலம்பாட்டாள் -இலம்பாட்டோன். ஆன் → ஒன் – ஈற்றுத்திரிபு.]

இலம்பாடு	இலம்பாடு1 ilambāṭu, பெ. (n.) வறுமை; privation indigence. "இலம்பாடு ஒற்கம் ஆயிரண்டும் வறுமை" (தொல்.சொல்.360.); "இலம்பாடு நாணுத்தரும்" (சிலம்பு); (செ.அக.);. [இலம் + படு. படு - பாடு. இலம் + பாடு - இலம்பாடு. இலம் = இன்மை, வறுமை. பாடு = படுதல், உண்டாதல்.] இலம்பாடு2 ilambāṭu, பெ. (n.) துயரம், (அக.நி.);; sorrow, grief. "இலம்பாடுழந்த என்இரும்பேரொக்கல்" (புறநா.378-13); (செ.அக.);. [இலம் + படு. படு → பாடு. இலம் + பாடு - இலம்பாடு = வறுமை, வறுமையால் அல்லது இன்மையால் தோன்றும் துன்பம்.]
இலம்பு	இலம்பு ilambu, பெ. (n.) தொங்குகை; hanging down. "இலம்புடை நறுமலர்" (பெருங்.மகத.14,136.); (செ.அக.);. [இல் – இலம்பு. இல் = வீழ்தல், தொங்குதல்.]
இலம்பை	இலம்பை ilambai, பெ. (n.) 1. வறுமை; penury. 2. இடுக்கண்; distress. 3. துயரநிலை; unfortunate plight or predicament. (செ.அக.);. [இலம் → இலம்பு → இலம்பை.]
இலமலர்	இலமலர் ilamalar, பெ. (n.) இலவமலர்; flower of the silk-cotton tree. "இலமலரன்ன வஞ்செந்நாவின்" (அகநா.142.); (செ.அக.);. [இலவு + மலர் - இலவுமலர் - இலமலர். இலவமலர் எனப் புணர வேண்டிய சொல் யாப்பமைதி நோக்கி 'வ'கர ஈறு கெட்டது.]
இலவங்கப்பட்டை	இலவங்கப்பட்டை ilavaṅgappaṭṭai, பெ. (n.) 1. கருவாப்பட்டை; cinnamon bark. 2. தாளிசபத்திரி; cassia cinnamon. (செ.அக.);. [இலவங்கம் + பட்டை.] [P]
இலவங்கப்பூ	இலவங்கப்பூ ilavaṅgappū, பெ. (n.) 1. உலர்ந்த இலவங்கப்பூ; clove, flower of the clove tree. 2. காதணி வகை (கொ.வ.);; ornament worn on the ear as having the design of a clove. (செ.அக.);. [இலவங்கம் + பூ.]
இலவங்கப்பத்திரி	இலவங்கப்பத்திரி ilavaṅgappattiri, பெ. (n.) ஒரு மருந்திலை (மூ.அ.);; cinnamon leaf. (செ.அக.);. [இலவங்கம் + பத்திரம். இலவங்கம் போன்றது.]

இலவங்கம்	இலவங்கம் ilavaṅgam, பெ. (n.) 1. இலவங்கப்பூ (திவா.);; clove. 2. இலவங்க மரம் (சீவக.1901);; clove tree. 3. கருவாமரம்; cinnamon-tree. 4. காட்டுக்கருவாமரம்; wild cinnamon. (செ.அக.);. ம.இலவங்கம். Skt lavanga. [இலவு – இலவம் - இலவங்கம். இலவம் என்னும் தீவிலிருந்து வந்ததால் பெற்ற பெயர்.]
இலவசம்	இலவசம் ilavasam, பெ. (n.) இலவயம் பார்க்க;see ilavayam. (செ.அக.);. [இல் – இலா + வயம் – இலாவயம் - இலவயம் - இலவசம். விலையேதும் இல்லாமல் வயப்படுத்திக் கொள்ளுதல்.]
இலவடி-த்தல்	இலவடி-த்தல் ilavaḍiddal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நெற்கதிரடித்தல் (கொ.வ.);; to threshout sheaves of corn. (செ.அக.);. ம. இலவடித்தல். [ஒருகா. இணையடித்தல் – இளைவடித்தல் - இளவடித்தல் - இலவடித்தல், இணையடித்தல் = மாடுகளைப் பிணைகட்டி ஏற்கெனவே கதிரடித்த நெல்லரிதாளைக் களத்தில் பரப்பிப் பிணையோட்டுதல்.]
இலவணம்	இலவணம் ilavaṇam, பெ. (n.) உப்பு; salt. (செ.அக.);. [அளம் = உப்பு. அளம் + அணம் - அளவணம் → Skt lavanam → த. இலவணம்.]
இலவந்தி	இலவந்தி ilavandi, பெ. (n.) இலவந்திகை (சிலப். 25.4); பார்க்க;see ilavandigal. (செ.அக.);. [இலவந்தி = இளமரக்கா. வாவியை நடுவணதாகக் கொண்ட இளமரக்கா.]
இலவந்திகை	இலவந்திகை ilavandigai, பெ. (n.) 1. வாவியைச் சூழ்ந்த இனிய சோலை; garden encircling a large tank. "இலவந்திகையி னெயிற்புறம் போகி" (சிலப்.10, 31.);. 2. இயந்திரவாவி (மணி.3,45.);; big tank provided with machinery for filling as well as emptying. (செ.அக.);. [இலை + வந்தி → இலவந்தி = இலைகளும் தழைகளும் மண்டிய பசுஞ்சோலை, இலவந்தி – இலவந்திகை. இலவந்தி = இளமரக்கா, இலவந்திகை = இளமரக்கா சூழ்ந்த வாவி.]
இலவந்தீவு	இலவந்தீவு ilavandīvu, பெ. (n.) ஏழு தீவுகளுள் ஐந்தாவது (கந்தபு. அண்டகோ.19);; fifth of legendary seven islands (செ.அக.);.

இலவம்	இலவம்1 ilavam, பெ. (n.) 1. மென்மை; softness. 2. இலவமரம்; silk cotton tree. 3. இலவந்தீவு; a legendary island. ம. இலவம். [இல - இலவு - இலவம்.] இலவம்2 ilavam, பெ. (n.) 1. சிறிது; trifle. 2. எட்டுக் கணங்களாலான காலவகை (பரத தாள.27, உரை);; variety of time measure which consists of eight moments. (செ.அக.);. ம. இலவம். Skt lava [இலவு → இலவம்.] இலவம்3 ilavam, பெ. (n.) இலவங்கம்; clove. "ஏலத்தொடு நல்லிலவங் கமழுமீங்கோய்" (தேவா. 353,2); (செ.அக.);. [இலவு – இலவம். இலவு = சிறியது. சிறிதாகிய இலவத்தீவிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட இலவங்கமரம்.]
இலவம்பஞ்சு	இலவம்பஞ்சு ilavambañju, பெ. (n.) இலவமரத்துப் பஞ்சு; Silk cotton. "இலவம்பஞ்சிற்றுயில்" (ஆத்திசூ.);. (செ.அக.);. [இலவு - இலவம் + பஞ்சு. இல் – இல - இலவு = மென்மை.]
இலவம்பிசின்	இலவம்பிசின் ilavambisiṉ, பெ. (n.) இலவமரத்துண்டாகும் பிசின்; gum from silk cotton tree. (ஆ.அக.);. [இலவம் + பிசின்.]
இலவயம்	இலவயம் ilavayam, பெ. (n.) விலையின்றிப் பெறுவது (வின்.);; gratuity, anything obtained free, free gift. [இல் → இவா + வயம் – இலாவயம் → இலவயம்.]
இலவர்	இலவர் ilavar, பெ. (n.) இல்லாதவர்; those who does not possess. "அகத்துறுப்பு அன்பிலவர்க்கு" (குறள்.79-2);; [இல்லவர் - இலவர்.]

இலவன்	இலவன் ilavaṉ, பெ. (n.) இராமனுடைய மக்களுள் ஒருவன்; Lava one of the sons of Sri Rama. (ஆ.அக.);. [இலவு (சிறியது); - இலவன் (இளையவன்);.]
இலவன் கண்ணாடி	இலவன் கண்ணாடி ilavaṉkaṇṇāṭi, பெ. (n.) வாசப் புளியாறு என்னும் பறவை; a kind of bird. (சேரநா.);. ம. இலவன் கண்ணாடி. [இலவன் (சிறிய); + கண்ணாடி. பளபளப்பான தோற்றத்தால் கண்ணாடி எனப்பெயர் பெற்றிருக்கலாம்.]
இலவியஞ் செய்தல்	இலவியஞ் செய்தல் ilaviyañjeytal, பெ. (n.) மொய்யளித்தல்; making presents on festival occasions especially to the bridal couple at wedding. [இலவு – இலவியம் + செய்தல்.]
இலவியப்பணம்	இலவியப்பணம் ilaviyappaṇam, பெ. (n.) மொய்யளித்ததிற்கிடைத்த பணம்; money collected by way of presents. (ஆ.அக.);. [இலவியம் + பணம்.]
இலவு	இலவு1 ilavudal, 8 செ.குன்றாவி. (v.t.) எழுதுதல்; to write. [இல் – இல - இலவு. இலவுதல் - இலக்குதல் என வழக்கூன்றியது.] இலவு2 ilavu, பெ. (n.) மரவகை; red silk-cotton tree. (செ.அக.);. ம. இலவு; க. எலவ;கோண். எலகெ. [இல் → இலவு (மென்மை);.] [P] இலவு3 ilavu, பெ. (n.) 1. நொய்ய பஞ்சு; soft cotton. 2. கணமின்மை; lightness. 3. எளிமை; simplicity. 4. சிறுமை; tiny, small (objects);. [உல் → இல் → இல → இலவு.] இலவு4 ilavu, பெ. (n.)

இலாடம்	இலாடம் ilāṭam, பெ. (n.) ஒரு நிலப்பகுதி; name of a country division. [நாடு - லாடு - லாட த. இலாடம்.]
இலாமிச்சு	இலாமிச்சு ilāmiccu, பெ. (n.) இலாமிச்சை (கடம்ப.பு. இலீலா.182.); பார்க்க;see ilimiccal. (செ.அக.);.
இலாமிச்சை	இலாமிச்சை ilāmiccai, பெ. (n.) ஒருவகை மணவேர் (திவா.);; cuscus-grass anatherum muricatum with aromatic root. (செ.அக.);. ம. இலாமச்சம். [இலவு – இலமு - இலமிச்சை – இலாமிச்சை. இலவு = நறுமணம்.]
இலாவணம்	இலாவணம் ilāvaṇam, பெ. (n.) 1. பெயர்ப் பதிவு; enlistment. 2. வீரர்களின்பட்டி (இ.வ.);; list of soldiers or recruits for army enlistment. 3. குடிவழி வரும் வேலை அமர்த்தத்துக்குக் கொடுக்கும் ஆணை. (கோவை வழக்கு);; conferring on a person the permanent right to a hereditary office. 4. வீடுதோறும் இனவாரி வழங்கும் அரிசி, பணம் முதலியன; food stuffs and money distributed to the needy of the villages on festive occasions by the Năţiukköltaichettis according to a prepared list. (செ.அக.);. ம., க. இலாவண;தெ. லாவணமு. [இல் - இலக்குதல் = குறித்தல், பொறித்தல், கணக்கு எழுதுதல், இல் - இலவு – இலவணம் - இலாவணம்.]
இலாவணமெழுது-தல்	இலாவணமெழுது-தல் ilāvaṇameḻududal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) படைக்கு ஆள்சேர்த்தல் (இ.வ.);; to enroll recruits for army etc. (செ.அக.);. [இலாவணம் + எழுது.]
இலாவணியம்	இலாவணியம் ilāvaṇiyam, பெ. (n.) அழகு; beauty. loveliness, charm. (செ.அக.);. [இலவு = மென்மை, அழகு இலவணியம் - இலாவணியம் → Skt lavanya.]
இலாளம்	இலாளம் ilāḷam, பெ. (n.) இலாடம் (S.I.I.183); பார்க்க;see iladam.

இலி	இலி1 ili, பெ. (n.) 1. இல்லாதவன்; one who is without generally used as a suffix at the end of compounds as in. பிறப்பிலி, இறையிலி. 2. ஒரு பாகையில் 1/60 பாகம்; one sixtieth of a degree. 3. ஒரு சிறுபொழுது; moment. (சேரநா.);. ம. இலி. [இல் - இல்லி - இலி (கு.வினையா.பெ.);.] இலி2 ili, பெ. (n.) எலி; rat. (செ.அக.);. ம. இலி. [இல் = துளைத்தல், இலி = மண்ணைத் துளைக்கும் எலி. இல் → இலி. இலி - எலி.]
இலிர்-த்தல்	இலிர்-த்தல் ilirttal, செ.குன்றாவி. (v.t.) சிலிர்த்தல்; to stand erect, as the hair stands on end from fright. rapture, anger or cold. "இலிர்த்த மெய்ம்மயிர்" தளிர்த்தல் (திவா.);; lo sprout. Germinate. (செ.அக.);. க. எலர்க;தெ. எலருச்சு. [உலிர் – இலிர்.]
இலில்	இலில் ilil, தொ.பெ. (v.n.) ஊறுதல்; oozing. (செ.அக.). [இல் + இல் - இலில்.]
இலிற்று-தல்	இலிற்று-தல் iliṟṟudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சுரத்தல்; to exude, percolate, spring, stream or flow, as milk from the breast or water from the fountain. "குழலிக்கிலிற்று முலைபோல" (புறநா.68);. 2. துளிர்த்தல்; to fall in drops. "அமிழ்து பொதிந்திலிற்றும்" (சிறுபாண்.227);. 3. சொரிதல்; to sprinkle, trickle. "தேனினங் கவர்ந்துண விலிற்று மும்மதத்து" (சீவக.2521); (செ.அக.);. [இலில் – இலிறு - இலிற்று.]
இலுப்பெண்ணெய்	இலுப்பெண்ணெய் iluppeṇīey, பெ. (n.) இலுப்பை நெய் பார்க்க;see iluppainey. (செ.அக.);. [இருப்பை → இலுப்பை + எண்ணெய்.]

இலுப்பை	இலுப்பை iluppai, பெ. (n.) இருப்பை (பிங்.); பார்க்க;see iruppaai. (செ.அக.);. ம.இலிப்ப; க. இப்பெ; தெ. இப்ப; பர். இர்ப, இருப; கோண். ஈரு; கொலா. இப்பா, இப்ப;கூ.. இர்பி. [இருப்பை → இலுப்பை.] [P]
இலுப்பைக்கட்டி	இலுப்பைக்கட்டி iluppaikkaṭṭi, பெ. (n.) இலுப்பைப் பிண்ணாக்கு பார்க்க;see iluppai-p-pinnākku (செ.அக.);. [இருப்பை → இலுப்பை + கட்டி.]
இலுப்பைக் கடுகு	இலுப்பைக் கடுகு iluppaiggaḍugu, பெ. (n.) இலுப்பெண்ணெய்க் கசடு (வின்.);; sediment of mahua oil. 2. இலுப்பைப் பருப்பு (மூ.அ.);; kernal of mahua seeds. (செ.அக.);. [இருப்பை → இலுப்பை + கடுகு. கடு → கடுகு = உலர்ந்து காய்ந்து கட்டியாதல், உலர்ந்து காய்ந்த வித்து அல்லது வித்துகளின் பருப்பு. - கடுகு ஆதல் பார்க்க.]
இலுப்பைக் கற்கண்டு	இலுப்பைக் கற்கண்டு iluppaikkaṟkaṇṭu, பெ. (n.) இலுப்பைப் பூவினின்று உருவாக்கும் கற்கண்டு; sugar candy obtained from the bassia flower. (சா.அக.);. [இருப்பை - இலுப்பை + கற்கண்டு.]
இலுப்பைச் சாராயம்	இலுப்பைச் சாராயம் iluppaiccārāyam, பெ. (n.) இலுப்பை மரத்தின் பூவினின்று காய்ச்சி வடிக்கும் சாராயம்; arrack distilled from bassia flower. (சா.அக.);. [இருப்பை → இலுப்பை + சாராயம்.]
இலுப்பை நெய்	இலுப்பை நெய் iluppainey, பெ. (n.) இலுப்பை யெண்ணெய் (பதார்த்த.158);; oil of mahua seeds. (செ.அக.);. [இருப்பை → இலுப்பை + நெய்.]
இலுப்பைப் பருப்பு	இலுப்பைப் பருப்பு iluppaipparuppu, பெ. (n.) இலுப்பை விதையினுள்ளிருக்கும் பருப்பு; kernal of mahua seeds. (சா.அக.);. [இருப்பை → இலுப்பை + பருப்பு.]
இலுப்பைப் பால்	இலுப்பைப் பால் iluppaippāl, பெ. (n.) இலுப்பை நெய்; oil of mahua seeds. "இலுப்பைப் பால் முக்கலனே குறுணி நானாழி" (S.I.I.ii, 426); (செ.அக.);. [இருப்பை - இலுப்பை + பால்.]

இலுப்பைமேற்புல்லுருவி	இலுப்பைமேற்புல்லுருவி iluppaimēṟpulluruvi, பெ. (n.) இலுப்பை மரத்தின் மேற்பாய்ந்த புல்லுருவி; parasitic plant grown on the bassia tree. (சா.அக.);. [இருப்பை → இலுப்பை + மேல் + புல்லுருவி.]
இலேசவணி	இலேசவணி ilēcavaṇi, பெ. (n.) 1. குறிப்பை வெளிப்படுத்தும் மெய்ப்பாடு வேறொன்றால் நிகழ்ந்ததாக மறைத்துச் சொல்லும் அணி (தண்டி.64,.உரை);; figure of speech in which an expression is deliberately attributed to a different cause to conceal the original emotion. 2. குணத்தைக் குற்றமாகவும், குற்றத்தைக் குணமாகவும் சொல்லும் அணி (அணியி.72);; figure of speech in which a merit is represented, as a demerit, and vice versa. (செ.அக.);. [இல – இலவு – இலசு + அணி, இலவு = மென்மை.]
இலேசு	இலேசு ilēcu, பெ. (n.) 1. நொய்ம்மை (திவா.);; lightness in weight, buoyancy. 2. எளிது (கொ.வ.);; easiness. 3. மிகச்சிறியவளவு (சீவக.770);; minuteness smallness in quantity. 4. விதப்புச்சொல் (நன்.194. விருத்.);; short and significant word. [இல – இலவு - இலசு – இலேசு.]
இலை	இலை1 ilai, பெ. (n.) 1. மரஞ்செடிகளின் இலை; leaf of trees or plants. "இலைவளர் குரம்பை" (சீவக. 1432);. 2. பூவிதழ்; petal. "அகவிலை யாம்பல்" (தேவா.511,8);. 3. வெற்றிலை; betel leaf, leaf of the betel-pepper. "இலை பிளவதனை நடித்துக் கேட்கவும்" (திருப்பு.47);. 4. கதவின் இலை; wooden stats made to overlap one another as in a venetion-blind. 5. படலை மாலை (பரிபா.6,19);; garland of green leaves and lowers. 6. அணிகளின் இலைத்தொழில்; foliage like ornamental work on jewels. "இலைகொள் பூண்" (சீவக.1371);. 7. பச்சிலை (தைலவ.தைல.98);; herb. 8. சக்கரத்தின் ஆர்; spoke of a wheel. "இலைமுகத் துழலுகின்ற வெந்திரத் திகிரி நாப்பண்" (பாரத.திரௌ.31);. 9. ஆயுத வலகு; blade of a weapon or instrument. "நச்சிலை வேற்படைவீரர்" (சீவக.2229); (செ.அக.);. துட குரு
இலைக்கடுக்காய்	இலைக்கடுக்காய் ilaikkaḍukkāy, பெ. (n.) 1. வெண்மருது; paniculate winged myrobalan.. 2. பூ மருது; flowering mardas. (செ.அக.);. [இலை + கடுக்காய்.]

இலைக்கட்டு	இலைக்கட்டு ilaikkaṭṭu, பெ. (n.) புண், கட்டி முதலியவைகளுக்குப் பச்சிலை மூலிகைகளை வைத்துக் கட்டுதல்; bandage of green medicinal leaves applied to ulcers, abscesses etc., (சா.அக.);.
இலைக்கதவு	இலைக்கதவு ilaikkadavu, பெ. (n.) இலைபோல் மரத்தட்டுகள் தொடுக்கப்பட்ட கதவு; venetian door Or window. (செ.அக.);. [இலை + கதவு.]
இலைக்கம்மம்	இலைக்கம்மம் ilaikkammam, பெ. (n.) இலைவடிவாக அணியிகலனமைக்கும் தொழில் (பெருங். இலாவண.19,136);; art of making filigree, foliage ornamentation in jewels. (செ.அக.);. [இலை + கம்மம்.]
இலைக்கலம்	இலைக்கலம் ilaikkalam, பெ. (n.) இலைகளால் செய்த ஏனம், தொன்னை; cup like vessel formed out of dried leaves. (சா.அக.);.
இலைக்கள்ளி	இலைக்கள்ளி ilaikkaḷḷi, பெ. (n.) 1. கள்ளி வகை; five - tubercled spurge. "ஓதுமிலைக்கள்ளிப் பால்" (பதார்த்த.123);. 2. கானாங்கள்ளி; spiral five – tuber-cled spurge. (செ.அக.);. ம. இலக்கள்ளி. [இலை + கள்ளி.] [P]
இலைக்கற்றாழை	இலைக்கற்றாழை ilaikkaṟṟāḻai, பெ. (n.) முள்ளுக் கற்றாழை; prickly aloe, spiked aloe. (சா.அக.);. [இலை + கற்றாழை.]
இலைக்கறி	இலைக்கறி1 ilaikkaṟi, பெ. (n.) கீரைக்கறி (பிங்.);; leaves prepared for food, greens. (செ.அக.);. ம. இலக்கறி. [இலை + கறி.] இலைக்கறி2 ilaikkaṟi, பெ. (n.) அடகு; betel leaf. (ஆ.அக.);.
இலைக்காம்பு	இலைக்காம்பு ilaikkāmbu, பெ. (n.) இலையின் தண்டு; stalk of a leaf. (செ.அக.);. [இலை + காம்பு.]

இலைக்கிளி	இலைக்கிளி ilaikkiḷi, பெ. (n.) வெட்டுக்கிளி வகை; mantis having leaf-like wings. (செ.அக.);. ம. இலக்கிளி. [இலை + கிளி.] [P]
இலைக்கின்னி	இலைக்கின்னி ilaikkiṉṉi, பெ. (n.) மழைக்கிளி (வின்.);; grasshopper, locust, locustidae. (செ.அக.);. [இலை + கின்னி. கிளி → கிண்ணி. கிண்ணி - கின்னி (கடுங்கொச்சை);.]
இலைக்குரம்பை	இலைக்குரம்பை ilaikkurambai, பெ. (n.) இலைக் குடில் (பர்ணசாலை); (திவ்.இயற்.பெரிய.திரும.13);; hut made of leaves and twigs. (செ.அக.);. ம. இலக்குடிஞ்ஞு ல். [இலை + குரம்பை.]
இலைக்குழல்	இலைக்குழல் ilaikkuḻl, பெ. (n.) இலையால் அமைந்த ஊதுகருவி; musical leaf-pipe. "அண்ண லிலைக் குழலூதி" (திவ்.பெரியதி.10.7.6); (செ.அக.);. [இலை + குழல்.]
இலைக்குறடு	இலைக்குறடு ilaikkuṟaḍu, பெ. (n.) ஒருவகைத் தட்டார் கருவி (வின்.);; goldsmith's tongs. (செ.அக.);. ம. இலக்கொடில். [இலை + குறடு.] [P]
இலைக்கூலம்	இலைக்கூலம் ilaikālam, பெ. (n.) 1. கூலி; daily wage. 2. வரிவகை (S.I.I.iii.411);; tax (செ.அக.);. [இலை + கூலம். இலையில் கட்டித்தரப்படும் கூலம் ஆகலாம்.]
இலைக்கொடி	இலைக்கொடி ilaikkoḍi, பெ. (n.) வெற்றிலைக் கொடி (பிங்.);; betel creeper piper betel. (செ.அக.);. [இலை + கொடி.]
இலைக்கொழுக்கட்டை	இலைக்கொழுக்கட்டை ilaikkoḻukkaṭṭai, பெ. (n.) பணிகாரவகை (வின்.);; a kind of thin pastry. (செ.அக.);. [இலை + கொழுக்கட்டை.]

இலைக்கோட்டை	இலைக்கோட்டை ilaikāṭṭai, பெ. (n.) தையலிலைக்கட்டு (கொ.வ.);; bundle of stitched leaf plates. (செ.அக.);. [இலை + கோட்டை.]
இலைகிள்ளல்	இலைகிள்ளல் ilaigiḷḷal, பெ. (n.) மகளிர் விளையாட்டுக் கைத்தொழில்களுள் ஒன்று (பிங்.);; nipping leaves into various figures, a recreative hand - work of women. (செ.அக.);. [இலை + கிள்ளல்.]
இலைச்சருகு	இலைச்சருகு ilaiccarugu, பெ. (n.) உலர்ந்த இலை; dry leaves. (சா.அக.);. [இலை + சருகு.]
இலைச்சாறு	இலைச்சாறு ilaiccāṟu, பெ. (n.) இலையினின்று பிழிந்த சாறு; juice extracted from leaves. (சா.அக.);. [இலை + சாறு.]
இலைச்சினை	இலைச்சினை ilaicciṉai, பெ. (n.) இலச்சினை; emblem. "இடபவிலைச்சினையை" (கலித்.82.உரை);. [இலைக்க - இலைச்சினை - இலைச்சுதல், பார்க்க;see ilaiccudai.]
இலைச்சு-தல்	இலைச்சு-தல் ilaiccudal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) முத்திரையிடுதல் (பெருங்.நரவா.1,46);; to mark with a seal. (செ.அக.);. [இலை – இலைத்தல் – இலைத்துதல் – இலைச்சுதல் = குத்துதல் அல்லது இலையொற்றி அடையாளம் செய்தல்.]
இலைச்சுருள்	இலைச்சுருள் ilaiccuruḷ, பெ. (n.) வெற்றிலைச் சுருள்; roll of betel leaves. "இலைச்சுருளைப் பிளவோடே குதட்டிய" (திருப்பு.124.);. (செ.அக.);. [இலை + சுருள்.]
இலைச்சுருளி	இலைச்சுருளி ilaiccuruḷi, பெ. (n.) 1. ஒரு பூண்டு; grass. (ஆ.அக.);. 2. வெற்றிலைச்சுருள்; betel leaf, vine-piper betel. (சா.அக.);. [இலை + சுருளி.]
இலைச்செப்பு	இலைச்செப்பு ilaicceppu, பெ. (n.) பூசைக்குரிய ஏனம் (S.I.I.ii, 5);; utensil for worship. (செ.அக.);. [இலை + செப்பு.]

இலைச்செறிவு	இலைச்செறிவு ilaicceṟivu, பெ. (n.) இலைநெருக்கம், இலைமிகுதி; leaves collectively – foliage. (சா.அக.);. [இலை + செறிவு.]
இலைச்சு	இலைச்சு ilaiccu, பெ. (n.) 1. இலையின் நிறம்; colour of the leaf. 2. பசுமை; green. [இலை - இலைச்சு.]
இலைச்சை	இலைச்சை ilaiccai, பெ. (n.) நிறம்; colour. "வெண் சங்கே ரிலைச்சை". (சூளா.துற:226); (செ.அக.); [இலை – இலைச்சு - இலைச்சை = பசுமைநிறம், நிறமூட்டுவதற்குப் பசிய இலைகளை ஆண்டதால் நிறத்தைக் குறிக்கும் பொதுச் சொல்லாயிற்று.]
இலைசாடு-தல்	இலைசாடு-தல் ilaicāṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) செடி கொடிகள் மிகுதியாக வளர்தல் (Tinn);; to grow too luxuriantly to be productive, as plants. (செ.அக.);. [இலை + சாடு.]
இலைசுனி	இலைசுனி ilaisuṉi, பெ. (n.) மாணிக்கக் குணத்தொன்று; white speck, a property of ruby. "மாணிக்கம் சட்டமும் இலை சுனியும் ஒன்றும் உட்பட" (S.I.I.ii.430, 434, 71);, (செ.அக.);. [இலைச்சு – இலைச்சை – இலைச்சினி - இலைகனி (பகமை மிகுதி);.]
இலைஞெமல்	இலைஞெமல் ilaiñemal, பெ. (n.) இலைச் சருகு; dry leaves."மகளிரிலைஞெமலு ளீன்ற குழவி" (முத்தொள்); (செ.அக.);. [இலை + ஞெமல்.]
இலைத்தகடு	இலைத்தகடு ilaittagaḍu, பெ. (n.) இலையைப் போல் மென்மையாகத் தட்டியெடுத்த தகடு; metal beaten into a sheet as thin as a leaf. (சா.அக.);. [இலை + தகடு.]
இலைத்தட்டு	இலைத்தட்டு1 ilaittaṭṭu, பெ. (n.) வெற்றிலைத் தட்டம் (S.I.I.ii.419);; salver for keeping betel leaves. (செ.அக.);. [இலை + தட்டு.] இலைத்தட்டு2 ilaittaṭṭu, பெ. (n.) பூசைத்தட்டு வகை (S.I.I.ii. 6);; a kind of plate used in worship. (செ.அக.);. [இலை + தட்டு.]

இலைத்தடை	இலைத்தடை ilaittaḍai, பெ. (n.) 1. வாழையிலையேடு (இ.வ.);; section of a plantain leaf cut lengthwise for a plate. 2. வாழைப்பட்டையிலை (இ.வ.);; plate made by stitching together pieces of plantain sheaths. (செ.அக.);. [இலை + தடை.]
இலைத்தண்டு	இலைத்தண்டு ilaittaṇṭu, பெ. (n.) இலையைத் தாங்கிநிற்கும் காம்பு (in botany);, a partial stem supporting the leaf foot-stalk. (செ.அக.);. [இலை + தண்டு.]
இலைத்திரி	இலைத்திரி ilaittiri, பெ. (n.) காதுத் துளையிற் செருகும் ஓலைச்சுருள் (வின்.);; roll of palmyra leaf inserted in the bored perforation of the ear. (செ.அக.);. [இலை + திரி.]
இலைத்தொடை	இலைத்தொடை ilaittoḍai, பெ. (n.) அழகுத் (அலங்காரத்); தொங்கல்; decorative hangings, as garlands. "சாத்தின இலைத் தொடை யாதலாம்" (திவ்.பெரியாழ்.3.4.1 வ்யா.பக்.592); (செ.அக.);. [இலை + தொடை.]
இலைநரம்பு	இலைநரம்பு ilainarambu, பெ. (n.) இலையில் உள்ள நரம்பு; fibre of a leaf. (செ.அக.);. [இலை + நரம்பு.]
இலைநிறம்	இலைநிறம் ilainiṟam, பெ. (n.) பச்சைநிறம்; Green colour. (ஆ.அக.);. [இலை + நிறம்.]
இலைநொச்சி	இலைநொச்சி ilainocci, பெ. (n.) கருநொச்சி; black purification plant. (சா.அக.);.
இலைப் பசலை	இலைப் பசலை ilaippasalai, பெ. (n.) பெரும் பசலை; large - flowered purslane -portulaca quadrifida (சா.அக.);. [இலை + பசலை.]
இலைப்பசளி	இலைப்பசளி ilaippasaḷi, பெ. (n.) பெரும்பசலை (மலை.);; large-flowered purslane (செ.அக);. [இலை + பசளி.]

இலைப்பணி	இலைப்பணி ilaippaṇi, பெ. (n.) இலை வடிவாகச் செய்யுந் தொழிலமைந்த அணி (பெருங்.மகத.5.22);; leaf-shaped jewel. (செ.அக.);. [இலை + பணி.]
இலைப்பணிகாரம்	இலைப்பணிகாரம் ilaippaṇikāram, பெ. (n.) பணிகார வகையுளொன்று; edible delicacy. [இலை + பணிகாரம்.]
இலைப்பருப்பு	இலைப்பருப்பு ilaipparuppu, பெ. (n.) மட்டமான துவரம் பருப்பு (கொ.வ.);; inferior dhal which is as thin as a leaf. (செ.அக.);. [இலை + பருப்பு.]
இலைப்பழுப்பு	இலைப்பழுப்பு ilaippaḻuppu, பெ. (n.) இலையுதிர் காலத்தில் இலைகளுக்குண்டாகும் பழுப்பு நிறம்; the yellow colour of plants with ripe leaves in the autumn. (சா.அக.);. [இலை + பழுப்பு.]
இலைப்பாசி	இலைப்பாசி ilaippāci, பெ. (n.) பாசிவகை (மூ.அ.);; a species of duckweed. (செ.அக.);. [இலை + பாசி.] [P]
இலைப்பாசிக்கள்ளி	இலைப்பாசிக்கள்ளி ilaippācikkaḷḷi, பெ. (n.) இலைக்கள்ளி பார்க்க;see ilai-k-kali.
இலைப்புரைகிளை-த்தல்	இலைப்புரைகிளை-த்தல் ilaippuraigiḷaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) எங்குந்தேடுதல்; to make a through search everywhere, as among eaves turning them all over one by one. "ஈட்டமும் வேறுமாகி யிலைப்புரை கிளைத்திட்டேமே" (சீவக.1741); (செ.அக.);. [இலை + புரை + கிளை.]
இலைப்புரை தடவு-தல்	இலைப்புரை தடவு-தல் ilaippuraidaḍavudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) இலைப்புரை கிளை பார்க்க;see llaippurai kilai. (செ.அக.);. [இலை + புரை + தடவு.]
இலைப்புல்	இலைப்புல் ilaippul, பெ. (n.) புல்வகை (மூ.அ.);; species of panic grass. (செ.அக.);. [இலை + புல்.]

இலைப்பூச்சி	இலைப்பூச்சி ilaippūcci, பெ. (n.) இலைதின்னும் புழு; insect which eats through leaves, pulchri-phyllium. (செ.அக.);. ம. இலப்புழு. [இலை + பூச்சி.] [P] [P]
இலைப்பேன்	இலைப்பேன் ilaippēṉ, பெ. (n.) இலைப்புழு; walking-leaf. (சேரநா.);. ம. இலப்பேன். [இலை + பேன்.]
இலைப்பொங்கு	இலைப்பொங்கு ilaippoṅgu, பெ. (n.) கோங்கு; common caung. (சா.அக.);. ம. இலப்போங்ங. [இலை + பொங்கு.]
இலைப்பொல்லம்	இலைப்பொல்லம் ilaippollam, பெ. (n.) 1. இலை தைக்கை; sewing or stitching leaves together for use as plates. 2. வாழையிலைத் துண்டு; piece of plantain leaf used as a plate to eat from. (செ.அக.);. [இலை + பொல்லம்.]
இலைபோடு-தல்	இலைபோடு-தல் ilaipōṭudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) உணவுக்கு இலைக்கலம் இடுதல்; to set leaf-plates in order to serve food. (செ.அக.);. [இலை + போடு.]
இலைமறைகாய்	இலைமறைகாய் ilaimaṟaikāy, பெ. (n.) மறைபொருள்; meaning hidden in an expression, just as the fruit is hidden among the rich foliage. (செ.அக.);. [இலை + மறை + காய்.]
இலைமீன்	இலைமீன் ilaimīṉ, பெ. (n.) ஒருவகைமீன், தாடமீன்; a kind of marine fish. (சேரநா.);. ம. இலமீன். [இலை + மீன்.] [P]

இலைமுலைமாது	இலைமுலைமாது ilaimulaimātu, பெ. (n.) தூதுவளை; three lobed night shade. (சா.அக.);. [இலை + முலை + மாது. மருத்துவப் பயன் நோக்கி இட்ட பெயர்.]
இலைமூக்கரி கத்தி	இலைமூக்கரி கத்தி ilaimūggarigatti, பெ. (n.) 1. வெற்றிலைக் காம்பரியுங்கத்தி (திவா.);; special kind of knife for cutting the stem of the betel leaf. 2. குளிர்; cold. 3. கணிச்சி; axe. (செ.அக.);. [இலை + மூக்கு + அரி + கத்தி.]
இலைமேற்காய்	இலைமேற்காய் ilaimēṟkāy, பெ. (n.) 1. வெள்ளைக் கடம்பு (L);; bridal-couch plant. 2. மலைத்தணக்கு (L);; olio vateleaved bridal-couch plant. 3. நாய்க்கடம்பு; bastard cedar. (சா.அக.); (செ.அக.);. [இலை + மேல் + காய்.]
இலையடை	இலையடை ilaiyaḍai, பெ. (n.) அப்பவருக்கம்; a kind of flat sweet cake prepared by steaming the dough enclosed in a leaf. (செ.அக.);. ம. இலயட. [இலை + அடை.]
இலையத்தி	இலையத்தி ilaiyatti, பெ. (n.) ஒருவகை அத்தி; a kind of fig. (சா.அக.);. [இலை + அத்தி.]
இலையப்பம்	இலையப்பம் ilaiyappam, பெ. (n.) இலையடை பார்க்க;see Ilaiyadai. ம. இலயப்பம். [இலை + அப்பம்.]
இலையம்	இலையம் ilaiyam, பெ. (n.) ஒரு கூத்து வகை (அக.நி.);; a kind of dance. (செ.அக.);. [இல - இலையம், மென்மெல இயங்கும் கூத்தாகலாம்.]
இலையமுதிடுவோர்	இலையமுதிடுவோர் ilaiyamudiḍuvōr, பெ. (n.) வெற்றிலை விற்பார் (சிலப்.5.26.உரை.);; venders of betel leaves. (செ.அக.);. [இலை + அமுது + இடுவோர்.]

இலையமுது	இலையமுது ilaiyamudu, பெ. (n.) வெற்றிலை; betel leaf. 'அடைக்காயமுது இரண்டும் இலையமுது நாலும்' (S.I.I.iii, 138); (செ.அக.);. ம. இலயமிர்து. [இலை + அமுது.]
இலையான்	இலையான் ilaiyāṉ, பெ. (n.) ஈ (J);; fly. (செ.அக.);. [இலை + ஆன்.]
இலையிலைத்தல்	இலையிலைத்தல் ilaiyilaittal, பெ. (n.) 1. சுவை கெடுதல்; to lose taste. 2. பச்சைநிறமாதல்; to become green. (செ.அக.);. [இலை + இலைத்தல்.]
இலையுதிர்காலம்	இலையுதிர்காலம் ilaiyudirkālam, பெ. (n.) இலைகள் உதிர்தற்குரிய பருவம்; season when leaves wither from trees, autumn. (செ.அக.);. [இலை + உதிர் + காலம்.]
இலையுதிர்வு	இலையுதிர்வு ilaiyudirvu, பெ. (n.) 1. இலை யுதிர்கை; deciduousness of leaves from trees. 2. முதுகாடு (திவா.);; cremation ground. (செ.அக.);. [இலை + உதிர்வு.]
இலையெடு-த்தல்	இலையெடு-த்தல் ilaiyeḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) எச்சிலிலையெடுத்துத் தூய்மை செய்தல்; to clear leaves after the meals. (செ.அக.);. [இலை + எடு.]
இலையொளி மாதர்	இலையொளி மாதர் ilaiyoḷimātar, பெ. (n.) சாரைப் பாம்பு; rat snake or male cobra. (சா.அக.);. [இலை + ஒளி + மாதர்.]
இலைவடகம்	இலைவடகம் ilaivaḍagam, பெ. (n.) இலையில் எழுதிச் சமைக்கும் வடகம்; wafers of rice four prepared on leaves and steamed. (செ.அக.);. [இலை + வடகம்.]
இலைவடாம்	இலைவடாம் ilaivaṭām, பெ. (n.) இலை வடகம் பார்க்க;see ilai vadagam. (செ.அக.);. [இலை + வடகம். (வடகம் - வடாம்.); (கொ.வ.);.]

இலைவாகை	இலைவாகை ilaivākai, பெ. (n.) பெருவாகை; large vaugay tree. (சா.அக.);. [இலை + வாகை.]
இலைவாணிகம்	இலைவாணிகம் ilaivāṇigam, பெ. (n.) 1. இலை வாணிகம்; trading in leaves. 2. வெற்றிலை முதலிய விளைபயிர் வேளாண்மை; cultivation etc. of betel leaves. (ஆ.அக.);. [இலை + வாணிகம்.]
இலைவாணிபம்	இலைவாணிபம் ilaivāṇibam, பெ. (n.) இலைவாணிகம் பார்க்க;see ilaivanigam. (ஆ.அக.);.
இலைவாணியர்	இலைவாணியர் ilaivāṇiyar, பெ. (n.) வெற்றிலைப் பயிர் செய்யும் பிரிவினர்; class of people who cultivate betel creepers and sell their leaves. (செ.அக.);. ம. இலவாணியன். [இலை + வாணியர்.]
இலைவாழை	இலைவாழை ilaivāḻai, பெ. (n.) 1. மலட்டு வாழை வகை; a kind of plantain grown for its leaves which does not yield fruits. 2. கொட்டை வாழை; a kind of plantain yielding stony fruit. (செ.அக.);. [இலை + வாழை.]
இலைவித்துண்டாம்மரம்	இலைவித்துண்டாம்மரம் ilaivittuṇṭāmmaram, பெ. (n.) இலைகள் முதிரும் காலத்தில் அதன் அடிப்புறத்தில் அரும்புகள் உண்டாகி முதிர்ந்து காய்கள் போன்று வெடித்து விதைகளை நாற்பக்கமும் பரவச் செய்யும் ஒருவகைமரம்; a kind of European tree. (அபி.சிந்.);. [இலை + வித்து + உண்டாகும் + மரம்.] இது ஐரோப்பாவின் வடபாகத்தில் காணப்படுகிறது.
இலைவேல்	இலைவேல் ilaivēl, பெ. (n.) இலைத் தொழில்களால் சிறந்தவேல்; spear decorated with foliage design. (ஆ.அக.);. [இலை + வேல்.]
இவ்	இவ் iv, சு.பெ. (demons.pron.) இவை; these used imper. "இவ்வே பீலியணிந்து" (புறநா.95); (செ.அக.);. ம. இவ; க. பட. இவெ;தெ. இவி. [இ → இவ்.]

இவ்வத்து	இவ்வத்து ivvattu, கு.வி.எ. (adv.) இங்கே; here. [இவ் + அத்து. 'அத்து' ஏழனுருபு. இச்சொல் நாட்டுப்புறங்களில் 'இவத்தே' எனத் திரிந்து வழங்குவது கொச்சை.]
இவ்விடத்து	இவ்விடத்து ivviḍattu, கு.வி.எ. (adv) இங்கே; here. [இவ் + இடத்து.]
இவ்விடம்	இவ்விடம் ivviḍam, பெ. (n.) 1. இம்பர்; this place. 2. இவண்; here. (ஆஅக.);. [இவ் + இடம்.]
இவ்விரண்டு	இவ்விரண்டு ivviraṇṭu, பெ. (n.) 1. தனித்தனி இரண்டு; two each. "ஆளுக்கு இவ்விரண்டு கொடுத்தான்". 2. இந்த இரண்டு (ஆஅக.);; these two. (செ.அக.);. [இ + இரண்டு.]
இவக்காண்	இவக்காண் ivakkāṇ, இடை. (int.) 1. இங்கே; here."இவக்காணென் மேனி பசப்பூர்வது" (குறள்.1185);. 2. இந்நேரமளவும்; up till now. (செ.அக.);. [இ – இவ் + அ + காண்.]
இவண்	இவண் ivaṇ, பெ. (n.) 1. இவ்விடம்; this place. 2. இம்மை (திவா.);; this world; present life. (செ.அக.);. [இ - இவ் + அண்.]
இவணம்	இவணம் ivaṇam, பெ. (n.) இங்கே; here. (ஆ.அக);. [இவண் + அம்.]
இவணர்	இவணர் ivaṇar, பெ. (n.) இவ்வுலகத்தார்; people who inhabit this world. 'இவணர்க் கருங்கடனிறுத்த' (பதிற்றுப்.74); (செ.அக.);. இவண் + அர்.]

இவர்-தல்	இவர்-தல் ivartal, 15 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உயர்தல்; to rise on high, ascend. "விசும்பிவர்ந் தமரன் சென்றான்" (சீவக.959);. 2. செல்லுதல்; to go proceed."இருவிசும் பிவர்தலுற்று" (சீவக.959);. 3. உலாவுதல்; to move about pass to and fro. "இரைதேர்ந்திவருங் கொடுந்தாண் முதலையொடு" (மலைபடு.90);. 4. பரத்தல்; to spread, as a creeper. "தூவற் கலித்த விவர்நனை வளர்கொடி" (மலைபடு514);. 5. செறிதல் (திவா.);; to be close, crowded. 6. பாய்தல்; to spring, leap, rush out "குன்ற விருவரைக்கேண்மா விவர்ந்தாங்கு" (கலித். 86.132);. 7. பொருந்துதல்; to be an integral part of be united with, become inseparable from "மாதிவர் பாகன்" 1. மேற்கொள்ளுதல் (குறள். 1055);; climb over, mount, as on horseback. 2. விரும்புதல்; to desire, long far, hanker after. இவர்ந்த தொத்தது" சீவக
இவர்	இவர் ivar, சு.பெ. (demons.pron) 1. இவன், இவள் என்பதன் பன்மை; pl. of இவன் or இவள்; these persons. 2. ஒருவரைக் குறிக்கும் பன்மைச் சொல்; this person, used as an honorific term of reference. (செ.அக);. ம., க. இவர்; தெ. வீரு. கோத. இவ்ர்; துட. இந்தம்; து. இம்பெ. மேரு; கொலா. இவ்ர். இத்தர்; கூ. ஈயரு. ஈரி; நா. இதல்; பர், இவ்; குவி. ஈவரி; குரு. இம்பர்;மா. ஈர். [இ + அர்.]
இவர்கள்	இவர்கள் ivarkaḷ, சு.பெ. (demons.pron.) 1. இவன், இவள் என்பதன் பன்மை; double pl of இவன் or இவள். 2. ஒருவரைக் குறிக்கும் பன்மைச் சொல்; this person, used as an honorific term and considered to be more so than-இவர். (செ.அக.);. ம. இவர்கள். [இ + அர் + கள். அர் - பன்மை குறித்த உயர்சொற் கிளவி 'கள்' பன்மையீறு அடுக்கிப் புனர்ந்தது. இவை இலக்கண வழக்கல்ல.]
இவரி-த்தல்	இவரி-த்தல் ivarittal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) எதிர்த்தல்; to oppose; contend against to attack, as an army. "இவரித்தரசர் தடுமாற" (திவ்.பெரியதி.8,8,9); (செ.அக.);. [உவர் – இவர் – இவரி.]

இவல்-தல்	இவல்-தல் ivaltal, 13 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மேலுயர்தல்; to go up. 2. மேலேறுதல்; to ascend. 3. மேன்மேலும் ஆசைப்படுதல்; to become greedy. 4. மேற் செல்லல், நடத்தல்; to go, proceed. [உ – உவல் - இவல்.]
இவள்	இவள் ivaḷ, சு.பெ. (demons.pron) பெண்ணைக் குறிக்கும் அண்மைச்சுட்டுச்சொல்; this woman or girl; she, used to denote the female among rational beings. (செ.அக.);. ம. இவள்; க. இவளு, இவள்; தெ. இதி; பட. இவ; துட. இவள்; கோத. இவள்; குட. இவ; து. இமள். இம்பாள், இபொளு; கொலா. இத். இவர் நா. இத்; பர். இவ்; கோண். இத்; கூ. ஈரி; குவி. ஈதி. ஈவதி; குர். ஈத்; மா. ஈத்;கட. இத். [இ + அள்.]
இவறல்	இவறல் ivaṟal, பெ. (n.) 1. விருப்பம்; wish."யாது கொலிவறலென்றான்" (இரகு.சீதை.13);. 2. பேராசை; covetousness, avarice. "இவறலின்றிக் கோத் தொழி னடாத்து மன்றே" (சீவக.2583);. 3. இவறண்மை (தொல்.சொல்.396.உரை); miserliness, niggardliness. 4. மறதி (பிங்.);; forgetfulness. (செ.அக.);. [இவறு + அல்.]
இவறன்மை	இவறன்மை ivaṟaṉmai, பெ. (n.) 1. ஈயாமை நிலை; parsimony, stinginess. "பற்றுள்ள மென்னும் மிவறன்மை" (குறள்.438);. 2. அசட்டை; negligence. (ஆ.அக.); (செ.அக.);. [இவறு + இவறல் + மை.]

இவறு-தல்	இவறு-தல் ivaṟudal, 8 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. விரும்புதல்; to desire, earnestly wish for "ஈட்டமிவறி யிசைவேண்டா வாடவர்" (குறள்,1003);. 2. மறத்தல் (பிங்.);; to forget - 5 செ.கு.வி. (v.i.); . 1. ஈயாமை (கருமித்தனம்); (குறள்.432);; to be niggardly. 2. மிகுதல்; to heighten, enhance, as pleasure. "இன்பத் திவறினார் காமவெள்ளத்து" (சீவக.966);. 3. உலாவுதல்; to roll, as billows, to and fro. "இவறு திரைதிளைக்கு மிடுமணல்" (ஐங்குறு.177); (செ.அக.);. ம. இவருக; க. எகுரு;தெ. எகரு. [இவல் - இவறு.]
இவன்	இவன் ivaṉ, சு.பெ. (demons.pron) ஆணைக் குறிக்கும் சொல்; this man or this boy, he is used to denote the male among rational beings. "மவனிவன் உவன்" (திவ்.திருவாய்,1,1,4); (செ.அக.);. ம. இவன்; க. இவ; தெ. வீடு; பட. இம; கோத. இவ்ன்; துட. இந்த்; குட. இவு. இவ, இவெனு; து. இம்பெ; நா. இவ்ந்த்; பர். இத்; கோண். ஏல்; கொலா. இந்த். இம்; கூ. இயன்க; குவி. ஈவசி;குர். ஈஸ், மால், ஈக். [இ + அன்.] இவியாடம் இதளிய கருப்பூரம் (மூ.அ.);; calomel. (செ.அக.);. [ஒருகா. அவியாடம் - இவியாடம். இதளியத்தைப் புடமிட்டு மாற்றிய பொடித்துகள்.]
இவுளி	இவுளி ivuḷi, பெ. (n.) 1. குதிரை; horse. "வாச் செலலிவுளி" (புறநா.197);. 2. மாமரம் (இராசவைத்.);; mango tree. (செ.அக.);. [இவல் (இவர்); - இவலி - இவுலி - இவளி = மேலேறிச் செல்லத்தக்கது.]
இவுளிமறவன்	இவுளிமறவன் ivuḷimaṟavaṉ, பெ. (n.) 1. குதிரை வீரன்; mounted warrior, trooper. "இவுளிமறவரும் யானை வீரரும்" (ஞானா.9.18);. 2. எண்பேராயத்து ளொருவன் (ஆ.அக.);; a member of the assembly of the eight ministers. (செ.அக.);. [இவளி + மறவன்.]
இவேசித் தொகையேடு	இவேசித் தொகையேடு ivēcittogaiyēṭu, பெ. (n.) திரட்டிய தவசம், பணம் முதலியவற்றின் கணக்கைக் காட்டும் விளக்கக் குறிப்பு (R.t);; statement showing the amount of collection and balance in money or in kind. (செ.அக.); [இவேசி + தொகை + ஏடு. ஒருகா. தவசி – அவசி - இவேசி தவசி – தவசம்.]

இவை	இவை ivai, சு.பெ. (demos.pron) சுட்டியறியப்படும் அண்மைப் பொருள்கள் (திருக்கோ.223.உரை); these the things close to the speaker, impers. pl. (செ.அக.). [இ → இவை.] க. இவு. இதவ; தெ. இலி; கோத. இத்; துட. இதம்; குட. இதி; து. இன்து; கோண். ஈவு, இவ்; கூ, ஈ.வி; பர், இவ். குவி. ஈவ்வதி; கொலா. இதவ்; நா. இதவ்; குரு. இப்பரா மா. இத்;பிரா, எத்க். [இ + ஐ.]
இழ-த்தல்	இழ-த்தல் iḻttal, 3 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தவறவிடுதல் (நாலடி.9);; to lose, forfeit. 2. சாகக் கொடுத்தல்; to lose by death. "மக்களிழந்த விடும்பையினும்" (உத்தர.திக்குவி.138); (செ.அக.);. ம. இழக்குக. [இழி - இழ.]
இழந்த நாக்கடி-த்தல்	இழந்த நாக்கடி-த்தல் iḻndanākkaḍittal, 3 செ.கு.வி (v.i.) . 1. முன்பின் நினையாமல் உறுதியின்றி வாக்களித்தல் (Tinn);; to promise or consent lightly without due consideration. 2. இரக்கப்படுதல் (இ.வ.);; to commiserate. (செ.அக.);. [இழந்த + நாக்கு + அடி.]
இழந்த நாள்	இழந்த நாள் iḻndanāḷ, பெ. (n.) பயனின்றிக் கழிந்த நாள் (அஷ்டகா.முழுகூஷிப்படி. திருமந்.1.1.10);; wasted day. [இழந்த + நாள்.]
இழப்பாளி	இழப்பாளி iḻppāḷi, பெ. (n.) செல்வத்தை வீணாகச் செலவழிப்பவன்; spend thrift (ஆ.அக.);. [இழப்பு + ஆளி.]
இழப்பு	இழப்பு iḻppu, பெ. (n.) இழக்கை (ஒழிவி. பொதுவிலு.2);; loss."இழப்பினும் பிற்பயக்கும் நற்பாலவை" (குறள்.659);. [இள் → இழ → இழப்பு.]
இழப்புணி	இழப்புணி iḻppuṇi, பெ. (n.) இழந்தவன் (வின்.);; one who has suffered loss, as of child, husband or property. (செ.அக.);. [இழப்பு + உணி.]
இழப்புவெற்றிலை	இழப்புவெற்றிலை iḻppuveṟṟilai, பெ. (n.) நல்லதுங் கெட்டதுங் கலந்த வெற்றிலை (இ.வ.);; unsorted betel leaves. (செ.அக.);. [இழப்பு + வெற்றிலை.]

இழவு	இழவு1 iḻvu, பெ. (n.) 1. இழப்பு; loss, deprivation, detriment "உனக்கிங்கிழவென்றான்" (கம்பரா.ஊர்தேடு.83);. 2 கேடு; destruction ruin. "செந்தொடை இழவுபடுமென மறுக்க" (தொல்.பொ.406.உரை);. 3. சாவு; death. 4. இறுதிச்சடங்கு; funeral. 'இழவுக்கு வந்தவள் தாலியறுப்பாளா? 5. தொந்தரவு (கொ.வ.);; trouble, worry. 6. எச்சில் (பிங்.);; leavings in plates after eating. 7. வறுமை; destitution. "பெறிழ வின்பமோடு...ஆறும்" (சி.சி.2.9); (செ.அக.);. ம. இழவு. [இள் → இழ → இழவு.] இழவு2 iḻvu, பெ. (n.) கருவுளமைப்பு ஆறனுள் ஒன்றான பந்துநட்டம் (பிங்.);; bereavement, one of six karuvul-amaippu. (செ.அக.);. [இழிவு → இழவு. பேறு, இழவு, இன்பம், பிணி மூப்பு, சாவு என்று கருவுளமைப்பு ஆறுவகை.]
இழவுக்கடி-த்தல்	இழவுக்கடி-த்தல் iḻvukkaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. செத்தவீட்டில் மார்படித்துக் கொள்ளுதல்; to beat ore's breast-in funeral out of grief for the departed. 2. வீணுக்கு முயலுதல்; exert oneself in vain. (செ.அக.);. [இழவுக்கு + அடி]
இழவுகா-த்தல்	இழவுகா-த்தல் iḻvukāttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சாவுத்துயரங் கொண்டிருத்தல்; [இழவு + கா.]
இழவுகாரன்	இழவுகாரன் iḻvukāraṉ, பெ. (n.) சாவுக்குரியவன்; mourner. (ஆ.அக.);. [இழவு + காரன்.]
இழவுகூட்டு-தல்	இழவுகூட்டு-தல் iḻvuāṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (vi.i) தொந்தரவுண்டாக்குதல் (இ.வ.);; to cause confusion and uproar, as at a funeral, to create trouble; be a nuisance. (செ.அக.);. [இழவு + கூட்டு.]
இழவுகொடு-த்தல்	இழவுகொடு-த்தல் iḻvugoḍuttal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) இழவு கூட்டு பார்க்க;see ilavu-kuttu. (செ.அக.);. [இழவு + கொடு.]
இழவுகொடுப்பான்	இழவுகொடுப்பான் iḻvugoḍuppāṉ, பெ. (n.) தொல்லைக்கொடுப்பவன் (இ.வ.);; troublesome fellow, a pest rabble rouser. (செ.அக.);. [இழவு + கொடுப்பான்.]

இழவுகொண்டாடு-தல்	இழவுகொண்டாடு-தல் iḻvugoṇṭāṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) சாவுத்துயரங் கொண்டிருத்தல் (கொ.வ.);; to mourn for the dead, in a public manner, both at the funeral as well as at subsequent obsequies. (செ.அக.);. [இழவு + கொண்டாடு.]
இழவு சொல்லு-தல்	இழவு சொல்லு-தல் iḻvusolludal, 15 செ.கு.வி. (v.i.) சாவறிவித்தல்; to give intimation concerning a funeral. (செ.அக.);. [இழவு + சொல்லு.]
இழவுடுப்பு	இழவுடுப்பு iḻvuḍuppu, பெ. (n.) துயரக்குறியான உடை (pond);; mourning dress. (செ.அக.);. [இழவு + உடுப்பு.]
இழுவு விழு-தல்	இழுவு விழு-தல் iḻuvuviḻudal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) இறப்பு நேரிடுதல்; to befall, as death. (செ.அக.);. [இழவு + விழு.]
இழவுவீடு	இழவுவீடு iḻvuvīṭu, பெ. (n.) சாவீடு; house where a death has occurred. (செ.அக.);. [இழவு + வீடு.]
இழவூழ்	இழவூழ் iḻvūḻ, பெ. (n.) கேடுதரும் வினைப்பயன்; destiny which brings trouble and loss. "பேதைப் படுக்குமிழவூழ்" (குறள்,372); (செ.அக.);. [இழவு + ஊழ்.]
இழவோலை	இழவோலை iḻvōlai, பெ. (n.) சாவையறிவிக்கும் மடல்; funeral notice. (செ.அக.);. [இழவு + ஒலை.]

இழி	இழி1 iḻidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. இறங்குதல் (அகநா.66);; to descend, dismount. 2. விழுதல்; to fall drop down."வெண்மதியம்…. நிலத்திழிந்த தொத்தனவே" (சீவக. 2238);. 3. இழிவுபடுதல்; to be degra- ded, disgraced, reduced in circumstances. "மாந்தர் நிலையி னிழிந்தக் கடை" (குறள்.964);. 4. தாழ்தல் "நாலிலும்கீழிழிந்து" (திவ்.திருவாய்.3.7.9);; to be inferior, low in comparison. 5. வெளிப்படுதல்; to be revealed. "வானின்றிழிந்து வரம்பிகந்த மாபூதத்தின்" (கம்பரா.அயோத்.மந்திர.1);. 6. நுழைதல்; to enter into. "தருமத்தி னெறிக் கென்று மிழியா" (கம்பரா. பிரமா. 111); (செ.அக.);. ம. இழியுக; க. இழி; தெ. ஈடு, டிகு; கோத. உக்; துட. ஊக். ஊங்க்; குட. இளி; துட. இழி, இளியுனி; கொலா. டிக், டிக்கு; நா. டிக்கு; பர். இர். இர்வ், இரி; கூ. தீவ; கோண். ஈய்யானா; குவி. ரீயதி; பிரா. டரிங்கி;பட. ஈகு. எரகு. [இ – இழி.]
இழிக்கப் பெறு-தல்	இழிக்கப் பெறு-தல் iḻikkappeṟudal, 13 செ.கு.வி. (v.i.) ஆழமாகத் தோண்டப்படுதல்; to be dug or sunk, as a well. 'துரவு கிணறிழிக்கப் பெறுவதாகவும்' (S.I.I.ii.521); (செ.அக.);. [இழி – இழிக்க + பெறு.]
இழிகட்பெருங் கண்ணனார்	இழிகட்பெருங் கண்ணனார் iḻigaṭperuṅgaṇṇaṉār, பெ. (n.) கடைக் கழகப் புலவர்களுள் ஒருவர்; a sangam poet. [இழிகண் + பெரும் + கண்ணன் + ஆர். இழிகண் = ஊர்ப்பெயர். (ஒ.நோ.); பூங்கண் உத்திரையார்.]
இழிகடை	இழிகடை iḻigaḍai, பெ. (n.) மிக இழிந்தது (வின்.);; that which is lowest, most-mean, most degraded. (செ.அக.);. [இழி + கடை.]
இழிகண்	இழிகண் iḻigaṇ, பெ. (n.) பீளைநீரொழுகுங் கண்; blear-eyes secreting matter. "குழிந்த கண்ணனிழி கண்ணன்" (சைவச.ஆசாரிய.11); (செ.அக.);. [இழி + கண்.]

இழிகு-தல்	இழிகு-தல் iḻigudal, 7 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தாழ்தல், இறங்குதல்; to come down, godown. 2. வீழ்தல்; to fall. 3. குத்துதல்; to stab. [இழி - இழிகு.]
இழிகுலத்தார்	இழிகுலத்தார் iḻigulattār, பெ. (n.) இழிந்த குலத்தார்; low case people. "இழிகுலத்தவர்களேனும் எம்மடி யார்களாகில்" (ஆ.அக.); (திருமாலை.42);. [இழி + குலத்தார்.]
இழிகுலம்	இழிகுலம் iḻigulam, பெ. (n.) தாழ்ந்தகுடி; low case or family. (அஷ்டப்.திருவரங்.கலம்.15); (செ.அக.);. ம. இழிகுலம். [இழி + குலம்.]
இழிகை	இழிகை iḻigai, பெ. (n.) கைச்சுரிகை; dagger. "பவளப் பாய்காற்பசுமணி யிழிகை" (சீவக.558); (செ.அக.);. [இழிகு – இழிகை. இழிகுதல் = ஆழக்குத்துதல்.]
இழிங்கு	இழிங்கு iḻiṅgu, பெ. (n.) ஈனம்; meanness. 2. வடு; scar. (ஆ.அக.);. [இழி → இழிங்கு.]
இழிச்சல்	இழிச்சல் iḻiccal, பெ. (n.) 1. பழித்தல்; despising. 2. இழிச்சுதல்; degrading. (ஆ.அக.);. [இழி → இழிச்சல்.]
இழிச்சல்வாய்	இழிச்சல்வாய் iḻiccalvāy, பெ. (n.) திறந்தவாய்; open mouth. [இழி → இழிச்சல் + வாய்.]
இழிச்சு-தல்	இழிச்சு-தல் iḻiccudal, செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. இறக்குதல்; to lower, let down, help or hand down. "அரிவழிபட்டிழிச்சிய விமானத் திறையவன்" (தேவா.584,7);. 2. தள்ளிக் கொடுத்தல்; to remit as taxes. "இறையிழிச்சிக் கொடுத்தோம்" (S.I.I.i,69);. 3. இடித்தல்; to pull down, dismantle, as a building. 'திருமண்டபமிழிச்சி யெடுப்பதற்கு' (S.I.I.iii.93); 4. அவமதித்தல் (வின்.);; to disgrace, insult. (செ.அக.);. [இழி → இழிச்சு.]

இழிச்சொல்	இழிச்சொல் iḻiccol, பெ. (n.) இழிசொல் (பிங்.);; condemnatory, or deprecatory language. (செ.அக.);. [இழி + சொல்.]
இழிசினர்	இழிசினர் iḻisiṉar, பெ. (n.) 1. அறிவீனர்; ignoramus people. 2. கீழ்மக்கள்; mean-minded people. (செ.அக.);. [இழி → இழிசினர்.]
இழிசினர் மொழி	இழிசினர் மொழி iḻisiṉarmoḻi, பெ. (n.) இழிவழக்கு (அவப்பிரஞ்சம்); (உரி.நி.);; slang. vulger dialect corrupt language, as the spoken tongue of low, uncivilized people (செ.அக.);. [இழி → இழிசினர் + மொழி.]
இழிசினன்	இழிசினன் iḻisiṉaṉ, பெ. (n.) 1. புலைமகன்; a man of oppressed class "கட்டினிணக்கு மிழிசினன்" (புறநா. 82);. 2. தாழ்ந்தோன்; low, uncivilized person. "இழிசி னர் வழக்கு" (தொல்.பொ.649.உரை); (செ.அக);. [இழி → இழிசினன்.]
இழிசு-தல்	இழிசு-தல் iḻisudal, 12 செ.குன்றாவி. (v.t.) பூசுதல்; to smear, plaster, spread over. "சாந்திழிசிய கோலம்" (திவ்.பெரியதி.2.8,7); (செ.அக.);. [இழி → இழிசுதல்.]
இழிசொல்	இழிசொல் iḻisol, பெ. (n.) 1. பழிச்சொல் (பிங்.);; calumny, slander. 2. இழிவுச்சொல்; blame worthy term. improper language of four kinds, viz. பொய், குறளை, கடுஞ்சொல், பயனில் சொல் (திவா.);. i.e., falsehood, calumny gossip, harsh words and the useless ones (செ.அக.);. [இழி + சொல்.]
இழிஞன்	இழிஞன் iḻiñaṉ, பெ. (n.) இழிசினன்; a man of oppressed class. "இழிஞன் புலைக்கரந் தீண்டி" (காஞ்சிப்.பரசிரா.42); (செ.அக.);. [இழி → இழிஞன்.]
இழித்து-தல்	இழித்து-தல் iḻiddudal, 12 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. இறக்குதல்; to lower, let down. 2. வரிநீக்குதல்; to remit, as taxes. 'எப்பேர்ப்பட்ட இறையும் இழித்தி' (S.I.I.iii.103);; [இழி → இழித்து.]

இழிதகவு	இழிதகவு1 iḻidagavu, பெ. (n.) இழிவு (பிங்.);; inferiority, baseness, meanness. (செ.அக.);. [இழி + தகவு.] இழிதகவு2 iḻidagavu, பெ. (n.) எளிமை; simplicity. (ஆ.அக.);. [இழி + தகவு.]
இழிதிணை	இழிதிணை iḻidiṇai, பெ. (n.) அஃறிணை; nouns and verbs referring to impers. beings "எல்லா மென்ப திழிதிணை யாயின்" (நன்.245); (செ.அக.);. [இழி + திணை. அல் + திணை - அஃறிணை என்பதே மரபு. உயர்திணை மேன்மேலும் உயரும் மக்கள் பிரிவு. இஃதுண ராத தன்னுலார் உயர்திணைக்கு எதிராக இழிதிணை எனச் சொற்படைத்தது தவறாகும்.]
இழிந்தார்	இழிந்தார் iḻindār, பெ. (n.) தாழ்ந்தோர்; interiors. (ஆ.அக.);. [இழி → இழிந்தார்.]
இழிந்தோர்	இழிந்தோர் iḻindōr, பெ. (n.) இழிந்தார் பார்க்க;see ilindar. (ஆ.அக.);. [இழிந்தார் → இழிந்தோர்.]
இழிப்பு	இழிப்பு iḻippu, பெ. (n.) 1. தாழ்த்திப் பேசுதல்; insult, contemptuous treatment "கையறியாமாக்க ளிழிப்பு மெடுத்தேத்தும்" (நாலடி.163);. 2. இழிப்புச்சுவை (சிலப். 3. 13. உரை);; sentiment of disgust (செ.அக.);. [இளி → இழி → இழிப்பு (மூ.தா.301);.]
இழிப்புச்சுவை	இழிப்புச்சுவை iḻippuccuvai, பெ. (n.) இழிவுணர்வு (சிலப்..3.13, உரை);; sentiment of disgust (செ.அக.);. [இளி – இழி - இழிப்பு + சுவை.]
இழிபு	இழிபு1 iḻibu, பெ. (n.) குறைவு; little, small quantity, minimum. [இழி → இழிவு.] இழிபு2 iḻibu, பெ. (n.) அணிவகையுளொன்று; அஃது இழிபுதோன்றக் கூறுவது; a figure of speech. "வெள்ளைக் கிழிபு" (யா.கா.உறுப்.15); (ஆ.அக.);. [இழி → இழிவு.]

இழியற்கண்	இழியற்கண் iḻiyaṟkaṇ, பெ. (n.) இமை திறந்த கண்; eye the lids of which remain open (ஆ.அக.);. [இழி + அல் + கண்.]
இழியினன்	இழியினன் iḻiyiṉaṉ, பெ. (n.) இழிசினன் பார்க்க;see ilisinan. "இழியினர்க்கே யானும் பசித்தார்க் கூணீதல்" (சிறுபஞ்:75);. [இழி → இழியினன்.]
இழிவழக்கு	இழிவழக்கு iḻivaḻkku, பெ. (n.) இழிசினர் வழக்கு (தொல்.எழுத். 64, நச்.);; slang, vulgar usage. (செ.அக.);. [இழி + வழக்கு.]
இழிவு	இழிவு iḻivu, பெ. (n.) 1. தாழ்வு (பிங்.);; inferiority lowness, baseness. 2. இகழ்ச்சி (சூடா.);; disgrace. dishonour, ignominy. 3. குறைவு; diminution, decrease, deficiency. "இழிவறிந்துண்பான்" (குறள்.946);. 4. கேடு (திவா.);; ruin, destruction. 5. குற்றம் (திவா.);; fault blemish. 6. தீட்டு; pollution, defilement. "இழிவு தொடக் கிற்று" (பெரியபு. நமிநந்:24);. 7. பள்ளம் (திவா.);; hollow, depression, pit. (செ.அக.);. ம. க. இழிவு;தெ. திகுவு. [உள் → இள் → இளி → இழி - இழிவு (மு.தா.301);.]
இழிவுச்சிறப்பு	இழிவுச்சிறப்பு iḻivucciṟappu, பெ. (n.) ஒன்றிற்கேயுள்ள இழிவைக் காட்டியது; indicative of baseness as a special quality. (ஆ.அக.);. [இழிவு + சிறப்பு.]
இழிவுச்சிறப்பும்மை	இழிவுச்சிறப்பும்மை iḻivucciṟappummai, பெ. (n.) இழிவின் மிகுதியை விளக்கும் உம்மை; particle expressing marked inferiority. [இழிவு + சிறப்பும்மை.]
இழிவுபடல்	இழிவுபடல் iḻivubaḍal, பெ. (n.) ஈனப்படல்; get insulted. (ஆ.அக.);. [இழிவு + படல்.]

இழிவுபடுத்தல்	இழிவுபடுத்தல் iḻivubaḍuttal, பெ. (n.) தாழ்வுபடுத்தல்; demean. (ஆ.அக.);. [இழிவு + படுத்தல்.]
இழிவுபண்ணல்	இழிவுபண்ணல் iḻivubaṇṇal, பெ. (n.) தாழ்வு படுத்துதல்; insult. (ஆ.அக.);. [இழிவு + பண்ணல்.]
இழினெனல்	இழினெனல் iḻiṉeṉal, பெ. (n.) ஒர் ஒலிக்குறிப்பு; onom expr. to denote the bustle and stir in an inhabited house. "ஏந்து மாடங்க டாமிழி னென்பன" (சீவக. 2315); (செ.அக.);. [இழி → இழினெனல்.]
இழு-த்தல்	இழு-த்தல் iḻuttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. ஈர்த்தல்; to draw, pull, haul, drag along the ground. 2. கவர்தல்; to draw to oneself, attract as a magnet. 3. வயப்படுத்துதல்; lo influence, persuade by coaxing, wheedle. 4. நீளச் செய்தல்; to lengthen, stretch, attenuate by pulling, draw out. 5. வலிந்து தொடர்பு படுத்துதல்; to drag one into an affair, to haul up a person, as to court to deliberately bring in one's name in support of an argument. 6. காலநீட்டித்தல் (கொ.வ.);; to protract as time. 7. ஒலியை நீட்டுதல் (கொ.வ.);; to lengthen, as the sound in singing, speaking or in reading. 8. உள்வாங்குதல்; to draw into, as whirlwind, to swallow up, engulf, as vortex in a stream 'வெள்ளம் இழுக்கிறது'. 9. உறிஞ்சுதல்; lo absorb, as a sponge. - 3 செ.கு.வி. (v.i.); 1. வலிப்புண்டாதல்; to have one's features or limbs distorted in spasms, have convulsions, to be twitched with pain, often used impersonally. 'கைகால் வாயுவினால் இழுக்கிறது'. 2. மூச்சு வாங்குதல்;
இழுக்கடி-த்தல்	இழுக்கடி-த்தல் iḻukkaḍittal, 3 செ.குன்றாவி. (v.t.) அலையவைத்தல்; cause vexatious trouble to a person by constantly putting off the fulfilment of an obligation to him. "இழுக்கடித்தாய் நெஞ்சே" (தாயு.உடல்பொய். 65); (செ.அக.); [இழு → இழுக்கடி.]

இழுக்கம்	இழுக்கம் iḻukkam, பெ. (n.) பிழை; fault, offence, transgression. 'நாளிழுக்கம் நட்டார் செயின்' (குறள்.808);. 2. ஒழுக்கந் தவறுகை; violation of social and case rules. "இழுக்க மிழிந்த பிறப்பாய் விடும்" (குறள்.133);. 3. ஈனம்; ignominy, discomfiture "மழுவாளவ னிழுக்க முற்ற வன்றினும்" (கம்பரா.அயோத்.மந்திர 41); (செ.அக.);. [இழு → இழுக்கு → இழுக்கம் (மூ.தா.116);.]
இழுக்கல்	இழுக்கல்1 iḻukkal, பெ. (n.) தளர்வு (திவா.);; languor, lassitude, enfeeblement. 2. வழுக்குகை; sipping gliding. "இழுக்க லுடையுழி யூற்றுக்கோ லற்றே" (குறள்.415); (செ.அக.);. க. இழிகெ. [இழு – இழுக்கல்.] இழுக்கல்2 iḻukkal, பெ. (n.) வழுக்குநிலம்; slippery ground (ஆ.அக.);. [இழு – இழுக்கல்.]
இழுக்காமை	இழுக்காமை iḻukkāmai, பெ. (n.) மறவாமை; remembering. "இழுக்காமை யார்மாட்டும்" (குறள்.536); unforgetting (ஆ.அக.);. [இழுக்கு + ஆமை 'ஆ' எ.ம.ஈறு.]
இழுக்காறு	இழுக்காறு iḻukkāṟu, பெ. (n.) தீநெறி; evilway; path of iniquity. "இழுக்காற்றி னேதம் படுபாக்கறிந்து" (குறள்.164); (செ.அக.);. [இழுக்கு + ஆறு. ஆறு = வழி.]
இழுக்கியான்	இழுக்கியான் iḻukkiyāṉ, பெ. (n.) மறந்திருந்தவன்; one who did not remember. "முன்னுறக் காவாது இழுக்கியான்" (குறள்.535); (ஆ.அக.);. [இழுக்கியவன் – இழுக்கியான்.]

இழுக்கு	இழுக்கு1 iḻukkudal, 7 செ.கு.வி. (v.i.) . 1. தவறுதல் (சீவக. 2238);; to slip down from a great height fall from a high rank. 2. துன்புறுதல் (அகநா.18);; to suffer misery, undergo pain. 3. வழுக்குதல் (சீவக.476);; to slip, slide. 4. தளர்தல் (திவா.);; to grow weak, lose vigour; to become dispirited. 5. அகப்படுதல் (சிலப்.12, 24, அரும்.);; to be caught, entrapped. 12 செ.குன்றாவி. (v.t.); 1 மறத்தல்; to forget. "முன்னுறக் காவா திழுக்கி யான்" (குறள்.535);. 2. இழத்தல்; to lose. "மகிழ்நகை யிழுக்கியான்" (புறநா.71);. 3. கடிதல்; to give up, avoid "நான்கு மிழுக்கா வியன்ற தறம்" (குறள்.35);. அழித்தல் சிலப்
இழுக்குச்சொல்	இழுக்குச்சொல் iḻukkuccol, பெ. (n.) ஈனமான சொல்; slang term. (ஆ.அக.);. [இழுக்கு + சொல்.]
இழுக்குடையான்	இழுக்குடையான் iḻukkuḍaiyāṉ, பெ. (n.) கீழானவன்; low, uncivilized person. (ஆ.அக.);. [இழுக்கு + உடையான்.]
இழுக்குப்பொடுக் கெனல்	இழுக்குப்பொடுக்கெனல் iḻukkuppoḍukkeṉal, பெ. (n.) எச்சரிக்கைக் குறிப்பு (J);; expr. of warning. (செ.அக.);. [இழுக்கு + பொடுக்கு + எனல்.]

இழுகு-தல்	இழுகு-தல் iḻugudal, 7 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வீசுதல்; waft, blow, as the wind. "தென்றலிழுக மெலிந்து" (கம்பரா. ஊர்தேடு.174);. 2. பரத்தல்; to extend, spread over. "மழைக்குலமிழுகித் திக்கெலாம்" (கம்பரா.இராவணன் வதை.62);. 3. படிதல்; to settle, as particles of dust. "சீறடி கதுவுந்துகளிழுகப் பெற்றனன்" (உபதேசகா. சூராதி.73);. 4. தாமதித்தல் (J);; to procrastinate, linger; to be tardy, - 5 செ.குன்றாவி. (v.t.); பூசுதல்; to daub, to smear, rub over, as mortar. "வெண்சுதையிழுகிய மாடத்து" (மணி.6.43); (செ.அக.);. [இழு → இழுகு → இழுகு (மூ.தா.329);.]
இழுகுணி	இழுகுணி iḻuguṇi, பெ. (n.) 1. சோம்பேறி; procrastinating person, sluggard. 2. இவறன்; miser. (செ.அக.);. [இழுகு + உணி.]
இழுகுபறை	இழுகுபறை iḻugubaṟai, பெ. (n.) துடிப்பறை (அகநா. 19, உரை);; small drum shaped like an hour-glass. (செ.அக.);. [இழுகு + பறை.]
இழுங்கு	இழுங்கு iḻuṅgu, பெ. (n.) நீங்குகை (சீவக.3093, உரை.);; separation, withdrawal (செ.அக.);. [இழு - இழுகு - இழுங்கு.]
இழுத்தல்	இழுத்தல் iḻuttal, பெ. (n.) ஈர்த்தல்; to draw or pull as in drawing a wire. 2. மூச்சு வாங்கல்; to gasp for the breath, as in asthma or on the approach of death. 3. வலிப்புண்டாதல்; having convulsions, to twitch, with pain. 4. உள்வாங்குதல்; to draw into, to swallow up. 5. உறிஞ்சுதல்; to absorb. (சா.அக.);. [இள் → இழு → இழுத்தல்.]
இழுத்துக்கொண்டு நில்(ற்)-த(ற)ல்	இழுத்துக்கொண்டு நில்(ற்)-த(ற)ல் iḻuttukkoṇṭunilṟtaṟal, 14 செ.கு.வி. (v.i.) 1. இகலிமாறுபடுதல் (கொ.வ.);; to pull against to draw away from each other, as refractory oxen in yoke. (செ.அக.);. [இழுத்து + கொண்டு + நில்.]

இழுத்துப்பறி-த்தல்	இழுத்துப்பறி-த்தல் iḻuttuppaṟittal, 14 செ.குன்றாவி. (v.t.) வலிந்து கொள்ளுதல்; to take away by force. "அடர்ந்தியமனிழுத்துப் பறிக்கில்" . 1. பெருமுயற்சி செய்தல்; put forth great and protracted effort. 'இழுத்துப் பறித்து அந்தக் காரியம் நடந்தது'. 2. போராடுதல்; to struggle against contend "அவனோடு இழுத்துப் பறித்துக் கொண்டு நிற்கிறான்" (செ.அக.);. [இழுத்து + பறி.]
இழுத்துப் பிடித்தல்	இழுத்துப் பிடித்தல் iḻuttuppiḍittal, பெ. (n.) கை, கால், வயிறு முதலிய பாகங்களில் தசை சுருங்குவதால் திடீரெனக் காணும் ஒருவகை நிலைமை; sudden involuntary rigid contraction of limbs, abdomen etc. due to mascular action – spasm. (சா.அக.);. [இழுத்து + பிடித்தல்.]
இழுத்துப்பேசு-தல்	இழுத்துப்பேசு-தல் iḻudduppēcudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நிறுத்தி மெள்ளப்பேசுதல்; to speak slowly, in a measured manner. 2. நழுவ விட்டுப் பேசுதல்; to speak evasively. (செ.அக.);. [இழுத்து + பேசு.]
இழுத்துவிடு-தல்	இழுத்துவிடு-தல் iḻudduviḍudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. செயலை நீட்டித்து விடுதல்; to protract delay, continue putting off indefinitely. 2. வலிந்து தொடர்புண்டாக்குதல்; to drag, as into court. அவனை அந்த வழக்கில் இழுத்து விட்டார்கள். 3. வெளிப்படுத்துதல் to make public, as one's faults. 'கழுக்கத்தையெல்லாம் இழுத்து விட்டான்' 4. புதிதாய் உண்டாக்குதல்; to bring about cause produce. 'இம் மருந்து வயிற்று வலியை இழுத்து விட்டது' (செ.அக.);. [இழுத்து + விடு.]

இழுது	இழுது1 iḻudu, பெ. (n.) தித்திப்பு (நாநார்த்த.);; sweetness. (செ.அக.);. [இள் → இழு → இழுது.] இழுது2 iḻudu, பெ. (n.) வெண்ணெய்; butter. "இழுதார்மென் பள்ளிமேல்" (சீவக.1576);. 2. நெய்; ghee. "இழுதமை யெரிகடர் விளக்கு" (சீவக.2630);. 3. நிணம்; fat grease. "இழுதுடையினமீன்" (கம்பரா. வருண.29);. 4. தேன்; honey. இழுதார்... பூ (சீவக.3137);. 5. குழம்பு; thick semi-liquid substance. "சேறிழுது செய்யினுள்" (பெரியபு.திருநாட்.12);. 6. சேறு; mud. (செ.அக.);. ம. விழுது. [இள் → இழு → இழுது.]
இழுதை	இழுதை iḻudai, பெ. (n.) 1. அறிவின்மை; ignorance. "இழுதை நெஞ்சமிதென்படுகின்றதே" (தேவா.1203.8);. 2. பேய் (சங்.அக.);; devil. 3. பொய் (சங்.அக.);; falsehood. 4. முட்டாள்; ignorant person (செ.அக.);. [இழு → இதை.]
இழுப்பறை	இழுப்பறை iḻuppaṟai, பெ. (n.) செருகுபெட்டியின் அறை (வின்.);; drawer. (செ.அக.);. [இழுப்பு + அறை.]
இழுப்பாசாமி	இழுப்பாசாமி iḻuppācāmi, பெ. (n.) ஒழுங்கற்ற நடத்தையுள்ளவன்; immoral person. (செ.அக.);. [இழுப்பு + ஆசாமி.]
இழுப்பாட்டம்	இழுப்பாட்டம் iḻuppāṭṭam, பெ. (n.) 1. காலச்சுணக்கம்; tardiness, procrastination, innering. 2. உறுதியின்மை (யாழ்ப்.);; uncertainty. (செ.அக.);. [இழுப்பு + ஆட்டம்.]

இழுப்பாட்டியம்	இழுப்பாட்டியம் iḻuppāṭṭiyam, பெ. (n.) இழுப்பாட்டம் பார்க்க;see iluppattam. (செ.அக.);. [இழுப்பு + ஆட்டியம்.]
இழுப்பாணி	இழுப்பாணி1 iḻuppāṇi, பெ. (n.) சுணக்கம் செய்பவன் (J);; one who delays or postpones, a lingerer. (செ.அக.);. [இழுப்பு + ஆளி – இழுப்பாளி - இழுப்பாணி.] இழுப்பாணி2 iḻuppāṇi, பெ. (n.) ஏர்க்காலை நுகத்தில் பூட்டும் முளை (ஆணி.); (யாழ்ப்.);; movable peg which fastens the yoke to the beam of the plough. (செ.அக.);. [இழுப்பு + ஆணி.]
இழுப்பாளி	இழுப்பாளி iḻuppāḷi, பெ. (n.) காலத்தாழ்வு செய்பவன்; procrastinator, (ஆ.அக);. [இழுப்பு + ஆளி.]
இழுப்பு	இழுப்பு1 iḻuppu, பெ. (n.) இழுக்கை; drawing pulling. 2. கவர்ச்சி; attraction. 3. இசிவுநோய்; spasm, convulsion. 4. ஈளைநோய் (சுவாசகாசம்); (தைலவ. தைல.117);; asthma. 5. நீரிழுப்பு; force of a current of water. 6. காலந்தாழ்வு; procrastination delay. 'காரியம் இன்னும் இழுப்பிலேயிருக்கிறது'. 7. குறைவு; deficiency, insufficiently, 'செலவுக்குப் பணம் இழுப்பாயிருக்கிறது'. 8. நிச்சயமின்மை; doubtfulness, uncertainty. 'அவன் வார்த்தை இழுப்புத்தான்'. (செ.அக.);. ம. இழுப்பு;தெ. ஈடுபு. [இள் → இழி → இழு → இழுப்பு.] இழுப்பு2 iḻuppu, பெ. (n.) நீட்டி இசைத்தல்; row of music. (ஆ.அக.);. [இழு → இழுப்பு.]
இழுப்புண்ணுதல்	இழுப்புண்ணுதல் iḻuppuṇṇudal, பெ. (n.) இழுக்கப்படுதல்; being drawn (ஆ.அக.);. [இழுப்பு + உண்ணுதல்.]

இழுப்புத்தேர்	இழுப்புத்தேர் iḻupputtēr, பெ. (n.) இழுத்துச்செல்லும் தேர் (w);; temple car to be dragged dist for eduppu-t-tér (செ.அக.);. [இழுப்பு + தேர்.]
இழுப்புப்பறிப்பா-தல்	இழுப்புப்பறிப்பா-தல் iḻuppuppaṟippātal, 6 செ.கு.வி. (v.i.) 1. போராட்டமாதல்; to be in a state of scuffling and struggling; to be in a problematical or unsettled condition. 2. போதியதும், போதாததும் ஆதல்; to be scarce. (செ.அக.);. [இழுப்பு + பறிப்பு + ஆதல்.]
இழுப்புப்பறிப்பு	இழுப்புப்பறிப்பு iḻuppuppaṟippu, பெ. (n.) 1. ஒழுங்கீனமான நடக்கை; Immorality "அவனுக்கு இழுப்புப் பறிப்புண்டு}. 2. கடன்; debit. (செ.அக.);. [இழுப்பு + பறிப்பு..]
இழுப்பும்பறிப்புமா-தல்	இழுப்பும்பறிப்புமா-தல் iḻuppumbaṟippumātal, 6 செ.கு.வி. (v.i.) இழுப்புப்பறிப்பாதல் பார்க்க;see iluppu-p-parippu. (செ.அக.);. [இழுப்பும் + பறிப்பும் + ஆ.]
இழுப்புமாந்தம்	இழுப்புமாந்தம் iḻuppumāndam, பெ. (n.) செரியாமை நோய்வகை (சீவரட்);; digestive disorder in children accompanied by fits. (செ.அக.);. [இழுப்பு + மாந்தம்.]
இழுப்புவலை	இழுப்புவலை iḻuppuvalai, பெ. (n.) மீன்பிடிக்கும் வலைவகை (pond);; a kind of fishing net. (செ.அக.);. [இழுப்பு + வலை.]
இழுபறி	இழுபறி1 iḻubaṟi, பெ. (n.) இழுவை, 1, 2. பார்க்க;see iluvai. (செ.அக.);. [இழு + பறி.] இழுபறி2 iḻubaṟi, பெ. (n.) போராட்டம்; scuffle, struggle. 'அவனோடு பெரிய இழுபறியாயிருக்கிறது' (செ.அக.);. [இழு + பறி.]
இழும்	இழும் iḻum, பெ. (n.) 1. தித்திப்பு (பிங்.);; sweetness. 2. மகிழ்ச்சி (ஆ.அக.);; happiness. (செ.அக.);. [இள் → இழு → இழும்.]

இழுமு	இழுமு iḻumu, பெ. (n.) தித்திப்பு; sweetness. (சா.அக.);. [இழு → இழுமு.]
இழுமெனல்	இழுமெனல் iḻumeṉal, பெ. (n.) 1. ஒலிக்குறிப்பு"ஏம முரச மிழுமென முழங்க" (புறநா.3);. 2. இன்னோசைக் குறிப்பு (தொல்.பொருள்.550);; sweet pleasant agreeable sound, both vocal and instrumental. 3. வழுவழுப்பு; slipperiness. (செ.அக.);. [உள் → இன் → இழு → இழும் → இழுமெனல்.]
இழுவல்	இழுவல் iḻuval, பெ. (n.) 1. இழுக்கை; drawing, pulling. 2. சுணக்கம்; putting off delaying, postponing. 'வழக்கு இன்னும் முடியாமல் இழுவலிலிருக்கிறது'. 3. தன் செயலில் கவனமின்றிப் பிறர் செயலில் வீணே நுழைபவன் (யாழ்ப்.);; one who neglects his own affairs and busies himself with those of others; a busy-body. 4. சுறுசுறுப்பில்லாதவன்; lazy, slothful person. 'அவன் பெரிய இழுவல்'. 5. குறைவு; a deficiency as of money. 'கையில் பணம் இழுவலாயிருக்கிறது'. (இ.வ.);. 6. உறுதியின்மை; uncertainty, unreliability 'அவன் பேச்சு இழுவல்தான்'. (இ.வ.); (செ.அக.);. ம. இழுவலி. [இழு → இழுவல்.]
இழுவல் நழுவல்	இழுவல் நழுவல் iḻuvalnaḻuval, பெ. (n.) உறுதியின்மை (பாவலர்சரித்.11);; uncertainty. (செ.அக.);. [இழுவல் + தழுவல்.]

இழுவை	இழுவை1 iḻuvai, பெ. (n.) 1. பணியில் கணக்கம் (இ.வ.);; delay, procrastination, dilatoriness. 2. இடைஞ்சல்; obstruction. "நற்குடிக்குத் துன்பமடா நாளும் பல விழுவை" (பஞ்ச.திருமுக.768);. 3. ஒரு முட்செடி (வின்.);; thorny shrub. (செ.அக.);. [இழு → இழுவை.] இழுவை2 iḻuvai, பெ. (n.) 1. இழுக்கை; dragging. pulling, as of the eddies in a stream. 'வெள்ளத்தின் இழுவை அதிகம்'. 2. இழுக்கப்படுவது (வின்.);; things drawn, as thorns, fishes or timber. 3. வடம் (வின்.);; long rope for draught, cable. 4. இழுத்த தடம்; track made on the ground by a thing which is drawn. 'இழுவை கண்டால் அடிபார்க்கிறதேன்?' (உ..வ.); (செ.அக.);. [இழு → இழுவை.] இழுவை iḻuvai, பெ.(n.) ... மேசையிலுள்ள இழுப்பறை
இழுவைக்கயிறு	இழுவைக்கயிறு iḻuvaikkayiṟu, பெ. (n.) 1. இழுக்குங் கயிறு; rope used to pull or draw. 2. நெடுங்கயிறு; long rope. [இழு → இழுவை + கயிறு.]
இழை	இழை1 iḻaidal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நூற்கப்படுதல்; to be reeled as yam "இழைந்த நூலினை" (கம்பரா.சித்திர.9);. 2. உராய்தல்; to rub against as the shoots of the bamboo tree. 'மூங்கில் ஒன்றோடொன்று இழைந்து பற்றிக்கொள்ளும் (உ.வ.);. 3. சோறு குழைதல் (வின்.);; to become soft and pasty, as boiled rice by being overcooked. 4. நெருங்கிப் பழகுதல்; to associate intimately. 'அவர்களிருவரும் இப்போது நிரம்ப இழைகிறார்கள்' (உ.வ.);. 5. உள் நெகிழ்தல்; to have tender emotions, as in love. 'விழைந்திழைந்து வேண்டியவர்க் கண்ட கண்' (குறள். 1177);. 6. கூடுதல்; to be together, as husband and wife. "இழைந்தவர் நலத்தை யெய்தி" (சீவக.2720);. 7. பிணைதல்; to copulate as snakes. 'பாம்புகள் ஒன்றோடொன்றிழையும்' (வின்.);. 8. மூச்சு சிறுகுதல்; breathe in a scarcely audible manner, as by a dying person 'உயிரிழைந்து கொண்டிருக்கிறது'. பொருந்துதல்

இழைக்கட்டி	இழைக்கட்டி iḻaikkaṭṭi, பெ. (n.) கழலை வகை (இங்.வை.);; fibrous tumour. (செ.அக.);. [இழை + கட்டி.]
இழைக்கட்டு	இழைக்கட்டு iḻaikkaṭṭu, பெ. (n.) காப்புக்கட்டு (வின்.);; tying of a string on the wrist for religious ceremonies and for vows. (செ.அக.);. [இழை + கட்டு.]
இழைக்கயிறு	இழைக்கயிறு iḻaikkayiṟu, பெ. (n.) 1. நூற்கயிறு; cord, piece of string. 2. காப்பு நூல் (வின்.);; thread or string fastened as an amulet about the hair, on the arm or around a tree. (செ.அக.);. ம. இழக்கயிறு. [இழை + கயிறு.]
இழைக்குதல்	இழைக்குதல் iḻaikkudal, பெ. (n.) 1. கலத்தல்; mixing. 2. மருந்து கலத்தல்; compounding medicine. 3. இழைத்தல்; to rub with a liquid on a flat stone the reduction of solid bodies to a powder by continuous rubbing. (சா.அக.);. [இழை → இழைக்கு.]
இழைக்குளிர்ச்சி	இழைக்குளிர்ச்சி iḻaikkuḷircci, பெ. (n.) இழைக் குளிர்த்தி பார்க்க;see ilaikkulirtti. (செ.அக.);. [இழை + குளிர்ச்சி.]
இழைக்குளிர்த்தி	இழைக்குளிர்த்தி iḻaikkuḷirtti, பெ. (n.) ஆடையின் மென்மை (இ.வ.);; fine texture of cloth pleasing to the sight. (செ.அக.);. [இழை + குளிர்த்தி.]
இழைக்கோல்	இழைக்கோல் iḻaikāl, பெ. (n.) பின்னல் ஊசி; knitting - needle. (சேரநா.);. ம. இழக்கோல். [இழை + கோல்.]
இழைகூடு	இழைகூடு iḻaiāṭu, பெ. (n.) சிறு மரச்சட்டகத்துள் கூர்நுனி மட்டும் வெளியே அமைந்த உளிவகை (வின்.);; joiner's plane. (செ.அக.);. [இழை + கூடு.]

இழைகொள்(ளு)-தல்	இழைகொள்(ளு)-தல் iḻaigoḷḷudal, 7 செ.குன்றாவி. (v.t.) தைத்தல் (பதிற்றுப்.42, உரை);; to sew, stitch. (செ.அக.);. [இழை + கொள்.]
இழைநெருக்கம்	இழைநெருக்கம் iḻainerukkam, பெ. (n.) ஆடையின் மென்மை; fine texture of the cloth. [இழை + நெருக்கம்.]
இழைப்படம்	இழைப்படம் iḻaippaḍam, பெ. (n.) இரத்தினக்கல் பதித்துச் செதுக்கிச்செய்யும் வேலைப்பாடு; encasing gems in gold, by a kind of fine work, dist fr. கட்டடம். (செ.அக.);. [இழை – இழைப்பு - இழைப்படம். அடம் - சொல்லாக்க ஈறு.]
இழைப்பு	இழைப்பு1 iḻaippu, பெ. (n.) செய்தொழில்; exertion, work; application of effort. "உழைக்கல மகளிரு மிழைப்பி ரிந்தரற்றவும்" (பெருங்..உஞ்ஞைக்.46,334); (செ.அக.);. [இழை → இழைப்பு..] இழைப்பு2 iḻaippu, பெ. (n.) காசநோய் (இ.வ.);; asthma. (செ.அக.);. [இழு - இழுப்பு – இழைப்பு.]
இழைப்புடைவை	இழைப்புடைவை iḻaippuḍaivai, பெ. (n.) நூலினால் நெய்யப்பட்ட சேலை (ஆ.அக.);; saree with woven - in design.
இழைப்புளி	இழைப்புளி iḻaippuḷi, பெ. (n.) இழைக்குந் தச்சுக் கருவி; tool for smoothening wooden surface, joiners plane, trying plane. (செ.அக.);. [இழைப்பு + உளி.] [P]
இழைப்புளியலகு	இழைப்புளியலகு iḻaippuḷiyalagu, பெ. (n.) இழைப் புளியிரும்பு (C.E.M.);; steel chisel in a plane. (செ.அக.);. [இழைப்பு + உளி + அலகு.]
இழைபிடி-த்தல்	இழைபிடி-த்தல் iḻaibiḍittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) காயந் தைத்தல் (வின்.);; to stritch up, as a wound. (செ.அக.);. [இழை + பிடி.]

இழைபு	இழைபு iḻaibu, பெ. (n.) வல்லொற்று வராது செய்யுளி யலுடையரால் எழுத்தெண்ணி வகுக்கப்பட்ட குறளடி முதலாப்பதினேழ் நிலத்து ஐந்தடியு முறை யானே உடைத்தாய் ஓங்கிய சொற்களான் வருவது. (அபி.சிந்.);; poetic composition in an easy flowing style of writing consisting of choice diction in which long vowels, soft consonants and the liquids 'l' and 'T' are prominent and hard consonants are avoided. [இழை - இழைபு.]
இழைபோடு-தல்	இழைபோடு-தல் iḻaipōṭudal, 19 செ.குன்றாவி. (v.t.) இழையோடு பார்க்க;see ilalyodu. [இழை + போடு.]
இழைமுருந்து	இழைமுருந்து iḻaimurundu, பெ. (n.) நார்த்தசைகளினா லாக்கப்பட்ட முருந்து; tough and elastic cartilage containing a large amount of fibrous tissue. (சா.அக.);.]இழை + முருந்து.]
இழையாடு-தல்	இழையாடு-தல் iḻaiyāṭudal, 12 செ.குன்றாவி. (v.t.) நூலால் தைத்தல்; to darn, draw together in sewing. (செ.அக.);. [இழைபு + ஆடு.]
இழையிடு-தல்	இழையிடு-தல் iḻaiyiḍudal, 18 செ.குன்றாவி (v.t.) இழையாடு பார்க்க;see ilaiyadu. (செ.அக.);. [இழை + இடு.]
இழையூசி	இழையூசி iḻaiyūci, பெ. (n.) இழைவாங்கி; darning-needle. (செ.அக.);. ம. இழக்கோல். [இழை. + ஊசி.]
இழையோட்டு-தல்	இழையோட்டு-தல் iḻaiyōṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) இழையாடு பார்க்க;see ilaiyadu. [இழை + ஒட்டு.]
இழையோடு-தல்	இழையோடு-தல் iḻaiyōṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.t.) நூற்சரடு செல்லுதல்; to wind thread on a spindle. 2. மூச்சுக் குறைந்தோடுதல் (கொ.வ.);; to breathe very gently, as when nearing death. (செ.அக.);. [இழை + ஒடு.]
இழைவாங்கி	இழைவாங்கி iḻaivāṅgi, பெ. (n.) இழையூசி; darning – needle. (செ.அக.);. [இழை + வாங்கி.]

இள்(ளு)-தல்	இள்(ளு)-தல் iḷḷudal, 15 செ.கு.வி. (v.i.) . 1. பொருந்துதல்; to fit. 2. இணைதல்; to join. 3. மெல்லியதாதல்: to become tender 4. இளையதாதல்; to become young. 5. குத்துதல்; to pierce. 6. பிளத்தல்; to cut, divide. 7. பள்ளமாக்குதல், தாழ்த்துதல்; to make a dip to lower the position or plane. 8. இழிவு படுத்துதல்; to degrade, look down, under-estimate. [இல் → இள்.]
இள-த்தல்	இள-த்தல் iḷattal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) மெல்லியதாதல்; to become tender. (வே.க.16);. [இல் - இள் - இள. இளத்தல்.]
இள	இள iḷa, பெ.எ. (adj.) 1. இளைய; young."எள்ளல் இளமை" (தொல்.மெய்.4);. 2. சிறிய; small. இளநாகன் (உ.வ.);. [இல் – இள் – இள.]
இளஃகு-தல்	இளஃகு-தல் iḷaḵkudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) தளிர்த்தல்; to be so refreshed as to put on a fresh glow. "இன்னுயிர் -------- இளஃகுமே" (சீவக.149); (செ.அக);. [இளகு - இளஃ.கு. இளஃகுதல். (வே.க.17);.]
இளக்கத்தாலி	இளக்கத்தாலி iḷakkattāli, பெ. (n.) ஒரு கழுத்தணி வகை; a kind of necklace (சேரநா.);. ம. இளக்கத்தாலி. [இளக்கம் + தாலி.]
இளக்கம்	இளக்கம் iḷakkam, பெ. (n.) 1. நெகிழ்ச்சி; lay relaxation, tenderness. 2. தளர்ச்சி; weariness, faintness. "இளக்கமில் கடற்படை" (கம்பரா.ஊர்தேடு.71);. 3. விலைக்குறைவு; lessened amount, lower price. 'இளக்கமாய் விற்றேன்' (இ.வ.);. 4. மென்மை; softness, as of pure gold. 'இளக்கமான பொன்' (வின்.);. 5. இளக்காரம்; leniency (செ.அக.);. ம. இளக்கம். [இளகு → இளக்கு → இளக்கம் (வே.க.17);.]

இளக்கரம்	இளக்கரம் iḷakkaram, பெ. (n.) இளக்கம்; softness. (ஆ.அக.);. [இள → இளக்கம்.]
இளக்கரி	இளக்கரி iḷakkari, பெ. (n.) இளக்கரித்தல் காண்க (ஆ.அக.);;see ilakkari.
இளக்கரி-த்தல்	இளக்கரி-த்தல் iḷakkarittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வேகந்தணிதல்; to relax, slacken. 2. கருமத்தில் விழிப்பின்றி யிருத்தல்; to be negligent in action. 3. தளிர்தல்; to become weary, dispirited, disheartened. "இளக்கரிப்பதேன்' (இராமநா. அயோத்.); 4. இளகிப் பின்னிடுதல் (வின்.);; to yield before an opponent or a rival, the lose in a race or trial of strength. (செ.அக.);. 5. மதிப்பின்மை; to dishonour. [இள → இளகு → இளக்கு → இளக்குரு → இளக்குரி → இளக்கரி → இளக்கரித்தல்.]
இளக்கல்	இளக்கல் iḷakkal, பெ. (n.) இளக்கு பார்க்க (ஆ.அக.);;see ilakku.
இளக்காரம்	இளக்காரம் iḷakkāram, பெ. (n.) 1. ஈவிரக்கம்; indulgence. 2. மனநெகிழ்ச்சி; laxity, relaxation. 3. தாழ்நிலை; inferiority low state. "இளக்காரமாய்த் தளர்ந்தேன்" (இராமநா.ஆரணிய.24);. 4. குறைவு; defect. (செ.அக.);. [இளக்கரி → இளக்காரம்.]
இளக்கு-தல்	இளக்கு-தல் iḷakkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நெகிழச்செய்தல்; to slacken, to relax, as a spring, to loosen, as a rope, to moisten, as the throat with liquid, to relieve, as the bowels by cathartics, to cause to-relent. 2. அசைத்தல்; to shake, to make less firm, as a peg driven into the ground. ம. இளக்குக;க. எலுகு. [இளகு → இளக்கு.]

இளக்குமருந்து	இளக்குமருந்து iḷakkumarundu, பெ. (n.) 1. தசையை மென்மையாக்கும் மருந்து; an agent which softens of soothes the skin, as does gum etc. emollient. 2. தடையை நீக்கும் மருந்து; a medicine that removes obstruction by softening the obstructing matter - De-obstruent. 3. குடலையிளகச் செய்து பேதியையுண்டாக்கும் மருந்து; a medicine capable of relaxing the bowels for a free discharge of the faeces; a laxative medicine. (சா.அக.);. [இளகு - இளக்கு + மருத்து.]
இளகக் காய்ச்சல்	இளகக் காய்ச்சல் iḷagaggāyccal, தொ.பெ. (vbl.n.) இளகும்படி காய்ச்சுதல்; boiling to a soft semi-solid state as in the preparation of medicated oils, (சா.அக.);. [இளகு – இளக + காய்ச்சுதல்.]
இளகம்	இளகம் iḷagam, பெ. (n.) மருந்துக் குழம்பு; unctuous medical preparation. (சா.அக.);. [இளகு → இளகம்.]
இளகல்	இளகல் iḷagal, பெ. (n.) 1. மெல்லிதாதல், சிறிதாதல் (சு.வி.18);; to become mellow, thin. 2. அன்பு (அக.நி.); love. (செ.அக.);. [இள → இளகு → இளகல்.]
இளகாதவன்	இளகாதவன் iḷakātavaṉ, பெ. (n.) மனமுருகாதவன், கன்னெஞ்சன்; unyielding person, merciless person. [இளகு → இளகாதவன்.]
இளகிக்காண்(ணு)-தல்	இளகிக்காண்(ணு)-தல் iḷagiggāṇṇudal, பெ. (n.) 16 செ.கு.வி (v.i.); நெகிழ்ந்து தோன்றுதல் (வின்.);; to become soft loose, pliant: to become yielding to grow less strict or rigid, as the mind. (செ.அக.);. [இளகு + காண்.]
இளகிய	இளகிய iḷagiya, பெ.எ. (adj.) 1. குழம்பு போன்ற; resembling that which is reduced to a semi solid state. 2. மென்மையான; soft. 3. கைப்பான; flaccid. (சா.அக.);. [இளகு + இ + அ + இளகிய.]
இளகியம்	இளகியம் iḷagiyam, பெ. (n.) இளக்கமாகச் செய்த நாட்டுமருந்து; medicine in the form of doughy mixture. [இளகு → இளகம் → இளகியம்.]

இளகிப்பதி-த்தல்	இளகிப்பதி-த்தல் iḷagippadiddal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) அழகாகப்பதித்தல் (திவ்.அமலனாதி.3.வ்யா.பக்48);; to be nicely set. (செ.அக.);. [இளகு - இளகி + பதித்தல்.]
இளகு-தல்	இளகு-தல் iḷagudal, 7 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நெகிழ்தல்; to liquefy, to grow soft, to become tender, mild, yielding. 2. மெல்குதல்; to get reduced in hardness owing to moisture, to become pliable, as heated iron. "நீர்நின் றிளகிற் றிதுவேண்டா" (சீவக.718);. 3. கட்டுநெகிழ்தல்; to become relaxed, as a bowstring to get loose, as screws. "வார்நின்றிளகும்" (சீவக.718);. 4. களைத்தல்; to grow weary, to become tired. "மல்லாலிளகாது மலைந்தனன் மால்" (கம்பரா.அதிகாய.68);. 5. அசைதல்; to shake, agitate. "காடிளகப் பரிகொண்டவே" (சீவக.1778);, 6. படுதல் (சீவக.2146);; to fade away, an euphemism meaning to die, to perish. 7. தழைத்தல்; to sprout afresh, send forth tender shoots. இளகு காடு (சீவக. 1778);. 8. தணிதல் (J);; to diminish, abate, to lessen in intensity or severity, as wind, rain, sunshine, sever etc. 9. உருகுதல்; to melt (செ.அக.);. ம. இளகு;க. எளது. [எல் → எல்கு → இளகு. (க.வி.79); இளகு = நெருப்பின்சூட்டினால் உருகு.]
இளகுசம்	இளகுசம் iḷagusam, பெ. (n.) கத்தரி; brinjal solarum melongena (சா.அக.); [இள - இளகு – இளகுயம் – இளகுசம்.]
இளகுபதம்	இளகுபதம் iḷagubadam, பெ. (n.) குழைந்த பதம் அதாவது சருக்கரையுடன் நீர்த்தன்மையான ஏதேனுமொன்றைச் சேர்த்துக் காய்ச்சும்போது அப்பாகு நார் போல் ஆகும்பதம். இதற்குப் பாகுபதம் அல்லது தந்துபாகம் என்று பெயர்; soft semi-solid state, the state to which a concentrated solution of sugar, often medicated, is reduced by boiling into a thick viscid consistence. [இளகு + பதம்.]
இளங்கடுங்கோ	இளங்கடுங்கோ iḷaṅgaḍuṅā, பெ. (n.) கடைக்கழக மன்னருள் ஒருவன்; king in Sangam age. [இளம் + கடும் + கோ.]
இளங்கண்டீரக் கோ	இளங்கண்டீரக்கோ iḷaṅgaṇṭīrakā, பெ. (n.) 1. பெருந்தலைச் சாத்தனார் பார்க்க;see perundalai-c-cattanar. 2. கண்டீரக்கோவின் தம்பி (புறநா.151);; brother of Kandirakkö. [இளம் + கண்டன் + வீரன் + கோ.]

இளங்கண்ணி	இளங்கண்ணி iḷaṅgaṇṇi, பெ. (n.) முதிராத அடைக் காய், பைங்காய்; tender areca nut (சேரநா.);. ம. இளங்கண்ணி. [இளமை + கண்ணி.]
இளங்கதிர்	இளங்கதிர் iḷaṅgadir, பெ. (n.) 1. பயிரின் முற்றாக்கதிர் (பிங்.);; tender ears of corn. 2. எழுஞாயிற்றின் கதிர்: early rays of the sun. 3. எழுஞாயிறு; early morning sun. (செ.அக.);. ம. இளங்கதிர். [இளம் + கதிர்.]
இளங்கம்பு	இளங்கம்பு iḷaṅgambu, பெ. (n.) கம்புவகை (வே.க. 17);; bulrush millet sown in September and October. (செ.அக.);. [இளம் + கம்பு.]
இளங்கருக்கு	இளங்கருக்கு iḷaṅgarukku, பெ. (n.) சிறிது காய்ச்சிய கருக்கு (கசாயம்);; decoction, infusion. [இளம் + கருக்கு (வே.க.18);.]
இளங்கருவு	இளங்கருவு iḷaṅgaruvu, பெ. (n.) முதிர்ச்சியடையாத கருப்பம் அதாவது கருப்பமடைந்த காலமுதல் மூன்றுமாதம் வரைக்கும் இளநீர் வழுக்கையைப் போல் வளருகின்ற கரு; foetus in its earlier stages of development, especially before the end of the third month, embryo. (சா.அக.);. [இளம் + கருவு.]
இளங்கலையன்	இளங்கலையன் iḷaṅgalaiyaṉ, பெ. (n.) நெல்வகை; a paddy that rippens early. (செ.அக.);. [இளம் + கலையன்.]
இளங்கள்	இளங்கள் iḷaṅgaḷ, பெ. (n.) புளிக்காத கள். இனிப்புக் கள்; sweet toddy (சேரநா.);. ம. இளங்கள். [இளம் + கள்.]
இளங்கன்று	இளங்கன்று iḷaṅgaṉṟu, பெ. (n.) ஆவின் கன்று; young calf. 2. மரக்கன்று; saping. (செ.அக.);. [இளம் + கன்று.]

இளங்காட்டுத்தரிசு	இளங்காட்டுத்தரிசு iḷaṅgāṭṭuttarisu, பெ. (n.) பத்தாண்டுப் புறம் போக்கு (வே.க.18);; and left waste for ten years so as to allow growth of young jungle. (செ.அக.);. [இளம் + காடு + தரிசு.]
இளங்காய்	இளங்காய் iḷaṅgāy, பெ. (n.) முதிராக்காய் (வின்.);; fruit just formed (செ.அக.);. [இளம் + காய்.]
இளங்கார்	இளங்கார் iḷaṅgār, பெ. (n.) நெல்வகை (வே.க.18);; variety of paddy which is reaped in the early part of the rainy season. (செ.அக.);. [இளம் + கார்.]
இளங்காரத்திரி	இளங்காரத்திரி iḷaṅgārattiri, பெ. (n.) காயத்திற்குப் பயன்படும் காரஞ்சேர்த்த மருந்துச் சீலை; a lint steeped in mild irritants (சா.அக.);. [இளம் + காரம் + திரி.]
இளங்காரம்	இளங்காரம் iḷaṅgāram, பெ. (n.) போதுமான காரம்; mild irritant (சா.அக.);. [இளம் + காரம்.]
இளங்கால்	இளங்கால் iḷaṅgāl, பெ. (n.) 1. தென்றல்; gentle breeze generally applied to the south wind. "இளங்காற்றூத னிசைத்தன னாதலின்" (சிலப்.8.9);. 2. வெற்றிலை யிளங்கொடி (வின்.);; betel creeper recently planted. (செ.அக.);. [இளம் + கால்.]
ளங்கால்	ளங்கால்2ḷaṅgāl, பெ. (n.) இளமைப்பருவம்; period of youth. "இளங்காற்றுறவாதவர்: (சிறுபஞ்.24); செ.அக.);. [இளம் + கால்.]
இளங்கால் வெற்றிலை	இளங்கால் வெற்றிலை iḷaṅgālveṟṟilai, பெ. (n.) இளங்கொடியிற் கிள்ளிய முதுவெற்றிலை (CG);; well developed betels plucked from creepers planted comparatively recently. (செ.அக.);. இளம் + கால் + வெற்றிலை.]
இளங்காலி	இளங்காலி iḷaṅgāli, பெ. (n.) மாட்டுக்கன்று (திவ்.பெரியாழ். 3.31, வ்யா,பக். 550);; calf. (செ.அக.);. [இளம் + காலி.]

இளங்காலை	இளங்காலை iḷaṅgālai, பெ. (n.) 1. வைகறை; early morning 'இளங்காலையிற் புதுமலர் கவர்ந்து" (செவ்வந்திப்பு.உறையூரழித்.5);. 2. இளமைப்பருவம்; period of youth. "இளங்காலையே யாண்டுகொண் டருளிய" அருட்பா.9.அருட்பெருஞ்சோதியக.290); (செ.அக.);. [இளம் + காலை.]
இளங்காற்று	இளங்காற்று iḷaṅgāṟṟu, பெ. (n.) மெல்லிய காற்று; gentle breeze. (செ.அக.);. ம. இளங்காற்று;க. எள காளி. [இளம் + காற்று.]
இளங்கிடை	இளங்கிடை iḷaṅgiḍai, பெ. (n.) ஊர்மாடுகளெல்லாம் வரும்வரை மாடுகளை நிறுத்திவைக்கும் வெளியிடம் (நாஞ்.);; open place where the cattle of the village he gathered before driving them to regular pasture. (செ.அக.);. [இளம் + கிடை. கடை → கிடை.]
இளங்கிளை	இளங்கிளை iḷaṅgiḷai, பெ. (n.) தங்கை; younger sister. "மாலவற் கிளங்கிளை" (சிலப்.12,68.);. [இளம் + கிளை.]
இளங்கீரந்தையார்	இளங்கீரந்தையார் iḷaṅārandaiyār, பெ. (n.) கடைக் கழகப் புலவர்; a poet in sangam age. [இளம் + கீரன் + அந்தை + ஆர். அந்தை - மதிப்புரவுச்சொல்.]
இளங்கீரனார்	இளங்கீரனார் iḷaṅāraṉār, பெ. (n.) கடைக்கழகப்புலவர்; a poet in Sangam age. [இளம் + கீரன் + ஆர். கீரன் + பழையன்.]
இளங்குடர்	இளங்குடர் iḷaṅguḍar, பெ. (n.) இளங்குடல் பார்க்க;see ilankudal. [இளம் + (குடல்); குடர்.]
இளங்குடல்	இளங்குடல் iḷaṅguḍal, பெ. (n.) கடைக்குடல்; septum. 2. சிறிய குழந்தையின் குடல்; the soft bowels of a child. [இளம் + குடல்.]

இளங்குட்டம்	இளங்குட்டம் iḷaṅguṭṭam, பெ. (n.) தொழுநோயின் ஆரம்ப நிலை; leprosy in its early stage. (சா.அக.);. [இளம் + குட்டம்.]
இளங்குத்தி	இளங்குத்தி iḷaṅgutti, பெ. (n.) இளங்கொற்றி பார்க்க;see ilankorri. [இளம் + குத்தி.]
இளங்குரல்	இளங்குரல்1 iḷaṅgural, பெ. (n.) குழந்தையின் குரல்; shrill, fine voice as of a child. (செ.அக.);. [இளம் + குரல்.] இளங்குரல்2 iḷaṅgural, பெ. (n.) பயிர்; crops. 2. இளங்கதிர்; morning sun rays. (ஆ.அக.);. [இளம் + குரல். குரல் = கொத்து. கொத்தான பயிர், கொத்தான கதிர்.]
இளங்குருத்து	இளங்குருத்து iḷaṅguruttu, பெ. (n.) முதுமையில்லாத குருத்து; tender shoot. (ஆ.அக.);. [இளம் + குருத்து.]
இளங்குழம்பு	இளங்குழம்பு iḷaṅguḻmbu, பெ. (n.) திண்ணமில்லாத சாறு; ஒரு வகைக் குழம்பு; a kind of loose broth. (வே.க.18);. [இளம் + குழம்பு.]
இளங்குழவி	இளங்குழவி iḷaṅguḻvi, பெ. (n.) பிறந்த குழந்தை; new-born baby. [இளம் + குழவி.]
இளங்குளவி	இளங்குளவி iḷaṅguḷavi, பெ. (n.) நீலநஞ்சு; a kind of arsenic. (சா.அக.);. [இளம் + குளவி.]
இளங்கூறு	இளங்கூறு iḷaṅāṟu, பெ. (n.) இளவரசன்; crown prince. வேணாட்டு இளங்கூறு வாழுமவற்கு (T.A.S.ii.64); (செ.அக.);. [இளம் + கூறு.]

இளங்கேள்வி	இளங்கேள்வி iḷaṅāḷvi, பெ. (n.) உதவிக் கோயிற் கண்காணியர் (கோயிலோ.);; subordinate supervising officer, as of a temple. (செ.அக.);. [இளம் + கேள்வி.]
இளங்கொட்டைப் பாக்கு	இளங்கொட்டைப்பாக்கு iḷaṅgoṭṭaippākku, பெ. (n.) ஈழ நாட்டில் வளருமோர் முதிராப்பாக்கு; a kind of tender arecanut grown in Ceylon (சா.அக.);. [இளம் + கொட்டை + பாக்கு..]
இளங்கொடி	இளங்கொடி iḷaṅgoḍi, பெ. (n.) 1. கொடிபோன்ற உடலமைப்புள்ள இளம் பெண்; slim woman as resembling a young vine. "இருங்குன்ற வாண ரிளங்கொடியே" (திருக்கோ.15);. 2. ஆவின் நஞ்சுக்கொடி (வின்.);; after-birth of a cow. (செ.அக.);. 3. முதிராத கொடி; tendril. (ஆ.அக.);. [இளம் + கொடி.]
இளங்கொற்றி	இளங்கொற்றி iḷaṅgoṟṟi, பெ. (n.) ஈன்றணிமை ஆவு (வே.க.17);; cow that has recently calved. (செ.அக.);. [இளம் + கொற்றி.]
இளங்கோ	இளங்கோ iḷaṅā, பெ. (n.) 1. இளவரசன்; prince who is either a brother or a son of the king. "இளங்கொடி தோன்றுமா விளங்கோ முன்னென்" (மணி.4,125);. 2. வணிகக் குலத்துள் உழுதொழிலாளர் (பிங்.);; agriculturist considered to be a member of a Sub-division of the vaisya caste. (செ.அக.);. ம. இளங்கோ. [இளம் + கோ. வணிகரும் அரசராதற்குத் தகுதியுடையராதலின் இளங்கோக்கள் எனப்பட்டனர்.]
இளங்கோசர்	இளங்கோசர் iḷaṅācar, பெ. (n.) கொங்குமண்டலத்தரசர் (ஆ.அக.);; chieftains of the Kongu region o Tamil Nadu. [இளம் + கோசர்.]
இளங்கோயில்	இளங்கோயில் iḷaṅāyil, பெ. (n.) பழங்கோயில் பழுதுபார்க்கப்படும்போது கட்டப்பெறும் குறுங்காலக் கோயில் (T.A.S.I.177);; temporary shrine put up for worshipping while a temple is under renovation. (செ.அக.);. [இளம் + கோயில்.]
இளங்கோவடிகள்	இளங்கோவடிகள் iḷaṅāvaḍigaḷ, பெ. (n.) சேரன் செங்குட்டுவனின் இளவல், தமிழ்க் காப்பியங்களுள் ஒன்றான சிலப்பதிகார நூலினாசிரியர்; ascetic brother of the céra king Cenkuttuvan, and the author of the Cilappatikaram. (செ.அக.);. [இளம் + கோ + அடிகள்.]

இளங்கோவேள்	இளங்கோவேள் iḷaṅāvēḷ, பெ. (n.) வேள் குலத்து இளவரசன் (சைவசிகா.36);; prince of vel family. (செ.அக.);. [இளம் + கோ + வேள்.]
இளசு	இளசு iḷasu, பெ. (n.) இளைது (கொ.வ.);; that which is young or tender. (செ.அக.);. க. எனது; தெ. எல. லே, லேத; து. எள, எளெத், லத். குட. ஏளீ; கொலா., நா. லேங்; கோண்டி. லயொர்;படே. எளக. [இள → இளது → இளக (க.வி.18);. இளசு = சிறியது. பிஞ்சு.]
இளஞ்சாமை	இளஞ்சாமை iḷañjāmai, பெ. (n.) சாமை வகை (விவசா.4);; a kind of millet. (செ.அக.);. [இளம் + சாமை.]
இளஞ்சாயம்	இளஞ்சாயம் iḷañjāyam, பெ. (n.) சிறிது தோய்த்த சாயம் (வின்.);; slight tinge in dyeing. (செ.அக);. [இளம் + சாயம்.]
இளஞ்சார்வு	இளஞ்சார்வு iḷañjārvu, பெ. (n.) குருத்தோலை (யாழ்.);; tender leaf of the palmyra or talipot palm next to the core of the tree. (செ.அக.);. [இளம் + சார்வு.]
இளஞ்சாலவம்	இளஞ்சாலவம் iḷañjālavam, பெ. (n.) சிவப்புச் சிற்றகத்தி; red variety of agathi. (அகத்தி); (சா.அக.);. [இளம் + சாலவம்.]
இளஞ்சிவப்பு	இளஞ்சிவப்பு iḷañjivappu, பெ. (n.) வெண்சிவப்பு (வின்.);; light red, pink. (செ.அக.);. [இளம் + சிவப்பு.]
இளஞ்சினி	இளஞ்சினி iḷañjiṉi, பெ. (n.) அவுரி; indigo plant. (சா.அக.);. [இளஞ்சு + இளஞ்சினி.]
இளஞ்சீலை	இளஞ்சீலை iḷañjīlai, பெ. (n.) 1. மென்துகில்; muslin cloth. 2. வலைத்துணி; gauge. (சா.அக.);. [இளம் + சீலை.]

இளஞ்சூடு	இளஞ்சூடு iḷañjūṭu, பெ. (n.) வெதுவெதுப்பு; gentle heat, warmth. (செ.அக.);. [இளம் + சூடு.]
இளஞ்சூரியர்	இளஞ்சூரியர் iḷañjūriyar, பெ. (n.) இடைக்காலத்தில் வாழ்ந்த இரட்டைப் புலவர்களுள் இளையவர் (தமிழ்நா.103, தலைப்பு);; younger of the twin poets irattalyar. (செ.அக.);. [இளம் + சூரியர்.]
இளஞ்சூல்	இளஞ்சூல் iḷañjūl, பெ. (n.) பயிரினிளங்கரு (பிங்.);; young ears of corn which have not yet shot forth. 2. முதிராக் கரு (வே.க.18);; embryo. (செ.அக.);. [இளம் + சூல்.]
இளஞ்சென்னி	இளஞ்சென்னி iḷañjeṉṉi, பெ. (n.) சோழ அரசர்களுள் ஒருவன்; a king of Chola dynasty. (ஆ.அக.);. [இளம் + சென்னி.]
இளஞ்சேரலிரும் பொறை	இளஞ்சேரலிரும்பொறை iḷañjēralirumboṟai, பெ. (n.) சேரவரசர்களுள் ஒருவன்; a king of Céra Dynasty. [இளம் + சேரல் + இரும் + பொறை.]
இளந்தண்டு	இளந்தண்டு iḷandaṇṭu, பெ. (n.) முளைக்கீரை (தைலவ.பாயி.57);; plant, the leaves of which serves as a pot herb. (செ.அக.);. [இளம் + தண்டு.]
இளந்தயிர்	இளந்தயிர் iḷandayir, பெ. (n.) முற்றும் உறையாத தயிர்; half-curdled milk. (சா.அக.);. [இளம் + தயிர்.]
இளந்தலை	இளந்தலை iḷandalai, பெ. (n.) 1. இளமைப்பருவம்; youth juvenility, இளந்தலைப் பெண். 2. எளிமை; owness of spirit or of circumstances, poverty, dejection "இளந்தலை யுறாதபடி யேகுமின்" (பாரத.முதற்போர். 59);. 3. கனமின்மை; lightness."ஆளிளந்தலை கண்டு தோணி மிதக்கும்" (வின்.);. 4. மரத்தின் முற்றாத பாகம் (சர்வார்த்த.சிற்.68);; tender part of timber, dist fr. முதுதலை. ம. இளந்தல. [இளம் + தலை.]

இளந்தலைக் கைம்பெண்	இளந்தலைக் கைம்பெண் iḷandalaikkaimbeṇ, பெ. (n.) இளம்வயதில் கணவனை இழந்த பெண்; young widow (சா.அக.);. [இளம் + தலை + கைம்பெண்.]
இளந்தரன்	இளந்தரன் iḷandaraṉ, பெ. (n.) இளந்தாரி பார்க்க;see ilandari. [இளந்தை → இளந்தரன்.]
இளந்தாரி	இளந்தாரி iḷandāri, பெ. (n.) இளைஞன், இளைஞை (வே.க.17);; youth; youngman or woman. ம. இளந்தாரி. [இளம் → இளந்தை → இளந்தரன் → இளந்தாரி.]
இளந்தாரிக்கல்	இளந்தாரிக்கல் iḷandārikkal, பெ. (n.) உடல் வலிமை ஆய்ந்தறிய ஆகும் ஒருவகை உருண்டைக்கல் (இ.வ.);; round stone about 1 ft in diameter, Common in villages, with which the young men in a village test or compare their strength. (செ.அக.);. [இளந்தாரி + கல்.]
இளந்தாரித்தத்துவம்	இளந்தாரித்தத்துவம் iḷandārittattuvam, பெ. (n.) இளமையின் வலிமை. (வின்.);; vigour of youth. (செ.அக.);. [இளந்தாரி + தத்துவம் (மெய்மை);.]
இளந்தை	இளந்தை iḷandai, பெ. (n.) இளைமை; youth (வே.க.17);. [இள் → இள → இளந்தை.] இளந்தை iḷandai, பெ. (n.) இளமை; youth, tender years. "இளந்தைப் பருவமதன்" (திருப்பு.372);. (செ.அக.);. க.எளபு. [இளம் → இளமை → இளந்தை.]
இளந்திரையம்	இளந்திரையம் iḷandiraiyam, பெ. (n.) இளந்திரையன் என்பவனால் செய்விக்கப்பட்ட ஒரு நூல் (இறை.1.பக்.3.உரை.);; literary work produced under the patronage of ilam-tiraiyan. (செ.அக.);. [இளந்திரையன் → இளந்திரையம்.]
இளந்தெய்வம்	இளந்தெய்வம் iḷandeyvam, பெ. (n.) குக்குலத் தேவதை, சிறுதெய்வம்; minor malignant deity. "அணங்காடு மிளந் தெய்வ மன்று" (திவ். திருவாய். 4,6,2);. (செ.அக.);. [இளம் + தெய்வம்.]

இளந்தென்றல்	இளந்தென்றல் iḷandeṉṟal, பெ. (n.) தென்திக்கிலிருந்து வீசும் மெல்லிய காற்று; gentle breeze from the South. [இளம் + தென்றல்.]
இளந்தேகம்	இளந்தேகம் iḷandēkam, பெ. (n.) இளமை உடம்பு; the body of a young man. 2. குழந்தைபெற்ற பெண்ணின் உடம்பு; the delicate body of a woman immediately after child birth. 3. குழந்தை உடம்பு; child's body (சா.அக);. [இளம் + தேகம். இளமேனி பார்க்க;see ila-meni.]
இளந்தேவி	இளந்தேவி iḷandēvi, பெ. (n.) 1. அரசனது இளைய மனைவி; younger queen."இறந்தான்ற னிளந்தேவி" (கம்பரா.குக.68); (செ.அக.);. 2. அரசனின் மகள்; daughter of the king (வே.க.17);. [இளம் + தேவி.]
இளந்தோகை	இளந்தோகை iḷandōkai, பெ. (n.) சிவப்புப் பொன்னாங்காணி; a kind of red plant. (சா.அக.);. [இளம் + தோகை.]
இளந்தோய்ச்சல்	இளந்தோய்ச்சல் iḷandōyccal, பெ. (n.) 1. தயிர் சிறிது திரைதல்; state of milk when partially curdled. 2. அலகைச் சிறிது பதப்படுத்துதல் (வே.க.18);; preparation in water of heated blade for tempering. (செ.அக.);. [இளம் + (தோய்த்தல்); தோய்ச்சல்.]
இளந்தோயல்	இளந்தோயல் iḷandōyal, பெ. (n.) இளந்தோய்ச்சல் பார்க்க;see ilan-toyccal. [இளம் + தோயல்.]
இளநகை	இளநகை iḷanagai, பெ. (n.) புன்சிரிப்பு; smile."இளநகை காணச் செல்வேன்" (அருட்பா.6. தலைவி வருந்துதல்.12); (செ.அக.);. க. எளநகெ. [இளம் + நகை.]
இளநாக்கடி-த்தல்	இளநாக்கடி-த்தல் iḷanākkaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) உடன்பாடின்மை போற் காட்டுதல் (யாழ்.);; feign. Reluctance. (செ.அக.);. [இளம் + நாக்கு + அடித்தல்.]
இளநாக்கு	இளநாக்கு iḷanākku, பெ. (n.) பேச்சுத்திருந்தாத நாக்கு; tongue not yet fully drilled for clear speaking, as a child's. [இளம் + நாக்கு.]

இளநாள்	இளநாள் iḷanāḷ, பெ. (n.) இளவேனில்; temperate part of the hot season. "இகழுந ரிகழா விளநா ளமையம்" (அகநா.25); (செ.அக.);. [இளம் + நாள்.]
இளநிலா	இளநிலா iḷanilā, பெ. (n.) அந்தி நிலா (சிலப்.14,103, உரை);; evening moon. (செ.அக.);. [இளம் + நிலா.]
இளநீர்	இளநீர் iḷanīr, பெ. (n.) 1. முற்றாத தேங்காய்நீர்; tender coconut. "தெங்கிளநீர் பெய்பண்டியும்" (சீவக. 62);. 2. மணியின் இளநிறம். (வின்.);; faint colour in a gem. (செ.அக.);. ம. இளநீர்; க. எளநீரு;தெ. எடநீரு. எலநீரு. [இளம் + நீர் = முதிராத தெங்கங்காயின் நீர்; மென்னீர்.]
இளநீர்க்கட்டு	இளநீர்க்கட்டு iḷanīrkkaṭṭu, பெ. (n.) உண்ணாக்கு நோய்; tonsillitis. (செ.அக.);. [இளம் + நீர் + கட்டு.]
இளநீர்க்காய்	இளநீர்க்காய் iḷanīrkkāy, பெ. (n.) முற்றாத தேங்காய்; tender coconut (சா.அக.);. [இளம் + நீர் + காய்.]
இளநீர்க்குழம்பு	இளநீர்க்குழம்பு iḷanīrkkuḻmbu, பெ. (n.) இளநீராற் செய்யப்படும் கண்மருந்து வகை; medicinal preparation of young coconut milk for certain diseases of the eye. "இளநீர்க்குழம்பு இடுகிற துரும்பைச் சொல்லுதல்." (ஈடு.5.6.1.ஜீ); (செ.அக.);. [இளம் + நீர் + குழம்பு.]
இளநீர்த்தா-தல்	இளநீர்த்தா-தல் iḷanīrttātal, 6 செ.கு.வி. (v.i.) தேய்ந்து மெலிதல் (நன்.431, மயிலை);; to grow lean to be worn out and become thin. (செ.அக.);. [இளம் + நீர்த்து + ஆதல்.]
இளநீரமுது	இளநீரமுது iḷanīramudu, பெ. (n.) வழிபாட்டின் போது படையல் செய்யப்படும் இளநீர் (S.I.I.iii.150, 4);; tender coconut milk used as an offering in connection with worship. (செ.அக.);. [இளநீர் + அமுது.]
இளநீலம்	இளநீலம் iḷanīlam, பெ. (n.) வெளிறிய நீலம் (வின்.);; light blue (செ.அக.);. [இளம் + நீலம்.]

இளநெஞ்சு	இளநெஞ்சு iḷaneñju, பெ. (n.) 1. இரக்கமுள்ள மனம்; tender, compassionate heart. 2. கோழைமனம் (வின்.);; timidity, cowardice, pusillanimity. (செ.அக.);. [இளம் + நெஞ்சு.]
இளநேரம்	இளநேரம் iḷanēram, பெ. (n.) மாலை; evening. "இளநேரம் வீதியிலே வந்துநில்லு". (தெய்வச்.விறலி.விடு.337); (செ.அக.);. [இளம் + நேரம்.]
இளப்பம்	இளப்பம்1 iḷappam, பெ. (n.) மதிப்புக்குறைவு; disgrace. "அவனுக்கு இது பெரிய இளப்பம்" (கொ.வ.); (செ.அக.);. ம. இளப்பம். [இள → இளப்பு → இளப்பம் (வே.க.17);.] இளப்பம்2 iḷappam, பெ. (n.) 1. தாழ்வு; Inferiority baseness, meanness. 2. உறுதியின்மை; flimsiness worthlessness (செ.அக.);. ம. இளப்பம். [இள → இளப்பு → இளப்பம்.]
இளம்பச்சை	இளம்பச்சை iḷambaccai, பெ. (n.) வெளிறிய பச்சை; whitish green, light green. (சா.அக.);. [இளம் + பச்சை.]
இளம்பசி	இளம்பசி iḷambasi, பெ. (n.) சிறுபசி; slight appetite, as that between meals which is easily relieved by light refreshments. (செ.அக.);. [இளம் + பசி.]
இளம்படியர்	இளம்படியர் iḷambaḍiyar, பெ. (n.) இளம்பெண்கள்; damsels. "வானிளம்படியர் வந்துவந்தீண்டி" (திவ்.பெரியாழ்.3.6.3); (செ.அக.);. [இளம் + படியர். படி = தன்மை, படியர் = தன்மையர், மெல்லியலார்.]

இளம்பதம்	இளம்பதம் iḷambadam, பெ. (n.) 1. முற்றாநிலை; immaturity. 'இளம்பதத்திற் பயிரறுத்தான்'. 2. இளவரசுப் பதவி; position and responsibilities of the heir-apparent to the throne. "இளம்பதமியற்றுநாள்" (கம்பரா.நட்புக்.50);. 3. மருந்தெண்ணெய் முதலியன காய்ச்சுவதில் இளம்பாகம்; consistency of a liquid resulting from the slow application of uniform gentle heat, as in the preparation of medicinal oils. 4. மாழைகளின் உருகுபதம் (வின்.);; thin consistency obtained by melting first stage of melting. 5. சிறிது வெந்த நிலை (வின்.);; state of being moderately prepared, as in cooking, parching toasting. 6. நெல் முதலியவற்றின் காய்ச்சற் குறைவு (வின்.);; quality of soaked paddy that is not well dried after boiling. (செ.அக.);. [இளம் + பதம்.]
இளம்பயிர்	இளம்பயிர் iḷambayir, பெ. (n.) நாற்றைப்பிடுங்கி நட்டுச் சிலநாளான பயிர் (இ.வ.);;seedlings that have been recently transplanted. (செ.அக.);. [இளம் + பயிர்.]
இளம்பருவம்	இளம்பருவம் iḷambaruvam, பெ. (n.) 1. இளமை; young age. 2. மெல்லிய பதம்; under-cooked. (ஆ.அக.);. [இள → இளம் → பருவம்.]
இளம்பறியல்	இளம்பறியல் iḷambaṟiyal, பெ. (n.) முற்றாதநிலையிற் பறிக்குங்காய் (வின்.);; that which is plucked when it is yet immature, as tender coconuts etc. (செ.அக.);. [இள → இளம் + பறியல். பறியல் = பறித்தல்.]
இளம்பனை	இளம்பனை iḷambaṉai, பெ. (n.) பனைமரத்தின் இளமை; போந்தை, (வடலி); (ஆ.அக.);; young palm. [இள → இளம் + பனை.]
இளம்பாக்கு	இளம்பாக்கு iḷambākku, பெ. (n.) பாக்குவகை (விறலிவிடுதூது);; a kind of areca nut. (செ.அக.);. [இளம் + பாக்கு.]
இளம்பாகம்	இளம்பாகம் iḷambākam, பெ. (n.) இளம்பதம், 3 பார்க்க;see ilam-padam, 3 (செ.அக.);. [இள → இளம் + பாகம்.]

இளம்பாடு	இளம்பாடு iḷambāṭu, பெ. (n.) இளமையிற் படும் பாடு; sufferings peculiar to the period of youth. 2. முற்றாமை (வின்.);; immaturity. (செ.அக.);. [இள → இளம் + பாடு. படு → பாடு.]
இளம்பாலாசிரியன்	இளம்பாலாசிரியன் iḷambālāciriyaṉ, பெ. (n.) இளம் பாலார்க்குக் கற்பிக்கும் ஆசிரியன் (அகநா.102);; teacher of children, dist. fr. pātāciriyan (செ.அக.);. [இளம் + பாலர் + ஆசிரியன்.]
இளம்பிசின்	இளம்பிசின் iḷambisiṉ, பெ. (n.) நல்ல பிசின்; gum of good quality and one easily soluble. (சா.அக.);.
இளம்பிடி	இளம்பிடி iḷambiḍi, பெ. (n.) 1. அழகிய பெண்; beautiful woman. "இளம்பிடி யிவனுக்கென்னினைந்தி ருந்தாய்" (திவ்.பெரியதி.2.7.2); (அக.நி.);. 2. இளைய பெண்யானை; young female elephant. [இளம் + பிடி. பேடு – பெடு - பிடு – பிடி.]
இளம்பிள்ளை	இளம்பிள்ளை iḷambiḷḷai, பெ. (n.) சிறுபிள்ளை (திவா.);; baby, infant, child (செ.அக.);. [இள - இளம் + பிள்ளை.]
இளம்பிள்ளைக்காரி	இளம்பிள்ளைக்காரி iḷambiḷḷaikkāri, பெ. (n.) கைக்குழந்தை வைத்திருக்குந் தாய்; mother with a child in arms. (சா.அக.);. [இள - இளம் + பிள்ளை + காரி.]
இளம்பிள்ளைவாதம்	இளம்பிள்ளைவாதம் iḷambiḷḷaivātam, பெ. (n.) குழந்தைகளுக்கு வரும் வாதநோய்வகை; infantile paralysis. (செ.அக.);. [இளம் + பிள்ளை + வாதம்.]
இளம்பிறை	இளம்பிறை iḷambiṟai, பெ. (n.) 1. சிறு பிறை; crescent moon. இளம்பிறை நோக்கினன் (உபதேசகா.சிவலிர.305);. 2. இணையா வினைக்கை வகை (சிலப்.3,18, உரை);; gesture in dance with one hand in which the four fingers are joined and curved like a crescent, while the thumb is kept apart. (செ.அக.);. [இள - இளம் + பிறை. சுட்டுவிரல் நடுவிரல் அணிவிரல் சிறுவிரல் சேர்ந்து உள்வளையப் பெருவிரல் அவற்றை விட்டு நீங்கி வேறாயிருப்பது. (சிலப்.3,18,உரை);.]
இளம்புடம்	இளம்புடம் iḷambuḍam, பெ. (n.) சிறியபுடம்; small fire for calcinations (சா.அக.);. [இள - இளம் + புடம்.]

இளம்புல்	இளம்புல் iḷambul, பெ. (n.) 1. முதிராப்புல் (திவா.);; fresh, tender grass. 2. அறுகு (மலை.);; Bermuda grass (செ.அக.);. க. எளெவுல். [இள் - இளம் + புல்.]
இளம்பூரணர்	இளம்பூரணர் iḷambūraṇar, பெ. (n.) தொல்காப்பியத்தின் முதல் உரையாசிரியர் (நன்.359.மயிலை);; first commentator of the Tholkāppiyam. (செ.அக.);. [இளம் + பூரணர். இளம்பூரணம் = பிறைநிலா. இளம்பூரணர் - சிவன் பெயர்களுள் ஒன்று.]
இளம்பூரணவடிகள்	இளம்பூரணவடிகள் iḷambūraṇavaḍigaḷ, பெ. (n.) இளம்பூரணர் (சிலப்.8,1,உரை.);; ilampüranar, who was an ascetic. (செ.அக.);. [இளம் + பூரணம் + அடிகள். இளம்பூரணம் = பிறைநிலா.]
இளம்பெண்	இளம்பெண் iḷambeṇ, பெ. (n.) 1. கற்றாழை (தைலவ.தைல.94); பார்க்க; aloe (செ.அக.);. 2. இளகிய மனத்தினை உடைய பெண்; soft-hearted lady. (கருநா.);. 3. இளமையுடையாள்; young lady. க. எளவெண்.
இளம்பெருவிழுதி	இளம்பெருவிழுதி iḷamberuviḻudi, பெ. (n.) கடைக்கழகக்கால அரசனும் புலவனும் ஆவன்; chieftain and poet of the third Tamil Sangam period. [இளம் + பெரு + வழுதி. இவர் பெருவழுதியின் தம்பியாகலாம்.]
இளம்போதியார்	இளம்போதியார் iḷambōtiyār, பெ. (n.) கடைக்கழக காலப் புலவருள் ஒருவர்; a Sangam poet. [இளம் + போதி + ஆர்.]
இளம்வயிறு	இளம்வயிறு iḷamvayiṟu, பெ. (n.) 1. குழந்தை வயிறு; child's stomach. 2. பேறுகாலப்புண் ஆறாதவயிறு; painful abdomen of a woman after delivery. (சா.அக.);. [இள → இளம் + வயிறு.]
இளமகன்	இளமகன் iḷamagaṉ, பெ. (n.) அகம்படியச் சாதியான்; member of a cultivating caste found chiefly in the zamin taluk of Tiruppattur in the Ramnad district. (செ.அக.);. க. எளமக. [இள → இளம் + மகன்.]
இளமட்டம்	இளமட்டம் iḷamaṭṭam, பெ. (n.) குறுமட்டக்குதிரை (வின்.);; small pony. 2. இளைஞன் (வே.க.17);; little boy or girl, stripling, youth, young woman. (செ.அக.);. [இள → இளம் + மட்டம்.]

இளமண்	இளமண் iḷamaṇ, பெ. (n.) மணற்றரை (வின்.);; sandy soil. (செ.அக.);. [இள → இளம் + மண்.]
இளமண்டை	இளமண்டை iḷamaṇṭai, பெ. (n.) சிறிய, மெல்லிய தலை, குழந்தையின் தலையோடு; skull of a child. (சா.அக.);. [இளம் + மண்டை.]
இளமணல்	இளமணல் iḷamaṇal, பெ. (n.) குருத்துமணல்; quick sand."தேரோ டிளமண லுட்படலோம்பு" (கலித்.98); (செ.அக.);. [இளம் + மணல்.]
இளமணற்பாய்	இளமணற்பாய்1 iḷamaṇaṟpāytal, 2 செ.குவி. (v.i.) இளமணலிற் காலமுந்துதற்போல அகப்படுதல்; to be caught as the feet in quick-sand. "திருச்சோலையின் யோக்யதையிலே இளமணற் பாய்ந்து கால்வாங்க மாட்டாதே நிற்கும்." (திவ்.அமலனாதி.6,வியா,பக்.77); (செ.அக.);. [இளம் + மணல் + பாய்தல்.] இளமணற்பாய்2 iḷamaṇaṟpāytal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) மனமிளகி யீடுபடுதல் (ஈடு.1,3.ப்ர.);; to be irresistibly drawn to, as a devotee to God in meditating on His attributes and benignity, just as fine sand is carried away by a flood. (செ.அக.);.
இளமரக்கா	இளமரக்கா iḷamarakkā, பெ. (n.) வயல்சூழ்ந்த சோலை. (சிலப். 11,14, உரை);; grove reared in the midst of green fields. (செ.அக.);. [இளம் + மரம் + கா.]
இளமரல்	இளமரல் iḷamaral, பெ. (n.) அறுகம்புல் (சா.அக.);; Bermuda grass. [இளம் + அரல்.]
இளமழை	இளமழை iḷamaḻai, பெ. (n.) சிறுபெயல் முகில்; drizzling. "இளமழையாடும்" (கலித்.41); (செ.அக.);. [இளம் + மழை.]
இளமார்பு	இளமார்பு iḷamārpu, பெ. (n.) கருப்பூரவகை; a kind of camphor. (செ.அக.);. ["மலைச்சரக்கு கலை அடைவுசரக்கு மார்பு இளமார்பு ஆரூர்க் கால் கையொட்டுக்கால் மாரப்பற்று வராசான் குமடெறிவான் உருக்குருக்கு வாறோக சூடன் சீனச்சூடன் என்று பெயர்கூறப்பட்ட பலவகை" (சிலப்.14, 109 உரை).]

இளமுறை	இளமுறை iḷamuṟai, பெ. (n.) குடும்ப வழிமரபினர். பின்தோன்றியவர் (இ.வ.);; heir apparent the second member of a family. (செ.அக.);. ம. இளமுறை. [இளம் + முறை.]
இளமை	இளமை iḷamai, பெ. (n.) 1. இளம்பருவத்து அழகிய தோற்றம்; childhood, youthfulness 'இளமையிற் கல்" (ஆத்தி.);. 2. மென்மை (வின்.);; tenderness. 3. அறிவு முதிராமை (வின்.);; indiscretion immaturity of knowledge and intellect. 4. ஒன்றை வேறொன்றாக மயக்கும் மயக்கம் (பிங்.);; illusion. 5. தாழ்வு (சூடா.);; inferiority baseness. 6. காமம் (சூடா.);; amorousness. (செ.அக.);. ம. இளது;க. எளெமெ. [இள → இளம் → இளமை.]
இளமைச்செவ்வி	இளமைச்செவ்வி iḷamaiccevvi, பெ. (n.) விடலைப் பருவ அழகு (திவா.);; charm or beauty of youth. (செ.அக.);. [இளமை + செவ்வி. விடலைப் பருவம். 16 - 30 அகவை கொண்டது.]
இளமையாடு-தல்	இளமையாடு-தல் iḷamaiyāṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ; ஒன்றை மற்றொன்றாக உணர்தல், திரிபுணர்ச்சியுறுதல்; be deluded into believing one thing to be quite a different one மந்தி..."இளமையாடி யிருக்கும் வனத்து" (சீவக.2491); (செ.அக.);. [இளமை + ஆடு.]
இளவட்டக்கல்	இளவட்டக்கல் iḷavaṭṭakkal, பெ. (n.) இளந்தாரிக் கல் பார்க்க;see ilandari-k-kal. [இளம் + வட்டம் - இளவட்டம் + கல்.]
இளவட்டப்பணம்	இளவட்டப்பணம் iḷavaṭṭappaṇam, பெ. (n.) 1. மணமகன் தன்னூர் நோக்கிச் செல்லுமிடையிற் சந்திக்கும் ஊரார்க்கு அளிக்கும் கால்உருபா மதிப்புரவுப் பணம்; customary present of a quarter rupee coin which a newly married bridegroom has to pay to the people of the village or villages through which he passes on his return home after his marriage in the bride's house. 2. வேற்றூரிலிருந்து வந்த மணமகன் திருமணம் முடிந்து ஊர்கோலம் வருவதற்குப் பல்லக்கில் ஏறும்போது தான்மணம்புரிந்த சிற்றூர் இளைஞர்களுக்குக் கொடுக்கும் மதிப்புரவுப் பணம்; small present, prob, of the nature of a permit-fee, which a bridegroom who is not a native of the village wherein his marriage is celebrated has to pay to the youths of the locality, just before the usual marriage procession starts in a palanquin. (செ.அக.);. [இளவட்டம் + பணம்.]
இளவட்டம்	இளவட்டம் iḷavaṭṭam, பெ. (n.) இளமட்டம் பார்க்க;see ila-mattam.

இளவடி	இளவடி iḷavaḍi, பெ. (n.) இளம்பதத்தில் வடிக்கை (வின்.);; imperfect distillation. (செ.அக.);. [இளம் + வடி.]
இளவணி	இளவணி iḷavaṇi, பெ. (n.) காலாட்படை; infantry. "நின்ற இளவணி கலங்கி" (ஈடு.7.41); (செ.அக.);. [இளம் + அணி.]
இளவத்தி	இளவத்தி iḷavatti, பெ. (n.) அத்திப்பிஞ்சு; young or tender fruit of the country fig tree. (சா.அக.);.
இளவரசன்	இளவரசன் iḷavarasaṉ, பெ. (n.) இளங்கோ (அருங்கலைச்.53);; crown prince, heir-apparent to a throne. 2. இளம்பருவத்தரசன்; king in his minority. (செ.அக.);. ம. இளவரசு. [இளம் + அரசன்.]
இளவரசு	இளவரசு iḷavarasu, பெ. (n.) பட்டத்திற்குரிய அரசனின் மகன்; crown prince "தன்போ லிளவரசாக் கினானே" (சீவக.2912);. ம. இளவரசு. [இள + அரசு.]
இளவல்	இளவல் iḷaval, பெ. (n.) 1. தம்பி; younger brother, he who is younger than one's self. "இளவல்பின்னெழுந்து" (கம்பரா.மூலபல.67);. 2. சிறுவன்; lad."இளவறன் னுயிரும்.....காத்தார்" (கம்பரா.மிதிலை.129);. 3. மகன்; son. "கயமுக னாவி மாட்டுமுன் னிளவல்" (காஞ்சிப்பு.குமர.3);. 4. முதிராதது; that which is not fully developed. இந்தத் தேங்காய் இளவல். (இ.வ.); (செ.அக.);. ம. இளவன். [இள + அல். அல் - சொல்லாக்கப் பெயரீறு.]
இளவழிபாடு	இளவழிபாடு iḷavaḻipāṭu, பெ. (n.) சிறுபிள்ளைக் கல்வி (யாழ்.அக.);; child education. (செ.அக.);. [இள + வழிபாடு. ஆசிரியனை வழிபட்டுப் பெறுங் கல்வி.]

இளவழுக்கை	இளவழுக்கை iḷavaḻukkai, பெ. (n.) 1. இளங்காய்; any glutinous tender fruit, generally said of a cocoanut. 2. கருப்பையிலிருக்கும் முதிராத மூன்று மாதத்திய பிண்டக் கரு; an euphemistic term for an undeveloped foetus. (சா.அக.);. [இளம் + வழுக்கை.]
இளவளை	இளவளை iḷavaḷai, பெ. (n.) இளைய சங்கு; tender conch. "நாகிள வளையொடு" (புறநா.266.5); (சங்க.இலக்.சொற்.);. [இளம் + வளை.]
இளவறுப்பு	இளவறுப்பு iḷavaṟuppu, பெ. (n.) இளம்பதமாய் வறுத்தல்; frying without scorching with the aid of a gentle heat. (சா.அக.);. [இள + வறுப்பு.]
இளவன்	இளவன் iḷavaṉ, பெ. (n.) 1. ஒருவகை நஞ்சு (மூ.அ.);; prepared arsenic (செ.அக.);. 2. ஒரு வகைப் பூசணிக் காய்; a kind of pumpkin. 3. முதிராத காய்; young or unripe fruit. (சேரநா.);. ம. இளவன். [இள – இளவன். ஒருகா. இளக்கமாகச் செய்த செய்நஞ்சுக் கூட்டு.]
இளவனமுலை	இளவனமுலை iḷavaṉamulai, பெ. (n.) இளம் பெண்ணின் அழகிய மார்பகம்; breast with youthful elegance. "எதிர்த்த தித்தி ஏரிள வனமுலை" (நற்.160-4);. [இளம் + வன + முலை. வன - வனப்பு.]
இளவாடை	இளவாடை iḷavāṭai, பெ. (n.) வடக்கிருந்து வரும் மென்காற்று; mild north wind. "இன்னிளவாடை" (திவ்.பெரியதி.9.5.2); (செ.அக.);. [இள + வாடை. வாடை = வடக்கினின்றும் வீசும் காற்று. இளவாடை + மென்பதமான வடகாற்று.]
இளவாளிப்பு	இளவாளிப்பு iḷavāḷippu, பெ. (n.) 1. ஈரம் (யாழ்ப்.);; dampness, moisture. 2. இளகுதல்; melting. (செ.அக.);. [இள + வாளிப்பு. ஒருகா. வளி – வாளிப்பு.]
இளவிச்சிக்கோ	இளவிச்சிக்கோ iḷaviccikā, பெ. (n.) கடைக்கழக காலத்துமன்னருள் ஒருவன்; a king in Sangam age. [இளம் + விச்சி + கோ.]

இளவித்து	இளவித்து iḷavittu, பெ. (n.) மூன்று திங்களில் விளையும் ஒருவகை நெல்; a kind of paddy. (சேரநா.);. ம. இளவித்து. [இளம் + வித்து.]
இளவிரிசு	இளவிரிசு iḷavirisu, பெ. (n.) ஒருமரம் (சா.அக.);; a kind of tree. [இளம் + விரிசு.]
இளவிளவெனல்	இளவிளவெனல் iḷaviḷaveṉal, பெ. (n.) பயிர் பசுஞ் செழிப்பாயிருத்தல்; expr. denoting luxuriant growth of vegetation. (செ.அக.);. [இள + இள + எனல்.]
இளவுச்சி	இளவுச்சி iḷavucci, பெ. (n.) நண்பகற்கு அணித்தான முற்பொழுது (விதான.எச்சவினை.4);; forenoon nearer midday. (செ.அக.);. [இள + உச்சி = உக்கம் → உத்தம் → உத்தி → உச்சி.]
இளவுடையான்	இளவுடையான் iḷavuḍaiyāṉ, பெ. (n.) இளவரசன்; son of a king, "இளவுடையானென்றேத்த" (சீவக.2568); (செ.அக.);. [இளம் + உடையான்.]
இளவுறை	இளவுறை iḷavuṟai, பெ. (n.) நன்றாகத் தோயாத தயிர் (யாழ்.அக);; milk not fully formed into curds. (செ.அக.);. [இளம் + உறை. உறைதல் - தோய்தல்.]
இளவெந்நீர்	இளவெந்நீர் iḷavennīr, பெ. (n.) சிறுசூடுள்ள வெந்நீர்; tepid water. (செ.அக.);. [இளம் + வெம் + நீர்.]
இளவெந்நீர் முழுக்கு	இளவெந்நீர் முழுக்கு iḷavennīrmuḻukku, பெ. (n.) இளஞ்சூடான நீரில் தலைக்குக் குளித்தல்; having a bath in tepid water. (செ.அக.);. [இளம் + வெம் + நீர் + முழுக்கு.]

இளவெயில்	இளவெயில் iḷaveyil, பெ. (n.) காலை வெயில்; morning sunshine which is warm but not sensibly hot. (செ.அக.);. ம. இளவெயில்;க. எளபிசில். [இளம் + வெயில். வெம் + வெய் - வெயில்.]
இளவெயிற் காய்தல்	இளவெயிற் காய்தல் iḷaveyiṟkāytal, பெ. (n.) காலை நேரத்தில்குரிய வெளிச்சத்தில் சூடேறும்படி உடம்பைக் காட்டிக் காய்தல்; இதனால் உடம்பிலுண்டான பித்தம் மயக்கம் முதலிய நோய்களெல்லா மதிகப்படும்; exposing oneself to the morning sun (சா.அக.);. [இளம் + வெயில் + காய்தல்.]
இளவெழுத்து	இளவெழுத்து iḷaveḻuttu, பெ. (n.) திருந்தாவெழுத்து (வின்.);; unformed handwriting as that of a child just learning to write. (செ.அக.);. [இள + எழுத்து.]
இளவேங்கை	இளவேங்கை iḷavēṅgai, பெ. (n.) முதிராதவேங்கை மரம்; young margosa tree. "நாகிள வேங்கையிற் கதிர்த்தொளி திகழும்" (புறநா.352.12); (சங்.இலக்.சொற்.);. [இளம் + வேங்கை.]
இளவேனில்	இளவேனில் iḷavēṉil, பெ. (n.) 1. மேழம் விடைத் திங்கள் (சிலப்.87);; period of time included in the months of Chitral and Vaikäs, being the milder part of the hot season, one of six paruvam. 2. வெப்பம் முதிராக் கோடை (செ.அக.);; summer season. [இளம் + வேனில்.]

இளி	இளி1 iḷidal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. இணுக்குதல்; to pluck. "இளிந்த வீயும்" (சீவக.1241);. 2. உரித்தல் (சூடா.);; lo strip off – செ.கு.வி. (v.i.); இகழப்பட்டு எளியனாதல் (தொல்.பொ.253.உரை);; to become low spirited because of being ridiculed by others. (செ.அக.);. [இல் → இள் → இளி. இல் = குத்துதல். இளிதல் = குத்திப்பிரித்தல், உரித்தல்.] இளி2 iḷittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. இகழ்தல் (வின்.);; to disgrace, condemn. 2. எள்ளல் (வின்.);; to laugh, scorn, ridicule. - செ.கு.வி. (v.i.); பல்லைக் காட்டுதல்; to grin, to show the teeth, as in cringing or in craving servilely. (செ.அக);. ம. இளிக்குக. பிரித்தல் உதடு பிரித்தல் பல்லைக்காட்டுதல்
இளிகண்	இளிகண் iḷigaṇ, பெ. (n.) பீளைக்கண்; blear eyes; eyes sore with rheum; ectropion. "இளிகண்ணனைப் புண்டரீகாட்சனென்றும்" (ஈடு.3,9,10); (செ.அக.);. [இள் → இள → இளி. இளி + கண். இளி = குற்றம், நோய்.]
இளிச்சகண்ணி	இளிச்சகண்ணி iḷiccagaṇṇi, பெ. (n.) காமக்குறிப்போடு பிறரை நோக்குந்தன்மையுடையவள்; woman having amorous look. 'இளிச்சகண்ணிக்குப் புளிச்ச கண்ணி தேவலை' (செ.அக.);. [இளித்த + கண்ணி. இளித்த = சிரித்த.]
இளிச்சவாய்	இளிச்சவாய் iḷiccavāy, பெ. (n.) பல்தெரியும்படி திறந்தவாய்; open mouth in which the lips are parted so as to make the teeth visible. (சா.அக.);. [இளித்த → இளிச்ச + வாய்.]

இளிச்சவாய்ப்பட்டம்	இளிச்சவாய்ப்பட்டம் iḷiccavāyppaṭṭam, பெ. (n.) ஒன்றுந் தெரியாதவன் என்ற பட்டம்; notoriety of being a fool. 'முடிச்சு அவிழ்க்கக் கொடுத்தது மல்லாமல் இளிச்ச வாய்ப்பட்டமுங் கிடைத்தது' (செ.அக.);. [இளித்த → இளிச்ச + வாய் + பட்டம்.]
இளிச்சவாயன்	இளிச்சவாயன் iḷiccavāyaṉ, பெ. (n.) 1. எப்போதும் பல்லைக்காட்டுபவன்; ; one who is always showing his teeth, one who grins like a monkey. 2. எளிதில் ஏமாற்றப்படுபவன்; one who is easily misled, simpleton. (செ.அக.);. ம. இளிச்சவாயன. [இளித்த → இளிச்ச + வாய் + அன். இளித்த வாயன் பார்க்க;see illitavayan.[
இளிச்சற்கண்	இளிச்சற்கண் iḷiccaṟkaṇ, பெ. (n.) இளிகண் (வின்.); பார்க்க (செ.அக.);;see ilikan. [இளித்தல் → இளிச்சல் + கண்.]
இளித்தல்	இளித்தல் iḷittal, பெ. (n.) பல்லைக்காட்டல்; grinning to have the lips open so as to expose the teeth, as dogs do. (சா.அக.);. [இள் → இளி → இளி-த்தல்.]
இளித்தவாயன்	இளித்தவாயன் iḷittavāyaṉ, பெ. (n.) குரங்குபோல் பல்லைக் காட்டுபவன்; இழுப்பு நோய் காணின் தோன்றும் குறி; one who shows his teeth like a monkey. It is also a sign in tetanus or delirium. (சா.அக.);. [இளி → இளித்த → வாயன்.]
இளிதேர்தீம்குரல்	இளிதேர்தீம்குரல் iḷitērtīmkural, பெ. (n.) குரலாகத் தேர்ந்து இசைக்கும் மேற்செம்பாலை யென்னும் பண்; an ancient musical term. "இளிதேர் தீங்குர லிசைக்கு மத்தம்" (அகநா.33,7);. [இளி + தேர் + தீம் + குரல்.]
இளிந்த காய்	இளிந்த காய் iḷindakāy, பெ. (n.) பாக்கு; areca-nut. Areca catechu (சா.அக.);. [இளி - இளித்த + காய்.]
இளிப்படு-தல்	இளிப்படு-தல் iḷippaḍudal, 20 செ.கு.வி (v.i.) அகப்படுதல் to be caught, trepanned "இளிப்பட்டன வீகைப்போர்" (கலித்.95); (செ.அக.);. [இளி + படு.]

இளிப்பு	இளிப்பு iḷippu, பெ. (n.) 1. பல்லைக் காட்டிச் சிரித்தல்; grinning. 2. நாணுதல்; feeling disgrace or bashful. 3. குதிரை கனைத்தல்; neighing of a horse. (சேரநா.);. ம. இளிப்பு. [இளி → இளிப்பு.]
இளிம்பு	இளிம்பு iḷimbu, பெ. (n.) திறமையின்மை; unskillfulness incompetency. 'இடையரிளிம்பு கண்டால்' (ஈடு.3.5.3); (செ.அக.);. [இளி → இளிம்பு.]
இளிவரல்	இளிவரல் iḷivaral, பெ. (n.) இழிப்புச் சுவை; emotion of disgust one of eight mey-p-pādu "மூப்பே பிணியே வருத்தம் மென்மையொடு யாப்புற வந்த இளிவரல் நான்கே" (தொல்.பொருள்.மெய்.6); (செ.அக.);. [இளி + வரல்; இளிவரல் = இகழ்ச்சிவரல்.]
இளிவு	இளிவு iḷivu, பெ. (n.) 1. இகழ்ச்சி; ridicule. "இளிவென்னு மேதப்பாடு" (குறள்.464);. 2. இழிதகவு (திவா.);; wretchedness, lowness in rank or character. 3. அருவருப்பு; disgust "இரவும் பகலும் இளிவுடன் தரியாது" (மணி.6.28);. [இளி → இளிவு.]

இளை	இளை1 iḷai, பெ. (n.) 1. தலைக்காவல் (திவா.);; main guard; strong watch in a fortress. 2. காவற்காடு; jungle growth maintained as a defence around a fortified city. "இளையுங் கிடங்குஞ் சிதைய" (பு.வெ.5.3);. 3. கட்டுவேலி; hedge, fence, protecting enclosure. "இளைசூழ் மிளை" (சிலப்.14,62); (செ.அக.);. [மிளை → இளை. மிளை - மிடைந்துகட்டும் வேலி -காவற்காடு.] க. எளெ. [இள் → இளை.] இளை2 iḷai, பெ. (n.) திருமகள் (ஆ.அக.);; Lakshmi the goddess. [இள் → இளை.] இளை3 iḷai, பெ. (n.) இளைப்பு; lean (ஆஅக.);.
இளைச்சி	இளைச்சி iḷaicci, பெ. (n.) தங்கை; younger sister. "அகிலமுண்டார்க்கு நேரிளைச்சி" (திருப்பு.1037); (செ.அக.);. [இள் – இள - இளைச்சி.]
இளைசு	இளைசு iḷaisu, பெ. (n.) இளைது பார்க்க;see iladu. [இளைது – இளைசு.]
இளைஞன்	இளைஞன் iḷaiñaṉ, பெ. (n.) 1. விடலைப் பருவத்தன்; lad youngman "இளையோர் சிந்தைபோல்" (கம்பரா.நாட்டுப்.52);. 2. தம்பி (வின்.);; younger brother. (செ.அக.);. [இள் → இளை → இளைஞன்.]
இளைத்தமண்	இளைத்தமண் iḷaittamaṇ, பெ. (n.) சத்துக் குறைந்த மண்; strengthless soil (ஆ.அக.);. [இளைத்த + மண்.]
இளைத்தவன்	இளைத்தவன் iḷaittavaṉ, பெ. (n.) 1. எளிமைப்பட்டவன்; poorman. 2. மெலிவடைந்தவன் (கொ.வ.);; weakman. (செ.அக.);. [இளை → இளைத்தவன்.]

www.valluvarvallalarvattam.com 5738 of 19068.

இளைது	இளைது iḷaidu, பெ. (n.) 1. முதிராதது; that which is young and not fully developed. "இளைதாக முண்மரங் கொல்க" (குறள்.879); (செ.அக.);. 2. பக்குவம் சரியாக வராதது; that which is not fully boiled or heated (சேரநா.);. 3. தாழ்ந்தது, குறைவு; inferiority, baseness, disgrace (சேரநா.);. ம. இளது. [இள் → இளை → இளையது → இளைது.]
இளைப்படு-தல்	இளைப்படு-தல் iḷaippaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) வலையிலகப்படுதல் (அகநா.3.உரை);; to be caught in the snare. (செ.அக.);. [இளை + படு.]
இளைப்படுபேடை	இளைப்படுபேடை iḷaippaḍupēḍai, பெ. (n.) காவலெய்திய பேடை; female detained for protection. "இளைப்படு பேடையிரிய" (அகம்.310-15); (சங்.இலக்.சொற்);"பருந்திளைப் படூஉம் பாறுதலை யோமை" (அகநா.21-15);. (சங்.இலக்.சொற்);. [இள் → இளை → இளைப்படு + பேடை.]
இளைப்பாற்றி	இளைப்பாற்றி1 iḷaippāṟṟi, பெ. (n.) இளைப்பை நீக்குதல்; that which refreshes, that which relieves fatigue. "கோடையிலே இளைப்பாற்றிக் கொள்ளும் வகைகிடைத்த குளிர்தருவே" (திருவருட்பா); (செஅக.);. [இளைப்பு + ஆற்றி.] இளைப்பாற்றி2 iḷaippāṟṟi, பெ. (n.) களைப்பையாற்றும் சிற்றுணவு; refreshing light food after fatigue. Refection. (சா.அக.);. [இளைப்பு + ஆற்றி.]
இளைப்பாற்று-தல்	இளைப்பாற்று-தல் iḷaippāṟṟudal, 15 செ.கு.வி. (v.i.) விடாய் தீர்த்தல்; to refresh, to relieve fatigue, cause to rest, to quench thirst. (செ.அக.);. [இளைப்பு + ஆற்று.]
இளைப்பாறு-தல்	இளைப்பாறு-தல் iḷaippāṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. விடாய் நீங்குதல்; to allay fatigue by taking rest, enjoy repose after fatiguing work. 2. இளைப்பாறப் பொழுதின்றி நீங்கி ஓய்ந்திருத்தல் (இ.வ.); to retire from active work, as a pensioner. (செ.அக.);. [இளைப்பு + ஆறு.]
இளைப்பிருமல்	இளைப்பிருமல் iḷaippirumal, பெ. (n.) இளைப்பை யுண்டாக்குமோர் வகைக் காசநோய்; atomotasthma causing fatigue by coughing. (சா.அக.);. [இளைப்பு + இருமல்.]

இளைப்பு	இளைப்பு1 iḷaippu, பெ. (n.) 1. சோர்வு; weariness, fatigue, lassitude. "இளைப்பெய்த" (திவ்.இயற்.பெரிய.திருவ.23);. 2. அச்சம்; affliction, distress. "இளைப்பினை யியக்க நீக்கி" (திவ்.திருக்குறுந்.18); (செ.அக.);. ம. இளப்பு; க. டப்பு; தெ. டய்யு; கோத. எள்வ்; துட. எள்வ்;கொலா. டய். [இளை - இளைப்பு.] இளைப்பு2 iḷaippu, பெ. (n.) மெலிவு (ஆ.அக.);; leanness; emaciation. [இளை - இளைப்பு.]
இளைமை	இளைமை iḷaimai, பெ. (n.) இளமை பார்க்க; [இள – இளமை - இளைமை.]
இளைய ஆடுநடை	இளைய ஆடுநடை iḷaiyaāḍunaḍai, பெ. (n.) இளமையில் அசைந்தியங்கும் நடை; swing walking "வாடாப் பைம்மயிரிளைய வாடுநடை" (பதிற்றுப் 12:11);. [இள் → இளைய + ஆடுநடை.]
இளைய நயினார்	இளைய நயினார் iḷaiyanayiṉār, பெ. (n.) முருகக் கடவுள்; Lord Murugan (M.E.R.507 of 1929-30);; [இள - இளைய + (நாயனார்); நயினார்.]
இளைய பிள்ளையார்	இளைய பிள்ளையார் iḷaiyabiḷḷaiyār, பெ. (n.) முருகக் கடவுள்; Muruga. the younger son of Siva as dist. for Mutta-pillaiyar. (செ.அக.);. [இள - இளைய + பிள்ளையார்.]
இளைய பெருமாள்	இளைய பெருமாள் iḷaiyaberumāḷ, பெ. (n.) இராமனின் தம்பி காட்டுக்கு இராமனோடு துணையாகச் சென்ற இலக்குவன் (திவ்.திருநெடுந்.21.வ்யா.);; lit; the junior Lord, an appellation of Lakshmana, who was the younger brother of Rāma the Perumāl or Lord, and who accompanied his elder brother through his voluntary exile. (செ.அக.);. [இள - இளைய + பெருமாள்.]
இளையம்	இளையம் iḷaiyam, பெ. (n.) இளமையையுடையது; that which is tender and young. "இளையமாகத் தழையா யினவே" (புறநா.248-2);. [இளை - இளையம்.]
இளையமரக்கால்	இளையமரக்கால் iḷaiyamarakkāl, பெ. (n.) சிறு மரக்கால்; a small marakkal. 'கலத்துவாய்த் தூணி இளையமரக்காலால் வரிசையிட்ட படி' (S.I.I.IV..30); (செ.அக.);. [இளம் - இளைய + மரக்கால்.]

www.valluvarvallalarvattam.com 5740 of 19068.

இளையர்	இளையர் iḷaiyar, பெ. (n.) 1. இளைஞர் (பரிபா.6.27);; youths, youngmen. 2. வேலைக்காரர்; servants. "இளையர் விருந்தினர்" (தொல்.பொ.193); (செ.அக.);. [இள → இளையர்.]
இளையவர்	இளையவர் iḷaiyavar, பெ. (n.) இளம்பெண்கள்; young women. "இளையவர் வலைப்பட்டிருந்து" (தேவா.462,9);. [இள → இளையவர்.]
இளையவள்	இளையவள் iḷaiyavaḷ, பெ. (n.) திருமகள்; Lakshmi. [இள் – இளை - இளையவள்.]
இளையவன்	இளையவன் iḷaiyavaṉ, பெ. (n.) 1. அகவையிற் குறைந்தவன்; younger person, one who is junior n age. அவன் எனக்கு இளையவன். 2. விடலைப்பருவத்தன்; lad, youth 3 т younger brother, so called because he is junior than oneself. "இதனைக் கேட்ட விளையவன்" (கம்பரா.மூலபல.62);. 4. முருகன் (திருவிளை.கடல்சுவற.1);; Murugan (செ.அக.);. ம. இளையவன். [இள → இளையவன்.]
இளையன்	இளையன் iḷaiyaṉ, பெ. (n.) தம்பி; younger brother. "வாலியோற்கவனிளையன்" (பரிபா.2.21);. [இள → இளையன்.]
இளையாட்டக்குடி	இளையாட்டக்குடி iḷaiyāḍḍakkuḍi, பெ. (n.) நாட்டுக்கோட்டை செட்டிமார் பிரிவிலொன்று (அபி.சிந்.);; a sub-division among the Náttu-k-kottal chetty caste, and they are living in and around the village Ilaiyatta-k-kudi in Ramnad District. [இள - இளை + ஆட்டக்குடி. ஆட்டக்குடி என்னும் ஊரின் தொடர்பால் பெற்ற பெயராயிருக்கலாம்.]

இளையார்	இளையார்1 iḷaiyār, பெ. (n.) 1. பெண்கள்; young women, lasses. "முற்றா விளையார் விளையாட்டொடு" (திவ்.பெரியதி. 3,8,8);. 2. தோழியர்; female attendants. "இளையார் குழாத்திடையாள்" (சீவக.2585); (செ.அக.);. [இளை → இளையார்.] இளையார்2 iḷaiyār, பெ. (n.) கொழுந்தர் (இ.வ.);; husband's younger brothers. (செ.அக.);. [இளை – இளையார்.]
இளையாழ்வார்	இளையாழ்வார் iḷaiyāḻvār, பெ. (n.) இராமானுசர் (குருபரம்);; a distinctive appellation of rāmānucar who Is also called Laksmana. (செ.அக.);. [இளம் - இளைய + ஆழ்வார்.]
இளையாள்	இளையாள் iḷaiyāḷ, பெ. (n.) 1. தங்கை; younger-sister. 2. திருமகள்; Lakshmi, as the younger of two sisters, mùtúvi being the elder. 3. பின் முறை மனைவி; any wife married after the first. (செ.அக.);. [இளை - இளையாள்.]
இளையான்	இளையான் iḷaiyāṉ, பெ. (n.) 1. தம்பி; younger brother. "அவனுமுனக் கிளையானோ" (கம்பரா.சூர்ப்ப.132);. 2. இளமையுடையவன் (சீவக.1593);; lad youth. ம. இளையான்;க. எளெய. [இளை + ஆன்.]
இளையான்குடிமாறநாயனார்	இளையான்குடிமாறநாயனார் iḷaiyāṉkuḍimāṟanāyaṉār, பெ. (n.) நாயன்மார் அறுபத்து மூவருள் ஒருவர் (பெரியபு.);; a canonized Salva saint one of Arupattu-müvar. (செ.அக);. [இளையான் குடி – ஊர்; மாறன் – இயற்பெயர். நாயனார் சிவத்தொண்டினால் பெற்ற பெயர். இளையாள் + குடி + மாறன் + நாயன் + ஆர்.]
இளையெள்	இளையெள் iḷaiyeḷ, பெ. (n.) முற்றாத எள் (பிங்.);; unripe rape seed. (செ.அக.);. [இளை + எள்.]

இளையோன்	இளையோன்1 iḷaiyōṉ, பெ. (n.) சிறுவன் (பிங்.);; boy, lad, youth. 2, தம்பி (பிங்.);; younger brother. (செ.அக.);. ம. இளயோன். [இளை + ஆன் – இளையான் - இளையோன்.] இளையோன்2 iḷaiyōṉ, பெ. (n.) முருகக்கடவுள் (தக்கயாகப்.5.உரை);; Murugan. (செ.அக);. [இளை + இளையன் → இளையான் → இளையோன்.]
இற்கடை	இற்கடை iṟkaḍai, பெ. (n.) வீட்டுவாயில்; entrance to a house. "இற்கடை.... பூர்ந்தாயுநீ" (கலித்..97); (செ.அக.);. [இல் + கடை.]
இற்கிழத்தி	இற்கிழத்தி iṟkiḻtti, பெ. (n.) குடும்பத்தலைவி; wife who is the mistress of the house. "தனதிற்கிழத்தி தனையிகழின்" (கூர்மபு.தக்கன்.56);. [இல் + கிழத்தி.]
இற்செறி-த்தல்	இற்செறி-த்தல் iṟceṟittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) தலைவனைச் சந்தித்தற்கிடமின்றி பெற்றோர் தலைவியை அவள் அகவை நோக்கி வீட்டினுள் இருத்துதல் (திருக்கோ.134);; to restrain the heroine within the parental house in view of her adolescence, and thus indirectly impede her meeting her lover. (செ.அக.);. [இல் + செறி.]
இற்செறிவு	இற்செறிவு iṟceṟivu, பெ. (n.) தலைவனைச் சந்தித்தற்கிடமின்றிப் பெற்றோர் தலைவியை அவள் அகவை முதிர்ச்சி நோக்கி வீட்டினுள் இருத்துகை (திருக்கோ.133.கொளு);; the restraint placed by her parents on the heroine in view of her reaching adolescent womanhood to stay within the house, which impedes her meeting her lover. (செ.அக.);. [இல் + செறிவு.]
இற்பரத்தை	இற்பரத்தை iṟparattai, பெ. (n.) காமக்கிழத்தியாகக் கொண்ட பரத்தை (பரிபா.6.உரை);; concubine, kept as mistress, dist fr. காதற்பரத்தை (செ.அக.);. [இல் + பரத்தை.]
இற்பாலர்	இற்பாலர் iṟpālar, பெ. (n.) நற்குடிப்பிறந்தவர் (பழ.1.84);; persons of good birth, those born in a respectable family. (செ.அக.);. [இல் + பாலர்.]
இற்பிறந்தார்	இற்பிறந்தார் iṟpiṟandār, பெ. (n.) நற்குடிப்பிறந்தார்; good qualities as inherited in a family. "இற்பிறந்தார் கண்ணேயும்" (குறள்.1044);. [இல் + பிறந்தார்.]
இற்பிறப்பு	இற்பிறப்பு iṟpiṟappu, பெ. (n.) உயர்குடிப்பிறப்பு; descent from a good family, of noble extraction. "இற்பிறப் பறியீர்" (திவ்.பெரியதி.1.1.7); (செ.அக.);. [இல் + பிறப்பு.]

இற்புலி	இற்புலி iṟpuli, பெ. (n.) பூனை (பிங்.);; lit domestic tiger, a familiar name for the cat. (செ.அக.);. [இல் + புலி.]
இற்றவை	இற்றவை iṟṟavai, பெ. (n.) முறிந்தவை; broken wornout, corroded. "நறுவடி ஆர் இற்றவை போலழிய" (கலி. 84-2);. [இறு + அவை - இற்றவை.]
இற்றி	இற்றி1 iṟṟi, பெ. (n.) ஊன் (வின்.);; meat. (செ.அக.);. [இல் + தி – இற்றி.] இற்றி2 iṟṟi, பெ. (n.) இத்தி; tailed oval-leaved fig. (செ.அக.); "கல்லிவரிற்றி" (ஐங்குறு.279);. [இல் + தி – இத்தி – இற்றி.]
இற்றிறந்துபோ-தல்	இற்றிறந்துபோ-தல் iṟṟiṟandupōtal, 8 செ.கு.வி (v.i.) ஏழ்மையினால் இறத்தல்; to die of poverty. (சா.அக.);. [இற்று + இறந்து + போதல்.]
இற்று	இற்று1 iṟṟu, வி.மு. (fin.v.) இத்தன்மையுள்ளது; form of a verb, meaning. (It) is of such a nature. "இயற்கைப் பொருளை யிற்றெனக் கிளத்தல்" (தொல்.சொல்.19 (செ.அக.);. [இல் + து → இற்று.] இற்று2 iṟṟu, இடை. (part) ஒரு சாரியை (நன்.244); a euphonic particle occurring in the combination of the different parts of the same word, or of two distinct words as in அவையிற்றை, பதிற்றுப்பத்து. ம. இற்று [இல் + து.]
இற்றுச் சொட்டு-தல்	இற்றுச் சொட்டு-தல் iṟṟuccoṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) நீர் இடைவிட்டுச் சொட்டுதல்; to exude and drop at intervals, as water. (செ.அக.);. ம. இற்றிக்குக. [இறு - இற்று + சொட்டுதல்.]
இற்றுப்போ-தல்	இற்றுப்போ-தல் iṟṟuppōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) நைந்துபோதல்; to be worn off, reduced, broken, to become decayed. (செ.அக.);.[இறு - இற்று + போதல்.]
இற்றும்	இற்றும் iṟṟum, . கு.வி.எ. (adv.) மேலும்; moreover, besides, further. 'இற்றுங்கூறுவேன்' (பெருங்.வத்தவ.5.38); (செ.அக.);. [ஒருகா. இன்னும் → இத்தும் → இற்றும்.]

இற்றுவிழு-தல்	இற்றுவிழு-தல் iṟṟuviḻudal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) நைந்து கெட்டு விழுதல்; to decay and fall. 'மரம் இற்று விழுந்தது' (வின்.); (செ.அக.);. [இறு - இற்று + விழு.]
இற்றை	இற்றை iṟṟai, கு.வி.எ. (adv.) இன்றைக்கு; to day. "இற்றைப் பறைகொள்வா னன்றுகாண்" (திவ்.திருப்பா.29); இன்று; this day "இற்றையில் விளித்தனை" (கந்தபு.தெய்வயா.5); (செ.அக.);. [இன்று → இற்றை (வலித்தல் திரிபு);.]
இற்றைத்திங்கள்	இற்றைத்திங்கள் iṟṟaittiṅgaḷ, பெ. (n.) இந்தத் திங்கள். this month "இற்றைத் திங்களில் வெண்ணிலவின்" (புறநா.112); (சங்.இலக்.சொற்);. [இற்றை + திங்கள்.]
இற்றைநாள்	இற்றைநாள் iṟṟaināḷ, பெ. (n.) இன்று; this day, today. (சா.அக.);. [இன்று → இன்றை - இற்றை + நாள்.]
இற-த்தல்	இற-த்தல் iṟattal, 3 செ.குன்றாவி. (v.t.) கடத்தல்; to go beyond, transcend, pass over. "புலவரை யிறந்த தோன்றல்" (புறநா.21); - 3 செ.கு.வி. (v.i.); . 1. கழிதல்; to pass by elapse, as time. "இறந்தநாள் யாவர் மீட்பார்" (சீவக.2616);. 2. நெறிகடந்து செல்லுதல்; to transgress, trespass, overstep. "இல்லிறப்பா னெய்தும்.... பழி" (குறள்.145);. 3. மிகுதல், to excel, to be pre-eminent. "இறந்த கற்பினாட்கு" (கலித்..9);. 4. சாதல்; to die. "இறந்தாரை யெண்ணிக் கொண் டற்று" (குறள்.22);. 5. வழக்கு வீழ்தல்; to cease to be current become obsolete. 'இது இறந்த வழக்கு' (சீவக.2108,உரை);.

நீங்குதல்

இறக்கம்	இறக்கம்1 iṟakkam, பெ. (n.) 1. இறங்குகை; descent debarkation. 2. சரிவு; declivity, slope, depression's 'ஏற்றமு மிறக்கமுமான வழி'. 3. இறங்குதுறை (வின்.);; ford, crossing of a river. 4. விலங்குகள் செல்வழி (வின்.);; tracks of beasts in a jungle. 5. நிலை தவறுகை; decline from a high position. "இறக்கமுற் றானெள வேக்க மெய்தினான்" (கம்பரா. சடாயுகா.19);. 6. சாவு; death. (செ.அக.);. ம. இறக்கம். [இறு – இற – இறக்கம்.] இறக்கம்2 iṟakkam, பெ. (n.) குறைவு; deficiency. [இற → இறக்கம்.] இறக்கம்3 iṟakkam, பெ. (n.) உணவு முதலியன உட்செல்லுகை
இறக்கமின்மை	இறக்கமின்மை iṟakkamiṉmai, பெ. (n.) உண்ண இயலாமை; loss of appetite. 'நோயாளிக்குச் சோறு இறக்கமில்லை' (சா.அக.);. [இறக்கம் + இன்மை.]
இறக்கிடு-தல்	இறக்கிடு-தல் iṟakkiḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) தாழ்த்துதல்; to bow low or bend, as one's head. "தலையிறக்கிட்டுச் செல்வார்" (திருவிளை.திருமண.125); (செ.அக.);. [இறக்கு + இடு.]

இறக்கு	இறக்கு1 iṟakkudal, 15 செ.கு.வி. (v.i.) 1. இறங்கச் செய்தல்; to lower, let-down, put down as a load. to land, unload, as from a boat. 2. எண்ணெய் முதலியவை வடித்தல்; to distill. 3. அடக்குதல்; to reduce or bring down, as pride. 'கொழுப்பை யிறக்கி விடுவேன்'. 4. உயர்த்துவது போல இகழ்தல்; to praise ironically. 5. கெடுத்தல்; to injure: to aunnul, as a charitable gift. "இத்தர்ம மிறக்குவான்" (S.I.I.I.77);. 6. கொல்லுதல்; to kill, slay. "எரிமாலை வேணுதி யினிறக்கி" (சீவக.961);. ம. இறக்கு;க. எறகு. [இற - இறங்கு - இறக்கு.] இறக்கு2 iṟakkudal, 15 செ.கு.வி. (v.i.) பணத்தைக் கட்டாயப்படுத்தித் திரும்பப்பெறல் (கொ.வ.);; to compel repayment. (செ.அக.);. [இறு – இற - இறக்கு.] இறக்கு
இறக்குங்கால்	இறக்குங்கால் iṟakkuṅgāl, கு.வி.எ. (adv.) உயிர்போகும் நேரத்தில்; at the moment of death; while dying-inarticulate martis. (சா.அக);. [இறக்கும் + கால். கால் - பொழுது, காலம்.]
இறக்குதுறை	இறக்குதுறை iṟakkuduṟai, பெ. (n.) பொருளிறக்குந் துறைமுகம்; place of debarkation or of discharging Cargo. (செ.அக.);. [இறங்கு - இறக்கு + துறை.]
இறக்குமதி	இறக்குமதி iṟakkumadi, பெ. (n.) 1. துறைமுகத்திலிருந்து பொருள் இறக்குகை; Importing. 2. இறக்குந் துறைமுகப் பொருள்கள்; imports. ம. இறக்குமதி. [இறக்கு + மதி. மதி - தொழிற்பெயரீறு.]

இறக்கை	இறக்கை1 iṟakkai, பெ. (n.) சிறகு; wing pinion (செ.அக.);. தெ. ரெக்க. [இறுக்கு = தாழ்த்து. இறக்கு - இறக்கை = தாழ்த்தியுயர்த்தும் உறுப்பு.] இறக்கை2 iṟakkai, பெ. (n.) கண்ணாற்றின் இருபுறங்களிலுமுள்ள துணைச்சுவர் (கட்டட.நாமா);; wing wall. (செ.அக.);. தெ. ரெக்க. [இறக்க - இறக்கை போல் இருபுறத்துமுள்ள சுவர்.]
இறக்கைச்சுவர்	இறக்கைச்சுவர் iṟakkaiccuvar, பெ. (n.) துணைச் சுவர் (C.E.M.);; wing-wall. (செ.அக.);. [இறக்கை + சுவர்.]
இறகர்	இறகர் iṟagar, பெ. (n.) 1. சிறகு wing, pinion. 2. இறகு (வின்.);; feather (செ.அக.);. [இறகு + அர்.]
இறகின்முள்	இறகின்முள் iṟagiṉmuḷ, பெ. (n.) இறகின் அடிக் குருத்து (சூடா.);; quill of a feather. (செ.அக.);. [இறகு + இன் + முள்.]
இறகு	இறகு iṟagu, பெ. (n.) 1.சிறகு; wing, pinion. தனியிறகு; feather quill. 3. மயிற்பீலி (திவா.); peacock's feather. (செ.அக.);. [இறு - ஒடிதல், வளைதல், தாழ்தல். இறு - இற – இறகு.]
இறகுக்கூடு	இறகுக்கூடு iṟagugāṭu, பெ. (n.) தூவல் (பேனா); வைக்குங் கூடு; pen rack (செ.அக.);. [இறகு + எழுத உதவும் இறகின் அடி எழுதுகருவி. எழுது கோல். இறகு + கூடு.]
இறகுதூவல்	இறகுதூவல் iṟagutūval, பெ. (n.) இறகாலான எழுதுகோல்; quill pen. (செ.அக.);. [இறகு + தூவல்.] [P]

இறகுபேனா	இறகுபேனா iṟagupēṉā, பெ. (n.) இறகு தூவல் பார்க்க;see iragu tuval. [இறகு + (EPen); பேனா.]
இறகுமஞ்சள்	இறகுமஞ்சள் iṟagumañjaḷ, பெ. (n.) சாப்பிராவிரை (L);; arnotto. (செ.அக.);. [இறகு + மஞ்சள்.]
இறகுளர்-தல்	இறகுளர்-தல் iṟaguḷartal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சிறகடித்துக் கொள்ளுதல்; to flap the wings, as a bird. "எருவை யிறகுளரும்" (பு.வெ.9.19); (செ.அக.);. [இறகு + உளர்.]
இறகெறும்பு	இறகெறும்பு iṟageṟumbu, பெ. (n.) சிறகுள்ள எறும்பு (mm);; winged red ant, drepanagnathus saltator. (செ.அக.);. [இறகு + எறும்பு.]
இறங்கச்சங்கு	இறங்கச்சங்கு iṟaṅgaccaṅgu, பெ. (n.) கோயிற்குக் கொடையளித்தோர் சிவிகை முதலியவற்றிலிருந்து இறங்கும்போது மதிப்புக்காக முழக்கப்படும் சங்கு (இ.வ..);; blowing the chank, in honour of a chief or of any liberal donor to a temple just when he aligos from his vehicle, dist fr. ஏறச்சங்கு (செ.அக.);. [இறங்கு + சங்கு → இறங்கச்சங்கு.]
இறங்கண்டம்	இறங்கண்டம் iṟaṅgaṇṭam, பெ. (n.) அண்ட நோய் வகை;குடலிறக்க நோய் (ஜீவரட்.112); hem rupture. (செ.அக.);. [இறங்கு + அண்டம்.]
இறங்கமாட்டான்	இறங்கமாட்டான் iṟaṅgamāṭṭāṉ, பெ. (n.) கீழைநாட்டு நெல்வகை (யாழ்ப்.);; Burmese paddy. (செ.அக.);.
இறங்கர்	இறங்கர் iṟaṅgar, பெ. (n.) குடம் (பிங்.);; water pot. (கொ.வ.); (செ.அக.);. [இடங்கர் → இறங்கர்.]
இறங்குபனை	இறங்குபனை iṟaṅgubaṉai, பெ. (n.) ஒரு வகையம்மை; a severe type of small-pox. It is opposed to ஏறுபனை. (சா.அக.);. [இறங்கு + பனை.]

இறங்குபொழுது	இறங்குபொழுது iṟaṅguboḻudu, பெ. (n.) பிற்பகல்; afternoon the period of the sun's declivity from the point overhead. It is opposed to wool into (செ.அக.);. [இறங்கு + பொழுது.]
இறங்குபொறை	இறங்குபொறை iṟaṅguboṟai, பெ. (n.) வளைந்த கதிர்கள்; stooping ears of com due to weight of grain. "ஏனலும் இறங்குபொறை உயிர்த்தன." (அகநா. 192-8);. (சங்.இலக்.சொற்);.
இறங்குமிராசி	இறங்குமிராசி iṟaṅgumirāci, பெ. (n.) இறங்கு ஒரை பார்க்க;see irangu orai. [இறங்கும் + இராசி.]
இறங்குமுகம்	இறங்குமுகம் iṟaṅgumugam, பெ. (n.) தணியும் நிலை; declination, ebb in affairs. "என் துன்பமனைத்தும்.... ஏறுமுகங் கொண்டதல்லா லிறங்குமுக மிலை யால்" (அருட்பா..5,தனித்திருத்.12); (செ.அக.);. [இறங்கு + முகம்.]
இறங்குவெயில்	இறங்குவெயில் iṟaṅguveyil, பெ. (n.) பிற்பகல் வெயில்; decreasing sunshine, as the sun descends towards the horizon. (செ.அக.);. [இறங்கு + வெயில்.]
இறங்கொற்றி	இறங்கொற்றி iṟaṅgoṟṟi, பெ. (n.) நுகர்வு ஒற்றி (இ.வ..);; usufructuary mortgage. (செ.அக.);. [இறங்கு + ஒற்றி.]
இறசால்	இறசால் iṟacāl, பெ. (n.) இறையால் (J); பார்க்க;see iraiyal. (கொ.வ.); (செ.அக.);. [இறையால் - இறசால்.]
இறஞ்சி	இறஞ்சி1 iṟañji, பெ. (n.) ஒருவகைத்துகில் (சிலப்.14 108, உரை);; garment of ancient times. (செ.அக.);. [ஒருகா. இலஞ்சி – இறஞ்சி.] இறஞ்சி2 iṟañji, பெ. (n.) அவுரி (மலை);; Indian indigo (செ.அக.);.

இறஞ்சித சேம்பு	இறஞ்சித சேம்பு iṟañjidacēmbu, பெ. (n.) கருஞ் சேம்பு; a black variety of சேம்பு; a garden plant caladium nymphaefolium. (சா.அக.);. [இரு = கருமை. இரு - இறு - இற - இறஞ்சிதம் + சேம்பு.]
இறட்டு-தல்	இறட்டு-தல் iṟaṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) முகந்து வீசுதல்; to sprinkle, splash. முகத்திலே நீரை இறட்டிக் கொள்ளுதல் (திவ்.திருமா.36.வ்யா.118); (செ.அக.);. [இற - இறட்டு.]
இறடி	இறடி iṟaḍi, பெ. (n.) 1. தினை; Italian millet. "இறடிப் பொம்மல் பெறுகுவிர்" (மலைபடு.169);. 2. கருந்தினை (திவா.);; black Italian millet. (செ.அக.);. [இரு → இறு → இறடி. மு.தா.197.]
இறடிப்பொம்மல்	இறடிப்பொம்மல் iṟaḍippommal, பெ. (n.) தினைச் சோறு; cooked Italian millet. "இறடிப்பொம்மல் பெறுகுவிர்". (மலைபடு.169); (சங்.இலக்.சொற்);. [இறடி + பொம்மல்.]
இறத்தல்	இறத்தல் iṟattal, பெ. (n.) 1. சாதல்; dying. 2. மிகுதி; being in excess. (சா.அக.);. [இற - இறத்தல்.]
இறத்திர்	இறத்திர் iṟattir, வி.மு. (v.) கடப்பீர்; let you pass. "குன்றழல் வெஞ்சுரம் இறத்திரால் ஐய" (கலித்.25-12); (சங்.இலக்.சொற்.);. [இற - இறத்திர்.]
இறந்த கற்பினாள்	இறந்த கற்பினாள் iṟandagaṟpiṉāḷ, பெ. (n.) மிக்க கற்பிணையுடையாள்; woman of perfect chastity. "இறந்த கற்பினாட் கெவ்வம் படரன்மின்". (கலித்.9-21);. [இறந்த + கற்பினாள்.]
இறந்தகால இடைநிலை	இறந்தகால இடைநிலை iṟandakālaiḍainilai, பெ. (n.) சென்ற காலத்தைக் காட்டும் இடைநிலை; particle indicating past tense. [இறந்த + காலம் + இடைநிலை.]
இறந்தகாலம்	இறந்தகாலம் iṟandakālam, பெ. (n.) 1. சென்ற காலம் (மணி.30.14);; past time. 2. முக்காலத்தொன்று (நன்.142);; past tense. (செ.அக.);. [இற → இறந்த + காலம்.]

இறந்தது	இறந்தது iṟandadu, பெ. (n.) தாண்டிச் சென்றது; that which has crossed. "பெருமலை இறந்தது நோவேன்". (அகநா.93-3);. [இற - இறந்தது.]
இறந்தது விலக்கல்	இறந்தது விலக்கல் iṟandaduvilakkal, பெ. (n.) உத்தி 32-இல் ஒன்று (நன்.14);; rejection of an obsolete expression or usage, one of 32 utti (செ.அக.);. [இறந்தது + விலக்கல்.]
இறந்தவழக்கு	இறந்தவழக்கு iṟandavaḻkku, பெ. (n.) வீழ்ந்த வழக்கு (சீவக.2108, உரை);; obsolete. Usage. (செ.அக.);. [இறந்த + வழக்கு.]
இறந்திசினோர்	இறந்திசினோர் iṟandisiṉōr, பெ. (n.) கடந்து சென்றோர்; those who have crossed. "வழங்கருங் கானம் இறந்திசினோரே" (நற்.302-10);. [இற → இறந்திசினோர்.]
இறங்கல்	இறங்கல் iṟaṅgal, பெ. (n.) 1. இறங்குமிடம்; place of descent of debarkation. 2. அடைபடுகை (S.I.I,1,119);; state of being closed, neglected condition, as of a temple. 3. அரசிறையின்மை (IMD.cg. 1068);; exemption from taxation. 4. நெல்வகை (Rd.);; a variety of coarse paddy sown in July, and harvested after six months. (செ.அக.);. ம. இறங்கல். [இறங்கு → இறங்கல்.]
இறங்கல்மீட்டான்	இறங்கல்மீட்டான் iṟaṅgalmīṭṭāṉ, பெ. (n.) ஒரு வகை நெல்; a kind of paddy. "போரிறங்கல்மீட்டான் புழுதிபு ரட்டி" (நெல்விடுதூது.189); (செ.அக.);. [இறங்கல் + மீட்டான்.]
இறங்கலிடு-தல்	இறங்கலிடு-தல் iṟaṅgaliḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. போதல்; to pass away, vanish. "ஏதங்களாயின வெல்லா மிறங்கலிடு வித்துஞ (திவ்.பெரியாழ்.5.2.8);. 2. கொடை, வழிபாடு முதலியன நிறுத்துதல்; to neglect, as a charitable endowment; to close, as a temple. "தானத்தை இறங்கலிட்ட இதுவும்" (SII.1,119); (செ.அக.);. [இறங்கல் + இடு.]
இறங்கழிஞ்சில்	இறங்கழிஞ்சில் iṟaṅgaḻiñjil, பெ. (n.) அழிஞ்சில்வகை (இ.வ.);; sage-leaved alangium. (செ.அக.);. [இறங்கு + அழிஞ்சில்.]

இறங்கு	இறங்கு1 iṟaṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) . 1. விட்டு நீங்குதல்; to leave, abandon. "அருணோக்க மிறங்காத தாமரைக்கணெம் பெருமான்" (கம்பரா.விராதன்.50);. 2. தொடங்குதல்; to commence, begin to act 'அற வழியில் இறங்கியுள்ளான்' (செ.அக.);. [இறு – இற - இறங்கு.] இறங்கு2 iṟaṅgudal, 5 செ.கு.வி (v.i.) 1. இழிதல்; to descend; to get down, as from a tree, to alight, as from a horse, to fall, as rain, to flow down, as a torrent. 2. கரைசேர்தல்; to disembark, to be unladen 'கப்பலிலிருந்து பயணிகள் இறங்கின. பின்புதான் பொருள்கள் இறங்கும்'. 3. அடியில் தங்குதல்; to sink to the bottom as sediment in water 'கலங்கல் தெளியும்பொழுது அழுக்கெல்லாம் அடியில் இறங்கிவிடுகிறது'. 4. உட்செல்லுதல்; to settle into its place, as a peg in a hole, to be driven home, as a nail 'பலகையினுள்ளே ஆணியெல்லாம் இறங்கின'.
இறங்குஓரை	இறங்குஓரை iṟaṅguōrai, பெ. (n.) ஞாயிறு தென் திசையில் செல்வதற்கு இடமாய்க் கடக முதல் சிலை வரையுள்ள ஆறு ஓரைகள்; six signs through which the Sun passes in its Southern course. [இறங்கு + ஒரை.]
இறங்குகிணறு	இறங்குகிணறு iṟaṅguginaṟu, பெ. (n.) உள்ளிறங்கிச் செல்வதற்குப் படிவரிசையுள்ள கிணறு (இ.வ.);; well with steps leading down to the water. (செ.அக.);. [இறங்கு + கிணறு.]
இறங்குகெண்டை	இறங்குகெண்டை iṟaṅgugeṇṭai, பெ. (n.) வலிமைக் குறைவால் சொறுக்குவாங்கல் அதாவது நரம்பு இழுத்தல்; the alternate contraction or relaxation of muscles-clonic spasm. It is opposed to ஏறகெண்டை, another form of spasm (சா.அக.);. [இறங்கு + கெண்டை.]
இறங்குசட்டம்	இறங்குசட்டம் iṟaṅgusaṭṭam, பெ. (n.) 1. மாட்டுக் குற்ற வகை (பெரியமாட். 18);; a defect in cattle. (செ.அக.);. 2. வீழ்ச்சிக்காலம்; a time of loses. "அவனுக்கு இப்போ இறங்குசட்டம்; தொட்டதெல்லாம் நட்டமாகுது" (முகவைவழக்.); [இறங்கு + சட்டம் - மாட்டுக்குரிய மச்சங்களுள் ஒன்று.]

இறங்குசாத்து	இறங்குசாத்து iṟaṅgucāttu, பெ. (n.) செட்டிமார்களுள் ஒரு சாரார் (S.I.I.I. VIII, 232);; a sect of the chetti caste. (செ.அக.);. [இறங்கு + சாத்து. இறக்குமதி செய்யும் வணிகர்.]
இறங்குதுறை	இறங்குதுறை iṟaṅguduṟai, பெ. (n.) இழியும், நீர்த் துறை; landing place (செ.அக.);. [இறங்கு + துறை.]
இறங்குநாகம்	இறங்குநாகம் iṟaṅgunākam, பெ. (n.) மாட்டுச்சுழி வகை (பெரியமாட்..21);; a kind of cur-mark in cattle. (செ.அக.);. [இறங்கு + நாகம்.]
இறங்குநெற்றி	இறங்குநெற்றி iṟaṅguneṟṟi, பெ. (n.) முன்பக்கமாகப் புடைத்துக்காணும் நெற்றி; a rounded eminence projecting on the surface of the forehead - bossy fore-head it is opposed to ஏறுநெற்றி, receding forehead (சா.அக.);. [இறங்கு + நெற்றி.]
இறந்திரி	இறந்திரி iṟandiri, பெ. (n.) இத்தி (மலை);; white fig. (செ.அக.);. [இற → இறந்திரி.]
இறந்துபடு-தல்	இறந்துபடு-தல் iṟandubaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) சாதல்; to die. "எனதாற்றாமை கண்டவிடத்து இறந்து படும்" (இறை.3, உரை. பக்.53);. [இற → இறந்து + படு.]
இறந்துபாடு	இறந்துபாடு iṟandupāṭu, பெ. (n.) உயிர்நீத்தல்; death"இறந்துபா டாயினான்கொல்" (கந்தபு. காமதக.91); (செ.அக.);. [இறந்து + பாடு. படு - பாடு.]
இறந்துபோ-தல்	இறந்துபோ-தல் iṟandupōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) . சாதல்; to die (சா.அக.);. [இறந்து + போ.]
இறந்தை	இறந்தை iṟandai, பெ. (n.) அழுகல்; decaying. (சா.அக.);. [இற - இறந்தை.]
இறப்ப	இறப்ப iṟappa, கு.வி.எ. (adv.) மிகவும்; much, exceedingly. "இறப்பப் புகழ்ந்தன்று" (பு.வெ.11, ஆண்பாற். 7, கொளு);. [இற – இறப்ப.]

இறப்பருங்குன்றம்	இறப்பருங்குன்றம் iṟapparuṅguṉṟam, பெ. (n.) கடத்தற்கரிய மலை; unsurmountable mountain (குறுந்-109); (சங் இலக்.சொற்);. [இற → இறப்பு + அருமை + குன்றம்.]
இறப்பு	இறப்பு iṟappu, பெ. (n.) 1. வரம்பு கடத்தல்; transgression, trespass. "பொறுத்த லிறப்பினை யென்றும்" (குறள்.152);. 2. போக்கு (பிங்.);; going passage, passing. 3. சாவு (திருவாச.5,12);; death. 4. மிகுதி (பிங்.);; excess, abundance. 5. உயர்ந்த பொருள்; that which is superior. "ஒப்பிறப்பில் வெங்கையுடையோய்" (வெங்கைக்க..75);. 6. துறக்கம்; heavenly bliss, emancipation. "இறுக லிறப்பென்னும் ஞானிக்கும்" (திவ்.திருவாய். 4,1,10);. 7. வீட்டிறப்பு; inside or under part of a sloping roof, eaves. "இறப்பிற் றுயின்று: (திருக்கோ.328);. 8. இறந்த காலம்; past tense. "இறப்பி னெதிர்வி விகழ்வின்" (தொல்.சொல்..202); (செ.அக.);. ம. இறப்பு; க. இகுர், இக்கு;து. இர்காவுனி. [இற – இறப்பு.]
இறப்புபிறப்பிலான்	இறப்புபிறப்பிலான் iṟabbubiṟabbilāṉ, பெ. (n.) தோன்றலும் மறைதலுமில்லாதவன்; one having neither death nor birth. (சா.அக.);. [இறப்பு + பிறப்பு + இலான்.]

இறல்	இறல்1 iṟal, பெ. (n.) 1. இறுதி; ruin, disaster. "இறலீனு மெண்ணாது வெஃகின்" (குறள்.180);. 2. சிறு தூறு (சூடா.);; small root. 3. கிளிஞ்சல் (திவா.);; bivalve shell-fish, mussel. (செ.அக);. [இறு - இறல்.] இறல்2 iṟal, பெ. (n.) 1. ஒடிவு; bend. 2. வளைவு; curve. 3. வடடம்: round. [இறு → இறல்.] இறல்3 iṟal, பெ. (n.) 1. விசை; force. 2. நரம்பு முறிதல்; nerve break. (ஆ.அக.);. [இறு → இறல்.]
இறலாகிகம்	இறலாகிகம் iṟalāgigam, பெ. (n.) ஏரிமூலிகை; blistering plant. [இறு → இறலாகிகம்.]
இறலி	இறலி1 iṟali, பெ. (n.) பட்டுப்பூச்சி; silkworm. [இறல் – இறலி.] இறலி2 iṟali, பெ. (n.) இத்தி (பிங்.); பார்க்க; white fig. 2. கொன்றை (மலை.);; cassia. 3. மருது (மலை.);; myrobalan (செ.அக.);. [இற + இறலி.]
இறலித்தீவு	இறலித்தீவு iṟalittīvu, பெ. (n.) ஏழுதீவினுளொன்று (திவா.);; second annular continent, one of élu-tivu-. (செ.அக.);. [இறலி + தீவு.]
இறலிப்பை	இறலிப்பை iṟalippai, பெ. (n.) பட்டுப்பூச்சிக்கூடு; cacoon of the silk-worm (Pond);; [இறலி + பை.]

இறவாணம்	இறவாணம்1 iṟavāṇam, பெ. (n.) தோற்கருவி வகை (யாழ்.அக.);; tambourine. (செ.அக.);. [இற + வாணம்.] இறவாணம்2 iṟavāṇam, பெ. (n.) இறவாரம் பார்க்க;see iravāram (செ.அக.);. [இற → இறவாணம் (மு.தா.247);.]
இறவாரம்	இறவாரம் iṟavāram, பெ. (n.) தாழ்வாரத்து மேற் கூரையின் முன்பாகம்; eaves of a house. (செ.அக.);. ம. இறவாரம். [இற → இறவாரம் (மு.தா.247);.]
இறவி	இறவி iṟavi, பெ. (n.) சாவு; death. "இறவியொடு பிறவியற" (திருப்பு.790); (செ.அக.);. [இற → இறவி.]
இறவின்குப்பை	இறவின்குப்பை iṟaviṉkuppai, பெ. (n.) இறாமீனின் தொகுதி; cloud of prawns. "சிறுவெள் ளிறவின் குப்பை யன்ன" (அகநா.152-8);. [இற → இறவின் + குப்பை.]
இறவு	இறவு1 iṟavu, பெ. (n.) 1. வீட்டிறப்பு; sloping roof. (யாழ்.அக.);. 2. எல்லை; boundary. (செ.அக.);. ம. இறவு. [இற → இறவு.] இறவு2 iṟavu, பெ. (n.) 1. மலைச்சாரல்; slope of the hill. 2. மலை; mountain. [இற - இறவு.] இறவு3 iṟavu, பெ. (n.) 1. சாவு; death. "பிறவினொ டிறவு மானான்" (தேவா.447,1);. 2. நீக்கம்; removal, separation. "இறவு பார்க்கின்ற... இராவணன்" (கம்பரா.சடாயுவு.20);. 3. முடிவு; end, termination, close. "இறவிலே யுன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்" (திருவாச

இறவுப்புறத்தன்ன பிணர்	இறவுப்புறத்தன்ன பிணர் iṟavubbuṟattaṉṉabiṇar, பெ. (n.) இறால்மீனின் முதுகுபோன்ற சருச்சரை (சொரசொரப்பு);; texture resembling the back of prawn. "இறவுப்புறத்தன்ன பிணர்படுதடவு" (நற்.19); (சங்.இலக்.சொற்.);. [இற → இறவுப்புறத்தன்ன + பிணர்.]
இறவுள்	இறவுள் iṟavuḷ, பெ. (n.) குறிஞ்சி நிலம் (யாழ்.அக.);; hilly tract (செ.அக.);. [இற → இறவுள் - சரிவான நிலம்.]
இறவுள்ளாளன்	இறவுள்ளாளன் iṟavuḷḷāḷaṉ, பெ. (n.) உள்ளாடன் என்னும் பறவை; a hawk (சேரநா.);. ம. இறவுள்ளாளன். [இற → இற உள்ளாளன்.]
இறவுளர்	இறவுளர் iṟavuḷar, பெ. (n.) குறிஞ்சிநில மக்கள் (பெரியபு.கண்ணப்.16);; inhabitants of the hilly tracts, hill tribes. (செ.அக.);. ம. இறவாளர்; க. எறவ, இட;தெ. எறுக்குவாண்டு. [இறவு + மலை. இறவு + உளர்.]
இறவெள்ளம்	இறவெள்ளம் iṟaveḷḷam, பெ. (n.) இறவினின்று (கூரை); வீழும் தண்ணீர்; water dropping from the eaves. (சேரநா.);. ம. இறவெள்ளம். [இற → இறவெள்ளம்.]
இறவை	இறவை1 iṟavai, பெ. (n.) ஏணி (சூடா.);; ladder (செ.அக.);. [இற → இறவை (சாய்வானது);.] இறவை2 iṟavai, பெ. (n.) இறைகூடை (சூடா.);; irrigation basket (செ.அக.);. ம. இறவ. [இற → இறவை = வளைவானது.]
இறா	இறா iṟā, பெ. (n.) இறால்மீன்; prawn, shrimp, macroura. "கயலொடு பச்சிறாப் பிறழும்" (பெரும்பாண்.270); (செ.அக.);. ம. இறாவு. [இற → இறா - வளைவானது.]

இறாசில்	இறாசில் iṟācil, பெ. (n.) மகிழம்பூ; west Indian mediar-mimusops elegi. [இற → இறாசில்.]
இறாஞ்சு-தல்	இறாஞ்சு-தல் iṟāñjudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பறவையறைதல்; to pounce or dart upon, as a bird on its prey. 'பருந்து இறாஞ்சினாற் போலே' (ஈடு.7.6.1); 2. பறித்தல்; to seize by force. 'தன்னதான பூமியை மகாபலிபோல்வார் இறாஞ்சிக் கொள்ள' (ஈடு.2.87); (செ.அக.);. [இற - இறாஞ்சு = இறக்கையால் அடித்துப் பறித்தல்.]
இறாட்டாணியம்	இறாட்டாணியம் iṟāṭṭāṇiyam, பெ. (n.) இடுக்கண் (யாழ்.அக.);; distress, trouble. (செ.அக.);. [இற → இறாட்டு + ஆணியம்.]
இறாட்டு	இறாட்டு1 iṟāṭṭu, பெ. (n.) மீன்; fish. [இறா → இறால் → இறாட்டு.] இறாட்டு2 iṟāṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. உரைசுதல் (யாழ்.அக.);; to rub against each other as bamboos. 2. பகைத்தல் (யாழ்.அக.);; to hate (செ.அக.);. [இற → இறா → இறாட்டு.]
இறாட்டுப் பிறாட்டு	இறாட்டுப் பிறாட்டு iṟāṭṭuppiṟāṭṭu, பெ. (n.) எதிரிடை (யாழ்ப்.);; quarrel, squabble, strife, scuffle (செ.அக.);. [இறா → இறாட்டு + பிறாட்டு.]
இறாத்தல்	இறாத்தல் iṟāttal, பெ. (n.) மீனாயத்துறை (யாழ்ப்.);; a place where custom is paid for fish (செ.அக.);. [இறால் + தலம் - இறாத்தலம் - இறாத்தல்.]
இறாத்தலம்	இறாத்தலம் iṟāttalam, பெ. (n.) இறவுமீன் விற்குமிடம் (இ.வ.);; place where prawns are offered for sale. (செ.அக.);. [இறவு + தலம்.]

இறாப்பாவை	இறாப்பாவை iṟāppāvai, பெ. (n.) பாவைபோன்ற இறால்மீன்; maid-prawn. "முடிவலை முகந்த முடங்கி றாப் பாவை". (நற்.49-3);. [இற → இறா + பாவை. (இறால்மீன் கைமுதலாய உறுப்புகள் போலும் முள் முதலியவற்றை யுடைத்தாகிப்பாவை போறலிற் பாவையென்றார்.]
இறாய்-த்தல்	இறாய்-த்தல் iṟāyttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பின்வாங்குதல்; to draw back, retreat. "அவ்விருளுக் கிறாய்த்து அங்கே யிங்கே சஞ்சரியாநிற்க" (ஈடு.2.1.8); (செ.அக.);. [இற → இறாய்.]
இறால்	இறால்1 iṟāl, பெ. (n.) 1. மீன்வகை (பிங்.);; shim, prawn, macroura. 2. வெள்ளிறால்; bluish sea-fish. 3. ஆரல் (கார்த்திகை); (திவா.);; the third naksatra (செ.அக.);. ம. இறாவு. [இற - இறால்.] [P] [P] இறால்2 iṟāl, பெ. (n.) 1. எருது; bull. 2. விடைஓரை; sign of Taurus. [இறு - இற - இறல் – இறால்.] இறால்3 iṟāl, பெ. (n.) தேன்கூடு; honey comb. "பெருஞ்சினை தொடுத்த நெடுங்கண் இறாஅல்" (நற்.168);.
இறால்வறையல்	இறால்வறையல் iṟālvaṟaiyal, பெ. (n.) வறுத்த இறால் (வின்.);; roasted shrimps prepared as a curry. (செ.அக.);. [இறால் + வறையல்.]
இறாவிமுகன்	இறாவிமுகன் iṟāvimugaṉ, பெ. (n.) கொல்லு நாபி; aconite of a killing nature. (சா.அக.);. [இறாவி + முகன்.]
இறாவு-தல்	இறாவு-தல் iṟāvudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) வாட்டி மயர்போக வழித்தல்; to scrape off after roasting, as the skin of a pig to remove the hair. "நளிபுகை கமழா திறாயினர் மிசைந்து" (மலைபடு.249); (செ.அக.);.

இறாற்று	இறாற்று iṟāṟṟu, பெ. (n.) 1. பெருவகை இறால்மீன்; a large species of prawn. 2. தேன்கூடு; honey comb. (சா.அக.);. [இறால் + இறட்டு → இறாட்டு - இறாற்று.]
இறு	இறு1 iṟudal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. முறிதல்; to break, to snap, as a stick, to become severed, as a limb, to crackle and split. "பீலிபெய் சாகாடு மச்சிறும்" (குறள்.475);. 2. சாதல்; to perish, die. "இறுமளவு மின்புறுவ தின்புற்று" (நாலடி.209);. 3. முடிவுறுதல்; to end terminate. "உயிரிறு கிளவியும்" (தொல்.எழுத்.202);. 4. கெடுதல்; to moulder, to be corroded, to decay. "கபால முமிற்று மண்ணாமே" (திருமந்.371);. 5. தளர்தல்; to grow weak, to be wearied. "பாதலைப்பிற" (இரகு.தேனு.45); (செ.அக.);. ம. இறு. இறுக. [உறு → இறு. இறுதல்.] இறு2 iṟuttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. முறித்தல் (திவா.);; to break off as a branch, to snap asunder. 2. உடைத்தல்; to smash, to knock out to break in pieces, as pottery.
இறுக்கநெருக்கம்	இறுக்கநெருக்கம் iṟukkanerukkam, பெ. (n.) இடை வேளை; interval. 'தமது பணிக்கடமைகளுக்கு அடுத்த இறுக்க நெருக்கங்களில்' (மாலுமி.மு.க.1); (செ.அக);. [இறுக்கம் + நெருக்கம்.]
இறுக்கம்	இறுக்கம் iṟukkam, பெ. (n.) 1. நெகிழாத்தன்மை; tightness, compactness. 2. நெருக்கம்; closeness, rigidity. 3. கடுஞ்செட்டு; close-fistedness, niggardliness. 4. முட்டுப்பாடு; hardness, as of the times; immobility, as of trade. "இப்பொழுது பணம் இறுக்கம்". 5. புழுக்கம்; closeness of weather sultriness. (செ.அக.);. ம. இறுக்கம். [உறு → இறு → இறுக்கம்.]

இறுக்கர்	இறுக்கர் iṟukkar, பெ. (n.) பாலைநில மக்கள் (சூடா.);; inhabitants of desert tracts, who live by oppression and rapine. (செ.அக.);. [இறு → இறுக்கர்.]
இறுக்கல்	இறுக்கல் iṟukkal, பெ. (n.) செலுத்துதல்; paying, remitting. "இறுக்கல் வேண்டுந் திறையே" (புறநா.97-20);. [உறு → இறு → இறுக்கல்.]
இறுக்கன்	இறுக்கன் iṟukkaṉ, பெ. (n.) ஈயாதவன் (கொ.வ.);; miser. (செ.அக.);. ம. இறுக்கம்; க. இறகு;குர். எர்க். [உறு → இறு → இறுக்கன்.]
இறுக்கு	இறுக்கு1 iṟukkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அழுந்தக்கட்டுதல்; to tighten, tie close or hard, make compact. "புயங்களாற் பிடித்திறுக்கினன்" (கம்பரா.கும் பக.266);. 2. இறுக வுடுத்துதல் (சூடா.);; to clothe tightly. 3. ஒடுக்குதல்; to repress, restrain. 'அவற்றை நன்றாய் இறுக்கிவிட்டான்'. 4. உள்ளழுத்துதல்; to drive in, as a nall. "இறுக்காணி காட்டி" (திருப்பு.695);. 5. உறையச் செய்தல் (வின்.);; to thicken a liquid inspissate. 6. உடும்பு, நண்டு முதலியவற்றின் கடி; to pinch or sting (of an insect);. 7. இறுக்குகால்; crab's claw. (சேரநா.); (செ.அக.);. ம. இறுக்குக; க., படீ. இறுகு; கோத. இர்க்; துட. இகொட். து. இரியுனி;தெ. இறுகு. [உறு → இறு → இறுக்கு.] இறுக்கு2 iṟukku, பெ. (n.) 1. ஒடுக்குகை (கொ.வ.);; pressure, coercion.
இறுக்குவாதம்	இறுக்குவாதம் iṟukkuvātam, பெ. (n.) உடலை வளைத்துக்கொள்ளும் இழுப்பு நோய்; acute rheumalism. 'இறுக்குவாதம் பற்றினாற்போலே' (ஈடு,3,5,2); (செ.அக.);. [இறுக்கு + வாதம்.]

இறுகங்கியான்	இறுகங்கியான் iṟugaṅgiyāṉ, பெ. (n.) கையாந்தகரை (மலை);; a plant found in wet place. (செ.அக.);. [இறு + கங்கியான்.]
இறுகச்சுற்றல்	இறுகச்சுற்றல் iṟugaccuṟṟal, பெ. (n.) காற்றுப்புகாதபடி கெட்டியாய்த் துணியினாற் சுற்றுதல்; winding round the cloth tightly so as to be air tight. [இறுக + சுற்றல்.]
இறு கண்ணியம்	இறு கண்ணியம் iṟugaṇṇiyam, பெ. (n.) கருடக் கொடி; Brahminic kite creeper-Aristolochia indica. It is so called from its being a cure for snake bites. (சா.அக.);. [இறு + கண்ணியம். கண்ணி = கயிறுபோன்ற கொடி.]
இறுகநீக்கு-தல்	இறுகநீக்கு-தல் iṟuganīggudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கைவிடுதல்; to abandon or give up absolutely. "தேனு மூனும் பிழியலு மிறுக நீக்கி" (சீவக.1237); (செ.அக.);. [இறுக + நீக்கு.]
இறுகப் பிசை-தல்	இறுகப் பிசை-தல் iṟugappisaidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) வேண்டிய அளவு அழுத்தமாகப் பிசைதல்; to kneed dough; to press dough into a mass to work it into a suitable consistency for bread, paste etc. (சா.அக.);. [இறுக + பிசை.]
இறுகப்பிடி-த்தல்	இறுகப்பிடி-த்தல் iṟugappiḍittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) இவறுதல்; to be stingy, parsimonious. (செ.அக.);. [இறுக + பிடி.]
இறுகரை	இறுகரை iṟugarai, பெ. (n.) இடிகரை (அக.நி.);; eroded bank, as of a river. (செ.அக.);. [இறு + கரை.]
இறுகல்	இறுகல் iṟugal, பெ. (n.) 1. சுருங்குகை (திவ்.திருவாய்.4,1,10);; contraction, shrinking. diminution. 2. செம்மணிக் குற்றங்களுள் ஒன்று (இ.வ.);; a defect in a ruby. 3. நான்கு காசு (இ.வ.);; four pies, one third of an-anna. (செ.அக.);. [இறு → இறுகல்.]
இறுகால்	இறுகால் iṟukāl, பெ. (n.) ஊழிக்காற்று; tempest blowing at the dissolution of the world. "இறுகால் மேன்மேல்வந் தெழுந்தது போல்" (பெரியபு.எறிபத்த. 33); (செ.அக.);. [இறு2 + கால்.]

இறுகிய	இறுகிய iṟugiya, பெ.எ. (adj.) உறைந்த; that which is inspissated. (சா.அக.);. [உறு → இறு → இறுகிய.]
இறுகு	இறுகு1 iṟugudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. முடிச்சு முதலியன நெகிழாது அழுத்தமாதல் (நாலடி.328);; to become tight, as a knot. 2. கெட்டிப்படுதல்; to harden, as land dried by the sun or as molten metals when they are cooled; to become dry, as mortar or as clay. 3. நெய் முதலியன உறைதல்; to thicken, as phlegm, to congeal, as wax, to coagulate, to be clotted, as blood. to solidify. 4. உறுதியாதல்; to become firm. "இறுகவேண்டும் பாவனை" (ஞானவா.வேதாள. 12);. 5. நிலைபெறுதல்; to be fixed to be rooted in. "அச்சுத் திறுகல் நீ" (சீவக.946);. 6. நெருங்குதல்; to be rich, luxuriant, as growing corn or as fruitful trees. "வாழை யிறுகு குலை முறுக" (மலைபடு.132);. 7. மூர்ச்சித்தல்; to swoon. "இறுகி மெய்ம் மறந்து சோர்ந்தான்" (சீவக.299); (செ.அக.);. ம. இறுகு; தெ. இறுகு;க. இறுகு. [உறு → இறு → இறுகு.]
இறுகுதல்	இறுகுதல் iṟugudal, பெ. (n.) பைம்மணிக் (மரகதக்); குற்ற மெட்டனுள் ஒன்று (சிலப்.14,184,உரை);; defect of emeralds, one of eight marakata-k-kurram. (செ.அக.);. [இறு → இறுகுதல்.]
இறுங்குசோளம்	இறுங்குசோளம் iṟuṅgucōḷam, பெ. (n.) தித்திப்புச் சோளம்; இதனின்று கனிச்சாறு (சர்பத்); காய்ச்சலாம். ஒரு வகை மது இறக்குவர்; Katter corn. sweet reed; sugar millet-Sorghum saccharatum. It is useful in making syrup as it contains much sugar. A liquor like cider is also obtained from it. (சா.அக.);. [உறு → இறு → இறுங்கு + சோளம்.]
இறுத்தரு-தல்	இறுத்தரு-தல் iṟuddarudal, 15 செ.கு.வி. (v.i.) வருதல்; to come, arrive. "வேனி லிறுத்தந்த பொழுதினான்" (கலித்.34); (செ.அக.);. [இறு → இறுத்தருதல் (தங்குதலைத் தருதல்);.]
இறுத்தது	இறுத்தது iṟuddadu, வி.மு. (fin.v.) தங்கியிருப்பது; matter that settles to the bottom of the liquid. "ஆடுமழை இறுத்த தெங்கோடுயர் குன்றே" (நற்.156-10); (சங்.இலக்.சொற்);. [இறு → இறுத்தது - (காலவழு);.]

இறுதி	இறுதி1 iṟudi, பெ. (n.) 1. முடிவு (பிங்.);; termination, end. 2. அழிவு; death, extinction. "உயிர்க்கிறுதி யாகி விடும்" (குறள்.476);. 3. வரையறை; limit bound. "இறுதியில்லதோர் விலங்கு" (கந்தபு.அசுரர்.தோற்.29); (செ.அக.);. ம. இறுது. [இறு → இறுதி.]
இறுதிக்காலம்	இறுதிக்காலம் iṟudikkālam, பெ. (n.) 1. இறுதிக் காலம்; time of death. 2. ஊழிக்காலம்; end of all things. (செ.அக.);. [இறுதி + காலம்.]
இறுதிநிலை	இறுதிநிலை iṟudinilai, பெ. (n.) 1. இறுதியில் நிற்பது (கலித்.124, உரை, பக்.778);; that which occurs in the end; ending. 2. விகுதி (நன்.134, சங்கர);; termination, ending of a word. (செ.அக.);. [இறுதி + நிலை.]
இறுதியிலின்பம்	இறுதியிலின்பம் iṟudiyiliṉpam, பெ. (n.) துறக்க நுகர்வு; everlasting bliss. "இம்மையு மறுமையு மிறுதியி லின்பமும்" (மணி.3.96); (செ.அக.);. [இறுதியில் + இன்பம்.]
இறுதியினற்கதி	இறுதியினற்கதி iṟudiyiṉaṟkadi, பெ. (n.) உய்தி; final emancipation. "இறுதியினற் கதி செல்லும் பெருவழி" (மணி.12-59); (செ.அக.);. [இறுதியில் + நற்கதி.]
இறுதி விளக்கு	இறுதி விளக்கு iṟudiviḷakku, பெ. (n.) கடைநிலை விளக்கு (குறள்.1281, உரை);; figure of speech in which a word used at the end of a sentence has to be taken as understood in the other parts of the same. (செ.அக.);. [இறுதி + விளக்கு.]
இறுதிவேள்வி	இறுதிவேள்வி iṟudivēḷvi, பெ. (n.) அந்திக்கடன்; funeral oblations. "அன்னையர்க் கிறுதி வேள்வி..... யாற்றினானே" (இரகு... அவதாரநீ.44); (செ.அக.);. [இறுதி + வேள்வி.]
இறுநாகம்	இறுநாகம் iṟunākam, பெ. (n.) இலாமிச்சை (மலை.);; cuscus-grass (செ.அக.);. [இறு + நாகம்.]

இறுப்பு	இறுப்பு1 iṟuppu, பெ. (n.) 1. தங்குகை (இ.வ.);; abiding tarrying. 2. கடன்செலுத்துகை; liquidation, payment of debt. 3. குடியிறை; tax. "வைக லாயிர மிறுப்புத் தண்ட" (சீவக.2570); (செ.அக.);. ம. இறுப்பு. [இறு → இறுப்பு.] இறுப்பு2 iṟuppu, பெ. (n.) ஆவண ஒலை; archive document. (ஆ.அக);. [இறு → இறுப்பு.]
இறுபு	இறுபு iṟubu, பெ. (n.) இறப்பு; death. "இறுபும் புலம்பும்" (பெருங்.இலாவண.13.12); (செ.அக.);. [இறு → இறுபு.]
இறும்பி	இறும்பி iṟumbi, பெ. (n.) எறும்பு (யாழ்.அக.);; ant (செ.அக.);. ம. இறும்பு; க. இறும்பு, இறும்பெ இறுபெ. இறவெ, இறுவெ. இறுவு. இரிவெ; கோத. இர்ங்; துட. இர்ப்; குட. உருபி;பட. இறுப்பு. [இறு → இறும்பி (கொட்டுவது, கடிப்பது);.]
இறும்பு	இறும்பு1 iṟumbu, பெ. (n.) 1. வண்டு (யாழ்.அக);; bee. 2. புழு (சங்கற்பநி.9.15);; worm. (செ.அக.); [இறு → இறும்பு. இறுத்தல் = தங்குதல்).] இறும்பு2 iṟumbu, பெ. (n.) 1. குறுங்காடு; thicket. "வில்பயி லிறும்பிற் றகடூர் நூறி" (பதிற்றுப்.78.9);. 2. தூறு (பிங்.);; shrub, bush. 3. மலை (திவா.);; hill, mountain. 4. புதுமை (பிங்.);; wonder. 5. அடை மழைக்காலம்; rainy season. (செ.அக.);. [இறு → இறும்பு; இறுத்தல் = செறிதல், மிகுதல்.]

இறும்புகாப்பூ	இறும்புகாப்பூ iṟumbukāppū, பெ. (n.) கார்த்திகைப்பூ; November flower. (சா.அக.); [இறும்பு + காப்பூ.]
இறும்புளி	இறும்புளி iṟumbuḷi, பெ. (n.) மரவகை (kodal);; pulney rowan, Photinia notoniana, a Kodaikanal tree. (செ.அக.);. [இறும் + புளி.]
இறும்பூது	இறும்பூது iṟumbūtu, பெ. (n.) 1. புதுமை; amazement. "விட்புலம் போய திறும்பூது போலும்" (சிலப்பதி.8);. 2. வண்டு; bee. 3. தகைமை (சூடா.);; magnanimity. 4. மலை (திவா.);; mountain. 5. சிறுதூறு (திவா.);; shrub, bush. 6. தளிர் (சூடா.);; shoot sprout. 7. தாமரை; lotus. [இறு → இறும் + பூது. இறு = செறிவு. பூது = மிகுதி.]
இறுமா-த்தல்	இறுமா-த்தல் iṟumāttal, 19 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பெருமை பாராட்டுதல்; to be elated to feel exulted. "இறுமாந்திருப்பன் கொலோ" (தேவா.1182.11);. 2. செருக்கடைதல்; to be self-conceited. (செ.அக.);. ம. இறுமான்னு. [இறு – இறும் + ஆர்த்தல் – இறுமார்த்தல் – இறுமாத்தல்; ஒ.நே. உரு – உரும்.]
இறுமாப்பு	இறுமாப்பு iṟumāppu, பெ. (n.) 1. பெருமை பாராட்டுகை; elation, exultation. 2. செருக்கு (திருவிளை.வெள்ளை.14);; pride, self-conceit, arrogance. 3. நிமிர்ச்சி (வின்.);; erect posture. (செ.அக.);. [இறு → இறும் + ஆர்ப்பு - இறுமார்ப்பு → இறுமாப்பு - இறும் = செறிவு, பெருக்கம். ஒ.நேர். உரு – உரும் – ஆர்த்தல் = சேர்த்தல், கட்டுதல். ஆர்ப்பு → ஆப்பு = சேர்ப்பு, கூடுகை.]
இறுமுறி	இறுமுறி iṟumuṟi, பெ. (n.) தீர்ந்து போன காதற்ற ஆவணம் (வின்.);; discharged bond, having a vita part of torn off. (செ.அக.);. [இறுத்தல் = இறுக்குதல், நெருக்குதல், ஒடித்தல், எறிதல், இறுதியாதல். இறு + முறி.]

இறுமுறை	இறுமுறை iṟumuṟai, பெ. (n.) அழியும் முறைமை, இறந்துபடும் நிலைமை; turn to die. "இறுமுறை செய்து முருவொடு" (கலித்.93-19); (சங்.இலக்.சொற்.);. [இறு + முறை.]
இறுவதஞ்சாமை	இறுவதஞ்சாமை iṟuvadañjāmai, பெ. (n.) வணிகர் குணங்களுள் ஒன்று (பிங்.);; indifference to losses a desirable virtue in merchants. (செ.அக.);. [இறுவது + அஞ்சாமை. இறுவது = மேற்கொண்ட செயலில் தோல்வியுறல், இழப்புகளை எதிர்கொள்ளல்.]
இறுவரை	இறுவரை1 iṟuvarai, பெ. (n.) அழியுங்காலம்; time of ruin, downfall, death."இறுவரை காணிற் கிழக்காந் தலை" (குறள்-488); (செ.அக.);. [இரு → இறு + வரை.] இறுவரை2 iṟuvarai, பெ. (n.) 1. பெரியமலை; high mountain. "இறுவரை வீழ" (பு.வெ.7.20);. 2. பக்க மலை; foot hill. "இருடூங் கிறுவரை" (கலித்.43);. 3. அடிவாரம்; fool of a mountain. "குன்ற விறுவரைக் கோண்மா" (கலித்.86); (செ.அக.);. [இரு → இறு + வரை. வரை = வளைவு. சரிவு. சரிவுகள் உள்ள மலை.]
இறுவரையம்	இறுவரையம் iṟuvaraiyam, பெ. (n.) 1. எல்லை (யாழ்.அக.);; limit. 2. இவ்வேளை (தற்சமயம்);; preserve moment. (செ.அக.);. [இல் + குழித்தல், நிலைப்படுதல். இல் → இரு → இறு + வரை + அம் + இறுவரையம். வரை = எல்லை. காலம், நேரம்.]
இறுவரையும்	இறுவரையும் iṟuvaraiyum, பெ. (n.) இறக்குமளவும்; till death. (ஆ.அக.);. [இறுத்தல் = இறத்தல். இறு + வரை + உம்.]
இறுவாக	இறுவாக iṟuvāka, கு.வி.எ. (adv.) இறுதியாக (சூடா.12,98);; at last finally. (செ.அக.);. [இறு + ஆக. இறு = இறுதி.]

இறுவாய்	இறுவாய் iṟuvāy, பெ. (n.) 1. ஈறு; end, termination. "னகர விறுவாய்" (தொல்.எழுத்.1);. 2. சாவு; death. "இறுவா யெய்த" (கந்தபு.அசுரேந்.58);. [இறு + வாய் = இறுவாய் = சாவு; வாய் = இடம்.]
இறுவேல்	இறுவேல் iṟuvēl, பெ. (n.) இருள்வேல் பார்க்க;see irulvel. [ஒருகா. இருள்வேல் – இருவே - இறுவேல்.]
இறே	இறே iṟē, இடை. (part) அன்றோ, அறிவிப்பு (பிரசித்தி); தெரியவேண்டிய செய்தி, தெளிவு இவற்றைக் குறிக்குஞ் சொல் (ஈடு.2.1.1);; a particle, frequently used in vaisnava religious writings and occurring mostly at the end of sentences to indicate that the subject mentioned is either (1); common knowledge, or (2); one which must be known by all, or (3); one that is emphatically so. [ஈறு - இறே.]
இறை	இறை1 iṟai, பெ. (n.) 1. உயரம்; height. "ஏந்து கொடி யிறைப் புரிசை" (புறநா.17,27);. 2. தலை (சூடா.);; head. 3. கடவுள்; supreme God. "இறைநிலையுணர்வரிது" (திவ்.திருவாய்.1,3,6);. 4. சிவன் (பிங்.);; Siva. 5. நான்முகன் (பிரமன்); (பிங்.);; Brahma. 6. அரசன்; king. sovereign monarch. "இறைகாக்கும் வையக மெல்லாம்" (குறள்.547);. 7. தலைமை (பிங்.);; eminence, greatness. 8. நடுவு நிலைமை; impartiality, justice. "கண்ணோடா திறைபுரிந்து" (குறள்.541);. 9. உயர்ந்தோர் (தொல்.பொ.256);, (திவா.);; anyone who is great, as one's father or guru or any renowned and illustrious person. 10. தலைவன் (திவா.);; superior, master, chief. 11. தமையன் (பரிபா.11-8);; elder brother.
இறைக்கட்டு	இறைக்கட்டு iṟaikkaṭṭu, பெ. (n.) வரி; taxation. 'இறைக்கட்டும் தவிர்த்து' (S.I.I.vii.14); (செ.அக);. ம. இற. [இறை + கட்டு.]

இறைக்கடன்	இறைக்கடன் iṟaikkaḍaṉ, பெ. (n.) நிலவரி (சேரநா.);; land-tax. ம. இறக்கடம். [இறை + கடன்.]
இறைக்கள்ளன்	இறைக்கள்ளன் iṟaikkaḷḷaṉ, பெ. (n.) இறை பிளவை (வின்.); பார்க்க;see irai-p-pilavai. (செ.அக.);. [இறை + கள்ளன்.]
இறைக்காசான்	இறைக்காசான் iṟaikkācāṉ, பெ. (n.) முருக கடவுள்; Skanda, as the Guru of Šiva. "இறைக்காச னெம்மருளா மாலையு மாலை" (பெருந்தொ.102 (செ.அக.);. [இறைக்கு + ஆசான்.]
இறைக்குடி	இறைக்குடி iṟaikkuḍi, பெ. (n.) வரிகொடுப்போன் (சிலப்.4,9, உரை.);; tax payer. (செ.அக.);. [இறை + குடி.]
இறைக்குத்து	இறைக்குத்து iṟaikkuttu, பெ. (n.) இறக்குந் தறுவாயில் கண்விழி அசைவற்று நிற்கை (இ.வ.);; fixed gaze of the eyes at the approach of death. (செ.அக.);. [இறை + குத்து. இறை = நிலையான, நெட்டான.]
இறைகாவல்	இறைகாவல் iṟaikāval, பெ. (n.) தலையாரிக்குரிய வரி (I.M.P.TP.121-2);; police cess, an ancient ra paid towards the cost of watch and ward in a villages (செ.அக.);. [இறை + காவல்.]
இறைகிழவன்	இறைகிழவன் iṟaigiḻvaṉ, பெ. (n.) அரசனாகும் தன்மையை யுடையவன்; ruler endowed with all king qualities. "நில்லாத் தானை யிறை கிழவோயே" (பதிற்றுப்.54,17);. (செ.அக.);. [இறை + கிழவன். கிழமை = உடைமை.]
இறைகுத்து-தல்	இறைகுத்து-தல் iṟaiguddudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. விரலிறையா லளவிடுதல் (வின்.);; to dip the finger into a fluid to ascertain its depth. 2. மதிப்பிடுதல்; estimate. [இறை + குத்துதல். இறை = முன்கை, முன்கை விரல்.]
இறைகூடு-தல்	இறைகூடு-தல் iṟaiāṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) அரசாளுதல் (பொருந.79);; ; to rule over, exercise authority. (செ.அக.);. [இறை + கூடுதல்.]

இறைகூடை	இறைகூடை iṟaiāṭai, பெ. (n.) நீரிறைக்கும் கூடை (திவா.);; water-basket made of palmyra leaves for baling out water for irrigation purposes. (செ.அக.);. [இறை + கூடை. இறை = இறைத்தல், நீரிறைத்தல்.] [P]
இறைகூத்தன்	இறைகூத்தன் iṟaiāttaṉ, பெ. (n.) குராமரம்; common bottle flower-webera corymbosa (சா.அக.);. [இறை + கூத்தன்.]
இறைகூர்-தல்	இறைகூர்-தல் iṟaiārtal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) தங்குதல்; to dwell, abide. "தெறன்மறவரிறை கூர்தலின்" (புறநா.345-5);. [இறை + கூர்.]
இறைகொள்ளு-தல்	இறைகொள்ளு-தல் iṟaigoḷḷudal, 13 செ.கு.வி. (v.i.) தங்குதல்; to dwell, abide. [இறை + கொள்ளுதல். இறை கொள்ளுதல் = இருப்புக் கொள்ளுதல்.]
இறைச்சி	இறைச்சி iṟaicci, பெ. (n.) 1. இறைச்சி; flesh. "இறைச்சிக் குன்றாக்கினானே" (சீவக.801);. 2. இறைச்சிப் பொருள் (தொல்.பொருள்.229); பார்க்க;see iraicci-p-porul. 3. கருப்பொருள்; distinctive features of each of the ain-tinal relating to five tracts of land. "அன்புறு தகுந விறைச்சியுட் சுட்டலும்" (தொல்.பொருள்.231);. 4. விருப்பமானது; that which is agreeable, pleasing. "வீழுநர்க் கிறைச்சியாய்" (கலித்.8);. ம. இறச்சி, தெ. எரசு, எரசி;குட. எரசி. [இறு → இறை = தங்குதல். இறை → இறைச்சி = தங்கியிருப்பது சேர்ந்திருப்பது ஒட்டியிருப்பது உள்ளிருப்பது. உள்ளம் விரும்புவது. கவனத்தைக் கவர்வது.]
இறைச்சிக்குத்தி	இறைச்சிக்குத்தி iṟaiccikkutti, பெ. (n.) இறைச்சி குத்தி பார்க்க;see iraicci-kutti. [இறைச்சி + குத்தி.]
இறைச்சி குத்தி	இறைச்சி குத்தி iṟaiccigutti, பெ. (n.) இறைச்சியைக் குத்தி வாட்டுங் கருவி (வின்.);; spit, rod for holding meat while roasting. (செ.அக.);. [இறைச்சி + குத்தி.]

இறைச்சி நீர்	இறைச்சி நீர் iṟaiccinīr, பெ. (n.) ஊன் தண்ணீர்; the thin transparent watery part of the blood-serum. (சா.அக.);. [இறைச்சி + நீர்.]
இறைச்சிப்பொருள்	இறைச்சிப்பொருள் iṟaiccipporuḷ, பெ. (n.) கருப்பொருளினுள்ளே கொள்ளும் பொருள் (தொல். பொருள்.229);; suggestive meaning conveyed indirect, by reference to the distinctive features of the tract of land. (செ.அக.);. [இறைச்சி + பொருள்.]
இறைச்சிப்போர்	இறைச்சிப்போர் iṟaiccippōr, பெ. (n.) உடம்பு; the body, considered as a mass of flesh. "இறைச்சிப்பேரிதனை யென்றான்" (சீவக.1585); (செ.அக.);. [இறைச்சி + போர். போர் + குவியல்.]
இறைச்சோறு	இறைச்சோறு iṟaiccōṟu, பெ. (n.) வரிவகை (S.I.viii.87);; a kind of tax. (செ.அக.);. [இறை + சோறு.]
இறைஞ்சலர்	இறைஞ்சலர் iṟaiñjalar, பெ. (n.) பகைவர்; enemies foes or adversaries, as those who do not yield or sub "இறைஞ்சலர்க் கெழிலியே றனையான்" (பாரத.பதினேழா.241); (செ.அக.);. [இறைஞ்சு + அல் + அர். இறைஞ்சலர் = வணங்காதவர், பகைவர்.]
இறைஞ்சாடிப்பூ	இறைஞ்சாடிப்பூ iṟaiñjāṭippū, பெ. (n.) கஞ்சாங் கோரை; holy basil - ocimum sanctum. (சா.அக.);. [இறைஞ்சு + ஆடி + பூ.]
இறைஞ்சார்	இறைஞ்சார் iṟaiñjār, பெ. (n.) இறைஞ்சலர் பார்க்க;see irainjalar. (செ.அக.);. [இறைஞ்சாதார் → இறைஞ்சார்.]
இறைஞ்சி	இறைஞ்சி iṟaiñji, பெ. (n.) மரவுரி (திவா.);; bark of a certain tree, used for clothing. (செ.அக.);. [இறைஞ்சு → இறைஞ்சி.]

இறைஞ்சு-தல்	இறைஞ்சு-தல் iṟaiñjudal, 5 செ.கு.வி (v.i.) 1. தாழ்தல்; to hang low, as a cluster of coconuts, to bow, bend. "குலையிறைஞ்சிய கோட்டாழை" (புறநா.17,9);. 2. வீழ்ந்து கிடத்தல்; total down. "புல்லுவிட்டிறைஞ்சிய பூங்கொடி" வணங்குதல்; to make obeisance, to pay reverence, to worship by bowing or prostrating. "எழிலார் கழலி றைஞ்சி" (திருவாச.1.21);. ம. இரஞ்சுக; க. எரகு; தெ. எரகு;து. எரகுனி. [இற → இறை → இறைஞ்சு.]
இறைப்பாரம்	இறைப்பாரம் iṟaippāram, பெ. (n.) பல்லுயிரைக் காக்கின்ற அரசன் பொறுப்பு; burden of government, responsibility of the king for the welfare of his subjects. "இறைப்பாரமெல்லாம்....பூட்டி" (சீவக.475);. [இறை + பாரம். இறை = அரசன்.]
இறைப்பிளவை	இறைப்பிளவை iṟaippiḷavai, பெ. (n.) கையிடையில் வரும் ஒருவகைப்புண்; eruption in the singer joints or between the fingers at the roots. (செ.அக.);. [இறை + பிளவை.]
இறைப்புரிசை	இறைப்புரிசை iṟaippurisai, பெ. (n.) உயர்ந்த மதில்; high wall. "ஏந்து கொடி யிறைப்புரிசை" (புறநா.17-27);. [இறை + புரிசை.]
இறைப்பொருட்ட லைவன்	இறைப்பொருட்டலைவன் iṟaipporuṭṭalaivaṉ, பெ. (n.) குடிகளுக்கு வேண்டிய உதவி யனைத்துஞ் செய்து அவர்களிடம் குடியிறை கொள்ளுவோன்; person collecting tax and attending to public services. (அபி.சிந்);. [இறை + பொருள் + தலைவன். இறைப்பொருள் = வரிப்பணம்.]
இறைப்பு	இறைப்பு iṟaippu, பெ. (n.) நீர் இறைக்கை; drawing out and pouring water. (செ.அக.);. [இறை → இறைப்பு.]
இறைப்புணைப்ப டு-தல்	இறைப்புணைப்படு-தல் iṟaippuṇaippaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) ஒருவன் இறுக்க வேண்டும் வரிக்குட்புணை கொடுத்தல் (SII V, 376);; to stand security for the payment of tax by a person. (செ.அக.);. [இறை → இறைப்புணை + படு.]

இறைப்புப்பட்டரை	இறைப்புப்பட்டரை iṟaippuppaṭṭarai, பெ. (n.) கிணற்றுப் பாய்ச்சலுள்ள நிலம் (C.G.);; land exclusively irrigated from wells. (செ.அக.); [இறைப்பு + பட்டரை.]
இறைப்பெட்டி	இறைப்பெட்டி iṟaippeṭṭi, பெ. (n.) தண்ணீர் இறைக்க உதவும் ஓலைப்பெட்டி; ola basket for balling water. (செ.அக.);. [இறை + பெட்டி.]
இறைபயப்பது	இறைபயப்பது iṟaibayabbadu, பெ. (n.) குறிப்பாகப் பொருளை விளைக்கும் விடை (தொல்.சொல்.13);; indirect answer to questions. (செ.அக.);. [இறை + பயப்பது.]
இறைமகள்	இறைமகள் iṟaimagaḷ, பெ. (n.) 1. கொற்றவை; korravai "இறைமக ளமுதுசெய்ய" (தக்கயாகப்.751); (செ.அக.);. 2. அரசன் மகள்; king's daughter (ஆ.அக.);. [இறை + மகள்.]
இறைமகன்	இறைமகன் iṟaimagaṉ, பெ. (n.) 1. அரசன்; king. "இன்னுயிராகி நின்றா னிறைமகன்" (சூளா.நகர.31);. 2. பிள்ளையார் (பிங்.);; Ganesa, son of irai, i.e. Siva. (செ.அக.);. [இறை + மகன்.]
இறைமரம்	இறைமரம் iṟaimaram, பெ. (n.) 1. இறைகூடை தாங்கும் மரம் (வின்.);; three poles united at the top to support a basket in irrigation (செ.அக.);. 2. ஏற்றமரம் (வின்.);; well-sweep. 3. நீரிறைக்கும் மரப்பத்தல் (j);; long, boat shaped wooden trough suspended for watering fields. (செ.அக.);. [இறை + மரம்.]
இறைமலை	இறைமலை iṟaimalai, பெ. (n.) மேருமலை; Mt Meru. "இறைமலை வில்லி" (தக்கயாகப்.170); (செ.அக.);. [இறை + மலை.]
இறைமா	இறைமா iṟaimā, பெ. (n.) மாமரம்; mango tree. (சா.அக.);. [இறை + மா.]

இறைமை	இறைமை iṟaimai, பெ. (n.) 1. தலைமை; kingly superiority, eminence, celebrity. "வீரங் குறைவரே யிறைமை பூண்டோர்" (கம்பரா.மூலபல.46);. 2. அரசாட்சி; government dominion. "பாண்டியற்குத் தன்னிறைமை முழுதுமீந்தான்" (திருவிளை.அங்க.27);. 3. தெய்வத்தன்மை; divinity, divine nature. "அவனது இறைமைக்கு இழுக்காய் முடியும்" (சி.சி.8.38, சிவஞா);, (செ.அக.);. [இறை → இறைமை.]
இறைமையாட்டி	இறைமையாட்டி iṟaimaiyāṭṭi, பெ. (n.) 1. தலைவி (திவா.);; lady, mistress, 2. அரசி; queen. (செ.அக.);. [இறைமை + ஆட்டி. இறைமை = தலைமை.]
இறைமொழி	இறைமொழி1 iṟaimoḻi, பெ. (n.) மறுமொழி; answer, reply. "அன்பர் கேட்க விறைமொழி கொடுத்து" (திருவிளை.மண்.112); (செ.அக.);. [இறை + மொழி. இறை = விடை.] இறைமொழி2 iṟaimoḻi, பெ. (n.) இறைவனருளிய மறை (ஆகமம்);; agamas. "இறைமொழிக் கல்லது மறுதரவோதி" (சிலப்.10, 206); (செ.அக.);. [இறை + மொழி. இறை = தெய்வம்.]
இறையணி	இறையணி iṟaiyaṇi, பெ. (n.) வினாவுக்கு விடை கூறுதல் அணி; figure of speech in the form of question and answer. (அபி.சிந்.);. [இறை + அணி. இறை = விடை.]
இறையமன்	இறையமன் iṟaiyamaṉ, பெ. (n.) காரி (பரிபா.11.8);; Saturn whose elder brother is Yama (செ.அக.);. [இளை → இறை + யமன் (கொ.வ.);.]
இறையவன்	இறையவன் iṟaiyavaṉ, பெ. (n.) 1. தலைவன்; chief. 2. கடவுள்; God. 3. தேவர் தலைவன்; a leader among the gods. "இந்திரன் முதலிய இறையவர் பதங்களும்" (குறள், பரி, உரைப்பா); (செ.அக.);. ம. இறையான், இறையவன். [இறை → இறையவன்.]

இறையனார்	இறையனார் iṟaiyaṉār, பெ. (n.) கடைக்கழகப் புலவருள் ஒருவர்; "கொங்குதேர் வாழ்க்கை யென்னும் பாடலை எழுதியவர் (குறுந்.2);; a poet of the time of the third Sangam at Madurai, popularly identified with Siva. (செ.அக.);. (அபி.சிந்);.
இறையனாரகப் பொருள்	இறையனாரகப் பொருள் iṟaiyaṉāragapporuḷ, பெ. (n.) இறையனாரியற்றிய களவியல்; grammar on agapporul by Iraiyanār. (செ.அக.);; [இறையனார் + அகப்பொருள்.] இந்நூல் அறுபது நூற்பாக்களைக் கொண்டது. இதன் உரை நக்கீரர் இயற்றியது என்பர். Skt. phala → த. பலம்
இறையாமணக்கு	இறையாமணக்கு iṟaiyāmaṇakku, பெ. (n.) செவ்வா மணக்கு; red variety of castor plant-Ricinus communis. (சா.அக.);. [இறை + ஆமணக்கு.]
இறையாயிரங்கொண்டான்	இறையாயிரங்கொண்டான் iṟaiyāyiraṅgoṇṭāṉ, பெ. (n.) ஒரு விரலிறைக்கு ஆயிரங்கலம் நெற்கொள்ளும் களஞ்சியம் (கோயிலொ.63);; திருவரங்கம் கோயில் இராமநாதபுரம் அரண்மனை ஆகிய இடங்களில் இருப்பது போன்றது; large granary as in Srirangam temple and in the Ramnad pālace, in which paddy spread over the floor to the thickness of one iral or an inch would amount to 1000 kalam, (செ.அக.);. [இறை + ஆயிரம் + கொண்டான்.]
இறையார்	இறையார் iṟaiyār, பெ. (n.) மகளிர்l ladies. "வளை முன்கை வணங்கிறையார்" (பரி.17-33); (பாண்டிச்.அக.);. ம. இறையாள். [இறை + ஆர். இறையார் = அழகிய முன்கையை உடையவர்.]
இறையான்	இறையான் iṟaiyāṉ, பெ. (n.) சிவன்; Sivan. "இறையான் கையில் நிறையாத" (திவ்.பெரியதி.5.1.8); (செ.அக.);. [இறை + ஆன்.]
இறையிலி	இறையிலி iṟaiyili, பெ. (n.) வரிநீக்கப்பட்ட நிலம்; land that is tax-free. 'அறத்திற்குவிட்ட இறையிலி நிலங்களும்' (செ.அக.);. ம. இறயிலி. [இறை + இல் + இ.]
இறையிழிச்சு-தல்	இறையிழிச்சு-தல் iṟaiyiḻiccudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) இறையிழித்து பார்க்க;see iraiy-ilittu. இறையிழிச்சிச் சிலாலேகை செய்து கொடுத்தோம் (S.I.I.iii.6); (செ.அக.);. [இறை + இழிச்சுதல். இழிச்சுதல் + நீக்குதல்.]

இறையிழித்து-தல்	இறையிழித்து-தல் iṟaiyiḻiddudal, 15 செ.கு.வி. (v.i.) வரி நீக்குதல்; to exempt from payment of taxes. 'இறையிழித்திச் சிலாலேகை செய்து கொடுத்தோம்' (S.I.I.iii.4); (செ.அக.);.
இறையிறுக்குங் கோல்	இறையிறுக்குங்கோல் iṟaiyiṟukkuṅāl, பெ. (n.) வரியிடுவதற்காக நிலத்தை அளக்கப் பயன்படும் அளவுகோல்; rod for measuring land for the purpose of fixing the tax. 'இவ்வூரில் இறையிறுக்குங் கோலா இந்நிலம் ஏழுமாவரை' (S.I.I.V.107); (செ.அக.);. [இறை + இறுக்கும் + கோல்.]
இறையிறை	இறையிறை iṟaiyiṟai, இடை. (part) சிறிது சிறிது (குறுந்-52);; little by little (சங்,இலக்.சொற்.);. [இறை + இறை.]
இறையுணர்வு	இறையுணர்வு iṟaiyuṇarvu, பெ. (n.) வாலறி (பதிஞானம்);; knowledge concerning the supreme being. (செ.அக.);. [இறை + உணர்வு.]
இறையூர்தி	இறையூர்தி iṟaiyūrti, பெ. (n.) காளை; bull siva vehicle. (பிங்.); (செ.அக.);. [இறை + ஊர்தி.]
இறையெண்ணு-தல்	இறையெண்ணு-தல் iṟaiyeṇṇudal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) விரலிறையாற் கணக்கிடுதல் (வின்.);; to count by the joints or lines on the fingers. (செ.அக.);. [இறை + எண்ணுதல்.]
இறையோன்	இறையோன் iṟaiyōṉ, பெ. (n.) 1. கடவுள் (திவ்.திருவாய். 1,3,2);; God. 2. சிவன் (திவா.);; Siva (செ.அக.);. ம. இறயோன். [இறை → இறையோன்.]
இறைவரை	இறைவரை iṟaivarai, பெ. (n.) கணப்பொழுது; moment of time. "இதோ ரிறைவரையாகும்." (கந்தபு. மோன.8); (செ.அக.);. [இறை + வரை.]
இறைவளை	இறைவளை iṟaivaḷai, பெ. (n.) தோள்சந்தில் அணிந்த வளை (குறுந்.289);; a kind of ornament. [இறை + வளை.]

இறைவன்	இறைவன்1 iṟaivaṉ, பெ. (n.) எப்பொருளிலுந் தங்குத லுடைய கடவுள் (சிலப்.10.184, உரை);; God, the all-abiding. (செ.அக.);. ம. இறயவன். [இறை + அன்.] இறைவன்2 iṟaivaṉ, பெ. (n.) 1. தலைவன்; chief, master, superior, "இவ்வூ ரிறைவனை யிழந்து" (சிலப். 22,144);. 2. கடவுள்; God. இறைவன் மலரடி (பாரத.இராசசூ.146); 3. திருமால் (குறள். 610.உரை);; visnu. 4. சிவன் (பரிபா.11.78,உரை);; Siva. 5. நான்முகன் (பிங்.);; Brahma. 6. அரசன்; king. "இறைவற் கிறை யொருங்கு நேர்வது நாடு" (குறள்.733);. 7. கணவன்; husband, lord, in relation to a wife. "நற்புவி தனக்கிறைவன்" (திவ்.பெரியதி.2.3.5);. 8. மூத்தோன். (திவா.);; elder, venerable person.
இறைவன்றொழில்	இறைவன்றொழில் iṟaivaṉṟoḻil, பெ. (n.) இறைவனது செயற்பாடுகள்; அவை: படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் என்பனவாம்; God's deeds viz creation, protection, destruction, suppression and showing grace or mercy. [இறைவன் + தொழில்.]
இறைவனிம்பம்	இறைவனிம்பம் iṟaivaṉimbam, பெ. (n.) சிவனார் வேம்பு (மலை);; wiry indigo. (செ.அக.);. [இறைவன் + நிம்பம்.]
இறைவனூல்	இறைவனூல் iṟaivaṉūl, பெ. (n.) கடவுளருளிய (ஆகமம்); மறை நூல்கள்; agemas. "இறைவனூலையும் அவனருள் வழிப்பட்டுத் தத்தமரபின்வரும் குரவர் பலர் நூலையும்' (நன்.7, சங்கர); (செ.அக.);. [இறைவன் + நூல்.]
இறைவனெண்குணம்	இறைவனெண்குணம் iṟaivaṉeṇkuṇam, பெ. (n.) இறைவனின் எட்டுக்குனங்கள்; eight attributes of God. எண்குணங்களாவன: தன்வயத்தனாதல், தூயஉடம் பினனாதல், இயற்கை உணர்வினனாதல், முற்றும் உணர்தல், இயல்பாகவே பாசங்களினீங்குதல், பேரருள் உடைமை, முடிவிலாற்றலுடைமை, வரம்பிலின்பமுடைமை எனவிவை (குறள்.பரிஉரை.9);"எண்குணத்தான் கண்டாய்" - (அப்பர் தேவாரம்);. (செ.அக.);. [இறைவன் + எண் + குணம்.]

இறைவாகனம்	இறைவாகனம் iṟaivākaṉam, பெ. (n.) இறையூர்தி பார்க்க: see irai-urdi. (செ.அக.);. [இறை + வாகனம்.]
இறைவாங்கு உயர்சினை	இறைவாங்கு உயர்சினை iṟaivāṅguuyarciṉai, பெ. (n.) வளைதலையுடைய பெருங்கிளை; a big branch of a tree capable of being bent. "உழையணந்து உண்ட இறைவாங்கு உயர்சினை" (நற்.113-1);. [இறை + வாங்கு + உயர்சினை.]
இறைவி	இறைவி iṟaivi, பெ. (n.) 1. உமை (பிங்.);; Parvati. 2. கொற்றவை (சிலப்.12.உரைப்பாட்டுமடை,உரை);; Goddess Korravai. 3. தலைவி; mistress, lady, queen. "இந்துவின் றிருமுகத் திறைவி" (கம்பரா.யுத்.மந்திர.94); (செ.அக.);. [இறை → இறைவி.]
இறைவிழுத்து-தல்	இறைவிழுத்து-தல் iṟaiviḻuddudal, 15 செ.குன்றாவி. (v.i.) வரிநீக்குதல்; to excempt from payment of taxes. 'சந்திராதித்தவரை இறைவிழுத்திக் கொடுத்தோம்' (S.I.I.iii.80); (செ.அக.);. [இறை + விழுத்து.]
இறைவை	இறைவை1 iṟaivai, பெ. (n.) 1. புட்டில் (திவா.);; a kind of basket. 2. இறைகூடை; receptacle for drawing water for irrigation purposes, as a well basket. "இறைவை கொளுங் கூவல்." (திருப்பு.321); (செ.அக.);. ம. இறவ. [இறை → இறைவை.] இறைவை2 iṟaivai, பெ. (n.) ஏணி; ladder. "ஏறுதற்க மைத்த..... இறைவையின்" (இரகு.யாக.104); (செ.அக.);. [இறை → இறைவை.]
இறைவைமரம்	இறைவைமரம் iṟaivaimaram, பெ. (n.) தண்ணீர் இறைக்க மரத்தாற் செய்த ஒடம் போன்ற கருவி (இ.வ.);; a boat-like wooden trough used for bailing out water. (செ.அக.);. [இறைவை + மரம்.]

இன்	இன்1 iṉ, பெ. (n.) இனிமை; sweetness, pleasantness. "இன்வள ரிளம்பிறை" (சீவக.1008); (செ.அக.);. ம. இன். [இல் + மென்மை, நொய்மை, இனிமை. இல் - இன்.] இன்2 கு.பெ.எ. (adj.); இனிய; sweet pleasant, agreeable. "இன்சொ லிணிதீன்றல் காண்பான்" (குறள். 99);. [இல் - இன்.] இன்3 iṉ, இடை. (part) 1. ஐந்தனுருபு (நன்.299);; an abl. Ending. 2. ஏழனுருபு (திருக்கோ.19,உரை);; a loc ending. 3. இறந்தகால இடைநிலை; a sign of the past tense. உறங்கினான். 4. சாரியை; an euphonic augment. "வைப்பிற்கோர் வித்து" (குறள்.24); (செ.அக.);.
இன்கடுங்கள்	இன்கடுங்கள் iṉkaḍuṅgaḷ, பெ. (n.) உண்டற்கினிமையும் மயக்கமுந்தரும் கடுமையுமுடைய கள்; toddy. "இன்கடுங் கள்ளின் அஃதை" (அகநா.76);. [இல் – இன் + கடுங்கள்.]
இன்கண்	இன்கண்1 iṉkaṇ, பெ. (n.) இன்பம்; delight, pleasure. "இன்கணுடைத்தவர் பார்வல்" (குறள்.1152);. 2. கண்ணோட்டம்; kindness, special favour. "இன்கணுடைய னவன்" (கலித்.37,22); (செ.அக.);. [இல் – இன் + கண்.] இன்கண்2 iṉkaṇ, பெ. (n.) ஒன்பது வகை மெய்ப்பாட்டுள் ஒன்று (நவரசத்திலொன்று);; one of nine manifestations of emotions according to literary theory. [இன் + கண்.] இன்கண்3 iṉkaṇ, பெ. (n.) இனிய முழவின் கண் பகுதி; eye of a drum head. "மண்கணை முழவின் இன்கண் இமிழ்வில்" (பரிபா.22-36); (சங்.இலக்.சொற்.);. [இன் + கண்.]

இன்கண்ணி	இன்கண்ணி iṉkaṇṇi, பெ. (n.) இனிய மாலை; pleasant evening. [இல் → இன் + கண்ணி.]
இன்கல்	இன்கல் iṉkal, பெ. (n.) இனிய மலை; gratifying hill or mountain. "இன்கல் யாணர்தம் உறைவின் ஊர்க்கே" (நற்.344.);.
இன்கலியாணர்	இன்கலியாணர் iṉkaliyāṇar, பெ. (n.) இனிய செருக்கினை யுடைத்தாகிய புதுவருவாய் (மதுரைக்.330);; thriving income or new prosperity. (சங்.இலக்.சொற்.);. [இல் → இன் + கலி + யாணர்.]
இன்கழை	இன்கழை iṉkaḻai, பெ. (n.) அழகிய மூங்கில்; bamboo. "இன்கழை யமல்சிலம்பின்" (அகநா.177-6); (சங்.இலக்.சொற்.);. [இன் + கழை.]
இன்களி	இன்களி iṉkaḷi, பெ. (n.) இனிய செருக்கு; haughtiness. "இன்களி மகிழ்நகை" (புறநா.71); (சங்.இலக்.சொற்.); [இன் + களி.]
இன்களி நறவு	இன்களி நறவு iṉkaḷinaṟavu, பெ. (n.) இனிய களிப்பைத்தரும் கள்; toddy. "இன்களி நறவி னியறேர் நன்னன்" (அகநா.173);. [இன் + களி + நறவு.]
இன்காலை	இன்காலை iṉkālai, பெ. (n.) 1. இனிய காலம்; morning. "புதலொளி சிறந்த காண்பின் காலை" (அகநா. 139-8);. 2. இனிய காலைப் பொழுது; morning. "வாந்தளி பொழிந்த காண்பின் காலை" (நற். 264-2); (சங்.இலக்.சொற்.);. [இன் + காலை.]
இன்குரல் எழிலி	இன்குரல் எழிலி iṉkuraleḻili, பெ. (n.) இனிய முழக்கம் செய்கின்ற முகில்கள்; clouds, as gives good sound. "இன்குரல் எழிலி" (நற்.247-3); (சங்.இலக்.சொற்.);. [இன் + குரல் + எழிலி.]
இன்குளகு	இன்குளகு iṉguḷagu, பெ. (n.) இனியதழை (முல்லை 33);; agreeable foliage. (சங்.இலக்.சொற்.);. [இன் + குளகு.]
இன்சாயல்	இன்சாயல் iṉcāyal, பெ. (n.) இனிய மென்மை; elegant appearance. "அறலென விரிந்த உறலின் சாயல்" (அகநா.191-15); (சங்.இலக்.சொற்.);. [இன் + சாயல்.]

இன்சாயலன்	இன்சாயலன் iṉcāyalaṉ, பெ. (n.) மென்மையினிய நெஞ்சினன்; soft at heart. "பெரும்பெயர்ச் சாத்தன் ஈண்டோவின் சாயலன்" (புறநா.178-6);. [இன் + சாயலன்.]
இன்சிறு பிண்டம்	இன்சிறு பிண்டம் iṉciṟubiṇṭam, பெ. (n.) இனிய சிறு பிண்டம் (இகழ்ச்சிக் குறிப்பு);; sweet little thing. "இன்சிறு பிண்டம் யாங்குண்டனன் கொல்" (புறநா. 234-4);. [இன் + சிறு + பிண்டம்.]
இன்சீர்	இன்சீர் iṉcīr, பெ. (n.) இனிய ஓசை; sweet "படுதிரை யின்சீர்ப் பாணி தூங்கும்" (புறநா.209-5);. [இன் + சீர்.]
இன்சீர்ப்பாணி	இன்சீர்ப்பாணி iṉcīrppāṇi, பெ. (n.) இனிய சீராகிய தாளம்; pleasant rhythm. "படுதிரை யின்சீர்ப் பாணி" (புறநா.209-5);. [இன் + சீர் + பாணி.]
இன்சுவை மூரல்	இன்சுவை மூரல் iṉcuvaimūral, பெ. (n.) இனிய சுவையுடைச் சோறு (பெருபாண்.196);; good taste food. [இன் + சுவை + முரல்.]
இன்சொல்	இன்சொல் iṉcol, பெ. (n.) இனிமையான சொல்; pleasant speech, kind word courteous language, compliment opp. to வன்சொல்."இன்சொ லினிதீன்றல்" (குறள்.99); (செ.அக.);. [இல் → இன் + சொல்.]
இன்சொல்லுவமை	இன்சொல்லுவமை iṉcolluvamai, பெ. (n.) அணிவகையுளொன்று. இது பொருளில் உவமைக்கொரு விகுதி தோன்றக்கூறி இன்ன மிகுதியுடைத் தெனினு மொப்பதன்றிச் சிறந்ததன் றென்பது (ஆ.அக.);; figure of speech. [இன் + சொல் + உவமை.]
இன்தீங் கிளவி	இன்தீங் கிளவி iṉtīṅgiḷavi, பெ. (n.) மிக இனிய மொழி; sweet language. "இன்தீங் கிளவியாய்" (கலித். 24-3);. [இன் + தீம் + கிளவி.]
இன்துகிர்	இன்துகிர் iṉtugir, பெ. (n.) இனிய பவளப் பலகை; coral decoration. "காண்பு இன் துகிர்மேல்" (கலித்.86); (சங்.இலக்.சொற்.);. [இல் → இன் + துகிர்.]
இன்தொடைச் சீறியாழ்	இன்தொடைச் சீறியாழ் iṉtoḍaiccīṟiyāḻ, பெ. (n.) இனிய நரம்பினையுடைய சிறிய யாழ் (மதுரை.559); stringed musical instrument. (சங்.இலக்.சொற்.);. [இன்தொடை + சீறியாழ்.]

இன்ப உத்தி	இன்ப உத்தி iṉpautti, பெ. (n.) அறம், பொருள். இன்பம், அச்சம் என்ற நான்கு உத்திகளுள் ஒன்று; crucial lest of the continence of a minister or other officer of state conducted sub rosa, by a king, which consists in his (the king's] sending an old maid long in the service of the harem, to tempt the officer concerned, with a story that one of the queen is desperately in love with him (the officer);, and that not only great pleasure but also splendid destiny await him if he would meet the queen's wishes, one of four utti. [இன்பம் + உத்தி.]
இன்பக்கொடி	இன்பக்கொடி iṉpakkoḍi, பெ. (n.) காமவல்லிக்கொடி; twining creeper found in svarga. "நந்தையுமின்பக் கொடியொத்தாள்" (சீவக.365); (செ.அக.);. [இல் – இன் – இன்பம் + கொடி.]
இன்ப துன்பம்	இன்ப துன்பம் iṉpaduṉpam, பெ. (n.) நலமும் கேடும்; joy and sorrow, pleasure and pain. "சென்றாங்கு இன்ப துன்பங்கள்" (திவ்.திருவாய்.8.8.6);. [இன்பம் + துன்பம்.]
இன்பம்	இன்பம்1 iṉpam, பெ. (n.) 1. அகமகிழ்ச்சி (திவா.);; delight, joy, happiness. 2. இனிமை (மதுரை.16);; sweetness, pleasantness. 3. இன்பம் (காமம்);; sensual enjoyment, sexual love. "அறம் பொருளின்பம்" (குறள். 501);. 4. திருமணம்; marriage. "கொம்பனையாளை யும்.... குன்றனையானையும்.... இன்பமியற்றினார்" (சீவக.1980);. 5. சொல்லினும் பொருளினுஞ் சுவை படுவதாகிய கணம் (தண்டி.18);; sweetness of subject matter and of style and diction, a merit of poetic composition. (செ.அக.);. ம. இன்பம். [இல் → இன் → இன்பு → இன்பம்.] இன்பம்2 iṉpam, பெ. (n.) 1. நூற்பயனான்கிலொன்று; one of four benefits of learning. 2. பெரியோ ரியல்பினொன்று; one of the characteristics of noblemen. [இல் → இன் → இன்பு → இன்பம்.]
இன்பவணி	இன்பவணி iṉpavaṇi, பெ. (n.) முயற்சியின்றி விரும்பப்பட்ட செயல் கைகூடுதலும் விரும்பப்பட்ட பொருளினும் நிறைவாய்க் கைகூடுதலும், கைகூடுதற் பொருட்டுச் செய்யும் முயற்சி மற்றும் வழிவகைகளால் திறன் வெளிப்படுதலுமாம் (அபி.சிந்);; figure of speech depicting fulfillment of desire. [இன்பம் + அணி.]

இன்பவுபதை	இன்பவுபதை iṉbavubadai, பெ. (n.) இன்பஉத்தி பார்க்க;see inbautti.
இன்பன்	இன்பன் iṉpaṉ, பெ. (n.) கணவன்; husband, as being dear to the wife. "பதுமத்தலர்மகடனக்குமின்பன்" (திவ்.பெரியதி.2.3.5);. [இன்பு + இன்பன்.]
இன்பாயல்	இன்பாயல் iṉpāyal, பெ. (n.) இனிய படுக்கை; comfortable bed. "புரையோ ருண்கட்டுயிலின் பாயல்." (பதிற்றுப்.16:18);. [இன் + பாயல்.]
இன்பி-த்தல்	இன்பி-த்தல் iṉpittal, 11 செ.குன்றாவி. (v.t.) இன்ப மூட்டுதல்; to cause to be happy. "என்னையுருக்கி யின்பித்தவடி" (பாடு.திருவருட்); (செ.அக.);. [இன்பு → இன்பி.]
இன்பு	இன்பு iṉpu, பெ. (n.) இன்பம் பார்க்க;see inbam. "வளநக ரும்ப ரின்பொடு புரியவர்" (தேவா.553.8);. க. தெ. இன்பு. [இன் → இன்பு.]
இன்புளி	இன்புளி iṉpuḷi, பெ. (n.) நற்புளிப்பு; sour. (மலை.179);; [இன் + புளி.]
இன்புளிப்பு	இன்புளிப்பு iṉpuḷippu, பெ. (n.) 1. தித்திப்பும் புளிப்பும் கலந்த சுவை; mixture of the sweet and the sour. 2. காடியுந் தேனுங்கலந்த குழம்பு; mixture or medicated syrup of vinegar and honey, used as an expectorant or demulcent-Oxymel. (சா.அக.);. [இன் + புளிப்பு.]
இன்புளி வெஞ்சோறு	இன்புளி வெஞ்சோறு iṉpuḷiveñjōṟu, பெ. (n.) இனிய புளிங்கறி யிடப்பட்ட வெவ்விய சோறு; tamarind rice. "ஈயல் பெய்தட்ட இன்புளி வெஞ்சோறு" (அகநா.394); (சங்.இலக்.சொற்.);. [இன்புளி + வெஞ்சோறு.]
இன்புறல்	இன்புறல் iṉpuṟal, பெ. (n.) மகிழ்ச்சி பொருந்தல் (ஆ,அக.);; enjoyment. [இன்பு + உறல்.]
இன்புறவு	இன்புறவு iṉpuṟavu, பெ. (n.) மகிழ்கை; gratification, pleasure (திருக்கோ.219,அவ.); (செ.அக.);. [இன்பு + உறவு.]

இன்புறாவேர்	இன்புறாவேர் iṉpuṟāvēr, பெ. (n.) சாயவேர் பார்க்க;see Śāyavār. (சா.அக.);. [இன்பு → உறா + வேர்.]
இன்பை	இன்பை iṉpai, பெ. (n.) துளசி; basil - ocimum sanctum. (சா.அக.);. [இன்பு → இன்பை.]
இன்மணியாரம்	இன்மணியாரம் iṉmaṇiyāram, பெ. (n.) இறந்துபட்டதோ ரிசைநூல் (யாப்.வி.540);; an ancient musical treatise. (செ.அக);. [இன் + மணி + ஆரம்.]
இன்மை	இன்மை iṉmai, பெ. (n.) 1. இல்லாமை (திவ்.திருவாய்.3,4);; total negation of existence, dist. fr. அன்மை and opp. உண்மை. 2. வறுமை; poverty, destitution, adversity. "இன்மைதீர்த்தல் வன்மை யானே" (புறநா.3);. 3. இன்மைவகை (வேதா.சூ.35);; absolute negation, of four kinds. viz. முன்னின்மை, பின்னின்மை, ஒன்றினி லொன்றின்மை, என்றுமின்மை (செ.அக.);. [இல் + இன் → இன்மை.]
இன்மை நவிற்சி யணி	இன்மை நவிற்சி யணி iṉmainaviṟciyaṇi, பெ. (n.) அணிவகையு ளொன்று. இது யாதேனு மொன் றின்மையால் உவமியத்துக்கு உயர்வேனுந் தாழ்வேனுந் தோன்றச் சொல்லுதல்; figure of speech. (ஆ.அக.);. [இன்மை + நவிற்சி + அணி.]
இன்மை வழக்கு	இன்மை வழக்கு iṉmaivaḻkku, பெ. (n.) இல்வழக்கு (மணி.30,194); பார்க்க;see ilvalakku. (செ.அக.);. [இன்மை + வழக்கு.]
இன்றி	இன்றி iṉṟi, கு.வி.எ. (adv.) இல்லாமல்; without. "தனக்கொரு பயனின்றி யிருக்க" (கலித்.96.30,உரை); (செ.அக.);. ம. இன்னி. [இல் - இன்றி.]
இன்றிய	இன்றிய iṉṟiya, கு.பெ.எ. (adj.) இல்லாத; that which is not, a word used as a negative affix. "தரித்தரலின்றிய விவற்றை" (பெருங்.மகத.14.24); (செ.அக.);. [இல் - இன்றி - இன்றிய.]
இன்றியமையாமை	இன்றியமையாமை iṉṟiyamaiyāmai, பெ. (n.) தானில்லாமல் முடியாமை; indispensableness, necessity, sinequa non. "இன்றியமையாச் சிறப்பின வாயினும்" (குறள்.961);. [இன்றி + அமையாமை.]

இன்று	இன்று1 iṉṟu, பெ. (n.) கு.வி.எ. (adv.); இந்நாள்; this day to-day. "இன்று நம் ஆனுள் வருமேல் அவன் வாயில்" (சிலப்.17-20); (செ.அக.);. ம. இன்னு: க., படா. இந்து. தெ. இந்து. நேடு; கோத. இந்த்ய துட. ஈத்; கு. இந்து; குட. இந்தி; து. இனி, இன்னெ கொலா. இந்கெட். நெடீ; நா. இந்தர்; பர். இனெ; கூ. நேன்க குவி. நின்க; . கோண். றேண்ட்; குரு. இன்னா;மால். இனெ. அகினோ. [இஞ்ஞான்று → இஞன்று → இன்று.] இன்று2 iṉṟu, இடை. (part) ஓர் அசைச்சொல் (திவா.); expletive (செ.அக.);. [இன்று = இற்று. முடிந்தது எனப் பொருள்படுவதோர் இறந்த காலக் குறிப்பு வினைமுற்று. பழங்கால உலகவழக்கிலும் செய்யுள் வழக்கிலும் அசைநிலையாயிற்று.] இன்று3 iṉṟu, கு.வி.எ. (adv.) இன்றி; without. "உப்பின்று புற்கை யுண்கமா கொற்கை யோனே" (நன்.172.மயிலை);. [இல் - இன்று இல்லை எனப் பொருள்படுவதோர் குறிப்பு வினைமுற்று இல்லாமல் எனப் பொருள் படுவதோர் குறிப்பு வினையெச்சம் ஆயிற்று.]
இன்றேல்	இன்றேல் iṉṟēl, வி.எ. (adv.) இல்லாவிடில்; if not or else. "அஃதின்றேல் மன்னாவாம் மன்னர்க் கொள்" (குறள்.556);. [இன்று → இன்றேல்.]
இன்றைக்கு	இன்றைக்கு iṉṟaikku, கு.வி.எ. (adv.) இன்று; today. "இன்றைக்கு இருப்பாரை நாளை இருப்பர் என; எண்ணவோ திடமில்லை" (தாயுமானவர்); (செ.அக.);. [இஞ்ஞான்று → இன்று + ஐ + கு.]
இன்ன	இன்ன iṉṉa, , கு.பெ.எ. (adj.) 1. இத்தன்மையான; such. 2. உவமவுருபு (நன்.367);; like, a sign of comparison - பெ. (pron.); இப்படிப்பட்டவை; such thing. "இன்னவாகிய பலவளனுண்டு" (கந்தபு.தவங்கண்); (செ.அக.);. ம. இன்ன; க. இந்து; தெ. இட்லு; கோத. இன. இன்னே. துட. இனொவ்; குட. இன்னதெ. இந்தெ; து. இன்து; குஆ. என்னெ;பட. இத்தெ. [இல் → இன் → இன்ன. இல் - இது எனப் பொருள். அண்மைச்சுட்டு, கன்னடத்தில் இல்லி - இங்கேயென ஆளபடுதல் நோக்குக.]
இன்னணம்	இன்னணம் iṉṉaṇam, கு.வி.எ. (adv.) இவ்வாறு; thus: in such state. "ஈங்கிவ ளின்னண மாக" (மணி.8.1); (செ.அக.);. [இல் → இன் → இன்ன + அணம். இல் - இது இன்ன – இந்த. வண்ணம் – வணம் - அணம்.]

இன்னதல்லதிது வென மொழிதல்	இன்னதல்லதிதுவென மொழிதல் iṉṉadalladiduveṉamoḻidal, பெ. (n.) 32 வகை உத்திகளிலொன்று (நன்.14);; making a definite statement about a thing where there is any room for doubt, that is only this and not the other, one of 32 utti. (செ.அக.);. [இன்னது + அல்லது + இது + என + மொழிதல்.]
இன்னது	இன்னது iṉṉadu, சு.பெ. (pron.) 1. இத்தன்மையுடையது; such as this. "வளவயல் வைகலு மின்ன தென்ப" (சீவக.64);. 2. இது; this thing, what follows. "இன்னது கேண்மென" (கந்தபு.அசுரர்யாக.1); "இன்னது இன்னுழி இன்னணம் இயலும்" (நன்னூல்);. ம. இன்னது. [இன்ன + அது.]
இன்னம்	இன்னம் iṉṉam, கு.வி.எ. (adv.) இன்னும் பார்க்க;see innum. (செ.அக.);. [இன்னும் → இன்னம்.]
இன்னமும்	இன்னமும் iṉṉamum, கு.வி.எ. (adv.) இன்னும் (கம்பரா.திருவடி.59);; yet (செ.அக.);. ம. இன்னியும். [இல் – இன் – இன்னும். இல் - இது. இன்ன = இதன். இன்னும் - இதனினும், மேலும்.]
இன்னயம்	இன்னயம் iṉṉayam, பெ. (n.) முகமனுரை (உரி.நி.);; word of courtesy, of welcome (செ.அக.);. [இல் → இன் (மென்மை, இனிமை); இன் + நயம்.]
இன்னர்	இன்னர் iṉṉar, பெ. (n.) விளைகேடு; potent, foreboding."இன்ன லின்னரொடு" (பரிபா.419); (செ.அக.);. [இல் → இல்லு → இன்னு → இன்னல் → இன்னர். இல்லுதல் = துளைத்தல், குத்துதல், துன்புறுத்துதல்.]
இன்னவை	இன்னவை iṉṉavai, பெ. (n.) கொடியவை; woe, outrage. "ஈரத்துள் இன்னவை தோன்றின்." (கலித்.41-30); (பாண்டிச்.அக.);. [இல் → இன் → இன்னவை.]
இன்னல்	இன்னல் iṉṉal, பெ. (n.) துன்பம்; unpleasantness, trouble, pain, affliction. "இன்னல் செயிராவணன்" (கம்பரா.மந்தரை.39); (செ.அக.);. [இல் - இல்லு - இன்னு - இன்னல். இல்லுதல் = குத்துதல், துளைத்தல், துன்புறுத்துதல்.]

இன்னலம்	இன்னலம் iṉṉalam, பெ. (n.) நன்னலம்; welfare good prosperity. (ஆ.அக..);. [இல் → இன் + நலம் + இன்னலம்.]
இன்னவர்	இன்னவர் iṉṉavar, பெ. (n.) இத்தகையவர்; the person indicated. (ஆ.அக.);. ம. இன்னவன். [இன் → இன்னவர்.]
இன்னன்	இன்னன் iṉṉaṉ, பெ. (n.) இன்னன் பார்க்க;see innan. (செ.அக.);. [இல் → இன் → இன்ன + ஆள் = இன்னாள் - இன்னன்.]
இன்னா	இன்னா1 iṉṉā, பெ. (n.) 1. தீங்குதருபவை (குறள்.32, அதி);; those that cause misery. 2. துயரம் (திவா.);; misery, distress. (செ.அக.);. [இல் → இல்லு → இன்னு → இன்னல் - இன்னா.] இன்னா3 iṉṉā, இடை. (n) இதோ; behold here. (Tinn.). ம. இன்னா; க. இகொ. இதிகோ; தெ. இதிகொ, இகோ. இதோ; து. இந்தா;பட. இதா. [இல் → இன் → இன்னா (மு.தா.324);.]
இனனா	இனனா2 iṉaṉā, பெ. (n.) 1. துன்பம்; affliction. 2. இகழ்ச்சி; insult. [இன் → இன்னா.]
இன்னாங்கு	இன்னாங்கு iṉṉāṅgu, பெ. (n.) 1. தீமை; evil, hurt, injury. "இன்னாங்கு செய்வார்" (நாலடி.355);. 2. துன்பம்; pain, remorse, suffering "இன்னாங் கெழுந்திருப்பார்" (நாலடி.11);. 3. கடுஞ்சொல்; aspersion, insult, harsh, cruel words. "ஒருவன் இன்னாங் குரைத்தான்" (தொல்.சொல்.246.உரை); (செ.அக.);. ம. இன்னாங்கம். [இல் → இன் + (ஆ); ஆங்கு.]

இன்னாங்கோசை	இன்னாங்கோசை iṉṉāṅācai, பெ. (n.) கடுமையான ஓசை (திவா.);; discord, harsh sound, cacophony. (செ.அக.);. [இன் → இன்னா → இன்னாங்கு + ஓசை.]
இன்னாச்சொல்	இன்னாச்சொல் iṉṉāccol, பெ. (n.) இழிசொல்; insult. (ஆ.அக.);. [இல் + இன் + ஆ + சொல்.]
இன்னாத	இன்னாத iṉṉāta, பெ. (n.) துன்பஞ்செய்வன; that which are evil or atrocious. [இன் + ஆ + த் + அ. (கு.வி.(அ);.பெ);.]
இன்னாதா-தல்	இன்னாதா-தல் iṉṉātātal, 6 செ.கு.வி. (v.i.) துன்புறுதல்; to suffer pain, to be miserable. "அவள்… இன்னாதாகிறாள்" (ஈடு.1.4.7); (செ.அக.);. [இல் → இன் + ஆ + து + ஆதல்.]
இன்னாதார்	இன்னாதார் iṉṉātār, பெ. (n.) 1. பகைவர்; adversaries, enemies. (ஆ.அக.);. 2. தீயோர்; the wicked. [இல் → இன் + ஆ + த + ஆர்.]
இன்னாது	இன்னாது iṉṉātu, பெ. (n.) 1. தீது; evil. "பிறப்பின்ன தென்றுணரும்" (நாலடி.173);. 2. துன்பு (ஈடு);; pain. (செ.அக.);. [இல் → இன் + ஆ + து.]
இன்னாநாற்பது	இன்னாநாற்பது iṉṉānāṟpadu, பெ. (n.) பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களுளொன்று; கபிலர் எழுதிய, 40 பாடல்கள் கொண்டது. ஒவ்வொரு பாடலும் இன்னாத கருத்துகள் நான்கினைக் கூறுவது; ancient didactic work by Kabilar consisting of 40 stanzas each of which are mentioned certain outstanding cause of pain and suffering in general, one of patinen-kilkanakku (செ.அக.);. [இல் → இன் + ஆ + நாற்பது.]
இன்னாப்பு	இன்னாப்பு iṉṉāppu, பெ. (n.) துன்பம்; sorrow."இன்னாப்பாலே சொல்லுகிறார்" (ஈடு.5.4.3); (செ.அக.);. [இல் → இன் + ஆ + (ப்); + பு.]
இன்னா முகம்	இன்னா முகம் iṉṉāmugam, பெ. (n.) மகிழ்ச்சியில்லா முகம் (ஆ.அக.);; sorrowful face. [இல் – இன் – ஆ + முகம்.]

இன்னாமை	இன்னாமை iṉṉāmai, பெ. (n.) துன்பம்; pain distress, misfortune. "இன்னாமை யின்பமென கொளின்" (குறள்.630); (செ.அக.);. [இல் - இன் + ஆ + மை.]
இன்னார்	இன்னார் iṉṉār, பெ. (n.) பகைவர்; enemies, person not agreeable, unfriendly people. "இனியார்போன் றினாராய்" (நாலடி.378); (செ.அக.); ம. இன்னார். [இல் – இன் + ஆ + ஆர்.]
இன்னாரினியார்	இன்னாரினியார் iṉṉāriṉiyār, பெ. (n.) 1. பகைவரு நண்பரும்; foes and friends, 'துறவிகட்கு இன்ன ரினியா ரென்பதில்லை' (உ.வ.);. 2. இன்னாரினைய பார்க்க;see innär-inaiyār. (செ.அக.);. [இல் → இன் + ஆ + ஆர் + இனியார்.]
இன்னா ரினையார்	இன்னா ரினையார் iṉṉāriṉaiyār, பெ. (n.) இத்தன்மையுடையவர்; what sort of persons, such and such persons. "இன்னா ரினையாரென் றெண்ணுவாரில்லை காண்" (திவ்.நாச்சி.75); (செ.அக.);. [இல் → இன் + ஆர் + இணையார்.]
இன்னாலை	இன்னாலை iṉṉālai, பெ. (n.) இலைக்கள்ளி (மலை.); five tubered spurse (செ.அக.);. [இல் → இன் + ஆலை. ஆலை - பாலுடையது (இல் → இ + உட்புறம்);.]
இன்னாவிச்சை	இன்னாவிச்சை iṉṉāviccai, பெ. (n.) செய்யுள் குற்றம் இருபத்தேழனுளொன்று (யாப்.வி.525);; or of the defects in the composition of verses. (செ.அக.); [இல் → இன் + ஆ + (வித்தை); விச்சை.]
இன்னாள்	இன்னாள்1 iṉṉāḷ, பெ. (n.) இன்ன ஆள்; such and such a person, so and so. ம. இன்னாள். [இன்ன + ஆள்.] இன்னாள்2 iṉṉāḷ, கு.வி.எ. (adv.) 1. இந்நாள் பார்க்க;see innal. 2. இன்றைய நாள், நடக்கும் நாள்; இன்று; the day, on the day of occurrence, today. ம. இன்னாள். [இன் + நாள் - இந்நாள். இதனை இன்னாள் என்பது தவறு.]

இன்னான்	இன்னான்1 iṉṉāṉ, பெ. (n.) 1. இத்தன்மையான்; person of such a character. "இனத்தானா மின்னா னெனப்படுஞ் சொல்" (குறள்.453);. 2. இன்னார்; so and so, such a person. "இன்னாரோலை இன்னார் காண்க" (சீவக.1041.201); (செ.அக.);. ம. இன்னான். [இல் → இன் + ஆன்.] இன்னான்2 iṉṉāṉ, பெ. (n.) துன்பஞ்செய்வோன்; tantalizer, tormentor, persecutor. "புணர்வினின்னான்" (ஐங்குறு.150); (செ.அக.);. [இல் → இன் + ஆ + ஆன்.]
இன்னிக்கிலை	இன்னிக்கிலை iṉṉikkilai, பெ. (n.) கம்மாறு வெற்றிலை; black betel. (சா.அக.);. [இல் → இன் → இன்னிக்கு + இலை. இல் = கருமை.]
இன்னிசை	இன்னிசை iṉṉisai, பெ. (n.) 1. இன்பந்தரும் இசை; melody, harmony. 2. பண்வகை (திவா.);; melody type. 3. இன்னிசை வெண்பா (காரிகை.செய்யு.4); பார்க்க;see innišai venbā (செ.அக.);. ம. இந்நிச. [இல் → இன் + இசை.]
இன்னிசைக் கலிப்பா	இன்னிசைக் கலிப்பா iṉṉisaikkalippā, பெ. (n.) கலிப்பாவு ளொன்று; class of kalip-pa (ஆ.அக.);. [இல் → இன் + இசை + கலிப்பா.]
இன்னிசைகாரர்	இன்னிசைகாரர் iṉṉisaikārar, பெ. (n.) பாணர் (திவா.);; ancient caste of bards. (செ.அக.);. [இல் → இன் + இசை + காரர்.]
இன்னிசைச் சிந்தியல்	இன்னிசைச் சிந்தியல் iṉṉisaissindiyal, பெ. (n.) வெண்பா வகையு ளொன்று; class of venba. இன்னிசை வெண்பாபோனடந்து மூன்றடியாக முடிவது. [இன்னிசை + சிந்தியல்.]

இன்னிசைமாலை	இன்னிசைமாலை iṉṉisaimālai, பெ. (n.) அகப்பொருள் பற்றிய பெருநூல் (களவழி.24);; treatise on akapporul (செ.அக.);. [இல் → இன் + இசை + மாலை.]
இன்னிசை வெண்பா	இன்னிசை வெண்பா iṉṉisaiveṇpā, பெ. (n.) நான்கடியாய்த் தனிச்சீரின்றிவரும் வெண்பா (காரிகை.செய்.4,உரை);; venpä of four lines in whic the second line has four feet instead of three feet plu the tan-c-cir (செ.அக.);. [இல் → இன் + இசை + வெண்பா.]
இன்னிசை வெள்ளை	இன்னிசை வெள்ளை iṉṉisaiveḻḻai, பெ. (n.) இன்னிசைவெண்பா (பிங்.); பார்க்க;see innisai venba. (செ.அக.);. [இல் → இன் + இசை + வெள்ளை.]
இன்னியம்	இன்னியம் iṉṉiyam, பெ. (n.) இசைக்கருவிகள் (பெருங்.வத்தவ.2.30);; musical instruments (செ.அக.);. [இல் → இன் + இயம்.]
இன்னியர்	இன்னியர் iṉṉiyar, பெ. (n.) பாணர் (அகி.நி);; bards singers. (செ.அக.);. [இல் → இன் + இயர்.]
இன்னிலை	இன்னிலை iṉṉilai, பெ. (n.) இல்வாழ்க்கை (குறள்.45 பரி.உரை);; life of a householder, homelife. (செ.அக.);. [இன் + நிலை. இதனை இல் + நிலை - இல்வாழ்க்கை பற்றி கூறுவதெனக் கொள்ளவியலாது. முப்பாலுடன் காட்டுவானப் பிரத்தம் ஒவ்வாதென்க.]
இன்னினி	இன்னினி iṉṉiṉi, கு.வி.எ (adv.) இப்பொழுதே; now ever now, without a moments delay. "இன்னினியே செய்க வறவினை" (நாலடி.29); (செ.அக.);. [இல் → இன் + இனி.]
இன்னீர்	இன்னீர் iṉṉīr, பெ. (n.) இத்தன்மையீர் (you); of this nature or character "இன்னீராகலி னினியவு முளவோ" (புறநா.58-18);. [இல் - இன் + நீர்.]
இன்னும	இன்னும iṉṉuma, கு.வி.எ. (adv.) இவ்வளவு காலஞ் சென்றும்; still yet. இன்னுந் தெரியவில்லை. 2 மறுபடியும்; again. இன்னும் வரும். 3. மேலும்; still more more than this. இன்னும் வேண்டும். 4. அன்றியும்; also, more than that, in addition to, in a conjunctive sense. "இன்னு மிழத்துங் கவின்" (குறள்.1250); (செ.அக.);. ம. இன்னும்; க. இன்னும், இன்னு; குட. இஞ்ஞு;து. நந பட. இன்னு. [இல் → இன் + உம். இல் + இது. இன்னும் + இதன்மேலும்.]

இன்னுமின்னும்	இன்னுமின்னும் iṉṉumiṉṉum, கு.வி.எ. (adv.) மேல் மேலும்; more and more. "இன்னுமின்னுமெங் காம மிதுவே" (பரிபா.13.64); (செ.அக.);. [இன்னும் + இன்னும்.]
இன்னுழி	இன்னுழி iṉṉuḻi, கு.வி.எ. (adv.) இன்னவிடத்து; in such a place. "இன்னுழியாகாது" (தொல்.பொருள்.186. உரை); (செ.அக.);. [இல் → இன் + உழி.]
இன்னூகம்	இன்னூகம் iṉṉūkam, பெ. (n.) கப்பற்கடுக்காய்; large variety of foreign gall nut. (சா.அக.);. [இல் → இன் + ஊகம்.]
இன்னே	இன்னே iṉṉē, கு.வி.எ. (adv.) 1. இப்பொழுதே; now itself, at this moment. "உற்றதின்னே யிடையூ றெனக்கு" (சீவக.226);. 2. இவ்விடத்தே; here, in this place. =இன்னே வாருங்கள்" (திருக்கோ.55);. 3. இவ்விதமாக; thus, in this manner. "விதியார் செய்கை யின்னேயோ" (கந்தபு.மார்க்கண்.103); (செ.அக.);.
இன்னோசை	இன்னோசை iṉṉōcai, பெ. (n.) இனிய ஓசை; melodious sound. [இல் → இன் + ஓசை.]
இனக்கட்டு	இனக்கட்டு iṉakkaṭṭu, பெ. (n.) 1. உறவின் நெருக்கம்; bond of union between relatives. 2. முறைமை (வின்.);; due respect among the several branches of a family. (செ.அக.);. [இனம் + கட்டு.]
இனங்கண்டு சேர்த்தல்	இனங்கண்டு சேர்த்தல் iṉaṅgaṇṭucērttal, தொ.பெ. (vbl.n.) உறவான சரக்கைக் கலத்தல்; adding allied drugs in alchemy, finding which drug is suitable lo add. (சா.அக.). [இனம் + கண்டு + சேர்த்தல்.]
இனங்காப்பார்	இனங்காப்பார் iṉaṅgāppār, பெ. (n.) கோவலர்; cowherds who protect cattle. (கலித்.143,37); (செ.அக.);. [இனம் + காப்பார். இனம் = கால்நடையினம்.]
இனசாரிச்சரக்கு	இனசாரிச்சரக்கு iṉacāriccarakku, பெ. (n.) 1. ஓரினத்தைச் சேர்ந்த சரக்கு; drug falling under one group or class. 2. இனம்பிரித்த சரக்கு; sorted drug. (சாஅக.);. [இனம் + சாரி + சரக்கு.]

இனத்தான்	இனத்தான் iṉattāṉ, பெ. (n.) 1. உறவினன் (செ.அக.);; relative. 2. ஓரினத்தவன். தன் இனத்தைச் சார்ந்தவன்; person belonging to one's own community or caste. ம. இனத்தான். [இனம் + அத்து + ஆன்.]
இனம்	இனம்1 iṉam, பெ. (n.) 1. வகை வகுப்பு (நன்.91);; class, group, division, kind, species, sort. 2. குலம்; race, tribe. "விண்ணோர்க ளொருபடை தானும் நங்க ளினத்தை யுயிருண்ணாது" (கந்தபு.அக்கினிமு.203);. 3. சுற்றம் (அக.நி.);; comrades, associates, neighbours. 4. துணையாகச் சேரும் கூட்டம்; brotherhood, fellowship, society, company. "இனத்தானா மின்னா னெனப் படுஞ் சொல்" (குறள்-453);. 5. நிரை; pack herd "கழுதைப் புல்லினம் பூட்டி" (புறநா.15);. 8. ஒரு தொகுதியுட் சேர்த்து வழங்குதற்குரியது (நன்.358);; associated items. 7. அமைச்சர்; ministers in council. "இனத்தாற்றி யெண்ணாத வேந்தன்" (குறள்.568);. 8. ஒப்பு; equality, comparison. "இனமேதுமிலானை" (திவ்.திருவாய்.9,3,5);. 9 ஆள்; individual 'பணத்தை நல்ல இனத்திற் கொடுத்திருக்கிறேன்' (இ.வ.); (செ.அக.);.
இனம்பிரி-தல்	இனம்பிரி-தல் iṉambiridal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) துணைக் கூட்டத்தினின்று விலகுதல்; to be separated from the class or company. (செ.அக.);. [இனம் + பிரிதல்.]
இனமாற்றல்	இனமாற்றல் iṉamāṟṟal, பெ. (n.) ஓரினக்கணக்கைப் பிறிதோரினக் கணக்காய் மாற்றுகை; reduction from one denomination to another. (செ.அக.);. [இனம் + மாற்றல்.]
இனமுறை	இனமுறை iṉamuṟai, பெ. (n.) ஒத்த இனம் (C.G.);; relationship of the same caste. (செ.அக.);. [இளம் + முறை.]

இனமொழி	இனமொழி iṉamoḻi, பெ. (n.) எண்வகை விடைகளு ளொன்று (நன்.386);;நேரடியாக விடையளிக்காமல், "பயருளவோ வணிகீர்?" என்றார்க்கு"உழுந்து அல்ல தில்லை" எனக் கூறுவது; indirect answer related to the subject of the question, as, for example, when questioned"Have you green gram to sell," to answer"We have nothing but black gram" one of eight kinds of vidai. (செ.அக.);. [இனம் + மொழி.] இனமொழி iṉamoḻi, பெ.(n.) ஒரே குடும்பத்தைச் சார்ந்த மொழி; cognate language. [இனம்(ம்);+மொழி]
இனமோனை	இனமோனை iṉamōṉai, பெ. (n.) இனவெழுத்தால் வரும் வல்லின மெல்லின இடையின மோனைகள் (யா.கா.ஒழி.6);; consonantal alliteration in which any letter of the group are repeated instead of the usual, the same letter, of the three kinds, viz., வல்லின மோனை, மெல்லின மோனை, இடையின மோனை (செ.அக.);. [இனம் + மோனை.]
இனவண்டு	இனவண்டு iṉavaṇṭu, பெ. (n.) இனமான வண்டுகள்; same class of bees; "யாழோர்த்தன்ன இன்குரல் இனவண்டு" (நற்.176);. [இனம் + வண்டு.]
இனவரி	இனவரி iṉavari, பெ. (n.) பழைய காசாய வரிவகை (S.I.I.I.89);; ancient tax in cash. (செ.அக.);. ம. இனவரி. [இனம் + வரி. ஆனினங்களுக்கு இடப்பட்ட வரியாகலாம்.]
இனவரிக்காசு	இனவரிக்காசு iṉavarikkācu, பெ. (n.) பழையதொரு வரி (I.M.P.cg. 1068);; ancient village rate. (செ.அக.);. ம. இனவரி. [இனம் + வரி + காசு.]
இனவழி	இனவழி iṉavaḻi, பெ. (n.) 1. குடிவழி; descent from the same line or ancestry. 2. தலைமுறை (பரம்பரை); (வின்.);; descent from the same breed, as of cattle. (செ.அக.);. [இனம் + வழி.]
இனவழிக்கணக்கு	இனவழிக்கணக்கு iṉavaḻikkaṇakku, பெ. (n.) பேரேடு; ledger. (செ.அக.);. [இனம் + வழி + கணக்கு.]
இனவாரி	இனவாரி iṉavāri, கு.வி.எ. (adv.) இனம் இனமாய்; distributively, according to items of different classes (செ.அக.);. [இனம் + வாரி. வரை – வரி - வாரி = வரம்புக்குட்பட்டது இஃது உருதுச்சொல்லன்று.]

இனவாளை	இனவாளை iṉavāḷai, பெ. (n.) வாளையின மீன்; a kind of fish. 'பூக்கதூஉ மினவாளை' (புறநா.18); (சங்.இலக்.சொற்.);. [இனம் + வாளை.]
இனவெதுகை	இனவெதுகை iṉavedugai, பெ. (n.) இனவெழுத்தால் வரும் வல்லின மெல்லின இடையினவெதுகை (யா.கா.ஒழிபு.6);; rhyme in which the rhyming letters of the lines in a stanza are not the same but are of the same class; this being of three kinds viz. வல்லினம், மெல்லினம், இடையினம் (செ.அக.);. [இனம் + எதுகை.]
இனவெழுத்து	இனவெழுத்து iṉaveḻuttu, பெ. (n.) ஓரினவெழுத்து; letter of a main class as those related to each other. [இனம் + எழுத்து.]
இனவெழுத்துப்பாட்டு	இனவெழுத்துப்பாட்டு iṉaveḻuttuppāṭṭu, பெ. (n.) வல்லினம் முதலிய மூவினங்களுள் ஓரினத் தெழுந்துகளே வரப்பாடுஞ் சித்திரப் பாடல்வகை (கலி வகை (யாப்.வி.503);; a kind of citira-kavi (செ.அக.);. [இனம் + எழுத்து + பாட்டு.]
இனன்	இனன்1 iṉaṉ, பெ. (n.) உறவினன்; "இன்னா தினனில்" (குறள்.1158);. 2. ஒப்பானவன் (திவ்.திருவாய்.1,1.2);; equal. 3. ஆசிரியர் (யாழ்.அக.); teacher. (செ.அக.);. ம. இனக்கார். [இனம் + அன்.] இனன்2 iṉaṉ, பெ. (n.) சூரியன் (பிங்.);; sun. (செ.அக.);. [உல் - இல் – இன் - இனன்.]
இனாப்பி-த்தல்	இனாப்பி-த்தல் iṉāppittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) துன்பமுண்டாக்குதல்; cause affliction, torment. "இனாப்பிச் செற்றிடு கூட்டில்" (திருப்பு.90);.

இனி	இனி1 iṉi, கு.வி.எ. (adv.) 1. இப்பொழுது; now, immediately. "கேளினி" (மலைபடு.94);"இனிமேல்" (திவ்.இயற்.495);; hereafter, henceforth. "இனிஅன்ன நின்னொடு சூழ்வார்" (குறள்.1294);. 3. இப்பால்; from here onwards, used of place. "இனி நம் எல்லை வந்துவிட்டது" (செ.அக.);. ம. இனி; க. இன்னெ. இன்னு. இன்ன; கோத. இனி; குட. இக்க. இக்கனிஞ்சி; து. குத்தெ. குத்தெனெ; தெ. இக. இங்க இந்த. இத்தட; நா. இன்டி; கோண். இன்கா. இத்ரா; பிரா. தாசா;ஆத். இன்ய. [இல் → இன் → இனி.] இனி2 iṉittal, செ.கு.வி. (v.i.) . 1. தித்தித்தல்; to be sweet to the taste. "இனித்தமுடைய எடுத்த, பொற்பாதம்" (அப்பர் தேவாரம்);. 2. இன்பமாதல்; to be pleasant attractive, fascinating. இனிக்கப் பேசினான் (செ.அக.);. ம. இனிக்குக; க. இன். இனி, இம்பு; து. இனி, இம்பு;தெ. இம்பு, இன்க.
இனிச்ச பண்டம்	இனிச்ச பண்டம் iṉiccabaṇṭam, பெ. (n.) தித்திப்புப் பொருள் (J);; sweet eatable, confectionery. (செ.அக.);. [இனி → இனித்த → இனிச்ச + பண்டம்.]
இனிதின் இனிது	இனிதின் இனிது iṉidiṉiṉidu, பெ. (n.) இனியவற்றினு மினிது; sweeter than most sweets. "இனிதினினிது தலைப்படுதும்" (நற்.134); (சங்.இலக்.சொற்.);. [இனிதின் + இனிது.]
இனிது	இனிது iṉidu, பெ. (n.) 1. இன்பந்தருவது; that which is sweet, pleasing, agreeable. இனிதுறு கிளவியும் (தொல்.பொருள்.303);. "அமிழ்தினும் ஆற்ற இனிதே" (குறள்.54);. 2. நன்மையானது; that which is good – கு.வி.எ. (adv.); நன்றாக; sweetly favourably. "புலியூர்ப புக்கினி தருளினன்" (திருவாச.2.145); (செ.அக.);. ம. இனிது; க. இனிது;தெ., து. இம்பு. [இல் → இன் → இனி + து - இனித்து - இனிது.]
இனிப்பி-த்தல்	இனிப்பி-த்தல் iṉippittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) தித்திப்பாகச் செய்தல்; to sweeten. (சா.அக.);.

இனிப்பிலந்தை	இனிப்பிலந்தை iṉippilandai, பெ. (n.) தித்திப்பிலந்தை; sweet Indian apple. (சா.அக.);. [இனிப்பு + இலந்தை.]
இனிப்பு	இனிப்பு iṉippu, பெ. (n.) 1. தித்திப்பு; sweetness. "இனிப்பை நல்கு முக்கனி" (வைராக்.சத.45);. 2. மகிழ்ச்சி; pleasure, delight "இனிப்போடு நகையாடவே" (குமர.பிர.மதுரைக்.39); (செ.அக.);. ம. இனிப்பு; க. இனி, ஈன். இம்பு. இம்மு; து. இனி, இம்பு;தெ. இம்பு, இம்மு. [இல் → இன் → இனி → இனிப்பு.]
இனிப்புக்காட்டு-தல்	இனிப்புக்காட்டு-தல் iṉippukkāṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஆசைகாட்டுதல்; to give a gratifying foretaste. 2. இனிப்பாதல் (வின்.);; to be sweet delicious. (செ.அக.);. [இனிப்பு + காட்டு.]
இனிப்புக் குழம்பு	இனிப்புக் குழம்பு iṉippukkuḻmbu, பெ. (n.) சருக்கரையிட்ட பழக்குழம்பு; a conserve of fruits boiled with sugar and water, Jam (சா.அக.);. [இனிப்பு + குழம்பு.]
இனிப்புத்தட்டு-தல்	இனிப்புத்தட்டு-தல் iṉippuddaṭṭudal, 5 செ.கு.வி (v.i.) 1. ஆசையுண்டாதல்; to get relish for a thing. 2. சுவையுண்டாதல்; to be sweet to the taste (செ.அக.);. [இனிப்பு + தட்டுதல்.]
இனிப்பு நவ்வல்	இனிப்பு நவ்வல் iṉippunavval, பெ. (n.) தித்திப்பு நாவற்பழம்; sweet rose apple. (சா.அக.);. [இனிப்பு + நாவல். நாவல் - நவ்வல்.]
இனிப்பு நாரத்தை	இனிப்பு நாரத்தை iṉippunārattai, பெ. (n.) சருக்கரை நாரத்தை; sweet lemon - circus medica lumia. 2. கொடி நாரத்தை; litron. (சா.அக.);. [இனிப்பு + நாரத்தை.]
இனிப்புப் பிசி	இனிப்புப் பிசி iṉippuppisi, பெ. (n.) தித்திப்பான ஒருவகைப் பழம்; fruit. [இனிப்பு + பிசி.]

இனிப்பு மாதுளை	இனிப்பு மாதுளை iṉippumātuḷai, பெ. (n.) தித்திப்பு மாதுளை; sweet pomegranate as opposed to புளி மாதுளை (சா.அக.);. [இனிப்பு + மாதுளை.]
இனிமேல்	இனிமேல் iṉimēl, கு.வி.எ. (adv.) 1. இதற்குப்பிற்பாடு (பு.வெ.8,33, உரை);; hereafter, at some future time. 2. இதுமுதல்; henceforth, from now onwards. (செ.அக.);. [இன் → இனி + மேல்.]
இனிமை	இனிமை1 iṉimai, பெ. (n.) 1. தித்திப்பு (பிங்.);; sweetness. 2. இன்பம்; pleasure, delight. 'இனிமைகூர்ந்து' (திருவாலவா.1.18); (செ.அக.);. ம. இனிமை. [இன் → இனி → இனிமை.] இனிமை2 iṉimai, பெ. (n.) 1. மேன்மை; greatness. 2. அமிழ்து; ambrosia, nector. 3. நிதளியம்; mercury. 4. சோறு; rice. [இன் → இனிமை.]
இனிய	இனிய iṉiya, கு.பெ.எ. (adj.) 1. இனிப்பான, மனத்துக்கு ஏற்றதான, அழகான; sweet, pleasant, agreeable: "இனிய உளவாக இன்னாத கூறல்" (குறள்.100);. 2. நல்ல, சிறந்த; good noble. [இன் → இனி → இனிய.]
இனிய உள்ளம்	இனிய உள்ளம் iṉiyauḷḷam, பெ. (n.) நல்ல நெஞ்சம்; mind. "இனிய உள்ளம் இன்னா வாக", (அகநா.98); (பாண்டிச்.அக.);. [இன் → இனிய + உள்ளம்.]
இனிய சந்தம்	இனிய சந்தம் iṉiyasandam, பெ. (n.) நறுமணம்; perfume, scent fragrant smell (சா.அக);. [இன் → இனிய + சந்தம்.]
இனிய பிரிவு	இனிய பிரிவு iṉiyabirivu, பெ. (n.) வைப்பாட்டி வீடு; concubine's house. "சம்பிருதி யெல்லா மினிய பிரிவுக் களந்தாரென்றும்" (சரவண.பணவிடு.182); (செ.அக.);. [இன் → இனிய + பிரிவு.]

இனியர்	இனியர் iṉiyar, பெ. (n.) இனிமை தருபவர்; agreeable, loving person "நச்சுவார்க் கினியர் போலும்" (தேவா.439,1);. 2. மகளிர்; young ladies. "இளையரு மினியரும்" (பரிபா.6.27); (செ.அக.);. [இன் → இனி + அர்.]
இனியவன்	இனியவன் iṉiyavaṉ, பெ. (n.) 1. பிறரை மகிழ்விப்பவன்; benign person 2. இனிமையுடையவன்; one with lovable qualities (ஆ.அக.);. [இன் → இனி → இனிய + வன்.]
இனியவை	இனியவை iṉiyavai, பெ. (n.) இனிய தன்மையுடையவை (நான்மணி.78,1);; desirable things. [இன் → இனி → இனியவை.]
இனியவை நாற்பது	இனியவை நாற்பது iṉiyavaināṟpadu, பெ. (n.) பதினெண்கீழ்க் கணக்கு நூல்களுளொன்று பூதஞ் சேந்தனார் பாடியது; 40 பாடல்கள் கொண்டது; ancient didactic work by púdafi-céndanár, consisting of 40 stanzas one of Patinen-kil-k-kanakku, q.v. (செ.அக.);. [இன் → இனி → இனியவை + நாற்பது.]
இனியும்	இனியும் iṉiyum, பெ. (n.) இனிமேலும், மீண்டும்; even after this, again. ம. இனியும். [இனி + உம்.]
இனுக்கா வலை	இனுக்கா வலை iṉukkāvalai, பெ. (n.) கடலில் வேலிபோற் கட்டி மீன்பிடிக்க உதவும் வலை; a kind of net, used in fishing at sea. (செ.அக.);. [இல் → இன் → இனுக்கு → இனுக்கா(த); வலை.]

இனை	இனை1 iṉai, கு.பெ.எ. (adj.) இன்ன; of this degree used in respect of size or quantity =இனைத்துணைத்து" (குறள்.87); (செ.அக.);. [இல் → இன் → இனை.] இனை2 iṉaidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வருந்துதல்; to be thrown into an agony of grief. "இனைந்திரங்கிப் பள்ளி படுத்தார்களே" (சீவக.292);. 2. இரங்குதல் (திவா.);; to lament cry. 3. அஞ்சுதல்; to be afraid. "என்னை வருவ தெனக் கென்றினையா" (பரிபா.7.68); (செ.அக.);. [இல் → இனை → இணைதல்.] இனை3 iṉaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வருத்துதல் (ஐங்குறு.237);; to torment, worry. 2. கெடுத்தல்; to destroy, consume, ravage. "வெவ்வெரி யினைப்ப" (புறநா.23); (செ.அக.);. [இள் → இளை → இனை. இணைத்தல்.]
இனைநலம்	இனைநலம் iṉainalam, பெ. (n.) இவ்வாறான நலம்; goodness of this sort similar welfare. "இனைநல் முடைய கானஞ் சென்றோர்" (கலித்.11-19);. [இனை + நலம்.]
இனை நோக்கு	இனை நோக்கு iṉainōkku, பெ. (n.) வருந்தும் நோக்கு; worried look "இனை நோக்குண் கண்நீர் நில்லாவே" (கலித்,7-12);. [இனை + நோக்கு.]
இனைபவள்	இனைபவள் iṉaibavaḷ, பெ. (n.) வருந்துபவள்; people who are worried "புலம்புகொண் டினைபவள்" (கலித்.10-11);.
இனைபுகு நெஞ்சம்	இனைபுகு நெஞ்சம் iṉaibuguneñjam, பெ. (n.) வருந்திக் கெடுகின்ற நெஞ்சம்; tormented mind. "இனைபுகு நெஞ்சத்தால்" (கலித்.35-1); (பாண்டிச்.அக.);. [இனை + புகு + நெஞ்சம்.]
இனைய	இனைய iṉaiya, கு.பெ.எ. (adj.) 1. இத்தன்மைய; of this nature. 2. இதுபோல்வன; of this appearance (ஆ.அக.);. [இல் → இன் → இனைய.]
இனையர்	இனையர் iṉaiyar, பெ. (n.) 1. இத்தன்மையர்; this nature. 2. இவர்கள்; these people. "இனையர் இவர் எமக்கு" (குறள்.790); (ஆ.அக.); [இல் → இன் → இனை + அர்.]

www.valluvarvallalarvattam.com 5801 of 19068.

இனையள்	இனையள் iṉaiyaḷ, பெ. (n.) இத்தன்மையள்; female person of a particular kind. (ஆ.அக.);. [இன் → இணை + .அள்.]
இனைவு	இனைவு iṉaivu, பெ. (n.) 1. வருத்தம்; harrowing sorrow, anguish, great pain of mind (பாரத.கீசக.40);; 2. இரக்கம் (சூடா.);; crying in distress (செ.அக.);. [இல் → இலை → இனை → இனைவு.]
இனைவி-த்தல்	இனைவி-த்தல் iṉaivittal, பி.வி. (v.t.) வருந்துவித்தன்; to torment. "தன்நெஞ் சொருவற் கினைவித்தல்" (கலித்.147-46); (பாண்டிச்.அக);. [இனை → இனைவி.]
ஈ	ஈ1ī, பெ. (n.) 1. தமிழ் மொழியின் நெடுங்கணக்கில் வரும் நான்காம் நெட்டுயிர்; symbol of the close front tense unrounded vowel in the Tamil language, being the fourth letter among the vowels of the Tamil alphabet, lengthened form of 1. 2. அவ்வொலியைக் குறிக்கும் வரிவடிவு; written character representing that sound. இவ்வெழுத்தின் நெடில் வடிவமாகிய வளைகொம்பு குறில் மெய்களுடன் இணைக்கப்படுகிறது; secondary form of the letter is (i); "இ, ஈ, எ, ஏ, ஐ என இசைக்கும் அப்பால் ஐந்தும் அவற்றோ ரன்ன, அவைதாம் அண்பல் முதல்நா விளிம்புறல் உடைய" (தொல். எழுத். 86);. ஈ2ī, பெ. (n.) அண்மைச் சுட்டெழுத்து; demons. letter or pronomical adj. pointing to what is near, this, these. ம., க., தெ., து., பட. ஈ. [ஈ - இ என்பன அண்மை கட்டிய ஒலிக்குறிப்பு. ஐந்திரவிட மொழிகளுள் ஒன்றாகக் கருதப்படும் மராத்தியில் ஈகார அண்மைச் கட்டு இடப்பொருளில் புடை பெயர்ந்து ஏழன் உருபாயிற்று.] 'ஈ' என்னும் நெடிலே இயற்கை அண்மைச் கட்டு - அதன் குறுக்கமே 'இ' நெடில் வடிவமாகிய 'ஈ' தெலுங்கு. கன்னடம், மலையாளம் முதலிய திரவிடமொழிகளில் வழங்கி வரினும், தமிழுலக வழக்கில் வழக்கற்றுப்போயிற்று. மலையாளம் பழஞ்சேர நாட்டு மொழியாதலால் அதில் வழங்கும் நெடிற்சுட்டு வழக்கைச்சேர நாட்டுத்தமிழ் அல்லது பழந்தமிழ் என்றுங் கொள்ளலாம். ஈ3 _, இடை. (int.); 1. வியப்புக் குறிப்பு; exclamation expressive of wonder. யாருக்குந் தெரியாதபடி யிராநின் றதீ! (ஈடு.1, 3, 9);. 2. வலி துன்பம் முதலானவற்றைக் குறிக்கும்
ஈக்கணம்	ஈக்கணம் īkkaṇam, பெ. (n.) 1. தேனீத்தொகுதி, தேன்கூடு; bee-hive. 2. தேனீக்களைப் போன்ற பார்வை நுட்பம்; keen eye-sight as of the bees. [ஈ – கணம் – ஈக்கணம். ஈ – தேனீ. கணம் - தொகுதி, கூட்டம்.]
ஈக்கணி-த்தல்	ஈக்கணி-த்தல்īkkaṇittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நல்லதைத் தேர்தல்; to distinguish the best. [ஈ - கணி - ஈக்கணி - தேனீக்கள் தேனுள்ள இடத்தைத் தேர்ந்தறிதல் போல நல்லனவற்றை நாடியறிதல், அறிவுநுட்பப் பணியாற்றுதல்.]

ஈக்கணிகை	ஈக்கணிகைīggaṇigai, பெ. (n.) நற்குறி கூறுபவள்; conjuring woman. [ஈக்கணம் - ஈக்கணி - ஈக்கணிகை ஈக்கணம் சிறப்பாகத் தேனீக்களின் கூட்டத்தைக் குறித்த சொல். தேன் உள்ள இடத்தைச் சரியாக நாடியறிதலின் ஈக்கணித்தல் நல்லது காணும் பார்வைத் திறமாயிற்று. நற்குறி கூறும் பெண்ணும் ஈக்கணிகை எனப்பட்டாள்.]
ஈக்கால்	ஈக்கால்īkkāl, பெ. (n.) வயிரக் குற்றவகை (கொ.வ.);; flaw in a gem. esp. a diamond, so called from its resemblance to a fly's leg. (செ.அக.); ம. ஈக்கால். [வயிரத்தில் எக்கால் போன்ற (ஈ-கால்); பட்டைக்கீறல் குற்றம் ஆகலாம்.]
ஈக்காலாணி	ஈக்காலாணிīkkālāṇi, பெ. (n.) சிற்றாணி (SII ii.213);; rivet in an ornament, as small as a fly's leg. [ஈ - கால் – ஆணி. ஈக்கால் - சிறுமை குறித்த சொல்.]
ஈக்குடி	ஈக்குடிīkkuḍi, பெ. (n.) சாவிக்கதிர் (இ.வ.);; chair left in the growing ears of paddy when insects have consumed the undeveloped grain. [ஈக்குடை - ஈக்குடி, ஈக்குடை – ஈ குடைந்ததால் உள்ளீடற்றுப் போன கதிர்.]
ஈக்கை	ஈக்கைīkkai, பெ. (n.) 1. புலி தொடக்கி பார்க்க; 2. உப்பிலி (மலை.);; species of stinking swallow wort. (செ.அக.);.
ஈக	ஈகīka, து.வி. (v.aux) இக என்பதன் திரிபாய் வந்த ஒரு முன்னிலையசை; poetic expletive in second person. "என் போரியானை வந்தீக வீங்கு" (கலித்.86);.
ஈகம்	ஈகம்1īkam, பெ. (n.) சந்தனமரம் (மலை.);; sandal-wood tree. [ஈ - ஈகு - வீசுதல், பரவுதல், மணம் பரவுதல்.] ஈகம்2īkam, பெ. (n.) ஒப்புரவு (தியாகம்);; sacrificing. [ஈ → ஈகு → ஈகம். எதனையும் சுணங்காது கொடையளிக்கும் மனப்பாங்கு.]
ஈகு-தல்	ஈகு-தல்īkudal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஈ-தல் பார்க்க;see I-dal. 2. சுட்டியாதல்; to solidify. "திரட்டுப்பாலும் ஈகின நெய்யும் கட்டித் தயிரும்" (திவ். பெரியாழ்.3:2.6, வியா. பக்.545);. [ஈல் – ஈள் – ஈ - ஈகு.]

ஈகை	ஈகை1īkai, பெ. (n.) கொடை; gift, grant. "வறியார்க்கொன் றீவதே யீகை" (குறள்.221);. 2. பொன்; gold. "ஈகையங் கழற்கால்" (புறநா.99);. 3. தொன்மக்கதையின்படி விரும்பியதை நல்குவதாகக் கருதப்பட்ட வானுலகக் கற்பக மரம் (அக.நி.);. Kalpaga tree of heaven (Cuvarkkam); which according to Hindu myth, bestows everything that one desires. cf. E yield; AS gildon, to pay; Goth gildun; Ger. gester Ice. Gjakda. see guild "E" guild (orig.); an association in a town where payment was made. (AS. gild, money gildan, to pay, it is the same word as gold and guild: chED. [ஈ - ஈகை (சு.வி.35); ஈ = கீழிடு, இடு, ஈல் – ஈகு – ஈகை.] ஈகை2īkai, பெ. (n.) 1. இண்டு (பிங்.);; species of mimosa. 2. புலி தொடக்கி
ஈகையன்	ஈகையன்īkaiyaṉ, பெ. (n.) கொடையாளன்; liber munificent person, philanthropist. "இனிய சொல்லிகை ஈகையன்" (கம்பரா.மந்தரை.18);. [ஈ – ஈகு – ஈகை - ஈகையன்.]
ஈகையாளன்	ஈகையாளன்īkaiyāḷaṉ, பெ. (n.) ஈகையன் (பிங்.);;பார்க்க;see Igayan. [ஈ - ஈகு – ஈகை. ஈகை - ஆளன்.]
ஈங்கண்	ஈங்கண்īṅgaṇ, பெ. (n.) இவ்விடம் (தொல். எழுத். 114, உரை);; this place. [ஈ - அண்மைச் சுட்டு. ஈ - கண் – ஈக்கண் - ஈங்கண்.]
ஈங்கரம்	ஈங்கரம்īṅgaram, பெ. (n.) குப்பைமேனி; dung-hi plant. (சா.அக.);. [இங்கு - இங்கரம் - ஈங்கரம்.]
ஈங்கன்	ஈங்கன்īṅgaṉ, கு.வி.எ. (adv.) இவ்வாறு; thus. "ஈங்கனங் கனையிரு ளெல்லை நீந்தினான்" (சீவக. 1942);.

ஈங்கிசை	ஈங்கிசைīṅgisai, பெ. (n.) 1. கொலை (வின்.);; murder, killing. 2. தொந்தரை; affliction. "ஈங்கிசையுற்ற வலக்கு ணமட்டைகள்" (திருப்பு.263);. [இமிசை - இங்கை - ஈங்கிசை (கொ.வ.);.]
ஈங்கு	ஈங்கு1īṅgu, கு.வி.எ. (adv.) 1. இவ்விடம்; here. "ஈங்கு நம்ஆனுள் வருமேல்" (சிலப்.17, பாட்டு.2);. 2. இப்படியே (சீவக.1593);; in this manner. [இங்கு - ஈங்கு.] ஈங்கு2īṅgu, பெ. (n.) 1. ஈங்கை (வின்.);; species of a sensitive tree. 2. புலி தொடக்கி (மலை.);. [இங்கு - ஈங்கு.] ஈங்கு3īṅgu, பெ. (n.) சந்தனம் (சங்.அக.);; sandal wood. [இங்கு - ஈங்கு.]
ஈங்கூகம்	ஈங்கூகம்īṅākam, பெ. (n.) குக்கில்; false myrrh. [இங்கு + ஊகம்.]
ஈங்கூங்கு	ஈங்கூங்குīṅāṅgu, பெ.எ. (adj.) இங்கும் அங்கும்; here and there. [ஈங்கு + ஊங்கு.]
ஈங்கை	ஈங்கைīṅgai, பெ. (n.) இண்டஞ்செடி; species of a sensitive-tree. "ஈங்கைப் பைம்புத லணியும்" (ஐங்குறு.456);. 2. உப்பிலி (மூ.அ.); பார்க்க;see uppili.
ஈங்கைத்துவக்கு	ஈங்கைத்துவக்குīṅgaittuvakku, பெ. (n.) ஒரு மரப்பட்டை (தைல.தைலவ.அரும்பத.);; the bark of a tree. (த.சொ.அக.);. [ஈங்கை +துவக்கு.]

ஈச்சங் கசங்கு	ஈச்சங் கசங்குīssaṅgasaṅgu, பெ. (n.) ஈஞ்சினீர்க்கு; switch of the date-palm, used in making country baskets. [ஈத்து - ஈத்து – ஈச்சு – அம் - கசங்கு.]
ஈச்சங்கள்	ஈச்சங்கள்īccaṅgaḷ, பெ. (n.) ஈச்சமரத்தினின்றிறக்குங்கள்; wild-date toddy (சா.அக.);. [ஈத்து – அம் - கள் – ஈத்தங்கள் – ஈத்தங்கள் - ஈச்சங்கள்.]
ஈச்சங்காடி	ஈச்சங்காடிīccaṅgāṭi, பெ. (n.) ஈச்சங்கள் பார்க்க;see scCari-kal. [ஈச்சம் + காடி.]
ஈச்சங்குடை	ஈச்சங்குடைīccaṅguḍai, பெ. (n.) ஈச்சம்புல் வேய்ந்த நிழற்குடை (மதுரை.);; umbrella made of date-palm leaves. [ஈச்சம் + குடை.]
ஈச்சம்பனை	ஈச்சம்பனைīccambaṉai, பெ. (n.) காட்டீந்து; wild date-palm. [ஈந்தம் - ஈத்தம் – ஈச்சம் + பனை.]
ஈச்சம்பாய்	ஈச்சம்பாய்īccambāy, பெ. (n.) ஈந்திலை யாலாகிய பாய்; mat made of the leaves of the date-palm. [ஈச்சம் + பாய்.]
ஈச்சமது	ஈச்சமதுīccamadu, பெ. (n.) ஈச்சங்கள்; toddy from the date-palm. [ஈச்சம் + மது.]
ஈச்சவெல்லம்	ஈச்சவெல்லம்īccavellam, பெ. (n.) ஈச்சம்பாளையில் வடியும் சாற்றினின்று காய்ச்சியெடுக்கும் வெல்லம்; jaggery prepared from the date-palm juice. [ஈச்சம் - வெல்லம்.]

ஈச்சாட்டி	ஈச்சாட்டிīccāṭṭi, பெ. (n.) இவறன், ஈயாதவன்; avaricious person, miser. ம. ஈச்சாட்டி.
ஈச்சாடி	ஈச்சாடிīccāṭi, பெ. (n.) 1. அதிகமாகப் புழுங்கியபின் குற்றிய புழுங்கல் அரிசி; rice husked after over boiling. 2. நன்கு உலருமுன் குற்றிய புழுங்கலரிசி; rice husked before it is dried adequately. ம. ஈச்சாடி.
ஈச்சில்	ஈச்சில்īccil, பெ. (n.) இழிச்சில் பார்க்க;see ilicil. ம. ஈச்சில்.
ஈச்சு	ஈச்சுīccu, பெ. (n.) ஈந்து பார்க்க;see indu. [ஈத்து – ஈத்து - ஈச்சு.]
ஈச்சுரம்	ஈச்சுரம்īccuram, பெ. (n.) தூய மெய்ம்மங்களுள் (சுத்த தத்துவங்களுள்); ஒன்று (சிவப்.கட்3);; one of the five sutta-tattuvam. [ஈ - ஈச்சுரம். ஈ – ஈதல். வாய்மொழிந்தருளல், ஆசான் வழி அருளப்பட்ட மெய்ம்மொழி.]
ஈச்சுரமூலி	ஈச்சுரமூலிīccuramūli, பெ. (n.) பெருமருந்துக் கொடி (பதார்த்த. 256);; kndian birth wort. [ஈச்சுரம் + மூலி.]
ஈச்சை	ஈச்சைīccai, பெ. (n.) ஈந்து (கொ.வ.);; date-pam. [ஈந்தை - ஈத்தை - ஈச்சை.]
ஈச்சோப்பி	ஈச்சோப்பி1īccōppi, பெ. (n.) ஈயோட்டி (தேவா. 692.7);; whisk for flies, fly-flapper. [ஈ + ஒப்பி - ஈயோப்பி – ஈச்சோப்பி.] ஈச்சோப்பி2īccōppi, பெ. (n.) சிலந்தி (யாழ்.அக.);; Spider. [ஈ + ஒப்பு.. ஒப்பு – ஒப்பி.]

ஈசல்	ஈசல்1īcal, பெ. (n.) ஈயல் பார்க்க;see Iyal winged white ant. (செ.அக.);. [ஈயல் + ஈக்களைப் போன்று மொய்க்கும் உயிரி வகை. ஈயல் → ஈசல்.] [P] ஈசல்2īcal, பெ. (n.) சீழ்க்கை; whistle. "ஈசல் கொட்டுகிறான்" (இ.வ.); (செ.அக.);. [இச் – ஈச் - ஈசல் = ஒலிக்குறிப்பு.]
ஈசலிறகு	ஈசலிறகுīcaliṟagu, பெ. (n.) மெல்லியபொருள்; any substance as thin as a wing of a white ant. [ஈசல் - இறகு - ஈயலின் இறகுபோல் மெல்லியது.]
ஈசுக்கணுவெலும்பு	ஈசுக்கணுவெலும்புīcukkaṇuvelumbu, பெ. (n.) முழங்காலின் எலும்பு; the joint connecting the two principal parts of leg, knee, knee-cap. (சா.அக.);. [ஈ - ஈசு (மெல்லிய); + கணு + எலும்பு.]
ஈசுரக் கோவை	ஈசுரக் கோவைīcurakāvai, பெ. (n.) ஒருவகை மட்டையரிசி; a kind of brown rice. [ஈசல் – ஈசர - ஈகர - கோவை.]
ஈசை	ஈசைīcai, பெ. (n.) ஏர்க்கால் (வின்.);; pole or shaft of a plough. [இத்தை → ஈத்தை → ஈதை → ஈசை.]
ஈஞ்சக்காடன்	ஈஞ்சக்காடன்īñjakkāṭaṉ, பெ. (n.) மலைநெல் வகை; a variety of mountain paddy. ம. ஈஞ்சக்காடன். [ஈஞ்சல் + காடன்.]
ஈஞ்சல்	ஈஞ்சல்īñjal, பெ. (n.) மீன்சிறகு; fin of a fish. ம. ஈஞ்சல். [ஈல் - பிளத்தல், குத்துதல். ஈல் → ஈஞ்சு → ஈஞ்சல்.]

ஈஞ்சு	ஈஞ்சுīñju, பெ. (n.) 1. பேரீஞ்சு; date palm. 2. காட்டீஞ்சு; wild date-palm. 3. சிற்றீஞ்சு; dwarf wild date-palm. [ஈந்து - ஈத்து – ஈச்சு - ஈஞ்சு.]
ஈஞ்சை	ஈஞ்சைīñjai, பெ. (n.) 1. கொலை; murder. 2. இகழ்ச்சி (நிந்தை);; insult (வின்.);; disgrace, reproach. 3. தீங்கு; evil, harm. [ஒருகா. இழிஞ்சு → ஈஞ்சு = தாழ்வுபடுத்து, அல்லற்படுத்து இழிஞ்சு → ஈஞ்சு → ஈஞ்சை.]
ஈட்டம்	ஈட்டம்1īṭṭam, பெ. (n.) பொருள் தேடுகை; acquiring, earning. "ஈட்டமிவறியிசைவேண்டா வாடவர்" (குறள். 1003);. [ஈண்டு – ஈட்டு - ஈட்டம்.] ஈட்டம்2īṭṭam, பெ. (n.) கூட்டம்; concourse, throng congregation, group, assembly, etc. "அடியா ரீட்டம்" (தேவ. 1100.11);. 2. மிகுதி; store, treasure, abundance "புண்ணியத் தின்ப லீட்டம்" (சி.சி.2.41);. 3. செய்தல்; doing. ம. ஈட்டம். [ஈள் - ஈண்டு - ஈட்டு - ஈட்டம்.] ஈட்டம்3īṭṭam, பெ. (n.) 1. வலிமை; strength, force vigour. "ஈட்டமொ டொருகணை யேவி" (கந்தபு. தாரக. 146);. நோயின் நீட்சி
ஈட்டல்	ஈட்டல்īṭṭal, பெ. (n.) வணிகர் எண் குணங்களுளொன்று (பிங்.);; amassing wealth, a desirable quality in merchants. [ஈண்டு - ஈட்டு - ஈட்டல்.]

ஈட்டி	ஈட்டி1ītṭi, பெ. (n.) 1. ஈட்டிமரம்; a kind of tree. 2. தோதகத்தி (L);; black wood. ம. ஈட்டி; க. இம்படி. இட்டி; து. பீடி;தெ. இட்டிடி. இருகுடு. இருவுடு. [ஈட்டி = ஈட்டி செய்யப் பயன்பட்ட மரம். பதப்படுத்து முன் நீரிலிட்டால் அமிழும் தன்மையது. ஒரு கனஅடி மரக் 50-60 (பவுண்டு); கல்லெடையுள்ளது.] ஈட்டி2īṭṭi, பெ. (n.) குந்தம் (குத்தித் துளைக்கும் கருவி; lance, spear; pike. ம. க. ஈட்டி;தெ. ஈ.டெ. [இல் - குத்தல் கருத்துவேர்; இல் – இள் - ஈட்டு (செலுத்து, குத்து); – ஈட்டி.]
ஈட்டிக்காரன்	ஈட்டிக்காரன்īṭṭikkāraṉ, பெ. (n.) 1. வட்டிக்குப் பணம் கொடுத்துத் தண்டுபவன்; pathan, money iender. 2. கொடுமைக்காரன்; usurer. [ஈட்டி - காரன்.]
ஈட்டித்தாங்கு	ஈட்டித்தாங்குīṭṭittāṅgu, பெ. (n.) ஈட்டிப் பிடி (வின்.);; shaft of a spear, hit. [ஈட்டி - தாங்கு.]
ஈட்டிப் பிடங்கு	ஈட்டிப் பிடங்குīḍḍippiḍaṅgu, பெ. (n.) ஈட்டியின் முனையுள்ள பகுதி (வின்.);; spear-head. [ஈட்டி + பிடங்கு.]
ஈட்டிமீன்	ஈட்டிமீன்īṭṭimīṉ, பெ. (n.) மீன்வகை; a kind of fish. ம. ஈட்டிமீன்.
ஈட்டியது	ஈட்டியதுīṭṭiyadu, வினையா.பெ. (vbl.n.) 1. தேட்டம்; acquisition, accumulation (வின்.);. 2. ஒருவன் இப்பிறப்பில் அல்லது முற்பிறப்பில் தேடிய வினை (சா.அக.);; total quantity of karmic actions which one has acquired in this life or in his supposed previous birth. [ஈண்டு - ஈட்டு – ஈட்டி - அது.]
ஈட்டியெறி-தல்	ஈட்டியெறி-தல்īṭṭiyeṟidal, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஈட்டியால் குத்துதல், கொல்லுதல்; to throw spear, to thrust through and kill with spear. [ஈட்டி - எறி.]

ஈட்டியெழுபது	ஈட்டியெழுபதுīṭṭiyeḻubadu, பெ. (n.) ஒட்டக்கூத்தராற் பாடப்பெற்ற ஒரு நூல்; poem in 70 verses composed by Otta-k-kūttar having for its theme the spearmanship of the Cenkuntar clan (சா.அக.); [ஈட்டி + எழுபது. குந்தம் எனப்படும் ஈட்டிப்படைக்கலன்களை ஆளும் திறன் பெற்ற செங்குந்தரைப் பாராட்டும் நோக்குடைய நூலாதலின் ஈட்டியெழுபது எனப் பெயர் பெற்றது.]
ஈட்டு	ஈட்டு1īṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கூட்டுதல் (பிங்.);; to collect, amass, accumulate. 2. தடித்தல், பருத்தல், கொழுத்தல்; to become fat. 3. தேடுதல்; to earn, acquire, secure. "அறநோக்கா தீட்டிய வொண் பொருள்" (குறள்.1009); (செ.அக.);. ம. ஈட்டுக. [ஈண்டு - ஈட்டு. ஈட்டுதல்.] ஈட்டு2īṭṭu, பெ. (n.) கூட்டம்; flock swam, flight. 'ஈட்டறாப் புள்ளினம்" (சீவக.95);. [ஈண்டு - ஈட்டு.]
ஈட்டுக்கீடு	ஈட்டுக்கீடுīṭṭukāṭu, பெ. (n.) சரிக்குச்சரி (வின்.);; measure for measure. (செ.அக.);. [ஈடு - ஈட்டு + கு + ஈடு.]
ஈட்டுமுறி	ஈட்டுமுறிīṭṭumuṟi, பெ. (n.) அடைமான முறி; deed of hypothecation. [ஈட்டு + முறி.]
ஈடகம்	ஈடகம்īṭagam, பெ. (n.) 1. மனத்தைக் கவர்வது; that which is charming, fascinating. "ஈடகமான நோக்கி" (தேவா.607.3); (செ.அக.);. 2. புகழ்; fame. [ஈடு + அகம் = ஈடகம். இடு - ஈடு (செலுத்துதல்) + அகம் (மனம்).]
ஈடணத்திரயம்	ஈடணத்திரயம்īḍaṇaddirayam, பெ. (n.) ஈடணமுப் பொருள் பார்க்க;see Idana-mu-p-porul.
ஈடணம்	ஈடணம்īṭaṇam, பெ. (n.) 1. விருப்பம்; desire. 2. புகழ் (யாழ்.அக.);; fame. [இடு – ஈடு + அணம் - ஈடணம் + விருப்பம், புகழ்.]

ஈடண முப்பொருள்	ஈடண முப்பொருள்īṭaṇamupporuḷ, பெ. (n.) மூவகைப் பொருள்களின் விருப்பம்; அவையாவன மக்கள், மனைவி, பொன்; the three possessions which men commonly desire, the first for children, the second for wife, and the third for gold or riches (w);. [ஈடணம் + முப்பொருள்.]
ஈடணை	ஈடணைīṭaṇai, பெ. (n.) 1. ஆசை; attachment wish desire. மனைவி மக்க ளர்த்தவீ டணைகள் மூன்று (கைவல்ய. தத்துவ. 13);. 2. துன்பம்; distress. Affliction. "என்னை வேறாக்கி யிந்த வீடணையில் விட்டதுவும் முன்னை வினை தானோ" (பதசாகித்தியம்);. (செ.அக.);. Skt. Isaná. [ஈடு + ஈடுபாடு, விருப்பம். ஈடு + அணை. அணை = சொல்லாக்க ஈறு. இச்சொல்லை வடமொழி 'ish' என்பதன் திரிபாகக் கூறுவது பொருந்தாது. இடு இட்டம் என்பவை தூய தென்சொற்கள். இட்டம் வடமொழியில் 'ista' எனத் திரிந்துள்ளது. ista என்பது வடமொழிச் சொல்லாயின் மேலையாரிய மொழிகளிலும் இச்சொல் அடிப்படைச் சொல்லாக வழங்கியிருத்தல் வேண்டும். இட்டம் பார்க்க;see ittam.]
ஈடத்து	ஈடத்துīṭattu, வி.எ. (adv.) சிறிது (சங்.அக.); little. [இடு - இட்டு = சிறிது இட்டு - இட்டித்து - இடத்து – ஈடத்து.]
ஈடம்	ஈடம்1īṭam, பெ. (n.) பிணை, பணயம்; bail, security. ம. ஈடம். [இடு – ஈடு - ஈடம்.] ஈடம்2īṭam, பெ. (n.) இடம்; place, location. "நஞ்சுண்ட இருள்கண்டத்த ரீடமாவது" (தேவா.திரு.13);. [இடம் - ஈடம் (உயிர் முதல் நீண்டது);.]
ஈடழி-த்தல்	ஈடழி-த்தல்īṭaḻittal, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) வலிகெடுத்தல்; to quell one's power. "இராவணனை யீடழித்து" (தேவா.350.8); (செ.அக.);. [இடு - ஈடு - அடித்தல், தாக்குதல் தாக்கியழித்தற்குரிய வலிமை. ஈடு + அழித்தல்.]
ஈடழி-தல்	ஈடழி-தல்īṭaḻidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) வலிமை, பெருமைகள் கெடுதல் (திவ். நாச்சி 8,3);; to suffer loss of power, of authority of dignity or of wealth, to become poor (செ.அக.); [ஈடு – அழி.]
ஈடழிவு	ஈடழிவுīṭaḻivu, பெ. (n.) 1. சீர்கேடு; disorder. derangement, irregularity . 2. நிலைகுலைவு (வின்.);; misfortune. (ஆ.அக.);. [ஈடு – அழிவு.]

ஈடறல்	ஈடறல்ītaṟal, பெ. (n.) வலி கெடுதல்; loss of power etc. ஈடழிவு பார்க்க;see idalivu. "இந்தவெம் பகழிக் கெல்லாம் ஈடறான் இவனென்றெண்ணி" (பாரத.நீரை மீட்சி 95); (த.சொ.அக.);. [ஈடு - அறல்.]
ஈடறவு	ஈடறவுītaṟavu, பெ. (n.) பெருமைக்கேடு (திவ். இயற் பெரியதிரும. 143);; loss of dignity, etc. (செ.அக.);. ம. ஈடறவு. [ஈடு - அறவு.]
ஈடன்	ஈடன்ītaṉ, பெ. (n.) 1. வலியோன்; influential man. 2. செல்வன்; wealthy man. 3. பெருமையுடையோன்; great person. (ஆ.அக);. [ஈடு – அன்.]
ஈடாக்கு-தல்	ஈடாக்கு-தல்ītākkudal, . 5 செ.குன்றாவி. (v.t.); வரிதண்டுதல், திரட்டுதல்; to collect tax, realise arrears. ம. ஈடாக்குக. [ஈடு - ஆக்கு.]
ஈடாட்டம்	ஈடாட்டம்ītāṭṭam, பெ. (n.) 1. போட்டி; competition. 2. செல்வரிடம் உள்ளதுபோன்ற பணப்புழக்கம்; money dealing, free use or employment of money, as by rich merchants. 3. நெகிழ்ச்சி; looseness as of a dislodged nail 4. ஏழ்மை நிலை; poorness poverty. (செ.அக.);. [ஈடு - ஆட்டம்.]
ஈடாடு-தல்	ஈடாடு-தல்ītāṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. போட்டி போடுதல் (வின்.);; to compete with another. 2. நெகிழ்ந்தசைதல் (யாழ்ப்.);; to be shaky, loose as a tooth, a nail, the spoke of a wheel. 3. தளர்தல்; to grow slack, become relaxed. 4. நேர்நிற்றல்; to stand face to face. 5. உழலல் (த.சொ.);; to get involved in a monotonous work. [ஈடு - ஒப்பு, சமம் ஈடு - ஆடு = ஈடாடு. ஈடாடு - சமவலிமையுள்ளவரோடு போட்டியிடுதல். ஆடுதல் - அசைத்தல், தளர்தல்.]
ஈடாதண்டம்	ஈடாதண்டம்ītātaṇṭam, பெ. (n.) ஏர்க்கால் or shaft of a vehicle. "நகைபெரும் ஈடாதண்டம்" (மந்தபு சூரிய ரத.21);. [ஈடு – ஆகு – தண்டம்.]

ஈடி	ஈடிīṭi, பெ. (n.) 1. மண்சுவர்; mud wall. 2. மண் சுற்றுமதில்; mud compound, boundary wall. ம. ஈடி [ஈடு → ஈடி. சம உயரத்துக்கு எழுப்பப்படும் சுவர்.]
ஈடிகை	ஈடிகைīṭigai, பெ. (n.) எழுதுகோல் (யாழ்.அக.);; painters pencil, quill. [ஒருகா.: இழிகை - ஈழிகை – ஈடிகை.]
ஈடிடு-தல்	ஈடிடு-தல்īḍiḍudal, செ.கு.வி. (v.i.) முழங்கையாலும் முன்கையாலும் மோதிப் போரிடும் முட்டிப் போர்; to fight with fists and elbows. ம. ஈடிடுக. [ஈடு – இடு. ஈடு = ஒப்பு. ஒப்பான முறையில் போரிடுதல் இதற்கு முட்டாமுட்டி என்றும் பெயர்.]
ஈடிதம்	ஈடிதம்īṭidam, பெ. (n.) முகமன் கூறுதல்; praising (ஆஅக.);. [ஈடு – புகழ். ஈடு – ஈடிதம் – போற்றுதல், பரவுதல், தொழுதல்.]
ஈடிருப்பு	ஈடிருப்புīṭiruppu, பெ. (n.) அடகுவைத்தல்; mortgaging a pledge. ம. ஈடிருப்பு. [ஈடு – இருப்பு.]
ஈடு	ஈடு1īṭu, பெ. (n.) தாக்குதல், அடித்தல்; blow, stroke. [இல் – இள் – இடு – ஈடு. இல் – குத்துதல்.] ஈடு3īṭu, பெ. (n.) 1. ஏற்றபொருள்; fit or proper subject. "நின் சோதனைக்கு நான் ஈடா" (சர்வசமய. பக்.126);. 2. முறை, தடவை; turn. இந்தத் தென்னை ஒரு ஈட்டுக்கு முப்பதுகாய் காய்க்கும் (உ.வ.);. [ஈடு - பொருந்துதல், பொருந்தும் நிலை, முறை, தடவை. இடு ஈடு.] ஈடு4īṭu, பெ. (n.) ஒரு அடைவு; set, collection. "அவன் ஒரு ஈடு இட்டலி தின்பான்". (தஞ்சை.வ.);. [இடு - ஈடு. இடு - வைத்தல்.]

ஈடுகட்டு	ஈடுகட்டு1īṭugaṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) பிணை கொடுத்தல்; to give as security. [ஈடு - ஒப்பு, சமம். ஈடு - கட்டு.] ஈடுகட்டு2īṭugaṭṭudal, 15 செ.கு.வி. (v.i.) துணி முதலான பொருள்கள் பல நாள் பயன்படுத்தப்பட்டும் வன்மை கெடாது இருத்தல் (இ.வ.);; to be durable, as a piece of cloth for wear. 2. இழப்பீடு செய்தல்; to make amends, to make good, to indemnify. 3. பிணையாதல்; to be appropriate security. 4. பேரன்பு கொள்ளுதல்; to feel ardent devotion. "ஈடு கட்டி வருவீரே லின்ப மிகப்பெறுவீர்" (அருட்பா.6.உறு திகூறல்,2,2);. [ஈடு = ஒப்பு, சமம். ஈடு – கட்டு. ஈடு – வலிமை. ஈடு - கட்டு.]
ஈடுகொடு-த்தல்	ஈடுகொடு-த்தல்īḍugoḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. இணையாதல் (வின்.);; to be equal. 2. போட்டி போடுதல் (வின்.);; to compete. 3. எதிர்ப்புக்குத் தளராது நிற்கை; to bear the brunt. வீடு பலமாகவிருப்பதால் புசலுக்கு ஈடு கொடுக்கும். (இ.வ.);. 4. பொந்திகை (திருப்தி); செய்தல்; to give satisfaction. (செ.அக.);. [ஈடு – ஒப்பு, வலிமை ஈடு – கொடு.]
ஈடுகொள்ளு-தல்	ஈடுகொள்ளு-தல்īṭugoḷḷudal, 13 செ.கு.வி. (v.i.) மனங்கனிதல்; to soften, to melt as the heart. "திருமுக மிறைஞ்சி யீடுகொண்டு" (திருவாலவா.55.20);. (செ.அக.);. [ஈடு - கொள்.]
ஈடுசெய்-தல்	ஈடுசெய்-தல்īṭuseytal, 1 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. மாற்றாகச் செய்தல் (இ.வ.);; to compensate. 2. சரிக்கட்டுதல்; to adjust balance. (செ.அக.); [ஈடு – செய்.]
ஈடுசெலுத்தல்	ஈடுசெலுத்தல்īṭuseluttal, பெ. (n.) ஈடு செய்-தல் பார்க்க;see iducey. [ஈடு - செலுத்தல்.]
ஈடுசோடு	ஈடுசோடுīṭucōṭu, பெ. (n.) இணை; pair, condition of being equal between two persons or things. "ஈடுசோ டற்ற சிற்சத்தியாம்" (மசுதான்.92);. [ஈடு - ஒப்பு, ஈடு – சுவடு. சுவடு - சோடு.]

ஈடுபடு-தல்	ஈடுபடு-தல்īḍubaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வலியழிதல்; to become weak feeble. 2. அகப்படுதல்; to be ensnared, entangled. "விலங்க ரீடுபட்டதே" (பாரத.வாரணா.79);. 3. மனங்கவிதல்; lo be absorbed, engrossed, involved. "பகவத் குணங்களில் ஈடுபட்டவர்கள். 4. துன்பப்படுதல்; to suffer. [ஈடு - வலிமை, விருப்பம், படுதல் = அழிதல், குவிதல், உண்டாதல். ஈடு – படு.]
ஈடுபாடு	ஈடுபாடுīṭupāṭu, பெ. (n.) 1. துன்பம்; trouble, suffering. "ஈடுபாடித்தனையும் பட்டு" (அரிச்.பு.மயான. 34);. 2. மனங்கவிகை; state of being absorbed, en-grossed, involvement. 3. ஆதாயம் இழப்பு (இலாப நட்டம்);; profit and loss. 4. ஈட்டுக்கமைந்திருத்தல் (த.சொ.அக.);; remaining as security. 5. சார வைத்தல் (தாயு.ஆகாரபுவந.2.உரை);; making one dependent (செ.அக.);. [ஈடு - {படு) - பாடு.]
ஈடுமாடு	ஈடுமாடுīṭumāṭu, பெ. (n.) 1. எல்லை, வரம்பு; limit. 2. சுற்றுச்சுவர்; compound wall, boundary. ம. ஈடுமாடு. [ஈடு – மாடு. 'மாடு' எதுகை மரபிணைமொழி.]
ஈடுமுட்டு	ஈடுமுட்டுīṭumuṭṭu, பெ. (n.) தடை; resistance, obstruction. ம. ஈடுமுட்டு. [ஈடு – முட்டு.]
ஈடுமுப்பத்தாறாயிரம்	ஈடுமுப்பத்தாறாயிரம்īṭumuppattāṟāyiram, பெ. (n.) திருவாய்மொழி விரிவுரைகளு ளொன்று (உபதேச ரத்.44);; exhaustive commentary on the Tiruvây-moll, written by Vadakku-t-liru-wili-p-pillai following the discourse of his guru Nam-Pillai, consisting of 36,000 granthas of 32 syllables each (செ.அக.);. [ஈடு - முப்பது - அத்து - ஆறு - ஆயிரம்.]
ஈடுமேடு	ஈடுமேடுīṭumēṭu, பெ. (n.) மேடும் பள்ளமும், குண்டும் குழியும்; ups and down, undulations (செ.அக.);. ம. ஈடுமேடு. [ஈடு - மேடு.]

ஈடேற்றம்	ஈடேற்றம்īṭēṟṟam, பெ. (n.) 1. உய்வு; deliverance. 2. விடுதலை; liberation, emancipation. 3. பாதுகாப்பு (வின்.);; protection. 4. மீட்பு (த.சொ.அக.);; redemption. 5. பேரின்ப வாழ்வு; bliss. ம. ஈடேற்றம்; க. ஈடேரிக;தெ. ஈடேறு. [ஈடு – விருப்பம்' ஏற்றம் - நிறைவுறுதல். ஈடு – ஏற்றம்.]
ஈடேற்றல்	ஈடேற்றல்īṭēṟṟal, தொ.பெ. (vbl.n) ஈடேறச் செய்தல்; act of redeeming, liberating. (த.சொ.அக.). [ஈடு - ஏற்றல்.]
ஈடேற்று-தல்	ஈடேற்று-தல்īṭēṟṟudal, 6 செ.குன்றாவி. (v.t.) உய்வித்தல்; to deliver, redeem, liberate, emancipate. [ஈடு - ஏற்று.]
ஈடேறு-தல்	ஈடேறு-தல்īṭēṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. முடிவுறுதல்; to be completed. 2. உய்வடைதல்; to be liberated from a worldly life, saved from ruin, rescued from danger, difficulty or disease. "தொண்டர் குழா மீடேற" (குற்றா.தல. கடவுள். 13);. 3. வாழ்வடைதல்; to become prosperous. "என்னை நீ யீடேற்றத் திருவுளத் தருள் செய்குக" (பாரத,நச்சு.5);. 4. மனநிறைவடைதல்; to be pleased. ம. ஈடேறுக. [ஈடு – விருப்பம். ஈடு - ஏறு.]
ஈடை	ஈடைīṭai, பெ. (n.) 1. ஈசை (வின்.); பார்க்க;see Isai. 2. புகழ்ச்சி; fame, praise. [ஈடு – ஈடை.]
ஈண்டல்	ஈண்டல்īṇṭal, தொ.பெ. (vbl.n) ஈண்டு-தல் பார்க்க;see indu. [ஈண்டு → -ஈண்டல், 'அல்' பெயரீறு.]
ஈண்டி	ஈண்டிīṇṭi, பெ. (n.) மண்சுவர்; mud wall. ம. ஈண்டி. [இண்டு – ஈண்டி.]

ஈண்டு	ஈண்டு1īṇṭu, கு.வி.எ. (adv.) 1. இவ்விடத்தில் (திவா.);; here, in this place. 2. இம்மையில்; in this world, in the present birth. "ஈண்டறம் பூண்டார்" (குறள்.23);. 3. இவ்வாறு (சூடா);; in this way. 4. இப்பொழுது; now. "ஈண்டேகிக் கொணர்வேன்" (கம்பரா.திருவவ.57); (செ.அக.);. [ஈ - ஈண்டு.] ஈண்டு2īṇṭudal, 15 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கூடுதல்; to gather, come together. "ஈண்டிய வடியவ ரோடும்" (திருவாச. 2,144);. 2. செறிதல்; to be close together, to get to be a compact mass, as the atoms of matter/element. "இமிழ்கடல் வளைஇய லீண்டகன் கிடக்கை" (புறநா. 19);. 3. மிகுதல்; to abound, to be numerous. "இயைந் தொருங் கீண்டி" (சிலப்.6.145);. 4. விரைந்து செல்லுதல்; to speed, make haste.
ஈண்டுநீர்	ஈண்டுநீர்īṇṭunīr, பெ. (n.) கடல்; sea literally a large collection of water. "ஈண்டுநீர் மிசைத் தோன்றி" (கலித்.100);. [ஈண்டு – நீர்; ஈண்டுதல் = பெருகுதல், மிகுதல்.]
ஈண்டென	ஈண்டெனாīṇṭeṉa, கு.வி.எ. (adv.) விரைவாக; expeditiously, promptly, speedily. "நீயே ஈண்டெனத் தந்தருள வேண்டுமென்கிறார்". (திவ். திருவாய்.2.9.2 ஆறா); (செ.அக.);. [ஈண்டு – செறிவு. விரைவு. ஈண்டு + என = ஈண்டென.]
ஈண்டை	ஈண்டைīṇṭai, கு.வி.எ. (adv.) இங்கு; here, in this world. "ஈண்டை வலையகத்துச் செம்மாப்பார்" (நாலடி. 331);. (செ.அக.);. [இங்கு - ஈங்கு – ஈண்டு - ஈண்டை.]
ஈண்டையார்	ஈண்டையார்īṇṭaiyār, பெ. (n.) ஈண்டையான் பார்க்க;see Indayán. [ஈண்டை + ஆர்.]
ஈண்டையான்	ஈண்டையான்īṇṭaiyāṉ, பெ. (n.) இவ்விடத்தான்; man of this place, locality etc. "ஈண்டையாரல்லர்" (கம்பரா. தைல.75);. [ஈண்டு- ஈண்டை + ஆன்.]

ஈணி	ஈணிīṇi, பெ. (n.) பனை நார்; palm-fibre (வின்.); (த.சொ.அக.);. [ஈல் – ஈள் – ஈளி - ஈணி + பிரிக்கப்பட்ட நார்.]
ஈணு-தல்	ஈணு-தல்īṇudal, 16 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1, ஒடித்தல்; to break. 2. முன்னும் பின்னுமாக வளைத்தல்; to be backward and forward, lo snap. ம. ஈனுக.
ஈணை	ஈணைīṇai, பெ. (n.) 1. அகணி; as a the fibrous part of the bark of a tree. 2. பனை நார்; palm-fibre (த.சொ.அக.); [ஈல் – ஈள் – ஈணி – ஈணை - ஈணை.]
ஈத்தா	ஈத்தாīttā, பெ. (n.) எச்சில், உமிழ்நீர்; Saliva. ம. ஈத்தா. [இழி – இழித்து - ஈத்து (கொ.வ.);.]
ஈத்து	ஈத்து1īttu, பெ. (n.) 1. வண்டியச்சு; axle of a cart. 2. ஏர்த்தடி; thill. ம. ஈத்து. [உல் – உத்து - இத்து – ஈத்து.] ஈத்து2īttu, பெ. (n.) 1. பயப்பு, பிள்ளைப்பேறு; delivery. "ஒரு ஈத்தில் மூன்று பிள்ளை பெற்றாள்" (இ.வ.);. 2. விலங்கு குட்டிபோடுதல்; yeaning of animals. "இந்தக் கன்று எங்கள் மாட்டுக்கு நாலாம் ஈத்து" (உவ);. 3. நிலைத்திணைகளின் கதிர் புடைவிடுதல்; sprouting of corn etc. from plants or crop. 'அவரை மறு ஈத்து விட்டிருக்கிறது' (இ.வ.);. [ஈன் - ஈத்து.]
ஈதா	ஈதாītā, இடை. (int.) இந்தா; exclamation inviting attention, Lo, see here. "அறிந்திலே னீதா" (பரிபா. 8,60);. (செ.அக.);. [இது - இதா (இதோ); - இந்தா + இங்கு. இந்தா – ஈதா. ஈதா இங்கே பார்.]

ஈதி	ஈதிīti, பெ. (n.) 1. நாட்டுக்குவருங் கேடு (குறள்,732, உரை);; disaster which may befall the land scourge in six forms, viz. storm, drought, rodent, locust proximity of royalty. 2. துன்பம், தொல்லை, நச்சரவு; affliction. "ஈதி இடைஞ்சலிலே இடி விழுந்த கானலிலே" (நாட்டுப்பா.);. ம. ஈதி. [இதை - ஈதை – ஈதி.]
ஈதிபாதை	ஈதிபாதைītipātai, பெ. (n.) 1. ஈதி பார்க்க;see Idi pestilence. 2. இக்கட்டான நிலை; perplexity, quandary, dilemma. [இதை - ஈதை - ஈதி - பாதை.]
ஈது	ஈதுītu, சு.பெ. (demon. Pron.) இது; this. "ஈதேயென் றோழி" (திருவாச. 7,1); (செ.அக.);. [இது - ஈது.]
ஈதை	ஈதைītai, பெ. (n.) துன்பம்; calamity, affliction. "ஈதைகள் தீர்க்கும் நாமத் திராமனை" (கம்பரா.நாகபா. 275); (செ.அக.);. [இதை - ஈதை.]
ஈந்து	ஈந்து1īndu, பெ. (n.) 1. பேரீச்சைமரம்; date-palm. "ஈந்தின் முற்றிய பெரு நறவு" (கல்லா.24);. 2. சிற்றீந்து; dwarf wild date-palm (வ.மொ.வ.90);. வ. ஹிந்தால; ம. ஈத்த;தெ. ஈத்த. [ஈர் (நுண்மை); - ஈர்த்து – ஈத்து. கிளையில்லா மரங்கட்குள் மிகச் சிறிய ஒலையுள்ளது, அல்லது ஏறுவாரை அறுக்கும் அடியினது. ஈர் – நுண்மை. '"ஈரயிர் மருங்கின்" (சிலப்.6.146);.] ஈந்து2īndu, பெ. (n.) நஞ்சு (சங்.அக.);; poison. [ஈர் – ஈர்ந்து – ஈந்து. பிளக்கச் செய்வது; சாகச் செய்வது.]
ஈப்பி	ஈப்பிīppi, பெ. (n.) பேன்முட்டை (யாழ்.அக.);; nit. ஈர்ப்பி பார்க்க;see irppi [ஈர்ப்பி – ஈப்பி.]

ஈப்பிணி	ஈப்பிணிīppiṇi, பெ. (n.) கருமி, இவறன். ஈயாமாறி (யாழ்ப்.);; miser. ஈப்பிலி பார்க்க;see ippili. [ஈ - ஈப்பு + இலி - ஈப்பிலி – ஈப்பினி – ஈப்பிணி. (கொ.வ.);.);
ஈப்பிலி	ஈப்பிலிīppili, பெ. (n.) ஈயாதவன்; miser. [ஈ - ஈப்பு (ஈகை); + இலி.]
ஈப்புகு-தல்	ஈப்புகு-தல்īppugudal, 21 செ.கு.வி. (v.i.) காதில் ஈ நுழைதல்; entry of fly (into the ear);. (சா.அக.);. [ஈ - புகு.]
ஈப்புலி	ஈப்புலிīppuli, பெ. (n.) 1. ஒருவகைச் சிறு சிலந்திப் பூச்சி; species of small spider which devours flies. "ஈப்புலியோ டெலிப்புலியாய் வடிவங் கொண்டு" (தனிப்பா.1,86.169);. 2. நாய்ப்புலி விளையாட்டு; native game similar to the game of fox and geese. (செ.அக.);. [ஈ + புலி. ஈயைத்தின்னும் சிலந்திப்பூச்சி. ஈயைக் கொல்லும் புலியாக உருவகம் கொண்டது.] [P]
ஈம்	ஈம்īm, பெ. (n.) சுடுகாடு; place for the cremation of the dead, burning-ground. "ஈமுங் கம்மும்" (தொல். எழுத். 328);. [ஈ - ஈம். ஈ - இணைதல் (வருந்தல்);. துயரம் மிகுவிக்கும் இடம். குறிப்புக்கிளவி ஒ.நோ.: பே - பேம். தீ - தீம்.]
ஈமக்கடன்	ஈமக்கடன்īmakkaḍaṉ, பெ. (n.) இறந்தோர்க்குச் செய்யும் சடங்கு; funeral rites. "ஈமக்கடனிறுவிப் போதென்றேவி" (திருவிளை.பழியஞ்30);. ஈம் பார்க்க;see Im. [ஈ – ஈம் – அம் – கடன்.]
ஈமக்காடு	ஈமக்காடுīmakkāṭu, பெ. (n.) இறந்தவுடலை எரிக்குமிடம்; புதைக்குமிடம்; place where dead bodies are cremated, burial ground. ஈம் பார்க்க;see im. [ஈ – ஈம் – அம் + காடு.]
ஈமக்கொடி	ஈமக்கொடிīmakkoḍi, பெ. (n.) இண்டங்கொடி பார்க்க;see Indarikodi. [ஈம் + அ + கொடி.]

ஈமத்தாடி	ஈமத்தாடிīmattāṭi, பெ. (n.) சுடலையில் ஆடும் சிவன் (திவா.);; Siva, dancing on the burning-ground. (செ.அக.);. [ஈமம் + அத்து + ஆடி.]
ஈமந்தன்	ஈமந்தன்īmandaṉ, பெ. (n.) மேலுதடு; upper lip. (சா.அக.);. [உம் – இம் – ஈம் - ஈமந்தன்.]
ஈமப்பந்தர்	ஈமப்பந்தர்īmappandar, பெ. (n.) சுடுகாட்டுப் பந்தர்; pavilion in burning ground. "ஈமப்பந்தரும் யாங்கனும் பரந்து" (மணிமே.6.63);. [ஈமம் + பந்தர். பந்தல் – பந்தர்.]
ஈமப்பறவை	ஈமப்பறவைīmappaṟavai, பெ. (n.) இடுகாட்டில் அல்லது சுடுகாட்டிலிருக்கும் காகம், கழுகு முதலியன; crow, vulture, etc. found in the burial or cremation ground; ; birds of prey living on dead bodies. [ஈமம் + பறவை.]
ஈமப்புறங்காடு	ஈமப்புறங்காடுīmappuṟaṅgāṭu, பெ. (n.) சுடுகாடு; burial ground. "ஈமப் புறங்கா டீங்கி தனயல" (மணி மே.6-38);. [ஈமம் + புறம் + காடு. ஊர்ப்புறத்தே இருக்கும் காடாதலின் புறங்காடு எனப்பட்டது.]
ஈமம்	ஈமம்1īmam, பெ. (n.) 1. சுடுகாடு; burning ground. "ஈமஞ்சேர் மாலைபோல" (சீவக..210);. 2. பிணஞ்சுடுதற்கு அடுக்கும் விறகடுக்கு; funeral pyre. "ஈமவொள் ளழற் குறுகினுங் குறுகுக" (புறநா.231);. ம. ஈமம். [ஈ – ஈம் + அம். ஈம் பார்க்க;see im.] ஈமம்2īmam, பெ. (n.) பாதிரி (மலை.);; trumpet-flower. [ஈம் – ஈமம். இருளில் ஈமத்துத் தீயைப் போலச் சிவந்தொளிரும் பூக்களுடைய மரம்.]
ஈமவனம்	ஈமவனம்īmavaṉam, பெ. (n.) சுடுகாடு; buming-ground. "ஈமவனத் தெரியாட் டுகந்த வெம்பெரு மான்" (தேவா.84.7);. [ஈமம் + வனம்.]

ஈமவாரி	ஈமவாரிīmavāri, பெ. (n.) வசம்பு (மலை.);; sweet-fag. (செ.அக.);. [ஈமம் + வாரி.]
ஈமவிதி	ஈமவிதிīmavidi, பெ. (n.) இறந்தோர்க்குச் செய்யுஞ் சடங்கு; funeral rites. "அரசை யீமவிதி செய்ய" (பாரத.சம்பவ.105); (செ.அக.);. [ஈமம் + விதி.]
ஈமவிளக்கு	ஈமவிளக்குīmaviḷakku, பெ. (n.) பிணஞ்சுடும் விறகின் அழல்; funeral fire. "ஈமவிளக்கிற் பேஎய் மகளிரொடு" (புறநா.356-3);. [ஈமம் + விளக்கு.]
ஈமவிறகு	ஈமவிறகுīmaviṟagu, பெ. (n.) சிதை; funeral pile, pyre (w.);. (ஆ.அக.);. [ஈமம் - விறகு.]
ஈமன்	ஈமன்īmaṉ, பெ. (n.) சிவன்; Lord Siva. (ஆ.அக.);. [ஈமம் - ஈமன்.]
ஈமவொள்ளழல்	ஈமவொள்ளழல்īmavoḷḷaḻl, பெ. (n.) பிணஞ்சுடும் தீ; funeral fire. "கரிபுற விறகினீம வொள்ளழல்" (புறநா.231);. [ஈமம் + ஒள் + அழல்.]
ஈமுக்கடுமை	ஈமுக்கடுமைīmukkaḍumai, பெ. (n.) ஈமக்கடுமை; heat of a burning place. (ஆ.அக.);. [உரும் - ஊம் - ஈம். ஈம் – ஈமு + கடுமை.]
ஈமோதல்	ஈமோதல்īmōtal, பெ. (n.) சிலந்தி, புண் முதலியவற்றில் ஈமொய்த்து முட்டை வைத்தல்; depositing of eggs by the fly on exposed wound or ulcer. [ஈ + மோதல்.]
ஈய	ஈயīya, கு.வி.எ. (adv.); to divide. [ஈ - ஈய. ஈதல் = பிரித்தல், தருதல், வகுத்தல்.]

ஈயக்கந்தகம்	ஈயக்கந்தகம்īyaggandagam, பெ. (n.) ஈயக் கலப்புள்ள கந்தகம்; sulphur mixed with lead ore. (சா.அக.);. [ஈயம் + கந்தகம்.]
ஈயக்கல்	ஈயக்கல்īyakkal, பெ. (n.) 1. கல்வங்கம்; lead-stone. 2. கல்லீயம்; pewter (சா.அக.);. [ஈயம் + கல்.]
ஈயக்களங்கு	ஈயக்களங்குīyakkaḷaṅgu, பெ. (n.) வங்கவெட்டை; [ஈயம் + களங்கு.]
ஈயக்களிம்பு	ஈயக்களிம்புīyakkaḷimbu, பெ. (n.) ஈயத்தைக் கொண்டு செய்யும் பசை; lead carbonate - Aerugc Plumbi. [ஈயம் + களிம்பு.]
ஈயக்கற்கண்டு	ஈயக்கற்கண்டுīyakkaṟkaṇṭu, பெ. (n.) வங்கச் சுண்ணம் (M.M.);; sugar of lead, plumbi acetas. (செ.அக.);. [ஈயம் + கற்கண்டு.]
ஈயக்காடி	ஈயக்காடிīyakkāṭi, பெ. (n.) ஈயஞ்சேர்ந்த காடி; vinegar of lead. (சா.அக.);. [ஈயம் + காடி.]
ஈயக்காரிகை	ஈயக்காரிகைīyaggārigai, பெ. (n.) சுளுக்கு மருந்து; a kind of herb used in sprain (சா.அக.);. [ஈயம் + காரிகை.]
ஈயக்கிட்டம்	ஈயக்கிட்டம்īyakkiṭṭam, பெ. (n.) 1. ஈயமுருக்கியெடுத்த கிட்டம்; refuse of melted lead. 2. ஈயத்துரு (வின்.);; lead rust (சா.அக.);. [ஈயம் + கிட்டம்.]
ஈயக்கேணி	ஈயக்கேணிīyakāṇi, பெ. (n.) ஈயமெடுக்கும் சுரங்கம்; lead mine. [ஈயம் + கேணி.]

ஈயக்கொடி	ஈயக்கொடிīyakkoḍi, பெ. (n.) இண்டங்கொடி; tiger-stopper. (சா.அக.);. [ஈயம் + கொடி.]
ஈயங்கட்டி	ஈயங்கட்டிīyaṅgaṭṭi, பெ. (n.) இரும்பிலி இலை; leaves of irumbili plant. (சா.அக.);. இரும்பிலி பார்க்க;see irumbili. [ஈயம் + கட்டி.]
ஈயங்கொல்லி	ஈயங்கொல்லிīyaṅgolli, பெ. (n.) கரியபோளம்; black myrrh. [ஈயம் + கொல்லி.]
ஈயச்சத்துநீர்	ஈயச்சத்துநீர்īyaccattunīr, பெ. (n.) நிலத்திற் புதைந்து கிடக்கும் ஈயத்தின் வழியாகச் சூடேறி. வெந்நீராக மாறுந் தண்ணீர்; natural fountain of hot water issuing from the soil containing lead tin. (சா.அக.);. [ஈயம் + சத்து + நீர்.]
ஈயச் சிமிழ்	ஈயச் சிமிழ்īyaccimiḻ, பெ. (n.) மருந்தைப் பதனப்படுத்துவதற்காகப் பயன்படுத்தும் ஈயத்தாற் செய்த சிமிழ்; small round box made of lead for preserving medicines. (சா.அக.);. [ஈயம் + சிமிழ்.]
ஈயச்சிவப்பு	ஈயச்சிவப்புīyaccivappu, பெ. (n.) 1. சிவப்பு ஈயம்; red-lead. 2. ஈயச் செவ்வச்சிரம்; lead tetroxide (Pb_3O_4);. 3. ஈயச் செந்தூரம்; calcined red oxide of lead. [ஈயம் + சிவப்பு.]
ஈயச்சுண்ணம்	ஈயச்சுண்ணம்īyaccuṇṇam, பெ. (n.) ஈயத்தினின்றெடுக்கும் மோர் மருந்து; preparation from lead, Carbonate of lead. [ஈயம் + சுண்ணம்.]
ஈயச்செடி	ஈயச்செடிīyacceḍi, பெ. (n.) இண்டு (மூ.அ.);; tiger-stopper. [ஈயம் + செடி.]

ஈயச்செந்தூரம்	ஈயச்செந்தூரம்īyaccendūram, பெ. (n.) 1. ஈயச்சிந்தூரம் பார்க்க;see iya-c-cindúram. 2. ஈயச் சிவப்பு; red-lead. (சா.அக.);. [சிந்தூரம் = செந்தூரம். ஈயம் + செந்தூரம்.]
ஈயசோலி	ஈயசோலிīyacōli, பெ. (n.) வேலிப்பருத்தி; hedge cotton - Damoa extensa. [ஈயம் + சோலி.]
ஈயடிச்சான் காப்பி	ஈயடிச்சான் காப்பிīyaḍiccāṉkāppi, பெ. (n.) ஈயடிச்சான் படி பார்க்க;see ydich-padi. [ஈ + அடிச்சான் + காப்பி. E-copy → த. காப்பி. அடித்தான் - அடிச்சான்.]
ஈயடிச்சான் படி	ஈயடிச்சான் படிīyaḍiccāṉpaḍi, பெ. (n.) மூலத்திலுள்ளவாறு எழுதும் படி; exact reproduction, copy, including mistakes and all, even extending to ridiculous length, as the fixing of a dead fly on the page of the copy similar to the one found on the original page. [ஈ + அடித்தான் + படி.]
ஈயத்தகடு	ஈயத்தகடுīyattagaḍu, பெ. (n.) ஈயத்தை இலையைப்போல் மெல்லியதாகத் தட்டிய தகடு; ea or thin plate of lead foil. (சா.அக.);. [ஈயம் + தகடு.]
ஈயத்தண்டிலை	ஈயத்தண்டிலைīyattaṇṭilai, பெ. (n.) இண்டிலை; leaf of the plant indu. [ஈயம் + தண்டு + இலை.]
ஈயத்தண்டு	ஈயத்தண்டுīyattaṇṭu, பெ. (n.) இண்டு (மூ.அ.);; tiger-stopper. [ஈயம் + தண்டு.]
ஈயத்தின் குற்றம்போக்கி	ஈயத்தின் குற்றம்போக்கிīyattiṉkuṟṟambōkki, பெ. (n.) பாற் சோற்றி; medicinal creeper - Euphorbia hypericifolia. It is so called by virtue of its characteristic of removing lead poisoning from the system. (சா.அக);. [ஈயம் + அத்து + இன் + குற்றம் + போக்கி.]

ஈயத்தை நாசமாக்கி	ஈயத்தை நாசமாக்கிīyattainācamākki, பெ. (n.) கொடிக்கள்ளி; squat flowered creeping milk hedge-sarcos-temma brevistingma. It is so called from its destructive action on lead. (சா.அக.);
ஈயநஞ்சு	ஈயநஞ்சுīyanañju, பெ. (n.) ஈயத்தினா லுடம்பிலேற்பட்ட நஞ்சு; lead poison – Plumbism. [ஈயம் + நஞ்சு.]
ஈயப்பற்று	ஈயப்பற்றுīyapparru, பெ. (n.) வங்கப்பற்று; solder used for metal. (சா.அக.);. ம. ஈயப்பற்று. [ஈயம் + பற்று.]
ஈயப் பாளம்	ஈயப் பாளம்īyappāḷam, பெ. (n.) ஈயமூலக்கனி; oblong mass of unforged lead, as when first extracted from the ore-pig lead. (சா.அக.);. [ஈயம் + பாளம்.]
ஈயப்பூச்சு	ஈயப்பூச்சுīyappūccu, பெ. (n.) ஏனங்களுக்கு ஈயப்பூச்சிடுதல்; to coat vessals with lead lorication. (சா.அக.);.
ஈயப்பொடி	ஈயப்பொடிīyappoḍi, பெ. (n.) ஈயத்தை முறைப்படி மூலிகைகளைக் கொண்டு தூய்மை செய்த வங்க பற்பம்; powdered lead. (சா.அக.);. [ஈயம் + பொடி.]
ஈயபற்பம்	ஈயபற்பம்īyabaṟbam, பெ. (n.) ஈயப்பொடி பார்க்க;see sya-p-podi.
ஈயபற்பி	ஈயபற்பிīyabaṟbi, பெ. (n.) ஈயத்தைப் பற்பமாக்கும் மூலிகை அதாவது வறட்சுண்டி; drug used for calcining lead, viz. - a species of sensitive plant-Mimosa tripuetra. [ஈயம் + பற்பி.]

ஈயம்	ஈயம்1īyam, பெ. (n.) 1. வெள்ளீயம் (திவா.); பார்க்க;see ve/yam. white-lead. 2. காரீயம்; black-lead. 3. கல்லீயம்; a hard kind of lead. Skt sisa, Sinh Iya, MHG lot; OE lead; MLG lod. [ஈயம் + வெண்மை. வெண்ணிற மாழை. எல் = வெள்ளை. எல் - இல் - ஈள் – ஈயம். இள் – இய – ஈ - ஈயம். (வ.மொ.வ.90);.] ஈயம்2īyam, பெ. (n.) 1. பாதிரி (மூ.அ.); பார்க்க;see pādri. 2. மிருதார சிங்கி (மூ.அ.);; prepared arsenic. [ஈயம் = வெண்மை. வெண்ணிறப்பூ பூப்பதனால் பாதிரி ஈயம் எனப்பட்டது.]
ஈயம்பூசு-தல்	ஈயம்பூசு-தல்īyambūcudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஏனங்களுக்கு ஈயப்பூச்சிடுதல்; to coat utencils with lead. (செ.அக.);. [ஈயம் + பூசுதல்.]
ஈயமஞ்சள்	ஈயமஞ்சள்īyamañjaḷ, பெ. (n.) ஈயங்கலந்த ஒருவகை மஞ்சள்தூள்; lemon-yellow powder called chrome yellow, lead chromate. (சா.அக.);. [ஈய + மஞ்சள்.]
ஈயமணல்	ஈயமணல்īyamaṇal, பெ. (n.) 1. ஈயப்பொடி; granular particles of lead. 2. ஈயஞ் சேர்ந்துள்ள மண் முதலிய கசடு; lead mixed with earth or other matter, lead ore (செ.அக.);. [ஈயம் + மணல்.]
ஈயமரம்	ஈயமரம்īyamaram, பெ. (n.) பாதிரிமரம்; tree with trumpet like flowers - Bignonia chelonocides. [ஈயம் + மரம்.]
ஈயமலை	ஈயமலைīyamalai, பெ. (n.) ஈயமகப்படும் மலை; mountain yielding ore of lead. [ஈயம் + மலை.)]
ஈயமாக்கி	ஈயமாக்கிīyamākki, பெ. (n.) காட்டாமணக்கு; physic nut plant – Jatropha glandulifera. [ஈயம் + ஆக்கி.]

ஈயமூலிகை	ஈயமூலிகைīyamūligai, பெ. (n.) ஈயச்சத்து அடங்கிய மூலிகை; plants said to contain essence of lead. [ஈயம் + மூலிகை.]
ஈயல்	ஈயல்īyal, பெ. (n.) 1. சிறகு முளைத்த கறையான்; winged white ant, Terms bellicosus. "மஞ்ஞை ஈயற் கிவரும் வகை போல்" (சீவக.925);. 2. தம்பலப்பூச்சி (இந்திரகோபப்பூச்சி); (சா.அக.);; lady fly - Mutella occidentalis. ம. ஈயல்; க. ஈசல்; தெ. ஈகள்ளு; குரு. ஈம;மால். இமெ. [ஈ + அல் = ஈயல் (ஈபோன்றது);.]
ஈயலி	ஈயலிīyali, பெ. (n.) தம்பலப்பூச்சி (வை.மு.);; cochineal insect, scarlet moth. [ஈயல் - ஈயலி.]
ஈயவரி	ஈயவரிīyavari, பெ. (n.) பெருமருந்து பார்க்க;see parumarundu plant Aristolochia Indica (W);. [ஈயம் + வரி.]
ஈயவாகை	ஈயவாகைīyavākai, பெ. (n.) வாகை மரத்தின் ஒருவகை வெண்வாகை; a variety of vägal tree. ம. ஈயவாக. [ஈயம் + வாகை.]
ஈயவாரிகம்	ஈயவாரிகம்īyavārigam, பெ. (n.) வெள்ளறுகு; white doob grass-Enicosterna littorale alias Adene ma hyssopifolium. [ஈயம் + வாரி + இகம்.]
ஈயவுப்பு	ஈயவுப்புīyavuppu, பெ. (n.) ஈயக்காடியுப்பு; salt of lead. [ஈயம் + உப்பு.]
ஈயவெண்பற்பம்	ஈயவெண்பற்பம்īyaveṇpaṟpam, பெ. (n.) ஈய வெள்ளை; soft white powder, blackened by sulphureted hydrogen - carbonate of lead. 2. வங்க பற்பம்; oxide of lead. It is a native preparation. [ஈயம் + வெண்மை + பற்பம்.]

ஈயவெள்ளை	ஈயவெள்ளைīyaveḷḷai, பெ. (n.) பொடிவகை; lead sulphide. ம. ஈயவெள்ள. [ஈயம் + வெள்ளை.]
ஈயவெள்ளைக் களிம்பு	ஈயவெள்ளைக் களிம்புīyaveḷḷaikkaḷimbu, பெ. (n.) ஈயவெள்ளையினின்று செய்வித்த மேற்பூச்சு மருந்து; ointment of lead carbonate - Unguentum Plumbi carbonatis. (சா.அக);. [ஈயம் + வெள்ளை + களிம்பு.]
ஈயன்மூதா	ஈயன்மூதாīyaṉmūtā, பெ. (n.) ஈயன் மூதாய் (பிங்.); பார்க்க;see iyam mப்dச்y. [ஈயல் + மூதா. மூதாய் - மூதா.]
ஈயன்மூதாய்	ஈயன்மூதாய்īyaṉmūtāy, பெ. (n.) தம்பலப்பூச்சி. (இந்திரகோபம்); (கலித்.85. உரை);; cochineal insect Coccus cacti. [ஈயல் + மூதாய். ஈசலின் பாட்டி என்னும் நகைச்சுவைக் குறிப்பினால் ஈயன் மூதாய் எனப்பட்டது.]
ஈயாப்பத்தன்	ஈயாப்பத்தன்īyāppattaṉ, பெ. (n.) இவறன் (கஞ்சன்); (மதி.களஞ்.1.88);; miser. [ஈ + ஆ + பத்தன். பற்றன் - பத்தன் ஆ.எ.ம.இ.நி.]
ஈயாம் கிழங்கு	ஈயாம் கிழங்குīyāmkiḻṅgu, பெ. (n.) யாமிச்சங் கிழங்கு; yam tuber - Dioscorea sativa. (சா.அக.);. [ஈயாம் + கிழங்கு.]
ஈயிலை	ஈயிலைīyilai, பெ. (n.) இண்டு பார்க்க;see indu. (சா.அக.);. [ஈகை + இலை.]
ஈயுவன்	ஈயுவன்īyuvaṉ, பெ. (n.) இராவணன் (அக.நி.);; Rāvanan. [ஈழவன் - ஈயவன் - ஈயுவன் (கொ.வ.);.]

ஈயெச்சத்தோல்	ஈயெச்சத்தோல்īyeccattōl, பெ. (n.) பூச்சியரித்த தோல் (யாழ்ப்.);; fly-blown skin; worm-eaten sheath of the palmyra fruit (சா.அக.);. [ஈ + எச்சம் + தோல்.]
ஈயெச்சிற்கீரை	ஈயெச்சிற்கீரைīyeccir̲ārai, பெ. (n.) புதினாக்கீரை (இ.வ.);; mint, mentha viridis (செ.அக.);. [ஈ + எச்சில் + கீரை.]
ஈயெனல்	ஈயெனல்īyen̲al, பெ. (n.) பல்லைக்காட்டுங் குறிப்பு (வின்.);; expression signifying grinning. [ஈ + எனல். ஈ = இளித்தற்குறிப்புச் சொல்.]
ஈயோட்டி	ஈயோட்டிīyōṭṭi, பெ. (n.) ஈயை விலக்குங் கருவி (சூடா.11.39);; fly-whisk. [ஈ + ஒட்டி.]
ஈயோட்டு-தல்	ஈயோட்டு-தல்īyōṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வேலை யொன்றுமின்றியிருத்தல் (கொ.வ.);; to drive away flies. fig to be without any employment or work. [ஈ + ஒட்டு.]
ஈயோப்பி	ஈயோப்பிīyōppi, பெ. (n.) ஈயோட்டி (சங்.அக.); பார்க்க;see yōlli. [ஈ + ஒப்பி.]

ஈர்	ஈர்1īrtal, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) அறுத்தல்; to saw. "உயிரீரும் வாளது" (குறள்.334); - 2 செ.கு.வி. இழுக்கப்படுதல்; to be drawn out. "ஈர்ந்து நிலந் தோயு மிரும்பிடித் தடக்கை" (சிறுபாண்.19);. ம. ஈர். [இல் – ஈல் - ஈர்.] ஈர்2īrttal, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. இழுத்தல்; lo draw along, pull, to attract as a magnet, to carry away, as does a currert. "சிறுதே ரீர்த்து" (மணிமே. 755);. 2. உரித்தல்; to excoriate, as a tiger does, to flay. "புலியினீருரி யுடுக்குமோ" (கந்தபு. ததீசியுத்.3);. 3. எழுதுதல்; to draw, paint write, "மென்றோட் பெய்கரும் பீர்க்கவும் வல்லன்" (கலித்.143.32); (செ.அக.);. [இல் → ஈல் → ஈர்.]
ஈர்க்கம்பி	ஈர்க்கம்பிīrkkambi, பெ. (n.) ஈர்க்குக் கம்பி பார்க்க;see Ir-k-ku-k-kambi narrow stripes in the border of clothe. [ஈர் + கம்பி.]
ஈர்க்கில்	ஈர்க்கில்īrkkil, பெ. (n.) 1. அம்பினிறகு (சூடா.);; feather of an arrow. 2. ஓலை நரம்பு (இ.வ.);; rib of a palm leaf.
ஈர்க்கிறால்	ஈர்க்கிறால்īrkkiṟāl, பெ. (n.) இறால்மீன் வகை; lobster-, Astaeus marinus. [ஈர்க்கு + இறால்.]
ஈர்க்கு	ஈர்க்கு1īrkku, பெ. (n.) 1. ஓலை நரம்பு; rib of a palm leaf. "ஈர்க்கிடை போகா" (திருவாச. 4,34);. 2. அம்பினிறகு; feather of an arrow. "சிலைவா ளிடமீர்க்கு" (கம்பரந்21);. [ஈர் - ஈர்க்கு.] ஈர்க்கு2īrkku, பெ. (n.) இறகு; feather. மஞ்ஞை யீர்க்கு. [ஈர் - ஈர்க்கு.]

ஈர்க்குக் கம்பி	ஈர்க்குக் கம்பிīrkkukkambi, பெ. (n.) ஆடையின் சன்னக்கரை; narrow stripe in the border of a silk or cotton fabric. [ஈர்க்கு + கம்பி.]
ஈர்க்குக்கருக்குநீர்	ஈர்க்குக்கருக்குநீர்īrkkukkarukkunīr, பெ. (n.) வேம்பீர்க்கு முதலான இலைகளைப் போட்டு நீர் விட்டுச் சுண்டக் காய்ச்சி யிறக்கும் நீர்; இந்நீர் நோய்களுக்குப் பயன்படும்; medicinal decoction prepared from the ribs of the leaves, such as those of margosa etc. (சா.அக.);. [ஈர்க்கு + கருக்கு + நீர்.]
ஈர்க்குச்சம்பா	ஈர்க்குச்சம்பாīrkkuccambā, பெ. (n.) சம்பாநெல் வகை (பதார்த்த.801);; a variety of paddy with very slender stalk, sown between June and September and ripening in six months. [ஈர்க்கு + சம்பா.]
ஈர்க்கு மல்லிகை	ஈர்க்கு மல்லிகைīrggumalligai, பெ. (n.) முல்லை வகை (மூ.அ.);; a kind of jasmine with slender petioles - eared-jasmine - jasminum – auriculatum. [ஈர்க்கு + மல்லிகை.]
ஈர்க்குழாம்	ஈர்க்குழாம்īrkkuḻām, பெ. (n.) ஈரினது திரள்; swam of nits. "ஈர்க்குழாத்தோ டிறைகூர்ந்தபே எற்பகையென வொன்றென்கோ" (புறநா.136,4);. [ஈர் + குழாம்.]
ஈர்க்கோல்	ஈர்க்கோல்īrkāl, பெ. (n.) ஈர்வலி (இ.வ.); பார்க்க;see ir-vali. [ஈர் + கோல்.]
ஈர்கொல்லி	ஈர்கொல்லிīrkolli, பெ. (n.) உப்பிலி (மூ.அ.); பார்க்க;see uppilli a species of stinking swallow-wort. [ஈர் + கொல்லி.] ஈர்கொல்லி2īrkolli, பெ. (n.) ஈர்வலி பார்க்க;see irvali. ம. ஈர்கொல்லி. [ஈர் + கொல்லி.]
ஈர்கொல்லிக்கொடி	ஈர்கொல்லிக்கொடிīrkollikkoḍi, பெ. (n.) ஒரு செடி; a kind of climbing plant, pentatropis microphyla (வின்.); [ஈர்கொல்லி + கொடி.]

ஈர்கோலி	ஈர்கோலிīrāli, பெ. (n.) ஈர்வலி (வின்.); பார்க்க;see Irvali. [ஈர் + கொல்லி. கொல்லி - கோலி.]
ஈர்ங்கட்டு	ஈர்ங்கட்டுīrṅgaṭṭu, பெ. (n.) குளிர் காலத்துக்குரிய உடை; clothing suitable for cold weather. "இளையரு மீர்ங்கட் டயர" (கார்நாற்.22);. [ஈரம் + கட்டு.]
ஈர்ங்கதிர்	ஈர்ங்கதிர்īrṅgadir, பெ. (n.) ஈர்ங்கதிர்த் திங்கள் பார்க்க (வின்.);;see Ir-ri-kadir-t-tingal moon, emitting cool rays (அகநா.130.9); (செ.அக.);. [ஈரம் + கதிர்.]
ஈர்ங்கதிர்த்திங்கள்	ஈர்ங்கதிர்த்திங்கள்īrṅgadirddiṅgaḷ, பெ. (n.) குளிர்ந்த ஒளிக்கற்றைகளைச் சொரியும் திங்கள்; cool-rayed moon (w.);. [ஈரம் + கதிர் + திங்கள்.]
ஈர்ங்கழை	ஈர்ங்கழைīrṅgaḻai, பெ. (n.) பசியகோல்; moist stem. "இருவெதிரீர்ங்கழை தத்தி" (மலைபடு.207);. [ஈரம் + கழை.]
ஈர்ங்கை	ஈர்ங்கைīrṅgai, பெ. (n.) உண்டு பூசிய கை; wet hand. Fig. hand that has been washed after taking one's meal and therefore wet. "ஈர்ங்கை விதிரார் கயவர்" (குறள்.1077);. [ஈரம் + கை.]
ஈர்ந்தமிழ்	ஈர்ந்தமிழ்īrndamiḻ, பெ. (n.) தண்டமிழ்; sweet, melodious Tamil. [ஈரம் + தமிழ்.]
ஈர்ந்தளிர்	ஈர்ந்தளிர்īrndaḷir, பெ. (n.) ஈரிய தளிர்; wet, tender leaves. 'மாரி ஈர்ந்தளி ரன்ன மேனி' (அகநா.337.2);. [ஈரம் + தளிர்.]
ஈர்ந்திரி	ஈர்ந்திரிīrndiri, பெ. (n.) நெய் தோய்ந்த திரி; wick immersed in oil. "இரும்புசெய் விளக்கி னீர்ந்திரிக் கொளீஇ" (நெடுநல் 42);. [ஈரம் + திரி.]

ஈர்ந்தை	ஈர்ந்தை1īrndai, பெ. (n.) 1. தோயன் மாறனுடைய கோ நகரம்; royal city of the chieftain Toyanmaran. 2. ஈரோடு நகரம்; The town 'iródu' (Erode); 3. ஈர்ந்தையென்னும் ஊர்; village irndai. "ஈர்ந்தை யோனே பாண்பசிப் பகைஞன்" (புறநா.180.7);. [ஈர் – ஈர்த்தை. ஒ.நோ. உறை – உறைந்தை – உறந்தை.] ஈர்ந்தை2īrndai, பெ. (n.) பொடுகு; dandruff. [ஈர் + பேன்முட்டை. பொடுகு. ஈர் – ஈர்ந்தை.]
ஈர்ப்பி	ஈர்ப்பிīrppi, பெ. (n.) 1. ஈர் (வின்.);; nits, scurt dandruff in the hair. [ஈல் – (ஈன்); – ஈர் – ஈர்ப்பி.]
ஈர்ப்பு	ஈர்ப்புīrppu, பெ. (n.) 1. இழுப்பு; pull, tug attraction. "ஈர்ப்புடைக் கராத் தன்ன வென்னை" (புறநா.104);. 2. இசிவுநோய் (வின்.);; lock-jaw, tetanus, spasmodic contraction of the features or limbs. 3. இறக்குந் தருவாயி லுண்டாகும் வலியோடு கூடிய மதி மயக்கம்; acute terminal delirium. [இல் - ஈல் – ஈர் – ஈர்ப்பு.]
ஈர்பட்டு	ஈர்பட்டுīrpaṭṭu, பெ. (n.) ஈர்வெட்டு (யாழ்.அக.); பார்க்க;see Irvettu. [ஈர்வெட்டு - ஈர்பட்டு.]
ஈர்பாதம்	ஈர்பாதம்īrpātam, பெ. (n.) ஒரு வகைப் பாம்பு; a kind of Snake.
ஈர்ம்படை	ஈர்ம்படைīrmbaḍai, பெ. (n.) ஈரியபடை; weapon. tool with both the points sharpened. "ஈர்ம்படைக்கொங்கர் ஆபரந்தன்ன" (பதிற்றுப்.77.10); நீர் வேண்டிக் கூவல் முதலியன தோண்டுதற்குரிய குந்தாலி முதலிய படைகளை "ஈர்ம்படை" யென்றார். (பதிற்.77.10.உரை); கூந்தாலி என வழங்குவர் பரிமேலழகர் (குறள்.1251);. இருபுறமும் கூர்ந்த ஓராயுதம் (ஐங்.354.1);
ஈர்ம்புறம்	ஈர்ம்புறம்īrmbuṟam, பெ. (n.) நனைந்த இடம்; wet location. "துறைமேய் இப்பி ஈர்ம்புறத்து உறைக்கும்" (நற்.87.7);. [ஈரம் + புறம்.]
ஈர்மணி	ஈர்மணிīrmaṇi, பெ. (n.) சிவப்பு ஒளிவட்டத்தையுடைய அளறு (ஏலா.67);; hell, irattina-p-pirabai. [ஈர் + மணி.]

ஈர்மலர்	ஈர்மலர்īrmalar, பெ. (n.) மெல்லிய மலர்; delicate flower. " இலையில் பிடவம் ஈர்மலர் அரும்ப" (நற்.242);.
ஈர்மை	ஈர்மைīrmai, பெ. (n.) 1. நுண்மை; minuteness, subtlety. 2. வருத்தம்; distress, pain, suffering. "என்னை யீர்மை செய்து" (திவ்.திருவாய்.9.6.3);. 3. குளிர்ச்சி; coolness. [இல் - ஈல் – ஈர் – ஈர்மை.]
ஈர்வடம்	ஈர்வடம்īrvaḍam, பெ. (n.) பனையீர்க்குக் கயிறு (யாழ்ப்.);; rope made of ribs of the palmyra leaf (w);. [ஈர் + வடம்.]
ஈர்வலி	ஈர்வலிīrvali, பெ. (n.) ஈர்வாங்குங் கருவி; long narrow wooden comb for clearing the hair of nits. ம. ஈர்வலி. [ஈர் + வலி. வலி – இழு.]
ஈர்வலித்தல்	ஈர்வலித்தல்īrvalittal, தொ.பெ. (vbl.n.) ஈர்வாரல் (வின்.); combing out nits. [ஈர் + வலித்தல்.]
ஈர்வளி	ஈர்வளிīrvaḷi, பெ. (n.) ஓர் மரவகை;. a kind of tree.
ஈர்வாங்கி	ஈர்வாங்கிīrvāṅgi, பெ. (n.) ஈர்வலி பார்க்க;see irvali. (செ.அக.);. [ஈர் + வாங்கி.]
ஈர்வாணி	ஈர்வாணிīrvāṇi, பெ. (n.) ஈர்வடம் (யாழ்ப்.); பார்க்க;see irvadam. [ஈர் + வாணி. வலி - வாலி - வாளி - வாணி (இழுக்குங் கயிறு.]
ஈர்வாரி	ஈர்வாரிīrvāri, பெ. (n.) ஈர்வலி பார்க்க;see irvali. [ஈர் + வாரி. வாறு – வாறி - வாரி.]

ஈர்வாள்	ஈர்வாள்īrvāḷ, பெ. (n.) 1. அரம்பம் (திவா.);; saw. 2. அரிவாள் (அக.நி.);. sickle. ம. ஈர்வாள். [ஈர் + வாள்.]
ஈர்வெட்டு	ஈர்வெட்டுīrveṭṭu, பெ. (n.) பனையீர்க்குக் கயிறு (யாழ்.அக.);; rope made of ribs of palmyra leaf. [ஈர் + வெட்டு.]
ஈரக்கல்	ஈரக்கல்īrakkal, பெ. (n.) குருவிந்தக்கல் (வின்.);; corundum. [ஈரம் + கல்.]
ஈரக்கற்பூரம்	ஈரக்கற்பூரம்īrakkaṟpūram, பெ. (n.) பச்சைக் கருப்பூரம்; camphor, menthol. (சா.அக.); [ஈரம் + கருப்பூரம்.]
ஈரக்குழி	ஈரக்குழிīrakkuḻi, பெ. (n.) கருப்பை; womb. (சா.அக.);. [ஈரம் + குழி. குழி - கழி - கடும்பு. கடும்பு = வயிறு.]
ஈரக்கையாலேதட வு-தல்	ஈரக்கையாலேதடவு-தல்īrakkaiyālēdaḍavudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) அன்புகாட்டித் தேற்றுதல்; to console, to caress lovingly. "நாட்டை ஈரக்கையாலே தடவி கம்சன் காலத்திற்பட்ட நோவுதீரப் பாதுகாத்து" (திவ். இயற்.திருகுறுந்.1.வியா);. [ஈரம் + கை + ஆல் + தடவு.]
ஈரங்காயம்	ஈரங்காயம்īraṅgāyam, பெ. (n.) வெண்காயம்; onion - Allium cepa. (சா.அக.);. [ஈரம் + காயம்.]
ஈரங்கார்த்தல்	ஈரங்கார்த்தல்īraṅgārttal, தொ.பெ. (vbl.n) கசிவாயிருத்தல்; being in a state between dry and wet, holding water in suspension or absorption. (சா.அக.). [ஈரம் + கார்தல்.]

ஈரங்கை	ஈரங்கைīraṅgai, பெ. (n.) கொடுங்கை (அக.நி.);; curved cornice or projection. Corbel. ஈறங்கை பார்க்க;see Irangai. [ஈறு + அம் + கை. ஈறு - ஈர்.]
ஈரங்கொல்லி	ஈரங்கொல்லிīraṅgolli, பெ. (n.) வண்ணான். (பிங்.); (ஈடு. 7,6,10);; washer man. ம. ஈரங்கொல்லி. [ஈரம் + கொல்லி. ஈரம் கொல்லுதல் - ஈரம் உலர்த்துதல்.]
ஈரங்கொல்லு-தல்	ஈரங்கொல்லு-தல்īraṅgolludal, 7 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஈரமுலர்த்துதல்; to expel moisture from to dehydrate to allow to dry. "ஈரங்கொன்றவின் …. குஞ்சியை" (சீவக.2422);. [ஈரம் + கொல்லுதல். கொல்லுதல் = இல்லாமல் செய்தல், நீக்குதல்.]
ஈரங்கோலி	ஈரங்கோலிīraṅāli, பெ. (n.) ஈரங்கொல்லி பார்க்க;see iranko///. [ஈரம் + கொல்லி. கொல்லி - கோலி.]
ஈரங்கோலியர்	ஈரங்கோலியர்īraṅāliyar, பெ. (n.) ஈரங்கொல்லி பார்க்க;see irankoli. (த.சொ.அக.);. [ஈரம் + (கொல்லி); கோலி + ஆர்.]
ஈரஞ் சுவறுதல்	ஈரஞ் சுவறுதல்īrañjuvaṟudal, பெ. (n.) ஈரங் காய்தல்; drying (சா.அக.);. [ஈரம் + சுவறுதல்.]
ஈரடி	ஈரடி1īraḍi, பெ. (n.) 1. இரண்டடி; two lines. "ஈரடிவெண்பா" (யா.கா.செய்யு.3); 2. ஐயம் (வின்);; uncertainty. 3. கவர் (வின்.);; fork, that which is bifurcate (செ.அக.);. ம. ஈரடி. [இரண்டு → ஈர் + அடி.] ஈரடி2īraḍi, பெ. (n.) ஈராடி1 (இ.வ.); பார்க்க;see Irādi. [ஈராடி – ஈரடி.]

ஈரடிப்பயன்	ஈரடிப்பயன்īraḍippayaṉ, பெ. (n.) 1. கவர் பொருள் (வின்.);; ambiguity in conversation, equivocation. 2. ஏமாற்றுவேலை; double dealing, acting with duplicity so as to suit both parties. 3. ஐயம் (வின்.);; uncertainty, dubiousness. 4. மாறுபாடு (யாழ்ப்.);; diverseness disagreement, discrepancy, as of a report or an account differently related. (செ.அக.);. [இரண்டு - ஈர் + அடி + பயன்.]
ஈரடிமடக்கு	ஈரடிமடக்குīraḍimaḍakku, பெ. (n.) அடிகளு ளிரண்டடி மடங்கி வருவது; repetition of a word/phrase in two successive lines in a stanza each time in a different sense. [இரண்டு → இரு → ஈர் + அடி + மடக்கு.]
ஈரடிவருக்கம்	ஈரடிவருக்கம்īraḍivarukkam, பெ. (n.) 1. செய்யுள் வகை; name given to a verse of two lines in which the first and middle letters of each are the same. (செ.அக.);. [இரண்டு → இரு → ஈர் + அடி + வருக்கம்.]
ஈரடிவெண்பா	ஈரடிவெண்பாīraḍiveṇpā, பெ. (n.) குறள் வெண்பா பார்க்க; [இரண்டு → இரு → ஈர் + அடி + வெண்பா.]
ஈரடுக்கொலி	ஈரடுக்கொலிīraḍukkoli, பெ. (n.) இரட்டையாக அடுக்கி வரும் ஒலிக்குறிப்புச் சொல்; reiterated words imitative of sound, as நெறுநெறெனல். [இரண்டு – இரு - ஈர் + அடுக்கு + ஒலி.]
ஈரண்டஊதை	ஈரண்டஊதைīraṇṭaūtai, பெ. (n.) 1. இரண்டு விரைப்பக்கமும் நீர் கோத்துக்கொண்டு உண்டாகும் ஓதம்; double hydrocele. 2. இரண்டு பக்கமும் குடலிறக்கம்; scrotal hernia (சா.அக,.);. [இரண்டு - இரு – ஈர் + அண்டம் + ஊதை.]
ஈரண்டவாதம்	ஈரண்டவாதம்īraṇṭavātam, பெ. (n.) ஈரண்டஊதை பார்க்க;see irandaÚdai. [இரண்டு - இரு – ஈர் + அண்டம் + வாதம்.]
ஈரணம்	ஈரணம்īraṇam, பெ. (n.) 1. கள்ளி; plant of the Euphorbia genus. 2. வயிறு வலித்து மலங் கழித்தல்; painful and laborious evacuation of the bowels. 3. களர் நிலம், வெறுநிலம்; dry land. [ஈரம் + அணம்.]

ஈரணி	ஈரணிīraṇi, பெ. (n.) புனலாடும்போது மகளிர் அணிதற்குரியவை; garments put on by women while bathing. "விரும்பிய ஈரணி மெய்யீரந் தீர" (பரிபா.7.61);. [ஈரம் + அணி.]
ஈரணை	ஈரணைīraṇai, பெ. (n.) இரண்டு இணை மாடு (யாழ்ப்.);; two pairs of oxen. ஈரணை ஏர் கொண்டு உழுது (உ.வ.); (செ.அக.);. [இரண்டு - இரு - ஈர் + அணை.]
ஈரத்தட்டை	ஈரத்தட்டைīrattaṭṭai, பெ. (n.) ஈரக்குழல் தட்டை; a kind of reed. (சா.அக.);. [ஈரம் + தட்டை..]
ஈரத்திரையம்	ஈரத்திரையம்īrattiraiyam, பெ. (n.) குங்கிலியம்; resinous gum. [ஈரம் + திரையம்.]
ஈரந்துவட்டு-தல்	ஈரந்துவட்டு-தல்īranduvaṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) நீராடியபின் ஈரத்தைத் துடைத்தல்; to wipe the head and body after bathing. [ஈரம் + துவட்டு.]
ஈரநா	ஈரநாīranā, பெ. (n.) புறங்கூறும் நாக்கு; slanderous tongue. ஈரநாவுக் கெலும்பில்லை (வின்);. [ஈரம் + நா.]
ஈரப்பச்சை	ஈரப்பச்சைīrappaccai, பெ. (n.) ஈரப்பசை பார்க்க;see Irappasai. [ஈரம் + பச்சை. பச்சை = செழிப்புநிலம்.]
ஈரப்பசுமை	ஈரப்பசுமைīrappasumai, பெ. (n.) ஈரப்பற்று; moisture. (சா.அக.);. [ஈரம் + பகமை.]

ஈரப்பசை	ஈரப்பசைīrappasai, பெ. (n.) 1. ஈரக்கசிவு; moisture, as in hands, wetness as in clothes. 2. இரக்கம்; sympathy, mercy, kindness, as the moisture in one's heart. 'அவன் மனத்தில் ஈரப்பசையற்றவன்' (உ.வ.); (செ.அக.);. [ஈரம் + பசை. பச்சை - பசை.]
ஈரப்பசையுள்ளவன்	ஈரப்பசையுள்ளவன்īrappasaiyuḷḷavaṉ, பெ. (n.) 1. இரக்கமுள்ளவன்; benevolent man. 2. செல்வமுடையவன்; prosperous man. (வின்.); [ஈரம் + பசை + உள்ளவன்.]
ஈரப்பலா	ஈரப்பலாīrappalā, பெ. (n.) 1. ஆசினி (திவா.);; bread-fruit tree, the wood of which is used for musical instruments, the Aśin. 2. மரவகை; monkey Jack. மறுவ. ஆசினிப் பலா. [ஈரம் + பலா. கொட்டையற்றதாகவும், மணமற்றதாகவும் உள்ள சீமைப்பலா. bread out tree cultivated in Ceylon and west coast resembling common jack fruit perfectly scentless and seedless. It is gathered before getting ripe sliced and baked on cinders and eaten like bread (சா.அக.);.] [P]
ஈரப்பலாதிதம்	ஈரப்பலாதிதம்īrappalādidam, பெ. (n.) குதிரை வாலி; a kind of grass. [ஈரம் + பலாதிதம்.]
ஈரப்பற்று	ஈரப்பற்றுīrappaṟṟu, பெ. (n.) 1. ஈரக்கசிவு (வின்.);; moisture, dampness, fluid exuding or diffused. 2. இரக்கம்; sympathy, as the moisture in one's heart. 3. செல்வம் (வின்.);; health, prosperity. 4. நன்றி; benevolence (w);. [ஈரம் + பற்று.]
ஈரப்பாடு	ஈரப்பாடுīrappāṭu, பெ. (n.) 1. ஈரமாயிருக்கை (இ.வ..);; condition of being moist opp. to ularttarpādu. 2. மனநெகிழ்ச்சி; tenderness of heart. "ஈரப்பாட்டை விளைத்து" (ஈடு.9.6.4); (செ.அக.);. [ஈரம் + பாடு. படு - பாடு.]

ஈரம்	ஈரம்īram, பெ. (n.) 1. நீர்ப்பற்று (பாரத. திரௌபதி.97);; wetness, moisture, humidity, dampness. 2. பசுமை; freshness, greenness. 3. குளிர்ச்சி (சூடா.);; coolness, agreeableness, pleasantness. 4. நயனுடைமை; love, affection, attachment. "எதிர்பெய்து மறுத்த வீரத்து மருங்கினும்" (தொல்.பொருள்.147);. 5. அருள், பரிவு; grace, mercy, favour. "நாடனீரத்துள்" (கலித்.41);. 6. அறிவு (அக.நி.);; knowledge, wisdom. 7. குங்குமம் (மலை.);; anotto. 8. கரும்பு (மலை.);; sugar-cane. 9. அழகு; beauty. 10. வெள்ளரி; cucumber (செ.அக.);. ம. ஈரம்; க., பட. ஈர; தெ. ஈமிரி; கொலா. ஈர்; நா. ஈர்;பிரா. நீர். [நீரம் - ஈரம் (செல்வி. 77. நவம்.பக்.138);.] ஈரம்īram, பெ. (n.)
ஈரம்பனை	ஈரம்பனைīrambaṉai, பெ. (n.) கூந்தற்பனை; jaggery-palm (L);; ஈரற்பனை பார்க்க;see irar-panai. [ஈரல் = விரிதல். ஈரம் + பனை.]
ஈரம்போக்கல்	ஈரம்போக்கல்īrambōkkal, தொ.பெ. (vbl.n.) உலர்த்தல்; to dry-thoroughly - desiccation. [ஈரம் + போக்கல்.]
ஈரம்போக்கி	ஈரம்போக்கிīrambōkki, பெ. (n.) 1. உலர்த்து மருந்து; drugs having drying properties – exsiccant. 2. மின்னாற்றல்; electric current. [ஈரம் + போக்கி.]
ஈரமாப்பூ	ஈரமாப்பூīramāppū, பெ. (n.) குங்குமப் பூ; English saffron; flower of crocus sativus, arnotto. [ஈரம் + மா + பூ.]
ஈரமாலை	ஈரமாலைīramālai, பெ. (n.) குளிர்ந்த மாலை; fresh garland, wreath. "ஈரமாலை இயலணியார்" (பரிபா.17.36);.

ஈரமானி	ஈரமானிīramāṉi, பெ. (n.) காற்றின் ஈரத்தைக் காட்டுங்கருவி; instrument for measuring the moisture of the atmosphere, hydro-meter. [ஈரம் + மானி.]
ஈரமுலர்த்தல்	ஈரமுலர்த்தல்īramularttal, தொ.பொ. (vbl.n.) ஈரம் சிறிதேனுமில்லாதபடி; drying thoroughly - exsiccation. (சா.அக.). [ஈரம் + உலர்த்தல்.]
ஈரமுறிஞ்சல்	ஈரமுறிஞ்சல்īramuṟiñjal, தொ.பெ. (vbl.n.) ஈரமுறிதல் பார்க்க;see Ira-musidal (சா.அக.). [ஈரம் + உறிஞ்சல்.]
ஈரமுறிஞ்சி	ஈரமுறிஞ்சிīramuṟiñji, பெ. (n.) ஈரத்தைக் கவர்ந்து இளகித் தண்ணீராகுந் தன்மையுள்ளது; that which has a tendency to become a liquid by absorbing moisture from the atmosphere. (சா.அக.);. [ஈரம் + உறிஞ்சி.]
ஈரமுறிதல்	ஈரமுறிதல்īramuṟidal, தொ.பெ. (vbl.n.) காற்றினிலுள்ள ஈரத்தைக் கவர்ந்து இளகித் தண்ணீராகுந் தன்மை; characteristic of becoming liquified by absorbing water from the air-deliquescence. (சா.அக.). [ஈரம் + முறிதல்.]
ஈரரசு	ஈரரசுīrarasu, பெ. (n.) இருவர் ஆளுகை; government by two dyarchy. "ஈரரசு தவிர்த்தாலிறே சேசித்துவம் பூர்ணமாவது" (திவ். அமலனாதி.1.வியா.);. [இரண்டு – இரு – ஈர் + அரசு.]
ஈரரத்தை	ஈரரத்தைīrarattai, பெ. (n.) இரண்டு வகை யரத்தை – சிற்றரத்தை பேரரத்தை; two kinds of galangal viz. the smaller and the bigger. [இரண்டு – இரு – ஈர் + அரத்தை.]

ஈரல்	ஈரல்1īral, பெ. (n.) 1. ஈருள் (பிங்.);; internal organ in the body as the liver or spleen. 2. குடல்; intestines. 3. விரிதல்; splitting. ம. ஈரல்; க. கீரி; கோத. இருவ்;துட. இருப். [ஈரல் = பிளத்தல், இரண்டாதல், இரண்டாகப் பிரிந்திருக்கும் உறுப்பு.] ஈரல்2īral, பெ. (n.) வருத்தல்; harassing, tormenting. "பாதகவர்க்கத்துக்கு ஈரலாம்படி" (ஈடு.9.9.ப்ர.);. [ஈரல் = பிளத்தல் போன்று நெஞ்சத்தை வருத்தும் துன்பம்.]
ஈரல்கட்டி	ஈரல்கட்டிīralkaṭṭi, பெ. (n.) ஈரற்கட்டி பார்க்க;see Iarkatti. (சா.அக.);. [ஈரல் + கட்டி.]
ஈரல்கருகல்	ஈரல்கருகல்īralgarugal, பெ. (n.) அளவிடற்கரிய அச்சத்தாலேற்படும் கல்லீரல் நடுக்கம்; fear, supposed to affect the liver, showing extreme shiver. [ஈரல் + கருகல்.]
ஈரல்கருகு-தல்	ஈரல்கருகு-தல்īralgarugudal, 7 செ.கு.வி. (v.i.) துன்பம் மிகுதல்; to be tormented with such intense anguish as to scorch the liver. "ஈரல் கருகிப் போயிற்று" (வின்.); (சா.அக.);. [ஈரல் + கருகுதல்.]
ஈரல்கழலை	ஈரல்கழலைīralkaḻlai, பெ. (n.) ஈரற்கழலை பார்க்க;see Irar-kalalai. (சா.அக.);.
ஈரல்குடைச்சல்	ஈரல்குடைச்சல்īralkuḍaiccal, பெ. (n.) ஈரற் குடைச்சல் பார்க்க;see Irar kuṛaiccal. (சா.அக..);. [ஈரல் + குடைச்சல்.]
ஈரல்குழி	ஈரல்குழிīralkuḻi, பெ. (n.) ஈரற்குழி பார்க்க;see Irarkuli. [ஈரல் + குழி.]

ஈரல்தாங்கி	ஈரல்தாங்கிīraltāṅgi, பெ. (n.) மார்புக்குள் வயிற்றிற்கும் நெஞ்சிற்கும் நடுவாகவுள்ளவோர் தசைப்பற்றுள்ள சவ்வு; muscular and membraneous partition that separates the abdomen from the thorax-diaphragm. (சா.அக.);. [ஈரல் + தாங்கி.]
ஈரல் நழுகல்	ஈரல் நழுகல்īralnaḻugal, பெ. (n.) ஈரல் சரிதல்; dislocation of the liver-hepatoptosis. (சா.அக.);. [ஈரல் + நழுவல் – நழுகல்.]
ஈரல் நிறம்	ஈரல் நிறம்īralniṟam, பெ. (n.) கருஞ்சிவப்பு நிறம்; dark red, purple, the colour of the liver. [ஈரல் + நிறம். நிழல் – நிறன் - நிறம்.]
ஈரல் படைச்சால்	ஈரல் படைச்சால்īralpaḍaiccāl, பெ. (n.) ஈரலின் நாளம்; hepatic vein - vena portae. (சா.அக.);. [ஈரல் + படைச்சால். படைச்சால் - உழுபடைச்சால் போன்ற நாளம்.]
ஈரல் பதறல்	ஈரல் பதறல்īralpadaṟal, பெ. (n.) அச்சப்படுதல்; frightened. 'அவன் புலியைக் கண்டு ஈரல் பதறிப்போய் விட்டான்' (இ.வ.);. [ஈரல் + பதறு.]
ஈரல் பனை	ஈரல் பனைīralpaṉai, பெ. (n.) உலட்டிப்பனை; ஆண்டப்பனை, ஆணைப்பனை; bastardd sagopalm, jaggery-palm. ம. ஈறம்பன. [ஈரல் + பனை. ஈரல் = விரிதல்.]
ஈரல் வீக்கம்	ஈரல் வீக்கம்īralvīkkam, பெ. (n.) கல்லீரலின் வீக்கம்; enlargement of the liver-hepatomegalia. (சா.அக.);. [ஈரல் + வீக்கம், வீங்கு - வீக்கம்.]
ஈரலித்த சோறு	ஈரலித்த சோறுīralittacōṟu, பெ. (n.) தண்ணீர் அல்லது ஈரங் கசியுஞ் சோறு; cooked rice which has absorbed moisture (சா.அக.);. மறுவ. தங்கல்சோறு. பழைய சோறு. பழக. பழஞ்சோறு. [ஈரம் → ஈரலித்தல் + சோறு.]

ஈரலி-த்தல்	ஈரலி-த்தல்īralittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) . 1. ஈரமாதல்; to become moist, damp (j);. 2. பதனழிந்து நீர்கசிதல்; to perish and become moist. "பலாப்பழம் அறக்கனிந்து ஈரலித்தது" (உ.வ.);. [ஈரம் - ஈரலி. ஈரலித்தல். ஈரலித்ததை 'ஈத்துப் போய்விட்டது நீத்துப்போய்விட்டது' என்று கொச்சையாக வழங்குவர்.]
ஈரலிரத்தம்	ஈரலிரத்தம்īralirattam, பெ. (n.) 1. நுரை யிலினின்று வரும் அரத்தவொழுக்கு; discharge of blood. 2. ஈரலில் நிற்கு மிரத்தம்; blood contained in the lungs. 3. கல்லீரலினின் றுண்டாகும் அரத்தப்போக்கு; hemorrhage of the liver - hepatorrhagia (சா.அக.);. [ஈரல் + இரத்தம்.]
ஈரலுலர்த்தி	ஈரலுலர்த்திīralulartti, பெ. (n.) மாட்டுநோய் வகை (மாட்டுவை. சி.41);; disease of the spleen, in cattle (செ.அக.);. [ஈரல் + உலர்த்தி.]
ஈரலுறுத் தானம்	ஈரலுறுத் தானம்īraluṟuttāṉam, பெ. (n.) ஈரற்குழி பார்க்க;see Irakuli. [ஈரல் + உறு + தானம்.]
ஈரலெரிச்சல்	ஈரலெரிச்சல்īralericcal, பெ. (n.) 1. ஒருநோய்; inflammation of the liver. 2. மாட்டுநோய்; inflammation of the liver in cattle. (சா.அக.);. [ஈரல் + எரிச்சல்.]
ஈரவணி	ஈரவணிīravaṇi, பெ. (n.) ஈரணி பார்க்க (பரிபா.11,86, உரை);;see Irani. [ஈரம் + அணி - ஈரவணி.]
ஈரவன்	ஈரவன்īravaṉ, பெ. (n.) 1. குளிர் நிலா; moon, producing coolness (w.);. 2. ஈரம் (ஆ.அக.);; moisture. 3. ஈர்ங்கதிர்; coorays (ஆ.அக.);. [ஈரம் - ஈரவன்.]
ஈரவாலி	ஈரவாலிīravāli, பெ. (n.) குதிரைவாலி யரிசி (சா.அக.);; a kind of millet. [ஈரம் + ஆலி. ஈரவாலி.]
ஈரவிதைப்பு	ஈரவிதைப்புīravidaippu, பெ. (n.) 1. ஈர நிலத்தில் விதைக்கை; sowing on land when wet. 2. ஈரநிலத்துண்டான பயிர்; crop produced from seed sown in moist land. [ஈரம் + விதைப்பு. நீர் – நீரம் – ஈரம். ஈரம் பார்க்க;see Iram.]

ஈரவுள்ளி	ஈரவுள்ளிīravuḷḷi, பெ. (n.) ஈருள்ளி பார்க்க (மலை);;see Irulli. ம. ஈரவுள்ளி;க. ஈருள்ளி. [ஈரம் + உள்ளி. உள்ளில் – உள்ளி. உள்ளில் = உள்ளே ஒன்றும் இல்லாதது.]
ஈரவூணிகம்	ஈரவூணிகம்īravūṇigam, பெ. (n.) குத்து வல்லாரை; a species of Indian pennywort grown on mountains or on the top of hills. [ஈரம் + ஊணிகம்.]
ஈரவெங்காயம்	ஈரவெங்காயம்īraveṅgāyam, பெ. (n.) வெங்காயம்; onion. படட. ஈர பெங்குவெ. [ஈரம் + வெம் + காயம். வெள்ளை வெங்காயம் எனப்படும் வெள்ளைப் பூண்டினின்றும் வேறுபடுத்துவதற்காக ஈர வெங்காயம் என்னும் சொல்லாட்சி தோன்றியது.]
ஈர வெண்காயம்	ஈர வெண்காயம்īraveṇkāyam, பெ. (n.) ஈரவெங்காயம் பார்க்க;see Iravengayam. [ஈரம் + வெம் + காயம். வெம் + காயம் - வெங்காயம் - வெண்காயம் என்பது பிழையான வழக்கு.]
ஈரற்கட்டி	ஈரற்கட்டிīraṟkaṭṭi, பெ. (n.) 1. கல்லீரலிலுண்டாகுங் கட்டி; abscess of the liver. (சா.அக.);. 2. மண்ணீரலின் வீக்கம்; enlargement of spleen. [ஈரல் + கட்டி.]
ஈரற்கதிப்பு	ஈரற்கதிப்புīraṟkadippu, பெ. (n.) நோயினால் கல்லீரல் பருத்தல்; enlargement of the liver. [ஈரல் + கதிப்பு.]
ஈரற்கருகு-தல்	ஈரற்கருகு-தல்īraṟgarugudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மிகவும் அச்சப்படுதல் (யாழ்.அக.);; to be very much afraid.
ஈரற்கல்	ஈரற்கல்īraṟkal, பெ. (n.) மந்தாரச்சிலை எனப்படும் கல் (யாழ்.அக.);; medicinal stone. [ஈரல் + கல்.]

ஈரற்கழலை	ஈரற்கழலைīraṟkaḻalai, பெ. (n.) கல்லீரலிலுண்டாகுங் கழலைக் கட்டி; tumour of the liver-hepatoma. (சா.அக.);. [ஈரல் + கழலை.]
ஈரற்குலை	ஈரற்குலைīraṟkulai, பெ. (n.) ஈரலின் கொத்து; lobes of the liver. [ஈரல் + குலை.]
ஈரற்குலை நடுக்கம்	ஈரற்குலை நடுக்கம்īraṟkulainaḍukkam, பெ. (n.) அச்சத்தினால் ஈரற்குலைக்கேற்படும் அதிர்ச்சி; shock due to visceral tremor through fear. (சா.அக.);. [ஈரல் + குலை + நடுக்கம்.]
ஈரற்குலை பதை-த்தல்	ஈரற்குலை பதை-த்தல்īraṟkulaibadaiddal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) மிகுவேதனைப்படுதல்; to become deeply grieved. [ஈரல் + குலை + பதை.]
ஈரற்குழி	ஈரற்குழிīraṟkuḻi, பெ. (n.) ஈரலுக்கு நேராக வயிற்றுக்கு மேலிருக்கும் குழி; upper middle portion of the abdomen, over or in front of the stomach - epigastric region. It is also called the pit of the stomach. (சா.அக.);. [ஈரல் + குழி.]
ஈரற்கேடு	ஈரற்கேடுīraṟāṭu, பெ. (n.) கல்லீரலுக்கேற்படும் அழிவு; atrophy and degeneration of the liver-cirrhosis. (சா.அக.);. [ஈரல் + கேடு.]
ஈரற்கொத்து	ஈரற்கொத்துīraṟkottu, பெ. (n.) ஈரற்குலை பார்க்க;see Irarkulai. [ஈரல் + கொத்து.]
ஈரற்கோளாறு	ஈரற்கோளாறுīraṟāḷāṟu, பெ. (n.) ஈரற்பிசகு பார்க்க;see irar pisagu. [ஈரல் + கோளாறு.]
ஈரற்பிச்சு	ஈரற்பிச்சுīraṟpiccu, பெ. (n.) ஈரற்பித்து பார்க்க;see Irarpittu. (சா.அக.);. [ஈரல் + பித்து → பிச்சு.]

ஈரற் பிசகு	ஈரற் பிசகு1īraṟpisagu, பெ. (n.) கல்லீரலிலுண்டாகுங் கோளாறு; hepatic disorder. 2. பொதுவாக ஈரலிலுண்டாகுங் குற்றம்; disorder of the liver or the lungs or the spleen in general. (சா.அக.);. [ஈரல் + பிசகு.]
ஈரற்பித்து	ஈரற்பித்துīraṟpittu, பெ. (n.) 1. கல்லீரலில்உண்டாகும் பித்தம்; bile secreted in the liver. 2. பித்தநீர் தங்கும் பை; ; small membraneous sac which receives the bile from the liver gall-bladder. (சா.அக.);. [ஈரல் + பித்து.]
ஈரறிவு	ஈரறிவுīraṟivu, பெ. (n.) 1. இம்மை மறுமை; this birth and the supposed next. 2. உற்றறிவு, சுவையறிவு; senses of touch & taste. "நந்தும் முரளும் ஈரறிவினவே" (தொல்.பொருள்.மரபி.29);. [இரு – ஈர் + அறிவு.]
ஈரா	ஈராīrā, பெ. (n.) வெட்டுப்படாத; not cut. "இருங்கோள் ஈராப்பூட்கை" (புறநா.381:25);. [ஈர் + ஆ. (எ.ம.இ.நி.);.]
ஈராங்கொல்லி	ஈராங்கொல்லிīrāṅgolli, பெ. (n.) சலவைத் தொழிலாளி; washerman. ஈரங்கொல்லி பார்க்க;see Irankolli. ம. ஈராங்கொல்லி. [ஈரம் + கொல்லி – ஈரங்கொல்லி - ஈராங்கொல்லி (கொ.வ.);.]
ஈரறம்	ஈரறம்īraṟam, பெ. (n.) இல்லறம் துறவறம் ஆகிய இருவகை அறம்; family life and ascetic life. [இரு → ஈர் + அறம்.]
ஈரறிவுயிர்	ஈரறிவுயிர்īraṟivuyir, பெ. (n.) 1. ஊற்றறிவும் சுவையறிவுமுடைய சங்கு நத்தை முதலியன (நன். 446);; beings that have only two senses, viz. touch and taste like-shell-fish, snail etc. [இரு – ஈர் + அறிவு + உயிர்.]
ஈராசிடை வெண்பா	ஈராசிடை வெண்பாīrāciḍaiveṇpā, பெ. (n.) ய், ர், ல், ழ் ஒற்று நான்கும் ஆசாய் வரும் வெண்பா; to insert ய், ர், ல், or ழ் in the rhyming foot in two lines of a stanza. [இரு → ஈர் + ஆக → இடை + வெண்பா.]

ஈராட்டி	ஈராட்டி1īrāṭṭi, பெ. (n.) 1. இரண்டு மனைவிகள்; two wives. 2. இரண்டு பெண்டாட்டிக்காரன்; man having two wives. (சா.அக.);. [இரு → ஈர் + ஆட்டி.] ஈராட்டி2īrāṭṭi, பெ. (n.) 1. காற்று மாறியடிக்கை; changeable state of the wind and weather, previous to the change of monsoon, indicative of rain. 2. காற்றின் அமைதி; calm, lull, failing of the wind between monsoons. 3. நிலையின்மை; fickleness, hesitation, fluctuation of mind. 'மனம் ஈராட்டிப்படுகின்றது' (இ.வ.);. [இரு - ஈர் + ஆட்டி. ஆடு - ஆட்டு – ஆட்டி. இருபாலும் இழுக்கப்படல் ஆட்டப்படுதல்.]
ஈராட்டை	ஈராட்டைīrāṭṭai, பெ. (n.) இரண்டு ஆண்டுகள்; two years. [இரு - ஈர் + ஆட்டை. ஆண்டு – ஆண்டை – ஆட்டை.]
ஈராட்டைப்பூடு	ஈராட்டைப்பூடுīrāṭṭaippūṭu, பெ. (n.) இரண்டு ஆண்டு நிலைத்திருக்கும் பூடு அல்லது இரண்டு ஆண்டுக் கொருமுறை பூத்துக் காய்க்கும் பூடு; plant which lives only for two years or which produces its flower and fruit once in two years. (சா.அக.);. [இரு + ஆட்டை + பூடு. ஆண்டு – ஆண்டை – ஆட்டை. பூண்டு_- பூடு.]
ஈராடி	ஈராடிīrāṭi, பெ. (n.) 1. ஈரம் (யாழ்.அக.);; wetness, dampness. 2. மழைக் குணம்; cloudiness. [ஈரம் + ஆடு - ஆடி. ஈரம் ஆடியது என்பது ஈரம்பட்டது எனப் பொருள்படும்.]
ஈராண்டு மூலி	ஈராண்டு மூலிīrāṇṭumūli, பெ. (n.) சித்தர்கள் பசியெடுக்காதிருக்கவேண்டி இரண்டு ஆண்டிற் கொருமுறை யுட்கொள்வதாகக் கருதப்பட்ட அரியதோர் மூலிகை; unknown drug said to be taken by Siddhars once in two years with a view to keeping off hunger (சா.அக.);. [இரண்டு – இரு - ஈர் + ஆண்டு + மூலி.]
ஈரான்	ஈரான்īrāṉ, பெ. (n.) பாரசீகம்; Iran formerly known as Persia, (muham);.

ஈரி	ஈரி1īri, பெ. (n.) இளம் மகளிர் கழற்சிக் காய்களில் ஒன்றை எற்றியும் பலவற்றை அள்ளியும் ஆடும் விளையாட்டு; play of girls, usu. with molucca beans, in which first two and then more beans are taken up together from the ground while one bean is tossed in the air. 2. ஐந்து அல்லது ஏழு கூழாங்கற்களைக் கொண்டு சிறுமியர் ஆடும் கொக்கான் விளையாட்டு; a game played by girls with five or seven pebbles. [இரண்டு – இரு - ஈர் → ஈரி.] ஈரி2īri, பெ. (n.) 1. கந்தை; rags, torn clothes. 2. பலாக்காய்த் தும்பு; fibres between the pulps in a jack fruit. [ஈர்தல் = பிளத்தல். ஈர் - ஈரி + பிளவுண்டது. பிய்ந்தது. சிதர்ந்த சிதார்.] ஈரி3īrittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஈரமாதல்; to become wet most, damp, cool. "சோறு ஈரித்துவிட்டது". 2. குளிர்தல்;, to be cool, as a breeze, to be benumbed, or stiffened, by coldness or disease. "ஈரித்த தென்றல்" (குமர.பிர.மதுரைக்.31);. [ஈரம் → ஈரி.]
ஈரிச்சல்	ஈரிச்சல்īriccal, பெ. (n.) ஈரி-த்தல் பார்க்க;see Iri (சா.அக.);. [ஈரித்தல் – ஈரிச்சல்.]
ஈரிடம்	ஈரிடம்īriḍam, பெ. (n.) இரண்டிடம் (தொல். சொல். 226);; two places. "முன்னிலை தன்மை ஆயிரிடத்தொடும்" (தொல்.சொல்.வினை.29);. [இரண்டு → இரு → ஈர் → இடம்.]
ஈரிணம்	ஈரிணம்īriṇam, பெ. (n.) உழமண் நிலம்; sols of fuller's earth. [ஒருகா. ஈரம் + நிலம் + ஈரநிலம் → ஈரிலம் → ஈரிணம்.]
ஈரித்த சோறு	ஈரித்த சோறுīrittacōṟu, பெ. (n.) சில்லிட்டு ஈரந்தங்கிய சோறு; watery boiled rice which has absorbed moisture through coldness. ஈரலித்த சோறு (சா.அக.); பார்க்க;see Irahtta sōru. [ஈரம் → ஈரித்தல் → ஈரித்த + சோறு.]

ஈரித்துப் போ-தல்	ஈரித்துப் போ-தல்īrittuppōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) 1. குளிர் அல்லது நோயினால் தொடுவுணர்வற்றுப் போதல்; to be benumbed or deadened by coldness or disease. 2. குளிர்ந்து போதல்; to get cold or moist. (சா.அக.);. [ஈரம் → ஈரித்தல் → ஈரித்து + போதல்.]
ஈரிப்பு	ஈரிப்புīrippu, பெ. (n.) 1. ஈரம்; dampness, moisture. 2. நட்பு (ஈடு. 9.2.4.3);; friendship. [ஈரம் – ஈரி - ஈரிப்பு.]
ஈரிய	ஈரியīriya, கு.பெ.எ. (adj.) 1. ஈரமுள்ள; moisture, dampness. 2. குளிர்மை; coldness. [ஈரம் – ஈரிப்பு - ஈரிம்பு..] ஈரியīriya, கு.பெ.எ. (adj.) 1. ஈரமுள்ள; damp, wet. 2. குளிர்ந்த (ஆஅக.);; cold. "ஈரிய நிறம்பூ வாளி" (திருவிளை.மாயப்.21);. 3. அன்புடைய; kindly, loving, affectionate. "ஈரிய நெஞ்சம்". [ஈரம் → ஈரி → ஈரிய.]
ஈரியம்	ஈரியம்īriyam, பெ. (n.) உடம்பின் நான்குவகை நிலைகள். அவையாவன: நடத்தல், நிற்றல், இருத்தல், கிடத்தல்; four positions of the body viz., going, standing upright, sitting and lying down. [ஈரி → ஈரியம், ஈரித்தல் + பிளத்தல், இரண்டாக அல்லது நான்காகப் பிளவுபடுதல், நான்கு வகை.]
ஈரிலை	ஈரிலைīrilai, பெ. (n.) ஞாயிறு (அக.நி.);; sun. (செ.அக.);. [ஒருகா. ஏர் + எல் - ஏரெல் - ஈரில் – ஈரிலை. ஏரெல் - எழுஞாயிறு.]
ஈரிலைத் தாமரை	ஈரிலைத் தாமரைīrilaittāmarai, பெ. (n.) ஒருவகைப் பூடு; a kind of flowering (lotus); plant with leaves divided into two parts. It is opposed to ஓரிலைத் தாமரை. [இரண்டு → இரு → ஈர் + இலை + தாமரை.]

ஈரிலைப்பயிர்	ஈரிலைப்பயிர்īrilaippayir, பெ. (n.) இரண்டிலையுள்ள இளம்பயிர்; young shoot when two blades appear [w.). [இரண்டு . இரு → ஈர் + இலை + பயிர்.]
ஈரிழை	ஈரிழைīriḻai, பெ. (n.) ஆடையினிரட்டை நூல்; double thread used in weaving, as in muslin 'ஈரிழைத் துண்டு'. ம. ஈரிழ. [இரண்டு → இரு → ஈர் + இழை.]
ஈரிறை	ஈரிறைīriṟai, பெ. (n.) 1. ஈரரசு; diarchy. 2. இரண்டு முறை பெறும் வரி; double duty or similar impost "நானும் பிறந்து அவர்களும் பிறக்க வேணுமோ? ஈரிறையுண்டோ?" (ஈடு.1,3,ப்ர.);. [இரண்டு → இரு → ஈர் + இறை.]
ஈரீற்றா	ஈரீற்றாīrīṟṟā, பெ. (n.) இரண்டாம் ஈற்று மாடு (ஆ.அக.);; the cow which yeaned for the second time.
ஈருடல்	ஈருடல்īruḍal, பெ. (n.) இருதன்மைத்தான வுடல்; body, which has two features. (ஆ.அக.); ஈருடல் ஓருயிர் (உ.வ.);. [இரண்டு → இரு → ஈர் + உடல்.]
ஈரு-தல்	ஈரு-தல்īrudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஈர்தல்; lo fascinate. (ஆ.அக.);. 2. வருத்துதல்; to afflict. "காமநோய் ஈருகின்றது" (கந்தபு.மாயைப்.72);. [ஈர் → ஈரு. ஈருதல்.]
ஈருயிர்	ஈருயிர்īruyir, பெ. (n.) சூல்; pregnancy as the body is consisting of two lives (சா.அக.);. [இரண்டு → இரு → ஈர் + உயிர்.]
ஈருயிர்க்காரி	ஈருயிர்க்காரிīruyirkkāri, பெ. (n.) சூல்கொண்ட பெண்; pregnant woman, as holding two lives. (w.); [இரண்டு → இரு → ஈர் + உயிர் + காரி.]
ஈருயிர்ப்பிணவு	ஈருயிர்ப்பிணவுīruyirppiṇavu, பெ. (n.) சூற்கொண்ட பிணவு (அகநா.72);; pregnant female, either human or animal, having another life within her. [இரண்டு → இரு → ஈர் + உயிர் + பிணவு.]

ஈருயிராயிருத்தல்	ஈருயிராயிருத்தல்īruyirāyiruttal, பெ. (n.) கருக் கொண்ட பெண்ணாயிருத்தல்; woman in a state of pregnancy. (சா.அக.);. [இரண்டு → இரு → ஈர் = உயிராய் + இருத்தல்.]
ஈருவாதி	ஈருவாதிīruvāti, பெ. (n.) குப்பைக்கீரை; rubbish green (சா.அக.);. [ஒருகா. ஈரம் + வளர்த்தி + ஈரவளர்த்தி → ஈரவாதி → ஈருவாதி.]
ஈருவா	ஈருவாīruvā, பெ. (n.) காருவா, வெள்ளுவாக்கள்; new moon and full moon. [இரண்டு → இரு → ஈர் + உவா.]
ஈருருவி	ஈருருவிīruruvi, பெ. (n.) ஈர்வலி பார்க்க (யாழ்ப்.);;see irvali. [இரண்டு → இரு → ஈர் + உருவி.]
ஈருள்	ஈருள்īruḷ, பெ. (n.) ஈரல் பார்க்க;see iral. "ஈருட்டடி மூடி" (சீவக.2791);. (அகநா.394.8);. [இரண்டு – இரு – ஈர் + உள்.]
ஈருள்ளி	ஈருள்ளிīruḷḷi, பெ. (n.) வெங்காயம் (மூ.அ.);; onion allium cepa. ம., க. ஈருள்ளி; தெ. நீருல்லி, நீருல்லெ;து. நீருள்ளி. [ஈரம் + உள்ளி. உள்ளே ஈரமுடையது.]
ஈருள்ளிக்கோரை	ஈருள்ளிக்கோரைīruḷḷikārai, பெ. (n.) கோரை வகை; a sedge, culon terete, Cyperus articulatus. (செ.அக.);. [ஈரம் + உள்ளி + கோரை.]
ஈரெச்சம்	ஈரெச்சம்īreccam, பெ. (n.) 1. பெயரெச்சம்; adjective. 2. வினையெச்சம்; adverb. [இரண்டு → இரு → ஈர் + எச்சம்.]

ஈரென்புப் பொருத்த	ஈரென்புப் பொருத்தīreṉpupporutta, பெ. (n.) நடுவே சதைப் பற்றின்றி இரண்டெலும்புங்கூடிய அசையா மூட்டு; an immovable joint with no intervening tissue between the bones – Synarthrosis. (சா.அக.);. [இரண்டு → இரு → ஈர் + என்பு + பொருத்து.]
ஈரெண்வகைக்கூலம்	ஈரெண்வகைக்கூலம்īreṇvagaigālam, பெ. (n.) நெல், புல், வரகு, தினை, சாமை, இறுங்கு, தோரை, இறகி (ராகி..);. எள், கொள், பயறு, உழுந்து, அவரை, கடலை, துவரை, மொச்சை என்பன; sixteen varieties of grain. [இரண்டு - இரு + ஈர் + எண் + வகை + கூலம்.]
ஈரெழுத்து ஒருமொழி	ஈரெழுத்து ஒருமொழிīreḻuttuorumoḻi, பெ. (n.) இரண்டெழுத்துகளாலாகிய சொல் (தொல். சொல். 45);; word made of two letters (பல, சில);. [இரண்டு – இரு - ஈர் + எழுத்து + ஒரு + மொழி.]
ஈரொட்டு	ஈரொட்டு1īroṭṭu, பெ. (n.) உறுதியின்மை; uncertainty, doubt. 'நோயாளியின் காரியம் ஈரொட்டாயிருக்கிறது' (உ.வ.);. [இரு → ஈர் + ஒட்டு = ஈரொட்டு + இருவகை.] ஈரொட்டு2īroṭṭu, பெ. (n.) உறுதியின் அடிப்படையிலமைந்த கொள் கொடை; conditional bargain. [இரு → ஈர் + ஒட்டு = ஈரொட்டு. ஒட்டு = ஆணை, சூளுரை. உறுதிமொழி. இரு → ஈர் = பெரிது. மிகுதி.]
ஈரொற்றுவாரம்	ஈரொற்றுவாரம்īroṟṟuvāram, பெ. (n.) இரண்டு மாத்திரை பெற்றுவருஞ் செய்யுள் (சிலப்.3,136, உரை);; musical composition sung with double beat. [இரண்டு → இரு → ஈர் + ஒற்று + வாரம்.]
ஈலி	ஈலிīli, பெ. (n.) கைவாள்; sword. 2. சுரிகை; dagger [இல் (குத்துதல்); → ஈல் → ஈலி.]
ஈவி-த்தல்	ஈவி-த்தல்īvittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) பங்கிடுதல்; to distribute, apportion. [ஈதல் = தருதல். பங்கிடுதல். ஈ → ஈவி → ஈவித்தல் (பி.வி.);.]
ஈவிழுங்கி	ஈவிழுங்கிīviḻuṅgi, பெ. (n.) ஈயை விழுங்கும் பறவை; fly-catcher. 2. ஈத்தின்னும் பல்லி; fly-catching lizard. 3. ஈயுண்ணுஞ் செடி; fly-trap. 4. எதையும் நம்பும் மூடன்; simpleton who believes in any and everything told. [ஈ + விழுங்கு. ஈ = ஈதல்.]

ஈவிரக்கம்	ஈவிரக்கம்īvirakkam, பெ. (n.) மனக்கசிவு; compassion associated with liberality, sympathy, (colloq);. [ஈவு + இரக்கம்.]
ஈவு	ஈவுīvu, பெ. (n.) 1. கொடை; giving, bestowing. "ஈவுதனை மேற்கொண்ட" (கம்பரா.கார்முக.22);. 2. நன்கொடைப் பொருள்; gift donation. "புத்தியுள்ள மனைவியோ, கர்த்தரருளும் ஈவு" (விவிலி:நீதி.19.14);. 3.. பங்கிடுகை; distribution, sharing. 4. ஒழிகை; disappearance, vanishing. "ஈவிலாத தீவினைகள்" (திவ். திருவாய்.4,7,3);. 5. கணக்கிற் பிரித்துக் கண்டபேறு; quotient (math);. ம. ஈவு; க. ஈ;தெ. ஈலி. [ஈ - ஈவு.]
ஈவுக்கணக்கு	ஈவுக்கணக்குīvukkaṇakku, பெ. (n.) 1. வகுத்தல் கணக்கு; division (w.);. 2. பிரிவு; part. 3. கணக்கு; mathematics. [ஈவு + கணக்கு.]
ஈவுசோய்வு	ஈவுசோய்வுīvucōyvu, பெ. (n.) 1. மனம் இளகிக் கொடுக்கும் கொடை (யாழ்.அக.);; gift out of sympathy. 2. கொடையும் இளக்காரமும்; charity and debasement. [ஈவு + சோய்வு, சோர்வு → சோய்வு.]
ஈவுசோர்வு	ஈவுசோர்வுīvucōrvu, பெ. (n.) சூழ்நிலை அமைவு; Seasonableness and unseasonableness with particular reference to the resources on hand. ஈவு சோர்வு பார்த்துச் செய்ய வேண்டும் (இ.வ.);. [ஒருகா. ஈவு சோவு - ஈவுசோர்வு.]
ஈவுதரம்	ஈவுதரம்īvudaram, பெ. (n.) சராசரி வரித்தண்டல்; average collection (GTn D.288);. [ஈவு + தரம். ஈவு = கொடுத்தல். தரம் = அளவு.]
ஈவுமானியம்	ஈவுமானியம்īvumāṉiyam, பெ. (n.) நில வரும்படிக்குத் தக்கபடி ஈவித்துக் கொடுக்கும் உரிமை; grand of a proportion or percentage on any branch of land revenue, which fluctuates with the improvement of deterioration of the produce. (RF.);. [ஈவு + மானியம்.]

ஈவோன்	ஈவோன்īvōṉ, பெ. (n.) 1. கொடையாளி; donor benefactor. 2. கற்பிப்போன் (தொல்.பாயி.உரை.); teacher. ம. ஈவோன். [ஈ → ஈவோன்.]
ஈழக்கருங்காசு	ஈழக்கருங்காசுīḻkkaruṅgācu, பெ. (n.) பழைய நாணய வகை; an old coin (M.E.R. 47 of 1925);. [ஈழம் + கரும் + காக.]
ஈழக்காசு	ஈழக்காசுīḻkkācu, பெ. (n.) நாணய வகை; coin of Srilanka (I.M.P.Tj 38); ஈழநாட்டு நாணயம். ம. ஈழக்காசு. [ஈழம் + காசு.]
ஈழக்குலச்சான்றார்	ஈழக்குலச்சான்றார்īḻkkulaccāṉṟār, பெ. (n.) சான்றார் பிரிவினர் (பெரியபு.ஏனாதி.2);; division of the cánár caste. [ஈழம் + குலம் + சான்றார். சான்றார் + போர்மறவர்.]
ஈழங்கனாக் காண்(ணு)-தல்	ஈழங்கனாக் காண்(ணு)-தல்īḻṅgaṉākkāṇṇudal, 12 செ.கு.வி. (v.i.) கண்ணாற் காணாததைக் கனவில் காணுதல் (திவ்.திருக்குறுந் 1.வியா);; to dream of things which had never before been in one's experience referring to the dream experiences of those in ancient times who had not seen Ceylon. [ஈழம் + கனா + காணுதல் = ஈழத்துக்குப் பண்டைக் காலத்தின் சேரன் தீவு எனப்பெயரிருந்தது. அந்நாட்டுச் சேர இளவரசர்கள் எவரும் கண்டும் கேட்டு பிராத புதுமைப் பொருள்களைத் தம் கடற்பயணங்களால் கொணர்ந்து சேர்த்ததால் ஈழக்கனவு புதுமை காணலுக்கு ஆயிற்று.]
ஈழங்கிழங்கு	ஈழங்கிழங்குīḻṅgiḻṅgu, பெ. (n.) பெருவள்ளி; wing-stalked yam. ம. ஈழச்சேம்பு. [ஈழம் + கிழங்கு.]
ஈழச்சேரி	ஈழச்சேரிīḻccēri, பெ. (n.) கள்ளிறக்குபவர் வாழிடம்; locality inhabited by toddy-drawers (S.I.I.ii.44);. [ஈழவர் + சேரி – ஈழவச்சேரி → ஈழச்சேரி.]
ஈழஞ்சுற்றியோடல்	ஈழஞ்சுற்றியோடல்īḻñjuṟṟiyōṭal, பெ. (n.) இலங்கையின் கிழக்கு வழியே செல்லுங் கப்பற் செலவு (பயணம்);; sailing round the eastern side of Ceylon. [ஈழம் + சுற்றி + ஒடல்.]
ஈழத்தலரி	ஈழத்தலரிīḻttalari, பெ. (n.) அலரி வகை; pagoda tree. ம. ஈழத்தலரி. [ஈழம் + அத்து + அலரி.]

ஈழத்தி	ஈழத்திīḻtti, பெ. (n.) கல்லத்தி; hill banyan. [ஈழம் + அத்தி.]
ஈழத்திமரவாழை	ஈழத்திமரவாழைīḻttimaravāḻai, பெ. (n.) 1. ஈழநாட்டின் மரவாழை; a kind of plantain in Srilanka. 2. நாட்டுமா வாழை; indegenous plantain. (சா.அக.);. ம. ஈழத்தி மரவாழ. [ஈழம் + அத்து + மரம் + வாழை. அத்து → அத்தி - சாரியைத்திரிபு.]
ஈழத்துத் தேங்காய்	ஈழத்துத் தேங்காய்īḻttuttēṅgāy, பெ. (n.) இலங்கையில் விளையும் தேங்காய் (யாழ்ப்பாணத்துக்காய் என்றும் சொல்வதுண்டு);; cocoanut variety of Srilanka. (சா.அக.);. [ஈழம் + அத்து + தேங்காய்.]
ஈழத்துணவு	ஈழத்துணவுīḻttuṇavu, பெ. (n.) ஈழநாட்டு உணவுப் பொருள்கள்; food preparation from Srilanka. "ஈழத்து ணவும் காழகத் தாக்கமும்" (பட்டினப்.);. [ஈழம் + அத்து + உணவு.]
ஈழத்துப்பூதன்றேவன்	ஈழத்துப்பூதன்றேவன்īḻttuppūtaṉṟēvaṉ, பெ. (n.) கடைக் கழகப் புலவருள் ஒருவர் (குறுந்.343);; a poet of Sangam Age. [ஈழம் + அத்து + பூதன் + தேவன். பூதன்றேவன் → பூதன்மகன் தேவன்.]
ஈழநாடு	ஈழநாடுīḻnāṭu, பெ. (n.) இலங்கை (தேவா.123.9.7);; Srilanka (Ceylon);. ம. ஈழத்து நாடு. [ஈழம் + நாடு.]
ஈழப்புளி	ஈழப்புளிīḻppuḷi, பெ. (n.) கொடுக்காய்ப் புளி; malabar gamboges. [ஈழம் + புளி.]

ஈழம்	ஈழம்īḻm, பெ. (n.) 1. இலங்கை (சிங்களம்); (திவா.);; Srilanka (Ceylon);. 2. பொன் (இரகுநகர.68);; gold. 3. கள் (சூடா.);; toddy, arrack. 4. கள்ளி (மலை.);; spurge. ம. ஈழம்; pal Sihata. ஈழம் + ஈழநாடு, ஈழத்தில் விளைந்த பொன் மாழை. 1. இல் = குத்தல், தாழ்வு, பள்ளம், கிழக்கு. இல் → ஈல் → ஈளம் → ஈழம் + கிழக்கிலுள்ள 2. கிழக்கினின்று வந்தபொன். 3. ஈள் → ஈளம் (ஈளை); + தொய்வு, மயக்கம் ஈளம் → ஈழம் + மயக்கமுண்டாக்கும் கள். 4. உட்சாறு(கள்); கொண்ட கள்ளிச்செடி.]
ஈழம்புஞ்சை	ஈழம்புஞ்சைīḻmbuñjai, பெ. (n.) வரிவகை; tax. (SIIVii, 122);. [ஈழம் + பூட்சி = ஈழப்பூட்சி → ஈழப்பூஞ்சி → ஈழப்புஞ்சை.]
ஈழம்பூட்சி	ஈழம்பூட்சிīḻmbūṭci, பெ. (n.) ஒரு பழைய வரி; ancient tax. (S.I.I.ii. 521.31);. [ஈழம் + பூட்சி. ஈழம் + கள். பூண் → பூட்சி (கடமையாக செலுத்தப்பட்டது. ஈழப்பூட்சிகள் வரி.]
ஈழமண்டலம்	ஈழமண்டலம்īḻmaṇṭalam, பெ. (n.) இலங்கை; country of Srilanka (Ceylon); "ஈழமண்டல மளவு திறைகொண்ட" (தமிழ்நா.253);. [ஈழம் + மண்டலம்.]
ஈழவக்கத்தி	ஈழவக்கத்திīḻvakkatti, பெ. (n.) ஈழவர்க்குரிய கத்தி (தொல்.எழுத். 153, உரை);; knife used by ilavas. [ஈழவர் + கத்தி.]
ஈழவர்	ஈழவர்īḻvar, பெ. (n.) ஈழவன் பார்க்க;see ilavan. [ஈழம் → ஈழவர்.]
ஈழவன்	ஈழவன்īḻvaṉ, பெ. (n.) மலையாள நாட்டிற் கள்ளிறக்கும் குடியினன்; class of people who emigrated from ceylon in the remote past and settled in Tirunelveli distric and Kerala, the caste of toddy-drawers. 'தெங்கும் பனையும் இவர்கள் மனமின்றி ஈழவர் ஏறப் பெறாதா ராகவும்' (S.I.I.ii.509);. ம. ஈழவன்; க. ஈடிக;தெ. ஈடிக. [ஈழம் → ஈழவன்.]
ஈழற்கடிவரி	ஈழற்கடிவரிīḻrkaḍivari, பெ. (n.) வரிவகை; tax (S.I.I.vii.24); (செ.அக.);. [ஈழன் + கு + அடிவரி. ஈழநாடு காத்தற்குரிய வரியாகலாம்.
ஈழுவன்	ஈழுவன்īḻuvaṉ, பெ. (n.) ஈழவன் பார்க்க;see ilavan.

ஈழை	ஈழைīḻai, பெ. (n.) 1. தொய்வு; slackening. 2. இழைப்பு; emaciation. 3. ஈளைநோய்; asthma. 4. பித்தம்; bile. 5. மஞ்சள் நிறம்; yellow colour. [ஈளை → ஈழை.]
ஈழைக்கொல்லி	ஈழைக்கொல்லிīḻaikkolli, பெ. (n.) அரிதாரம் (சங்.அக.);; yellow dye, orpiment, (செ.அக.);. [ஈளை - ஈழை + கொல்லி.]
ஈளம்	ஈளம்īḷam, பெ. (n.) பாதிரி (சங்.அக.);; yellow flower fragrant trumpet flower-tree (செ.அக.);. [ஈளை – ஈளம்.]
ஈளமிளகு	ஈளமிளகுīḷamiḷagu, பெ. (n.) கொச்சி மிளகு; cochi pepper. (சா.அக.);. [ஈழம் + மிளகு. ஈழம் → ஈளம். ஈழத்திலிருந்து கொணர்ந்து பயிராக்கிய மிளகு.]
ஈளை	ஈளைīḷai, பெ. (n.) 1. கோழை; phlegm. "ஈளையேங்கி யிருமி" (திவ்.பெரியதி.1,3,6);. 2. இழைப்பு; asthma. "ஈளையும் வெப்பும்" (திருமந்.263);. 3. எலும்புருக்கி நோய்; consumption, tuberculosis. 4. உமிழ்நீர்; saliva spittle (சேரநா.);. ம. ஈள;க. ஈளெ. [இளை → ஈளை.]
ஈளைக்காரன்	ஈளைக்காரன்īḷaikkāraṉ, பெ. (n.) கோழை நோயாளி (ஆ.அக.);; patient afflicted with bronchitis. [ஈளை + காரன்.]
ஈளைக்கொல்லி	ஈளைக்கொல்லிīḷaikkolli, பெ. (n.) காசநோயைக் கொல்லும் மருந்து; any medicine capable of killing (curing); asthma. 2. தாளகம்; orpiment (சா.அக.);. [ஈளை + கொல்லி.]

ஈளைத்தரை	ஈளைத்தரைīḷaittarai, பெ. (n.) ஈரத்தரை; moist ground "தெய்வத் தானமும்.... உமியும் பரலும் சேர்ந்த நிலம் களித்தரை, உவர்த்தரை, ஈளைத்தரை பொல்லாச் சாம்பல் தரை பொடித்தரை என்று சொல்லப்பட்டன ஒழிந்து" (சிலப்.3.96.உரை);. [ஈரம் → ஈலம் → ஈளம் + தரை.]
ஈளைபிடித்தான்	ஈளைபிடித்தான்īḷaibiḍittāṉ, பெ. (n.) ஈளைக்காரன் பார்க்க;see flaf-k-kâran. [ஈளை + பிடித்தான்.]
ஈளையிருமல்	ஈளையிருமல்īḷaiyirumal, பெ. (n.) கோழையுடன் கூடிய விருமல்; a cough attendant on expectoration a wet cough. (சா.அக.);. [ஈளை + இருமல்.]
ஈற்றசை	ஈற்றசைīṟṟasai, பெ. (n.) அடியிறுதி. சொல்லிறுதிகளில் வரும் அசைச்சொல் (சீவக.334..228);; expletive at the end of a line or sentence in a verse or at the end of a word. [ஈறு → ஈற்று + அசை.]
ஈற்றடி	ஈற்றடிīṟṟaḍi, பெ. (n.) செய்யுளின் இறுதியடி; line of a verse. [ஈறு → ஈற்று + அடி.]
ஈற்றம்	ஈற்றம்īṟṟam, பெ. (n.) 1. ஈனுகை; giving birth bringing forth. "பேரறத் தாலீற்றம்" (சிறுபஞ்,74);; 2. பெண் விலங்குகளின் பிறப்புறுப்பு; the generation organ of female animals. (சேரநா.);. ம. ஈற்றம். [ஈன் → ஈற்றம்.]
ஈற்றயல்	ஈற்றயல்īṟṟayal, பெ. (n.) இறுதிக்கடுத்தது; penultimate "ஈற்றய லாவோ வாகலும்" (நன்.353);. [ஈறு → ஈற்று + அயல்.]
ஈற்றரத்தம்	ஈற்றரத்தம்īṟṟarattam, பெ. (n.) பல்லீறுகளில் ஏற்படும் குருதி ஒழுக்கு; oozing of the blood from the gums, ulorrhea. [ஈறு → ஈற்று + அரத்தம்.]

ஈற்றா	ஈற்றாīṟṟā, பெ. (n.) கன்றீன்ற பெற்றம் (சூடா.);; cow that has calved. "ஈற்றாவை வெகுளவிடுத்து" (திருவிளை.பழியஞ்37);. ம. ஈற்ற. [ஈள் → ஈற்று + ஆ.]
ஈற்று	ஈற்றுīṟṟu, பெ. (n.) 1. ஈனுகை; bringing forth, applied to animals. "மானீனு மீற்றினிடை" (பிரபோத11,88);. 2. ஈனப்பட்டது; young one brought forth. "தலையீற்று". 3. மரக்கன்று; young plant - பெ.எ. (adj.); கடைசி; last. 'ஈற்றுப்பல்". ம. ஈற்று; க. ஈன்;தெ. ஈனு. ஈக. [ஈன் → ஈற்று.]
ஈற்றுக்கடன்	ஈற்றுக்கடன்īṟṟukkaḍaṉ, பெ. (n.) இறுதிக் கடன்; funeral rites, being the last duty to be performed to ore's relative. "ஈற்றுக் கடன் பிறவுந்தாதைக்கு விதியா லாற்றி" (திருவிளை. தடாதகை.42);. [ஈறு → ஈற்று + கடன்.]
ஈற்றுத்தாய்	ஈற்றுத்தாய்īṟṟuttāy, பெ. (n.) பெற்றதாய் (திவ்.பெரியாழ்.3.94);; one's own mother, dist. fr. mamu-l-täy. [ஈன் – ஈற்று + தாய்.]
ஈற்றுமிசை	ஈற்றுமிசைīṟṟumisai, பெ. (n.) ஈற்றயல் பார்க்க;see irrayal. பாவு மென்னு மீற்றுமிசை உகரம் மெய்யொடுங் கெட்டுக் கால மயக்கமாய் நின்றது (திருக்கோ.164.உரை);. [ஈறு → ஈற்று + மிசை.]
ஈற்றுளை-தல்	ஈற்றுளை-தல்īṟṟuḷaidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) மகப்பேற்று வலி, பேறுகாலப் பையுள்; to travail to undergo pangs of child birth (த.சொ.அக.);. [ஈன் → ஈற்று + உளை.]
ஈற்றெழுத்து	ஈற்றெழுத்துīṟṟeḻuttu, பெ. (n.) உயிர் பன்னிரண்டும். ஞ், ண், ந், ம், ய், ர், ல், வ், ழ், ள், ன் என்னும் மெய் எழுத்துக்களும்; twelve vowels and ஞ். ண், ந், ம், ய், ர், ல், வ், ழ், ள், ன் eleven consonants (த.சொ.அக.);. [ஈறு → ஈற்று + எழுத்து சொல்லுக்கு ஈறாகும் எழுத்து ஈற்றெழுத்து எனப்பட்டது.]

ஈற்றெழுத்துக் கவி	ஈற்றெழுத்துக் கவிīṟṟeḻuttukkavi, பெ. (n.) முதற் பாட்டின் ஈற்றில் வரும் சொல்லேனும் எழுத்தேனும் அடுத்த செய்யுளின் அல்லது அடியின் தொடக்க எழுத்தாகவோ சொல்லாகவோ வருவது; starting a new stanza with a letter or word from the end of the previous stanza in verse. [ஈறு - ஈற்று + எழுத்து + கவி.]
ஈற்றெழுத்துக் கவி சொல்லல்	ஈற்றெழுத்துக் கவி சொல்லல்īṟṟeḻuttukkavisollal, பெ. (n.) ஒருவர் கூறிய பாட்டின் கடையெழுத்தை முதலாகக் கொண்டு பிறர் கவியை ஒப்பித்தல்; exhibition of one's memory in which after one has recited a verse, another, must recite a verse beginning with the last letter of that very verse of the letter next to it. [ஈறு → ஈற்று + எழுத்து + கவி + சொல்லல்.]
ஈற்றேறு-தல்	ஈற்றேறு-தல்īṟṟēṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பயிர்க்கரு முதிர்தல்; grain maturing on the stalk. "சாவி யீற்றேறும் போது" (ஏரெழு.47); (செ.அக.);. [ஈன் + ஈற்று + ஏறுதல்.]
ஈறயில்	ஈறயில்īṟayil, பெ. (n.) முரசு வெட்டி; gum lancet, a knife for incising the gums. [ஈறு + அயில்.]
ஈறல்	ஈறல்īṟal, பெ. (n.) 1. துயரம்; grief, as of a broken heart deep-seated sorrow. என்னெஞ் சீறலை யாருக்குச் சொல்லி ஆற்றுவேன்" (யாழ்ப்.);. 2. நெருக்கம்; closeness, thickness (w);. [இறு → இறல் → ஈறல். இறுக்குதல் + நெருக்குதல், நெருக்கும் துன்பம், நெருங்கப் பின்னும் பின்னல்.]
ஈறழற்சி	ஈறழற்சிīṟalṟci, பெ. (n.) பல்லீற்றுக்கேற்படும் எரிச்சல்; inflammation of the gum-gingivitis (சா.அக.);. [ஈறு + அழற்சி.]
ஈறற்பற்றை	ஈறற்பற்றைīṟaṟpaṟṟai, பெ. (n.) நெருக்கமான தூறு; dense thicket (w.);. [இறு → இறல். ஈறல் + பற்றை. இறுக்கம் = நெருக்கம்.]
ஈறாந்தம்	ஈறாந்தம்īṟāndam, பெ. (n.) ஆகமுடிவு; end, finiteness, utmost limit. [w.). [ஈறு + அந்தம்.]

ஈறாம் வரிசை	ஈறாம் வரிசைīṟāmvarisai, பெ. (n.) கடைமுறை (திருவாலயா.);; regularity of occurring in the final position. (த.சொ.அக.);. [ஈறு + ஆம் + வரிசை.]
ஈறிலான்	ஈறிலான்īṟilāṉ, பெ. (n.) கடவுள்; God; He who has no end. "ஈறிலாரை யிவரணைந் தார்கொலோ" (கந்தபு.திருக்கல்.22);. [ஈறு + இல்லான். இல்லான் – இலான்.]
ஈறிலி	ஈறிலிīṟili, பெ. (n.) ஈறிலான் பார்க்க (அக.நி.);;see irilän. [ஈறு + இல்லி → இலி.]
ஈறு	ஈறு1īṟu, பெ. (n.) 1. முடிவு (திவா.);; end, termination. 2. இறப்பு; death. "புழுவுமீறெய்தின்" (காசிக. தேவ.அக.5);. 3. எல்லை; limit, boundary. "கொன்ற மன்னரீறிலர்" (பாரத. நிரைமீ.49);. ம. ஈறு. [இறு → ஈறு. இறுதல் = முடிதல்.] ஈறு2īṟu, பெ. (n.) எயிறு, பல் நிற்கும் தசை; gum of the teeth. [இறு → ஈறு. இறு = இறுக்கிப் பிடிக்கும் தசை.] ஈறு3īṟu, பெ. (n.) பயன் (அக.நி.);; result. 2. உப்பளம்; salt-pan. [இறு → ஈறு. இறு = முடிவு. இறுதி; வரப்புள்ள
ஈறுகட்டல்	ஈறுகட்டல்īṟugaṭṭal, தொ.பெ. (vbl.n) ஈறு வீக்கம்; swelling of the gums. ஈறுகாப்பு பார்க்க;see irukāppu. (சா.அக.). [ஈறு + கட்டல.]

ஈறுகட்டி	ஈறுகட்டிīṟugaṭṭi, பெ. (n.) இதளியம் (சங்.அக.);; calomel, bichloride of mercury. [ஈறு + கட்டி.]
ஈறுகடை	ஈறுகடைīṟugaḍai, பெ. (n.) இறுதிமுடிவு (யாழ்.அக.);; final end. [இறு → ஈறு + கடை.. இறு → இறுதி.]
ஈறுகரை-தல்	ஈறுகரை-தல்īṟugaraidal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பல்லீறு வீங்குதல்; to waste away as the gums of the teeth. (செ.அக.);. [ஈறு + கரை.]
ஈறுகழலை	ஈறுகழலைīṟugaḻlai, பெ. (n.) பல்லீ றிலுண்டாகுங் கழலை; carcinoma of the gums-Ulocarcinoma. (சா.அக.);. [ஈறு + கழலை.]
ஈறு கொப்புளம்	ஈறு கொப்புளம்īṟugoppuḷam, பெ. (n.) ஈறுகட்டி; a disease in which the roots of 2 or 3 teeth are marked by a violent swelling and pain-gumboil. (சா.அக.);. [ஈறு + கொப்புளம்.]
ஈறுகொல்லி	ஈறுகொல்லிīṟugolli, பெ. (n.) ஈர்க்கொல்லி பார்க்க;see Ir-k-kolli. (சா.அக.);. [ஈறு + கொல்லி. ஈறு + ஈறில் உள்ள நோய்.]
ஈறு கொழு-த்தல்	ஈறு கொழு-த்தல்īṟugoḻuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பல்லீறு வீங்குதல்; to become swollen as the gums of the teeth. (செ.அக.);. [ஈறு + கொழு-த்தல்.]
ஈறு தப்பின பேச்சு	ஈறு தப்பின பேச்சுīṟudappiṉapēccu, பெ. (n.) தகாத சொல்; improper language. [ஈறு + தப்பின + பேச்சு. ஒருகா: பல்லை மீறிய பேச்சு.]
ஈறு சுரப்பு	ஈறு சுரப்புīṟusurappu, பெ. (n.) ஈறு வீக்கம்; swelling of the gums through inflammation (சா.அக.);. [ஈறு + சுரப்பு.]

ஈறுநாவழற்சி	ஈறுநாவழற்சிīṟunāvaḻṟci, பெ. (n.) பல்லீறும் நாவும் புண்ணாதல்; inflammation of the gums and the tongue. (சா.அக.);. [ஈறு + நா + அழற்சி. நாக்கு → நா.]
ஈறுபுண்	ஈறுபுண்īṟubuṇ, பெ. (n.) பற்களின் சந்தில் ஈறுகள் வெந்து நோயை யுண்டாக்குமோர் பல் வலி; superficial or deep-seated inflammation of the alveolar process Interstitial gingivitis. (சா.அக.);. [ஈறு + புண். ஈற்றுப்புண் → ஈறுபுண் (கொ.வ.);.]
ஈறுவலி	ஈறுவலிīṟuvali, பெ. (n.) 1 பல் லீற்றுக்குண்டாகும் வலி; inflammation of the gum of the teeth. 2. பல்லீறு நோய்; gingivitis (சா.அக.);. [ஈறு + வலி = ஈற்றுவலி → ஈறுவலி (கொ.வ.);.]
ஈறு வெடிப்பு	ஈறு வெடிப்புīṟuveḍippu, பெ. (n.) குழந்தைகளுக்கு ஈறுசுரந்து வெடிப்புண்டாகிக் குருதி யொழுகு மோர் நோய்; an eruption, in the gum of infants, attended with fissure and bleeding. (சா.அக.);. [ஈறு + வெடிப்பு.]
ஈன்	ஈன்1īṉ, பெ. (n.) 1. இவ்விடம்; this place. "ஈன் வருகென்ன" (தணிகைப்பு.வீராட்ட89);. 2. இவ்வுலகம்; this world. "ஈனு மும்பரும் பெறலருங் குரைத்தே" (ஐங்குறு.401);. [ஈ = அண்மைச் சுட்டு. ஈ → ஈன் + இவண். இங்கு.] ஈன்2īṉ, பெ. (n.) மர வகை; ainecwood loc 2. ஆச்சா (சித்.அக.);; sal tree. [ஒருகா: ஊ - -ஊன் - ஈன் (உயரமானது);.]
ஈன்(னு)-தல்	ஈன்(னு)-தல்īṉṉudal, 14 செ.குன்றாவி. (v.t) கருவுயிர்த்தல் (நாலடி.400); to bear, bring forth, yean. 2. உண்டாக்குதல்; to produce, yield, bring into being. "நயனீன்று நன்றி பயக்கும்" (குறள்.97);. ம. ஈனுக;க., தெ., கோத., துட., பட., பர். ஈன். பிரா. கீனிங்க். [இல் – ஈல் – ஈன்.]
ஈன்றணிமை	ஈன்றணிமைīṉṟaṇimai, பெ. (n.) 1 புனிறு (திவா.); time immediately after calving, said of cow. "நாளீன் றணிய….. கன்று" (கூர்மபு.கன்னை.80);. [ஈன்று + அணிமை.]

ஈன்றணிமைப்பால்	ஈன்றணிமைப்பால்īṉṟaṇimaippāl, பெ. (n.) மாடு கன்று போட்டவுடன் சுரக்கும் பால். இதைச் சீம் பால் என்றும் சொல்வதுண்டு; irst milk given by a cow after calving. [ஈன்று + அண்மை + பால்.]
ஈன்றணுமை	ஈன்றணுமைīṉṟaṇumai, பெ. (n.) ஈன்றணிமை பார்க்க; [ஈன்று + அணிமை. அணிமை → அனுமை. (கொ.வ.);.]
ஈன்றதாய்	ஈன்றதாய்īṉṟatāy, பெ. (n.) பெற்ற தாய். ஐவகைத் தாயரில் ஒருவர்; mother who brought forth, one of al-wagal-tiyar . "உயிர்த்த பொழுதே ஓடிற் றீன்ற தாய்" (பிரபுலிங்.பிரபுதே.63); (செ.அக.);. [ஈன் → ஈன்ற + தாய்.]
ஈன்ற நோக்காடு	ஈன்ற நோக்காடுīṉṟanōkkāṭu, பெ. (n.) பிள்ளை பிறந்ததால் உண்டாகும் வலி; pain which succeeds childbirth-after pains. This is due to the contraction of the uterus. [ஈன்ற + நோக்காடு. நோக்காடு → நோவு.]
ஈன்றல்	ஈன்றல்īṉṟal, தொ.பெ. (vbl.n) 1. பெறுதல்; bringing forth. 2. உண்டாதல்; becoming. 3. விளைதல்; yielding. "இன் சொல் இனிதீன்றல் காண்பான்" (குறள்.99);. [ஈன் → ஈன்றல்.]
ஈன்றார்	ஈன்றார்īṉṟār, பெ. (n.) தந்தை தாயர்; father and mother. (ஆ.ஆக.);. [ஈல் → ஈன் → ஈன்ற + (அவர்); ஆர்.]
ஈன்றாள்	ஈன்றாள்īṉṟāḷ, பெ. (n.) தாய்; mother. "ஈன்றாள் பசி காண்பானாயினும்" (குறள்.656);. [ஈள் → ஈன்றவன் → ஈன்றாள்.]
ஈன்றான்	ஈன்றான்īṉṟāṉ, பெ. (n.) தந்தை (பிங்.);; father (செ.அக.);. [ஈன் → ஈன்றவன் → ஈன்றான்.]

ஈன்றுளார்	ஈன்றுளார்īṉṟuḷār, பெ. (n.) தாய்தந்தையர்; parents. (ஆ.அக.); "ஆண்டையரோ எமை ஈற்றுளர்" (கந்தபு. சய.17);. [ஈன் → ஈன்று உளார்.]
ஈன்றோன்	ஈன்றோன்īṉṟōṉ, பெ. (n.) ஈன்றான் (சூடா.); பார்க்க;see Inran (செ.அக.);. [ஈன்றான் → ஈன்றோன். ஆன் → ஒன். ஈறு திரிபு.]
ஈன்னம்	ஈன்னம்īṉṉam, பெ. (n.) வெள்ளி; silver. (சா.அக.);. [ஈ → ஈயம் → ஈயன்னம் → ஈன்னம்.]
ஈனசாமந்தன்	ஈனசாமந்தன்īṉacāmandaṉ, பெ. (n.) சாமந்தர் வகையினர் (சுக்கிர.நீதி.26);; class of camantar. [ஈன + சாமந்தன்.]
ஈனதை	ஈனதைīṉadai, பெ. (n.) இழிவு; "தரமற வீனதை யடைய" (ஞானவா.தாகு.23.);. low state, degraded condition. [ஈன் → ஈனம் → ஈனதை.]
ஈனம்	ஈனம்1īṉam, பெ. (n.) 1. இழிவு; degradation. baseness, meaness. "ஈனமா யில்லிருந்து" (நாலடி. 198,);. 2. குறைபாடு; deficiency, want (உரி.நி..);. Skt. hina. [இல் → இள் (இளி, இழி); → ஈளம் → ஈனம் – என்பன தாழ்த்தலும் இழித்தலுமாகிய நேர்ப்பொருள் தரும் தூய தமிழ்ச் சொற்களாம். இவற்றை வடசொல்லெனக் காட்டல் பொருந்தாது.] ஈனம்2īṉam, பெ. (n.) சரிவு (அக.நி.);; inclination, slope. (செ.அக.);. [இல் → இள் → ஈளம் → ஈனம்.] ஈனம்3īṉam, பெ. (n.) முயல் (அக.நி.);; hare. [இல் = மென்மை. இல் → ஈல் → ஈலம் → ஈனம்.]

ஈனல்	ஈனல்īṉal, பெ. (n.) 1. கதிர் (வின்);. 2. ஈனுதல்; bringingforth, as a cow brings forth a calf (சா.அக.);. ஏனல் பார்க்க;see enal. தெ. என்னு. [ஈன் → ஈனல்.]
ஈனவன்	ஈனவன்īṉavaṉ, பெ. (n.) இழிந்தோன் (திவ். இயற். நிரன்மு.6);; degraded person, low fellow. [ஈனம் → ஈனவன்.]
ஈனன்	ஈனன்īṉaṉ, பெ. (n.) ஈனவன் பார்க்க (திருவாத9, திருப்பெரு.133);;see inawan. [ஈனவன் → ஈனன்.]
ஈனா	ஈனாīṉā, பெ. (n.) ஈனாத பசுங்கன்று; uncalving cow-calf (சா.அக.); [ஈன் + ஆ (எ.ம.இ.நி.);.]
ஈனாக்கடாரி	ஈனாக்கடாரிīṉākkaṭāri, பெ. (n.) கன்று போடாத ஆன் அல்லது எருமை; cow or buffalo that has not calved. [ஈன் + ஆ (எ.ம.இ.நி); + கடாரி.]
ஈனாக்குமரி	ஈனாக்குமரிīṉākkumari, பெ. (n.) மகப்பெறாத இளம்பெண் (வின்.);; young woman who has not yet given birth to child. [ஈன் → ஆ (எ.ம.இ.நி.); + குமரி.]
ஈனாத்தாயர்	ஈனாத்தாயர்īṉāttāyar, பெ. (n.) செவிலித்தாய்; foster mother. "ஈனாத் தாயர் மடுப்பவும் உண்ணாள்" (அகநா.105.6);. [ஈன் - ஆ – தாயர். (ஆ.எ.ம.இ.நி);.]
ஈனாமலடி	ஈனாமலடிīṉāmalaḍi, பெ. (n.) 1. பிள்ளை பெறாத மலடி; barren woman. 2. மலட்டு ஆ; barren cow. (சா.அக.);. [ஈல் + ஆ + மலடி.]
ஈனாமலடு	ஈனாமலடுīṉāmalaḍu, பெ. (n.) ஈனாமாடு பார்க்க;see inä-mădu. [ஈன் + ஆ + மலடு.]

ஈனாமாடு	ஈனாமாடுīṉāmāṭu, பெ. (n.) மலட்டு ஆன்; barren cow or buffalo. (செ.அக.);. [ஈன் + ஆ + மாடு.]
ஈனாமேகப்பூ	ஈனாமேகப்பூīṉāmēkappū, பெ. (n.) செம்பரத்தம் பூ; shoe-flower. (சா.அக.);. [ஈன் + ஆ + மேகம் + பூ.]
ஈனாயம்	ஈனாயம்īṉāyam, பெ. (n.) 1. இழிவு; ignominy, disgrace, dishonour. 2. இழித்துரை; rebuke, abuse. (ஆ.அக.);. [ஈனம் + ஆயம்.]
ஈனாவரக்கி	ஈனாவரக்கிīṉāvarakki, பெ. (n.) மகப்பெறாக் கொடியவள் (வின்.);; Cruel, merciless woman lit., Raksasa woman who has not born children. (செ.அக.);. ம. ஈனாஞ்சக்கி. [ஈன் + ஆ + அரக்கி.]
ஈனாவாழை	ஈனாவாழைīṉāvāḻai, பெ. (n.) பூ விடாத அல்லது குலைதள்ளாத வாழை மரம்; plantain tree which has not put forth flower. (சா.அக.);. [ஈன் → ஆ + வாழை.]
ஈனில்	ஈனில்īṉil, பெ. (n.) பிள்ளைப்பேற்றிடம்; lying-inchamber. "பேடைச் செவ்வி நோக்கி யீனி லிழைக்க" (பதினோ.திருவாரூ.19);, (செ.அக.);. [ஈன் + இல்.]
ஈனு-தல்	ஈனு-தல்īṉudal, 14 செ.குன்றாவி. (v.t). 1. ஈன்பார்க்க;see In. 2. காய்த்தல்; to bear fruit. 3. வயிற்றினின்று குழவியைக் கீழிடுதல், பிள்ளை பெறுதல் அல்லது குட்டி போடுதல்; to bring forth a young one. Eyean; AS eanian = to bring forth. [ஈ → ஈன் → ஈனு.]
ஈனு மணிமை	ஈனு மணிமைīṉumaṇimai, பெ. (n.) பிள்ளை பெற்ற தீட்டு; ceremonial uncleanliness after deliver. (சா.அக.);. [ஈனும் + அணிமை.]

ஈனை	ஈனைīṉai, பெ. (n.) 1. இலை நரம்பு; vein of a leaf. 2. சித்திரக் குறிப்பு; outline of a picture. [ஈன் → ஈனை. இல் - ஈல் - ஈன் = குத்துதல். புள்ளியிடுதல், வரை படம் எழுதுதல்.]
ஈனையெழுது-தல்	ஈனையெழுது-தல்īṉaiyeḻududal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) சித்திரக் குறிப்பு வரைதல்; to delineate, make the first outline of a picture, design, or pattern (w.);. [ஈன் → ஈனை + எழுதுதல்.]
ஈனை வாங்கு-தல்	ஈனை வாங்கு-தல்īṉaivāṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஈனையெழுது பார்க்க;see ila-y-eludu. [ஈனை + வாங்குதல்.]
ஈனோர்	ஈனோர்īṉōr, பெ. (n.) இவ்வுலகத்தோர்; those who are of this world. "ஈனோர் வடிவிற் காண்டலில்லென" (சிலப்.பதிகம்.53);. [ஈ → அண்மைச் சுட்டு. ஈ → ஈன் + ஒர்.]
உக்கிரப்பாண்டிய ன்	உக்கிரப்பாண்டியன் ukkirappāṇṭiyaṉ, பெ. (n.) பாண்டிய மன்னர்களுளொருவன்; Pandyan monarch. [இவன் சோமசுந்தரபாண்டியன்மகள் கடல் சுவறவேல்விட்ட திருவிளையாடல் கண்டவனும் இவனேயாவான்.]
உக்கிரப்பெருவழு தி	உக்கிரப்பெருவழுதி ukkirapperuvaḻudi, பெ. (n.) கடைக் கழகத் திறுதிப் பாண்டியன் (இறை.1. உரை. பக்.11);. அகநானூற்றைத் தொகுப்பித்தோன்; Pandiya king who reigned during the period of the Third Tamil Sangam in Madurai and under whose patronage Agananuru was compiled.
உக்கிரம்	உக்கிரம்1 ukkiram, பெ. (n.) 1. கொடுமை; blaze, glow, fierceness. "உக்கிர வடவைக்கனல்" (திருவிளை. யானை யெய். 20);. 2. ஊக்க மிகுதி; vehemence, ardour, intensity, fervency, impetuosity. 3. சினம்; wrath, rage, tury "உக்கிரமாக வீமன் வந்தவுறுதி கண்டு" (பாரத. இரண்டாம். போ. 12);. (செ.அக.);. [உல் – தீ, அனல், எரிதல். உல் + கு = உக்கு → உக்குரம் → உக்கிரம் ஒ.நோ. கல் = எரிதல். கல் + கு = சுக்கு → சுக்கிரன், சுக்கி = விண்மீன்.] உக்கிரம்2 ukkiram, பெ. (n.) இலாமிச்சை (மலை.);; cuscus grass. (செ.அக.);. உக்கிரம்3 ukkiram, பெ. (n.) இசையுறுப்புகளுளென்று (சிலப்.3, 150 உரை);; limb of a musical piece, one of four Gita-v-uruppu.

உக்கிரமருந்து	உக்கிரமருந்து ukkiramarundu, பெ. (n.) 1. காரமருந்து; pungent and stimulating medicine. 2. இதளிய கந்தக பாடாணங்களைக் கொண்டு செய்யுமருந்து; powerful medicine prepared from mercury, Sulphur and arsenical compounds, 3. வேதைக்குதவும் மருந்து; one used in alchemy for transmuting metals. 4. கொப்புளத்தை எழுப்பு மருந்து; blislering agent. 5. வெடிமருநது; gun powder. (செ.அக.);.
உக்கிரவெயில்	உக்கிரவெயில் ukkiraveyil, பெ. (n.) கடுமையான வெயில்; intense heat of the sun. [உக்கிரம் + வெயில்.]
உக்கிரன்	உக்கிரன் ukkiraṉ, பெ. (n.) சிவத்திரு மேனிகளுள் ஒன்று (காஞ்சிப்பு. சிவபுண்.15);; manifestation of Siva. (செ.அக.);. [உல் = தீ. உல் → உக்கு → உக்குல் → உக்குலன் → உக்குரன் → உக்கிரன். ஒ.நோ. அக்கு → அக்குரன்.]
உக்கிராணக்காரன்	உக்கிராணக்காரன் ukkirāṇakkāraṉ, பெ. (n.) சரக்கறை மேற்பார்ப்போன்; steward incharge of provisions, store keeper. ம. உக்ராண்; க. உக்ராண்க, உக்ராணதவ; து. உக்ராண்;தெ. உக்ராணி, உக்கிராபுவாடு. [உள் + கரணம் உள் = வீடு, அரண்மனை, கரணம் = மேற்பார்ப்பவன், கணக்கன், காரன் பெயரீறு.]
உக்கிராணம்	உக்கிராணம் ukkirāṇam, பெ. (n.) வீட்டுச் சரக்கறை; store house for provisions, granary (செ.அக.);. தெ. உக்ராண க., து. உக்ராண;ம. உக்ராணம். Mar ugrani. [உள் + கரணம் – உக்கரணம் → உக்கிராணம் (கொ.வ.); உக்கரணம் பார்க்க;see ukkaramam]

உக்கு	உக்கு1 ukkudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மேலெழும்புதல்; to rise, go up 2. பொங்குதல்; to spring. க., து. உக்கு [உ → உகு → உக்கு] உக்கு2 ukkudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மக்கிப்போதல்; to rot, decay, moulder. உக்கின மரம். 2. மெலிதல்; to pine away, waste away, அவள் துக்கத்தால் உக்கிப் போகிறாள் (இ.வ.); (செ.அக);. ம. உக்குக. [உள்கு → உட்கு → உக்கு உள்குதல் = உள்ளொடுங்குதல், உகுத்தல், உட்குதலாம். ஒ.நோ. வெள்கு → வெட்கு → வெட்குதல்.] உக்கு3 ukku, பெ. (n.) இலவங்கம் (சங்.அக);; clove. [உள்கு = உட்கருங்கு, உள்கு → உக்கு.]
உக்குவிடு-தல்	உக்குவிடு-தல் ukkuviḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) கரைந்து விடுதல்; to dissove. "உப்பியல் பாவையுறையுற்றது போல உக்குவிடு மென்னுயிர்" (கலி. 132.17);. [உள்கு = சுருங்குதல், கரைதல், உள்ளு → உக்கு + விடு.]
உக்குளான்	உக்குளான் ukkuḷāṉ, பெ. (n.) சருகு தின்னும் முயல்; hare which is supposed to live on dried leaves (W.);. (செ.அக.);. [உகுதல் = சொரிதல், வீழ்தல், உகு → உக்கு = கீழே விழுந்த சருகு. உக்கு → உக்குளாள் = சருகு தின்னும் முயல்.]
உக்குறள்	உக்குறள் ukkuṟaḷ, பெ. (n.) குற்றியலுகரம்; shortened 'ப' "உயிர்வரி னுக்குறள் மெய்விட் டோடும்" (நன். 164);. (செ.அக.);. [உ + குறள் – குறள் = குறுகியது. உக்குறள் = குறுகிய உகரம்.]
உக்குறுமை	உக்குறுமை ukkuṟumai, பெ. (n.) உகரக் குறுக்கம்; shortened 'u' (ஆ.அக.);.
உக்கெலும்பு	உக்கெலும்பு ukkelumbu, பெ. (n.) மார்பெலும்பு; breast bone, (சா.அக.);. [உ- முன்மைச் சுட்டு மார்பைக் குறித்தது, உ + எலும்பு – உக்கெலும்பு.]

உக்கை	உக்கை ukkai, பெ. (n.) எருது; ox. (loc.);. (ஆ.அக.);. [உக்கு = உயர்வு, செருக்கு, செருக்குள்ள காளை, உக்கு → உக்கை.]
உக	உக1 ugattal, 3. செ.கு.வி. (v.i.) 1. உயர்தல்; to ascend, rise stately, soar upward. "மாவிசும் புகந்து" (மதுரைக். 334);. 2. உயரப் பறத்தல் (பதிற். 779);; to fly high. ம. உக்குக; க. உக்கு (உப்பு);; து. உக்கு; தெ. உக்கின்சு (குதித்தல்);; Goth hanhs; Ger hock; Ice har; As heat E high. (உவ → உக → உக-த்தல். ஒ.நோ. சிவப்பு → சிகப்பு. ஆவா → ஆகா (இடைச்சொல்);.] உக2 ugattal, 3. செ.கு.வி. (v.i.) 1. மகிழ்தல் (திவ். இயற். 2.8);; to enjoy, to be glad, pleased, satisfied 2. விரும்புதல்; to like. "காக்கை யுகக்கும் பிணம்" (வாக்குண். 24);. [உவ → உக → உக-த்தல் = மகிழ்தல், உயர்தல், மேற்செலற் கருத்து மகிழ்தற் கருத்தில் விரியும்.]
உகட்டு-தல்	உகட்டு-தல் ugaṭṭudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) அருவருப்பாதல்; to nauseale, "உகட்டிப் போந்த செய்தி" (திவ் திருக்குறுந். 4. வியா. பக்.17);. [உகள் = வெளிவரல், உகள் + து = உகட்டு = புறந்தள்ளு, உருட்டு.)
உகந்துடைமை	உகந்துடைமை uganduḍaimai, பெ. (n.) கணனுடைய சொத்தில் மனைவிக்குரிய பங்கு; right of a married woman to a share of her husband's property. (Nan.);. (செ.அக.);. [உவ → உவந்து → உகந்து + உடைமை + விரும்பி எடுத்துக் கொள்ளத்தக்க உடைமை.]
உகப்பார்பொன்	உகப்பார்பொன் ugappārpoṉ, பெ. (n.) வரிவகை (S.I.I. iii. 110.);; tax. (செ.அக.);. [உவ → உவப்பார் → உகப்பார் + பொன்.]

உகப்பு	உகப்பு1 ugappu, பெ. (n.) உயர்ச்சி; "உகப்பே உயர்வு" (தொல்.சொல். 306);; height, elevation. (செ.அக.);. [உ → உக → உகப்பு] உகப்பு2 ugappu, பெ. (n.) 1. மகிழ்ச்சி; joy. "பூதலத்தோ ருகப்பெய்த" (திருவாச. 11.5);. 2. விரும்பி வாழுமிடம்; happy resort, favourite resort 'இராவணனை... யெய்தானுகப்பு" (திவ். இயற். நான்மு. 28);. 3. விருப்பம்; wish, choice (செ.அக.); [உவ → உக → உகப்பு.]
உகம்	உகம்1 ugam, பெ. (n.) ஊழி; age of the world, long mundane period of years. "உகம் பல சென்றன" (கந்தபு. மேருப். 66);. ம. உகம்; O.E. geoc; E yoke, OHG, G joch; OS, Goth Juk; ON ok; L jugum; Skt yuga. [உகு → உகம், உகுதல் = கெடுதல், அழிதல், முடிதல் = உலகம் முடியும் காலம்.] உகம்2 ugam, பெ. (n.) 1. நுகம். yoke 2. இணை; pair. [உகு → உகம் = முடிவு, முனை, ஏர்க்காலின் முனைப்பகுதியில் பொருத்தப்படுவது.) உகம்3 ugam, பெ. (n.) நிலவுலகம்
உகமகள்	உகமகள் ugamagaḷ, பெ. (n.) நிலமகள் (ஆ.அக.);; goddess of the earth. "உகமகணுதற்கண்" (இராகு. திக்குவி. 208);. [உகம்3 + மகள்.]
உகமம்	உகமம் ugamam, பெ. (n.) பிறந்த இடம் birth place. [உகு → உகம் → அம்.]

உகமுடிவு	உகமுடிவு ugamuḍivu, பெ. (n.) ஊழியிறுதி (திவா.);; end of the world [உகம் + முடிவு.]
உகரக்குறுக்கம்	உகரக்குறுக்கம் ugaragguṟuggam, பெ. (n.) குற்றியலுகரம்; shortened 'u'. [உகரம் + குறுக்கம், குற்றியலுகரம் பார்க்க;seek kurriyalugaram.]
உகரக்கேடு	உகரக்கேடு ugaragāṭu, பெ. (n.) நிலை மொழியினிறுதியில் நின்ற உகரம் வருமொழி புணருமிடத்துக் கெடுதல்; elision of final 'u' of the first-word when joining with another word having a vowel for initial [உகரம் + கேடு. கெடு → கேடு.]
உகல்	உகல்1 ugaltal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உதிர்தல்; கீழேவிழுதல்; to drop off; as leaves, fruits; to fall out, as hair, to be blasted, nipped, shaken with the wind, to drop down, as tears. 2. சிந்துதல்; to be spilled, to fall. 3. சொரிதல்; to pour out 4. சுழலல்; to be disconnected. 5. இறங்குதல்; to descend. 6. குதித்தல்; to jump. [உக → உகம்.] உகல்2 ugalludal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. குதித்தல்; to iump. 2. தாவு; to blow. "உகலியாழ் கடலோங்கு பாருளீர்" (தேவா.75.1);. [உகு → உகல் → உகல்(லு);தல். (வே.க. 31);]
உகவல்லி	உகவல்லி ugavalli, பெ. (n.) நாகமல்லி ringworm-root. [உகம்3 + வல்லி.]
உகவு	உகவு ugavu, பெ. (n.) நிலையழிவு; to be agitated, to wear off, to pass away. (செ.அக.);. [உகு → உகுவு → உகவு]

உகவை	உகவை1 ugavai, பெ. (n.) 1. மகிழ்ச்சி; joy, happiness. "உகவையா னெஞ்ச முள்ளுருகி" (திவ். திருவாய். 6.2.9);. 2. உவப்பு; cheer, inspiration. "முகவை யின்மையின் உகவை யின்றி" (புறம். 362-11);. [உவ → உக → உகவை.] உகவை2 ugavai, பெ. (n.) 1. உதவி; நன்மை; help, good, favour. "உள்குவார்கட்கு உகவைகள் பலவுஞ் செய்து" (தேவா. 1146);. உகவைப்பொன் பார்க்க (S.I.I. iii, 38);;see ugavai-p-pon (செ.அக.);. [உவ → உக → உகவை = உவத்தற்குரியது.]
உகவைப்பொன்	உகவைப்பொன் ugavaippoṉ, பெ. (n.) காசாயவகை (S.I.I. v.ii, 290);; a tax in money. (செ.அக.);. [உவ → உக → உகவை + பொன்.]
உகள்-தல்	உகள்-தல் ugaḷtal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) உகளுதல் பார்க்க See ugalu.
உகளம்	உகளம்1 ugaḷam, பெ. (n.) விருப்பம் (அக.நி.);; desire, delight. உகளம்2 ugaḷam, பெ. (n.) 1. இணை; pair, brace, couple, "உகளமு முனரின்" (கோயிற்பு. பதஞ். 65);. 2. இரண்டு; two.
உகளி	உகளி1 ugaḷittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. குதித்தல்; to leap. "பேய்பிண மிக்கன வென்றுகளித் தனவே" (பாரத. பதினாறாம். 51);. 2. மகிழ்ச்சி மிகுதல்; to delight, exult "மேலைத் தொண்டு களித்து" (திவ். திருவாய். 10,8,7);. 3. பாய்தல்; to jump. [உகுதல் = மேலெழும்புதல். உகு → உகள் → உகளு → உகளித்தல்.] உகளி2 ugaḷi, பெ. (n.) பிசின் (நாமதீப);; gum. [உகள் - உகளி மரப்பிசின் தானாகப் பொங்கி மேல் வருதலால் பெற்ற பெயர்.]

உகளு	உகளு1 ugaḷudal, 5. செ.கு.வி. (v.i.) 1. தாவுதல்; to leap, bound, frisk. "இரலை... யுகள" (குறுந். 65);. 2. ஒடித்திரிதல்; to run about "பன்மயிர்ப் பிணவொடு கேழ லுகள" (மதுரை. 74);. 3. பாய்தல்; to leap over, bound 4. கடத்தல்; to pass over (ஆ.அக.);. 5. நழுவி விழுதல்; to slip down, fall off. "ஒளிமேகலை யுகளும்" (திருக்கோ. 350);. 6. பிறழ்தல்; to turn upside down. "பொருகய லுகளிப் பாய" (சீவக. 1854);. 7. வாயா லெடுத்தல்; to vomit. Mar ugal [உகு → உகுள் → உகள் → உகளு, உகுதல் = மேலெழும்புதல், ததும்புதல், பொங்கி எழுந்து சிதறுதல்.) உகளு2 ugaḷudal, 5. செ.கு.வி. (v.i.) 1. உயர்தல்; to go up.
உகா	உகா ukā, பெ. (n.) 1. ஓமைமரம் (பிங்.); tooth-brush tree. 2. உவா மரம் (மலை.);; sand paper tree. ம. உகமரம், [உவா → உகா.] [P]
உகாக்காய்	உகாக்காய் ukākkāy, பெ. (n.) உகா மரத்தின் காய்; ooga fruit (சா.அக.);. [உகா + காய்.]
உகாதி	உகாதி ukāti, பெ. (n.) ஆண்டின் தொடக்கம் beginning of the year. க., தெ. உகாதி [உகம்4 + ஆதி.]
உகாப்பட்டை	உகாப்பட்டை ukāppaṭṭai, பெ. (n.) உகா மரத்தின் பட்டை; bark of the tree, uga (சா.அக.);. [உகா + பட்டை.]

உகாமை	உகாமை ukāmai, பெ. (n.) 1. சிதறாமை; not spilled. 2. வெளியிடாமை; not let out, not spoken. [உகு + ஆ + மை.]
உகாய்	உகாய் ukāy, பெ. (n.) ஒருவகை மரம்; a kind of tree. "உலறுதலை உகாஅய்" (நற். 66);. [உவா → உகா → உகாய். உவப்பு = உயரம்.]
உகாய்க்குடிகிழார்	உகாய்க்குடிகிழார் ugāyggudigiḻār, பெ. (n.) கடைக்க கப் புலவர்களுள் ஒருவர்; poet of the Sangam perio [உகாய்க்குடி + கிழார், உகாய்க்குடி என்னும் ஊரினர். உகாய குடி என்பது உகாய் (ஓமை); மரத்தினால் பெற்ற பெயர்.]
உகாயவாகை	உகாயவாகை ukāyavākai, பெ. (n.) ஒருவகை வான மரம்; a kind of sirissa tree. (சா.அக.);. [உகாய் + வாகை → உகாய வாகை.]
உகாரம்	உகாரம் ukāram, பெ. (n.) 1. உகரக்குறில் எழுத்து short vowel 'u' 2. இரக்கம் சுட்டிய இடைச்சொல் interjection denoting compassion. 3. இளகும் உப் சுல்லுப்பு; black salt [உ + காரம்.]
உகாரவுப்பு	உகாரவுப்பு ukāravuppu, பெ. (n.) கல்லுப்பு (மு.அ. black salt, impure chloride of sodium. [உகாரம் + உப்பு.]
உகிர்	உகிர் ugir, பெ. (n.) நகம்; finger or toe nail, tak claw. "உகிர்த்தொடர் கழன்று' (மணிமே. 20:59);. ம. உகிர்; கை கோரு; க. உகுரு; கோத, ஊர், ஊர்க துட ஊர்; குட. நா., து. உகுரு; தெ. கோரு கொலா, கே. பர். கோரி; கூ கோர குவி. கோரு; கட. கேரெ; குரு ஒரோ மால். ஓர்கு; பிரா. கோர் (விரல்);;பட உகில், [உகு → உகுல் → உகுர் → உகிர். உகுதல் = மேலெழும்புத முளைத்தல்.)
உகிர்ச்சுற்று	உகிர்ச்சுற்று ugirccuṟṟu, பெ. (n.) நகச்சுற்று whito "உகிர்ச்சுற்றில் உலக்கை விழுந்தாற்போல்" (பழ. (செ.அக.);. [உகிர் + சுற்று.]

உகிர்நிலைப்பசாசம்	உகிர்நிலைப்பசாசம் ugirnilaippacācam, பெ. (n.) பிண்டிக்கை முப்பத்து மூன்றனுள் ஒன்று. அது கட் விரலும் பெருவிரலும் உகிர்துனை கவ்வி நிற்ப (சிலப். 3.18. உரை);; variety of gesticulation in white the tip of the nail in the thumb is brought into clour with that of the fore-finger. (செ.அக.);. [உகிர் + நிலை + பசாசம், பசைதல் = விரும்புதல், ஒட்டு சேர்தல், பசை → பசையம் → பசாயம் → பசாசம்.]
உகிர்ப்புறவன்	உகிர்ப்புறவன் ugirppuṟavaṉ, பெ. (n.) நகத்தின் மே அணியும் அணிவகை (S.I.I. ii. 16);; jewel for na (செ.அக.);. [உகிர் + புறவன். புறம் → புறவன். புறம் = மேலே.]
உகிரம்	உகிரம் ugiram, பெ. (n.) இலாமிச்சை; cuscus-grass
உகிலாதி	உகிலாதி ugilāti, பெ. (n.) புளி; tamarind. (சா.அக.); [எகிள் + ஆதி - எகிளாதி → எகிலாதி → உகிலாதி]
உகின்	உகின் ugiṉ, பெ. (n.) எகின்; புளிமா (மலை.);; ind hogplum. [எகின் → உகின்.]
உகு-தல்	உகு-தல் ugudal, 21. செ.கு.வி; 1. உதிர்தல்; lo shed or part with, as leaves from a tree, to shed, as feathers or hair, to become separated "போயுகு மிலைகள்" (சி. சி. 1,15);. 2. சிதறுதல்; to be strewed, scattered "உன்கவுகாமை நன்கு" (ஆசாரக். 21.);. 3. சிந்துதல்; to be spilled; to fail; to pour out. "அங்கணத்துளுக்க வமிழ்தற்றால்" (குறள் 720);. 4. சுரத்தல்; to trickle gently as water from a spring, or gush forth, as milk from cow's udder (J);. 5. கெடுதல்; to wear off, pass away; to be lost. "இளமையுகா நின்ற மேனியும்" (திருநூற். 45);. 6. சாதல்; to fall down, fig to die. "உக்கார் தலைபிடித்து" (தேவா. 641,4);. 7. கரைந்து தேய்தல்; to melt pine, languish, wither. "உக்குவிடு மென்னுயிர்" (கலித். ...)

உகு	உகு2 ugudal, 21. செ.கு.வி. (v.i.) 1. முளைத்தல்; தோன்றுதல்; to sprout appear. 2. சிறத்தல்; to be glorified. [உ → உகு → உகு-தல். உ = உயர்ச்சி.] உகு3 uguttal, 4. செகுன்றாவி (v.t.) 1 சிதறச்செய் தல்; lo le fall, spill, scatter. "ஊஉனன்மையினுண்ணா துகுத்தென" (மலைபடு. 148);. 2. உதிர்த்தல்; to cast, as leaves, to exuviate, as a bird its feathers. "பழன மஞ்ஞை யுகுத்த பீலி" (புறநா.13);. 3. வெளியிடுதல்; to emit pour out "சீற்றமுகுத்த செந்தீ" (கம்பரா. இராவணன்றா. 27.);. 4. சிந்துதல்; to shed, as tears. "நெடுங்கணீ ருகுத்து" (சிலப்.பதிக. 32);. 5. சொரிதல்; to pour. "மென்பழ னுகுத்த தேனும்" (நைடத.நாட்டுப். 20);.
உகுணம்	உகுணம் uguṇam, பெ. (n.) மூட்டுப்பூச்சி; bed-bug.(W.); [உருள் → உகுள் → உகுணம்.]
உகுருவி	உகுருவி uguruvi, பெ. (n.) சூரைச்செடி; jackal jujuba. [உகு → உகுல் → உகுர் → உகுருவி]
உகுல்	உகுல் ugul, பெ. (n.) 1. வீழ்ச்சி; tall, 2 கேடு; ruin [உகு → உகுல்.]
உகுவு	உகுவு uguvu, பெ. (n.) 1. சிந்துகை; spilling. "சோர்ந்துகு வன்ன" (மதுரைக் 415);. [உகு → உகுவு.]

உகுழ்	உகுழ் uguḻ, பெ. (n.) உகுள் பார்க்க see ugul. க உகும். [உகுள் → உகுழ்.]
உகுள்	உகுள் uguḷ, பெ. (n.) 1. சொரிதல்; pouring. 2. உமிழ்தல்; spitting 3. கொப்பளித்தல்; to wash the mouth inside க. உகுள் [உகு → உகுல் → உகுள்.]
உகுனை	உகுனை uguṉai, பெ. (n.) நெற்பயிருக்குரிய நோய் வகை (நீலகேசி. 366. உரை);; disease affecting paddy [உகு + நோய் – உகுநோய் → உகுனை.]
உகே	உகே uā, பெ. (n.) கொண்டாட்டங்களின் போது வெற்றியாகட்டும் என்னும் பொருளில் எழுப்பப்படும் முழக்கம்; slogan raised on the occasion of festivals or function of grand celebration. மாதையனுக்கு உகே; மாதேவனுக்கு உகே! (கொங்.வ.); க. உ.கே. [உகை → உகே. உகை= செலுத்துதல், முன்வருதல், மேலோங்குதல், வெற்றி பெறல்.]

உகை	உகை1 ugaidal, 4 செ.குவி (v.i.) செல்லுதல்; to move, as a boat; to go, as a vehicle, to walk, as an animal "காமவுததியைக் கரைவிட வுகையு நாவா யானும்" (கல்லா, 19);. (செ.அக.);. [உகு → உகை → உகை-தல் = மேற்செல்லுதல் எழுதல்.] உகை2 ugaittal, 4 செகுன்றாவி. (v.t.) 1. செலுத்துதல்; to drive as a carriage, to ride, as a horse, to row, as a boat, to discharge, as an arrow, "பெருந்தோணி பற்றி யுகைத்தலும்" (திருவாச. 30,4);, 2 எழுப்புதல்; to stir up, as dust. "பலபுரவி நீறுகைப்ப" (மதுரைக்.184);. 3. பதித்தல்; to set, as a gem "நீலமொன்றுகைக்கு நிறைந்த கணையாழி; (பணவிடு.97);. 4 செ.கு.வி (v.i.); 1. எழுதல்; to rise. "உகத்தின் முடிவினி லுகைத்த கனைகடல்" (கலிங், 342 புதுப் 11.44);.
உங்கண்	உங்கண் uṅgaṇ, வி.எ. (adv.) உவ்விடம்; yonder, where the person spoken to is chiefly poetic. "தனயரைக் கண்டிரோ வுங்க ணென்ன" (சேதுபு. அக்கினி. 32);. [உ + கண் → உக்கண் → உங்கண்]
உங்களி-த்தல்	உங்களி-த்தல் uṅgaḷittal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) 1. உம்மென் றொலித்தல்; to utter the exclamatory sound of 'hum' expressive of contempt or displeasure. "காமர் வில்லாளி யாகி யுங்களித்து" (திருக்காளத்.பு. 6, 39);. 2. அதட்டுதல்; to rebuke authoritatively, hector, threaten. 3. உரப்புதல்; to whoop, vociferate inarticulately as when driving cattle or in scaring away birds, beasts, or human beings. 4. உங்காரஞ் செய்தல்; to utter 'hum' expressive of menace. ம. உங்கு.
உங்காரணை	உங்காரணை uṅgāraṇai, பெ. (n.) 1. அவுரி; indigo, Indigofera tinctoria. (சா.அக.); [உங்காரம் → உங்காரனை.]
உங்காரம்	உங்காரம் uṅgāram, பெ. (n.) 1. அச்சுறுத்தும் ஒலி (தொனி);; exclamation 'hum' expressive of menace. "உங்காரத்தி னுரப்பு மோதையாள்" (கந்தபு.அக்கினி, 95);. 2. வண்டின் ஒலி; buzzing sound, as that made by bees in flight "உங்கார மதுகரங்கள்" (பாரத.வசந்த. 3);. [உம் + காரம் - உங்காரம்.]

உங்குணி	உங்குணி uṅguṇi, பெ. (n.) பெருங் கிளிஞ்சில் எனப்படும் நீலநிறக் கடல்மீன்; bluish sea-fish. [உ → உங்குணி]
உங்கை	உங்கை uṅgai, இடை (part) 1. உன் தங்கை; your sister younger than you. "மூக்குங்கையரியுண்டாள்" (கம்பரா. சூர்ப்பன. 125);. 2. உன் தாய்; your mother. [உன் + கை = உங்கை கை = இளையள், மெல்லியன், பெண். ஐ = மென்மை, அழகு. ஐ → கை (மென்மையுடைவள்);.]
உங்ஙன்	உங்ஙன் uṅṅaṉ, வி.எ. (adv) 1. உவ்வாறு in the way you do. 2. உவ்விடம்; in the place where you are "என் தனயரைக் கண்டிரோ உங்ஙன் (சேதுபு அக்கினி-32); [ஊங்கு → ஊங்கண் → உங்கண் → உங்கள் → உங்ஙன் (மு.தா. 32.);] உங்ஙன் uṅṅaṉ, வி.எ. (adv.) 1. அத்தன்மை; thus, so, in that way. 2. இத்தன்மை; thus, so, in this way. 3. உத்தன்மை; thus, so, this or that (intermediate); way. [ஊங்கண் → உங்கண் → உங்கள் → உங்கள்2.]
உச்சக்கோள்	உச்சக்கோள் uccakāḷ, பெ. (n.) உச்ச நிலையடைந்த கோள்; planet occupying an exalted position or sign in the zodiac (astrol);. (ஆ.ஆக.);. [உச்சம் + கோள்.]
உச்சசந்தி	உச்சசந்தி ussasandi, பெ. (n.) உச்சநிலைக் கோள்களின் சந்திப்பு; superior conjunction of planets. (Astrol); (C.G.); [உச்சம் → உச்ச + சந்தி.]
உச்சட்டம்	உச்சட்டம் uccaṭṭam, பெ. (n.) 1. நேர்மை, straightness, 2. இலக்கு; mark (செ.அக.);. [உச்சம் → உச்சட்டம் அட்டம் = தன்மை கட்டிய பெயர் ஈறு.]
உச்சட்டை	உச்சட்டை uccaṭṭai, பெ. (n.) ஒல்லி; thinness, senderness (Loc.);. 2. ஒஞ்சட்டை பார்க்க;see orijattal [ஒஞ்சட்டை → உஞ்சட்டை → உச்சட்டை.]

உச்சடம்	உச்சடம்1 uccaḍam, பெ. (n.) 1. ஓர் புல்; a kind o cyprus. 2. ஓர்வகை வெள்ளைப் பூண்டு; a kind of garlic. 3. குன்றிமணி; Indian liquorice. 4. சரளங்காய்; Indian plum (சா.அக.);. [ஒருகா. ஒள் + சடம் – ஒச்சடம் → உச்சடம்] உச்சடம்2 uccaḍam, பெ. (n.) 1 சினம்; anger. 2. விரைவு: Speed. [உச்சம் → உச்சடம்.]
உச்சடை	உச்சடை1 uccaḍai, பெ. (n.) 1. நறுமணப்புல்; fragrant grass, 2. ஒருவகைக் கிழங்கு; edible tuber, root edible. 3. சிறுநெல்லிச் செடி; plant. க. உச்சடெ [உச்சடம் → உச்சலட.] உச்சடை2 uccaḍai, பெ. (n.) 1. ஆகுலம் (இடம் பாசாரம்);; foppishness, 2 வெள்ளுள்ளி; garlic, 3. வட்டக்கோரை; a kind of grass. 4. சீற்றம்; anger 5. வழக்கம் habit [உச்சடம் → உச்சடை.]
உச்சண்டம்	உச்சண்டம்1 uccaṇṭam, பெ. (n.) கடுமையான தீவிர மானது; lerocious, இது உச்சண்ட மாகாளி கோவில் (உ.வ.);. க. உச்சண்ட [உச்சி → உச்சம் → உச்சண்டம்.]
உச்சத்தலம்	உச்சத்தலம் uccattalam, பெ. (n.) உச்சி; pate, crown of head; top summit. 'உச்சத் தலத்திடை நிற்ப தபாணன்' [உச்சம் + தலம்.]

உச்சத்தாவு	உச்சத்தாவு uccattāvu, பெ. (n.) கோளின் (கிரகத்தின்); உயர்நிலை; exalted position of a planet. [உச்சம் + தாவு.]
உச்சத்தானம்	உச்சத்தானம் uccattāṉam, பெ. (n.) உச்சக்கோள் பார்க்க;see uccakkol. [உச்சம் + தானம்.]
உச்சத்திசை	உச்சத்திசை ussattisai, பெ. (n.) நற்பேற்றுநிலை (நல்லாகூழ்நிலை);; prosperous period, the highest point of success; good fortune. [உச்சம் + திசை.]
உச்சதசை	உச்சதசை ussadasai, பெ. (n.) உச்சத்திசை பார்க்க see ucca-t-tisai. [உச்சம் + தசை]
உச்சதரு	உச்சதரு uccadaru, பெ. (n.) தென்னை (பச்.மு.);; coconut tree. [உச்சம் → உச்ச + தரு. உச்சம் = உயரம். உச்சதரு = உயரமான மரம்]
உச்சந்தம்	உச்சந்தம் uccandam, பெ. (n.) 1. விலையுயர்வு; being at the highest price in the market 2. தணிவு; decline, after the height or crisis is past. 3. அதிகப்படுதல்; being increased. (ஆ.அக.); [உச்சம் → உச்சந்தம்.]
உச்சந்தமா-தல்	உச்சந்தமா-தல் uccandamātal, பெ. (n.) செ.கு.வி. (v.i.); தணிதல்; to be past the highest point, to be lessening, as rain, to become mitigated, as diseases(J.);. [உச்சம் + அந்தம் + ஆ-தல், அந்தம் சொல்லாக்க ஈறு.]
உச்சந்தலம்	உச்சந்தலம் uccandalam, பெ. (n.) உச்சந்தலை பார்க்க see uccantalai (சா.அக.);.

உச்சந்தலை	உச்சந்தலை uccandalai, பெ. (n.) 1. தலையின் உச்சி (ஆசாரக்.6);; crown of head; pate. 2. நடுத்தலை; the top of the head; the point on the surface of the skull at the junction of the coronal and saggital sutures-Bregma (சா.அக.);. ம. உச்சதல். [உச்சம் + தலை]
உச்சநிலைநாள்	உச்சநிலைநாள் uccanilaināḷ, பெ. (n.) மாழ்கு (மிருகசீரிடம்);, நெய்ம்மீன் (சித்திரை);, பறவை (அவிட்டம்); என்ற மூன்று நாண்மீன்கள்; three stars Mirugaciridam Cittirai. Avittam. [உச்சம் + நிலை + நாள்.]
உச்சம்	உச்சம்1 uccam, பெ. (n.) 1. உயரம் (திவா.);; height elevation, altitude. 2. உச்சந்தலை; extreme top, overhead. 3. தலைக்கு நேரான வான்முகடு; zenith, meridian, position overhead. "வெங்கதி ருச்சமாம் பொழுது" (காஞ்சிப்பு. பன்னிரு. 341);. 4. சிறப்பு; excellence, superiority. "உச்ச மாணிக்கத்தாலே" (இராமநா. பாலகா 17);. 5. வல்லிசை (திவா.);. treble. 6. கோள் நிலையுளொன்று (விதான நட்பா, 21);; exated position of a planet one of five kiraga-nilai. 7. அறுதியளவு; extreme limit, தோணி உச்சவோட்டு ஓடிற்று. 8. நுனி; edge. 9. முனை; brink. 10. நண்பகல்; noon, midday. 11. உயர்வு; Supremacy. ம. உச்சம்; க. உச்ச.; Sktucca
உச்சம்போது	உச்சம்போது uccambōtu, பெ. (n.) நடுப்பகல், lit time when the sun is in meridian, noon, midday. "உச்சம் போதே யூரூர் திரிய" (தேவா. 298,9.);. [உச்சம் + (பொழுது); போது.]
உச்சம்போழ்து	உச்சம்போழ்து uccambōḻtu, பெ. (n.) உச்சம்போது பார்க்க;

உச்சயம்	உச்சயம் uccayam, பெ. (n.) 1. குவியல்; heap. 2. வாழைக்காய்; unripe plantain fruit [உச்சம் → உச்சயம்.]
உச்சயினி	உச்சயினி uccayiṉi, பெ. (n.) ஒரு நகரம் (காஞ்சிப்பு. தீர்த். 75);; ancient city of Ujjain, formerly the capital of king Vikramaditya.
உச்சரம்	உச்சரம் uccaram, பெ. (n.) உட்பருப்பு சிறியதாயும் வெளி ஓடு பெரிதாகவும் உள்ள தேங்காய், coconut with a thick shell and thin kernal. ம். உச்சரம். [உ → உச்சு → உச்சரம்.]
உச்சராசி	உச்சராசி uccarāci, பெ. (n.) 1. கோள் உச்சத்திலிருக்கப் பெற்ற ஓரை (இராசி);; 2. ஆகூழ் ஓரை (அதிட்ட ராசி); (CG);; tortunate natal Sign. [உச்சம் + ராசி. Skt rasi → த. ராசி. உச்சவோரை பார்க்க See ucca-Vorai]
உச்சரி-த்தல்	உச்சரி-த்தல் uccarittal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) 1. இதழ் முதலியவற்றின் தொழில்களால் எழுத்துகளைப் பிறப்பித்தல்; பலுக்குதல்; to pronounce, enunciate, articulate with the organs of speech. 2. ஓதுதல்; worship, pray. "அஞ்செழுத்தை விதிப்படி உச்சரிக்க" (சி.சி. 9, 1);.
உச்சரிப்பு	உச்சரிப்பு uccarippu, பெ. (n.) 1. உச்சரிக்கை; பலுக்கல்; pronunciation. 2. எழுத்தினோசை (ஆ.அகs.);; sound of a letter. க. உச்சார. [உத்து → உச்சு → உச்சரி → உச்சரிப்பு.]
உச்சல்	உச்சல் uccal, பெ. (n.) கரிய மச்சம்; black mole. (சேரநா.);. ம. உச்சல். [உச்சு → உச்சல்.]
உச்சவம்	உச்சவம் uccavam, பெ. (n.) 1. விழா (திவா.);. festival. festivity. 2. செல்வம்; prosperty. "மாவுச்சவ மாபத்தும்" (ஞானவா. உபசா.12);. க. உச்சவ; Skt. Utsava [உத்தம் = மேலெழுதல், மனம் பொங்குதல், மகிழ்ச்சியுண்டா தல். உத்தம் → உத்தவம் → உச்சவம், உத்தவம் பார்க்க;see ustavam.]

உச்சவீடு	உச்சவீடு uccavīṭu, பெ. (n.) உதயத்துக்கேழாமிடம்; exalted sign of a planet (சா.அக.);. [உச்சம் → வீடு.]
உச்சன்	உச்சன்1 uccaṉ, பெ. (n.) விளையாட்டில், குறிவைத் தெறியும் கல், விதை முதலியவற்றுள் ஒன்று; cowrie, arecanut or tamarind seed, used for pitching in games (J.);. (செ.அக.);. [ஒச்சு → உச்சு → உச்சன்.] உச்சன்2 uccaṉ, பெ. (n.) 1. ஓரைச் சக்கரத்தில் தன் உச்சநிலையில் நிற்கும் கோள் (பஞ்.);; planet in its exalted sign of the zodiac. 2. நெட்டையானவன்; tall man. (சா.அக.);. ம. உச்சன். [உ → உச்சன்.] உச்சன்3 uccaṉ, பெ. (n.) பித்தன்; madman. க. உச்சு;தெ. உச்சு. [உச்சு → உச்சன்.]
உச்சனிமாகாளி	உச்சனிமாகாளி uccaṉimākāḷi, பெ. (n.) 1. உச்சயனி நகரத்திலுள்ள காளிதேவி; guardian goddess of the ancient city of Ujjain. 2. ஒரு சிற்றூர்த் (கிராம); தேவதை; village goddess. (Tinn);. (செ.அக.);. [உச்சயினி → உச்சளி + மாகாளி.]
உச்சாணி	உச்சாணி uccāṇi, பெ. (n.) எல்லாவற்றினும் உயரமானது; highest point, top, summit; உச்சாணிக் கொம்பி லிருந்து விழுந்தான், உச்சாணிக்கிளை. (உ.வ.); [உச்சி → உச்சாணி.]
உச்சாயம்	உச்சாயம் uccāyam, பெ. (n.) 1. உயர்வு stateliness, loftiness, dignity. "உச்சாயமாக முகமன்கள் உரை செய்து'" (நல். பாரத. ஆசிரமவாச. வனம்புகு. 163); 2. மனவெழுச்சி; ஆர்வம்; ஊக்கம்; enthusiasm. [உ → உத்தம் → உத்தாயம் → உச்சாயம். உத்தாயம் பார்க்க See Uttayam.]
உச்சாரணை	உச்சாரணை uccāraṇai, பெ. (n.) உச்சரிப்பு பார்க்க (வீரசோ. யாப். 35.); see uccarppu க. உச்சரன, உச்சாரன. [உ → உந்து → உத்து → உத்தாரம் (குரலையுயர்த்தி உரத்துச் சொல்லுதல்); → உச்சாரம் → உச்சாரணம் → உச்சாரணை.]

உச்சாரம்	உச்சாரம்1 uccāram, பெ. (n.) உச்சரிப்பு பார்க்க (சி.சி. 4.35 மறைஞா);;see uccarippu. க. உச்சார, [உ → உந்து → உத்து (குரலை உயர்த்து); உத்தாரம் → உச்சாரம் (உரத்துச் சொல்லுதல்);.] உச்சாரம்2 uccāram, பெ. (n.) 1. உயர்ச்சி (யாழ்.அக.);; height. 2. மேன்மை; வளர்ச்சி; development. [உ → உந்து → உத்து → உத்தம் (உயர்வு); → உத்தாரம் → உச்சாரம்.]
உச்சி	உச்சி1 ucci, பெ. (n.) 1. முகடு; உயர்வு; height, summit, meridian. 2. தலை; head. 3. நடுப்பகல் (பிங்.);; midday, high noon, உச்சிப்பொழுது ஆகிவிட்டது (உ.வ.);. 4. ஆண்மயிர்; hair of male. 5. எல்லை; limit, border, boundary. 6. குடுமி; tuft of hairs. 7. தலைக்கு நேரிடம்; zenith. க., ம., தெ., உச்சி;து. உச்ச. [உ → உத்து → உச்சு → உச்சி.] உச்சி2 ucci, பெ. (n.) நாய் (பிங்.);; dog (Onom. Imit. of beckoning sound 'cu'.);.
உச்சிக்கடன்	உச்சிக்கடன் uccikkaḍaṉ, பெ. (n.) நண்பகல் கடமை (கூர்மபு. நித்தியகண். 15);; midday worship or prayers [உச்சி + கடன்.]
உச்சிக்கரண்டி	உச்சிக்கரண்டி uccikkaraṇṭi, பெ. (n.) குழந்தைகளுக்கு உச்சியில் எண்ணெய் விடுஞ் சிறுகரண்டி; small spoon that is used when pouring oil on the head of a baby. [உச்சி + கரண்டி. உச்சியில் எண்ணெய் தேய்த்தற்குரிய சிற்றளவுள்ள கரண்டி]
உச்சிக்கரண்டியளவு	உச்சிக்கரண்டியளவு uccikkaraṇṭiyaḷavu, பெ. (n.) தேயிலைக் கரண்டியளவு; tea spoonful. [உச்சி + கரண்டி + அளவு.]

உச்சிக்கலயம்	உச்சிக்கலயம் uccikkalayam, பெ. (n.) 1. அடுக்கின் மேலிருக்கும் மட்பானை; pot which is on top (ஆ.அக.);. 2. சிறிய மட்பானை, small pot. [உச்சி + கலயம்]
உச்சிக்கவாஅன்	உச்சிக்கவாஅன் uccikkavāan, பெ. (n.) குன்றத்துச்சியின் பக்கம்; side of a peak, "வறன் பொருந்து குன்றத்து உச்சிக்கவாஅன்" (நற். 92-4);. [உச்சி + கவாஅன்.]
உச்சிக்காலம்	உச்சிக்காலம் uccikkālam, பெ. (n.) 1. நண்பகல்; mid. day. 2. கோயிலின் நண்பகல் (மத்தியான); பூசை; noon service in the temple. [உச்சி + காலம்.]
உச்சிகாய்-தல்	உச்சிகாய்-தல் uccikāytal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) அறிவிழத்தல்; to lose sense. [உச்சி + காய்.]
உச்சிகாய்ந்தவன்	உச்சிகாய்ந்தவன் uccikāyndavaṉ, பெ. (n.) அறிவிழந்தவன்; tool. அவன் ஒரு உச்சி காய்ந்தவன். [உச்சி + காய்ந்தவன்.]
உச்சிக்கிழான்	உச்சிக்கிழான் uccikkiḻāṉ, பெ. (n.) கதிரவன்; sun, lit lord of the zenith. "உச்சிக்கிழான் கோட்டம்" (சிலப். 9.11);. (செ.அக.);. [உச்சி + கிழான்.]
உச்சிக்குடுமி	உச்சிக்குடுமி uccikkuḍumi, பெ. (n.) ஆடவரின் தலையில் சுற்றிலும் மழித்து உச்சந்தலையில் மட்டும் மழிக்காமல் விடப்படும் மயிர்க் கற்றை; crest, hair-tuft on the centre of the head. ம. உச்சிகுடும்.மி. [உச்சி + குடுமி. கொடி (மேற்பகுதி உயர்ந்திருப்பது); → கொடிமி → குடுமி.]

உச்சிக்குருடன்	உச்சிக்குருடன் uccikkuruḍaṉ, பெ. (n.) குள்ளன்; dwarf. ம. உச்சிக்குருடன். [உச்சி + குருடன்.]
உச்சிக்குழி	உச்சிக்குழி uccikkuḻi, பெ. (n.) துளை குழந்தையின் தலையுச்சிப் பள்ளம் (ஆ.அக.);; mbranous dent or depression in an infant's head, fontanelle. [உச்சி + குழி]
உச்சிக்குழிகை	உச்சிக்குழிகை ucciggulịgai, பெ. (n.) உச்சி விழுகை பார்க்க;see ucci-vilugai (சா.அக.);. [உச்சி + குழிகை.]
உச்சிக்கொடி	உச்சிக்கொடி uccikkoḍi, பெ. (n.) புல்லுருவி; parasitic plant. (சா.அக.);. [உச்சி + கொடி.]
உச்சிக் கொண்டை	உச்சிக் கொண்டை uccikkoṇṭai, பெ. (n.) 1. உச்சிமுடி; tuft or braid of hairs on the crown of one's head. 2 சேவல் முதலியவற்றின் தலைச்சூட்டு; cockscomb. crest as of a cock. (ஆ.அக.);. [உச்சி + கொண்டை.]
உச்சிக்கொம்பன்	உச்சிக்கொம்பன் uccikkombaṉ, பெ. (n.) 1. உச்சியில் நிமிர்ந்த கொம்புள்ள மாடு; bull or cow that has erect horns near together. 2. கல்யானை (காண்டா விலங்கு);; rhinoceros, from its having one straight horn. [உச்சி + கொம்பன் உச்சிக்கொம்பன் என்பதற்குக் கல்யானை (காண்டா மிருகம்); என மற்றொரு பொருளைப் பிற அகரமுதலிகள் கூறியிருப்பது பொருத்தமாக இல்லை. ஏனெனில் கல்யானைக்குக் கொம்பு மூக்கின் மேல் உள்ளது. உச்சி என்னும் சொல் தலை உச்சியையே சிறப்பாகக் குறிப்பது. சிந்துவெளி முத்திரையில் மாட்டு வகையைச் சார்ந்த உச்சிக் கொம்பன் (unicom); பொறிக் கப்பட்டுள்ளதை ஒப்புநோக்குக. சா. அகர முதலியில் நிமிர்ந்த கொம்புள்ள மாடு எனப்பொருள் கூறப்பட்டிருப்பது பொருத்த மாகத் தெரிகிறது.); [P]
உச்சிகுளிர்-தல்	உச்சிகுளிர்-தல் ucciguḷirtal, 2. செ.கு.வி. (v.i.) மகிழ்வடைதல்; lit cooling of the head, fig to feel happy, to be highly pleased, delighted. 'அப்பா என்றால் உச்சி குளிருமோ' (ஈடு. 4.3. ப்ர.ஜீ);. (செ.அக.);.
உச்சிச்சமயம்	உச்சிச்சமயம் ucciccamayam, பெ. (n.) நண்பகல்; midday. (ஆ.அக.);. [உச்சி + சமயம்.]

உச்சிச்சுட்டி	உச்சிச்சுட்டி ucciccuṭṭi, பெ. (n.) குழந்தைகளின் தலையணி வகை; ornament for the forehead of children. (செ.அக.);. [உச்சி + சுட்டி.]
உச்சிச்செடி	உச்சிச்செடி uccicceḍi, பெ. (n.) புல்லுருவி; Indian mistletoe (செ.அக.);. [உச்சி + செடி.]
உச்சிச்செடில்	உச்சிச்செடில் ucciccedịl, பெ. (n.) செடிலாட்டம்; hook - swinging. (செ.அக.);. [உச்சி + செடில்.]
உச்சிசந்தி	உச்சிசந்தி ussisandi, பெ. (n.) உச்சிக்காலப் பூசை; noon service in the temple. (செ.அக.);. [உச்சி + சந்தி]
உச்சிட்டம்	உச்சிட்டம் ucciṭṭam, பெ. (n.) 1. எச்சில் பண்டம் (பிங்.);; unconsumed food remaining after one had eaten, . regarded as being unclean and unfit to be eaten by another. 2. மிச்சில்; that which is left, refuse. "உச்சிட்டம் மென் றுலகினை யுண்கிலார்" (கந்தபு. வீரபத்.41);. [எச்சில் → உச்சில் → உச்சிட்டம்.]
உச்சித்தம்	உச்சித்தம் uccittam, பெ. (n.) மகரக்கை (சிலப். 3.18, உரை);; variety of gesture with both hands. [ஒருகா. உத்து → உத்தித்தம் → உச்சித்தம்.]
உச்சித்திலகம்	உச்சித்திலகம் uccittilagam, பெ. (n.) செம்மலருள்ள ஒருவகைப் பூஞ்செடி; flowering shrub with red blosssoms. "உதிக்கின்ற செங்கதிருச்சித் திலகம்... என்ன விதிக்கின்ற மேனி" (அபிராமி.1);. [உச்சி + திலகம்.]
உச்சிதபண்டம்	உச்சிதபண்டம் uccidabaṇṭam, பெ. (n.) தகுதியாகச் செய்த பண்டம்; delicious thing; preparation high pleasing to the taste. (சா.அக.);. [உத்து → உத்தித → உச்சித + பண்டம், உத்து = பொருந்து. உத்தித = பொருந்திய, ஏற்ற, தகுந்த.]

உச்சிதம்	உச்சிதம்1 uccidam, பெ. (n.) 1. உயர்ச்சி; height. 2. அழகு (சா.அக.);; beauty. 3. அரியது (ஆ.அக.);; rare thing. 4. கொடை; gift. [உத்து → உத்திதம் → உச்சிதம் = பொருத்தமானது, தக்கது. சிறந்தது. அரியது.] உச்சிதம்2 uccidam, பெ. (n.) நெருஞ்சி பார்க்க;see neruroji (செ.அக.);. [உச்சி → உச்சிதம்.]
உச்சிப்படு-தல்	உச்சிப்படு-தல் uccippaḍudal, 20. செ.கு.வி. (v.i.) உச்சமாதல்; to ascend as of morning sun, "வெள்ளி உச்சிப்பட்டது. வியாழன் அஸ்தமித்தது" (திவ். திருப்பா. 13 வ்யா.);. (செ.அக.);. [உச்சி + படு.]
உச்சிப்பள்ளி	உச்சிப்பள்ளி uccippaḷḷi, பெ. (n.) பதினான்காம் (சதுர்த்தசி); நாள்தோறும் பள்ளிக்கூடத்தில் விடப் பெறும் பகல் விடுமுறை; noonday dismissal of school on the day preceding the new moon or the full moon (செ.அக.);. [உச்சி + பள்ளி உச்சிநேரம் (நண்பகல்); வரை மட்டும் நடை பெறும் பள்ளி.]
உச்சிப்பிளவை	உச்சிப்பிளவை uccippiḷavai, பெ. (n.) உச்சந்தலையி லூண்டாகும் புண் (மூ.அ.);; ulcerous scab or sore on the crown of the head. (செ.அக.);. [உச்சி + பிளவை]
உச்சிப்பிறை	உச்சிப்பிறை uccippiṟai, பெ. (n.) பரவ மகளிரணியுந் தலையணிவகை; crescent shaped head ornament, a common ornament among women of the Parava Caste. [உச்சி + பிறை] மணவிழாவின் போது பரதவ மகளிர் பிறை வடிவில் தலையணி ஒப்பனை செய்து கொள்வர். சிந்துவெளி முத்திரைகளில் காணப்படும் மகளிர் தலையணியை இது ஒத்துள்ளது.
உச்சிப்பின்னல்	உச்சிப்பின்னல் uccippiṉṉal, பெ. (n.) உச்சிச்சடை; plait of the crown. (ஆ.அக.);. [உச்சி + பின்னல்.]

உச்சிப்பூ	உச்சிப்பூ, uccippū, பெ. (n.) குழந்தைகளின் தலையணி வகை; ornament for a child's forehead ம. உச்சிப்பூவு [உச்சி + பூ.}
உச்சிப்பொழுது	உச்சிப்பொழுது uccippoḻudu, பெ. (n.) நடுப்பகல், noon, midday (செ.அக.);. [உச்சி + பொழுது.]
உச்சிமல்லிகை	உச்சிமல்லிகை uccimalligai, பெ. (n.) ஊசி மல்லிகை பார்க்க5;see usimalligal. ம. உச்சிமலரு [ஊசி → உச்சி + மல்லிகை.]
உச்சிமீன்	உச்சிமீன் uccimīṉ, பெ. (n.) புள்ளிமீன்; spotted butter fish து. உச்சிமீன் [உச்சி + மீன்.]
உச்சிமுகடு	உச்சிமுகடு uccimugaḍu, பெ. (n.) கூரையின் இரு பக்கமும் சேருகின்ற மேலிடம்; ridge of roof. (செ.அக.);. [உச்சி + முகடு.]
உச்சிமுகரல்	உச்சிமுகரல் uccimugaral, பெ. (n.) குழந்தையினுச்சியை அன்பு மேலீட்டினால் முகருதல்; smelling the crown of the head of a child through affection. (சா.அக.);. [உச்சி + முகரல்.]
உச்சிமூலம்	உச்சிமூலம் uccimūlam, பெ. (n.) உச்சிமேடு பார்க்க see uccimedu. "தானவனாகி நின்ற தவமது உச்சிமூலம்" (திருவள்ளு சற்பம்);. [உச்சி + மூலம்.]
உச்சிமேடு	உச்சிமேடு uccimēṭu, பெ. (n.) தலையின் நடுவிடம்; central region of the head. [உச்சி + மேடு. முகடு → மேடு.]

உச்சிமோத்தல்	உச்சிமோத்தல் uccimōttal, 3 செ.குன்றாவி (v.t) உச்சந் தலையை மோந்து அன்பு பாராட்டுதல்; smell the crown of the head especially of a child, from affection "தனிப் புதல்வன்றனை. உச்சி மோந்து" (கோயிற்பு வியாக்கிர_2);. [உச்சி + (முகர்தல்); மோ-த்தல்.]
உச்சிமோடு	உச்சிமோடு uccimōṭu, பெ. (n.) உச்சி முகடு பார்க்க See ucci-mugadu. [உச்சி → (முகடு); மோடு. முகடு → மோடு → மேடு]
உச்சியணி	உச்சியணி ucciyaṇi, பெ. (n.) தலைச் சீராவில் உள்ள அணித் தொங்கல்; pendant of a head-gear. (pond.); [உச்சி + அணி]
உச்சியாட்டம்	உச்சியாட்டம் ucciyāṭṭam, பெ. (n.) விளையாட்டு வகை; a kind of four-a-side game ம. உச்சிள்ளியாட்டம் [உச்சி + ஆட்டம்.]
உச்சியார்	உச்சியார் ucciyār, பெ. (n.) தேவர்; celestial beings. "உச்சியார்க் கிறைவனாயுலக மெலாங்காத் தளிக்கும்" (யாப்.வி. 86. பக். 315);. [உச்சி + ஆர்.]
உச்சியிடிக்கை	உச்சியிடிக்கை ucciyiḍikkai, பெ. (n.) குழந்தையி னுச்சந்தலை தாய்மார்பிற் படுதலால் அவட்குண்டா கும் நோய்; disease of the nursing mother caused by her nipple being touched by the crown of her suckling baby's head. (செ.அக.);. [உச்சி + இடிக்கை. இடி → இடிக்கை]
உச்சியெடு-த்தல்	உச்சியெடு-த்தல் ucciyeḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வகிர் எடுத்தல்; part the locks of hair in two with a cleavage line from the crown to the forehead (J.);, 2. உச்சி முடியை மென்மையாகப்பற்றியிழுத்தல்; slow pull of few hairs in the crown to relieve ailment [உச்சி + எடுத்தல்.] உச்சிமுடியை வகிர் எடுத்தலை உச்சியெடுத்தல் என்பது பொதுவழக்கு உள்நாக்கு அல்லது சிறு நாக்கு மேலெடுப்பதற்காக மிளகுப் பொடியை உள்நாக்கில் தடவித் தலையின் உச்சியிலுள்ள சில முடிகளை மென்மையாக ஓரிருமுறை பற்றியிழுப்பது நாட்டுப்புறங்களில் நிலவும் பழங்காலக் கைமருத்துவ முறைகளுள் ஒன்று.
உச்சியெண்ணெய்	உச்சியெண்ணெய் ucciyeṇīey, பெ. (n.) குழந்தைகளின் உச்சந்தலையிலிடும் எண்ணெய்; oil smeared on the crown of the head especially of infants. (செ.அக.);, ம. உச்செண்ணெய் [உச்சி + எண்ணெய்.]

உச்சில்	உச்சில் uccil, பெ. (n.) ஒரு வகைச் செடி; a kind of plant. ம. உச்செலி, ஒச்செலி.
உச்சிவிடுதி	உச்சிவிடுதி ucciviḍudi, பெ. (n.) 1. உச்சீவிடு பார்க்க;see ucci vidu. 2. தொழிலாளிகள், பள்ளிச்சிறுவர்களின் நண்பகல் (மத்தியான); விடுவு; midday recess for labourers, or for children at school. 3. நண்பகல் நேரத்தில் மழை விடுகை; cessation of rain at noon (செ.அக.);. [உச்சி + விடுதி. உச்சி = நண்பகல்.]
உச்சிவிழுகை	உச்சிவிழுகை ucciviḻugai, பெ. (n.) குழந்தைகளின் உயிர் ஏதத்திற்குரியதான உச்சிக் குழிகை; dangerous disease of infants, the most prominent symptom of which is an increased depression in the head of the infant (செ.அக.);. [உச்சி + விழுகை]
உச்சிவினை	உச்சிவினை uccivin̠ai, பெ. (n.) உச்சிக் கடன் பார்க்க see ucci-k-kadan (சேதுபு. துத்தம். 6);. (செ.அக.);. [உச்சி + வினை.]
உச்சிவீடு	உச்சிவீடு uccivīṭu, பெ. (n.) 1. உச்சிவேளையில் மழைவிட்டிருக்கை; cessation of rain at noon. 2. இடைவிடுகை; stopping at intervals. 'உச்சிவீடு விடாதே இத்தையே மனோரதியா நின்றது' (ஈடு 9,3,7);. [உச்சி + வீடு. வீடு = விடுபடுதல், நிற்றல்]
உச்சிவுதயம்	உச்சிவுதயம் uccivudayam, பெ. (n.) குழந்தைப் பேற்றின் போது முதலாக உச்சிவெளிக் காணல் (In mid-wifery); the appearance of the upper part of the foetal head in labour vertex presentation. (சா.அக.); [உச்சி + உதயம்]
உச்சிவுருமம்	உச்சிவுருமம் uccivurumam, பெ. (n.) நடுப்பகல்; midday. [உச்சி + உருமம். உருமம் = வெயில்.]
உச்சிவெளி	உச்சிவெளி uccivel̤i, பெ. (n.) உச்சிவீடு பார்க்க see ucci-vidu [உச்சி + வெளி.]

உச்சிவெறி	உச்சிவெறி ucciveṟi, பெ. (n.) உக்கிவிடு பார்க்க see ucci-vidu (செ.அக.);. [உச்சி + வெறி.]
உச்சிவேர்	உச்சிவேர் uccivēr, பெ. (n.) மூலவேர்; lop-root. [உச்சி + வேர்]
உச்சு	உச்சு1 uccudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. இலக்கிற் காய் முதலியன எறிதல்; to pitch at a mark, to play such a game of pitching with areca nuts, shells or coins. 2. (வஞ்சகத்தால்); வெல்லுதல்; to conque in a game, come out successful in a controversy, win, secure an advantage by subtliety or artifice. 3. பிறர் பொருளை ஏய்த்துக் கவர்தல்; to get possession of another's property by fraud, stratagem, cunning, ordeceit 4. பித்துப் பிடித்தல்; to go mad, to become demented. (செ.அக.);. உச்சு2 uccudal, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) தேய்த்தல்; to rub. க. உச்சு. [உல் → உத்து → உச்சு.]
உச்ச	உச்ச3 ucca, பெ. (n.) பித்தன்; mad man, mentally Retarded. ம, உச்சு;க. உச்சு. [உய்த்து → உத்து → உச்சு =அறிவிழந்தவன். நினைவு தப்பியவன்.]
உச்சுக்காட்டு-தல்	உச்சுக்காட்டு-தல் uccukkāṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) நாளையத் தூண்டிவிடுதல்; to urge or set a dog on a person or an object by repeating the sound 'உச்சு, உச்சு' while simultaneously pointing to the object of attack. நாயை உச்சுக்காட்டு. (கொங்.வ.);. [உச்சு + காட்டு-தல், உச்சு = நாயை ஏவும் ஒலிக் குறிப்புச் சொல். நாயை உச்சுக்காட்டுகிறான் அல்லது - உகக் காட்டு கிறான் என்பது நாட்டுப்புற வழக்கு.)
உச்சுக்கொட்டு-தல்	உச்சுக்கொட்டு-தல் uccukkoṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. இக்குக்கொட்டு பார்க்க;see ikku-k-kotsu 2. வெறுப்புக்குறி காட்டுதல்; to manifest one's dissatisfaction or disapproval by smacking the lips, so as to produce an interjectional sound like 'pshaw' expressive of contempt. (செ.அக.);. [உச்சு + கொட்டு-தல். உச்சு = வாயால் எழுப்பப்படும் இரக்கம் குறித்த ஒலிக் குறிப்புச் சொல்.]
உச்சுச்செனல்	உச்சுச்செனல் uccuccen̲al, இடை (part) நாயைக் கூப்பிடுதல்; calling a pet dog (ஆ.அக.);.

உச்சூடை	உச்சூடை uccūṭai, பெ. (n.) கொடிக்கம்பத்தின் நுனி; pointed head of flag - pole. [உச்சி + குடை]
உச்சூன்	உச்சூன் uccūṉ, பெ. (n.) உச்சூனம் பார்க்க;see uccunam [உச்சு + ஊன். ஊனொடு ஒட்டியிருப்பது கொழுப்பு.]
உச்சூனம்	உச்சூனம் uccūṉam, பெ. (n.) கொழுப்பு; fat. (செ.அக.);. [உத்து → உச்சு = பொருந்துதல் ஊன் தசையோடு பொருந்தியிருப்பதால் உச்குளம் எனப்பட்டது. உச்சு + ஊனம், ஊன் → ஊனம்.]
உச்செனல்	உச்செனல் ucceṉal, இடை (part) நாயை அழைத்தற் குறிப்பு; utterance of an imit word used in calling a dog. (செ.அக.). [உச்சு + எனல்]
உச்சேதம்	உச்சேதம் uccētam, பெ. (n.) உட்சிதைவு பார்க்க see utsidaivu. [உள் + சேதம்]
உச்சை	உச்சை uccai, பெ. (n.) சிறுநீர்; மூத்திரம்; urine. க. உச்செ;தெ. உச்ச [உய் → உய்த்து → உத்து → உத்தே → உச்செ (பெய்தது, சொரிந்தது); → உச்சை]
உச்சைனி	உச்சைனி uccaiṉi, பெ. (n.) உச்சயனி பார்க்க see uccayani
உசகம்	உசகம் usagam, பெ. (n.) ஆமணக்கு (சங். அக.);; castor-plant. (செ.அக.);. [ஒருகா. உச்சகம் → உசகம் = உயரமாக வளரும் செடி.]
உசத்தி	உசத்தி usatti, பெ. (n.) 1. உயர்த்தி; உயரம்; height உயர்த்தி பார்க்க;see uyartti [உயர்த்தி → உசத்தி]

உசரம்	உசரம் usaram, பெ. (n.) உயரம்; height, elevation 'நாலுதோரை உசரத்து' (S.I.I. ii, 134);. [உயர் → உயரம் → உசரம் (கொ.வ.);, உயரம் பார்க்க;see uyaram.]
உசரி	உசரி usari, பெ. (n.) முள்ளி a thorny shrub in common [ஒருகா உத்தரி → உச்சரி → உசரி அரிதல் = குத்துதல், புண்படுத்துதல்.]
உசல்	உசல் usal, பெ. (n.) 1. விடியல்; dawn. 2. ஒருவகை மரம்; a kind of tree. [ஊசல் = மேல்வருதல், ஒளி மேலெழும்புதல், ஊசல் → உசல். Skt usai]
உசவு	உசவு1 usavudal, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. சிந்தித்தல்; கலந்தாய்தல்; to consider, to think and decide to sculinize. "ஏவவென் றுசவியே" (பாரத. பதினேழாம். 221);. 2. வேவுபார்த்தல்; to spy. to discern by careful observation. [உசாவு → உசவு.] உசவு2 usavudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) உசாவா நிற்கும்; to enquire, to ask question 'தனிக் குருகுசவு' (கலித். 121-15.); (சங்,இலக்.சொற்.); [உசாவு → உசவு..] உசவு3 usavu, பெ. (n.) எந்திரங்கட்கட்டும் களியுமெண் ணெயுஞ் சேர்ந்த கட்டு (சீவக.78 6, உரை.);; grease (ஆ.ஆக.);. [மசகு → முசகு → உசகு → உசவு.]
உசற்காலம்	உசற்காலம் usaṟkālam, பெ. (n.) விடியற்காலம் (யாழ். அக.);; dawn (செ.அக.);. [ஊசல் → உசல் + காலம், ஊசல் = மேலெழுதல், கிழக்கிற் கதிரொளி தலைகாட்டுதல்.)
உசனன்	உசனன் usaṉaṉ, பெ. (n.) வெள்ளி; சுக்கிரன் (கம்பரா. ஆறுசெல். 6);; venus (செ.அக.);. [ஒருகா. உசல் → உசன் → உசனன்.]
உசனார்	உசனார் usaṉār, பெ. (n.) உசனன் பார்க்க (பாரத.குரு. 23);;see usanan (செ.அக.);.

உசா	உசா1 ucā, பெ. (n.) 1. ஆராய்ச்சி; enquiry, investigation, question. "சான்றோருசாப் போல" (தொல். பொருள். 285. உரை);. 2. ஒற்றன் (திவா.);; spy. [உசாவு → உசா.] உசா2 ucā, பெ. (n.) மூக்குத்திச்செடி; pointed leaved hogweed. (L); (செ.அக.);. [உச்சம் → உசை → உசா.]
உசாக்காலம்	உசாக்காலம் ucākkālam, பெ. (n.) கதிரவன் தோன்ற லுக்கு நான்கு கடிகை முற்பட்ட காலம்; dawn, time of day before day break [உசா + காலம்.]
உசாக்கேட்டல்	உசாக்கேட்டல் ucākāṭṭal, தொ.பெ. (vbl.n.) கருத்துரை கேட்டல்; investigation, consultation. (ஆ.அக.);. [உசா + கேட்டல்.]
உசாக்கையர்	உசாக்கையர் ucākkaiyar, பெ. (n.) கருத்துரை வழங்கு வோர்; consultant, investigator. "உசாக்கைய ரொருங்கு போனார்" (இரகு. அயனெ.12);. (செ.அக.); [உசாவு → உசா + உசாக்கை + அர்.]
உசாத்துணை	உசாத்துணை ucāttuṇai, பெ. (n.) உற்ற துணைவன் (திருக்கோ. 400 வரை);; best adviser, reliable friend, faithful companion, congenial comrade. (செ.அக.);. [உசாவு → உசா → துணை.]
உசாதல்	உசாதல் ucātal, தொ பெ (vbl.n.) வினாவுதல்; questioning. [உசாவுதல் + உசாதல்.]
உசாவடி	உசாவடி ucāvaḍi, பெ. (n.) உட்பிரிவு; separation into smaller parts, subdivision (i.m.p.tj 894);. (செ.அக.);. [உசாவு + அடி.]
உசாவல்	உசாவல் ucāval, பெ. (n.) 1. ஆராய்தல்; investigating. 2. எண்ணல்; thinking, considering. 3. வினாவல்; questioning. [உசாவு → உசாவல்.]

உசாவு-தல்	உசாவு-தல் ucāvudal, 5. செ.குன்றாவி. (v.t) 1. சிந்தித்தல்; to consider, to take counsel with oneself, deliberate. "அரசியலுசாவி" (பாரத. வாரணா. 128);. 2. கேட்டறிதல்; to enquire or investigate. "உசாவுகோ வைய சிறிது" (கலித் 7-4);. 3. செவியுறுதல் (ஆ.அக.);; to hear to listen, உரைத்தமையனைவரு முசாவி" (விநாய கபு. 75, 84);. [உல் = பொருந்துதல் கருத்து. உல் → உல → உலவு → உலாவு → உசாவு, பிறரோடு பொருந்துதல், கலத்தல், சென்றுவரல், பிறரோடு கலந்து கருமம் மேற்கொள்ளல், ஆராய்தல், பேசு தல், வினாதல். உலாவு → உசாவு, தி.நோ. அலை → அசை → அசைவு → அசா. உசாவு என்னும் வினை வடபுலத்திலும் வேரூன்றி வழக்குப் பெற்றதால் வடமொழியிலும் உசாவு - உவாசு எனத் திரிந்து பெருக வழங்கலாயிற்று.]
உசாவுந்துணை	உசாவுந்துணை ucāvunduṇai, பெ. (n.) துன்பம் தீரக் கேட்டறியும் துணை கேள்வித்துணை; counsel, adviser consultant. "..உளையான் உற்றது உசாவுந்துணை" (கலித். 136.25);. (சங்.இலக்.சொற்.);. [உசாவும் + துணை.]
உசிப்பி-த்தல்	உசிப்பி-த்தல் usippittal, 5. செகுன்றாவி, (v.t.) 1. சேர்த்தல்; to unite, associate, to join with another. "உன்னிடத் தெங்களை யுசிப்பித்துக் கொள்வாய்" (திருக்காளத்.பு. காளன், 60);. [உய் → உய்ப்பி → உயிப்பி → உசிப்பி → உசிப்பி-த்தல், (கொ.வ.); உய்ப்பி-த்தல் பார்க்க see uyppl-,]
உசிர்	உசிர் usir, பெ. (n.) உயிர்; life animal or vegetable. "உசிர்க்கொலை பல நேர்ந்து" (தேவா. 918, 3);. க. உசிர்; து., தெ. உகரு;பட உசரு. [உயிர் → உசிர் (கொ.வ.);. உயிர்பார்க்க see uyir.]
உசில்	உசில் usil, பெ. (n.) ஒரு மரம்; a tree உசிலங்கோடு. (தொல். எழுத். 405. உரை);. [உசல் → சில்.]
உசிலம்	உசிலம் usilam, பெ. (n.) உசில் பார்க்க (மலை.);;see usil. (செ.அக.);. [உசில் → உசிலம்.]
உசிலரைப்பு	உசிலரைப்பு usilaraippu, பெ. (n.) அரைப்புப்பொடி; powder made of dried sirissa leaves. [உசில் + அரைப்பு.]

உசிலி	உசிலி1 usilittal, 4. செகுன்றாவி. (v.t.) கம்பாப்பொடி கலந்து தாளித்தல்; to prepare with condiments as curry. [உசில் → உசிலி → உசிலி-த்தல் = உசிலைசேர்த்துத்தாளித்தல்.] உசிலி2 usili, பெ. (n.) கடலை அல்லது தவசங்களை வேகவைத்துப்பொடிதாவினகறி (இ.வ.);; bolled pulse க. உசலி, உசளி, உசளெ. உகளெ; தெ. உசல்; Mar. usal. [உசில் → உசிலி.]
உசிலை	உசிலை usilai, பெ. (n.) அரைப்புப்பொடி சீக்கிரி; black sirissa (செ.அக.);. [உசில் → உசிலை.]
உசீரம்	உசீரம் ucīram, பெ. (n.) இலாமிச்சை வேர்; cuscuss. Root. "சந்தன முசீரங் கோட்டம்" (திருவாலவா.43.16);. (செ.அக.);. [உசில் → உசிலம் →→ உசிரம் → உசீரம்.]
உசு	உசு1 usuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) துளைத்தல் to bore, punch. [உளு → உசு] உசு2 usu, பெ. (n.) மரத்தைத் துளைக்கும் புழு; wood worm. ம. உளும்பு [உல் → உள் → உளு → உசு.] தொல்காப்பியர் காலத்தில் குறிலடுத்த உச்சகாரம் இரண்டே சொற்களில் ஆளப்பட்டது என்பதற்குச் சான்றாக உசு, முசு என்னும் இரு சொற்களை உரையாசிரியர் மேற்கோள் காட்டி னர். "உச்சகாரம் இருமொழிக் குரித்தே" (தொல். எழுத்.75);.
உசுக்கல்	உசுக்கல் usukkal, தொ. பெ. (vbl.n.) ஏவுதல்; driving, as of a dog to an object or person. (ஆ.அக.).
உசுப்பு	உசுப்பு1 usuppu, பெ. (n.) உடற்கழிவு; dung. Faeces. (Tinn); (செ.அக.);. [உல் → உலுப்பு → உசுப்பு.] உசுப்பு2 usuppudal, 5 செ.குன்றாவி, (v.t.) 1. எழுப்புதல்; to rouse, wake up; to urge, as dogs. 2. வெருட்டுதல்; to frighten, to drive away as birds. [உசும்பு → உகப்பு → உசுப்பு-தல், உசும்பு (த.வி.); → உசுப்பு (பி.வி.);.]

உசும்பு-தல்	உசும்பு-தல் usumbudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அசைதல் to move, stir, to be in motion as wind- 5. செ. குன்றாவி, (v.t.); . அதட்டுதல்; to rebuke, rant, hector. "மாக்கள திர்ப் பினுகம்ப" (பெருங். மகத 13,59);. (செ.அக.);. [உல் → உலு → உலும்பு → உசும்பு.]
உசுல்	உசுல் usul, பெ. (n.) 1. துளைத்தல்; piercing 2. தோண்டியெடுத்தல் பறித்தெடுத்தல்; digging out, pluckingout. 3. விளைந்தவற்றில் அரசனுக்குரியபங்கா கப் பெறல் வரிப்பணம் தண்டுதல்; collecting tax. [உச → உசல்.]
உசுலாத்திமாடு	உசுலாத்திமாடு usulāttimāṭu, பெ. (n.) அதிமாகப் பால் கொடுக்கும் மாடு; a kind of a big cow, giving plenty of milk as from Gujarat (செ.அக.);. [உகலாத்தி + மாடு. உசல் → உசுப்பு - அதிகப்படுத்து. உசுல் → உகலாத்தி = சுரப்பு மிகுந்த. அதிகமாகப் பால் தருகின்ற.]
உஞ்சட்டை	உஞ்சட்டை uñjaṭṭai, பெ. (n.) உச்சட்டை பார்க்க;see uccattai [உச்சட்டை → உஞ்சட்டை (வே.க. 81);]
உஞ்சயினி	உஞ்சயினி uñjayiṉi, பெ. (n.) உச்சயினி பார்க்க (யசோதர 2.1.);;see uccayini (செ.அக.);.
உஞ்சல்	உஞ்சல் uñjal, பெ. (n.) ஊஞ்சல்; swing, "உஞ்சனிகர் காதிற்கும்" (சிவப். பிரபந். வெங்கையு. 78);. மறுவ, உய்யாலை, ஊஞ்சல், க. உய்யல் தெ. உய்யாலை, உய்யேலே, ஊயலே ம. உழிஞ்ஞல், ஊஞ்சல்;து. உச்சால். உய்யால், [உந்து → உஞ்சு → உஞ்சல்.]
உஞ்சவிருத்தி	உஞ்சவிருத்தி uñjavirutti, பெ. (n.) 1. தவசங்களைப் பொறுக்கி நடத்தும் வாழ்க்கை (காஞ்சிப்பு. ஒழுக்கப். 36);; gleaning grains of rice, as a means of livelihood. 2. அரிசிப் பிச்சை யெடுத்துச் செய்யும் வாழ்க்கை; living by gleaning handfuls of rice, as alms, from door to door. (செ.அக.);. [உய் → உய்ந்து → உஞ்ச + விருத்தி.]
உஞ்சி	உஞ்சி uñji, பெ. (n.) நாயை ஏவிவிடும் குறிப்புச் சொல் (ஆ.அக.);; onom. expr. of setting dog against an object or person. [உச்சு → உஞ்சு → உஞ்சி]
உஞ்சில்	உஞ்சில் uñjil, பெ. (n.) உசில் பார்க்க. see usil. (செ.அக.);.]

உஞ்சு	உஞ்சு uñju, இடை. (part) நாயை அழைக்கும் ஒலிக் குறிப்பு;Onom. expr. used in calling dogs. [உஞ்சு - ஒலிக்குறிப்புச் சொல்.]
உஞ்சுக்காட்டு-தல்	உஞ்சுக்காட்டு-தல் uñjukkāṭṭudal, 5. செ.குன்றாவி (v.t.) உச்சுக்காட்டு பார்க்க see uccu-k-kattu. நாயை உஞ்சுக் காட்டுகிறான். (செ.அக.);. [உஞ்சு + காட்டு-தல்.]
உஞ்சேனை	உஞ்சேனை1 uñjēṉai, பெ. (n.) உச்சயினி பார்க்க (தேவா. 1221, 8);;see uccayini.
உஞ்சேனை மாகாளம்	உஞ்சேனை மாகாளம் uñjēṉaimākāḷam, பெ. (n.) உச்சயினியிலுள்ள சிவன் கோயில் (தேவா. 1221.8); Sva šhrine at Ujjain. (செ.அக.);. [உஞ்சை → உஞ்சேனை + மாகாளம்]
உஞ்சை	உஞ்சை uñjai, பெ. (n.) 1. உசல்மரம்; tree known as usal. 2. அவந்தநிகா; city of Avanthi. [உஞ்சை என்பது மரத்தின் பெயராலமைந்த ஊராகலாம்.]
உஞ்சையம்பதி	உஞ்சையம்பதி uñjaiyambadi, பெ. (n.) உஞ்சை நகர் (சிலப். 6.20);; city of Unjainagar. [உஞ்சை + அம் + பதி]
உஞ்ஞார்	உஞ்ஞார் uññār, பெ. (n.) ஞாயிறு உதிக்கும் திசை; கிழக்கு; east (சேரநா.);. ம. உஞ்ஞாரு. [உ.தி + ஞாயிறு - உதிஞாயிறு → உஞ்ஞார் (மலை);.);]

உஞற்று	உஞற்று1 uñaṟṟudal, 5. செகுன்றாவி (v.t.) 1. முயலுதல்; to attempt vigorously, strive diligently. "தாழா துஞற்றுபவர்" (குறள். 620);. 2. செய்தல்; to do, perform accomplish. "மறத்துறை.. எதிர்வன் கெழீஇ யுஞற்றல்" (ஞான. 17.48);. 3. தூண்டுதல்; to urge, incite, spur to action. "உள்ளம் உஞற்றுகையினாலே" (கலித் 18, உரை);. (செ.அக.);. [உய் → உயல் → உயற்று → உஞற்று.] உஞற்று2 uñaṟṟu, பெ. (n.) 1. பாடாற்றுதல் (பிங்.);; enthusiasm, striving, exertion. 2. முயற்சி; application, efort. "தன்னுஞற் றொழிந்திடான்" (இரகு. தசரத. 13);. 3. தூண்டுதல்; inciting. 4. வழக்கம்; practice. (செ.அக.);. [உய் → உயல் → உயற்று → உஞற்று.]
உட்கட்டி	உட்கட்டி uṭkaṭṭi, பெ. (n.) 1. அகக்காழ்ப்பு உள்திடத் தன்மை; inner hardness or thickness. 2. அடர்த்தி; density. 3. உடபொருள்; inner substance. (சேரநா.);. ம. உள்கட்டி [உள் + கட்டி.]
உட்கட்டு	உட்கட்டு uṭkaṭṭu, பெ. (n.) 1. வீட்டின் உட்பகுதி, inside of a house, private apartments. 2. பரதவச் சிறுமியர் குழந்தைப் பருவத்தில் அணியுஞ் சிறுதாலி; kind of necklace, worn especially by Parava girls. 3. உள்ளுரம்; mental courage. 4. உவளகம்; inner appartment. 5. மாதர் கழுத்திலணியும் ஒரு மணிவடம்; a kind of necklace, worn by women. (செ.அக.); [உள் + கட்டு.]
உட்கண்	உட்கண் uṭkaṇ, பெ. (n.) காட்சி; mind's eye, insight. Wisdom. "நெஞ்சென்னும் உட்கண்ணேற்கானும் உணர்ந்து" (திவ். இயற். பெரியதிருவந்; 28). ம. உள்கண் க. ஒளகண்ணு.
உட்கண்டம்	உட்கண்டம் uṭkaṇṭam, பெ. (n.) 1. கழுத்தினுட்பாகம்; inner part of the neck, throat 2. உட்கழுத்து பார்க்க;see upkasutsu (சா.அக.);. [உள் + கண்டம் - உட்கண்டம். கண்டம் = கழுத்து. கழுத்து → Skt. kandam.]

www.valluvarvalluvarvattam.com 5006 of 19068.

உட்கணு	உட்கணு uṭkaṇu, பெ. (n.) 1. மரத்தினுள் முளி; 2. எலும்பினுள்ளேயிருக்கு முளி; eminence on the inner side of a bone - inner tuberosity. (சா.அக.);. [உள் + கனு - உட்கனு. கண் → கனு,]
உட்கதவு	உட்கதவு uṭkadavu, பெ. (n.) திட்டிவாயில்; wicket-door கணையமரம் ஏறட்ட உட்கதவினையுடைய வாயிலி னையும் (பெரும் பாண். 127 உரை);, (செ.அக.);. க. ஔஅகுனி (உள்தாழ்ப்பாள்); [உள் + கதவு - உட்கதவு.]
உட்கதை	உட்கதை uṭkadai, பெ. (n.) கதைக்குள் வரும் கிளைக் கதை; episode க. ஔகதெ.
உட்கந்தாயம்	உட்கந்தாயம் uṭkandāyam, பெ. (n.) நிலக்கிழார்க்குக் கட்டும் வரி (c.c.);; levy or assessment paid to private land-lords. (செ.அக.);. [உள் + கந்தாயம் - உட்கந்தாயம்.]
உட்கரு	உட்கரு uṭkaru, பெ. (n.) உள்ளே அடங்கி இருக்கும் பொருள்; things contained within; that which is inside, such as precious stones enclosed in the interior of an ankle உட்கருவை யுடைத்தாகிய.... சிலம்பின் (சிலப். 16, 118, உரை);. (செ.அக.);.
உட்கருத்து	உட்கருத்து uṭkaruttu, பெ. (n.) 1. உள்மன நோக்கம்; innermost thought, real purpose, motive. 2. ஆழ்ந்த கருத்து; the deeper sense of a passage, underlying theme. [உள் + கருத்து - உட்கருத்து.]
உட்கருவி	உட்கருவி uṭkaruvi, பெ. (n.) அகக்கருவி பார்க்க;see aga-k-karuvi (செ.அக.);. க. ஔ அட்டை [உள் + கருவி.]
உட்கல்	உட்கல் uṭkal, பெ. (n.) உட்கு-தல் பார்க்க;see utku. [உள் → உள்கு → உள்கல் → உட்கல்.]

உட்கலகம்	உட்கலகம் uṭgalagam, பெ. (n.) உட்பூசல்; intestine broil civil war. (செ.அக.);. [உள் + கலகம் = உட்கலகம்.]
உட்கழுத்து	உட்கழுத்து uṭkaḻuttu, கழுத்தின் முன் பாகம்; front par of the neck. [உள் + கழுத்து = உட்கழுத்து.]
உட்கழுத்துச்சரடு	உட்கழுத்துச்சரடு uḍkaḻuttuccaraḍu, பெ. (n.) கழுத் தோடு அணியப்படும் பதக்கஞ் சேர்ந்த பொற்சரடு வகை; close fitting golden necklace, with a pendant (செ.அக.);. [உள் + கழுத்து + சரடு.]
உட்கள்ளம்	உட்கள்ளம் uṭkaḷḷam, பெ. (n.) 1. உள் கரவு; deep - seated vice, dissimulation. 2. புண்ணினுள் நஞ்சு; hidden tumour or matter in a boil (செ.அக.);. ம. உள்களவு. [உள் + கள்ளம் = உட்கள்ளம்.]
உட்கள்ளன்	உட்கள்ளன் uṭkaḷḷaṉ, பெ. (n.) 1. இடத்திற்குள் உள்ள கள்ளன்; thief within, 2. பருவின் உள்ளில் ஏற்படும் ஆணி; core of an ulcer. ம. உள்கள்ளன்;. [உள் + கள்ளன்.]
உட்கள்ளி	உட்கள்ளி uṭkaḷḷi, பெ. (n.) உட்பொருள் உள்ளிடத்து மந்தணம்; inner secret, hidden meaning. (நேரநர.); ம. உள்கள்ளி
உட்களவு	உட்களவு uṭkaḷavu, பெ. (n.) உள்வஞ்சகம்; மனத்தின் கபடத் தன்மை;கரவு, deceit, trick (ஆ. அக.); ம. உளகளவு. [உள் + களவு = உட்களவு.]
உட்காந்தல்	உட்காந்தல் uṭkāndal, பெ. (n.) உள்வெப்பம்; Inner heat (ஆ.அக.);. [உள் + காந்தல் = உட்காந்தல். காந்துதல் → காந்தல்.]

உட்காய்ச்சல்	உட்காய்ச்சல் uṭkāyccal, பெ. (n.) 1. உள்ளாக அடிக்கும் காய்ச்சல்; internal fever, 2. உள்ளெரிச்சல்; envy, jealousy. ம. உள்ப்பனி. [உள் + காய்ச்சல் = உட்காய்ச்சல்.]
உட்காய்வு	உட்காய்வு uṭkāyvu, பெ. (n.) பொறாமை envy, jealousy [உள் + காய்வு = உட்காய்வு.]
உட்கார்	உட்கார்1 uṭkārtal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) வீற்றிருத்தல்; to sit down, to occupy a seat. [உள் → உள்கு → உள்குறு → உள்குறு-தல் → உள்கார்-தல் → உட்கார்தல், மலையாளத்தில் இன்னும் இங்கே உட்கார் என்பதை 'இவ்விடெ உள்ளு' என்பர்.] உட்கார்2 uṭkār, பெ. (n.) பகைவர்; foes, those who oppose openly without fear, "உட்காரெதிரூன்றல் காஞ்சி." (பு.வெ.);. [உள் → உட்கு = சினம், சினம் பொங்கும் பகைமை, உட்கு + ஆர் = உட்கார் = பகைவர்.]
உட்கார்த்து-தல்	உட்கார்த்து-தல் uṭkārddudal, 5. செ.குன்றாவி (v.t.) உட்கார வைத்தல்; to seat, make to sit [உட்கார் → உட்கார்த்து.]
உட்காரம்	உட்காரம் uṭkāram, பெ. (n.) 1. அச்சம்; fear 2. நெஞ்சுறுதி; resolution, courage. (ஆ.அக.);. [உட்கு → உட்காரம்.]
உட்காரல்	உட்காரல் uṭkāral, தொ.பெ. (vbl.n.) உட்கார்தல்; siting, taking seat. "உட்கார்ந்த பிராமணர்" (பிராச 174);. [உட்கார் → உட்காரல்.)
உட்காரவை-த்தல்	உட்காரவை-த்தல் uṭkāravaittal, 5. செ.குன்றாவி (v.t.) 1. இருக்கையிலிருக்கச் செய்தல்; to seat, to make one sit by providing a seat 2. அடக்குதல்; to floor, as an opponent fig to put to silence, as by a decisive argument. vanquish, overcome. [உட்கார் → உட்காரவை.]
உட்கால்	உட்கால் uṭkāl, பெ. (n.) நீர் வரத்திலுள்ள கால்வாய் (ஆ.அக);; a channel. [உள் + கால். கால் = கால்வாய்.]

உட்கிடக்கை	உட்கிடக்கை uḍkiḍakkai, பெ. (n.) உட்கருத்து பார்க்க see utkaruttu (செ.அக.);. [உள் + கிடக்கை + உட்கிடக்கை. கிடக்கை = கிடந்துள்ள படிந்துள்ள எண்ணம். கருத்து உட்கிடக்கை உள்ளெண்ணம்.]
உட்கிடை	உட்கிடை uḍkiḍai, பெ. (n.) 1. உட்கருத்து பார்க்க see utkaruttu 2. ஊரகச் சிற்றூர்; subordinate hamlet in a village group. "சுரண்டையூர் முதலுட்கிடை" (குற்றா. குற. 89.3);. [உள் + கிடை = உட்கிடை கிடை = கிடக்கை]
உட்கு	உட்கு1 uṭkudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அஞ்சுதல்; to be afraid, to stand in awe, to show signs of fear. "நண்ணாரு முட்குமென்பீடு" (குறள். 1088);. 2. நாணுதல்; to be bashful, be shy, "சேரன் வருக... உட்காதே" (தமிழ்நா. ஔவை);. 3. நிலை கெடுதல்; to be nervous to collapse 4. மடிதல்; to die, to be ruined (செ.அக.);. [உள்கு → உட்கு. உள்குதல் = அஞ்சுதல்.] உட்கு2 uṭkudal, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) வெட்டுதல்; to Cut உட்கு3 uṭku, பெ. (n.) 1. அச்சம்; fear, dread, terror "நாணுமுட்கு மடைதர" (குறிஞ்சிப் 184);. 2. நாணம் (பிங்.);; shame, bashfulness, modesty [உள்கு → உட்கு.]
உட்குடி	உட்குடி uḍkuḍi, பெ. (n.) 1. உள்ளூரிலிருந்து பயிர் செய்து முழு வாரமும் பெறுதற்குரிய குடிகள்; resident ryots who farm lands in time for the major crops and are entitled to the full shares or rates, dist fr. 2. புறக்குடி; a class of farmers in Salem District. (செ.அக.);. ம. உள்குடியான். [உள் + குடி. உள்ளூரில் வாழும் குடி மக்கள்.]
உட்குடிப்பாயகாரி	உட்குடிப்பாயகாரி uḍkuḍippāyakāri, பெ. (n.) உரிமை பெற்ற குடி (M.NA.D. 284);; tenant who has acquired an occupancy right in a village. (செ.அக.);. [உள் + குடி + (பாயகாரன்); பாயகாரி பயன்காரன் → பாய காரன் = உட்குடியாய் இருந்து பயன்பெறும் உரிமைக்கு உரியவன். பயன் → பாயம்.]

உட்குடைச்சல்	உட்குடைச்சல் uḍkuḍaiccal, பெ. (n.) உடம்பினுள் உண்டாகும் நரம்பைப் பற்றியவோர் வலி; pain, affecting the nerves internally. (சா.அக.);. [உள் + குடைக்சல் = உட்குடைச்சல்.]
உட்குத்தகை	உட்குத்தகை uṭguttagai, பெ. (n.) கீழ்க்குத்தகை; sublease (செ.அக.);. ம. உள்குத்தகை. [உள் + குத்தகை = உட்குததகை.]
உட்குத்தல்	உட்குத்தல் uṭkuttal, பெ. (n.) 1. கட்டி, பிளவை, சிலந்தி போன்றவற்றில் ஊசியால் குத்துவது போல் ஏற்படும் குத்தல் வலி; deep seated pricking pain in boil carbuncle, ulcer etc. 2. உட்செலுத்துதல்; உள்ளே குத்திச் செலுத்துதல்; piercing through a part or organ of the body for purposes of injection. (சா.அக.);. [உள் + குத்தல் = உட்குத்தல்.]
உட்குத்து	உட்குத்து uṭkuttu, பெ. (n.) 1. உடம்பு காய்ந்து வியர்த்து, பல் கிட்டி, நா வறண்டு வாய் கீழ்நோக்கி, அன்னந் தண்ணி செல்லாது வருந்துமோர் குலையைப் பற்றிய நோய்; a kind of tetanus form heart disease, marked by perspiration, lock-jaw, dryness of the longue, passage of gas downwards, aversion to food and drink etc, a kind of tetanus. 2. உடம்பினுள் ஊசியால் குத்தி மருந்தையுட் புகுத்துதல்; act of passing. a liquid medicine into a part of the body-injection 3. உள்ளுறுப்புகளைத் தாக்கும்படி கொடுத்த குத்து; blow dealt so as to affect the internal organs. [உள் + குத்து = உட்குத்து.]
உட்குத்துப்புறவீச்சு	உட்குத்துப்புறவீச்சு uṭkuttuppuṟavīccu, பெ. (n.) ஒரு இசிவுநோய் (வின்.);; hepatic complaint attended with convulsions. (செ.அக.);. [உள் + குத்து + புறம் + வீச்சு]
உட்குப்பாயம்	உட்குப்பாயம் uṭkuppāyam, பெ. (n.) உள் உடுப்பு; Inner garment (சேரநா.);. ம. உள்குப்பாயம்;க. ஒளஉடுபு. [உள் + குப்பாயம்.]
உட்குழி	உட்குழி uṭkuḻi, பெ. (n.) 1. நாவாய்க்குழி அல்லது யோனியின் உட்குழி; cavity behind the vaginal aperture; fossa navicularis 2. இடுப்பெலும்பினுட்புறம்; inner part of ilium-Venter. (சா.அக.);. [உள் + குழி = உட்குழி.]

உட்குளிர்	உட்குளிர் uṭkuḷir, பெ. (n.) 1. உள்ளில் தோன்றும் குளிர்; internal cold. 2. விடுப்பு; relief. ம. உள்குளிர்.
உட்குற்றம்	உட்குற்றம் uṭkuṟṟam, பெ. (n.) ஆசை, அவா, பகைமை, இவறன்மை, செருக்கு பொறாமை, முதலியன; innate or inborn human foible such as lust, anger etc. [உள் + குற்றம் = உட்குற்றம்.] உ1 ப. தமிழ்நெடுங்கணக்கில் இதழ்குவிவு ஐந்தாமுயிர்க் குற்றெழுத்து; fifth letter of the Tamil alphabet representing the close back short rounded (labial); vowel sound. [உ - முன்மைச் சுட்டெழுத்து.) உ2 ப. தமிழ் எண்களில் இரண்டு என்னும் எண். symbol for the number 2 usually written without the loop. "அ உ வறியா வறிவிலிடை மகனே' (யாப்.வி. 37.); " (செ.அக.);. உ3 ப. இடை (part); 1. (அ); தமிழில் மொழி முதலாகாத அயன்மொழி முன்னெழுத்துச் சொற்களுக்கு முன் Glsom Lnas oth clusióðsso; prothetic vowel added to Sanskrit and other foreign loan-words beginning with யு, யூ, யோ, ரு, ரூ, ரோ, லு, லு, லோ, as in உயுத்தம் for யுத்தம். உரோகிணி for ரோகிணி, உலோபி for லோபி. (ஆ); வடமொழி வேற்றுநிலை மெய்ம்மயக்கங் களின் தமிழ் மரபாக்கத்திற்காக மெய்யை உயிர்மெய்யா கப் பிரித்துக் காட்டும் மொழியிடைச் சாரியை; euphonic medial anaptyxis appearing in Sanskritic words in order to separate certain consonantal cluster sounds, as பதுமம் for பத்மம், சுவாமி for ஸ்வாமி, சுலோகம் for ஸ்லோகம், கருதி for ஸ்ருதி. (நன். 149, உரை);. 2. மெய்யில் முடியும் எழுத்துடன் சேரும் சாரியை final euphonic anaptyxis developing from the consonantal
உக்கடணம்	உக்கடணம் ukkaḍaṇam, பெ. (n.) 1. உத்துக் கூவுதல்; பேரோசை எழுப்புதல்; loud cal Clarion call 2. சான்றோர் பலரறியக் கூறி ஒன்றைத் தொடங்கி வைத்தல்; inaugurating something the presence of the elite. க. உக்கடனெ. [உகு → உக்கடம்1 → உக்கடனம். உக்கடனம் → வ. உத்காட்டன.]

உக்கடம்	உக்கடம்1 ukkaḍam, பெ. (n.) 1. முதலாவது; தொடக்கம்; first. Beging. 2. வீட்டின் முன்னுள்ள தெருவாயில்; அரண்மனையின முகப்பு; மதில்; வாயில்; gate, façade, entrance. [கடை → உக்கடம்] [உக்கிரம் + நாள்] உக்கடம்2 ukkaḍam, பெ. (n.) நீர்ச்சால் வடத்தில் தலைக்கண்ணி; முடிகயிறு; rope used in well-irrigation உக்கடம்3 ukkaḍam, பெ. (n.) 1. முன் பக்கத்தில் அமர்ந்து செலுத்தும் ஒடம்; steering boat 2. ஊரின் எல்லையிலுள்ள காவலிடம்; காவற்பரண்; watch-tower. க. உக்கட;து. உக்கடோ. [உக்கம் = பக்கம், கடைசி, இறுதி, முனை, பின்பக்கமுள்ள பிடரி ஒ.நோ. உக்கடைப்புனம் = ஊரின் எல்லையிலுள்ள நிலம். உக்கடைவாயில் (கடைசி எல்லை வாயில் (gale); → உக்கடை → உக்கடம்.] உக்கடம்4 ukkaḍam, பெ. (n.) கோவைக்கு அருகிலுள்ள ஒர் ஊர்,
உட்குறி	உட்குறி uṭkuṟi, பெ. (n.) உள்ளிருந்து காட்டும் குறி; internal symptom. (சா.அக.);. [உள் + குறி = உட்குறி.]
உட்குறிப்பு	உட்குறிப்பு uṭkuṟippu, பெ. (n.) உட்கருத்து பார்க்க see utkaruttu (செ.அக.);. [உள் + குறிப்பு = உட்குறிப்பு.]
உட்கூதல்	உட்கூதல் uṭātal, பெ. (n.) உடம்பினுள்ளாக உண்டாகும் குளிர்; Internal cold, shivering. chlliness (செ.அக.);. [உள் + கூதல் = உட்கூதல், கூதற் காற்றால் நடுங்குவது போன்று உட்குளிரால் நடுங்குதல்.]
உட்கூதிர்	உட்கூதிர் uṭātir, பெ. (n.) உட்கூதல் பார்க்க see utkudal. [உள் + கூதிர் = உட்கூதிர். கூதல் → கூதர் → கூதிர். கூதிர் = கூதல்காற்று. கூதல் காற்று வீசும் குளிர்காலம்.]

உட்கை	உட்கை uṭkai, பெ. (n.) 1. உள்ளங்கை; palm (ot hand);. 2. உள்ளாள்; one who is privy to, or in collusion with, another. 3. உட்கைச்சுற்று பார்க்க;see utkaicurru. 4. உட்பக்கம்; Innser side, 5. உளவு; spying, 6. உதவி (சேரநா.);; help assistance. 7. அக்குள் (கருநா.);; ampit. ம. உளக்கை;க. ஒளகை, ஒளகெய் [உள் + கை = உட்கை.]
உட்கைச்சுற்று	உட்கைச்சுற்று uṭkaiccuṟṟu, பெ. (n.) நாட்டியத்தில் இடக்கைப் புறமாகச் சுற்றுகை; turning to the left in dancing or winding, turning backwards or contrary to the sun. (செ.அக.);. [உள் + கை + சுற்று.]
உட்கொள்ளு	உட்கொள்ளு1 uṭkoḷḷudal, 10. செகுன்றாவி. (v.t.) 1. தன்னகத்துக் கொள்ளுதல்; to take, inclose, as one's own; to appropriate, "பாலையுட் கொண்டிடு செருக் கால்" (கந்தபு. ஆற்று. 14);. 2. உட்கருதல்; to regard, look upon, consider 3. உண்ணுதல்; to take in, as one's food or drink to swallow. "யாவரு மணிந்துட்கொணடு" (கந்தபு. திருக்கல். 82);. 4. உள்ளிழுத்தல்; to draw in or absorb, as the earth absorbs the rain water. ம. உள்கொள்ளுக;க. ஒளகொள். [உள் + கொள் = உட்கொள்.]
உட்கொள்ளு)	உட்கொள்ளு)2 uṭkoḷḷudal, 10. செ.குன்றாவி (v.t) வரி முதலியன தண்டுதல்; to collect, as taxes, etc. 'உட்கோளடங்க உட்கொண்டு' (S.I.I. vi, 147);. (செ.அக.);. [உள் + கொள்.]
உட்கோட்டை	உட்கோட்டை uṭāṭṭai, பெ. (n.) 1. உள்ளான அரண்; clade (C.E.M.); 2. கங்கை கொண்ட சோழபுரத்திற்கு அண்மையிலுள்ள ஓர் ஊர்; village near Gangai konda chola puram (செ.அக.);. [உள் + கோட்டை = உட்கோட்டை.]
உட்கோடல்	உட்கோடல் uṭāṭal, பெ. (n.) உட்கொளல் பார்க்க See Uskokal [உள் + கோடல் கொளல் → கோடல்.]

உட்கோயில்	உட்கோயில் uṭāyil, பெ. (n.) கோயில் கருவறை; inner shrine, the sanctum sanctorum. "உட்கோயில் புறக்கோயிலுட்பட்" (S.I.I. v. 328);. [உள் + கோயில.]
உட்கோள்	உட்கோள்1 uṭāḷ, பெ. (n.) வரி; tax ces "உட்கோள டங்க உட்கொண்டு" (S.I.I. vi. 147);, (செ.அக.); க. ஒளதெறகெ. (உள் நாட்டில் போடப்படும் வரி); [உள் + கோள் = உட்கோள்.] உட்கோள்2 uṭāḷ, பெ. (n.) உட்கருத்து; Inner meaning underlying theme. 2. கருத்து; meaning, significance. 3. கோட்பாடு; principle, concept. 4. அணிவகையுள் ஒன்று; figure of speech (ஆ.அக.);. [உள் + கோள் = உட்கோள். கொள் → கோள்.]
உட்சட்டை	உட்சட்டை uṭcaṭṭai, பெ. (n.) உள்ளுக்கிடும் அங்கி, vest, shirt, undergarment. (செ.அக.);, ம. உள்சட்ட;க. ஒளஉடுபு. [உள் + சட்டை = உட்சட்டை.]
உட்சண்டை	உட்சண்டை uṭcaṇṭai, பெ. (n.) உட்கலகம் Internal disturbance, family quarrel, civil war. (செ.அக);. க. ஒளதோடி. [உள் + சண்டை = உட்சண்டை.]
உட்சமயம்	உட்சமயம் uṭcamayam, பெ. (n.) இந்து சமயத்திலுள்ள அறுவகைப் பிரிவுகளு ளொன்று; one of the sub classes of six religious sects in Hinduism fold, viz., வைரவம், வாமம், காளாமுகம், மாவிரதம், பாசுபதம், சைவம் (பிங்.);. (செ.அக.);. [உள் + சமயம் = உட்சமயம்]
உட்சாடை	உட்சாடை uṭcāṭai, பெ. (n.) உட்கருத்து; inner sense. 2. குழூஉக்குறி; conventional term, peculiar to a society or profession. [உள் + சாடை = உட்சாடை.)

உட்சாத்து	உட்சாத்து uṭcāttu, பெ. (n.) அரைக்கச்சை; short inner garment worn round the waist, a kind of tunic. " உழுவை தான் கொடுத்த உட்சாத்தும்; [உள் + சாத்து = உட்சாத்து.]
உட்சிதைவு	உட்சிதைவு uṭcidaivu, பெ. (n.) 1. அழிவு (நீலகேசி. 657);; desolation, 2. வெட்டல்; cutting. [உள் + சிதைவு]
உட்சீலை	உட்சீலை uṭcīlai, பெ. (n.) 1. உள்ளே கட்டும் சீலை; under or inner garment 2. உள்வைத்துத் தைக்கும் துணி; lining of a garment 3. புண்ணிற்குள் ஏற்படும் புரை; sinus of an ulcer. (செ.அக.);. [உள் + சீலை = உட்சீலை.]
உட்சுரம்	உட்சுரம் uṭcuram, பெ. (n.) உட்காய்ச்சல்; internal fever, low fever. (செ.அக.);. ம. உள்ச்சூடு [உள் + சுரம் = உட்சுரம்.]
உட்சூத்திரம்	உட்சூத்திரம் uṭcūttiram, பெ. (n.) 1. எந்திரத்தின் மூலக்கருவி (வின்.);; main spring of a machinery. 2. உள்ளுளவு; clue to an affair. 3. கணிதத்தில் குறுக்கு வழிமு; 4. எளிதான வழி; easy process. 5. உட்குறிப்பு; deeper meaning of a passage. 6. மூலகாரணம்; fundamental cause. 7. மூலநூற்பா; original, head verse. 8. நுட்பமானவகை (ஆ.அக.);; minute design. (செ.அக.);. [உள் + குத்திரம்.]
உட்செல்-தல்	உட்செல்-தல் uṭceltal, 13 செ.கு.வி. (v.i.) உள்ளே செல்லுதல்; to enter, go in க. ஒளகெகோகு, ஒளகெசேரு. [உள் + செல்.]

உட்செல்லல்	உட்செல்லல் uṭcellal, பெ. (n.) உட்செலுத்து-தல் பார்க்க;see Utseluttu-. [உள் + (செல்லுதல்); செல்லல்.]
உட்செலுத்து-தல்	உட்செலுத்து-தல் uṭceluddudal, 13. செ.குன்றாவி (v.t.) 1. உள்ளே செலுத்துதல்; to insert inject 2. சூழ்ச்சி செய்து உள்ளே புகுவித்தல்; to administer, as a medicine or a poison, by sweet persuasion, 3. கையூட் டுக்கொடுத்தல்; to send in a bribe secretly. (செ.அக.);. [உள் + செலுத்து = உட்செலுத்து.]
உட்சேவகம்	உட்சேவகம் uṭcēvagam, பெ. (n.) வரிவகை (S.I.I. vi. 147.);; cess. (செ.அக.);. [உள் + சேவகம் = உட்சேவகம். செய் → செவை → செவகம் → சேவகம்.]
உட்டாகம்	உட்டாகம் uṭṭākam, பெ. (n.) உள்வறட்சி பார்க்க;see ulvaratci. மறுவ. நீர்வேட்கை, வாயறுகை, விடாய், நாவறட்சி, தழப்பி. [உள் + தாகம்.]
உட்டாணி	உட்டாணி uṭṭāṇi, பெ. (n.) கனத்த மணி; heavy, soid Gem ம. உட்டாணி; Mar. uthavana [ஒருகா. உருட்டாணி → உட்டாணி.]
உட்டாறா	உட்டாறா uṭṭāṟā, பெ. (n.) கப்பலில் சவாப் பாய்களை இறக்க வுதவுங் கயிறுகள் (M.Navi 87);; ropes used to tighten sails of a ship. [ஒருகா. உருட்டு → உட்டு + (ஆர்த்து ஆறா.]
உட்டி	உட்டி uṭṭi, பெ. (n.) 1. விளையாட்டில் பயன்படுத்தும் வித்துகள் அல்லது காய்கள்; seeds used in games. 2. கன்றுகளுக்கு வாயிலிடும் முச்சாணு அல்லது வலை; small basket or coir net for calves' mouths to prevent eating soil etc. க. உட்பு [உண்டை → உட்டை → உட்டி.]
உட்டினிடம்	உட்டினிடம் uḍḍiṉiḍam, பெ. (n.) 1. தலைப்பாகை; turban, 2. மூடி; lid (ஆ.ஆக.);. [உச்சி → உத்தி → உட்டி + இன் + இடம்.]

உட்டுளை	உட்டுளை uṭṭuḷai, பெ. (n.) உள்ளே உள்ள துளை; inner hole, bore or hallow space in a tube or pipe (செ.அக.);. |உள் + துளை = உட்டுளை.]
உட்டுறவு	உட்டுறவு uṭṭuṟavu, பெ. (n.) உள்ளத்துறவு; mental renunciation of one's desires and attachments. (செ.அக.);. [உள் + துறவு = உட்டுறவு. உள் = உள்ளம்.]
உட்டுறை	உட்டுறை uṭṭuṟai, பெ. (n.) 1. கோயில் முதலியவற்றில் உட்காரியம் நடத்தும் பிரிவு; department of internal affairs as in a temple. (Loc.);. (செ.அக.);, 2. உள்துறை; Home Dept. [உள் + துறை = உட்டுறை.]
உட்டெளிவு	உட்டெளிவு uṭṭeḷivu, பெ. (n.) 1. மனத்தெளிவு; clearness of mind, freedom from doubt 2. வடித்தசாறு (வின்.);; clear liquid, poured off from the sediment 3. உள்வயிரம் (வின்.);; strength and soundness, as intimber 4. உட்பக்க வளவு (வின்.);; inner measurement 5. பேரறிவு (ஆ.அக.); wisdom 6. பழுது திருத்தி யெடுத்துக் கொண்டது. (ஆ.அக.);. that which has been selected after clarification க. ஔகறிவு. [உள் + தெளிவு = உட்டெளிவு. உள் = உள்ளம்.]
உட்டேட்டம்	உட்டேட்டம் uṭṭēṭṭam, பெ. (n.) 1. மன நாட்டம்; secre object of pursuit; activating motive 2. உட்சம்பாத்தியம்; property acquired and kept in secret (செ.அக.); [உள் + தேட்டம் = உட்டேட்டம். தேட்டம் = தேடியது. தேடித் திரட்டிய செல்வம்]
உட்டை	உட்டை1 uṭṭai, பெ. (n.) விளையாட்டுக்காய்; seeds used in Indian indoor games of children, "உட்டையென வைத்து விளையாடு பைங்கழற்காய்" (திருப்போ. சந். பிள்ளைத் அம்புலி. 6); (செ.அக.);. [உண்டை → உட்டை.] உட்டை2 uṭṭai, பெ. (n.) வ குவியல்; heap. ஒரே உட்டையா கப் போட்டுவைக்காதே. (கொங்.வ.); [ஒட்டு → உட்டு → உட்டை]

உட்டொடர்	உட்டொடர் uḍḍoḍar, பெ. (n.) பெருந்தொடர் மொழியின் பாகமான சிறுதொடர் (தொல். சொல். 42 சேனா);; simple sentence forming part of a compound sentence. (செ.அக.);. [உள் + தொடர் = உட்தொடர்]
உட்டொளை	உட்டொளை uṭṭoḷai, பெ. (n.) 1 உள்ளான ஒட்டை, hollow space or bore in a pipe or tube. 2. உட்டுளை பார்க்க;see uttulai (செ.அக.);. [உள் + துளை = உட்டுளை → உட்டொளை. (கொ.வ.);.]
உட்டொளைப்பொருள்	உட்டொளைப்பொருள் uṭṭoḷaipporuḷ, பெ. (n.) 1. உட்டொளையுள்ள குழல் முதலியன anything tubular or holow. 2 உட்டுளைப் பொருள் பார்க்க;see uttulai-p-porul (செ.அக.); [உள் + துளை + பொருள் = உட்டுனைப்பொருள் → உட்டொளைப் பொருள். துளை → தொனை.]
உட்டோல்	உட்டோல் uṭṭōl, பெ. (n.) மீத்தோலுக்கடியிலுள்ள தேர்ல; true skin below the epidermiscorium or dermis 2. உட்சவ்வு; inner membrane. (சா.அக.);. [உள் + தோல் = உட்டோல்.]
உட்பகை	உட்பகை uṭpagai, பெ. (n.) 1. நட்புப் பாராட்டிச் கெடுக்கும் பகைமை (விரோதம்); (குறள். 889); internal enmity, hatred or grudge, rancour at heart with out-ward profession of friendship. 2. குடிகளின் பகைமை; civil hostility 3. காமம் முதலிய அறுபகை (பிங்.);; internal enemy of man having reference to the six emotions which tend to corrupt and taint his soul: "பற்றற்ற ஒகப் பகையால் உட்பகையாறும் முற்றத் துறந்து" (பாரத சம்பவ. கீழ்.);. (செ.அக.);. ம. உள்பக;க. ஒளவகை. [உள் + பகை = உட்பகை]
உட்பட	உட்பட uḍpaḍa, இடை (part.) உள்ளாக; together with inclusive of "நாடும் பொய்கையு முட்படவுரைத்தனன் (சீவக. 1216);. (செ.அக.);. [உள் + பட = உட்பட]
உட்படி	உட்படி uḍpaḍi, பெ. (n.) 1. துலாக்கோலிலிடும் படிக்கல் எவ்வளவு குறைகின்றதென்பதை அறிதற்கு இடும். சிறு படிக்கல் முதலியன (வின்.);; that which is throws into a scale to make up the weight; a makeweight. 2. நடப்புப் பயிராண்டு; current year for the assessmen of tax etc. (செ.அக.);. [உள் + படி = உட்படி]

உட்படு	உட்படு1 uḍpaḍudal, 20.செ.கு.வி. (v.i.) 1. உள்ளாதல் to be within, included, 2. கீழாதல்; to be under, as is age. 3. அகப்படுதல் (பு.வெ. 8.34.);; to fall into, as a trap, to be caught 4. உடன்படுதல்; to be take in concerned in; to become a party. 5. சேர்தல்; to join. "ஆறுட்பட்டவை யிருகாலத்து". (கந்தபு. அக்கினி 205);. (செ.அக.);. ம. உள்பெடுக;க. ஒளபடு [உள் + படு = உட்படு.] உட்படு2 uḍpaḍuttal, 18 செ.குன்றாவி, (v.t.) 1. உள்ளாக்குதல்; to cause to be put in
உட்பத்தியம்	உட்பத்தியம் uṭpattiyam, பெ. (n.) மருந்துண்ணுங்காலத் தில் புணர்ச்சி விலக்கும் பத்தியம் (வின்.);; abstinence from sexual indulgence as regimen to be observed while one is taking medicine. (செ.அக.);. [உள் + பத்தியம் = உட்பத்தியம். உள் = உள்முகமான, வெளிப் படச் சொல்லாமல் குறிப்பாய் உணரத்தக்க.]
உட்பந்தி	உட்பந்தி uṭpandi, பெ. (n.) விருந்தில் தலைவரிசை; Inmost or first row of guests at a feast (செ.அக.);. [உள் + பந்தி = உட்பந்தி.]
உட்பலம்	உட்பலம் uṭpalam, பெ. (n.) 1. அகவலிமை; reserve strength, as of one's physique, property, friends, or fighting force. 2_ஆண்மை, vitality 3. துணைவர் வலிமை; supporter's strength. 4. செல்வ வலிமை; wealth strength 5. படை வலிமை; military strength (செ.அக.);. [உள் + பலம் = உட்பலம். த. வலம் → Skt bala → த. பலம் உள்வலி பார்க்க;see ulvali.]

உட்பாய்ச்சல்	உட்பாய்ச்சல் uṭpāyccal, பெ. (n.) உள்ளே மருந்தைப் புகட்டல்; lit. throwing in the act of passing a liquid or a medicine in liquid form into a part of the body such as the rectum or a blood vessel. (சா.அக.);. [உள் + பாய்ச்சல் = உட்பாய்ச்சல்.]. உட்பாயம் பறவோ பெ. (n.); கருவழிதல்; bortion [உள் + பாயம் பயத்தல் → பாயம் (பிரசவம்);.]
உட்பிடி	உட்பிடி uḍpiḍi, பெ. (n.) கைவேல் (அக.நி.);; lance; Spear. க. ஒலவிடு. (அகங்கையின் உட்பாகம்);. [உடன் + பிடி → உடம்பிடி → உட்பிடி.]
உட்பிரசவம்	உட்பிரசவம் uṭpirasavam, பெ. (n.) உட்பாயம் பார்க்க;see utpayam (சா.அக.);. [உள் + பிரசவம் = உட்பிரசவம். பயத்தல் → பாயம் → Skt prasava → த. பிரசவம்.]
உட்பிரிவு	உட்பிரிவு uṭpirivu, பெ. (n.) ஒன்றின் பல வகைகளுள் ஒன்று; உள்பகம்; subdivision (சேரநா.);. ம. உள்பிரிவு. [உள் + பிரிவு.]
உட்புகவு	உட்புகவு uṭpugavu, பெ. (n.) உள்ளே புகுகை; act of entering as into a room or a house. (செ.அக);. [உள் + புகவு. புகு → புகவு.]
உட்புகு-தல்	உட்புகு-தல் uṭpugudal, 21 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உள்ளே புகுதல் to get into enter. "உட்புகுந் தென்னுளமன்னி" (திருவாச. 31.3);. 2. ஆழ்ந்து கவனித்தல்; to ener deeply into, get into the heart of. அந்தச் செய்தியை உட்புகுந்து பார். (உ.வ.);. (செ.அக);. ம. உள்புகுக;க. ஒளவோகு. ஒளபுகு [உள் + புகு → உட்புகு → உட்புகு-தல்.]

உட்புண்	உட்புண் uṭpuṇ, பெ. (n.) 1. உள்ளாகவிருக்கும் ஆறாப்புண்; internal or deep seated ulcer. 2. உள்ளகத்திலேற்படும் புண்; inflammation of internal organs 3. புரைப்புண்; scar with a sinus, (சா.அக.);. ம. உள்புண்ணு [உள் + புண் = உட்புண்.]
உட்புரவு	உட்புரவு uṭpuravu, பெ. (n.) அரசினைச் சாராத அறப் புறம்; endowed and "நாட்டு நீங்கலாய் உட்புரவாய்த் தேவதானமாக" (S.I.I.ii. 509);. (செ.அக);. [உள் + புரவு = உட்புரவு.]
உட்புரை	உட்புரை uṭpurai, பெ. (n.) 1. உட்டுளை; tubular cavity. 2. உள்மடிப்பு; small inner folds of a garment 3. மந்தணம்; secret part of a matter. (W.); (செ.அக.);. [உள் + புரை = உட்புரை.]
உட்புளகம்	உட்புளகம் uṭpuḷagam, பெ. (n.) 1. மயிர்க் கூச்சிடல்; hair on ends through joy or rapture (சா.அக.);. 2. மெய்சிலிர்த்/தல் பார்க்க see meycilir. [உள் + புளகம் = உட்புளகம்.]
உட்புறக்குடி	உட்புறக்குடி uḍpuṟakkuḍi, பெ. (n.) நிலவுரிமையில்லா விடினும், நீண்டகாலப் பயன்படுத்தத்தால் வாரஞ் செலுத்திக் கொண்டுவரும் வரை அந்நிலத்திற்கு உரிமையுள்ளவனான குடியானவன்; cultivator who has no title to a piece of land but who by the right of long enjoyment, cannot be dispossesed as long as he pays the stipulated rent (செ.அக.);. [உள் + புறம் + குடி.]
உட்புறம்	உட்புறம் uṭpuṟam, பெ. (n.) உட்பக்கம்; Inner side of a thing. (செ.அக.);. [உள் + புறம் = உட்புறம்.]
உட்புறம்பாதல்	உட்புறம்பாதல் uṭpuṟambātal, பெ. (n.) உட்பக்கம் வெளிப்பக்கமாதல்; assuming a perverse position or the turning inside out, etc. as in inversion of the womb. (சா.அக.);. [உள் + புறம்பு + ஆதல்.]
உட்புறம்பின்மை	உட்புறம்பின்மை uṭpuṟambiṉmai, பெ. (n.) இடையீடின்மை (நாநார்ந்த. 733);; continuity, non-interruption (செ.அக.);. [உள் + புறம்பு + இன்மை.)

உட்புறவு	உட்புறவு utpuṟavu, பெ. (n.) உட்புரவு பார்க்க see utpuravu (ஆ.அக.);. [உள் + புறவு = உட்புறவு (கொ.வ.);.]
உட்புறவுறுப்புகள்	உட்புறவுறுப்புகள் uṭpuṟavuṟuppugaḷ, பெ. (n.) உடம்பி னுள்ளேயிருக்கும் நுரையீரல், தாமரைக்காய், கல்லிரல், இரைப்பை முதலியன; the internal organs of animals such as the lungs, the heart, the liver, the stomach and the other viscera. (சா.அக.); [உள் + புறம் + உறுப்புகள் = உட்புறவுறுப்புகள்.]
உட்பூசை	உட்பூசை uṭpūcai, பெ. (n.) மனத்தகப் பூசை (சி.சி 2.28);; mental and spiritual worship. (செ.அக.); [உள் + பூசை = உட்பூசை பூசை = பூக்களைக் கொண்டு செய்வது பூ + செய் – பூசை.]
உட்பேதம்	உட்பேதம் uṭpētam, பெ. (n.) அகவேறுபாடு (சி.போ.பா.1);; internal or sectional difference, subdivision, opp to புறப்பேதம். (செ.அக.);. [உள் + தம் = உட்பேதம்.] உட்பொய் џpoy, பெ. (n.); உள்ளீடற்ற பொருள் hollow, unsubstantial thing, உட்பொய்யான காளாம்பி (சிறு பாண்.134, உரை);. (செ.அக.);. [உள் + பொய் = உட்பொய்.]
உட்பொருள்	உட்பொருள் uṭporuḷ, பெ. (n.) 1. உண்மைக் கருத்து; real purport or significance "வேதத்தினுட்பொருள்" (திவ். கண்ணிநுண். 8);. 2. மறைபொருள் secret or esoteric meaning. 3. உட்பயன் (ஆ.அக.);; intrinsic benefit. (செ.அக.);. ம. உள்பொருள். [உள் + பொருள் = உட்பொருள்.]
உட்போடு-தல்	உட்போடு-தல் uṭpōṭudal, 19 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. வயமாக்குதல்; to entice, coax, wheedle. அவளை உட்போட்டுக் கொண்டு காரியம் நடத்துகிறான். 2. காயச் செய்தல் (ஆ.அக.);; to cause to dry. 3. வாட்டுதல் (ஆ.அக.);; to wither (செ.அக.);. [உள் + போடு = உட்போடு → உட்போடு-தல்.]

உடக்கு	உடக்கு1 uḍakkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. செலுத்துதல்; to dat or shoot as an arrow "வில்வாங்கி யுடக்குஞ் சரத்தால்" (மாறன. பா. 660);. 5 செ.கு.வி. (v.i.); 2. நாணிற்செறிதல் (மாறன.பா. 374);; to be fitted to the string of the bow, as an arrow. (செ.அக.);. ' [ஒடுக்கு → உடுக்கு → உடக்கு.] உடக்கு2 uḍakkudal, 5 செ.குன்றாவி, (v.t.) உள்ளீடின்றியிருத்தல்; to lack strength or solidity; to be tubular, to be hollow. (Tinn.); (செ.அக.);. [உனக்கு → உடக்கு.] உடக்கு3 uḍakku, பெ. (n.) 1. உடல்; body. "உடக்கைத் தகர்த்தே யுயிரையமன் கொள்கையிலே" (பட்டினத்துப். பக். 260);. 2. உளளீடின்மை; hollowness. (Tinn.); (செ.அக.);. [விடக்கு → உடக்கு.]
உடங்கு	உடங்கு uḍaṅgu, பெ. (n.) பக்கம்; propinquity, side nearness, "எமதுடங்கிற் பலித்ததோ" (விநாயகபு. 622 19);. கு.வி.எ. 1. ஒத்து; amicably, harmoniously "உடங்குயிர் வாழ்க வென்று" (மணிமே. 10.664);. 2. ஒருபடியாக; 3. சேர; together, closely, "தடந்தோட் கொப்டவுடங்கணிந்து" (பெருங். மகத. 2, 231);. 4. உடனே immediately "ஒலிகேட்டோ னுடங்கெழில் யானையங் குண்டென வுணர்தல்" (மணிமே 27, 32);. (உடன் → உடங்கு (வே.க.43);.]
உடங்கோடி	உடங்கோடி uḍaṅāḍi, பெ. (n.) இண்டு (பெரியமாட் 160);; tiger stopper. (செ.அக.);.
உடசம்	உடசம்1 uḍasam, பெ. (n.) இலைக்குடில்; hut made of leaves, hermit's thatched hut "உடசமேற்படரு மாடன் மென்கொடி" (சேதுபு.நைமி.12);. (செ.அக.);. [உலவை → உலசம் → உடசம்.] உடசம்2 uḍasam, பெ. (n.) வெட்பாலை (தைலவ தைல 72);; ivory tree [உலவை → உலசம் → உடசம்.]

உடசிப்பி	உடசிப்பி uḍasippi, பெ. (n.) சிப்பிமுத்து; oyster peal as distinguished from pearls got from other sources (சா.அக.);. [உடசம் + சிப்பி = உடசற்சிப்பி → உடற்சிப்பி → உடசிப்பி.]
உடணம்	உடணம் uḍaṇam, பெ. (n.) 1. இஞ்சி; ginger 2 மிளகு pepper. 3. சுக்கு; dried ginger. 4. திப்பிலி மூலம்; roc of piper longum - Piper cubeba. (சா.அக.);. [உல் → உள் → உடு → உடனம்.]
உடந்தை	உடந்தை uḍandai, பெ. (n.) 1. சேர்கை; unior "மனைவியா மனந்தையோடுடந்தையாய்" (மச்சட ஆதிசிருட்டி. 15);. 2. துணை; alliance, suppor abelmen. "உடந்தையாய்த் திரிவாரும்" (இராமநா அயோத். 4);. 3. உறவு; relationship எனக்கும் அவனுகும் உடந்தையில்லை. (உ.வ.); 4. கூட்டாள். Companion. ம. உடந்த. க., து. ஒட;தெ. ஒட. [உடன் → உடந்தை. (வேக 43);.]
உடந்தைக்குற்றவாளி	உடந்தைக்குற்றவாளி uḍandaikkuṟṟavāḷi, பெ. (n.) சேர்க்கைக் குற்றவாளி; a better of an offence, co-offender, accomplice (செ.அக.);.
உடந்தையாதல்	உடந்தையாதல் uḍandaiyātal, பெ. (n.) 1. ஒருமித்தல்; coalese. 2. ஒன்றுபட்டிருத்தல்; combine into one. [உடந்தை + ஆதல்.]
உடப்பிறந்தாள்	உடப்பிறந்தாள் uḍappiṟandāḷ, பெ. (n.) உடன்பிறந்த வள்; sister. (செ.அக.);. [உடன் + பிறந்தாள் = உடன்பிறந்தாள் → உடப்பிறந்தாள் (கொ.வ.);.]
உடப்பிறந்தான்	உடப்பிறந்தான் uḍappiṟandāṉ, பெ. (n.) உடன்பிறந்தவன் brother ம. உடப்பிறன்னவன்; க, ஒடவுட்டிதவனு;தெ தோடபுட்டின வாடு. [உடன் + பிறந்தான் → உடன் பிறந்தான் → உடப்பிறந்தான் (கொ.வ.);.]

உடப்பிறப்பு	உடப்பிறப்பு uḍappiṟappu, பெ. (n.) 1. உடன்பிறந்தவன்-ள்; one born of the same parents, brother or sister, 2. தம்மக்கள்; பிறவிகள்; brotherhood, fraternity. (செ.அக.);. ம. உடப்பிறப்பு, உடப்பிறவி;க. ஒடவுட்டித [உடன் + பிறப்பு = உடன்பிறப்பு → உடப்பிறப்பு (கொ.வ.);.]
உடப்பு	உடப்பு1 uḍappu, பெ. (n.) துறட்டு முள்பார்க்க (மூ.அ.);;see turattumul (செ.அக.);. [ஒடு → ஒடம் → உடம் → உடப்பு.] உடப்பு2 uḍappu, பெ. (n.) உடைப்பு பார்க்க;see udaippu. [உடைப்பு → உடப்பு.]
உடம்	உடம் uḍam, பெ. (n.) வேலமரம்; babool tree. (சா.அக.);. [ஒடு → ஒடம் → உடம்.]
உடம்படல்	உடம்படல் uḍambaḍal, பெ. (n.) உடன்படு-தல் பார்க்க See udaspadu. [உடன் + படல் = உடன்படல் → உடம்படல்.]
உடம்படிக்கை	உடம்படிக்கை uḍambaḍikkai, பெ. (n.) உடன்படிக்கை பாக்க;see udanpadikkai. ம. உடம்படி; க. ஒடம்படிகெ; தெ. ஒடம்படிக;து. ஒடம்படிகெ. [உடன் + படிக்கை = உடன்படிக்கை → உடம்படிக்கை (கொ.வ.);.]
உடம்படு-தல்	உடம்படு-தல் uḍambaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) ஒப்புதல்; to Consent agree to acquire, ம. உடம்பெடுக;க. ஒடம்படு. [உடன் + படு = உடன்படு → உடம்படு. உடன்படு பார்க்க See udanpadu.)
உடம்படுத்தநோய்	உடம்படுத்தநோய் uḍambaḍuttanōy, பெ. (n.) முகக்குற்றக் கோளாறுகளினாலும் மனவருத்தங்களினாலும் இயல்பாகவே உடம்பிலேற்படும் நோய்; disease of an idiopathic type due to the morbid diathesia of the body arising from the action of any of the three fundamental bodily humours or from the dynamical energies of the mind. (சா.அக.); [உடம்பு + அடுத்த + நோய்.]
உடம்படுமெய்	உடம்படுமெய் uḍambaḍumey, பெ. (n.) நிலை மொழி யீற்றிலும் வருமொழி முதலிலும் உள்ள இரண்டு உயிர்களைச் சேர்க்கும் மெய்யெழுத்து (அவை 'ய், வ்' என்பன. (நன். 162.); (gram); consonantal glide 'y' or 'v' which comes in combination of two vowels to prevent a hiatus.

உடம்படுவிலக்கு	உடம்படுவிலக்கு uḍambaḍuvilakku, பெ. (n.) அணி வகையுளொன்று; அஃது உடம்பட்டார் போலக் கூறி விலக்குவது; figure of speech (ஆ.ஆக.);. [உடன் + படு + விலக்கு.]
உடம்பறியாமற் போதல்	உடம்பறியாமற்போதல் uḍambaṟiyāmaṟpōtal, பெ. (n.) 1. மயக்கமுறல்; swooning. 2. உணர்ச்சியற்றுப்போதல்; becoming senseless, to be void of perception. 3. மெய்மறத்தல்; becoming unconscious. (சா.அக.); [உடம்பு + அறியாமல் + போதல்.]
உடம்பறியாமை	உடம்பறியாமை uḍambaṟiyāmai, பெ. (n.) தன்னை மறத்தல்; unconsciousness. 2. சுழுத்தி நிலை; 3. மருள்; [உடம்பு + அறியாமை]
உடம்பாடு	உடம்பாடு1 uḍambāḍu, பெ. (n.) இசைவு; agreement. consent_அது எனக்கும் உடம்பாடு (உவ.);. 2. ஒற் றுமை union, concord. "உடம்பாடிலாதவர் வாழ்க்கை" (குறள். 890);. 3. உடன்படிக்கை; agreement. ம. உடம்பாடு;தெ. ஒடம்பாடு [உடன் + (படு); → பாடு = உடன்பாடு → உடம்பாடு.]
உடம்பிடி	உடம்பிடி uḍambiḍi, பெ. (n.) வேல்; spear "உடம்பிடித் தடக்கை" (பெரும்பாண். 76); [உடன் + பிடி = உடன்பிடி → உடம்பிடி = கையில் எப்பொழுதும் உடன்பிடித்திருக்கும் வேல்.]
உடம்பிலை	உடம்பிலை uḍambilai, பெ. (n.) நெடுநாரை பார்க்க See nedumarai [ஒருகா உடம்பின → உடம்பிலை.]
உடம்பின்கூறு	உடம்பின்கூறு uḍambiṉāṟu, பெ. (n.) உடற்கூறு பார்க்க see udarkuru (சா.அக.);. [உடம்பு + இன் + கூறு.]

உடம்பு	உடம்பு uḍambu, பெ. (n.) 1. உடல் (குறள் 338.);; body.2 மெய்யெழுத்து; consonant. "உயிருமுடம்புமா முப்பதும்" (நன். 59);. 3. உயிருக் கிருப்பிடம் (ஆ.ஆக.);; receptacle for life. ம. உடம்பு; க. ஒடம்பெ. ஒடம்பி; து. உடலு. ஒடாலு;தெ. ஒடலு. ஒள்ளு [உழல் → உடல் → உடம்பு]
உடம்புக்கீடு	உடம்புக்கீடு uḍambukāḍu, பெ. (n.) மெய்ம்மறை (கவசம்);; armour, coat of mail. சீலமே யுடம்புக்கீடு (சீவக. 307.4 உரை);. [உடம்பு + கு + ஈடு = உடம்புக்கீடு + உடம்புக்கு இட்டுக் (அணிந்து); கொள்வது.]
உடம்புகட்டுவிடல்	உடம்புகட்டுவிடல் uḍambugaḍḍuviḍal, பெ. (n.) உடம்பு தளர்தல், infirmity through old age, to lose strèngth. [உடம்பு + கட்டுவிடல்.]
உடம்புகருத்தல்	உடம்புகருத்தல் uḍambugaruttal, பெ. (n.) காய்ச்சலால் கருத்தல்; dosha (defect); arising from fever, asphixiated condition. [உடம்பு + கருத்தல்.]
உடம்புகாந்தல்	உடம்புகாந்தல் uḍambukāndal, பெ. (n.) உடம்பு வெப்பங்கொள்ளல்; body becoming hot (சா.அக.);. [உடம்பு + காந்தல்.]
உடம்புதேற்று-தல்	உடம்புதேற்று-தல் uḍambudēṟṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) உடம்பை வலிமையாக்குதல்; to make one grow strong in body. [உடம்பு + தேற்று-தல் தேறு → தேற்று (பி.வி);.]
உடம்புவேறுதல்	உடம்புவேறுதல் uḍambuvēṟudal, 5. செ.கு.வி. (v.i.) உடல் நலம் அடைதல்; to recover one's health and strength as a convalescent [உடம்பு + தேறு]
உடம்புநடுக்கம்	உடம்புநடுக்கம் uḍambunaḍukkam, பெ. (n.) 1. நோய், அச்சம், சினம் முதலியவற்றால் உடம்பில் ஏற்படுமோர் வகை அசைவு; trembling arising from disease, fear, anger or excitement 2. குளிரினால் உடம்பு உதறல்; shivering out of cold. [உடம்பு + நடுக்கம். நடுங்கு + நடுக்கம்.]

உடம்புபிடித்தல்	உடம்புபிடித்தல் uḍambubiḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உடம்பிற் சதை உண்டாதல்; to pick up flesh. 2 உடம்பைக் கையாற் பிடித்து அமுக்குதல்; the process of pressing the parts of a person's body, shampooing, to massage, (சா.அக.); [உடம்பு + பிடித்தல்.]
உடம்பெடு-த்தல்	உடம்பெடு-த்தல் uḍambeḍuttal, செ.கு.வி. (vi) 1.பிறத்தல்; to be born with a material body. "படிக்க வுடம்பெடுத்தேன்" (இராமநா. ஆரன். 25);. 2.. செயலுடையனாதல்; to lift oneself up; to have the strength to move அடித்த அடியால் அவன் உடம்பெடுக்க முடிய வில்லை. 3. உடம்பு தேறல்; recover from ailment ஆ.அக.). [உடம்பு + எடு-த்தல், எடுத்தல் = பிறத்தல், தோன்றுதல், செயற்படல், நலமுறல்]
உடம்பை	உடம்பை uḍambai, பெ.(n.) கலங்கற்புனல் (பிங்.);; turbid water. [உழம்பு → உழம்பை → உடம்பை. உழம்புதல் = கலங்குதல்.]
உடம்பைத்தேற்றல்	உடம்பைத்தேற்றல் uḍambaittēṟṟal, பெ.(n.) 1. நோயா லிளைத்த உடம்பை மருந்து கொடுத்துத் தேற்றுதல்; toning up the body with medicine. 2. இளைத்த உடம்பிற்குத் குதகுந்தபடி ஊட்டங்கொடுத்தல்; strengthening the body by nourishment during convalescence. 3. உடம்பை வலுவடையச்செயதல்; invigorating the system (சா.அக.);. [உடம்பு + ஐ + தேற்றல். தேறு → தேற்று → தேற்றல்.)
உடம்பொமுபுணர்த்தல்	உடம்பொமுபுணர்த்தல் uḍambomubuṇarttal, பெ.(n.) கூறும் இலக்கியத்திலேயே சொல்ல வேண்டிய தொன்றை உய்த்துணர வைக்கை (குறள், 27 உரை);; device in literary art in which an author seeks skilfully to suggest by implication certain ideas which, being quite germane to the subject he is dealing with, would in his opinion, help to make his presentation quite clear to the reader, but which he (the author); could not except as digression, proceed to elaborate in the regular course in his work. [உடம்பு_ + ஒடு +_புணர்த்தல்.]
உடமுள்	உடமுள் uḍamuḷ, பெ.(n.) வேல மரத்தின் மூள்; thorn of the Acacia tree (சா.அக.);. [ஒடு → உடு + முள் – உடமுள்]
உடமை	உடமை uḍamai, பெ.(n.) 1. ஒருவனுக்கு உரியதான; ownership, proprietorship. 2. உடனிருக்கும் பொருள்; belongings. 3. செல்வம், பொருள்; wealth. property ம. உடம; க. ஒடமெ. தெ. ஒடமி ஒடமை, து. ஒடவெ; படு ஒடமெ;கோத ஒடய்ன் (பொருளுக்குரியவர்); [உடு → உடை → உடைமை → உடமை (வேக);.]

உடர்	உடர் uḍar, பெ.(n.) உடம்பு; body. "உடரெலா முயிரிலா" (கம்பராகுக.70);. (ஆ.அக.);. [உடல் → உடர். ஒ.நோ. சாம்பல் → சாம்பர் பந்தல் → பந்தர்]
உடர்களி-த்தல்	உடர்களி-த்தல் uḍarkaḷittal, 4 செ.கு.வி. ([v.i.) உடற்கரி பார்க்க;see udarkari. [உடல் + கரி - உடற்கரி → உடர்கரி.]
உடல்	உடல்1 uḍal, பெ.(n.) 1. உடம்பு (பிங்.);; body. 2. மெய்யெழுத்து; consonant. "உடன் மேலுயிர் வந்து" (நன். 204);. 3. பிறவி; birth, "தோலினுடையாலும் தீராதுடல்" (சைவச, பொது. 403);. 4. கருவி; means, instrument. "பகவதனுசந்தானத்துக்குடலாமே" (ஈடு. 1.2.8);. 5. பொன் (திவா.);; gold, 6. பொருள்; money, the wherewithal. "விளக்கேற்றற் குடலில னாப" (பதினொ. திருத்தொண். 54);. 7. ஆடையின் கரை யொழிந்த பகுதி; main body of a cloth, excluding the border spaces, உடல் அரசுக்கு (உ.வ.);. 8. ஆடையினிழை; texture of a cloth as judged by the warp and woof. 9. உயிருடனிருப்பது; alive. 10. உடலிருக்கும் கூடு; skeletal frame. ம. உடல் க. ஒடல்; தெ. ஒடலு. ஒன்று கோத ஒட்ள்வ; துட . விடன்; து. உடலு ; உடாலு;கூ. ஒல்லு.
உடல்(லு)-தல்	உடல்(லு)-தல் uḍalludal, 13. செ.கு.வி. (v.i.) 1. சிற்றங் கொள்ளுதல்; to be enraged "உடன்று மேல் வந்த வம்ப மள்ளரை" (புறநா. 77.9);. 2. மாறுபடுதல்; to quabble; to bicker, wrangle. " உடலினேல்லேன்" (ஐங்குறு.66);. 3. போர் புரிதல்(திவா.);; to fight, wage war, 4. ஆசையால் வருந்துமல்; to pine for, yearn after. "உள்ளமுடன் றெழுகின்றதே" (சீவக. 2005);. 5. ஒளிர் தல் (ஆ.அக);; to shine, glitter. [உள் → உடு → உடல் (வெப்பமடைதல்);- உடலு-தல்.]

உடல்கணத்தல்	உடல்கணத்தல் uḍalkaṇattal, பெ.(n.) உடம்பு பருத்தல்; growing stout and heavy, (சா.அக);. [உடல் + (கனம்); கனத்தல்.]
உடல்கணப்பு	உடல்கணப்பு uḍalkaṇappu, பெ.(n.) உடம்பு காந்தல்: growing hot (சா.அக.);. [உடல் + கணப்பு. கனல் → களப்பு.]
உடவ்காஙயதல்	உடவ்காஙயதல் uḍavkāṅayadal, பெ.(n.) காய்ச்சல்; suffering from fever, (சா.அக.);. [உடம்பு + காய்தல் (காய் = காய்தல், வெப்பமடைதல்);.]
உடல்தளிர்காணல்	உடல்தளிர்காணல் uḍaltaḷirkāṇal, பெ.(n.) மெலிந்த உடம்க மறுபடியும் சதைபற்றல்; putting on flesh (சா.அக.);. [உடல் + தளிர் + காணல்.]
உடல்வளர்ச்சி	உடல்வளர்ச்சி uḍalvaḷarcci, பெ.(n.) 1. உயிர் வாழ்வதற்கு வேண்டும் பொருள்கள்; necessaries of life "திண்ணெனவென் னுடல் விருத்தி தாரேயாகில்" (தேவா. 678, 9);. 2. உடல் வளருகை; growing physically. [உடல் + வளர்ச்சி.]
உடல்வாசகம்	உடல்வாசகம் uḍalvācagam, பெ.(n.) 1. முதலும் முடிவு மொழிந்த மடல் (எழுத்தாவணம்); பாகம் (வின்);; man body of any writing exclusive of the greeting and the signature, as in a letter (W.);. [உடல் + வாசகம், வாசி → வாசகம்.]
உடல்விடாவீடு	உடல்விடாவீடு uḍalviḍāvīḍu, பெ.(n.) உடலிருந்த வீடு பார்க்க;see udalirunda-vidu. [உடல் + விடா + வீடு.]
உடல்விடுவிடு	உடல்விடுவிடு uḍalviḍuviḍu, பெ.(n.) உடலிறந்த வீடு பார்க்க;see udaliranda-vidu.
உடல்வினை	உடல்வினை uḍalviṉai, பெ.(n.) முன்வினை; fruits of one's previous karma that are experienced in the present lite "உடல்வினையோடும் ஆண்டுப் பிறந்தது" (சி.போ. பா. 8.1.1);, (செ.அக.); [உடல் + வினை. உடலோடு வந்த வினைப்பயன்.]

உடல்வெதுப்பு	உடல்வெதுப்பு uḍalveduppu, பெ.(n.) உடம்பை யடுத்த சூடு; bodily heat, animal heat. (சா.அக.);. [உடல் + வெதுப்பு, வெதும்பு → வெதுப்பு.]
உடல்வெள்ளை	உடல்வெள்ளை uḍalveḷḷai, பெ.(n.) பக்கங்கள் மட்டும் சாயமூட்டிய வெள்ளையுடை (யாழ்ப்.);; cloth that is dyed only at the borders leaving the main body of the cloth white (செ.அக.); [உடல் + வெள்ளை. உடம்பு = புறத்தே வெளிப்படக் காணும்
உடல்வேதிச்சி	உடல்வேதிச்சி uḍalvēticci, பெ. (n.) கொடி வேலி பார்க்க;see kodiveli.
உடல்வேலை	உடல்வேலை uḍalvēlai, பெ. (n.) ஓவியம் வரைதல், வண்ணம் பூசுதல் ஆகியவற்றின் அடிப்படை வேலை, body of a work, chiefly applied to painting or any other art work (செ.அக.);. [உடல் + வேலை.]
உடலக்கண்ணன்	உடலக்கண்ணன் uḍalakkaṇṇaṉ, பெ. (n.) உடல் முழுமையும் கண்கள் கொண்ட இந்திரன் (கல்லா.1);; Indra who has eyes all over his body. (செ.அக.); [உடல் + அ + கண்ணன், அகரம் ஆறனுருபு. உடலக்கண்ணன் = உடம்பெல்லாம் கண்ணுடையவன். கண் = துளை, துளை யடையாளம்.]
உடலதிர்ச்சி	உடலதிர்ச்சி uḍaladircci, பெ. (n.) காயம் அல்லது மன வருத்தத்தினால் நரம்புக் குண்டாகு மதிர்ச்சி; sudden vital depression due to an injury or emotion, acting on the nervous system-shock (சா.அக); [உடல் + அதிர்ச்சி.]
உடலந்தம்	உடலந்தம் uḍalandam, பெ. (n.) உடம்பழிவு பார்க்க; See udambalovu [உடல் + அந்தம்.]
உடலம்	உடலம் uḍalam, பெ. (n.) உடம்பு; body. "சலந்தரனுடலந்தடிந்த". (தேவா. 584.7);. (செ.அக.);. ம. உடலம். [உடல் → உடலம்.]
உடலல்	உடலல் uḍalal, தொ.பெ. (vbl.n) உடல்(லு)-தல் பார்க்க;see udal. (செ.அக.). [உடல் + அல்.]

உடலவருத்தனை	உடலவருத்தனை uḍalavaruttaṉai, பெ. (n.) மெய்யாற் செய்யும் நடனக்குறி (சிலப். 3.16. உரை);; gesticulation by means of movements of the body. (செ.அக);. [உடல் + வருத்தனை. த. வருத்தல். Skt variana.வருத்தனை அகரம், சாரியை.]
உடலற்பனை	உடலற்பனை uḍalaṟpaṉai, பெ. (n.) திப்பிலிப்பனை; elephant's palm (சா.அக.);, [உடலன் + பனை.]
உடலற்றநாள்	உடலற்றநாள் uḍalaṟṟanāḷ, பெ. (n.) . (n.); மாழ்கு (மிருகசீரிடம்);. நெய்மீன் (சித்திரை);, பறவை (அவிட்டம்); ஆகிய நாள்கள் (சோதிட சிந்.40);; naksatras, mirukaciridam, chittirai, and avittam, their earlier halves belonging to certain signs of the Zodiac and the latter halves to the next signs (செ.அக);. [உடல் + அற்ற + நாள். இந்நாளில் மனை கோலக்கூடாது.]
உடலனல்	உடலனல் uḍalaṉal, பெ. (n.) உடம்பில் நிற்கும் சூடு; bodily temperature, animal heat (சா.அக);. [உடல் + அனல்]
உடலாட்டம்	உடலாட்டம் uḍalāḍḍam, பெ. (n.)); மாட்டுக் குற்றவகை (பெரியடாட்.20);; defect in cattle. (செ.அக);. [உடல் + ஆட்டம்]
உடலும்பனை	உடலும்பனை uḍalumbaṉai, பெ. (n.) கூந்தற்பனை elephant's palm (சா.அக);. [உடலும் + பனை - உடலும்பனை → உடலிம்பனை. (கொ.வ.);]
உடலிரண்டுயிரொன்று	உடலிரண்டுயிரொன்று uḍaliraṇḍuyiroṉṟu, பெ. (n.) 1. கிளிஞ்சல்; shell. 2. நட்பு; friendship. [உடல் + இரண்டு + உயிர் + ஒன்று.]
உடலிருந்தவீடு	உடலிருந்தவீடு uḍalirundavīḍu, பெ. (n.) உடலொடு பேறு, உயிர்ப்பேறு (சீவன் முத்தி);. (ஞானவா. ஞான. விண். 36);; emancipation of the soul while it is still in the bondage of the flesh, opp to, உடலிறந்தவீடு. (செ.அக.);. [உடல் + இருந்த + வீடு.]
உடலிலான்	உடலிலான் uḍalilāṉ, பெ. (n.) சிவனின் கனலால் எரிக்கப்பட்டுச் சாம்பலாக்கியதால் உடலற்று இருக்கும் காமன்; one who has no body, referring to mythical Manmadan, the Indian Cupid, whose body was burnt to ashes by the fiery stare of Siva (W.); (செ.அக.);. [உடல் + (இல்லான்); இலான்.]

உடலிறந்தவீடு	உடலிறந்தவீடு uḍaliṟandavīḍu, பெ. (n.) உடல் விட்டபேறு (விதேகமுத்தி);. (ஞானவா. ஞானவிண். 36);; emancipation of the soul after death, opp. to உடலிருந்த வீடு. (செ.அக.); [உடல் + இறந்த + வீடு.]
உடலுநர்	உடலுநர் uḍalunar, பெ.(n.) பகைவர், loes "உடலுந ருட்க" (புறநா. 17,36);. [உடல் → உடலு → உடலுநர்.|
உடலுருக்கி	உடலுருக்கி uḍalurukki, பெ. (n.) கணைக்குடு (பைஷஜ);; wasting disease of childhood. (செ.அக);. [உடல் + உருக்கி.]
உடலுதல்	உடலுதல் uḍaludal, பெ. (n.) உடம்பு பருத்தல் அல்லது வீங்கல்; of swelling of the body-edima (சா.அக.); [உடல் + ஊதல். ஊதல் = பருத்தல்.)
உடலெடு-த்தல்	உடலெடு-த்தல் uḍaleḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உடம்பெடு;see udambedu, [உடல் + எடு_.]
உடலெழுத்து	உடலெழுத்து uḍaleḻuttu, பெ. (n.) மெய்யெழுத்து; consonant (செ.அக.);. [உடல் + எழுத்து.]
உட்வாரம்	உட்வாரம் uṭvāram, பெ. (n.) உடன்வாரம் பார்க்க;see udan-varam. [உடன்+ வாரம் = உடன்வாரம் → உடவாரம் (கொ.வ.);.]
உடற்கடுப்பு	உடற்கடுப்பு uḍaṟkaḍuppu, பெ. (n.) 1. உடம்பினி லேற்பட்ட யெரிவு; burning sensation in the body. 2. உடல்வெதுப்பு; irration 3. உடம்பின் குத்தல், darting pain in the body as in rheumatism. (சா.அக);. [உடல் + கடுப்பு.]
உடற்கரி-த்தல்	உடற்கரி-த்தல் uḍaṟkarittal, 4 செ.கு.வி. (v.i) தோள் தட்டுதல் (சிலப். 6.49);; pat one's own shoulder, as in challenging (செ.அக.); [உடல்+ கரி-த்தல், கருத்தல் = செய்தல், கருத்தல் → கரித்தல்.)

உடற்கருவி	உடற்கருவி uḍaṟkaruvi, பெ. (n.) மெய்ம்மறை (வின்);; coat of mail, armour. (செ.அக.);. [உடல் + கருவி.]
உடற்கழிவு	உடற்கழிவு uḍaṟkaḻivu, பெ. (n.) உடம்பினின்று கழியும் கழிவுகள் (மலம், சிறுநீர் முதலியன);; waste matter discharged from the body such as, urine, faeces, etc. (சா.அக.);. [உடல் + கழிவு.]
உடற்காப்பு	உடற்காப்பு uḍaṟkāppu, பெ. (n.) உடற்கருவி பார்க்க;see udarkaruvi "இருப்புடற் காப்பினர்" (திருவிளை, நரிபரி. 29);. (செ.அக.);. [உடல் + காப்பு.]
உடற்காயம்	உடற்காயம் uḍaṟkāyam, பெ. (n.) உடம்பி லேற்பட்ட காயம்; physical injury. (சா.அக.); [உடல் + காயம்.]
உடற்காவல்	உடற்காவல் uḍaṟkāval, பெ. (n.) உடற்கருவி பார்க்க;see படர்karuvi. "ஒன்றானு மறாவுரு வாவுடற் காவலோடும்" (கம்பரா. நாகபா. 15);. (செ.அக.);. [உடல் + காவல்.]
உடற்குற்றம்	உடற்குற்றம் uḍaṟkuṟṟam, பெ. (n.) மாந்தனின் உடம் புக்கு உளதாகும் பதினெண் குற்றங்கள்; eighteen moral and physical imperfections or defects attributed to the human body viz., 1. பசி; hunger. 2 நீர்வேட்டல்; thirst 3. அச்சம்; fear. 4. வெகுளி; anger. 5. உவகை; delight. 6. வேண்டல் ஆசை; desire. 7. நினைப்பு; thought. 8. உறக்கம், தூக்கம்; sleep 9. நரை; grey hair. 10. நோய்; disease. 11 சாவு; death. 12 பிறப்பு; birth. 13. மதம்; self-conceit. 14. இன்பம்; pleasure.

உடற்குறை	உடற்குறை uḍaṟkuṟai, பெ. (n.) தலையற்ற உடல்; தலையரிந்த மரம்; headless body, trunk. [உடல் + குறை]
உடற்கூற்றிலக்கணம்	உடற்கூற்றிலக்கணம் uḍaṟāṟṟilakkaṇam, பெ. (n.) உடம்பி னுறுப்புகளின் தொழில்களையும் அவைகளின் தன்மைகளையும் பற்றிக் கூறுமோர் நூல்; science of parts of the human body, its structure, frame, quality and also the functions of the several organs. (சா.அக.);. [உடல் + கூற்று + இலக்கணம்.]
உடற்கூற்றுவண்ணம்	உடற்கூற்றுவண்ணம் uḍaṟāṟṟuvaṇṇam, பெ. (n.) பட்டினத்தடிகள் செய்த ஒரு நூல்; treatise by Pattinattadigal. [உடல் + கூற்று + வண்ணம்.]
உடற்கூறு	உடற்கூறு uḍaṟāṟu, பெ. (n.) உடல் அமைப்பு; உடலின் கூறு; anatomy of the body. (செ.அக.);. [உடல் + கூறு.]
உடற்சி	உடற்சி uḍaṟci, பெ. (n.) சினம்; irritation, resentment, anger, "உடற்சி செய்ய" (சீவக. 1078);. (செ.அக.);. [உடல் + உடற்சி.]
உடற்பொருள்	உடற்பொருள் uḍaṟporuḷ, பெ. (n.) உடலுக்குள் உண்டாகும் மான்மணத்தி (கஸ்துரி);, ஆன்மணத்தி (கோரோ சனை);, புனுகு, அம்பர் முதலிய பொருள்கள்; scented substances such as musk. bezoar, amber etc. found inside, the body of animals. (சா.அக.);. [உடல் + பொருள்.] ம. உடன்கட்ட.
உடன்கட்டையேறு-தல்	உடன்கட்டையேறு-தல் uḍaṉkaḍḍaiyēṟudal, 5. செ.கு.வி. (v.i.) 1. இறந்த கணவனுடன் ஒன்று கூடித் தீயில் உயிர்விடுதல்; to ascend, as a woman, the funeral pyre of her husband, to perform sustee. 2. பிரியேனென்று நிற்றல்; to be inseparable மறுவ. தலையொடு முடிதல்;ஆஞ்சிக் காஞ்சி. [உடன்+ கட்டை + ஏறு-தல்.] போர்க்களத்தில் கணவர் இறந்த பின் தாம் பகைவரால் சிறைப்பிடிக்கப்படலாகாது என நினைத்த மகளிர் பாதுகாப்பு நோக்கில் உடன்கட்டை யேறியும் தீப்பாய்ந்தும் உயிர் மாய்த துக் கொண்ட தொன்முது வழக்கம் தமிழகத்தில் தானாகவே மறைந்தது வடபுலத்தில் மூடநம்பிக்கையாக வளர்ந் திருந்தது.

உடன்குற்றவாளி	உடன்குற்றவாளி uḍaṉkuṟṟavāḷi, பெ. (n.) உடனிருந்து குற்றஞ்செய்தவன்; co-offerder, accomplice, abettor. (செ.அக.);. [உடன் + குற்றவாளி. குற்றம் + ஆளி – குற்றவாளி.]
உடன்சுட்டத்ததிகாரி	உடன்சுட்டத்ததிகாரி uḍaṉcuḍḍaddadikāri, பெ. (n.) சோழர் காலத்துச் சிற்றூர் அவைத்தலைவன் (S.I.I.iii.35);, head of the village assembly in the days of Chola administration. (செ.அக.);. [உடன் + கூட்டத்து +அதிகாரி.]
உடன்கூட்டாளி	உடன்கூட்டாளி uḍaṉāḍḍāḷi, பெ. (n.) 1. கூட்டுப் பங்காளி; partner, participator, associate. 2. உடனெத்தவன்; play fellow, companion, friend; equal in status, age or rank (செ.அக.);. [உடன் + கூட்டு + ஆளி - உடன் கூட்டாளி.]
உடன்கேடு	உடன்கேடு uḍaṉāḍu, பெ. (n.) உடனிருந்து துன்பத் தைப் பகிர்ந்து கொள்ளுதல்; be a companion in grief. "தம்மொடுடன் கேடான நெஞ்சமேயா யிருந்தது" (ஈடு, 10, 6. ப்ர.);. (செ.அக.);. [உடன் + கேடு.]
உடன்கேடன்	உடன்கேடன் uḍaṉāḍaṉ, பெ. (n.) உடனிருந்து துன்புறுபவன்; sharer with another of his grief and sorrow. "உடன்கேடனாய் நின்றுநோக்கும்" (ஈடு. 1.1.3);. (செ.அக.);. [உடன் + கேடன்.] உடன்கையில் கு.வி.எ. (adv.); உடனே; immediately, as soon as, (Loc); 'உடன் கையிலே கூலி கிடைக்குமா?' (இ.வ.); (செ.அக.);. [உடன் + கை + இல்]
உக்கடை	உக்கடை ukkaḍai, பெ. (n.) நீரிறைக்கும் ஏற்றம்; wicker basket for drawing water for irrigation க. உக்கடியன்த்ர. [உகு → உக்கு → உக்கடை]
உக்கணி	உக்கணி ukkaṇi, பெ. (n.) கைத்தறியில் கயிறு இழுத்துக் கட்டுவதற்காக உள்ள ஒரு கருவி; accessory of the handloom. (சேரநா.);. ம. உக்கணி. [உக்கம் → உக்கணி, உக்கம் = கயிறு.]

உக்கம்	உக்கம்1 ukkam, பெ. (n.) 1. இடை; waist "உக்கஞ்சேர்த் திய தொருகை' (திருமுரு. 108);. 2. பொருந்திய பக்கம்; conjoined side (செ.அக.);. ம. உக்கம்;து. ஒக்க, ஒக்கம். [உ → உக்கம். உ = நடுப்பகுதி] உக்கம்2 ukkam, பெ. (n.) 1. பேரால வட்டம்; large circular tan "உக்கமுந்தட்டொளியும் தந்து" (திவ். திருப்பா. 20);. 2. சிற்றால வட்டம; small omamental fan. "உழைச்சென் மகளிருக்க மேற்றி" (பெருங். 1,34,213);. 3. பொன் (சங்.அக);, gold, [உகு → உக்கம் உகுத்தல் = கொட்டுதல், சொரிதல், வீசுதல், பொலிதல்.) உக்கம்3 ukkam, பெ. (n.) கட்டித் தூக்கியெடுக்குங் கயிறு
உக்கம்பருத்தி	உக்கம்பருத்தி ukkambarutti, பெ. (n.) உப்பம் பருத்தி; வனப்பருத்தி; Indian cotton-plant (செ.அக.);. [உக்கம் + பருத்தி]
உக்கரணம்	உக்கரணம் ukkaraṇam, பெ. (n.) 1. வீட்டின் சரக்கறை; store-house for provisions. 2. அரண்மனையின் களஞ்சியம்; granary in a palace. ம. உக்கராணம்; க., து. உக்ராண; தெ. உக்ராணமு;மரா. உக்ராணி. [உள் + கரணம் = உட்கரணம் – உக்கரணம்; உள் = வீடு, அரண்மனை, அகம் → Skt griha → த. கிருகம் → கரணம்.]
உக்கரி	உக்கரி1 ukkarittal, 4. செகுன்றாவி (vt) வாயாலெடுத்தல்; to vomit (W.). [உ + கரி.]
உட்க்கரி	உட்க்கரி2 uṭkkarittal, பெ. (n.) 4 செ.கு.வி. (v.i.); உக்காரமிடுதல்; hunkara, to bellow, as a bull. (W.);. [முக்காரமிடு → முக்கரி → உக்கரி.]
உக்கரை	உக்கரை ukkarai, பெ. (n.) அக்கரை; opposite bank. "இக்கரை நின்றிவர்ந் துக்கரை கொளவே" (புறநா. 357.9);.

உக்கரைத்தட்டு	உக்கரைத்தட்டு ukkaraittaṭṭu, பெ. (n.) மண முழவின் வலந்தரையின் நடுப்பாகத்துக்கு மேலுள்ள பாகம் (கலைமகள் xii, 400);; part just above the middle of the Valantarai of a Mirutangam, (செ.அக.);. [உ + கரை + தட்டு.]
உக்கல்	உக்கல்1 ukkal, பெ. (n.) 1. பதனழிவு rollenness, putridity. 2. உளுத்தது; that which is rotten or decayed [உகு → உக்கல்.] உடன்பங்கு உக்கல்2 ukkal, பெ. (n.) 1 பக்கம்; side (w); 2. மருங்கு; hip. 3. ஆலவட்டம்; circular fan made of fragrant roots or palm leaves, carried in procession before idols and great persons. 4. ஏறு; bull. 5. ஆன்; cow. 6. கோழி; fowl. 7. தீ; fire. (ஆ.அக.);. ம. உக்கல்;து. ஒக்க
உடன்பங்கு	உடன்பங்கு uḍaṉpaṅgu, பெ. (n.) கூட்டுப் பங்கு; joint share, joint heirship. (W.);. (செ.அக.);. [உடன் + பங்கு.]
உடன்படல்	உடன்படல் uḍaṉpaḍal, பெ. (n.) 1. இசைதல்; agreeing 2. உடன்படிக்கை செய்தல்; entering into an agreement 3. இசைதல், எழுவகை மதத்தினொன்று; one of the seven mathams 4. சேரல்; joining. 5 பொருந்தல்; sticking 6. ஒட்டல்; adhering 7. நேர்தல்; happening. [உடன்படு + அல்.]

உடன்படிக்கை	உடன்படிக்கை uḍaṉpaḍikkai, பெ. (n.) 1. ஒப்பந்தம்; agreement (செ.அக.);. [உடன், படி. படு – படி.] உடன்படிக்கை uḍaṉpaḍikkai, பெ. (n.) 1. ஒப்பந்தம்; contract, agreement, covenant, treaty. 2. உறுதிப்பாடு; promise, assurance அவனுக்கு அவன் உடன்படிக்கை சொல்லுகிறான். (R);. ம. உடம்படி; க. ஒடம்படிகெ;தெ. ஒடம்படிக. [உடன்படு → உடன்படிக்கை.]
உடன்படிக்கைக் கணக்கு	உடன்படிக்கைக் கணக்கு uḍaṉpaḍikkaikkaṇakku, பெ. (n.) பேலேடு; ledger. (C.G);. (செ.அக.);.
உடன்படு	உடன்படு1 uḍaṉpaḍudal, பெ. (n.) . 20 செ.கு.வி. (v.i.); இசைதல் (பிங்);; to agree, assent, consent, acquiesce, yield. (செ.அக,);. க. ஒடம்படு, தெ. ஒடம்படு: [உடன் + படு.] உடன்படு2 uḍaṉpaḍuttal, பெ. (n.) செ.குன்றாவி (v.t);. உடன்படுத்து-தல் பார்க்க;see ப்டarpaduttu.
உடன்படுத்து-தல்	உடன்படுத்து-தல் uḍaṉpaḍuddudal, பெ. (n.) -, 17. செ.குன்றாவி. (v.t.); ,இணைத்தல்; persuade into giving consent, make one yield or agree, "இசைந்துடன் படுத்தினான்" (பாரத குருகுல, 44); க. ஒடம்படிக தெ. உடம்பருன்சு, [உடன் + படுத்து.]
உடன்பறிமுதல்	உடன்பறிமுதல் uḍaṉpaṟimudal, பெ. (n.) 1 முறைமன்றக் கட்டளைப்படி பொருட் பறிமுதல் செய்கை; immediate seizure of property according to legal decree. 2. தீர்ப்பளிக்கும் முன்னே சொத்தைக் கைப்பற்றுகை; attachment before judgement [உடன் + பறிமுதல்.]

உடன்பாட்டுவினை	உடன்பாட்டுவினை uḍaṉpāḍḍuviṉai, பெ. (n.) உடன் பாட்டைத் தெரிவிக்கும் வினை; affirmative web, opp to எதிர்மறைவினை. (செ.அக.);. [உடன்படு → உடன்பாடு → உடன்பாட்டு + வினை.]
உடன்பாடு	உடன்பாடு uḍaṉpāḍu, பெ. (n.) 1. இசைகை (பிங்.);; consent accord, acquiescence. 2. மனப்பொருத்தம்; concord, harmony, unanimity. "உடன்பாலைத மனைவி தொழிலின்ன" (இன்னா. 12);. ம. உடம்பாடு, தெ. ஒடபாட்டு. [(உடம்பாடு → உடன்பாடு (வேக.43);.]
உடன்பாடுவான்	உடன்பாடுவான் uḍaṉpāḍuvāṉ, பெ. (n.) பக்கப் பாட்டுக்காரன் (S.I.I. vii, 65);; supporting chorus, accompanist; 'வீணை வாசிப்பானுக்கும் உடன் பாடுவானுக்கும்
உடன்பிறந்தார்	உடன்பிறந்தார் uḍaṉpiṟandār, பெ. (n.) கூடப்பிறந்தவர்; children of the same parents, brothers or sisters or both. "உடன் பிறந்தார் சுற்றத்தார்" (வாக்குண். 20);. மறுவ. பிறவர், [உடன் + பிறந்தார்.]
உடன்பிறந்தாள்	உடன்பிறந்தாள் uḍaṉpiṟandāḷ, பெ. (n.) கூடப் பிறந்தவள்; sister. (செ.அக.); மறுவ, பிறவி. [உடன் + பிறந்தாள்.]
உடன்பிறந்தான்	உடன்பிறந்தான் uḍaṉpiṟandāṉ, பெ. (n.) கூடப் பிறந்தவன், brother. மறுவ, பிறவன். [உடன் + பிறந்தான்.]
உடன்பிறப்பு	உடன்பிறப்பு uḍaṉpiṟappu, பெ. (n.) 1. உடன்பிறந்த தன்மை; state of being born of the same parents. "இன்றொடுந் தவிர்ந்த தன்றே யுடன்பிறப்பு" (கம்பரா. கும்பக. 166);. 2. கூடப்பிறந்தவர் (நல்வ. 24);; person or persons born of the same parents (செ.அக.);. ம. உடப்பிறப்பு, உடப்பிறவி. க. ஒடகுட்டிக. [உடன் + பிறப்பு.]
உடன்புணர்ப்பு	உடன்புணர்ப்பு uḍaṉpuṇarppu, பெ. (n.) சமகூட்டு (மணிமே, 227.243); (அரும்.);; inseparable concomittance (Log.);. [உடன் + புணர்ப்பு.]

உடன் போக்கிடையீடு	உடன் போக்கிடையீடு uḍaṉpōkkiḍaiyīḍu, பெ. (n.) இது நம்மனையில் வரைந்து கொள்ளது தன்னூரில் வரைந்தானென்று தலைவி சுற்றத்தார் வெறுப்படைத லால் தலைவியை உடன்கொண்டு போகும் போது தலைவி சுற்றத்தாரிடை ஈடுபட்டு மீண்டு வருதல்; intimate movement of the heroine with her own relations before going away with her lower since after elopement the heroine will have to marry the hero in his place against the wishes of her people. [உடன்போக்கு + இடையீடு]. இது, போக்கறிவுறுத்தல், வரவறிவுறுத்தல், நீக்கமிரக்கம், மீட்சி யென நால் வகையினையும், நீங்கும் கிழத்தி பாங்கியர் தமக்குத் தன் செலவுணர்த்தி விடுத்தல், தலைமகன் தன் செலவின்னாட் குணர்த்தி விடுத்தல். நற்றாய்க் கந்தனர் மொழி தல், தலைவற்குணர்த்தல், தலைமகளைத் தலைமகன் விடுத் தல், தமருடன் செல்பவள் அவள் புறநோக்கிக் கவன்றரற்றல் எனும் விரிவினையு முடைத்து. (அபி.சிந்);.
உடன்போக்கு	உடன்போக்கு uḍaṉpōkku, பெ. (n.) 1. பெற்றோரறியாமல் தலைவி தலைவனுடன் செல்கை (நம்பியகப். 181);; an unmarried young woman going away with her lover to his own place without the knowledge of her parents. 2. கூடப்போதல்; accompanying. போக்கறி வுறுத்தல் முதலாகத் தேற்றலீறாகிய வெட்டும் உடன் போக்கினுள் அடங்கும். க. ஒடவோக. [உடன் +போக்கு.]
உடன்போக்குவிரி	உடன்போக்குவிரி uḍaṉpōkkuviri, பெ. (n.) பாங்கி தலைவர்க் குடன்போக் குணர்த்தல் முதலாகத் தலை வன்றன் பதியடைந்தமை தலைவிக் குணர்த்த லீறாகிய பதினொட்டு; process of revelation by the heroine's friend the news of elopement (ஆ.அக.);. [உடன் + போக்கு + விரி.]
உடன்மாணாக்கன்	உடன்மாணாக்கன் uḍaṉmāṇākkaṉ, பெ. (n.) உடன்பயிலும் மாணாக்கன்; classmate, (செ.அக.);. [உடன் + மாணாக்கள்.]
உடன்வந்தி	உடன்வந்தி uḍaṉvandi, பெ. (n.) கூடவே வருவது; inseparable companion, as one's shadow. 'உடன் வந்தி யான வல்வினை' (ஈடு, 5.8.5);. (செ.அக.);. [உடன் + வந்தி]
உடன்வயிற்றோர்	உடன்வயிற்றோர் uḍaṉvayiṟṟōr, பெ. (n.) உடன் பிறந்தவர் (சிலப். 10,227);; those born of the same mother like brothers and sisters. (செ.அக.);. க. ஒடகுட்டு. [உடன் + வயிற்றோர். வயிறு + வயிற்றோர்.]
உடன்வயிறு	உடன்வயிறு uḍaṉvayiṟu, பெ. (n.) உடன் வயிற்றோர் பார்க்க see udanvayirror. "பிறப்போரன்ன உடன்வயிற்றுள்ளும்" (புறநா. 183);. (செ.அக.);. [உடன் + வயிறு.]

உடன்வாரம்	உடன்வாரம் uḍaṉvāram, பெ. (n.) மேல் வாரம் குடிவாரமாகப் பிரிக்கப் படாத நெல் (T.A.S.I.7.);. gross produce before it is divided between landlord and tenant (செ.அக.);. ம. உடன்பாரம்;க. ஒடவார. [உடன் + வாரம்.]
உடன்றல்	உடன்றல் uḍaṉṟal, பெ. (n.) போர் war, (செ.அக.);. [உடல் → உடலு → உடன்றல்.]
உடன்டி	உடன்டி uḍaṉḍi, வி.எ. (adv) உடனே immediately, (Tinn.);. (செ.அக.);. ம_உடனடி. [உடன் + அடி.]
உடனா-தல்	உடனா-தல் uḍaṉātal, பெ. (n.) . 6 செ.கு.வி. (v.i.); கூடிநிற்றல் (சி.சி. 2,80);; to be in company with associate. [உடன்_(ஆகு); ஆ.]
உடனாளி	உடனாளி1 uḍaṉāḷi, பெ. (n.) உடன் கூட்டாளி பார்க்க see udan-küß (செ.அக.);. [உடன்+ஆளி] உடனாளி2 uḍaṉāḷi, பெ.(n.) சொத்துள்ளவன். weathy person. க. ஒடெய தெ. ஒடயடு, ஒடயுடு, து. ஒடயெ. ஒடெயெ குட ஒடைவே. [உடைமை+ஆளி_உடைமையாளி→உடனாளி.]
உடனிகழ்தல்	உடனிகழ்தல் uḍaṉigaḻtal, பெ. (n.) ஒருங்கு நிகழ்தல் (நன். 297, விருத்.);; happen simultaneously. (செ.அக.);. [உடன்+நிகழ்தல்.]
உடனிகழ்ச்சியணி	உடனிகழ்ச்சியணி uḍaṉigaḻcciyaṇi, பெ. (n.) 1 அஃதாவது கற்றோரை மகிழ்விக்கும் உடனிகழ்தலைச் சொல்லும் அணி; gure of speech இதனை வடநூலார் சகோத்தியலலங்கார மென்பர். தண்டியாசிரியர் புணர் நிலை என்பர். 2. புணர்நிலையணி பார்க்க (அணியி.21);;see punanilaiyani (அபி.சிந்.);. [உடன்+நிகழ்ச்சி+அணி]
உடனிகழ்வான்	உடனிகழ்வான் uḍaṉigaḻvāṉ, பெ. (n.) துணைவன் (திவா.);; companion, comrade. (செ.அக.);. [உடன்+நிகழ்வான்.]
உடனிகழ்வு	உடனிகழ்வு uḍaṉigaḻvu, பெ. (n.) உடனிகழ்ச்சிபார்க்க see udapgacc (நன். 297); [உடன்+நிகழ்வு.]

உடனிலை	உடனிலை uḍaṉilai, பெ. (n.) 1. கூடி நிற்கை the state of being together, உரோணியோ டுடனிலை புரிந்த மறுவுடை மண்டிலக் கடவுளை (பெருங். இலாவாண. 9.67); 2. உடனிருந்த இருவரைப் பாடும் ஒரு புறத் துறை (புறநா. 58);; [உடன்+நிலை.]
உடனிலைக்குதி ரைச்சேவகர்	உடனிலைக்குதிரைச்சேவகர் uḍaṉilaiggudiraiccēvagar, பெ. (n.) பரியேறும் மெய்க்காவலர்(s.I.I.ii.274);; mounted body guards. (செ.அக.);. [உடனிலை _ குதிரை - சேவகர்.]
உடனிலை இரட்டுறமொழிதல்	உடனிலை இரட்டுறமொழிதல் uḍaṉilaiiraḍḍuṟamoḻidal, பெ. (n.) ஒரு பாட்டு நேரேவரும் பொருளையன்றி வேறொரு பொருள் கொண்டு நிற்கும் அணி (திருக்கோ.1.உரை); figure of speech, paronomasia as a literary embellishment in a stanza conveying both the natural as well as a hidden meaning. (செ.அக.);, [உடனிலை+இரட்டுற+மொழிதல்.]
உடனிலைச்சிலே டை	உடனிலைச்சிலேடை uḍaṉilaiccilēḍai, பெ.(n.) உடனிலை இரட்டுறமொழிதல் பார்க்க see udarial. ira!!uramolidal [உடனிலை+சிலேடை.]
உடனிலைச்சொல்	உடனிலைச்சொல் uḍaṉilaiccol, பெ. (n.) ஒப்புமைக் கூட்டம் பார்க்க;see oppumarkkulam (செ.அக.);. [உடனிலை + சொல்.]
உடனிலைமயக்கம்	உடனிலைமயக்கம் uḍaṉilaimayakkam, பெ. (n.) உட னிலை மெய்ம்மயக்கம் பார்க்க;see ularlal-mey. nnm-mayakka [உடன்+நிலை+மயக்கம்]
உடனிலைமெய்ம்ம யக்கம்	உடனிலைமெய்ம்மயக்கம் uḍaṉilaimeymmayakkam, பெ. (n.) ர் என்னும் இரண்டு மொழிந்த 16 மெய்களுள் ஒவ்வொன்றும் தன்னுடன் தான் நின்று மயங்குகை (நன்.110, உரை);; [உடன்+நிலை+மெய்ம்மயக்கம்.]
உடனுக்குடனே	உடனுக்குடனே uḍaṉukkuḍaṉē, வி.எ. (adv) அப்போ தைக்கப்போது then and there வந்த கடிதத்துக்கு உடனுக்குடனே மறுமொழி எழுது (உ.வ.);. ம. உடனுடன் க. ஒடனோடனே, ஒடனொடனெ, தெ. தோடதோடனெ [உடனுக்கு+உடனே]
உடனுற்றவன்	உடனுற்றவன் uḍaṉuṟṟavaṉ, பெ. (n.) ஒரே வகுப்பு வேலையாள்(ஆ.அக.);; servant of the same grade

உடனுறவு	உடனுறவு uḍaṉuṟavu, பெ. (n.) உடல் தொடர்பு புணர்ச்சி, sexual combination; the habitual coition or sexual intercourse of man and woman. (சா.அக.);. [உடல்+உறவு-உடலுறவு → உடலுறவு (கொ.வ.);.]
உடனுறை	உடனுறை uḍaṉuṟai, பெ. (n.) ஒரு நிலத்தில் உடனு றைகின்ற கருப்பொருளாற் பிறிதொரு பொருள் பயப்ப மறைத்துத் கூறும் இறைச்சி (தொல், பொருள் 242);; suggestive meaning conveyed indirectly by means of a specific reference to a distinctive feature of any tract of land. (செ.அக);. [உடன்+உறை.]
உடனுறைவு	உடனுறைவு uḍaṉuṟaivu, பெ. (n.) 1. புணர்ச்சி (பெரியபு திருநீலகண்..5);. Cohabitation, 2. கூடி வாழ்தல்; living together. (செ.அக.);, [உடன்+உறைவு.]
உடனே	உடனே uḍaṉē, வி.எ. (adv) 1. கூடிய அதே நேரத்தில், immediately 2, ஒருசேர; simultaneously, "உருவமுமா ருயிரு முடனே யுண்டான்' (திவ். திருவாய். 9.6.5.); 3. முழுக்க entirely, 'உடனேகூட (சீவக. 1966);. (செ.அக.);. ம. உடனே க. ஒடனே தெ. தொடனே குட ஒடனெ து. ஒட்டு. [உடன்+ஏ.]
உடனொடியில்	உடனொடியில் uḍaṉoḍiyil, வி.எ. (adv) உடனடி பார்க்க;see udanadi (Loc); (செ.அக.);. [உடன்_நொடியில்.]
உடனொத்தபங்காளி	உடனொத்தபங்காளி uḍaṉottabaṅgāḷi, பெ. (n.) சரிபக் குடையவன் (ஆ.அக.); co-partner. [உடன் + ஒத்த + பங்காளி.]
உடனொத்தவன்	உடனொத்தவன் uḍaṉottavaṉ, பெ. (n.) சமமானவன் equal fellow, compeer. (செ.அக.);. [உடன் + ஒத்தவன்.]
உடா	உடா uṭā, பெ. (n.) உடும்பு; iguana [உடு → உடுவு → உடா.]

உடு	உடு1 uḍuttal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சேர்தல் பொருந்துதல்; to join, stick, 2. ஆடை முதலியன அணிதல்; to put on as clothes. "பட்டுந்துகிலு முடுத்து" (நாலடி. 264);, 3. சூழ்தல்; to surround, encircle "அருங்குறும் புடுத்த கானப் பேரெயில்" (புறநா.21;); 3. சேர்த்ல்; பொருந்தல்; to join, stick. ம. உடுக்குக; க. ஒடு, உடி உடிகெ, உடுகெ; தெ. உடுதுட. உட்ப்; குட உடி, உடிபி; து. உடுங்ரே;கோண்.. கட ஊட். [உள் → உடு → உடு-த்தல்.] உடு2 uḍu, பெ. (n.) 1. உடும்பு; iguana. 2. உடைபேர கோட்டை மதிலைச் சுற்றியுள்ள அகழி; moat. க. உடு, உட; தெ. 'உடு'; து. உடு, ஒடு, ஒட்டு;ம. உடும்பி கொலா. உடுகை. [உள் → உடு. உள் = பொருந்துதல். பற்றுதல், உடு = பற்றிக கொள்ளும் இயல்புடைய உடும்பு.] உடு3 uḍu, பெ, (n.)
உடுக்கு	உடுக்கு1 uḍukku, பெ. (n.) இடையொடுங்கிய சிறு பறை; small drum tapering in the middle. தெ. உடுக; ம. உடுக்க; க. து. உடுகு; குவி. டுறு; Pthudukku; Skt. hudukka. [(உடு → உடுக்கு. உடு = ஒடு ஒடு → ஒடுகு → ஒடுங்கு → ஒடுக்கு → ஒடுக்கம் (வ.மொ.வ.22);.] உடுக்கு2 uḍukku, பெ. (n.) 1. வெப்பம்; heat 2 கொத்தில்; bolling. தெ. உடுக்கு. [உள் → உடு → உடுக்கு.]
உடுக்குச்சுருக்கம்	உடுக்குச்சுருக்கம் uḍukkuccurukkam, பெ. (n.) உடம் பின் நடுவிலிருக்கும் உறுப்பினுடைய (அதாவது வயிறு அல்லது கருப்பையின்); சுருக்கம்; contraction of an organ (as the stomach or the uterus); at or near the middle of the body, hour-glass contraction. (சா.அக.);. [உடுக்கு + கருக்கம்.]

உடுக்கை	உடுக்கை1 uḍukkai, பெ. (n.) உடை; ஆடை; raiment, clothing. "உடுக்கை யிழந்தவன் கைபோல" குறள். 788);. (செ.அக.);. க. உடுகெ, உடிகெ. [உடு – உடுக்கை. உள் → உடு - பொருந்துதல், இடுப்பிற்செரு கிக் கட்டுதல், உடுத்தல்.] உடுக்கை2 uḍukkai, பெ. (n.) இடைசருங்கு பறை; drum tapering in the middle. நிலையாய் உடுக்கை வாசிப்பான். (SII.ii.254);. [P] உடுக்கை ம. உடுக்க; க. உடுகு, தெ. உடுக;த. உடுகு → Sk hudukka [உடு → உடுக்கு → உடுக்கை. உடுக்கை = ஒடுங்கிய நடுப்பகு தியை உடையது.]
உடுக்கைக்கொடி	உடுக்கைக்கொடி uḍukkaikkoḍi, பெ. (n.) வள்ளிக் கொடி; creeper of the sweet potato plant (சா.அக);. [உடுக்கை + கொடி. உள் → உடு = பொருந்தல், நடுவிருத்தல். நடுவு.]
உடுக்கைடசசுருக்கம்	உடுக்கைடசசுருக்கம் uḍukkaiḍasasurukkam, பெ. (n.) நடுவிற் சுருங்கல்; tapering in the middle as in the small drum. [உடுக்கை + சுருக்கம் உள் → உடு = பொருந்தல். நடுவிருத்தல், நடுவு.]
உடுக்கைமரம்	உடுக்கைமரம் uḍukkaimaram, பெ. (n.) கருங்காலி மரம்; black wood. (சா.அக.);. [உடுக்கை + மரம்.]
உடுக்கைரேகை	உடுக்கைரேகை uḍukkairēkai, பெ. (n.) உடுக்கை வரிகை பார்க்க.;see udukkal-varigal.
உடுக்கைவரிகை	உடுக்கைவரிகை uḍuggaivarigai, பெ. (n.) கை வரி (ரேகை); வகை (சிவக். பிரபந். சரபே.குற. பக். 344);; [உடு → உடுக்கை + வரிகை.]
உடுக்கோன்	உடுக்கோன் uḍukōṉ, பெ. (n.) திங்கள்; moon, lord of the stars, 'உடுக்கோனாலும்.. அகன்றிடாத் திமிரவீட்டம்" (பிரமோத் 2.40);. (செ.அக.);. Skt uduganadhipa [உடு + கோன்.]
உடுகாட்டி	உடுகாட்டி uḍukāḍḍi, பெ. (n.) பொன்னாங்காணி பார்க்க. see ponnangāni (செ.அக.);. [உடு + காட்டி]

உடுசி	உடுசி uḍusi, பெ. (n.) உசிவை மரம்; black sirissa. (சா.அக.);. [உடு → உடுசி.]
உடுத்து-தல்	உடுத்து-தல் uḍuddudal, பெ. (n.) செ.குன்றாவி, (v.t); ஆடையணி வித்தல்; to dress on. (செ.அக);. [உடு_ → உடுத்து.]
உடுநீர்	உடுநீர் uḍunīr, பெ. (n.) அகழிநீ; dich wate (சா.அக.);. [உடு + நீர். உடு = பள்ளம், அகழி.]
உடுப்பம்	உடுப்பம் uḍuppam, பெ. (n.) தெப்பம், ratt, foal. [உடு → உடுப்பம். உடு = பளளம்.]
உடுப்பாத்தி	உடுப்பாத்தி uḍuppātti, பெ. (n.) சிறு கடல் மீன் வகை ; light-green, fresh water fish. (செ.அக.);. [உடு + பாத்தி.] [P] உடுப்பாத்தி
உடுப்பு	உடுப்பு uḍuppu, பெ. (n.) 1. ஆடை cloth unsew garment "மணிக்கோவை யுடுப்பொடு துயல்வர (மணிமே 3, 140);. 2. அங்கி முதலியன. clothe clothing, westure, dress. (செ.அக.); ம. உடுப்பு. க. உடபு உடுபு; துட உட்ப்வ குட உடிபி து. உடுச்ர;தெ. [உடு → உடுப்பு.]
உடுப்பை	உடுப்பை uḍuppai, பெ. (n.) நிலப்பாலை; round-leave discous featherfoil (செ.அக.); [உடு → உடுப்பை]

உடுபதம்	உடுபதம் uḍubadam, பெ. (n.) விண் ; firmament trol its being the path of the stars. "உடுபதத்திவில்லை" (பாரத. கிருட் . 60);, உடு + பதம் உடு = விண்மீன். உடுபதம் = விண்மீன்க இருக்குமிடம்.]
உடுபதி	உடுபதி uḍubadi, பெ. (n.) உடுக்கோன் பார்க்க;
உடுபம்	உடுபம் uḍubam, பெ. (n.) தெப்பம்; raf, toal. (செ.அக.);. [உடு → உடுப்பம் → உடுபம் (கொ.வ.); = உட்குழிவானதோன அல்லது தெப்பம்.]
உடுபுடைவை	உடுபுடைவை uḍubuḍaivai, பெ. (n.) 1. உடை garments (W);. 2, எளிய உடை; dress for daily wearing ம. உடுபுடவ. [உடு + புடவை.]
உடும்பு	உடும்பு uḍumbu, பெ. (n.) மூன்று அடி நீளம் வை வளரும், இந்தியா முழுமையும் காணப்படும். பெரி பிளவுபட்ட நாக்குள்ள பல்லிவகை; genus of arg thick-tongued aboreal lizards found all over India, an growing to 3 ft in length, varamus bengalenis. "one முடும்பும் போல் ஏறினார் ஏணிபலர்" ம. உடும்பு; க. உடட, உடு; குட உடும்பி; து. உடு, ஒடு ஒட்ட; தெ உடுமு; கொல உடுக். உருக்; நா. கீடுக்;பக். உ [உள்- உடு = சேர்த்தல், நெருக்கல். இறுகப்பிடித்தல், பற்றுதல். [உடு → உடும்பு] [P] உடும்பு
உடும்புக்கல்	உடும்புக்கல் uḍumbukkal, பெ. (n.) உடும்பினுடம் பிலிருக்குங்கல். இது மருந்திற்குப் பயன்படும்; stone or calculus found inside the body of a guana useful in medicines. (சா.அக.);. [உடும்பு + கல்]
உடும்புக்காலிவரகு	உடும்புக்காலிவரகு uḍumbuggālivaragu, பெ. (n.) வரகுவகை; variety of millet which is sown in September and matures in three months. (செ.அக.);. [உடும்பு + காலி + வரகு.]
உடும்புநாக்கன்	உடும்புநாக்கன் uḍumbunākkaṉ, பெ. (n.) பொய்யன், ஏமாற்றுக்காரன்; one who has a double tongue as the big lizard, deceitful man, (செ.அக.);. [உடும்பு + நாக்கன்.] உடும்பின் நா பிளவுபட்டிருத்தலின் முன்னொன்றும் பின்னொன்றுமாகப் பேசும் இரட்டை நாக்கு படைத்தவன் என்னும் பொருளில் இச்சொல் வழக்கூன்றியது.

உடுமடி	உடுமடி uḍumaḍi, பெ. (n.)); ஆடை (அமரா. கதை. 84);; apparel (செ.அக.);. [உடு + மடி.. மடி = ஆடை]
உடுமாற்று	உடுமாற்று uḍumāṟṟu, பெ. (n.) 1. உடை மாற்றுகை; change of dress, உடுமாற்றுக்குச் சேலையுண்டா? (உ.வ.); 2. நடைபாவாடை; clothes used for Spreading on the floor on certain special occasions. [உடு + மாற்று. உடு = உடுத்துக் கொள்ளும் உடை.]
உடுமானம்	உடுமானம் uḍumāṉam, பெ. (n.) உடை (யாழ்.அக);; dress, clothing 2. தகுதிக்குத் தகுந்த உடை; dress style according to etiquette (செ.அக.);. மானம் - பெயறு. ஒ.தோ வருமானம்.]
உடுவம்	உடுவம் uḍuvam, பெ. (n.) அம்பின் ஈர்க்கு; shaft of anarrow "'உடுவந்தோன்ற... எய்திடுதலோடும்" (சீவக. [உடு + அம்.]
உடுவலை	உடுவலை uḍuvalai, பெ. (n.) ஆழமில்லா ஆற்றுப்பகுதியின் குறுக்கே அல்லது படகின் அடிப்பகுதியில் கட்டப்படும் சற்றொப்ப நாற்பது இரட்டை முழ நீள முள்ள மீன் வலை வகை; fisherman's net, about 40 yards in length, tied across a stream in its shallow part. [உடு + வலை.]
உடுவிலான்	உடுவிலான் uḍuvilāṉ, பெ. (n.) உடுக்கோன் பார்க்க (பிங்.);;see udukkōn (செ.அக.);. [உடு + இல் + ஆன்.]
உடுவேந்தன்	உடுவேந்தன் uḍuvēndaṉ, பெ. (n.) உடுக்கோன்பார்க்க (பிங்.); see uḍukkōn (செ.அக.);. [உடு + வேந்தன்.]
உடுவை	உடுவை1 uḍuvai, பெ. (n.) 1. அகழி; ditch surrounding a fort (W.);. 2. நீர்நிலை; pool, reservoir of water [உள் → உடு → உடுவை. உடு = பள்ளம்.]

உடை	உடை1 uḍaidal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தகர்தல்; break as a pot; to burst into fragments, "என்னாரும் மண்ணின் குடதுடைந்தக் கால்" (வாக்குண். 18.);. 2. பிளத்தல்; to Crack, split, to be cloven. "உடைகவட்டோமை." (கல்லா 7.);. 3. ஏரி ஆறு முதலியன கரையுடைதல்; to be breached, as a tank. வீராணத்தேரி உடைந்தது (உ.வ.);. 4. புண்கட்டியுடைதல்; to burst open, as a boil. 5. முறுக்கு அவிழ்தல்; to become untwisted, as a rope, கயிற்றின் முறுக்குடைந்தது. (உ.வ.);. 6. மலர்தல்; to blossom as a flower. "கோடுடையிம்.. சேர்ப்பன்" (பு.வெ.12. பெண்.3.);.7. தோற்றோடுதல்; to be discomfited, routed, broken, as the ranks of an army, "வழுதி சேனையுடைந்ததே" (திருவிளை, சுந்த ரப். 18.);. 8. மனங்குலைதல்; to be dispirited, dejected, as one's heart with grief; to be in despair. "உடைபு. நெஞ்சுக" (கலித். 10.); 9. எளிமைப்படுதல் (பிங்.)
உடைக்கல்	உடைக்கல் uḍaikkal, பெ. (n.) காவிக்கல் (தைலவ. தைல. 33.);; redochre, used in dyeing. (செ.அக.);. [உள் → உடு → உடை = உடைமை உள் = இருத்தல் உடு = தன்பாலிருத்திக்கொள்ளுதல்.] [உள் + உடு → உடை + கல், உடு = வெப்பமுடையது. ஒளியுடையது. செந்நிறமுடையது.]
உடைகுலைப்படு-தல்	உடைகுலைப்படு-தல் uḍaigulaippaḍudal, பெ. (n.) 20 செ.கு.வி. (v.i.); 1. கரையழிதல் (ஈடு. 6.4.4.);; be breached, as a bank of river of the shore of a tank 2. நிலையழிதல்; be deranged, discomfited. உடை குலைப்படுகிற மனஸ் (ஈடு 5.1.4.);. (செ.அக.);. [உடை + குலை + படு-தல். உடை = சுற்று. சுற்றியிருப்பது.]
உடைகுளம்	உடைகுளம் uḍaiguḷam, பெ. (n.) முற்குளம் (பூராடம். (திவா.);; 20th naksatra whose configuration looks as if it were a breached tank (செ.அக.);. [உடை + குளம். கரையுடைந்த குளம் போன்ற தோற்றமுடையது.]
உடைகொல்	உடைகொல் uḍaigol, பெ. (n.) குடைவேல மரம் umbrella - thorn, babul (செ.அக.);. [உடை + கொல் கொல் + கொலு, சீராய் அமைதல், சுற்றிலும் ஒரு சீராய்க் குடைபோல் கவிந்தமரம்)

உடைசல்	உடைசல் uḍaisal, பெ. (n.) உடைந்த பொருள்; cracked worthless articles, broken pieces. (செ,அக.);. [உடை → உடைசல்.]
உடைஞாண்	உடைஞாண் uḍaiñāṇ, பெ. (n.) உடைநாண் பார்க்க see udainan. "உடுத்த பஞ்சிமேற்கிடந் துடைஞான் பதைத்திலங்க" (சீவக. 2240.);. ம. உடஞாண் க. ஒட்யானை, தெ. ஒட்யாணமு;து ஒட்யாண. (உடை + ஞாண். நாண் → ஞாண். ஊடு → உடு → உடை = இடுப்பு. இச்சொல் நாளடைவில் உடைஞாண் → ஒடிஞான - ஒடிஞானம் → ஒட்டியாணம் எனத் திரிந்துவிட்டது.]
உடைத்தானவன்	உடைத்தானவன் uḍaittāṉavaṉ, பெ. (n.) உடையவன் proprietor, possessor, owner. (செ.அக.);. [உடைமைத்து → உடைத்து + ஆனவன்.]
உடைதாரம்	உடைதாரம் uḍaitāram, பெ. (n.) அரையிலணியு; cord or girdle used as an omament belt over the waist-cloth. "உடைதாரமு மொட்டியானமும்" (மீனாட். பிள்ளைத். ஊசற். 10.);. (செ.அக.);. க. உடுதார, உடிதார, உடெதார. [ஊடு → உடு → உடை + தாரம் (கயிறு). உடை = இடுட்ட]
உடைதோல்	உடைதோல்uḍḍauḍaitōl, பெ. (n.) தோற்பரிசை; "முதற்கரிகை யுடைதோலும் வாங்கிக் கொண்டு" (பெரியபு:கண் 54.);. (செ.அக.);. க. உடெதோல், உடெதொவல். [உடை + தோல். உடை = சுற்று. சுற்றான.]
உடைந்தவாய்ச்சிலந்தி	உடைந்தவாய்ச்சிலந்தி uḍaindavāyssilandi, பெ. (n.) பெரிய ஆழ்ந்த நீண்ட பிளப்புள்ள சிலந்தி; deep and - or less linear from the ulcer-Dissured ulcer. (சா.அக.); [உடை → உடைந்த + வாய் + சிலந்தி.]
உடைநாண்	உடைநாண் uḍaināṇ, பெ. (n.) இடுப்பில் அணிபா நாண் அல்லது அணிகலன்; cord of ornament wor round the waist - cloth to serve as a waist band and confine the cloth at the waist "உடைநானொடு கடிவட்னொடு" an (சீவக. 2263);, (செ.அக.);. க. உடெநேண், உடெநூல். [உடை_நாண் (கயிறு);.]
உடைப்பட்டை	உடைப்பட்டை uḍaippaḍḍai, பெ. (n.) உடைக்கு பேர கட்டுங் கச்சை; kind of sash. "அரைப்பட்டையுடை பட்டை யூடு கட்டி" (கூளப்ப. 43.);. (செ.அக.);. [உடை + பட்டை]

உடைப்படை	உடைப்படை uḍaippaḍai, பெ. (n.) நிலைப்படை Siv, 492);; standing army. (செ.அக.);. [உடை + படை]
உடைப்பிற்போடு-தல்	உடைப்பிற்போடு-தல் uḍaippiṟpōḍudal, பெ. (n.) 10. செ.குன்றாவி. (v.t.); அகலத் தள்ளுதல்; cast away as worthess as a thing thrown into a breach. அதை உடைப்பிற்போடு. (உ.வ.);. [உடைப்பு + இல் + போடு. உடைப்பு நீண்ட பள்ளம் நெடுங்குழி, கரையுடைத்தோடும் நீர்ப்பெருக்கு மீட்டெடுக வேண்டாத கழி பொருள்களை வீசி எறிதற்குரிய இட இக்கால் சாய்க்கடையையும் குறிக்கும்.]
உடைப்பு	உடைப்பு uḍaippu, பெ. (n.) 1. உடைத்தல்; causing to break. 2. உடைகை; breach, bursting of a tank உடைந்த அறுவாய் (S.I.I. ii, 393);; portion breac=echannel cut through a ridge in a field. ம. உடப்பு. க. ஒடபு;து. உடி. [உடை → உடைப்பு. தொ.பெ.]
உடைப்புக்கட்டு	உடைப்புக்கட்டு uḍaippukkaḍḍu, பெ. (n.) அணை குளம் முதலியவற்றிலுள்ள உடைப்புகளைச் செட்டனிடுகை; of Glens; repair of a breach in an embankment (செ.அக.);. [உடைப்பு + கட்டு.]
உடைப்பெடு-த்தல்	உடைப்பெடு-த்தல் uḍaippeḍuttal, செ.கு.வி. (v.i.) வெள்ளத்தாற் கரையழிதல்; to be breached, as a tank of உடைப்பெடுத்துவிட்டது (உ.வ.);. (செ.அக.);. [உடைப்பு + எ.டு.]
உடைப்பொருள்	உடைப்பொருள் uḍaipporuḷ, பெ. (n.) உடைமைப் பொருள் (சி.போ. அவையடக்கம், சிற்.);; property in one's possession meaning a slave when referring to human beings, and other items of worldly goods when referring to animals and things (செ.அக.);. [உடை + பொருள்.]
உடைமணி	உடைமணி uḍaimaṇi, பெ. (n.) 1. குழந்தைகளின் அரையணி; waist ornament with bells worn by a child. "உடைமணி கட்டிச் சிறுதே ருருட்டி" (திருக்கோ. 385);, 2. மேகலை (சீவக. 2407);; jewelled gridle worn by women. (செ.அக.);. [உடை + மணி உடை = இடுப்பு.]
உடைமுள்	உடைமுள் uḍaimuḷ, பெ. (n.) குடை வேலின் முள்; thorn of the babul (செ.அக.);. [உடை + (குடைவேலமரம்); + முள்.]

உடைமேற்புல்லுருவி	உடைமேற்புல்லுருவி uḍaimēṟpulluruvi, பெ. (n.) உடைவேலின் மேல் வளரும் புல்லுருவி; parasic plant found grown on arrow-thorn tree. (சா.அக.);.
உடைமை	உடைமை1 uḍaimai, பெ. (n.) 1. உடையனந்தன்மை; state of possessing, having, owning "அன்பீனு மார்வ முடைமை'" குறள், 74). 2. உடைமைப் பொருள்; possession, property. "உடைமை யெல்லாமும்" (திரு வாச. 33.7);. 3. செல்வம் wealth, riches. "உடைமை யாற் போத்தந்த நூமர்" (கலித். 58);. 4. அணிகலன்கள் (ஆ.அக.);.; ornament (செ.அக.);. ம. உடம; க. ஒடமெ. தெ. ஒடமி, ஒடமெ கோத ஒட்ய்ன்; துட. விடம் (இடுகாட்டில் இடும் பொருள்கள்);;குட ஒடெவெ. து. ஒடெவெ. [உடு → உடை → உடைமை (வே.க 43);.] உடைமை2 uḍaimai, பெ. (n.) மேல்வாரம்; வருவாய்; perquisite. "பணஉரடமை நெல்லுடைமை" (S.I.I.v. 331);, (செ.அக.);. [உடை → உடைமை.]
உடைய	உடைய uḍaiya, இடை (part.) ஆறாம் வேற்றுமைச் சொல்லுருபு (நன். 300 சங்கர.); particle of the genitive case. (செ.அக.). ம. உடய க. ஒடெய [உடை → உடைய (க..வி. 69);.]
உடையநம்பி	உடையநம்பி uḍaiyanambi, பெ. (n.) சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்;, Sundaramurti Nayanar. "உடையநம்பி தனிவரும் மகிழ்ச்சி பொங்க" (பெரியபு ஏயர். 107);. (செ.அக.);. [உடை → உடைய + நம்பி]
உடையல்	உடையல் uḍaiyal, பெ. (n.) 1. உடைதல்; breaking. 2. உடைந்தது; that which is broken. 3. கெடல்; losing. [உடை→ உடையல்.]
உடையல் விடு-தல்	உடையல் விடு-தல் uḍaiyalviḍudal, செ.குன்றாவி. (v.t.) ஏளனஞ் செய்தல்; to mock, ridicule, banter, make fun of. (செ.அக.);. [உடை→ உடையல் → விடு.]

உடையவர்	உடையவர் uḍaiyavar, பெ. (n.) 1. கருவறைத் தெய்வம்; Master, Lord. "உடையவர் கோயில்" (பெரியபு. திரு ஞான. 664);. 2. ஆன்மார்த்த இலிங்கம்; Siva-linga used in private worship. 3. இராமானுசர், (ஈடு. 10.7.1);; Ramanuja, the Guru of Sri Vaishnavas. 4. செல்வர்; prosperous man, rich fellow. (செ.அக.);. ம_டயர். [உடை + அவர்]
உடையவன்	உடையவன் uḍaiyavaṉ, பெ. (n.) 1. உரியவன். owner, one who possesses. 2. செல்வமுள்ளவன்; possessor of wealth. "உடையவர்களெனநாடி" (திருப்பு;249);. 3. கடவுள்; God, as possessing the universe. ம. உடயவன். உடயக்காரன், தெ. ஒடயடு. [உடை + அவன்.]
உடையார்	உடையார் uḍaiyār, பெ. (n.) 1. கருவறைத் தெய்வம்; Lord, Master. "உடையார்... திருவிழாவில" (S.I.I.i. 306); 2. சில குலப்பிரிவினரின் பட்டப் பெயர்; ttle of certain castes of cultivators. 3. இலங்கையில் ஒரு சிற்றூர்ப் பணியாளன்; village official in North and East Ceylon. 4. செல்வர்; the rich, as those who have world's goods. "உடையார்மு னில்லார்போல்" (குறள், 395);. [உடை → உடையார்]
உடையார் சாலை	உடையார் சாலை uḍaiyārcālai, பெ. (n.) கோயிலில் உணவளிக்கும் இடம்; place where food is served In a temple. 'சிவயோகிகள் பதின்மரும் உடையார் சாலையிலே உண்ணக்கடவர்' (S.I.I.ii. 1.33);. (செ.அக.);. [உடை→ உடையார் + சாலை.]
உடையாள்	உடையாள் uḍaiyāḷ, பெ. (n.) உமாதேவி, Goddess Parvathi, [உடை + ஆள்.]
உடையளி	உடையளி uḍaiyaḷi, பெ. (n.) கடவுள்; Lord of the universe, God. (செ.அக.);. [உடை +ஆளி]

உடையான்	உடையான்1 uḍaiyāṉ, பெ. (n.) 1 இறைவன்; Master, Lord "உடையா னல்லாதானை உடையானென". (சி.போ. அவையடக்கம். சிற்.);. 2. சிறப்புப்பெயர் (பி.வி.31. உரை);; 3. உடையவடன; a possessor or an owner. (செ.அக.);. ம. உடயோன் க. ஒடெய. [உடை +அவன் = உடையவன் → உடையான்.] உடையான்2 uḍaiyāṉ, பெ. (n.) உடுத்தவன்; one who is wearing dress. (ஆ.அக.); [உடை + ஆன்]
உடைவாரம்	உடைவாரம் uḍaivāram, பெ. (n.) மேல்வாரங் குடி வாரமாகப் பிரிப்பதற்கு முன்னுள்ள மொத்த விளைவுத் தவசம்; gross produce from the land before it is divided between the landlord and the cultivators. (செ.அக.); [உடை+ வாரம்.]
உடைவாலக்கீரை	உடைவாலக்கீரை uḍaivālakārai, பெ. (n.) தண்டங் கீரை; garden-green (சா.அக.);. [உடைவால் + அ + கீரை.]
உடைவாள்	உடைவாள் uḍaivāḷ, பெ. (n.) உடையிற் செருகும் சுரிகை (திவா.);; short scimitar. ம. உடவாள். [உடை + வாள், உடை = இடுப்பு. இடுப்பிற் செருகும் வாள், உடையிற் செருகும் வாள் எனின் உடையின் எப்பகுதி எனத் தெளிவுபடாமை காண்க.]
உடைவு	உடைவு uḍaivu, பெ. (n.) 1. தகர்கை; cracking; fracturing. 2. உடைப்பு; breach 3. தோற்றோடுகை; defeat. discomiture. "களிற்றை பொருதுடைவு கண்டானும்" (திவ். இயற் 1.18);, 4. தளர்வு; debility, weakness. (W);. 5. களவு (பழ. 194);; theft, stealing. 6. கேடு (த.சொ.அக.);; reduction of circumstances from wealth to poverty (செ.அக.);. ம. உடவு; க. ஒடி. உடி; தெ. ஒடபி; துட. விட்ய்; குட. ஒடவெ;து. ஒட்கு. [உடை → உடைவு]

உடைவேல்	உடைவேல் uḍaivēl, பெ. (n.) வேலமரவகை குடை வேல்; pea-podded black babul (செ.அக.);. [உடை + வேல், வேல் = வேலமரம்.]
உடோ	உடோ uṭō, ,இடை. (int) அடா; exclamation, addressed familiarly to an inferior. "நேரே நின்றன்றோ உடோ பரிமாறுவது" (ஈடு. 4,8,2);. [எல → ஏழ → ஏட → அட → அடா → உடோ (கொ.வ.);]
உடோளக்கை	உடோளக்கை uṭōḷakkai, பெ. (n.) விரல்களை நெருக்கிக் கொண்டு தோளுக்கு நேராக இரு கைகளையும் நீட்டும் இணைக்கை வகை (பரத. பாவ.52);; of the shoulders, with fingers kept close to one another. (செ.அக.); [உ+ தோள் +அ + கை = உதோளக்கை → உடோளக்கை உ= முன்மை கட்டிய குறிப்பு, ஒ.நோ. உக்கடை = வீட்டின் அல்லது ஊரின் முன்வாசல் (gate);
உடோளாயம்	உடோளாயம் uṭōḷāyam, பெ. (n.) கட்டித் தூக்குஞ் சிறு மூட்டை - (நாம தீப.);; small package or bundle. (செ.அக.);. [உ + தோள்_+ ஆயம் = உதோளாயம் → உடோளாயம்]
உண்	உண்1 uṇṇudal, 13 செ.குன்றாவி (v.t.) . 1. உண்ணுதல்; to eat or drink; to suck as a child; take food 2. உணவைக் கடியாது உட்கொள்ளுதல் (திவ். திருவாய் 6. 7, 1);; to swallow without biting 3. துய்த்தல்; to enjoy, experience. "மங்கைய ரிளநல மைந்த ருண்ண" (கம்பரா. உண்டா. 63);. 4. உட்கொள்ளுதல்; to draw in, receive. "நதியுண்ட கடல் "(தாயு - மலைவளர். 1);. 5. பொருந்துதல்; to be fitted lo. "உறியுண்ட கரகத்தோடு" (திருவிளை யானையெய். 38);, 6. ஒத்தல்; to resemble. "சேலுண் கண்ணியர்' (சீவக. 2383);. 7. கவர்தல்; to seize, grasp. "அவனுடைய ருயிரை யுண்ட கூற்றினை" (திவ். திருக்குறுந்
உண்கண்	உண்கண் uṇkaṇ, பெ. (n.) மையெழுதிய கண்; eye painted black on the lower lid. "இந்நோக்கு இவளுண் கண் உள்ளது" (குறள் 1091);, (செ.அக.);. [உண் + கண்]

உண்கல்	உண்கல் uṇkal, பெ, (n.) சுக்காங்கல் (சுக்கான்கல்); (R);; lime stone. (செ.அக.);.
உண்கலம்	உண்கலம் uṇkalam, பெ, (n.) உண்ணும் ஏனம்; plate or dish to eat from, whether of metal, China glass or leaf. [உண் + காலம்] பொன், வெள்ளி. வெண்கலம் இவற்றால் செய்த கலங்கள்;வாழையிலை, பலா, முந்திரி தாமரை, மந்தாரை. காட்டு முருக்கு போன்ற இலைகளால் தைத்த தொன்னைகள் முதலி யன உண்கல வகைகளாகும்.
உண்கலன்	உண்கலன் uṇkalaṉ, பெ, (n.) உண்கலம் பார்க்க;see un-kalam. [உண்_கலம் + உண்கலம் = உண்கலன் ஈற்றுத் திரிபு.]
உண்டல்	உண்டல் uuṇṭal, பெ, (n.) 1_உண்டாகுகை; coming into existence. "காட்டாத்திலங்கி வேறுண்டல் போல்" (சி.போ.பர. 12.3.2);. 2. உட்கொள்ளல்; eating, swallowing (செ.அக.);. [உள் → உண் → உண்தல் → உண்டல்.]
உண்டழிவு	உண்டழிவு uṇṭaḻivu, பெ, (n.) உணவிடுதற்குரிய செலவு; feeding expenses. 'திருவிழா உண்டழிவுக்கு மாக" (S.I.I iiii 298);. (செ.அக.);. [உண்டு → அழிவு. அழிவு = செலவு.]
உண்டறு	உண்டறு1 uṇṭaṟuttal, 4. செ.குன்றாவி, (v.tt) 1. புசித்துச் செரிப்பித்துக் கொள்ளுதல் (ஈடு. 10.5.11);; eat and digest. 2. துய்த்து முடித்தல்; experience to the fullest extent, enjoy the maximum benefit of "உண்டறுக் வொண்ணாத போக்யதாதி சயத்தை" (ஈடு, 10.3.2);. 3. நன்றி மறத்தல்; to be ungraeful. "அல்லாத உபகாரங்களை உண்டறுக்கிலும்" (திவ்.திருநெடுந் 2. வ்யா.);. (செ.அக.);. [உண்டு + அறு.] உண்டறு2 uṇṭaṟuttal, 4. செ.குன்றாவி (v.t.) ஈடுசெய்து தீர்த்தல்; to exhaust. "இவ்வுக்தி மாத்ரமும் உண்டறுக்க மாட்டாது சரண்யன் கிருபை" (ரஹஸ்ய 340);. (செ.அக.);. [உண்டு + அறு.]

உண்டா-தல்	உண்டா-தல் uṇṭātal, 6. செ.கு.வி. (v.t.) 1. உளதாதல்; to come into existence, rise into being, to be formed. "ன்றுண்டாகவென" (சீவக. 1159);. 2. விளைதல் (பிங்.);; to grow as vegetables; to thrive, flourish. 3 செல்வச் செழிப்பாதல்; to become rich, wealthy, opulent, to prosper, "உண்டாய போழ்தில்.. தொண்டாயி ரவர் தொகுபவே" (நாலடி, 284);. 4. நிலையாதல்; to be permanent lasting, durable. "செல்வதொன் றுண்டாக வைக்கற்பாற் றன்று" (நாலடி. 1);. 5. கருவுண்டாதல்; to conceive. அந்த அம்மையார் உண்டாகியிருக் கிறார் (உ.வ.);. [உண்டு + ஆ (கு);.]
உண்டாக்கல்	உண்டாக்கல் uṇṭākkal, பெ, (n.) 1. உண்டாக்குதல்; making, producing. 2, உருவாக்கல்; creating, bringing into being. 3. விளைவித்தல்; cultivating, rearing. 4. உயர்த்துதல்; உரிய இடத்துக்குக் கொண்டு வருதல்; enriching, raising, bringing up [உண்டு + ஆக்கல்.]
உண்டாக்கு-தல்	உண்டாக்கு-தல் uṇṭākkudal, 5 செ.குன்றாவி, (v.t.) 1. ஒன்றை உண்டாக்குதல்; to make, produce, "மண்ணால் பிரதிமை யுண்டாக்கினான்" (உ.வ.);. 2. படைத்தல்; to bring into being, create. "தீர்த்தமிங்குண்டாக்கெனைச் செப்பலோடும்" (திருவிளை. தீர்த்தவி. 8);. 3. விளைவித்தல்; to raise, as crops or trees; to cultivate 'நந்தனம். உண்டாக்கி" (திருவிளை. தருமிக். 4);. 4. வளர்ச்சிக்குக் கொண்டு வருதல்; to enrich, raise to afluence. அந்தப் பிரபு அவனை உண்டாக்கி வைத்தார். (உ.வ.);. 5. சம்பாதித்தல்; to earn (சேரநா.);. (செ.அக.);. ம. உண்டாக்கு. [உண்டு + ஆக்கு.]
உண்டாக	உண்டாக uṇṭāka, வி.எ. (adv.) 1. உரிய காலத்துக்கு முன்; முன்பே; early, betimes; before it is too late. "வேண்டி னுண்டாகத் துறக்க" (குறள், 342);. 2. மிகுதியாக; abundanty. என்னிடம் அந்தப் பண்டம் உண்டாக விருக்கிறது. (உ.வ.);. (செ.அக.);. [உண்டு + ஆக.]

உண்டாட்டம்	உண்டாட்டம் uṇṭāṭṭam, பெ. (n.) விளையாட்டு; festivity, joviality. "கொண்டலுண்டாட்டங் கொண்டான்" (கம்பரா. சூர்ப்ப. 51);, (செ.அக.);. [உண்டு + ஆட்டு + உண்டாட்டு → உண்டாட்டம்.]
உண்டாட்டு	உண்டாட்டு1 uṇṭāṭṭu, பெ. (n.) 1. கள்ளுண்டு மகிழ்கை (பிரமோத். 22.13);; festivity, joviality, as of warriors celebrating the seizure of cows by indulging in drink 2. கள்ளுண்டு மகிழ்தலைத் தெரிவிக்கும் புறத்துறை (தொல். பொருள். 58);; [உண்டு + ஆட்டு.] உண்டாட்டு2 uṇṭāṭṭu, பெ. (n.) 1. விளையாட்டு; play, game, 2 மகளிர் விளையாட்டு வகை; ladies'game (செ.அக.);. [உண்டு + ஆட்டு, கள்ளுண்டு வேல் திரித்து விளையாடும் ஆடவர்க்கே உரிய உண்டாட்டு பொதுவாக விளையாட்டைக் குறித்தது.]
உண்டாயிரு-த்தல்	உண்டாயிரு-த்தல் uṇṭāyiruttal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) 1. கருக்கொண்டிருத்தல்; to be pregnant. அவள் உண்டா யிருக்கிறாள் (கொ.வ.);. 2. உளதாயிருத்தல்; to come into existence, rise into being, be formed. [உண்டு + (ஆகி); ஆய் + இரு.]
உண்டி	உண்டி1 uṇṭi, பெ. (n.) 1. உணவு food, "அறுசுவை யுண்டி" (நாலடி.1);. 2. சோறு (சூடா);; boiled rice, "உண்டி முதற்றே உணவின் பிண்டம்" (புறநா.);. 3. பறவை முதலியவற்றின் இரை (சூடா.);; food of birds and beasts in general. 4. நுகர்ச்சி; experience. "உண்டி வினையின்றி" (சி.போ. 3.5 அதிகரணம். அவ.);. உண்டி2 uṇṭi, பெ. (n.) உண்டிகை பார்க்க;see undigai
உக்கலரிசி	உக்கலரிசி ukkalarisi, பெ. (n.) நொறுக்கலரிசி, நொய்யரிசி; crushed rice. (சா.அக.);. [உக்கல் + அரிசி]
உக்கலை	உக்கலை ukkalai, பெ. (n.) மருங்கின் பக்கம் (பிங்.);; hip. ம. உக்கல் [உக்கம் → உக்கலை.] [P]

உக்களம்	உக்களம் ukkaḷam, பெ. (n.) 1. யாமக்காவல்; night watch. 2. தலைக்காவல்; advance guard. 3. பாளையஞ்சூழகழி; entrenchment around a camp. (செ.அக.);. ம, உக்களம்; க. உக்கட தெ. உக்களமு;து. உக்கட [உள் + களம்.]
உக்களவர்	உக்களவர் ukkaḷavar, பெ. (n.) இராக்காவலர்; night watchmen (கதி.அக.);. [உள் + களம் – உக்களம் + அவர்.)
உக்களி	உக்களி ukkaḷi, பெ. (n.) இனிய பணிகார வகை (இராசவைத். 125.);; sweet confection (செ.அக.);. ம. உக்காளி;தெ. உக்கர. [உக்கம் + களி.]
உக்களை	உக்களை ukkaḷai, பெ. (n.) இடுப்பு; hip உக்கலை பார்க்க;see ukkala. (செ.அக.);. [உக்கலை → உக்களை. (கொ.வ.);]
உக்காக்கம்	உக்காக்கம் ukkākkam, பெ. (n.) அரைஞாண் waist cord (யாழ்.அக.); [உக்கம் + அக்கம் = உக்காக்கம். - உக்கம் = இடுப்பு. அக்கம் = கயிறு]
உக்காரம்	உக்காரம்1 ukkāram, பெ. (n.) கக்கல் (பிங்.); Vomiting. (செ.அக.); [உகு → உக்கரம் → உக்காரம்.] உக்காரம்2 ukkāram, பெ. (n.) ஒலி எழுப்புகை; belowing as of a bull (W.); (செ.அக.);. [முக்காரம் → உக்காரம்.)
உக்காரை	உக்காரை ukkārai, பெ. (n.) நீராவியில் வெந்த அஃ குல்லி என்னும் பிட்டு; steamed meal-cake. ம. உக்காலி, உதிரு தெ. உக்கெர [உஃகுல்லி → உக்குல்லி → உக்கலி → உக்காலி → உக்காலை → உக்காரை ஒரு கலத்தின் வாயைத் துணியால் கட்டி அதன் மேல் அரிசி மாவையோ அல்லது பிற மாவையோ ஆவியில் வேகவைக்கும் ஒருவகைச் சிற்றுண்டி.]

உக்கி	உக்கி ukki, பெ. (n.) 1. இருகாதையும் இருகையால் மாறிப்பிடித்துக் கொண்டு உட்கார்ந்தெழும் தோப்புக் கரணம்; form of salutation, specially before Ganesa, in which the worshipper is lowering and raising his body a certain number of times while folding his arms across his breast and holding his two ear lobes by alternate hands. 2. தண்டனை வகை; form of punishment (செ.அக);. [உள்கி → உட்கி → உக்கி.]
உக்கிட்டு	உக்கிட்டு ukkiṭṭu, பெ. (n.) உட்கட்டு; kind of necklace. (செ.அக.); [உள் + கட்டு – உக்கட்டு → உக்கிட்டு (கொ.வ.);.]
உக்கிடர்	உக்கிடர் ukkiḍar, பெ. (n.) சிலந்திப்பூச்சி, spider (W.); (செ.அக.);.
உக்கிடு	உக்கிடு ukkiḍu, இடை (int) நாணத்தைக் காட்டும் குறிப்புச் சொல் (இ.வ.); word expressive of shyness. (செ.அக.). [உள்கு → உள்கிடு → உக்கிடு.]
உக்கிப்போ-தல்	உக்கிப்போ-தல் ukkippōtal, செ.கு.வி (v.i.) 1. உருகிப் போதல்; wasting away with grief or pain. 2. இளைத்துப் போதல்; to pine away. 3. அழுகல் to rot (சா.அக.); [உள் → உளு → உளுகு → உக்கு → உக்கி + போ.1]
உக்கிரநாள்	உக்கிரநாள் ukkiranāḷ, பெ. (n.) தாழி. (பரணி);, கொடு நுகம் (மகம்);, கணை (பூரம்);, முற்குளம் (பூராடம்);, முற்கொழுங்கால் (பூரட்டாதி); ஆகிய ஐந்து நாண்மீன்கள (சோதிட சிந். 36);; five naksatras Parani, Magam Puram, Puradam, Purattadi (செ.அக.);. [உக்கிரம் + நாள்.] க. உண்ணி. [உண் → உண்டி]
உண்டிகை	உண்டிகை uṇṭigai, பெ. (n.) 1. கூட்டம்; huge gathering. large concourse of people, "சாரிகை மறுத்துக் தண்டா வுண்டிகை" (பரிபா. 6.36);. 2. பணம் இட்டுவைக்கும் பெட்டி அல்லது குடுவை; box, pot with a line-shaped opening for saving money. [உள் → உண்டு → உண்டிகை உள் = இருத்தல், இருத்துதல், வைத்தல், இடுதல்.]
உண்டிசுருங்கல்	உண்டிசுருங்கல் uṇṭisuruṅgal, பெ. (n.) உணவு குறைவாகவுண்ணல்; eating less than the required quantity. "உண்டி சுருங்குதல் பெண்டிர்க் கழகு" (கொன்றை வேந்தன்-5);. (சா.அக.); [உண் → உண்டி + சுருங்கல்]

உண்டிப்பொருத்தம்	உண்டிப்பொருத்தம் uṇṭipporuttam, பெ. (n.) செய்யுண் முதன் மொழிப் பொருத்த வகை (பிங்.);; rule of propriety which enjoins that the initial letter of a poem should be one of amula-v-eluttu, and not one of nacceluttu one of ten ceyyun-mutan-moli- p-poruttam (செ.அக.);. [உண் → உண்டி + பொருத்தம்.)
உண்டியச்சு	உண்டியச்சு uṇṭiyaccu, பெ. (n.) கி.பி. 13ஆம் நூற்றாண்டில் மலை நாட்டில் வழங்கிய நாணய வகை; coin current in the West Coast about the 13th AD (MER. 20 of 1916);. (செ.அக.);. [உண் → உண்டி + அச்சு]
உண்டு	உண்டு1 uṇṭu, 15 செ.கு.வி. (v.i.) உள்ளதன்மையை உணர்த்தும் ஐம்பால் மூவிடத்துக்கு முரிய ஒரு குறிப்பு வினைமுற்றுச் சொல் (நன்.339);; finite verb denoting existence, used in common to all genders and persons and both numbers – கு.வி.மு. (adv.); அற்பத்தைக் குறிக்குஞ் சொல்; expr. used to denote a diminutive sense in respect of guantity.or measure such as இத்தனை, அத்தனை. இத்தனையுண்டு கொடுத்தான்டா. (உ.வ.);. ம. உண்டு; தெ உண்டு. க. உண்டு; கோத ஒள் துட விள்ட்; குட உன்று. து. உண்டு கொலா, அன், அன்டி;பிரா. அன்னிங். [உள்_+ து - உண்டு.] ஒன்றன்பாற் படர்க்கைக் குறிப்பு வினைமுற்றும் விளையா லனையும் பெயருமாகிய 'உண்டு' என்னும் சொல் இன்று பால்வழு வமைதியாக இருதினையைம்பால் மூவிட ஈரெண் கட்கும் பொதுவாக வழங்கி வருகின்றது. இன்றும், அதுவுண்டு மரமுண்டு என்பவற்றில் ஒன்றன்பாற் குறிப்புவினைமுற்றாக வும் உண்டு பண்ணு (உள்ளது பண்ணு);. உண்டாக்கு (உள்ள தாக்கு); என்பவற்றில் ஒன்றன்பாற் படர்க்கை வினையாலணையும் பெயராகவும், ஆளப்பெறுதல் காண்க (வே.க.42);, 'உள்' குறிப்பு விளையை இற்றை மொழியியலார் குறைவினை உண்டு2 uṇṭu, இடை (part) 1. ஓர் உவமவுருபு; Suffix used as a sign of comparison. "குன்றுண் டோங்கு திரடோளவன்" (சீவக. 1159);. 2. ஒரு துணைச்சொல்; expletive, தேவரைத் திருவடி தொழ நெடுந்துர முண்டு வந்திருக்கிறது. (ஈடு. 6.9.3. வ்யா. பக். 403);. (செ.அக.);. [உள் → உண் → உண்டு.]
உண்டுபடர்க்கொடி	உண்டுபடர்க்கொடி uṇḍubaḍarkkoḍi, பெ. (n.) வெள்ளிண்டங்கொடி; shining leaved soap pod. (சா.அக.);. [உண்டு + படர் + கொடி. உண்டு = வெண்மை உட்கொண்டு.]

உண்டுபடு-தல்	உண்டுபடு-தல் uṇḍubaḍarkoḍiuṇḍuveṇmaiuḍkoṇḍuuṇḍubaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உண்டாதல்; to appear. cone Into existence. "உண்டு படு விடங்கண்டத் தொடுக்கினான்காண்'" (தேவா. 1047, 8);. 2. தோன்றுதல்; to be formed or produced by natural processes observable by the sense, to happen, occur (W.);. 3. மேன்மேலும் உண்டாதல்; to grow, thrive, flourish. 4. முளைத்தல் (ஆ.அக.);; to be sprouted. 5. தோன்றுதல்; to be seen, appear. (செ.அக.);. [உண்டு + படு.]
உண்டுபடுத்து-தல்	உண்டுபடுத்து-தல் uṇḍubaḍuddudal, 5 செ.குன்றாவி, (v.t.) 1. படைத்தல்; உண்டாக்குதல்; to make, create, 2. கட்டிவிடுதல்; to tabricate, concoct.. (செ.அக.);. [உண்டு + படுத்து.]
உண்டுபண்ணிவை-த்தல்	உண்டுபண்ணிவை-த்தல் uṇṭubaṇṇivaittal, 4 செ.குன்றாவி, (v.t.) நல்ல நிலையில் வைத்தல்; to put into the state or condition of being, to set up or establish the fortune or standing of, to elevate, as a person. (செ.அக.);. [உண்டு + பண்ணி + வை.]
உண்டுபண்ணு-தல்	உண்டுபண்ணு-தல் uṇṭubaṇṇudal, 12 செ.குன்றாவி. (v.t.) உண்டாக்குதல்; to make, create, give rise to. "துவிதமே அத்துவித ஞானத்தையுண்டு பணு ஞானம்" (தாயு. எங்கு 3);. (செ.அக.);. [உண்டு + பண்ணு.]
உண்டுருட்டி	உண்டுருட்டி uṇṭuruṭṭi, பெ. (n.) முன்னோர் ஈட்டிய பொருள்களை யெல்லாம் தின்று அழிப்பவன் (ள்);; one who squanders and eats away all his ancestral property. (செ.அக.);. [உண்டு + உருட்டி.]
உண்டுறையணங்கு	உண்டுறையணங்கு uṇṭuṟaiyaṇaṅgu, பெ. (n.) நீருண்ணுந் துறையிலுள்ள தேவதை; malignant goddess presiding over springs or streams from which fountain or ghat people take their drinking water; naiad of Indian myth "உண்டுறை யணங்கிவ ளுறை நோயாயின்" (ஐங்குறு.28);. [உண் + துறை + அணங்கு.]
உண்டேன	உண்டேன uṇṭēṉa, பெ. (n.) profusely, lavishly. உண்டெனத் தரவேணும் (உ.வ.); (செ.அக.);. [உண்டு + என.]

உண்டை	உண்டை uṇṭai, பெ. (n.) 1. திரண்ட வடிவுள்ளது; ball, globe, sphere, anything round or globular, commonly rather small. பொரியுண்டை. 2. வில்லுண்டை; ball of stone or earth shot from a bow. "உடுத்திரள் பலகோளின்ன வுண்டையாக் கொண்டு" (கந்தபு. திருவிளை. 29);. 3. கவளம்; food in the shape of a ball, mouthful. "உண்டைகொண் மதவேழம்" (கம்பரா. கடிமண.28);. 4. ஒருவகைச் சருக்கரை (பிங்.);; a kind of sugar 5. ஆயமாடுகருவி; dice. உண்டையுருட்டல் (குறள். 401. உரை);. 6. குறுக்கிழை; woof, weft 'மடிப் புடைவை வெந்தால் உண்டையும் பாவும் ஒத்துக்கிடக்கும்' (ஸ்ரீவசன. 2.191);. 7. படைவகுப்பு; a form of array of an army. "உண்டையுமழிதலுற்ற" (கந்தபு. தரும கோபன். 79.);. 8. கூட்டம்; group collection. கோவுண்டை கோட்டாற் றழிவித்த கோன் (பரிபா 6,36. உரை);, 9. கஞ்சாவுண்டை; ball of ganja mixed with jiggery. "அவன் உண்டை போடுகிறவன" (செல்வி, 77 நவம், 122);. துட
உண்டைக்கட்டி	உண்டைக்கட்டி uṇṭaikkaṭṭi, பெ. (n.) கோயிலில் பட்டையாகத் தரும் படையல் செய்த உணவு; balls of offering distributed in temples (செ.அக.);. [உருண்டை_உண்டை + கட்டி]
உண்டைக்கார்	உண்டைக்கார் uṇṭaikkār, பெ. (n.) நான்கு மாதங் களிற் பயிராகும் நெல் வகை; a coarse paddy sown in August and maturing in four months. (செ.அக.);. [உருண்டை→ உண்டை + கார்]
உண்டைக்கெளுத்தி	உண்டைக்கெளுத்தி uṇṭaikkeḷutti, பெ. (n.) சிறு கடல் மீன் வகை; bluish leaden salt-water cat fish. (செ.அக.);. [உருண்டை- உண்டை + கெளுத்தி.]
உண்டைச்சம்பா	உண்டைச்சம்பா uṇṭaiccambā, பெ. (n.) ஐந்து திங்களிற் பயிராகும் நெல்வகை a paddy maturing in five months. (செ.அக.);. [உருண்டை → உண்டை + சம்பா.]

உண்டைச்சாதம்	உண்டைச்சாதம் uṇṭaiccātam, பெ. (n.) உண்டைக் கட்டி பார்க்க வின்,);;see undai-k-kaṭii (செ.அக.);. [உருண்டை → உண்டை + சாதம்.]
உண்டைச்சுரை	உண்டைச்சுரை uṇṭaiccurai, பெ. (n.) கரைவகை (நாமதீப.);; a kind of calabash (செ.அக.);. [உருண்டை → உண்டை + சுரை.]
உண்டைநிலைமை	உண்டைநிலைமை uṇṭainilaimai, பெ. (n.) உருண்டை வடிவமாயிருக்கும் நிலைமை; the state of being a globule, spheroidal state. (சா.அக.);. [உருண்டை → உண்டை + நிலைமை.]
உண்டைநூல்	உண்டைநூல் uṇṭainūl, பெ. (n.) 1. நூலுண்டை; ball of thread; 2. நெகவின் குறுக்கிழை; woof, west (செ.அக.);. [உருண்டை → உண்டை + நூல்.]
உண்டையம்	உண்டையம் uṇṭaiyam, பெ. (n.) கடுக்காய்; gall-nut [உருண்டை → உண்டை → உண்டையம்.]
உண்டைவிடு-தல்	உண்டைவிடு-தல் uṇḍaiviḍudal, 18 செ.குன்றாவி, (v.t.) குத்துதல்; to strike with the first to cuff. (செ.அக.);. [உருண்டை → உண்டை + விடு.]
உண்டைவில்	உண்டைவில் uṇṭaivil, பெ. (n.) காய்ந்த களி மண்ணுருண்டையை வைத்துத் தெறிக்கும் சுண்டுவில்; bow from which dried balls of clay are shot. "கூனே சிதைய வுண்டைவில் நிறத்தில் தெறித்தாய்" (திவ் திருவாய், 1.5.5);. (செ.அக.);. [உருண்டை → உண்டை + வில்.]
உண்ணம்	உண்ணம்1 uṇṇam, பெ. (n.) உடை5 பார்க்க (மலை; See Udai (செ.அக.);. உண்ணம்2 uṇṇam, பெ. (n.) 1. வெப்பம்; heat 2. நெருப்பு; fire. "உண்னவண்ணத் தொளி நஞ்ச முண்டு" (தேவா. 510.6.);. (செ.அக.);. [உல் → உள் → உண் → உண்ணம் -Skt unna.]

உண்ணல்	உண்ணல் uṇṇal, பெ. (n.) 1. துய்த்தல்; enjoying. experiencing. 2. விழுங்கல்; swallowing (ஆ.அக.]. [உள் → உண் → உண்ணல்.]
உண்ணா	உண்ணா uṇṇā, பெ. (n.) அண்ணத்துள்ள சிறு நாக்கு (திவா.);; uvula (செ.அக.);. [உள் + நா - உண்ணா.]
உண்ணாக்கு	உண்ணாக்கு uṇṇākku, பெ. (n.) உண்ணா பார்க்க;see unna (செ.அக.);. ம. உண்ணாக்கு [உள் + _நாக்கு = உண்ணாக்கு.]
உண்ணாச்சி	உண்ணாச்சி uṇṇācci, கு.பெ.எ. (adi) மிகவும் சிறிய; very small, உண்ணாச்சி மாங்காய். (சேரநா.);. ம. உண்ணாச்சி. [உள் → உண் →உண்ணி → உண்ணாச்சி.]
உண்ணாட்டம்	உண்ணாட்டம் uṇṇāṭṭam, பெ. (n.) 1. ஆராய்ச்சி; searching, enquiry. "உண்ணாட்டங் கொள்ளப் படுதலால்" (நாலடி. 18.);. 2. உட்கருத்து (வின்.);; real purpose, motive. (செ.அக.);. [உள் +_நாட்டம் - உண்ணாட்டம்.]
உண்ணாநோன்பி	உண்ணாநோன்பி uṇṇānōṉpi, பெ. (n.) குறித்த காலங் களிற் பட்டினி விட்டுண்ணுஞ் சமணமுனிவன்; Jaina ascetic who fasts on specified occasions, "உண்ணா நோன்பி தன்னொடுஞ் சூளுற்று" (மணிமே 3, 102);. (செ.அக.);. [உண்ணு + ஆ + நோன்பி. நோன்பு - நோன்பி 'ஆ' எதிர்மறை இடைச்சொல்.]
உண்ணாநோன்பு	உண்ணாநோன்பு uṇṇānōṉpu, பெ. (n.) விரும்பிய செய்கையை முடிக்கப் பட்டினி கிடக்கை; hunger strike. (mod.);. [உண்ணா_நோன்பு]
உண்ணாமறிப்பு	உண்ணாமறிப்பு uṇṇāmaṟippu, பெ. (n.) கடன் கொடுத் தோர் கடன் வாங்கினவர்களை உணவு கொள்ள வொட்டாமல் தகையும் மறியல்; the creditor's act of preventing his debtor from taking food till he is paid. "கடன்காரரர் வந்திழுக்க வுண்ணா மறிப்பி லுடை வாரும்" (தெய்வச். விறலிவிடு. 366.);. (செ.அக.);. [உண்னு + ஆ - உண்ணா + மறிப்பு. ஆ (எ.ம.இ.நி.);.]

உண்ணாமுலை	உண்ணாமுலை uṇṇāmulai, பெ. (n.) திருவண்ணா மலையில் எழுந்தருளியிருக்கும் அம்பிகை; Parvathi, worshipped in the shrine at Tiruvannāmalai, "உண்ணா முலை உமையாளொடு முடனாகிய வொருவன்ஞ (தேவா. 1025.); [உண்ணு + ஆ + முலை, ஆ (எ.ம.இ.நி.);.]
உண்ணாமுலையப் பனார்	உண்ணாமுலையப்பனார் uṇṇāmulaiellappanayiṉār, பெ. (n.) திருவண்ணாமலையில் வாழ்ந்த ஒரு புலவர்; name of a poet who lived at Tiruvannāmalai.
உண்ணாவரகு	உண்ணாவரகு uṇṇāvaragu, பெ. (n.) வெள்வரகு coarse millet, unsuited for fodder, "உண்ணா வரகொடு கொள்வித்தின்று" (பு.வெ. 6.26 கொளு.);. (செ.அக.); [உண்ணு + ஆ – வரகு. ஆ எதிர்மறை இடைச்சொல்.]
உண்ணாவிரதம்	உண்ணாவிரதம் uṇṇāviradam, பெ. (n.) உண்ணா பார்க்க;see unnānóobu [உண்ணு + ஆ – உண்ணா + விரதம்.]
உண்ணாழிகை	உண்ணாழிகை uṇṇāḻigai, பெ. (n.) கோயில் கருவறை (கருப்பக் கிருகம்);; Innermost sanctuary of a temple. "உண்ணாழிகையாருமையாளோடு" (தேவா. 5923);. (செ.அக.);. ம. உண்ணாழிக. [உள் +_நாழிகை – உண்ணாழிகை. நாழிகை = இடைவெளி, இடம்.]
உண்ணாழிகையா ர்	உண்ணாழிகையார் uṇṇāḻigaiyār, பெ. (n.) கோயில் கருவறையில் (கருப்பக் கிருகத்தில்); வாழுங்கடவுள்; God abiding in the sanctum sanctorum. "அந்தணர்கள் மாடக் கோயி லுண்ணாழிகையார்" (தேவா. 592.3.);. (செ.அக.);. [உள் + நாழிகை + ஆர்- உண்ணாழிகையார்.]
உண்ணாழிகையு டையார்	உண்ணாழிகையுடையார் uṇṇāḻigaiyuḍaiyār, பெ. (n.) கோயில் கருவறையில் திருப்பணி செய்வோர் (S.I.I.i 115.);; servants grafted for duty in the inner most sanctuary of a temple. (செ.அக.);. [உள் + நாழிகை = உண்ணாழிகை + உடையார்]
உண்ணாழிகை வாரியம்	உண்ணாழிகை வாரியம் uṇṇāḻigaivāriyam, பெ. (n.) கோயில் ஆளுவக் குழு managing committee of a temple. (செ.அக.);. [உள் + நாழிகை = உண்ணாழிகை + வாரியம்.]

உண்ணி	உண்ணி1 uṇṇi, பெ. (n.) 1. உண்பவன்; one who eats. "அப்ப னிரந்துண்ணி" (தனிப்பா. I, 35.66.);. 2. உயிர் வகை ; acarus, tick on dogs, sheep and cattle. "புலிமுகத் துண்ணி பறித்துவிடல்" (பழ. 109.);. 3. பாலுண்ணி (வின்.);; wart (செ.அக.);. ம. க. உண்ணி [உண் → உண்ணி] உண்ணி uṇṇi, பெ. (n.) 1. குழந்தை; infant, baby. child. 2, மாட்டின் கன்று; calf of a cow. 3. பிஞ்சு; tender fruit. 4. சிறியது; that which is small. ம. உண்ணி. [உண்1 (சிறுமை); → உண்ணி.]
உண்ணிக்கொக்கு	உண்ணிக்கொக்கு uṇṇikkokku, பெ. (n.) ஒருவகைப் பறவை; species of stork (செ.அக.);,
உண்ணிமாங்காய்	உண்ணிமாங்காய் uṇṇimāṅgāy, பெ. (n.) பிஞ்சு மாங்காள்; tender mango, (சேரநா.);. ம. உண்ணிமாங்ங். [உண்ணி + மாங்காய்.]
உண்ணியப்பம்	உண்ணியப்பம் uṇṇiyappam, பெ. (n.) சிறிய உருண்டை வடிவான இனிப்புப் பணிகார வகை; small, round, sweet cake. (செ.அக.);. ம. உண்ணியப்பம் [உண்ணி + அப்பம் = உண்ணியப்பம். உள் = உள்ளே. கீழே, தாழ இருத்தல், சிறிதாய். இருத்தல் உள் → உள்ளி → உண்ணி = சிறுவன், சிறியது. ஒ.நோ. ம. உண்ணி = சிறுவன்.]
உண்ணிடம்	உண்ணிடம் uṇṇiḍam, பெ. (n.) 1. தலைப்பாகை; turban 2 மணிமுடி; crown (செ.அக.);. [உள் + நீடு + அம் = உண்ணிடம் = உட்கூம்புவடிவாக அமைந்த தலைப்பாகை அல்லது மணிமுடி.]

உண்ணீரம்	உண்ணீரம் uṇṇīram, பெ. (n.) உள்ளீரம்; interna moisture. [உள் + ஈரம் = உள்ளீரம் → உண்ணிரம்]
உண்ணுகை	உண்ணுகை uṇṇugai, பெ. (n.) 1. துய்த்தல்; enjoying. 2. உண்டல்; eating, swallowing (ஆ.அக.);. [உண் → உண்னு → உண்ணுகை]
உண்ணோக்கல்	உண்ணோக்கல் uṇṇōkkal, பெ. (n.) எண்ணத்தை ஒருமுகப்படுத்தல்; meditation (செ.அக.); [உள் + நோக்குதல் = உண்ணோக்குதல் → உண்ணோக்கல்.]
உண்பலி	உண்பலி uṇpali, பெ. (n.) பிச்சை; alms of food. "உடைதலையி லுண்பலிதே ரம்பலவன்" (திருவாச 10.2.);. (செ.அக.); [உண் + பலி.] புலால் தவிர்த்துத் தவமேற்கொண்ட துறவியர்க்குப் பழம் தருதல், வடபுல மொழிகளில் பலம் தருதல் பலி தருதலாயிற்று கடவுளுக்கு இடும் படையலும் பலியாயிற்று.
உண்மட்டைநார்	உண்மட்டைநார் uṇmaṭṭainār, பெ. (n.) பனைமட்டையின் உட்பக்கத்து நார் (யாழ்ப்);. fibre of the inner side of the palmyra leaf stem (செ.அக.); [உள் + மட்டை + நார் = உண்மட்டைநார்.]
உண்மடை	உண்மடை uṇmaḍai, பெ. (n.) 1. அடிமதகுத் திறப்பு; lower opening of a sluice in a water course, 2. கோயிற்குள்ளிடும் படைப்பு; offerings of fruits, betel. cooked rice and pastries presented to village deities. 3. உள்வாய்க்கால் (ஆ.அக.);. inside the temples, opp. to புறமடை (செ.அக.);. [உள்_மடை உண்மடை.]
உண்மலம்	உண்மலம் uṇmalam, பெ. (n.) மனமாக (பிங்.);; mental impurity. ஆணவம், கன்மம், மாயை. (செ.அக.);. [உள் + மலம் = உண்மலம்.]
உண்மாசு	உண்மாசு uṇmācu, பெ. (n.) உண்மலம் பார்க்க;see unmalam "உண்மாக கழுவுவது நீறு" (திருவிளை. விருத்தகு. 16);. (செ.அக.);. [உள் + மாக = உண்மாக.]

உடண்மிடறு	உடண்மிடறு uḍaṇmiḍaṟu, பெ. (n.) உட்கண்டம் (பிங்.);; inner throat, larynx (செ.அக.);. [உள் + மிடறு = உண்மிடறு.]
உடண்முகம்	உடண்முகம் uḍaṇmugam, பெ. (n.) மனத்தால் உட்புறம் நோக்கும் நோக்கம்; looking Inward "கான நீரிற்கண் டுண்முக மடைவார்" (மகராஜாதுறவு, 102.);. (செ.அக.);. [உள் + முகம் = உண்முகம்.]
உண்முடிச்சு	உண்முடிச்சு uṇmuḍiccu, பெ. (n.) உள்ளாகச் செய்யும் வஞ்சம்; a deep - seated knot said of a treacherous design to inveigle another (W.);. [உள் + முடிச்சு = உண்முடிச்சு.]
உண்மூக்கு	உண்மூக்கு uṇmūkku, பெ. (n.) மூக்கின் உட்புறத்தின் மேற்பாகம் (யாழ்.அக.);; top of the nostril (செ.அக.);. [உள் + முக்கு = உண்முக்கு.]
உண்மூலம்	உண்மூலம் uṇmūlam, பெ. (n.) உட்பக்கமாக உண்டா கும் மூலநோய்; internal ples (செ.அக.); [உள் + மூலம் = உண்மூலம்.]
உண்மை	உண்மை1 uṇmai, பெ. (n.) 1. உள்ளது; existence, reality. opp to இன்மை. "உண்மையுமாய் இன்மையுமாய்" (திருவாச. 38.8.);. 2. உளதாகை; state of being "கூற்றுண்மையான்" (நாலடி. 20.); 3. உள்ளதன்மை; nature, intrinsic quality, essence. 4. மெய்ம்மை (திவா.);; sincerity, honesty, probity, veracity, truth. 5. ஊழ். (குறள். 38. அதி. அவ.);; destiny, inevitability of the issue of one"s actions. 6. பொருள்களின் இயற்கைக் குணத் தைச் சுட்டிச் சொல்லுதல்; (சி.சி. அளவை, 1.); (Log.);. statement regarding natural objects, that such an object has such an attribute as "fire burns" (செ.அக.);. ம. உண்ம க ஒள்பு; தெ. உணிக;கோத ஒட்.. [உள் → உண்மை.] "உள்ளதாயிருக்கும் தன்மை, உள்ளத்தொடு பொருந்தியது என்னும் பொருள் மொழிநூற்கு ஒல்லாது. வாய்மை = வாய்ப்பது. நிறைவேறுவது. மெய்ம்மை = உடம்புபோல் a extenunumang (substance, substantiality) e gramun, euruento, மெய்ம்மை என்னும் சொற்களின் முக்கரணத் தொடர்பு. தன்னேர்ச்சியான (accidental) போலியே. (வே.க. 42). உண்மை2 uṇmai, பெ. (n.)

உண்மைஏய்ப்பு	உண்மைஏய்ப்பு uṇmaiēyppu, பெ. (n.) நம்பிக்கை ஏமாற்றம்;இரண்டகம் (துரோகம்);. flagrant breach of trust [உண்மை + ஏய்ப்பு.]
உண்மைத்தாழ்ச்சி	உண்மைத்தாழ்ச்சி uṇmaittāḻcci, பெ. (n.) உண்மைக் குறைவு (சங்.அக);; lack of truthfulness. (செ.அக.); [உண்மை + தாழ்ச்சி.]
உண்மைநெறிவிளக்கம்	உண்மைநெறிவிளக்கம் uṇmaineṟiviḷakkam, பெ. (n.) உமாபதி சிவாச்சாரியாரியற்றிய சிவ நூல்; treatise on the Šava Šiddhanta Philosophy by Umapat-Švaccariyar one of 14 Meykanda – Cattiram. (செ.அக.); [உண்மை + நெறி + விளக்கம்.]
உண்மைப்படு-	உண்மைப்படு- uṇmaippaḍu, 20 செ.கு.வி. (v.i.) உறுதிப்படுதல்; to become evident to the mind to appear as certainty as the deity to His worshippers; to prove true, as religion (செ.அக.);. [உண்மை + படு.]
உண்மைப்படுத்து-தல்	உண்மைப்படுத்து-தல் uṇmaippaḍuddudal, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) மெய்ப்பித்தல்; to prove or demonstrate to be true. (செ.அக.);. [உண்மை + படுத்து]
உண்மைப்பிடி	uṇmaippiḍi, பெ. (n.) உறுதியான சமயப்பற்று (வின்.);; unfaltering adherence to religious truth, consistent and steady perseverance in religion (W.);. (செ.அக.);. [உண்மை + பிடி.]
உண்மைப்பொருள்	உண்மைப்பொருள் uṇmaipporuḷ, பெ. (n.) . கடவுள்; God, as the only Reality. 2. சரியான பொருள்; true meaning 3. மறுக்கலாகாத உண்மைச் செய்தி; unquestionable or axiomatic truth, "ஞானத் திராளாய் நின்ற பெருமான் நல்லடியார் மேல். ஊனத் திரளை நீக்குமதுவும் உண்மைப் பொருள்" (தேவா. 102 ...);. 4. உள்ள பொருள்; existing material 5. உவமப் பொருள்; that which is compared, subject of comparison (செ.அக.); [உண்மை + பொருள்.]
உண்மையதிகாரம்	உண்மையதிகாரம் uṇmaiyadikāram, பெ. (n.) . சிவஞா னபோத முதலிய நூல்களில் இறைவனுடைய வடி விலக்கணமெனப்படும் சிறப்பியல்பைக் கூறும் பகுதி; portion in Saivaite sacred works describing the characteristics of the Lord's personality (ஆ.அக);. [உண்மை + அதிகாரம்.]

உண்மையளவை	உண்மையளவை uṇmaiyaḷavai, பெ. (n.) மெய்ம்மையினால் அளவைப்படுத்தல்; measure of truth [உண்மை + அளவை.]
உண்மையறிவு	உண்மையறிவு uṇmaiyaṟivu, பெ. (n.) 1 மெய்யறிவு; knowledge of the truth 2. மெய்யான அறிவு; true knowledge. 3.ஊழாலுளதாகிய அறிவு; knowledge acquired as a result of the inevitable consequence of past karma, as dist. from that acquired by learning. "உண்மையறிவே மிகும்" (குறள் 373);. (செ.அக.);. [உண்மை + அறிவு.]
உண்மையுத்தரம்	உண்மையுத்தரம் uṇmaiyuttaram, பெ. (n.) வழக்காளி கூறும் உண்மை மொழிகளை எதிர்வழக்காளி யொப் புக் கொண்டு கூறும் விடை (கக்கிரநீதி 270);. answer;of the defendant admitting the truth of the plaint. (செ.அக.);. [உண்மை + உத்தரம்.]
உண்மைவழக்கு	உண்மைவழக்கு uṇmaivaḻkku, பெ, (n.) உள்வழக்கு பார்க்க (மணிமே 30,194);;see ulvalakku (செ.அக.);. [உண்மை + வழக்கு.]
உண்மைவிளக்கம்	உண்மைவிளக்கம் uṇmaiviḷakkam, பெ, (n.) மனவாச கங் கடந்தாரியற்றிய சைவநூல்; text-book of the Saiva Siddhanta Philosophy by Mana-väcakan-Kadandār, one of 14 Meykafda Cättiram.. (செ.அக.);, [உண்மை + விளக்கம்.]
உண	உண uṇa, பெ, (n.) உணவு (சிலப். 2,28, உரை.);; food. (செ.அக.);. [உள் → உண் → உணா → உண (கொ.வ.);.]
உணக்கம்	உணக்கம் uṇakkam, பெ, (n.) 1. உலர்ந்த தன்மை; withering, drooping dejection (W.);. 2. வாட்டம்; slackness, languidness, inactivity (செ.அக.);. ம. உணக்கம். து. ஒணகெலு. க ஒணகிலு. [உணங்கு → உனக்கு → உணக்கம்]

உணக்கு	உணக்கு1 uṇakkudal, 5 செகுன்றாவி (v.t.) 1. உலர்த்துதல்; to cause to dry, to dry in the sun "தொடிப் புழுதி கஃசா வுணக்கின்" (குறள். 1037.); 2. கெடுத்தல்; to injure, run, "உனக்கினான். என் வாழ்க்கை" (விநாயகபு. 80,120.);. 3. வருத்து; torment, give trouble. (செ.அக.); ம. உணக்குக, க ஒனத்த; கோத ஒண்க்; துட விண்க்; குட ஒணக்; து. உணங்கு;பட ஒனக்கு. [உணங்கு → உனக்கு (பி.வி); → உணக்குதல்.] உணக்கு2 uṇakku, பெ, (n.) உணக்கம் பார்க்க see unkkam "உனக்கலாததோர் வித்து" (திருவாச.30.1.); (செ.அக.); [உணங்கு → உணக்கு.]
உணக்குப்பொருள்	உணக்குப்பொருள் uṇakkupporuḷ, பெ, (n.) காய்கறிகளின் வற்றல் (நாமதீப); dried vegetables (செ.அக.);. [உணக்கு + பொருள்.]
உணங்கல்	உணங்கல் uṇaṅgal, பெ, (n.) 1. உலர்த்திய கூலம்; dred grain, "உணங்கல் கெடக்கழுதை யுதடாட்டங்கண் டென் பயன்" (திவ். திருவாய், 4,6.7.);. 2. வற்றல்; dried food material. "வெள்ளென் புணங்கலும்" (மணிமே. 16,67);. 3. உணவு, cooked food. "ஒடு கையேந்தி.. உணங்கல் கவர்வார்" (தேவா. 1030, 3.);. 4. உலர்ந்த பூ (பிங்.);; withered flower 5, வற்றலிறைச்சி; dried meat. 6. ஒசிதல்; suffer 7, துயருறல்; feel sorry (ஆ.அக.);. ம. உணங்ங்ல்; க. பட ஒணகலு;து. ஒணகெலு. [உணங்கு → உணங்கல்]

உணங்கு-தல்	உணங்கு-தல் uṇaṅgudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. உலர்தல்; to dry, as grain, vegetables or fish. "தினைவிளைத்தார் முற்றந் தினையுணங்கும்" (தமிழ்நா. 154.);. 2. மெலிதல்; to become gaunt, as the body by fasting "ஊடலுணங்க விடுவாரோடு" (குறள். 1310.);, 3. வாடுதல்; to be dejected in mind, to languish "வணங்கிய சிந்தையிர்" (கந்தபு; மோன 21.). 4. சுருங்குதல்; to shrink, shrivel "உணங்கரும் புகழ்" (காஞ்சிப்பு நாட்டுப்.1.);. 5. செயலறுதல்; to pine away, droop, become listless. "உணங்கிடுங் கரண மென்னில்" (சி.சி. 4.7.);. ம. உணங்ங்க க. ஒனகு; கோத. ஒண்க்; துட விங்க். விண்க்; குட ஒனங்க்;து. ஒணகட்டு (உலர்ந்தது);. [உண் → உணங்கு → உணங்கு-தல்.]
உணத்தல்	உணத்தல் uṇattal, பெ, (n.) உணத்துதல் பார்க்க;see unattu- (ஆ.அக.);.
உணத்து-தல்	உணத்து-தல் uṇaddudal, 5 செ.குன்றாவி (v.i.) 1. காயவிடுதல்; lo cause to dry. நெல்லை யுணத்தினான் 2. வற்றுவித்தல்; to emaciate as the body, to attenuate. "மெய்யுணத்தலும்" (தைலவ தைல:110);, (செ.அக.);. [உண → உணத்து → உணத்து-தல்.]
உணப்பாடு	உணப்பாடு uṇappāṭu, பெ. (n.) உண்ணப்படுகை edibility, state of being eaten or consumed. (செ.அக.);. [உண்ண + படு – உண்ணப்படு → உணப்பாடு படு → பாடு (முதி.தொ.பெ.]

உணர்	உணர்1 uṇartal, 2 செ.குன்றாவி (v.i.) . 1. அறிதல்; to be conscious of; to know, make out, understand. "முன்ன முகத்தினுணர்ந்து" (புறநா. 3.25.);. 2. கருதுதல் (திவா.);; to think, reflect, consider, contemplate. 3. ஆராய்தல்; to examine, test, oberve, scrutinize "உற்று நாறியுங் கண்டு முணர்ந்து" (சீவக. 885); 4. நுகர்தல்; to experience, as a sensation. "ஐந்திளையு மொன்றொன் பார்த்துணர்வது" (சி.போ. 11.1.1.);. 5. நினைத்தல், to realize, conceive, imagine. "அண்டனை யான் மாவி லாய்ந்துணர" (சி.போ. 9.2.3);. 6. உள்ளம் நெகிழ்தல்; to teel 7 பகுத்தறிதல் (ஆ.அக.);; to rationalize. 8. உணர்ந்தறிதல் (ஆ,அக.);; to known by sense or perception (செ.அக.);. உணருக
உணர்ச்சி	உணர்ச்சி1 uṇarcci, பெ. (n.) 1. உணர்கை; consciousness, perception, understanding, knowledge, feeling. 2. மனம்; mind. "சிறியாருணர்ச்சி யுளில்லை" (குறள். 976);. (செ.அக.);. ம. உணர்ச்சி. [உணர் → உணர்ச்சி. உணர்த்தி பார்க்க;see unarthi.]
உணர்த்தி	உணர்த்தி1 uṇartti, பெ. (n.) 1. உணர்தல்; feeling 2. அறிதல்; knowing. [உணர் → உணர்த்தி.] உணர்த்தி2 uṇartti, பெ. (n.) நினைவு recollection, remembrance. "மறந்தமையை ஸ்மரிப்பியுங்கோள்; உணர்த்தியற்றாரையுணர்த்த வேணுமே" (ஈடு. 6.1.4...);. [உணர்த்து → உணர்த்தி] உணர்த்தி3 uṇartti, பெ. (n.) சுவை; taste தேங்கூழ் உணர்த்தியாய் இருந்தது (இ.வ.); ஒனத்தியா தின்கி றியே (கொ.வ.);. [உணர் → உணர்த்தி உணர்த்தி என்னும் தென்சொல் வடபுல மொழிகளில் உணர்த்தி → ருத்தி → ருச்சி → ருசி எனத் திரிந்தது.]

உணர்த்தியறு-தல்	உணர்த்தியறு-தல் uṇarddiyaṟudal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) மெய்ம்மறத்தல்; to swoon; to lose consciousness "ஸ்வதஸ்லர் வஜ்ளுமான வஸ்துவும் உணர்த்தியறும் படி யாய்த்துப் படுக்கை வாய்ப்பு" (ஈடு.10.2.8. வ்யா பக்.60.);. (செ.அக.);. [உணர் → உணர்த்தி→ அறு-தல்.]
உணர்த்து-தல்	உணர்த்து-தல் uṇarddudal, 15 செ.கு.வி (v.i.) . 1. அறிவித்தல்; to teach, instruct, cause to feel or understand, enlighten, convince, "உடல நைந்தொருத்தி யுருகுமென்றுணர்த்துமினே" (திவ். திருவாய். 6.1.4);. 2. துயிலெ முப்புதல்; to wake from sleep. "ஏனல் காப்போருணர்த்திய கூஉம்" (புறநா. 28.);. 3. ஊடல் தீர்த்தல்; to pacity, as the husband his wife. "உணர்த்தல் வேண்டியப கிழவோன்' (தொல். பொருள். 150);. 4. நினைப்பூட்டுதல்; to put in mind, remind, recall to mind. "உணர்ந்தலூட லுணர்ந்து" (திவ். திருவாய். 6.1,5);. 5. பெரியோர் அறியுமாறு செய்தல்; to inform a superior, to submit. ம, உணர்த்து; க. உன்னிக. [உணர் → உணர்த்து.]
உணர்ந்ததையுணர்-தல்	உணர்ந்ததையுணர்-தல் uṇarndadaiyuṇardal, 2 செ.குன்றாவி (v.i.) .ஓரளவை, அது முன் குறித்துவந் துற்ற காலத்து நெருப்பு மருந்தென்றறிந்தான் பின்பும் அது மருந்தெனவுள்ளங் கோடல்; to remember the previous remedy for something in a new tangle. (ஆ.அக.);. [உணர் → உணர்ந்தது → உணர்.]
உணர்ந்தோர்	உணர்ந்தோர் uṇarndōr, பெ. (n.) அறிவுடையோர்; wise. learned men. [உணர் → உணர்ந்தோர்.]
உணர்ப்பு	உணர்ப்பு uṇarppu, பெ. (n.) 1. தெளிவிக்கப்படுகை; reganing clarity of mind. "உணர்ப்புவயின் வாரா ஊடலுற்றோயள்" (தொல் பொருள். 150);. 2. கல்வி; education, (செ.அக.);. தெ நேர்ப்பு;ம. உணர்ப்பு [உணர் → உணர்ப்பு = மனத்தெளிவு எப்பொருளைப் பற்றியும் தெளிவான விளக்கம் தரும் எழுத்தறிவான கல்வியும் தெலுங் கில் நேர்ப்பு எனப்படுகிறது. உணர்ப்பு → தெ நேர்ப்பு.]

உணர்வு	உணர்வு uṇarvu, பெ. (n.) 1. அறிவு (திவா.);; consciousness, sense-perception. 2. தெளிவு (திவா.);; clear discernment. 3. துயில் நீங்குகை; waking from sleep. 4. ஊடல் தீர்கை (சூடா.);. reconciliation after a love quarrel 5. ஒழிவு (பிங்.);; separation, cessation 6. ஆதன்; soul. "ஒருவனையே நோக்குமுணர்வு" (திவ். இயற். 1.67);, (செ.அக.);. ம_உணர்வு [உணர் → உணர்வு.]
உணர்வுக்கேடு	உணர்வுக்கேடு uṇarvukāṭu, பெ. (n.) அறிவு கேடு; loss of wisdom. 2. கேடு; loss of perception. [உணர்வு + கேடு கெடு → கேடு;
உணர்வேழுத்து	உணர்வேழுத்து uṇarvēḻuttu, பெ. (n.) குறியின வுணரப்படும் ஒருவகையெழுத்து (யாப். வி. 535); symbolic letter. (செ.அக.); [உணர்வு + எழுத்து.]
உணர்வோர்	உணர்வோர் uṇarvōr, பெ. (n.) உணர்ந்தோர் பார்க்க see unarndor [உணர்வு + (ஆர்); ஒர் → உணர்வோர்.]
உணராமை	உணராமை uṇarāmai, பெ. (n.) 1 அறியாமை ignorance, lack of knowledge. 2. உள்ளம் நெகிழாமை lack of feeling. unmindfulness. 3. மயக்கம்; intoxication infatuation, bewilderment (செ.அக.);. [உணர் + ஆ (எ.ம.இ.); + மை]
உணரார்	உணரார் uṇarār, பெ. (n.) அறிவை இயைத்துப்பாராதா the ignorant, the foolish, the uninformed folk "உணராடபுரமூன்றெரிய" (தேவா. 508.2.);. (செ.அக.);. [உணர் + ஆ + ஆர். ஆ (எ.ம.இ.); தொக்கது.]
உணவின்பிண்டம்	உணவின்பிண்டம் uṇaviṉpiṇṭam, பெ. (n.) உடம்பு body [உணவு + இன் + பிண்டம்.]

உணவு	உணவு uṇavu, பெ. (n.) 1. உண்ணப்படுவன; உட கொள்ளப்படுவன; food, sustenance, eatables, "உனவெனப் படுவது நிலத்தொடு நீரே" (புறநா. 18);. 2 சோறு (பிங்.);; boiled rice 3. உணவுப்பொருள் food-stuts. "எண்வகை யுணவு" (தொல்.பொருள். 633);. 4. மழை (அக.நி.);; rain (செ.அக.); [உள் → உண் → உண → உணவு. உண் + அ + உ – உணவு. அகரம் வினைத்தொகையைப் பெயரெச்சமாக்க வந்தது. உண் னும் தொழிலுறுதற்குகந்த உண்பொருளைக் குறிக்க வந்த முன்மைச் சுட்டாகிய உகரம் ஈறாயிற்று. உண்ணக்கூடியது எனப் பொருள் படுதலான், இதனை முதனிலை வினையா வணையும் பெயர் எனலாம்.]
உணா	உணா uṇā, பெ. (n.) 1 உணவு; food, sustenance. "இந்நான் கல்லது உணவு மில்லை" (புறநா. 335);. 2. சோறு (சூடா);; boiled rice. ம. உணா (படையல்); [உண் → உணவு → உணா]
உணாப்பொருத்தம்	உணாப்பொருத்தம் uṇāpporuttam, பெ. (n.) உண்டிப் பொருத்தம் பார்க்க (வெண்பாப் முதன். 7);;see undi-p-poruttam. [உண் + உணவு → உணா + பொருத்தம்]
உணி	உணி uṇi, பெ. (n.) 1 நுகர்வது, நுகர்வர்; enjoyer 2. நுகர்விப்பது என்னும் பொருள்பட நிற்கும் ஒருமைப் படர்க்கை இறுதி; third person singular or plural termination to denote getting someone enjoyed or experienced. 3. ஒருயிரி; animate being. [உண் → உண்ணி → உணி.]
உணை	உணை1 uṇaidal, 2 செ.குவி (v.i.) 1. உரைமெலிதல்; to emaciate, slacken. 2. உள்ளநதல்; to be frayed to be wornout, as cloth. [உள் + நை _ உனை இக்கால் இச்சொல் உனைதல் →தொணைதல் - நொணத்தல் எனத் திரிந்தது.]
உனண	உனண2 uṉaṇa, பெ. (n.) மெலிவு (யாழ்.அக.);; emaciation, weakening. [உள்_நை_உணை.]
உனைவு	உனைவு uṉaivu, பெ. (n.) உணைதல்; fraying. [உள் + றநவு - உனைவு.]

உத்தண்டம்	உத்தண்டம் uttaṇṭam, பெ. (n.) 1. கொடுமை fierceness, relentlessness, barbarity. 2. இறுமாப்பு; Imperiousness, haughtiness. அவன் உத்தண்டமாகப் பேசுகிறான். (உ.வ.);. (செ.அக.); [உத்து → உத்தண்டம்.]
உத்தண்டமணி	உத்தண்டமணி uttaṇṭamaṇi, பெ, (n.) பொன் மணி களாலான மாதர் கழுத்தணி வகை (வின்.);; woman's necklace make of gold beads (W.);. (செ.அக.);. தெ. உத்தண்டமு;க. உத்தண்ட. [உத்து → உத்தண்டம் + மணி.]
உத்தண்டமாலை	உத்தண்டமாலை uttaṇṭamālai, பெ, (n.) பொன் மணிகளாலான மாதர் கழுத்தணி வகை; woman's necklace made of gold beads. "உத்தஙணட மாலையைக் காதோலையைப் பொன் மோதிரத்தை வைத்தென் றாலுங் கடுகு வாங்கித்தா" (விறலி.விடு. 258);. (செ.அக.); க. உத்தண்ட. உத்தண்டாலெ;தெ. உத்தண்டமு. [உத்து → உத்தண்டம் + மாலை.]
உத்தண்டன்	உத்தண்டன் uttaṇṭaṉ, பெ. (n.) 1. கொடியவன்; fierce, cruel person, "தண்டனை செய்யும் உத்தண்டனை" (தனிப்பா. 1.224.14);. 2. இறுமாப்புள்ளவன்; haughty, conceited person, (செ.அக.);. [உத்து → உத்தண்டன்.]
உத்தண்டால்	உத்தண்டால் uttaṇṭāl, பெ. (n.) உத்தண்டமணி பார்க்க;see uttandamani. (செ.அக.);. [உத்து → உத்தண்டம் → உத்தண்டால்.]
உத்தம்	உத்தம்1 uttam, பெ. (n.) உத்தமபலம் பார்க்க (மு.அ.);;see uttamabalam (செ.அக.); உத்தம்2 uttam, பெ. (n.) கொட்டை முந்திரி; cashew nut. (ஆ.அக.);. [உத்து → உத்தம்.] உத்தம்3 uttam, பெ. (n.) . பித்தேறுகை (அக.நி.);. becoming mad or maddened. (செ.அக.);. [உத்து → உத்தம்.] உத்தம்4 uttam, பெ. (n.) போர்க்களம்; battle-field. [உத்தம் → உத்தம்.]

உத்தம்பகம்	உத்தம்பகம் uttambagam, பெ. (n.. வளர்ச்சி; augmenting, raising "அது பழைய அபிநிவேசத்திற்கு உத்தம்பகமாய்" (திவ் இயற். திருநெடுந். 1. வ்யா.);. (செ.அக.);. [உத்து → உத்தம் → உத்தம்பகம்.]
உத்தம்பரி	உத்தம்பரி uttambari, பெ. (n.) கொத்துமலி பார்க்க (மூ.அ.);; coriander. (செ.அக.);. [உத்து → உத்தம் → உத்தம்பரி.]
உத்தம்பி-த்தல்	உத்தம்பி-த்தல் uttambittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வளர்தல் (ரஹஸ்ய. 94);; to augment, develope. (செ.அக.);. [உ → உத்து → உத்தமம் → உத்தம்பி.]
உத்தமம்	உத்தமம் uttamam, பெ. (n.) 1. எவற்றுள்ளும் சிறந்தது; that which is pre-eminent. "உத்தம குணத்தார்க்கு" (தணிகைப்பு அகத் 159);. 2. நன்மை (பிங்.);; excellence; nobility; goodness. (செ.அக.);. 3. அரத்தை (சங்.அக.); galangal. ம. உத்தமம்; க. உத்தம; Skt. Uttama. [உ → உத்து → உத்தம் → உத்தமம். உத்து = உயர்வு. உத்தமம் உயர்வானது.]
உத்தமன்	உத்தமன் uttamaṉ, பெ. (n.) சான்றோன் பார்க்க;see sanron. "உத்தம னித்த அடியார் மனமே நினைந்துருகி" (திருவாச. 5.3);. (செ.அக.);. ம. உத்தமன். [உத்து = உயர்வு. உத்து → உத்தம் → உத்தமன்.]
உத்தமாகாணி	உத்தமாகாணி uttamākāṇi, பெ. (n.) வேலிப்பருத்தி; hedge-twiner (W.);. (செ.அக.); ம, உத்தமாரணி; Skt utamarant [உத்தமன் + காணி] உத்தமி uttami, பெ. (n.); 1. மிக உயர்ந்த பெண்; excellent woman. " போதுமென்றுத்தமி யெழலும்" (தணிகைப்பு. வள்ளி. 63.);. 2. கற்புடையவள்; chaste woman. [உத்து = உயர்வு. உத்து → உத்தம் → உத்தமி]

உத்தர.	உத்தர. uttara, பெ. (n.) (adj); மேலான; upper (சா.அக.);. ம., க. உத்தர; Skt. Utara. [உத்து = உயர்வு, உத்து → உத்தர.]
உத்தரக்கணம்	உத்தரக்கணம் uttarakkaṇam, பெ. (n.) அடுத்த நிமயம்; next moment (செ.அக,);.
உத்தரக்கற்கவி	உத்தரக்கற்கவி uttarakkaṟkavi, பெ. (n.) கதவு நிலைக்கு மேற் சித்திரம் வகுக்கப்பட்ட உத்திரம் (நெடுநல். 82, உரை.);; ornamented entablature of stone forming part of the intel in a building (செ.அக,);. [உத்தரம் +கல் +கவி]
உத்தரகாண்டம்	உத்தரகாண்டம் uttarakāṇṭam, பெ. (n.) இராமாயணத் & someomLib; seventh book of the Rāmāyana, so-called because it relates events after the coronation of Rāma; prob, also because it is a later work that has been appended to Vālmīki's Rāmāyana (செ.அக,);. Skt. uftara kanda. [உத்தரம் + காண்டம்.]
உத்தரகாலம்	உத்தரகாலம் uttarakālam, பெ. (n.) 1. எதிர்காலம்; future time. 2. ஒரு வெள்ளுவா(பௌர்ணமி); வுக்கும்.அடுத்த வெள்ளுவாவுக்கும் இடைப்பட்ட காலம்; the time reckoned from full-moon to full-moon (சேரநா.);. (செ.அக.); ம. உத்தரகாலம். [உத்தரம் + காலம்.]

உத்தரம்	உத்தரம் uttaram, பெ. (n.) 1. மறுமொழி; answer, reply, reionder. "வத்தவர் பெருமகனுத்தர நாடி" (பெருங். loss. 10, 55);. 2.எதிராடல்; written statement filed by the defendant in a case. 3. பின் நிகழ்வது; which follows; that which comes later. 4. மேற்பட்டது; that which is superior. "அதுக்குத் தரமில்லடித" (உத்தரரா. திருவோலக் 4);. 5. தலைக்கு மேலுள்ள முகட்டு விட்டம் (நெடுநல்;82, உரை);; beam, or cross-beam in a building. 6. வடகதிர் வழி (விதான குணா. 74);; period of the sun's progress towards the north. 7 குமரிமலை முழுகியபின் உயர்ந்த வடக்குத்திசை (திவா.);; north. 8. வடவனல் (பிங்.);; submarine fire 9, 12 ஆவழ விண்மீன், மானேறு; 12th naksatra, part of Cinka-ráci and Kanni-raci containing Denebola or Leonis. (செ.அக.);. ம. உத்தரம்; Skt uttara. [உ + தரம் – உத்தரம். தட→ தடம் → தரம்.] உ → உயர்வுக் கருத்து முன்மைச் சுட்டு தடம், தடவை என்பன முறை எனப் பொருள் படுதலான தடம்→ தரம் எனத் திரிந்த திரிபுச் சொல்லும் அதே பொருள் சுட்டியது. தட → தடம் – தரம் = வளைவு கற்றிச் சுற்றி வரும் முறைமை ஒரு சீரான இயங்கு அல்லது இருப்பு இயல்பு
உத்தரமடங்கல்	உத்தரமடங்கல் uttaramaḍaṅgal, பெ. (n.) வடவைத்த (வடமுகாக்கினி); பார்க்க, see Vadava-t-ti submarint fire (செ.அக.); [உத்தரம் + மடங்கல்]
உத்தரமத்திமபூமி uttara-mattima-bum,	உத்தரமத்திமபூமி uttara-mattima-bum, uttaramattimapūmi, பெ. (n.) 1 வடகுளிர் வெப்பச் சமநிலம் (வின்.); north temperat zone. 2. வட வெப்பநிலத் பார்க்க;see vada-veppanisam (செ.அக.);. [உத்தரம் + மத்திமம் + பூமி (வட நடுநிலம்]
உத்தரமதுரை	உத்தரமதுரை uddaramadurai, பெ. (n.) கண்ணன் தோன்றிய வடமதுரை (திருவள்ளுவமாலை 21.); Matura, the birth place of Krishna (செ,அக);. [உத்தரம் + மதுரை.]
உத்தரமந்திரி	உத்தரமந்திரி uttaramandiri, பெ. (n.) முதன்மை அமைச்சர்; prime minister, 'உத்தர மந்திரி பதமெய் தின (I.M.P.Mr. 366.);. (செ. அக.);. [உத்தரம் + மந்திரி]
உத்தரமீன்	உத்தரமீன் uttaramīṉ, பெ. (n.) வடமீன் பார்க்க sel vadamin, 'உத்தரமீனின் கொண்கன்" (சேதுபு துத்தம 6);, (செ.அக.); [உத்தரம் + மீன்.)

உத்தரமீனோரை	உத்தரமீனோரை uttaramīṉōrai, பெ. (n.) கோ. மண்டல விண்மீன்களுக்கு வடபாலுள்ள விண்மீன் தொகுதி (MNavi. 109);; constellations to the north of the Zodiac. [உத்தரம் + மீன் + ஒரை.]
உத்தரமும்மை	உத்தரமும்மை uttaramummai, பெ (n.) மானேறு (உத்தரம்);, கடைக்குளம் (உத்தரம்);, கடைக்குளம் பிற்கொழுங் கால் (உத்தரட்டாதி); ஆகிய மூன்று விண்மீன்கள்; the three naksatras. Viz. Uttaram, Uttarāḍam, Uttarattadi, [உத்தரம் + மும்மை]
உத்தரமுனை	உத்தரமுனை uttaramuṉai, பெ (n.) வடமுனை, (வடதுருவம்);; north pole. [உத்தரம் + முனை.]
உத்தரவாணி	உத்தரவாணி uttaravāṇi, பெ (n.) கண்டங்கத்தரி (வை.மூ);; a highly thorny plant with diffuse branches (செ. அக.); [ஒருகா உத்தரம் + ஆணி. மேற்பகுதியில் ஆணிபோன்ற முள் உள்ளது.]
உத்தரவு	உத்தரவு uttaravu, பெ (n.) 1 கட்டளை; order, command 2 அனுமதி; grant leave, permission, 3. தெய்வ ஒப்புதல்; divine permission such as that suggested in dreams or revealed by inspiration, 4. விடை;மறுமொழி answer, reply. 5. வேண்டுகோட்குப் பின் தரும் விடையோலை; reply. ம., தெ. உத்தரவு. [உ + தரம் = உத்தரம் → உத்தரவு.] உகரம் முன்மையும் உயர்ச்சியும் குறித்த சுட்டு உத்தரம் என்பது மேலோர் உயர்ந்தோர் பதவிநிலை சுட்டியது. மேலி டத்திலிருந்து விடப்படும் கட்டளை, உத்தரவு. கீழ்த்தரத்திலுள் ளவர்களின் வேண்டுகோளை ஏற்று ஆணையிடப்படும் விடை யோலையும் உத்தரவு மறுமொழி எனும் பொருளில் வழக் கூன்றியது
உத்தரவுகொடு-த்தல்	உத்தரவுகொடு-த்தல் uttaravugoḍuttal, 4 செ.கு.வி (v.i.) 1. இசைவளித்தல்; to give permission 2. கட்டளை கொடுத்தல்; to issue an order 3. போகச் சொல்லுதல்; to send away, dismiss (செ.அக..); [உத்தரவு + கொடு.]
உத்தரவுச்சீட்டு	உத்தரவுச்சீட்டு uttaravuccīṭṭu, பெ (n.) . 1. கடவுச்சிட்டு: passport, permit. 2. அதிகாரச் சான்றிதழ்; certificate of right, of authority. (செ.அக.);

உத்தராசங்கம்	உத்தராசங்கம் uttarācaṅgam, பெ (n.) மேலாடை; upper garment, cloth worn loosely over the shoulders. "உத்தராசங்கம் வைத்தார்". (சீவக. 2457.);. (செ.அக.);. [உத்தரம் + ஆசங்கம். < Skt a-sarpal]
உத்தாமணி	உத்தாமணி uttāmaṇi, பெ (n.) வேலிப் பருத்தி; hedge - twiner. [ஒருகா. உத்து + மணி.] [P]
உத்தி	உத்தி1 utti, பெ. (n.) 1. அணிகலத்தொங்கல் (பிங்.);; pendantofan ornament. 2. திருமகள் உருவம் பொறித்த தலையணி; head-ornament of women, with figure of Lakshmi, embossed upon it. "தெய்வபுத்தியோடு" (திரு.முரு. 23.);. (செ.அக.);. [உ → உத்து → உத்தி.] உத்தி2 utti, பெ. (n.) 1. பாம்பின் படப்பொறி; spots on the hood of the cobra. "கேழ்கிளருத்தி யரவு" (நற். 129);. 2. தேமல் (திவா.);; yellow or tawny spots on the skin, chiefly of women, considered as marks of beauty. (செ.அக.);. [உ → உத்து → உத்தி (மேல் தோன்றும் நிற அழகு.] உத்தி3 utti, பெ (n.) 1. பேச்சு (பிங்);; words speech (செ.அக.);. [உ → உத்து. மேலெழுப்புதல், வெளியிடுதல், பேசுதல், உத்து → உத்தி.] உத்தி4 utti, பெ (n.) 1. சேர்க்கை; union, mixture, combination
உத்திக்கட்டு-தல்	உத்திக்கட்டு-தல் uddikkaṭṭudal, பெ. (n.) 5 செ.குன்றாவி, (v.t.); விளையாட்டிற் கன்னை (கட்சி); பிரித்தற்கு ஈரிரு வராய்ச் சேர்தல்; to divide a team in doubles for play (வே.க.44);. [உத்தி + கட்டு.]
உத்திகை	உத்திகை uttigai, பெ. (n.)

உத்திரம்	உத்திரம் uttiram, பெ. (n.) 1. உத்தரம்4 பார்க்க see utaram4 "உத்திர நூல்களெல்லாம்" (விநாயக.75.6);. 2. உத்தரம்4 பார்க்க;see பtaram4 "செழுந்து கிருத்திரம் பரப்பி" (பாரத இராச.6);. (செ.அக.);. ம. உத்திரம் உள் + திரம் → உத்திரம். உத்தரம் → உத்திரம்.]
உத்து	உத்து1 uddudal, பெ. (n.) 1. மஞ்சள்; turmeric 2. மரமஞ்சள்; tree of turmeric (செ.அக.);. [உருத்தரம் → உத்தரம் → உத்திரம்.] உத்து1 uddudal, 5 செகுன்றாவி (v.t.) 1. கழித்தல்; to discard, throw away. "பொன்னெல்லா முத்தியெறிந்து" (கலித்..64);. 2. முன்தள்ளுதல்; to push (செ.அக.); [உந்து → உத்து → உத்து-தல்.] உத்து2 uttu, பெ. (n.) 1. உயரம்; height, elevation 2. உயர்வு, பெருமை; elegance, excellence. 3. சிவந்தது, செம்பு; copper. [உ → உத்து]
உத்துங்கம்	உத்துங்கம் uttuṅgam, பெ. (n.) 1. உயர்ச்சி; height eminence, grandeur, loftiness. "உஙததுங்க மிக்க வொருவன் றவிசேறி" (கந்தபு. சிங்க 475);. 2. உயர்ந்தது; that which is superior. "உத்துங்க துங்க னுலா" (விக்கிரம. உலா.);. (செ.அக.);. [உ + துங்கம். உ + உயர்வு, துங்கம் = வெண்மை, அழகு, சிறப்பு.)
உத்தும்பரம்	உத்தும்பரம் uttumbaram, பெ. (n.) செம்பு; copper, (சா.அக.);. [உது → உத்து → உத்தும்பரம்.]

உதக்கு	உதக்கு1 udakkuba, பெ. (n.) வடக்கு (திவா.);; north. [உ → உத்து = உயரம், மேடு, உத்து → உது → உதக்கு = மேடான வடக்குத் திசை உதக்கு = இடப்பக்கம். உதட் டாங்கை, ஒரட்டாங்கை என்னும் கொங்கு நாட்டு வழக்குகள் உதட்டு, உதக்கு என்னும் சொற்களுக்கு இடப்பக்கம் எனப் பொருளைத் தெளிவுபடுத்துகின்றன. மேற்கு மேடானதிசையா கத் தமிழக மக்களுக்குத் தென்பட்டமையின் அதனின்றும் வேறுபடுத்த காலையில் கதிரவனைக் கண்டு வழிபடு வோர்க்கு உதக்குத் திசை இடப்பக்கம் இருத்தலின் இடப்பக்கப் பொருளும் பெறலாயிற்று.] உதக்கு → வதக்கு → வடக்கு எனத் தமிழிலும், உதக்கு → உடக்கு → உனக்கு → நாக்கு → நாத்து-நார்த்து → (North); என மேலையாரிய மொழிகளிலும், திரிபுற்றிருத்தலைக் காண லாம். ஆங்கிலச் சொற்பிறப்பு அகரமுதலி தொகுத்த கிளெயின் பெருமகனாரும், இதே கருத்தை North என்னும் சொல் விளக்கத்தில் வலியுறுத்தி இருக்கிறார். North இடப்பக்கம் எனப் பொருளாட்சி பெற்றிருத்தலை அலர் காட்டினார். ஆயின் அதற்கு மூலமான உதக்கு தமிழில் உள்ளது என்பதை அவர் அறியாராயினார். வட மொழியில் இடது பக்கம், வாமபாகம். உத்தரம் எனப் பெயர் பெற்றிருந்தாலும், அவை உதக்கு என்னும் சொல்லின் வேர் மூலத்திரிபுகளேயாகும்.
உதகக்கொட்டு	உதகக்கொட்டு udagaggoṭṭu, பெ. (n.) நீரிழிவு நோய்; diabetes "ஊணுகு தொழுனையி னுதகக் கொட்டின் வெப்பிற் சூலையின்" (ஞானா 19);, (செ. அக.); [உதகம் + கொட்டு.]
உதகஞ்செய்-தல்	உதகஞ்செய்-தல் udagañjeydal, 1 செ.கு.வி.(v.i.) பொருளை நீர் வார்த்துக் கொடையளித்தல்; to pour water into the hand of the recipient of a gift by the donor when it is handed to him, (செ.அக.);. [உதகம் + செய்.]
உதகநெறி	உதகநெறி udaganeṟi, பெ. (n.) கொடையளிக்க வேண்டியமுறை; prescribed form in which a gift is to be made, "உதக நெறி தப்பாவாறு முந்தவளித்து" (திருவா லவா.31.5);. (செ.அக.);. [உதகம + நெறி]
உதகம்	உதகம்1 udagam, பெ. (n.) நீர் water. "வாசநல் லுதகம்" (கந்தபு. திருக்கல்.70);. [ஊறு → ஊற்று → ஊத்து → ஊத்தம் → உத்தம் → உத்தகம் → உதகம் ஒடும் இயல்பினால் நீல் = (நீள்); நீர் எனப் பெயர் பெற்றது போல, தோண்டிய இடங்களில் ஊறும் இயல்பினால் ஊற்று எனப் பெயர் பெற்றது. கொச்சைத் திரிபுற்று ஊத்து → உத்து → உதகம் என மருவியது. வழிப்போக்கர் மணலில் ஊற்றெடுத்து நீர் பருகுவதும், கால்நடைகளை நீர் பருகச் செய்வதும், தொன்று தொட்டு வரும் தலைமுறை வழக்கம். உலக மொழிகள் பலவற்றிலும் இச்சொல் வேரூன்றிவிட்டது. LE ued Skt ud, Av vada, Lt udra, GK udar, Alb. Uye, L undu, Gothic wato E water. மிகுமழையால் தரையில் ஊற்றுகள் காணப்படின் தரை முழுவதும் ஒதம் பரவிவிட்டது என்று தமிழக நாட்டுப்புற மக்கள் பேசுவதைக் காணலாம். ஊற்று → ஊத்து → ஒதம் எனத் தமிழிலும் உதகம் என வடபுல மொழிகளிலும் இந்தைரோப்பிய மொழிகளிலும் வழக்கூன்றி யது. தமிழில் பிறந்து உலக மொழிகளில் வேரூன்றிய தமிழ்ச் சொற்களுள் இதுவும் ஒன்றாகும்.] உதகம்2 udagam, பெ. (n.) நிலவுலகம் (உரி.நி.);; earth (செ.அக.);. [உதகம் = நீர், கடல், கடலுடுத்த நிலம்.] உதகம்3 udagam, பெ. (n.) காய்கறிகளிட்டுச் சமைத்த குழம்பில் காய்கறி தவிர்த்த நீராளப்பகுதி; தெளிசாறு; thin porridge after separating vegetable pieces. க. உதக [உதகம் = நீர், நீராளமான குழம்பு]

உதகம்பண்ணு-தல்	உதகம்பண்ணு-தல் udagambaṇṇudal, 12 செ.குன்றாவி (v.i.) உதகஞ்செய் பார்க்க, (S.I.I. iii. 35.);;see udagañcey.
உதகமண்டலம்	உதகமண்டலம் udagamaṇṭalam, பெ. (n.) 1. நீலமலை மாவட்டத் தலைநகரின் பெயர்; name of the Nilgiri District headquarters. 2. மேகடண்டலம்; cloudy region referring to the Nilgris (சா.அக);. பட. ஒத்தெகெ. [ஒற்றை + கல் + மன்று - ஒற்றைக்கல் மன்று → ஒத்தக்கல் மந்து → உதகமண்டலம்] உதகம் = நீர் எனப் பொருள் கொண்டு. நீர் சூழ்ந்த பகுதி என்று மூலம் காட்டுவது பொருந்தாது. நீலமலைப் பழங்குடி மக்கள் இதனை ஒத்தக்கல் மந்து என்றே அழைப்பர் ஒற்றைக்கு நின்றான் மன்று எனக் காட்டி தனியொருத்தனாய் நின்று பொருது வென்றவனின் ஊர் எனவும் கூறுகின்றனர்
உதகமந்தம்	உதகமந்தம் udagamandam, பெ. (n.) தண்ணிச் சோறு; mixture of water and meal stirred together. (சத.அக..);. [உதகம் + மத்தம் – உதகமத்தம் → உதகமந்தம். மத்துதல் = கடைதல் மத்து → மத்தம் → மந்தம்.)
உதகமுய்-த்தல்	உதகமுய்-த்தல் udagamuyddal, 4 செ.குன்றாவி (v.t.) உதகஞ்செய் பார்க்க see படிagaர்cey (செ. அக.);. [உதகம் → உய]
உதகமூலம்	உதகமூலம் udagamūlam, பெ. (n.) 1. தண்ணி விட்டான் கிழங்கு பார்க்க. (தைலவ. தைல. 77);;see tanninvittan kilangu 2. பச்சைவேர்; green root "சால விருட் சோதகமூலம்" (தைலவ. தைல. 85.);. (செ.அக.);. [உதகம் + மூலம்.]
உதகமேல்-தல்	உதகமேல்-தல் udagamēldal, 7. செகுன்றாவி (v.t.) கொடை பெறுதல்:to receive gifts. "நான் உதகமேற்றது அளந்து கொள்ள வேண்டாவோ" (திவ். பெரியாழ். 1.8.8. வ்யா.பக் 173);. (செ.அக.);. [உதகம் + ஏல், ஏலுதல் = ஏற்றல், பெறுதல், வாங்கிக் கொள்ளு தல்.]
உதகரணம்	உதகரணம் udagaraṇam, பெ. (n.) உதைத்து அழுத்துகை; pressing by leg (after kicking);, "இலங்கைக் கோமானை… திருவிரலால் உதகரணம் செய்து" (தேவா. 286.10.);. [உதை + கரணம்_உதகரணம்.]
உதகு	உதகு udagu, பெ. (n.) புன்கு. (மூ.அ.);; Indian beech. [உதவு →உதகு. கோடை நீழலும் புன்கின் எண்ணெயும் தரும் உதவி நோக்கி உதவி → உதகு (மரம்); எனப் பெயர் பெற்றதாகலாம். மிகவும் பரவலாக எள்ளின் நெய், ஆமணக்கு நெய் போன்றவை விளக்கெரிக்கப் பயன்படுத்தப்படுவதற்கு முன்பு புன்கின் விதையிலிருந்து எடுத்த எண்ணெய் விளக் கெரிக்கப் பயன்பட்டமையின் ஆக்கம் கருதி உதகு எனப்பட்ட தாகலாம்.]

உதச்சீரகம்	உதச்சீரகம் udaccīragam, பெ. (n.) பெருஞ்சிகம்; anise-seed. (சா.அக.);. [உ → உது = உயரம் பெரியது. உது + சீரகம் - உதச் சீரகம்.]
உதட்டடி	உதட்டடி udaḍḍaḍi, பெ. (n.) 1. அதிரடி; rebuking. 2 வாய்வெருட்டு; threatening. [உதடு + அடி - உதட்டடி]
உதட்டாங்கை	உதட்டாங்கை udaṭṭāṅgai, பெ. (n.) . இடக்கை; left hand (செ.அக.);.
உதட்டுநோய்	உதட்டுநோய் udaṭṭunōy, பெ. (n.) உதடடி லேற்படும் பதினாறுவகை நோயினுள் ஒன்று; one of the sixteen ailments which affects the lips. (சா.அக.);. [உதடு + நோய்.]
உதட்டுரோகம்	உதட்டுரோகம் udaṭṭurōkam, பெ. (n.) உதட்டு நோய் பார்க்க;see udatsu-noy.
உதட்டைப்பிதுக்கல்	உதட்டைப்பிதுக்கல் udaṭṭaippidukkal, பெ. (n.) நிந்தனை அல்லது இல்லை என்பதைக் காட்டு மோர் குறி; gesture to show remorse or negation. [உதடு + ஐ + பிதுக்கல்.]
உதடன்	உதடன் udaḍaṉ, பெ. (n.) தடித்த உதடடையுடையவன். (வின்.);; thick lipped person or the blubber- lipped. [உதடு → உதடன்]
உதடி	உதடி udaḍi, பெ. (n.) 1. தடித்த உதட்டையுடையவள்; blubber-lipped woman. 2. தடித்த உதடுகளை உமைய கடல் மீன்வகை; purplish mullet. Upenius macronema, having thick lips. [உதடு → உதடி.]

உதடு	உதடு udaḍu, பெ. (n.) 1. வாயிதழ் (கலிங். 128. புது);; lip. 2. பானை முதலியவற்றின் விளிம்பு; brim, margin (W.);. 3.வெட்டுவாய் (வின்.);; edge of a wound. 4. அலகுலின் இருபக்கத்து உதடு; hairy fold of skin on either side of the slit of the vulva – labium majus. (சா.அக.);. Skt osta, ம. உதடு, க ஒதடு, ஓதுடு, ஒதரு; தெ. பெதவி; கொலா. பெதவே, பெத்தேல்;பட துடி. [உதழ்தல் = மேலெடுத்தல், திறத்தல், வாய்திறத்தல். உதழ் → உதடு = திறக்கும் தன்மையது.] உதடு2 udaḍu, பெ. (n.) 1. இடதுகை; left hand. 2. இடதுபக்கம்; left side. [உதழ்தல் = மேலெடுத்தல், விலக்குதல், ஒதுக்குதல். உதழ் → உதடு = நற்பணிக்கு ஆகாது என விலக்கப்பட்ட இடது கை, இடது பக்கம்.]
உதண்	உதண் udaṇ, பெ. (n.) ; மொட்டம்பு; arrow - head of the sharp of a bud, "யானை யுதணாற் கடிந்தான்" (திணைமாலை. 2);. [உதள் → உதண்]
உததி	உததி udadi, பெ. (n.) 1. கடல்; sea "ஒருததி காட்டுமால்" (இரகு நாட்டுப் 41.);. 2. முகில் (ஆ.அக.);; cloud. 3. நீர்க்குடம்; water jar. [உதகம் → உததி]
உதப்பி	உதப்பி udappi, பெ. (n.) 1. செரியாத இரை; undigested food in the stomach of a beast "இலத்தி வாயாலோடிய துதப்பியோட" (திருவாலவா. 26.17);. 2. ஈரல்; venticle of animals 3. தெறிக்கும் எச்சில்; saliva drivelling from the mouth, slaver (J);. (செ.அக.);. ம. உதப்பி. [உதப்பு → உதப்பி.]
உதப்பிவாயன்	உதப்பிவாயன் udappivāyaṉ, பெ. (n.) எச்சில் தெறிக்கப் பேசுவோன்; one who emits salva while speaking a drooler (J.);. (செ.அக.);. [உதகம் → உதப்பி + வாயன்.]

உதப்பு	உதப்பு1 udappu, பெ. (n.) 1. எதிர்ப்பு; இடறுதல்; offence, opposition. 2. அடித்தல்; உதைத்தல்; kicking, striking. kick (சேரநா.);. ம. உதப்பு;க. ஒதெ கோத ஒத் (உதை = துன்புறுத்தல்);. [உதை → உதைப்பு → உதப்பு] உதப்பு2 udappudal, 5. செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கடிந்து கூறுதல் (வின்.);; to scold, reprove. 2. அச்சமூட்டுதல்; இகழ்ந்து நீக்குதல் (வின்.);; to reject with an exclamation of disdain, to rebuff. 3. குதப்புதல்; to move about it the mouth. mumble. 4. வாயினின்று உண்ணும் பொருள் வெளிவரும்படி மிகுதியாய்ச்சுவைத்தல் (சொ.ஆ.க.); munching awkwardly (செ.அக.);. [குதப்பு → உதப்பு.]
உதம்	உதம்1 udam, பெ. (n.) உதகம் (சூடா);; water (செ.அக.); [உதகம் → உதம் இனி. ஒதம் → உதம் என்றுமாம்.] உதம்2 udam, பெ. (n.) 1. அழைத்தல்; calling 2. கேட்டல்; hearing. [உது → உதம்.]
உதம்பதல்	உதம்பதல் udambadal, பெ. (n.) அதட்டுதல் frightening. [உது → உதம்பல் = உரத்த குரலுடன் பேசும் பேச்சு. உது குரலின் உயர்ச்சி.]
உதம்பு-தல்	உதம்பு-தல் udambudal, 5 செ.குன்றாவி, (v.t.) மறுத்தல் to deny, refuse [உது → உதம்பு = உரத்த குரலில் பேச, எதிர்த்துப்பேக.]
உதயகாலம்	உதயகாலம் udayagālam, பெ. (n.) 1. ஞாயிறு, திங்கள் விண்மீன்கள் தோன்றுங் காலம்; rising time of any heavenly body. 2. ஞாயிறு தோன்றுங்காலம்; time of sunrise, early morning (செ.அக.);. [உது → உதய + காலம். உது = மேலெழும்புதல், தோன்றுதல்.]
உதயகாலை	உதயகாலை udayakālai, பெ. (n.) உதயகாலம் பார்க்க (வின்.);;see udayakālam (செ.அக.);. [உதயம் + காலை.]

உதயகிரி	உதயகிரி1 udayagiri, பெ. (n.) உதயப்பொருப்பு பார்க்க;see udaya-p-poruppu (செ.அக.);. [உதயம் + கிரி] உதயகிரி2 udayagiri, பெ. (n.) குறிஞ்சியாழ்த்திற வகை (பிங்.);; ancient secondary melody type of the Kuriñch tracts (செ.அக.);. [உதயம் + கிரி]
உதயகுமரன்	உதயகுமரன் udayagumaraṉ, பெ. (n.) காவிரிப்பூம் பட்டினத் தரசனாகிய நெடுமுடிக் கிள்ளியின் புதல்வன்; son of the king Nedumudi-k-kill of Kåvirippumpatinam (அபி.சிந்);. [உதயம் + குமரன்.]
உதயணகுமாரகாவியம்	உதயணகுமாரகாவியம் udayaṇagumāragāviyam, பெ. (n.) வத்தவநாட்டு அரசனாகிய உதயண குமாரனுடைய வரலாற்றைக் கூறும் ஒரு தமிழ் நூல்; Tamil epic which describes the history of Udayana kumâran; of Vatsava country. [உதயணன் + குமாரன் + காவியம். Sk kavya→ த. காவியம்.]
உதயணன்	உதயணன் udayaṇaṉ, பெ. (n.) பெருங்கதையின்; Udayana, a celebrated King of vatsa and hero of the Peruń-kadai. [உது → உதயம் → உதயணன்.]
உதயணன்கதை	உதயணன்கதை udayaṇaṉkadai, பெ. (n.) கொங்கு வேளிரால் இயற்றப்பட்ட பெருங்கதை Perun-kadai, an epic written by Kongu-vésir, Cir. 10th C. recounting the life and exploits of Udayanan. [உதயணன் + கதை.]
உதயப்பருப்பதம்	உதயப்பருப்பதம் udayapparuppadam, பெ. (n.) உத யப்பொருப்பு பார்க்க (தில் நாய்ச். 14,6.); see udaya. -p-poruppu. [உதயம் + பருப்பதம் பொற்றை → பொறை → பொருப்பு → பருப்பதம்.]
உதயப்பொருப்பு	உதயப்பொருப்பு udayapporuppu, பெ. (n.) ஞாயிறு உதிக்கும் மலை (சீவக. 2153, உரை.);; eastern mountain from behind which the sun is supposed to rise. [உதயம் + பொருப்பு.]

உதயபர்வதம்	உதயபர்வதம் udayabarvadam, பெ. (n.) உதயப் பொருப்பு பார்க்க see பdaya-pporuppu, (செ.அக.); [உதயம் + பர்வதம் பருப்பதம் → பர்வதம்.] உதயம் பdayam. பெ. (n.); 1. தோற்றம்; appearance, becoming visible. "உதயாத்தமனமறிவுக்குளவாகாவே" (பிரபோத, 32.18);. 2. நாண்மீன், கோள்மீன் முதலி யன கீழ்த்திசை யடிவானத்துத் தோன்றுகை; rising of the Sun, planets and stars, appearance of heavenly body above the horizon. 3. உதிக்குங்காலம்; time of rising of a heavenly body. 4. பிறப்பு; birth, origin, appearance 5. உதயப்பொருப்பு பார்க்க;see udaya-pporuppu "உதயத்தி னெற்றி சேர்ந்த வொண்சுடர்" (சீவக. 2153);. 6. உதய ஒரை; constellation in which a planet is seen when on the horizon, ascendant. 7. ஊதியம். (ஆ.அக.);; gain, earning. (செ.அக.);. [உது → உதயம்.]
உதயராகம்	உதயராகம் udayarākam, பெ. (n.) 1. காலைப்பண் (பரத இராக. 69, உரை);; melody-type appropriate to the time of sun rise. 2. உதயப்பண் பார்க்க;see Udaya-p-pan
உதயவெழுவோரை	உதயவெழுவோரை udayaveḻuvōrai, பெ. (n.) ; பிறக்கும் போது உதயமாயிள்ள எழுவோரை (இலக்கனம்);; sign rising at the moment of one's birth. [உதயம் + எழும் + ஒரை.]
உதயவோரை	உதயவோரை udayavōrai, பெ. (n.) 1 பிறக்கும்போது உதயமாயுள்ள ஒரை (இராசி);; "ஓடை மாகளிறனாறுதயராசி" (கம்பரா. திருவவ. 110);. 2. தற்காலத்து உதிக்கு மோரை (வின்.);; sign rising at present. (செ.அக.);. [உதயம் + ஒரை.]
உதயன்	உதயன் udayaṉ, பெ. (n.) ஞாயிறு (பாரத இந்திர 5.);; sun. (செ.அக.);. [உது → உதி → உதியன் → உதயன்.]
உதயாத்தமனம்	உதயாத்தமனம் udayāddamaṉam, பெ. (n.) 1. ஞாயிறு எழுவது மறைவதுமாகிய காலை, மாலைகள்; sunrise and sunset. 2 ஞாயிறு, திங்கள், விண்மீன்களின் தோற்றமறைவுகள்; rising and setting of the sun, moon, or other heavenly bodies. (செ.அக.); [உதயம் + அத்தமனம்.]

உதயாதிபன்	உதயாதிபன் udayādibaṉ, பெ. (n.) 1. ஞாயிறு; sun. 'உதயாதிப னென நின்றார்தம் வெங்கையில்" (வெங் கைக்கோ. 15);. 2. உதய ஒரையை ஆளும் கோள்; planet which is the lord of the rising sign, (செ.அக.); [உதயம் + அதிபன். அதியன் → அதிபன்.]
உதயாலை	உதயாலை udayālai, பெ. (n.) உதயகாலம் பார்க்க;see udayakálam. [உதயம்+ காலை - உதயகாலை → உதயாலை (கொ.வ.);.]
உதரக்கட்டு	உதரக்கட்டு udarakkaṭṭu, பெ. (n.) அரைப்பட்டிகை; girdle or belt made of gold or silver and worn over the dress. [உதரம் + கட்டு.]
உதரக்கனல்	உதரக்கனல் udarakkaṉal, பெ. (n.) 1. செரிமானத்துக்கு உதவும் வெப்பம்; body heat promoting proper digestion 2. பசித்தீ; fire of hunger. [உதரம் + கனல்.]
உதரக்கொதி	உதரக்கொதி udarakkodi, பெ. (n.) மிகுபசி (வின்.);; great hunger. (செ.அக.);. [உதரம் + கொதி, கொதி = கொதித்தல், பசிமிகுதல்.]
உதரத்தீ	உதரத்தீ udaraddī, பெ. (n.) உயிர்த் தியுள் ஒன்றான சாடா அழல் (சாடராக்கினி); (சூடா.);. fire of hunger lit, stomach-fire, one of Uyir-t-ti. [உதரம் + தீ.]
உதரத்துடிப்பு	உதரத்துடிப்பு udaradduḍippu, பெ. (n.) மிகுபசி; great hunger (W.);. (செ.அக.);. [உதரம் + துடிப்பு.]
உதரபந்தனம்	உதரபந்தனம் udarabandaṉam, பெ. (n.) உதரக்கட்டு பார்க்க;see udark-kaw "திருவயிற்றுதர பந்தனம்" [திவ். அமலனாதி. 4] [உதரம் + பந்தனம்.].

உதரம்	உதரம் udaram, பெ. (n.) 1. வயிறு, stomach, belly,abdomen, 'உதரங் குளிர்ந்து' (பாரத துருவாச. 12);. 2. கருப்பை (ஆ.அக.);; womb, uterus. ம. உதரம்; Skt udara, Mar udara; AL uerus, Lth vedaras. உது என்னும் முச் சுட்டுகளில் உது இடைப்பட்டதைக் குறித்தல் காண்க. ஒ. நோ அது → அதை →அதைத்தல் = வீங்குதல், பருத்தல், அது → அதரம் பருத்த உதடு.]
உதவடு-த்தல்	உதவடு-த்தல் udavaḍuddal, 4. செ.கு. வி. (v.i.) உதவி செய்தல்; to do a favour, bestow a benefit "ஏவல் வினை செய் திருந்தார்க் குதவடுத்தல்" (பழ 274);. (செ.அக.);. [உதவு + அடு - உதவடு.]
உதவரங்கெட்டது	உதவரங்கெட்டது udavaraṅgeṭṭadu, பெ. (n.) உதவறக் கெட்டது பார்க்க (யாழ்ப்); see udavara-k-ketadu (செ.அக.);. [உதவு + அற + கெட்டது = உதவறக்கெட்டது → உதவரக்கெட் டது → உதவரங்கெட்டது (கொ.வ.);]
உதவரங்கெட்டவன்	உதவரங்கெட்டவன் udavaraṅgeṭṭavaṉ, பெ. (n.) முழுதுங் கெட்டவன்; person who is spoiled beyond hope of redemption (J.);. (செ.அக.);. [உதவு + அற + கெட்டவன் - உதவறக் கெட்டவன் → உதவரங்கெட்டவன் (கொ.வ.);.]
உதவல்	உதவல் udaval, பெ. (n.)) 1. கொடுக்கை (சூடா.);. giving. 2. துணை செய்தல் (ஆ.அக.); helping. (செ.அக.);. ம. உதவல் [உதவு → உதவல்.] உதவறக்கெட்டது பdawark-kadu பெ. (n.); முற்றுங் கெட்டது; that which is spoiled beyond redemption (J.);. (செ.அக.);. [உதவு + அற + கெட்டது → உதவறக்கெட்டது.]

உதவாக்கட்டை	உதவாக்கட்டை udavākkaṭṭai, பெ. (n.) பயனற்றவன்; worthless fellow, person who is good - for - nothing as a rotten piece of wood. (செ.அக.);. [உதவாத + கட்டை → உதவாக்கட்டை.]
உதவாக்கடை	உதவாக்கடை udavākkaḍai, பெ. (n.) பயனற்றவன்; worthless fellow, low-down creature. (செ.அக.);.
உதவாக்கழிகுறடு	உதவாக்கழிகுறடு udavāggaḻiguṟaḍu, பெ. (n.) பயனில்லாதவன்; worthless person, "காண்டுக்க முற்றனையோ போடாவுதவாக் கழி குறடே" (பஞ்ச.திருமுக. 1142);. (செ.அக.);. [உதவாத + கழி - குறடு → உதவாக்கழிகுறடு. கழி = மிகுதி; குறடு சம்மட்டி அடிவாங்கும் கிடை, இரும்புக்கட்டை;இழிவு சுமக்கும் இயல்பினள்.]
உதவாத்தேன்	உதவாத்தேன் udavāddēṉ, பெ. (n.) கள்ளிச் செடியினருகிற்கட்டிய தேன், இது மருந்துக்கும் கண் நோய்க்கு முதவாது; honey from the honey comb found near Kalli, a plant of the Euphorbia genus. This kind of honey is prohibited in medicine. [உதவாத + தேன்.]
உதவாரக்கெட்டது	உதவாரக்கெட்டது udavārakkeṭṭadu, பெ. (n.) உதவறக்கெட்டது பார்க்க (யாழ்ப்.);;see udavara-k-kettadu (செ.அக.);. [உதவு + அற + கெட்டது. - உதவறக் கெட்டது → உதவரக்கெட் டது → உதவாரக்கெட்டது (கொ.வ.);.]
உதவாரங்கெட்டவன்	உதவாரங்கெட்டவன் udavāraṅgeṭṭavaṉ, பெ. (n.) உதவரக்கெட்டவன் பார்க்க.. (J.);;see udavara-k-kettava. (செ.அக.);. [உதவு + அற கெட்டவன் – உதவறக்கெட்டவன் → உதவரக் கெட்டவன் → உதவாரங்கெட்டவன். (கொ.வ.);]
உதவி	உதவி udavi, பெ. (n.) 1. துணை; help, assistance, support. "செய்யாமற் செய்த உதவிக்க" (குறள், 101);. 2. கொடை; gift, donation, contribution. உயர்ந்தவர்க் குதவிய வுதவி" (கம்பரா. வேள்வி 35);. 3. துணை (ஆ.அக.);; companionship. (செ.அக.);. ம. உதவி; க. ஒதவு கோத ஒத்க், ஒத்கி; துட விதொல்ய; து. ஒதகுனி;பட ஒதவு. [உய் → உய்ந்து → உத்து → உது → உதவு உதவி.]

உதவிசெய்யானை	உதவிசெய்யானை uyuynduudduuduudavuudaviudaviseyyāṉai, பெ. (n.) யானைக் கூட்டத்துக்குத் தலைமையான யானை (பிங்.); chief in a herd of wild elephants. (செ.அக.);. [உதவி + செய் + யானை.)
உதவிந்து	உதவிந்து udavindu, பெ. (n.) நீர்த்துளி; drop of water. (சா.அக.);. [உதகம் + விந்து - உதகவிந்து → உதவிந்து.]
உதவு	உதவு1 udavudal, 5 செ.குன்றாவி, (v.t.) 1. கொடுத்தல்; to give, contribute, bestow. "ஈக்காற்றுணையுமுதவாதார்" (நாலடி.218);. 2. துணை செய்தல்; to help. aid, assist. "நம்மாட்டுதவிய நன்னர்க்கு" (பெருங்.வத்தவ. 3;11);. 3. தடுத்து நிற்றல்; to withstand, as an invading army. "இடத்துதவும் நல்லாளுடைய தரண்". 4. சொல்லுதல்; to report, tell, inform. "அன்னையர்க்குதவல் வேண்டும்" (கல்லா.40);. [உய் → உய்த்து → உத்து → உது → உதவு.] உதவு2 udavudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கூடியதாதல்; to be possible. "உதவியதேதும் பெரியோர்க் கூட்டி" (சைவச.பாயி.19);. 2. பயன்படுதல்; to be of use இது மருந்துக்குதவும். (செ.அக.);. ம. உதவுக, க. தெ. ஒதவு. [உத்து → உது → உதவு.]
உதள்	உதள் udaḷ, பெ. (n.) 1. ஆட்டுக்கடா; ram, he-goat "உதளு மப்பரும்" (தொல். பொருள், 602);. 2. ஆடு (திவா.);; goat, sheep. 3. மேழ ஓலை (திவா.);; aries of the zodiac 4. மரவகை (தொல்.எழுத்.400. உரை);; tree. (செ.அக.);. ம. உதள்;க., பட கோது. [உது → உதள். ஆட்டினங்களில் ஆணினம், உயர்ந்து பருத்துக் காணப்படுதலின் உதள் எனப்பட்டது. உது = உயர்வு. பருமை.]

உதளிப்பனை	உதளிப்பனை udaḷippaṉai, பெ. (n.)); கூந்தற்பனை பார்க்க;see kúndapanai (செ.அக.);. [உது → உதள் → உதளி + பனை. உதள் = பருத்திருத்தல்.]
உதளை	உதளை udaḷai, பெ. (n.) காட்டலரி வகை; jungle mango. (செ.அக.);. ம. உதளம். [உதள் → உதளை, பருத்த அல்லது அகன்ற இதழ்களைக் கொண்ட அலரி வகை]
உதறிநட- த்தல்	உதறிநட- த்தல் udaṟinaḍaddal, பெ. (n.) 3. செ.கு.வி. (v.i.); வெடுக்கு வெடுக்கென்று நடத்தல்; to walk with short, quick, jerky steps. (செ.அக.); [உதறு → உதறி + நட]
உதறிமுறிப்பான்	உதறிமுறிப்பான் udaṟimuṟippāṉ, பெ. (n.) மருந்துச் செடி; medicinal plant that grows only in hot and dry places. (செ.அக.);.
உதறு	உதறு1 udaṟudal, 5. செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அசைத்து எற்றுதல்; to shake off, throw off, shake out as a cloth "பாய லுதறிப் படுப்பது" (கம்பரா. கடல்தா. 4);. 2.விலக்குதல்; to renounce, as the world, friends, etc. "பேறனைத்து மனுவெனவே யுதறித்தள்ள" (தாயு. ஆகார.3);. [உதல் → உதறு.] உதறு2 udaṟudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. விரைந்து அசைத்தல்; to move to and fro, to shake. 2. குளிர், அச்சம் முதலியவற்றாற் கை கால் நடுங்குதல்; to shake, as one's hands, feet or body, through cold, fear or anger. (செ.அக.);. ம. உதறுக க. ஒதறு. ஒதரு; தெ. உதரு, உதுரு உதிலு; து. உதேவுனி;கட. உதர்ப் பட ஒதரு. [உதல் → உதறு.]
உதறுஇசிவு	உதறுஇசிவு udaṟuisivu, பெ. (n.) இசிவுக் காய்ச்சல்; fever attended with trembling. [உதறு + இசிவு.]

உதறுகாலி	உதறுகாலி udaṟukāli, பெ. (n.) 1. உதைகாற்பெற்றம் (வின்.);; cow that kicks or twitches away its leg and does not allow to be milked. 2. காலை இழுத்து நடப்பள்; woman who shakes her feet in walking, such gait-being supposed to bring evil upon her household. உள்ளதையுங் கெடுத்தா ளுதறுகாலி வந்து. (உ.வ.);. (செ.அக.);. [உதறு + காலி.]
உதறுசன்னி	உதறுசன்னி udaṟusaṉṉi, பெ. (n.) 1. கைகால்களில் நடுக்கங் கானுமோர் வகை இசிவுக்காய்ச்சல்; a kind of fever attended with shaking or trembling of the limbs like typhoid. 2.. உடம்பில் நடுக்க முண்டாக்கும் இசிவு; delirium 3. உதறு இசிவு பார்க்க;see udaru – isivu. (சா.அக.);. [உதறு + சன்னி]
உதறுசுரம்	உதறுசுரம் udaṟusuram, பெ. (n.) 1. குளிர் காய்ச்சல்; intermittent fever accompanied by cold and shivering. 2. நச்சுக்காயச்சல்; malarial fever, (சா.அக.);. [உதறு + சுரம்.]
உதறுவலி	உதறுவலி udaṟuvali, பெ. (n.) நடுக்கு ஊதை; shaking palsy. (செ.அக.);. [உதற + வலி.]
உதறுவாதம்	உதறுவாதம் udaṟuvādam, பெ. (n.) உதறு வலி பார்க்க;see udaru-vali (செ.அக.);.
உதன்	உதன் udaṉ, பெ. (n.) சிவன்; Siva (ஆ.அக.);. [உது → உதள் = மேலானவள், உயர்ந்தவன்.]
உதாத்தம்	உதாத்தம் utāttam, பெ. (n.) 1. செல்வத்தினுயர்ச்சியை யேனும், மனத்தின் பெருமையையேனும், மேம்படுத் திக் கூறுவதாகிய ஓர் அணிவகை (தண்டி-72);; figure of Speech which expresses either abundance of wealth, or the greatness of thought 2. மறைகளைச் சொல்லும் ஒசை நான்கனுள் ஒன்றாகிய எடுத்தலோசை (திரு விளை, தடாதகை.8);; rising accent of one of the four Vĕdasvaram. [உது → உதாத்தம் = உயர்வு, முன்னேற்றம், செழிப்பு.]
உதாத்தன்	உதாத்தன் utāttaṉ, பெ. (n.) 1. பெரியோன்; great man. 2. கொடையாளி; liberal donor. (செ.அக.);. [உது → உதாத்தம் → உதாத்தன்.]

உதாம்பரம்	உதாம்பரம் utāmbaram, பெ. (n.) செம்பு; copper (செ.அக.);. [உது → உதும்பரம் → உதாம்பரம் (கொ.வ.);.]
உதி	உதி1 udi, பெ. (n.) 1, ஒதிய மரம்; goom pain tree. "உதிமரக் கிளவி" (தொல். எழுத். 243);. 2. மரவகை; falcate trumpet flower, 3. உலைத்துருத்தி (பிங்.);; bellows of the furnace of the iron smith 4. விச்சை; science, learning knowledge. "உதியொரேமிரண்டுந்தந்த முனிவ" (இரகு. அயனு.19);; 5. உளுந்து; black gram 6. இழைக்கட்டு; any layer of the body with an aggregation of cells-tissue. 7. கடலாத்தி; falcate trumpet flower. (சா.அக.);. [உது → உதி (பருத்தது);. உது = மேலெழும்புதல், கிளர்தல், விளங்குதல்.] உதி2 udiddal, 4. செ.கு.வி.(v.i.) பருத்தல்; 10 swell increase in size, ஆள் உதித்து விட்டான். (உ.வ.);. [உது → உதி. உது = மேலெழும்பு, பெரியதாகு.] உதி
உதிச்சியம்	உதிச்சியம் udicciyam, பெ. (n.) வெட்டிவேர்; fragran root (சா.அக.);. [உதித்தியம் → உதிச்சியம்.]
உதிதன்	உதிதன்1 udidaṉ, பெ. (n.) தோன்றினவன்; one who is bom "உதிதற்குரியாள் பணியால்" (சீவக. 23);. [உது → உதி → உதிதன்.] உதிதன்2 udidaṉ, பெ. (n.) பாண்டிய மன்னன் (இறை.2,31);; Pandya king (செ.அக.);. [உது → உதி → உதியன் → உதிதன்.]

உதிப்பு	உதிப்பு udippu, பெ. (n.) . 1. தோற்றம்; birth, appearance. "மரிப்பொடுதிப்பு" (பிரபுலிங் முத்தாயி. 23);. 2. மெய்யறிவு; knowledge, wisdom "ஊற்றுச் செறித்துட னுதிப்பை யாக்கும்" (யசோதர. 1.65);. 3. வீக்கம்; swelling. (சா.அக.);. [உது → உதி → உதிப்பு.]
உதியஞ்சேரல்	உதியஞ்சேரல் udiyañjēral, பெ. (n.) மாபாரதப் போரில் பாண்டவப் படைகளுக்குப் பெருஞ்சோறு அளித்தவ னாகக் கருதப்படும் பழைய சேரருள் ஒருவன் (பதிற்றுப். 20, பதிகம்);; king who is said to have fed the armies of the Pāndavás in the Mahābhārata War. [உது → உதி → உதியன் + சேரல்.]
உதியம்பால்	உதியம்பால் udiyambāl, பெ. (n.) ஒதிய மரத்தின் பால்; essence of the odina tree. (சா.அக.); [உது → உதி + அம் + பால்.)
உதியம்பூர்	உதியம்பூர் udiyambūr, பெ. (n.) ஒருர்; name of a village. (செ.அக.);. [உதியன் + புரம் = உதியன்புரம் → உதியம்பூர்.]
உதியமரம்	உதியமரம் udiyamaram, பெ. (n.) ஒதியமரம்; goom pain tree. (சா.அக.); [உதி + மரம்]
உதியன்	உதியன் udiyaṉ, பெ. (n.) 1. இயற்பெயர்; proper name. 2. சேரன் (திவா.);; title of Cëra dynasty. 3. அறிவாளி; learned man. [உது.→ உதி → உதியன். உதி = உயரம், மேன்மை.]

உதிர்	உதிர்1 udir, பெ. (n.) நறுமணச்செடி; the fagrant of root plant (சா.அக.);. [உது → உதுர் → உதிர். உதுர் = மேலெழும்பல், நறுமணம்] உதிர்2 udirdal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) கீழ்விழுதல்; 10 drop off, as leaves, fruits; to fall out, as hair; to be blasted, nipped, shaken with the wind; to drop down, as tears. "தீவளியா னற்கா யுதிர்தலு முண்டு" (நாலடி-19);. 2. பிதிர்தல்; to crumble, fall to pieces, as cakes, "உதிருகின்ற சிற்றுண்டி கொண்டு" (கந்தபு. ஆற்றுப்.27);. 3. சாதல்; to die, used in imprecations (W.);. நீ சீக்கிரமுதிர்ந்துபோவாய். (வின்.);. 4. குலைதல்; to be demolished. "உதிராமதிலு முளகொல்" (பு.வெ.6.4.);. ம. உதிருக.க. உதிர் உதிரு. உதுர் துட வித் (இடை ஆடை நெகிழல்);. து. உதுருனி, உதருனி. [உது → உதுர் → உதிர்.]
உதிர்க்கிடாரி	உதிர்க்கிடாரி udirkkiṭāri, பெ. (n.) கருடன் கிழங்கு Indian birth-wort (சா.அக.);. [உதிர் + கிடாரி. கடாரி → கிடாரி. கடாரி = கன்னித்தன்மை, இளமை.]
உதிர்க்குக்கிடாரி	உதிர்க்குக்கிடாரி udirkkukkiṭāri, பெ. (n.) உதிர்க் கிடாரி பார்க்க பdr-k-kidari]
உதிர்காய்	உதிர்காய் udirkāy, பெ. (n.) 1. சொரி காய் காற்றடித்து உதிர்ந்த காய் fallen fruit 2. குலையினின்று பிரிந்த காய்; fruit shaken from a bunch. [உதிர் + காய்]
உதிர்காலம்	உதிர்காலம் udirkālam, பெ. (n.) இலையுதிர் காலம்; season of the year during which leaves fall off from trees - Autumn (சா.அக.);. [உதுர் → உதிர் + காலம்]
உதிர்கோலகம்	உதிர்கோலகம் udirālagam, பெ. (n.) சும்மாறு வெற்றிலை; a dark and thick species of betel - Piper betel (சா.அக.);. [உதுர் → உதிர் + கோலகம். (கருப்பு.);]

உதிர்சம்பம்	உதிர்சம்பம் udircambam, பெ. (n.) பழுத்து உதிர்ந்த எலுமிச்சை, ripe lime fallen or dropped off the tree. (சா.அக.);. [உதுர் → உதிர் + சம்பம்.]
உதிர்சருகு	உதிர்சருகு udircarugu, பெ. (n.) மரத்தினின்று காய்ந்து விழுந்த இலை; the dried leaves dropped off the tree. (சா.அக.);. [உதிர் - சருகு.]
உதிர்ப்பகம்	உதிர்ப்பகம் udirppagam, பெ. (n.) சவுக்கு மரம்; casuarina equisetifolia. (சா.அக.);. [உதிர்ப்பு → உதிர்ப்பகம், கோடையில் அல்லது வறட்சியில் இலையுதிர்த்து நிற்கும் இயல்புடைய மரம்.]
உதிர்ப்பு	உதிர்ப்பு udirppu, பெ. (n.) 1. உகுக்கை spitting 2. உதிர்வு falling. (ஆ.அக.);. [உதிர்ப்பு → உதிர்ப்பு.]
உதிர்பன்னீர்	உதிர்பன்னீர் udirpaṉṉīr, பெ. (n.) பன்னீர் மரம்; dew-flower, [உதிர் + பன்னீர்.]
உதிர்மணல்	உதிர்மணல் 1 udirmaṇal, பெ. (n.) சிற்றீரமுள்ள மணல்; loose damp sand (W.);. 2. புதைமணல்; quick Sand. [உதிர் + மணல்.]
உதிர்வு	உதிர்வு udirvu, பெ. (n.) உதிர்கை falling. [உதிர் + உதிர்வு.]
உதிர்வேங்கை	உதிர்வேங்கை udirvēṅgai, பெ. (n.) உதிரவேங்கை பார்க்க;see undinavāṅgal (சா.அக.);. [உதிரம் + வேங்கை = உதிர்வேங்கை.]

உதிரக்கட்டு	உதிரக்கட்டு udirakkaṭṭu, பெ. (n.) 1. அரத்தத்தை நிறுத்துகை; stoppage of hemorrhage. 2. பூப்புப் படாமை; non occurrence or suppression-of the menses. [உதிரம் + கட்டு.]
உதிரக்கல்	உதிரக்கல் udirakkal, பெ. (n.) மாணிக்க வகை; blood stone, heliotrope. [உதிரம் + கல்.]
உதிரக்கலப்பு	உதிரக்கலப்பு udirakkalappu, பெ. (n.) அரத்தத் தொடர்புள்ள உறவு; blood relationship, consanguinity. [உதிரம் + கலப்பு.]
உதிரக்குடோரி	உதிரக்குடோரி udirakkuṭōri, பெ. (n.) கருடன் கிழங்கு (மூ.அ.); பார்க்க;see karudan klangu. உது → உதுரம் - உதிரம் - குடோரி. (கிடாரி → கடாரி - குடோரி) உதிரம் = செந்நீர். செந்நிறம் [கிடாரி (குடோரி); இளமை, கன்னித்தன்மை.]
உதிரங்களை-தல்	உதிரங்களை-தல் udiraṅgaḷaidal, 2 செ.கு:- (v.i.) அரத்தம் வடித்தல். (குறள், 948, உரை);; to bleed, draw out blood. [உதிரம் + களைதல்]
உதிரச்சிக்கல்	உதிரச்சிக்கல் udiraccikkal, பெ. (n.) மாதவிலக்கு பற்றிய நோய்; painful menstruation. [உதிரம் + சிக்கல். உதிரம் பார்க்க;see udram]
உதிரசூலை	உதிரசூலை udiracūlai, பெ. (n.) கருப்ப நோய் வகை; clots of blood formed in the uterus (W.); [உதிரம் + குலை. உதிரம் பார்க்க;see udram.]
உதிரத்துடிப்பு	உதிரத்துடிப்பு udiradduḍippu, பெ. (n.) நெருங்கிய உறவினர் படுந்துன்பங் கண்டு உண்டாகும் மன வருத்தம்; painful sensation felt on seeing a near relation in suffering (W.); [உதிரம் + துடிப்பு. உதிரம் பார்க்க;see udram.]

உதிரத்தெறிப்பு	உதிரத்தெறிப்பு udiraddeṟippu, பெ. (n.) அரத்தந் தொடர்பான உறவு; blood relationship 'நாராயணத்வ பரயுக்தமான உதிரத் தெறிப்பாலே' (ஈடு.); உதிரம் - தெறிப்பு, தெறிப்பு = பரவல், தொடர்ந்து வருதல் உதிரம் பார்க்க see udram.)
உதிர நரம்பு	உதிர நரம்பு udiranarambu, பெ. (n.) அரத்த நாடி; blood-vessel.. [உதிரம் + நரம்பு. உதிரம் பார்க்க;see udram]
உதிரப்பாடு	உதிரப்பாடு udirappāṭu, பெ. (n.) மகளிர்க்கு நேரும் பெரும்பாடு என்னும் நோய், பெருங்குருதிப்போக்கு; excessive menstruation. [உதிரம் + பாடு படு- பாடு (படுவது பாடு); படுதல் விழுதல், ஒழுகுதல், கசிதல்.]
உதிரப்போக்கு	உதிரப்போக்கு udirappōkku, பெ. (n.) அரத்தம் வெளிப்போகை, bleeding. [உதிரம் + போக்கு உதிரம் பார்க்க;see udiram.]
உதிரம்	உதிரம் udiram, பெ. (n.) அரத்தம் blood, 'உதிரம் உறவறியும்' (சீவக. 1910, உரை.);. உல் - எரிதல் கருத்து வேர். உல் → உல → உலு → உது (உரு); = எரிநிறம், சிவப்பு. உது → உதுர் → உதுரம் → உதிரம் = செந்நீர் குருதி, அரத்தம். அரத்தத்தைக் குறிப்பிடும் குருதி (குருநிறம் = செந்நிறம்); என்னும் சொல்லும் 'குரு' (சிவப்பு); வேரடியாகப் பிறந்தது என்பதை ஒப்பிடுக.
உதிரமாகாளி	உதிரமாகாளி udiramākāḷi, பெ. (n.) பெரிய வௌவால் வகை; Vampire. [உதிரம்_மாகாளி) உதிரம் = செந்நிறம். மாகாளி என்பது வடிவில் பெரியது. கொடுந்தன்மையது என்னும் பொருள்களைக் குறிப்பால் சுட்டியதாகலாம். உதிர
முறிப்பான்	முறிப்பான் muṟippāṉ, விட்டுனுக்கி ராந்தி என்றழைக்கப்படும் மூலிகைச் செடி (மூ.அ.) a plant that grows only in hot and dry places. [உதிரம் + முறிப்பான்]

உதிரல் udiral	உதிரல் udiral udiral, பெ. (n.) உதிர்ந்த பூ; flowers that have tallen down. "வேங்கை விரிந்த விணருதிரலோடு' (பரிபா.7.12.);. (செ.அக.);. [உதிர் → உதிரல்]
உதிரவேங்கை	உதிரவேங்கை udiravēṅgai, பெ. (n.) வேங்கை மரவகை (மூ.அ.);; East-Indian Kino, as having reddish sap. (செ.அக.);.
உது	உது udu, சு.பெ. (demons, pron). 1. சேய்மைக்கும் அண்மைக்கும் நடுவனதைக் குறிக்கும் ஒரு சுட்டுப் பெயர்; that which is between the near and the more remote, "உதுக்காண்" (யாப்.வி.94. பக். 356.);. 2. முன்னிலையாளனிடம் உள்ள பொருள்; that which is near the person(s); spoken to. உது என்ன? (யாழ்ப்.);. 3. முன்னால்; in front of (எனக்கு முன்);. (செ.அக.);. ம. உது. க. உது, தெ. உ. து. உன்த் பர். ஊத்; கூ ஓவி; குவி. ஊதி, ஊஅதி; குரு. கீத்;பிரா. ஒத். [உ → உந்து → உ.து.]
உதுக்கம்	உதுக்கம் udukkam, பெ. (n.) 1. நீர்; water. 2. சம்பாரம் கூட்டிய குழம்பு; curry juice. க. உதுக. [இதம் = நீர் ஒதம் → உதம் → உதுகம் → உதுக்கம்.]
உதுக்கலம்	உதுக்கலம் udukkalam, பெ. (n.) நடுவில் குழிந்த மரவுரல் அல்லது கல்லுரல்; mortar either of wood or stone. Skt உலுகல (உரல்);. [உது - நடுப்பகுதி, கலம் = குழிவான ஏனம், நடுப்பகுதியில் குழியுள்ள உரல், உதுக்கலம் எனப்பட்டது. இது உதுகலம் → உலுகல எனச் சமற்கிருதத்திலும், உலுகல → ரோ=ல எனத் தெலுங்கிலும் திரிந்தது. வடமொழி அகரமுதலியில், ulukala = a wooden mortar, name of a particular kind of cup for holding the soma shaped like a mortar. எனக் கூறப்பட்டிருத்தலால் மரவுரலையே முதலிற் குறித்த சொல்லாக இது வழங்கியது என அறியலாம்.)
உதுகதி	உதுகதி udugadi, பெ. (n.) வாயாலெடுத்தல்; vornitng.. (சா.அக.);. [உது + கதி. உது + மேலெழும்பல். கதி = நிலைமை.]
உதும்பரக்குட்டம்	உதும்பரக்குட்டம் udumbarakkuṭṭam, பெ. (n.) உடம்பு முழுவதும் செம்புள்ளிகளையுடைய ஒருவகைக் குட்டம். இது அரத்தத்தில் உதிக்கும் பூச்சிகளால் ஏற்படுவதாகச் சொல்லப்படும்; a species of leprosy with red spots all over the body. It is said to be caused by a kind of germ supposed to be generated in the blood. (சா.அக.);. [உதும்பரம் + குட்டம்.]

உதும்பரப்பரணி	உதும்பரப்பரணி udumbarapparaṇi, பெ. (n.) 1 காட்டாமணக்கு; wild croton 2. சிவப்புக் காட்டாம கணக்கு; red physic nut (சா.அக.);. [உதும்பரம் - பரணி.]
உதும்பரம்	உதும்பரம்1 udumbaram, பெ. (n.) 1. செம்பு (பிங்.);; copper. 2. அத்தி மரம் பிங்.); red-wooded fig tree. 3. வாயிற்படி; threshold of a house (W.);. ஒன்றிய கபாடஞ் சாரு முதும்பரங் கடந்து சென்றான். 4. செவ்வகத்தி (மூ.அ.);; red-flowered West-Indian pea-tree, 5. எருக்கு (மூ.அ.);; madar, 6 நெற்களம் (ஆ.அக.);; threshing floor. 7. சிவப்பு; redness. 8. பேயத்தி; wild fig-ficus oppositifolia. 9. அத்திப்பழம்; the fruit of ficus glomerats. 10. சீமையத்தி அல்லது தேரத்தி; hebrew tenah or European fig tree. (சா.அக.); உதும்பரம்2 udumbaram, பெ. (n.) ; செங்குட்ட நோய் (நாநார்த்த.);; red leptosy. உதுகலம் பப்ரவலா
உதை	உதை1 udaidal, 4. செ.குன்றாவி (v.t.) . 1. காலால் எற்றுதல்; lo kick. அவன் என்னை உதைத்தான். 2. நன்றாக ஊன்றுதல்; to plant the foot firmly against a post or a wall. 'முட்டுக்கட்டை சுவரை உதைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. (இ.வ.);. (செ.அக.); 3. தாக்கி மீளுதல்; to dash and retreat (ஆ.அக.);. [உது-உதை (முன்தள்ளுதல்.);] உதை2 udaiddal, 4.செ.குன்றாவி. (v.i.) 1. காலாலெற்றுதல்; to kick. "கூற்றொன்றை யுதைத்தாய் போற்றி" (தேவா, 966, 1);. 2. அவமதித்தல்; to spum, reject. as advice (W.);. அவன் என் பேச்சை யுதைத்துத் தள்ளி விட்டான் (இ.வ.);. 3. செலுத்துதல்; to discharge, as an arrow. "இச்சிலையுதைத்த கோற் கிலக்கம்" (கம்பரா. கார்முக.9.);. 4. அடித்தல்; to beal, strike. அவனை நன்றாய் உதைத்தான். (உ.வ.);. [உது → உதை (முன்தள்ளுதல்);]

உதைகால்	உதைகால் udaikāl, பெ. (n.) 1. தாங்கு முட்டுக்கால்; prop, set against a slanting wall or a falling tree. 2. முட்டுக்கால்; physical deformity whereby the hindlegs of an animal-touch each other; knock-knee, as in the case of overloaded donkeys. 3. உதைக்குங்கால்; kickin leg. "உதைகாற் பசு" (சூடா. 3.13);. 4. உத்திரத் தின் மீதுள்ள குத்துக்காலின் ஆரக் கால்கள்; supports to king post (C.E.M);. (செ.அக.);. [உதை + கால்]
உதைகால்பெற்றம்	உதைகால்பெற்றம் udaikālpeṟṟam, பெ. (n.) பால் கறக்கும் போது உதைக்கும் இயல்புள்ள கறவை மாடு; cow with kicking keg. [உதை + கால் + பெற்றம்]
உதைகாலி	உதைகாலி udaikāli, பெ. (n.) உதைக்குங் குணமுள்ள மாடு (அபி.சிந்.பக்.788);; cow with kicking leg (செ. அக.);. [உதை + காலி. கால் → காலி]
உதைகாற்பசு	உதைகாற்பசு udaikāṟpasu, பெ. (n.) உதைகால்பெற்றம் பார்க்க;see udai-käs-perram. [உதை + கால் + பக. பெற்றம் → பெத்த → பெச்சு → பெசு = பசு.]
உதைகொடு	உதைகொடு1 udaigoḍuddal, 4. செ.குன்றாவி (v.i.) உதைத்தல்; to give kicks. [உதை + கொடு.] உதைகொடு2 udaigoḍuddal, பெ. (n.) 4. செ.கு.வி. (v.i.); 1. முட்டுக்கொடுத்தல்; to set a prop, put a buttress as against wall or a tree. 2. ஊஞ்சலை ஆட்டிக்கொள்ளுதல்; to push and give impulse to a swing. (J);. (செ.அக.);. [உதை + கொடு.]
உதைசுவர்	உதைசுவர் udaisuvar, பெ. (n.) 1. முட்டுச்சுவர்; wall rest, buttress. 2. அணை சுவர்; supporting wall. [உதை + சுவர்.] [P]
உதைகவர்	உதைகவர் udaigavar, பெ. (n.) 1. குளிரால் நடுக்கங்கொள்ளல்; shivering with cold. 2. அச்சத்தால் நடுக்கங் கொள்ளல்; trembling with fear. 3. வலிப்பு அல்லது இழுப்பினால் கை கால் உதைத்துக் கொள்ளல்; violent and irregular motion of the limbs through fits. (சா.அக.);. [உதை → உதைத்து + கொள்ளல்.]

உதைப்பளவு	உதைப்பளவு udaippaḷavu, பெ. (n.) கைத்தொடிப் பொழுது; moment. "கண்ணன் உதைப்பளவு போது போக்கின்றி" (திவ். இயற். நான்முக. 32);. (செ.அக.);. [உதை → உதைப்பு + அளவு.]
உதைபு	உதைபு udaibu, பெ. (n.) -கதவு (பிங்.);; door (செ.அக.);. [உதைப்பு → உதைபு. (முன்தள்ளுவது.);]
உதைமானம்	உதைமானம் udaimāṉam, பெ. (n.) 1. முட்டு; backing of an abutment, buttress of an arch; prop, support 2. கருநாடகத் துப்பாக்கிக் கைப்பிடி; pistol grip of a Karnatic gun. [உதை → உதைமானம், மானம் = சொல்லாக்க ஈறு.]
உதையக்காப்பு	உதையக்காப்பு udaiyakkāppu, பெ. (n.) நன்றாக அடிக்கை; sound thrashing. (செ.அக.);. [உதை + அ + காப்பு. (காய்ப்பு.);]
உதையப்பெருமாள்	உதையப்பெருமாள் udaiyapperumāḷ, பெ. (n.) பட்டனி; starvation (செ.அக.);. [உதை → உதைய + பெருமாள். பெருமாளுக்குரிய நோன்பு.]
உதையம்	உதையம் udaiyam, பெ. (n.) செருப்படை; a low spreading plant grown in the fields. [உதை → உதையம்]
உதையரலிக்கஞ்சி	உதையரலிக்கஞ்சி udaiyaralikkañji, பெ. (n.) பச்சைக் கருப்பூரம்; crude camphor. (சா.அக.);. [உதை + அரலி + கஞ்சி.]
உதையவன்பால்	உதையவன்பால் udaiyavaṉpāl, பெ. (n.) எருக்கன் பால்; the milky juice of madar or sun plant. (சா.அக.);. [உதையவள் + பால்.]

உதையுண்ணி	உதையுண்ணி udaiyuṇṇi, பெ. (n.) காலால் உதைபடு பவர்; one who is repeatedly kicked. (சா.அக.);. [உதை + உண்ணி.]
உதோள்	உதோள் utōḷ, கு.வி.எ. (adv) உதோளி பார்க்க;see udoli (தொல், எழுத். 398, உரை.);. (செ.அக.);. [உ → து → உதா → உதோ → உதோள்.]
உதோளி	உதோளி utōḷi, பெ. (n.) உவ்விடம் (தொல். எழுத். 159);; the place where the person addressed is or the intermediate place. [உ → உது → உதா → உதோ → உதோள் → உதோளி.]
உந்த	உந்த unda, கு.பெ.எ. (adi) உங்கேயுள்ள; which is near the person addressed or which is intermediate. "உந்தவேல்" (பாரத. பதினான். 213.);. (செ.அக.);. [உ → உந்து → உந்த.]
உந்தரம்	உந்தரம் undaram, பெ. (n.) 1. வழி; way (W.);. 2. எலி; rat (செ.அக.);. [உந்து → உந்தரம்.]
உந்தல்	உந்தல்1 undal, பெ. (n.) 1. தள்ளு, உந்து; push. 2. தள்ளியிருக்கின்ற பாகம்; the projecting part 3. முளைத்து நிற்கின்ற நிலை; jutting out, projection. (சேரநா.);. ம. உந்தல்;கோத உந்து (தள்ளு); துட உந்து. [உந்து → உந்தல்.] உந்தல்2 undal, பெ. (n.) 1. உயர்ச்சி; height 2. யாழ் நரம்பு தடவுகை; thrumming to test the strings of the ya. "நரம்பு முழுதினையுந் தடவித் தள்ள லுந்தல்" (கூர்மபு. கண்ணன் மணம் 146);. (செ.அக.); 3. ஏறுகை (ஆ.அக.); climbing. [உ → உந்து → உந்தல்.]

உந்தி	உந்தி1 undi, பெ. (n.) 1. பேசும்போது வாய் வழிக் காற்றைத் தள்ளுவதாகக் கருதப்படும் கொப்பூழின் உட்பக்கம் கொப்பூழ் naval. "உந்தி மேல் நான்முக னைப் படைத்தான்" (திவ். பெரியதி, 5.4.1.);. 2. வயிறு; belly, stomach. "உந்தியுறுபசிக்கு" (திருவாலவா. பதி.1.);. 3. நீர்ச்சுழி (திவா.);; whirlpool. 4. ஆறு; river. "அரும்புறவுந்தி மடந்தையர்" (இரகு திக்குவி. 267.);. 5. யாற்றிடைக்குறை; small island in a river."குணகடற்கிவர்தருங் குரூஉப்புன லுந்தி" (மதுரைக் 245);. 5. நீர் (பிங்.);; water. 7. கடல்; Sea. "உந்தியுலகத்தில்" (சி.சி. பர. உலோகா. 1);. 8. தேரின் உருளை car wheel "உந்தி கனாலுடை யுந்திரதம்" (பாரத பதின் மூன். 12);. 9. தேர்த்தட்டு (பிங்.);; middle lost of a car. 10. மகளிர் விளையாட்டுவகை (பிங்.);; a game of Indian women somewhat akin to the English game of battle dore
உந்திச்சுழி	உந்திச்சுழி undiccuḻi, பெ. (n.) 1. கொப்பூழ்ச்சுழி:curve or involution of the naval 2. நீர்ச்சுழி; whirlpool. (செ.அக.);. [உந்தி + சுழி]
உந்திடம்	உந்திடம் undiḍam, பெ. (n.) உவ்விடம்; yonder place. where the person addressed is "பொய்குன்ற வேதிய ரோதிடு" முந்திடம்" (திருக்கோ, 223.);. (செ.அக.);. [உ → உந்து → இடம்.]
உந்திநாளம்	உந்திநாளம் undināḷam, பெ. (n.) கொப்பூழ்க் கொடி; umbilical cord, "உந்தி நாளத்தை மெல்லவரிந்து" (திரு வானைக் கோச்செங், 78.);. (செ.அக.);. [உந்து → உந்தி → நாளம்.]
உந்திபற-த்தல்	உந்திபற-த்தல் undibaṟattal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) குழாங் கூடிய மகளிர் உந்தி விளையாட்டாடுதல்; to play the game of unit, an ancient game, consisting prob. In jumping accompanied by singing. "உந்திபறந்தவொளியிழையார்கள்" (திவ். பெரியாழ். 3.9.11.);. (செ.அக.);. [உ → உந்து → உந்தி + பறத்தல்.]
உந்திபூத்தோன்	உந்திபூத்தோன் undipūttōṉ, பெ. (n.) திருமால் (திவா.);; Visnu, with a lotus flower sprouting from His navel (செ.அக.); [உந்தி + பூத்தோன்.]

உந்தியில்வந்தோன்	உந்தியில்வந்தோன் undiyilvandōṉ, பெ. (n.) நான் முகன் (பிங்.);; Brahma who has sprung from Visnu's navel lotus. (செ.அக.);, [உந்தி + இல் + வந்தோன்.]
உந்தியிலுதித்தோன்	உந்தியிலுதித்தோன் undiyiludiddōṉ, பெ. (n.) உந்தியில் வந்தோன் பார்க்க;see (திவா.); undiyil-vandon (செ.அக.);. [உந்தி + இல் + உதித்தோன்.]
உந்து	உந்து1 undudal, 5 செகுன்றாவி (v.t.) 1. தள்ளுதல்; to push out, thrust forward. "உந்திடவெழுந்து மூழ்கி" (ஞானா. 16:17);. 2. வீசியெறிதல்; to cast away "கரிகடேர்த்தொகை…. யள்ளியே யுந்தினன்" (கந்தபு. நகரழி. 23.);. 3. அம்பு முதலியன விடுதல்; to shoot. as an arrow, as a spear. "சரங்கள் வீமனுந்த" (பாரத புட்ப. 104.);, 4, செலுத்துதல்; to drive as a chariot "தேரினைத் துரோன னுந்தினான்" (பாரத நிரைமீ. 86.);. 5. அனுப்புதல்; to despatch, send, "வயிரவி தன்னை யாங்கே யுந்தினன்" (பிரபோத. 24.45);. 6. வெளிப்படுத்தல்; to produce, cause to appear. "கடல்வண னுந்தியுந்திய நூற்றிதழ்த் தாமரை" (கம்பரா. கிளை. 121.);. 7. யாழ்நரம்பு தெறித்தல்; to thrum, as a string of the 8. மரமுதலியன கடை go to tum in a lathe, to rub, as two sticks together till they ignite. "உந்தவே காட்டாக்கிற்றோன்ற" (சி.போ. 9.3.2.); முதலியன உருட்டுதல் ... கவறுந்தினார் (வின்.)
உந்துரம்	உந்துரம் unduram, பெ. (n.) எலி mouse, (ஆ.அக.);. [உந்து → உந்துரம், உந்துரல் = குடைதல்.]
உந்துரு	உந்துரு unduru, பெ. (n.) 1. பெருச்சாளி (பிங்.);; bandicoot. 2. ஏலி; mouse. (அ.ஆக.);; mouse (செ.அக.);. [உந்து → உந்துரம் உந்துரல் = குடைதல்.]

உந்துவண்டி	உந்துவண்டி unduvaṇṭi, பெ. (n.) உந்திக் கொண்டு போவதுபோல் அமைந்த வண்டி (சேரநா.);. go-cart. ம. உந்துவண்டி [உந்து + வண்டி]
உந்தூழ்	உந்தூழ் undūḻ, பெ. (n.) பெருமூங்கில்; large bamboo. "உரிதுநா றவிழ்தொத் துந்துழ் கூவிளம்" (குறிஞ்சிப், 65.);. (செ.அக.);. [உ → உந்து → உந்துல் → உந்தூழ். உந்துதல் = பருத்தல்.]
உந்தெழுச்சி	உந்தெழுச்சி uridunāṟaviḻdoddunduḻāviḷamguṟiñjipceagauunduundulundūḻundudalparuddalundeḻucci, பெ. (n.) கண்ணில் பருத்திக் காயைப்போல் கெட்ட தசை வளரும் கண்ணோய் வகையுளொன்று eye disease, (ஆ.அக.);. [உந்து + எழுச்சி]
உந்தை	உந்தை undai, பெ. (n.) உன் அப்பன்; your father. "தூதர் வந்தன. ருந்தை சொல்லோடு" (கம்பரா. பள்ளி, 2.);. [உன் + தந்தை + உந்தை.]
உப்பக்கம்	உப்பக்கம் uppakkam, பெ. (n.) 1. உந்தப்பக்கம்; yonder, where the person addressed is, or that (intermedia); side. "உப்பக்க நோக்கி" (வள்ளுவமா. 21.);. 2. முதுகு back "ஊழையு முப்பக்கங்காண்பர்" (குறள், 620); பின்பக்கம்; back or hind side. (செ.அக.); மறுவ உப்பால். வெரிந்: [உ + பக்கம்.]
உப்பங்கழி	உப்பங்கழி uppaṅgaḻi, பெ. (n.) 1. காயல்; backwater. 2. உப்பளம் (வின்.); salt-pan. (W.);. (செ.அக.);. [உப்பு + அம் + கழி]
உப்பங்காற்று	உப்பங்காற்று uppaṅgāṟṟu, பெ. (n.) கடற் காற்று see breeze (செ.அக.); [உப்பு + அம் + காற்று.]

உப்பங்கோரை	உப்பங்கோரை uppaṅārai, பெ. (n.) உவர் நிலத்தில் முளைப்பதான கைப்புக் கோரை (M.N.A.D II,170);; a bitter sedge that grows only by the side of salt marshes. [உப்பு + அம் + கோரை.] [P] உப்பங்கோரை
உப்பசம்	உப்பசம் uppasam, பெ. (n.) 1. ஈளைநோய் asthma. 2. வீக்கம்; or swelling, as of the abdomen வயிறு உப்பசமாயிருக்கிறது (உ.வ.);. (செ.அக.); தெ. உப்பசமு. [உப்பு → உப்பம் (தொ.பெ.);. உ → உப்பு (விங்குதல்); _ உப்பசம்.);
உப்பட்டம்	உப்பட்டம் uppaṭṭam, பெ. (n.) 1. உப்புக்குட்டி மரம்; while mangrove 2. சிறுவர் விளையாட்டு வகை; children's game. ம. உர்ப்பம். [உப்பு + ஆட்டம் - உப்பாட்டம் → உப்பட்டம் உப்புப் பொதியைச் சுமப்பது போன்ற ஆட்டம்]
உப்பட்டி	உப்பட்டி uppaṭṭi, பெ. (n.) அரிக்கட்டு (யாழ்ப்.);. sheaf. [உ → உப்பு → உப்பட்டி ஒன்றின் மேல் ஒன்றாக வைத்து உயர்த்திக் கட்டும் கட்டு.]
உப்பட்டு	உப்பட்டு uppaṭṭu, பெ. (n.) 1. போளிப்பணிகாரம் cake made of wheat flour enclosing it boiled with dhal and Sugar or jaggery. (அ.ஆக.);. [உள் → உப்பட்டு (உட்பகுதியில் அதாவது நடுவில் இனிப்பு வைத்துச் சுடப்பட்ட பணிகாரம்.);]
உப்பந்தரவை	உப்பந்தரவை uppandaravai, பெ. (n.) உவர் நிலம்; saline soll. (செ.அக.); [உப்பு + அம் + தரவை, தரவை = தரிகநிலம்.]
உப்பம்பருத்தி	உப்பம்பருத்தி uppambarutti, பெ. (n.) பருத்தி வகை; Indian cotton plant. M.sh. Gossypium herbaceum (G.sm.D.l.i 226);. (செ.அக.);. [உ → உப்பம் + பருத்தி]
உப்பமை-த்தல்	உப்பமை-த்தல் uppamaittal, 4 செ.குன்றாவி, (v.t.) உப்பு விளைத்தல்; to produce salt (செ.அக.);. [உப்பு + அமை.]

உப்பமைப்போர்	உப்பமைப்போர் uppamaippōr, பெ. (n.) உமணர் (திவா.);; salt manufacturers, dwellers in maritime tracts (செ.அக.);. [மறுவ, உப்பளவர், கழியர்; உப்புச் செய்வோர், உப்பாரவர், அளவர்.]
உப்பர்	உப்பர் uppar, பெ. (n.) உப்பமைப்போர் பார்க்க;see uppamaippor (செ.அக.); [உப்பு → உப்பர்.]
உப்பரம்	உப்பரம் upparam, பெ. (n.) வயிற்றுப் பொருமல்; flatulent distension of the abdomen, tympanites (செ.அக.);. தெ. உப்பரமு [உப்பு → உப்பரம்]
உப்பரவர்	உப்பரவர் upparavar, பெ. (n.) 1. குளமுதலிய அகழுந் தெலுங்கள்; a Telugu caste who are usually tank and well diggers, and road-workers, and who ordinarily bear the title mestin 2. குறவருள் ஒரு வகுப்பார்; a branch of Kuravās who deal in karu-weppilafand style themselves Chetties. (செ.அக.); தெ. உப்பர. [உ → உப்பரம் → உப்பரவர்]
உப்பரி	உப்பரி uppari, பெ. (n.) 1. மிகை மிகுதி; excess 2. மேற்படல்; உயர்தல்; heightening [உப்பு → உப்பரி]
உப்பரிகாண்(ணு)-தல்	உப்பரிகாண்(ணு)-தல் upparikāṇṇudal, 12 செ.கு.வி (v.t.) அளவு மிகுந்து காணுதல்; to swell, increase in quantity, as old raw rice in boiling (செ.அக.);. க.. பட உப்பரிசு;தெ. உப்பரின்சு [உ→ உப்பு → உப்பரி + காண்(ணு);-தல், உப்பரி = மேற்படுதல், மிகுதல், உப்பரி - உபரி எனத் திரிந்தது.]
உப்பரிகை	உப்பரிகை1 upparigai, பெ. (n.) மேல்மாடம்; uppe storey "ஆடகப்புரிசை யுப்பரிகை" (மச்சபு. நைமிசா. 2.);. ம. உப்பரிக்க க. உப்பரிகெ;தெ. உப்பரிக [உ → உப்பரி → உப்பரிகை. உப்பரி = மேற்படுதல், மேற்கட்டடம்.)
உப்பளநீலம்	உப்பளநீலம் uppaḷanīlam, பெ. (n.) ஒருவகை நீலமணி; variety of sapphire (S.I.I.ii. 204,63);. (செ.அக.);. [உப்பு → உப்பளம் → நீலம்]

உப்பளம்	உப்பளம் uppaḷam, பெ. (n.) 1. உப்புவிளை நிலம் (பிங்.);; salt-pans, 2 கழிநிலம் (பிங்.);; saline soil. (செ.அக.); ம. உப்பளம்; க. உப்பள; குட உப்பாலெ;தெ. உப்பளமு. [உப்பு + அளம், அளம் = செறிவு, உப்புச் செறிந்த நிலம்.]
உப்பளவர்	உப்பளவர் uppaḷavar, பெ. (n.) நெய்தல் நில மக்கள்; dwellers in martime tracts (அ.ஆக.); [உப்பு + அளம் + அர்]
உப்பளவன்	உப்பளவன் uppaḷavaṉ, பெ. (n.) உப்பு விளைப்போன் salt-maker. ம. உப்பளவன்;க. உப்பார. [உப்பு_அள(ம்);_அன்.]
உப்பளறு	உப்பளறு uppaḷaṟu, பெ. (n.) களிமண்ணும் உப்புமண syri ssolis semiflsvih (m.m);; soil containing clay and sand impregnated with alkaline matters, generally found along the coasts (செ.அக.);
உப்பறுகு	உப்பறுகு uppaṟugu, பெ. (n.) உவர் நிலத்துள்ள); ஒருவகை யறுகு (சங்.அக.);; species of Bermuda-grass growing in maritime tracts (செ.அக.);. [உப்பு + அறுகு.]
உப்பனாறு	உப்பனாறு uppaṉāṟu, பெ. (n.) கடலிலிருந்து எதிர்த்துப் பெருகிய உவர்நீருள்ள ஆறு (அசுவசா. 147);; back-water, regarded as a river of salt water. (செ.அக.);. [உப்பு → உப்பன் + ஆறு.]
உப்பாயம்	உப்பாயம் uppāyam, பெ. (n.) உப்புவரி; salt tax (S.I.I.ii, 115.);. (செ.அக.);. [உப்பு + ஆயம்.]
உப்பாரக்காரன்	உப்பாரக்காரன் uppārakkāraṉ, பெ. (n.) சுண்ணாம்பு பூசும் வேலைக்காரன் (சங்.அக.); one who plasters a wall, who rubs mortar. (செ.அக.);. [உப்பு → உப்பாரம் + காரன். உப்பு + அனம் - உப்பளம் → உப்பாளம் – உப்பாரம். உப்புவிளைப்போர் கடற்கிளிஞ்சில், கண்ணாம்பும் விற்றதால், காலப்போக்கில் சொல் இப்பொருள் பெற்றது.]

உப்பால்	உப்பால் uppāl, பெ. (n.) 1. உந்தப் பக்கம்; the side near person addressed, intermediate side. 2. மேலிடம்; upper of further region. "உப்பாலுயர்ந்த உலகம் புகும்" (நான்மணி. 27.);. 3. முதுகு back [உ + பால்.]
உப்பாறு	உப்பாறு uppāṟu, பெ. (n.) காட்டாறு; country stream, usu, dry except in the rainy season. (Tinn.);. (செ.அக..); [உப்பு + ஆறு, உருப்புதல் → உப்புதல் = உலர்தல், விரைந்தோடி வறண்டு போதல்.]
உப்பானி	உப்பானி uppāṉi, பெ. (n.) உப்புச் சுமத்தல் பார்க்க;see uppu.c-cபுாatal அவன் உப்பானி துக்குகிறான் (செ.அக.); ம. உப்புத்துக்குதல், உப்புமுட்டை [உப்பு → உப்பானி]
உப்பி	உப்பி uppi, பெ. (n.) செவ்வகத்தி; scarlet, flowered Cessabame. [உருப்பு → உப்பு → உப்பி. உருப்பு = எரிதல், சிவப்பு.]
உப்பிசம்	உப்பிசம் uppisam, பெ. (n.) உப்பசம் பார்க்க see Uppašam. [உப்பு → உப்பசம் → உப்பிசம் (கொ.வ.);.]
உப்பிஞ்சி	உப்பிஞ்சி uppiñji, பெ. (n.) இஞ்சிவகை; a kind of ginger (S.I.I.ii 299);. (செ.அக.);. [உப்பு + இஞ்சி]
உப்பிட்டது	உப்பிட்டது uppiṭṭadu, பெ. (n.) 1. ஊறுகாய்; pickles 2. உப்பிட்டுப் பாதுகாத்த பண்டம்; that whichis salted and preserveds (செ.அக.);. [உப்பு + இட்டது - உப்பிட்டது.]
உப்பிட்டவர்	உப்பிட்டவர் uppiṭṭavar, பெ. (n.) உணவளித்தவர்; one who offered food, help [உப்பு + இட்டவர்.]

உப்பிடு-தல்	உப்பிடு-தல் uppiḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) உப்பிட்ட உணவளித்தல்; to turnish food seasoned with salt உப்பிட்டவரை உள்ளளவும் நினை. (செ.அக.);. [உப்பு + இடு.]
உப்பிதம்	உப்பிதம் uppidam, பெ. (n.) கூத்தின் வகை (பிங்.);; a kind of dance. [உப்பு → உப்பிதம்.]
உப்பில்லாப்பேச்சு	உப்பில்லாப்பேச்சு uppillāppēccu, பெ. (n.) பயனற்ற உரையாடல்; insipid discourse. [உப்பு + இல்லா + பேச்சு.]
உப்பிலாங்கொடி	உப்பிலாங்கொடி uppilāṅgoḍi, பெ. (n.) இண்டங்கொடி; a species of stinking swallow-wort. (செ.அக.);. [உப்பிலாம் + கொடி.] [P] உப்பிலாங்கொடி
உப்பிலி	உப்பிலி1 uppili, பெ. (n.) உப்பில்லாதது; that which is without salt "உப்பிலிப்புழுக்கல்" (சீவக. 2984.);. (செ.அக.);. ம. உப்பில, உப்பிலி [உப்பு + இலி] உப்பிலி uppili, பெ. (n.) 1. புலிதொடக்கி (மலை.);; tiger-stopper, 2.இரண்டு; species of sensitive tree (W.);. 3. ஈர்கொல்லிக் கொடி (மலை);; a species of stinking swallow-wort. [உப்பு + இலி.] உப்பிலி3 uppili, பெ. (n.) ஒருர்; name of a village. [ஒப்பிலி → உப்பிலி. ஒப்பிலி பார்க்க;see appilli]
உப்பிலிகம்	உப்பிலிகம் uppiligam, பெ. (n.) கருப்புச் சோளம்; back millet. [உருப்பு (வேதல்); → உப்பு → உப்புலிகம் எரிந்து கருத்துப் போனாற் போல் கருநிறம் பெற்றதால் கறுப்புச் சோளம் உப்பிலிகம் எனப்பட்டது.]

உப்பிலிடு	உப்பிலிடு uppiliḍu, பெ. (n.) உப்பிட்ட பொருள்; pickles, that are sailed. (செ.அக.); [உப்பு + இல் + இடு.] உப்பிலிப்பானை uppl-p-pra. பெ. (n.); உப்பின்றி உண்ணும் கைம்மை நோன்பு; observance in which widows in mourning abstain from salted food. (Tinn.); (செ.அக.);. [உப்பு + இலி_+ பானை. பாரனை → பானை.]
உப்பிலியப்பன்	உப்பிலியப்பன் uppiliyappaṉ, பெ. (n.) ஒப்பிலியப்பன் பார்க்க;see oppliyappan (அ.ஆக.);. [நூற்றெட்டுத் திருப்பதிகளுளொன்றாகிய திருவிண்ணகரிற் கோயில் கொண்ட திருமால், ஒப்பிலியப்பன் என்பது, ஒப்பில் லாதவனாகிய திருமாலைக் குறித்தது. ஒப்பு + இலி = ஒப்பிலி → உப்பிலி (கொ.வ.);, உப்பிலி + அப்பன் கன்னடநாட்டில் இச்சொல் ஒபிலி, ஒபிலியப்பன் எனத் திரிந்துள்ளது. தெலுங் கில் ஒபிளிகான், ஒபிளிகாடு எனத் திரிந்துள்ளது.]
உப்பிலியன்	உப்பிலியன் uppiliyaṉ, பெ. (n.) உப்பமைக்கும் பணியாளன்; member of a caste of salt-workers. (செ.அக.);. க. உப்பலிக. [உப்பளன் → உப்பிலியன் (கொ.வ.);.]
உப்பிற்குஉறுதி	உப்பிற்குஉறுதி uppiṟkuuṟudi, பெ. (n.) கட்டுக்கொடி; a creeper, smilax pseudochina. [உப்பிற்கு + உறுதி. மருத்துவப்பயன் கருதியது.]
உப்பீண்டுவரி	உப்பீண்டுவரி uppīṇṭuvari, பெ. (n.) உப்பு நிறைந்த கடல்; sea, as full of salt (அ.ஆக.); [உப்பு + ஈண்டு + உவரி]

உப்பு	உப்பு1 uppu, பெ. (n.) 1. கடல் நீரை ஆவியாக்கி உணக்கிய படிக வடிவ உவர்ப்புடைய வெண் சிறுகல் (குறள், 1302.);; salt alkali. 2. கறியுப்பு, வெடியுப்பு, இந்துப்பு, ஒட்டுப்பு, அமரியுப்பு; each of five kinds of salt said to be used by alchemists. 3. உவர்ப்பு (பிங்.);; saltness. 4. உவர்க்கடல்; sea of salt water. "உப்பினிற்கயல் பொறித்துள பதாகையார்" (இரகு திக்குவி.125);. 5. இனிமை; sweetness, deliciousness. "கூடலிற்றோன்றிய வுப்பு" (குறள் 1328.);. 6. மகளிர் விளையாட்டு en soas (திவா.);; a game of women. ம. க., தெ. து.. பட, கொர., இரு குரும், குட. உப்பு; கை. உபு; கோ., து. உப்; கொலா. சுப. நா. சுப்; கோண். ஓவர்; பர். சுப;கட. கப, சுப்பு. குரு. பெக், மா. பெக் பிரா. பே. [உ → உப்பு. உப்புதல் = உயர்தல், மேலெழும்பித்தோன்றுதல், படுதல்.] உப்பு வயலில் கடல் நீர் ஆவியான பின் மேல் திரண்ட படிகத் துகளின் திரட்சி நோக்கி உப்பு எனப் பெயர் பெற்றது. உப்பு2 uppu, பெ. (n.) 1 அன்பு; love 2, எல்லை (அ.ஆக.);; demarcation;
உப்புக்கசனை	உப்புக்கசனை uppukkasaṉai, பெ. (n.) உப்பூறணி பார்க்க. (வின்.); see uppiram (செ.அக.);. [உப்பு + கசனை. கசி → கசனை.]
உப்புக்கட்டி	உப்புக்கட்டி uppukkaṭṭi, பெ. (n.) 1. உப்புக்கல்; grain of salt. 2. சிறுகட்டுக் கொடி (மலை);; kind of milky medicinal creeper, useful as a remedy for dysentery. (செ.அக.);. [உப்பு + கட்டி.]
உப்புக்கட்டு	உப்புக்கட்டு1 uppukkaṭṭudal, 12 செகுன்றாவி, (v.t.) குழந்தையை முதுகில் தூக்கி விளையாடுதல்; to carry a child on one's back and cry out merrily, 'salt for sale' in a game [உப்பு கட்டுதல், உப்பு முட்டையை முதுகிற் சுமந்தவாறு பண்டமாற்று வாணிகம் செய்த பழங்காலச்சூழலில் தோன்றிய சொல்லாட்சியாதலின் குழந்தையை முதுகில் சுமந்து விளையா டும் விளையாட்டைக் குறித்தது.] உப்புக்கட்டு2 uppukkaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) சடுகுடு விளையாட்டிற்கு மணல் குவித்தல்; to make a sand goal in the game of "Palinjadgudu". [உப்பு + கட்டு-தல். உப்புதல் உயர்தல், உப்புக் கட்டுதல், மணலை உயரக் கட்டுதல்.]

உப்புக்கடல்	உப்புக்கடல் uppukkaḍal, பெ. (n.) 1. உப்பு மிகுதியான கடல் (பிங்.);; ring-shaped sea of salt water. 2. சாக்கடல்; the Salt Sea, the old name for the Dead Sea (விவிலி. ஆதி. 14:3);. (செ.அக.); ம. உப்புகடல். [உப்பு + கடல்.]
உப்புக்கடலை	உப்புக்கடலை uppukkaḍalai, பெ. (n.) உப்பும் மஞ்சட் பொடியும் தூவி வறுத்த கடலை (இ.வ.);; parched bengal-gram seasoned with salt and turmeric powder. (செ.அக.);. [உப்பு + கடலை.]
உப்புக்கண்டம்	உப்புக்கண்டம் uppukkaṇṭam, பெ. (n.) உப்பூட்டிக் காயவைத்த இறைச்சித்துண்டு அல்லது மீன்; piece of salted meat, or salt fish. (செ.அக.); [உப்பு + கண்டம்.]
உப்புக்கந்தம்	உப்புக்கந்தம் uppukkandam, பெ. (n.) உப்புக் கோடு பார்க்க;see uppu-k-kodu (செ.அக.); [உப்பு + கந்தம்]
உப்புக்கரி-த்தல்	உப்புக்கரி-த்தல் uppukkarittal, , 4 செ.கு.வி. (v.i.); . 1. உவர்ப்பு மிகுதல்; to have an intensely saline taste. 2. உப்புலர்த்தர்; to dry salt (செ.அக.); [உப்பு + கரித்தல்.]
உப்புக்கரிநீர்முள்ளி	உப்புக்கரிநீர்முள்ளி uppukkarinīrmuḷḷi, பெ. (n.) கழுதை முள்ளி (L.);; holly-leaved bears-breech. (செ.அக.);. [உப்பு + கரி + நீர்முள்ளி]
உப்புக்கல்	உப்புக்கல் uppukkal, பெ. (n.) 1. உப்புத்துண்டு; lump or pinch of salt. கறிக்கு ஓர் உப்புக்கல் வேண்டும். 2. ஒரு வகைக் கடற்கல்; fine-grained grit stone formed by the induration of the upper surface of the sea bed. (Loc.);. (செ.அக.);. [உப்பு + கல்.]
உப்புக்கழி	உப்புக்கழி uppukkaḻi, பெ. (n.) உப்பங்கழி பார்க்க;see uppangali (செ.அக.);. [[உப்பு + கழி]

உப்புக்கறி	உப்புக்கறி uppukkaṟi, பெ. (n.) உப்பிட்டு உணக்கிய கிழங்கு அல்லது பழத்துண்டுகளின் வறுவல்; curry of fruits or tubers salted and fried. (சேரநா.);. [உப்பு + கறி, கறி = மிளகு, மிளகிட்டுச் செய்தது.]
உப்புக்காகிதம்	உப்புக்காகிதம் uppukkākidam, பெ. (n.) மரங்களை மெருகிடுவதற்கு உதவும் ஒருவகைத் தாள்; sand paper, உப்புத்தாள் பார்க்க;see upputtai (செ.அக.);. [உப்பு + காகிதம்.]
உப்புக்காசு	உப்புக்காசு uppukkācu, பெ. (n.) பழைய வரிவகை (S.I.I. vii. 41);; ancient tax. (செ.அக.);. [உப்பு + காசு.]
உப்புக்கீரை	உப்புக்கீரை uppukārai, பெ. (n.) கீரைவகை; common Indian saltwort. (செ.அக.);. [உப்பு + கீரை. உவர்ப்புள்ள கீரை.]
உப்புக்குஞ்சம்	உப்புக்குஞ்சம் uppukkuñjam, பெ. (n.) கருஞ்சீர்கம்; black cumin. [உப்பு + குஞ்சம்.]
உப்புக்குட்டி	உப்புக்குட்டி1 uppukkuṭṭi, பெ. (n.) 1. கடற்கரையிலுள்ள ஒருவடிக மரம்; white mangrove. (m,m.);. 2. உப்பு மரவை; wooden vessel with a lid, for keeping salt (செ.அக.);. ம. உப்புகுத்தி. [உப்பு + குட்டி. குற்றி → குட்டி (சிறியது);.] உப்புக்குட்டி2 uppukkuṭṭi, பெ. (n.) 1 சிறுவர் விளையாட்டுகளுள் ஒன்று; game of children, 2. உப்புக்கட் பார்க்க;see uppu-k-kattu. [(உப்புக்கட்டி → உப்புக்குட்டி]
உப்புக்குத்தி	உப்புக்குத்தி uppukkutti, பெ. (n.) ஒரு வகைமீன்; a kind of fish. உப்புக்குத்தி2 uppukkutti, பெ. (n.) பறவை வகை; a kind of bird. (W.);. (செ.அக.);. [உப்பு + குத்தி.] [P] உப்புக்குத்தி

உடப்புக்குறவன்	உடப்புக்குறவன் uḍappukkuṟavaṉ, பெ. (n.) உப்புவிற்குங் குறச்சாதியான்; member of a division of the Kurava caste, trafficking in salt. (செ.அக.);. [உப்பு + குறவன்.]
உடப்புக்குறுதி	உடப்புக்குறுதி uḍappukkuṟudi, பெ. (n.) கொடுக்காய்ப்புளி; sweet babool. [உப்புக்கு + உறுதி]
உடப்புக்கூர்-த்தல்	உடப்புக்கூர்-த்தல் uḍappukārttal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) உப்புக்கரித்தல் (வின்.);; to have a saline taste (செ.அக.);. [உப்பு + கூர்த்தல், கூர்த்தல் = மிகுதல்.]
உடப்புக்கொள்(ளு)-தல்	உடப்புக்கொள்(ளு)-தல் uḍappukkoḷḷudal, 13. செ.குன்றாவி (v.t.) உப்புக்கட்டு பார்க்க;see uppu-k-kattu. (செ.அக.);. [உப்பு + கொள்ளு)-தல்.]
உடப்புக்கோடு	உடப்புக்கோடு uḍappukāḍu, பெ. (n.) சதுரக் கோடு கிழித்து ஆடும் கிளித்தட்டு விளையாட்டு; a game consisting of running through a diagram of squares marked on the ground. (Loc.);. (செ.அக.);. [உப்பு + கோடு.]
உடப்புகை	உடப்புகை uḍappugai, பெ. (n.) பருத்தல்; வீங்குதல்; enlarging, Swelling. [உப்பு → உப்புகை]
உடப்புச்சரக்கு	உடப்புச்சரக்கு uḍappuccarakku, பெ. (n.) உப்பிட்ட பணிகாரம்; salted, fried, savoury cakes. (செ.அக.);. [உப்பு + சரக்கு.]
உடப்புச்சாறு	உடப்புச்சாறு uḍappuccāṟu, பெ. (n.) 1. கடல் நீர்; sea water. (vaisn.);. 2. அமுதம்; nectar produced at the churning of the ocean. "உப்புச்சாறு கிளறுவது எப்போதோ என்று கிடக்கிற தேவசாதி" (ஈடு. 1,3இ11.);. (செ.அக.);. [உப்பு + சாறு.]
உப்புச்சீடை	உப்புச்சீடை uppuccīṭai, பெ. (n.) உப்புச் சுவையுள்ள சீடைப்பணிகாரம்; small balls of pastry fried and salted. (செ.அக.);. [உப்பு + சீடை]

உடப்புச்சுமத்தல்	உடப்புச்சுமத்தல் uḍappuccumattal, பெ. (n.) ஒருவகை விளையாட்டில் வென்றவனைத் தோற்றவன் முதுகிற். சுமக்கை; carrying the winner on one's back, as a penalty of discomfiture in a game. (செ.அக.);. [உப்பு + சுமத்தல்.]
உப்புச்சுன்னம்	உப்புச்சுன்னம் uppuccuṉṉam, பெ. (n.) மருந்து வகை (தமிழரசு.);; a kind of medicinal drug. (செ.அக.);. [உப்பு + சுன்னம்.]
உப்புச்சோளம்	உப்புச்சோளம் uppuccōḷam, பெ. (n.) சோள வகை (விவசா. 3.);; a kind of maize. (செ.அக.);. [உப்பு + சோளம்.]
உப்புசம்	உப்புசம் uppusam, பெ. (n.) 1. வீக்கம்; swelling. உப்பசம் பார்க்க;see uppasam [உப்பு → உப்புதல் → உப்புசம்]
உப்புடாலி	உப்புடாலி upputāli, பெ. (n.) கடல் கொழிஞ்சிச் செடி a medicinal plant, species of citrus - ruella ringin; [உப்பு + உடலி → உப்புடலி → உப்புடாலி]
உப்புத்தண்ணீர்	உப்புத்தண்ணீர் upputtaṇṇīr, பெ. (n.) 1. உப்புநீ கடல் நீர் போல் உப்புள்ள நீர்; salt brackish wate opp to- நல்ல தண்ணீர். 2. உப்பு இட்டுக் கலக்கிய நீ water in which salt is dissolved. (செ.அக.);. ம. உப்புநீர் [உப்பு + நீர்.]
உப்புத்தரவை	உப்புத்தரவை upputtaravai, பெ. (n.) உவர் நில saline soil. (W);. (செ.அக.);. க. உப்புநெல. [உப்பு + தரவை.]
உப்புத்தரை	உப்புத்தரை upputtarai, பெ. (n.) உப்புத்தரயை பார்க்க;see upputtarawal (செ.அக.);. [உப்பு + தரை. தரவை → தரை]
உப்புத்தள்ளல்	உப்புத்தள்ளல் upputtaḷḷal, பெ. (n.) பத்தியத்தில் உப் நீக்கல்; the removal of the salt from diet. de cleridin [உப்பு + தள்ளல்.]

உப்புத்தாள்	உப்புத்தாள் upputtāḷ, பெ. (n.) சொர சொரப்பா ஆக்கிய தாள் sand paper (loc. (செ.அக.); [உப்பு + தாள்.]
உப்புத்திரி	உப்புத்திரி upputtiri, பெ. (n.) மலங்கழிக்க ஏற்றுந்தி; twist dipped in a preparation of salt, to serv as a rectal injection for a child. (W,);. (செ.அக.); [உப்பு + திரி.]
உப்புத்துக்கு-தல்	உப்புத்துக்கு-தல் uppuddukkudal, பெ. (n.) 5 செ.குன்றாவி. (v.t.); உப்புக்கட்டு1 பார்க்க see பppu-k-kattu. (செ.அக.);. [உப்பு + துக்கு-தல்.]
உப்புநீக்கி	உப்புநீக்கி uppunīkki, பெ. (n.) காட்டு மருக்கொழுந்து a species of mad's love [உப்பு+ நீக்கி]
உப்புநீர்	உப்புநீர் uppunīr, பெ. (n.) உப்புத்தண்ணி பார்க்க;see uppu-t-tannir [உப்பு + நீர்.]
உப்புப்படு-தல்	உப்புப்படு-தல் uppuppaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) ; உப்புவிளைதல்; to form as salt by natural process (W.);. 2. உப்புத்தன்மையடைதல்; to become salin (செ.அக.);. [உப்பு + படு-தல்.]
உப்புப்பண்டம்	உப்புப்பண்டம் uppuppaṇṭam, பெ. (n.) உப்புச் சுவையுள்ள உணவுப்பண்டம்; sated food. (செ.அக.);. [உப்பு + பண்டம்.]
உப்புப்பயிர்	உப்புப்பயிர் uppuppayir, பெ. (n.) உப்பளங்களின் பாத்திகளிலே கடல் நீரைப் பாய்ச்சுவதால் விளைந்த உப்பு; crop of salt. (செ.அக.); [உப்பு + பயிர்]

உப்புப்பற்று-தல்	உப்புப்பற்று-தல் uppupparrudal, 15 செ.கு.வி. (v.i.) உவர்பிடித்தல்; to become saline, as land. (செ.அக.);. [உப்பு + பற்று-தல்.]
உப்புப்பாத்தி	உப்புப்பாத்தி uppuppātti, பெ. (n.) உப்பு விளைதற்கிட மானபாத்தி; beds in salt-pans. உப்புப் பாத்தியிலெ வெள்ளிய உப்பு விற்கும் அளவர் (மதுரைக். 117, உரை..);. (செ.அக.);. ம. உப்புப்பாத்தி. க. உப்புகட்டே [உப்பு + பாத்தி]
உப்புப்பார்-த்தல்	உப்புப்பார்-த்தல் uppuppārttal, 11 செ.குன்றாவி, (v.t.) சுவைபார்த்தல்; to try seasoning, as of curry by the taste. (செ.அக.);. [உப்பு + பார்த்தல்.]
உப்புப்பால்	உப்புப்பால் uppuppāl, பெ. (n.) ஈன்றணிமையுள்ள தாயின்பால்; colostrum, the first milk secreted in the breasts after childbirth (செ.அக.);. [உப்பு + பால்.]
உப்புப்புல்	உப்புப்புல் uppuppul, பெ. (n.) உவர்நிலத்துண்டாகும் புல்; grass growing on saline soils. (W.);. (செ.அக.);. [உப்பு + புல்].
உப்புப்பூ-த்தல்	உப்புப்பூ-த்தல் uppuppūttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உப்புண்டாதல்; to form, as salt or a laminal 2. உப்புப்படிதல்; to form, a coating salt on any surface. 3. உடலிலுப்புப், படர்தல்; to form, as concretion on the skin, from perspiration (W.);. 4. உப்பங்காற்றாலிற்றுப்போதல்; to crumble, as masonry because of weathering by a salt atmosphere, [உப்பு +_பூ-த்தல்.]
உப்புப்பொரி-தல்	உப்புப்பொரி-தல் uppupporidal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) உப்புப்பூ-த்தல் பார்க்க;see uppu-p-pப் (செ.அக.);. [உப்பு + பொரிதல்.]
உப்புமண்	உப்புமண் uppumaṇ, பெ. (n.) 1. உவர்நிலம்; Saline soll, salt earth. 2. உடம்பில் உப்புங்ப பூத்தல்; formation of concretion on the skin, from perspiration. (செ.அக.);. க. உப்புமண்ணு [உப்பு + மண்]
உப்புமணி	உப்புமணி uppumaṇi, பெ. (n.) 1. உப்புமண் பார்க்க;see uppu-man (ஆ.அக.);. 2. சித்தர்கள் பயன்படுத்திய தாகக் கருதப்படும் கல்லுப்பு மணி; a string of beads as hard of Ivory made of salt consolidated by a peculiar crocess known to siddhar's, [உப்பு + மணி.]

உப்புமா	உப்புமா uppumā, பெ. (n.) 1. ஒருவகைச் சிற்றுண்டி; salted confection of flour or meal. 2. உடம்பற் பூக்கும் உப்பு (பதார்த்த 634. உரை.);; beriberi, producing a sallow colour all over the body. (செ.அக.);. ம. உப்புமா. [உப்பு + மா மாவு - மா.]
உப்புமந்தம்	உப்புமந்தம் uppumāndam, பெ. (n.) குழந்தைகளுக்கு வயிறு உப்புசத்தாலுண்டாகும் நோய்; puting of the abdomen, a disease of children. (செ.அக.);. [உப்பு + மாந்தம். மந்தம் → மாந்தம்]
உப்புமாறு-தல்	உப்புமாறு-தல் uppumāṟudal, 5 செ.குன்றாவி, (v.i.) ஏமாற்றுதல்; to cheal. (செ.அக.);. [உப்பு + மாறு. பண்டமாற்று வணிகரும் உப்புவிற்கும் உமண ரும் உப்பின் கொள்ளளவுக்குச் சமமாக நெல், பயறு போன்ற தவசங்களைப் பெறுவது நாளடைவில் ஏமாற்றுவதாகக் கருதப் பட்டதால் இச்சொல் இப்பொருளுக்குரியதாயிற்று.]
உப்புமாறு	உப்புமாறு2 uppumāṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) உப்பு விற்றல்; to sell salt "உயிருண்டாகில் உப்பு மாறியுண் ணலாம்" (அஷ்டாதச பிரபந்த பக். 71); [உப்பு + மாறு-தல்.]
உப்புமிளகி	உப்புமிளகி uppumiḷagi, பெ. (n.) ஐந்து மாதத்தில் விளையும் நெல்வகை (விவசா. 1);; a kind of paddy maturing in five months. (செ.அக.); [உப்பு + மிளகி. மிளகு → மிளகி.]
உப்புமூலிகை	உப்புமூலிகை uppumūligai, பெ. (n.) உப்புச் சத்துள்ள மூலிகைகள்; the herbaseous plants containing the essence of salt எருக்கு, துத்தி, குப்பைமேனி, வாழை, முருங்கை, ஊமத்தை நாயுருவி, தென்னோலை, அறுகு, பிரண்டை, எள், பூவரசு. [உப்பு + மூலிகை]
உப்புமெழுகு	உப்புமெழுகு uppumeḻugu, பெ. (n.) உப்பினால் செய்த மெழுகு; medicinal wax-like preparation of salve obtained by special process from the common salt [உப்பு + மெழுகு.]
உப்புரிசை	உப்புரிசை uppurisai, பெ. (n.) உப்பரிகை (ஆ.அக.);; upper storey. [உப்பு → உப்புரிகை → உப்புரிசை]

உப்புல்	உப்புல் uppul, பெ. (n.) செங்கள்ளி; red species of rate - spurge.] [உருப்பு (சிவப்பு); → உப்பு → உப்புல்]
உப்புவாடி	உப்புவாடி uppuvāṭi, பெ. (n.) உப்புக் கொட்டும் மேடை; platform on which salt is heaped up (mm);. (செ.அக.);. ம. உப்புசாப்ப (உப்பு வைக்கும் அறை.);. [உப்பு + வாடி வழங்குதல் = புழங்குதல் வழங்கு → தெ.வாடு (பயன்கொள் புழங்கு);, தெ. வாடு → த வாடு → வாடி ஒ.நோ. மரவாடி]
உப்புவாணிகன்	உப்புவாணிகன் uppuvāṇigaṉ, பெ. (n.) 1. உப்பு விற்கும் குடியினன் (சூடா);; member of a caste of salt vendors. 2. உப்பளவர் பார்க்க;see uppalavar [உப்பு + வாணிகன்.]
உப்புவாயு	உப்புவாயு uppuvāyu, பெ. (n.) உப்பங்காற்று பார்க்க;see uppankårru. [உப்பு + வாயு.]
உப்புறை-த்தல்	உப்புறை-த்தல் uppuṟaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உப்புச் சுவை காணுதல்; to be well flavoured with salt 2. உப்புக் கரித்தல்; to be over-flavoured with salt. (செ.அக.);. [உப்பு + உறை-த்தல்.]
உப்பூரிகுடிகிழார்	உப்பூரிகுடிகிழார் uppūriguḍigiḻār, பெ. (n.) உருத்திரசன் உருத்திரசன்மர் தந்தை; father of Uruttirasanmar. (அ.ஆக.);, [உப்பூர் + குடி - உப்பூரிகுடி + கிழார்]
உப்பூறணி	உப்பூறணி uppūṟaṇi, பெ. (n.) 1. உப்புச் செறிவு; being impregnated with salt as saline soil. 2. உவர்நிலம் (அ.ஆக.);; saline soil (செ.அக.);. [உப்பு + ஊறு + அணி.]
உப்பெடுத்தல்	உப்பெடுத்தல் uppeḍuttal, பெ. (n.) நாட்டுக் கோட்டைச் செட்டியார்களில் மாப்பிள்ளை வீட்டார் பெண் வீட் டிற்கு உப்பும், ஒன்பான் வகைத் தவசமும், திருமண உடன்படிக்கை யெழுத ஒலையும் எடுத்துச் செல்லும் சடங்கு; ceremony among Náttukkösta chemis in which the bridegroom's party carries to the bride's house a basket containing salt and nine kinds of grain together with a palmyra scroll for writing the marriage contract on (செ.அக.);. [உப்பு + எடுத்தல்.]

உப்பேறி	உப்பேறி uppēṟi, பெ. (n.) 1. உப்புடன் உசிலை இட்டுப் பொரித்த கிழங்கு அல்லது பழ உணங்கல் கறி, curry of chopped fruit or tubers well seasoned with salt, pepper and other condiments and then fried in ghee or oil. 2. உப்புக்கறி பார்க்க;see uppu-k-ka (செ.அக.);. ம. உப்பேறி [உப்பு + கறி – உப்புக்கறி → உப்பேறி = உப்புச்சுவையூட்டுவ தால் பெற்ற பெயர். இது சேர நாட்டுப் பண்டம். வறுத்துப் பேரி, வெள்ளுப் பேரி சேன உப்பேரி, சீனியுப்பேரி, சக்கயுப் பேரி, சருக்கரையுப்பேரி எனப் பல வகைப்படும்.]
உப்பை	உப்பை uppai, பெ. (n.) 1. ஓரியற்பெயர்; a proper name. 2. திருவள்ளுவர் உடன் பிறவிகளுள் ஒருத்தி; name of one of the reputed sisters of Tiruvalluvar, the author of the Kural "வயலூற்றுக் காட்டிலுப்பை" (தனிப்பா.);. (செ.அக.);. [உப்பு → உப்பை (உயர்ந்தவள். சிறந்தவள்.);]
உம்	உம்1 um, இடை (part) (அ) 1. எண்ணும்மை; connective particle implying simple connection as in சேரனும் பாண்டியனும், 2. எதிர்மறையும்மை; negation, as in மறப்பினு மோத்துக் கொளலாகும். 3. சிறப்பும்மை; speciality whether of superiority or inferiority as in 'குறவருமருளுங்குன்றம்" அல்லது புலையனும் விரும் பாத யாக்கை. 4. ஐயவும்மை uncertainty as in அவன் வெல்லினும், வெல்வான். 5. எச்சவும்மை; something understood, as in சாத்தனும் வந்தான். 6. முற்றும்மை; universality as in தமிழ்நாட்டு மூவேந்தரும் வந்தார். 7. தெரிநிலையும்மை; declaration of a conviction as in ஆணுமன்று, பெண்ணுமன்று when speaking of a hermaphrodite. 8. ஆக்கவும்மை (நன். 425.);; in addition to as in பாலுமாயிற்று, which signifies that milk is not only food, but also medicine. (ஆ); 1. பலர்பாலொழிந்த படர்க்கை நிகழ்கால எதிர் கால முற்று ஈறு; ending of 3rd pers. sing of all genders and of the impers. pl of verbs of the present as well as the future tense. உம்2 um, இடை (part) 1. ஏவற்பன்மை ஈறு; imp pl. 2. ஒரு வியங்கோள் துணை ஈறு; opt auxiliary, "பழுதுறா வகையிய ற்றவும்" (பிரபோத 10,16);.
உம்கூட்டு-தல்	உம்கூட்டு-தல் umāṭṭudal, 15 செ.கு.வி. (v.i.) உம் கொட்டு-தல் பார்க்க;see um-kottu.
உம்கொட்டு-தல்	உம்கொட்டு-தல் umkoṭṭudal, 5 செ.கு.வி (v.i.) . 1. உம்மொலியிட்டுப் பிறர் கூறுவதைக் கேட்டல்; to respond by ejaculating 'um' as in listening to a story that is told, 2. இசைவு தெரிவித்தல்; to say 'yes', agree without questioning தெ. ஊகொட்டு பட ஊங்கட்டு;ஆத். உங்கூ [உம் - இசைவு குறித்த ஒலிக்குறிப்பு. உம் + கொட்டு.]

உம்பங்காய்	உம்பங்காய் umbaṅgāy, பெ. (n.) கொட்டையில்லாப் பனங்காய்; palmyra fruit without seed. (சா.அக.);. [(உரும்பு → உம்பு + அம் + காய்].
உம்பர்	உம்பர் umbar, பெ. (n.) 1. மேலிடம்; elevated spot., higher place. "மாடத்தும்பர்" (ஞானா. 9.6);. 2. உயர்ச்சி (திவா.);; height elevation. 3. வானம்; sky. "(அ.ஆக.); உம்பருச்சியிற்….. கதிர்பரப்பு கடவுள்" (திருவிளை. தண்ணீர். 22.);. 4. தேவவோகம்; celestial world, paradise. "உம்பர்க்கிடந்துண்ண' (நாலடி 37);. 5. தேவர்; celestials, immortals, gods. "ஒலி கடல் சூழலகாளுமும் பர்தா மே" (திவ். பெரியதி. 7.8.10);, 6. பார்ப்பார்; Brahmans (W);.- கு.வி.எ. (adv.); 1..அப்புறம்; yonder on the farther side of "ஆறைங்காத நம் மகனாட் டும்பர்" (சிலப். 10,42);. 2. மேலே; over head, aloft "யான் வருந்தியும்பரிழைத்த நூல்வலயம்" (பெரியபு. கோச்செங் 5.);. [உ → உம் → உம்பு → உம்பர்.] .
உம்பர்காட்டிளங்கண்ணனார்	உம்பர்காட்டிளங்கண்ணனார் umbarkāṭṭiḷaṅgaṇṇaṉār, பெ. (n.) கடைச் சங்கமருவிய காலப் புலவர்; name of a poet of later 'Sangam age'. [உம்பல் → உம்பர் + காடு + இளங்கண்ணன் + ஆர். உம்பல் = யானை.]
உம்பர்கோன்	உம்பர்கோன் umbarāṉ, பெ. (n.) கடவுள் தலைவர், இந்திரன்; Indira, the lord of the celestials. "உம்பர் கோனு முலகேழும் வந்தீண்டி வணங்கும்" (திவ் பெரியதி. 5,4,5);. ம. உம்பர்கோன். [உம்பர் + கோன்.]
உம்பர்நாடு	உம்பர்நாடு umbarnāṭu, பெ. (n.) தேவ உலகம்; world of the gods, heaven. [உம்பர்+ நாடு.]
உம்பர்நாயகன்	உம்பர்நாயகன் umbarnāyagaṉ, பெ. (n.) இந்திரன்; Indiran. (உம்பர் நாயகன்.);

உம்பரம்	உம்பரம் umbaram, பெ. (n.) 1. மேலுலகம்; heaven 2. வானம்; sky.
உம்பராகம்	உம்பராகம் umbarākam, பெ. (n.) ஆத்திமேற் புல்லுருவி; parasitic plant found qrown on mountain ebony tree.
உம்பரர்	உம்பரர் umbarar, பெ. (n.) தேவர்i; celestials. "உம்ப ரார்க்கு முறைப்பருந் தகைய ரானார்" (சீவக. 1678.);. உம்பரான்1 umbara. பெ. (n.); தேவருலகத்துப் பெற்றம்; காமதேனு (வின்.);; cow of the celestial world. (செ.அக.);. [உம்பர் + ஆன். ஆ → ஆன் (பெற்றம்.);] உம்பரான்2 பாம். பெ. (n.); உயர்நிலையிலிருப்பவன் also; person in high state, one in exalted position "உவப்பி னும்பரான்" (கந்தபு. மாயைப். 33);. (செ.அக.);. [உம்பர் + ஆன். (ஆ.பா.ஈறு.);.]
உம்பருலகு	உம்பருலகு umbarulagu, பெ. (n.) தேவருலகம்; world of the Gods. "கற்போர். உம்பருலகாள்வர்" (திருவா லவா. பயன்மு. 5);. (செ.அக.);. [உம்பர் + உலகு.]
உம்பரூர்	உம்பரூர் umbarūr, பெ. (n.) பொன்னாங்காணி; an edible plant bearing white flowers, (சா.அக.); [உம்பர் + ஊர்]

உம்பல்	உம்பல்1 umbal, பெ. (n.) குமிழ் (மலை); comb teak. [உம் → உம்பு → உம்பல்.] உம்பல் umbal, பெ. (n.) 1 எழுச்சி (பிங்);; rising 2. யானை (உயரமான விலங்கு); elephant; "யானைக்க மரரும்பல்" (திருவள்ளுவ மா. 36);. 3. வலிமை (திவா);; strength. [உம் -உம்பு-உம்பல் (வேக 32);.] உம்பல்3 umbal, பெ. (n.) வழிப்பிறந்தோன் பின்னோன்; descendant "நல்லிசைச் சென்றோரும்பல்" (மலைபடு 540);. [உம்பு → உம்பல் கொடிவழியில் மேற்றொடரும் பிறங்கடை பின்னோனாதலின் உம்பல் எனப்பட்டது. (வேக 37);.]
உம்பளச்செய்	உம்பளச்செய் umbaḷaccey, பெ. (n.) செய்த ஊழியத்துக்காக விடப்பட்ட நிலம்; land granted for services rendered "மடுத்தகுடிஅம்பலத்தாரும்பளச்செய்யவ்வளவும்" (சரவண. பணவிடு. 186);. (செ.அக.); [உம்பளம்1 → செய்.]
உம்பளம்	உம்பளம் umbaḷam, பெ. (n.) 1. மானியநிலம்; and granted rent-free for the performance of service. (Loc.);. 2. பரிசு; ம. உம்பளம்;க. உம்பணி, உம்பழி, உம்பழிகை, உம்புழி, உம்மழி, து. உம்பொனி, தெ. உம்பொனமு, உம்பளமு. உம்பளிக. உம்பன். [உண்பு + அளி-உம்பளி → உம்பளம் உண்பதற்காக அல்லது உணவுப் பொருளுக்காக அளிக்கப்பட்ட இறையிலி நிலம் உம்பளி எனப்பட்டது.] உம்பளம்2 umbaḷam, பெ. (n.) உப்பளம்; sal pan. "உம்பளந் தழீஇய வுயர்மண னெடுங்கோட்டு" (மணிமே. 24.27);. (செ.அக.);. [உம்பு + அளம்- உம்பளம், உம்புதல் = மேலெழுதல் பொங்குதல்; அள் → அளம் ஏதேனும் பொருள் செறியும் இடம். பொரிந்து மேலெழும் இயல்பினால் உப்புக்கு உம்பு எனும் பெயர் தொடக்கத்தில் அமைந்தது. பின்னர் உம்பு- உப்பு என வலித்தது.)
உம்பன்	உம்பன் umbaṉ, பெ. (n.) 1. உயர்ந்தோன்; pre-eminent being "உம்பரீச ரும்பன்" (ஞானா பாயி, 7.4.);. 2. கடவுள்; god "நீலமேனி உம்பனை" (காஞ்சிப், அந் தர்வே. 32);. [உம்பு + அன் உம்பு = உயர்வு.]

உம்பி	உம்பி umbi, பெ. (n.) உன் தம்பி; he who was born after you, your younger brother. "உம்பியெம்பியென்று" (திவ். பெரியதி. 5,81);, (செ.அக.);. [உம் + பின் - உம்பின் → உம்பி பின் = பின் பிறந்தவன், தம்பி.]
உம்பிடிக்கோல்	உம்பிடிக்கோல் umbiḍikāl, பெ. (n.) நிலவளவு கோல் வகை; a standard measuring rod used for measuring lands. (Rd.);. (செ.அக.);. [உம்பன் → உம்பனி → உம்பிளி → உம்பிடி + கோல்.]
உம்பிலாதி	உம்பிலாதி umbilāti, பெ. (n.) உம்பிலிக்கொடி பார்க்க;see umbili-k-kodi. (சா.அக..);.
உம்பிளிக்கை	உம்பிளிக்கை umbiḷikkai, பெ. (n.) உம்பளம் பார்க்க;see umbakam. க. உம்பழிகெ; தெ உம்பளிக;, து, உம்பொளி. [உம்பு + அளம் –உம்பளம் → உம்பளக்கை → உம்பிளிக்கை]
உம்பு	உம்பு umbu, கு.வி.எ. (adv.) மேலே; up a high(er) place, position, degree, amount value. [உ → உம் → உம்பு (முதா. 339);.]
உம்மங்காய்	உம்மங்காய் ummaṅgāy, பெ. (n.) கொட்டையில்லாப் பனங்காய் (யாழ்ப்.);;seedless palmyra fruit, (செ.அக.);. [உம் → உமமி காய் + உம்மிக்காய் → உம்மக்காய் → உம்மங்காய், உம்மி = மேற்பற்றுள்ளது. உமிபோல்வது, உள்ளிடில்லாதது.]
உம்மச்சு	உம்மச்சு1 ummaccu, பெ. (n.) உம்மிசம் பார்க்க;see ummisam (செ.அக.);. தெ. கம்மத்க உம்மச்சு2 ummaccu, பெ. (n.) கம்பியிழுக்கும் சட்டம்; wire-drawer's plate. தெ. கம்மத்சு. [உம் = கூடுதல், பொருத்துதல். உம் + அச்சு – உம்மச்சு]
உம்மணாமூஞ்சி	உம்மணாமூஞ்சி ummaṇāmūñji, பெ. (n.) 1. தாராளமா கப் பேசத் தெரியாதவன்; one who is unable to speak freely. 2. ஊக்கமில்லாத முகத்தினன்; sullen, sulky person (Vul.);. (செ.அக.);. [உம் - உதடுகள் முடிய நிலையில் பேசாமலிருக்கும் ஒலிக் குறிப்பு உம் → உம்மணம் + மூஞ்சி முகம் → மூஞ்சி]

உம்மம்	உம்மம் ummam, பெ. (n.) 1. முத்தம்; kiss_2. தொங்கல்; fringe, tassel (Gasps.); ம. உம்மம், க. உம்மு;மால். கங்வெ [உம் → உம்மம்]
உம்மரப்படி	உம்மரப்படி ummarappaḍi, பெ. (n.) வாசற்படி; threshold (சேரநா.);. ம. உம்மரப்படி [உம்பரம் → உம்மரம் + படி]
உம்மரப்பல்	உம்மரப்பல் ummarappal, பெ. (n.) முன்பல்; fore-tooth ம. உம்மரப்பல்லு, [உம்பரம் → உம்மரம் + பல்.]
உம்மரம்	உம்மரம் ummaram, பெ. (n.) 1. வாசற்காலின் மேற்பலகை; upper timber of a door-frame. 2. வாசற்படி; front of a house, door-way threshold, 3. வாசற்காலின் கீழ்ப்பலகை; lower timber of a door-frame. ம, உம்மரம் [உ → உம் → உம்மரம், ummara → Skt. Umbara.] உம்மளம் பmalam, பெ. (n.); உப்பளம்; sal pan. [உப்பு → உம்பு → உம்பளம் → உம்மளம் (கொ.வ.);.]
உம்மா	உம்மா ummā, பெ. (n.) அம்மா; mother. Ar. Umma. [அம்மா → உம்மா (கொ.வ.);.]
உம்மாச்சி	உம்மாச்சி ummācci, பெ. (n.) பெண்தெய்வம்; Goddess உம்மாச்சி கும்பிடு (பிரா.வ.);. [அம்மை → உம்மை + ஆச்சி உம்மாச்சி. ஆத்தாள் → ஆத்தி → ஆச்சி)

உம்மாண்டி	உம்மாண்டி ummāṇṭi, பெ. (n.) 1 பூச்சாண்டி; bug bear. (J.);. 2. வெருட்டுஞ் சொல்; frightening word (செ.அக.);. ம. உம்மாக்கி. [உம் - அச்சுறுத்தும் ஒலிக்குறிப்புச் சொல். உம் + ஆண்டி – உம்மாண்டி = ஆண்டிக் கோலத்தில் வருபவன் பேசாமல் பதுங்கிவரும் பகைவிலங்கு போன்றவன் என்பது குறிப்புப் பொருள்.]
உம்மி	உம்மி ummi, பெ. (n.) காய்ந்தது; உலர்ந்தத; dried [உல் → உம் → உம்மி]
உம்மிசம்	உம்மிசம் ummisam, பெ. (n.) வயிரக்கல் பதிக்க அமைத்த நகைக் கட்டடம்; to groove in the framework ofajewelin whichstonesaretobeset (Loc); (செ.அக.); தெ. ஒம்மத்சு [உம் + பொருத்துதல், உம் → உம்மிதம் → உம்மிசம் (கொ.வ.);.]
உம்மியம்	உம்மியம் ummiyam, பெ. (n.) 1. பிறவிநஞ்சு (சங்.அக.);; mineral poison 2. நஞ்சு விளையும் நிலம் (ஆ. அக.); poisonous land. (செ.அக.);. உம்மியம் ummiyam, பெ. (n.) உமியம், செய் நஞ்சு விளையும் நிலம்; soil or mine from which mineral poisons are dug out.
உம்மு	உம்மு1 ummudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) . கூடுதல்; இணைதல் உடனிருத்தல் பொருந்துதல் ஒட்டுதல்; ஒத்தல்; to join, fix together, mix, mingle. [உ → உம் → உம்மு.] ம. க. உ.ம். "உம்" என்னும் சொறகுக் கூடுதற்பொருள் இருத்தலாலேயே அது இன்றும் எண்ணுப்பொருளிடைச்சொல்லாக வழங்குகின் றது. (எ.டு.); அறமும் பொருளும், இன்பமும் விடும். வந்தும் போயும். எண்ணும்மை இடைச் சொல் பல பொருள்களை அல்லது சொற்களை ஒன்று சேர்த்தல் காண்க. உம்மிடைச் சொற்குக் கூடுதற்பொருளிருப்பதை இருவகைச்சிறப்பும்மைக் கும் பகரமாக (பதிலாக);க் கூட என்னும் சொல் ஆளப்பெறின், பொருள்களை அல்லது சொற்களை ஒன்று சேர்த்தல் காண்க உம்மிடைச் சொற்குக் கூடுதற் பொருளிருப்பதை. இருவகைச் சிறப்பும்மைக்கும் பகரமாக (பதிலாக);க் கூட என்னும் சொல் ஆளப்பெறின் பொருள் மாறாதிருப்பதாலும் அறியலாம். (எ.டு.); புலவர்க்கும் தெரியாப் பொருள் புலவர்க்கும் கூடத் தெரியாத பொருள். புலையனும் விரும்பாப் புன்புலால் யாக்கைபுலையன் கூடவிரும்பாப்புன்புலால் யாக்கையாம். நாம், நீம், தாம் முதலிய மூவிடப்பெயர்களின் பன்மையுணர்த் தும் மகரவொற்றும், உம்மிடைச் சொற் குறிப்பே. (வே.க. 38, த.ம.4.); உம்மு2 ummuttal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) காய்தல்; 10 become dry, [உல்-உம்_உம்மு.]

உம்மெணல்	உம்மெணல் ummeṇal, பெ. (n.) 1. உடன்பாடு, சினம் முதலியவற்றின் ஒலிக்குறிப்பு; uterance of an interi sound um expressive of assent, anger or threat 2. ஒர் ஒத்தொலித்தலோசை; onom expr, denoting the sound of bubbling streams, pattering of rain, murmuring of the wind. உம்மென்றெழு மருவித்திரள் (தேவா. 244.3);. (செ.அக.);. [உம் + எனல்]
உம்மை	உம்மை1 ummai, பெ. (n.) உம்மெனிடைச் சொல்; part உம், "உம்மை எட்டே" (நன். 425);. (செ.அக.);. [உம் → உம்மை.] உம்மை2 ummai, பெ. (n.) 1. முற்பிறப்பு; birth previous to the present one "உம்மை" வினை வந்துருத்த லொழி யாது" (மணிமே 26, 32);. 2. மறுமை; life beyond the grave, existence after the present life. "உம்மை யெரிலாய் நிரயத்து வீழ்வர்கொல்" (நாலடி 58.);. (செ.அக.);. [உ → உம் → உம்மை "உம்" எனும் முன்மைச்சுட்டுகாலமுன், இடமுன் என்னும் இருவகையிலும் முன்னோக்கும் பின்னோக் கும் கொண்டது. எனவே முற்பிறப்பும் மறுபிறப்பும் குறித்தது.]
உம்மைத்தொகை	உம்மைத்தொகை ummaittogai, பெ. (n.) 'உம்' என்பது தொக்க தொகை. (நன். 368. உரை);; [உம் → உம்மை + தொகை]
உம்மையெஞ்சணி	உம்மையெஞ்சணி ummaiyeñjaṇi, பெ. (n.) அணி வகையுளொன்று; a kind of rhetoric, [உம்மை + எஞ்சு + அணி.]
உம்வரம்	உம்வரம் umvaram, பெ. (n.) மேல்வாயிற்படி (சங். அக.);; upper timber of a door frame. (செ.அக.);. [உம் - உயர்வு, மேல், உம் + (வாரம்); வரம்.]
உமட்டியர்	உமட்டியர்1 umaṭṭiyar, பெ. (n.) உமணக் குலத்துப் பெண் மக்கள்; women of the Uman caste. "உமட்டியரீன்ற... "புதல்வரொடு" (சிறுபாண். 60);, (செ.அக.);. [உம்மளம் → உம்மளன் → உம்மணன் → உமணன்- உமணத்தி –உமட்டி +அர்.] உமட்டியர்2 umaṭṭiyar, பெ. (n.) துளைச்சியர் (அக.நி.);; fisher-women (செ.அக.);. [உமணத்தி → உமட்டி + அர். உப்பு விளைப்பவரே மீனவராக வும் இருந்தமையை இச்சொல் காட்டுகிறது.]

உமண்	உமண் umaṇ, பெ. (n.) 1. உப்பமைப்போர் குலம் (நன். 210. மயிலை.);; the caste of salt-makers. 2. உப்புமண்; saline soil. 3. உப்பு; salt (செ.அக.);. [உமணன் → உமண். ஓ.நோ. பாணன் - பாண்.]
உமண்பகடு	உமண்பகடு umaṇpagaḍu, பெ. (n.) உப்பு வாணிகரது மூட்டை சுமந்து செல்லும் எருது (தொல்பொருள். 18. உரை);; pack-ox carrying salt (செ.அக.); . [உமண் + பகடு.]
உமணத்தி	உமணத்தி umaṇatti, பெ. (n.) உமணப் பெண். (வின்.);; woman of the caste of salt makers. (செ.அக.); . [(உமண் + அத்தி]
உமணத்தியர்	உமணத்தியர் umaṇattiyar, பெ. (n.) உப்பு விற்றிடும் மகளிர் (அ.ஆக.);; women of the salt sellers caste. [உமண் + அத்தி + அர்.]
உமணர்	உமணர் umaṇar, பெ. (n.) உமணன் பார்க்க; [உமண் + அர்.]
உமணன்	உமணன் umaṇaṉ, பெ. (n.) 1. உப்பமைக்கும் குலத்தினன் (திவா.);; member of the ancient caste of sal makers. 2. உப்புவாணிகன்; dealer in salt "பல்லெருத்துமணர் பதிபோகு நெடுநெறி' (பெரும்பாண். 65); (செ.அக.);. [உம்மளம் → உம்மணம் → உம்மணன் → உமணன்]
உமது	உமது umadu, பெ. (n.) உம்முடைய; that whic belongs to you, yours. 2. உம்மை; yourself. [உம் + அது - உமது.]
உமர்	உமர்1 umar, பெ. (n.) உம்மவர்; your friends and relations. "உமர் கூறுநிதி கொணர்ந்து" (திருக்கோ. 268);. (செ.அக.);. [உம் + அவர் + உம்மவர் → உமர்] உமர்2 umar, பெ. (n.) 1. குதிர்i; clay receptacle for grain (Loc.);. 2. இக்ழ்ச்சிச் சொல்; a term of contempt (Tinn.);. (செ.அக.);. [உ → உம் → உமர் = உயரமாய் இருப்பது, உயர்த்துவது போன்று பழித்தல்.]

உமரி	உமரி umari, பெ. (n.) 1. ஒரு பூண்டு (மலை.);; marsh-samphire. 2. பவளப்பூண்டு; species of glasswort 3. நத்தை; snal. (வின்.);. (செ.அக.);. ம. உமரி [(உம் + உமரி]
உமரிக்காசு	உமரிக்காசு umarikkācu, பெ. (n.) பலகறை; cowry used as money. (செ.அக.);. [உமரி + காக]
உமரிக்கீரை	உமரிக்கீரை umarikārai, பெ. (n.) கோழிப் பசளை; sea-blite, [உமரி + கீரை.]
உமரிச்சாரக்கட்டி	உமரிச்சாரக்கட்டி umariccārakkaṭṭi, பெ. (n.) உமரியுப்பின் கட்டி; a lump of salt wort, soda. (சா.அக.);. [உமரி + சாரம் + கட்டி.]
உமரிச்சாரம்	உமரிச்சாரம் umariccāram, பெ. (n.) உமரிப் பூண்டினின்று எடுக்கும் சத்து; saltwort soda obtained from the plant Umari (சா.அக.]. [உமரி + சாரம். சாறு → சாறம் → சாரம்.]
உமரிச்சாறு	உமரிச்சாறு umariccāṟu, பெ. (n.) உமரியிலையின் சாறு; juice of the leaves of the saltwort plant. (சா.அக.);. [உமரி + சாறு]
உமரித்தாமிரம்	உமரித்தாமிரம் umarittāmiram, பெ. (n.) கருஞ் சிற்றகத்தி; paso a black variety of sasbane. (சா.அக.);. [உமரி + தாமிரம்]
உமரிப்பூடு	உமரிப்பூடு umarippūṭu, பெ. (n.) உமரி பார்க்க;see umari (சா.அக.);. [உமரி + பூடு. பூண்டு → பூடு.]

உமரியுப்பு	உமரியுப்பு umariyuppu, பெ. (n.) 1. உமரிச் செடியைக் கொளுத்திய சாம்பல்; ash obtained from burning the plant (marsh-samphire);. It is an alkali or saltwort soda and is used as a mordant in medicine. 2. அமுரியுப்பு; uric salt (சா.அக.); [உமரி + உப்பு]
உமல்	உமல் umal, பெ. (n.) 1. ஓலைப்பை; long bag of palmyra leaves or of rushes. (J.);. 2. ஓலைக் கூடை;மீன் பிடிக்கப் பயன்படுத்தும் பனையோலைக் கூடை basket made of palmyra-leaf. (செ.அக.);. ம. உமல். [உமல்- உமல்.]
உமலகம்	உமலகம் umalagam, பெ. (n.) அரிதாரம்; orpiment (W.); (செ.அக.);. [உமல் → உமலகம்.]
உமலிச்சாரம்	உமலிச்சாரம் umaliccāram, பெ. (n.) உமரிச்சார, பார்க்க;see umar;-c-caram (சா.அக); [உமலி → சாரம்.]
உமற்கடம்	உமற்கடம் umaṟkaḍam, பெ. (n.) தருப்பை (மலை.); darbha grass. (செ.அக.);. [உமல் + கடம்.] உமற்கடம் umaṟkaḍam, பெ. (n.) திரு (தருப்பை);ப்புல்; the kusa grass, the sacrificial grass.
உமறுப்புலவர்	உமறுப்புலவர் umaṟuppulavar, பெ. (n.) சீறாப்புராண, பாடிய முகம்மதியப் புலவர்; Muhammadan Tamil poe patronized by a mussalman patron of learning Crdakkäd author of the Cirã-p-purănam, 17th C. (செ.அக.);. [உமறு + புலவர்.]
உமா	உமா umā, பெ. (n.) குன்றி (மூ.அ.);; crabs - eye (செ.அக.);. [உம்மி → உமா.] உமா1 umā, பெ. (n.) குன்றிமணி; crab's eye, gold-smith's grain. உமா2 umā, பெ. (n.) சிவை; paravathi.

உமாகடம்	உமாகடம் umākaḍam, பெ. (n.) சணற்கொத்து; Sun-hem bundle. (அ.ஆக.);, தெ. உமி [உமகடம் → உமாகடம், உமி போன்று உட்சாறற்று வெளிறியது.]
உமாதகியரிசி	உமாதகியரிசி umātagiyarisi, பெ. (n.) கருங்குருவையரிசி; rice of a black variety of paddy. (சா.அக.);. [ஒருகா. உமி - அதக்கு + அரிசி] உமாதகியரிசி umātagiyarisi, பெ. (n.) கருங்குருவை யரிசி; the rice of a black variety of paddy.
உமாதி	உமாதி umāti, பெ. (n.) அறிவில்லா-ன்-ள்;பn-wis person. (அ.ஆக.);. [உள்-மத்தம் → உண்மத்தம் → உமத்தம் → உமாதம் → உமாதி உள் - உள்ளம். மத்தம் = சுழற்சி.]
உமாதேவி	உமாதேவி umātēvi, பெ. (n.) அறிவும் அருளுமாகிய சிவசக்தி; Goddess Pârvati. [உமை → உமா + தேவி]
உமாபதிசிவாசாரியார்	உமாபதிசிவாசாரியார் umāpadisivāsāriyār, பெ. (n.) வழிமுறை (சந்தான); குரவருள் ஒருவர்; a Swa acarys author of the Siva-p-pirakāsam and seven other treatise of the 15 Sidhānta-Sáttiram besides Several other work like Köyispuránam, 13th c., one of four Santāna-kuravar [உமை → உமா + பதி-சிவ + ஆசாரியர்] உமாபதிசிவாசாரியார் umāpadisivāsāriyār, பெ. (n.) சந்தான குரவருள் ஒருவர்; a šaiva acarya, author of the Siva-p-piragasam and seven other treatises of the 14 sittanda-sattirambesides several other works like koyirpuranam, 13th C. one of four sandanakuravar (q.v.);. [உமாபதி + சிவா + ஆச்சாரியார்.] [Skt. umapati → த. உமாபதி.]

உமாமகேச்சுரம்	உமாமகேச்சுரம் umāmaāccuram, பெ. (n.) ஒரு நோன்பு religious observance in honour of umāmakecuvaram உமா மகேச்சுரமென்றொரு தவவிரதம்" (பிரமோத் உமாம.17);. (செ.அக.);. உமி பா. பெ. (n.); நெல்லின் மேல்தொலி; husk; chaff. "நெல்லுக் குமியுண்டு" (நாலடி. 221);. குட. ம. உமி க. உம்பி; து. உமி, உம்மி;தெ. உமக்க, உமுக, மக குரு. உம்கு. [உம் → உமி. உம் = மேலிடுதல், மூடுதல், கவித்தல்.] உமி2-த்தல் பா, 2 செ.கு.வி. (v.i.); 1. பதராதல்; 10 become chaff. 2. சாலமறுதல்; to become insipid, spoiled (W.);. சோறு உமித்துப் போயிற்று. (செ.அக.);.
உமி	உமி3 umittal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கொப்புளங் கொள்ளுதல; to blister, become sore. "உள்ளடி யுமித் துமித் தழன்ற" (சூளா. அரசி. 93);. 2. பதன் அழிதல்; to decay, deteriorate, to lose soundness, as timber. வீட்டு மரங்கள் உக்கியுமித்துப் போயின. (செ.அக.);. [உம் → உம்மு → உமி. உமித்தல்.] உமி4 umidal, 4. செகுன்றாவி (v.i.) 1. கொப்புளித்தல்; to garge. "நீராடும்போது. நீந்தா ருமியார்" (ஆசாரக் 15);. 2. இதழ் (உதடு); கூட்டித் துப்புதல் (தனிப்பா, 1, 25.45);; to spit ம. உமிக்குக; க. உகி, உகழ்;உகுழ், து. உபி (உமிழ் நீர்);. உகிபுனி;தெ. உமியு. [உம் → உமி → உமிழ் (இதழ் மூடுதல், இதழ் முடித்துப்புதல்.] உமி5-தல் பm- 4 செ.குன்றாவி, (v.i.);

உமிக்கரப்பான்	உமிக்கரப்பான் umikkarappāṉ, பெ. (n.) குழந்தை கட்கு வரும் கரப்பான் வகை (வின்);; a kind of small eruption over the head and body, esp. in children. (செ.அக.);. [உமி + கரப்பான்.]
உமிக்கரி	உமிக்கரி umikkari, பெ. (n.) 1. உமி எரித்ததனாலாகிய கரி; burnt rice-husk (used as tooth powder);. ம. உமிக்கரி. [உமி + கரி]
உமிக்காடி	உமிக்காடி umikkāṭi, பெ. (n.) உமிக்கருக்கு; gruel made of barley, sour rice gruel or barley-gruel. ம. உமிக்காடி [உமி + காடி.]
உமிக்காந்தல்	உமிக்காந்தல் umikkāndal, பெ. (n.) உமியிலுண்டாகும் தழல்; fire of rice husks, fire smouldering in a heap ot rice husk "உண்ட வயிற்றிலுமிக்காந்த லிட்டதே" ம. உமித்தீ. [உமி + காந்தல்.]
உமிக்கூர்	உமிக்கூர் umikār, பெ. (n.) உமிமூக்கு; point of the rice-husk. (செ.அக.);. [உமி + கூர்]
உமிச்சட்டி	உமிச்சட்டி umiccaṭṭi, பெ. (n.) கணப்புச்சட்டி; vessel containing rice-husks in which fire is kept alive. (செ.அக.);. [உமி + சட்டி]
உமிச்சாம்பல்	உமிச்சாம்பல் umiccāmbal, பெ. (n.) உமி எரிந்துண்டாகும் சாம்பல்; ashes obtained from the burning of rice-husks (loc);. (செ.அக.);. [உமி + சாம்பல்.]
உமிச்சிரங்கு	உமிச்சிரங்கு umicciraṅgu, பெ. (n.) உமியைப் போன்ற பருக்கள் அல்லது சிறு சிரங்குகள்; நமைச்சிரங்கு (யாழ்ப்.);; a superficial, troublesome kind of itch, Prurigo (1); (செ.அக.);. [உமி + சிரங்கு.]

உமிசம்	உமிசம் umisam, பெ. (n.) 1.உம்மிசம்; groove in the frame work of a jewel in which stones are to be set 2. கணு; notch (செ.அக.);. [உமி → உமிசம்]
உமித்தவிடு	உமித்தவிடு umittaviḍu, பெ. (n.) உமி கலந்த தவிடு; bran mixed with fine or broken husks for feed, coarse bran. (செ.அக.);. [உமி + தவிடு.]
உமிநகம்	உமிநகம் uminagam, பெ. (n.) மெல்லிய நகம்; finger and toe nails that are verythin like husk (W);. (செ.அக.);. [உமி + நகம்.]
உமிநீர்	உமிநீர் uminīr, பெ. (n.) வாயூறு நீர்; Sple, salva. ம. உமிநீரு க. உகுள் நீரு;து. உம்பி, தெ. உம்மி [உமிழ் + நீர் – உமிழ்நீர் → உமிநீர்]
உமிப்புடம்	உமிப்புடம் umippuḍam, பெ. (n.) குழி நிறைய உமியிட்டு எரிக்கும் புடம் (சங் அக.);; calcination by heating medicinal drugs over a pitful of burning paddy-husk (செ.அக.);. [உமி + புடம்]
உமிமூக்கு	உமிமூக்கு umimūkku, பெ. (n.) உமிக்கூர் பார்க்க see um-k-kür (செ.அக.); [உமி_முக்கு.]
உமியம்	உமியம் umiyam, பெ. (n.) 1. கனிமநஞ்சு விளையும் நிலம்; paddy field, 2 செய்நஞ்சு (பாடாணம்); விளையும் நிலம்; soil or mine from which mineral poison Is dug out. [உமி + அம்.]
உமியல்	உமியல் umiyal, பெ. (n.) வசம்பு (மலை);; sweet-flag. (செ.அக.);. ம. உமியல். [(உம் → உமியல்.]

உமியுண்ணி	உமியுண்ணி umiyuṇṇi, பெ. (n.) தவிட்டுண்ணி; small tick (செ.அக.);. [உமி → உண்ண]
உமிர்	உமிர் umir, பெ. (n.) உடல் மயிர்; the hair of the body. [உமரி → உமிரி.]
உமிரி	உமிரி umiri, பெ. (n.) உமரி பார்க்க; [உமரி → உமிரி.]
உமிலிசாரம்	உமிலிசாரம் umilicāram, பெ. (n.) கறிக்கூட்டு (பதார்த்த. 1113.);; vegetable salt.
உமிவு	உமிவு umivu, பெ. (n.) துப்புகை; sping "உமிவும்…. புணரார் பெரியா ரகத்து" (ஆசாரக். 71);, (செ.அக.);. [உமிழ் → உமிழ்வு → உமிவு.]
உமிழ்-தல்	உமிழ்-தல் umiḻtal, 2. செகுன்றாவி. (v.i.) 1. துப்புதல்; to spit 2. கொப்பளித்தல் (திவா,);; to gargle, 3. வாயாலெடுத்தல்; to vomit, reject from an overcharged stomach 4. வெளிப்படுத்துதல்; to emit as rays of light to discharge, as arrows, to send forth, as sparks, to yield, as fragrance, to reveal as news, " உள்ளத்தாலுமிழ" வேண்டா' (சீவக 2149);. 5. தெவிட்டுதல் (திவா.);; to be satiated. 6. சொரிதல்; to pour. ம. உமிழ்க க. உகி, உகுழ்; உகழ், து. உம்பியுனி, உகிபுயு. தெ. உமியு; கோண். உகியன், உச்சான் கொலா, நா. உச் பர். உச், உச்ச;படட. உகி. [உ → உம் → உமி → உமிழ்.]
உமிழ்	உமிழ்2 umiḻ, பெ. (n.) உமிழ்நீர் பார்க்க;see umil-nir.
உமிழ்நீர்	உமிழ்நீர் umiḻnīr, பெ. (n.) வாயூறு நீர்; spittle, salva (செ.அக.);. ம, உமிழ்நீர் [உமி → உமிழ் + நீர்]

உமிழ்நீர்ப்பெருக்கி	உமிழ்நீர்ப்பெருக்கி umiḻnīrpperukki, பெ. (n.) கொடு வேலி; Ceylon leadwort [உமிழ் + நீர் + பெருக்கி]
உமிழ்வு	உமிழ்வு umiḻvu, பெ. (n.) 1. துப்புகை; spitting. "உமிழ்வோடிருபுலனுஞ் சோரார்" (ஆசாரக். 33.);. 2. உமிழப்படுவது; anything ejected from the mouth as spittle, vomit (செ.அக.);. [உமிழ் → உமிழ்வு.]
உமை	உமை1 umai, பெ. (n.) 1. மஞ்சள் (நாநார்த்த.);; turmeric. 2. புகழ். (நாநார்த்த.);; fame, 3. ஒளி (நாநார்த்த.);; brilliance. 4. நெல்வகை (நாநார்த்த.);; a kind of paddy. 5. சணல்; sunhemp, (pond.);. [அம் → உம் → உமை.] உமை2 umaittal, 2 செ.கு.வி. (vi) தினவு தின்னு தல்:to itch, "உமைத்துழிச் சொறியப் பெற்றாம்" (சீவக. 2617.);. உமை3 umai, பெ. (n.) மலைமகள்; Pārvathi, consort of Siva. "ஒளி நீறணிந்து வுமையோடும் வெள்ளை விடைமேல்". (தேவா. 11713);. (செ.அக.);. [அம்மை → உம்மை → உமை.]
உமைகரநதி	உமைகரநதி umaigaranadi, பெ. (n.) மலைமகளின் கையிலிருந்து வருவதாகிய கங்கை (பிங்.);; Ganges supposed to flow from the hand of Pârvati (செ.அக.);. [உமை+ கரம் + நதி → உமைகத நதி.]
உமைமகன்	உமைமகன் umaimagaṉ, பெ. (n.) 1. யானை முகன்; Vināyakā. 2. முருகன்; Murugan. 3. வீரபத்திரன்; Virabhadra son of Pārvathi. (செ.அக.);. [உமை + மகன்.]

உமையவட்பெற்றோன்	உமையவட்பெற்றோன் umaiyavaṭpeṟṟōṉ, பெ. (n.) இமவான் (பிங்);; Himalaya, father of Pârvathi, (செ.அக.);. [உமையவள் + பெற்றோன்.]
உமையவள்	உமையவள் umaiyavaḷ, பெ. (n.) பார்வதி; Pārvati. "கொடியி னொல்கிய நுசுப்புடை யுமையவள்" (கந்தபு. தவங்காண்.8);. (செ.அக.);. [உமை + அவள்.]
உமையாள்	உமையாள் umaiyāḷ, பெ. (n.) உமையவள் பார்க்க;see பmaiyaval "உமையாள் கணவா" (திருவாச. 33.1);. (செ.அக.);. [உமை + (அவள்); ஆள்.] உமையாள்2 umaiyāḷ, பெ. (n.) 1 சவுக்காரம்; soap. 2. மயிலிறகு; feather of pea-cock, உய்1 -தல் பy, 2 செ.கு.வி. (v.i.); 1. பிழைத்தல்; வாழ்தல்; to live, to subsist, have being "உண்ணா வறுங்கடும் புய்தல் வேண்டி" (புறநா.181);. 2. ஈடேறுதல்; to be saved, redeemed. "தினைத்தனைப் பொதும் மறந்துய்வனோ" (தேவா. 5.1);. 3. நீங்குதல்; to be relieved, as from trouble. "தாவலுய்யுமோ" (பதிற்றுப். 4.1.17);.
உய்	உய்4இடை (part). ஒலிக்குறிப்பு இடைச்சொல்; onornatopoeic expression. [உ_உய்.]
உய்கதியால்	உய்கதியால் uykadiyāl, பெ. (n.) உய்தடி பார்க்க;see uydadi (செ.அக.);.
உய்கை	உய்கை uytaḍipārggaseagauygai, பெ. (n.) 1. ஈடேறுகை; Salvation, deliverance. 2. துன்பம் நீங்குகை; escaping from hardship, relief from distress. "உய்கை பொருளா வொருவாக்கு மோருதவி செய்கை யிலனேல்" (கந்தபு. காம. 47);, (செ.அக.); [உ → உய் → உய்கை = உய்தல்.]

உய்த்தலில்பொருண்மை	உய்த்தலில்பொருண்மை uyttalilporuṇmai, பெ. (n.) கருதிய பொருள் தெளிவாகப் புலப்படுமாறு எளிய சொல்லுடைமையாகிய குணம் (தண்டி 21.);; [உய்த்தல் + இல் + பொருண்மை.); உய்த்தறிதல் பார். 5 செ.குன்றாவி. (v.t.); உய்த்துணர் பார்க்க;see uyttunar, இப்பொருள் உய்த்தறியத் தக்கது. (செ.அக.); [உய்த்து + அறி.]
உய்த்துக்கொண்டு உணர்தல்	உய்த்துக்கொண்டுஉணர்தல் uyttukkoṇṭuuṇartal, பெ. (n.) 32 உத்திகளுள் ஒன்று. அஃது ஒரு பொருள் சொல்லியக்கால் அதன் மற்றொரு பொருளினையும் யுணர்ந்து கொண்டறியுமாறு தோன்றச்செய்தல் (தொல். பொருள். 656);; a literary method consisting in the use in exposition of such expressions of additional meaning is incorporated with the prime meaning, one of 32 utti." [உய்த்து + கொண்டு + உணர்தல்.]
உய்த்துணர்-தல்	உய்த்துணர்-தல் uyttuṇartal, 8 செ.குன்றாவி, (v.t.) மனத்தைச் செலுத்தி ஆராய்ந்தறிதல்; to know by careful investigation. "உய்த்துணர்ந்த வருரைத்த" (சூளா சீய.37); (செ.அக.);. [உய்த்து + உணர்தல்]
உய்த்துணர்மொழி	உய்த்துணர்மொழி uyttuṇarmoḻi, பெ. (n.) செய்யுட்குறங்களுளொன்று (யாப். வி. 525.);; [உய்த்து + உணர் + மொழி]
உய்த்துணர்வணி	உய்த்துணர்வணி uyttuṇarvaṇi, பெ. (n.) ஒரு செயல் முற்றுப் பெறுதற் கிஃதிவ்வாறா மென ஊகித்தல். (அபி. சிந்);; informing means and ways to finish a matter.
உய்த்துணர்வு	உய்த்துணர்வு uyttuṇarvu, பெ. (n.) 1. ஆராய்ந்துணரும் அறிவு, knowledge obtained by study, keen research and observation. "உய்த்துணர் வில்லெனி னில்லாகும்" (நீதிநெறி. 5.);. 2. ஞானம்; wisdom "உய்த்துணர் வென்னும் ஒளி' (திவ். இயற். 3,94);, (செ.அக.);.
உய்த்துணரவைப்பு	உய்த்துணரவைப்பு uyttuṇaravaippu, பெ. (n.) ஓர் உத்தி (நன். 14.);;
உய்தடி	உய்தடி uytaḍi, பெ. (n.) கிளைக்கும் வேலிக்கொம்பு (யாழ்ப்.);; live hedge stick. (செ.அக.);
உய்தி	உய்தி uyti, பெ. (n.) 1. ஈடேற்றம் salvation, deliverance
உய்மணல்	உய்மணல் uymaṇal, பெ. (n.) கருமணல் (வின்.); black sand. (செ.அக.); [உய் + மணல்.]

உய்யக்கொண்டார்	உய்யக்கொண்டார் uyyakkoṇṭār, பெ. (n.) 1. நாத முனிகளுக்குப் பின்வந்த மாலியக் குரவர்; a Vaisnava ācharyar. 2. புண்டரீகாசர் பார்க்க;see Pundarikásar [உய்ய + கொண்டார்.]
உய்யக்கொண்டான்	உய்யக்கொண்டான் uyyakkoṇṭāṉ, பெ. (n.) வாழச் செய்தவன், saviour (செ.அக.);. [உய்ய + கொண்டான்.] உய்யக்கொண்டான்1 uyyakkoṇṭāṉ, பெ. (n.) எருமை முல்லை (மூ.அ.);; white bracted Jasmine.
உய்யப்பிணக்கம்	உய்யப்பிணக்கம் uyyappiṇakkam, பெ. (n.) வாழ்க்கைப் போராட்டம்; doldrums of life. (@laćos@.77. புரட்டாசி. 74);.
உய்யவந்ததேவநாயனார்	உய்யவந்ததேவநாயனார் uyyavandatēvanāyaṉār, பெ. (n.) 1. சிவனியக் கொண்முடிபுகளுள் திருவுந்தியார் நூலையியற்றியவர்; the author of the Tiru-v-untiyar, native of Tiruviyalur 12th c. 2. சிவனியக் கொண்முடிபுகளுள் திருக்களிற்றுப்படியார் இயற்றியவர்; author of Thiru-k-kalirru-p-patiyār, native of Tirukkaavur 12th C- (செ.அக.);.
உய்யாக்கடிப்பான்	உய்யாக்கடிப்பான் uyyākkaḍippāṉ, பெ. (n.) பிழைக்காத படி கடிக்கும் உயிரி;அதாவது கருநாகம் ablack Cobra the bite of which is sure to bring on death. (சா.அக.);.
உய்யானம்	உய்யானம் uyyāṉam, பெ. (n.) பூங்கா; park, pleasure garden, "உய்யானத்திடை யுணர்ந்தோர் செல்லார்' (மணிமே (அ.ஆக.); .3.52);, (செ.அக.);.
உய்வனவு	உய்வனவு uyvaṉavu, பெ. (n.) 1. செழிப்பு; flourishing. reviving, as a tree. 2. பிழைப்பு; வாழ்வு; living, subsistence, maintenance 3. ஈடேற்றம்; attaining eternal bliss. (செ.அக.);.
உய்வி-	உய்வி- uyvi, செ.குன்றாவி, (v.t.) பிழைக்கச் செய்தல்; to restore one to life. (சா.அக.);. [உய் → உய்வி (பி.வி.);.]
உய்விடம்	உய்விடம் uyviḍam, பெ. (n.) பிழைக்குமிடம்; asylum, place of refuge, shelter. "உய்விட மறியெ மாகி" (குறிஞ்சிப் 166.);. (செ.அக.);. [உய்வு _இடம்.]

உய்வு	உய்வு uyvu, பெ. (n.)) 1. உயிர் தப்புகை; escaping from danger. "எரியாற் கடப்படினு முய்வுண்டாம்" (குறள், 896);. 2. ஈடேற்றம்; Salvation. 'உய்வுபாய மற்றின்மை தேறி" (திவ். திருவாய். 4.3.11);. 3. கழுவாய், explation "உய்வில்லை செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு" (குறள், 110);. (செ.அக.);. [உப் → உய்வு.]
உயக்கம்	உயக்கம் uyakkam, பெ. (n.) வருத்தம்; suffering, distress, trouble. "உண்ணா வுயக்கத்து" (மணிமே. 7,66);. [உயங்கு-உயக்கம்.]
உயங்கு-தல்	உயங்கு-தல் uyaṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வருந்துதல்; to suffer, to be in distress, to be pained in body or mind "உயங்குவன் கிடந்த கிழத்தியை" (தொல் பொருள். 146);. 2. மெலிதர்; to grow thin, become emaciated. "உயங்குசாய் சிறுபுறம்" (அகநா. 19);. 3. துவளுதல்; to be flexible, slender, "உயங்கு செங்கழு நீர்" (திருவாத.பு.மண்சுமந்த 4.);. [உய் → உய → உயங்கு.]
உயந்து-தல்	உயந்து-தல் uyandudal, 3 செ.கு.வி. (wi. ஏப்பம் விடுதல் to belch (சேரநா.). [ம. உயந்துக [உ → உய் → உயந்து (மேலெழும்புதல்);.]
உயம்	உயம் uyam, பெ. (n.) செலுத்துதல்; தள்ளுதல்; driving pushing. [உப் → உயம் (சு.வி. 41.);.]

உயர்	உயர்1 uyartal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) . மேலெழுதல்; to rise, as water; to ascend, as a body in the air, to move towards the meridian, as aheavenly body. "வடபுவி தாழ்ந்து தென்பா லுயர்தலும்" (கந்தபு. பாயி. 63);. 2. உயர்புள்ளதாதல்; to be high, elevated, tall, lofty. உயர்ந்த மலை). 3. வளர்தல்; to grow, increase, expand . 'நெல்லுயரக் குடியுயரும்'. 4. மேன்மை யுறுதல்; to be excellent, exalted, eminent, dignified, superior. "உயர்ந் தவர்க் குதவிய வுதவி" (கம்பரா. வேள். 35); 5. நீங்குதல்; to vanish, disappear, to be removed. "இனிவரி னுயருமற் பழியென" (கலித். 129.17); (செ.அக.);. 6. அலை முதலியன மேல் எழும்புதல்; to rise as water or waves. 7. நீர்பொங்கி மேலே வருதல்; to spring, bubble up, gush, flow forth. 8. குனிந்து கிடக்கும் தலை, மேலே உயர்தல்; to be raised as head). ம. உயருக. [உ → உய் → உயர்.] உயர்2 uyar, பெ. (n.)
உயர்குடி	உயர்குடி uyarkuḍi, பெ. (n.) மேலான குடி; high case, noble family. "உயர்குடியுட் பிறப்பி னென்னாம்" (நாலடி. 199);. [உயர் + குடி.]
உயர்குலம்	உயர்குலம் uyarkulam, பெ. (n.) உயர்குடி பார்க்க;see பyarkud: "ஒழுக்க முயர் குலத்தி னன்று" (நல்வ. 31);. [உயர் + குலம்]
உயர்ச்சி	உயர்ச்சி uyarcci, பெ. (n.) 1. உயரம்; height, elevation, alitude "மண்டபத்தி னளவு நீளம்.உயர்ச்சி" (பாரத. gyms. 8);. 2. மேன்மை; excellence, superiority, moral worth, valuable trait. (செ.அக.);. ம. உயர்ச்ச. [உயத் → உயர்த்தி → உயர்ச்சி.]
உயர்சொல்	உயர்சொல் uyarcol, பெ. (n.) உயர்த்திக் கூறுஞ் சொல்; honorific expression, term of respect. "உயர்சொற் கிளவி" (தொல், சொல். 27);. (செ.அக.);. [உயர் → சொல்.]

உயர்த்தி	உயர்த்தி uyartti, பெ. (n.) மேன்மை; excellence, superiority. "உயர்த்திக டாழ்த்தியறைதி" (நல்.பாரத கிருட்டினார்ச் 83);, (செ.அக.);. [உயர் → உயர்த்தி.]
உயர்த்திப்பேசு-தல்	உயர்த்திப்பேசு-தல் uyarddippēcudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. புகழ்ந்து கூறுதல்; to speak highly, of a person or a thing. 2. குரலெடுத்துப் பேசுதல்; to raise the voice and Speak. [உயர்த்தி + பேசு-தல்.]
உயர்த்து-தல்	உயர்த்து-தல் uyarddudal, 5 செ.குன்றாவி, (v.i.) 1. உயர்ச்செய்தல்; to lift up, elevate; to build up, as a wall in building. 2. அதிகப் படுத்துமல்; to raise, as price; to increase, as expenditure, விலையை யுயர்த்தினான். 3. மேனிலைக்குக் கொண்டு வருதல்; to promote to higher office, exalt ennoble. 4. மேன்மைப் படுத்துதல்; to honour, treat with respect to praise, magnity. "எப்புன்மையரை மிகவேயுயர்த்தி" (திருவாச 5.10); 5. இசை யெடுத்தல்; to raise the voice, as in singing or speaking. உயர்த்திப் பாடினான். 6. தூக்குதல்; to lift, hold up, as a sceptre; to hoist, as a flag. 7. ஒரு பொருளைக் கொள்ளச் சில ஏமாற்று வேலைகளைக் கையாளுதல்; to get something by playing a trick, deceive, 8. திருடுதல்; to steal, lift. ம, உயர்த்துக, உய்த்துக;க. தெ. எத்து. [உயர் → உயர்த்து.]
உயர்திணை	உயர்திணை uyartiṉai, பெ. (n.) 1, மேற்குலம்; high caste noble tamily. "உயர்திணை யூமன் போல" (குறுந்;224.);. 2. மக்கள் தேவர் நரகரென்னு முத்திறத்தாரைக் குறிக்கும் சொல் (நன். 261); (Gram);, nouns denoting personal class of beings, including men, gods and demons opp. to அஃறிணை. [உயர் + திணை (வி.தொ.);] ஏனைய உயிரிகள் போலாது மேன்மேலும் உயரும் தன்மைய ராதல் நோக்கி மக்கள் உயர்திணை எனப் பெயர்பெற்றனர்
உயர்ந்தவன்	உயர்ந்தவன் uyarndavaṉ, பெ. (n.) 1. சிற்ந்தோன். man of rank, man of high character. 2, நெடியவன்; man of tal stature. "உயர்ந்தவர் குறளானோர்" (கந்தபு. மார்க். 64);. [உயர் → உயர்ந்தவன்.]

உயர்ந்தோர்	உயர்ந்தோர் uyarndōr, பெ. (n.) 1. பெரியோர் (திவா.);; the great; the learned, the exalted, as in piety, in virtue, or in austerities. 2. தேவர், celestials "வேள்வி வேட்டனை யுயர்ந்தோ ருவப்ப" (பதிற்றுப். 74);. 3. முனிவர் (திவா.);; sages. [(உயர் → உயர்ந்தோர்.]
உயர்நில்(ற்)-த(ற)ல்	உயர்நில்(ற்)-த(ற)ல் uyarnilṟtaṟal, 14 செ.கு.வி. (v.i.) உச்சமாதல்; to be in a zenith, as a constellation. "அங்கியுயர் நிற்ப" (பரிபா. 11.7);. (செ.அக.); [உயர் + நில்]
உயர்நிலத்தவர்	உயர்நிலத்தவர் uyarnilattavar, பெ. (n.) தேவர் (சூடா.);; celestials, those whose abode is on high (செ.அக.);. [உயர்நிலம் + அத்து + அவர்.]
உயர்நிலம்,	உயர்நிலம், uyarnilam, பெ. (n.) 1. தேவலோகம்; world of the gods, lit, the higher regions, "உயர்நில மடைந்தான் கொணர்ந்தனன்" (உபதேசகா. உருத்திராக்க, 90.);. 2. மேடு (பிங்.);; mound, hillock, highland. 3. உப்பரிகை (வின்.);; upper storey in a building (செ.அக.);. ம, உயர்நிலம். [உயர் + நிலம்.]
உயர்நிலை	உயர்நிலை uyarnilai, பெ. (n.) 1. மேலான பதவி; high position. "உயர்நிலை வான்றோய் மாடம்" (பெரும் பாண். 332);. 2. தெய்வத் தன்மை; godhead, divine nature. "அணங்குசா லுயர்நிலை தழீஇ" (திருமுரு 289);. 3. உப்பரிகை; upper storey in a building ம. உயர்நிலை [உயர் + நிலை.]
உயர்நிலையோர்	உயர்நிலையோர் uyarnilaiyōr, பெ. (n.) உயர்நிலத்தவர் பார்க்க (பிங்.);;see uyar-nila-t-tavar (செ.அக.);. [உயர்நிலை + ஒர் ஆர் → ஓர்.]

உயர்பு	உயர்பு uyarpu, பெ. (n.) 1. உயரம் (சூடா); height, loftiness, elevation, 2. உயர்ந்தவிடம் mound, rising ground, hillock, "கல்லுயர்பேறிf" (குறுந். 275);. 3. மேன்மை; greatness, excellence. 4.உயர்வானது; that which is excellent "உயர்பிழி விரண்டுங்கூடியியங்கிய பிள்ளைப் பேரே யனுலோமன்" (சூடா. 2,60);. (செ.அக.);. [உயர் + பு.]
உயர்மிசையவர்	உயர்மிசையவர் uyarmisaiyavar, பெ. (n.) உயர்நிலத்தவர் பார்க்க see uyamilattavar (சீவக.966);, (செ.அக.);. [உயர் + மிசை + அவர்]
உயர்மொழி	உயர்மொழி uyarmoḻi, பெ. (n.) உயர்த்துக்கூறும் கூற்று; compliment, high encomium, "உயர்மொழிக்கிளவியு முரிய" (தொல் பொருள். 240);. (செ.அக);. [உயர் + மொழி]
உயர்வண்ணத்தி	உயர்வண்ணத்தி uyarvaṇṇatti, பெ. (n.) மருதாணி; fragrant nail dye மறுவ. அழவணம். மருதோன்றி. Hind mehanti. [உயர் + வண்ணத்தி]
உயர்வு	உயர்வு1 uyarvu, பெ. (n.) 1. உயரம், lofty height, elevation. "உயர்வகலந்திண்மை' (குறள் 743);. 2. மேன்மை; eminence, dignity, greatness. "மாந்தர்த் முள்ளத் தனைய துயர்வு|" (குறள், 595);. 3. ஏற்றம், increase, as of price of commodities. விலை உயர்வாயிருக்கிறது. 4, உயர்வு நவிற்சியணி (திவா.);; hyperbole. ம. உயர்வு [உயர் → உயர்வு.] உயர்வு2 uyarvu, பெ. (n.) வருத்தம் (மாறன. 262. மேற். 738);; trouble, woe, suffering, affliction. (செ.அக.); [உயல் → உயல்வு → உயர்வு.]

உயர்வுக்கல்	உயர்வுக்கல் uyarvukkal, பெ. (n.) வைடூரியம்; precious stone. It is a variety of chalcedony which in light, gives an effect resembling the pupil of a cat's eye, (சா.அக.);. [உயர்வு + கல்.]
உயர்வுக்கொடி	உயர்வுக்கொடி uyarvukkoḍi, பெ. (n.)); குன்றிமணி; crab's eye. (சா.அக.); [உயர்வு + கொடி.]
உயர்வுசிறப்பும்மை	உயர்வுசிறப்பும்மை uyarvusiṟappummai, பெ. (n.) உயர்வு மிகுதியைக் காட்டும் உம்மென்னுஞ் சொல்; [உயர்வு + சிறப்பு + உம்மை]
உயர்வுநவிற்சியணி	உயர்வுநவிற்சியணி uyarvunaviṟciyaṇi, பெ. (n.) உயர்த்திச்சொல்லப்படும் அணிவகை (அணியி.13);; hyperbole, (செ.அக.); [உயர்வு + நவிற்சி + அணி]
உயர்வுவமை	உயர்வுவமை uyarvuvamai, பெ. (n.) இயைபின்மை யணி (வீரசோ. அலங்.14);; a figure of speech in which a thing is compared to itself. (செ.அக.);. [உயர்வு +- உவமை.]
உயர்வேகி	உயர்வேகி uyarvēki, பெ. (n.) கல்மதம்; mineral wax bitumen. It is a dark Sticky unctuous substance Supposed to issue from rocks in hot weather. [உயர் + வேகி வெப்பத்தால் உருகிப் பொங்கிக் கசிவது புழங்கால நீராடுங் குளங்களில் நீர்க் கசிவைத் தடுக்கத் தரைக்கற்களிடையே பயன்படுத்தப்பட்டது.]
உயரங்காட்டு-தல்	உயரங்காட்டு-தல் uyaraṅgāṭṭudal, 5 செ.கு.வி (v.i.) நடை பழகும்போது குழந்தை தடுமாறி நிற்றல்; to stand up casually, as a little child does when attempting to walk. (செ.அக.);. [உயரம் + காட்டு]
உயரம்	உயரம் uyaram, பெ. (n.) 1. ஆள், மரம் முதலியவற்றின் உயரம்; height 2. உயர்நிலை; elevation, eminence, loftiness. 3. உச்சம்; ம. உயரம்; க. பட உத்த; தெ. உயர் உசர்; கோத உதமன்; குரு உத்தலு; குட, ஒதர;து. உசர், உயர் Skt urdhan. [உ → உயர் → உயரம்]
உயராடு	உயராடு uyarāṭu, பெ. (n.) வெள்ளாடு; goal, supposed to be taller than a sheep. "உயராட்டுப் பால்" (தைலவ. தைல. 12);. (செ. அக.); [உயர் + ஆடு.]

உயரி	உயரி uyari, பெ. (n.) உயரமானது; that which is tall, as a palm tree; tall person, (செ.அக.); [உயர் + இ.]
உயல்	உயல்1 uyal, பெ. (n.) 1. வாழ்தல்; living 2. தப்புதல்; escaping 'உயலாகா வூழ்த் திறத்த வென்னார்" (நீதி நெறி. 50);. 3. உளதாதல்; being existing. "செல்வ முயற்பால தன்றிக் கெடும்" (குறள், 437); (செ.அக.);. [உய் + தல்-உய்தல் → உய்யல் → உயல்.] உயல்2 uyalludal, 13 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அசைதல்; to wave, shake "உயலுங்கோதை" (பதிற்றுப். 52.17);. 2. செல்லுதல்; நடத்தல்; to go, to walk [உள் → உய் → உயல் → உயலுதல். (வேக 48);.]
உயவர்	உயவர் uyavar, பெ. (n.) துன்புறுவோர்; persons in distress. [உயவு + அர். உயவு = அசைவு, துன்பம்.]
உயவல்	உயவல் uyaval, பெ. (n.) வருத்தம், distress, affliction, pain, suffering "சிதா அ ரோம்பி யுடுத்த வுயவற் பாண" (புறநா. 69);. (செ.அக.);. [உயவு + அல்.]
உயவற்பெண்டிர்	உயவற்பெண்டிர் uyavaṟpeṇṭir, பெ. (n.)) கைம்மை நோன்பினால் வருந்தும் மகளிர்; women who suffer under very trying austerities enjoined upon widowhood. "பாயின்று வதியு முயவற் பெண்டிரே மல்லேம்" (புறநா. 246);. (செ.அக.);. [உயவு → உயவல் + பெண்டிர்.]
உயவு-தல்	உயவு-தல் uyavudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வருந்துதல்; to suffer, "உண்டெனா வுணரா வுயவு நடுவின்" (பொருந. 38);. [உய் → உய்வு + உயவு.]

உயவு	உயவு2 uyavudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வண்டிச் சக்கரத்திற்கு மையிடுதல்; to apply grease to a cart-wheel "தஞ்சாகாடேனு முயவாமற் சேறலோவில்" (பழ.168);. (செ.அக.);.[[உ → உப் → உய்வு (செலுத்து உட்புகட்டு); → உயவு.] உயவு3 uyavu, பெ. (n.) வருத்தம்; distress, trouble, suffering "உயவுநோய் கைம்மிக" (கலித் 58);. (செ.அக.);. உயவு4 பyaய பெ. (n.); உயிர் பிழைக்கச் செய்யும்" means of saving life. "உய்யா குயவாகும்" (கலித் 139);. (செ.அக.);. |உய்_உயவு.); (வே.க.48);] உயவு5 uyavudal, பெ. (n.) 5 செ.குன்றாவி, செ.கு.வி. (v.t. & v.i.); " உசாவுதல்;
உயவுத்துனை	உயவுத்துனை uyavuasaidalvāyasaidalpēsudaluyuyavuuyavuddunai, பெ. (n.) உசாத்துணை; Intimate friend, "சுரஞ்சென் மாக்கட் குயவுத்துணை யாகுங் கல்வரை" (குறுந் 207);. (செ.அக.);. [உயவு + துணை.]
உயவுநெய்	உயவுநெய் uyavuney, பெ. (n.) 1. சகடத்திற்கு இடும் எண்ணெய்; lubricating oil for the wheels of carts, etc. "அஃதாலுயவுநெய்யுட்குளிக்குமாறு" (பழ.385.);. [உயவு2 + நெய்.]
உயவை	உயவை1 uyavai, பெ. (n.) 1. காக்கணம் கொடி; mussel -shell Creeper "ஊறுநீ ருயவை" (மலைபடு. 136);. 2. வெண்கருவிளை (பிங்.);; white - flowered mussel - shell creeper. (செ.அக.);. [உயவு → உயவை.] உயவை2 uyavai, பெ. (n.) 1. காடு (பிங்.); பngle 2. காட்டாறு (பிங்);; jungle stream. 3. செல்லும் வழி. path. (செ.அக.);. [உயவு → உயவை.]

உயா	உயா uyā, பெ. (n.) வருத்தம்; distress, suffering. "உயாவே யுயங்கல்" (தொல். சொல். 369);, (செ.அக.);. [உய் → உயா. (வே.க. 48);]
உயாவு-தல்	உயாவு-தல் uyāvudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t..) கேட்டறிதல்; to inquire after. (செ.அக.). [உய → உயவு = அசைதல், வாயசைத்தல், பேசுதல். உயவு - → உயாவு, உயாவு → உசாவு எனவும் திரியும்.]
உயாவுத்துணை	உயாவுத்துணை uyāvuttuṇai, பெ. (n.) உசாத்துணை பார்க்க;see usa-t-tunai. "உயாவுத் துணையாக வயா வொடும் போகி" (மணிமே. 20.93);. (செ.அக.); [உயாவு_துணை.] உயிர்1-த்தல் பyர். 4 செ.கு.வி. (v.i.); 1. உயிர் பெற்றெழுதல்; to revive, to regain consciousness, to be re-animated. 2. தொழிற்படுதல்; to be in vigorous பnctioning activity. "அவ்வுடலி னின்றுயிர்ப்ப லவம் பொறிகள்" (சி.போ. 3.4.);. 3. மூச்செறிதல்; to breathe hard "உரைதடுமாறாவுயிர்த்து" (பாரத பதினெட். 173);. 4. கமழ்தல்; to be wasted as fragrance. "உயிர்த்த தாமத்தன" (கம்பரா. நிகும். 114); 5. இறந்துபடுதல்; to breathe one's last "உயிர்ப்பது மோம்பி" (சீவக. 1989.);.
உயிர்-த்தல்	உயிர்-த்தல் uyirttal, 4. செகுன்றாவி (v.i.) 1. ஈனுதல், to give birth to, bringforth. "குழந்தையை யுயிர்த்தமலடிக் குவமை கொண்டாள்", (கம்பரா, உருக்காட் 65);. 2. மோத்தல்; to smell; 'கண்டுகேட்டுண்டுயிர்த்துற்றறியும்" (குறள். 1101);. 3. கூறுதல்; to say, declare. "விட்டுயிர்த் தழுங்கினும்" (தொல், பொருள். 111); 4. பெருக்குதல; to multiply a number அம்மூ வாறுமுயி ரொடு முயிர்ப்ப (நேமிநா. 3. உரை); 5. வெளிப்படுத்துதல்; to emit send forth. "கொங்குயிர்த்த பூந்தடத்துலாய்' (நைடத நாட்டுப்.5);. (செ.அக.);. ம, உயிர். உயிர்க்குக; க. உயிர். உகர்; குட. உசிரி (மூச்சு);; து. உகரு; கோத. உசிர்; துட உசிர்; குரு. உச்சனா; மால். உசெ;பிரா. உச்ர். [உய் → (உயில்); உயிர். உயிர்த்தல். உய் + இல் - உயில், இல் - உடைமைப் பொருளீறு. உய்தலை அல்லது இயங்குத லைத் தன்பாற் கொண்டது.]

உயிர்	உயிர்3 uyir, பெ. (n.) 1. தானாக இயங்காத உடம்பை இயக்கும் அல்லது செலுத்தும் ஆவி (திவா.);; life of human being, animal or vegetable. 2. ஆதன் (ஆன்மா,);; soul "தன்னுயிர் தானறப் பெற்றானை" (குறள் 268);. 3. உயிரி; lIving being. "எல்லாவுயிருந் தொழும்" (குறள், 260);. 4. பிறப்போரை (சன்மலக்கினம்);; ascendant, sign of nativity. "உயிர்க்கிரு பாலினும்" (விதான சாதக.19.);. 5. தனித்தியங்கும் உயிரெழுத்து; vowel: "உயிரு முடம்புமா முப்பதும்" (நன். 59);. 6. உயிர்வளி. (பிராணவாயு);; oxygen, one of the wital airs. "வைகரியில்... உயிரணைந்து வந்த மொழி" (சிவப்பிர, 2:20);. 7. காற்று (பிங்.);; wind 8. ஒசை; voice, spoken sound "வள்ளுயிர்த் தெள்விளி" (குறிஞ்சிப் 100);. 9. ஒரு நாழிகையில் 4320இல் ஒரு கூறு (கணக்கதி. பக்.13.);; measure of time, 1/4320 of nålikai.
உயிர்ஊது-தல்	உயிர்ஊது-தல் uyirūdudal, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) குழந்தையின் நெற்றியில் ஊதுதல்; to blow the forehead of infants. க. உகரு ஊது. [உயிர் + ஊது. உயிர்ப்பது = உயிர்த்தல், மூச்சு விடுதல், உயிர் - முதனிலைத் தொழிலாகுபெயர்)
உயிர்க்கட்டை	உயிர்க்கட்டை uyirkkaṭṭai, பெ. (n.) உடல்; (வின்.);; body. (செ.அக.);. க. உசிர்நெலே. [உயிர் + கட்டை]
உயிர்க்கணம்	உயிர்க்கணம் uyirkkaṇam, பெ. (n.) உயிரெழுத்துக் கூட்டம்; vowels (செ.அக.);. [உயிர் + கணம்.]
உயிர்க்கப்பண்ணல்	உயிர்க்கப்பண்ணல் uyirkkappaṇṇal, பெ. (n.) உயிர் பிழைக்கச் செய்தல்; to reanimate, to bring back to lite, (சா.அக.);. [உயிர்க்க + பண்ணல்.]
உயிர்க்கயிறு	உயிர்க்கயிறு uyirkkayiṟu, பெ. (n.) 1 உறுதியுள்ள கயிறு; strong rope or cable. "வட்ம போலேயிருக்கிற வாசுகியை வலிய உயிர்க் கயிறாகச் சுற்றி" (திவ்.பெரியாழ். 1.6.11. வியா, பக்.135);. 2. பாம்பு Snake. (செ.அக.);, [உயிர் + கயிறு]

உயிர்க்கழு	உயிர்க்கழு uyirkkaḻu, பெ. (n.) கழுவகை; from of stake for impalement designed to prolong the agony. "உயிர்க்கழு வினவா முன்னர்" (திருவாலவா. 38.27);. (செ.அக.);. [உயிர் + கழு.]
உயிர்க்காப்பாற்றி	உயிர்க்காப்பாற்றி uyirkkāppāṟṟi, பெ. (n.) உயிர் மருந்து; elixir of life. [உயிர் + காப்பாற்றி.]
உயிர்க்கால்	உயிர்க்கால் uyirkkāl, பெ. (n.) முதன்மைக்காற்று; one of the five vital airs (prana); supposedly controlling the functions of the body. (சா.அக.); [உயிர் + கால், கால் = காற்று.]
உயிர்க்கிழவன்	உயிர்க்கிழவன் uyirkkiḻvaṉ, பெ. (n.) கணவன்; husband, considered as the lord of his wife's life. "தன்னுயிர்க் கிழவனை யடைந்து" (திருவிளை. மல யத்-9);. (செ.அக.);. [உயிர் + கிழவன்.]
உயிர்க்குரங்கு	உயிர்க்குரங்கு uyirkkuraṅgu, பெ. (n.) கடவுள்; god. who is the soul of the soul. உயிர்க்குயிரா யங்கங்கே நின்றான் கோயில்" (தேவா. 575.4);. (செ.அக.);. [உயிர் + கு + உயி] உயிர்க்குரங்கு uyirkkuraṅgu, பெ. (n.) எலும்புக்கூடு; the skeleton (சா.அக.); [உயிர் + குரங்கு = வளைந்த எலும்புக்கூடு.]
உயிர்க்குறடு	உயிர்க்குறடு uyirkkuṟaḍu, பெ. (n.) எலும்பு; bone (சா.அக.);. [உயிர் + குறடு.]
உயிர்க்கொலை	உயிர்க்கொலை uyirkkolai, பெ. (n.) 1. உயிர் வாங்கு; taking of animal or human life. "ஊனை விரும்பியுயிர்க்கொலை யெண்ணுவான்" (சிவதரு. பாவ 75);. 2. துன்புறுத்திக் கொல்லல்; taking of life by gradual dismemberment of limbs and organs "நற்கொலையாகக், கொல்ல வொண்ணாது. உயிர்க் கொலையாகக் கொல்ல வேணும்" (ஈடு, 9.9.1);, (செ.அக.);. [உயிர் + கொலை.]

உயிர்குடி-த்தல்	உயிர்குடி-த்தல் uyirkuḍittal, 4 செ.குன்றாவி (v.t.) உயிரைப்போக்குதல்; to devour life, said of bloodthirsty demons and malevolent deities, "outranguan's Qudooms; தின் றுயிர்குடித்து" (கந்தபு. சூரபன் வதை, 455);, (செ.அக.);.
உயிர்கொடுக்குமூலி	உயிர்கொடுக்குமூலி uyirkoḍukkumūli, பெ. (n.) 1. பிழைக்கச் செய்யும் மூலிகைகள்; herbs giving or prolonging life. 2. உயிர்தரு மருந்து; the philosopher's stone sought for by the alchemists for prolonging life. (சா.அக.);. [உயிர் + கொடுக்கும் + மூலி]
உயிர்ச்சரக்கு	உயிர்ச்சரக்கு uyirccarakku, பெ. (n.) 1. ஒவ்வொரு சரக்கினுள்ளமைந்த வலிவுள்ள பொருள்; the compo. nent part in every drug. 2, முதன்மைச் சரக்க; main substance in medicine, main drug in a medicine. (சா.அக.);. [உயிர் + சரக்கு.].
உயிர்சசூது	உயிர்சசூது yircacūtu, பெ. (n.) ஆடு, கோழி முதலிய வற்றைப் போர் பொருத்தி யாடுகை (சங். அக.); gambling with living animals as stakes, a term used to denote that kind of gambling involved in cock-fight, ram-fight,etc. (செ.அக.);. [உயிர் + குது.]
உயிர்த்தறுவாய்	உயிர்த்தறுவாய் uyirttaṟuvāy, பெ. (n.) சிக்கலான நேரம்; great emergency, critical moment, extreme danger. (செ.அக.); . [உயிர் + தறுவாய்.]
உயிர்த்தன்மை	உயிர்த்தன்மை uyirttaṉmai, பெ. (n.) உயிரோடு கூடிய தன்மை; living date (சா.அக.);. [உயிர் + தன்மை.]
உயிர்த்துணை	உயிர்த்துணை uyirttuṇai, பெ. (n.) 1. இக்கட்டான நேரத்தில் உதவுபவன்(ள்);; friend in need 2. உயிர்த்தோழன், தோழி; intimate friend, dear as life. "ஆருயிர்த் துணையாய் வந்த" (பாரத இராச. 28);. 3. மனைவி. wire (செ.அக.);. [உயிர் + துணை.]
உயிர்த்துணைவன்	உயிர்த்துணைவன் uyirttuṇaivaṉ, பெ. (n.) 1. இக்கட்டான நேரத்தில் உதவுபவன்; he who is an intimate friend, "உங்கள் குலத்தனி நாதற்குயிர்த் துணைவன்" (கம்பரா. குகப். 25);. 2. கணவன் husband (செ.அக.);. [உயிர் + துணைவன்.]

உயிர்த்துணைவி	உயிர்த்துணைவி uyirttuṇaivi, பெ. (n.) 1. கலைமகள் (பிங்.);; Saravati 2. மனைவி wife (செ.அக.);. க. உகருவெண் [(உயிர் + துணைவி.]
உயிர்துண்டில்காரன்	உயிர்துண்டில்காரன் uyirttuṇṭiṟkāraṉ, பெ. (n.) ஒரு தீத்தெய்வம் (m.m);; a demon in the temple of the goddess Angalammal, who brings to her the souls of suicides. (செ.அக.);. [உயிர் + துண்டில் + காரன்]
உயிர்த்தெழு-தல்	உயிர்த்தெழு-தல் uyirddeḻudal, பெ. (n.) செ.கு.வி. (v.i.); . 1. மயக்கமடைந்தவர் தெளிவு பெற்றெழுதல்; to be revived, restored to life. 2. செத்தவன் மீட்டும் உயிர் பெற்றெழுதல்; to rise from the dead. இயெசு முன்றான் நாள் உயிர்த்தெழுந்தார். (செ.அக.);. [உயிர்த்து + எழு-தல்.]
உயிர்த்தோழன்	உயிர்த்தோழன் uyirttōḻṉ, பெ. (n.) உற்ற நண்பன்; bosom friend, inseparable companion (செ.அக.); [உயிர் + தோழன்]
உயிர்த்தோழி	உயிர்த்தோழி uyirttōḻi, பெ. (n.) பாங்கி; woman's trusted female companion. "தன்னுடைய வின்னுயிர்த் தோழியால்" (திவ் இயற்.பெரியதிரும 62);. (செ.அக.);. [உயிர் + தோழி.]
உயிர்த்தோற்றம்	உயிர்த்தோற்றம் uyirttōṟṟam, பெ. (n.) உயிர்களின் பிறவி; genesis of life in four classes of living organisms (செ.அக.);. [(உயிர் + தோற்றம்.]
உயிர்தருமருந்து	உயிர்தருமருந்து uyirtarumarundu, பெ. (n.) உயி நீட்டிக்கும் மருந்து (திவா.);; elixir of life, (செ.அக.);. [உயிர் + தரு + மருந்து.]

உயிர்நிலை	உயிர்நிலை uyirnilai, பெ. (n.) 1. உடம்பு, body as the seat of life, "அன்பின் வழிய துயிர்நிலை" (குறள்.80);. 2. ஆதனின் இயல்நிலை; nature of soul "மெய்யாமுயிர் நிலையும்" (திவ். திருவாய். தனியன்);. 3. உயிர் தங்கும் இடம்; seat of life, any vital par of the body. "நீயு துயிர்நிலை கூறாய்" (பாரத. பதினெட் 173);. 4. உயிர்ப்பு ஒழுங்கு (பிராணாயாமம்);; regulation of breath 5. உட்கருத்து, inner meaning 6. ஆண்குறி அல்லது பெண்குறி (உ.வ.);; genital organs (செ.அக.);. க. உசிர்நெலே [உயிர் + நிலை]
உயித்நிலைப்புண்	உயித்நிலைப்புண் uyitnilaippuṇ, பெ. (n.) உடம்பின் உயிர்நிலைப்பாகங்களிலேற்படும்புண்: wound injury or sore on a vital part of the body, (சா.அக.); [உயிர் + நிலை + புண்.]
உயிர்நூல்	உயிர்நூல் uyirnūl, பெ. (n.) உயிரோம்பும் முறையைத் தழுவிய நூல்; a treatise on protection of life, science of health. (சா.அக);. [உயிர் + பயிர்கள்]
உயிர்ப்பயிர்கள்	உயிர்ப்பயிர்கள் uyirppayirkaḷ, பெ. (n.) எல்லாவகை உயிர்கள்; all lives in the animal kingdom; all things with life, (சா.அக); [உயிர் + பயிர்கள்.]
உயிர்ப்பலி	உயிர்ப்பலி uyirppali, பெ. (n.) 1. உயிரையே கொடுக் கும் காணிக்கை sacifice of life_ 2. வீரன் தன் தலையைக் கொற்றவைக்குக் கொடுக்கும் பலி (தொல், பொருள். 59 உரை.);; warrior beheading himsel as an offering to the goddess of war, an ancient custom 3. உயிர்ப்பிச்டிச; saving a person's life. "ஒருயிர்ப்பலி நீ கென்றாள்" (பிரமோத்.2.16);. (செ.அக.);.
உயிர்ப்பலைவு	உயிர்ப்பலைவு uyirppalaivu, பெ. (n.) மூச்சினலைவு; the wave life motion of respiration (சா.அக.);.

உயிர்ப்பழி	உயிர்ப்பழி uyirppaḻi, பெ. (n.) கொலை செய்தவனைத் தொடரும் பழி (வின்.);; guilt of murder, vengeance, divine or human, of the foul deed of murder pursuing the murderer to death. (செ.அக.); . [உயிர் + பழி]
உயிர்ப்பற்று	உயிர்ப்பற்று uyirpparṟu, பெ. (n.) உயிரின் தொடர்பு; desire for life (சேரநா.);. க. உசிர்பத்து. [உயிர் + பற்று.]
உயிர்ப்பன	உயிர்ப்பன uyirppaṉa, பெ. (n.) மூச்சுடைய விலங்கு asso, breathing animals (சா.அக.);. [உயிர்ப்பு + அன் +அ உயிர்ப்பன. (வி.அ.பெ.);.]
உயிர்ப்பாங்கி	உயிர்ப்பாங்கி uyirppāṅgi, பெ. (n.) தன்னை விட்டு நீங்காத தோழி; intimate female friend. (அ.ஆக.);: [உயிர் + பாங்கி]
உயிர்ப்பி	உயிர்ப்பி1 uyirppittal, 1.பி.வி. (caus.1, பிழைக்கச் செய்தல்; reviving restoring to life, reanimating, 2 உயிர்கொடுத்தல் giving lite 3. இறந்தோரை எழுப்புதல் animating persons apparently dead. (சா.அக.);. ம, உயிர்ப்பிக்குக, க உசிரிக்கு. [உயிர் → உயிர்ப்பி. (பி.வி.);]
உயிர்ப்பிச்சை	உயிர்ப்பிச்சை uyirppiccai, பெ. (n.) உயிரையளிக்கை gift of life, saving one's life. உயிர்ப்பிச்சை தரவேணு, மென்று தெய்வத்தினிடம் வேண்டிக்கொண்டார். (செ.அக.);. (உயிர்_பிச்சை);
உயிர்ப்பிப்பு	உயிர்ப்பிப்பு uyirppippu, பெ. (n.) பிழைப்பித்தல்; reviving life. (சா.அக.);. [உயிர் → உயிர்ப்பி → உயிர்ப்பிப்பு.]

உயிர்ப்பு	உயிர்ப்பு uyirppu, பெ. (n.) 1. உயிர்த்தெழுகை reanimation, resurrection. 2. சோர்வு நீங்கிப் புதுவலிவு அடைகை revival. 3. மூச்சு; breath, respiration. "ஊனிலுயிர்ப்பை யொடுக்கி" (தேவா.1173:3);. 4. தெய்வப்படிமையிலுள்ள தெய்வ ஆற்றலை வருவிக்கை; invocation to a deity to come and abide in an idol. 5. காற்று; wind, air, " ஒவ்வென வீழ்வுறு முயிர்ப்பின் காவலன்" (கந்தபு. திருவவ.13);. 6. பெரு மூச்சு Sighing. "நெட்டுயிர்ப் போடுற்ற பிணம்" (நீதி நெறி.31);. 7. நறுமணம்; sweet fragrance. 'உயிர்க்குமெல் லுயிர்ப்பெதி ரோடி" (பாரத.குரு குல.91);. 8. இளைப்பாறுகை; rest, repose "நின்னு யவுநோய்க் குயிர்ப்பாகி' (கலித். 35);. 9. செயலறவு
உயிர்ப்புவீங்கு-	உயிர்ப்புவீங்கு- uyirppuvīṅgu, பெ. (n.) 5 செ.கு.வி. (v.i.); பெருமூச்சு விடுதல்; to heave a deep sigh, fetch a deep breath "உண்ணினைப்போவிநின்றுயிர்ப்பு வீங்கி னாள்" (கம்பரா மீட்சி.70);, (செ.அக.);. [உயிர்ப்பு + வீங்குதல்.]
உயிர்ப்புனல்	உயிர்ப்புனல் uyirppuṉal, பெ. (n.) குருதி blood, lit, lite-fluid. 'புண்ணிடைப் பொழியுயிர்ப்புனல் பொலிந்து வரவும்" (கம்பரா.வி.ராதன்.44);. (செ.அக.);. [உயிர்_புனல்.]
உயிர்ப்பொறை	உயிர்ப்பொறை uyirpporai, பெ. (n.) உடம்பு; body, the support of life. "உழந்து விழிபெற்ற தொருயிர்ப் பொறையிம்" (கம்பரா. உருக்காட், 65);. [உயிர் + பொறை.]
உயிர்பிழை-த்தல்	உயிர்பிழை-த்தல் uyirpiḻaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உயிர் வாழ்தல்; to live, subsist 2. தப்பிப்பிழைத்தல்; to survive, escape with life, live through a time of peril. (செ.அக.);.
உயிர்போ-தல்	உயிர்போ-தல் uyirpōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சாதல்; to expire, die 2. அறிவு போதல், to becomeinsensible, lose consciousness, faint " உயிர் போயிருந்தான் மாதோ" (சீவக. 2196);. (செ.அக.);. [உயிர் + போ.]

உயிர்மருந்து	உயிர்மருந்து uyirmarundu, பெ. (n.) 1. வாழ்நாள் நீட்டிக்கும் மருந்து; elixir of life. தெளிந்த ருயிர்மருந்தாய்" (திருவாலவா.43.17);. 2. சோறு; food, the sustainer of life; boiledrice. " அருந்துயிர் மருந்து முன்னங்கையிற் கொண்டு" (மணிமே. 25.160);. (செ.அக.);. [உயிர் + மருந்து]
உயிர்மாய்-த்தல்	உயிர்மாய்-த்தல் uyirmāyttal, 2 செ.குன்றாவி (v.i.) கொல்லல்; to deprive of life, to kill (சா.அக.);. [உயிர்_மாய்-த்தல்.]
உயிர்மாற்றல்	உயிர்மாற்றல் uyirmāṟṟal, பெ. (n.) 1. கொலை செய்தல்; murdering. 2. தற்கெலை; suicide. [உயிர் + மாற்றல்.]
உயிர்மூலி	உயிர்மூலி uyirmūli, பெ. (n.) உயிர்ச்சத்துள்ள மூலி; any drug with an active principle, (சா.அக.);. [உயிர் + மூலி]
உயிர்மெய்	உயிர்மெய் uyirmey, பெ. (n.) 1. ஒற்று முன்னும் உயிர் பின்னுமா யிணைந்து ஒலிக்கு மெழுத்து; consonant -vowel, composed of a consonant and a vowel, in the written character of which the vowel animates the Consonantal sound whose articulation always precedes In pronunciation, one often carpeluttu. "ஒற்றுமுன்னாய் வரு முயிர்மெய்" (நன்.89);. 2. உயிருடம்பு; a living body. (Qs.sos.);. [உயிர் + மெய்]
உயிர்வாங்கு-	உயிர்வாங்கு- uyirvāṅgu, பெ. (n.) . 5. செ.குன்றாவி. (v.t); கொல்லல்; to kill. (சா.அக.);. [(உயிர் + வாங்கு.] உயிர்வாழ்-தல் பyrvது. 2. செ.கு.வி. (v.i.); . உயிருட னிருத்தல்; to live. "இரந்து முயிர் வாழ்தல் வேண்டின்" (குறள், 1062);. (செ.அக.);. [உயிர் + வாழ்.]
உயிர்வாழ்க்கை	உயிர்வாழ்க்கை uyirvāḻkkai, பெ. (n.) உயிர் வாழ்தல்; living (செ.அக.);. [உயிர் + வாழ்க்கை]

உயிர்விடு-தல்	உயிர்விடு-தல் uyirviḍudal, 20. செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒருவருக்காக அல்லது நற்செயலுக்காக உயிரைத் தானே விடுதல்; to lay down one's life for a person or cause, "உயிர் விடுவான் வனக்கனல் வளர்த்து' (ஞானவா. சித்தன்.24);. 2. மிகப்பாடுபடுதல்; to work hard (கொ.வ.);. (செ.அக.);. க. உகருபிடு. [உயிர் + விடு.]
உயிர்விளக்கம்	உயிர்விளக்கம் uyirviḷakkam, பெ. (n.) ஆதன் (ஆன்ம); நிலையை அறிகை (திருவருள் தலைப்பு பக்.59);; knowledge of the nature of Atman (செ.அக.);. (செ.அக.);. [உயிர் + விளக்கம்.]
உயிர்வை-த்தல்	உயிர்வை-த்தல் uyirvaittal, 4 செ.கு.வி (vi) . 1. இறத்தல்; to die. "அழனிலை யத்தத் தசைந்துயிர் வைப்ப" (பெருங். இலாவான 9.129);. 2. பற்றுவைத்திருத்தல்; to have more affection, regard (செ.அக.);. ம. உயிரெடுக்குக. [(உயிர் + வை.]
உயிரடங்கு-தல்	உயிரடங்கு-தல் uyiraḍaṅgudal, 5. செ.கு.வி. (vi) . 1 மூச்சொடுங்குதல்; to be in a state of unconsciousness in a Swoon; to have one's animation suspended. 2. இறந்துபடுதல்; to die. (செ.அக.);. [உயிர் + அடங்கு.]
உயிரடை-தல்	உயிரடை-தல் uyiraḍaidal, 2. செ.கு.வி. (vi) மயக்கந் தெளிதல்; to revive, to be re-animated. (செ.அக.);. [உயிர் + அடைதல்.]
உயிரவர்	உயிரவர் uyiravar, பெ. (n.) வாழ்கின்றவர்; living persons. (செ.அக.);. ம. உயிரவர் க. உசிரி. [உயிர் + அவர்.]
உயிரவை	உயிரவை uyiravai, பெ. (n.) உயிர்த்தொகுதி; the world with all its life. "உயிரவை யொடுங்கி" (சி.சி.1,32);. [உயிர் + அவை.]
உயிரளபு	உயிரளபு uyiraḷabu, பெ. (n.) உயிரளபெடை பார்க்க;see பyiralabedal "உயிரள பெழுமூன்று" (நன்.61);. (செ.அக.);. [உயிர் + அளபு.]

உயிரளபெடை	உயிரளபெடை uyiraḷabeḍai, பெ. (n.) தனக்குரிய மாத்திரையின்மிக்கொலிக்கும் உயிரெழுத்து. (நன்.91. உரை);; vowel which sounds with more than its normal quantity, which fact is indicated in writing by placing a short vowel of the class after the long vowel, as in 995& Gaudot{\ld, one of Šárbeluttu (செ.அக.);. [உயிர் + அளபெடை.]
உயிரிலங்கி	உயிரிலங்கி uyirilaṅgi, பெ. (n.) உயிர்த்தீ பார்க்க (சூடா.);;see uyirst (செ.அக.); [உயிர்+ இல் + அங்கி 'இல்' இடப்பொருளில் வந்த ஏழன் உருபு அங்கி = தீ.)
உயிரினம்	உயிரினம் uyiriṉam, பெ. (n.) 1. உயிர் வகைகள்; living beings. 2. e-u%lop&asso, vowels. (அ.ஆக.);, [உயிர் + இனம்]
உயிருண்(ணு)-தல்	உயிருண்(ணு)-தல் uyiruṇṇudal, செ.குன்றாவி (v.i.) . 1. உயிரைப் போக்குதல்; to devour life, kill, பெருங் கூற் றுயிருண்ணு மாறும்" (திரிகடு.88);. 2. தன்னுணர் விழத்தல்; to subjugate a person's will. "இன்பேயருளியெனையுருக்கி யுயிருண்கின்ற வெம்மானே" (திரு வாச.44,3);. (செ.அக.);. [(உயிர் + உண்ணுதல்.]
உயிருதவி	உயிருதவி uyirudavi, பெ. (n.) 1. இக்கட்டில் உதவுகை; aid when life is in danger. 2. உயிர்பொடுத்துவுகை; aid by sacrificing one's life. (செ.அக.);.. [உயிர் + உதவி]
உயிரெடு-த்தல்	உயிரெடு-த்தல் uyireḍuttal, 18 செ.குன்றாவி (v.t.) . 1. உயிரை வாங்கிவிடுதல்; to take awayle, 2. துன்புறுத் (வின்.);; to give great trouble. (செ.அக.); ம. உயிரு எடுக்குக [உயிர் + எடு]
உயிரெழுத்து	உயிரெழுத்து uyireḻuttu, பெ. (n.) உயிர் போல் தனித்தியங்கக்கூடிய எழுத்து; vowel, a sound having life in itself or its written character. மெய் எழுத்துக்கு, உயிர் போல இருத்தலால் இப்பெயர் பெற்றன. அவை அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, எ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓ, ஔ ஆகப் பன்னிரண்டு. [உயிர் + எழுத்து.] உயிர்த்த அளவிலேயே தோன்றுவது. நா, உதடு போன்ற ஒலிப்புறுப்புகளின் தொடுதல், படுதல், கருங்கல் போன்ற எவ்வகை முயற்சியினையும் துணைக்கொள்ளாது வாய்திறந்த குரலோசையின் வேறுபாட்டளவிலேயே உயிர்கள் பிறக்கின்றன என்பது புளும்பீல்டின் வரையறை - உயிர்த்த அளவி லேயே தோன்றுவது உயிரெழுத்து என்பது தம் அளவில் தம்மையே கட்டி நிற்பதைக் காண்க; 'vowels are modifications of voice sound that involve no closure, friction or contact of the longue or lips' - Bloomfield, L, Language, P.102

உயிரைவாங்கு-தல்	உயிரைவாங்கு-தல் uyiraivāṅgudal, 5 செ. குன்றாவி (v.t.) . 1. கொலை செய்தல்; to take away life. 2. துன்பப்படுத்துதல்; to persecule, (செ.அக.); [உயிர் + ஐ + வாங்குதல்.]
உயிரொடுங்கு-தல்	உயிரொடுங்கு-தல் uyiroḍuṅgudal, 7. செ.கு.வி. (v.t.) 1. உயிர் வலுக் குடிறதல்; to be reduced considerably, as the animating powers before death. 2. சாதல்; to die (W);. 3. ஒகத்தில் மூச்சொடுங்கல்; sso, suspension of breath in Yoga practice, (சா.அக.);. [உயிர் + ஒடுங்கு.]
உயிரொழி-த்தல்	உயிரொழி-த்தல் uyiroḻittal, 18 செ.குன்றாவி, (v.t.) கொல்லல்; to kill, murder. (அ.ஆக.);. [உயிர் + ஒழி] உயிரொளி-த்தல் பyror, 7 செ.கு.வி. (v.t.); உயிர்க்கு இக்கட்டுவந்தது போற் காட்டுதல்; to feign great weariness or sickness, in order to gain an object (J.);. (செ.அக.);. [உயிர் + ஒளி.]
உயிரொளித்தகள்ளன்	உயிரொளித்தகள்ளன் uyiroḷittagaḷḷaṉ, பெ. (n.) தன் செல்வநிலையை மறைத்துப் பிறரை இரந்து ஏமாற்று வோன்; cringing deceiver who, when he is really rich and strong, pretends the contrary state. (செ.அக.); [உயிர் + ஒளித்த + கள்ளன்.]
உயிரோடிரு-த்தல்	உயிரோடிரு-த்தல் uyirōṭiruttal, 3. செ.குன்றாவி, (v.t.) பிழைத்திருத்தல்; to survive [உயிர் + ஒடு + இரு ஒடு - மூன்றன் உருபு.]
உர-த்தல்	உர-த்தல் urattal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கெட்டியாதல்; to become firm, hard, as the soil. "உரத்துத் தரிக்கு மிகுதரணி தானே" (சிவப்பிர.2.27);. 2. முருடாதல்; to become thick, coarse, as paper. o.o. 505mál. 3. வலத்தல்; to become strong, furious as the wind. உரத்த காற்று. 4. எடுப்பாதல்; to become loud, as the voice, to become harsh, as a noise, உரத்துப் பேசினான், 5. கொந்தளித்தல்; to rage, be boisterous as the sea, p_055 &Léo. 6. கடுமையாதல்; to become sharp, as a contest; to become violent as a controversy. உரத்த தருக்கம். 7. மிகுதல்; to become powerful intense, as the hot sun. உரத்த காய்ச்சல். ம. உரக்குக, க ஒரபு (கெட்டி);;தெ உக்கு (கெட்டி);. (உல் – [உரு → உர → உல் = செறிதல், இறுகுதல், மிகுதல், கடுமையாகுதல்.]

உரக்க	உரக்க1கு.வி.எ (adv) . குரலோங்க; loudly, distinctly, உரக்கப் பேசு (செ.அக.);. ம. உரத்த (சொன்ன);. [உல் = செறிதல், இறுகல், மிகுதல், கடுமையாதல். உல்= உரு → உர → உரக்க.] உரக்க2 urakka, கு.வி.எ (adv) . உறுதியாக; firmly, tighty, அவற்றை யுரக்கப் பிடித்துக்கொண்டேன். (ஈடு. 10.8.3. வ்யா. பக். 263);. (செ.அக.);. ம. உரத்த. [உல் → உரு → உர → உரக்க.]
உரகடல்	உரகடல் uragaḍal, பெ. (n.) 1. கொந்தளிக்குங்கடல் (வின்.);; boisterous sea, sea generally rough. 2. பெருங்கடல் (ஆ.அக.);; ocean (செ.அக.);. [உரு → உர → கடல்.]
உரகசீரகம்	உரகசீரகம் uragacīragam, பெ. (n.) காட்டுச் சீர்கம் wild cumin-vernonia anthelmintica (சா.அக.);.
உரகதம்	உரகதம் uragadam, பெ. (n.) பாம்பு serpent "உரகத வாரந்தோற்றாது" (திருவிளை நரிபரி.85);. (செ.அக.); [உர + கதம், உர கடுமையான கதம் = சினம்.]
உரகபுரி	உரகபுரி uragaburi, பெ. (n.) தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள கடல்துறைப் பட்டினம், நாகப்பட்டினம்; Nagapalam a seaport town. [உரகம் + புரி.]
உரகம்	உரகம் uragam, பெ. (n.) 1. பர்மபு snake, serpent. "உரக மெல்லணையான்' (திவ். பெரியாழ். 4, 4, 4.);. 2. நாகமல்லிகை (மலை.);; ringworm-root, [உரம் → உரகம் (க.வி.48);] உரகம் uragam, பெ. (n.) பாம்பு; snake. [Skt. ura-ga → த. உரகம்.]
உரகமல்லி	உரகமல்லி uragamalli, பெ. (n.) நாகமல்லிகை (மலை.);; ringworm rool. (செ.அக.);. [உரகம் + மல்லி]

உரகர்	உரகர் uragar, பெ. (n.) நாகர்; a class of demigods called Nāgās, who are supernatural serpents, the upper half being human in form, one of patinen-kanam "உரகர்பே ருயிர்ப்பினான் மயங்கி" (பாரதகுருகுல 3 (செ.அக.);. [உரகதம் → உரகம் + அர்.] உரகர்2 uragar, பெ. (n.) உரவர் பார்க்;see uravar (செ.அக.);. [உல்_உர்_உர_உரகர்]
உரகவல்லி	உரகவல்லி uragavalli, பெ. (n.) வெற்றிலைக்கொடி; betal creeper. [உரகம் + வல்லி.]
உரகவாதம்	உரகவாதம் uragavātam, பெ. (n.) உடம்பின் ஒரு பாதியில் வலியேற்பட்டுக் கழுத்தும் வாயும் கோணிக் கண்கள் இமை கொட்டாது துன்புறுத்தும் ஒருவகை ஊதைநோய், (யூகிது.800);; paralysis of one side of the body marked by wryneck, wrymouth and inability to wink - a kind of Hemiplegia. (சா.அக.);. [உரகம் + வாதம்]
உரகன்	உரகன் uragaṉ, பெ. (n.) பாம்பு; snake, serpent, "உரகன்வாய் கீண்ட மாதவன் போல" (கல்லா.46);. [உரகம் → உரகன்.]
உரங்கம்	உரங்கம் uraṅgam, பெ. (n.) பாம்பு; snake, serpent "உரங்கவெங்கொடி யுயர்த்த காவலன்" (பாரத பதி னான்காம், 115);. (செ.அக.);. [உரகம் → உரங்கம்.]
உரங்காட்டு-தல்	உரங்காட்டு-தல் uraṅgāṭṭudal, 5. செ.கு.வி. (v.i.) அன்பு பாராட்டுதல்; to show kindness, love. (செ.அக.);. [உரம் + காட்டுதல்.]
உரங்குத்து-தல்	உரங்குத்து-தல் uraṅguddudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மரத்தைச் சுற்றி மண்கொட்டிக் கெட்டிப் படுத்தல்; to poபnd and harden the earth around trees newly set (J);. (செ.அக.);. [உரம் + குத்து.]

உரங்கொள்ளு-தல்	உரங்கொள்ளு-தல் uraṅgoḷḷudal, 16 செ.கு.வி. (v.i.) . 1. உக்கிரமாதல்; to gain force, blow strong, as the wind; to become boisterous as the sea; to raqe, as fever. காய்ச்சல் உரங்கொண்டு காய்கிறது. 2. கடினமாதல்; to be hardened, obdurate. நெஞ்சரங்கொண்டவன். (செ.அக.);. உரசு-தல் பrasu, 10 செ.கு.வி. (v.i.); . 1. உராய்தல்; to rub against உரசியு முரன்றும் (சிலப். 3.14. உரை);. 2. உறிஞ்சுதல் to absorb (ஆஅக.);. ம, உரக; ;க. ஒரசு [உர் → உரை → உரைக → உரசு → உரசு-தல் (க.வி.48);.]
உரஞ்சிவந்தான்	உரஞ்சிவந்தான் urañjivandāṉ, பெ. (n.) குதிரைவகை (அசுவசா.152);; species of horse having red hairs on its chest (செ.அக.); [உரம் + சிவந்தான்.]
உரஞ்சு-தல்	உரஞ்சு-தல் urañjudal, 15 செ.குன்றாவி, (v.i.) 1. துடைத்தல்; to rub 2. தேய்த்தல்; to scrape. [உரசு → உரஞ்சு.]
உரஞ்செய்-தல்	உரஞ்செய்-தல் urañjeytal, 7 செ.கு.வி. (v.i.) , 1. உறுதி கொள்ளுதல்; to take effect to be forceful, as in an argument. அவரெடுத்த காரியங்களொன்றும் உரஞ்செய்வில்லை. 2. வலியுறுதல்; to grow strong (W);. ம, உரசெய்யுக (சொல்லுதல்);. [உரம் + செய்-தல்.]
உரஞ்சொல்(லு)-தல்	உரஞ்சொல்(லு)-தல் urañjolludal, 13 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உறுதி கூறுதல். (வின்.);, 10 encourage 2. துணை யாக நிற்றல்; அருகில் இருத்தல்; to support, to back up (சேரநா.); ம, உரசாகுக.
உரட்டுக்கை	உரட்டுக்கை uraṭṭukkai, பெ. (n.) இடதுகை; left hand (சென்னை வழக்கு);. [ஒரட்டு → உரட்டு. ஒரட்டு → கை]

உரண்டம்	உரண்டம் uraṇṭam, பெ. (n.) காக்கை (அ.க.நி.);; crow (செ.அக.);. [உரள்_உரண்டு _ உரண்டம் = ஒரு பக்கமாகத் தலை சாய்த்துப் பார்ப்பது.]
உரண்டை	உரண்டை uraṇṭai, பெ. (n.) உரண்டம் பார்க்க;see urandam [உரண்டு → உரண்டம் → உரண்டை]
உரண்டைவலி	உரண்டைவலி uraṇṭaivali, பெ. (n.) காக்கை வலி; epileptic fits. (சா.அக); [உரண்டை + வலி] உரத்த ¡urata கு.பெ.எ. (adj); 1. ஆற்றல் உள்ள;உரம் உள்ள strong, wigorous. 2. பெருகிய;தீவிரமான increased, severe, intense. 3. பருத்த; மோட்டான; loud, coarse rough (சேரநா.);. [உரம் → உரத்த.]
உரதாரை	உரதாரை uratārai, பெ. (n.) நெஞ்சுக்குழல்; canal in the region of the thorax - thoracic duct (சா.அக.); (உரம்_தாரை.); உரதாரை uratārai, பெ. (n.) நெஞ்சாங் குழல்; the canal in the region of the thorax.
உரநோய்	உரநோய் uranōy, 1 மார்புநோய்; chest pain from any cause 2 சுளுக்கு; sprain (சா.அக.);. [உரம் + நோய்.]
உரப்பம்	உரப்பம் urappam, பெ. (n.) பெருங்காயம் (மலை.);; asafoetida. (செ.அக.); [உர → உரப்பு → உரப்பம்.]
உரப்பல்	உரப்பல் urappal, 1. அடரொலி; whoop. 2. திரட்டோசை (பிங்.); roaring sound. 3. வலுவான பல்; strong tooth (சா.அக.);. தெ. ரொப்பு. [(உர → உரப்பு → உரப்பல்.]

உரப்பன்	உரப்பன் urappaṉ, பெ. (n.) 1. கரப்பான்; teter scall, scruit. 2;பாக்கு; areca nut 3. (பாக்கு முதலியவற்றை சீவம் கருவி; 4. சீவு கருவி; curry-comb (சேரநா.); ம, உரப்பன் [உரப்பு → உரப்பன்.]
உரப்பியடி-த்தல்	உரப்பியடி-த்தல் urappiyaḍittal, 4 செ.குன்றாவி (v.i.) பேச்சால் வெல்லுதல்; to overcome by boisterous talk; to brow beat (செ.அக.); [உரப்பு → உரப்பி + அடி-த்தல்.]
உரப்பு	உரப்பு1urappu, 15 செ.கு.வி (v.i.) 1. அதட்டி யொவித்தல்; to whoop, vociferate inarticulately as in driving cattle or in Scaring away birds, beasts, or human beings, to shout so as to menace or intimidate. "நின்றுரப்பி" (திவ் இயற்.சிறிய, ம. 37);. 2. திரண் டொலித்தல். (பிங்.);; to bluster, roar, sound loudly. [உர → உரப்பு.] உரப்பு2 urappudal, 5 செ.குன்றாவி (v.t). 1_அச்ச முறுத்துதல்; to righten "காலனை.. உரப்பிய சேவடி யான் (தேவா.524.3);. 2. வடமொழி யெழுத்தின் ஐவருக்கத்திலும் இரண்டாம் எழுத்தை உச்சரித்தல்; to Sound kh, ch, th; th; ph, theaspirates of hard consonants n Skt. ஐந்தன் வருக்கத்திலும் உரப்பியும் எடுத்துங் கனைத்தும் சொல்லப்படும் மூன்றும் (நன்.146, மயிலை); 3. உரத்து ஒலிக்கச் செய்தல்; to cause to sound loudly 'ஒலி முரசுரப்பினானால் (தணிகைப்பு. வள்ளி.38);, (செ.அக.);. [உர → உரப்பு-.] உரப்பு3 urappu, பெ. (n.)
உரப்புதாள்	 உரப்புதாள் urapputtāḷ, பெ. (n.) உப்புத்தாள்; sand- paper. (சேரநா.); ம, உரப்பு தாள். [உரப்பு + தாள்.]
உரப்புப்பிசின்	உரப்புப்பிசின் urappuppisiṉ, பெ. (n.) மியான்மரிலும் மேல் வளரும் மரவகை; an ever green tree growing to a height of 80 ft. or more, a native of Burma and the Andaman Islands (செ.அக.); ம, உரிப்பு. [உறுப்பு + பிசின்]

உரபடி	உரபடி urabaḍi, பெ. (n.) வலிமை;திடம் strong physique, roughness, strength, firmness of body. உரவடி யான மனிதன் (யாழ்ப்.);. [உரம் + படி.]
உரபிடி	உரபிடி urabiḍi, பெ. (n.) உரபடி பார்க்க (யாழ்ப்.);;see ura-pad (செ.அக.); [உர + பிடி]
உரம்	உரம் uram, பெ. (n.) . n 1 வலிமை (திவா.);; strength 2. திண்மை; hardness, compactness, 3 திடம்; resolution, fortitude, firmness of mind, strength of will "ஒட்டை மனவனுரமிலி யென்மரும்" (பரிபா.12,51);. 4. வைரம் (வின்.);; solid part of timber, heart of a tree. 5. எரு; manure, fertilizer, as strengthening the soll. நிலத்துக்கு உரம்போட வேணும். (செ.அக.);. ம, உரம் க. ஒப்பு உர்கு தெ. உக்கு. [உர + உரம்.] உரம்2 uram, பெ. (n.) 1. மார்பு; chest, breast, bosom. "வாளிவந் துரங்குடைந்த" (கம்பரா. மாரீச. 93);. 2. அறிவு (பிங்.);; wisdom, spiritual, knowledge, clearness of understanding. 3. ஊக்கம் (பிங்.);; energy, zeal, spirit. 4. படையமைப்பின் முன்னணி (குறள், 767, உரை);, van of an army
உரம்புகு-தல்	உரம்புகு-தல் urambugudal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) விசை யோடு புகுதல்; 4633ew to fierce with force. (அ.ஆக.); [உரம் + புகு.]
உரம்விழு-தல்	உரம்விழு-தல் uramviḻudal, 2 செ.கு.வி (v.i.) விழிப் பின்மையால் குழந்தையைத் தூக்கும்போது சுளுக்கு உண்டாதல்; to be sprained, to suffer sprain, from rolling on the ground or from being carelessly lifted up, as an infant by one arm. குழந்தைக்கு உரம் விழுந்திருக்கிறது (கொ.வ.);. (செ.அக.);. [உரம் + விழு]
உரமடித்தல்	உரமடித்தல் uramaḍittal, 4 செகுவி (wi) எருக்கொணந் திடுதல்; to car manure (உ.வ.). (செ.அக.) [உரம் + அடி]
உரமண்	உரமண் uramaṇ, பெ. (n.) 1. சத்துள்ள நிலம்; rich soil. 2. கெட்டியான மண். (வின்.);; hard ungenial soil. (செ.அக.);. [உரம் + மண்.]

உரமாயிரு-த்தல்	உரமாயிரு-த்தல் uramāyiruttal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) வலுவாயிருத்தல்; to be strong, 2. சுளுக்குக் கொண்டிருத்தல்; to be in a sprained condition. (சா.அக.); [உரம் + ஆய் + இரு.]
உரமெடு-த்தல்	உரமெடு-த்தல் uramețuttal, 18 செ.குன்றாவி, (v.i.) குழந்தையின் சுளுக்கை நீக்குதல்; to relieve an infant of the sprain caused by careless handling (உ.வ.);. (செ.அக.);. [உரம் + எடு.]
உரல்	உரல் ural, பெ. (n.) 1. ஒலித்தல்; Sound 2. இடிக்கும் உரல்; mortar, made of wood or stone for pounding o polishing grans "முகைவர் சாந்துரல் முத்தார் மருப்பின்.... உலக்கை" (கலித். 40);. 3. இடியப்பந் தேங்குழல் முதலிய பணிகாரம் பிழியும் அச்சு; mould for making pastry like vermicelli (செ.அக.);. ம. உரல், க. வொரலு, ஒரலு. ஒரள். ஒரளு. ஒள்ளு;தெ. ரோலு கோத ஒள்கால் குட ஒர. து. ஒரளு பட ஒரலு. [உல் → உர் → உரல், உல் = குத்துதல்.] உரல்2 ural, பெ. (n.) சிவப்பு; redness. [உல் → உர் → உரல் = சிவப்பு.]
உரல்பலம்	உரல்பலம் uralpalam, பெ. (n.) செங்கள்ளி, red variety of square spurge - Euphorbia antiquorum (ruba);. (சா.அக.); [உரல் + பலம், உரல் = சிவப்பு]
உரல்புரம்	உரல்புரம் uralpuram, பெ. (n.) உரல்களம்; நெல் குத்துகின்ற இடம்; mortar - shed, a shed in which paddy is pounded (சேரநா.);. ம, உரல்புரம். [உரல் + புரம்.]
உரல்வரி	உரல்வரி uralvari, பெ. (n.) வரிவகை ancient tax (S.I.I.i.v..106);. [உரல் + வரி] உரல்வரி uralvari, பெ. (n.) யானை; elephant which has legs like mortars "கடுக்கை யுரலடிமீ துற்றானும்" (தனிப்பா. 179.158);. (செ.அக.); [உரல் + அடி]

உரலாணி	உரலாணி uralāṇi, பெ. (n.) 1. உலக்கை (வின்); pestle rce-pounder. 2. உரலின் அடிக்கிடும் மரத்துண்டு; wooden plug inserted in a mortar when the bottom is wor away, உரலாணியிட்டாற்போல (தொல், எழுத்து. 99. உரை);. (செ.அக.);. [உரல் + ஆணி]
உரலாமணக்கு	உரலாமணக்கு uralāmaṇakku, பெ. (n.) ஆமணக்கு வகை; species of castor - plant "உரலாமணக்குக்கு.... குன்மமும் போம்" (பதார்த்த:248);. [உரல் + ஆமணக்கு.]
உரலில் துவைத்தல்	உரலில் துவைத்தல் uraliltuvaittal, பெ. (n.) உரலிலிட்டு இடித்தல்; bruising or pounding in a mortar. (சா.அக.);. [உரலில் + துவைத்தல்.]
உரலிலை	உரலிலை uralilai, பெ. (n.) உலகுய்யக் கொட்டான் பார்க்க. (பெரியமாட்.);;see ulaguyyak-koffän [உரல் + இலை.]
உரவக்காடு	உரவக்காடு uravakkāṭu, பெ. (n.) மலையில் நிலையா கச் செய்யும் வேளாண்மை (GSAD, 333);; permanent hill cultivation, dist. fr. புனக்காடு, (செ.அக.); [உரவம் + காடு.]
உரம்வண்டு	உரம்வண்டு uravaṇṭu, பெ. (n.) ஒரு கொடிய வண்டு; a poisonous beetle. (செ.அக.); [உரம்_வண்டு.]
உரவம்	உரவம் uravam, பெ. (n.) 1.வலிமை; strength, force, firmness. "உரவ முள்ள தொருழை யின்னுரி" (தேவா. 344,8);. (செ.அக.); 2. மலை, mountain ம. உரவம் க, ஒர்பு தெ உக்கு. [(உர → உரவு → உரவம்.]
உரவர்	உரவர் uravar, பெ. (n.) சமணர் (யாழ்.அக.); Jains, (செ.அக.);. [உர_உரவர் மனவலிமை மிக்கவா.]

உரவல்	உரவல் uraval, பெ. (n.) உலாவல்; wandering roaming (ஆ.அக.);. [உலவல் → உரவல்.]
உரவன்	உரவன் uravaṉ, பெ. (n.) 1. வலியோன்; strong man. 2. அறிஞன்; learned man, man of knowledge " உரவருமடவரு மறிவு தெரிந்தெண்ணி" (பதிற்றுப். 71,25);. (செ.அக.); 3. அருகன் (ஆ.அக.); Arhat. [(உரவு + உரவன்]
உரவியன்	உரவியன் uraviyaṉ, பெ. (n.) வலியோன் strong man "முன்கை உரவியரா யிருப்பார்" (தில் திருப்பா.3. வ்யா.63);. (செ.அக.);. [உர → உரவு → உரவியன்.]
உரவிழுக்கு	உரவிழுக்கு uraviḻukku, பெ. (n.) மார்புக்கேடு, deformity of the chest. (சா.அக.);, [உரவு + இழுக்கு.]

உரவு	உரவு1 uravudal, 5 செ.குவி (v.i.) வலியுறுதல்; to become vigorous, get strong, "வாசிகள் புனலுண்டுரவாவிடில்" (பாரத, பதினான்.51);. (செ.அக.);. [உரம் → உரவு.] உரவு2 uravudal, செ.கு.வி. (v.i.) ; to be in constant motion, as the sea, a river. "உரவுநீ ரழுவத் தோடுகலம்; ம. உரவுக. [உல் → உல → உலவு → உரவு → உரவுதல்.] உரவு3 uravu, பெ. (n.) 1. வலிமை; strength, firmness. "உரவுச்சினந் திருகிய" (புறநா. 25.3);. 2. நெஞ்சுரம்; strength of mind or will "a malands opcoatsto" (சேதுபு. காசிப. 43);, 3. மிகுகை; increasing, heightening. "உரவுக் கதிர்தெறூஉ முருப்பவி ரமயத்து" (குறிஞ் சிப்
உரவுநீர்	உரவுநீர் uravunir, பெ. (n.) 1. கடல்; sea, being water In motion. "உரவுநீர்ப்பரப்பினுர்" (சிலப். 4,79);. 2. யாறு; river torrent "ஊரங்கனநீ ருரவுநீர் சேர்ந்தக் கால்" (நாலடி. 175);. (செ.அக.);. [உரவு + நீர்]
உரவோன்	உரவோன் uravōṇ, பெ. (n.) 1. வலியோன்r; strongman. "ஒருதா மாகிய வுரவோ ரும்பல்" (புறநா.18,4);. 2. ஊக்கமுடையோன்", person of spirit of enthusiasm "சிதைவிடத் தொல்கா ருரவோர்" (குறள், 597);. 3. மூத்தோன். (திவா.);. senior, elder (செ.அக.);. [உரவு → உரவோன்.]
உரளி	உரளி uraḷi, பெ. (n.) ஒருவகைப்பூண்டு; plant (சா.அக.);. [உரள் → உரளி.]

உரற்கட்டை	உரற்கட்டை uraṟkaṭṭai, பெ. (n.) 1. உரற்குரிய மரக் கட்டை; wooden block for a mortar. 2. உரல்; mortar formed from a block or wood. (செ.அக.); [உரல் + கட்டை]
உரற்களம்	உரற்களம் uraṟkaḷam, பெ. (n.) அறிஞர் கூடிப் பேசுமிடம்; place where wise men hold their debates "உரற்களத்து மட்டிலும். நோக்கார்" (ஆசாரக்.100); [உரன் + களம்]
உரற்குழி	உரற்குழி uraṟkuḻi, பெ. (n.) 1. உரலிற் குற்றுங்குழி; hollow of amortar. 2. குற்றுதற்குத்தரையில் அமைத்த குழி; mortar sunk in a floor, hole in the floor for pounding rice. "இடுப்பொடிந்த கோழிக்கு உரற்குழியே கைலாசம்". ம, உரல்குழி [உரல் + குழி]
உரற்குற்றி	உரற்குற்றி uraṟkuṟṟi, பெ. (n.) உரற்கட்டை பார்க்க;see urakastai (செ.அக.);. [உரல் + குற்றி]
உரற்பனை	உரற்பனை uraṟpaṉai, பெ. (n.) தீட்டும்போது அரிசி; சிந்தாதவாறு உரலின் மேல் வைக்குங்கூடு; cylindric; ring of wicker work placed over the mortar so that ric may not spill in pounding. (செ.அக.);. [உரல்_பனை.]
உரற்பெட்டி	உரற்பெட்டி uraṟpeṭṭi, பெ. (n.) அரிசி சிந்தாதப வைக்கும் உரலின் வாய்க்கூடு; circular basket c earthen ring placed around the mouth of a mortar fo keeping the grain within when pounding it. (செ.அக.); ம. உரல் பெட்டி [உரல் + பெட்டி.] [P] உரற்பெட்டி
உரற்று-தல்	உரற்று-தல் uraṟṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) முழங்குதல் to resound; to roar, as an elephant; to roll, as thunder "யானை யுரற்றொலி யோசையும்' (சீவக 855);. (செ.அக.); [உரறு → உரற்று.]

உரறு-தல்	உரறு-தல் uraṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) முழங்குதல், ! resound, reverberate, roar; " உருமாறு கருவிய பெருமலை பிற்பட' (மலைபடு, 357); [உரு → உர → உரலு → உரறு.]
உரன்	உரன்1 uraṉ, பெ. (n.) 1. திண்மை; strength of wil self-control "உரனென்னுந்தோட்டியான்". (குறள்,24); 2. பற்றுக்கோடு support, prop, "ஊரன்மன் னுரணல்லன் (கலித்.68);. 3. வெற்றி victory. "உரனசைஇ யுள்ள துணையாகச் சென்றார்" (குறள் 1263);. 4. அறிவு knowledge. "உரியதாகுந் தோழிகண்ணுரனே" (தொல் பொருள். 239);. [உரம் → உரன்.] உரன்2 uraṉ, பெ. (n.) 1 மார்பு breas. "உரன்சிங்கநாதர் கிடந்தசைய" (திருவிளை.உலவாக்.7);. 2. உள்ளமிகுதி (திவா.);; impulse, zeal. (செ.அக.);. [உரம் → உரன்.]
உரனர்	உரனர் uraṉar, பெ. (n.) மனவலியுடையோர்; persons of strong will "உரனர்... புந்தியாற்றடுப்பர்" (ஞானவா. உபசாந் 66);. (செ.அத.);. [உரம் → உரன் → உரனர்.] உராய்-தல் பாது, 2 செ.கு.வி. (v.i.); உரிஞ்சுதல் (பிங்.);; to rub, as an animal against a tree, as two branches together. (செ.அக.);. [உரை → உராய்.] உராய்ஞ்சு-தல் பாது 8 செ.கு.வி. (v.i.); பொருத்தித் தேய்த்தல்; to rub.
உராய்வு	உராய்வு urāyvu, பெ. (n.) 1. தேய்மானம்; உராய்ந்து போதல்; rubbing, wearing away. 2. உராய்ந்த பகுதி; a bruise. ம. உரவு. [உரை → உராய் → உராய்வு.]

உராவ்	உராவ் urāv, பெ. (n.) ஒடுகை; running as a horse, 'குரூஉமயிர்ப் புரவி யுராலிற் பரிநிமிர்ந்து" (மதுரைக் 387); (செ.அக.);. [உல் → உலவு → உரவு → உரால்]
உராவு	உராவு1 urāvudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பரவுதல்; to move away, spread 2. பார்த்தல்; to spread over, extend "நிறை கடன் முகந்துராய்" (பரிபா. 6.1);. 3. இடம் விட்டுப் பெயர்தல்; to move from its place, to be dislodged "பொன்னசும்பாடி யளைந்துராய்" (சீவக 37);. 4. செல்லுதல்; to go, pass. காலென்னக் கடிதுராய்' (மதுரைக் 125);. (செ.அக.);. உராவு2-தல் பசிய 5 செ.கு.வி. (v.i.); வலியடைதல், to become strong, to grow powerful. "உராவி விழுங்கப்பட்டது. (ஞானவா.புசுண்,93);. (செ.அக);. [உரவு → உராவு.] உரி1-தல் பா. 4 செ.குன்றாவி (v.i.);
உரி	உரி3 urittal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) தோல், பட்டை முதலியவை கழலுதல்; to peel, as bark (செ.அக.);. ம. உரி. [உல் → உரு → உரி] உரி3 urittal, பெ. (n.) செகுன்றாவி (v.t.); தோல், பட்டை; முதலியவற்றைக் கழற்றுதல்; to slough off, as a serpent its skin; to flay, excoriate; to strip off, as bark. "உரித்திடு முழுவைவன்றோல்" (கந்தபு. ததீசியு.127); (செ.அக.); 2. பரவுதல்; to spread. [உல் → உரு → உரி] உரி4 uri, பெ. (n.) 1. மரம் முதலியவற்றினின்று உரிந்து வரும்

உரிக்குட்டி	உரிக்குட்டி urikkuṭṭi, பெ. (n.) 1. கடல்மீன் வகை; brownish grey suckerfish, 2. கடல் மீன் வகை; light brown, suckerfish (செ.அக.); உரிக்குட்டி [P] உரிக்குட்டி
உரிச்சீர்	உரிச்சீர் uriccīr, பெ. (n.) மூவசைச்சி (யாப்.12.); foot of three asai (செ.அக.); [உரி + சீர்]
உரிச்சொல்	உரிச்சொல் uriccol, பெ. (n.) 1. பெயரெச்சம் வினையெச்சம் போன்றவற்றிற்கு அடியாக விளங்கும் தமிழின் நால்வகைச் சொற்களுள் ஒன்று (நன். 442);; 2. திரிசொல் பார்க்க;see hr-sol. [உரி + சொல்.]
பொருளால் புடைபெயரும் சொல் உரிச சொல்லாயிற்று உரிச்சொற்பனுவல்	பொருளால் புடைபெயரும் சொல் உரிச சொல்லாயிற்று உரிச்சொற்பனுவல் boruḷālbuḍaibeyarumsolurisasollāyiṟṟuurissoṟbaṉuval, பெ. (n.) நிகண்டு நூல்; lexicon, nigandu "பிங்கல முதலான உரிச்சொற் பனுவல்களுள்" (நன்.459, மயிலை);. [உரி + சொல் + பனுவல்.]
உரிச்சொன்னிகண்டு	உரிச்சொன்னிகண்டு uricconṉigaṇṭu, பெ. (n.) காங் கேயர் இயற்றிய வெண்பாவினா லமைந்த ஒரு நிகண்டு நூல்; name of a lexicon compiled by Kāngēyar in venbā metre (செ.அக.);. [உரி + சொல் + நிகண்டு.]
உரிசூறைகொள்(ளு)-தல்	உரிசூறைகொள்ளு)-தல் uricūṟaigoḷḷudal, 13 செ.குன் றாவி, (v.i.) ஆடையைப் பிடுங்கிக்கொள்ளல்; to strip off a person's clothes by force. "உரிசூறை கொண்டு போனவனை' (ஈடு. 7, 3, 4);. (செ.அக.);. [உரி + குறை + கொள்.]
உரிசை	உரிசை urisai, பெ. (n.) சுவை tase, relish, "கைப்புப் புளிப்புரிசை" (சினேந்:244); (செ.அக.);. [உரி + உரிசை] உரிசை urisai, பெ. (n.) 1. சுவை; taste. "கைப்புப் புளிப்புரிசை" (சினேந். 244);. 2. தீஞ்சுவை; sweet taste. [Skt. ruci → த. உரிசை.]

உரிஞ்சல்	உரிஞ்சல் uriñjal, பெ. (n.) உராய்கை; rubbing, chafing. "போர்மதக்குன் றுரிஞ்சலின்" (இரகு, தேனு.88);. (செ.அக.); [உரிஞ்சு + உரிஞ்சல்]
உரிஞ்சு	உரிஞ்சு1 uriñjudal, 5. செ.கு.வி. (v.i.) உராய்தல். (பிங்);; to rub oneself; to rub, as beasts, to rub against one another, as trees. [உரை → உரி → உரிஞ்சு.] உரிஞ்சு2 uriñjudal, 5 செகுன்றாவி (v.i.) . 1. தேய்த்தல்; to wear away by rubbing, to grind away, as sandal, to scrape, triturate. "நறுங்குறடுரிஞ்சிய... தேய்வை" (திருமுரு. 33);. 2. பூசுதல்; to rub on, smear, anoint, as with oil, soap, aromatics. "ஊடுமின்னனாருரிஞ்சி யாட்டினார்" (சீவக. 24.18);. (செ.அக.);. [உரி + உரிஞ்சு.] உரிஞ்சு3 uriñjudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.i.) உள்ளிழுத்துக் கொள்ளுதல்; to sip, suck up. [உறிஞ்சு → உரிஞ்சு (கொ.வ.);]
உரிஞு -தல்	உரிஞு -தல் uriñadal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) , உரிஞ்சுதல்; to rub, "உரிதன் னடுவோர்' (தணிகைப்பு அகத்497); (செ.அக.);. [(உரி → உரிது.]
உரித்தாளி	உரித்தாளி urittāḷi, பெ. (n.) உரித்தானவன் பார்க்க;see uristānavan . (செ.அக.);. [உரித்து + ஆளி]
உரித்தானவன்	உரித்தானவன் urittāṉavaṉ, பெ. (n.) 1. சொத்துக் குரியவன்; proprietor, owner, her. (கொ.வ.);. 2. தக்கோன்; suitable, worthy person 3. நண்பன்; friend. (செ.அக.);. [உரித்து + ஆனவன்.]
உரித்து	உரித்து urittu, பெ. (n.) 1. உரியது; that for which one has a claim. 2. உரிமை (திவா.);; right, proprietorship. 3. உற்ற நட்பு; intimacy, affection, tender regard. அவனுக்கு உரித்துள்ளவன். (உ.வ.);. (செ.அக.);. [உரி → உரித்து.]

உரித்துவை-த்தல்	உரித்துவை-த்தல் urittuvaittal, செகுன்றாவி (v.t.) 1. வெளிப்படுத்தி வைத்தல்; to disclose, reveal, make known "கீழே உரித்து வைத்தாரிறே அவர்கள் ஸ்வரு பத்தை" (ஈடு, 3, 9, 2);. 2. நேரொப்பாதல்; to resemble completely. இந்தப் பிள்ளை தகப்பனை உரித்து வைத் திருக்கிறது. (உ.வ.);. (செ.அக.);. [உரித்து + வை.]
உரிது	உரிது uridu, பெ. (n.) உரிமையானது; that which is related. "உரிதி னின்னோ டுடன்பிறப் புண்மையின்" (சிலப்.2.40);. (செ.அக.); [உரித்து → உரிது.]
உரிப்பொருட்டலைவன்	உரிப்பொருட்டலைவன் urripporuṭṭalaivaṉ, பெ. (n.) கிளவித் தலைவன்; "உரிப்பொருட்டலைவன் ஒருவனே யானவாறும், (தொல்,பொருள். 55, உரை);. (செ.அக.);. [உரி + பொருள் + தலைவன்.]
உரிப்பொருள்	உரிப்பொருள் urripporuḷ, பெ. (n.) ஐந்திணைகட்கு உரியனவான புணர்தல், பிரிதல், இருத்தல், ஊடல், இரங்கல்களும் அவற்றின் நிமித்தங்களும் (நம்பிய கப். 25);; [உரி + பொருள்] நிலத்திற்கு ஏற்பப் புடை பெயரும் பண்பு உரிப்பொருள் எனப்பட்டது.
உரிமை	உரிமை urimai, பெ. (n.) 1. உரித்தாந் தன்மை; ownership, proprietorship. 2. உரித்தான சொத்து; that which is owned. "உரியா ருரிமை யடக்கம்' (நாலடி.170);. 3. உரிமைநாட்டுதல்; claim for right of possession "உரிமை மைந்தரைப் பெறுகின்றது" (கம்பரா. அயோத். மந்திரப். 63.);. 4. மனைவி; wife, "அரசனுரிமையோ டப்பொழில் புகுந்து" (மணிமே 25.1); 5. அடிமை; slave, dependant acquisition. 6. அடிமைத் தொழில்; the services of a bondservant. "எந்தமக் குரிமை செய்யெண்" (திவ். பெரியதி 2, 3, 6). 7. கடமை; duty, obligation, "உரிமைதன்னை.. ஆற்ற" (கந்தபுபட்டாபி.14);. 8. குணம் (திவா.);; disposition, nature, quality. 9. அன்பு; love, affection, tender regard, "உரிமையொடொருவ னோக்கினான்" (குருகுல
உரிமைக்கஞ்சி	உரிமைக்கஞ்சி urimaikkañji, பெ. (n.) 1. இறக்குந் தறுவாயி லுள்ளவனுக்குக் கடைசியாக இனத்தார் வார்க்கும் கஞ்சி; conjee poured into the mouth of a dying person as the last token of love and respect (J.);. 2. ஒருவர் இறந்தவன்று அவருடைய சுற்றத்தார்க்குப் படைக்கும் உணவு (வின்.);; food served to the relations of a person on the day of his death by the members of his family.(செ.அக.);. [உரிமை + கஞ்சி]

உரிமைக்கட்டு	உரிமைக்கட்டு urimaikkaṭṭu, பெ. (n.) 1. திருமணத்திற் குரிய இனமுறைத் தொடர்பு (வின்.);; consanguinity that allows marriage between the two. 2. இனக்கட்டுப்பாடு; preservation of one's rights as a relative. (செ.அக.);. [உரிமை + கட்டு.]
உரிமைக்கடன்	உரிமைக்கடன் urimaikkaḍaṉ, பெ. (n.) 1. உரிமை பற்றிச் செய்யுங் கடமை; obligation, as that of a son to support his parents. 2. பிணக்கடமை; duties and obligations of near relations to perform funeral rites and to show respect to a deceased person (செ.அக.);. [உரிமை + கடன்.]
உரிமைக்கலியாணம்	உரிமைக்கலியாணம் urimaikkaliyāṇam, பெ. (n.) உரிமைத் திருமணம் பார்க்க see urimal-tiumanam [உரிமை + கலியாணம்.]
உரிமைக்காணி	உரிமைக்காணி urimaikkāṇi, பெ. (n.) உரிமையாற் கிடைத்த நிலம்; Inherited and (செ.அக.);. [உரிமை + காணி.]
உரிமைக்காரர்	உரிமைக்காரர் urimaikkārar, பெ. (n.) 1. உரிமைக் காரன் பார்க்க see urimal-k-kran 2. மதுரை முதலிய இடங்களில் வாழும்தப்பட்டை அடிக்கும் இனத்தைச் சார்ந்த பழந்தமிழர் (ஆதி திராவிடர்);; an Addravidar drum-beating professional caste living in places like Madural etc. [உரிமை + காரர்.]
உரிமைக்காரன்	உரிமைக்காரன் urimaikkāraṉ, பெ. (n.) 1. சொத்துக் குரிமை யானவன்; her, claimant to a property. 2. பொறுப்பு ஏற்றற்குரிய இனத்தான்; responsible relative, natural guardian. (W);. (செ.அக.);. [உரிமை + காரன்.]
உரிமை கொண்டாடு-தல்	உரிமை கொண்டாடு-தல் urimaigoṇṭāṭudal, 5. செ.கு.வி. (v.i.) உறவுமுறை கொண்டாடுதல்; to claim kinship or friendship. (செ.அக.);. [உரிமை + கொண்டாடு.]
உரிமைச்சுற்றம்	உரிமைச்சுற்றம் urimaiccuṟṟam, பெ. (n.) அடிமைத் திரள்; retinue of Slaves, "உரிமைச்சுற்றமொடு ஒரு தனி புணர்க்க" (சிலப். 2,88);. (செ.அக.); [உரிமை + சுற்றம்.]
உரிமைச்சோறு	உரிமைச்சோறு urimaiccōṟu, பெ. (n.) உரிமைக் கஞ்சி பார்க்க. (வின்.); see urimark-kanji (செ.அக.);. [உரிமை + சோறு.]

உரிமைசெப்பு-தல்	உரிமைசெப்பு-தல் urimaiseppudal, 15 செ.கு.வி. (v.i.) மணம் பேசுதல்; to negotiate a marriage. "துறைவற்குரிமை செப்பினர்" (குறுந்.351); (செ.அக.);. [உரிமை + செப்பு.]
உரிமைசெய்-தல்	உரிமைசெய்-தல் urimaiseytal, 1 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கடமை செலுத்தல் (வின்.); to discharge one's duties. 2. அடிமைத் தொழில் செய்தல்; to do the duties of a servant "எந்தமக் குரிமை செய்யெனத் தரியாது" (திவ்.பெரியதி. 2, 3, 6);. 3. சாச்சடங்கு நடத்துதல் (வின்.);; to perform obseques (செ.அக.);. [உரிமை + செய்.]
உரிமைத்தத்துவம்	உரிமைத்தத்துவம் urimaittattuvam, பெ. (n.) 1 இறந்தவருடைய சொத்தைக் காக்க முறைமன்றத் தலைவரிடம் பெறும் அதிகாரம்; right of letters of administration to the estate of a deceased person. 2. வைத்துக் காப்பாற்றும் உரிமை; right of guardianship as of a minor or a person of unsound mind. (செ.அக.);. [உரிமை + Skt tatva → தத்துவம்]
உரிமைத்திருமணம்	உரிமைத்திருமணம் urimaittirumaṇam, பெ. (n.) இனத்திற்செய்யும் மணம்; marriage within the prescribed degrees of consanguinity. [உரிமை + திருமணம்.]
உரிமைப்பங்கு	உரிமைப்பங்கு urimaippaṅgu, பெ. (n.) உரிமை வழியாய் வரும் பங்கு; hereditary heirship (ஆ.அக.);. [உரிமை + பங்கு.]
உரிமைப்படை	உரிமைப்படை urimaippaḍai, பெ. (n.) கூலிப் படை (சுக்கிரநீதி. 303);; paid soldiers, mercenaries. [உரிமை + படை]
உரிமைப்பள்ளி	உரிமைப்பள்ளி urimaippaḷḷi, பெ. (n.) உரிமை மகளிர் இருப்பிடம்; queen's apartments. "உரிமைப் பள்ளியும் விரிபூஞ் சோலையும்" (சிலப். 27.19);. (செ.அக);. [உரிமை + பள்ளி]
உரிமைப்பாடு	உரிமைப்பாடு urimaippāṭu, பெ. (n.) உரிய கடமை (வின்.);; obligation, duty. (செ.அக.);. [உரிமை + பாடு.]

உரிமைப்பிள்ளை	உரிமைப்பிள்ளை urimaippiḷḷai, பெ. (n.) வளர்ப்பு மகன் (வின்.);; adopted child, who is entitled to the property of the adopter.(செ.அக.);. [உரிமை + பிள்ளை.]
உரிமைப்பெண்	உரிமைப்பெண் urimaippeṇ, பெ. (n.) 1. திருமணம் செய்தற்குரிய முறைமையுடையவள் (வின்.);; girl in the proper degree of consanguinity to be taken in marriage 2. உரிமை பற்றித்திருமணம் செய்யப்படும் பெண் (G.Tp.D.i. 94);; girl married because of her relationship to the bridegroom, opp to பெருமைப்பெண். (செ.அக.);. [உரிமை + பெண்]
உரிமைபாராட்டு-தல்	உரிமைபாராட்டு-தல் urimaipārāṭṭudal, 5. செ.கு.வி. (v.i.) உரிமை கொண்டாடு பார்க்க;see urimaikondadu. (செ.அக.);. [உரிமை + பாராட்டு.]
உரிமைமண்	உரிமைமண் urimaimaṇ, பெ. (n.) பிணத்தை இடும் குழியில் இனத்தார் போடும் மண் earth thrown into the grave by near relatives of the deceased, at a funeral (செ.அக.);. [உரிமை + மண்]
உரிமைமாநகர்	உரிமைமாநகர் urimaimānagar, பெ. (n.) உவளகம். (அந்தப்புரம்);; harem in a king's palace; zanana "ஒன்னலர் நுழையா வுரிமை மாநகர்" (பெருங்.உஞ் சைக். 35. 4);. (செ.அக.);. [உரிமை + மா + நகர்.]
உரிமையாட்சி	உரிமையாட்சி urimaiyāṭci, பெ. (n.) சொத்தின் உரிமை யைத் துய்த்தல் (வின்.);; possession or right of possession of property devolving on an heir (செ.அக.); [உரிமை + ஆட்சி]
உரிமையாளி	உரிமையாளி urimaiyāḷi, பெ. (n.) சொந்தக்காரன்; owner. (ஆ.அக.);. [உரிமை + ஆளி.]
உரிமையிடம்	உரிமையிடம் urimaiyiḍam, பெ. (n.) வீட்டில் மனைவி வாழும் பகுதி; wife's apartment. பள்ளியம்பலம் உரிமையிடம் கூத்தப் பள்ளி யென இவற்றுள் நீங்கி. (இறை.21. உரை);. (செ.அக.);. [உரிமை + இடம்.]

உரிமையில்	உரிமையில் urimaiyil, பெ. (n.) உரிமை மாநகர் பார்க்க see urimal-managar "ஒழுகுவனண் மாதோ உரிமையின் மறைந்தென்" (பெருங்க. மகத. 14, 296); (செ.அக.);. [உரிமை + இல்]
உரிமையெடு-த்தல்	உரிமையெடு-த்தல் urimaiyeḍuttal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) உரிமை பெறுதல் (வின்.);; to take possession of one's share, as of an inheritance or of produce (செ.அக.);. [உரிமை + எடு]
உரிமைவழி	உரிமைவழி urimaivaḻi, பெ. (n.) 1. தொடர்பு முறை; consanguinity, lineage. 2. கொடிவழி உரிமை; ancestral inheritance. (செ.அக.);. [உரிமை + வழி]
உரிமைவிடு-தல்	உரிமைவிடு-தல் urimaiviḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உரிமை அளித்தல் (வின்.);; to set free, manumit, as a slave. 2. உரிமையை விட்டு விடுதல்; to give up one's right. (செ.அக.); [உரிமை + விடு.]
உரியசை	உரியசை uriyasai, பெ. (n.) நேர்பு நிரையசைகள் (தொல். பொருள். 318);; particular kinds of metrical syllables (செ.அக.); [உரி + அசை.]
உரியடி	உரியடி1 uriyaḍi, பெ. (n.) உரிச்சிரான் வருமடி; metrical syllabus of uri-c-cfr. [உரி + அடி. உரிச்சீரா லானது உரியடி.] 'மூவசைச் சீர்உரிச் சீர்இரு நான்கனுள் நேரிறு நான்கும் வெள்ளை அல்லன பாவினுள் வஞ்சியின் பாறப்பட்டனவே மூன்று அசையான் ஆகிய சீர் உரிச்சீர் அஃது எட்டு வகைப்படும். அவற்றுள் நேரசை இறுதியாகிய நான்கும் வெண்பா உரிச்சீர்; அவை அல்லனவாகிய நிரையசை இறுதியாகிய நான்கும் பா வகையுள் வஞ்சிப்பாவின் பகுதியாய் வஞ்சி உரிச்சீர் எனப்படும் (யாப் விருத்12);
உரியப்பம்	உரியப்பம் uriyappam, பெ. (n.) ஒருவகை அப்பம்; a kind of cake. ம. உறியப்பம். [உரி + அப்பம்.]
உரியர்	உரியர் uriyar, பெ. (n.) 1. உடையவர்கள்; possessor 2. அறிஞர்; wisemen (ஆ.அக.); [உரி + அர்.]
உரியவர்	உரியவர் uriyavar, பெ. (n.) உரிமையுள்ளவர் those who have rights. [உரி+ அவர்.]

உரியவள்	உரியவள் uriyavaḷ, பெ. (n.) உரித்தானவள் மனைவி, wife. [உரி + அவள்]
உரியவன்	உரியவன் uriyavaṉ, பெ. (n.) 1. உரிமையுள்ளவன்; one who has rights, heir 2. அதிகாரி; one who is worthy. qualified. 3. உறவினன் (பிங்.);; relative. 4. கணவன்; husband. (செ.அக.);. ம. உரியன். [உரி + அவன்.]
உரியள்	உரியள் uriyaḷ, பெ. (n.) உரியவள் பார்க்க;see ui-y-aval (ஆ.அக.);.
உரியன்	உரியன் uriyaṉ, பெ. (n.) உரியவன் பார்க்க;see un-y-avan.
உரியார்	உரியார் uriyār, பெ. (n.) உரியவர் பார்க்க;see uri-y-avar. [உரியவர் → உரியார்]
உரியாழாக்கு	உரியாழாக்கு uriyāḻākku, பெ. (n.) அரையே அரைக்காற் படி; 518 of measure. [உரி + ஆழாக்கு. உரியும் ஆழாக்கும்.]
உரியாள்	உரியாள் uriyāḷ, பெ. (n.) உரியவள் பார்க்க see uri-y-aval. [உரியவள் → உரியாள்.]
உரியுழக்கு	உரியுழக்கு uriyuḻkku, பெ. (n.) முக்காற்படி; 3/4 of measure. (சா.அக.); [உரி + உழக்கு. உரியும் உழக்கும்.]
உரியோர்	உரியோர் uriyōr, பெ. (n.) உரியவர் பார்க்க see uri-y-avar. [உரியவர் → உரியார் → உரியோர்.]

உரியோள்	உரியோள் uriyōḷ, பெ. (n.) உரியவள் பார்க்க see uri-y-aval. [உரியவள் → உரியாள் → உரியோள்.]
உரியோன்	உரியோன் uriyōṉ, பெ. (n.) உரியவன் பார்க்க;see uri-y-avan (செ.அக.);. [உரியவன் → உரியான் → உரியோன்.]
உரிவலை	உரிவலை urivalai, பெ. (n.) சிறிய மீன்களைப் பிடிக்கப்பயன்படுததும் ஒருவகை வலை; a kind of fishing-net (சேரநா.);. ம. உரிவவ. [உரி + வலை]
உரிவை	உரிவை urivai, பெ. (n.) 1. தோல்; skin, hide, peel. rind "காரானை யீருரிவைப் போர்வை யானை" (தேவா. 13, 8);, 2. உரிகை; stripping, peeling off, flaying "மதகரி யுரிவை செய்தவர்" (தேவா. 578, 3);. (செ.அக.);. ம. உரி. [உரி → உரிவை.]
உரு	உரு1 uruttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பெருஞ்சினங் கொள்ளுதல்; to get angry, to be provoked to exhibit signs of anger, "ஒருபக லெல்லா முருத்தெழுந்து" (கலித்.39,23);. 2. அழலுதல்; to burn, smart, "ஆக முருப்ப நூறி" (புறநா.25.10);. 3. முதிர்தல்; to become ripe, mature. "பண்டையூழ்வினை யுருத்தென்" (சிலப் 16,217);. [உல் → உர் → உரு.] உரு2 uruttal, 4 செ.குன்றாவி (v.i.) 1. வெருளுதல்; to be angry with "ஒள்வாட்டானையுருத்தெழுந்தன்று" (பு.வெ.3.2);. 2. ஒத்தல்; to bear likeness to, resemble. "நின்புக முருவின கை" (பரிபா. 3.32);. [உர் → உரு → உரு-த்தல்.]

உருக்கங்காட்டு-தல்	உருக்கங்காட்டு-தல் urukkaṅgāṭṭudal, 5. செ.கு.வி. (v.i.) அன்பு காட்டுதல்; to show kindness, love. (செ.அக.);. [உருத்தல் = வெப்பமுறல்; வெய்துறல், மனம் உருகுதல் உரு → உருக்கம் + காட்டு.]
உருக்கம்	உருக்கம் urukkam, பெ. (n.) 1. மனநெகிழ்ச்சி; melting of heart, tenderness, sympathy. 2. இரக்கம்; compassion, mercy. pity. "உருக்கமிலவ் வகரக் குலம்" (இரகு. மாலையீ.113);. 3. அன்பு; love, as to a deity, a friend, or a child, "உருக்கத்திற் கரத்தேந்தி" (விநாயகபு. 75.121); (செ.அக.);. ம. உருக்கம் [உல் → உர் → உரு → உருக்கம்.]
உருக்கரக்கடை	உருக்கரக்கடை urukkarakkaḍai, பெ. (n.) உருக்கரக்கு பார்க்க;see urukkarakku. [உருக்கு + அரக்கு + அடை]
உருக்கரக்கு	உருக்கரக்கு urukkarakku, பெ. (n.) நெருப்பிலுருக்கிச் செய்த அரக்கு; seed-lac melted and formed into thin cakes, shellac (சா.அக.); [உருக்கு + அரக்கு.]
உருக்கரம்	உருக்கரம் urukkaram, பெ. (n.) வெண்காரம்; borax. (சா.அக.);. [உரு + காரம் = உருக்காரம் → உருக்கரம்.]
உருக்கல்	உருக்கல்1 urukkal, பெ. (n.) 1. கோயில் கட்டியவருடைய உரு; 2. போரில் இறந்த வீரனது உருச்செதுக்கிய கல், வீரக்கல்; stone effgy of a hero who died in a battle. (செ.அக.);. [உரு + கல்] உருக்கல்2 urukkal, பெ. (n.) 1. செங்கல்; brick 2. உருகின கல், அதாவது சிட்டம்; over heated brick or over burnt brick in kilns. (சா.அக.); [உரு + கல்.]
உருக்கன்	உருக்கன் urukkaṉ, பெ. (n.) உடலை வாட்டும் நோய் (யாழ்ப்.);; wasting disease, of men or of plantains (செ.அக.);. [உருக்கு → உருக்கன்.]

உருக்கண்டி-த்தல்	உருக்கண்டி-த்தல் urukkaṇṭittal, 4 செ.குன்றாவி, (v.t.) 1. கருகச்செய்தல் (யாழ்ப்.);; to blight, as disease, esp. in plantains. 2. உடம்பை இளைக்கச் செய்தல்; to reduce to leanness; to cause to emaciate (சா.அக.);. [உருக்கல் → உருக்கன் → அடி.]
உருக்காங்கட்டி	உருக்காங்கட்டி urukkāṅgaṭṭi, பெ. (n.) உருக்காங்கல் பார்க்க;see urukkankal (செ.அக.);. [உருக்கு + ஆம் + கட்டி = உருக்காங்கட்டி.]
உருக்காங்கல்	உருக்காங்கல் urukkāṅgal, பெ. (n.) உருகிப்போன செங்கல்; overburnt brick. (செ.அக.);. [உருக்கு + ஆம் + கல்.]
உருக்காட்டி	உருக்காட்டி urukkāṭṭi, பெ. (n.) கண்ணாடி, mirror. (செ. அக.); [உரு + காட்டி]
உருக்காட்டு-தல்	உருக்காட்டு-தல் urukkāṭṭudal, 5 செ.குவி. (v.i.) உரு வெளியாகத் தோன்றுதல்; to appear as a hallucination. a visionary object "மாயவன்வந் துருக்காட்டுகின்றான்" (திவ்.நாச் 12, 3);. [உரு + காட்டு.]
உருக்கி	உருக்கி urukki, பெ. (n.) 1. உருகச் செய்வது; that which induces melting. 2. இளைக்கச் செய்வது; that which causes one to be reduced, said of a disease ora medicine bringing about such a condition. 3. மாழை வகைகளை உருக்குபவன்; one who melts metals. 4. உருகிப்போன செங்கல் overburnt brick. [உருக்கு → உருக்கி
உருக்கிச்சாய்-த்தல்	உருக்கிச்சாய்-த்தல் urukkiccāyttal, 4 செ.குன்றாவி 1. மாழைகளை (உலோகங்களை); நீண்ட கட்டியாக உருக்குதல் (வின்.);; to cast or run metals in bars, or in mass, further use. 2. வேதியியல் முறையில் மாழைகளை யுருக்கி மருந்தினங்களி லூற்றல்; [உருக்கி + சாய்.]
உருக்கியூற்றல்	உருக்கியூற்றல் urukkiyūṟṟal, பெ. (n.) உருகிய மாழை களைப பொதுவாகச் சாய்த்தல்; an ordinary process of casting. (சா.அக.);. [உருக்கி + ஊற்றல்.]

உருக்கிவார்-த்தல்	உருக்கிவார்-த்தல் urukkivārttal, 4. செ.குன்றாவி. (v.t.) உருக்கின மாழைகளைக் கருவில் வார்த்தல்; to cast, found, run, as a metal. (செ.அக.);. [உருக்கி + வார்.]
உருக்கினம்	உருக்கினம் urukkiṉam, பெ. (n.) 1. உருக்குச் சரக்கு; that which facilitates the fusion of metals, as borax. 2. மைநஞ்சு; mineral poison. 3. தேன்; honey. 4. மெழுகு wax (சா.அக.);. [உருக்கு → உருக்கினம்.]
உருக்கு-தல்	உருக்கு-தல் urukkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. இளகிவிழச் செய்தல்; to melt with heat, as metals or congealed substances; to dissolve, liquefy, fuse. "தீயிடை யுருக்குதன் முயன்றான்" (கந்தபு. மார்க்க. 131);. 2. மனம் நெகிழ்த்துதல்; to soften, as feelings; to melt, as one's heart எம்பிரானாமஞ்சொல்லி யுருக் கினன்" (கம்பரா, உருக்காட். 27);, 3. மெலியச் செய்தல்; to reduce, emaciate, as the body. அந்த நோய் உடம்பை உருக்கிவிட்டது. 4. அழித்தல் (திவா.);; to destroy. 5. வருத்துதல்; to afflict, distress. க. உக்கு (உருக்கப்பட்ட பொருள்);; ம. உருக்குக;குரு உர். [உருகு → உருக்கு உருக்கு-தல் (செல்வி.80. துலை.53);.]
உருக்கு	உருக்கு2 urukku, பெ. (n.) 1. எஃகு (சூடா.);; steel. 2. உருக்கின் பொருள்; anything melted, product of liquetaction. "செப்புருக்கனைய" (கம்பரா. கார்கா.91);. (செ.அக.);. ம. உருக்கு; தெ. உக்கு; க. உர்கு. உக்கு; கோத. உக்; குட. உக்கீ;து. ளரக. [உருகு → உருக்கு பழங்காலத்தில் இந்தியாவில் செய்யப்பட்ட எஃகு உக்கு எனப்பட்டதால் அது மேலை நாட்டு மொழிகளில் wook எனவும் திரிந்தது; Wootz-steel made in India, from ancient time, by fusing iron with carbonaceous matter. (for wook Ka ukku.); (chamber);. A kind of steel made in India - misprint for 'wook' on exact rendering of Kannada 'ukku'-steel.] உருக்கு3 urukku, பெ. (n.) 1. வெள்ளி; silver. 2. வெள்ளிப்பணம்; silver coin. 3. வெண்மை; whiteness. தெ. ருக்கு ரூக்க = ரொக்கம். [உருகு → உருக்கு.]

உருக்குக்குகை	உருக்குக்குகை urugguggugai, பெ. (n.) 1. மாழைகளையும் மற்றச் சரக்குகளையும் அதிகமாக உருக்க வேண்டிப் பயன்படுத்துமொரு பெரிய மூசை; a big and strong crucible used for melting metals and other Substances requiring higher temperature. 2. மிகு நெருப் பைத்தாங்குவதற்கேற்ற சரக்குகளைப் பயன்படுத்திச் செய்த வச்சிர மூசை; a crucible specially made of heat resisting substances and fire-proof materials, so as to withstand great heat or higher temperature. (சா.அக.);. [உருக்கு + குகை.]
உருக்குக்குநண்பன்	உருக்குக்குநண்பன் urukkukkunaṇpaṉ, பெ. (n.) வெள்ளை யாமணக்கு; a white of castor plant. (சா.அக.); [உருக்கு + கு + நண்பன்.]
உருக்குகாரம்	உருக்குகாரம் urukkukāram, பெ. (n.) 1. வெண்காரம் (வின்.);; borax 2. உருக்குச் சரக்கு; anything which promotes melting or fusion. [உருக்கு + காரம்.]
உருக்குகை	உருக்குகை uruggugai, பெ. (n.) உருக்குதல்; the act of melting. (சா.அக.);. [உருக்கு → உருக்குகை]
உருக்குச்சட்டம்	உருக்குச்சட்டம் urukkuccaṭṭam, பெ. (n.) வார்த்த இரும்பு; iron which has been cast into moulds cast iron. (சா.அக.);. [உருக்கு + சட்டம்]
உருக்குச்சரக்கு	உருக்குச்சரக்கு urukkuccarakku, பெ. (n.) வெண் காரம்; borax (சா.அக.);. [உருக்கு + சரக்கு.]
உருக்குச்சுண்ணம்	உருக்குச்சுண்ணம் urukkuccuṇṇam, பெ. (n.) எஃ கைக் கொண்டு புடமிட்டெடுத்த சுண்ணம், alkali preparation containing iron and insoluble calcium carbonate as chief ingredients - A kind of ferrous carbonate (சா.அக.);. [உருக்கு + கண்ணம்.]
உருக்குச்செங்கல்	உருக்குச்செங்கல் urukkucceṅgal, பெ. (n.) உருக்காங்கல் பார்க்க;see urukkangal. [உருக்கு + செங்கல்.]

உருக்குத்தட்டார்	உருக்குத்தட்டார் urukkuttaṭṭār, பெ. (n.) பொற்கொல் லர் (சிலப்.5, 31, உரை);; goldsmiths (செ.அக.); [உருக்கு + தட்டார்.]
உருக்குத்து-தல்	உருக்குத்து-தல் urukkuddudal, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. உருவம் அமைய வார்ப்படம் வார்த்தல் (நெடுநல். 57. உரை);; to cast in a mould. 2. அம்மை குத்துதல்; to vaccinate. (செ.அக.);. [உரு + குத்து.]
உருக்குநெய்யம்	உருக்குநெய்யம் urukkuneyyam, பெ. (n.) 1. வெண்ணெய், கோழிமுட்டைக்கரு முதலிய பொருள்களி னின்றும் இறக்கும் எண்ணெய்; oil extracted from butter, the yolk of fowl's eggs, etc. 2. எஃகை யுருக்கும் எண்ணெய்; universal solvent for melting steel. (சா.அக.);. [உருக்கு + நெய்யம்.]
உருக்குப்பாறை	உருக்குப்பாறை urukkuppāṟai, பெ. (n.) உட்சூட்டினாலிளகி மொத்தையாகத் திரண்ட கற்பாறை (In Geology); massive rocks called also plutonic or igneous rocks which are believed to have undergone fusion. They lie beneath all the other rocks or have some times been forced up through them from beneath. They were once in a melted state and on cooling at the surface, formed the original crust of the globe, (சா.அக.);. [உருக்கு + பாறை.]
உருக்குமண்	உருக்குமண் urukkumaṇ, பெ. (n.) உருக்கு மணல் பார்க்க;see urukku-manal (செ.அக.);. [உருக்கு + மண்.]
உருக்குமணல்	உருக்குமணல் urukkumaṇal, பெ. (n.) இரும்புக்கனிமம் அடங்கிய மணல் (வின்.);; iron ore, iron-sand. (சா.அக.);. [உருக்கு + மன்.]
உருக்குமணி	உருக்குமணி urukkumaṇi, பெ. (n.) காதணிவகை solid globules or gold soldered together around a ring and worn by women as ear-drops. (செ.அக.);. ம. உருக்குமணி [உருக்கு + மணி.]
உருக்குமம்	உருக்குமம் urukkumam, பெ. (n.) 1. பொன் (சங். அக.);; gold. 2. உருக்கு (நாநார்த்த.);; steel. [உருக்கு → உருக்குமம்.]

உருக்குமுகம்	உருக்குமுகம் uruggumugam, பெ. (n.) உருகிவரும் சமயம்; the stage at which fusion or melting takes place - melting point. (சா.அக.);. [உருக்கு + முகம்.]
உருக்குமுறை	உருக்குமுறை urukkumuṟai, பெ. (n.) முறியாதபடி சரியான பதமாய் உருக்கியெடுத்தல்; melting in consitence with the principle of melting process. (சா.அக.);. [உருக்கு + முறை.]
உருக்குருக்கு	உருக்குருக்கு urukkurukku, பெ. (n.) கருப்பூரவகை (சிலப்.14, 109 உரை);; variety of camphor. (செ.அக.); [உருக்கு + உருக்கு.]
உருக்குலை-தல்	உருக்குலை-தல் urukkulaidal, 2. செ.கு.வி. (v.i.) 1. முன்னுருவம் அழிதல்; to become dismembered; to be disunited, as parts of a lock, a house; to become loose deranged, disorganized. 2. உடல் மெலிதல்; to be emaciated, as the body by illness (செ.அக.);. [உரு + குலை-தல்.]
உருக்குவளை	உருக்குவளை urukkuvaḷai, பெ. (n.) மெருகாணி (சங்.அக.);; instrument for polishing the precious metals. (செ.அக.);. [உருக்கு + வளை.]
உருக்கூட்டு-தல்	உருக்கூட்டு-தல் urukāṭṭudal, 7 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஒன்றாக்குதல் ஒன்று கூட்டுதல்; to collect, amass. accumulate (சேரநா.);. ம. உருக்கூட்டுக. [உரு + கூட்டு.]
உருக்கெண்ணெய்	உருக்கெண்ணெய் urukkeṇīey, பெ. (n.) உருக்கி வடித்த எண்ணெய்; oil prepared by boiling coconutmilk (சேநா.);. ம. உருக்கெண்ண. [உருக்கு + எண்ணெய்.]
உருக்கொடு-த்தல்	உருக்கொடு-த்தல் urukkoḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஏவி விடுதல்; to instigate, set on. 2. கொடுமை செய்யத் தூண்டுதல்; to incile to evil deeds. 3. அறிவுரைத்தல்; to give advice. (செ.அக.); [உரு + கொடு.]

உருக்கொள்(ளு)-தல்	உருக்கொள்(ளு)-தல் urukkoḷḷudal, 16. செ.கு.வி. (v.i.) 1. வடிவெடுத்தல்; to take shape. 2. கருவிலுருவாதல் (வின்t.);; to be conceived in the womb. 3. ஒழுங்கான வளர்ச்சியடைதல்; to attain normal development. 4 ஆத்திரங் கொள்ளுதல் (யாழ்ப்.);; to be possessed as by a spirit for uttering oracles. (செ.அக.);. [உரு + கொள்.]
உருகு-தல்	உருகு-தல் urugudal, 9. செ.கு.வி. (v.i.) 1. வெப்பத்தால் இளகுதல்; to dissolve with heat; to melt, liquefy, to be fused. 2. மனநெகிழ்தல்; to become tender, to melt, as the heart, to be kind, to commisserate, to sympathize, to glow with love "பூண்முலையார் மனமுருக" (பு.வெ. 9.41, கொளு.);. 3. மெலிதல்; to be emaciated. "அந்த நோயால் உடம்பு உருகிவிட்டது". (செ.அக.);. ம. உருகு [உரு → உருகு.]
உருகுநிலையம்	உருகுநிலையம் urugunilaiyam, பெ. (n.) உருகும் நிலை; the state at which a substance changes from solid to liquid, melting point. (சா.அக.);. [உருகு + நிலையம்.]
உருகுபதம்	உருகுபதம் urugubadam, பெ. (n.) இளகுதற்குரிய பக்குவம்; softness of condition, melting state, "உருகு பதத்திலே வளைந்தவை" (ஈடு. 1, 4, 3);. (செ.அக.);. [உருகு + பதம்.]
உருகுமயம்	உருகுமயம் urugumayam, பெ. (n.) உருகும் பதம்; melting point. (சா.அக.);. [உருகு + மயம்.]
உருகுமுப்பு	உருகுமுப்பு urugumuppu, பெ. (n.) கட்டுப்பு; fusible salt prepared out of common salt by a special process; a consolidated salt usually melting when exposed to heat. It is opposed to உருகாவுப்பு. (சா.அக.);. [உருகும் + உப்பு.]
உருகை	உருகை urugai, பெ. (n.) 1. புல்லூரி; a parasitic plant. 2. அறுகம்புல்; harialigrass (சா.அக.);. [உரு → உருகை.]

உருங்கு-தல்	உருங்கு-தல் uruṅgudal, 5. செ.குன்றாவி. (v.i.) 1. உண்ணுதல்; to eat. "அரவினுட லுயிருருங்குவணம்" (பரிபா. 4,42);. 2. தேய்தல்; to wear away. 3. உராய்தல்; to rub (சேரநா.);. ம. உருங்ஙுக. [உல் → உர் → உரு → உருங்கு = தேய்த்தல், சிறிது சிறிதாகப் பறித்து அல்லது குறைத்துண்ணுதல்.]
உருசி	உருசி urusi, பெ. (n.) 1. சுவை; tase 2 இனிமை pleasantness 3. விருப்பம்; disire. [உருக → உருசி] உருசி1 urusi, பெ. (n.) 1. சுவை; taste. 2. இன்சுவை; good taste, relish, flavor. 3. இனிமை; pleasantness, agreeableness. 'அவன் பேச்சு உருசியானது'. 4. விருப்பம்; wish, desire. 'அவனுக்குப் படிப்பில் உருசி அதிகம்'. [Skt. ruci → த. உருசி.] வடமொழியில் ஒளி, அழகு என்னும் பொருள்படும் ru என்னும் வேரிலிருந்து விரும்புவது, சுவையானது எனப் பொருள்படும் ruci என்னும் சொல் பிறந்துள்ளது (மா.வி.); என்பது பொருந்துவதன்று. சொற்பிறப்பு நோக்கில் நாவின் அடிப்படையிலான சொல்லிலிருந்துதான் சுவை தொடர்பான சொல் தோன்ற முடியும் [illegible] திரிந்து வடநாட்டில் வழக்கூன்றியது என்பது அறியத்தக்கது தமிழில்
உருசிதட்டு-தல்	உருசிதட்டு-தல் urusidaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) சுவை தோன்றுதல்; to be sweet, pleasant to the taste. (செ.அக.);. [உருசி + தட்டு.] உருசிதட்டு-தல் urusidaṭṭudal, 15 செ.கு.வி. (v.i.) சுவை தோன்றுதல்; to be sweet, pleasant to the taste. [உருசி + தட்டு-,]

உருசிபார்-த்தல்	உருசிபார்-த்தல் urusipārttal, 4 செ.குன்றாவி (vt.) சுவைத்தறிதல்; to taste, examine, ascertain as the nature of a thing by tasting it. (செ.அக.);. [உருசி + பார்] உருசிபார்-த்தல் urusipārttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) உருசிகாண்(ணு);-தல் பார்க்க; see urusikan. [உருசி + பார்-,] [Skt. ruci → த. உருசி.]
உருசு-தல்	உருசு-தல் urusudal, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) உறிஞ்சுதல்; சிறிது சிறிதாகக் காற்றை உள்ளிழுப்பதன் வாயிலாக நீர்ம உண்பொருளை நாவில் சுவைத்தவாறே மென் மெல விழுங்குதல்; to suck. [உ → உல் → உரு = தோன்றுதல், மேலெழுப்புதல். உருக = மேலெழச் செய். உருப்புதல், உருகதல் ஆகிய இரு வினைக ளும் காற்றை உறிஞ்சுவதன் வாயிலாக உணவுப் பொருளை மேலெழுப்பி வாய்க்குள் விழச் செய்யும். உருப்பு, உருசு என்பன பிறவிளைகள். உரு, உரும்பு இரண்டும் தன்வினைகள் உரு → உருந்து → உருத்து → உருச்சு → உருசு எனத் திரிந்ததால் இது திரிபுப் பிறவினை; உருப்பு இயல்புப் பிற வினை.]
உருட்சி	உருட்சி uruṭci, பெ. (n.) 1. உருளுகை; revolving, as a wheel. 2. திரட்சி; rotundity, globularity. உருட்சிக்கு நீட்சி. (செ.அக.);. [உருள் + சி = உருட்சி.] உரு = மேலெழுப்பு. உருள் = மேலெழும்பும் செய்கை. மீண்டும் மேலெழும்பும் செய்கையைக் குறித்த போது சுழற்சிப் பொருள்களும் சுழலும் வட்டமும். உருண்டை, கோளம், சக்கரம் ஆகியவற்றையும் குறிக்கும்.]
உருட்டிக்காய்	உருட்டிக்காய் uruṭṭikkāy, பெ. (n.) பெருந்தும்மட்டி; callous leaved bryonia. (செ.அக.);. [உருள் → உருட்டு → உருட்டி + காய்.]
உருட்டித்தை-த்தல்	உருட்டித்தை-த்தல் uruṭṭittaittal, 4. செ.குன்றாவி (v.t.) துணியைச் சுருட்டித் தைத்தல்; to roll, and sew a border, a kind of hemming. (செ.அக.);. [உருள் → உருட்டு → உருட்டி + தை-த்தல்.]
உருட்டிப்பார்-த்தல்	உருட்டிப்பார்-த்தல் uruṭṭippārttal, 4. செ.குன்றாவி (v.t.) 1. விழியை உருட்டிப் பார்த்தல்; staring after rolling the eyes. 2. கண்சிமிட்டாது விழியை உருட்டி உற்றுப் பார்த்தலாகிய ஒரு சாக்குறி; a symptom of death in which the dying person rolls his eyes and stares at or looks intently 3. மண்டையோட்டுப் பகுதியால் விழியையுருட்டிக் கீழாகச் சொருகி, மேற்புருவம் வளைமிட்டுக் காணுதல்; peculiar expression of the eyes in meaning it is due to downward rolling of the eye ball and retraction of the upper lid - post basic stare, (சா.அக.);. [உருட்டி + பார்.]

உருட்டிப்போடு-தல்	உருட்டிப்போடு-தல் uruṭṭippōṭudal, 19. செ.குன்றாவி (v.t.) 1. பேச்சால் மருட்டி வெல்லுதல்; to defeat by argument, by a display of skill or by sophistry; to overcom in games அவர்களைப் பேச்சில் உருட்டிப் போட்டான் (இ.வ.);. 2. அழித்து விடுதல்; to bring to ruin, a a family. வஞ்சகமே அந்தக் குடியையுருட்டிப்போட்டது (உ.வ.);. 3. சாகச் செய்தல்; to cause to die. அந்த குழந்தை பிறந்து தாயை யுருட்டிப் போட்டது. (செ.அக.);. [உருட்டி + போடு.]
உருட்டிவிடு-தல்	உருட்டிவிடு-தல் uruḍḍividudal, 18. செ.குன்றாவி. (v.t.) உருட்டிப்போடு பார்க்க see urutti-p-podu. (செ.அக.);. [உருட்டு → உருட்டி → விடு.]
உருட்டு	உருட்டு1 uruṭṭudal, 5. செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. உருள செய்தல்; to roll, as a ball or wheel, as a barrow to bowl, turn about, revolve, as a thing on a plane to throw, as dice, to whirl, as a discus. "அறக்கதிராழி திறப்பட வுருட்டி" (மணிமே. 5.76);. 2. உருண்டை யாகச் செய்தல்; to form, as clay or other substance; into balls or globules. முருடீர்ந்துருட்டற்கு (கம்பரா மாரீசன்.139); 3. வருத்துதல்; to afflict cause pain to vex. "உய்ந்து போம்வழி யுருட்டுவா னொருவனை" (சூளா. முத். 9);. 4. இசை நரம்பை வருடுதல் (கூர்மபு கண்ணன். 147);; to play upon a stringed musica instrument with pressure of fingers, as lute springs. 5. விளையாட்டில் வெல்லுதல்; to overcome In athletit exercises of games 6. ஒலியின் வேறுபாட்டால் மருடடுதல்; impose and confound as by hard sounding verbiage கடபடமென் றுருட்டுதற்கோ (தாயு. நின்ற 3);. (செ.அக.);. ம. உருட்டுக; க. பட உருடு; கோத. உர்ண; துட. ஊட் குட உரிட். உரிக்; து. உருண்டு;தெ. உரலு, குவி. டுபலி. [உருள் → உருட்டு → உருட்டு-தல்.] உருட்டு2 uruṭṭu, பெ. (n.) 1. உருட்டுகை ... உருட்டு உருட்டிவிடவா?
உருட்டுக்காரன்	உருட்டுக்காரன் uruṭṭukkāraṉ, பெ. (n.) புரட்டன் deceiver, tricker. [உருட்டு + காரன்.]
உருட்டுப்புரட்டு	உருட்டுப்புரட்டு uruṭṭuppuraṭṭu, பெ. (n.) வஞ்சகச் செயல்; tricks and frauds (செ.அக.);. [உருட்டு + புரட்டு.]

உருட்டுமோதிரம்	உருட்டுமோதிரம் uruṭṭumōtiram, பெ. (n.) விரலணி வகை (இ.வ.);; plain gold-ring (செ.அக.);. ம. உருட்டுமோதிரம். [உருட்டு + மோதிரம்.]
உருட்டுவண்ணம்	உருட்டுவண்ணம் uruṭṭuvaṇṇam, பெ. (n.) அராகந்தொடுத்துவருஞ் சந்தம்; variety of rhythm effected by using short syllables in quick succession, as free roling on "உருட்டு வண்ண மராகந்தொடுக்கும்" (தொல், பொருள். 544); (செ. அக.);. [உருட்டு + வண்ணம்.]
உருடை	உருடை uruḍai, பெ. (n.) 1. வண்டி; cart "உருடை யூடுதிரியும்" (சேதுபு. முத்தீர். 42);. 2. சக்கரம்; wheel. (செ.அக.);. [உருள் → உருடை (ரோடை → ரோதை);.] L. rota, a wheel; L roto, a cause to turn round like a wheel, to whiri round, swing round; L rotula, a little wheel; L rotunde, roundly, L. rotunditos, roundness, rotundity (plin);, L rotundo, lo round, make round. Li rotund us round, circular, spherical; இவற்றினின்று பின்வருமாறு ஆங்கிலச் சொற்கள் தோன்றி திரிந்துளள்ன. E rota list of persons acting, or duties to be done, in rotation. E rotary, acting by rotation; E rotate, v. move round axis or centre, revolve, adj. Wheel-shaped. E rotation, rotating, recurrence, recurrent series of period, regular succession in office, in by, rotation. E rotator, muscle that rotates a limb etc. E rotifer, wheel animalcule, member of class rotifer wilh' rotatory organs used in swimming. E rotograph, print of Ms. page etc. ect by sensitized roll, Erolor, rotary part of machine, E. rotund, a circular, round, rotundate; E rotunda building of circular ground plan, esp. one with dome; Roll என்னும் ஆங்கிலச்சொல் 'உருள்' என்பதை ஒத்திருக்கின்றது. ஆயின் அதை rotula அல்லது rolla என்னும் இலத்தீன் குறுமைப் பொருட் சொல்லினின்று திரிக்கின்றனர் மேலையறி ஞர்கள். இது வட்ட வழித் திரிபு. ட rotulus தமிழில் 'இல்' என்பது ஒரு குறுமைப் பொருட்பின்னொட்டென்பது இங்குக் கவனிக்கத்தக்கது.
உருண்டுபோ-தல்	உருண்டுபோ-தல் uruṇṭupōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) சாதல்; to die, said in cursing or in mentioning in a disrespectful way (செ.அக.);. [உருள் → உருண்டு + போ.]

உருண்டை	உருண்டை uruṇṭai, பெ. (n.) 1. உண்டை; ball, bowl. globe, anything round, as a pill. 2. கவளம்; mouthful of food in the shape of a ball. 3. திரட்சி; roundness, globularity. 4. உலகம்; world. "அண்டைப்பகுதியின் உண்டைப் பிறக்கம்' (திருவாச. திருவண்டப்.1);; 5 கூட்டம் crowd. கோவுண்டை கோட்டாற்ற ழிவித்த கோன் (பரிபா. 636 உரை);. உருண்டையான பொருள் உண்டை எனப்பட்டது. பொரி யுண்டை சோற்றுண்டை வெல்லவுண்டை மண்ணுண்டை, வில்லுண்டை கஞ்சாவுண்டை முதலியன ம. உருண்ட, க., பட., து. உண்டெ; தெ. உண்ட; குரு உருடெ; கோத. உண்டய; துட. உடய;கோண். உன்தா. [உருள் → உருண்டை.]
உருணி	உருணி1 uruṇi, பெ. (n.) உருளுந் தன்மையுடையது. that which has capacity to roll. [உருளி → உருணி.] உருணி1 uruṇi, பெ. (n.) 1. எலும்புத் தட்டு; pan or bone. 2. மாங்கதாய்ப்பிஞ்சு; tender mango (சேரநா.);. ம. உருணி. [உருள் → உருளி →. உருணி]
உருத்தரி-த்தல்	உருத்தரி-த்தல் uruttarittal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) வடிவங் கொள்ளுதல்; to take shape, as an embryo. உருக்கொளல் பார்க்க;see urukkolal (செ.அக.);. [உரு + தரி.]
உருத்திரங்கண்ணன்	உருத்திரங்கண்ணன் uruttiraṅgaṇṇaṉ, பெ. (n.) பத்துப் பாட்டுள் ஒன்றாகிய பெரும்பாணாற்றுப்படையை யாத்த கடைக் கழகப் புலவர்; name of a sangam poet who authored the 'Perumbanarru-p-padal'. [உருத்திரம் + கண் + அன்.]
உருத்திரசருமன்	உருத்திரசருமன் uruttirasarumaṉ, பெ. (n.) இறையனார கப்பொருளுரை கேட்டவரும் அகநானூறு தொகுத்த வருமாகிய ஒரு புலவர்; name of a dumb poet in Madura who acted as arbitrator on the commentaries of the Iraiyansraga-p-porul, and who was himself the compiler of the Aga-nsnuru (செ.அக.);. [உருத்திரன் + சருமன்.]

உருத்திரசோலை	உருத்திரசோலை uruttiracōlai, பெ. (n.) காஞ்சியிலுள்ள தும் தன்னை அடைந்தவர்களின் பிறப்பினையழிக்க வல்லதாகக் கருதப்படுவதுமான ஒரு சோலை; a grove in kanji. entry into which is supposed to free one from future births, "சுரர்கள் உருத்திரசோலை" (பெரியபு. திருக்குறிப்பு 84);. (செ.அக.); [உருத்திரம் + சோலை.]
உருத்திரபசுபதி நாயனார்	உருத்திரபசுபதி நாயனார் uruddirabasubadināyaṉār, பெ. (n.) அறுபத்து மூன்று நாயன்மாருள் ஒருவர்; a canonized Saiva Saint, one of 63 (பெரியபு...);. [உருத்திரம் + பக + பதி + நாயனார்.]
உருத்திரம்	உருத்திரம்1 uruttiram, பெ. (n.) 1. பெருஞ்சினம்; fury, violent anger. 2. வெளிச்சுவை (தண்டி.69.);; க., து. ருத்ர. தெ. ருத்ரமு; Skt roudra, CE wreth. OS wrth, OHG reid; ON reigher. E wrath, wroth [உல் → உரு (தீ); → உருத்தல் → உருத்திரம்.] உருத்திரம் = பெருஞ்சினம். உருத்திரம், வ. (ருத்ர.);. 'திரம்' ஒரு தொழிற்பண்பீறு. ஒ.நோ;மாத்தல் அளத்தல். மா + திரம் - மாத்திரம் (அளவு);. அவன் எனக்கு எம்மாத்திரம்? என்னும் வழக்கை நோக்குக. மானம் (மா +அனம்); என்னும் அளவுப் பொதுப் பெயரையும். மா. மானம், ஒருமா, இருமா, மாகாணி முதலிய அளவுச் சிறப்புப் பெயர்களையும், மேலை வடார்க்காடு அம்பேத்கர் மாவட்டத்தில் படி என்னும் முகத்தல ளவைப் பெயர் மானம் என்று வழங்குதலையும் நோக்குக மாத்தல் என்னும் வினைச்சொல் பண்டே வழக்கிறந்தது. திரம் → திரை. மா + திரை - மாத்திரை = அளவு. எழுத்தொலிக்குங் கால அளவு. உண்ணும் மருந்தளவு. சினம் தீயொத்தலால் தீ பற்றிய சொற்கள் எல்லாம் சினத்தையும் குறிக்கும். உரு → உருத்திரம். உருத்திரம் → வ. ரௌத்ர (Roudra); = வெகுளி. ஒ. நோ; Gaigas. 9. Gani E wroth; N ange; , OE wreth thu, As and on Wraedo, ME wrathu, E Sroth, adj angry, CE wrath, CS wreth; CHG reid. CN reither. கீற்றும் (Skeat); கிளெய்னும் (kien); இச்சொற்களை reid (twisled); என்னும் மூலத்தினின்று திரிக்கின்றனர். அது அவர்கள் தென் சொல்லை அறியாததனாலும் இருக்கலாம் (வ.மொ.வ. 94);.] உருத்திரம்2 uruttiram, பெ. (n.) 1. மஞ்சள் (வின்.);; turmeric.

உருத்திரன்	உருத்திரன் uruttiraṉ, பெ. (n.) 1. சிவன் (திவா.);; Siva. 2. பதினொரு உருத்திரருளொருவன் (திவா.);; Ruttiran one of ekataca ruttirar. 3. அழற்கடவுள்; Agni, "உருத்திர னென்னுநாமம்... செந்தீப் பண்ணவன் றனக்குமாமால்" (கந்தபு. ததீசிப் 45);. 4. சிவகணத்தோன். attendant of Siva (கந்தபு;ததீசிப், 45);. 5. கடுஞ்சினத்தான்; ferocious visage. [உருத்திரம் → உருத்திரன் → Skt. Rudra.] சிவன் நெருப்பின் தன்மையும், அழிப்புத் தொழிலும் உடைய வனாதலின் உருத்திரன் எனப்பட்டான். (ஒ.மொ. 25);. தமிழ ரின் முத்தொழிலோனான சிவன் ஆரியரின் முத்திரு மேனியருள் (திரிமூர்த்திகளுள்); ஒருவனான அழிப்புத் தொழிலோனாக்கப்பட்டபின். ஆரியக் கடுங்காற்றுத் தெய்வமாகிய ருத்ர (உருத்திரன்); அழிப்புத் தொழிலொப்புமை பற்றிச் சிவனோடு இணைக்கப்பட்டான். ருத்ர ஆரியத் தெய்வமாயினும், தமிழ்த் திரி சொல்லாலேயே குறிக்கப்பட்டான் என அறிக.] உருத்திரன் uruttiraṉ, பெ. (n.) சிவன்; God Šivan
உருத்திரி-தல்	உருத்திரி-தல் uruddiridal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உருமாறுதல்; to be metamorphosed, changed in form 2. மாறுவேடங்கொள்ளுதல்; to wear a mask, assume a disguise, "உருத்திரிந்து தனித்து வந்து" (திருவிளை. விடையிலச். 7); (செ.அக.);. ம. உருத்திரியுக. [உரு + திரி-தல்.]
உருநாட்டு	உருநாட்டு urunāṭṭu, பெ. (n.) 1. படிமம்; சிலை; idol. (J);. 2. ஓவியம்; picture (யாழ்.அக.); [உரு + நாட்டு..]
உருப்படி	உருப்படி uruppaḍi, பெ. (n.) 1 கணக்கிடக்கூடிய பொருள்; item, piece, any article admitting of counting unit "நித்யம் ஏழுருப்படி பணியாரம்" (கோயிலொ. 69.);. 2. பயன்படும பொருள்; article of value, useful thing உருப்படியாக என்னிடம் ஒன்றுமில்லை (உ.வ.);. 3. இசைப்பாட்டு; piece of music. அவனுக்கு நூறு உருப்படி பாடம் உண்டு (செ.அக.);. [உரு → உருப்படி.]
உருப்படியா-தல்	உருப்படியா-தல் uruppaḍiyātal, 6 செ.கு.வி. (v.i.) உருவாதல்; to take a tangible shape, come to something (Colloq.);. அந்தக் காரியம் உருப்படியாகாமற் போயிற்று. (செ.அக.);. ம. உருப்பிடிக்குக. [உருப்படி + ஆ-தல்.]

உருப்படியாய்	உருப்படியாய் uruppaḍiyāy, குவி.எ. (adv.) யாதொரு அங்கப்பழுதுமின்றி; soundly, wholly, unhurt, without any injury to any part of the body. உருப்படியாய் வந்து சேர்ந்தான் (செ.அக.);. [உரு → உருப்படி + ஆய்.]
உருப்படு-தல்	உருப்படு-தல் uruppaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உருவாதல்; to be formed, shaped. 2. சீர்ப்படுதல்; to improve in body, mind or morals, to rise to a position. 3. மருந்தைப் புடமிட்டு நிறைவாக்கல்; completing the preparation of a medicine by calcining it. [உரு + படு.]
உருப்பம்	உருப்பம்1 uruppam, பெ. (n.) 1. வெப்பம்; heat as of the sun, temperature, "கனலும்... வந்துகுடிகொண்டவணுறைந்தனவுருப்பமெழ" (அரிச்.பு. விவா.104); 2. நெருப்பு; fire. 3. வெப்பமிக்க நண்பகல்; midday. ம. உருப்பம். [உல் → உரு → உருப்பம்.] உருப்பம்2 uruppam, பெ. (n.) உருப்பு பார்க்க (பிங்.);;see unuppu (செ.அக.);. [உல் → உரு → உருப்பம்]
உருப்பாத்தி	உருப்பாத்தி uruppātti, பெ. (n.) கடல் மீன் வகை; flathead brownfish. (செ.அக.); [உரு + பாத்தி – உருப்பாத்தி.]
உருப்பிடி-த்தல்	உருப்பிடி-த்தல் uruppiḍittal, 4 செ.குன்றாவி (v.i.) படம் பிடித்தல்; to take a photograph. (செ.அக.);. [உரு + பிடி-த்தல்.]
உருப்பிணி	உருப்பிணி uruppiṇi, பெ. (n.) கண்ணன் மனைவி (திவ். திருவாய். 7,10,6]; Krishna's consort. [உரு → உருப்பு → உருப்பிணி (வெண்ணிறத்தவள்);.]

உருப்பு	உருப்பு1 uruppu, பெ. (n.) 1. வெப்பம் heat. "கன்மிசை உருப்பிறக் கணைதுளி சிதறென" (கலித் 16.7);. 2. சினத்தீ; anger, heated emotion. "உருப்பற நிரப்பினை யாதலின்" (பதிற்றுப். 50.16);. 3. கொடுமை; crueity. "உருப்பில் சுற்றமோடிருந்தோற் குறுதி" (பெரும்பாண். 447);, (செ.அக.);. ம. உருப்பம்;க. உருபு. [உல் → உரு → உருப்பு.] உருப்பு2 uruppu, பெ. (n.) மிகுதி (திவா.);; abundance, increase. (செ.அக.);. [உல் → உரு → உருப்பு.] உருப்பு3 uruppu, பெ. (n.) 1. துயரம்; grief. 2. அடுக்களை; kitchen (செ.அக.);. [உரு → உருப்பு.]
உருப்பெயர்-த்தல்	உருப்பெயர்-த்தல் uruppeyarttal, 4. செகுன்றாவி, (v.i.) ஒரு சொல்லைப் பிறமொழியெழுத்தில் எழுதுதல்; to transliterate (mod);. (செ.அக.);. [உரு + பெயர்த்தல்.]
உருப்போடு-தல்	உருப்போடு-தல் uruppōṭudal, 19. செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. மந்திரத்தைப் பலமுறை சொல்லுதல்; to repeat mantras a number of times. 2. மனப்பாடம் பண்ணுதல்; to repeat so as to commit to memory. (செ.அக.);. ம. உருவிக்குக. [உரு + போடு-தல்.]
உருபு	உருபு1 urubu, பெ. (n.) 1 வடிவம்; form shape (தொல். சொல். 24. சேனா);. 2. நிறம்; colour. "உருபுகிளர் வண்ணம் கொண்ட" (பதிற்றுப். 52.30);. 3. வேற்றுமை முதலியவற்றைக் காட்டும் இடைச்சொல் (தொல். சொல். 69.);; (Gram); particle such as case endings, etc. (செ.அக.);. [உரு → உருவு → உருபு] உருபு2 urubu, பெ. (n.) நோய் (அக.நி.);; malady. (செ.அக.);. [உல் → உரு (வெப்பம், நோய்.); → உருபு.]

உருபுப்புணர்ச்சி	உருபுப்புணர்ச்சி urububbuṇarcci, பெ. (n.) வேற்றுமை யுருபு புணர்ச்சி வருவது; function with case ending. [உருபு → புணர்ச்சி.]
உருபுமயக்கம்	உருபுமயக்கம் urubumayakkam, பெ. (n.) 1. ஒரு வேற்றுமையுருபு பிறிதொரு வேற்றுமை உருபின் பொருள் கொண்டு நிற்றல்; 2. ஒரு வேற்றுமைக்குள் ஒருருபு வேறோருருபோடு மயங்குகை; use of one ending of a case in the sense connoted by another ending of the same case, as அறத்தான வருவதேயின்பம் (குறள். 39); for அறத்தோடு வருவதே இன்பம். [உருபு + மயக்கம்.]
உரும்	உரும் urum, பெ. (n.) 1. இடி; thunder, "உருமுற்ற பாம்பின்' (சீவக.27);. 2. அச்சம் (தொல். சொல். 365);; fear; dread, alarm. 3. சினம் anger. 4. நெருப்பு; fire. (செ.அக.);. தெ உருமு. [உல் → உரு → உரும். உரு = வெப்பம். அனல், இடி.)
உரும்பு	உரும்பு urumbu, பெ. (n.) கொதிப்பு; ire, exasperation. "உரும்பில் கூற்றத் தன்னநின்" (பதிற்றுப். 26.13);. [உரு → உரும் → உரும்பு.]
உருமிகாலம்	உருமிகாலம் urumikālam, பெ. (n.) 1. கோடைக்காலம் (வின்.);; hot weather. 2. நடுப்பகல்; midday, (சா.அக.);. [உரும் → உரும → காலம்.]
உருமணி	உருமணி urumaṇi, பெ. (n.) 1. கருவிழி (யாழ். அக.); pup of the eye. 2. அடிவயிற்றிலுள்ள ஓர்உயிர்ப்பகுதி; mortal spot in the abdomen (சேரநா.);. ம. உருமணி. [உல் → உரு +மணி.]
உருமத்துக்குவிடு-தல்	உருமத்துக்குவிடு-தல் urumaddukkuviḍudal, 20. செ.கு.வி. (v.i.) நண்பகல் வேலை நிறுத்தல்; to cease at noon, as from study from labour (செ.அக.);. [உருமம் + அத்துக்கு + விடு.]

உருமம்	உருமம் urumam, பெ. (n.) 1. வெப்பம் (பிங்.);; heat as of the sun, of the atmosphere, sultriness, closeness. 2. நடுப்பகல்; noon, noon-day "உருமத்திற் கதிரே" (சேதுபு இராமனருச் 218);. (செ.அக.);. [உல் → உரு → உரும் → உருமம்.]
உருமலைவாரி	உருமலைவாரி urumalaivāri, பெ. (n.) மாழை (உலோக); மணல்; sand containing metal (W.);. (செ.அக.);. [உரு + மலை + வாரி]
உருமவிடுதி	உருமவிடுதி urumaviḍudi, பெ. (n.) நண்பகலில் வேலை நிறுத்துகை; midday recess (J.);. (செ.அக.);. [உரும் → உருமம் + விடுதி; விடுதி = விடுப்பு. ஒய்வு.]
உருமவேளை	உருமவேளை urumavēḷai, பெ. (n.) உச்சிப்பொழுது; noon. (சா.அக.);. [உருமம் + வேளை.]
உருமாற்றம்	உருமாற்றம் urumāṟṟam, பெ. (n.) 1. உருவம் வேறுபடல்; change of shape or form. 2. விலங்குகள் அல்லது பூண்டுகளிலாவது அவற்றின் பகுதிகளிலாவது ஏற்படும் வேறுபாடு; change of form in animals or plants or in their parts during life. 3. உடலமைப்புமாறி வேற்றுருக் கொளல்; 4. இக்கோளகத்தின் (பிரபஞ்சத்தின்); காரணமாக மாயையின் வல்லமையால் ஒன்று மற்றொன்றாக மாறுதல்; 5. வேதியியலின்படி ஒரு பொருளின் உரு வேறுபடுதல்; in chemistry, the change of a compound into a new form, chemical change. 6. மாந்தர் உருவத்தை மாற்றி வேற்றுருவங் கொள்ளுதல்; 7. நிறம், தோற்றம் முதலியன மாறுதல்; change of colour, appearance etc. என்ன இப்படி உருமாறி விட்டீர்களே (உ.வ.);. [உரு + மாற்றம்]
உருமாறு-தல்	உருமாறு-தல் urumāṟudal, 5. செ.கு.வி. (v.i.) 1. வேற்றுருக் கொள்ளுதல்; to change one's shape, disguise oneself. "வாசி வணிகர் போலவே யேசிலா வுருமாறி னார்" (திருவாத. பு. குதிரையிட்ட. 2);. 2. தோற்றம்வேறாதல்; to become changed in appearance, as by disease. (செ.அக.);. ம. உருவழியுக (மறைத்தல்);. [உரு + மாறு.]

உருமாறுமூலி	உருமாறுமூலி urumāṟumūli, பெ. (n.) தொட்டாற்சிணுங்கி; humble plant; touch me not – mimosapudica. It is so called from its leaves mimicking sensibility by folding themselves at the slightest touch. (சா.அக.); [உரு + பாறு + மூலி.]
உருமானம்	உருமானம் urumāṉam, பெ. (n.) 1. உருவம்; figure shape. 2. முற்றினது; anything ripe or full grown. [உரு + மானம்.]
உருமி-த்தல்	உருமி-த்தல் urumittal, 4. செ.கு.வி (v.i.) 1. வெப்பமாதல்; to be hot sultry, close, as the weather (W.); 2. மனவெப்பமடைதல்; to grow excited in mind. (சா. அக.);. [உரும் → உருமி → உருமி-த்தல்.]
உருமு-தல்	உருமு-தல் urumudal, 5. செ.கு.வி. (v.i.) 1. உரப்புதல்; to hunder roar, "உருமிநக்கு" (கந்தபு. அகரேந். 35);. 2. முறுமுறுத்தல்; to growl, grumble (செ.அக.); தெ. உருமு. [உரும் = அச்சம். உருமுதல் = அச்சமுண்டாக உரத்து ஒலித்தல்.]
உருமு	உருமு2 urumu, பெ. (n.) உரும் பார்க்க (பிங்.); see urum. (செ.அ.க.);. [உரும் → உருமு.]
உருமுக்குரல்	உருமுக்குரல் urumukkural, பெ. (n.) இடியோசை; noise of thunder. (செ.அக.);. [உரும் → உருமு + குரல.]
உருமேறு	உருமேறு urumēṟu, பெ. (n.) பேரிடி; hunderbot "அச்சொற்றத்தஞ் செவிக்குரு மேறாகக் கலங்கு மரவன்னார்" (பாரத. திரென. 32);. (செ.அக.);. [உரு → உரும் + ஏறு.]
உருமேனி	உருமேனி urumēṉi, பெ. (n.) சிவன், உயிர்கள் தங்கண் ணாற் காணும்படியெடுக்கும் வடிவம்; Invisible form of god. "உருமேனிதரித்துக் கொண்ட தென்றலும்" (சி.சி. 55);, (செ.அக.);. [உரு + மேனி.]

உருமை	உருமை urumai, பெ. (n.) உப்புவிளையும் நிலம்; saline Soil. [உரும் → உருமை. உருமை = வெப்பத்தால் ஆவியாகிநிற்கும் உப்பு வயல்.]
உருவ	உருவ uruva, கு.வி.எ. (adv.) 1. நன்றக; thoroughly, fully carefully "புயவலிமை நீயுருவ நோக்கையா" (கம்பரா, குலமுறை. 28);. 2. திரும்பத் திரும்ப again andagain " பின்னையும் விட மாட்டாளே. இங்ஙனேயுரு வச் சொல்லு மித்தனை" (ஈடு. 10,3,4);. (செ.அக.);. [உல் → உரு → உருவ. (வேக 9);.1]
உருவகப்படுத்து-தல்	உருவகப்படுத்து-தல் uruvagappaḍuddudal, 5 செ.குன்றாவி, (v.t.) உவமேயத்தை உவமானத்தோடு பொருந்தக் கூறுதல்; to speak metaphorically. (செ.அக.);. [உரு → உருவு → உருவகம் + படுத்து.]
உருவகம்	உருவகம்1 uruvagam, பெ. (n.) உவமத்தைப் பொரு ளுடன் வேறுபாடின்றிப் பொருந்தக் கூறும் அணி (தண்டி. 34);; figure of speech in which the uvameyarn or the thing compared is represented as identical with the uvamanam or the object of comparison, metaphor (செஅக.); [உரு → உருவு → உருவகம்.] உருவகம் uruvagam, பெ. (n.) நாடகம் (நாநார்த்த); drama (செ.அக.);. [உரு → உருவு → உருவகம்.]
உருவகவணி	உருவகவணி uruvagavaṇi, பெ. (n.) உருவகம்1 பார்க்க;see usuvagam. [உருவகம் + அணி.]
உருவங்காட்டி	உருவங்காட்டி uruvaṅgāṭṭi, பெ. (n.) கண்ணாடி (பிங்.);; mirror. (செ.அக.);. [உருவம் + காட்டி.]
உருவத்திருமேனி	உருவத்திருமேனி uruvattirumēṉi, பெ. (n.) வடிவுடைய வராகக் கருதப்படும் கடவுள் (சீகாழி. கோ. பக். 88);; god, as assuming form or shape. (செ.அக.);. [உருவம் + திருமேனி.]
உருவப்பரப்பு	உருவப்பரப்பு uruvapparappu, பெ. (n.) கடவுளின் மேன்மையான எண் குணங்கள்; the eight characteristics of the Supreme Being "தன்னுருவப் பரப்பையெல்லாம் கொடுபுகுந்து பதிப்பன்" (சி.சி. 9,12);. (செ.அக.);. [உருவம் + பரப்பு.]

உருவப்பொம்மை	உருவப்பொம்மை uruvappommai, பெ. (n.) வைக் கோல் போன்ற பொருள்களால் செய்யப்படும் உருத் தோற்றம்; effigy. [உருவம் + பொம்மை.] ஒருவரை மதிப்புக்குறைவு செய்ய நேரும்போது அவரது உருவப் பொம்மையைப் பிணம் போலக் கருதித் தெருத்தோ றும் இழுத்துவந்து ஒப்பாரி வைத்து எரிப்பது வழக்கம்.
உருவம்	உருவம் uruvam, பெ. (n.) 1. வடிவம். shape, visible form figure. "சோதியாய்த் தோன்றுமுருவமே" (திரு வாச 22,9);. 2. உடல்; body. "உருவமு முயிருமாகி" (தேவா. 1028.3);. 3. அழகு; beauty. "உருவப்பூணி னாய்' (நைடத.தேவியைக். 3);. 4. நிறம்; colour, hue. "உருவப் பல்பூத் தூஉய்" (திருமுருகு. 241);. 5. புனைவு (வேட்ம்);; disguise, assumed form. "வலியினிலைமையான் வல்லுருவம்" (குறள். 273);. 6. கவறு; die used in gaming "முன்னாயம் பத்துருவம் பெற்றவன் மனம்போல்" (கலித். 136);. 7. மந்திரவுரு; repetition of mantas. "நின்றிரண் டுருவ மோதி" (சீவக. 1289);. 8. படிமை; image made of clay or fashioned of brick,
உருவமெடு-த்தல் ¬¬¬¬	உருவமெடு-த்தல் ¬¬¬¬ uruvameḍuttal, 4, செ.கு.வி (v.i.) வடிவங் கொள்ளுதல் to assume a form, as a deity. (செ.அக.);. [உருவம் + எடு-த்தல்.]
உருவல்	உருவல் uruval, பெ. (n.) காதணி வகை; kind of ear - drops (செ.அக.);. [உரு → (உருக்கு); உருவல்.]
உருவழி-தல்	உருவழி-தல் uruvaḻidal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) 1. உருவம் வேறாதல்); to become disfigured by disease, to be deformed. 2. முழுதுஞ் சிதைதல்; to be entirely ruined 3. கரு கலைதல்; to abort. 4. மறைதல்; to disappear. (சேரநா.); (செ.அக.);. ம. உருவழியுக. [உரு + அழி-தல்.]

உருவறை	உருவறை uruvaṟai, பெ. (n.) உடலழகற்றவன்-வள்-து; one who has bodily defects. "உருவறைக் கோபாலர்" (திவ். பெரியாழ். 3,8,2 வ்யா. பக். 740); (செ.அக.);. [உரு + அறை. அறை = அறுபட்டவன், குறைபட்டவன்.]
உருவா-தல்	உருவா-தல் uruvātal, 6. செ.கு.வி. (v.i.) 1. வடிவுறுதல்; to assume a form, take shape. 2. சீர்ப்படுதல்; to become sound, to improve, to be reformed. (செ.அக.);. ம. உருவிக்குக. [உரு + ஆ(கு);.]
உருவாக்கு-தல்	உருவாக்கு-தல் uruvākkudal, 5. செ.குன்றாவி, (v.t.) 1.உருவமுடையதாகச் செய்தல்; to shape, fashion, mould. 2. சீர்ப்படுத்துதல்; to repair, reform, improve. ம. உருவாக்குக. [உரு + ஆக்கு.]
உருவாணி	உருவாணி uruvāṇi, பெ. (n.) 1. அக்சாணி; axie bolt. inch pin "தேரகத் துடுரு வாணியின்" (உபதேசகா. சிவத்துரோ. 411). 2. மெலிந்த வுடல்; emaciated body, body which is all skin and bone only. (J.); (செ.அக.);. [உருவு + ஆள். ஆள் → ஆண் → ஆணி.]
உருணிபற்று-தல்	உருணிபற்று-தல் uruṇibaṟṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மெலிவடைதல்; to grow lean, to be emaciated, (செ.அக.);. [உருவாணி + பற்று.]
உருவாரம்	உருவாரம்1 uruvāram, பெ. (n.) 1. வெள்ளரி (பிங்.);: mottled melon. (செ.அக.);. ம.உருவாரம். [உரு + வாரம் – உருவாரம்.] உருவாரம்2 uruvāram, பெ. (n.) 1. நிழலுருவம்; உருவப்படிவம்; image. கோவிலில் உருவாரம் செய்து வைத்திருக்கிறார்கள் (இ.வ.);. 2. கொடும்பாவி; effigy. (செ.அக.);. ம. உருவாரம். [உரு → உருவாரம்.]

உருவி	உருவி1 uruvi, பெ. (n.) 1 நாயுருவி; plant growing in hedges and thicket. "எள்ளிரம் படியுருவி" (தைலவ. தைல. 103);. 2. புல்லுருவி; honey suckle mistietoe. 3. முள்ளி; Indian night shade. (செ.அக.);. ம. உருவி. [உரு → உருவு → உருவி] உருவி2 uruvi, பெ. (n.) உலகம்; wide earth. "பாருருவி நீரெரிகால்" (திவ். திருநெடுந். 2);. (செ.அக.);. [உரு → உருவு → உருவி. உரு = தோற்றம், படைப்பு.] உருவி3 uruvi, பெ. (n.) பாட்டுடைத் தலைவன்; hero extolled by name in a poem, dist friaruv. "உருவியாகிய வொருபெருங் கிழவனை" [உரு → உருவு → உருவி]
உருவிடு-தல்	உருவிடு-தல் uruviḍudal, 1 8. செ.குன்றாவி (v.t.); மந்திரத்தை உருப்போடுதல்; to repeat (as a mantra);, learn by note, repeat so as to commit to memory. (செ.அக.);. ம. உருவிடுக. [உரு + இடு.]
உருவிப்பாய்தல்	உருவிப்பாய்தல் uruvippāytal, பெ. (n.) வேகமாகத் துளைத்துக் கொணடு செல்லல்; piercing through rapidly. (சா.அக.);. [உருவி + பாய்தல்.]
உருவியழு-தல்	உருவியழு-தல் uruviyaḻudal, 1. செ.கு.வி. (v.i.) விம்மியழுதல்; to weep and sob. (செ.அக.);. [உருவி + அழு. உருவி = மூச்சு உருவி, மூச்சு வாங்கி.]
உருவியுப்பு	உருவியுப்பு uruviyuppu, பெ. (n.) நாயுருவி யுப்பு; medicinal salt made from achyranthes aspera. (செ.அக.);. [உருவி + உப்பு.]
உருவில்	உருவில் uruvil, பெ. (n.) உருவிலாளன் பார்க்க see uruilalan. [உருவு + இல்.]

உருவிலாளன்	உருவிலாளன் uruvilāḷaṉ, பெ. (n.) . காமன்; kama, who has no corporal body. "மீனவிலோதனத்துருவிலாளன்" (மணிமே. 5.6);. (செ.அக.);. [உருவு + இல் + ஆளன்.]
உருவிலாளி	உருவிலாளி uruvilāḷi, பெ. (n.) உருவிலாளன் பார்க்க see uruvidar "உருவிலாளி உடல் பொடித்த வொரு வர்" (திருவிளை, வளையல். 35);. (செ.அக.);. [உருவு + இல் + ஆளி.]
உருவிலி	உருவிலி uruvili, பெ. (n.) உருவிலாளன்பார்க்க (பிங்.); see uruvilalan (செ.அக.);. [உருவு + இலி.]
உருவிழ-த்தல்	உருவிழ-த்தல் uruviḻttal, 2. செ.குன்றாவி (v.i.) வடிவ மிழ-த்தல் பார்க்க;see vadivamila. [உருவு + இழ.]
உருவு	உருவு1 uruvudal, 5. செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. உறைகழித்தல்; to unsheath, as a sword. "வாளுரீஇ யினானே" (சீவக. 2247);. 2. கையாற் பொருள் வரும்படி உருவுதல்; to strip, as beads from a string, as leaves from a wig. "அடகுரீஇ" (சீவக. 2625);. 3. சுளுக்கு முதலியவற்றைப் போக்கத் தடவுதல்; to massage, draw the hand down over a sprained part of the body. 4. கயிற்றுச் சுருக்கை யுருவுதல்; to loosen or tighten a noose. 5. ஊடுருவிச்செல்லுதல்; to pierce through, penetrate, as an arrow, a needle, "உலக மூடுருவுஞ் செம்பெருமானே" (திருவாச. 28.2);. ம. உருவுக; க. ஒரெ;தெ ஒரி (பறித்தல்);. [உல் → உரு → உருவு.] உருவு3 uruvu, பெ. (n.) உருவம் பார்க்க;see uruvam. "உருவு நுகர்ச்சி… யைங்கந்த மாவன" (மணிமே. 30.189); (செ.அக.);. ம. உருவு. [உரு → உருவு.]
உருவு-தல்	உருவு-தல் uruvudal, 7. செ.கு.வி. (v.i.) 1. தப்பித்துக் கொள்ளுதல்; to escape, to give the slip. பையன் உருவிவிட்டான். 2. துளைத்தல் (ஆ.அக.);; to pierce. (செ.அக.);.

உருவுகயிறு	உருவுகயிறு uruvugayiṟu, பெ. (n.) மாடு கட்டுங் கயிறு; stall rope for tying an ox. (செ.அக.); [உரு → உருவு + கயிறு.]
உருவுகை	உருவுகை uruvugai, பெ. (n.) சுளுக்குப் பாய்ந்த விடத்தை விரல்களினாலழுத்தி மெதுவாய் உருவுதல்; a gentle movement of the affected part by someone else pressing with the fingers and drawing the hand down a number of times, passive movement (சா.அக.);. [உருவு → உருவுகை (உருவுதல்);.);]
உருவுசுருக்கு	உருவுசுருக்கு uruvusurukku, பெ. (n.) முடிச்சு (அக.நி.);; slip-knot noose. (செ.அக.);. [உரு → உருவு + சுருக்கு.]
உருவுடம்பு	உருவுடம்பு uruvuḍambu, பெ. (n.) கண்ணுக்குப் புலனாகும் உடம்பு; physical (matter); body. [உரு + உடம்பு.]
உருவுதடம்	உருவுதடம் uruvudaḍam, பெ. (n.) உருவுசுருக்கு பார்க்க;see uruvu-Surukku (செ.அக.); [உரு → உருவு + தடம்.]
உருவுதிரை	உருவுதிரை uruvudirai, பெ. (n.) திரைவகை (சீவக 2471, உரை);; stage curtain. (செ.அக.);. [உரு → உருவு + திரை.]
உருவுபற்றல்	உருவுபற்றல் uruvubaṟṟal, பெ. (n.) கருப்பையிலுள்ள பிண்டத்துக்கு உறுப்புகள் உண்டாதல்; formation of organs in a foetus in the womb, development of the product of conception, gestation (சா.அக.);. [உருவு + பற்றல்.]
உருவுவமம்	உருவுவமம் uruvuvamam, பெ. (n.) வண்ணம் பற்றி வரும் ஒப்புமை (தொல். பொருள். 27 6. உரை); [உருவு + உவமம்.]

உருவுள்ளு	உருவுள்ளு uruvuḷḷu, பெ. (n.) கொள் horsegram. க. உருளி, உள்ளி;தெ. உறுவுறு. உறுவுளு. [உரு + உள்ளு, உருளி → .உள்ளி → உள்ளு, உருளி என்னும் தமிழ்ச்சொல்லும் உள்ளி என்னும் திரிபும் சேர்ந்து தெலுங்கில் பெற்ற வடிவம் உருவுள்ளி. இது விலக்கத்தக்கது.]
உருவெடு-த்தல்	உருவெடு-த்தல் uruveḍuttal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) வடிவ மெடுத்தல்; to take a body, as a soul; assume a form, as a deity, to represent a character, as in a drama (செ.அக.);. [உரு + எடு.]
உருவெடுத்தல்	உருவெடுத்தல் uruveḍuttal, பெ. (n.) திரு உருவத்தை ஊர்வலமாகக் கொண்டு வருதல்; taking out an idol or image in procession (சேரநா.);. ம. உருவெடுப்பு. [உரு + எடுத்தல்.]
உருவெடுப்பு	உருவெடுப்பு uruveḍuppu, பெ. (n.) 1. நேர்ச்சிக்கடன் செலுத்தற் பொருட்டுச் சுடுமண் உருவம் செய்தல்; to fulfill a vow making clay images. 2. குறித்த உருவில் அல்லது வடிவில் பதுமை செய்தல்; making image in particular shape. 3. குறித்த வடிவமுடைய உயிராய்ப் பிறப்பெடுத்தல்; incarnation. [உருவு + எடுப்பு.]
உருவெழுத்து	உருவெழுத்து uruveḻuttu, பெ. (n.) வரிவடிவுள்ள எழுத்து (யாப். வி. 535);; letters of an alphabet, as having forms. [உரு + எழுத்து.]
உருவெளி	உருவெளி uruveḷi, பெ. (n.) உருவெளித்தோற்றம் பார்க்க see uruvelittorram. "உருவெளி யருகு தோன்ற வுற்றன னிறைவ னென்னா" (தணிகைப்பு. வள்ளி. 245);. (செ.அக.); [உரு + வெளி.]
உருவெளிக்காட்சி	உருவெளிக்காட்சி uruveḷikkāṭci, பெ. (n.) உருவெளித் தோற்றம் பார்க்க;see uruveli-t-torram (செ.அக.);. [உரு + வெளி + காட்சி.]
உருவெளித்தோற்றம்	உருவெளித்தோற்றம் uruveḷittōṟṟam, பெ. (n.) இடை விடா நினைப்பினால் தான் விரும்பியது எதிரிலுள்ளது போலத் தோன்றும் போலித் தோற்றம்; imaginary appearance of a person or thing, visionary object, hallucination usu, applied, to the supposed sight of absent lovers. (செ.அக.);. [உரு + வெளி + தோற்றம்.]

உருவெளிப்பாடு	உருவெளிப்பாடு uruveḷippāṭu, பெ. (n.) உருவெளித் தோற்றம் பார்க்க see பruvelilttorram (செ.அக.);. [உரு + வெளி + பாடு.]
உருவெளி மயக்கம்	உருவெளி மயக்கம் uruveḷimayakkam, பெ. (n.) உடம்பின் நரம்புகளின் ஆற்றல் குறைவால் பல வகையான உருவங்கள் புலனுக்குத் தோன்றல்; disea. se due to nervous weakness, in which a variety of strange mages float before the mind. (சா.அக.); [உரு + வெளி + மயக்கம்.]
உருவேற்று-தல்	உருவேற்று-தல் uruvēṟṟudal, 5. செ.குன்றாவி (v.t) 1. மந்திரத்தைப் பலமுறை உருவேற்றுதல்; to repeat meantras. "எட்டெழுத்தாலுருவேற்றலார்' (சேதுபு.சேது பல. 114);. 2. நெட்டுருப் பண்ணுதல்; to repeat or rehearse a lesson frequently in order to learn it by heart 3. ஆத்திரமேற்றுதல்; to cause a spirit to possess some one for uttering oracles or for ascertaining future events. (W,);. 4. முறையற்ற தீயறிவூட்டுதல்; to give evil advice, usu. taking the form of a persuasive talk. (colloq.);. (செ.அக.);. [உரு + ஏற்று.]
உருவேறு-தல்	உருவேறு-தல் uruvēṟudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. மந்திரவுரு அதிகமாதல்; to increase in number as repetition of mantras. 'உருவேறத் திருவேறும்'. 2. வெறியுணர்வு மிகுதிப்படல்; to be possessed by a spirit for the utterance of oracles. (W,); 3. கடுஞ்சீற்றம் கொள்ளுதல் (மூர்க்கமிகுதல்);; to become furious. (W.); 4. நிலை தளர்தல்; to fall into a fit (செ.அக.);. [உரு + ஏறு.]
உருவை	உருவை uruvai, பெ. (n.) 1. சூரை (மலை.);; oblique leaved jujube. 2. முள்ளி; Indian night shade. (செ.அக.);. [உரு → உருவை.]
உருவொளி	உருவொளி uruvoḷi, பெ. (n.) கண்ணாடி முதலியவற் றில் கானும் நிழல் mirror images etc, [உரு + ஒளி.]

உருவோட்டம்	உருவோட்டம் uruvōṭṭam, பெ. (n.) கப்பலோட்டம்; sailing (சேரநா.);. ம. உருவோட்டம். [உரு + ஒட்டம்.]
உருள்	உருள்1 uruḷḷudal, 1 6. செ.குவி (v.i.); 1. தொடர்ந்து புரளுதல்; to turn about as dice, to roll, tumble over and over, revolve on a plane, as a wheel; to spin, whirl round, as discus. "திண்வரை யுருள் கிலேன்" (திருவாச. 539);. 2. உருண்டு திரளுதல்; to become round, to grow globular. அரத்தக் கட்டியுருண்டு வருகிறது. 3. அழிதல்; to perish, die as in battle or by an epidemic, to become extinct "உலகெலா முருளுமின்றென" (சீவக. 2452);. 4. செல்லுதல்; to go, proceed. "நூல்வழி யுருள்விலா மனத்தவர்க்கு" (சூளா. முத்தி 13);. 5. (சக்கரம்); உருண்டு செல்லுதல்; to roll on. "உருள் பெருந்தேர்க்கு அச்சாணி யன்னா ருடைத்து" (குறள். 66);. ம. உருள்; க. உருள், உருளி, உருளு: கு. உரிட்: து. உருளு; தெ. உரலு: குவி. பட உருணு; E roll OF role D. rotulus. [உல் → உரு → உருள்.]
உருள்வண்டு	உருள்வண்டு uruḷvaṇṭu, பெ. (n.) பீவண்டு; dung beele, scarab. "உருள் வண்டினந் துர்மலத்தை நாடும்" (குமரேச.சத 83);, (செ.அக.);. [உருள் + வண்டு.]
உருளரிசி	உருளரிசி uruḷarisi, பெ. (n.) உருண்டையான கொத்து மல்லி (திவா.);. coriander seed. (செ.அக.);. [உருள் + அரிசி.]
உருளாயம்	உருளாயம் uruḷāyam, பெ. (n.) கவறாட்டத்தால் வரும் ஆதாயம்; gains from playing dice. "உருளாய மோவாது கூறின்" (குறள். 933);. (செ.அக.);. [உருள் + ஆயம்.]

உருளி	உருளி uruḷi, பெ. (n.) wheel of a vehicle. "வல்வா யுருளி கதுமென மண்ட" (பதிற்றுப். 27.11);. 2. வட்டம், circle. "உருளிமாமதி" (சீவக. 532);. 3. எலும்புப் பொருத்து; ball and socket joint, enarthrosis. 4. ஒருவகை வெண்கல ஏனம்; small vessel of bell-metal that is circular in shape 5. திரிகையின் மேற்கல்; upper mill stone, as the one that turns on the lower stationary one. 6. கொள்; காணம்; horsegram. (செ.அக.);. ம. உருளி;க., து. உருளி [உருள் → உருளி.]
உருளிபுரள்(ளு)-தல்	உருளிபுரள்(ளு)-தல் uruḷiburaḷḷudal, 6. செ.கு.வி. (v.i.) எலும்புப் பொருத்து விலகுதல்; to be dislocated, as a joint. (செ.அக.);. [உருளி + புரள்-தல்.]
உருளிபெயர்-தல்	உருளிபெயர்-தல் uruḷibeyartal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) உருளிபுரள்-தல் பார்க்க see uruli-pural. [உருளி + பெயர்.]
உருளை	உருளை1 uruḷai, பெ. (n.) 1. சக்கரம்; wheel of a vehicle. "சகடிரு சக்கர வுருளைக ளுய்க்கவே" (பாரத. வேத்திர. 50);. 2. உருண்டை; anything that rolls or turns, as a ball or a wheel. 3. உருளைக்கிழங்கு; potato. ம. உருள; க. உரளி; தெ. உள்ளி; கோத. உண்டாய்; கோண். உள்தா; பட உண்டெ; L rota, wheel. [உருள் → உருளை.] உருளை2 uruḷai, பெ. (n.) 1. வைரவகை; a kind of diamond. 2. பிட்டம்; hip-joint of a bull. 3. முட்டை (வை.மு.);; egg. 4. வெள்ளை நஞ்சு (பாடாணம்); (வை.மூ.);; white oxide of arsenic. (செ.அக.);. [உருள் → உருளை.]
உருளைக்கல்	உருளைக்கல் uruḷaikkal, பெ. (n.) பரற்கல்; pebble. [உருளை + கல்.]

உருளைக்கிழங்கு	உருளைக்கிழங்கு uruḷaikkiḻṅgu, பெ. (n.) 1. கிழங்கு வகை; potato, tuber of solanum tuberosum. 2. செடிவகை; potato-plant. [உருளை + கிழங்கு.]
உருளைப்பிரண்டை	உருளைப்பிரண்டை uruḷaippiraṇṭai, பெ. (n.) கோப் பிரண்டை; a long round and smooth creeper of vitis (zenus.);. (சா.அக.);. [உருளை + பிரண்டை.]
உரை	உரை1 uraidal, 3. செ.கு.வி. (v.i.) 1. தேய்தல்; to be reduced in to a powder or paste; to wear away by attrition; to be indented or effaced by rubbing. (W.); 2. வீணாதல்; to prove abortive. (W.); காரிய மெல்லா முரைந்து போயிற்று. க. ஒரெ; ம. உர;தெ. ஒரயு. [உல் → உல் → உர → உரை.] உரை2 uraittal, 3. செகுன்றாவி. (v.t.) 1. தேய்த்தல்; to rub in to a paste, wear away by rubbing, grate. "வெண்ணெ யுரைஇ விரித்த கதுப்போடே" (கலித். 115);. 2. மருந்திழைத்தல்; to rub in to a nice powder, or paste to evigate or titrate. 3. மாற்றிறியத் தேய்த்தல் (திவ். பெரியா. 5,4,5,); ; to test to the touchstone, as valuable metais like gold. 4. பூசுதல்; to smear, daub, "உரைக்கு நானமும்" (சீவக. 831); 5. மெருகிடுதல்; to polish. "ஓடவைத்துரைத்த" (ஈடு 3.1.2); (செ.அக.);.
உரைக்கிழத்தி	உரைக்கிழத்தி uraikkiḻtti, பெ. (n.) கலைமகள் (திருக்காளத்.பு.பதி.3);; Sarasvati, the deity over speech, the goddess of learning. (செ.அக.);. [உரை + கிழத்தி.]
உரைக்கோள்	உரைக்கோள் uraikāḷ, பெ. (n.) உரையாசிரியனின் கருத்து; interpretation given to the textby a commentator. (W.); (செ.அக.);. [உரை5 + கோள்.]
உரைகட்டு-தல்	உரைகட்டு-தல் uraigaṭṭudal, 5. செ.குன்றாவி, (v.t.) உரை செய்தல்; to comment on a work (W.); (செ.அக.);. [உரை6 + கட்டு.]

உரைகல்	உரைகல் uraigal, பெ. (n.) 1. பொன், வெள்ளி யுரைக்குங் கல்; touchstone, used in testing the particular quality of the fineness of precious metals. "பொன்னைக் கொண்டுரைகல் மீதே" (திவ். பெரியாழ். 5,4,5); 2. மருந்துரைக்குஞ் சிறுகல்; small store for rubbing pilis and other forms of medicine into powder. (செ.அக.); ம. உரகல்லு; க., து. ஒரெகல்; தெ. ஒரெகல்லு;கொலா., நா. ரொகல். [உரை5 + கல்.]
உரைகலங்கு-தல்	உரைகலங்கு-தல் uraigalaṅgudal, 1 5. செ.கு.வி. (v.i.); பேச்சுத்தடுமாறுதல்; to be confused in speech. "சிந்தை தூயோனுரை கலங்க" (பாரத. புட்ப. 20);. [உரை6 + கலங்கு.]
உரைகாரன்	உரைகாரன் uraikāraṉ, பெ. (n.) உரையாசிரியன் (நன். 51);; commentator. (செ.அக.);. [உரை5 + காரன்.]
உரைகோள்	உரைகோள் uraiāḷ, பெ. (n.) நூலுக்குச் செய்யும் உரையில் சொல்லப்படுவன; the contents, description in a commentary. [உரை + கோள்.]
உரைகோளாளன்	உரைகோளாளன் uraiāḷāḷaṉ, பெ. (n.) சொல்லும் உரையை எளிதிலறிய வல்லவன்; he who can easily grasp what is taught. "உரை கோளாளற் குரைப்பது நூலே". (நன். 37);, (செ.அக.);.
உரைச்சூத்திரம்	உரைச்சூத்திரம் uraiccūttiram, பெ. (n.) உரைநூற்பா பார்க்க;see urai-nurpa. [உரை6 + சூத்திரம்.] Skt Sura → த. சூத்திரம்.
உரைச்செய்யுள்	உரைச்செய்யுள் uraicceyyuḷ, பெ. (n.) கட்டுரை; prose Composition. " வார்த்திகப் பொழிப்பென்பது உரைச்செய்யுளானும் பாச்செய்யுளானுஞ் செய்யப்படும்" (சி.போ.பா); (செ.அக.);. [உரை6 + செய்யுள்.]
உரைசல்	உரைசல் uraisal, பெ. (n.) உராய்கை; rubbing against Friction. (செ.அக.);. ம. உரசல். [உரை1 → உரைசல் → உரைசல்.]

உரைசு	உரைசு1 uraisudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உரிஞ்சுதல்; to rub agains, as a post; to chase. 2. தேய்தல்; to wear away by use, as a seet, sa one's feet by walking. [உரை5 – உரைசு.]
உரைக	உரைக2 uraigadal, 5. செ.குன்றாவி, (v.t.) தேய்த்தல்; to rub hard, scour, scrape, scratch as with the head of a nail, clean off or waste away by rubbing. (செ.அக.);. ம. உரசுக; க. ஒரக;தெ. ஒரக. [உரை → உரைத்து → உரைச்சு → உரைசு, ஒ.நோ. உரை1.]
உரைசெய்	உரைசெய்1 uraiseytal, 1. செகுன்றாவி. (v.i.) சொல்லுதல்; to speak talk. "இருந்தவாற்றை யுரை செய்தான்" (திருவாய். நூற். 99);. (செ.அக.);. ம. உரசெய்யுக. [உரை5 + செய்.] உரைசெய்3 uraiseytal, 1. செ.கு.வி. (v.i.) உரை (விளக்கவுரை); செய்தல்; to write a commentary. [உரை5 = செய்.]
உரைசொல்லல்	உரைசொல்லல் uraisollal, பெ. (n.) இறந்தார் முன்பு மாரடித்துக் கொண்டு பெண்கள் புலம்பிக்கற்பனையாகப் பாட்டுச் சொல்லுதல்; mournfu singing by the females lamenting at the funeral with rhythmic breas beating for the departed soul; [உரை5 + சொல்லல்.]
உரைஞ்சு-தல்	உரைஞ்சு-தல் uraiñjudal, 5. செ.குன்றாவி, (v.t.) உரைசு தல்; to rub. ஆனையு மானையு முதுகுரைஞ்ச இடையி லிருந்து கொசுகு நசுங்குகிறது. (செ.அக);. [உரை → உரைந்து → உரைஞ்சு.]
உரைத்தாமென்றல்	உரைத்தாமென்றல் uraittāmeṉṟal, பெ. (n.) ஒர் உத்தி (நன். 14.);; [உரை6 → உரைத்தாம் → என்றல்.]
உரைத்துமென்றல்	உரைத்துமென்றல் uraittumeṉṟal, பெ. (n.) ஒர் உத்தி (நன். 14.);; [உரைத்தும் + என்றல்.]
உரைநடை	உரைநடை urainaḍai, பெ. (n.) யாப்பமைதிக்குட்படாது இயல்பாக அமையும் எழுத்து நடை; prose style (செ.அக.);. [உரை6 + நடை]
உரைநயம்	உரைநயம் urainayam, பெ. (n.) உரையின் இனிமை; excelence of the exposition on a work. (செ.அக.);.

உரைநூல்	உரைநூல் urainūl, பெ. (n.) 1. உரையாகிய நூல்; commentary, as a recognized work possessing literary merit and forming part of iterature. 2. உரைபெற்ற நூல்; a work on which a commentary has been written. (W.); (செ.அக.);. [உரை6 + நூல்.] word which has lost much of its original signification and is almost an expletive as 'ஆங்', (செ.அக.);. [உரை6 + அசை.]
ரையசைக்கிளவி	ரையசைக்கிளவி raiyasaikkiḷavi, பெ. (n.) ஒருவனை எதிர்முகமாக்குஞ் சொல் (தொல், எழுத். 34);; word used in inviting attention, as கேள், I.e, listen in கேண்மியா. (செ.அக.);. [உரை6 + அசை + கிளவி.]
ரையல்	ரையல் raiyal, பெ. (n.) சொல்லுகை; narrating. relating. "கனவின் றலையிட்டுரையல்" (கலித். 92,57);. (செ.அக.);. ம. உரய்பு. [உரை5 + அல்.]
ரையளவை	ரையளவை raiyaḷavai, பெ. (n.) முறைமை அளவை (ஆகமப் பிரமாணம்); (சி. சி. அளவை, 2. சிவஞா.]; proof from the sastras. (செ.அக.);. [உரை + அளவை.]
ரையறிகருவி	ரையறிகருவி raiyaṟigaruvi, பெ. (n.) 1. உரைகல் (திவா.);; touch stone. 2. மாற்றறிவிக்கும் ஆணி; tounch needle. (W.); (செ.அக.);. [உரை5 + அறி + கருவி.]
ரையன்	ரையன் raiyaṉ, பெ. (n.) 'செப்பினஞ் செலினே' எனும் குறுந்தொகைப் பாவைப் பாடிய சங்க மருவிய தமிழப் புலவருள் ஒருவர்; a poet of later Sangam age. [உரை5 + அன்.]
ரையனுமானம்	ரையனுமானம் raiyaṉumāṉam, பெ. (n.) உரை யுய்த்துணர்வு பார்க்க;see urai-y-uyfumarwu.
ரையாசிரியர்	ரையாசிரியர் raiyāciriyar, பெ. (n.) 1. உரையாசிரி யன் பார்க்க see urai-y-asiriyan. 2. இளம்பூரணர்; Ilampuranar the first commentator of Tolkappiyam. "உரையா சிரியரும்.... விரிப்புழி" (தொல். சொல். 2. சேனா.). [உரை6 + ஆசிரியர்.]

ரையாசிரியன்	ரையாசிரியன் raiyāciriyaṉ, பெ. (n.) உரைகாரன் (இலக் கொத்.6);; comentator. (செ.அக.);. [உரை6 + ஆசிரியன்.]
ரையாடு-தல்	ரையாடு-தல் raiyāṭudal, 5. செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சொல்லுதல்; to say, tel. "பணிந்த சொல்லுரை யாடினன்" (பிரபுலிங் இட்டலிங். 42);. 2. கலந்து பேதல்; to converse. (செ.அக.);. [உரை5 + ஆடு.]
ரையாணி	ரையாணி raiyāṇi, பெ. (n.) மாற்றறிவிக்கும் ஆணி; touch-meedle, "சிவஞானசித்தி சிவாகமார்த்தங்களுக் கெல்லாம் உரையாணி" (சிவசம. 33);. (செ.ஆக.);. [உரை5 +ஆணி.]
உரையிடு-தல்	உரையிடு-தல் uraiyiḍudal, 20. செ.கு.வி. (v.i.) 1. நூற்கு உரை செய்தல்; to annotate 2. சொற்போர் செய்தல்; to enter into controversy, to debate. "ஒருவர்க் கொருவருரையிடு மவ்வோலை" (தெய்வச் விறலிவிடு. 99);. [உரை6 + இடு.]
உரையிலக்கணம்	உரையிலக்கணம் uraiyilakkaṇam, பெ. (n.) பாடம், கருத்து, சொல்வகை, சொற்பொருள் தொகுத்துரை, (உதாரணம்);, வினா விடை சிறப்பு (விசேடம்);, விரிவு, அதிகாரம், துணிவு, பயன் ஆகியவை ஆசிரிய உரை(வசனம்); க்கு வேண்டுமிலக்கணம்; the contents of commentary. [உரை6 + இலக்கணம்.]
உரையிற்கொள்(ளு)-தல்	உரையிற்கொள்(ளு)-தல் uraiyiṟkoḷḷudal, 10. செ. குன்றாவி, (v.t.) மூலத்திற் சொல்லப்படாததை உரை யிற் சேர்த்துக் கொள்ளுதல் (மாறன. 275. உரை.);; to make additional statements in a commentary about a subject mentioned in the text. (செ.அக.);. [உரை6 + இல் + கொள்.]
உரையிற்கோடல்	உரையிற்கோடல் uraiyiṟāṭal, பெ. (n.) மூலத்திற் சொல்லாதவற்றையும் உரையிற் கொள்ளும் ஒரு நூலுத்தி (இறை. 27, உரை.);; an accepted canon of exegesis which permits of addtions being made to the subject-matter of a text by the commentator in the course of his exposition, one of 32 utti (செ.அக.);. [உரை6 + இல் + கோடல்.]
உரையுய்த்துணர்வு	உரையுய்த்துணர்வு uraiyuyttuṇarvu, பெ. (n.) நூலிற் சொல்லியது கொண்டு, சொல்லாததையும் ஒப்புமை பற்றியறியும் உய்த்துணர்வு (சி.சி. அளவை, 1 2. சிவஞா.); inference by analogy of things that are not specifically mentioned in the Sastras from those that are mentioned there in. [உரை6 + உய்த்துணர்வு.]
உரையுரைத்தல்	உரையுரைத்தல் uraiyuraittal, தொ.பெ. (vbl.n.) 1. பயனுரைத்தல், மெய்யுரைத்தல், பிரித்துரைத்தல் அன்றியும் பதவுரையுரைத்தலின் பெயர்; name of the branches of the commentary. 2. பொழிப்புரத்திரட்டல்; compiling the commentary description. [உரை6 + உரைத்தல்.]

உரையேடு	உரையேடு uraiyēṭu, பெ. (n.) உரையாடம் பார்க்க (W);, see urai-padam. [உரை6 + எடு.]
உரைவன்மை	உரைவன்மை uraivaṉmai, பெ. (n.) பேச்சுவன்மை; eloquence, oratorical power. [உரை6 + வன்மை.]
உல்	உல்1 ul, பெ. (n.) முன்மை: frontness. [ஊ → உ → உல்.] உல்2 ul, 1 4. செ.கு.வி. (v.t.); 1. முன்னுறுதல்; முற்படுதல்; to move forward, go forward. 2. மேற் செல்லுதல்; உயர்தல்; to go up, 3. விரைதல்; to go fast hasten. 4. மிகுதிப்படுதல்; to become excess. [ஊ → உ → உல்.] உல்3 ul, 1 4. செ.கு.வி. (v.i.); 1. தோன்றுதல்; to originate, appear. உல்லரி (தளிர்);, உரு (உருவம்);. 2. முளைத்தல்; to sprout 3. மென்மைப்படுதல்; to become thin.
உல	உல10 ula, பெ. (n.) 1. தேங்காயுரிக்கும் கருவி; sharp stick or iron to peel coconuts. 2. கழு; impaling stake. [உ → உல் (குத்தல் கருத்து.); உல் = குத்தியுரிக்கும் கருவி.]
உல்கு	உல்கு1 ulku, பெ. (n.) சுங்கவிறை; toll, custom, duty. "உறுபொருளு முல்குபொருளும்" (குறள். 756);. [உல் = பொருந்துதல், செறிதல், கொடுத்தல் உல்-உல்கு.]
உல்குசெய்-தல்	உல்குசெய்-தல் ulkuseytal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) சுங்கங் கொள்ளுதல் (பட்டினப். 125);; to levy a duty. [உல்கு + செய்.]
உல்கூட்டுஞ்சரக்கு	உல்கூட்டுஞ்சரக்கு ulāṭṭuñjarakku, பெ. (n.) சுங்கந்தரும் பண்டம் (T.A.S.ii, 82.);; merchandise from which customs are derived. (செ.அக.);. [உல்கு + ஊட்டும் + சரக்கு.]

உல்லங் கருவாடு	உல்லங் கருவாடு ullaṅgaruvāṭu, பெ. (n.) காயவைத்துப் பதப்படுத்திய உல்லமீன்; the salted sable fish. (சா.அக.);. [உல்லம் + கருவாடு.]
உல்லடைப்பு	உல்லடைப்பு ullaḍaippu, பெ. (n.) மரத்தால் ஆற்றுக்கு அணையிடுகை; damming a river with stockade spond.);. (செ.அக.);. [உல் + அடைப்பு.]
உல்லம்	உல்லம் ullam, பெ. (n.) 1. மீன்வகை; hilsa, silvery-shot with gold and purple clupea lisha. 2. கடல் மீன்வகை; sea-fish, silvery shot with yellow and purple, clupea toll 3. வாசற்கால்; frame o a door (சேரநா.); (செ.அக.);. ம. உல்லம்;தெ. உல்லாகு. [உல் → உல்லம்.]
உல்லரி.	உல்லரி. ullari, பெ. (n.) தளிர் (அக.நி.);; shoot bud. ம. உல்லரி; [உல்3 → உல்லரி. உல்லரி → Skt. Vallari.]
உல்லாகம்	உல்லாகம் ullākam, பெ. (n.) நோய்நீங்கி உடல்நலம் தேறுதல்; health and strength after disease or from sickness- convalescence. (சா.அக.);. [உல்லாயம் → உல்லாகம்.]
உல்லாசம்	உல்லாசம் ullācam, பெ. (n.) 1. உள்ளக்களிப்பு; mirth, gaiety. "உல்லாச நிராகுல" (கந்தரனு.2.);. 2. அத்த வாளம்; shawl, upper gament. "உயர்ந்த தலைப்பாகை உல்லாச வல்லவட்டு சபையடக்கிப் பேசி வரும் சமத் தரோ உன் மாமன்" (நாட். பா.);. 3. இறுமாப்பு; pride. (செ.அக.);. ம., து. ஒல்லி; க. ஒல்லி;தெ. ஒல்லெ, ஒல்லிய (an upper cloth);. [உல்லாத்தம் → உல்லாசம்.] உல்லாசம் ullācam, பெ. (n.) களிப்பு, அகமகிழ்வு; mirth. [Skt. ul-lasa → த. உல்லாசம்.]

உல்லாடி	உல்லாடி ullāṭi, பெ. (n.) ஒல்லியான ஆள் (யாழ். அக.);; thin, gaunt person. ம. ஒல்லாடி. [உல்3 → உல்லி → உல்லாடி.]
உல்லாயம்	உல்லாயம் ullāyam, பெ. (n.) நிரம்பா மென்மொழி (திவா.);; babble, prattle, stammering, imperfect utterence, as of children, of birds. (செ.அக.);. [உல்லாத்தம் → உல்லாசம் → உல்லாயம்.]
உல்லி	உல்லி1 ulli, பெ. (n.) 1. மெலிந்த ஆள் (யாழ்.அக.);; thin person. ம. ஒல்லி. [உல்3 → உல்லி.] உல்லி2 ulli, பெ. (n.) 1. வெங்காயப்பூ; onion flower. 2. தலை; head. (ஆ.அக.);. [உல் → உல்லி.] உல்லி3 ulli, பெ. (n.) மதில். (அக.நி.);; high wall, fort. (செ.அக.);. [உ → உன்3 → உல்லி = உயரமானது.]
உல்லியக்கூலி	உல்லியக்கூலி ulliyakāli, பெ. (n.) வரிவகை (S.I.I.ii. 252);; ancient tax. [உல்லியம் + கூலி.]
உல்லியநூல்	உல்லியநூல் ulliyanūl, பெ. (n.) நீர்நிலைகளை உண் டாக்க நிலத்தை அகழ்வதற்குமுன் நிலத்தடி ஊற்றுக் கால்களைத் தெரிந்து கொள்ள உதவும் நூல்; the branch of Science relating to the Secrets of the nature of the soil to determine the springs or sources for purposes of digging out wells and tanks of water supply. [உல்லியம் + நூல்.]
உல்லியம்	உல்லியம் ulliyam, பெ. (n.) 1. இறைகிணறு; well. (W.);. 2. நிலத்தடியிலுள்ள ஊற்றுக்கால்களைத் தெரிந்து கொள்ளும் கலை; the art of finding out the sources of springs under the earth. (சா.அக.);. [உல் → உல்லியம் = கிணறு. உல் = குத்துதல்.]
உல்லியர்	உல்லியர் ulliyar, பெ. (n.) கூவநூலோர் (திவா.);; persons reputed to be skilled in determining suitable places for digging wells. (செ.அக.);. [உல் → உல்லியர்.]

உல்லு	உல்லு ullu, பெ. (n.) கோட்டான்; rock horned owl Hind, ullu; E owl. [உல் → உல்லு = மரத்தைப்பற்றிக் கொண்டிருப்பது.]
உல்லேற்று-தல்	உல்லேற்று-தல் ullēṟṟudal, 5. செ.குன்றாவி. (v.t.) கழு வேற்றுதல் (யாழ்ப்.);; to impale, (செ.அக.);. [உல் → உழு = கழுமுனை. உல் + ஏற்று-தல்.]
உல-த்தல்	உல-த்தல் ulattal, 3. செ.கு.வி. (v.i.) 1. குறைதல்; to become diminished; to be spent wasted, "உலவாக் கோட்டை" (திருவாலவா. 50, 13);. 2. அழிதல்; to be devoid of, to be ruined. "நட்புலந்தவரால்" (பாரத. நச்சு. 33);. 3. சாதல்; to die pass away, "உலந்தவன்றாரொடு பொங்கி" (பு.வெ. 10, சிறப்பிற்பொது 4);. 4. கழிதல்; to terminate, expire, "உலந்த பிறவியை.. காட்" (மணிமே. 25, 13.5);. 5. நீங்குதல்; to leave, be away from 6. முடிவு பெறுதல்; to be full, complete, perfect. "எங்குலக்க வோதுவனே" (தில். திருவாய். 3. 1, 5);. 7. எரிதல்; to glow. 8. காய்தல்; to wither. ம. உலக்குக.

உலக்கை	உலக்கை1 ulakkai, பெ. (n.) அழிவு; end, ruin, disaster, death. "பொருப் புலக்கையுற் றலமர வரிந்தவன்" (பாரத. பதினெட். 5);. (ஆ.அக.);. [உல் → உல (குத்துதல், அழித்தல்); → உலக்கு → உலக்கை.] உலக்கை2 ulakkai, பெ. (n.) 1. இடிமரம்; கூலம் முதலியன குற்றும் உருண்டு நீண்ட கருவி; pestle. "மிளகெறி யுலக்கையின்" (பதிற்றுப். 41);. 2. ஒரு படைக்கலம்; iron bar shaped like a pestle and used as a weapon in ancient warfare. "உலக்கை சூலம் வேல்" (கந்தபு. சதமுகன். 15);. 3. முக்கோல் (பிங்.); 22nd naksatra. ம. உலக்க; க. ஒலகெ. ஒனகெ, ஒளிகெ; கோத. எல்க்; துப. வல்க்; குட. ஒலகெ; தெ. ரோகலி; கொலா. ரொகால். ரோக; நா. ரோகல்; கோண். ராகால்;பட ஒணகெ. [உல்3 → உல → உலக்கு (குத்துதல், இடித்தல்.);. → உலக்கை.] உலக்கை3 ulakkai, பெ. (n.) வெருகன் கிழங்கு (தைலவ. தைல.84);; bulbous root of the long - rooted arum. (செ.அக.);. [உல்5 → உல → உலக்கை.]
உலக்கைக்கணை	உலக்கைக்கணை ulakkaikkaṇai, பெ. (n.) 1. உலக் கைப்பூண்; ferrule on the pestie. 2. தேய்ந்துபோன உலக்கை நுனி; worn-out end of a pestle. (J.);. (செ.அக.);. [உலக்கை + கணை.]
உலக்கைக்கழுந்து	உலக்கைக்கழுந்து ulakkaikkaḻundu, பெ. (n.) உலக்கைப் பிடி; end of a pestle inserted into the mortise. tenon. (செ.அக.);. [உலக்கை + கழுந்து.]
உலக்கைக்கனி	உலக்கைக்கனி ulakkaikkaṉi, பெ. (n.) தேங்காய்; cocoanut - cocod nucifera. (சா.அக.);. [உலக்கை + கணி.]
உலக்கைக்கொழுந்து	உலக்கைக்கொழுந்து ulakkaikkoḻundu, பெ. (n.) அறிவுக் குறையுள்ளவன்; stupid fellow, whose wit is as blunt as the tenon of a pestle, or who is such a simpleton as to believe that the pestle is a sprout from the mortar-root. உலக்கைக் கொழுந்தும் குந்தாணி வேரும். [உலக்கை + கொழுந்து.]

உலக்கைசாத்து-தல்	உலக்கைசாத்து-தல் ulakkaicāddudal, 5. செ.குன்றாவி. (v.t.) அடிக்கடி சொல்லிச் சொல்லி அறிவுறுத்துதல்; to din a thing several times into a person's ears so as to make him comparehend it. "இச்செய்தியை அவனிடம் உலக்கை சாத்த வேண்டியதாயிற்று (கோ.வ.);. [உலக்கை + சாத்து.]
உலக்கைசார்த்து-தல்	உலக்கைசார்த்து-தல் ulakkaicārddudal, 5. செ.குன்றாவி, (v.t.) அழித்தல்; to ruin, destroy. (W); (செ.அக.);. [உலக்கை + சார்த்து.]
உலக்கைப்பாட்டு	உலக்கைப்பாட்டு ulakkaippāṭṭu, பெ. (n.) வள்ளைப் பாட்டு (திவா.);; species of poetical composition in which the poet feigns women pounding grain and singing the praises of a hero. பறவைப் பேடுகள் உலக்கைப் பாட்டால் கண்ணுறங்குகின்ற (வள்ளுவமா. 5. உரை);. (செ.அக.);. [உலக்கை + பாட்டு.]
உலக்கைப்பாலை	உலக்கைப்பாலை ulakkaippālai, பெ. (n.) பாலை மரவகை; wedge-leaved ape flower, m.tr, Mimusops hexandra. (L);, (செ.அக.);. [உலக்கை + பாலை.]
உலக்கைப்பிடங்கு	உலக்கைப்பிடங்கு ulakkaippiḍaṅgu, பெ. (n.) உலக் கைக்கணை பார்க்க: see ulakkal-k-kana (செ.அக.);. [உலக்கை + பிடங்கு.]
உலக்கையாணி	உலக்கையாணி ulakkaiyāṇi, பெ. (n.) பூட்டினடு வாணி; pin of a lock which passes into the hole of the key. (W.); (செ.அக.);. [உலக்கை + ஆணி.]
உலக்கைவள்ளி	உலக்கைவள்ளி ulakkaivaḷḷi, பெ. (n.) உலக்கை போல் நீண்ட வள்ளிக் கிழங்கு; a long and thick sweet potato, resembling a pestle - Dioscoria sativa. (சா.அக.); [உலக்கை + வள்ளி.]
உலகஅறிவு	உலகஅறிவு ulagaaṟivu, பெ. (n.) 1. உலகத்தைப் பற்றிய அறிவு; wisdom of the world. 2. கருவி நூலறிவு; secular knowledge. (உலகம் + அறிவு.]

உலகத்தார்	உலகத்தார் ulagattār, பெ. (n.) 1. உலகிலுள்ளோர்; people of the world. 2. உயர்ந்தோர்; great men, men of eminence. "உலகத்தா ருண்டென்ப தில்லென்பான்" (குறள். 850);. 3. உலகப் பற்றுடையார்; worldly persons.
உலகநடை	உலகநடை ulaganaḍai, பெ. (n.) 1. உலகத்தாரொழுக்கம்; fashion, custom, usage. உலகநடை வேதநடை போல அறநூல்களுட் கூறப்படுவதன்றி (குறள். 2 2. அதி. அவ.). 2. உலக வழக்கு; colloquial language. (W.); பரிமேலழகர், உலகநடையாவது ஒப்புரவு செய்தல், புறந்தருதல், பிழைத்தன பொறுத்தல் என்றிவை முதலாயின என்பர் (குறள். 57 2. பரிமே. உரை). [உலகம் + நடை.]
உலகநீதி	உலகநீதி ulaganīti, பெ. (n.) 1. உலகநடை; customs and usages of the world. 2. அன்றாட வாழ்வில் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய ஒழுக்கங்களைச் சொல்லும் ஒரு அறநூல்; name of a well-known popular work on every day ethics mentioning categorically the "don'ts" or things to be guarded against in one's conduct in life. [உலகம் + நீதி. Skt niti → த. நீதி.]
உலகநூல்	உலகநூல் ulaganūl, பெ. (n.) உலகநடை நூல்; Secular literature, book dealing with the subject matter of knowledge relating to the world dist fr. அறிவுநூல். "உலகது லோதுவ தெல்லாம்" (நாலடி. 140);. (செ. அக.);. [உலகம் + நூல்.]
உலகநோன்பிகள்	உலகநோன்பிகள் ulaganōṉpigaḷ, பெ. (n.) சமண புத்த மதங்களில் இல்லறத்தார்; householders among Jains or Buddhists. "உலகநோன்பிக ளொருங்குடனிட்ட" (சிலப்.10.24);. (செ.அக.);. [உலகம் + தோன்பிகள்.]
உலகநோன்பு	உலகநோன்பு ulaganōṉpu, பெ. (n.) துறவாது நோன்பு காக்கை; observances of religious rites by householders among Buddhists and Jains. "உலக நோன்பி னுயர்ந்த தோய்" (மணிமே. 5.99);, [உலகம் + நோன்பு.]
உலகப்பற்று	உலகப்பற்று ulagappaṟṟu, பெ. (n.) உலகில் வாழவேண்டும் என்னும் ஆசை; attachment to the world. (செ.அக.);. [உலகம் + பற்று.]
உலகப்புரட்டன்	உலகப்புரட்டன் ulagappuraṭṭaṉ, பெ. (n.) பெருமோசக்காரன்; great rogue, one who turns the world upside down, well-known cheat. [உலகம் + புரட்டன்.]

உலகபுராணம்	உலகபுராணம் ulagaburāṇam, பெ. (n.) ஒரு பழையதொன்மம்; an ancient Purana, "அலகை சான்றவுலகபுராணமும்" (பெருங், உஞ்சைக். 322);. (செ.அக.);. [உலகம் + புராணம்.]
உலகம்	உலகம் ulagam, பெ. (n.) 1. ஞாலம் (பிங்.); earth 2. உலகப்பொது (தில் திருவாய். 6,10,1);: any world 3. நிலப்பகுதி; country, territory, region, "மாயோன் மேய காடுறை உலகமும்" (தொல், பொருள். 5);. 4. வானம் (பிங்.);; sky, etherial regions. 5. திசை (திவா.);; point of the compass. 6. மக்கட்டொகுதி. (தொல்.சொல். 57, சோன.);; inhabitants of the world, mankind in general 7. நன்மக்கள்; the excellent, the good. "உலகம் புகழ்ந்த ஓங்குயர் விழுச்சீர்" (திருமுரு. 124);. 8. உயிரினங்கள்; created beings. "உலக முவப்ப வல னேர்பு திரதரு" (திருமுரு.1); 9. உயர்குணம் (பிங்.);; lofty character. "ஒழுக்கநடையே யுலகம தாகும்" (மாற. 320);. 10. வழக்கம்; usage, custom. ம. உலகம், க. லோக. தெ. லோகமு. பட ஒலக. [உலகு
உலகமலையாமை	உலகமலையாமை ulagamalaiyāmai, பெ. (n.) நூலழகி னுளொன்று (நன். 13);; conformity of one's opinions with those held by the good and great so that there is no variance, one of ten nül-alagu. [உலகம் + மலையாமை.]
உலகமலைவு	உலகமலைவு ulagamalaivu, பெ. (n.) நூற்குற்றங்களு ளொன்று (தண்டி. 119, உரை);;
உலகமளந்தான்	உலகமளந்தான் ulagamaḷandāṉ, பெ. (n.) திருமால்; Visnu, who measured the world with His feet in His incarnation as a dwarf. "உலகமளந்தானே தாலேலோ" (திவ். பெரியாழ்.1.3,2);. [உலகம் + அளந்தாள்.]
உலகமீன்றாள்	உலகமீன்றாள் ulagamīṉṟāḷ, பெ. (n.) மலைமகள்; Goddess Parvathi. "வந்திடுமுலக மீன்றாள் வதுவையஞ் சாலை நண்ணி" (கந்தபு. திருக்கல். 67);. [உலகம் + ஈன்றாள்.]
உலகமுண்டோன்	உலகமுண்டோன் ulagamuṇṭōṉ, பெ. (n.) ஊழிக்கால இறுதியில் உலகத்தை உண்டு வயிற்றுள் அடக்கிக் காத்த திருமால் (பிங்.);; Visnu who swallowed the world and preserved it in His stomach at the great deluge. "உம்மை அதனில் உலகமுண்டோன்றன் மகன்" (கந் தபு. வள்ளி. 119);. (செ.அக.);. [உலகம் + உண்டோன்.]

உலகவழக்கம்	உலகவழக்கம் ulagavalggam, பெ. (n.) 1. உலகொழுங்கு; people of the world "உலகர் சேருறுதிப்பயன்" (சிவதத்துவ. 7; சங். அக.). 2. பாண்டியர் (அக.நி.);; the pandyas. ம. லோகர். [உலகம் → உலகர்.] உலகவழக்கம் ulagavalggam, பெ. (n.) உலகொழுங்கு; custom or usage of the world. (செ.அக.);. [உலகம் + வழக்கம்.]
உலகவழக்கு	உலகவழக்கு ulagavalggu, பெ. (n.) 1. உலக வழக்குச் சொல் (நன். 26 7. விருத்.); words In common speech or popular words, dist fr. செய்யுள் வழக்கு. i.e., words usedinthe language of poetry. 2. உலக வழக்கம் பார்க்க;see ulaga-Valakkam. (செ.அக.);. [உலகம் + வழக்கு.]
உலகவறவி	உலகவறவி ulagavaṟavi, பெ. (n.) எல்லாக் குலத்தவ ரும் வந்து தங்குதற்கு உரிய அறச்சாலை; any big charitable institution or rest-house established for the benefit of all castes and classes. "புலர்புகத் திறந்த பகுவாய் வாயிலுலக வறவி" (மணிமே. 7.93);. [உலகம் + அறவி.]
உலகவறிவு	உலகவறிவு ulagavaṟivu, பெ. (n.) பொதுஅறிவு; knowledge of the world. (செ.அக.);. [உலகம் + அறிவு.]
உலகவிடைகழி	உலகவிடைகழி ulagaviḍaigaḻi, பெ. (n.) மக்கள் கடந்து செல்லற்குரிய பெருவாயில்; public passage, as the gateway of a city. "உலகவிடைகழியொருங் குடனீங்கி " (சிலப். 10, 27);. (செ.அக.);. [உலகம் + .இடைகழி.]
உலகளந்தோன்	உலகளந்தோன் ulagaḷandōṉ, பெ. (n.) உலகமளந்தான் பார்க்க (திவா.);;see ulaga-makandad. (செ.அக.);. [உலகு + அனந்தோள்.]
உலகளவு	உலகளவு ulagaḷavu, பெ. (n.) நாட்டின் நிலவளவு; (I.M.P.Ct. 326);; survey of the country. (செ.அக.);. [உலகு + அளவு.]

உலகாசாரம்	உலகாசாரம் ulakācāram, பெ. (n.) உலக வழக்கம் பார்க்க;see ulaga-Valakkam. (செ.அக.);. [உலகம் + ஆசாரம். Skt. Acara → த. ஆசாரம்.]
உலகாள்வோன்	உலகாள்வோன் ulakāḷvōṉ, பெ. (n.) 1. இறைவன்; God, Lord, 2. அரசன்; King. [உலகு → ஆள்வோன்.]
உலகியல்	உலகியல் ulagiyal, பெ. (n.) 1. உலக வழக்கம்; custom of the world. 2. உலகமுறைமை; order of the world. 3. உலகநடை (சீவக. 24 5. உரை); universal code of morals. [உலகு + இயல்.]
உலகியல்வழக்கு	உலகியல்வழக்கு ulagiyalvaḻggu, பெ. (n.) உலகவழக்கம் (தொல். பொருள். 53);; actual usage of the world, dist. fr. நாடகவழக்கு i.e., stage usage. (செ.அக.);. [உலகு + இயல் + வழக்கு.]
உலகியற்கை	உலகியற்கை ulagiyaṟgai, பெ. (n.) உலகியல் பார்க்க;see ulagiyal. "இவையென்ன வுலகியற்கை" (திவ். திரு வாய். 4,9,1);. [உலகு + இயற்கை.]
உலகியற்சொல்	உலகியற்சொல் ulagiyaṟcol, பெ. (n.) உலகவழக்கிலே வழங்குஞ்சொல். (கலித்.1.உரை);; world of daily usage. (செ.அக.);. [உலகு + இயல் → உலகியல் + சொல்.]
உலகின்பொது	உலகின்பொது ulagiṉpodu, பெ. (n.) 1. இடம் (தலம்);; place. 2. நாடு; country. 3. நானிலம்; world. 4. பொழில்; growe. [உலகு + இன் + பொது.]
உலகுடையபெருமாள்	உலகுடையபெருமாள் ulaguḍaiyaberumāḷ, பெ. (n.) அரசன் (M.E.R. 211 of 1927-8);; King. (செ.அக.);. [உலகு + உடைய + பெருமாள்.]
உலகுண்டவன்	உலகுண்டவன் ulaguṇṭavaṉ, பெ. (n.) உலகமுண்டோன் பார்க்க;see ulagamundon. [உலகு + உண்டவள்.]

உலகுண்டோன்	உலகுண்டோன் ulaguṇṭōṉ, பெ. (n.) உலகமுண்டோன் பார்க்க;see ulagam-undon. [உலகு + உண்டோன்.]
உலகுய்யக்கொட்டான்	உலகுய்யக்கொட்டான் ulaguyyaggoṭṭāṉ, பெ. (n.) ஒருவகை மருந்துப் பச்சிலை (பெரிய மாட். 15-A);; a medicinal herb. (செ.அக.);. [உலகு + உய்ய + கொட்டான். கொற்றான் → கொட்டான் (கொ.வ.);.]
உலகோர்	உலகோர் ulaār, பெ. (n.) உலகர் பார்க்க see ulagar. [உலகு → உலகர் → உலகோர்.]
உலங்கலம்	உலங்கலம் ulaṅgalam, பெ. (n.) கல் ஏனம்; vessel of stone. [உல்3 → உல்லம் + கலம் - உல்லங்கலம் → உலங்கலம்.] உலங்கலம் ulaṅgalam, பெ. (n.) கல்லேனம்; stone-vessel.
உலங்கு	உலங்கு1 ulaṅgu, பெ. (n.) கொதுகு; gnat, mosquito, Culicidae. (செ.அக);. "கலுழ னுலங்கின்மே லுருத் தென்ன" (கம்பரா. பஞ்சசே. 2);. [அலம் → உலம். உலம் → உலங்கு.] உலங்கு ulaṅgu, பெ. (n.) உலம் பார்க்க see ulam. (செ.அக.);.
உலட்டை	உலட்டை ulaṭṭai, பெ. (n.) உலுட்டை பார்க்க see uluttai.
உலண்டங்கொல்லி	உலண்டங்கொல்லி ulaṇṭaṅgolli, பெ. (n.) புழுக்கொல்லி; plant whose medicinal effects counteract the poision of worms, bees etc.- aristolochia indica. (சா.அக.);. [உலண்டம் + கொல்லி.]
உலண்டம்	உலண்டம் ulaṇṭam, பெ. (n.) வண்டு; beelle (ஆ.அக.);. [உல் → உலண்டம்.]

உலப்படி	உலப்படி ulappaḍi, பெ. (n.) உலைப்பானையின் மேல்மூடி; lid of the cooking pot. [உலை + படி – உலைப்படி → உலப்படி.]
உலப்பல்	உலப்பல் ulappal, பெ. (n.) கலப்புக் கட்டோசை (பிங்.);: Combined noise of many sounds, hubbub, clamour. (செ.அக.);. ம. உலப்பர்; க. உலிவு. உலிப, உலிபு, உலுபு;குட, ஒலி, தெ. உலிவு, உலியு. [உலப்பு → உலப்பல்.]
உலப்பு	உலப்பு1 ulappu, பெ. (n.) 1. அழிவு; wasting, perishing. "உலப்பிலின்பமோடு" (மணிமே. 6.111);. 2. குறைவு; delect, deficiency. "உலப்புறா தெவையு மீவோர்" (கந். தபு. திருவவ.9); 3. சாவு death, "உலப்பினைக் கடக்கு மாறு" (காஞ்சிப்பு. மணிக 5);. 4. காய்ச்சுதல்; boiling. [உல → உலப்பு.] உலப்பு2 ulappu, பெ. (n.) 1. அளவு; limit, measure. "மிடைந்தவ ருலப்பிலர்" (கம்பரா. உருக்கா. 23);. 2. உதவுகை; assistance, help. "ஒல்கிடத் துலப்பிலா வுணர்விலார்" (கலித். 25);. [உல் → உலப்பு.]
உலப்பெண்ணெய்	உலப்பெண்ணெய் ulappeṇīey, பெ. (n.) காய்ச்சிய குளியலெண்ணெய்; boiled oil used for oil bath. oil. ம. உவப்பெண்ண. [உலப்பு (காய்ச்சிய); + எண்ணெய்.]
உலப்பேறி	உலப்பேறி ulappēṟi, பெ. (n.) திருத்தப்பட்ட நிலம்; permanently improved lands. (G.Tn.D.i., 294);. (செ.அக.);. [உல → உலப்பு – ஏறி.]

உலம்	உலம்1 ulam, பெ. (n.) 1. உருண்டு திரண்ட கல்; roundstone, large pebble. "உலஞ்செய்த... தோளான்" (சீவக. 2915);. 2. திரட்சி: roundness. "உலங்கொள் சங்கத் தார்கலி" (தேவா. 11 2. 8);. (செ.அக.);. ம. உலம்; Skt upala. [உல்11 → உலம்.] உலம்2 ulam, பெ. (n.) 1. வலிமை; strength. 2. அச்சக்குறிப்பு; manifesting symptom of fear. 3. துன்பம்; grief. 4. பிணம்; corpse. 5. பட்டாடை; silk cloth. 6. வாசல்; doorway.
உலம்பல்	உலம்பல் ulambal, பெ. (n.) ஆரவாரம் (பிங்.);; roar of many sounds. (செ.அக.);. ம. உலம்புக (ஒலியெழுப்புதல்.);; மால். ஒல்கெ (அழு.);;குட. ஒலி (மணியோசை.);. [உல் → உல → உலம்பு → உலம்பல்.]
உலம்பு-தல்	உலம்பு-தல் ulambudal, 1 5. செ.கு.வி. (v.i.); 1. பேரொலி செய்தல்; to make a loud noise, cryout, roar, thunder. "யாளிநின் றுலம்புமே" (சீவக. 1900);. 2. அலப்புதல்; prate, chatter. "ஒல்காதார் வாய்விட் டுலம்புப" (நீதி நெறி. 72);. ம. உலம்புக; க. உலி;தெ. உலியு. [உல் → உல → உலமு → உலம்பு → உம்புதல்-தல்.]
உலம்வா(வரு)-தல்	உலம்வா(வரு)-தல் ulamvāvarudal, 1 8. செ.கு.வி. (v.i.); நெஞ்சு உழலுதல்; to be perturbed in mind, confused. "உயிர்க்கு முசாஅ முலம்வரும்" (கலித். 145.4.);. ம. உல்யுக [உல்7 → உல → உலம் + வா-தல்.]

உலமரல்	உலமரல் ulamaral, பெ. (n.) 1. துன்பம் (சூடா.);; Suffering. 2. அச்சக்குறி காட்டுகை (சூடா.);; manifesting symptoms of fear. 3. உழலுதல்; afflicting 4. சுழலுதல்; stirring. (செ.அக.);. [உலம்வரல் → உலமரல்.]
உலமரு-தல்	உலமரு-தல் ulamarudal, 1 8. செ.கு.வி. (v.i.); உலம்வா (வரு);-தல் பார்க்க see ulam-va (varu);-, "புலம்பியா மூலமர" (கலித். 83.2.);. (செ.அக.);. ம. உலர். [உலம் + வரு-தல் = உலம்வரு-தல் → உலமரு-தல்.]
உலர்தல்	உலர்தல் ulartal, 2. செ.கு.வி. (v.i.) 1. காய்தல்; to become dry, to wither, to be parched up. 2. வாடுதல்; to pine away, as from grief, disease of hunger, to flag. droop, "உலர்ந்து போனே னுடையானே". (திருவாச 32.1.);. (செ.அக.);. ம. உலருக. [உல்6 – உல → உலல் → உலர்.]
உலர்ச்சி	உலர்ச்சி ularcci, பெ. (n.) 1. காய்வு; dryness, withered state, aridity. 2. வாட்டம்; emaciated condition of the system occasioned by travel, hunger or disease; weariness of the mind. (செ.அக.);. ம. உலர்ச்ச. [உலர் → உலர்ச்சி.]
உலர்த்தற்பாடு	உலர்த்தற்பாடு ularttaṟpāṭu, பெ. (n.) உலர்த்தப்பட்ட நிலைமை; condition of being fully dried, as groundnut kernels ready for crushing, opp. to ஈரப்படு. (செ.அக.95.);. [உலர் → உலர்த்தல் + பாடு.]
உலர்த்தி	உலர்த்தி ulartti, பெ. (n.) உலர்ச்சி பார்க்க see ularcci. (செ.அக.);
உலர்த்து-தல்	உலர்த்து-தல் ularddudal, 5. செகுன்றாவி. (v.t.) ஈரம் புலர்த்துதல்; to dry, air desccale. "நனைந்த வான்றுகி லுலர்த்திய" (சேதுபு. கந்த. 41.); (செ.அக.);. ம. உலர்த்துக. [உலர் → உலர்த்து.]

உலர்ப்பெலி	உலர்ப்பெலி ularppeli, பெ. (n.) ஓர் எலி, species of rat (W);. (செ.அக.);. [உலர் → உலர்ப்பு + எலி.]
உலர்மரம்	உலர்மரம் ularmaram, பெ. (n.) 1. வானம்; Sky. (ஆ.அக.);. 2. பட்டுப்போன மரம்; lifeless or decayed tree. (சா.அக.);. [உலர் + மரம்.]
உலர்வு	உலர்வு ularvu, பெ. (n.) உலர்ச்ச்; dried state, withered condition. [உலர் → உலர்வு.]
உலரி	உலரி ulari, பெ. (n.) நன்னீர் மீன்; fresh-water fish (செ.அக.);. [உல் → உலரி.]
உலவக்காரன்	உலவக்காரன் ulavakkāraṉ, பெ. (n.) மற்றவரோடு பழக நாணுபவன்; he who is shy with strangers. (J.); (செ.அக.);. [உல → உலவை + காரன்.]
உலவம்	உலவம் ulavam, பெ. (n.) 1. பிறர் முன்பு ஏற்படும் மனக்கூச்சம்; bashfulness, shyness, diffidence before strangers. கடன் கேட்க உலவமாயிருக்கிறது (வின்.);. 2. இவறன்மை; கருமித்தனம் (சங்.அக.);; miserliness. 3. இலவ மரம்; silk cotton. (செ.அக.);. [உல் → உல → உலயு → உலவம்.]
உலவமரம்	உலவமரம் ulavamaram, பெ. (n.) இலவமரம்; silk cotton tree, [உல் → உலவம் + மரம்.]
உலவல்	உலவல் ulaval, பெ. (n.) 1. துறந்தோன் (அக.நி.); ascetic. 2. குறைதல் (ஆ.அக.);; diminishing, shrinking (செ.அக.);. [உல → உலவல்.]

உலவாக்கிழி	உலவாக்கிழி ulavākkiḻi, பெ. (n.) எடுக்கவெடுக்க குறைபடாப் பொன்முடிப்பு; inexhaustible quantity of gold tied up in a cloth-bag "கன்னி நாடன் தனக்கு இசைந்தபடியால் உலவாக்கிழி கொடுத்த படியை அறிந்தபடி பகர்வாம்" (திருவிளை. உலவாக்.1);. [உல → உலவு → உலவா + கிழி.]
உலவாநில்(ற்)-த(ற)ல்)	உலவாநில்(ற்)-த(ற)ல்) ulavānilṟtaṟal, 1 6. செ.கு.வி. (v.i.); பரத்தல்; to spread. "இன்பவெள்ளம் உலவா நிற்கும்." (தாயு. நின்ற. 2);. [உலவா + நிற்றல். உலவா என்பது செய்யா என்னும் வாய் பாட்டு வினையெச்சம். உலவா = உலந்து நிற்றல், பர்வுதல்.]
உலவி-த்தல்	உலவி-த்தல் ulavittal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) கூசியொழுகுதல் to be bashful in eating, to evince diffidence in accepting favours or gifts, to be backward in coming into company (J.);. உலவியாமற் சாப்பிடும். (செ.அக.);. [உல் → உலவு → உலவித்-தல்.]
உலவிபொன்	உலவிபொன் ulavibon̠, பெ. (n.) தூய தங்கம்; pure gold. "உலவிபொன் இருபதின் கழஞ்சு பொன்னுக்கும்" (S.I.I.v.281);. (செ.அக.);. [உல் → உலவி + பொன். உலவி = காய்ச்சிய.]
உலவு-தல்	உலவு-தல் ulavudal, 5. செ.கு.வி. (v.i.) திரிதல்; to go around "ஒருங்குதிரை யுலவுசடை" (திருவாச. 38.1); (செ.அக.);. ம. உலவுக. [உலம் → உலவு → உலவு-தல்.]

உலவை	உலவை1 ulavai, பெ. (n.) 1. தழை; green twig wit leaves upon it. "ஈயுலவையி னோப்பி" (இரகு. தேனு. 35); 2. மரக்கொம்பு; branch of tree, bough. "இலைதீந்தவுலவையால்" (கலித். 11);. 3. மரச்செறிவு (பிங்.); Grove. 4. விலங்கின் கொம்பு; hom, tusk. "யானைத் தரள நீளுலவை" (காஞ்சிப்பு. கழுவா. 397);. 5. குடைவேல் (சூடா.);; umbrella thorn babool, buffalo thorn cutch. 6. ஓடை பார்க்க (மலை.);; oval-leaved wheel - creeper. 7. வள்ளிக்கொடி (அக.நி.);; sweet potato); creeper; panicled-bindweed. 8. கிலுகிலுப்பை (மலை.);; rattlewort. 9. இளந்தளிர்; tender leaves. "அலங்கலுலவையேறி [illegible]" (குறுந் [illegible]
உலவையான்	உலவையான் ulavaiyāṉ, பெ. (n.) காற்றுத் தேவன்; Vǻyu, the god of wind. "அண்டரும் உலவையானை அவுணர்மாத் தலைவன் பாரா." (கந்தபு. _அரசு.7);. [உலவை → உலவையான்.]
உலறல்	உலறல் ulaṟal, பெ. (n.) கடுஞ்சிற்றம் (பெருங்கோபம்.); (திவ.);; fierce anger, rage. [உல → உலறு - உலறல்.]

உலறு	உலறு1 ulaṟudal, 5. செ.கு.வி. (v.i.) 1. வற்றுதல் (அகறா. 19.); to dry up, wither. 2. சிதைத்தல்; to be injured, to be spoiled, worn out as clothes. "உலன்னை யுலறி யுடம்பழிந்தக் கண்ணும்" (நாலடி. 141);. 3. பொலிவழிதல்; to become rough, shaggy, brush. "கண்ணு முகமு முலறி" (சீவக. 2966);. (செ.அக.);. [உல் → உல → உலறு.] உலறு2-தல் uarl 5.செ.கு.வி. (v.i.); உரை தடுமாறு தல்; to hows, scream to babble, as in a rapture. "அலறிடே னுலறிடே னாவி சோரேன்" (திருவாச. 5.22);, (செ.அக.);. ம. உலறுக. [உல → உலறு.)
உலா	உலா ulā, பெ. (n.) 1. அரசன் தலைநகரைச் சுற்றி T வரும் உலா; procession. "போந்தானுலா" (சங்கர - உலா);. 2. பேதை முதலிய ஏழு பருவப் பெண்களும் கண்டு மயங்கும்படி தலைவன் உலாவருதலைக் கலிவெண்பாவால் கூறுவது; poem in kalivenpä metre which describes how women of the seven magasr paruvam are love-striken at the sight of a hero as they see him coming along in procession "கலிவெண்பா வுலாவாம்" (வெண்பாப். செய். 27);. 3. மக்கள் காற்றாடச் சுற்றி வரல்; walking. [உலவு → உலா.]
உலாங்கு-தல்	உலாங்கு-தல் ulāṅgudal, 5. செ.கு.வி. (v.i.) 1. அசைதல்; to move. 2. தள்ளாடுதல்; to stagger. [உலவு → உலா → உலாங்கு.]
உலாஞ்சு-தல்	உலாஞ்சு-தல் ulāñjudal, 5. செ.கு.வி. (v.i.) 1. அசைந்தாடுதல்; to move, work about, as the head. கப்பல் உலாஞ்சுகிறது. 2. தலைசுற்றுதல்; to be giddy dizzy, to suffer swimming in the head. 3. தள்ளாடுதல்; to stagger as sway in walking. (செ.அக.);. [உலாங்கு → உலாஞ்சு.]

உலாத்து	உலாத்து1 ulāddudal, 6. செ.கு.வி. (v.i.) 1. உலாவச் செய்தல்; to take out for a walk, as a child; to lead about as a horse. 2. பரவச் செய்தல்; to spread out, extend on all sides. வேட்டியை யுலாத்திக் கொண்டு போகிறான் (உ.வ.);. 3. அசைத்தாட்டுதல்; to cause to shake (செ.அக.); கொண்டையுலாத்தி - கொண்டையை ஆட்டும் பறவை. 4. சிறுநடை கொள்ளல்; to walk taken by a patient in convalescent state. ம. உலாத்துக. [உலா → உலாத்து → உலாத்துதல்.] உலாத்து2 ulāttu, பெ. (n.) 1. உலாவுகை, walking up and down for amusement, display or exercise moving to and fro. 2. சுற்றுதல்; wandering, revolving. (செ.அக.);. [உல → உலா → உலாத்து.]
உலாத்துக்கட்டை	உலாத்துக்கட்டை ulāttukkaṭṭai, பெ. (n.) கதவுக் குடுமி; கதவு நின்றாடுஞ் சுழியாணி; shutter tums. (W.);. (செ.அக.);. [உலாத்து + கட்டை.]
உலாத்துக்கதவு	உலாத்துக்கதவு ulāddukkadavu, பெ. (n.) பிணையற் கதவு (யாழ்.அக);; folding door. (செ.அக.);. [உலாத்து + கதவு.]
உலாத்துகண்டன்	உலாத்துகண்டன் ulāttugaṇṭaṉ, பெ. (n.) ஒணான்; a kind of lizard. (சா.அக.);. [உலாத்து + கண்டன்.]
உலாப்புறுத்து-தல்	உலாப்புறுத்து-தல் ulāppuṟuddudal, 6. செ.குன்றாவி, (v.t.) அழித்தல்; to destroy. "நாளுலாப்புறுத்தும் வாள்வலி" (பெருங். உஞ்சைக் 56, 252);. [உலாப்பு + உறுத்து.]
உலாப்போ-தல்	உலாப்போ-தல் ulāppōtal, 8. செ.கு.வி. (v.i.) வலம் வருதல்; to go in procession. (செ.அக.);. [உலா + போ.]
உலாம்	உலாம் ulām, இடை. (part.) ஒருவமச்சொல்; word used as a sign of comparison. "வேயுலாந் தோளினார்" (சீவக. 1581); (செ.அக.);. [உல் (பொருத்துதல்); → உல → உலாம்.]

உலாமடல்	உலாமடல் ulāmaḍal, பெ. (n.) ஒரு பெண்ணைக் கனவிற் புணர்ந்தோன் விழித்தபின் அவள் பொருட்டு மடலூர்வேன் எனக் கலி வெண்பாவால் பாடப்படும் ஒரு சிற்றிலக்கியம்; poem in kali-venpa metre, in which a man who has beheld an unknown woman in a dream vows to possess her in reality or die by riding a palmyra stem. கனவில் ஒருத்தியைக் கண்டு புணர்ந்தோன் நன வில் அவள் பொருட்டாக நானே ஊர்வன் மடல் என்றுரைப்பது உலாமடல் (இலக். வி. 857);. (செ.அக.);. [உலா + மடல்.]
உலாவல்	உலாவல் ulāval, பெ. (n.) பொழுது கழித்து விளையாடல்; playing after the stipulated period. [உலா → உலாவல்.]
உலாவரிசி	உலாவரிசி ulāvarisi, பெ. (n.) வெட்பாலையரிசி; blue dyeing rosebay. [உல் → உலாவல் + அரிசி.]
உலாவா(வரு)-தல்	உலாவா(வரு)-தல் ulāvāvarudal, 1 8. செ.கு.வி. (v.i.); 1. அங்குமிங்கும் அலைதல்; to wander about. "கராமு லாவரு பைந்தடமும்" (பாரத. நாடு. 8);. 2. வீதிவலம் வருதல்; to move in procession. "வீதிதோறூர்ந் துலாவருமால்" (இரகு. நாட்டுப். 13);. 3. அசைதல்; to wave as a flag. "உலாவரு பதாகையி னீட்டம்" (கந்தபு. யுத்த. முதனாட் 53);. (செ.அக.);. [உலா + வரு.]

உலாவு	உலாவு1 ulāvudal, 6. செ.கு.வி. (v.i.) 1. அலைதல்; to move about, walk or ride for recreation take a jaunt, a stroll or a ramble. "நிலவுலாவிய நீர்மலி வேணியன்" (பெரியபு. பாயி. 1);. 2. வீதிவலம் வருதல்; lo go in procession, parade the streets, as festal processions. 3. இயங்குதல்; வீசுதல்; to move, str. "வந்துலாய்த் துயர்செய்யும் வாடை" (பு.வெ. 8.1 6. கொளு.). 4. பரவுதல்; to spread over, as a flood. "உயிரென வுலாய தன்றே" (கம்பரா. ஆற்றுப். 20); (செ.அக.);. ம. உலாவுக; தெ. ஒலயு;பட ஒலாத்து. [உலவு → உலாவு.] உலாவு2 ulāvudal, 6. செ.குன்றாவி, (v.t) சுற்றிக்கட்டுதல்; to surround, encircle as a garment. "தூசுலாய்க் கிடந்த" (சீவக. 550);. [உல் → உலவு → உலாவு.]
உலாவுகாட்சை	உலாவுகாட்சை ulāvukāṭcai, பெ. (n.) வரிவகை (S.I.Iv.330.); tax. (செ.அகs.);. ம. உலாவு காழ்ச்ச. [உலாவு + காட்சை. காட்சி → காட்சை. (கொ.வ.);]
உலிமணி	உலிமணி ulimaṇi, பெ. (n.) நாயுருவி (மலை.);; a plant growing in hedges and thickets. (செ.அக.);. [உல் → உலி → மணி.]
உலு	உலு ulu, பெ. (n.) தினை முதலியவற்றின் பதர்; chaft of inferior grains (J.);. (செ.அக.);. [உல் → உலு = உலுக்குவதனால் அல்லது குத்துவதனால் நீங்கும் பதர்.]
உலுக்கல்	உலுக்கல் ulukkal, தொ.பெ. (vbl.) 1. குலுக்கல்; shaking. [உல் → உலுக்கு → உலுக்கல்.]
உலுக்கு	உலுக்கு1 ulukkudal, 5. செ.குன்றாவி. (v.t.) குலுக்குதல்; to shake, as a tree. ம. உலுக்கு; க. உலுகு; குட ஒலிப், ஒலிச்;தெ உலுகு, உலுக்கு. [உல் → உலு → உலுக்கு.]
உலுக்கு-தல்	உலுக்கு-தல் ulukkudal, 7. செ.கு.வி. (v.i.) நடுங்குதல்; to tremble, as in an earthquake. [உலு → உலுக்கு.]

உலுக்குமரம்	உலுக்குமரம் ulukkumaram, பெ. (n.) நெம்பு கட்டை; lever (W.);. (செ.அக.);. [உலு → உலுக்கு → மரம்.]
உலுட்டை	உலுட்டை uluṭṭai, பெ. (n.) சொட்டைப்பேச்சு; பயனில் சொல் (யாழ்ப்);; slanderous talk. [உல் → உலு → உலுட்டை = உலுத்துப்போனது. பயனற்றது.)
உலுத்தத்தனம்	உலுத்தத்தனம் uluttattaṉam, பெ. (n.) ஈயாக் குணம்; niggardliness, stinginess. (செ.அக.);. [உல் → உலு = வெப்பம், கொடுமை. உல் → உலு → உலுத்தன் + தனம்.]
உலுத்தம்	உலுத்தம் uluttam, பெ. (n.) உலுத்தத்தனம் பார்க்க;see usutta-t-tasam (செ.அக.);. [உல் → உலு → உலுத்தம்.]
உலுத்தன்	உலுத்தன் uluttaṉ, பெ. (n.) 1. ஈயாதவன்; niggard, miser, close-fisted person. "இல்லையென்றே சொலு முலுத்தன்" (அறப். சத. 38);. 2. வாங்கின கடனைக் கொடாதவன் (ஆ.அக.);; debtor, who disinclines to repay debt. ம. உலுத்தன். [உல் → உலு → உலுத்தன். இச்சொல் வடதிரவிட நடுவண் மொழிகளில் உலுத்தன் - லுத்தன்-லுத்தா_ லுச்சா எனத் திரிந்து வழங்குகிறது.] உலுத்தன் uluttaṉ, பெ. (n.) வேடன் (நாநார்த்த.);; hunter. [Skt. lubdha → த. உலுத்தன்.]
உலுத்து-தல்	உலுத்து-தல் uluddudal, 8. செ.குன்றாவி. (v.t.) உலுப்புதல் பார்க்க see pluppu, [உலு → உலுத்து → உலுத்துதல் → உதிர்த்தல், உலு → உது → உதுர் → உதிர் → உதிர்த்தல் எனவும் திரிபுறும்.]
உலுப்பு-தல்	உலுப்பு-தல் uluppudal, 8. செ.குன்றாவி (v.t.) 1. உதிர்த்தல் (யாழ்ப்.);; to shake off, cause to shed, as fruits or leaves from a tree. 2. அசைத்தல்; to shake. (செ.அக.);. [உல் → உலு → உலுப்பு → உலுப்பு-தல், இக்காலத்தில் உலுப்பு → உதுப்பு → உசுப்பு எனத் திரிபுற்றன. உலுப்பிவிடு, உதுப்பி விடு, உசுப்பிவிடு என்னும் கூட்டு வினைகளும் உருப்பெற்றன. நகர முன்னெழுத்துப்பேறு பெற்று நுதுப்பு என்னும் வினையும் அக்காலத்தில் உருப்பெற்றது.]

உலுப்பை	உலுப்பை uluppai, பெ. (n.) 1. அதிகாரிகள் பெரியோர் முதலியோர்க்கு மதிப்புரவாக அனுப்பும் உணவுப் பண்டங்கள்; presents of fruits, articles of food etc., offered to great personages; supplies gratuitously given to officials on tour by people or subordinates. "உம்பர் கோன் வைத்த வுலுப்பையென" (வருணகுலா 219);. 2. பை; bag. 3. சிறுகாய்; unripe fruit in common (சா.அக.);. 4. கோயில் முதலியவற்றிற்கு அனுப்பும் காணிக்கை. (த.சொ.அக.);; presentation to temple etc. [உல் → உலு → உலுப்பை, உலுப்புதல் = உதிர்த்தல், உதிர்த்துத் திரட்டியதவசம். தவசம் உதிர்க்காமல் அரிதாள் கட்டுகளையே வழங்கும் வழக்கமும் இருந்ததால், உதிர்த்த தவசம் மட்டும் வழங்குவதை வேறுபடுத்திக் கூறுவதும் இன்றியமையாத தாயிற்று.)
உலுப்பைகட்டு-தல்	உலுப்பைகட்டு-தல் uluppaigaṭṭudal, 1 5. செ.கு.வி. (v.i.); பெரியோர் அருள் பெறுவதற்காகப் பரிசுப்பொருள் அனுப்புதல் (ஆ.அக.);; to send presentation to revered persons to get blessings. [உலுப்பை + கட்டு.]
உலுப்பைகொடு-த்தல்	உலுப்பைகொடு-த்தல் uluppaigoḍuttal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) தம் கீழ்ப் பணியாற்றுபவர்களுக்குப் படிகொடுத்தல்; to give supplies to an inferior or dependent (W.);. [உலுப்பை + கொடு.]
உலூகம்	உலூகம்1 ulūkam, பெ. (n.) கோட்டான் (பிங்.);; rock homed owl (செ.அக.);. Hindi ullu. [உல் → உல்லு → உல்லுகம் → உலூகம் உல்லு பார்க்க see ullu.] உலூகம்2 ulūkam, பெ. (n.) 1. உரல் (அக.நி.);; mortar. 2. குங்கிலியம்; konkani resin (செ.அக.);. [உலங்கலம் → உலூகம்.]
உலூகலம்	உலூகலம் ulūkalam, பெ. (n.) 1. உரல்; wooden mortar. "உலுகலமுடன்றவழ்ந்தவன்" (பாரத. உலுகன். 5);. 2. குங்கிலியம் (மலை.);; resin. [உலங்கலம் → உலுகலம். உல் → குத்துதல்.]

உலை	உலை1 ulaidal, 2. செ.குவி (v.i.) 1. நிலை குலைதல்; to be disordered, as one's affairs; to become deranged, unsettled, loose, to degenerate in morals or character, to be overripe, as fruit "உலையாமுயற்சி" (நீதிநெறி. 51.);. 2. அழிதல். (திவா.);; to perish; to be ruined, as houses, land or crops. 3. அஞ்சுதல்... (திவா.);; to be afraid, to be agitated in mind... 4. கலைந்து போதல்; to be dispersed, as an assembly; put to rout, as an army. "ஒன்னாத் தெவ்வ ருலை விடத்து" (பெரும்பாண். 491); 5. அலைதல்; to wander about "உலகஞ்சுற்றி.... உலையவிட்டாயெனின் " (தாயு. சுகவாரி, 6.);. 6. சோறு கெடுதல்; to spoil. as of boiled rice etc. [உல் → உலை → உலை-தல்.] உலை2 ulaittal, 4. செ.குன்றாவி (v.t.)
உலைக்களம்	உலைக்களம் ulaikkaḷam, பெ. (n.) கொல்லனுலைக்கூடம் (பிங்.);; Smith's forge. (செ.அக.);. [உலை → களம்.]
உலைக்குழல்	உலைக்குழல் ulaikkuḻl, பெ. (n.) துருத்தி; blow-pipe, the bellows of a forge. [உலை + குழல்.]
உலைக்குறடு	உலைக்குறடு ulaikkuṟaḍu, பெ. (n.) உலை முகத்திலிரும்பு தூக்குங் குறடு (வின்.);; Smith's longs (செ.அக.);. [உலை + குறடு.]
உலைகட்டு-தல்	உலைகட்டு-தல் ulaigaṭṭudal, 1 5. செ.கு.வி. (v.i.); பொங் கற்பானைக்கு மாவிலை செருகிய கயிறு கட்டுதல்; to decorate the top of a pot with mango leaves and set it on the fire with water for boiling rice for a sacred meal. (செ.அக.);. [உலை + கட்டு.]

உலைகொதி-த்தல்	உலைகொதி-த்தல் ulaigodiddal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) சோறு சமைத்தற்குரிய நீர் கொதிப்புறுதல்; to boil, as water in a pot, when rice should be put in for cooking (செ.அக.);. [உலை + கொதி-த்தல்.]
உலைச்சல்	உலைச்சல் ulaiccal, பெ. (n.) அலைகை; trouble, vexation, harassment. அதிலே மெத்த உலைச்சல் (செ.அக.);. [உலை → உலைத்தல் → உலைச்சல்.]
உலைத்தண்ணீர்	உலைத்தண்ணீர் ulaittaṇṇīr, பெ. (n.) 1. காய்ந்த இரும்பைத் தோய்க்கும் நீர்; water used by the smith at his forge for dipping hot iron. (W.); 2. சோறு சமைத்தற்குக் கொதிக்க வைக்கும் நீர்; water in a pot set over the fire for boiling rice. (செ.அக.);. [உலை + தண்ணி.]
உலைத்துருத்தி	உலைத்துருத்தி ulaitturutti, பெ. (n.) 1. கொல்லுலையிலுள்ள நெருப்பூதுந் துருத்தி (திவா.);; smith's bellows. (செ.அக.);. [உலை + துருத்தி.]
உலைந்தபழம்	உலைந்தபழம் ulaindabaḻm, பெ. (n.) அளிந்தபழம் ovempe fruit (செ.அக.);. [உலைந்த + பழம்.]
உலைநீர்	உலைநீர் ulainīr, பெ. (n.) உலைத்தண்ணி பார்க்க; see ula-l-tami (செ.அக.);. [உல் → உலை + நீர்.]
உலைப்பாடு	உலைப்பாடு ulaippāṭu, பெ. (n.) மிக்க நடுக்கம்; great exclement. "உலைப்பாடே படத்தழுவி" (தேவா. 1109.8);. (செ.அக.);. [உல் → உலை → பாடு]

உலைப்பு	உலைப்பு1 ulaippu, பெ. (n.) 1. வருந்துகை (திவா.);; troubling, vexing, harassing. 2. முறியடிக்கை; putting to rout (W.); (செ.அக.);. [உல் → உலை2 → உலைப்பு.] உலைப்பு2 ulaippu, பெ. (n.) or destruction, eradication, extirpation. "உலைப்புறுவன வதினுவந்து தோய்நர்க்கே" (தணிகைப்பு. அகத்.29);. (செ.அக.);. [உலை → உலைப்பு.]
உலைமுகம்	உலைமுகம் ulaimugam, பெ. (n.) 1. கொல்லனுலையிடம்; central part of a smith's forge (W.); 2. கொல்லனுலை வாயில்; the fire in the furnace in the smith's workshop (செ.அக.);. [உல் → உலை + முகம்.]
உலைமூக்கு	உலைமூக்கு ulaimūkku, பெ. (n.) கொல்லுலையில் துருத்தி வைக்கும் துளை (பிங்.);; hole in a forge in which the bellows are inserted. (செ.அக.);. [உல் → உலை + முக்கு.]
உலைமூட்டு-தல்	உலைமூட்டு-தல் ulaimūṭṭudal, 5. செ.கு.வி. (v.i.) 1. உலை வைத்து நெருப்புமூட்டுதல்; to set a pot of water over the fire for cooking. "உலை மூட்டினாலுண்டுலககு". 2. மூன்று கற்களை வைத்து உலை கூட்டுதல்; to put three stones together to form an ulai. (செ.அக.);. க. ஒலெ கொத்திக (நெருப்பு மூட்டுதல்);. [உலை + முட்டு.]
உலைமூடி	உலைமூடி ulaimūṭi, பெ. (n.) உலைப்பானையின் மேல்மூடி; lid placed over a pot of water set on the fire. ஊர்வாயை மூட வுலைமூடியில்லை.(உ.வ.);. [உல் → உலை + முடி. முடு → மூடி.]
உலையேற்று-தல்	உலையேற்று-தல் ulaiyēṟṟudal, 6. செ.கு.வி. (v.i.) சமையல் செய்வதற்கு உலைப்பானையை அடுப்பில் வைத்தல்; to set a pot of water on the fire for boiling rice. "தமக்கென் றுலையேற்றார்" (ஆசாரக். 40);. (செ.அக.);. [உலை + ஏற்று.]

உலைவு	உலைவு ulaivu, பெ. (n.) 1. நடுக்கம் (சூடா.);; tremor, trembling. 2. கலக்கம்; tributation, uneasiness. "உலைவுறு சைசவத்துடன்" (ஞானவா. வைராக், 88.);. 3. அழிவு; ruin, destruction. 4. தோல்வி; rout, defeat. "தெவ்வருலைவிடத்தார்த்து" (பெரும்பாண்.419);. 5. அலைவு; agitation, trouble, vexation. (W.); 6. வறுமை; poverty, indigence. "உயங்குபடர் வருத்தமு முலைவு நோக்கி" 7. ஊக்கக்குறைவு; languor, wearness, "உலைவின்றித் தாழா துளுற்றுபவர்" (குறள் 620);. (செ.அக.);. ம. உலவு; க. உலெக;தெ. உலுகு. [உல் → உலை → உலைவு.]
உலைவை-த்தல்	உலைவை-த்தல் ulaivaittal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) உலை யேற்று பார்க்க see ulai-y-erru. [உலை + வை.)
உலொட்டை	உலொட்டை uloṭṭai, பெ. (n.) சொட்டைப் பேச்சு (யாழ். அக.);; slanderous talk. அந்த லொட்டைப் பேச்செல்லாம் எனக்குப் பிடிக்காது. (கொங். வ.);. [உலுட்டை → உலொட்டை → உருள்கின்ற, பிறழ்கின்ற பேச்சு, நிலையில்லாத பேச்சு, பொய்யுரை.]
உலொடலொடெனல்	உலொடலொடெனல் uloḍaloḍeṉal, பெ. (n.) ஒரு வகை யொலிக்குறிப்பு; onom expr. signifies rattling sound. (ஆ.அக.);. [உலுடல் + உலுடல் + எணல் - லொடலொட எனல் எனத் திரிக்கது. உலுடல் → உலுட்டை → பேச்சு. இது இக்காலத்தில் லொடலொட்டைப்பேச்சு எனத் திரிபுற்றது.]
உலொடுக்கு	உலொடுக்கு uloḍukku, பெ. (n.) 1. ஒலிக்குறிப்பு; onom expr. signifies ratting sound. 2. வெறுப்பு; disgust (ஆ.அக.);. [உலொடு → உலொடுக்கு 'உலொடு' ஓர் ஒலிக்குறிப்பு. நொடுக்கு பார்க்க;see nodukku.]
உவ்	உவ் uv, சு. பெ. (pron.) உவை; they, those things in between or above. "உவ்வு மெவ்வயி னோயு நீயே" (பரிபா. 2. 58). க. உவ. (இடைப்பட்ட நிலையில் இருப்போன்.); [உ → உல்.]

உவ்வி	உவ்வி uvvi, பெ. (n.) 1. வரிவகை (T.A.S.iii.32);; a customary due. (செ.அக.);. 2. தலை; head. (சா.அக.);. [உ → உவ்வி.]
உவ்விடம்	உவ்விடம் uvviḍam, பெ. (n.) அவ்விடத்திற்கும் இவ் விடத்திற்கும் இடைப்பட்டது; intermediate place, in between proximity and distance. [உ → உல் + இடம்.]
உவ்வு	உவ்வு1 uvvudal, 6. செ.கு.வி. (v.i.) விரும்புதல்; to like, desire. [உ → உல் → உல்வு. (பொருந்து.);.] உவ்வு2 uvvudal, 6. செ.கு.வி. (v.i.) 1. முளைத்தல்; to sprout. 2. தழைத்தல்; to foliate. [உவ் → உவ்வு.) உவ்வு3 uvvu, பெ. (n.) 1. தவம் (யாழ்.அக.);; penance (செ.அக.);. 2. வெள்ளுவா அல்லது காருவா; full moon or new moon. (சேரநா.);. ம. உவ்வு. [உவவு → உவ்வு = நிறைவு. மகிழ்வு.]
உவ	உவ1 uvattal, 3. செ.கு.வி. (v.i.) 1. மகிழ்தல் (திருமுருகு.1);: to be glad, to rejoice, to be delighted. 2. பிரியமுடையதாதல்; to be pleased with, to approve of like. அவருக்கு வந்த செய்கை. 3. உள்ளத்தாற் பொருந்துதல்; to be agreed. 4. பொருந்துதல்; to be joined. 5. ஒத்தல்; to be resembled. ம. உவக்கு;க. கோத. ஒக், ஒக்ய (புணர்தலின் மிகுவிருப் பம்);, தெ. உவ்வி, உவ்வாயி (மகிழ்ச்சி);. [உவ்வு → உவ → உவத்தல்.] உவ2 uvattal, 3. செகுன்றாவி (v.t.) விரும்புதல்; to be pleased with, to approve of, like. [உவ்வு1 – உவ.]
உவக்காண்	உவக்காண் uvakkāṇ, இடை (int.) உங்கே பார்; behold, see where_you are. "உவக்காண்... வரிக்கச்சினனே" (ஐங்குறு. 206);. [உங் → உவ + காண்.]

உவகை	உவகை uvagai, பெ. (n.) 1. மகிழ்ச்சி; joy, gladness, delight. "நகையு முவகையுங் கொல்லுஞ் சினத்தின்" (குறள். 304);. 2. அன்பு; love. fondness. "அச்சமு முவகையு மெச்ச மின்றி" (தொல், பொருள். 91);. 3. காமம்; sexual desire; amorous passion. "உவகையாசையா லுள்ளழிந்து" (பாரத. வேத். 11);. 4. இன்பச் சுவை (சிருங்கார ரசம்.); (திருக்கோ. 1. உரை);; sentiment of love. ம. உவ்வி;தெ. உவ்வி. உவ்வாயி. [உவ் → உவ்வு → உவ → உவகை.]
உவகைக்கண்ணி	உவகைக்கண்ணி uvagaigganṇi, பெ. (n.) மகிழ்ச்சிக் கண்ணீர்; tears of joy. "அழுகைக் கண்ணிர் போல உவகைக் கண்ணிர் வீழ்வதுண்டு" (தொல். பொருள். 25 3. உரை). [உவ → உவகை + கண்ணிர்.]
உவகைக்கலுழ்ச்சி	உவகைக்கலுழ்ச்சி uvagaiggaluḻcci, பெ. (n.) வாட்புண் மிகுந்த கணவனைக் கண்டு மனைவி மகிழ்ச்சிக் கண்ணீர் சிந்தும் புறத்துறை. (பு.வெ.7.25);: (purap); theme of a wife's shedding tears of exultation on seeing her warrior husband lying sorely wounded by the sword in battle. (செ.அக.); [உவ → உவகை + கலுழ்ச்சி.]
உவகைச்சொல்	உவகைச்சொல் uvagaiccol, பெ. (n.) முகமன்; kind and polite words, as to a visitor, congratulation, felicitation (W.); [உவ → உவகை → சொல்.]
உவகைப்பறை	உவகைப்பறை uvagaippaṟai, பெ. (n.) மகிழ்ச்சியைக் குறிக்கும் பறை (திவா.);; drum used to be beaten on occasions of joy. [உவ → உவகை + பறை.]
உவச்சக்காணி	உவச்சக்காணி uvaccakkāṇi, பெ. (n.) உவச்சனுக்குக் கோயிற் கொட்டுழியத்திற்காக விடப்படும் மானியம் (கல்வெட்டு);; lands granted rent-free to a person of the uvaccan caste for service as a temple drummer (Insc.);. [உவச்சு + காணி. உவச்சுத்தொழில் செய்வோர்க்காகத் தரப் பட்ட காணி.]
உவச்சவரி	உவச்சவரி uvaccavari, பெ. (n.) உவச்சரிடமிருந்து வாங்கும் வரி (S.I.I.i, 81);; tax collected from uvaccar. [உவச்சு + வரி.]

உவச்சன்	உவச்சன் uvaccaṉ, பெ. (n.) 1. பூசகக் குடியினன் (நன். 14 4. மயிலை.); member of a caste of temple drummers and pujaris of Kaji. 2. ஆசிரியன்; teacher. 3. மத்தளம் கொட்டியவாறு பாடியாடும் கூத்தன்; dance who beats drum and sings simultaneously. ம. உவச்சன் க. ஒவச, ஒச. [உவச்சு → உவச்சன். உவச்சு = மத்தளம். மத்தளம் கொட்டிய வாறு ஆடிக்கொண்டே பாடும் பானர் இனத்தினன். வயிரியர் என்னும் கூத்தர் குலத்தினன்.)
உவச்சு	உவச்சு uvaccu, பெ. (n.) மத்தளம்; drum. "உவச்சும் பறையும் கொட்டக் கடவதல்லன்" (S.I.I.vii. 450);. (செ.அக.);. [உவ → உவச்சு = மகிழ்ச்சியை மிகுவிக்கும் பறை.]
உவட்சி	உவட்சி uvaṭci, பெ. (n.) 1. துவளுகை; flexibility. 2. அசைப்பு (ஆ.அ.க.);; litheness. [உவள் + சி – உவட்சி. உவள் = துவளுதல்; தளர்ந்து அசைதலும், ஆடுதலுமாம்.]
உவட்டி-த்தல்	உவட்டி-த்தல் uvaṭṭittal, 4. செ.குன்றாவி. (.v.t.) அருவருத்தல்; to nauseate, loathe. (J.); [உவள் → உவட்டு → உவட்டி → உவட்டித்தல்.]
உவட்டிப்பு	உவட்டிப்பு uvaṭṭippu, பெ. (n.) உவட்டி பார்க்க see uvatti. (செ.அக.);. [உவள் → உவட்டு → உவட்டி → உவட்டிப்பு.]
உவட்டு	உவட்டு1 uvaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வெறுப்புறு தல்; to loathe abominate, recoil from "மாய வாழ்க்கையி லுனமே யிருத்தலென் றுவட்டினோர்களும்" (அருட்பா, குடும்ப. 18);. 2. தெவிட்டுதல்; to satiate, surfeit. "உவட்டாத பேரின்பமான சுகவாரியினை" (தாயு. சின்மயா 2);. 3. மிகுதல்; to increase, மயலு லட்டி... கதமொடு பிளிறும்" (கல்லா. 20.37);. 4. புரளுதல் (ஆ.அக.);: to roll. ம. உவட்டுக;க. உகி (துப்பு);. ஒகெ (மேலெழு);: து. உச்சியுனி (துப்பு);: தெ. உமியு (துப்பு);. உகி (துப்பு);. [உவள் → உவட்டு. உவள் = தவறுதல், அசைதல், தளர்த்தன் வெறுப்புறல்.] உவட்டு2 uvaṭṭu, பெ. (n.) 1. குமட்டுகை (வின்.); nausea. 2. பெருக்கு; increasing, overflowing as from a fountain. "மதநதி யுவட்டின்" (கல்லா. கணபதி.); (செ.அக.);. [உவள் → உவட்டு.]

உவட்டுமண்	உவட்டுமண் uvaṭṭumaṇ, பெ. (n.) சவுட்டு மண்; fuller earth. i.e. soil impregnated with soda. (செ.அக.);. [உவள் → உவட்டு + மண், உவள் = உவர்ப்பு.]
உவட்டெடு-த்தல்	உவட்டெடு-த்தல் uvaḍḍeḍuttal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) பெரு கெடுத்தல். to swell, as a river. "உவட்டெடுத் தொழு கருவி" (தணிகைப்பு வீராட்ட. 76);. (செ.அக.);. [உவள் → உவட்டு = பொங்குதல், மிகுதல், பெருக்கெடுத்தல் உவட்டு + எடு.]
உவடு	உவடு uvaḍu, பெ. (n.) உவட்டுநிலம் பார்க்க see uvattunilam. [உவள் → உவடு. இச்சொல் திரவிட மொழியில் சவடு → சவுடு எனவும் சவள் → சவுளு எனவும் திரிந்துவிட்டது.)
உவண்	உவண் uvaṇ, கு.வி.எ. (adv.) மேலிடம். (சீவக. 2853) upper-place, place above. (செ.அக.). [உவள் → உவன்.]
உவணக்கொடியயோன்	உவணக்கொடியோன் uvaṇakkoḍiyōṉ, பெ. (n.) திரு. மால்; Visnu, who has the white headed kite on his banner. [உவண் → உவணம் + கொடியோன்.]
உவணம்	உவணம் uvaṇam, பெ. (n.) 1. கருடன்; white headed kile. "சிறையுவண மூர்ந்தாய்" (திவ். இயற் 1.22);. 2. கழுகு (திவா.);. vulture. 3. உயர்ச்சி excellence. (செ.அக.);. [உவண் → உவணம் = உயரத்தில் பறப்பது.]
உவணமுயர்த்தோன்	உவணமுயர்த்தோன் uvaṇamuyarttōṉ, பெ. (n.) உள். ணக்கொடியோன் பார்க்க: see uvana-k-kodiyon. [உவணம் + உயர்த்தோன்.]
உவணர்	உவணர் uvaṇar, பெ. (n.) கருடர்; garudas, a raci of demigods. "உவணரோ டியக்கர்" (கந்தபு. அயனை: சிறைநீ. 2.); (செ.அக.);. [உவணம் → உவணர்.]
உவணன்	உவணன் uvaṇaṉ, பெ. (n.) கருடன் (தி.வா.);; white-hea ded kite. (செ.அக.);. [உவனம் → உவணன்.]

உவணி	உவணி uvaṇi, பெ. (n.) வாள் (தி.வா.);. sword. ம. உவணி. [உவள் → உவளி → உவணி.]
உவணை	உவணை uvaṇai, பெ. (n.) மேலுலகம்; svarga, the celestal region. "ஆகநீத் துவணைமே லுறைந்தான்" (சேதுபு. விதும. 54);, (செ.அக.);. [உவண் → உவணை.]
உவதி	உவதி uvadi, பெ. (n.) இளம்பெண்; young woman. (செ.அக.); [உவ்வு → உவவு = நிறைவு. உவவி → உவதி. நிறைபருவம் எய்தியவள். உவதி → Skt yuvati.]
உவதை	உவதை uvadai, பெ. (n.) பேரருவி (சூடா.);; high waterfall. (செ.அக.);. [உவ்வு → உவவு = நிறைவு. உவவு → உவதை - நிறைந்து பெருகும் ஆறு.]
உவப்பு	உவப்பு1 uvappu, பெ. (n.) 1. மகிழ்ச்சி (தொல். சொல். 306);; joy, delight rapture. 2. பொலிவு (திவா.);; prosperity, luxuriance, fertility. 3. விருப்பம்; desire, wish. "உவப்பொடு தவப்பாதையி னிவர்ந்தன்றி" (வைராக். தீப. 18);. 4. அன்பு; love, affection. (சேரநா.); (செ.அக.);. [உவ்வு → உவ → உவப்பு.] உவப்பு2 uvappu, பெ. (n.) உயரம் (பிங்.);; height. (செ.அக.);. ம. உவப்பு. [உ = உயரம். உ → உவ → உவப்பு.]
உவமச்சொல்	உவமச்சொல் uvamaccol, பெ. (n.) உவமவுருபு பார்க்க. (சீவக. 2490, உரை.); see uvama-y-urubu (செ.அக.);. [உல் → உல்வு → உவ → உவமம் + சொல்.]
உவமத்தொகை	உவமத்தொகை uvamattogai, பெ. (n.) உவமைத் தொகை பார்க்க;see uvamas-t-toga (செ. அக.);; [உவ்வு → உவ → உவமம் + தொகை.]

உவமப்பொரு	உவமப்பொரு uvamapporu, பெ. (n.) ஒன்றை ஒப்பா கக் கூறும் உவமை (தொல். சொல். 7 8. உரை.);: comparison based on exact likeness, opp, to உறழ்பொரு. (செ.அக.);. [உவமம் + பொரு. பொரு = ஒப்பு.]
உவமப்போலி	உவமப்போலி uvamappōli, பெ. (n.) உள்ளுறையுவமம் (தொல். பொருள். 299);; a variety of simile. (செ.அக.);. [உவமம் + போலி.]
உவமம்	உவமம் uvamam, பெ. (n.) உவமை (தொல். பொருள். 276);: comparison. (செ.அக.);. [உவ → உவமம்.]
உவமவளவை	உவமவளவை uvamavaḷavai, பெ. (n.) ஒப்பளவை (குறள், 253, உரை.);; [உவமம் + அளவை.]
உவமவாசகம்	உவமவாசகம் uvamavācagam, பெ. (n.) உவமவுருபு பார்க்க. (சீவக. 10. உரை.); see uvama-v-urubu. (செ.அக.); [உவமம் + வாசகம்.]
உவமவுருபு	உவமவுருபு uvamavurubu, பெ. (n.) உவமையைக் குறிக்கும் உருபு. (தொல். பொருள், 286, உரை);; sign of comparison. (செ.அக.);. [உவமம் + உருபு.]
உவமன்	உவமன்1 uvamaṉ, பெ. (n.) ஊமன்; dumb person. "உரைத்தக்கா லுவமனே யொக்கும்" (தேவா. 351. 1);. (செ.அக.);. [உவமன் → ஊமன். பிறர் பேசக் கேட்டுத்தான் பேச இயலாமையால் நகைமுகம் காட்டி உவந்து இருப்பவன்.] உவமன்2 uvamaṉ, பெ. (n.) உவமை; comparison "உவமனி லிறந்தன" (திருவாச. 5, 39);. (செ.அக.);. [உவமை → உவமன்.]
உவமானம்	உவமானம் uvamāṉam, பெ. (n.) உவமம் பார்க்க;see uvamam. "மருவுநே ருவமானம் வகுத்திட" (சேதுபு. இராமதீ. 36);. [உவமை → உவமானம்.]
உவமானி-த்தல்	உவமானி-த்தல் uvamāṉittal, 4. செ.குன்றாவி (v.t.) உவமித்தல் பார்க்க: see uvami. (செ.அக.);. [உவ → உவமானம் → உவமானி → உவமானித்தல். (வே.க. 39);]
உவமி-த்தல்	உவமி-த்தல் uvamittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஒப்புக்கூறுதல் (கந்தரல.9);; to liken, compare. (செ.அக.);. [உவமை → உவமி (வ.மொ.வ. 96);. ஒ.நோ: ஒருமை ஒருமி.]

உவமியம்	உவமியம் uvamiyam, பெ. (n.) உவமிக்கப்படும் பொருள்; thing that is compared with. [உவ → உவமி → உவமியம்.]
உவமேயப்பொருள்	உவமேயப்பொருள் uvamēyapporuḷ, பெ. (n.) உவமியம் பார்க்க. (சி.போ. பாயி. சிற்.);;see uvamiyam. (செ.அக.);. [உவமியம் → உவமேயம் + பொருள்.]
உவமேயம்	உவமேயம் uvamēyam, பெ. (n.) உவமியம் பார்க்க;see uvamiyam. [உவமியம் → உவமேயம்.]
உவமை	உவமை uvamai, பெ. (n.) 1. ஒப்பி (தி.வா.);; resemblance, similarity. 2. உவமையணி (தண்டி. 29.);; simile. 3. ஒட்டணியாகக் கூறப்படும் அறநெறிகள்; parable. (chr.);. (செ.அக.);. [உ → உவ் → உவ → உவமை.] மகிழ்ச்சிக்கு விருப்பமும் விருப்பத்திற்கு மனப் பொருத்தமுங் காரணமாம். நாட விழைய, வீழ என்னும் உவம உருபுகள் விருப்பக் கருத்தையே அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளன. உவமை என்னும் சொல் விருப்பப் பொருளை உணர்த்துவது மட்டுமின்றி ஒப்புமைப் பொருளை இயல்பாகக் கொண்டும் உள்ளது. உவமித்தல் = ஒப்பாக்குதல், ஒப்பாகக் கொள்ளுதல், ஒப்பிடுதல் ஆளப்பெற்ற வடிவம் உவமம் என்பதே. உவமை என்னுஞ் சொல் வடமொழியில் உபமா என்று திரியும். அதை உப + மா என்று பிரித்து இருசொற் கூட்டாக்கி, ஒத்த அளவு என்று பொருள் கூறுவர். உப = உடன், மா = அளவு. தமிழில். உவமை என்பது 'உவ' என்னும் முதனிலையும் 'மை' என்னும் ஈறுங்கொண்ட ஒரு சொல்லே. இருக்கு வேதத்தில், உபமா என்பது கூட்டுச்சொல்லாயிருந்து முன் சொல்லிற் பொருள் சிறந்து. அளத்தல், பங்கிடுதல், அளித்தல் என்று பொருள்பட்ட தாகத் தெரிகின்றது. சதபத பிரமாணம், மகாபாரதம் முதலிய பின்னூல்களில் அது தமிழ்த் தொடர்பினால் ஒப்புமைப் பொருள் பெற்றுவிட்டது. ஒப்பு ஒப்புப்பொருள் என இருகூறு கொண்டது உவமை என்னும் அணி ஒப்பு உவமம் என்றும் ஒப்புப்பொருள் என்றும் தமிழிற் சொல்லப்பெறும். வடமொழி யாளர் பிற்காலத்தில் பிரமாண(ம்); பிரமேய(ம்); என்னும் முறையில் உவமத்துக்கும் பொருளுக்கும் உபமான உபமேய என்னும் சொல்லிணையை ஆக்கிக் கொண்டனர். இதிலும் மான என்பது, அளவு குறித்த மானம் என்னும் தென் சொல்லே. (வ.மொ.வ.96);.
உவமைத்தொகை	உவமைத்தொகை uvamaittogai, பெ. (n.) உவமை யுருபு தொக்க தொகை; [உவமை + தொகை]
உவமையணி	உவமையணி uvamaiyaṇi, பெ. (n.) இரண்டு பொருள் களுக்கிடையே ஒப்புமையை விளங்கச் சொல்லும் அணிவகை simile. [உவமை + அணி.]
உவமையாகுபெயர்	உவமையாகுபெயர் uvamaiyākubeyar, பெ. (n.) உவமையான பொருளின் பெயர் உரிய பொருளுக்கு ஆகிவருவது (நன் 290. உரை);; a figure of speech in which the thing compared stands for the subject of comparison as in மயில் வந்தாள். (செ.அக.);.

உவமையின்மை	உவமையின்மை uvamaiyiṉmai, பெ. (n.) இறைவன் எண்குணத்தொன்று (பிங்.);: incomparableness, transcendence, one of Iraivan –enkunam. (செ.அக.);. [உவமை + இன்மை.]
உவர்	உவர்1 uvarttal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) 1 உப்புக்கரித்தல்; to taste saltish, to brackish, as a mineral salt. 2. துவர்த்தல் (சங். அக.);; to taste astringent. (செ.அக.); [உவள் → உவர்.] உவர்3 uvar, பெ. (n.) 1. உப்புச்சுவை; saltishness, brackishness, the taste of any kind of salt, acid or alkaline substance, "உவரில் கிணற்றின்கட் சென்றுண்பர்" (நாலடி. 263);. 2. உப்பு; Salt, "கறிக்கு வேண்டுமுவர் முதலமைந்த நல்கி" (கந்தபு. வில்வல.வதை 17);. 3. களர்நிலம்; brackish soll. 4. உழைமண்; fuller's earth, crude carbonate of soda, "உருவ மாப்பியு முறுத்து" (காஞ்சிப்பு. கழுவாய்ப். 268);, 5. கடல்; sea. "வரை நிரை கிடந்த திரையுவர் புகுந்து" (கல்லா 15.22);. 6. இனிமை; pleasantness. "வீங்குவர்க் கவவினிங்கல் செல்லேம்" (நற். 52);, (செ.அக.);.
உவர்'-த்தல்	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;

உவர்க்கடல்	உவர்க்கடல் uvarkkaḍal, பெ. (n.) உப்புக் கடல்; salt sea, "உவர்க்கடலன்ன செல்வருமுளரே" (நன். 268, மயிலை.);. (செ.அக.);. ம. உவர்கடல். [உவர் + கடல்.]
உவர்க்கம்	உவர்க்கம் uvarkkam, பெ. (n.) கடற்கரை seashore. "உவர்க்கத் தொரோவுதவிச் சேர்ப்பன்" (திணைமாலை. 62);. (செ.அக.);. [உவர் + அகம் – உவரகம் → உவர்க்கம் (கொ.வ.);]
உவர்க்கல்	உவர்க்கல் uvarkkal, பெ. (n.) சவர்க்காரம்; a hard concretion found in the soil of fuller's earth. [உவர் + கல்.]
உவர்க்களம்	உவர்க்களம் uvarkkaḷam, பெ. (n.) 1. களர் நிலம் (பிங்.);; saltish land. 2. உப்பளம் (திவா.);; salt-pans, land where salt is formed. (செ.அக.);. [உவர் + களம்]
உவர்க்காரம்	உவர்க்காரம்1 uvarkkāram, பெ. (n.) உவர்நிலம் பார்க்க;see uvar-nilam. (செ.அக.);. உவர்க்காரம்2 uvarkkāram, பெ. (n.) சவர்க்காம் (வின்.);; soap. ம. உவர்காரம். [உவர் + காரம்.]
உவர்காலி	உவர்காலி uvarkāli, பெ. (n.) உப்புநீரில் கிடக்கும் விருப்பமுள்ள, எருமை அல்லது மாடு, buffalo cows that prefer to lie in Salt water. ம. உவர்காலி. [உவர் + காலி]
உவர்ச்சங்கம்	உவர்ச்சங்கம் uvarccaṅgam, பெ. (n.) முட்சங்கு (மலை.);; mistietoe berry thom. (செ.அக.);.
உவர்ச்சாரநீர்	உவர்ச்சாரநீர் uvarccāranīr, பெ. (n.) பூநீறு; essence or the salt derived from the SoH of fuller's earth. [உவர்ச்சாரம் + நீர்.]

உவர்ச்சாரம்	உவர்ச்சாரம் uvarccāram, பெ. (n.) உவருப்பு; fuller's earth. (செ.அக.);. [உவர்க்காரம் → உவர்ச்சாரம்.]
உவர்த்தரை	உவர்த்தரை uvarttarai, பெ. (n.) களர் நிலம் (பிங்.);; Saline Soil. [உவர் + தரை.]
உவர்நிலம்	உவர்நிலம் uvarnilam, பெ. (n.) உவர்த்தரை பார்க்க see uvar-t-tarai. (செ.அக.);. ம. உவர்நிலம். [உவர் + நிலம்.]
உவர்நீர்	உவர்நீர் uvarnīr, பெ. (n.) உப்புநீர் (பிங்.); salt water, brackish water. (செ.அக.);. [உவர் + நீர். உவர் → உவர்ப்பு → உப்பு.]
உவர்ப்பில்லாமை	உவர்ப்பில்லாமை uvarppillāmai, பெ. (n.) கைப்பில்லாமை; freshness as opposed to Saltness in water. (செ.அக.);. [உவர்ப்பு + இல்லாமை.]
உவர்ப்பு	உவர்ப்பு1 uvarppu, பெ. (n.) 1. உப்புக்கவை; saltishness. 2. துவர்ப்பு: astringency. (W.); 3. இகழ்ச்சி (சூடா.);; insult, contempt. 4. வெறுப்பு; dislike, aversion. "இவற்றி னுவர்ப்புத் தோன்றி" (சி.போ.பா. அவையடக்கம், பாசுபதம்);. 5. அவாவின்மை (திவா.);. absence of desire, suppression of passion. (செ.அக);. ம. உவர்ப்பு: க. து. ஒகர்;தெ. ஒகரு [உவர் → உவர்ப்பு.] உவர்ப்பு2 uvarppu, பெ. (n.) உயிரால் அளவின்றி ஈட்டப்பட்டவினைகளுள் இனி நுகரக் கிடந்த வினை களின் பயன்கள் (குறள். 350. உரை);. that portion of karma that still remains to be experienced. (செ.அக.);. [உவர் → உவர்ப்பு.]

உவர்மண்	உவர்மண் uvarmaṇ, பெ. (n.) 1. களர்நிலம்; saline-soil. 2. உழைமண்; fuller's earth, crude carbonate of soda. (செ.அக.);. ம. உவர்மண்ணு. [உவள் → உவர் + மண்.]
உவர்மண்ணுப்பு	உவர்மண்ணுப்பு uvarmaṇṇuppu, பெ. (n.) உவர்மண் நிலத்திலுள்ள (சோடா); உப்பு; carbonate of soda found in fuller's soil (செ.அக.);. [உவர்மன் + உப்பு.]
உவரகம்	உவரகம் uvaragam, பெ. (n.) உவர்மண் (அக.நி:);; Saline earth. [உவர் → உவரகம்.]
உவராகம்	உவராகம் uvarākam, பெ. (n.) கோள் மறைப்பு (கிரகணம்);; eclipse of the sun or moon. "உவராக, மாயிரத்துக் கொப்பாம்" (சேதுபு. சேதுபல. 78);. [உவவு + அறுகம் = உவவறுகம் → உவறாகம் → உவராகம் (கொ.வ.);]
உவரிக்கெண்டை	உவரிக்கெண்டை uvarikkeṇṭai, பெ. (n.) மீன்வகையு ளொன்று (ஆ. அக.);; a kind of fish. [உவரி + கெண்டை.]
உவரிநீர்	உவரிநீர் uvarinīr, பெ. (n.) கடல் நீர்; sea water, Salt-water. ம. உவர்வெள்ளம். [உவர் → உவரி + நீர்.]
உவருப்பு	உவருப்பு uvaruppu, பெ. (n.) பூ நீருப்பு;வழலையுப்பு an efflorescent salt collected from the soil of fuller's earth much valued in the Tamil medical Science. (செ.அக.);. ம. உவருப்பு. [உவர் + உப்பு.]
உவரை	உவரை uvarai, பெ. (n.) பயிர் எழும்பிய விளைநிலம். (ஆ. அக.);; cultivated land with crop. [உவர் → உவரை.]

உவல்	உவல்1 uval, பெ. (n.) பள்ளம் depression. [உவ் → உவ → உவல்.] உவல்2 uval, பெ. (n.) 1. தழை; twigs and sprays. "பாகவ லிட்ட புன்காற் பந்தர்." (புறநா. 262); 2. சருகு, dried leaves. "கானவனுவல்சுடு கமழ்புகை" (நற்.282);. (செ.அக.);. [உவ்வு → உவ்வல் → உவல்.]
உவலை	உவலை1 uvalai, பெ. (n.) 1. தழை; twigs and sprays. "உவலை குடி யுருத்துவரு மலிர்நிறை" (பதிற்றுப். 28.12);. 2. சருகு (அகநா. 21);; dried leaves. 3. இழிவு; meanness. "சிறு மனிச ருவலை யாக்கை" (திவ். திரு வாய் 1, 5, 8);. 4. பொய் (ஆ.அக.);; faisehood, lie. "உவலைச் சமயங்கள் ஒவ்வாத சாத்திரமாம்" (திரு வாச திருத்தாள். 17);. (செ.அக.);. [உவல் → உவலை.] உவலை2 uvalai, பெ. (n.) ஓட்டை; hole, hallow. [உல் → உல் → உவலை.]
உவலைக்கூவல்	உவலைக்கூவல் uvalaikāval, பெ. (n.) தழைமூடிய கிணறு; well covered by plants. [உவலை + கூவல்.]
உவவனம்	உவவனம் uvavaṉam, பெ. (n.) பூங்கா; grove, park. "உவவன மருங்கினவ் வுரைசா றெய்வதம்" (மணிமே. பதி. 45);. (செ.அக.);. [உவ்வு → உவவு (மகிழ்வு); → உவ → வனம்.]

உவவு	உவவு1 uvavu, பெ. (n.) 1. உவகை, உவப்பு; joy, love, desire, great pleasure, fondness. 2. கொடை; charity. liberality. 3. மிகுமகிழ்ச்சி; gladness. (சேரநா.);. ம. உவவி, உவ்வாயி. [உவ்வு → உவ → உவவு.] உவவு2 uvavu, பெ. (n.) 1. மிகு உவப்பு; great pleasure. gladness. "உவவுபொன் றருகென." (விநாயகபு. 54.12);. 2. உவா; full moon and new moon. "உவவுமதியுருவினோங்கல் வெண்குடை" (புறநா. 3.1);. 3. தவம் (பிங்.);; religious austerity. (செ.அக.);. ம. உவவு. [உவ்வு → உவ → உவவு.]
உவள்	உவள்1 uvaḷ, சு.பெ. (demonspron) முன் நிற்பவள்; she who is yonder. "படையுவள் கண் காண்மின்" (பரிபா. 11.123);. (செ.அக.);. க. உவள். [உ → உவள்.]
உவள்(ளு)	உவள்(ளு)2 uvaḷḷudal, 1 5. செ.கு.வி. (v.i.); 1. துவளு தல் (சூடா.);; to quiver; be unable to support a weight, as the poplar or the asp. 2. அதிர்தல்; to quake, as the earth. "கடல் நில முவளுற" (பிரமோத். 4.46);. 3. பரத்தல்; to spread, extend in all directions. "உவள்தரு மறையினொடு" (கம்பரா. திருவவ. 127);. (செ.அக.); [உவ → உவள்.]

உவளகம்	உவளகம் uvaḷagam, பெ. (n.) 1. அரண்மனையின் உட்புறம்; zenana, interior part of a mansion set apart for women. "உவளகந் தனதாக வொடுங்கினான்" (சீவக. 243);. 2. சிறைச்சாலை; prison, "பல்லமரரை யுவளகந் தன்னி லிருத்தினாயென" (கந்தபு. அவைபுகு. 98);. 3. ஒருபக்கம் (சீவக. 24 3. உரை); one side, 4. மதில் (திவா.);; rampart 5. மனைவாயில் (பிங்.);; gateway, entrance. 6. இடைச்சேரி (பிங்.);; hamlet of herds men 7. பள்ளம் (பிங்.);; hollow depression in the ground. 8. நீர்நிலை (பிங்.);; tank, lake. 9. அகழி; trench, losse. "உவளகங் கண்ணுற்றுவர்க் கடலி தென" (குமர. பிர. திருவாரு. 32);. 10. அகலம் (பிங்.);; expanse, wideness. 11. உப்பளம் (பிங்.);; salt-pan, 1 பிரிகை (பிங்
உவளம்	உவளம் uvaḷam, பெ. (n.) 1. சோறு; boiled rice. 2. யானைக் கவளம்; elephant fodder. (செ.அக.); [உவல் → உவன் → உவளம். உவல் = தழை, உணவு.]
உவளி-த்தல்	உவளி-த்தல் uvaḷittal, 4. செ.குன்றாவி. (v.t.) தூய்மை செய்தல் (பிங்.);; to cleanse, purity. (செ.அக.);. [உவல் → உவள் → உவளி-த்தல் = தழைகளால் தரையைக் கூட்டித் துப்புரவு செய்தல்.]
வற்று-தல்	வற்று-தல் vaṟṟudal, 6. செ.குன்றாவி, (v.t.) சுரக்கச் செய்தல்; to cause to swell up, to flow. "ஒண்செங் l குருதி யுவற்றியுண் டருந்துபு" (அகநா. 3);. [உவறு → உவற்று → உவற்று-தல்.]
உவறு-தல்	உவறு-தல் uvaṟudal, 6. செ.கு.வி. (v.i.) சுரத்தல்; to spring up, well up. "உவறுநீ ருழக்கி" (சீவக. 966);. [உவல் → உவறு.]
உவன்	உவன் uvaṉ, சு.பெ. (demons.pron). 1. முன்நிற்பவன்; he who is yonder, "பார்த்தானுவன்" (பரிபா. 12.55);. 2. நடுவர்; he who takes an intermediate position: arbitrator. "பிராப்தமென்று உவரருளிச் செய்ததற்கு" (ரஹஸ்ய, 262);. (செ.அக.);. [உ → உவன்.]

உவன்றி	உவன்றி uvaṉṟi, பெ. (n.) நீர்நிலை; fountain-head, head of water. 'வாய்த்தலைக்கும் உவன்றிக்குமாகப் பங்கொன்றும்.' (S.I.I.ii. 220);. [உவல் → உவன்றி.]
உவன்றிசெய்	உவன்றிசெய்1 uvaṉṟiseytal, 1. செ.குன்றாவி, (v.t.) நீர்நிலையுண்டாக்குதல்; to make or construct a head of water. (S.I.I.ii. 521);. [உவன்றி + செய்.]
உவனி-த்தல்	உவனி-த்தல் uvaṉittal, 4. செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தூய்மை செய்தல் (பிங்.; Ms.);; to clean, as the bow before shooting. 2. எய்யத் தொடங்குதல்; to begin to shoot an arrow from the bow. "வில்லன்றே யுவனிப்பாரும்" (சீவக. 2179);. 3. ஈரமாதல்; to grow moist when exposed to dew; to become damp, as the ground, clothes, furniture. (J.); (செ.அக.);. [உவல் → உவலி → உவனி.]
உவனிப்பு	உவனிப்பு uvaṉippu, பெ. (n.) ஈரம்; moisture, dampness, humidity. (J); (செ.அக.);. [உவல் → உவலிப்பு → உவனிப்பு.]
உவா	உவா1 uvā, பெ. (n.) 1. இளமை; youthfulness, juvenility. "வந்தன வெண்ணரை போயிற் றுவா" (திருநூற். 95);. 2. இளையோன் (பிங்.);; young man, youth, lad. 3. முழுநிலவு; fullmoon. "உவாமதி கிடக்குங் குண்டு கடல்" (கல்லா. 41,25);. 4. காருவா; new moon. "பூரணை யுவாவென் றளவு சேர்திதி" (பிரமோத். 18,18);. [உவவு → உவா.] உவா uvā, பெ. (n.) கடல் (பிங்.);; sea 2. யானை; elephant that is 60 years old. "உவாவணி யூர்ந்தாயு நீ" (கலித். 97); 3. உகாமரம் (L);; sand paper-tree. [உவவு → உவா.]
உவாஏர்	உவாஏர் uvāēr, பெ. (n.) 1. உழவுத்தொழில் தொடங்கு வதற்கு அடையாளமாகிய பொன்னேர் கட்டுதல்; first ploughing of the land. 2. பொன்னேர் கட்டுவதற்குத் தரும் கொடை; a gift for first ploughing. (மரக்காணம் கல்வெட்டு);. [உவா = முழுநிலா. உவா + ஏர். முழுநிலா நாளில் பூட்டும் பொன்னேர்.]

உவாத்தேக்கு	உவாத்தேக்கு uvāttēkku, பெ. (n.) உகாமரம்; sand paper-tree. [உகா → உவா + தேக்கு.]
உவாந்தம்	உவாந்தம் uvāndam, பெ. (n.) 1. காருவா; new moon, conjuction of sun and moon. 2. வெள்ளுவா; full moon, opposition of Sun and moon. [உவா + அந்தம். 'அந்தம்' சொல்லாக்க ஈறு.]
உவாமதி	உவாமதி uvāmadi, பெ. (n.) வெள்ளுவா; full moon "உவாமதி யுடலுரிஞ்சுதலால்" (நைடத. நகர. 8);. (செ.அக.);. [உவவு → உவா → மதி.]
உவாவறுதி	உவாவறுதி uvāvaṟudi, பெ. (n.) காருவா, வெள்ளுவாக் களின் முடிவு; end of the new or full moon when, if there is an eclipse, religious duties are to be performed. (W.); (செ.அக.);. [உவா + அறுதி.]
உவாவு-தல்	உவாவு-தல் uvāvudal, 6. செ.குன்றாவி. (v.t.) நிறைதல்; to fill in. "பெருமண்ணுவாவும் பேராப் பல்படை" (பெருங். உஞ்சைக். 5 8. 106.);. (செ.அக.);. [உவவு → உவாவு.]
உவி	உவி1 uvidal, 2. செ.கு.வி. (v.i.) 1. வற்றுதல்; to boil away, as water in a pot of rice. 2. சாதல்; to die in great numbers as in war or pestilence. அம்மையினால் வெகுசனம் உவிந்து போயிற்று. (செ.அக.);. [உல் → உள் → உவ் → உவி = வெதுப்புதல், சூடேற்றதல், அவித்தல்.] உவி2 uvittal, 8. செகுன்றாவி (v.t.) அவித்தல்; to boil. "சாந்த விறகினுவித்த புன்கம்" (புறநா.168.11);. (செ.அக.);. [உல் → உள் → உல் → உவி = வேகச் செய்தல்.]
உவியல்	உவியல் uviyal, பெ. (n.) சமைத்த கறி; boiled dish. "நெடுவாளைப் பல்லுவியல்" (புறநா. 395);. (செ. அக.);. [உல் → உள் → உல் → உவி (வேகச் செய்தல்.); → உவியல்.]

உவை	உவை uvai, க.பெ. (demons, pron) உங்குள்ளவை (திவ். திருவாய் 1,1,4); they or those things that are near you, or yonder, at a distance not far off (செ.அக.). [உல் → உவ → உவை. (முதா. 32);]
உழ	உழ1 uḻttal, 3. செ.கு.வி. (v.t.) . 1. வருந்துதல்; to suffer; to experience sorrow, pain, trouble or fatigue. "அருந்துத லின்றி யடைகட லுழந்தோன்" (மணிமே. 1 6. 74), 2. பழகுதல் (சீவக. 597);; to be accomplished, as in an art. 3. முயற்சி செய்தல்; to try, make an effort. "செயற்றலை நின்றுழப்பவர்கள்" (தணிகைப்பு. நாட்டு. 130);. (சா.அக.);. [உலை → உழை → உழை-த்தல் → உழத்தல்.] உழ2 uḻttal, 3. செ.குன்றாவி, (v.t.) வெல்லுதல்; to conquer, "பாடகச் சீறடி பரற்பகை யுழவா" (சிலப் 10,52);. [உலை → உழை → உழ.]
உழக்கால்	உழக்கால் uḻkkāl, பெ. (n.) உழவுக்கோல்; ox-goad. [உழவுகோல் → உழவுக்கோல் → உழக்கால். (கொ.வ.);]
உழக்காழாக்கு	உழக்காழாக்கு uḻkkāḻākku, பெ. (n.) காலேயரைக்காற் படி; 3/8 of a measure. (சா.அக.);. [உழக்கு + ஆழாக்கு.]

உழக்கு	உழக்கு1 uḻkkudal, 5. செகுன்றாவி (v.t.) 1. கலக்குதல்; to disturb, stir up, "பேரகழியி னுழக்கிய கரிகள்" (நைடத. நகர. 2);. 2. மிதித்தல்; to trample down, read upon, "அவரைக் கழலவுழக்கி" (கலித். 106,18);. 3. கொன்றுதிரிதல்; to ravage, devastate. "சினஞ் சிறந்து களனுழக்கவும்" (மதுரைக். 48);. 4. உழுதல் (பிங்.);; to plough. (செ.அக.);. [உழ → உழக்கு.] உழக்கு2 uḻkkudal, 7. செ.கு.வி. (v.i.) 1. விளையாடுதல்; to play. "உரவுத்திரை யுழக்கியும்" (பட்டினப். 101);. 2. பழகுதல் (நாநார்த்த.);: to be used or accustomed to. [உழ → உழக்கு.] உழக்கு3 uḻkku, பெ. (n.) 1. தாம்படி
உழக்குருட்டு-தல்	உழக்குருட்டு-தல் uḻkkuruṭṭudal, 1 5. செ.கு.வி. (v.i.); கவறாடுதல் (சூதாடுதல்);; to indulge in gambling at dice. (Loc.);. (செ.அக.);. [உழக்கு + உருட்டு-தல்.]
உழக்கோல்	உழக்கோல் uḻkāl, பெ. (n.) தாற்றுக்கோல்); goad used to drive oxen when ploughing, oxgoad. இல்லை யாகில் உழக்கோலாலே தகர்க்கிறோம். (ஈடு 6.4.5); (செ.அக.);. [உழவு + கோல் - உழக்கோல்.]
உழச்சாரம்	உழச்சாரம் uḻccāram, பெ. (n.) சவுட்டுப்பு: impure carbonate of soda. (சா.அக.);. [உழல் + காரம் – உழக்காரம் → உழச்சாரம்.]
உழச்சியர்	உழச்சியர் uḻcciyar, பெ. (n.) மருதநிலப் பெண்கள்; women of agricultural tract. [உழத்தி → உழச்சி + அர்.]
உழத்தி	உழத்தி uḻtti, பெ. (n.) உழவர்குடிப் பெண் (தொல். பொருள். 20. உரை);; woman of the ulavan, i.e ploughman caste. (செ.அக.);. [உ.மு → உழவன் → உழத்தி.]

உழத்திப்பாட்டு	உழத்திப்பாட்டு uḻttippāṭṭu, பெ. (n.) உழவுச் செய்தி களைக் கூறும் ஒரு சிற்றிலக்கியம் (பன்னிருபா. 333);; species of agricultural poem. (செ.அக.);. [உழத்தி + பாட்டு.]
உழப்பம்	உழப்பம்1 uḻppam, பெ. (n.) வேலை; work. (S.I.I.vii. 47);, (செ.அக.);. [உழு → உழப்பம் = உழவு வேலை.] உழப்பம்2 uḻppam, பெ. (n.) குழப்பம்; confusion. (Loc.); (செ.அக.);. [உலப்பு → உவப்பம் → உழப்பம்.]
உழப்பறையர்	உழப்பறையர் uḻppaṟaiyar, பெ. (n.) உழுது வாழும் பறையர்; a sub-division of Paraiyas who earn their livelihood by serving as ploughmen. "உழப்பறைய ரிருக்கும் கீழைச் சேரியும்" (S.I.I.ii);, (செ.அக.);. [உழு + பறையர் = உழுபறையர் → உழப்பறையர்.]
உழப்பன்	உழப்பன் uḻppaṉ, பெ. (n.) போலியாக அறம் பேசுவோன்; quibbler (J);, (செ.அக.);. [உலப்பு → உலப்பன் → உழப்பன்.]
உழப்பு	உழப்பு1 uḻppudal, 6. செ.குன்றாவி (v.i.) 1. சொற்களால் மழுப்புதல்; to confuse, disconcert, embroil, mix altogether, nonplus. "உழப்பிப்போட்டாய் குறியைக் குழப்பிப் போட்டாய்" (குற்றா. குற 73.2); 2. போலியாக எதிராடல்; to sophisticate. 3. காலங்கடத்துதல்; to delay, protract "பரிசி லுழப்புங் குரிசிலை" 4. பழக்குதல் (யாழ். அக.); practise. (செ.அக.);. [உலப்பு → உழப்பு.] உழப்பு2 uḻppu, பெ. (n.) 1. வருத்தம் suffering. "சென் தேஎத் துழப்புநனி விளக்கி" (தொல்பொருள். 146 2. மனக் கலக்கம், mental disquiet "உள்ளமறி வாயுழ பறிவாய்" (தாயு. பராபரக். 33);. 3. முயற்சி (திவா effort, close application, exertion. 4, பழக்கம்; practice habit "உறுபடை யுழப்பினை யுணர்வுறாததோர் சி வரை" (கந்தபு: சிங்க 210);

உழப்பெருது	உழப்பெருது uḻpperudu, பெ. (n.) உழுமெருது: tea oxen "உழப்பெருது பொன்றப் புடைத்துழுது" (சீவ 2783);. [உழு → உழப்பு + எருது.]
உழபுலவஞ்சி	உழபுலவஞ்சி uḻpulavañji, பெ. (n.) பகைவர்நாட்டை சுட்டெரித்தலைக் கூறும் புறத்துறை (பு.வெ. 3,14); theme of describing the setting fire to an enemy's countries. [உல் → உல(=எரிதல், எரித்தல்);. உழ + புலம் + வஞ்சி = உழபு வஞ்சி.]
உழம்பல்	உழம்பல் uḻmbal, பெ. (n.) குமுறல் uttering indistinct sounds. (சா.அக.);. [உலம்பு → உழம்பு → உழம்பல்.]
உழம்பு-தல்	உழம்பு-தல் uḻmbudal, 6. செ.கு.வி. (v.t.) 1. பலவோன கலந்தொலித்தல் (திவா.);; to make a confused hullaboo of many noises. 2. குழம்புதல்; to be disturbe disconcerted, thrown into disorder (W.); (செ.அக.); [உலப்பு → உழப்பு → உழம்பு.]
உழமண்	உழமண் uḻmaṇ, பெ. (n.) உழைமண் பார்க்க see Ulaiman. (செ.அக.);. [உழைமண் → உழமண்.]
உழமண்காரம்	உழமண்காரம் uḻmaṇkāram, பெ. (n.) உவர்மண்கார a solution prepared from fuller's earth – mortal (சா.அக.);. [உழைமண் → உழமண் + காரம்]
உழமண்ணுப்பு	உழமண்ணுப்பு uḻmaṇṇuppu, பெ. (n.) உவர் மண்ணிலிருந் தெடுக்கு முப்பு; an impure carbonate of sod (சா.அக.);. [உழை → உழ → மண் + உப்பு.]

உழல்(லு)-தல்	உழல்(லு)-தல் uḻludal, 1 3. செ.கு.வி. (v.i.); ; அசைதல்; to oscillate, swing to be in motio "சிறுகாற்றுழலும்" (கல்லா. கண.);. 2. சுழலுதல் (பிங்.);; to whirl, revolve. 3. அலைதல்; to wander, roam about "ஆட்பார்த் துழலு மருளில் கூற்றுண்மை யால் 4. நிலை கெடுதல்; to lose condition or status, become poor. (Loc.);, அந்தக் குடி உழன்று போயிற்று. 5. துன்புறுதல்; to suffer] [உல் → உள் → உழ் → உழ → உழல் → உழல்(லு);-தல்.]
உழல்மான்	உழல்மான் uḻlmāṉ, பெ. (n.) ஒருவகை மான்; a kind of deer. (சேரநா.);. ம. உழல்மான், உழமான், [உழை → உழல் + மான்.]
உழலல்	உழலல் uḻal, பெ. (n.) 1. மனஞ்சுழலல்; restlessness of mind. 2. வருத்தம்; being in a state of suffering and distress, as the soul is in connection with birth. 3. பிறந்திளைத்தல்; the sufferings undergone in the evolution in the births. [உலல் → உழல் → உழலல்.]
உழலாத்தி	உழலாத்தி uḻātti, பெ. (n.) ஊழலாத்தி பார்க்க;see ulalatti. (சா.அக.);. [ஊழல் → உழல் + ஆத்தி.]

உழலை	உழலை1 uḻlai, பெ. (n.) 1. செக்கு முதலியவற்றின் உழலைமரம்; cylindrical beam of wood, in an oil or Sugarcane press, by the revolution of which the oil or juice is expressed (W.);. 2. குறுக்குமரம்; horizontal bar of wood in a doorway or across a road. "உழலை மரத்தைப் போற்றொட்டன" (கலித்.106); 3. கணைய மரம்; cross bar. "வேழம்….. உழலையும் பாய்ந்திறுத்து" (பு.வெ. 12, வென்றிப் 8);. 4. உழலைமரம் பார்க்க;see ulalaimaram. 5. மிகுந்தநீர்வேட்கை (தைலவ. தைல. 58);; great thirst. (செ.அக.);. [உழல் → உழலை.] உழலை2 uḻlai, பெ. (n.) வெப்புறுத்தம்; burning sensation, heat. "உழலைசேர்காட்டுவேனிற்கு" (விருத் தாசலபு, சிவபூசாவிதி. 6);. [உழல் → உழலை.]
உழலைக்கழிச்சல்	உழலைக்கழிச்சல் uḻlaikkaḻiccal, பெ. (n.) வயிற்றுளைச்சல் வகை; a kind of dysentery, accompanied by this. பித்தகரம் மற்றும் உழலைக் கழிச்சல் விடும் (தஞ்சரசு 111.81);. (செ.அக.);. [உழல் → உழலை + கழிச்சல்.]
உழலைத்தடி	உழலைத்தடி uḻlaittaḍi, பெ. (n.) உழலை பார்க்க;see ulalai. உழலைத் தடி கோத்தாற் போலே யிருக்கிற எலும்புகள் (ஈடு.);. (செ.அக.);. [உழல் → உழலை + தடி.]
உழலைப்படு-தல்	உழலைப்படு-தல் uḻlaippaḍudal, 20. செ.குன்றாவி (v.t.) 1. பகலவன் வெப்பக் கொடுமையினால் தாக்கப் படுதல்; to be affected by sun-stroke, to be scorched with great heat. 2. நீர் வேட்கையால் வருந்துதல் 10 be tormented with thirst. [உழல் → உழலை + படு.]
உழலைப்பிணி	உழலைப்பிணி uḻlaippiṇi, பெ. (n.) நா வறட்சி, கடுநீர்வேட்கை முதலிய குணங்களோடு கூடிய நோய்; any disease attended with parched tongue and intense thirst. (சா.அக.);. [உழல் → உழலை + பிணி.]

உழலைமாடு	உழலைமாடு uḻlaimāṭu, பெ. (n.) ஓடிப்போகாதபடி கழுத்தில் உழலை மரங்கட்டியுள்ள மாடு; cow from whose neck a block of wood is suspended so as to impede its running and thus prevent its straying away. (செ.அக.);. [உழல் → உழலை + மாடு.]
உழவட்டம்	உழவட்டம் uḻvaṭṭam, பெ. (n.) பெருக்கற் கணக்கு வகை; a process in multiplication. (t.c.m. 2, ii, 473);. (செ.அக.);. [உழலை + வட்டம் = உழலைவட்டம் → உழவட்டம்.]
உழவடை	உழவடை1 uḻvaḍaittal, 2. செ.கு.வி. (v.i.) உழுவ தற்காக நிலத்தை ஒப்படைத்தல்; to make over to another a piece of land for purposes of cultivation (W);. (செ.அக.); [உழவு + அடை.] உழவடை2 uḻvaḍai, பெ. (n.) நிலத்தின் உரிமை; right of cultivating land. (செ.அக.);. [உழவு + அடை.]
உழவணிகம்	உழவணிகம் uḻvaṇigam, பெ. (n.) பொன்னாங்காணி, edible plant bearing yellow flowers-Illecerbrum senssile. (சா.அக.);.
உழவன்	உழவன் uḻvaṉ, பெ. (n.) 1. உழுபவன்; ploughman, agriculturist. "பயந்த விளைநிலமுள்ளு முழவன்" (நாலடி. 356);. 2. மருதநிலக் களமன் (தொல். பொருள். 20, உரை);; member of the ploughing class in an agricultural tract. 3. ஏர்மாடு; ploughing ox. (செ.அக.);. ம. உழவன். [உழவு + அன்.]
உழவன்பாம்பு	உழவன்பாம்பு uḻvaṉpāmbu, பெ. (n.) ஒரு வகைப் பாம்பு; a kind of snake.
உழவாரக்குருவி	உழவாரக்குருவி uḻvārakkuruvi, பெ. (n.) ஒருவகைக் குருவி; a kind of bird.
உழவாரப்படை	உழவாரப்படை uḻvārappaḍai, பெ. (n.) உழவாரம் பார்க்க;see ulavaram. "உழவாரப் படை கையிலுடை யான்" (பதினொ. திருநாவுக் 2); (செ.அக.);. [உழு → உழவு + ஆர் + அ + படை. படை = கருவி. ஆர் + அ = ஆர = பொருந்த. சார்ந்த.]

உழவாரம்	உழவாரம் uḻvāram, பெ. (n.) புற்செதுக்குங் கருவி; small hoe for weeding or cutting grass; weeding-spade "கையிற்றிகழு முழவாரமுடன்" (பெரியபு திருநாவு 77);. (செ.அக.);. ம. உழவாரம். [உழு → உழவு + ஆரம். உழவுத்தொழிலுக்குத் துணைபுரியும், களையெடுக்கும் கருவி.]
உழவிடை	உழவிடை uḻviḍai, பெ. (n.) உழவுநீக்கம்; cessation from ploughing. (W.); (சா.அக.);. [உழவு + இடை. இடை = இடைவெளி, ஓய்வு, ஒழிவு.]
உழவீரம்	உழவீரம் uḻvīram, பெ. (n.) உமுதற்குத் தக்க ஈரம்; condition of the ground when it has as much moisture as is needed for ploughing. (செ.அக.);. [உழவு + ஈரம்.]
உழவு	உழவு1 uḻvu, பெ. (n.) 1. உழுகை; ploughing. "உழந்து முழவே தலை" (குறள் 1031);. 2. வேளாண்மை; agriculture, husbandry. "உழவின் மிக்க வூதியமில்லை" (பழ.);. ம. உழவு; க. உழ். உழமெ. உழல்; கோத. உக்; துட. உழ்வ்; குட. ஊள்; து. உர. ஊடுனி;தெ. துக்கி. [உழு → உழ → உழவு.] பழநார்வீசி (Old Norse);, ஆங்கிலோ சாக்சன் என்ற மொழிக ளில், முறையே, eridhi, earfodh என்ற சொற்கள் முதலாவது உழவைக் குறித்துப் பின்பு உழைப்பைக் குறித்தன வென்றும், இலத்தீனில் ars arts என்ற சொற்கள் முதலாவது உழவைக் குறித்துப் பின்பு கலைப்பொதுப் பெயராயிற்றென்றும் அச் சொற்கட்கு மூலம் a (to plough); என்றும் முதலாவது கற்பிக்கப்பட்ட கலை உழவேயென்றும் மாக்க முல்லர் கூறியி ருத்தல் காண்க. (ஒ.மொ. 168, 170);. உழவு2 uḻvu, பெ. (n.) உடலுழைப்பு; bodily exertion. "மெய்யதுழவி னெதிர்புனன் மாறாடி" (பரிபா. 10, 103);. (செ.அக.);. [உழு → உழவு.]
உழவுகட்டி	உழவுகட்டி uḻvugaṭṭi, பெ. (n.) உழவிற்பெயரும் மண்கட்டி; clods in a ploughed field. (செ.அக.);. [உழவு + கட்டி.]

உழவுகட்டு-தல்	உழவுகட்டு-தல் uḻvugaṭṭudal, பெ. (n.) 5. செ.கு.வி. (v.i.); முதற்சால் போதல்; to take the lead in ploughing so as to mark the course, as done by the head team. (J.);. (செ.அக.);. [உழவு + கட்டு.]
உழவுகாடு	உழவுகாடு uḻvukāṭu, பெ. (n.) உழவுக்கேற்ற நிலம் (GSm. D.I, ii, 43.);; Lands that cambe ploughed and brought under cultivation opp, to கொத்துக்காடு. (செ.அக);. [உழவு + காடு.]
உழவுகாணியாட்சி	உழவுகாணியாட்சி uḻvukāṇiyāṭci, பெ. (n.) நிலத்தை உழுது பயிர்செய்யும் உரிமை (I.M.P.NA.154.);; sole right to plough and cultivate a land. (செ.அக.);. ம. உழவொற்றி. [உழவு + காணியாட்சி.]
உழவுகுடி	உழவுகுடி uḻvuguḍi, பெ. (n.) உழுகுடி பார்க்க;see Ulukudi. 'உழவுகுடி கைவினைக்கும் காசாயக் குடியிற் கொள்ளும்' (S.I.I.v. 95.);. (செ.அக.);. [உழவு - குடி.]
உழவுகுண்டை	உழவுகுண்டை uḻvuguṇṭai, பெ. (n.) உழவுமாடு; ox trained to the plough. (செ.அக.);. [உழவு + குண்டை.]
உழவுகோல்	உழவுகோல் uḻvuāl, பெ. (n.) 1. தாற்றுக்கோல் (சங். அக.); ox - goad. 2. குதிரை தூண்டுங் கருவ; horse-whip, a goad used (for driving oxen); when ploughing. கையும் உழவுகோலும் சிறுவாய்க்கயிறும் (ஈடு, 7.4.5);. (செ.அக.);. [உழவு + கோல்.]
உழவுசால்	உழவுசால் uḻvucāl, பெ. (n.) படைக்சால்; furrow. "உழவு சாலணி வீதி தோறுர்ந்து" (இரகு. நாட்டுப். 13);.(செ.அக.);. ம. உழவுசால். [உழவு + சால்.]
உழவுபாட்டம்	உழவுபாட்டம் uḻvupāṭṭam, பெ. (n.) ஒருவகை நிலவுடைமை; name of a land-tenure. (சேரநா.);. ம. உழவுபாட்டம். [உழவு + பாட்டம்.]

உழவுமழை	உழவுமழை uḻvumaḻai, பெ. (n.) உழுதற்கு வேண்டிய பருவமழை; rain in sufficient quantity, to moisten the ground, and at the proper season, for ploughing and sowing. (செ.அக.);. [உழவு + மழை.]
உழவெருது	உழவெருது uḻverudu, பெ. (n.) உழுங்காளை; ploughing ox. [உழவு + எருது.]
உழவை	உழவை uḻvai, பெ. (n.) ஒருவகை மீன்; a green Sea-fish, a brown fresh water fish. ம. உழவ. [உளுவை → உழுவை → உழவை. உளுவை பார்க்க;see uluvai.
உழவோன்	உழவோன் uḻvōṉ, பெ. (n.) உழவன்; ploughman. (செ.அக.);. [உழவு → உழவோன்.]
உழற்சி	உழற்சி uḻṟci, பெ. (n.) 1. சுழற்சி; whirling, revolving. 2. அலைகை; roaming, wandering. 3. வருத்தம்; suffering, distress. (செ.அக.);. [உழல் → உழற்சி.]
உழற்றல்	உழற்றல் uḻṟṟal, பெ. (n.) நீர்வேட்கை; thirst. எனக்கு உழற்றலாயிருக்கிறது. (வின்.);. [உழல் → உழற்றல்.]
உழற்றி	உழற்றி1 uḻṟṟi, பெ. (n.) 1. சுழற்சி; rolling, twisting. writhing with pain. 2. கடுநீர்வேட்கை; great thirst. (செ.அக.);. [உழல் → உழற்று → உழற்றி.] உழற்றி2 uḻṟṟi, பெ. (n.) வருத்தம்; affiction. "பிள் ளையை இழந்தாளாக நினைத்துப் பயப்பட்ட உழற்றி யாலே" (திவ். பெரியாழ். 1.2.4 வ்யா. பக். 27);. (செ.அக.); [உழல் → உழர → உழற்று → உழற்றி.]

உழற்று	உழற்று1 ulrrudal, 6. செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அலையச் செய்தல்; to drive to and fro, cause to wander. என்னை யவமே யுழற்றி (திருக்கோ. 100, உரை, அவ.);. 2. சுழற்றுதல்; to twist, whiri about. 3. வருத்தத்தோடு கழித்தல்; to pass tediously, as time. (J.);. (செ.அக.);. ம. உழற்றுக. [உழறு → உழற்று.] உழற்று2 ulrrudal, 6. செ.கு.வி. (v.i.) கைகால் நோவாற் புரளுதல்; to writhe, move the arms and legs about on account of pain. [உழறு → உழற்று.] உழற்று3 ulrru, பெ. (n.) சுழற்சி; whirling, revolving "மாயை யுழற்றினிற்படு வம்பனேனை" (திருப்பு. 1052);. (செ.அக.);. ம. உழற்று. [உழர → உழற்று.]
உழறு	உழறு1 ulrudal, 6. செ.குவி (v.i.) கலங்குதல்; to be disturbed. "என்னக் கண்டுழறா நெகிழ்ந்தாய்" (திவ். பெருமாள். 6.8);. (செ.அக.);. ம. உழறுக. [உழல் → உழறு-தல்.] உழறு2 ulrudal, 5. செ.கு.வி. (v.i.) . 1. அலைதல்; to move about. " உழறலர் ஞானச்சுடர் விளக்காய்" (திவ். இயற். திருவிருத் 58);. 2. அளைதல்; to mix with, play about. "திருத்துழாயிலே புக்குழறி" (திவ் இயற். திருவிருத் 74, பெரியவாச்);. 3. உருக்காட்டுதல்; to show onesele. "உழறு மேலுலகிறும்" (தக்கயாகப், 32);. (செ.அக.);. [உழல் → உழறு → உழறு-தல்.]
உழன்றறு-த்தல்	உழன்றறு-த்தல் ulnraruttal, 4. செ.கு.வி. (v.i.] 1. கடிய வேலை செய்தல்; to labour hard, strive with might and main. 2. பழகித்தேர்தல்; to become skilful or dexterous by practice. (செ.அக.);. [உழன்று + அறு.]

உழன்றி	உழன்றி uḻṉṟi, பெ. (n.) மாட்டின் கழுத்தில் மாட்டுங்கட்டை (சங்.அக.);; stick fastened under a cow's neck with a hole for the tether to play in, neck piece to prevent an ox from turning its head. (செ.அக.);. [உழல் → உழன்றி.]
உழன்றுவரு-தல்	உழன்றுவரு-தல் uḻṉṟuvarudal, 1 8. செ.கு.வி. (v.i.); களைப்புறல்; to grow tired or fatigued. (சா.அக.);. [உழல் → உழன்று + வரு.]
உழாஅன்	உழாஅன் uḻāaṉ, பெ. (n.) உழவன் (தொல். சொல். 13 7. உரை);; cultivator. (செ.அக.);. [உழவு → உழா + அன்.] [உழு → அள் – உழுவன் → உழவன் என இடையில் வகர உடம்படு மெய் பெற்றுப் புணர்வது போல, உடம்படுமெய் பெறாமல் உயிரளபெடை போல் உழா + அன் உழாஅன் எனப் புணர்வதும் உண்டு. தோ. கிழவன் → கிழாஅன்.]
உழால்	உழால் uḻāl, பெ. (n.) 1. உழுகை; ploughing. 2. கிண்டுதல்; scratching, probing, as bees the flowers. "உழாலிற் பொலிவண்டு" (தணிகைப்பு. வள்ளி, 59);. (செ.அக.);. [உழ → உழல் → உழால்.]
உழி	உழி1 uḻidal, 2. செ.கு.வி. (v.i.) 1. அலைதல்; wander about. "உழிதலை யொழிந்துள ருமையுந் தாமுமே" (தேவா. 553.10);. 2. வளைதல்; to bend (செ.அக.);. [உல் → உள் → உளி → உழி → உழி-தல்.] உழி2 uḻi, பெ. (n.) 1. இடம்; place, site. "செல்வழிச் செல்கயான்" (நன். 16 3. விருத்.). 2. பக்கம் (திவா.);; side. 3. அகலம்; பரப்பு; width area. (செ.அக.);. [உள் → உளி → உழி.] உழி3 uḻi, இடை. (part.) ஓர் எமனுருபு (தன். 302); a loc, ending. [உள் → உளி → உழி.] உழி4 uḻi, கு.வி.எ. (adv.) அளவில்); when, while.

உழிஞ்சில்வாகை	உழிஞ்சில்வாகை uḻiñjilvākai, பெ. (n.) உழிஞ்சில் பார்க்க;see ulinijil. (சா.அக.);.
உழிஞை	உழிஞை uḻiñai, பெ. (n.) 1. கொற்றான் (புறநா. 50, உரை);; balloon wine, s.cl., Cardiospermum halicacabum. 2. சிறுபூளை (திவா.);; a common wayside weed, Aerua lanata.. 3. பகையரண் வளைப்போர் சூடும் மாலை; chaplet, balloon wine garland worn by soldiers when storming a for. "உழிஞை முடிபுனைந்து" (பு.வெ. 6.1);. 4. உழிஞைத் திணை பார்க்க (தொல். பொருள். 64);: See ulinar-t-tinai (செ.அக.);. ம. உழிஞ்ஞ. [உழி → உழிஞை.]
உழிஞைத்திணை	உழிஞைத்திணை uḻiñaittiṇai, பெ. (n.) பகையரண் வளைத்தலையுணர்த்துந் திணை (தொல். பொருள். 65);; theme describing the laying siege to a fort. [உழி → உழிஞை + திணை.]
உழிஞைமாலை	உழிஞைமாலை uḻiñaimālai, பெ. (n.) ஒரு சிற்றிலக்கியம் (தொன். 283, உரை);; poem which describes the storming of a fort. (செ.அக.);. [உழிஞை + மாலை.]
உழிஞையிலக்கணம்	உழிஞையிலக்கணம் uḻiñaiyilakkaṇam, பெ. (n.) வேற்று வேந்தனுடைய அரணை வென்ற வேந்தன் வளைத்தல்; literary theme of besieging a fort. [உழிஞை + இலக்கணம்.]
உழிதா(தரு)-தல்	உழிதா(தரு)-தல் uḻidādarudal, 1 8. செ.கு.வி. (v.t); 1. அலைதல்; to wander about, move to and fro. "உன்மத்த மேற்கொண்டுழிதருமே" (திருவாச. 5.7);. 2. அங்குமிங்கு மலைதல்; to wander from place to place. "மண்மேல்…. உழிதரக் கண்டோம்" (திவ். திருவாய். 5.2.1.);. (செ.அக.); [உழிதரு → உழிதா.]

உழு	உழு1 uḻudal, 1. செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நிலத்தைக் கிளைத்தல்; to dig up, root up, as pigs. "உழுது மாநிலத் தேனமாகி" (தேவா. 929.9.);. 2. நிலத்தை ஏரால் துன்னுதல்; to plough. "உழவருழுபடைக்கு" (நாலடி. 178);. 3. கிண்டுதல்; to scratch, incise, as bees in a flower. "அறுகா லுழுமலர்" (இரகு. தசரத. 95);. 4.மயிரைக் கோதுதல்; to arrange or adjust, as the hair with the fingers. "உகிரி னுழுதாங் கணிந்தாரே" (சீவக. 2692);. ம. உழுக; க. உழு; கோத. உக்; துட. உழ்ல்; குட. ஊழு. ஊலு. ஊள்; து. ஊடுனி; தெ. துன்னு, துனு; நா. உர்; கொலா. உர்; குவி. ருயிலி, லூனை; கூ, ழுவ, ருவ;கோண். உரான, உழன பர். உழ், உர், குரு. உயினா. உய்னா மால். உ.செ. [உல் → உளு → உ.ழு.] உழு2 uḻudal, 1. செ.குன்றாவி, (v.t.) உகளுதல் (அக.நி.);; to leap. [உல் → உளு → உழு.] உழு
உழுகு	உழுகு uḻugu, பெ. (n.) ஒழுகு பார்க்க;see olugu. (செ.அக.);. [ஒழுகு → உ.ழு.கு.]
உழுகுடி	உழுகுடி uḻuguḍi, பெ. (n.) உழுது பயிர் செய்வோன். (S.I.I.V. 264.);; ryot. (செ.அக.);. ம. உழுகுடி. [உ.ழு. + குடி.]
உழுகை	உழுகை uḻugai, பெ. (n.) உழுதல்; ploughing. [உ.ழு → உழுகை.]
உழுத்தம்பொடி	உழுத்தம்பொடி uḻuttamboḍi, பெ. (n.) உழுத்தமா பார்க்க. (சீவக. 2736, உரை);;see uluttama. (செ.அக.);. [உள் → உளு → உளுந்து → உழுந்து → உழுத்தம் + பொடி.].
உழுத்தமா	உழுத்தமா uḻuttamā, பெ. (n.) உழுந்தின்மா; blackgram flour used for cakes. (செ.அக.);. [உழுந்து + மா - உழுந்துமா → உழுத்தமா.]

உழுத்து	உழுத்து uḻuttu, பெ. (n.) ஓர் அணிகலன்; ancient ornament. "முத்தின் உழுத்து ஒன்றிற் கட்டின வயிரமூன்றும்" (S.I.I.ii, 430);. (செ.அக.);. [உழுந்து → உழுத்து. நெருங்கக்கட்டிய மாலை.]
உழுதான்குடி	உழுதான்குடி uḻutāṉkuḍi, பெ. (n.) பழைய வரிவகை; tax. "இறைகுடிமை உழுதான் குடி உட்பட மற்றெப்பேர்ப் பட்டனவும்" (S.I.I.V. 141);. (செ.அக.);. [உ.மு → உழுதான் + குடி.]
உழுதுண்பான்காணி	உழுதுண்பான்காணி uḻuduṇpāṉkāṇi, பெ. (n.) வரியில்லாது பயன்கொள்ளும் நிலம், (PTL);; land held free of rent (செ.அக.);. [உழுது + உண்பான் + காணி.]
உழுதுண்போர்	உழுதுண்போர் uḻuduṇpōr, பெ. (n.) வேளாளரில் தாமே பயிரிட்டுண்ணும் ஒருவகையாளர் (தொல். பொருள் 30, உரை);; a division of the velaias who themselves cultivate the land, dist. fr. உழுவித்துண்போர். (செ.அக.);. [உழுது + உண்போர்.]
உழுதூண்	உழுதூண் uḻutūṇ, பெ. (n.) பயிர் செய்து வாழ்தல்; living by cultivating the land. "வேளாண் மாந்தர்க் குழுதூ ணல்லது" (தொல். பொருள். 635);. (செ.அக.);. [உழுது _ ஊண்.]
உழுந்து	உழுந்து uḻundu, பெ. (n.) பயறுவகை; black-gram, Phaseolus mungo glaber. "நெய்யொடு மயக்கிய வுழுந்துநூற் றன்ன" (ஐங்குறு. 211);. (செ.அக.);. மறுவ. மாடம், உளுந்து. ம. உழுன்னு. க. உத்து;தெ உத்துலு. [இல் → உல் → உள் → உளு → உழு → உழுந்து = மென்மை அல்லது வழவழப்பானது.]
உழுந்துசோறு	உழுந்துசோறு uḻunducōṟu, பெ. (n.) உழுந்துணா பார்க்க;see ulunduna. ம. உழுந்து சோறு. [உழுந்து + சோறு.]
உழுந்துணா	உழுந்துணா uḻunduṇā, பெ. (n.) உழுந்தம் பயற்றொடு கலந்தட்ட சோறு (பதார்த்த 1408);; preparation of food made of rice mixed with bruised black-gram and boiled together. ம. உழுந்து சோறு. [உழுந்து + உணா. உணவு → உணா.]

உழுநர்	உழுநர் uḻunar, பெ. (n.) உழவர் ploughmen. "கழனியுளுழுநர் வெள்ளமே" (சீவக. 44);, (செ.அக.);. [உ.மு + நர்.]
உழுநிலம்	உழுநிலம் uḻunilam, பெ. (n.) உழுதற்குரிய நிலம்; cultivable land, arable land. (செ.அக.);. ம. உழுநிலம். [உழு + நிலம்.]
உழுநூல்	உழுநூல் uḻunūl, பெ. (n.) இழைநூல்; பட்டுநூல்; silk-thread. (செ.அக.);. ம. உழுநூல். [உழு4 → நூல்.]
உழுபடை	உழுபடை uḻubaḍai, பெ. (n.) கலப்பை; plough. "உழுபடை யூன்று.சான் மருங்கி னின்றதன் பயனே" (புறநா. 35:25);. [உழு + படை.]
உழுபடைச்சால்	உழுபடைச்சால் uḻubaḍaiccāl, பெ. (n.) 1. கலப்பை; plough. 2. உழவுச்சால்; furrow. [உழு + படை + சால்.]
உழுமகன்	உழுமகன் uḻumagaṉ, பெ. (n.) உழவன்; plough-man. "உழுமகற்குக் கேடினுரை" (சிறுபஞ். 50);. (செ.அக.);. [உழு + மகன்.]
உழுமுளை	உழுமுளை uḻumuḷai, பெ. (n.) உழுமுனை பார்க்க;see ulu-munai. [உழு + முளை.]
உழுமுனை	உழுமுனை uḻumuṉai, பெ. (n.) கலப்பைக் கூர்; plough - share. (Loc.);. (செ.அக.);. [உழு + முனை.]
உழுவம்	உழுவம் uḻuvam, பெ. (n.) எறும்பு; ant (W);. (செ.அக.);. [ஒழுகு → ஒழுகம் → உழுகம் → உழுவம்.]

உழுவல்	உழுவல்1 uḻuval, பெ. (n.) 1. குணம் (திவா.);; quality, temper, disposition characteristic of a person or thing. 2. அன்பு; love. "பழுத்த-வுழுவலமரர்" (விநாயகபு. 72,54);. க. உழ்கெ. [உல் → உழு → உழுவல்.] உழுவல்2 uḻuval, பெ. (n.) 1. முறை (நாநார்த்த.);; order, regularity. 2. எழுமை (அக.நி.);; seven successive births. 3. புணர்ச்சி (அ.க.நி.);; sexual union. (செ.அக.);. [உழு + அல்.]
உழுவலன்பு	உழுவலன்பு uḻuvalaṉpu, பெ. (n.) எழுமையும் தொடர்ந்த அன்பு (தொல். பொருள். 12 5. உரை);; love, esp. sexual love persevered in with constancy through seven successive births. (செ.அக.);. [உழுவல் + அன்பு.]
உழுவளைப்பு	உழுவளைப்பு uḻuvaḷaippu, பெ. (n.) உழவின்-சால் வளைவு; turnings in ploughing. (W.); (செ.அக.);. [உழு + வளைப்பு.]
உழுவன்பு	உழுவன்பு uḻuvaṉpu, பெ. (n.) உழுவலன்பு பார்க்க;see uluval-anbu. [உழுவல் + அன்பு – உழுவலன்பு → உழுவன்பு.]
உழுவாங்கோல்	உழுவாங்கோல் uḻuvāṅāl, பெ. (n.) உழவெருதைத் தூண்டுங்கோல்; goad for driving cattle when ploughing. (Loc.);. (செ.அக.);. [உழு + ஆம் + கோல்.]
உழுவித்துண்போர்	உழுவித்துண்போர் uḻuvittuṇpōr, பெ. (n.) வேளாளருள் பிறரைக் கொண்டு பயிர் செய்வித்துண்ணும் ஒரு வகையார் (தொல். பொருள். 30. உரை);; a division of the velalas who are owners of the land but who cause it to be cultivated by others, dist.fr. உழுதுண்போர். (செ.அக.);. [உழு → உழுவித்து + உண்போர்.]

உழுவை	உழுவை1 uḻuvai, பெ. (n.) 1. புலி; tiger. "உழுவை... இருந்த தொத்தான்" (சீவக. 2469);. 2. ஒருவகை மீன் (சூடா.);; green seafish, Gobius ornatus 3. நல்லதண்ணுழுவை; brown fresh - water fish. 4. குண்டல வுழுவை; a yellowish fish, found in fresh and back waters. 5. தும்பிலி; sea fish. (செ.அக.);. ம. உழுவ. [உல் → உலு = எரித்தல், அழித்தல், கொல்லுதல், விழுங்குதல். உலு → உழு → உழுவை.] உழுவை2 uḻuvai, பெ. (n.) பெருமை (அக.நி.); grandeur (செ.அக.);. [உல் → உழு → உழுவை. உல் → உயர்வு.]
உழை	உழை1 uḻaittal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) 1. முயற்சி செய்தல்; to labour hard, toil, drudge. "உழைத்தாலுறுதி யுண்டோதான்" (திருவாச. 33,1);. 2. வருந்துதல்; to suffer hardship, to be afflicted, "வலையிற் பட்டுழைக்கின்றேற்கு" (திவ். திருமாலை, 36);. (செ.அக.);. ம.உழ. [உல் → உலை → உழை → உழைத்-தல்.] உழை2 uḻaittal, 4. செகுன்றாவி. (v.t.) ஈட்டுதல்; to eam (J.);. அவன் மாதம் பத்து உருபா உழைக்கிறான். [உல் → உலை → உழை → உழைத்தல்.] உழை3 uḻai, பெ. (n.) 1. பூவிதழ்; petal of a flower. "வாலுழை யெருக்கமும்" (கல்லா. 19);. 2. மான்; deer. "உழையாடு கரதலமொன்று டையான்" (தேவா. 234.7);.
உழைக்கலம்	உழைக்கலம் uḻaikkalam, பெ. (n.) பொன் வெள்ளி முதலியவற்றாற் செய்த ஆளும் ஏனங்கள்; collective term for various vessels of gold and silver which royalty takes into camp. "உயர்ந்தவுழைக் கலத்து" (பெருங். உஞ்சைக். 38, 129);. (செ.அக.);. [உல் → உலை (சூடேற்றி உருக்குதல்.); → உழை + கலம்.]
உழைச்சுற்றாளன்	உழைச்சுற்றாளன் uḻaiccuṟṟāḷaṉ, பெ. (n.) பக்கத்தில் நின்று ஏவல் கேட்போன்; personal attendant. "உழைச்சுற்றாளரைப் புகுத்துமின்" (பெருங், உஞ்சைக் 33.14.);. (செ.அக.);. [உள் → உழு → உழை → சுற்றாளன்.]

உழைச்செல்வான்	உழைச்செல்வான் uḻaiccelvāṉ, பெ. (n.) நோயாளிக் குப் பக்கத்திலிருந்து மருந்து முதலியன கொடுப்பவன் (குறள். 950);: one who has the care of a sick person as an attendant. (செ.அக.);. [உழை + செல்வான்.]
உழைஞர்	உழைஞர் uḻaiñar, பெ. (n.) பக்கத்தில் நிற்கும் ஏவலாளர் attendants. [உழை + நர் – உழைநர் → உழைஞர்.]
உழைத்துக்கொடு-த்தல்	உழைத்துக்கொடு-த்தல் uḻaittukkoḍuttal, 4. செ.கு.வி (v.i.) 1. ஊதியம் பெற்றுக் கடன் முதலியன தீர்த்தல்; to earn and pay off, as one's debit. (J);. 2. பெற்றோர் முதலியரைப் பேணுதல்; to support, as one's parents. (J.);. 3. வீணாக உழைத்தல்; to labour in vain. (W.);, [உழை → உழைத்து + கொடு.]
உழைப்பறி	உழைப்பறி1 uḻaippaṟittal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) வருந்தி முயலுதல்; to struggle, labour under difficulties (W.); (செ.அக.);. [உழை + பறி.] உழைப்பறி2 uḻaippaṟittal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) 1. சேற்றிலுழலுதல்; to wallow, flounder, roll in mire or in anything filthy. (W.); (செ.அக.);. [உழை + பறி.]
உழைப்பாளி	உழைப்பாளி uḻaippāḷi, பெ. (n.) முயற்சி செய்வோன்-ள்; industrious person, one who takes great pains, (செ.அக.);. மறுவ. கருவாளி, பாட்டாளி. [உழைப்பு + ஆளி.]
உழைப்பு	உழைப்பு uḻaippu, பெ. (n.) 1. உழைப்பு; toil, industry, diligence. 2. முயற்சி; effort, active endeavour, exertion. 3. ஊதியம் பெறுதல்; earnings, gain, acquisition. (J.); 4. சுறுசுறுப்பு; diligence. (செ.அக.);. [உழை → உழைப்பு.]
உழைப்பேறு-தல்	உழைப்பேறு-தல் uḻaippēṟudal, 5. செ.கு.வி. (v.i.) செய்த் திருத்தமடைதல்; to improve in productivity, as the soil. (செ.அக.);. [உழைப்பு + ஏறு.]

உழைமண்	உழைமண் uḻaimaṇ, பெ. (n.) உழமண் (மூ.அ.);; fuller's earth. (செ.அக.);. [உழை + மண்.]
உழையர்	உழையர் uḻaiyar, பெ. (n.) 1. பக்கத்தவர் (ஐங்குறு. 12, உரை.);; neighbours. 2. அமைச்சர் (சூடா.);; King's counsellors. 3. ஏவலாளர்; attendants. "உழையரோடி யரகவா வருகவென்ன" (சூளா. கலியா. 100);. (செ.அக.);. [உழை → உழையர்.]
உழையவர்	உழையவர் uḻaiyavar, பெ. (n.) உழையர் பார்க்க: see Ulaiyar. "இளங்கோவென் றுழையவர் கூற" (சீவக.2864);. (செ.அக.);. [உழை + அவர்.]
உழையன்	உழையன் uḻaiyaṉ, பெ. (n.) பித்த நோயாளி; any person suffering from the effects of biliousness or other similar disease due to the aggravated condition of bile in the system. (சா.அக.);. [உழை + அன்.]
உழையாளன்	உழையாளன் uḻaiyāḷaṉ, பெ. (n.) வேலைக்காரன்; attendant. "உரைசெய்தா ரரசர்க் குழையாளரே" (யசோ தர. iii, 48);, (செ.அக.);. [உழை + ஆளன்.]
உழையிருந்தான்	உழையிருந்தான் uḻaiyirundāṉ, பெ. (n.) அமைச்சன்; minister of state, companion of the king. "உறுதி யுழையிருந்தான் கூறல் கடன்" (குறள், 538);. (செ.அக.); [உழை + இருந்தான்.].
உழையோர்	உழையோர் uḻaiyōr, பெ. (n.) 1. உழையர் பார்க்க;see ulaiyar. "உலகமன்னவ னுழையோ ராங்குளர்" (மணிமே. 3.46);. 2. அமைச்சர்களின் நட்பாளர் (பிங்.);; friends of the counsellors. (செ.அக.);. [உழை → உழையோர்.]
உழைவலி	உழைவலி uḻaivali, பெ. (n.) பக்கவலி; pain on the sides. (சா.அக.);. [உழை + வலி.]

உழைவு	உழைவு uḻaivu, பெ. (n.) யாழின் உள்ளோசை (திவா.);; secondary sound of a string of yal. (செ.அக.); [உழை → உழைவு.]
உள்	உள்1 uḷ, 1. இருத்தற் பொருள் குறிக்கும் குறிப்பு வினைப்பகுதி; base of a tenseless verb meaning. (1) 'to be' as in உள்ளேன். "I am" (2); உடைமைப்பொருள் குறிக்குங் குறிப்பு வினைப்பகுதி; to have, யான் பொருள் உள்ளேன் (செ.அக.);. 2. வீடு house. க., ம. உள். ம. கேளியே உள்ளு (கேள்விப்பாடாகத்தான் உள்ளது);. கண்டிட்டில்ல (கண்டதில்லை);. [உ → உல் → உள். உல் பொருந்துதல், இருத்தல். பொருத்தி யுள்ளது. உள்ளது. இச்சொல் சேரநாடாகிய மலையாள நாட் டில் மட்டும் வழக்கிலுள்ளது. சோழ, பாண்டிய நாடுகளில் வழக்கில் இல்லை.] உள்2 uḷ, பெ. (n.) 1. உள்ளிடம்; inside, interior of a place. 2. மந்தணமானது; that which is private, secret, esoteric, உட்பூசை புறப்பூசைகள். 3. மனம்; mind, heart. "தலைகொடு வந்தானுண் மலிய" (பு.வெ. 4.1 2. கொளு.). 4. மனவெழுச்சி;
உள்கடுப்பு	உள்கடுப்பு uḷkaḍuppu, பெ. (n.) 1. உள்வலி; Internal pain. 2. உள்ளழற்சி; internal irritation or inflammation. (சா.அக.);. [உள் + கடுப்பு.]
உள்கரு	உள்கரு uḷkaru, பெ. (n.) உட்கரு பார்க்க see ulkaru.
உள்கு	உள்கு1 uḷkudal, 6. செ.குன்றாவி (v.t.) உள்ளு பார்க்க;see ullu. "நின்றனையுள்கி யுள்ள முருகும் பெருங்காதல்".(திருவாச. 5,56);. (செ.அக.);. [உள் → கு.] உள்கு2 uḷkudal, 2. செ.கு.வி. (v.i.) உள்ளழிதல்; to be disheartened, dispirited. "சிந்தையுள்கி". (இராகு. அயனுதய. 20.);. (செ.அக.);. [உல் → உள் + கு. (வேக 79);]

உள்குருந்து	உள்குருந்து uḷkurundu, பெ. (n.) குருத்து போல் மென்மையாக உள்ள மனம்; the soft mind (சேரநா.); ம. உள்குருந்து. [உள் + குருந்து.]
உள்படு-தல்	உள்படு-தல் uḷpaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மன மொப்பி நடத்தல்; to engage in or take to willingly. "கருமமு முள்படா" (நாலடி. 250);, 2. அறிதல்; to know understand. "ஒற்யி சுடர்நிலை யுள்படுவோரும்" (பரிபா 19,47);, (செ.அக.);. [உள் + படு.]
உள்பற்று	உள்பற்று uḷpaṟṟu, பெ. (n.) 1. வரவு; income 2. விளைச்சல் (உற்பத்தி.);; harvest. [உள் + பற்று → பற்று = வரவு.]
உள்பாடன்	உள்பாடன் uḷpāṭaṉ, பெ. (n.) கோயிற்பணிகளுள் ஒன்று; an office in the temple. (T.A.S. iii, 166.); (செ.அக.);. [உள்படு → உள்பாடு + அன்.]
உள்பொருள்	உள்பொருள் uḷporuḷ, பெ. (n.) உள்ள பொருள்; reality, that which is, opp to இல்பொருள். "உள் பொருளெனப் பட்ட பிரபஞ்சம்". (சி.போ. 1, 2, சிற்.);. ம. உள்பொருள். [உள் + பொருள். 'உள்' இருத்தல் பொருள்படும் வினைச் சொல்லாதலின் உட்பொருள் எனத் திரியாதாயிற்று உள் பொருள்-வினைத் தொகை.]
உள்மருந்து	உள்மருந்து uḷmarundu, பெ. (n.) உள்ளுக்குக் கொள்ளும் மருந்து; medicine taken internally, opp to வெளிமருந்து (செ. அக.);. [உள் + மருந்து.]
உள்மனை	உள்மனை uḷmaṉai, பெ. (n.) ஊர்க்குடியிருப்பு மனை; house site within a village, opp. to புறமனை. (C.G);. (செ.அக.);. [உள் + மனை.]
உள்மானம்	உள்மானம் uḷmāṉam, பெ. (n.) சிற்றெல்லை; interior limit. "இந்த அஸ்தைர்யத்திலும் உள்மானம் புறமான மொழிய நித்யராயிருப்பா ரொருவருமில்லை" (திவ். திருச்சந். 6 6. வ்யா. பக். 191);. (செ.அக.); [உள் + மானம்.]

www.valluvarvallalarvattam.com

உள்வட்டம்	உள்வட்டம் uḷvaṭṭam, பெ. (n.) நாணயமாற்றிற் பெறும் ஊதியம்; agio, premium in exchange of coins or other money for difference in value. (W.); (செ.அக.);. [உள் + வட்டம்.]
உள்வணக்கம்	உள்வணக்கம் uḷvaṇakkam, பெ. (n.) உள்மன வழிபாடு; worship in spirit. (செ.அக.);. [உள் + வணக்கம்.]
உள்வந்தை	உள்வந்தை uḷvandai, பெ. (n.) உள்ளுறுப்புகளிலுண்டாகும் தூக்குணி; Internal parasiles. [உள் + வந்தை.]
உள்வயிரம	உள்வயிரம uḷvayirama, பெ. (n.) 1. அகக்கா; firmness of wood in the centre of an exogenous tree, core of a tree. 2. செற்றம்; malice, internal hatred. (செ.அக.);. [உள் + வயிரம்.]
உள்வயிரிப்பு	உள்வயிரிப்பு uḷvayirippu, பெ. (n.) 1. புண்ணின் உரத்த உட்பாகம்; internal hardness of a boil (W); 2. கையிருப்பு; property possessed, money in hand. (J.); (செ.அக.); [உள் + வயிரிப்பு.]
உள்வரி	உள்வரி1 uḷvari, பெ. (n.) மாற்றுப்புனைவு; disguise. "உள்வரிக் கொண்ட..... மணிமேகலை" (மணிமே. 19, 29);. (செ.அக.);. [உள் + வரி. வரி = வரைதல். மேற்கொள்ளல், புனைதல். உ → உள் = மேல்.] உள்வரி2 uḷvari, பெ. (n.) சிற்றாயம்; petty tax or cess. "உள்வரி உடையார் திருவேகம்பமுடையாற்கு... இறுப் பதாக" (S.I.iv. 284);. (செ.அக.);. ம. உள்வரி. [உள் + வரி. உள் = குறைவு. சிறிது.]
உள்வலி	உள்வலி uḷvali, பெ. (n.) 1. புண்புரை முதலியவைகளினுட்பக்கத்தில் காணும் வலி; inward pain as In an abscess etc. 2. உள்ளுறுப்பின் வலி; pain in the internal organ. (சா.அக.);. [உள் + வலி]
உள்வழக்கு	உள்வழக்கு uḷvaḻkku, பெ. (n.) உள்ளதையுள்ள தென்கை; assertion of that which is or exists. "உள்வழக்குளதுண்டென்கை" (சி.சி.பர சௌத் 10.);. (செ.அக.);.

உள்வளையல்	உள்வளையல் uḷvaḷaiyal, பெ. (n.) உள்வளைவு பார்க்க;see ulvalaivu. [உள் + வளையல். வளையல் + வளைவு.]
உள்வளைவு	உள்வளைவு uḷvaḷaivu, பெ. (n.) உட்கவிவு; inward curvature, concavity. (செ.அக.);. [உள் + வளைவு.]
உள்வறட்சி	உள்வறட்சி uḷvaṟaṭci, பெ. (n.) 1. உடம்பினுள்ளுறுப்பு கள் தாக்கப்படுவதா லேற்படும் ஒருவகை இசிவு; apoplexy arising from the affection of internal organs. 2. இருமலினாலும், வெட்டைச் சூட்டினாலு முண்டாகும் வறட்சி; dryness due to cough as experienced in asthma, consumption, venereal heat etc. (சா.அக.);. [உள் + வறட்சி]
உள்வாங்கு-தல்	உள்வாங்கு-தல் uḷvāṅgudal, 5. செ.குன்றாவி, (v.t.) 1. உள்ளுக்கிழுத்தல்; to draw in, as the head; to withdraw; to absorb, as moisture. 2. படைத்தல்; to create. "ஒருநான்று நீயுயர்த்தி யுள்வாங்கி" (திவ். இயற். 4, 5);. (செ.அக.);. [உள் + வாங்கு.]
உள்வாயில்	உள்வாயில் uḷvāyil, பெ. (n.) வீட்டின் வெளிவாயிலை அடுத்து உள்ளே இருக்கும் வாயில்; inner door. [உள் + வாயில்.]
உள்வாரம்	உள்வாரம் uḷvāram, பெ. (n.) 1. உள்மனச் சார்பு; secret leaning, inclination, 2. மேல்வாரம்; owner's share in the produce of a field. (செ.அக.);. [உள் + வாரம்.]
உள்விழு	உள்விழு1 uḷviḻudal, 2. செ.கு.வி. (v.i.) உள்ளதல்; to fall in with, join a party. [உள் + விழு.] உள்விழு2 uḷviḻudal, 2. செ.குன்றாவி (v.t.) பயன் கருதி நண்பராதல்; to assume the appearance of friendship for a sinister object, to pretend kindness. [உள் + விழு.]

உள்வினை	உள்வினை uḷviṉai, பெ. (n.) 1. உட்பகை; malice, evil in the heart long cherished. (W); 2. ஊழ்வினை; inherited fate (செ.அக.);. [உள் + வினை.]
உள்வீக்கம்	உள்வீக்கம் uḷvīkkam, பெ. (n.) உடம்பினுள் உண்டாகும் வீக்கம்; internal swelling. (செ.அக.);. [உள் + வீக்கம்.]
உள்வீடு	உள்வீடு uḷvīṭu, பெ. (n.) உள்ளின் உள்ளறை; room within a room, closet (செ.அக.);. [உள் + வீடு.]
உள்வீழ்-தல்	உள்வீழ்-தல் uḷvīḻtal, 2. செ.கு.வி. (v.i.) குறைதல்; to decrease, diminish, retrench, reduce. "வழங்குவ துள் வீழ்ந்தக் கண்ணும்" (குறள், 955);. [உள் + வீழ்.]
உள்வெட்டு	உள்வெட்டு uḷveṭṭu, பெ. (n.) 1. உரையாணியின் உள்வெட்டுக்குறி; marks on a testing piece of gold, for trying the fineness of other pieces, from eight degrees and upwards. 2. உயர்ந்த மாற்றுப் பொன்; gold of a high degree offineness. 3. மரத்தின் உட்பகுதிப் பலகை; inner boards or planks from a log exclusive of the slabs. (செ.அக.);. ம. உள்வெட்டு. [உள் + வெட்டு.]
உள்வெண்டயம்	உள்வெண்டயம் uḷveṇṭayam, பெ. (n.) 1. அரசரேறும் குதிரைக்குக் காலில் அணிவிக்கும் பித்தளைக் கழல்; tinkling ring of brass put as an ornament on the feet of horses mounted by kings. 2. பொதிமாட்டின் முதுகில் வைக்கும் அணை; pad placed between a load and the back of a pack-ox. (செ.அக.);. [உள் + வெண்டயம்.]
உள்வெதுப்பு	உள்வெதுப்பு uḷveduppu, பெ. (n.) 1. உள்வெக்கை; internal heat. 2. மனவெறுப்பு; displeasure, dissatisfaction, vexation of mind "அவன் பரம்பதத்தில் உள் வெதுப்போடே போலே காணுமிருப்பது" (ஈடு, 4.10.2);, (செ.அக.);. [உள் + வெதுப்பு.]
உள்ள	உள்ள uḷḷa, பெ.எ. 1. இருக்கிற; who is, which is அங்கே உள்ள மனிதன், 2. உண்மையான; true, actual, உள்ள செய்தி இது. (செ.அக.);. ம. உள்ள; க உள்ள; கோத. ஒன்; துட. ஒள்த். ஒள்; குட. உள்ள; து. உள்ள உள். உண்டு;கொலா. அணு நா. அணுட் பிரா. அன்னிங்க், [உள் + அ – உள்ள.]

உள்ளக்கருத்து	உள்ளக்கருத்து uḷḷakkaruttu, பெ. (n.) உண்ணோக்கம்; secret thought or intention that is not clearly evident from one's words. "'உள்ளக் கருத்தை யொழித்தேகுதி யென்றான்" (நள. சுயம்வர 159);. (செ.அக.);. [உள்ளம் + கருத்து.]
உள்ளக்களிப்பு	உள்ளக்களிப்பு uḷḷakkaḷippu, பெ. (n.) மனமகிழ்ச்சி (திவா.);; heartfelt joy, delectation (செ.அக.);. [உள்ளம் + களிப்பு.]
உள்ளக்குறிப்பு	உள்ளக்குறிப்பு uḷḷakkuṟippu, பெ. (n.) உள்ளக்கருத்து பார்க்க;see ulla-k-karuttu (செ.அக.);. [உள்ளம் + குறிப்பு.]
உள்ளகம்	உள்ளகம் uḷḷagam, பெ. (n.) நெஞ்சு; mind, heart "உள்ளகங் கனல" (அகநா. 19);. (செ.அக.);. ம. உள்ளகம். [உள் + அகம் - உள்ளகம்.]
உள்ளங்கால்	உள்ளங்கால் uḷḷaṅgāl, பெ. (n.) உள்ளடி; sole of the tool opp to புறங்கால். "உள்ளங்கால் வெள்ளெலும்பு தோன்ற" (தனிப்பா. 1.6.119);, (செ.அக.);. ம. உள்ளங்கால். [உள் + அம்.+ கால். அம் - சாரியை.]
உள்ளங்கை	உள்ளங்கை uḷḷaṅgai, பெ. (n.) அகங்கை palm of the hand opp to புறங்கை. "உலகினை யுள்ளங்கைக் கொண்டு" (சூளா அரசி. 18);. ம. உள்ளங்கை; க ஒளகை, ஒளகெய்;தெ. லோசெயி. [உள் + அம் + கை. அம் - சாரியை.]
உள்ளங்கைநெல்லிக்கனி	உள்ளங்கைநெல்லிக்கனி uḷḷaṅgainellikkaṉi, பெ. (n.) உள்ளேயுள்ள நிறத்தையே புறத்திலும் காட்டும் நெல் லிக்கனியைப் போல் தெளிவாகவும் உறுதியாகவும் அறிந்திருப்பது; anything that is as clear and certain as the nelli, fruit which is transparent as a crystal for clarity. [உள்ளகம் + காண் + நெல்லி + கனி. உள்ளகங்கான் என்பது உள்ளங்கை எனத் திரிபுற்றது. புறத்தே உள்ள நிறத் தோற் றத்தை உள்ளேயும் பெற்றிருப்பதால் இக்கணி இப்பெயர் பெற்றது.]
உள்ளங்கைவரிகை	உள்ளங்கைவரிகை uḷḷaṅgaivarigai, பெ. (n.) உள்ளங்கையிலமைந்த வரிகள்; the lineaments on the palm of the hand from which is predicted fortune etc. (செ.அக.);. [உள் + அங்கை + வரிகை. வரிகை வடபுல மொழிகளில் ரேகா எனத் திரிந்தது.]

உள்ளடக்கு-தல்	உள்ளடக்கு-தல் uḷḷaḍakkudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உட்படுதல்; to enclose, shut in, shut up, in a place. 2. மறைத்தல்; to conceal, keep secret "அறிவினை யுள்ளடக்கி" (நாலடி 196);, (செ.அக.);. [உள் + அடக்கு.]
உள்ளடங்கு-தல்	உள்ளடங்கு-தல் uḷḷaḍaṅgudal, 1 5. செ.கு.வி. (v.i.); உட்படுதல்; to be shut in, included. (செ.அக.); [உள் + அடங்கு.]
உள்ளடி	உள்ளடி uḷḷaḍi, பெ. (n.) 1. உள்ளங்கால்; sole of thefoot, opp. To புறவடி. "உள்ளடியூசிபாய..... வீழ்ந்தார்" (சீவக. 2768);. 2. அண்மை; nearness, vicinity, neighbourhood. (J); 3. நெருங்கிய சுற்றம்; own relations, own circle. (J.); 4. கமுக்கம் (இரகசியம்);; that which is secret (W.); (செ.அக.);. ம. உள்ளடி. [உள் + அடி + உள்ளடி = உள்ளத்தின் அடியில் பதிந்த கமுக்கமான செய்தி. உள்ளுக்குள் நெருங்கிய உறவு.]
உள்ளடிக்குள்	உள்ளடிக்குள் uḷḷaḍikkuḷ, கு.வி.எ. (adv.) வீட்டிலுள்ள வர்க்குள்ளே (கமுக்கமாகப் பேசிக்கொள்வது);; at home, within doors, spoken in cases of theft or mischief. (செ.அக.);. [உள்ளடி + கு + உள்.]
உள்ளடிநிலம்	உள்ளடிநிலம் uḷḷaḍinilam, பெ. (n.) ஏரியை அடுத்துள்ள நிலம்; and next to a tank or lake. (செ.வ.);. (செ.அக.);. [உள் + அடி + நிலம்]
உள்ளடை	உள்ளடை uḷḷaḍai, பெ. (n.) உள்ளீடாக இடப்படும் பொருள்; that which is placed inside as in a trinket or jewel. "உடைமணியில் உள்ளடை விழுந்துசப்திக்கை யாலும்" (திவ். பெரியாழ். 2.10. 5. வ்யாக் 495.);. (செ.அக.); [உள் + அடை]
உள்ளத்தம்	உள்ளத்தம் uḷḷattam, பெ. (n.) கருத்துப்பொருள்; meaning. (ஆ.அக.); [உள் + அத்தம்.]

உள்ளதன்இன்மை	உள்ளதன்இன்மை uḷḷadaṉiṉmai, பெ. (n.) உள்ளதை இல்லை எனல்; relative negation as in "we do not find the elephant in the stable". ஆனையைப பந்தியிற் கண்டிலமென் றாற்போலும் அபாவம்." (சி.சி. அளவை.1. மறைஞா.);. [உள்ளதன் + இன்மை.]
உள்ளதனபாவம்	உள்ளதனபாவம் uḷḷadaṉapāvam, பெ. (n.) உள்ளதன் இன்மை பார்க்க;see ulladan-inmai.
உள்ளது	உள்ளது uḷḷadu, பெ. (n.) 1. உள்பொருள் (சி.போ 1.1.1. சிற்.);; that which exists, which is prevalent or present 2. மெய்; truth, that which is true. "ஆவதுள்ளதே யைய" (கம்பரா. வனம்புகு. 33);. 3 விதிக்கப்பட்டது; that which is destined. "உள்ளதொழிய வொருவர்க் கொருவர் சுகம்" (நல்வ. 6);. 4. ஆதன் soul, spirit. "உள்ளது மில்லது மல்லதவனுரு" (திவ். திருவாய். 1.2.4.);. (செ.அக.); ம. உள்ளது; க. உள்ளது, உள்ளிது;தெ. உன்னதி. [உள் → உள்ள + து.]
உள்ளந்தண்டு	உள்ளந்தண்டு uḷḷandaṇṭu, பெ. (n.) கழுத்தெலும்பு; bone of the neck. (cervical vertebrae.); "உள்ளந்தண்டற..... ஊட்டியு மரியா நின்றார்" (பெரியபு. அரிவா. 17);. (செ.அக.); [உள் + அம் + தண்டு.]
உள்ளந்தம்	உள்ளந்தம் uḷḷandam, பெ. (n.) உள்நம்பகம்; close confidence. [உள் → உள்ளத்தம்.]
உள்ளந்தாள்	உள்ளந்தாள் uḷḷandāḷ, பெ. (n.) உள்ளங்கால்; sole of the foot, opp to புறந்தாள். "உள்ளந்தானின் றுச்சியளவும்" (திருவாச. 5.21);. (செ.அக.);. [உள் + அம் + தாள்.]
உள்ளநிகழ்ச்சி	உள்ளநிகழ்ச்சி uḷḷanigaḻcci, பெ. (n.) மனக்கருத்து; intention, thought. "கேண்மனெனாவுள்ள நிகழ்ச்சி யுணர்த்தினனால்" (பிரபோத. 4.16);. (செ.அக.);. [உள்ளம் + திகழ்ச்சி.]

உள்ளநெறி	உள்ளநெறி uḷḷaneṟi, பெ. (n.) நிகழ்ச்சி அளவை; mode of reasoning. "மீட்சியழிவறி, வெய்தியுண்டாநெறி யென்றிவைதம்மால்" (மணிமே. 27.55);. (செ.அக.);. [உள்ள + நெறி.]
உள்ளநோய்	உள்ளநோய் uḷḷanōy, பெ. (n.) மனநோய்; distress of mind, mental pain, anguish, "உள்ளநோய் வேண்டா வுயிர்க்கு" (சிறுபஞ்.62);, (செ.அக.);. [உள்ளம் + நோய்.]
உள்ளப்புணர்ச்சி	உள்ளப்புணர்ச்சி uḷḷappuṇarcci, பெ. (n.) தலைவனும் தலைவியும் உள்ளத்தாற் கூடுங்கூட்டம்; union of lovers, in mind, dist. fr. மெய்யுறுபுணர்ச்சி. "முன்னருள்ளப் புணர்ச்சி யுரியதாகும்" (இலக். வி. 404);. (செ.அக.);. [உள்ளம் + புணர்ச்சி.]
உள்ளபடி	உள்ளபடி1 uḷḷabaḍi, பெ. (n.) உண்மை; truth உள்ளபடி சொல்லவா" (தனிப்பா.);. (செ.அக.);. [உள்ள + படி. படி = நிலைமை, இருப்பு, நடப்பு.] உள்ளபடி2 uḷḷabaḍi, கு.வி.எ. (adv.) 1. உண்மையாக; truly, indeed. "உள்ளபடி யாழூர் முதலி...... இங்கிருக்க" (தனிப்பா. 1,60,119);, 2. தக்கவளவு; in due measure. அவனுக்கு உள்ளபடி கிடைக்கும். (இ.வ.);. [உள்ள + படி. படி + தன்மை.]
உள்ளபிள்ளை	உள்ளபிள்ளை uḷḷabiḷḷai, பெ. (n.) பணக்காரப் பிள்ளை, child of rich parents, opp. to வறியபிள்ளை. (செ.அக);. [உள்ள + பிள்ளை.]

உள்ளம்	உள்ளம்1 uḷḷam, பெ. (n.) 1. மனம்; mind, heart. "உள்ளத்தாலுள்ளலுந் தீதே" (குறள். 282);. 2. கருத்து; thought, intention, purpose. "என்னுங்கட் குள்ளம்" (சீவக. 2347);. 3. ஊக்கம்; energy, zeal, fervour. "உள்ளற்க வுள்ளஞ் சிறுகுவ" (குறள். 798);. 4. அறிவியல்; consciousness, intellector thought, "உள்ள முறுவிக்கவுறுமிடனாகும்" (மணிமே 30,87);. 5. மனச் சான்று conscience. "உள்ளத்தாற் பொய்யா தொழு கின்' (குறள், 294);, 6. ஆதன்; soul "ஐம்பொறியை யாண்டங் கரசாயுள நிற்ப" (சி.போ. 5,1,1);. ம. உள்ளம்; க. உள். ஒள்; கோத. துட. உள்; குட. ஒளி; து. உள்; தெ. உல்லமு; கொலா. லோபல்; நா. லோபல்; பர். ஒலெக் (வீடு).;; கோண். லொன்; கட. உலெ. உல்லென் (விடு);; குரு. உலா (உள்ளறை.);; மால். உலெ; பிரா. உரா. (வீடு.);; [உள் → உள்ளம்.] உள்ளம்2 uḷḷam, பெ. (n.)
உள்ளம்மி	உள்ளம்மி uḷḷammi, பெ. (n.) மருந்தரைக்கப் பயன்படும் ஆழமாயுள்ள குழி அம்மி; a vessel made of granite stone with an oval shaped cavity, in which ingredients are pounded. (சா.அக.);. [உள் → அம்மி.]
உள்ளமட்டும்	உள்ளமட்டும் uḷḷamaṭṭum, கு.வி.எ. (adv.) இருக்கிற வரையிலும்; as long as (anything) lasts. (சா.அக.). [உள்ள + மட்டும்.]
உள்ளமிகுதி	உள்ளமிகுதி uḷḷamigudi, பெ. (n.) உள்ளக்கிளர்ச்சி (திவா.);; zeal, enthusiasm (செ.அக.);. [உள்ளம் + மிகுதி.]
உள்ளமுடையான்	உள்ளமுடையான் uḷḷamuḍaiyāṉ, பெ. (n.) வானநூல் பயிற்சியைக் குறிக்கும் பட்டப்பெயர்; common title of certain astrol. works, as சூடாமணியுள்ளமுடையான், வீரமேசுவரவுள்ளமுடையான் (செ.அக.);. [உள்ளம் + உடையான். உள்ளம் = உண்மை. உள்ளமுடையான் = வானநூல் தொடர்பான பல உண்மைகளை உடைமையாக் கிக் கொண்ட நூல்.]

உள்ளமை	உள்ளமை uḷḷamai, பெ. (n.) உண்மை; truth, sincerity. (J); உளுமை சொல்லு (இ.வ.);. (செ.அக.);. [உள் → உள்ளமை (உண்மை);. இது யாழ்ப்பாண வழக்கு, தமிழகத்திலும் கல்லாத மக்கள் உளுமை எனக் குறிப்பிடுவர்.]
உள்ளரங்கம்	உள்ளரங்கம் uḷḷaraṅgam, பெ. (n.) 1. அகத்தில் வைப்பது; கமுக்கமானது; that which is secret, opp. to வெளியரங்கம். 2. மறைவான செய்தி; secret, private matter. [உள் + அரங்கம்.] வீட்டில் உள்ளறையில் உட்கார்ந்து யாருக்கும் வெளிப்படாமல் பேசப்படும் கமுக்கமான உரையாடல் அல்லது கூற்று. யாருக் கும் சொல்லாமல் உள்மனத்தில் இருத்திக் கொள்ள வேண்டிய அருஞ்செய்தி. [உள் + அரங்கம்.]
உள்ளரங்கு	உள்ளரங்கு uḷḷaraṅgu, பெ. (n.) மனையின் உள்ளறை; room in the interior of a house. "உள்ளரங்கிலே நின்றுபசாரச் சொல்லாலுருக்கத் தொடங்கினான்." (தெய்வச். விறலிவிடு. 204);. (செ.அக.);. [உள் + அரங்கு.]
உள்ளல்	உள்ளல்1 uḷḷal, பெ. (n.) கருத்து (திவா.);. intention, thought (செ.அக.);. [உள் → உள்ளல் = நினைவு. கருத்து, எண்ணல்.] உள்ளல்2 uḷḷal, பெ. (n.) உள்ளான்; common snipe. "வாளைமீனுள்ள றலைப்படலும்" (திரிகடு.7);. (செ.அக.);. [உள் → உள்ளல். உள்ளான் பார்க்க;see ullan.]
உள்ளலார்	உள்ளலார் uḷḷalār, பெ. (n.) பகைவர்; enemies. "உள்ள லார் புரநீறெழ" (பெரியபு. சேக். 33);. (செ.அக.);. [உள் + அல் + ஆர். அல் (எம.);.]
உள்ளவன்	உள்ளவன் uḷḷavaṉ, பெ. (n.) 1. உடையவன்; he who has. 2. பொருளுடையவன்; moneyed man, rich person. (செ.அக.);. ம. உள்ளவன். [உள்ள + அவன்.]

உள்ளவாறு	உள்ளவாறு1 uḷḷavāṟu, பெ. (n.) உண்மை; that which is actual true right. "உள்ளவாறெனக் குரைசெய்ம்மின்' (தேவா. 38 5. 2.);. (செ.அக.);. [உள்ள + ஆறு. ஆறு = நெறி.] உள்ளவாறு2 uḷḷavāṟu, கு.வி.எ. (adv.) உள்ளபடி; truly. rightly, actually. [உள்ள + ஆறு. ஆறு = வகை.]
உள்ளழலை	உள்ளழலை uḷḷaḻlai, பெ. (n.) உடம்பினுட் கொதிப்பு; internal heat in the system. (சா.அக.);. [உள் + அழலை.]
உள்ளழற்சி	உள்ளழற்சி uḷḷaḻṟci, பெ. (n.) உடம்பினுள்ளேற்படும்; inflammation of the internal organ of the body as in tuberculosis. (சா.அக.);. [உள் + அழற்சி.]
உள்ளழி-தல்	உள்ளழி-தல் uḷḷaḻidal, 2. செ.கு.வி (v.i.) மனமழிதல்; to lose heart. " அகவாயிலின்றிக்கேயிருக்கையன்றிக்கே யுள்ளழியா நின்றாள்" (ஈடு. 4.2.1);. (செ.அக.);. [உள் (உள்ளம்); + அழி-தல்.]
உள்ளவறிவு	உள்ளவறிவு uḷḷavaṟivu, பெ. (n.) உள்ளுணர்வு, உள்ம னம்; "உருவு.... உள்ளவ றிவிவை யைங்கந்த மாவன" (மணிமே. 30, 190);. [உள்ளம் + அறிவு.]
உள்ளறிவு	உள்ளறிவு uḷḷaṟivu, பெ. (n.) உள்ளவறிவு பார்க்க;see ulla-vasivu. [உள் + அறிவு.]
உள்ளளவும்	உள்ளளவும் uḷḷaḷavum, கு.வி.எ. (adv.) உள்ளமட்டும்; as long as (anything) lasts. "வேதமுள்ளவும் வேதகதீ முள்ளளவும்" (இராமநா. யுத்த 10);. (செ.அக.);. [உள்ள+ அளவும்.]
உள்ளறை	உள்ளறை uḷḷaṟai, பெ. (n.) 1. உள்வீடு; inner room, closet. 2. பெட்டியின் அறை; division in a drawer or box, pigeonhole. (செ.அக.); 3. மூலவறை (கருப்பக்கிருகம்);: sanctum sanctorum in a temple. 4. உடம்பினுட் பகுதிகள்; internal cavities of the body. (சா.அக.);. ம. உள்ளற. [உள் + அறை.]

உள்ளன்	உள்ளன் uḷḷaṉ, பெ. (n.) 1. உள்ளிருக்கும் ஆள்; one of the party or family, domestic. உள்ளனும் கள்ளனுமாய இருக்கின்றான். 2. உற்றவன்; near acquaintance. 3. போரடிக்கும் தலைமாடு; head or middle ox in the team for threshing grain. (W.); (செ.அக.);. [உள் → உள்ளன்.]
உள்ளா-தல்	உள்ளா-தல் uḷḷātal, 6. செ.கு.வி. (v.i.) 1. வயப்படுதல்; to submit. 2. உட்படுதல்; to be involved as in suffering துன்பத்திற்குள்ளானான். 3. உடன்படுதல்; to become privy to an affair. (W.); (செ.அக.);. [உள் + ஆகு – உள்ளாகு → உள்ளா-தல். ஆகுதல் - ஆதல்.]
உள்ளாக்கு-தல்	உள்ளாக்கு-தல் uḷḷākkudal, 5. செ.குன்றாவி. (v.t.) உட்படச்செய்தல்; to cause to submit to bring into one's party or association; to cause to be involved, as in suffering. (செ.அக.); [உள் + ஆக்கு.]
உள்ளாடு-தல்	உள்ளாடு-தல் uḷḷāṭudal, 5. செ.கு.வி. (v.i.) உளவறிய உள்ளே பயிலுதல்; to have intimate intercourse with an enemy in order to effect ulterior object. (W.);. [உள் + ஆடு.]
உள்ளாடுபகைவன்	உள்ளாடுபகைவன் uḷḷāṭubagaivaṉ, பெ. (n.) உட் பகைவன்; enemy in the camp, snake in the grass, treacherous companion. (W.); [உள் + ஆடு + பகைவன்.]
உள்ளாடை	உள்ளாடை uḷḷāṭai, பெ. (n.) மகளிருள்ளுடை; woman's undergarment, chemise. (W.); (செ.அக.);. ம. உள்ளாடை. [உள் + ஆடை.]
உள்ளாந்தம்	உள்ளாந்தம் uḷḷāndam, பெ. (n.) உள்ளந்தம் பார்க்க: See ullandam. [உள்ளந்தம் → உள்ளாந்தம்.]
உள்ளாந்தரம்	உள்ளாந்தரம் uḷḷāndaram, பெ. (n.) 1. நடுவாயிருப்பது; medial. 2. உள்நம்பகம்; close confidence. (செ.அக.);. [உள் → உள்ளந்தம் → உள்ளாந்தரம்.]

உள்ளாப்பு	உள்ளாப்பு uḷḷāppu, பெ. (n.) உட்கருத்து; idea. 2. கமுக்கம், மறைவான செய்தி; secret. [உள் → உள்ளாப்பு.]
உள்ளாய்தம்	உள்ளாய்தம் uḷḷāytam, பெ. (n.) 1. தடிக்குளடங்கிய கத்தி; sword-cane. 2. உடம்பினுள் எறுவைக்காகப் பயன்படுத்தும் கருவி; any instrument set up for internal use in surgery. [உள் + ஆய்தம் - உள்ளாய்தம்.]
உள்ளார்	உள்ளார் uḷḷār, பெ. (n.) 1. இருப்போர்; those who are present. இங்குள்ளார்க்குத் தெரிந்த செய்தி (உ.வ.);. 2. உடையவர்; those who possess, as money. "ஒண்புய முள்ளார்" (கந்தபு. சகத்திர. 6); (செ.அக.);. [உள் = உள்ளார். உள் = இரு. உள்ளார் = இருப்பவர். உள்ளவர் = செல்வம் உள்ளவர். உள்ளவர் → உள்ளார். தானே இருத்தலும் தன்பால் பிறிதொன்றை இருத்திக் கொள்ளலும் (உள்.); அடிவினையின் பொருளாகும் அடிவினை செய் வினையிலும் செயப்பாட்டு வினையிலும் பொருளால் புடை பெயரும்.); உள்ளார்2 uḷḷār, பெ. (n.) பகைவர் (சூடா.);; foes, enemies, as those who do not care or regard others. [உள்ளாதவர் → உள்ளாதார் → உள்ளார்.]
உள்ளால்	உள்ளால் uḷḷāl, கு.வி.எ. (adv.) 1. உள்ளாலை பார்க்க;see ullalai. "சிந்தையுள்ளால்" (தேவா. 319);. [உள் + (ஆலை.); ஆல்]
உள்ளாலயம்	உள்ளாலயம் uḷḷālayam, பெ. (n.) இதயம்; heart. (சா.அக.);. [உள் + ஆலயம்.]
உள்ளாலை	உள்ளாலை uḷḷālai, கு.வி.எ. (adv.) 1. உட்பக்கம்; inside. "கடிசேர் நாற்றத்துள்ளாலை இன்பதுன்பக் கழிநேர்மை" (திவ். திருவாய். 8.8.2);. ம. உள்ளால. [உள் + ஆலை. ஆலை = சுற்று. சுற்றுப்பக்கம், பக்கம்.)
உள்ளாள்	உள்ளாள் uḷḷāḷ, பெ. (n.) 1. வீட்டின் உறுப்பினன்; member of a family or party, domestic. 2. உளவறிவோன்ள்; traitor in the guise of a friend, spy. அவனுக்கு உள்ளாள் இருக்கிறான் (வின்.);. (செ.அக.);. ம. உள்ளாள். [உள் + ஆள்.]

உள்ளாளம்	உள்ளாளம் uḷḷāḷam, பெ. (n.) உடம்பசையாமல் உள்ளடக்கமாகப் பாடும் பாட்டு; mode of singing without any motion of the features or limbs, in imitation of the Gandharwas கந்தருவ ருள்ளாளப் பாடலுணர் (சீவக. 658. உரை);. [உள் + ஆளம். பண்ணின்திறத்தைப் புறத்தசைவால் புலப்படுத் தாமல் ஒசையளவாகவே உள்ளுக்குள் ஆளுதல்.] உள்ளாளம்2 uḷḷāḷam, பெ. (n.) கூத்தின் வேறுபாடு (பிங்.); kind of dance. (செ.அக.); 1 [உள் + ஆளம். கூத்தாடுபவன் பாடாமல். உறுப்பசைவுகளை மெய்ப்பாடு தோன்றக் காட்ட, அதற்குரிய பண்ணசைவுகளை உள்ளாளமாகப் பாடிக்காட்டுதல். இது இக்காலப்பரதநாட்டிய மாயிற்று.]
உள்ளாளனம்	உள்ளாளனம் uḷḷāḷaṉam, பெ. (n.) உள்ளாளம்2 பார்க்க;see ullalam2 (செ.அக.);. [உள்ளானம் → உள்ளாளனம்.]
உள்ளாளுங்கள்ளாளும்	உள்ளாளுங்கள்ளாளும் uḷḷāḷuṅgaḷḷāḷum, பெ. (n.) இரு புறத்துக்கு மிணங்கிக் கள்ளமாய் நிற்பவன்; a treacherous person. [உள் + ஆள் + உம் + கள் + ஆள் + உம் + கள் + கள்ளம்.]
உள்ளான்	உள்ளான் uḷḷāṉ, பெ. (n.) உள்ளன் பார்க்க;see ullan (செ.அக.);. [உள்ளன் → உள்ளான்.] உள்ளான்2 uḷḷāṉ, பெ. (n.) நீருள் மூழ்கிச் செல்லும் பறவை; common snipe, gallinago media, of which there are many varieties. "உள்ளானும் வலியானு மெண் ணிக்கொண்டு (குற்றா. குற. 85.1);. இனம் கோரையுள்ளான், கீறியுள்ளான், வாலாட்டியுள் தான். தடிமூக்கு உள்ளான். துடுப்பு உள்ளான், மாறியுள்ளான். துங்கையுள்ளான், கோழியுள்ளான், மயில் உள்ளான். சிவப்பு க்கு உள்ளான். காட்டு உள்ளான், கட்டித்தலை உள்ளான், கொசு உள்ளான். த. உல்லமு;க. உல்லங்கி [உள் → உள்ளான். நீருள் மூழ்கும் இயல்புபற்றி உள்ளான் உள்ளே செல்வது.) எனப்பட்டது.] உள்ளான்3 uḷḷāṉ, பெ. (n.) பூச்சிவகை; insect (நெல்லை.); (செ.அக.);. [உள் → உள்ளான்.]
உள்ளி	உள்ளி1 uḷḷi, பெ. (n.) கருதுவது, கருத்து; that which is considered, thought. [உள்ளுதல் = கருதுதல். உள் → உள்ளி. 'இ' வி.முத. ஈறு.]

பள்ளி	பள்ளி2 paḷḷi, பெ. (n.) வெண்காயம் (பிங்.);; onion, allium cepa. 2 வெள்ளைப்பூண்டு (மூ.அ.);; garic. உள்ளில் பார்க்க;see ullil. (செ.அக.);. ம. உள்ளி; க, உள்ளி, உரளி, உர்ளி, கோத உள்ய்; துட ஊண்ய்; து. உல்லி, உள்ளி; தெ. உல்லி; கோண். உல்லீ; கொலா. உல்லி;பர். உல்லி, குவி. ஊல்லி, உல்லி. [உள் + இல் – உள்ளில் → உள்ளி (உள்ளே ஒன்றும் இல்லாதது.);] பள்ளி paḷḷi, பெ. (n.) 1. இடம்; place. "சொல்லிய பள்ளி நிலையின வாயினும்" (தொல். எழுது. 100.); 2. சிற்றூர் (பிங்.);. 3. இடையர்சேரி; herdsmens village. 4. நகரம் (பிங்.);; town. 5. முனிவர் இருப்பிடம்; hermitage, cell of recluese. "மாதவி மாதவர் பள்ளியு ளடைந்ததும்" (மணிமே. 18, 8.); "அறத்துறை விளங்கிய அறவோர் பள்ளியும்" (சிலப்.ஊர்காண். 11.); கோயில்
உள்ளிக்கோளம்	உள்ளிக்கோளம் uḷḷikāḷam, பெ. (n.) கழுத்தின் கீழ் மார்பறையுள் திரண்டு காணும் கோளம்; a two-lobed body in the neck and the thorax of an infant - thymus gland. [உள் + கோளம்.]
உள்ளிட்டம்	உள்ளிட்டம் uḷḷiṭṭam, பெ. (n.) இழப்பு; loss, ஏற்ற உள்ளிட்டம் வாராமல் காத்து நோக்கக் கடவராகவும் (புது. கல். 475);.(செ.அக.);. மறுவ. இழப்பு, போக்கு, போகு. [உள் → உள்ளிடு = உள்ளேகுழிதல், சரிதல், இழந்துபோதல், உள்ளிடு → உள்ளிட்டம் = உட்குழிந்து போனது. ஒன்று மில்லாமற் போனது. குறைவு பட்டுப் போனது. பொருள் இழப்பு.]
உள்ளிட்டார்	உள்ளிட்டார் uḷḷiṭṭār, பெ. (n.) 1. கூட்டாளிகள். partners concerned in the same bargain, co-partners in land, co-heirs. சாத்தனையும் அவனுள்ளிட்டாரையும் சேர்ந்த காணி. 2. முதலானவர்; all the rest, 'and company'. "செத்தன ரெழுவர் சிங்கசேனனை யுள்ளிட் டாரே" (பாரத. பதினே. 100);. (செ.அக.);. [உள் → உள்ளிடு → உள்ளிட்டார்.]

உள்ளிடு-தல்	உள்ளிடு-தல் uḷḷiḍudal, 1 8. செ.குன்றாவி, (v.t.); உள்ளடக் குதல்; to include, comprise. "உரையாசிரியரை உள் ளிட்டோ ரெல்லாரும்" (தொல்..விருத். 45);. (செ.அக.);. [உள் + இடு.]
உள்ளிடை	உள்ளிடை uḷḷiḍai, பெ. (n.) 1. உள்ளிடம்; inner space. "உள்ளிடை யடுத்த கோட்டத்து" (இரகு. தசரத. 51);. 2. மந்தணம்; private affair, secret, உள்ளிடை பார்க்க வந்து நிற்கிறான் (வின்.);. 3. இடுப்பின் உட்பக்கம்; pelvis, inside the hip. (செ.அக.);. ம. உள்ளிட. [உள் + இடை.]
உள்ளிடையானவன்	உள்ளிடையானவன் uḷḷiḍaiyāṉavaṉ, பெ. (n.) இனத்தான்; one of our fold or party. (W.); (செ.அக.);. [உள்ளிடை + ஆனவன்.]
உள்ளித்திரி	உள்ளித்திரி uḷḷittiri, பெ. (n.) உள்ளிப்பூண்டின் உள் ளிருக்கும் பகுதி; clove of garic (செ.அக.);. [உள்ளி + திரி.]
உள்ளிப்பல்	உள்ளிப்பல் uḷḷippal, பெ. (n.) உள்ளித்திரி பார்க்க: see ullittiri. (செ.அக.);. [உள்ளி + பல்.]
உள்ளிப்பூடு	உள்ளிப்பூடு uḷḷippūṭu, பெ. (n.) உள்ளிப்பூண்டு பார்க்க;see ulli-p-pundu. [உள்ளி + (பூண்டு.); பூடு.]
உள்ளிப்பூண்டு	உள்ளிப்பூண்டு uḷḷippūṇṭu, பெ. (n.) உள்ளி; garic or onion (செ.அக.);. [உள்ளி + பூண்டு. பீள் → பூள் → பூண் → பூண்டு.]

உள்ளியாமணக்கு	உள்ளியாமணக்கு uḷḷiyāmaṇakku, பெ. (n.) யாமணக்கு; a variety of castor plant-ricinus communis. [உள்ளி + ஆமணக்கு.]
உள்ளியெண்ணெய்	உள்ளியெண்ணெய் uḷḷiyeṇīey, பெ. (n.) 1. உள்ளியாம ணக்கெண்ணெய்; oil extracted from a variety of castor seeds. 2. வெள்ளைப் பூண்டு எண்ணெய்; oil obtained from garlic. (சா.அக.);. [உள்ளி + எண்ணெய்.]
உள்ளிருப்பு	உள்ளிருப்பு uḷḷiruppu, பெ. (n.) 1. வைப்புநிதி; reserve cash. 2. கருவூலக்காவல்; watching the treasury. (செ.அக.);. ம. உள்ளிருப்பு. [உள் + இருப்பு.]
உள்ளில்	உள்ளில்1 uḷḷil, பெ. (n.) உள்ளிடம்; உட்பக்கம்; Inside. [உள் + இல் = உள்ளில்.] உள்ளில்2 uḷḷil, பெ. (n.) 1. வெங்காயம்; onlon. 2. வெள்ளைப்பூண்டு; gartic. [உள் + இல் = உள்ளில் = உள்ளே ஒன்றும் இல்லாதது. உள்ளில் = உள்ளி என மருவியது.]
உள்ளில்நோய்	உள்ளில்நோய் uḷḷilnōy, பெ. (n.) உடம்பினுள்ளிருக்கும் நோய்i; internal disease. (சா.அக.);. [உள்ளில் + நோய்.]
உள்ளிவிழவு	உள்ளிவிழவு uḷḷiviḻvu, பெ. (n.) பண்டைக்காலத்துக் கருவூரில் நிகழ்ந்த திருவிழா; name of a festival in Karuvur, the ancient Cera capital. "கொங்கர் மணியரை யாத்து மறுகினாடு முள்ளி விழவினன்ன" (அகநா. 368);. [உள்ளி + விழவு. உள்ளியை (வெங்காயம்.); ஒத்த வெண்கல மணிகளை இடுப்பில் கட்டிக்கொண்டு ஆடும் விழா ஆகலாம்.]
உள்ளிவிழா	உள்ளிவிழா uḷḷiviḻā, பெ. (n.) உள்ளிவிழவு பார்க்க;see ulliavilavu. அவை மதுரையாவணி யவிட்டமே உறையூர்ப் பங்குனி யுத்தரமே கருவூர் உள்ளி விழாவே யென் றிவை போல்வன (இறை.16, உரை);. (செ.அக.);. [உள்ளி + விழா.]
உள்ளிழிச்சு-தல்	உள்ளிழிச்சு-தல் uḷḷiḻiccudal, 6. செ.குன்றாவி. (v.t.) உட்கொள்ளுதல்; to gulp, to swallow. ஸாரஸ்யத்தாலே உள்ளிழிச்சவும் மாட்டாதே உமிழவும் மாட்டாதே நடுவே நாக்கடியிலே வைத்திருக்கிற படியைச் சொல்லு தல் (திவ். திருநெடுந். 11. வ்யா.);. (செ.அக.);. [உள் + இழிச்சு.]

உள்ளினர்	உள்ளினர் uḷḷiṉar, பெ. (n.) அணுக்கமானவர் (திரு வருட்.2, பக். 43);; intimate friends. (செ.அக.);. [உள் = உள்ளினர். உள் = மனம்.]
உள்ளீடு	உள்ளீடு uḷḷīṭu, பெ.(n.) 1. உள்ளிருக்குஞ்சத்து; that which is within, as the kernel in a nut. அறிவென்னுமுள்ளீ டின்மையின், மக்கட் பதடியென்றார். (குறள். 19 6. உரை). 2. உள்ளான கருத்து; inner meaning, inherent substance, "அவ்வெழுத்தினுள்ளீடு மறிவித்து" (காஞ் சிப். கடவுள்.18);. 3. உடன்படிக்கை; bond (W.);. 4. மந்தணம்; secret. உள்ளீட்டுக்காரியம் (வின்.);. 5. உள்ளே இடப்பட்டது. (ஆ.ஆக.);; that which is kept inside. (செ.அக.);. 6. இனிப்பு போன்ற பணியாரங்க ளில் உள்ளிடும் பொருள். the essential inclosed in a cake. [உள் + ஈடு. இடு → ஈடு.]
உள்ளு	உள்ளு1 uḷḷudal, 6. செ.குன்றாவி (v.t.) 1. நினைதல்; to think of, remember. "ஒருதிசை யொருவனை யுள்ளி" (புறநா. 121);. 2. ஆராய்தல்; to revolve in the mind, Investigate. "உள்ளப்படுவன வுள்ளி" (திருக்கோ. 87);. 3. நன்கு மதித்தல்; to honour esteem. "வேந்தன்க ணூறெய்தி யுள்ளப் படும்" (குறள். 655);. 4. திரும்ப நினைத்தல்; to recollect. "உள்ளினே னென்றேன்மற் றென் மறந்தீ ரென்றென்னைப் புல்லாள் புலத்தக் கணள்" (குறள், 1316); 5. இடைவிடாது நினைத்தல்; to think without ceasing. (செ.அக.);. [உள் → உள்ளு] உள்ளு2 uḷḷu, பெ. (n.) நினைவு, கருத்து; thought, idea. [உள் → உள்ளு.] உள்ளு3 uḷḷu, பெ. (n.)
உள்ளுக்குக்கொடு-த்தல்	உள்ளுக்குக்கொடு-த்தல் uḷḷukkukkoḍuttal, 4. செ.குன்றாவி. (v.t.) உண்ணும்படி மருந்து கொடுத்தல்; to administer internally, as medicine. [உள் → உள்ளுக்கு + கொடு.]

உள்ளுச்செல்(லு)-தல்	உள்ளுச்செல்(லு)-தல் uḷḷuccelludal, 1 3. செகுன்றாவி. (v.t.); 1. நினைவோடுதல்; to pursue in thought. ஸர்வஜ் ஞனானவனை உணர்த்த வேண்டியிறே உள்ளுச்செல்லு கிறது (தில், திருப்பா. 21.வ்யா.);. [உள் → உள்ளு + செல்.]
உள்ளுடன்	உள்ளுடன் uḷḷuḍaṉ, பெ. (n.) 1. பணிகாரத்தினுள்ளீடு; ingredients inclosed in the interior of a cake or tart. 2. உட்கிடக்கை; matter within, hidden meaning. (செ.அக.);. [உள் + உடன்.]
உள்ளுடுப்பு	உள்ளுடுப்பு uḷḷuḍuppu, பெ. (n.) உள்ளாடை; inner garment. ம. உள்ளுடுப்பு. [உள் + உடுப்பு.]
உள்ளுடை	உள்ளுடை1 uḷḷuḍaidal, 2. செ.கு.வி. (v.i.) 1.மனமுறிதல்; to be heart broken, sorely grieved. "பிணிக்குள்ளுடைந்தேன்" (மறைசை. 63);. 2. முழு துஞ்சிதைதல்; to be destroyed utterly. "ஊக்கித்தாங்கொண்ட விரதங்களுள்ளுடைய" (நாலடி. 57);. (செ.அக.);. [உள் + உடைதல்.] உள்ளுடை2 uḷḷuḍai, பெ. (n.) 1. கோவணம். (சா.அக.);; Inner garment worn by man; strip of cloth used as man's fore-lap to cover nudity. 2. உட்சட்டை; shirt, inner garment. (செ.அக.);. [உள் + உடை.]
உள்ளுணர்ச்சி	உள்ளுணர்ச்சி uḷḷuṇarcci, பெ. (n.) உள்ளுணர்வு; அறிவு; inner consciousness, awakening of the mind, knowledge. ம. உள்ளுணர்ச்சி. [உள் → உணர்ச்சி.]
உள்ளுப்புடை	உள்ளுப்புடை uḷḷuppuḍai, பெ. (n.) உட்டுளை (பதிற்றுப். 47. 5. உரை); hole in a pipe, spout (செ.அக.);. [உள் → உள்ளு + புடை = உள்ளுப்புடை. புழை – புடை.]

உள்ளுயிர்	உள்ளுயிர் uḷḷuyir, பெ. (n.) உள் ஆதனாகிய கடவுள்; God, who is the inmost life of all creation. (செ.அக.);. [உள் + உயிர்.]
உள்ளுயிர்க்குன்று	உள்ளுயிர்க்குன்று uḷḷuyirkkuṉṟu, பெ. (n.) நத்தை; snail, (W.); (செ.அக.);. [உள் + உயிர்க்குந்து = உள்ளுயிர்க்குந்து. உயிர்க்குந்து உயிர்ப்பது, மூச்சுவிடுவது. உயிர்க்குன்று (கொ.வ.);.]
உள்ளுருக்கி	உள்ளுருக்கி uḷḷurukki, பெ. (n.) கணைநோய் (இங்.வை.);; wasting disease of childhood, tabes Mesenterica. (செ.அக.);. [உள் + உருக்கி.]
உள்ளுருகு-தல்	உள்ளுருகு-தல் uḷḷurugudal, 5. செ.கு.வி. (v.i). மனங் கரைதல்; to melt, as the heart. "உண்ணிறைந்த பேரன்பா லுள்ளுருகி" (தாயு.பொருள். 10);. (செ.அக.);. [உள் + உருகு.]
உள்ளுலவு	உள்ளுலவு uḷḷulavu, பெ. (n.) சிற்றொடுவை பார்க்க;see cirroduvai. [உள் + உலவு.]
உள்ளுளவு	உள்ளுளவு uḷḷuḷavu, பெ. (n.) உடந்தை; collusion. "உள்ளுளவான கடைக்காரர்கள்" (மதி.களஞ். 1.9);. (செ.அக.);. [உள் + உளவு.]
உள்ளுறப்பு	உள்ளுறப்பு uḷḷuṟappu, பெ. (n.) நெஞ்சுரம்; timess of mind. மறுவ. துணிவு. உரம்;ம. உள்ளுறப்பு. [உள் + உறப்பு.]
உள்ளுறு-தல்	உள்ளுறு-தல் uḷḷuṟudal, 4. செ.கு.வி. (v.i) உள்ளிருத்தல், உட்படுதல்; to be in, concerned in, involved. (செ.அக.);. [உள் + உறு.]

உள்ளுறு	உள்ளுறு2 uḷḷuṟuttal, 4. செ.குன்றாவி. (v.i.) 1. உட்செலுத்துதல்; to thrust in, insert, instil, as principles. "மட்பெருங் குகையினின் மருந்தையுள் ளுறுத்தான்" (கந்தபு. மார்க். 132);. 2. உட்கருதுதல்; to consider, think about. "உள்ளுறுத் திதனோ டொத்துப் பொருண் முடிகென" (தொல். பொருள். 48);. 3. உள்ளிடுதல்; to include, comprise. "தோழி யுள்ளுறுத்த வாயில்" (தொல். பொருள். 149);. (செ.அக.);. [உள் + உறு.]
உள்ளுறுப்பு	உள்ளுறுப்பு uḷḷuṟuppu, பெ. (n.) உடம்பின் உள்ளே இருக்கும் உறுப்புகள்; the internal organs of the body. [உள் + உறுப்பு.]
உள்ளுறை	உள்ளுறை1 uḷḷuṟai, பெ. (n.) 1. உட்கருத்து; inward thought real opinion, the thing intended. உன் உள்ளுறை எது? (வின்.);. 2. மறைபொருள்; hidden meaning. இப்பாட்டிற்கு உள்ளுறை யாது? 3. ஆசுகவிக்குக் கொடுக்குந் தலைப்பு; subject matter proposed tor composing a verse impromptu. "ஒருவன் நேர் கொடுத்த வுள்ளுறைக் கப்போது உரைப்பதனை யாசென்றார்" (வெண்பாப். செய். 2);. 4. பொருளடக்கம்; contents. as of a book 5. உள்ளுறையுவமம் பார்க்க;see ullurai-y-uvamam. "உள்ளுறை தெய்வமொழிந்ததை நில னெனக் கொள்ளும்" (தொல், பொருள். 47);. (செ.அக.);. குறிப்பால் புலப்படுத்தும் கருத்து உள்ளுறை எனப்படும் அன்புணர்வை மட்டும் புலப்படுத்திக் காட்டும் குறிப்பு இறைச்சி என வேறு பிரித்துக் காட்டப்படும். "அன்புறுதகுந இறைச்சியுட் கட்டலும்" (தொல், பொருள் 231); என்றார் தொல்காப்பியர் உள்ளுறையின் பாற்பட்ட குறிப்பு தெய்வ மல்லாத கருப்பொருள்களைப் பற்றுக்கோடாகக் கொண்டு வரும். [உள் + உறை.] உள்ளுறை2 uḷḷuṟai, பெ. (n.) 1. உட்புகட்டும் மருந்து; any medicine given to be taken internally. 2. புண்புரை களுக்கு உள்ளே புகட்டும் மருந்து; any medicine which is inserted into Cavities of sores. [உள் + உறை.]
உள்ளுறையுவமம்ப	உள்ளுறையுவமம்ப uḷḷuṟaiyuvamamba, பெ. (n.) வெளிப்ப டையானன்றிக் குறிப்பாற் பொருளைப் புலப்படுத்தும் உவமம்; indirect suggestion by which an author who does not propose to explicitly state his idea, endeavours, however, to present it through the skilful employment of such telling comparisons as would help people to infer there from that he actually intended to convey, opp to ஏனையுவமம். [உள் + உறை + உவமம்.]

உள்ளூர்	உள்ளூர் uḷḷūr, பெ. (n.) 1. ஊர்நாடு; heart of a town, interior of a village. 2. சொந்தவூர்; own town, home. "உள்ளூ ரிருந்துயிர் கொன்னே கழியாது" (நாலடி. 286);, (செ.அக.);. [உள் + ஊர்.]
உள்ளூர்ச்சரக்கு	உள்ளூர்ச்சரக்கு uḷḷurccarakku, பெ. (n.) 1. உள்நாட்டு மருந்துச்சரக்கு; local product, indigenous drugs. 2.சொந்த ஊரில் விளையும் பொருள்; local product. [உள் + ஊர் + சரக்கு.]
உள்ளெரிச்சல்	உள்ளெரிச்சல் uḷḷericcal, பெ. (n.) பொறாமை; envy, jealousy. (செ.அக.);. [உள் + எரிச்சல்.]
உள்ளெரிவு	உள்ளெரிவு uḷḷerivu, பெ. (n.) உள்ளழற்சி; inflammation of the internal organs. [உள் + எரிவு.]
உள்ளே	உள்ளே uḷḷē, குவி.எ. (adv.) உள்ளாக; அகத்த; inside. ம. உள்ளே. [உள் + ஏ - உள்ளே.]
உள்ளேபோடு-தல்	உள்ளேபோடு-தல் uḷḷēpōṭudal, 1 9. செ.குன்றாவி, (v.t.); தன்வயப்படுத்துதல்; to get into one's power, bring over to one's interests. (W.); (செ.அக.);. [உள்ளே + போடு.]
உள்ளேயிறக்கு-தல்	உள்ளேயிறக்கு-தல் uḷḷēyiṟakkudal, 5. செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. விழுங்குதல்; to swallow. 2. உள்ளே புகும்படி செய்தல்; to let in (சா.அக.);. [உள் → உள்ளே + இறக்கு.]
உள்ளொடுக்கம்	உள்ளொடுக்கம் uḷḷoḍukkam, பெ. (n.) தன்னடக்கம்; self control. (செ.அக);. [உள் + ஒடுக்கம்.]

உள்ளொலி	உள்ளொலி uḷḷoli, பெ. (n.) உள்ளோசை பார்க்க;see ullosai. [உள் + ஒலி]
உள்ளொற்று-தல்	உள்ளொற்று-தல் uḷḷoṟṟudal, 1 5. செ.கு.வி. (v.i.); உண்ணிகழ்ச்சியை உய்த்துணர்தல்; to discern a thing that is hidden from public view. "உள்ளொற்றி யுள்ளூர் நகப்படுவர்" (குறள். 927);. (செ.அக.);. [உள் + ஒற்று.]
உள்ளோக்காளம்	உள்ளோக்காளம் uḷḷōkkāḷam, பெ. (n.) குமட்டல்; inclination to vomit. [உள் + ஒக்காளம்.]
உள்ளோசை	உள்ளோசை uḷḷōcai, பெ. (n.) 1. உள்ளொலி (பிங்.);; internal sound unheard by others. as the beating of the heart 2. மெல்லோபசை (திவா.);; low note, as of a lute. (செ.அக.); [உள் + திசை.] ஞெளிர், தெளிர், நால்வு, நுழைவு. நுணுக்கம், முரல், முரல்வு. விழைவு முதலியவற்றின் உள்ளாளம் உள்ளோசை எனப்படும்.
உளகன்	உளகன் uḷagaṉ, பெ. (n.) உள்ளானவன்; one who is subjected to, enthralled. "பல்வினைக்கே யுளகரெல்லாம்" (திருநூற். 61);. [உள் → உள்கன் → உளகன்.]
உளகு	உளகு1 uḷagu, பெ. (n.) உட்டுளையுள்ள யாழின் தண்டு; stem of the yal. "உளகு புரையு முன்கையவளோடும்" (சேதுபு. தருமகுத். 22);. (செ.அக.);. [உள் → உளகு.] உளகு2 uḷagu, பெ. (n.) சிற்றூர்வொழுகு; விலைமதிப்புக் குறிப்பேடு; standard rate, as for assessment; register or detailed account of the lands in a village. (செ.அக.);. [ஒழுங்கு → ஒழுகு → ஒளகு → உளகு. (கொ.வ.);. ஒழுகு பார்க்க;see olugu.]
உளதா-தல்	உளதா-தல் uḷatātal, 18 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உண்டாதல்; to originate, come into being. "இலதுகாரிய முதலுளதாகு மென்னில்" (சி.சி. 1.7);. 2. இருத்தல்; to exist (செ.அக.);. [உளது + (ஆகுதல்.);. ஆ-தல்.]

உளது	உளது uḷadu, பெ. (n.) 1. இருப்பது; that which is 2. மெய்ம்மை; truth. "இலையெனினுளதே சொல்" (வைராக்.சத. 27);. (செ.அக.);. ம. உளது. [உள்ளது → உளது.]
உளப்படு	உளப்படு1 uḷappaḍudal, 20. செ.கு.வி. (v.i.) இசைதல்; to agree. (W.); (செ.அக.);. [உள்ளம் → உளம் + படு.] உளப்படு2 uḷappaḍudal, பெ. (n.) 20. செ.கு.வி. (v.i.); 1. உள்ளடங்குதல்; lo be included. "அன்னென் கிளவி யுளப்பட" (தொல். எழுத். 119);. 2. உரியதாதல்; to be proper, fitting, appropriate. "மன்னவற் குளப்படு கடன் முறையுதவிஞு (கந்தபு. திருநாட். 25);. (செ.அக.);. [உள் → உள → படு.]
உளப்படுத்து	உளப்படுத்து1 uḷappaḍuddudal, 5. செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. மனத்துட் கொள்ளுதல்; to bear in mind, keep in remembrance, "ஈதுளப்படுத்திருத்திர் நீர்' (உபதே சகா சூராதி. 90);. [உள் → உளம் + படுத்து.] உளப்படுத்து2 uḷappaḍuddudal, 5. செ.குன்றாவி. (v.t.) உட்படுத்துதல் (வின்.);; to include, cause to agree. [உள் + படுத்து.]
உளப்பறி-தல்	உளப்பறி-தல் uḷappaṟidal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) உளவறி பார்க்க;see ulavari. (செ.அக.); [உள்ளாப்பு → உளப்பு + அறி. (கொ.வ.);]
உளப்பாட்டுத்தன்மை	உளப்பாட்டுத்தன்மை uḷappāṭṭuttaṉmai, பெ. (n.) முன்னிலை, படர்க்கையிடத்தாரைத் தனித்தனியே னும் சேர்த்தேனும் உடன்கூட்டுந்தன்மையிடம் (நன். 332. விருத்.);; [உள் → உளப்படு → உளப்பாடு → உளப்பாட்டு + தன்மை.]
உளப்பாட்டுமுன்னிலை	உளப்பாட்டுமுன்னிலை uḷappāṭṭumuṉṉilai, பெ. (n.) படர்க்கையிடத்தாரை உடன் கூட்டும் முன்னிலை; [உளப்பாட்டு + முன்னிலை.]

உளப்பாடு	உளப்பாடு1 uḷappāṭu, பெ. (n.) 1. எண்ணம்; object. intention, purpose. "முயற்சியும் உளப்பாடுமின்றி" (திருக்கோ. 1 4. உரை). 2. மனத்துயர்; mental suffering, sorrow, gret. "உளப்பா டுணர்பவர் யாவர்" (தாயு. ஆரணம், 6); (செ.அக.);. [உளம் + படு - உளப்படு → உளப்பாடு.] உளப்பாடு2 uḷappāṭu, பெ. (n.) உட்படுத்துகை; including, enclosing. உளப்பாட்டுத் தன்மைப் பன்மை. (செ.அக.);. [உள் + படு – உளப்படு → உளப்பாடு.]
உளப்பு	உளப்பு uḷappu, பெ. (n.) நடுக்கம்; trembling, shaking. "தன்னுளப்பருந் தகைமை தன்னால்" (கம்பரா. இராவ ணன்களங், 15);. (செ.அக.);. [உள+பு → உளப்பு.]
உளம்	உளம் uḷam, பெ. (n.) 1. உள்ளிருக்கும் மனம்; mind, heart. 2. மார்பு; breast. "நரிமா வுளங்கிழித்த வம்பினில்" (நாலடி. 152);. 3. எண்ணம்; thought (செ.அக.);. ம. உளம்.
உளம்பு	உளம்பு1 uḷambudal, 6. செ.குன்றாவி, (v.t.) 1. அலைத்தல்; to stir up, beat up, as game, "கைம்மா வுளம்புநர்" (கலித். 23);. 2. புதரைத் தட்டி வேட்டை விலங்கைக் கிளப்புதல்; to drive out the animals from thicket in hunting. [உல் → உள் → உள → உளம்பு.] உளம்பு2 uḷambudal, 1 5. செ.குவி (.v.i.); ஒலி எழுப்புதல்; to make a noise, to howl. " குறுநரியுளம்பும்." (அகநா. 94);. [உல் → உள் → உள → உளம்பு.]
உளமை	உளமை uḷamai, பெ. (n.) உண்மை; truth reality. "உளமை யுணரா தொடுங்கி" (பு.வெ. 10, காஞ்சி. 5);. (செ.அக.);. ம. உளமை. [உள் → உளமை.]

உளர்	உளர்1 uḷartal, 5. செகுன்றாவி (v.t.) 1. கோதுதல் to adjust, smooth out, as birds their feathers. "கதுபுளரி" (குறுந். 82);. 2. தலை மயிர் ஆற்றுதல்; I spread out and draw the fingers through, as in dryin we hair. "கூந்தலுளர" (கலித். 105);. 3. அசைத்தல் to shake, cause to move or fly about. "விரைவளர் கூந்தல் வரைவளி யுளர" (புறநா. 133.4);. 4. சிதறுதல்; scatter, throw about, strew, "கனைத்துவண்டுளர்ந்து தார்க் காளைசீவ கன்னரோ" (சீவக. 707);. 5. தடவுதல் to draw the fingers over, as a bow string. "வல்வின்கு ணுளர்தீயே" (கலித் 7);. 6. யாழ் முதலியன இசைதல்; go to thrum, as a yal; to play, as an instrument "மென்மொழி மேவலரின்னரம் புளர" (திருமுரு.142); 7. கலக்குதல்;
உளர்ச்சி	உளர்ச்சி uḷarcci, பெ. (n.) 1. சுழற்சி; whirling. 2. உளர்ப்பு. shaking. [உல் → உள் → உள → உளர் → உளர்ச்சி.]
உளர்ப்பு	உளர்ப்பு uḷarppu, பெ. (n.) அலைக்கை; stirring, shaking Agitating. "விரலுளர்ப்பவிழ்ந்த" (திருமுரு. 198 (செ.அக.);. [உளர் → உளர்ப்பு.]
உளர்வு	உளர்வு1 uḷarvu, பெ. (n.) 1. அசைகை; moving 2. யாழ்வாசிக்கை; playing a yal. "கையுளர்வின் யாழிகை கொண்ட வினவண்டு" (கலித்.131.8);. 3. சுழலுகை whirling, whiffling, turning (W.); (செ.அக.);. [உல் → உள் → உள → உளர் → உளர்வு.] உளர்வு2 uḷarvu, பெ. (n.) பேரொலி; loud noise. [உல் → உள் → உள → உளர் → உளர்வு.]
உளவறி-தல்	உளவறி-தல் uḷavaṟidal, 2. செ.கு.வி. (v.i.) துப்பறிதல் to spy out the secrets of a person, family or state, to some sinister object. (செ.அக.);. [உளவு + அறி-தல்.]

உளவன்	உளவன் uḷavaṉ, பெ. (n.) துப்பாள்; spy he who in the secret; secret agent. "உளவனில்லாம லூரழியாது (குமரே. சத. 91);. (செ.அக.);. து. உளவு;க., தெ. ஒலவு. [உளவு → உளவன்.]
உளவாடம்	உளவாடம் uḷavāṭam, பெ. (n.) முன்பணம்; advance of money. (செ.அக.);. [உள்ளவடம் → உளவடம் → உளவாடம் உள்ளவடம் உள்ளதாகிய பொருளை முன்பணமாக இடுதல்.]
உளவாள்	உளவாள் uḷavāḷ, பெ. (n.) துப்பாள் spy, male or female. (செ.அக.); [உளவு + ஆள்.]
உளவாளி	உளவாளி uḷavāḷi, பெ. (n.) 1. உளவாள். (தாசில்.நா.);; spy, informer. 2. உளவு பார்க்க;see ulavu. (செ.அக.);. [உளவு + ஆள் + இ.]
உளவு	உளவு1 uḷavu, பெ. (n.) 1. மந்தணம்; secrecy privacy. "உளவி லேயெனக் குள்ள வாறுணர்த்தின்" (தாயு. எனக்கென.19);. 2. உள்ளராயும் துப்பு; secret internal affair espied or ascertained by an emissary in disguise to be afterwards disclosed to others. 3. வேவு; spying, prying espionage. "கண்ணிற்கண்ட வுளவு" (கம்பரா. பிணிலீ. 116);. 4. ஒற்றன்t; spy, informer. 5. வழி; means, method, expedient. "ஊழை யகற்ற வுளவறியாப் பொய்யனிவன்" (அருட்பா. 11. எழுத்தறி. 24);. 6. உள்ளதன்மை; real nature. "உளவறிந்தெல்லா நின் செய லாமென" (தாயு. எனக்கென. 2);. ம. து. உளவு;க, தெ. ஔவு. [உள் → உளவு.] உளவு2 uḷavu, பெ. (n.) உளவன் பார்க்க;see ulavan. (செ.அக.);. உளவு

உளவுகாரன்	உளவுகாரன் uḷavukāraṉ, பெ. (n.) உளவன் பார்க்க;see ulavan (செ.அக.);. [உளவு + காரன்.]
உளறல்	உளறல் uḷaṟal, பெ. (n.) 1. பேரொலி (பிங்.);; shouting, clamour, sound of many voices. 2. குழறுபடையான மொழி; incoherent speaking. (செ.அக.);. [உளறு + உளறல்.]
உளறு-தல்	உளறு-தல் uḷaṟudal, 10 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஆரவாரித்தல் (பிங்.);; to roar, shout, vociferate. 2. கண்டபடி பிதற்றுதல்; to clamour without sense, utter unmeaning vociferations, speak incoherently as through fear, talk blatanty. "பந்த மயக்கிருக்கப் பற்றொழிந்தே னென்றுள றும்" (தாயு. பராபர. 336);. (செ.அக.);. ம. உளறுக; க. ஒளறு; தெ. ஊல் (நரி ஊளையிடல்);;பட ஊவலிக்கு (ஊளையிடல்.); [உளர்தல்=அசைத்தல், நடுங்குதல், ஒலித்தல். உள → உளறு.]
உளறுபடி	உளறுபடி uḷaṟubaḍi, பெ. (n.) உளறுபடை பார்க்க;see ularu-padai. (செ.அக.);. [உளறு + படு = உளறுபடு → உளறுபடை → உளறுபடி.]
உளறுபடை	உளறுபடை uḷaṟubaḍai, பெ. (n.) பேச்சிற் குழறுகை; incoherence in speaking. (செ.அக.);. [உளறு + படு = உளறுபடு → உளறுபடை.]
உளறுவாயன்	உளறுவாயன் uḷaṟuvāyaṉ, பெ. (n.) பிதற்றுவோன்; babbler, he that chatters. ஊமைக் குளறுவாயன் உற்பாதபிண்டம். (செ. அக.);. [உளறு + வாய் + அன்.]

உளி	உளி1 uḷi, பெ. (n.) 1. தச்சுக்கருவிகளுளொன்று; chisel. "கூருளி குயின்ற வீரிலை" (நெடுநல். 119);. 2. கணிச்சி (திவா.);. battle-axe. 3 சித்திரிக்குங்கருவி; burin, engraver's tool. (W); 4. நகஞ்சீவி; barber's instrument for paring nails. (J.); 5. கூர்மை; sharpness; ம., க., து. உளி;தெ. உலி கோத, துட. உள்ய். [உள் → உளி = உள்ளே செல்வது. வெட்டுவது.] உளி2 uḷi, பெ. (n.) இடம் (பிங்.);; place (செ.அக.);. [உளி → உளி.]. உளி3 uḷi, இடை. (part) 1. ஓர் ஏழனுருபு. (திருமுரு. 95);; in or at a loc ending. மூன்றாம் வேற்றுமைப் குறள்
உளிக்குத்து	உளிக்குத்து uḷikkuttu, பெ. (n.) முட்டியாற் குத்துங் குத்து (நெல்லை.);; fisticuff. (செ.அக.);. [உளி + குத்து. உளி குத்தினாற்போல் ஆழப்பதியும் குத்து.]
உளிக்கொம்பு	உளிக்கொம்பு uḷikkombu, பெ. (n.) விலங்கின் அடிக் கொம்பு; stump of a horn. (செ.அக.);. [உளி + கொம்பு = உளிக்கொம்பு = அடிப்பக்கம் பருத்த கொம்பு.)
உளிகை	உளிகை uḷigai, பெ. (n.) ஐங்காய மென்னும் ஐம்மலம்; the five evils attached to the soul. (சா.அக.);. [உள் → உளிகை (உள்ளிருப்பது.);]
உளிஞை	உளிஞை uḷiñai, பெ. (n.) 1. கோபுரவாயில்; entrance of a fort. 2. படை; army. [உள் → உளி → உளிஞை.]
உளித்தலைக்கோல்	உளித்தலைக்கோல் uḷittalaikāl, பெ. (n.) இருப்புப் பாரை; crowbar. "எயின்சேரியி னுள்ளமாத ருளித்த லைக் கோல்கொடு" (கந்தபு. வள்ளி. 28);. (செ.அக.);. [உளி + தலை + கோல். உளியை அல்லது கூர்மையுள்ள இரும்பைத் தலையிற் செருகிய மரக்கோல்.)

உளிப்பாரை	உளிப்பாரை uḷippārai, பெ. (n.) உளித் தலைக்கோல் பார்க்க. (யாழ்.அக.);;see uli-t-talai-k-kol. (செ.அக.);. [உளி + பாரை. பாரை = நீண்டது.]
உளியம்	உளியம் uḷiyam, பெ. (n.) கரடி; bear "நாளுலாவெழுந்த கோள்வ லுளியம்" (அகநா. 81);, (செ.அக.); ம. உளியம். [உளி → உனியம் உளிபோன்ற கூரிய உகிர்களை உடையது.]
உளிவை-த்தல்	உளிவை-த்தல் uḷivaittal, 4. செ.கு.வி (v.i.) மரத்தை உளியிட்டுப்பிளத்தல் (யாழ்.அக.);; to split wood with an iron tool. (செ.அக.);. [உளி + வை.]
உளு	உளு1 uḷuttal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) மர முதலியவை புழுவால் அரிக்கப்பட்டுக் கெடுதல்; to be worm eaten, as wood; to be eaten out by insects, as grain, as seeds (செ.அக.);. [உள் → உளு → உளுத்தல், உளு = உட்செல்.] உளு2 uḷu, பெ. (n.) 1. உள்ளே துளைத்துச் செல்லும் புழு; wood-worm, wood-borer, wood-fretter. "விண்ணுளு வுண்டென" (சீவக. 1899);. 2. உளுத்தது; that which is rotten. "மிளகுளு. வுண்பான் புகல்" (பழ. 23);. (செ.அக.);. ம. உளு, உளும்பு; க. உபுளு (ஒருவகை அட்டை);; து. உபுளு;தெ. உலுமு கூ லூபென். [உள் → உளு = உள்ளே துளைத்துச் செல்வது.]
உளுக்கா-த்தல்	உளுக்கா-த்தல் uḷukkāttal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) 1. உள் ளொடுங்குதல்; ஓரிடத்தில் இருத்தல்; to sit down. "சோளேந்திரசிங்கனை யுளுக்காக்கப் பண்ணுகிறேன்" (ஈடு. 6,4,9);. 2. சுவர் முதலியவை கீழிறங்குதல்; to sink as a wall (W.); (செ.அக.);. [உளுக்கு + ஆர்-த்தல் – உளுக்கார்-த்தல் → உளுக்கா-த்தல்.]
உளுக்காரு-தல்	உளுக்காரு-தல் uḷukkārudal, 9. செ.கு.வி. (v.i.) உளுக்கா பார்க்க;see ulukka (செ.அக.);. [உள் → உள்கு → உளுகு → உளுக்கு = உள்ளொடுங்க, உயராமல் கீழே தாழ்ந்திரு. உளுக்கு + ஆர் + உ. தாழ்ந்திருத் தலை எய்து உகரம் ஏவலொருமையிறு.]

உளுக்கு	உளுக்கு1 uḷukkudal, 1 5. செ.கு.வி. (v.i.); 1. சுளுக்குதல்; to be sprained, dislocated. 2. நெளிதல்; to writhe. "நிலமுது குளுக்கிக் கீழுற" (கம்பரா. கார்முக. 10);. (செ.அக.);. ம., உளுக்கு., க., தெ. ஊலு. (அழுகுதல்.);;து. உள்கு. [உள் → உளுக்கு = உள்ளசைதல்.] உளுக்கு2 uḷukkudal, 5. செ.குன்றாவி (v.t.) மெருகிடுதல்; to polish or streak metallic articles. (W);. [உள் → உளுக்கு.] உளுக்கு3 uḷukkudal, பெ. (n.) சுளுக்கு; sprain, dislocation. (செ.அக.);. ம. உளுக்கல்; தெ. இலுகு; க. உளுகுகு;து. உள்கு. [உன் → உலு → உலுக்கு → உளுக்கு = உள்ளிசைப்பு.]
உளுத்தம்பயறு	உளுத்தம்பயறு uḷuttambayaṟu, பெ. (n.) உளுந்து பார்க்க;see ulundu. (சா.அக.);. [உளுந்து → உளுத்து → பயறு - உளுத்தம்பயிர.]
உளுத்தமா	உளுத்தமா uḷuttamā, பெ. (n.) உளுந்து மாவு; the flour of black-gram. ம. உளுத்த மாவு. [உளுந்து → உளுத்தம் + மாவு – உளுத்தமாவு → உளுத்தமா.]
உளுத்தவெலும்பு	உளுத்தவெலும்பு uḷuttavelumbu, பெ. (n.) அரித்த வெலும்பு; gangrenuous eating of a bone - caries. (சா.அக.);. [உலு → உளுத்த + எலும்பு.]
உளுத்திரம்	உளுத்திரம் uḷuttiram, பெ. (n.) மஞ்சள்; turmeric. (சா.அக.);. [உளு → உளுத்து → உளுத்திரம்.]
உளுத்துப்போ-தல்	உளுத்துப்போ-தல் uḷuttuppōtal, 8. செ.கு.வி. (v.i.) 1. புழு வரித்தல்; to be eaten up by worm. 2. வெடிப்பினால் உளுத்தல்; to be corroded by salt petre. (சா.அக.);. [உளு → உளுத்து + போ.]

உளுந்து	உளுந்து uḷundu, பெ. (n.) பயறுவகை; black-gram. (செ.அக.);. [உள் → உளு = உள்ளொடுங்குதல், தாழ்தல், உளு → உளுந்து = உயரமாகாமல் தாழ்ந்து குட்டையாய் வளரும் செடி. உள்ளொடுங்கித் தாழ்ந்து பற்றிக் கொள்ளும் இயல்பால் உளும்பு → உடும்பு எனப் பெயர் பெற்றமை ஒப்பு நோக்குக.]
உளுந்துச்செடி	உளுந்துச்செடி uḷunducceḍi, பெ. (n.) உளுந்து விளையும் செடி; plant of black-gram, phaseolus radiatus. (சா.அக.);. [உளுந்து + செடி.]
உளுந்துர்ச்சக்கரம்	உளுந்துர்ச்சக்கரம் uḷundurccakkaram, பெ. (n.) பழைய நாணய வகை. (பணவிடு. 145.);; an ancient coin, probably after a place ulundur. (செ.அக.);. [உளுந்துர் + சக்கரம்.]
உளுப்பு	உளுப்பு1 uḷuppu, பெ. (n.) 1. உளுக்கை; condition of being worm - eaten. (W.); 2. உளுத்தமரம் (திவ். பெரியாழ். 3.7. 3. ஸ்வா.வ்யா.);; worm-eaten tree. (செ.அக.);. ம. உளுப்பு. [உள் → உளு → உளுப்பு.] உளுப்பு2 uḷuppu, பெ. (n.) நாணம்; கூச்சம்; shame, shame-facedness. (சேரநா.);. ம. உளுப்பு. [உள் → உளு → உளுப்பு.]
உளுப்புத்தாவு-தல்	உளுப்புத்தாவு-தல் uḷuppuddāvudal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) உளுக்கத் தொடங்குதல்; to be attacked by a pest, as a crop (W);. (செ.அக.);. [உளுப்பு + தாவு.]
உளுவாய்	உளுவாய் uḷuvāy, பெ. (n.) வெந்தயம்; fenugreek (சா.அக.);. [உள்_உளு_வாய், உளு = சிறியது. 'வாய்' சொல்லாக்க ஈறு.]

உளுவை	உளுவை uḷuvai, பெ. (n.) 1. உழுவைமீன்; a sea-fish, green with brown spots, gobius ornatus. 2. ஆற்றுமீன் வகை; a fresh water-fish, variable, generally fawn- coloured with spots, gobius, giuris. 3. கடல் மீன்வகை (பாலவா. 1085);; a sea-fish, brownish gray, saurida tumbil. (செ.அக.);. உளுவைகள் ஆற்றுளுவைகள்கடலுளுவைகள் 1. வெள்ளுளுவை மண்ணுளுவை 2. கல்லுளுவை 2. குண்டலவுளுவை 3. கோரையுளுவை [உளு + வாய் → உளுவாய் → உளுவை.]
உளை	உளை1 uḷaidal, 2. செ.கு.வி. (v.i.) 1. குடைச்சல் நோவடைதல்; to ache or suffer pain in the limbs, as from weariness, cold, rheumatism கால் உளைகிறது. 2, வயிறுளைதல்; to suffer griping pain, as with dysentery. 3. பேறுகால வேதனைப்படுதல்; to travail 4. மனம் வருந்துதல்; to suffer in mind, to be in distress; to touch deeply "உளையச் சொன்னான்" (கம்பரா. கையடை_10);. 5. அழிதல்; to perish; to bedestroyed. "உளையாவலியொல்க" (தேவா,570.8);. 6. தோற்றல்; to be defeated, vanquished. " சுடருக்குளைந்து" (திவ். இயற். திருவிருத். 69);. 7. சிதறிப்போதல்; to disperse, scatter, to be diffused "காலுளைக் கடும்பிசி ருடைய வாலுளை" (பதிற்றுப். 41.25);. [உள் → உளு → உளை.]
உளை-த்தல்	உளை-த்தல் uḷaittal, 2. செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வருத்துதல்; to afflict torment, make sorrowful. "மாலையென்னுயி ருளைப்பதும்" (கல்லா 7031);. 2. வெறுத்தல்; to dislike "உளைத்தவர் கூறு முரையெல்லா நிற்க" (பு.வெ. 12, இருபாற். 14);, (செ.அக.);. [உள்_உளு- உளை.]

உளைக்கால்	உளைக்கால் uḷaikkāl, பெ. (n.) மயிர்க்கால்; roots of hair (colloq.);, (செ.அக.);. [உள் - உளை (உள்ளார்ந்த அடிப்பகுதி); + கால்.]
உளைக்குதல்	உளைக்குதல் uḷuḷaiuḷḷārndaaḍippagudigāluḷaiggudal, பெ. (n.) மார்பு, கை கால் முதலியன குடைச்சலெடுத்தல்; suffering from pain in the breast and the limbs, (சா.அக.);, [உள் → உளை. (உள்ளசைவு.);]
உளைச்சல்	உளைச்சல் uḷaiccal, பெ. (n.) நோதல்; pan, (செ.அக.);. ம. உளச்சில். (உள்_உளை- உளைச்சல் (மு.தா. 314);
உளைடநதுபேசு-தல்	உளைடநதுபேசு-தல் uḷaiḍanadupēcudal, 5. செ.கு.வி. (vi.) மனம் நொந்து பேசுதல்; to express anguish from revolving in mind an injury received, (W.); (செ.அக.);. [உள் → உளை → உளைந்து + பேசு]
உளைப்பு	உளைப்பு uḷaippu, பெ. (n.) உளைவு பார்க்க;see ulaivu. "நாக்குளெழு மருப்பமுளைப்புழ" (தைலவ. தைல. 140);. (செ.அக.);. [உள் → உளை → உளைப்பு.]
உளைமயிர்	உளைமயிர் uḷaimayir, பெ. (n.) பிடரிமயிர்; mane "திருமேனியும் உளைமயிருமாய் நின்றநிலை" (ஈடு 1.9.2);, (செ.அக.);. [உள் → உளை (உள்ளசைவு..); அசைதல், உளை + மயிர்.]
உளைமாந்தம்	உளைமாந்தம் uḷuḷaiuḷḷasaivuasaidaluḷaimayiruḷaimāndam, பெ. (n.) குழந்தைகளுக் குண்டாகு மொருவகை மாந்த நோய்; disease in children arising chiefly from indigestion (சா.அக.); [உளை + (மந்தம்); மாந்தம்.]
உளைமாந்தை	உளைமாந்தை1 uḷaimāndai, பெ. (n.) உட்புண்; internal abscess. (W.); (செ.அக.);. [உள் → உளை + மாந்தை.]
உளைவு	உளைவு uḷaivu, பெ. (n.) 1. வயிற்றுளைவு; griping pain in the stomach. 2. குடைச்சனோவு; intense pain in the limbs, as from rheumatism, weariness or cold (செ.அக.); ம. உளவு. [உள் → உளை + உளைவு.]

உளைவுக்கண்	உளைவுக்கண் uḷaivukkaṇ, பெ. (n.) கண்மணியுள் உளைந்து வலிக்கு மொருவகைக் கண்நோய்; inflammation of the iris-iritis. (சா.அக.);. [உள் → உளை → உளைவு + கண்]
உளைவெடு-த்தல்	உளைவெடு-த்தல் uḷaiveḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நோவுண்டாதல்; to be attacked with griping pain. (செ.அக.); [உள் → உளை → உளைவு = எடுத்தல்.]
உடற்கட்டிதம்	உடற்கட்டிதம் uḍaṟkaḍḍidam, பெ. (n.) இருக்கை வகை (சிலப். 8.25. உரை.);; a posture of sitting, one nine tiritaravilla-v-Irukkai.
உற்றது	உற்றது uṟṟadu, பெ. (n.) 1. நிகழ்ந்த செயல்; that which has happened, event, occurrence, "உற்றதெல்லாஞ் சொன்னபின்" (கம்பரா. கைகேசி. 5);. 2. உண்மை; truth, fact, what has actually happened. உற்றது சொன்னால் அற்றது பொருந்தும். (செ.அக);. [உர → உற்றது.]
உற்றாண்மைபேசு-தல்	உற்றாண்மைபேசு-தல் uṟṟāṇmaipēcudal, 10 செ.கு.வி. (v.i.) பரிந்துபேசுதல்; to speak for, as a near relative or friend interested in one's welfare. (W,); (செ.அக.);. [உறு + ஆண்மை + பேசு]
உற்றார்	உற்றார் uṟṟār, பெ. (n.) 1 சுற்றத்தார் relatives. "உற்றாரை யான்வேண்டேன்" (திருவாச. 39,3);. 2. நண்பர்; friends, 3. மிக்கவர்; those who excel "மிக்கவர்; those who excel. "ஒதலுற்றா ருற்று" (திருக்கோ 309);. (செ.அக.);. ம. உற்றார். [உறு → (உற்று); உற்றார்.] உற்றார் uṟṟār, பெ. (n.) 1. சுற்றத்தார் relatives. "உற்றாரை யான்வேண்டேன்" (திருவாச. 39. 3);. 2. நண்பர்; friends,

உற்றாருறவினர்	உற்றாருறவினர் uṟṟāruṟaviṉar, பெ. (n.) அரத்தக் கலப்புடைய உறவினர்[kith and kin, (செ.அக.);. [உற்றார் + உறவினர்.] உற்றாருறவினர் uṟṟāruṟaviṉar, பெ. (n.) அரத்தக் கலப்புடைய உறவினர் kith and kin, (செ.அக.);. [உற்றார் + உறவினர்.]
உற்றான்	உற்றான் uṟṟāṉ, பெ. (n.) 1. கணவன் husband "உற்றார்க்குரியார் பொற்றொடி மகளிர்" (இறை. 14.94);. 2. உறவினன், relative (செ.அக.);, |உறு → உற்றான்.) உற்றான் uṟṟāṉ, பெ. (n.) 1. கணவன் husband "உற்றார்க்குரியார் பொற்றொடி மகளிர்" (இறை. 14.94);. 2. உறவினன், relative (செ.அக.);, [உறு → உற்றான்.]

உற்றிடம்	உற்றிடம் uṟṟiḍam, பெ. (n.) துன்பக்காலம்; time of trouble or distress. உற்றிடத்துதவுதல் (உ.வ.); [உறு + இடம்] உற்று பாய இடை (part); 1. ஓர் உவமச்சொல். a sign of comparison. "தோளுற்றொர் தெய்வம்" (சீவக. 10);. 2. உணர்ச்சியாய்ப் பரிவு கொண்டு; intimately, affectionately, kindly 3 நிறைந்து, full of with 4. எச்சரிக்கையாய், மனமாழ்ந்து; carefully attentively, deeply (சேர.நா.);. ம. உற்று [உறு → உற்று.] உற்றிடம் uṟṟiḍam, பெ. (n.) துன்பக்காலம்; time of trouble or distress. உற்றிடத்துதவுதல் (உ.வ.);
உற்றுக்கேள்-(ட்)த(ட)ல்	உற்றுக்கேள்-(ட்)த(ட)ல் uṟṟukāḷḍtaḍal, . 11 செ.குன் prest. (v.t.); கூர்ந்து கேட்டல்; to listen attentively. (செ. அக.);. [உறு → உற்று + கேள்] உற்றுக்கேள்-(ட்)த(ட)ல் uṟṟukāḷḍtaḍal, 11 செ.குன் prest. (v.t.) கூர்ந்து கேட்டல்; to listen attentively. (செ. அக.);. [உறு → உற்று + கேள்.]
உற்றுநோக்கு-தல்	உற்றுநோக்கு-தல் uṟṟunōkkudal, 5 செகுன்றாவி (v.t.) கவனித்துப்பார்த்தல்; to look seadlasty "உற்று நோக் குழி" (காஞ்சிப்பு. நகரே. 198);. 2. கூர்ந்தாராய்தல், to examine minutely, to scrutinize carefully. (செ.அக.);. ம. உற்றுநோக்குக. [உறு → உற்று + நோக்கு.]

உற்றுப்பார்-த்தல்	உற்றுப்பார்-த்தல் uṟṟuppārttal, 4 செ.குன்றாவி (v.t.) உற்றுநோக்கு பார்க்க see urrunokku (செ.அக.);. [உறு → உற்று + பார்.] உற்றுழி __. கு.வி.எ. (adv.); 1. துன்புறு காலத்தில்; atthetime of Imminent danger. "உற்றுதுயல்லது சொல்லின்மையின்" (தொல், பொருள். 208);. (செ. அக.);. [உறு → உத்து + உழி]
உற்றோர்	உற்றோர் uṟṟōr, பெ. (n.) உற்றார் பார்க்க;see பான் "உற்றோ ரெல்லாம் உறவின ரல்லர்" (நறுந்);. (செஅக.);. ம. உற்றோர். [உறு → உற்றார் → உற்றோர்.] உற1 ura கு.வி.எ. (adv.); 1. அண்மையில்; near, nigh "ஒல்கியுற நின்றான்" (சீவக. 2014);. [உறு → உற.] உற2 பக இடை. (part); ஓர் உவம உருபு; sign of comparison "முந்துறக் காண்டல்" (தஞ்சைவா. 35, தலைப்பு);. [உறு → உற]
உற	உற3 uṟattal, 4 செ.குன்றாவி (v.i.) 1. கிள்ளியெடுத்தல்; to nip, pinch off, tear open. "பொற்கை நகத்தாலுறக்கும்" (காளத்.உலா.460);. 2,. பிளத்தல்; to split with force, cleave, rend, rive "உகிர்களாலுற்க்கும்" "(கம்பரா இராணி. 138);. 3. அழுத்துதல்; t to squeeze out, as juice உறந்துபிழி (வின்.);. 4. உறிஞ்சுதல்; to suck In. இரத்தத்தை உறந்து போட்டது (இ.வ.);. 5. ஒட்டக் கறத்தல்; lo milk to the last drop. கன்றுக்கு விடாமல் பாலை உறந்து விட்டான் (இ.வ.);. 6. முற்றுங்கவர்தல்; to drain to the last farthing. அவன் சொத்துகளையெல்லாம் உறந்து போட்டான் (இ.வ.); 7 பிழிதல்: pressing out the juice as from leaves, flowers etc. பிதுக்கல்; pressing out the pulp from any grain as in shelling peas etc. [உல் → உறு → உற] உற4 uṟattal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சிறிதாதல்; 10 be very small, minute, as capable of being nipped.

உறக்கப்பாட்டு	உறக்கப்பாட்டு uṟakkappāṭṭu, பெ. (n.) குழந்தைகளைத் துரங்கவைக்கும் பாட்டு; தாலாட்டுப் பாட்டு; a cradle-song, lullaby. (சேரநா.);. ம, உறக்குபாட்டு [உறு → உறக்கம் + பாட்டு.]
உறக்கம்	உறக்கம் uṟakkam, பெ. (n.) 1. தூக்கம் (திவ்.திருப்பா 12);, sleep, slumber, drowsiness. 2. சோர்வு; weariness, lassitude. 3. நடுக்கம்; suspension of the faculties by sleep or otherwise. 4. மயக்கம்; fainting 5. இறப்பு; death. (செ.அக.);. ம. உறக்கம்; க. ஒரகு ஓரங்கு; கை ஒர்க்; துட வர்க்; குட ஒரகி; து., பட ஓரகு; தெ. ஒரகு;பர். ஒர்க். [உறங்கு → உறக்கம்.]
உறக்கமருந்து	உறக்கமருந்து uṟakkamarundu, பெ. (n.) தூக்கமருந்து; உறக்கம் வரும் மருந்து; medicine to induce sleep, sleeping - draught (சேரநா.);. ம, உறக்க மருந்து. [உறக்கம் + மருந்து.]
உறக்காய்ச்சல்	உறக்காய்ச்சல் uṟakkāyccal, பெ. (n.) மருந்தின் சத்து இறங்கும்படி காய்ச்சல்; boiling a drug in water for extracting its essence. (சா.அக);. [உறு → உற + காய்ச்சு + அல்]
உறக்கு-தல்	உறக்கு-தல் uṟakkudal, 5 செகுன்றாவி (v.t.) 1. தூங்கச் செய்தல்; to put to sleep, as a child (W,); 2. இமையை மூடச்செய்தல்; to weigh down the eyelids, as in sleep நித்திரை கண்ணை உறக்குகின்றது (இ.வ.);. 3. அழித்தல்; to destroy.run (W.); என் குடியை உறக்கிப் போட்டான் (இ.வ.);. (செ.அக.);. ம, உறக்கு பட ஒரகுசு. [உறங்கு → உறக்கு.]
உறக்கு	உறக்கு2 uṟakku, பெ. (n.) உறக்கம் பார்க்க;see பrakkam "உறக்கெனு மோடை யானை" (சீவக 30.75);. (செ.அக.);. [உறங்கு → உறக்கு.]

உறக்குத்து	உறக்குத்து1 uṟakkuttu, பெ. (n.) மரங்களில், தவசங்களில் உண்டாகும் புழுக்குத்து; damage caused to timber or corns); by worms. (சேரநா.);. ம. உறக்குத்து. [உறு → உற + குத்து.] உறக்குத்து2 uṟakkuddudal, 6 செகுன்றாவி (v.t.) 1. தவசம், மரம் முதலியவற்றைப் புழுக்குத்துதல்: to be worm-eaten (as wood etc.);; to be eaten by insects, (சேரநா.);. ம. உறக்குத்துக [உறு → உற + குத்து.]
உறகு-தல்	உறகு-தல் uṟagudal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) ஒடுங்கித் துங்குதல்; to sleep. "பறவை யரையாவுறகல்" (திவ் பெரியாழ். 5.2.9);. க_பட_ஒரகு. [உறங்கு → உறகு]
உறங்காப்புளி	உறங்காப்புளி uṟaṅgāppuḷi, பெ. (n.) இரவில் இலை குவியாத புளிய மரம்; species of tamarind tree whose leaves do not fold up at night. (செ.அக.);. |உறங்காத புளி1
உறங்காப்புளியன்	உறங்காப்புளியன் uṟaṅgāppuḷiyaṉ, பெ. (n.) ஒரு சிறுதெய்வம்; an interior deity. "உன்னி வளர்ந்த உறங்காப் புளியனென்னும்" (பஞ்ச திருமுக. 736);. (செ.அக.);. [உறங்காத → உறங்கா + புளியன்.]
உறங்கி	உறங்கி uṟaṅgi, பெ. (n.) புளியமரம் (சங். அக.);: tamarind tree. (செ.அக.);. [உறங்கு → உறங்கி இரவில் இலைகள் குவிந்து → உறங்கி யிருப்பதால் உறங்கி.]
உறங்குசுறா	உறங்குசுறா uṟaṅgusuṟā, பெ. (n.) சுறா மீனின் ஒரு outo: a kind of shark. [உறங்கு + சுறா.] உறங்குகறா
உறங்கொட்டாமை	உறங்கொட்டாமை uṟaṅgoṭṭāmai, பெ. (n.) தூக்கம் பிடியாமை; sleeplessness (சா.அக.);. [உறக்கம் + ஒட்டாமை – உறக்கொட்டாமை → உறங்கொட் டாமை.]

உறட்டல்	உறட்டல் uṟaṭṭal, பெ. (n.) வறட்சி; sterility [உறட்டு → உறட்டல்]
உறட்டலன்	உறட்டலன் uṟaṭṭalaṉ, பெ. (n.) உடல் வற்றியவன்; slim, thin, lank person, emaciated person [உறன் → உறட்டவன் → உறட்டலன்.]
உறட்டற்களி	உறட்டற்களி1 uṟaṭṭaṟkaḷi, பெ. (n.) வறண்ட களிமண் தரை; sterile, clayey soil (W);. (செ.அக.);. [உறண்டல் → உறட்டல் + களி]
உறட்டி uratti.	உறட்டி uratti. uṟaṭṭi, பெ. (n.) 1. வறண்டது; that which is dried 2, அப்பம், a kind of cake. [உல் → உர் → உரட்டு → உறட்டு → உறட்டி = வெப்பம்மிகுதல், கூடுதல், காய்தல்.]
உறட்டு	உறட்டு1 uṟaṭṭudal, 6 செகுன்றாவி. (v.i.) வறட்டுதல்; to dry, reduce, cause to wither, emaciate, (W.);. [உல் → உர் → உரட்டு → உறட்டு,] உறட்டு2 uṟaṭṭu, பெ. (n.) கரம்பை நிலம்; rugged uneven ground as dried mud which hurts the feet (J); (செ.அக.);. [உறண்டு → உறட்டு.]
உறட்டுக்கண்	உறட்டுக்கண் uṟaṭṭukkaṇ, பெ. (n.) ஓரக்கண்; squint eye. (Loc.);. [உல் → உர் → உரு → உறல் → உறள் → உறட்டு + கண், உறட்டு = தீய கொடிய. வளைந்த.]
உறட்டுக்கை	உறட்டுக்கை uṟaṭṭukkai, பெ. (n.) இடக்கை; left hand (செ.அக.);. ம. எடங்கை [உறள் = மாறான. மாறுபட்ட. உறட்டு + கை ஒரட்டாங்கை ஒட்டாங்கை என்பன கொச்சை வழக்கு.)
உறட்டை	உறட்டை uṟaṭṭai, பெ. (n.) கெட்ட நாற்றம் வீசுதல்; bad offensive smell, stench, as of a carcass, of bugs (J.);. (செ.அக.);. [உறள்_உறட்டு_உறட்டை = வெப்பம் அல்லது வெயில் படுதலால் பரவும் முடைநாற்றம்)

உறட்டையடி - த்தல்	உறட்டையடி - த்தல் uṟaḍḍaiyaḍittal, 4 செ.கு.வி (v.i.) கெட்ட நாற்றம் வீசுதல், to smell offensively, (J.); (செ.அக);. [உறள் → உறட்டு → உறட்டை + அடி]
உறட்டைவீசு-தல்	உறட்டைவீசு-தல் uṟaṭṭaivīcudal, பெ. (n.) செ.கு.வி. (v.i.); உறட்டையடி பார்க்க;see uralaiyad (செ.அக.);. [உறள் → உறட்டு → உதட்டை + வீசு]
உறண்டல் மண்	உறண்டல் மண் uṟaṇṭalmaṇ, பெ. (n.) வறள் மண், dried soil [உறண்டல் + மண்]
உறண்டற்களி	உறண்டற்களி uṟaṇṭaṟkaḷi, பெ. (n.) உறட்டற்களி பார்க்க;see usaltarkali' [உறண்டல் + களி]
உறண்டு-தல்	உறண்டு-தல் uṟaṇṭudal, 5 செ.குன்றாவி (v.i.) 1. வறளுதல்; to become reduced, emaciated, by journeying by want of sufficient food, by disease (J);, சாப்பாடில்லாமல்உறண்டிப் போனான் (இ.வ.);. (செ.அக.);. [உறள் → உறண்டு → உறண்டு-தல் = வெம்பிக் காய்தல், மெலிதல்.]
உறண்டை	உறண்டை uṟaṇṭai, பெ. (n.) 1. தொல்லை தருதல்; annoying, harassing, mischievous or offensive sport, as pinching, pushing 2 முரட்டுத்தனம்; sourness or coarseness of disposition. 3. கெட்ட நாற்றம்; ranksmell, as of bugs, of fish, or rancid ghee (செ.அக.);. [உறள் → உறண்டு → உறண்டை.]
உறண்டைக்கு நிற்றல்	உறண்டைக்கு நிற்றல் uṟaṇṭaikkuniṟṟal, பெ. (n.) முரணுகை; disagreeing, dissenting (W);. (செ.அக.); [உறண்டை + கு + நிற்றல்]
உறண்டையடி-த்தல்	உறண்டையடி-த்தல் uṟaṇḍaiyaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) உறட்டையடித்தல் பார்க்க;see uratary-ad [உறண்டை + அடி]
உறண்டையாடு-தல்	உறண்டையாடு-தல் uṟaṇṭaiyāṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) அலைக்கழித்தல்; to annoy, harass (W.);. (செ.அக.);. [உறண்டை + ஆடு.]

உறண்டையிடு-தல்	உறண்டையிடு-தல் uṟaṇḍaiyiḍudal, செகுன்றாவி, (v.i.) உறண்டையாடு பார்க்க;see usandar-y-ādu (செ.அக.);. [உறண்டை + இடு.]
உறந்தி	உறந்தி uṟandi, பெ. (n.) உறங்கி பார்க்க;see urangi (சா.அக.);. [உறங்கி-உறந்தி, (கொ.வ.);]
உறந்தை	உறந்தை uṟandai, பெ. (n.) உறையூர்;பraiyur in Tiruchirāpals an ancient capital of the Côa kingdom "சோழ ருறந்தை யவையத்து" (புறநா.39);. (செ.அக.); [உறு → உறை → உறைந்தை → உறந்தை = உறை_தங்கு. வாழ்ந்திரு.]
உறப்பு	உறப்பு1 uṟappu, பெ. (n.) செறிவு; denseness, thickness, closeness, "விறப்பு முறப்பும் வெறிப்புஞ் செறிவே" (தொல், சொல். 347);. [உறு → உற → உறப்பு.] உறப்பு2 uṟappu, பெ. (n.) பிளப்பு (நாநார்த்த.);; cleavage. (செ.அக.);. [உறு → உற → உறப்பு.]
உறமுறையார்	உறமுறையார் uṟamuṟaiyār, பெ. (n.) உறவின்முறையார் பார்க்க: see பrawimபrayk (செ.அக.);. [உறவு + முறையார் = உறவுமுறையார் → உறமுறையார் (கொ.வ.);.]
உறல்	உறல் uṟal, பெ. (n.) 1. அடைகை; being near, coming. drawing near, approaching. "உற்றபால வூட்டா கழியு மெனின்' (குறள் 378);. 2. உறவு; உறவின் முறை; relationship "உறன்முறையா னுட்பகை தோன்றின்" (குறள், 885);. 3. தொடுகை; tactile sense, a property of the skin. "நாற்றத் தோற்றச் சுவையொலி யுறலாகி நின்ற" (தில் திருவாய் 3,6,6);, (செ.அக.); [உறு → உறல்]

உறவன்	உறவன் uṟavaṉ, பெ. (n.) உறவுடையான் (சங். அக.);: relation. (செ.அக.);. ம. உறவன் [உறவு + அன்] உறவன்2 uṟavaṉ, பெ. (n.) ஒருவகைப் பட்டு; a kind of silk (சேரநா.);. ம. உறவன். [உறு → உறவு → உறவன்.]
உறவாக்கி	உறவாக்கி uṟavākki, பெ. (n.) 1. இயைதல் படும்படி செய்யுஙட மருந்துச் சரக்குகள்; drugs or medicine acting as chemical agents. 2. இயைபுறும் பொருள்; that which induces chemical combination. 3. மருந்துகளை ,இயைவிப்போன்; a pharmaceutical chemist 4, மாழைகளை வாத முறையின்படி கலக்கச் செய்து இயைபுறுத்தி செய்வோன்; [உறவு + ஆக்கி.]
உறவாக்கு-தல்	உறவாக்கு-தல் uṟavākkudal, 5. செ.குன்றாவி (v.t.) அமைதி செய்தல்; to reconcile, conciliate (J);. (செ.அக.); [உறவு + ஆக்கு.]
உறவாடு-தல்	உறவாடு-தல் uṟavāṭudal, 5 செ.கு.வி (v.i.) 1. உறவு கொண்டாடுதல்; to be on terms intimacy with one's relations, 2. நட்புப் பாராட்டுதல்; to be friends with "தம்பலவாயொடு பேசிக் கொண்டுறவாடி" (திருப்பு. 581);, (செ.அக.);. [உறவு + ஆடு.]
உறவாளி	உறவாளி uṟavāḷi, பெ. (n.) உறவினன்; relation, (செ.அக.);. [உறவு + ஆள் + இ.]

உறவி	உறவி1 uṟavi, பெ. (n.) 1. உயிர் (பிங்.);; life, soul. 2. உறவு (திவா.);; relationship 3. இவ்வுலகத் தொடர்பு (திவா.);; worldly attachment. 4. எறும்பு; ant "உறவி யோம்பி யொதுங்கியும்" (சீவக 3119);. 5. ஒருவகைப் பூச்சி; a moth varrat port. 6. மலைமுருங்கை (மலை.);: wild drumstick tree, prickly sesban. ம. உறவி. க. ஒர: தெ. உறு. [உறு → உறவி = உறவு கொண்டு நெருங்கி வாழும் இயல் புடைய எறும்புகள்.] உறவி uṟavi, பெ. (n.) 1..நீருற்று (பிங்.);; spring, sountain 2. கிணறு (பிங்.);: well. உறவி3 uṟavi, பெ. (n.) உலைக்களம் (பிங்.);.
உறவிடம்	உறவிடம் uṟaviḍam, பெ. (n.) மூலம்; source, origin. [உறு → உற + இடம்.]
உறவின்முறையார்	உறவின்முறையார் uṟaviṉmuṟaiyār, பெ. (n.) உறவினர்; relations. "உறவின் முறையார்கள் பகையும்" (குமரே. சத; 2 2. (செ.அக.);. [உறவு + இன் + முறை + ஆர். உறவுத் தொடர்புகளால் முறைப்படி நெருங்கி வாழும் இயல்பினர். ஒரம்ப என இச்சொல் மருவி வழங்குவது கடுங்கொச்சை வழக்கு இன் சாரியை.]

உறவு	உறவு1 uṟavu, பெ. (n.) 1 உறுகை; enttring upon, commencing "யானையோ டாடலுறவு" (பழ.16);. 2. சுற்றம்; relation, relationship. "உருவே யென்னுறவே யென்னூனே" (தேவா. 482.1);. 3. நட்பு; triendship, love, intimacy. "ஒருவே னொடுநீ யுறவாக லையோ" (கம்பரா. கடிமண. 14);. 4. விருப்பம்; desire. "தலைவ னைக் காணவுறவினளாம்" (இறை களவி. 11. உரை); 5. உலகப்பற்று (திவா.);; worldly attachment, opp, to துறவு (செ. அக.);. ம. உறவு க. ஒலுவு. [உறு → உறவு.]
உறவுகல-த்தல்	உறவுகல-த்தல் uṟavugalattal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) 1. திருமணத்தினால் புதிய தொடர்பு ஏற்படுதல்; to form new relationship by intermarriage. 2. தொடர்பு பாராட்டுதல்; to be friends. "காகமுறவு கலந்துண்ணக் கண்டிர்" (தாயு. காடுங்கரையும் 3);. (செ.அக.);. [உறவு + கல-,]
உறவுகூடு-தல்	உறவுகூடு-தல் uṟavuāṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) நட்பாதல்; to become friends, to grow intimate (W.);, (செ.அக.); [[உறவு + கூடு]
உறவுமுரி-தல்	உறவுமுரி-தல் uṟavumuridal, 4 செ.குவி (v.i.) நட்புக் கெடுதல்; to cease to be friends, become disunited. (W.);. (செ.அக.);. [உறவு + முரி]
உறவுமுறை	உறவுமுறை uṟavumuṟai, பெ. (n.) சுற்றம்; relationship, kinship. உறவுமுறையாராம் இத்தனையோ வேண்டுவது (ஈடு, 5.6.7);. (செ.அக);. [உறவு + முறை.]
உறவுமுறையார்	உறவுமுறையார் uṟavumuṟaiyār, பெ. (n.) உறவுமுறை பார்க்க;see usavu-murai. [உறவு + முறை + ஆர்.]
உறவெடு-த்தல்	உறவெடு-த்தல் uṟaveḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஊறிவருதல்; to ooz out 2. உண்டாதல்; to orgnate, form (சேரநா.); ம, உறவெடுக்குக [உறவு + எடு.]

உறவோர்	உறவோர் uṟavōr, பெ. (n.) 1. கற்றத்தோர்; relation 2. சிறந்தோர்; persons of eminence.. 3 சூழ்ந்தோர்; companion. 4. குடியிலிறந்தோர் பெயர்; deceased name in a family 5. நண்பர்; friends. [உறவு + (ஆர்); ஒர்.]
உறழ்	உறழ்1 uṟaḻtal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) . 1. வேறுபடல்; to admit of option, in combination of words, as to whether a letter undergoes any change or remains unchanged. "கன்னவ் வேற்று மென்மையோ டுறழும்" (நன். 217);. 2. திரிதல்; to change, vary. "உறழ்ச்சி வாரத்து" (தொல். எழுத், 102);. 3, எதிராதல்; to be contrasted. "உறழுங் கிளவி" (தொல், பொருள். 238);. [உறு → உறன் → உறழ்.] உறழ்2 uṟaḻtal, 2. செ.கு.வி. (v.i.) 1. செறிதல் (திவா.);: to be close, dense, crowded. 2. ஒன்றனான் ஒன்று மிகுதல்: to be compared with. [உறு → உறள் → உறழ்]
உறழ்கலி	உறழ்கலி uṟaḻkali, பெ. (n.) கலிப்பா வகை; a variety of Kaliverse in which statement and response alternate. "கூற்று மாற்றமு மிடையிடை மிடைந்தும் போக்கின்றாகலுறழ்கலிக் கியல்பே" (தொல். பொருள் 468);. (செ. அக.);. [உறழ் + கலி.]
உறழ்குறி-த்தல்	உறழ்குறி-த்தல் uṟaḻkuṟittal, 4 செ.கு.வி (v.i.) சொற்போர் செய்யக் கருதுதல்; to intend to engage in a disputation "உறழ்குறித்தெடுத்த…. கொடியும் (பட்டினப் 171);. (செ.அக.);. [உறழ் + குறி]

உறழ்ச்சி	உறழ்ச்சி uṟaḻcci, பெ. (n.) 1. மாறுபாடு; rivalry. Competition. "கண்ண வுறழ்ச்சியுள் வெல்வது' (சீவக. 879);. 2. திரிகை; changing "உறழ்ச்சிவாரத்து" (தொல் எழுத், 102);. 3. வேறுபாடு (நன். 123, மயிலை.);; 4. யாப்பில் குறுகிய நெடிய அசைகள் அல்லது எண்கள் பல இணைப்பு (யாப் வி. 95, 471);, all possible combinations of certain given numbers, or of the short and the long syllables in metre (செ.அக.);. [உறழ் → உறழத்தி → உறழ்ச்சி]
உறழ்ப்பு	உறழ்ப்பு uṟaḻppu, பெ. (n.) 1. பண்வகை (காந்தார பஞ்சமம்); (பிங்.);; a specific melody - type. 2. நெருக்கம்; denseness, closeness (செ.அக.); [உறு → உற → உறழ் → உறழ்ப்பு.]
உறழ்பொரு	உறழ்பொரு uṟaḻporu, பெ. (n.) உவமையினும் பொருளை மிகுத்துக் கூறும் ஒப்பு (தொல், சொல். 78. உரை);; comparison of degree, opp. to உவமப் பொரு. (செ.அக.);. [உறழ் + பொரு.]
உறழ்பொருள்	உறழ்பொருள் uṟaḻporuḷ, பெ. (n.) ஒப்பு மாறுபடக்கூறு வது (தொல், சொல் 16, சேனா.);: that which is compared with another. (செ.அக.);. [உறழ் + பொருள்.]
உறழ	உறழ uṟaḻ, இடை (part) உவமையுருபு: sign of comparison, "என்ன வுறழத் தகைய நோக்கொடு" (தொல். பொருள். 287);. (செ.அக.);. [உறு → உறழ் + அ.]
உறள்	உறள் uṟaḷ, பெ. (n.) 1. ஒருவகை ஈ; a kind of bee. 2. ஒருவகைப் புழு; wood-worm. 3. தீப்பொறி; a spark. 4. ஓரினமீன்; a kind of fish. (சேரநா.);. ம. உறள். [உல் → உறு → உறல் → உறள். உல் = குத்துதல்.]
உறன்முறை	உறன்முறை uṟaṉmuṟai, பெ. (n.) உறவுமுறை பார்க்க;see uravu-murai. "உறன் முறையானுட்பகை தோன்றின்" (குறள், 885);. (செ.அக.);. [உறு → உற → உறவு + இன் + முறை → உறவின்முறை - உறன்முறை.]
உறாதவன்	உறாதவன் uṟātavaṉ, பெ. (n.) நொதுமலன்; one who is neither friend nor foe, neutral "உறா அதவர் போற் சொலினும்" (குறள், 1096); (செ.அக.);. உறு_உறாத _அவன்.

உறாமை	உறாமை uṟāmai, பெ. (n.) மதியாமை; cavalier act "ஒருவரை மதியா துறாமைகள் செய்தும்" (தேவா. 1115.1);. (செ.அக.);. (உறு_உறா + மை].
உறார்	உறார் uṟār, பெ. (n.) பகைவர்; loes "உறாரிலாவகை' (விநாயகபு. 22:44);. (செ.அக.);. [உறு + ஆர்.]
உறாவரை	உறாவரை uṟāvarai, பெ. (n.) முற்றூட்டு; land or property in full possession. "இதெந்தை யுறாவரை" (திருக்கோ. 252);. (செ.அக.);. [உறு + ஆவரை. ஆவரை = எல்லை.]
உறாவு-தல்	உறாவு-தல் uṟāvudal, பெ. (n.) செ.கு.வி. (v.i.); 1. சோர்தல்: to be weary, exhausted; to faint. இவள் பரிஸரத்திலுள்ளவையிறே உறாவிக் கிடப்பன (ஈடு. 6.8.4);. (செ.அக.); [உறத்தல் = மிகுதல், சோர்வு, உறவு → உறாவு.] உறி1-தல் பா, 2. செ.குன்றாவி, (v.i.); உறிஞ்சுதல்; to snuff up, sip up. (செ.அக.);. க. உறி. [உறு → உறி = உறச்செய், பெறச்செய், நுகரச்செய்.]
உறி	உறி2 uṟi, பெ. (n.) பண்டம் வைக்கும் பொருட்டுத் தொங்கவிடும் உறி; hoop or a network of rope for placing pots, and suspended by a cord from the roof of a house, from the hand, or from the end of a pole carried on the shoulder. (v.i.); 2. ஏணை; children's hummock. ம. உரி; க, உட்டி, ஒட்டி, உரி;கோத உர்ய:து. உரிகச்செ (சிறு மணி);, தெ. உட்டி. [உறு → உறி. உறு = பொருந்து. உறி = பொருந்துமிடம்.]
உறிக்கா	உறிக்கா uṟikkā, பெ. (n.) இரு பக்கத்திலும் உறிதொங் காவடி; balancing pole used by pilgrims for carrying burdens, "உறிக்கா வூர்ந்த மறுப்பாடு மயிர்ச்சுவல்" (பெரும்பாண்.171);, (செ.அக.);.

உறிச்சமணர்	உறிச்சமணர் uṟiccamaṇar, பெ. (n.) சமணமுனிவரி லொருசாரார்; ascetics of the Jaina sect who sit in swings that they may not tread upon and thus destroy insect life. (செ.அக.);. [உறி + சமணர். உறியில் அமர்ந்த சமனர்.]
உறிஞ்சு-தல்	உறிஞ்சு-தல் uṟiñjudal, 10 செ.குன்றாவி. (v.t..) 1. வாயால் உள்ளிழுத்தல்; to sip, suck up, draw into the mouth, as in tasting liquids, "நன்குறிஞ்சிப் பேய்த்தநஞ் சுவைத்தார்" (அஷ்டப் திருவே, மாலை 41.);. 2. மூக்கால் உறிஞ்சுதல்; to snuff up, sniff, draw in sharply through the nose "மூக்குறிஞ்சி முலையுணாயே" (திவ். பெரி யாழ்.2.2,2);. 3. உள்ளேயிழுத்தல்; to suck up, take in, absorb, as a sponge, மழைநீரைப் பூமி உறிஞ்சி விட்டது (உவ.);. (செ.அக.);. ம. உறிஞ்சுக. [உல் → உது → உறி → உறிஞ் → உறிஞ்சு உரிஞு கொற்றா, நாகா மாடா எனவரும் இலக்கண மேற்கோள்களில் றகரம் ரகரமாகத் திரிந்தது.]
உறிஞ்சுப்பு	உறிஞ்சுப்பு uṟiñjuppu, பெ. (n.) மூக்கால் முகரும் ஒருவனையுப்பு; volatile salt used as a stimulant - smellir Salt (சா.அக.);. [உறிஞ்சு + உப்பு.]
உறியடி	உறியடி uṟiyaḍi, பெ. (n.) கண்ணன் பிள்ளை பருவத்தில் உறிவெண்ணெ யெடுத்ததைக் கொனட்டாடும் திருநாள்; annual festival in Avani correspondir to August-September in which herdsmen break poi suspended in networks of rope, to commemorate the mythological story of Sri Krishna stealing butter during His childhood. (செ.அக.);. LD. உறியடி. [உறி + அடி.]
உறியடுக்குச்சட்டி	உறியடுக்குச்சட்டி uṟiyaḍukkuccaḍḍi, பெ. (n.) உயில் வைக்கப்படும் அடுக்குப்பானை; a number small kitchen utensils placed one over the other ansuspended from the roof in a net work of rope. (W.); (செ.அக.);. [உறி + அடுக்கு + சட்டி] உறியடுக்குச்சட்டி
உறிவலை	உறிவலை uṟivalai, பெ. (n.) 1, சிறிய மீன்களை பிடிக்கப் பயன்படுத்தும் ஒருவகை வலை; a kind fishing-net. ம. உறிவல. [உறி + வலை.]

உறு	உறு1 uṟudal, 4 செ.குவி (v.i.) 1. இருத்தல்; to be, exist. 2. நேர்தல்; to happen, occur, befall, as good or evil "மெய்த்திரு வந்துற்றாலும்" (நளஅ. சுயம். 5); 3. தாங்குதல்; to dwell, reside. 4, நன்மையதால்; to be desirable, useful, worthy of choice. "இரவாயை கோடியுறும்" (குறள் 1061);. 5. உறுதியாதல்; to b permanent, lasting, stable. "வேல்வா யுயிர் வாழ்க்கையுறும்" (பு.வெ. 2,13);. 6. மனத்தில் நிகழ்தல்; to pass in one's mind, " நினைக்குறுவது சொல்லுதி (கம்பரா. கும்பக 325);. 7. மிகுதல்; to be numerous "பல்லெலாம் உறத்தோன்றும் பகுவாயாள்" (கம்பரா. சூர்ப்ப. 138);, 8. சார்ந்திருத்தல்; to be attached "அங்குற்றே னல்லேன்" (திவ். திருவாய். 5,8,2);. 9. பொருத்துதல்; to join, associate with "நீலுறு [illegible] (இரகு [illegible]
உறு-தல்	உறு-தல் uṟudal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வருந்துதல் (பழ. 226);; to suffer, 2. பழுதுபடுதல் (குறள், 662);; to be infructuous, damaged, spoiled. [உல் → உறு.] [உல் → உறு.]
உறுக்காட்டம்	உறுக்காட்டம் uṟukkāṭṭam, பெ. (n.) 1. அதட்டுகை; rebuking, threatening, reprimanding 2 அதிகாரஞ் செலுத்துகை; command, exercise of authority. (செ.அக.);. [உறுக்கு + ஆட்டு. ஆட்டு → ஆட்டம்.]
உறுக்காட்டியம்	உறுக்காட்டியம்1 uṟukkāṭṭiyam, பெ. (n.) உறுக்காட்டம் பார்க்க;see urukkataா (செ.அக.);. அவனுடைய உறுக்காட்டியத்தைப் பார் (வின்.);. [உறுக்கு + ஆட்டு. ஆட்டு → ஆட்டியம்.]

உறுக்கு	உறுக்கு1 uṟukkudal, 5 செகுன்றாவி. (v.i.) 1. அதட்டுதல்; to menace, threaten. "தஞ்சொலாற்றின் வந்திடாவிடி லுறுக்கி வளாரினா லடித்து" (சி.சி. 2.16);. 2. சினத்தல்; to address with harshness, severity, anger. உறுக்கிக் கட்டுவிப்பாரைப் போலே (ஈடு, 7.1,1.); 3. தண்டித்தல்; to punish. "'காலனைத் தானலற யுறுக்கிய சேவடியான்" (தேவா. 52.4.4.);. 4. தாண்டுதல் (பிங்.);: to jump, leap over. (செ.அக.);, ம. உறுக்குக. [உல் → உறு → உறுக்கு.] உறுக்கு2 uṟukku, பெ. (n.) அதட்டுகை; threatening. "உறுக்குறு சொல்லர்" (கம்பரா. பஞ்சசேனா. 66);. (செ. அக.); [உன் → உறு → உறுக்கு.]
உறுகண்	உறுகண் uṟugaṇ, பெ. (n.) 1. வருத்தம்; suffering, affliction, distress. "உறுகணோம்பல்" (தொல். பொருள், 239);. 2. நோய் (பிங்.);: disease, 3 ஏழ்மை (குடா.);: poverty, want. 4- அச்சம் (சூடா);, fear. (செ.அக.);. [(உல → -உர + கண் (சொல்லாக்க ஈறு);,]
உறுகண்ணாளர்	உறுகண்ணாளர் uṟugaṇṇāḷar, பெ. (n.) நோயாளிகள்; patients. (சா.அக.);. [உறுகண் + ஆள் + அர்.]
உறுகணாளன்	உறுகணாளன் uṟugaṇāḷaṉ, பெ. (n.) 1. வறுமையன்; poor, destitute, indigent person, "உறுகணாளரிற் கடை கழிந்து" (சிலப். 10.48.);. 2. தீவினையாளன். (சிலப். 10,4 8. உரை);; one who suffers the inevitable effects of the sins he had committed in previous births, (செ.அக.);. [உறு + கண் + ஆளன்.]

உறுகிழாத்தி	உறுகிழாத்தி uṟugiḻātti, பெ. (n.) மீன்வகை; a kind of fish, "உறுகிழாத்தி காலை மாலை" (பறாளை.பள்ளு.75);. (செ.அக.); [உறு + கிழாத்தி]
உறுகுங்கனலி	உறுகுங்கனலி uṟuguṅgaṉali, பெ. (n.) பிரண்டை; square stalked wine-vitis quadrangularis, (சா.அக.);. [உறுகும் + கனலி.]
உறுகோள்	உறுகோள் uṟuāḷ, பெ. (n.) நிகழ்வு; happening, event "ஒரு மூவேங்கலந்த காலைக் குளங்கோடு மென்றிதுவு முறுகோளே." (கம்பரா. சூர்ப்ப. 140);. (செ.அக.);. [உறுகொள் → உறுகோள் நிகழ்வு கொண்டது, நிகழ்ச்சி.]
உறுசுவை	உறுசுவை uṟusuvai, பெ. (n.) ஒரு செய்யுள்அணிவகை (மாறன். 235);; figure of speech in which a particular object is described as being superior in sweetness to a series of several sweet objects.
உறுசூது	உறுசூது uṟucūtu, பெ. (n.) ஏய்ப்பு; ஏய்த்தல்; deceit. (ஆ.அக.);. [உறு + குது.]
உறுத்தல்	உறுத்தல் uṟuttal, பெ. (n.) 1. மிகுக்கை (பிங்.);: increasing 2. ஒற்றுகை (திவா.);: bringing into contact, clapping (செ.அக.);. [உல் → உறு → உறுத்து → உறுத்தல்.] உறுத்தல்2 uṟuttal, பெ. (n.) 1. கண்ணில் தூசு முதலியன படிதலால் ஏற்படும் தவிப்பு; irritation, uncomfortable sensation caused by dust etc., falling in the eye. 2.ஏற்படுதல்; happening 3. தாக்கல்: oftending, 4 அழுத்துதல்; pressure, instigation. [உர → உறுத்தல்.]

உறுத்தா(தரு)-தல்	உறுத்தா(தரு)-தல் uṟuddādarudal, 15 செ.குன்றாவி, (v.t.) நெருக்குதல்: to crowd, constrict "ஒரியவுறுத்தர" (பரிபா. 6.37);. (செ.அக.);. [உறு + தரு = உறுத்தரு → உறுத்தா.]
உறுத்தை	உறுத்தை uṟuttai, பெ. (n.) அணில்; squirrel (W.);. (செ.அக.);. ம. உறுத்த க. உடுதெ;தெ உறுத [உறு →உறுத்தை உறு = விரைவு.] உறுதி பய. பெ. (n); 1. திடம்; firmness, strength, stability. 2. வல்லமை, power, energy, force. "இருவருந்த முறுதியி னின்றா ரென்னில்" (சி.சி. 135);. 3. திண்; sword, certainty, assurance. 4. மாந்தர்க்குரிய குறிக்கோள்; aims of mankind, objects of human pursuit. four in number viz. அறம், பொருள், இன்பம், வீடு. மாந்தர்க்கு உறுதியென உயர்ந்தோரா னெடுக்கப்பட்ட பொருள் (குறள், உரைப்பாயிரம்); 5. உறுதி வாக்கு; positive declaration, "ஆண்டவன் புகலுறுதியு மாண்மையுங் கேட்டு" (பாரத புட்ப 47);. 6. செய்யத்தக்கது; appropriate thing to do, suitable action "வீடுதலுறுதியென்றே விளம்பி" (கந்தபு. சூர. வதை 64);. 7. நன்மை; good, benefit
உறுதிக்கட்டுரை	உறுதிக்கட்டுரை uṟudikkaṭṭurai, பெ. (n.) இடித்துக் கூறுகை (பிங்);; admonition, remonstrance. (செ.அக.);. [உறுதி + கட்டுரை.]
உறுதிச்சீட்டு	உறுதிச்சீட்டு uṟudiccīṭṭu, பெ. (n.) உறுதிப்படுத்தும் ஆவணம்; written contract bond.s (செ.அக.);. [உறுதி சீட்டு.]
உறுதிச்சொல்	உறுதிச்சொல் uṟudiccol, பெ. (n.) 1 உறுதிமொழி; assurance. 2. தக்க அறிவுரை word of advice, good counsel 3. இடித்துரை; admonition (செ.அக.); [உறுதி + சொல்.]

உறுதிப்படு-தல்	உறுதிப்படு-தல் uṟudippaḍudal, 20 செ.கு.வி (v.i.) 1. நிலைப்படுதல்; to be firmly established, to be assured 2. திடப்படுதல்; to be confirmed, as a member in a church (செ.அக.);. [உறுதி + படு.]
உறுதிப்படுத்து-தல்	உறுதிப்படுத்து-தல் uṟudippaḍuddudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) நிலைப்படுத்துமல்; to confirm, corroborate, establish. (செ.அக.);. [உறுதி + படுத்து.]
உறுதிப்பத்திரம்	உறுதிப்பத்திரம் uṟudippaddiram, பெ. (n.) 1. உறுதிச் சிட்டு பார்க்க;see urudi-cittu (செ.அக.);. ம. உறப்புபத்ரம். Skt para. [உறுதி + பத்திரம்.]
உறுதிப்பாடு	உறுதிப்பாடு uṟudippāṭu, பெ. (n.) 1. நிலைப்படுகை; confirmation. 2. ouráðso pledge, promise. (செ.அக.);. [உறுதி + பாடு.]
உறுதிப்பொருள்	உறுதிப்பொருள் uṟudipporuḷ, பெ. (n.) உறுதி பார்க்க;see urudi 2. கடவுள்; god (W.); 3. காட்சி. (ஆஅக.);; wisdom (செ.அக.);. [உறுதி + பொருள்.]
உறுதிபண்ணு-தல்	உறுதிபண்ணு-தல் uṟudibaṇṇudal, 12 செ.குன்றாவி (v.t) நிலைப்படுத்துதல்; to corroborate, confirm (செ.அக.);. [உறுதி - பண்ணு.]
உறுதிபூசுதல்	உறுதிபூசுதல் uṟudipūcudal, பெ. (n.) திடப்படுத்துகை; sacrament of confirmation. (செ.அக.);. [உறுதி + பூசுதல்.]
உறுதிமுடித்தல்	உறுதிமுடித்தல் uṟudimuḍiddal, 4 செ.கு.வி. ஆவணம் எழுதிக் கொடுத்தல்; to execute a title deed or bond. (J) (செ.அக.). [உறுதி + முடி.]
உறுதிமொழி	உறுதிமொழி uṟudimoḻi, பெ. (n.) 1 உறுதிச்சொல் பார்க்க: See urudi-c-col 2. உறுதி மொழியாகச் சொல்லும் சொற்கள்; statement made on oath, solemn affirmation before a magistrate or a judge (செ.அக.);. [உறுதி + மொழி]
உறுதியோர்	உறுதியோர் uṟudiyōr, பெ. (n.) தூதர்(பிங்.);; messengers of state, confidential emissaries, (செ.அக.);. [உறுதி + (ஆர்); ஓர்.]

உறுதுணை	உறுதுணை uṟuduṇai, பெ. (n.) உற்றதுணை; faithful friend, boon companion "உறுதுணை யாவர் போலும்" (தேவா. 476,3.);. (செ.அக.);. [உறு + துனை.]
உறுநர்	உறுநர் uṟunar, பெ. (n.) உறுநன் பார்க்க;see பrunan.
உறுநன்	உறுநன் uṟunaṉ, பெ. (n.) சேர்ந்தவன்; volary he who seeks protection, follower. "உறுநர்த் தாங்கிய மதனுடைநோன்றாள்" (திருமுரு.4);. (செ.அக.);. [உறு → உறுநன்.]
உறுப்படக்கி	உறுப்படக்கி uṟuppaḍakki, பெ. (n.) ஆமை (பிங்.);: tortoise, turtle, so called from its being able to draw in its limbs. (செ.அக.);. [உறுப்பு_அடக்கி உறுப்புகளை உள்ளடக்கிக் கொள்வது.]
உறுப்பணங்கெட்டவன்	உறுப்பணங்கெட்டவன் uṟuppaṇaṅgeṭṭavaṉ, பெ. (n.) 1. உடற்குறையினன், Ill shaped, maimed, ugly person 2. மூடன்; foolish fellow. (செ.அக.);. [உறுப்பு + இனம் + கெட்டவன். உறுப்பணம் என்பது கொச்சை வழக்கு.]
உறுப்பற்றவன்	உறுப்பற்றவன் uṟuppaṟṟavaṉ, பெ. (n.) 1. உறுப்புக் குறையன்; ill-formed, deformed person. 2. ஒழுக்கமில்லாதவன்; ill-bred person (W);. (செ.அக.);. [உறுப்பு + அற்றவன்.]
உறுப்பறை	உறுப்பறை uṟuppaṟai, பெ. (n.) 1. உறுப்புக்குறையன்; deformed person. "ஆதுல ரந்தகருறுப்பறைகளாதர்" (பிங். 3.35);. 2. உறுப்புக்குறை; dismembering the limbs. "உறுப்பறை குடிகோள்" (தொல், பொருள் 258);. (செ.அக.);. [உறுப்பு + அறை.]
உறுப்பா	உறுப்பா uṟuppā, பெ. (n.) கப்பல் செய்வதற்குப் பயன்படும் மரவகை (மூ.அ);; a tree, the timber of which is used instead of teak in ship-buildings. (செ.அக.);. [ஒருகா. உறு + பால். பால் = பாலைமரம், உறு + பால் - உறுப்பால் → உறுப்பா.]
உறுப்பிசைக்குறி	உறுப்பிசைக்குறி uṟuppisaikkuṟi, பெ. (n.)

படிக்கையில் ஒரு மாத்திரைக்காலம் நிறுத்துவதற்கு அடையாளமாக இடுங்குறி (பாலபா பக்.	படிக்கையில் ஒரு மாத்திரைக்காலம் நிறுத்துவதற்கு அடையாளமாக இடுங்குறி (பாலபா பக். 170 [உறுப்பு + இசை + குறி. இசைத்தல் = ஒலித்தல்.] உறுப்பில்பிண்டம் paḍiggaiyilorumāddiraiggālamniṟudduvadaṟguaḍaiyāḷamāgaiḍuṅguṟipālapāpagseagauṟuppuisaiguṟiisaiddaloliddaluṟuppilpiṇḍam, பெ. (n.); கருவில் வடிவுறுமுன் சிதைந்த தசைப்பிண்டம்; aboried embryo "சிறப்பில் சிதடும் உறுப்பில் பிண்டமும்" (புறநா. 28);. (செ.அக.);. [உறுப்பு + இல் + பிண்டம்.]
உறுப்பினர்	உறுப்பினர் uṟuppiṉar, பெ. (n.) உறுப்பினன் என்பதன் பன்மை; pl. of uruppinan.
உறுப்பினன்	உறுப்பினன் uṟuppiṉaṉ, பெ. (n.) 1. குழுவில் அல்லது நிறுவனத்தில் பங்கேற்கும் உரிமை பெற்றவன்; member of an association or institution. 2. தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட நிகராளி; elected or selected candidate for an assembly or forum. [உறுப்பு → உறுப்பினன்.]
உறுப்பு	உறுப்பு1 uṟuppu, பெ. (n.) 1. உறுப்புகள் (குடா);: limb. member of body. 2. பாகம்; division, as of an army: part of whole, component part, department section. "உறுப்பமைந் துறஞ்சா வெல்படை" (குறள், 761);. 3. உடம்பு: body, "உறுப்பொத்தன் மக்களொப் பன்றால் (குறள். 993);. 4. மெய்யெழுத்து consonant. "மூன்றனுறுப் பழிவும்" (நன். 190); 5. பாலை யாழ்த்திறம் (திவா.);; secondary melody type of the pālai class 6. மரக்கொம்பு (திவா.);; bough, branch 7 உறுப்பமைதி; just proportion symmetry of form. அவன் உறுப்புள்ளவன் (வின்.);. 8. மேல்வரிச் சட்டம்; copy of single letters set for a child to imitate. 9. நில ஆவணம்; title deed, as of land. "அந்த காணிக் கோருறுப்புமில்லை (இ.வ.);. (செ.அக.);. ம, உறுப்பு. [உறு உறுப்பு]
உறுப்புக்கழலை	உறுப்புக்கழலை uṟuppukkaḻlai, பெ. (n.) உடம்பில் தோன்றும் கொப்புளம்; tumour arising in any of the organ or organs of the body. (செ.அக.);. [உறுப்பு + கழலை.]

உறுப்புக்குறை	உறுப்புக்குறை uṟuppukkuṟai, பெ. (n.) உறுப்புக்குறை பாடு; maimedness, body defect, deformity. (செ.அக.);. [உறுப்பு + குறை.]
உறுப்புக்கேடு	உறுப்புக்கேடு uṟuppukāṭu, பெ. (n.) உடற்குறை; deformity in limb (pond.);. (செ.அக.);. [உறுப்பு + கேடு.]
உறுப்புத்தள்ளுகை	உறுப்புத்தள்ளுகை uṟupputtaḷḷugai, பெ. (n.) அண்டு தள்ளுகை; prolapsus ani, (Loc.);. [உறுப்பு + தள்ளுகை]
உறுப்புத்தோல்	உறுப்புத்தோல் uṟupputtōl, பெ. (n.) மான் தோல்; deer-skin, a piece of which, according to the Śāstrăs the Brahmachári should fasten to his sacred thread. "உறுப்புத்தோலும் வெண்ணெய் பூசின உடம்புமான யஜமான வேஷத் தோடே" (ஈடு. 4,84);. (செ.அக.);. [உறுப்பு + தோல் உறுப்பு = அடையாளம்]
உறுப்புநூல்	உறுப்புநூல் uṟuppunūl, பெ. (n.) உறுப்பு நலங்கூறும் பனுவல்; science dealing with the characteristics of human form and features. "நல்லவென வுறுப்பு நூலா ருரைக்கு நல நிரம்பி" (பெரியபு. காரைக், 6);. (செ.அக.);. [உறுப்பு + நூல்.]
உறுப்புமயக்கம்	உறுப்புமயக்கம் uṟuppumayakkam, பெ. (n.) உறுப்புக் எட்டினொன்று; one of the deformities. (செ.அக.);. [உறுப்பு + மயக்கம்.]
உறுப்புள்ளவன்	உறுப்புள்ளவன் uṟuppuḷḷavaṉ, பெ. (n.) 1. உறுப்பு நலமுடையவன்; beautiful, well-formed man. 2. திறமுடையவன்; man of enterprising character qualified for business. 3.ஒழுக்கமுள்ளவன்; of good conduct. virtuous person. (செ.அக.);. [உறுப்பு + உள்ளவன்.]
உறுபாதை	உறுபாதை uṟupātai, பெ. (n.) வரிவகை (S.I.I. vii,214);: a tax. (செ.அக.);. [உறு + பாதை.]
உறுபு	உறுபு uṟubu, பெ. (n.) பாலையாழ்த்திறம் (வின்.);; musical mode of the pālai class. (செ.அக.);.

உறுபூசல்	உறுபூசல் uṟupūcal, பெ. (n.) கைகலந்த போர்; hard scuffle, hand to hand fight "பேரணி உறுபூச லானவாறே" (ஈடு, 9.9.2);. (செ.அக.);. [உறு + பூசல்.]
உறுபொருள்	உறுபொருள் uṟuboruḷ, பெ. (n.) உடையாளில்லாமை யால் ஒருவனுக்குக் கிடைக்கும் பொருள்; unclaimed property which a manappropriatestohimself " உறுபொருளும் உல்கு பொருளும்" (குறள் 756);. (செ.அக.);. [உறு + பொருள்.]
உறும்பு	உறும்பு1 uṟumbu, பெ. (n.) உலர்ந்த கரம்பை மண்ணின் கூறிய சிறுகட்டி; urumbu-; small piece of dried clay with a sharp edge. (செ.அக.);. [உறு → உறும்பு = நடந்தால் பாதத்தை உறுத்துவது.] உறும்பு2 5. செ.கு.வி. (v.t.) உறுமு பார்க்க;see urumu. (செ.அக.). ம. உறும்புக;க. ஒறலு: து. உறல், ஒரல். [உறு → உறுமு → உறும்பு.]
உறுமாலை	உறுமாலை uṟumālai, பெ. (n.) மேலே போட்டுக்கொள் ளும் துண்டுவகை; upper gament "நற்பொருளுலா வென்னிலுறுமாலை" (திருவேங். சத. 29.);. (செ.அக.);, ம. உறுமா; U. ruma, rumal; pers. Rumal. [உறு + மாலை.]
உறுமி	உறுமி uṟumi, பெ. (n.) ஒருவகைத் தோற்கருவி (சங். அக.);; a kind of drum . (செ.அக.);. ம. உறுமி. [உறும் → உறுமி. உறும் ஒலிக்குறிப்பு இடைச்சொல்.]
உறுமியடி-த்தல்	உறுமியடி-த்தல் uṟumiyaḍittal, 4. செகுன்றாவி (v.t.) குறுந்தடியால் ஒலி யுண்டாகுமாறு உறுமியைத் தேய்த்தடித்தல்; to alternately rub and beat on one side of urum with a curved stick in order to produce a characteristic humming sound. (செ.அக.);. [உறும் → உறுமி + அடித்தல்.]
உறுமு-தல்	உறுமு-தல் uṟumudal, 10 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உறுமென்று ஒலித்தல்; to grows, as a wild beast to grunt, as a pig, to rumble, as thunder: to sound, as the urumi. drum 2. முறுமுறுத்தல்; to mumur angrity. இல்லத் துறுமி நெடிது மிராஅர்" (ஆசாரக் 81);. 3. எழும்புதல் (திவா.);; to rise, to be stirred up. (செ.அக.);. ம. உறுமுக; க. ஒரல் (கீச்சிடுதல்);: தெ உறுமு: பர். உறும்பில் (இடி);;கூ. ரும்பு. [உறும் → உறுமு.]

உறுமை	உறுமை uṟumai, பெ. (n.) உறுமி பார்க்க;see urumi "கம்பலி யுறுமை தக்கை" (கம்பரா. பிரமாத்திர 5);. (செ.அக.);. [உறும் → உறுமை. உறும் ஒலிக்குறிப்பு இடைச்சொல்.)
உறுவது	உறுவது uṟuvadu, பெ. (n.) 1 நிகழ்வது; that which happens, "உறுவதொன்று முனர்கலாது" (பாரத வாரணா 81);. 2. ஊதியம்; that which accrues; gain. "உறுவதும். பேதைக ளோர்கிலரே" (திருநூற். 13);. (செ.அக.); ஒப்பது; that which resembles. " இமையவர்களுலக முறுவதுவே" (சீவக. 1780);. 4. தகுவது; that which is proper. "உறுவதாவது... குடக்கூத்தனுக் காட்செய் வத" (திவ்.திருவாய், 4.10.10);. (செ.அக.);. [உறு → உறுவது.]
உறுவதுகூறல்	உறுவதுகூறல் uṟuvaduāṟal, பெ. (n.) ஒன்றைச் செய்வாயா என்று வினாவியவிடத்து நேர்வதுகூறு முகத்தான் மறுப்பதைக் தெரிவிக்கும் விடைவகை (நன். 386, உரை);: form of indirect negative reply consisting in the person questioned stating what would happen to him if he were to answer 'yes' as for e.g., when a person who is asked a question like Will you do this" replies. "My health will be affected". [உறுவது + கூறல்]
உறுவதுதெரிதல்	உறுவதுதெரிதல் uṟuvaduderidal, பெ. (n.) பின்வருவன அறிதல் என்னும் வணிகர் குணம் (திவா.);. foresight in regard to the future state of the market, a quality or character in merchants. (செ.அக.);
உறுவர்	உறுவர் uṟuvar, பெ. (n.) உறுவரர் பார்க்க;see uruvarar.]
உறுவரர்	உறுவரர் uṟuvarar, பெ. (n.) தேவர் celestials, 'உறுவரர் பலிசெல' (சீவக. 119.);. (செ.அக.);. [உறுவர் (மிக்கவர்); + அர்.]
உறுவல்	உறுவல் uṟuval, பெ. (n.) துன்பம்: suffering, affliction, distress. "பெண்பா றன்னுறுவ நீர்ப்பான்" (கம்பரா. சடாயு. 183);, (செ.அக.);. [உறு → உறுவல்]

உறுவலி	உறுவலி uṟuvali, பெ. (n.) மிக்க வலியுட்யோன் lit great strength, man of great strength, "உறுவலி தாக்கினானே" (சீவக. 2282);, (செ.அக.);. [உறு + வலி. அன்மொழித்தொகை.]
உறுவன்	உறுவன்1 uṟuvaṉ, பெ. (n.) 1. மிக்கோன்; great one, lord, master. "உறுவனோ டியானுற்ற நற்றிறம்" (சிலப். 9.53);. 2. முனிவன்; sage, saint "உறற்பால நீக்கலுறுவர்க்கு மாகா" (நாலடி 104);. 3. அடைந்தோன்; new arrival guest. "உறுவரார வோம்பாதுண்டு" (பதிற் றுப். 43.19);. 4. அருகன் (பிங்.);: Arhalt (செ.அக.);. [உறு → உறுவன் (மிக்கோன்);.] உறுவன்2 uṟuvaṉ, பெ. (n.) 1. பெரியோன்; great man elder, "உறுவருஞ் சிறுவரு மூழ்மாறுய்க்கும்" (புறநா. 381);. 2. எதிர்த்து நிற்போன் opponent. "துப்புறுவர் புறம்பெற்றிசினே" (புறநா. 11);. (செ.அக.);.
உறுவாவரிசி	உறுவாவரிசி uṟuvāvarisi, பெ. (n.) அறுவகையரிசியு. ளொன்று. (சங்.அக.);; one of aruvakas-y-aris, rice (செ.அக.);. [உறவு → உறுவா + அரிசி]
உறுவி-த்தல்	உறுவி-த்தல் uṟuvittal, 4 செ.குன்றாவி (v.t.) நுகர்வித்தல்; to cause to experience, as pleasure or pain. "பலமுறுவிப் பான் வேண்டும்" (சி.சி.2.21.);,(செ.அக.);. [உறு → உறுவி.]
உறைக்கப்பார்-த்தல்	உறைக்கப்பார்-த்தல் uṟaikkappārttal, 4. செகுன்றாவி. (v.t.) உற்றுநோக்கதர்; to look at intently. (செ.அக.);. [உறை → உறைக்க + பார்]
உறைக்கிணறு	உறைக்கிணறு uṟaikkiṇaṟu, பெ. (n.) சுடுமண்ணுறை யிட்ட கிணறு; well formed of burnt clay curbs placed one upon another. "உறைக்கிணற்றுப் புறச்சேரி" (பட்டி னப். 76);, (செ.அக.);. [உறை + கிணறு.]

உறைக்குமிலை	உறைக்குமிலை uṟaikkumilai, பெ. (n.) வெற்றிலை; betal leaf, it is so called from its leaf being pungent (சா.அக.);. [உறைக்கும் + இலை.]
உறைகாய்	உறைகாய் uṟaikāy, பெ. (n.) செங்காய்; unripe fruit (செ.அக.);. [உறு → உறை + காய்.]
உறைகாலம்	உறைகாலம்1 uṟaikālam, பெ. (n.) வாணாள்; [உறை + காலம்.] உறைகாலம்2 uṟaikālam, பெ. (n.) மழைக்காலம் (வின்.);; rainy season. (செ.அக.);. [உறை + காலம்.]
உறைகுத்து-தல்	உறைகுத்து-தல் uṟaiguddudal, 10. செ.கு.வி. (v.i.) பாலுக் குப் பிரைகுத்துமல்; to pour a small quantity of curd into milk to curdle வை (செ.அக.);.
உறைச்சாலை	உறைச்சாலை uṟaiccālai, பெ. (n.) மருந்துச்சாலை; dispensary, hospital. "பல்லுறைச் சாலைகளும்" (தைலவ. பாயி. 12);. (செ.அக.);. [உறை + சாலை.]
உறைத்தயிர்	உறைத்தயிர் uṟaittayir, பெ. (n.) கட்டித்தயிர், உறைந்த தயிர்; curd. ம. உறதைரு. [உறை + தயிர்.]
உறைத்தல்	உறைத்தல் uṟaittal, பெ. (n.) அதட்டுகை (பிங்:);: reproving, rebuking. (செ.அக.);. [உறு→ உறை.]
உறைத்துளி	உறைத்துளி uṟaittuḷi, பெ. (n.) மழைத்துளி; raindrop. [உறை + துளி]\
உறைநாழி	உறைநாழி uṟaināḻi, பெ. (n.) வெட்டியான் மானியம்; share of the village watchman in ancient times. "உறை நாழி வெட்டி... உள்ளிட்ட அனைத்துவற்கமும்" (S.I.I.ii,247.8);. (செ.அக.); [உறை+ நாழி; உறை = தங்கிப் பணியாற்றுதல், நாழி = அளந்து தரும் கூலி.]

உறைநீர்	உறைநீர் uṟainīr, பெ. (n.) 1. காரமான நீர்; any alkaline liquid. 2. பனிநீர்; dew-water. 3. உறைந்த நீர்; frozen water such as ice. 4. மருந்து நீர்; solution of medicine. (சா.அக.);. ம. உறநீர் (கஞ்சிநீர்);. [உறை + நீர்]
உறைப்பன்	உறைப்பன் uṟaippaṉ, பெ. (n.) வலுவுள்ளவன்; strong, powerful man, "ஒருப்படுத்த வுறைப்பனூர்" (திவ். பெரி யாழ். 4.8.2);, (செ.அக.);. [உறை → உறைப்பன்.]
உறைப்பு	உறைப்பு uṟaippu, பெ. (n.) 1. சுவைக்கூர்மை; sharpness of taste. 2. காரம்; pungency. 3. ஊற்றம் firmness, steadrastness. "சேஷித்வ வுறைப்புத் தோற்ற இருக்கிற வனை" (ஈடு. 2,5,8.);. 4. வாய்ப்பு: opportunity, a favourable time. "அங்குள்ளம் கூடக் கூடிற்றாகில் நல்லுறைப்பே" (திவ். திருவாய். 8.8.8);. 5. கொடுமை; severity, sternness, harshness, "உறைப்புடைய விராவணன்' (தேவா. 45.10);, 6. அழுத்தம்; mpressiveness, positiveness. "உறைப்பான பேச்சு' (வின்.);. 7. அல்லல்; painful sensation of body or painful feeling of mind 8. மழைபெய்கை; falling or ran "உறைப்பருங் காலத்தும்" (நாலடி. 184); 9. தாக்குகை; blowing வுறைப்பின் வீழ" கந்தபு நகரழி
உறைப்புக்காட்டு-தல்	உறைப்புக்காட்டு-தல் uṟaippukkāṭṭudal, செ.கு.வி. (v.i.) காரமாதல்; to be pungent. (செ.அக.);. [உறை → உறைப்பு + காட்டு.]
உறைபதி	உறைபதி uṟaibadi, பெ. (n.) உறைவிடம் பார்க்க;see பravilar1. "நாணுக் குறைபதி" (குறள். 1015);. [உறை + பதி.]

உறைபனி	உறைபனி uṟaibaṉi, பெ. (n.) இறுகிய பனி; hoar frost. (செ.அக.);. [உறை + பனி.]
உறைபோ- தல்	உறைபோ- தல் uṟaipōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) உறையிட முடியா தொழில்; to exceed computation, to be too numerous even for numbering by symbols: "அம்பண வளவை விரிந்துறை போகிய" (பதிற்றுப் 66.8);. (செ.அக.);. [உறை + போ.]
உறைமருந்து	உறைமருந்து uṟaimarundu, பெ. (n.) குழந்தைகளுக்கு முழுக்காட்டியவுடன் தேன் அல்லது முலைப்பாலில் இழைத்து மாந்தம் அணுகாதபடி கொடுக்கும் ஒரு வகைக் காரமான மாத்திரை: pungent pill administered to children by mothers as a home-remedy immediately after a bath as a preventive against indigestion etc. [உறை + மருந்து.]
உறைமழை	உறைமழை uṟaimaḻai, பெ. (n.) ஆலங்கட்டி; hail-stone, (சா.அக.);. [உறை + மழை,]
உறைமோர்	உறைமோர் uṟaimōr, பெ. (n.) பாலிலிடும் பிரைமோர்; sour butter-milk used for curdling milk (செ.அக.);. [உறு → உறை + மோர்]
உறையல்	உறையல் uṟaiyal, பெ. (n.) பிணக்கு (அ.க.நி.);. quarrel. (செ.அக.);. [உறை + அல் (தொ.பொறு.);.]
உறையாணி	உறையாணி uṟaiyāṇi, பெ. (n.) பொன், வெள்ளி இவற்றை மாற்றறிவதற்காகப் பயன்படுத்தப்படும் பொன், வெள்ளிகளாற் செய்த ஆணிகள்; touch nee. dies made of gold or silver. (சா.அக.);. [உரை + ஆணி = உரையாணி → உறையாணி (கொ.வ.);] உறையிடு-தல் __. 18 செ.குன்றாவி (v.t.); பேரளவைக் குறிப்பதற்குச் சிற்றளவுக்குறியமைத்துக் கொள்ளுதல்; to put down a particular mark or symbol to stand for a number, numbering, measuringa weighing as 1 for 100. "உறையிடத் தேய்ந்திடும் இவ்வந்தி வானத்து உடுக்குலமே" (அட்டப் திருவேங்கடத்தந்: 34);, (செ. அக.);. [உறை + இடு.]

உறையுதிரம்	உறையுதிரம் uṟaiyudiram, பெ. (n.) 1. உறைந்த அரத்தம்; blood clot gore. 2. செங்குருமிதிக் கட்டி; blood clot, containing red-corpuscles-Cruor. (சா.அக.);, [உறை + உதிரம்]
உறையுள்	உறையுள் uṟaiyuḷ, பெ. (n.) 1. உறைகை; living, residing abiding "உறையுன் முனியும்" (பிறநா. 96);. 2. தங்குமிடம்; abode, resting place "உறையுளுங் கோட்டமுங் காப்பாய்" (மணிமே 6.137);. 3. வீடு (திவா.);; house, residence. 4. ஊர் (திவா.);; village, town. 5. நாடு (சூடா);; district, land province. 6. மாந்தர் துயிலுமிடத் (திவா.);; sleeping place; dormitory, 7. உகம்; age, aeon (செ.அக.);. [உறை + உள்.]
உறையூர்	உறையூர்1 uṟaiyūr, பெ. (n.) சோழநாட்டின் பழைய தலைநகருள் ஒன்று (சிலப். 10.242);: name of an ancient Cola capital, now a suburb of Tiruchirāpalli (செ.அக.);. ம. உறையூர், [உறை + ஊர்.] உறையூர்2 uṟaiyūr, பெ. (n.) மருதநிலத்தூர்; village in an agricultural tract (அக.நி.);. (செ.அக.);. [உறை + ஊர். உறை = நீர்.] உறையூர்3 uṟaiyūr, பெ. (n.) கருப்பை; womb being dwelling for the infant. [உறை + ஊர்.]
உறைவி	உறைவி uṟaivi, பெ. (n.) உறைபவள்; woman resident "நோயுழந் துறைவி" (குறுந் 400);, (செ.அக.);. [உறை → உறைவி]
உறைவிடம்	உறைவிடம் uṟaiviḍam, பெ. (n.) 1. இருக்குமிடம் dwelling-place, residence. "அன்றவருறைவிடத் தல்கினரடங்கி" (சிலப்.11.0);. 2. பொருட்கிடங்கு; கொட்டில் (திவா.);; godown. (செ.அக.);. [உறை + இடம்.]

உறைவு	உறைவு uṟaivu, பெ. (n.) 1, தங்குக; abding "உடங்குறைவு தானுங்கருதி வந்தான்" (தணிகைப்பு களவு. 558);, 2. இருக்குமிடம்; dwelling-place, abode (செ.அக.);. [உறை → உறைவு.] உறைவு uṟaivu, பெ. (n.) பிரைமோர்; buter milk use for curdling milk. (Pond.);. (செ.அக.);. [உறை → உறைவு]
உன்	உன்1 uṉ, 4 செ.கு.வி. (v.i.) உண்ணு-தல் பார்க்க;See uṇu-, உன்2 uṉ, பெ. (n.) நீ என்பதன் வேற்றுமையடி; obliqu form of the second pers pron, 'thee'. [நுன் → உன்.] உன்3 uṉ, பெ. (n.) உயர்வு மேன்மை; greatness gloriousness. [உ → உல் → உன்] உன்4 uṉ, பெ. (n.) நெருக்கம்; closeness [உல் → உன்.]
உன்மணி	உன்மணி uṉmaṇi, பெ. (n.) உயர்ந்த மணி; superior gen. [உல் → உன் + மணி.] உன்மணி uṉmaṇi, பெ. (n.) ஒகிகளுக்கு மட்டும் புலப்படும் உடம்பிலுள்ளவோர் ஒக இடம் (யோகத்தானம்);; a mystic centre of the body, perceived only by person of high spiritual development. "உன்மனிக்கு ளொளிர்பரஞ் சோதியாம்" (தாயு. பொன். 38);. [Skt. un-manas → த. உன்மனி.]
உன்னநிலை	உன்னநிலை uṉṉanilai, பெ. (n.) 1. போர் தொடங்கு முன் உன்னமரத்தால் நிமித்தமறியும் புறத்துறை (தொல். பொருள். 60. உரை);; 2 உன்னம் பார்க்க;see unnam. உன்னநிலையேயுணருங் காலை (சிலப். 3,18, உரை);. (செ.அக.);.

உன்னயம்	உன்னயம் uṉṉayam, பெ. (n.) 1. குதிரையிலக்கண நூல்களு ளொன்று; a treatise on hippology. "உன்னய முதலாம் புரவிநூல்' (பாரத நாடுக 21);. (செ.அக.);. 2. உயர்த்துதல்; raising lifting up. [உன்னம் → உன்னயம்] உன்னயம் uṉṉayam, பெ. (n.) 1. பரிநூற் கலை (அசுவசாத்திரம்);களுளொன்று; a treatise on the doctrine of diseases of horses. 2. உயர்த்துகை; elevating.
உன்னல்	உன்னல் uṉṉal, பெ. (n.) 1. கருதுகை (பிங்.);: thinking. "உன்னல் காலே ஊன்றல் அரையே முறுக்கல் முக்கால் விடுத்தல் ஒன்றே" (உரை நூற்பா);. 2. மனம் (பிங்.);; mind ம, உன்னல். [உன் → உன்னு → உன்னல்.]
உன்னலர்	உன்னலர் uṉṉalar, பெ. (n.) பகைவர்; enemies, lit, those who are unmindful (செ.அக.);. [உன் → உன்னு + அல் + அர். "அல'" எம.இ.நி.]
உன்னாகங்கொடி	உன்னாகங்கொடி uṉṉākaṅgoḍi, பெ. (n.) பெரு முசுட்டை; many-flowered bindweed. (L);. (செ.அக.); [உள் + நாகம் + கொடி]
உன்னாயங்கொடி	உன்னாயங்கொடி uṉṉāyaṅgoḍi, பெ. (n.) 1. கொடி வகை; elliptic-leaved silverweed. 2. கொடிவகை; bristly heart-leaved silverweed. (செ.அக.);. [உன்னாகன் → உன்னாயன் + கொடி] உன்னாயங்கொடி uṉṉāyaṅgoḍi, பெ. (n.) ஒரு வகைக் கொடி; a kind of creeper. த.வ. ஓணான் கொடி.

உன்னாயம்	உன்னாயம் uṉṉāyam, பெ. (n.) உயர்வு height (ஆ.அக.);. [உன்3 நயம் – உன்னயம் → உன்னாயம். 'நயம்' சொல்லாக்க ஈறு.] உன்னாயம் uṉṉāyam, பெ. (n.) 1. சோனைப் புல்; guinea grass. 2. உயர்த்துகை; elevating.
உன்னாலகம்	உன்னாலகம் uṉṉālagam, பெ. (n.) பின் தொடரி; a plant causing bewilderment. It is opposed to முன் றொடரி. (செ.அக.);. [உள் + நாலகம்.]
உன்னி	உன்னி1 uṉṉittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) . 1. எண்ணுதல்; to think, consider. 2. உயர்தல்; to climb up. ம. உன்னிக்குக: க. உன்னிசு, உன்னுக. [உன் → உன்னி → உன்னித்தல்.] உன்னி2 uṉṉi, பெ. (n.) ஊழ்குதற்குரிய (தியானித்தற் குரிய.); பொருள்; that which is fit to be meditated upon. "ஞால முன்னியைக் காண்டு நாங்கூரிலே" (திவ். பெரியதி. 10.1.3);. [உள் + இ] உன்னி3 uṉṉi, பெ. (n.)) 1. குதிரை:horse; "உன்னிவாய்ப் பென் கறித்திட" (இரகு நகர 51.);. 2. அழிஞ்சில் (மூ.அ.);; sage-leaved alangium செடிவகை

உன்னிப்பு	உன்னிப்பு uṉṉippu, பெ. (n.) 1. கவனிப்பு: intenness உன்னிப்பாய்க்கேட்கிறான் (உவ.);. 2. அறிவுக்கூர்மை; acuteness of mind, discemment. 3. ஊகிப்பு; guess. 4. குறப்பு; unerring sign by which a place or person is known (W.);. இருட்டிலும் உன்னிப்பாக எடுத்துவிட்டான் (உ.வ.);, 5. முயற்சி (வின்.);; exertion, effort 6. உயரம்; height. உன்னிப்பான மலை, 7. கண்ணியம்; dignty, உன்னிப்பான பேச்சு (வின்.);. (செ.அக.);. [உல் → உன்னு → உன்னிப்பு]
உன்னியர்	உன்னியர் uṉṉiyar, பெ. (n.) சுற்றத்தார்; relations (W.);. (செ.அக.);. [உல்→ உள் → உன்னியர்.] இச்சொல் வன்னியர் எனத்திரிந்து உழவருள் ஒரு சாராரைக் குறித்தது. ஒ.நோ. ஒக்கல் → ஒக்கலியர்.]
உன்னியன்	உன்னியன் uṉṉiyaṉ, பெ. (n.) உரிமையன், சொந்தக்காரன்; relative. [உன்னியம் → உன்னியன் (வேக 39);.]
உன்னு-தல்	உன்னு-தல் uṉṉudal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) . பேசவாய்; கூட்டுதல்; to be on the point of speaking, as having words on the tongue. பேசவுன்னுகிறான். [உல் → உன் → உன்னு.]

உன்னு	உன்னு2 uṉṉudal, 12 செ.குன்றாவி (v.t.) கருதுதல்; ஊழ்குதல் (தியானம்);; to think, consider "உன்னலே தியானம்" (கந்தபு. திருநகர. 81.); ம. உன்னுக: க. உன்னிசு கோத உன்ய துட. உன்ய: தெ. உங்கிசு: குவி. ஒன்பினை, பிரா. கன்னிங்க் [உல் → உன் → உன்னு → உன்னு-தல்.] உன்னு3 uṉṉudal, 11. செ.கு.வி. (v.i.) 1. எழும்புதல்; to rise. குதிரை யுன்னிப் பாய்ந்தது (உவ.);. 2. முன்னங் கால் விரலை யூன்றி நிமிர்தல்; to be on tiptoe [உல் → உன் → உன்னு.] உன்னு4 uṉṉudal, 1 2. செ.குன்றாவி (v.t.); 1, இழுத்தல்; to pull (W);. 2. ஊஞ்சலுந்துதல்; to propel (L); (செ.அக.); தெ. உங்கு.
உனகன்	உனகன் uṉagaṉ, பெ. (n.) இழிந்தவன்; low mean person. "உனகனா யரக்கனோடியெடுத்தலும்" (தேவா, 1198.1);. [உலகன் → உனகன்.]
ஊ	ஊ1ū, ஆறாமுயிரெழுத்து;உயிர் முயற்சிய பிறக்கும் எழுத்துகளுள் வாயைத் திறத்தலோ இதழ் குவிவாற் பிறக்கும் ஒரு நெட்டுயிர்: sixth letter and vowel of the Tamil alphabet, the close back tense; rounded vowel in Tamil [உ → ஊ] ஊ2ū, இடை. (part) 1. முன்மைச்சுட்டு; Iron demonstrative. 2, இடைமைச்சுட்டு; intermedia demonstrative. [ஊ -சுட்டெழுத்தாகமட்டுமன்றிச் கட்டுச்சொல்லாகவு வழங்கியது. "நெட்டெழுத்தேழே. ஒரெழுத்தொருமொபூ (தொல்.எழுத்43);.); ஊ3ū, க.பெ. (pron) நீ என்னும் முன்னினை ஒருமைப்பெயர்; you, second pers, sing. [ஊன்-ஊ (மறைந்துபோன தமிழ்ச்சொல்);.] முது பண்டைக்காலத்தில் ஆன் ஈன் ஊன் என்பன மூவி ஒருமைச் கட்டுப்பெயர்களாக இருந்தன. ஆன் → நா என்றும், ஊன் → நூன் → நீன் → நீ என்றும் திரிந்தன ஊன் பார்க்க;see ūṉ

ஊக்கப்பாடு	ஊக்கப்பாடுūkkappāṭu, பெ. (n.) ஊக்கங்கொள்கை; Zeal, fervour. "குன்றா நன்றியு மூக்கப்பாடும்" (திருவிளைநகரப்.57);, (செ.அக.);. [ஊக்கம் + பாடு.]
ஊக்கம்	ஊக்கம்ūkkam, பெ. (n.) 1. மனக்கிளர்ச்சி (குறள்,382);; impulse, ardour, zeal. 2. முயற்சி; exertion, effort "ஊக்க வேர்பூட்டி" (சீவக.962);. 3. வலிமை; strength, power force. "ஊக்கமுடையா னொடுக்கம்" (குறள். 486);. 4. வினைமேற் கொண்ட எண்ணம்; firm persuasion, conviction. "இடஞ் சிறிதென்னு மூக்கந்துரப்ப" (புறநா.8.3);. 5. உயர்ச்சி (சூடா.);; height, elevation, hugeness 6. மிகுதி (பிங்.);; abundance, 7. உண்மை (திவா.);; truth (செ.அக.);. 8. உள்ளத்தின் மிகுதி (ஆ.அக.);: enthuslasm 9. மனத்தாற்றல்; will power. ம. ஊக்கம்: க. உர்க்கு உக்கு தெ. உக்கு [ஊக்கு → ஊக்கம்.]
ஊக்கல்	ஊக்கல்ūkkal, பெ. (n.) 1. முயலுகை; putting forth effort. "என்று நன்றுக்க லந்தண ருள்ளம்" (நான்மணி 86);. 2. மிகுதி (சூடா.);; abundance (செ.அக.); 3. எழுப்பல்; raising 4. ஏறுதல்; climbing. 5. தளர்த்தல்; relaxing 6. அசைத்தல்; shaking, moving 7. அதிகப்படுத்துதல்; enhancing boosting, 8. உள்ளத்தை உந்து வித்தல் அல்லது ஒருவினையின் மேற்செலுத்தல் (சு,வி.41);: encouraging, inspiring; [ஊக்கு → ஊக்கல்.]
ஊக்கலர்	ஊக்கலர்ūkkalar, பெ. (n.) முயற்சியுடையவர்: persons of energy, of spirit of pluck. "உயர்ந்த வுதவு யூக்கலர்த் தம்மின்" (மதுரைக்.743);. (செ.அக.);. [ஊக்கு → ஊக்கல் → ஊக்கலர்]

ஊக்கிறாக்குருவி	ஊக்கிறாக்குருவிūkkiṟākkuruvi, பெ. (n.) ஒரு வகைக் குருவி; a kind of sparrow (சா.அக.);. [ஊக்கு → ஊக்கணம் + குருவி - ஊக்கணாங்குருவி → ஊக்கராங்குருவி → ஊக்கிறாக்குருவி (கொ.வ.); ஊக்குனா (நிலப்பனை); மரத்தில் வாழும் குருவியாகலாம்.]
ஊக்கு	ஊக்கு1ūkkudal, 5. செ.குன்றாவி (v.t.) .1 ஆட்டுதல்; to swing, shake, "ஐய சிறிதென்னை யூக்கி யெனக்கூற" (கலித்.37);, 2, நெகிழ்த்துதல்; to loosen as one's hold. "கைகளை யூக்கப் பசந்தது...... நுதல்" (குறள்.1238);. 3. தப்புதல்; to miss the mark "ஊக்கருங் கணையினர்" (மதுரைக்.647);. 4. ஊக்கமூட்டுதல்; to encourage, motivate, prompt அந்தக் காரியத்தில் அவனை ஊக்கினார். 5. முயலுதல்; lo make an effort act with energy. "நீனெறி யூக்கினா னுவவுறு மதியி னொண்மையான்" (சீவக.1409);. 6. கற்பித்தல்; to teach, instruct "விஞ்சைகளிரண்டும்.....ஊக்கினன்" (கம்பராதாடகை18);. 7. நினைத்தல்; to consider ruminae (v.i.);. 8. அசைத்தல் (அ.ஆக.);; to move, stir up. ம. ஊக்குக: க. உய், ஒய்; து. உச்சாலு;தெ., பட ஊகு. - ஊகு - ஊங்கு - ஊக்கு -
ஊக்குனா	ஊக்குனாūkkuṉā, பெ. (n.) நிலப்பனை (சித்.அக.);; moosly root (செ.அக.);. [ஒருகா. ஊக்கு1 + உணா.]
ஊகதன்	ஊகதன்ūkadaṉ, பெ. (n.) முருங்கை; drumstick, [ஊகு1 + ஊகதன்.]

ஊகம்	ஊகம்1ūkam, பெ. (n.) 1 ஊகம்புல்; broomstickgrass "ஊகம் வேய்ந்த உயர்நிலை வரைப்பின்ஞ (பெரும் பாண்.122);. 2. கருங்குரங்கு; black monkey. "பைங்க ணுகம் பாம்பு பிடித்தன்ன" (சிறுபாண்.221);. 3. பெண் குரங்கு; female monkey. க. ஊக. [1. ஊகு → ஊகம். 2 உலுமம் → உலுகம் → ஊகம். உலுமம் = கரியமயிர்.] ஊகம்2ūkam, பெ. (n.) 1 உய்த்துணர்தல்; interence conjecture, guess, "ஊகமனுபவம் வசனமூன்றுக்கும்" 2. கருத்து (சூடா);; thought, consideration, deliberation 3. உத்தி; skill, discernment "ஊக முளதேற் சிறுவருரையுங் கொள்க" (ஞானவா முமுட்27);. 4. அறிவு; knowledge.
ஊகனம்	ஊகனம்ūkaṉam, பெ. (n.) 1. காரணங் காட்டுகை; reasoning. 2. ஊகம்; inference, deduction. 3, துணிபு; conclusion (செ.அக.);. [ஊகம் → ஊகனம் (கொ.வ.);.]
ஊகனி	ஊகனிūkaṉi, பெ. (n.) துடைப்பம் (வின்.);; broom (செ.அக.);. [ஊகை → ஊகணி.]
ஊகி	ஊகி1ūkittal, 4.செ.குன்றாவி (v.t.) 1. முன்னதாகக் கருதுதல்; to conjecture, guess, infer 2. கலந்தாய்தல்; to consider deliberate. (செ.அக. 3. இட்டுக்கட்டுதல் (ஆ,அக);; to imagine. [உல் (கூர்மை); → ஊல் → ஊ → ஊகு → ஊகி (க.வி.41);.] ஊகி2ūki, பெ. (n.) நுண்ணறிவுடையோன்-ள்; intelligent discerning person. (செ.அக.);. [ஊகம் → ஊகி]

ஊகிமொழி	ஊகிமொழிūkimoḻi, பெ. (n.) செய்கை (சைகை); காட்டிப் பெசும்பொழி (Pond.);; language by signs (செ.அக.);. [ஊகி + மொழி]
ஊகு	ஊகு1ūkudal, . 7. செ.கு.வி (v.i.); 1. அசைதல்; to move 2. ஊசலாடுதல்; to swing 3. நீளுதல்; to lengthen. க. ஊகு. [ஊ → ஊகு.] ஊகு2ūku, பெ. (n.) 1. கூர்மை; sharpness. 2. நுண்ணறிவு; intellect [உ → உல் (கூர்மை); → ஊல் → ஊகு.]
ஊகுமுள்	ஊகுமுள்ūkumuḷ, பெ. (n.) 1. சுனண; prickles or sharp points as on certain leaves. 2. துடைப்பம்முள்; thorn of broom-stick grass (சா.அக); [உ → உல் (கூர்மை); → ஊல் → ஊகு + முள்.]
ஊகூ	ஊகூūā, பெ. (n.) 1. கந்தருவர் எனப்படும் யாழோருள் ஒருவன்; Huhu, a Gandharva, associated with Haha ஆகாவு மூகூவும். 2. சிந்துவெளி முத்திரையில் காணப்படும் இயற்பெயர்; proper_name in the Indus Sea No.2803 [ஊஊ → ஊகூ.] ஆஆ. (ஆகா); எனவும் ஊஊ (ஊகூ); எனவும் பெயரிட்டுக் கொள்வது தொன்முது கால மரபு சிந்துவெளி முத்திரைகளிலும் ஆஆ. ஊஊ என்னும் இயற்பெயர்கள் காணப்படுகின்றன.
ஊகை	ஊகை1ūkai, பெ. (n.) கல்வி; earning, erudition wisdom, (செ.அக.);. [உலகு2 → ஊகை.] ஊகை2ūkai, பெ. (n.) ஊகம்1 பார்க்க;see ugam1
ஊங்கண்	ஊங்கண்ūṅgaṇ, வி.எ. (adv) 1. உவ்விடத்து (தொல் எழுத்,114);; yonder, where you are 2. முற்காலத்தில் in former time "ஊங்கணோங்கிய வுரவோன்றன்னை." (மணி.21,181);. [ஊங்கு _ ஊங்கண். (வே.க.29);.]

ஊங்கணோர்	ஊங்கணோர்ūṅgaṇōr, பெ. (n.) முன்னுள்ளோர்: those who lived in former times ancestors "தூங்கெயிலெறிந்த நின்னூங்க ணோர் நினையின்" (புறநா.39);, (செ.அக.);. [ஊங்கண் + ஊங்கனோர்.]
ஊங்கனூர்	ஊங்கனூர்ūṅgaṉūr, பெ. (n.) சேரநாட்டின் கடற்கரையூர்; ancient city on the seashore of Chera land. [ஊங்கண் + ஊர். (முன்னுள்ள ஊர்);. இவ்வூரில் சேரன் கடப்ப மரத்தை வெட்டினாள் எனக் கூறப்படுகிறது (அபி.சிந்.);.]
ஊங்காரப்பறவை	ஊங்காரப்பறவைūṅgārapparavai, பெ. (n.) பறவை வகைகளுள் ஒன்று; a species of bird [ஊங்காரம் + பறவை ஊங்காரம் - ஒப்புதல் காட்டும் ஒலிக்குறிப்பு.]
ஊங்கு	ஊங்கு1ūṅgu, வி.எ. adv) . முன்னிலையிடம், உவ்விடம்; yonder, where you are "ஊறுகட மாவுறவூங்கெலாம்" (கம்பரா. வரைக்காட்.60);, 2. முன்பு; in former times. "உணரா வூங்கே" (குறுந்:297);. [ஊ → ஊங்கு.] ஊங்கு2ūṅgu, பெ. (n.) 1. மிகுதி (சூடா.);; superiority, greatness. 2. மேம்பட்டது; that which is lofty "கல்வியினூங்கில்லை". (நீதிநெறி.2);. [உங்கு → ஊங்கு. (வே.க.29);.] ஊங்கு3ūṅgudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) ஆடுதல்; to swing "பூங்க ணாய மூக்க வூங்காள்" (நற்.90);. (செ.அக.); தெ. ஊகு [ஊ → ஊகு → ஊங்கு.]
ஊங்கொட்டு-தல்	ஊங்கொட்டு-தல்ūṅgoṭṭudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) பிறர் சொல்வதைத் தொடர்ந்து கேட்பதற்கும், சரி என்று ஒப்புவதற்கும் அடையாளமாக 'ஊ' என்று சொல்லுதல்; to respond by ejaculating 'um' as in listening to a story that is to say 'yes', agree without questioning (செ.அக.);. ம. க. ஊம்;தெ ஊ [உம் → ஊம் + கொட்டுதல்.]

ஊச்சில்	ஊச்சில்ūccil, பெ. (n.) தசை நோய்; morbid state of a muscle, myalgia (செ.அக.);. [ஊன் → ஊச்சு → ஊச்சில்]
ஊச்சு	ஊச்சு1ūccudal, 5 செகுன்றாவி (v.i.) உறிஞ்சுதல்; to absorb "கள்ளத்தி னுச்சுஞ் சுரம்" (ஐந்.ஐம்.38);. [உறிஞ்சு → ஊஞ்சு → ஊக்க.] ஊச்சு2ūccu, பெ. (n.) அச்சம் (அக.நி.);: fear [ஊசு → ஊச்சு.]
ஊசகம்	ஊசகம்ūcagam, பெ. (n.) 1. உப்பு; sat 2. மிளகு; pepper 3. விடியற்காலம்; day-break. [ஊசல் - புவர்தல், உலர்தல் ஊசு → ஊசகம்.[
ஊசணம்	ஊசணம்ūcaṇam, பெ. (n.) 1. மிளகு: blackpepper. 2. திப்பிலி; long-pepper. (சா.அக.);. [ஊக → ஊசனம் ஊசகம் பார்க்க;see usagam.]
ஊசநாற்றம்	ஊசநாற்றம்ūcanāṟṟam, பெ. (n.) ஊசல் நாற்றம்; foul Smell. [ஊ [ஊ → ஊள் → ஊசு → ஊசல் + நாற்றம்.]
ஊசம்	ஊசம்ūcam, பெ. (n.) உவர்மண் பூமி: salt-ground 2. சவர்க்கார நிலம்; soil impregnated with soda or saline particles 3. துளை; cleft ora hole. (சா.அக.);. [உவல் → ஊவல் → ஊசல் → ஊசம்.]
ஊசமன்	ஊசமன்ūcamaṉ, பெ. (n.) ஆவி, vapour (சா.அக.);. [உல் → உணல் → ஊக → ஊசமன்]
ஊசரக்கல்	ஊசரக்கல்ūcarakkal, பெ. (n.) சக்கான் கல்; ime-stone. (சா.அக.); [ஊக → ஊசரம் + கல்]

ஊசரம்	ஊசரம்ūcaram, பெ. (n.) 1. உவர்த்தரை; brackish, sterie land 2. உவர்மண்; washerman's or fuller's earth (செ.அக.); 3. பூவமுலை (ஆ.அக.);: Saline soil. [உவல் → உளவல் → வாயல் → ஊசல் → வாசலம் → வாசரம்.]
ஊசல்	ஊசல்ūcal, பெ. (n.) 1. அசைவு; moving to and to "பூங்குழை யூசற் பொறை சால் காதின்" (பொருந.30);. 2. ஊஞ்சல்; swing "ஊசலூர்ந்தாட" (கலித்,37);. 3. ஒருவகைச்சிற்றிலக்கியம்; swing-song, a poem in praise, composed of verses in agaval viruttam or kali-t-lālišai metre, purporting to be sung when moving a swing on which is seated the Idol or the person 4. கலம்பக உறுப்புகளுளொன்று; member or component part of Kalambagam (இலக். வி. 812);. 5. மனத்தடு மாற்றம்; trepidation, perturbation, fear "ஊசனீங்கினர்" (கம்பரா.நாகபா.130. (செ.அக.);. ம. ஊஞ்சல்; து. உச்சலு: தெ உய்யல் க, உய்யாலெ, உய்யாவ; L- Oscillum, a swing. E Osciliale, lo swing. [உந்து → உந்தல் → உஞ்சல → _ஊஞ்சல் → ஊசல்.] ஊசல்2ūcal, பெ. (n.) 1 பதனழிந்தது; that which is fetid, that which has become stake, rank "குணத்ரயத்தொடு தடுமாறு மூசலை' (திருப்பு:532);. 2. இவறுதல்; miserliness, stinginess, prob, fig from fetidness.
ஊசல் வரி	ஊசல் வரிūcalvari, பெ. (n.) ஊஞ்சற் பாட்டு (சிலப்.291-);; song to accompany swinging (செ.அக.);. [ஊஞ்சல் → ஊசல் + வரி]
ஊசலாங்கொடி	ஊசலாங்கொடிūcalāṅgoḍi, பெ. (n.) சகுண்டைக் கொடி; creeping plant (unidentified);. [ஊசல் + ஆம் + கொடி.]
ஊசலாட்டம்	ஊசலாட்டம்ūcalāṭṭam, பெ. (n.) 1. ஊஞ்சலாடுகை; swinging 2. போக்குவரத்து; going backward and forward (W.);. [ஊஞ்சல் → ஊசல் + ஆட்டம்.]
ஊசலாட்டு	ஊசலாட்டுūcalāṭṭu, பெ. (n.) ஊசலாட்டம் பார்க்க;see usalãoam [ஊஞ்சல் → ஊசல் + ஆட்டு.]

ஊசலாடு-தல்	ஊசலாடு-தல்ūcalāṭudal, 5.செ.குவி (v.i.) 1. ஊஞ்சலாடுதல்; to swing "பொன்னு சலாடாமோ" (திருவாச 16,1);. 2. அசைதல்; to move to and fro, "ஊசலாடு பைங்கமுகு" (சீவக.68);. 3. போக்குவரத்தாயிருத்தல் (வின்.);; lo frequent, come and go (செ.அக.);. 4. உலவித் திரிதல் ((அ.ஆக.);; to wander, roam. [ஊசல் + ஆடு.]
ஊசலி	ஊசலிūcali, பெ. (n.) ஊசலாங்கொடி பார்க்க;see usalangodi. (சா.அக.);. [ஊசல் → ஊசலி.]
ஊசற்கறி	ஊசற்கறிūcaṟkaṟi, பெ. (n.) பதனழிந்த கறி; old curry grown stale and nauseous, (சா.அக.);. [ஊசல் + கறி.]
ஊசற்சீர்	ஊசற்சீர்ūcaṟcīr, பெ. (n.) ஊசல்வரி பார்க்க;see usal-vari "நாம் பாடுஞ் சேயுய ருசற்கீர்" (கலித்.131);. (செ.அக.);. [ஊசல் + சீர்]
ஊசற்பயற்றுக்காரி	ஊசற்பயற்றுக்காரிūcaṟpayaṟṟukkāri, பெ. (n.) வறுமைமிக்க கிழவி; destitute old woman Lit, she that strives to make a living out of stale or spoiled preparation of pulse (செ.அக.); [ஊசல் + பயறு + காரி பயறுகளை வேக வைத்து விற்றுவாழும் பெண்.]
ஊசற்பருவம்	ஊசற்பருவம்ūcaṟparuvam, பெ. (n.) பெண்பாற்பிள் ளைத் தமிழ்ப் பருவங்களுளொன்று; one of en paruvams which describes the stage of childhood in which a girl delights in being swung on a swing (செ.அக.);. [ஊசல் + பருவம்]
ஊசா	ஊசாūcā, பெ. (n.) மூக்குத்திக்கொடி. (வின்.);; blunt-leaved hogweed. (செ.அக.); [ஊச → ஊசா.]

ஊசாம்பி	ஊசாம்பிūcāmbi, பெ. (n.) பருமானானவன்; bulky stupid man (சேரநா.);. [ஊது → ஊதாம்பி →ஊசாம்பி.]
ஊசாலி	ஊசாலிūcāli, பெ. (n.) ஊற்றால், மீன்பிடி கூடை; pointed basket fish trap. (செ.அக.);. [ஊக = கூர்மூக்கு. ஊக → ஊசாலி. கூம்புவடிவ மீள்கூடை.]
ஊசான்	ஊசான்ūcāṉ, பெ. (n.) நெட்டையாக வளர்ந்து மெலிந்தவன்; tall slender person (சேரநா.);. [ஊசல் → ஊசலான் → ஊசான், ஊசல் = நீட்சி, மெலிவு.]
ஊசி	ஊசி1ūci, பெ. (n.) 1. தையலூசி (பிங்.);; sewing needle 2. எழுத்தாணி; iron style for writing on palmyra leaves "பொன்னோலை செம்பொனுசியா லெழுதி" (சீவக. 369);. 3 துலாக்கோலின் முள்; needle of a balance magnetic needle. 4. சூரியக் கடிகாரத்தின் முள் (வின்);; pointer of dial. 5. நிரைக்கழு; spike put up to protect gates and walls. "பெரு ரூசியும்" (சிலப்.15. 213);. 6. அடியொட்டி; instrument with spikes to perce the feet "உள்ளடி பூசிபாய" (சீவக.2768);. 7. குண்டூசி; pin 8. குயவர் மட்கலத்தை அறுக்குங் கருவி; potter's instrument used for fashioning clay. 9. கூர்மை; sharpness, poinledness. "குவிமுகி ழூசிவெண் டோடு" (பதிற்றுப்.70.7);. 10. சிறுமை; slenderness, thinness, lightness ஊசித்தொண்டை., (செ.அக.);. ம. ஊசி; க. சூசி;பட. சூஞ்சி. [illegible] உசி [illegible] ஊசி [illegible]
ஊசிக்கண்	ஊசிக்கண்ūcikkaṇ, பெ. (n.) சிறுகண்; small eyes. ஊசிக் கண்ணிலே ஆகாசம் பார்த்ததுபோல் (இ.வ.); (செ.அக.);. [ஊசி = சிறியது. ஊசி + கண் வடபுலத்தில் சகரச் சேர்ப்பால் ஊசி → குசி எனத் திரிந்தது.]

ஊசிக்கணவாய்	ஊசிக்கணவாய்ūcikkaṇavāy, பெ. (n.) மீன்வகை (வின்.);: a species of cuttle fish. (செ.அக.);. ம. ஊசியுடத்தேடு. [ஊசி (சிறுமை); + கணவாய்.]
ஊசிக்கப்பல்	ஊசிக்கப்பல்ūcikkappal, பெ. (n.) புகையிலை வகை; indigenous variety of tobaccos (செ.அக.); . [ஊசி + கப்பல். கப்பல் = கப்பல் வழிவந்த சரக்கு.]
ஊசிக்கழுத்தி	ஊசிக்கழுத்திūcikkaḻutti, பெ. (n.) கொக்கு மீன்; marine fish, long-nosed yellowish greens (செ.அக.);. ம. ஊசிமீன். [ஊசி + கழுத்தி]
ஊசிக்களா	ஊசிக்களாūcikkaḷā, பெ. (n.) முள்ளுக்களாச் செடி (L);, fascicled-leaved spinous barberry (செ.அக.);. [ஊசி + களா.]
ஊசிக்காது	ஊசிக்காதுūcikkātu, பெ. (n.) 1. ஊசித்துளை; eye of a needle, 2. நுனித் தறியுஞ் செவிப்புலன்; sharp ear, acuteness of hearing (செ.அக.);. [ஊசி + காது.]
ஊசிக்காய்	ஊசிக்காய்ūcikkāy, பெ. (n.) தேங்காய் வகை; species of coconut (செ.அக.); [ஊசி + காய்.]
ஊசிக்கார்	ஊசிக்கார்ūcikkār, பெ. (n.) மூன்று மாதத்திற்பயிராகும் நெல் வகை; a kind of paddy sown inMay and reaped in July. (செ.அக.);. [ஊசி + கார்]
ஊசிக்கால்	ஊசிக்கால்ūcikkāl, பெ. (n.) நடுக்குத்துக்கால (வின்.);; king post (செ.அக.);. [ஊசி + கால்]

ஊசிக்குத்தல்	ஊசிக்குத்தல்ūcikkuttal, பெ. (n.) உடம்பினுள் ஊசியின் வழியாக மருந்து புகட்டல்; throwing or introducing a liquid medicine within the body by a needle-injection. [ஊசி + குத்தல்.]
ஊசிக்குத்தாளை	ஊசிக்குத்தாளைūcikkuttāḷai, பெ. (n.) நெல்வகை; a variety of paddy (செ.அக.);. [ஊசி + குத்தானை.]
ஊசிக்குறண்டி	ஊசிக்குறண்டிūcikkuṟaṇṭi, பெ. (n.) முட்குறண்டி; thony shrub (சா.அக.); [ஊசிக +குறண்டி.]
ஊசிக்கூடு	ஊசிக்கூடுūcikāṭu, பெ. (n.) ஊசி வைக்குங்கூடு; needle-case (செ.அக.);. [ஊசி + கூடு.]
ஊசிச்சம்பா	ஊசிச்சம்பாūciccambā, பெ. (n.) சம்பா நெல்வகை; a variety of cambā paddy, yielding a siender kernel (செ.அக.);. [ஊசி + சம்பா.]
ஊசித்தகரை	ஊசித்தகரைūcittagarai, பெ. (n.) அவரை வகை. (L);; shrubby bean (செ.அக.);. [ஊசி + தகரை.]
ஊசித்துறல்	ஊசித்துறல்ūcittuṟal, பெ. (n.) சிறுமழை; ight drizzle (செ. அக.);. [ஊசி+ துறல்]
ஊசித்தொண்டை	ஊசித்தொண்டைūcittoṇṭai, பெ. (n.) சிறு தொண்டை; slender, narrow throat ஊசித் தொண்டையும் தாழி வயிறும் (இ.வ.);. [ஊசி + தொண்டை]

ஊசிநரம்பு	ஊசிநரம்புūcinarambu, பெ. (n.) காதிலுள்ள ஊசியைப் போன்றவோர் நரம்பு, கேள்வி நரம்பு; auditory nerve-acusticus (சா.அக);. [ஊசி + நரம்பு]
ஊசிநீர்	ஊசிநீர்ūcinīr, பெ. (n.) 1. மூத்திரம்; urine 'தொடுத்திடுவாய் தங்கள்தங்கள் ஊசிநீரில் அடுத்திடு வாய் நடுநீர்ச்சூ டாறுமுன்னே" (சா.அக.);. 2. மழை நீர்; rain water. 3. வாய்நீர்; saliva (சா.அக.);. 4. பிறப்பு உறுப்பு; genital organ உகநீர் (கொங்.வ.);. [ஊக + நீர் – ஊகநீர் – ஊசிநீர்.]
ஊசிப்பலகை	ஊசிப்பலகைūcippalagai, பெ. (n.) வலை பின்னும் ஊசி; needle for making nets (செ.அக.);. [ஊசி + பலகை]
ஊசிப்பார்வை	ஊசிப்பார்வைūcippārvai, பெ. (n.) பார்வை; aculeness or clearness of vision-acuity. (செ.அக.);. [[ஊசி + பார்வை.]
ஊசிப்பாலை	ஊசிப்பாலைūcippālai, பெ. (n.) கொடிவகை (ட);; needle-leaved swallow-wort (செ.அக.);. [ஊசி + பாலை.]
ஊசிப்புல்	ஊசிப்புல்ūcippul, பெ. (n.) ஊசியைப்போன்ற புல், needle-shaped grass, (சா.அக.);. [ஊசி + புல்]
ஊசிப்புழு	ஊசிப்புழுūcippuḻu, பெ. (n.) புழு வகை; worm of the shape of a needle, brought out of the ground by a light drizzle on a sunny day. (செ.அக.);. [ஊசி + புழு]
ஊசிப்போதல்	ஊசிப்போதல்ūcippōtal, பெ. (n.) ஊசல் நாற்றமடித்தல்; becoming putrified from being kept long, becoming stale and nauseous. (சா.அக);. [ஊசி + போதல்.]

ஊசி மல்லிகை	ஊசி மல்லிகைūcimalligai, பெ. (n.) முல்லைக்கொடி வகை (L.);; eared Jasmine. [ஊசி + மல்லிகை]
ஊசிமிளகாய்	ஊசிமிளகாய்ūcimiḷakāy, பெ. (n.) கொச்சி மிளகாய்; bird pepper, very fiery. (செ.அக.);. [ஊசி + மிளகாய்.]
ஊசிமிளிரை	ஊசிமிளிரைūcimiḷirai, பெ. (n.) காசி யாளி; a species of oleander with yellow flowers (சா.அக.);. [ஊசி + மிளிரை.]
ஊசி மீன்	ஊசி மீன்ūcimīṉ, பெ. (n.) ஊசிக்கமுத்தி பார்க்க;see Úss-k-kalutti. [ஊசி + மீன்.]
ஊசிமுல்லை	ஊசிமுல்லைūcimullai, பெ. (n.) ஊசிமல்லிகை (பிங்.);; eared jasmine (செ.அக.);. [ஊசி + முல்லை.]
ஊசிமுறி	ஊசிமுறிūcimuṟi, பெ. (n.) இடைக்காடரியற்றிய ஒரு நூல். (யாப்.வி.95.பக் 375);; poem by idai-k-kādar, not extant. [ஊசி + முறி]
ஊசிமுனை	ஊசிமுனைūcimuṉai, பெ. (n.) ஊசி நுனி; needle's point [ஊசி + முனை.]
ஊசிமுனையளவு	ஊசிமுனையளவுūcimuṉaiyaḷavu, பெ. (n.) மிகச் சிறிய அளவு; extremely small size or quantity. (சா.அக.);. [ஊசி + முனை + அளவு.]
ஊசியாவரை	ஊசியாவரைūciyāvarai, பெ. (n.) வெள்ளை யாவரை; Ilaian senna. (சா.அக.);. [ஊசி + ஆவரை.]

ஊசியுப்பு	ஊசியுப்புûciyuppu, பெ. (n.) வெடியுப்பு; nitre potassium nitrate. (சா.அக.);. [ஊசி + உப்பு.]
ஊசியேற்றல்	ஊசியேற்றல்ūciyēṟṟal, பெ. (n.) ஊசியை உடம்பினுட்பாய்ச்சி மருந்தேற்றல்; injecting medicines into the system by means of a needle (சா.அக.);. [ஊசி + ஏற்றல்.]
ஊசியோட்டல்	ஊசியோட்டல்ūciyōṭṭal, பெ. (n.) ஊசியேற்றல் பார்க்க: see usi-yerral. (சா.அக.);. [ஊசி + ஒட்டல்.]
ஊசியோடு-தல்	ஊசியோடு-தல்ūciyōṭudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) ஊசித் தையல் செல்லுதல்; to pass the neede through in sewing (செ.அக.);. [ஊசி + ஒடு.]
ஊசிவண்ணம்	ஊசிவண்ணம்ūcivaṇṇam, பெ. (n.) ஒருவகைப்புடவை; a kind of saree. (செ.அக.);. [ஊசி + வண்ணம்.]
ஊசிவாசி	ஊசிவாசிūcivāci, பெ. (n.) தட்டார். தையற்காரர் ஆகியோரிடமிருந்து அரசு பெறும் வரி: tax collected from goldsmiths and tailors. 'தட்டார் பெரால் ஊசிவாசி' (செ.அக.); (S.I.I.vii. 820);. [ஊசி + வாசி. வாசி = வரி.]
ஊசிவாணம்	ஊசிவாணம்ūcivāṇam, பெ. (n.) ஊசிவண்ணம் பார்க்க;see US-vannam. [ஊசிவண்ணம் → ஊசிவாணம்.]
ஊசிவெடி	ஊசிவெடிūcivedi, பெ. (n.) சிறிய வெடிவகை; a kind of small-sized crackers. (செ.அக.);. [ஊகி + வெடி]

ஊசு	ஊசு1ūcudal, 7.செ.கு.வி. (v.i.) 1. அமுகுதல்; to decay, become fetid, rotten; to putresy, as a corpse "ஊசிடு மிடும்பை யாகிய உடம்பு" (திருப்பு);. 2 சுவை கெடுதல்; to become stale, sour, rank insipid, as food by keeping "மாசி லோதனம்..... ஊக மேலினியென் செய்வது" (திருவாலவா.6.4);. ம., க. ஊக: து. ஊக. [உல் → ஊல் → ஊள் → ஊழ் → ஊய் → ஊக. ஊழ்த்தல் = முற்றுதல், முதிர்தல், பதனழிதல், அழுகுதல், கெடுதல், நாறுதல்.] ஊசு2ūcudal, 5. செ.குன்றாவி, (v.t) சீவுதல்; to shave, cut off in slices, pare off "கணிச்சி போல் கோடுசி" (கலித்.101-8); [உய் → ஊய் → ஊசு = செலுத்துதல், போக்குதல், நீக்குதல், சீவுதல்.] ஊசு3ūcu, பெ. (n.) குசு; emission of wind from the anus. க. து., படீ. ஊக. [ஊள் → ஊழ் → ஊய் → ஊசு = பதனழிந்த நாற்றம்]
ஊசெனல்	ஊசெனல்ūceṉal, பெ. (n.) இளைப்பாறற் குறிப்பு; onom.expr of relief in sitting down to rest ஊசென்று உட்கார நேரங்கிடையாது (செ.அக.);. [ஊக + எனல் ஊசு - பெருக மூச்சுவிடும் இளைப்பாறல் ஒலிக் குறிப்புச்சொல். ஒடிக் களைத்த நாய் ஊகஊக என்று மூச்சு வாங்குகிறது (உ.வ.);.]
ஊஞ்சல்	ஊஞ்சல்ūñjal, பெ. (n.) 1. ஊசல் (திவா.);; swing 2. ஊசற்பாட்டு; song to accompany swinging திருமணத்தில் ஊஞ்சல் பாடுகிறார்கள் (இ.வ.);. ம. ஊஞ்சல், ஊஞ்சால்; க. உய்யல், ஊய்யல், உய்யாலு, உய்யலு, உவாலெ, உவ்வாலெ; து. உச்சால், உய்யால், உச்சாலு, உய்யாலு; தெ. உய்யலி, உயலி, ஊஞ்சால், உய்யல. ஊக, உயால, உய்யால; கொலா. ஊசெ; நா. ஊசெ. பர். ஊசல்;கோண். ஊகாக. [ஊக்கு → ஊஞ்சு → ஊஞ்சல் ஊக்குதல் = முன்னே தள்ளுதல், "ஐயசிறிதென்னை ஊக்கி" (கலித்.3);.]
ஊஞ்சல் கட்டில்	ஊஞ்சல் கட்டில்ūñjalkaṭṭil, பெ. (n.) ஊஞ்சல்போல் ஆடும் வண்ணம் அமைந்த கட்டில்; swinging cot (சேரநா.);. ம. ஊஞ்சால் கட்டில், [ஊஞ்சல் + கட்டில்.]

ஊஞ்சற்பாட்டு	ஊஞ்சற்பாட்டுūñjaṟpāṭṭu, பெ. (n.) ஊஞ்சலாடும் போது பாடும் பாட்டு; song sung in swinging, as an idol, or as the bride and bridegroom seated on a swing at wedding (செ.அக.);. ம. ஊஞ்சால் பாட்டு. [ஊஞ்சல் + பாட்டு.]
ஊஞ்சற்பாலம்	ஊஞ்சற்பாலம்ūñjaṟpālam, பெ. (n.) சங்கிலியால் பிணைத்து ஊஞ்சல்போல் அமைத்துள்ள பாலம்; suspension-bridge (சேரநா.);. ம. ஊஞ்சால் பாலம். [ஊஞ்சல் + பாலம்.]
ஊஞ்சற்பிசின்	ஊஞ்சற்பிசின்ūñsaṟpisiṉ, பெ. (n.) உசில மரத்தின்பிசின்; gum of the usilam tree. (சா.அக.);. [ஊஞ்சல் + பிசின்.]
ஊட்டம்	ஊட்டம்ūṭṭam, பெ. (n.) 1. உண்பிக்கை; feeding 2. உணவு; food refrement. "ஊட்டமின்றித் துறந்தா லொக்குமே" (திவ்.நாச்.1.9);. 3. செழிப்பு; fertility of land, fatness of a person, opp to வாட்டம். இந்த குழந்தை ஊட்டமாயிருக்கிறது (செ.அக.);. 4. சோற்றுப் படையல்; giving a feast (சேரநா.);. ம. ஊட்டம். [ஊட்டு → ஊட்டம்]
ஊட்டல்	ஊட்டல்ūṭṭal, பெ. (n.) 1. உண்பித்தல்; nursing by forcing food into the mouth as in children or patients 2. பால் கொடுத்தல்; breast feeding 3. பால் பருகுதல்; the act of sucking in milk. 4. இன்பதுன்பங்களை உறுத்தல்; 5. பிழைப்பூட்டல்; restoring to life (சா.அக.);, ம. ஊட்டல்: க. ஊடு. து. ஊட [ஊட்டு → ஊட்டல்.]
ஊட்டவிடு-தல்	ஊட்டவிடு-தல்ūḍḍaviḍudal, 1 8. செ.குன்றாவி. (v.t); கன்றை அல்லது குட்டியைப் பால் குடிக்கவிடுதல்; lo lat the young of an animal suck (சா.அக.);. [ஊட்டு → ஊட்ட (வி.எ.); + விடு.]

ஊட்டாக்குழந்தை	ஊட்டாக்குழந்தைūṭṭākkuḻndai, பெ. (n.) 1. நோய் வருத்தத்தால் பாலுண்ணாக் குழந்தை; child which does not suckle owing to suffering from disease or pain 2. பால் மறந்த குழந்தை; child which has passed through the stage of suckling 3. ஊட்டி வளர்க்காத குழந்தை; child not brought up by artificial feeding or by a wet nurse. (சா.அக.);. [ஊட்டாத – ஊட்ட + குழந்தை.]
ஊட்டி	ஊட்டி1ūṭṭittal, 5 செ.குன்றாவி (v.t) தாளியடித்தல்; to level a field with a harrow. [ஊட்டு → ஊட்டி (இருமடிப்பிறவினை); ஊட்டித்தல் = :பள்ளத்திற்கு மேட்டு மண்ணைத் தள்ளிச் சமனுறச் செய்தல்.] ஊட்டி2ūṭṭi, பெ. (n.) 1. ஊட்டும் உணவு; food "வரபலம் புஜபலம் ஊட்டியாக வளர்த்த சரீரமானது" (ஈடு.2,6,6);. 2. பறவை விலங்குகளினுனவு(திவா.);; food of birds and beasts. 3 வளர்ப்பு விலங்குகளுக்குத் தீனியிட்டு வைக்கும் தொட்டி அல்லது கழுநீர் வைக்கும் தாழி; a vessel or big earthern pot meant for providing cattle-feed. [உண் → ஊண் → ஊட்டு → ஊட்டி.] ஊட்டி3ūṭṭi, பெ. (n.) 1. குழந்தைகட்குப் பாலூட்டும் சங்கு feeding conch. 2. சங்கு போன்ற குரல்வளை: Adam's apple, "கழுத்தி னோடே ஊட்டியும் அரியாநின்றார்." (பெரியபு:அரிவா.17);. 3. மழை (அகநி.);; rain, lit that which feeds. (செ.அக.);. 4. ஊட்டப்படும் பன்றி; pig.
ஊட்டிக்குற்றி</Italics>	ஊட்டி
ஊட்டியார்	ஊட்டியார்ūṭṭiyār, பெ. (n.) தம் பாடலுள் 'ஊட்டி' என்ற சொல் அமைந்ததனால் பெயர்பெற்ற கடைச் சங்க காலத்துத் தமிழ்ப் புலவர்; poet of Sangam age who is named as such because the word útti' appears in one of his poems [ஊட்டி + ஆர்.]
ஊட்டிரம்	ஊட்டிரம்ūṭṭiram, பெ. (n.) தேட் கொடுக்கி (மூ.அக.);; Indian turnsole (செ.அக.);. [ஊட்டி → ஊட்டிரம்]

ஊட்டு	ஊட்டுūṭṭu, பெ. (n.) . குழந்தைக்கு உணவு செலுத்தல்; feeding child 2. உணவு; food 3. குழந்தை அல்லது நோயாளிக்குக் கொடுக்கும் கவளம்; morse of food given to a child or to a patient. (சா.அக.);. ம. ஊட்டு: க. ஊட்ட. ஊடெ;து. ஊட [உண் → ஊண்→ ஊட்டு.] ஊட்டு1ūṭṭudal, செ.குன்றாவி. (v.t.) உண்ணும்படி உணவைப் பிறர் வாயிலே யிடுதல்; to put small quantity of food into the mouth, as of a child, of a sick person, as of a token of affection. "பிடியூட்டிப் பின்னுண்ணுங் களிறெனவும்" (கலித்.11);. 2. உண்ணச் செய்தல்; to coax and make one eat one's food, as a mother, her child, to entertain, as a guest "ஊற்றுப் பெருக்கா லுலகூட்டும்" (நல்வ.9);. 3. புகட்டுதல்; to instill, infuse. அறிவூட்டினான் (உ.வ.);. 4. வண்ண மேற்றுதல்; to dye "அரக்கார்ந்த பஞ்சி கொண் டுட்டினும்" (நாலடி.396);. 5. நுகரச்செய்தல்: to cause, to experience, as the fruits of one's action.
ஊட்டுக்கன்று	ஊட்டுக்கன்றுūṭṭukkaṉṟu, பெ. (n.) பால்குடிக்குங்கன்று; sucking calf. [ஊட்டு + கன்று.]
ஊட்டுக்குழந்தை	ஊட்டுக்குழந்தைūṭṭukkuḷndai, பெ. (n.) 1 பாலுண்ணும் குழந்தை; sucking child 2 செவிலித்தாயால் ஊட்டப்பட்ட குழந்தை; child feeding at the breast of a wet nurse. (சா.அக.);. [ஊட்டு + குழந்தை.]
ஊட்டுந்தாய்	ஊட்டுந்தாய்ūṭṭundāy, பெ. (n.) ஐவகைத் தாயாருளெருத்தி (பிங்);; foster-mother, one of al-vagai-t-tāyar. மறுவ. முலைத்தாய், வளர்ப்புத்தாய். [ஊட்டு → ஊட்டும் + தாய்.]
ஊட்டுப்புரை	ஊட்டுப்புரைūṭṭuppurai, பெ. (n.) கேரள நாட்டில் ஏழையர்க்கு உணவளிக்குஞ் சாலை; rest-house in the Kerala country in Sindia where the poor are given free feeding (செ.அக.);. ம. ஊட்டுபுர. [ஊட்டு + புரை.]

ஊட்டுமற-த்தல்	ஊட்டுமற-த்தல்ūṭṭumaṟattal, 3 செ.குன்றாவி, (v.t.) கன்று பால் குடி மறத்தல்; to make the calf to forget milk. [ஊட்டு + மற-.]
ஊட்டுவான்	ஊட்டுவான்ūṭṭuvāṉ, பெ. (n.) சமையற்காரன்; one who prepares food, cook "அவர் பாலுட்டுவான்றனை விட்டார்" (பெரியபு:திருநாவுக்.55);. [ஊட்டு + ஆன் - ஊட்டுவான் (சமைத்து உணவளிப்பவன்);.]
ஊட்டெழுத்து	ஊட்டெழுத்துūṭṭeḻuttu, பெ. (n.) எழுத்துகளை மின்னணுச் சிப்பத்தில் பதிவிக்கும் ஒளிப்படத் தட்டச்சு; electronic type-setter. [ஊட்டு + எழுத்து.] எழுத்துக்களை ஒளிப்பதிவுச் சிப்பத்தில் ஊட்டுதலான் தோன்றிய படைப்புச்சொல்.
ஊடகம்	ஊடகம்ūṭagam, பெ. (n.) கடல்மீன் வகை; marine fish silvery (செ.அக.);. ம. ஊடவம். [ஊடு → ஊ கம்.] ஊடகம்
ஊடணம்	ஊடணம்ūṭaṇam, பெ. (n.) 1. சுக்கு; dried ginger 2. மிளகு; pepper. 3. மிளகுக்கொடி; pepper creeper. [ஊடு + அணம்.]
ஊடணை	ஊடணைūṭaṇai, பெ. (n.) திப்பிலி; long pepper (சா.அக.);. [ஊடு + அணை.]
ஊடம்	ஊடம்ūṭam, பெ. (n.) 1. உவர் மண்; saline soil 2. விடியற்காலம்; dawn. [ஊடு + அம்.]
ஊடரக்கல்	ஊடரக்கல்ūṭarakkal, பெ. (n.) சுக்கான் கல்; lime-stone (சா.அக.);. [ஊடு → ஊடாம் + கல்]

ஊடரம்	ஊடரம்ūṭaram, பெ. (n.) பூவழலை; saline soil (சா.அக.);. [ஊடு → ஊடாம் ஊடு = வெப்பம், வெதும்பல்.]
ஊடல்	ஊடல்1ūṭal, பெ. (n.) 1. மருதத்திணையினுரிப் பொருள்களுள் ஒன்றாகிய புலவி; love quarrel, between husband and wife, arising from jealousy appropriate to the agricultural tracts, one of five ur-p-porul (நம்பியகப்.25); (செ.அக.);. 2. பிணக்கு; disaccord. 3. வெறுப்பு; dislike. 4. கணவன் மனைவி இருவரிடைத் தோன்றும் உரையாடாத மென்சினம்; domestic disharmony between husband and wife. [ஊடு + ஊடல்.] ஊடல்2ūṭal, பெ. (n.) மர நிழல்; shade of a tree (செ.அக.);. [ஊழ் → ஊடு → ஊடல்.]
ஊடல்விரி	ஊடல்விரிūṭalviri, பெ. (n.) வெள்ளணி யணிந்து விடுத்துழித் தலைவன் வாயில் வேண்டன் முதலா கப் பாங்கி தலைவனை அன்பிலை, கொடியையென்றிகழ்தல்; theme of agam classification of esoteric poem, in which the conversation leading to love quarrel between the hero and heroine groups is elaborately narrated [ஊடல் + விரி.]
ஊடலுவகை	ஊடலுவகைūṭaluvagai, பெ. (n.) புலவியின்பின் கூடலால் நிகழும் மகிழ்ச்சி; pleasure derived from reunion after sulking, from temporary variance and huff between husband and wife, (குறள். 133. அதி.);. [ஊடல் + உவகை.]
ஊடலொழித்தல்	ஊடலொழித்தல்ūṭaloḻittal, தொ.பெ. (vbl.n.) பிணக்குத் தீர்த்தல்; husband removing the feigned dislike of a wife for the purpose of reunion (சா.அக.);. [ஊடல் + ஒழித்தல்.]
ஊடறு	ஊடறு1ūṭaṟuttal, 4.செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. ஊடுருவுதல்; to cut through, cleave, sunder, pierce, as an arrow, to force one's way through. 2. வழக்குத் தீர்த்த்ல்; to decide between parties, settle amicably, (W);. [ஊடு + அறு – ஊடறு-.] ஊடறு2ūṭaṟuttal, 4.செ.குன்றாவி. (v.t.) இடையில் அடைத்தல் (ஈடு.1.4,4);; to dam; to obstruct in the middle [ஊடு + அறு.]

ஊடன்	ஊடன்ūṭaṉ, பெ. (n.) மீன்வகை; fresh water fish. (செ.அக.); [ஊடு → ஊடன்.] ஊடன்ūṭaṉ, பெ. (n.) 1. ஊடக மீன்; fish, silvery, Gerres filamentosus. 2. கடல் மீன்வகை; marine fish, pristipoma furcatum (செ.அக.); [ஊடன் → ஊடான். ஊடன் பார்க்க;see udan]
ஊடாட்டம்	ஊடாட்டம்ūṭāṭṭam, பெ. (n.) 1. பல்காற் பயிலுகை frequent communion, intercourse. 2. பழக்கம்; intimacy. ம. ஊடாட்டம். [ஊடாடு → ஊடாட்டம்.]
ஊடாடு-தல்	ஊடாடு-தல்ūṭāṭudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) 1. நடுவே திரிதல்; to move about go among. "ஊடாடு பனிவாடாய்" (தில்.திருவாய்.1.4.9);. 2. பலகாற் பயிலுதல்; to frequent move about very often "தேன் கொண்டூடாடுங் கூந்தல்" (கம்பரா.மாரீசன்.79);. 3. கலந்து பழகுதல்; to be familiar, to get into close intimacy ""சீதையென்னு மான்கொண்மூடாடும் வண்ணம்"" (கம்பரா.மாரீசன்.79);. 4. கலத்தல்; to come in contact get in touch, "கையெழுத்தோ டூடாடாமறை" (குற்றா. தலதிரிகூட34);. 5. பெரு முயற்சி செய்தல்; to make suppreme effort அவன் அதுநிறைவேற மிகவும் ஊடாடு கிறான். (இ.வ.); (செ.அக);. 6. கல்வி பயிலுதல் (அ.ஆக.);; to gain knowledge. ம. ஊடாடுக. க. ஒடாடு: தெ ஊடாடு. [ஊடு + ஆடு - ஊடாடு.]
ஊடாளன்	ஊடாளன்ūṭāḷaṉ, பெ. (n.) 1. ஒற்றன்; Spy 2. இருவர் அல்லது இருசாரார்க் கிடையில் கருத்து ஊடாட்டத் திற்கு உதவும் நடுவன்; mediator. [ஊடு + ஆளன்.]

ஊடு	ஊடு1ūṭudal, 5. செ.கு.வி. (v.i.) 1. புலத்தல்; to feign displeasure, as a wife of her husband or vice versa in order to enhance his or her affection. "ஊடுதல், காமத்திற்கின்பம்" (குறள்.1330);. 2. பிணங்குதல்; to be impatient, to show resentment, "செறுத்தோறுடைப்பினுஞ் செம்புனலோ டூடார்' (நாலடி.222);. [உள் → உடு → ஊடு. வாய் திறந்து பேசாமல் உள்ளத்தின் உளைச்சல்களைக் குறிப்பால் புலப்படுத்துதல், நாளடைவில் சொல்லாடிப் புலப்படுத்தலும் ஊடுதலாயிற்று. ஊடுதல் - (உள்ளத்தின்); உளைச்சல்.] ஊடு2ūṭudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) உண்ணுதல்; 10 eat பன்றி வள்ளிக்கிழங்கை ஊட்டிவிட்டது. (இ.வ.);. [உள்→ உண் → ஊடு (உட்கொள்);.] ஊடு3ūṭu, பெ. (n.) 1. நடு; middle, that which comes between "ஊடாடு பனிவாடாய்" (திவ்.திரு வாய்.1.4.9);. 2. இடை; waist 3. நெசவின் தார்நூல் (வின்.);; woof, thread woven across the warp (செ.அக.);. ம. ஊடு;க. உடு: கோத ஊட். து. ஊடு [உள் → உடு → ஊடு.]
ஊடுசாகுபடி	ஊடுசாகுபடிūṭucākubaḍi, பெ. (n.) இருவகைத் தவசங்களைக் கலந்து பயிரிடுகை; cultivating by mixing two kinds of grain in a seed bed and planting the seedlings indiscriminately. (Gll 1,93);. (செ.அக.);. [ஊடு + சாகுபடி.]
ஊடுசெல்(லு)-தல்	ஊடுசெல்(லு)-தல்ūṭuselludal, 13.செ.கு.வி. (v.i.) 1. நடுவிற்போதல்; to pass through, the centre. "உடைகப்பல் கப்பலாய்த் திரையாழி யூடுசெலுமோ" (தாயுசுகவா.11);. 2. இடையே போதல்; lo enter in between [ஊடு + செல்.]
ஊடுதட்டி	ஊடுதட்டிūṭudaṭṭi, பெ. (n.) இடைத்தரகன்; இடையில் நின்று மாறுகொண்ட இருவரை ஏய்த்துச் செல்பவன்; go between intermediary cheating both the conflicting parties,, [ஊடு + தட்டி.]
ஊடுதல்	ஊடுதல்ūṭudal, பெ. (n.) கலவியிற் பிணங்குதல்; feigning displeasure in sexual affair as a wife does with her husband chiefly with a view to increase his affection. (சா.அக.);. [உள் → உடு → ஊடுதல்.]

ஊடுதாக்கு	ஊடுதாக்கு1ūṭudākkudal, 7.செ.கு.வி. (v.i.) பின்னிடாமல் எதிர்த்து நிற்றல்; to oppose with firmness, stand resolutely. [ஊடு + தாக்கு.] ஊடுதாக்கு2ūṭudākkudal, 5. செ.குன்றாவி, (v.t.) இரண்டு பொருள்களின் வலிமையை யொப்பிடுதல்; to compare two things with regard to their relative strength (செ.அக.);. [ஊடு + தாக்கு.]
ஊடுபற்று-தல்	ஊடுபற்று-தல்ūṭubaṟṟudal, 5. செ.கு.வி (v.i.) விளக்கு உள்ளே பற்றி யெரிதல் (வின்);; to burn whithin the hollow or bowl of an open lamp, as the wick when the oll is out (செ.அக.);. [ஊடு + பற்று.]
ஊடுபாட்டு	ஊடுபாட்டுūṭupāṭṭu, பெ. (n.) 1. பழக்கம் அறிந்திருத்தல்; custom, habit familiarity. 2. அறிவு; knowledge (சேரநா.);. ம. ஊடுபாட்டு. [ஊடு + பாட்டு.]
ஊடுபோக்கு	ஊடுபோக்கு1ūṭupōkkudal, 5.செ.குன்றாவி, (v.t.) 1. இடையே போகச் செய்தல்; to run through, cause to pass through. 2. வழக்குத் தீர்த்தல்; to decide between parties, settle amicably (செ.அக.); 3. ஊடுருவச் செய்தல்; to penetrate (ஆ.அக.);. ம. ஊடு போக்கு. [ஊடு + போக்கு.] ஊடுபோக்கு2ūṭubōkkubayai, பெ. (n.) 1. ஊடு செல்லுகை passing through, as a jungle, a crowd. ஆளிகன் ஊடுபோக்கற நிமிர்த்து (திருக்கோ,151.உரை.); 2. ஒரு பழைய வரி; ancientax "ஊடுபோக்கும்...... கோக்கொள்ளப் பெறாதே" (S.I.I.ii,509);. [ஊடு + போக்கு.]
ஊடுருவிப்பாய்-தல்	ஊடுருவிப்பாய்-தல்ūṭuruvippāytal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) நடுவினுள் வேகமாய் முழுவதையும் துளைத்துச் செல்லல்; passing through anything forcibly and rapidly inter-penetrating. (சா.அக.);. [ஊடு + உருவி + பாய்.]

ஊடுருவு-தல்	ஊடுருவு-தல்ūṭuruvudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) . 1. இடையுருவிச் செல்லுதல்; to penetrate, pierce, as weapons ""நெற்றிதொறு மோரொரு வடிக்கணை யூடுருவ".. (பாரத இரண்டாம்போ-26);. ம. ஊடுருவுக. [ஊடு + உருவு.]
ஊடுவெளி	ஊடுவெளிūṭuveḷi, பெ. (n.) இடைவெளி; space in between, gap. [ஊடு + வெளி.]
ஊடுளைச்சல்	ஊடுளைச்சல்ūṭuḷaiccal, பெ. (n.) மாதவிடாய்களுக்கடையெ காணும் வலி; pain occurring between the menstrual periods - midpain. (சா.அக.);. [ஊடு + உளைச்சல்.]
ஊடுடே	ஊடுடேūṭuṭē, வி.எ. (adv) 1 இங்குமங்கும் ,இடையிடையே; off and on irregularly interspersed 2. அப்போதைக்கப்போது; there and then, 3 அடிகடி; frequently. [உடு → ஊடு + எ)
ஊடேவிழு-தல்	ஊடேவிழு-தல்ūṭēviḻudal, 2.செ.கு.வி. (v.i.) நடுவிற் புகுதல்; to come between, rush into the midst, interfere. [1ஊடு + ஏ +விழு,]
ஊடை	ஊடைūṭai, பெ. (n.) ஆடையின் குறுக்கிழை (வின்,);; woof (செ.அக.);. 2. நூற்றார்; galand to fibres. 3. உண்டை; ball of thread. [ஊடு_ஊடை.] ஊடைūṭai, பெ. (n.) தேட்கொடுக்கி; scorpior plant or scorpion sting (சா.அக.); [ஊடு → ஊடை + மா]
ஊடையம்	ஊடையம்ūṭaiyam, பெ. (n.) நீரரண் (வின்.);: dict round a fort or a camp. (செ.அக.);. மறுவ, அகழி, அகழ்ப்பு: அகப்பா. [ஊடு → ஊடையம்.]

ஊண்	ஊண்பூṇ, பெ. (n.) உண்கை; eating. "பாத்தூண் மரீஇயவனை" (குறள்.227); 2. உணவு food "உடை _செல்வமூணொளிகல்வி" (குறள்.939);, 3. ஆன்மாவின் இன்பதுன்பப் பட்டறிவு; experience of Joys and sorrows by the soul, as the inevitable fruits of karma "ஊனொழியா துன்னின்" (சிவப்பிர.19); (செ.அக.);. ம. ஊண், ஊனு; க. ஊட உணிக கோத,, துட. ஊண்;து. உனக, ஒணக.
ஊண்சாலை	ஊண்சாலைபூṇcālai, பெ. (n.) ஊட்டுப்புரை; choultry where food is distributed gratis (செ.அக);. [உண் → ஊண் + சர்லை.]
ஊண்டழல்	ஊண்டழல்பூṇṭaḻl, பெ. (n.) பசியழல் power of digesting food, it food-fire. "ஊண்டழல் வெறுக்கும் வண்ண மூட்டுவம்" (பிரபுலிங். ஆரோகண.40); (செ. அக.); [ஊன் + தழல்]
ஊண்பாக்கு	ஊண்பாக்குபூṇpākku, பெ. (n.) உண்டபின்தின்னும் பார்க்க; betel and nut taken after a meal, dist வெறும் பாக்கு (வீண் பாக்கு); ஊண்பாக்கொழிய வீண்பாக்காகாது. (பழ.);. [ஊன் + பாக்கு.]
ஊண்பித்தை	ஊண்பித்தைபூṇpittai, பெ. (n.) ஓர் பெண்பாற் புலவர்: a poetess [ஊண் + பித்தை. பித்தை = சிறுமி, பெண்.] குறுந்தொகையில் 232ஆம் பாடலைப் பாடிய ஊண்பித்தை யார் உணவுபடைக்கும் பணிப்பெண்ணாக வாழ்ந்தவராக லாம். புல் → புத்து → பித்து என்னும் சொற்கள் இளமை, மென்மை, புதுமை, அழகு என்று பொருளால் விரிவன. துளுமொழியில் 'புத்து' இன்றும் பெண்பாற் பெயராக வழங்கு கிறது. புல் → பது → புதல் → புதல்வன் புல் → புதுபுத்து → புத்தன் (மகன்); த. புத்து → புத்தன் Skt. Putra. கன்னடத்தில் புத்து → புட்டு → புட்ட என்பன இளமையும் அழகும் குறித்து வழங்குவன. புல் → புள் → பின் → பிள்ளை என்பன இளமைப்பெயர்கள். புத்தை → பித்தை.
ஊணம்	ஊணம்பூṇam, பெ. (n.) ஒரு நாடு; name of the country of the Huns "ஊன நாட்டோரூரின்" (ஞானவா காதிக.7);.] அவுண்_ஊண்_ஊனம் ஊனம்_அவுனர்வாழ்வகம்.) ஊணன் r பெ. (n); ஊண நாட்டான்; Hun, barbarian (செ.அக.);. [அவுனன் → ஊனன்.]

ஊணன்	ஊணன்2ūṇaṉ, பெ. (n.) மிகவுண்போன்; glutton ஊணன் கருமதிழந்தான் கருமமிழந்தான் (வின்); (செ.அக.);. ம. ஊணன். [ஊண் + அள்.]
ஊணா	ஊணாūṇā, பெ. (n.) சடைச்சி மரம் (L);, common Indian linder (செ.அக.);. [ஊள் → ஊன் → ஊணா.]
ஊணாட்டம்	ஊணாட்டம்ūṇāṭṭam, பெ. (n.) பல்லாங்குழியில் ஆடும் ஒர் ஆட்டம்; a kind of game (சேரநா.);. [ஊண் + ஆட்டம்]
ஊணாளி	ஊணாளிūṇāḷi, பெ. (n.) அதிகமாக உண்பவன்; glutton, great eater (சேரநா.);. [ஊண் + அளி.]
ஊணி	ஊணிūṇi, பெ. (n.) உணவுகொள்பவன்: one who eats. "காளவிட மூண்" (திருப்பு.69);. (செ.அக.);. ம. ஊணி;க. உணி. [ஊண் → ஊணி.] ஊணிūṇi, பெ. (n.) பாவாற்றுதற்கு ஊன்றும் கவர்க் கால்; weaver's stand for the threads of the woof. [ஊண் → ஊணி.]
ஊணிக்கம்பு	ஊணிக்கம்புūṇikkambu, பெ. (n.) 1. மொட்டை வண்டியின் இரு பக்கத்திலும் ஊன்றப்பட்ட முளைக் கம்புகள் (நெல்லை);; stakes on the sides of an open country cart 2. பாவாற்றுதற்கு ஊன்றும் கவர்க்கால்; weaver's stand for the threads of the woof. [ஊன்றி + கம்பு - ஊன்றிக்கம்பு → ஊணிக்கம்பு.]

ஊணு-தல்	ஊணு-தல்ūṇudal, 13.செ.குன்றாவி. (v.i.) உணவு கொடுத்துப் பேணுதல்; to feed and nourish. "உழலை யாக்கையை பூணுமுணர்விலீர்" (தேவா. 588.6); [உண் → ஊன் + உ - ஊனு.] 'உண்' என்னும் தன்வினை ஊண் என நெடுமுதலாகிப் பிறவினையாகும் பெற்றியுடையதாயினும் முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயராகிய வண்' என்பதனின்றும் வேறுபடுத்த 'ஊணு என உகர ஈறுபெற்றுப் பிறவினை ஏவலாகி 'ஊட்டு' எனப்பொருள் தந்துநின்றது.
ஊத்தங்காய்	ஊத்தங்காய்ūttaṅgāy, பெ. (n.) புதைத்துப் பழுக்க வைத்த காய்; green unripe fruit buried to ripen, as plantains. Loc. (செ.அக.);. [ஊழ்த்தல் = புதைத்தல், ஊழ்த்தம் → ஊத்தம் + காய்.]
ஊத்தட்டம்	ஊத்தட்டம்ūttaṭṭam, பெ. (n.) மாழைகளை யுருக்க தழல்; fire for melting metal (செ.அக.);. [ஊவது → ஊத்து → ஊத்தட்டம்.]
ஊத்தப்பம்	ஊத்தப்பம்ūttappam, பெ. (n.) பருத்த தோசை வகை; thick rice-flour cake. (செ.அக.);. ம ஊத்தப்பம். [ஊற்று → ஊத்து _அப்பம்.]
ஊத்தமுறை	ஊத்தமுறைūttamuṟai, பெ. (n.) ஊது திட்டம் பார்க்க;see Jou-titlam.
ஊத்தல்	ஊத்தல்ūttal, பெ. (n.) பித்தளை; brass (சா.அக.);. [ஊற்று → ஊற்றல் → ஊத்தல், காய்ச்சி உருக்கிவார்த்த கலப்பு மாழையாதலின் இப்பெயர் பெற்றது.]
ஊத்தாம்பிள்ளை	ஊத்தாம்பிள்ளைūttāmbiḷḷai, பெ. (n.) 1. பேழை; container 2. மூத்திரப்பை (இங்.வைத்.43);: bladder. (செ.அக.);. [உத்து → உத்தாம் → ஊத்தாம் + பிள்ளை.]

ஊத்து	ஊத்துūttu, பெ. (n.) 1. ஊதுகை; blowing a musical instrument ஓர் ஊத்து ஊதினான். (உ.வ.);. 2. காகளத்தின் ஒலி; sound of a wind instrument "பெரிய திருநாளாய்ச் செல்லும்படி பண்ணினால் புறம்பு ஊத்தும் சுவடு மற்றுக் கிடக்கவும் வேணுமா?" (திவ்.திருநெடுந்.8.வியா.);. 3. உடம்பு ஊதிப்பருத்தல் (சங்.அக.);: swelling of body. 4. ஊதல்; whistle. (Tinn.);. ம, ஊத்த; க. ஊது;து. ஊதுணி, [ஊது → ஊத்து.]
ஊத்தை	ஊத்தைūttai, பெ. (n.) 1. அழுக்கு; dirt impurity, fifth excrement, that which is ceremonially unclean, as catamenia, "ஊத்தைக் குழியி லமுதம் பாய்வது போல்" (திவ்.பெரியாழ், 4,6.10); (செ.அக.);. 2. ஊன், ஊனிர்; water oozing from flesh. 3. மாதவிலக்கு நீர்; menstrual blood -catamenia. 4. பல்லழுக்கு; foul matter which collects on the teeth ordinarily; a composed accumulation about the teeth in sickness-scordes. 5. புலால்; meat "ஊத்தைச் சடலத்தை உப்பிருந்த பாண்டத்தை" 6. நாற்றம்; stench. ம. ஊதத. [ஊழ் → ஊழ்த்தை → ஊத்தை.] ஊத்தைகழல்(லு);-தல் __. 1 3. செ.கு.வி (v.i.); 1. அழுக்கு வெளியேறுதல் (வின்.);; to come off as dirt from a vessel (செ.அக.);. 2. ஊத்தை கழலுதல்; to remove foul matter
ஊத்தைச்சீலை	ஊத்தைச்சீலைūttaiccīlai, பெ. (n.) 1. அழுக்குச்சீலை; dirty clothor clothes. 2. விலக்குச்சீலை; sanitary towel or napkin. [ஊத்தை + சீலை.]
ஊத்தை நாறி	ஊத்தை நாறிūttainā<u>r</u>i, பெ. (n.) 1. பீநாறி (மு.அ.);: fetid tree. 2. முடைநாற்றம் உடையவள்; dirty woman or a woman ceremonially unclean, said of a woman as a low term of abuse. (சா.அக.);. [ஊத்தை + நாறி.]

ஊத்தைப்பல்	ஊத்தைப்பல்ūttaippal, பெ. (n.) 1. அழுக்குச் சேர்ந்த பல்; dirty tooth, 2. ஊன் படிந்த பல்; tooth with the dark brown foul matter collected on it in low fevers - scordes. 3. சீழ்வடியும்; tooth with a discharge of pus as in pyorrhoea. (சா.அக.);. [வனத்தை + பல்.]
ஊத்தைப்பல்லன்	ஊத்தைப்பல்லன்ūttaippallaṉ, பெ. (n.) தூய்மையற்பற்களுடையவன்; one with unclean teeth. (செ.அக.);. [ஊத்தை + பல்லன்.]
ஊத்தைப்பாட்டம்	ஊத்தைப்பாட்டம்ūttaippāṭṭam, பெ. (n.) வரி வகை tax ((செ.அக.); S.II.V.330);, (செ.அக.);. ம. ஊத்தப்பாட்டம் [ஊத்தை + பாட்டம்]
ஊத்தைப்பாண்டம்	ஊத்தைப்பாண்டம்ūttaippāṇṭam, பெ. (n.) 1. ஊத்தையுடம்பு; body, full offith, called contemptuou sly by renunciative moralizers. 2. நாற்றம் வீசும் உடம்பு body emitting a fetid smell (சா.அக.);. [ஊத்தை + பாண்டம்.]
ஊத்தைப்பிணம்	ஊத்தைப்பிணம்ūttaippiṇam, பெ. (n.) 1. நாறி பிணம் (வின்);; putrid corpse, decomposed carcas (செ. அக.);. 2. அமுக்குடம்பு; filthy body (சா.அக.); [ஊத்தை + பிணம்.]
ஊத்தையட்டு-தல்	ஊத்தையட்டு-தல்ūddaiyaṭṭudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) ஊனமுறுதல்; to sustain dishonour, suffer disgrac "கோழிப் போரில் ஊத்தையட்டாமல்" (S.II.ii 251); (செ.அக.);. [ஊத்தை + அட்டு.]
ஊத்தையெடு-த்தல்	ஊத்தையெடு-த்தல்ūttaiyeḍuttal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) அமுக்ககற்றுதல் (யாழ்ப்.);; to remove tams from jewels, stain from silk or other cloth (செ.அக.); [ஊத்தை + எடு.]
ஊத்தைவாசல்	ஊத்தைவாசல்ūttaivācal, பெ. (n.) பெண் நோன vagina from its serving as a passage for the discharge of menses. (செ.அக.);. [ஊத்தை + வாசல்]
ஊதடைப்பான்	ஊதடைப்பான்ūtaḍaippāṉ, பெ. (n.) மாட்டுநோய் வகை; disease, among cattle (மாட்டுவை.சிந்.பக். (செ.அக.);. [ஊது + அடைப்பான்.]

ஊதம்	ஊதம்ūtam, பெ. (n.) யானைக்கூட்டம்; herd o elephants "உலவை நீள்வனத் துதமே யொத்தது.' (கம்பரா.வரைக்.7.); (செ.அக.);. [ஊ → ஊது → ஊதம் (பெருக்கம்);.]
ஊதல்	ஊதல்1ūtal, பெ. (n.) . குளிர்க்காற்று; cold wind ஊதலடிக்கிறது. (உ.வ.);. 2. வீக்கம்: swelling 3 ஆரவாரம் (வின்.);; great noise, 4. ஊதைநோய் rheumatism ஊதலினம் (தைலவதைல:130);. 5. மிகுதி fullness. "இருமவீளை யென்றிவை யூதலாக்கை" (தேவா.996.8);. 6. குழந்தைகள் ஊதுங் கருவி toy trumpet, small pipe. ஒர் ஊதல் வாங்கிக்கொடு (உ.வ.);. (செ.அக);. [ஊது → ஊதன்.] ஊதல்2ūtal, பெ. (n.) கருநீலப் படர்கொடி; dark blue creeper. [ஊது → ஊதல்.]
ஊதல் போடுகை	ஊதல் போடுகைūtalpōṭugai, பெ. (n.) 1 புகைபோட்டுப் பழக்கச் செய்கை; fumigation for ripening unripe fruits as plantains. 2. பெருச்சாளி போன்றவை பொந்தினின்று வெளியேறப் புகை மூட்டுகை; fumigation, so as to expose the hole of rodents as bandicoots, to smoke, and so force them to run away (செ.அக.);. [ஊது → ஊதல் + போடுகை.]
ஊதற்காற்று	ஊதற்காற்றுūtaṟkāṟṟu, பெ. (n.) பனிக்காலத்துக் குளிர்க்காற்று; cold biting wind of the dewy season. (செ.அக.);. [ஊதல் → காற்று. ஊதல் = பெருகுதல், மிகுதல், குளிரை மிகுவிக்கும் காற்று.
ஊதற்கொடி	ஊதற்கொடிūtaṟkoḍi, பெ. (n.) கொடிவகை (ட);; dark-blue creeper (செ.அக.);. [ஊதல் + கொடி.]

ஊதன்	ஊதன்ūtaṉ, பெ. (n.) ஆண்பாற் பெயர்: name of a person. ஆதனுக்குக் கொடுத்தாலென்ன ஊதனுக்குக் கொடுத்தாலென்ன, (கொங்.வ.); க. ஊதன். [ஊ → ஊது → ஊதன் (பருத்த தோற்ற முள்ளவன்);.]
ஊதா	ஊதாūtā, பெ. (n.) 1. செம்மை கலந்த நீலநிறம்; purple, violet (செ.அக.);. 2. செம்மை கலந்த கருநிறம் (ஆ.அக);: reddish black. ம_ ஊதா. [ஊது → ஊதல் → ஊதா.] ஊதல் என்னும் கொடியின் நிறம் ஊதா என வழங்கலாயிற்று ஊதற்கொடி பார்க்க;see udar-kodi.
ஊதா இறுங்கு	ஊதா இறுங்குūtāiṟuṅgu, பெ. (n.) சோள வகை (விவசா.3);: a kind of maize. [உதைல் → உனதா + இறுங்கு.]
ஊதாக்கத்திரி	ஊதாக்கத்திரிūtākkattiri, பெ. (n.) கத்திரி வகை; New York-purple brinjal. Solanum melongena Americana (செ. அக.);. [ஊதல் → ஊதா + கத்திரி.]
ஊதாங்குச்சி	ஊதாங்குச்சிūtāṅgucci, பெ. (n.) நெருப்பூதுங் குழாய்: blow-pipe Loc. (செ.அக.); [ஊது + ஆம் + குச்சி.]
ஊதாங்குழல்	ஊதாங்குழல்ūtāṅguḻl, பெ. (n.) ஊதாங்குச்சி பார்க்க;see Udari-kucci (செ.அக.);. [ஊது + ஆம் + குழல்.]
ஊதாசி	ஊதாசிūtāci, பெ. (n.) ஊதாரி பார்க்க see udari. .1 ت ےsr
ஊதாப்பூ	ஊதாப்பூūtāppū, பெ. (n.) மரவகை (L);, medium mernoranous lance to obovate accuminate or cuspidate leaved jungle geranium (செ.அக.); [ஊதா + பூ.]

ஊதாம்பி	ஊதாம்பிūtāmbi, பெ. (n.) காற்றூதிச் சிறுவர் விளையாடும் காற்று முட்டை; balloon. [ஊது + ஆம் + பை – ஊதாம்பை → ஊதாம்பி]
ஊதாம்பை	ūtāmbai, பெ. (n.) ஊர்திச் சக்கரங்களில் வட்டையினுள் உள்ள காற்றுப்பை; lube in the tyre of a vehicle. [ஊது + ஆம் + பை] 'ஆம்' சொற்சாரியை படைத் இரா. மதிவாணன் 1988)
ஊதாமுள்ளி	ஊதாமுள்ளிūtāmuḷḷi, பெ. (n.) செம்முள்ளி (ட);; crested purple, nail dye [ஊதாய் → ஊதா + முள்ளி.]
ஊதாய்	ஊதாய்ūtāy, பெ. (n.) செம்மை கலந்த நீலநிற ஊமத்தம்பூ; purple blue datura. [ஊதல் → ஊதாய்.]
ஊதாரி	ஊதாரி1ūtāri, பெ. (n.) வீண்செலவுக்காரன்; spendthrift prodigal, squanderer. " ஊதாரி' (திருப்பு); (செ.அக.); ம. ஊதாரி [ஊதுதல் = பறக்கச் செய்தல், வீணடித்தல். ஊது + ஆளி -ஊதாளி → ஊதாரி (துகளை ஊதித் துடைத்தாற்போல் செல்வத்தை வாரி இறைத்துக் கழிப்பவன்.] ஊதாரிபடுதல் = கேடுறுதல் "உடலு தாரிபட் டொழிய" (திருப்பு:904);. ஊதாரி என்னுஞ் சொல், உதார என்னும் வடசொல்லினின்று திரிந்ததாகச் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ் அகரமுதலி காட்டியிருப்பது உண்மைக்கு மாறானதும் முற்றும் பொருத்தமற்றதுமாம். உதார என்னும் வடசொல் ஈகைத் தன்மையைக் குறிப்பதாகும். ஊதாரி என்னும் தென் சொல்லே அழிப்பாளியைக் குறிப்பதாகும். அழிப்பாளி வீண் செலவ் செய்பவனேயன்றி அளிப்பாளியல்லன். (வேக98);. ஊதாரி2ūtāri, பெ. (n.) பயனிலி; worthess person, "ஊதாரியாய் நானழியா வண்ணம்" (பாடுது.63.பந்து);. [ஊது_ + ஆளி ஊதாளி → ஊதாரி. ஊதுதல் = பறக்கச் செய்தல், வீணடித்தல்.]
ஊதாரித்தனம்	ஊதாரித்தனம்ūtārittaṉam, பெ. (n.) 1. அழிப்பு; wasting, destruction, 2. வீண்செலவு; wasteful, immoderate spending (ஆ.அக.); [ஊதாரி - தனம்.]

ஊதாரிபடுதல்	ஊதாரிபடுதல்ūdāribaḍudal, 20. செ.கு.வி. (v.i.) கேடுறுதல்; to become damaged, spoiled, impaired, bighted 'உடலுதாரி பட்டொழிய" (திருப்பு:904);. [ஊது + ஆர் + இ- ஊதாரி + படு, ஊது = பறக்கச்செய்தல், போகச் செய்தல், இழத்தல், அழிவுறல், கேடு. ஆர் = ஆர்தல். இகரம் = தொ.பொ.ஈறு,]
ஊதாவல்லி	ஊதாவல்லிūtāvalli, பெ. (n.) 1. நீலச் செவ்வாம்பற் கொடி; purple Indian water lily. 2. நீலவல்லி, so நீலப்பூக்களையுடைய ஓர் பூங்கொடி blue Indian water lily or Star flower lily. It is a perennial creeper with blue flowers, flowering all round the year, (சா.அக.);. மறுவ ஊதற்கொடி ஊதல். [ஊதாப் → ஊதா + வல்லி.]
ஊதிகை	ஊதிகைūtigai, பெ. (n.) முல்லைக்கொடி (மூ.அக.);: eared jasmine, jasimum auriculatum (செ.அக.);. [ஊது → ஊதிகை (பெருகிப் படரும் கொடி.]
ஊதிப்பார்-த்தல்	ஊதிப்பார்-த்தல்ūtippārttal, 4.செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. புடமிட்டு நோக்குதல்; to test by blowing, as a goldsmith (செ.அக.);. 2. மந்திரித்தல் (வின்);; to attempt a cure by enchantment consisting in part of blowing into the patient's body. [ஊதி + பார்-.]
ஊதிப்போடு-தல்	ஊதிப்போடு-தல்ūdippōṭudal, 19.செ.குன்றாவி, (v.i.) எளித்ல் வெல்லுதல்; to overcome easily, overthrow without the least difficulty (செ.அக.);. [ஊதி + போடு, ஊது = வாயால் ஊதிப் பறக்கச் செய்தல், ஊதிப்போடுதல் = பகைவரைப் பறந்தோடச்செய்தல், வெல்லுதல்.]
ஊதியம்	ஊதியம்ūtiyam, பெ. (n.) மேல் வருவாய், ஆதாயம்; profit gain, "முதலிலார்க்கூதிய மில்லை" (குறள்.449);. 2. பயன்; benefit advantage, "ஊதியங்கருதியவொருதிறத்தானும்" (தொல்,பொருள்.41);. 3. கல்வி (திவா.);; learning, erudition (செ.அக.);. [ஊது → ஊதியம். ஊது = பெருக்கம், மிகுதி.]
ஊதியிரு-த்தல்	ஊதியிரு-த்தல்ūtiyiruttal, 3.செ.கு.வி. (v.i.) 1. லீங்கியிருத்தல்; to be in a swollen condition 2. பருத்திருத்தல்; to be stout or bloated (சா.அக.); [ஊதி + இரு.]
ஊதியொடுக்கம்	ஊதியொடுக்கம்ūtiyoḍukkam, பெ. (n.) மூச்சு; breathing, respiration (சா.அக.);. [|ஊதி + ஒடுக்கம்]

ஊதில்	ஊதில்ūtil, பெ. (n.) 1. பாம்பாட்டிகள் ஊதுங் குழல்; a kind of musical pipe, used by snake charmers. 2. குழந்கைள் ஊதுங்கருவி;, toy pipe for children (Tinn);, (செ.அக.);. [ஊது → ஊதில் 'இல்' சொல்லாக்க ஈறு.]
ஊதிலி	ஊதிலிūtili, பெ. (n.) ஊதில் பார்க்க;see udil. [ஊதில் + இ. இகரம் ஒருமைகுறித்த ஈறு.]
ஊதின பொன்	ஊதின பொன்ūtiṉaboṉ, பெ. (n.) புடமிட்ட பொன்; refined gold (சா.அக.); [ஊது + இன் + அ – ஊதின + பொன் 'இன்' சாரியை. 'அ' பெ.எ.ஈறு.]
ஊதினமரம்	ஊதினமரம்ūtiṉamaram, பெ. (n.) வண்டு மரம்; tree pierced by beetle. (சா.அக.);. ஊது + இன் + (அ.ஆக.); - ஊதின + மரம். இன் சாரியை. 'ஆ' பெ.எ.ஈறு.)
ஊதின வெள்ளி	ஊதின வெள்ளிūtiṉaveḷḷi, பெ. (n.) நெருப்பிலிட்டு கலப்பின்றி ஊதியெடுத்த சொக்க வெள்ளி; wrough silver, purified silver (சா.அக.);. [ஊது + இன் + (அ.ஆக.); – ஊதின + வெள்ளி. 'இன் சாரியை 'அ' பெ.எ.ஈறு.]

ஊது	ஊது1ūdudal, 5.செ.குன்றாவி, (v.t.) 1. குழல் முதல் யன ஊதல்; to blow, as a wind instrumen "ஊதுகின்ற குழலோசை' (தில்.பெரியாழ்.3.6.1);. 2. தீ எரிய ஊதல்; to blow, as a fire, to kindle: blaze. 3. விளக்கு முதலியன அவிய ஊதுதல்: to blow out.as alamp "ஊழித்தீயவிய வூதுவான்" (கம்பராகும் us.311);. 4. நோவு தீர ஊதுதல்; to blow, breathé upon, in order to allay pain. 5 துளைத்தல்; to gnaw through and bore holes, as a beetle, to injure by drilling through as a moth வண்டுதின மரம். 6. பொன்னைபுடம் போடுதல்; to refine with fire, as gold ஊதின பொன். 7. நுகர்தல்; to seed on, as bees honey. 'பாய்ந்துதிப்படர்தீர்ந்து" (கலித்.66);. 8. சூடாற்ற ஊதல்; to blow over to cool a liquid 9, துகள் நீக்க ஊதுதல்; to blow chat away 10, ஊத்தாம்பை ஊதுதல்: to blowpipe. 11 காய்களை மூட்டம்போட்டு ஊதிப் பழுக்க வைத்தல்; fumigation to ripen unripe fruit, 12 [illegible] உடம்பிற்குள் ஊதி மந்திரித்தல்
ஊதுகட்டி	ஊதுகட்டிūtugaṭṭi, பெ. (n.) சொக்கவெள்ளி; silver of the purest kind. (செ.அக.);. ம. ஊதுகட்டி [ஊது + கட்டி. ஊதுதல் = ஊதி உருக்குதல், உருக்கியுருக்கித் துய்மை செய்த சொக்கவெள்ளி.]
ஊதுகலம்	ஊதுகலம்ūdugalam, பெ. (n.) உரல்; vessel used ; for pounding grains for removing husk - mortar (சா.அக.); [ஊது + கலம்.]
ஊதுகாமாலை	ஊதுகாமாலைūtukāmālai, பெ. (n.) காமாலை நோய்வகை; jaundice with dropsy. "ஊதுகாமாலை சோகை" (திருப்பு.790); (செ.அக.);. [ஊது + காமாலை.]
ஊதுகுழல்	ஊதுகுழல்ūtugul̤, பெ. (n.) ஊதும் இசைக்குழல்; musical pipe, 2, நெருப்புழுதுங்குழாய்; blow pipe. (செ.அக.);. [ஊது + குழல்]

ஊதுகொம்பு	ஊதுகொம்புūtugombu, பெ. (n.) கொம்பு இசைக் கருவி (திவா,);; horn, used as a trumpet [ஊது + கொம்பு.] ஊதுகொம்பு
ஊதுமாக்கூழ்	ஊதுமாக்கூழ்ūtumākāḻ, பெ. (n.) ஒருவகையுணவு; a kind of pasty pudding (செ.அக.);. [ஊது + மாவு + கூழ்.]
ஊதுமுகம்	ஊதுமுகம்ūtumugam, பெ. (n.) 1. மாழைகளை யுருக்கும் உலைவாயில்: forge meting furnace 2. உருகி நிற்கும் நிலைமை; state of fusion. 3. வீங்கிய மூகம்; swollen or bloated face. 4. பருத்த முகம்;: bloated face (சா.அக.); [ஊது + முகம்.]
ஊதுவத்தி	ஊதுவத்திūtuvatti, பெ. (n.) நறுமணச் சரக்குத் தீற்றிய குச்சி; incense stick, Joss stick (செ.அக.);. ம., க., பட. ஊதுபத்தி; Skt varts ta wick) [ஊது + வத்தி ஊது = பெருகுதல், பரவுதல் வல்-கல் வல்லி → வன்னி = கற்களை உரசுவதால் உண்டான தீ வத்தி : தீப்பற்றக்கூடியது.]
ஊதுவத்திநோய்	ஊதுவத்திநோய்ūtuvattinōy, பெ. (n.) நெற்பயிருக்கு உண்டாகும் நோய் வகை; disease of paddy crops (LOC); [ஊதுவத்தி - நோய்.]
ஊதுவாரம்	ஊதுவாரம்ūtuvāram, பெ. (n.) 1. வெள்ளி (மூ.அ.);; silver. 2 . வெள்ளிமீன்; Venus 3. வெள்ளிக்கிழமை; Friday. In plain language, metable day of the week; the Tamil word velli connoting the metal silver as well as the Planet Venus, a periphrastic method of denoting silver. (செ.அக.);. [ஊது + வாரம், ஊது = ஊதி உருக்கிய வெள்ளி ஊதுவாரம் = உருக்கிய வெள்ளியைப்போல் ஒளிரும் வெள்ளி மீன், அம்மீன் பெயரிலமைந்த வெள்ளிக்கிழமை]

ஊதுவிரியன்	ஊதுவிரியன்ūtuviriyaṉ, பெ. (n.) தீண்டுவதனால் உடம்பை வீங்கச் செய்யும் ஒருவகை விரியன் பாம்பு; a kind of viper, whose bite causes swelling of the whole body (செ.அக.);. [ஊது + விரியன்.]
ஊதுவெள்ளி	ஊதுவெள்ளிūtuveḷḷi, பெ. (n.) ஊதுகட்டி பார்க்க;see udu-katti) [ஊது + வெள்ளி.]
ஊதுளை	ஊதுளைūtuḷai, பெ. (n.) நீர்நிலைகளின் ஒரங்களில் விளையுமோர் வகைப் பீண்டு; plant found growing generally at the margins of places where water remains stagnant (சா.அக.);. [இது → தம் (நீர்);, ஓதம் → ஒதுள் → ஒதுளை → ஊதுளை = நீர்க்கால் பகுதிகளில் வளரும் பூண்டு.]
ஊதை	ஊதைūtai, பெ. (n.) 1. காற்று (திவா.);: wind, gale 2. வாடைக்காற்று; cold wind. "பனிப்புலர்பாடி..... "ஊதையூர் தர" (பரிபா.11,84);. 3. வளி நோய்; rheumatism தலைவலி பன்னமைச்சலுதை" (தைலவ. தைல.7);. [ஊ → ஊது → ஊதை (வீசுவது);. ஊதை → வ. வாத, வடமொழியாளர் வா என்பதை மூலமாகக்கொள்வர். அது "ஊ" என்பதன் திரியே. (வ.மொ.வ.97.வே.க96);.]
ஊதைக்காற்று	ஊதைக்காற்றுūtaikkāṟṟu, பெ. (n.) ஊதற்காற்று பார்க்க;see Údar-kānu [ஊதை + காற்று.]
ஊப்பம்	ஊப்பம்1ūppam, பெ. (n.) 1. உயர்ச்சி, எழுச்சி; height, elevation 2. தலையற்ற நெடுந்தோற்றம் headless appearance. [ஊ → உப்பம் → ஊப்பம்,] ஊப்பம்ūppam, பெ. (n.) வெப்பம்; heal [உல் → உலுப்பம் → ஊப்பம்.]
ஊப்பு-தல்	ஊப்பு-தல்ūppudal, 5.செ.குன்றாவி (v.i.) உறிஞ்சுதல், உறுப்புதல், பருகுதல், உட்கொளல்; to suck [உறும்பு → உறுப்பு → ஊப்பு.]

ஊப்பு	ஊப்பு2ūppu, பெ. (n.) ஊப்பம்2 பார்க்க;see uppam
ஊப்பை	ஊப்பைūppai, பெ. (n.) பன்றியைப்போல் தின்னுகை; gluttony, as of a pig (Tinn); (செ.அக.);. [ஊ → ஊப்பு → ஊப்பை.]
ஊபம்	ஊபம்ūpam, பெ. (n.) 1. போரின் அணி; of battle array 2 குறைத்தலையுடல்; headless trunk. [ஊப்பம் → ஊபம்.]
ஊபு	ஊபு1ūpudal, 7.செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஊதுதல்; to blow 2. சூடேற்றுதல்; to heat. [உல் → உலுப்பு → ஊபு (கொ.வ.);.] ஊபு1ūpudal, 7.செ.கு.வி. (v.i.) 1. வீச்சு; to blow 2. கதிர் நுனி; tip of the corn 3. வெப்பம்; to heat [உல் → உலுப்பு → ஊப்பு → ஊபு (கொ.வ.);.]
ஊம்	ஊம்2ūm, பெ. (n.) 1. ஊமை; "ஊமுஞ் செவிடும்" (மணி.12.97); (செ.அக.);. 2. செயற்பாடின்மை; inactiveness, 3. பயனின்மை; uselessness. 4. தீங்கு; evil ம, ஊம க. ஊமெ. [உம் → ஊம்."உம்" பேசாமலிருக்கும் குறிப்பிடைச்சொல்.]
ஊம்பு-தல்	ஊம்பு-தல் ūmbudal, 5.செ.குன்றாவி. (v.i.) சப்புதல்; to suck. "விழிகட்பேய் புண்ணளைந்துகையூம்பப்போர் மணலூர் வென்றதே" (Inscசெந்.பத்.6.11); (செ.அக.);. ம. ஊம்பு. [உறும்பு → உறுப்பு → ஊப்பு → ஊம்பு]
ஊமச்சி	ஊமச்சிūmacci, பெ. (n.) 1. மூங்கைப்பெண்; dumb woman, she who is dumb, 2. ஒருவகை நந்தை; roman snail, Helix Pomatia 3. மட்டி; common cockie, codium edule. (செ.அக.);. [ஊம் → ஊமத்தி → ஊமச்சி]

ஊமணாமூஞ்சி	ஊமணாமூஞ்சிūmaṇāmūñji, பெ. (n.) 1. பொலிவற்ற geogastorolor-or; stupid, sullen, pouting person, one with anugly orforbiddingcountenance 2. GLæsø plású sungalor; one who is unable to speak with ease (செ. அக.); [உம் → உம்மணம் + முஞ்சி. முகம் → மூஞ்சி (கொ.வ.);.]
ஊமணி	ஊமணிūmaṇi, பெ. (n.) ஆட்டின் கழுத்தில் தொங்கும் இரட்டைத் தொங்குவால் தசைக்காம்பு; a kind of wattle or excrescense under the neck of goats and sheep. மறுவ, அதர் [ஊன் → ஊ + மணி. ஊள் = தசை.]
ஊமணை	ஊமணைūmaṇai, பெ. (n.) பேசுந்திறமற்றவன்; one unable to speak freely. [உம் → ஊம் + அனை. (சொல்லாக்க ஈறு);.]
ஊமனை	ஊமனை2ūmaṉai, பெ. (n.) அழகற்றது; that which is defective, misshappen, clumsily made (செ.அக.);. [உம் → ஊம் + அணை - ஊமணை = பொலிவு வெளிப்படாதது.]
ஊமணைச்சட்டி	ஊமணைச்சட்டிūmaṇaiccaṭṭi, பெ. (n.) குளையில் நன்றாய் வேகாத சட்டி (யாழ்ப்);; half baked earthen pot, miss happen and easily broken. (செ.அக.); [உம் → ஊம் + அணை → ஊமணை + சட்டி_ஊமனைச்சட்டி = வேகும் செயலுறாதது.]
ஊமணைச்சி	ஊமணைச்சிūmaṇaicci, பெ. (n.) அழகற்றவள் (யாழ்ப்.);; she who is ugy. (செ.அக.);. [ஊமணை → ஊமணைச்சி.]
ஊமணையன்	ஊமணையன்ūmaṇaiyaṉ, பெ. (n.) அழகற்றவன் (யாழ்ப்.);; he who is ugly. (செ.அக.);. [ஊமனை + அன்.]
ஊமனையுரல்	ஊமனையுரல்ūmaṉaiyural, பெ. (n.) நடுப்பாகம் ஒழுங்காய்ச் செய்யப்படாத உரல் (வின்.);; mortar that is not well formed in its waist (செ.அக.);. [ஊமனை + உரல்.]

ஊமத்தங்கூகை	ஊமத்தங்கூகைūmattaṅākai, பெ. (n.) கோட்டான் வகை; a species of a very large size owl (W);. (செ.அக.);. [ஊமத்தம் + கூகை]
ஊமத்தஞ்செடி	ஊமத்தஞ்செடிūmattañjeḍi, பெ. (n.) ஊமத்தை பார்க்க;see ümattai [ஊமத்தம் + செடி.]
ஊமத்தம்	ஊமத்தம்ūmattam, பெ. (n.) ஊமத்தை பார்க்க;see urmattai. [ஊமத்தை → ஊகத்தம்.]
ஊமத்தை	ஊமத்தைūmattai, பெ. (n.) 1. செடி வகை (திவா.);; thorn-apple. 2. வெஙளளுமத்தை (திவா);; while flowered thorn-apple 3, கருவூமத்தை; purple stramony. செ.அக.). ஊமத்தையின் வகைகள்: 1. வெள்ளுமத்தை, 2. கருவூமத்தை, 3. அடுக்கூமத்தை, 4. பேயூமத்தை 5. மருளுமத்தை, 6. பொன்னுமத்தை, 7. நீல ஊமத்தை. ம, ஊமத்தன். [உன்மத்தம் → ஊமத்தை (முதா.196.);
ஊமத்தைக்கூடு	ஊமத்தைக்கூடுūmattaikāṭu, பெ. (n.) கிளிஞ்சல்; bivalve shell (சா.அக);. [ஊமத்தை + கூடு.]
ஊமல்	ஊமல்ūmal, பெ. (n.) கிழங்கு கழிந்த பனங்கொட்டை (யாழ்ப்.);; dried hollow shell of the palymyra seed after it has been put into the ground and has struck rool (செ.அக.); [உம் → ஊம் + அல் - ஊமல் = காய்ந்தது. உலர்ந்தது.]

ஊமற்கச்சி	ஊமற்கச்சிūmaṟkacci, பெ. (n.) உலர்ந்த பனங்கொட்டையின் பாதி; half of a dried palmyra nut (W.); (செ.அக.);. [ஊமல் + கச்சி.]
ஊமற்கரி	ஊமற்கரிūmaṟkari, பெ. (n.) பனங்கொட்டைக்கரி (யாழ்ப்,);; charcoal made of palmyra nuts, used by blacksmiths, (செ.அக.);. [ஊமல் + கரி.]
ஊமன்	ஊமன்ūmaṉ, பெ. (n.) 1. ஊமையன்; dumb man. "ஊமன் கண்ட கனா" (திரிகடு.7);. 2. கூகை; owl 3. பெருங்கோட்டான்; a kind of big owl. "சிறுகூகை யுட்கவிழிக்க வூமன் வெருட்ட" (பதினொ.காரைக் மூத்த,2,3); (செ.அக.);. ம, ஊமன்;க. ஊமெ. [ஊம் → ஊமன்.]
ஊமன் குரங்கு	ஊமன் குரங்குūmaṉkuraṅgu, பெ. (n.) ஓர் இனக்குரங்கு; a variety of monkey. (சேரநா.);. [ஊம் + அன் → ஊமன் + குரங்கு.]
ஊமாண்டி	ஊமாண்டிūmāṇṭi, பெ. (n.) 1. பூச்சாண்டி; bugbear. 2. பிள்ளை விளையாட்டுவகை; play among children, to frighten each other (W.); (செ.அக.);. [ஊம் + ஆண்டி.]
ஊமாண்டிகாட்டு-தல்	ஊமாண்டிகாட்டு-தல்ūmāṇṭikāṭṭudal, பெ. (n.) 5. செ.கு.வி. (v.i.); . பிள்ளைகளை அச்சமுறுத்துதல் (யாழ்ப்.);: to frighten children with a bugbear. (செ.அக.);. [ஊம் + ஆண்டி + காட்டு.]
ஊமிள்	ஊமிள்ūmiḷ, பெ. (n.) சிறு பூளை (மலை.);: common way side weed. (செ.அக.);. [ஊம் + இல் = ஊமில் → ஊமிள்.]
ஊமுட்டை	ஊமுட்டைūmuṭṭai, பெ. (n.) கெட்ட முட்டை; rotten egg [ஊழ் முட்டை → ஊமுட்டை (முதா.313);.]

ஊமெனல்	ஊமெனல்ūmeṉal, பெ. (n.) இசைவு, கவனங்களின் குறப்பு; onom expr: signifying assent, attentiveness. (செ. அக.); [உம் + எனல் - உம்மெளல் → ஊமெனல்]
ஊமை	ஊமை1ūmai, பெ. (n.) 1. மூங்கைத்தன்மை; dumbness, "கூன் செவிடடூமை" (திருவிளை.எல்லாம்.10);. 2. வாயிலி; dumb person 'உன்மகடா னுமையோ" (திவ்.திருப்பா.9);. 3. ஒலிக்குறைவு; dulness of sound, as in a coin that has no proper ring ஊமைப்பணம். 4. ஒரு இசைக்கருவி; ancient war drum "ஊமை சகடையோ டார்த்த வன்றே.' (கம்பரா.பிரமாத்.5);. 5. கீரி.(அக,நி.);, mongoose, (செ.அக);. 6. வாய்பேசாமல் அமைதியாய் இருப்பவன்; one who is silent 7. இளைய அம்மா; step-mother (சேரநா);. ம. ஊம: க. பட.. ஊமெ. |ஊம்_ஊமை (க.வி.99);./ ஊமை ma. பெ. (n); 1. சிப்பி conch (நாமதீப);. 2. ஊமச்சி; romansnal. (நாமதீப.);. 3. மெய்யெழுத்து
ஊமைக்கட்டி	ஊமைக்கட்டிūmaikkaṭṭi, பெ. (n.) 1. முகங்கொள்ளாத சிலந்திக்கட்டி; blind boil, boil that does not gather to a head, 2. கூகைக்கட்டி (வின்.);; mumps (செ.அக.);.
ஊமைக்கடுப்பு	ஊமைக்கடுப்புūmaikkaḍuppu, பெ. (n.) ஊமை வலி; dull pain (சா.அக.); [ஊமை + கடுப்பு.]
ஊமைக்கணவாய்	ஊமைக்கணவாய்ūmaikkaṇavāy, பெ. (n.) மீன்வகை (வின்.);; a species of cuttlefish. (செ.அக.);. [ஊமை + கணவாய்.] ஊமைக்கணவாய்

ஊமைக்காடை	ஊமைக்காடைūmaikkāṭai, பெ. (n.) ஒருவகைக் காடை; slow quail that does not rise at once - Coturnix textilis. (சா.அக.);. [ஊமை காடை.]
ஊமைக்காய்	ஊமைக்காய்ūmaikkāy, பெ. (n.) 1. பருப்பற்ற காய்; fruit that does not have seed, as a withered palmyra fruit (Loc); (செ.அக.);. 2. தசைப் பற்றில்லாத காய்; any fruit without pulp or kernel inside, c.f. tender coronut (சா.அக.);. [ஊமை + காய்.]
ஊமைக்காய்ச்சல்	ஊமைக்காய்ச்சல்ūmaikkāyccal, பெ. (n.) வெளிக்காட்டாத காய்ச்சல்; latent or masked fever, dumb ague. (சா.அக.);. [ஊமை_காய்ச்சல்.]
ஊமைக்காயம்	ஊமைக்காயம்ūmaikkāyam, பெ. (n.) முரட்டடியால் வெளிக்குக் காயந்தெரியாது உண்டான உள்வீக்கம்; internal injury from blows that do not produce any visible wound on the skin (செ.அக.);. [ஊமை + காயம்.]
ஊமைக்கிளாத்தி	ஊமைக்கிளாத்திūmaikkiḷātti, பெ. (n.) கடல்மீன் வகை; trigger-fish, buff in colours (செ.அக.);. [ஊமை + கிளாத்தி.] ஊமைக்கிளாத்தி
ஊமைக்கூறன்	ஊமைக்கூறன்ūmaikāṟaṉ, பெ. (n.) ஊமையன் பேச்சு; inarticulate sounds uttered by a dumb person, ஊமைக் கூறனாகக் கூப்பிடுவது (ஈடு.2.1.3);. (செ.அக.);. [ஊமை + கூறன்.]
ஊமைக்கோட்டான்	ஊமைக்கோட்டான்ūmaikāṭṭāṉ, பெ. (n.) 1. கோட்டான்; large species of owl. 2. பேசுத் தெரியாமல் விழிப்பவன்; one who merely stares or blinks and gives no answer, like an owl. (செ.அக.);. [ஊமை + கோட்டான்.]
ஊமைக்கோட்டான் வெயில்	ஊமைக்கோட்டான் வெயில்ūmaikāṭṭāṉveyil, பெ. (n.) மேகமூட்டத்தில் உறைக்கும் வெயில்; clouded but scorching sunshine. (செ.அக.);. [ஊமை + கோட்டான் + வெயில்]

ஊமைச்சி	ஊமைச்சிūmaicci, பெ. (n.) 1. ஊமைப்பெண்; dumb woman. 2. கடல்மீன்வகை; trunk-fish, light brown, ostracion cornutus. 3. நத்தை வகை (வின்);; cockle, cardium edule. (செ.அக.);. [ஊமை → ஊமைத்தி → ஊமச்சி]
ஊமைச்சொறி	ஊமைச்சொறிūmaiccoṟi, பெ. (n.) சொறி வகை; skin marked by violent itching, prurigo. (செ.அக.);. [ஊமை + சொறி.]
ஊமைத்தசும்பு	ஊமைத்தசும்புūmaittasumbu, பெ. (n.) வாயில்லாத குடம்; earthen pot which is without a mouth, but Is porous to absorb water ஊமைத் தசும்புள் நீர் நிறைந்தாற்போல ஆனந்த மயமான ஒளி மாணாக் கர்க்கு நிறைதலின் (திருமுரு:112, உரை);. (செ.அக.);. [ஊமை + தசும்பு]
ஊமைத்தனம்	ஊமைத்தனம்ūmaittaṉam, பெ. (n.) 1. பேச முடியாமை; muteness; inability to speak, mutism 2. ஊமையாயிருத்தல்; state of being dumb - dumbness. 3. அமைதி காக்கும் தன்மை; observance of silence. 4.உரையாடாமை; reservedness in speech-tacturnity 5. உடம்பினுள் காயம் அடைவதால் பேசுந்தன்மையை இழத்தல்; loss of the power of speech due to a central lesion - Aphemia (சா.அக.);. [ஊமை + தனம்.]
ஊமைத்தேங்காய்	ஊமைத்தேங்காய்ūmaittēṅgāy, பெ. (n.) 1. நீராடாத் தேங்காய்; coconut in which the milk does not sound when shaken, 2. உள்ளே ஒன்றுமில்லாத தேங்காய்: coconut that is useless, having no kernel (செ.அக.);. ம. ஊமைத்தேங்ங். [ஊமை + தேங்காய்.]
ஊமைப்பூச்சி	ஊமைப்பூச்சிūmaippūcci, பெ. (n.) அட்டை; leech (சா.அக.);. [ஊமை + பூச்சி]
ஊமைமணி	ஊமைமணிūmaimaṇi, பெ. (n.) நாக்கில்லாத மணி; longueless beil "ஊமைமணியாட்டுகினு மோசை ஒழிந்தாற்போல்" (ஒழிவி துறவு,9);. [ஊமை + மணி.]

ஊமைமரம்	ஊமைமரம்ūmaimaram, பெ. (n.) மலை வேம்பு; hill-neem - Melia semperriren (சா.அக.);. |ஊமை_மரம்.)
ஊமையடி	ஊமையடிūmaiyaḍi, பெ. (n.) குருதிக்காய முண்டாக்காத அடி; contused wound, bruise (Tinn);, (செ.அக.);. ம. ஊமையடி. [ஊமை + அடி]
ஊமையறுவாள்	ஊமையறுவாள்ūmaiyaṟuvāḷ, பெ. (n.) முட்டை: egg (சா.அக.); [ஊமை + அறுவாள். கற்காலத்துக் கற்கோடரி போன்ற வடி வொப்புமை யுடையதாக முட்டையின் தோற்றம் காணப் படுதலின் ஒருசார் ஒப்புமை கருதி இட்ட பெயராகலாம்.]
ஊமையன்	ஊமையன்ūmaiyaṉ, பெ. (n.) மூங்கையன்; dumb speechless man(செ.அக.);. [ஊமை + அன் - ஊமையன்]
ஊமையாமொழி	ஊமையாமொழிūmaiyāmoḻi, பெ. (n.) அசையா மந்திரம்; (திருமந், 1611);; the ajapá mantra. [ஊமை + ஆ + மொழி.]
ஊமையெழுத்து	ஊமையெழுத்துūmaiyeḻuttu, பெ. (n.) 1. மெய்யெ முத்து; consonant being mule 2. ஓம் என்னும் உள்ளகமான மந்திர எழுத்து; the mystic syllable om. "மறை நான்கின் முதற்கிடந்த ஆமையெழுத்து" (குற்றா தல,திரிகூடமலை,34);. (செ.அக.);. [ஊமை + எழுத்து.]
ஊமை விளையாட்டு	ஊமை விளையாட்டுūmaiviḷaiyāṭṭu, பெ. (n.) பிள்ளை விளையாட்டு வகை; play among children in which they imitate a dumb person (செ.அக.);. [(ஊமை + விளையாட்டு.]
ஊமை வீக்கம்	ஊமை வீக்கம்ūmaivīkkam, பெ. (n.) அடியினால் வெளிக்குக் காயந் தெரியாது உண்டாகும் வீக்கம்; contusion, swelling on account of a bruise (செ.அக.);. ம. ஊமை வீக்கம [ஊமை + விக்கம்.]

ஊமை வெயில்	ஊமை வெயில்ūmaiveyil, பெ. (n.) ஊமைக்கோட்டாடன வெயில் பார்க்க;see Uma-k-kótán veyil ம. ஊமை வெயில். [ஊமை + வெயில்.]
ஊய்-தல்	ஊய்-தல்ūytal, 2.செ.கு.வி. (v.i.) பதனழிதல்; to become overripe, lo deterioate, lo decay (யாழ்.அக.);. (செ.அக.); . [உல் → ஊல் → ஊழ் → ஊய்.]
ஊய்ந்துபோ-தல்	ஊய்ந்துபோ-தல்ūyndupōtal, 6. செ.குன்றாவி. (v.t.) பெருவாரி நோயாலிறத்தல்: to de in plague or pestilence. (சா.அக.);. [ஊய் → ஊய்ந்து + போ]
ஊயல்	ஊயல்ūyal, பெ. (n.) ஊஞ்சல்; swing தெ. உய்யால. [உந்தல் → உஞ்சல் → ஊஞ்சல் → ஊசல் → வயல் (க.வி.40);.]
ஊர்	ஊர்1ūrtal, 2.செ.கு.வி. (v.i.) 1. அடர்தல்; to come to close quarters " வெஞ்சம் மூர்ந்தமரு ழக்கி" (சிலப்.27.28.அரும்.);. 2. நகர்தல்; lo move slowly, to creep as a infant to crawl, as a snake "நந்தூரும் புனனாட்டின்" (பாரத.கிருட்டின.11);. 3. பரவுதல்; 10 spread, circulate, as blood, to extend over a surface, as spots on the skin. "இலக்கானென் மேனி பப்பூர்வது" (குறள்.1185);. 4. வடிதல்; to flow, as juice from the sugarcane. "கரும்பூர்ந்த சாறுபோல்" (நாலடி.34);. 5. கழலுதல்; to unloosen, to relaxed. "அவிர்தொடியிறையூர" (கலித்.100);. 6. சுற்றி வருதல்; to go round. [உல் → ஊல் → ஊர்.] ஊர்2ūrtal, செ.குன்றாவி (v.t.) 1. ஏறுதல்; to mount. "பாசடும்பு பரியவூர் பிழிபு….. வந்தன்று….. தேர்" (ஐங்குறு.101);.
ஊர்க்கணக்கன்	ஊர்க்கணக்கன்ūrkkaṇakkaṉ, பெ. (n.) ஊர்க்கணக்கு பதவி மேற்கொள்பவன் (கிராமக் கணக்கன்);; village accountant. ம. ஊர்க்கணக்கன்;க. ஊருக்கரண, தெ. ஊர்க்கரணம். [ஊர் + கணக்கன்.]

ஊர்க்கணக்கு	ஊர்க்கணக்குūrkkaṇakku, பெ. (n.) ஊர்க்கணக்கன் பதவி; post or appointment of a village-accountant. ம. ஊர்கணக்கு [ஊர் + கணக்கு.]
ஊர்க்கதை	ஊர்க்கதைūrkkadai, பெ. (n.) 1. ஊர்ப்பேச்ச; rumour, country talk 2. வம்பு; gossip. (செ.அக.); [ஊர் + கதை.]
ஊர்க்கலகம்	ஊர்க்கலகம்ūrggalagam, பெ. (n.) 1. ஊரிலுண்டாகுங் கலகம்; village quarrel 2. நாட்டுக்குழப்பம்: insurrection (செ.அக.);. [ஊர் + கலகம்.]
ஊர்க்கலாபம்	ஊர்க்கலாபம்ūrkkalāpam, பெ. (n.) மக்கட்குளுண்டாகுங் கலகம்; revolt civil disorder. (W.);. [ஊர் + கலாபம். கலகம் → கலாபம்.]
ஊர்க்கழஞ்சி	ஊர்க்கழஞ்சி2ūrkkaḻñji, பெ. (n.) மக்கட்குளுண்டா குங் கலகம் (வின்.); insurrection (செ.அக.);. [ஊர் + கழஞ்சி, கலாம் → கலஞ்சி → கழஞ்சி (கொ.வ.);.] ஊர்க்கழஞ்சி2ūrkkaḻñji, பெ. (n.) ஊர்க்கழஞ்சு பார்க்க;see ür-k-kala^ju (T.A.S.I,165);.
ஊர்க்கழஞ்சு	ஊர்க்கழஞ்சுūrkkaḻñju, பெ. (n.) ஒரு பழைய வரி வகை: ancient tax (செ.அக.); (S.I.I.ii,425);. ம. ஊர்கழஞ்சு. [ஊர் + கழஞ்சு.]
ஊர்க்கள்ளி	ஊர்க்கள்ளிūrkkaḷḷi, பெ. (n.) ஒர்வகைக் கள்ளி அதாவது கொம்புக் கள்ளி; any spurge of the Eupborbia genus grown near a village or in a country. but it generally refers to the creeper kall -sarcostemma Intermedium. [ஊர் + கள்ளி. (வி.தொ.);.]
ஊர்க்கற்செம்மை	ஊர்க்கற்செம்மைūrkkaṟcemmai, பெ. (n.) புடமிட்ட நிலை; refinement as of gold (I.m.P.cg1027); (செ. அக.);. [உருக்கல் → ஊர்க்கல் (கொ.வ.); ஊர்க்கல் + செம்மை);
ஊர்க்காரம்	ஊர்க்காரம்ūrkkāram, பெ. (n.) உவர்க்காரம்; fuller's earth (சா.அக.);. [உவர் → ஊர் + காரம்.]

ஊர்க்காவல்	ஊர்க்காவல்ūrkkāval, பெ. (n.) ஊரைக் காப்பவன்; தலையாரி (I.N.P.Tj76);; village watchman. க. ஊர்க்காவலிக [ஊர் + காவல்.]
ஊர்க்குருவி	ஊர்க்குருவிūrkkuruvi, பெ. (n.) அடைக்கலான் (திவா.);; house - sparrow, passer domesticus. (திவா.);. ம. ஊர்க் குருவி; க. ஊரு குப்பி; தெ. ஊருகுவ்வ;பட குப்பிசி, [ஊர்க் + குருவி.]
ஊர்க்குறவர்	ஊர்க்குறவர்ūrkkuṟavar, பெ. (n.) திரியும் வழக்கத் தைவிட்டு ஓர் ஊரிலிருந்து வாழும் குறவர்; Section of the Kurava caste who have given up their nomadic life and have settled themselves in villages. [ஊர் + குறவர்.]\
ஊர்க்கூட்டம்	ஊர்க்கூட்டம்ūrkāṭṭam, பெ. (n.) ஊரிலுள்ளோர் சுடுங்கூட்டம்; village crowd, gathering of people (செ.அக.);. ம. ஊர்க்கூட்டம். [ஊர் + கூட்டம்.]
ஊர்க்கூடு-தல்	ஊர்க்கூடு-தல்ūrkāṭudal, பெ. (n.) 5.செ.கு.வி. (v.i.); ஊரார் திரளுதல்; to throng in a body, as all the villagers for any common purpose. ஊர் கூடிச் செக்கத் தள்ளுதல் போல (பழ);. (செ.அக.);. [ஊர் + கூடு]
ஊர்க்கூரம்	ஊர்க்கூரம்ūrkāram, பெ. (n.) பாகற்காய்; bitter-fruit. Mimordica charantia (சா.அக.); [ஊர் + கூரம்.] கூலம் = தவசம் கூழ் = தவசம், தவசத்தால் செய்த உணவு. தெலுங்கில் கூழ் - கூழம் - காய் - கூழங்காய் - கூரகாய் = காய்கறிகளைக் குறிக்கும். இங்கு கூரம். காய்கறி குறித்துப் பின்னர், காய் வகைக்குப் பொதுப்பெயராயிற்று.
ஊர்கொலை	ஊர்கொலைūrkolai, பெ. (n.) பகைமேற் 'செல்வோர் நிரை கொள்ளுமுன் நிரைகாவலரைக் கொல்லும் பிறத்துறை; literary theme depicting the slaughter of herdsmen by the enemy before capturing the cows "முற்றியவூர்கொலை" (தொல்பொருள்.58);. [ஊர் + கொலை]

ஊர்கொள்(ளு)-தல்	ஊர்கொள்(ளு)-தல்ūrkoḻḻudal, 16.செ.கு.வி. (v.i.) 1 சுற்றுவட்டங் கொள்ளுதல் (திருக்கோ.262.உரை);: to have a halo as the sun or moon 2. குறைவின்றி மண்டலமாக ஒளிபரத்தல் (திருக்கோ.262.உரை);; to Shine in its fullness, as the moon [ஊர் + கொள்.]
ஊர்கொள்ளை	ஊர்கொள்ளைūrkoḻḻai, பெ. (n.) 1. ஊரில் நடக்குங் கொள்ளை; robbers in a town by a gang of robbers, dacoity. 2. அதிகாரிக்கொள்ளை; extortion by the headman of a village. (W.);. (செ.அக.);. 3. கொள்ளை நோய்; epidemic. [ஊர் + கொள்ளை.]
ஊர்கோலம்	ஊர்கோலம்ūrālam, பெ. (n.) ஊர்வலம் வருகை; procession on festive occasions (செ.அக.);. [ஊர் + கோலம், கோலம் = அழகு, அழகிய காட்சி]
ஊர்கோள்	ஊர்கோள்ūrālamālamaḻkuaḻkiyakāṭciūrāḷ, பெ. (n.) ஒளிவட்டம்; halo round the sun or moon "கூட்டழற் கதிரையூர்கோள் வளைத்த வா' (சீவக.11.36);. [ஊர் + கோள். கொள் → கோள்.]
ஊர்ச்சோறு	ஊர்ச்சோறுūrccōṟu, பெ. (n.) ஊரார்க்குக் கொடுக்கும் விருந்து; feast given to the villagers. ம. ஊருச்சோறு. [ஊர் + சோறு.]
ஊர்த்தலைமை	ஊர்த்தலைமைūrttalaimai, பெ. (n.) நாட்டாண்மை; office of village chief, position of the accredited headman of a caste or guild community (செ.அக.);. [ஊர் + தலைமை.]
ஊர்த்தலையாரி –	ஊர்த்தலையாரி –ūrttalaiyāri, பெ. (n.) ஊர்க் காவற்காரன். village watchman, (தாசில்.நா.);. [ஊர் + தலையாரி தலையாள் - தலையாளி_தலையாரி.]
ஊர்த்தலைவன்	ஊர்த்தலைவன்ūrdalaiyāridalaiyāḷdalaiyāḷidalaiyāriūrddalaivaṉ, பெ. (n.) ஊரின் தலைவன்; headman of a village. ம, ஊர்த்தலைவன். [ஊர்_தலைவன்.]

ஊர்தண்டம்	ஊர்தண்டம்ūrtaṇṭam, பெ. (n.) ஊரின்மேல் சுமத்தும் தண்டம்; collection of community fine, fine imposed on a village. (சேரநா.); ம, ஊர்த்தண்டம். [ஊர் + தண்டம்.]
ஊர்தா(தரு)-தல்	ஊர்தா(தரு)-தல்ūrdādarudal, 2.செ.கு.வி. (v.i.) . 1. ஊர்தல்; to move slowly, crawl 2. வீசுதல் (பரிபா.11,84);; to blow, as the wind 3. மிகுதல்; to abound, to overpower, "ஒன்றிய வேட்கை பூர்தர" மாறன.560.உதா). [ஊர் + (தரு);தா.]
ஊர்தி	ஊர்திūrti, பெ. (n.) 1. ஏறிச்செல்லும் விலங்கு, பறவை, வண்டி முதவியன; vehicle, conveyance in general. 2. ஆருடம்; that which has risen, that which has ascended. "ஊர்தி குடையதய மூன்றில்" (சினேந்.158);, (செ.அக.);. [ஊர் → ஊர்தி. (வேக33);.]
ஊர்நத்தம்	ஊர்நத்தம்ūrnattam, பெ. (n.) ஊரில் வீடுகள் கட்டுவதற்காக விடப்பட்டிருக்கும் இடம்: site sel apart for building purposes in a villages. (செ.அக.);. 2. சிற்றூர்; hamlet or a village. (Insc.);. 3.குடியிருப்பு; group of homesteads in a village (Loc);. [ஊர் + நத்தம், நந்து → நந்தம் → நத்தம்]
ஊர்நாவு	ஊர்நாவுūrnāvu, பெ. (n.) ஊரிலுள்ளோரது நா. மக்கள் பேச்சு; village-gossip (சேரநா.); ம. ஊர்ண்ணாவு. [ஊர் + நாவு. நா → நாவு.]
ஊர்நேரிசை	ஊர்நேரிசைūrnērisai, பெ. (n.) தலைவனது ஊரை நேரிசை வெண்பாவாற் சிறப்பிக்கும் சிற்றிலக்கிய வகை (இலக்.வி.830, உரை.);; poem. containing 50 70, or 90 nérisal-venpä verses written in eulogy of the town or place of residence of the hero. [ஊர் + நேரிசை.]
ஊர்ப்பகை ம்	ஊர்ப்பகை ம்ūrppagaim, பெ. (n.) ஊரிலுள்ளாரோடு கொள்ளும் எதிருணர்வு (விரோதம்);; enmity with the local residents of a place (செ.அக.);. ம. ஊர்ப்பக. [ஊர் + பகை]

ஊர்ப்பட்டது	ஊர்ப்பட்டதுūrppaṭṭadu, பெ. (n.) மிகுந்தது; great quantity, much (செ.அக.);. [ஊர் + பட்டது. படுதல் = தோன்றுதல், உண்டாதல்.]
ஊர்ப்பட்டி	ஊர்ப்பட்டிūrbbaḍḍi, பெ. (n.) 1. ஊரில் சுற்றும் நாய்; stray dog 2 நாட்டு நாய்; native dog (சேரநா.);. ம. ஊர்ப்பட்டி" [ஊர் + பட்டி பள் → படு → பட்டி கிடப்பது. ஓரிடத்திருப்பது.] ஊர்ப்பழி - பெ. (n); ஊர்நிந்தை; public censure; displeasure of the people in a village (செ.அக.);. ம. ஊர்ப்பழி. |ஊர்_பழி. [ஊர்ப்பள்ளி __ வேடர்களுக்கென்றே ஊரில்கட்டப்பட்ட கட்டடம்; exclusive building for the hunters of a parish. (சேரநா.);. ம. ஊர்ப்பள்ளி. [ஊர் + பள்ளி.]
ஊர்ப்பன்றி	ஊர்ப்பன்றிūrppaṉṟi, பெ. (n.) நாட்டுப்பன்றி; village pg "உழுத வுழுத்தஞ்செய் யூர்ப்பன்றி மேய (முத் தொள்);. (செ.அக.);. ம. ஊர்ப்பன்னி. [ஊர் + பன்றி.]
ஊர்ப்பாக்கு	ஊர்ப்பாக்குūrppākku, பெ. (n.) திருமணவழைப்புக் காக வைக்கும் வெற்றிலைப்பாக்கு; distribution of pan supan among the residents of a place as in an invitation to a wedding (Loc);. (செ.அக.);. [ஊர் + பாக்கு]
ஊர்ப்பாடு	ஊர்ப்பாடுūrppāṭu, பெ. (n.) பிறருடைய செயல்; others' affairs, matters which concern other folk. (செ.அக.);. [ஊர் + பாடு.]

ஊர்ப்பு	ஊர்ப்புūrppu, பெ. (n.) உரிமை, பங்கு; share claim. right (சேரநா.);. ம. ஊர்ப்பு. [ஊர் → ஊர்ப்பு (தாயஉரிமை);.]
ஊர்ப்புரட்டு	ஊர்ப்புரட்டுūrppuraṭṭu, பெ. (n.) பெரும் பொய்; utter false-hood. (W);. (செ.அக.); [ஊர் + புரட்டு.]
ஊர்ப்புரளி	ஊர்ப்புரளிūrppuraḷi, பெ. (n.) 1. ஊர்க்குழப்பம்; tumult insurrection, general commotion. 2. ஊர்ப்புரட்டு பார்க்க;see rpural (செ.அக.);. [ஊர் + புரளி]
ஊர்ப்புல் -	ஊர்ப்புல் - பெ. (n) கோரை வகை; Creeping grass, Papyrus pargore (மூ.அக.) (செ.அக.). [ஊர் + புல்.]
ஊர்ப்புள்	ஊர்ப்புள்ūrppuḷ, பெ. (n.) ஊர்க்குருவி (சூடா);; house sparrow, passer domesticus (செ.அக.);. ம. ஊர்க்குருவி. க. ஊரு குப்பி. [ஊர் + புள்.]
ஊர்மணியம்	ஊர்மணியம்ūrmaṇiyam, பெ. (n.) 1. சிற்றூர் மேற் பார்வை; superintendance of a village. 2. சிற்றூரை மேற்பார்ப்பவன்; supervision of a village (செ.அக.);. [ஊர் + மணியம்.]
ஊர் மன்றம்	ஊர் மன்றம்ūrmaṉṟam, பெ. (n.) ஊர்மன்று பார்க்க; see ūr-nanru: [ஊர் + மன்றம்]
ஊர்மன்று	ஊர்மன்றுūrmaṉṟu, பெ. (n.) ஊர்ப் பொதுவிடம்; place for public gathering in a village, usu situated under a tree. (செ.அக.);. [ஊர் + மன்று.]

ஊர்மானியம்	ஊர்மானியம்ūrmāṉiyam, பெ. (n.) ஊர்ப் பொதுவூழியத்துக்காக விடப்பட்ட மானிய நிலம்; lands in M.Mf village exempted from taxes and set apart for enjoyment by those who perform common village duties (செ.அக.);. [ஊர் + மானியம். மானம் → மானியம் (பெருமதிப்பு கருதி அளிக்கப்படும் கொடை);.]
ஊர்மி	ஊர்மிūrmi, பெ. (n.) அலை (விசாரசந்344);; wave (செ.அக.); [ஊர் → ஊர்மி ஊர்ந்து மேல் வருவது.] ஊர்மிūrmi, பெ. (n.) 1. வயிற்றின் மடிப்பு; the folds of the abdomen. 2. இன்ப துன்பங்களின் அலைவு; the wave of pain or passion. 3. உயிர் வாழ்க்கைக்கு ஏற்பட்ட ஆறுவகை நிலை மாற்றங்கள்; the six waves of existence.
ஊர்முகம்	ஊர்முகம்ūrmugam, பெ. (n.) படைகள் பொருமிடம்; battle-field, prob, because it was the open ground in front of a village. "ஊர்முகத் திறாஅலியரோ பெருமநின்றானை" (பதிற்றுப்.40.1);. [ஊர் + முகம்.]
ஊர்வரப்பன்	ஊர்வரப்பன்ūrvarappaṉ, பெ. (n.) வெள்ளரி; cucumber (மூ.அ.); [ஊர் + வரம்பு வரம்பு → வரப்பு → வரப்பன். (வரப்பில் ஊர்ந்து படரும் கொடி);.]
ஊர்வரை	ஊர்வரைūrvarai, பெ. (n.) யானை elephant." பொன்னுர் வரைதனில்" (சிவக்.பிரபந்தகோட்டிச்சுர. 241); (செ.அக.);. [ஊர் + வரை வரை = மலை, ஊர்ந்து செல்லத்தக்க மலை போன்ற யானை.]
ஊர்வலம்	ஊர்வலம்ūrvalam, பெ. (n.) ஊர்கோலம்: procession on festive occasions around a town or village, keeping the village always to one's right side (செ.அக.);. [ஊர் + வலம். ஊரை வலமாக வருதல்.]
ஊர்வன	ஊர்வனūrvaṉa, பெ. (n.) ஊரும் பூச்சிகள் repavtiles, Creeping things. "ஊர்வன நடப்பன பறப்பன" (தாயு.பரிபூ.2);. (செ.அக.);. ம. ஊர்வ்வ. [ஊர் → ஊர்வன.]
ஊர்வாயில்	ஊர்வாயில்ūrvāyil, பெ. (n.) ஊரின் பெரிய வாயில், entrance of a village. க. ஊரு புாகிலு. [ஊர் + வாயில்.]

ஊர்வாரி	ஊர்வாரிūrvāri, பெ. (n.) ஊர்க் கழிவுநீர்க்கால்; public drain of a town or village. ஊர்வாரி நீரிலே உடம்பு தூய்மை பெறுதற்குக் குளித்துக் திளைத்ததனோடொக்கும்(பழ.98.உரை.);. [ஊர் + வாரி. வார் = நீர். வாரி = நீரோடும் கால்வாய்.]
ஊர் வாரியம்	ஊர் வாரியம்ūrvāriyam, பெ. (n.) ஊர்மன்றம்; village committee ம. ஊர்வ்வாரியர். [ஊர் + வாரியம்.]
ஊர்வாருகம்	ஊர்வாருகம்ūrvārugam, பெ. (n.) வெள்ளரி (நாமதீப);; cucumber. (செ.அக.);. [ஊர் + வாருகம், வாருகம் கொடி. படரும் கொடி.]
ஊர்விருத்தம்	ஊர்விருத்தம் ūrviruttam, பெ. (n.); தலைவனுரை மண்டிலச் (விருத்தச்); செய்யுள் பத்தினாற் சிறப்பிக்கும் சிற்றிலக்கிய வகை; eulogistic poem describing the town of the hero in ten viruttam verses (இலக்.வி.853); [ஊர் + விருத்தம்.]
ஊர்வெண்பா	ஊர்வெண்பாūrveṇpā, பெ. (n.) தலைவனுரை வெண்பாப் பத்தினாற் சிறப்பிக்கும் சிற்றிலக்கிய வகை (வெண்பாப். செய்யு.22);: eulogistic poem describing the town of the hero, in the venbä verses [ஊர் + வெண்பா]
ஊரகம்	ஊரகம்ūragam, பெ. (n.) 1. ஊரின் நடு; centre of a village. a village_ 2. காஞ்சியிலுள்ள நூற்றெட்டுத் திருப்பதிகளுள் ஒன்று; one of the 108 sacred places situated in Kanchipuram. ம. ஊரகம்;க. ஊரிக [[ஊர் + அகம்.]
ஊரகமல்லி	ஊரகமல்லிūragamalli, பெ. (n.) நாகமல்லி; snake jasmine [ஊரகம் + மல்லி]

ஊரடி	ஊரடி1ūraḍi, பெ. (n.) 1. ஊரவர் வரையறை செய்யும் அளவு; limit of villagers (கருநா.);. 2. ஊரை யொட்டிய விடம்; place adjacent to a village. க. ஊரடி [ஊர் + அடி.] ஊரடி2ūraḍi, பெ. (n.) ஊரின் அடியவன், அடிமை; village servant slave. (சேரநா.);. ம. ஊரடி [ஊர் + அடி.]
ஊரடி வயல்	ஊரடி வயல்ūraḍivayal, பெ. (n.) ஊரொடு சேர்ந்திருக்கும் வயல்; rice lands adjoining a village. (சேரநா.);. ம. ஊரடி வயல். [ஊர் + அடி – ஊரடி + வயல்,]
ஊரதிசயங்காட்டி	ஊரதிசயங்காட்டிūradisayaṅgāṭṭi, பெ. (n.) ஊரில் வியப்பாக உள்ளவற்றை யெல்லாம் அங்குப் புதிதாக வருபவர்க்குக் காட்டுபவன்; cicerone, guide. (செ.அக.);. [ஊர் + அதிசயம் + காட்டி.]
ஊரப்பார்-த்தல்	ஊரப்பார்-த்தல்ūrappārttal, பெ. (n.) செ.குன்றாவி, (v.t.); நஞ்சு போக்குதல்; to put in motion, to cause to move or pass away as poison, by a magician. (செ.அக.);. [ஊர் → ஊர + பார். ஊர்தல் = நகர்தல், நீங்குதல்.]
ஊரம்	ஊரம்ūram, பெ. (n.) செடி வகை country-mallow, (சேரநா.);. ம. ஊரம்: ஆத். ஊர (மரம்);. [ஊர் + அம் - ஊரம் (உயரமானது);.]
ஊரம்மை	ஊரம்மைūrammai, பெ. (n.) ஊர்த்தெய்வம்; village goddess. (சேரநா.);. ம. ஊரம்ம: க. ஊருதேவம்ம [ஊர் + அம்மை, அம்மை = அம்மன்.]

ஊரமை	ஊரமைūramai, பெ. (n.) சிற்றூர்ப் பொதுப் பணிகளை மேற்பார்த்தல்; administration of a village. "ஊராமை செய்யும் வாரியப் பெருமக்களோடு" (S.I.Ii,117); (செ.அக.);. [ஊர் + ஆண்மை - ஊராண்மை → ஊராமை → ஊரமை.]
ஊரயன்	ஊரயன்ūrāṇmaiūrāṇmaiūrāmaiūramaiūrayaṉ, பெ. (n.) பொறாமை கொண்டவன்; envious person (சேரநா.);. ம. ஊரயன். [ஊர் → ஊரல் → ஊரலன் → ஊரயன்.] ஊரரிசி மலை நெல்லின் அரிசி; rice obtained from wild paddy. (சேரநா.);. ம. ஊரரி. [வரை → வார் → ஊர் + அரிசி.]
ஊரல்	ஊரல் பெ. (n) 1. ஊர்வது: Creeping thing (W.); 2. கிளிஞ்சில் (பிங்.);; shell-ish 3. குளுவைப் பறவை; water-bird "உள்ளு ழூரலும்' (சிலப்.10.17);. 4. தினவு; itching sensation 5. தேமல் வகை; eruptive patch on the skin. 6. படர் தாமரை நோய்; ringworm, tinea tinea circinata ம_ஊரல், [ஊர் + அல் – ஊரல். அல் (தொ.பொறு);. ஊரல்2ūral, பெ. (n.) பசுமை; greemess, moistness, as of a vegetable ம, ஊரல். [ஊர் → ஊரல் = படரும் பகங்கொடி கொடியின் பகமை நிறம்.] ஊரல்3ūral, பெ. (n.) [illegible]
ஊரவர்	ஊரவர்ūravar, பெ. (n.) ஊரார்; inhabitants of a village or town "ஊரவர் கௌவை யெருவாக" (குறள்.1147); (செ.அக.);. ம. ஊராங்கள் [ஊர் + அவர்.]

ஊரவியன்	ஊரவியன்ūraviyaṉ, பெ. (n.) வணிகன்; merchant ஊரவையன் பார்க்க;see Úravayan ம. ஊரவ்யன், [ஊர் + அவையள் - ஊரவையன் → ஊரவியன் (கொ.வ.);.]
ஊரழிபூசல்	ஊரழிபூசல்ūravaiyaḷūravaiyaṉūraviyaṉkovaūraḻipūcal, பெ. (n.) ஊரைக் கொள்ளையிட்டழிக்கும் போர்; war in which the whole village is looted. "ஊரழிபூசல்போலே திருமேனியின்நிறமானது எல்லாவற்றையுங்கூடக் கொண்டு வந்து என்னெஞ்சைக் கொள்ளை கொண்டது" (தில் அமலனாதி.9.வியா,பக்.99);. (செ.அக.);. [ஊர் + அழி + பூசல்.]
ஊரற்சொறி	ஊரற்சொறிūraṟcoṟi, பெ. (n.) மிக்க தினவையுண்டாக்கும் ஒர் வகைச்சொறி; skin disease marked by small purple spots and intense itching. [ஊரல் + சொறி.]
ஊரற்பரி	ஊரற்பரிūraṟpari, பெ. (n.) 1. சேம்பு; garden plant with vesculent seeds and roots 2, நீர்ச்சேம்பு; another variety of 'sémbu'. [ஊரன் + பரி.]
ஊரற்புண்	ஊரற்புண்ūraṟpuṇ, பெ. (n.) ஆறாப்புண்; raw wound, unhealed wound (W);. (செ.அக.);. [ஊரல் + புண்.]
ஊரறுகு	ஊரறுகுūraṟugu, பெ. (n.) அறுகு வகை (தஞ்சை,சரசு.iv.144);, a kind of grass. (செ.அக.);. [ஊர் + அறுகு.]
ஊரன்	ஊரன்ūraṉ, பெ. (n.) 1. மருதநிலத் தலைவன்; chief of an agricultural tract "தண்டுறை யூரனை" (ஐங். குறு.88);. 2. சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் (தேவா.1242.10);: St. Sundara (செ.அக.); 3. செல்வக் குடியினன்; man of wealthy family. [[ஊர் + அன் - ஊரன். மருதநிலத்து நகரங்களே ஊர்கள் எனச் சிறப்பாகக் குறிக்கப்படுதலின் கோட்டையும் மதிலும் ஊர் கொண்டதே (சூழ்ந்ததே); ஊராயிற்று எனவும் கருதலாம். ஊரன் கோட்டையூரினன்.]
ஊரா	ஊராūrā, பெ. (n.) ஊர்ப்பெற்றம்; Village cow "ஊராமிலைக்கக் குருட்டா மிலைக்கும்" (தில் இயற் திருவிருத்.94);, (செ.அக);. [ஊர் + ஆ]

ஊராட்சி	ஊராட்சிūrāṭci, பெ. (n.) 1. ஊராளுகை; administration of a village. 2. ஒரு பழைய வரி; ancient tax. "நாடாட்சியும் ஊராட்சியும்... " எவ்வகைப்பட்டதும்" (S.I.I.ii.509);. ம, ஊராச்சி. [ஊர் + ஆட்சி.]
ஊராண்மை	ஊராண்மைūrāṇmai, பெ. (n.) 1. ஊரையாளுந் தன்மை; commanding influence in a locality. 2. ஈயும் தன்மை; generosity, benignity. "ஒன்றுற்றக்காலுராண்மை மற்றதன் எஃகு" (குறள்.773);. 3. மிக்க செயல்; great wonderful performance. 4. பகைமேற்செல்லுகை; military expedition (செ.அக.);. ம. ஊராண்ம. |ஊர் ஆண்மை. ஆள்_(ஆளுமை); - ஆண்மை.]
ஊராண்மைக்காரன்	ஊராண்மைக்காரன்ūrāṇmaikkāraṉ, பெ. (n.) கோயில் தக்கார்; trustee of a temple. (சேரநா.);. ம. ஊராண்மைக்காரன். [ஊர் + ஆண்மை + காரன் காரன்-உடைமை அல்லது உரிமை குறித்த சொல்லாக்க ஈறு.]
ஊராநற்றேர்	ஊராநற்றேர்ūrānaṟṟēr, பெ. (n.) வானூர்தி; aerial car, so called because it does not run on the ground. "ஊரா நற்றே ரோவியப்படுத்து" (மணி.6.39);. (செ.அக.);. [ஊர் + ஆ + நல் + தேர் - ஊராதற்றேர் ஊரா = நிலத்தில் ஒட்டிச் செல்லப்படாத 'ஆ' எ.ம.இ.நி.]
ஊராமை	ஊராமைūrāmai, பெ. (n.) மகளிர்க்குக் கருப்பையிலுண்டாகுங் கட்டி; ஆமையைப் போல் ஊரும் கட்டி; tumour developing in the uterous and having a sensation of crawling like the tortoise. மறுவ, கெண்டைக்கட்டி. வல்லைக்கட்டி [ஊர் + ஆமை.]
ஊரார்	ஊரார்ūrār, பெ. (n.) 1. ஊரவர்; Inhabitants of a village or town "மறைபெற லுரார்க் கரி தன்றால்" (குறள்.1180);. 2. பிறர்; others, strangers, those who are not one's own people 'ஊரார் பிள்ளைளை ஊட்டி வளர்த்தால் தன்பிள்ளை தானே வளரும். (பழ.);. (செ.அக.);. ம. ஊரார். [ஊர் + அவர் – ஊரவர் → ஊரார்.]

ஊராள்	ஊராள்ūrāḷ, பெ. (n.) 1. ஊரவன்; villager 2 கோயில் தக்கார்; temple trustee, 3. புதியவன்; stranger. க. ஊராளு;ம. ஊராள், [ஊர் + ஆள்.]
ஊராளன்	ஊராளன்ūrāḷaṉ, பெ. (n.) ஊராட்சி செய்யும் ஓர் அதிகாரி; official who superintends the village affairs [T.A.S.ivi.10);. (செ.அக.);. [ஊர் + ஆளன்.]
ஊராளி	ஊராளி1ūrāḷi, பெ. (n.) மதுரை, திருநெல்வேலியி லுள்ள உழவரின் ஒரு வகையினர்; name of a sect of agriculturists who inhabit Madurai and Tirunelvāli districts. [ஊர் + ஆளி – ஊராளி, ஊராளும்தலைவராயிருந்து உழவரா னவராயிருக்கலாம்.] ஊராளி2ūrāḷi, பெ. (n.) ஊர்த்தலைன்; headman of a village. இவர் ஊராளிக்கவுண்டரின் மகன் (கொங்.வ.);. ம. ஊரானன். [ஊர் + ஆளி. ஆன் → ஆனி.] ஊராளி3ūrāḷi, பெ. (n.) வரிக்கூத்து வகை; a kind of vari-k-kuttu" dance. [ஊர் + ஆனி.] ஊர் மக்களை விழாக் காலங்களில் மகிழ்விப்பதற்காக ஊராளி யால் நடத்தப்படும் வரிக்கூத்து.
ஊரான்	ஊரான்ūrāṉ, பெ. (n.) ஊர்க்காரன்; inhabitant of a village or town. ம. ஊரான். [ஊர் + அவன் – ஊரவன் → ஊரான்.]

ஊரி	ஊரி1ūri, பெ. (n.) 1. புல்லுருவி; species of Loranthus "உயர்மர முளைத்த ஆரிபோல' (கல்லா.38);. 2. சங்கு (அக.நி.); conch 3. மேகம் (அக.நி.);; cloud 4. இளமை; youth, juvenility (செ.அக.); [ஊர் → ஊரி.] ஊரி2ūri, பெ. (n.) நத்தை வகை; a kind o a small (Pond.); 2. ஊர்ந்து செல்லும் உயிர் வகைகள்; reptile. [ஊர் → ஊரி.]
ஊரிடுவரிப்பாடு	ஊரிடுவரிப்பாடுūriḍuvarippāḍu, பெ. (n.) சிற்றுரரார் விதித்துக் கொண்ட நிலவரி (S.I.I.iii.14);; land cess assessed by the village. (செ.அக.);. [ஊர் + இடு + வரி + பாடு.]
ஊரிருக்கை	ஊரிருக்கைūrirukkai, பெ. (n.) ஊரைச்சார்ந்த இடம்; land adjoining a village 'ஊர்ரும் ஊரிக்கையும்' (S.I.I.(iii);-19);. [ஊர் + இருக்கை]
ஊரிலி கம்பலை	ஊரிலி கம்பலைūriligambalai, பெ. (n.) ஊர்க்கலகம்; village quarrel, lumult, civil disorder. (W.);. [ஊர் → ஊரில் + கம்பலை. ஊரில் → ஊரிலி எனத்திரிந்தது கொச்சைத்திரிபு.]
ஊரின்னிசை	ஊரின்னிசைūriṉṉisai, பெ. (n.) தலைவனுரை இன்னிசை வெண்பாக்களாற் சிறப்பிக்கும் சிற்றிலக்கிய வகை (இலக்.வி.825);; eulogistic poem describing the town of the hero in 50, 70, or 90 innišai-venbā verses (செ.அக.);. [ஊர் + இன்னிசை.]

ஊரு	ஊரு1ūrudal, 7. செ.கு.வி. (v.i.) நிலைகொள்ளுதல்; lo Set firm க. து. ஊரு. [உல் → ஊல் → ஊர் → ஊரு. பார் → பாரு எனத்திரிந்தாற் போன்ற கொச்சை வழக்கு ஊல் → ஊன்று எனத்திரிவதே சொல் வளர்ச்சி மரபாயினும் மக்கள் பேச்சு வழக்கில் ஊரு' எனத்திரிந்தது.] ஊரு2ūru, பெ. (n.) அச்சம்; fear (ஆ.அக.);. [உரு = அச்சம் உரு → ஊரு.] ஊருūru, பெ. (n.) தொடை; thigh. "அவளைத்தன் னூரு மிசை யேற்றி" (கந்தபு. அயிராணிசோ. 7);. [Skt. uru → த. ஊரு.] வடமொழியில் மூடுதல், மறைத்தல், சூழ்தல் போன்ற பொருள்களுள்ள urna என்னும் வினைச் சொல்லிலிருந்து uru என்னும் சொல் உருவாகியுள்ளது (மா.வி.);. தமிழில் ஊரு என்னும் பெயர்ச்சொல் தொடை என்னும் பொருளில் மட்டும் வழக்கியுள்ளது. இதற்கு அடியான வினைச்சொல் தமிழில் வழக்கெய்தவில்லை.
ஊருகட்டி	ஊருகட்டிūrugaṭṭi, பெ. (n.) ஊர்மன்றம் கூடுவதற்கு மரத்தைச் சுற்றி யமைக்குந் திண்ணை (RT); raised platform round a tree in a village, where the villagers assemble. (செ.அக.); [ஊர் → ஊரு + கட்டி. ஊர்தல் = வளைதல், கற்றுதல் கட்டி - கட்டப்பட்டது, திண்ணை.]
ஊருகால்	ஊருகால்ūrukāl, பெ. (n.) 1. நத்தை snail. 2. சங்கு: conch (செ.அக.);. ம. ஊருகால். [ஊர் → ஊரு → ஊருகு → ஊருகல் → ஊருகால். ஊருகால் -வளைந்த வடிவுடையது.]
ஊருடை	ஊருடைūruḍai, பெ. (n.) உருடை பார்க்க;see urudal. [உருள் → உருடை → ஊருடை.]
ஊருடையான்	ஊருடையான்ūruḍaiyāṉ, பெ. (n.) ஊர்க்கணக்கன்; village accountant who has the records of lands (வின்.); (செ. அக.);. [ஊர் + உடையான்.]
ஊருணி	ஊருணிūruṇi, பெ. (n.) ஊராருண்ணுநீர்நிலை; public drinking water tank in a village or town "ஊருணி நீர் நிறைந்தற்றே" (குறள்.215);. (செ.அக.);. [ஊர் + உணி. உண்ணி → உணி.]

ஊருப்பு	ஊருப்புūruppu, பெ. (n.) சோற்றுப்பு; common salt (சா.அக.);. [உவர் + உப்பு → உவருப்பு → ஊருப்பு.]
ஊருவாள்	ஊருவாள்ūruvāḷ, பெ. (n.) ஒரு வகை வாள்; a kind of sword ம. ஊருவாள் [ஒருகா உர + வாள் - உாவாள் → ஊரவாள் → ஊருவாள்]
ஊரெழுச்சி	ஊரெழுச்சிūreḻucci, பெ. (n.) 1. ஊர்திரண்டெழுகை; raising or gathering together of the citizens of a place, as for presenting complaints or making other representation to the authorities (J);. 2. ஊர்க்கலகம்; riot, insurrection (W);. (செ.அக.);. [ஊர் + எழுச்சி.]
ஊரெறி-தல்	ஊரெறி-தல்ūreṟidal, 2.செ.கு.வி (v.i.) ஊர்க் கொள்ளையிடுதல்; to sack a willage. (செ.அக.);. [ஊர்_எறி-தல்.]
ஊரெறிபறை	ஊரெறிபறைūreṟibaṟai, பெ. (n.) பாலை நிலத்துப் பறை; drum used to be beaten by people of the arid tracks in their plundering expeditions (இறை.1. பக். 18); [ஊர் + எறி + பறை.]
ஊரேறு	ஊரேறுūrēṟu, பெ. (n.) 1. ஊர்ப்பன்றி; country pig. domesticated pig. 2. ஊர்க்காளை, பொலிகாளை; bull (uncastrated);. [ஊர் + ஏறு]
ஊல்	ஊல்1ūltal, 13.செ.கு.வி. (v.i.) 1. பொருந்துதல், நிலைகொள்ளல்; to join, to set firm 2. முதிர்தல்; lo ripen. [உல் → ஊல்.] ஊல்2ūltal, 13.செ.கு.வி. (v.i.) 1. வேகுதல் 10 boil. 2. கெடுதல், அழிதல்; to decay. [உல் → ஊல்.]

ஊழ்	ஊழ்1ūḻtal, 2.செ.கு.வி. (v.i.) முதிர்தல்; to grow old "பெரும்பாம் பூழ்ந்து தோலுரிப்பன போல்" (சீவக.1560);. (செ.அக.);. [உல் → ஊல் → ஊழ்.] ஊழ்2ūḻttal, 2.செ.கு.வி. (v.i.) 1. முதிர்தல்; to grow old, pass the prime of life "காந்த ளூழ்த்துச் சொரிலபோல்" (சீவக.1742);. 2. உட்குலைதல், பதனழிதல்; as decay, as flesh, as fruits, to become putrid, to be spoiled, to rot, to fade. "அருவிதந்த பழம்... ஊழ்த்து" (மலைபடு.174.180);. 3. நாறுதல் (பிங்.);; to stink.. 4. விரிதல், மலர்தல; to blossom ' (கலித்.26);. (செ.அக.);. [ஊள் → ஊழ். ஊழ்த்தல். (வேக92);.] ஊழ்3ūḻttal, 2.செகுன்றாவி (v.t.) 1. நினைத்தல் (நாமதீப.);; to think, 2. மூடுதல் (நாமதீப
ஊழ்கு-தல்	ஊழ்கு-தல்ūḻkudal, 5.செ.குன்றாவி. (v.t.) அடிமனம் ஒன்றித்தல், மனமொருங்கு குவிதல்; to mediate "புனிதன் பங்கய மூழ்கி" (கோயிற்பு:பாயி.17);. (செ.அக.);. [உல் → உள் → உழு → ஊழி.]
ஊழ்த்தசை	ஊழ்த்தசைūḻttasai, பெ. (n.) புலால்: flesh (பிங்.); (செ. அக.); [உன் →ஊள் → ஊழ் + தசை.]
ஊழ்த்தல்	ஊழ்த்தல்1ūḻttal, பெ. (n.) இறைச்சி; flesh 2. முடைநாற்றம்: slench (பிங்.);. 3. நிரையம் (நரகம்);; hell (பிங்.); (செ.அக.);. [உல் → மான் → ஊழ் → ஊழ்த்தல்.] ஊழ்த்தல்2ūḻttal, பெ. (n.) முதிர் பருவம், விளை பருவம் (சூடா.);; opportunity, seasonable time (செ.அக.);. [உல் → ஊள் → ஊழி.]

ஊழ்த்தனோய்	ஊழ்த்தனோய்ūḻttaṉōy, பெ. (n.) ஆட்டின் ஈரல் நோய்: rot fatal distemper of sheep (கால்.வி.);. [உல் → ஊள் → ஊழ் → உத்தல் + நோய்.]
ஊழ்த்துணை	ஊழ்த்துணைūḻttuṇai, பெ. (n.) மனைவி; wife, as one's destined helpmate (W);. (செ.அக.); [உல் → ஊள் → ஊழ் → துணை.]
ஊழ்பாடு	ஊழ்பாடுūḻpāṭu, பெ. (n.) முடிவுபடுகை; coming to an end "நின்மிதியின்றியூழ் பாடின்றி' (மணி.30.37);, (செ. அக.);. [ஊழ் + பாடு படு → பாடு.]
ஊழ்முறை	ஊழ்முறைūḻmuṟai, பெ. (n.) வினைப்பயன் முறை: order of experiences resulting from Karma in previous births (செ.அக.);. [ஊழ் + முறை.]
ஊழ்மை	ஊழ்மைūḻmai, பெ. (n.) முறைமை; established rule regulation. "ஊழ்மையிற் கண்ணபிரான் கழல் வாழ்த்துமின்" (தில்.திருவாய்,4,6.9);, (செ.அக.); [ஊழ் → ஊழ்மை.]
ஊழ்வலி	ஊழ்வலிūḻvali, பெ. (n.) 1 முதிர்ந்த நோய், பழைய suo: long standing or chronic pain, 2. முன்வின்ன வன்மை; inevitability of Karma or the result of actions in the previous birth (சா.அக.); [ஊழ் + வலி]
ஊழ்வினை	ஊழ்வினைūḻviṉai, பெ. (n.) 1 பழவினை; deed done by a Soul in former birth, considered as the cause of the present life with all its fortunes "யாரே யூழ்வினை தீர்க்கிற்பார்' (இரகு.தேனு.35);. 2. உழுவலன்பு: attachment continued from birth to birth. "இஃதூழ்வினையாலுள்ளஞ்சுடு மாலென்ன" (சீவக. 1670);, (செ.அக.);. [ஊழ் + வினை.]
ஊழலி	ஊழலி2ūḻlittal, 4.செ.குன்றாவி. (v.t.) அருவருத்தல்; to loathe, to be disgusted with (செ.அக.);. [ஊழ் → ஊழலி.]

ஊழலிப்பு	ஊழலிப்புūḻlippu, பெ. (n.) பதனழிவு; the state of being rotton, putrefaction (சா.அக.);. [ஊழல் + ஊழலிப்பு.]
ஊழலுடம்பு	ஊழலுடம்புūḻluḍambu, பெ. (n.) 1. நாற்ற வுடம்பு stinking body.. 2. அழுக்கு நிறைந்த வுடம்பு; body full of fifth.. 3. பருத்துத் தளர்ந்த உடம்பு; fat and slack body hanging loose for want of firmness, a body with sluggish muscles.(சா.அக.);. [ஊழ் → ஊழல் - உடம்பு.]
ஊழற்சதை	ஊழற்சதைūḻṟcadai, பெ. (n.) 1. உடம்பு பருத்துத் தளர்வதனால் தொங்கும் தசை; flesh hanging loose owing to flabby nature. 2. புண் புலால்; proud flesh 3. நாற்றமுள்ள தசை; rotten fesh 4. ஊழற்றசை பார்க்க;see ularrasai. [ஊழல் + சதை தசை - சதை (இலக்கணப்போலி);.]
ஊழறுத்தல்	ஊழறுத்தல்ūḻṟuttal, பெ. (n.) 1. வினைப்பயனை நீக்குதல்; renunciation of Karma 2. உட்ம்பிலுள்ள மாசுகளை அகற்றல்; removing filth and obnoxious matter from the system. 3. புண்புலால் சீழ் முதலியவைகளைப் புண்புரைகளினின்று வெளிப்படுத்தல்; removal of purulent and putrid matter from an ulcer, abscess. etc. [ஊழ் + அறுத்தல்.]
ஊழறுதல்	ஊழறுதல்ūḻṟudal, பெ. (n.) 1. ஊழ்வினைப்பயன் நீங்குதல்; liberation from karma. 2. உடம்பினின்று அழிந்த நாற்றமுள்ள பொருள்கள் அகலல்; [ஊழ் + அறுதல்.]
ஊழனாற்றம்	ஊழனாற்றம்ūḻṉāṟṟam, பெ. (n.) தீநாற்றம்; offensive odour மோர் ஊழனாற்றமடிக்கிறது (செ.அக.);. [ஊழல் + நாற்றம்.]
ஊழனிலம்	ஊழனிலம்ūḻṉilam, பெ. (n.) சேற்று நிலம்; miry. muddy land. (செ.அக.);. ம. ஊழனிலம். [ஊழல் + நிலம்.]

ஊழான்	ஊழான்ūḻāṉ, பெ. (n.) 1. வெட்டுக்கிளி; grasshopper, 2. மண்புழு: earthwom (சேரநா.);. ம. ஊழான் [உழு → உழான் → ஊழான்]
ஊழி	ஊழிūḻi, பெ. (n.) 1. கடற்கோளால் உலகம் முடியுங்காலம்;, time of universal deluge and destruction of all things, end of the world (சீவக. 1157);, 2. உகம்; aeon "பண்டை பூழியிற் பார்மலி வுற்றதே" (சீவக.2581);. 3. நெடுங்காலம்; very long time "ஊழிவாழ் கென்று' (புவெ8,7);. 4. வாழ்நாள்; life-time அன்ன வாக நின்னூழி (புறநா.135);. 5. உலகம்; world 'ஊழியேழான வொகுவா போற்றி" (தேவா.1160.8); 6. முறை; fate "நல்லூழிச் செல்வம் போல்" (கலித் 130);, 7. முறைமை; regular order "தீந்தேனூழி வாய்க்கொண்ட தொக்கும்பாடலும்" (சீவக.2974); 8. கேடு, அழிவு: destruction (செ.அக.); ம. ஊழி.
ஊழிக்காய்ச்சல்	ஊழிக்காய்ச்சல்ūḻikkāyccal, பெ. (n.) ஊரையே பற்றி நிற்கும் தொற்றுக்காய்ச்சல்; epidemic fever, pestilence, an acute infectious epidemic fever or disease spreading throughout vast area (செ.அக.); [ஊழ் → ஊழி + காய்ச்சல்]
ஊழிக்காரம்	ஊழிக்காரம்ūḻikkāram, பெ. (n.) இதளியம் (இரசம்);; mercury - Hydrargyrum (சா.அக.); [ஊழி + காரம்.]
ஊழிக்கால்	ஊழிக்கால்ūḻikkāl, பெ. (n.) ஊழிக்காற்று பார்க்க;see uli-k-karru "ஊழிக்காலு மாற்றலா திரியல் போன" (கந்தபு:கடல்பாய்.3);. (செ.அக.);. [ஊழ் → ஊழி + கால்.]
ஊழிக்காலம்	ஊழிக்காலம்ūḻikkālam, பெ. (n.) உலகத்தின் எல்லை; (சீவக.274.உரை.);; end of the ages (செ.அக.);. [ஊழ் → ஊழி + காலம்]

ஊழிக்காற்று	ஊழிக்காற்றுūḻikkāṟṟu, பெ. (n.) 1. உலக முடிவிலுண்டாகுங் காற்று; destructive wind that prevails at the end of the world. 2, நச்சுக்காற்று; poisonous vapour that causes epidemic diseases and pestilence. (W.);. (செ.அக.);. [ஊழ் → ஊழி + காற்று.]
ஊழித்தீ	ஊழித்தீūḻittī, பெ. (n.) 1. வடவைத்தீ (பிங்.);; submarine fire 2. கொடுந்தீ fire. 3. காட்டுத்தீ; wild fire. [ஊழி + தீ.]
ஊழிநாள்	ஊழிநாள்ūḻināḷ, பெ. (n.) உலக முடிவு நாள்; period of termination of earthy life. (ஆ.அக);. [ஊழி + நாள்.] ஊழிநோய் பாக, பெ. (n); தொற்றுநோய்; pestience, supposed to be induced by a malignant demon (W.);. (செ.அக.);. [ஊழ் → ஊழி + நோய்.]
ஊழிமுதல்வன்	ஊழிமுதல்வன்ūḻimudalvaṉ, பெ. (n.) கடவுள்; God. He who is eternal, ஊழிமுதல்வன் உருவம் போல்" (தில்.திருப்பா4);, (செ.அக.);. [ஊழ் → ஊழி + முதல்வன்.]
ஊழியக்காரன்	ஊழியக்காரன்ūḻiyakkāraṉ, பெ. (n.) 1 அடியான்; slave. 2. வேலைக்காரன்; servant, a drudge. "கருவியாறாறு மிலனேவறலை கொண்ட வீறுழியக்காரர்" (திருப்போ.சந்.பிள்ளை.அம்புலி.6);. (செ.அக.);. ம. ஊழியக்காரன். [ஊழியம் + காரன்.]

ஊழியம்	ஊழியம்1ūḻiyam, பெ. (n.) 1. தொண்டு; service due to a deity, a guru, or a superior by birth, natural obligation, obligation of a slave to his master. (திருப்பு:548);. 2. "சிறைப்பட்டோர் செய்யும் வேலை" duty of convict labour. (Qa.os.);. 3. தொழில் business, 4 அரசுப்பணி படைப்பணி: govt. or military service. ம. ஊழியம்; க. ஊழிகெ;தெ. ஊடிகமு. [உழு → உழ → உழை → ஊழை → ஊழையம் → ஊழியம் (சு.வி. 47);.] ஊழியம்2பெ .(n.) கூலி; wage, (R.t.) (செ.அக.) [உழு → உ → உழை → ஊதை → ஊழையம் → ஊழியம்.]
ஊழியமறியல்	ஊழியமறியல்ūḻiyamaṟiyal, பெ. (n.) கடுங்காவல்; rigorous imprisonment (J); (செ.அக.);. [ஊழியம் + மறி + அல்.]
ஊழியமானியம்	ஊழியமானியம்ūḻiyamāṉiyam, பெ. (n.) பொதுமக்கள் சேவைக்காகக் கொடையாக விடப்பட்டநிலம் (R.T);; land granted rent-free for the performance of public service (செ.அக.);. ம. ஊழியமானியம். [ஊழியம் + மானியம்.]
ஊழியன்	ஊழியன்ūḻiyaṉ, பெ. (n.) ஊழியம் செய்பவன்; employee, worker, 2. பணியாள், வேலைக்காரன்; servant. ம. ஊழியன். [ஊழ் → ஊழியம் → ஊழியன். ஊழ் = முற்றுதல், செய்தல்.]
ஊழியான்	ஊழியான்ūḻiyāṉ, பெ. (n.) நெடுங்கால வாழ்க்கையுடையோன்; one who lives long life. "ஊழியா ரெளிதினிற் கரசுதந் துதவுவார்" (கம்பரா நட்புக் கோட்4);. 2. அழிவுக் காலத்தும் அழியாமலிருக்குங்கடவுள் (தேவா. 270.5);; God, one who will survive final destruction of the world (செ.அக.);. [ஊழி –→ ஊழியான்]
ஊழில்	ஊழில்ūḻil, பெ. (n.) அருவருப்புறு சேறு (பிங்.);; filthy mire (செ.அக.);. [ஊழ் → ஊழில். (வே.க.92);.]

ஊழிலை	ஊழிலைūḻilai, பெ. (n.) இலைச்சருகு; dead, dry leaves "கோடை துற்றக் கூடிய ஆழிலை" (ஞானா.28.12);. (செ.அக.);. [ஊழ் + இலை.]
ஊழுறு-தல்	ஊழுறு-தல்ūḻuṟudal, 4.செ.குன்றாவி. (v.t.) குடைதல்; to scoop out "காழியர் மோதகத் துழுறு விளக்கமும்." (சிலப்.6.137.அரும்.);. (செ.அக.);. [ஊழ் + உறுதல்]
ஊழுழிக்காலம்	ஊழுழிக்காலம்ūḻuḻikkālam, பெ. (n.) 1. நெடுங்காலம்; duration without end, eternity. 2 நீடூழிக் காலம்; longest period imaginable (சா.அக.);. [ஊழ் + ஊழி + காலம் = ஊழுழிக்காலம்]
ஊழை	ஊழைūḻai, பெ. (n.) பித்தம் (பிங்.);; bile. [ஊழ் → ஊழை.]
ஊழைக்காய்ச்சல்	ஊழைக்காய்ச்சல்ūḻaikkāyccal, பெ. (n.) பித்தக்காய்ச்சல்; fever arising from the deranged condition of the bile, billious fever. (சா.அக.);. [ஊழை + காய்ச்சல்.]
ஊழைக்குருத்து	ஊழைக்குருத்துūḻaikkuruttu, பெ. (n.) துளசி (பச்.மூ);; sacred basil (செ.அக.);. [உழை → ஊழை + குருத்து.]
ஊளல்	ஊளல்ūḷal, பெ. (n.) உள்ளான்மீன் பார்க்க;see ulla min.
ஊளன்	ஊளன்ūḷaṉ, பெ. (n.) 1. நரி (பிங்.); jackal, fox (செ.அக.);. 2. விரகன் (தந்திரக்காரன்);; Cunning man, trickster (சேரநா.);. ம. ஊளன்;க. ஊள், ஊளு (ஊளையிடுதல்);, தெ. ஊல (ஊளையிடுதல்);. [ஊள் → ஊளை → ஊளன்]
ஊளா	ஊளாūḷā, பெ. (n.) நெடுவாய் மீன்; carnívorous marine fish, dark leaden colour-Sphyraena acutipinnies (செ.அக.); ம. ஊளாவு. [ஊள் → ஊளவு → ஊளா.]

ஊளான்	ஊளான்ūḷāṉ, பெ. (n.) 1. கடல் மீன் வகை; sea-bream greyish silvery fish (செ.அக.); 2. நரி; jackal. (ஆ.அக.);. [ஊள் → ஊளான்.]
ஊளி	ஊளி1ūḷi, பெ. (n.) இரைச்சல் (ஈடு.7:4,4);. sound 2. பசி; hunger "ஊளி யெழவுலக முண்ட வூணே" (தில்.திருவாய்.7.4.4 பன்னீ); (செ. அக.);. ம. ஊளி. க. ஊள், ஊளவெ; கோத, ஒளாட்;தெ. ஊல. ஊன பிரா. வலிக் (ஊளையிடுதல்);. [உல் → உலி → ஒலி உல் → உலி → ஊலி → ஊளி.] ஊளி2ūḷi, பெ. (n.) ஊளா மீன்; camourous marine fish | (யாழ்.அக);. [ஊளா → ஊளி]
ஊளை	ஊளை1ūḷai, பெ. (n.) நாய், நரி முதலியவை இடும் கூக்கூரல்; howl of a dog or jackal, beat of a sheep when diseased cry of a person in anguish applied contempluously "ஊளைப் பெருநரி வல்விய வூளை." (தணிகைப்பு.களவு617);. ம. ஒளி; க ஊள்;தெ. ஊள [உல் → உால் → ஊள் → ஊளை.] ஊளை2ūḷai, பெ. (n.) தீ நாற்றம் song pub: offensive smell ஊளைமோர் (செ.அக);. [ஊள் → ஊனை.] ஊளை3ūḷai, பெ. (n.) 1 தொள்வு; தொய்வு; weariness exhaustion 2 உலைவு; wandering 3. பதனழிவு; rottenness. 4. பதனழிந்த மோர்; spoiled buttermilk. 5. காதுச்சீழ்; purulent or mucopurulent of ear [உள் → ஊள் → ஊ (வேக.92);.]
ஊளைக்காது	ஊளைக்காதுūḷaikkātu, பெ. (n.) சீழ்வடியுங்காது; purulent or mucopurulent discharge from the ear, Otorrhoea (செ.அக.); [|ஊளை + காது.]

ஊளைச்சதை	ஊளைச்சதைūḷaiccadai, பெ. (n.) ஊழற்சதை பார்க்க;see usar-Sadai [ஊளை + சதை தசை_சதை.]
ஊளைமூக்கன்	ஊளைமூக்கன்ūḷaimūkkaṉ, பெ. (n.) சளி வடியும் மூக்கன்; snotty fellow [ஊளை + முக்கன்.]
ஊளைமூக்கு	ஊளைமூக்குūḷaimūkku, பெ. (n.) சளிபிடித்த மூக்கு: running nose (செ.அக.);. [ஊளை + மூக்கு]
ஊளையிடு-தல்	ஊளையிடு-தல்ūḷaiyiḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.t.) நாய் நரி முதலியவை கூக்குரலிடுதல்; to how as jacka or dog "முதிர்நரிக ளுளையிடின்" (சூத. எக்கி பூ.46:20);. (செ. அக.); பட வலிக்கு;க ஊளிடு. [ஊளை + இடு.]
ஊற்காரம்	ஊற்காரம்ūṟkāram, பெ. (n.) கக்கலெடுத்தல் (நாம தீப);; vomitting (செ.அக.); [ஊக்காளம் → ஊக்காரம் → ஊற்காரம் (கொ.வ.).]
ஊற்றக்காரன்	ஊற்றக்காரன்ūṟṟakkāraṉ, பெ. (n.) 1 வலிமை பொருந்தியவன்; strong and arrogant man 2. தந்திரக்காரன்; clever man. 3. செல்வந்தன்;ம. ஊற்றக்கான் [ஊற்றம் + காரன்.]
ஊற்றங்கால்	ஊற்றங்கால்ūṟṟaṅgāl, பெ. (n.) வயல் முதலியவைகளில் நீர் வடியுங்கால்; water channel in fields (ஆஅக.); [ஊற்று → ஊற்றம் + கால்]
ஊற்றங்கோல்	ஊற்றங்கோல்ūṟṟaṅāl, பெ. (n.) ஊன்றுகோல்; staff to lean on "ஒல்லையுயிர்க் கூற்றங்கோலாகி" (சிறு பஞ்:57);, (செ. அக.); [ஊன்று → ஊன்றம் + கோல் - ஊன்றம்கோல் _ ஊற்றங்கோல்)

ஊற்றப்பம்	ஊற்றப்பம்ūṟṟappam, பெ. (n.) ஒருவகை ஆப்பம்; a kind of cake ம. ஊற்றப்பம். [ஊற்று + அப்பம் மொத்தமாக அல்லது பருமனாக வார்த்த அப்பம்.]
ஊற்றம்	ஊற்றம்1ūṟṟam, பெ. (n.) 1. பற்றுக்கோடு; walking stick, Crutch prop. "உண்முதற் பொருட்கெலா மூற்ற மாவன (கம்பரா.கிளை.74);. 2. உறுதியாயிருக்கை; stability, immobility. 3. வலிமை; strength, power, "ஊற்ற டையாய்' (தில்.திருப்பா-21);. 4. மனவெழுச்சி; ardour eageness "ஊற்றமொடு பறித்தார்" (சேதுபு திருநா.42);. 5. மேம்பாடு; greatness, eminence 6. பழக்கம்; training, practice. "படையூற்றமிலன்" (கம்பரா.கையடை12); (செ.அக);. ம. ஊற்றம்; க. ஊத; து. உத (கனம்);;தெ. ஊத. ஊதமு. [ஊன்று - ஊற்றம் (வேக91);.] ஊற்றம்2ūṟṟam, பெ. (n.) 1. இடையூறு; hindrance "மெல்லடியா ரொடு மூற்ற மஞ்சா" (திருவிளை,திரு. ணப்.34);.
ஊற்றருகி	ஊற்றருகிūṟṟarugi, பெ. (n.) நீர் (சங்.அக.);; wate (செ.அக.);. [ஊற்று _அருகி.]
ஊற்றல்	ஊற்றல்ūṟṟal, பெ. (n.) 1. ஊற்றுதல்; the act pouring. 2. நீர் முதலிய ஊறி வருதல் (ஆ.அக.); welling up or oozing water etc. as from spring. [ஊற்று → ஊற்றல்.]
ஊற்றவாக்கு	ஊற்றவாக்குūṟṟavākku, பெ. (n.) பெருமை சொல்லுதல், தற்புகழ்ச்சி; boasting, braggadocio. ம. ஊற்றவாக்கு. [உறு → ஊற்று → ஊற்ற + வாக்கு. உறு_மிகுதி.]

ஊற்றறிவு	ஊற்றறிவுūṟṟaṟivu, பெ. (n.) தொடுவுணர்ச்சி, sense of touch (சா.அக.);. [ஊற்று + அறிவு. உற்றறிவு → ஊற்றறிவு.]
ஊற்றன்	ஊற்றன்ūṟṟaṉ, பெ. (n.)); ஊற்றமுள்ளவன், வலிமையன்; mighty one (சேரநா.); ம. ஊற்றன் [ஊற்றம் → ஊற்றன்.]
ஊற்றாணி	ஊற்றாணிūṟṟāṇi, பெ. (n.) கலப்பையுறுப்பி னொன்று nail which fastens the plough-beam to the plough-beam to the plough. "கலப்பை யூற்றாணி யுளதாயி னுலகுநிலை குலையாதே" (ஏரெழு,5);. ஊட்டாணி பார்க்க;see uttani. [ஊட்டு + ஆணி - ஊட்டாணி → ஊற்றாணி (கொ.வ.);.] கலப்பையில் கார் என்னும் இரும்புப்பட்டை செருகுதற்கு இடும் கொண்டி,வட்டாணி எனப்படும். இதனை ஊற்றாணி என ஆண்டிருப்பது கொச்சை வழக்கு.
ஊற்றாம்பெட்டி	ஊற்றாம்பெட்டிūṟṟāmbeṭṭi, பெ. (n.) 1. ஊற்றுப் பெட்டி பார்க்க;see urru-pet 2. சிறுநீர் ஊறும் பை; urinary bladder. [ஊற்று + ஆம் + பெட்டி.]
ஊற்றால்	ஊற்றால்ūṟṟāl, பெ. (n.) 1. மீன்பறி; wicker basket for catching fish (W.);. 2. கோழிகுஞ்சுகளையடைக்குங்; wicker basket for covering chickens (W.);. 3. உருள். (உரோகிணி, (பிங்.);; 4th naksalra, whose shape resembles a fish basket net. [உறு → உற்று → உற்றால் → ஊற்றால்.]
ஊற்றால்கவி-த்தல்	ஊற்றால்கவி-த்தல்ūṟṟālkavittal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) மீன் பிடிக்கப் பறியை மூடுதல்; to set a wicker basket for catching fish (W);. (செ.அக.);. [ஊற்று + ஆல் + கவி.]
ஊற்றிரு-த்தல்	ஊற்றிரு-த்தல்ūṟṟiruttal, 3.செ.கு.வி. (v.i.) தொழும்பு கொண்டிருத்தல்; to be devoted. "இத்தலை ஊற்றிருக்க வேணும்" (ஈடு);. (செ.அக.);. [ஊற்று + இரு.]
ஊற்றிறை-த்தல்	ஊற்றிறை-த்தல்ūṟṟiṟaittal, 4 செகுவி (v.i.) ஊற்றிலுள்ள யிரையிறைத்துத் தூய நீர் ஊறச் செய்தல்; to scoopand throw out the water of a spring in the bed of a river until it becomes pure. (செ.அக.); [ஊற்று + இறை.]

ஊற்றின எண்ணெய்	ஊற்றின எண்ணெய்ūṟṟiṉaeṇīey, பெ. (n.) ஆமணக் கெண்ணெய்; castor-oil obtained by boiling the seeds, dist. fr. ஆட்டின் எண்ணெய், which is cold-drawn. (செ.அக.);. கைபிழி எண்ணெய் பார்க்க;see kapilli enney [ஊற்று → ஊற்றின+ எண்ணெய்.] ஊற்று-தல் __. 5.செ.குன்றாவி, (v.t); 1. வார்த்தல்: to pour out, cause to flow, spill, "ஒழிவுறக் கடத்தினீ ரூற்றி" (சேதுபு.கந்தமா.87);. 2. எண்ணெய் வடித்தல்; to extract, as oil from the castor seeds by boiling them. கொட்டை முத்தினின்று எண்ணெய் ஊற்றுவார்கள். 3. வெளியே விடுதல்; to pour out castawayas useless, empty or clean as a vessel of its contents, "கங்கை, புடை யூற்றுஞ் சடையான்" (கம்பரா.கையிடை12);. (செ.அக.);. ம. ஊத்து. [ஊறு → ஊற்று → ஊற்று- தல் (வே.க.91);.]
ஊற்று	ஊற்று2ūṟṟu, பெ. (n.) 1, சுரக்கை; flowing, gushing forth, as blood from an artery, milk from the udder, pouring of rut from a must elephant. "ஊற்றிருந்த மும்மதத் தோடையானை" (சீவக.152);. 2. நீரூற்று: spring fountain "வல்லூறுவரில் கிணற்றின்கண்" (நாலடி.263);. 3. கசிவு; moisture oozing from the ground, "ஊற்றுடை நெடுவரை: (சீவக.278);. (செ. அக.);. நா. ஊற்; கொண். ஊசா; கூ உற்ப; ம. ஊற்று; தெ. ஊட; கொலா, ஊர் (ஒழுகும் வீடு);; து. ஊடி, உ. க. ஊடெ, ஒரதே. ஒரவு;துட. ஊற். [ஊறு → ஊற்று.] ஊற்று3ūṟṟu, பெ. (n.) 1. ஊன்றுகோல்; staff 2. பற்றுக்கோடு; prop, support "உடம்புயிர்க் கூற்றாக" (கலித்.146);, (செ.அக.);. [ஊன்று → ஊற்று.]
ஊற்றுக்கண்	ஊற்றுக்கண்ūṟṟukkaṇ, பெ. (n.) ஊற்றுத்துறை; office of a spring (செ.அக.);. [ஊறு – ஊற்று + கண் கண் = இடம், துளை] ஊற்றுக்கண்ūṟṟukkaṇ, பெ. (n.) கண்களினின்று எப்போதும் நீர் வடிந்து கொண்டிருக்கும் மாட்டு நோய் வகை (பெரியமாட், 15);; disease in cattle, in which water flows from the eyes (செ.அக.); [ஊறு → ஊற்று +கண்.]

ஊற்றுக்களம்	ஊற்றுக்களம்ūṟṟukkaḷam, பெ. (n.) பலரும் வந்து சேர்தலையுடைய இடம்; common meeting place. "கதழ்விடைக் காரியை யூற்றுக் களத்தே யடங்கக் கொண்டு" (கலித்.103);. | [ஊன்று + களம் – ஊன்றுகளம் → ஊற்றுக்களம்.]
ஊற்றுக்கால்	ஊற்றுக்கால்ūṟṟukkāl, பெ. (n.) ஊற்றினின்று பெருகி வருங்கால்; channel for irrigation issuiro from a spring [CG.) [ஊறு → ஊற்று + கால்.]
ஊற்றுக்குழி	ஊற்றுக்குழிūṟṟukkuḻi, பெ. (n.) 1. ஊற்றுள்ள பள்ளம்; spring pool (W);, (செ.அக.);. 2. ஒரூர்; name of a village (ஆ.அக.);. ம. ஊற்றுக்குழி [ஊறு → ஊற்று + குழி.]
ஊற்றுக்கோல்	ஊற்றுக்கோல்ūṟṟukāl, பெ. (n.) ஊன்றுகோல்; star "இழுக்கலுடையுழி யூற்றுக் கோலற்றே" (குறள்,415);. (செ.அக.);. [ஊன்று + கோல் – ஊன்றுகோல் → ஊற்றுக்கோல்.)]
ஊற்றுண்(ணு)-தல்	ஊற்றுண்(ணு)-தல்ūṟṟuṇṇudal, 12.செ.கு.வி. (v.i.) 1. நீர் ஒழுகி வடிதல்; to leak out (W.);. (செ. அக.);. 2. சாதல்; ld die (அ.ஆக.);. [ஊற்று + உண்.]
ஊற்றுத்துலை	ஊற்றுத்துலைūṟṟuttulai, பெ. (n.) நீர்நிலை; reservoir, spond.);. (செ.அக.); [|ஊறு → ஊற்று + துலை.]
ஊற்றுத்தோண்டு-தல்	ஊற்றுத்தோண்டு-தல்ūṟṟuddōṇṭudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) ஊற்றுண்டாகத் தோண்டுதல்; to scoop out the sand for a spring in the bed of a river, dig out a spring in the bottom of a well (செ.அக.);. [ஊற்று + தோண்டு.]
ஊற்றுநீர்	ஊற்றுநீர்ūṟṟunīr, பெ. (n.) ஊறுநீர்; inflowing water from a spring "இறைப்பவர்க் கூற்றுநீர் போல மிகும்." [ஊறு → ஊற்று + நீர்.]

ஊற்றுப்பட்டை	ஊற்றுப்பட்டைūṟṟuppaṭṭai, பெ. (n.) ஊற்றுநீரிறைக்கும்பட்டை; scoop for throwing out water from artificial springs in river beds. [ஊறு → ஊற்று + பட்டை]
ஊற்றுப்பறி	ஊற்றுப்பறிūṟṟuppaṟi, பெ. (n.) மடு முதலியவற்றில் மீன் பிடிக்குங் கருவி; wicker basket for catching fish in tanks and ponds (செ.அக.); [ஊற்று + பறி.]
ஊற்றுப்பூ	ஊற்றுப்பூūṟṟuppū, பெ. (n.) தேங்காய்ப் பிண்ணாக்கு (யாழ்ப்.);: residum of the kernel of the coconut after the oil has been expressed therefrom dist fr. of பிழிந்த பூ (செ.அக.);. [ஊறு → ஊற்று + பூ.]
ஊற்றுப்பெட்டி	ஊற்றுப்பெட்டிūṟṟuppeṭṭi, பெ. (n.) எண்ணெயூற்றுங்கூடை; basket in which seeds, kernals, etc., are put for expressing oil, (J);, (செ.அக.);. [ஊற்று + பெட்டி.]
ஊற்றுப்பெயர்-தல்	ஊற்றுப்பெயர்-தல்ūṟṟuppeyartal, 2.செ.கு.வி. (v.i.) ஊற்றுண்டாதல்; to flow from a spring as water into a well (W.);. (செ.அக.);. [ஊற்று + பெயர்.]
ஊற்றுப்போடு-தல்	ஊற்றுப்போடு-தல்ūṟṟuppōṭudal, 20.செ.குவி (v.i.) ஆற்றில் ஊற்றுக் குழி தோண்டுதல்; to scoop out a hollow for fresh water in the bed of a river (செ.அக.);. [ஊற்று + போடு.]
ஊற்றுமரம்	ஊற்றுமரம்ūṟṟumaram, பெ. (n.) 1. எண்ணெயூற்றும் மரம்: a kind of oil-press. 2. செகுலக்கை; cylindrical shaft in an oil-press (செ.அக.);. [ஊற்று + மரம்.]
ஊற்றெடு-த்தல்	ஊற்றெடு-த்தல்ūṟṟeḍuttal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஊற்றுத் தோன்றுதல்; to flow from a spring, as water into a well. 2. ஊற்றுத்தோஙணடுதல்; to scoop out a spring (செ.அக.);. [ஊற்று + எடு-த்தல்.]
ஊற்றெண்ணெய்	ஊற்றெண்ணெய்ūṟṟeṇīey, பெ. (n.) வடித்த எண்ணெய்; oil extracted by pressing or pounding the seeds (வின்.); (செ.அக.);. [ஊற்று + எண்ணெய்]
ஊற்றெழு-தல்	ஊற்றெழு-தல்ūṟṟeḻudal, 2.செ.கு.வி. (vi) ஊற்றுப்பெயர் பார்க்க: see tru-p-peya ஊற்றெழு மிருகவுள்' (கல்லா.4.). (செ.அக.). [ஊற்று + எழு.]

ஊற்றை	ஊற்றைūṟṟai, பெ. (n.) அழுக்கு fifth "ஊற்றைச் சடலத்தை யுண்டென் நிறுமாந்த'" (பட்டினத்துப். பக்.257);. (செ.அக.);. [ஊழ் → ஊழ்த்தை → ஊத்தை → ஊற்றை (கொ.வ.);.]
ஊறணி	ஊறணிūṟaṇi, பெ. (n.) 1. ஊற்று (யாழ்.அக.);; spring 2. கசிவு நிலத் (யாழ்.அக);; good, moist land where water oozes out 3. சேற்றுநிலத் (சங்.அக.);; wet marshy land. 4. வருவாய் (சங்.அக.);; income, source of income (செ.அக.);. [ஊறு + அணி - ஊறணி.]
ஊறல்	ஊறல்1ūṟal, பெ. (n.) 1. ஊறுகை; oozing, percolation, discharge ஊற்ற கடுதாசி. 2. நீருற்று; small spring spring water "சிற்றூறல் ஒண்னிரு மாகி விடும்" (வாக் குண்.12);. 3. சாறு; juice, extracted by squeezing. "கரும்பினுறல் கண்டாய் கலந்தார்க்கவன்" (தேவா. 369.1); 4. மருந்தின் சாரன்; tincture, infusion (வின்.);. 5. மாழைக்கலப்பு (வின்.);; faint mixture of an inferior metal with a more precious one 6. வருவாய், செல்வம்; income, acquisition, property. 7. களிம்பு (வின்);; sight amount of verdigris. 8. நீர்வற்றாப் பசுமை (வின்.);; greenness, moisture, as of a vegetable (செ.அக.);. ம_ஊறல். [ஊறு → ஊறல்.] ஊறல் பெ. (n); கிணறு; well (Pudu Insc.10.94);, (செ.அக.);. [ஊறு → ஊறல்.]
ஊறல்சாரல்	ஊறல்சாரல்ūṟalcāral, பெ. (n.) ஒரு வயலின் வரப்பிலிருந்து உள்ளூறிப் பக்கத்து வயலில் கசிந்து வரும் ஊறல்நீர்; water oozing through embankment of fields.
ஊறல் தெறித்தல் அணிக	ஊறல் தெறித்தல் அணிக பெ. (n) 1. களிம்பற்றுப் போதல்; Cunasஂ, being deprived of rust or verdigris 2. உடம்பின் தினவு அல்லது நமைச்சல் நீங்குதல்; to be cured of itching sensation (சா.அக.);. [ஊறு → ஊறல் + தெறித்தல்.]

ஊறல்பாறை	ஊறல்பாறைūṟalpāṟai, பெ. (n.) படிவியற் படுகைப்பாறை; sedimentary rock (சேரநா.);. ம. ஊறல்பாற [ஊறல் + பாறை.]
ஊறல் மண்	ஊறல் மண்ūṟalmaṇ, பெ. (n.) வண்டலாகப் படிந்த மண்; sedimentary soil (சேரநா.);. ம. ஊறல் மண்ணு [ஊறு → ஊறல் + மண்.]
ஊறவை-த்தல்	ஊறவை-த்தல்ūṟavaittal, செ.குன்றாவி, (v.t.) நீரிற் பதம் பெறச் செய்தல்; to steep, soak, pickle (செ.அக.);. [ஊறு → ஊற + வை.]
ஊறற்பதம்	ஊறற்பதம்ūṟaṟpadam, பெ. (n.) 1. பச்சைப் பதம்; anything softened with moisture or by soaking. 2. முழுதும் ஊறிய பதம்; condition in which anything is completly soaked. (சா.அக.);. [ஊறல் + பதம்.]
ஊறற்பாக்கு	ஊறற்பாக்குūṟaṟpākku, பெ. (n.) நீரில் ஊறிய பாக்கு; areca nut soaked to render it fit for use (செ.அக.);. [ஊறல் + பாக்கு.]
ஊறாமை	ஊறாமைūṟāmai, பெ. (n.) கசியாமை; not oozing as blood from scres or ulcers, (சா.அக.);. [ஊறு +ஆ + மை. 'ஆ' (எம.இ.நி.);.]

ஊறு	ஊறு1ūṟudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) 1. நீருறுதல்: (குறள், 396);; to spring, flow, as water in a well, to issue 2. கசிதல்; to ooze, percolate. (W);. 3. ஊறுகாய்ப்தமாதல்; to soak, to be steeped, pickled. 4. பால் முதலியன சுரத்தல்; to gather, as milk in the breast. as toddy in palm flowers. 5. மை முதலியன ஊறுதல்; to run, to spread, as ink on flimsy paper, to keep, as moisture around a spring or in a river bank. 6. காயத்தில் ஊன் வளர்தல் (வின்);; to form, as new flesh in asore, to heal. 7. மெலிந்தவுடல் தேறுதல்; to increase, as flesh in a person wasted by disease, to improve by slow degrees. 8. பெருகுதல்; to increase. அவனுக்குச் செல்வம் ஊறுகிறது. 9. வாயூறுதல்; to water, as the mouth : கனிகாண்டொறு மூறுமேயெயினுறுமே." (சூளா.கயம்.65);. (செ.அக.);. ம. ஊறுக; க. து. ஊறு;தெ. ஊறு. | [உல் → உறு → ஊறு உறுதல் = மிகுதல், அதிகரித்தல்.] ஊறு2ūṟu, பெ. (n.) 1. உறுகை; joining, approaching. "பருந்துறளப்ப" (பதிற்றுப்.51.32);.
ஊறுகறி	ஊறுகறிūṟugaṟi, பெ. (n.) ஊறுகாய் (பெரும்பாண். 310, உரை.); பார்க்க;see Urugāy [ஊறு + கறி. கறி = காய்கறி.]
ஊறுகாய்	ஊறுகாய்ūṟukāy, பெ. (n.) உப்பிட்டு ஊறவைத்தகாய் (பதார்த்த.1378);; pickled vegetable or fruit (செ.அக.);. ம. ஊறுகாய்; தெ. ஊருகாய;க. உப்பினகாயி, [ஊறு + காய்.]
ஊறுகோள்	ஊறுகோள்ūṟuāḷ, பெ. (n.) 1. காயம்: injury, wound 2. கொலை: murder (செ.அக.);. [உறு → ஊறு → கோள். ஊறு = துன்பம். கொள் → கோள் (நேர்ச்சி);.] ஊறுதல் 1. நீர்க்கசிவு; oozing of water as from a boil or a wound. 2. தண்ணீரில் போட்டு வைத்தல்; to retain steeped in any fluid as is done to greens in pickless, 3. புண்ணில் தசை வளர்தல்; formation of a new layer of flesh over a healing wound. 4. மெலிந்த உடம்பில் அரத்தம் சேருதல்; increase of blood in a convalascent's body. 5. சதை பிடித்தல்; picking up or putting on flesh. 7. பெருகுதல்; increasing. [உறு → ஊறு → ஊறுதல்.]

ஊறுநீர்	ஊறுநீர்ūṟunīr, பெ. (n.) 1. புண்ணிலிருந்து கசியும் நீர்; thin serous fluid oozing from a sore or from a wound-Ichor. 2. நிலத்தில் ஊறும் நீர்; water springing from earth. 3.உமிழ்நீர்; saliva. [உறு + நீர்.]
ஊறுபாடு	ஊறுபாடுūṟupāṭu, பெ. (n.) 1. தாக்குதல்; beating, butting. 2. ஆயுதங்களாற் காயமுண்டாக்குகை(பிங்.);; wounding of which there are four methods, viz. குத்தல், வெட்டல், எய்தல், எறிதல். 3. புண்படுதல்; having wound. 4. புண்; wound, sore. 5. துன்பம்; trouble, distress. "ஊறுபாடில்லை யுயிர்க்கு" குறள்.945), 6. இடையூறு; obstacle, obstruction, hindrance. "மரலை, தாழகலத் துறு பாடற வந்தரத் தளிகவர்ந் துண்ப" (திருவிளை.தருமிக்.56);. [உறு → ஊறு + பாடு.]
ஊறுபுண்	ஊறுபுண்ūṟubuṇ, பெ. (n.) ஆறிவரும் புண் (வின்.);; wound that is healing (செ.அக.);. [ஊறு + புண். ஊறுதல் = மேலிடல், நலமாதல்.]
ஊறெண்ணெய்	ஊறெண்ணெய்ūṟeṇīey, பெ. (n.) உச்சியிலுறு மெண்ணெய்; oil placed upon the head for purposes or health (திவ்.திருப்பா.17, வ்ய,பக்.164); (செ.அக.);. [ஊறு + எண்ணெய்.]

ஊன்	ஊன்1ūṉ, பெ. (n.) சவ்வரிசி (L.);, sago fern palm (செ.அக.);. [உறை → ஊறை.] ஊன்ūṉ, பெ. (n.) 1. தசை: flesh, muscle. "ஊனுடுத்தியொன்பது வாசல் வைத்து" (தேவா.29,1);. 2. உண்ணும் இறைச்சி; meat, animal food. "ஊனமுதம், விருப்புற்று" (திருவாச.15.3);. 3. உடல்; body "ஊனைக் குறித்த_வுயிரெல்லாம்" (குறள்.1013);. (செ.அக.);. ம. ஊன்; க. ஊறு ஊக்ரு (எயிர்);; கோத ஊ (எயிர்);; துட. ஊர் தெ. ஊகுரு;குவி. ஊயு. [உல் → ஊல் → ஊன். உல் = பொருந்தியிருப்பது, பற்றியிருப் பது. உல் - ஊல் = எலும்பைப் பற்றியிருப்பது. ஊல் → ஊன். ஒ.நோ; ஊன்றுதல் = பற்றுதல், நிலைகொள்ளுதல்.) ஊன்2ūṉ, பெ. (n.)
ஊன்கணார்	ஊன்கணார்ūṉkaṇār, பெ. (n.) மானிடர்; men who have the physical eye only "கழனி யாக்கமு மூன்கணார்க் குரைப்பரிது" (சீவக.54);, (செ.அக.);. [ஊன் + கண் + ஆர். கண்ணார் → கணார்,]
ஊன்செய்கோட்டம்	ஊன்செய்கோட்டம்ūṉceyāṭṭam, பெ. (n.) உடல்; body as a structure formed of flesh, "ஊன்செய், கோட்டக்கு...... வள்ளுரமே சுமந்து........ புறஞ்செய்கின்றார்". (சீவக.1552);. (செ.அக.);. [ஊன் + செய் + கோட்டம்.]
ஊன்தள்ளல்	ஊன்தள்ளல்ūṉtaḷḷal, பெ. (n.) ஊன்றள்ளல் பார்க்க;see unrallal.
ஊன்வலி	ஊன்வலிūṉvali, பெ. (n.) உடம்பின் வலிமை (நீலகேசி,486,உரைமேற்கோள்);: bodily Vigour (செ.அக.);. [ஊன் + வலி]
ஊன்விலைஞர்	ஊன்விலைஞர்ūṉvilaiñar, பெ. (n.) ஊன்விற்போர் (திவா.);; meat sellers. (செ.அக.);. [ஊன் + விலைஞர்.]

ஊன்றக்கட்டு-தல்	ஊன்றக்கட்டு-தல்ūṉṟakkaṭṭudal, 5.செ.குன்றாவி, (v.t.) 1. வலிமைபடுத்துதல்; to edify, strengthen, 2. புண்காயம்; முதலியவற்றை உறுதியாய்க் கட்டுதல்; to bandage firmly as is done to wound, injury, fracture etc. (சா.அக.);. ஊன்று → ஊன்ற + கட்டு.]
ஊன்றள்ளு-தல்	ஊன்றள்ளு-தல்ūṉṟaḷḷudal, 15.செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஊன் வளர்தல்; to be formed as proud flesh 2. புலாலுண்டலை விலக்குதல் (வின்.);; to abstain from meat (செ.அக.);. [ஊன்+ தள்ளு-தல்.]
ஊன்றி	ஊன்றிūṉṟi, பெ. (n.) பாம்பு வகை (அக.நி.);; a kind of snake. (செ.அக.);. [ஊன்று → ஊன்றி]
ஊன்றிக்கேள்(ட்)த(ட)ல்	ஊன்றிக்கேள்(ட்)த(ட)ல்ūṉṟikāḷḍtaḍal, 11. செகுன்றாவி (v.t.) 1. அழுத்தி வினாவுதல்; to interrogate with attention, press for an answer. 2. உற்றுக்கேட்டல்; to hear attentively. (செ.அக.);. [ஊன்று → ஊன்றி. + கொள்.]
ஊன்றிக்கொள்(ளு)-தல்	ஊன்றிக்கொள்(ளு)-தல்ūṉṟikkoḷḷudal, 7. செ.குன்றாவி (v.t.) நிலை பெறுதல்; to gain a firm footing, as in an office, to establish oneself somewhere (செ.அக.);. [ஊன்று → ஊன்றி + கொள்.]
ஊன்றிச்சொல்(லு)-தல்	ஊன்றிச்சொல்(லு)-தல்ūṉṟiccolludal, 8. செ.குன்றாவி (v.t.) 1. தெளிவாய்ப் பேசுதல்; to speak distinctly, articulate 2. உறுதியாய்ச் சொல்லுதல்; to speak emphatically, stress, assert [ஊன்று → ஊன்றி + சொல்.]
ஊன்றித்தாங்கு-தல்	ஊன்றித்தாங்கு-தல்ūṉṟiddāṅgudal, 5.செ.குன்றாவி, (v.t.) கோலை யூன்றித் தோணியைத் தள்ளுதல் (வின்.);; to press on the pole either in stopping or in pushing a boat (செ.அக.);. [ஊன்று → ஊன்றி + தாங்கு]
ஊன்றிநடத்தல்	ஊன்றிநடத்தல்ūṉṟinaḍattal, 3.செ.கு.வி. (v.i.) 1. உறதியாய் நடத்தல்; to walk firmy so as to quicken one's gait 2. காலைப் பதிய வைத்து நடத்தல்; to walk cautiously, as on slippery ground, or as one regaining the use of his legs (செ.அக.);. [ஊன்று → ஊன்றி + நில்.]
ஊன்றிநில்(ற்)-த(ற)(ல்)	ஊன்றிநில்(ற்)-த(ற)(ல்)ūṉṟinilṟtaṟal, 14.செ.கு.வி. (v.i.) உறுதியாயிருத்தல்; to hold fast as by an opinion. be firm காரியத்தில் ஊன்றி நிற்கிறான். (செ.அக.);. [ஊன்று → ஊன்றி + நில்]
ஊன்றிப்படி-த்தல்	ஊன்றிப்படி-த்தல்ūṉṟippaḍittal, 4.செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கருத்தாய்ப் படித்தல்: to read attentively 2. நிறுத்தி வாசித்தல் (வின்.);; to read with proper intonation or emphasis. (செ.அக.);. [ஊன்று → ஊன்றி + படி.]

ஊன்றிப்பாட்டம்	ஊன்றிப்பாட்டம்ūṉṟippāṭṭam, பெ. (n.) ஓர் வரி வகை; old tax. ம. ஊன்னிப்பாட்டம். [ஊன்று → ஊன்றி + பாட்டம்.]
ஊன்றிப்பார்-த்தல்	ஊன்றிப்பார்-த்தல்ūṉṟippārttal, . 4. செ.குன்றாவி. (v.t.); 1. உற்று, நோக்குதல்; to look at steadfasty or intently 2. ஆராய்ந்து பார்த்தல்; to consider carefully, fix the mind Intently upon 3. அழுத்திப் பார்த்தல்; to feel, try, press, in order to test, as a fruit [ஊன்று → ஊன்றி + பார்]
ஊன்றிப்பெய்-தல்	ஊன்றிப்பெய்-தல்ūṉṟippeytal, 1.செ.கு.வி. (v.i.) விடாமல் ஓங்கிப் பெய்தல்; to pour incessantly, as rain மழையூன்றிப் பெய்கின்றது. (செ.அக.);.
ஊன்று-தல்	ஊன்று-தல்ūṉṟudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) 1. நிலைபெறுதல்; to be fixed, settled, gain a firm footing, become established, strike root "கற்பினிற்றிரிதலின்றியூன்றுக" (சீவக.604);. 2. சென்று தங்குதல்; to slop in a place 'புகை….. விகம்பினுன்றுஞ் சூளை" (புறநா.228.3); [உல்→ ஊல் + று - ஊன்று.] ஊன்று-தல்ūṉṟudal, . 5.செ.குன்றாவி (v.t.) 1. அழுந்த வைத்தல்; to fix, place firmly, as a pole in fixing a boat 'முன்னொரு கோலுன்றி" (தில்.பெரியதி. 1,3,2);. 2. பள்ளத்தில் அல்லது குழியில் நடுதல்; to plant set firmly in the ground, as a post "காழூன்றிய கவிகிடுகின்" கவிகிடுகின் (பட்டினப்.167);. 3. நிலைநிறுத்துதல்; to establish, as fame, position 'புதைய்ம்பிற் பட்டுப்பா டுன்றுங் களிறு' (குறள்:597);. 4. துணையாகப் பற்றுதல்; to lean upon, recline or depend on, as a staff, a person "கைதருவார் தமையூன்றி" (பெரியபுதிருநாவு 61);. 5. தாங்குதல்; lo support
ஊன்று	ஊன்றுūṉṟu, பெ. (n.) சார்பு; prop.support. "தனியோங் கார மூன்றற…… மேலுற்று நின்றது" (ஞானவா.உத்தால கன்.41);. (செ. அக.);. ம. ஊன்னு: க. ஊடு, து. ஊரு ஊது;தெ. ஊக, ஊதமு [உவல் → உவன்று → ஊன்று.]

ஊன்றுகட்டு	ஊன்றுகட்டுūṉṟugaṭṭu, பெ. (n.) ஊன்றும்படி கட்டிய விறகு கட்டு; bundle of firewood placed on end, when offered for sale: "விறகு வெட்டி யூன்றுகட்டாக் கட்டி" (திருவாலவா.54.24);, (செ.அக.);. [உவல் → உவன்று → ஊன்று + கட்டு.]
ஊன்றுகாரன்	ஊன்றுகாரன்ūṉṟukāraṉ, பெ. (n.) படகோட்டி; one who propels a boat with a pole. ம. ஊன்னுகாரன். [ஊன்று + காரள். ஊன்று = ஊன்றும் துடுப்பு.]
ஊன்றுகால்	ஊன்றுகால்ūṉṟukāl, பெ. (n.) ஊன்றுகோல் பார்க்க;see Unrukol. ம. ஊன்னுகால்.
ஊன்றுகால் செடி ப்பைக்	ஊன்றுகால் செடி ப்பைக் பெ. (n) கழுதைத் தும்பை; donkey toombay, Indian borage - Trichodesma Indicum alias Borago indica (சா.அக.) [ஊன்று + கால் + செடி.]
ஊன்றுகோல்	ஊன்றுகோல்ūṉṟuāl, பெ. (n.) பற்றுக்கோடு; staff, walking stick, support, whether for body or mind "ஊன்றுகோலெனக் காவதொன் றருளாய்" (தேவா. 1110.4);. ம. ஊன்னுகோல்; க. ஊறுகோலு; து. ஊறுகோலு;தெ. ஊதகோல. [உவல் → உவன்று → ஊன்று + கோல்.]
ஊன்றுவலை	ஊன்றுவலைūṉṟuvalai, பெ. (n.) ஊன்று குச்சியுடன் சேர்த்துக் கட்டிய வலை; a kind of fishing net tied to stakes. ம. ஊன்னிவல. [ஊன்று + வலை.]
ஊனக்கண்	ஊனக்கண்ūṉakkaṇ, பெ. (n.) கட்பொறி; physical eye, opplo ஞானக்கண். "ஊனக்க னிரண்டு மூடி" [ஊன் + அ + கண்.] ஊனக்கண்ūṉakkaṇ, பெ. (n.) 1. மெய்யறிவு; soul's intellingence as being defective. "ஊனக்கண் பாசமுண ராப் பதியை" (சி.போ.9.1);, (செ.அக.);. 2. பொட்டைக்கண்; defective eye. [உல்-உலம் = கெடுதல், எரிதல், அழிதல். உலம் → ஊலம் → ஊனம் ஊன் = தானாக அழுகும் இயல்புடையது. ஊனம் + கண்.]

ஊனக்கால்	ஊனக்கால்ūṉakkāl, பெ. (n.) 1. குறைந்த கால்; short leg, short distorted limb. 2. பிறவி நொண்டி; disabled leg, a deformity of the foot generally of a congenital origin - club-foot (சா.அக.);. [ஊனம் + கால்.]
ஊனகத்தண்டு	ஊனகத்தண்டுūṉagattaṇṭu, பெ. (n.) கருவண்டு (வின்.);; black beetle (செ.அக.);. [ஊன் + அகத்து +வண்டு ஊனில் அல்லது புண்ணில் மொய்க்கும் வண்டு.]
ஊனகாரகன்	ஊனகாரகன்ūṉagāragaṉ, பெ. (n.) இழிதொழில் செய்விப்போன்; one who causes vile actions to be dore by others "ஊனமாயினகள் செய்யு மூனகாரகர்க ளேலும்" (திவ்.திருமாலை.41);, (செ.அக.);. [ஊனம் + காரகன்.]
ஊனஞ்சவ்வு	ஊனஞ்சவ்வுūṉañjavvu, பெ. (n.) ஊன் வழியும் சவ்வு; membrane secreting scrum-serous mebrane (சா.அக.);. [ஊனம் + சவ்வு.]
ஊனப்படு-தல்	ஊனப்படு-தல்ūṉappaḍudal, 18.செ.குன்றாவி. (v.t) 1. குற்றப்படுதல்; to be hurt 2. துன்பப் படுதல்; to be grieved (சேரநா.);. ம, ஊனப்பெடுக. [ஊனம் + படு.]
ஊனம்	ஊனம்ūṉam, பெ. (n.) 1. & குறைவு; defect, deficiency, as of a member, flaw. "அந்நாளுறு சிலை தானூன முளது" (கம்பரா.பரசுரா.25);. 2. குற்றம்: tault "ஊன மில் காலன்றன்னை" (ஞானவா.சுக்கிர32);. 3. பழி: calumny, sander "கேள்வற் கூனமும் பரிவு மஞ்சி" (சீவக.1530);. 4. தீமை; evil injury, "ஊனமாயினகள் செய்யும்" (திவ்.திருமாலை.41);. 5. அழிவு; destruction "ஊனம்பி னுறவே வேண்டும்" (சி.சி.2:21);. (செ.அக.);. ம. ஊன [ஊன் → ஊனம்.] ஊனம்2ūṉam, பெ. (n.) ஊனமர்குறடு பார்க்க;see unamarkuradu. "ஊனத்தழித்த வானினைக் கொடுங் குறை" (பதிற்றுப்.21); (செ.அக.);.

www.valluvarvallalarvattam.com 6343 of 15068.

ஊனமர்குறடு	ஊனமர்குறடுūṉamarkuṟaḍu, பெ. (n.) இறைச்சி கொத்தும் பட்டடை மரம் (சீவக.2281);; block of wood on which butchers mince meat (செ.அக.); [ஊள் + அமர் + குறடு.]
ஊனமா-தல்	ஊனமா-தல்ūṉamātal, 8.செ.குன்றாவி, (v.t.) 1. நொண்டியாதல்; to be crippled. 2. பழுதுறல்; to be maimed. 3. அங்கம் பழுதாதல்; to be defective of any organ in the body. (சா.அக.);. [ஊனம் + ஆ + தல்.]
ஊனவன்	ஊனவன்ūṉavaṉ, பெ. (n.) மனிதன்; man, he who s in the fesh "ஊனவருயிரி னோடும்" (தேவா.10505);. (செ. அக.);. [ஊன் + அவன்.]
ஊனவாளி	ஊனவாளிūṉavāḷi, பெ. (n.) குறைபாடுள்ளவன்; maimed or lame person (சா.அக.);. [ஊனம் + ஆளி]
ஊனன்	ஊனன்ūṉaṉ, பெ. (n.) 1. உடற்குறைபாடுள்ளவன்; One who is defective in some member, one who has a physical imperfection (செ.அக.);. 2. முடவன்; lame person. 3. ஊனாங்கொடி; creeper-convol-vulus race mosus. [ஊனம் → ஊனன்.]
ஊனாம்பல்	ஊனாம்பல்ūṉāmbal, பெ. (n.) ஆம்பல் வகை (மூ.அக.);; a kind of water lily. (செ.அக.); [ஊள்_ஆம்பல்.]
ஊனாயம்	ஊனாயம்ūṉāyam, பெ. (n.) பிழை (சங்.அக.);; mistake, (செ.அக.);. [ஊனம் → ஊனாயம்.] ஊனாயம்ūṉāyam, பெ. (n.) விரகு (தந்திரம்); (வின்.);; trick (செ.அக.); [உன்னயம் → ஊளாயம்.] ஊனாயம்ūṉāyam, பெ. (n.) பிழை (யாழ்.அக.);; mistake.

ஊனான்	ஊனான்ūṉāṉ, பெ. (n.) 1. உன்னாயங் கொடி; elliptic leaved silver-weed. 2. பெருமுசுட்டை; (தைலவ. தைல.102);; many-flowered bind weed. [உன்னாயம் → ஊனாயம் → ஊனாள்.]
ஊனி	ஊனிūṉi, பெ. (n.) மாந்த உடம்பினன்; one who has corporeal existence, "விரவ லாகா வூனிகளாயுள்ளார்." (தேவா.982,10);. (செ.அக.);. [ஊன் + இ.]
வானின்பூடு	வானின்பூடு vāṉiṉpūṭu, பெ. (n.) சிறுபூளை; wooly caper - Achyranthe lanata. [ஊள் + இன் + பூடு.]
ஊனீர்	ஊனீர்ūṉīr, பெ. (n.) 1. தசையினின்று வடியும் நீர்; water oozing from flesh. 2. குருதியின் மேல் வடியும் நீர்; serum, a thin watery transparent liquid separated from blood –serum. [ஊன் + நீர்]
ஊனுடம்பு	ஊனுடம்புūṉuḍambu, பெ. (n.) தசையினாலான வுடம்பு; body composed of flesh. [ஊன் + உடம்பு.]
ஊனுருக்கி	ஊனுருக்கிūṉurukki, பெ. (n.) ஈளை நோய்: tuber. culosis, consumption, as a wasting diease (செ.அக.);. [ஊன் + உருக்கி]
ஊனேறி	ஊனேறிūṉēṟi, பெ. (n.) கருப்பம் (சங்.அக.); embryo. (செ.அக.);. [ஊன் + ஏறி.]
ஊனொட்டி	ஊனொட்டிūṉoṭṭi, பெ. (n.) 1. உடும்பு; iguana 2. உடும்பிறைச்சி (சா.அக.);; flesh bengalensis (செ.அக.);. [ஊன் + ஒட்டி, உடம்பு ஒட்டிக்கொள்வது.]

எ	எ1 e, பெ. (n.) தமிழ் வண்ணமாலையில் ஏழாம் உயிரெழுத்தா கிய இதழ் குவியா முன்னண்ண உயிர்க்குறில்; seventh letter and vowel of the Tamil alphabet, the half-close front lax unrounded vowel in Tamil [இ → எ.] இகரக்கட்டு வேர்முதலானபோது வேரடித்திரிபுகளால் பெற்ற திரிபு வடிவமே எகரம். இகரவேர்முதற்பொருள்களை எகர வேர்முதலும் பெறும், ஆ, ஈ, ஊ எனும் நெடில் முக்கட்டுகளே அ, இ, உ எனும் குறில் முக்கட்டுகளானவாறு ஏகார ஓகார நெடில்கள் எகர ஒகரங்களாகக் குறுகவில்லை. எகர ஒகரங்கள் ஏகார ஓகாரங்களாக நீட்சியும் பெறவில்லை. இவற்றின் குறில்நெடில் தோற்றங்கள் ஒன்றற்கொன்று தொடர்பற்றவை. இவற்றின் விளக்கம் சொற்பிறப்பு நெறிமுறைகளில் காண்க அசையெழுத்துக்காலத் தொன்முது தமிழில் இரு உயிர்க்குறில் இணைந்து நெட்டுயிர் வடிவம் பெற்றதால் ஏகார ஓகாரங்கள் இஅ(ஏ); எனவும் உஅ(ஓ); எனவும் எழுதப்பட்டன. ஈரெழுத் துக்கு ஒருவடிவம் தந்து நெடிலாக்கியபின் எகர ஒகரக் குறிலெழுத்தை எழுதுவதற்குத் தனியெழுத்து படைக்காமல் ஏகார ஓகார நெட்டெழுத்தின் மேல் மெய்யெழுத்தைப்போல் புள்ளியிட்டுக் குறிலாக்கினர். இதனாற்றான் தொல்காப்பியர் "மெய்யின் இயற்கை புள்ளியொடு நிலையல்" எகர ஒகரத் தியற்கையு மற்றே (தொல் எழுத்.15.16); என நூற்பா யாத்தார் என்க. எ2 e, பெ. (n.) ஏழென்னும் எண்ணின் குறி; symbol or the number 7 in Tamil Arithmetic. (செ.அக.); எ2 e, பெ. (n.) [தமிழ் எண்களில் ஏழுக்குரிய வரிவடிவம்.]
எஃகம்	எஃகம் ekkam, பெ. (n.) 1. கூர்மை; sharpress, poinedness "எஃகவேற் புங்கவன்" (கந்தபு. அவைய.12);. 2. உருக்காய்தப் பொது. (சூடா.);; any weapon made of steel. 3. வாள்; sword, "எஃகம் புலயுறை கழிப்" (பதிற்றுப். 19);. 4. கைவேல்; lance "புலவு வாயெஃகம்" (பெரும்பாண்.119);. 5. சக்கரம். (திவா.);; discus 6. எறியீட்டி.(பிண்டிபாலம்);; javelin 7. வேல். (சூலம்); (கம்பராமந்தரை.11);; trident (செ. அக.);. ம. எக்கண்டம். [எய் → எய்கு → எஃகு. + அம்; எஃகம். 'அம்' சொல்லாக்க ஈறு, எஃகம் = தாக்கும் படைக்கலம், கூரிய முனையுடைய கருவி.]

எஃகல்	எஃகல் eḵkal, பெ. (n.) 1. நொய்தாக்கல்; pulverizing 2. மேலே வாங்குதல்; drawing upwards 3. எதிர் தாக்குதல்; opposing 4. அவிழ்தல்; loosening 5. ஏறுதல்; climbing. [எஃகு → எஃகல் = தாக்குதல், வலிமை அழித்தல்.]
எஃகா-தல்	எஃகா-தல் eḵkātal, பெ. (n.) 6.செ.குன்றாவி (v.t.); உருக்காக மாறுதல்; to turn into steel acierate [எஃகு + ஆ.]
எஃகு	எஃகு1 eḵkudal, பெ. (n.) 5. செ.குன்றாவி. (v.t.); 1 பன்னுதல்; to pull with fingers, as cotton எஃகின பஞ்சு போல (பதிற்றுப்55.14.உரை);. 2. ஆராய்தல்; to search or as the true meaning of a passage...to sift, scrutinize. வழுக் களைந்த எஃகிய இலக்கணங்களை (தொல் நூன் மரபு, 1. உரை,);. 3. எட்டுதல்; to reach up, stretch one stretch one self in reaching for a thing. அவனை எஃகிப்பிடி. (உ.வ.);. [இழு → எழு → எழுகு → எஃகு.] எஃகு2 eḵkudal, 7.செ.கு.வி. (v.i.) 1. நெகிழ்தல்; to be yielding, pliable-(w);. 2. அவிழ்தல்; to become unfastened, unclasped, loosened. 3. வளைவு நிமிர்தல்; to spring back, rebound, as a bent bow, வளைந்த வில் எஃகிற்று (உவ.);. 4. தாழ்ந் தெழும்புதல்; to lift carry, as a well sweep. துலா அத்னைக் கொண்டெஃகிற்று. 5. ஏறுதல் (திவா.);; to climb, mount get up 6. உருகுதல்; to melt . 7. வயிற்றுப்பக்கத்தை மேலெழும் பச் செய்தல்; lift up the abdomen 8. பஞ்சை மேலெழும்பச் செய்தல்; to draw the cotton up. எக்குக எக்கு எகுறு துட பிடெக் எக்கு யுனி எக்கு எக்கின்க எகரு எகயு குவி
எஃகுகோல்	எஃகுகோல் eḵkual, பெ. (n.) பஞ்சு கொட்டும் வில் (வின்.);; bow for ginning cotton. (செ.அக.);. [எஃகு + கோல்.]
எஃகுச் செவி	எஃகுச் செவி eḵkuccevi, பெ. (n.) நுட்பமான செவிப்புலன்; acute hearing, sharp ears. எஃகுச் செவியும் நுண்ணுணர்வு முடையார் (திருமுருகு. 140, உரை.);. (செ.அக.);. [எ.கு + செவி.]

எஃகுபடு-தல்	எஃகுபடு-தல் eḵkubaḍudal, 20. செ.கு.வி. (v.i.) இளகின நிலையையடைதல்; to met; to soften. உருகக் காய்ச்சி யெறிதற்கு எஃகுபட்டிருக்கும் உலையினையும் (சிலப்.15.210,உரை.);. [எ.கு + படு.]
எஃகுவெட்டிரும்பு	எஃகுவெட்டிரும்பு eḵkuveṭṭirumbu, பெ. (n.) ஒரு வகையான இரும்புளி (CEM);; cold chisel. (செ.அக.);. [எஃகு + வெட்டு + இரும்பு.]
எஃகுறு-தல்	எஃகுறு-தல் eḵkuṟudal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) 1. அறுக்கப்படு தல்; to be Sawn through. "எஃகுற்றிருவேறாகிய…. மாவினறுவடி" (அகநா.29);. 2. பின்னப்படுதல்; to be pulled thinly with the fingers, as cotton. எஃகுறு பஞ்சித் துய்ப்பட் டன்ன" (அகநா.217);. [எஃகு + உறுதல்.]
எக்கச்சக்கம்	எக்கச்சக்கம் ekkaccakkam, பெ. (n.) 1. தாறுமாறு; confusion, muddle, disorder, எக்கச்சக்கமாய்ப் பேசுகிறார். 2. ஒழுங்கின்மை; unevenness, irregularity. 3. இசகுபிசகு; fix, awkward, predicament. எக்கச்சக்கமாய் அகப்பட்டுக் கொண்டான். ம. எக்கச்சக்கம்; க. எக்கசக்க; து. எக்கச்சக்க;தெ. எகக சக்கெடு. [இழுக்கு → எக்கு + சக்கம் – எக்கச்சக்கம். சக்கம் - எதுகை குறித்த இணைமொழி.]
எக்கடமை	எக்கடமை ekkaḍamai, பெ. (n.) வரிவகை (புது. கல். 513);; tax. [ஏர் + கடமை - எக்கடமை.]
எக்கண்டவலி	எக்கண்டவலி ekkaṇṭavali, பெ. (n.) உடம்பு முழுமையும் ஏற்படும வலி; pain all over the body. (சா.அக.);. [எக்கண்டம் + வலி.]
எக்கண்ட வீக்கம்	எக்கண்ட வீக்கம் ekkaṇṭavīkkam, பெ. (n.) உடம்பு முழுமையும் பரவிய வீக்கம்; swelling extending all over the body. (சா.அக..); [எக்கண்டம் + விக்கம்.]

எக்கம்	எக்கம்1 ekkam, பெ. (n.) சுரையாழ் (ஏகதந்திரி); என்னும் இசைக் கருவி; one-stringed musical instrument. "தண்ணுமை எக்கம் மத்தளி தாழ்பீலி" (தில்.பெரியாழ். 3,4,1); (செ.அக.);. [ஒருக்கம் → ஒக்கம் → எக்கம்.] எக்கம்2 ekkam, பெ. (n.) 1 தாளம் (திவ். திருப்பள்ளி. 9.வியா,பக்.41); cymbal. 2. ஒருதலைப் பறை வகை (திவ்.பெரியாழ். 3,4.1, ஸ்வா.);; a kind of single-headed drum. [ஒருக்கம் → ஒக்கம் → எக்கம்.] எக்கம் ekkam, பெ. (n.) நரம்பொன்றுடைய தோலிசைக் கருவி; one-stringed musical instrument. "தண்ணுமை யெக்க மத்தளி தாழ்பீலி" (திவ். பெரியாழ். 3, 4, 1);. த.வ. ஏகதந்திரி. ஒருகா. Skt. eka → த. எக்கம்.
எக்கமத்தளி	எக்கமத்தளி ekkamattaḷi, பெ. (n.) ஒரு வகை முழவு (திவ்.பெரியாழ்.3,4,1,வியா.);; a kind of drum. (செ. அக.);. [எக்கம் + மத்தளி.]
எக்கர்	எக்கர்1 ekkar, பெ. (n.) 1. இடுமணல்; sandy place, sand heaped up, as by the waves. "எக்கர் மணலினும் பலரே." (மலைபடு.556);. 2. மணற்குன்று; sand hill. "மட்டறல் நல்யாற்று எக்கர் ஏறி" (புறநா.177);. 3. நுண்மணல்; fine sand. [எக்கல் → எக்கர்.] எக்கர்2 ekkar, பெ. (n.) வேளாண்கருவிகள்; agricultural implements, apparatus for ploughing. (சேரநா.);. ம. எக்கரு. [ஏர்க்கலம் → ஏக்கல் → எக்கர்.] எக்கர்3 ekkar, பெ. (n.) சொரிதல்; pouring. 2. ஏறுதல்; climbing, ascending. 3. குவிதல்; dumping, heaping.

எக்கரணம்	எக்கரணம் ekkaraṇam, பெ. (n.) எருத்தின் உரப்பொலி; bellowing of a bull when about to attack another. [ஏ → எக்கு → எக்கரணம். ஏ → ஒலிக்குறிப்பு.]
எக்கல்	எக்கல் ekkal, பெ. (n.) 1 மணல்மேடு; sand hill "கடலெக் கலி னுண்மணலிற் பலர்" (திவ்.திருவாய்.4,1,4);. 2. நெருக்கம் (பிங்.);; closeness, denseness (செ.அக.);. ம. எக்கல்;தெ. எக்கலி (ஆற்றால் கொண்டு செல்லும் மணல்);. [ஏ → எக்கு → எக்கல் = மேலெழும்புதல், உயர்தல், மேடாதல், உயரமாய்க் குவிந்த மணற்குன்று.] எக்கல் ekkal, பெ. (n.) 1. வயிற்றை மேலுக்கிழுத்தல் drawing up of the stomach or of the belly; contracting the belly. 2. மேலுக்கேறச் செய்தல்; causing to rise up. 3. வற்றல்; contracting. (செ.அக.);. [ஏ → எக்கு → எக்கல்.]
எக்கலாதேவி	எக்கலாதேவி ekkalātēvi, பெ. (n.) 1. ஒரு சிறு தெய்வம்; minor goddess. (சரபேந்திர. குறவஞ்சி. 55.13); 2. செவ்வாமணக்கு; red caster plant.
எக்கழுத்தம்	எக்கழுத்தம் ekkaḻuttam, பெ. (n.) இறுமாப்பு; pride; arrogance. (ஆ.அக.);. [ஏ + கழுத்து + அம் - ஏக்கழுத்தம் → எக்கழுத்தம் (நிமிர்ந்த தலை, இறுமாப்பு);.]
எக்கழுத்தல்	எக்கழுத்தல் ekkaḻuttal, பெ. (n.) எக்கழுத்தம் பார்க்க;
எக்களி	எக்களி1 ekkaḷittal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) பெருகமகிழ் தல்; to be overjoyed. "எக்களித்து வாழ்கின்றேன் யான்" (அருட்பா.சிவநேச.78);. (செ.அக.);. ம. எக்களிக்குக; க. எக்கு (முன்னங்காலால் நிற்றல்);; து. எக்கல்யுனி (உடம்பை நீட்டுதல்);; தெ. எக்கு; கூ. எகசி;குவி. என்கலி. [ஏ → எ → களித்தல். ஏ = உயர்வு, மிகுதி.] எக்களி2 ekkaḷittal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) குமட்டுதல்; to nauseate. Retch. ம. எக்களிக்குக; க. அக்களிகு; தெ. அக்களின்சு;மால், அகெலெ. [ஒக்களி → எக்களி → எக்களி.]

எக்களிப்பு	எக்களிப்பு ekkaḷippu, பெ. (n.) செருக்கோடு கூடிய மிகு மகிழ்ச்சி; excessive joy tinged with conceit. "எக்களிப் பாயவன் பக்கற் குரங்கிற்கு மென்னோ டெதிர்க்க லாச்சே." (இராமநா.உயுத்.31);. ம. எக்களிப்பு; க. அக்களிக;தெ. வெக்கலமு (மிகுதி);. [எக்களி → எக்களிப்பு.]
எக்காளை	எக்காளை ekkāḷai, பெ. (n.) வெண்கலக் கருவி (அபி.சிந்.);; a kind of cymbal. (செ.அக.);. [ஏ → எ + காளம் - எக்காளம் → எக்காளை. எக்காளம் 2 பார்க்க;see ekkalam – 2.]
எக்கி	எக்கி ekki, பெ. (n.) நீர் முதலியன பீச்சுங் கருவி; syringe, squit. "நீரெக்கி யாவையும்" (பரிபா.19,12);. (செ.அக.);. [எஃகு → எக்கு → எக்கி.]
எக்கிடு-தல்	எக்கிடு-தல் ekkiḍudal, 20.செ.கு.வி. (v.i.) தாராளமாகக் கொடுத்தல்; to be profuse or liberal, as in giving alms or presents. [எ → எக்கு + இடு - எக்கிடு = மிகுத்துக் கொடுத்தல்.]
எக்கு	எக்கு1 ekkudal, 7.செ.கு.வி. (v.i.) 1. குவிதல்; to be heaped up, as sand on the shore. 2. மேலெழும்புதல்; to rise, go up. "எடுத்தவே யெக்கி" (பரிபா.16.45);. [ஏ → எ → எக்கு.] எக்கு2 ekkudal, 5.செ.குன்றாவி, (v.t.) 1. தாக்கி யூடுருவுதல்; to force through, as one's way in a Crowd. "கூட்டத்தை எக்கிக் கொண்டு வந்துவிட்டான். 2. உள்ளிழுத்தல்; to contract the abdominal muscles, as beggars do to show hunger, as persons while dressing round the waist, as a cow in refusing to give milk. "எக்கும் வயிறு" (திருக்காளத்.4,31,110);. 3. மேலே செல்ல வீசுதல்; to squirt throw up, as water, "நீரெக்குவோரும்" (பரிபா.11.57);. 5. எட்டுதல் (வின்);; to stand on tip-toe (செ.அக.);. ம. எக்குக; க. எக்கு, எகரு; துட. பிடெக்; து. எக்கு, எக்கல்யுணி; தெ. எக்கு, எக்கின்சு, எகுரு, எகயு, அக்கலின்க; க. எகசி, என்கசி;குவி. என்கலி. [எ → எ → எக்க. எக்குதல் = மேலெழும்புதல், பீறிட்டெழுதல், உயர்தல்.]
எக்குத்தக்கு	எக்குத்தக்கு ekkuttakku, பெ. (n.) எக்கச்சக்கம்; awkward predicament (Madr);. (செ.அக.);. [இழுக்கு → எக்கு + தக்கு.]

எக்குத்தப்பு	எக்குத்தப்பு ekkuttappu, பெ. (n.) எக்குத்தக்கு பார்க்க;see ekku-t-lakku. (கொங்.வ.);. (செ.அக.);. [இழுக்கு → எக்கு + தப்பு.]
எக்கே	எக்கே ekā, இடை (int.) வருத்தக் குறிப்பு; exclamation of sorrow, "எக்கே யிதுவென்" (திவ்.பெரியதி.10.8.8);. (செ.அக.);. [அக்கை → அக்கே → எக்கே (கொ.வ.); அம்மே, அன்னே என்றாற் போன்ற விளியிடைச்சொல்.]
எகத்தாளம்	எகத்தாளம் egattāḷam, பெ. (n.) எகத்தாளி பார்க்க;see egattali. க. எகதாள. [இகழ் → இகழ்த்தல் → இகழ்த்தாளம் → க. எகத்தாளம். → த. எகத்தாளம்.]
எகத்தாளி	எகத்தாளி egattāḷi, பெ. (n.) எள்ளி நகையாடுதல்; mockery, jest, ridicule. க. எகதாளி, எக்கதாளி, தெ. கெதாளி, [இகழ் → இகழ்தல் → இகழ்த்தல் → இகழ்த்தாளம் → இகழ்த்தாளி → எகத்தாளி.]
எகரம்	எகரம் egaram, பெ. (n.) ஏழாம் உயிர் எழுத்தாகிய 'எ'; seventh short vowel of Tamil alphabet. [எ + கரம், 'கரம்' எழுத்துச் சாரியை.]
எகனை	எகனை egaṉai, பெ. (n.) 1. எதுகை; rhyme in Tamil. 2. பொருத்தம்; concord, harmony, agreement. [எதுகை → எகனை.]
எகனை மொகனை	எகனை மொகனை egaṉaimogaṉai, பெ. (n.) எதுகை. மோனை; hyme in Tamil. "எகனை மொகனையாப். பேசுகிறான்" (உ.வ.);. [எதுகை + மோனை - எதுகை மோனை - எதுகை ஒலிஇயைபு கருதி எகனை மொகனை எனத் திரிந்தது. (கொ.வ.);.]

எகிர்	எகிர் egir, பெ. (n.) எயிறு; gums (கொ.வ.);. ம. எகிறு;தெ. இகறு. சிகுறு. [எயிறு → எகிர்.]
எகிர்க்கொழுப்பு	எகிர்க்கொழுப்பு egirggoluppu, பெ. (n.) பல்லீற்றின் வீக்கம்; swelling of the gums. (செ.அக.);. [எயிறு → எகிர் (கொ.வ.); + கொழுப்பு.]
எகிரு-தல்	எகிரு-தல் egirudal, 3.செ.கு.வி. (v.i.) துள்ளுதல்; to cut capers to leap to bounce. "சிரகதா னெகிரி.... வீழ்ந்து" (கோவ.கதை.6);. தெ. எகுரு க. எகரு. [எ → எக்கு + உறு – எக்குர → எகுறு → எகிரு (கொ.வ.);.]
எகின்	எகின் egiṉ, பெ. (n.) 1. அன்னம் (ஆ.அக.);; Swan. "மடலவிழ் மரைமாட் டெகினெென" (சிவப்.பிரபந். சோணசைல.5);. 2. கவரிமா (சூடா.);; yak. 3. புளிமா (சூடா.);; Indian hog-palm. 4. புளியமரம் (சூடா.);; tamarind. 5. அழிஞ்சில் (மூ.அ);; sage-leaved alangium. 6. செம்மரம் (மூ.அ.);; marking-mut tree. (செ.அக.);. [எழின் → எகின். உகிள் → எகின்.]
எகினத்திலை	எகினத்திலை egiṉattilai, பெ. (n.) புளியிலை; leaf of the tamarind tree. (சா.அக.);. [எகிள் + அத்து + இலை. எகின் = புளி, 'அத்து' சாரியை.]
எகினம்	எகினம்1 egiṉam, பெ. (n.) எகிள் பார்க்க;see egin. [உகிள் → உகிளம் → எகினம் (மூ.தா.58);.] எகினம்2 egiṉam, பெ. (n.) 1. நாய்; dog. (திவா.);. 2. நீர் நாய் (சூடா);; otter. (செ.அக.);. [எயின் → எகிள் → எகினம். எயின் = வேடன், வேட்டைதாய்.]

எகினன்	எகினன் egiṉaṉ, பெ. (n.) நான்முகன்; Brahms who rides on a swan. "எகினனை யுதவிய கருமுகில்" (திருப்பு:609);. (செ.அக.);. [எகிள் + அள்.]
எங்கண்	எங்கண் eṅgaṇ, கு.வி.எ. (adv.) எவ்விடம்; which place. "எங்கனேகுதி" (கந்தபு.பானுகோ.136);. [எங்கு → எங்கண்]
எங்கணும்	எங்கணும் eṅgaṇum, கு.வி.எ. (adv.) எங்கும்; everywhere. "உலக மெங்கனும் வியக்குறும்" (கம்பரா. தாடகை.26);. (செ.அக.);. ம. எங்ஙானும்.
எங்கள்	எங்கள் eṅgaḷ, கு.வி.எ. (adj.) யாங்கள் (நாங்கள்); என்பதன் வேற்றுமையடி, யுருபை யேற்கும்போது அடையும் வடிவம்; oblique form of 1st pers.pl.occurs before case-endings. "எங்கள் பொருமானையிமையோர் தொழுதேத்தும்" (தேவா.410.7);. (செ.அக.);. ம. எங்கள்; க. நாவு, ஆம், எம்; துட. எம்; கோத. எம்; குட., பட. எங்க; து. எங்குளெ; தெ. ஏமு. மேமு; கொலா. அம்; நா. ஆம்; கோண். அம்மட் அம்மாட்; கு. ஆமு, ஆஞ்ஞு; குரு. எம், ஏம்;மால். எம், ஏம். [யாம் → எம் + கள் - எங்கள். இனி, யாம் + கள் - யாங்கள் → எங்கள் என்றுமாம்.]
எங்களாழ்வான்	எங்களாழ்வான் eṅgaḷāḻvāṉ, பெ. (n.) திருவெள்ளறைச் சோழியர் (அபி.சிந்.);; name of a sect of choilars belonging to Tiruvellarai. [எங்கள் + ஆழ்வான்.]
எங்கித்தை	எங்கித்தை eṅgittai, கு.வி.எ. (adv.) எவ்விடத்தில்; in whelewer place. "எங்கித்தைக் கன்மமெலாஞ் செய்தாலும்." (சி.சி.10.5);. (செ.அக.);. [எங்குற்றை → எங்குத்தை → எங்கித்தை. (வே.க.104);.]
எங்கு	எங்கு eṅgu, எவ்விடம்; where. "எங்குப்போ யுய்கேன்" (திவ்.பெருமாள்.5,5);. ம. எங்ஙு; க. எத்த, எல்லி; கோத. எய், எத்; துட. எத், எல்; குட., பட. எல்லி; து. ஒளு, ஒள்ப; தெ, எந்து, எக்கட, எட, ஏட, எசட, எகடு, எசொடு; கொலா. எத்தின்; நா. எத்தின்; பர். எதொட் எத்தொல்; க. எம்பெ; குவி. இம்பிய; கட, ஏட்; குரு. எகேர். எகோ, ஒவோ, எகய்யா; மால், இக், இகெனொ;பிரா, அராங், அராடேக். [எ + கண் – எக்கண் → எங்கண்.]
எங்கும்	எங்கும் eṅgum, கு.வி.எ. (adv.) எவ்விடத்தும்; everywhere, in all directions. "எங்கும் போய்க் கரைகாணாது" (திவ்.பெருமாள்.5.5);. ம. எங்ஙும், க. பட. எல்லியு;தெ. எக்கட. [எங்கு + உம்.]
எங்குற்றை	எங்குற்றை eṅguṟṟai, கு.வி.எ. (adv.) எவ்விடம்; which place. [எங்கு → எங்குற்றை.]

எங்கே	எங்கே eṅā, கு.வி.எ. (adv.) 1. எங்கு பார்க்க;see ergu. "எங்கே காண்கே னீன்றுழா யம்மான்றன்னை" (திவ்.திருவாய்.8,5,11);. (செ. அக.);. 2. எவ்விடம் (ஆ.அக.);; whither, where, to which place. ம. எங்ஙே; க., பட. எல்லி;தெ. எக்கட. [எங்கு + எ. 'ஏ' பிரிநிலைப் பொருளில் வந்த இடைச்சொல்.]
எங்கை	எங்கை eṅgai, பெ. (n.) என் தங்கை; my younger sister. (திருக்கோ.373.உரை.);.(செ.அக.);. [என் + கை – எங்கை. கை = சிறுமை, இளமை, இளையபெண்.]
எங்கைச்சி	எங்கைச்சி eṅgaicci, பெ. (n.) எங்கை பார்க்க see engal. (செ.அக.);. [என் + கை + அச்சி -எங்கைச்சி.]
எங்ஙன்	எங்ஙன் eṅṅaṉ, கு.வி.எ. (adv.) 1. எங்ஙனம் பார்க்க;see ennanam. "இவைகளும்மை யணையா தகல்வ தெங்ஙன்" (சிவதருகவர்க்கநா.94);. (செ.அக.);. 2. எங்கே; where (ஆ.அக.);. [எங்கண் → எங்கனம் → எங்கணம் → எங்ஙணம் → எங்கள்.]
எங்ஙணம்	எங்ஙணம் eṅṅṇam, கு.வி.எ. (adv.) 1. எவ்வாறு; how, in what manner. "எங்ஙணம் மறந்து வாழ்கேன்" (திவ்.திருமாலை.23);. 2. எவ்விடம்; where, to what place. "சிறுவர்க ளெங்ஙனம் போயினார்" (கந்தபு. தக் கன்மக.52);, (செ.அக.);. 3. எத்தன்மை (ஆ.அக.);; what manner. ம. எங்ஙெ; க. எந்த; பட, எத்தெ; துட. எகிக; கோத, என்ம், யேகெ; குரு. யெத்தெ; குட, யென்னனெ, என்னனெ; து. யென்ச, எஞ்ச; தெ. எட்லு; கொலா, எனன்; நா. எனன், பர். என்தி; குவி. இனகி; மால். இக்னா;பிரா. அமா. [எங்கண் → எங்கணம் → எங்ஙணம் → எங்கன்.]
எங்ஙனே	எங்ஙனே eṅṅaṉē, கு.வி.எ. (adv.) எங்ஙனம் பார்க்க;see ennanam. "எங்ஙனே நீர் முனிவது" (திருவாய் மொழி நூ.45);. (செ.அக.);. ம. எங்ஙனே, [எங்கள் + ஏ.]

எச்சம்	எச்சம்1 eccam, பெ. (n.) 1. மிச்சம்; remander, remnant, residue. "வினை பகை யென்றிரண்டி னெச்சம்" (குறள் 674);, 2. பிறங்கடை (சந்ததி);; posterity, offspring. "ஆக்கம்.... எச்சத்திற் கேமாப்புடைத்து" (குறள்.112);. 3. மகன்; son 4. எச்சில்; orts, remains of food, Spittle, whatever has come in contact with the mouth, as defiling. 5. பறவை முதலியவற்றின் கழிவு; dung of birds, lizards, etc. "குரண்டமொன் றெச்ச நீங்குதலும்" (நல்.பாரத.கௌசி.10);. 6. நறுமணப் பொருள் (சிலப்.14,108, உரை.);; aromatic substance. 7. குறைவு (சூடா.);; deficiency, defect lack 8. பிறப்பிலே வரும் குறை; deformity at birth of which eight types are mentioned, viz, சிதடு, உறுப்பில் பிண்டம், கூன், குறள், ஊமை, செவிடு, மா, மருள். "எண்பேரெச்சம்." (புறநா.28); 9. எச்சக்குறிப்பு; inference. "... பது வெள்ளவேதுவினான் நிகழ்வுரைத்தல்" ...
எச்சமிடு-தல்	எச்சமிடு-தல் eccamiḍudal, 20.செ.கு.வி. (v.i.) பறவைகள் மலங்கழித்தல்; to drop excrement, as birds. (செ.அக.);. [எஞ்சு → எச்சு → எச்சம் + இடு.]
எச்சரி-த்தல்	எச்சரி-த்தல் eccarittal, 4.செ.குன்றாவி, (v.t.) 1. முன்னறிவித்து எச்சரிக்கை செய்தல்; to caution, warn, forewarn. (செ.அக.);. 2. அறிவுரை கூறுதல்; to instruct, admonish. 3. விழிக்கப் பண்ணுதல் (ஆ.அக.);; to awaken. க. எச்சரிக; து. எச்சரி;தெ. எச்சரின்க. [எழு + தரு + கை - எழுதருகை = விழித்திருத்தல், விழிப்பாயி ருத்தல். எழுதருகை – எழ்தருகை – எழ்சரிகை - எச்சரிக்கை → எச்சரி.] எழுதரு என்னும் செந்தமிழ்ச் சொல் எழ்தரு என்னும் திசைச் சொல்லாகிப் பின்னர் எச்சரி எனத்திரவிடத் திரிபுற்றது. இத னைத் திரவிட மரூஉச்சொல் எனலாம்.

எச்சரிக்கை	எச்சரிக்கை eccarikkai, பெ. (n.) 1. விழிப்புணர்வு; caution, circumspection, vigilance. அவன் எச்சரிக்கை யுள்ளவன். 2. முன்னறிவிப்பு; prior notice, warning. பொது மக்களுக்கு எச்சரிக்கை கொடுத்தார்கள். 3. அரசர் போன்ற உயர்பேராளர் அவைக்கு வருதலைய றிவித்துத்தக்க மதிப்புரவு காட்டுமாறு அறிவுறுத்தும் சொல்; exclamatory word enjoining care, silence, uttered In advance on the approach of a king, or any exalted personage, attention, called for in an assembly or court. "மன்னவர்க ளெச்சரிக்கை பேச" (இராமநா.பா லகா.18);. 4. எச்சரிக்கை என்னும் சொல்லில் முடியும் தெய்வப்பாடல்; hymn sung before an Idol, each of the verses of which ends in this word 5. கருத்து; conception. 6. ஒரு சிற்றிலக்கியம்; a class of literary genre. க. எழுதருவிகெ, எச்சரெ;தெ. எச்சரிக. [எழுதருதல் → க. எழுதருவிகை → எழ்தரிகெ → தெ. எச்சரி → த. எச்சரிக்கை. விழிப்பாயிருத்தல் என்று பொருள்படு எழுதருதல் என்னும் தமிழ்ச் சொல் கன்னட மொழிவழியாக தெலுங்கில் எச்சரிக்கை எனத் திரிந்து தமிழில் வழ கூன்றியது.]
எச்சரிப்பு	எச்சரிப்பு eccarippu, பெ. (n.) 1. முன்னறிவிப்பு; caution forewarning. (செ.அக.);. 2. ஓர் பாட்டு; a kind of song (ஆ.அக.);. [எச்சரி → எச்சரிப்பு.]
எச்சவாய்	எச்சவாய் eccavāy, பெ. (n.) மலவாய் (வின்.);; anus. ம. எச்சவாய். [எச்சம் + வாய்.]
எச்சவும்மை	எச்சவும்மை eccavummai, பெ. (n.) விடுபட்டசெ தியை உய்த்துணர வைக்கும் 'உம்' என்னும் இடை சொல்; particle 'um' suggestive of something to be understood. சாத்தனும் வந்தான். [எச்சம் + உம்மை – எச்சவும்மை. எஞ்சிய பொருளுணர்த்து உம் என்னும் இடைச்சொல்.]

எச்சில்	எச்சில் eccil, பெ. (n.) 1. உமிழ்நீர்; salva, spittle. 2 உமிழ்நீர்பட்டுத் தூய்மை அறுவது (அசுத்தமாவது); anything defiled by contact with the mouth. 3. தூய்மை இல்லாதது (அசுத்தமானது);; anything defiled. அவனி மிருந்து என்வாய் எச்சிலாயிற்று. 4. உண்டு கழித்த மிச்சில்; orts, refuse of food, leavings. "நாய் பிற ரெச்சிற் கிடையாது பார்த்திருக்கும்" (நாலடி.345);. 5. உடற்கழவுகள் (ஆசாரக்.8);; excretions from the body, as faeces urine, semen. ம. எச்சில்; க. எஞ்சல்; கோத. எச்ல்; துட. இசில்; குட எச்சி; து. எஞ்சல்; தெ. என்கிலி, எங்கிலி; கோண், எஞ்க எங்கூல்;குரு. எங்நீரை. [எஞ்சல் → எஞ்சில் → எக்சில்.]
எச்சில் கழி-த்தல்	எச்சில் கழி-த்தல் eccilkaḻittal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) எச்சில் டத்தைத் தூய்மை செய்தல் (வின்.);; to clear the spot where one has taken food. (ஆ.அக.);. [எஞ்சல் → எஞ்சில் → எச்சில் → கழி.]
எச்சிலன்	எச்சிலன் eccilaṉ, பெ. (n.) இவறன், ஈயாதவன் (யாழ்.அக.);; miser (ஆ.அக.);. [எச்சில் + அன்.]
எச்சிலாக்கு-தல்	எச்சிலாக்கு-தல் eccilākkudal, 5. செ.குன்றாவி. (v.t.) உண் ணும் போது எச்சில் படச் செய்தல்; to defile food or anything else either by bringing it into contact with the mouth or by touching it with the hand that has already come into contact with the mouth. க. எஞ்சலிக. [எச்சில் + ஆக்கு.]
எச்சிலிடு-தல்	எச்சிலிடு-தல் eccilidudal, 20. செ.கு.வி. (v.i.) உண்டவி டத்தைச் சாணமிட்டு மெழுகுதல்; to clear the place where food has been eaten by smearing cowdung and water. [எச்சில் + இடு.]
எச்சிலிலை	எச்சிலிலை eccililai, பெ. (n.) உணவு உண்ணப்பட்ட இலை; leaf-plate from which food has been eaten. க. எஞ்சலெலெ. [எச்சில் + இலை.]
எச்சிலுரண்	எச்சிலுரண் ecciluraṇ, பெ. (n.) உண்டு மிஞ்சிய வுணவு; refuse or remains of food. (சா.அக.);. [எச்சில் + ஊன்.]

எச்சிலுறல்	எச்சிலுறல் ecciluṟal, பெ. (n.) எச்சில் வாயிலூறுதல்; secretion of saliva. (செ.அக.);. [எச்சில் + ஊறல்.]
எச்சிலெடு-த்தல்	எச்சிலெடு-த்தல் ecciledụttal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) எச்சிலி லையை யகற்றுதல்; to remove the leaf-plate after one has eaten from it. [எச்சில் + எடு.]
எச்சிற்கல்லை	எச்சிற்கல்லை ecciṟkallai, பெ. (n.) உண்ட தையலி லைக்கலம்; plate of leaves sewn together from which food has been eaten. [எச்சில் + கல்லை.]
எச்சிற்குழி	எச்சிற்குழி ecciṟkuḻi, பெ. (n.) எச்சிலிலையிடும் பள்ளம்; pit in the backyard of a house for throwing used leaf-plates. ம. எச்சில் குழி; க. எஞ்சலுருணி;தெ. எங்கிலி குந்த. [எச்சில் + குழி.]
எச்சிற்படு	எச்சிற்படு1 ecciṟpaḍuttal, 18. செ.குன்றாவி (v.t.) 1. எச்சிலாக்கு பார்க்க;see accil-akku- 2. புண்படுத்தல்; to cause a sore, to injure "இரும்பெச்சிற் படுத்த மார்பர்" (சீவக.2353);. 3. கன்னிமை கெடுதல்; to deprive a damsel of her virginity, either by force or with her consent (W.);. [எச்சில் + படு.] எச்சிற்படு2 ecciṟpaḍudal, 20. செ.கு.வி. (v.i.) உமிழ் நீர்பட்டுத் தூய்மை கெடுதல்; to become defiled, as food by contact with the mouth. [எச்சில் + படு.]

எச்சு	எச்சு1 eccu, பெ. (n.) குறை; delect. "எச்சுநாட்டங் கொடு" (இரகு குறைகூ.29);. [எஞ்சு → எச்சு.] எச்சு2 eccu, பெ. (n.) in 1. மிகுதி; to excess, increase. 2. (இசை); உயர்ந்த இசை; high pitch, (in music); opp to தக்கு. அவன் எச்சிலே பாடுகிறான். ம., க., தெ., படீ. எச்சு. [எஞ்சு → எச்சு. எஞ்சு = மிகுதல்.] எச்சு3 eccudal, 5. செ.குன்றாவி. (v.t.) வணங்குதல்; to worship. "பெருமானை யெச்சுமடியார்கட் கில்லையி டர் தானே". (தேவா.410,10);. [ஏத்து → எத்து → எக்சு.]
எச்சோறு	எச்சோறு eccōṟu, பெ. (n.) எற்சோறு பார்க்க;see ercoru. (I.M.P.Sm.2);. [எற்சோறு → எச்சோறு.]
எசப்பு	எசப்பு esappu, பெ. (n.) பொருள் விற்பனையில் இருதரத்தாரையும் இசைவிக்கும் முயற்சி; தரவாளித் தொழில், தரவு; brokerage. [இசை → இசைப்பு → எசப்பு.]
எசப்புச் செலவு	எசப்புச் செலவு esappusselavu, பெ. (n.) தரகு கொடுத்தற்குப் பிடிக்குஞ் செலவு; brokerage expe. nses in business (Loc.);. [இசைப்பு → எசப்பு + செலவு.]
எசர்	எசர் esar, பெ. (n.) உலைநீர்; water in a pot set over the fire for boiling rice. (இ.வ.);. க. எசர்; தெ. எசரு;படீ. எசரு. [பெயல் → பெசர் → எசர். (கொ.வ.);.]
எசர்கட்டு-தல்	எசர்கட்டு-தல் esarkaṭṭudal, 5. செ.குன்றாவி, (v.t.) உலை நீர் வைத்தல் (இ.வ.);; to keep a pot of water over the fire for boiling rice. [எசர் + கட்டு. எசர் கட்டுதல் என்னும் திசைச்சொல்லாட்சி தமிழுக்குத் தேவையில்லாதது.]

எசலாட்டம்	எசலாட்டம் esalāṭṭam, பெ. (n.) இகலாட்டம் பார்க்க;see Igalattam. [இகலாட்டம் → எகலாட்டம் → எசலாட்டம்.]
எசெலி	எசெலி eseli, பெ. (n.) முரணுகை; contradicting. [இகலி → எகலி → எசலி. (கொ.வ.);.]
எஞ்சல்	எஞ்சல்1 eñjal, பெ. (n.) 1. குறை; defect blemish. "எஞ்சலி லமரர் குலமுதல்" (திவ்.திருவாய்.3.6,9);. 2. சுருங்குதல்; contracting, shrinking. 3. அற்றொழிகை; extinction. "வழியெஞ்ச லெஞ்ஞான்று மில்" (குறள்.44);. (செ.அக.);. க. எஞ்சல்; தெ. எங்கிலி; கோண். யெங்குல்;மால். எங்கே. [இஞ்சு → எஞ்சு → எஞ்சல்.] எஞ்சல்2 eñjal, பெ. (n.) 1. மிஞ்சுதல், அதிகரித்தல், மிகுதல்; exceeding, expanding 2. மீதியாதல்; remaining. (சா.அக.); [எ → எச்சு → எஞ்க → எஞ்சல்.]
எஞ்தலார்	எஞ்தலார் eñtalār, பெ. (n.) புதியவர்; strangers. "எஞ்சலார் சொன்ன தெவன்வாழி தோழி" (சிலப்.18, 24);. [எஞ்சு + அல்-எஞ்சன்2 + ஆர். எஞ்சல் = மிகுதல், செருக்கு.]
எஞ்சலி-த்தல்	எஞ்சலி-த்தல் eñjalittal, 4.செ.குன்றாவி (v.t.) எஞ்சல், குறைவு செய்தல்; to bring discredit upon to cause degradation, as of a person; to cause discomfiture "படைக்கடலா லமரேசனை யெஞ்சலித்திட" (ஞானவா. தாமவியாளா.21);. [எஞ்சல் = எஞ்சலி.] [எஞ்சு + ஆ + மை - எஞ்சாமை. 'ஆ' எ.ம.இ.தி "மை" - பண்புப் பெயரீறு.]
எஞ்சிநில்(ற்)-த(ற)ல்	எஞ்சிநில்(ற்)-த(ற)ல் eñjinilṟtaṟal, 14.செ.கு.வி. (v.i.) 1. தொக்குநிற்றல்; to be elliptical, as a word "சொல்லென்னும் முதனிலை மாத்திரை தன்னுள்ளேயே எஞ்சிநிற்ற லல்லது" (தொல்சொல்.441.உரை.);. 2. ஒழிந்து நிற்றல்; to remain, to be left உணர்த்துதற்கு இடமின்றி எஞ்சிநின்ற சொல்லிலக்கணங்களை. (தொல்,சொல். 397.உரை.);. [எஞ்சு → எஞ்சி + நில்.]

எஞ்சியசொல்லி னெய்தக்கூறல்	எஞ்சியசொல்லினெய்தக்கூறல் eñsiyasolliṉeytakāṟal, பெ. (n.) சொன்னவற்றால் சொல்லாதனவற்றையும் உய்த்தறியுமாறு கூறுகையாகிய ஓர் உத்தி. (நன்.14);; [எஞ்சிய + சொல்லின் + எய்த + கூறல்.]
எஞ்சு	எஞ்சு1 eñjudal, 15.செ.கு.வி. (v.i.) 1. குறைதல்; to lack, diminish, to be deficient. "எஞ்சா வின்னருணுண்டுளி கொள்ள" (திருவாச.3.76);. 2. கெடுதல்; to be spoiled, injured, marred. "வகையெழில் வனப்பெஞ்ச" (கலித்.17.13);. 3. ஒழிதல் (குறள். 382);; to cease. 4. (இலக.); தொக்குநிற்றல்; to be elliptical, as a word-to. "சொல்லளவல்ல தெஞ்சு தலின்றே" (தொல். சொல்.441);. 5. செய்யாதொழிதல்; to refrain "இறுதி பயப்பினும் எஞ்சாது" (குறள்.690);. [இஞ்சு → எஞ்சு, இஞ்சுதல் = உறிஞ்சுதல், உள்ளிழுத்தல், குறைதல், கெடுதல்.] எஞ்சு2 eñjudal, 15.செ.கு.வி. (v.i.) 1. மீதியாதல்; to remain, to be left behind, to survive. "எஞ்சினா ரிவ்வுலகத்தில்" (நாலடி.21);. 2. கடத்தல்; to transgress, go beyond, overstep. "இரக்கு வாரே னெஞ்சிக் கூறேன்" (பதிற்றுப்.61,11);.
எஞ்ஞான்றும்	எஞ்ஞான்றும் eññāṉṟum, கு.வி.எ. (adv.) எக்காலமும் always, ever. "வழியெஞ்ச லெஞ்ஞான்று மிக (குறள்.44);. [எ + ஞான்று + உம்.]
எட்கசி	எட்கசி eṭkasi, பெ. (n.) எள்ளாற் செய்யப்பட்டதே உணவு, எள்ளுருண்டை (சிலப்.12.37.உரை);. ca prepared with sesame seed. [எள் + கசி.]
எட்கசிவு	எட்கசிவு eṭkasivu, பெ. (n.) எட்கசி பார்க்க. (சில 5-68, உரை.);see etkasi. [எள் + கசிவு.]
எட்கடை	எட்கடை eḍkaḍai, பெ. (n.) எட்கிடை பார்க்க; s et-kidai. [எள் + கிடை – எட்கிடை → எட்கடை.]

எட்கிடை	எட்கிடை eḍkiḍai, பெ. (n.) எள்ளளவு இடம்; spa occupied by a sesame seed. "எட்கிடை... மாத்திரை வெளிவிட் டிழைநூல்கற்றி" (கடம்ப.பு.இல்லாசங்கிர 476);. [எள் + கிடை. கிடை = கிடத்தற்குரிய இடம்.] எட்கிடை, எள்ளிடை, எட்கவு, எள்ளளவு என்னும் சொற்க மிகக் குறுகிய அடிப்படை நீட்டலளவு குறித்தவை.
எட்கோது	எட்கோது eṭātu, பெ. (n.) எள்ளின் மேற்றோ (சங்.அக.);; sesame husk,
எட்சத்து	எட்சத்து eṭcattu, பெ. (n.) நல்லெண்ணெய் (தைல தைல.134);; oil extracted from sesame. [எள் + அத்து.]
எட்சோறு	எட்சோறு eṭcōṟu, பெ. (n.) எள்ளிட்டு ஆக்கிய சோ (யாழ்.அக.);; boiled rice mixed with powdered sesam seeds. ம. என்ச்சோறு. [எள் + சோறு.]
எட்ட	எட்ட eṭṭa, கு.வி.எ. (adv.) சேய்மையாக; far of furth away, out of the way. எட்டநில் (உ.வ.); [எ → எட்டு → எட்ட ஏ → எ (உயரம், நீட்சி, தொலைவு]
எட்டக்கட்டுத-தல்	எட்டக்கட்டுத-தல் eṭṭakkaṭṭudadal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) நெருங்கி வாராதிருத்தல்; to keep away, hold of மழை எட்டக் கட்டிவிட்டது (இ.வ.);. [எட்ட + கட்டு.]
எட்டக்கரம்	எட்டக்கரம் eṭṭakkaram, பெ. (n.) திருமால் வழிபா டிற்கான எட்டெழுத்தாலாகிய மந்திரம்; manta prayer of eight syllables in honour of Visnu. "அரங்க னெட்டக்கரமே" (அஷ்டப்.திருவரங்கத்தந்.27);. 2. எட் டெழுத்து பார்க்க;see etteluttu. [எட்டு + அக்கரம்.]
எட்டடிச்சுவடன்	எட்டடிச்சுவடன் eḍḍaḍiccuvaḍaṉ, பெ. (n.) எட்டடி விரியன் பார்க்க;see ettadi-viriyan. ம. எட்டடிச்சுவடன். [எட்டு + அடி + கவடன்.]

எட்டடிப்பறவை	எட்டடிப்பறவை eḍḍaḍipparavai, பெ. (n.) சிம்புள்; fabled eight-footed bird. "எட்டடிப் பறவை மூக்கிடையுரிஞ்சிடும்" (சேதுபு.கந்த:58);. [எட்டு + அடி + பறவை - எட்டடிப்பறவை. தொள்முது காலத்தில் எட்டடி நீளமுள்ள கொடிய பறவை இருந்திருக்க லாம் எட்டடியை எட்டு கால்களாகப் பிற்காலத்தார் பிறழக் கருதி எண்காற்புள் எனப் புதுச்சொல் படைத்தது ஒவ்வாத கற்பனையாகும்.]
எட்டடிமான்	எட்டடிமான் eḍḍaḍimāṉ, பெ. (n.) எண்கால் வருடை பார்க்க;see enkal-varudai. ம. எட்டடிமான். [எட்டு + அடி + மான்.]
எட்டடிவிரியன்	எட்டடிவிரியன் eḍḍaḍiviriyaṉ, பெ. (n.) விரியன் பாம்பு வகை; a viper. ம. எட்டடிவிரியன். [எட்டு + அடி, விரியன், கடித்ததும் எட்டடி போதற்கு முன் ஆளைக் கொன்றுவிடும் நச்சுத் தன்மை வாய்ந்தது என்று கருதப்பட்டதால் பெற்றபெயர் என்பர். எட்டடி நீளம் குறித்த தாகலாம்.]
எட்டம்	எட்டம்1 eṭṭam, பெ. (n.) 1. உயரம், தொலைவு height, distance. 2. நீளம்; length. "பின்பு கொண்டுவந்திணைக்க எட்டம் போராமையாலே" (ஈடு.4.1.5);. க. எத்தர; E height. [எண் → எட்டு + எட்டம்.] எட்டம்2 eṭṭam, பெ. (n.) அடைதற் கெளிதாந்தன்மை; accessibility. [அண் → அட்டு → எட்டு → எட்டம்.]
எட்டம்பற்று-தல்	எட்டம்பற்று-தல் eṭṭambaṟṟudal, 5.செ.குன்றாவி. (v.t.) கிடைத்தல் (யாழ்.அக.);; to be available. (செ.அக.);. [எட்டம் + பற்று.]
எட்டமன்	எட்டமன் eṭṭamaṉ, பெ. (n.) திருநெல்வேலி மாவட்டம் எட்டையபுரத்து நிலக்கிழாரின் பட்டப்பெயர்; title of the Zamindars of Elaiyapuram in the Tinnevelly District. "குமார வெட்டமனைச் சேர" (தனிப்பா.1317:7); [எட்டயபுரம் → எட்டம் → எட்டமள்.]

எட்டர்	எட்டர் eṭṭar, பெ. (n.) அரசனுக்கு நாழிகைக் கணக்குக் கூறும் மங்கலப்பாடகர் (திவா.);; panegyrists in ancient royal households whose duty it was to tell the hours to the king. [எடு → ஏட்டர் → எட்டர்.]
எட்டவிடு-தல்	எட்டவிடு-தல் eḍḍaviḍudal, 18.செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பிறரைக் கொண்டு செய்தி தெரிவித்தல்; to communicate, inform. அவனுக்கு இந்தச் செய்தியை எட்டவிடு. 2. பரப்புதல்; to spread over. "எட்டவிட்ட விடுமண லெக்கர் (தேவா,360,8);. [எட்ட + விடு.]
எட்டன்	எட்டன்1 eṭṭaṉ, பெ. (n.) எட்டமன் பார்க்க;see ettaman "வேங்கடேசரெட்டன்" (தனிப்பா.1314,1);. [எட்டமன் → எட்டன்.] எட்டன்2 eṭṭaṉ, பெ. (n.) மூடன் (இ.வ.);; boor, fool. க. எட்ட;தெ. எட்டெ. [இழுதை → எழுதை → எட்டன்.] [எட்டன் + மட்டம்.]
எட்டன்மட்டம்	எட்டன்மட்டம் eṭṭaṉmaṭṭam, பெ. (n.) 16. உரை.); time-measure in music. [எட்டன் + மட்டம்.]
எட்டாக்கை	எட்டாக்கை eṭṭākkai, பெ. (n.) தொலைவான இடம்; distant place, place out of reach. அவன் எட்டாக்கையில் இருக்கிறான். (இ.வ.);. [எட்டு + ஆ + கை – எட்டாக்கை. 'ஆ' எ.ம.இ.தி.]
எட்டாம்	எட்டாம் eṭṭām, கு.பெ.எ. (adj.) எட்டின், எட்டாவது எண்ணின்; the eighth. ம. எட்டாம். [எட்டு + ஆம்.]

எட்டாமாறல்	எட்டாமாறல் eṭṭāmāṟal, பெ. (n.) எட்டாங்காய்ச்சல் பார்க்க (சா.அக.);;see estan-kayccal.
எட்டாமிடம்	எட்டாமிடம் eḍḍāmiḍam, பெ. (n.) கோள்களின் எட்டாம் இடம்; eighth house of the zodiac (சேரநா);. ம. எட்டாமிடம். [எட்டு + ஆம் + இடம்.]
எட்டாமுட்டி	எட்டாமுட்டி eṭṭāmuṭṭi, பெ. (n.) அகலக் குறைவு (மதி.க. 1,76);; insufficient width. இந்த வேட்டி, உயரமாக இருக்கும் அவருக்கு எட்டாமுட்டியாக இருக்கிறது. (உ.வ.);. [எட்டு + ஆ + முட்டி – எட்டாமுட்டி. 'ஆ' எ.ம.இ.நி முட்டு → முட்டி (குறைவானது);.]
எட்டி	எட்டி1 eṭṭi, பெ. (n.) நச்சுவித்துகளைக் கொண்டமரம்; strychnos nux-vomica, strychnine-tree. M.tr. "எட்டி பழுத்தென்ன ஈயாதார் வாழ்ந்தென்ன?" (பழ.);. ம. எட்டி;க. இட்டி, இட்டங்கி, இட்டெ, ஈடங்கி. [இள் → இட்டு → இட்டி → எட்டி.] காஞ்சிரங்காயை எட்டிக்காய் எனப் பொருள் கொண்டு எட்டி யைக் காஞ்சிரமரம் எனப் பிறழப் பொருள் கொள்வது தவறு. இரண்டும் வெவ்வேறு மரங்கள். எட்டி2 eṭṭi, பெ. (n.) எண்வகைப் பண்புகளால் சிறந்த வணிகனுக்கு அரசன் வழங்கும் மதிப்புரவு விருது; title of distinction conferred on persons of the merchant community encouraging their eight noble qualities. "எட்டி சாயல னிருந்தோன் றனது" (சிலப்.அடைக்கல.193);. ம. எட்டி; பிரா. செட்டி;மரா., குச். சேட். நேர்மையும் வாய்மையும் வாய்ந்தவன்.] நாட்டின் பொருளியல் வாழ்க்கைக்குக் குலைவு நேரா வண்ணம் நேர்மையாக வாணிகத் தொழில் நடைபெறுவதற்காகப் பண்டுதொட்டே தமிழ்வேந்தர் வணிகர்க்கு 'எட்டி' என்னும் பட்டம் தந்து, எட்டிப்பூ எனும் பொற்பூச்சூட்டி எட்டிப்புரவு என்னும் நிலக்கொடை யளித்துப் பாராட்டினர். இதனை வாகைத் திணையின் உட்பிரிவாக "எட்டு வகை நுதலிய அவையத்தானும்" என்று தொல்காப்பியர் குறிப்பிடுகிறார். அரசனின் எண்பேராயத்தில் சிறந்த வணிகரும் இடம் பெற்றி ருந்தனர்.
எட்டிக் கசப்பு	எட்டிக் கசப்பு eṭṭikkasappu, பெ. (n.) மிகக் கசப்பு; extreme bitterness. (சா.அக.);. [எட்டி + கசப்பு.]

எட்டிக்காய்	எட்டிக்காய் eṭṭikkāy, பெ. (n.) எட்டி மரத்தின் காய். இது உருண்டையாகவும் மென்மையாகவும் சிறிய ஆப்பிள் பழமளவுள்ளதாயுமிருக்கும்; berry of the nux-womica tree. It is round smooth, and about the size of a small apple. (சா.அக.);. [எட்டி + காய்.]
எட்டிநோக்கு-தல்	எட்டிநோக்கு-தல் eṭṭinōkkudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. அண்ணாந்து பார்த்தல்; to look up. "இஃதிட்டோ ளார்கொலென் றெட்டி நோக்கினன்" (பெருங்.நரவான.8.82);. 2. தாவிப்பார்த்தல்; to stretch oneself and see. [எட்டி + நோக்கு.]
எட்டிப்பழம்	எட்டிப்பழம் eṭṭippaḻm, பெ. (n.) எட்டிமரத்தின் பழம்; etti fruit. (சா.அக.);. [எட்டி + பழம்.]
எட்டிப்புரவு	எட்டிப்புரவு eṭṭippuravu, பெ. (n.) வாணிகத்தாற் சிறந்தோர்க்கு அரசன் கொடுத்த நிலம் (நன்.158,மயிலை.);; land presented by the king to erminent merchants. [எட்டி + புரவு.]
எட்டிப்பூ	எட்டிப்பூ, eṭṭippū, பெ. (n.) எட்டிப் பட்டம் பெற்ற வணிகர்க்கு அரசர் கொடுக்கும் பொற்பூ; golden flower gifted by a king to the distinguished member of the vaisya community on whom the title of etti has been conferred. "எட்டிப்பூப்பெற்று" (மணிமே.22-115);. ம. எட்டிப்பூ. [எட்டி + பூ.]
எட்டி மரம்	எட்டி மரம் eṭṭimaram, பெ. (n.) கைப்புத்தன்மையுள்ள மரம்; strychnine tree, nux-vomica. க. இட்டி. [எட்டி + மரம்.]
எட்டில்பத்தில்	எட்டில்பத்தில் eṭṭilpattil, கு.வி.எ. (adv.) 1. எட்டு அல்லது பத்து நாளில்; in eight or ten days. 2 இடையிடையே (யாழ்.அக.);; now and then, occasionally. [எட்டில் + பத்தில்.]

எட்டு	எட்டு1 eṭṭudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒன்றையடைய நெருங்குதல்; to reach up to. "பிறையை யெட்டினள் பிடித்து" (கம்பரா.சித்திர.22);. 2. கிட்டுதல்; to come within reach, approach. கைகக்கு எட்டினது வாய்க்கு எட்டவில்லை. 3. அகப்படுதல்; to be attained, realised, gained. "முன்னம் பார் …. முடிவுதேடவு மெட்டா" (பாரத.அருச்சுனன்றீர்.18);. 4. புலப்படுதல்; to be with mental grasp, within the powers of comprehension. "எண்ணுதற்கெட்டா வெழிலார் கழலிறைஞ்சி" (திரு வர்ச.122);. 5. நீர் கழுத்துக்கு மேற்படாதிருத்தல் (யாழ்ப்.);; to be so shallow, as water, as not to submerge one. 6. தாவிப் பாய்தல்; to spring, leap up or forward. "எட்டின வயவரியென" (இரகு.திக்குவி.89);. 7. விலகுதல்; to go out of reach, move away from. "எட்டியன்ன மிரிந்துபறக்க" (அரிச்.பு:நாட்டு,51);. 8. நீளம் போதியதாதல்; to be sufficient in length so as to reach, as a rope, the water in a well. கிணற்றுக்கு இந்தக் கயிறு எட்டாது. எட்டு - எண்டு
எட்டுக்கண்விட்டெறி-தல்	எட்டுக்கண்விட்டெறி-தல் eṭṭukkaṇviṭṭeṟidal, 2.செ.கு.வி (v.i.) எங்குந் தன் அதிகாரஞ் செல்லுதல்; to exercise authority everywhere as of one had eight eyes; lo have very wide influence. [எட்டு + கண் + விட்டு + எறி. எட்டுக்கண் = எண்திசைக்கண்.]
எட்டுக்காற்பூச்சி	எட்டுக்காற்பூச்சி eṭṭukkāṟpūcci, பெ. (n.) சிலந்திப் பூச்சி; spider, so called because it has eight legs. ம. எட்டுகாலன், எட்டுகாலி. [எட்டு + கால் + பூச்சி.]
எட்டுக்கொண்டார்	எட்டுக்கொண்டார் eṭṭukkoṇṭār, பெ. (n.) எண் தோன்றலாகிய (அட்டமூர்த்தமுடைய); சிவபெரு மான். Siva, as having attamurtam. "எட்டுக் கொண்டார் தமை" (திருவுந்தி.24);. [எட்டு + கொண்டார்.]
எட்டுச்சார்	எட்டுச்சார் eṭṭuccār, பெ. (n.) இரண்டு கட்டாயுள்ள சதுர வீடு (யாழ்ப்.);; two four-square houses connected together. [எட்டு + சார்.]
எட்டுச்செய்-தல்	எட்டுச்செய்-தல் eṭṭucceytal, 1.செ.கு.வி. (v.i.) சில வகுப்பாரிடையே ஒருவர் இறந்த எட்டாம் நாளில் செய்யும் சிறப்புச் சடங்கு; to perform special ceremonies on the eighth day after a person's death, among certain castes. [எட்டு + செய்.]

எட்டுணை	எட்டுணை eṭṭuṇai, பெ. (n.) எள்ளளவு; size of a single grain of sesame of the size or weight of a sesamum seed, very little. ம. எள்ளளவு. [எள் + துணை.]
எட்டுத்திக்கு	எட்டுத்திக்கு eṭṭuttikku, பெ. (n.) எண் திசை; eight directions, viz., the four cardinal points and the four between them. ம. எட்டு திக்கு. [எட்டு + திக்கு. திலக → திக்கு.]
எட்டுத்தொகை	எட்டுத்தொகை eṭṭuttogai, பெ. (n.) ஈராயிரம் ஆண்டு கட்கு முன்னர்த் தொகுக்கப்பட்ட நற்றிணை, குறுந் தொகை, ஐங்குறுநூறு, பதிற்றுப்பத்து, பரிபாடல், கலித்தொகை, அகநானூறு, புறநானூறு ஆகிய எட்டுத் தொகுப்பு நூல்கள்; eight anthologies of the Sangam period. "இத்திறத்த வெட்டுத்தொகை" (தனிப்பா.);. [எட்டு + தொகை.]
எட்டெட்டு	எட்டெட்டு eṭṭeṭṭu, பெ. (n.) எட்டின் மடங்கு; eight multiplied by eight i.e. 64. (ஆ.அக.);. மறுவ. எண்ணெண். ம. எட்டெட்டு;க. எண்ட்டெண்ட்டு. [எட்டு + எட்டு - எட்டெட்டு.]
எட்பகவு	எட்பகவு eṭpagavu, பெ. (n.) 1. எள்ளளவு என்னும் மிகச் சிறு நீட்டலளவு; very small linear measure. 2. மிகச்சிறுமை; very little, tiny. "எட்பகவன்ன சிறுமைத்தே ஆயினும்" (குறள்.889);. [எள் + பகவு - எட்பகவு = எள்ளளவு.]
எட்பாகு	எட்பாகு eṭpāku, பெ. (n.) 1. எள்ளுப்பாகு; sweet paste made of sesame seeds. [எள் + பாகு.]
எட்பூ	எட்பூ eṭpū, பெ. (n.) எள் செடியின்பூ; flower of the plant sesamurn indicum. ம. எள்ப்பூவு. [எள் + பூ.]

எடார்	எடார் eṭār, பெ. (n.) பரந்தவெளி, வெளியிடம்; plain open field. தெ. எடாரி. [இடை → இடார் → எடார்.]
எடார்வெளி	எடார்வெளி eṭārveḷi, பெ. (n.) வெட்டவெளி; vacant forlorn land. காடுவெட்டி அந்த இடமெல்லாம் எடார் வெளியாகிவிட்டது. (இ.வ.);. [எடார் + வெளி.]
எடு	எடு1 eḍuttal, 4. செ.குவி (v.i.) 1. உயர்த்துதல்; to take up, raise. "பாண்டிலெடுத் பஃறாரை" (திருக்கோ.249);. 2. தூக்கிப் பிடித்தல்; to hold up எடுக்கப்பட்ட குடைநிழலிலே (கலித்.9,உரை.);. 3. மேற் கொள்ளுதல்; to undertake, take in hand. அந்தச் செயலை எடுத்திருக்கிறேன். 4. திரட்டுதல்; to recruit. "சிலசேனையெடுத் தெழுதிக் கொள்கென்றான்" (திரு விளை.மெய்க்கா.5);. 5. தெரிந்தெடுத்தல்; to select, choose. "எடுத்தணி கையே றிவைளை யார்ப்ப" (திருக்கோ.352);, 6. விலைக்கு வாங்குதல்; to buy, as in a bazaar, to purchase, as in auction 7. நீக்குதல்; to remove, take off வண்ணான் ஆடையிலழுக்கெடுப்பான். 8. வாயுட்கொள்ளுதல்; to take into the mouth, as fish the bait. "தூண்டிலெடுத்த வரால்" (திருக்கோ. 249);. 9. எடுத்து வளத்தல்; 10. வாயிலெலெடுத்தவரா மிவர்" (திருக்கோ.249);. வாயிலெ டுத்தல்; to vomit. எடுத்துவிட்
எடுக்கல்	எடுக்கல் eḍukkal, பெ. (n.) 1. தூக்குகை; lifting. "எடுக்கல் செல்லா துழப்பவன் போல" (கலித்.38);. 2. அளவிட்டறிகை; conceiving, comprehending. "ஞானங்களா லெடுக்க லெழாத வெந்தாய்" (தில்.திருவாய்,2,3,5);. [எடு → எடுக்கல்.]

எடுகூலி	எடுகூலி eḍuāli, பெ. (n.) சுமைகூலி; porterage, hire for carrying a burden. அவனுக்கு எடுகூலி கட்டாது. [எடு + கூலி.]
எடுகூறு	எடுகூறு eḍuāṟu, பெ. (n.) பங்கு பிரித்தல் (சுக்கிர நீதி.12);; partition, a part to be set aside, a surplus (taken by any one beyond his actual share);. (சேரநா.);. ம. எடுகூறு. [எடு + கூறு.]
எடுத்தகை	எடுத்தகை eḍuttagai, பெ. (n.) 1. ஓங்கியகை; raised hand 2. அதிகாரம்: power அவனுக்கு அவ்வளவு எடுத்தகையா? (இ.வ.);. க. எத்துகை, எத்து கெய். [எடு → எடுத்த + கை.]
எடுத்தடிமடக்கு	எடுத்தடிமடக்கு eḍuttaḍimaḍakku, பெ. (n.) 1. ஒருவர் சொன்னதைக் கொண்டே மறுக்கை; confuting a person by using his own arguments. 2. முன்சென்று தடுக்கை; forestalling a person in word or action in order to thwart him. 3. இடையிற் றடுத்துப் பேசுகை; interrupting one while he is speaking. 4. அஞ்சவேண்டிய தற்கு அஞ்சாமை; rashress. 5 விரைவு (யாழ்.அக.); suddenness. [எடு + எடுத்து + அடிமடக்கு.]
எடுத்தடிவை-த்தல்	எடுத்தடிவை-த்தல் eḍuttaḍivaittal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) 1. அடிபெயர்த்து நடத்தல்; to raise the foot and step forward, as a child or a feeble person. 2. பாதத்தைத் தூக்கி வைத்தல்; raising and planting of the foot slowly as do debilitated or sick persons. 3. தளர் நடையாய் நடத்தல்; taking a leisurely, light walk (சா.அக.);. [எடுத்து + அடி + வை.]
எடுத்தபடி	எடுத்தபடி eḍuttabaḍi, கு.வி.எ. (adv.) 1. உடனே; immediately, at once, promptly. எடுத்தபடி வா. (இ.வ.);. 2. முன்னணியமின்றி; extemporaneously, without previous preparation. ம. எடுத்தபடி. [எடுத்த + படி. படி = நிலை.]

எடுத்தமொழி	எடுத்தமொழி eḍuttamoḻi, பெ. (n.) 1. எடுத்துக்காட்டு; illustration, example (Logic);. "ஏதுக்களாலு மெடுத்தமொழியாலும்" (தேவா.1118.5);. 2. உயர்த்திய குரலில் பிறரை அடக்கிப் பேசும் பேச்சு; authoritative or dictative terms. [எடு + எடுத்த + மொழி.]
எடுத்தமொழியி னெய்தவைத்தல்	எடுத்தமொழியினெய்தவைத்தல் eḍuttamoḻiyiṉeytavaittal, பெ. (n.) [எடுத்த மொழியின் + எய்தவைத்தல்.]
எடுத்தல்	எடுத்தல் eḍuttal, பெ. (n.) 1.நிறுத்தலளவு; weight measurement by balance. "எண்ணலெடுத்தல்" (நன்.368);. 2. எடுத்தலோசை; acute accent, sharp Tone. "எடுத்தல் படுத்த னலித வுழப்பின்" (நன்.88);. 3. வெளியிலெடுத்தல்; to bring out. [எடு → எடுத்தல்.]
எடுத்தலளவை	எடுத்தலளவை eḍuttalaḷavai, பெ. (n.) நிறை (நன்.290,விருத்,);; weight in a scale. [எடுத்தல் + அளவை.]
எடுத்தலளவையா குபெயர்	எடுத்தலளவையாகுபெயர் eḍuttalaḷavaiyākubeyar, பெ. (n.) அளவையாகுபெயர் வகை (நன்.290.உரை.);; metonymy, in which weight is used for the article weighed, one of four kinds of alava-y-agu-peyar. [எடுத்தல் + அளவை + ஆகுபெயர்.]
எடுத்தலோசை	எடுத்தலோசை eḍuttalōcai, பெ. (n.) உயர்த்துக்கூறும் ஓசை; acute accent, sharp tone. முற்படக் கிளந்தவென எடுத்தலோசையாற் கூறவே (தொல்,பொருள்.1. உரை.);. [எடுத்தல் _ ஓசை.]
எடுத்தளவு	எடுத்தளவு eḍuttaḷavu, பெ. (n.) ஒரு பழையவரி (S.1.1.i.103);; ancient village cess. [எடு → எடுத்து + அளவு.]
எடுத்தன்	எடுத்தன் eḍuttaṉ, பெ. (n.) எருது, பொதிமாடு (யாழ்.அக.);; pack ox. [எடு → எடுத்தன். எடுத்தல் = சுமத்தல்.]
எடுத்தாட்சி	எடுத்தாட்சி eḍuttāḍci, பெ. (n.) பயன்படுத்தம், வழக்கு; usage. [எடு → எடுத்து + ஆட்சி – எடுத்தாட்சி (எடுத்தாளுதல், பயன்படுத்துதல்);.]

எடுத்தாள்(ளு)-தல்	எடுத்தாள்(ளு)-தல் eḍuddāḷḷudal, 10.செ.குன்றாவி (v.t.) 1. வழங்குதல்; to use, as utensils; தேநீர் அருந்தகண்ணாடி குவளையை எடுத்தாளுகிறார். 2. மேற்கோள் காட்டுதல்; to quote as an expression. இவர் திருக்குறளை அடிக்கடி எடுத்தாளுகிறார். [எடுத்து + ஆள்.]
எடுத்தியல்கிளவி	எடுத்தியல்கிளவி eḍuttiyalkiḷavi, பெ. (n.) மேற்கோள் காட்டுதல்; illustration. "எடுத்தியல் கிளவியோடேதுக் காட்டி" (பெருங்.உஞ்சை.35,143);. [எடுத்து + இயல் + கிளவி.]
எடுத்து	எடுத்து eḍuttu, பெ. (n.) சுமை (யாழ்.அக.);; burden. [எடு → எடுத்து.]
எடுத்துக்கட்டல்	எடுத்துக்கட்டல் eḍuttukkaḍḍal, பெ. (n.) 1. தாங்கிப் பேசுதல், சார்பாக நின்று கூறுதல்; support, buttress. அவனுக்காக இவன் எடுத்துக்கட்டிப் பேசுகிறான் (உ.வ.);. 2. உயர்த்திக் கட்டுதல்; to bind or tie up at a considerable height. [எடுத்து + கட்டல்.]
எடுத்துக்கட்டி	எடுத்துக்கட்டி1 eḍuttukkaḍḍi, பெ. (n.) 1 கட்டடவகை (E);;எதிரிலிச்சோழன் திருவெடுத்துக்கட்டிலே தன் மிசெய்து (S.I.I.vi.492);. 2. உயரமாகக் கட்டப்பட்ட இடம்; high or raised structure. 3. ஆடையை வரிந்து கட்டுதல் (சேரநா);; to tighten the dress around the Waist. ம. எடுத்துக்கெட்டி. [எடு → எடுத்து + கட்டி.] எடுத்துக்கட்டி2 eḍuttukkaḍḍi, பெ. (n.) 1. சுவரின் தலை வரிக்கட்டு; coping, covering course of a wall. 2. கைப்பிடிச் சுவர் (I.m.p.Pd.163);; parapet wall. [எடுத்து + கட்டி.]
எடுத்துக்கட்டி உழுதல்	எடுத்துக்கட்டி உழுதல் eḍuddukkaḍḍiuḻudal, பெ. (n.) ஆழமில்லாமல் உழுவது; ploughing at surface level. [எடுத்து + கட்டி + உழுதல்.]
எடுத்துக்கட்டிப்பந்தல்	எடுத்துக்கட்டிப்பந்தல் eḍuttukkaḍḍippandal, பெ. (n.) பந்தல் வகை; a kind of pandal. [எடுத்து + கட்டி + பந்தல்.]

எடுத்துக்கட்டு	எடுத்துக்கட்டு1 eḍuddukkaḍḍudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) 1. உயரத்துக்கட்டுதல்; to raise to a higher level. "தளவரிசை மட்டத்துக்கு மேலேயும் எடுத்துக்கட்டி" (கோயிலொ.3);. 2. இல்லாத செயலைத் தொடுத்தல் (j);; to fabricate, invent. 3. தாலியை யறுத்துக் கட்டுதல்; to remarry, as a widow. [எடுத்து + கட்டு.] எடுத்துக்கட்டு2 eḍuttukkaḍḍu, பெ. (n.) 1. கட்டுக்கதை (யாழ்ப்.);; fable. 2. புதுப்ஹபனைவு (வின்.);; invention, coning as of a word. 3. பின்னின மயிரைச் சுருட்டிக்கட்டும் கட்டு; coil of braided hair on the back or top of the head. [எடுத்து + கட்டு.]
எடுத்துக்காட்டல்	எடுத்துக்காட்டல் eḍuttukkāḍḍal, பெ. (n.) 1. சான்று காட்டுகையாகிய ஓர் உத்தி (நன்.14);; citing examples
எடுத்துக்கோள்	எடுத்துக்கோள் eḍuttukāḷ, 1. சான்று; example. "எடுத்துக் கோளும் வாய்ந்தன்று" (ஞானா.51.15);. 2. எடுத்துக்கோள்வரி பார்க்க;see eduttu-k-kolvari. "எடுத்துக்கோளை யிசைக்குங் காலை" (சிலப். 5.108.உரை.);. [எடுத்து + கோள்.]
எடுத்துக்கோள்வரி	எடுத்துக்கோள்வரி eḍuttukāḷvari, பெ. (n.) கையற வெய்தி வீழ்தலைக் கண்டு பிறர் எடுத்துக்கொள்ளும்படி நடிக்கும் நடம்; theatrical action of swooning in extreme anguish in order to be listed up by others. "அடுத்தடுத்தலர்முன் மயங்கிய மயக்க மெடுத்தவர் தீர்த்த வெடுத்துக் கோள்வரியும்" (சிலப்.8.108);. [எடுத்து + கோள் + வரி.]
எடுத்துச்செலவு	எடுத்துச்செலவு eḍuttuccelavu, பெ. (n.) படையெடுத்துச் செல்லுகை; leading forth an army with a view to invasion "மண்ணசை வேட்கையால் எடுத்துச் செலவு புரிந்த வேந்தன்மேல்" (தொல். பொருள்.புறத்.1.இளம்பூ.);. [எடுத்து + செலவு.]
எடுத்துச்சொல்(லு)-தல்	எடுத்துச்சொல்(லு)-தல் eḍudduccolludal, 8.செ.குன் நாவி. (v.i.) 1. விளக்கமாகக் கூறுதல்; to explain cleary. 2. சிறப்பித்துக் கூறுதல்; to extol, eulogize. 3. அறிவுரை சொல்லுதல்; to advise. ம. எடுத்து பரயுக. [எடுத்து + சொல்.]
எடுத்துத்தொடு-த்தல்	எடுத்துத்தொடு-த்தல் eḍuttuttoḍuttal, 17.செ.குன் தாவி. (v.t.) 1. இல்லாததைக் கட்டிக்கூறுதல்; to tabricate, concoct. 2. பொய் வழக்குப் பிணைத்தல்; to invent, as a cause of quarrel or litigation. ம. எடுத்து நடத்துக.

எடுத்துநிலை	எடுத்துநிலை eḍuttunilai, பெ. (n.) போயினதை மீட்டும் நிலை நிறுத்துகை; rehabitation. "எடுத்து நிலையரிதென வேதுக் காட்டி" (பெருங்.மகத.19,89);. [எடுத்து + நிலை.]
எடுத்துப்பிடி-த்தல்	எடுத்துப்பிடி-த்தல் eḍuttuppiḍittal, 4. செ.குன்றாவி (v.t.) 1. தூக்கிப்பிடித்தல்; lifting and holding aloft. 2. குற்றத்தைப் பெரிதாக்கித் தூற்றுதல்; to hold up and expose to view, as little faults. 3. திடப்படுத்துதல்; to encourage, strengthen, establish. [எடுத்து + பிடி.]
எடுத்துப்பேசு-தல்	எடுத்துப்பேசு-தல் eḍudduppēcudal, 5. செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. உரத்துப்பேசுதல்; taking loudy. 2. மற்றவர் வழக்கினை வழக்கறிஞன் எடுத்துப்பேசுதல்; to speak as an advocate, pleading on behalf of a person. 3. ஒரு செய்தியைக் குறித்துப் பேசுதல்; to treat of speak on a subject. 4. புகழ்ந்து கூறுதல்; to praise, commonly one who is absent. 5. பிறர் குற்றங்களைச சுட்டிக்காடடித் தூற்றுதல்; to make open rebuke pointing the mistakes or faults one by one. ம. எடுத்துப்பரயுக. [எடுத்து + பேக.]
எடுத்துப்போடு	எடுத்துப்போடு1 eḍudduppōḍudal, 14. செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நீக்கி விடுதல்; to deprive of office, turn out of situation, remove. அவன் பெயரைப் பட்டியினின்று எடுத்துப்போடு. (உ.வ.);. 2. திடுக்கிடச் செய்தல்; to state அந்தக் கடுஞ்செய்தி என்னை எடுத்துப் போட்டது. [எடுத்து + போடு.] எடுத்துப்போடு2 eḍudduppōḍudal, 20. செ.கு.வி. (v.i.) விலாப் புடைக்க மூச்சு வாங்குதல்; to alternate contraction and relaxation, as of intercoastal muscles in children affected with sparm. குழந்தைக்கு விலா வெடுத்துப்போடுகிறது. (உ.வ.);. (சா.அக.);. [எடுத்து + போடு.]
ஆட்டுச்செவிக்கள்ளி	ஆட்டுச்செவிக்கள்ளிāṭṭuccevikkaḷḷi, பெ. (n.) ஆட்டின் காதைப் போன்ற இலைகளுள்ள ஒருவகைக் கள்ளி; species of spurge-wort, the leaves of which resemble the horn of a sheep - Euphorbia (genus); (சா.அக.);. [ஆடு+செவி - ஆட்டுச்செவி = ஆட்டின்காது. ஆட்டுச்செவி + கள்ளி = ஆட்டுச்செவிக்கள்ளி.]
இரத்திரி	இரத்திரி irattiri, பெ. (n.) இத்தி (வின்.);; fig tree. (செ.அக);. [இரத்தி – இரத்திரி.]

எடுத்துமொழி-தல்	எடுத்துமொழி-தல் eḍuddumoḻidal, 2. செ.குன்றாவி. (v.i.) விளங்கச் சொல்லுதல்; to explain clearly. "இருந்தவற் கெல்லா மெடுத்து மொழிந்தான்" (சீவக.518);. [எடுத்து + மொழி.]
எடுத்துரை-த்தல்	எடுத்துரை-த்தல் eḍutturaittal, 4. செ.குன்றாவி, (v.t.) எடுத்துமொழி-தல் பார்க்க;see eduttumoll. "விழும நிலை யெடுத்துரைப்பினும்" (தொல்பொருள்.39);. [எடுத்து + உரை.]
எடுத்துரைமலைவு	எடுத்துரைமலைவு eḍutturaimalaivu, பெ. (n.) செய்யுட் குற்றங்களுள் ஒன்று (யாப்.வி.525);; rhet, defect in poetry. (செ.அக.);. [எடுத்து + உரை + மலைவு.]
எடுத்துவளர்-த்தல்	எடுத்துவளர்-த்தல் eḍuttuvaḷarttal, 4. செ.குன்றாவி (v.t.) பிறர் குழந்தையை ஊட்டி வளர்த்தல்; to bring up, as a destitute child. ம. எடுத்து வளர்த்துக.
எடுத்துவாலன்	எடுத்துவாலன் eḍuttuvālaṉ, பெ. (n.) நீண்ட வாலுள்ள & குருவி; long tail bird.
எடுத்துவிடல்	எடுத்துவிடல் eḍuttuviḍal, பெ. (n.) 1. வேரோடு களைதல்; 2. நோயைக் கொஞ்சமேனு மில்லாமல் குணப்படுத்தல்; [எடுத்து + விடல்.]
எடுத்துவிடு-தல்	எடுத்துவிடு-தல் eḍudduviḍudal, 20. செ.கு.வி. (v.i.) 1. படையெடுத்தல்; to lead a compaign, conduct on expedition. "காங்கேயன் தெற்கே யெடுத்துவிட்ட போது" (தில்.கண்ணிநுண்.3.வியா.);. 2. படை நீங்குதல் (பு.வெ.6.30,உரை);; to withdraw. [எடுத்து + விடு.]
எடுத்தெறி-தல்	எடுத்தெறி-தல் eḍuddeṟidal, 2. செகுன்றாவி. (v.t.) 1. பறை முழக்குதல்; to beat, as a drum. 2. பொருட்படுத்தாமை; to disregard one's advice or commands. நான் சொன்னதை அவன் எடுத்தெறிந்துவிட்டான். (உ.வ.);. ம. எடுத்தெறியுக. [எடுத்து + எறி.]
எடுத்தேத்து	எடுத்தேத்து eḍuttēttu, பெ. (n.) புகழ்ச்சி; praise, sulogy. "கையறியா மாக்க ளிழிப்பு மெடுத்தேத்தும்" (நாலடி.163);. [எடுத்து + ஏத்து.]
எடுத்தேற்றம்	எடுத்தேற்றம் eḍuttēṟṟam, பெ. (n.) குறிப்பின்மை (வின்.);; random chance. [எடுத்து + ஏற்றம்.]

எடுத்தேற்றி	எடுத்தேற்றி eḍuttēṟṟi, பெ. (n.) 1. பொருட்படுத்தாமை; disregard, அவன் என்னை எடுத்தேற்றியாய்ப் பேசினான். (இ.வ.);. 2. இனக்கமின்மை (வின்.);; discrepancy, discord. [எடுத்து + ஏற்றி.]
எடுத்தேறி	எடுத்தேறி eḍuttēṟi, பெ. (n.) மிகுமுயற்சி; over effort. மெனக்கெட்டு இதுக்கென்றே எடுத்தேறிப் போகனும் அங்கெ. (இ.வ.);. [எடுத்து + ஏறி.]
எடுத்தேறு	எடுத்தேறு eḍuttēṟu, பெ. (n.) எடுத்தெறிகை; beating as of a drum. "எடுத்தே றேய கடிப்புடை யதிரும்" (பதிற்றுப்.34);. [எடுத்து + ஏறு.]
எடுத்தோத்து	எடுத்தோத்து eḍuttōttu, பெ. (n.) 1. எடுத்து ஓதுகை; exposition. "எடுத்தோத்துரையின்" (பெருங்.ம.கத. 15,11);. 2. எடுத்துக்கூறும் நெறி; expositive statement. "இந்நூலுள் எடுத்தோத்தே இலேசேயென்று இவற்றான் முடியாது நின்றனவெல்லாம்" (இறை.59.உரை.);. [எடுத்து + ஒத்து.]
எடுப்பார்கைப்பிள்ளை	எடுப்பார்கைப்பிள்ளை eḍuppārkaippiḷḷai, பெ. (n.) யாவர்க்கும் வசப்படக்கூடியவன்; simpleton; one who is easily guided by others, as an infant in arms. [எடுப்பார் + கை + பிள்ளை.]
எடுப்பார் பிடிப்பார்	எடுப்பார் பிடிப்பார் eḍuppārpiḍippār, பெ. (n.) நோயாளிக்குத் துணையாளர்; persons attending or waiting upon a patient. 'எடுப்பார் பிடிப்பாரிருந்தால் இளைப்புங் களைப்பு மெத்த வுண்டு' (சா.அக.);. [எடுப்பார் + பிடிப்பார்.]
எடுப்பானவன்	எடுப்பானவன் eḍuppāṉavaṉ, பெ. (n.) 1. தோற்றப் பொலிவுள்ளவன்; conspicuous personality. 2. இடம் பக்காரன் (வின்.);; one who lives above his rank or circumstances. 3. செருக்கன்; haughty man. [எடுப்பு + ஆனவன்.]

எடுப்பு	எடுப்பு1 eḍuppu, பெ. (n.) இசைக்கிளை ஐந்தனு ளொன்று (பெரியபு.ஆனாய.26,உரை.);; one of five Isai-k-kilai. ம. எடுப்பு. [எடு → எடுப்பு.] எடுப்பு2 eḍuppu, பெ. (n.) 1. உயரம்; elevation வீடு எடுப்பாயிருக்கிறது (உ.வ.);. 2. ஏற்றம்; superiority. "ஈடும் எடுப்புமி லீசன்" (திவ்.திருவாய்.1,6,3);. 3. கண்டெடுக்கும் புதையல்; buried treasure. 'இவன் எடுப்பெடுத்தான்' (ஈடு.8.13);. 4. வழிமுறை; device. plan, scheme. அவன் நல்ல எடுப்பு எடுத்தான் (இ.வ.);. 5. தொடங்கின செயல்; undertaking. எடுத்த எடுப்பு விடான். (இ.வ.);. 6. இறுமாப்பு; Pride. எடுப்பாய்ப் பேசுகிறவன். 7. மேட்டிமை; high pretention, style of living above one's rank or circumstances. எடுப்பாவனவன் அவன் (உ.வ.);
எடுப்புச்சாப்பாடு	எடுப்புச்சாப்பாடு eḍuppuccāppāḍu, பெ. (n.) 1. உணவ கத்திலிருந்து வீட்டிற்கு எடுத்துவரும் உணவு; meal taken from a hotel to the residence of a person (Mod); 2. எடுப்புச் சோறு பார்க்க;see eduppu.c-corn. [எடுப்பு + சாப்பாடு.]
எடுப்புச்சாய்ப்பு	எடுப்புச்சாய்ப்பு eḍuppuccāyppu, பெ. (n.) 1. ஒப்புரவான நடை; gentle and obliging behaviour consistent with one's dignity. 2. உயர்வு தாழ்வு; ups and downs. [எடுப்பு + சாய்ப்பு.]
எடுப்புச்சாய்வு	எடுப்புச்சாய்வு eḍuppuccāyvu, பெ. (n.) எடுப்புச் சாய்ப்பு பார்க்க;see eduppu-c-cayppu. (ஆ.அக.);. [எடுப்பு + சாய்வு.]
எடுப்புச்சீட்டு	எடுப்புச்சீட்டு eḍuppuccīḍḍu, பெ. (n.) 1. குலுக்குச் சீட்டு; chit fund conducted on the lottery system. [Tinn.). 2. ஏலச்சீட்டு; chit fund conducted on the auction system. (Madr.); (செ.அக.);. [எடுப்பு + சீட்டு.]

எடுப்புச்சோறு	எடுப்புச்சோறு eḍuppuccōṟu, பெ. (n.) விருந்திற்கு வரவியலாத உறவினருக்கு அனுப்பும் உணவு (Tinn.);, meal sent to a relative who is unable to attend a special dinner. [எடு → எடுப்பு + சோறு.]
எடுப்புண்(ணு)-தல்	எடுப்புண்(ணு)-தல் eḍuppuṇṇudal, 12. செ.கு.வி. (v.i.) எடுபடுதல்; to be taken up, absorbed, engrossed "அவன் வைலட்சண்யத்திலே யெடுப்புண்டு பின்பற்றித் திரிகிற இவளை" (திவ்.பெரியாழ். 3,7,5, வ்யா, பக்.713);. [எடுப்பு + உண்.]
எடுப்புத் தண்ணீர்	எடுப்புத் தண்ணீர் eḍupputtaṇṇīr, பெ. (n.) நடவு செய்த பின் விடப்படும் முதல் தண்ணிர்; first watering after transplanting in the field. [எடுப்பு + தண்ணி.]
எடுப்புத்தேர்	எடுப்புத்தேர் eḍupputtēr, பெ. (n.) சுமந்து செல்லப்படும் தேர் (வின்);; portable car for the conveyance of an idol on men's shoulders. [எடுப்பு + தேர்.]
எடுப்புப் பிள்ளை	எடுப்புப் பிள்ளை eḍuppuppiḷḷai, பெ. (n.) 1. கமுக்கமாக மாற்றி வைக்கப்பட்ட பிள்ளை; child substituted by trick in place of the geniune child. 2. கண்டெடுத்த பிள்ளை; child found without a parent or anyone to take care for it, foundling. 3. கைவிடப்பட்ட பிள்ளை; child left winout resources - destitute child. 4 வாங்கி வளர்த்த பிள்ளை; child received in adoption and treated as one's own child - adopted child. (சா.அக.);. [எடுப்பு + பிள்ளை.]
எடுப்புழவு	எடுப்புழவு eḍuppuḻvu, பெ. (n.) மானாவாரியில் விதைப்பதற்கு முன்பு உழும் உழவு; preseasonal ploughing of the rainfed arable land. "எட்டு உழவு போட்டாலும் ஒரு எடுப்பொழவு போடுறதுக்குக் காணாது" (சொலவம்);. [எடுப்பு + உழவு.]
எடுப்பெடு-த்தல்	எடுப்பெடு-த்தல் eḍuppeḍuttal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒரு வழிவகை மேற்கொள்ளுதல்; to contrive a way, devise a plan. 2. படையெடுத்துப் பொருதல்; to lead an army and fight. "எடுப்பெடுத்துய்ய வென்னா" (சீவக.450);. 3. அரியதை முயலுதல் (யாழ்.);; to attempt the impossible. 4. செருக்குக் கொள்ளுதல்; to put on airs. [எடுப்பு + எடு.]

எடுபட்ட	எடுபட்ட eḍubaḍḍa, பெ.எ. (adj.) அழிந்துபோன, தொலைந்த; lost, destroyed, removed. எடுபட்ட சிறுக்கி (வசவு);. அந்தக் கூட்டம் எடுபட்டுப் போச்சி. (வட்.வழ.சொல்லக.);.
எடுபட்டவன்	எடுபட்டவன் eḍubaḍḍavaṉ, பெ. (n.) ஒழுக்கக் கேட்டால் கூட்டத்திலிருந்து விலக்கப்பட்டவன் (இ.வ.);: one who has been expelled from society for violation of its rules; outcaste. [எடு + பட்டவன்.]
எடுபடு	எடுபடு1 eḍubaḍudal, 20. செ.கு.வி. (v.i.) . 1. நீக்கப்படுதல்; to be taken out be abolished. 2. நிலைபெயர்தல் (வின்.);; to be detached, displaced, dislodged. குடியெல்லாம் எடுபட்டுப் போயிற்று (இ.வ.); 3. அதிர்தல்; to be stirred அவள் பேச்சினால் அய லெல்லா மெடுபடுகின்றது (இ.வ.);. 4. வழக்கில் தோற்றுப் போதல்; to be overcome in argument; refuted. உன்னால் நான் எடுபட்டுப் போவேனோ? 5. விற்றழிதல்; to be spent, sold out. வந்த சரக்கெல்லாம் எடுபட்டுவிட்டன. 6. கைக்கொள்ளப்படுதல்; to be taker over. வண்டியிலிருந்து சரக்கெல்லாம் எடுபட்டு விட்டன. 7. மேம்படுதல்; to be exalted or elevated. அவன் பணத்தினால் எடுபடுகிறான். (இ.வ.);. ம. எடுபெடுக;தெ. எடுபடு (பிரித்தல்);. [எடு + படு.]
எடுபாடு	எடுபாடு1 eḍupāḍu, பெ. (n.) 1. குலைவு; degeneration. 2. நிலையின்மை; instability. [எடு + பாடு.] எடுபாடு2 eḍupāḍu, பெ. (n.) 1. புகழ்ச்சி, சீர்மை; renown, eminence, notoriety. 2. நிமிர்வு; uprightness. 3. பகட்டு; gaiety in dress, ostentation, as in a woman. [எழு → எடு → பாடு.]

எடுபிடி	எடுபிடி eḍubiḍi, பெ. (n.) 1. முயற்சி. (சங்.அக.);; great activity. 2. விருது; appendage. 3. மதிப்பு; respect. 4. துணைப் பணியாளா; attendants. ம. எடுபிடீன்னு. [எடு + பிடி.]
எடுவு-தல்	எடுவு-தல் eḍuvudal, 5. செ.குன்றாவி. (v.t.) எடுத்தல்; to hold up "வரைகுடையெடுவிய நெடியவர்" (திவ்.பெரி யதி. 8,7,3);. [எடு + உ → எடுவு.]
எடை	எடை1 eḍai, பெ. (n.) 1. துயிலெழுப்புதல்; rousing one from sleep. "துயிலெடைநிலை" (தொல்.பொருள்.91);. 2. மிகுதல்; lengthening, increasing அளபெடை (இலக்.);. [ஏ → ஏல் → எல் → எள் → எடு → எடை.] எடை2 eḍai, பெ. (n.) 1. நிறுக்கை. (வின்.);; weighing 2. நிறையளவு; standard weight. 3. 25 பலங்கொண்ட நிறுத்தலளவு; measure of weight = 25 palams. 4. விறகின் நிறையளவு (c.g.);; weight for weighing firewood = 54 lbs. ம. எட;க., தெ. எத்து. [எடு → எடை.]
எடைக்கட்டு	எடைக்கட்டு eḍaikkaḍḍu, பெ. (n.) நிறுக்கப்படும் பொருளுக்கு அதைத்தாங்கும் கலத்தின் கழிவு நிறை; allowance made for the weight of a receptacle before weighing its contents. [எடை + கட்டு.]
எடைக்கெடை	எடைக்கெடை eḍaikkeḍai, பெ. (n.) நிறைக்கு நிறை. (வின்.);; like weight even weight. [எடை + கு + எடை.]

எடைகட்டு	எடைகட்டு1 eḍaigaḍḍudal, 5. செ.கு.வி. (v.i.) பாலில் நீர்சேர்த்தல்; to dilute milk with water. இன்று பாலில் எவ்வளவு எடைகட்டப் போகிறீர். (மதுரை.வ.);. மறுவ. எடைபோடுதல் (சென்னை.வ.); [எடை + கட்டு. எடை = அளவு.] பாலின் அளவுக்குச் சமமாக நீர் கலக்கும் முறை எடை கட்டுதல் எனப்பட்டது. பாலின் அளவுக்கு இரண்டு எடை கட்டு, மூன்றெடை கட்டு என்பன முறையே. இருமடங்கு மும்மடங்கு எனப் பொருள்படும். எடைகட்டு2 eḍaigaḍḍudal, 5. செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நிறுத்தல்; to weigh. 2. நிறுக்கும் பொருளின் அடிக்க லத்தினை நிறுத்துக் கொண்டு எடை போடுதல்; to allow for the weight of the receptacle while weighing the contents with the receptacle. [எடை + கட்டு.]
எடைபாகம்	எடைபாகம் eḍaipākam, பெ. (n.) 1. நிறுத்தலின் முறை; the process of weighing. 2. இராம தேவர் செய்தவோர் ஊத (வாத); நூல்; treatise on alchemy in Tamil compiled by Ramadeva, a Siddha. (சா.அக.);. [எடை + பாகம்.]
எடைபோடு-தல்	எடைபோடு-தல் eḍaipōḍudal, 20. செ.கு.வி. (v.i.) 1. பொருள்களை எடையிடுதல்; to weigh as measure. 2. பாலில் நீர் கலத்தல்; to dilute milk with water. பாலில் எடைபோட்டாயா? (சென்னை.வ.);. [எடை + போடு.]
எடைவரி	எடைவரி eḍaivari, பெ. (n.) எடைகல்லின்மேல் வாங்கப்படும் பழைய அரசிறை. (கல்வெட்டு.);; ancient tax on weights. ம. எடவரி. [எடை + வரி.]
எடைவாய்	எடைவாய்1 eḍaivāy, பெ. (n.) எடைவரி பார்க்க;see edaivari. [எடை + வாய்.] எடைவாய்2 eḍaivāy, பெ. (n.) எடையின் அளவுக்குறி; mark or number on measure of weights. (ஆ.அக.);. [எடை + வாய்.]

எண்	எண்1 eṇ, பெ. (n.) 1. இலக்கம் (சூடா.);; number. digit "ஒன்று முதலெட்டிற மெண்ணுள்" (நன்.உயி ரீற்.36);. 2. கணக்கு; mathematics. "எண்ணென்ப வேனை யெழுத்தென்ப" (குறள். 393);. 3. கணியநூல் (சோதிடநூல்);; astronomy including astrology. "கற்பங்கை சந்தங்கா லெண்கண்" (மணி. 27-100);. ம., க. எண். [இல் (குத்துதல், பொத்துதல்); → இன் இழுத்தல், கோடிழுத்தல்); → எள் → எண் = மேலிருந்து கீழ்நோக்கி இழுக்கும் கோடு, கோடுகளின் எண்ணிக்கை, எண்ணிக்கைக் குரிய இலக்கம்.] கோடுகளை எண்ணுவதும், கூட்டுவதும், கழிப்பதும், வகுப்பதும், பெருக்குவதுமாகிய செய்கை நினைவுத்திறனைக் கூட்டி ஆராய்ந்து சிந்திக்கும் ஆற்றலை நல்குவதால், எண்ணிக்கை யைக் குறித்த 'எண்' என்னும் பெயர்ச்சொல் எண்ணிப்பார்த்தல் (சிந்தித்தல்); என்னும் ஏவல் வினையுமாயிற்று;கணக்கு. கணியதுல் ஆகியவற்றையும் குறித்தது. தொன்முது காலத்தில் விரலால் கிடையாகவோ, நெடுக்காகவோ கோடு கிழிப்பதே எண்ணிக்கையைக் குறிப்பதாக இருந்தது. பிறகு புள்ளிகளிட்டும் எண்ணினர். மொழியின் எழுத்துகளையே எண்களைக் குறிக்கும் குறியீடுகளாகவும் பண்டையோர் ஆண்டுள்ளனர். எழுத்தைக் கற்பித்த ஆசிரி யரே எண்கனையும் (கணக்கு); கற்பித்ததால், அவரைக் கணக்கா யர் என்று அழைத்தனர். எண்களாகப் பயன்படுத்தப்பட்டிருந்த தமிழ் எழுத்துகளே இன்றைய 1 முதல் 10 வரையிலான இலக்கக் குறியீடுகளாகியுள்ளன. க உ வ ச ரு சு எ அ கூ ய
எண்கலையர்	எண்கலையர் eṇkalaiyar, பெ. (n.) கோயிலுக்குவிடப் பட்ட மாதர், தேவரடியார் (அக.நி.);; dancing gris attached to a temple, as knowing the 64 kalai. (செ.அக.);. [எண் + எண் – எண்ணெண் → எண் → கலை + ஆர். எண்ணெண் (8 x 8); = 64.]
எண்கணப்பூடு	எண்கணப்பூடு eṇkaṇappūṭu, பெ. (n.) வெங்காயப் பூடு (சா.அக.);; onion plant. [எண் + கனம் + பூடு. எண்களம் = எட்டடுக்கு.]
எண்காற்பறவை	எண்காற்பறவை eṇkāṟpaṟavai, பெ. (n.) எண்காற்புள் பார்க்க;see en-karpul. [எட்டு + கால் + பறவை.]
எண்காற்புள்	எண்காற்புள் eṇkāṟpuḷ, பெ. (n.) அரிமாவையும் கொல்லும் வலிமை சான்றதாகக் கருதப்பட்ட (சரபம் என்றழைக்கப்பட்ட); பறவை; fabulous bird capable of killing the lion. [எண் + கால் + புள்.] இப்பறவைக்கு முற்காலத்தில் எட்டடிப்பறவை என்று பெயரிருந்தது. எட்டடி நீளமுள்ள பறவை யென்பதை அறியாமல் பிற்காலத்தில் அடியைப்பாதம் என்று பிறழவுணர்ந்து எண்காற் புள் எனப் புதுச்சொல்லைப் படைத்துக்கொண்டனர் போலும்.

எண்கு	எண்கு eṇku, பெ. (n.) கரடி; bear. "எண்குதன் பிணவோடிருந்தது போல" (மணி.16.88);. தெ. எலுகு. இல் → இன் → இண் → இண்கு → எண்கு. எண்கு = கரியது, கரடி.]
எண்குணத்தான்	எண்குணத்தான் eṇkuṇattāṉ, பெ. (n.) 1. கடவுள்; God, who has eight attributes. "எண்குணத்தான் றாளை வணங்காத் தலை" (குறள்.9);. 2. அருகன்; Arhat. 3. சிவன்; Lord Siva. (செ.அக.);. [எண் (எட்டு); + குணத்தான்.]
எண்குணம்	எண்குணம் eṇkuṇam, பெ. (n.) அருகனெண்குணம்; eight attributes of God. [எண் (எட்டு); + குணம்.]
எண்குணன்	எண்குணன் eṇkuṇaṉ, பெ. (n.) 1. அருகன் (திவா.);; Arhat 2. சிவன் (பிங்.); Siva. [எண் (எட்டு); + குணம்.]
எண்குற்றம்	எண்குற்றம் eṇkuṟṟam, பெ. (n.) அறிவை மறைக்கும் ஆனால் அருகனை அணுகாத எண்வகைக் குறைகள்; eight impediments or karmas which obscure one's knowledge and intuition as a cloud obscures the sun but from which an Arhat is free. [எண் (எட்டு); + குற்றம்.] உண்மை மறைப்பு, மெய்யுணர்வு, மறைப்பு. இன்ப துன்ப நுகர்விப்பு, ஆன்மாவை மயக்குதல், வாணாள் வரையறுப்பு, வாழ்நிலை (கதி); வரையறுப்பு, மறுபிறப்புக்கு மூலம், இடை யூறு ஆகியவற்றுக்கு வித்தான செயற்பாடுகளை எண்வகைக் குற்றங்களாகச் (தரிசனாவரணியம், ஞானாவரணீயம், வேதநீ யம், மோகதீயம், ஆயு, நாமம், கோத்திரம், அந்தராயம்); சமணசமயத்தார் கூறுவர்.
எண்கோணம்	எண்கோணம் eṇāṇam, பெ. (n.) எட்டுமூலைகளை யுடைய பரப்புருவம்; octagon. ம. எண்கோணம். [எண் (எட்டு); + கோணம்.]
எண் கோவை	எண் கோவை eṇāvai, பெ. (n.) காஞ்சி யென்னும் அரையணி (சூடா.);; waist ornament. [எண் + கோவை.]

எண்சாணுடம்பு	எண்சாணுடம்பு eṇcāṇuḍambu, பெ. (n.) மாந்த உடல்; human body of eight span in height when measured by one's own hand. [எண் (எட்டு); + சான் + உடம்பு.]
எண்சிறப்புள்ளோன்	எண்சிறப்புள்ளோன் eṇciṟappuḷḷōṉ, பெ. (n.) அருகன் (சூடா.);; Arhat recipient of eight kinds of honour. [எண் (எட்டு); + சிறப்பு + உள்ளோள்.]
எண்சுவடி	எண்சுவடி eṇcuvaḍi, பெ. (n.) பெருக்கல்வாய்பாட்டு நூல்; book of multiplicatibn tables. ம. எண்சுவடி. [எண் + வடி.]
எண்செய்யுள்	எண்செய்யுள் eṇceyyuḷ, பெ. (n.) எண்ணாற் பெயர் பெறும் நூல்; trealise named after number. [எண் + செய்யுள்.]
எண்டிக்கு	எண்டிக்கு eṇṭikku, பெ. (n.) எட்டுத்திக்கு பார்க்க;see ettu-l-likku. [என் + திக்கு.]
எண்டிசை	எண்டிசை eṇṭisai, பெ. (n.) எட்டுத்திக்கு பார்க்க;see ettu-l-likku. ம. எண்டிச.
எண்டோளன்	எண்டோளன் eṇṭōḷaṉ, பெ. (n.) எட்டுத்தோள் கொண்ட சிவன் (பிங்.); Siva, who has eight shoulders. "எண்டோள் ஈசற்கு எழுபது மாடஞ்செய்தோன்" (திவ்ய-திருமங்கை.);. [என் + தோள் + அன்.]
எண்டோளி	எண்டோளி eṇṭōḷi, பெ. (n.) கொற்றவை, காளி (திவா.);; kaḷi, Durga. [எண் + தோள் + இ.]

எண்ணக்குறிப்பு	எண்ணக்குறிப்பு eṇṇakkuṟippu, 1. நோக்கம்; motive, object, intention, design. 2. உள்ளாசை; internal desira aspiration. (செ.அக.);. [எண்ணம் + குறிப்பு.]
எண்ணங்குலை-தல்	எண்ணங்குலை-தல் eṇṇaṅgulaidal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) 1. மனம் கலங்குதல் (வின்.);; to be perplexed in mind. 2. எண்ணம் வீணாதல்; to be disconcerted in a plan, thwarted in one's expectation. 3. மதிப்புக் கெடுதல் (வின்.);; to lose reputation. [எண்ணம் + குலை.]
எண்ணங்கொண்டிரு-த்தல்	எண்ணங்கொண்டிரு-த்தல் eṇṇaṅgoṇṭiruttal, 3. செ.கு.வி (v.i.) 1. நோக்கங் கொண்டிருத்தல்; to intend, Purpose. 2. நம்பி எதிர்பார்த்தல், (வின்.);; to entertain hope. 3. மனத்தில் கனவு காணல்; to build castles in the air. 4. கவலைப்படுதல் (வின்.);; to be anxious, deeply concerned. 5. சிந்தித்தல் (வின்.);; to muse, ponder, ruminate. [எண்ணம் + கொண்டு + இரு.]
எண்ணப்படு-தல்	எண்ணப்படு-தல் eṇṇappaḍudal, 20. செ.கு.வி. (v.i.) 1. கணிக்கப்படுதல்; to be counted, reckoned. 2. மதிக்கப்படுதல்; to be asteemed, respected. ம. எண்ணப்பெடுக. [எண் → எண்ண + படு.]
எண்ணம்	எண்ணம் eṇṇam, பெ. (n.) 1. நினைப்பு; conception, thought, idea. "எண்ணந்தடுமாறி" (திருவாச.5,25);. 2. கருத்து; intention, idea. 3. நாடிய பொருள்; end, goal. "எண்ணியா ரெண்ண மிழப்பர்" (குறள். 494);. 4. மதிப்புரவு; respect, reverence யாராயினும் அவனுக்கு எண்ணமில்லை (உ.வ.);. 5. மதிப்பீடு; estimation. 6. சூழ்ச்சி (பிங்.);; deliberation, counsel. 7. கவலை; care, anxiety. "எண்ணமிக்கான்" (பெரியபு. தடுத்தாட்.54);. 8. நம்பி எதிர்பார்க்கை (வின்.);; hope, expeciation. 9. எண்ணிக்கை; number. 10. கணக்கு; mathematics. ம. எண்ணம்; க. எணிதெ, எண்ணிகெ; துட., ஒண், ஒணம்; குட. எண்ண்; து. எண்ணிகெ. எணிகெ. எணெ, எங்கெ; தெ. எனனு. எணிக; பர். எச (எண்);. எசவாச்;குவி. எசிகீனை. [எண் → எண்ணம்.]

எண்ணர்	எண்ணர் eṇṇar, பெ. (n.) 1. கணிதர்; mathematicians, astronomers. 2. ஏரணர்; logicians. "ஏரணங் காணென்ப ரெண்ணர்' (திருக்கோ. நூற்சிறப்பு. சங்.அக.);. 3. அமைச்சர் (பிங்.);; king's ministers, counselors. [எண் + அர்.]
எண்ணல்	எண்ணல் eṇṇal, பெ. (n.) 1. கருத்து (திவா.);; purpose, intention. 2. கணக்கிடுகை (பிங்.);; counting. 3. எண்ணலளவை; computation. 4. கருத்தாய்வு; deliberation. "நீயே பேரெண்ணலையே" (புறநா.138,6);. [எண் + அல்.]
எண்ணலங்காரம்	எண்ணலங்காரம் eṇṇalaṅgāram, பெ. (n.) எண்கள் முறையே வரும் ஓர் அணி (சி.சி.விநாயக.காப்பு.);; figure of speech, use of terms of number in succession. [எண்ணல் + அலங்காரம்,]
எண்ணலர்	எண்ணலர் eṇṇalar, பெ. (n.) எண்ணார் பார்க்க;see ennar. ம. எண்ணவர். [எண் + அல் + அர்.]
எண்ணலளவு	எண்ணலளவு eṇṇalaḷavu, பெ. (n.) எண்ணலளவை பார்க்க;see ennal-alavai. [மண்ணல் + அளவு.]
எண்ணலளவை	எண்ணலளவை eṇṇalaḷavai, பெ. (n.) இலக்கத்தால் எண்ணுமளவு (நன்.290.உரை.);; computation, one of four alavai. "எண்ணல் எடுத்தல் முகத்தல் நீட்டல் எனும் நான்களவையும்" (நன். 368);. [எண்ணல் + அளவை.]
எண்ணவி	எண்ணவி eṇṇavi, பெ. (n.) நல்லெண்ணெய்; gingili oil. "எண்ணவியரை" (தைலவ.தைல.45);. [என் + அலி. எண் = எள். எண்ணவி = எள்ளை அவித்து எடுத்த தெய்மம்.]

எண்ணாட்டிங்கள்	எண்ணாட்டிங்கள் eṇṇāṭṭiṅgaḷ, பெ. (n.) எட்டாம் நாள் வளர்பிறைநிலவு; crescent moon eight days old. "எண்ணாட் டிங்க ளனைய கொடுங்கரை….. சிறு குளம்" (புறநா.118);. [எண் (எட்டு); + நாள் + திங்கள்.]
எண்ணாதவன்	எண்ணாதவன் eṇṇātavaṉ, பெ. (n.) 1. ஆராய்ச்சி யில்லாதவன்; thoughtless man. 2. எதையும் பொருட் படுத்தாதவன் (கொ.வ.);; one who shows no concern, who does not care. (செ.அக.);. [எண் + ஆ + த + அவன். ('ஆ' எ.ம.இ.தி); எண்ணாதவன் (வினையா.பெ.);]
எண்ணாப்பு	எண்ணாப்பு eṇṇāppu, பெ. (n.) இறுமாப்பு (நேமிநா. 59, உரை.);; arrogance, pride. (செ. அக.);. [எண் + ஆப்பு.]
எண்ணாமை	எண்ணாமை eṇṇāmai, பெ. (n.) மதியாமை; disrespect. [எண் + ஆ + மை. 'ஆ' எ.ம.இ.நி.]
எண்ணாயிரம்	எண்ணாயிரம் eṇṇāyiram, பெ. (n.) 1. எட்டாயிரம்; eight thousand, 8000. 2. ஊர்ப்பெயர்; place name. ம. எண்ணாயிரம். [எண் + ஆயிரம்.]
எண்ணாயிரத்தார்	எண்ணாயிரத்தார் eṇṇāyirattār, பெ. (n.) எண்ணாயிரவர் பார்க்க;see en-n-ayiravar. [எண் + ஆயிரத்தார்.]
எண்ணாயிரவர்	எண்ணாயிரவர் eṇṇāyiravar, பெ. (n.) 1. சமணரி லொரு தொகுதியார்; body of 8,000 jains, who disputed with Sambandhar. "எண்பெருங் குன்றத்தெண் ணாயிரவரு மேறினார்கள்" (பெரியபு. திருஞா. 855);. [எண் (எட்டு); + ஆயிரவர்.]
எண்ணார்	எண்ணார் eṇṇār, பெ. (n.) பகைவர்; foes enemies, those who are supercilious. "எண்ணா ரெயில்கண் மூன்றும்" (தேவா.45.2);. [எண் + ஆ + ஆர். 'ஆ' (எ.ம.இ.தி.);.);]
எண்ணாழி	எண்ணாழி eṇṇāḻi, பெ. (n.) எட்டு நாழி; measure of eight nails. ம. எண்ணாழி. [எண் + நாழி.]

எண்ணான்	எண்ணான் eṇṇāṉ, பெ. (n.) உழுந்து; back gram. [இல் → இள் → எண் → எண்ணான். இள் = கருமை.]
எண்ணிக்கை	எண்ணிக்கை1 eṇṇikkai, பெ. (n.) 1. கணக்கிடுகை; numbering. "இந்த எண்ணிக்கையாகிய கால்களால்" (சங்.அக.,திருநெல்.பு.சிவபுண்.11);. 2. மதிப்பு; esteem, reverence. ம. எண்ணிக்க; க., து. எண்ணிதெ;தெ. என்னிக. [எண் → எண்ணிக்கை. 'கை' பெயரீறு.] எண்ணிக்கை2 eṇṇikkai, பெ. (n.) விழிப்புணர்வு, எச்சரிக்கை (யாழ்.அக.); caution [எண்ணுதல் = கருதுதல், ஆராய்தல், எண்ணு - எண்ணுகை → எண்ணிக்கை = விழிப்புணர்வு.]
எண்ணிடு-தல்	எண்ணிடு-தல் eṇṇiḍudal, 18. செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கணக்கிடுதல்; count calculate. 2. வரிசையில் எண் குறித்தல்; to allot a number in a series. [எண் + இடு.]
எண்ணிடைச்சொல்	எண்ணிடைச்சொல் eṇṇiḍaiccol, பெ. (n.) எண் ணுப்பொருளைக் காட்டும் இடைச்சொல் (நன்.429, விருத்.);; particle signifying addition or of enumeration. "பொய்படும் ஒன்றோ புனை பூணும்" (குறள்.836);. இதில் "ஒன்றோ" என்பது எண்ணிடைச்சொல். [எண் + இடை + சொல்.]
எண்ணியற்பெயர்	எண்ணியற்பெயர் eṇṇiyaṟpeyar, பெ. (n.) எண்ணாகிய இயல்பு பற்றிவரும் உயர்தினைப் பெயர் (தொல்.சொல்.165);;மூவர், ஐவர், நூற்றுவர். [எண் + இயல் + பெயர்.]
எண்ணியார்	எண்ணியார் eṇṇiyār, பெ. (n.) நோக்கங்கொண்டவர் designing, scheming persons. "எண்ணியாரெண்ணமிழப்பர்" (குறள். 494);. [எண் → எண்ணி + அவர் – எண்ணியவர் → எண்ணியார்.]
எண்ணிலார்	எண்ணிலார் eṇṇilār, பெ. (n.) எண்ணார் பார்க்க;see ennar. "எண்ணிலா ரெயின் மூன்று மெரித்த" (தேவா. 221.4);. [எண் (எண்ணுதல்); + இல் + ஆர். 'இல்' - எ.ம.இ.நி.]
எண்ணிலி	எண்ணிலி eṇṇili, பெ. (n.) எண்ணிலடங்காதது; that which is beyond computation. "எண்ணிலி யாகிய சித்திகள் வந்து" (திருவாச. 49,5);. [எண் + இலி. இல் → இலி, எ.ம.கு.வி.க.பெ.]

எண்ணிறந்த	எண்ணிறந்த eṇṇiṟanda, கு.வி.எ. (adj.) எண்ணமுடியாத; innumerable. "எண்ணிறந்த வமணர்களும்" (தேவா.575,10);. [எண் + இறந்த.]
எண்ணின் வகுப்பு	எண்ணின் வகுப்பு eṇṇiṉvaguppu, பெ. (n.) ஒன்று முதல் 36 இடங் கொண்ட எண்வரையுள்ள வாய்பாடு (வின்.);; numeration table, exlending from one to 36 digits. [எண் + இன் + வகுப்பு.]
எண்ணீர்	எண்ணீர் eṇṇīr, பெ. (n.) எள்ளும் நீரும்; water with sesame seeds, offered to the dead as libation. "எண்ணீரகலெனினுமிறந்தோர்கட னல்க" (கூர்மபு. உத். 21,15);. ம. எண்ணிர். [எள் + நீர். (உம்மைத்தொகை);.]
எண்ணு-தல்	எண்ணு-தல் eṇṇudal, 12. செகுன்றாவி (v.t.) 1. நினைத்தல் (பிங்.);; to think, to ruminate. 2. ஆராய்தல்; to consider, ponder on, weigh mentally, "எண்ணித் துணிக கருமம்" (குறள். 467);, 3. தீர்மானித்தல் (பிங்.);; to resolve upon, decide, determine. 4. மதித்தல்; to esteem. Respect. "வெயிலோன் மகற்கு முட னெண்ணத்தகுந் திறலினான்" (பாரத. பதினெட்.4);. 5. உன்னித்தல்; to guess, conjecture, surmise. 6. வழிபடல்; to meditate upon. "எண்ணி யஞ்செழுத்து மாறி" (சிவப்பிர. உண்மை. 47);, 7. கணக்கிடுதல்; to count, reckon. "அன்ன கேள்வ ரனேகரை யெண்ணினான்" (உபதே சகா. அயமுகி. 59);. 8. மதிப்பிடுதல்; to value. "எண்ணற்கரிய முடிவேந்தர்" (பாரத.இராச. 32);. 9. துய்த்தல்; to enjoy. "எண்ணான் சிவனசத்தை" (சி.போ.5.2.1);. எண்ணுக எண்ணு துட குட எண்ணுனி என்னு எது
எண்ணுப்பெயர்	எண்ணுப்பெயர் eṇṇuppeyar, பெ. (n.) ஒன்றுமுதலாகிய மேல்வாயிலக்கங்களுக்கும் அரை, கால் போன்ற கீழ்வாயிலக்கங்களுக்கும் வழங்கிவரும் பெயர். name for numerical and fractional digits. "எண்ணுப்பெயர்க் கிளவி உருபியல் நிலையும்" (தொல்,எழுத்.419);. [எண் + பெயர் - எண்ணுப்பெயர் (எண்களின் பெயர்);.] ஒன்று முதல் பத்து வரையிலான இலக்கங்களுக்குப் பெயராக வரும் எண்ணுப்பெயர்களும் அவற்றின் ஒருபொருள் குறித்த பல சொற்களாகவரும் எண்ணுப்பெயர்களும் உலகமொழிகள் பெரும்பாலானவற்றில் ஒருசீராக ஊடாடியிருப்பதை அந்தந்த எண்ணுப்பெயர் விளக்கங்களில் காண்க.

எண்ணும்மை	எண்ணும்மை eṇṇummai, பெ. (n.) எண்ணுப் பொருளில் வரும் "உம்" என்னும் இடைச்சொல்; particle 'um' used in the sense of computation. [எண் + உம்மை.]
எண்ணும்மைத் தொகை	எண்ணும்மைத்தொகை eṇṇummaittogai, பெ. (n.) எண்ணலும்மை தொக்கு வருதல்; elliptical compound in which the computation part 'um' is understood இராப்பகல் (ஆ.அக.);. [எண் + உம்மை + தொகை.]
எண்ணுவண்ணம்	எண்ணுவண்ணம் eṇṇuvaṇṇam, பெ. (n.) எண்ணி டைச்சொல் பயின்றுவரும் வண்ணக்குழிப்பு (சந்தம்);; (Pros.); rhythm produced bythe frequent use of the enumerative particle. e.g. 'உம்' "எண்ணுவண்ண மெண்ணுப்பயிலும்" (தொல்.பொருள்.540);. [எண்ணு + வண்ணம்.]
எண்ணுறுத்தல்	எண்ணுறுத்தல் eṇṇuṟuttal, பெ. (n.) உறுதிப்படுத்துகை (சங்.அக.);; confirming, establishing. [எண் + உறுத்தல்.]
எண்ணூல்	எண்ணூல் eṇṇūl, பெ. (n.) கணக்கு நூல்; mathematics "பன்னுமெண்ணுன் முக்கந்தம் பலவு முறையி னோதினனால்" (காஞ்சிப்பு.சனற்கு.40);. [எண் + நூல்.]
எண்ணூறு	எண்ணூறு eṇṇūṟu, பெ. (n.) எட்டு நூறுகள்; eight hundreds. "இம்மென்னும் முன்னே எழுநூறு மெண்ணூறும்" (தனிப்.);. ம. எண்ணுறு; க. எண்ட்டுநூறு; கூ. எட்நூறி; து. பெண்மனுது;தெ. எனம நூறு. எனமன்னுறு. [எண் + நூறு.]
எண்ணெட்டு	எண்ணெட்டு eṇīeṭṭu, பெ. (n.) அறுபத்து நான்கு; eight eights, i.e., sixty four, dist fr. "evvettu". [எண் + எட்டு.]

எண்ணெய்	எண்ணெய் eṇīey, பெ. (n.) 1. நல்லெண்ணெய்; gingilli oil. 2 எண்ணெய்ப்பொது, நெய்மம்; common name for oil. 3. எண்ணெய் தரும் ஒரு மரவகை; Malabar wood-oil tree, having oil in the pores of the wood. 1. tr. Dipterocar-pus indicus. (L);. ம. எண்ண; தெ. கொலா. நூனெ; கை, யன; எரு. வன்ன; கோத, எண், எண்ணெ;க., து., இரு., துட., பட., குட. எண்னெ. நெய்ப்பொரு ளெல்லாவற்றுள்ளும் ஆவின் அல்லது எருமை பின் நெய் ஊட்டமான உணவிற்குரியதாய்த் தலைசிறந்ததாதலால், நெய்யென்னும் பொதுப் பெயரே சிறப்புப் பெயராயிற்று. முதன் முதலாக எள்ளின் நெய்யைக் குறித்த எண்ணெய் என்னுஞ்சொல். மிகப் பெருவழக்காய் வழங்கியதால் நாளடை வில் தன் சிறப்புப் பொருளை யிழந்து, நெய்யல்லாத நெய்மப் பொருள்களின் பொதுப் பெயராயிற்று. அதனால் தன் பழம் பொருளைக் குறித்தற்கு 'நல்' என்னும் அடைபெற்றது. இத னால், நெய்க்கு அடுத்துச் சிறந்தது நல்லெண்ணெய் என்பது பெறப்படும். "வைத்தியனுக்குக் கொடுப்பதை வாணியனுக் குக் கொடு" என்பது பழமொழி. (செல்வி.74பிட்.);. "எண்ணெய் முந்துதோ திரிமுந்துதோ" என்றும் ஒரு பழ மொழி வழங்குகிறது. அகல்விளக்கு திரி முதலில் தீர்ந்து அவியுமோ! எண்ணெய் முதலில் வறண்டு அவியுமோ! என்று பார்த்தமட்டில் திட்டமாகச் சொல்லமுடியாத நிலையைச் சாக் காட்டு வாயிலில் தவிக்கும் படுகிழட்டுப் பருவமெய்திய மூதானத்துணைவர்க்குப் பொருத்தி உவமையாக்கிப் பேசுவது உலக வழக்கு.
எண்ணெய்க்கசடு	எண்ணெய்க்கசடு eṇīeykkasaḍu, பெ. (n.) எண்ணெய் மண்டி; dregs of oil. [எண்ணெய் + கசடு.]
எண்ணெய்க்காரன்	எண்ணெய்க்காரன் eṇīeykkāraṉ, பெ. (n.) எண்ணெய் விற்பவன்; oil-monger. ம. எண்ணக்காரன்;க. எண்ணெகார. [எண்ணெய் + காரன்.]
எண்ணெய்க்குத்தி	எண்ணெய்க்குத்தி eṇīeykkutti, பெ. (n.) சிறிய எண்ணெய்ச் சாடி; small oil jar. (இ.வ.);. ம. எண்ணக்குற்றி; க. எண்ணெ கடிகெ;பட எண்ணெமான. [எண்ணெய் + குத்தி. குற்றி → குத்தி.]
எண்ணெய்ச்சாணை	எண்ணெய்ச்சாணை eṇīeyccāṇai, பெ. (n.) எண்ணெய் பூசிய ஒருவகைச் சாணைக்கல்; stone prepared for sharpening knife etc. by oiling. ம. எண்ணச்சான. [எண்ணெய் + சாணை.]

எண்ணெய்ச்சாயப் படம்	எண்ணெய்ச்சாயப்படம் eṇīeyccāyappaḍam, பெ. (n.) எண்ணெய் வண்ணப்படம்; oil painting. ம. எண்ணச் சாயப்படம். [எண்ணெய் + சாயம் + படம்.]
எண்ணெய்ச்சாயம்	எண்ணெய்ச்சாயம் eṇīeyccāyam, பெ. (n.) 1. எண்ணெயாற் செய்யப்பட்ட வண்ணம் (ராட்.);; oil paint. 2. எண்ணெயிற்றோய்த்தேற்றுவண்ணம். (கொ.வ.);; colouring substance used in dying a cloth red after soaking it in oil. ம. எண்ணச்சாயம். [எண்ணெய் + சாயம். சாயம் = நிழல், நிறம்]
எண்ணெய்ச்சிக்கல்	எண்ணெய்ச்சிக்கல் eṇīeyccikkal, பெ. (n.) 1. எண்ணெய் வயிற்றில் தங்குதலாலுண்டாகும் செரி யாமை (கொ.வ.);; indigestion caused by unassimilated oily food. 2 எண்ணெய் மயிரினின்று நீங்காமையாலாகும் சிக்கல் (வின்);; greasy, clotted state of the hair. 3. எண்ணெய் நாற்றம் (வின்.);; oil odour, as obnoxious. 4. ஆடையிற்பற்றின எண்ணெயமுக்கு; oily, stained condition of cloth. ம. எண்ணச்சிக்கல். [எண்ணெய் + சிக்கல்.]
எண்ணெய்ச்சுண்டு	எண்ணெய்ச்சுண்டு eṇīeyccuṇṭu, பெ. (n.) எண்ணெய்க் கசடு (வின்.);; dregs of oil. [எண்ணெய் + கண்டு.]
எண்ணெய்த்தண்டு	எண்ணெய்த்தண்டு eṇīeyttaṇṭu, பெ. (n.) எண்ணெய் பெய்துவைக்கும் குழாய்; bamboo tube in which oil is Kept. "முருகுலா மெண்ணெய்த்தண்டும்" (காஞ்சிப்பு:திருக்கண்.36);. [எண்ணெய் + தண்டு.]
எண்ணெய்த்தருவை	எண்ணெய்த்தருவை eṇīeyttaruvai, பெ. (n.) ஒருவகைப் புல்; a kind of grass. ம. எண்ணக்கடகல். [எண்ணெய் + தருவை. தருவை = தருப்பைப்புல்.]
எண்ணெய்தேய்த்துக்கொள்(ளு)-தல்	எண்ணெய்தேய்த்துக்கொள்(ளு)-தல் eṇīeydēyddukkoḷḷudal, 12. செ.கு.வி. (v.i.) உடம்பு முழுவதும் எண்ணெய் தேய்த்துக் குளித்தல்; to smear one's head as well as body and limbs with gingili oil immediately before a bath. [எண்ணெய் + தேய்த்து + கொள்.]

எண்ணெய்ப்பற்று	எண்ணெய்ப்பற்று eṇīeypparṟu, பெ. (n.) எண்ணெய்ச்சிக்கு (இ.வ.);; adherence of oil or unctuous matter to hair or clothes; greasy substance in food. [எண்ணெய் + பற்று.]
எண்ணெய்ப்பனையன்	எண்ணெய்ப்பனையன் eṇīeyppaṉaiyaṉ, பெ. (n.) பனைவிரியன் பாம்பு (இ.வ.);; krait a small venomous Snake, oily in appearance, Bungarus carulens. [எண்ணெய் + பனையன்.]
எண்ணெய்ப்பிசுக்கு	எண்ணெய்ப்பிசுக்கு eṇīeyppisukku, பெ. (n.) எண்ணெய்ப்பற்று; adherence of oil to hair or clothes. [எண்ணெய் + பிசுக்கு.]
எண்ணெய்ப்பிணக்கு	எண்ணெய்ப்பிணக்கு eṇīeyppiṇakku, பெ. (n.) எண்ணெய் தேய்த்துக் குளித்ததனால் வரும் காய்ச்சல் (இ.வ.);; fever caused by oil-bath. [எண்ணெய் + பிணக்கு.]
எண்ணெய்ப்புல்லிடு-தல்	எண்ணெய்ப்புல்லிடு-தல் eṇīeyppulliḍudal, 18. செ.குன்றாவி, (v.t.) நெசவுபாவுக்கு எண்ணெயிடுதல் (யாழ்.அக.);; to apply oil to the warp, in weaving.
எண்ணெய்மணி	எண்ணெய்மணி eṇīeymaṇi, பெ. (n.) கழுத்திலணியும் ஒரு வகை மணி (சங்.அக.);; kind of plain bead used in necklaces. [எண்ணெய் + மணி.]
எண்ணெய்மரம்	எண்ணெய்மரம் eṇīeymaram, பெ. (n.) 1. மலையாளத்தில் வளருமோர் எண்ணெய்மரம் (சா.அக.);; tree usually growing in the western ranges of Kerala. 2. வழுக்குமரம்; slippery post especiály for sport event on festival occasion. [எண்ணெய் + மரம்.]
எண்ணெய் முறித்தல்	எண்ணெய் முறித்தல் eṇīeymuṟittal, பெ. (n.) பழுக்கக் காய்ச்சிய இருப்புக் கரண்டியி லிட்டாவது, இரும்பைப் பழுக்கக் காய்ச்சி எண்ணெயில் தோய்த்தாவது, எண்ணெயின் நீர்க்கலப்பு முதலிய குற்றங்களை நீக்கல்; removing the admixture of water or other bad qualities in oil, by pouring it into a well-heated large spoon or small vessel made of iron or by dipping into it a piece of red hot iron. (சா.அக.);. [எண்ணெய் + முறித்தல்.]

எண்ணெய்மெழுகு	எண்ணெய்மெழுகு eṇīeymeḻugu, பெ. (n.) 1. உறைந்த இலுப்பெண்ணெய் அல்லது தேங்காய் எண்ணெய்; vegetable wax, it is a term used for solidified coconut oil or iluppal oil. 2. ஒரு வகைமெழுகு (M.M.);; solidified oil, vegetable wax. ம. எண்ணக்கூடி. [எண்ணெய் + மெழுகு.]
எண்ணெய்வடி-த்தல்	எண்ணெய்வடி-த்தல் eṇīeyvaḍittal, 4. செ.குன்றாவி, (v.t.) 1. எண்ணெயூற்றுதல்; to express oil by boiling oleagnous, seeds. 2. எண்ணெயைத் தெளிவித்து இறுத்தல்; to filter oil from impurities. [எண்ணெய் + வடி.]
எண்ணெய்வழுக்கு	எண்ணெய்வழுக்கு eṇīeyvaḻukku, பெ. (n.) 1. எண்ணெய்சிக்கு; oleaginousness, greasiness. 2. எண்ணெய் பிசுக்கு; sleekiness, glossiness, oily brightness. [எண்ணெய் + வழுக்கு.]
எண்ணெய் விளக்கு	எண்ணெய் விளக்கு eṇīeyviḷakku, பெ. (n.) எண்ணெய்யில் எரியும் விளக்கு; oil-lamp. ம. எண்ணவிளக்கு. [எண்ணெய் + விளக்கு.]
எண்ணெழுத்து	எண்ணெழுத்து eṇīeḻuttu, பெ. (n.) 1. எண்ணும் எழுத்தும்; number and alphabet. 2. இலக்கம்; the written form of a letter used as digit. "எண்ணெழுத்து இகழேல்" (ஆத்திகுடி.);. [எண் + எழுத்து.]
எண்ணேகாரம்	எண்ணேகாரம் eṇṇēkāram, பெ. (n.) ஏ4-3 பார்க்க;see e4-3. "எண்ணேகாரம் இடையிட்டுக் கொளினும்" (நன்.);. [எண் + ஏகாரம்.]
எண்ணைப்பந்தம்	எண்ணைப்பந்தம் eṇṇaippandam, பெ. (n.) 1. எண்ணெயிட்டு எரிக்கும் தீப்பந்தம்; torch. 2. வரி வகை; tax. (S.i.i.vii.69);. (செ.அக.);. [எண்ணெய் + பந்தம்.]
எண்ணோகாரம்	எண்ணோகாரம் eṇṇōkāram, பெ. (n.) எண்ணுப்பொ ருளில் வரும் ஓகாரவிடைச்சொல்; computative partcle 'O' எண்ணோகாரம். (நன்.இடை4.இராமநுக கவிரா யருரை);. [எண் + ஓகாரம்.]
எண்படு-தல்	எண்படு-தல் eṇpaḍudal, 20. செ.கு.வி. (v.i.) அகப்படுதல் (யாழ்.அக.);; to be obtainable, available. (செ.அக.);. [எண்5 + படு - எண்படு, எண் = எளிமை. எண்படல் = எளிதாய்க் கிடைத்தல்.]

எண்பதம்	எண்பதம்1 eṇpadam, பெ. (n.) எளியசெவ்வி; easy accessibility. "எண்பதத்தானோரா முறைசெய்யா மன்னவன்" (குறள்:548);. [எள் + பதம்.] எண்பதம்2 eṇpadam, பெ. (n.) எட்டுவகையான தவசம்; eight kinds of millet. [எண் + பதம். பதம் = பயிர், தவசம், உணவு. நெல், புல், வரகு, தினை, சாமை, இறுங்கு, கேழ்வரகு, துவரை என்பன எண்வகைக் கூலங்களாம்.]
எண்பது	எண்பது eṇpadu, பெ. (n.) 80 என்னும் எண்; number 80. "எண்பது கோடி நினைந்து எண்ணுவன" (ஔவை யார்.);. ம. என்பது; க., பட, எம்பத்து; துட. எட்டபொத்த; கொலா. எம்பத்; குட. எம்பதி; து. யென்ப, எண்ப;தெ. எனுபதி, எனபதி, எனுபதி, எனபய், என்பதி. [எண் + (பத்து); பது.]
எண்பி-த்தல்	எண்பி-த்தல் eṇpittal, 4. செ.குன்றாவி. (v.t.) மெய்ப்பித்தல் (யாழ்ப்.);; to prove, show, substantiate. மறுவ. மூதலித்தல், மெய்ப்பித்தல், நிறுவுதல்;தெ. எனியின்க. [ஏ → ஏண் → எண் → எண்பி (பி.வி.); ஏ (எண்); = உயர்வு, எண் = எடுத்துநிறுத்துதல், எண்பி = நிலைநாட்டுதல்.]
எண்பெருந்துணைவர்	எண்பெருந்துணைவர் eṇperunduṇaivar, பெ. (n.) அரசருக்குரிய எட்டுவகை ஆயத்தார் (திவா.);; the eight groups of attendants necessary for a monarch. [எண் + பெரும் + துணைவர்.] அரசர்க்கு உசாத் துணையாக இருந்த கரணத்தியலர், கருகார், பொன்கற்றம், கடைகாப்பாளர், நகரமாந்தர் படைத்தலைவர், யானைமறவர், இவுளிமறவர் என்னும் எண்வகை ஆயத்தார் எண் பெருந்துணைவர் எனப்பட்டனர்.
எண்பெற்றி	எண்பெற்றி eṇpeṟṟi, பெ. (n.) எண் குணம் வாய்ந்தோன்; one possessing eight qualities - Siva 2. எட்டுப்பிள்ளை பெற்றவள்; woman who has borne eight children – octipara. (சா.அக.);. [எண் (எட்டு); + பெற்றி.]
எண்பேராயம்	எண்பேராயம் eṇpērāyam, பெ. (n.) எண்பெருந்துனைவர் பார்க்க: see enperunlunaivar. "ஐம்பபெருங் குழுவு மெண்பேராயமும்" (மணி.1.17);. [எண் (எட்டு); + பேராயம்.]
எண்மதி	எண்மதி eṇmadi, பெ. (n.) எண்ணாட்டிங்கள் (பரிபா. 1, 1, 37); பார்க்க;see ennattingal. [எண் (எட்டு); + மதி. மதி = நிலவு.]
எண்மயம்	எண்மயம் eṇmayam, பெ. (n.) எண்செருக்கு பார்க்க;see enserukku. "முடந் திரித்தெண் மயத்து நின்றார்" (திருநூற் 62);. (செ.அக.);. [எண் + மயம், மயன் → மயம்.]

எண்மர்	எண்மர்1 eṇmar, பெ. (n.) கணக்கியல் வல்லுநர் (யாழ்.அக.);; mathematicians. (செ.அக.] [எண்மர் + மர். எண் → எண்ணுதல். ஆராய்தல், கணக்கிடுதல், 'நர்'; 'மர்' என்பன பலர்பாலிறுகள்.] எண்மர்2 eṇmar, பெ. (n.) எட்டுப்பேர்; eight persons. "மாதிரங் காக்கு மெண்மர்க்கும்" (கம்பரா.பிணிலீ.44);. ம. எண்மர்; எண்வர்; க. எண்பர்; தெ. எனமண்டுகு;கொலா. என்மாதெர், என்மாடர். [எண் (எட்டு); + மர்.]
எண்மானம்	எண்மானம் eṇmāṉam, பெ. (n.) எண்ணை எழுத்தாலெழுதுகை.(Mod.);; [என் + மானம்.]
எண்மை	எண்மை1 eṇmai, பெ. (n.) மதிப்புரவு, (யாழ்.அக);; honour. (செ.அக.);. [எண் = எண்ணப்படுதல், மதிக்கப்படுதல், எண் + மை - எண்மை. (மதிக்கற்பாடு);.] எண்மை2 eṇmai, பெ. (n.) 1. எளிமை; easiness, as of acquisition. "எண்மைக்காலத்து" (தொல்,பொருள், 150);. 2. தாழ்மை; lowness of rank or condition, position of inferiority. "எண்மையா ருலகினில்" (கம்பரா.சடாயுவுயிர்.5);. [என் → எண்மை (எளிமை);.]
எண்மையவன்	எண்மையவன் eṇmaiyavaṉ, பெ. (n.) எளியவன்; poor person. [எண்மை + அவன்.]
எண்வகுப்பு	எண்வகுப்பு eṇvaguppu, பெ. (n.) ஒன்று முதல் முப்பத்தாறு இடம் (தானம்); வரை வருவது; numerical classification. (ஆ.அக.);. [எண் + வகுப்பு.]
எண்வகைவிடை	எண்வகைவிடை eṇvagaiviḍai, பெ. (n.) சுட்டு விடை, மறைவிடை, நேர்விடை, ஏவல்விடை, வினாவிடை, உற்றதுரைத்தல்விடை, உறுவதுகூறல் விடை, இனமொழிவிடை என எட்டுவகையான விடை. (நன்.386);; eight forms of answering questions. [எண் (எட்டு); + வகை + விடை.]

எத்தன்	எத்தன் ettaṉ, பெ. (n.) 1. ஏமாற்றுவோன்; he who is a cheat, impostor. 2. விரகுள்ளவன்; scheming wiyperson.trickster. "வினைப்பற்றறுக்கு மெத்தர்களோ பெறுவார்" (திருநூற்.4);. [இயை → ஏப் → ஏய்த்தல் → எத்தல் → எத்தன்.]
எத்தனம்	எத்தனம் ettaṉam, பெ. (n.) 1. முயற்சி; effort, attempt, exertion. 2. ஏற்பாடு; preparation, readiness. 3. கருவி (வின்.);; implement instrument, utensil, tool. [ஏந்து → ஏந்தல் → ஏந்தனம் → ஏத்தனம் → எத்தனம். (கொ.வ.);.] எத்தனம் ettaṉam, பெ. (n.) 1. கருவி; tool, instrument. 2. ஏனம் (பாத்திரம்);; vessel, utensil. ம. ஏத்தனம்.
எத்தனி-த்தல்	எத்தனி-த்தல் ettaṉittal, 4. செ.குன்றாவி (v.t.) முயலுதல்; to try, set about attempt. [எல் → ஏந்து = மேலெழும்பு, முயல், முன்னேறு. ஏந்து → ஏந்தல் → எத்தல் → எந்தன் → எத்தனி (கொ.வ.);.]
எத்தனை	எத்தனை ettaṉai, கு.பெ.எ. (adj.) . 1. எவ்வளவு; how many; how much, what measure, what degree. "எத்தனை காலமும்" (தில்.பெரியாழ்.5,3,8);. 2. பல; many "எத்தனை பகலும் பழுதுபோயொழிந்தன" (திவ். பெரியதி.1,1,2);. ம. எத்தன, எத்ர; இரு. யெத்தனி; க. எனிது, எனித்து, எனிக, எகடு; பட, ஏசக; கோத. எந்தல், எந்திக்; துட. எத், எத்க்; குரு, யெசக; குட. எச்செ. எச்சகி; து. எது; தெ. எந்த; கொலா, எத்தெ; நா. என்கெல், எத்தெக்; பர். எங்கொட் கட். எங்கெர்; கோண், பச்தோட்; கூ. எசெ; குவி, எசர;மால், இகொன். [எ = வினாச்சொல், எத்துணை → எத்தனை.]
எத்தாப்பு	எத்தாப்பு ettāppu, பெ. (n.) மேலாடை (திவ், திருவிருத், 12, அப்பு, அரும்.);; vesture, garment, எத்தாப்பு, (நெல்லை.);. [ஏ → எத்து (மேல்); → எத்து + ஆப்பு - எத்தாப்பு = மேலிடுவது.]
எத்தி	எத்தி etti, பெ. (n.) ஏமாற்றுபவள்; she who is a cheat. "இசையெழுப்பு மெத்திகள்." (திருப்பு.);. [ஏய்த்தல் → எத்தல் → எத்தி.]

எத்தித்தடி	எத்தித்தடி ettittaḍi, பெ. (n.) நீர் இறைக்கும் பாசன முள்ள நிலம்; well land. [ஏற்றம் → ஏத்தம் + தடி - எத்தத்தடி → எத்தித்தடி. தடி = நீர்கோத்த நிலம், நன்செய்.]
எத்து	எத்து1 eddudal, 5. செ.குன்றாவி, (v.t.) ஏய்த்தல், ஏமாற்றல்; to inveigle, lure, cheat, seduce, defraud. "நேசித்தாரையு மெத்தி வடிப்பவர்" (திருப்பு. 403);. [ஏய்த்தல் → எத்துதல்.]
ஏத்து	ஏத்து2ēttu, பெ. (n.) ஏமாற்று; invesging, cheating, fraud seduction, deception. "எத்தோ நின்னன்புடைமை" (திரு.வாச.7,3);.
எத்துக்கள்ளி	எத்துக்கள்ளி ettukkaḷḷi, பெ. (n.) ஏமாற்றுபவள்; woman who inveigles. "பேச்சிலெத்துக்கள்ளி" (தனிப்பா.11.16,35);. [எத்து + கள்ளி.]
எத்தும்	எத்தும் ettum, கு.வி.எ. (adv.) எவ்வகையாலும்; by all means. "எத்துந் தமதுரை தேறி நின்றேனை" (தஞ்.சைவா.26);. [எனைத்தும் → எத்தும் (கொ.வ.);.]
எத்துவாதம்	எத்துவாதம் ettuvātam, பெ. (n.) 1. ஏமாற்றுப் பேச்சு deceptive speech. 2. எதிர்ப்பேச்சு (வின்.);; Contradiction. 3. குதர்க்கப் பேச்சு; argument devoid of logic. [எத்து + வாதம்.]
எத்துவாளி	எத்துவாளி ettuvāḷi, பெ. (n.) ஏமாற்றுபவன்; cheat. (Tinn.);. [எத்து + ஆள் + இ.]
எதாகிலும்	எதாகிலும் etākilum, கு.வி.எ (adv.) ஏதாகிலும்; whatever may be, something or other. [எது + ஆகிலும் - ஏதாகிலும் → எதாகிலும்.] எதாகிலும் etākilum, சு.பெ. (pron) ஏதேனும்; some-tning, whatever. [ஏது + ஆகிலும்.]

எதாச்சும்	எதாச்சும் etāccum, குு.வி.எ. (adv.) என்னமாவது, ஏதாவது; whatever may be. "ஏதாச்சும் இருக்குமா சாப்பிட?" (வட்.வழக், சொல்லக.);.
எதிர்	எதிர்1 edirdal, செ.கு.வி. (v.i.) . 1. தோன்றுதல்; to appear. "எதிர்நலப் பூங்கொடி" (சீவக. 2115.); 2. நிகழ்தல்; to happen betal. "இனி யெதிரா சன்மங்கள்" (அஷ்டப்.நூற்றெட்.காப்பு.3);. 3. முன்னாதல்; to precede. "பனியெதிர் பருவமும்" (தொல்.பொருள்.7);. 4. மலர்தல் (திவா.);; to blossom. 5. மாறுபடுதல்; to be opposed, be at variance. "செய்வினைக் கெதிர்ந்த தெல்வர் தேஎத்து" (புறநா. 6,11); 6. எதிர்காலத்து வருதல்; to come to pass in future. "எதிர்வநல்ல வல்லவையடாது" (இரகு. குறைகூ.1);. 7. தம்மிற் கூடுதல்; to join together. "போரெதிர்ந்தேற்றார்" (பரிபா.18,1);. 8. அறம்செய்தல்; to be hospitable. "துறவோர்க் கெதிர்தலும்" (சிலப்
எதிர்க்கட்சி	எதிர்க்கட்சி edirkkaṭci, பெ. (n.) மாற்றுக்கட்சி; rival party, opposile side. ம. எதிர்க்கச்சி [எதிர் + கட்சி.]
எதிர்க்கடை	எதிர்க்கடை edirkkaḍai, பெ. (n.) 1. எதிர்ப்பு (இ.வ.);; opposition. 2. எதிர் பாகம்; opposite side. (சேரநா.); செ.அக.);. ம. எதிர்கட. [எதிர் + கடை. 'கடை' பெயரீறு.]
எதிர்க்கதவு	எதிர்க்கதவு edirkkadavu, பெ. (n.) ஆடுகதவு (பாண்டி.);; folding door, double door. (செ.அக.);. [எதிர் + கதவு.]

எதிர்க்கரி	எதிர்க்கரி edirkkari, பெ. (n.) 1. மாறான சான்று (வின்.);; counter evidence. 2. எதிர் வழக்காளனின் சான்று (இ.வ.);; defence witness. (செ.அக.);. [எதிர் + கரி.]
எதிர்க்களி-த்தல்	எதிர்க்களி-த்தல் edirkkaḷiddal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) எதிர்க்கெடு பார்க்க;see edir-k-kedu. [எதிர் + களி-த்தல்.]
எதிர்க்காற்று	எதிர்க்காற்று edirkkāṟṟu, பெ. (n.) நேரெதிர் அடிக்குங் காற்று; direct current of air moving through an inclosed space – draught. (செ.அக.);. [எதிர் + காற்று.]
எதிர்க்குறி	எதிர்க்குறி edirkkuṟi, பெ. (n.) 1. மாறுபாடான குறி; contra-indication. 2. தீக்குறி; counter-symptom, bad or unfavourable symptom. (சா.அக.);. [எதிர் + குறி.]
எதிர்க்கெடு-த்தல்	எதிர்க்கெடு-த்தல் edirkkeḍuddal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) 1. குமட்டுதல்; to nauseate, turn the stomach. 2. உண்ட ஊண் திரும்பி மேல் வருதல்; to retch. (இ.வ.);. [எதிரக்கு → எதிர்க்கு + எடுத்தல்.]
எதிர்க்கை	எதிர்க்கை1 edirkkai, பெ. (n.) 1. மேற்கூரையின் எதிர் மரம் (வின்.);; slanting timber forming a continuous line with the ridge and unting in an angle formed by the slanting hip, rafters on either end of a hipped or bungalow roof. [எதிர் + கை.] எதிர்க்கை2 edirkkai, பெ. (n.) எதிர்த்து நிற்கை; opposition. [எதிர் → எதிர்க்கை. கை (தொ.பெ.ஈறு.);]
எதிர்க்கொத்தளம்	எதிர்க்கொத்தளம் edirkkoddaḷam, பெ. (n.) கொத்தளத்துக்கு முன்னுள்ள காப்புச் சுவர்; protecting wall in front of the rampart (pond.);. [எதிர் + கொத்தளம்.]
திர்கட்சி	திர்கட்சி tirkaṭci, பெ. (n.) 1. முன்பக்கம்; front side. 2. எதிர்வரிசை; opposite line. 3. குடியரசு அமைப்பில் ஆளுங்கட்சிக்கு எதிரான கட்சி; opposite party formed against the ruling party in a domocratic country. [எதிர் + கட்சி]

திர்கழறு-தல்	திர்கழறு-தல் dirkaḻṟudal, 7. செ.கு.வி. (v.i.) 1. மாறுகூறுதல்; to answer back 2. ஒத்தல்; to resemble. "இடியெதிர்கழறும்" (பரிபா.2.37);. [எதிர் + கழற்.]
திர்காலம்	திர்காலம் tirkālam, பெ. (n.) வருங்காலம் (திவா.);; future. [எதிர் + காலம்]
திர்காலவுணர்ச்சி	திர்காலவுணர்ச்சி tirkālavuṇarcci, பெ. (n.) பின் வருவதை யுணர்கை; fore-knowledge. [எதிர் + காலம் + உணர்ச்சி.]
திர்காற்று	திர்காற்று tirkāṟṟu, பெ. (n.) எதிர்த்தடிக்குங் காற்று; contrary wind. [எதிர் + காற்று.]
திர்குதிர்	திர்குதிர் dirkudir, பெ. (n.) மறுதலை; obverse. (redupl of எதிர்); "எதிர்குதி ராகின் றதிர்ப்பு" (பரிபா.8-21);. [எதிர் + குதிர்.]
திர்கொண்டெடு-த்தல்	திர்கொண்டெடு-த்தல் tirkoṇḍeḍuttal, 4. செ.குன் றாவி. (v.t.) எதிரெடுத்தல் பார்க்க;see ediredu. (சா.அக.);. [எதிர்கொண்டு + எடு-த்தல்.]
திர்கொள்(ளு)-தல்	திர்கொள்(ளு)-தல் dirkoḷḷudal, 7. செ.குன்றாவி, (v.t.) 1. வரவேற்றல்; to advance or go towards a guest or great person to meet welcome or receive him. "வேனில் விழவெதிர்கொள்ளும்" (கலித்.36); 2. ஏற்றல், கொள்ளுதல்; to accept. "எஞ்சா லெதிர் கொண்டு" (புவெ.9,32);. ம. எதிரேல்க்குக; தெ. எதிர்கொனு;க. எதிர்கொள்ளு. [எதிர் + கொள்ளு.]
திர்கொள்பாடி	திர்கொள்பாடி tirkoḷpāḍi, பெ. (n.) சோழ நாட்டிற் காவிரிக்கு வடகரையில் சிவன் கோயிலுள்ள இடம்; name of a Siva shrine on northern bank of river Kaveri. [எதிர் + கொள் + பாடி.]

திர்கோள்	திர்கோள் tirāḷ, பெ. (n.) எதிர்கொள்ளுகை; ceremonious or complimentary greeting; welcorning, meeting and receiving. "அரசை யெதிர்கோ ளெண்ணி" (கம்பரா.திருவவ.59);. தெ. எதுர்கோளு. [எதிர் + கோள்]
திர்ச்சாட்சி	திர்ச்சாட்சி tirccāṭci, பெ. (n.) எதிர்க்கரி பார்க்க;see edir-k-kari [எதிர் + சாட்சி.]
எதிர்ச்சி	எதிர்ச்சி edircci, பெ. (n.) எதிர்க்கை; act of opposing. [எதிர் → எதிர்த்தல் → எதிர்ச்ச்.]
எதிர்ச்சீட்டு	எதிர்ச்சீட்டு edirccīṭṭu, பெ. (n.) எதிரிடைமுறி; counter document containing the corresponding obligations of the executant of it. க. எதிர்சீட்டு. [எதிர் + சீட்டு.]
எதிர்ச்சுவர்	எதிர்ச்சுவர் edirccuvar, பெ. (n.) முன்பக்கச்சுவர்; face wall (C.E.M.);. [எதிர் + சுவர்.]
எதிர்ச்செட்டு	எதிர்ச்செட்டு edircceṭṭu, பெ. (n.) 1. போட்டி வணிகம் (வின்.);; competition in trade. 2. வாங்கி விற்கும் வணிகம் (யாழ்ப்.);; trading at second hand, buying and selling again directly at a small profit. [எதிர் + செட்டு.]
எதிர்ச்செறி-த்தல்	எதிர்ச்செறி-த்தல் edirccer̠iddal, 2. செ.குன்றாவி, (v.t.) வெள்ளத்திற்கு எதிராக அணை போடுதல்; to dam up, as a flood. "பெருக்காற்றை எதிர்ச் செறிக்க மாட்டா தாப் போலே" (திவ். திருநெடுந்.21. வ்யா, பக்.160);. [எதிர் + செறி-த்தல்.]
எதிர்சம்பாவனை	எதிர்சம்பாவனை edircambāvaṉai, பெ. (n.) எதிர்மொய் பார்க்க;see edir moy. [எதிர் + சம்பாவனை.]

எதிர்செய்குறை	எதிர்செய்குறை edirceykuṟai, பெ. (n.) கைம்மாறு; recompense. [எதிர் + செய் + குறை.]
எதிர்செலவு	எதிர்செலவு edircelavu, பெ. (n.) வரவேற்க முன்னெ முந்து செல்கை; courteous advance to welcome anyone. "இருக்கை யெழலும் எதிர்செலவும்" (நாலடி.143);. [எதிர் + செயல.]
எதிர்சோழகம்	எதிர்சோழகம் edircōḻkam, பெ. (n.) நேர் தெற்கிலிருந்து வீசும் காற்று (யாழ்ப்.);; wind that blows directly from the south. [எதிர் + சோழகம்.]
எதிர்த்தட்டு	எதிர்த்தட்டு edirddaṭṭu, பெ. (n.) 1. எதிர்ப்பக்கத்துத் துலாத்தட்டு; opposite scale-pan in a balance. "எழுகின்ற ஞாயிறொத்தான் குலதீப னெதிர்த்தட்டிலே" (தமிழ்நா. 124.); 2. எதிரிடை; that which is contrary, opposite. "தாரித்ரியமும் அதற்கு எதிர்த்தட்டான ஐஸ்வரியமும்." (ஈடு,6,3,1);. [எதிர் + தட்டு.]
எதிர்த்தலை	எதிர்த்தலை edirddalai, பெ. (n.) எதிரிடை; opposite. "நட்பும் அதற்கு எதிர்த்தலையான பகையும்" (ஈடு.9,1,1);. ம. எதிர்த்தலை. (an enemy);. [எதிர் + தலை.]
எதிர்த்தாக்கு	எதிர்த்தாக்கு edirddākku, பெ. (n.) தற்காப்பின் பொருட்டுத்தாக்குகை; counter attack in self-defence. (Pond); [எதிர் + தாக்கு.]
எதிர்த்துத்தா-(தரு)-தல்	எதிர்த்துத்தா-(தரு)-தல் edirdduddādarudal, 15. செ.குன்றாவி. (v.t.) ஒத்துக்கொடுத்தல்; to compensate, make up for. தோற்றுப்படில் நாங்களெதிர்த்துத் தரக்கடவோம். (S.I.I.104);. [எதிர்த்து + தருதல்.]
எதிர்த்துப்பேசு-தல்	எதிர்த்துப்பேசு-தல் edirdduppēcudal, 5. செ.குன்றாவி, (v.t.) மாறு செல்லுதல் (Law.);; to dispute, controvert, object, to plead against - 5. செ.கு.வி. (v.i.); அடங்காமற் பேசுதல்; to retort, speak disobediently. [எதிர்த்து + பேக.]

எதிர்ந்தோர்	எதிர்ந்தோர் edirndōr, பெ. (n.) பகைவர் (திவா.);; adversaries, opponents, combatants. [எதிர் → எதிர்ந்தோர்.]
எதிர்நடை	எதிர்நடை1 edirnaḍai, பெ. (n.) மூலத்தின்படி; counter part of a document இப்பிரதி எதிர்நடை பார்த்தெழுதி னது. (செ.அக.);. [எதிர் + நடை.] எதிர்நடை2 edirnaḍai, பெ. (n.) மாறுபட்ட ஒழுக்கம் (வின்.);; acting perversely, taking an opposite course. [எதிர் + தடை.]
எதிர்நடைக்கணக்கு	எதிர்நடைக்கணக்கு edirnaḍaikkaṇakku, பெ. (n.) கூட்டாளிகளின் தனிக்கணக்கு (வின்.);; register or account kept separately by each partner in a joint concern in order that the account maintained by everyone of them may be examined by the other partners. [எதிர்நடை + கணக்கு.]
எதிர்நிரனிறை	எதிர்நிரனிறை edirniraṉiṟai, பெ. (n.) முறைமாறி வரும் நிரனிறை (நன்.414,உரை.);; reversed sequence, a syntactical arrangement of a series of predicates in an order which is the reverse of that in which their respective-nominatives stand. [எதிர் + நிரல் + நிரை.]
எதிர்நில்	எதிர்நில்1 edirnildal, 14. செ.கு.வி. (v.i.) 1. மாறுபட்டு நிற்றல் (வின்.);; to be perverse, contumacious. 2. முன்னிற்றல்; to stand before. "காகமானவை. ஒரு கல்லின்முன் னெதிர் நிற்குமோ" (தாயு.எங்கு.6);. [எதிர் + நில்.] எதிர்நில்2 edirnildal, 14. செ.குன்றாவி. (v.t.) எதிர்த்து நிற்றல்; to resist, withstand, oppose. [உது → இது → எதுல் → எதுர் → எதிர் + நில்.]
எதிர்நிலை	எதிர்நிலை edirnilai, பெ. (n.) இகலிநிற்கை (வின்.);; resistance, opposition. [எதிர் + நிலை. நிலை = நிற்றல்.] எதிர்நிலை2 edirnilai, பெ. (n.) கண்ணாடி (சங்.அக.);; mirror. [எதிர் + நிலை. நிலை = நிலைகொண்டது.]

எதிர்நீச்சு	எதிர்நீச்சு edirnīccu, பெ. (n.) வெள்ளப்போக்கிற்கு எதிராக நீந்துகை; swimming against the current. 2. செயற்கரிய. செய்கை; accomplishing a very difficult task. [எதிர் + நீச்சு.]
எதிர்நூல்	எதிர்நூல் edirnūl, பெ. (n.) தன்கருத்தை நிலைநாட்டிப் பிறர்கருத்தை மறுக்கும் நூல்(இறை.1,பக்.12);; refulatory work, one of four broad divisions of literary attempts; work containing fresh material and defending its own doctrines against those of others. [எதிர் + நூல்.]
எதிர்நோக்கு-தல்	எதிர்நோக்கு-தல் edirnōkkudal, 5. செ.குன்றாவி (v.t.) 1. நேரே பார்த்தல்; to face. 2. முன்பக்கம் பார்த்தல்; to look forward. 3. எதிர்பார்த்தல்; to expect, envisage. ம. எதிர் நோக்குக. [எதிர் + நோக்கு.]
எதிர்ப்படு	எதிர்ப்படு1 edirppaḍudal, 20. செ.குவி, (v.i.) முன் தோன்றுதல்; to appear. "ஈசனெதிர்ப்படு மாயிடிலே" சந்தித்தல்; to meet, encounter. "எதிர்ப்பட்டாற் பின்னை விடுமோ விறல்மீன்" (பாரத.பதினேழாம்.143);. ம. எதர்பெடுக; க. எதுருபீளு; து. எதுரு;தெ. எதுருபடு. [எதிர் + படு.] எதிர்ப்படு2 edirppaḍudal, 18.செ.குன்றாவி. (v.t.) ஒப்பாதல்; to resemble. "பண்ணெதிர்ப்படுமொழிக்கு" (இரகு. இரகுவுற்.10);. [எதிர் + படு.]
எதிர்ப்பாடு	எதிர்ப்பாடு edirppāṭu, பெ. (n.) சந்திக்கை (ஐங்குறு. 275,உரை.);; meeting, encounter, juxtaposition. [எதிர் + (படு); பாடு.]
எதிர்ப்பாய்ச்சல்	எதிர்ப்பாய்ச்சல் edirppāyccal, பெ. (n.) 1. எதிரான நீரோட்டம்; counter-current. 2. எதிராகப் பாய்கை; leaping in contrary direction, reverse flow. (செ.அக.);. [எதிர் + பாய்ச்சல்.]
எதிர்ப்பாய்ஞ்சான்	எதிர்ப்பாய்ஞ்சான் edirppāyññāṉ, பெ. (n.) தண்ணீர் ஒட்டத்திற்கு எதிராகப் பாய்ந்தோடு மீன்; fishr ushing or swimming against the current of water. (சா.அக.);. [எதிர் + (பாய்ந்தான்); பாஞ்சான் (கொ.வ.);.]

எதிர்ப்பு	எதிர்ப்பு1 edirppu, பெ. (n.) குறி; omen portent augery, foreloken. [எதிர் → எதிர்ப்பு.] எதிர்ப்பு2 edirppu, பெ. (n.) 1. அலைப்பு; resiance. 2. இலக்கு; aim. 3. எதிர்மொழி; contradiction. 4. வருங்காலம்; future. 5. தடுப்பு; obstruction. (ஆ.அக.); ம. எதிர்ப்பு; க. எதுர், எதிர், எதுரு; து. எதுரு;தெ. எதுரு. [எதிர் → எதிர்ப்பு.] எதிர்ப்பு3 edirppu, பெ. (n.) வாங்கிய அளவே திருப்பிக் கொடுப்பது; exact return of things borrowed. "மாறெ திர்ப்பை பெறாஅமையின்" (புறநா.333,11);. [எதிர் → எதிர்ப்பு.]
எதிர்ப்பெண்	எதிர்ப்பெண் edirppeṇ, பெ. (n.) ஒரு வீட்டிற்குப்பெண் கொடுத்து அங்கிருந்து தம் வீட்டிற்குப் பெண் எடுப்பது (கருநா.);; exchange of brides between two families. க. எதுருதுதெண்ணு. [எதிர் + பெண்.]
எதிர்பார்-த்தல்	எதிர்பார்-த்தல் edirpārddal, 4.செ.குன்றாவி, (v.t.) 1. ஒன்றை நோக்கியிருத்தல்; to expect, look forward to envisage. 2. வரவு பார்த்திருத்தல்; to await, the arrival, as one expected 3. பிறருதவி நோக்குதல்; to look up to others for help. அவன் பிறர் கையை எதிர்பார்ப்பவன் (உ.வ.);. ம. எதிர்நோக்குக;க. எதுருநோடு. [எதிர் + பார்.]
எதிர்பொழுது	எதிர்பொழுது edirpoḻudu, பெ. (n.) 1. இனிவருங்காலம்; hereafter, time to come, future. 2. எதிர்காலம்; future tense. "ஐம்பாலெதிர்பொழுது" (நன்.144);. [எதிர் + பொழுது.]

எதிர்மறுப்பு	எதிர்மறுப்பு edirmaṟuppu, பெ. (n.) முன்னொடு பின்முரணக் கூறுகை (யாழ்.அக.);; contradictory statement. ம. எதிர்மொழி. [எதிர் + மறுப்பு.]
எதிர்மறை	எதிர்மறை edirmaṟai, பெ. (n.) எதிர்மறுப்பு; negative. "எதிர்மறை மும்மையு மேற்கும்" (நன்.145);. [எதிர் + மறை.]
எதிர்மறையிடைநிலை	எதிர்மறையிடைநிலை edirmaṟaiyiḍainilai, பெ. (n.) எதிர்மறைப் பொருளைக் காட்டும் அல், ஆ, இல், ஆகிய இடைநிலைகள்; [எதிர்மறை + இடை + நிலை.]
எதிர்மறையிலக்கணை	எதிர்மறையிலக்கணை edirmaṟaiyilakkaṇai, பெ. (n.) எதிர்மறைப் பொருளைக் குறிப்பால் உணர்த்துவது; irony, cynicism, parody, using language hinting a meaning contrary to the literal sense, abuse of terms. [எதிர்மறை + இலக்கனை.]
எதிர்மறையும்மை	எதிர்மறையும்மை edirmaṟaiyummai, பெ. (n.) எதிர்மறைப் பொருள்தரும் 'உம்' இடைச்சொல்; negative part. 'um'. [எதிர்மறை + உம்மை.]
எதிர்மறையெச்சம்	எதிர்மறையெச்சம் edirmaṟaiyeccam, பெ. (n.) எதிர் மறுப்பைக் காட்டுமெச்சம்; adjective denoting negation. காணாத கண் (உ.வ.);. [எதிர்மறை + எச்சம்.]
எதிர்மறைவினை	எதிர்மறைவினை edirmaṟaiviṉai, பெ. (n.) உடன்பாட்டுக் கெதிராக மறுத்து வரும் வினை; negative verb. (எ.கா.); வந்திலன், செல்லான் காணலன். [எதிர்மறை + வினை.]
எதிர்மீன்	எதிர்மீன் edirmīṉ, பெ. (n.) நீர்ப்பாய்ச்சலை எதிர்த்துச் செல்லும் மீன்; fish that swims against the current. [எதிர் + மீன்.]

எதிர்முகம்	எதிர்முகம்1 edirmugam, பெ. (n.) 1. நேரெதிர்; confronting position, as face to face. 2. முன்னிலை (வின்.);; presence, confrontation. [எதிர் + முகம்.] எதிர்முகம்2 edirmugam, பெ. (n.) மாறுபாடு (வின்.);; opposition, polarity, reverse. [எதிர் + முகம்.]
எதிர்முகவேற்று மை	எதிர்முகவேற்றுமை edirmugavēṟṟumai, பெ. (n.) விளி வேற்றுமை; vocative case "ஏழியன் முறையை தெதிர்முக வேற்றுமை" (தொல்,சொல்74,சேனா);. [எதிர் + முகம் + வேற்றுமை.]
எதிர்முழி	எதிர்முழி edirmuḻi, கு.வி.எ. (adv.) நேருக்குநேராய்; [எதிர் + விழி. விழி → முழி (கொ.வ.).]
எதிர்முறி	எதிர்முறி edirmuṟi, பெ. (n.) எதிர்ச்சிட்டு பார்க்க;see edirccittu. [எதிர் + முறி.]
எதிர்மூச்சுப்போடு கை	எதிர்மூச்சுப்போடுகை edirmūccuppōṭugai, பெ. (n.) எதிர்நின்று மூச்சு வாங்க நெற்குத்துகை; puffing, while husking. கூலியுங் கொடுத்து எதிர்மூச்சும் போட வேண் டுமா? (பழ.);. [எதிர் + மூச்சு + போடுகை.]
எதிர்மை	எதிர்மை edirmai, பெ. (n.) எதிர்காலத்தில் நிகழ்கை; happening in future. "அஃதெதிர்மை பொருளென". (பெருங்,நரவாண.1,119);. [எதிர் → எதிர்மை.]
எதிர்மொய்	எதிர்மொய் edirmoy, பெ. (n.) திருமணம் முதலிய காலங்களில் செய்யப்பட்ட சீர்க்கு மாற்றாகச் செய்யப்படும் அன்பளிப்பி; complimentary gift of courtesy to the brides party by those of the bridegroom or vice versa on marriage occasions in return for gifts received. (செ.அக.);. [எதிர் + மொய்.]
எதிர்மொழி	எதிர்மொழி edirmoḻi, பெ. (n.) 1. மறுமொழி (பிங்.);; response, answer, reply. 2. மறுப்புவரை; rejoinder, counterargument retaliation, rebuttal. "எதிர்மொழி யுண்டாமாகிற் சொல்லுவிரே" (பாரதகுது.243);. ம. எதிர்மொழி;க. எதுருமாது. [எதிர் + மொழி.]

எதிர்வட்டி	எதிர்வட்டி edirvaṭṭi, பெ. (n.) செலுத்தும் மூலத் தொகைக் கேற்பக் கழிக்கும் வட்டி (C.G.);; counter interest, as on payments made before due date. [எதிர் + வட்டி.]
எதிர்வனன்	எதிர்வனன் edirvaṉaṉ, பெ. (n.) ஏற்றுக்கொள்பவன்; recipient. "இன்பம் பெருக வெதிர்வனன் விரும்பி" (பெருங்.வத்தவ.10.11);. [எதிர் + வ் + அன் + அள். வ் - எ.கா.இ.நி. 'அன்' சாரியை. அன் (ஆ.பா.ஈறு);.]
எதிர்வாதம்	எதிர்வாதம் edirvādam, பெ. (n.) 1. எதிர்வழக்காளியின் பேச்சு; reply, argument for the defence. 2. மாறுபடக் கூறுகை; objection எதைச் சொன்னாலும் எதிர்வாதம் பண்ணுகிறான். (உ.வ.);. ம. எதிர்வாதம். [எதிர் + வாதம், வாள் = பேசுதல். வாள் → வாளம் → வாதம் (கொ.வ.);]
எதிர்வாதி	எதிர்வாதி edirvādi, பெ. (n.) 1. எதிர் வழக்காளி; defendant, respondent accused. 2. தன்பக்கத்துக்கே எதிராக வாதிப்பவன் (நன்.384, மயிலை.);; he who pleads for the side opposite to one's own. 3. எதிர்க்கட்சி பேசுவோன்; opponent, one who attacks a thesis. Antagonist rival. அறிவினால் வரும் வினா, எதிர்வாதியாலும் ஆசிரியனாலும் வரும். (நன்.384, மயிலை.);. ம. எதிர்வாதி. [எதிர் + வாதி. வாள் = பேசுதல். வாள் → வாளம் → வாதம் (கொ.வ.); - வாதி.]
எதிர்வாய்	எதிர்வாய் edirvāy, பெ. (n.) ஏரியின் உள்ளக முன்வாய்; foreshore of a lake. [எதிர் + வாய்.]
எதிர்வார்த்தை	எதிர்வார்த்தை edirvārddai, பெ. (n.) பகரம், விடை; reply relor. சங்கத்தார்க்கு ஒருபோதும் எதிர்வார்த்தை சொல்லார்களே (தமிழறி.32);. ம. எதிர்வா. [எதிர் + வார்த்தை. எதிர்மொழி பார்க்க;see edimoli.]
எதிர்வழிக்கெண் டைப்பச்சை	எதிர்வழிக்கெண்டைப்பச்சை edirvaḻikkeṇṭaippaccai, பெ. (n.) இருமீன்கள் ஒன்றையொன்று பார்ப்பது போற் குத்தும் பச்சைக்குறி; tattoo mark like that of two carps facing each other. [எதிர் + வழி + கெண்டை + பச்சை.]

எதிர்விற்பனை	எதிர்விற்பனை edirviṟpaṉai, பெ. (n.) போட்டி வாணிகம்; competition in trade (Pond);. [எதிர் + விற்பனை.]
எதிர்வினை	எதிர்வினை edirviṉai, பெ. (n.) எதிர்காலத்துச் செயல்;: future events. "கணியெனைக் கூறிய எதிர்வினை யெல்லா மெஞ்சா தெய்தி" (பெருங்.உஞ்சைக்.36,211);. (செ.அக.);. [எதிர் + வினை.]
எதிர்வினை விலக்கு	எதிர்வினை விலக்கு edirviṉaivilakku, பெ. (n.) அணிவகையுளொன்று; அஃது எதிர்கால இடையூற்றைக் காட்டி மறுப்பது; figure of speech. (ஆ.அக.);. [எதிர் + வினை + விலக்கு.]
எதிர்வு	எதிர்வு edirvu, பெ. (n.) 1. எதிர்ப்படுகை; meeting. Confronting. 2. எதிர்காலம் (தொல்.சொல்.202);; future tense. 3. நிகழ்ச்சி (W,);; happening contingence. [எதிர் → எதிர்வு.]
எதிர்வெட்டு	எதிர்வெட்டு edirveṭṭu, பெ. (n.) மறுதலை; opposition. contradiction, retaliation. அவன் எப்போதும் எதிர்வெட்டாய்ப் பேசுகிறான், (இ.வ.);. [எதிர் + வெட்டு.]
எதிர	எதிர edira, இடை. (part) ஓர் உவமவுருபு (தண்டி.33);; adverbial particle of comparison. [எதிர் → எதிர.]
எதிரடையோலை	எதிரடையோலை ediraḍaiyōlai, பெ. (n.) அடையோலை எழுதித் தருபவருக்குக் கொடுக்கும் சான்றுச் சீட்டு; deed of authority given by the lessor to the lessee. 'நிலக்கூலிக்கும் விதை முதலுக்கும் எதிரை யோலை காட்டினபடியாலும்' (S.I.ivii.385);. [எதிர் + அடை + ஒலை.]
எதிரதுதழிஇயவெச்சவும்மை	எதிரதுதழிஇயவெச்சவும்மை ediradudaḻiiyaveccavummai, பெ. (n.) எஞ்சிய செயலை விளக்கி யெதிர்காலத்தைத் தழுவி நிற்கு மும்மை; adverbial particle of anticipatory reference (ஆ.அக.);. [எதிர் + அது + தழுவிய (தழிஇய); + எச்ச + உம்மை.]
எதிரதுதழுவு-தல்	எதிரதுதழுவு-தல் ediradudaḻuvudal, 5. செ.குன்றாவி. (v.t.) வரக்கடவதனையுங் குறித்து நிற்றல்; to bear anticipatory reference. எதிரது தழிஇயவெச்சவும்மை" (நன்.);

எதிரதுபோற்றல்	எதிரதுபோற்றல் ediradupōṟṟal, பெ. (n.) முன்னில்லா தனவாயினும் தற்கால வழக்காயின் அவற்றைக் கொள்ளும் ஓர் உத்தி (நன்.14); (Gram);, adoption of modern usage. One of 32 utti. [எதிர் + அது – எதிரது + போற்றல்.]
எதிரதுபோற்று-தல்	எதிரதுபோற்று-தல் ediradupōṟṟudal, 5. செ.குன்றாவி. (v.t.) எதிரதுதழுவு பார்க்க;see ediradu-laluvu. [எதிர் + அது + போற்று.]
எதிரம்புகோ-த்தல்	எதிரம்புகோ-த்தல் edirambuāddal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) எதிர்த்துநிற்றல் (குருபரம்.ஆறா.5);; lit to place the arrow against the bowstring, against a similar act of the opponent to stand in opposition; to cross swords. [எதிர் + அம்பு + கோத்தல்.]
எதிரல்	எதிரல் ediral, பெ. (n.) எதிர்த்தல்; opposing. (ஆ.அக.);. [எதிர் + அல்.]
எதிரழற்சி	எதிரழற்சி ediralrci, பெ. (n.) எதிர்ப்புண்டாக்கும் மருந்து; irritant medicine. [எதிர் + அழற்சி.]
எதிரா லாக்	எதிரா லாக் edirālāk, பெ. (n.) வரும் ஆண்டு; rext year. "எதிராக்குப் போவோம். அங்கே" (வட்வழக். சொல்லக);. [எதிர் + ஆண்டு – எதிராண்டு → எதிரா. (கொ.வ.);.]
எதிராப்பு	எதிராப்பு edirāppu, பெ. (n.) கழலாதபடி வைக்கும் ஆப்பு; side wedge driven in to hold fast the main wedge. [எதிர் + ஆப்பு.]
எதிராமாண்டு	எதிராமாண்டு edirāmāṇṭu, பெ. (n.) எதிர்வரும் ஆண்டு (S.i.i.i.93);; next succeeding year. [எதிர் + ஆம் + ஆண்டு.]
எதிராள்	எதிராள் edirāḷ, பெ. (n.) எதிராளி (சேரநா.);; opponent, enemy. ம. எதிராள். [எதிர் + ஆள்.]

எதிராளி	எதிராளி edirāḷi, பெ. (n.) 1. பகைவன்; enemy, adversary. "துர்க்குணமில்லா தவர்க் கெதிராளியேது." (குமரேச.80);. 2. எதிர்வழக்காளி; defendant, accused. 3. போட்டி போடுபவன்; competitor. ம. எதிராளி; க. எதுராள்; கோத. எத்ய்ர்;தெ. எதிரி. [எதி + (ஆள்); ஆளி.]
எதிரி	எதிரி ediri, பெ. (n.) எதிராளி பார்க்க see edirali. "எதிரிசாபமுந்துணிந்துவிழவே" (பாரத.பத்தாம்.31);. க. எதுரி; தெ. எதிரி; ம. எதிரி;கோத. எத்ய்ர்.
எதிரிடல்	எதிரிடல் ediriḍal, பெ. (n.) எதிரிடு-தல் பார்க்க;see edindu. [எதிர் + இடல்.]
எதிரிடு-தல்	எதிரிடு-தல் ediriḍudal, 18. செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. எதிர்ப்படுதல்; to meet, encounter. 2. எதிர்த்தல்; to oppose in battle. 3. மாறுபடுதல்; to be opposed; to be alwarance. 'அனந்தர கூடிணத்திலே எதிரிடா நிற்பார்கள் (ஈடு.1,3,10);. ம. எதிரிடுக; க. எதுரிக, எதுரிடு;தெ. எதிரின்க. [எதிர் + இடு.]
எதிரிடை	எதிரிடை1 ediriḍai, பெ. (n.) 1. எதிர்ச்செயல்; opposition, counter-action. 2. போட்டி; rivalry, competition. 3. சமமாயிருப்பது; that which is equal. அவனுக்கு எதிரிடையில்லை. (இ.வ.);. ம. எதிரிட;க. எதுரு சீட்டு. [எதிர் + இடை.] எதிரிடை2 ediriḍai, பெ. (n.) எதிரிடைச்சீட்டு பார்க்க, See ediridaiccittu. [எதிர் + இடை.]
எதிரிடைகட்டு-தல்	எதிரிடைகட்டு-தல் ediriḍaigaḍḍudal, 5. செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. போட்டி போடுதல்; to vie with, compete with. 2. பகை கொள்ளுதல் (யாழ்ப்.);; to oppose, resist, antagonize. [எதிர் + இடை – எதிரிடை + கட்டு.]

எதிரிடைச்சீட்டு	எதிரிடைச்சீட்டு ediriḍaiccīḍḍu, பெ. (n.) எதிர்ச்சீட்டு பார்க்க;see edir-c-cittu. [எதிரிடை + சீட்டு.]
எதிரிடைமுறி	எதிரிடைமுறி ediriḍaimuṟi, பெ. (n.) எதிரிடைச்சீட்டு பார்க்க;see edingaiccittu. [எதிரிடை + முறி.]
எதிரிலி	எதிரிலி edirili, பெ. (n.) எதிரில்லாதவன்; the univalied, usu, a title of kings. எதிரிலி சோழவேந்தன். (insc.); [எதிர் + இலி.]
எதிருக்கெடு-த்தல்	எதிருக்கெடு-த்தல் edirukkeḍuddal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) எதிர்க்கெடு பார்க்க;see edir-k-keau. [எதிருக்கு + எடு.]
எதிருத்தரம்	எதிருத்தரம் ediruddaram, பெ. (n.) மறுமொழி; rejoinder, counter Slalement. [எதிர் + உத்தரம்.]
எதிருரை-த்தல்	எதிருரை-த்தல் ediruraiddal, 4. செ.குன்றாவி, (v.t.) எதிர்த்துப் பேசுதல்; to oppose, contradict, speak against. _ 4.செ.கு.வி. (v.i.); பொருதற் குறுதியாய் எதிர்நிற்றல்; to take a firm, stand for making an attack. "சேனையுடன் மீண்டு மெதிருன்றாமல்" (பாரத.பதினேழாம்.163);. [எதிர் + உரை.]
எதிரெடு-த்தல்	எதிரெடு-த்தல் edireḍuddal, 4. செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வாயாலெடுத்தல்; to vomit "குமட்டி யெதிரே யெடுக்கும்" (மீனாட்.பிள்ளை.காப்பு.6);. 2. எதிர்க் கெடு-த்தல் பார்க்க;see edirkkedu. [எதிர் + எடு.]
எதிரேவல்	எதிரேவல் edirēval, பெ. (n.) 1. ஏவலையெடுக்கச் செய்யுந் தொழில் (வின்.);; counteracting sorcery. 2 ஒருவன் செய்த ஏவலின் பொருட்டு மாறாக அவன் மீது ஏவுகை; retallatory sorcery. [எதிர் + ஏவல்.]

எதிரேற்றம்	எதிரேற்றம் edirēṟṟam, பெ. (n.) வெள்ளப் பெருக்குக்கு எதிரேறிச் செல்லுகை; against the current. "எதிரேற் றங் கொண்ட பாடல்" (சேதுபு.திருநா.5);. [எதிர் + ஏற்றம்.]
எதிரேற்றல்	எதிரேற்றல்1 edirēṟṟal, பெ. (n.) எதிர்கொள்ளுகை; advancing towards a party to welcome them. [எதிர் + ஏற்றல்.] எதிரேற்றல்2 edirēṟṟal, பெ. (n.) 1. எதிர்த்து நிற்கை; attacking, opposing, resisting. 2. பிறன்மேல் வருவதை முன்னின்று தானேற்கை; interposing and receiving on one's own person, as the weapons discharged against another by a foe. [எதிர் + ஏற்றல்.]
எதிரேறு	எதிரேறு edirēṟu, பெ. (n.) வலிமை; strength, power. "எங்க ளெதிரேறழிய" (பெரியபு.திருநா.121);. [எதிர் + ஏறு.]
எதிரொலி	எதிரொலி1 ediroliddal, 4.செ.கு.வி. (v.in.) மாறி யொலி செய்தல்; to echo, reverberate. "நீடுகுன்றெதிரொலிக்கவே" (பாரத.வேத்திர.10);. [எதிர் + ஒலி.] எதிரொலி2 ediroli, பெ. (n.) மாறியொலித்தல்; echo, reverberation of sound. "இவனுமப் பொழு தெதிரொலியென்" (பாரத.பதின்மூ.88);. [எதிர் + ஒலி.]
எதிளை	எதிளை ediḷai, பெ. (n.) புளியமரம் (சங்.அக.); tamarind tree. [எகின் → எகிள் → எதின் → எதிளை. (கொ.வ.);.]

எது	எது edu, வினாபெ. (inter. Pron.) யாது; which thing. ம. எது; க. ஆவது. எ.ஏ; கோத. எத்; துட. எத்; குட. எதி; து. ஒவு. வா; தெ. எதி, ஏதி; கொலா. எத்; நா., பர். ஏத். ஏதி; கட, ஏன; கோண். ஏம்; கூ, எசுத்; குர். என்த்ர, எக்தா; மால், இன்த்ரு; பிரா, அரா, அராத்;பட, ஏது, யாவது. [உ → எல் → ஏன் → எல் → ஏப் → ஏய்து → எய்ந்து → எந்து. எந்து → எது. (முடிநிலைத் திரிபு);. ஒ.நோ. வேய் → வேய்ந்து → வேந்து எந்து → என் → என்ன (அடிநிலைத் திரிபு); ஏய் → ஏய்ந்து → ஏய்ந்து → வேய்த்து. வேத்து → வாத் → வாட் (what); என மேலை-யாரியத்தில் திரிந்ததாகல் வேண்டும்.] எது1 edu, பெ. (n.) 1. விளக்கம்; illustration. "ஏதுக்கள் காட்டி முடித்தா ளிணையில்ல நல்லாள்" (நீலகேசி. 423);. 2. தொடர்பு; connection relation. "புலிகொண்மார் நிறுத்த வலையுளோ ரேதில் குறுநரி பட்டற்றால்" (கலித்.65,25);. 3. ஒரு கருமம் அல்லது முடிவு செய்யத் தூண்டுவது; stimulating one to actor decide. Skt. Helu. [ஏ → ஏது. (வே.க.54);.] எது2 edu, பெ. (n.) ஏவுகை, தூண்டுகை, காரணம்; inciting, urging, cause basis. "ஏது [illegible] பெறுதிர்க்குள்ளதாகலின்" [illegible]
எதுக்களி-த்தல்	எதுக்களி-த்தல் edukkaḷiddal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) சாப்பிட்ட சோறு மீண்டும் சிறிது வாய்க்கு வருதல்; bringing back food from stomach to mouth. (வட்.வழக்.சொல்லக.); [எது → எதுக்குளி → எதுக்களி.]
எதுகை	எதுகை edugai, பெ. (n.) 1. எதுகைத்தொடை பார்க்க;see eudgai-t-todai "இரண்டாம் ... எழுத்தொன்றி னெதுகை" (காரிகை.உறுப்.16);. 2. பொருத்தம், (வின்.);; agreement, consonance, ம. எதுக. [எதிர்கை → எதுகை. (த.வ.50);.]
எதுகைத்தொடை	எதுகைத்தொடை edugaiddoḍai, பெ. (n.) செய்யுளின் வரிகளில் இரண்டாமெழுத்து ஒன்றிவரத் தொடுப்பது. (இலக்.வி.723);; [எதுகை + தொடை.]
எதுகைப்பா	எதுகைப்பா edugaippā, பெ. (n.) தேரையர் செய்தவோர் தமிழ்நூல்; Tamil treatise on medicine compiled by Therayar, a great native physician. (சா.அக.);. [எதுகை + பா.]
எதுவடம்	எதுவடம் eduvaḍam, பெ. (n.) எருதுகளை நுகத்தோடு பிணைக்கும் கயிறு, பூட்டாந்தும்பு.(Rd);; rope which fastens the yoke to the pole. [எதிர்வடம் → எதுவடம் (கொ.வ.);.]

எதோள்	எதோள் etōḷ, கு.வி.எ. (adv.) எவ்விடம். (தொல், எழுத். 398. உரை.); where, எதோட்கொண்டான். [எதா → எதோ → எதோள் (வே.க.103);.]
எதோளி	எதோளி etōḷi, கு.வி.எ. (adv.) எதோள் பார்க்க: see edol. (தொல்.எழுத்.159.உரை.); எதோளிக்கொண்டான். [எதா → எதோ → எதோள் → எதோளி. (வே.க.103);.]
எந்த	எந்த enda, குவினா எ. (Inter.adj.) எத்தகு, என்ன; which, what. "எந்த வெந்த வெஞ்சாயகம்.... கொடுத்தார்" (பாரத.பதினெட்,30);. ம., க., து. எ;தெ. ஏ. [எந்து → எந்த.]
எந்திரக்கிணறு	எந்திரக்கிணறு endirakkiṇaṟu, பெ. (n.) நீரையிறைக்கும் பொறியையுடைய கிணறு; well that is provided with a contrivance for lifting water. "எந்திரக்கிணறு மிடுங்கற் குன்றமும்" (மணி.19,112);. [இயந்திரம் → எந்திரம் + கிணறு.]
எந்திரநாழிகை	எந்திரநாழிகை endiranāḻigai, பெ. (n.) ஒருவகை நீர்வீசுங் கருவி; machine which throws out water in sprays. "எந்திர நாழிகை யென்றிவை பிறவும்." (பெருங்.உஞ்சைக்41.18);. [இயந்திரம் → எந்திரம் + நாழிகை.]
எந்திரப்பொருப்பு	எந்திரப்பொருப்பு endirapporuppu, பெ. (n.) பல்வகைப் பொறிகளமைந்த செய்குன்று; articial mound or hillock on which are mounted various kinds of machines. ""எண்ணரும் பல்பொறி யெந்திரப் பொருப்பும்" (பெருங்,நரவாண.9.28);. [இயந்திரம் → எந்திரம் + பொருப்பு.]

எந்திரம்	எந்திரம் endiram, பெ. (n.) 1. எந்திரப் பொறி; machine. 2. கரும்பு ஆலை; sugar-cane press. "கரும்பெறிந்து கண்ணுடைக்கு மெந்திரம்" (சீவக.1614);. 3. செக்கு; oil-press. "எந்திரத்திற் கலந்ததிலம்" (ஞானவா.பு சுண்.77);. 4. தேர்ச்சக்கரம்; chariot wheel. "எந்திரத் தேரர் சூழ்ந்தார்" (கம்பரா.அட்ச.10);. 5. குயவன் சக்கரம்; potter's wheel. "கட சக்கர ரெந்திரமெனச் சுழல்" (காஞ்சிப்பு.காப்பு);. 6. மதிற்பொறி; engine or other machinery of war mounted over the battlements of a fort. "எந்திரப் படுபுழை" (புறநா.177.5);. 7. தீக்கடைக்கோல் (வின்.);; sticks for producing fire by drilling. 8. மந்திர சக்கரம்; mystical diagram, written on a palmyra leaf or drawn on metal and worn as (எந்திரம்); a charm of amulet. அவளுக்கு எந்திரமெழுதிக் கட்டினார்கள். (உ.வ.);. ம. எந்திரம்; க., து. யன்தர;தெ. யன்த்ரமு.
எந்திரயெண்ணெய்	எந்திரயெண்ணெய் endirayeṇīey, பெ. (n.) 1. எள், வேர்க்கடலை போன்றவை களினின்று செக்கு முதலிய இயந்திரங்களைக் கொண்டெடுக்கும் நெய்மம் (தைலம்);; oil in general, extracted from the oil seeds Such as gingelly, ground nut etc. with the aid of oil presses, oil machines etc. 2. இயந்திரங்களின் உதவியைக்கொண்டு மூலிகைச் சரக்கு மூலிகைச் சத்து முதலியவைகளினின்று வடிக்கும் மருந்தெண்ணெய்; [இயந்திரம் → எந்திரம் + எண்ணெய்.]
எந்திரவாவி	எந்திரவாவி endiravāvi, பெ. (n.) இயந்திரத்தால் நீர் வரவும் போகவும் அமைக்கப்பட்ட நீர்நிலை; tank provided with machinery for filling and emptying water. "எந்திர வாவியி லிளைஞரு மகளிரும்... ஆடிய" (மணி.28.7);. [இயந்திரம் → எந்திரம் → வாவி.]
எந்திரவில்	எந்திரவில் endiravil, பெ. (.n) தானே எய்யும் விற்பொறி (சிலப்.15,207,உரை.);' self-shooting bow. Crossbow. [இயந்திரம் → எந்திரம் + வில்.]
எந்திரவூசல்	எந்திரவூசல் endiravūcal, பெ. (n.) பிறராட்டாத நிலையிலும் தானேயாடும் பொறியமைந்த ஊசல்; swing that swings automatically. [இயந்திரம் → எந்திரம் + ஊசல்.]
எந்திரவூர்தி	எந்திரவூர்தி endiravūrti, பெ. (n.) பொறியமைப்பால் தானே இயங்கும் இயங்கி; vehicle propelled by machinery. "எந்தரவூர்தி யியற்றுமி னென்றான்" (சீவக.234);. [இயந்திரம் → எந்திரம் + ஊர்தி.]

எந்திரவெழினி	எந்திரவெழினி endiraveḻiṉi, பெ. (n.) முறைப்படி எழவும் விழவுங்கூடிய திரை; Curtain worked by machinery "பூம்பட்டெந்திர வெழினி வீழ்த்தார்" (சீவக.740);. [இயந்திரம் + எந்திரம் + எழினி.]
எந்திரன்	எந்திரன் endiraṉ, பெ. (n.) தேர் (யாழ்.அக.); car. [இயந்திரம் → எந்திரன் (கொ.வ.);]
எந்திரி	எந்திரி1 endirittal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) மந்திரச்சக்கரம் வரைதல்; to draw a mystical diagram. "எந்திரித்தலிருக்கைதனில்" (கந்தபு:சிங்கமு.228);. [இயந்திரி → எந்திரி.] எந்திரி endiri, பெ. (n.) தோல் அல்லது மரப்பாவையை ஆட்டுவிப்போன்; one who pulls the wires that move the puppets in a puppet-play, wire-puller on அரங்கினுளாட்டுவிக்கு மெந்திரி யிழந்த பாவை யெனவும் (பிர போத.38.7);. மறுவ, பொம்மலாட்டக்காரன், கில்லாடி. [இயந்திரம் → எந்திரம் → எந்திரி.]
எந்து	எந்து endu, கு.வி.எ. (adv.) 1. எப்படி; how. "செய லெலாம் வழிமற்றெந்தோ" (தணிகைப்பு.பிரம.4);. 2. என்ன; what "அதெந்துவே யென்றருளாயே" (திருவாச.29);. ம., க., தெ. எந்து. [என்னது → எந்து (வே.க.105);.] உகரச் கட்டடி திரவிடக் கிளை மொழிகளில் எது, ஏது, யாது, யாவது, எந்து, என்ன, எனப் பல் வகையாகத் திரிந்த பின் தமிழில் வழக்கொழிந்த எந்து என்னும் சொல், தமிழ்க்கிளை மொழி வழக்கில் என்னது → எந்து எனப் புதிதாகத் திரிந்த திரிபு எனப் பாவாணர் கருதினார். 'எந்து' தமிழில் பெருகிய வழக்கன்று. உ -கட்டுச் சொல்லடி காலவெள்ளத்தில் எகரச்கட்டடியாக மாறி 'எது' என்னும் முடிநிலைத் திரியாகவும் என்ன என்னும் அடிநிலைத் திரிபாகவும் திரிந்தவகை எது என்னும் சொல்லின் கீழ் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

எந்தை	எந்தை1 endai, பெ. (n.) 1. என் தந்தை; my fether, our father, also used courteously in addressing an elder. "எந்தை தந்தை" (தில்.திருப்பல்.6);. 2. என் தமையன்; my eider brother. "எந்தைக்குப் புகாவுய்த்துக் கொடுப்பதோ" (கலித்.108);. 3. என் தலைவன்; my master, lord. "எந்தையொடு கிடந்தா ரெம் புன்றலைப்புதல்வர்" (புறநா.19,13);. [என் + அந்தை – என்னத்தை → எந்தை. ஒ.நோ.நும் + அந்தை → தும்மந்தை → நுந்தை. அத்தன் → அத்தை → அந்தை = அப்பன். தந்தை, தந்தையை அந்தை என விளிப்பது இடவழக்கு இது மதிப்புரவு ஆண்பாற் பெயரீராகப் பண்டுதொட்டே வழக்கூன்றியது. ஒ.நோ; கண்ணன் + அத்தன் - கண்ணத்தன் → கண்ணச்சன் எனச் சேரநாட்டிலும், கண்ணத்தன் → கண்ணந்தை எனத் தமிழகத்திலும் வழங்கும்.]
எந்தைபெயரன்	எந்தைபெயரன் endaibeyaraṉ, பெ. (n.) என் தந்தை பெயர் பூண்ட என் மகன்; my son, who is named after my father, a term, used by a father to denote his son who usu, is named after the grandfather. "எந்தை பெயரனையாங் கொள்வேம்" (கலித்.81);. [எந்தை + பெயர் + அன்.]
எப்படி	எப்படி eppaḍi, கு.வி.எ. (adv.) எவ்வாறு; how in what way or manner. "எப்படி யூரா மிலைக்கக் குருட்டா மிலைக்கும்" (திவ்.இயற்.திருவிருத்.94);. ம. எப்படி.
எப்புறம்	எப்புறம் eppuṟam, கு.வி.எ. (adv.) எந்தப்புறம்; which side. (சேரநா.);. ம. எப்புறம். [எ + புறம்.]
எப்பேர்ப்பட்ட	எப்பேர்ப்பட்ட eppērppaṭṭa, கு.பெ.எ. (adj) எத்தகைய of whatsoever kind. "எல்வகையான மற்றும் எப்பேர்ப்பட்ட உபாதிகளும்" (S.1.1.i.104);. ம. எப்பேர்ப்பெட்ட. [எ + (பெயர்); பேர் + பட்ட.]
எப்பொருட்குமிறையோன்	எப்பொருட்குமிறையோன் epporuṭkumiṟaiyōṉ, பெ. (n.) 1. கொழுநன்; husband. 2. தலைவன்; leader. 3. மன்னன்; king. 4. கடவுள்; God. [எ + பொருள் + கு + உம் + இறையோன்.]

எப்பொழுது	எப்பொழுது eppoḻudu, குவி.எ. (adv.) எக்காலம்; when, at what time. ம. எப்போழ், எப்போள், எப்பொழுது; க. எந்து; துட, எத்பொக்; கோத, எல், குட, எக்க; து. ஏபொ, ஏப; தெ. எப்புடு, எபுடு; கொலா, எப்புட், எபுட்; நா. எகுட்; பர். எதொட், எத்தெல்; கட. எச்சேல், எசெல்; கோண், புப்போட், புக்கெ; கூ. எசெக; கொண், எசன்; குரு. எ.கா.கெ; மால். இகொஸ்னோ;பட, ஏகுவ. [எ + பொழுது.]
எப்பொழுதும்	எப்பொழுதும் eppoḻudum, குவி.எ. (adv.) எந்நேரமும்; always, at all times. "யானெப்பொழுது முண்ணு மருந்து" (திருக்கோ.300);. ம. எப்பொழும்;தெ. யெப்படிகின்னி. [எ + பொழுதும்.]
எப்போது	எப்போது eppōtu, குவி.எ. (adv.) எப்பொழுது பார்க்க;see eppoludu. [எ + (பொழுது); போது.]
எப்போதும்	எப்போதும் eppōtum, குவி.எ. (adv.) எப்பொழுதும் பார்க்க;see eppoludum. "எப்போது மீதேசொல் லென்னெஞ்சே" (திவ். இயற்.பெரியதிருவ.87);. ம. எப்போதும். [எ + பொழுது + உம். பொழுது → போது.]
எப்போதைக்கும்	எப்போதைக்கும் eppōtaikkum, குவி.எ. (adv.) எப்பொழுதும் பார்க்க;see eppoludum. [எ + (பொழுது); பொழுதைக்கும். பொழுது → போது.]
எப்போழ்து	எப்போழ்து eppōḻtu, குவி.எ. (adv.) எப்பொழுது பார்க்க;see eppoludu. ம. எப்போள். [எ + (பொழுது); போழ்து.]
எம்	எம் em, சுபெ. (pron) 'யாம்' என்பதன் வேற்றுமையடி; the oblique of first pers. pl. pron. "yam". ம. எம். [ஏம் → எம். (கவி.88);.]
எம்பர்	எம்பர் embar, பெ. (n.) எவ்விடம்; which place, where. [எ → எம் → எம்பர். ஒ.நோ. இ. → இம்பர்.]
எம்பரும்	எம்பரும் embarum, குவி.எ. (adv.) எவ்விடத்தும்; Everywhere. "வெம்பர லழுவத் தெம்பரு மின்மையின்" [பெருங்,நரவான2.13). [எம் → எம்பர் + உம்.]

எம்பி	எம்பி embi, பெ. (n.) என் தம்பி; my younger brother "எம்பியை யீங்குப் பெற்றேன்" (சீவக.1760);. [என் + பின் – எம்பின் → எம்பி.]
எம்பிராட்டி	எம்பிராட்டி embirāṭṭi, பெ. (n.) எங்கள் தலைவி; our lady. "எம்பிராட்டி திருவடிமேற் பொன்னஞ்சிலம்பில்" (திருவாச.திருவெம்.16);. ம. எம்பிராட்டி. [எம் + (பெருமாட்டி); பிராட்டி.]
எம்பிரான்	எம்பிரான் embirāṉ, பெ. (n.) 1. ஆண்டவன்; God "எம்பிரானே யென்னை யாள்வாய்" (திவ்.பெரியதி. 10,3,2);. 2. எங்கள் தலைவன்; our lord (செ.அக.);. ம. எம்பிரான். [எம் + (பெருமான்); பிரான்.]
எம்பின்	எம்பின் embiṉ, பெ. (n.) தம்பி; my younger brother. [எம் + பின் - எம்பின் (எமக்குப்பின்னால் பிறந்தவன், தம்பி); இச்சொல்வழக்கிழந்தது. எம்பின் → எம்பி எனக் கடைக்குறைந்தது.]
எம்பு	எம்பு1 embudal, 7. செ.கு.வி. (v.i.) மேலெழுதல் அல்லது துள்ளுதல்; to rise, spring up. ஓர் எம்பு எம்பினான் (கொ.வ.);. [எழும்பு → எம்பு (இடைக்குறை);.] எம்பு2 embu, பெ. (n.) 1. எழும்புகை; rising. 2. நிமிர்த்துதல்; straightening. ம. எம்பேறு. [எ → எம்பு (க.வி.81);.] எம்பு2 embudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) . 1. வருந்துதல்; to suffer. "மத்திகை தாக்க வேம்பலுற்றனம்" (திருவிளைபரிநரி,12);. 2. மனங்கலங்குதல்; to be confused in mind. [ஏ → ஏல் → ஏலல் = அசைதல், தொங்குதல், வருந்துதல், மனம்கலங்குதல். ஏல் → ஏம்பு.]

எம்புகம்	எம்புகம் embugam, பெ. (n.) நிலக்கடம்பு பார்க்க;see nila-k-kadambu. [எம்பு → எம்புகம்.]
எம்பட்டு	எம்பட்டு embaṭṭu, பெ. (n.) எவ்வளவு; how much. எம்புட்டு திமிர் உனக்கு (வட்.வழ.சொல்லக.);. [எ + மட்டு - எம்மட்டு - எம்புட்டு (கொ.வ.);. இக்கொச்சை வழக்கு விலக்கத்தக்கது.]
எம்பெருமாட்டி	எம்பெருமாட்டி emberumāṭṭi, பெ. (n.) எங்கள் தலைவி; myleader (female);. "எம்பெருமாட்டி யசோதாய் எழுந்திராய்" (திருப்பாவை.);. [எம் + பெருமாட்டி.]
எம்பெருமான்	எம்பெருமான் emberumāṉ, பெ. (n.) 1. எம்பிரான் பார்க்க;see empiran. "எம்பெருமானேயெம்மை யொளித்தியோ" (சீவக.294);. 2. என் தலைவன்; my master, my lord. 3. கடவுள்; God. ம. எம்பெருமான். [எம் + பெருமான்.]
எம்பெருமான்வெட்டு	எம்பெருமான்வெட்டு emberumāṉveṭṭu, பெ. (n.) பழைய நாணயவகை (பணவிடு.134);; ancient coin. [எம்பெருமான் + வெட்டு.]
எம்பெருமானார்	எம்பெருமானார் emberumāṉār, பெ. (n.) இராமாநுசர்; Ramanujecharya. "ஆளவந்தார்க் கன்பா மெம்பெரு மானார்க்கு" (அஷ்டப்.ஊசல்.18);. [எம் + பெருமாள் + ஆர்.]
எம்போகி	எம்போகி embōki, பெ. (n.) ஏதிலி, புகலிலி, பிறநாட்டான்; refugee, foreigner, destitute. "ஏழை எம்போகி இனிமே வாழ முடியாது" (வட்வழ.சொல்லக.);. [ஏமம் + போக்கி – ஏமம்போக்கி → ஏம்போகி → எம்போகி. ஏமம்போகி = பாதுகாப்பு இழந்தவன்.]
எம்மட்டு	எம்மட்டு emmaṭṭu, கு.வி.எ. (adv.) 1. எவ்வளவு; how much. 2. எம்மாத்திரம்; how far. (ஆ.அக.);. [எம் + மட்டு. மா = மாத்திரை. மா → மாத்து → மாட்டு - மட்டு = அளவு.]

எம்மனை	எம்மனை emmaṉai, பெ. (n.) எம் அன்னை, எம் தாய்; our mother. "தீம்பாலுட்டு மெம்மனை வாராள்" (பெருங்.உஞ்சைக்.33,169);. [எம் + அன்னை - எம்மள்ளை → எம்மனை.]
எம்மனோர்	எம்மனோர் emmaṉōr, பெ. (n.) 1. எம்மை யொத்தவர்; those like ourselves, our party. "எம்மனோரிவட் பிறவலர்மாதோ" (புறநா.210);. 2. நாங்கள்; we. "மம்மர் நெஞ்சத் தெம்மனோர்க் கொருதலை" (புறநா.53);. [எம் + அன்னோர். அன்னோர் → அனோர்.]
எம்மாத்திரம்	எம்மாத்திரம் emmāttiram, குவி.எ. (adv.) எவ்வளவு; how much. [எம் + மாத்திரம்.]
எம்மாதிரி	எம்மாதிரி emmātiri, பெ. (n.) எதுபோல்; of which kind. ம. எம்மாதிரி. [எம் + (மாத்திரி); மாதிரி. மாதிரி = அளவினது, அளவால் ஒத்திருப்பது.]
எம்மான்	எம்மான்1 emmāṉ, பெ. (n.) என் மகன்; my son. "எம்மானே தோன்றினா யென்னை யொளித்தியோ" (சீவக.1801);. [எம் + மகள் – எம்மகள் → எம்மான்.] எம்மான்2 emmāṉ, பெ. (n.) 1. எம் இறைவன்; our lord. "எந்தையே யெம்மானே யென்றென் றேங்கி" (தாயு.ஆகார.6);. 2. எம் தந்தை; our father. "எம்மா னெம்மனை யென்றனக் கெட்டனைச் சார்வாகார்" (தேவா.322,3);. ம. எம்மான். [எம் + பெருமான் – எம்பெருமாள் → எம்பிரான் → எம்மாள் (தொகுத்தல் திரிபு);.]
எம்முன்	எம்முன் emmuṉ, பெ. (n.) என் தமையன்; my elder Brother. "எம்முன் யாண்டையான்" (கம்பரா. பள்ளி.89);. [என் + முன் – எம்முன்.]

எம்மை	எம்மை1 emmai, பெ. (n.) 1. எப்பிறப்பு; which birth, in metempsychosis. "எம்மைக் கிதமாகவிஃ தெண்ணினை" (கம்பரா.சடாயுவுயிர்.99);. 2. எவ்வுலகம்; what world. "எம்மை யுலகத்தும் யான்காணேன்" (நாலடி.132);. [எம் + ஐ. ஐ = வேற்றுமை உருபு.] எம்மை2 emmai, பெ. (n.) 1. எந்தலைவன்; our lord, our master. "நிறையெம்மை" (அறநெறிச்,206);. 2. எங்களை; us (ஆ.அக.); (செ.அக);. [எம் + ஐ + தலைவன்.]
எம்மையும்	எம்மையும் emmaiyum, பெ. (n.) 1. எங்களையும்; including us 2. எப் பிறப்பும்; all births. [எம் + ஐ + உம்.]
எம்மையோர்	எம்மையோர் emmaiyōr, பெ. (n.) எம்மவர்; our party. those connected with us. "எம்மையோ ரனைவரும்' (கம்பரா.சடாயுவுயிர்.48);. [எம் + அவர் - எம்மவர் - எம்மவோர் - எம்மையோர் (ஈற்றுத் திரிபு);.]
எம்மோர்	எம்மோர் emmōr, பெ. (n.) எம்முடையவர்; my fellows, our friends. [எம் + அவர் – எம்மவர் → எம்மோர்.]
எம்மோன்	எம்மோன் emmōṉ, பெ. (n.) எம்முடைய தலைவன்; our master. "எம்மோன்... ... குறவர் பெருமகன்." (புறநா.157);. ம. எம்மோன். [எம் + அவன் – எம்மவன் → எம்மோன்.]
எமகாதகன்	எமகாதகன் emagātagaṉ, பெ. (n.) பெருந்திறல் படைத்தவன்; stalwart, astute man, scheming person, able even to kill yama. [எமன் + காதகள். காதுதல் = பொருதல், சினத்தல், காதுகள் → காதகன்.]
எமதருமன்	எமதருமன் emadarumaṉ, பெ. (n.) இயமன்; Yama, in his office as judge of souls. "எமதருமனும் பகடுமேய்க்கியாய்" (தாயு.சிற்க.10);. [எமன் + தருமன். Skt. dham → த. தருமம்.]

எமர்	எமர் emar, பெ. (n.) எம்மவர், எமது சுற்றத்தார்; our relatives; our friends "எமரேழெழு பிறப்பும்" (திவ்.திருவாய்.2,7,1);. [எம் + அவர் – எம்மவர் → எமர்.]
மரங்கள்	மரங்கள் maraṅgaḷ, பெ. (n.) எமர் பார்க்க;see emar. "இற்பூட்டிப் போயினா ரெமரங்கள்." (திருவிளை. விருத்தகு.20);. [எமர் → எமரம் + கள்.]
எமரன்	எமரன் emaraṉ, பெ. (n.) எமன்1 பார்க்க;see emam1 "எமர னாயி னிறைகொடுத் தகல்க" (பெருங்.உஞ் சைக்.37,201);. [இயமன் → எமன் + அரசன் - எமராசன் → எமரன்.]
எமராசன்	எமராசன் emarācaṉ, பெ. (n.) எமன்2 பார்க்க;see eman. [எமன் + அரசன் – எமனரசன் → எமராசன்.]
எமன்	எமன்1 emaṉ, பெ. (n.) எம்மைச் சேர்ந்தவன் (நன்.275, மயிலை);; he who is one of us; he who is for us. [எம் + அவன் – எம்மவன் → எம்மன் → எமன்.] எமன்2 emaṉ, பெ. (n.) இறப்புக் கடவுள்; Yama, god of death. ம. எமன். [இய → இயமன் → ஏமன் → எமன். இய = செலுத்துதல், கடவுதல், இயமன் = ஊழின் வண்ணம் செலுத்துபவன். உயிர்களைப் பற்றிச் செல்பவன்.]
எமி	எமி1 emi, பெ. (n.) தனிமை; solitude. "எமியேந்துணிந்த வேமஞ்சா லருவினை" (குறிஞ்சிப்.32);. [எம் → எமி = யான் மட்டும் தனித்திருக்கும் நிலை. என்→ எம் → எமி.] எமி2 emi, பெ. (n.) கூடியிருப்போன் (திவா.);; one in company with others. "எமியை யிருந்தர சாள்வது கண்டவென் கண்க ளினைந்தழியத் தமியை யிருந்தானை" (தணிகைப்பு.சீபரி.563);. [அம் → அமி → எமி = கூடியிருத்தல். அம்முதல் = கூடுதல்.]
எமுனை	எமுனை emuṉai, பெ. (n.) யமுனை யாறு; river Jamna. "சாலுமயத் தெமுனை" (தணிகைப்பு.அகத்.489);.

எய்	எய்1 eytal, 1.செ.குன்றாவி, (v.t.) அம்பெய்தல்; to discharge arrows. "மின்னுங் கணையா லிவனெய்திட" (பாரத.சம்பவ.49);. ம. எய்யுக; க. ஏய், எசெ, இக, எச்செ, எக; கோத, எய், இய், இசிவ், இச், துட, எவ்; து. எய்யுளி, ஈபுளி; தெ, ஏயு, எகுக; பர், எய், எய்க், கோண், எகனா; குரு, இன்சனி;மால், இன்கெ. [இப் → எய் → எய-தல். (வே.க.52,53);.] எய்4 ey, பெ. (n.) வறுமை; poverty. "எய்யுரையான்" (ஏலா.33);. [எள் = எளிமை. வறுமை, எள் → எய்.] எய்5 eyttal, செ.கு.வி. (v.i.) காலூன்றி நிற்கும்படி நீர் ஆழமில்லாதிருத்தல்; to be within one's depth. [எள் → எப். எள் = எளிமையாதல்.] எய்6 eyttal, 1.செ.கு.வி. (v.i.) 1. இளைத்தல்; to grow weary by exertion;
எய	எய2 eya, பெ. (n.) முள்ளம்பன்றி; poroupine. "எய்ம் முள்ளன்ன பருஉமயிர்" (நற்.98);. ம., க. எய்; து. எயி;தெ. ஏது. [எய் = முள், முள்ளுடைய பன்றி.)] எய3 eya, பெ. (n.) 1. அம்பு; arrow. "இவளாகத் தெய்யே றுண்டவாறெவன்" (திருவிளை.பழியஞ்.24);. 2. வேடன்; hunter. 3. வேடர்குலம்; hunters community. [இல் → இய் → எய். எய் = முள், அம்பு, அம்பினையுடைய வேடன், வேடகுலம், இச்சொல் எய் → எயது → யது எனத்திரிந்து வடபுலத்து மன்னர் மரபைக் குறித்த சொல்லா யிற்று.]
எய்த	எய்த eyta, குவி.எ. (adv.) 1. நன்குபொருந்த; carefuly, well,adequaley. "எனநினைத்தெய்த நோக்கி" (கம்பரா. உருக்கா.28);. 2. நிரம்ப; very much, abundantly, protusey. "எய்த.... தம்மைப் புகழ்தல்" (பழ.65);. [இய் → இயை → இயைத → எய்த.]

எய்து-தல்	எய்து-தல் eydudal, 10.செ.கு.வி. (v.i.) 1. அணுகுதல்; to approach. "நெடியோயெய்த வந்தனம்" (புறநா.10);. 2. அடைதல்; to obtain, attain. "ஏமவைக லெய்தின்றாலுலகே" (குறுந்.கடவுள்.வாழ்த்து.);. 3. சேர்தல்; to reach as a place. "தூநிறக் கங்கையாள் சூழலெய்தினான்". (பாரத.குருகுல.34);. 4. பணிதல்; reverse, surrender. "இளங்கொடியே யெய்தும்" (தஞ்சையா.386);. 5. நீங்குதல்; to leave, depart. "எய்தலில்லாத்திருவின்" (தஞ்சைவா.386); - 10.செ.கு.வி. (v.i.); 1. பொருந்துதல்; to be adapted, be suitable. "காலத்தோடெய்த வுணர்ந்து செயல்" (குறள்.516);. 2. நிகழ்தல், தேர்தல்; to happen, occur. "எட்டி குமரனெய்திய துரைப்போன்" (மணி.4,64);. 3. உண்டாதல்; to appear, become. crop up. "... தெய்தவும்" (... சிறப் ...)
எய்ப்பன்றி	எய்ப்பன்றி eyppaṉṟi, பெ. (n.) முள்ளம்பன்றி; porcupine. எய்ப்பன்றி முதுகுபோலும் (பெரும்பாண்.88, உரை.);. தெ. எதுபந்தி; து. எலிபஞ்சி; ம. எய்பன்னி; க. எது கந்தி; குட, எப்பந்தி;பட, இப்பந்தி. [இல் → இப் → எய் + பன்றி. எம் = முள்.]
எய்ப்பாடி	எய்ப்பாடி eyppāṭi, பெ. (n.) வேடரூர்; hunter's village. [எய் + பாடி.]
எய்ப்பில்வைப்பு	எய்ப்பில்வைப்பு eyppilvaippu, பெ. (n.) தான் தளர்ந்தும் பிறரைத் தாங்குவது (யாழ்.அக.);; that which, though itself feeble, is a source of strength and support to other things. [எய்ப்பில் + வைப்பு.]
எய்ப்பினில் வைப்பு	எய்ப்பினில் வைப்பு eyppiṉilvaippu, பெ. (n.) எய்ப்பில் வைப்பு பார்க்க;see eyppil-vaippu. "நல்லடியார் மனத் தெய்ப்பினில் வைப்பை" (தேவா.818.2);. [எய்ப்பு + இன் + இல் + வைப்பு.]

எய்ப்பு	எய்ப்பு eyppu, பெ. (n.) 1. இளைப்பு; weariness, languor. "எய்ப்பானார்க் கின்புறு தேனளித்து" (தேவா.189,3);. 2. வறுமைக்காலம்; time of adversity. "எய்ப்பினில் வைப்பென்பது" (பழ.358);. 3. தளர்ச்சி; weakness. [எப் → எய்ப்பு.]
எய்ப்போத்து	எய்ப்போத்து eyppōttu, பெ. (n.) ஆண்முள்ளம்பன்றி; male porcupine. "கற்கந்தும் எய்ப்போத்தும்... அனை யார்" (இறை.2.உரை,பக்.27);. [எய் + போத்து.]
எய்ம்மான்	எய்ம்மான் eymmāṉ, பெ. (n.) எய்ப்பன்றி; porcupine "எயினர் தந்த வெய்ம்மா னெறிதசை" (புறநா.177,13);. [எய் + மான். மா = விலங்கு. 'ன்' சொல்லாக்க ஈறு.]
எய்யாமை	எய்யாமை eyyāmai, பெ. (n.) அறியாமை (தொல். சொல்.342);; ignorance. [இப் → எய் → எய்யாமை (வே.க.53);.]
எயம்	எயம் eyam, பெ. (n.) ஏலம்; cardamom. (சா.அக.);. [ஏலம் → ஏயம் → எயம் (கொ.வ.);.]
எயில்	எயில் eyil, பெ. (n.) 1. மதில்; fortress, wall, fortification "திருந்தெயிற் குடபாற் சிறுபுழை போகி" (மணி 622);. 2. ஊர், நகரம் (திவா.);; town city. ம. எயில். [எய் + இல். எய்யும் ஏப்புழைகள் உள்ள இருப்பிடம். எப் → எய்தல் இல் = இருப்பிடம்.]
எயில்காத்தல்	எயில்காத்தல் eyilkāttal, பெ. (n.) அகத்தோன் உள்ளி ருந்து கோட்டையைக் காத்து நிற்றலைக் கூறும் புறத்துறை (தொல்.பொருள்.67.உரை.);; theme which treats of the defence of a fortress by its owner (செ.அக.);. [எயில் + காத்தல்.]
எயிற்றம்பு	எயிற்றம்பு eyiṟṟambu, பெ. (n.) அலகம்பு; arrow tipped with a spear-head. "எயிற்றம்பு மூழ்கிலின்" (சீவக.780);. [எயிறு + அம்பு.]

எயிற்றழற்சி	எயிற்றழற்சி eyiṟṟaḻṟci, பெ. (n.) பல்லுக் கேற்படும் நோய்; inflammation of a tooth – Odontitis. (சா.அக.);. [எயிறு + அழற்சி.]
எயிற்றி	எயிற்றி eyiṟṟi, பெ. (n.) எயினக்குடிப் பெண்; woman of the Eyin caste. "கருங்க ணெயிற்றி" (புறநா.181);. [எயின் + தி – எயிற்றி.]
எயிற்றியர்	எயிற்றியர் eyiṟṟiyar, பெ. (n.) எயிற்றி பார்க்க;see eyirri.
எயிற்றுப்புண்	எயிற்றுப்புண் eyiṟṟuppuṇ, பெ. (n.) பல்லீற்றி லுண்டாகும் புண்; sore of the gum as the result of an abscess or an ulcer - gum-boil. (சா.அக.);. [எயிறு + புண்.]
எயிறலை-த்தல்	எயிறலை-த்தல் eyiṟalaittal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) சினத்தாற் பல்லைக் கடித்தல்; to gnash the teeth in anger. "ஆவனகூறி னெயிறலைப்பான்" (நீதிநெறி.3);. [எயிறு + அலை.]
எயிறு	எயிறு eyiṟu, பெ. (n.) 1. பல்; tooth. "முல்லையலைக்கு மெயிற்றாய்" (நாலடி.287);. 2. பல்லின் விளிம்பு (பிங்.);; the gums 3. யானை, காட்டுப் பன்றிகளின் வாய்க்கோடு; tusk of the elephant or the wild hog. "கேழலா யிளையெனுந் திருவினை யேந்தி னானரோ. ஓரெயிற்றினுள்" (கம்பரா.கிளை.119);. ம. எயிறு, எகிறு; பட, எமறு;தெ. இகறு, சிகுறு. [எய் = குத்துதல், பிளத்தல், கடித்தல், எய் → எயிறு.]
எயிறுதின்(னு)-தல்	எயிறுதின்(னு)-தல் eyiṟudiṉṉudal, 13. செ.கு.வி. (v.i.) வெகுளியால் பல்லைக் கடித்தல்; to gnash the leeth n anger. "எயிறுதின்று வைது" (பாரத,நிவாத.115);. [எயிறு + தின்.]
எயின்	எயின் eyiṉ, பெ. (n.) வேடர்குலம்; hunting tribe of the desert tract. "எயினிடு கடனிது" (சிலப்.12.பாடல்.18, அணிமுடி);. [எய் → எய்நன் → எயினன் → எயிள் = எயின் குடியினர். எயினர் → ஏனர் → எனாதியர் என ஆந்திரத்திலும், ஜெயின் என வடபுலத்திலும் குடிப்பெயர் திரிபுற்றனர் என்பர்.]

எயின்சேரி	எயின்சேரி eyiṉcēri, பெ. (n.) வேட்டுவர் ஊர்; village inhabited by the hunting tribes. "எயின்சேரியினுள்ள மாதர்" (கந்தபு.வள்ளி.28);. [யின் + சேரி.]
எயினச் சேரி	எயினச் சேரி eyiṉaccēri, பெ. (n.) எயின்சேரி பார்க்க (நன்.212.விருத்.);;see eyin-ceri.
எயினன்	எயினன் eyiṉaṉ, பெ. (n.) வேடன்; hunter, inhabitant of the desert tract. "கொடுவிலெயினர் குறும்பில்" (பெரும்பாண்.129);. [எய் + நன் – எய்நன் → எயினன் (வேக.53);.]
எரங்காடு	எரங்காடு1 eraṅgāṭu, பெ. (n.) பாழ்நிலம் (இ.வ.);; barren land. [எல் → எரு → எரி = எரிநிறம், சிவப்பு, எரி + அம் + காடு - எரங்காடு எரி = செந்நிலப்பாங்கான மேட்டுக்கரம்பு.] எரங்காடு2 eraṅgāṭu, பெ. (n.) பருத்தி விளைதற்குரிய செழித்த புன்செய் நிலம்; fertile land of red loam soil, fertile black cotton soil. [எல் → எரு + அம் - எருவம் = செந்நிலம். எருவம் + காடு (வே.க.50);.]
எரல்	எரல் eral, பெ. (n.) கடற்சிப்பி; sea-shell (சா.அக.);. [ஈரல் → ஏரல் (பிளவுண்டது);.]
எரி	எரி1 eridal, செ.கு.வி (v.i.) 1. தீமூளல், சொலித்தல்; to fame, ignite. "எரியுந் தீயோடு" (திவ்.திரு.வாய். 3,6,5);. 2. ஒளிர்தல்; to glow shine. "எரியுஞ் செம்பொன் மணிமுடி" (சூளா.மந்தி.6);. 3. எரிச்சலுண்டாதல்; to burn, as a sore, as fever, to smart; to suffer pain, to feel panos, as the stomach from hunger. கண்ணெரிகின்றது (உவ.);. 4. பொறாமை கொள்ளுதல்; to be envious, jealous. அவனைப் பார்த்து இவன் வயிறு எரிகிறான் (உ.வ.);. 5. மனம் வருந்துதல்; to experience a painful emotion. அதைப் பார்க்கும்போது மனம் எரிகிறது. 6. சினம் கொள்ளுதல்; to be angry, indignant. எரிந்து விழாதே (உ.வ.);. 7. முதிர்தல்; to become old, "எரிகின்ற மூப்பினாலும்" (கம்பரா. மருந்து. 17);. 8. மிகுதல்; to go on increasing. ம. எரி; க. உரி; குட. எரி; து. எரி; தெ. ஏர்பு; கோண். அர்சி, எரக (கரம்);;கூ, ஏர்ப. [உல் → அல் → எல் → எரி. உல் = வெப்பம், சூடு, நெருப்பு எரிதல் = தீ உண்டாதல், அழல் மண்டுதல்.] எரி2 erittal, 4. செ.குன்றாவி. (v.i.)

எரிக்கொடி	எரிக்கொடி erikkoḍi, பெ. (n.) நெருப்பின் கொழுந்து, fame of fire. "எரிக்கொடிக் கவைஇய செவ்வரை போல" (ஐங்குறு.353);. [எரி + கொடி.]
எரிகடுப்பு	எரிகடுப்பு erigaḍuppu, பெ. (n.) எரிச்சலை யுண்டாக்கு மோர் வகை வலி; pain marked by burning sensation; irritation. [எரி + கடுப்பு.]
எரிகண்	எரிகண் erigaṇ, பெ. (n.) 1. நச்சுக்கண்; evil eye. 2. எரிச்சலை யுண்டாக்கு மோர் வகைக் கண்ணோய்; eye disease accompanied by burning sensation. 3. தீக்கண்; fiery eye. (of Siva); (சேரநா.);. ம. எரி கண்ணு;க. உரிகண். [எரி + கன்.]
எரிகதிர்	எரிகதிர் erigadir, பெ. (n.) 1. கதிரவன் (திவா.);. Sun 2. செங்கதிர்; red rays of the Sun. [எரி + கதிர்.]
எரிகரும்பு	எரிகரும்பு erigarumbu, பெ. (n.) அடுப்புவிறகு; firewood, "எங்கள் மடத்துக் கெரிகரும்புகொள்வது" (தனிப்பா.1,76,149);. [எரி + கரும்பு.]
எரிகல்	எரிகல் erigal, பெ. (n.) 1. கந்தகம்; brim stone. 2. எரியுந் தன்மையுள்ள ஒருவகைக்கல்; stone with exordinary qualities. [எரி + கல்.]
எரிகள்	எரிகள் erigaḷ, பெ. (n.) 1. எரிச்சல் உண்டாக்கும் கள், மிகவும் புளித்த கள்; fermented toddy. ம. எரிகள்ளு. [எரி + கள்.]
எரிகனல்	எரிகனல் eriganal, பெ. (n.) தீக்கனல்; glowing coal, burning splinter, fire brana. (சேநைத.);. ம. எரிகனல்;க. உரிகெண்டெ. [எரி + கனல்.]

எரிகுஞ்சி	எரிகுஞ்சி eriguñji, பெ. (n.) செம்மயிர் (வின்);; red hair, of the colour of red flame. [எரி4 + குஞ்சி]
எரிகுடல்	எரிகுடல் erigudal, பெ. (n.) மிகுபசி (யாழ்ப்.);; canine appetite, morbidly voracious appetite. ம. எரிகுடல். [எரி + குடல்.]
எரிகுடலன்	எரிகுடலன் erigudalaṉ, பெ. (n.) மிக்க பசியையுடையவன் (யாழ்ப்.);; he who is always craving for food. [எரி + குடல் + அள்.]
எரிகொள்ளி	எரிகொள்ளி erigo!!i, பெ. (n.) கடைக்கொள்ளி, firebrand. எரிகொள்ளி எரிந்துவிழவும் (புறநா.41, உரை.);. (செ. அக.);. ம. எரிகொள்ளி.
எரிச்சல்	எரிச்சல் ericcal, பெ. (n.) 1. எரிக்கை; burning, heating செத்தை எரிச்சலுக்குதவும் (உ.வ.);. 2. அழற்சி; burning sensation, கண்ணெரிச்சல். 3. உறைப்பு (வின்.);; acridity. pungency, as of some kind of fruits. 4. சினம்; anger, fury. அயோக்கியனைக் கண்டால் அவனுக்கு எரிச்சல் அதிகம். 5. பொறாமை; envy, jealousy. "மனத்தெரிச்சலாலே" (இராம.நா.அயோத்.5);. 7. பெருங்காயம், asafetida. 8. வேகை; boiling. 9. வெறுப்பு; disgust. ம. எரிச்சல்; குட. எரிவி;தெ. ஏர்பு. [எல் → எரி → எரிச்சல்.]
எரிச்சற்படு-தல்	எரிச்சற்படு-தல் ericcaṟpaḍudal, 20.செ.கு.வி. (v.i.) பொறாமைப்படுதல்; to be envious, jealous. [எரிச்சல் + படு.]

எரிசினக்கொற்றவை	எரிசினக்கொற்றவை erisiṉakkoṟṟavai, பெ. (n.) கடுஞ்சீற்றமுடைய காளி; Durga, goddess of rage. [எரி + சினம் + கொற்றவை.] எரிசினக் கொற்றவை என்னும் பெயரை வடமொழியாளர் ரௌத்ர துர்காதேவி என மொழி பெயர்த்துக் கொண்டனர்.
எரிசினம்	எரிசினம் erisiṉam, பெ. (n.) கடுஞ்சீற்றம்; rage, fury. [எரி + சினம்.]
எரிசுடர்	எரிசுடர் erisuḍar, பெ. (n.) 1. சொலிக்கும் நெருப்பு, fire which has burst out into flames – கு.வி.எ.(adv.); மிக்கவொளி, immense illumination. "பருமணியெரி சுடர் பரப்பி" (கந்தபு:நகரழி.37);, 3. விளக்கு; lamp. [எரி + கடர்.]
எரிசுரை	எரிசுரை erisurai, பெ. (n,) சூடான சாராயம்; ardent spirit (சா.அக). [எரி + சுரை.]
எரிதுவு-தல்	எரிதுவு-தல் eriduvudal, 5. செ.கு.வி. (v.i.) தீப்பற்றுதல்; to take fire. "ஒக்க முப்புர மோங்கெரி துவ" (தேவா. 485,5);. (செ.அக.);. [எரி + தூவு.]
எரிந்துவிழு-தல்	எரிந்துவிழு-தல் erinduviḻudal, 2. செ.கு.வி. (v.i.) 1. சீற்றம் காட்டுதல்; to wax hot and burst into a temper. 2. சினந்து பேசுதல்; to talk angrily, fall foul of. (செ. அக.);. [எரி → எரிந்து + விழு.]
எரிநகை	எரிநகை erinagai, பெ. (n.) வெட்சிமலர்; name of the ixore flower. "எரிநகை யிடையிடு பிழைத்த நறுந்தார்" (பரிபா.13,59);, (செ.அக.);.
எரிநாள்	எரிநாள் erināḷ, பெ. (n.) ஆரல் நாண்மீன் (கார்த்திகை நட்சத்திரம்);. (பிங்.);; third naksatra (செ.அக.);. [எரி + நாள். நாள் = நாண்மீன்.]

எரிநோய்	எரிநோய் erinōy, பெ. (n.) ஆட்டுநோய்வகை (M.cm.D. (1887);,249);; contagious disease of sheep. (செ.அக.);. [எரி - நோய்.]
எரிப்பு	எரிப்பு erippu, பெ. (n.) 1. எரிக்கை; burning. 2. கார்ப்புச் சுவை; pungency. 3. பொறாமை; envy, jeaiousy. 4. நெஞ்செரிப்பு (w.);; burning sensation in the throat (செ.அக);. [எரி → எரிப்பு.]
எரிப்புமா	எரிப்புமா erippumā, பெ. (n.) உறைப்புள்ள ஒரு வகை மாம்பழம் (இ.வ.);; a variety of mango that is pungent to the taste. ம. எரிநாடன். [எரி → எரிப்பு + மா.]
எரிப்புறம்	எரிப்புறம் erippuṟam, பெ. (n.) நிரயம் (வின்.);; hell. [எரி + புறம்.]
எரிப்பூ	எரிப்பூ erippū, பெ. (n.) எரிபோலும் நிறமுள்ள பூ; flower that has the hue of fire. "எரிப்பூசம் பழனம்" (புறநா.249);.
எரிபிடாரி	எரிபிடாரி eribiṭāri, பெ. (n.) 1. கடுஞ்சினமுடைய காளி தெய்வம், கொற்றவை; enraged, furious female goddess. 2. எரிச்சலுடையவள்; peevish, fretful woman, spoken disparagingly. [எரி + பிடாரி. பிடாரி = கொல்பவள்.]
எரிபுழுகு	எரிபுழுகு eribuḻugu, பெ. (n.) நறுமணப் பொருள் (சவ்வாது.);; substance taken from the anal glands of the civet - cats. It is a perfume. (சா.அக.);. [எரி + புழுகு. இது இக்காலத்தில் புனுகு என வழங்கப்படுகிறது.]
எரிபுளி	எரிபுளி eribuḷi, பெ. (n.) கூட்டுக்கறிவகை (இ.வ.);; hot curry of which buttermilk is one of the incredients. ம. எரிபுளி [எரி + புளி. உள் → புள் → புளி.]

எரிபொத்து-தல்	எரிபொத்து-தல் eriboddudal, 10. செ.கு.வி. (v.i.) அழல் மூட்டுதல்; to ignite, light a flame. "கனையெரி பொத்தி" (மணி.2,42);. [எரி + பொத்து. பொல் → பொள் → பொய் → பொய்த்து → பொத்து = அடித்தல், தேய்த்தல், கடைதல். எரிபொத்துதல் = தீ. கடைதல், எரிமூட்டுதல்.]
எரிபொழுது	எரிபொழுது eriboḻudu, பெ. (n.) செவ்வாணப்பொழுது; rosy sunset (w.); [எரி + பொழுது. பொல் → பொழுது = ஒளியுள்ளது. இருள் விடிந்து புலரும் நேரம், ஒளி கானும் நேரம்.]
எரிபொறி	எரிபொறி eriboṟi, பெ. (n.) 1. தீப்பொறி; spark of fire. 2. மிகுந்த சூடு; scorching heat. (சேரநா.);. ம. எரிபொரி. [எரி + பொறி.]
எரிமணி	எரிமணி erimaṇi, பெ. (n.) ஒளிர்வுள்ள மணி; sparking jewel, bright gem. (கூர்மபு. அட்டமூ.2);. [எரி + மணி.]
எரிமருந்தன்	எரிமருந்தன் erimarundaṉ, பெ. (n.) வெடிமருந்து செய்பவன்; manufacturer of gun powder. (Insc.);. (செ.அக.);. [எரி + மருந்தன்.]
எரிமருந்து	எரிமருந்து erimarundu, பெ. (n.) 1. புடமிட் டெடுத்த மருந்து; calcined medicine. 2. உறைப்பான மருந்து; medicine pungent or corrosive. 3. அடுப்பி லிட்டு எரித்த எண்ணெய் முதலிய மருந்துகள்; medicaled ois and medicines prepared by heating on an oven. 4. செய்நஞ்சு; poisons or poisonous compounds. 5. உள்ளுக்குச் சாப்பிட அழற்சியையும் அல்லது வெளியிற் பூச எரிச்சலையும் உண்டாக்கும் மருந்து; medicine causing inflammation when taken internally or burning sensation when applied externally. 6. வெடிமருந்து; gun powder. (சா.அக.);. [எரி + மருந்து.]
எரிமலர்	எரிமலர் erimalar, பெ. (n.) 1. முருக்குமலர்; flower of the Indian Coral-tree. "எரிமலர்ப் பவளச் செவ்வாய்" (சீவக.662);. 2. செந்தாமரை; red lotus. "'செல்வ னெரிமலர்ச் சேவடியை" (சீவக.2741);. ம. எரிமலர். [எரி + மலர்.]

எரிமலை	எரிமலை erimalai, பெ. (n.) கல்லும் மண்ணும் கலந்துருகிப் பொங்கித் தீப்பற்றி எரியும் மலை; mountain with a burning hole in which stones and mud are converted into a molten state called lava and thrown out – Volcano. ம. எரிமலை. [எரி + மலை.]
எரியம்பு	எரியம்பு eriyambu, பெ. (n.) தீயுமிழும் அம்பு; fiery arrow (சேரநா.);. ம. எரியம்பு. [எரி + அம்பு - எரியம்பு. இதனை வடமொழியாளர் அக்கினியத்திரம் என்பர்.]
எரியல்	எரியல் eriyal, பெ. (n.) 1. எரிவு; burning 2. ஒளிர்கை; Shining. 3. எரிந்தது (யாழ்ப்.);; that which is burnt, as charred food at the bottom of a vessel in cooking. [எரி → எரியல்.]
எரியாடி	எரியாடி eriyāṭi, பெ. (n.) 1. அழலை யேந்தியாடுபவனாகிய சிவன்; Siva, who dances with faming fire in hand. "எரியாடி தென்றில்லை" (திருக்கோ.127);. 2. வற்றல் மிளகு; pepper (சேரநா.);. ம. எரியாடி. [எரி + ஆடி.]
எரியாணிவெயில்	எரியாணிவெயில் eriyāṇiveyil, பெ. (n.) நெருப்புப் போல் மிகு சூடாக இருக்கும் வெயில்; burning or scorching sunshine. (சேரநா.);. ம. எரியாணிவெயில். [எரியாணி + வெயில், எரியாணி = நெருப்பிலிட்ட இரும்பு ஆணி.]
எரியிடு-தல்	எரியிடு-தல் eriyiḍudal, 20.செ.கு.வி. (v.i.) 1. எரியவைத்தல்; to cause to burn. 2. தீமூட்டுதல்; to set fire. [எரி + இடு.]
எரியீசல்	எரியீசல் eriyīcal, பெ. (n.) ஒரு வகைச் சிறிய ஈ; a kind of small fly. (சேரநா.);. ம. எளியீச்ச. [எரி + ஈசல்.]

எரியூட்டு-தல்	எரியூட்டு-தல் eriyūṭṭudal, 5. செ.குன்றாவி (v.t.) தீக் கொளுத்துதல்; to set fire to, இலங்கை யெரியூட்டு படலம் (கம்பரா.);. ம, எரியிக்குக. [எரி + ஊட்டு-தல்.]
எரியெண்ணெய்	எரியெண்ணெய் eriyeṇīey, பெ. (n.) 1. அடுப்பிலிட்டு எரித்துக் காய்ச்சி வடித்த மருந்தெண்ணெய்; medicated oil prepared by boiling oil on an oven. 2. காய்ச்சிய எண்ணெய்; healed oil. 3. எரிச்சலை யுண்டாக்குமோர் மருந்தெண்ணெய்; medicated oil causing irritation or burning sensation. 4. கரண்டியிலிட்டுக் காய்ச்சிச் சோற்றிலே ஊற்றும் முக்கூட்டெண்ணெய்; mixture of ghee, castor oil and sesame oil. burnt in a lada and poured on food. (செ.அக.); (சா.அக.);. ம. எரியெண்ண. [எரி + எண்ணெய்.]
எரியோம்பு-தல்	எரியோம்பு-தல் eriyōmbudal, 7. செ.கு.வி. (v.i.) தீவேள்வி செய்தல்; to make offerings in the consecraled fire. "கற்றாங்கெரியோம்பி" (தேவா.1.1);. [எரி + ஓம்பு.]
எரியோன்	எரியோன் eriyōṉ, பெ. (n.) தீக்கடவுள்; Agni the god of fire. "ஒள்ளெரியோனு மொளித்தான்" [கம்பரா.இலங் கையெரி.64). [எரி → எரியன் → எரியோன்.]
எளிவந்தம்	எளிவந்தம் eḷivandam, பெ. (n.) 1. எரிச்சல், buming sensation. 2. எரிவு; blistering heat. 3. எரிச்சலை யுண்டாக்குமோர் நோய்; any disease such as carbuncle, biliousness etc. accompanied by burning sensation. 4. சினம்; anger, wrath, rage. (செ.அக.); (சா.அக.);. [எரிவருதல் → எரிவா → எரிவந்தம்.]
எரிவனம்	எரிவனம் erivaṉam, பெ. (n.) சுடுகாடு; cremation ground. (திவா.);. [எரி + வனம்.]
எரிவிழி-த்தல்	எரிவிழி-த்தல் eriviḻittal, 4. செ.குன்றாவி (v.t.) சினந்து பார்த்தல்; to gare at fiercely with blazing eyes "தானவனை...... அரியுருவமாகி யெரிவிழித்து" (திவ். இயற்பெரியதிரும.100);. [எரி + விழி.]

எரிவிளக்குறு-த்தல்	எரிவிளக்குறு-த்தல் eriviḷakkuṟuttal, 4. செ.குன்றாவி, (v.t.) தலைவிளக் கெரித்துத் தண்டித்தல்; to punish a condemned culprit by compelling him to go around the town with a burning lamp over his head. "எரிவிளக்குறுக்கு நம்மை" (சீவக.1162);. [எரி + விளக்கு + உறு.]
எரிவு	எரிவு erivu, பெ. (n.) 1. எரிகை; burning 2. உடற் சுடுதல்; heat in the system, burning, as of the eyes, hands, feet, etc. 3. பொறாமை; envy, jealousy. "எரிவினாற் சொன்னா ரேனும்" (தேவா.758,9);. 4. சினம்; wrath. "இழந்தா னெரிவினா லீர்ந்து" (திவ்.பெரி.யாழ்.1,2,4);. 5. அழற்சி; inflammation. (சா.அக.);. ம. எரிவு; க. உரி; குட, எரிவி, து. எரி; தெ. எர்வு; பர். எரிப்; கோண். ஏரினானா;கூ. ஏர்ப [எரி → எரிவு.]
எரு	எரு eru, பெ. (n.) 1. உரம்; animal or vegetable manure. "பிடித்தெருவும் வேண்டாது" (குறள்.1037);. 2. எரு முட்டை பார்க்க;see erumuttai. 3. மலம்; excrement. "எருவாய் கருவாய் தனிலே" (திருப்பு:174);. 4. எருது; bull (சா.அக.);. 5. சாணம்; dung, as of a cow. ம. எரு; க. எருவு;தெ. எருவு. [இய → இயல் → எல் → எரு வெளிப்படுவது).]
எருக்கங்கொழுக்கட்டை	எருக்கங்கொழுக்கட்டை erukkaṅgoḻukkaṭṭai, பெ. (n.) பிசைந்த அரிசிமாவை மூன்று அங்குல நீளமாக அடைதட்டி, சருக்கரையும் திருகின தேங்காயும் வெந்த பருப்பும் கலந்து அல்லது பயற்றை மட்டும் அதனுள் வைத்து மடித்து அவித்த ஓர் வகைப் பலகாரம்; a pastry or tart backed in steam. The rice four is doughed into a paste, pressed flat and then expanded in lo a thin sheet about three inches Indiametre Baked dholl or other grains mixed with cocoanut and sugar is placed on it, covered and then steamed. [எருக்கள் + கொழுக்கட்டை.]
எருக்கங்கோல்	எருக்கங்கோல் erukkaṅāl, பெ. (n.) மருந்து அல்லது மருந்துச் சரக்குகளை வறுப்பதற்காகப் பயன்படுத்தும் எருக்கஞ்செடியின் கொம்பு; a twig of the madar plant used for roasting mediciné or other drugs. (சா.அக.);. [எருக்கன் + கோல்.]

எருக்கட்டு	எருக்கட்டு1 erukkaṭṭudal, 5.செ.குன்றாவி, (v.t.) 1. கிடைவைத்தல்; to fold sheep, herd cattle for manure, keep cattle penned in a field that they might manure it. 2. சாணஞ்சேர்த்தல் (வின்.);; to collect dung. [எரு + கட்டு-தல்.] எருக்கட்டு2 erukkaṭṭu, பெ. (n.) 1. உரத்திற்காகக் கிடைவைக்கை; folding of sheep and herding of cattle for manure. 2. கிடைவைத்த கொல்லை; land thus manured. 3. எருக்களம்; manure store, dung hill. (ஆஅக.); (செ. அக.);. [எரு + கட்டு.]
எருக்கம்	எருக்கம் erukkam, பெ. (n.) எருக்கு பார்க்க;see erukku. (சா.அக.);.
எருக்கம்பஞ்சு	எருக்கம்பஞ்சு erukkambañju, பெ. (n.) எருக்கங்காய் முற்றி வெடிப்பதனால் அதனின் றெழும்பிப் பறக்கும் பஞ்சு; fine silky floss which surrounds the seeds of the madar plant. French cotton. [எருக்கம் + பஞ்க.]
எருக்கம்பால்	எருக்கம்பால் erukkambāl, பெ. (n.) எருக்கின் பால்; இது மருந்தாகப் பயன்படுகிறது; milk of magar plant. [எருக்கம் + பால்.]
எருக்கல்	எருக்கல் erukkal, தொ.பெ. (vbl.n.) 1. கொல்லல்; killing. 2. வெட்டல்; hewing or cutting. (சா.அக.);. [உல் → எல் → எருக்கு → எருக்கல்.]
எருக்கழித்துக்கொடு-த்தல்	எருக்கழித்துக்கொடு-த்தல் erukkaḻittukkoḍuttal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) வைக்கோலில் சாணியிட்டுக்கொடுத்து மாட்டு விற்பனையை உறுதிப்படுத்துதல் (இ.வ.);; to confirm a contract for the sale of cattle, the vendor taking a small quantity of straw in hand, putting some cowdung on it and presenting it to the purchaser. [எரு + கழித்து + கொடு.]
எருக்களம்	எருக்களம் erukkaḷam, பெ. (n.) எருவிடுமிடம்; site set apart for a dung hill. (செ.அக.);. [எரு + கனம்.]
எருக்கிலைமணி	எருக்கிலைமணி erukkilaimaṇi, பெ. (n.) பரவமகளிர் அணியும் கழுத்தணி வகை; necklace worn by Parava women (செ.அக.);. [எருக்கு + இலை + மணி.]

எருக்கிலைமாலை	எருக்கிலைமாலை erukkilaimālai, பெ. (n.) எருக்கிலைமணி பார்க்க);;see erukkilaimani. (செ.அக.);.
எருக்கு	எருக்கு1 erukku, பெ. (n.) செடிவகை; yarcum, madar, m.sh.calotropis gigantean. "எருக்கின் முகிழ்நோக்கும்" (தணிகைப்பு.களவு.274);. (செல்வி.77.திச.178);. வ.அர்க்க; ம. எரிக்கு; [எரு → எருக்கு.] எருக்கு2 erukkudal, 5. செ.குன்றாவி (v.t.) . 1. கொல்லுதல்; kill (திவா.);. 2. வருத்துதல்; to harass, trouble. "படிறெருக்கி" (கலித்..81);. 3. வெட்டுதல்; to cut, hew. "பைம்புத லெருக்கி" (முல்லைப்.25);. 4. தாக்குதல்; to beat. "வீதிதோ றெருக்கி.... முரசறைந்த காலை" (சீவக.609);, 5. அடித்தல்; to strike as a bush. "பகுவாய் ஞமலியொடு பைம்புத லெருக்கி" (பெரும் பாண்.112);. 6. அழித்தல்; to destroy.
எருக்கும்பி	எருக்கும்பி erukkumbi, பெ. (n.) குப்பைமேடு; dung-hill, mixen. (சாஅக.); [எரு + கும்பி.]
எருக்குரல்	எருக்குரல் erukkural, பெ. (n.) தாக்குதலாலுண்டாகும் ஒலி; sound produced by beating, as a drum. "இன்கட் பம்பை யெருக்குர லுறீஇ" (பெருங்.மகத.26,36);. [உல் → எல் → எருக்கு + குரல்.]
எருக்கொடு-த்தல்	எருக்கொடு-த்தல் erukkoḍuttal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) . எருக் கழித்துக்கொடு பார்க்க;see erukkalittukkodu.(இ.வ.); [எரு + கொடு.]
எருகு-தல்	எருகு-தல் erugudal, 7. செ.கு.வி. (v.i.) மாடு கழிதல்; to have loose motions, used with reference to cattle. மாடு எருகியிருக்கிறது. (இ.வ.);. ம. எருகுக; க. எரும்பு, எரு; தெ. எருகு; கொலா. எர்ங்கு; நா. எர்ங்கு; குரு. எர்கானா;மால். எர்கெ. எர்க்த்ரெ. [எல் → எரு → எருகு.]

எருச்சாட்டி	எருச்சாட்டி eruccāṭṭi, பெ. (n.) எருவிட்ட நிலம்; land not manured during the present year, having been enriched previously (யாழ்.அக.);. [எரு + சாட்டி. சாடு → சாட்டு → சாட்டி (இடப்பட்டது);.]
எருச்சாம்பல்	எருச்சாம்பல் eruccāmbal, பெ. (n.) எருமுட்டைச் சாம்பல்; ashes of cowdung fuel. [எரு + சாம்பல்.]
எருத்தடி	எருத்தடி eruttaḍi, பெ. (n.) ஈற்றயலடி; "குட்ட மெருத்தடியுடைத்து மாகும்." (தொல்,பொருள்.428);. [எருத்து + அடி. எரு → எருகுதல் = கழித்தல். நீங்குதல், போதல் எருகு → எருத்து = கழித்த, நீங்கிய. எருத்தடி =ஈறு நீங்கிய, இறுதியடி நீங்கிய ஈற்றயலடி.]
எருத்தம்	எருத்தம் eruttam, பெ. (n.) 1. கழுத்து; neck. "எருத்த மீடங்கோட்டி" (சீவக.1658);. 2. பிடர்; nape, back of the neck. "யானை பெருத்தம் பொலிய" (நாலடி.3);. 3. தரவு (வீரசோ.யாப்.11,உரை.); பார்க்க;see taravu, member of kali verse. 4. ஈற்றயல் (காரிகை.செய்.10, உரை.);; penultimate. ம. எருத்தம்;தெ. அற்று. [ஏ → ஏர் → எருத்து → எருத்தம். ஏர் = உயர்தல், எருத்து = உயர்ந்து நிற்கும் பகுதி, கழுத்து, பிடரி.]
எருத்தன்	எருத்தன் eruttaṉ, பெ. (n.) காளைபோல் வலியவன்; man who is as strong as a bull. "மலையைக் கையாலெருத்தனா யெடுத்தவாறே" (தேவா.);. [எருத்து → எருத்தன்.]
எருத்து	எருத்து eruttu, பெ. (n.) கழுத்து; neck. "எருத்துவலிய... இரலை" (கலித்.5);. 2. தரவு (தொல்.பொ.444. உரை.); பார்க்க;see taravu, member of kali verse. 3. ஈற்றயல் (தொல்.பொருள்.428.);; penultimate. "எருத்தடி நைந்தும்" ம. எருத்தம்;தெ. அர்கு. [ஏ → ஏர் → எருத்து.]
எருத்துத்திமில்	எருத்துத்திமில் eruttuttimil, பெ. (n.) மாட்டின் முசுப்பு, மேற்புறம், மாட்டின் முன்னங்கால்களுக்கு மேல் இருக்கும் உருண்டை வடிவான கொண்டை; hump of a bull.

எருத்துப்புரை	எருத்துப்புரை eruttuppurai, பெ. (n.) மாட்டுக் கொட்டில். (Tinn);; ox-stall. ம. எருத்தில். [எருது + புரை.]
எருத்துப்பூட்டு	எருத்துப்பூட்டு eruttuppūṭṭu, பெ. (n.) நல்லநாளில் முதலில் சர்பூட்டி உழுதல் (யாழ்ப்);; first polughing on an auspicious day. [எருது + பூட்டு.]
எருத்துமாடு	எருத்துமாடு eruttumāṭu, பெ. (n.) 1. எருது; bull, ox 2. பொதிமாடு; pack-bullock. (Loc); [எருது → எருத்து + மாடு.]
எருதடி-த்தல்	எருதடி-த்தல் erudaḍiddal, 4.செ.குன்றாவி (v.t.) 1. உழுதல்; to plough. 2. சூடடித்தல்; to thrash out grain by marking cattle tread over the stalks. [எருது + அடி.]
எருது	எருது1 erudu, பெ. (n.) 1. காளைமாடு; bull ox, steer "நல்லெருது முயலும்" (பதிற்றுப்.27,13);. 2. விடையோரை; Taurus, second sign of the zodiac (சங்.அக.); ம. எருது; க., பட, எத்து; கோத, எத்; துட, எகத், குட, எத்தி; து. எரு; தெ. எத்து; கொலா, எட்; நா. கெட்;குரு. அட்டோ. [ஏர் (கலப்பை → ஏர்து → எருது.] எருது2 erudu, பெ. (n.) இறால்; prawn. [எரி → எரிது → எருது. எரி = செந்நிறம், எருது = செம்மீன், இறால்.]
எருதுகட்டி	எருதுகட்டி erudugaṭṭi, பெ. (n.) ஏறுதழுவுதலில் (சல்லிக்கட்டில்); எருதை மடக்குவோன்; bull-fighting champion. [எருது + கட்டி. கட்டி + அடக்கி யாள்பவன்.]
எருதுகட்டு	எருதுகட்டு erudugaṭṭu, பெ. (n.) ஏறுதழுவுதல் போட்டி; bull-fighting festival. (இ.வ.);. [எருது + கட்டி.]

எருதுப்பித்து	எருதுப்பித்து eruduppiddu, பெ. (n.) எருதின் ஈரலிலுருவாகும் பித்தம்; bitter fluid secreted by the liver of the ox-ox-gall. (சா.அக.);. [எருது + பித்து.]
எருதுமறி-த்தல்	எருதுமறி-த்தல் erudumaṟiddal, 2. செகுன்றாவி. (v.t.) எருதுபொலிதல் (யாழ்ப்.);; to cover a cow, as a bull (யாழ்ப்.);. [எருது + மறி.]
எருதுரப்பல்	எருதுரப்பல் erudurappal, பெ. (n.) 1. எருதை அதட்டியோட்டுதல்; driving cattles by making sound. 2. எருதைப்போல் ஒலியிடல்; making sound like ox. [எருது + உரப்பன்.]
எருந்தி	எருந்தி erundi, பெ. (n.) இப்பி (மூ.அ.);; a kind of small shell. 2. சங்கு; conch. 3. ஒரு நறுமணச்செடி; fragrant plant. Pavonia. [இரி → இந்தி → எரிந்தி → எருத்தி.]
எருந்து	எருந்து1 erundu, பெ. (n.) உரல்; mortar. (செஅக.);. [இல் → எல் → எருந்து.] எருந்து2 erundu, பெ. (n.) கிளிஞ்சில்; bivalve shelt fish, as mussels, oysters. "முத்தம்….. எருந்தின் வயிற்ற கத்தடக்கி" (சிறுபாண்.58);. ம. எருந்து. [இரி → இரிந்து → இது → எருந்து.]
எருப்புழு	எருப்புழு eruppuḻu, பெ. (n.) சாணிப் புழு; muck-worm. (சா.அக.); [எரு + புழு]
எருப்போடு-தல்	எருப்போடு-தல் eruppōṭudal, 20.செ.கு.வி. (v.i.) 1. உரமிடுதல்; to manure land. 2. மாடு சாணமிடுதல்; to pass excrement. [எரு + போடு.]

எருமணம்	எருமணம்1 erumaṇam, பெ. (n.) செங்குவளை; red Indian water-lily, Nymphaea lotus rubra. (பிங்.);. [எருமனி + எருமணம்.] எருமணம்2 erumaṇam, பெ. (n.) சாணிநாற்றம்; smell of cow-dung. (சா.அக.);. [எரு + மணம்.]
எருமணி	எருமணி erumaṇi, பெ. (n.) செங்குவளை; that which emits the smell of cow dung i.e, red Indian water lily. (கா.அக.); [எரு + மணி. மணி = மணப்பது, மனம் விவது.]
எருமன்றம்	எருமன்றம் erumaṉṟam, பெ. (n.) மாடுகள் கூடுமிடம்; open gathering place for cattle. "ஆயர்பாடியிலெரு மன்றத்து" (சிலப்.17.உரைப்பாட்டு);. [எரு + மன்றம்.]
எருமாடு	எருமாடு erumāṭu, பெ. (n.) பிடரி, கழுத்தின் பின் பகுதி; back of the neck. (சேரநா.); ம. எருமாடு. [எரு + மாடு. எரு = எருத்து (கழுத்து); மாடு = பக்கம்.]
எருமுட்டை	எருமுட்டை erumuṭṭai, பெ. (n.) வறட்டி; dried cow-dung-cake used as fuel. "எருமுட்டை பிட்கி னுதிர்ந்திடும்" (பட்டினத்திருப்பா.பொது.51);. [எரு + முட்டை. முட்டு → முட்டை = உருண்டையானது.]
எருமை	எருமை erumai, பெ. (n.) 1. பாலதரும் விலங்கினங்க ளுள் ஒன்று; buffalo. "குவிமுலை படர்மருப் பெருமை" (சீவக.2102);. 2. எருமை மறம் பார்க்க;see erumal maram theme of unyielding resistance. "ஒருவனொருவனை யுடைபடை புக்குக் கூழைதாங்கிய வெருமையும்" (தொல்.பொருள்.72);. 3. எமன்; Yama, who rides on a buffao. "எருமையிருந்தோட்டி யெள்ளீயுங் காளை" (பரிபா.8,86);. ம. எரும; தெ. எனுமு; க., பட, எம்மெ; து. எர்மெ; Skt. Heramba. [இர் → இரு → இருமை → எருமை. இரு = கருமை.]
எருமைக்கடா	எருமைக்கடா erumaikkaṭā, பெ. (n.) ஆணெருமை; he-buffalo. [எருமை + கடா.]

எருமைக்கற்றாழை	எருமைக்கற்றாழை erumaikkaṟṟāḻai, பெ. (n.) மலைக் கற்றாழை பார்க்க;see malai-k-karralai. [எருமை + கற்றாழை.]
எருமைக்காஞ்சொறி	எருமைக்காஞ்சொறி erumaikkāñjoṟi, பெ. (n.) பெருங்காஞ்சொறி பார்க்க;see perunkanjori climbing nettle-mercury. (மலை.);. [எருமை + காஞ்சொறி.]
எருமைக்காளை	எருமைக்காளை erumaikkāḷai, பெ. (n.) நெல்வகை (A);; a kind of paddy. [எருமை + காளை.]
எருமைக்குழவி	எருமைக்குழவி erumaikkuḻvi, பெ. (n.) எருமைக்கன்று; calf of buffalo. (தொல்.பொருள்.575);. [எருமை + குழவி.]
எருமைக் கொற்றான்	எருமைக் கொற்றான் erumaikkoṟṟāṉ, பெ. (n.) கொடிவகை; parasitic leafless plant, S.cl., cassytha filiformis. ம. எருமவள்ளி. [எருமை + கொற்றான்.]
எருமைக்கோரை	எருமைக்கோரை erumaikārai, பெ. (n.) எருமை தின்னுமோர் வகைப் பெருங்கோரை; targe species of reed eaten by buffaloes - Saccherum spontaneum. (சா.அக.);. [எருமை + கோரை.]
எருமைச்சுறா	எருமைச்சுறா erumaiccuṟā, பெ. (n.) பெரிய கருப்புச் சுறாமீன்; black shark - Carcharias menisorrah (சா.அக.);.
எருமைப்புல்	எருமைப்புல் erumaippul, பெ. (n.) ஒருவகைப் புல்; a kind of grass growing in rice fields. (சேரநா.);. ம. எருமப்புல். [எருமை + புல்.]
எருமைப்பொன்	எருமைப்பொன் erumaippoṉ, பெ. (n.) வரிவகை (S.I.I.vi.155);; tax. (செ.அக.);. [எருமை + பொன்.]

எருமைப்போத்து	எருமைப்போத்து erumaippōttu, பெ. (n.) எருமைக்கடா. he-buffalo. (தொல்.பொருள்.596);. (செ.அக.);. [எருமை + போத்து.]
எருமைமறம்	எருமைமறம் erumaimaṟam, பெ. (n.) மறவன் ஒருவன் தன் படை முதுகிடவும் பகைவர் படையைத் தான் ஒருவனே அஞ்சாது எதிர்த்து நிற்கும் புறத்துறை (பு.வெ.7,13);; theme of a hero's taking a firm and bold stand in the battlefield against very heavy odds, like an unyielding buffalo, even after his army had retreated and fled. [எருமை + மறம் - எருமைமறம். அஞ்சாது தனித்து நின்று தாக்கும் எருமைபோன்ற நெஞ்சத் துணிவு எருமை மறம் எனப்பட்டது.]
எருமைமுல்லை	எருமைமுல்லை erumaimullai, பெ. (n.) முல்லைக் கொடிவகை; white-bracted jasmine, m cl., jasminum rottlerianum. (செ.அக.);. [எருமை + முல்லை.]
எருமைமுல்லைத்தீவு	எருமைமுல்லைத்தீவு erumaimullaittīvu, பெ. (n.) யாழ்ப்பாணத்தின் பழைய பெயர் (வின்.);; ancient name of Jaffna, from the flower erumal-mullai found there. [எருமை + முல்லை + தீவு.]
எருமைமுள்	எருமைமுள் erumaimuḷ, பெ. (n.) வெள்ளை முள்வேல்; buffalo thorn. (சா.அக.);. [எருமை + முள்.]
எருமையின்றிசை	எருமையின்றிசை erumaiyiṉṟisai, பெ. (n.) தெற்குத் திசை; south, as being Yama's quarter. "ஆகநனைந்தி டாவகை யெருமையின்றிசையினீள்வடிவுற்று." (சேதுபு.சங்கதீ.10);. [எருமை + இன் + திசை. 'இன்' ஆறாம் வேற்றுமைச் சொல்லுருபு.]
எருமைவெளியனார்	எருமைவெளியனார் erumaiveḷiyaṉār, பெ. (n.) குதிரைமறம் பாடிய கடைக்கழகப் புலவர்; poet of Sangam age. [எருமைவெளி + அன் - எருமைவெளியன். எருமைவெளி என்னும் ஊரினராகலாம். மந்தைவெளி என்றும் ஊர்ப்பெயர் உள்ளதை ஒப்பு நோக்குக.]
எருவட்டி	எருவட்டி eruvaṭṭi, பெ. (n.) எருவறட்டி பார்க்க;see eruvarattai.
எருவடை-த்தல்	எருவடை-த்தல் eruvaḍaittal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) எருவுக்காக ஆடுமாடுகளை அடையச் செய்தல்; to fold sheep, herd cattle for manure. [எரு + அடை.]

எருவண்டு	எருவண்டு eruvaṇṭu, பெ. (n.) வண்டுவகை; a kind of beetle (pond.);. [எரு + வண்டு.]
எருவறட்டி	எருவறட்டி eruvaṟaṭṭi, பெ. (n.) எருமுட்டை cake of cowdung, used as fuel. (வின்.);. [எரு + வறட்டி - எருவறட்டி. வறள் → வறட்டி.]
எருவாரம்	எருவாரம் eruvāram, பெ. (n.) எருவுரமிட்டதற்குக் கொடுக்குந் தவசப்பங்கு; share of the produce assigned to those who provide manure for the land. [எரு + வாரம்.]
எருவு	எருவு eruvu, பெ. (n.) எரு பார்க்க;see eru. ம. எருவ; தெ. எருவு;க. எரும்பு. [எரு → எருவு.]
எருவை	எருவை eruvai, பெ. (n.) 1. தலை வெளுத்து உடல் சிவந்திருக்கும் பருந்து; a kind of kite, whose head is white and body brown. "விசும்பா டெருவை பசுந்தடி தடுப்ப" (புறநா.64,4);. 2. கழுகு; eagle "எருவை குருதி பிணங்கவருந் தோற்றம்" (களவழி.20);. 3. குருதி (திவா.);; blood 4. பஞ்சாய்க் கோரை; species of cyperus. "எருவை செருவிளை மணிப்பூங் கருவிளை" (குறிஞ்சிப்.63);. 5. கோரைக்கிழங்கு; straight sedge tuber. "மட்பனை யெருவை தொட்டி" (தைலவ.தைல.94);. 6. பொருக்கச்சி; European bamboo reed. (குறிஞ்சிப்.68,உரை.);. 7. செம்பு; copper. "எருவை யுருக்கினாலன்ன குருதி" (கம்பராகும்பக.248);. ம. எருவ. [உல் → எல் → எரு → எருவை. எருவை = சிவந்திருப்பது.]

எல்	எல்1 el, பெ. (n.) 1. நெருப்பு; fire. 2. கதிரவன்; sun. "எற்படக் கண்போன் மலர்ந்த" (திருமுரு.74);. 3. ஒளி; lusture, splendour, light "எல்லே யிலக்கம்" (தொல்,சொல்.271);. 4. வெயில் (பிங்.);; sunshire. 5. பகல்; day time. "எல்லடிப் படுத்த கல்லாக் காட்சி" (புறநா.170);. 6. நாள் (பிங்.);; day of 24 hours. 7. பெருமை; vehemence, strength. ம. எல்; தெ. எலமு;பர். தெந்கி. கோண், எததி, அததி, (லெயிலின் வெப்பம்);. [உல் → எல்.] எல்2 el, பெ. (n.) 1. கதிரவன் மறைவு; sunset. 2. இரவு; night
எல்கை	எல்கை elkai, பெ. (n.) எல்லை; border, limit எல்கை "எல்கைகைவிட்டுக் கடக்கப்போன தனாலே." (கல்வெட்டு);. ம. எல்க. [எல் → எல்லை = விளிம்பு, ஓரம், வரம்பு, வரப்பு. எல்லை கைவிட்டுச்சென்றாள் என்னும் வழக்கு மீதுர்த்த பகுதிகளில் எல்லைகை விட்டு → எல்கைவிட்டு எனத்திரிந்தது. அத்திரிபால் எல்லை + கை → எல்கை என மருவி வழங்கலாயிற்று.]
எல்ல	எல்ல ella, பெ. (n.) எல்லா பார்க்க;see ella (தொல்,பொருள்.220.உரை.);. (செ. அக.);. [எல்லா → எல்ல.]
எல்லப்பநாவலர்	எல்லப்பநாவலர் ellappanāvalar, பெ. (n.) அருணாசல புராணம் முதலிய நூல்களை யியற்றிய புலவர்; author of Arunacala-puranam and other works in Tamil (செ.அக.);. [எல்லப்பன் + நாவலர்.]
எல்லம்	எல்லம் ellam, பெ. (n.) இஞ்சி; ginger. (மலை.);. தெ. அல்லமு. [அல்லம் → எல்லம்.]

எல்லம்மன்	எல்லம்மன் ellammaṉ, பெ. (n.) தீயவிளைவுகளின்போது மீனவர்களாலும் மற்றும் நச்சுப் பாம்பினால் கடிபடுபவராலும் வணங்கப்படும் ஒரு சிற்றூார்த் தெய்வம் (இ.வ.);; village goddess, invoked by fishermen when in danger and by anyone bitten by a poisonous serpent. தெ. எல்லம்ம. [எல் → எல்லை. எல்லையம்மன் →எல்லம்மன்.]
எல்லம்மா	எல்லம்மா ellammā, பெ. (n.) எல்லம்மன் பார்க்க;see ellamman. [எல்லையம்மன் → எல்லம்மன் → எல்லம்மா.]
எல்லரி	எல்லரி ellari, பெ. (n.) பறைவகை; a kind of drum. "கடிகவர் பொலிக்கும் வல்வா யெல்லரி" (மலை படு.10). [ஒல் → எல் → எல்லரி.]
எல்லவரும்	எல்லவரும் ellavarum, பெ. (n.) எல்லாரும்; all persons "நாமெல்லவரும்" (கந்தபுதேவர்.புலம்புறு.19);. தெ. எல்லரு;க. எல்லரு. எல்லவரு. [எல்லை + அவர் – எல்லவர் + உம் + எல்லவரும். நாட் டெல்லை அல்லது ஊரெல்லைக்குட்பட்ட அனைவரும்.]
எல்லவன்	எல்லவன் ellavaṉ, பெ. (n.) 1. கதிரவன்; sun "எல்லவன் வீழுமுன்னம்" (பாரத.பதினெட்.119);. 2. திங்கள்; moon (அகநி.);. ம. எல்லவன். [எல் → எல்லவன்.]

எல்லா	எல்லா ellā, பெ. (n.) 1. ஒரு விளிப்பெயர்; here, you (தொல்.பொருள்.220.உரை.);. 2. தோழி முன்னிலை பெயர் (சூடா. 2,42); word used in addressing a woman friend. "கடை மணியின் குரல் காண்பென் காண் எல்லா" (சிலப்.20,3);. ம., துட., பட, எல்லா; க., குட., தெ. எல்ல; கோத, எல், எலம்; பிரா. குல்; Eng all. [இல் - இளமைக் கருத்துவேர். இல் → எல் → எல்லா → எல → எல்லா = தோழன், தோழி.] ஆங்கில நண்பரைக்காணும்போது மகிழ்ச்சி விளியாக ஆளும் உறலோ (உறல்லோ); என்னுஞ்சொல். எல்லா என்னும் தென் சொல்லோடு தொடர்புடையதே. hallo, haloa, Int, n. and vi Int, calling attention or expr. surprise. informal greeting, (n and vi); the cry 'hallo' var of earlier Hollo halloo, int inciting dogs to the chase, calling attention or expressing surprise, (n); the cry 'halloo' (perh.); var. of Hollo; urge on (dogs etc.); with shouts shout (t and i); to attract attention. hallow, v.t. and i chase with shouts; incite with shouts; shout to incite dogs etc. (ME); halower prok. 1 OF halloer, hello, n, and v.i. hallo. Holla, int. calling attention of OF holla hollo int. calling attention; "hallo" (conn.w.); HOLLA. hallo, hollow, holla, holloa, v.i. and t shout (i and t); call o hounds (as prec); hullo, hulloa, int- used to call attention, express surprise or answer call esp. on telephone, of HALLO. நூற்றுக்கணக்கான அடிப்படை ஆங்கிலச் [illegible] சொல்லும்
எல்லாம்	எல்லாம் ellām, பெ. (n.) 1. முழுதும் (திருக்கோ.351, உரை.); whole. 2. அனைவர், அவை என்னும் பொருளிலும் வரும்; all, personal as well as impersonal. அவர்கள் எல்லாம் போனார்கள்; அவை எல்லாம் போயின. "நல்லவை எல்லாம் தீயவாம்" (குறள். 375); ம. எல்லாம்; க. எல்லா; துட, யெலெ, யெல்லமதி; கோத, எல்ம்; பட, எல்லா; குட, எல்ல; து. எல்ல;தெ. எல்ல. [எல்லவும் → எல்லாம். எல்லை + அவை - எல்லையவை → எல்லவை + உம் – எல்லவையும் → எல்லாம். எல்லவை = எல்லைக்குட்பட்ட அனைத்தும்.]
எல்லார்	எல்லார் ellār, பெ. (n.) தேவர்; Devas of Hindu mythology "பணிவானத் தெல்லார் கண்ணும்" (சீவக.364); (வே.க.58);. ம. எல்லார். [எல் → எல்லார். எல்லவரும் பார்க்க.]
எல்லாரும்	எல்லாரும் ellārum, பெ. (n.) யாவரும்; all persons "எல்லாரும் எல்லீரும் என்பவற்றும்மை" (நன். 246); ம. எல்லாரும், எல்லாவரும்; க. எல்லரும்; கோத, எலம்; குட, எல்ல;தெ. எல்லரு. [எல்லவரும் → எல்லாரும்.]

எல்லாவோ	எல்லாவோ ellāvō, பெ. (n.) தோழி; lady friend. "எல்லாவோ காதலற் காண்கிலேன்" (சிலப்.18,11-12);. [எல்லா → எல்லாவோ.]
எல்லி	எல்லி1 elli, பெ. (n.) 1. கதிரவன் (பிங்.);; sun. 2. பகல்; day time. "இரவோ டெல்லியு மேத்துவார்" (தேவா.344,8);. [உல் → எல் → எல்லி = அழலோன், கதிரவன்.] எல்லி2 elli, பெ. (n.) 1. இரவு; right. "எல்லியிது காலையிது" (சீவக.1877);. 2. இருள்; darkness. "நீரரை யெல்லி யியங்கன்மினே" (இறை.30.உதா.217);. [இல் → இல்லி → எல்லி = இருள். இல்லி = கருமை, இருள்.]
எல்லிப்பகை	எல்லிப்பகை ellippagai, பெ. (n.) 1. கதிரவன்; sun, enemy of night (சங்.அக.);. 2. வெளிச்சம்; light as the enemy of darkness or the night. [இல்லி → எல்லி + பகை. இல்லி + இரவு.]
எல்லிமனை	எல்லிமனை ellimaṉai, பெ. (n.) தாமரை; lotus, fancied as the wife of the sun. "பிரம்பெல்லிமனை முக்கருணை." (தைலவ.தைல.135);. [எல் → எல்லி (கதிரவன்); + மனை. மனை = மனைவி.]
எல்லியறிவன்	எல்லியறிவன் elliyaṟivaṉ, பெ. (n.) கோழிச்சேவல்; cock-which knows the watches of the night. (செ.அக.);. [எல்லி + அறிவன். அறிவன் = அறிபவன்.]
எல்லிருள்	எல்லிருள் elliruḷ, பெ. (n.) இராவிருள்; darkness of night. 2. விடியற்காலத்திருள்; darkness preceding the dawn. "எல்லிருள் விஞ்சையயோதி" (சீவக.1747);. மறுவ, நள்ளிருள், செறியிருள், குமரியிருள், பேரிருள். [எல் + இருள்.]
எல்லினான்	எல்லினான் elliṉāṉ, பெ. (n.) எல்லோன் பார்க்க;see ellon. "புயங்க முண்டுமிழ்ந்த வெல்லினா னென" (கந்தபு.அக்கினி.223); (வேக.58); [எல்லி → எல்லினன் → எல்லினான்.]

எல்லீரும்	எல்லீரும் ellīrum, பெ. (n.) எல்லா நீங்களும்; you all "எல்லீரு மென்னும் பெயர்நிலைக் கிளவியும்" (தொல்.சொல்.166); "எல்லாரும் எல்லீரும்" (நன் 246);. ம. எல்லரும்;க. எல்லரும். [எல்லா + நீரும் – எல்லாநீரும் → எல்லீரும்.]
எல்லு-தல்	எல்லு-தல் elludal, 13.செ.கு.வி (v.i.) ஒளிமங்குதல்; to become dim as the sun. "எல்லு மெல்லின்று ஞமலியு மிளைத்தன" (குறுந்.179);. [இல் → எல்.]
எல்லெண்	எல்லெண் elleṇ, பெ. (n.) பன்னிரண்டு; number 12, representing the number of Atittar. "காட்டசைசத்தி யெல்லெண்" (தைலவ.தைல.69);.
எல்லெனல்	எல்லெனல் elleṉal, பெ. (n.) ஓர் ஒலிக்குறிப்பு (பிங்.);; onom expression. [எல் + எனல்.]
எல்லே	எல்லே ellē, இடை (int.) 1. தோழியை விளிக்கும் முன்னிலைச் சொல்; here you, used in addressing a woman-friend. "எல்லே.....தோழி" (திவ்.திருவாய். 5,3,5);. 2. ஓர் வியப்பு விரக்கச் சொல்; exclamation of wonder or pity. "ஏதிலே னரங்கற் கெல்லே" (திவ்.திருமாலை.26);. – கு.வி.எ. (adv.); 1. வெளியாக; openly, cleary, "எல்லேமற் றெம்பெருமாற் கின்றிவளு மின்னாளோ" (சீவக.2957);. 2. வெளியே (சீவக.653, உரை.);; outside. [எல் → எல்லே.]
எல்லேம்	எல்லேம் ellēm, பெ. (n.) எல்லேமும் பார்க்க;see ellemum.
எல்லேமும்	எல்லேமும் ellēmum, பெ. (n.) எல்லா நாங்களும்; we all, all of us. [எல்லா + நாமும் – எல்லேமும்.]
எல்லேலெனல்	எல்லேலெனல் ellēleṉal, பெ. (n.) எல்லெனல் பார்க்க; [எல் + எல் + எனல்.]

எல்லேளெனல்	எல்லேளெனல் ellēḷeṉal, பெ. (n.) எல்லேலெனல் (திவா.); பார்க்க;see ellelenal.
எல்லை	எல்லை1 ellai, பெ. (n.) 1. நடப்பட்ட எல்லைக்கல்; stone fixed up to show the boundary limits. 2. வரம்பு; limit, border. "எல்லைக் கணின்றார்" (குறள்.306);. 3. அளவை (திவா.);; measure, extent. 4. முடிவு; end, goal, extremity, death. (கலித்.129.உரை.);. 5. கூப்பிடு தொலைவு; distance within reach of voice. (திவா.);. 6. தறுவாய்; specified time, period. "கூறிய வெல்லையில்" (கம்பரா.வீபீட. 97);. 7. இடம்; place, spot, locality. "அதற்கடுத்த வெல்லை யாமீண்டு" (கந்தபு.ஏம கூட.30);. 8. ஐந்தாம் வேற்றுமைப் பொருள்களுள் ஒன்று; ablative case. "எல்லையின்னு மதுவும் பெயர் கொளும்" (நன்.319);. ம. எல்ல; க. எல்லே; துட. எல்ய; து. எல்ல;தெ. எல்ல, எல்லே. [இல் → எல் → எல்லை. இல் = குத்துதல், நடுதல்.] எல்லை2 ellai, பெ. (n.)
எல்லைக்கட்டு	எல்லைக்கட்டு1 ellaikkaṭṭudal, 5. செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கட்டுப்படுத்துதல்; to limit, restrain, circumscribe. 2. வரையறுத்தல்; to determine, decide. 3. வழக்குத் தீர்த்தல்; to settle matters of dispute. [எல்லை + கட்டு.] எல்லைக்கட்டு2 ellaikkaṭṭu, பெ. (n.) 1. வரம்பு; boundary, demarcation. 2. கட்டுப்பாடு; restraint, circumscription. ம. எல்லத்தல. [எல்லை + கட்டு.] எல்லைக்கட்டு3 ellaikkaṭṭu, பெ. (n.) வரிகட்டுதல், இறைக்கட்டுதல் (யாழ்.அக.);; payment of taxes. (செ.அக.);. [எல்லை + கட்டு.]

எல்லைக்கல்	எல்லைக்கல் ellaikkal, பெ. (n.) எல்லை யறிய நிறுத்துங் கல்; stone fixed up to show the boundary Imils. "எல்லைக்கல்லி னிறீஇ" (மீனாட்பிள்ளைத்.38);. [எல்லை + கல்.]
எல்லைக்கறுப்பன்	எல்லைக்கறுப்பன் ellaikkaṟuppaṉ, பெ. (n.) ஒரு ஊர்த் தேவதை; village deity, who guards the boundary of the village. ம. எல்லக்கல்லுசாமி. [எல்லை + கருப்பள்.]
எல்லைக்கால்	எல்லைக்கால் ellaikkāl, பெ. (n.) எல்லைக் கல் (யாழ்.அக.);; boundary stone. [எல்லை + கால். கால் = கம்பு, கல்.]
எல்லைக்காவல்	எல்லைக்காவல் ellaikkāval, பெ. (n.) ஊரெல்லையிற் காக்கும் வயற்காவல் (வின்.);; watch-shed, to mark the division of one field from another. [எல்லை + காவல்.]
எல்லைக்குறிப்பு	எல்லைக்குறிப்பு ellaikkuṟippu, பெ. (n.) 1. எல்லையடையாளம்; boundary-mark. 2. வழியளவைக் காட்டும் குறி; málestone, mile-post. [எல்லை + குறிப்பு.]
எல்லைக்கெட்டநேரம்	எல்லைக்கெட்டநேரம் ellaikkeṭṭanēram, பெ. (n.) ஒவ்வாத நேரம்; unsuitable time. (ஆ.அக.);. [எல்லை + கெட்ட + நேரம்.]
எல்லைக்கேடு	எல்லைக்கேடு ellaikāṭu, பெ. (n.) 1. சமயமொவ் வாமை; unsuitableness in regard to time. 2. இடமொவ்வாமை; unsuitableness, inconvenience in regard to place. [எல்லை + கேடு.]
எல்லைகட-த்தல்	எல்லைகட-த்தல் ellaigaḍattal, 3. செ.கு.வி. (v.i.) 1. வரம்பு மீறுதல்; to tresspass. 2. நேர்மை தவறுதல், எல்லை மீறுதல்; to exceed limits, transgress. 3. அளவிறத்தல்; to be beyond all measure. [எல்லை + கட.]
எல்லைகுறி-த்தல்	எல்லைகுறி-த்தல் ellaiguṟittal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) வரம் பேற்படுத்துதல்; to mark limits, set boundaries. [எல்லை + குறி.]

எல்லைத்தரிசு	எல்லைத்தரிசு ellaittarisu, பெ. (n.) ஊரோரங்களிலுள்ள கரம்பு நிலம் (C,G);; waste land, generally on the outskirts of a village. [எல்லை + தரிக.]
எல்லைத்தீ	எல்லைத்தீ ellaittī, பெ. (n.) ஊழித்தீ; fire that destroys all things at the close of an age. [எல்லை + தீ.]
எல்லைப்படுத்து-தல்	எல்லைப்படுத்து-தல் ellaippaḍuddudal, 5.செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. எல்லை கட்டுதல்; to settle a boundary. 2. முடிவுபடுத்துதல் (வின்.);; to settle matters, decide, finish, terminate. [எல்லை + படுத்து.]
எல்லைப்பத்திரம்	எல்லைப்பத்திரம் ellaippattiram, பெ. (n.) எல்லைவ முக்குத் தீர்த்தெழுதும் ஆவணம் (சங்.அக.); writen agreement setting forth the terms of settlement of a boundary dispute. [எல்லை + பத்திரம்.]
எல்லைப்பிடாரி	எல்லைப்பிடாரி ellaippiṭāri, பெ. (n.) எல்லையம்மன்; female deity believed to preside over spots where roads meet (வின்.);. [எல்லை + பிடாரி.]
எல்லைப்பூசல்	எல்லைப்பூசல் ellaippūcal, பெ. (n.) எல்லையைப் பற்றிய வழக்கு; boundary dispute (செ.அக.);. [எல்லை + பூசல்.]
எல்லைப்பொருள்	எல்லைப்பொருள் ellaipporuḷ, பெ. (n.) ஒரு பொருளி னது திசையளவைக் குறிப்பதற்கு எல்லையாய் நிற்கும் பொருள் (ஆ.அக.);; object located to indicate extent and/or boundary. [எல்லை + பொருள்.]
எல்லைமால்	எல்லைமால் ellaimāl, பெ. (n.) நான்கெல்லை (C.G);; four boundaries of a piece of land. [எல்லை + மால், மாத்தல் = அனத்தல், மா → மால் = அளவு.]

எல்லைமானம்	எல்லைமானம் ellaimāṉam, பெ. (n.) 1. எல்லை; boundary limit, circuit (யாழ்.அக.);. 2. அளவு; measure, extent. [எல்லை + மானம். மாத்தல் = அளத்தல். மா → மால் → மாள் + அம்.]
எல்லையம்மன்	எல்லையம்மன் ellaiyammaṉ, பெ. (n.) ஊரெல்லையில் இருக்கும் காவல் தெய்வம்; guardian deity at the boundary of a village. [எல்லை + அம்மன்.]
எல்லையோடல்	எல்லையோடல் ellaiyōṭal, பெ. (n.) எல்லையைச் சுற்றிவரல்; running through the boundary. (ஆ.அக.);. [எல்லை + ஒடல்.]
எல்லையோடி	எல்லையோடி ellaiyōṭi, பெ. (n.) ஊர்த் தெய்வத்தின் கோயிலின் முன்னே சில வழிபாட்டுமுறைகளைச் செய்து பிறகு எல்லையைக்காட்டி வழக்கைத் தீர்ப்போன். (இ.வ.);; boundary runner, a village officer, whose testimony incase of boundary disputes is accepted by the disputants, when he shows the boundary line by running round it after having been solemnly sworn to discharge his duty as almost a divine arbitrator by being required to go through certain awe-inspiring ceremonies before the shrine of the village deity (செ.அக.);. [எல்லை + ஓடி.]
எல்லையோடு-தல்	எல்லையோடு-தல் ellaiyōṭudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) எல்லையைச் சுற்றிவருதல் (வின்.););; to march around the bounds of a village or district, a religious ceremony performed by some of the Hindu sects. [எல்லை + ஒடு.]
எல்லைவிருத்தி	எல்லைவிருத்தி ellaivirutti, பெ. (n.) ஊரெல்லையைக் காக்கும் காவற்பணி. (Rd.M.331);; office of protecting village boundaries, held hareditarily and carrying with it certain emoluments. [எல்லை + விருத்தி]
எல்லோ	எல்லோ ellō, இடை (int.) ஓர் வியப்பு, இரக்கச்சொல்; exclamation expressive of surprise or pity. (செல்வி. 78, சூன்.497);. [எல்லா → எல்லோ.]
எல்லோமும்	எல்லோமும் ellōmum, பெ. (n.) எல்லாமும் பார்க்க;see ellam-um. [எல்லாமும் → எல்லோமும்.]

எல்லோரும்	எல்லோரும் ellōrum, பெ. (n.) அனைவரும்; all. [எல்லாரும் → எல்லோரும்.]
எல்லோன்	எல்லோன்1 ellōṉ, பெ. (n.) கதிரவன் (பின்.);; Sun. [எல் → எல்லோன்.] எல்லோன்2 ellōṉ, பெ. (n.) பன்னிரண்டு எனும் எண்ணிக்கை; dozen. மறுவ, எல்லெண். [எல் → எல்லோன் (படைத். பாவாணர்);.] பன்னிரு சூரியர் உண்டு எனும் கருத்தின்படி சூரியனைக் குறிக்கும் எல் என்னும் சொல்லிலிருந்து பன்னிரண்டு என்னும் எண்ணை (dozen);க்குறிக்க எல்லோன் என்னும் சொல்லைப் பாவாணர் படைத்திட்டுக்கொண்டார்.
எல்வளி	எல்வளி elvaḷi, பெ. (n.) பெருங்காற்று; furious winds. "எல்வளியலைக்கும்" (அகநா.77);. [எல் + வளி.]
எல்வை	எல்வை elvai, பெ. (n.) எல்லை பார்க்க;see ellai. "அல்வழி நடக்குமெல்வை" (உபதேசகா.சிவபுண் ணிய, 375);. [எல்கை → எல்வை.]
எல	எல ela, பெ. (n.) அன்பொடு விளிக்குஞ்சொல், கெழுதகைப் பொதுச் சொல்ர; word of endearment. [எல் + எல.] 'எல' என்பதையும் இதன் திரியான சில சொற்களையும் பற்றிக் கிற்றல் கன்னட அகரமுதலி பின்வருமாறு கூறகின்றது. க. எல (ela); - உடன்படுதலைக் குறிக்கும் ஓர் இடைச்சொல். க. எலகெ (elage); - பெண்டிரை விளிக்கும் சொல். க. எலவோ - வலிமிக்க வியப்பிடைச் சொல் க. எலா - நண்பரை அல்லது நெருங்கிப் பழகியவரை விளிக்குஞ்சொல். க. எலெ - எலே - எலா. க. எலெகெ (lege); - பழகிய பெண்டிரை விளிக்குஞ்சொல் க. எலோ, எலோ - எலா (செல்வி78.சூன்.497);. எலே என்பது ஆணையும் எலா என்பது பெண்ணையு குறிக்க வழங்கிய கெழுதகைப் பொதுச்சொல்.

எலவோ	எலவோ elavō, இடை (int.) மகிழ்ச்சி, துயரம், வியப் ஆகியவற்றைக் குறிக்கும் கெழுதகைப் பொது சொல்; word of endearment expressing happiness, grie and surprise. [எல்லா → எல → எலவோ.] எல்லா, எலா, எலவோ என்னும் கெழுதகைப் பொது சொற்கள் தமிழில் தொன்முதுகால முதலே வழக்கூன்றியவை இருக்குவேத பாடலொன்றில் திராவிடர்களின் ஓலைச் சுவடி ளுக்குப் பகைவர் தீயிட்டபோது எலவோ எலவோ என அவர்கள் வருந்தி அழுததாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.
எலா	எலா elā, இடை (int.) நண்பினரை விளிக்கும் ஒரு விளிப்பெயர்; here, you! used in addressing a person In a familiar and friendly manner. (தொல்.பொ. 220 உரை.);. க. எலா. [எல்லா → எலா.]
எலி	எலி1 eli, பெ. (n.) 1. தவசம், கொட்டை, வே முதலியவற்றைக் கடிக்கும் தன்மையுள்ள சிறிய உடலமைப்புள்ள விலங்கு; rat, mus ratus, "எலிப் பகை நாக முயிர்ப்பக் கெடும்" (குறள்,763);. 2. பெருச் சாளி; bandicoot. "வாரணத்தை.....யெலியிழுத்துட் போகின்ற தென்." (தனிப்பா.1,32,61);. ம. எலி; க. எலி, இலி; குட, எலி; து. எலி, இலி; தெ. எலுக, எலிக; எரு. எணி; கோத, எய்ச்; துட. இல்ல; கொலா, எல்க; நா, எல்கு; பர், எல்; கட, சிலேல்; கூ. ஒட்ரி; குவி, ஒல்லலி; பிரா, கல்; கோண், அல்லிக, எல்லி;பட, இலி. [இல் → இலி → எலி. இல் = குத்துதல், குடைதல்.]
எலிக்காதிலை	எலிக்காதிலை elikkātilai, பெ. (n.) எலிக்காது பார்க்க;see elikkadu. (சா.அக.);. [எலி + காது + இலை.]
எலிக்காது	எலிக்காது elikkātu, பெ. (n.) எலிச்செவி போன்று வளரும் கிளைகளையுடைய ஓர் பயிர் (M.N);; plant whose leaves resemble rats, ears-Ipomaea reniformis. [எலி + காது.]
எலிச்செவி	எலிச்செவி eliccevi, பெ. (n.) எலிச்செவி போன்ற இலைகள் உள்ள ஒரு மருந்துச் செட; plant Evolvulus emarginatus or Salvinia Cucullala. ம. எலிச்செவி; க. இலிகிவி;து. எலிகெம்பி, தெ. எலிச்செவி, எலுகசெவி. [எலி + செவி.]

எலிச்செவிக்கள்ளி	எலிச்செவிக்கள்ளி eliccevikkaḷḷi, பெ. (n.) கள்ளி வகை (தைலவ.தைல.125, உரை.);; a kind of sedge. ம. எலிச்செவியன்; க. இலிகிவி; து. எலிகெயி;தெ. எலிச் செவி. [எலி + செவி + கள்ளி.]
எலித்திசை	எலித்திசை elittisai, பெ. (n.) North-west, opp. to punai-t-tisai. (செ.அக.);. [எலி + திசை.]
எலித்துன்	எலித்துன் elittuṉ, பெ. (n.) எலிதோண்டிய பொந்து; hole made by rat. (செ.அக.);. [எலி + துன். துன்னுதல் = குடைதல், உழுதல், வளைதோண்டுதல், பொந்து செய்தல்.]
எலிப்பகை	எலிப்பகை elippagai, பெ. (n.) 1. பூனை; cat 2. எலியின் எதிர்ப்பாற்றல்; attacking capacity of the rat. "எலிப்பகை நாகம் உயிர்ப்பக்கெடும்" (குறள்.763);. [எலி + பகை.]
எலிப்பயல்	எலிப்பயல் elippayal, பெ. (n.) சிறிய பையன்; ittle boy. [எலி + (பையல்); பயல்.]
எலிப்பயறு	எலிப்பயறு elippayaṟu, பெ. (n.) 1. ஒர்வகைக் காட்டுப் பயறு; a wild variety of pulse - Glycine trilobal 2. வயற்காடுகளில் முளைக்கும் வயற் பயறு; pulse found grown in fields and hedges and known as rat-pulse or rat-gram-phasecous trilobus. (சா.அக.);. [எலி + பயறு.]
எலிப்புலி	எலிப்புலி elippuli, பெ. (n.) பூனை; cat. "ஈப்புலியோ டெலிப்புலியாய் வடிவங் கொண்டு" (தனிப்பா. 1,86,169);. [எலி + புலி.]
எலிப்புற்று	எலிப்புற்று elippuṟṟu, பெ. (n.) எலிவளை; rat hole. [எலி + புற்று.]
எலிப்பூழி	எலிப்பூழி elippūḻi, பெ. (n.) எலிவளையினின்று வெளியே தள்ளும் மண்; sand thrown out by a rat from a rat-hole. (சேரநா.);. ம. எலிப்பூழி.

எலிப்பொந்து	எலிப்பொந்து elippondu, பெ. (n.) எலிவளை; rat-hole. ம. எலிப்பளம். [எலி + பொந்து.]
எலிப்பொறி	எலிப்பொறி elippoṟi, பெ. (n.) 1. எலியைப் பிடிக்கும் எந்திரம்; rat-trap. 2. எலிப்பிடுக்கன் பார்க்க;see Elippidukkan. ம. எலிக்கணி, எலிப்பொறி. [எலி + பொறி.]
எலி மருந்து	எலி மருந்து elimarundu, பெ. (n.) எலியைக் கொல்வதற்கிடு மருந்து; any medicine intended for killing rats.(சா.அக.);. [எலி + மருந்து.]
எலிமயிர்க்கம்பளம்	எலிமயிர்க்கம்பளம் elimayirkkambaḷam, பெ. (n.) எலிமயிரினாற் செய்யப்பட்ட கம்பளி (சீவக.2686,உரை.); blanket made of rats' fur. [எலி + மயிர் + கம்பளம்.]
எலிமுள்ளு	எலிமுள்ளு elimuḷḷu, பெ. (n.) இராவணன் மீசைப்புல்; water-pink, a Seashore grass, spinifex Squarrosus.
எலியளை	எலியளை eliyaḷai, பெ. (n.) எலிவளை (வின்.);; rats hole. ம. எலியள. [எலி + வளை – எலிவளை → எலியளை.]
எலியன்	எலியன் eliyaṉ, பெ. (n.) பொடியன் (இ.வ.);; little Boy. [எலி + எலியன்.]

எலியாமணக்கு	எலியாமணக்கு eliyāmaṇakku, பெ. (n.) காட்டா மணக்கு; glauosus-leaved physic-nut. ம. எலியாவணக்கு. [எலி + ஆமணக்கு.]
எலியிடுக்கி	எலியிடுக்கி eliyiḍukki, பெ. (n.) எலிபிடிக்கும் பொறி; rat-trap. [எலி + இடுக்கி.]
எலியெலும்பன்	எலியெலும்பன் eliyelumbaṉ, பெ. (n.) வலிமையில்லாதவன்; weak man, he who is as weak as a rat. "இல்லெலி யெலும்பனான சம்சாரி" (ஈடு.4,9,8);. [எலி + எலும்பு + அன்.]
எலியோடி	எலியோடி eliyōṭi, பெ. (n.) கூரையின் நடுமுகட்டிலே வைக்கும் உருட்டுமரம் (வின்.);; thin timber on the top of a ceiling ridge-pole. ம. எலியோடி. [எலி + ஓடி.]
எலிவளை	எலிவளை elivaḷai, பெ. (n.) எலிப்பொந்து பார்க்க;see eli-p-pondu.
எலிவாலரம்	எலிவாலரம் elivālaram, பெ. (n.) எலி வாலைப் போன்ற அரம்; Instrument, rat's tail file. (சா.அக.); [எலி + வால் + அரம்.]
எலிவெடி	எலிவெடி eliveḍi, பெ. (n.) வெடிவகை; a kind of rocket (சேரநா.);. ம. எலிவெடி.
எலிவெள்ளை நஞ்சு	எலிவெள்ளை நஞ்சு eliveḷḷainañju, பெ. (n.) எலிகள் புணருங் காலத்தில் சிதறும் விள்ளூ மாந்தர் உடம் பில் படுவதால் ஏற்படும் நஞ்சு (விஷம்);; இதனால் புண், குளிர்காய்ச்சல், மயக்கம், போன்ற நோய்கள் உண்டாகும்; diseases due to the poisonous effects of the seminal fluid (split during the coition of rats); coming in contact with the humanbody and the symtoms are - ulcers, swelling, ague, swoon, fever etc. (சா.அக.);. [எலி + வெள்ளை + தஞ்க.]

எலினன்	எலினன் eliṉaṉ, பெ. (n.) கள்; toddy; [எலு = பிஞ்சு. எலுவின் வடிநீர் எலுவெனப்பட்டது. எலு → எலுனன் → எலிளன்.]
எலு	எலு1 elu, பெ. (n.) கரடி (பிங்.);; bear. தெ. எலுகு. [எல் + கருப்பு. எல் → எலு.] எலு2 elu, பெ. (n.) பிஞ்சு (பிங்.);; green fruit that as just being formed from the blossom. [இல் → இலு → எலு = பிஞ்சு.] எலு3 elu, பெ. (n.) தோழமை; friendship. [எல்லா → எலா = எலு.]
எலும்பன்	எலும்பன் elumbaṉ, பெ. (n.) எலும்புபோன்று மெலிந்தவன்; one who is almost a skeleton, emaciated man. ம. எலும்பன். [எல் → எலு → எலும்பு + அன்.]
எலும்பி	எலும்பி1 elumbi, பெ. (n.) எலும்பு தோன்ற மெலிந்தவள்; emaciated woman. [எலும்பு + இ.]
எலும்பிலி	எலும்பிலி elumbili, பெ. (n.) 1. புழுமுதலிய எலும்பில்லாத உயிரிகள்; worm, or any creature that has no bones. 2. மரவகை (யாழ்.அக.);; tree. [எலும்பு + இலி. இல்லி → இலி.]

எலும்பு	எலும்பு elumbu, பெ. (n.) உடம்பின் தோற்றம், உறுதிக்குக் காரணமான வன்மையான மரச்சட்டம் போன்ற பொருள்; bone. "நரம்போ டெலும்பணிந்து" (திருவாச.12,11);. ம. எலும்பு; த. எலு, எலும்பு, எழுவு; கோத, எல்ன்; துட, எவின்; குட, எலிம்பி; து. எலு; தெ. எம்மு, எம்கே, எழுக;பட, இலு. [எல் = வெண்மை, எல் → எலு → எலுமு → எலும்பு.] மேலையாரிய மொழிகளிலும் 'எல்' எனுஞ்சொல்வெண்மைப் பொருளில் வழங்கி வருகிறது. எல்பு - L albus, white. LL alba, E alb, white vestment reaching to feet worn by priests. CE, ME alte. E albala, while mata. Lalbata, whilaned Port albino, while Negro. E albile, white or soda fieldspar. E album, book of while sheets for insertion of autographs, photographs, etc. E albumen, white of egg 5 albuminuria, presence of albumen in the usine. E alburnum, recently formed while wood in exogamous, trees (செல்வி.77.திச.177);.
எலும்புக்கண்	எலும்புக்கண் elumbukkaṇ, பெ. (n.) எலும்பின் கண்ணறைகள்; bone-cells. (சா.அக.); [எலும்பு + கண்.]
எலும்புக் கூடு	எலும்புக் கூடு elumbukāṭu, பெ. (n.) உடம்பினில் தசை நீங்கிய எலும்பின் கோப்பு; the hard or bony | frame work of an animal separated from the flesh and fixed together in their natural position--skeleton. (சா.அக.);. [எலும்பு + கூடு.]
எலுமிச்சம்புல்	எலுமிச்சம்புல் elumiccambul, பெ. (n.) ஒர்வகைப் புல்; lemon grass - Andropagon schoenanthus. (சா.அக.);. [எலுமிச்சம் + புல்.]

எலுமிச்சை	எலுமிச்சை elumiccai, பெ. (n.) 1. ஒரு மரம்; sour lime, citrus medica acida. 2. எலுமிச்சம்பழம்; fruit of the sour-lime-tree. 3. தித்திப்பெலுமிச்சை; sweet lime. 4. எலுமிச்சை வகை; Bergamotte orange, citrus aurantium beggamia. ம. எருமிச்சி நாரகம்; பட, இலிமிசிகெ; க. இ.லிமிஞ்சி; கோத, இல்மிச்;துட, இன்மிச் Skt laknea. [எல் → எலு = பிஞ்சு, காய், எது → எலுமு → எலுமுத்தெ → எலுமித்தெ → எலுமிச்செ, எலுமித்தது → காய்த்தன்மையுடைது. ஏனைய பழங்களைப் போல் பழம் எனும் நொய்த்த தன்மையடையாமலும் மேற்றோல் வாடாமலும் இருப்பது.] எலுமிச்சை வகைகள்: 1. பெரிய எலுமிச்சை; large lime or giant emon - Chrus medica limon - Cilnus medica limonum (medico-limonum);. 2. கொடியெலுமிச்சை; creeper lime-Citrus acida. 3. மலையெலுமிச்சை; mountain lime Citrus rufucea. 4. தித்திப்பு எலுமிச்சை; sweet lime-citrus media-lumia alias C limeta- Used the orange. 5. காட்டெலுமிச்சை; Indian wild or bitter lime - Alalantia monophylla alias racemosa. 6. பணிலா எலுமிச்சை; musk or manila lime, Triphasia trifoliala alias Limonia trijolaia. 7. நாயெலுமிச்சை
எலுமிச்சை வெற்றிலை	எலுமிச்சை வெற்றிலை elumiccaiveṟṟilai, பெ. (n.) கற்பூர வெற்றிலை; betel leaf with the fragrance of the lime fruit (சா.அக.); [எலுமிச்சை + வெற்றிலை.]
எலுவர்	எலுவர் eluvar, பெ. (n.) தோழர்; men-friend "எலுவ! சிறாஅர் ஏமுறு நண்ப" (குறுந்-129);. [எலுவன் → எலுவ. எலு = பிஞ்சு, இளமை, எலுவ = இளையவளே.]
எலுவல்	எலுவல் eluval, பெ. (n.) தோழன் man friend. "அரவெழுதிய கொடியமுடையவ ைெலுவலும்" (பாரத.பதினாறாம்.28); (செ.அக.);. [எலுவன் → எலுவல். எலு = பிஞ்சு, இளமை, எலுவல் = இளமையள்.]
எலுவன்	எலுவன் eluvaṉ, பெ. (n.) எலுவல் பார்க்க;see eluval. (செ.அக.); [எலுவ → எலுவன்.]
எலுவி	எலுவி eluvi, பெ. (n.) தோழி. (தொல்,பொருள். 26,32. உரை);; lady companion. [எலுவன் → எலுவி. எலு = பிஞ்சு, இளமை, எலுவி = இளமையள்.]

எலுவை	எலுவை eluvai, பெ. (n.) தோழி; lady companion, "உனக்கெலுவை யாகுவதெ னெண்ணம்" (பாரதநாடு கரந்.33);. (செல்வி. சூன்.78,பக்.497);. [எலுவன் → எலுவை, எலு = பிஞ்சு, இளமை. எலுவை = இளமையுடையளாய், இளமைக்குணமான அன்பும் ஆர்வமும், நட்பும் வளர்க்கும் தன்மையள்.]
எலே	எலே elē, இடை (part). விளியிடைச்சொல்; vocative partice of endearment. எலே! இங்கே வாலே (நெல்லை). [எல்லா → எலே.]
எவ்	எவ் ev, வி.சு.பெ. (inter.pron) எவை; what, which things. எல்வேந்தன்? (உ.வ.). தெ. எவி;ம. எவ். [எ → எவ், எ → வினாக்குறிப்பு.]
எவ்வண்ணம்	எவ்வண்ணம் evvaṇṇam, பெ. (n.) எவ்வாறு, எப்படி; how, in which manner. ம. எவ்வண்ணம். [எவ் + வண்ணம்.]
எவ்வது	எவ்வது evvadu, கு.வி.எ. (adv.) 1. எவ்விதம்; How? in what manner. "எவ்வ துறைவ துலகம்" (குறள்-426);. 2. யாதொருவாறு; whatsoever (செ.அக.);. [எவ் + அது - எவ்வது.]
எவ்வநோய்	எவ்வநோய் evvanōy, பெ. (n.) தீராத நோய்; incurable disease. [எவ்வம் + நோய்.]

எவ்வம்	எவ்வம்1 evvam, பெ. (n.) 1. துன்பம்; affliction, distress "கூர்ந்தவெல்வம்விட" (புறநா.393);. 2. ஒன்றானுந் தீராத நோய் (குறள். 1241,உரை.);; incurability, persistence, as of a disease (குறள்.1241, உரை.);. 3. இளிவரவு; inferiority, degradation, wretchedness. "இலனென்னு மெல்வ முரையாமை யீதல்" (குறள்.223);. 4. ஏய்த்தல்; deceitfulness. guile. "எவ்வ மாகவந் தெய்தி" (பெரியபு.திருநாவு.83);. 5. வெறுப்பு; dislike, aversion. "எவ்வந் தீர்ந் திருந்தாள்" (சீவக.874); (செ.அக.);. 6. குற்றம்; fault (ஆ.அக.);. 7. நாட்பட்ட நோய்; chronic illness. (சா.அக.);. [அவ்வு → எவ்வு → எவ்வம்.] எவ்வம்2 evvam, பெ. (n.) மானம்; self-respect. "என்க னிடரினும் பெரிதா லெல்வம்" (பு.வெ.11,பெண் பாற்.7);.
எவ்வரும்	எவ்வரும் evvarum, வி.சு.பெ. (Inter.pron) யாரும்; anyone. "ஆங்கவையெவ்வரும்பெறுகிலர்" (கந்தபு.மா யையுப.14);. [எவரும் → எவ்வரும். வகரமெய் மிகைத் தோன்றல் திரிபு.]
எவ்வழி	எவ்வழி evvaḻi, வி.சு.பெ. (inter.pron) 1. எந்த வழி; which way, wither. 2. எப்படி; how. "எல்வழி நல்லவர் ஆடவர்" (புறநா.187);. ம. எல்வழி. [எவ் + வழி.]
எவ்வளவு	எவ்வளவு evvaḷavu, கு.வி.எ. (adj.) எம்மட்டு; how much, how far, how long. கிணறு எவ்வளவு ஆழம்? எவ்வளவு நாளாகும்? (உ.வ.);. [எவ் + அளவு - எவ்வளவு.]
எவ்வாறு	எவ்வாறு evvāṟu, கு.வி.எ. (adv.) எப்படி in what manner, how? விழா எவ்வாறு நிகழ்ந்தது? (உவ.). [எவ் + ஆறு - எவ்வாறு. ஆறு = வழி.]

எவ்வி	எவ்வி evvi, பெ. (n.) வேளிர் குறுநில மன்னர்களு ளொருவனான வேள் எவ்வி; one of the chieftains of Tamil Nadu known as Vel Evvi. (செ.அக.);. "எவ்வி தொல்குடிப் படிஇயர்" (புறநா.202.14);. [எவ்வுதல் = எய்தல், எவ்வி = அம்பு எய்தலில் வல்லவன்.]
எவ்விடம்	எவ்விடம் evviḍam, பெ. (n.) எந்தவிடம்; which place, where. (ஆ.அக.);. ம. எவ்விடம்; க. எல்லி; தெ. எக்கட; குரு. எக்கய்ய;மால், இ.கோ. இகடி, இக் பிரா. அராடேக். [எவ் + இடம் – எவ்விடம்.]
எவ்வு	எவ்வு1 evvudal, 5. செ.குன்றாவி (v.t.) செலுத்துதல்; to discharge, as a missile or an arrow. [ஏவு → எவ்வு.] எவ்வு2 evvudal, 7.செ.கு.வி. (v.i.) எழும்புதல்; to rise, spring up. "தீக்கணை மேருவைக் கால்வளைத் தெவ்வினான்" (கம்பரா.ஊர்.தே.177);. [ஏவு - எவ்வு.] எவ்வு3 evvudal, 7.செ.கு.வி. (v.i.) துன்பமிழைத்தல்; to bother to tease. "எவ்வுஞ் சிலையுடை" (திவ்.பெரியாழ்.3,2,5);. [அவ்வு → எவ்வு.]
எவ்வெட்டு	எவ்வெட்டு evveṭṭu, பெ. (n.) தனித்தனி எட்டு; eight each. ம. எல்வெட்டு. [எட்டு + எட்டு - எல்வெட்டு.] எட்டெட்டு, எண்ணெண் என்று அடுக்கிவரின் எட்டின் பெருக் கலாகிய எட்டு எனப் பொருள் தந்து பெருக்கற்பலனாகிய 64ஐக் குறிக்கும். எட்டு எட்டாகப் பகிர்ந்தளிக்கும் பொருளில் எவ்வெட்டு என மருவிப் புணர்ந்து கூட்டுச் சொல்லாகும்.
எவ்வெலாம்	எவ்வெலாம் evvelām, பெ. (n.) உள்ளவெல்லாம்; whatever there be. "எல்வெலாலண்டத் துறைதரு மருத்தும்" (கந்தபு.சூரனர.11);. [எல்லாம் + எல்லாம் – எல்லெல்லாம் → எவ்வெல்லாம்.ஒ.நோ. எவ்வெட்டு.]
எவ்வெவர்	எவ்வெவர் evvevar, பெ. (n.) எவரெவர்; whosoever, "எவ்வெவர்க்கு மிறைவற்கு நல்கியே" (கந்தபு.திருவிளை.123);. [எவர் + எவர் – எவரெவர் → எவ்வெவர்.]

எவ்வெவை	எவ்வெவை evvevai, பெ. (n.) எவையெவை; whatsoever things. [எவை + எவை - எவையெவை - எவ்வெவை.]
எவ்வேழு	எவ்வேழு evvēḻu, பெ. (n.) தனித்தனி ஏழு; seven each. [ஏழு + ஏழு - எவ்வேழு.] ஏழேழு என்றடுக்கி வரின் அவற்றின் பெருக்கற்பலனாகிய 49ஐக் குறிக்கும். ஏழு ஏழாகப் பகிர்ந்தளிக்கும் பொருளில் எவ்வேழு-எவ்வேழ் என மருவிப் புணர்ந்து கூட்டுச்சொல்லாகும்.
எவ்வை	எவ்வை1 evvai, பெ. (n.) கவலை; care, anxiety "எல்வையில்லா வள்ளியம்மை கவ்வைமன தாகும்." (வள்ளி.கதை.ms.); (செ.அக.);. [அவ்வு → எவ்வு → எவ்வை.] எவ்வை2 evvai, பெ. (n.) எம் தங்கை; our yourge sister. "எல்வைக் கெவன்பெரி தளிக்கு மென்ப" (ஐங்குறு.89); (செ.அக.);. [எம் + அவ்வை - எம்மல்வை → எவ்வை.]
எவங்ண	எவங்ண evaṅaṇa, சு.வி.எ. (adv.) 1. எவ்விடம்; where. "எவண் படர்ந்தனளென" (காஞ்சிப்பு:கழுவாய்.91);. 2. எப்படி; how. ஒன்றுபலபோல நின்றியல் பெவணெனின் (ஞானா.56,35);. [எவ் + அண் – எவண். அண் = இடம்.]
எவர்	எவர் evar, வி.சு.பெ. (Inter.pron) யாவர்; who இங்கு வந்தார் எவர்? (உ.வ.). ம. எவர். [ஏவர் → எவர் (ஒ.மொ.304);.]
எவரும்	எவரும் evarum, பெ. (n.) யாரும்; everyone, anyone. "இன்னோ ரெவருஞ் சிவனேயென் றிரங்க லோடும்" (கந்தபு:திருக்கல்.49);. [எவர் + உம்.]
எவள்	எவள் evaļ, வி.சு.பெ. (inter.pron) யாவள்; what woman, which woman. ம. எவள்; க. யாவளு, ஆவள்; கோத. எவள்; குட. எவ; தெ. ஏதி; கொலா. எத்; கூ. அனரி, அனை; குவி. அம்பயி, அம்பது; குரு. எக்நா; மால். இகிர், இகு;பட. எவ. [ஏவல் → எவள் (வ.மொ.304);.]
எவற்று	எவற்று evaṟṟu, வி.சு.பெ. (Inter.pron) எது (யாழ்.அக.); what, which. ம. எவற்ற (எப்பொருள்);: E what. [எவள் + து - எவற்று.]

எவன்	எவன்1 evaṉ, வி.சு.பெ. (Inter.pron) யாவன். which man, suff. pers, masc. (வினாப்பெயர்.). ம. எவன்; க. ஆவம், யாவனு. ஆ.வெ; கோத. எவ்ன்; துட. எந்த்; குட. ஏவென்; து. ஏரு. ஏரணெ; தெ. எவடு, எவ்வடு; கொலா. எம்; கூ. அனென்க; குவி, அம்பசி; குரு. நே; மால். நெரெ; பிரா. தேர், தே;பட. எம. [எவன் → எவன் (ஒ.மொ.304);.] எவன்2 evaṉ, what, used in both numbers. – கு.வி.எ. (adv.) 1. எவ்வெண்ணம்; how? in what manner? "அருளோனாவதை யெவன்னோ" (ஞானா.46,6);. 2. ஏன்; why – இடை. (part); வியப்பு இரக்கச்சொல் (சூடா.);; an exclamation of wonder or pity. "துப்பின் எவன் ஆவர்" (குறள்.1165);. [ஏவன் → எவன்.]
எவா அரிசி	எவா அரிசி evāarisi, பெ. (n.) எவா தவசம் (பார்லி);; husked seed of barley called pearl barley - Hordeum decorticatum. (சா.அக.);. [ஐயவி → ஏவி → எவா + அழிசி. இது உருண்டையாயும், நடுவில் பிளப்புள்ளதாயுமிருக்கும்; ஐயவி அரிசி பார்க்க;see aiyaviyars]
எவை	எவை evai, வி.சு.வி.பெ. (inter.pron) யாவை; which things. ம. எவ; து. யாவ. தாவ; கோத. எத்; துட. ஏனாம்; குட. ஏவு. எதி; து. தாவ. தாதவ; தெ. எதி. ஏவி; கொலா. எத். எதவ்; கொண். ஏல்; கூ. அனை; மால். இந்ர;பட. எவெ. [ஏ + அவை = ஏவை → எவை.]
எழல்	எழல்1 eḻl, பெ. (n.) துயரம்1 (யாழ்.அக);; grief. ம. எழல், அழல். [அழல் → எழல்.] எழல்2 eḻl, பெ. (n.) 1. கிளர்ச்ச்; enthusiasm, elation "அமரை வேட்டுவந் தெழலுறு மனத்தினர்" (கம்பரா. கரன்வ.43);. 2. புறப்படுகை; starting, departing. "சோதனை புரிவாரிற் றுண்ணென வெழலுற்றான்" (கந்தபு.தவங்கா.1);. 3. தோன்றுகை; originating, emanating. "அங்கதிலையை வந்தெழலும்" (கந்தபு. திருநகர.72);. (செ.அக.);. ம. எழல்; க. ஏழிகெ, ஏழ்கெ; து. எர். கெல். எழகெ;தெ. லேயுட. [எழு + அல் - எழல்.]

எழவாங்கு-தல்	எழவாங்கு-தல் eḻvāṅgudal, 7.செ.கு.வி. (v.i.) தொலை விற்போதல்; to go to a distance "முகங்காட்டாதே எழவாங்கி யிருக்கை" (ஈடு.4,7,2);. [எழ + வாங்கு.]
எழாநிலை	எழாநிலை eḻānilai, பெ. (n.) யானை கட்டுங் கூடம்; stable for elephant. "எழாநிலை புகாஅ வினங்கடிசீற் றத்து… ….களிறு" (பெருங்.உஞ்சைக்.38,91); [எழாத + நிலை - எழாநிலை.]
எழாயிரம்	எழாயிரம் eḻāyiram, பெ. (n.) 7000 என்னும் எண் (தொல்.எழுத்.391,உரை.);; the number 7000. [ஏழு + ஆயிரம் - ஏழாயிரம் – எழாயிரம்.]
எழால்	எழால்1 eḻāl, பெ. (n.) 1. வல்லூறென்னும் பறவை; a kind of bird. "குடுமி யெழாலொடு கொண்டு கிழக் கிழிய" (பதிற்றுப்.36,10);. 2. யாழெழுமின்னிசை; musical notes of theyal. "ஏழாலையன்னசொ லேந்திழை மாதரார்" (கந்தபு.திருக்கல்.15);. 3. யாழ்; stringed musical instrument known as yal. பயனுடைய யெழாற் கோடியர் தலைவ" (பொருந.56);. 4. மக்கள் மிடற் றிசை; human voice. "களம்படு மெழாலினோடு" (திருவிளை.தருமிக்கு. 76.);. 5. மயில்:peecock (செ.அக);. [எழு → எழா → எழால். எழால் = உயரப் பறக்கும் பறவை. எழால் → எடாகை → டேகை என்பன கொச்சை வழக்கு. எழால் எடுத்த குரலோசை. எழால் = உயரம் மிகுந்து எடுப்பான தோற்றமுடைய யானை.]
எழால்'	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;

எழில்	எழில்1 eḻil, பெ. (n.) 1. ஒளி; brightness, lustre 2. வண்ணம் (வின்);; colour, colouring, paint 3, அழகு; beauty, comeliness, gracefulness. "எழுதெழிலம்பலம்" (பரிபா.1828);. 4. தோற்றப்பொலிவு; imposingappearance. "நுண்மானுழைபுல மில்லா னெழினலம்' (குறள்.407);. [எல் = ஒளி. எல் → எழ் + இல் - எழில் 'இல்' சொல்லாக்க ஈறு.] எழில்2 eḻil, பெ. (n.) இளமை (சூடா);; youth (சூடா.);. 2. பருமை; bigness, bulkiness, "எழிற்கலை புலிப்பாற் பட்டௌ" (புறநா.23);. 3. வலி (பிங்.);: strength 4. திறமை; ability. 5. உயர்ச்சி; height loftiness, elevation "பகட்டெழின் மார்பின் (புறநா.13);.
எழில்காட்டு-தல்	எழில்காட்டு-தல் eḻilkāṭṭudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) குறிப் புக் காட்டுதல் (வின்);; to give inkling to hint . [எழில் + காட்டு.]
எழில்சொல்லு-தல்	எழில்சொல்லு-தல் eḻilcolludal, 8.செ.குன்றாவி, (v.t) குறிப்பிற் சொல்லுதல் (வின்.); to him by words, allude to, (செ.அக.);. [எழில் + சொல்லு.]
எழில்பிடி-த்தல்	எழில்பிடி-த்தல் eḻilpiḍittal, 4.செ.குன்றாவி. (v.t.) நறுமணத்தால் கவரப்படுதல் (யாழ்.அக.); to be attracted by smell (யாழ்.அக.);. (செ.அக.);. [எழில் + பிடி]
எழிலறிதல்	எழிலறிதல் eḻilaṟidal, தொ.பெ. (vbl.n.) குறிப்பறிதல்: having an inkling, knowing the hint (அ.ஆக.); . [எழில்+ அறிதல்.]
எழிலி	எழிலி eḻili, பெ. (n.) மேகம்: cloud: "எழிலி தானல்கா தாகி விடின்" (குறள்.17);. ம. எழிலி. [எழு → எழுலி → எழிலி. எழு = மேலெழும்புதல், எழிலி - உயர எழும்பிச்செல்லும் மேகம்.]

எழிற்கை	எழிற்கை eḻiṟkai, பெ. (n.) ஆடலின்போது அழகுபெறக்காட்டும் கைஇ graceful gesture of the hand in dancing. "பிண்டியும் பிணையலு மெழிற்கையுந்தொழிற் கையும்' (சிலப்.3.18); [எழில் + கை - எழிற்கை பொலிவு தோன்றக் காட்டும் கை எழிற்கை எனப்பட்டது.]
எழினி	எழினி1 eḻiṉi, பெ. (n.) உறை; cover case "வினை யொன்றிணை ... எழினியை நீக்கி" (சீவக.716);. [இழு → எழு → எழினி.] எழினி2 eḻiṉi, பெ. (n.) கடைவள்ளல்கள் எழுவருள் ஒருவன் (புறநா.158);; chief noted for philanthrophy, one of seven philanthrophists, ம. எழினி. [எழு → எழுனி → எழினி. எமு = உயர்ச்சி. எழினி = நெடியவன், உயர்ந்தவன், மேலோன்.]
எழுனி	எழுனி3 eḻuṉi, பெ. (n.) 1. எழுகை; rising, 2. இடுதிரை: curtain "பொருமுகப் பளிங்கி னெழினி வீழ்த்து" (மணிமே.5:3);. L elate, lofty, Eelale, lo raise, elation, pride. [எழு-எழுனி எழு = எழுச்சி (க.வி. 76);.]
எழு-தல்	எழு-தல் eḻudal, , 2.செ.கு.வி. (v.i.) 1. எழுந்திருத்தல்; to rise, as from a seat or bed. 2. மேல் எழும்புதல்; to ascend, as a heavenly body, to rise by one's own power, as a bird, to ascend, by buoyancy, as a balloon 3. தோன்றுதல்; to appear, arise, originate, "அமிழ்தெழக்கடைமின்" (கம்பரா.அகலி:21);. 4. புறப்படுதல்; to start, as from a dwelling "எம்பெரு முதல்ல நீ யெழுதியால்" (கந்தபு.சரவண.4);. 5. தொழிலுறுதல்; to function "காலுமெழா'" (திவ்.பெரியாழ்.5.3.5);. 6. மனங்கிளர்தல்; to be excited, roused "ஒள்வாட்டானை யுருத்தெழுந்தன்று" (புவெ3:2);. 7. மிகுதல்; to increase, swell, "எழு மரவக் கடற்றானையான்" (பு.வெ.7.6);, 8. வளர்தல்; to grow, increase in stature, as a tree, to rise, as a building; to stature, swell, as breasts. "எழுகிளை மகிழ்ந்து' (சீவக.330);

எழு	எழு2 eḻu, பெ. (n.) 1. தூண் (திவா.);; column, pillar 2. கதவை உள்வாயிற்படியிலே தடுக்கும் மரம், (அஃது); கணையமரம்; cross-bar of wood set to a door "ஊடெழுப் போக்கி" (பெருங்.உஞ்சைக். (திவா,);: 3. படைக்கலவகை (திவா.);: weapon ம, எழு. [ஏழ் → எழு.] எழு3 eḻu, பெ. (n.) எஃகு; Steel (சாஅக.); [எழுக → எழு.] எழு4 elu, கு.பெ.எ. (adj.); எழு; numeral. seven "எழுமை எழுபிறப்பும் உள்ளுவர்" (குறள்,107); [ஏழு → எழு, கூட்டுச் சொல்லின் முன்னுறுப்பாகும் நெடுமுதல் எண்ணுப்பெயர்கள் குறுமுதலாகும் என்னும் சொற்பிறப்பு நெறி முறைப்படி எழு எழு எனக்குறுகியது
எழுக்காம்பு	எழுக்காம்பு eḻukkāmbu, பெ. (n.) உருக்குலக்கை; peste made of steel (சப.அக);. [எழு + எஃகு. எழு + காம்பு.]
எழுகடல்	எழுகடல் eḻugaḍal, பெ. (n.) ஏழுகடல் (கந்தபு:அண்ட கோச.20);; seven concentric seas of the terrestrial sphere, உப்புக்கடல், கருப்பஞ் சாற்றுக்கடல், கட்கடல், நெய்க்கடல், தயிர்க்கடல், பாற்கடல், நன்னீர்க்கடல்.
எழுகளம்	எழுகளம்1 eḻugaḷam, பெ. (n.) ஆண்டு அறுவடை முடிவு; conclusion of the annual harvest (தஞ்,);. [எழு + களம் எழுதல் = புறப்படுதல், பயன்பாடுநிறைவுற்று வெளியேறுதல்.] எழுகளம்2 eḻugaḷam, பெ. (n.) போர்க்களம்; battle-field (ஈடு.);. [எழு = எழுதல், போருக்கு எழுதல் எழு + களம் - எழுகளம் (வினைத்தொகை);.]
எழுகு	எழுகு eḻugu, பெ. (n.) எஃகு உருக்கு; steel (சா.அக.);. [எஃகு → எய்கு → எழுகு.]

எழுகுபொடி	எழுகுபொடி eḻuguboḍi, பெ. (n.) எஃகுப்பொடிபார்க்க;see ekkuppodi. [எஃகு → எழுகு + பொடி எஃகு → எய்கு → எழுகு எனத்திரிந் தது கொச்சைத் திரிபு.)
எழுகுவெட்டிரும்பு	எழுகுவெட்டிரும்பு eḻuguveṭṭirumbu, பெ. (n.) எஃகு வெட்டிரும்பு பார்க்க;see ekkuwettirumbu. [எஃகு → எய்கு → எழுகு + வெட்டு = இரும்பு.]
எழுச்சி	எழுச்சி1 eḻucci, பெ. (n.) 1. "எழுகை; rising, ascent, elevation."தண்பிறையெழுச்சிகண்ட சலநிதியெனவே" (பாரத.சம்பவ.69);. 2. புறப்பாடு; starting, as of an ido.in procession, "அரண்தெழுச்சிக்கு" (கோயிற்பு:திரு விழா.41);. 3. பள்ளி யெழுச்சிப்பாட்டு: song sung at dawn to rouse from sleep. "படரிருட் கழிச் தெழுச்சி பாடுவார்கள்" (சேதுபு.முத்தீர்த்த:37);. 4. தோற்றம்; origin birth, appearance. "மீண்டெழுச்சி வியனிலத் தில்லையால்" (சேதுபுசேதத52);. 5. தொடக்கம்; beginning "இறுமுறை யெழுச்சியி னெய்துவதெல்லாம்" (சீவக.333);, 6. காது நோய்வகை; inflammation of the ear, otitis, esp, Meatus, auditorius, externus. 7. எழுச்சிக் கண்நோய் (வின்); பார்க்க;see elucci-k-kannoy 8. முயற்சி; effort, activity. ம. எழிச்சி;க. எழிகெ, எழ்கெ. து. எர்கெ, எர்கெலு. [எழு → எழுச்சி]
எழுச்சிபாடுவான்	எழுச்சிபாடுவான் eḻuccipāṭuvāṉ, பெ. (n.) திருப்பள்ளி யெழுச்சி பாடுவேன்; one who sings at dawn to awaken aprince, or any great personage. "எழுச்சிபாடுவார்கள் பாடல்கேட்டு" (சேதுபு.முத்தீர்த்த.37);, [எழுச்சி + பாடு + ஆன்.] எழுச்சிமுரசம் elucci-mபrasam. பெ. (n); 1 பள்ளியெ முச்சி முரசம்; drum beaten at dawn to awaken a king or commandant or to rouse a garrison 2. பிறப்பாட்டு முரசம்; drum beaten just before the starting of the procession of an idol. [எழுச்சி + முரசம்]

எழுஞாயிறு	எழுஞாயிறு eḻuñāyiṟu, பெ. (n.) 1. ஞாயிறு புறப்பாடு; rising sun, 2. ஞாயிறு தோன்றும்போது உண்டாகி மறையும் வரையுமுள்ள தலைநோய் (சீவரட்);, headache which begins at sunrise and continues till sunset (செ.அக.);. [எழு + ஞாயிறு.]
எழுத்தச்சன்	எழுத்தச்சன் eḻuttaccaṉ, பெ. (n.) மலையாள மொழி யின் எழுத்தை யுருவாக்கிய புலவர்; poet who designed the script for Malayalam language. [எழுத்து + அச்சன் - எழுத்தச்சன். அத்தன் → அச்சன்.]
எழுத்தச்சு	எழுத்தச்சு eḻuttuaccaṉeḻuttaccaṉattaṉaccaṉeḻuttaccu, பெ. (n.) அச்சிட உதவும் எழுத்தமைந்த உரு (இராட்);; letter-type
எழுத்தடை-த்தல்	எழுத்தடை-த்தல் eḻuttaḍaittal, 4.செ.குன்றாவி, (v.t) மந்திரங்களின் எழுத்துகளை அவ்வவற்றிற்குரிய சக்கரங்களினறைக்குட் பொருந்த எழுதுதல்; to enclose the letters of a mantra or stanza within a diagram [எழுத்து + அடை]
எழுத்ததிகாரம்	எழுத்ததிகாரம் eḻuddadikāram, பெ. (n.) orthography (செ.அக.);. [எழுத்து-அதிகாரம்.]
எழுத்தந்தாதி	எழுத்தந்தாதி eḻuttandāti, பெ. (n.) எழுத்தீறு தொடங்கி பார்க்க;see eluttru-todangi.
எழுத்தம்மை	எழுத்தம்மை eḻuttammai, பெ. (n.) ஆசிரியைஇ எழுத்து கற்பிக்கும் பெண்; woman-eacher (சேரநா.);. ம, எழுத்தம்ம [எழுத்து + அம்மை - எழுத்தம்மை.]
எழுத்தலிசை	எழுத்தலிசை eḻuttalisai, பெ. (n.) எழுத்தோசையாகாத இருமல், தும்மல் முதலியலை; sounds not reducible to writing as a cough, sneeze, etc; Inarticulate sounds "எழுத்த லிசையினை (இலக்.வி.755);. [எழுத்து + அல் + இசை, எழுத்தலிசை "அல்" எ.ம.இ.நி.]

எழுத்தறிவு	எழுத்தறிவு eḻuttaṟivu, பெ. (n.) எழுதவும் படிக்கவும் பழகும் பயிற்சி (வின்);: art of reading and writing. [எழுத்து + அறிவு.]
எழுத்தன்	எழுத்தன் eḻuttaṉ, பெ. (n.) எழுதுபவன் எழுத்துக்காரன்; writer, scribe. (சேரநா.);. ம. எழுத்தன். [எழுத்து + அன் - எழுத்தன்.]
எழுத்தாணி	எழுத்தாணி eḻuttāṇi, பெ. (n.) 1. ஒலையிலெழுதுதற்குரிய இருப்பாணி; stylus for writing on oaimyra leaf "அங்கூரெழுத்தாணி தன்கோடாக" (பாரததற்சிறப் புப்.1);. 2. எழுத்தாணி போன்ற பூவுள்ள ஒருவகைப் பூண்டு (பதார்த்த 312);: style plant, having a style-like flower. ம. எழுத்தாணி, [எழுத்து + ஆணி.]
எழுத்தாணிக்கள்ளன்	எழுத்தாணிக்கள்ளன் eḻuttāṇikkaḷḷaṉ, பெ. (n.) கள்ளக் கணக்கு எழுவோன்; one who fabricates accounts. "எழுத்தாணிக்கள்ளர் accounts பிரட்டெல்லா முன்காரணமே' (சரவண.பணவிடு.160);. [எழுத்தாணி + கள்ளன்.]
எழுத்தாணிக்குருவி	எழுத்தாணிக்குருவி eḻuttāṇikkuruvi, பெ. (n.) மரங்கொத்திக் குருவி (இ.வ.);; wood-pecker. [எழுத்தாணி + குருவி,] எழுத்தாணிக்குருவி
எழுத்தாளன்	எழுத்தாளன் eḻuttāḷaṉ, பெ. (n.) 1. புலவன்: Scholar, savant மதுரை எழுத்தாளன் சேந்தம்பூதனார் (குறுந்-90, குறிப்பு);. 2. எழுதுவோன் (வின்.);; writer clerk, 3. தமிழில் இலக்கியப் படைப்புகளை இயற்றுபவன்; creative writer. ம, எழுத்தாசானி, [எழுத்து + ஆளன் - எழுத்தாளன் (மொழித்திறம் கைவரப் பெற்றதால் எழுத்தாளும் உரம் பெற்றவன்);.]

எழுத்தானந்தம்	எழுத்தானந்தம் eḻuttāṉandam, பெ. (n.) பாடப்படு வோன் பெயரைச் சார்த்தி எழுத்தளபெழப் பாடுப்வதாகிய செய்யுட் குற்றம் (யாப்.வி.96.பக்.518); (Pros);; use of alabedal in the name of a hero, believed to portend evil, a fault in versification. [எழுத்து + ஆனந்தம் (குற்றம்);.]
எழுத்திடு-தல்	எழுத்திடு-தல் eḻuddiḍudal, 20.செ.கு.வி. (v.i) கைச்சாத்திடுதல்; to put one's signature "எழுத்திட்டுத்தாருங்கோள்' (ஈடு.5.10.4);. [எழுத்து + இயல்.]
எழுத்தியல்க்கணம்	எழுத்தியல்க்கணம் eḻuttiyalkkaṇam, பெ. (n.) எழுத்தினகத் திலக்கணத்தைக் கூறும் பகுதி; section of orthography which treats about the sounds of speech, their classification etc. [எழுத்து + இயல்.]
எழுத்திலக்கணம்	எழுத்திலக்கணம் eḻuttilakkaṇam, பெ. (n.) எழுத்தின் இலணத்தைக் கூறும் பகுதி; section of the traditional grammar dealing with the alphabets. "எழுத்திலக்கணத்துச் சந்தியொடு" (தண்டி.114);. [எழுத்து+ இலக்கணம்]
எழுத்திலாவோசை	எழுத்திலாவோசை eḻuttilāvōcai, பெ. (n.) எழுத்தலிசை (திவா.); பார்க்க;see eluttalisai. [எழுத்து + இலா + ஓசை.]
எழுத்தின்கிழத்தி	எழுத்தின்கிழத்தி eḻuttiṉkiḻtti, பெ. (n.) கலைமகள்: (பிங்.);; Sarasvati the goddess of letters.
எழுத்தீறுதொடங்கி	எழுத்தீறுதொடங்கி eḻuddīṟudoḍaṅgi, பெ. (n.) செய்களில் ஓரடியின் ஒரடியின் ஈற்றெழுத்து அடுத்த அடியின் மு. லெழுத்தாக வரத்தொடுப்பது (யாப்.வி.52);; concate nation in the letter at the end of a line of verse begin the next line, [எழுத்து + ஈறு + தொடங்கி. வடமொழியாளர் இதனை எழுத்தந்தாதி என்பர்.]

எழுத்து	எழுத்து1 eḻuttu, பெ. (n.) 1. 'ஓவியம்; painting, picture drawing "இன்னபல பல வெழுத்து நிலை மண்டபம் (பரிபா.1953);. 2. ஒவிய வடிவில் எழுதப்பட் உருவெழுத்து; pictograph 3. ஒருகோட்டு ஓவியமா எழுதிச் சுருக்கப்பட்ட அசையெழுத்து: sylabic typ of writing known as logo-syllabic and morpho-syllabic. [இழு → இழுது → எழுது → எழுத்து = எழுதுதல் ஒவிய வரைதல், எமுத்து பார்க்க;see eluttu2] எழுத்து3 eḻuttu, பெ. (n.) 1 எழுதப்பட்ட குறிப்பு; writien statement உனக்குப் பணம் கொடுக்க முதலாளி எழுத்து வேண்டும். 2. தலையெழுத்து; fancied letters on the skul "எழுத்தை யழுத்து மெழுத் தறியாரே' (திருமந்.2721);. 3. எழுத்திலக்கணம் மொழியிலக்கணம்; grammar '"எண்ணென்ப வேனை எழுத்தென்ப" (குறள்.392);, 4. கல்வி; letter, science, learning "எழுத; தெனு மிமையாவுள்ளக்கண்டிறந்திட்டான்' (இரகு.இர குவுற்.37);. 5. கையெழுத்து; signature
எழுத்து"	எழுத்து" eḻuttu, பெ. (n.) 1. சொல்லின் அகவுறுப்பாகி. ஒலியனைக் கட்புலனாக வரைந்து காட்டும் வரிவடிவம்: letter, character representing phoneme or basic sound used in speech. "ergp#gd பிரிந்திசைத்தல் (தொல்,சொல்.201);. 2. மொழியின் வண்ண மாலை குரிய குறுங்கணக்கு எனப்படும் முதலெழுத்துள் அல்லது நெடுங்கணக்கு எனப்படும் மொத்த எழுதுகளின் வரிவடிவத் தொகுப்பு; alphabet, alphabet, set of letter used in a language "எழுத்தும் சொல்லும் பொருளும் நாடி" (தொல் எழுத் பாயி.5);. [இமு → எழு → எழுது → எழுத்து. எழுது → ஒவியம் வரைதல் இமு – கோடிமுத்தல். எழுத்து படவெழுத்து அசையெழுத்து முதலெழுத்து போன்றன வரைதல்.] எழுத்துகளை முத்திரைகளாகச் செய்து பதித்த காலத்தில் எழுது என்னும் சொல்லுக்கு அழுந்துதல், அழுத்துதல் பொருள்: தோன்றின. அழுந்துதல் "இருவர் நெற்றியு மெழுதிவு சிலகனை" (பாரத.1389); அழுத்துதல் - "தொழுது தாளி னைச் செய்யபஞ் செழுதினும் (பாரத சம்பவ.8);. முந்து தமிழின் தொடக்கக் காலத்தில் படவெழுத்தும் (pictora Pic); அதனினின்றும் தலைக்கழகக்காலத்திய அசையெழுத்தும் (syllabic); அதனிலின்றும் இரண்டாம் தமிழ்க்கழக இறுதிக்கால தில் முப்பது முதலெழுத்துகளாகிய மூலத்தமிழ் அகரநிரற்குறி பீட்டு எழுத்துகளும் தோன்றியனவாகக் கொள்ளலாம். எழுத்துக்குள் உருவங்கள்: உலகில் பேசப்படும் சற்றொப்ப 3000 மொழிகளுள் 10. மொழிகளே வரிவடிவங்கள் கொண்டுள்ளன. வரிவடிவங்கள் அனைத்தும் படவெழுத்துகளிலிருந்து
எழுத்துக்ககப்படு-தல்	எழுத்துக்ககப்படு-தல் eḻuddugagappaḍudal, 20செ.கு.வி. (v.i) தீயூழின் பயனை நுகர்நேர்தல், to suffer one's fate, as a widow, அவள் கொண்டாள். (உ.வ.). [எழுத்து + கு - எழுத்துக்கு + அகப்படு.]

எழுத்துக்காரன்	எழுத்துக்காரன் eḻuttukkāraṉ, பெ. (n.) 1. நல்லெழுத்துடையோன்; chirographer, calligrapher. 2. எழுத்தாளன்; writer, scribe, clerk, copyist, amanuensis, 3. சித்திரமெழுதுவோன்; painter, limner. ம. எழுத்துக்காரன். [எழுத்து + காரன்.]
எழுத்துக்குத்து	எழுத்துக்குத்து eḻuttukkuttu, பெ. (n.) எழுத்துமூலமானசான்றுப்போர்; written evidence, documentary proof (Tinn);. ம. எழுத்து குத்து [எழுத்து + குத்து]
எழுத்துக்குற்றம்	எழுத்துக்குற்றம் eḻuttukkuṟṟam, பெ. (n.) 1. எழுத்திலக்கணவமு; orthographical error. 2.நச்செழுத்துவரப்பாடுங் குற்றம் (யாழ்.அக.);: fault in versification due to the use of inauspicious letters. [எழுத்து + குற்றம்.]
எழுத்துக்கூட்டு-தல்	எழுத்துக்கூட்டு-தல் eḻuddukāṭṭudal, பெ. (n.) 5. செ.குன்றாவி, (v.t.); எழுத்துகளைத் தனித்தனியே ஒலித்துச் சொல்லைக் கூறுதல்; to spell, as a word, to pronounce in order the individual orthographical units of a word and then pronounce the word as completed, dist fr reading the word-unit straight off. [எழுத்து + கூட்டு.]
எழுத்துச்சாரியை	எழுத்துச்சாரியை eḻuttuccāriyai, பெ. (n.) 1 எழுத்துகளைச் சொல்லுகையிற் சேர்க்கப்படுகின்ற சாரியைச் சொற்கள்;, (Gram); term used in designating a letter of the alphabet கரம், காரம், கான். 2. ஒரெழுத்தாயுள்ள சாரியை; single letter functioning as euphonic augment 'கலனே துணி' (நன் 252.மயிலை.);. [எழுத்து-சாரியை.]
எழுத்துச்சிற்றாடை	எழுத்துச்சிற்றாடை eḻuttucciṟṟāṭai, பெ. (n.) சித்திரந்தீட்டிய வேலைப்பாடமைந்த சிற்றாடை வகை (திவ்.பெரியாழ்.1.3,8.வ்யா.பக்.64.அரும்,);; embroidered with pictures painted in it. [எழுத்து + சிற்றாடை.]
எழுத்துச்சீலை	எழுத்துச்சீலை eḻuttuccīlai, பெ. (n.) சித்திரந்தீட்டிய சீலை (வின்);; chintz, colhe with pictures [எழுத்து + சீலை]
எழுத்துச்சுருக்கம்	எழுத்துச்சுருக்கம் eḻuttuccurukkam, பெ. (n.) சொல்லினெழுத்துச் சுருங்குவதற்காக இடையிற் சிறுகோடிட்டு முதலிறுதி எழுத்துகளை யெமுதுகை (யாழ். அக.);; contraction of words or phrases by the use of hyphensor dots in place of the omitted letters in the middle as இ-ள், (இதன் பொருள்);, எ-று (என்றவாறு);. [எழுத்து + சுருக்கம்.]
எழுத்துப்படி-தல்	எழுத்துப்படி-தல் eḻudduppaḍidal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) கையெழுத்து ஒரு நிலைப்படுதல்; to become settled as the hand-writing. [எழுத்து + படி.]

எழுத்துப்பள்ளி	எழுத்துப்பள்ளி eḻuttuppaḷḷi, பெ. (n.) எழுத்து கற்பிற் கும் பள்ளி: Mage-school (சேரநா.);. ம. எழுத்து பள்ளி [எழுத்து + பள்ளி - எழுத்துப்பள்ளி.]
எழுத்துப்பானை	எழுத்துப்பானை eḻuttuppāṉai, பெ. (n.) பொங்கற் பானையோடு மாப்பிள்ளை வீட்டுக்குப் பெண்வீட்டார் அனுப்புஞ் சித்திரமெமுதிய பானை (நாஞ்:);; painted pot usually sent by the bride's people to her father-in-law's house along with pongapánai, [எழுத்து + பானை - எழுத்துப் பானை, இதனைக் கோலப் பானை என்பர்.]
எழுத்துப்பிழை	எழுத்துப்பிழை eḻuttuppiḻai, பெ. (n.) எழுத்துக் குற்றம்; error in lettering, spelling mistake. [எழுத்து + பிழை.]
எழுத்துப்புடைவை	எழுத்துப்புடைவை eḻuttuppuḍaivai, பெ. (n.) சித்திர மெழுதிய சேரை (யாழ்,);; printed saree, designed with pictures. [எழுத்து + புடைவை.]
எழுத்துப்புள்	எழுத்துப்புள் eḻuttuppuḷ, பெ. (n.) உயிரெழுத்துக்குரிய வாகக் கணியத்தில் (சோதிடத்திற்.); கூறப்படும் பறவைகள்; birds representing vowels, [எழுத்து + புள்.]
எழுத்துப்பெட்டி	எழுத்துப்பெட்டி eḻuttuppeṭṭi, பெ. (n.) 1 அஞ்சற் பெட்டி; letter box, post box. 2 எழுதியவைகளை வைக்கும் பெட்டி; box for keeping letters, documents etc. in (சேரநா.);. ம. எழுத்துபெட்டி [எழுத்து + பெட்டி.]
எழுத்துப்பேறு	எழுத்துப்பேறு eḻuttuppēṟu, பெ. (n.) சொற்புணர்ச்சியில் இடையில் தோன்றும் எழுத்து; augment occuring in the middle of a word [எழுத்து + பேறு - எழுத்துப்பேறு பெறு → பேறு.]

எழுத்துப்பொருத்தம்	எழுத்துப்பொருத்தம் eḻuttupporuttam, பெ. (n.) 1. (செய்யுள்); ஒரு காப்பியத்தின் தொடக்கச் செய்யு ளின் முதன்மொழி ஒற்றெழுத்துட்பட மூன்றைந்து ஏழொன்பதென்னும் எழுத்துகளுள் ஏதேனும் ஒன் றைப் பெற்றுவருவதாகிய செய்யுண் முதன்மொழிப் பொருத்த வகை (வெண்பாப்.முதன்.4.தலைப்பு);: rule of propriety which enjoins that the word commencing a poem should consist of three, five, seven or nine letters including the mute consonants and not of four, six or eight, one of ten Ceyyun-mudan-moli-p-poruttam 2. பிறந்த நாண்மீனுக் (நட்சத்திரம்); குரிய முதலெழுத் தில் தொடங்கப் பெயரிடுதல் (வின்.);: choosing such a name for a child, as begins with one of the letters ascribed in astrology to the naksatra under which the child was born. [எழுத்து + பொருத்தம்]
எழுத்துமறைவேளை	எழுத்துமறைவேளை eḻuttumaṟaivēḷai, பெ. (n.) மாலைப்போது; dusk of the evening, which blurs written characters. [எழுத்து + மறை + வேளை.]
எழுத்துமாலை	எழுத்துமாலை eḻuttumālai, பெ. (n.) கா, காவி, காவிரி போன்று, ஒருபொருள் பயப்பதோர் சொற்கூறி அச் சொல்லோடு ஒரோரெழுத்தாகக் கூட்ட வேறு வேறு பொருள் பயக்கும் சித்திரப்பாடல்: verse composed with a play on words, a word by gradual addition of letters becoming different words with different meanings as in கம், நகம், கநகம், or கா. காவி, காவிரி. [எழுத்து + மாலை - எழுத்துமாலை. இதனை வடநூலார் எழுத்து வருத்தனம் என்பர்.]
எழுத்துவாங்கு-தல்	எழுத்துவாங்கு-தல் eḻudduvāṅgudal, பெ. (n.) 7.செ.கு.வி. (v.i.); 1. அடிமையாதற்கு அறிகுறியாக ஆண்டான்பெயரை மார்பிலே யெழுதிக் கொள்ளுதல்; to imprint one's lord's name on one's breast, in token of becoming his save. "தேவசாதியானது எழுத்து வாங்கும்படியாக வாயிற்று. தோளுந் தோண்மாலையுமாய்....... கடைந் தபடி' (ஈடு.1, 3,11);. 2. கையெழுத்து வாங்குதல்; to take one's signature or receipt. [எழுத்து + வாங்கு.]
எழுத்துவாசனை	எழுத்துவாசனை eḻuttuvācaṉai, பெ. (n.) எழுத்தறிவு பார்க்க;see eluttarivu. [எழுத்து + வாசனை.]
எழுத்துவெட்டுதல்	எழுத்துவெட்டுதல் eḻudduveṭṭudal, பெ. (n.) கல், ஏனம் (பாத்திரம்); முதலியவற்றில் எழுத்துச் செதுக்குகை (C.E.M);; engraving letters in stone, metal plates, domestic Utensils etc. [எழுத்து + வெட்டு.]

எழுத்துவேலை	எழுத்துவேலை eḻuttuvēlai, பெ. (n.) 1. எழுதுதல், பெயர்த்தெழுதுதல், படியெடுத்தல் ஆகிய வேலை; writing, transcribing, copying as an employment 2. சிலைச்சித்திரத் தொழில்: chntz-painting [எழுத்து + வேலை.]
எழுத்துசி	எழுத்துசி eḻuttusi, பெ. (n.) எழுத்தாணி பார்க்க;see eluttani "மையெழுத் தூசியின். எழுத்திட்டாள்" (சீவக.1769);. [எழுத்து + ஊசி.] எழுத்தெண்ணிப்படி-த்தல் eluttenni-p-padi. 4. செ.குன்றாவி, (v.t.); ஒன்றும்விடாது கற்றல்; to study a book so carefully as to obtain a thorough grasp of its contents. தொல்காப்பிய முதலிய நூல்களை எழுத் தெண்ணிப்படித்த சுவாமிநாத மூர்த்தியா (இலக்கொத். சரித்,பக்.4);. [எழுத்து + எண்ணி + படி.]
எழுதகம்	எழுதகம் eḻudagam, பெ. (n.) 1 சிற்பவேலை வகை; cornice work. 2. தூணினடிக்கல்; ornamental stone base for a pillar (LOC);. [எழு → எழுதகம்.]
எழுதரு-தல்	எழுதரு-தல் eḻudarudal, 8.செ.கு.வி. (v.i.) எழும்புதல்; to rise, stand. [எழு + தரு.]
எழுதாக்கிளவி	எழுதாக்கிளவி eḻutākkiḷavi, பெ. (n.) திருமறை; The Vedas, as unwritten and handed down orally, [எழுதாத + கிளவி-எழுதாக்கிளவி (எழுதாதசொல், எழுதாத மொழி.]
எழுதாமறை	எழுதாமறை eḻutāmaṟai, பெ. (n.) எழுதாக்கிளவி பார்க்க;see eludakkilavi. [எழுதாத + மறை]
எழுதிக்கொடு-த்தல்	எழுதிக்கொடு-த்தல் eḻudikkoḍuddal, 4. செ.குன்றாவி. (v.t.) எழுத்து மூலமாகத் துணை செய்தல் (ஆதரவு கொடுத்தல்);; to grant in writing, to write and deliver, as a voucher, an agreement a contract திருக்கண்களுக்காயிற்று அநந்யார்கமாக எழுதிக்கொடுத்தது" (ஈடு.7.3,3);. [எழுதி + கொடு.]

எழுதிக்கொள்(ளு)-தல்	எழுதிக்கொள்(ளு)-தல் eḻudikkoḻḻudal, 7.செ.குன்றாவி. (v.t) 1. பதிவு செய்தல்; to enrol "புதிதாக வின்னமுநீ சிலசேனை யெடுத்தெழுதிக் கொள்கென்றான்" (திரு விளை.மெய்க்கா.5);. 2. அடிமையாக்குதல்; to make one a bond slave by registration. "இவ்வொப்பனையழகாலே எழுதிக்கொள்வது அனந்த வைநதேயாதி களை யாயிற்று" (ஈடு.2.3.9);. 3. எழுத்து மூலமாக விண்ணப்பித்தல்; to make a written submission to, petition, a great person. [எழுதி + கொள்.]
எழுதிவை-த்தல்	எழுதிவை-த்தல் eḻudivaiddal, 4.செ.குன்றாவி, (v.t.) பதிவு (சாசனம்); செய்துவைத்தல்; to register; write and keep for a memorandum, write and leave behind for the use of others, as a will. [எழுதி + வை.]
எழுது-தல்	எழுது-தல் eḻududal, 5.செ.குன்றாவி, (v.t.) பூசுதல்; to gild. "செம்பொனா லெழுதி வேய்ந்த" (தேவா6.8);. [இழு → எழு → எழுது.]
எழுது1-தல் eludu. 10.செ.கு.வி. (	எழுது1-தல் eludu. 10.செ.கு.வி. (110 eḻududalceguvi, பெ. (v.i.) அழுந்திப் பதிதல்; to become indented by pressure. "இருவர் நெற்றியு மெழுதின சிலகனை" (பாரத.பதின்மூன்.89);. [இழு → எழு → எழுது.] எழுது3-தல் eludu-, 5.செ.குன்றாவி, (v.t.); 1. ஒவியம் வரைதல்; to paint, draw எழுதுங்காற் கோல்காணாக் கண்ணேபோல்' (குறள்.1285);. 2. பாவைமுதலியன செய்வித்தல்; to produce by art, to sculpture, as an image. 3. எழுத்துவரைதல்; to write. 4. இயற்றுதல்; to write as author, to compose. அவன் ஒரு நூல் எழுதியுள்ளான். 5. நெறியேற்படுத்தல்; to foreordain. k presdestine as Brahmāby writing on the head "இட்டமுடனென்றலையிலின்னபடியென்றெழுதி விட்ட சிவனும்"
எழுதுகல்	எழுதுகல் eḻudugal, பெ. (n.) பெயர்பொறித்த முத்திரைகள் செய்யப் பயன்பட்ட மாவுக்கல்; grey Soft stone now used for making domestic utensils - potstone, but originally used for making seals by carving or scratching the surface inscribing proper names In ancient days since Indus civilisation. [எழுதுகல் + எழுது கல்- எழுதுகல் எழுதுவதற்கு அல்லது முத்திரை பதிப்பதற்குப் பயன்பட்ட மாவுக்கல்.]

எழுதுகொடி	எழுதுகொடி eḻudugoḍi, பெ. (n.) முலைமேல் எழுதுந் Q&minuoso; outline of creeping plant drawn in sandal paste on a woman's bosom, as an adornment (poa, மேலே எழுதுகொடியாக எழுதி (சீவக.850.உரை.);. [எழுது + கொடி – எழுதுகொடி = ஓவியமாக வரைந்த கொடி.]
எழுதுகோல்	எழுதுகோல் eḻuduāl, பெ. (n.) 1. ஓவியம் வரையும் Gameo (திவா.);; painter's brush, pencil. 2. எழுத்து வரையுங்கோல் (பிரபுலிங் துதி.16);; writing reed ம, எழுத்து கோல். [எழுது + கோல்.]
எழுதுநாணல்	எழுதுநாணல் eḻudunāṇal, பெ. (n.) சீவி மைதொட்டெழுதுவதற்குப் பயன்படுத்தப்படும் ஓர் வகை கொறுக்கை நாணல்; pen grass or pen reed which grows to 6-10 ft high and smooth and erect. [எழுது + நாணல்]
எழுதுபடம்	எழுதுபடம் eḻudubaḍam, பெ. (n.) திரையோவியம்; picture, painting on a canvas, paper or board (செ.அக.);. [எழுது + படம்]
எழுதுபொருள்	எழுதுபொருள் eḻuduboruḷ, பெ. (n.) எழுதுவதற்குப் பயன்படும் பொருள்கள்; writing-materials, stationery. [எழுது + பொருள்.]
எழுதுவரிக்கோலம்	எழுதுவரிக்கோலம் eḻuduvarikālam, பெ. (n.) மகளி ராகத்து எழுதுங் கோலம் (சிலப்.5.226.அரும்.);: ado. rnment of the breasts, as eludu-kodi. [எழுது + வரி + கோலம், எழுதுதல் = வரைதல், வண்ணம் பூசுதல் வரி = புலளவு, ஒப்பனை, வண்ணம் பூசி உடை அணிகல ஒப்பனை செய்த கோலம்.]
எழுதுவரிகோலம்	எழுதுவரிகோலம் eḻuduvariālam, பெ. (n.)) எழுதுவ ரிக்கோலம் பார்க்க;see eluduvarikkam "எழுதுவரி கோல முழுமெய முறீஇ" (சிலப்5,226); [எழுது + வரி + கோலம்]
எழுதுவோன்	எழுதுவோன் eḻuduvōṉ, பெ. (n.) எழுத்துக்காரன் பார்க்க;see eluttukkāraṇ. [எழுது → எழுதுபவன் → எழுதுவோன்.]

எழுந்தருள்(ளு)-தல்	எழுந்தருள்(ளு)-தல் eḻundaruḷḷudal, . 15.செ.கு.வி. (v.i.) 1. வருதல்; to come arrive. "எங்குநின் றிவண்மற்றெழுந்தருளியது." (பாரதநாடுகரந்:12);. 2. புறப்படுதல்; to go orth, start "வினதைமுன் பயந்த யானமீதெழுந்தருளி வந்து" (பாரதகுருகுல30);. 3. ஆவியுள்ளுறுத்தல். (வின்,);; to take abode, as a deity in an idol on consecration ம. எழுததருளுக. [எழு → எழுந்து + அருள்.]
எழுந்தருள்படி	எழுந்தருள்படி eḻundaruḷpaḍi, பெ. (n.) In 1 கடவுள் புறப்பாடு (வின்,);; procession of idols. 2. பெரியோர் வருகை (யாழ்ப்,);: arrival of the great. ம. எழுந்தருளத்து [எழு → எழுந்து + அருள்.]
எழுந்தருளியிரு-த்தல்	எழுந்தருளியிரு-த்தல் eḻundaruḷiyiruttal, பெ. (n.) 3. செ.கு.வி. (vi); 1 குடியொண்டருளுதல்; so take one's abode as God. 2. வீற்றிருத்தல்; to be sealed, said to or of the great and exalted personages. இங்கு எழுந்தருளியிருக்க. [எழு → எழுந்து + அருளி + இரு.]
எழுந்தருளுந்திரு மேனி	எழுந்தருளுந்திருமேனி eḻundaruḷundirumēṉi, பெ. (n.) எழுந்தருளுநாயகர் பார்க்க;see elundarulunayagar 'எழுந்தருளுந் திருமேனி திருவிழா எழுந்தருளப் புக்க வாறே. (S.I.I.ii,127);. [எழு → எழுத்து + அருளும் + திருமேனி.]
எழுந்தருளுநாயகர்	எழுந்தருளுநாயகர்ḻundaruḷunāyagar, பெ. (n.) விழாத் திருமேனி (வின்,);; festival Idol of a temple carried about in processions. [எழு → எழுந்து + அருளும் + நாயகர்.]
எழுந்திரு-த்தல்	எழுந்திரு-த்தல் eḻundiruttal, 3.செ.கு.வி. (v.i.) எழுதல்; to rise from one's seat, to get up. "முனிவலெல்லாம் வந்தபோது மன்னவ னெழுந்திருந்து" (அரிச்.பு. விவா.37);,
எழுந்திருப்பு	எழுந்திருப்பு eḻundiruppu, பெ. (n.) எழுந்து நிற்கை; rising from seat getting up, "கால்வாய்த்தொழுவு சமயமெழுந்திருப்பு" (ஆசாரக்.63);. [எழுந்து + இருப்பு.]

எழுந்தேற்றம்	எழுந்தேற்றம் eḻundēṟṟam, பெ. (n.) 1 இறுமாப்பு (வின்.);; pride, arrogance 2. துணிவு; rashness, presumptuousness 3. பலிபீடத்தில் நற்கருணை உயர்த்தப்படுடிக (RC);, exposition, as of the host and the chalice in mass 4, கடவுள் புறப்பாடு; procession, as of an idol in a Hindu temple, or the carrying of the Eucharist or an image by Roman Catholics. (செ.அக.);. ம. எழுந்தேற்றம் [எழுந்து ஏற்றம்.]
எழுநகரம்	எழுநகரம் eḻunagaram, பெ. (n.) இந்தியாவிலுள்ள ஏழு திருநகர்கள்; seven sacred cities of India "புவிதன்னின் மேலவாய் வீடருள்கின்ற வெழு நகரத் துள்." (கந்தபு:திருநகரப்.75);. (செ.அக.);. காசி, காஞ்சி, அயோத்தி, மதுரை, அவந்தி, துவாரகை, மாயை. [எழுதகரம் → எழுதகரம்.]
எழுநிலைமாடம்	எழுநிலைமாடம் eḻunilaimāṭam, பெ. (n.) ஏழடுக்கு ׀மாளிகை; palace seven stories high. "இன்னகிலாவி விம்மு மெழுநிலை மாடஞ்சேர்ந்தும்" (சீவக.2840);. "எழுநிலை மாடத்து இடைநிலத்திருந்து" (சிலப்பு கார்.213);. ம. எழுநிலமாடம். [ஏழுநிலை → எழுநிலை + மாடம்.]
எழுநூறு	எழுநூறு eḻunūṟu, பெ. (n.) எழுநூறுகள்; seven hundreds (செ.அக.); ம. எழுநூறு க. ஏழ்நூறு. ஏழுநூறு எள்நூறு குட. என்நுரி: தெ. ஏடு நூறு ஏடுநாடலு. ஏண்நூறு. [ஏழு+ நூறு - ஏழுநூறு _ எழுநூறு.]
எழுப்பம்	எழுப்பம் eḻuppam, பெ. (n.) 1 எழுகை; rising getting up 2. உயர்வு; growth, height elevation. (செ.அக.);. [எழு → எழுப்பம்.]
எழுப்பல்	எழுப்பல் eḻuppal, பெ. (n.) எழுப்புதல்; rousing or awakening from sleep, the act of awakening (சா.அக.); [எழுப்பு → எழுப்பல்.]

எழுப்பு	எழுப்பு1 eḻuppudal, 5. செ.குன்றாலி (v.i.) எழும்பச் செய்தல்; to cause or help to rise, to erect as a building 2. துயிலெழுப்புதல்; to awake, rouse "நாளை நானேயெழுப்புவ னென்றலும்" உயிர்பெற்றெழச் செய்தல்; to raise from the dead, resuscitate, restore of life. "மெய்க்குக னெழுப்புதலும்" (கந்தபு:திருவிளை.79);. 4. ஊக்கமுண்டாக்குதல்; to excite, stimulate, inspire, 5, கலகமுதலியன மூட்டுதல்; to instigate, to inflame, as the passions 6. ஒசையெழுப்புதல்; to raise, as the voice in speaking or singing, to call forth, as melody; from an instrument "சங்குக ளெழுப்பிய நாதம்" (பாரத.பதி னெட்.24);. [எழு → எழுப்பு.] எழுப்பு2 eḻuppu, பெ. (n.) எழுப்புகை (வின்);; rousing, waking. [எழு → எழுப்பு.]
எழுபது	எழுபது eḻubadu, பெ. (n.) எழுபத்துகளையுடைய எண்ணிக்கை; seventy as seven tens "எழுபது கோடியுறும் (குறள்.639);. ம, எழுபது; க. எப்பத்து, ஏழ்பத்து கோத எள்பத்; குட. எளுபதி; து. எள்ப, ஏள்ப, எர்ப; தெ. டெப்பதி, டெப்பை;பட எளவத்து. [எழு + பத்து - எழுபது.]
எழுபிறப்பு	எழுபிறப்பு eḻubiṟabbu, பெ. (n.) ஏழுவகையான பிறவி (பிங்.);; seven kinds of births, in metempsychosis, தேவர். மக்கள், விலங்கு பறவை, ஊர்வன, நீர்வாழ் வன நிலைத்திணை (தாவரம்); என்பன எழுபிறப்புகளாகும். "எழுமை எழுபிறப்பும் உள்ளுவர்" (குறள்.107); [ஏழு + பிறப்பு - எழுபிறப்பு → எழுபிறப்பு.]
எழுபோது	எழுபோது eḻupōtu, பெ. (n.) கதிரவன் தோன்றும் நேரம்; time of sun rise. "பட்டபோ தெழுபோ தறியாள்" (தில்.திருவாய்.2.4.9); (செ.அக.);. [எழு + போது. பொழுது → போது.]
எழும்பல்	எழும்பல் eḻumbal, பெ. (n.) நிலவளவை முதலியன பற்றிய கைக்குறிப்பேடு (யாழ்.அக.);; hand-book of land-register. (செ.அக.);. [எழு → எழும்பல்.]

எழும்பு-தல்	எழும்பு-தல் eḻumbudal, 7.செ.குு.வி. (v.i.) எழு பார்க்க;see elu ம, எழும்புக; க எழ்பு; கோத எட்வ; துட. ஒட்; குட. ஏள். து. எர்களி; தெலே, லேசு;கூடேஞ்ஜ: பிரா.தேதிங்க் [எழு → எழுப்பு. எழும்புதல்.]
எழுமதம்	எழுமதம்1 eḻumadam, பெ. (n.) நூலாசிரியருக்குரிய எழுவகைக் கொள்கை. (நன்.11);; seven kinds of attitude of an author towards a certain subject அவையே, உடன்படல், மறுத்தல், பிறர்தம் மதமேற் கொண்டு களைவு, தாஅனாட்டித்தனாதுநிறுப்பு. இருவர்மாறுகோ ளொருதலை துணிவு, பிறர்நூற்குற்றங்காட்டல், பிறிதொ டுபடா.அன்றன் மதங்கொளல் ஆகியன. (நன்னூல்); (செ.அக.);. [ஏழு + மதம் - ஏழு மதம் → எழுமதம்]
எழுமலை	எழுமலை eḻumalai, பெ. (n.) கதிரவன் காலையில் தோன்றும் மலை; Eastern Mountain from behind which the sun is supposed to rise "எழுதலை விழுமலை புடைமணியாக" (கல்லா,19); (செ.அக.);. ம, எழிமல. [எழு + மலை.]
எழுமாழை	எழுமாழை eḻumāḻai, பெ. (n.) தங்கம், வெள்ளி, தாமிரம், இரும்பு, ஈயம், பித்தளை (தாமிரமும் துத்த நாகமும் சேர்ந்தது);, வெண்கலம் (தாமிரமும் தகரமும் சேர்ந்தது); போன்ற "ஏழு மாழைகள்" (உலோகங்கள்);: seven metals viz. the five ordinary metals such as gold. copper. Iron and lead, together with the two mixed metals viz. bronze or bell metal (a mixture of copper and tin); and tarah (a mixture of copper and zinc); (சா.அக.); [ஏழு + மாழை = ஏழுமாழை → எழுமாழை.]
எழுமீன்	எழுமீன் eḻumīṉ, பெ. (n.) முதன்மையான ஏழு விண்மீன்கள்; seven principal stars of ursa major, Charles Wain. "கைதொழு மரபி னெழுமீன்போல" (நற்.231);, (செ.அக.);. ம. எழுமீன். [ஏழு + மீன்-ஏழு மீள் → எழுமீன்.]
எழுமுடி	எழுமுடி eḻumuḍi, பெ. (n.) வெல்லப்பட்ட ஏழரசர் முடியாற் செய்த சேரன்மாலை; Cera's necklace fashioned out of the crowns of seven conquered kings எழுமுடி கெழீஇய திருஞெம ரகலத்து" (பதிற் றுப்.14.11); (செ. அக.);. ம. எழுமுடி. [ஏழு + முடி – எழுமுடி → எழுமுடி.]
எழுமுரசு	எழுமுரசு eḻumurasu, பெ. (n.) அரசனது செலவையறிவிக்கும் முரசு; drum beaten to announce the starting of a king on a journey. "எழுக வான்பயண மென்றங் கெழுமுர சியம்புவித்தார்" (கோயிற்பு இரணிய.116); (செ.அக.);. ம, எழுபற. [எழு + முரசு.]

எழுமை	எழுமை1 eḻumai, பெ. (n.) உயர்ச்சி (திவா.); height. ம. எழும. க. ஏழிகெ, ஏழ்கெ ஏழ்விகெ:து. எர்கெ, எர்கெலு. [ஏ → எல் → எழு → எழும:] எழுமை2 eḻumai, பெ. (n.) 1. ஏழுமுறை பிறக்கும் பிறப்பு; seven successive births "கல்வி யொருவற் கெழுமையு மேமாப்புடைத்து' (குறள்,398);. 2. எழுவ கையான பிறப்பு; seven kinds of births in transmigration "எழுமையுந் தான்புக் கழுந்துமளறு" (குறள்.835);. ம. எழும. [ஏழு → எழு + மை.]
ழுவகையளவை	ழுவகையளவைḻuvagaiyaḷavai, பெ. (n.) நிறுத்த ளத்தல், பெய்தளத்தல், சார்த்தியளத்தல், நீட்டியளத் தல், தெறித்தளத்தல், தேங்கமுகந்தளத்தல், எண்ணியளத்தல் ஆகிய ஏழுவகையான அளவை முறைகள் (தொல். எழுத் 7, உரை);: seven ways of measuring (செ.அக.);. [ஏழு + வகை + அளவை]
ழுவாய்	ழுவாய்ḻuvāy, பெ. (n.) 1. தோற்றம்; beginning. origin source. "எழுவா யிறுவா யிலாதன" (தேவா. 292.5);. 2. முதல்; first "எழுவாயுகத்தி லொரு சிலம்பி" (சீகாளத்.பு.சீகாள1);. 3. முதல் வேற்றுமை; nominative case. "எழுவாயுருபு திரிபில் பெயரே" (நன். 295);. 4. கருத்தன்; [எழு + வாய் - எழுவாய் (தோன்றுதல்);.] ழுவாய்2ḻuvāy, பெ. (n.) 1.கட்டியின் முகம்; point of an abscess. 2. கிளம்புமிடம்; to place wherefrom anything rises. 3. சீழ் எழுமிடம்; the place from which the pus of an abscess approaches the surface. (சா.அக.); [எழு + வாய்.]
ழுவாயெழுஞ்சனி	ழுவாயெழுஞ்சனிḻuvāyeḻuñjaṉi, பெ. (n.) பத்தா வது நாண்மீன், கொடுநுகம்.(மகம் (திவா.);, 10th nakşatra (செ.அக.);. [எழுவாய் + எழும் + சனி.]
ழுவான்	ழுவான்ḻuvāṉ, பெ. (n.) கிழக்குத்திசை; The East as the place of sun rise opp to படுவான். எழுவான் தொடங்கிப் படுவான் மட்டும். (செ.அக.);. [எழு → எழுவான்.]

ழுவு-தல்	ழுவு-தல்‌ḻuvudal, பெ. (n.) 5.செ.குன்றாலி (v.t.); 1. எழச்செய்தல்; to cause to rise, raise. "எழுவுஞ் சீப்பு" (சிலப்.15.215);. 2. ஒசை யெழுப்புதல்; to produce or cal forth sound "எழுவும் முரசு" (சூளா.கலியான. 248);. 3. இசைக் கருவி யினின்று ஒலியெழச் செய்தல்; lo produce musical note, சாத்தியா ழெழுஉம் (சேனா.உரை);. [எழு → எழுவு. எழுவுதல்.]
ள்	ள்1ḷ, பெ. (n.) 1. எண்ணெய்தரும் சிறு கறுப்புநிற மற்றும் வெண்மை நிறமுமுடைய விதை வகை; sesame, a plant cultivated for the oil obtained from its seed, Sesamum indicum. "எட்பகவன்ன விறுமைத்த" (குறள்,889);. 2. எட்டு கடுகு விதைகளின் நீளமுள்ள தும் எள்ளளவு எனப்படுவதுமாகிய மிகச்சிறிய நீட்டலளவு; small linear measure 3. எட்டு கடுகுவிதைகளின் எடையுடைய ஒரு சிற்றளவு (வின்.);; a weight of 8 mustard seeds ம. எள்; க. எள், எள்ளு; கோத எண்; குட எள்ளி; து. எண்மெ;மறுவ, நு. துவல், எள்ளின் வகைகைள்: 1 காரெள் (Black gingüi); 2 சிவப்பெள் (Red gingill); 3. வெள்ளையெள் (White gingili); 4. காட்டெள் (wild gingill); 5. மயிலெள் (Peacock gingнi); 6. பேயெள் (Bitter gingll); 7. காட்டுமயிலெள் (Wild peacock gings); 8. மலையெள் (Hill girgill); 9. சிற்றெள்
எள்	எள்2 eḷ, பெ. (n.) இகழ்ச்சி; reproach, censure condemation "எள்ளுறிய கருமம் நேர்ந்தா ளிவள்" (கம்பரா.நகர்நீ.109);. ம. எள்ளு; க. எள், எள்ளு; குட. எள்ளி;து. எண்மெ' தெ. தெலிக நுவ்வுலு, [இன் → எள்.]

எள்கு	எள்கு1 eḷkudal, 5.செ.குன்றாவி. (v.t.) இகழ்தல்; to despise, sight "எள்கலின்றி… ஈசனைவழிபாடு செய் வாள்' (தேவா.1049.10);. 2. அஞ்சுதல்; to lear "எண்டிசையோரு மெள்க" (சீவக.1749);. 3. ஏய்த்தல்; 10 deceive "ஓர் பாலகன்வந் தென்மகளை யெள்கி" (திவ்.பெரியாழ்.3.7.4);. [எள் → என்கு. எள்ளுதல்.) எள்கு2 eḷkudal, 7.செ.கு.வி. (v.i.) 1. கூசுதல் to be bashful, to hesitate. "பழிவந்து மூடுமென்றெள்குதுமே" (திருக்கோ.92); 2. வருந்துதல்; to be in difficulty "செங்களம் பற்றிநின் றெள்கு புன்மாலை" (திவ்.இயற். திருவிருத்,77);. [இல் → எல் → எள் → எள்கு.]
எள்நெய்	எள்நெய் eḷney, பெ. (n.) எள்ளிலிருந்து வடித்தெடுக் கும் நல்லெண்ணெய்; gingili oil (சாஅக.); தெ. நூனெ; ம. எள்ளெண்ண;க. எள்ளெண்ணெ. [எள் + நெய்.]
எள்ள	எள்ள eḷḷa, இடை (part) ஓர் உவமவுருபு: adverbial word of comparison "எள்ளவிழைய…. பயனிலையுவமம்" (தொல்,பொருள்,289);. (வே.க.20);. [எள் → எள்ள.]
எள்ளல்	எள்ளல் eḷḷal, பெ. (n.) இகழ்ச்சி, குறைவாய் மதிப்பிடல்; reproach, laughing to scorn, "எள்ளிலிளமை பேதைமை மடனென்று….. நகைநான்கென்ப" (தொல் பொருள்.252);. [எள் → எள்ளு → எள்ளல்.]
எள்ளளவு	எள்ளளவு eḷḷaḷavu, பெ. (n.) சிறிது, எள்ளின் அளவு: of the size of weight of a sesamum seed, very little மறுவ, எள்ளிடை எள்கிடை எட்பகவு: ம. எள்ளளவு: க. எள்ளத்டு [எள் + அளவு.]
எள்ளளவும்	எள்ளளவும் eḷḷaḷavum, கு.வி.எ. (adv. சிறிதளவும்; not even a little, not even as much as a sesamum seed, "யாளெனுமகந்தைதா னெள்ளளவு மாறவிலை" (தாயு, ஆனந்த9);. [எள் + அளவு + உம்]

www.valluvarvallalarvattam.com

ள்ளற்பாடு	ள்ளற்பாடு|larpāṭu, பெ. (n.) இகழ்ச்சி; scom, reproach. "எள்ளற்பா டுள்ளிட் டெல்லாம்" (சீவக. 2799);. [எள்ளல் + பாடு.]
எள்ளிடை	எள்ளிடை eḷḷiḍai, பெ. (n.) எள்விதையளவு; merest lrifle. ம. எள்ளிட [எள் + இடை இடை = அளவு.]
எள்ளு	எள்ளு1 eḷḷudal, 6.செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. இகழ்தல்: lo ignore, disregard "உருவுகண் டெள்ளாமை வேண்டும்" (குறள்.667);. 2. இகழ்ந்து நகைத்தல் (திவா.);; to ridicule, deride, laugh at 3. ஒப்பபாதல்; to be equal, similar எழிலிவான மெள்ளினன் றரூஉம். (தொல்,பொருள்.289.உரை);. ம. எள்ளுக [எள் → எள்ளு.] எள்ளு2 eḷḷudal, 6.செ.குன்றாவி, (v.t.) தள்ளுதல் (யாழ்.அக.);; to omit discard. ம. எள்ளுக. [இள் → எள்- எள்ளு.]
எள்ளுண்டை	எள்ளுண்டை eḷḷuṇṭai, பெ. (n.) எள்ளுருண்டை பார்க்க;see ellurundai. ம. எள்ளுண்டை;க. எள்ளுண்டெ [எள்ளுருண்டை → எள்ளுண்டை)
எள்ளுந்தண்ணீருமிறை-த்தல்	எள்ளுந்தண்ணீருமிறை-த்தல் eḷḷundaṇṇīrumiṟaittal, 4.செ.குன்றாவி. (v.t.) நீத்தார்கடனிறுத்தல்; lo offer water with sesame seeds on sacrificial grass to the spirits of the dead ம, எள்ளுநீர். [எள்ளும் + தண்ணீரும் + இறை.]

எள்ளுநர்	எள்ளுநர் e!!unar, பெ. (n.) இகழ்பவர்; scomers revilers "எள்ளுநர்கள் சாய' (சீவக.847);. மெலாம் யாம்" (சைவச.பாயி.7);. 9. நூல் தெறிதல்; to snap, as a carpenter's line for making board. "எற்றுநூல்போன்று' (நைடத.சந்திரோ.33);. 10 எழுப்புதல் (திவா.);; to raise. ம. எற்றுக [எறு → (எறி); → எற்று.]
எற்று	எற்று2 eṟṟudal, 5.செ.குன்றாவி, (v.t.) எடுத்தல்; to lift take, "எற்றி வயவ ரெறிய துதல்பிளந்து" (களவழி.23);. [எறு → எற்று.] எற்று3 eṟṟudal, 10.செ.கு.வி. (v.i.) 1. நீங்குதல்; to Cease. "இடைக்கொட்கி னெற்றா விழுமந்தரும்" (குறள்.663);. 2. இரங்குதல்; to feel compassion "எற்றிய காதலினா லிசைத்தாள்." (தஞ்சைவா.224);. ம. எற்றுக. [இல் → எல் → எறு → எற்று.] எற்று4 eṟṟu, பெ. (n.) அழுத்தல், தள்ளுதல்
எற்றுண்(ணு)-தல்	எற்றுண்(ணு)-தல் eṟṟuṇṇudal, 12.செ.கு.வி. (v.i.) ஏறியப்படுதல்; to be tossed about இருவினையெனுந்திரையி னெற்றுண்டு. (தாயு.தேசோ.2);. [எல் + து -எற்று + உண்.]
எற்றுநூல்	எற்றுநூல் eṟṟunūl, பெ. (n.) மரமறுக்கப் போடும் நூல் carpenter's line for marking a board "உயிர்போழ்தர் கெற்றுநூல்போன் றிருந்தது." (நைடத.சந்திரோ.33);. ம. எற்று நூல். [எற்று + நூல - எற்றுநூல் (தெறிக்கும்நூல்); எற்றுதல் = கா அல்லது மை தடவிய நூலைக் கோடு விழுவதற்காக மரத்தில் மேல் விசைத்துத் தெறித்தல்.]

எற்றுப்பணிக்கன்	எற்றுப்பணிக்கன் eṟṟuppaṇikkaṉ, பெ. (n.) சலவைத் தொழிலாளி washerman (சேரநா.);. ம. எற்றுபணிக்கன் [எற்று + பணிக்கன் - எற்றுப்பணிக்கன் எற்று = அடித்தல் துவைத்தல், பணிக்கன் = பணியாளன்.)
எற்றே	எற்றே eṟṟē, இடை (int.) எற்று3 பார்க்க;see erru "கற்றவெலாம் எற்றே இவர்க்கு நாமென்று" (நீதிநெறிவி.);. [என் + து- எற்று + ஏ-எற்றே. ஏகாரம் வினாவிடைச்சொல்.]
எற்றை	எற்றை eṟṟai, வி.பெ. (interpron.) என்று; when (யாழ்.அக.). [என்று + ஐ = என்றை → எற்றை.]
எற்றைக்கும்	எற்றைக்கும் eṟṟaikkum, கு.வி.எ. (adv) எப்பொழுதும், என்றென்றைக்கும்; for all time, for ever "எற்றைக்கு மேழேழ் பிறவிக்கும்" (திவ்.திருப்பா.29);. [என்று → என்றைக்கு + உம் – என்றைக்கும் → எற்றைக்கும்.]
எற்றோ	எற்றோ eṟṟō, இடை (int) எற்று3 பார்க்க;see erru3 "பெருநகையா பெற்றாளென்(று); எற்றோமற் றெற்றோ மற் றெற்று" (தனிப்பா.1,109,49);. [எற்று + ஒ - எற்றோ.]
எற்றோற்றம்	எற்றோற்றம் eṟṟōṟṟam, பெ. (n.) எழுஞாயிறு; Sunrise (சா.அக.);. [எல் + தோற்றம் - எற்றோற்றம் எல் = ஞாயிறு, கதிரவன்.]
எறட்டு-தல்	எறட்டு-தல் eṟaṭṭudal, 5.செ.குன்றாவி, (v.t.) வீசியிறைத் தல்; to radiate, cast forth. "சந்திரனுடைய கிரணங்களா னவை நெருப்பை யெறட்டிச்சு'" (திவ்.பெரியதி. 8.5.3.வ்யா);. [இறை → இறட்டு → எறட்டு]
எறவன்	எறவன் eṟavaṉ, பெ. (n.) ஒருவகைநெல்; a kind of paddy. (சேரநா.);. ம. எறவன். [எறவன் = எரங்காட்டில் விளையும் நெல்.]

எறி	எறி1 eṟidal, 2.செகுன்றாவி. (v.t.) வீசியெறிதல்; throw, cast, fling, discharge, huri, "கல்லெறிந் தன்ன" (நாலடி.66);. 2. வெட்டுதல்; to hack, cut into pieces. "எறிந்து களம்படுத்த வேந்துவேள்' (புறநா.19,12);. 3. அறுத்தல்; to chop, as mutton, "எறிக திற்றி" (பதிற்றுப்.18.2);. 4. முறித்தல்; to shiver into pieces, smash. "கதவெறியாச் சிவந்துராஅய்" (புறநா.4.10);. 5. பறித் தல்; topick as owers "எறியார் பூங்கொன்றையினோ டும்" (தேவா.1895);, 6. அழித்தல்; to destroy. "குறும்பெறிந்தன்று" (புவெ.18);, 7 அடித்தல்; to beat, as a drum, "சிறுவரை நின்றேயெறிய பறையினை' " (நாலடி.,24);. 8, அறைதல்;
எறிகண்	எறிகண் eṟigaṇ, பெ. (n.) ஓரப்பார்லை; side-glance, flirting glance. ம. எறிகண்ணு. [எறி + கண்.]
எறிகண்ணன்	எறிகண்ணன் eṟigaṇṇaṉ, பெ. (n.) 1. சினப்பவன்; one who frowns, an angry man 2. உற்ற நோக்குபவன்; one who ogles; ம, எறிகண்னன். [எறி + கண்ணன்.]
எறிகால்	எறிகால் eṟikāl, பெ. (n.) மோதுங் காற்று; violent wind [எறு → எறி + கால்.]
எறிகாலி	எறிகாலி eṟikāli, பெ. (n.) உதைகால்மாடு, பால்கறக்கும் போது உதைக்கும் மாடு; cow that kicks [உதை + காலி – கால் + இ - காலி = காலுடையது.]

எறிச்சலூர்மலாடனார்	எறிச்சலூர்மலாடனார் eṟiccalūrmalāḍaṉār, பெ. (n.) கடைக்கழகக்காலப் புலவர்களு ளொருவர்; bard of Sangam age. [இறைச்சல் + ஊர் – இறைச்சலூர் → எறிச்சலூர் = மழைச்சாரல் மிகுந்த ஊர் மலை + நாடன் → ஆர். மலை நாடனார் மலாடனார். மலைநாடு → மலாடு (மரு.உ);.]
எறிப்பு	எறிப்பு eṟippu, பெ. (n.) ஒளிர்வு; lustre, brightness, glitter "எறிப்பொழிந்தாங் கருக்கன் சுருக்கி" (திருக்கோ.218);. 2. கடுவெயில் (வின்.);; hot sun. ம. எறிப்பு [எல் → எரி → எறி → எறிப்பு.]
எறிபடு-தல்	எறிபடு-தல் eṟibaḍudal, 20.செ.கு.வி. (v.i) ஒதுக்கப்படுதல்; to be rejected, cast off. எறிபட்ட பொருள். [எறி படு (து.வி.);.]
எறிபடை	எறிபடை eṟibaḍai, பெ. (n.) வீசும் கொலைக்கருவி, கைவிடுபடை; missile, "ஆன்றமை யெறிபடை யழுவத்து" (கம்பரா.கரன்வதை.52);. [எறி + படை. படை = படைக்கலம், கொலைக்கருவி.]
எறிபத்தநாயனார்	எறிபத்தநாயனார் eṟibattanāyaṉār, பெ. (n.) அறுபத்து மூன்று நாயன்மாருள் ஒருவர் (பெரியபு);. canonized Salva Saint, one of 63. [எறி + பத்தன் + நாயனார்.]
எறிபாவாடை	எறிபாவாடை eṟipāvāṭai, பெ. (n.) தெய்வங்களுக்கு முன்னும் பெரியோர் முன்னும் வீசும் பாவாடை விருது (கோயிவோ.88);: cloth waved before an idol or a great person, as an act of reverence. [எறி + பாவாடை.பா + ஆடை - பாவாடை = விரித்த ஆடை.]
எறிமணி	எறிமணி eṟimaṇi, பெ. (n.) கொட்டி ஒலியெழுப்பும் வட்டத்தகட்டு வெண்கல இசைக்கருவி(பிங்);; gong for striking the hours, also used intempesindaily worship [எறி + மணி.]
எறியாலம்	எறியாலம் eṟiyālam, பெ. (n.) எண்ணெய் எடுக்க உதவும் மீன் வகைகளுளொன்று a kind of fish from which oil is extracted. (சா.அக.);.

எறியீட்டி	எறியீட்டி eṟiyīṭṭi, பெ. (n.) முனையில் கூர்மையான இரும்பாணியையுடைய நீளக்கம்பு; javelin lance. மறுவ, குந்தம் [எறி + சட்டி - எறியீட்டி.]
எறியுப்பு	எறியுப்பு eṟiyuppu, பெ. (n.) கல்லுப்பு (மூ.அ.); rock-salt. [எறி+உப்பு -எறியுப்பு = வெட்டியெடுக்கும் உப்பு.]
எறிவல்லயம்	எறிவல்லயம் eṟivallayam, பெ. (n.) சுற்றிவீசி எறியும் கற்காலக்கருவி, வளைதடி, (வின்);; boomarang, that is hurled opp to குத்துவல்லயம். [எறிவல்லயம் என்பது பழந்தமிழர் பயன்படுத்திய ஆத்திரே லிய பூமராங் வளைதடி போன்றது. எறி + வல்லயம் - எறி. வல்லயம் வீசியெறிந்து கொல்லும் படைக்கலம் கைவிடுபடை எளப்படும். படைக் கலத்தைக் கையில் இறுகப் பற்றிய வாறே பகையைக் குத்திக் கொல்லும் படைக்கலம் குத்துவல்லயம் (கைவிடாப்படை); எனப்படும்.]
எறிவளையம்	எறிவளையம் eṟivaḷaiyam, பெ. (n.) சக்கரப்படை (வின்.);; discus, used as a missile. ம. எறிவளயம். [எறி + வளையம்-எறிவளையம், வடமொழியாளர் இதனைச் சக்கராயுதம் என்பர்.]
எறிவாள்	எறிவாள் eṟivāḷ, பெ. (n.) எறிந்து போரிட ஏந்தாக இருக்கும் கருவி: a kind of missile (சேரநா.);. ம. எறிவாள். [எறி + வாள்.] எறிவாள் எறும்பி அபumb. பெ. n எறும்பு, n எறும்பி யளையற் குறும்பல் சுனைய' (குறுந்-12);. ம. எறும்பு உறும்பு. க. இறுபு. எறுப.
எறும்பி	எறும்பி2 eṟumbi, பெ. (n.) யானை (திவா.);. elephant [இறம்பு → எறும்பு → எறும்பி. இறும்பு = வலிமை.]
எறும்பு	எறும்பு eṟumbu, பெ. (n.) நான்கு சிறகுகளை யுடைய புழு,பூச்சியினப் பிரிவில் ஓயாது உழைப்பில் இருக்கும் ஓர் சிற்றுயிரி: ant emmet "எறும்புமுசா விறும்பூது மரபின்... பலி" (பதிற்றுப்.30:38);. ம. எறும்பு; க. இறும்பெ இருவெ: குட உருபீ;பட இறுப்பு [எல் → எறு தாக்குதல், கொட்டுதல், கடித்தல்) எறு → எறும்பு.]

எறும்புப் புற்று	எறும்புப் புற்று eṟumbuppuṟṟu, பெ. (n.) எறும்பினிருப்பிடம்; habitation of ants (சா.அக.);. [எறும்பு + புற்று.]
எறும்பு விழுங்கி	எறும்பு விழுங்கி eṟumbuviḻuṅgi, பெ. (n.) எறும்பை விழுங்கும் ஒருயிரி: an eater (சா.அக.); ம. எறும்பு தீனி, [எறும்பு + விழுங்கி,]
எறும்	எறும் eṟum, பெ. (n.) 1. வலிமை; strength, might "சிலைநவி லெறுழ்த்தோளோச்சி" (தொல்,சொல்.388, உரை.);. 2. மரத்தண்டு.(தண்டாயுதம்); (பிங்);; club 3. தூண்(அக.நி.);; pillar post 4. செந்நிறப்பூவுடைய குறிஞ்சிநிலத்து மரவகை; hill tree with red flowers. "காலெறுழொள்வி" (ஐங்குறு.308);. ம. எறுள். [உறு → எறு → எறுழ். எறுழ் = வலிமை, திண்மை.]
எறுழ்வலி	எறுழ்வலி eṟuḻvali, பெ. (n.) . In 1 மிகுந்த வலிமை; great strength: "இரும்பினாற் பின்னியன்ன வெறுழ்வலி முழவுத் தோளார்" (சீவக.785);. 2. மிக்க வலியுடை யோன்; mighly hero, "எறுழ்வலி யுரைத்த மாற்றம்" (சீவக.1723);. [உறு. → எறு → எறுழ் + வலி - எறுழ்வலி = எறுழ்மரத்தை போன்ற வலிமை.]
எறுழம்	எறுழம் eṟuḻm, பெ. (n.) எறுழ் பார்க்க;see erul. "எரிபுரை யெறுழம்" (குறிஞ்சிப்,66);. [எறுழ் → எறுழம். எறுழம் = எறுழ் மரம்.]
எறுழி	எறுழி eṟuḻi, பெ. (n.) பன்றி; pig "காதெயிற் றெறுழிவேந் தன்" (திருவிளை.பன்றி முலை-26);. [உறு → எறு → எறுழ் → எறுழி (தாக்கிக் கொல்லும் இயல்பு டைய பன்றி);.]
எறே	எறே eṟē, இடை (part) இறே பார்க்க;see ire [இறே → எறே.]

என்	என்1 eṉ, க.வினாஎ. (inter.adv) என்ன; Why wherefore? நீ வந்ததென்? - இடை (int) ஒரிகழ்ச்சிக் குறிப்பு (பிங்); exclamation expressive of contempt – இடை. (part); எது அல்லது எதையெனப் பொருள்படும் இடைச்சொல்; particle having the force of whatever, whichever. "என்னுடைய ரேனு மிலர்" (குறள்.430);. ம. என். [எவன் → என்.] என்2 eṉ, பெ. (n.) வெளிப்பட்ட தவசக் கதிர்; grown corn. தெ. என்னு. [எல்-என் = வெளிப்படுதல், மேலுயர்தல். பொதிதோகையி லிருந்து பூட்டையாய் வெளிப்பட்ட தவசக் கதிர்) என்3 eṉ, பெ. (n.) 1. தன்மை ஒருமையின் வேற்றுமையடி (நன்.331);; oblique form of the 1st per sing pron. நான் or யான், 2 ஓர் அசை (யாப்.74.உரை.); expl ending in nilal-mandila-āśiriyappa ம. என்; க. என்; என்று, யென். நன்; கோத என்; துட. என் குட என் து. என். என: தெ நா. நன்; கொலா. அன்; நா. அன் பர். அன்; கட அனு; கோண். நா. கூ. நா. குவி. நா. குரு. எங்க;மால். என்க. பிரா. கன். [நான் → நன் → அன் → என்.]
என்(னு)-தல்	என்(னு)-தல் eṉṉudal, 14.செ.குன்றாவி, (v.t.) என்று சொல்லுதல்; to say, ute express, "என்னா மரபின வெனக்கூறுதலும்" (தொல்,சொல்.422);. க. அன்னு பட என்னு;தெ அனு. [அல் → எல் → என் → என்னு - நாக்கூட்டிக் குரலுயர்த்திப் பேசு அல்லுதல் = பின்னுதல், முடைதல், பொருத்திப் பேசுதல்.]
என்கை	என்கை eṉkai, பெ. (n.) என்று சொல்லுகை; saying that "அகிலமெல்லா மவனென்கை" (கந்தபு:மேடு.26);. [என் → என்னுதல் = பேசுதல், என்னு + கை = என்னுகை → என்கை.]
என்ப	என்ப1 eṉpa, பெ. (n.) என்று சொல்வன; what are said to be, being said that "எண்ணென்ப வேனையெழுத் தென்ப" (குறள்,392);. [எள் + ப - என்ப. என்பர் என்பதன் கடைக்குறை. 'அர்'.பலர் பாலிர, 'ப' பலர்பாலீறு என்பது பொருந்தாது.] என்ப2 eṉpa, இடை (part) அசைச்சொல் (தொல், சொல். 298இ உரை,); expletive. [என் + ப - என்ப. இசைநிறைக்கும் சொல்லாகவந்து அசைச் சொல்லாயிற்று.]
என்பது	என்பது eṉpadu, இடை. (part.) 1. நன்றுரைத்தற்கண்ணணும் இழித்தற்கண்ணும் வரும் அசைநிலை (தொல். Qamā);.280,சேனா.);; expletive word used to express either approval or disapproval of a statement. 2. சார்ந்து நின்று சொல்லின் பொருளை யுணர்த்தும் பிரிவில் அசைநிலை(தொல்.சொல்.282,உரை.);; expletive word used as an adjunct and having more attributive force. [என் + ப் + அது – என்பது. தொடரில் பொருள் நிறைக்கும் சொல்லசையாக வந்து அசைநிலை யாயிற்று.)

என்பவன்	என்பவன் eṉpavaṉ, பெ. (n.) என்பான் பார்க்க;see enbȧn [என் + ப் + அவள் - என்பவன்.]
என்பான்	என்பான் eṉpāṉ, பெ. (n.) 1 என்று சொல்பவன்; he who says "வள்ளுவ னென்பானோர் பேதை." (வள்ளுவமா.8);. 2. என்று சொல்லப்படுபவன்; he who is sald to be "இல்வாழ்வானென்பான்" (குறள்-41);. [எள் → ப் + அவன் = என்பவள் → என்பான்.]
என்பி	என்பி1 eṉpittal, 4.செ.குன்றாவி (v.t.) சொல்லச் செய்தல்; to make one speak or prove, as a statement அதை அவன் வாயினாலே என்பிப்பேன் (யாழ்ப்.);. தெ. அனியின்க [என் → என்பி = சொல்லச்செய், வெளிப்படுத்து.] என்பி2-த்தல் 4.செ.குன்றாவி. (v.t.); புகழ்பெறுதல்; to cause to be known to proclaim. "என் சொல்லால் யான்சொன்ன இன்கவி யென்பித்து" (தில்.திரு வாய்,7,9,2);. [என் → என்பி (சொல்லச் செய், புகழ்);.]
என்பியல்	என்பியல் eṉpiyal, பெ. (n.) எலும்பின் இயல்புகளைப் பற்றிக்கூறும் நூல்; that branch of science which treats of the nature of bones and bony tissues - Osteology (சா.அக.);. [என்பு + இயல் - என்பியல்.]
என்பிலி	என்பிலி eṉpili, பெ. (n.) புழு (நாமதீப);; worm devoid of bones "என்பிலதனைவெயில் போலக் காயுமே" (குறள்,77);. [என்பு + இலி – என்பிலி. இல்லி → இலி (இல்லாதது);
என்பு	என்பு1 eṉpu, பெ. (n.) 1. எலும்பு; bone "என்பு நைந்துருகி" (திருவாச. 4,80);. 2. உடம்பு; body. "ஆரு யிர்க் கென்போ டியைந்த தொடர்பு" (குறள்,73);. ம. எலிம்பு. எலும்பு: க. எலும்பு;குட. எலிம்பி: தெ. எம்மு. எம்முக. [எல் + பு - என்பு 'பு' பண்புப் பெயரீறு.] என்பு2 அம்பு பெ. n); புல் (அக.நி.);. grass, என்பு3 eṉpu, பெ. (n.) புலி; tiger (ஆ.அக.);

என்மனார்	என்மனார் eṉmaṉār, பெ. (n.) என்று சொல்லுவார்; It is said so. "கந்தருவ வழக்கம் என்மனார் புலவர்" (இறைய-1);
என்ற	என்ற eṉṟa, இடை (part) ஓர் உவம வாய்பாடு adjectival expression signifying comparison, வாயென்ற, பவளம் (தொல்,பொருள்.286,உரை.). [என் - என்ற (பெ.எ); எனக் கூறப்பட்ட என்னும் சொல்லாட் ஒத்த தன்மைக்காகி உவம வாய்பாட்டு இடைச் சொல்ல. யிற்று.] என்ற2 eṉṟa, பெ. (n.) எந்த நாள்; what day, when, wha ttime: "இன்றுகொலன்றுகொலென்றுகொலென்னா து' (நாலடி.36);. ம. என்னு; க. பட எந்து; கோத. எந்த்; துட. எத்வின்; குட. எக்க; து. ஏனி; தெ. எபுடு, எப்புடு, என்னடு; பர். எதாட், எத்தெல்; கட. எசென்ட; கொண். எசன்; கூ. எசெக; குவி. எசெல்;குரு. எகாகெ. [எ- ஞான்று - எஞ்ஞான்று- என்று. ஞான்று = பொழுது)
என்றவன்	என்றவன்1 eṉṟavaṉ, பெ. (n.) கதிரவன்; sun. "என்றவள் மதலையயேவும்" (பாரத.பதினே.102);.
என்றவன	என்றவன2 eṉṟavaṉa, பெ. (n.) என்று கூறியவன்; on who said so [என்ற + அவன் - என்றவன்.]
என்றா	என்றா eṉṟā, இடை (part) ஓரெண்ணிடைச்சொல் numerical connective particle "உப்பிற் புகழிற் னென்றா" (தொல்,சொல்.73);. [என்று → என்றா (என்றாகின்ற);.]
என்றால்	என்றால் eṉṟāl, இடை (conj.) 1. என்று சொல்லின் if (it is); said so. 2. ஆனால் (அப்படி);; f (it is); so. ம. என்னால்; க. எந்தரெ; தெ. ஐதெ;பட, எந்தலெ. [என்று + ஆல்.]
என்றாலும்	என்றாலும் eṉṟālum, பெ. (n.) though, (it is said so);. 2. ஆயினும்; though (is so);, notwithstanding "உடலு நடுங்காநின்றா ரென்றாலும்" (கம்பரா.தைல.71);. ம. என்னாகிலும்;என்னாலும். [என்று + ஆல் + உம்.]

என்றி.சினோர்	என்றி.சினோர் eṉṟisiṉōr, பெ. (n.) 1. என்று சொன்னவர்; it is said so. 2. என்று சொல்வோர்; those wouk say so. [என்று +இசின் + ஒர் - என்றி.சினோர். 'இசின்' துணைவிகை யாகி இடவழக்கு வேறுபாடுகளால் இறப்பும் எதிர்வும் சுட் வருதலும் அசைநிலையாக வருதலும் உண்டு.] [என்று → என்றிய.]
என்று	என்று1 eṉṟu, கு.வி.எ. (adv) 1. எதற்காக (ஈடு.7.9.2); what for 2. எப்படி; in what way, how, by what means "என்றிய வென்னில்" (ஈடு.4.10.11);. [என்று → என்றிய] என்று1 eṉṟu, , இடை (part) 1, என்று சொல்லி; relative part ending a quotation and connecting it with the following part of the sentence. 2. alsoar, Quun குறிப்பு, இசை, பண்பு எண் என்ற பொருள் பற்ற வரும் இடைச்சொல் (தொல்.சொல்.261.உரை.நன் 424);; in special or elliptical constructions, in which it is used as a connective part (a); between verbs, a "நரைவருமென்றெண்ணி" (நாலடி.11);. (b); betweern noun and a pronoun, as in பாரியென் றொருவனுளன் 3. ஒரு சொல்லசை; expletive, கலியாணத் துக்கென்று பணம் வைத்திருக்கிறேன். ம. என்னு; க. இந்து;பர் என். எத்த. [என் → என்று.]
என்றும்	என்றும் eṉṟum, பெ. (n.) என்றைக்கும் பார்க்க;see erakkum "என்றுந்தான் இவ்வகையே இடர் செய்கின்றீர்" (அப்-தேவா);. ம. என்னுகம்; க. எந்தும். [எஞ்ஞான்றும் → என்றும்.]
என்றுமின்மை	என்றுமின்மை eṉṟumiṉmai, பெ. (n.) ஒரு போதுமில்லா மையைத் தெரிவிக்கும் இன்மை (சி.சி.அளவை.1. மறைஞா);; negation of an impossible thing as in the hare has horns never existing [என்று + உம் + இன்மை.]

என்றூழ்	என்றூழ் eṉṟūḻ, பெ. (n.) 1. கதிரவன்; sun "என்றுழ்மா மலை மறையும்" (குறுந்-215);. 2. வெயில்; sunshine. "என்றுழ் நின்ற குன்றுகெழு நன்னாட்டு" (சிலப்.14, 121);. 3. கோடைக் காலம்; summer. "என்றுழ் வாடுவ றல்போல" (புறநா.75);. 4. காற்று (அக.நி.);. wind. [என்றுழ் = ஒளி வெப்பம் மிகுந்த கதிரவன், பகல், வெயில், எல் + ஊழ் - எல்லூழ் → என்றூழ். எல் = ஒளி கதிரவள். ஊழ்த்தல் = மிகுதல், அதிகரித்தல், ற் எழுத்துப்பேறு.)]
என்றைக்கு	என்றைக்கு ērueṉṟaiggu, கு.வி.எ. (adv) எந்நாள்; what day when "அல்லலொழிவ தென்றைக்கு" (தாயு.பரா. 305);. க. யாவாக, ஆவாக;படீ ஏகுவ, [என்று → எள்றை + கு.]
என்றைக்கும்	என்றைக்கும் eṉṟaikkum, கு.வி.எ. (adv) 1. எக்காலத்தும்; 2. ஒரு நாளும்; 3. ஒரு பொழுதும்; even once, at any time. ம. என்னேக்கும்; க. எந்திகூ;படீ ஏகூ [என் → என்று → என்றை → கு + உம்]
என்ன	என்ன1 eṉṉa, வி.பெ. (Interpron) 1. யாது? What 2. என்ன பயன்; tenseless verb signifying what avail. "என்ன போதித்தும் என்ன" (தாயு.தேசோ.7);. 3. எத்தகைய; of what kind. (சு.வி.84);. ம. என்ன; க. எந்தா, என்ன; கோத என துட. இன்; குட. என்னதெ. என்தெ; து. எஞ்சி; தெ. ஏகி, ஏலாகி; கொலா, எண்டோவ்; பர். எத்னி;படீ ஏன. [எள்_என்ன.] என்ன2 eṉṉa, இடை (part) ஒர் உவம உருபு; sign of comparison. "அடித்தேரல ரென்ன லஞ்சுவனின் னைய ரென்னின்" (திருக்கோ.216);. [அன்ன → என்ன.]
என்னணம்	என்னணம் eṉṉaṇam, கு.வி.எ. (adv) எவ்வகையாக; how, in what manner. "என்னணஞ் சென்றனள்" (திருக்கோ.231);. [என்ன + வண்ணம் - என்ன வண்ணம் → என்னணம்.]
என்னது	என்னது eṉṉadu, சு.பெ. (pron) எது; what, நீ என்னது சொல்கிறாய். (செ. அக.). ம. என்னது. [என் + அது = என்னது (எத்தகையது);.]
என்னதும்	என்னதும்1 eṉṉadum, கு.வி.எ. (adv.) சிறிதும்; even a little "என்னது உம் கடிமரந் தடிதலோம்பு" (புறநா 57);. [என் → எனை → எனைத்து → எனைத்து + உம் - எனைத்தும் → என்னதும்.)

என்னர்	என்னர்1 eṉṉar, பெ. (pron) யாவர்; who? "அருந்தொ டைச் சித்திர மதனை யென்னரே யளந்தறி பவர்." (இரகுதிக்கு.196);. [என் → என்னர்.] என்னர்2 eṉṉar, குவி.எ. (adv) சிறிதும்; even a little "என்னருங் கருதான்" (பெருங்,நரவான2,41);. [என் → (எளை); → எனையல் → என்னல் → என்னர் + உம்.]
எனையல்	எனையல்1 eṉaiyal, வினாசு.பெ. (interpron). 1. யாவன்; who? 2. எப்படிப்பட்டவன்; what kind of a man "நீத்தோ ரென்னவர் தங்கட்கேனும்" (கந்தபு. கிரவுஞ்:4);. [எவள் → என்னவன்.]
என்னவன்	என்னவன்2 eṉṉavaṉ, பெ. (n) எனக்குரியவன் எனக்குற்றவன்; one who is mine, my friend. "croal வன்ன கைப்பூண் மார்பகஞ் சேரக்கருது' (மறைசை.94);. [யான் → என் + அவன்.) என்னவன் eṉṉavaṉ, who, what person தெ. எவர, எவரு. [எனை + அவன் – எனையவன் → எனைவன்.]
என்னன்	என்னன் eṉṉaṉ, பெ. (n.) என்னவன்1 பார்க்க: sea ennavan. "என்ன னெவ்விடத்தன்" (இரகு.யாக.96);. (வே.க.104);, [எள்ளவன் → என்னன்.]
என்னாங்கு	என்னாங்கு eṉṉāṅgu, கு.வி.எ. (adv) என்னிடத்து; to me, let, to my place. "என்னாங்கு வாரா தோம்பினை" (கலித்.23);. [என் + ஆங்கு - என்னாங்கு.] என்னுக்கு ennukku, வி.எ. (adv); எதற்கு; What for? "என்னுக் கின்னும் பெருக்கின்றதே" (திருக்கோ.121);. [ஏன் → என் → என்னு + கு.]
என்னுங்காட்டில்	என்னுங்காட்டில் eṉṉuṅgāṭṭil, இடை (conj) என்ப்தைக்காட்டிலும் (ஈடு,); more than saying that. [என் → என்னுதல் = சொல்லுதல், என்னும் + காட்டில் - என்னுங்காட்டில் (கொ.வ.); காண்கிலும் → காண்டிலும்காட்டிலும் → காட்டில்.]

என்னும்	என்னும்2 eṉṉum, பெ. (n.) என்று சொல்லப்படுவது; thus called, known as, such, that (சேரநா.);, ம. என்னும், [என் + உம் - என்னும் (குவினையா.பெ.);.] என்னும்2 eṉṉum, , கு.வி.எ. (adv) 1. யாவும் (குறள்,430,உரை.);; all. 2. சிறிதும்; even a little. "என்னு மிமையாள்" (சீவக.1658);. [இல் → இல்லும் → இன்னும் → என்னும் இல் = சிறிது எல் = எழுதல், உயர்தல், பெருகுதல், நிறைதல், எல்லாம்.]
என்னென்ன	என்னென்ன eṉṉeṉṉa, கு.வி.எ. (adv.) எதுயெது. எவையெவை: Whatever உமக்கு என்னென்ன வேணும்? தெ. ஏதைனா. [என்ன + என்ன.]
என்னே	என்னே eṉṉē, இடை (int) 1, என்ன what? 2. ஓர் வியப்பு விரக்கக் குறிப்பு; what, an exclamation of pity, wonder or surprise. "என்னேயெனே கருணை விளையாட்டிருந்தவாறு' (தாயு.எங்குநிறை.2);. ம. என்னே; க. என்ட;தெ. எவிதி. [என் + ஏ - என்ளே 'ஏ' விளா, வியப்பிடைச்சொல்.
என்னை	என்னை1 eṉṉai, பெ. (n.) 1 என் தந்தை; my father: "என்னைக்குக் கலத்தொடு செல்வதோ" (கலித்.108);. 2. என் தலைவன்; my master, my lord "நிரையொடுவருஉ மென்னைக்கு" (புறநா.262);. 3. என் தாய்; my mother "நின்னெஞ்ச மென்னை நெஞ்சாகப் பெறின்" (கலித்.107);. [என் + ஐ – என்னை. என் = என்னுடைய. ஐ = தலைவன், தந்தை, தாய்.) என்னை2 __. வி.பெ. (interpron); என்ன பார்க்க;see enna; ம. என்னோ; க. என்னம், நன்னன்னு; கோத, என்னே; து. எனன்; தெ. தன்னு. நனு, நன்; நா. ஆனான்;கூ நன்னு. [என்னே → என்னை. 'ஐ' சொல்லாக்க ஈறு.]

என்னோ	என்னோ eṉṉō, இடை (int.) என்னே பார்க்க;see enne. ம. என்னோ. [என்னே → என்னோ.]
என்னோரும்	என்னோரும் eṉṉōrum, பெ. (n.) எத்தன்மையோரும்; persons of whatever kind. 2. எல்லோரும்; all persons "என்னோருமறிய வெடுத்துரைத்தன்று" (பு.வெ. 9.6.கொளு.);. [எள் → என்னர் (எத்தகையர்); → என்னோர் + உம்.]
என	என eṉa, இடை (part) 1, என்று1-2 பார்க்க;see ennu1-2 (தொல்,சொல்.250). 2. ஒர் உவமவுருபு; a sign of comparison புலியெனப் பாய்ந்தான். (உ.வ.);. ம.என. [என் → என.]
எனது	எனது eṉadu, பெ. (n.) என்னுடையது; mine, [என் + அது - எனது. 'அது' ஆறன்உருபு.]
எனவ	எனவ eṉava, பெ. (n.) என்னுடையவை; mine, elliptical equivalent to 'my' with a substantive supplied from the context "எனவ கேண்மதி" (புறநா.35);. [என் + அவை - எனவை.] எனவே __ இடை (coni.); 1. அவ்வாறு சொன்னதால்; when it was so said: therefore. 2. போல; ஒன்றை ஒத்திருப்பது; just like. ம. எனவெ, எனவே. [என + ஏ - எனவே, 'ஏ'. தேற்றேகாரம்.]
எனா	எனா eṉā, இடை (part) ஓரெண்ணிடைச்சொல் (நன்.428); connective of things enumerated as in நிலனெனா நீரெனா. (என்_என்றா_ானா.1
எனாது	எனாது eṉātu, பெ. (n.) எனது பார்க்க;see enadu. [என் + அது – எனது - எனாது. அது → ஆது என நெடு முதலாகியது செய்யுள் திரிபு.]
எனில்	எனில் eṉil, இடை (conj) என்று சொன்னால்; if it is said so [என் + இல் - எனில் 'இல்' இடப் பொருளில் வந்த பொருள் நிறைச் சொல்லீறு. எனில் = என்று கூறிய விடத்து.]

எனின்	எனின் eṉiṉ, இடை (conj) 1 என்று சொல்லின்; if (it is said so. 2 என்கையால்; in consideration of "அவையவை முனிகுவமெனினே" (பொருந.107);. [என் + இல் – எனில் → எளின் இல் → இன் திரிபு).]
எனினும்	எனினும் eṉiṉum, இடை (conj) 1 என்ற சொல்லினும்; even if (it is said so). 2. ஆனாலும்; even if (it is so);; nevertheless "யாவரே யெனினும்" (கந்தபு:அரசு5);.
எனும்	எனும்1 eṉum, குவி.எ. ed.) சிறிதும்; even a te "வழுவெனும் பாரேன்" (சிலப்.16,69);. [இன்னும் → என்னும் → எனும் இல் → இன் (சிறிது);.] எனும்2 eṉum, குவி.எ. (adv) என்கின்ற; nown as said as ம. எனும் [எள் → என்னும் → எனும்.] எனை1 enai, , கு.வி.எ. (adv); என்ன, எந்த எத்தகைய, what why. [எள் → எளை.] எனை2 enai, கு.பெ.எ. (adj); எல்லாம்; all. "சுட்டுணர் வெனப்படுவ, தெனைப் பொருளுண்மைகாண்டல்" (மணி 27,62); – கு.வி.எ. (adv); எவ்வளவு: however much, "எனைப்பகை யுற்றாரும்" (குறள்.207);. [அல் → அனை → எனை.] எனைத்து1 enaittu, கு.வி.எ. (adv); எனை2 பார்க்க;see enra'. "எனைத்துள கேட்பன துன்பம்" (கம்பரா. பள்ளி.60);. "எனைத்து நினைப்பினும் காயார்" (குறள்.); (வே.க.105);. [அல் → அனை → அனைத்து]
எனைத்து	எனைத்து2 eṉaittu, வி.பெ. (Interpron) எத்தன்மைத்து ((யாழ்.அக.);; of what kind? [என் → எளை → எனைத்து.]
எனைத்துணை	எனைத்துணை eṉaittuṇai, வி.எ. (adv) எவ்வளவு; how much "எனைத்துணை" (குறள்,144);.
எனைத்தும்	எனைத்தும் eṉaittum, பெ. (n.) முழுதும்; all the whole, "சூர்கிளை யெனைத்தும் பொன்றும்" (கந்தபு:மேரு 78);. [அல் → எல் → என் → எனை → எனைத்து + உம்]
எனைப்பல	எனைப்பல eṉaippala, கு.பெ.எ. (adj) எத்தனையோ பல; how many, very many. எபைப்பல தீர்த்தங்பட்கும் (திருவிளை தீர்த்த.11);. [எல் → எள் → எளை + பல.]
எனையதும்	எனையதும் eṉaiyadum, கு.வி.எ. (adv.) சிறிதும்; even a little "நினையாது கழிந்த வைக லெனைய துஉம் வாழலென்" (அகநா.29);. [இல் → எல் → என் → எனை + அது + உம்]

எனையவன்	எனையவன் eṉaiyavaṉ, எனையவன் eṉaiyavaṉ, சு.பெ.(pron) சு.பெ. (pron); எனைவன் பார்க்க;see enaivan. எனையன் cubeeṉaivaṉbārkkaeṉaiyaṉ, , சு.பெ. (pron); எனைவன் பார்க்க;see enaivan [எனையவள் → எனையன்] எனைவர் __ சு.பெ. (pron); யாவர்: எனைவராயினும் (பெருங். வத்தவ,3.22);; who ever, whatever; persons. [எனை + அவர்.]
ஏ	ஏ2ē, பெ. (n.) 1. உயர்ச்சி; height elevation 2. மேனோக்குகை; looking upward "கார்நினைந் தேத் தரு மயிற்குழாம்" (சீவக.87);. 3. அடுக்கு (தொல், சொல்.305.0 உரை);; pile, row, tier, series. 4. பெருக்ககம்; increase, abundance, "ஏ" பெற்றாகும்" (தொல், சொல் 305.); 5, இறுமாப்பு; pride, self-conceit, arrogance "ஏக்கழுத்த நானால்" (பரிபா.7.55);, 6, உழையிசையின் எழுத்து (திவா.);: letter of the 4th note of the gamut usu, denoted by ம. ம. க. ஏ. எத்தர L, E ex, Gr, ec, ex, exo, Fr, Sp. ex out [P. f.); up, out (Pt. f.); up. out. [உ → எ → ஏ.] ஏ4ē, இடை (part) 1. பிரிநிலையேகாரம்; suffix naving the force of (a); disjunction, as அவருள் அவனெ சொன்னான்…. வினாவேகாரம்; copulative, as நிலமே நீரே தீயே (d); தேற்ற வேகாரம் emphasis as in அது மெய்யே (e); ஈற்றசை யேகாரம்;
ஏக்கழுத்தம்	ஏக்கழுத்தம்ēkkaḻuttam, பெ. (n.) 1. தலையெடுப்பு; supercillousness, strutting, lit, stretching the neck. "காதி ரண்டு மில்லாதா னேக்கழுத்தஞ் செய்தலும்" (சிறு பஞ்:5);. 2. இறுமாப்பு; arrogance, pride 3, வீற்றிருக்கை (சூடா.);; sitting majestically. [எ + கழுத்தம். எ = உயர்வு. கழுத்து + அம் -கழுத்தம் (கழுத்து நிற்கும் நிலை);.]
ஏக்கழுத்து	ஏக்கழுத்துēkkaḻuttu, பெ. (n.) எக்கழுத்தம் பார்க்க;see -k-kalutam "மோட்டுடைப். போர்வையோ டேக்க ழுத்தம்." (ஆசாரக்.92); [எ + கழுத்து. எ = உயர்வு, நிமிர்வு. எக்கழுத்து = நிமிர்ந்த கழுத்து இறுமாப்பு.]
ஏக்கறவு	ஏக்கறவுēkkaṟavu, பெ. (n.)
விருப்பம் desire, lust	விருப்பம் desire, lust 'ஒருத்தி முலைக்கிடந்த வேக்கறவால்" (கம்பரா. மாயாசன.83), [எங்கு + உறு → எங்குறு → ஏக்குறு → ஏக்குறவு → ஏக்கறவு.]

எக்கறு	எக்கறு1 viruppamoruddimulaikkiḍandavēkkaṟavālkambarāmāyācaṉaeṅguuṟueṅguṟuēkkuṟuekkuṟavuekkaṟavuekkaṟudal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) 1. இளைத்து இடைதல்; suffer from weariness, to languish "கடைக்கணேக்கற" (சீவக.1622);. 2. ஆசையால் தாழ்தல்; to bow before superiors, as one seeking some favour at their hands "ஏக்கற்றுங் கற்றார்" (குறள்.395); தெ. ஏகரு. [எங்கு + உறு - எங்குது → எக்குறு → ஏக்கது. "உறு" துணை வினை "அறு" எனத் திரிவது கூட்டு விளைகளில் இயல்பு.]
ஏக்கறு	ஏக்கறு2 ēggaṟudal, 4. செ.குன்றாவி. (v.t.) விரும்புதல்; to desire "மதியேக்கறுஉ மாசறு திருமுகத்து" (சிறு பாண்.157);. (ஏக்கறு1 –ஏக்கறு2.);
ஏக்கன் போக்கன்	ஏக்கன் போக்கன்ēkkaṉpōkkaṉ, பெ. (n.) ஒன்றுக்குமு தவாதவன் ((யாழ்ப்.);.; man of no consequence, worthless fellow [இயங்கு → இயக்குபோக்கு இணைமொழி) – ஈக்குபோக்கு → ஏக்குபோக்கு → ஏக்கன்போக்கன் → கண்டபடி திரிபவன். ஏக்கு → ஏக்கள். போக்கு → போக்கன்.]
ஏக்கிபோக்கி	ஏக்கிபோக்கிēkkipōkki, பெ. (n.) ஒன்றுக்குமுதவாதவள் (யாழ்ப்.);: woman of no consequence. [எக்கு → ஏக்கி, ஏக்கிபோக்கி (இணைமொழி);.]
ஏக்கு	ஏக்குēkku, பெ. (n.) ஏக்கம்; desire, longing. [எங்கு → எக்கு.]
ஏக்கெறி	ஏக்கெறி1ēkkeṟidal, 2.செ.கு.வி. (v.i.) கவலைநீங்குதல்; to cast away care, get rid of anxiety [எங்கு → எக்கு + அறு – ஏக்கர → ஏக்கறி → எக்கெறி.]
எக்கெறி	எக்கெறி2 ekkeṟidal, 2.செ.கு.வி. (v.i.) அச்சமுறுதல்; to be frightened. "ஏக்கெறிந் துலகெங்கு மிரைத்திட" (இரகு ஆற்று.3);. [எங்கு → ஏக்கு + உறு – ஏக்குறு → ஏக்கர → எக்கெறு → ஏக்கெறி.]
ஏக்கை	ஏக்கைēkkai, பெ. (n.) இகழ்ச்சி (சங்.அக.);; contempt, abuse. [எங்கு → ஏங்கை → ஏக்கை.]

ஏகப்பட்ட	ஏகப்பட்டēkappaṭṭa, கு.வி.எ. (adj) 1. மிகுதியான; plenty; numerous, அவனிடம் ஏகப்பட்ட பணம் உள்ளது. 2. இகப்பட்ட பார்க்க;see igappatta. [இகப்பட்ட → எகப்பட்ட இகத்தல் = மிகுதல், பெரிதாதல்.]
எகல்	எகல்1 egal, பெ. (n.) உயரம் (யாழ்ப்.); height [ஏ – ஏகல்.]
ஏகல்	ஏகல்2ēkal, பெ. (n.) நடித்தல்; walking. [இய → எக → ஏகல்.] ஏகல்ēkal, பெ. (n.) உயரம்; height.
ஏகாரம்	ஏகாரம்ēkāram, பெ. (n.) 'ஏ' என்னும் நெட்டுயிரெ 'முத்து; letter or sound 'é' ம.ஏகாரம். [ஏ + காரம் - எகாரம் 'காரம்' எழுத்துச் சாரியை.]
ஏகாலி	ஏகாலிēkāli, பெ. (n.) சலவைத்தொழிலாளி: washerman. [ஈரங்கொல்லி → சங்காலி → ஏகாலி.] ஏகியன் பெ. (n); தோழன் (யாழ்.அக.);; friend. [இகுளன் → இகியன் → எகியன் (கொ.வ.);.]
ஏகு-தல்	ஏகு-தல்ēkudal, 7.செ.கு.வி. (v.i.) . 1. போதல்; to go, pass. "தாய்த் தாய்க்கொண் டேகுமளித்தில் வுலகு" (நாலடி.15);. 2. நடத்தல் (பிங்.);; to walk 3. கழலுதல்; to become loose, lo slipoff "நல்வளையேக" (பு,வெ.11,பெண்பாற்.12);. ம. ஏகுக;தெ. ஏ.கு. [இய → எ → ஏகு.]

ஏகை	ஏகைēkai, பெ. (n.) வயிரக் குற்றங்களு ளொன்று; streak, a fault in a diamond "ஏகையுநீங்கி" (சிலப்,14,181);. [இல் → ஈல் → ஈகு → எகு → எகை.]
ஏங்கல்	ஏங்கல்ēṅgal, பெ. (n.) 1. பேரொலி செய்தல்; ஆரவாரிக்கை; shoul clamour. "ஈட்டிய சமபல வீர ரேங்கலால்" (இரகுதிக்குவி.251);. 2. மயிற்குரல் (பிங்.);; screaming, as of a peacock 3. யாழ் நரம்பினோசை (பிங்);; sound, as of the strings of a lute. 4. அழுகை (பிங்.);; weeping 5. குழந்தைகட்கு வருங்காசநோய்; asthma in children. ம. ஏங்ங்ல்: [ஏங்கு → ஏங்கல்.]
ஏங்கிப்போ-தல்	ஏங்கிப்போ-தல்ēṅgippōtal, 8.செ.கு.வி. (v.i.) ஏக்கம் பிடித்தல்; to be in low spirits, to languish, used impers, தாயைப் பிரிந்ததனால் குழந்தை ஏங்கிப் போயிற்று (உ.வ.);. [ஏங்கு → ஏங்கி + போ.]
ஏங்கு-தல்	ஏங்கு-தல்ēṅgudal, 7.செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒலித்தல்; to sound, as a lute, to roar, to scream, as a peacock 2. இளைத்தல்; to pine, languish "தாழ்ந்து தளர்ந் தேங்கி" (சீவக.2012);. 3. மனம் வாடுதல்; to long for yearn arter, "மக்கட்கென்றேங்கி" (நாலடி.130);. 4 அமுதல் (குடா.);: to weep cry wall, sob, 5. அஞ்சுதல்; to be in fear, to be panic-stricken. "நேரலன் படையை நோக்கி யேங்கினர்" (கந்தபு:சூரபன்.வதை.50);. 6. இரங்கல்; it is said of a devotee whose mind is always longing for God, as in… "ஏங்குதே நெஞ்ச மையோ' (தாயுமான.);. (செ.அக.);. க. ஏங்கு; பட ஏங்கு; ம. ஏங்குக: கோத. ஏங்; தெ. ஏக்கு, வெக்கு; பர். நேஞ்ஞு கேண். நேககானா; கூ நேஞ்ச; குரு. நாக்னா;மால், நகரயெ. [ஏ → ஏங்கு → ஏங்கு-தல்.]
ஏங்குறல்	ஏங்குறல்ēṅguṟal, பெ. (n.) கவலையடைதல்; state of being Sorrowful or thoughtful (சா.அக.);. [எங்கு + உறல்.]

ஏச்சம்	ஏச்சம்ēccam, பெ. (n.) ஒருங்கிணைதல், கூடியிருத்தல், தொடர்பு, கூட்டு (சேரநா.);; connection tie. ம, ஏச்சம், [இயை-இயைத்து-இயைச்சு- எச்சு- எச்சம் (கொ.வ.);.]
ஏச்சு	ஏச்சுēccu, பெ. (n.) 1. வசவு; abuse, insult, calling names. 2. பழிப்பு; reproach "எமர்கள் குடிக்கோ ரேச் சுக்கொ லாயிடுங் கொலோ' (திவ்.பெரியாழ்.3.82);. 3. புறக்கணிப்பு: negligence 4. புறங்கூறுதல்; backbiting. ம. ஏச்சு, தெ. ஏகு [ஏ → ஏச்சு.]
ஏச்சுக்கட்டு-தல்	ஏச்சுக்கட்டு-தல்ēccukkaṭṭudal, 5.செ.குன்றாவி, (v.t.) சேர்த்துக் கட்டுதல் இணைத்துக்கட்டுதல்; tying together (சேரநா.);. ம. ஏச்சுக்கெட்டு [இயை → இயைத்து → இயைச்சு → எச்சு + கட்டு.]
ஏச்சுக்கட்டை	ஏச்சுக்கட்டை iyaiiyaittuiyaiccueccugaṭṭuēccuggaṭṭai, பெ. (n.) மாட்டுவண் டியை நிறுத்தப் பயன்படுத்தும் கட்டை; a kind of device serving as a brake of a bullock-cart (சேரநா.);. ம. ஏக்கக்கட்டை [இயைத்து → இயைச்சு →எக்சு + கட்டை)
ஏச்சுக்காட்டு-தல்	ஏச்சுக்காட்டு-தல்ēccukkāṭṭudal, 5.செ.குன்றாவி, (v.t.) பழிப்பைச் சுட்டிக் காட்டிப் பேசுதல் (இ.வ.);; reproach pointing to one's fault, twit [ஏ → எக்சு + காட்டு.]
ஏச்சுரை	ஏச்சுரைēccurai, பெ. (n.) பழிப்புரை; opprobrium calumny. "ஏதிலார்தாங்கூறுமேச்சுரையுங்கேட்டேங்கி" (சிலப்.29.அடித்தோழியரற்று);. [ஏ → ஏச்சு + உரை.]
எரச்சோறு	எரச்சோறு eraccōṟu, பெ. (n.) தண்டச்சோறு; food given grati... "ஏச்சோறு பொங்கி யிட்டே." (ஆதியூரவதானி3);. [எள்ளல் → எள் + சோறு - எச்சோறு -ஏச்சோறு.]

ஏசல்	ஏசல்ēcal, பெ. (n.) 1. இகழ்கை; ; reproaching abusing "ஏசலொப்பன கோகிலப் பறவைகளிசைத்தல்" (கந்தபு. நாட்டு.44);. 2. பழிமொழி (சூடா.);; slander. 3. ஒருவரையொருவர் ஏசிக்கூறும் பாட்டு: poem or song in which each of two parties extols himself and depreciates the other. "சிந்து கலித்துறைகளேசல்" (திருப்பு:198);. ம. ஏச்சல் (குற்றம் சுமத்துதல்); [ஏ → எத்து → எச்சு → எச்சல் → ஏசல் → ஏத்து = பிறர்மீது பழி சுமத்து.)
ஏசறவு	ஏசறவு1ēcaṟavu, பெ. (n.) 1 விருப்பம், அன்பு; desire, longing "தாமுற்ற வேசறவைத் தோழியர்முன் பேசுவார்" (பதினொ.ஆளு.திருவுலா.138);. 2. போற்றி வழிபாடு; praise, adoration, "முனிசண்முகனை யேசறவு பேசிநின்று" (சிவதரு.பாயி.11);. [ஆசை + உறு – ஆசையுறு → ஆகறு → எசறு → எசறவு (கொ.வ.);.] ஏசறவு2ēcaṟavu, பெ. (n.) 1. பழித்தல்; slander, 2. இழிவுபடுத்துதல்; reproaching 3. துன்பம்;துயரம்: compunction, penitence, regret. [ஏ → ஏத்து → ஏச்சு → எசு. எச + உறு – எகறு → எசறவு.]
ஏசறு	ஏசறு1ēcaṟudal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) ஆசைப்படுதல்; to long for desire, "வரைத்தோள் கூடுதற் கேசற்ற கொம் பினை" (பதினொ.ஆளு.திருவந்:45);. [ஆசை + உறு – ஆசையுறு → ஆகறு → எசறு. ஏசறு2ēcaṟudal, 4.செ.குன்றாவி. (v.t) 1. பழித்தல்; to blame, reproach "ஏசறு முரவர் கவ்வை" (திவ்.திரு வாய்.5.3.1);. 2. வருத்த முறுதல்; to be troubled, to feel sorry. [எ- எத்து (பழிசுமத்து); - எச்சு –எசு + உறு எகர → எசறு.
ஏரசி	ஏரசி1ērasi, பெ. (n.) இகழ்ச்சி (அக.நி.);; contempt ஏரசி2 பெ. (n); கிளி, parrot (அக.நி.);. குரு. எடெர். [விள் → எள் → ஏளி → ஏசி.]
ஏசிக்காட்டு-தல்	ஏசிக்காட்டு-தல்ēcikkāṭṭudal, 5.செ.குன்றாவி, (v.t) ஏச்சுக் காட்டு பார்க்க: see க்cukkal

ஏரசு'-தல்	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;
ஏசு	ஏசு2ēcudal, 5. செ.குன்றாவி (v.t) செலுத்துதல்; to huri, dart, "கொல்லம் பேசி" (தேவா.380,6);. [எய் → ஏவு → ஏசு → ஏசு.] ஏசு3ēcu, பெ. (n.) இயேசு பார்க்க;see iyesu. ஏசுநாம மொன்றை நம்புவீர்" (கிறித்.);. [இயேசு →எக.] ஏசு4ēcu, பெ. (n.) குற்றம் (திவா.);; fault, bemish. [மாசு → ஆசு → ஏசு (கொ.வ.);]
ஏட்சி	ஏட்சி1ēṭci, பெ. (n.) தோற்றம்; "ஏட்சிதொட் டெண்ண" (சினேந்.காண்டப்.3);; rising of a heavenly body. [எழுச்சி → ஏட்சி (கொ.வ.);.] ஏட்சி2ēṭci, பெ. (n.) உறுதி; sability, firmness. "ஏட்சியின் விளக்கிடு மென்றணிச் சித்தே" (அருட்பா. vi, அருட்பெருஞ்சோதியக);. [எல் + சி – ஏற்சி → ஏட்சி (கொ.வ.);.]
ஏட்டன்	ஏட்டன்ēṭṭaṉ, பெ. (n.) மேலோன்; virtuous man. [ஏ → ஏட்டன். (முதா.77);.]

ஏட்டிக்குப்போட்டி	ஏட்டிக்குப்போட்டிēṭṭikkuppōṭṭi, பெ. (n.) நேருக்குமாறான செயல் (கொ.வ.);; logomachic retort ortit for tat. தெ. ஏடிகிபோடி. [எண் → எட்டு → ஏட்டி → கு + போட்டி – எட்டிக்குப்போட்டி, எண் = நேரானது. செவ்விது.]
ஏட்டிற்கல்வி	ஏட்டிற்கல்விēṭṭiṟkalvi, பெ. (n.) ஆசிரியர் இல்லாக் கல்வி; learning not by teacher, self-education. [எடு + இல் – ஏடில் + கல்வி - ஏட்டிற்கல்வி (கொ.வ.); = நூலின் துணைமட்டும் கொண்டு அதில் உள்ளதைத் தனக்குப் புலப்பட்டவாறு விளங்கிக் கொள்ளும் படிப்பு. 'இல்' ஏழன் உருபு.]
ஏட்டுச்சுரைக்காய்	ஏட்டுச்சுரைக்காய்ēṭṭuccuraikkāy, பெ. (n.) 1. பட்டறிவோடு கூடாத கல்வியறிவு; book-learning that is devoid of practical wisdom. "ஏட்டுச் சுமைக்காய் கறிக்கு உதவாது" (பழ.);. 2. பட்டறிவு இன்றி நூலறிவுமட்டு முள்ளவ-ன்-ள்; person with such book learning. அவனொரு ஏட்டுச்சுரைக்காய். அவனால் எதுவும் செய்து காட்ட முடியாது. (உ.வ.);. [எடு + சுரை – காய் – ஏட்டுக்கரைக்காய் = ஏட்டில் வரையப் பட்ட கரைக்காய் ஓவியம். ஏட்டுச் கரைக்காய் - பிறிது பொருளுணர்த்திய குறிப்புத்தொடர்.]
ஏட்டுப்படிப்பு	ஏட்டுப்படிப்புēḍḍuppaḍippu, பெ. (n.) (உலக); பட்டறிவு இல்லாத கல்வி; book-learning without practical knowledge. [எடு + படிப்பு - எட்டுப்படிப்பு = எட்டில் அல்லது நூலில் உள்ளவாறு படித்தறித்த கல்வி.]
ஏட்டுப்பொறி	ஏட்டுப்பொறிēṭṭuppoṟi, பெ. (n.) ஒலைச்சுவடியில் பதித்த முத்திரை; seal set on a letter written on Palmyra leaf. "ஏட்டுப் பொறி நீக்கி மெல்லென விரித்து" (பெருங்.வத்தவ.10,109);. [ஏடு + பொறி - எட்டுப்பொறி.]
ஏட்டுவினை	ஏட்டுவினைēṭṭuviṉai, பெ. (n.) ஒலையேட்டி லெழுதுந் தொழில்; occupation as writer on palmyra leaves. "ஏட்டு வினைக் கணக்கன்" (பெருங்.வத்தவ.10,95);. [ஏடு + விளை - ஏட்டுவினை.]

ஏட்டை	ஏட்டை1ēṭṭai, பெ. (n.) 1. வறுமை; poverty, necessitous state or condition. "ஏட்டைப் பருவத்து மிற்பிறந்தார் செய்வன" (நாலடி.358);. 2. தளர்வு; weakness. 3. இளைப்பு; drooping, pining. "வெண்ணினத்த செந்த டிக்கேயேட்டைப்பட்டு" (சீவக.1552);. [இள் → இட்டை → ஏட்டை] ஏட்டை2ēṭṭai, பெ. (n.) 1. இளமை; youthfulness. 2. இளங்கதிர்; young ears of corn. [இன் → இட்டை → ஏட்டை.] ஏட்டை3ēṭṭai, பெ. (n.) விலங்கேற்றின் பெயர் (திவா.);; male of animals, as of the buffalo. [ஏறு → ஏற்றை → ஏட்டை (கொ.வ.);.] ஏட்டை4ēṭṭai, பெ. (n.)
ஏட்டைப்படல்	ஏட்டைப்படல்ēḍḍaippaḍal, பெ. (n.) இளைத்தல்; reduce in growing thin. [ஏட்டை + படல்.]
ஏட்டைப்பருவம்	ஏட்டைப்பருவம்ēṭṭaipparuvam, பெ. (n.) இளம் பருவம்; period of youth; youthhood. 2. தளர்ந்த பருவம்; helpless state. [ஏட்டை + பருவம்.]
ஏட	ஏடēṭa, இடை, (part) தோழனையும், தாழ்ந்தோனையும் விளக்குஞ்சொல்; exclamation addressed familiarly to a friend or an inferior. [எல → ஏழ → எட. எல்லா, எலா பார்க்க;see ella, ela.] கலந்த அன்பின் வெளிப்பாடு புலப்படுத்தும் எல்லா எலா என்னும் கெழுதகைப் பொதுச் சொற்கள் உலகவழக்கில் ஏட. ஏடா, அடா, அடே எனத்திரிந்தன. தோழனை விளித்த இதே சொல் பணியாளரையும் விளிக்கப் பயன்பட்டதால் பழந் தமிழர் பணியாளரை இழிவாக நடத்தவில்லை என அறியலாம்.
ஏடகணி	ஏடகணிēṭagaṇi, பெ. (n.) ஒலையூர்க்கு (தைலவ. பாயி.20);: rib of a palm leaf. [ஏடு + அகணி – எட்டகணி → ஏடகணி. எடு = பனையோலை, அகணி = நடுவிலிருக்கும் ஈர்க்கு.]

ஏடகப்பை	ஏடகப்பைēṭagappai, பெ. (n.) எடு அல்லது வண்டலை வழிக்கப் பயன்படுத்து மகப்பை; lade used for removing the scum of liquids, skimmer. (சா.அக.);. [எடு + அகப்பை.]
ஏடகம்	ஏடகம்1ēṭagam, பெ. (n.) மதுரைக்கருகிலுள்ள திருவேடகம் என்னும் ஒரு சிவத்தலம்; Siva shrine near Madurai. [எடு + அகம்.] சமணர்க்கும் சம்பந்தர்க்கும் இடையே நடந்த புனல்வாதத்தில் சம்பந்தர் விட்ட ஏடு வையை நீரில் எதிர்த்துச் சென்று அக்கரையை அடைந்த இடம் ஏடகம் எனப் பெயர் பெற்றது. ஏடகம்3ēṭagam, பெ. (n.) 1. பூ; flower. "ஏடகக்குலஞ் சேருமைக் குழலொடு" (திருப்பு.730);. 2. தெங்கு (திவா.);; coconut-palm. 3. பனை (மலை.);; palmyra-palm. [எடு + அகம் – ஏடகம். ஏடு = இதழ்.] ஏடகம்4ēṭagam, பெ. (n.) ஒரு வகைத் துணி (சூடா.);; a kind of cloth. [ஆடை → ஆடகம் → ஏடகம்.] ஏடகம்5ēṭagam, பெ. (n.)
எடகம்	எடகம்2 eḍagam, பெ. (n.) செம்மறியாட்டுக்கடா; ram. [மேழகம் → ஏழகம் → ஏடகம்.]
எடணை	எடணை eḍaṇai, பெ. (n.) ஆசை; ardent desire. "ஏடணையு மேவலெழுவாயு முதனூலும்" (சிவதரு. சிவஞானயோ.112);. [ஈடனை → ஏடணை (கொ.வ.);.]
எடல்	எடல் eḍal, பெ. (n.) உள்ளீடு inner content. 2. கருத்து (திவா.);; meaning, intention, thought. [எல் = எழுதல், தோன்றுதல். ஏல் → எள் → எளல் → ஏடல். எடல் = உள்ளே வளர்ந்து வடிவம் பெற்ற உள்ளீடு, வித்து, கருத்து.]
ஏடலகம்	ஏடலகம்ēṭalagam, பெ. (n.) 1. அதிமதுரம் (மூ.அ.);; liquorice-plant. 2. குன்றி; crab's-eye. [ஏடல் + அகம் – ஏடலகம்.]

ஏடலர்	ஏடலர்ēṭalar, பெ. (n.) தாமரைப் பூ; lotus flower. (சேரநா.);. ம.ஏடலர். [எடு + அலர் – ஏடலர் = அகன்ற மலர்.]
ஏடன்	ஏடன்1ēṭaṉ, பெ. (n.) 1. ஏழை; pooman. 2. செவிடன் (யாழ்.அக.);; deaf man. க. ஏட. [ஏழை → எழன் → ஏடன்.] ஏடன்2ēṭaṉ, பெ. (n.) தோழன் (யாழ்.அக);; companion, friend. [ஏல → என → ஏடன்.] ஏடன்3ēṭaṉ, பெ. (n.) தொழும்பன்; Slave "ஏடர்களை யெங்கு மாண்டுகொண்ட வியல்பறிவார்" (திருவா சக.43.4);.
ஏடு கட்டல்	ஏடு கட்டல்ēṭugaṭṭal, பெ. (n.) எடுபடர்தல்; formation of a scum on the surface of any liquid. (சா.அக.);. [எடு + கட்டல்.]
ஏடுகம்	ஏடுகம்1ēṭugam, பெ. (n.) கல்லறை (யாழ்.அக.);; grave. [எடு → ஏடுகம். ஒருகா, பலகைக்கற்களால் அமைத்த புதைகுழி ஆகலாம்.] ஏடுகம்2ēṭugam, பெ. (n.) 1. மலை; mountain. 2. குன்று; hill. [ஏ → எண் → எடு → எடுகம்.]
ஏடுக முருங்கை	ஏடுக முருங்கைēṭugamuruṅgai, பெ. (n.) மலை முருங்கை; hill moringa - Hedysarum sennoides. (சா.அக.);. [எடுகம்2 + முருங்கை.]
ஏடுகோ-த்தல்	ஏடுகோ-த்தல்ēṭuāttal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) பனை யோலைகளினாலமைந்த பொத்தக விதழ்களைக் கயிற்றிற் கோத்தல்; to string together the leaves of a palmyra leaf-book. [ஏடு + (கோர்); கோ.]

ஏடுகோளாளன்	ஏடுகோளாளன்ēṭuāḷāḷaṉ, பெ. (n.) கணக்கன்; accountant. "ஏடுகோளாள ரெனையரென்றெண்ணி" (பெருங்.உஞ்சைக்.37,153);. [ஏடு - (கொள்); கோள் + ஆளன்.]
ஏடுசேர்-த்தல்	ஏடுசேர்-த்தல்ēṭucērttal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) பனையோ லைகளை ஏடுகளாகச் சீவிப் பொத்தகமாக்குதல்; make up a book of the strips of palmyra leaves. [ஏடு + சேர்.]
ஏடுதயிர்	ஏடுதயிர்ēṭudayir, பெ. (n.) ஆடை நீக்காத தயிர்; curd from which cream hasnot been removed. (சா.அக);. [ஏடு + தயிர்.]
ஏடுதுக்கு-தல்	ஏடுதுக்கு-தல்ēṭudukkudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) ஆசிரியரிடம் ஏட்டை எடுத்துப் படித்தல்; to lake up and read a book of palmyra leaves, before one's teacher. [எடு + தூக்கு.]
ஏடுபடர்தல்	ஏடுபடர்தல்ēḍubaḍartal, பெ. (n.) ஆடையுண்டாதல்; formation of coating on the surface of some liquids. (சா.அக.);. [ஏடு + படர்.]
ஏடுபடு-தல்	ஏடுபடு-தல்ēḍubaḍudal, 20. செ.கு.வி. (v.i.) 1. பாலில் ஆடையுண்டாதல்; to form as cream. 2. பாசிபடிதல்; to Spread, as moss over the surface of water. [ஏடு + படு.]
ஏடுவாரு-தல்	ஏடுவாரு-தல்ēṭuvārudal, 7.செ.கு.வி. (v.i.) பொத்தக எடுகளாக்குதற்குப் பனையோலைகளைச் சீவுதல்; to pare palmyra leaves into uniform strips for being made up into a book. [எடு + (வார்); வாரு. வகிர் → வார் → வாருதல் = பிளத்தல்; நறுக்குதல்.]
ஏடெழுதுதல்	ஏடெழுதுதல்ēṭeḻududal, 5.செ.குவி. (v.i.) 1. எழுத்துக் கற்பிக்க முதலில் ஏடு எழுதித் தருதல்; to write out the alphabet for a child on an auspicious day with appropriate ceremonies. 2. புதுப்பொத்தகமெழுதத் தொடங்குதல்; to write or begin lo copy a book for learning. [ஏடு + எழுது.]
ஏடை	ஏடைēṭai, பெ. (n.) . ஆசை (சூடா.);; ardent desire, eager longing. [ஈடு → ஈடை → ஏடை.]

ஏண்	ஏண்1ēṇ, பெ. (n.) . 1. உயர்ச்சி; exaltation greatness, excellence. "ஏணிலேனிருந்தேன்" (திவ்.பெரியதி. 1,6,1);. 2. எல்லை (திவ்.திருவாய்.2,8,8,பன்னீ);; Loundary, limit. 3. பெருமை; praisworthiness worth. 4. ஆணவப்பேச்சு; haughty words. "ஏண்பல பகர்ந் தனை" (கந்தபு.அவைபுகு:153);. 5. செருக்கு; pride. [ஏ → எண்.] ஏண்2ēṇ, பெ. (n.) . 1. திண்ணம்; firmness, stability. "நெஞ்சத்தே ணிகந்து" (சீவக.770);. 2. வலிமை; strength energy. "ஏணிலான் சேவகமும்" (சிறுபஞ்.12);.
ஏண்கோண்	ஏண்கோண்ēṇāṇ, பெ. (n.) . ஒழுங்கின்மை; urevenness, crookedness, inconsistency. ஏண்கோணான பேச்சு (யாழ்ப்.); [ஏ → எண் = செங்குத்து, நெட்டு, உயரம். கோள் → கோண் = வளைவு, சரிவு. ஏன் + கோண் = எண்கோன், மேடும் பள்ளமுமாய் இருத்தல், ஒழுங்கின்மை.]
ஏண்டன்	ஏண்டன்ēṇṭaṉ, பெ. (n.) . முட்டாள்; ruffian, brute. (சேரநா.);. ம. ஏண்டன். [ஏ → எண் → ஏண்டு → எண்டன் = செருக்கினால் அறிவிழந்த வன்.]
ஏண்டாப்பு	ஏண்டாப்புēṇṭāppu, பெ. (n.) . இறுமாப்பு (யாழ்ப்.);; self-conceit, arrogance, pride. [ஏ → ஏண் → ஏனாப்பு ('ஆப்பு' - சொல்லாக்க ஈறு);. ஏண் = செருக்கு. ஏணாப்பு - ஏண்டாப்பு (இடைத்திரிபு);.] ம. ஏணி. [ஏண் → ஏணி.]

ஏணி	ஏணிēṇi, பெ. (n.) குன்று; hill. 2. மலை; mountain, 3. செங்குத்தாக வளரும் மரம்; tall tree. [ஏண் → ஏணி.]
ஏணிக்காணம்	ஏணிக்காணம்ēṇikkāṇam, பெ. (n.) ஏணி வைத்து மரமேறும் ஈழவர்க்குரிய வரி (S.I.I.ii.67);; tax paid by toddy tappers. ம. ஏணிக்கானம். [ஏணி + காணம். காணம் = காணத்தின் (கொள்ளிள்); வடிவாகச் செய்யப்பட்ட பொற்காக.]
ஏணிநிலை	ஏணிநிலைēṇinilai, பெ. (n.) பகைவர் மதில் மீது ஏணி சார்த்துதல்; placing ladder on the side of the rampart of the enemy, literary convention describing a heroic tradition. [ஏணி + நிலை.] பகைவர் கோட்டையைக் கைப்பற்றியே தீருவோம் என்னும் மறவர் துணிவைக் காட்டும் புறத்துறை. "இட்டவீரக்கழலை உடைய கொடுவினையாளர் செறிந்து செறியாதார் மண்ணின் ஏவறைகளை யுடைய மதிலிலே ஏணியைச் சார்த்தியது." (பு.வெ.);.
மணிப்படிகால்	மணிப்படிகால் maṇippaḍikāl, பெ. (n.) ஏணிப்படுகால் பார்க்க;see eni-p-padukal.
ஏணிப்படுகால்	ஏணிப்படுகால்ēṇippaḍukāl, பெ. (n.) மேகலை; woman's jewelled girdle. "ஏணிப்படுகா லிறுகிறுகத் தாளிஇ" (பரிபா.10,11);. [ஏணி + படு + கால் – ஏணிப்படுகால் = ஏழு அல்லது எட்டு வடங்களாகத் தொங்கல் அமைத்த இடையணிகலன்.]
ஏணிப்பந்தம்	ஏணிப்பந்தம்ēṇippandam, பெ. (n.) தோளிற் சுமக்கும் ஒருவகைத் தீவட்டி வரிசை; row of torches set in a beam and carried on men's shoulders in night processions. [ஏணி + பந்தம்.]
ஏணிப்பழு	ஏணிப்பழுēṇippaḻu, பெ. (n.) ஏணிப்படி (வின்.);; step or rung of a ladder. [ஏணி + பழு.பள் → = கிடக்கைப்படி.]
ஏணிமயக்கம்	ஏணிமயக்கம்ēṇimayakkam, பெ. (n.) கோட்டைக்கு உள்ளும் புறமுமுள்ளார் ஏணிமிசைநின்று போர்செய் தலைக் கூறும் புறத்துறை (தொல்,பொருள்.68,உரை);; theme of the fighting of opposing parties climbing on ladders placed against the opposite sides of the wall of a fort. [ஏணி + மயக்கம். மயக்கம் = கைகலத்தல், போர்.]

ஏணிமிசைமயக்கம்	ஏணிமிசைமயக்கம்ēṇimisaimayakkam, பெ. (n.) ஏணிமயக்கம் பார்க்க (தொல்,பொருள்.68);;see enimeyakkam.
ஏணுக்குக்கோண்	ஏணுக்குக்கோண்ēṇukkukāṇ, பெ. (n.) எதிரிடையான பேச்சு (யாழ்ப்.);; thwarting, gainsaying, logomaChic talk. [ஏண் → ஏனுக்கு + கோண்.]
ஏணை	ஏணை1ēṇai, பெ. (n.) தொங்கும் தொட்டில், புடவைத் தொட்டில்; cloth-cradle hung from a cross piece or branch; children's hammock. "ஏணைநின் றெடுத்த கைப் பிள்ளை" (அருட்பா.vl பற்றறுத்தல்.2);. மறுவ, துளி. [ஏல் → ஏள் → ஏன் → ஏணை. (வே.க.35);.] ஏணை2ēṇai, பெ. (n.) உறுதி நிலை; firmness, stability "ஏணை பெற்றிட வெனக்கருள் புரிந்த" (அருட்பா.vi. அபயநி.1);. [ஏ → ஏண் → ஏணை.] ஏணை3ēṇai, பெ. (n.) ஆடு (யாழ்.அக.);; goat or sheep. [எண்4 → ஏணை = மானைப் போன்றிருக்கும் வரையாடுகளுள் ஓரினம்.]
ஏணைக்குக் கோணை	ஏணைக்குக் கோணைēṇaikkukāṇai, பெ. (n.) ஏட்டிக்குப் போட்டி; contradiction merely for the sake of contradicting, tit for tat. [ஏண் → ஏணை. கோண் → கோணை. ஏணை + கு + கோணை.]
ஏத்தம்வாழை	ஏத்தம்வாழைēttamvāḻai, பெ. (n.) நேந்திரம் வாழை; a kind of banana popular in Kerala. [ஏற்றம் → த்தம் + வாழை.]
ஏத்தன்	ஏத்தன்ēttaṉ, பெ. (n.) நேந்திர வாழை; a kind of plantain. (சேரநா.);. ம. ஏத்தன். [ஏற்றம் → ஏற்றன் → ஏத்தன்.]
ஏத்தாளன்	ஏத்தாளன்ēttāḷaṉ, பெ. (n.) ஏத்தாளி (சிலப்.26,124, அரும்.); பார்க்க;see ettall. [ஏத்து + ஆளன்.]

ஏத்தாளி	ஏத்தாளிēttāḷi, பெ. (n.) புகழ்ந்து பாடுபவன்; panegyrist bards, singers. ம. ஏத்தாக்கள். [ஏத்து + ஆள் + இ – எத்தாளி. ஏத்துதல் = புகழ்தல்.]
ஏத்தியலாளன்	ஏத்தியலாளன்ēttiyalāḷaṉ, பெ. (n.) எத்தாளி பார்க்க (பெருங்,நரவான.6,87); see ettall. [எத்து + இயல் + ஆளன்.]
ஏத்து-தல்	ஏத்து-தல்ēddudal, 5.செ.குன்றாவி (v.t.) 1. வாழ்த்துதல்; to bless, "பகைதவ நூறு வாயென... ஏத்தினாள்" (சீவக.324);. 2. புகழ்கை; praising, extolling. "இழிப்பு மெடுத்தேத்தும்" (நாலடி.163);. [ஏ → ஏத்து.]
ஏதண்டை	ஏதண்டைētaṇṭai, பெ. (n.) 1. பலகைத்தூழக்கு; shelf suspended by cords, rack for books. 2. நீர்த்துறையிற் கட்டிய பரண்; platform raised over a body of water, or at a ford for passengers waiting for a ferry 3. கட்டடங்கட்ட உதவும் சாரம்; scaffoid. [ஏந்து → ஏந்தண்டை → ஏதண்டை.]
ஏதப்பாடு	ஏதப்பாடுētappāṭu, பெ. (n.) குற்றம் உண்டாகுகை; fault defect. "இளிவென்னு மேதப்பா டஞ்சுபவர்" (குறள்.464);. [ஏதம் + பாடு. படு → பாடு.]
ஏதம்	ஏதம்1ētam, பெ. (n.) 1. துன்பம் (திவா.);; suffering, affliction, distress. "ஏதம் படுபாக்கிந்து" (குறள்.136);. 2. குற்றம் (திவா.); fault, defect, blemish. 3. கேடு; calamity ruin. "அரவும் உருமும் புலியும் யானையு மிவற்றது ஏதமுடைத்து" (இறை.18.உரை);. ம. ஏதம். [ஏறு → ஏறம் → எதம். ஏறு = குத்துதல், தாக்த்தல், துன்புறுத்துதல், துன்பம்.] ஏதம்2ētam, பெ. (n.) 1. தீயோர் (வின்.);; a species of deer or antelope of black colour with beautiful eyes and short legs. 2. ஆடு; sheep. ம. ஏதம். [ஏண் → ஏணம் → ஏதம் (தொ.வி.).]

ஏதர்	ஏதர்ētar, பெ. (n.) தீயோர் (வின்.);; blameworthy persons, evil-minded people. [ஏதம் → ஏதர்.]
ஏதல்	ஏதல்ētal, பெ. (n.) 1. போகை; going. 2. மரக்கலம்; vessel, ship. [இய → ஏ → எகு → ஏகுதல் → ஏதல். இய = செல். நட.]
ஏதலன்	ஏதலன்ētalaṉ, பெ. (n.) பகைவன்; foe, enemy. எதல னின்னுயிரை வல்வி" (திவ்.பெரியதி.1,7,4);. ம. ஏதலன். [எள்ளல் → எளல் → ஏதல் → ஏதலன் எள்ளும் = பகைவன்.]
எதலிடு-தல்	எதலிடு-தல் edaliḍudal, 20.செ.கு.வி. (v.i.) 1. பொறாமையோடு பேசுதல் (வின்.);; to speak with envy. 2. எள்ளி உரையாடுதல்; mocking. [எள்ளல் → எளல் → எதல் + இடு.]
எதன்	எதன் edaṉ, பெ. (n.) மூலகாரணன், he who is the is first cause. "ஏதனை பேதமிலா விமையோர் தொழும் தேவனை" (தேவா.471.3);. [ஏந்து → ஏது → ஏதன்.]
எதனம்	எதனம் edaṉam, பெ. (n.) மூச்சு விடுகை (யாழ்.அக.);; creathing. ம. ஏதனம். [எங்கு → ஏந்து → ஏந்தல் → ஏதல் → ஏதலம் → ஏதளம் கொ.வ.).]
ஏதாகுதல்	ஏதாகுதல்ēdākudal, சு.பெ. (pron) ஏதாவது (யாழ்ப்.); something, whatever, ever so little. [எது - ஆகுதல்.]

எதி	எதி1 edi, பெ. (n.) 1. படைக்கலப் பொது; weapon "மருப்பினுதி யேதிகொளுத்தி" (இரகு.திக்கு.35);. 2. வாள் (திவா.);; sword. [எய் → எய்தி → எதி (கொ.வ.);. எய்தி = எய்வது, கொல்லும் கருவி.] எதி2 edi, பெ. (n.) துண்டம் (பிங்.);; piece, fragment. [எய் → எய்தி → எதி = வெட்டியது, குத்தியது, துண்டாக்கியது.] எதி edi, பெ. (n.) துறவி; ascetic. "எதிகளேனும் வணங்குவர் தாயை (காசிக. சிவசன். அக். 13);. [Skt. yati → த. எதி.]
ஏதில்	ஏதில்ētil, பெ. (n.) அயல்; aien. [எது + இல் - ஏதில் (ஏதும் இல்லாதது, உறவு கொள்ளாதது 'இல்' - எ.ம.இ.நி.].
எதிலன்	எதிலன் edilaṉ, பெ. (n.) பிறன், வேற்றவன்; stranger, neutral, one who does not mingle in others' affairs. [ஏது + இல் + அன் - எதிலன் (ஏதும் இல்லாதவன், உறவும் பகையும் அற்றவன்); 'இல்' - எ.ம.இ.தி.]
ஏதிலார்	ஏதிலார்ētilār, பெ. (n.) 1 பிறர் (அன்னியர்);; others, foreigners, strangers, those who go not mingle in others' afairs. "ஏதிலார் பக்கமாகி" (கந்தபு.தவங்காண்.22);. 2. பகைவர்; toes, eremies. "ஏதிலவேதிலார் நூல்" (குறள்.440);. 3. பரத்தையர் prostitutes "ஏதிலார்ப் புணர்ந்தமை" (கலித்,78);. 4. வறுமையாளர்; poormen. [எது + இல் + ஆர் – எதிலார் = எதுமற்றவர், எவ்வகை உறவும் இல்லாதவர். 'இல்' எ.ம.இ.தி.]
ஏதிலாள்	ஏதிலாள்ētilāḷ, பெ. (n.) பிற கெண்; strange, unfamiliar woman. 2. மாற்றாள்; co-wife. "ஏதிலாள்வாய் நவையினிற் காத்தியென்ன" (திருவிளைவன்னியுங்.42);. [ஏது + இல் + ஆள்- ஏதிலாள் (ஏதும்இல்லாதவள். எவ்வகை நெருங்கிய உறவும் இல்லாதவள். 'இல்' - எம.இ.தி.]

ஏதிலாளன்	ஏதிலாளன்ētilāḷaṉ, பெ. (n.) பிறன் (அன்னியன்);; stanger. "ஏதிலாளற்கிழந்தனெனெழிலே" (பு.வெ.11. பெண்பாற்.4);. [ஏது + (இல்லாளன்); இலாளன்.]
ஏதிலான்	ஏதிலான்ētilāṉ, பெ. (n.) வறியவன் (யாழ்.அக.);; poor man. ம. ஏதிலான் (பகைவன்);. [ஏது + இல் + ஆன் - ஏதிலான் (ஒன்று மற்றவன்);. 'இல்' - எ.ம.இ.தி.]
ஏதின்மை	ஏதின்மைētiṉmai, பெ. (n.) 1. அயன்மை; strangeness, foreignness. 2. பகைமை; enmity, hatred, alienation. "அறிவுடையா ரேதின்மை கோடி யுறும்" (குறள்.816);. [ஏது + இன்மை.]
எதிடு	எதிடு ediḍu, பெ. (n.) தோழி அறத்தோடு நிற்கையில், தலைவி தலைவனை மணத்தற்கு அவன் செய்த உதவிகளைக் காரணமாக இட்டுரைக்கை "ஏதீடுதலைப்பாடு" (தொல்.பொருள்.207);; literary theme in which the lady companion of a heroine explains that the reasons for the chose of her man by her mistress are to be found in the risks he had taken to save her in times of imminent danger, and other tokens of his regard for her. [ஏது + ஈடு. இடு → ஈடு. ஏது = காரணம்.]
ஏது	ஏது3ētu, 1. ஏது; which, what உனக்கேது வேணும் (இ.வ.). 2. ஏன்; why. அவன் உன்னையப்படிப் பேசவேண்டியதேது? (இ.வ.);. 3. எங்கிருந்து, எப்படி; hence, how. அவனுக்குப் பணமேது? (உ.வ.);. ம. ஏது; க. யா, ஆ. எ, ஏ, யாவ, தாவ; கோத, ஏத்; துட, ஏத்; குட, ஏதி; து. தா. தானெ, சானெ; ஈதவு, வா, ஒவு; தெ, ஏதி, எதி, ஏத்தி; கொலா. ஏத், ஏத்வ்; பர். ஏத்; கூ. அனெ. ஏகனெ; கொண். எம். நா. நா. நானெ; குவி. ஏன; குரு. எக்நா; மால். இந்திர, இகிர். இகம்;பிரா. அரா, அராத். [ஏ → ஏது. ஏ = வினாச்சொல். "ஆ ஏ ஓ'அம் மூன்றும் வினா" (தொல்.எழுத்.32);. எது -கட்டடியாகப் பிறந்தவினாச்சொல். ஏது - காரணங்கருதிய வினாச் சொல்.] ஏது4ētu, பெ. (n.) எதம்; fault, defect. "ஏதிலாக் கற்பம்" (கந்தபு.அவை.15);. [எய் → எய்தி → எதி → ஏது.] ஏது5ētu, பெ. (n.) 1. காரணம்; cause, origin, basis utimate cause. "ஏதுவி னுணர்த்தலும்" (தொல்.பொ ருள்.168);. 2. துணைக்காரணம் (திவா.);; instrumental cause.

ஏதுஅணி	ஏதுஅணிētuaṇi, பெ. (n.) யாதானும் ஒரு பொருட்டிற மிதனினிது நிகழ்ந்ததென்று காரணம் விதந்து சொல்லும் அணி (அபி.சிந்.);; figure of speech. [ஏது + அணி.]
ஏதுக்கருத்தன்	ஏதுக்கருத்தன்ētukkaruttaṉ, பெ. (n.) ஏவுதற்கருத்தன் (இறை.18, பக்.110);; indirect agent. [ஏது + கருத்தன்.]
ஏதுக்கருத்தா	ஏதுக்கருத்தாētukkaruttā, பெ. (n.) ஏதுக்கருத்தன் பார்க்க (தொல்.சொல்.248.உரை);;see edukkaruttan.
ஏதுங்கெட்டவன்	ஏதுங்கெட்டவன்ētuṅgeṭṭavaṉ, பெ. (n.) பயனற்றவன்; person of no worth whatever, a good for nothing fellow. [எதுவும் → ஏதும் + கெட்டவன்.]
ஏதுநிகழ்ச்சி	ஏதுநிகழ்ச்சிētunigaḻcci, பெ. (n.) கன்மங்களாகிய காரணங்கள் தத்தம் பயனைக் கொடுத்தற்குத் தோற்றுகை; events as the concomitant fruits of previous deeds. "ஏதுநிகழ்ச்சி யெதிர்த்துள தாதலின்" (மணி.3.4);.
ஏதுப்பண்ணு-தல்	ஏதுப்பண்ணு-தல்ēduppaṇṇudal, 15. செ.கு.வி. (v.i.) நாடியபொருள் கிடைத்தற்கு வகைசெய்தல் (உ.வ.);; to endeavour to attain an end, to take steps to achieve one's aim. [ஏந்து → ஏது + பண்ணு.]
ஏதுப்பார்-த்தல்	ஏதுப்பார்-த்தல்ētuppārttal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) நேரம் பார்த்தல் (வின்.);; to wait for a suitable opportunity. [எந்து → ஏது + பார்.]
ஏதுப்போலி	ஏதுப்போலிētuppōli, பெ. (n.) ஏதுவுக்குரிய இலக்க ணமின்றி ஏதுப்போலத் தோன்றுவது (மணி.29,141);; fallacy, fallacious middle term. [எந்து → ஏது + போலி.]
ஏதும்	ஏதும்ētum, பெ. (n.) 1. சிறிதும்; even a little. "ஏதும் நீரிலா தழல்படு வெய்யகான்" (கந்தபு.சுரம்புகு.22.); 2. எதுவும்; anything, everything without exception... கற்பகம் ஏதுந் தரும். 3. ஏதாவது; something. 4. எதுவாகிலும், எல்லாம்; whichever, whatever, whatsoever, all, any. ம. ஏதும். [எது + உம் – எதுவும் → ஏதும்.]
ஏதுமலைவு	ஏதுமலைவுētumalaivu, பெ. (n.) செய்யுட் குற்றங்களு ளொன்று (யாப்.வி.525);; defect in poetry. [ஏது + மலைவு.]

ஏதுவின்முடித்தல்	ஏதுவின்முடித்தல்ētuviṉmuḍittal, பெ. (n.) முன் காரணம் விளங்கப் பெறாத தொன்றைப் பின் கார ணத்தால் முடிவு செய்வதாகிய உத்தி (நன்.14);; [ஏது + இன் + முடித்தல்.]
ஏதேது	ஏதேதுētētu, பெ. (n.) எதுவாயினும்; which all, whatsoever. ம. ஏதேது. [ஏது + ஏது - ஏதேது.]
ஏதேனும்	ஏதேனும்ētēṉum, பெ. (n.) ஏதாவது, குறைந்த வளவாவது; somewhat, a little of something. at least anything. ம. ஏதேனும். [ஏது + ஆயினும் → ஏதாயினும் → ஏதேனும்.]
ஏதை	ஏதைētai, பெ. (n.) 1. வறிஞன் (யாழ்.அக.);; poor man. 2. பேதை; innocent person; ignoramus. [ஏழை → ஏதை.]
ஏந்தல்	ஏந்தல்1ēndal, பெ. (n.) 1. மலை (அக.நி.);; hill. 2. முதல் (அக.நி.);; that which is first. 3. உதவி; assistance, helpfulness, அவனிருந்தது எவ்வளவோ ஏந்தலாயிருந்தது. 4. எளிதிற் செய்துமுடிக்குந் தன்மை; ease in accomplishment. அந்தக் காரியம் செய்வது எனக்கு ஏந்தலாயிருக்கிறது. [ஏ → ஏல் → ஏத்து → ஏந்தல்.] ஏந்தல்2ēndal, பெ. (n.) இளமை; youthfulness. [இளந்தை → ஏந்தை → ஏந்தல்.] ஏந்தல்3ēndal, பெ. (n.) 1. கையேந்துகை; selcing out the hands, as a beggar. 2. தாங்குகை; holding up, raising, supporting. 3. தேக்கம் (திவ்.திருச்சந்.6,
ஏந்திசையகவல்	ஏந்திசையகவல்ēndisaiyagaval, பெ. (n.) நேரொன்றாசி ரியத் தளையாற் பிறக்கும் ஓசை (காரிகை.செய்.1. உரை);; rhythm found in agaval verse and produced by நேரசை following either of the மாச்சீர். [ஏந்து + இசை + அகவல்.]

ஏந்திரம்	ஏந்திரம்1ēndiram, பெ. (n.) 1. மாவரைக்குந் திரிகை (பிரபோத. 11,34);; hand-mill. 2. கரும்பாலை; sugarcane press. ம. ஏந்த்ரம்: Skt yantra. [இய → இயந்திரம் → ஏந்திரம்.] ஏந்திரம்2ēndiram, பெ. (n.) மாயக்கலை, கண்கட்டுக் கலை; magic. "ஏந்திர நூழில் செய்யா" (சீவக.2283);. [இய → இயந்திரம் → ஏந்திரம் (செலுத்துதல், ஏவுதல்);.] ஏந்திரம்3ēndiram, பெ. (n.) 1. மதிலுறுப்பு (அக.நி.);. bastion of a fortified wall. 2. தேர்; car, chariot. [ஏ → எண் + திரம் – ஏந்திரம். 'திரம்' - சொல்லாக்க ஈறு.]
ஏந்திரவச்சு	ஏந்திரவச்சுēndiravaccu, பெ. (n.) திரிகையச்சு; axis or upright shaft about which the upper stone of a hand mill is turned. [இயந்திரம் → எந்திரம் + அச்சு - எந்திர அச்சு → ஏந்திரஅச்சு.]
ஏந்திலை	ஏந்திலைēndilai, பெ. (n.) வேல்; spear ence "ஏந்திலை சுமந்து" (பரிபா.17.2);. [ஏ → ஏந்து (உயரம்);. எந்து + இலை - ஏந்திலை (நெடிய இலை முகட்டுவேல்);.]
ஏந்திழை	ஏந்திழைēndiḻai, பெ. (n.) 1. அழகிய அணிகலன்; beautiful ornament. "ஏந்திழையாட் டருகென்னும்" (பு.வெ.4,24);. 2. பெண்; woman beautifully decked with jewels. "ஏந்திழை யிலளுக்கு" (திவ்.பெரியதி. 2,7,3);. ம, ஏந்திழ. [எந்து = உயர்வு, சிறப்பு. ஏந்து + இழை - ஏந்திழை = சிறந்த அணிகலன் அணிந்தவள்.]

ஏந்து	ஏந்து1ēndudal, 5.செ.குன்றாவி, (v.t) 1. உயரத்தூக்குதல்; to lift. 2. உயரத்தூக்கிப் பிடித்தல்; to hold a thing after lifting it. 3. கைநீட்டுதல்; to stretch out the hands. நீ தர நான் ஏந்தி வாங்கினேன். 4. கையிலெடுத்தல்; to receive in the hands நீரை ஏந்திப் பருகினான். 5. தாங்குதல்; to hold in the hands, "அங்குசபாச மேந்தி" (சூடா.);. 7. சுமத்தல்; to support as a beam. உத்திரத்தைத் தூண் ஏந்தி நிற்கிறது. [ஏ → ஏல் → ஏந்து.] ஏந்து2ēndudal, 10.செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஓங்குதல்; to rise high, to be elevated. "நிலனேந்திய விசும்பும்" (புறநா.2,2);. 2. சிறத்தல்; to be eminent, excellent, exalted, of fine quality.
ஏந்துகால்	ஏந்துகால்ēndukāl, பெ. (n.) முடக்கால்; lameress. (சேரநா.);. ம. ஏந்துகால். [ஏந்து + கான்.]
ஏந்துகுழந்தை	ஏந்துகுழந்தைēnduguḻndai, பெ. (n.) கைக்குழந்தை; infant in arms. [எந்து + குழந்தை - ஏந்து குழந்தை (வினைத்தொகை);.]
ஏந்துகொம்பன்	ஏந்துகொம்பன்ēndugombaṉ, பெ. (n.) 1. வளைந்த கொம்பையுடைய யானை; elephant with curved tusks. 2. நிமிர்ந்து முன் வளைந்த கொம்புள்ள மாடு; ox with horns rising abruptly and projecting forward at the points. [ஏந்து + கொம்பு + அன்.]
ஏந்துகொம்பு	ஏந்துகொம்புēndugombu, பெ. (n.) 1. யானைக் கொம்பு; tusk of an elephant curved upward. 2. தாங்கு கொம்பு (வின்.);; curved pole of the palanquin, pole for carrying a load. [எந்து + கொம்பு.]

ஏந்துமாந்து	ஏந்துமாந்துēndumāndu, பெ. (n.) உதவி; help, assistance. (சேரநா.);. ம. ஏந்துமாந்து. [ஏந்து → எந்துமாந்து (எதுகை குறித்த இணைமொழி);.]
ஏந்தெழில்	ஏந்தெழில்ēndeḻil, பெ. (n.) மிக்க அழகு; surpassing beauty. "பூங்குழைக் கமைந்த வேந்தெழின் மழைக் கண்." (நெடுநல்.38);. [ஏந்து + எழில். எந்து = உயர்ந்த. சிறந்த.]
ஏப்பம்	ஏப்பம்ēppam, பெ. (n.) தேக்கெறிவு; eructation, belch. "நிணமுண் டேப்ப மிட்டு" (திருவிசை.கரு.பதி.10,6);. ம. ஏம்பல். [ஏ → ஏப்பம் (வே.க35);.]
ஏப்பம்பறி-தல்	ஏப்பம்பறி-தல்ēppambaṟidal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) எப்பம் விடு பார்க்க; eppamvidu. [ஏ → ஏப்பம் + பறி.]
ரப்பம்விடு-தல்	ரப்பம்விடு-தல் rappamviḍudal, 20.செ.கு.வி. (v.i.) தேக்கெறிதல்; to belch, to eject as of wind, from the mouth – Bructate [ஏ → ஏப்பம் + விடு.]
ரப்பமிடு-தல்	ரப்பமிடு-தல் rappamiḍudal, 20.செ.கு.வி. (v.i.) ஏப்பம் விடு பார்க்க: see eppamvidu. [ஏப்பம் + விடு - ஏப்பம்விடு → ஏப்பமிடு]
ரப்பமெடு-த்தல்	ரப்பமெடு-த்தல் rappameḍuttal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) ஏப்பம் விடு பார்க்க see eppamvidu. [ஏப்பம் + ஏடு.]
ரப்பாடு	ரப்பாடு rappāṭu, பெ. (n.) அம்பு விழும் எல்லை (பெருங்.உஞ்சைக். 53,68);; distance to which an arrow can fly. [ஏ + பாடு. படு → பாடு. ஏ = அம்பு. பாடு = படுமிடம், விழும் இடம்]
ரப்பியன்	ரப்பியன் rappiyaṉ, பெ. (n.) பேதை(கொ.வ.);; simpletion fool. [ஏ → ஏய்ப்பு + அன் – ஏய்ப்பியன் → ஏப்பியன். (எளிதில் ஏமாற்றப்படுபவன்);.]
ரப்பிராசி	ரப்பிராசி rappirāci, பெ. (n.) ஏப்பியன் பார்க்க;see eppiyan. க. ஏப்ராசி, எப்ராசி, எப்ரேசி; து.எபுளந்தெ;தெ. எப்பெராசி.

ரப்புழை	ரப்புழை rappuḻai, பெ. (n.) அம்பு எய்யக் கோட்டை மதிலில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் துளைமாடம் (சீவக. 105 உரை);; loop-hole in a fort-wall for discharging arrows through. [ஏ + புழை - ஏப்புழை. ஏ = அம்பு. புழை = துளைமாடம்.]
ஏப்பைசாப்பை	ஏப்பைசாப்பைēppaicāppai, பெ. (n.) பயனற்றது (உ.வ.);; that which is useless, [ஏ → ஏண் → ஏண்பு → ஏப்பு = (உயரம்);, சாய் → சாய்ப்பு → சாப்பு (சாய்வு, சரிவு);. ஏப்புசாப்பு = ஏற்றத்தாழ்வு, கோணல் மாணல், ஒழுங்கற்றது.]
ஏம்	ஏம்1ēm, பெ. (n.) 1. இன்பம்; pleasure, delight. "ஏமுற வினிதி னோம்பி" (கம்பரா.வீபீட.114);. 2. காப்பு; guard. "எஞ்சிய பொருள்களை ஏமுறநாடி" (திரு.முரு.97);. [ஏ → ஏம் (வ.மொ.வ.99);.] ஏம்2ēm, பெ. (n.) 1. குழப்பம், மயக்கம்; perplexity, distraction. "வேனிலத்த மென்னா தேமுற்று" (அகநா.69);. 2. துன்பம்; affliction, suffering. [எ3- எம்.]
ஏம்பல்	ஏம்பல்1ēmbal, பெ. (n.) 1. ஆரவாரம (பிங்.);; bustle, uproar. 2. களிப்பு; pleasure. "ஏம்பலோ டுறையு மாயன்" (காஞ்சிப்பு.சலந்தரீ.17);. 3. வருத்தம்; pain, physical or mental "மத்திசைதாக்க வேம்பலுற்றனம்" (திருவிளை.பரிநரி.12);. ம. ஏம்பல். [எம் → ஏம்பு → ஏம்பல் (க.வி.77.);] ஏம்பல்2ēmbal, பெ. (n.) உட்கிடைச் சிறுகுடி; hamlet attached to a village. நிலமும் ஏம்பல்களும் (S.1.1. viii.209);. [ஏ → ஏம்பல். ஊரார்க்குத் துணையாகப் பாதுகாப்பு தரும் நோக்கில் அருகில் தோன்றிய குடியிருப்பு.] ஏம்பல்3ēmbal, பெ. (n.) ஏரிப்பாசனமாக அமைந்த நிலம்ń; land cultivated by irrigation from lake. 'குடிகாடு அரநிருவி ஏம்பலில் கடமையும்' 'கல்லாத்தான் ஏரிக் கீழை ஏம்பலின் தென்கடைக்கேய் ஏறப்போகவும்' (S.I.I.VIII.410);. [ஏ → ஏம்பு → ஏம்பல் = உயர்த்திக்கட்டிய மதகு அல்லது ஏரிக்கரை.]

ஏம்பலி-த்தல்	ஏம்பலி-த்தல்ēmbalittal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) அவாக் கொள்ளுதல்; to feel intense ardour, to long ardently. "நின்றாள் சரணென் றேம்பலிப்பார்கட்கு" (தேவா. 1040,8);. [ஏ → ஏப்பு → ஏம்பல் → ஏம்பலி.]
ஏம்பு	ஏம்பு1ēmbudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) 1. பெருகக்களிப்ப டைதல்; to reloice, to be overloyed. "'மள்ள ரேம்பலோடார்க்கு மோதை" (கந்தபஆற்று.33);. [எழும்பு → ஏம்பு.]
ஏமங்கோலா	ஏமங்கோலாēmaṅālā, பெ. (n.) 1. மயில்மீன்; peacock fish graj, Histophorus unmaculatus. 2. ஒரு கடல் மீன்; fish, greyish, Histiphorus breviostris. [ஏ → ஏமம் + கோலா, ஏமம் = உயரம் நீளம்.]
ஏமம்	ஏமம்1ēmam, பெ. (n.) கலக்கம் (பிங்.);; perplexity. 2. உன்மத்தம் (திவா.);; imbecility, madness, bewilderment/ "ஏமுற்றவரினும் ஏழை" (குறள்.873); [ஏ → ஏம் → ஏம்பல் → ஏமல் → ஏமம் = கவலை, கலக்கம், வருத்தம்.] ஏமம்3ēmam, பெ. (n.) 1. காப்பு, பாதுகாப்பு; safety. "ஏமப்பேரூர்" (தொல்.982);. 2. இன்பம் (திவா.);; delight, enjoyment, gratification. 3. களிப்பு (பிங்.);; jollity, mirth. 4. காவல்; defence, protection, guard. "எல்லா வுயிர்க்கு மேம மாகிய" (புறநா.1.11);. 5. பொருள் வைப்பு, நலக்குவை (சேமநிதி); (திவா.);; hoarded treasure, welfare fund. [ஏ + உயர்வு, உயர்த்தல், தூக்கல், காத்தல். எம் → ஏமம் (காவல்);.] ஏமம்4ēmam, பெ. (n.) திருநீறு (பிங்
ஏமமணல்	ஏமமணல்ēmamaṇal, பெ. (n.) பொன்மணல்(மூ.அ.);; alluvium. [ஏமம் + மணல்.]

ஏமரு	ஏமரு1ēmarudal, 2.செ.கு.வி. (v.i.) 1. காக்கப்படுதல்; to be protected, to be supported. "இடிப்பாரை யில்லாத வேமரா மன்னன்" (குறள்.448);. 2. களிப்புறுதல்; to rejoice, to be elated. "ஏமரு புவனமூன்றும்" (கந்தபு. மேரு. 24);. [எம் + மருவு - மருவு - ஏமரு (கொ.வ.);.] ஏமரு2ēmarudal, 2. செ.கு.வி. (v.i) திகைத்தல் (யாழ்.அக.); to be bewildered or perplexed. [ஏம் → ஏமம் + அறு-தல் – ஏமறு-தல் → ஏமரு-தல் (கொ.வ.);.]
ஏமல்	ஏமல்ēmal, பெ. (n.) மனக்கலக்கம்.(இ.வ.); confusion of mind. ம. எமல். [ஏ → ஏம்பு → ஏம்பல் → ஏமல்.]
ஏமவெருமை	ஏமவெருமைēmaverumai, பெ. (n.) மன்னர் குடைகள் தம்மில் தலைமயங்கிய வாட்போரில் தானெறிந்தவேல்; theme of unyeilding resistance. ஒ.நோ. எருமை மறம். [ஏமம் + எருமை.]
ஏமன்	ஏமன்ēmaṉ, பெ. (n.) இயமன் (சங்.அக.); God of Death. ம. எமன். [இயமன் → ஏமன்.]

ஏமா	ஏமா1ēmātal, 18. செ.கு.வி (v.i.) 1. அரணாதல், to be protected by guarded by, "ஏமாப்ப முன்னே யயற்பகை துண்டிவிடுத்து" (பழ.306);. 2. ஆசைப்படுதல்; to desire. "அருந்தேமாந்த நெஞ்சம்" (புறநா.101); 3. இன்புறுதல்; to be exhilarated, be overjoyed, be in an ecstasy, to experience the highest delight. "காமர் நெஞ்ச மேமாந் துவப்ப" (புறநா.198,8);. 4. செருக்குறுதல்; to feel proud, to be highly elated. "இரங்கு நமக்கம்பலக் கூத்த னென்றென் றேமாந்திருப்பேனை" (திருவாக. 21,7);. [ஏமம் + ஆர் – ஏமமார் → ஏமார் → ஏமா. (பாதுகாவல் பொருந்துதல் மகிழ்தல் மகிழ்ச்சியில் திளைத்தல், செருக்கடை தல்); சமார்ப்ப, ஏமார்ந்த என்பவை ஏமாப்ப, ஏமாந்த என இடைக்குறைந்து வழக்கூன்றின. ஏமா என்பது வழுவினை, எமமார் என்பதே செவ்விய வினை வழுவினைகளைக் குறைவினை (desective verb); என்பர்.); ஏமா2ēmāttal, 18. செ.கு.வி. (v.i.) கலக்கமுறுதல்; to be distressed. "புணர்ந்தோர் நெஞ்சேமாப்ப வின்றுயிறுறந்து" (மதுரைக்.575);. [ஏமம் + அறு – ஏமமறு → ஏமாறு → ஏமா. (பாதுகாப்பு அறுதல், துன்புறுதல், கலங்குதல்); ஏமா (குறைவினை
ஏமாந்துபோ-தல்	ஏமாந்துபோ-தல்ēmāndupōtal, 8. செ.கு.வி. (v.i.) ஏமாறுதல்; to be disappointed. அவன் ஏமாந்து போனான். (உ.வ);. ம. ஏமாறுக. [ஏமம் + அறுதல் = ஏமாறுதல். ஏமாறு → ஏமாறி → ஏமாந்து + போ.]
ஏமாப்பு	ஏமாப்புēmāppu, பெ. (n.) 1. அரணாதல்; security safeguard "எழுமையு மேமாப்புடைத்து" (குறள்.126);. 2. வலியாகை; support stay, strength. "எச்சத்திற்கே மாப்புடைத்து" (குறள்.112);. 3. இறுமாப்பு; hauteur, pride. "ஏமாப் பிரலை விலங்கலை" (ஞானா.43,25);. 4. கருத்து (திவா.);; object, intention, purpose. [ஏமம் + ஆப்பு - ஏமாப்பு. "ஆப்பு" சொல்லாக்க ஈறு.]

ஏமார்	ஏமார்1ēmārtal, 18. செ.கு.வி. (v.i.) மனங்கலங்குதல்; to be confused, bewildered. "ஏமார்ந் தனமெனச் சென்றுநா மறியின்" (நற்.49);. [ஏமம் + அறு-தல் – ஏமறு-தல் → ஏமாறு-தல் → ஏமார்-தல்.] ஏமார்2ēmārttal, 15. செ.குன்றாவி (v.t.) வலுப்படுத்துதல்; to strengthen, establish firmy, make secure. "சலத்தாற் பொருள்செய்தே மார்த்தல்" (குறள். 660);. [ஏமம் + ஆர்-த்தல் + ஏமார்-த்தல்.]
ஏமாளி	ஏமாளிēmāḷi, பெ. (n.) பேதை; simpleton, dunce, fool, "நெறியிலாத வேமாளி" (திருப்பு.530);. ம. ஏமாலி. [ஏமம் + அறு – ஏமறு → ஏமாறு → ஏமாறி → ஏமாளி.]
ஏமாற்றம்	ஏமாற்றம்ēmāṟṟam, பெ. (n.) 1. ஏய்க்கப்படுதல்; state of being defrauded, disappointment. 2. ஏய்ப்பு; deceit, fraud. 3. மனக்கலக்கம்; confusion of mind, perplexity. "ஏமாற்ற மென்னைத் தவிர்த்தாய்" (திவ்.பெரியாழ். 2,7,8);. ம. ஏமாற்றம்; கோத. ஏமன்;தெ. ஏமறு. ஏமாறு. [ஏமம் + அறு – எமமறு → ஏமாறு → ஏமாற்றம்.]
ஏமாற்று	ஏமாற்று1ēmāṟṟudal, 5. செ.குன்றாவி, (v.t.) எய்த்தல்; to hoodwink, disappoint deceive, "மகனுத்தியினாலவரை யேமாற்ற" (இராமநா.உயுத்த.57);. ம. ஏமாற்றுக. [ஏமாறு → ஏமாற்று.] ஏமாற்று2ēmāṟṟudal, 5. செ.குன்றாவி. (v.t.) எமஞ் செய்தல்; to defend, protect. "மாற்றே மாற்றலிலையே" (பரிபா.4,53);. [ஏமம் + ஆற்று - ஏமாற்று.]
ஏமாறு	ஏமாறு1ēmāṟudal, 2. செ.கு.வி. (v.t.) அலமருதல் (யாழ்.அக);; to be confused, bewildered. [ஏமம் + அறு-தல் – ஏமமறு-தல் → ஏமறு-தல் → ஏமாறு-தல்.] ஏமாறு2ēmāṟudal, 2. செ.கு.வி. (v.i) எய்க்கப்படுதல்; to be gulled; to be inveigled, defrauded. "மோக வலை யூடே யேமாறி" (திருப்பு.622);. [ஏமம் + அறு – ஏமமறு → ஏமாறு.]

ஏமிலாந்தி	ஏமிலாந்திēmilāndi, பெ. (n.) 1. திகைத்து நிற்பவன் (யாழ்ப்.);; one who is despondent, confounded, disappointed. 2. மனமயக்கமுடையவன்; absent-minded, forgetful person. [எம் + இல் – ஏமில் + (ஆழ்ந்தி); ஆந்தி.]
ஏமிலாந்து-தல்	ஏமிலாந்து-தல்ēmilāndudal, 10.செ.கு.வி. (v.i.) 1. திகைத்து நிற்றல்; to despair, stand aghast. 2. மனந்தடுமாறுதல்; to stare about, not knowing what to do; to be in a fix; to be amazed. [எம் + இல் – எமில் + (ஆழ்ந்து); ஆந்து.]
ஏமிலாப்பு	ஏமிலாப்புēmilāppu, பெ. (n.) மனத்தடுமாற்றம் (யாழ்.அக.);; confusion, bewilderment. [எமிலாந்து → எமிலாப்பு.]
ஏமினி	ஏமினிēmiṉi, பெ. (n.) இடுதிரை.(அகநி.);; curlain. [எழினி → ஏமினி (கொ.வ.);.]
எமுறு	எமுறு1 emuṟudal, 13. செ.கு.வி. (v.i.) 1. மகிழ்வுறுதல்; to be delighted. "ஏமுறு விளையாட்டிறுதிக்கண்ணும்" (தொல்.பொருள்.147);. 2. தன்மை திரிதல்; to be changed in nature or disposition. "ஏமுறு விரண்டு முளவென மொழிப" (தொல்.பொருள்.109);. 3. காப்படைதல்; to be protected, saved. "எஞ்சிய பொருள்களையேமுற நாடி" (திருமுருகு.97);. 4. பொருத்தமுறுதல்; to be suited, be appropriate. "காமமும் பொருளு மேமுறத் தழுவி" (இலக்.வி.704);. [எம் + உறு.] எமுறு2 emuṟudal, 13.செ.கு.வி. (v.i.) 1. வருத்தமுறுதல்; to suffer to be vexed. "ஏமுறுகிளவி" (தொல்.பொருள்.146);. 2. பித்துறுதல்; to be mad, insane. "ஏமுற்றவரினு மேழை" (குறள்.873);. 3. மயக்கமுறுதல்; to

ஏய்	ஏய்1ēytal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) 1. பொருந்துதல்; to be suited. "ஏய்ந்த பேழ்வாய்" (தில்.பெரியதி.1,7,3);. 2. தருதல்; to be fit. "தில்லையூரனுக்கின் றேயாப்பழி" (திருக்கோ.374);. [இயை → எப்.] ஏய்2ēytal, 4. செ.குன்றாவி, (v.t) 1. ஒத்தல்; to be similar to. "சேலேய் கண்ணியரும்" (திவ்.திரு வாய்.5,1,8);. 2. எதிர்ப்படுதல்; to meet. "போயினசின் னான் புனத்து மறையினா லேயினா ரின்றியினிது" (ஐந்.ஐம்.11);. [இயை → எய்.] ஏய்3ēy, இடை (part) மறுத்தற்கும் கூப்பிடுதற்கும் பயன்படுத்தும் இடைச்சொல்; interjection for negation and for calling attention. [ஏ → ஏய் (ஒலிக்குறிப்பு);.] குன்றாவி
ஏய்ப்ப	ஏய்ப்பēyppa, இடை. (part.) ஒர் உவமவுருபு (தொல். பொருள்.290);; adverbial word ot comparison. [இயை → இயைப்ப → ஏய்ப்ப.]
ஏய்ப்பிலேவட்டன்	ஏய்ப்பிலேவட்டன்ēyppilēvaṭṭaṉ, பெ. (n.) மதிகேடன் (யாழ்.அக.);; one who is easily duped; dupe, fool. [எய்ப்பு → ஏய்ப்பு + இல் + ஏ + வட்டன்.]
ஏய்ப்பு	ஏய்ப்புēyppu, பெ. (n.) ஏமாற்று; deceit, fraud. [இயைப்பு → ஏய்ப்பு.]
ஏய்ப்புக்காட்டு-தல்	ஏய்ப்புக்காட்டு-தல்ēyppukkāṭṭudal, 5. செ.குன்றாவி. (v.t.) ஏமாற்றம் செய்தல்; to dupe, circumvent, deceive defraud. [ஏய்ப்பு + காட்டு.]
ஏய்வு	ஏய்வுēyvu, பெ. (n.) உவமை (திவா.);; comparison, likeness, resemblance. ம. ஏய்வு (இணைப்பு);. [இயைவு → எய்வு.]

ஏய	ஏய1ēya, இடை. (part) ஒர் உவமவுருபு (தண்டி.33); adverbial word of comparison. [இயை → இயைய → எய.] ஏயēya, பெ.எ (adj.) பொருந்திய, ஏற்புடைய; appropriate, suitable. "ஏயதன்மை இருவருந்தேர்ந் தரோ" (கந்தபு.அகரேந்திரன்.மகேந்திரஞ்.47);. [இயைய → ஏய.]
ஏயம்	ஏயம்ēyam, பெ. (n.) தள்ளத்தக்கது; that which deserves to be abandoned. "இது ஏயம், இது உபாதேயம்…..என்று நிச்சயித்து" (சி.சி.258,சிவாக.);. [இய → ஏ = செல்லுதல், நீங்குதல், ஏ → ஏயம் = நீக்கத்தக்கது.]
ஏயர்	ஏயர்ēyar, பெ. (n.) வடபுலத்து ஆயர்குடியின் கிளைமரபினர்; descendants of Hehaya, one of Yadhava races. "ஏயர்க்கென்று நிலத்தொடு தொடர்ந்த குலப்பகை" (பெருங்.வத்தவ.8,44);. [ஆயர் → ஏயர் (கொ.வ.);.]
ஏயர்குலம்	ஏயர்குலம்ēyarkulam, பெ. (n.) மிருகாவதியின் தந்தை குலம் (பெருங்.); (அபி.சிந்.);; paternal lineage of Mrugawathi of Perungathai. [ஆயர் → ஏயர் + குலம்.]
ஏயர்கோன்கலிக் காம நாயனார்	ஏயர்கோன்கலிக்காம நாயனார்ēyarāṉkalikkāmanāyaṉār, பெ. (n.) அறுபத்து மூன்று நாயன்மாருள் ஒருவர் (பெரியபு.);; name of a canonized Salva Saint [ஆயர் → ஏயர் (வடதமிழ்);, ஏயர் + கோன் + கலி + காமன் + நாயனார்.]
ஏயான்	ஏயான்ēyāṉ, பெ. (n.) ஒரு தொழிலைச் செய்யத்த காதவன் "மாவலியை யேயானிரப்ப" (திவ்.பெரியதி. 1,5,6);; he who is too exalted to do an act. [இயை + ஆ + அன் – இயையான் → ஏயான் (கொ.வ.);.]
ஏயில்	ஏயில்ēyil, பெ. (n.) இசை (ஈடு.4,6,2);; song, music. [ஏழில் → ஏயில் (கொ.வ.);.]
ஏயெனல்	ஏயெனல்ēyeṉal, பெ. (n.) ஒரு விரைவுக் குறிப்பு; onom, expr of rapidity as utering the sound "ஏயெனு மாத்திரத்து" (கம்பரா.பள்ளி.72);. [ஏய் + எனல்.]
ஏயே	ஏயேēyē, இடை. (int.) இகழ்ச்சிக் குறிப்பு (திவா.);; exclamation expressive of ridicule. [ஏ + ஏ.]

ஏர்	ஏர்1ērtal, 2. செ.கு.வி. (v.i.) எழுதல்; to rise "பனிக்கடல் பருகி வலனேர்பு" (முல்லை.4);. [எல் → (எழு); → ஏர்.] ஏர்2ērtal, 2. செ.குன்றாவி, (v.t.) ஒத்தல்; to be like, similar. "முத்தேர் முறுவலார்" (இனி.நாற்.2);. [எல் → (எழு); → எல் → ஏர்.] ஏர்3ēr, பெ. (n.) 1. கலப்பை; plough. "ஏரி னுழாஅ ருழவர்" (குறள்.14);. 2. ஒரு கலப்பையும் ஓரிணைமாடும்; team of oxen and plough. "ஏருமிரண்டுளதாய்" (தமிழ்நா.60);. 3. உழவுமாடு (சூடா);; yoke of Oxen. 4. உழவு; ploughing, agriculture, as an occupation. "ஏரினு [illegible] லெருவிடுதல்" (குறள் [illegible]
ஏர்க்கட்டு	ஏர்க்கட்டுērkkaṭṭu, பெ. (n.) எர்ப்பூட்டு; first ploughing. [ஏர் + கட்டு.]
ஏர்க்களம்	ஏர்க்களம்ērkkaḷam, பெ. (n.) நெற்களம்; threshing foor. "ஏர்க்களம் பாடும் பொருநரும் போர்க்களம் பாடும் பொருநரும்" (தொல்.பொருள்.91,உரை);. [ஏர் + களம்.]
ஏர்க்களவுருவகம்	ஏர்க்களவுருவகம்ērggaḷavuruvagam, பெ. (n.) போர்க்களத்தை ஏர்க்களமாக உருவகப்படுத்தும் புறத்துறை (புறநா.369);; [ஏர் + களம் + உருவகம்.]
ஏர்க்காடி	ஏர்க்காடிērkkāṭi, பெ. (n.) ஏர்க்காணிக்கை, வரி வகை, (S.1.1 vi.155);; tax. [ஏர் + காணி, காணம் → காணி → காடி.]
ஏர்க்காணிக்கை	ஏர்க்காணிக்கைērkkāṇikkai, பெ. (n.) ஏர்வரி (m.m.);; plough tax. [ஏர் + காணிக்கை.]

ஏர்க்கால	ஏர்க்காலērkkāla, பெ. (n.) 1. கலப்பை, வண்டியிவற்றின் நுகங் கொளுவும் உறுப்பு; shaft, as of a plough or of a carriage; thill. 2. ஆரக்கால்; spoke of a wheel. ம. ஏர்க்கால். [ஏர் + கால்.]
ஏர்க்குளி	ஏர்க்குளிērkkuḷi, பெ. (n.) சீப்பு முதலியன செய்யவுத வும் மரவகை; white hard wood. [ஈர் + கொளி – ஈர்க்கொளி → ஈர்க்குளி → ஏர்க்குளி (கொ.வ.);.]
ஏர்க்குறிப்பு	ஏர்க்குறிப்புērkkuṟippu, பெ. (n.) ஏர்விடுதலைக் குறிக்கும் அன்றாடக் கணக்கு (M.M.);; daily account of ploughs at work. [ஏர் + குறிப்பு.]
ஏர்கட்டு-தல்	ஏர்கட்டு-தல்ērkaṭṭudal, 5. செ.கு.வி. (v.i.) நிலத்தில் உழவுமாட்டைப் பூட்டி உழத் தொடங்குதல்; to yoke the plough. நல்ல அந்தியேர் கட்டுகிற நேரம். (உ.வ.);. [ஏர் + கட்டு.]
ஏர்ச்சீர்	ஏர்ச்சீர்ērccīr, பெ. (n.) 1. உழவுத் தொழிலுக்குரிய கருவிகள்; implements or husbandry. ஏர்ச்சீரில்லாதவன். 2. வேளாண்மையால் வருஞ்செல்வம் (வின்.);: wealth produced by husbandry. ம. எருசீரு. [ஏர் + சீர்.]
ஏர்த்தாயம்	ஏர்த்தாயம்ērttāyam, பெ. (n.) பருவகாலத்து உழவு (வின்.);; ploughing in season. [ஏர் + தாயம்.]
ஏர்த்தொழில்	ஏர்த்தொழில்ērttoḻil, பெ. (n.) உழவுத் தொழில்; husbandry, calling of a tiller. [ஏர் + தொழில்.]
ஏர்த்தொழிலர்	ஏர்த்தொழிலர்ērttoḻilar, பெ. (n.) உழுதுண்போர் (திவா.);; agriculturists, husbandmen, tiller. [ஏர் + தொழில் + அர்.]

ஏர்நாழி	ஏர்நாழிērnāḻi, பெ. (n.) கலப்பை யினோருறுப்பு (வின்.);; small circular piece of wood with a hole in the centre to receive the cord, vada-k-kayiru, by which polughmen can regulate the depth of a furrow. [ஏர் + நாழி.]
ஏர்ப்ப	ஏர்ப்பērppa, இடை (part.) ஒர் உவமவுருபு (தொல்.பொருள்i.286. உரை);; adverbial word of comparison. [ஏல் → ஏர் → ஏர்ப்ப.]
ஏர்ப்பண்	ஏர்ப்பண்ērppaṇ, பெ. (n.) பூட்டாங்கயிறு (வின்.);; ropes for attaching the oxen to the plough and the plough-beam to the yoke. [ஏர் + பூண் – ஏர்ப்பூண் → ஏர்ப்பண் (கொ.வ.);.]
ஏர்ப்பு	ஏர்ப்புērppu, பெ. (n.) ஈர்ப்பு2 பார்க்க;see irppu2.
ஏர்ப்பூட்டு	ஏர்ப்பூட்டுērppūṭṭu, பெ. (n.) முதலுழவு; ploughing for the first time in the season on an auspicious day, begun with appropriate ceremonies. [ஏர் + பூட்டு.]
ஏர்ப்பொன்	ஏர்ப்பொன்ērppoṉ, பெ. (n.) வரிவகை (S.1.1.vi.155);; tax. [ஏர் + பொன்.]
ஏர்பு	ஏர்புērpu, பெ. (n.) எழுச்சி (பிங்.);; ascent, elevation rising of a heavenly body. [ஏர் → ஏர்பு.]
ஏர்பூட்டு-தல்	ஏர்பூட்டு-தல்ērpūṭṭudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.)) ஏரில் மாடு & கட்டுதல்; to yoke the oxen to the plough. "ஏர்பூட்டினல்லது" (ஏரெழு.17);. [ஏர் + பூட்டு. பூண் (த.வி); → பூட்டு (பி.வி.);]
ஏர்மங்கலம்	ஏர்மங்கலம்ērmaṅgalam, பெ. (n.) பொன்னேர்பூட்டிப் பாடும் மங்கலப் பாட்டு; ancient song of benediction sung at the commencement of ploughing. "ஏரொடு நின்றோ ரேர்மங்கலமும்" (சிலப்.10,135);. [ஏர் + மங்கலம்.]
ஏர்வாரம்	ஏர்வாரம்ērvāram, பெ. (n.) 1. எருக்காகக் கொடுக்கும் விளையுப் பங்கு (வின்.);; share of produce allowed for the team and agricultural implements used incultivating the land. [ஏர் + வாரம்.]

ஏர	ஏரēra, இடை (part.) ஒர் உவம உருப் (தொல். பொருள். 286, உரை.); adverbial word of comparison. [ஏல் → ஏல → ஏர.]
ஏரகம்	ஏரகம்ēragam, பெ. (n.) 1. திருவேரகம்; Udip in S. Kanara, Sacred to Skanda, one of the six padaividu "ஏரகத் துறைதலுமுரியன்" (திருமுரு.189);. 2. சுவாமி மலை (Mod);; Swamimalai in the Tanjavur Dist. [ஏர் + அகம் – ஏரகம். எர் = அழகு.]
ஏரங்கம்	ஏரங்கம்ēraṅgam, பெ. (n.) மீன் வகை (சங்.அக.);; a kind of fish. ம. ஏரங்கம். [ஏர் → ஏரங்கம்.] ஏரங்கம்ēraṅgam, பெ. (n.) எரங்காடு பார்க்க; [எரி → எர → ஏரங்காடு = செம்மண் பாங்கான நிலத்திலுள்ள காடு.]
ஏரடம்	ஏரடம்ēraḍam, பெ. (n.) இடி (சங்.அக.);; hunder. [ஏறு + இடி –ஏறிடி → ஏறிடம் → எறடம் → ஏரடம் (கொ.வ.);.]
ஏரடி-த்தல்	ஏரடி-த்தல்ēraḍittal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) உழுதல்; to plough. ம. ஏரடிக்குக. [ஏர் + அடி.]
ஏரண்டப்புள்	ஏரண்டப்புள்ēraṇṭappuḷ, பெ. (n.) ஏரண்டம்2 பார்க்க;see erandam."
ஏரண்டம்	ஏரண்டம்1ēraṇṭam, பெ. (n.) 1. ஆமணக்கு (பிங்.);; castor-plant 2. ஆமணக்கிலிருந்து உண்டாகும் பொருள்கள் (தைலவ.தைல.(9&54);; products of the castor plant. ம. ஏரண்டம். [எரி + அண்டம் - எரியண்டம் – ஏரண்டம். (செவ்வாமணக்கு);.] ஏரண்டம்2ēraṇṭam, பெ. (n.) கண்ட பேரண்டப் பறவை; two-headed bird. "ஏரண்ட வென்றிப் புள்ளுக் கிரையாவாய்" (வேதாரணி.தேவல.12);. ம. ஏரண்டம். [ஈர் + உண்டு - ஈருண்டு → ஈரண்டி → ஏரண்டி → ஏரண்டம் (நகத்தால் குத்தி அலகால் பிளந்து கொன்றுண்ணும் பறவை);.]

ஏரண்டன்	ஏரண்டன்ēraṇṭaṉ, பெ. (n.) ஓர் இயற் பெயர்; name of a person. ஏரண்டமுனிவர்.
ஏரணம்	ஏரணம்1ēraṇam, பெ. (n.) காரணங் காட்டி மெய்ப்பிக் கும் அறிவியல்; logic "ஏரணங் காணென்ப ரெண்ணர்" (திருக்கோ.நூற்சிறப்.); [ஏர் = தேர். பொருத்தம், செப்பம். ஏர் + அணம் – ஏரணம். 'அணம்' சொல்லாக்க ஈறு. ஏரணம் = தேரே பொருத்திக் காரணங்காட்டி உண்மைகளை உறுதிப்படுத்திச் சொல்லாடும் கலைத்திறன்.] ஏரணம்2ēraṇam, பெ. (n.) மறைந்துபோன சொற்போர் (தருக்கம்); கலைநூல்; an extinct treatise in. Tamil on logic. "ஏரணம் உருவம் ஓகம் இசைகணக்கு…. அன்ன நூல் யாவும் வாரி, வாரணம் கொண்ட தந்தோ வழி வழிப் பெயரும் மாள".' (தனிப்பா.);. [ஏர் - ஏரணம்.]
ஏரம்பம்	ஏரம்பம்1ērambam, பெ. (n.) 1. யானை (நாமதீப.);; elephant. 2. வேளாண்மை; agriculture. [ஏ → ஏர் → ஏரம்பம் (உயரமானது. உழவு);.] ஏரம்பம்2ērambam, பெ. (n.) ஒரு கணித நூல் (குறள்.392.உரை); treatise on mathematics. [ஏர் → ஏரம்பம், கீழ்வாயிலக்கக் கணக்கிற்கு எதிரான மேல் வாயிலக்கக் கணக்கு வடிவக் கணக்கு வானநூல் கணக்கு போன்றவை பற்றிய நூலாகலாம்.) ஏரம்பம்ērambam, பெ. (n.) யானை; elephant (நாமதீப.);. [Skt. heramba → த. ஏரம்பம்.]
ஏரரத்தை	ஏரரத்தைērarattai, பெ. (n.) பேரரத்தை; greater galangal. (சா.அக.); [ஏர் + அரத்தை.]
ஏரல்	ஏரல்ēral, பெ. (n.) கிளிஞ்சில் (திவா.);; mussel or other bivalve animal; snail. ஏரல் எழுத்துப் போல்வ தோர் விழுக்காடு. (குறள்.பரி.உரை);. ம. ஏரல். [ஈர் → ஏர் → ஏரல்.]

ஏரா	ஏரா1ērā, பெ. (n.) கப்பலின் அடிப்பொருத்து மரம் (யாழ்ப்.);; keel of a ship, ம. ஏரா. [ஆர் → ஏர் → ஏரா. ஆர் பொருத்துதல்.] ஏரா2ērā, பெ. (n.) ஏராக்கள் பார்க்க (யாழ்ப்.);;see earakka.]
ஏராக்கள்	ஏராக்கள்ērākkaḷ, பெ. (n.) பனை மரத்துப் பாளையிலிருந்து இறக்கும் இனிய பனஞ்சாறு; sweet sap extracted from the spathe of the palmyra tree. (சா.அக.); [எர் → ஏரா (கள்ளின் தன்மை நிரம்பாத); + கள்.]
ஏராண்மை	ஏராண்மைērāṇmai, பெ. (n.) உழவு (யாழ்ப்.);; ploughing, tillage, agriculture. [ஏர் + ஆண்மை.]
ஏராப்பலகை	ஏராப்பலகைērāppalagai, பெ. (n.) கப்பலின் அடிமரம் (யாழ்ப்.);; keel of a ship. [ஆர் → ஏர் → ஏரா + பலகை.]
ஏராமரம்	ஏராமரம்ērāmaram, பெ. (n.) ஏராப்பலகை பார்க்க;see erappalagai.
ஏராளட்டவணை	ஏராளட்டவணைērāḷaṭṭavaṇai, பெ. (n.) எரையும் உழவுசெய்வோரையுங் காட்டும் குறிப்பு (m.m.);; list of the ploughs and labourers in a village. [ஏர் + ஆள் + அட்டவணை.]
ஏராளம்	ஏராளம்ērāḷam, பெ. (n.) மிகுதி; abundance, plenitude "ஏராளமாக் கோலமெழுதிய தரைகளும்" (இராமநா. கந்3);. தெ. ஏராளமு, பேராளமு;க. தேராள. து. தேராள. [ஏர் + ஆளம் – ஏராளம். ஏரை ஆள்வதால், வேளாண்மை செய்வதால் உண்டாகும் மிகுவிளைச்சல். ஒன்றுக்கு நூறாக விளைதல்.]
ஏராளர்	ஏராளர்ērāḷar, பெ. (n.) 1. உழவர்; husbandmen, agriculturists, cultivators. ploughmen. 2. வீரர்; brave men, heroes. (சேரநா.); ம. ஏராளன். [ஏர் + ஆள் + அர்.]

ஏரி	ஏரிēri, பெ. (n.) இயற்கையாகப் பள்ளத்தில் தேங்கிய பெரிய நீர்நிலை; lake. 2. செய்கரை நீர்நிலை; embanked lake. 3. பாசனத்திற்குப் பயன்படும் நீர் நிலை; reservoir for irrigation. 4. பக்கக்கரைகளைக்காப்பாகக் கொண்ட பெரிய நீர்நிலை; large tank a lake with banks. "ஏரியாம் வண்ணமியற்று மிதுவல் லால்" (திவ்.இயற்.2,16);. 5. எருத்துத்திமில்; hump of a bull. ஏரி நிமிர்ந்தா லிடையனையும் பாராது. (யாழ்ப்.);. 6. கொழுத்துள்ள பிடர்; prominence on the nape of the neck, through corpulence. அவனுக்கு ஏரி முற்றிப் போயிற்று (வின்.);. 7. கழை (புனர்பூசம்);; star. ம. க., குட., து. ஏரி. [ஏ → ஏர் → ஏரி (உயர்ந்த கூரையை உடையது);.]
ஏரிப்பட்டி	ஏரிப்பட்டிērippaṭṭi, பெ. (n) ஏரியைக்காக்கும் பணிக் காகக் கொடுக்கப்படும் மானியம் (S.I.I.I,225); endo. wment made for carrying out repairs to the tank. [ஏரி + பட்டி/]
ஏரிப்பாய்ச்சல்	ஏரிப்பாய்ச்சல்ērippāyccal, பெ. (n.) ஏரிநீர்ப்பாசனம்; irrigation from a tank. [ஏரி + பாய்ச்சல்.]
ஏரிப்பாய்ச்சி	ஏரிப்பாய்ச்சிērippāycci, பெ. (n.) மீன்பிடி வரி, (M.NA.D.1,287);; fish rent. [ஏரி + பாய்ச்சி. பாய்ச்சி = மீன்.]
ஏரிமேரை	ஏரிமேரைērimērai, பெ. (n.) ஏரி, மதகு, கலிங்கல் இவைகளின் புதுப்பிக்கும் செலவிற்காக ஒதுக்கப்படும் விளைச்சலின் பகுதி (WG);, portion of the crop set apart to meet the expense of keeping the reservoir, watercourses etc. in good repair. [ஏரி + மேரை. மேலி → மேரி → மேரை (மேலாக அல்லது கூடுதலாகத் தரப்படும் வரி பங்கீடு);.]
ஏரிவாரியத்தார்	ஏரிவாரியத்தார்ērivāriyattār, பெ. (n.) ஏரியை மேற்பார் வையிடும் குழுவினர் (insc.);; local committee of ancient times which functioned as a supervising body over tanks and irrigation. [ஏரி + வாரியம் + அத்து + ஆர். 'அத்து' - சாரியை.]
ஏரிவாரியம்	ஏரிவாரியம்ērivāriyam, பெ. (n.) ஏரிவாரியத்தார். (.IM.P.NA. 17); பார்க்க;see erivariyattar.

ஏரிவாளை	ஏரிவாளைērivāḷai, பெ. (n.) வாளைமீன்வகை: fresh-water fish.
ஏரின்வாணர்	ஏரின்வாணர்ēriṉvāṇar, பெ. (n.) ஏரின்வாழ்நர் பார்க்க (திவா.);;see erinvalnar.
ஏரின்வாழ்நர்	ஏரின்வாழ்நர்ēriṉvāḻnar, பெ. (n.) உழவுத் தொழில் செய்து அதனால் வாழ்பவர் (திவா.);; agriculturists, as those who live by the plough. [ஏர் + இள் + வாழ்நர். 'இன்' ஐந்தள் உருபு.]
ஏருழவர்	ஏருழவர்ēruḻvar, பெ. (n.) ஏர்கொண்டுமுபவர்; plough tillers,"'வில்லே ருழவர் பகை கொளினும்" (குறள்.872);. [ஏர் + உழவர்.]
ஏருழவு	ஏருழவுēruḻvu, பெ. (n.) 1. வேளாண்மை; ploughing. tillage, agriculture 2. ஒரு நாளில் இரண்டேரைக் கொண்டு உழக்கூடிய நிலம் (G.Sm.D.1,288);, extent of land that can be ploughed by two pairs of the plough. [ஏர் + உழவு.]
ஏரெழுபது	ஏரெழுபதுēreḻubadu, பெ. (n.) எரைப்புகழ்ந்து கம்பர் பாடிய ஒரு நூல்; poem by Kamban containing 70 stanzas in praise of the plough. [ஏர் + எழுபது.]
ஏரோட்டு-தல்	ஏரோட்டு-தல்ērōṭṭudal, 5.செ.குன்றாவி. (v.t) உழுதல்; to plough. [ஏர் + ஒட்டு-தல்.]
ஏரோர்	ஏரோர்ērōr, பெ. (n.) உழுவோர்; ploughmen. "ஏரோர் களவழித் தேரோர் தோற்றிய" (தொல்.பொருள்.76);. [ஏர் + ஆர் – ஏரார் → ஏரோர்.]

ஏல்	ஏல்1ēlṟtaṟal, 14.செ.கு.வி. (v.i.) 1. தகுதல்; to be suitable convenient, just. "ஏலா விடரொருவ ருற்றக்கால்" (நாலடி.113);. 2. மாறுபடுதல்; to change. "ஏலாதான் பார்ப்பான்" (நான்மணி.54);. [ஈல் → ஏல்.] ஏல்2ēlṟtaṟal, 14.செ.குவி (v.i.) 1. துயிலெழுதல்; to awake from sleep. "நீ துஞ்சியேற்பினும்" (கலித்.12);. 2. நிகழ்தல்; to happen, occur. "ஏற்றதையுணர் கிலமென்று" (பாரத.வாரணாவத.21);. 3. மிகுதல்; to be excessive to abound ஏற்கக் கொடுத்தான். [எல் → ஏல்.] ஏல்3ēlṟtaṟal, 9.செ.குன்றாவி (v.t.) 1. எதிர் கொள்ளுதல் (சூடா.);; to receive, welcome. 2. ஒப்புக் கொள்ளுதல்
ஏல்வை	ஏல்வை1ēlvai, பெ. (n.) காலம்; time, period, season occasion. "அரசாள்கின்ற வேல்வை" (உத்தரரா.சம்பு வன்.6);. 2. நாள் (சூடா.);; day. 3. நீர்நிலை (பிங்.);; tank; large expanse of water. [எல் (பொழுது); → ஏல் → ஏல்வை.] ஏல்வை2ēlvai, பெ. (n.) வரிவகை (S.1.1.v.96);; a tax. [எல்வை - நீர்நிலைக்காக வாங்கப்பட்ட வரியாகலாம்.]
ஏல	ஏலēla, கு.வி.எ. (adv.) 1. முன்னமே; already, beforehand. "பிரளயம் வருமென் றேலக் கோலி" (ஈடு.2,8,7);. 2. மிக; liberally, vastly. "கல்வியேலவமைந்த பெருமை பெற்றும்" (திருக்காளத்.4,3,8);. A.S. oer, E are, before, Gosh air, soon. E early, from oer. [எல் → எல (க,வி78);.]

ஏலக்கம்	ஏலக்கம்ēlakkam, பெ. (n.) கடினவேலையின் பொழுது ஊக்குவிக்க எழுப்பும் ஒலி; cry to encourage one another in hard work (சேரநா.);. ம. ஏலக்கம் [ஏல → ஏலக்கம். ஏல - கெழுதகைப் பொதுச்சொல்லாக வரும் விளி.]
ஏலக்காய்	ஏலக்காய்ēlakkāy, பெ. (n.) ஏலச்செடியின்காய்; Cardamom. க. ஏலக்கி, ஏளக்கி, யாலக்கி; து., குடி., ஏலக்கி; தெ. ஏலகி. Guj. Elaci; Blang liayaja. Hn itayaci, Mar.elaci, elaci, Skt elilka. [ஏலம் + காப். ஏ → எல் → ஏலம் (உயர்ந்த மணம் வீசுவது);.]
ஏலக்கோலம்	ஏலக்கோலம்ēlakālam, பெ. (n.) அணியம் (யாழ்.அக);; readiness, preparedness. [ஏல் + கோலம் - ஏலக்கோலம்.]
ஏலங்கேள்(ட்)-த(ட)ல்	ஏலங்கேள்(ட்)-த(ட)ல்ēlaṅāḷḍtaḍal, 12. செ.கு.வி. (v.i.) ஏலவிலையை ஏற்றி அல்லது குறைத்துக் கேட்டல்; to bid at an auction. [ஏலம் + கேள்.]
ஏலச்சீட்டு	ஏலச்சீட்டுēlaccīṭṭu, பெ. (n.) எலங்கேட்டெடுக்குங் கூட்டுச் சீட்டு; periodical deposit of money, the net collections being auctioned away to the lowest bidder on each occasion. [ஏலம் + சீட்டு.]
ஏலப்பாட்டு	ஏலப்பாட்டுēlappāṭṭu, பெ. (n.) படகோட்டிகளின் பாட்டு (வின்.);; boatmen's song in which the words elo, elelo occur again and again. [ஏல + பாட்டு – ஏலப்பாட்டு. ஏலேலோ என இசைத்தவாறு பாடும் பாட்டு.]

ஏலம்	ஏலம்1ēlam, பெ. (n.) 1. செடிவகை; cardamom plant. 2. ஒரு மணப் பொருள் (திவா.);; cardamom seeds. 3. மயிர்ச்சாந்து; unguent for perfuming the hair of women. "ஏலவார்குழலிமார்" (திருவாச.29);. ம. ஏலம் க. ஏலக்கி, யாலக்கி, யாலகி, குட. ஏலக்கி;தெ. ஏலக்கி, ஏல Mar elaci, velaci, veladoda or ela, olay. [ஏ → ஏல் → ஏலம்.] ஏலம்2ēlam, பெ. (n.) போட்டியிற் பலர்முன் ஏற்றும் விலை; auction. ம., து., க. ஏலம்; தெ. ஏலமு, பாலமு, வேலமு, Hin. Nilam; Mar, lilam port lelam.
ஏலரிசி	ஏலரிசிēlarisi, பெ. (n.) எலவரிசி பார்க்க;see ela-v-ansi. [ஏலம் + அரிசி.]
ஏலரிசிமணி	ஏலரிசிமணிēlarisimaṇi, பெ. (n.) பரவ மகளிர் கழுத்தணிகளுளொன்று; a kind of necklace worn by parava women. [ஏலம் + அரிசி + மணி.]
ஏலவரிசி	ஏலவரிசிēlavarisi, பெ. (n.) ஏலக்காயின் உள்ளீடு (S.1.1.ii.121);; Cardamom Seed. க. ஏலக்கி. [ஏல + அரிசி.]
ஏலவார்குழலியம்மை	ஏலவார்குழலியம்மைēlavārkuḻliyammai, பெ. (n.) திருக்காஞ்சியிற் கோயில் கொண்ட அம்மையார்; deity in Kanchipuram temple. [ஏலம் + வார்குழலி + அம்மை.]
ஏலவே	ஏலவேēlavē, v-e, கு.வி.எ. (adv.) ஏல1 பார்க்க;see ela1. [ஏல + ஏ - ஏலவே.]
ஏலன்	ஏலன்ēlaṉ, பெ. (n.) தினையரிசி; millet. [இல் → எல் → ஏல் + அன் - ஏலன் = சிறியது. 'அன்' - ஒருமை குறித்த ஈறு.]

ஏலா	ஏலாēlā, விளி (int.) 1. தோழன் தோழியை முன்னிலைப் படுத்துஞ் சொல் (பரிபா.8,69.கந்தபு.அசமுகிப்.12);; exclamation of farmiliar address to a companion, whether man or woman. 2. மனைவியை விளிக்கும் கெழுதகைப் பொதுச்சொல் (கரூர்.வ.);; word of endearment. ஏலா, இங்கே வா (இ.வ.);. க. எலா, லே;தெ. எலா. [எல்லா → எலா → ஏலா.] கணவன் மனைவி ஆகிய இருவரும் ஒருவரையொருவர் ஏற்றத்தாழ்வின்றி அன்பும் மதிப்பும் ஒருபடித்தரமாகப் புலப்படும் வகையில் எலா என அழைப்பது முந்து தமிழ்ப் பண்பாடு. அஃது இன்றும் நாட்டுப்புறங்களில் ஒதுக்கப்பட்டுப் புறக்கணிக்கப்பட்ட மக்களிடை மறையாமல் நின்று நிலவுகி றது. மேனாட்டார் ஒருவரையொருவர் Halo என விளித்துக் கொள்வதை இதனொடு ஒப்பிடுக.
ஏலாதி	ஏலாதிēlāti, பெ. (n.) lit. cardamom and other ingredients', name of an ancient didactic work by Kani-Metaviyar, containing 100 stanzas and mentioning six virtues in each stanza, one of Padin-en-kil-kanakku. [ஏலம் + ஆதி.]
ஏலாதிகடுகம்	ஏலாதிகடுகம்ēlātigaḍugam, பெ. (n.) மருந்துவகை (யாழ்.அக.);; a medicine. [ஏலம் + ஆதி + கடுகம்.]
ஏலாப்பு	ஏலாப்புēlāppu, பெ. (n.) துன்பம் (யாழ்.அக.);; distress. மறுவ. பொல்லாப்பு;ம. எலாப்பு. [இயலாப்பு → ஏலாப்பு.]
ஏலாப்புறம்	ஏலாப்புறம்ēlāppuṟam, பெ. (n.) வயலைச்சுற்றியுள்ள இடம்; place adjoining and around paddy-fields. (சேரநா.);. ம. எலாப்புறம். [எல்லைப்புறம் → எலாப்புறம் (கொ.வ.);.]
ஏலாமுள்	ஏலாமுள்ēlāmuḷ, பெ. (n.) வேலியமைக்கப் பயன்படுத்தும் ஒருவகை முட்செடி; a species of thorny plant. (சேரநா.);. ம. ஏலாமுள்ளு, [வேல் → வேலா + முள் – வேலாமுள் → எலாமுள் (கொ.வ.);.]
ஏலாமை	ஏலாமைēlāmai, பெ. (n.) 1. கூடாமை; inability, impossibility. 2. பொருந்தாமை; unsuitableress, incongruity, inconsistency. "பூதமுதலாய தத்துவங்களெனவுரைத்தல் ஈண்டைக்கேலாமையறிக." (சி.போ சிற்.1,1);. [இயலாமை → எலாமை.]

ஏலு	ஏலு1ēludal, 13. செ.கு.வி. (v.i.) 1. நிகழ்தல்; to happen, occur. 2. பொருந்துதல்; to join, mingle. 3. செய்ய முடிதல்; to be possible. இது உன்னாற் செய்ய ஏலுமா. ம. ஏலுக. [இயல் → எல் → எலு-தல்.]
ஏலே	ஏலேēlē, விளி (int.) 1. சிறுவனையும் இழிந்தோனையும் விளிக்குஞ் சொல்; exclamation or familiar address lo Inferior and young. ஏலே! என்னலே அது? (நெல்லை.);. 2. பழங்குடி மக்கள் ஒருவரையொருவர் அன்பொடு விளிக்கும் கெழுதகைப் பொதுச் சொல்; word of endearment among Harijans and other most Backward Communities. [ஏல் → ஏலா → ஏலே.]
ஏலேலசிங்கன்	ஏலேலசிங்கன்ēlēlasiṅgaṉ, பெ. (n.) திருவள்ளுவ நாயனார் காலத்தில், அப்பெருமானிடம் பேரன்பு பூண்டு ஒழுகி தன் மகளை வள்ளுவருக்கு வாழ்க் கைத் துணையாகக் கொடுத்த ஒரு வேளாளப் பெரு மகனார்; a velala chief, a contemporary of Tiruvalluvar fascinated by Tiruvalluvar's excellence and gave his daughter in marriage to him (Tiruvalluvar); as a token of respect. [ஏவேலன் + சிங்கள், ஏலேலன் என்பது படகோட்டிக்கும் கப்பல் உடைமையாளனுக்கும் பண்டு தொட்டு வழங்கிய பெயராகலாம்.]
ஏலேலம்	ஏலேலம்ēlēlam, விளி, (int.) ஏலேலோ1 பார்க்க;see elelo1.
ஏலேலோ	ஏலேலோ1ēlēlō, விளி. (int.) படகு முதலியன தள்ளுவோர்பாடும் ஏலப்பாட்டில் வரும் ஒரு சொல்; onom, expression that occurs again and again in songs sung by boatmen or others while pulling crlifting together "மண்ணை நம்பி ஏலேலோ - மரமிருக்க - ஏலேலோ. மரத்தை நம்பி ஏலேலோ - கிளையிருக்க - ஏலேலோ." [ஏலோ + ஏலோ - ஏலேலோ (ஒலிக் குறிப்பு);.] ஏலேலோ2ēlēlō, பெ. (n.) சோழமன்னனொருவனின் பெயர்; name of a Chola King. (செ.அக.);.
ஏவங்கேள்	ஏவங்கேள்1ēvaṅāḷḍtaḍal, 12.செ.கு.வி. (v.i.) ஏவல் செய்தல்; to do as directed. [ஏவல் → ஏவம் + கேள்.] ஏவங்கேள்2ēvaṅāḷḍtaḍal, 12.செ.கு.வி. (v.i.) 1. குற்றத்தைச் சுட்டிப் பேசிப் பழித்தல் (உ.வ.);; to taunt a person specifying his faults. 2. இடைமறிதது வினவுதல்; to intermiddle when an injury is done. அரசன் செய்ததற்கு ஏவங்கேட்பவரார்? (வின்.);. [எவ்வம் → ஏவம் + கேள்.]

ஏவஞ்ச	ஏவஞ்சēvañja, கு.வி.எ. (adv.) ஏறத்தாழ; so that, it being so. ஏவஞ்ச இந்தக்காரியம் முடியலாம். (Brah.). [ஏற + எஞ்ச – ஏறஞ்ச → எவஞ்ச.]
ஏவதும்	ஏவதும்ēvadum, சு.பெ. (pron.) 1. ஒவ்வொன்றும்; everything. "செய்வினையேவது மெண்ணி லாதகடந் தொறும்" (கந்தபு.சுக்கிரனுப.36);. 2. ஏதுவும்; whatsoever. [ஏ + அதுவும் – எவதுவும் → எவதும்.]
ஏவம்	ஏவம்1ēvam, பெ. (n.) குற்றம்; fault, blemsn. "ஏலமிக்க சிந்தையோடு" (தேவா.2306);. [எவ்வம் → ஏவம்.] ஏவம்2ēvam, பெ. (n.) இவ்விதம்; thus, exactly so. ம. ஏவம். [இவ்வம் → ஏவம் (கொ.வ.);.]
ஏவர்	ஏவர்ēvar, வி.சு.பெ. (interr.pron) எவர்; which persons, who. ம. ஏவா. [எவ் + அர் – எவர் → ஏவர்.]

ஏவல்	ஏவல்1ēval, பெ. (n.) 1. தூண்டுகை; Instigation, irclement 2. ஒதுகை; recial. "ஏவலின் முதுமொழி" (பரிபா. 13,40); 3. ஆணை (திவா.);; command, order, authority. 4. பணிவிடை; service. "ஏவன் முற்றி" 5. ஏவலாள்; servant, attendant. "முனிவர்க் கேவலாய்" (தாயு.தேசோ.1);. 6. தீய ஆவியை ஏவிவிடுகை; inciting a devil against an enemy by witchcraft. 7. ஏவல் வினைமுற்று (நன்.145);; 8. வறுமை (சூடா.);; poverty, want. [ஏவு → எவல்.] ஏவல்2ēval, பெ. (n.)
ஏவல்கேள்(ட்)-த(ட)ல்	ஏவல்கேள்(ட்)-த(ட)ல்ēvalāḷḍtaḍal, 12. செ.கு.வி. (v.i.) ஏவியபணி செய்தல்; to serve, obey orders, perform duties assigned; to wait upon, as an attendant.
ஏவல்கொள்ளு)-தல்	ஏவல்கொள்ளு)-தல்ēvalkoḷḷudal, 12. செ.கு.வி. (v.i.) வேலை வாங்குதல்; to get work done by others. [ஏவல் + கொள்.]
ஏவல்சிலதியார்	ஏவல்சிலதியார்ēvalciladiyār, பெ. (n.) சமையலறை ஏவற்பெண்டிர், மடைப்பள்ளியாரடியார்; kitchen maids. [ஏவல் + சிலதி + ஆர். சிலதி = ஏவிய பணி செய்யும் சிற்றாள்.]
ஏவல்மேவல்	ஏவல்மேவல்ēvalmēval, பெ. (n.) கட்டளை (வின்.);; commands. [ஏவல்மேவல் (எதுகை குறித்த இணைமொழி);.]
ஏவல்விடை	ஏவல்விடைēvalviḍai, பெ. (n.) வினாவுக்கு விடையாக ஒரு ஏவல் இடுவது; answering a question by an imperative retort, as when asked. "will you do this?" to say 'Do it yourself' 'சாத்தா, இது செய்வாயோ?' என்ற வழி 'நீ செய்!' என்பது போன்ற விடை. (நன்.386, உரை);. [ஏவல் + விடை - ஏவல் விடை = ஏவலே விடையாக அமைவது.]

ஏவல்வினா	ஏவல்வினாēvalviṉā, பெ. (n.) ஏவும் நோக்கத்தோடு கேட்கும் வினா (நன்.385);; questioning with a view to give a command as "Had you your dinner?" சாத்தா உண்டாயா? [ஏவல் + வினா - ஏவல் வினா. "நீ உண்டாயா?" என்னும் வினா. "போய் உண்" என்னும் எவற்குறிப்பை உள்ளடக்கிய ஏவல் வினாவாயிற்று.]
ஏவல்வினை	ஏவல்வினைēvalviṉai, பெ. (n.) 1. முன்னின்றாரை ஏவும் வினை; verb in the imperative mood. 2. மந்திரத்தொழில்; act of commanding a devil by witchcraft to do harm lo a person. [ஏவல் + வினை.]
ஏவலன்	ஏவலன்ēvalaṉ, பெ. (n.) பணிவிடை செய்வோன்; attendant servant. "ஏவலர் தொழின்முறை யியற்ற" (கந்தபு.உரைபுனை.17);. ம. ஏவலன். [ஏவல் + அன் – ஏவலன்.]
ஏவலாள்	ஏவலாள்ēvalāḷ, பெ. (n.) ஏவலன் பார்க்க;see evalan. [எவல் + ஆள்.]
ஏவள்	ஏவள்ēvaḷ, பெ. (n.) எப்பெண்; which woman. ம. ஏவள். [எவ் + அள் – எவள் → ஏவள்.]
ஏவற்சிலதி	ஏவற்சிலதிēvaṟciladi, பெ. (n.) குற்றேவல்புரியும் பெண்; maid servant of a household; kitchen-maid. "பூவிலை மடந்தைய ரேவற்சிலதியர்" (சிலப்.5.51);. [எவல் + சிலதி - எவற்கிலதி. சிலதி என்னும் சொல்லே ஏவற்பணியாலளக்குறிக்கும். 'ஏவல்' மிகையான முன்னடை. சிலதி = குற்றேவல் செய்யச் செலுத்தும் பெண். செல் → செலவு + ஆளி - செலவாளி → செலவாதி → செலதி → சிலதி. செலவாதி பார்க்க;see selavadi]
ஏவற்பணி	ஏவற்பணிēvaṟpaṇi, பெ. (n.) ஏவியவேலை (வின்.);; Services commanded, often used as-a compliment in epistolary writings and in polite conversation. [ஏவல் + பணி - ஏவற்பணி.]

ஏவறவு	ஏவறவுēvaṟavu, பெ. (n.) துன்பம், கவலை; sorrow. distress (சேரநா.);. ம. வரவு [ஏசறவு → ஏவறவு (கொ.வ.);.]
ஏவறை	ஏவறை1ēvaṟai, பெ. (n.) மறைந்து அம்பெய்தற்குரிய மதிலுறுப்பு (பு.வெ.6,5, உரை.); retreat constructed in the battlement of a fort from where bowmen might shoot arrows against the enemy unobserved. [ஏ + அறை - ஏவறை. ஏ = அம்பு.] ஏவறை2ēvaṟai, பெ. (n.) ஏப்பம் (யாழ்ப்.);; belching. Eructation. [ஏ + உறு - ஏவுறு → ஏவறை. ஏ = ஏப்பம்.]
ஏவன்	ஏவன்ēvaṉ, வி.பெ. (pron) யாவன் who? ம. எவன்; க. யாவன், தாவன்; து. எரு; தெ. எவ்வண்டு;பட எம். [எவன் → ஏவள்.]
ஏவிவிடல்	ஏவிவிடல்ēvividal, தொ.பெ (vbl.n.) ஏவிவிடு பார்க்க;see evividu.
ஏவு	ஏவு1ēvudal, 8.செ.குன்றாவி, (v.t.) 1. ஆணையிடுதல்; to command, order, direct. 2. தூண்டிவிடுதல்; to incite, prompt, urge, instigate, to conjure and set on, as a demon. 3. திருவருளால் தூண்டப்படுதல்; chr. to inspire. as God. ஆவியானவர் பவுலை யேவினார் (கிறித்.);. 4. செலுத்துதல் (பிங்.);; to discharge, as an arrow, to throw, as a dart. 5. சொல்லுதல்; to speak, say. "ஏவா விருந்த வடிகள்" (சீவக.3036);. ம. ஏவுக;க. ஏ.க. [எய் → ஏ → ஏவு.] ஏவு2ēvu, பெ. (n.) உயரம்; height. க. ஏ. Ger heben, AS hebban. E heave. Goth hefian. to lift. E heaven, O Ice hifinn. As heafon, the air, the abode of lhe Deity. Lit the "heaved" or "lified up". [ஏ → ஏவு.]

ஏவுகணை	ஏவுகணைēvugaṇai, பெ. (n.) குறிதவறாமல் இலக் கைச் சென்று தாக்கும் படைக்கலம்; missile. [ஏவு + கனை.]
ஏவுகாரன்	ஏவுகாரன்ēvukāraṉ, பெ. (n.) எய்பவன், வில்லாளி; archer (சேரநா.);. ம. ஏவுகாரன். [எவ + காரன்.]
ஏவுகை	ஏவுகைēvugai, பெ. (n.) ஏவுதல்; inciting, driving. ம. ஏவு. [ஏ → ஏவு → ஏவுகை.]
ஏவுண்ணு-தல்	ஏவுண்ணு-தல்ēvuṇṇudal, 12. செ.கு.வி. (v.i.) அம்புதைத்தல்; to be injured by an arrow. "பகழியினேவுண்டு" (இறை.6.64);. [எ + உண் - ஏவுண் → ஏவுண்ணு. ஏ = அம்பு.]
ஏவுதற்கருத்தன்	ஏவுதற்கருத்தன்ēvudaṟkaruddaṉ, பெ. (n.) அரசன் கோயில் கட்டினான் (உ.வ.);. [ஏவுதல் + கருத்தன் - ஏவுதற்கருத்தன்.]
ஏவுவான்	ஏவுவான்ēvuvāṉ, பெ. (n.) கட்டளையிடுபவன் (பிங்.);; master, director. [ஏவு + ஆன் - ஏவுவான்.]
ஏவூர்தி	ஏவூர்திēvūrti, பெ. (n.) விண்ணில் செலுத்தும் ஊர்தி; vehicle which is sent through sky. [ஏவு + ஊர்தி - ஏவூர்தி.]
ஏழ்	ஏழ்1ēḻ, பெ. (n.) எழிலைப் பாலைமரம் (ஏழில்மரம்);; seven leaved milk plant. [எ → ஏழ் = உயர்ந்தமரம், நெடியமரம்.] ஏழ்2ēḻ, பெ. (n.) ஏழு பார்க்க (தொல்.எழுத்,388);;see elu.

ஏழ்ச்சி	ஏழ்ச்சிē̮lcci, பெ. (n.) தோற்றம்; appearance, advent, manifestation. "ஏழ்ச்சிக் கேடின்றி" (திவ். திருவாய்.324);.
ஏழ் பிறப்பு	ஏழ் பிறப்புē̮lpiṟappu, பெ. (n.) ஏழு பிறப்பு பார்க்க;see elupirappu.
ஏழ்புழை	ஏழ்புழைē̮lpuḻai, பெ. (n.) வேய்ங்குழல் வகை; reed pipe that has seven holes. "ஏழ்புழையைம் புழை யாழிசை கேழ்த்தன்ன" (பரிபா.8.22);. [ஏழு → ஏழ் + புழை. புழை = துளை.]
ஏழ (ஏழா)	ஏழ (ஏழா)ē̮lē̮lā, விளி, (int.) பழங்குடியினர் தம் மனைவியை விளிக்குஞ்சொல் (நெல்லை);; exclamation used by tribals to address or call attention to their wives [ஏல → ஏழ (→ ஏழா);.]
ஏழகத்தார்	ஏழகத்தார்ē̮lkattār, பெ. (n.) படைவகுப்பாருள் ஒரு வகையார்; class of military men. [ஏழகம் = மெய்ம்மறை (கவசம்);. ஏழகம் + அத்து + ஆர் - ஏழகத்தார். "அத்து" - சாரியை. 'ஆர்' - ப.பா.ஈறு.]
ஏழகநிலை	ஏழகநிலைē̮lkanilai, பெ. (n.) ஏழகத்தகரினைப்போல் எழுச்சி கொண்ட மறவர் பண்பு (அபி.சிந்);; literary theme, dealing with kings and chieftains. 'உயரும் புகழையுடைய ஞாலத்தில் இளமையைப் பாராதே அரசன் பூமி காவல் பூண்டு நிற்பினும் ஏழக நிலையேயாம்' (பு.வெ.பொதுவியல்);. [ஏழகம் + நிலை – ஏழகநிலை. ஏழகம் = ஆட்டுக்கிடா.]
ஏழகம்	ஏழகம்ē̮lkam, பெ. (n.) 1. செம்மறியாடு; ram or ewe. 2. துருவாட்டேறு; ram of the species of sheep called Durvadu (துருவாடு);, fleecy sheep. (சா.அக.);. [மேழகம் → ஏழகம்.]
ஏழடுக்குமீன்	ஏழடுக்குமீன்ē̮ḻtukkumīṉ, பெ. (n.) ஓரின மீன்; a kind of fish. (சேரநா.);. ம. ஏழடுக்கு மீன். [ஏழ் + அடுக்கு + மீன்.]

ஏழத்தனை	ஏழத்தனைēḻttaṉai, பெ. (n.) ஏழுமடங்கு; seven times. [ஏழு + அத்தனை.]
ஏழமை	ஏழமைēḻmai, பெ. (n.) ஏழைமை பார்க்க;see elaimai.
ஏழரை	ஏழரைēḻrai, பெ. (n.) 1. ஏழும் அரையும்; seven and half. 2. ஏழரை நாழிகை உள்ள கால அளவு; 3 AM (at night); (சேரநா.);. ம. ஏழர. [ஏழு + அரை.]
ஏழரைக்கோழி	ஏழரைக்கோழிēḻraikāḻi, பெ. (n.) ஏழரை வெளுப்பில் கூவும் கோழி (சேரநா.);; cock crowing at 3 A.M. ம, ஏழரக்கோழி. [ஏழு + அரை + கோழி.]
ஏழரைச்செப்பு	ஏழரைச்செப்புēḻraicceppu, பெ. (n.) பொற்காசு வைக்கப் பயன்படுத்தும் ஏழரை இடங்கழி கொள்ளளவுள்ள செப்புப் பெட்டி; coper vessel which will Contain Seven and a half measures (paras or itafigalis); for the safe-keeping of gold coins or the like. (சேரநா.);. ம. ஏழரச்செப்பு. [ஏழு + அரை + செப்பு.]
ஏழரைநாட்டுச்சனி	ஏழரைநாட்டுச்சனிēḻraināṭṭuccaṉi, பெ. (n.) ஏழரையாண்டுக்காரி பார்க்க;see elarai-y-andu-k-kari. [ஏழு + அரை + ஆண்டு - ஏழரையாண்டு → ஏழரையாட்டு → ஏழரைநாட்டு + சனி. ஆண்டு → ஆட்டு.]
ஏழரையாண்டுக்காரி	ஏழரையாண்டுக்காரிēḻraiyāṇṭukkāri, பெ. (n.) நிலை வோரையிலிருந்து 12, 1, 2ஆம் இடங்களில் ஏழரையாண்டு வருத்தும் காரி (சனி);. (வின்.);; ம. ஏழரஞ்சனி;க. ஏழரெயாடதசனி. [ஏழு + அரை + ஆண்டு + காரி.]
ஏழாங்காப்பு	ஏழாங்காப்புēḻāṅgāppu, பெ. (n.) குழந்தை பிறந்த ஏழாம் நாளில் செம்பிலும் வெள்ளியிலுமான நாணி னால் புனைந்த ஒருவகைக் கால்கொலுசைக் காப்பாக அணிவிக்கும் நிகழ்ச்சி (இ.வ.);; bracelets or anklets of a particular pattern, of copper and silver wire twisted together, put on the ankles of a baby on the seventh day after birth, as an amulet. [ஏழு + ஆம் + காப்பு.]

ஏழாங்காய் விளையாட்டு	ஏழாங்காய் விளையாட்டுēḻāṅgāyviḷaiyāṭṭu, பெ. (n.) பெண்கள் வீட்டிற்குள் விளையாடும் ஒருவகை விளையாட்டு (வின்.);; indoor game played by girls. மதுவ, ஈரி. ம. ஏழாமுத்தின் விளையாட்டு. [ஏழு + ஆம் + காப் + விளையாட்டு.]
ஏழாங்கால்	ஏழாங்கால்ēḻāṅgāl, பெ. (n.) திருமணத்திற்கு ஏழுநா ளின் முன்பு நடும் பந்தற்கால் (வின்.);; auspicious first post, for erecting the marriage pavilion, planted seven days before the date of the wedding. [ஏழு + ஆம் + கால்.]
ஏழிசை	ஏழிசைēḻisai, பெ. (n.) குரல், தத்தம், கைக்கிளை, உழை, இளி விளரி, தாரம் என்னும் ஏழு வகை நரம்பு இசையொலி (திவா.);; seven notes of the diatonic scale. [ஏழு → ஏழ் + இசை.]
ஏழிசையெழுத்துகள்	ஏழிசையெழுத்துகள்ēḻisaiyeḻuttugaḷ, பெ. (n.) ஏழிசைகளின் குறியீடாக வழங்கும் ஏழு நெட்டுயிர் (திவா.);; seven long vowels of the alphabet significative of the seven notes of the diatonic scale, ஆ. ஈ. ஊ, ஏ, ஐ, ஓ, ஔ – எனப்ன. [ஏழு → ஏழ் + இசை + எழுத்துகள்.]
ஏழிசைவாணர்	ஏழிசைவாணர்ēḻisaivāṇar, பெ. (n.) யாழோர் (கந்தருவர்);; Gandharvas, noted for their superb music. "ஏழிசை வாணருஞ் சித்தரும்" (சேதுபு.விதூம.4);. [ஏழு → ஏழ் + இசை + வாணர்.]
ஏழியன்	ஏழியன்ēḻiyaṉ, பெ. (n.) நெற்கதிர்களைத் தாக்கும் சிறிய புழு; canker-worm, palmer-worm, letocorisa acuta, the ricesapper, an insect pest destructive to the growth of paddy. ம. ஏழியன். [அழியன் → ஏழியன்.]

ஏழில்	ஏழில்1ē̲il, பெ. (n.) எழிலைப்பாலை (குறுந். 138, உரை.);; seven-leaved milk-plant. [ஏழ் + இலை – ஏழிலை → ஏழில்.] ஏழில்2ē̲il, பெ. (n.) இசை; music, as consisting of seven notes. "ஏழி லியம்ப வியம்பும் வெண்சங் கெங்கும்" (திருவாச.7,8);. [ஏ → ஏழ் → ஏழில் (எழும் இசை);.] ஏழில்3ē̲il, பெ. (n.) நன்னன் என்னும் தலைவனது மலை; name of a hill which belonged to Nannan. An ancient chief of the Tamil country. "நன்னனேழினெடு வரை" (அகநா.152);. ம. ஏழில். [ஏழு → ஏழில். (ஏழு குன்றங்களின் அடுக்கு);.]
ஏழிலைக்கிழங்கு	ஏழிலைக்கிழங்குē̲ilaikkiḻṅgu, பெ. (n.) மரவள்ளி; tapioca, whose leaves divide at the top into several forks. மறுவ. மரவள்ளி, குச்சி, கப்பல்கிழங்கு, ஆழ்வள்ளிக்கிழங்கு;ம. ஏழிலைக்கிழங்கு. [ஏழு + இலை + கிழங்கு.]
ஏழிலைப்பாலை	ஏழிலைப்பாலைē̲ilaippālai, பெ. (n.) ஏழிலைகளைக் கொண்டதும் நெடுந்தொலைவு மணம் பரப்பும் பூக்களைக் கொண்டதுமான மரம்; seven leaved milk plant. M.tr. Alslonia Scholarles. ம. ஏழிலம்பால. [ஏழிலை + பாலை. முட்டுகள்தோறும் ஏழிலை கொண்டது.]
ஏழிலைம்பாலை	ஏழிலைம்பாலைē̲ilaimbālai, பெ. (n.) ஏழிலைப் பாலை பார்க்க;see el-ilai-p-palai "பூத்த வேழிலைம் பாலையைப் பொடிப்பொடியாகத் தேய்த்த" (கம்பரா. வரை.6);. [ஏழிலை + பாலை - ஏழிலைப்பாலை → ஏழிலைம்பாலை (மெலித்தன்திரிபு);.]

ஏழு	ஏழுஏ̄lu, பெ. (n.) 1. ஏழு என்னும் எண்ணுப்பெயர், ஆறின் மேல் ஒன்று; number seven, one more than six. 2. 'எ' என்னும் எண்ணுக்குறியீட்டுக்குரிய தமிழ் எண்ணுப்பெயர்; name of the seventh numerical symbol 'எ' in Tamil. மறுவ. ஏழ் (எழு பெயரடி oblique);. ம. ஏழு; க. ஏழு, ஏளு; தெ, ஏடு, யேடு; துத, எல்; து. ஏள், ஏளு; இரு. ஏலு; கை, யல்; எரு. யெகு; கோத, யேயெ, ஏய்; குரு, யெல்லு; துட, ஏழ், ஒவ்; குட, ஏளி; பட, இய்யு; கொலா, எட், ஏட், கோண், ஏறுங்க், ஏனு, ஏழுங்க்; குவி, ஒத்கி; கோல், இய; சாந், ஏ, ஏர்; குரி, ஏய்கு; பிராகு, ஆப்த், Turk yedi, Sinh hathai, Hung het; Mag heb; Gk epla.] ஏழ் = ஏழிலைப் பாலைமரம், ஏழிலைகளின் பெயரால் தோன்றிய ஏழிசைப்பண்கள், ஏழு நரம்புகள் கட்டிய யாழுக்கும் பெயராய் அமைந்திருத்தலான், ஏழு பிரிவுகளாக அமைந்த ஏழிலைப்பாலை மரத்தின் இலையமைப்பே ஏழு என்னும் எண்ணுப்பெயர் தோன்றக் காரணமாயிற்று. ஏழு விண்மீன் கூட்டத்த்கு இப்பொழுது கன்னியோரை (கன்யாராசி); எனப்பெயரிருப்பினும் பண்டைக்காலத்தில் ஏழ் → ஏழை என்னும் சொல்லே பெண்ணைக்குறிக்கும் சொல்லாக வும் பயின்றதால், ஏழிலைப்பாலை மரத்தின் இலையமைப் பால் தோன்றிய எண்ணுப்பெயர் விண்மீன் கூட்டத்துக் கன்னி யோரைக்கும் பழம்பெயராயிற்று. ஏழ் → சேழ் → சேத். அடிநிலைத்திரிபுற்றவை. Now. Sju; Pol. Oeidern; L. septern;
ஏழுசிக்காந்தம்	ஏழுசிக்காந்தம்ē̤lusikkāndam, பெ. (n.) ஒன்றிற்கீழ் ஒன்றாக எழுசிகளைப் பிடிக்கவல்ல ஒர்வகைக் காந்தம்; powerful magnet capable of attracting seven needles which hang one below the other. (சா.அக.);. [ஏழு → ஏழ் + ஊசி + காந்தம்.]
ஏழேழு	ஏழேழுē̤lē̤lu, பெ. (n.) ஏழில் ஏழு மடங்கு; seven times seven, forty-nine. ம. ஏழேழு. [ஏழு + ஏழு.]
ஏழை	ஏழைē̤lai, பெ. (n.) 1. அறிவிலான்; foolish, silly person, one of weak intellect. 2. அறியாமை; ignorance, simplicity, harmlessness, mental weakness. "ஏழைத்தன்மை யோவில்லை தோழி" (கலித்.55,232);. 3. பெண்; Woman. "எருதேறி பேழை யுடனே" (தேவா.1171,2);. 4. வறியவன் (சூடா.);; indigent person, poor wretch, helpless fellow. ம. ஏழ. [எள் → ஏள் → ஏழ் → ஏழை.]

ஏழைக்குறும்பு	ஏழைக்குறும்புēḻaikkuṟumbu, பெ. (n.) பேதை போலக் காட்டிச் செய்யும் குறும்பு; mischief perperated under an exterior cloak of innocence. [ஏழை + குறும்பு.]
ஏழைத்தன்மை	ஏழைத்தன்மைēḻaittaṉmai, பெ. (n.) 1. அறியாமையாகிய பண்பு; state of ignorance. "ஏழைத்தன்மையோ வில்லை தோழி" (கலித்..55,23);. 2. வறுமை நிலை; state of poverty. [ஏழை + தன்மை.]
ஏழைமை	ஏழைமைēḻaimai, பெ. (n.) 1. அறியாமை (தொல், பொருள். 274);; ignorance, simplicity, innocence. 2. வறுமை; poverty. [எள் → ஏள் → ஏழை → ஏழைமை.]
ஏழைமைகாட்டு-தல்	ஏழைமைகாட்டு-தல்ēḻaimaikāṭṭudal, 5. செ.கு.வி. (v.i.) கோழையாதல் (வின்.);; to be timid, cowardy, effeminate. [ஏழை → ஏழைமை + காட்டு.]
ஏழையாளன்	ஏழையாளன்ēḻaiyāḷaṉ, பெ. (n.) வறியவன்; poor, miserable man. "பாம்பெனவுயிர்க்கு மேழையாளனை" (தமிழ்நா.168);. ம. ஏழன். [ஏழை + ஆளன்.]
ஏழொத்து	ஏழொத்துēḻottu, பெ. (n.) [ஏழு + ஒத்து. ஒற்று → ஒத்து.]
ஏளனம்	ஏளனம்ēḷaṉam, பெ. (n.) இகழ்ச்சி (சூடா.);; mockery. jeer. [எள் → ஏள் → ஏளனம். 'அனம்' - சொல்லாக்க ஈறு.]
ஏற்க	ஏற்கēṟka, கு.வி.எ. (adv.) ஏற்கவே பார்க்க (யாழ்ப்.);see erkave. [ஏல் + க.]
ஏற்கநட-த்தல்	ஏற்கநட-த்தல்ēṟkanaḍattal, 3. செ.கு.வி. (v.i.) ஒழுங்காய் நடத்தல், (வின்.);; to behave properly. [ஏல் + க - ஏற்க + நட.]
ஏற்கவே	ஏற்கவேēṟkavē, கு.வி.எ. (adv.) முன்னமே; before hand, early, in good time. "ஆபத்து வந்தபோது நம்மைத் தேடித் திரியவொண்ணாதென்று ஏற்கவே கடலிடங் கொண்டவனை" (ஈடு.3,6,2);. [ஏற்க + ஏ.]

ஏற்குமட்கலம்	ஏற்குமட்கலம்ēṟkumaṭkalam, பெ. (n.) 1. கடிஞை; bowl. 2. ஐயமேற்கும் கலம்; bowl for receiving aims. [ஏற்கும் + மண் + கலம்.]
ஏற்கெனவே	ஏற்கெனவேēṟkeṉavē, கு.வி.எ. (adv.) ஏற்கவே பார்க்க;see erkave. [ஆ (முன்பு); → ஏ → ஏல் → ஏற்கு (முன்பு); → ஏற்கனவே → ஏற்கெனவே.]
ஏற்கை	ஏற்கைēṟkai, பெ. (n.) 1. இணங்குகை; consent, agree to. 2. வாங்குந் தன்மை; receiving capacity. [ஏல் → ஏற்கு → ஏற்கை.]
ஏற்ப	ஏற்பēṟpa, இடை (part) ஒர் உவம உருபு (தண்டி.33); adverbial word of comparison. – கு.வி.எ. (adv.) தக்கபடி; in accordance with. [ஏல் = பொருந்துதல். ஏல் → ஏற்ப.]
ஏற்படு-தல்	ஏற்படு-தல்ēṟpaḍudal, 20. செ.கு.வி. (v.i.) 1. உண்டாதல்; to come into existence, to become formed, to be produced or created. அந்த ஊர் அவனால் ஏற்பட்டது. 2. தலைப்படுதல் (யாழ்ப்.);; to be engaged in to enter upon, as a business. 3. உடன்படுதல் (யாழ்ப்.);; to agree, consent, become a party-to a contract. ம. ஏர்ப்பெடுக; க. ஏர்படு; கோத, ஏர்பட்த; து. ஏர்படு, ஏபுண; தெ. ஏர்படு; பர். ஏப் (அடைதல்);; கோண். ஏதானா (எடுத்தல்);;கூ. ஏ.ண்ட (வாங்குதல்);. [எல் = பொருந்துதல், பொருத்தல், எழுப்புதல், உண்டாக்குதல். ஏல் + படு – ஏற்படு. படுதல் = செய்தல், ஏற்படு = உண்டாகச் செய், உளதாக்கு.]
ஏற்படுத்து-தல்	ஏற்படுத்து-தல்ēṟpaḍuddudal, 5. செ.குன்றாவி (v.t.) 1. உண்டுபண்ணுதல்; to create, make, form, construct, establish. அவன் அந்த ஊரை ஏற்படுத்தினவன். 2. இணங்கச்செய்தல் (யாழ்ப்);; to persuade, prevail upon, induce. 3. நிறுவுதல்; to find, as guilty or not guilty. அவனைக் குற்றவாளியென் றேற்படுத்தினார்கள் (பே.வ.);. 4. அமர்த்துதல்; to ordain, appoint, assign, Institute, put in to office. அவனை அச்செயலுக்குத் தலைவனாக ஏற்படுத்தினார்கள். 5. அணியப்படுத்துதல் (வின்.);; to prepare, arrange, get ready. ம. ஏர்ப்பெடுத்துக; க. ஏர்படிக;தெ. ஏர்பரட்க. [ஏல் = எழுப்பு, உண்டாக்கு, ஏல் + படு – ஏற்படு - ஏற்படுத்து.]

ஏற்பாடு	ஏற்பாடு1ēṟpāṭu, பெ. (n.) 1. ஒழுங்கு; arrangement, method, system, rule, established custom. அந்த ஏற்பாடு நன்றாயிருக்கிறது. 2. அமர்த்தம்; appointment to an office. அந்த வேலைக்கு அவனை ஏற்பாடு பண்ணினான். 3. உடனப்படிக்கை; engagement, covenant. 4. கிறித்தவர் பழைய, புதிய விவிலிய நூலின் இருபகு திகளான பழைய ஏற்பாடு, புதிய ஏற்பாடுகளில் ஒன்று; testament, as the old and new testament in the Bible. (Chr);. ம. ஏர்ப்பாடு; க. ஏர்பாடு; கோத. ஏர்பட்த்; துட. ஏவர்; து. ஏர்பாடு;தெ. ஏர்பாடு. [ஏற்படு → ஏற்பாடு.] ஏற்பாடு2ēṟpāṭu, பெ. (n.) பொருத்தம் (யாழ்.அக.);; fitness, appropriateness. [இயல் → ஏல் + பாடு - ஏற்பாடு. படு → பாடு.]
ஏற்பி-த்தல்	ஏற்பி-த்தல்ēṟpittal, 4. செ.குன்றாவி. (v.t.) ஒப்படைத்தல் (இ.வ.);; to entrust. ம. ஏல்பிக்குக. [ஏல் → ஏற்பு → ஏற்பி.]
ஏற்பு	ஏற்புēṟpu, பெ. (n.) 1. பொருத்தம்; appropriateness, fitness. "ஏற்புற வணிதலும்" (நம்பியகப்.125);. 2. ஏற்றுக்கொள்கை, வரவேற்பு; acceptance, reception. [ஏல் → ஏற்பு.]
ஏற்புழி	ஏற்புழிēṟpuḻi, கு.வி.எ. (adv.) ஏற்குமிடத்து; at appropriate place. "அடைகளை ஏற்புழி யெங்கும் ஒட்டுக" (சிலப்.13,155,உரை);. [ஏற்பு + உழி.]
ஏற்புழிக்கோடல்	ஏற்புழிக்கோடல்ēṟpuḻikāṭal, பெ. (n.) [ஏற்பு + உழி + கோடல், கொளல் → கோடல்.]
ஏற்புறவணிதல்	ஏற்புறவணிதல்ēṟpuṟavaṇidal, பெ. (n.) மணமகளை அழகுசெய்தல்; decorating a bride. [ஏற்பு + உற + அணிதல்.]
ஏற்போன்	ஏற்போன்ēṟpōṉ, பெ. (n.) இரவலன் (சூடா.);; beggar, mendicant. [ஏல் → ஏற்பான் → ஏற்போன்.]

ஏற்றக்கால்	ஏற்றக்கால்ēṟṟakkāl, பெ. (n.) துலாவைத் தாங்கும்கால்; frame for supporting a sweep or picottah for Irrigation. ம. ஏற்றக்கால்;க. ஏதகோலு. [ஏற்றம் + கால்.]
ஏற்றக்குறைச்சல்	ஏற்றக்குறைச்சல்ēṟṟakkuṟaiccal, பெ. (n.) 1. உயர்வு தாழ்வு; superiority and inferiority, highness and lowness; greatness and smallness. 2. ஒவ்வாமை (பே.வ.);; disparity, difference, disagreement. ம. ஏற்றக்குறச்சில். [ஏற்றம் + குறைச்சல். குறைத்தல் → குறைச்சல்.]
ஏற்றக்கோல்	ஏற்றக்கோல்ēṟṟakāl, பெ. (n.) துலாமரத்தில் நீரிறைக்கும் கழி; pole attached to a well sweep or picottah and supporting the bucket for drawing water. க. ஏத கோலு;ம. ஏத்தக்கோல். [ஏற்றம் + கோல்.]
ஏற்றச்சால்	ஏற்றச்சால்ēṟṟaccāl, பெ. (n.) துலாக்கால்: bucket used for irrigation by picottah. [ஏற்றம் + சால்.]
ஏற்றணை	ஏற்றணைēṟṟaṇai, பெ. (n.) அரியணை; throne, supported by legs carved with the figure of the lion. "ஏற்றணையி னீங்கி" (கந்தபு.இரண்.சூரப.யுத்-29);. [ஏறு + அணை. ஏறு = அரிமா ஏறு.]
ஏற்றப்பட்டரை	ஏற்றப்பட்டரைēṟṟappaṭṭarai, பெ. (n.) ஏற்றமிட்டிறைக்குங் கிணற்றைச் சூழ்ந்த விளைநிலம் (இ.வ.);; cultivable land surrounding a well from which water can be drawn by a sweep or picottah for purposes of irrigation. [ஏற்றம் + பட்டரை. பட்டடை → பட்டரை.]
ஏற்றப்புவாரம்	ஏற்றப்புவாரம்ēṟṟappuvāram, பெ. (n.) நீர்க்கூலி [W.G.); share of the produce, charge for watering lands. [ஏற்றம் + அப்பு + வாரம். அப்பு = நீர்.]

ஏற்றபடி	ஏற்றபடிēṟṟabaḍi, வி.எ. (adv.) 1. தக்கவாறு; as is fit, meet, becoming, proper. 2. விரும்பியவாறு (வின்.);; as one likes, according to one's own pleasure. [ஏல் → ஏற்ற + படி.]
ஏற்றம்	ஏற்றம்ēṟṟam, பெ. (n.) 1. மேல் ஏறுகை; mounting, as on a ladder, a horse, ascending. 2. மேடு; ascent, acclivity. 3. உயர்கை, கொடியேற்றம்; hoisting, as a flag, raising up. 4. நீர்ப்பெருக்கு; rising, as the flowing tide. "ஆணையாலேயேற்றந்தொடங்காக்கடலின்" (கம் பரா.நகர்நீ.141);. 5. புகழ் (திவா.);; praise, eulogy. 6. இடிமரம்; heavy wooden rammer set to a frame for pounding parched rice. 7. அதிகப்படி; increase, increment. "மேல் ஏற்றம் ஒரு நாளைக்கு மூன்று மாவாக" (S.I.I.ii,129);. 8. மிகுதி; excess. "ஏற்றம் நெல்லுக்குறுணி எழுநாழியும்". (S.II.ii.705);. 9. மேன்மை; distinction, superiority, exaltation, pre-eminence. "பத்தர்கட் கேற்ற நல்கினீர்" (தேவா.599,6);. 10. நினைவு; remembrance. "ஏற்ற நினைவுந் துணிவுமாகும்" (தொல்.சொல்.337);. 11. துணிவு [illegible] மிலைநட் டிடியுன்னெமுற்றாள் [illegible]
ஏற்றம்போடு-தல்	ஏற்றம்போடு-தல்ēṟṟambōṭudal, 20. செ.கு.வி. (v.i.) 1. துலாமரம் அமைத்தல்; to set a well sweep or picottah. 2. தோப்புக்கரணம போடுதல்; to punish or humble one's self by taking hold of the right ear with the left hand and the left ear with the right hand and then raise and lower the body many times in quick succession. [ஏற்றம் + போடு.]
ஏற்றமடல்	ஏற்றமடல்ēṟṟamaḍal, பெ. (n.) துலாமரந் தாங்குங்கோல் (வின்.);; fulcrum on which the well sweep or picottah is pivoted and which is attached to a pillar planted in the ground. [ஏற்ற + மடல்.]
ஏற்றமரம்	ஏற்றமரம்ēṟṟamaram, பெ. (n.) துலாமரம்; long lever or yard pivoted on an upright post in an irrigating machine as the well sweep or picottah. [ஏற்றம் + மரம்.]

ஏற்றமொழி	ஏற்றமொழிē<u>r</u><u>r</u>amo<u>l</u>i, பெ. (n.) புகழ்ச்சியுரை (திவா.);; praise, eulogy. [ஏற்ற + மொழி.]
ஏற்றரவு	ஏற்றரவுē<u>r</u><u>r</u>aravu, பெ. (n.) 1. அண்மைக் காலம்; near future. 2. முதல்; front, first in place or time. 3. அதிகம், மிகுதி; much, very many, excessive. ம. ஏற்றரவு. [ஏல் + தரவு - ஏற்றரவு.]
ஏற்றல்	ஏற்றல்1ē<u>r</u><u>r</u>al, பெ. (n.) ஒப்புக்கொள்ளுதல்; agreeing Accepting. [ஏல் → ஏற்றல்.] ஏற்றல்2ē<u>r</u><u>r</u>al, பெ. (n.) எதிர்க்கை; disputation, polemics "அறுவகைச் சமயமு மேற்றல்" (பெருங். உஞ்சைக்.36,243);. [ஏறு → ஏற்று → ஏற்றல். ஏறு = குத்துதல், தாக்குதல், எதிர்த்தல்.] ஏற்றல்3ē<u>r</u><u>r</u>al, பெ. (n.) ஊசி ஏற்றல்; thrusting a needle into the body for introducing a liquid medicine, to inject (சா.அக.);. [ஏற்று → ஏற்றல்.]
ஏற்றவாறு	ஏற்றவாறுē<u>r</u><u>r</u>avā<u>r</u>u, கு.வி.எ. (adv.) 1. ஏற்றபடி; suitably. 2. முறைப்படிப; proportionately. [ஏற்ற + ஆறு - ஏற்றவாறு.]
ஏற்றார்	ஏற்றார்ē<u>r</u><u>r</u>ār, பெ. (n.) பகைவர்; toes, anemies. "ஏற்றார் மூதூரெழினகை யெரியின் வீழ்வித்து" (திருவாச. 3,158);. ம. ஏற்றார். [ஏற்றல் + ஆர் - ஏற்றலார் → ஏற்றார்.]
ஏற்றாளி	ஏற்றாளிē<u>r</u><u>r</u>āḷi, பெ. (n.) எதிராளி; enemy, adversary. (சேரநா.);. ம. ஏற்றாளி, [ஏற்றன்2 + ஆளி – ஏற்றவாளி → ஏற்றாளி.]
ஏற்றாற்போல	ஏற்றாற்போலē<u>r</u><u>r</u>ā<u>r</u>pōla, கு.வி.எ. (adv.) ஏற்றபடி; appropriately, in accordance with. [ஏல் → ஏற்றல், ஏற்றால் + போல்.]

ஏற்றான்	ஏற்றான்ēṟṟāṉ, பெ. (n.) வகுப்புக்கு முதலில் வரும் மாணவன் (நெல்.);; first boy to be present at school, on a day. [ஏ → ஏற்று (உயரம், சிறப்பு); ஏற்று + அன் - ஏற்றள் → ஏற்றான்.]
ஏற்றியல்	ஏற்றியல்ēṟṟiyal, பெ. (n.) விடை (இடப); ஒரை; Taurus, a sign of the Zodiac. "உருகெழு வெள்ளி வந்தேற்றியல் சேர" (பரிபா.11.4);. [ஏறு + இயல்.]
ஏற்றியிறக்கு-தல்	ஏற்றியிறக்கு-தல்ēṟṟiyiṟakkudal, 5. செ.குன்றாவி, (v.t) கண்ணேறு கழிக்குஞ் சடங்கு நிகழ்த்துதல்; to perform the ceremony of waving lights, etc., before a person to avert the evil eye. [ஏற்று + இறக்கு.]
ஏற்றிலக்கை	ஏற்றிலக்கைēṟṟilakkai, பெ. (n.) அதிகச்சம்பளம்; high salary. "ஏற்றிலக்கை பெற்றுண்கிற மிடுக்கையுடைய" (ஈடு.7.4.5);. [ஏறு + இலக்கை.]
ஏற்றிவா-தல் (ஏற்றிவருதல்)	ஏற்றிவா-தல் (ஏற்றிவருதல்)ēṟṟivādalēṟṟivarudal, 15. செ.குன் றாவி. (v.t) கூடிவருதல்; to add. "'தடிமூன்றினால் ஏற்றிவந்த நிலம்" (S.I.I.vi,11);. [ஏறு → ஏற்று → ஏற்றி + வா.]
ஏற்றிழிவு	ஏற்றிழிவுēṟṟiḻivu, பெ. (n.) 1. பெருமை சிறுமை (தொல், பொருள், உரை);; greatness and smallness. 2. மேடுபள்ளம் (இறை. 18, உரை);; hill and dale; mountain and valley; up and down, uneven surface. ம. ஏற்றிறக்கம். [ஏறு → ஏற்று + இழிவு.]
ஏற்றிறக்கம்	ஏற்றிறக்கம்ēṟṟiṟakkam, பெ. (n.) 1. மேடும் பள்ளமும்; up and down spot, hill and dale. 2. ஏற்றலும் இறக்கலும்; increase and decrease, fluctuation in position or status. 3. ஏற்றுமதியும் இறக்குமதியும்; export and import 4. கடலில் அலை ஏற்றமும் இறக்கமும்; ebb and flow of tide. (சேரநா.);. ம. ஏற்றிறக்கம். [ஏற்று + இறக்கம்.]

ஏற்று	ஏற்று1ēṟṟudal, 5. செ.குன்றாவி (v.t.) 1. தாக்குதல்; to lift up, raise, hoist உத்தரத்தை யேற்றனின். 2 மிகைப்படுத்துதல் விலையை ஏற்றுதல்; to increase, as price. 3. சுமத்துதல்; to load as a cart or ship, to impose as a responsibility. 4. ஏறச் செய்தல்; to run over, as a wheel over a person. காலில் வண்டியை ஏற்றிவிட்டான். 5. அடுக்குதல் (திவா.);; to pile up, stow away, pack. 6. மேம்படுத்துதல்; to eulogise, praise. "ஏற்றற் கண்ணும் நிறுத்தற் கண்ணும்" (தொல்.பொருள், 147);. 7. குடியேற்றுதல்; to colonize, populate, கொண்டு வந்து ஏற்றின தளிச்சேரிப்பெண்டுகளுக்கும் (S.I.I.ii.261);. 8. நிலைநிறுத்தல்; to found, establish "நம் பெயரால் ஏற்றின வீரசோழன் திருமடை விளாகத்தில் (S.I.I.ii.47);. 9. உட்செலுத்துதல்; to put in, cause to enter insert to drive in as a nail. நகத்தில் ஊசியை ஏற்றினான். 10. மேற்செலுத்துதல்; to ascribe foist upon. குற்றத்தை மேலேற்றினான்
ஏற்றுக்குறி	ஏற்றுக்குறிēṟṟukkuṟi, பெ. (n.) 1. ஆண்குறி; penis. 2. எருதின் இலச்சினை; symbol of an ox. (சா.அக.);. [ஏறு + குறி.]
ஏற்றுக்கொண்டு வா	ஏற்றுக்கொண்டுவாēṟṟukkoṇṭuvā, 18. செ.கு.வி. (v.i.) ஒருவனைத் தாங்க வருதல்; to come forward to support another. அவனுக்கு ஏற்றுக்கொண்டு வந்தான். (உ.வ.);. [ஏல் → ஏற்று + கொண்டு + வா.]
ஏற்றுக்கொள்(ளு)-தல்	ஏற்றுக்கொள்(ளு)-தல்ēṟṟukkoḷḷudal, 10. செ.குன்றாவி (v.t.) 1. ஒத்துக்கொள்ளுதல்; இசைதல்; to receive, admit, accept, acknowledge. 2. மேற்கொள்ளுதல்; to undertake, engage in, take charge of. [ஏல் → ஏற்று → கொள்.]
ஏற்றுத்தொழில்	ஏற்றுத்தொழில்ēṟṟuttoḻil, பெ. (n.) யானை முதலிய வற்றில் ஏறிநடத்துந் தொழில் (சீவக.1758.உரை); art of riding on elephants, horses, etc. [ஏறு + தொழில்.]
ஏற்றுதுறை	ஏற்றுதுறைēṟṟuduṟai, பெ. (n.) சரக்கைக் கப்பலிலேற்றுந் துறைமுகம் (வின்.);; place of export or ambarkation. [ஏறு → ஏற்று + துறை.]

ஏற்றுப்பனை	ஏற்றுப்பனைē<u>rr</u>uppa<u>n</u>ai, பெ. (n.) ஏற்றைப்பனை பார்க்க;see errai-p-paral. "ஏற்றுப் பனையெல்லாம் நிறைந்த குலைகளாய்" (பெரியபு.திருஞான.980);. [ஏறு → (ஏற்றை); ஏற்று + பனை.]
ஏற்றுமண்	ஏற்றுமண்ē<u>rr</u>umaṇ, பெ. (n.) பிற இடங்களினின்று கொண்டு வந்து போட்டமண்; deposited soil. (சேரநா.);. ம. ஏற்றுமண்ணு. [ஏறு → ஏற்று + மண்.]
ஏற்றுமதி	ஏற்றுமதிē<u>rr</u>umadi, பெ. (n.) 1. கப்பலிற் பண்டமேற்றுகை; export 2. ஏற்றுமதிப் பண்டபம்; exported cargo. ம. ஏற்றுமதி;க., தெ., எகுமதி. [ஏற்று + மதி, 'மதி' அளவு குறித்த சொல் முதனிலைப்பொருள் குறித்த ஈறாயிற்று.]
ஏற்றுமதிச்சீட்டு	ஏற்றுமதிச்சீட்டுē<u>rr</u>umadiccīṭṭu, பெ. (n.) கப்பலிலுள்ள நாவாய்கனின் பெயர், பயணியர் தொகை, சரக்குகளின் விளக்கம் முதலிய குறிப்புகள் அடங்கியுள்ள சீட்டு (M,Navi.123);; manifest, cargo list and list of passengers. [ஏற்றுமதி + சீட்டு.]
ஏற்றுமுதல்	ஏற்றுமுதல்ē<u>rr</u>umudal, பெ. (n.) தோணிமுதலியவற்றி லேற்றப்படுஞ் சரக்கு (சங்.அக.);; cargo exported in boats, etc. [ஏற்று + முதல்.]
ஏற்றெழு-தல்	ஏற்றெழு-தல்ē<u>rr</u>e<u>l</u>udal, 2.செ.கு.வி. (v.i.) 1. மயக்குந்துயில்களினின்றும் எழுதல்; to rise after recovery of consciousness from a swoon, from sleep. "மெய்யறிந் தேற்றெழுவேனாயின்" (கலித்.37);. 2. ஓங்கி யெழும்புதல்; to ascend, as a flame. "ஏற்றெழு வன்னிமே லினிது துஞ்சலாம்" (கந்தபுவிடைபெறு.31);. 3. மேற் செல்லுதல்; to proceed against. [ஏல் → ஏற்று + எழுதல்.]
ஏற்றை	ஏற்றைē<u>rr</u>ai, பெ. (n.) ஆற்றலோடு கூடிய ஆண்பால் விலங்கு (தொல்.பொருள்.604);; male of any animal remarkable for physical strength. [ஏறு → ஏற்றை.]
ஏற்றைப்பனை	ஏற்றைப்பனைē<u>rr</u>aippa<u>n</u>ai, பெ. (n.) ஆண் பனை; male palmyra "இடுகாட்டு ளேற்றைப்பனை" (நாலடி.96);. [ஏறு → ஏற்றை +பனை.]

ஏற்றோற்றம்	ஏற்றோற்றம்ēṟṟōṟṟam, பெ. (n.) காலை அல்லது உதய முதல் 10 நாழிகை வரை, பனைப்பொழுது; period from sun rise till 10 A.M. (சா.அக.);. [எல் + தோற்றம் - எற்றோற்றம் → ஏற்றோற்றம். எல் = கதிரவன்.]
ஏற	ஏறēṟa, கு.வி.எ. (adv.) 1. அதிகமாக; so as to exceed, more than அரைப்படிக்கு ஏறக்கொடு. 2. உயர; on high, in the air, above. "அந்தரமாறா... ஏறப்பறக்கெனிற் பறந்திடும்" (சீவக.2156);. 3. முழுவதும்; completely, entirely "என்னுடையிருளை யேறத்துரந்தும்" (திரு வாச.2,6);. 4. முற்பட; in advance, forward. "மானிடத்து ஏறச்செல்லு நிலைமையை விரும்பும்" (சீவக.1932, உரை);. [ஏறு → ஏற.]
ஏறக்கட்டித்தூக்கு-தல்	ஏறக்கட்டித்தூக்கு-தல்ēṟakkaṭṭiddūkkudal, 5. செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தொங்கும்படி உயரக் கட்டி வைத்தல்; to hang up. 2. தண்டனைக்காகத் தொங்கக் கட்டுதல்; to hang up by the hands in order to flog. [ஏற + கட்டி + தூக்கு.]
ஏறக்கட்டு	ஏறக்கட்டு1ēṟakkaṭṭudal, 5.செ.குன்றாவி. (v.t.) வலுப்படுத்துதல் (யாழ்.அக.);; to strengthen by hands, etc. [ஏற + கட்டு.] ஏறக்கட்டு2ēṟakkaṭṭudal, 5.செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. உயரக்கட்டுதல்; to bulld up. 2. விலையேறுதற்காகச் சரக்கை விற்காமல் வைத்தல்; to put off selling so that price may rise. 3. மேகம் பெய்யாமற் சுரத்தல்; to withhold or keep back, as clouds their showers. வானம் மழையேறக் கட்டிவிட்டது. 4. இறைந்த பொருள்க ளைக் குவித்தல்; to collect together scattered articles, as grain into a heap. 5. அடியோடு நிறுத்துதல்; to give up altogether, as a person his studies. ம. ஏற வய்க்குக. [ஏற + கட்டு.]
ஏறக்குறைய	ஏறக்குறையēṟakkuṟaiya, கு.வி.எ. (adv.) சற்றொப்ப (சுமார்.);; more or less, about. ம. ஏறக்குறெ. [ஏற + குறைய.]
ஏறக்குறையப்பேசு-தல்	ஏறக்குறையப்பேசு-தல்ēṟakkuṟaiyappēcudal, 5.செ.குன்றாவி. (v.t.) இகழ்ந்து கூறுதல் (இ.வ.);; to vilify, abuse. [ஏற + குறைய + பேசு.]

ஏறங்கோட்பறை	ஏறங்கோட்பறைēṟaṅāṭpaṟai, பெ. (n.) ஏறுகோட் பறை பார்க்க;see {}. [ஏறு + கோள் + பறை - ஏறங்கோட்பறை. 'அம்' சொல்லினிமை கருதி வந்த அசைநிலைச் சாரியை.]
ஏறங்கோள்	ஏறங்கோள்ēṟaṅāḷ, பெ. (n.) ஏறுகோட்பறை பார்க்க;see {}. "ஏறங்கோண் முழங்க" (சீவக.489);. [ஏறு + கோள் - ஏறங்கோள். 'அம்' அசை நிலைச் சாரியை.]
ஏறச்சங்கு	ஏறச்சங்குēṟaccaṅgu, பெ. (n.) கோயிற்குக் கொடைய ளித்த பெரியோர், பல்லக்கு, சிவிகை முதலியவற்றில் ஏறும்போது மதிப்புரவு கருதி ஊதப்படும் சங்கு (இ.வ.);; conch that is blown in honour of a chief or a liberal donor of a temple as he mounts his vehicle. [ஏற + சங்கு.]
ஏறட்டுக்கொள்-தல்	ஏறட்டுக்கொள்-தல்ēṟaṭṭukkoḷtal, 7. செ.குன்றாவி. (v.t.) உரிமைப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ளுதல்; to assu- me a responsible post. 'எப்பேற்பட்ட இறைகளும் நாங்களே ஏறட்டுக் கொண்டு இறுக்கக்கடவோம்' (S.I.I. VII-40);. [ஏற + அட்டுக்கொள் = மேற்கொள்தல்.]
ஏறடவு	ஏறடவுēṟaḍavu, பெ. (n.) வரவு செலவுக் கணக்கு; accounts entry. (சேரநா.);. ம. ஏறடவு. [ஏறு + (அடைவு); அடவு.]
ஏறடு-தல்	ஏறடு-தல்ēṟaḍudal, 19.செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. மேல் வைத்தல்; to place over. "கொம்பினிடத்தே யேறட்ட தம்கையிடத்தே" (முல்லைப்.34, உரை);. 2. மேற்கொள் ளுதல்; to take upon one's self. இவை சுண்ண மென்பதொரு பெயரை யேறட்டுக் கொண்டு (சீவக.876, உரை);. [ஏற + அடு.]
ஏறத்தாழ	ஏறத்தாழēṟattāḻ, கு.வி.எ. (adv.) ஏறக்குறைய பார்க்க;see {}. [ஏற + தாழ.]
ஏறப்பற-த்தல்	ஏறப்பற-த்தல்ēṟappaṟattal, 3. செ.கு.வி. (v.i.) 1. உயரப் பறத்தல்; to fly on high. "அந்தரமாறா... ஏறப்பறக்கெ னில்" (சீவக.2156);. 2. ஏலாதவற்றைச் செய்ய முயலு தல்; to attempt the impossible [ஏற + பற.]

ஏறப்போ	ஏறப்போ1ēṟappōtal, 8.செ.குன்றாவி. (v.t.) குறித் துச் செல்லுதல்; to go towards, proceed in the direction of ஊரேறப்போக (சீவக.1875, உரை);. [ஏற +போ.] ஏறப்போ2ēṟappōtal, 8.செ.கு.வி. (v.i.) குறுக்கிட்டுச் செல்லுதல்; to Intersect 'தேவரடியார் மத்தவாணச் சேரியேறப்போன தெருவுக்குக் கிழக்கும்' (S.I.I. iii-i, -15);. [ஏற = மேலே, மீதாக. குறுக்காக. ஏற + போ.]
ஏறல்	ஏறல்ēṟal, பெ. (n.) கிளிஞ்சில்; bivalve shell fish. (சா.அக.);. [இறல் → ஏறல் (பிளவுண்டது, கிளிஞ்சில்);.]
ஏறவாங்கு	ஏறவாங்கு1ēṟavāṅgudal, 7.செ.கு.வி. (v.i.) 1. விலகியிருத்தல்; to be aloof. "சர்வேசுரன்... ஏறவாங்கி நிற்குமாகில்" (ஈடு.);. 2. சுளுக்குதல் (வின்.);; to be drawn up, twisted, as the neck by cold. [ஏற = உயர, பிறழ. ஏற → வாங்கு.] ஏறவாங்கு2ēṟavāṅgudal, 5.செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. முழுதும் விலைக்குப் பெறுதல்; to purchase outright. அவன் இந்தப் பண்டங்களை ஏறவாங்கிவிட்டான். 2. நயமாக வாங்குதல்; to buy cheaply. [ஏற + வாங்கு. ஏற = மிகுதி.]
ஏறவிடு-தல்	ஏறவிடு-தல்ēṟaviḍudal, 18. செ.குன்றாவி. (v.t.) 1, ஏறும் படிச் செய்தல்; to make climb, to allow to ascend. ஏறவிட்டேணியை வாங்கினதுபோல. 2. மரக்கலத் தைக் கரைக்குத் தொலைவாக விடுதல் (வின்.); to keep off from the shore, as a vessel. 3. காற்றுமுகமாய்க் கப்பலை விடுதல் (வின்.);; to sail along with the wind. 4. கரை சேர மரக்கலத்தை விடுதல் (வின்.);; to turn towards the shore, as a vessel. 5. மேற்போக விடுதல்; to allow to spread, to circulate, as poison. நஞ்சு ஏறவிடக்கூடாது. (உ.வ.);. [ஏறு → ஏற + விடு.]
ஏறவிறங்கப்பார்-த்தல்	ஏறவிறங்கப்பார்-த்தல்ēṟaviṟaṅgappārttal, 4.செ.குன் றாவி. (v.t.) கீழும் மேலும் பார்த்தல்; to stare at, survey from head to foot. அவன் என்னை ஏறவிறங்கப் பார்த் தான். [ஏற + இறங்க + பார்.]

ஏறாங்கடை	ஏறாங்கடைē̠ṟāṅgaḍai, பெ. (n.) ஒவ்வாச்செயல் (வின்.);; inconvenient engagement, unsuitable contrast. ம. ஏறாங்கடை. [ஏறு7 + ஆம் + கடை – ஏறாங்கடை.]
ஏறாட்டம்	ஏறாட்டம்ēṟāṭṭam, பெ. (n.) போட்டி; competition. க. ஏறாட்ட. [ஏறு + ஆட்டம். ஏறு = எதிர்ப்பு.]
ஏறாடி	ஏறாடிēṟāṭi, பெ. (n.) காளைகளை மேய்ப்பவன்; cowherd (சேரநா.);. ம. ஏறாடி. [ஏறு + (ஆனி); ஆடி, ஏறு = காளை.]
ஏறாண்முல்லை	ஏறாண்முல்லைēṟāṇmullai, பெ. (n.) ஆண்மை மிகுந்த வீரக்குடியினொழுக்கத்தைப் புகழும் புறத் துறை (பு.வெ.8,22);; [ஏறு + ஆண் + முல்லை.]
ஏறாந்தலை	ஏறாந்தலைēṟāndalai, பெ. (n.) ஏரியின் நீர்ப்பிடி யிறுதி; outer catchment limits of the water of a tank. [ஏறு + ஆம் + தலை.]
ஏறாப்பாடு	ஏறாப்பாடுēṟāppāṭu, பெ. (n.) வீட்டின் முற்றத்தைச் சுற்றியுள்ள இடம்; place adjoining the yard of a house (சேரநா.);. ம. ஏறப்பாடு. [இறை → இற → எற + பாடு – எறப்பாடு → ஏறாப்பாடு (கொ.வ.);. இறை = இறைப்பு, இறைவாணம்.]
ஏறாப்பு	ஏறாப்புēṟāppu, பெ. (n.) மாராப்பு, ஏத்தாப்பு; apron, breast cloth of women (சேரநா.);. ம. ஏறாப்பு. [ஏறு + ஆப்பு. 'ஆப்பு' - சொல்லாக்க ஈறு.]
ஏறாமேடு	ஏறாமேடுēṟāmēṭu, பெ. (n.) 1. உயர்ந்த மேடு; high level which one cannot reach or to which water cannot rise. 2. செய்யமுடியாத செயல்; enterprise beyond one's power. 3. ஏறாங்கடை பார்க்க (வின்);;see {}. [ஏறு + ஆ + மேடு. 'ஆ' – எ.ம.இ.நி.]

ஏறாவழக்கு	ஏறாவழக்குēṟāvaḻkku, பெ. (n.) அடா வழக்கு; unreasonable dispute. "ஏறாவழக்குத் தொடுக்கின்றார்" (அருட்பா.1.இங்கித.13);. [ஏலா + வழக்கு - ஏலா வழக்கு → ஏறாவழக்கு.]
ஏறாவேணி	ஏறாவேணிēṟāvēṇi, பெ. (n.) கோக்காலி; horizontal beam set against the wall and used as as a shelf. "நிரம்பகல் பறியா வேறா வேணி" (பதிற்றுப்.43,33);. [ஏறு + ஆ + ஏணி.]
ஏறாளர்	ஏறாளர்ēṟāḷar, பெ. (n.) படை வீரர் (திவா.);; warriors, soldiers. ம. ஏறாள், ஏறாளர். [ஏறு + ஆளர். ஏறு = அம்பு.]
ஏறான்	ஏறான்ēṟāṉ, பெ. (n.) பள்ளிக்கூடத்துக்கு முதன்முதல் வருபவன்; first boy to be present at school. [ஏறு + ஆன். ஏறு = சிறப்பு, தலைமை.]
ஏறிட்டுக்கொள்(ளு)-தல்	ஏறிட்டுக்கொள்(ளு)-தல்ēṟiṭṭukkoḷḷudal, 10.செ.குன் றாவி. (v.t.) ஏற்றிக்கொள்ளுதல்; to accept or assume responsibility "என்னுடை இரட்சை உனக்கே பரமாக ஏறிட்டுக் கொள்ளவேணும்" (இரகசிய.338);. [ஏறிடு → ஏறிட்டு + கொள்.]
ஏறிட்டுப்பார்	ஏறிட்டுப்பார்1ēṟiṭṭuppārttal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) நிமிர்ந்து பார்த்தல்; to look up. [ஏற + இட்டு + பார்.] ஏறிட்டுப்பார்2ēṟiṭṭuppārttal, 4.செ.குன்றாவி. (v.t.) கவனித்தல்; to take notice of, care for. அவர் என்னை ஏறிட்டுப் பார்க்கவில்லை. [ஏற + இட்டு + பார்.]

ஏறிடு	ஏறிடு1ē̱riḍudal, 18.செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. குற்றம் சாட்டுதல்; to cast upon, to superimpose, as blame. 2. நாணேற்றுதல்; to bend, as a bow. ஏறிட்ட வில் (சீவக.657, உரை);. 3. தூக்குதல்; to lift up "கருமுகை மாலைபோலே எடுத்து ஏறிட்டுக் கொண்டு போனான்" (ஈடு.1, 3, 1);. 4. உயர்த்துதல்; to raise. "தூசு நீக்கி யேறிட வார்த்தபோது" (கம்பரா.இந்திர.56);. 5. புகப் பண்ணுதல்; to probe into, to cause to penetrate. பருவிற் சலாகையை யேறிட்டான் (வின்.);. ம. ஏறிடுக. [ஏறு + இடு - ஏறிடு.] ஏறிடு2ē̱riḍudal, 18.செ.குன்றாவி. (v.t.) கணக்கிலிடு தல்; to enter on the credit side of account. "வரும் மாடை நாட்டிலே ஏறிட்டுக் கொண்டு" (S.I.I.V,493);. ம. ஏறிடுக.
ஏறியருளப்பண்ணு-தல்	ஏறியருளப்பண்ணு-தல்ē̱riyaruḷappaṇṇudal, 12.செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நூல் எழுதுதல்; to transcribe on a palm leaf as the sacred books. "பட்டோலை பிடித்து ஏறியருளப் பண்ணிக்கொண்டு வருகையில்" (குருப ரம்.172, ஆறா.);. 2. படிமம் (விக்கிரகம்); அமைத்தல்; to cast, as an idol or image. திருப்பள்ளிநாய்ச்சியார் முதலாகவுள்ள திருவுடம்புகளும் ஏறியருளப்பண்ணு வித்து (T.A.S.91);. [ஏறி + அருள + பண்ணு.]

ஏறு	ஏறு1ēṟudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) 1. உயர்தல்; to go up, as the eyebrows, in anger. "ஏறியு மிழிந்து மூளும் புருவங்கண் முரிய" (சீவக.2507);. 2. மேலேறுதல்; to rise, ascend, as the heavenly bodies, to mount, climb. "குன்றேறி யொளிப்பினும்" (நாலடி.90);. 3. முற்றுப் பெறுதல்; to terminate, end. "ஆண்டெலா மின்றொ டேறுமோ" (கம்பரா.கிளை.114);. 4. மிகுதல்; to abound in number, weight or measure, to increase in price, quality. 5. பரவுதல்; to spread, to be diffused, as poison. நஞ்சேறுகிறது. 6. மருளுறல், தெய்வமேறப் பெறல்; tobecome possessed. "கடல் ஞாலத் தீசன்வந் தேறக்கொலோ" (தில்.திருவாய்.5,6,1);. 7. வளர்தல்; to grow. பயிரேறிவிட்டது. 8. உட்செல்லுதல்; to enter, to penetrate, to run into, as a thorn. அவன் சொன்னது மனத்திலேறவில்லை. 9. குடியேறுதல்; to settle, to be domiciled. திருக்கோயிலைச் சூழ்ந்த இடத்திலும் சன்னதியிலும் ஏறின குடிக்கும்
ஏறுக்குமாறு	ஏறுக்குமாறுēṟukkumāṟu, பெ. (n.) தாறுமாறு; improper, unruly behaviour, perverseness. contrariety. [ஏறு + கு+ மாறு.]
ஏறுகடை	ஏறுகடைēṟugaḍai, பெ. (n.) கடைசி முடிவு (வின்.);; very end, extremity.
ஏறுகண்	ஏறுகண்ēṟugaṇ, பெ. (n.) 1. பக்கப் பார்வை; glance. 2. சரிந்து பார்க்கும் பார்வை; side glance, ogle. (சேரநா.);. ம. ஏறுகண்ணு. [ஏறு + கண்.]
ஏறுகாலி	ஏறுகாலிēṟukāli, பெ. (n.) சிறிய கலப்பை; a kind of plough smaller than the ordinary one (சேரநா.);. ம. ஏறுகாலி. [ஏறு + காலி - ஏறுகாலி = ஆழமாக உழாமல் மேலோட்டமாக உழும் கலப்பை.]
ஏறுகோட்பறை	ஏறுகோட்பறைēṟuāṭpaṟai, பெ. (n.) ஏறுதழுவுதற் குரிய முல்லைநிலப்பறை (இறை.1,பக்.18);; drum, used in {} (bull fight); tournaments in forest-pasture tracts. [ஏறு + கோள் + பறை. ஏறு = காளை.]

ஏறுகோடல்	ஏறுகோடல்ē̮ṟuāṭal, பெ. (n.) காளையைத் தழுவி அடக்குதல்; subduing the bull as a sport. கைக்கிளை யுள் ஆசுரமாகிய ஏறுகோடல் (தொல்.பொருள்.53, உரை);. [ஏறு + கோடல். ஏறுகோள் பார்க்க;see {}.]
ஏறுகோள்	ஏறுகோள்ēṟuāḷ, பெ. (n.) ஆயர்குல வழக்கின்படி ஒரு பெண்ணை மணந்து கொள்வதற்காக அவள் வளர்த்த காளையைத் தழுவி அடக்குதல் (திருக்கோ. 136, உரை);; capture of the bull at large as a proof of bravery, by a man seeking in marriage the hand of a woman, a custom among herdsmen in ancient times. [ஏறு + கோள். ஏறு = காளை.] முல்லைநிலக் குடியில் பெண் பிறந்தால் பெற்றோர் தம் தொழுவில் அன்று பிறந்த சேங்கன்றுகளைத் தம்மூட்டியாக விட்டு வளர்த்து அவ்வாறு வளர்ந்த ஒன்றைத் தழுவி அடக்கின வனுக்குப் பெண்ணைக் கொடுத்தல் மரபு. இது ஏறுகோள் எனப்படும்.
ஏறுங்கூறுமாய்	ஏறுங்கூறுமாய்ēṟuṅāṟumāy, வி.எ. (adv.) தாறுமா றாய் (இ.வ.); improperly, indecently. [ஏறும் + கூறும் + ஆய். ஏறு = உயர்வு, செம்மை, கூற = பிளவு, பிரிவு.]
ஏறுசலாகை	ஏறுசலாகைēṟusalākai, பெ. (n.) கைம்மரம் கோக்கும் சட்டம் (யாழ்ப்.);; large wooden peg passing through the ends of rafters in a building. [ஏறு + சலாகை. சாலாக்கு → சலாகு → சலாகை (நீண்டது);.]
ஏறுசாத்து	ஏறுசாத்துēṟucāttu, பெ. (n.) செட்டிமாருள் ஒருவகை யார், (S.i.i.vii,232);; a sect of chetty caste (lit.merchants dealing in export business);. [ஏறு + சாத்து - ஏறுசாத்து = பண்டைக் காலத்தில் ஏற்றுமதி வாணிகம் செய்து வந்த கடல் வாணிகப் பிரிவினர். இறக்குமதி வாணிகத்தில் ஈடுபட்டோர் இறங்கு சாத்து எனக் குறிக்கப்பட்ட னர். சார்த்து → சாத்து (குழுவாகச் சென்று வணிகம் செய்வோர்.]
ஏறுண்(ணு)-தல்	ஏறுண்(ணு)-தல்ēṟuṇṇudal, 12.செ.கு.வி. (v.i.) 1. அறுக்கப் படுதல்; to be cut off. வாளுந் திகிரியு முதலியவற்றா லேறுண்ட தலை (தொல்.பொருள்.71,உரை);. 2. அம்பு முதலியன தைத்தல்; to be pierced, transfixed "எய்யே றுண்டவாறு" (திருவிளை.பழியஞ்சி.24);. 3. தள்ளப்ப டுதல்; to be thrown down. "பொறியினேறுண்டு.... வீழ்ந்தான்" (சீவக.2183);. [ஏறு + உண்.]
ஏறுதழுவு-தல்	ஏறுதழுவு-தல்ēṟudaḻuvudal, 9.செ.கு.வி. (v.i.) ஆய்க்கு லக் காளையர் மணமுடிக்கும்பொருட்டு எருதினைத் தழுவிப் பிடித்தல்; capture a bull at large as proof of bravery in {} contests, a custom among herdsmen in ancient times. அந்நிலத்தியல்பு பற்றி ஏறுதழுவி (தொல்.பொருள்.53,உரை);. [ஏறு + தழுவு. ஏறு = காளை.]
ஏறுநாகம்	ஏறுநாகம்ēṟunākam, பெ. (n.) மாட்டுச் சுழிவகை (பெரிய.மாட்.);; a kind of circular mark on the head or body of cattle. [ஏறு + நாகம்.]

ஏறுநீர்	ஏறுநீர்ēṟunīr, பெ. (n.) கடல் நீரின் ஏற்றம்; flow, food – tide. "கட்கடற்கு ஏறுநீர் இழி நீருளவோ என்னில்" (தக்கயாகப்.122,உரை);. [ஏறு + நீர்.]
ஏறுநெற்றி	ஏறுநெற்றிēṟuneṟṟi, பெ. (n.) அகன்ற நெற்றி (இ.வ.);; broad forehead. [ஏறு + நெற்றி.]
ஏறுபடி	ஏறுபடி1ēṟubaḍi, பெ. (n.) 1. அதிகப் படித்தரம். (வின்.);; extra batta to a servant, extra allowance for expenditure In the temple. 2. தாழ்வாரம் (யாழ்.அக.);; sloping roof, verandah. [ஏறு + படி. ஏறு = மேன்மேலுயர்தல்.]
ஏறுபெட்டி	ஏறுபெட்டிēṟubeṭṭi, பெ. (n.) மரமேறிகள் கருவிகள் வைப்பதற்காக அரையிற் கட்டிக்கொள்ளும் பெட்டி (யாழ்ப்.);; basket containing tools for tapping toddy which a toddy drawer carries about his waist while engaged in tree tapping. [ஏறு + பெட்டி.]
ஏறுபொழுது	ஏறுபொழுதுēṟuboḻudu, பெ. (n.) முற்பகல்; forenoon. time of the sun's advancing towards the meridian. [ஏறு + பொழுது.]
ஏறுமாடம்	ஏறுமாடம்ēṟumāṭam, பெ. (n.) 1. மரத்தின் மீதமைந்த பரண் (இ.வ.);; loft. 2. காட்டு விலங்குகளினின்று தப்பிக்க மரக்கிளையின்மீது அமைக்கப்பட்ட சிறு குடிசை; small cottage or hut constructed on the bifurcated branches of a tree as an asyium from wild animals. (in forests);. ம. ஏறுமாடம். [ஏறு + மாடம்.]
ஏறுமாநாட்டு நல்லியக்கோடன்	ஏறுமாநாட்டு நல்லியக்கோடன்ēṟumānāṭṭunalliyakāṭaṉ, பெ. (n.) ஓவியர் குடியில் பிறந்த ஓய்மா நாட்டு நல்லியக்கோடனுக்குரிய ஒருபெயர்; surname of {}, Tamil chieftain of Sangam age. [ஏறு + மா + நாட்டு + நல்லியன் + கோடன். ஏறுமா = பொலிகாளை.]

ஏறுமாறு	ஏறுமாறுēṟumāṟu, பெ. (n.) 1. முட்டுக்கட்டை; impediment to progress. 2. உண்மை நெறியினின்று மாறுதல்; deviation from the path of truth or justice 3. குழப்பம்; disorder. 4. முரணியல்; contrary to nature. 5. வயிற்றிலேற்படும் குழப்பம்; disordered condition of the stomach (சா.அக.);. 6. தாறுமாறு; improper, unruly behavior. "ஏறுமாறாக விருப்பாளே யாமாயின்" (தனிப்பா.1, 95, 24);. 7. இகலுகை; competing, rivaling. "ஏறுமாறேற்குமிக்குன்று" (பரிபா.18,6);. (செ.அக.);. [ஏறு + மாறு.]
ஏறுமிராசி	ஏறுமிராசிēṟumirāci, பெ. (n.) ஏறுமோரை பார்க்க;see {}. [ஏறும் + இராசி.]
ஏறுமுகஅக்கமணி	ஏறுமுகஅக்கமணிēṟumugaaggamaṇi, பெ. (n.) உருத் திராக்க மணிகள் முறையே முகங்கள் அதிகம்பெறக் கோக்கப்படும் மாலை; garland of {} beads in which the number of faces of the beads is in a progressively ascending scale. [ஏறு + முகம் + அக்கமணி.]
ஏறுமுகக்கண்டிகை	ஏறுமுகக்கண்டிகைēṟumugagganṭigai, பெ. (n.) ஏறுமுகஅக்கமணி பார்க்க;see {}. [ஏறு + முகம் + கண்டிகை.]
ஏறுமுகம்	ஏறுமுகம்1ēṟumugam, பெ. (n.) வளருநிலை; waxing state. state of increase "என்றுன்ப மனைத்தும்... ஏறுமு கங்கொண்ட தல்லால்" (அருட்பா.5,தனித்திருத்.12);. (செ. அக.);. [ஏறு + முகம்.] ஏறுமுகம்2ēṟumugam, பெ. (n.) 1. சினமிகு முகம்; angry face. 2. மேனோக்கிய முகம்; anything facing upwards (சா.அக.);. [ஏறு + முகம்.]

ஏறுமோரை	ஏறுமோரைēṟumōrai, பெ. (n.) கதிரவன் வடதிசைச் செலவிற்கு இடமாய், சுறவம் முதல் ஆடவை (மகர முதல் மிதுனம்); வரையுள்ள ஆறு ஒரைகள் (இருக்கை); (வின்.);; six signs of the Zodiac through which the sun passes in its northern course, dist fr. இறங்கு மோரை. [ஏறும் + ஒரை.]
ஏறுவட்டம்	ஏறுவட்டம்ēṟuvaṭṭam, பெ. (n.) 1. விண்மீன் முதலி யன நாழிகையேறும் முறை; difference, less or more than 60 Indian hours in the passage of the moon through any of the naksatra; also the difference in the karanam and yokam as affected thereby. 2. பங்கின் அளவுக்கு அதிகமான நிலம் முதலியவை; excess above, or deficiency in, equal shares in the division of the inheritance of lands, etc. [ஏறு + வட்டம்.]
ஏறுவாசி	ஏறுவாசி1ēṟuvāci, பெ. (n.) 1. ஏற்றம்; increase, as of price. விலை ஏறுவாசியாயிருக்கிறது. 2. உத்தரம் சுவரில் செல்லுதற்கு வேண்டிய அளவு (இ.வ.);; length of a groove in a wall into which is inserted the edge of a beam or rafter. ம. ஏறுவாசி. [ஏறு + வாசி. வாய் → வாயி → வாசி.] ஏறுவாசி2ēṟuvāci, பெ. (n.) ஒரு வரியிலுள்ள செங்கல் இணைப்புகள் அதன் மேல்வரியிலுள்ள செங்கல் இணைப்புகளுடன் சேராதபடி கட்டும் கட்டிட வேலை (உ.வ.);; breaking of joints, in brickwork. ம. ஏறுவாசி. [ஏறு + வாசி. வாய் → வாயி → வாசி.]
ஏறுவாணம்	ஏறுவாணம்ēṟuvāṇam, பெ. (n.) வானம்; a kind of fire-work. (சேரநா.);. ம. ஏறுவாணம். [ஏறு + வாணம்.]
ஏறுவால்	ஏறுவால்ēṟuvāl, பெ. (n.) நீண்ட வால்; long tail. பசு ஏறுவாலும் எருது கூழைவாலும் (வின்.); [ஏறு + வால்.] ஏறுவால்ēṟuvāl, பெ.(n.) குட்டையான வாலுடைய மாடு; short tailed cow. [ஏறு+வால்]

ஏறுவிடு-தல்	ஏறுவிடு-தல்ēṟuviḍudal, 20.செ.கு.வி. (v.i.) ஆயர் தம்மகளை மணம்புரியத் தக்கோர், தழுவிப் பிடிக்கும் பொருட்டு எருதுவிடுதல்; to set a bull at large to be captured, as a test of bravery, by a man who seeks the hand of a woman in marriage, a custom among herdsmen in ancient times. [ஏறு + விடு.]
ஏறுவிடுத்தல்	ஏறுவிடுத்தல்ēṟuviḍuttal, பெ. (n.) முப்பத்திரண்டறங் களுட் பொலியெருதுகளை உதவும் அறச்செயல் (திவா.);; charitable act of furnishing covering bulls, one of {}. [ஏறு + விடு.]
ஏறுவெயில்	ஏறுவெயில்ēṟuveyil, பெ. (n.) முற்பகல் வெயில்; increasing heat and sunshine, as the sun advances towards the meridian, dist fr. இறங்குவெயில். [ஏறு + வெயில்.]
ஏறுழவன்	ஏறுழவன்ēṟuḻvaṉ, பெ. (n.) படை வீரன் (வின்.);; warrior. [ஏறு + உழவன். ஏறு = அம்பு.]
ஏறூர்ந்தோன்	ஏறூர்ந்தோன்ēṟūrndōṉ, பெ. (n.) சிவன் (சூடா);;{} who rides on the bull. [ஏறு + ஊர்ந்தோன்.]
ஏறெடு-த்தல்	ஏறெடு-த்தல்ēṟeḍuttal, 4.செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. மேலெ டுத்தல்; to lift up, as the head, eyes. (செ.அக.);. 2. தலை நிமிர்தல்; to be in an upright or a perpendicular posture. 3. உயர்த்துதல்; ; to highten (சா.அக.);. [ஏறு + எடு.]

ஏன்	ஏன்1ēṉ, கு.வி.எ. (adv.) எதற்கு; why? what? wherefore? how? "அடுத்த வினையுளதாயி னிறையே னென்னில்" (சிவப்பிர.2,6);. ம. ஏன்; க. ஏன்; து. தானே; தெ. ஏமி;படட. ஏக. [ஏ → ஏன். (வே.க.103);.] ஏன்2ēṉ, இடை. (part.) 1. தன்மை யொருமைப் பெயர்வினைகளில் வரும் ஈறு; first pers, sing. suffix (a); of a verb, as in வந்தேன்; 2. ஒழிதற் பொருளில் வரும் இடைச் சொல் (நன்.420, மயிலை.);; particle of exclusion, as in ஏனோன். ம. ஏன்; க. ஆன், என். நான், யான்; கோத. ஆன்; துட. ஒன்; குட. நானி; து. யான், நேன்; தெ. ஏன், நேன்; கொலா. ஆன்; நா. ஆன்; பர். ஆன்; கட. ஆன்; கோண். அனா; கொன். நான்; கூ. ஆன்; குவி. நானு; குரு. ஏன்; மால். ஏன்;பிரா. ஈ. [நான் → ஆன் → ஏன்.] ஏன்3ēṉ, பெ. (n.) பன்றி; pig. "ஏனொருவ னாயெயிற் றில் தாங்கியதும்" (திவ்.இயற்.நான்.70);. [இல் → எல் → ஏல் → ஏன். இல் = கருமை. ஏன் = கருநிறப்பன்றி.]
ஏன்றுகொள்(ளு)	ஏன்றுகொள்(ளு)1ēṉṟugoḷḷudal, 7.செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. ஏற்றுக்கொள்ளுதல்; to receive, accept to entertain. "அடியேனையு மேன்றுகொணீ" (தேவா.323,6);. 2. பிறனைத் தாங்குதல்; to defend, plead the cause of. அவனுக்காக ஏன்றுகொண்டு வருகி றான். [ஏல் → ஏன்று + கொள்.] ஏன்றுகொள்(ளு)2ēṉṟugoḷḷudal, 7.செ.குன்றாவி. (v.t.) எதிர்த்து நிற்றல்; to confront, oppose. "அபிமன்னு வையுங்கண்டு துரியோதனன் மகன்... ஏன்றுகொள்ள" (பாரதவெண்பா.795);. [ஏ → ஏல் → ஏன்று + கொள். ஏ = உயர்தல், எதிர்தல்.]
ஏன்றுகோள்	ஏன்றுகோள்ēṉṟuāḷ, பெ. (n.) ஆதரித்தல்; supporting, defending. "எனக்குறுப்பான ஏன்றுகோளையுடைய னாய்" (தில்.திருவாய்.2,7,6,பன்னீ.);. [ஏல் → ஏன்று + கோள். கொள் → கோள்.]
ஏன	ஏனēṉa, சு.பெ. (pron.) பிற; others, the rest. "முதலா வேன" (தொல்.எழுத்து.66);. [ஏ = உயர்தல், மிகுதல், எஞ்சுதல். ஏ → ஏல் → ஏல → ஏன = எஞ்சியவை.]
ஏனப்படம்	ஏனப்படம்ēṉappaḍam, பெ. (n.) பன்றிமுகக் கேட கம்; shield in the shape of a boar's head "ஏனப்படமும் கிடுகின் படமும்" (சிலப்.14,172);. [ஏனம் + படம்.]

ஏனபானம்	ஏனபானம்ē῟apā῟am, பெ. (n.) தட்டுமுட்டு; utensils, implements. [ஏனம் + பானம். 'பானம்' எதுகை குறித்த இணைமொழி.]
ஏனம்	ஏனம்1ē῟am, பெ. (n.) வாய்ப்பு; opportunity, convenie- nce, happiness (சேரநா.); ம. ஏனம். [ஏல் → ஏனம்.] ஏனம்2ē῟am, பெ. (n.) 1. கள் குடிப்பதற்கு ஓலையா லான கலம், ஒலைக்குடலை (திவா.);; palm-leaf-ve- ssel for drinking toddy from. 2. கலம்; utensil, vessel. 3. கருவி (வின்.);; tool. 4. அணிகலன் (இ.வ.);; jewel. ம. ஏனம். [எல் → ஏனம் (ஏற்பது);.] ஏனம்3ē῟am, பெ. (n.) 1. பன்றி; pig, wild. Hog. (தொல்.பொருள்.623);. 2. தினையரிசி; millet. [ஏனல் = கருமை. ஏனல் → ஏனம்.]
ஏனல்	ஏனல்ē῟al, பெ. (n.) 1. செந்தினை (திவா.);; red millet. 2. கருந்தினை(சூடா.);; back-millet. 3. தினைப் புனம் (பிங்.);; millet field. 4. கதிர் (வின்.);; ear of corn. [இல் → எல் → ஏல் (கருமை);. ஏலல் → ஏனல் = கருந்தினை. கருந்தினைக்குரிய பெயர் தினைகளுக்குரிய பொதுப்பெயரா கிச் செந்தினையையும் தினைப்புனத்தையும் குறித்தது.]
ஏனவாயன்	ஏனவாயன்ē῟avāya῟, பெ. (n.) பேதை (இ.வ.);; dolt, fool. [ஈனம் → ஏனம். ஈனம் + வாயன் – ஈனவாயன் → ஏனவாயன்.]

ஏனாதி	ஏனாதி1ēṉāti, பெ. (n.) ஓர் இளகியம் (இலேகியம்); (வின்.);; a kind of electuary. [ஏலாதி → ஏனாதி.] ஏனாதி2ēṉāti, பெ. (n.) 1. விற்படைத்தலைவன்; general of archery wing. 2. படைத்தலைவன் (பிங்.);; general. 3. மறவன் (பிங்.);; soldier, warrior. 4. அமைச் சர்; ancient title conferred by a king on his minister. "சோழிக வேனாதி தன்முக நோக்கி" (மணி.22,205);. ம. ஏனாதி;தெ. ஏனாதி. [ஏ = அம்பு. ஏனன் = வில்லாளி. ஏனன் + அதி = ஏனதி → ஏனாதி = விற்படைத்தலைவன்.] ஏனாதி3ēṉāti, பெ. (n.) 1. முடி திருத்தாளன் (பிங்.);; barber. 2. சாணாரில் ஒரு வகுப்பு; division among {}. (Tj.);. தெ. ஏனாதி. அதி எனதி ஏனாதி ஏனாதி விற்படைத் ஏனாதி
ஏனாதிதிருக்கிள்ளி	ஏனாதிதிருக்கிள்ளிēṉādidirukkiḷḷi, பெ. (n.) கோனாட்டு எறிச்சலூர் மாடலன் மதுரைக் குமரனால் பாடப்பெற்றவன்; கொடையும், வீரமும் கொண்ட சிற்றரசன். (அபி.சிந்.);; chieftain, beneficient and heroic, being sung by the poet {}. [ஏனாதி + திரு + கிள்ளி. ஏனாதி = விற்படைத்தலைவன். படைத் தலைவருள் ஒருவனாகவிருந்து சோழராட்சியில் சிற்றர சனாக மாறிய குறுநில மன்னனாகலாம்.]
ஏனாதிநாதநாயனார்	ஏனாதிநாதநாயனார்ēṉātinātanāyaṉār, பெ. (n.) அறுபத்து மூவர் நாயன்மாருள் ஒருவர். (பெரியபு.);; canonized {}, one of 63 (அபி.சிந்.); [ஏனாதி + நாதன் + நாயனார். ஏனாதி பார்க்க;see {}.]
ஏனாதி மோதிரம்	ஏனாதி மோதிரம்ēṉātimōtiram, பெ. (n.) ஏனாதிப் பட்டத்தார்க்கு அரசரளிக்கும் மோதிரம் (சீவக.2569, உரை);; ring being the insignia of the title of {}. [ஏனாதி + மோதிரம்.]
ஏனும்	ஏனும்ēṉum, இடை. (part.) என்றாலும்; an affix having the force of "even if". "தாமரை முதல்வற்கேனும்" (கந்தபு.காமதகன.83);. [ஆல் → ஏல் → ஏலும் → ஏனும்.]
ஏனென்றால்	ஏனென்றால்ēṉeṉṟāl, இடை. (conj.) எதற்காக என் றால்; because. நான் அப்படிச் சொல்வது ஏனென்றால். (உ.வ.). [ஏன் + என்றால்.]

ஏனென்(னு)-தல்	ஏனென்(னு)-தல்ē̱ṉeṉṉudal, 14.செ.குன்றாவி. (v.t.) இட ரில் உதவக் கேட்டறிதல்; to make kind enquiries in times of need with a view to offer help. அவரை ஏனென்று கேட்க ஆளில்லை (உ.வ.);. [ஏன் + என்.]
ஏனை	ஏனை1ēṉai, கு.வி.எ. (adi.) மற்றை (சூடா.); other, the rest. [ஏல் → ஏல → ஏன → ஏனை.] ஏனை2ēṉai, பெ. (n.) 1. மலங்கு மீன், (திவா.);; eel, anguilla. 2. ஓர் இசைவகை (திவா.);; musical note. [ஏல் → ஏனை.]
ஏனைக்குமோனை	ஏனைக்குமோனைēṉaikkumōṉai, பெ. (n.) ஏணைக் குக்கோணை பார்க்க;see {}.
ஏனையவர்	ஏனையவர்ēṉaiyavar, பெ. (n.) மற்றையோர்; others. [ஏல் → ஏல → ஏன → ஏனை = அவர்.]
ஏனையுவமம்	ஏனையுவமம்ēṉaiyuvamam, பெ. (n.) வெளிப்படையு வமம் (தொல்.பொருள்.49);; explicit comparison, dist fr. உள்ளுறை யுவமம். [ஏனை + உவமம்.]
ஐ	ஐ ai, தமிழ் வண்ண மாலையில் அகரமும் இகரமும் கூடிப்பிறந்த ஒன்பதாம் உயிர்நெடில்; ninth letter and vowel of the Tamil alphabet, diphthong of "a" and "i". "அகர இகரம் ஐகாரமாகும்." (தொல். எழுத்.54). ம., க., தெ. ஐ. [அ + இ – அஇ → ஐ.] "ஐ" என்பதே ஒப்பமுடிந்த வரிவடிவம் எனினும் தொன்முது காலத்தில் தமிழ்மொழி உருவெழுத்தாகவும் அசையெழுத்தாக வும் எழுதப்பட்டுவந்ததால், "அஇ" என்னும் கூட்டுயிர் "அய்" என மாற்றுக் கூட்டுயிர் வடிவம் பெற்றது. இதனை (அஇ);. (அய்); என்னும் சிந்துவெளியில் கிடைத்த எழுத்துகளாலும் அறியலாம். "அகரத்திம்பர் யகரப் புள்ளியும் ஐயென் நெடுஞ் சினை மெய்பெறத் தோன்றும்" (தொல். எழுத்.56); எனத் தொல்காப்பியர் நூற்பா இயற்றினார். ஆதலால் இது இலக்கண வழக்கன்று என்பதும் உலகியல் வழக்கை ஒருபுடை தழுவிய தன் நோக்கம் பண்டையோர் ஏட்டுச்சுவடிகளில் உள்ள எழுத் துப்பாங்கு பின்னையோர்க்குப் புலப்படுத்தற்கே என்பதும் அறிதல் வேண்டும். அசையெழுத்துக்காலத்தில் தமிழில் நெட்டுயிர் அனைத்தும் இருஉயிர்க்குறில்களின் இணைப்பெழுத்துகளாக எழுதப்பட் டன. எ-டு: அஅ. → ஆ; இஇ → ஈ; உஉ → ஊ; எஎ → ஏ (அல்லது); இஅ → ஏ; அஇ → ஐ அல்லது அய் → ஐ; ஒஒ → ஓ அல்லது உஅ → ஓ;அஉ → ஔ அல்லது அவ் → ஔ. ஏகார ஐகார ஓகார ஔகாரங்களை ஈரெழுத்துக் குறில்களாக எழுதாமல் ஓரெழுத்து நெடிலாக எழுதும் முறையை இலக்கண வல்லுநர் பகுத்தியபோது பண்டைய ஈரெழுத்து நெடில்களுக்கு இலக்கண அமைதி கூறுவதற்கா கவே தொல்காப்பியர் அகரஇகரம் ஐகாரம் ஆகும் என்றார். நெட்டுயிர்களை "ஈரள பிசைக்கும் நெட்டெழுத்தென்ப" எனக் குறிப்பிடுவதும் இருகுறில் இணைந்து நெட்டுயிர் வரிவடிவம் பெறும் என்னும் பண்டைய அசையெழுத்து நிலையைக் குறிப்பால் புலப்படுத்துவதாகும். எழுத்து2 பார்க்க;see {}. ஐ2 ai, இடை. (part) 1. (அ) வினைமுதற்பொருள் ஈறு; suff of nouns formed from verbs to express, that which does செயப்படுபொருள் ஈறு

ஐக்ககம்	ஐக்ககம் aiggagam, பெ. (n.) வீட்டினுள் முற்பகுதியில் அமைந்த பெரிய அறை; drawing room. (சேரநா.);. ம. ஐக்ககம். [ஐ → ஐக்கு + அகம் – ஐக்ககம். ஐ4 = உயர்வு. ஐக்கு = பெரிய.]
ஐக்கணச்சூலை	ஐக்கணச்சூலை aikkaṇaccūlai, பெ. (n.) சளியால் குழந்தைகளுக்குக் காணும் ஓர்வகைக் கணச்சூலை; form of tabes in new born infants. (சா.அக.);. [ஐ + கனம் + சூலை.]
ஐக்குரம்	ஐக்குரம் aikkuram, பெ. (n.) கருப்பஞ்சாற்றாற் செய்யப் பட்ட கருந்தேன் (ஆ.அக.);; honey made of sugarca- ne-juice. [இக்கு = கரும்பு. இக்கு → ஐக்கு – → ஐக்குரம்.]
ஐகாரக்குறுக்கம்	ஐகாரக்குறுக்கம் aikārakkuṟukkam, பெ. (n.) சார்பெ முத்துகளுள் இரண்டு மாத்திரை அளவினும் குறைந்து ஒலிக்கும் ஐகாரம் (நக்.95,உரை);; letter 'ஐ' shortened which, except when it is treated as a distinct letter in the alphabet, never receives its full measure of two mattirai, one of ten {}. [ஐ + காரம் + குறுக்கம். காரம் - எழுத்துச்சரியை.]
ஐகான்	ஐகான் aikāṉ, பெ. (n.) ஐயென்னுமெழுத்து; the letter ஐ. "ஐகான் யவ்வழி" (நன்.124); (செ.அக.);. [ஐ + கான். கான் - சாரியை.]
ஐங்கணை	ஐங்கணை aiṅgaṇai, பெ. (n.) காதற்கடவுளின் அம்புகள்; arrows of {}, the god of sexual love tipped with five kinds of flower. "விரைமல ரைங்கணை" (மணி.5.5);. (செ.அக.); "ஐங்கணை அரியத்தக்க புண் ணெல்லாம் எனக்கேயாக்கி" (கம்ப.);. ம. ஐங்கண. அய்கண;க. அய்கண (ஐந்து அம்புகளை உடையவன்);. [ஐ + கணை – ஐங்கணை. தாமரை, மாம்பூ, அசோகு, முல்லை, நீலோற்பலம் என்பன ஐந்து மலர்கள்.]
ஐங்கணைக்கிழவன்	ஐங்கணைக்கிழவன் aiṅgaṇaikkiḻvaṉ, பெ. (n.) காமன்;{}, the god of sexual love who uses {}. "ஐங்கணைக்கிழவன் காட்சியுண் மகிழ" (கல்லா.19,10);. (செ.அக.);. [ஐந்து + கணை + கிழவன்.]
ஐங்கணையல்லல்	ஐங்கணையல்லல் aiṅgaṇaiyallal, பெ. (n.) காம நோய்; ஐங்கணையவத்தை; effect produced by {}. [ஐந்து + கணை + அல்லல்.]

ஐங்கணைவில்லி	ஐங்கணைவில்லி aiṅgaṇaivilli, பெ. (n.) காமன்; ஐந்து வகை மலர்களை அம்பு முனையில் வைத்து எய்பவன்;{}, the god of sexual love, the archer who uses arrows tipped with five kinds of flowers. "ஐங்கணை வில்லித னாண்மை" (திவ்.பெரியதி 9,5,7);. (செ.அக.);. [ஐந்து + கணை + வில்லி.]
ஐங்கதி	ஐங்கதி aiṅgadi, பெ. (n.) குதிரை நடை; five kinds of pace of the horse, "ஐங்கதி நடத்திக் காட்டி" (திரு விளை.மெய்க்கா.37);. (செ.அக.);. [ஐந்து + கதி. (கது = கதுவுதல்); கது - → கதி (நிலைமை);.]
ஐங்கரற்கிளையோன்	ஐங்கரற்கிளையோன் aiṅgararkiḷaiyōṉ, பெ. (n.) 1. முருகன்; Lord Muruga. 2. வீரபத்திரன்; Veerabadra. [ஐந்து + கரன் + கு + இளையோன.]
ஐங்கனி	ஐங்கனி aiṅgaṉi, பெ. (n.) ஐந்து வகைப் பழங்கள்; the five kinds of fruits. [ஐந்து + கனி.]
ஐங்காயக்கூறு	ஐங்காயக்கூறு aiṅgāyakāṟu, பெ. (n.) ஐந்துவகை உசிலைச் (சம்பாரச்); சரக்கு; five constituent parts in the mixture of drug. (சா.அக.);. [ஐந்து + காயம் + கூறு.]
ஐங்காயம்	ஐங்காயம் aiṅgāyam, பெ. (n.) கடுகு, ஓமம், வெந்த யம், உள்ளி, பெருங்காயம் முதலிய ஐந்து உசிலைச் சரக்குகள்(தைலவ.தைல.135.வரி.111);. five vegetable stimulants, viz., mustard, bishop-weed, fenugreek, garlic, asafoetida [ஐந்து + காயம். காள் → காளம் → காயம் = கார்ப்புச் சுவையுடையது.]
ஐங்குரவர்	ஐங்குரவர் aiṅguravar, பெ. (n.) மதித்துப் போற்றுதற் குரிய பெரியோர் ஐவர்; five elders entitled to respect viz., அரசன், ஆசிரியர், தாய், தந்தை, தமையன். ":ஐங்குர வராணை மறுத்தலும்" (திரிகடு.97);. (செ.அக.);. [ஐந்து + குரவர்.]
ஐங்குறுநூறு	ஐங்குறுநூறு aiṅguṟunūṟu, பெ. (n.) எட்டுத்தொகையு ளொன்று, அகம் பற்றிய ஐந்நூறு அகவற் பாக்கள் ஐந்திணை வகுப்புக்கு ஏற்பப் புலத் துறை முற்றிய கூடலூர் கிழாரால் தொகுக்கப்பட்டது; the short five hundred, an ancient anthology of love-lyrics, containing 500 short agaval verses, one of {}, compiled by {}. [ஐந்து + குறு - ஐங்குறு + நூறு.] ஒவ்வொரு பகுதியும் முறையே ஓரம்போகியார். அம்மூவ னார், கபிலர், ஓதலாந்தையார், பேயனார் ஆகிய ஐவரால் இயற்றப்பட்டது.

ஐங்கூந்தல்	ஐங்கூந்தல் aiṅāndal, பெ. (n.) ஐந்து வகையாக ஒப்பனை பெறும் கூந்தல்; women's hair, as dressed in five modes. "நாறைங் கூந்தலு நரைவிரா வுற்றன" (மணி.22,130);. (செ. அக.);. [ஐந்து + கூந்தல்.]
ஐங்கோலான்	ஐங்கோலான் aiṅālāṉ, பெ. (n.) ஐங்கணைக்கிழவன் பார்க்க;see {}. "ஐங்கோலா னடத்துங் கொடுங்கோலை" (பிரபோத.6,39);. (செ.அக.);. [ஐந்து + கோல் + ஆன். கோல் = அம்பு, கணை.]
ஐச்செலவு	ஐச்செலவு aiccelavu, பெ. (n.) கணவன் மனைவிக்குக் கொடுக்கும் படி; subsistance allowance (given to one's wife); (சேரநா);. ம. ஐச்செலவு. [ஐ + செலவு – ஐஞ்செலவு → ஐச்செலவு, ஐஞ்செலவு பார்க்க;see {}. இது ஆகுபெயராய் உணவுச் செலவைக் குறித்தது.] ஐசு —, பெ. (n.); மல்லிகை; jasmine bud. (சா.அக.);. [ஐ = அழகு, மணம். ஐ → ஐயு → ஐசு.]
ஐசுகைசா-தல்	ஐசுகைசா-தல் aisugaisātal, 19.செ.கு.வி. (v.i.) மிகச் சிறிதாதல்; to be exceedingly small or minute. "ஐசுகைசான இருட்கொ ழுந்துகளை" (திவ்.இயற்.திரு விருத்.69,வ்யா.பக்.361);. (செ.அக.);. [ஐசு + கைக + ஆதல். ஐககைக - எதுகை குறித்து வந்த இணைமொழி. ஐ → ஐசு = சிறியது.]
ஐஞ்சந்தி	ஐஞ்சந்தி aiñjandi, பெ. (n.) ஐந்து தெருக்கள் கூடுமிடம் (திருமுரு.225, உரை);; Junction of five streets. (சா.அக.);. [ஐந்து + சந்தி.]
ஐஞ்சிறப்பு	ஐஞ்சிறப்பு aiñjiṟappu, பெ. (n.) ஐந்து மங்கலப் பூசை; ceremonies on the five auspicious occasions in the life of a {}. "ஐஞ்சிறப் பயருந் தேவர்" (மேரு மந்.1,8);. [ஐந்து + சிறப்பு - ஐஞ்சிறப்பு.]
ஐஞ்செலவு	ஐஞ்செலவு aiñjelavu, பெ. (n.) குழம்பு, கூட்டு போன்றவை செய்வதற்காகச் சேர்க்கப்படும் உசி லைப் (மசாலா); பொருட்கள்; spices, condiments, curry-stuffs. [ஐந்து + செலவு - ஐஞ்செலவு.] ஐந்தறைப் பெட்டியில் (அஞ்சறைப் பெட்டியில்); உசிலைப் பொருள்களைச் சமையலறையில் வைத்திருக்கும் பழக்கம் இதனை வலியுறுத்தும். இக்காலத்தும் நாட்டுப்புறங்களில் இத னைச் சந்தைச் செலவு என்பர்.

ஐஞ் ஞூறு	ஐஞ் ஞூறு aiññūṟu, பெ. (n.) ஐந்நூறு பார்க்க;see {}. [ஐந்நூறு → ஐஞ்ஞூறு.]
ஐஞ்ஞை	ஐஞ்ஞை1 aiññai, பெ. (n.) அறிவுகேடன் (அக.நி);; ignorant, foolish person (சா.அக.);. [அழிஞன் → அஞ்ஞை → ஐஞ்ஞை.] ஐஞ்ஞை2 aiññai, பெ. (n.) அழகு; beauty. (சாஅக.);. [ஐ → ஐம்மை → ஐன்னை → ஐஞ்ஞை.]
ஐணம்	ஐணம் aiṇam, பெ. (n.) மான் தோல் (Pond.);; deer-skin. (செ.அக.);. [ஐ = அழகு. ஐ → ஐணம்.] ஐணம் aiṇam, பெ. (n.) மான்தோல்; deer-skin. [Skt. aina → த. ஐணம்.]
ஐதபயிர்	ஐதபயிர் aidabayir, பெ. (n.) அடர்த்தியற்ற பயிர் (வின்.);; thin crop of growing corn. (செ.அக.); [ஐ → ஐது = மெல்லிது, பரவலானது. ஐது + பயிர் = ஐது பயிர் → ஐதபயிர்.]
ஐதி	ஐதி aidi, பெ. (n.) உலகுரையாகிய அளவை (யாழ்.அக.);; tradition, as an authority. (செ.அக.);. [ஐ → ஐது = உயர்வு, சிறப்பு, மேன்மை. ஐது → ஐதி.] ஐதி aidi, பெ. (n.) ஐதிகப்பிரமாணம் பார்க்க; see aitika-piramanam. [Skt. aiti → த. ஐதி.]

ஐது	ஐது aidu, பெ. (n.) 1. அழகுள்ளது; that which is beautiful. "பெற்றியு மைதென" (மணி.10,2);. 2. அழகு; beauty (கூர்மபு.தக்கனைச் சாத்.3);. 3. நுண்ணியது; that which is minute, fine, subtle. "ஐதமர் நுசுப்பினாள்" (கலித். 52);. 4. மெல்லியது; that which is thin, light. slender, soft. "ஐதுவீ ழிகுபெயல்" (சிறுபாண்.13);. 5. வியப்புடையது; that which is wonderful. "ஐதே யம்ம்" (தொல். சொல்.385,உரை);. 6. இளகிய தன்மை; fuidity. "கண்ணம்... நான நீரி னைதுபட் டொழுகி" (சீவக. 117);. 7. செறிவின்மை; sparseness, standing near but not in contact. "ஐதது நெல், அடர்ந்தது சுற்றம்" (யாழ்ப்.);. (செ.அக.);. [ஐ → ஐது (தமி.வ.279);.]
ஐது அம்மை	ஐது அம்மை aiduammai, பெ. (n.) அடர்த்தியாக இல்லாது காணப்படும் அம்மை; form of small pox in which the pustules remain more or less distinct and separate. [ஐது + அம்மை.]
ஐதுகன்	ஐதுகன் aiduga<u>n</u>, பெ. (n.) மறை (வேத); முறைகளை மறுத்துக் காரணமுறையான் வழக்காடுபவன்; one who is a {} and denies the authority of the {}. "ஆரண நூல்வழிச் செவ்வை யழித்திடு மைதுகர்க் கோர் வாரணமாய்" (ரஹஸ்ய.61);. (செ.அக.);. [ஏது → ஐது → ஐதுகன்.] ஐதுகன் aiduga<u>n</u>, பெ. (n.) மெய்மறை உரையை மறுத்து முறையீடு செய்வோன்; one who is a hetu-vadin and denies the authority of the Vedas. "சூரண நூல்வழிச் செவ்வை யழித்திடு மைதுகர்க்கோர் வாரணமாய்" (ரஹஸ்ய.61);. [Skt. haituka → த. ஐதுகன்.]
ஐதுநொய்தாக	ஐதுநொய்தாக aidunoydāka, கு.வி.எ. (adv.) மிகக் குறைவாக; very little. "அனந்தன் பாலுங்கருடன்பாலு மைதுநொய்தாக வைத்து" (திவ்.பெரியாழ்.5,4,8);. (செ. அக.);. [ஐது + நொய்து + ஆக.]
ஐந்தஃகல்	ஐந்தஃகல் aindak̠kal, பெ. (n.) ஐம்புலன்களை ஒடுக்கு தல்; curtailing the five senses and restricting their activities to a limit (சா.அக.);. [ஐந்து + அஃகல்.]

ஐந்தடக்கு-தல்	ஐந்தடக்கு-தல் aindaḍakkudal, 7.செ.கு.வி. (v.i.) ஐம்பு லன்களையும் ஒடுக்குதல்; to control the five senses. "ஆமைபோலைந்தடக்க லாற்றின்" (குறள்.126);. (செ.அக.);. [ஐந்து + அடக்கு.]
ஐந்தமுதம்	ஐந்தமுதம் aindamudam, பெ. (n.) சருக்கரை, தயிர், தேன், நெய், பால் இவைகளைக் கலந்து செய்த அமுதம்; five nectars ie., the five sweet substances viz., sugar, curd, honey, ghee and milk. (சா.அக..);. [ஐந்து + அமுதம் = ஐந்தமுதம்.]
ஐந்தரம்	ஐந்தரம்1 aindaram, பெ. (n.) பனை (யாழ்.அக.);;palmyra (சா.அக.);. [ஐ – உயரம். ஐ → ஐந்து → ஐந்தரம்.] ஐந்தரம்2 aindaram, பெ. (n.) 1. அழகுள்ளது; that which is beautiful. 2. செறிவின்மை; sparseness. [ஐ → ஐந்து → ஐந்தரம்.]
ஐந்தல்	ஐந்தல் aindal, பெ. (n.) அருள், இரக்கம்; mercy, pity, sympathy. (சேரநா.);. ம. ஐந்தல். [ஐ → ஐந்தல். ஐ = மென்மை, இரக்கம்.]
ஐந்தவி-த்தல்	ஐந்தவி-த்தல் aindavittal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) ஐந்தடக்கு பார்க்க;see aindadakku. "ஐந்தவித்தா னாற்றல்" (குறள்.25);. [ஐந்து + அவி.]
ஐந்தறிவுயிர்	ஐந்தறிவுயிர் aindaṟivuyir, பெ. (n.) ஐயறிவுயிர் (திவா.); பார்க்க;see {}. [ஐந்து + அறி + உயிர்.]
ஐந்தனுருபு	ஐந்தனுருபு aindaṉurubu, பெ. (n.) ஐந்தாம் வேற்றுமை யினுருபு; case ending of the ablative, viz., இல் or இன் denoting separation, similitude, limit or means. (சா.அக.);. [ஐந்து + அன் + உருபு.]

ஐந்தாங்கல்	ஐந்தாங்கல் aindāṅgal, பெ. (n.) ஐந்து கற்களைக் கொண்டு விளையாடும் ஒரு வகை விளையாட்டு (இ.வ.);; forfeit game which consists in throwing five stones up into the air and catching them in various ways. [ஐந்து + ஆம் +கல்.]
ஐந்தாங்கால்	ஐந்தாங்கால் aindāṅgāl, பெ. (n.) திருமணத்திற்கு ஐந்துநாள் முன்பு நடும் பந்தற்கால் (வின்.);; first auspicious post of the marriage pavilion planted on the fifth day before the date fixed for the marriage. [ஐந்து + ஆம் + கால்.]
ஐந்திணை	ஐந்திணை aindiṇai, பெ. (n.) 1. அன்புடைக்காமம் (நம்பியகப்.4, உரை.);; love between man and woman as manifested in five situations pertaining to the five tracts of land. 2 குறிஞ்சி, பாலை, முல்லை, மருதம், நெய்தல் என்னும் ஐவகை நிலங்கள் (திவா.);. the five tracts of land "அன்பின் ஐந்திணைக் களவெனப்படு வது" (இறை.கள. நூற்பா.1);. [ஐந்து + திணை.]
ஐந்திணைச்செய்யுள்	ஐந்திணைச்செய்யுள் aindiṇaicceyyuḷ, பெ. (n.) உரிப்பொருள் தோன்ற ஐந்திணையையுங் கூறும் சிற்றிலக்கியம் (இலக்.வி..849);; poem describing the aintinai, along with their characteristics. (சா.அக.);. [ஐந்து + திணை + செய்யுள்.]
ஐந்திணைத் தெய்வம்	ஐந்திணைத் தெய்வம் aindiṇaitteyvam, பெ. (n.) ஐந்து நிலங்கட்குமுரிய தெய்வம்: முருகன், கொற் றவை, திருமால், வேந்தன், வருணன் என்பவர்; presiding deities of the five tracts of land viz. {}. [ஐந்து + திணை + தெய்வம்.]
ஐந்திணையெழுபது	ஐந்திணையெழுபது aindiṇaiyeḻubadu, பெ. (n.) பதினெண்கீழ்க் கணக்கு நூல்களுள் மூவாதியார் செய்த நூல் எழுபது (14 x 5); பாடல்களைக் கொண்டது; ancient love poem of 50 stanzas by {}, one of {}. [ஐந்து + திணை + எழுபது.]
ஐந்திணையைம்பது	ஐந்திணையைம்பது aindiṇaiyaimbadu, பெ. (n.) பதினெண்கீழ்க் கணக்குநூல்களுள் ஒன்று; மாறன் பொறையனார் இயற்றியது; 50 பாடல்களைக் கொண்டது; ancient love poem of 50 stanzas by {}, one of {}. [ஐந்து + திணை + ஐம்பது.]

ஐந்திரம்	ஐந்திரம்1 aindiram, பெ. (n.) 1. தொல்காப்பியத்திற்கு முந்து நூலாக வழங்கி மறைந்த பண்டைத் தமிழிலக் கணம்; an ancient treatise on Tamil grammar, being the basic and source work for ancient extant Tamil grammar Tolkappiyam. "ஐந்திரம் நிறைந்த தொல்காப்பி யன் எனத் தன்பெயர் தோற்றி" (தொல்.எழுத்.பாயி.);. 2. இந்திய மொழிகளுக்கு இலக்கணம் வகுக்க எடுத்துக்காட்டாக விளங்கியதும் பாணினியின் வட மொழியிலக்கணத்துக்குக் காலத்தால் மிகவும் தொன் மையானதுமாகிய முந்து தமிழ் இந்தியப் பொது இலக்கணநூல்; a pan Indian proto-Tamil grammar, which set an example for later grammarians in different languages in ancient india, many centuries prior to {} Sanskrit grammar. க. ஐந்தரவியாகரண;தெ. ஐந்த்ரவியாகரணமு. pkt. Pali. aindra. Nep. Tib aindra. [ஐ = மேன்மை, உயர்வு. ஐ → ஐயன் → ஐந்தன் → ஐந்திரன் → ஐந்திரம். (ஒ.நோ.); புலம் → புலத்தன் → புலந்தன் → புலந்திரன்; மாந்தன் → மாந்தரன்.] ஐந்திரனால் இயற்றப்பட்ட தமிழிலக்கணம் ஐந்திரம் எனப்பட் டது. ஐந்தன் என்னும் பெயர் இன்றும் துளுமொழியில் ஐத்து. ஐத்தப்ப என வழங்குகிறது. ஐத்தக்க, ஐத்தம்ம, ஐத்தை எனும் பெண்பாற்பெயர்களும் ஒப்புநோக்கத்தக்கன. 'ஐந்தரம்' ஒருவ கைப் பனைமரத்தையும் குறிப்பதால் பனையன் என்னும் பொருளிலும் இப்பெயர் வந்திருக்கலாம். தொல்காப்பியர் ஐந்திர இலக்கணத்தை நிறைவாகக் கற்றவராதலால் முந்து நூல் மரபு நன்கு பேணிக்காக்கப்பட்டுள்ளது. தொன்முதுகாலத்தில் முதுநாரை, முதுகுருகு, களரியாவிரை, இசைநுணுக்கம் போன்ற இசையிலக்கண நூல்களும் அகத்தியர் இயற்றியதாகக் கூறப்படும் அகத்தியம் என்னும் இயற்றமிழிலக்கணமும் மறைந்துபோன நிலையில் வரலாற்றுக்கெட்டிய அளவில் ஐந்தி ரமே தொன்முது தமிழ் நூலாக இந்திய நாடு முழுவதிலும் அறியப்பட்டுள்ளது. ஆரியர் வருகைக்கு முன்பு இந்தியப் பெருநிலம் முழுவதும் தமிழே பேச்சு மொழியாகவும் எழுத்து மொழியாகவும் நிலவியதற்கான சான்றுகள் அறிஞர் பெருமக் கள் பலராலும் நிறுவப்பட்டுள்ளன. பிராகிருத மொழிகளிலும் பாலி மொழியிலும் எகர ஒகரக் குறில் எழுத்துக்கள் இருந்தன ... புத்தரும் இளமைக்காலத்தில் ... மொழிகளில் தமிழும் ஒன்று
ஐந்திரவிலக்கணம்	ஐந்திரவிலக்கணம் aindiravilakkaṇam, பெ. (n.) முந்து தமிழ் ஐந்திர இலக்கணத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்திரவியாகரணம் என்னும் பெயரில் இயற்றப்பட்ட வடமொழி இலக்கணநூல். (சில்ப.11 – 99,உரை.);;{} grammar ascribed to Indra modelled after the ancient Tamil treatise [ஐந்திரம் + இலக்கணம்.]
ஐந்து	ஐந்து1 aindu, பெ. (n.) 1. ஐந்து என்னும் எண்ணுப்பெ யர், நான்கின்மேல் ஒன்று; number five. 2. 'ரு' என்னும் எண்ணுக்குறியீட்டுக்குரிய தமிழ் எண்ணுப் பெயர்; name of the fifth numerical number 'ரு' in Tamil. மறுவ. கை, கைந்து, ஐந்து, அஞ்சு, பாதம், பாஞ்சு, பஞ்ச. ம. ஐந்து, அஞ்சு; க. ஐது; து. அய்ன்; குட. அஞ்சி; தெ. அயிது; கொலா. அய்த், அயித்; பட. அய்து; கைக். அஞ்; கட, அயிது; எரு, அஞ்சு; கோத. அஞ்செ; குரும். அய்து;இரு. அய்ந்து. Siam (karen);, yai, yea; Laos. ha; Mithan Naga aga; Chinese (cauton); ng; Mag. ot; Hung ot; Tib. ina; Malay dima; Anna n-an; viet n-an. கைந்து ஐந்து கையிலுள்ள ஐந்து விரல்களின் அடிப்படையில் தோன்றிய எண்ணுப்பெயர்

ஐந்து - து முதல்வகை முடிநிலைத்திரிபுற்றவை.	ஐந்து - து முதல்வகை முடிநிலைத்திரிபுற்றவை. O.Egy, dyw; Copt. Tw; Mangol. Tunnya; Atri (swahili);, tano.
ஐந்து – து – உ - வு. இரண்டாம் வகை முடிநிலைத்திரிபுற்றவை.	ஐந்து – து – உ - வு. இரண்டாம் வகை முடிநிலைத்திரிபுற்றவை. Chine (mand) wu; Korea. oo; Tib (Gyami);. wu. wuku; Fin. wusi.
ஐந்து – து - சு மூன்றாம் வகை முடிநிலைத்திரிபுற்றவை.	ஐந்து – து - சு மூன்றாம் வகை முடிநிலைத்திரிபுற்றவை. Afri. (somal) san; Gondi. seiung. Gayeti. Seiyung. பாதம் – பெண்தெ - பை (பாதத்திலுள்ள ஐந்து விரல்கள்); முதல் வகை அடிநிலை முடிநிலைத் திரிபுற்றவை. L pente; Poli pents; Serbo. pet; O. sla. Peti; Russ. Pyat; Basq. Bost, bortz; Czech. pet; Turk. bes; Gk. ponti; Nep-(Khaling); bhong. Nep (Tharu); pacher Naga. pangu, pungu, banga; Burm (Kumi); pan; Burm-{kami) pangna. Sinh. phai, pahai. பாதம் – பாஞ்சு - பஞ்ச - விசு

ஐந்துகில் போர்ப்போர்	ஐந்துகில் போர்ப்போர் aindugilpōrppōr, பெ. (n.) ஐந்து துணிகளைப் போர்த்துக் கொள்ளும் பௌத்தர்; Buddhists, as those who cover themselves with five clothes. "ஐந்துகில்போர்த்துழலு நீதர்" (தேவா.239,10);. (செ.அக.);. [ஐந்து + துகில் + போர்ப்போர்.] ஐந்து சுண்ணம் __, பெ. (n.); 1. கடல் நுரை, கிளிஞ்சல், குக்குடம், வலம்புரி, வெள்ளைக் கல் முதலியவைகளை நீற்றிய சுண்ணங்கள்; calcium carbonates obtained by calcining sea-froth, bi-valve shell, egg-shell, conch (turning to the right); and lime stone. 2. நண்டு, நத்தை, சங்கு, வெடியுப்பு, கடல்நுரை ஆகிய இவ்வைந்தையும் தாளித்த சுண்ணாம்பு; lime (chunam); obtained by burning the following five substa- nces viz., crab-shell, snail shell, conch, nitra and sea froth. [ஐந்து + சுண்ணம்.]
ஐந்துண்டி	ஐந்துண்டி aindunṭi, பெ. (n.) ஐந்துணவு (திவா.12,71); பார்க்க;see {}. [ஐந்து + உண்டி.]
ஐந்துணவு	ஐந்துணவு aindunavu, பெ. (n.) கடித்தல், நக்கல் பருகல், விழுங்கல், மெல்லல் முதலிய ஐந்து வகை யால் உண்ணுதற்குரிய உணவுப்பண்டம் (சூடா.);; five kinds of food differentiated according to the manner of taking them viz., biting, licking, drinking, swallowing and munching. (செ.அக.);. [ஐந்து + உணவு.].
ஐந்துபல்நங்கூரம்	ஐந்துபல்நங்கூரம் aindubalnaṅāram, பெ. (n.) நங்கூர வகை; graphnel anchor, having five flukes or prongs. (செ.அக.);. [ஐந்து + பல் + நங்கூரம். நாஞ்சில் கூர் → நாங்கூர் → நங்கூரம்.]
ஐந்துபா	ஐந்துபா aindupā, பெ. (n.) வெண்பா, அகவல், கலி, வஞ்சி, மருட்பா யெனும் ஐ வகையான பாக்கள் (காரிகை);; five varieties of verse. (செ.அக.);. [ஐந்து + பா.]
ஐந்தெழுத்து	ஐந்தெழுத்து aindeḻuttu, பெ. (n.) நமசிவாய எனும் ஐந்தெழுத்து; five sacred syllables of saivites – {}. [ஐந்து + எழுத்து.]
ஐந்தை	ஐந்தை aindai, பெ.(n.) சிறுகடுகு; Indian mustard. "மறுமையை யைந்தை யனைத் தானுஞ்... சிந்தியார்" (நாலடி.329); (செ.அக.);. [ஐ = சிறியது. ஐ → ஐந்தை (சிறிய கடுகு);.]

ஐந்தொகை	ஐந்தொகை1 aindogai, பெ. (n.) வேற்றுமைத்தொகை, வினைத்தொகை, பண்புத்தொகை, உவமைத் தொகை, உம்மைத்தொகை என்பன; five compounds in Tamil Grammar. "ஐந்தொகை மொழிமேல் பிறதொகல் அன்மொழி" (நன்னூல்-369);. [ஐந்து + தொகை.] ஐந்தொகை2 aindogai, பெ. (n.) விழுமுதல், வரவு, செலவு, இருப்பு, ஆதாயம் முதலிய ஐவகை விளக் கங் காட்டுங் கணக்கு (இ.வ.);; balance sheet, contain- ning five particulars. (செ.அக.); [ஐந்து + தொகை.]
ஐந்தொழில்	ஐந்தொழில் aindoḻil, பெ. (n.) ஐந்து தொழில்; five functions of God. "ஐந்தொழிற்கு மப்புறமாய்" (குமர.பிர.கந்தர்.5);. (செ.அக.);. [ஐந்து + தொழில் – ஐந்தொழில். படைத்தல், காத்தல், அழித் தல், மறைத்தல், அருளல் என்பன.]
ஐந்தொழிலன்	ஐந்தொழிலன் aindoḻilaṉ, பெ. (n.) ஐந்து தொழிலையு டைய சிவன்;{} who performs five functions. (செ.அக.);. [ஐந்து + தொழிலன்.]
ஐந்நிலை	ஐந்நிலை ainnilai, பெ. (n.) உடம்பினுட்பட்ட ஆதன் பயன்துய்க்கும், நனவு, கனவு, உறக்கம் (கழுத்தி); பேருறக்கம் (துரியம்);, உயிர்ப்படக்கம் (துரியாதீதம்); என்ற ஐவகை நிலை (திருமந்.);; five conditions or states of the embodied soul. [ஐந்து + நிலை.]
ஐந்நூறு	ஐந்நூறு ainnūṟu, பெ. (n.) ஐந்து நூறு; five hundred. (சா.அக.);. க. ஐநூறு. அய்நூறு, அயிநூறு; ம. அஞ்ஞூறு; கு.அஞ்ஞுபாரி; து. அய்நூரு; தெ. ஏநூறு;படட. ஐநூறு. [ஐந்து + நூறு.]
ஐம்படைத்தாலி	ஐம்படைத்தாலி aimbaḍaittāli, பெ. (n.) கழுத்திலே பிள்ளைகளணியும் ஐந்து படைக்கலன் உருவமைந்த அணி; gold pendant worn by children in a necklace bearing in relief of five weapons of {}, as an amulet. "ஐம் படைத்தாலி... குறுநடைப் புதல்வர்க்கு" (மணி. 7,56);. (அபி.சிந்.);. [ஐந்து + படை + தாலி. சங்கு, சக்கரம், வில், வாள், மறத்தண்டு (கதை); என்பவற்றின் உருப்பொறித்த தாலி.]
ஐம்படைப்பருவம்	ஐம்படைப்பருவம் aimbaḍaipparuvam, பெ. (n.) ஐம்படைத்தாலியையணிதற்குரிய குழந்தைப்பரு வம்; stage of childhood appropriate for wearing the aimbadai-t-{}. "ஐம்படைப் பருவத்து வெம்படை தாங்கி" (S.I.I.ii,310);. (செ.அக.);. [ஐந்து + படை – ஐம்படை + பருவம்.]

ஐம்பது	ஐம்பது aimbadu, பெ. (n.) ஐந்து பத்துகள் கொண்ட எண்; fifty, numeral fifty. (செ.அக.);. ம. ஐம்பது, அம்பத்து; குட, அயிம்பதி; து. ஐவ; தெ. என்பதி, யாபய், யாபை; க. அய்வத்து, அயிவத்து, ஐவத்து; பட. ஐவத்து; துட. என்பொத்; இரு. அம்படு;கோத. எய்வத். அய்வத். [ஐந்து + பத்து.]
ஐம்பருத்தி	ஐம்பருத்தி aimbarutti, பெ. (n.) ஐந்து வகைப் பருத்தி; five varities of cotton. [ஐந்து + பருத்தி – ஐம்பருத்தி.] ஐவகைப் பருத்திகள்: வெண்பருத்தி, செம்பருத்தி, உப்பம் பருத்தி, தாளிப்பருத்தி (கொடிப்பருத்தி);. இலாடன் பருத்தி, போலிப் பருத்திகளைந்து:- பூப்பருத்தி, வேளப்பருத்தி, எருக் கம்பருத்தி, பேய்ப்பருத்தி, காட்டுப்பருத்தி.
ஐம்பால்	ஐம்பால்1 aimbāl, பெ. (n.) ஆண்பால், பெண்பால், பலர்பால், ஒன்றன்பால், பலவின்பால் என்ற ஐந்து பால் பிரிவுகள் (தொல்.பொருள்.644);; the five parts in which nouns and finite verbs are divided. [ஐந்து + பால் - ஐம்பால்.] ஐம்பால்2 aimbāl, பெ. (n.) ஐந்து வகையாக முடிக்கப்ப டும் மகளிர் கூந்தல்; woman's hair, from its being dressed in five modes. "வண்டினங்கள்... அம்பராவுங் கண்மடவாரைம்பாலணையும்" (தில்.பெரியதி.7,5,3);. (செ.அக.);. [ஐந்து + பால் - ஐம்பால். பால் = வகை. ஐம்பான்முடி பார்க்க;see {}.
ஐம்பான்முடி	ஐம்பான்முடி aimbāṉmuḍi, பெ. (n.) மகளிர் கூந்த லின், கொண்டை, குழல், பனிச்சை, முடி, சுருள் (திவா.); என்ற ஐவகை முடி; five modes of dressing woman's hair. [ஐந்து + பால் + முடி - ஐம்பான்முடி.] கொண்டை, குழல், பனிச்சை, முடி, சுருள் என்பனவற்றுள் முடி. சுருள் என்னும் இரண்டை அளகம் துஞ்சை எனக் குறிப்பிடுவதுண்டு. கொண்டை = பக்கங்களில் முடிவது. குழல் = கருட்டி (முறுக்கி); முடிக்கப்படுவது. பனிச்சை = உச்சியில் கூராகக்கோபுரம் போல் முடிவது. அளகம் (முடி); = நெளிகூந் தல் ஒழுங்கு. துஞ்சை (கருள்);. = பின்னித்தொங்கவிட்ட பின்சடை.
ஐம்புலம்	ஐம்புலம் aimbulam, பெ. (n.) ஐந்து உறுப்புகளுக்கும் உரிய சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம் என்னும் ஐந்து உணர்ச்சிகள்; sensations of the five sensory organs. "ஐம்புலனுமொண்டொடி கண்ணே யுள" (குறள்.1101);. (செ.அக.);. [ஐந்து + புலம்.]

ஐம்புன்னை	ஐம்புன்னை aimbuṉṉai, பெ. (n.) ஐந்து வகைப் புன்னை மரங்கள்; five kinds of poon tree. [ஐந்து + புன்னை - ஐம்புன்னை.] அவை: 1. புன்னை அல்லது புன்னாகம், 2. கரபுன்னை; 3. காட்டுப்புன்னை; 4. சிறுபுன்னை, 5. மூவிலைப்புன்னை.
ஐம்பூதம்	ஐம்பூதம் aimbūtam, பெ. (n.) இயற்கையின் ஐவகைப் பாகுபாடுகள் (மணி.27,89);; five elements. (செ.அக.);. [ஐந்து + பூதம்.]
ஐம்பெருங்காப்பியம்	ஐம்பெருங்காப்பியம் aimberuṅgāppiyam, பெ. (n.) சீவகசிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, வளையாபதி, குண்டலகேசி என்னும் ஐம்பெரும் இலக்கியங்கள் (நன்.387, மயிலை);; the five great epics viz, {} (செ.அக.);. [ஐந்து + பெரும் + காப்பியம்.]
ஐம்பெருங்குழு	ஐம்பெருங்குழு aimberuṅguḻu, பெ. (n.) அரசர்க்கு இன்றியமையாதவரான அமைச்சர், அந்தணர், படைத்தலைவர், தூதர், ஒற்றர் என்னும் ஐவகை அரசியற்றலைவர்; five chief officers of a king. "ஐம்பெருங் குழுவு மெண்பே ராயமும்" (மணி.1,17);. (செ. அக.);. [ஐந்து + பெரும் + குழு.]
ஐம்பெருங்குற்றம்	ஐம்பெருங்குற்றம் aimberuṅguṟṟam, பெ. (n.) கொலை, பொய், களவு, கள்ளுண்ணுதல், சூது என்ற ஐவகைத் தீச்செயல்கள்; the five heinous sins. (செ.அக.);. [ஐந்து + பெரும் + குற்றம்.]
ஐம்பொறி	ஐம்பொறி aimboṟi, பெ. (n.) மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்னும் ஐந்துறுப்புகள் (திவா.);. five organs of sense viz., body, mouth, eye, nose and ear. (செ.அக.);. [ஐந்து + பொறி.]
ஐம்பொன்	ஐம்பொன் aimboṉ, பெ. (n.) பொன், வெள்ளி, செம்பு, இரும்பு, ஈயம் என்ற ஐவகை மாழைகள் (வின்.);; five chief metals, viz., gold, silver, copper, iron, aluminium. ம. ஐம்பொன்னு. [ஐந்து + பொன்.]
ஐம்மீன்	ஐம்மீன் aimmīṉ, பெ. (n.) 1. கைம்மீன் (அத்தம்); (பிங்.);; 13th naksatra, so called because of its five principal stars. 2. உருள் (ரோகிணி);; fourth naksatra (செ.அக.);. [ஐந்து + மீன்.]

ஐம்முகக்கணை	ஐம்முகக்கணை aimmugaggaṇai, பெ. (n.) ஐந்து முனைகளைக் கொண்ட ஒருவகை அம்பு (வின்.);; arrow with five points. [ஐந்து + முகம் + கணை.]
ஐம்முகன்	ஐம்முகன் aimmugaṉ, பெ. (n.) ஐந்து முகங்களையு டைய சிவன்;{}, the five-faced. (செ.அக.);. ம. ஐம்முகன். [ஐந்து + முகன்.]
ஐம்மை	ஐம்மை aimmai, பெ. (n.) 1. தகட்டு வடிவு (பிங்.);; thinness and flatness, as of a plate. 2. நெருக்கம் (வின்.);; closeness, crowdedness. (செ.அக.);. [ஐ → ஐம்மை.]
ஐய	ஐய1 aiya, கு.பெ.எ. (adj.) வியக்கத்தக்க; wonderful "ஐயகோங்குறைத்தர" (கலித்.25);. [ஐ = பெருமை, வியப்பு. ஐ → ஐய.] ஐய2 aiya, கு.பெ.எ. (adj.) 1. நொய்ய; small, weak. "ஒரு தனக்குள்ள வைய படையையும்" (திருவா லவா.46,12);. 2. அழகிய; beautiful. [ஐ = நுண்மை, சிறுமை. ஐ → ஐய.] ஐய3 aiya, இடை. (int..) 1. வியப்புக்குறிப்பு; exclamation of wonder. "ஐய விண்ணதொ ரற்புத மாயையை" (திருவிளை.விடை.23);. 2. இரக்கக்குறிப்பு; exclama- tion of pity, concern "ஆதுல ரானீ ரந்தோ வையவென் றமுது" (திருவிளை.மாமனாக.23); (செ.அக.);. [ஐ → ஐய.]
ஐயக்கடிஞை	ஐயக்கடிஞை aiyakkaḍiñai, பெ. (n.) இரப்போர் கலம்; alms bowl. "ஐயக் கடிஞை கையினேந்தி" (மணி.13,109); (செ.அக.);. [ஐயம் + கடிஞை. குடிகை → கடிகை- → கடிஞை.]
ஐயக்காட்சி	ஐயக்காட்சி aiyakkāṭci, பெ. (n.) 1. தோன்றினதொரு பொருளை அதுவோ இதுவோ என்று இரண்டுறக் கருதுகை(சி.சி.அளவை.3,மறைஞா.);; vision or perce- ption too dim to decide whether a thing is this or that 2. கண்மாயம்; illusion. (செ.அக.);. [ஐயம் + காட்சி - ஐயக்காட்சி.]

ஐயகோ	ஐயகோ aiyaā, இடை. (int.) இரக்கம், துயரம் ஆகிய வற்றை வுணர்த்துங் குறிப்பு; exclamation of pity, sorrow "ஐயகோ வென் றலம்வருவாள்" (வெங்கைக்கோ.246); (செ. அக.);. [ஐயன் → ஐயவோ → ஐயகோ.]
ஐயங்கார்	ஐயங்கார் aiyaṅgār, பெ. (n.) 1. திருமாலிய ஆசான்; learned Vaisnava priest. 2. திருமாலிய வகுப்பாரின் பட்டப்பெயர் (T.A.S.i,145);; title of Sri {}. தெ. அய்யகாரு, ஐவாரு. [ஐயன் + கார் – ஐயங்கார். அவர் → வார் → தெ. வாரு → காரு. ஐயர், ஐயனார், ஐயன்மார் என்பன தமிழ்வடிவங்கள். ஐயங்கார் என்பது தெலுங்கு வாயிலாக இராமானுசர் காலத்திற் குப்பின் தமிழில் புகுந்த திசைச்சொல்.]
ஐயங்கொள்(ளு)-தல்	ஐயங்கொள்(ளு)-தல் aiyaṅgoḷḷudal, 16.செ.கு.வி. (v.i.) நம்பிக்கை தளர்தல்; to have doubt, to lose faith. [ஐயம் + கொள்.]
ஐயடிகள்	ஐயடிகள் aiyaḍigaḷ, பெ. (n.) 1. மதிக்கத்தக்க பெரி யோர்க்கு வழங்கும் மதிப்புரவு உயர்மொழி; honorific title of respectable religious persons. 2. சமணமுனிவர்; Jain Monk. [ஐயம் = இரந்து உண்ணுதல். ஐயம் + அடிகள் – ஐயடிகள். ஐயம் ஏற்று உண்ணும் சமண முனிவர்.]
ஐயடிகள் காடவர் கோன்நாயனார்	ஐயடிகள் காடவர் கோன்நாயனார் aiyaḍigaḷgāḍavarāṉnāyaṉār, பெ. (n.) அறுபத்து மூன்று நாயன்மாருள் ஒருவர் (பெரியபு.);; பல்லவ குலத்து மன்னராக இருந்தவர்; canonized {} saint, one of 63. author of the {}, and a Pallava Prince. (செ.அக.);. [ஐயடிகள் + காடவர் கோன் + நாயனார். ஐயடிகள் = முனிவர், சமணமுனிவர்க்குரிய மதிப்புரவு உயர்மொழி. காடவர் = பல்லவர்க் குரியபெயர். இவர் பல்லவ அரசர் குடியைச் சார்ந்தவரும் சமண முனிவராக இருந்து பின்னர், சிவனடியா ராக மாறியவரும் ஆகிய நாயனார்.]
ஐயப்படு-தல்	ஐயப்படு-தல் aiyappaḍudal, 20.செ.கு.வி. (v.i.) ஐயங் கொள் பார்க்க;see {}.
ஐயப்பாடு	ஐயப்பாடு aiyappāṭu, பெ. (n.) ஐயம்2 பார்க்க;see aiyam.2 "அறிந்தவை யையப்பா டில்லதே யொற்று" (குறள்.587);. (செ.அக.);. [ஐயம் + பாடு. படு → பாடு.]
ஐயபூழி	ஐயபூழி aiyapūḻi, பெ. (n.) பருமணல் (யாழ்.அக.);; grit, coarse sand (செ.அக.);. [ஐ → ஐய + பூழி. ஐ = பெரிய.]

ஐயம்	ஐயம்1 aiyam, பெ. (n.) 1. ஒரு பொருளை அதனின்று வேறுபட்ட பல பொருள்களாக உணர்தல் (தொல். பொருள்.260);; doubt, uncertainty, suspense, skepticism. 2. அகப்பொருட்டுறைகளுள் ஒன்று (இறை.2,உரை.32);; theme of doubt arising in one's mind as to whether a damsel seen is human or some other lovable object (செ.அக.);. ம. ஐயம். [ஐ → ஐயம். ஐ = சிறுமை. ஐயம் = சிறுகுதல், ஒன்றைப் பற்றிய தெளிவு குறைவுபடுதல், நன்கு புலப்படாமை, தடுமாற்றம்.] ஐயம்2 aiyam, பெ. (n.) சிறுபொழுது (பிங்.);; short duration of time (செ.அக.);. [ஐ = சிறுமை, ஐயம் = சிறியது; சிறுபொழுது.] ஐயம்3 __, பெ. (n.); உய்த்தறிதல் (பொதி.நி.);; inference. (செ.அக.);. [ஐ = சிறுமை, ஐயம் = சிறியது, சிறிய பற்றுக்கோடு,நம்பிக்கைக் குரிய சிறு காரணம்.]
ஐயம்பிடாரி	ஐயம்பிடாரி aiyambiṭāri, பெ. (n.) சிற்றூர்த் தெய்வம் (இ.வ.);; female demon of the village. (செ.அக.);. [ஐயம் + பிடாரி = ஐயம்பிடாரி.]
ஐயம்புகு-தல்	ஐயம்புகு-தல் aiyambugudal, 21.செ.கு.வி. (v.i.) இரந் துண்ணுதல்; to ask alms, beg. "ஐயம் புகுவரா லன்னே யென்னும்" (திருவாச.17,9);. [ஐயம் + புகு.]
ஐயமறுத்தல் வினா	ஐயமறுத்தல் வினா aiyamaṟuttalviṉā, பெ. (n.) ஐயம் நீக்குதற்குக் கேட்கும் வினா (திவா.);; question with a view to clearing a doubt. (செ.அக.);. [ஐயம் + அறுத்தல் + வினா.]
ஐயமுறல்	ஐயமுறல் aiyamuṟal, பெ. (n.) ஐயங்கொள்-தல் பார்க்க;see {}. [ஐயம் + உறல்.]

ஐயர்	ஐயர் aiyar, பெ. (n.) 1. பெரியோர்; men worthy of respect "ஐயரே யம்பலவ ரருளாலிப் பொழுதணைந் தோம்" (பெரியபு.திருநாளை.30);. 2. முனிவர்; sages. 3. தேவர் (திவா.);; celestials. 4. பார்ப்பார். (திவா.);;{}. "பார்ப்பானை ஐயரென்ற காலமும் போச்சே" (பாரதியார்);. 6. வீரசைவர் பட்டப்பெயர்; title of {}. விசாகப் பெருமாளையர். 7. கிறித்தவ விடை யூழியரின் (பாதிரிமார்); பட்டப்பெயர்; title of ordained ministers in the protestant churches. 8. மறவர்; warrior. 8. அரச மரபினர் (செ.அக.);; member of royal family. ம. ஐயன்; க. ஐகள்; தெ. ஐவாரு, ஐயவாரு. {} ayya; Skt. {}. [ஐயன் → ஐயர்.]
ஐயவணி	ஐயவணி aiyavaṇi, பெ. (n.) உவமைப் பொருள்களின் ஒப்புமையினால் ஐயுறுவதுபோற் பேசும் அணி (அணியி.10);; figure of speech in which close resemblance between two objects leads to one of them being spoken of as if it were mistaken for the other. (செ.அக.);. [ஐயம் + அணி - ஐயவணி.]
ஐயவி	ஐயவி aiyavi, பெ. (n.) 1. வெண்சிறு கடுகு; white mustard. "ஐயவி புகைப்பவும்" (புறநா.98,15);. 2. கடுகு (திவா.);; Indian mustard. 3. ஒரு நிறை (தொல்.எழுத். 164);; a weight. 4. கடுக்காய் (மலை.);; chebulic myrobalan. 5. கதவிற்குக் காவலாகப் புறவாயிலிலே தூக்கப்ப டும் துலாமரம்; upright bar for the gate of a fort. "பூணாவையவி தூக்கிய" (பதிற்றுப்.16);. 6. அம்புக ளின் கட்டு (பதிற்று.16, உரை);; bundle of arrows. (செ.அக.);. ம. ஐயவி. [ஐ = சிறுமை, ஐ → ஐயவி = சிறிய கடுகு, கடுகுபோல் கார்ப்புள்ள கடுக்காய். ஐ = உயர்வு. ஐயவி = துலாமரம். அம்புக் கூடு.]
ஐயவிக்காய்	ஐயவிக்காய் aiyavikkāy, பெ. (n.) கடுக்காய் என்பதற் குக் குழூஉக் குறி; secret name for gall-nut. (சா.அக.);. [ஐயவி + காய்.]
ஐயவித்துலாம்	ஐயவித்துலாம் aiyavittulām, பெ. (n.) தலைகளைப் பிடித்துத் திருகும்படி அமைந்திருக்கும் ஒரு மதிற் பொறி (சீவக.102.உரை);; mazine set on the walls of a fort to operate as twisting heads. (செ.அக.);. [ஐ → ஐயவி = உயரம். ஐயவி + துலாம் - ஐயவித்துலாம் = உயர்த்திக்கட்டிய துலாம்.]

ஐயவினா	ஐயவினா aiyaviṉā, பெ. (n.) ஐயமறுத்தல் வினா (நன்.385,உரை); பார்க்க;see {}. (செ.அக.); [ஐயம் + வினா.]
ஐயவுணர்வு	ஐயவுணர்வு aiyavuṇarvu, பெ. (n.) நிலையில்லா வறிவு (இறை.7.70);; uncertain knowledge, dist. fr. துணிவுணர்வு (செ.அக.);. [ஐயம் + உணர்வு.]
ஐயவும்மை	ஐயவும்மை aiyavummai, பெ. (n.) உம்1 பார்க்க;see um1 (செ.அக.);. [ஐயம் + உம்மை.]
ஐயவுவமை	ஐயவுவமை aiyavuvamai, பெ. (n.) அணிவகை (வின்.);; figure of speech. (செ.அக.);. [ஐயம் + உவமை.]
ஐயள்	ஐயள் aiyaḷ, பெ. (n.) வியக்கத்தக்கவள்; remarkable, wonderful woman. "ஐயள்" (ஐங்குறு.253);. [ஐ → ஐயள் (தமி.வ.280);.]
ஐயறிவுயிர்	ஐயறிவுயிர் aiyaṟivuyir, பெ. (n.) ஐம்புலன்கள் வழியாய் அறிவடையுமுயிர் (நன்.449);; being that acquires knowledge through five senses, as a beast or a man of low intellect.. (செ.அக.); [ஐந்து + அறிவு - ஐயறிவு + உயிர்.]
ஐயன்	ஐயன்1 aiyaṉ, பெ. (n.) 1. முனிவன் (பிங்.);; sage. 2. ஆசான் (பிங்.);; priest, teacher, preceptor. 3. அண்ணன்; brother. "முன்னின்று மொய்யவிந்தார் என் ஐயர்" (பு.வெ.8,22);. 4. தந்தை (பிங்.);; father. உங்கள் ஐயன் எங்கே? (கொங்.வ.);. 5. உயர்ந்தோன் (கொ.வ.);; superior person, man of dignity, of respecta- bility. 6. தலைவன்; master. 7. அரசன்; king. 8. கடவுள்; god (செ.அக.);. ம. ஐயன்;{}, ayya, Skt. Ārya. [ஐ → ஐயன் (தமி.வ.279);.] ஐயன் என்னும் சொல் ஐயா என்னும் விளிவடிவில் பாண்டி நாட்டு வெள்ளாளர், முதலியார் முதலிய பலகுலத்தாரும் தந்தையைக் குறிக்க ஆளும் சொல்லாகும்.
ஐயன்பாத்தி	ஐயன்பாத்தி aiyaṉpātti, பெ. (n.) ஐயனார் கோயில் மானியம் (புது.கல்.333);; lands granted to an {} temple (செ.அக.);. [ஐயன் + பாத்தி. பகுதி → பாத்தி.]

ஐயன்பாழி	ஐயன்பாழி aiyaṉpāḻi, பெ. (n.) அய்யனார் கோயில்; shrine of {}. "ஐயன்பாழியி லானை" (ஈடு.1.1.5); (செ.அக.); [ஐ → ஐயன் + பாழி.]
ஐயன்மார்	ஐயன்மார் aiyaṉmār, பெ. (n.) தமையன்மார் (கலி.107);; elder brothers. (சங்.இலக்.சொற்.);. [ஐ → ஐயன் + மார்.]
ஐயனாரிதனார்	ஐயனாரிதனார் aiyaṉāridaṉār, பெ. (n.) புறப்பொருள் வெண்பாமாலையாசிரியர்; author of the {}. (செ.அக.);. [ஐயன் + ஆரிதன் + ஆர் - ஐயனாரிதனார். ஐயன் = சமணமுனி வர்க்கு வழங்கிய மதிப்புரவு உயர்மொழி. அருகதன் → ஆரிதன். ஆர் - உயர்வுப் பன்மையீறு.]
ஐயா	ஐயா1 aiyā, பெ. (n.) 1. மதிப்புரவு குறித்த விளிப்பெயர்; sir. 2. தலைவன்; master. அந்த ஐயா என்ன சொன் னார்? (கொ.வ.); (செ.அக.);. [ஐயன் → ஐயா (விளி); விளிப்பெயரை எழுவாயாக ஆள்வது முற்றிலும் வழு.]
ஐயாதிச்சிறுவெண்டேரையார்	ஐயாதிச்சிறுவெண்டேரையார் aiyāticciṟuveṇṭēraiyār, பெ. (n.) "இருங்கடலுடுத்த" எனப் பெருங்காஞ்சி பாடியவர்; poet, author of {}. (அபி.சிந்.);; [ஐயாதி + சிறு + வெண் + தேரையர். ஐயர் → ஐயார் → ஐயாரி → ஐயாதி. (கொ.வ.);.]
ஐயாளம்	ஐயாளம் aiyāḷam, பெ. (n.) அரிமா; lion. (செ.அக.);.
ஐயாறு	ஐயாறு aiyāṟu, பெ. (n.) திருவையாறு (தேவா.);;{}, a town in {} District with a {} shrine. [ஐந்து + ஆறு - ஐந்தாறு → ஐயாறு. ஐந்து ஆறு பாய்வதால் ஐயாறு என்று பெயர்பெற்றது.]
ஐயிருவட்டம்	ஐயிருவட்டம் aiyiruvaṭṭam, பெ. (n.) கேடகம்; shield. "ஐயிருவட்டமொடு எஃகு" (திருமுருக.111);. (செ. அக.);. [ஐ + இரு + வட்டம்.]
ஐயுணர்வு	ஐயுணர்வு aiyuṇarvu, பெ. (n.) ஐம்புலவறிவு; knowle- dge from the five senses. "ஐயுணர்வெய்தியக் கண்ணும்" (குறள்.354);. (செ.அக.);. [ஐந்து → ஐ + உணர்வு.]

ஐயுறவு	ஐயுறவு aiyuṟavu, பெ. (n.) தெளிவின்மை; doubt, suspicion. "தெளிந்தான்கண் ஐயுறவும்" (குறள்.510);. (செ. அக.);. [ஐயம் + உறவு – ஐயுறவு. உறு → உறவு.]
ஐயுறு-தல்	ஐயுறு-தல் aiyuṟudal, 17.செ.குன்றாவி. (v.t.) தெளிவுடெ றாமை; to doubt or suspect. "ஐயுற்றே ண்ணமுஞ் செயலும் வேறாய்" (பாரத.நிரைமீட்சி.128);. (செ.அக.);. [ஐயம் + உறு.]
ஐயூர்முடவனார்	ஐயூர்முடவனார் aiyūrmuḍavaṉār, பெ. (n.) பாண், யன் கூடகாரத்துத் துஞ்சிய மாறன் வழுதியை பாடிய புலவர்; ancient poet. [ஐயூர் + முடவன் + ஆர்.]
ஐயூர்மூலங்கிழார்	ஐயூர்மூலங்கிழார் aiyūrmūlaṅgiḻār, பெ. (n.) கானப்பே ரெயில் கடந்த உக்கிரப்பெருவழுதியைப் "புலவ யிறந்த" என்று பாடிய புலவர்; Sangam poet.. [ஐயூர் + மூலம் + கிழார். ஐயூர் – இடம்பெயர். மூலங்கிழார் - பிறந்த நாண்மீன் காரணமாகப் பெற்ற பெயர்.]
ஐயெனல்	ஐயெனல் aiyeṉal, பெ. (n.) 1. (அ); வியப்புக்குறிப்பு; uttering. "ஐ" ! expressive of wonder. "ஐயென்றா ளாயர் மகள்" (சிலப்.17,எடுத்துக்காட்டு);. (ஆ); வருத்தக் குறிப்பு; of distress or mental suffering. "ஐயெனமேவிப் பூ நிலமிசை யிருக்கும்" (சீவக.1025);. (இ); உடன்படற் குறிப்பு; of assent. "ஐயென மன்ன னேவ" (சீவக. 907);. 2. விரைவுக்குறிப்பு; onom expression of haste, hurry. "ஐயெனத்தோன்றுவர்" (சீவக.1225);. 3. அதட் டற்குறிப்பு (கொ.வ.);; exclamation expressive of rebuke intended to frighten elephant, horse, bull, etc. (செ.அக.);. [ஐ + எனல் – ஐயெனல். 'ஐ' - ஒலிக்குறிப்பு இடைச்சொல்.]
ஐயே	ஐயே aiyē, பெ. (n.) 1. கிழ்மக்கள் தலைவனை விளிக்கும் ஒரு விளிப்பெயர்; a form of address used by low caste people towards their masters or persons of higher rank in the social scale. "ஐயே நானுங் கொன்றவ னல்லேன்" (திருவிளை.பழியஞ்சின.24);. 2. ஒரு வியப் புக்குறிப்பு; an exclamation of wonder. [ஐயன் → ஐயே (தமி.வ.280);.]

ஐயை	ஐயை1 aiyai, பெ. (n.) 1. மலைமகள் (பிங்.);;{}. 2. கொற்றவை (பிங்.);;{}. 3. தவப்பெண் (சூடா.);; female ascetic. 4. ஆசிரியன் மனைவி; wife of one's teacher. 5 தலைவி(திவா.);; mistress. 6. மகள் (பிங்.);; daughter. 7. தாய்; mother. (செ.அக.);. [ஐ → ஐயை.] ஐயை2 aiyai, பெ. (n.) 1. பெண்பால் இயற்பெயர்; fem proper name. 2. மாதரியின் மகள் (சிலப்.);; daughter of Madari. 3. தித்தனின் மகள் (அக. 6);; daughter of Tittan. [ஐ → ஐயை.]
ஐயைந்து	ஐயைந்து aiyaindu, பெ. (n.) இருபத்தைந்து; five fives. "ஐயைந்து மறியாத மானிடரை வையம் சுமப்பது வம்பு" (திருப்பா.தனியன்);. [ஐந்து + ஐந்து - ஐயைந்து.]
ஐயையோ	ஐயையோ aiyaiyō, இடை. (int.) ஐயோ இரக்கக்குறிப்பு; exclamation of pity, or grief (செ.அக.); தெ., க., ம., து. அய்யய்யோ. [ஐயோ + ஐயோ - ஐயையோ.]
ஐயோ	ஐயோ aiyō, இடை. (int.) 1. வியப்புக்குறிப்பு (சூடா.);; exclamation of wonder. 2. இரக்கக்குறிப்பு (சீவக.2622, உரை);; exclamation of pity, concern. 3. வருந்தற் குறிப்பு; exclamation expressive of poignant grief "ஐயோ விதற்கோ வருந்தவமுன் செய்தாயே" (கந்தபு.அசுரேந்.7);. (செ. அக.);. தெ., க., ம., து. அய்யோ [ஐயன் → ஐயோ. (தமி.வ.280);.]
ஐயோன்	ஐயோன் aiyōṉ, பெ. (n.) நுண்ணியன்; God, lit, a being of subtle essence. "அணுத்தருந் தன்மையி லையோன்" (திருவாச.3,45);. (செ.அக.);. [ஐ → ஐயோன்.]

ஐராவணன்	ஐராவணன் airāvaṇaṉ, பெ. (n.) 1. இராவணனின் மாமன்; uncle of {} (சேரநா.);. 2. இந்திரன்; Indra
ஐரி	ஐரி airi, பெ. (n.) வைக்கோல் தூறு, படப்பை; haystack. [வை + இரி - வையிரி → ஐயிரி → ஐரி.]
ஐரை	ஐரை airai, பெ. (n.) அயிரை பார்க்க;see ayilal.
ஐலை	ஐலை ailai, பெ. (n.) அயிலை பார்க்க;see ayilal.
ஐவகைத்தாயர்	ஐவகைத்தாயர் aivagaittāyar, பெ. (n.) ஈன்றதாய், ஊட்டுந்தாய், சீராட்டுந்தாய், கைத்தாய், செவிலித் தாய் முதலிய ஐவகைத்தாயர் (பிங்.);; five kinds of mothers. (செ.அக.);. [ஐந்து + வகை + தாயர்.]
ஐவகைமலடு	ஐவகைமலடு aivagaimalaḍu, பெ. (n.) ஐந்து வகை மலட்டு நோய்கள்; ஆதி மலடு, காக மலடு, கதலி மலடு, கருப்பு மலடு, ஆண் மலடு (சா.அக.);; five kinds of barrenness. [ஐந்து + வகை - ஐவகை + மலடு.
ஐவகைமன்றம்	ஐவகைமன்றம் aivagaimaṉṟam, பெ. (n.) வெள்ளிடை, இலஞ்சி, நெடுங்கல், பூதசதுக்கம், பாவை என்னும் பெயர்களில் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலிருந்த ஐந்து வகையான மன்றங்கள்; names of five city - squares in ancient {}.
ஐவகைவினா	ஐவகைவினா aivagaiviṉā, பெ. (n.) அறியான் வினா, அறிவொப்புக் காண்டல் வினா, ஐய மறுத்தல் வினா, அவனறிவு தான்காண்டல் வினா, மெய்யவற்குக் காட்டல் வினா முதலிய ஐந்து வகை வினா (திவா. 12,73);; five kinds of questions. (செ.அக.);. [ஐந்து + வகை + வினா.]

ஐவண்ணம்	ஐவண்ணம்1 aivaṇṇam, பெ. (n.) வயிரக்கல்வகை (யாழ்.அக.);; a kind of precious stone. (செ.அக.); [ஐந்து + வண்ணம் - ஐவண்ணம்.] ஐவண்ணம்2 aivaṇṇam, பெ. (n.) மருதோன்றி (திரு விளை.மாணிக்கம்.40);; henna (செ.அக.);. மறுவ, அழகுவண்ணம், அழவணம். [ஐ + வண்ணம் - ஐவண்ணம். ஐ = அழகு.] ஐவண்ணம்3 aivaṇṇam, பெ. (n.) பரவமகளிர் கால் விரல்களில் அணியும் நகமூடி, சலங்கைமுன்தாங்கி, மயிலடி, இடைக்காற்பீலி, நகரைமீன் என்னும் ஐவகை விரலாழிகள்; five toe - rings worn by parava women. (செ.அக.);. [ஐந்து + வண்ணம் - ஐவண்ணம்.] ஐவண்ணம்4 aivaṇṇam, பெ. (n.) கொடுக்கப்பெற்ற நெல்லை உரலில் குற்றிய பின்னர் அரிசி, நொய், நொறுக்கு (குறுணை); உமி, தவிடு என்று ஐவகை யாகப் பிரித்து வைத்தல்; classifying husked rice into five kinds. [ஐந்து → ஐ + வண்ணம். இங்கு வண்ணம் என்பது வகை.]
ஐவணம்	ஐவணம் aivaṇam, பெ. (n.) ஐவண்ணம் (வின்.); பார்க்க;see {}. (செ.அக.);. [ஐவண்ணம் → ஐவனம்.]
ஐவர்	ஐவர் aivar, பெ. (n.) 1. பாண்டவர்கள்; five {}. "ஐவ ரென்றுல கேத்து மரசர்கள்" (கலித்.25);. 2. ஐந்து பேர்; five persons. (செ.அக.);. 3. ஐம்புலன்களை ஐவராகக் கூறும் குறிப்பு; personification of five sense organs as five persons. "ஐவரொடுங் கூடாமல்" (தாயு. பராபரக்.252);. ம. ஐவர். [ஐந்து → ஐ + அர் = ஐவர்.]
ஐவர்களி	ஐவர்களி aivarkaḷi, பெ. (n.) கோலாட்டம்; a game of five in which they sing and dance in a ring, marking time with beats of short coloured sticks. (சேரநா.);. [ஐ → ஐவர் + களி.]
ஐவர்ணம்	ஐவர்ணம் aivarṇam, பெ. (n.) ஐவண்ணம்2 பார்க்க;see {}. [ஐ + (வண்ணம்); வர்ணம்.]

ஐவளம்	ஐவளம் aivaḷam, பெ. (n.) மிளகு, அகில், கோட்டம், தக்கோலம் (வால் மிளகு); குங்குமம் என்னும் மலை வளம் ஐந்து. அரக்கு, இறலி, செந்தேன், மயிற்பீலி, நாவி என்பாரும் உளர். (பரி.18,15); (சங்.இலக். சொற்.);; five products of mountain forest. [ஐந்து + வளம் – ஐவளம்.]
ஐவனம்	ஐவனம் aivaṉam, பெ. (n.) மலைநெல்; mountain paddy, wild rice, Oryza mutica. "ஐவனம் வித்தி" (புறநா. 159,17); (செ.அக.);. ம. ஐவனம்.
ஐவாய்க்கள்ளி	ஐவாய்க்கள்ளி aivāykkaḷḷi, பெ. (n.) மான்செவிக் கள்ளி; spiral-leafy milk-hedge. (சா.அக.);. [ஐவாய் மான் → ஐவாய் + கள்ளி. ஐவாய்க்கள்ளி = ஐவாய் மானின் செவி போன்ற கள்ளி.]
ஐவாய்மான்	ஐவாய்மான் aivāymāṉ, பெ. (n.) 1. அரிமா; lion. "கரிமருப்பு ஐவாய் மான்கை" (திருவிளை.மாணிக் கம்:54);. [ஐ + வாய் + மான் - ஐவாய் மான். ஐ = பெரிய. மா → மான் = விலங்கு.]
ஐவாய்மிருகம்	ஐவாய்மிருகம் aivāymirugam, பெ. (n.) ஐவாய் விலங்கு பார்க்க;see {}.
ஐவாய்விலங்கு	ஐவாய்விலங்கு aivāyvilaṅgu, பெ. (n.) கரடி; Indian black bear, melursus ursinus, so called from the prehensile power of his four feet and mouth.
ஐவி	ஐவி aivi, பெ. (n.) 1. சிறு கடுகு; small mustard. 2. கடுக்காய்; gal-nut (சா.அக.); [ஐயவி → ஐவி.]
ஐவிரல்	ஐவிரல் aiviral, பெ. (n.) 1. கைம்மீன் (அத்தம்);; 13th {}, resembling the five fingers, hastha (செ.அக.); 2. ஐந்து விரல் அளவு; five finger breadth. ம. ஐவிரல். [ஐந்து + விரல்.]
ஐவிரலி	ஐவிரலி aivirali, பெ. (n.) 1. கொடி வகை (மூ.அ.);; creeper bearing a red fruit (செ.அக..);. 2. கடலாம ணக்கு; plant jatropha curcas. ம. ஐவிரலிக்கோவ. [ஐந்து + விரலி.]

ஐவிரலிச் சங்கு	ஐவிரலிச் சங்கு aiviraliccaṅgu, பெ. (n.) ஐந்து முட் பாய்ந்த சங்கு; conch with five spikes. (சா.அக.);. [ஐந்து + விரலி + சங்கு.]
ஐவிரை	ஐவிரை aivirai, பெ. (n.) ஐந்து வகை மணப்பொருள் கள்; five kinds of aromatic drugs viz. 1. கோட்டம்; a perfume. 2. துருக்கம்; the resin of olibenum tree. 3. தாரம்; fragrant wood of deodor tree. 4. அகில்; fragrant wood of agil tree. 5. சந்தனம்; sandal-wood (சா.அக.);. [ஐந்து + விரை – ஐவிரை. விரை = நறுமணம்.]
ஐவேலி	ஐவேலி aivēli, பெ. (n.) 1. திருவாரூர்;{}. "ஐவேலியாந்திருவாரூர்" (திருவாரூர்க் கோவை);. 2 ஐந்து வேலி நிலம்; five veli land. [ஐந்து + வேலி – ஐவேலி.] திருவாரூரில் கோயில், குளம், நந்தவனம் ஆகிய ஒவ்வொன் றும் ஐந்துவேலி நிலப்பரப்புடையது. (ஒரு வேலி = 20 மா. நூறு குழி = 1 மா.);
ஐன்	ஐன் aiṉ, பெ. (n.) 1. அழகு; beauty. 2. நேர்த்தி; fineness. இது ஐனான துணி (கொங்.க.); 3. சிறப்பு, மேன்மை; excellence. ஐனான தேன் (இருள.);. [ஐ → ஐன். ஐ = அழகு.]
ஐனவர்	ஐனவர் aiṉavar, பெ. (n.) சேரநாட்டு மலை வாழ்நர்; hill tribe in Kerala. [ஐன் → ஐனவர்.]
ஐனூண்	ஐனூண் aiṉūṇ, பெ. (n.) மாப்பிள்ளைக்குச் செய்யும் சிறப்பு விருந்து; special feast given to the bridegroom. (சேரநா.);. ம. ஐனூண். [ஐ → ஐன் + ஊண் - ஐனூண்.]

ஒ	ஒ o, தமிழ் வண்ணமாலையில் பத்தாம் உயிரெழுத்தா கிய அரை அங்காப்பு இதழ்குவியாப் பின்னண்ணத் தாழ் உயிர்க்குறில்; tenth letter and vowel of the Tami alphabet, the half-close back lax unrounded vowel in Tamil. [உ → ஒ.] உகரச்சுட்டு 'வேர்முதலானபோது வேரடித்திரிபுகளால் பெற்ற திரிபு வடிவமே ஒகரம். உகரவேர்முதற்பொருள்களை ஒகர வேர் முதல்களும் பெறும். ஆ, ஈ, ஊ எனும் நெடுஞ்சுட்டுகளே அஇஉ எனும் குறுஞ்கட்டுகளானவாறுபோல ஏகார ஓகார நெடில்கள் எகர ஒகரங்களாகக் குறுகவில்லை. எகர ஒகரங்கள் ஏகார ஓகாரங்களாக நீட்சியும் பெறவில்லை. இவற்றின் குறில் நெடில் தோற்றங்கள் ஒன்றற்கொன்று தொடர்பற்றவை. அசையெழுத்துக்காலத் தொன்முது தமிழில் இருஉயிர்க்குறில் இணைந்து நெட்டுயிர் வடிவம் பெற்றதால் ஏகார ஓகாரங்கள் இ.அ - (ஏ); எனவும் உஅ- (ஓ); எனவும் எழுதப்பட்டன. ஈரெ ழுத்துக்கு ஒருவடிவம் தந்து நெடிலாக்கியபின் எகரஒகரக் குறிலெழுத்தை எழுதுவதற்குத் தனியெழுத்தைப் படைக்காமல் ஏகார ஓகார நெட்டெழுத்தின் மேல் மெய்யெழுத்தைப்போல் புள்ளி வைத்துக்குறிலாக்கினர். இதனாற்றான் தொல்காப்பியர் "மெய்யின் இயற்கை புள்ளியொடு நிலையல்" (தொல். எழுத்து.15); "எகர ஒகரத் தியற்கையு மற்றே" (தொல்.எழுத்து.16); என நூற்பா யாத்தார் என்க. ஒ1 ottal, 4.செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. போலுதல்; to resemble. "உறுப்பொத்தல் மக்களொப்பன்றால்" (குறள்.993);. 2. சமமாதல்; to be equal. ஒத்தாருமிக்கா ருமில்லாதவர் (உ.வ.);.
ஒஃகல்	ஒஃகல் oḵkal, பெ. (n.) ஒதுங்கல் (ஆ.அக.);; keeping away from. [ஒல்கு → ஒஃகு → ஒஃகல்.]
ஒஃகு-தல்	ஒஃகு-தல் oḵkudal, 7.செ.கு.வி. (v.i.) 1. பின்வாங்குதல்; to retreat, fall back. "ஏற்ற தெவ்வருக்கொஃகினன்" (கம்பரா.பள்ளிபடை.106);. 2. குறைதல் (ஆ.அக.);; to diminish. (செ.அக.);. [ஒல் → ஒல்கு → ஒஃகு.]
ஒக்க	ஒக்க okka, கு.வி.எ. (adv.) 1. ஒருசேர; together; along with in company with. "ஒக்கத்தொழுகிற்றி ராகிற் கலியுக மொன்று மில்லையே" (தில் திருவாய் 5.2.10);. 2. மிகு தியாக; plentifully, bountifully, numerously. ஒக்கக் கிடக்கிறது. 3. சமமாக; equally. "பக்கமும் பிடருமொக் கமுட்டிகள் படப்பட" (பாரத.வேத்திரகீய.56);. 4. ஒத்தி ருத்தல்; to be similar to. "கொக்கொக்க கூம்பும் பருவத்து" (குறள்.490);. (செ.அக.);. ம, ஒக்க; குட. ஒக்க. ஒக்கசெ; தெ. ஒகட;பிரா. ஒக. [ஒல் → ஒருங்கு → ஒருக்கு → ஒக்கு → ஒக்க.]

ஒக்கட்டு	ஒக்கட்டு okkaṭṭu, பெ. (n.) மாதர் கழுத்திலணியும் பாசிமணிக் கோவை; small string of beads, worn round the neck by women. (செ.அக.);. [உள் + கட்டு - உட்கட்டு → ஒக்கட்டு.]
ஒக்கடி	ஒக்கடி1 okkaḍittal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) தாளங்கொட் டுதல் (சீவக.156, உரை.);; to keep time either with hands or with cymbals. [ஒருங்கு → ஒருக்கு → ஒக்கு + அடி.] ஒக்கடி2 okkaḍittal, 4.செ.குன்றாவி. (v.t.) செப்பனி டுதல்; to repair, renovate. "திருவாபரணங்கள் ஒடிந்தது ஒக்கடிக்கிறதும்" (கோயிலொ.93);. (செ.அக.);. [ஒருங்கு → ஒருக்கு. ஒருக்கு + அடி - ஒருக்கடி → ஒக்கடி.]
ஒக்கநோக்கு-தல்	ஒக்கநோக்கு-தல் okkanōkkudal, 5.செ.குன்றாவி. (v.t.) சமமாகப் பார்த்தல்; to look at dispassionately, to treat impatially/ "ஒக்க நோக்கினரல்லவ ரதனிலை யுணரார்" (கம்பரா.இரணிய.44);. (செ.அக.);. [ஒல் → ஒக்க + நோக்கு.]
ஒக்கப் பண்ணு-தல்	ஒக்கப் பண்ணு-தல் okkappaṇṇudal, 12.செ.குன்றாவி. (v.t.) செப்பனிடுதல்; to repair, renew. (செ.அக.);.; ஒருங்கு → ஒருக்கு → ஒருக்க → ஒக்க + பண்ணு.]
ஒக்கப்பாடு-தல்	ஒக்கப்பாடு-தல் okkappāṭudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) பிறன் கூற்றுக்கு ஒத்துக் கூறுதல்; lit, to sing in unison, to cross the t's and dot i's of another with a view to please him; to say ditto. (செ.அக.);. [ஒல் → ஒக்க + பாடு.]

ஒக்கம்	ஒக்கம்1 okkam, பெ. (n.) ஒமம் பார்க்க (மலை.);;see {}. (செ.அக.); ஒக்கம்2 okkam, பெ. (n.) 1. ஊர் (பிங்.);; village. 2. அற்பம் (அரு.நி.);; trifle. 3. கரை (யாழ்.அக.);; shore, bank. (செ.அக.);. [ஒக்கல் → ஒக்கம் (ஊர்.); ஒல்கு → ஒல்கம் → ஒக்கம் (சிறுமை);. ஒரம் → ஒக்கம் → ஒக்கம் (கரை);.] ஒக்கம்3 okkam, பெ, (n.) 1. அகலம்; breadth. 2. பொலிவு; grandeur. (செ.அக.);. [ஒக்கம் → ஒக்கம் (அகலம்);.] ஒக்கம்4 okkam, பெ. (n.) இடை, இடுப்பு; the waist, hip, loins. (சேரநா.);. ம. ஒக்கம். [உக்கு → ஒக்கம்.]
ஒக்கரை	ஒக்கரை okkarai, பெ. (n.) விலா (நாமதீப.);; side of the body. (செ.அக.);. [ஒக்கலை → ஒக்கரை.]
ஒக்கல்	ஒக்கல்1 okkal, பெ. (n.) 1. சுற்றாத்தார்; relations, kinsfolk. "தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்கல் தான்" (குறள்,43);. 2. குடும்பம்; family. 3. குடியிருப்பு; settlement (செ.அக.);. [ஒல் = ஒத்தல், பொருந்துதல், கூடுதல், ஒல் → ஒல்க → ஒல்கல் → ஒக்கல்.] ஒக்கல்2 okkal, பெ. (n.) காளைகளைக்கொண்டு பிணையடித்துத் தவசமணிகளைப் பிரிக்கச் செய்தல்; driving oxen to trample upon sheaves of corn for threshing. (சேரநா.);. ம. ஒக்கல்;க. ஒக்கலதன (வேளாண்மை);. [உல் → உக்கு → ஒக்கு → ஒக்கல்.] ஒக்கல்3 okkal, பெ. (n.) ஒக்கலை பார்க்க;see {}. (செ.அக.);. ம. ஒக்கு. [ஒல் → ஒல்கு → ஒல்கல் → ஒக்கல்.]

ஒக்கல் போற்றல்	ஒக்கல் போற்றல் okkalpōṟṟal, பெ. (n.) சுற்றத்தாரைப் போற்றுவதாகிய வேளாண்மாந்தரியல்பு (திவா.);; su-pporting or maintaining one's relations, one of the qualities of the {}. (செ.அக.);. [ஒக்கல் + போற்றல்.]
ஒக்கலி	ஒக்கலி1 okkalittal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஆவலங் கொட்டுதல்; to shout in joy, hulla-baloo, as a mark of triumph. "பேய்கள் கூடி யொன்றினை யொன்றடித்து ஒக்கலித்து" (பதினொ.திருவாலங்காட்டு மூத்த.1.11);. 2. உறவினரோடு கலந்து பேசுதல்; to converse freely, hold friendly communion with one's relations. (W.);. [ஒக்கல் → ஒக்கலி.] ஒக்கலி2 okkalittal, 4.செ.கு.வி. 1. இனத்தாரு டன் உறவாடுதல்; to encourage one's class or community maintain them, give them medical aid, etc. 2. ஒத்துப்போதல்; to become reconciled. (செ.அக.);. 3. ஒப்பாதல்; to become equal. [ஒக்கல் → ஒக்கலி. (வே.க.111); (மு.தா.215);.]
ஒக்கலிடு-தல்	ஒக்கலிடு-தல் okkaliḍudal, 20.செ.கு.வி. (v.i.) ஒக்கலி1 பார்க்க;see {}. (செ.அக.);. [ஒக்கல் → ஒக்கலிடு. (சு.வி.66);.]
ஒக்கலை	ஒக்கலை okkalai, பெ. (n) இடுப்பு; hip; side of the body. "ஒக்கலை வேண்டியழல்" (பழ.290);. (செ.அக.);. [ஒல்கு → ஒக்கு → ஒக்கல் → ஒக்கலை. ஒல்கு = சுருங்கு, ஒடுங்கு, ஒக்கலை = ஒடுங்கிய இடுப்பு.]
ஒக்களித்தல்	ஒக்களித்தல் okkaḷittal, பெ. (n.) கக்கலுக்கு முந்திய வாயசைவு; inclination to vomit. [ஒ → ஒக்களி. (மு.தா.6);.]
ஒக்கிடு	ஒக்கிடு1 okkiḍudal, 18.செ.குன்றாவி. (v.t.) செப்பனி டுதல்; to repair. (செ.அக.);. [ஒக்கு + இடு.] ஒக்கிடு2 okkiḍudal, 18.செ.குன்றாவி. (v.t.) ஒழித்தல்; to ruin, to do away with. (செ.அக.);. [ஒக்கு + இடு.]
ஒக்கிலியன்	ஒக்கிலியன் okkiliyaṉ, பெ. (n.) தமிழ் நாட்டிற் குடியே றிய ஒரு மரபினர். கன்னட நாட்டார்; member of a caste of cultivators from the Kannada province who have settled in the districts of Madurai and Coimbatore. (செ.அக.);. ம, ஒக்கிலியன்; க. ஒக்கலிக; குட. ஒக்க (கூட்டுக் குடும்பம்);;து. ஒக்கெலு. [ஒக்கு2 → ஒக்கல் → ஒக்கலியன் → ஒக்கிலியன். (உழவன்.);.]

ஒக்கு	ஒக்கு1 okkudal, 5. செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கொப்புளித் தல்; to gargle. 2. பிற்பட விடுதல்; to leave behind. (செ.அக.);. ம. ஒக்குக. [உல் → ஒல் → ஒக்கு = பொங்குதல், மேற்படுதல், வழிதல்.] ஒக்கு2 okkudal, 5.செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. உழுதல்; to till the land. 2. குத்துதல், கழித்தல்; to pierce, dig. க., து. உக்கு, ஒக்கு. [உல் → ஒல் → ஒக்கு = உட்செலுத்துதல், நிலத்தை எரால் உழுதல்.] ஒக்கு3 okkudal, 5.செ.குன்றாவி. (v.t.) அதரி திரிக் தல்; ஏர்க்களத்தில் பிணையடித்துக் கதிரினின்று தவசம் பிரித்தல்; to drive oxen to trample upon sheaves of corn for threshing. கம்பு ஒக்கினான் (இ.வ.);. [உகு → உக்கு → ஒக்கு = உருக்கச்செய்தல், உதிரச்செய்தல்.] ஒக்கு குன்றாவி
ஒக்கூர்மாசாத்தனார்	ஒக்கூர்மாசாத்தனார் okārmācāttaṉār, பெ. (n.) கடைக் கழகக்காலத் தமிழ்ப் புலவர்; poet of {} age. [ஒக்கூர் + மா + சாத்தன் + ஆர். ஒக்கூர் = உழவரூர், மாசாத்தன் = தரைவழி வாணிகக்குழுவின் தலைவன். 'ஆர்' உயர்வுப்பன்மையீறு.]
ஒக்கூர்மாசாத்தியார்	ஒக்கூர்மாசாத்தியார் okārmācāttiyār, பெ. (n.) கடைக் கழகக் காலத் தமிழ்ப்புலவர்; poetess of sangam age. [ஒக்கூர் + மா + சாத்தி + ஆர். ஒக்கூர் = உழவரூர். மாசாத்தி தரைவழிவாணிகக் குழுத்தலைவனாகிய மாசாத்தனின் மனைவி. 'ஆர்' - உயர்வுப் பன்மையீறு.]
ஒக்கை	ஒக்கை okkai, பெ. (n.) பாண்டிநாட்டிலுள்ள ஒக்கூரெ னுமொரு நகரம்; an other name for Okkur of Pandiya kingdom. [ஒக்கல் → ஒக்கை.]
ஒகரம்	ஒகரம் ogaram, பெ. (n.) 1. 'ஒ' என்னும் உயிரெழுத்து; vowel 'ஒ' of Tamil alphabet. 2. ஓங்காரப்பறவை என்னும் மயில் (சூடா.);; name of the peacock from the similarity of form 'ஒ'. [ஒ + கரம் - ஒகரம். 'கரம்' - எழுத்துச்சாரியை.] தொன்முது காலத்தில் தமிழ் உருவெழுத்தாக எழுதப்பட்ட போது ஒகரம் மயிலின் வடிவமாக எழுதப்பட்டது. ஒலியல் என்னும் தோகை வடிவமாகவும் வரையப்பட்டது. அதுவே அசையெழுத்துக்காலத்தில் {} எனவும் {} எனவும் எழுதப்பட்டு மயிலையும் தோகையையும் குறித்தி ஒகர வரிவடி வாயின.

ஒச்சட்டை	ஒச்சட்டை occaṭṭai, பெ. (n.) ஒஞ்சட்டை பார்க்க (செ.அக.);;see {}. [உச்சட்டை → ஒச்சட்டை (வே.க.81);.]
ஒச்சந்தம்	ஒச்சந்தம் occandam, பெ. (n.) உச்சந்தம் பார்க்க;see uccandam (செ.அக.);. [உச்சந்தம் → ஒச்சந்தம் (வே.க.65);.]
ஒச்சி	ஒச்சி1 occi, பெ. (n.) ஒஞ்சி பார்க்க;see {}. (செ.அக.);. ஒச்சி2 occittal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) ஒஞ்சி பார்க்க (வின்.);;see {}. (செ.அக.);.
ஒச்சியஞ் சொல்(லு)-தல்	ஒச்சியஞ் சொல்(லு)-தல் occiyañjolludal, 13.செ.கு.வி. (v.i.) காமஇச்சையாய்ப் பேசுதல் (வின்.);; to speak libidinously. (செ.அக.);. [ஒச்சியம் + சொல்.]
ஒச்சியம்	ஒச்சியம் occiyam, பெ. (n.) 1. கூச்சம்; bashfulness; shyness. 2. இனியமொழி; amorous speech, tender, loving words. 3. பழிப்பு; contempt. (செ.அக.);. [ஒச்சு → ஒச்சியம்.]
ஒச்சினி	ஒச்சினி occiṉi, பெ. (n.) கருவின் ஒன்பதாம் மாதம் (சங்.அக.);; ninth month, as of pregnancy. (செ.அக.);. [ஒன்பது → ஒச்சு → ஒச்சினி.]
ஒச்சை	ஒச்சை1 occai, பெ. (n.) உற்றுக் கேட்கை; listening attentively, as to a distant sound. [உத்து → ஒத்து → ஒச்சு → ஒக்சை.] ஒச்சை2 occai, பெ. (n.) காந்தற்சோறு; charred food. (செ. அக.);. [உல் → உத்து → உச்சு → உச்சை → ஒச்சை.]

ஒச்சைக்கொடுத்துக்கேள்(ட்)-த(ட)ல்	ஒச்சைக்கொடுத்துக்கேள்(ட்)-த(ட)ல் occaikkoḍuttukāḷḍtaḍal, 11.செ.குன்றாவி. (v.t.) உற்றுக்கேட்டல்; to listen attentively. ஒச்சைகொடுத்துக் கேட்காதே (வின்.); (செ. அக.);. /ஒச்சை_கொடுத்து கேள்.); 95ż# ošatti Qu. (n); e-urioj: greatness, excellence, superiority. ம. ஒசத்தி. [உயர்த்தி → ஒசத்தி. (கொ.வ.); உயர்த்தி பார்க்க;see {}. ஒசி1-த்தல் __, 2.செ.குன்றாவி. (v.t.); கொடுத்தல் (அக.நி.);; to give. (செ.அக.);. ஒசி2-த்தல் __, 2.செ.குன்றாவி. (v.t.); 1. முறித்தல்; to break, as a stick. "யானைபோர்க்கோ டொசித் தனவும்" (தில்.இயற்.1.27);. 2. அசைத்தல்; to move, shake, wave. (வின்.); (செ.அக.);. [ஒடி → ஒசி.]
ஒசி	ஒசி3 osidal, 2.செ.கு.வி. (v.i.) 1. முறிதல் (பிங்.);; to break, become broken, as a stick. 2. நுடங்குதல்; to bend under a weight, as the tender branch of a tree or the waist of a woman. "மாந்துண ரொசிய வேறி" (சூளா.இரத.44);. 3. சாய்தல்; to lean, incline. "வாயருகு வந்தொசிந்து மறிய" (சீவக.595);. 4. நாணுதல்; to be coy, bashful. "கண்ணரக்கி நோக்கா தொசிந்து" (சீவக. 2541);. 5. வருந்துதல்; to suffer. "உருகு நுண்ணிடை யொசியப் புல்லினாள்" (சீவக.989);. 6. ஒய்தல் (திவா.);; to become tired or weary. (செ.அக.);. [ஒடி → ஒசி. (த.வ.72);.]

ஒசிந்தநோக்கு	ஒசிந்தநோக்கு osindanōkku, பெ. (n.) ஒதுங்கிப் பார்க்கும் பார்வை; side-glance. "உரையினர் பாட்டின ரொசிந்த நோக்கினர்" (சிலப்.1,55);. (செ.அக.);. [ஒசி → ஒசிந்த + நோக்கு.] ஒசிப்பு —, பெ. (n.); 1. முறிக்கை; act of breaking. 2. எலும்பு முறிதல்; breaking of a bone, fracture. (சா.அக.);. [ஒசி → ஒசிப்பு.]
ஒசியல்	ஒசியல் osiyal, பெ. (n.) கிளை முறிக்கப்பட்ட மரம்; tree, a branch of which has been broken. "நிலம்படாஅ நாருடை யொசியலற்றே" (குறுந்.112); (செ.அக.);. [ஒசி + அல்.]
ஒசிவு	ஒசிவு osivu, பெ. (n.) 1. அசைவு; waving. 2. முறிவு; breaking. (ஆ.அக.);. [ஒசி + உ.]
ஒஞ்சட்டை	ஒஞ்சட்டை oñjaṭṭai, பெ. (n.) ஒல்லி; being tall and lean. (செ.அக.); [உஞ்சட்டை → ஒஞ்சட்டை (வே.க.81);.]
ஒஞ்சட்டையன்	ஒஞ்சட்டையன் oñjaṭṭaiyaṉ, பெ. (n.) ஒல்லியானவன்; tall, lean man (செ.அக.); [ஒஞ்சட்டை + அன்.]
ஒஞ்சரி	ஒஞ்சரி1 oñjarittal, 4.செ.குன்றாவி. (v.t.) கதவைச் சிறிது சாத்துதல்; to close the door slightly. "மதனசுந்தரி கதவை யொஞ்சரி".. (செ.அக.);. [ஒஞ்சு → ஒஞ்சலி → ஒஞ்சரி.] ஒஞ்சரி2 oñjarittal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) ஒருபக்கஞ் சார்தல் (வின்.);; to go sideways. (செ.அக.);. ஒஞ்சரி3 oñjarittal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) ஒரு பக்கமாய்ச் சாய்தல்; to lie on one side. "இடது கைப்புறமாய் ஒஞ்சரித்துச் சயனிக்க வேண்டும்" (ஜீவப் பிரம்மைக்ய. பக்.634); (செ.அக.);. [ஒஞ்சு → ஒஞ்சலி → ஒஞ்சரி.]

ஒஞ்சரி தீர்ப்பு	ஒஞ்சரி தீர்ப்பு oñjaritīrppu, பெ. (n.) ஒரு சார்பான தீர்ப்பு; partial; one-sided decision. (W.);. (செ.அக.);.
ஒஞ்சரி வழக்கு	ஒஞ்சரி வழக்கு oñjarivaḻkku, பெ. (n.) ஒஞ்சரி தீர்ப்பு பார்க்க;see {}. (செ.அக.);. [ஒஞ்சரி + வழக்கு.]
ஒஞ்சான்	ஒஞ்சான் oñjāṉ, பெ. (n.) மீன்வகை; a kind of fish. "கோளை யாள லொஞ்சான்" (குருகூர்ப்.7); (செ.அக.);.
ஒஞ்சி	ஒஞ்சி1 oñjittal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) நாணுதல்; to feel abashed, to be shy. ஒஞ்சித்துச் சாப்பிடாமல் விட்டு விட்டான் (வின்.); (செ.அக.);. [ஒஞ்சு (த.வி.); → ஒஞ்சி (பி.வி.); (வே.க.83);.] ஒஞ்சி2 oñjittal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) மனத்தை யடக்கு தல் (யாழ்.அக.);; to control one's mind. [ஒஞ்சு (த.வி.); → ஒஞ்சி (பி.வி.);.] ஒஞ்சி3 oñji, பெ. (n.) முலை; woman's breast. (nurs.); (செ.அக.);. [மொஞ்சி → ஒஞ்சி.]
ஒஞ்சியழற்சி	ஒஞ்சியழற்சி oñjiyaḻṟci, பெ. (n.) முலைக்காம் பழற்சி; inflammation of the nipple-thelalsia. (செ.அக.);. [மொஞ்சி → ஒஞ்சி + அழற்சி. முலை → மொஞ்சி → ஒஞ்சி (கொ.வ.);.]
ஒஞ்சிவலி	ஒஞ்சிவலி oñjivali, பெ. (n.) முலைக்காம்பில் குத்தல்; pain in the region of the nipple –thelitis. (சா.அக.);. [ஒஞ்சி + வலி.]

ஒஞ்சு	ஒஞ்சு1 oñjudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) குறுகுதல், சுருங்கு தல்; to shorten, shrink. [உல் → ஒல் → ஒங்கு → ஒஞ்சு.] ஒஞ்சு2 oñjudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) அடங்குதல்; to subdue. [உல் → ஒல் → ஒங்கு → ஒஞ்சு.] ஒட்ட —, கு.வி.எ. (adv.); 1. அடியோடே; completely, to the very end. வாலை யொட்ட அறுத்துவிட்டான். 2. நெருங்க; near to, intimately. 3. இறுக; closely, tightly. 'ஒட்டக்கட்டு'. 4. போல(தொல்.பொருள்.290);; similar to, as. (செ.அக.);. [ஒடு → ஒட்டு +அ.]
ஒட்டக்காய்	ஒட்டக்காய் oṭṭakkāy, பெ. (n.) 1. ஆணின்விதை; testicle. 2. குதிரை ஒட்டக்காய், குதிரைப்பிடுக்கன் என்னும் மரம்; a tree. க. உட்டகாய், வெட்டகாய். [உட்டை → ஒட்டை + காய் - ஒட்டைக்காய் → ஒட்டக்காய். உருண்டை → உண்டை → உட்டை.]
ஒட்டக்கூத்தர்	ஒட்டக்கூத்தர் oṭṭakāttar, பெ. (n.) பிற்காலச் சோழ ரவையில் விளங்கிய ஒரு பெரும்புலவர்; a great poet in the {} court, who flourished about the 12th c. [ஒட்டு + கூத்தர் - ஒட்டுக் கூத்தர் → ஒட்டக்கூத்தர். ஒட்டு ஆணை, சூள், பந்தயம். பலர்முன் ஒட்டேற்று (சூளுரைத்துப்); பாடிவெல்லும் கூத்தன். புலவர், அரசரால் பெரிது மதிக்கப்பட்ட தால் உயர்வுப் பன்மையீறு 'அர்' சேர்ந்து கூத்தன் கூத்தர் ஆயிற்று. இவரியற்றியன, ஈட்டியெழுபது, மூவருலா, தக்கயா கப்பரணி, இராமாயண உத்தரகாண்டம், பிறர் பாதிமுடித்த செய்யுளை, ஒட்டப்பாடி முடிக்கும் திறமையால், ஒட்டக்கூத்தர் எனப்பட்டார் என்பது பொருந்துவதன்று. ஒட்டப்பாடும் திறன் பலர்க்கும் கைவந்த கலை, குளுரைத்துப் பாடி முடிப்பதே அரிய திறன்.]
ஒட்டகக்கோழி	ஒட்டகக்கோழி oṭṭagagāḻi, பெ. (n.) நெருப்புக்கோழி; ostrich. (சேரநா.);. ம. ஒட்டகக்கோழி. [ஒட்டகம் + கோழி.]
ஒட்டகப் பறவை	ஒட்டகப் பறவை oṭṭagapparavai, பெ. (n.) கழுத்து நீண்ட பறவை. அதாவது கொக்கு, நெருப்புக்கோழி முதலியன; birds with long necks like crane, ostrich etc. (சா.அக.);. [ஒட்டகம் + பறவை.]

ஒட்டகப் பாரை	ஒட்டகப் பாரை oṭṭagappārai, பெ. (n.) ஒட்டாம்பாரை மீன்; horse mackerel. (செ.அக.);. [ஒட்டகம் + பாரை.]
ஒட்டகம்	ஒட்டகம் oṭṭagam, பெ. (n.) பாலைவனப் பயணத்திற்கு தவும் நீண்டநாள் உண்ணாதிருக்கும் ஒரு விலங்கு (தொல்.பொருள்.573);; camel, camelus dromedaries. (செ.அக.);. ம. ஒட்டகா; கொர. வண்டி; கை. வாண்டி; க. ஒண்டெ; துட. வொட்டி; பட. வொட்ட; து. வொண்ட; தெ. ஒண்டெ; கோண். ஊட்டு; கொண். லோட்டி; கூ. ஒடெ; குரு. உண்ட; மால். உடே. Pkt. ottaga; Pali. ஒட்ட். Skt {}. [ஒட்டு → ஒட்டகம். ஒட்டு = பட்டினி, ஒட்டகம் = பட்டினி கிடக்கவல்ல விலங்கு.]
ஒட்டகை	ஒட்டகை oṭṭagai, பெ. (n.) ஒட்டகம் பார்க்க (திருநெல். பு.விட்டுணு.25);;see {}. (செ.அக.);. [ஒட்டு → ஒட்டகம் → ஒட்டகை.]
ஒட்டங்காய்ப்புல்	ஒட்டங்காய்ப்புல் oṭṭaṅgāyppul, பெ. (n.) ஆடையி லொட்டும் ஒருவகைப் புல்; a kind of grass with prickly seeds which stick to the clothes (J.);. (செ.அக.);. [ஒட்டும் + காய் + புல்.]
ஒட்டங்கி	ஒட்டங்கி oṭṭaṅgi, பெ. (n.) உலையாணிக்கோல்(C.E.M.);; tool of metal-workers; beak-iron. [ஒட்டு → ஒட்டங்கி. ஒட்டுதல் = தொடுதல்.]
ஒட்டச்சி	ஒட்டச்சி oṭṭacci, பெ. (n.) ஒட்டர் குடிப்பெண்; woman of the ottan caste. (செ.அக.);. [ஒட்டரம் + அத்தி – ஒட்டரத்தி → ஒட்டத்தி → ஒட்டச்சி. ஒட்டரம் = ஒரிசா.]
ஒட்டடஞ்சாகுபடி	ஒட்டடஞ்சாகுபடி oḍḍaḍañjākubaḍi, பெ. (n.) ஒட்டடை நெற்பயிர் உண்டாக்கற்குரிய வேளாண் முறை (G.Tj.D. 1.95);; method of cultivation in which the {} paddy is raised. [ஒட்டன் + சாகுபடி. ஒட்டன் = ஒட்டடைநெல். ஆகுவழி → ஆகுவடி → சாகுவடி → சாகுபடி.]

ஒட்டடை	ஒட்டடை1 oḍḍaḍai, பெ. (n.) 1. நூலாம்படை; spider's web and dust; cob-web. 2. சம்பாநெல் வகை; a variety of {} paddy cultivated in the Thanjavur district and maturing in eight months. (செ.அக.);. 3. மெல்லிய சுட்டப்பம்; a thin rice cake. (சா.அக.);. [ஒட்டு + அடை. ஒட்டு = மெல்லியது.] ஒட்டடை2 oḍḍaḍai, பெ. (n.) பொலிதூற்றி அளப்பதற்கு ஏந்தான நிலை; condition of being ready for measure- ment, as of harvested paddy. (Madu.); (செ.அக.);. [ஒட்டு + அடை – ஒட்டடை. ஒட்டு = பொட்டு, பதர். ஒட்டடை = ஒட்டும் பதரும் சேர்ந்தது.]
ஒட்டணி	ஒட்டணி oṭṭaṇi, பெ. (n.) உவமையால் பொருளைப் பெறவைக்கும் அணி (தண்டி.51);; [ஒட்டு + அணி - ஒட்டணி, பிறிதுமொழிதல் அணி என்றும் சொல்லப்படும்.]
ஒட்டத்தி	ஒட்டத்தி oṭṭatti, பெ. (n.) ஒட்டுத்துத்தி பார்க்க (மலை.);;see {}. (செ.அக.);.
ஒட்டப்பம்	ஒட்டப்பம் oṭṭappam, பெ. (n.) தோசை; pan-cake. (செ.அக.);. [ஒட்டு + அப்பம் – ஒட்டப்பம் - ஒட்டப்பம்.]
ஒட்டப்பிடி-த்தல்	ஒட்டப்பிடி-த்தல் oḍḍappiḍittal, 4.செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. இழுத்துப்பிடித்தல்; to hold fast or tight, as the reins of a horse. 2. இழுத்துப் பிடித்தல்; to stretch hard as in measuring cloth. (W.);. 3. வலுக்கட்டாயம் செய்தல், தொல்லை செய்தல்; to apply pressure to, to compel. (Loc.); (செ.அக.);. [ஒட்டு → ஒட்ட + பிடி.]
ஒட்டப்போடு-தல்	ஒட்டப்போடு-தல் oṭṭappōṭudal, 19.செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தன்னைத் தானே பட்டினி போடுதல்; to starve one's self. 2. பட்டினி கிடக்கச் செய்தல்; to make a patient fast to cure his disease; to put a person, on short commons for disciplinary purposes. (W.);. (செ.அக.);. [ஒட்டு → ஒட்ட + போடு.]

ஒட்டம்	ஒட்டம்1 oṭṭam, பெ. (n.) 1. பந்தயம்; wager, stake; "ஒட்டம் யாவுநீ கொடுக்க" (பாரத.சூது.172);. 2. வெட்டளவு காட்ட வைக்குந் திடர்; conical mass of earth left out by pit or tank diggers to show the depth excavated (W.);. (செ.அக.);. [ஒட்டு + அம் – ஒட்டம்.] ஒட்டம்2 oṭṭam, பெ. (n.) ஒட்டரம் பார்க்க;see {}. (செ. அக.(. ஒட்டம்3 oṭṭam, பெ. (n.) ஒப்பந்தம் (புது.);; agreement. (செ.அக.);. [ஒட்டு → ஒட்டம் (வே.க.110);.] ஒட்டம்4 oṭṭam, பெ. (n.) ஒடு (யாழ்.அக.);; potsherd .செ.அக.);. [ஒல் → ஒள் → ஒடு → ஒட்டம். ஒடு = ஒடியத்தக்கது.]
ஒட்டமொட்டு-தல்	ஒட்டமொட்டு-தல் oṭṭamoṭṭudal, 5.செ.குன்றாவி. (v.t.) பந்தயம் போடுதல்; to wager. (செ.அக.);. [ஒட்டம் + ஒட்டு.]
ஒட்டர்	ஒட்டர்1 oṭṭar, பெ. (n.) ஒட்டர நாட்டவர் (பாரத. முதற்போ. 35);; people of the Orissa country. (செ.அக.);. ம. ஒட்டர்; க. ஒட்ட;தெ. ஒட்டெவாடு. [ஒட்டரம் (ஒரிசா); → ஒட்டர்.] ஒட்டர்2 oṭṭar, பெ. (n.) நீரோடை, ஆறு முதலியவற் றின் குறுக்கே கல்லணை கட்டும் பணியாளர்; skiled labourers in constructing dam. [ஒட்டு + அர் - ஒட்டர். ஒட்டு = அணை, கற்களால் கட்டும் நீர்த்தடுப்பு.] ஒட்டர்3 oṭṭar, பெ. (n.) பகைவர்; foes. [ஒட்டார் → ஒட்டர்.]
ஒட்டரம்	ஒட்டரம் oṭṭaram, பெ. (n.) இன்றைய ஒரிசா மாநிலத் தின் பழைய தமிழ்ப்பெயர்; ancient Tamil name for Orissa (செ.அக.);. [ஒட்டு → ஒட்டரம். ஒட்டு = சிறுகுன்று. ஒட்டரம் = குன்றுகள் நிறைந்த பகுதி. இனி, ஒட்டு (கல்லணை); கட்டும் பணியில் வல்ல ஒட்டர் வாழும் பகுதி என்னும் பொருளில் ஒட்டரம் எனப் பெயர் பெற்றிருக்கலாம்.]

ஒட்டல்	ஒட்டல் oṭṭal, பெ. (n.) 1. சேர்க்கை; adhesion, contact; attachment, conjunction. 2. உள்ளொடுங்குகை; shri- nking, contracting. "ஒட்டற்கவுள்" (கோயிற்பு.நடரா.30);. 3. உடன்பாடு (திவா.);; consent; assent. (செ.அக.);. ம. ஒட்டல்; க. ஒட்டெ; கோத. ஒட்; து. ஒட்டு; தெ. ஒட்டு;பர். ஒட்ப் (வெள்ளையடித்தல்);. [ஒட்டு + அல்.]
ஒட்டலரி	ஒட்டலரி oṭṭalari, பெ. (n.) கல்லலரி; wild – oleander. (சா.அக.);. [ஒட்டு + அலரி.]
ஒட்டலன்	ஒட்டலன்1 oṭṭalaṉ, பெ. (n.) 1. பகைவன்; lit, one who will not unite, foe, enemy. "ஒட்டலன்றொ டவுற்ற தண்டத்தின்" (கந்தபு.சிங்கமு.416); (செ.அக.);. 2. மெலிந்தவன்; lean man. (ஆ.அக.);. ம. ஒட்டலன். [ஒட்டு + அல் + அன் - ஒட்டலன். 'அல்' - எ.ம.இ.நி.]
ஒட்டவிடு-தல்	ஒட்டவிடு-தல் oḍḍaviḍudal, 18.செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சேரவிடுதல்; to let one join, permit access. 2. பொரவிடுதல்; to set up one against another, to bait, as in a cock-fight (W.);. (செ.அக.);. [ஒட்ட + விடு.]
ஒட்டற்காது	ஒட்டற்காது oṭṭaṟkātu, பெ. (n.) 1. குறுகிய காது; short ears. (W.);. 2. ஒட்டவைத்த காது; stretched ear-lobe shortened by surgical operation. (செ.அக.);. [ஒட்டல் + காது.]
ஒட்டற்பலா	ஒட்டற்பலா oṭṭaṟpalā, பெ. (n.) ஒட்டப் பிலவு; devils nettle. (சா.அக.);. [ஒட்டல் + பலா.]
ஒட்டற்ற பொன்	ஒட்டற்ற பொன் oṭṭaṟṟaboṉ, பெ. (n.) 1. கலப்பில்லாத பொன்; unalloyed or refined gold. 2. மாற்றுயர்ந்த பொன்; pure gold. [ஒட்டற்ற + பொன். ஒட்டு = கலப்பு.]

ஒட்டறை	ஒட்டறை oṭṭaṟai, பெ. (n.) 1. ஒட்டடை. பார்க்க;see {}. 1. "அற்பவகி நஞ்சிவைகள். ஒட்டறை யாற் போம்" (பதார்த்த.1142);. (செ.அக.);. [ஒட்டடை → ஒட்டறை (கொ.வ.);.]
ஒட்டன்	ஒட்டன்1 oṭṭaṉ, பெ. (n.) ஒட்டர (ஒரிசா); நாட்டிலிருந்து வந்த பணியாளன் அல்லது தொழிலாளி; a worker or a labourer originally belongs to Orissa state. (செ.அக.); ம. ஒட்டன்; தெ. ஒட்டெ வாடு;க. ஒட்ட. [ஒட்டரம் → ஒட்டான் → ஒட்டன்.] ஒட்டன்2 oṭṭaṉ, பெ. (n.) நெல்வகை; variety of paddy cultivated in the Thanjavur district and maturing in six and a half months. (செ.அக.);. [ஒட்டு → ஒட்டன்.]
ஒட்டாக்கொற்றி	ஒட்டாக்கொற்றி oṭṭākkoṟṟi, பெ. (n.) 1. கன்றை யணுக விடாத கறவைமாடு; cow that repels its calf. 2. அன்பில்லாத பெண்; woman unkind to her child or to her husband. (செ.அக.); [ஒட்டாத → ஒட்டா + கொற்றி – ஒட்டாக்கொற்றி, கொற்றி = மாடு.]
ஒட்டாங்கிளிஞ்சில்	ஒட்டாங்கிளிஞ்சில் oṭṭāṅgiḷiñjil, பெ. (n.) 1. உடைந்த சிப்பி; broken oyster shell. 2. ஒருவகை மீன்; a kind of shell fish. [ஒடு → ஒட்டாம் → ஒட்டாம் + கிளிஞ்சில்.]
ஒட்டாங்குச்சு	ஒட்டாங்குச்சு oṭṭāṅguccu, பெ. (n.) 1. ஒட்டாங் காய்ச்சில் பார்க்க;see {}. 2. மண்கல ஓடு; broken piece of a pot.
ஒட்டாங்கொடி	ஒட்டாங்கொடி oḍḍāṅgoḍi, பெ. (n.) ஒடாங்கொடி பார்க்க;see {}. (செ.அக.);
ஒட்டாநோய்	ஒட்டாநோய் oṭṭānōy, பெ. (n.) தொற்றாநோய்கள்; disease which do no infect persons. (சா.அக.); [ஒட்டாத + நோய்.]
ஒட்டாம் பாரை	ஒட்டாம் பாரை oṭṭāmbārai, பெ. (n.) கடல்மீன் வகை; horse mackerel of olive colour. (செ.அக.);. [ஒட்டாம் + பாரை.]

ஒட்டார்	ஒட்டார் oṭṭār, பெ. (n.) பகைவர்; foes, those who will not unite. "ஒட்டார் சொலொல்லை யுணரப்படும்" (குறள்,826);. "ஒட்டார்பின் சென்றொருவன் வாழ்தலின்" (குறள்,967);. (செ.அக.);. ம. ஒட்டார். [ஒண்டு → ஒட்டு → ஒட்டார். (வே.க.110);.]
ஒட்டாரக் காரன்	ஒட்டாரக் காரன் oṭṭārakkāraṉ, பெ. (n.) பிடிவாதமுள் ளவன்; obstinate fellow; contumacious man. (செ.அக.);. [ஒட்டாரம் + காரன்.]
ஒட்டாரங்கட்டு-தல்	ஒட்டாரங்கட்டு-தல் oṭṭāraṅgaṭṭudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) பிடிவாதம் பண்ணுதல்; to be obstinate, to be perverse, head-strong. "ஒட்டாரங் கட்டி நம் பல்லக்குக் கொம்பை யொடித்தெறிந்த" (தனிப்பா.1,223.13); (செ.அக.);. [ஒட்டாரம் + கட்டு.]
ஒட்டாரம்	ஒட்டாரம் oṭṭāram, பெ. (n.) முற்கூறியதையொட்டியே இறுதிவரை மாறாது நிற்றல் (பிடிவாதம்);; constanton principles, obstinacy, stubbornness, perversity. (Loc.);. (செ.அக.);. ம. ஒட்டாரம்;தெ. ஒட்டாரமு. [ஒட்டு → ஒட்டாரம்.]
ஒட்டாவுருவம்	ஒட்டாவுருவம் oṭṭāvuruvam, பெ. (n.) கற்படிமம் (யாழ்.அக.);; stone image, dist. fr. otturuvam. (செ.அக.); [ஒட்டாத + உருவம்.]

ஒட்டி	ஒட்டி1 oṭṭi, பெ. (n.) ஒரின மீன் (ஒட்டு மீன்);; a kind of fish. ம. ஒட்டி. ஒட்டி2 oṭṭi, பெ. (n.) ஒருவகை அப்பம்; a kind of cake. குட., ம. ஒட்டி. [ஒட்டு → ஒட்டி = ஒட்டில் திட்டியவாறு வேகும் அப்பம். இது எலாட்டி → ரொட்டி எனத் திரிந்த வடபுலத்திரிபு கடுங் கொச்சை வழக்கு.] ஒட்டி3 —, பெ. (n.); 1. ஒட்டி நிற்கும் பொருள்; that which adheres to, coheres with. "ஒட்டி யவனுளமாகில் லான்" (சி.போ.2.1,1);. 2. ஒட்டொட்டி பார்க்க;see {}. 3. ஒரு கடல் மீன்; a marine fish. (J.);. (செ.அக.);. ம. ஒட்டி. [ஒட்டு ஒட்டி]
ஒட்டிக்கிரட்டி	ஒட்டிக்கிரட்டி oṭṭikkiraṭṭi, பெ. (n.) ஒன்றுக்கு இரண்டு பங்கு; twice as much. (colloq.); (செ.அக.);. [ஒன்று → ஒற்றை → ஒட்டை → ஒட்டி + கு + இரட்டி.]
ஒட்டிக்கொடு-த்தல்	ஒட்டிக்கொடு-த்தல் oḍḍikkoḍuttal, 4.செ.குன்றாவி. (v.t.) உறுதி பண்ணித் தருதல்; to give an assurance, to solemnly promise, guarantee. "ஐங்கழஞ்சுபொன் மன்ற ஒட்டிக் கொடுத்தோம்" (S.I.I.iii.99); (செ.அக.);. [ஒட்டு → ஒட்டி + கொடு.]
ஒட்டிக்கொள்ளல்	ஒட்டிக்கொள்ளல் oṭṭikkoḷḷal, பெ. (n.) 1. நோய் பற்றுதல். இது நோயாளியினின்று நேராகவும் அல் லது பிறிதொரு வழியாகவும் வந்துசேரும்; infection of disease by contact with a patient directly or transmitted through water, food or other means of conveyance Indirectly. 2. ஒன்றோடொன்று மிகுதியாகப் பொருந் தல்; any abnormal joining of parts to each other _ adhesion. (சா.அக.);. "ஒட்டாரை ஒட்டிக்கொளல்" (குறள்.679);. [ஒட்டி + கொள்ளல்.]
ஒட்டி கக்குவான்	ஒட்டி கக்குவான் oṭṭigagguvāṉ, பெ. (n.) ஒருவகைப் புல் (யாழ்.அக.);; grass. (செ.அக.);.

ஒட்டிடு-தல்	ஒட்டிடு-தல் oḍḍiḍudal, 20.செ.கு.வி. (v.i.) 1. பந்தயம் போடுதல்; to lay a wager. 2. ஆணையிடுதல்; to take an oath. (செ.அக.);. [ஒட்டு + இடு.]
ஒட்டிதற் கடமை	ஒட்டிதற் கடமை oḍḍidaṟkaḍamai, பெ. (n.) குடியான வன் கொடுக்குங் கடமைகளுளொன்று (T.A.S.iii.32);; customary due payable by the cultivator. (செ.அக.);. [ஒட்டி + தன் + கடமை. ஒட்டி = உறுதி. கடமை = வரி. தான் செலுத்த வேண்டிய கட்டாயமான வரி.]
ஒட்டிப் பயறு	ஒட்டிப் பயறு oṭṭippayaṟu, பெ. (n.) எலிப்பயறு (சா.அக.);; a kind of pulse, leguminous plant. [ஒட்டி + பயறு.]
ஒட்டிப்போ-தல்	ஒட்டிப்போ-தல் oṭṭippōtal, 8.செ.கு.வி. (v.i.) 1. கூடப் போதல் (வின்.);; to go along with. 2. வற்றுதல்; to become lean; to get emaciated, to shrink. 'கன்னம் ஒட்டிப் போயிருக்கிறது' (செ.அக.);. [ஒட்டி + போ- தல்.]
ஒட்டியம்	ஒட்டியம் oṭṭiyam, பெ. (n.) 1. ஒரு நாடு; Orissa. 2. ஒட்டர மொழி; Oriya, the language of Orissa. 3. ஒருவகை மந்திர வித்தை; kind of witchcraft. 4. மந்திர வித்தை யுணர்த்தும் நூல்; treatise on witchcraft (W.);. (செ.அக.);. ம. ஒட்டியம்; க. ஒட்டி;தெ. ஒட்டெ. [ஒட்டு → ஒட்டியம்.] ஒட்டியம் oṭṭiyam, பெ. (n.) பாடல் முழுதும் இதழ் குவிந்தும் கூடியும் இயலும் எழுத்துக்களேயுள்ள மிறைக்கவி (மாறன. 275);; kind of fanciful verse, which contains only labials or other sounds produced by rounded lips. த.வ. இதழ் குவிபா. [Skt. osthya → த. ஒட்டியம்.]
ஒட்டியர்	ஒட்டியர் oṭṭiyar, பெ. (n.) ஒட்டியன் பார்க்க;see {}.
ஒட்டியன்	ஒட்டியன் oṭṭiyaṉ, பெ. (n.) 1. ஒட்டர நாட்டவன் (பாரத.இராசசூய.134);; native of Orissa. 2. ஒட்டரநாட் டரசன்; king of Orissa. "ஒட்டியன் போற் பெண்" (தமிழ்நா.223);, (செ.அக.);. ம. ஒட்டியன்

ஒட்டியாக்கு-தல்	ஒட்டியாக்கு-தல் oṭṭiyākkudal, 5. செ.குன்றாவி. (v.t.) இணையாக்குதல்; to equalize, to make equal. [ஒட்டு → ஒட்டி + ஆக்கு - தல்.]
ஒட்டியாணம்	ஒட்டியாணம் oṭṭiyāṇam, பெ. (n.) 1. ஒகப்பட்டை (திருமந்.818);; girdle worn by yogis while in a sitting posture, so as to bind the waist and the doubled-up legs together. 2. மாதர் இடையில் அணியும் அணியு ளொன்று; gold or silver girdle or belt, an ornament worn by women round the waist "உடை தாரமு மொட்டி யாணமும்" (மீனாட்.பிள்ளைத்.ஊசல்.10); (செ.அக.);. ம. ஒட்டியாண், ஒட்டிஞாண்; க. ஒட்ட்யாண; து. ஒட்யாண்; தெ. ஒட்டாணமு;ஒட்யாண்டு. [உடு → ஒடு + நாண் - ஒட்டுநாண் (அரைஞாண்கயிறு); → ஒட்டியாண் + அம் – ஒட்டியாணம். உடைநாண் பார்க்க;see {}.] உடு = இடுப்பு, தெலுங்கிலும் கன்னடத்திலும் உடு → ஒடி எனத்திரியும். ஒடி = இடுப்பு. ஒடி → ஒட்டி → ஒட்டியாணம் எனத் திரிந்தது. இதன் பழந்தமிழ்ப் பெயர் உடு + நாண் – உடைநாண். அரை ஞாணைக் குறித்தசொல் மகளிர் இடையி லணியும் அணிகலனைத் தெலுங்கில் குறித்தது. ஒகநிலையிலம ரும் முனிவர், இடுப்பொடு மடித்த பாதங்களைச் சேர்த்துக்கட் டும் துணி அல்லது நூற்கயிறு உடைநாண் (ஒட்டியாணம்); எனப்பட்டது. பிற்காலத்தில் இது பூணூல் என்னும் பெயர் பெற்றது என்பது திருமந்திரம் 818ஆம் பாடலால் தெரியவருகி றது.
ஒட்டியாதேவி	ஒட்டியாதேவி oṭṭiyātēvi, பெ. (n.) ஒட்டியக் காளி பார்க்க (வின்.);;see {}. (செ.அக.);.
ஒட்டியான்	ஒட்டியான் oṭṭiyāṉ, பெ. (n.) கையாள்; attendant. "ஒட்டியானும் இல்லை புட்டிக் கடுப்பால் உளைந்தேன்" (வள்ளி.கதை.Ms.);. [ஒட்டு → ஒட்டியான்.]
ஒட்டியுப்பு	ஒட்டியுப்பு oṭṭiyuppu, பெ. (n.) வெடியுப்பு (மு.அ.);; saltpetre. (செ.அக.);. [ஒட்டி + உப்பு.]
ஒட்டிரட்டி	ஒட்டிரட்டி oṭṭiraṭṭi, பெ. (n.) ஒற்றைக் கிரட்டை; double, twice as much. "இலங்கைப் போர்க் கொட்டிரட்டி கலிங்கப் போர்" (கலிங்.218,புது.); (செ.அக.);. [ஒன்று → ஒற்று + இரட்டி = ஒற்றிரட்டி → ஒட்டிரட்டி (கொ.வ.);.]
ஒட்டின்மரம்	ஒட்டின்மரம் oṭṭiṉmaram, பெ. (n.) ஓர் பூமரம். இதில் பூக்கள் பெரிதாயும் வெண்மையாயும், நறுமணமுள் ளதாயும் மூன்று பூக்களுடைய கொத்துக்கள் அமைந் ததாயு மிருக்கும். பிறிதொரு மரத்தை ஒட்டுவதனால் முளைத்த மரம்; tree propagated by graiting. (சா.அக.);. [ஒட்டு + இன் + மரம்.]

ஒட்டினர்	ஒட்டினர் oṭṭiṉar, பெ. (n.) நண்பர் முதலியோர் (வின்.);; those who are attached together, friends, relations, adherents. (செ.அக);. [ஒட்டு → ஒட்டினர்.]
ஒட்டு	ஒட்டு1 oṭṭudal, 5.செ.குன்றாவி. (v.t.) 1, ஒட்டவைத் தல்; to stick, as with paste or gum, to glue on இந்தத் தாளைப் புத்தகத்திலே ஒட்டு (உ.வ.);. 2. தடுத்தல்; அணைகட்டுதல்; to obstruct to construct a dam 3. சார்தல்; to be take one's self to as for support for protection, to be near to "திருவடியை யொட்டாத பாவித் தொழும்பரை" (திருவாச.10,7);. 4. பந்தயம் வைத்தல்; to wager, sake, "மாதுதன்னை யொட்டி" (பாரத.சூது.182);. 5. துணிதல்; to resolve, make up one's mind; decide. "காண்பதே கருமமாக வொட்டி" (சீவக.2143);. 6. தாக்குதல்; to assail, attack, invade. "மாந்தருறை நிலத்தோ டொட்ட லரிது" (குறள்.499);. 7. படைத்தல் (உரி.நி);; to create, make. 8. கூட்டுதல்; to enhance, raise, as the sale price of an article. விலையைச் சிறிதொட்டி வைத்தான். 9. கிட்டுதல்; to advance towards, come into close quarters with. "ஒட்டித் பற்றி யீர்த்ததும்" (திருவிளை
ஒட்டுக்கடுக்கன்	ஒட்டுக்கடுக்கன் oḍḍukkaḍukkaṉ, பெ. (n.) சிறு கடுக் கண் வகை (வின்.);; small ear-ring sticking close to the ear. (செ.அக.);. தெ. ஒண்டு;க. து., ஒண்டி. [ஒட்டு + கடுக்கன்.]
ஒட்டுக்கண்	ஒட்டுக்கண் oṭṭukkaṇ, பெ. (n.) இமையொட்டு நோயுள்ள கண் (வின்.);; eye disease with the lids adhering or sticking together on account of inflammation. (செ.அக.);. [ஒட்டு + கண்.]
ஒட்டுக் கண்ணாள்	ஒட்டுக் கண்ணாள் oṭṭukkaṇṇāḷ, பெ. (n.) 1. பெரு வெண்டை; big variety of bendy or lady's fingers. 2. பீளைக்கண்ணி; sore-eyed woman. (சா.அக.);. [ஒட்டு + கண்ணாள்.]

ஒட்டுக் கணவாய்	ஒட்டுக் கணவாய் oṭṭukkaṇavāy, பெ. (n.) மீன்வகை; a species of cuttle fish, (செ.அக.);. [ஒட்டு + கணவாய்.]
ஒட்டுக் காந்தம்	ஒட்டுக் காந்தம் oṭṭukkāndam, பெ. (n.) 1. இரும்பிற்குச் சத்துக் கொடுத்து மாற்றிய காந்தம்; any soft Iron converted into a magnet by induced magnatism - artificial magnet. 2. பொதுவாகவே இரும்பைத் தன்னிடத்தே ஒட்டிக்கொள்ளச் செய்யும் காந்தம்; an ordinary magnet which naturally attracts Iron. (சா.அக.);. [ஒட்டு + காந்தம்.]
ஒட்டுக்காய்ச்சல்	ஒட்டுக்காய்ச்சல் oṭṭukkāyccal, பெ. (n.) 1. தொற்றுக் காய்ச்சல் (வின்.);; contagious fever. 2. உடம்போ டொட்டிய காய்ச்சல்; chronic, lowfever. (செ.அக.);. [ஒட்டு + காய்ச்சல்.]
ஒட்டுக்காயம்	ஒட்டுக்காயம் oṭṭukkāyam, பெ. (n.) பட்டினி கிடக்கை; complete starvation (Tinn.); (சா.அக.);. [ஒட்டு + காயம்.]
ஒட்டுக்கால்	ஒட்டுக்கால் oṭṭukkāl, பெ. (n.) 1. ஒடிந்து அல்லது முறிந்து போய்ப் பிறகு ஒட்டிய அல்லது பொருந்திய கால்; a broken or fractured leg which was set right afterwards. 2. பொய்க்கால்; false leg. (சா.அக.);. [ஒட்டு + கால்.]
ஒட்டுக்குஞ்சு	ஒட்டுக்குஞ்சு oṭṭukkuñju, பெ. (n.) 1. சிறுகுஞ்சு (வின்.);; very young bird, nestling. 2. பேன்குஞ்சு (யாழ்ப்.);; young louse. (செ.அக.);. [ஒட்டு +குஞ்சு.]
ஒட்டுக்குடி	ஒட்டுக்குடி oḍḍukkuḍi, பெ. (n.) பிறரிடத்திற் கூடிவா ழுங் குடி (வின்.);; co-tenancy in a house. (செ.அக.);. [ஒட்டு + குடி.]
ஒட்டுக்குடுமி	ஒட்டுக்குடுமி oḍḍukkuḍumi, பெ. (n.) உச்சிச் சிறு குடுமி; tiny tuft or lock of hair on the crown of the head. (செ.அக.);. [ஒட்டு + குடுமி.]
ஒட்டுக்குருத்து	ஒட்டுக்குருத்து oṭṭukkuruttu, பெ. (n.) சந்துகளி லன்றி வேறு இடங்களிலு முண்டாகுங் குருத்துகள்; [ஒட்டு + குருத்து.]

ஒட்டுக்கேள்(ட்)-த(ட)ல்	ஒட்டுக்கேள்(ட்)-த(ட)ல் oḍḍukāḷḍtaḍal, 11.செ.குன் றாவி. (v.t.) . ஒற்றுக் கேள்-தல் பார்க்க;see {}. (செ.அக.);. [ஒட்டு + கேள்.]
ஒட்டுக்கை	ஒட்டுக்கை oṭṭukkai, பெ. (n.) துண்டுக்கைமரம் (C.E.M.);; Jack rafter. (செ.அக.);. [ஒட்டு + கை.]
ஒட்டுக்கொடு-த்தல்	ஒட்டுக்கொடு-த்தல் oḍḍukkoḍuttal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) 1. அணுக இடங் கொடுத்தல்; to allow access to be accessible. 2. கேட்டது கொடுத்தல்; to comply with, yield to, grant to a request. (செ.அக.);. [ஒட்டு + கொடு.]
ஒட்டுச்சம்பா	ஒட்டுச்சம்பா oṭṭuccambā, பெ. (n.) நெல்வகை (விவசா.1);; a kind of paddy. (செ.அக.);. [ஒட்டு + சம்பா.]
ஒட்டுச்சல்லடம்	ஒட்டுச்சல்லடம் oḍḍuccallaḍam, பெ. (n.) குறுங்காற் சட்டை; short trousers, athletic drawers. (செ.அக.);. [ஒட்டு + சல்லடம்.]
ஒட்டுச்சுண்ணாம்பு	ஒட்டுச்சுண்ணாம்பு oṭṭuccuṇṇāmbu, பெ. (n.) நூற் றுக்கு 40 பங்கு களிமண் சேர்ந்த சுண்ணாம்பு (கட்டட.சா..);; hydralic cement. [ஒட்டு + சுண்ணாம்பு.]
ஒட்டுச்செடி	ஒட்டுச்செடி oḍḍuccedi, பெ. (n.) 1. ஒட்டொட்டி பார்க்க;see {}. 2. ஒட்டுக்கட்டி உண்டாக்குஞ் செடி; graft plant. (செ.அக.);. ம. ஒட்டுச்செடி. [ஒட்டு + செடி.]
ஒட்டுச்சேர்வை	ஒட்டுச்சேர்வை oṭṭuccērvai, பெ. (n.) புண் அல்லது கட்டிகளில் ஒட்டிக்கொள்ளும்படி யிடும் சீலை மருந்து; adhesive plaster. (சா.அக.);. [ஒட்டு + சேர்வை.]
ஒட்டுஞாண்	ஒட்டுஞாண் oṭṭuñāṇ, பெ. (n.) 1. ஒட்டியாணம்; girdle worn round the loins by women. 2. அரைக்குப் புறத்தே தோன்றும் ஒரு வகைச் சொறி; cultaneous eruption on the loins. (சேரநா.);. ம. ஒட்டு ஞாண். [ஒட்டு + ஞாண்.]
ஒட்டுடந்தை	ஒட்டுடந்தை oḍḍuḍandai, பெ. (n.) 1. சிறுதொடர்பு; slight participation, a little connection, as in an act. 2. தொலைவுறவு; distant relationship. [ஒட்டு + உடந்தை.]

ஒட்டுத்தரவு	ஒட்டுத்தரவு oṭṭuttaravu, பெ. (n.) சுற்றாணை சுற்றுத்த ரவு (C.G.);; circular (செ.அக.);. ம. ஒட்டுத்தரவு. [ஒட்டு + தரவு.] ஒட்டுத் திண்ணை __, பெ. (n.); 1. பெருந் திண்ணைக்குச் சார்பாகக் கீழ்ப்புறங் கட்டப்படும் சிறு திண்ணை; raised masonry projection along side the pial. 2. வாசலுக்கும் பக்கத்துச் சுவருக்கும் இடையி லுள்ள மிகச் சிறிய தெருத்திண்ணை; narrow strip of raised projection or pial between the entrance door of a house and the side wall; narrow pial in an Indian dwelling house. "ஒட்டுத் திண்ணையிலே படுத்த கடைச் சிறியேன்" (அருட்பா.vi.அருள்விளக்க.45); (செ.அக.);. [ஒட்டு + திண்ணை.]
ஒட்டுத்துணி	ஒட்டுத்துணி oṭṭuttuṇi, பெ. (n.) ஒட்டிவைத்துத் தைக்கப்படும் துணித் துண்டு; piece of cloth for patching. (செ.அக.);. [ஒட்டு + துணி.]
ஒட்டுத்துத்தி	ஒட்டுத்துத்தி oṭṭuttutti, பெ. (n.) 1. செடிவகை; angle-leaved burr mallow. 2. துத்திப் பூண்டு வகை (மலை.);; lobe-leaved burr mallow. (செ.அக.);. [ஒட்டு + துத்தி.]
ஒட்டுத்தையல்	ஒட்டுத்தையல் oṭṭuttaiyal, பெ. (n.) ஒட்டுத்துணியிட் டுத் தைக்குந் தையல்; patching needle work. (செ.அக.);. [ஒட்டு + தையல்.]
ஒட்டு நத்தை	ஒட்டு நத்தை oṭṭunattai, பெ. (n.) காலிலொட்டிக் கொண்டு துன்பத்தை யுண்டாக்கும் ஒர்வகை நத்தை (சா.அக.);; a kind of snail which gives trouble by sticking on legs.
ஒட்டுநோய்	ஒட்டுநோய் oṭṭunōy, பெ. (n.) தொத்துநோய்; infectious or contagious disease. [ஒட்டு + நோய்.]
ஒட்டுப்பழம்	ஒட்டுப்பழம் oṭṭuppaḻm, பெ. (n.) ஒட்டுமரத்தின் பழம்; graft fruit, esp. the mango. (செ.அக.);. [ஒட்டு + பழம்.]

ஒட்டுப்பற்று	ஒட்டுப்பற்று oṭṭuppaṟṟu, பெ. (n.) 1. அவாக்கட்டு (ஆசாபாசம்);; attachment, tie of affection, as to one's family. 'அவனுக்குக் குடும்பத்தில் ஒட்டுப் பற்றில்லை' (செ.அக.);. [ஒட்டு + பற்று.]
ஒட்டுப்பார்-த்தல்	ஒட்டுப்பார்-த்தல் oṭṭuppārttal, 4.செ.குன்றாவி. (v.t.) உளவு பார்த்தல்; to spy. (ஆ.அக.);. [ஒட்டு + பார்.] ஒட்டுப்பிசின் __, பெ. (n.); பறவைகளைப் பிடிப்பதற்கு வைக்கப்படும் பிசின் தடவிய கண்ணி. bird-lime. (இவ.); (செ.அக.);. [ஒட்டு + பிசின்.]
ஒட்டுப் பிரிமொழி	ஒட்டுப் பிரிமொழி oṭṭuppirimoḻi, பெ. (n.) செய்யுட் குற்றங்களுளொன்று (யாப்.வி.525);; [ஒட்டு + பிரி + மொழி.]
ஒட்டுப்புண்	ஒட்டுப்புண் oṭṭuppuṇ, பெ. (n.) 1. தொட்டவுடன் ஒட்டுகின்ற புண்; sticky sore as ulcer. 2. தொத்துப் புண்; infectious itch. 3. தொற்றுச்சிலந்தி; contagious ulcer. 4. ஏற்கனவேயுள்ள புண்ணினருகே தொந்தத்தி னாலேற்படும் பல புண்கள்; contiguous sores appea-ring near an original sore. (சா.அக.);. [ஒட்டு + புண்.]
ஒட்டுப்புதவம்	ஒட்டுப்புதவம் oṭṭuppudavam, பெ. (n.) இரட்டைக் கதவு; double door. "ஒட்டுப் புதவமொன்றுண்டு" [ஒட்டு + புதவம்.]
ஒட்டுப்புல்	ஒட்டுப்புல் oṭṭuppul, பெ. (n.) புல்வகை (வின்.);; sticking-grass (செ.அக.);. [ஒட்டு + புல்.]
ஒட்டுப்புழு	ஒட்டுப்புழு oṭṭuppuḻu, பெ. (n.) புறாமுட்டி பார்க்க;see {}, a widespread weed. (L);. (செ.அக.);. [ஒட்டு + புழு.]

ஒட்டுப்பொறுக்கி	ஒட்டுப்பொறுக்கி oṭṭupporukki, பெ. (n.) எச்சிற்பொ றுக்கி; beggar who lives on leavings of food ஒட்டுப் பொறுக்கி நட்டுவக்காலி (நெல்லை.);. (செ.அக.);. [ஒட்டு + பொறுக்கி.]
ஒட்டுப்பொறுக்கு-தல்	ஒட்டுப்பொறுக்கு-தல் oṭṭupporukkudal, 5.செ.குன் றாவி. (v.t.) சிதறியவற்றைச்சேர்த்தல்; to glean scatte- red remains, as of food; to scrape together. (செ.அக.);. [ஒட்டு + பொறுக்கு.]
ஒட்டுப்போடு-தல்	ஒட்டுப்போடு-தல் oṭṭuppōṭudal, 20.செ.கு.வி. (v.i.) 1. துண்டு வைத்து இணைத்தல்; to stick on, as a piece; to sew on, as a patch. 2. சமயம் பார்த்தல் (வின்.);; to lie in wait; to bide one's time. (செ.அக.);. [ஒட்டு + போடு.]
ஒட்டுமயிர்	ஒட்டுமயிர் oṭṭumayir, பெ. (n.) குடுமியுடன் கூடாத மயிர்; hair clipped or new grown about the tuft on the head. 2. வைத்துக் கட்டும் மயிர்; false hair. (செ.அக.);. [ஒட்டு + மயிர்.]
ஒட்டுமருந்து	ஒட்டுமருந்து oṭṭumarundu, பெ. (n.) 1. ஒட்டவைக்கும் மருந்து; plastic materials used in medicine, plaster. 2. துணித்த சதைப் பாளங்களையும், முறித்த வெலும் புகளையும் பொருந்திக் கொள்ளும்படி தமிழ் மருத்து வத்தில் பயன்படும் சதையொட்டி, எலும்பொட்டி முதலிய மூலிகைகள்; [ஒட்டு + மருந்து.]
ஒட்டுமா	ஒட்டுமா oṭṭumā, பெ. (n.) 1. ஒர்வகைத் தித்திப்பு மாங்காய்; graft mango. 2. ஒட்டவைத்து முளைத்த இனக் கலப்பான மாமரம்; mango-tree propagated by grafting. (செ.அக.);. ம. ஒட்டுமாவு. [ஒட்டு + மா.]
ஒட்டுமீன்	ஒட்டுமீன் oṭṭumīṉ, பெ. (n.) ஒருவகை மீன்; sucker fish. (சேரநா.);. ம. ஒட்டுமீன். [ஒட்டு + மீன்.]

ஒட்டுமேகம்	ஒட்டுமேகம் oṭṭumēkam, பெ. (n.) தொற்றுவதனாலும் அல்லது வேறுவகைத் தொடர்பினாலு முண்டாகும் மேகத் தொடர்பான நோய்; a contagious syphilis or other venereal disease aquired by direct venereal contact. [ஒட்டு + மேகம்.]
ஒட்டுமொத்தம்	ஒட்டுமொத்தம் oṭṭumottam, பெ. (n.) முழுமொத்தம்; grand total. (செ.அக.);. [ஒட்டு + மொத்தம்.]
ஒட்டுரிமை	ஒட்டுரிமை oṭṭurimai, பெ. (n.) ஒட்டுடந்தை2 பார்க்க (வின்.);;see {}. (செ.அக.);. [ஒட்டு + உரிமை.]
ஒட்டுருவம்	ஒட்டுருவம் oṭṭuruvam, பெ. (n.) மரப்பதுமை (யாழ்.அக.);; wooden image, dist. fr. {}. (செ.அக.);.
ஒட்டுரோகம்	ஒட்டுரோகம் oṭṭurōkam, பெ. (n.) ஒட்டுநோய் பார்க்க;see {}.
ஒட்டுவட்டில்	ஒட்டுவட்டில் oṭṭuvaṭṭil, பெ. (n.) வழிபாட்டு வட்டில் (S.I.I.ii,3);; small vessel for holding water, etc., placed before the idol in worship (செ.அக.);. [ஒட்டு + வட்டில்.]
ஒட்டுவாரொட்டி	ஒட்டுவாரொட்டி oṭṭuvāroṭṭi, பெ. (n.) ஒட்டுநோய் பார்க்க;see {}. (செ.அக.);. [ஒட்டுவார் + ஒட்டி. ஒட்டுவார் = ஒட்டுபவர், தொடுபவர்.]
ஒட்டுவிடு-தல்	ஒட்டுவிடு-தல் oḍḍuviḍudal, 20.செ.கு.வி. (v.i.) 1. பொருத்து நீங்குதல்; to become loose, disjoined as boards that had been glued together. 2. பற்றுவிடுதல்; to cease to be a friend or kinsman; to become dissociated. [ஒட்டு + விடு-தல்.]
ஒட்டுவித்தை	ஒட்டுவித்தை oṭṭuvittai, பெ. (n.) இடத்தைவிட்டுப் பெயராதிருக்கச் செய்யும் வித்தை; magic art of rendering persons incapacitated to move and making them transfixed to the ground. (செ.அக.);. [ஒட்டு + வித்தை.]

ஒட்டுவியாதி	ஒட்டுவியாதி oṭṭuviyāti, பெ. (n.) ஒட்டுநோய் பார்க்க;see {}. (செ.அக.);.
ஒட்டுவிரல்	ஒட்டுவிரல் oṭṭuviral, பெ. (n.) கைவிரல்கள் ஒன்றோ டொன்று ஒட்டியிருத்தல்; fingers united by folds of skins or of membrances-webfingers. (சா.அக.);. [ஒட்டு + விரல்.]
ஒட்டுவேகம்	ஒட்டுவேகம் oṭṭuvēkam, பெ. (n.) மூகைப் புல்; hare-grass. (சா.அக.);. [ஒட்டு + வேகம். ஊகம் → வேகம்.]
ஒட்டுவேர்	ஒட்டுவேர் oṭṭuvēr, பெ. (n.) மரத்தண்டுகளிலுண்டா கும் வேர்; root that springs up from the stem of a tree to the surface of the earth. (சா.அக.);. [ஒட்டு + வேர்.]
ஒட்டுவேலை	ஒட்டுவேலை oṭṭuvēlai, பெ. (n.) 1. இணைக்கும் வேலை (வின்.);; joining, sticking on, patching. 2. போலிவேலை; deceptive, dishonest work. 3. மச்சுப் பாவும் வேலை; terracing (செ.அக.);. [ஒட்டு + வேலை.]
ஒட்டுவை-த்தல்	ஒட்டுவை-த்தல் oṭṭuvaittal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) 1. பறவை களைப் பிடிக்க ஒட்டுப்பிசின் வைத்தல்; to set bird-lime in order to ensnare birds. 2. ஆணையிடுதல்; to swear, take an oath. 3. அகழ்தோண்டுதல் (R.);; to dig trenches or moats round a city. (செ.அக.);. ம. ஒட்டுவய்க்குக. [ஒட்டு + வை.]
ஒட்டுறவு	ஒட்டுறவு oṭṭuṟavu, பெ. (n.) நெருங்கிய தொடர்பு; close relationship. (செ.அக.);. [ஒட்டு + உறவு.]
ஒட்டெறும்பு	ஒட்டெறும்பு oṭṭeṟumbu, பெ. (n.) ஒருவகைக் கட்டெ றும்பு; stick ant. (சா.அக.);. [ஒட்டு + எறும்பு.]

ஒட்டை	ஒட்டை1 oṭṭai, பெ. (n.) 1. ஒட்டைச்சாண் பார்க்க;see {}. "மன்னிய வொட்டை மாத்திரையாகி வயங்குவன்" (திருக்காளத்.பு.6,18);. 2. ஒத்த அகவை அல்லது உயரம்; equal-age or height க., து., ஒத்தெ;ம. ஒட்டெ. [ஒட்டு → ஒட்டை.] ஒட்டை2 oṭṭai, பெ. (n.) ஒட்டகம்; camel. "இலகெயி றொட்டைக் களம்" (கோயிற்பு.நட.30); (செ.அக.); க.ஒன்டெ. Hind. {}. [ஒட்டம் → ஒட்டை.] ஒட்டை3 oṭṭai, பெ. (n.) 1. ஒத்தஅளவு; equal. 2. விளையாட்டில் உதவுவோன்; helper in a game. (செ.அக.);. தெ. உட்டி. [ஒட்டு
ஒட்டைக்கழுத்து	ஒட்டைக்கழுத்து oṭṭaikkaḻuttu, பெ. (n.) ஒட்டையைப் போல் நீண்ட கழுத்து; neck unusually long like the one of a camel. (சா.அக.);. [ஒட்டை + கழுத்து.]
ஒட்டைச்சாண்	ஒட்டைச்சாண் oṭṭaiccāṇ, பெ. (n.) பெருவிரல் முனையிலிருந்து சுட்டுவிரல் முனைவரைக்கும் உள்ள நீளம்; short span between the tips of the thumb and fore finger extended. கட்டைவிரல் நுனியி னின்று சிறுவிரல் நுனிவரை உள்ள அளவு சாண் ஆகும். அதனின்று அளவில் சிறியது, கட்டைவிரல் நுனியி னின்று சுட்டுவிரல் நுனிவரையிலான அளவு ஒட்டைச் சாண் எனப்பட்டது. [ஒட்டை + சாண்.]
ஒட்டைத்திருக்கை	ஒட்டைத்திருக்கை oṭṭaittirukkai, பெ. (n.) திருக்கை மீன் வகை (R.);; a kind of tirukkai fish. (செ.அக.);. [ஒட்டை + திருக்கை.]
ஒட்டொட்டி	ஒட்டொட்டி oṭṭoṭṭi, பெ. (n.) ஒட்டங்காய்ப்புல்; a kind of grass with prickly seeds which stick to the clothes. (செ.அக.);. [ஒட்டு + ஒட்டி.]

ஒட்டோலக்கம்	ஒட்டோலக்கம் oṭṭōlakkam, பெ. (n.) 1. பேரவை; great assembly. 2. ஆரவாரம் (வின்.);; show, pomp, magnifice-nce. (செ.அக.);. தெ. ஒட்டோலக்கமு;க. ஒட்டோலக. [ஒல் → ஒலகம் → ஒலக்கம். ஒட்டு + ஒலக்கம் – ஒட்டோலக்கம். (வே.க.114); ஒலக்கம் பார்க்க;see {}.]
ஒட்டோலம்	ஒட்டோலம் oṭṭōlam, பெ. (n.) பெருந்தெள்ளுக்கொடி; giant-rattle. (செ.அக.);. [ஒட்டு + ஒலம்.] ஒட்பம்1 __, பெ. (n.); அறிவு; intelligence, prescience wisdom. "கல்லாதா னொட்பம் கழியநன் றாயினும்" (குறள்.404); (செ.அக.([ஒள் + பு - ஒட்பு + அம் – ஒட்பம்.]
ஒட்பம்	ஒட்பம்2 oṭpam, பெ. (n.) 1. அழகு; beauty. 2. நன்மை; benefit. 3. மேன்மை; excellence. (செ.அக.);. [ஒள் → ஒளி. ஒள் + பு - ஒட்பு + அம்.]
ஒடி	ஒடி1 oḍidal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) 1. முறிதல்; break, as a stick, a branch, a rib; to break off, snap; "விலா வொடிந்து" (பாரத.வேத்திரகீய.61);. 2. கெடுதல்; to be broken in strength, ruined. "ஒடியாப் பருவத்து" (கலித்.93,25);. 3. இடையறுதல்; to cease for a time, break off discontinue, suspend. "ஒடியா முறையின் மடிவிலையாகி" (புறநா.29); (செ.அக.);. ம. ஒடியுக; க. ஒடி. உடி; கோத. ஒட்வ்; துட. வட்; குட. ஒடெ; து. ஒடியுனி, ஒடெயுனி; தெ. ஒடியு; கொலா. ஒட்; நா. நாட், நாக்; கட. ஒட்; கூ, ஒச, ஒக்ப்; பர். ஒட்;கோண். வோடானா.. [ஒடு → ஒடி.] ஒடி2 oḍittal, 4. செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. முறித்தல்; to break, short off; to snap, as a branch, a stick, to cause to fracture, as a limb of the body. "தோள்களைத் தமது கைகளாலொடித்தன ராமென" (கந்தபு. திக்குவிசய.110);. 2. அழித்தல்; to destroy, devastate "கூடமொடிக்கு முலகங்களை"

ஓடிசல்	ஓடிசல்1 oḍisal, பெ. (n.) முறிந்தது; broken piece. (செ.அக.);. ம. ஒடிச்சில்; க. ஒடகு, ஒடக; துட. விட்ய; கோத. ஒட்; குட. ஒடவெ; து. ஒடக;தெ. ஒடு. [ஒடி + அல் - ஒடியல் → ஒடிசல்.] ஒடிசல்2 oḍisal, பெ. (n.) ஒல்லியாயிருப்பவ-ன்-ள்; thin or slender person. (செ.அக.);. [ஒடி + அல் - ஒடியல் → ஒடிசல்.]
ஒடிசில்	ஒடிசில் oḍisil, பெ. (n.) கவண் (பிங்.);; brick-bat. (செ.அக.);. தெ. வடிசெல: ம. ஒடிசில். [ஒடி + சில் – ஒடிசில்.]
ஒடிசிறகு	ஒடிசிறகு oḍisiṟagu, பெ. (n.) ஒரு சிறிய பறவை; a kind of bird. (சேரநா.);. ம. ஒடிசிறகு. [ஒடி + சிறகு.]
ஒடிபு	ஒடிபு oḍibu, பெ. (n.) இடைமுறிகை; breaking off in the middle; leaving unfinished. "ஒடிபொன்று துறை யன்றி முடிபொன்று துறையில்லை" (சேதுபு.பாலோ.10); (செ.அக.);. [ஒடி → ஒடிபு.]
ஒடியல்	ஒடியல் oḍiyal, பெ. (n.) 1. முறிகை (வின்.);; breaking, facturing. 2. பனங்கிழங்கின் காய்ந்த பிளவு (யாழ்ப்.);; split tender palmyra roots dried and used as food. (செ.அக.);. [ஒடி → ஒடியல்.]
ஒடியல்மா	ஒடியல்மா oḍiyalmā, பெ. (n.) பனங்கிழங்கின் மாவு (யாழ்ப்.);; flour made of the palmyra root. [ஒடியல் + (மாவு); மா.]
ஒடியல்வால்	ஒடியல்வால் oḍiyalvāl, பெ. (n.) காய்ந்த பனங்கிழங் கின் நுனி (வின்.);; end of a dried palmyra root. ஒடியல் வா லொடிக்க (வின்.); (செ. அக.);. [ஒடியல் + வால்.]

ஒடியற்கிழங்கு	ஒடியற்கிழங்கு oḍiyaṟkiḻṅgu, பெ. (n.) பனங்கிழங்கு; palmyra root. (சா.அக.);. [ஒடியல் + கிழங்கு.]
ஒடியற்படவு	ஒடியற்படவு oḍiyaṟpaḍavu, பெ. (n.) பக்கம் அல்லது விளிம்பு முறிந்த தோணி (வின்.);; boat broken on the gunwale or edge. (செ.அக.);. [ஒடியல் + (படகு); படவு.]
ஒடியன்	ஒடியன் oḍiyaṉ, பெ. (n.) ஆமை; tortoise. (சா.அக.);. [ஒட்டியன் → ஒடியன்.]
ஒடியிடை	ஒடியிடை oḍiyiḍai, பெ. (n.) ஒடுங்கிய இடுப்பு; narrow waist. (சா.அக.);. [ஒடி + இடை.]
ஒடியெறி-தல்	ஒடியெறி-தல் oḍiyeṟidal, 2. செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. காட்டுப் புதர்களை வெட்டி யெறிதல்; to cut down a forest thicket while hunting. "நெறியினை யொடியெறி கிற் பவரொத்து" (கலிங்.411,புது.);. 2. மரக்கொம்பைப் பாதி குறைத்தல்; to snap or break, as a short branch that it might hang down within easy reach of the flock. "ஒடி யெறிந்தவர்வயின்" (கலித்.68);. 3. குற்றுயிராக்கு தல்; to beat within an inch of a person's life. "கண்ணழகாலேயாயிற்று இவரை ஒடியெறிந்தது" (ஈடு.3,4,2); (செ.அக.);. [ஒடி + எறி.]
ஒடிவான்	ஒடிவான் oḍivāṉ, பெ. (n.) அற்பன்; wretch. "இந்த ஒடிவான்களுக் கெல்லாம் நான் பயப்படுவேனா" (பிர தாப.விலா.104); (செ.அக.);. [ஒடி + ஆன்.]

ஒடிவு	ஒடிவு oḍivu, பெ. (n.) 1. முறிகை; breaking, fracturing. 2. கெடுகை; decaying, becoming damaged. "ஒடிவி லியமாதி சம்பத்தி யுள்ளோனாகி" (சூத.ஞானயோ.வானப் பிரத்த.3);. 3. குறைவு; decreasing, diminution. "ஒடிவில் பொற்கிழி நல்கி" (திருவிளை.இரசவா.10);. 4. அழித் தல் (சங்காரம்.);; periodical annihilation, destruction of the universe. "முதல் கெடலொடிவிடை" (திவ். திருவாய்.1,33);. 5. தவிர்வு; cessatior. "ஒடி விலை வெறாயிரம்" (சீவக.76); (செ.அக.);. ம. ஒடிவு; க. ஒடக, ஒடெ; கோத. ஒட்; துட, விட்ய; குட. ஒடெவெ; து. ஒடகு;தெ. ஒடபி. [ஒடி → ஒடிவு.]
ஒடு	ஒடு1 oḍu, பெ. (n.) 1. நிலப்பாலை; round-leaved discous featherfoil. "ஒடுமரக் கிளவி" (தொல்.எழுத்.. 262);. 2. முதுபுண் (சீவக.2881,உரை.);; festering sore, spreading abscess. 3. ஒடுக்கட்டி பார்க்க;see {}. (செ.அக.);. [ஒது → ஒடு.] ஒடு2 oḍu, இடை. (part) 1. மூன்றாம் வேற்றுமை யுருபு (தொல்.சொல்.74);; 2. எண்ணுப் பொருளில் வரும் இடைச்சொல்(நன்.428);; connecti- ve particle. (செ.அக..);. ம. ஒடு; து. ட. ட; தெ. தோடு; க. ஒடம்; பட. ஓட;பிரா. துட். அட். [ஒல் → ஒள் → ஒடு.] ஒடு3 oḍu, பெ. (n.) வளைவு, நெளிவு; bend, bruise [உடு → ஒடு (மு.தா.266.சு.வி.69);.]
ஒடுக்கட்டி	ஒடுக்கட்டி oḍukkaḍḍi, பெ. (n.) அக்குட்புண்; boil in the armpit. (colloq.); (செ.அக.);. ம. ஒடிக்குரு; க. ஒடிசெ; து. ஒடி;தெ. ஒடிசெகட்ட. வடிசெகட்ட. [ஒடு + கட்டி.]
ஒடுக்கத்தம்பிரான்	ஒடுக்கத்தம்பிரான் oḍukkattambirāṉ, பெ. (n.) சிவனி யத் திருமடத்தின் அகப்பணி பார்க்குந் தம்பிரான்; ascetic who functions as a private secretary to the head of a {} mutt. (Loc.); (செ.அக.);. [ஒடுக்கம் + தம்பிரான்.]

ஒடுக்கநாடி	ஒடுக்கநாடி oḍukkanāḍi, பெ. (n.) தாக்குண்ட நாடி; oppressed pulse. (சா.அக.);. [ஒடுக்கம் + நாடி.]
ஒடுக்கம்	ஒடுக்கம்1 oḍukkam, பெ. (n.) 1. குறுக்கம்; narrowness; closeness. 2. அடக்கம்; self-restraint, self-control, se-if-mastery. "ஒடுக்கமு மற்றுள குணமும்" (ஞானவா.சி கித்.225);. 3. சுருங்கை; reduction, contraction. "போந் திடை யொடுக்க முறலால்" (தாயு.சித்தர்கண.9);. 4. பதுக்கம்; biding one's time. "ஊக்க முடையானொடுக் கம்" (குறள்.486);. 5. தனிமையான இடம்; place of seclusion; retired sport. 6. மறைவிடம்; place of concea- lment. "கண்மாறாடவ ரொடுக்க மொற்றி" (மதுரைக். 642);. 7. மெய்யறிவு நிலைக்காக (ஞானகிருத்தியங்க ளுக்காக); ஒடுங்கியிருக்கை; retreat, retirement for spiritual exercises. 8. ஒன்றிலடங்குகை; involution, as of the elements one into another, absorption, dissolution, disappearance, as of salt in water. " விறைவர் தொடுக்கம்"
ஒடுக்க மதிப்புரவு	ஒடுக்க மதிப்புரவு oḍukkamadippuravu, பெ. (n.) விழா முடிவில் கோயில் அதிகாரிக்குச் செய்யும் மதிப்புரவு; honours rendered at the close of a festival to the trustees of a temple. (Loc.); (செ.அக.);.
ஒடுக்க வணக்கம்	ஒடுக்க வணக்கம் oḍukkavaṇakkam, பெ. (n.) அடங்கி வழிபடுகை (வின்.);; deferential behaviour, reverential submission. (செ.அக.);. [ஒடுக்கம் + வணக்கம்.]
ஒடுக்கிக்கட்டு-தல்	ஒடுக்கிக்கட்டு-தல் oḍukkikkaḍḍudal, 5.செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நெருக்கிக் கட்டுதல்; to wrap closely; to bind tightly. to tuck up and fasten behind, as the skirts. 2. ஓலைப் பெட்டி முதலியவற்றின் விளிம்புகட்டுதல் (வின்.);; to bind the hem, as of a palmyra-leaf basket or fan. 3. சிறுகக் கட்டுதல்; to build within a small extent of space. (செ.அக.);. [ஒடுக்கி + கட்டு.]

ஒடுக்கிடம்	ஒடுக்கிடம் oḍukkiḍam, பெ. (n.) 1. மறைவிடம்; secret place. 2. மூலை; comer. 3. நெருக்கமானவிடம்; narrow place. (செ.அக.);. [ஒடுக்கு + இடம்.]
ஒடுக்கு	ஒடுக்கு1 oḍukkudal, 5.செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அடக்கு தல்; to subjugate; to bring down, as another's pride; to keep down, suppress, subdue. பகைவரை ஒடுக்கி விட்டான். 2. வருத்துதல்; to cause distress, as cold or dew. குளிர் மிகவும் ஒடுக்குகிறது. 3. ஒன்றச் (லயிக் கச்); செய்தல்; to dissolve, as the elements, to cause, to merge one in another, to cause to destroy as the world, at the close of an age. 4. செலவு முதலியன குறைத்தல்; to reduce or retrench, as expenses. 5. உடம்பு சிறுகுதல்; to grow thin or lean, as the body. 6. சுருக்குதல்; to thrust within a shorter compass; to epitomize. "ஒடுக்கி யொடுக்கிச் சொன்னாலும் ராமன் கீர்த்தி" (இராமநா.கிஷ்கிந்.3);. 7. கருவூலத்தில் சேர்த் தல்; to remit or lay up, as in to a treasury, to deposit or garner, as in a storehouse. "தம் பண்டாரத்தி லடைவுற வொடுக்கி" (பெரியபு.குங்கிலிய.13);. 8. கீழ்ப்படுத்து தல்; to restrain, subdue.
ஒடுக்குச்சீட்டு	ஒடுக்குச்சீட்டு oḍukkuccīḍḍu, பெ. (n.) செலுத்திய வர்க்குக் கொடுக்கும் பற்றுச்சிட்டு (வின்.);; receipt given by the recipient acknowledging the money paid. (செ.அக.);. [ஒடுக்கு + சீட்டு.]
ஒடுக்குத்துண்டு	ஒடுக்குத்துண்டு oḍukkuttuṇḍu, பெ. (n.) ஒடுக்குச் சீட்டு பார்க்க;see {}. (செ.அக.);.
ஒடுக்குப்படி	ஒடுக்குப்படி oḍukkuppaḍi, பெ. (n.) ஒரு பழையவரி; ancient tax. (Insc.); (செ.அக.);. [ஒடுக்கு + படி.]

ஒடுக்குமருந்து	ஒடுக்குமருந்து oḍukkumarundu, பெ. (n.) பருத்த உடம்பை யொடுக்கிப் பழைய நிலைக்குக் கொண்டு வருவதற்குக் கொள்ளும் மருந்து; medicine which reduces the body and brings it to the normal size. (சா.அக.);. [ஒடுக்கு + மருந்து.]
ஒடுக்குமாடு	ஒடுக்குமாடு oḍukkumāḍu, பெ. (n.) கொள்ளைப் பொருள்; plundered property, booty, "ஒடுக்கு மாட் டைப் பாரித்துக் கொண்டு" (ஈடு.5,3,9); (செ.அக.);. [ஒடுக்கு + மாடு. மாடு = செல்வம்.]
ஒடுக்குவாகை	ஒடுக்குவாகை oḍukkuvākai, பெ. (n.) 1. வெண் வாகை; small leaved white sirissa - albizzia procera (alata);. 2. பன்றிவாகை; bastard rose wood. (சா.அக.);. [ஒடுக்கு + வாகை.]
ஒடுக்குவாய்	ஒடுக்குவாய் oḍukkuvāy, பெ. (n.) 1. கோணல்வாய் (வின்.);; wry mouth; crooked mouth. 2. சிறுகிய வாய்; small mouth, as of a vessel. (செ.அக.);. [ஒடுக்கு + வாய்.]
ஒடுக்கெடு-த்தல்	ஒடுக்கெடு-த்தல் oḍukkeḍuttal, 4.செ.குன்றாவி. (v.t.) நெளிவேடுத்தல்; to remove a dent, smooth out the dented surface of a metal utensil. (செ.அக.);. [ஒடுக்கு + எடு.]
ஒடுகு	ஒடுகு oḍugu, பெ. (n.) ஒடு1 பார்க்க;see odu1 (செ.அக.).
ஒடுங்க	ஒடுங்க oḍuṅga, இடை. (part) உவமஉருபு (தொல்.பொ ருள்.290); adverbial word of comparison. [ஒடு → ஒடுங்க. ஒடு = ஒட்டுதல், பொருந்துதல்.]
ஒடுங்கல்	ஒடுங்கல்1 oḍuṅgal, பெ. (n.) கட்டுப்பாடு, தடை; obstacle, impediment. (செ.அக.);. [ஒடு → ஒடுங்கு + அல்.] ஒடுங்கல்2 oḍuṅgal, பெ. (n.) 1. கீழ்ப்படிதல்; obeying. 2. சுருங்கல்; shrinking. 3. பதுங்கல்; hiding. [ஒடு → ஒடுங்கு + அல்.]
ஒடுங்கி	ஒடுங்கி oḍuṅgi, பெ. (n.) தன் உறுப்புகளை உள்ளொடுக்கும் இயல்புள்ள ஆமை; lit. that which contracts, tortoise. "ஒடுங்கி யோடு" (பாலவா.306); (செ. அக.);. [ஒடு → ஒடுங்கி (வே.க.84);.]

ஒடுங்கியோடு	ஒடுங்கியோடு oḍuṅgiyōḍu, பெ. (n.) ஆமையோடு; tortoise shell. (சா.அக.);. [ஒடுங்கி + ஒடு.]
ஒடுங்கு-தல்	ஒடுங்கு-தல் oḍuṅgudal, 7.செ.கு.வி. (v.i.) 1. அடங்குதல்; to be restrained, as the senses or the desires; to calm down; to become tranquil. "என்னிதயமு மொடுங்க வில்லை" (தாயு.ஆனந்தமா.9); 2. குறைதல்; to become reduced; to grow less; "ஊனொடுங்க வீணொ டுங்கும்". 3. சுருங்குதல்; to shrink, shrivel. 4. ஒதுங்குதல்; to respectfully slide on to one side, as when meeting a superior, to move to a side. "மேலை யோன் புடைதனி லொடுங்கியே" (கந்தபு.தாரகன் வதை.164);. 5. மறைந்திருத்தல்; to be concealed; hidden. "தொழுத கையுள்ளும் படையொடுங்கும்" (குறள். 828);. 6. கீழ்ப்படிதல்; to be subservient. அவன் அவனிடத்து ஒடுங்கியிருக்கின்றான். 7. சோம்புதல்
ஒடுங்குமேனி	ஒடுங்குமேனி oḍuṅgumēṉi, பெ. (n.) இளைக்கு முடம்பு; emaciated body. (சா.அக.);. [ஒடுங்கு + மேனி.]
ஒடுத்தங்கு-தல்	ஒடுத்தங்கு-தல் oḍuddaṅgudal, 7.செ.கு.வி. (v.i.) புண் ணிற் சீழ்த்தங்குதல் (வின்.);; to remain unremoved, as pus in a boil. (செ.அக.);. [ஒடு + தங்கு.]
ஒடுதடங்கல்	ஒடுதடங்கல் oḍudaḍaṅgal, பெ. (n.) நெளிவு (வின்.);; crook, bend, flexure. (செ.அக.);. [ஒடு + தடங்கல்.]
ஒடுதலாம்	ஒடுதலாம் oḍudalām, பெ. (n.) புதினா; mint –menthage- nus. (சா.அக.);. [ஒடு → ஒடுதல் → ஒடுதலை → ஒடுதலாம்.]

ஒடுநில்-தல்	ஒடுநில்-தல் oḍuniltal, 14.செ.குன்றாவி. (v.t.) பருவிற் சீழ்த் தங்கல்; to remain unremoved, as pus in a pimple. [ஒடு + நில்.]
ஒடுப்பை	ஒடுப்பை oḍuppai, பெ. (n.) ஒடு1 பார்க்க;see odu1. (செ. அக.);.
ஒடுவடக்கி	ஒடுவடக்கி oḍuvaḍakki, பெ. (n.) 1. குப்பைமேனி; Indian acalypha. 2. திராய் (மலை.);; a profusely bra- nching prostrate herb. 3. பெருந்தும்பை (சித்.அக.);; large species of white dead nettle. (செ.அக.);. [ஒடு + அடக்கி.]
ஒடுவன்	ஒடுவன் oḍuvaṉ, பெ. (n.) ஒடு1 பார்க்க;see odu1 (செ.அக.);.
ஒடுவு	ஒடுவு oḍuvu, பெ. (n.) புண் புரை; sinus in a sore. (சா.அக.);. [ஒடு → ஒடுவு.]
ஒடுவெண்ணெய்	ஒடுவெண்ணெய் oḍuveṇīey, பெ. (n.) புண்ணுக் கிடும் ஒருவகையெண்ணெய் (வின்.);; oil applied to cure a boil or eruption. (செ.அக.);. [ஒடு + எண்ணெய்.]
ஒடுவை	ஒடுவை oḍuvai, பெ. (n.) ஒடு1 பார்க்க;see {}. "தான்றியு மொடுவையும் ... ஒடுங்கி" (மணிமே.6,80);. (செ.அக.);. [ஒடு → ஒடுவை.]
ஒடுவைப்புண்	ஒடுவைப்புண் oḍuvaippuṇ, பெ. (n.) மேல்வாயைப் பற்றி வரும் புண்; ulcer or a wound in the {}. (சா.அக.);. [ஒடுவை + புண்.]
ஒடுளகம்	ஒடுளகம் oḍuḷagam, பெ. (n.) குடைவேல்; umbrella thorn, babool. (சா.அக.);. [ஒடுளம் + அகம்.]
ஒடை	ஒடை oḍai, பெ. (n.) உடை5 பார்க்க;see udai.5 (செ.அக.);.
ஒடைச்சி	ஒடைச்சி oḍaicci, பெ. (n.) ஒடு1- 1(ட); பார்க்க;see odu1 -1. (செ.அக.);.

ஒண்டன்	ஒண்டன் oṇṭaṉ, பெ. (n.) நரி(பிங்.);; jackal. (செ.அக.);. [ஒண்டு + அன்.]
ஒண்டி	ஒண்டி1 oṇṭi, பெ. (n.) 1. தனிமையானது; that which is single. இந்த மாடு ஒண்டி. 2. துணையில்லாதவன்; solitary, single person; one who is all alone, without any companion. "ஒண்டியாய்த் தேர்விட்டு" (இராமநா. யுத்த.29); (செ.அக.);. க. ஒண்டி; து. ஒண்டி; தெ. ஒண்டி. ஒண்டரி; குரு. ஒண்டா;படை. ஒட்டி. [ஒன்று → ஒன்றி → ஒண்டி (கொ.வ.);.] ஒண்டி2 oṇṭi, பெ. (n.) ஊற்றாணி என்னும் கலப்பை யுறுப்பு (பிங்.);; spike that fastens the pole to the plough. (செ.அக.);. [ஊன்றி → ஒன்றி → ஒண்டி (கொ.வ.);.]
ஒண்டிக்காரன்	ஒண்டிக்காரன் oṇṭikkāraṉ, பெ. (n.) தனிமையான வன்; single person, lonely, companionless man. (செ.அக.);. தெ. ஒண்டிகாடு;க. ஒண்டிகார. [ஒன்றி → ஒண்டி + காரன்.]
ஒண்டிக்குடி	ஒண்டிக்குடி oṇḍikkuḍi, பெ. (n.) ஒண்டுக்குடி பார்க்க;see {}. (செ.அக.);. [ஒண்டு → ஒண்டி + குடி.]
ஒண்டிப்புலி	ஒண்டிப்புலி oṇṭippuli, பெ. (n.) 1. கைக்கோளப் பிச்சைக்காரன்; beggar of the {} caste. 2. நோக்கனென்னும் மரபினன்; person of the {} caste. (செ.அக.);. [ஒண்டி + புலி.]
ஒண்டிமூலி	ஒண்டிமூலி oṇṭimūli, பெ. (n.) 1. ஒரு பூண்டு; plant. 2. தனியாக முளைக்கும் பூண்டு; solitary plant. (சா.அக.);. [ஒன்றி → ஒண்டி + மூலி.]
ஒண்டு-தல்	ஒண்டு-தல் oṇṭudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) 1. மரம், சுவர் முதலியவற்றைச் சார்தல்; to lean or sit closely to a tree, wall etc. 2. ஒளிந்து கொள்ளுதல், மறைந்து கொள்ளுதல்; to hide. ம. ஒண்டுக; க. ஒண்டு;தெ. ஒண்டு. [அண் → ஒண் → ஒண்டு. (வே.க.110.மு.தா.214);.]

ஒண்டுக்குடி	ஒண்டுக்குடி oṇḍukkuḍi, பெ. (n.) ஒட்டுக்குடித்தனம்; tenancy in a portion of a house. (செ.அக.); [ஒண்டு + குடி.]
ஒண்டுக்கேள்-தல்	ஒண்டுக்கேள்-தல் oṇṭukāḷtal, 12.செ.கு.வி. (v.i.) ஒற்றுக்கேட்டல்; to eavesdrop. (Loc.); (செ.அக.);. [ஒண்டு + கேள்.]
ஒண்டொடி	ஒண்டொடி oṇḍoḍi, பெ. (n.) பெண் (வீரசோ.வேற் றுமை.3);; lit, shining bracelet, fig., woman adorned with shining bracelets. "ஒண்டொடி கண்ணேயுள" (குறள்,1101); [ஒன் → ஒண் + தொடி. (அன்மொழித் தொகை.);.]
ஒண்ணடி மண்ணடியாய்	ஒண்ணடி மண்ணடியாய் oṇṇaḍimaṇṇaḍiyāy, கு.வி.எ. (adv.) ஒன்றடி மன்றடியாய் பார்க்க;see {}. (செ. அக.).
ஒண்ணல்	ஒண்ணல் oṇṇal, பெ. (n.) ஒன்றல் பார்க்க;see {}. (செ.அக.);.
ஒண்ணார்	ஒண்ணார் oṇṇār, பெ. (n.) 1. பொருந்தார்; rival, adversaries. 2. பகைவர்; foes. [ஒள் → ஒண்னு → ஒண்ணார். (வே.க.109); ஒன்னார் எனவும் வழங்கும் (குறள்.264, காண்க);.]
ஒண்ணி	ஒண்ணி oṇṇi, பெ. (n.) பொன்; gold. (சா.அக.);. [ஒள் → ஒள்ளி → ஒண்ணி. ஒள் = ஒளிர்தல்.]
ஒண்ணு-தல்	ஒண்ணு-தல் oṇṇudal, 15.செ.கு.வி. (v.i.) 1. இயலுதல்; to be possible, feasible. "ஒண்ணுமோ வவர்தஞ் செய லோதவே" (கந்தபு.பாயி.15);. 2. தக்கதாதல்; to be fit, proper. அப்படிச் செய்ய ஒண்ணாது. 3. பொருந்து தல்; to be united. (செ.அக.);. [ஒள் → ஒண்னு. (வே.க.109);.]
ஒண்ணுதல்	ஒண்ணுதல் oṇṇudal, பெ. (n.) ஒள்ளிய நெற்றியள், பெண்; lit, bright forehead, fig. woman, having a beautful forehead. "உலகருள் காரணனொண்ணுதலோ டும்" (கந்தபு.தெய்வயானை.252);. (செ.அக.);. ம. ஒன்னுதல். [ஒள் + நுதல் - ஒண்ணுதல் (அன்.தொ.);.]

ஒண்ணுதலாள்	ஒண்ணுதலாள் oṇṇudalāḷ, பெ. (n.) ஒண்ணுதல் பார்க்க;see {}. (சேரநா.);. ம. ஒண்ணுதலாள். [ஒண்ணுதல் + ஆள்.]
ஒண்மை	ஒண்மை oṇmai, பெ. (n.) 1. விளக்கம்; brilliancy, splendour, brightness. "ஒப்பின் மாநக ரொண்மை" (சீவக.535);. 2. இயற்கையழகு; natural grace, beauty. "ஒண்மையு நிறையுமோங்கிய வொளியும்" (பொருங். உஞ்சைக்.34,151);. 3. நன்மை (பிங்.);; good, goodness, excellence. 4. நல்லறிவு; knowledge, clearness of understanding, wisdom. "ஒண்மை யுடையம் யாம்" (குறள்.844);. 5. மிகுதி (திவா.);; luxuriance, fullness, abundance. 6. ஒழுங்கு (சூடா.);; order, regularity. (செ.அக.);. ம. ஒண்மை. [உல் → உள் → ஒள் → ஒண்மை (செல்வி.77.திச.171);.]
ஒத்தடம்	ஒத்தடம் ottaḍam, ஒற்றடம் பார்க்க;see {}. (செ. அக.). [ஒற்று → ஒத்து → ஒத்தடம் (சு.வி.66);.]
ஒத்தது	ஒத்தது oddadu, பெ. (n.) 1. தகுதியானது; that which is commensurate with, fit consistent. "ஒத்த தறிவா னுயிர் வாழ்வான்" (குறள்,214);. 2. உலகத்தார் ஏற்றுக் கொண்டது; that which has the approval of the world. (செ.அக.); 3. நிகரானது அல்லது துல்லியமானது; that which equal to or suitable. 4. ஏற்றது அல்லது சரியானது; that which is proper. ம. ஒத்தது. [ஒல் → ஒத்து + அது.]
ஒத்தபடி	ஒத்தபடி ottabaḍi, குவி.எ. (adv.) ஏற்றவாறு; agreeably, suitably. (செ.அக.). [ஒல் → ஒத்த + படி.]
ஒத்தமலங்கொட்டு-தல்	ஒத்தமலங்கொட்டு-தல் oddamalaṅgoṭṭudal, 5.செ.குவி. (v.i.) இடக்குச் செய்தல்; to behave improperly, rudely, insolentiv. (செ.அக.);.

ஒத்தல்	ஒத்தல்1 ottal, பெ. (n.) 1. கேள்வியால் தெளிந்தவற்றில் மனம் ஊன்றிநிற்கை (பிங்.);; conduct or behaviour in strict conformity with one's own convictions or settled persuasion, one of {}. 2. நடு (திவா.);; middle, centre. 3. பொருந்துதல்; uniting. 4. போலுதல்; resembling. "வில்லினை ஒத்த புருவம்" (பாரதியார்); (செ.அக.);. [உ → ஒ → ஒத்தல். (மு.தா.168.த.ம.4);.]
ஒத்தவன்	ஒத்தவன் ottavaṉ, பெ. (n.) சமமானவன்; one who is equal. ம. ஒத்தவன். [ஒல் → ஒத்து → ஒத்த + அவன்.]
ஒத்தறு-த்தல்	ஒத்தறு-த்தல் ottaṟuttal, 4.செ.குன்றாவி. (v.t.) தாள வரையறை செய்தல் (பிங்.);; to measure time. (செ.அக.);. [ஒற்று → ஒத்து + அறு-த்தல்.]
ஒத்தன்	ஒத்தன் ottaṉ, பெ. (n.) 1. ஒருவன்; someone. "எல்லாவிஃதொத்தன்" (கலித்.61);. 2. ஒருத்தன் பார்க்க; sea {}. (செ.அக.);. [ஒருத்தன் → ஒத்தன். (கொ.வ.);.]
ஒத்தாங்கு	ஒத்தாங்கு ottāṅgu, கு.வி.எ. (adv.) ஒத்தபடி பார்க்க;see {}. "ஒத்தாங் கொறுப்பது வேந்து" (குறள்,561);. (செ.அக.);.
ஒத்தாசை	ஒத்தாசை ottācai, பெ. (n.) உதவி; aid, help, assistance. (colloq.); (செ.அக.);. ம. ஒத்தாச; க ஒத்தாசெ; கொ. ஒதாச்;துட. விதொஸ். [உறு → உற்று → உற்றாயம் → ஒத்தாயம் → ஒத்தாசம் → ஒத்தாசை (கொ.வ.);.]
ஒத்தாப்பு	ஒத்தாப்பு ottāppu, பெ. (.n) 1. மறைவு; slanting shed in a field or garden to screen from the sun or wind. 2. குடில்; small building with a sloping roof on three out of its four sides. (செ.அக.);. [ஒல் → ஒது → ஒத்து → ஒத்தாப்பு. 'ஆப்பு' சொல்லாக்க ஈறு.]
ஒத்தாழிசை	ஒத்தாழிசை ottāḻisai, பெ. (n.) கலிப்பாவின் வகை (தொல்.பொருள்.442);; a kind of kali verse. (செ.அக.);. [ஒல் + தாழிசை – ஒத்தாழிசை.]

ஒத்தி	ஒத்தி1 otti, பெ. (n.) ஒரு பெண்; one woman. "இஃதொத்தி யென் செய்தாள் கொல்." (கலித்.143); (செ.அக.);. [ஒருத்தி → ஒத்தி (கொ.வ.);.] ஒத்தி2 otti, பெ. (n.) ஒற்றி2 பார்க்க;see {}. (செ.அக.);. [ஒற்றி → ஒத்தி.] ஒத்தி3 otti, பெ. (n.) 1. பொருத்தம் பார்க்கும் பயிற்சி; experience of seeing proper occasion etc. 2. நிலத்தை ஒருவரிடம் பொருத்தி வைக்கும் அடைமானம்; mo- rtgage. hypothecation. 3. ஒத்து வாங்குதல்; pledging. [ஒத்து → ஒத்தி (க.வி.66,67);.] ஒத்திகை —, பெ. (n.);
ஒத்திகை பண்ணு-தல்	ஒத்திகை பண்ணு-தல் oddigaibaṇṇudal, 15.செ.கு.வி. (v.i.) மகிழச் செயல்; to amuse by amorous sports. "ஒருநாட் பகலிலெனை யொத்திகை பண்ணி" (தெய் வச்.விறலி.425); (செ.அக.);. [ஒத்திகை + பண்ணு.]
ஒத்திசை	ஒத்திசை ottisai, பெ. (n.) இசையின் (இலயம்.); ஒன்றும் தன்மை; harmony in music, symphony, concert. (W.); rhythm. (செ.அக.);. [ஒத்து + இசை.]
ஒத்திடம்	ஒத்திடம் ottiḍam, பெ. (n.) ஒற்றடம் பார்க்க;see {}. "கொங்கையை யொத்திடங் கொடுத்து" [ஒற்றடம் → ஒத்தடம் → ஒத்திடம் (கொ.வ.);.]
ஒத்திப்போடு-தல்	ஒத்திப்போடு-தல் oddippōṭudal, 19.செ.குன்றாவி. (v.t.) தவணை தள்ளி வைத்தல்; to adjourn, as a hearing, postpone. (செ.அக.);. [ஒத்தி + போடு.]

ஒத்தியம்	ஒத்தியம் ottiyam, பெ. (n.) நச்சு மூங்கில்; asiatic poison bulb. (சா.அக.);. [உல் → ஒல் → ஒத்தியம்.]
ஒத்திரு	ஒத்திரு1 ottiruttal, 3.செ.கு.வி. (v.i.) இசைந்திருத் தல்; to live in harmony, concord, friendship. "ஒத்த தறிவான் உயிர்வாழ்வான்" (குறள்.); (செ.அக.);. [ஒத்து + இரு-த்தல்.] ஒத்திரு2 ottiruttal, 3.செ.குன்றாவி. (v.t.) போன்றி ருத்தல்; to be similar to (செ.அக.);. [ஒத்து + இரு-த்தல்.]
ஒத்து	ஒத்து1 oddudal, 10.செ.கு.வி. (v.i.) 1. தாளம் போடு தல்; to keep time with cymbals or with the hands. "குணலைக் கொத்தின பாணி" (கோயிற்.நட.30);. 2. தாக்குதல்; to strike against each other, butt against, bunt. "புயசயில மொன்றோ டொன் றொத்தினார்" (பாரத.வேத்திர.14);. 3. ஒற்றுதல்; to forment. பூவைக் கண்ணில் ஒத்திக் கொண்டான். 4. தள்ளுதல்; to push. (செ.அக.);. ம. ஒத்துக; க. ஒத்து; குட. ஒத்த; து. ஒத்துனி; தெ. ஒத்து;குரு ஒத்தனா. [உத்து → ஒத்து.] ஒத்து2 oddudal, 10.செ.கு.வி. (v.i.) விலகுதல், ஒத்தி நிற்றல்; to make room for, to take on to one side. (செ.அக.);. க., தெ. ஒத்து. [ஒல் → ஒத்து.] ஒத்து3 ottu, பெ. (n.) 1. தளாவொற்று; time in music for singing and dancing, keeping time for singing. "ஒத்தளந்து" [illegible]
ஒத்துக்கொடு-த்தல்	ஒத்துக்கொடு-த்தல் ottukkoḍuttal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) 1. பொறுப்பேற்றல்; to be answerable, to guarantee. 2. ஒப்புவிக்கப்பட்ட கணக்குகளுக்கு வகை சொல்லுதல்; to render an account for matters entrusted, as to an accountant. (செ.அக.);. [ஒத்து + கொடு.]

ஒத்துக்கொள்(ளு)	ஒத்துக்கொள்(ளு)1 oddukkoḷḷudal, 7.செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. ஏற்றுக் கொள்ளுதல் (சம்மதித்தல்);; to admit, concede. 2. பிழையை ஒப்புக் கொள்ளுதல்; to ackno- wledge one's mistake or confess one's guilt. தன் குற்றத்தை ஒத்துக்கொண்டான். 3. கணக்கிலேற்றுக் கொள்ளுதல்; to credit. [ஒத்து + கொள்.]
ஒத்துக்கொள்(ளு	ஒத்துக்கொள்(ளு2 oddukkoḷḷudal, 2.செ.கு.வி. (v.i.) 1. இணங்குதல்; to agree, concur. அவர்கள் இருவரும் ஒத்துக்கொண்டு சாட்சி சொன்னார்கள். 2. ஏற்றதாதல்; to suit, to be adapted. தண்ணீர் ஒத்துக் கொள்ள வில்லை. (செ.அக.);. [ஒத்து + கொள்.]
ஒத்துநட-த்தல்	ஒத்துநட-த்தல் ottunaḍattal, 3.செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒரே வகையாய் நடத்தல்; to walk together at the same pace, to march, as soldiers. 2. இசைந்தொழுகுதல்; to act agreeably to the wishes of another, live in harmony. (செ.அக.);. [ஒத்து + நட.]
ஒத்துப்பாடு-தல்	ஒத்துப்பாடு-தல் odduppāṭudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) 1. இசையப்பாடுதல்; to sing in concert, in unison. 2. பிறர் சொல்லுவன எல்லாவற்றையும் ஏற்று வழிமொ ழிதல் (ஆமோதித்தல்);; to assent to everything said by another, always say ditto to another's words. (செ.அக.);. [ஒத்து + பாடு.]
ஒத்துப்பார்-த்தல்	ஒத்துப்பார்-த்தல் ottuppārttal, 4.செ.குன்றாவி. (v.t.) ஒப்பிட்டுப்பார்த்தல், சரிபார்த்தல்; to compare, collate, to verify the correctness எழுதியதை மூலப்படியோடு ஒத்துப் பார்க்கிறான். (செ.அக.);. ம. ஒத்து நோக்குக. [ஒத்து + பார்.]
ஒத்துப்பிடி-த்தல்	ஒத்துப்பிடி-த்தல் ottuppiḍittal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) 1. குறிப்புச்செய்தியைக் காற்றுக்கருவி வாயிலாக ஊதி தொலைவிலுள்ளவனுக்குத் தெரிவித்தல்; to convey the hints by blowing pipes. 2. ஒத்தூதுதல்; to sound the keynote with the ottu or drone. (W.);. 3. ஒருவர் கூறியதையே மற்றவரும் முழுமையாக ஏற்றுப் பேச தல்; to be in total agreement with another. (செ.அக.);. [ஒத்து + பிடி..]
ஒத்துப்போடு-தல்	ஒத்துப்போடு-தல் odduppōṭudal, 20.செ.கு.வி. (v.i.) தாளம் போடுதல்; to keep the time with cymbals as an accompaniment to singing or dancing. (செ.அக.);. [ஒத்து + போடு.]
ஒத்துவா(வரு)-தல்	ஒத்துவா(வரு)-தல் odduvāvarudal, 18.செ.கு.வி. (v.i.) இணங்கி வருதல்; to come to an agreement to become conformable. (செ.அக.); ம. ஒத்துவரிக. [ஒத்து + வா.]

ஒத்துவாழ்-தல்	ஒத்துவாழ்-தல் ottuvāḻtal, 12.செ.கு.வி. (v.i.) மன மொத்து வாழ்தல்; to live in harmony as a family relations, fellow-servants. (செ.அக.); [ஒல் → ஒத்து + வாழ்.]
ஒத்துழை-த்தல்	ஒத்துழை-த்தல் ottuḻaittal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) பலர்கூடி மனமொத்து வினைசெய்தல்; to co-operate; to work together. (செ.அக.);. ம. ஒத்துழயக்குக. [ஒத்து + உழை.]
ஒத்துழைக்கை	ஒத்துழைக்கை ottuḻaikkai, பெ. (n.) கூடிவினை செய்கை; co-operation. working in union. (செ.அக.);. ம. ஒத்துழப்பு. [ஒத்து + உழைக்கை.]
ஒத்துழைப்பு	ஒத்துழைப்பு ottuḻaippu, பெ. (n.) ஒத்துழைக்கை பார்க்க;see {}. (செ.அக.);. [ஒத்து + உழைப்பு.]
ஒத்துழையாதார்	ஒத்துழையாதார் ottuḻaiyātār, பெ. (n.) பிறகொள்கை யாரோடு இனங்கி நடவாதவர்; non-co-operators, dissenters. (செ.அக.);. [ஒத்து + உழையாதார்.]
ஒத்துழையாமை	ஒத்துழையாமை ottuḻaiyāmai, பெ. (n.) பிறகொள்கை யோடு இணங்கி நடவாமை; non co-operation, di- ssent. (செ.அக.);. [ஒத்து + உழையாமை.]
ஒத்தெழுத்திடு-தல்	ஒத்தெழுத்திடு-தல் oddeḻuddiḍudal, 18.செ.குன்றாவி. (v.t.) யாவரும் மனமொத்துக் கையெழுத்திடுதல்; to sign in token of agreement. 'வினாப் போக்கி ஒத்தெழுத்திட் டுக் கொடுத்த பரிசாவது' (S.I.I.Vii,412);. (செ.அக.);. [ஒத்து + எழுத்து + இடு-,]
ஒத்தை	ஒத்தை ottai, பெ. (n.) ஒற்றை பார்க்க (இ.வ.);;see {}. (செ.அக.);.
ஒத்தைநாடி	ஒத்தைநாடி ottaināṭi, பெ. (n.) ஒற்றைநாடி பார்க்க;see {}. (சா.அக.);. [ஒற்றை → ஒத்தை + நாடி.]

ஒத்தைப்பூண்டு	ஒத்தைப்பூண்டு ottaippūṇṭu, பெ. (n.) ஒற்றைப் பூண்டு பார்க்க;see {} (சா.அக.);.
ஒத்தையடிப்பாதை	ஒத்தையடிப்பாதை ottaiyaḍippātai, பெ. (n.) ஒற்றைய டிப்பாதை பார்க்க;see {}.
ஒதளை	ஒதளை odaḷai, பெ. (n.) காசுக்கட்டி (m.m);, downy foliaged cutch. (செ.அக.);. [உதள் → ஒதள் → ஒதளை.]
ஒதி	ஒதி odi, பெ. (n.) ஒருவகை மரம்; Indian ash tree. "ஒதியம் பணைபோல் விழுவர்" (பதினொ.ஆளு டைய.மும்.6); (செ.அக.);. [உதி → ஒதி. உதிமரம் எனத் தொல்காப்பியர் வழங்குவர். "ஒடுமரக் கிளவி உதிமர இயற்றே" (தொல்.எழுத்து.262);.]
ஒதுக்கம்	ஒதுக்கம்1 odukkam, பெ. (n.) 1. தனிமை; retreat, privacy. seclusion, solitude. 2. நடை; walk, gait. "ஊழடி யொதுக் கத் துறுநோய்" (சிலப்.10,92);. 3. பதுங்குகை; crou- ching, stooping. 4. பின்னிடுகை; retiring, receding, retreating, withdrawing (W.);. 5. இருப்பிடம்; abode, habitation, dwelling place. "திணியிமிலேற்றினுக் கொதுக் கஞ் செல்வ நின்னிணைமலர்ச் சேவடி கொடுத்த" (சீவக.3100);. 6. மறைவிடம் (சூடா.);; hiding place. 7. மகளிர்பூப்பு; catamenia (W.);. 8. தங்குமிடம், சாவடி; rest house. 9. ஓர் அமங்கல இசை (திருவாலவா.57,14. அரும்.);; dirge. (செ.அக.);. ம. ஒதுக்கம்; க. ஒதகு;தெ. ஒதகு. [ஒதுக்கு + அம்.] ஒதுக்கம்2 odukkam, பெ. (n.) 1. தாழ்மை; humility.

ஒதுக்கல்	ஒதுக்கல்1 odukkal, பெ. (n.) எழுச்சி (சூடா.);; rising, springing or sprouting forth. ம. ஒதுக்கல். [உது → ஒது → ஒதுக்கல்.] ஒதுக்கல்2 odukkal, பெ. (n.) ஒரிக்கல் பார்க்க;see orikkal. (செ.அக.);.
ஒதுக்கிடம்	ஒதுக்கிடம் odukkiḍam, பெ. (n.) 1. ஒதுங்குமிடம்; place of retirement. "தண்சார லொதுக்கிடந் தந்து" (தஞ்சைவா.11);. 2. தங்கும் விடுதி; temporary abode. (Loc.);. 3. அண்டி வாழுமிடம் (பிங்.);; shelter, refuge, inn. (செ.அக.);. ம. ஒதுக்கிடம் (இடைவழி);. [ஒதுக்கு + இடம்.]
ஒதுக்கிப்போடு-தல்	ஒதுக்கிப்போடு-தல் odukkippōṭudal, 19.செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தீர்த்து விடுதல்; to settle, close up. (W.);. 2. இனத்தினின்று நீக்கி விடுதல்; to expel, as from caste. 3. கேள்வியைத் (விசாரணையைத்); தள்ளி வைத்தல்; to adjourn, as a hearing. 4. சொத்தை மறைத்துவிடுதல்; to conceal, as property. (Loc.); அவன் சொத்தையெல்லாம் ஒதுக்கிப் போட்டான். (செ.அக.);. [ஒதுக்கி + போடு.]
ஒதுக்கிரு-த்தல்	ஒதுக்கிரு-த்தல் odukkiruddal, 13.செ.கு.வி. (v.i.) பிறர் வீட்டிற் குடியிருத்தல் (குறள்.340,பரி.உரை.);; to be a tenant in another's house. (செ.அக.);. [ஒதுக்கு + இரு.]

ஒதுக்கு	ஒதுக்கு1 odukkudal, 5.செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. ஒதுங் கச் செய்தல்; to put on one side, as the hair, to cause to get out of the way, as cattle, in the road; to wash ashore, as floating or other bodies; to push into a corner, to cast to one side, to a hedge, as dry leaves. 2. பிணக்கை விலக்குதல்; to separate, as persons in a quarrel. சண்டையிடாமல் இருவரையும் ஒதுக்கினார்கள். 3. அணைத்துக்காத்தல்; to sheller, as a bird its young; to brood. (Loc.);. கோழிதன் குஞ்சுகளைச் செட்டைகளுக்குள் ஒதுக்குகிறது'. 4. ஒரு புறமாய்ச் சேர்த்தல்; together on one side; to tuck up, as one's clothes while crossing a river. ஙீ ஆடையை யொதுக்கிக் கொண்டு நீரிலிறங்கு. 5. சொத்துக்களை மறைத்தல்; to place out of reach, remove by unfair means, secure for one's self clandestinely. சொத்துகளை யெல்லாம் வழக்குக்காக ஒதுக்கி விட்டான். 6. விலக்கு தல்; to separate; to put away;
ஒதுக்குக்கடல்	ஒதுக்குக்கடல் odukkukkaḍal, பெ. (n.) 1. குடாக்க டல்; bay, gulf. 2. இயற்கையிலமைந்த துறைமுகம்; natural harbour. (செ.அக.);. [ஒதுக்கு + கடல்.]
ஒதுக்குக்கல்	ஒதுக்குக்கல் odukkukkal, பெ. (n.) படிக்கல்; step- stone. (சேரநா.);. ம. ஒதுக்குகல். [ஒதுக்கு + கல்.]
ஒதுக்குக்குடி	ஒதுக்குக்குடி odukkukkuḍi, பெ. (n.) ஒட்டுக்குடி பார்க்க (வின்.);;see {}. (செ.அக.);. [ஒதுக்கு + குடி.]
ஒதுக்குப் பச்சை	ஒதுக்குப் பச்சை odukkuppaccai, பெ. (n.) புழுங்க லில் வேகாத நெல்; paddy that is not well boiled and is adhering to the sides of the vessel. Loc. (செ.அக.);. [ஒதுக்கு + பச்சை.]

ஒதுக்குப் படல்	ஒதுக்குப் படல் odukkuppaḍal, பெ. (n.) காற்றைத் தடுக்குங் கிடைப்படல் (வின்.);; shed to screen cattle from the wind. (செ.அக.);. [ஒதுக்கு + படல்.]
ஒதுக்குப்பாடு	ஒதுக்குப்பாடு odukkuppāṭu, பெ. (n.) மரவேலியுள்ள செய்கால் நிலம் (யாழ்ப்.);; cultivable land enclosed by tree. (செ.அக.); [ஒதுக்கு + பாடு.]
ஒதுக்குப்புறம்	ஒதுக்குப்புறம் odukkuppuṟam, பெ. (n.) 1. ஒதுங்கும் புறவிடம்; side of a building or a hedge or a tree as affording shelter from wind and rain. 2. தனித்த இடம்; solitary place. (செ.அக.);. [ஒதுக்கு + புறம்.]
ஒதுக்குப்பொதுக்குப்பண்ணு-தல்	ஒதுக்குப்பொதுக்குப்பண்ணு-தல் odukkuppodukkuppaṇṇudal, 12. செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பண ஏமாற்றுச் செய்தல்; to embezzle. 2. சொத்தை மறைத்து வைத்தல்; to conceal property by omitting to insert it in the list or schedule, as of a person sued for debt. (செ.அக.);. [ஒதுக்குப்பொதுக்கு + பண்ணு. ஒதுக்குப் பொதுக்கு - எதுகை குறித்த இணைமொழி.]
ஒதுக்குமுளை	ஒதுக்குமுளை odukkumuḷai, பெ. (n.) தேய்ந்த வெள் ளிக்காசு; small silver coin worn off by use. (செ.அக.);. [ஒதுக்கு + முளை. தேய்ந்ததால் ஒதுக்கத்தக்க காசு.]
ஒதுக்குவயல்	ஒதுக்குவயல் odukkuvayal, பெ. (n.) வயலிற் கால் நடைகளைக் கட்டுமிடம் (வின்.);; place set apart in a paddy field behind the lodging hut, for penning cattle. [ஒதுக்கு + வயல்.]

ஒதுங்கு-தல்	ஒதுங்கு-தல் oduṅgudal, 7.செ.கு.வி. (v.i.) 1. விலகுதல்; to get out of the way, as to well. 2. கரையிற் சார்தல்; to drift ashore. 3. அடைக்கலம் புகுதல்; to seek refuge, take shelter. "நின்றளிக்கும் குடைநிழற்கீ ழதினொதுங்கி" (கம்பரா.கையடை.8);. 4. ஒடுங்குதல் (பிங்.);; to step aside and bow as a mark of respect, before a superior. 5. நடத்தல்; to tread, step, walk. "கோல்காலாகக் குறும்பல வொதுங்கி" (புறநா.159,3);. 6. பின்னடை தல்; to lag behind. "செந்தளி ரொதுங்க மிளிர்சீறடி" (கந்தபு.தெய்வயானை.232);. 7. தீர்தல்; to be finished, settled, adjusted, completed. காரிய மொதுங்கிவிட்டது. 8. வறுமைப்படுதல் (யாழ்ப்.);; to be impoverished; to be in want. 9. இறத்தல் (யாழ்ப்.);; to die. ஆள் ஒதுங்கிப் போயிற்று (செ.அக.);. ம. ஒதுங்கு; க. ஒதுகு. ஒதகு; து. ஒதுங்க;தெ. ஒடுக. "ஒடுங்கு ஒதுங்கு ஒதுங்கு
ஒதுங்குபுறம்	ஒதுங்குபுறம் oduṅguburam, பெ. (n.) புறம்போக்கு; uncultivated land. (Loc.); (செ.அக.);.
ஒதுப்புறம்	ஒதுப்புறம் oduppuram, பெ. (n.) ஒதுக்குப்புறம் பார்க்க;see {}. (செ.அக.);.
ஒப்ப	ஒப்ப oppa, இடை. (part.) உவம வாய்பாடுகளுள் ஒன்று (தொல்.பொருள்.291);; adverbial word of comparison. "கற்பிளவோடு ஒப்பர் கயவர்" (நல்வழி);. [ஒ → ஒல் → ஒப்ப.]
ஒப்பக்கதிர்	ஒப்பக்கதிர் oppakkadir, பெ. (n.) அணிகலனை மெருகிடுங் கருவி (வின்.);; jeweller's polishing instrument (செ.அக.);. [ஒப்பம் + கதிர்.]
ஒப்பங்கூறு	ஒப்பங்கூறு oppaṅāṟu, பெ. (n.) பங்கு ஓலை (பத்திரம்.); (C.G.);; partition deed showing division of property. (செ.அக.);. மறுவ. பங்கோலை, பங்காவணம். (பங்குபத்திரம், பாகபத்தி ரம்);. [ஒப்பம் + கூறு. ஒப்பம் = செப்பம், ஒழுங்கு.]

ஒப்பங்கூறுச்சீட்டு	ஒப்பங்கூறுச்சீட்டு oppaṅāṟuccīṭṭu, பெ. (n.) ஒப்பங் கூறு பார்க்க (C.G.);;see {}. (செ.அக.);. [ஒப்பம் + கூறு + சீட்டு.]
ஒப்பங்கொடு-த்தல்	ஒப்பங்கொடு-த்தல் oppaṅgoḍuttal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) கட்டளை கொடுத்தல் (யாழ்ப்.);; to grant an order, issue a summons. (செ.அக.);. [ஒப்பம் + கொடு-த்தல்.]
ஒப்பச்செய்-தல்	ஒப்பச்செய்-தல் oppa-c-cey-, 1.செ.குன்றாவி (v.t.) ஒத்துக் கொள்ளச் செய்தல்; to cause to agree. (ஆ.அக.);. [ஒப்ப + செய்-தல்.]
ஒப்பசெப்பம்	ஒப்பசெப்பம் oppaseppam, பெ. (n.) சமம் (வின்.);; levelness, as of ground. (செ.அக.);. [ஒப்பம் + செப்பம்.]
ஒப்படி	ஒப்படி1 oppaḍi, பெ. (n.) 1. அறுவடை (உ.வ.);; harvest. 2. ஒருவகைக் கூட்டுநிதி; a kind of common good fund raised by proportionate contribu- tions from all land owners. (செ.அக.); தெ. ஒப்பிடி. [ஒப்பு → ஒப்படி (வே.க.112);.] ஒப்படி2 oppaḍi, பெ. (n.) தூய்மை; துப்புரவு; cleanliness, neatness. வீட்டை ஒப்படியாக வைத்துக் கொள் (இ.வ.);. [உவப்படி → ஒப்படி.] ஒப்படி3 oppaḍi, பெ. (n.) அணியமானது (m.m.);; that which is ready. (செ.அக.); [ஒப்பம் → ஒப்படி.]
ஒப்படிமிசுக்கு	ஒப்படிமிசுக்கு oppaḍimisukku, பெ. (n.) நில விளைச்சற் கணக்கு (இ.வ.);; computation of the actual value of a crop. (செ.அக.);. [ஒப்படி + மிசுக்கு.]
ஒப்படியிருக்கை	ஒப்படியிருக்கை oppaḍiyirukkai, பெ. (n.) யாழ் மீட்டும் இருக்கை நிலை யொன்பதனுள் ஒன்று (சிலப்.8,25,உரை.);; a posture, one of nine irukkai. (செ.அக.);. [ஒப்படி + இருக்கை.]

ஒப்படை	ஒப்படை1 oppaḍaittal, 4.செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. ஒப்புவித்தல்; to entrust, consign, deliver, give over to the charge of another. அவனிடத்தில் எல்லாப் பொறுப்பையும் ஒப்படைத்திருக்கிறான் (உ.வ.);. 2. ஈடுகொடுத்தல்; to make amends give satisfaction, furnish a security, compensate, indemnify. பணம் வாங்கத் தன் சொத்துக்களையெல்லாம் ஒப்படைத்தான். (உ.வ.);. 3. பரிந்துரைசெய்தல் (வின்.);; to recommend. (செ.அக.);. [ஒப்பு + அடை-த்தல்.] ஒப்படை2 oppaḍai, பெ. (n.) 1. ஒப்புக் கொடுக்கை; entrusting, surrender, commitment delivery, pledging. giving charge. 2. ஒப்படைப்பு பார்க்க;see {}. (செ.அக.);. [ஒப்பு + அடை.]
ஒப்படைப்பு	ஒப்படைப்பு oppaḍaippu, பெ. (n.) முறைமன்ற ஆணையை நிறைவேற்றுகை; [ஒப்பு + (அடை); அடைப்பு.]
ஒப்பணி	ஒப்பணி1 oppaṇidal, 4.செ.குன்றாவி. (v.t.) ஒப்பனை செய்தல்; to decorate, embellish. "ஒப்பணிதலிற் சிவப்பாதல்" (திவ்.பெரியாழ்.3,6,8,வ்யா.பக்.690); (செ.அக.);. [ஒப்பு + அணி - ஒப்பணி.] ஒப்பணி2 oppaṇi, பெ. (n.) உவமையணி; [ஒப்பு + அணி.]
ஒப்பந்தம்	ஒப்பந்தம்1 oppandam, பெ. (n.) 1. உடன்படிக்கை; agreement, stipulation, contract. 2. கட்டுப்பாடு; unani- mity; accord. ஊரெல்லாம் ஒப்பந்தமாயிருக்கிறது. 3. நடு (வின்.);; middling quality, mediocrity. 4. சமன்; smoo- thness, evenness, levelness. ஒப்பந்தமான நிலம் (வின்.);. (செ.அக.);. ம. ஒப்பந்தம்; க. ஒப்பந்த; து. ஒப்பந்த;தெ. ஒப்பந்தமு. [ஒப்பு → ஒப்பந்தம். 'அந்தம்' - சொல்லாக்க ஈறு.] ஒப்பந்தம்2 oppandam, கு.வி.எ. (adv.) ஒப்பாக; similarly, equally. அவனுக்கு ஒப்பந்தம் நீ செய்ய வேண்டும். (இ.வ.); (செ.அக.);. [ஒப்பு + அந்தம் – ஒப்பந்தம். பெயர்ச்சொல் வினை யெச்சப் பொருள் தந்தது.]

ஒப்பந்தம்பண்ணு-தல்	ஒப்பந்தம்பண்ணு-தல் oppandambaṇṇudal, 15.செ.கு.வி. (v.i.) 1. உடன்படிக்கை செய்தல்; to agree, to contract, covenant. 2. ஈடாகக் கொடுத்தல் (வின்.);; to give as equivalent for. 3. சமம்பண்ணுதல் (வின்.);; to level, smooth on. (செ.அக.);. [ஒப்பந்தம் + பண்ணு-.]
ஒப்பந்தமானகாணி	ஒப்பந்தமானகாணி oppandamāṉakāṇi, பெ. (n.) வரியொழுங்கு செய்யப்பட்ட நிலம் (வின்.);; land for which the tax or tithe has been commuted into a lump sum by agreement (செ.அக.);. [ஒப்பந்தம் + ஆன + காணி.]
ஒப்பம்	ஒப்பம்1 oppam, பெ. (n.) 1. ஒப்பு (வின்.);; parallel, comparison, resemblance. 2. ஒருதன்மை; unchangeabi- lity, oneness, "ஒப்பமா யிரண்டற்றொன்றாய்" (கைவல்ய தத்துவவி.28);. 3. சமம் (வின்.);; levelness. 4. மெருகு (புறநா.147,7,உரை.);; gloss, polish. 5. ஒப்பனை (கலித். 117,1, உரை.);; ornamentation, make-up. (செ. அக.);. ம. ஒப்பம்; க. ஒப்ப; கோத. ஒப்; துட. உப்; குட. ஒப்ப; து. ஒப்பி; தெ. ஒப்பு; பர். ஒபிப்;குரு. ஒக்னா. [ஒப்பு → ஒப்பம்.] ஒப்பம்2 oppam, பெ. (n.) 1. கையொப்பம்; signature 2. கட்டளை (யாழ்ப்);; writ, summons, citation, order 3. ஆணை ஓலை (அதிகார பத்திரம்); (யாழ்ப்);; written grant of privileges or honours; sanad. (செ.அக.);. [ஒப்பு → ஒப்பம்.]
ஒப்பமிடு	ஒப்பமிடு1 oppamiḍudal, 18.செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சமமாக்குதல்; to smoothen, level, make even. 2. மணி முதலியன துலக்குதல் (புறநா.147,7);; to polish, as a gem. 3. ஒப்பனை செய்தல் (அலங்கரித்தல்);; to ornament. பொன்னிலே நீலமணியை அழுத்திப்பேணி ஒப்பமிட்டாற் போன்ற (கலித்.117,உரை.); (செ.அக.);. ம. ஒப்பமிடுக. [ஒப்பம் + இடு.] ஒப்பமிடு2 oppamiḍudal, 18.செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கையொப்பமிடுதல்; to subscribe one's name to. 2. ஆணை ஓலை (அதிகார பத்திரங்); கொடுத்தல்; to grant a certificate of privileges or honours; to grant a diploma or sanad. (செ.அக.);. [ஒப்பம் + இடு.]

www.valluvarvallalarvattam.com 6666 of 19068.

ஒப்பரக்காரன்	ஒப்பரக்காரன் opparakkāraṉ, பெ. (n.) ஒப்புரவுக் காரன் பார்க்க;see {}. (செ.அக.);.
ஒப்பராவி	ஒப்பராவி opparāvi, பெ. (n.) துலாக்கோல் செய்வோன் (வின்.);; one who makes balance. (செ.அக.);. [ஒப்பு + அராவி – ஒப்பராவி.]
ஒப்பராவு-தல்	ஒப்பராவு-தல் opparāvudal, 9.செ.கு.வி. (v.i.) துலை (தராசு); செய்தல் (வின்.);; to make a balance. [ஒப்பு + அராவு - ஒப்பராவு = ஒப்பாகத் துலைக்கோலை அராவிச் சமன்செய்தல்.]
ஒப்பளவை	ஒப்பளவை oppaḷavai, பெ. (n.) உவமையளவை (உபமானப்பிரமாணம்.); (சி.சி.அளவை. 1); (Log.); ana- logy (செ.அக.);. [ஒப்பு + அளவை.]
ஒப்பன்	ஒப்பன் oppaṉ, பெ. (n.) மெருகிடப்பட்டது; that which has been burnished. "ஒப்பன் திருக்கைக் காறை... ஒப்பன் திருவடிக்காறை" (S.I.I.ii.7);. (செ.அக.);. [ஒப்பு → ஒப்பன் (வே.க.112); ஒப்பு = செப்பம், அழகு.]
ஒப்பனை	ஒப்பனை oppaṉai, பெ. (n.) 1. உவமை; simile, comparison. 2. சான்று (சாட்சியம்);; proof, evidence. 3. மேற்கோள். எடுத்துக்காட்டு (திருட்டாந்தம்);; instance, example, parallel. 4. போலி (பாவனை.); (வின்.);; likeness, effigy. 5. சமம்; levelness, evenness (W.);. 6. அழகு; adornment, decoration, beautification. "வடிவை யொப்பனை செய்தவாறு" (பாரத இந்திர.26);. (செ.அக.);. ம. ஒப்பன. [ஒ → ஒப்பு → ஒப்பனை. (வே.க.112);.]
ஒப்பனை காட்டு-தல்	ஒப்பனை காட்டு-தல் oppaṉaikāṭṭudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒப்புக் காட்டுதல்; to exhibit a likeness, by drawing a picture or by making a bust. 2. மேற்கோள் காட்டுதல் (வின்.);; to adduce an illustration or parallel. (செ.அக.);. [ஒப்பனை + காட்டு.]
ஒப்பா-தல்	ஒப்பா-தல் oppātal, 6.செ.கு.வி. (v.i.) 1. உவமையாதல்; to be similar. 2. நேராதல்; to equal. (செ.அக.);. [ஒப்பு + ஆ(கு);தல் - ஒப்பாதல்.]
ஒப்பாக்கு-தல்	ஒப்பாக்கு-தல் oppākkudal, 5.செ.குன்றாவி. (v.t.) இணை யாக்குதல், சமனாக்குதல்; to make equal, level [ஒப்பு + ஆக்கு.]

www.valluvarvallalarvattam.com 667 of 19063

ஒப்பாசாரக்காரன்	ஒப்பாசாரக்காரன் oppācārakkāraṉ, பெ. (n.) 1. ஒப்புக்குப் பழக்கவழக்கங்களைக் கடைபிடிப்பவன்; one who conforms merely to external rites or usage. 2. மாயக்காரன்; hypocrite, dissembler. [ஒப்பு + ஆசாரம் + காரன். Skt. {}]
ஒப்பாசாரம்	ஒப்பாசாரம் oppācāram, பெ. (n.) 1. உடன்படிக்கை; agreement, covenant. அவனுக்கும் உனக்கும் ஒப்பாசார மென்ன? 2. ஒத்த ஒழுக்கம்; conformity, proper conduct. 3. ஏய்ப்பு (வின்.);; hypocrisy. 4. கண்டுங் காணாதது போலிருக்கை (யாழ்ப்);; winking at an act, connivance. 5. புறவொழுக்கம்; formal, external conduct (செ.அக.);. [ஒப்பு +ஆசாரம் Skt. {}.]
ஒப்பாரி	ஒப்பாரி1 oppārittal, 4.செ.குன்றாவி. (v.t.) ஒத்தல்; to resemble, look like. "பொன்னை யொப்பாரித்து" (தேவா.1.200,10);. (செ.அக.);. [ஒப்பு + ஆரி - ஒப்பாரி. ஆரி = பொருந்து. ஆரித்தல் = பொருத்தல், செய்தல்.] ஒப்பாரி2 oppāri, பெ. (n.) 1. ஒப்பு; equal. "அவரன்ன ஒப்பாரி" (குறள், 1071);. 2. போலி; pretence, hoax, imposture. "நாளு மொப்பாரியாய்வந்த புத்துறவுக்கு நன்மை பலவே செய்குவார்" (அறப்.சத.30);. (செ.அக.);. க. ஒப்பாரி;தெ. ஒப்பாரி. [ஒ – ஒப்பு → ஒப்பாரி. (வே.க.112);.] ஒப்பாரி3 oppāri, பெ. (n.) அழுகைப்பாட்டு; lamentation by women making doleful reference to the personal appearance and good qualities of the deceased. "மகனே யென்றொப்பாரி சொன்னாள்" (இராமநா.யுத்த.81);. (செ.அக.);. ம. ஒப்பாரி.
ஒப்பாரிக்காரன்	ஒப்பாரிக்காரன் oppārikkāraṉ, பெ. (n.) இறந்தவ னுக்கு ஒப்பாயிருத்தல் பற்றி நெருங்கிய உறவின னாக மதிக்கப்படுபவன் (வின்.);; one regarded as a near relative because of his resemblance to a deceased member of the family. [ஒப்பாரி = ஒத்த இயல்பு. ஒப்புமை, ஒப்பாரி + காரன்.]

ஒப்பிதம்	ஒப்பிதம் oppidam, பெ. (n.) 1. பொருத்தமாயிருக்கை; acceptability, propriety. 2. சமம்; smoothness, levelness. 3. நேர்மையாயிருக்கை; fairness, justice, equity. (செ. அக.);. தெ. ஒப்பிதமு. [ஒப்பு → ஒப்பிதம். (வே.க.112);.]
ஒப்பில்போலி	ஒப்பில்போலி oppilpōli, பெ. (n.) ஒப்புமைப் பொரு ளைக் காட்டாத, போல் என்னும் இடைச்சொல் the particle of comparison, {}, used as a mere expletive without indicating any compari- son as in அவன் இங்கு வந்தான் போலும் (உ.வ.); (செ.அக.);. [ஒப்பு + இல் + போலி.]
ஒப்பின்முடித்தல்	ஒப்பின்முடித்தல் oppiṉmuḍittal, பெ. (n.) ஒன்றனதி லக்கணத்தை அதுபோன்ற வேறொன்றற்கும் முடிவு செய்தலாகிய உத்தி (நன்.14);; [ஒப்பு + இன் + முடித்தல்.]
ஒப்பின்மை	ஒப்பின்மை oppiṉmai, பெ. (n.) 1. நிகரின்மை; incomparableness, peerlessness, the quality of being unequalled or unparalleled. 2. வேறுபாடு; dissimilarity, variation (செ.அக.);. [ஒப்பு + இன்மை.]
ஒப்பு	ஒப்பு1 oppudal, 5.செ.குன்றாவி. (v.t.) ஏற்றுக்கொள் ளுதல் (சம்மதித்தல்);; lo agree, accede to, assent, approve. (செ.அக.);. தெ., க. ஒப்பு;து. ஒப்பி. [ஒல் → ஒப்பு.] ஒப்பு2 oppu, பெ. (n.) 1. போலுகை; likeness, similarity, resemblance. "உறுப்பொத்தன மக்களொப் பன்றால்" (குறள்.993);. 2. அழகு; beauty, loveliness, grace. "ஒப்புடை யொருவனை யுருவழிய" (தேவா. 474, 7);. 3. கவனம்; attention, alertness. "ஒப்பொடு கேட்பமென் றுள்ளம் பற்றியே" (திருவாலவா.42,13);. 4. ஒரு தன்மை; uniformity, oneness, consonance. 5. ஏற்புடையது; that which is fit, appropriate, proper. "தீர்த்த யாத்திரைக்குச் செல்கை யொப்பல" (திருக்கா ளத்.1,20);. 6. உவமையளவை (சி.சி.அளவை.1);; analogy. 7. உடன்பாடு; consent, approval.

ஒப்புக்கழு	ஒப்புக்கழு1 oppukkaḻudal, 1.செ.கு.வி. (v.i.) போலி யாக அழுதல்; to lament the death of a person for the sake of convention. [ஒப்பு + கு + அழு - ஒப்புக்கழு. 'கு' - நான்கன் உருபு.] ஒப்புக்கழு2 oppukkaḻudal, 1.செ.குன்றாவி. (v.t.) மனமொவ்வாமற் செய்தல்; to perform a task without putting one's heart into it, to do a thing reluctantly. (செ.அக.);. [ஒப்பு + கு + அழு - ஒப்புக்கழு. 'கு' - நான்கன் உருபு.]
ஒப்புக்கொடு-த்தல்	ஒப்புக்கொடு-த்தல் oppukkoḍuttal, 4.செ.குன்றாவி. (v.t.) ஒப்புவித்தல்; to deliver, hand over, make over. (செ.அக.);. [ஒப்பு + கொடு.]
ஒப்புக்கொப்பாரம்	ஒப்புக்கொப்பாரம் oppukkoppāram, பெ. (n.) விருந்தின ரைப் பேணுதல் (இ.வ.);; entertainment of guests, hospitality. (செ.அக.);. [ஒப்புக்கு + ஒப்பாரம் - ஒப்புக்கொப்பாரம். ஒப்புக்கு = விரும் பும் அளவுக்கு. ஒப்பாரம் = செம்மை, நிறைவு.]
ஒப்புக்கொள்(ளு)தல்	ஒப்புக்கொள்(ளு)தல் oppukkoḷḷudal, 7.செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. ஏற்றுக் கொள்ளுதல்; to take charge accept. அந்த வேலையை ஒப்புக்கொண்டான். 2. மனத்துக்குப் பிடித்தல்; to be agreeable to, அந்தக் கிழவிக்கு ஒன்றும் ஒப்புக்கொள்ள வில்லை (வின்);. 3. ஒத்துக்கொள்ளு தல்; to admit, confess. (செ.அக.);. தெ. ஒப்புகொனு. [ஒப்பு + கொள்.]
ஒப்புகுத்து-தல்	ஒப்புகுத்து-தல் oppuguddudal, 5.செ.குன்றாவி. (v.t.) கையொப்பம் இடுதல்; to sign, to affix one's signature. (சேரநா.); ம. ஒப்புகுத்துக. [ஒப்பு + குத்து. குத்துதல் = இடுதல்.]
ஒப்புச்சரக்கு	ஒப்புச்சரக்கு oppuccarakku, பெ. (n.) அகப்படாச்சரக் கிற்கு மாற்றாகத் தேர்ந்தெடுக்கும் அக்குணம் வாய்ந்த வேறொரு போலிச்சரக்கு; replacement of one drug or substance by another in place of a non-available drug-substitute. (சா.அக.);. [ஒப்பு + சரக்கு.]
ஒப்புதல்பற்றுச்சீட்டு	ஒப்புதல்பற்றுச்சீட்டு oppudalpaṟṟuccīṭṭu, பெ. (n.) 1. சொத்தை முறைமன்ற ஏலத்தில் எடுத்தற்குப் பற்றுச்சீட்டு; 2. அனுப்பியதைப் பெற்றுக் கொண்டதற்குத் திரும்பிவரும் அஞ்சல் பற்றுச்சீட்டு (இ.வ.);; postal acknowledgement receipt. (செ.அக.);. [ஒப்புதல் + பற்று + சீட்டு.]
ஒப்புதல்ரசீது	ஒப்புதல்ரசீது oppudalracīdu, பெ. (n.) ஒப்புதல் பற்றுச் சீட்டு பார்க்க;see {}. (செ.அக.);.

ஒப்புப்பொருவு	ஒப்புப்பொருவு oppupporuvu, பெ. (n.) உவமப்பொரு பார்க்க;see {}. (செ.அக.);.
ஒப்புமுத்து	ஒப்புமுத்து oppumuttu, பெ. (n.) நல்லுருவமைந்த முத்து (S.I.I.ii,143);; well shaped pearl; pearl of a round, symmetrical shape. (செ.அக.);. [ஒப்பு + முத்து.]
ஒப்புமுறி	ஒப்புமுறி oppumuṟi, பெ. (n.) ஒப்புக்கொண்டதைக் குறிக்குஞ் சீட்டு; deed of consent. (Pudu.insc.); (செ.அக.);. ம. ஒப்புமுரி. [ஒப்பு + முறி.]
ஒப்புமை	ஒப்புமை oppumai, பெ. (n.) சமம்; likeness, resemblance, similarity. "ஒப்புமை தோன்றச் செப்புவதுவமை" (தண்டி.29);. (செ.அக.);. [ஒப்பு → ஒப்புமை. 'மை' - பண்புப்பெயரீறு.]
ஒப்புமைக்கூட்டம்	ஒப்புமைக்கூட்டம் oppumaikāṭṭam, பெ. (n.) புகழ்த லிலும் இகழ்தலிலும் ஒன்றை அதனினும் மிக்க வேறொன்றொடு உவமிக்கும் ஓரணி (தண்டி.78);; (Rhet.); bringing together several objects which have an attribute in common among them for comparison, figure of speech in which an object is compared with several other objects to render the comparision effective and telling. [ஒப்புமை + கூட்டம்.]
ஒப்புமொழி	ஒப்புமொழி oppumoḻi, பெ. (n.) உடன்படிக்கை (வின்.);; agreement, covenant. (செ.அக.);. [ஒப்பு + மொழி.]
ஒப்புரவறி-தல்	ஒப்புரவறி-தல் oppuravaṟidal, 2.செ.கு.வி. (v.i.) உலக நடைக்கேற்ற பாங்குகளைத் தெரிதல் (குறள்.அதி.22);; to know what is accepted by the world as proper, as in relation to gifts. (செ.அக.);. [ஒப்புரவு + அறி-தல்.]
ஒப்புரவா-தல்	ஒப்புரவா-தல் oppuravātal, 6.செ.கு.வி. (v.i.) அமைவுறு தல் (chr.);; to be reconciled. (செ.அக.);. [ஒப்புரவு + ஆ(கு);தல் - ஒப்புரவாதல்.]
ஒப்புரவாக்கு-தல்	ஒப்புரவாக்கு-தல் oppuravākkudal, 5.செ.குன்றாவி. (v.t.) அமைவு செய்தல் (விவிலி.2,கொரிந்.5,18);; to reco- ncile. (செ.அக.);. [ஒப்புரவு + ஆக்கு.]
ஒப்புரவாயிரு-த்தல்	ஒப்புரவாயிரு-த்தல் oppuravāyiruttal, 3.செ.கு.வி. (v.i.) நலமுடனிருத்தல் (வின்.);; to be fairly well in health or circumstances. (செ.அக.);. [ஒப்புரவு + ஆய் + இரு.]

ஒப்புரவு	ஒப்புரவு oppuravu, பெ. (n.) 1. ஒற்றுமை; agreement, union. 2. ஒத்துப்போகும் மெல்லியல்பு, சமன்; smoothness, levelness, evenness. 3. உலகப் பொது ஒழுகலாறு; custom, usage, duties enjoined by long established custom, caste rules. "ஒப்புரவொழுகு" (ஆத்திசூ.);. 4. உலகநன்மை; philanthropy. "ஒருயிர்க்கே யுடம்பளித்தா லொப்புரவிங் கென்னாகும்" (பெருந்தொ.188);, (செ.அக.);. ஒப்பு + ஊர் – ஒப்பூர் → ஒப்புரவு. (சு.வி.67);. ம. ஒப்புரவு. [ஒப்பு → ஒப்புரவு.]
ஒப்புரவுக்காரன்	ஒப்புரவுக்காரன் oppuravukkāraṉ, பெ. (n.) 1. குல மகன்; clansman. 2. பங்காளி (இ.வ..);; relative, he that has an equal share with others in inheritance; co-parcener. (செ.அக.);. [ஒப்புரவு + காரன்.]
ஒப்புவமை	ஒப்புவமை oppuvamai, பெ. (n.) அணிவகையு ளொன்று; ornament. (செ.அக.);. [ஒப்பு + உவமை.]
ஒப்புவி-த்தல்	ஒப்புவி-த்தல் oppuvittal, 4.செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. ஏற்கும் படி சேர்த்தல்; to surrender, deliver, consign, hand over. "அன்னைபால் வினையேனை யொப்புவித்து" (தாயு.சச்சிதா.9);. 2. மெய்ப்பித்தல்; to prove, demo- nstrate. 3. எடுத்துக்காட்டுத் தருதல்; to illustrate. 4. கடன்சாட்டுதல் (வின்.);; to transfer, as a debt. (செ.அக.);. [ஒப்பு → ஒப்புவி.]
ஒப்பூண்	ஒப்பூண் oppūṇ, பெ. (n.) பிறருடன் ஒத்த பட்டறிவு; sharing pleasure along with others; experiencing a thing in common with others instead of solely by oneself. "ஒப்பூண் உண்ணமாட்டாதே" (ஸ்ரீவசன.83); (செ.அக.);. [ஒப்பு + ஊண் - ஒப்பூண். (குறிப்புப் பொருளாக ஒத்த பட்டறிவைக் குறித்தது.]
ஒப்போலை	ஒப்போலை oppōlai, பெ. (n.) உடன்படிக்கைச் சீட்டு; deed of agreement, contract. "ஒப்போலை எழுதிக் கொண்டு ... பிரவிருத்தியுறும் மகாசனங்கள்" (சிவ சம.58);. (செ.அக.);. ம. ஒப்போல. [ஒப்பு + ஓலை.]

ஒப்போன்	ஒப்போன் oppōṉ, பெ. (n.) ஒத்தவன்; one who is equal to. ம. ஒப்போன். [ஒப்பான் → ஒப்போன்.]
ஒம்மல்	ஒம்மல் ommal, பெ. (n.) ஊர்ப்பேச்சு; rumour. (Loc.); (செ.அக.);. [ஒம் → ஒம்மல்.]
ஒம்மெனல்	ஒம்மெனல் ommeṉal, பெ. (n.) ஒலிக்குறிப்பு; onom. expr. of the sound of a ball that is tossed about "ஒம்மென்பந்தும்" (பதினொ.திருவிடை.மும்.1, வரி.39); (செ.அக.);. [ஒம் + எனல். 'ஒம்' = ஒலிக்குறிப்பு இடைச்சொல்]
ஒமை	ஒமை omai, பெ. (n.) மா (மலை.);; mango. (செ.அக.);. [மா → மாம் → ஆம் → ஒம் → ஒமை.]
ஒய்	ஒய்1 oytal, 2.செகுன்றாவி. (v.t.) 1. பெய்தல், ஊற்றுதல்; to pour. 2. இடுதல்; to put, keep. [உள் → ஒள் → ஒய்.] ஒய்2 oytal, 2.செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. இழுத்தல்; to drag along, as flood. "கன்றுகா லொய்யுங் கடுஞ்சுழி நீத்தம்" (அகநா.68);. 2. செலுத்துதல்; to launch, as a boat; to send forth. "ஒய்யுநீர்வழிக்கரும்பினும்" (பதிற்றுப்.87,4);. 3. கொடுத்தல்; to give. "வளராப் பார்ப்பிற் கல்கிரை யொய்யும்" (நற்.356);. 4. போக்கு தல்; to wipe out efface. "ஒய்யா வினைப்பய னுண்ணுங்காலை" (சிலப்.14,33);. [உய் → ஒய்.]
ஒய்யல்	ஒய்யல் oyyal, பெ. (n.) 1. செலுத்துகை (பிங்.);; forwarding. 2. கொடுக்கை; giving. (செ.அக.);. [உய் → ஒய் → ஒய்யல்.]

ஒய்யாரக்காரன்	ஒய்யாரக்காரன் oyyārakkāraṉ, பெ. (n.) ஆரவார (ஆடம்பர); முள்ளவன்; fop, dandy. (செ.அக.);. க. ஒய்யாரகார;தெ. ஒய்யார காடு. [ஒய் → ஒய்யாரம் + காரன்.]
ஒய்யாரக்கொண்டை	ஒய்யாரக்கொண்டை oyyārakkoṇṭai, பெ. (n.) அழ காக (அலங்காரமாக); முடிக்கும் மயிர்முடி; tuft of hair gracefully tied up. "ஒய்யாரக் கொண்டையாம் தாழம்பூ வாம். உள்ளேயிருக்குமாம் ஈரும் பேனும்" (செ.அக.);. [ஒய்யாரம் + கொண்டை.]
ஒய்யாரநடை	ஒய்யாரநடை oyyāranaḍai, பெ. (n.) 1. அழகான நடை; graceful gait. 2. பிலுக்கு நடை; affected giat. (செ.அக.); [ஒய்யாரம் + நடை.]
ஒய்யாரம்	ஒய்யாரம் oyyāram, பெ. (n.) 1. மகிழ்வான நிலை; gracefulness of movement, elegant bearing. "ஒய்யார மாக நடந்து" (குற்றா.குற.16,3);. 2. ஆரவாரம் (ஆடம் பரம்.); (வின்.);; affection, foppery. (செ.அக.);. ம. ஒய்யாரம்; க. ஒய்யார; து. ஒய்யார;தெ. ஒய்யாரமு Skt. {}. [ஒய் → ஒய்யாரம்.]
ஒய்யென	ஒய்யென1 oyyeṉa, கு.வி.எ. (adv.) விரைவாக; quickly. "ஒய்யென வாங்கே யெடுத்தனன்" (கலித்.37); [ஒய் + என.] ஒய்யென2 oyyeṉa, கு.வி.எ. (adv.) மெல்ல; slowly. (செ. அக.). குரு. அயா. [ஒய் + என.]
ஒயில்	ஒயில் oyil, பெ. (n.) 1. ஒய்யாரம்; grace of form, posture or movement. "பிலுக்கிலே செயும் ஒயிலாலே" (திருப்பு.158);. 2. ஒருவகைக் கூத்து (இ.வ.);; dancing of persons on festival occasions by moving round and round in a circle to the accompaniment of a song, bowing to the ground and waving little towels or handkerchiefs. (செ. அக.);. தெ. கொயலு, ஒய்யாரமு;க. ஒய்யார. [ஒய் + இல் - ஒயில் (வளைந்தாடும் ஆட்டம்);.]
ஒயில்வண்டி	ஒயில்வண்டி oyilvaṇṭi, பெ. (n.) மகிழ்வான பயணத் திற்கேற்ற வண்டி; carriage for a pleasant outing. "சரீர முறுநோய்போம் ... ஒயில் வண்டி யேறுவார்க்கென் றோர்" (பதார்த்த.1455); (செ.அக.);. தெ. கொயலு பண்டி. [ஒயில் + வண்டி.]

ஒயிற்கும்மி	ஒயிற்கும்மி oyiṟkummi, பெ. (n.) 1. ஒயிலாட்டத்துப் பாடும் பாட்டு; song sung in oyil. முருகர் ஒயிற்கும்மி. 2. ஒயில்2 பார்க்க;see {}. (செ.அக.);. [ஒயில் + கும்மி.]
ஒயின்மரம்	ஒயின்மரம் oyiṉmaram, பெ. (n.) தொழுமரம்; pillory, stacks. ஒயின்மரத்திலே மாட்டினான் (வின்.);. (செ. அக.);. [உய் → ஒய் + இன் - ஒயின் + மரம் - ஒயின்மரம்.]
ஒரட்டுக்கை	ஒரட்டுக்கை oraṭṭukkai, பெ. (n.) இடக்கை (இ.வ.);; left hand. [உரட்டு → ஒரட்டு + கை.]
ஒரணை	ஒரணை oraṇai, பெ. (n.) இரட்டை; pair. "திருக்கைக் காறை ஒரணை" (S.I.I.ii,226); (செ.அக.);. [ஒர் + இணை - ஒரிணை → ஒரணை.]
ஒராங்கு	ஒராங்கு orāṅgu, கு.வி.எ. (adv.) ஒராங்கு பார்க்க;see {}. "மாந்த ரொராங்குக் கைசுமந்தலறும் பூசல்" (பதிற்றுப்.31,2); (செ.அக.);.
ஒரால்	ஒரால் orāl, பெ. (n.) நீங்குகை; withdrawing, receding. "வேந்தர் தாரழிந் தொராலின்" (பதிற்றுப்.23,17); (செ. அக.);. [ஒருவு → ஒருவல் → ஒரால்.]
ஒரானொரு	ஒரானொரு orāṉoru, கு.பெ.எ. (adj.) ஏதோ ஒன்று; a certain, some one at some point. "ஒரா னொருநாளில்" (குருபரம்.217.பன்னீ.); (செ.அக.);. [ஒர் → ஓரான் → ஒரானொரு.]
ஒரி-த்தல்	ஒரி-த்தல் orittal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) ஒற்றுமையாயிருத்தல் (யாழ்.அக.);; to be united, in harmony. (செ.அக.);. [ஒர் → ஒரி → ஒரி-த்தல். (வே.க.106);.]

ஒரு	ஒரு1 oru, கு.பெ.எ. (adj.) ஒன்று என்பதன் பெய ரெச்சம்; a or an; one, unique; special. ஒரு மகன். (செ. அக.);. ம. ஒரு; க. ஒர், ஓர்; கோத, ஒர்; துட. வீர்; குட. ஒரி, ஒர்; து. ஒர், ஒரு; தெ. ஒகட்டி, ஒண்டு; கோண். ஓர்; கொன். ஒர்; கூ. ரோ; குவி. ரோ; குரு. ஒர்; மால். ஒர்;பிரா. அசி. [ஒன்று → ஓர் → ஒரு.] ஒரு2 oru, கு.பெ.எ. (adj.) ஒப்பற்ற, சிறந்த; excellent. [ஒன்று → ஓர் → ஒருவு → ஒரு (ஒன்றே தனித்துச் சிறப்படை தல்);.] ஒரு3 oru, பெ. (n.) செம்மறி (பிங்.);; sheep. [உரு → ஒரு = செம்மறி. (கொ.வ.);.] ஒரு1 oru, பெ. (n.) நொடி (அக.நி.);; instant, as the time measure of the snap of the finger.
ஒருக்க	ஒருக்க orukka, கு.வி.எ. (adv.) 1. எப்பொழுதும்; ever, always. "காமமொருக்க வொருதன்மை நிற்குமோ" (பரிபா.6,72);. 2. ஒவ்வொன்றுக்கும்; or each. வாக்குமூலத்துக்கு ஒருக்க ஓர் அடி அவனுக்குக் கொடுத்தான் (இ.வ.); 3. ஒருமுறை, ஒன்றுபோல்; once, like one. (செ.அக.);. [ஒருக்கு → ஒருக்க.]
ஒருக்கடி-த்தல்	ஒருக்கடி-த்தல் orukkaḍittal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) ஒருக்களி-த்தல் பார்க்க;see {}. "ஒருக்கடித்தென்ன வொண்ணாதே" (திவ்.அமலனாதி.7.வ்யா.பக்.86); (செ.அக.);. [ஒருக்களி → ஒருக்கடி.]
ஒருக்கடு-த்தல்	ஒருக்கடு-த்தல் orukkadu-, 4.செ.குன்றாவி. (v.t.) சம மாக நினைத்தல்; to make no distinction, to consider equally. "திருக்கடித் தானமு மென்னுடைச் சிந்தையும், ஒருக்கடுத்து" (திவ்.திருவாய்.8,6,2);. (செ.அக.);. [ஒருக்கு + அடு.]

ஒருக்கணி	ஒருக்கணி1 orukkaṇittal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) ஒரு பக்கமாய்ச் சாய்தல்; to lie on one side. "ஒருக்க ணித்தோ மல்லாந்தோ கண் வளர்ந்தருளுகிறது" (திவ். திருமாலை,23,வ்யா.81);. [ஒருக்களி → ஒருக்கணி.] ஒருக்கணி2 orukkaṇittal, 4.செ.குன்றாவி. (v.t.) ஒருச்சரித்தல்; to shut partially, to set slantingly; to put sidewise; to leave ajar, as a door. கதவை ஒருக்கணி (யாழ்ப்.);. (செ.அக.);. [ஒருக்களி → ஒருக்கணி.]
ஒருக்கணிப்பு	ஒருக்கணிப்பு orukkaṇippu, பெ. (n.) ஒரு பக்கமாய்ச் சாய்கை (யாழ்ப்.);; lying or leaning on one side. (J.);. (செ.அக.);. [ஒருக்களி → திருக்கணி → ஒருக்கணிப்பு.]
ஒருக்கம்	ஒருக்கம் orukkam, பெ. (n.) 1. மனவொடுக்கம்; concentration of mind. "மனத்தை யொருக்கு மொருக்கத் தினுள்ளே" (பதினொ.திருவி.மும்.24);. 2. ஒரு தன்மை; oneness, sameness. "ஒருக்கப் பெயரானு ரைக்கப்படும்" (காரிகை. ஒழிபி.6); (செ.அக.);. ம. ஒருக்கம். [ஒருக்கு → ஒருக்கம் (வே.க.106);.]
ஒருக்கல்	ஒருக்கல்1 orukkal, பெ. (n.) ஓர் அமங்கலப்பண் (ஓர் அபசுரம்.); (திருவாலவா.57,26);; dirge, defective note in music. (செ.அக.);. [உருக்கல் → ஒருக்கல்.] ஒருக்கல்2 orukkal, பெ. (n.) அணியமாதல்; preparation, getting ready. (சேரநா.); ம. ஒருக்கல். [ஒருக்கு → ஒருக்கல்.]
ஒருக்களி-த்தல்	ஒருக்களி-த்தல் orukkaḷittal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) ஒரு பக்கம் சாய்தல்; to lie on one side, to lean on one side. (செ. அக.);. [ஒருக்கு + உளி – ஒருக்குளி → ஒருக்களி.]
ஒருக்கால்	ஒருக்கால் orukkāl, வி.எ. (adv.) ஒருகால் பார்க்க;see {}. "ஒருக்காலழிதோன்றியும்" (பாரத.பதின் மூன்.111); (செ. அக.);. [ஒருகால் + ஒருக்கால்.]
ஒருக்காளி	ஒருக்காளி orukkāḷi, பெ. (n.) ஒரே கொட்டையுடைய பனம்பழம்; palmyra fruit having a single seed. (Tinn.); (செ.அக.);. [ஒரு + காழி – ஒருக்காழி → ஒருக்காளி. காழ் கொட்டை காழி - கொட்டையுடையது./

ஒருக்கு-தல்	ஒருக்கு-தல் orukkudal, 7.செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒன்று சேர்த்தல்; to bring together, to gather. ஒருக்கின பண்டங்களைக் கொண்டு போகின்றமை (சீவக.60, உரை.);. 2. அடக்குதல்; to subdue, control. "மனத்தை யொருக்கு மொருக்கத்தினுள்ளே" (பதினொ.திருவிடை.மும்.24);. 3. அழித்தல்; to kill, slay. "இன்றொருக்கினே னித்தனை வீரரை" (கம்பரா.பிரமா.195); (செ.அக.);. ம. ஒருக்குக. [ஒரு → ஒருக்கு → ஒருக்கு-தல் (வே.க.106);.]
ஒருக்குத்து	ஒருக்குத்து orukkuttu, பெ. (n.) ஒருபக்கத் தலைவலி, ஒற்றைத் தலைவலி; headache on one side, migraine. ம. ஒரிச்செனி, ஒரிச்சென்னி. [ஒருக்கு + குத்து – ஒருக்குக்குத்து → ஒருக்குத்து.]
ஒருகட்பகுவாய்	ஒருகட்பகுவாய் orugaṭpaguvāy, பெ. (n.) பறை வகை (பிங்.);; a kind of drum with one large face for beating. (செ.அக.);. [ஒரு + கண் + பகு + வாய்.]
ஒருகட்பறை	ஒருகட்பறை orugaṭpaṟai, பெ. (n.) ஒருகட்பகுவாய் பார்க்க (பிங்.);;see {}. (செ.அக.);. [ஒரு + கண் + பறை.]
ஒருகணக்கு	ஒருகணக்கு oruganaggu, பெ. (n.) 1. ஒரே முறை; uniform manner. ஒரு கணக்காய் நடந்து வருகிறது. 2. நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டிமார் செய்யும் மூன்று ஆண்டுத் தொலை நாட்டு வாணிகம் (இ.வ.);; a triennial trade carried on in a foreign country by an agent of a {}. (செ.அக.);. [ஒரு + கணக்கு.]
ஒருகணை	ஒருகணை oruganai, பெ. (n.) ஒப்பற்ற அம்பு. (சங்.இலக்.சொற்.);; unique arrow. [ஒரு + கணை.]

ஒருகால்	ஒருகால் orukāl, வி.எ. (adv.) 1. ஒருமுறை (திருவா லவா.நூல்வர.3);; once. 2. ஒருவேளை; perhaps. ஒருகால் அது நடக்கலாம். 3. சிலவேளை; some times. "ஒரு காலுமையாளொர் பாகனுமாம்" (தேவா.405,1); "பொருளற்றார் பூப்பர் ஒருகால்" (குறள்.248);. ம. ஒரிக்கல்; க. ஓர்ம்மெ, ஒம்மெ; குட. ஒம்ம; து. ஒம்மமெ, ஒர;பர். ஒபொட். [ஒரு + கால். கால் = பொழுது, முறை.]
ஒருகாலில்நில்(ற்)-த(ற)ல்	ஒருகாலில்நில்(ற்)-த(ற)ல் orukālilnilṟtaṟal, 14.செ.கு.வி. (v.i.) உறுதியாயிருத்தல்; to be firmly resolved; to be unflinching, a simile from an ascetic standing resolutely as one leg while doing penance. அதை முடிக்க ஒரு காலில் நிற்கிறான். (செ.அக.);. [ஒரு + கால் + இல் + நில்.]
ஒருகாலும்	ஒருகாலும் orukālum, கு.வி.எ. (adv.) எந்தக் காலத்தி லும்; at any time whatsoever, used with a negative, never. ஒருகாலும் நடவாது. (செ. அக.);. [ஒரு + கால் + உம்.]
ஒருகாலே	ஒருகாலே orukālē, கு.வி.எ. (adv.) ஒரேமுறையில்; at once, at one stroke. ஒருகாலேயெல்லாம் வாங்குக. (செ.அக.);. [ஒரு + கால் + ஏ.]
ஒருகிடை	ஒருகிடை orugiḍai, பெ. (n.) 1. கிடந்தகிடை; being bedridden, state of being unable to move from bed. 2. ஒருபக்கமாய்ச் சாய்ந்து படுக்கை; lying on one side. ஒருகிடையாய்ப் படுத்துக் கிடக்கிறான். (செ.அக.);. [ஒரு + கிடை. ஒரு = ஒருபக்கம்.]
ஒருகுடி	ஒருகுடி oruguḍi, பெ. (n.) பங்காளி (யாழ்.அக.);; agnate. (செ.அக.);. [ஒரு + குடி.]
ஒருகுழையவன்	ஒருகுழையவன் oruguḻaiyavaṉ, பெ. (n.) பலராமன்;{}, who wore a ring in only one of his ears. "ஒருகுழையவன் மார்பிலொண்டார்போ லொளிமிக" (கலித்.105,11); (செ.அக.);. [ஒரு + குழை + அவன்.]

ஒருகுழையொருவன்	ஒருகுழையொருவன் orugulaiyoruvaṉ, பெ. (n.) ஒரு குழையவன் (பரி.1.5); பார்க்க;see {}. [ஒரு + குழை + ஒருவன்.]
ஒருகுறி	ஒருகுறி oruguṟi, கு.வி.எ. (adv.) ஒருமுறை; once. "ஒருகுறி கேட்போ னிருகாற் கேட்பின்" (நன்.42); (செ.அக.);. [ஒரு + குறி.]
ஒருகூட்டு	ஒருகூட்டு oruāṭṭu, பெ. (n.) ஒருசேர்க்கை; close union, compact. (செ.அக.);. [ஒரு + கூட்டு.]
ஒருகை	ஒருகை1 orugai, பெ. (n.) 1. கட்சியின் இணக்கம்; united party. 2. ஒரு கட்சி; clique. (செ.அக.);. [ஒரு + கை - ஒருகை.] ஒருகை2 orugai, பெ. (n.) ஒரு ஆள்; one person. ஆட்டத்திற்கு ஒரு கை குறைகிறது. (உ.வ.);. [ஒரு + கை – ஒருகை. 'கை' - சினையாகுபெயராய் ஆளைக் குறித்தது.]
ஒருகைபரிமாறு-தல்	ஒருகைபரிமாறு-தல் orugaibarimāṟudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) 1. விருந்தினர் வரிசையில் ஒருபுறமாகப் பரிமாறு தல்; to serve food in one of two opposite rows at dinners. 2. ஒருமுறை பரிமாறுதல் (வின்.);; to deal out one course at a feast. (செ.அக.);. [ஒரு + கை + பரிமாறு.]
ஒருகைபார்-த்தல்	ஒருகைபார்-த்தல் orugaipārttal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) வெல் லமுயலுதல்; to make a determined effort to win. "உனக்காச்செனக் காச்சென்றொரு கை பாராமல்" (இரா மநா.யுத்த.2); (செ.அக.);. [ஒரு + கை + பார்.]
ஒருகையாயிரு-த்தல்	ஒருகையாயிரு-த்தல் orugaiyāyiruttal, 3.செ.கு.வி. (v.i.) எதிர்க்கட்சிக்குப் பகையாக ஒற்றுமையாயிருத் தல்; to join hands as against a common enemy. (செ.அக.);. [ஒரு + கை + ஆய் + இரு.]
ஒருகைவிளையாடு-தல்	ஒருகைவிளையாடு-தல் orugaiviḷaiyāṭudal, செ.கு.வி. (v.i.) எல்லாருக்கும் ஒருமுறைவர ஆடுதல் (வின்.);; to play one round of a game. [ஒரு + கை + விளையாடு.]
ஒருகோலுடையார்	ஒருகோலுடையார் oruāluḍaiyār, பெ. (n.) ஒருகோ லுடைய துறவிகள் (ஏகதண்டி சந்நியாசிகள்.); (தொல். பொருள்.625, உரை.);; a class of Brahman ascetics holding a single staff in hand. (செ.அக.);. [ஒரு + கோல் + உடையார்.]

ஒருங்கணையாக	ஒருங்கணையாக oruṅgaṇaiyāka, வி.எ. (adv.) ஒரே நேரத்தில், அதே நேரத்தில்; simultaneously. [ஒருங்கு + அணையாக.]
ஒருங்கவிடு-தல்	ஒருங்கவிடு-தல் oruṅgaviḍudal, 18.செ.குன்றாவி. (v.t.) பலவற்றை ஒன்றுசேர்த்தல்; to bring together, unite. "அவற்றை யொருங்கவிட்டு" (திவ்.திருநெடுந். 17.வ்யா.134); (செ. அக.);. [ஒருங்கு →. ஒருங்க + விடு.]
ஒருங்கியலணி	ஒருங்கியலணி oruṅgiyalaṇi, பெ. (n.) புணர்நிலை யணி. (வீரசோ.அல.13);; [ஒருங்கு + இயல் + அணி.]
ஒருங்கு	ஒருங்கு1 oruṅgudal, 7.செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒருபடியா தல்; to be concentrated; to have a singleness of aim of purpose. "நினதா ளொருங்கப் பிடித்து" (திவ்.திரு வாய்.5.8.8);. 2. ஒன்றுகூடுதல்; to join together. "மருத்து மிரும்புனற்கிறை வருமாகிச் செவ்விதி னொருங்கி" (கந்தபு.சூரனரசிரு.11);. 3. ஒடுங்குதல்; to sink, decline, to become reduced. "உரமொருங்கி யது... வாலியது மார்பு' (கம்பரா.யுத்த.மந்தி.90);. 4. அழிதல்; to be ruined, to perish. "நமரெல்லோரு மொருங்கினர்" (பிரபோத.38,1);. க. ஒர்கூடு;ம. ஒருங்நு. [ஒல் → ஒருங்கு → ஒருங்குதல். ஒடுங்கு → ஒருங்கு = அழிதல்.] ஒருங்கு2 oruṅgu, கு.வி.எ. (adv.). 1. முழுதும்; altogether. "தூணிப்பதக்கென் றொருங் கொப்பக் கொண்டானாம்" (நாலடி.387);.
ஒருங்கே	ஒருங்கே oruṅā, வி.எ. (adv.) 1. முழுதும்; thoroughly, fully. 2. ஒருசேர; to the fullest extent or measure. "நம்மே லொருங்கே பிறழ வைத்தார்" (திவ்.இயற்.திருவி ருத்.45); (செ.அக.);. [ஒருங்கு + ஏ.]

ஒருச்சரி	ஒருச்சரி1 oruccaridal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) ஒரு பக்க மாய்ச் சாய்தல்; to lean or one side. [ஒரு + சரி.] ஒருச்சரி2 oruccarittal, 4.செ.குன்றாவி. (v.t.) ஒரு பக்கமாய்ச் சாய்த்தல்; to shut partially, as a door. "கதவை ஒருச்சரித்து" (ஈடு.10,8,3);. [ஒரு + சரி.]
ஒருச்சாய்-த்தல்	ஒருச்சாய்-த்தல் oruccāyttal, 4.செ.குன்றாவி. (v.t.) ஒருபக்கஞ் சாய்த்தல்; to tilt to one side, to shut partially, as a door. (செ.அக.);. [ஒரு + சாய்.]
ஒருச்சாய்வு	ஒருச்சாய்வு oruccāyvu, பெ. (n.) ஒருபுறமாகச் சாய்கை; leaning on one side. (செ.அக.);. [ஒரு + சாய்வு.]
ஒருசந்தி	ஒருசந்தி orusandi, பெ. (n.) ஒரு நாளைக்கு ஒருமுறை மட்டும் உணவு கொள்ளும் நோன்பு; vow of taking only one meal in a day. "நாயறி யாதொருசந்தி" (தண்டலை.23); (செ.அக.);. மறுவ. ஒருபொழுது. [ஒரு + சந்தி – ஒருசந்தி. சாந்தி → சந்தி = விழா, நோன்பு.]
ஒருசாய்வு	ஒருசாய்வு orucāyvu, பெ. (n.) 1. ஒருதலை, ஓரம் (பட்சபாதம்.);; leaning to one side, partiality – கு.வி.எ. (adv.); 1. ஒருமிக்க (யாழ்ப்.);; altogether. 2. இடைவிடா மல் (வின்.);; continuously. (செ.அக.);. [ஒரு + சாய்வு.]
ஒருசாயல்	ஒருசாயல்_, பெ. (n.) உருவொப்பு; likeness, having the same features, resemblance. இக்குழந்தை தந்தையோ டொருசாயலாக இருக்கிறது. (செ.அக.);. [ஒரு + சாயல் - ஒருசாயல் = ஒருமித்த வடிவமைப்பு.]
ஒருசார்	ஒருசார் orucār, பெ. (n.) 1. ஒருபக்கம்; one side. "ஒருசா ரருவியார்ப்ப" (புறநா.115,1);. 2. ஒரு (கட்சி); சார்பு; one party. 3. ஒருதலை; partiality. (செ.அக.);. [ஒரு + சார்.]

ஒருசார்பு	ஒருசார்பு orucārpu, பெ. (n.) ஒருசார் பார்க்க;see {}. (செ.அக.);.
ஒருசாராசிரியர்	ஒருசாராசிரியர் orucārāciriyar, பெ. (n.) ஆசிரியருள் ஒரு கொள்கையினர்; authors or commentators belo- nging to one particular school of thought. (செ.அக.);. [ஒரு + சார் + ஆசிரியர்.]
ஒருசாரார்	ஒருசாரார் orucārār, பெ. (n.) ஒரு பக்கத்தவர்; persons on one side; those belonging to one party. "அஞ்சின ரார்த்தா ரொருசாரார்" (காரிகை.செய்.6,உரை.);. 2. சிலர்; some. (செ.அக.);. [ஒரு + சாரார்.]
ஒருசாலுழு-தல்	ஒருசாலுழு-தல் orucāluḻudal, 1. செ.குன்றாவி. (v.t.) ஒருமுறை உழுதல்; to turn once with the plough. (செ. அக.);. [ஒரு + சால் + உழு.]
ஒருசாலைமாணாக்கர்	ஒருசாலைமாணாக்கர் orucālaimāṇākkar, பெ. (n.) ஒருபள்ளியிற் படித்த மாணாக்கர் (தொல்.பொ ருள்.666,உரை.பக்.653);; pupils of the same school, schoolmates. (செ.அக.);. [ஒரு + சாலை + மாணாக்கர்.]
ஒருசிம்புப்புகையிலை	ஒருசிம்புப்புகையிலை orusimbuppugaiyilai, பெ. (n.) புகையிலை நறுக்கு (யாழ்ப்.);; small bit of tobacco. single leaf of tobacco (செ.அக.);. [ஒரு + சிம்பு + புகையிலை.]
ஒருசிறிது	ஒருசிறிது orusiṟidu, பெ. (n.) அற்பம்; a little. "உய்த்துணர்ந்திடு நீரரே யொருசிறிதுணர்வார்" (கந்த பு.சூரனமைச்.129); (செ.அக.);. [சிறு + து - சிறுது - சிறிது.]
ஒருசிறை	ஒருசிறை orusiṟai, பெ. (n.) 1. ஒருபக்கம்; one side; "கோயி லொருசிறைத் தங்கி" (பொருந.90);. 2. வேறி டம் (பிங்.);; separate place. 3. ஒரு பகுதி; one part or portion. "இருவர் நூற்குமொருசிறை தொடங்கி" (நன்.8); (செ.அக.);. [ஒரு + சிறை.]
ஒருசிறைநிலை	ஒருசிறைநிலை orusiṟainilai, பெ. (n) சொல்லப்பட்ட பொருள் ஒருவழிநிற்கப் பாடலமைந்துள்ள முறை (இறை.56,உரை.பக்கம்.194); style of verse whose composition follows the sequence of the events narrated. (செ.அக.). [ஒருசிறை + நிலை.]

ஒருசீரானவன்	ஒருசீரானவன் orucīrāṉavaṉ, பெ. (n.) ஒரே தன்மை யாக இருப்பவன் (வின்.);; one who maintains a uniform character, he who has moderation of temper. (செ.அக.);. [ஒரு + சீர் + ஆனவன்.]
ஒருசுடர்	ஒருசுடர் orusuḍar, பெ. (n.) கதிரவன்; sun. [ஒரு + சுடர். ஒரு = ஒப்பற்ற, தனித் தன்மை வாய்ந்த.]
ஒருசேர	ஒருசேர orucēra, கு.வி.எ. (adv.) ஒருமிக்க; entirely, completely. (செ.அக.);. [ஒரு + சேர.]
ஒருசொல்	ஒருசொல் orusol, பெ. (n.) 1. உறுதிச்சொல்; word of assurance. "அவர் சொல்லிய சொல்லொரு சொல்லன் றோ" (கம்பரா.குகப்.15);. 2. பலசொல்லாயிருந்தும் ஒரு சொன்னீர்மைப்பட்டது (சீவக.190,உரை.);; expression which while consisting of two or more words connotes but a single idea. (செ.அக.);. [ஒரு + சொல்.]
ஒருசொல்விழுக்காடு	ஒருசொல்விழுக்காடு orusolviḻukkāṭu, பெ. (n.) யாதொரு பொருளுமின்றித் தொடரியத்தில் வழங்கும் சொல் (சீவக.1886, உரை.);; superfluous, expletive word in a sentance. (செ.அக.);. [ஒரு + சொல் + விழுக்காடு. விழுக்காடு = விழுதல், வழங்குதல்.]
ஒருசொற்பல்பொருள்	ஒருசொற்பல்பொருள் orusoṟpalporuḷ, பெ. (n.) ஒரு சொல்லுக்குரிய பல பெருள்கள் (பிங்.);; different meanings of the same word. (செ.அக.);. [ஒரு + சொல் + பல் + பொருள்.]
ஒருசொன்னீர்மை	ஒருசொன்னீர்மை orusoṉṉīrmai, பெ. (n.) சொற்கள் இணைந்து ஒரு பொருளே தருந்தன்மை (புறநா.206, உரை.);; nature of the compound word which expressess a single idea. (செ.அக.);. [ஒரு + சொல் + நீர்மை.]
ஒருஞார்	ஒருஞார் oruñār, பெ. (n.) பண்டைக்காலத்து வழங்கிய ஓர் அளவுப் பெயர் (தொல்.எழுத்.170,உரை.);; ancient measure. (செ.அக.);. [ஒரு + ஞார்.]
ஒருஞான்று	ஒருஞான்று oruñāṉṟu, பெ. (n.) ஒருநாள்; one day, "ஒரு ஞான்று வந்தானை" (கலி.37-14); (சங். இலக். சொற்.);. [ஒரு + ஞான்று.]

ஒருத்தல்	ஒருத்தல் oruttal, பெ. (n.) ஒருசார் விலங்கின் ஆண் பெயர்; male of certain animals, viz., புல்வாய், புலி, உழை. மரை, கவரி, கராம். யானை, பன்றி, எருமை. (தொல்.பொருள்.590,591,592); (செ.அக.);. [ஓர் → ஓரி → ஒரு-த்தல்.]
ஒருத்தலை	ஒருத்தலை oruttalai, பெ. (n.) ஒருபக்கம்; one side. "ஒருத்தலைப்பரத் தொருத்தலை பங்குவினூர்தி" (கம் பரா.அயோத்.மந்.66); (செ. அக.);. [ஒரு + தலை. தலை = பகுதி பக்கம்.]
ஒருத்தலைநோவு	ஒருத்தலைநோவு oruttalainōvu, பெ. (n.) ஒற்றைத் தலைவலி பார்க்க;see {}. "ஒருத்தலை நோவா முடம்பு சுரத்தால் வருத்தமாம்" (பண விடு.248);. (செ.அக.);. [ஒரு + தலை + நோவு.]
ஒருத்தலையிடி	ஒருத்தலையிடி oruttalaiyiḍi, பெ. (n.) ஒற்றைத் தலைவலி பார்க்க;see {}. (செ. அக.);. [ஒரு + தலை + இடி. தலை = பக்கம், பகுதி.]
ஒருத்தலைவலி	ஒருத்தலைவலி oruttalaivali, பெ. (n.) ஒற்றைத் தலைவலி பார்க்க;see {}. (செ.அக.);. ம. ஒரிச்செனி, ஒருச்சென்னி, [ஒரு + தலை + வலி. தலை = பக்கம், பகுதி.]
ஒருத்தளி-த்தல்	ஒருத்தளி-த்தல் oruttaḷittal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) வயலிற் பயிர் முழுவதிலும் கதிர் பரிதல் (இ.வ.);; to shoot simultaneously, as ears of corn in a field. (Loc.); (செ. அக.);. [ஒரு + தளிர் - ஒருத்தளிர் → ஒருத்தளி.]
ஒருத்தன்	ஒருத்தன் oruttaṉ, பெ. (n.) 1. ஒருவன்; a certain man. "வடமொழியிலே வல்லா னொருத்தன் வரவும்" (தாயு.சித்தர்.கண.10);. 2. ஒப்பற்றவன்; unique being; incomparable one. "ஒருத்தனே யுன்னை யோல மிட்டலறி" (திருவாச.29,2); (செ.அக.);. ம. ஒருத்தன்; பட. ஒப்பு; க. {}. {}; து. ஒரி, ஒரியே; குவி. ரூசி; கூ. ரொஅன்சு; குருக். ஒர்த்;மால். ஒர்தெ. [ஒன்று → ஒள் → ஒரு → ஒருவு → ஒருவன் → ஒருத்தன் = பலரினும் மேம்பட்டு விலகித்தனித்து விளங்குபவன்.]

ஒருத்தி	ஒருத்தி orutti, பெ. (n.) ஒருபெண்; a woman. "ஒருத்திமகனாய்ப் பிறந்து" (திவ்.திருப்பா.25); (செ.அக.);. ம. ஒருத்தி; து. ஒர்தி; தெ. ஒர்தி; குரு. ஒரொத்; மால. ஒர்தி; குவி. ஏராந்த, எரொந்தி;க. ஒர்வெ. {}. [ஒரு → ஒருத்தி.]
ஒருத்து	ஒருத்து oruttu, பெ. (n.) மனவொருமைப்பாடு; conce- ntration of mind. "ஒன்று சொல்லி யொருத்தினி னிற்கி லாத வோரைவர்" (திவ்.திருவாய்.7,1,7); (செ.அக.);. [ஒரு → ஒருத்து (ஒருமிப்பு); (வே.க.106);.]
ஒருதந்தை யீன்றமகள்	ஒருதந்தை யீன்றமகள் orudandaiyīṉṟamagaḷ, பெ. (n.) தந்தையின் மனைவியருள் ஒருத்திக்குப் பிறந்த மகள்; daughter of one of the wives of the father. "அந்துவற்கு ஒருதந்தை யீன்றமகள் பொறையின் பெருந்தேவி யீன்றமகன்" (பதிற்றுப்.7,பதிக.);. [ஒரு + தந்தை + ஈன்ற + மகள்.] பதிற்றுப்பத்தில் செல்வக்கடுங்கோ வாழியாதனை அந்துவனுக் குப் பொறையன் பெருந்தேவியீன்ற மகன் எனக் குறிப்பிடும் போது, அவன் தாயை 'ஒரு தந்தை யீன்ற மகள்' என்று கபிலர் குறிப்பிடுகிறார். அந்துவனின் மாமனார் ஒரு தந்தை எனப்படு கிறார். இடையறாப் போர்களால் இளைஞர் எண்ணிலார் மடிதலின் மகளிர் எண்ணிக்கை மிகுந்த காலத்தில் ஒரு ஆண், பெண்கள் பலரை மணந்து கொள்ளும் வழக்கம் வளர்ந்தபோது, மனைவி யர் பலர்க்கும் பிறந்த குழந்தைகள் ஒரு தாய்ப்பிள்ளைகள் (உடன்வயிற்றுப் பிறந்தோர்); எனக் கூற முடியாத சூழல் உண்டானதால் ஒருதந்தை மக்கள் என வேறுபடுத்தி அழைக் கப்பட்டனர். இது ஐந்திணை மரபாகிய அன்புகெழு தமிழ் மரபுக்குரிய இல்லற வாழ்க்கைக்கு அப்பாற்பட்ட பெருந் திணை யொழுக்கம். இதனை வடநாட்டுமரபு என்பர். தயாத னுக்குப் பட்டத்தரசியர் மூவரின் வயிற்றுப் பிறந்த இராமன் முதலாயினோர் ஒரு தந்தை மக்கள். பாஞ்சாலி பாண்டவர்களா கிய கணவர் பலர்க்குப் பெற்ற பிள்ளைகள் ஒரு தாயீன்ற மக்கள், பல்கணவ மணம், பல் மனைவியர் மணம் பெருந்தி ணைக்குரிய ஒழுகலாறெனக் கடியப்பட்டவை. பெண்களின் கற்புக்குத் தெய்வத்தன்மை யூட்டிப் பெருமைப்ப டுத்திய தமிழ்ப் பண்பாட்டில் பல்கணவர் மணம் உட்புகமுடிய வில்லை. ஆதலால் ஒரு தாயீன்ற மக்கள் என்னும் சொல்லாட்சி தோன்றவில்லை.
ஒருதமர்க்கலயம்	ஒருதமர்க்கலயம் orudamarkkalayam, பெ. (n.) அடி யில் ஒரே துளைறையிட்ட மண்குடுவை; small earthen pot with a whole at the bottom used in the manufacture of medicated oils. (சா.அக.); [ஒரு + தமர் + கலயம். திவுள் → திவுர் → திமுர் □ தமர் = திருகியிடப்பட்ட துளை.]
ஒருதரம்	ஒருதரம் orudaram, பெ. (n.) 1. ஒருதடவை; once. 2. ஒரே முறை (யாழ்ப்.);; one and the same kind. (செ.அக.);.

ஒருதலை	ஒருதலை1 orudalai, பெ. (n.) ஒரு சார்பு; one sidedness. "ஒருதலையா னின்னாது காமம்" (குறள்.1196);. [ஒரு + தலை. தலை = பக்கம், பகுதி.] ஒருதலை2 orudalai, பெ.(n.) உறுதி; positiveness. certainty, "ஒருதலை யுரிமை வேண்டியும்" (தொல்.பொ ருள்.225); ... "பாம்பாற் கோட்படுதல் ஒருதலை" (குறள்,890,பரி.உரைக்குறிப்பு); (செ.அக.);. [ஒரு + தலை. தலை = முடி, முடிவு.]
ஒருதலைக்காமம்	ஒருதலைக்காமம் orudalaikkāmam, பெ. (n.) ஒருபக் கமான காதல்; onesided love, unreciprocated love. "கைக்கிளை யுடையதொருதலைக் காமம்" (நம்பிய கப்.3); (செ.அக.);. [ஒருதலை + காமம்.]
ஒருதலைக்குழவி	ஒருதலைக்குழவி orudalaikkuḻvi, பெ. (n.) ஒரு பக்கம் தலைபோல் உருண்டையாயும் மற்றொரு பக்கம் கூர்மையாயும் அமைந்த குழவி; stone pestle shaped like a cone having a bulb at one point and a hande at the top. (செ.அக.);. [ஒருதலை + குழவி. குழைவி → குழவி = குழையுமாறு அரைக்கப் பயன்படும் ஆட்டுகல்.]
ஒருதலைச்சாயல்	ஒருதலைச்சாயல் orudalaiccāyal, பெ. (n.) 1. ஒருபு றம் கூருள்ள கத்தி; one edged knife. 2. தலை ஒருபுறமாகச் சாய்ந்திருத்தல்; inclination of the head to one side. (சா.அக.);. [ஒருதலை + சாயல். சாள் → (சாண்); → சாய் → சாயல் = கூர்மை.]
ஒருதலைதுணிதல்	ஒருதலைதுணிதல் orudalaiduṇidal, பெ. (n.) மாறுபா டான இரண்டு கொள்கைகளில் ஒன்றை ஏற்றலா கிய உத்தி (நன்.14);; [ஒரு + தலை2 + துணிதல்.]
ஒருதலைநயன்	ஒருதலைநயன் orudalainayaṉ, பெ. (n.) ஒருதலை வழக்கு பார்க்க;see {}. (செ,அக.);. [ஒருதலை2 + நயன்.]
ஒருதலை நியாயம்	ஒருதலை நியாயம் orudalainiyāyam, பெ. (n.) ஒரு தலை நயன் பார்க்க;see {}. ஒருதலைப்படு-தல் __, 20.செ.கு.வி. (v.i.); ஒரு முடிவு பெறுதல்; to come to a conclusion. "எத்துணை யுரைப்பினு மொருதலைப்படாது" (இறை.1,7); (செ.அக.);. [ஒருதலை2 + படு.]
ஒருதலைப்பூண்டு	ஒருதலைப்பூண்டு orudalaippūṇṭu, பெ. (n.) ஒரு தலை வெள்ளைப் பூண்டு; garlic with one clove or bulb. (சா.அக);. [ஒருதலை1 + பூண்டு.]

ஒருதலையன்	ஒருதலையன் orudalaiyaṉ, பெ. (n.) கொக்கு; stork. (சா.அக.);.
ஒருதலையுள்ளுதல்	ஒருதலையுள்ளுதல் orudalaiyuḷḷudal, பெ. (n.) உளப் பாங்கு (அவத்தை); பத்தனுள் ஒன்றாகிய இடைவிடா நினைவு (நம்பியகப்.36,உரை.);; [ஒரு + தலை + உள்ளுதல்.]
ஒருதலை வழக்கு	ஒருதலை வழக்கு orudalaivaḻkku, பெ. (n.) ஒருபக்க மான தீர்ப்பு; judgement showing partiality, one sided or biased description or statement, leaning to one side or party. (செ.அக.);. [ஒருதலை1 + வழக்கு.]
ஒருதன்மை	ஒருதன்மை orudaṉmai, பெ. (n.) 1. ஒரே முறை; being of one and the same kind. 2. ஒப்பற்ற தன்மை; incomparableness. 3. மாறாத்தன்மை; unchangeable- ness. (செ.அக.);. [ஒரு + தன்மை.]
ஒருதனி	ஒருதனி orudaṉi, பெ. (n.) 1. ஒப்பில்லாத தனி (சீவக.280,உரை.);; peeriessness, uniqueness 2. தன் னந்தனி; quite alone, in absolute solitude. "ஒருதனி உழந்தவித்திருத்தகு மாமணி" (சிலம்பு); (செ.அக.);. [ஒரு + தனி.]
ஒருதனிநிலை	ஒருதனிநிலை orudaṉinilai, பெ. (n.) போராரவாரம் மிகுந்த படுகளத்தில் வெள்ளம் தள்ளாதபடி கல்லாற் கட்டினகரையைப் போலப் பெரும் படையை ஒரே வீரன் தடுத்த துணிவுநிலையைப் புலப்படுத்தும் புறத்துறை; literary theme describing one of the strategies of warfare where a soldier opposing and challenging a big army all alone. [ஒருதனி + நிலை. ஒருதனி = யாருமற்ற தன்னந்தனிமை.] தன்படையினர் புறமுதுகிட்டு ஓடுவது கண்டும் தானொரு வனே பகைவரை எதிர்த்துப் போரிடும் எருமை மறத்தினும் இது வேறானது.
ஒருதாரை	ஒருதாரை orutārai, பெ. (n.) 1. ஒருமுறை (ரீதி);; one form, one method. அந்தநூல் ஒரு தாரையாய் நடந்து வருகிறது (இ.வ.);. 2. ஒரு பக்கக் கூர்மை; sharp edge on one side. 'ஒரு தாரைக் கத்தி' (வின்);. 3. இடையீடில் லாத நீரொழுக்கு (வின்.);; uninterrupted downpour of water. (Loc); (இ.வ.);. (செ.அக.);. [ஒரு + தாரை. தடம் → தரம் → தாரை.]
ஒருதாரைக்கத்தி	ஒருதாரைக்கத்தி orutāraikkatti, பெ. (n.) ஒருபுறம் கூருள்ள கத்தி; a knife sharpened on one edge. (சா.அக.);. [ஒரு + தாரை + கத்தி.]
ஒருதிறம்	ஒருதிறம் orudiṟam, பெ. (n.) ஒருகூறு; a part. "ஓர்வுற் றொரு திற மொல்காத நேர்கோல்" (கலித்.42,14);. [ஒரு + திறம்.]

ஒருதிறம்பற்று-தல்	ஒருதிறம்பற்று-தல் orudiṟambaṟṟudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) ஒரு பக்கமாக இருத்தல்; to range oneself on oneside. "அறங்கூ றவையத் துரைநூல் கோடி யொருதிறம் பற்றினும்" (சிலப்.5,136); (செ.அக.);. [ஒரு + திறம் + பற்று.]
ஒருதிறன்	ஒருதிறன் orudiṟaṉ, பெ. (n.) ஒருபக்கம்; one side. "ஒய்பசிப் பிடியொடு ஒருதிறன் ஒடுங்க" (அக.91);. [ஒரு + (திறம்); திறன்.]
ஒருதுட்டெடை	ஒருதுட்டெடை oruduḍḍeḍai, பெ. (n.) நான்கு காசெடை; weight equal to 1/3 of an anna or 1/48 of a rupee (சா.அக.);. தெ. ஒகதுட்டு. [ஒரு + துட்டு + எடை = ஒருதுட்டெடை. ஒரு உருபாய்க்கு 192 விடுகாசுகள் (தம்பிடிகள்); இருந்த காலத்தில் 4 விடுகாசு கள் ஒரு துட்டு எனப்பட்டது.]
ஒருதுவலி	ஒருதுவலி oruduvali, பெ. (n.) பண்டைக் காலத்து வழங்கிய ஓர் அளவுப் பெயர் (தொல்.எழுத்.170. உரை.);; ancient measure. (செ.அக.);. [ஒரு + துவலி.]
ஒருநாள்	ஒருநாள் orunāḷ, பெ. (n.) ஒருநாள்; one day, once. "ஒரு நாள் உணவை ஒழி என்றால் ஒழியாய்" (நல் வழி). ம. ஒருந்நாள். [ஒரு + நாள்.]
ஒருநாளும்	ஒருநாளும் orunāḷum, வி.எ. (adv.) எப்பொழுதும்; at any time (used in negative sense). ம. ஒருநாளும். [ஒரு + நாள் + உம்.]
ஒருநாளைக்கொரு நாள்	ஒருநாளைக்கொருநாள் orunāḷaikkorunāḷ, வி.எ. (adv.) நாள் செல்லச் செல்ல; day by day. (செ.அக.). [ஒரு + நாள் + ஐ + கு + ஒரு + நாள்.]
ஒருநிலை	ஒருநிலை orunilai, பெ. (n.) ஒன்றாகிய நிலை, (ஐக்கியம்);; unity, harmonious state. (சேரநா.);. ம. ஒருநில.
ஒருநிலைப்பொய் கை	ஒருநிலைப்பொய்கை orunilai-p-poygai, பெ. (n.) வற்றாத பொய்கை (பரி.8.15);; never drying tank or hand. (சங்.இலக்.சொற்.);. [ஒரு + நிலை + பொய்கை.]

ஒருநிறத்தோற்றம்	ஒருநிறத்தோற்றம் oruniṟattōṟṟam, பெ. (n.) எல்லா நிறமும் கண்ணுக்கு ஒரே நிறமாகக் காணப் படல்; colour blindness in which different colours are seen as one. [ஒரு + நிறம் + தோற்றம்.]
ஒருநினைவு	ஒருநினைவு oruniṉaivu, பெ. (n.) 1. வேறொன்றையும் கருதாது ஒன்றையே சிந்தித்தல்; condition in which the mind is occupied by one idea to the exclusion of others - hyperprosexia. 2. ஒரே சிந்தை; [ஒரு1 + நினைவு.]
ஒருநெறிப்படு-தல்	ஒருநெறிப்படு-தல் oruneṟippaḍudal, 20.செ.கு.வி. (v.i.) ஒருவழிப்படுதல் (தொல்.பொருள்.510);; to stand together; to be placed together. (செ.அக.);. [ஒரு + நெறி + படு.]
ஒருநேரம்	ஒருநேரம் orunēram, பெ. (n.) 1. காலமல்லாத காலம், அகாலம்; unseasonable time. இவன் இரவு ஒரு நேரத்தில் என் வீட்டுக்கு வந்தான். (இ.வ.);. 2. பாதிப்ப கல்; half-day. இன்றைக்கு ஒரு நேரப்பள்ளி (உ.வ.); (செ.அக.);. [ஒரு + நேரம்.]
ஒருப்படு-தல்	ஒருப்படு-தல் oruppaḍudal, 20.செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒரு தன்மையாதல் (சி.சி.2,5,மறைஞா.);; to become one, unite, coalesce. 2. ஒத்துக்கொள்ளுதல் (இறை.1, உரை.7);; to consent, agree. 3. ஒருநினைவாதல் (வின்.);; to have the mind fixed on one object to be abstracted from outward objects. (W.);. 4. துணிதல்; to venture, dare. "போக்கொருப்பட்டு நின்று" (தொல்.பொருள்.41, உரை.);. 5. முயலுதல்; to attempt, try. "போகவேணு மென்றொருப்பட" (ஈடு.7,3,ப்ர.);. 6. ஒன்றுகூடுதல்; to come together. "ஆட்பட்டீர் வந்தொருப்படுமின்" (திருவாச.45,1);. 7. தோன்றுதல்; to appear. "ஒளியொ ளியுதயத் தொருப்படுகின்றது" (திருவாச.20,3); (செ.அக.);. [ஒரு + படு.]

ஒருப்படுத்து-தல்	ஒருப்படுத்து-தல் oruppaḍuddudal, 14.செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. ஒன்று கூட்டுதல்; to bring together, reconcile. 2. வழிவிடுதல்; to bid adieu, "திருவணுக்கன் திருவாச லளவும் ஒருப்படுத்தி மீள" (ஈடு.7.3.ப்ர.);. 3. முடிவு செய்தல்; to finish, settle. "ஒருப்படுத் தூர்க்கு மீள்வான்" (சீவக.505);. 4. ஏற்றுக்கொள்ளச் செய்தல்; to bring to an agreement, cause to consent (இறை.6,65);. (செ.அக.);. [ஒரு + படுத்து.]
ஒருப்பாடு	ஒருப்பாடு1 oruppāṭu, பெ. (n.) 1. முயற்சி; endeavour. Effort. "உங்களொருப்பாடு கண்டேனுக்கு" (ஈடு.6,1,8);. 2. உடன்பாடு; consent. "சீரிதென்றொருப் பாடுற்றாள்" (கந்தபு.வள்ளி.163);. 3. ஒருதன்மையாகை; unanimity, Concord. "உலகெலா மொருப்பா டொன்றி" (கந்தபு. மேரு.18);. 4. ஒன்றி நிற்கை; fixing the mind on a single aim, concentration of mind. "தன்னுள மொருப்பா டெய்த நிமலனை யுன்னி" (கந்தபு.மேரு.32);. 5. மனத் திண்மை; resoluteness, constant. "கலயனார்த மொருப்பாடு கண்டபோதே" (பெரியபு.குங்கிலிய.28);. (செ. அக.);. [ஒரு + பாடு. படு → பாடு. (மு.தி.தொ.பெ.);.] ஒருப்பாடு2 oruppāṭu, பெ. (n.) 1. ஒருபக்கம், ஒருபாகத் தில்; on one side.
ஒருப்பார்வை	ஒருப்பார்வை oruppārvai, பெ. (n.) உற்றுப்பார்த்தல், விடாது பார்க்கும் பார்வை (யாழ்.அக.);; intent gaze, attentive look. (செ.அக.);. [ஒரு + பார்வை.]
ஒருப்பிடி	ஒருப்பிடி oruppiḍi, பெ. (n.) உறுதிப்பிடி; firm grasp. [ஒரு + பிடி.]
ஒருப்பு	ஒருப்பு oruppu, பெ. (n.) ஒருவந்தம் பார்க்க;see oruvandam. "ஓதினார்க்குமுணர்வொருப்பாயதே" (நீல கேசி.212); (செ.அக.);. [ஒரு → ஒருப்பு.]

ஒருப்புறவன்	ஒருப்புறவன் oruppuṟavaṉ, பெ. (n.) முத்துவகை (S.I.I.ii.206);; a kind of pearl. (செ.அக.);. [ஒரு2 + புறவன்.]
ஒருபக்கவாரம்	ஒருபக்கவாரம் orubakkavāram, பெ. (n.) ஒருசார்பாகச் செய்தல், ஒருதலையாகச் செய்தல் (யாழ்.அக.);; partiality. (செ.அக.);. [ஒருதலை1 + வாரம்.]
ஒருபடம்	ஒருபடம் orubaḍam, பெ. (n.) இடுதிரை (திவா.);; curtain. (செ.அக.);. [ஒருவு + படம் - ஒருவுபடம் → ஒருபடம். ஒருவு = நீங்கு, விலகு. படம் = துணி.]
ஒருபடி	ஒருபடி1 orubaḍi, பெ. (n.) 1. ஒருவகை; a kind. 2. ஒரே முறை; the same manner. "ஒருபடிப்பட்டிருக்கு மவனை" (ஈடு.6,8,4);. - வி.எ. (adv.); ஒருவாறு; tolerably, in some degree, to some extent; with some difficulty. (செ.அக.);. ம. ஒருபடி. [ஒரு + படி. படி = தன்மை, வகை.] ஒருபடி2 orubaḍi, பெ. (n.) தாராளம், மிகுதி; plenty, a large quantity, a good many or good deal. (சேரநா.);. ம. ஒருபடி. [ஒரு2 + படி.]
ஒருபத்து	ஒருபத்து orubattu, பெ. (n.) பத்து; ten. (சேரநா.);. ம. ஒருபது. [ஒரு + பத்து.]
ஒருபடித்தாய்	ஒருபடித்தாய்1 orubaḍittāy, கு.வி.எ. (adv.) 1. ஒரே முறையாய்; in the same way. "உள்ளும் புறம்பு மொருபடித்தாய்" (அருட்பா,1,நெஞ்சறி.621);. 2. இருக்கவேண்டிய நிலைக்குச் சிறிது மாறுதலாய்; passably, tolerably. எனக்கு உடம்பு ஒரு படித்தாயிருக்கி றது. (செ.அக.);. [ஒரு + படித்து + ஆய்.] ஒருபடித்தாய்2 orubaḍittāy, குவி.எ. (adv.) முயற்சி யாய் (யாழ்.அக.);; with effort. (செ.அக.);. [ஒருபடித்து + ஆய். ஒருபடித்து = ஒருசீராய், தொடர்ச்சியாய்.]

ஒருபடிப்பட	ஒருபடிப்பட orubaḍibbaḍa, கு.வி.எ. (adv.) இடைவி டாமல்; uninterruptedly. "ஏழுநாள் ஒருபடிப்பட மலை யைச் சுமந்து" (திவ்.பெரியாழ்.3,4,4.வ்யா,பக்.602); (செ.அக.);. [ஒரு + படி + பட.]
ஒருபது	ஒருபது orubadu, பெ. (n.) பத்து; ten. "தாய்தந்தைக் கொருபதாகு நாளுளதாம்" (கூர்மபு.உத்.22,5); (செ.அக.);. ம.ஒருபது. [ஒரு + பத்து – ஒருபத்து → ஒருபது.]
ஒருபாட்டம்	ஒருபாட்டம் orupāṭṭam, பெ. (n.) ஒருபாறல் மழை; heavy downpour of rain once at a stretch. "ஒரு பாட்டம் மழைவிழுந்தாற்போலே" (ஈடு,4,5,2); (செ.அக.);. [ஒரு1 + பாட்டம்.]
ஒருபாவொருபஃது	ஒருபாவொருபஃது orubāvorubaḵtu, பெ. (n.) அகவல், வெண்பா, கலித்துறை என்பவற்றுள் ஏதே னும் ஒருபாவிற் பத்துப்பாடல்களால் அமைக்கப் பட்ட ஒரு சிற்றிலக்கியம்; minor literature in anyone of the 3 kinds of versification. "அகவல் வெண்பாக் கலித்துறை அதுகொண்டு ஒருபா ஒருபஃது உறின்அப் பெயராம்" (இலக்.வி.823);. (செ.அக.);. [ஒரு + பா + ஒரு + பஃது.]
ஒருபான்	ஒருபான் orupāṉ, பெ. (n.) ஒருபது (தொல். எழுத்.199, உரை.); பார்க்க;see orupadu. (செ.அக.);. ம.ஒருபது. [ஒரு + பான். பத்து → பதின் → பான். ஒ.நோ. இருபதின் → இருபான்.]
ஒருபிடி	ஒருபிடி orubiḍi, பெ. (n.) 1. கைப்பிடியளவு; a handful. "முடிவிலொரு பிடிசாம்பராய்' (பட்டினத்.திருப்பா.தி ருத்தில்லை.7);. 2. உறுதி; firm determination, unshakea- ble resolve. 3. விடாப்பற்று; firm trust or dependence. 4. விடாப்பிடி (பிடிவாதம்);; stubbornness, obstinacy. (செ.அக.);. [ஒரு1 + பிடி.]
ஒருபுடை	ஒருபுடை orubuḍai, கு.பெ.எ. (adj.) சற்றொப்ப; partial, imperfect, approximate. ஒருபுடையுவமை – கு.வி.எ. (adv.); ஒருபக்கமாய்; to one side. "ஒரு புடை பாம்பு கொளினும்" (நாலடி.148); (செ.அக.);. மறுவ. ஒருமருங்கு, ஒருசார், ஒருபக்கம்;ம. ஒருபாடு. [ஒரு1 + புடை.]

ஒருபுடையுவமை	ஒருபுடையுவமை orubuḍaiyuvamai, பெ. (n.) முழுவ தும் ஒப்பாகாமல் சில தன்மைகளில் மாத்திரம் ஒத்தி ருக்கும் உவமை; simile in which comparison applies only partially and not fuly, dist. Fr. முற்றுவமை. "ஒருபுடை யுவமையாதலன்றி முற்றுவமையாதல் செல்லாமை யானும்" (சி.போ.சிற்.1,2,3); (செ.அக.);. [ஒரு1 + புடை + உவமை.]
ஒருபுடையொப்புமை	ஒருபுடையொப்புமை orubuḍaiyobbumai, பெ. (n.) ஒருபுடையுவமை பார்க்க;see orupudaiyuvamai. (செ. அக.);. [ஒரு1 + புடை + ஒப்புமை.]
ஒரு பூ	ஒரு பூ orupū, பெ. (n.) ஒருவிளைச்சல், ஒருபோகம் (S.I.I.ii.114);; single crop. (செ.அக.); ம.ஒரு பூ.
ஒருபொருட்கிளவி	ஒருபொருட்கிளவி oruboruṭkiḷavi, பெ. (n.) ஒரு பொருள் சுட்டும் பலசொல் (தொல்.சொல்.1,சேனா.);; Synonym. (செ.அக.);. [ஒரு + பொருள் + கிளவி.]
ஒருபொருட் பன்மொழி	ஒருபொருட் பன்மொழி oruboruṭbaṉmoḻi, பெ. (n.) 1. ஒரு பொருளைத் தரும் பல சொற்கள்; different words connoting the same thing. 2. மீமிசைச் சொல் (நன்.398);; tautology for greater effect and emphasis. [ஒரு + பொருள் + பன்மொழி.]
ஒருபொருண்மொழி	ஒருபொருண்மொழி oruboruṇmoḻi, பெ. (n.) செய் யுட் குற்றங்களுள் ஒன்று (யாப்.வி.525);; defect in poetry. (செ.அக.);. [ஒரு + பொருள் + மொழி.]
ஒருபொருள்	ஒருபொருள் oruboruḷ, பெ. (n.) கடவுள் (வின்.);; god, the one reality. (செ.அக.);. [ஒரு2 + பொருள்.]
ஒருபொழுது	ஒருபொழுது oruboḻudu, பெ. (n.) 1. ஒருவேளை; a division of time. "ஒருபொழுதும் வாழ்வ தறியார்" (குறள்.);. 2. ஒருவேளை மட்டும் உணவுகொள்ளும் தெய்வ வழிபாட்டு நோன்பு; vow of taking one meal in a day. [ஒரு1 + பொழுது. பொழுது = நேரம், வேளை.]
ஒருபோக்கன்	ஒருபோக்கன் orupōkkaṉ, பெ. (n.) வேறுபட்ட நடை யுள்ளவன்; man whose behaviour is of a singular or peculiar nature. (செ.அக.);. [ஒரு1 + போக்கு + அன்.]
ஒருபோக்காய்ப் போ-தல்	ஒருபோக்காய்ப்போ-தல் orupōkkāyppōtal, 6.செ.கு.வி. (v.i.) திரும்பி வாராது போதல்; to be gone once and for ever never to return, an expression used in anger or cursing. (செ.அக.);. [ஒரு + போக்கு + ஆய் + போ-தல்.]

ஒரு போக்கு	ஒரு போக்கு1 orupōkku, பெ. (n.) 1. ஒருவகை; one kind. 2. ஒரே முறை; the same manner. 3. மாறான நடை; peculiar, singular conduct. அவனுடைய செய்கை யெல்லாம் ஒருபோக்கு. (உ.வ.);. (செ.அக.);. ம. ஒருப்போக்கு. [ஒரு1 + போக்கு - ஒருபோக்கு = ஒருவகை, முறை. ஒரு2 + போக்கு - ஒருபோக்கு = மாறான நடை.]
ஒருபோகம்	ஒருபோகம் orupōkam, பெ. (n.) ஆண்டுக்கு ஒரு முறை விளைவு (R.T.);; single crop. (செ. அக.);. ம. ஒருப்பூ. [ஒரு + போகம். பூ → பூகம் → போகம்.]
ஒருபோகி	ஒருபோகி orupōki, பெ. (n.) ஒரே நிகழ்வு; the ever constant entity, that which remains the same without variation, as time divested of all phenomena, like day, night, etc. "காலத்தையடைய ஒருபோகியாக்கி" (ஈடு.9,3,10); (செ.அக.);. [ஒரு1 + போகி. போக்கு → போகு → போகி.]
ஒருபோகு	ஒருபோகு orupōku, பெ. (n.) 1. ஒருபடித்தான நிலம் (தொல்.பொருள்.460,உரை.);; land of uniform character, whether in regard to level or soil content. 2. ஒத்தாழிசைக் கலி வகையுளொன்று (தொல்.பொருள்.451,உரை.);; a kind of verification. (செ.அக.);. [ஒரு1 + போகு.]
ஒருபோது	ஒருபோது orupōtu, பெ. (n.) ஒருபொழுது பார்க்க;see {}. (செ.அக.);. [ஒரு1 + (பொழுது); போது.]
ஒருமட்டம்	ஒருமட்டம் orumaṭṭam, பெ. (n.) ஒருமட்டு பார்க்க;see {}. (செ.அக.);. [ஒரு1 + (மட்டு); மட்டம்.]
ஒருமட்டு	ஒருமட்டு orumaṭṭu, பெ. (n.) ஒத்த அளவு; equality in size or measure – கு.வி.எ. (adv.); ஒருவாறு; in a way, to some extent. காரியம் ஒருமட்டு முடிந்தது. (செ.அக.);. [ஒரு1 + மட்டு.]
ஒருமடைசெய்-தல்	ஒருமடைசெய்-தல் orumaḍaiseytal, 1. செ.குன்றாவி. (v.t.) ஒருமுகமாக்குதல்; lit, to bring many streams under one sluice, to conceive the various aspects of a thing together. பகவத்குணங்களை ஒருமடைசெய்து பூஜிக்கை. (திவ்.திருப்பா,12,வ்யா.130); (செ.அக.);. [ஒரு1 + மடை + செய்.]

ஒருமனப்படு-தல்	ஒருமனப்படு-தல் orumaṉappaḍudal, 20.செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒருமன மாதல்; to be unanimous. 2. மனத்தை ஒன்றிலே செலுத்துதல்; to concentrate the mind intensely upon an object, to be deeply engaged in the pursuit of one idea. (செ.அக.);. [ஒரு + மனம் + படு.]
ஒருமனப்பாடு	ஒருமனப்பாடு orumaṉappāṭu, பெ. (n.) 1. மன விணக்கம்; unanimity, concord. 2. மனத்தை ஒன்றிற் செலுத்துகை; close or undivided application of mind to an object. 3. மனவடக்கம்; mental restraint. (செ.அக.);. [ஒரு + மனம் + பாடு. படு → பாடு.]
ஒருமனம்	ஒருமனம் orumaṉam, பெ. (n.) வேறொன்றும் நாடாத மனம்; mind without variation, unanimity, one mindedness. (சா.அக.);. ம. ஒருமனம். [ஒரு + மனம்.]
ஒருமா	ஒருமா orumā, பெ. (n.) இருபதில் ஒருகூறாகிய பின்னவெண் (ப.);; fraction 1/20. (செ.அக.);. ம. ஒருமா(வு);. [ஒரு + மா.]
ஒருமாதிரி	ஒருமாதிரி orumātiri, பெ. (n.) ஒருவகை; a kind – கு.பெ.எ. (adj.); குணம்வேறுபட்ட; singular, peculiar. அவன் ஒரு மாதிரி ஆள் (உ.வ.); (செ.அக.);. [ஒரு1 + மாதிரி. மாத்திரி → மாதிரி. மா = அளத்தல், மாத்திரி = அளவு, அளவு வேறுபாடு.]
ஒருமாரை	ஒருமாரை orumārai, பெ. (n.) ஒருமாவரை பார்க்க;see {}. [ஒரு + மா + அரை - ஒருமாவரை → ஒருமாரை (மரூஉ.);.]
ஒருமாவரை	ஒருமாவரை orumāvarai, பெ. (n.) ஒருமாவும் அரைமா வுஞ் சேர்ந்த 3/40 என்னும் கீழ்வாயிலக்கம் (தொல். எழுத்.171,உரை.);;{} and a half 1/20 + 1/40 - 3/40. [ஒரு + மா + அரை.]
ஒருமி-த்தல்	ஒருமி-த்தல் orumittal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) ஒன்றுசேர்தல்; to be in unison, to unite. "காதலிருவர் கருத்தொருமித்து" (பெருந்தொ.221); (செ.அக.);. ம. ஒருமிக்குக; க. ஒம்மு, ஒக்கு; து. ஒம்மெபுனி, {}, ஒர்குனி;தெ. ஒம்மு, ஒருமு. [ஒருமு → ஒருமி.]
ஒருமிக்க	ஒருமிக்க orumikka, கு.வி.எ. (adv.)/myfirstfont_13> ஒருசேர together.

ஒருமிடறா-தல்	ஒருமிடறா-தல் orumiḍaṟātal, 6.செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒரு குரலாதல்; to join in one voice. "இப்படியெல்லாரும் ஒருமிடறாயேத்தினாலும்" (ஈடு.4,3,10);. 2. ஒரு சிந் தையாதல்; to be of one mind. "நீயென்னோ டொருமிட றான பின்பு' (ஈடு,1,10.4);. [ஒரு + மிடறு + ஆகு – ஒருமிடறாகு → ஒருமிடறாதல்.]
ஒருமிடறு	ஒருமிடறு orumiḍaṟu, பெ. (n.) ஒருவாய்க்குள் அடங் கும் படி பருகுமளவு; one draught-of liquid. இன்னும் ஒருமிடறு குடி (யாழ்ப்.); (செ.அக.);. [ஒரு1 + மிடறு.]
ஒருமிப்பு	ஒருமிப்பு orumippu, பெ. (n.) 1. ஒற்றுமைப்படுகை; union, harmony. 2. மனத்தை ஒன்றிற் செலுத்துகை; close or undivided attention to an object . "அப்பாலேபோ யொருமிப்பா யிருக்கையில்" (குற்றா.குற.103,2); (செ.அக.);. ம. ஒருமிப்பு; குட. ஒர்மெ; து. ஒம்முத;தெ. ஓரிம, ஓரிமிக. [ஒருமு → ஒருமி → ஒருமிப்பு.]
ஒருமுகம்	ஒருமுகம் orumugam, பெ. (n.) 1. நேர்வழி; direct route, the same direction. ஒருமுகமாய்ப்போ. (உ.வ.); 2. ஒற்றுமை; union, harmony. ஒருமுகமாய்ப் பேசினார் கள் (உ.வ.);. 3. ஒருகட்சி; same party. எல்லாரும் ஒருமுக மாயிருந்தார்கள். (வின்.); (செ.அக.);. [ஒரு1 + முகம்.]
ஒருமுகமாய்ப்பேசு-தல்	ஒருமுகமாய்ப்பேசு-தல் orumugamāyppēcudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) பலர் ஒரு மனத்தராய்ப் பேசுதல் (வின்.);; to speak with one voice. (செ.அக.);. [ஒரு + முகம் + ஆய் + பேசு.]
ஒருமுகவெழினி	ஒருமுகவெழினி orumugaveḻiṉi, பெ. (n.) ஒருபக்க மாக இழுக்கப்படும் திரைச்சீலை (சிலப்.3,109);; stage screen drawn from one side. (செ.அக.);. [ஒரு + முகம் + எழினி.]
ஒருமுற்றிரட்டை	ஒருமுற்றிரட்டை orumuṟṟiraṭṭai, பெ. (n.) ஓரடி முற்றெதுகையாய் வருவது (யாப்.வி.51);; verse in which all the feet in one line have the same edugal. (செ.அக.);. [ஒரு + முற்று + எதுகை.]

ஒருமுறைக் காய்ச்சல்	ஒருமுறைக் காய்ச்சல் orumuṟaikkāyccal, பெ. (n.) 1. நாளொன்றில் ஒருமுறை வருங்காய்ச்சல்; attack of fever once in a day. 2. ஒருதடவை காய்ந்து பின்பு நின்றுபோகுங் காய்ச்சல்; only one attack of fever which never appears afterwards. 3. ஒரே தடவை காய வைத்தல்; drying only once. 4. ஒரே தடவை அடுப்பு மேலேற்றிக் காய்ச்சுதல்; boiling only once or at a stretch, as in the preparation of decoction or medicated oils. (சா.அக.);. [ஒரு + முறை + காய்ச்சல்.]
ஒருமூச்சாய்	ஒருமூச்சாய் orumūccāy, கு.வி.எ. (adv.) ஒரே தொடர்ச் சியாய்; with sustained, continuous manner, at one stretch. ஒருமூச்சாய் வேலை செய்தான் (செ.அக.);. [ஒரு + மூச்சு + ஆய்.]
ஒருமை	ஒருமை orumai, பெ. (n.) 1. ஒற்றுமை (பிங்.);; oneness, union. 2. தனிமை; singleness, loneliness. "என்னொரு மையுங் கண்டுவத்தி" (கம்பரா.கிளை.30);. 3. ஒரே தன்மை; unchangeableness. 4. ஒப்பற்ற தன்மை; peerlessness, uniqueness. "உண்மைபிறர்க் கறிவரிய வொருமையானும்" (சிவப்பிர.முதற்சூ.3.பக்.91);. 5. ஒருமை எண் கூற்று; singular number. "ஒருமை எண்ணின் பொதுப்பிரி பாற்சொல், ஒருமைக்கல்லது எண்ணுமுறை நில்லாது." (தொல்.சொல்.44); 6. மன மொன்றுகை; concentration of mind. "ஒருமையா லுன்னையுள்கி" (தேவா.478,4);. 7. இறையுணர்வு (பிங்.);; knowledge of God. 8. கருத்துரை முடிவு; decision, determination. "கொடுத்து நம் முயிரென வொருமை கூறினான்" (கம்பரா.மூலபல.177);. 9. துறக் கம் (மோட்சம்);; final emancipation. "எம்மொடா மொருமை யெய்துவான்" (தணிகைப்பு.நந்தியு.17);.
ஒருமைப்படு-தல்	ஒருமைப்படு-தல் orumaippaḍudal, 20.செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒற்றுமைப்படுதல்; to become united. 2. மனம் ஒருமுகப்படுதல்; to become concentrated. "சாஸ்திரங் களிற் சொல்லுகிறவழியே நெஞ்சு ஒருமைப் பட்டு" (ஈடு.10,4,10);. (செ.அக.);. [ஒருமை + படு.]

ஒருமைப்பாடு	ஒருமைப்பாடு orumaippāṭu, பெ. (n.) 1. ஒற்றுமைப்ப டுகை; being united. 2. ஒருமித்திருக்கை; combining to become a whole. நாட்டின் ஒருமைப்பாடு. (செ.அக.);. [ஒருமை + பாடு. படு → பாடு.]
ஒருமை பன்மை மயக்கம்	ஒருமை பன்மை மயக்கம் orumaibaṉmaimayakkam, பெ. (n.) சொற்றொடரில் (வாக்கியத்துள்); ஒருமை பன்மைகள் மயங்கி வழங்குகை (சீவக.2210,உரை.);; use of the singular for the plural, or vice versa, as sanctioned by usage. (செ.அக.);. [ஒருமை + பன்மை + மயக்கம்.]
ஒருமைமகளிர்	ஒருமைமகளிர் orumaimagaḷir, பெ. (n.) பிற ஆடவர் பாற் செல்லாத மனமுடைய மாதர் (குறள்.974. உரை.);; chaste, faithful women. (செ.அக.);. [ஒருமை + மகளிர்.]
ஒருமொழி	ஒருமொழி orumoḻi, பெ. (n.) 1. ஆணை; royal command, the authoritative word of a king. ஒருமொழி வைத்துல காண்ட சேரலாதற்கு (சிலப்.வாழ்த்துக். உரைப்பாட்டு.);. 2. பல சொற்களாய்ப் பிரிக்க முடியாத சொல் (நன்.259);; simple word, dist. fr. (தொடர்மொழி. (செ.அக.);. 3. ஒரு பொருளையே விளக்கி நிற்குஞ் சொல் (ஆ.அக.);; word which has single meaning. [ஒரு + மொழி.]
ஒருலாகை	ஒருலாகை orulākai, பெ. (n.) ஒருவகை (வின்.);; a kind of, one sort. தெ. லாகு. [ஒரு + அலகு - ஒரு அலகு → ஒருலாகு → ஒருலாகை (கொ.வ.);.]
ஒருவண்ணம்	ஒருவண்ணம் oruvaṇṇam, கு.வி.எ. (adv.) ஒருவாறு; in some manner, to a certain extent, in some degree. "ஒருவண்ணந் துயர்நீங்கி" (கம்பரா. கையடை.12); (செ.அக.);. ம. ஒருவண்ணம். [ஒரு + வண்ணம்.]

ஒருவந்தம்	ஒருவந்தம்1 oruvandam, பெ. (n.) 1. ஒற்றுமை; similarity, agreement. 2. உறுதி; certainty, indubitable- ness. "ஒருவந்த மொல்லைக் கெடும்" (குறள்.563);. 3. நிலைபேறு; firm footing, stability. "ஊக்க மொருவந்தங் கைத்துடையார்" (குறள்.593);. 4. தொடர்பு (வின்.);; connection, relation. (செ.அக.);. [ஒரு1 + அந்தம். அந்துதல் = சேர்தல். ஒருவந்தம் = ஒன்றுபடல், ஒற்றுமை.] ஒருவந்தம்2 oruvandam, பெ.எ. (adj.) 1. ஒருசேர; all at a time. 2. முடிவாக, உறுதியாக; cetainly, undou- btedly. "ஒருவந்தம் ஒல்லைக் கெடும்" (குறள்);. [ஒரு + அந்தம் - ஒருவந்தம் (பெயரே பெயரெச்சமாயிற்று);.] ஒருவந்தம்3 oruvandam, பெ. (n.) தனியிடம் (சூடா.);; lonely place, place of retirement. [ஒருவு [illegible] ஒருவுதல் நீங்குதல் தனித்திருத்தல் [illegible] பெயரீறு.]
ஒருவயிற்றோர்	ஒருவயிற்றோர் oruvayiṟṟōr, பெ. (n.) உடன்பிறப் பாளர் (சகோதரர்);; children of the same parents. "ஒரு வயிற்றோர் செய்கடனும்" (கந்தபு. சிங்கமு.471); (செ.அக.);. [ஒரு + வயிறு + ஓர்.]
ஒருவர்	ஒருவர் oruvar, பெ. (n.) உயர்சொற்கிளவி, ஒருவன் அல்லது ஒருத்தியைச் சிறப்பு கருதி உயர்வுப் பன் மையில் வழங்கும் பெயர் (நன்.289);; a person, male or female indicated in plural as an honorific term. (செ.அக.); [ஒரு1 + அர் - ஒருவர். 'அர்' - உயர்வுப் பன்மையீறு.] முறைப்படி. 'அர்' - பலர் பாலுக்குரிய ஈறு. "ஒருவரைக் கூறும் பன்மைக் கிளவியும் ஒன்றனைக் கூறும் பன்மைக் கிளவியும் வழக்கினாகிய உயர்சொற் கிளவி இலக்கண மருங்கின் சொல் லாறல்ல" (தொல்.சொல்.27); என்று தொல்காப்பியர் கூறியி ருக்கிறார். ஒருவனைப் பலர் பாலாகக் கூறுவது பொருளில் வறுமொழியாய் இலக்கண வழுவுடையதாயினும், பலராலும் போற்றப்படும் புகழும் பெருமையும் பெற்றவனை நன்கு மதிக்கும் நாகரிகம் கருதிப் பலர் பாலுக்குரிய 'அர்' ஈறு சேர்க்கப்பட்டது. ஒன்று பலவாகவோ ஒருவனைப் பலராகவே மாற்றும் பொருட்பாங்கு 'அர்' ஈற்றுக்கு இன்மையின் இதனை உயர்வுப் பன்மையீறு எனப் புதிய இலக்கண வகையீடு தந்து வழங்கினர். 'அ' - என்னும் பலவின் பாலீறும் பன்மை யீறாதலின் அதனின்றும் வேறுபடுத்த 'அர்' உயர்வுப் பன்மை யீறு எனப்பட்டது. ஒருவர் என்பதிலுள்ள 'அர்' ஈறு, பலர்பா லீறு அன்று எனவும் 'ஒருவன்' என்பதிலுள்ள அன் - அர் எனத் திரியாது எனவும் அறிதல் வேண்டும்.
ஒருவழித்தணத்தல்	ஒருவழித்தணத்தல் oruvaḻittaṇattal, பெ. (n.) அலரடங்குதற் பொருட்டுத் தலைமகன் சிலநாள் வேற்றிடத்துச் சென்று உறையும் அகத்துறை (திருக்கோ.181.அவ.);; literary theme, in which the lover's temporary absence from the place of his lady - love to avoid all tittle-tittle about him, is depicted. (செ.அக.); (அபி.சிந்);. [ஒரு + வழி + தணத்தல்.]

ஒருவழிப்படு-தல்	ஒருவழிப்படு-தல் oruvaḻippaḍudal, 20.செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒருமுகப்படுதல்; to concentrate. படிப்பில் மனம் ஒருவழிப்பட வேண்டும். (உ.வ.);. 2. ஒன்று படுதல், ஒற்றுமையாதல்; to be united. மாறுபட்டவரெல்லாம் இப்போது ஒருவழிப்பட்டுவிட்டார்கள். (உ.வ.);. (செ.அக.);. [ஒரு + வழி + படு.]
ஒருவழியுறுப்பு	ஒருவழியுறுப்பு oruvaḻiyuṟuppu, பெ. (n.) ஒருபகுதி (தொல்.சொல்.81);; portion of the whole (செ.அக.);. [ஒரு + வழி + உறுப்பு.]
ஒருவன்	ஒருவன் oruvaṉ, பெ. (n.) 1. ஒருத்தன்; person of the male sex, man or demon. "குடிசெய்வ லென்று மொருவற்கு" (குறள்.1023);. 2. ஒப்பற்றவன்; the incomparable one. "ஒருவன் வயமானடித் தேர்வான் போல" (கலித்.37); (செ.அக.);. ம. ஒருவன்; க. ஒர்ப்பு, ஒப்புனு. ஒர்வன், ஒம்பு; படை. ஒப்பு; குட. ஒப்பெ; து. ஒரி; தெ. ஒருடு, ஒகடு; கோண். ஓர்ன்; கூ. ரொன்அன்சு; குவி. ரோஒசி, ருசி; கொன். ஒரென்; நா. ஒக்கொ; கொலா, ஒக்கொன்; பர். ஒகுர்; கட. உகர்;மால். ஒர்னெ. [ஒரு1 + அன் - ஒருவன். ஒரு2 + அன் - ஒருவன்.]
ஒருவாக்காக	ஒருவாக்காக oruvākkāka, கு.வி.எ. (adv.) 1. ஒரு வகையாக; in a pecullar way. 2. ஒரேபடியாக; in the same manner. "ஒருவாக்காகப் படுத்துக்கொண்டிருக் கை" (ஈடு.6,8,4,ஜீ);. 3. ஒரேமுறையில்; once for all. ஒருவாக்காகத் தொலைந்துபோனான். (இ.வ.);. 4. ஒரு சேர; all together, in toto, யாவரும் ஒருவாக்காகப் போய்விட்டார்கள். (செ.அக.);. [ஒரு + வாக்கு + ஆக.]
ஒருவாக்கு	ஒருவாக்கு oruvākku, பெ. (n.) 1. உறுதிமொழி; one word, truth, certainty, assurance. 2. ஒன்றுசேர்ந்து கூறுஞ் சொல்; united voice. (செ.அக.);. [ஒரு1 + வாக்கு.]
ஒருவாமை	ஒருவாமை oruvāmai, பெ. (n.) 1. பிறழாமை; uncha- ngeableness. "ஒருவாமை வைத்தற்கு ஒள்ளியான் ஒருபுலவனால் உரைக்கப்படுவது" (இறை.1.12);. 2. நீங்காமை; stability, invariability, permanence. (செ.அக.);. [ஒருவு + ஆ + மை. ஒருவுதல் = நீங்குதல்; 'ஆ' - எ.ம.இ.நி.]

ஒருவாய்கொள்ளல்	ஒருவாய்கொள்ளல் oruvāykoḷḷal, பெ. (n.) ஒரு தடவை வாய் கொள்ளுமளவு உட்கொள்ளல்; taking one mouthful. (சா.அக.);. [ஒரு + வாய் + கொள்ளல்.]
ஒருவாய்க்கோதை	ஒருவாய்க்கோதை oruvāykātai, பெ. (n.) ஒருகட் பறை; drum with one face in the shape of a {}. "மரக்காலன்ன வொருவாய்க் கோதை" (கல்லா.8,27); (செ.அக.);. [ஒரு + வாய் + கோதை.]
ஒருவாய்ப்படு-தல்	ஒருவாய்ப்படு-தல் oruvāyppaḍudal, 20.செ.கு.வி. (v.i.) ஒருகுரலாகப் பேசப்படுதல்; to be spoken of with one voice. (செ.அக.); [ஒரு1 + வாய் + படு.]
ஒருவாயுணவு	ஒருவாயுணவு oruvāyuṇavu, பெ. (n.) ஒரு கவளம்; one morsel of food. (சா.அக.);. [ஒரு1 + வாய் + உணவு.]
ஒருவாற்றான்	ஒருவாற்றான் oruvāṟṟāṉ, கு.வி.எ. (adv.) ஒருவாறு 1,2 பார்க்க;see {} 1,2 (செ.அக.);. [ஒரு + ஆறு + ஆன். ஆறு = வழி, வகை.]
ஒருவாறு	ஒருவாறு oruvāṟu, கு.வி.எ. (adv.) 1. ஒருவகையாக; in a way; somehow. 2. ஓரளவாக; to a certain extent. in some degree. 3. ஒருசேர; entirely, altogether. "ஒருவா றொளியீண்டி நின்றால்" (பழ.201); (செ.அக.);. [ஒரு1 + ஆறு – ஒருவாறு. ஆறு = வழி, வகை.]
ஒருவி	ஒருவி oruvi, பெ. (n.) ஒருத்தி, ஒருபெண்; one woman. ம. ஒருவி. [ஒருவன் → ஒருவி. (இ.வ.);.]
ஒருவிசை	ஒருவிசை oruvisai, பெ. (n.) ஒருமுறை; once, at one time. (ஆ.அக.);. [ஒரு1 + விசை. வீச்சு → வீசு → வீசை → விசை.]
ஒருவிதமா-தல்	ஒருவிதமா-தல் oruvidamādal, 6.செ.கு.வி. (v.i.) 1. புதியவகையாதல்; to be peculiar. 2. வேறுபடுதல்; to be of a different kind or attitude. "பாங்கி யொருவித மாக நடந்தாள்" (அருட்பா.vl,தலைவி வருந்தல்.12, பக்.545);. 3. கவனியாமை, மாறுபாடாக இருத்தல்; to be Indifferent. இப்போது அவர் என்னிடம் ஒருவிதமா யிருக்கிறார். (செ.அக.);. [ஒரு + விதம் + ஆதல்.]

ஒருவியாழவட்டம்	ஒருவியாழவட்டம் oruviyāḻvaṭṭam, பெ. (n.) வியாழன் ஞாயிற்றைச் சுற்றி வர ஆகும் 12 ஆண்டுக்காலம்; time taken by Jupiter to make one orbit around the Sun (ஆ.அக.);. [ஒரு1 + வியாழன் + வட்டம்.]
ஒருவு	ஒருவு1 oruvudal, 5.செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நீங்குதல், விடுதல்; to abandon, renounce. "ஒருவுக வொப்பிலார் நட்பு" (குறள்.800);. 2. கடத்தல்; to cross, pass over. "இருவினை வேலை யொருவினைநீ" (திருநூற்.67);. 3. ஒழிதல்; to be expected. "வேந்தனி னொரீஇய வேனோர்" (தொல்.பொருள்.32);. 4. தப்புதல்; to escape. "பருந்தினேறு குறித்தொரீஇ" (புறநா.43,5); (செ.அக.);. [உருவு → ஒருவு → ஒருவுதல்.] ஒருவு2 oruvudal, செ.கு.வி. (v.i.) ஒப்பாதல், ஒத்தல்; to resemble, equal. (பரிபா.3,32,பி-ம்.); (செ.அக.);. [ஒல் → ஒரு → ஒருவு.] ஒருவு3 oruvu, பெ. (n.) செம்மறியாடு; sheep. (செ.அக.);.
ஒருவேளை	முறுவ ஊரு ஒரு = துரு ஒருவேளை oruvēḷai, கு.வி.எ. (adv.) 1. ஒருமுறை; on one occasion, once. 2. ஒருகால்; perhaps. நான் ஒருவேளை அங்கே போகலாம். (செ.அக.);. ம. ஒருவேளை; க. ஒருவேளெ; தெ. ஒக்கவேட;படட. ஒந்துபேளெ. [ஒரு1 + வேளை.]
ஒருவை	ஒருவை oruvai, பெ. (n.) 1. செம்மறியாடு; sheep. 2. ஓர் பூடு; a kind of shrub or plant. (சா.அக.);. [உரு → உருவை → ஒருவை. உரு → துரு = செம்மறியாடு, செந்நிறமுள்ள பூண்டும் அப்பெயர் பெற்றிருக்கலாம்.]

ஒரூஉ	ஒரூஉ1 orūudal, 7.செ.கு.வி. (v.i.) 1. நீங்குதல், விலகுதல்; to remove, separate. 2. ஓடுதல்; to run flee. [ஒருவு → ஒரூஉ.] ஒரூஉ2 orūu, பெ. (n.) 1. ஆற்றினின்றும் நீராடும் குளம் அல்லது ஊர்க்குளத்திற்கு நீர் கொணரும் கால்வாய்; channel through which water of a river runs through to the tank or swimming pool. 2. விளைநி லங்களுக்குப் பாயும் ஆற்று வாய்க்கால்; water cha- nnel brought to village from tank or river to feed the fields. 3. ஆற்று நீரால் நிரம்பும் குளம்; tank fed with river water. 4. வடிகால், இட்டாலி; drain or gutter to drain out sewage water in a town. க. ஒரு, ஓரிமோரி;குச். ஓரியோ. [ஒருவு → ஒரரூஉ.] ஒரூஉ3 orūu, பெ. (n.) 1. இடைவிட்டிருப்பது, விலகியிருப்பது; keeping apart. 2. உருக்குலைவு, வடிவச் சிதைவு; deformation. [ஒருவு → ஒரூஉ.]
ஒரூஉத்தனார்	ஒரூஉத்தனார் orūuttaṉār, பெ. (n.) ஒரு தமிழ்ப்புலவர்; poet of Sangam age. (அபி.சிந்.);. [ஒரூஉ2 - ஒரூஉத்தன் + ஆர் - ஒரூஉத்தனார். ஒரூஉ = ஆற்று நீர் பாயும் கால்வாய். ஒரூஉத்தன் = ஆற்றுநீர் பாயும் கால்வாயை மேற்பார்க்கும் பணியாளன், நீர்க்கட்டி. ஒரூஉத்த னார் = ஆற்றுக்கால்வாய்களை மேற்பார்க்கும் பணியிலிருந்த தமிழ்ப்புலவராகலாம். நாடெங்கும் வாழும் சிற்றூர் மக்களிடை இன்றும் நீருகட்டி என்னும் கால்வாய்ப் பணியாளர் உள்ளனர்.]
ஒருஉத்தொடை	ஒருஉத்தொடை oruuttoḍai, பெ. (n.) அளவடியுள் நடுவிருசீர் களொழிய முதற்சீர்க்கண்ணும் நான்காஞ் சீர்க்கண்ணும் மோனை முதலாயின வரத்தொடுப் பது (இலக்.வி.723);; alliteration etc. in the first foot and the fourth of a line of verse. (செ.அக.);. [ஒரூஉ + தொடை.]
ஒரூஉவண்ணம்	ஒரூஉவண்ணம் orūuvaṇṇam, பெ. (n.) யாற்றொழுக் காகப் பொருள் கொண்டு செல்லும் சந்தம் (தொல். பொருள்.539);; rhythm of verse effected by composing the flow of a river. (செ.அக.);. [ஒரூஉ + வண்ணம். ஒரூஉ = ஓட்டம்.]
ஒரூஉவளபெடை	ஒரூஉவளபெடை orūuvaḷabeḍai, பெ. (n.) முதற்சீர்க் கண்ணு நான்காஞ் சீர்க்கண்ணு மளபெடை பயிலு வது; prolongation of vowel in verse. (ஆ.அக.);. [ஒரூஉ + அளபெடை. ஒரூஉ = விலகுதல்.]

ஒருஉவியைபு	ஒருஉவியைபு oruuviyaibu, பெ. (n.) ஈற்றுச்சீரினும் முதற் சீரினுமியைபு வருவது; rhyming at the last line of a verse. (எ-டு); "நிழலே இனியத னயலது கடலே" (ஆ.அக.);. [ஒரூஉ + இயைபு. ஒரூஉ = விலகுதல்.]
ஒரூஉவெதுகை	ஒரூஉவெதுகை orūuvedugai, பெ. (n.) முதற்சீர்க்கண் ணும் நான்காஞ் சீர்க்கண்ணு மெதுகை வருதல்; appearance of 'edukal' in the first and fourth feet of a line in verse. (எ-டு); "மின்னவி ரொளிவடந் தாங்கி மன்னிய" [ஒரூஉ + எதுகை.]
ஒரே	ஒரே orē, கு.பெ.எ. (adj.) ஒன்றேயான; only, the one. அவனுக்கு ஒரேமகன். (உ.வ.);. 2. மற்றொரு தரத்தில் இல்லாதது; the same, not of a different kind. (சேரநா.);. ம. ஒரே; க. ஒந்தே;தெ. ஒகே. [ஒரு + ஏ.]
ஒரோவழி	ஒரோவழி orōvaḻi, கு.வி.எ. (adv.) சிறுபான்மையாய்; sometimes in some places, smaller number or part. 'யாதானும் ஒரோவழி ஒருசாரார் மாட்டு ... நிகழும் ஒழுக்கத்தினை' (தொல்.பொருள்.3,உரை.); (செ.அக.);. [ஒரு + ஓ + வழி.]
ஒரோவொரு	ஒரோவொரு orōvoru, பெ. (n.) ஏதோவொரு; some- thing, somebody. [ஒரு + ஓ + ஒரு - ஒரோவொரு.]
ஒரோவொருவர்	ஒரோவொருவர் orōvoruvar, பெ. (n.) தனித்தனி ஒவ்வொருவர்; each person, individual. "ஒரோ வொரு வர்க் கொல்காதோ ரொன்று படும்" (சிறு.பஞ்.27); (செ.அக.);. [ஒரு + ஓ + ஒருவர்.]
ஒரோவொன்று	ஒரோவொன்று orōvoṉṟu, பெ. (n.) ஒவ்வொன்று; one in each. ஒரோவொன்றே அறமுந் துறக்கமும் பொரு ளும் பயத்தற் சிறப்பு நோக்கி (தொல்.பொருள்.25, உரை.); (செ.அக.);. [ஒரு + ஓ + ஒன்று.]

ஒல்	ஒல்1 ol, பெ. (n.) 1. முன்மை, முதன்மை; foremost. 2. தொன்மை; antiquity. [உல் → ஒல்.] ஒல்2 ol, பெ. (n.) முடிவிடம் (திவா.);; limit, end. (செ. அக.);. [உல் → ஒல்.] ஒல்3 ol, பெ. (n.) தொல்லை, துன்பம்; trouble, affliction. [உல் → ஒல்.] ஒல்4 ol, இடை. (part.) 1. ஒலிக்குறிப்பு இடைச்சொல்; expression of invitative sound. 2. விரைவு சுட்டும் ஒலிக்குறிப்பு; onom. expressing speed. [ஒ → ஒல்.]
ஒல்கல்	ஒல்கல் olkal, பெ. (n.) ஒல்கு-தல் பார்க்க;see olgu-.
ஒல்கு	ஒல்கு1 olkudal, 7.செ.கு.வி. (v.i.) 1. தளர்தல்; to grow weak, or faint; to pine, to be disheartened. "ஒல்க' வுள்ள மொடு" (புறநா.135, 8);. 2. மெலிதல்; to become reduced, thin, slender; to be emaciated. "ஒல்கு தேவியை" (கந்தபு.காமதகன.61);. 3. குழைதல்; to become soft, mellow. "ஒல்குதீம்பண்டம்" (சீவக.62);. 4. நுடங்குதல்; to tremble as from weakness or from being over-burdened, to bend with trembling. "ஒல்கு ... நுண்மருங்குல்" (சிறுபாண்.135);. 5. சுருங்குதல்; to shrink, to flinch. "ஒழுக்கத்தி னொல்காருரவோர்" (குறள்.136);. 6. அசைதல்; to shake, move. "இயலின னொல்கினளாடு மடமகள்" (பதிற்றுப்.51,10);. 7. ஒதுங் குதல்; to wave, move to a side.

ஒல்லட்டை	ஒல்லட்டை ollaṭṭai, பெ. (n.) ஒல்லியானவன் (யாழ்ப்.);; thin, slender person; one reduced by disease or age. (செ.அக.);. [உல் → ஒல் → ஒல்லட்டை. (வே.க.82);.]
ஒல்லல்	ஒல்லல் ollal, பெ. (n.) 1 இயலுகை (திவா.);; being able, possible. 2. ஊடல் தீர்க்கை (சூடா.);; reconciling after a love quarrel. (செ.அக.); ம. ஒல்லல். [ஒல் + அல்.]
ஒல்லாங்கு	ஒல்லாங்கு ollāṅgu, கு.வி.எ. (adv.) பொருந்தும் வழி யால்; appropriately, in the proper way, befittingly. "ஒல்லாங்கியாமிரப்பவும்" (கலித்.3,11);. (செ.அக.);. [ஒல் + ஆங்கு.]
ஒல்லாடி	ஒல்லாடி ollāṭi, பெ. (n.) ஒல்லட்டை பார்க்க;see {} (யாழ்ப்.); (செ.அக.);. ம. ஒல்லாடி. [ஒல் + ஆடி.]
ஒல்லாதவர்	ஒல்லாதவர் ollātavar, பெ. (n.) பகைவர்; enemies. "ஒல்லாத வரிற் பொருதே சில வும்பர் வீழ" (கந்தபு. திருவிளை.60); (செ.அக.);. [ஒல் + ஆ - ஒல்லாத + அவர். 'ஆ' - எ.ம.இ.நி.]
ஒல்லாமை	ஒல்லாமை1 ollāmai, பெ. (n.) 1. இயலாமை; inability. 2. இகழ்ச்சி (திவா.);; contempt. 3. அவாவின்மை (திவா.);; lack of desire. (செ.அக.);. [ஒல் + ஆ + மை - ஒல்லாமை. 'ஆ' - எ.ம.இ.நி.] ஒல்லாமை2 ollāmai, பெ. (n.) 1. பொருந்தாமை; unsuitability. 2. வெறுப்பு; disgust, loathsomeness. [ஒல் + ஆ + மை - ஒல்லாமை. 'ஆ' - எ.ம.இ.நி.]
ஒல்லார்	ஒல்லார் ollār, பெ. (n.) பகைவர்; foes, enemies. "ஒல்லார் நாண" (தொல்.பொருள்.76); (செ.அக.);. ம. ஒல்லார். [ஒல் → ஒல்லார்.]

ஒல்லி	ஒல்லி1 olli, பெ. (n.) 1. மெலிந்தவன்; thin person. 2. மென்மை; thinness, slenderness. 3. ஒல்லித்தேங் காய் (யாழ்ப்.); பார்க்க;see {}. 4. துடைப்பம் (வின்.);; broom. (செ.அக.);. ம. ஒல்லி. [ஒல் → ஒல்லி.] ஒல்லி2 olli, பெ. (n.) மேன்மை; excellence, eminence. [ஒல் → ஒல்லி.]
ஒல்லிக்காய்ச்சி	ஒல்லிக்காய்ச்சி ollikkāycci, பெ. (n.) உள்ளீடில்லாத காயுள்ள தென்னை (யாழ்ப்.);. coconut-palm that yields blighted fruit. (செ.அக.);. [ஒல்லி + காய்ச்சி.]
ஒல்லிட்டை	ஒல்லிட்டை olliṭṭai, பெ. (n.) ஒல்லியானவன்; slender or thin person. [ஒல்லட்டை → ஒல்லிட்டை.]
ஒல்லித்தேங்காய்	ஒல்லித்தேங்காய் ollittēṅgāy, பெ. (n.) உள்ளீடில்லாத தேங்காய்; blighted or empty coconut (ஆ.அக.);. ம. ஒல்லித் தேங்ங. [ஒல்லி + தேங்காய்.]
ஒல்லிநாடி	ஒல்லிநாடி ollināṭi, பெ. (n.) ஒற்றை நாடி; thin or slender habit of the body, lank. [ஒல்லி + நாடி.]
ஒல்லிமேய்-தல்	ஒல்லிமேய்-தல் ollimēytal, 2.செ.கு.வி. (v.i.) தேங்கா யில் உட்பசையறுதல்; to be empty, be blighted, as coconuts. ஒல்லிமேய்ந்த தேங்காய் (யாழ்ப்.); (செ.அக.);. [ஒல்லி + மேய்.]
ஒல்லியன்	ஒல்லியன் olliyaṉ, பெ. (n.) மெல்லியவன்; thin man. (செ.அக.);. [ஒல்லி + அன்.]

ஒல்லு	ஒல்லு1 olludal, 8.செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. இயலுதல்; to be able, possible, practicable. "ஒல்லும்வா யெல்லாம் வினைநன்றே" (குறள்,673);. 2. உடன்படுதல்; to agree, "பாசறை யல்லது நீயொல்லாயே" (புறநா.31,6);. 3. தகுதல்; to be fit, suitable. "கங்குற்போதி லீங்கு வந்திடுவ தொல்லாது" (கந்தபு.வள்ளியம்.162);. 4. பொருந்துதல்; to combine, unite, join. "கானத் தொல் லும் பேரழல்" (கந்தபு.ஆற்று.7);. 5. நிகழ்தல் (வின்.);; to occur, happen, take place. 6. ஒத்தல்; to resemble. 7. நிறைவேற்றல்; to effectuate. 8. பொறுத்தல்; to tolerate, endure. "ஒல்லுவ சொல்லாது" (பரிபா.12-65);. [உல் → ஒல்.] ஒல்லு2 olludal, 8.செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. குத்துதல்; to pierce.
ஒல்லுநர்	ஒல்லுநர் ollunar, பெ. (n.) நண்பர் (திவா.);; friends; associates (செ.அக.);. [ஒல் → ஒல்லுநர்.]
ஒல்லென	ஒல்லென olleṉa, கு.வி.எ. (adv.) 1. விரைய; quickly. "வல்வினை ... ஒல்லெனவொப்ப" (ஞானா.1,33);. 2. வெளியாக (சீவக.737, உரை.);; publicly, openly. (செ.அக.);. [ஒல் + என. ஒல் - ஒலிக்குறிப்பு.]
ஒல்லெனல்	ஒல்லெனல் olleṉal, பெ. (n.) ஒலிக்குறிப்பு; onom. sounding by shepherds etc. in a certain way. "ஆயரொல் லென வொலிப்ப" (சீவக.438); (செ.அக.);. [ஒல் + எனல். ஒல் - ஒலிகுறிப்பு.]
ஒல்லே	ஒல்லே ollē, கு.வி.எ. (adv.) சுருக்காக, விரைவாக; quickly. "நங்கை யென்னொ டுரையாய் நனியொல்லே" (சீவக.898); (செ.அக.);. [ஒல் → ஒல்லே (வே.க.116);.]

ஒல்லை	ஒல்லை1 ollai, கு.வி.எ. (adv.) 1. விரைவாக (சூடா.);; rapidly, quickly. 2. காலத்தாழ்வின்றி, உடனே; promptly. "ஒல்லைக்கெடும்" (குறள்,563);. 3. சுருக்காய் (திவா.);; in a little while. (செ.அக.);. ம. ஒல்ல. [ஒல் → ஒல்லை.] ஒல்லை2 ollai, பெ. (n.) பழமை; antiquity, oldness. "ஒல்லை போற் கருங்காவியென" (இரகு. இரகு.3); (செ.அக.);. [உல் → ஒல் - ஒடுங்கற் கருத்துவேர், உள்ளொடுங்குதல் காலத்தால் தொன்மைப் படுதலையும் குறிக்கும். ஒல் → ஒல்லை. (பழங்காலம்); ஒ.நோ. ஒல் → தொல் → தொன்மை, தொல்லை.] ஒல்லை3 ollai, பெ. (n.) தொந்தரவு (அக.நி.);; trouble. (செ.அக.);. [ஒல் - உள்ளொடுங்கற் கருத்துவேர், உள்ளொடுங்கல், வறு மைப்படுதல், இலம்படுதல், துன்புறல், ஒல் → ஒல்லை (துன்பம்);.]
ஒல்லையூர்	ஒல்லையூர் ollaiyūr, பெ. (n.) கடைக்கழக வள்ளலின் ஊர்; a town of Tamil Cheiftain of Sangam age. [ஒல்லை + ஊர் - ஒல்லையூர். ஒல்லை = பழமை, தொன்மை.]
ஒல்லையூர் கிழான்	ஒல்லையூர் கிழான் ollaiyūrkiḻāṉ, பெ. (n.) தொடித் தலை விழுத்தண்டினராற் பாடப்பட்ட பெருஞ்சாத்த னின் தந்தை; Sangam personage. [ஒல்லையூர் + கிழான்.]
ஒல்லொல்லி	ஒல்லொல்லி ollolli, பெ. (n.) மிக்க வொல்லி; extreme thinness. (செ.அக.);. [ஒல் + ஒல்லி.]
ஒல்வழி	ஒல்வழி olvaḻi, கு.வி.எ. (adv.) 1. பொருந்தியவிடத்து; In a suitable place. "ஒல்வழி யொற்றிடை மிகுதல்" (தொல்.எழுத்.114);. 2. பொருந்தியகாலத்தில்; at the suitable time. (செ.அக.);. [ஒல் + வழி.]

ஒலி	ஒலி1 olidal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) தழைத்தல்; to shoot forth; to be luxuriant; to prosper, thrive. "ஒலிந்த கூந்தல்" (பதிற்றுப்.31,24); (செ.அக.);. [உல் → ஒல் → ஒலி.] ஒலி2 olittal, 4.செ.குன்றாவி. (v.t.) ஒலி1 பார்க்க;see oli1 "கரும்பின் ஒலிக்குந்து" (புறநா.137,6);. [உல் → ஒல் → ஒலி.] ஒலி3 olittal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) ஓசையெழுப்புதல்; to sound, as letter; to roar, as the ocean. "ஒலித்தக்கா வென்னாமுவரி" (குறள்,763);. [ஒல் → ஒலி.]
ஒலிக்கல்	ஒலிக்கல் olikkal, பெ. (n.) பல்; tooth as it helps in the pronunciation. (சா.அக.);. [ஒலி + கல்.]
ஒலிக்குறிப்பு	ஒலிக்குறிப்பு olikkuṟippu, பெ. (n.) குறிப்பிட்ட ஓசையைக் குறிக்கும் சொல்; symbol of a sound, as கலகலெனல். (செ.அக.);. [ஒலி + குறிப்பு.]
ஒலிசை	ஒலிசை olisai, பெ. (n.) மணமகனுக்கு மணமகள் சுற்றத்தார் திருமணத்தின் நான்காநாளிற் கொடுக் கும் வரிசை (வின்.);; presents given by the near relations of the bride to the bridegroom on the fourth day of the marriage. (செ.அக.);. [ஒலி → ஒலிசை. (வே.க.116); ஒலி = செழிப்பு, தழைப்பு, மகிழ்ச்சி.]
ஒலிப்பு	ஒலிப்பு olippu, பெ. (n.) 1. பெருமொழி; sonorousness, roar. "சொன்மறை யொலிப்புடைமுனி' (இரகு.இரகு வுற்.30); (செ. அக.);. 2. ஒழுகல், ஒழுக்கு, ஊற்று, சிறிய அருவி; leak, flowing, a flow, a small stream or fountain. (சேரநா.);. [ஒலி → ஒலிப்பு.]
ஒலிமுகம்	ஒலிமுகம் olimugam, பெ. (n.) ஒலிமுகவாயில் பார்க்க (செ.அக.);;see {}.

ஒலிமுகவாயில்	ஒலிமுகவாயில் olimugavāyil, பெ. (n.) நகரம் அல்லது கோயிலின் முன்புறவாயில் (விவிலி.2.இரா.7,17);; outer gate of a city, fort or temple, where the guard is stationed. (செ.அக.);. [ஒலி + முகம் + வாயில். ஒலி = ஆராய்ச்சிமணி. ஒலிமுகம் = தலைவாயில்.]
ஒலியல்	ஒலியல்1 oliyal, பெ. (n.) 1. தழைக்கை; luxuriance. "ஒலியற்கண்ணிப் புலிகடிமாஅல்" (புறநா.201,15);. 2. தளிர் (புறநா.202,10,உரை.);; shoot, sprout. 3. மாலை; garland of flowers. "மல்லிகை யொலியல் சூடினார்" (சீவக.2682);. 4. வளைவு மாலை; chaplet of flowers. "கண்ணி யொலியன்மாலையொடு பொலியச் சூடி" 5. ஈயோட்டுங் கருவி; fly whisk. "ஒலியலுங் கவரியும் புரள" (திருவிளை.நரிபரி.40); (செ.அக.);. [ஒலி + அல் – ஒலியல். 'அல்' - தொ.பெ.ஈறு.] ஒலியல்2 oliyal, பெ. (n.) 1. தழை; foliage, leafage. 2. தோல் (பிங்.);; skin, hide. 3. ஆடை (பிங்..);; cloth, garment. ம. ஒலியல் (அரச உடை);; தெ. ஒலியு; து. ஒலிலு, ஒல்லி;க. ஒல்லி (சிறுசெடி);.
ஒலியறிகுழல்	ஒலியறிகுழல் oliyaṟiguḻl, பெ. (n.) நெஞ்சத்துடிப்பறி யும் கருவி; instrument by which the cardiac sounds are heard - stethoscope. (சா.அக.);. [ஒலி + அறி + குழல்.]
ஒலியன்	ஒலியன்1 oliyaṉ, பெ. (n.) ஆடை (கோயிலொ.88);; cloth. (செ.அக.);. [ஒலி → ஒலியன்.] ஒலியன்2 oliyaṉ, பெ. (n.) ஒருமொழியில் அமைந்த அடிப்படைத் தனி ஒலி; a unit of significant sound in a given language phoneme. [ஒலி + அன்.]
ஒலியெழுத்து	ஒலியெழுத்து oliyeḻuttu, பெ. (n.) ஒலிவடிவான எழுத்து (நன்.256.மயிலை.);; articulate sound conside- red as a symbol of a certain state of consciousness, dist. Fr. வடிவெழுத்து. (செ.அக.);. [ஒலி + எழுத்து.]
ஒலியொலியென் றொலி-த்தல்	ஒலியொலியென்றொலி-த்தல் oliyoliyeṉṟolittal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) மிக்கபயன் தருதல்; to yield abu- ndantly. மரம் ஒலியொலியென் றொலிக்கிறது. (வின்.); (செ.அக.);. [ஒலி + ஒலி + என்று + ஒலித்தல்.]

www.valluvarvallalarvattam.com 6712 of 19068.

ஒலிவல்ஈந்து	ஒலிவல்ஈந்து olivalīndu, பெ. (n.) தழைத்த ஈத்தமரம். (நற்.2);; a kind of tree. (சங்.இலக்.சொற்.);. [ஒலியல் + ஈந்து.]
ஒலிவிதை	ஒலிவிதை olividai, பெ. (n.) ஈரமான நிலத்தில் விதைத்தல்; sowing in wet field. (சேரநா.);. ம. ஒலிவித. [ஒலி + விதை. ஒலி = நன்கு முளைக்கத்தக்க செழிப்பான ஈர நிலம்.]
ஒலுகு	ஒலுகு olugu, பெ. (n.) திண்டு (இ.வ.);; bolster, cushion for the back of a chair. (செ.அக.);. [ஒலி → ஒலு → ஒலுகு.]
ஒலுங்கு	ஒலுங்கு oluṅgu, பெ. (n.) பெருங்கொசுகு; big mosquito. (செ.அக.);. ம. ஒலுங்கு. [உலங்கு → ஒலங்கு → ஒலுங்கு.]
ஒலோவு-தல்	ஒலோவு-தல் olōvudal, 7.செ.கு.வி. (v.i.) குறைவாதல்; to be wanting, deficient, lacking. "கீறுமுடை கோவண மிலாமையி லொலோவிய தவத்தர்" (தேவா.413,10); (செ.அக.);. [ஒல் (ஒல்கு); → ஒலவு → ஒலாவு → ஒலோவு.]
ஒவ்வாப் பக்கம்	ஒவ்வாப் பக்கம் ovvāppakkam, பெ. (n.) ஏரணத்தில் (தருக்கம்); பொருந்தாத பக்கம் (வின்.);; strained or forced comparison, incongruity. (செ.அக.);. [ஒவ்வு + ஆ + பக்கம்.]
ஒவ்வாமை	ஒவ்வாமை1 ovvāmai, பெ. (n.) 1. ஒப்பாகாமை; unlikeness, inequality. 2. இசையாமை; discord, disagreement (செ.அக.);. 3. தகுதிக்குறைவு (ஈனம்);; being not equal to. 4. உண்மையல்லாமை; not true or right, not agreeable. ம. ஒவ்வாத்து. [ஒவ்வு + ஆ + மை.] ஒவ்வாமை2 ovvāmai, பெ. (n.) 1. இசையாமை, பொருந்தாமை; unsuitablity. 2. உடல் நலத்திற் கொவ் வாமை; allergy. [ஒவ்வு + ஆ + மை.]

ஒவ்வான்	ஒவ்வான் ovvāṉ, பெ. (n.) ஒப்பாகாதவன் (கலி.104);; peerless, uncomparable. (சங்.இலக்.சொற்.);. [ஒவ்வு + ஆ + ஆன். 'ஆ' - எ.ம.இ.தி. (புணர்ந்துகெட்டது);.]
ஒவ்வு-தல்	ஒவ்வு-தல் ovvudal, 5. செ.கு.வி. (v.i.) 1. பொருந்துதல்; to be congruous, consistent "ஊகமனுபவம் வசனமுன் றுக்கு மொவ்வும்" (தாயு.எங்கு. 3);. 2. ஒத்திருத்தல்; to be like, to be similar. (செ.அக.);. ம. ஒவ்வு; க. ஒப்பு; கோத. ஒப்; குட. ஒ. து. ஒம்புனி; தெ. ஒவ்வு. ஒப்பு;குரு. ஒக்கனா. [உல் → ஒல் → ஒவ் → ஒவ்வு.]
ஒவ்வுறு-தல்	ஒவ்வுறு-தல் ovvuṟudal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) ஒப்பாதல்; to agree to be like, equal. "இதற்கொவ்வுறாதால்" (பாரத.); (செ.அக.);. ம. ஒவ்வுக. [ஒவ்வு + உறு.]
ஒவ்வொன்று	ஒவ்வொன்று ovvoṉṟu, ப.பெ. (pron.) 1. ஒன்று மேனி; one each. 2. சில; one here and there. அந்த எண்களில் ஒவ்வொன்று விடப்பட்டிருக்கும் (செ.அக.);. [ஒன்று + ஒன்று.]
ஒவ்வோக்குழி	ஒவ்வோக்குழி ovvōkkuḻi, பெ. (n.) நிலத்திலே விரலால் சிறுவர் எழுதும் அரிக்குழி; depression made in the earth by repeatedly tracing with the finger in the same groove the outline of the letter ஒ when children begin to learn the letters of the alphabet. "பகவத் விஷயத்தில் ஒல்வோக்குழியிடாதேயிருக்கிற உங்களுக்கு" (ஈடு,5,6,2); (செ.அக.);. [ஒ + ஓ + குழி – ஒவ்வோக்குழி. எழுதக் கற்பிக்கும் தொடக்கத் தில் ஓம் எழுதிய பின் தமிழ் நெடுங்கணக்கு கற்பிக்கும் வழக்கம் தழுவி ஒவ்வோக்குழி எனப்பட்டது.]
ஒவ்வோன்	ஒவ்வோன் ovvōṉ, பெ. (n.) ஒப்பில்லாதவன்; ore who has no equal. "யாருமொவ்வோன் ... உணர்தலுற் றான்" (பாரத.பதினெட்.111); (செ.அக.);. [ஒவ்வு – ஆ + ஆன் - ஒவ்வான் → ஒவ்வோன். 'ஆ' - எ.ம.இ.நி. (புணர்ந்து கெட்டது);.]

ஒழி	ஒழி1 oḻidal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தீர்தல்; to cease, desist, stop; to discontinue, to be finished, ended. "பொய்க்கோலஞ் செய்ய வொழியுமே" (நாலடி.43);. 2. அழிதல்; to decline; to become extinct, annihilated "ஒழிந்திடு மணுருபங்கள்" (சி.சி.1.11);. 3. சாதல்; to die, perish. "ஈரைம்பதின்மரும் பொருது களத்தொழிய" (புறநா.2,15);. 4. வெளிச்செல்லாது தங்குதல்; to remain. "அரசர் வாய்மொழி நம்பா லொழிகு வதாயின்" (சிலப்.26,11);. 5. முடிவாதல் (தீர்மானமாதல்);; to be settled, decided. "தமக்கொழிமரபின் ... நல்லறம்" (மணி.16,110);. 6. தவிர்தல்; to be excepted. 7. விட்டு நீங்குதல்; to leave off, forbear. "இற்பிறப்பு நாணு மிடையொழிய" (பு.வெ.7.27);. 8. வேலைசெய்யாது இருத்தல் ... ஒழிந்த வேளையில்
ஒழிகடை	ஒழிகடை oḻigaḍai, பெ. (n.) 1. பெரும்பான்மை முடிந்த நிலை (வின்.);; state of being almost exhausted as stores, almost ended, nearly over. (செ.அக.);. 2. ஈறு; termination. [ஒல் → ஒல்லு → ஒலு → ஒழு → ஒழி + கடை.]
ஒழிச்சு-தல்	ஒழிச்சு-தல் oḻiccudal, 5. செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. போக்கு தல்; to put an end to, to banish, remove. "பல்பிறவியை யொழிச்சுவன்" (பதினொ.ஆளு.திருக்கலம்.35);. 2. வெறுமையாக்கல் (இ.வ.);; to vacate. 3. அழித்தல் (இ.வ.);; to destroy. (செ.அக.);. [ஒழி → ஒழித்து → ஒழிச்சு (கொ.வ.);.]
ஒழித்துக்காட்டணி	ஒழித்துக்காட்டணி oḻittukkāṭṭaṇi, பெ. (n.) ஒருபொ ருளை ஓரிடத்தில்லையென மறுத்து மற்றோரிடத் துண்டென்று பொருத்திக் காட்டும் அணி (அணியி. 53);; [ஒழித்து + காட்டு + அணி.]
ஒழிந்தவேளை	ஒழிந்தவேளை oḻindavēḷai, பெ. (n.) வேலையில்லாத காலம்; leisure time (செ.அக.);. [ஒழி → ஒழிந்த + வேளை.]
ஒழிந்தார்	ஒழிந்தார் oḻindār, பெ. (n.) மற்றவர்; others, the rest. "ஒழிந்தாரைப் போற்றி" (நாலடி.49); (செ.அக.);. [ஒழி → ஒழிந்தார்.]

ஒழிப்பணி	ஒழிப்பணி oḻippaṇi, பெ. (n.) ஒன்றன் தன்மையை மறுத்து வேறொன்றன் தன்மையை ஏற்றிக்கூறும் அணி (தண்டி.73);; a figure of speech which denies to an object one of its own attributes and ascribes another which is foreign to it. (செ.அக.);. [ஒழிப்பு + அணி.]
ஒழிப்பு-தல்	ஒழிப்பு-தல் oḻippudal, 5.செ.குன்றாவி. (v.t.) ஒழித்தல்; to destroy, remove. "அவல மொழிப்பியவன் வயிற் றிசையா (பெருங்.இலாவாண.9.229); (செ.அக.);. [ஒழி → ஒழிப்பு.]
ஒழிப்பு	ஒழிப்பு oḻippu, பெ. (n.) விலக்கு; exclusion, dismissal, expulsion. (செ.அக.);. [ஒழி → ஒழிப்பு.]
ஒழிபியல்	ஒழிபியல் oḻibiyal, பெ. (n.) நூலின்கண் முன்னியல்க ளிற் சொல்லா தொழிந்தவற்றைக் கூறுமியல் (நம்பி யகப்.);; residuary chapter of a work giving various Items of information not mentioned in the several preceding chapters. (செ.அக.);. [ஒழி → ஒழிபு + இயல்.]
ஒழிபு	ஒழிபு oḻibu, பெ. (n.) 1. எச்சம்; remainder. 2. ஒவ்வொன் றாகத்தள்ளி உரியதைத் தேரும் நெறி, தேர்நெறி; law of selection by elimination. (செ.அக.); [ஒழி → ஒழிபு.]
ஒழிய	ஒழிய oḻiya, கு.வி.எ. (adv.) தவிர; except, save. "பாடியென் ... ... எந்தை பெம்மானை யொழியவே" (திவ்.திருவாய்.3,9,2);. (செ.அக.);. [ஒழி → ஒழிய.]
ஒழியாவிளக்கம்	ஒழியாவிளக்கம் oḻiyāviḷakkam, பெ. (n.) ஒழியாவி ளக்குபார்க்க;see {}. "மொழிபெயர் தேத்தோ ரொழியா விளக்கமும்" (சிலப்.6,143); (செ.அக.);.
ஒழியாவிளக்கு	ஒழியாவிளக்கு oḻiyāviḷakku, பெ. (n.) விடிவிளக்கு (சிலப்.6,143,உரை.);; lamp that burns throughout the night. (செ.அக.);. [ஒழியாத → ஒழியா + விளக்கு.]
ஒழியிசை	ஒழியிசை oḻiyisai, பெ. (n.) ஒழிந்த பொருள்தருஞ் சொற்களைத் தருவது (நன்.423);; that which suggests an implied meaning. (செ.அக.);. [ஒழி + இசை.]
ஒழியிசையெச்சம்	ஒழியிசையெச்சம் oḻiyisaiyessam, பெ. (n.) ஒழியிசை பார்க்க;see {}. [ஒழி + இசை + எச்சம்.]

ஒழியிசையெஞ்சணி	ஒழியிசையெஞ்சணி oḻiyisaiyeñsaṇi, பெ. (n.) ஒழி யிசை பார்க்க;see {}. (ஆ.அக.);. [ஒழி + இசை + எஞ்சு + அணி.]
ஒழியிசை யேகாரம்	ஒழியிசை யேகாரம் oḻiyisaiyēkāram, பெ. (n.) ஒழி பொருளைக் காட்டும் 'ஏ' காரம். {} which suggest an implied meaning. [ஒழியிசை + ஏகாரம்.]
ஒழிவி-த்தல்	ஒழிவி-த்தல் oḻivittal, 4.செ.குன்றாவி. (v.t.) அழிவித்தல்; to cause to destroy, annihilate. 2. முடித்தல்; to cause to terminate. [ஒழி → ஒழிவி (பி.வி.);.]
ஒழிவிலொடுக்கம்	ஒழிவிலொடுக்கம் oḻiviloḍukkam, பெ. (n.) கண் ணுடைய வள்ளலார் செய்த ஒரு சிவனிய நூல்; a {} treatise by {}, about 18th c. (செ.அக.);. [ஒழிவு + இல் + ஒடுக்கம் - ஒழிவிலொடுக்கம்.]
ஒழிவு	ஒழிவு1 oḻivu, பெ. (n.) 1. ஒழிகை; ceasing, forsaking. 2. முடிவு; end, termination. "ஒழிவில்காலமெல்லா முடனாய்மன்னி" (திவ்.திருவாய்.3,3,1);. 3. பேரழிவு; final dissolution of the world. "படைப்பி லொழிவில்" (வேதா.சூ.139);. 4. குறைவு (வின்.);; want, detect, deficiency. 5. தேர்நெறி; law of selection by elimination. 6. மிச்சம்; residue. தீயின தொழிவு போலப் பின் வளர்ந்து கெடுக்கும். (குறள்.674.உரை.);. 7. ஒய்வு; leisure எனக்கு ஒய்ச்சல் ஒழிவில்லாமல் வேலை யிருக்கி றது. (உ.வ.);. 8. பற்றின்மை; non-attachment. "பிர விர்த்தி யொழிவோ டபயமச்சம்" (பிரயோத.27,81); (செ.அக.);. [ஒழி → ஒழிவு.]

ஒழுக்கம்	ஒழுக்கம் oḻukkam, பெ. (n.) 1. நடை; conduct, behaviour, demeanour. நல்லொழுக்கந் தீயொழுக்கங்கள் (உ.வ.);. 2. நல்லியல்பு. நன்னடை; good conduct, morality, virtue, decorum, "ஒழுக்க முயிரினு மோம்பப் படும்" (குறள்.131);. 3. வகித்த கடமைகளினின்று வழுவாது நடக்கை; keeping the rules. (குறள்.உரைப் பாயிரம்);. 4. உலகத்தோடொட்ட ஒழுகுகை (சி.சி.2,23,சிவஞா.);; conduct in conformity with the world. 5. செல்லுகை; going, passing. 6. வழி (திவா);; way, method. 7. உயர்ச்சி (சூடா.);; height, elevation. 8. குலம் (பிங்.);; caste, tribe, family. (செ.அக.);. [ஒல்கு → ஒழுகு → ஒழுக்கு → ஒழுக்கம்.]
ஒழுக்கல்	ஒழுக்கல்1 oḻukkal, பெ. (n.) 1. நீர்கசிதல், ஊறுதல்; leaking, oozing. மழையால் வீட்டில் ஒழுக்க லுண்டு. 2. பொருந்துகை; applicability. "ஆயிருபண்பி னொழுக் கல்" (தொல்.எழுத்.112); (செ.அக.);. [ஒழுகு → ஒழுக்கு →ஒழுக்கம்.] ஒழுக்கல்2 oḻukkal, பெ. (n.) வரிசையாக வைக்கை; arranging in a row. "ஓங்கிய கல்லுய்த் தொழுக்கல்" (பு.வெ.10.11.கொளு.);. 2. வார்க்கை; pouring, as into the mouth. "இறுமுயிர்க்கு மாயுண் மருந்தொழுக்க ரீதன் றால்" (நீதிநெறி.49); (செ.அக.);. [ஒழுகு → ஒழுக்கு → ஒழுக்கல்.] ஒழுக்கல்3 oḻukkal, பெ. (n.) எழுச்சி (யாழ்.அக.);; rising, elevation. (செ.அக.);. [ஒழுக்கு → ஒழுக்கல்.]
ஒழுக்கவண்ணம்	ஒழுக்கவண்ணம் oḻukkavaṇṇam, பெ. (n.) ஒழுக்கவ ணக்கம் பார்க்க;see {}. (ஆ.அக.);.
ஒழுக்க வணக்கம்	ஒழுக்க வணக்கம் oḻukkavaṇakkam, பெ. (n.) நல்லொ ழுக்கம் (யாழ்.அக.);; good conduct. (செ.அக.);. [ஒழுக்கு → ஒழுக்க + வணக்கம்.]

ஒழுக்கவி	ஒழுக்கவி oḻukkavi, பெ. (n.) கோயிலில் நாடோறும் படைக்கும் சமைத்த உணவு (S.I.I.i,150);; usual daily offering of food in a temple. (செ.அக.);. ம. ஒழுக்கவி. [ஒழுக்கு + அவி.]
ஒழுக்கறை	ஒழுக்கறை oḻukkaṟai, பெ. (n.) உருக்கு (நாமதீப.);; steel. (செ.அக.);. [ஒழுக்கு + அறை. 'அறை' – பெயரீறு. ஒழுக்கல் = உருக்கிவார்த் தல்.]
ஒழுக்கு	ஒழுக்கு1 oḻukkudal, 5.செ.குன்றாவி. (v.t.) மிதந்து போக விடுதல்; to cause to float along or flow down. பேராற்றிடை மிதவைப் பேழை யினிட்டு ஒழுக்கின இளங்குமரனும் (பாரத.வெண்.195,உரை.); (செ.அக.);. 2. புடைத்தல்; to winnow. 3. ஊற்றுதல்; to pour. (சேரநா.);. [ஒழுகு + ஒழுக்கு.] ஒழுக்கு2 oḻukkudal, 5.செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வார்த் தல்; to cause to drop, drip. "ஒழுக்க வென்கணுக் கொருமருந்து" (தேவா.1110,1);. 2. நடப்பித்தல்; to help to conduct. "ஆற்றினொழுக்கி" (குறள்,48);. 3. நீள இழுத்தல்; to draw out, as gold thread. "அச்சிலுறுத்தி யன பொற்கயிறொழுக்கியன போலும்" (இரகு. தேனு.5); (செ.அக.);. [ஒழுகு → ஒழுக்கு.] ஒழுக்கு3 oḻukku, பெ. (n.) வழியாக சொட்டுகை
ஒழுக்குநீர்ப்பாட்டம்	ஒழுக்குநீர்ப்பாட்டம் oḻukkunīrppāṭṭam, பெ. (n.) ஆற்றுக்காற் பாசனவரி (கல்வெ.);; tax on running water that is used for irrigation. opp to நிலைநீர்ப்பாட்டம். (செ.அக.);. [ஒழக்கு + நீர் + பாட்டம்.]
ஒழுக்குப்பீளை	ஒழுக்குப்பீளை oḻukkuppīḷai, பெ. (n.) பீளையைப் பெருக்கும் கண்ணோய் வகை (தைலவ.தைல.57);; blennorrhoea; acuta catarhal opthalmia. (செ.அக.);. [ஒழுக்கு + பீளை.]
ஒழுக்குமாற்று-தல்	ஒழுக்குமாற்று-தல் oḻukkumāṟṟudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) நீரொழுகும் ஒட்டடையை அடைத்தல் (யாழ்ப்.);; to stop a leak. (செ.அக.);. [ஒழுக்கு + மாற்று.]

ஒழுக்குவிழு-தல்	ஒழுக்குவிழு-தல் oḻukkuviḻudal, 2.செ.கு.வி. (v.i.) 1. பொள்ளல் வழியாக நீர்சொட்டுதல்; to drop, as water From a leak; to leak. 2. நீர் ஒழுகும் படி பொள்ளலுண்டா தல்; to become leaky, as a roof. (செ.அக.);. [ஒழுக்கு + விழு.]
ஒழுக்கெறும்பு	ஒழுக்கெறும்பு oḻukkeṟumbu, பெ. (n.) ஒன்றன்பின் னொன்றாய்த் தொடர்ந்து செல்லும் எறும்பு; ant that moves in a train. (செ.அக.);. [ஒழுங்கு → ஒழுக்கு + எறும்பு. ஒழுங்கு = வரிசை.] ஒழுக்கை __, பெ. (n.); சந்து; lane. ஒழுக்கை கிழக்கினின்றும் மேற்குநோக்கிப் போகிற செவ்வை (S.I.I.V.138); (செ.அக.);. [ஒல் = ஒடுங்குதல். ஒல் → ஒழு → ஒழுக்கை.]
ஒழுக	ஒழுக oḻuga, கு.வி.எ. (adv.) மெதுவாக; slowly. ஒழுக வுயிரை வாங்காது (கலித்.58,உரை.) (செ.அக.). [ஒல் → ஒல்கு → ஒள்கு → ஒழ்கு → ஒழுகு → ஒழுக.]
ஒழுகல்	ஒழுகல்1 oḻugal, பெ. (n.) 1. ஒழுக்கு; leaking, dripping, leak. 2. நீர் பாய்கை; flowing. 3. நீளம் (திவா.);; length. 4. உயரம் (பிங்.);; height. 5. திடுமென வெளிப்படல்; spurt. க. ஒழ்கு;ம. ஒழுகல். [ஒழுகு + அல்.] ஒழுகல்2 oḻugal, பெ. (n.) நடக்கை; conduct, behavior. "அளவின்கணின் றொழுகலாற்றார்" (குறள். 286);. 2. பரவுதல்; spreading. 3. நேராகச்செல்லல்; walking or going straight. 4. இடைப்பட்டதாதல்; being in middle. "உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல்" (குறள்,140);. [ஒழுகு + அல்.]
ஒழுகலாறு	ஒழுகலாறு oḻugalāṟu, பெ. (n.) ஒழுக்க நெறி; the path of good conduct. "காமம் வெகுளி மயக்கமில்லாத ஒழுகலாற்றினை" (தொல்.பொருள்.75,உரை.); (செ.அக.);. [ஒழுகு → ஒழுகல் + ஆறு.]

ஒழுகிசை	ஒழுகிசை oḻugisai, பெ. (n.) வெறுத்திசையில்லாமல் செவிக்கினிய மெல்லிசையுடைமையாகிய தன்மை (தண்டி.19);; kind of flowing rhythm, in which nothing discordant occurs. (செ.அக.); [ஒழுகு + இசை. ஒழுகிசை வண்ணம் பார்க்க;see {}.]
ஒழுகிசைச்செப்பல்	ஒழுகிசைச்செப்பல் oḻugisaisseppal, பெ. (n.) இயற் சீர் வெண்டளை வெண்சீர் வெண்டளையிரண்டும் விரவிவந்த வெண்பாவினோசை (காரிகை.செய்.1. உரை.);; rhythm noticeable in the species of {} verse in which ven-{} comes in along with {}. (செ.அக.);. [ஒழுகு + இசை + செப்பல்.]
ஒழுகிசையகவல்	ஒழுகிசையகவல் oḻugisaiyagaval, பெ. (n.) நேரொன் றாசிரியத் தளையும் நிரையொன்றாசிரியத்தளையும் விரவி வந்த அகவ லோசை (காரிகை.செய்.1,உரை);; rhythm noticeable in agaval verse when it contains bor {} and {}. (செ.அக.);. [ஒழுகு + இசை + அகவல்.]
ஒழுகிப்போ-தல்	ஒழுகிப்போ-தல் oḻugippōtal, 8.செ.கு.வி. (v.i.) : நீர்ப்பண்டஞ் சிந்தி விழுதல்; to spill. 2. மனங்கரை துருகுதல்; to brood over sorrow of disappointment. Pine. இவளென்ன ஒழுகிப் போகிறாளே. (இ.வ.); (செ. அக.);. [ஒழுகு → ஒழுகி + போ.]
ஒழுகு	ஒழுகு1 oḻugudal, 7.செ.கு.வி. (v.i.) 1. நீர்பாய்தல்; to flow, as a stream. "ஒழுகு தீம்புனல்" (நைடத நாட்டு.6);. 2. நீர்ப்பண்டம் சொட்டுதல்; to leak, drop. as water, to fall by drops, trickle down, "அசும்பொழுகிய பொய்க்கூரை" (திருவாச.26,7);. 3. நடத்தல்; to go pass, walk. 4. முறைப்படி நடத்தல்; to act according to laws as the subject of a state. "வையங்காவலர் வழிமொழிந் தொழுக" (புறநா.8,1);. 5. நேர்மைப் படுதல்; to be arranged in regular order. "ஒழுகுகொம் மருங்குல்" (தொல்.சொல்.317,உரை.);. 6. நெடுமையா தல்; to be long or tall. மால்வரை யொழுகியவாழை (தொல்.சொல். 317,உரை.);. 7. பரத்தல்; to spread out extend, to be diffused. "மின்னொழுகு சாயல்" (சீவக. 494);. 8. வளர்தல்; to grow. "ஒழுகு பொற்கொடிமூக்கும்" (சீவக.165);. மிகுதல்
ஒழுகுகொண்டை	ஒழுகுகொண்டை oḻugugoṇṭai, பெ. (n.) ஒருவகை மயிர்முடி (வின்.);; coil of hair tied in a special way (செ. அக.);. [ஒழுகு + கொண்டை.]

ஒழுகுசங்கிலி	ஒழுகுசங்கிலி oḻugusaṅgili, பெ. (n.) தொடர்சங்கிலி; a kind of chain. "தன்னோடொக்க ஒழுகு சங்கிலியிலே கட்டுண்டுழலுகின்ற கேஷத்ரக்ஞர் காலிலே விழப்பண்ணியும்" (ரஹஸ்ய.194); (செ.அக.);. [ஒழுகு + சங்கிலி.]
ஒழுகுநீட்சி	ஒழுகுநீட்சி oḻugunīṭci, பெ. (n.) நேராக நீண்டிருக்கை; being stretched out. "ஒழுகுநீட்சி யாலே கொடியென்ன வுமாய்" (ஈடு.7,7,2); (செ.அக.);. [ஒழுகு + நீட்சி.]
ஒழுகுமாடம்	ஒழுகுமாடம் oḻugumāṭam, பெ. (n.) உடம்பு; the humanbody, as a house from which impurities flow out through nine excretory passages. "ஒழுகுமாடத்து ளொன்பது வாய்தலும்" (தேவா.338,7); (செ.அக.);. [ஒழுகு + மாடம் – ஒழுகுமாடம். உடம்பை ஒட்டை மாளிகை யாகச் சொன்ன உருவகம்.]
ஒழுகுவண்ணம்	ஒழுகுவண்ணம் oḻuguvaṇṇam, பெ. (n.) ஒழுகிய லோசையாற் செல்லுஞ் சந்தம் (தொல். பொருள்.538);; rhythm that flows evenly in a harmonious manner. (செ.அக.);. [ஒழுகு + வண்ணம்.]
ஒழுகை	ஒழுகை oḻugai, பெ. (n.) 1. சகடவொழுங்கு; train of carts. "பெருங்கயிற் றொழுகை" (பெரும்பாண்.63);. 2. வண்டி; cart. "உமணர் உப்பொ யொழுகை யெண் ணுப மாதோ" (புறநா.116); (செ.அக.);. [ஒழுகு → ஒழுகை.]
ஒழுங்கரம்	ஒழுங்கரம் oḻuṅgaram, பெ. (n.) ஒருவகை அரம் (C.E.M.);; parallel file. (செ.அக.);. [ஒழுங்கு + அரம் – ஒழுங்கரம் = ஒருசீரான அகலமுள்ள அரம்.]
ஒழுங்கல்	ஒழுங்கல் oḻuṅgal, பெ. (n.) ஒழுங்காயிருத்தல் (வின்.);; being right, correct, straight, orderly. (செ.அக.);. [ஒழுகு → ஒழுங்கு → ஒழுங்கல்.]
ஒழுங்கீனம்	ஒழுங்கீனம் oḻuṅāṉam, பெ. (n.) சீர்கேடு; disorder, confusion. (செ.அக.);. [ஒழுங்கு + ஈனம்.]

ஒழுங்கு	ஒழுங்கு1 oḻuṅgudal, 5.செ.குன்றாவி. (v.t.) நேர்படுத் துதல்; to place in line, set in order. "ஒழுங்கி முன்னர்த் திருமுறை வகுத்த காலை" (திருவாலவா.38,19);. [ஒழுகு → ஒழுங்கு.] ஒழுங்கு2 oḻuṅgu, பெ. (n.) 1. வரிசை; row, rank, line, series, "சகடவொழுங்கு" (சிறுபாண்.55,உரை..);. 2. நேர்மை; order, regularity. 3. முறை; rule of action, method, plan, model, system. 4. நன்னடை; good conduct, propriety, decorum. 5. முறை (விதி.);; regula- tion, law, precept. Canon. 6. அளவு முதலியன காட்டும் நில விளத்தக் கணக்கு (C.G.);; register of the measure- ment and extent of fields and holdings. 7. நிலத்தீர்வைக் கணக்கு (C.G.);; standard rate, for assessment of tax or for the price of grain. (செ.அக.); ம. ஒழுங்கு;க. ஒய்யனெ (மெதுவாக);. L Longus. E டong. Ger. land, A.S lang. [ஒழுக்கு ஒழுங்கு
ஒழுங்குகட்டு-தல்	ஒழுங்குகட்டு-தல் oḻuṅgugaṭṭudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) நெறியேற்படுத்துதல் (வின்.);; to make a regulation, to frame a law. (செ.அக.);. [ஒழுங்கு + கட்டு.]
ஒழுங்குபடுத்து-தல்	ஒழுங்குபடுத்து-தல் oḻuṅgubaḍuddudal, 5.செ.குன்றாவி. (v.t.) நேராக்குதல்; to set in order, to arrange, to regulate. (செ. அக.); [ஒழுங்கு + படுத்து.]
ஒழுங்கு வழக்கு	ஒழுங்கு வழக்கு oḻuṅguvaḻkku, பெ. (n.) முதன்முறை தொடங்கும் வழக்கு; proceeding by way of original suit originated by a plaint as dist. Fr. one originated by a petition, regular suit. (செ.அக.); [ஒழுங்கு + வழக்கு.]
ஒழுங்கை	ஒழுங்கை oḻuṅgai, பெ. (n.) 1. இடுக்குவழி (யாழ்ப்.);; lane, alley. 2. மண்டபநடைமுகப்பு; porch, portico. "ஆயிரக்கால் திருமண்டபத்தி னொழுங்கையில்" (கோயிலொ.1346); (செ.அக.); 3. நீண்ட இடைகழி; long side walk. [ஒழுங்கு → ஒழுங்கை (வே.க.93);.]

ஒள்	ஒள்1 oḷ, பெ. (n.) 1. உட்செல்லுதல், நுழைதல்; penetrating, entering. 2. மறைதல், ஒளிந்து கொள்ளு தல்; hiding, concealing. (சு.வி.68);. [உள் → ஒள்.] ஒள்2 oḷ, பெ. (n.) 1. வெளிச்சம்; light. 2. அழகு; beauty. 3. வெண்மை; whiteness. [உல் → உள் → ஒள்.] ஒள்3 oḷ, பெ. (n.) 1. கூர்மை; sharpness. 2. அறிவு; knowledge, intelligence. [உல் → ஒல் → ஒள்.] ஒள்4 oḷ, பெ. (n.) 1. செறிவு; density.
ஒள்வாளமலை	ஒள்வாளமலை oḷvāḷamalai, பெ. (.n) உரம் பொருந்திய தோளினையுடைய வாள் வீரர் ஆர்க்கும் வீரக்கழலி னையுடையானுடன் ஆடியது (பு.வெ.);; literary theme pertaining to heroic verse. [ஒள் + வாள் + அமலை - ஒள்வாளமலை. அமலை = ஆரவாரம், ஆடல்.] ஒள்ளி __, பெ. (n.); 1. செம்பொன்; red gold. 2. வெள்ளி (சுக்கிரன்);; Sukra, Venus (செ.அக.);. [உள் → ஒள்2 → ஒள்ளி (ஒளிர்வது);.]
ஒள்ளிமை	ஒள்ளிமை oḷḷimai, பெ. (n.) அறிவின் ஒட்பம்; bright- Intelligence. ஒருவனுக்கு ஒள்ளிமையாவது உலகத்தோடு பொருந்தினது. (குறள்.423,மணக்.); (செ.அக.);. [உள் → ஒள் → ஒள்ளி → ஒள்ளிமை.]
ஒள்ளிய	ஒள்ளிய oḷḷiya, பெ.எ. (adj.) 1. ஒளியுள்ள; bright, lustrous. 2. அறிவுமிக்க; intelligent, wise. 3. நல்ல; good. 4. அழகிய; beautiful. [ஒளி → ஒள்ளிய.]

ஒள்ளியர்	ஒள்ளியர் oḷḷiyar, பெ. (n.) மாசற்றவர்; good people. noble men. "ஒளியார்முன் ஒள்ளியராதல்" (குறள்.714); (ஆ.அக.);. [ஒள்5 → ஒள்ளி + அர்.]
ஒள்ளியன்	ஒள்ளியன் oḷḷiyaṉ, பெ. (n.) 1. அறிவுடையோன்; wise, intelligent man, "ஒளியார்முன் னொள்ளியராதல்' (குறள்.714);. 2. நல்லவன்; gentleman. "சீவகன்வீணை வென்றா னொள்ளிய னென்று" (சீவக.741);. க. ஒள்ளித;பட. ஒள்ளியம. [உள் → ஒள்5 → ஒள்ளி + அன்.]
ஒள்ளியோன்	ஒள்ளியோன் oḷḷiyōṉ, பெ. (n.) 1. வெள்ளி (திவா.);; planet Venus so called because it is apparently the brightest of the stars (செ.அக.);. 2. கதிரவன்; sun. 3. அறிவுடையோன்; wise intelligent man. (ஆ.அக.);. [ஒள் → ஒள்ளி + (ஆன்); ஒன்.]
ஒள்ளொளி	ஒள்ளொளி oḷḷoḷi, பெ. (n.) மிக்கவொளி (வின்.);; brilliant light (செ.அக.);. [ஒள்4 + ஒளி.]
ஒளறி	ஒளறி oḷaṟi, பெ. (n.) உலரிமீன்; greenish river-fish. (செ. அக.);. [உலரி → ஒளறி (கொ.வ.);.]

ஒளி	ஒளி1 oḷi, பெ. (n.) 1. வெளிச்சம் (திவா.);; light, brightness, splendour, brilliancy, luster. 2. கதிரவன் (பிங்.);; sun. 3. நிலா (பிங்.);; moon. 4. விண்மீன் (திவா.);; star. 5. தழல்நாண்மீன் (கேட்டை);; 18th naksatra. 6. தீ; fire. 7. எரிக்குந் தன்மை; scorching. "வெஞ்சுடரொளியுநீ" (பரிபா.3,67);. 8. மின்னல் (பிங்.);; lightning. 9. வெயில் (பிங்.);; sunshine. 10. விளக்கு; lamp, light. "உடையானாம் வேந்தர்க் கொளி" (குறள். 390);. 11. கட்புலன்; sense of sight-, one of aim-pulam. "சுவையொளி" (குறள்.27);. 12. கண்மணி (வின்.);; apple of the eye. பெருமை
ஒளிச்சாயல்	ஒளிச்சாயல் oḷiccāyal, பெ. (n.) சாய்ந்து வீசும் ஒளி; the light which falls obliquely on a surface - oblique light (செ.அக.);. [ஒளி + சாயல். சாய்தல் → சாயல்.]
ஒளிச்சாயை	ஒளிச்சாயை oḷiccāyai, பெ. (n.) உருவத்தின்போலி கையாலும் (பிரதிபிம்பத்தினாலும்); வளைவினாலும் ஏற்படும் ஒளிப்பரப்பு; light which has been scattered by reflection and refraction-diffused light. (சா.அக.);. [ஒளி + சாயை.]
ஒளித்துத்திரி-தல்	ஒளித்துத்திரி-தல் oḷidduddiridal, 2.செ.கு.வி. (v.i.) மறைந் துதிரிதல் (வின்.);; to go about incognito, wander in concealment. (செ.அக.);. [ஒளித்து + திரி.]
ஒளித்துவிளையாடு-தல்	ஒளித்துவிளையாடு-தல் oḷidduviḷaiyāṭudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) கண்பொத்தி விளையாடுதல்; to play hide. and seek. (செ.அக.);. ம. ஒளிச்சு களிக்குக. [ஒளி → ஒளித்து + விளையாடு.]
ஒளிநாடு	ஒளிநாடு oḷināṭu, பெ. (n.) பழந்தமிழகத்தில் செந்த மிழ் நாட்டைச் சூழ்ந்த பன்னிரு நாடுகளுள் ஒன்று (தொல்.சொல்.400,உரை.);; one of the 12 {} lying on the outskirts of the {} in the ancient Tamil country. (செ.அக.);. [ஒளி6 + நாடு.]

ஒளிநூல்	ஒளிநூல் oḷinūl, பெ. (n.) கண்ணொளியையும் பார்வை யையும் பற்றிக் கூறும் நூல்; a science which treats of the nature and properties of light and vision – optics. (சா.அக.);. [ஒளி2 + நூல்.]
ஒளிப்பாட்டம்	ஒளிப்பாட்டம் oḷippāṭṭam, பெ. (n.) ஏமாற்று; fraud, deceit. "இவர்களது ஒளிப்பாட்டம் நம்மனோர் அனைவரும் அறிவர்" (மதி.க.1.112); (செ.அக.);. [ஒளி1 + ஒளிப்பு + ஆட்டம்.]
ஒளிப்பிடம்	ஒளிப்பிடம் oḷippiḍam, பெ. (n.) மறைவிடம் (பிங்.);; ambush; covert, hiding place. (செ.அக.);. ம. ஒளிப்பிடம்; க. உளி; தெ. ஒலமு;குரு. ஓலா. [ஒளி1 → ஒளிப்பு + இடம்.]
ஒளிப்பிழம்பு	ஒளிப்பிழம்பு oḷippiḻmbu, பெ. (n.) தீச்சுடர்த்திரள்; flame. (ஆ.அக.);. [ஒளி + பிழம்பு.]
ஒளிப்பு	ஒளிப்பு1 oḷippu, பெ. (n.) 1. பதுங்கி மறைகை; absconding, slinking or stealing away. 2. மறைவு (வின்.);; covert. (செ.அக.);. ம. ஒளிப்பு; க. உளி; து. ஔ;தெ. ஒலமு. [ஒளி2 → ஒளிப்பு.] ஒளிப்பு2 oḷippu, பெ. (n.) 1. ஒளிக்கை; hiding. concealing. 2. மனத்துள் அடக்குகை; keeping secret. as one's thoughts. 'ஒளிப்பு மறைப்புப் பண்ணாமற் சொல்' (வின்.); (செ.அக.);. [ஒளி3 → ஒளிப்பு.]
ஒளிப்புடம்	ஒளிப்புடம் oḷippuḍam, பெ. (n.) வெயிலில் இட்டுச் செய்த மருந்துப் பொடி (மூ.அ.);; calcination by exposure to the sun. (செ.அக.);. [ஒளி1 + புடம்.]
ஒளிப்பொலி	ஒளிப்பொலி oḷippoli, பெ. (n.) களத்தில் நீட்டமாகத் தூற்றிய நெற்குவியல் (இ.வ.);; long heap of paddy on the threshing - floor. (செ.அக.);. [ஒருகா. ஒளி → ஒளி + பொலி. ஒளி = உயரம், நீளம்.]

ஒளிப்போர்	ஒளிப்போர் oḷippōr, பெ. (n.) மறைந்து நின்று நடந்தும் போர்; guerilla warfare. (சேரநா.);. ம. ஒளிப்போர். [ஒளி + போர்.]
ஒளிமங்கு-தல்	ஒளிமங்கு-தல் oḷimaṅgudal, 9.செ.கு.வி. (v.i.) ஒளிகுறை தல்; to grow dim, as light, splendour, or lustre. (செ.அக.);. [ஒளி + மங்கு. மழுங்கு → மங்கு.]
ஒளிமங்கை	ஒளிமங்கை oḷimaṅgai, பெ. (n.) 1. ஒளியுள்ளமங்கை; beautiful woman. 2. வைப்பாட்டி; paramour (woman);, concubine. (சேரநா.);. ம. ஒளிமங்க. [ஒளி + மங்கை.]
ஒளிமணல்	ஒளிமணல் oḷimaṇal, பெ. (n.) 1. மாழை (உலோக); மணல்; sand mixed with iron. 2. கருமணல்; black sand. (சா.அக.);. [ஒளி + மணல்.]
ஒளிமயக்கம்	ஒளிமயக்கம் oḷimayakkam, பெ. (n.) வெளிச்சத்தைப் பார்க்க முடியாத ஒர்வகைக் கண்ணோய்; eye disease due to abnormal intolerance of light-photophobia. (சா.அக.);. [ஒளி + மயக்கம்.]
ஒளிமரம்	ஒளிமரம் oḷimaram, பெ. (n.) இருளில் ஒளிவிடும் மரம்; tree that is said to shine in the dark. "பொங் கொளிமரத்திற் சீர்சால் புள்ளினம் பொறையுயிர்த்து" (பிரபுலிங்.கோரக்கர்.19); (செ.அக.);. ம. ஒளிமரம். [ஒளி + மரம்.]
ஒளிமழுங்கு-தல்	ஒளிமழுங்கு-தல் oḷimaḻuṅgudal, 9.செ.கு.வி. (v.i.) ஒளி குறைதல்; to grow dim, as light, splendour, or lustre. [ஒளி + மழுங்கு.]
ஒளிமறைவு	ஒளிமறைவு oḷimaṟaivu, பெ. (n.) 1. ஒளித்துத்திரிகை; wandering in disguise. அவன் ஒளி மறைவாய்த்திரிகி றான் (உ.வ.);. 2. கமுக்கம்; secrecy. இவனிடம் ஒளிமறைவு இல்லை (உ.வ.);. ம. ஒளிமர; க. உளி;தெ. ஓலமு. [ஒளி + மறைவு - ஒளிமறைவு (ஒருபொருட் பன்மொழி);.]

ஒளி மின்னல்	ஒளி மின்னல் oḷiminṉal, பெ. (n.) 1. ஒளிர்வு; splendour. 2. திகழ்வொளி; the lighting (as a weapon of Indira); (சேரநா.);. ம. ஒளிமின்னல். [ஒளி + மின்னல் – ஒளிமின்ன்ல்.]
ஒளியம்பு	ஒளியம்பு oḷiyambu, பெ. (n.) 1. மறைந்து நின்று எய்யும் அம்பு; arrow shot from ambush. 2. வெளிப்படாமல் தாக்குதல்; covert attack. (சேரநா.);. ம. ஒளியம்பு. [ஒளி2 + அம்பு.]
ஒளியர்	ஒளியர் oḷiyar, பெ. (n.) ஒளிநாட்டிற் சிறந்துவிளங்கிய வேளாளர்;{} who were the dominant people, in {}. "பல்லொளியர் பணி பொடுங்க" (பட்டினப்.274); (செ.அக.);. [ஒளி1 + அர் = ஒளியர்.]
ஒளியவன்	ஒளியவன் oḷiyavaṉ, பெ. (n.) கதிரவன்; sun, lit, the shining one. "உம்பர்நா டிறந்து வீழ்ந்த வொளியவன்" (கம்பரா.நாகபா 202); (செ.அக.);. [ஒளி2 + அவன்.]
ஒளியிரு-த்தல்	ஒளியிரு-த்தல் oḷiyiruttal, 2.செ.கு.வி. (v.i.) பதுங்கியி ருத்தல்; to lie in concealment, to lie in ambush, to lurk. "கிளிக்குலங்கள் ... ஒளி யிருந் தனுதினம் பயிலும்" (காஞ்சிப்பு.திருநாட்டு.41); (செ. அக.);. [ஒளி2 + இரு.]
ஒளியிழை	ஒளியிழை oḷiyiḻai, பெ. (n.) 1. அணிகலன்; jewels, ornament. 2. அணிகலன் அணிந்த பெண்; lady since wearing jewels. [ஒளி + இழை + ஒளியிழை.]
ஒளியுணர் வேற்றுமை	ஒளியுணர் வேற்றுமை oḷiyuṇarvēṟṟumai, பெ. (n.) இரண்டு கண்களின் ஒளியுணர்ச்சியைப் பற்றிய வேறுபாடு; the difference between the two eyes in their sensitiveness to light-light difference. (சா.அக.);. [ஒளி + உணர் + வேற்றுமை.]
ஒளியுருவியகல்	ஒளியுருவியகல் oḷiyuruviyagal, பெ. (n.) வயிரக்கல் (வைடூரியம்); (வின்.);; cat's - eye, a stone of value found in Ceylon (செ.அக.);. [ஒளி + உருவிய + கல்.]
ஒளியுள்ளுருவம்	ஒளியுள்ளுருவம் oḷiyuḷḷuruvam, பெ. (n.) கண்ணாடியு ளுருவம்; image in mirror. (ஆ.அக.);. [ஒளி + உள் + உருவம்.]

ஒளியூடுருவல்	ஒளியூடுருவல் oḷiyūṭuruval, பெ. (n.) வெளிச்சம் ஊடுருவிப் பாய்ந்து செல்லல்; light passing through an object, as through a glass - transmission of light. (சா.அக.);. [ஒளி + ஊடு + உருவல்.]
ஒளியோன்	ஒளியோன் oḷiyōṉ, பெ. (n.) ஒளியவன் (பிங்.); பார்க்க;see {}. [ஒளி + ஆன் – ஒளியான் → ஒளியோன்.]
ஒளிர்	ஒளிர்1 oḷirtal, 2. செ.கு.வி. (v.i.) ஒளிசெய்தல்; to shine, to emit light. to be resplendent. "உள்ளத்து ளொளிர்கின்ற வொளியே" (திருவாச.37.5); (செ. அக.);. [ஒளி → ஒளிர்.] ஒளிர்2 oḷirttal, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஒளிரச்செய் தல்; to shed light upon. "ஊனமின்மினியு நானீ தொளிர்ப்ப னென்று ரைத்தல் போலாம்" (விவேக. சூடா.பாயி.7); (செ.அக.);. [ஒளி1 + ஒளிர்.]
ஒளிர்முகம்	ஒளிர்முகம் oḷirmugam, பெ. (n.) வயிரக்கல் (வின்.);; diamond. (செ.அக.);. [ஒளிர் + முகம் - ஒளிர்முகம் = ஒளி வீசும் பக்கங்களைக் கொண்டது.]
ஒளிர்வா(வரு)-தல்	ஒளிர்வா(வரு)-தல் oḷirvāvarudal, 18.செ.கு.வி. (v.i.) ஒளிர் பார்க்க;see {}. "கண்ணொளிர் வரூஉங் கவின்சாபத்து" (புறநா.7,4);. [ஒளிர் + வா.]
ஒளிர்வு	ஒளிர்வு oḷirvu, பெ. (n.) வெளிச்சம்; brightness, radiance. 'அவருடைய முக வொளிர்வைப் பார்' (வின்.); (செ. அக.);. [ஒளி → ஒளிர் → ஒளிர்வு.]

ஒளிவட்டம்	ஒளிவட்டம் oḷivaṭṭam, பெ. (n.) 1. கண்ணாடி; mirror. "ஒளிவட்டத்துப் பாவையின்" (இரகு.குச.17);. 2. ஆழிப்படை (சக்கராயுதம்); (பிங்.);; discus. 3. தெய்வ உருவங்களின் தலையைச் சுற்றியுள்ள ஒளிவட்டம் (பிரபை.);; halo of light. "சுற்று மொளிவட்டஞ் சூழ்ந்து சோதி பரந்து" (திவ்.பெரியாழ்.1,4,3);. 4. நிலவு; moon. "ஊர்களோடுடன் முளைத்த வொளிவட்டத்து" (யாப்.வி.83,288); (செ.அக.);. [ஒளி + வட்டம்.]
ஒளிவடி-த்தல்	ஒளிவடி-த்தல் oḷivaḍittal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) மின்னுதல் (இ.வ.);; to flash lightning. (செ.அக.);. [ஒளி → ஒளிவு → அடி-த்தல்.]
ஒளிவளவாய்	ஒளிவளவாய் oḷivaḷavāy, கு.வி.எ. (adv.) கமுக்கமாய் (இரகசியமாய்); (வின்.);; privily (செ.அக.);. [ஒளி2 → ஒளிவு + அளவாய்.]
ஒளிவிடம்	ஒளிவிடம் oḷiviḍam, பெ. (n.) மறைவிடம்; a hiding place, ambush. ம. ஒளிவிடம்; க. உளி; கோத. ஒய்ன் (வேட்டைக்கான உயர்மரப்பரண்);; தெ. ஒலமு;குரு. ஒலா. [ஒளி + இடம்.]
ஒளிவிடு-தல்	ஒளிவிடு-தல் oḷiviḍudal, 20.செ.கு.வி. (v.i.) ஒளிர் (திவா.); பார்க்க;see {}. (செ.அக.);. [ஒளி + விடு.]
ஒளிவீச்சு	ஒளிவீச்சு oḷivīccu, பெ. (n.) ஒளி வீசுதல்; emitting rays of light. (சா.அக.);. [ஒளி + வீச்சு.]
ஒளிவீசு-தல்	ஒளிவீசு-தல் oḷivīcudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) ஒளிர் பார்க்க;see {}. (செ.அக.);.
ஒளிவு	ஒளிவு1 oḷivu, பெ. (n.) மறைவிடம் (வின்);; place of concealment. (செ.அக.);. ம. ஒளிவு; க. உளி, ஒளவு, ஒளகு; து. ஒள, ஒளவு. ஒளாவு; தெ. ஒலமு. ஒளவு;குரு. ஒலா. [ஒளி2 → ஒளிவு.] ஒளிவு2 oḷivu, பெ. (n.) ஒளிர்வு (வின்.); பார்க்க;see {}. (செ.அக.);. ம. ஒளிவு. [ஒளி1 → ஒளிர் → ஒளிர்வு → ஒளிவு.]

ஒளிவை-த்தல்	ஒளிவை-த்தல் oḷivaittal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) 1. கண்ணி வைத்தல்; to set a snare for animals or birds. 2. பார்வை விலங்கு வைத்தல்; to place a decoy (செ.அக.);. [ஒளி2 + வை.]
ஒளிவைத்துப் பார்	ஒளிவைத்துப் பார்1 oḷivaittuppārttal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) கண்ணிவைத்துக் காத்திருத்தல் (வின்.);; to lie in wait for game after having set a snare. (செ.அக.);. [ஒளி2 + வைத்து + பார்.] ஒளிவைத்துப் பார்2 oḷivaittuppārttal, 4.செ. குன் றாவி. (v.t.) உற்றுப்பார்த்தல்; to stare at a person. (செ.அக.);. [ஒளி1 + வை.] ஒளிவைத்துப் பார்3 oḷivaittuppārttal, 4.செ.குன் றாவி. (v.t.) கைசெறித்துவைத்துக் கூர்ந்து பார்த்தல் (யாழ்.அக.);; to look intently, shading the eyes with the palm over the eyebrows. (செ.அக.);. [ஒளி1 + வைத்து + பார்.]
ஒளிறு	ஒளிறு1 oḷiṟudal, 2. செ.கு.வி. (v.i.) விளங்குதல்; to shine, glitter. "ஒளிறுவாண் மறவரும்" (மணிமே.1,68); (செ.அக.);. [ஒளி → ஒளிர் → ஒளிறு → ஒளிறு-தல். (வே.க.57,58);.] ஒளிறு2 oḷiṟu, பெ. (n.) பேரொளி, அதிக வெளிச்சம்; splendor, light. "ஒளிற்றுறு கலன் மார்பெய்தி" (கந்தபு. அசமுகிநகர்.24); (செ.அக.);. [ஒளி1 → ஒளிர் → ஒளிறு.]
ஒற்கம்	ஒற்கம்1 oṟkam, பெ. (n.) 1. வறுமை(தொல்.சொல்.360);; poverty, indigence, destitution, want. 2. தளர்ச்சி; feeble- ness, weakness. "ஒற்கத்தி னூற்றாந் துணை" (குறள்,414);. 3. குறைவு; deficiency, dearth. "ஒற்க மில்வளன்" (கந்தபு.மேரு.70);. 4. அடக்கம்; diffidence, modesty. "ஒற்கமின் றூத்தைவா யங்காத்தல்" (நீதி நெறி.23); (செ.அக.);. [ஒல் → ஒல்கு → ஒற்கு → ஒற்கம்.] ஒற்கம்2 oṟkam, பெ. (n.) 1. பொறுமை (யாழ்.அக.);; patience. 2. ஒடுக்கம்; restraint. (செ.அக.);. [ஒல் → ஒல்கு → ஒற்கு → ஒற்கம்.]

ஒற்கு-தல்	ஒற்கு-தல் oṟkudal, 7. செ.கு.வி. (v.i.) 1. குறைதல்; to be deficient; to be wanting. "ஒற்காமரபிற் பொதியி லன்றியும்" (சிலப்.25,117);. 2. தளர்தல்; to fall short, droop. "ஒற்காவுள்ளத் தொழியா னாதலின்" (மணிமே.15,18); (செ.அக.);. [ஒல் → ஒல்கு → ஒற்கு.]
ஒற்றடம்	ஒற்றடம் oṟṟaḍam, பெ. (n.) வெப்பம்பட ஒற்றுகை (உ.வ.);; fomentation. (செ.அக.);. ம. ஒத்தல், ஒத்தணம்; க. ஒத்தல. ஒத்தட. ஒத்தன; குட. ஒத்த்; து. ஒத்துனி; தெ. ஒத்தடமு;பட. ஒத்தண. [ஒற்று + அடம். 'அடம்' - சொல்லாக்க ஈறு.]
ஒற்றடிச்செருப்பு	ஒற்றடிச்செருப்பு oṟṟaḍicceruppu, பெ. (n.) ஒற்றைத் தோலட்டை யாலமைந்த செருப்பு (வின்.);; slippers, sandals. (செ.அக.);. [ஒற்றை + அடி - ஒற்றடி + செருப்பு.]
ஒற்றளபு	ஒற்றளபு oṟṟaḷabu, பெ. (n.) ஒற்றளபெடை பார்க்க;see {}. (செ.அக.);. [ஒற்று + அளபு.]
ஒற்றளபெடை	ஒற்றளபெடை oṟṟaḷabeḍai, பெ. (n.) ங், ஞ், ண், ந், ம், ன், வ், ய், ல், ள், ஃ ஆகிய பதினோரு எழுத்துகளும் தமக்குரிய மாத்திரையின் மிக்கு ஒலிக்கை (நன்.92);; lengthening the mutes ங், ஞ், ண், ந், ம், ன், வ், ய், ல், ள், ஃ after one or two short syllables for the sake of metre, as in கண்ண், இலங்ங்கு, the said consonant being doubled in writing, to indicate the prolongation, one of ten {}. (செ.அக.);. [ஒற்று + அளபெடை - ஒற்றளபெடை = இனிய பண்ணோசைக் காகச் செய்யுளில் இரட்டித்து அல்லது பன்முறை அடுக்கிவரும் மெய்யெழுத்து நெட்டோசை ஒற்று = மெய்யெழுத்து.]
ஒற்றறு-த்தல்	ஒற்றறு-த்தல் oṟṟaṟuttal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) தாளத்தை அறுதியிடுதல் (திவா.);; to keep time with the hands or with cymbals in singing. (செ.அக.);. [ஒற்று + அறு.]
ஒற்றன்	ஒற்றன்1 oṟṟaṉ, பெ. (n.) உளவு பார்ப்பவன், வேவுகா ரன்; male spy. "ஒற்றனிவனென வுரைத்து" (மணிமே.26,27);. "மற்றுமோர் ஒற்றினால் ஒற்றிக் கொளல்" (குறள்.588);. [ஒற்று + அன்.] ஒற்றன்2 oṟṟaṉ, பெ. (n.) தூதன் (யாழ்.அக.);; messenger. [ஒற்று + அன்.]

ஒற்றாடல்	ஒற்றாடல் oṟṟāṭal, பெ. (n.) வேவுகாரரை விடுத்து வினை செய்கை (குறள்,59.அதி.);; employing and directing spies. [ஒற்று + ஆடல்.]
ஒற்றாள்	ஒற்றாள் oṟṟāḷ, பெ. (n.) வேவுகாரன்; spy. "ஒள்ளிய வொற்றாள் குணம்" (திரிகடு.85);. ம. ஒற்றாள். [ஒற்று + ஆள்.]
ஒற்றி	ஒற்றி1 oṟṟittal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒற்றுமைப்படு தல்; to be united with, to become one with "அவற்றினான் ஆன்மா ஒற்றித்துக் காணினல்லது" (சி.போ.சிற்.5,1);. 2. ஒற்றையாயிருத்தல்; to be odd, as numbers. "ஒற்றித் தொத்தலும் இரட்டித் தொத்தலும்" (சிலப்.3,152,அரும்.);. [ஒற்று → ஒற்றி → ஒற்றி-த்தல்.] ஒற்றி2 oṟṟi, பெ. (n.) 1. உடைமையை நுகரும் உரிமையுடன் கூடிய அடைமானம் (தொல்.சொல்.81, உரை.);; mortgage with possession, as of land, trees, cattle, etc. 2. ஒற்றியூர்; place name. {}. "நானொற்றி யிருந்தே னென்றாரே" (அருட்பா.111.சல்லாபவி.5); (செ.அக.);. ம. ஒற்றி; க. ஒத்தெ; து. ஒத்து;தெ. ஒத்து. [ஒன்று → ஒற்று → ஒற்றி.]
ஒற்றிக்கரணம்	ஒற்றிக்கரணம் oṟṟikkaraṇam, பெ. (n.) ஒற்றிச் சீட்டு பார்க்க;see {}. (செ.அக.);. ம. ஒற்றிக்கரணம். [ஒற்றி + கரணம்.]
ஒற்றிக்கலம்	ஒற்றிக்கலம் oṟṟikkalam, பெ. (n.) ஒற்றிச்சீட்டு பார்க்க;see {}. நிலத்த தொற்றிக்கலம் (தொல்.சொல்.81, உரை);. [ஒற்றி + கலம்.]
ஒற்றிக்காணி	ஒற்றிக்காணி oṟṟikkāṇi, பெ. (n.) அடைமான நிலம் (உ.வ.);; mortgaged land. (செ.அக.);. [ஒற்றி + காணி.]

ஒற்றிக்கொள்(ளு)-தல்	ஒற்றிக்கொள்(ளு)-தல் oṟṟikkoḷḷudal, 10.செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. உடலிற் படும்படி அழுத்துதல்; to press on one's body, get anything applied or impressed on one's person. "சக்கரப்பொறி யொற்றிக் கொண்டு" (திவ்.பெரி யாழ்.5,4,1);. 2. வயப்படுத்திக் கொள்ளுதல் (வின்.);; to take possession of, annex (செ.அக.);. [ஒற்றி + கொள்.]
ஒற்றிச்சீட்டு	ஒற்றிச்சீட்டு oṟṟiccīṭṭu, பெ. (n.) ஒற்றி ஆவணம்; usufructuary mortgage deed. (செ.அக.);. ம. ஒற்றிச்சீட்டு. [ஒற்றி + சீட்டு.]
ஒற்றிடு-தல்	ஒற்றிடு-தல் oṟṟiḍudal, 20.செ.கு.வி. (v.i.) ஒற்றடமிடுதல் (வின்.);; to apply fomentation. (செ.அக.);. [ஒற்று + இடு.]
ஒற்றித்தவெண்	ஒற்றித்தவெண் oṟṟittaveṇ, பெ. (n.) ஒற்றைப் பட்ட கணக்கு; odd number. (ஆ.அக.);. [ஒன்றித்த → ஒற்றித்த + எண்.]
ஒற்றிநறுக்கு	ஒற்றிநறுக்கு oṟṟinaṟukku, பெ. (n.) பனையோலையில் எழுதிய அடைமான ஆவணம் (வின்.);; mortgage deed, lease deed, written out on a palmyra – leaf. (செ.அக.);. [ஒற்றி + நறுக்கு.]
ஒற்றிப்பிரசாதம்	ஒற்றிப்பிரசாதம் oṟṟippiracātam, பெ. (n.) கோயிற்தே வுணா (பிரசாத); வகை; boiled rice, etc., offered to a deity. ஒற்றிப்பிரசாதம் குறுணியும் (S.I.I.i.85); (செ.அக.);. [ஒற்றி + பிரசாதம். பிரசாதம் = படையல்.]
ஒற்றிப்போ-தல்	ஒற்றிப்போ-தல் oṟṟippōtal, 8.செ.கு.வி. (v.i.) விலகிச் செல்லுதல்; to go away from (செ.அக.);. க., தெ. ஒத்து. [ஒற்றி + போ.]
ஒற்றிப்போடு-தல்	ஒற்றிப்போடு-தல் oṟṟippōṭudal, 19.செ.குன்றாவி. (v.t.) ஒத்திப்போடு பார்க்க;see {}. (செ.அக.);. [ஒதுக்கி → ஒத்தி → ஒற்றி + போடு.]
ஒற்றிமீட்டு-தல்	ஒற்றிமீட்டு-தல் oṟṟimīṭṭudal, 5.செ.குன்றாவி. (v.t.) அடகு வைத்ததை மீட்டல்; to cause to redeem a mortgage. [ஒற்றி + மீட்டு. மீள் (த.வி.); → மீட்டு (பி.வி.);.]
ஒற்றிமீள்(ட்)-த(ட)ல்	ஒற்றிமீள்(ட்)-த(ட)ல் oṟṟimīḷḍtaḍal, 16.செ.கு.வி. (v.i.) அடைமானந் திருப்புதல்; to redeem a mortgage. (செ.அக.);. [ஒற்றி + மீள்.]

ஒற்றியாட்சி	ஒற்றியாட்சி oṟṟiyāṭci, பெ. (n.) அடைமான நிலப்ப யன் நுகர்தல்; enjoying the usufructs of mortgaged property. (செ.அக.);. [ஒற்றி + ஆட்சி.]
ஒற்றியிரு-த்தல்	ஒற்றியிரு-த்தல் oṟṟiyiruttal, 2.செ.கு.வி. (v.i.) விலகி யிருத்தல்; to keep at a distance. "ஒற்றியிருமென்று ரைத்தேன்" (அருட்பா.111,சல்லாபவி.5); (செ. அக.);. [ஒதுங்கு → ஒத்து → ஒற்று → ஒற்றி இரு.]
ஒற்றியூர்	ஒற்றியூர் oṟṟiyūr, பெ. (n.) திருவொற்றியூர் (தேவா.1103,1);; ancient shrine of {}, a few miles to the north of Madras. (செ.அக.); [ஒற்றி + ஊர் – ஒற்றியூர். (வடசென்னையிலுள்ள, பாடல் பெற்ற, சிவன்கோயில் கொண்ட இவ்வூர், ஒற்றியாகப் பெற்ற ஊராகலாம்);.]
ஒற்றியூரன்	ஒற்றியூரன் oṟṟiyūraṉ, பெ. (n.) 1. சிவன்;{}. 2. வல்லாளை வென்ற ஒரு செங்குந்த வீரன்; legendary hero. (ஆ.அக.);. [ஒற்றி + ஊர் + அன்.]
ஒற்றியெடு-த்தல்	ஒற்றியெடு-த்தல் oṟṟiyeḍuttal, 4.செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. ஒற்றி ஈரம் வாங்குதல்; to absorb moisture with a blotter. sponge, etc. 2. ஒற்றிப் படியெடுத்தல்; to take an impression or copy from. (செ.அக.);. [ஒற்றி + எடு.]
ஒற்றிவை	ஒற்றிவை1 oṟṟivaittal, 4.செ.குன்றாவி. (v.t.) அடை மானம் வைத்தல்; to mortgage, as land, as trees "விற்றுக்கொ ளொற்றிவை யென்னினல்லால்" (திருவாச.6,18); (செ.அக.);. க. ஒத்தெயிடு. [ஒற்றி + வை.] ஒற்றிவை2 oṟṟivaittal, 4.செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தொலைவில் வைத்தல்; to place out of the way. 2. தவணை தள்ளி வைத்தல்; to adjourn, as a hearing to postpone. (செ.அக.); தெ. ஒத்து [ஒதுங்கு → ஒத்து → ஒற்று → ஒற்றி + வை.]

ஒற்று	ஒற்று1 o<u>rr</u>udal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. ஒன்றிற்ப டும்படிச் சேர்த்தல்; to bring into contact; to press. hug close. "வீணை ... மாத ரணி முலைத் தடத்தி னொற்றி" (சீவக.1746);. 2. முத்திரையிடுதல்; to stamp, as a seal. "கொடுவரியொற்றி" (சிலப். 5,98);. 3. உளவறிதல்; to spy out. "கண்மா றாடவ ரொடுக்க மொற்றி" (மதுரைக்.642);. 4. தாளம் போடுதல்; to beat; as cymbals in keeping time. "காமரு தாளம் பெறுதற் கொற்றுவதுங் காட்டுவபோல்" (பெரியபு.திரு ஞான.46);. 5. தீண்டுதல்; to touch. "கதவொற்றிப் புலம்பியா முலமர" (கலித்.8,2);. 6. தழுவுதல்; to embrace. "சேஎச் செவிமுதற் கொண்டு பெயர்த் தொற் றும்" (கலித்.103,51);. 7. மறைதல்; to hide. 8. உய்த்துணர்தல்;
ஒற்றுக்கேள்(ட்)-த(ட)ல்	ஒற்றுக்கேள்(ட்)-த(ட)ல் o<u>rr</u>ukāḷḍtaḍal, 12.செ.கு.வி. (v.i.) பிறர் பேச்சை மறைந்து நின்று கேட்டல்; to play the eavesdropper. (செ.அக.);. [ஒல் → ஒற்று + கேள்.]
ஒற்றுகை	ஒற்றுகை o<u>rr</u>ugai, பெ. (n.) 1. ஒற்றல் பார்க்க;see {}. 2. மருந்து தேய்த்தல்; embrocation. (சா.அக.);. [ஒற்று → ஒற்றுகை.]
ஒற்றுணர்ச்சி	ஒற்றுணர்ச்சி o<u>rr</u>uṇarcci, பெ. (n.) ஒற்றுமையுணர்வு; common feeling;seeing eye to eye, agreeing in sentiment. (செ.அக.);. [ஒல் → ஒன்று → ஒற்று + உணர்ச்சி.]
ஒற்றுப்பெயர்த்தல்	ஒற்றுப்பெயர்த்தல் o<u>rr</u>uppeyarttal, பெ. (n.) ஒருமொ ழியுந் தொடர்மொழியுமாக நின்று வெவ்வேறு பொருள் தருவதாகப் பாடப்படும் மிறைக் கவி (தண்டி.95, உரை.);; verse composed in such a way as to admit of the words being interpreted by artful analysis to convey more than one meaning. (செ.அக.);. [ஒற்று + பெயர்த்தல்.]

ஒற்றுமை	ஒற்றுமை1 orrumai, பெ. (n.) 1. ஒன்றாயிருக்குந் தன்மை; union, agreement, concord; oneness. "ஒற் றுமை கொள்ளாதார் நட்பு" (நாலடி,237);. 2. மனம் ஒருநிலைப்படுகை; application of the mind to one object, close attention concentration of thought. "ஒற் றுமை கொண்டு நோக்கு முள்ளத்து" (திருவாச.3,128);. "ஒற்றுமை நீங்கில் அனைவர்க்கும் தாழ்வு" (பாரதி யார்.);. [ஒல் → ஒன்று → ஒற்று → ஒற்றுமை.] ஒற்றுமை2 orrumai, பெ. (n.) ஒற்றரின்தன்மை; qualities requisite in a spy. "ஒற்றுமையால் விண்ணாடர் பொருட் டிவண் மேவியுளான்" (கந்தபு.அக்கினிமு.வதை.7); (செ.அக.);. [ஒற்று = ஒற்றன். ஒற்று → ஒற்றுமை.] ஒற்றுமை3 orrumai, பெ. (n.) 1. உரிமை; right. 2. குறிப்பு; indication. 3. தகுதி
ஒற்றுமைகோடல்	ஒற்றுமைகோடல் orrumaiāṭal, பெ. (n.) வேளாண் மாந்த ரியல் புகளு ளொன்று (திவா.);; living in peace with others, characteristic of the {}. (செ.அக.);. [ஒல் → ஒற்று → ஒற்றுமை + கோடல்.]
ஒற்றுமைநயம்	ஒற்றுமைநயம் orrumainayam, பெ. (n.) 1. ஒற்றுமைத் தன்மை; Intimate connection, opp. to. வேற்றுமைநயம். "ஒற்றுமை நயத்தினொன் றெனத் தோன்றினும்" (நன்.451);. 2. காரணகாரியங்கள் ஒன்றாயிருக்கை (மணி. 30,220);; identity of cause and effect. (செ.அக.);. [ஒற்றுமை + நயம்.]
ஒற்றுவன்	ஒற்றுவன் orruvan, பெ. (n.) ஒற்றன் பார்க்க;see {}; "ஐயன தொற்றுவன்" (கந்தபு.நகரழி.36); (செ.அக.); ம. ஒற்றன். [ஒற்று – → ஒற்றுபவன் → ஒற்றுவன்.]
ஒற்றுவி-த்தல்	ஒற்றுவி-த்தல் orruvittal, 1. பி.வி. (c.v.) ஒற்றுமூலமறி தல்; to keep oneself informed of events through spies or secret emissaries. ஒற்றி னானே ... ஒற்றுவித்து (குறள்.585,உரை.); (செ.அக.);. [ஒற்று → ஒற்றுவி. (பி.வி.);.]
ஒற்றுறுப்பு	ஒற்றுறுப்பு orruruppu, பெ. (n.) செங்கோட்டியாழில் நரம்பினும் பத்தரினும் தாக்குவதோர் கருவி (சிலப்.13,108,அரும்.);; piece in the {} adjoining the strings and the belly, prob. fret. (செ.அக.);. [ஒற்று + உறுப்பு.]

ஒற்றெழுத்து	ஒற்றெழுத்து o<u>rr</u>e<u>l</u>uttu, பெ. (n.) மெய்யெழுத்து (திவா.);; consonant. (செ.அக.);. [ஒற்று + எழுத்து.]
ஒற்றை	ஒற்றை o<u>rr</u>ai, பெ. (n.) 1. ஒன்று (நன்.185,விருத்.);; one, one of a pair. 2. ஒற்றைப்பட்ட எண்; odd number. "மறையோ ரொற்றைப்பட வரித்தூட்ட வேண்டும்" (மச்சபு.சபிண்டீ.27); "இரட்டைப்பட எண்ணியதில் ஒற் றைப்பட்டதம்மே" (குற்றா.குறவஞ்சி.);. 3. தனிமை; singleness, soleness, uniqueness. அவன் ஒற்றை யாயி ருக்கிறான். 4. ஒப்பின்மை; incomparableness. "ஒற் றைச் சேவகனே" (திருவாச.36, 10);. 5. தனியேடு; loose leaf of a book. கீழே விழுந்த ஒற்றையை எடு. 6. ஒரு துளைக்கருவி; a kind of musical instrument. "முன்னொற்றை யிருசங்க முடனூத" (பாரத.நிரை மீட்சி.5); (செ.அக.);. க. ஒத்தெ;து. ஒத்தெ. [ஒன்று → ஒன்றை → ஒற்றை.]
ஒற்றைக்கண்	ஒற்றைக்கண் o<u>rr</u>aikkaṇ, பெ. (n.) 1. ஒருகண்; one eye or a single eye. 2. ஒருகண் பார்வை; strabismus. (சா.அக.);. [ஒற்று → ஒற்றை + கண்.]
ஒற்றைக் கண்ணன்	ஒற்றைக் கண்ணன் o<u>rr</u>aikkaṇṇa<u>n</u>, பெ. (n.) 1. ஒரு கண் தெரிந்தவன்; one-eyed person. 2. வெள்ளி (சுக்கிரன்); (வின்.);;{}, the priest of the asuras having only one eye. (செ.அக.);. [ஒற்றை + கண்ணன்.]
ஒற்றைக்கை	ஒற்றைக்கை o<u>rr</u>aikkai, பெ. (n.) ஒருகையாற் காட்டற் குரிய முத்திரை (அபிநயம்); (பாரத.பாவ.19);; gesture with one hand. (செ.அக.);. [ஒற்றை + கை.]
ஒற்றைக்கொம்பன்	ஒற்றைக்கொம்பன் o<u>rr</u>aikkomba<u>n</u>, பெ. (n.) 1. ஒற்றைக் கொம்புள்ள யானை; elephant with one tusk. 2. பிள்ளையார்;{} ({}); who has only one tusk. (செ.அக.);. [ஒற்றை + கொம்பன். உச்சிக் கொம்பன் பார்க்க.]
ஒற்றைச்சார்	ஒற்றைச்சார் o<u>rr</u>aiccār, பெ. (n.) இடையில் திறந்த இடமில்லாத வீடு (யாழ்ப்.);; house without an open space in the centre. (செ.அக.); [ஒற்றை + சார்.]

ஒற்றைத்தலைவலி	ஒற்றைத்தலைவலி oṟṟaittalaivali, பெ. (n.) ஒற்றைத் தலைநோய்; headache on one side. (செ.அக.);. [ஒற்றை + தலை + வலி.]
ஒற்றைத்தாலி	ஒற்றைத்தாலி oṟṟaittāli, பெ. (n.) தாலிமட்டுமான கழுத்தணி (வின்.);; marriage badge, without any other accompanying jewels, pendants, etc. (செ.அக.); ம. ஒற்றத்தாலி. [ஒற்றை + தாலி.]
ஒற்றைத்தாழ்ப்பூட்டு	ஒற்றைத்தாழ்ப்பூட்டு oṟṟaittāḻppūṭṭu, பெ. (n.) ஒற் றைத்தாழுள்ள பூட்டு (வின்.);; lock with a single bolt; single lock. (செ.அக.);. [ஒற்றை + தாழ் + பூட்டு.]
ஒற்றைத்துலா	ஒற்றைத்துலா oṟṟaittulā, பெ. (n.) ஒற்றையேற்றம் (வின்.);; well-sweep made of one solid timber. (செ.அக.);. [ஒற்றை + துலா.]
ஒற்றைநாடி	ஒற்றைநாடி1 oṟṟaināṭi, பெ. (n.) ஒல்லியான உடம்பு; lean or spare body. ஒற்றை நாடி மனிதன் (செ.அக.);. [ஒற்றை + நாடி.] ஒற்றைநாடி2 oṟṟaināṭi, பெ. (n.) மாட்டுக்குற்றவகை (பெரிய.மாட்.17);; defect in cattle. (செ.அக.);. [ஒற்றை + நாடி.]
ஒற்றைநின்றாள்	ஒற்றைநின்றாள் oṟṟainiṉṟāḷ, பெ. (n.) கைம்பெண் (விதவை.); widow. "ஒற்றை நின்றாடுணை யூறுபடுத்து" (நீலகேசி.332); (செ.அக.);. [ஒற்றை + நின்றாள்.]
ஒற்றைநூல்வளைவு	ஒற்றைநூல்வளைவு oṟṟainūlvaḷaivu, பெ. (n.) கட்டட வளைவு வகை; segmental arch. (செ.அக.);. [ஒற்றை + நூல் + வளைவு.]
ஒற்றைநூற்புடைவை	ஒற்றைநூற்புடைவை oṟṟainūṟpuḍaivai, பெ. (n.) தனியிழையாற் செய்த சீலை (வின்.);; single-threaded cloth. (செ.அக.);. [ஒற்றை + நூல் + புடைவை.]

ஒற்றைப்பட்டுமணி	ஒற்றைப்பட்டுமணி oṟṟaippaṭṭumaṇi, பெ. (n.) ஒற் றைவட மணி (வின்.);; necklace of single beads strung on silken string. (செ.அக.);. [ஒற்றை + பட்டு + மணி. பட்டு = மணிகோக்கும் பட்டு நூல்.]
ஒற்றைப்படவெண்ணு	ஒற்றைப்படவெண்ணு1 oṟṟaippaḍaveṇṇudal, 11.செ.கு.வி. (v.i.) ஒற்றை யெண்களை மாத்திரம் எண்ணுதல்; to enumerate only the odd number. [ஒற்றை + பட + எண்ணு.] ஒற்றைப்படவெண்ணு2 oṟṟaippaḍaveṇṇudal, 12.செ.குன்றாவி. (v.i.) பண்டங்களை ஒவ்வொன்றாக எண்ணுதல் (வின்.);; to count things one by one. (செ.அக.);. [ஒற்றை + பட + எண்ணு.]
ஒற்றைப்படை	ஒற்றைப்படை oṟṟaippaḍai, பெ. (n.) ஒற்றையான எண் (உ.வ.);; odd number. (செ.அக.);. [ஒற்றை + படை. படு → படை.]
ஒற்றைமுலைச்சி	ஒற்றைமுலைச்சி oṟṟaimulaicci, பெ. (n.) கண்ணகி சிலப்பதிகாரத் தலைவி; single-breaste Kannagi. (சேரநா.);. ம. ஒற்றமுலச்சி. [ஒற்றை + (முலைத்தி); முலைச்சி.]
ஒற்றையடிப்பாதை	ஒற்றையடிப்பாதை oṟṟaiyaḍippātai, பெ. (n.) நடந்த காற்றடம்பட்டு அமைந்த வழி; foot-path. (செ.அக.);. [ஒற்றை + அடி + பாதை.]
ஒற்றையலகுசாகுபடி	ஒற்றையலகுசாகுபடி oṟṟaiyalagucāgubaḍi, பெ. (n.) ஒற்றையாக நாற்றுகளை நட்டுப் பயிர்செய்கை; culti- vation by transplanting single seedlings. (செ.அக.);. [ஒற்றை + அலகு + சாகுபடி.].
ஒற்றையாள்	ஒற்றையாள் oṟṟaiyāḷ, பெ. (n.) சுற்றத்தாரெவருமில் லாத தனியாள்; single person, one having no relations. (செ.அக.);. [ஒற்றை + ஆள்.]

ஒற்றையான்	ஒற்றையான் o<u>rr</u>aiyā<u>n</u>, பெ. (n.) 1. கூட்டத்தினின்று பிரிந்து தனியாகத் திரியும் காட்டு யானை; rogue- elephant. 2. ஆண் பன்றி, காட்டுப்பன்றி; wild boar. 3. சுற்றத்தாரற்ற தனியாள்; sole member without a family. (சேரநா.);. ம. ஒற்றயான். [ஒற்றை + ஆன்.]
ஒற்றையிதழ்ப்பூ	ஒற்றையிதழ்ப்பூ o<u>rr</u>aiyida<u>l</u>ppū, பெ. (n.) ஒரிதழுள்ள மலர்; monopetalous flower. (செ.அக.);. [ஒற்றை + இதழ் + பூ.]
ஒற்றையிரட்டை பிடிக்கை	ஒற்றையிரட்டை பிடிக்கை o<u>rr</u>aiyiraḍḍaibiḍikkai, பெ. (n.) ஒருவகை விளையாட்டு; playing at odd and even. (செ.அக.);. [ஒற்றை + இரட்டை + பிடிக்கை.]
ஒற்றைவலி	ஒற்றைவலி o<u>rr</u>aivali, பெ. (n.) ஒரு பக்கத்து வலி; neuralgia on one side only-hemialgia (சா.அக.);. [ஒற்றை + வலி.]
ஒற்றைவலிப்பு	ஒற்றைவலிப்பு o<u>rr</u>aivalippu, பெ. (n.) ஒரு பக்கத்து இழுப்பு; chorea or convulsion which affects only one side-hemichorea. (சா.அக.);. [ஒற்றை + வலிப்பு.]
ஒற்றைவலை	ஒற்றைவலை o<u>rr</u>aivalai, பெ. (n.) ஒருவகைப் பெரிய வலை; a kind of fishing-net. (சேரநா.);. ம. ஒற்றவல. [ஒற்றை + வலை.]
ஒற்றைவாய்க்கணக்கு	ஒற்றைவாய்க்கணக்கு o<u>rr</u>aivāykkaṇakku, பெ. (n.) ஒரேவகையாய்த் தீரும் கணக்கு (வின்.);; calculation made by a single operation, as by once adding. subtractihg, multiplying, or dividing. (செ.அக.);. [ஒற்றை + வாய் + கணக்கு.]

ஒற்றைவாள்	ஒற்றைவாள் oṟṟaivāḷ, பெ. (n.) ஒருவகை வாள்; a kind of sword. (சேரநா.);. ம. ஒற்றவாள். [ஒற்றை + வாள்.]
ஒற்றொழிபாட்டு	ஒற்றொழிபாட்டு oṟṟoḻipāṭṭu, பெ. (n.) மெய்யெழுத் தில்லாப்பாட்டு (சூடா.);; verse, the words of which do not contain any pure consonants. (செ.அக.);. [ஒற்று + ஒழி + பாட்டு.]
ஒறு	ஒறு1 oṟudal, 4.செ.குன்றாவி. (v.t.) குறைதல்; to be reduced, to diminish. [ஒல் (ஒல்கு); = குறைதல் (த.வி.); ஒல் → ஒறு (குறைத்தல்); பி.வி. குறைவு. பிறவினை பெயருமாகும்.] ஒறு2 oṟuttal, 4. செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. உறுப்புக் குறைத்துத் தண்டித்தல்; to punish, chastise by cutting the limbs. "ஒப்பநாடி யத்தகவொறுத்தி" (புறநா.10,4);. 2. கடிதல்; to rebuke, reprove. "ஒறுப்ப வோவலை" (அகநா.342);. 3. வெறுத்தல் (திவா.);; to dislike, to be disgusted with. 4. இகழ்தல்; to deride, ridicule. "யாரே பிழைத்த தொறுக்கிற்பவர்" (குறள்,779);. 5. அழித்தல்; to destroy. "ஒறுத்தானா மொன்னார் புரங்கண் மூன்றும்" (தேவா.407,11);. 6. ஒடுக்குதல்; to suppress, as the desires, to restrain, as the senses; to mortify, as the body; to curb, as the appetite, to subdue, as the passions.
ஒறுப்பு	ஒறுப்பு oṟuppu, பெ. (n.) 1. தண்டனை; chastisement, punishment. 2. கடிந்துபேசுகை; rebuke, reproof. 3. வெறுப்பு (வின்.);; dislike, aversion, disgust. 4. அடக் குகை; bridling the passions, self-mortification, self-de- nial. 5. அருமை (வின்.); scarcity, dearness. 6. குறைவு (வின்.);; privation, lack. (செ.அக.);. ம. ஒறுப்பு;தெ. ரோயு. [ஒறு2 → ஒறுப்பு.]

ஒறும்பு	ஒறும்பு oṟumbu, பெ. (n.) வயல்களுக்கு வேண்டுமளவு குளத்தில் பாசன நீரில்லாமை; scarcity of water in the irrigation tank. (செ.அக.);. [ஒல் → ஒறு1 → ஒறும்பு (குறைபடுதல்); ஒல் = சுருங்குதல், ஒறு = சுருக்கு, சுருக்கம்,, குறைவு.]
ஒறுவனை	ஒறுவனை oṟuvaṉai, பெ. (n.) குறைவு (நாஞ்.); scarcity. (செ.அக.);. ம. ஒறுவன (பஞ்சம்);. [ஒல் → ஒறு2 → ஒறுவு → ஒறுவனை. ஒறும்பு பார்க்க;see orumbu.]
ஒறுவாய்	ஒறுவாய் oṟuvāy, பெ. (n.) 1. சிதைவடைந்த வாய்; mouth with congenital fissure of lips, sunken mouth. "பாதிநாக்கு முதடுகளிற் பாதியுந் தின்றொறுவாயேம்" (கலிங்.204);. 2. ஒடிந்த விளிம்பு; broken edge of a pot. "ஒறுவாய்த்தலையிற் பலி" (தேவா.1125,6); (செ.அக.);. [ஒறு + வாய்.]
ஒறுவாய்ப்பல்	ஒறுவாய்ப்பல் oṟuvāyppal, பெ. (n.) சிதைவடைந்த பல்வரிசை; row of teeth with one of more gaps. (செ.அக.); [ஒறு + வாய்ப்பல்.]
ஒறுவாய்ப்பானை	ஒறுவாய்ப்பானை oṟuvāyppāṉai, பெ. (n.) விளிம்பு சிதைந்த பானை; pot chipped along its mouth. (செ.அக.);. [ஒறு1 + வாய் + பானை.]
ஒறுவாய்போ-தல்	ஒறுவாய்போ-தல் oṟuvāypōtal, 8.செ.கு.வி. (v.i.) 1. வாயொடிதல்; to be broken at the edge; to be chipped off. ஒறுவாய் போன பானையிலே (பெரும்பாண்.99, உரை);. 2. குறைவடைதல்; to be defective. 'உம்மு டைய நாராயணத்தவமும் ஒருவாய்போய்' (அஷ்டாத ச.பக்.158); (செ.அக.);. [ஒறு + வாய் + போ.]
ஒறுவினை	ஒறுவினை oṟuviṉai, பெ. (n.) 1. தீராத் துன்பம்; unending trouble or difficulty. 2. நாட்பட்ட நோய்; long continuous illness. (செ.அக.);. [ஒறு2 + வினை.]
ஒறுவு	ஒறுவு oṟuvu, பெ. (n.) வருத்தம் (சங்.அக.);; trouble; distress. (செ.அக.);. ம. ஒறுவு. [ஒறு2 + ஒறுவு.]

ஒறுவுகலம்	ஒறுவுகலம் oṟuvugalam, பெ. (n.) ஒருவாய்ப்பானை பார்க்க;see {}. "ஒறுவுகலங்காடி" [ஒறு2 → ஒறுவு + கலம்.]
ஒன்	ஒன்1 oṉ, இடை. (part) ஒருசாரியை(தொல். எழுத்.180);; explelive. (செ.அக.);. [அன் → ஒன்.] ஒன்2 oṉ, 4.செ.கு.வி. (v.i.) 1. பொருந்துதல்; to join. 2. ஒன்றுதல்; to unite. [ஒல் → ஒன். (சு.வி.6);.]
ஒன்பதினாயிரப்ப டி	ஒன்பதினாயிரப்படி oṉpadiṉāyirappaḍi, பெ. (n.) திருவாய் மொழிக்கு நஞ்சியர் செய்த விரிவுரை (வியாக்கியானம்);; ஒன்பதினாயிரம் நூற்பாக்களைக் (கிரந்தங்களைக்); கொண்டது; name of a commentary by {} on the {}, consisting of 9000 granthas. (செ.அக.);. [ஒன்பது + இன் + ஆயிரம் + படி.]
ஒன்பது	ஒன்பது oṉpadu, பெ. (n.) 1. ஒன்று குறைந்த பத்து, எட்டின்மேல் ஒன்று; the number nine, i.e. one from ten or one before ten. ஒன்பது (தொல்.);. 2. 'கூ' என்னும் எண்ணுக்குறியீட்டுக்குரிய தமிழ் எண்ணுப்பெயர்; name of the ninth numerical symbol in Tamil. மறுவ. ஒன்பஃது. ஒன்பான். தொண்டு. தொண், தொவ்; ம. ஒன்பது; க. ஒம்பத்து; தெ. தொம்மிதி; து. ஒர்ம்ப; பட. ஒம்பத்து; கைக். வம்பெரு. வந்தி; எரு. ஒப்து; இரு. வெம்பது; குட. ஒயிம்பது; கோத. ஒன்பாத், ஒர்பாத்; குற. ஒம்லுதி; துட. வின் பொத். ஒன்பத். கோண். உண்மா, உண்ம. உண்மாக்;கட. தொம்மிதி. [ஒன்று + பத்து – ஒன்பத்து → ஒன்பது. 'ஒன்று' ஈறுகுறைந்தது கடைக்குறை. பத்து → பது எனத்திரிந்தது இடைக்குறை. ஒன்று குறைந்த பத்து என்பதே மரூஉ முடிபாகி ஒன்பது எனப் பேச்சுவழக்கில் ஈரசைச் சொல்லாகக் குறுகிற்று. இனி ஒன்பதுக் குமுன் பழந்தமிழில் வழங்கிய தொண்டு என்னும் ஒன்பதைக் குறித்த சொல்லும், பத்திலும் குறைவுற்றது என்னும் பொருளை வெளிப்படுத்தும் 'தொள்' (குறைபடுதல்); வினையினின்றே தோன்றியிருத்தலைத் 'தொண்டு' என்னும் சொல்லை நோக்கி அறியலாம்.] ஒன்பது தொண்டு என்னும் எண்ணுப் பெயர்கள் அடிநிலைத்தி ரிபுற்றும் முடிநிலைத்திரிபுற்றும் உலக மொழிகளில் வழங்கி வருகின்றன. ஒன்பது கூட்டுச் சொல்லாகலான்;மூவசையும் மூவசைக்கு மேற்பட்டதுமான கூட்டுச்சொல் பேச்சுவழக்கில் ஒரசை அல் லது ஈரசைமரூஉச் சொல்லாகத்திரியும் என்னும் சொற்பிறப்புப் பொதுநெறியின் வண்ணம் திரவிடம் தவிர்ந்த மொழிகளில் அடிநிலைத்திரிபினும் முடிநிலைத்திரிபினையே மிகுதியாகப் பெற்றுள்ளது. இதன் விளக்கத்தைச் சொற்பிறப்பு விதிமுறை களில் காண்க. ஒன்பஃது. ஒன்பது. ஒன்பான் என மூவேறு இடவழக்குகளின் விளைவாகப் பல்வேறு கிளைமொழிகளில் ஊடாடிப்பின் வரும் நிலைகளில் இச்சொல் முடிநிலைத்திரிபுற்றுள்ளது. அடி நிலைத்திரிபு அருகிக் காணப்படுகிறது. ஒன்பது ஒ(உ);-ஓ ஆ: அடிநிலைத்திரிபுற்றவை.
ஒன்பதொத்து	ஒன்பதொத்து oṉpadoddu, பெ. (n.) ஒருவகைத்தாளம் (திவ்.திருவாய்.);; mode of beating time. (செ.அக.);. [ஒன்பது + ஒத்து.]

ஒன்பான்	ஒன்பான் oṉpāṉ, பெ. (n.) ஒன்பது பார்க்க;see {}. "ஒன்பான் முதனிலை முந்துகிளந் தற்றே" (தொல். எழுத்.463); (செ.அக.);. [ஒன்பது → ஒன்பதின் → ஒன்பான். பதின் → பான்.]
ஒன்ற	ஒன்ற oṉṟa, இடை. (part.) ஓர் உவமைச் சொல் (தொல்.பொருள்.286);; sign of comparison. (செ.அக.); [ஒல் → ஒன்று → ஒன்ற.]
ஒன்றடிமன்றடி	ஒன்றடிமன்றடி oṉṟaḍimaṉṟaḍi, பெ. (n.) குழப்பம்; mixture of various things; topsy-turvydom; confusion; lack of order or system. (செ.அக.);. [ஒன்று + அடி - ஒன்றடி = ஒன்றாகக் குழப்புதல், ஒன்றடி மன்றடி - எதுகை குறித்த மரபு இணைமொழி.]
ஒன்றடிமன்றடியாய்	ஒன்றடிமன்றடியாய் oṉṟaḍimaṉṟaḍiyāy, கு.வி.எ. (adv.) ஒருசேர; in toto, completely. (செ.அக.). [ஒன்றடி + மன்றடி + ஆய்.]
ஒன்றரைக்கண்ணன்	ஒன்றரைக்கண்ணன் oṉṟaraikkaṇṇaṉ, பெ. (n.) ஒரு பக்கஞ் சரிந்த பார்வையன்; one who looks obliquely with half an eye shut; lit man with an eye and a half; one who squints. "ஒன்றரைக்கண்ணன் கண்டீர்" (அப்பர்தேவா.);. [ஒன்று + ஆரை + கண்ணன் - ஒன்றாரைக் கண்ணன் - ஒன்றரைக் கண்ணன். ஆரை = ஆர்ந்த, சரிந்த.]
ஒன்றலர்	ஒன்றலர் oṉṟalar, பெ. (n.) பகைவர் (பிங்.);; lit those who are not one with a person; foes, enemies. (செ.அக.);. [ஒன்று + அல் + அர். 'அல்' - எ.ம.இ.நி.]
ஒன்றறவாடம்	ஒன்றறவாடம் oṉṟaṟavāṭam, பெ. (n.) ஒன்றுவிட் டொரு நாள்; altemate days. (செ.அக.);. [ஒன்று + அறு + வாடம்.]

ஒன்றறிசொல்	ஒன்றறிசொல் oṉṟaṟisol, பெ. (n.) ஒன்றன்பாற்சொல்; sign, of the impersonal class. (செ.அக.);. [ஒன்று + அறி + சொல்.]
ஒன்றன் கூட்டம்	ஒன்றன் கூட்டம் oṉṟaṉāṭṭam, பெ. (n.) ஒரேபொரு ளின் கூட்டம் (நன்.300);; collection of things of the same kind. (செ.அக.);. [ஒன்று + அன் + கூட்டம்.]
ஒன்றன்பால்	ஒன்றன்பால் oṉṟaṉpāl, பெ. (n.) அஃறிணையொரு மைப்பால்; sign of the impersonal class. (செ.அக.); [ஒன்று + அன் + பால்.]
ஒன்றனை யொன்றுபற்றுதல்	ஒன்றனை யொன்றுபற்றுதல் oṉṟaṉaiyoṉṟubaṟṟudal, பெ. (n.) ஒருவகைக் குற்றம் (தொல்.சூ.விருத். பக்.50);; fallacy of mutual dependence. (செ.அக.);. [ஒன்று + அன் +ஐ + ஒன்று + பற்றுதல்.]
ஒன்றா-தல்	ஒன்றா-தல் oṉṟātal, 6.செ.கு.வி. (v.i.) 1. முதலதாதல், to be first. "ஒன்றா வுயர்கொடி யொன்றின்று" (பரிபா.4,41);. 2. ஒன்றுபடுதல்; coalesce. 3. ஒன்ற னுள் ஒன்று நிலைப்படல் (லயமாதல்);; to be amalga- mated. 4. இணையின்றாதல்; to be without an equal. "ஒன்றாவுலகத்து" (குறள்.233); (செ.அக.);. [ஒன்று + ஆ(கு);.]
ஒன்றாக	ஒன்றாக oṉṟāka, வி.எ. (adv.) உறுதியாக (குறள்.233,உரை.);; certainly, surely, positively. "ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை" (குறள்.); (செ.அக.);. [ஒன்று + ஆக.]
ஒன்றாதவஞ்சித்தளை	ஒன்றாதவஞ்சித்தளை oṉṟātavañjittaḷai, பெ. (n.) நிரையீற்றுரிச் சீரின்முன் நேரசைவருந்தளை (இலக்.வி.718,உரை.);; combination of two metrical feet, the first of which is a {} and the next a foot beginning with {}. (செ.அக.);. [ஒன்று + ஆ + த + வஞ்சி + தளை.]
ஒன்றாமை	ஒன்றாமை oṉṟāmai, பெ. (n.) பகைமை; rivalry enmity. "ஒன்றாமை யொன்றியார் கட்படின்" (குறள்,886); (செ.அக.);. [ஒன்று + ஆ + மை. 'ஒன்றாமை' = பொருந்தாமை, சேராமை. 'ஆ' - எ.ம.இ.நி.] ஒன்றார் —, பெ. (n.); பகைவர்; foes, opponents. "ஒன்றார் மும்மதி லெய்தவன்" (தேவா.1062,8); (செ.அக.);. [ஒன்று + ஆ + ஆர். ஒன்றார், 'ஆ' எ.ம.இ.நி.]

ஒன்றாலொன்றும்	ஒன்றாலொன்றும் oṉṟāloṉṟum, கு.வி.எ. (adv.) யாதொன்றினாலும்; by whatever means, at all, used with a negative. 'ஒன்றாலொன்றுங் குறைவில்லை' (வின்.); (செ.அக.);. [ஒன்றால் + ஒன்றும்.]
ஒன்றி	ஒன்றி1 oṉṟittal, 5. செ.கு.வி. (v.i.) பொருந்துதல்; to unite, combine. 'ஒன்றித்து வாழவேண்டும்' (வின்.); (செ.அக.);. [ஒன்று → ஒன்றி.] ஒன்றி2 oṉṟi, பெ. (n.) 1. தனிமை; solitariness, singleness; loneliness. 2. தனித்த ஆள்; one who is alone, solitary person. (செ.அக.);. க.ஒண்ட்டி;தெ.ஒண்டு. [ஒன்று → ஒன்றி.] ஒன்றி3 oṉṟi, பெ. (n.) மாணி (பிரமசாரி);: celibate. (செ.அக.);. [ஒன்று → ஒன்றி.]
ஒன்றிக்கட்டை	ஒன்றிக்கட்டை oṉṟikkaṭṭai, பெ. (n.) தனித்த ஆள்; single person, individual. (சா.அக.);. [ஒன்றி + கட்டை.]
ஒன்றிக்காரன்	ஒன்றிக்காரன் oṉṟikkāraṉ, பெ. (n.) மனைவியில்லாத வன் (வின்.);; bachelor or widower. (செ.அக.);. [ஒன்றி + காரன் - ஒன்றிக்காரன்.]
ஒன்றிப்பு	ஒன்றிப்பு oṉṟippu, பெ. (n.) ஒருமிப்பு; union, harmony; concord, unity. (செ.அக.);. [ஒன்றி → ஒன்றிப்பு.]
ஒன்றியவஞ்சித்தளை	ஒன்றியவஞ்சித்தளை oṉṟiyavañjittaḷai, பெ. (n.) நிரையீற்றுரிச் சீரின்முன் நிரையசை வருந் தளை (இலக்.வி.718,உரை.);; combination of two metrical feet, the first of which is a {} and the next a foot beginning with {}. (செ.அக.); [ஒன்றிய + வஞ்சி + தளை.]

ஒன்றியார்	ஒன்றியார் oṉṟiyār, பெ. (n.) தன்னைச்சேர்ந்தவர்; friends; associates, "ஒன்றாமை யொன்றி யார்கட்படின்" (குறள்.886); (செ.அக.);. [ஒன்றி + அவர் – ஒன்றியவர் → ஒன்றியார்.]
ஒன்றியாள்	ஒன்றியாள் oṉṟiyāḷ, பெ. (n.) ஒற்றையாள்; single person. (செ.அக.);. [ஒன்றி + ஆள்.]
ஒன்றிரண்டாய் அரைத்தல்	ஒன்றிரண்டாய் அரைத்தல் oṉṟiraṇṭāyaraittal, பெ. (n.) பொடியாக்காமல் சிறிய துண்டுகளாகும்படி அரைத்தல்; grinding into several small rough granular pieces without making into a fine powder. (சா.அக.);. [ஒன்று + இரண்டு + ஆய் + அரைத்தல்.]
ஒன்றிரண்டு	ஒன்றிரண்டு oṉṟiraṇṭu, வி.எ. (adv.) மிகக்குறைவு; one or two, a few. ம. ஒண்ணுரண்டு. [ஒன்று + இரண்டு - ஒன்றிரண்டு. எண்ணிக்கைக் குறைவு குறித்த குறிப்பு மொழி.]
ஒன்றிலொன்றின்மை	ஒன்றிலொன்றின்மை oṉṟiloṉṟiṉmai, பெ. (n.) ஒன் றித்த பாங்கு இரண்டிலும் இன்மை (சி.சி.அளவை. மறைஞா.);; mutual negation of identity of two things. (செ.அக.);. [ஒன்றில் + ஒன்று + .இன்மை.]
ஒன்றினமுடித்த றன்னினமுடித்தல்	ஒன்றினமுடித்த றன்னினமுடித்தல் oṉṟiṉamuḍittaṟaṉṉiṉamuḍittal, பெ. (n.) ஒருபொருளைக் கூறி முடிக்கையில் அதற்கினமான பொருளையும் அங் குத்தானே கூறி முடிக்கையாகிய உத்தி (நன்.14);; treating of some item of the subject matter of a treatise in such a way as to bring within its purview other items akin to it, one of 32 utti. (செ.அக.); [ஒன்றினம் + முடித்தல் + தன்னினம் + முடித்தல்.]

ஒன்று	ஒன்று1 oṉṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒன்றாய்ச் சேர்தல்; to unite; to coalesce; to grow together, as two trees; to become one. 2. ஏற்றுக்கொள்ளுதல்; to agree. 3. மனங்கலத்தில்; to be on intimate terms with. "நிரயங்கொள்பவரோ டொன்றாது" (புறநா.5,6);. 4. ஒருமுகப்படுதல்; to set one's mind solely on an aim or object. "நன்புல னொன்றி நாதவென் றரற்றி" (திருவாச. 4,82);. 5. உவமையாதல்; to resemble to be similar. வேயொன்றுதோ ளொருபால் (தொல்.பொ ருள்.286,உரை);. (செ.அக.);. ம. ஒன்னுக; க., பட. ஒந்து;தெ. ஒனருஉ. ஒண்டு. [ஒல் → ஒன் → ஒன்று.] ஒன்று2 oṉṟu, பெ. (n.)
ஒன்றுக்கிரு-த்தல்	ஒன்றுக்கிரு-த்தல் oṉṟukkiruttal, 2.செ.கு.வி. (v.i.) சிறுநீர் கழித்தல்; to urinate. (செ.அக.);. [ஒன்று2 + கு + இரு-த்தல்.]
ஒன்றுக்குப்போ-தல்	ஒன்றுக்குப்போ-தல் oṉṟukkuppōtal, 8.செ.கு.வி. (v.i.) ஒன்றுக்கிரு பார்க்க;see {}. [ஒன்று2 + கு + போ.]
ஒன்றுக்குமற்றவன்	ஒன்றுக்குமற்றவன் oṉṟukkumaṟṟavaṉ, பெ. (n.) பய னற்றவன்; good-for-nothing fellow, useless person. (செ.அக.);. [ஒன்றுக்கும்2 + அற்றவன்.]
ஒன்றுக்கொன்று	ஒன்றுக்கொன்று oṉṟukkoṉṟu, பெ. (n.) 1. ஒன்றோ டொன்று; mutuality, one with another. ஒன்றுக்கொன்று தொடர்ச்சியாயிருக்கிறது (உ.வ.);. 2. ஒன்றினொன்று; comparison of one thing with another. ஒன்றுக்கொன்று மேல். 3. ஏட்டிக்குப்போட்டி பார்க்க;see {}. நான் பேசினால் ஒன்றுக்கொன்று சொல்லுவேன் (உ.வ.);. (செ.அக.);. [ஒன்று2 + கு + ஒன்று.]
ஒன்றுகட்டு-தல்	ஒன்றுகட்டு-தல் oṉṟugaṭṭudal, 5.செ.குன்றாவி. (v.t.) சரிப்படுத்துதல் (யாழ்.அக.);; to square up; to balance (செ.அக.);. [ஒன்று2 + கட்டு.]

ஒன்றுகுடி	ஒன்றுகுடி oṉṟuguḍi, பெ. (n.) ஒட்டுக்குடி (வின்.);; family or person living in another's house or garden [ஒன்று2 + குடி.]
ஒன்றுகூட்டு	ஒன்றுகூட்டு1 oṉṟuāṭṭudal, 5.செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. ஒன்றாய்ச் சேர்த்தல்; to gather together, collect. 2. ஒருமனதாக்குதல்; to bring about an agreement. [ஒன்று2 + கூட்டு.] ஒன்றுகூட்டு2 oṉṟuāṭṭu, பெ. (n.) ஒருசேர்க்கை (வின்.);; concord; harmony, living on terms of friendship. (செ.அக.);. [ஒன்று2 + கூட்டு.] ஒன்றுகூட்டு3 oṉṟuāṭṭu, பெ. (n.) கொண்டுகூட்டு (யாழ்.அக.);; mode of construing a verse. (செ.அக.);. [ஒன்று1 + கூட்டு.]
ஒன்றுகூடு-தல்	ஒன்றுகூடு-தல் oṉṟuāṭudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒன்றாய்ச் சேர்தல்; to meet one another; to gather in an assembly; to assemblo together. 2. ஒன்றுபடுதல்; to be united in harmony. (செ.அக.);. [ஒன்று2 + கூடு.]
ஒன்றுகை	ஒன்றுகை oṉṟugai, பெ. (n.) இசைகை; fitting together. (செ.அக.);. [ஒன்று → ஒன்றுகை.]
ஒன்றுகொத்தையா-தல்	ஒன்றுகொத்தையா-தல் oṉṟugottaiyātal, 6.செ.கு.வி. (v.i.) அரைகுறையாதல்; to be defective, incomplete. 'ஒன்றுகொத்தையாய்க் காரியஞ்செய்கிறான்' (கொ.வ.); (செ.அக.);. [ஒன்று2 + கொத்தை + ஆ(கு);.]
ஒன்றுநன்	ஒன்றுநன் oṉṟunaṉ, பெ. (n.) நண்பன் (பிங்.);; he who is at one with a person, friend. (செ.அக.);. [ஒன்று1 → ஒன்றுநன்.]

ஒன்றுபடு	ஒன்றுபடு1 onṟubaḍuttal, 20.செ.கு.வி. (v.i.) ஒப்புரவாக்கல்; to bring about friendship. (ஆ.அக.);. [ஒன்று2 + படுத்தல்.] ஒன்றுபடு2 onṟubaḍudal, 20.செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒருதன்மையாதல்; to coalesce. "ஒன்றுபட்டு வழிமொ ழிய" (புறநா.17,4);. 2. இணக்கமாதல்; to become reconciled; to make peace. இருபாலாரும் ஒன்றுபட்டார் கள் (செ.அக.);. [ஒன்று2 + படு.]
ஒன்றுபாதி	ஒன்றுபாதி onṟupāti, பெ. (n.) 1. பாதி (இ.வ.);; a moiety, a half. 2. ஏறக்குறையப் பாதி (இ.வ.);; roughly half. 3. நடுஇரவு; mid night. 4. சிலபல; some. (செ.அக.);. ம. ஒன்றுபகுதி. [ஒன்று2 + பாதி.]
ஒன்றும்	ஒன்றும் onṟum, பெ. (n.) சிறிதும்; anything, even onething. (used with negative predicates); ஒன்றும் செய்ய வில்லை (உ.வ.);. ம. ஒன்னும். [ஒன்று + உம்.]
ஒன்றுமண்டடி	ஒன்றுமண்டடி onṟumaṇḍaḍi, பெ. (n.) ஒன்றடிமன்றடி பார்க்க;see {}. (யாழ்ப்.); (செ.அக.);.
ஒன்றுமற்றவன்	ஒன்றுமற்றவன் onṟumaṟṟavaṉ, பெ. (n.) 1. ஏழை, வறியவன் (தரித்திரன்);; destitute, poorman. (செ.அக.);. 2. பயனற்றவன்; good for nothing fellow, useless person. (ஆ.அக.);. [ஒன்றும் + அற்றவன்.]
ஒன்றுமன்றடி	ஒன்றுமன்றடி onṟumanṟaḍi, பெ. (n.) ஒன்றடிமன்றடி (யாழ்ப்.); பார்க்க;see {}. (செ.அக.);.
ஒன்றுமொழி-தல்	ஒன்றுமொழி-தல் onṟumoḻidal, 2.செ.கு.வி. (v.i.) வஞ்சி னங்கூறுதல்; to declare with an oath. "இடியிசைமுரச மொடொன்று மொழிந்து" (பதிற்றுப்.66,4);. (செ.அக.);. [ஒன்று2 + மொழி-தல்.]

ஒன்றுமொழிகோசர்	ஒன்றுமொழிகோசர் oṉṟumoḻiācar, பெ. (n.) சொன்ன சொல் தவறாத ஒற்றுமையுடைய கோசர்; Kosar, a community known for their integrity and truthfulness. [ஒன்று + மொழி + கோசர்.]
ஒன்றுவிட்ட	ஒன்றுவிட்ட oṉṟuviṭṭa, கு.பெ.எ. (adj.) உறவு முறை யில் ஒரு தலைமுறை விட்ட; one step removed, in relationship. அவன் எனக்கு ஒன்று விட்ட அண்ணன் (உ.வ.); (செ.அக.);. [ஒன்று + விட்ட.]
ஒன்றுவிடாமல்	ஒன்றுவிடாமல் oṉṟuviṭāmal, வி.எ. (adv.) முழுமை யாக ஒன்றும் விடாமல்; not leaving out anything, everything included, entirely, fully. ம. ஒன்னொழியாதெ. [ஒன்று + விடாமல்.]
ஒன்றொழிபொதுச்சொல்	ஒன்றொழிபொதுச்சொல் oṉṟoḻiboduccol, பெ. (n.) இருதினையாண்பெண்ணுள் ஒன்றினையொழிக் கும் பொதுச் சொல் (நன்.269);; term common to both genders, one of which is intended, the other being excluded by the context. [ஒன்று + ஒழி + பொதுச்சொல்.]
ஒன்றோ	ஒன்றோ oṉṟō, இடை. (part..) 1. எண்ணிடைச்சொல்; not only, but also; connective between nouns and sometimes verbs. "பொய்படு மொன்றோ புனைபூணும்" (குறள்,836);. 2. அயற்படு பொருள் தரும் இடைச் சொல்; either-or "ஏவலா னரச னொன்றோ விருபிறப் பாளன்" (சீவக.1682);. [ஒன்று + ஒ. ஒன்றோ, ஒகாரம் பிரிநிலை.]
ஒன்னப்பூ	ஒன்னப்பூ oṉṉappū, பெ. (n.) காதணியுளொன்று (வின்.);; an ear-ornament worn by women. (செ.அக.);. [உண்மை → ஒன்னம் + பூ - ஒன்னப்பூ.] ஒன்னலன் __, பெ. (n.); பகைவன்; enemy, foe. "ஒன்னலர் மணிமுடி யுரிஞ்சு தாளினான்" (நைடத.நக ரப்.39); (செ.அக.);. [ஒன்று + அல + அன் - ஒன்றலன் → ஒன்னலன்.]
ஒன்னாதோர்	ஒன்னாதோர் oṉṉātōr, பெ. (n.) பகைவர்; foes, enemies. "இன்னாய் பெருமநின் னொன்னா தோர்க்கே" (புறநா.94.5); (செ.அக.);. [ஒன்று + ஆ + த + அவர் - ஒன்றாதவர் → ஒன்றாதார் → ஒன்னாதார் → ஒன்னாதோர்.]

ஒன்னார்	ஒன்னார் oṉṉār, பெ. (n.) ஒன்னாதோர் பார்க்க see {}. "தன்னொன்னார்" (நாலடி.129); "ஒன்னார்த் தெறலும் உவந்தாரை ஆக்கலும்" (குறள்.);. (செ.அக.);. [ஒன்னாதார் → ஒன்னார்]
ஒன்னான்	ஒன்னான் oṉṉāṉ, பெ. (n.) பள்ளிக்கூடத்திற்கு ஏறானை யடுத்துவரும் பையன்; the boy who comes second to school and next to the first boy called {}. (செ.அக.);. [ஒன் → ஒன்று + ஆன் – ஒன்றான் → ஒன்னான் = ஒன்றிவருப வன், ஒத்து வருபவன்.] ஒன்னு1-தல் __, 12.செ.குன்றாவி. (v.t.); பொறுத் தல்; to endure. "ஒன்னா முனையோர்க் கொழிக வினித்துயில்" (பு.வெ.4,21); (செ.அக.);. [ஒல் → ஒன் → ஒன்னு.]
ஒன்னு	ஒன்னு2 oṉṉudal, 15.செ.கு.வி. (v.i.) பொருந்துதல்; to agree, to be friendly, "ஒன்னாப் பூட்கைச் சென்னியர் பெருமான்" (பதிற்று.85-3);. [ஒல் → ஒன் → ஒன்னு.]
ஓ	ஓ1ō, தமிழ் வண்ணமாலையில் பதினொன்றாம் உயிரெழுத்தாகிய அரையங்காப்பு இதழ்குவியா பின்னண்ணச் செறிவு உயிர்நெடில்; 11th letter and vowel of the alphabet the half-close back tense unrounded vowel in Tamil. [உ.அ → ஒ.] அஇ → ஐ ஆகவும், அஉ → ஔ ஆகவும் இருகுறில் கூட்டுயிரொலி உயிர்நெடில்களாக உருப்பெற்றதைப்போன்று. இஅ → ஏ எனவும், உஅ → ஓ எனவும் கூட்டுயிர் நெடில்கள் தோன்றின. ஒ.நோ. இய = செல், இய → ஏ (ஏகு); = செல். உவ = உவத்தல், மகிழ்தல். உவ → ஒ (ஒகை); = மகிழ்வு. ஏ, ஓ என்னும் கூட்டுயிர்கள் இயல்பு வினையடிகளைத் தோற்றுவிப்பதில்லை. இயலுதல் → ஏலுதல் என்றவாறு 'ஏல்' திரிபு வினையடியாதலன்றி இயல்பு வினையடி ஆகா தென்க. ஒருசார் ஒலிக்குறிப்பு நெட்டெழுத்தாகி ஆக்கச்சொல்லாதலே மிகுதியாம். ஓ2ō, விளரியென்னும் இசையின் எழுத்து (திவா.); ஓ5ōtal, 6.செ.கு.வி. (v.i.) நீங்குதல், கடத்தல், விலகுதல்; to be removed, pass off, to keep away. [ஒருவு → ஒரு → ஓ.] ஓ6ōtal, 5.செ.குன்றாவி. (v.t.) தடுத்தல்; to abstract. [உல் → ஒல் → ஓ. உல் = குத்தல், தடுத்தல்.]

குன்றாவி

ஓஓ	ஓஓ‌ō, இடை. (int) வியப்புக்குறிப்பு (பிங்.); oh! O! expressing wonder. [ஓ + ஓ .]
ஓக்கம்	ஓக்கம்ōkkam, பெ. (n.) 1. உயரம்; height. 2. எழுச்சி; elevation. "ஓக்கநீள் விசும்பு" (சீவக.866);. 3. பெருமை; increase, enlargement, bigness, largeness. "சுருங்கிற்றி ரண்டடி யோக்கமிரட்டி" (காரிகை.ஒழிபி.7);. [ஓங்கு → ஓக்கு → ஓக்கம் (சு.வி.61);.]
ஓக்காளம்	ஓக்காளம் okkāḷam, பெ. (n.) கக்கலுக்கு முந்திய வாயசைவு; retching, heaving, involuntary effort of the stomach in nausea. 'உள்ளியை மோந்தால் எனக்கு ஓக்காளம் வரும்'. (உ.வ.);. ம. ஓக்கானம்; க. ஒகரி, ஓகாள, ஒகரிகெ. ஒகரிகக, ஒகடிகெ; து. ஓங்ககெ;தெ. ஒகர, ஒகிலி, ஒகரிதை, ஒகிலிதை. [ஒக்களி → ஓக்காளம் (த.வ.53);.]
ஓக்காளி-த்தல்	ஓக்காளி-த்தல்ōkkāḷittal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) வாய்க்குமட் டல்; to heave; to nauseate; to retch from sickness. - 4.செ.குன்றாவி. (v.t.); கக்கல்; to vomit. "குழந்தை பாலையெல்லாம் ஓக்காளித்து விட்டது". ம. ஒக்காளிக்குக. ஒக்கானிக்குக; க. ஒகரிசு, ஒகளிசு, ஒக்கரிசு, ஒகடிக; து. ஓங்கதெ;தெ. ஒகரின்க. [ஒக்களி → ஓக்காளி.]
ஓக்காளிப்பு	ஓக்காளிப்புōkkāḷippu, பெ. (n.) குமட்டல்; retching. incipient sickness, squeamishness. காய்ச்சல் விட்டும் ஓக்காளிப்பு விடவில்லை. ம. ஓக்காளம்; க. ஒகரி, ஓகான; து. ஓங்கதெ;தெ. ஒகர, ஒகிலி. [ஓக்காளி → ஓக்காளப்பு.]
ஓக்கியம்	ஓக்கியம்ōkkiyam, பெ. (n.) ஏற்றது; that which is fit, appropriate. "உடலாக்குந் தன்மைக் கோக்கிய சக்தி யுண்டாய்" (சி.சி.2,48);. [ஒல் → ஒக்கு → ஒக்கியம் → ஓக்கியம். இச்சொல் வடமொழி யில் யோக்கியம் எனத்திரிந்தது. வடநூலார் yogya – (from, 'Yug'); - fit for the yoke எனப் பொருட்காரணம் கூறுதலின் உழுதலுக்கும் பொருத்துதலுக்கும் பொருத்தமின்றாதல் அறிக.]

ஓக்கு-தல்	ஓக்கு-தல்ōkkudal, 5.செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. உயர்த்துதல்; to raise, lift up. "ஓக்கிய வொள்வாள்' (நாலடி.129);. 2. எழும்பச் செய்தல்; to cause to rise. "வேலினோக் கிய விளக்குநிலையும் (தொல்.பொருள்.90);. 3 வரைந்து வைத்தல்; to set apart. "நிணப்பலி யோக்கு வல்" (திருக்கோ.235);. 4. தருதல் (திருக்கோ.235, உரை.);; to give, bestow. 5. எறிதல்; to throw. "சந்தனத் தளிர் நன்மாலை யோக்கினார்" (சீவக.2661);. 6. ஆக்கு தல்; to make, produce. "ஓக்கினே வென்னையும்" (திவ்.இயற்.2,59);. 7. கொடுத்தல்; to give [ஓ → ஓங்கு → ஓக்கு.]
ஓகணம்	ஓகணம்ōkaṇam, பெ. (n.) மூட்டைப்பூச்சி (யாழ்.அக.);; bug. [உகனை → ஒகணை → ஒகணம் → ஓகணம். உகணை → இகணை → திகணை எனத்திரிந்து திரவிட மொழிகளில் வழங்குகிறது. உகணை பார்க்க see {}.]
ஒகணி	ஒகணி ogaṇi, பெ. (n.) 1. பேன்; louse. 2. மூட்டைப் பூச்சி; bug. (சா.அக.);. [உகணி → உகணை → ஒகணை → ஒகணி → ஓகணி, உகணி பார்க்க;see {}.]
ஓகம்	ஓகம்1ōkam, பெ. (n.) 1. வெள்ளம் (சூடா.);, flood. 2. பெருங்கூட்டம்; crowd, multitude. "ஒகவெஞ் சேனையும்" (கம்பரா.அதிகாய.2);. [உகு → ஒரு → ஓகம்.]
ஒகம்	ஒகம்2 ogam, பெ. (n.) 1. அடைக்கலம்; refuge. 2. அறிவுரை; counsel. 3. திரட்சி; condensation. 4. வீடு; house (ஆ.அக.);. ஒகம்3 —, பெ. (n.); அடைக்கலங் குருவி; sparrow. (சா.அக.);. [புகம் → பொதகம் → போகம் → ஓகம். புகலாங்குருவி பார்க்க;see {}.]

www.valluvarvallalarvattam.com 0756 of 19068.

ஓகாரம்	ஓகாரம்1ōkāram, பெ. (n.) மயில்; letter used as a symbol for the peacock among the panca-paksi. "ஓகார பரியின்மிசை வருவாயோ" (திருப்பு.142);. [ஓம் → ஓங்காரம் → ஓகாரம்.] தோகைவிரித்த மயிலின் வடிவு ஓகாரத்திற்கு ஒப்பான தென் றும், ஓங்காரப் பொருளான இறைவனின் ஊர்தியாதலின் அப்பெயர் பெற்றதென்றும் கூறுவது தொன்மம். தொன்முது காலத்தில் தமிழ்மொழி உருவெழுத்தாக (ஓவிய எழுத்தாக); எழுதப்பட்ட காலத்தில் மயிலின் வடிவமே ஒகார ஒலிப்பின் வரிவடிவமாக இருந்தது என்பதும் பின்னர் அசையெழுத்துக் காலத்தில் மயிலின் வடிவம் உருவெழுத்தினின்றும் கருங்கி ஒருகோட்டோவியம் போல் அசையெழுத்துச் சுருக்கமாக மாறியதென்பதும் (z-z); அஃது பிராமி எனப்படும் முந்துதமிழ் எழுத்திலும் நிலைத்தது என்பதும் அறியத்தக்கது. ஓகாரம்2ōkāram, பெ. (n.) 'ஓம்' என்னும் மந்திரவெழுத் தின் சுருக்கம்; letter {} representing {}. [ஓம் → ஓ → ஓகாரம். 'காரம்' – எழுத்துச்சாரியை.]
ஓகாளம்	ஓகாளம்ōkāḷam, பெ. (n.) ஒக்காளம் பார்க்க;see {}. "சூளையர்க ளோகாளஞ் செய்யாமுன்" (பதினொ.சேத்.13);. [ஒக்காளம் → ஓகாளம்.]
ஓகுலம்	ஓகுலம்ōkulam, பெ. (n.) அப்பம் (யாழ்.அக.);; sweet cake. [உகுள் → உகுளம் → ஒகுளம் → ஓகுலம்.]
ஓகை	ஓகை1ōkai, பெ. (n.) ஆரவாரம்; loud noise, shouting. "பொருதோகை கரராசபர மேற விடுகாளை" (தக்கயா கப்.5);. [ஓதை → ஓகை.] ஓகை2ōkai, பெ. (n.) வருவது சொல்வது, விரிச்சி (அக.நி.);; prediction, prognostication. [ஒர்கை → ஓகை.] ஓகை3ōkai, பெ. (n.) மகிழ்ச்சி; delight, joy. "ஒகையோ டிருத்தி" (பாரத.குருகுல.93);. [உவகை → ஓகை.]
ஓகோ	ஓகோōā, இடை. (int.) வியப்பு, மருட்கை, வெறுப்பு. இரக்கம், வருத்தம் ஆகிய உணர்வுகளைக் காட்டும் இடைச்சொல்; expressing wonder, surprise, concern. Pity, regret. "ஓகோ வுனைப்பிரிந்தார்" (தாயு.பராப ரக்.30);. [ஓ + ஓ – ஓகோ.]

ஓகோதனி	ஓகோதனிōātaṉi, பெ. (n.) ஓகணம் பார்க்க;see {}. (யாழ்.அக.);. [ஓகணம் → ஓகதணம் → ஓகோதணம் → ஓகோதனி.]
ஓங்கல்	ஓங்கல்1ōṅgal, பெ. (n.) 1. உயர்ச்சி (திவா.);; height, elevation. 2. எழுச்சி (பிங்.);; rising. 3. மலை; mountain. "ஓங்கலைத் தாங்க லூற்றான்" (தேவா.589,10);. 4. மேடு (பிங்);; mound, elevation. 5. மலையுச்சி; mou-ntain top. "யாங்கு வல்லுநையோ வோங்கல் வெற்ப" (ஐங்குறு.231);. 6. தலைவன் (பிங்);; chief, leader, superior, king. 7. வலியோன் (பிங்.);; strong man. 8 வழித்தோன்றல் (பிங்.);; descendant. 9. யானை (அக.நி.);; elephant. 10. மழைத்துளியால் உயிர்வாழும் சாலகப் (சாதகம்); பறவை; bird said to subsist on rain drops. "நீரிடும்பை புள்ளினு ளோங்க லறியும்" (நான்மணி.97);. 11. வாயாலெடுத்தல் (பிங்.);; re- tching, heaving, vomiting. ம. ஓங்கல். [ஓங்கு [illegible]
ஓங்கற்பிணி	ஓங்கற்பிணிōṅgaṟpiṇi, பெ. (n.) 1. ஆட்டிற்கு முள்ளந் தண்டில் காணுமோர் நோய்; disease of the sheep. 2. கடும்பிணி; disease which tends to increase day by day. 3. கக்கலோடு கூடிய நோய்; any disease accompanied by vomiting. 4. நாளுக்கு நாள் இளைக்கச் செய்யும் நோய்; any disease marked by progressive wasting of the body. (சா.அக.);. [ஓங்கல் + பிணி.]
ஓங்கன்	ஓங்கன்ōṅgaṉ, பெ. (n.) ஓமம்; bishop's weed. (சா.அக.);. [ஓமம் → ஓமன் → ஓங்கன் (கொ.வ.);.]
ஓங்காரவுப்பு	ஓங்காரவுப்புōṅgāravuppu, பெ. (n.) 1. கல்லுப்பு; salt obtained from beds at the bottom of the sea. sea-salt. 2. நிலத்தில் தோண்டியெடுக்கும் பாறையுப்பு; earth, rock salt. (சா.அக.);. [ஓங்காரம் = வெண்மை. ஓங்காரம் + உப்பு. வாலறிவன் என அறிவும் வெண்மையாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. ஓசையின் நிறம் வெண்மை என்பது சமணர்கொள்கை. வெண்மை நிறத்தில் அனைத்து நிறங்களும் அடக்கம். எரிநிறத்துச் சிவன் சாம்பல் பூசியவன்.]

ஓங்காரி	ஓங்காரி1ōṅgārittal, 4.செ.குவி (v.i.) ஓங்காரத்தை ஒலித்தல்;(வின்.);; to recite the mystic syllable om. [ஓம் + கரி.] ஓங்காரி2ōṅgārittal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) ஒக்காளி பார்க்க; (j.);;see {}. [ஒக்காளி → ஒக்காரி → ஓங்காரி (கொ.வ.);.] ஓங்காரிōṅgāri, பெ. (n.) ஓம் என்ற வலிமைப் பொருளானவள்; sakti, as the personification of the mystic syllable, om (திருமந்.1073);. [Skt. om-kara → த. ஓங்காரி.]
ஓங்காளி-த்தல்	ஓங்காளி-த்தல்ōṅgāḷittal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) ஒக்காளி (யாழ்ப்.); பார்க்க;see {}.
ஓங்கிப்பார்-த்தல்	ஓங்கிப்பார்-த்தல்ōṅgippārttal, 4.செ.குன்றாவி. (v.t.) உன்னிப்பார்த்தல் (வின்.);; to rise on tiptoe and catch sight. [ஓங்கு → ஓங்கி + பார்.]
ஓங்கியடி-த்தல்	ஓங்கியடி-த்தல்ōṅgiyaḍittal, 4.செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. ஓச்சித்தாக்குதல்; to raise the hand or a weapon and strike with a heavy blow. 2. பிறன்சொல்வது ஓங்காமல் மறுத்து மொழிதல்; to argue or affirm stoutly, to brush aside the opponent's arguments; to browbeat the opposite party. [ஓங்கி + அடி.]
ஓங்கில்	ஓங்கில்ōṅgil, பெ. (n.) மீன்வகை; tunny fish, Dolphin. ஆழமறியும் ஓங்கில், மேளமறியும் அரவம். ம. ஓங்கிலாம (ஆமை வகை);. [ஒருகா. ஆழ் → ஆழ்ந்தி → ஆந்தி → ஆஞ்சில் → ஒஞ்சில் → ஓங்கில்.]
ஓங்கிவீடு	ஓங்கிவீடுōṅgivīṭu, பெ. (n.) வாழ்ந்தவன் வீடு (இ.வ.);; house in which a man lived and prospered. [ஓங்கு → ஓங்கி + வீடு.]
ஓங்கிற்சுறா	ஓங்கிற்சுறாōṅgiṟcuṟā, பெ. (n.) சுறாவகை (வின்.);; tunny-fish, which swims leaping. [ஓங்கில் + சுறா.]

ஓங்கு-தல்	ஓங்கு-தல்ōṅgudal, 7.செ.கு.வி. (v.i.) 1. உயர்தல்; to grow, rise high, as a tree; to ascend, as a flame; to be lofty, as a building or a mountain. "ஓங்கிய வெண்கு டை" (இறை. 14,95);. 2. பரவுதல்; to spread, extend, expand. "அகில முற்றுமா யோங்கிய கால்களும்" (கந் தபு.திருவவதார.48);. 3. வளர்தல்; to grow, as a child. "செறிந்தொர் செம்மலா யோங்குபு" (கந்தபு.திருவவ தார.75);. 4. பெருமையுறுதல்; to be exalted, dignified "ஓங்கு மெப்பொருட்கு மேலா மோரெழுத்து" (கந்தபு. அயனைச் சிறைநீக்கு.42);. 5. பெருகுதல்; to increase in wealth, in renown, in learning; to flourish. "ஓங்கொ ளியா யோங்கி" (தாயு.பராபர.5);. 6. மேலேபறிதல்; to depart, as the spirit. "உயங்கினா லோங்கிற் றுயிர்" (பு.வெ.4,13);. 7. குமட்டுதல் … குன்றாவி
ஓச்சம்	ஓச்சம்1ōccam, பெ. (n.) உயர்வு; eminence. "வெவ்வ ரோச்சம் பெருக" (பதிற்றுப்.41,20);. [ஓ → ஓச்சம்.] ஓச்சம்2ōccam, பெ. (n.) புகழ் (யாழ்ப்.);; celebrity, renown. ஊரோச்சம், வீடுபட்டினி. [ஓ → ஓச்சம்.] ஓச்சம்3ōccam, பெ. (n.) குறைபாடு, குறை, குற்றம்; defect, shortcoming, error. [ஒச்சம் → ஓச்சம்.]
ஓச்சர்	ஓச்சர்ōccar, பெ. (n.) 1. கணக்காயர்; accountant. 2. பதினெண்குடி மக்களிலொருவர்; one of 18 categories of royal officials. (ஆ.அக.);. [உவச்சர் → ஓச்சர்.]

ஓச்சல்	ஓச்சல்1ōccal, பெ. (n.) உயர்வு (பிங்.);; height, elevation. [ஓ → ஓச்சல்.] ஓச்சல்2ōccal, பெ. (n.) அசதி; tiredness. உடம்பு ஓச்சலாயிருக்கிறது. (இ.வ.);. [ஓய்வு → ஓய்ச்சல் → ஓச்சல்.]
ஓச்சன்	ஓச்சன்1ōccaṉ, பெ. (n.) காளிகோயிற்பூசகன்; priests in temples sacred to {} and other village goddesses. ம. ஓச்சன். [உவச்சன் → ஓச்சன்.] ஓச்சன்2ōccaṉ, பெ. (n.) துயரக்குறிப்பு (யாழ். அக.);; sign of sorrow. [ஓ → ஓச்சன். ஓ - துயரக்குறிப்பு இடைச்சொல்.]
ஓச்சன்கத்தி	ஓச்சன்கத்திōccaṉkatti, பெ. (n.) பலியிடப் பயன்படுத் தும் வெட்டுவாள் (உ.வ.);; large bilihook for beheading animals in sacrifices. [ஓச்சு → ஓச்சன் + கத்தி.]
ஓச்சி	ஓச்சிōcci, பெ. (n.) விலங்குகளை விரட்டும் அல்லது துரத்தும் ஒலிக்குறிப்பு; onom. expression used to drive animals. அவள் நாயை ஓச்சி ஓச்சி என்று விரட்டினாள் (கொங்.வ.);. [ஓ → ஓச்சி.]
ஓச்சினி	ஓச்சினிōcciṉi, பெ. (n.) ஒன்பதாம் மாதம்; ninth month, said of a pregnant woman. (சா.அக.);. [ஒன்பது → ஒன்பான் → ஒன்பானி → ஒச்சினி → ஓச்சினி.]

ஓச்சு-தல்	ஓச்சு-தல்ōccudal, 5.செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. எறிதல்; to cast, throw, discharge, as a weapon. "செழியன் செண்டெ டுத்துந்தியன் றோச்சலும்" (காஞ்சிப்பு.நகர.67); (சூடா.);. 2. உயர்த்துதல்; to raise in order to strike, as the arm, a weaon; to lift up in a threatening manner. "கடிதோச்சி மெல்ல வெறிக" (குறள்,562);. 3. ஓட்டு தல்; to drive away, chase. வண்டோச்சி மருங்கணைதல். 4. செலுத்துதல்; to cause to go; to ride; to govern; to wield; to sway, as a sceptre. "கோலோச்சு மாநில மன்னன்" (குறள்,544);. 5. பாய்ச்சுதல்; to insert, thrust into, stick in. "ஒரு புனிற்றா போற்று மவன்மேன் மருப்போச்ச" (பெரியபு.சண்டேச.17);. தூண்டிவிடு வின்
ஓச்சை	ஓச்சைōccai, பெ. (n.) வறையல், வறுவல் (திவா.);; fried food. [உல் → உறு → உறுத்து → உத்து → உச்சு → ஓச்சு → ஓச்சை = வறுத்தது.]
ஓசம்	ஓசம்ōcam, பெ. (n.) 1. ஒளி; light, effulgence, luster. "ஓசவன் றிகிரி யோச்சி" (பாரத.இந்திரப்.39);. 2. புகழ் (யாழ்.அக.);; fame, honour, splendor. [ஒன் → ஒனி → ஒக → ஒக → ஓசம் (கொ.வ.);.]
ஓசரம்	ஓசரம்ōcaram, கு.வி.எ. (adv.) பொருட்டு; for the sake of on account of. உனக்கோசரம் வந்தேன். (இ.வ.). தெ. கோசரமு; க. ஓசகர. [ஆக → ஆகல் → ஆதல் → ஆதரம் → ஆசரம் → ஓசரம் (கொ.வ.);.]
ஓசரி	ஓசரிōcari, பெ. (n.) 1. கேடு; misfortune, fatality. 2. புதுமை; wonder. இதென்ன ஓசரி. [ஒ - வியப்பிடைச்சொல். ஒ → ஒச்சல் → ஒச்சரி → ஓசரி. ஓசரி = துன்பம், அழிவு, கேடு. துன்பம் வரக்கண்டு கூறும் வியப்பிடைச்சொல் துன்பத்தைக் குறிக்கும் பெயராயிற்று.]

ஓசழக்கு	ஓசழக்கு1ōcaḻkku, பெ. (n.) எளிமை; easiness, facility. "ஒருசிலாமாத்திரத்தை யெடுத்தாற்போலே ஓசழக்காகச் சொல்லுகிறான்" (தில்.திருநெடுந். 13.வ்யாக்);. [ஒடிசலாக்கு → ஒடிசலக்கு → ஓசழக்கு.] ஓசழக்கு2ōcaḻkku, பெ. (n.) அழகு; grace, comeliness. "ஓசழக்காக மயிரை விரித்து" (தில்.திருமாலை. 33.வ்யா.பக்.110);. [ஒயில் + அழகு - ஒயிலழகு → ஓசழகு → ஓசழக்கு.]
ஓசன்	ஓசன்ōcaṉ, பெ. (n.) 1. ஆசாரியன் (பிங்.);; preceptor, teacher. 2. தெய்வத்தை ஏத்துபவன்; priest. ம. ஓச்சன்;க. ஒச. தெ. ஓச்சு. [ஓ → ஓவன் → ஓயன் → ஓசன். ஓவர் = அரசனை உயர்த்திப் பாடும் ஏத்தாளர்.]
ஓசை	ஓசை1ōcai, பெ. (n.) 1. ஒலி (நாலடி.332);; sound. 2. மிடற்றொலி; vocal sound. 3. எழுத்தோசை; utterance, pronunciation. 4. செய்யுளோசை; rhythm of a verse. 5. புகழ்; fame, renown, reputation. "ஓசைகொண் மைந்தரோடுசாவி" (பாரத.வேத்.22);. 6. பாம்பு; snake, by a pun on aravam. "ஓசையல்லா தணிபுனையா வுரவோன்" (கூர்மபு.வயிரவ.19);. 7. கண்ணுக்குத் தெரியாதவரிடமிருந்து வரும் ஓசை; sound emanating from the invisible. "ஓசை ஒலியெலாம் ஆனாய் நீயே" (அப்.தேவா.);. ம. ஓச;கோத. ஒச். [ஒல் → ஒதை → ஓசை. ஓசை = ஒலி. ஓசையைக் குறிக்கும் அரவம் என்னும் சொல்லுக்குரிய பாம்பு என்னும் வேற்றுப் பொருள் நகைச்சுவை குறித்த குழுஉக்குறியாக ஆளப்பட்டுள் ளது.] ஓசை2ōcai, பெ. (n.) வாழை (அக.நி.);; plantain. [ழைசை [illegible]]
ஓசைப்பணம்	ஓசைப்பணம்ōcaippaṇam, பெ. (n.) பழைய நாணய வகை (பணவிடு. 142);; ancient coin. [ஓசை3 + பணம். ஓசை = கலப்பு மாழை (உலோகம்);.]
ஓசையுடைமை	ஓசையுடைமைōcaiyuḍaimai, பெ. (n.) இன்னோசை யுடைமையாகிய ஒரு நூலழகு (நன்.13);; [ஓசை + உடைமை.]
ஓசையுண்(ணு)-தல்	ஓசையுண்(ணு)-தல்ōcaiyuṇṇudal, 12.செ.கு.வி. (v.i.) செய்யுளோசை இசைதல் (யாப்.வி.47);; to have the proper rhythm, as a verse. [ஓசை + உண்.]

ஓசையூட்டு-தல்	ஓசையூட்டு-தல்ōcaiyūṭṭudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) செய்யு ளோசையை வாய்பாட்டால் அளந்தறிதல் (யாப்.வி.57);; to examine the rhythm of a stanza by scanning the lines. [ஓசை + ஊட்டு.]
ஓட்டக்காரன்	ஓட்டக்காரன்ōṭṭakkāraṉ, பெ. (n.) 1. அஞ்சற்காரன்; runner, mail runner, relay-man. 2. விரைந்து ஓடுபவன்; one who runs fastly. ம. ஓட்டக்காரன். [ஓட்டம் + காரன்.]
ஓட்டங்காட்டு-தல்	ஓட்டங்காட்டு-தல்ōṭṭaṅgāṭṭudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) 1. முன்னோடிக் காட்டுதல்; to lead the way, precede, Inducing others to follow. 2. ஓடுவதுபோல் நடித்தல்; to make a pretence of running. [ஓட்டம் + காட்டு.]
ஓட்டச்சு	ஓட்டச்சுōṭṭaccu, பெ. (n.) பழையவரிவகை (S.I.I.V.96);; ancient tax. [ஓட்டு + அச்சு - ஓட்டச்சு = குயவர் செலுத்தியவரி.]
ஓட்டசாட்டம்	ஓட்டசாட்டம்ōṭṭacāṭṭam, பெ. (n.) ஆரவாரம்; hurry and bustle. (நெல்லை.);. [ஓட்டம் + சாட்டம் - ஓட்டசாட்டம் = நடையும் குதியுமாயப பறந்துகட்டிக் கொண்டு செய்யும் பணி. ஓட்டசாட்டம் (எதுகை குறித்த இணைமொழி);.]
ஓட்டடுக்குவீடு	ஓட்டடுக்குவீடுōḍḍaḍukkuvīḍu, பெ. (n.) ஓடு வேய்ந்த மனை; tile-roofed house. [ஓட்டு + அடுக்கு + வீடு.]
ஓட்டடை	ஓட்டடைōḍḍaḍai, பெ. (n.) ஓட்டப்பம் (வின்.);; pancake. ம. ஓட்டட. [ஓட்டு + அடை]
ஓட்டத்தி	ஓட்டத்திōṭṭatti, பெ. (n.) ஓட்டுத்துத்தி பார்க்க;see {}. [ஓட்டுத்துத்தி → ஓட்டத்தி.]
ஓட்டப்பம்	ஓட்டப்பம்ōṭṭappam, பெ. (n.) அப்பவகை; pancake. "ஓட்டப்பம் வீட்டைச் சுடவும்" (தண்டலை.65);. ம. ஓட்டப்பம். [ஓடு → ஓட்டு + அப்பம்.]

ஓட்டம்	ஓட்டம்1ōṭṭam, பெ. (n.) 1. ஓடுகை (காஞ்சிப்பு. மணி.18);; running, speeding, galloping. 2. பரிவு, வேகம்; speed, swiftness. வாசிப்பதில் ஏன் இவ்வளவு ஓட்டம்? 3. நீரோடுகை; current, flowing. 4. மாணிக்கங் களின் (இரத்தினங்களின்); நீரோட்டம்; brilliance, as in a gem. 5. தோல்வி (பிங்.);; defeat, rout, retreat. 6. வருவாய்; income, means, resources. அவருக்கு முன் போற் செலவு செய்ய இப்போது ஓட்டமில்லை. 7. விலைமதிப்பு ஏறுகை; rising higher in price. 'நூறுவரா கனுக்குமேல் இந்த நகைக்கு ஓட்டமில்லை'. 8. மனஞ் செல்லுகை; quickness of mind. அவனுக்குப் படிப்பில் ஓட்டமில்லை. ம. ஒட்டம்; க. ஒட, ஓடிகெ; கோத. ஓட்; து. ஒட;தெ. ஓட (அச்சம்);. ஓடமி, ஓடமு (தோல்வி);. [ஓடு → ஓட்டம்.] ஓட்டம்2ōṭṭam, பெ. (n.) 1. மேலுதடு (பிங்.);; upper lip. 2. உதடு (திவா.);; lip. [உதடு → ஒடு → ஒட்டு → ஓட்டம் (கொ.வ.);. இஃதோர் வடதமிழ்த் (பிராகிருதம்); திரிபு.]
ஓட்டம்தரு-தல்	ஓட்டம்தரு-தல்ōṭṭamdarudal, 18.செ.கு.வி. (v.i.) ஓடிவரு தல்; to come running. "ஓட்டந்து தன்னெதிர் தோற்றும் புனிற்றா" (தொல்.பொருள்.58,உரை);. [ஓட்டம் + தரு - ஓட்டந்தரு).] இது. ஒட்டந்தரு → ஒட்டந்தா → ஒட்டந்து என இறந்தகால வினையெச்சமாகும். இதனை ஒட்டரு எனச் சென்னை அகர முதலி தலைப்புச் சொல்லாக்கியது புணர்மொழிவழு.
ஓட்டம்பிடி-த்தல்	ஓட்டம்பிடி-த்தல்ōḍḍambiḍittal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) தப்பி யோடுதல்; to flee, run away. [ஓட்டம்1 + பிடி.]
ஓட்டமறு-தல்	ஓட்டமறு-தல்ōṭṭamaṟudal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) ஓட்டறு பார்க்க;see {}. [ஓட்டம் + அறு.]
ஓட்டமெடு-த்தல்	ஓட்டமெடு-த்தல்ōḍḍameḍuttal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) ஓட்டம் பிடி பார்க்க;see {}. "வாலி வெரீஇயின னோட்ட மெடுத்தான்" (காஞ்சிப்பு.மணி.18);. [ஓட்டம் + எடு.]

ஓட்டல்	ஓட்டல்ōṭṭal, பெ. (n.) 1. உட்செலுத்தல்; to insert. 2. திணித்தல்; to thrust into, as a lint is thrust into a sinus. (சா.அக.);. [ஓட்டு → ஓட்டல்.] ஓட்டல்ōṭṭal, பெ. (n.) உண்டிச்சாலை; Hotel. த.வ. உணவகம். [Eng. Hotel → த. ஓட்டல்.]
ஓட்டவம்	ஓட்டவம்ōṭṭavam, பெ. (n.) பொறிக்காளான்; yellow mushroom. (சா.அக.);. [ஓட்டு → ஓட்டவம். ஓட்டு = துளை, புள்ளி, குற்றம்.]
ஓட்டறு-தல்	ஓட்டறு-தல்ōṭṭaṟudal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) 1. உருக்கித் துப்புரவு செய்யாமல் இயற்கையிலே தூய்மை யுடை யதாதல்; to be naturally pure without refining process. 'ஒட்டற்ற செம்பொன்போலே' (ஈடு.1,10,9);. 2. உருக்கித் தூய்மை (சுத்தஞ்); செய்தல்; to purify by melting, as fine gold. [ஓட்டு + அறு - ஓட்டறு. ஓட்டு = துளை, புள்ளி, குற்றம்.]
ஓட்டன்	ஓட்டன்1ōṭṭaṉ, பெ. (n.) நடந்து செல்லுந்தூதன் (சிலப்.8,9,உரை.);; runner. ம. ஓட்டன்;க. ஒட்டகார. [ஓடு → ஓட்டன்.] ஓட்டன்2ōṭṭaṉ, பெ. (n.) பாட்டனுக்குப் பாட்டன் (பரவ.);; great-great-grandfather (parava.); "பாட்டன், பாட்டனுக்கு மேல்பூட்டன்; பூட்டனுக்குமேல் ஓட்டன், ஓட்டனுக்குமேல் உறவில்லை' (பழ.);. [ஆ → ஒ (சேய்மைச்சுட்டு); ஒடு → ஓட்டன்.]
ஓட்டாங்கச்சி	ஓட்டாங்கச்சிōṭṭāṅgacci, பெ. (n.) சிரட்டை (இ.வ.);; coconut shell. [ஓடு - (தேங்காய் ஓடு); ஓடு → ஓட்டு + அம் + காய் + சில் - ஓட்டாங் காய்ச்சில் → ஓட்டாங்கச்சி.]
ஓட்டாங்கட்டி	ஓட்டாங்கட்டிōṭṭāṅgaṭṭi, பெ. (n.) உடைத்த ஓட்டுத் துண்டு (ஆ.அக.);; broken piece of a tile. [ஓடு - (ஓட்டு); + ஆம் + கட்டி.]

ஓட்டாங்கிளிஞ்சில்	ஓட்டாங்கிளிஞ்சில்ōṭṭāṅgiḷiñjil, பெ. (n.) உடைந்த சிப்பி (வின்.);; broken oyster-shell. [ஓடு - (ஓட்டு); + ஆம் + கிளிஞ்சில் - ஓட்டாங்கிளிஞ்சில் (ஓடுபோன்றிருப்பது);.] ஓட்டாங்கிளிஞ்சில்2ōṭṭāṅgiḷiñjil, பெ. (n.) மீன்வகை (யாழ்.அக.);; fish. [ஓட்டாம் + கிளிஞ்சில்.]
ஓட்டாங்குச்சு	ஓட்டாங்குச்சுōṭṭāṅguccu, பெ. (n.) 1. உடைந்த மட்கல வோடு; broken piece of a pot. 2. தேங்கா யோடு; cocoanut shell. (சா.அக.);. [ஓடு + ஆம் + குழிசி – ஓட்டாங்குழிசி → ஓட்டாங்குச்சு. குழிசி → குச்சு = பானைபோன்று காணப்படும் தேங்காய்ஓடு.]
ஓட்டாண்டி	ஓட்டாண்டிōṭṭāṇṭi, பெ. (n.) பிச்சைக்காரன்; beggar, carrying about a potsherd or bowl in hand. "தமிழ்நாவ லரை யோட்டாண்டி யாக்கி" (தனிப்பா.1,238,8);. [ஓடு → ஓட்டு + ஆண்டி - ஓட்டாண்டி (தெருவில் திருவோடு ஏந்தி இரப்பவன்);.] ஓட்டி1 __, பெ. (n.); பாட்டிக்குப்பாட்டி (பரவ.);;.great-great-great mother (parava.); [ஆ → ஓ (சேய்மைச்சுட்டு);. ஓ → உயர்வு, தொலைவு. ஓ → ஓட்டி, ஓட்டன் (ஆ.பா.); - ஓட்டி (பெ.பா.);.]
ஓட்டி	ஓட்டி2ōṭṭi, பெ. (n.) ஓட்டும் ஆள் அல்லது பொருள்; one who drives, that which drives; instrument of driving. as படகோட்டி, ஆளோட்டி, பேயோட்டி, ஈயோட்டி. ம. ஓட்டி. [ஓட்டு + இ – ஓட்டி. இகரம் முதனிலை ஈறாகும் போது செய்பவனையும் தொழிலைக் குறித்த ஈறாகும் போது செயப் படு பொருளையும் சுட்டும்.] ஓட்டி3ōṭṭi, பெ. (n.) கோவைக்கனி; a kind of fruit. (ஆ.அக.);. ஓட்டி4ōṭṭi, பெ. (n.) ஓடு, கெட்டியானவெளி ஓடு; shell, hard outer shell. (சேரநா.);. ம. ஓட்டி. [ஓடு → ஓட்டி.]
ஓட்டியம்	ஓட்டியம்ōṭṭiyam, பெ. (n.) குலைத்தபின் அழியும் வாழை; plantain tree which bears fruit but to perish [ஓட்டு + இயம். ஓட்டு = தோல்வி, மறைவு.]

ஓட்டியெறும்பு	ஓட்டியெறும்புōṭṭiyeṟumbu, பெ. (n.) ஒருவகைக் கட்டெறும்பு; driver's ant, common in Africa. (சா.அக.);. [ஓட்டு → ஓட்டி + எறும்பு.]
ஓட்டிரம்	ஓட்டிரம்ōṭṭiram, பெ. (n.) ஒரிசா மாநிலம்; Orissa state. ஒட்டரம் பார்க்க;see {}.
ஓட்டு	ஓட்டு1ōṭṭudal, 5.செ.குன்றாவி. (v.t.) . செலுத்துதல்; to cause to run, to drive, propel, to steer, as a vessel. "நும்மூர்த் தெருவதனி லோட்டுவேன்" (கந்தபு. வள்ளி.136);. 2. நீங்கச்செய்தல்; to drive away, put to flight chase, expel, disperse, as ignorance, as darkness. பேயை யோட்டிவிட்டான். 3. புகுத்துதல்; to pass in insert. "உரைத்தது செவியிற் காய்ந்த நாராச மோட்டிய தென" (அரிச்.பு.மீட்சி.30);. 4. அழித்தல்; to destroy. "அடுகள மார்ப்ப வமரோட்டி" (பு.வெ.9,5);. 5. செய்து முடித்தல்; to finish, complete. "உரவு நல்லணை யோட்டிய வூற்றமும்" (கம்பரா.ஒற்றுக்.40);. 6. காலந் தாழ்த்தல்; to delay. "ஒட்டியுங் கோறு மன்றே" (சீவக.1741);. 7. நூலால் இழையிடுதல்; to darn; to stitch a running stitch. ஓரிழையோட்டிக் கொடு. 8. கட்டடத்துப் பூசிய சாந்தை வழவழுப்பாகக் கொத் துக்கரண்டி முதலியவற்றால் தேய்த்தல் (இ.வ.);; to polish a plastered wall with a float.
ஓட்டுக்கூரை	ஓட்டுக்கூரைōṭṭukārai, பெ. (n.) ஓடுவேய்ந்த முகடு (C.E.M.);; tiled roof. [ஓடு → ஓட்டு + கூரை.]
ஓட்டுக்கொடு-த்தல்	ஓட்டுக்கொடு-த்தல்ōḍḍukkoḍuttal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) ஓடிவிடுதல்; to run, disappear. "காலைவெய்யோற்கு முன் னோட்டுக் கொடுத்த கங்குற் குறும்பர்" (திவ். இயற்.திருவிருத்.93);. [ஓடு → ஓட்டு + கொடு.]
ஓட்டுகலம்	ஓட்டுகலம்ōṭṭugalam, பெ. (n.) வெண்கல ஏனம்; vessel of bell-metal. (சேரநா.);. ம. ஓட்டுகலம். [ஓட்டு + கலம்.]

ஓட்டுச்சாலர்வேலை	ஓட்டுச்சாலர்வேலைōṭṭuccālarvēlai, பெ. (n.) ஒட்டி னால் தேன்கூடு போன்றமைந்த வேலை (கட்டட.நா மக.17);; honey-comb tie-work. [ஓடு → ஓட்டு + சாலர் + வேலை - ஓட்டுச்சாலர் வேலை = ஒட்டினால் பலகணிபோல் செய்யப்பட்டது. ஓடு = கூரைவே யும் சுடுமண் ஓடு. சாளரம் → சாலர்.]
ஓட்டுத்தடுக்கு	ஓட்டுத்தடுக்குōḍḍuttaḍukku, பெ. (n.) ஓட்டுக்கூரை; tiled roof. [ஓடு → ஓட்டு + தடுக்கு.]
ஓட்டுத்துத்தி	ஓட்டுத்துத்திōṭṭuttutti, பெ. (n.) 1. துத்திச் செடி வகை; angleleaved Burr Mallow. 2. துத்திவகை (மலை.);; lobe-leaved Burr Mallow. [ஓட்டு + துத்தி.]
ஓட்டுப்பணிக்காரன்	ஓட்டுப்பணிக்காரன்ōṭṭuppaṇikkāraṉ, பெ. (n.) கன் னான்; brazier. (சேரநா.);. ம. ஓட்டுபணிக்காரன். [ஓட்டு1 + பணி + காரன். ஓட்டு = ஓட்டிலிட்டு உருக்கி வார்க்கும் பணி.]
ஓட்டுப்பந்து	ஓட்டுப்பந்துōṭṭuppandu, பெ. (n.) விளையாடுபவர் கள் வட்டமாக அமர்ந்து பந்தை ஒருவர் மாற்றி ஒருவர் பின்னாகத் தள்ளிக் கொடுத்து ஆடும் ஒரு வகை விளையாட்டு; game in which the players sit in a circle and a ball is dropped behind one after another, like the drop of the handkerchief. [ஓடு → ஓடடு + பந்து.] ஓட்டுமீன் __, பெ.(n.); மீன்வகை; crustacean; shell-fish. [ஓடு → ஓட்டு + மீன்.]
ஓட்டுமுத்து	ஓட்டுமுத்துōṭṭumuttu, பெ. (n.) 1. சிப்பியில் ஒட்டிய முத்து (வின்.);; pearl of inferior quality, found adhering to the oyster. 2. உள்வயிரமற்ற முத்து; pearl without lustre. [ஓடு → ஓட்டு + முத்து.]
ஓட்டுவளை	ஓட்டுவளைōṭṭuvaḷai, பெ. (n.) வெண்கலத்தால் ஆன கைவளையல்; bangle made of bell-metal. (சேரநா.); ம. ஓட்டுவள. [ஓட்டு1 + வளை.]

ஓட்டுவீடு	ஓட்டுவீடுōṭṭuvīṭu, பெ. (n.) ஒடுவேய்ந்த வீடு; tiled house, dist fr. மச்சுவீடு or கூரைவீடு. [ஓடு → ஓட்டு + வீடு.]
ஓட்டுழக்கம்	ஓட்டுழக்கம்ōṭṭuḻkkam, பெ. (n.) ஒருவகை படகு; a kind of boat. ம. ஒட்டுழக்கம். [ஓட்டு + உழக்கம்.]
ஓட்டெடு-த்தல்	ஓட்டெடு-த்தல்ōḍḍeḍuttal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) விரைந்தோ டுதல்; to run, flee. "ஒப்ப வனைவரு மோட்டெடுத்தா ரே" (திருமந்.154);. [ஓட்டு + எடு. ஓட்டு = ஓட்டம்.].
ஓட்டெழுத்து	ஓட்டெழுத்துōṭṭeḻuttu, பெ. (n.) தலையெழுத்து; sutures on the skull, regarded as Brahma's writing of destiny. என்னோட்டெழுத்தோ (பாரதவெண்.வாசுதே வன்றூ.16);. [ஓடு → ஓட்டு + எழுத்து.]
ஓட்டை	ஓட்டை1ōṭṭai, பெ. (n.) 1. துளை; hole. "அருவிசலம் பாயுமோட்டை" (திருப்பு.321);. 2. சிதைவு; crack in a vessel; flaw; leak; any cracked article, as a bell. இந்த ஏனம் ஓட்டையாய் விட்டது. 3. குற்றம்; defect. ம. ஓட்ட; க. ஒடெ, ஓட்டே; கோத. ஓட்; துட. விட்ய; குட. டைவை; து. ஓட்டெ;தெ. ஒடி. [உல் → ஒல் → ஒள் → ஓட்டை.] ஓட்டை2ōṭṭai, இடை. (part.) 1. ஒடுப்பொருளையு ணர்த்தவரும் மூன்றாம் வேற்றுமை உருபு; an ending of the instrumental case having the force of together with. "பர்வத பரமாணுவோட்டை வாசிபோரும்" (திவ். திருப்பா.அவ); 2. உடனொத்த; with, used as adj- meaning equal with as. அவனுக்கு வயது

ஓட்டைக்கை	ஓட்டைக்கைōṭṭaikkai, பெ. (n.) பொருள்தங்காத கை (உ.வ.);; lavish disposition, lit; a hand that retains nothing. ம. ஓட்டக்கை. [ஓட்டை + கை.]
ஓட்டைக்கையன்	ஓட்டைக்கையன்ōṭṭaikkaiyaṉ, பெ. (n.) கையிலொன் றும் தங்காதவன்; கிடைத்ததை எல்லாம் செலவழிப் பவன்; spend thrift. ம. ஓட்டக்கையன். [ஓட்டை + கையன்.]
ஓட்டைச்செவி	ஓட்டைச்செவிōṭṭaiccevi, பெ. (n.) கேள்வி தங்காத செவி; ear that fails to retain what it hears. பாட்டு முரையும் பயிலாதனவிரண்டோட்டைச் செவியுமுள (தொல்.பொருள்.472,உரை.);. [ஓட்டை + செவி.] 27
ஓட்டைசாட்டை	ஓட்டைசாட்டைōṭṭaicāṭṭai, பெ. (n.) பயனற்றது (உ.வ.);; that which is useless. [ஓட்டை + சாட்டை - ஓட்டை சாட்டை (எதுகை குறித்த இணைமொழி);.]
ஓட்டை நெஞ்சு	ஓட்டை நெஞ்சுōṭṭaineñju, பெ. (n.) மறதியுள்ளமனம், அறைபோன மனம்; absent-mindedness, preoccupa- tion. "ஓட்டை நெஞ்சினராயுழல்வார்களும்" (சீவக. 642);. [ஓட்டை + நெஞ்சு.]
ஓட்டைப்பல்	ஓட்டைப்பல்ōṭṭaippal, பெ. (n.) 1. குறைந்துள்ள பல்; row of teeth in which one or more are lacking. 2. மூளிப்பல்; broken tooth. [ஓட்டை + பல்.]
ஓட்டைபோ-தல்	ஓட்டைபோ-தல்ōṭṭaipōtal, 8.செ.கு.வி. (v.i.) சிதைவுறு தல்; to become cracked, to go bad. "ஓட்டை போமறிவோடும்" (விநாயகபு.77,134);. [ஓட்டை + போ.]
ஓட்டைமனம்	ஓட்டைமனம்ōṭṭaimaṉam, பெ. (n.) 1. ஒன்றுந் தங்காத மனம்; mind that has no retentive power. 2. இள நெஞ்சு; tender heart. "ஓட்டைமனவ னுரமிலி" (பரிபா.12,51);. [ஓட்டை + மனம்.]

ஓட்டைமுத்து	ஓட்டைமுத்துōṭṭaimuttu, பெ. (n.) சிப்பியில் ஒட்டிய தாழ்ந்த முத்து; pearl of inferior quality found adhering to the oyster. (சா.அக.);. [ஒட்டு → ஒட்டை + முத்து.]
ஓட்டைமூக்கு	ஓட்டைமூக்குōṭṭaimūkku, பெ. (n.) 1. சில்லி மூக்கு அதாவது அரத்தம் வடியும் மூக்கு; bleeding nose. 2. சளி ஒழுகும் மூக்கு; running nose. (சா.அக.);. [ஓட்டை + மூக்கு.]
ஓட்டையுடைசல்	ஓட்டையுடைசல்ōḍḍaiyuḍaisal, பெ. (n.) சிதைந்த பாண்டங்கள் (உ.வ.);; cracked and broken utensils. [ஓட்டை + உடைசல்.]
ஓட்டைவாயன்	ஓட்டைவாயன்ōṭṭaivāyaṉ, பெ. (n.) 1. கமுக்கங்களை (இரகசியங்களை); மறைக்கமாட்டாது வெளியிடுபவன்; one-who cannot keep secrets. (செ.அக.);. 2. உளறுவா யன்; one who talks indiscriminately. [ஓட்டை + வாயன்.] ஓட __, இடை. (part.); உவமையுருபு (தொல்.பொருள்.290);; particle of comparison. (செ.அக.);. [ஒடு → ஓட.]
ஓடக்காரன்	ஓடக்காரன்ōṭakkāraṉ, பெ. (n.) 1. ஓடமோட்டி; boatman, ferryman. 2. பாய்பின்னும் ஒரு இனத்தான் (G.Tup. D. 163);; mat-weaver (செ.அக.);. [ஓடம் + காரன்.]
ஓடக்காளவாய்	ஓடக்காளவாய்ōṭakkāḷavāy, பெ. (n.) சுண்ணாம்புக் காளவாய் வகை; a kind of lime-kiln. [ஓடம் + காளவாய். ஓடம் = நீண்டது. பெரியது.]
ஓடக்கோல்	ஓடக்கோல்ōṭakāl, பெ. (n.) படகுதள்ளுங் கழி (சிலப்.13.176,உரை.);; boatman's pole, oar. [ஓடம் + கோல்.]
ஓடகம்	ஓடகம்ōṭagam, பெ. (n.) செங்கருங்காலி; cutch sundra. (சா.அக.);.

ஓடதி	ஓடதி1ōṭadi, பெ. (n.) பூங்கொடி; flowering creeper. [அவ்வு → அவ்வுடம் → அவுடம் → அவுடதி → ஒடதி → ஓடதி (பற்றும் கொடி);.] ஓடதி2ōṭadi, பெ. (n.) 1. மருந்திற்குரிய பூடு முதலியவை; medicinal herb or drug. "ஓடதி நிரைத் தார்" (கம்பரா.அகலிகை.23);. 2. ஆண்டில் ஒருமுறை காய்த்துப்பட்டுப்போகுஞ் செடி (மூ.ஆ.);; annual plant. [ஔடதம் → ஓடதம் → ஓடதி.]
ஓடதிநாதன்	ஓடதிநாதன்ōṭadinādaṉ, பெ. (n.) மூலிகைகளின் இறைவனான திங்கள் (வேதாரணி, வன்னி.19);; moon, lord of herbs. [ஔடதம் → ஓடதம் → ஓடதி + நாதன்.]
ஓடதிபதி	ஓடதிபதிōṭadibadi, பெ. (n.) நிலவு; moon. (ஆ.அக.); [உடு → உடதி → ஒடுதி → ஓடதி + பதி. உடு = விண்மீன்.]
ஓடப்பாட்டு	ஓடப்பாட்டுōṭappāṭṭu, பெ. (n.) படகுப்பாட்டு; boatsong. [ஓடம் + பாட்டு.]
ஓடம்	ஓடம்1ōṭam, பெ. (n.) 1. தோணி (திவா.);; boat, ferry-boat.. 2. மிதவை (வின்.);; raft, float, vessel of any kind. 3. கொடுநுகம் (மகநாள்); (இராசவைத்);; tenth {}. 4. நெசவுநாடா (யாழ்.அக.);; weavers, shuttle. 5. ஓடப்பாட்டு; song in the boatman's tune. ம. ஓட; க. ஓட; து. ஒட; தெ. ஓட; கோண். ஒட; பர். ஓட; பிரா. வேடி. Mar. {}. Oruva; Skt. {}. [ஓடு → ஓடம்.] ஓடம்2ōṭam, பெ (n.) சிறுமாரோடம், செங்கருங் காலி (மலை.);; red catechu. [மாரோடம் → ஓடம் (முன்னசை நீக்க மரூஉ);.]

ஓடல்	ஓடல்1ōṭal, பெ. (n.) அல்லல் (அக.நி.);; affiction, distress. [ஓடு → ஓடல் = அலைச்சல், துன்பம்.] ஓடல்2ōṭal, பெ. (n.) ஆம் எனல்; expression of assent. [ஒட்டல் → ஓட்டல் → ஓடல் = பொருந்தும் என்னும் குறிப்பு.] ஓடல்3ōṭal, பெ. (n.) 1. குலைவு (பிங்.);; trepidation, perturbation. 2. அச்சத்தினாலோடுகை; running away from fear. 3. கெடுகை; being defeated, destroyed. ம. ஓடல். [ஓடு → ஓடல்.] ஓடல்4ōṭal, பெ. (n.) யானைவடம் எனப்படும் ஒருவகை மரம்; elephant rope tree. [ஓடு → ஓடல்.]
ஓடவிடு-தல்	ஓடவிடு-தல்ōḍaviḍudal, 18.செ.குன்றாவி. (v.t.) புடமிடு தல்; to refine, as gold. 'காய்ச்சி ஓடவிட்டுரைத்த பொன்' (ஈடு.);. [ஓடு → ஓட + விடு.]
ஓடவை-த்தல்	ஓடவை-த்தல்ōṭavaittal, 14.செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. உறுதிசெய்தல்; lo draw out, make certain. 'இப்புரு சார்த்தத்தை ஓடவைத்தார்' (ஈடு.);. 2. ஓடவிடு பார்க்க;see {}. உருக்கி ஓடவைத்த நல்லபொன்னிலே, (கலித்.117,உரை.);. [ஓடு1 → ஓட + வை.]
ஓடன்	ஓடன்ōṭaṉ, பெ. (n.) ஆமை (வின்.);; tortoise from its having a shell. [ஓடு2 → ஓடன்.]
ஓடாச்சரக்கு	ஓடாச்சரக்குōṭāccarakku, பெ. (n.) நெருப்பிற்கு ஓடாத பொன், வெள்ளி முதலிய சரக்குகள்; gold silver etc. which cannot be volatilized or made to pass into vapour when heated. (சா.அக.); [ஓடு1 → ஓடா + சரக்கு.]
ஓடாணி	ஓடாணிōṭāṇi, பெ. (n.) அணிகலன் முதலியவற்றில் மாட்டும் ஆணி (S.I.I.ii.18);; sliding pin in a metal case, jewel, etc. [ஓடு2 + ஆணி.]

ஓடாமீன்	ஓடாமீன்ōṭāmīṉ, பெ. (n.) ஒருவகை மீன்; a kind of large fish. (சேரநா.);. ம. ஓடாமீன். [ஓடு → ஓடா + மீன்.]
ஓடாவி	ஓடாவி1ōṭāvi, பெ. (n.) 1. ஓவியம் வரைபவன் (யாழ்.அக.); painter. 2. பானையின்மீது வரைபவன் அல்லது எழுதுபவன்; one who writes or draws figures on the earthen pot. [ஓடு + ஆள்வி - ஓடாள்வி → ஓடாவி. பானையின்மீது எழுதுபவன்.] ஓடாவி2ōṭāvi, பெ. (n.) 1. மரக்கலஞ்செய்வோன் (வின்.);; shipwright, boat builder. 2. தச்சன்; carpenter. [ஒட்டாள்வி → ஒட்டாள்வி – ஓடாவி.]
ஓடி	ஓடி1ōṭi, பெ. (n.) ஒரு வகை நிலம் (செந்.13,172);; tract of land. [ஓடு2 → ஓடி.] ஓடி2ōṭi, பெ. (n.) 1. ஓடுபவன்; runner. 2. முன்னோடி; forerunner, harbinger. ம. ஓடி. [ஓடு → ஓடி.]
ஓடித்திரி-தல்	ஓடித்திரி-தல்ōṭiddiridal, 2.செ.கு.வி. (v.i.) 1. அலைதல்; to run about. "ஓடித்திரியும் யோகிகளும்" (திவ்.திரு வாய்.8,8,9);. 2. பெருமுயற்சி செய்தல்; to leave no stone unturned, to realize an object. அக்காரியத்தை முடிக்க அவன் ஓடித்திரிகிறான். [ஓடு1 → ஓடி + திரி.]
ஓடிப்போ-தல்	ஓடிப்போ-தல்ōṭippōtal, 8.செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஓட்டமெ டுத்தல்; to run away, to take to one's heels. 2. விட்டு நீங்குதல்; to vanish, cease. [ஓடு2 → ஓடி + போ.]
ஓடிமை	ஓடிமைōṭimai, பெ. (n.) காட்டுநெல்; wild paddy. (ஆ.அக.);. [ஓடி3 → ஓடிமை.]

ஓடியாடிப்பார்-த்தல்	ஓடியாடிப்பார்-த்தல்ōṭiyāṭippārttal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) பெருமுயற்சி யெடுத்தல்; to exert oneself to the utmost. அவன் ஓர் வேலைக்காக ஓடியாடிப் பார்க்கிறான். [ஓடு2 → ஓடி + ஆடி + பார்.]
ஓடியாடு-தல்	ஓடியாடு-தல்ōṭiyāṭudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) ஓட்டமும் ஆட்டமுமாயிருத்தல்; to run about vigourously, as a lad. "இளமையி லோடியாடு மியக்கத்தில்" (பிர போத.6,26);. [ஓடு2 → ஓடி + ஆடு.]
ஓடியுறை-தல்	ஓடியுறை-தல்ōṭiyuṟaidal, 2.செ.கு.வி. (v.i.) படிப்படி யாய் இறுகுதல்; to congeal gradually. கசாயமெல்லாம் ஓடியுறைந்தது (வின்.);. [ஓடு2 → ஓடி + உறை.]
ஓடிவிறை-த்தல்	ஓடிவிறை-த்தல்ōṭiviṟaittal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) உடல்முழு தும் விறைத்தல் (வின்.);; to suffer stiffness throughout the body. [ஓடு2 → ஓடி + விறை.]
ஓடிவெளி-த்தல்	ஓடிவெளி-த்தல்ōṭiveḷittal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) 1. வெளி வாங்குதல்; to be dispelled, as clouds, to clear. மழை ஓடி வெளித்துப் போயிற்று. 2. நன்கு வெளிப்படுதல்; to be discovered, as fraud or theft. அவர் வஞ்சகமெல் லாம் ஓடி வெளித்துப் போயிற்று. [ஓடு2 → ஓடி + வெளி.] ஓடு1-தல் __, 5.செ.கு.வி. (v.i.); 1. ஒட்டமாய்ச் செல்லுதல்; to run, flee away, pass quickly. "கூற்றங் கொண் டோடும் பொழுது" (நாலடி.120);. 2. செல்லு தல்; to go, as a watch; to pass, as time; to sail. "திரைகட லோடியும் திரவியந்தேடு" (கொன்றைவே.);. 3. மனம்பற்றுதல்; to operate, follow, as the mind. அவனுக்குப் படிப்பில் ஓட்டமில்லை. நீளுதல் வழி மிக வோடுகிறது

ஓடு	ஓடு2ōṭudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) 1. விலகல்; to disjoin. 2. நீர்முதலியவோடுதல்; to flow like water. 3. நீங்குதல்; to leave. 4. பிளத்தல்; split up. (ஆ.அக.);. [ஒ → ஒவுதல் = நீங்குல், விலகுதல். ஒ → ஓடு.] ஓடு3ōṭu, இடை. (part.) மூன்றனுருபு (நன்னூல்.297); with, together-with, sign of the instrumental case. ம. ஒடு; க. ஒட. ஒடனெ, ஒடம்; கோத. ஒட்; து. ஒடகு. ஒட; தெ. தோடு;பட. கோட. [ஒடு → ஓடு.] ஓடு4ōṭu, பெ. (n.) 1. ஆமைமுதலியவற்றினோடு; shell, as of a tortoise, of an egg. 2. பழம் முதலியவற்றின் தோடு; hard outer covering, as of a nut. "ஓட்டி னொட்டாப் புளிம்பழம்" (தணிகைப்பு.நந்தியு.149);. 3. மண்ணின் ஓடு, உடைந்த மட்பாண்டம்; piece of broken earthen ware; potsherd. "குடமுடைந்தா யோடு" (திருமந்
ஓடுகால்	ஓடுகால்ōṭukāl, பெ. (n.) நீரோடுங் கால்வாய்; water channel. [ஓடு + கால். கால் = நீரோடும் கால்வாய்.]
ஓடுகாலன்	ஓடுகாலன்ōṭukālaṉ, பெ. (n.) நாடோடி; vagabond. [ஓடு1 + காலன்.]
ஓடுகாலி	ஓடுகாலிōṭukāli, பெ. (n.) வீட்டில் தங்காதவன்; one who is running away from home every now and then. 'ஓடுகாலி வீடு மறந்தான்'. [ஓடு1 + காலி.]
ஓடுதாவடி	ஓடுதாவடிōḍutāvaḍi, பெ. (n.) 1. பரபரப்பில் (அவசரங் களில்); நேருங்குழப்பம் (வின்.);; bustle and confusion in preparing, as for a journey. 2. ஓடித்திரிதல்; to roam about. (செ.அக.);. [ஓடு + தாவடி.]
ஓடுதிருப்பு-தல்	ஓடுதிருப்பு-தல்ōṭudiruppudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) ஓடு மாற்றிப் புதுப்பித்தல்; to turn tiles. [ஓடு1 + திருப்பு.]
ஓடுபடம்	ஓடுபடம்ōḍubaḍam, பெ. (n.) இடுதிரை (திவா.);; curtain. [ஓடு1 + படம்.]

ஓடுபந்தல்	ஓடுபந்தல்ōṭubandal, பெ. (n.) நடைப்பந்தல் (யாழ்ப்.);; movable canopy supported on cords, etc. [ஓடு2 + பந்தல்.]
ஓடுபரப்பு-தல்	ஓடுபரப்பு-தல்ōṭubarabbudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) ஓடு வேய்தல்; to tile, cover with tiles. [ஓடு1 + பரப்பு.]
ஓடும்பிள்ளை	ஓடும்பிள்ளைōṭumbiḷḷai, பெ. (n.) 1. பழங்காலச் சிற்றூர்களில் செய்தி கொண்டு செல்பவன்; messe- nger of ȧncient times. 2. கீரிப்பிள்ளை; mangoose. [ஓடு → ஓடும் + பிள்ளை.]
ஓடுமாற்று-தல்	ஓடுமாற்று-தல்ōṭumāṟṟudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) ஓடு திருப்பு பார்க்க;see {}. [ஓடு1 + மாற்று.]
ஓடுவழி	ஓடுவழிōṭuvaḻi, பெ. (n.) வானூர்தி தரையில் ஓடி இறங்கும் அல்லது ஏறும் வழி; runway. [ஓடு + விழி.]
ஓடை	ஓடை1ōṭai, பெ. (n.) 1. நீரோடை (பதார்த்த.32);; large water course, channel for the conveyance of water, rivulet, dyke. 2. குளம்; tank, reservoir. "தோட்ட மில்லவ ளாத்தொழு வோடை" (திவ்.பெரியாழ்.5,1,5);. 3. அகழி (திவா.);; moat, ditch round a fortification. 4. மலைவழி (பிங்.);; mountain path. 5. சந்தனம் வைக் கும் மடல்; vessel for holding sandal, etc. "மணிசெ யோடை நீரின் வெண்சாந்துபூசி" (சீவக.1147);. ம. ஓட;தெ. ஒடிக. ஓடை2ōṭai, பெ. (n.) 1. நெற்றிப்பட்டம் (பிங்.);; metal plate or badge for the forehead, as an ornament. 2.யானையின் நெற்றிப்பட்டம்; frontlet for elephants. "யானை யோடைப் பொன்கொண்டு" (புறநா.126,1);. [ஊடு → ஊடை → ஓடை.] ஓடை3ōṭai, பெ. (n.) 1. துடைவேல்
ஓடைக்கல்	ஓடைக்கல்ōṭaikkal, பெ. (n.) உறுதியில்லாத கருங் கல் வகை; a kind of brittle stone. அச்சுவர் ஓடைக்கற்க ளாற் கட்டப்பெற்று (எங்களூர்.125);. [ஓடு4 → ஓடை + கல்.]

ஓண்	ஓண்1ōṇ, பெ. (n.) 1. ஓட்டம்; running. 2. நீட்சி; length. [ஓ → ஓண்.] ஓண்2ōṇ, பெ. (n.) உயர்வு, மேன்மை, பெருமை; elegance, excellence. [ஓ → ஓண் (ஒ.நோ. ஏ → ஏண்);.] ஓண்3ōṇ, பெ. (n.) உயர்ச்சி; height, elevation. [ஓ → ஓண்.]
ஓணப்பிரான்	ஓணப்பிரான்ōṇappirāṉ, பெ. (n.) திருமால்; visnu, 22nd {} being sacred to Him. "ஓணப்பிரானு மொளிர்மாமல ருத்தமனும்" (தேவா.643,10);. [ஓணம் + பிரான்.]
ஓணம்	ஓணம்1ōṇam, பெ. (n.) ஆறு (பிங்.);; river. "கங்கையாதி யோணநீராடல்" (சேதுபு.தோத்திர.48);. [ஊ → ஓ → ஓணம் = நெடுக ஒடிச் செல்லும் குறுகிய ஓடைநீர். ஒ.நோ. ஓதம் = மேலெழும்பும் சிறு திவலை.] ஓணம்2ōṇam, பெ. (n.) முக்கோல் (திருவோணம்); (திவா.);;ம. ஓணம். [உல் → ஒல் → ஓ = நீளுதல், நீண்டுயர்தல். ஓ → ஓண் → ஓணம் = நீண்டுயர்ந்த கொடிபோன்ற விண்மீன் கூட்டம்.] ஓணம்3ōṇam, பெ. (n.) நீராட்டு விழா; bathing festival in a river. [ஓணம் = நீரோடை, நீராடல். இது ஔம் - ஓலி என வடபுல மொழிகளில் திரிந்தது.]
ஓணவிழவு	ஓணவிழவுōṇaviḻvu, பெ. (n.) திருமாலின் திருநாள்; festival in honour of {}. "ஓணவிழவி லொலியதிர" [ஓணம்2 + விழவு.]
ஓணன்	ஓணன்ōṇaṉ, பெ. (n.) வாணன், வாணனின் படைத் தலைவன் (அபி.சிந்.);; commander of {} prince. [ஓ = உயர்வு, மேன்மை, பெருமை. ஓ → ஓண் → ஓணன்.]

ஓணான்	ஓணான்ōṇāṉ, பெ. (n.) 1. ஒந்தி; blood-sucker, a common agamoid lizard. 2. பச்சோந்தி; Chameleon. "ஓணான் விழுந்தாலுமுண்டு பரிகாரம்" (தமிழ்நா.241);. ம. ஓணான். [ஓ → ஓண் = நீளம், உயர்ச்சி, அடிக்கடி தலைதூக்குதல். ஓண் + ஆன் - ஓணான்.]
ஓணி	ஓணி1ōṇi, பெ. (n.) வயலில் நீர் தேங்கவைக்க அல்லது வெளியேற்றப் பயன்படுத்தும் தோணி வடிவக் கருவி; boat-shaped wooden trough for bailing water to or from fields. (சேரநா.);. ம. ஓணி. [ஓண் → ஓணி. ஓண் = நீட்சி நீள்வடிவம்.] ஓணி2ōṇi, பெ. (n.) நடைபாதை; foot-path. ம. ஓணி; க., து. ஓணி (தெரு);; குட. ஓணி (வீட்டிற்குச் செல்லும்வழி);;தெ. ஒணி கட்டு (இருண்ட வழி);. [ஓண்2 → ஓணி.] ஓணி3ōṇi, பெ. (n.) 1. சிற்றோடை; brook. 2. சிற்றோடையை ஒட்டிச் செல்லும் ஒற்றைவழிப் பாதை; foot-path along a small stream. [ஓண்1 → ஓணி.]
ஓத்தி	ஓத்திōtti, பெ. (n) 1. பச்சோந்தி (பிங்.);; chameleon. 2. ஒந்தி (பிங்.);; blood sucker. [ஒந்தி → ஓத்தி.]
ஓத்திரநெல்	ஓத்திரநெல்ōttiranel, பெ. (n.) ஓதுவிக்கும் அல்லது ஓதும் தொழிலைத் தொடர்ந்து செய்தற்காகத் தரப் படும் நெல்; paddy given annually for educational or religious teaching and learning. "ஓத்திரநெல்லின் ஒகந்தூர் ஈத்து" (பதிற்றுப்.70,பதி.);. [ஓது → ஓத்து → ஓத்திரம் + நெல்.]
ஓத்திரம்	ஓத்திரம்ōttiram, பெ. (n.) 1. ஓத்து எனப்படும் மறைமொழிகளை அல்லது உயர்ந்த நூற்பகுதிகளை ஓதுதல்; chanting the sacred valuable scripture. "ஓத்திர நெல்லி னொகந்தூரீத்து" (பதிற்றுப்.70,பதி.);. 2. ஓது விப்பு; ஓதச்செய்தல்; enabling to recite, making one to recite. [ஓது → ஓத்து – ஓத்திரம் (மந்திரம் ஓதுதல்); (ஒ.நோ.); மோள் → மோத்து → மோத்திரம் → மூத்திரம்.] ஓத்திரம் என்பதற்கு ஓமத்திற்குரிய பொருள் என்று பதிற்றுப் பத்து (70); பதிகத்திற்கு உரையாசிரியர் உரை வரைந்திருப்பது தவறு. உரையாசிரியர் பழந்தமிழரின் மலரிட்டு ஓதும் ஓத்திரங் களை உய்த்துணர மாட்டாது வேட்டபொருள்களைத் தீயி லிட்டு ஓதும் வேதமந்திரங்களை மனத்துட்கொண்டு உரைத்தி ருப்பது தென்னாடுடைய சிவவழிபாட்டின் தொன்மையுணரா மையே ஆகும்.

ஓத்திரி	ஓத்திரிōttiri, பெ.(n.) ஓதுவிப்பவன்; one who makes others to recite. [ஓது → ஓத்து → ஓத்திரம் → ஓத்திரி. பிறர் பின்தொடர்ந்து இசைக்கத் தான் முன்னிசைத்து ஓதுபவன் ஒத்திரி. ஓதத்தக்க விழுப்பொருள் ஒத்து எனப்பட்டது.] இச்சொல் வடமொழியில் hotri எனத் திரிந்தது. hu என்னும் சொல்லே வேள்வியாசிரியனைக் குறித்ததென்றும் அதனின்றே hotri ன்னும் சொல் பிறந்ததென்றும் வடமொழியாளர் கூறுவர். வேள்வியாசிரியனைக் குறித்ததற்கான சொல் வரலாறும் வழக் காறும் வடமொழியில் இல்லை. ஓது, ஓத்து, ஓத்திரம் என்னும் தமிழ்ச் சொற்கள் தமிழில் பண்டு தொட்டு வழங்கி வருபவை. சொல்லாலும் பொருளாலும் இவற்றின் சொற்பிறப்பு வளர்ச்சி செப்பம் வாய்ந்துள்ளது. வடமொழி வேதங்களுக்கு விரிவுரை எழுதிய பல்லோரும், வடமொழி இலக்கிய இலக்கண வளத்தை மிகுவித்த தொல்லோரும் பெரும்பான்மை பழந்தமி ழகத்தைச் சார்ந்தோராதலின் ஏராளமான தமிழ்ச் சொற்களை வடமொழியிற் புகுத்தியதன் விளைவாக இத்தகு சொற்கள் வடமொழியில் நெடுங்காலம் பயில்வன வாயின. ஓதும் தொழிலேற்ற புலவர் ஓதலாந்தையார் எனப்பெயர் பெற்றமை யும் அறிக. ஆந்தை எனப் பெயர் கொண்டோர் தமிழரே பன்றி வேறு எவ்வினத்தாரும் அல்லர். ஓதுதற்கென்றே திரும ணமான பிறகும் தமிழ் இளைஞர்கள் மனைவியைப் பிரிந்து செல்வர் என்னும் பண்டைத்தமிழ் வழக்கம் 'ஓதற்பிரிவு' என அகவாழ்க்கையில் இடம் பெற்றிருத்தலும், அரசர் முதல் மலை முகட்டில் வாழும் குறமகள் இளவெயினி வரைப்பட்ட அனை வர்க்கும் ஓதும் வாய்ப்பு கிட்டியிருந்ததும் ஓதும் தொழிலின் பெருக்கத்தை விரித்துக்காட்டுவனவாகும். திருக்கோயில்களில் இறைவனைப் போற்றிப்பாடுவோர் ஒது வார் என்றே இன்றளவும் குறிப்பிடப்படுதல் காண்க. பெரிய கோயில் கல்வெட்டுகளில் பயின்றுள்ள 'ஆரியம்பாடுவார்' 'தமிழ்பாடுவார்' என்னும் சொல்லாட்சிகள் இறைவனை வழிப டும் மந்திரங்கள் தமிழில் தொன்று தொட்டு உள்ளன என்பதை யும் வடபுலத்திலிருந்து ஆரியம் பாடும் பூசகர்கள் மிகப் பிற்காலத்தில் வந்தவர் என்பதையும் புலப்படுத்தும்.
ஓத்து	ஓத்து1ōttu, பெ. (n.) 1. ஓதுகை; reciting, uttering, as a mantra. "அஞ்செழுத்து மோத்தொழிந்து" (தேவா. 586,4);. 2. வேதம்; the {}. "ஓத்துடை யந்தணர்க்கு" (மணி.13,25);. 3. இயல்; section or chapter of a book. "இனமொழி கிளந்த வோத்தினானும்" (தொல். பொருள்.480);. 4. நெறி, கொள்கை (குறள்.3,பரி.);; rule, principle. [ஓது → ஓத்து.] நாள்தோறும் ஓதத்தக்கது ஒத்து எனப்பட்டது. அது மந்திரமாக லாம், அறநூலாகலாம், இலக்கண இலக்கியம் ஆகலாம். தமிழக வேளாளருள் ஓதாளர் என்றே ஒரு பிரிவினர் தொன்று தொட்டு வாழ்ந்து வருதலை இன்றும் காணலாம். தமிழ் ஓத்துகள் பல்வகைப்பாங்கின என்பது இச்சொல் புலத்துறை பலவற்றினும் பொதுவாக ஆளப்படுதலால் அறியத்தகும். ஓத்து2ōttu, பெ. (n.) ஓரினமான மணிகளை வரிசையா கப் பதித்ததுபோல ஓரினமான பொருள்களை ஒரு வழிப்படச் சொல்வது (நன்.);; classification of objects according to categories. [ஒல் → ஒத்து → ஓத்து = ஒருபாங்காக ஒத்தியலும் பொருள்கள்.]
ஓத்தின்சாலை	ஓத்தின்சாலை ottiṉcālai, பெ. (n.) நூல் கற்பிக்குமிடம்; place for teaching. "ஓத்தின் சாலையு மொருங்குட னின்று" (சிலப்.22,28);. [ஓத்து + இன் + சாலை.]

ஒத்துமுறைவைப்பு	ஒத்துமுறைவைப்புōttumuṟaivaippu, பெ. (n.) இயல் முதலியவற்றை முறைப்படுத்தி யமைத்தலாகிய உத் திவகை (நன்.14);; [ஒத்து2 + முறை + வைப்பு.]
ஒத்துரைப்போர்	ஒத்துரைப்போர்ōtturaippōr, பெ. (n.) 1. பொருத்தஞ் சொல்லுவோர் (ஆ.அக.);; soothsayer. 2. நூல்ஓது வோர்; those who recite scripture. [ஒத்து2 + உரைப்போர்.]
ஒத்துரைப்போன்	ஒத்துரைப்போன்ōtturaippōṉ, பெ. (n.) 1. ஆசிரியன் (பிங்.);; teacher. 2. தமிழாசிரியன்; teacher of Tamil. [ஒத்து1 + உரைப்போன்.]
ஓதக்கால்	ஓதக்கால்ōtakkāl, பெ. (n.) ஆனைக்கால்; elephantia- sis. [ஊதம் → ஓதம் + கால்.]
ஓதக்காலி	ஓதக்காலிōtakkāli, பெ. (n.) யானைக்காலையுடைய பெண்; woman with elephantiasis of the leg. (சா.அக.);. [ஓதம் + காலி.]
ஓதம்	ஓதம்1ōtam, பெ. (n.) 1. கடல் அலை; wave, billow "கடலோதங் காலலைப்ப" (திவ்.இயற்.1,16);. 2. ஈரம் (பிங்.);; moisture; dampness, as of a floor. 3. தண்ணீர்; water. 4. வெள்ளம்; flood, inundation, deluge. "வழிசி தைய வூர்கின்ற வோதமே" (சிலப்.7,35,பாடல்);. 5. கடல்; sea. "ஓதமலி நஞ்சுண்ட வுடையானே" (திரு வாச.38,3);. ம. ஓதம், ஒதன்; க., து. ஒத்தெ. Nor. val; Rum. ud; Swed. vat; Dan. vad; L. unda; aoth, vato; Lit. wandy. Gr. {}, Os. water, Russ. Vada;
ஓதமேறு-தல்	ஓதமேறு-தல்ōdamēṟudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) ஈரமேறுதல்; to become damp. [ஓதம் + ஏறு.]

ஓதல்	ஓதல்1ōtal, பெ. (n.) 1. உரத்துப்படித்தல்; reading loudly. 2. கல்விபயிலுதல் (தொல்.பொருள்.25);; lea- ming. 3. ஓசையூட்டிப் பலமுறை சொல்லுதல்; reci- ting. 4. சொல்லுதல்; telling. [ஓது → ஓதல்.] ஓதல்2ōtal, பெ. (n.) ஓதும் தொழில்; profession of reciting. ம. ஓதல்; க. ஒது; குட. ஒத்; துட. வீத்; குட. ஒத்;து. ஓதுனி (படி);. [ஓது → ஓதல்.]
ஓதலாந்தையார்	ஓதலாந்தையார்ōtalāndaiyār, பெ. (n.) எட்டுத் தொகை நூல்களுள் ஒன்றான ஐங்குறு நூற்றிற் பாலைப் பகுதியின் ஆசிரியர்; Sangam poet, author of {}. [ஓதல் + ஆந்தையார் – ஓதலாந்தையார் = ஓதாளர்தொழிலேற்ற ஆந்தையார். ஆதன் + அந்தை - ஆந்தை + ஆர்.] ஓதவனம் __, பெ (n.); கடல்; sea as a great flood. "அறையோதவனஞ்சூழ் புவி" (பாரத.அருச்சு னன்றீர்.2). [ஓதம் → ஓதவனம்.]
ஓதனை	ஓதனைōtaṉai, பெ. (n.) 1. காசுக்கட்டி; downy-foliaged cutch. 2. ஒரு மரத்தின் பெயர்; black akasia. [உதனை → ஓதளை.]
ஓதற்பிரிவு	ஓதற்பிரிவுōtaṟpirivu, பெ. (n.) தலைவன் கல்விகற் றற்குத் தலைவியைப் பிரியும் பிரிவு (தொல்.பொ ருள்.25);; separation of a hero from his beloved, when he goes abroad for studies. [ஓதல் + பிரிவு.]
ஓதன்மை	ஓதன்மைōtaṉmai, பெ. (n.) 1. ஓதுதல்; chanting. 2. பாடல்; chant, song. [ஓதல் + மை.]

ஓதனம்	ஓதனம்1ōtaṉam, பெ. (n.) 1. சோறு (திவா.);; boiled rice. 2. உணவு (பிங்.);; food. [ஓதம் → ஓதனம் = நீரளாவிய கஞ்சி வடிவிலான உணவு.] ஓதனம்2ōtaṉam, பெ. (n.) பெருமை (யாழ்.அக.);; greatness. [ஓதம் → ஓதனம்.]
ஓதாளர்	ஓதாளர்ōtāḷar, பெ. (n.) ஆசிரியத் தொழில் கொண்ட வேளாள வகுப்பினர்;{} whose profession was teaching. உலகம் பாதி ஓதாளர் பாதி (பழ.); (கொங்.வ.);. [ஓது + ஆள் + அர் - ஓதாளர்.] குறிப்பாக வேளாளருள் கல்வி கல்லாதார் இல்லையென்பதும் சரிபாதித் தொகையினர். கற்பிக்கும் ஆசிரியராயிருந்தனர் என்பதும் தொன்று தொட்டு நிலவும் செய்தி.
ஓதாளன்	ஓதாளன்ōtāḷaṉ, பெ. (n.) 1. கல்வி புகட்டும் ஆசிரியன்; teacher. 2. கேள்வியறிவு புகட்டும் ஆசிரி யன்; moral preacher (கொங்.வ.);. [ஓது + ஆளன்.]
ஓதி	ஓதி1ōti, பெ. (n.) 1. அறிவு; knowledge, wisdom, spiritual perception. "எல்லா மோதியினுணர்ந்து கொண் டான்" (சீவக.951);. 2. கல்வி (திவா.);; learning, erudition. 3. நூல் படிப்பவ-ன்-ள்; learned person; one who recites the {} and {}. ம. ஓதி. [ஓது → ஓதி.] ஓதி2ōti, பெ. (n.) ஒந்தி பார்க்க;see {}. க. ஓதி. [ஓணான் → ஓந்தான் → ஓந்தி → ஓதி (மு.தா.302);.] ஓதி3ōti, பெ. (n.) மலை; mountain. [ஓ → ஓதி.]

ஓதிமம்	ஓதிமம்ōtimam, பெ. (n.) 1. அன்னம்; swan. "ஓதிம மொதுங்கக் கண்ட வுத்தமன்" (கம்பரா.சூர்ப்ப.5);. 2. மலை; hill, mountain. "மழைக்காக் கோட்டோதிம மெடுத்தார்" (அஷ்டப்.அழக.53);. ம. ஓதிமம் [1. ஓ - ஓதி – ஓதிமம். 2. ஓதி2 → ஓதி.]
ஓதிமவிளக்கு	ஓதிமவிளக்குōtimaviḷakku, பெ. (n.) அன்னப்பறவை யுருவாகச் செய்யப் பெற்ற விளக்கு; swan-shaped pendent lamp. "யவன ரோதிமவிளக்கின்" (பெரும் பாண்.317);. [ஓதிமம் + விளக்கு.]
ஓதிமன்	ஓதிமன்ōtimaṉ, பெ. (n.) நான்முகன்; Brahma, who rides on a swan. "ஓதிமனை யோர்சிர மறச்செய்தது" (பிரபோத.26,26);. [ஓதிமம் → ஓதிமன்.]
ஓதியிடு-தல்	ஓதியிடு-தல்ōdiyiḍudal, 18.செ.குன்றாவி. (v.t.) திரு மண முதலியவற்றில் வாழ்த்துக்களுடன் வழங்கப்ப டும் அன்பளிப்பு; to present gifts on occasions like marriage with blessings. (brah.); [ஓதி + இடு.]
ஓதியிறை-த்தல்	ஓதியிறை-த்தல்ōtiyiṟaittal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) மந்திரநீர் தெளித்தல் (வின்.);; to sprinkle, as consecrated water. [ஓதி + இறை.]
ஓதியுடை-த்தல்	ஓதியுடை-த்தல்ōtiyuḍaittal, 4.செ.குன்றாவி. (v.t.) மந்திரித்துத் தேங்கா யுடைத்தல் (வின்.);; to break coconuts with mantras. [ஓதி + உடை.]
ஓது-தல்	ஓது-தல்ōdudal, 5.செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. படித்தல்; to read, {} audibly in order to commit to memory. "ஓதி யுணர்ந்தும் பிறர்க்குரைத்தும்" (குறள்.834);. 2. சொல் லுதல்; to speak, say, declare. "ஓதரிய சுகர் போல" (தாயு.ஆகார.32);. 3. வேதமோதுதல்; to recite the {} with the appropriate intonation. 4. மந்திரம், வழிபாடு முதலியன செய்தல்; to utter mantras, repeat prayers. 5. கமுக்கமாகக் கூறுதல்; to persuade clande- stinely, to breathe out; to whisper, as communicating information. அவன் காதில் அடிக்கடி ஓதுகிறான். 6. பாடுதல்; to sing. "ஓதி ... ... களிச்சுரும் பரற்றும்" (சிறபாண்.22);. ம. ஓதுக; க., பட. ஓது; கோத. ஓத். துட. வீத்; குட. ஓத்; து. ஓதுனி;தெ. சதுவு. [ஊது → ஓது → ஓதல்.]

ஓதும்பள்ளி	ஓதும்பள்ளிōtumbaḷḷi, பெ. (n.) பள்ளிக்கூடம் (திவா.);; school. [ஓது → ஓதும் + பள்ளி.]
ஓதுவார்	ஓதுவார்ōtuvār, பெ. (n.) திருக்கோயில்களிலும் மடங்களிலும் தேவாரமுதலிய அருட்பாக்களைப் பாடுஞ் சைவவேளாளர்;{} appointed to recite sacred Tami hymns in {} temples and monaste- ries. [ஓது → ஓதுவார்.]
ஓதுவான்	ஓதுவான்ōtuvāṉ, பெ. (n.) 1. ஆசான்; teacher. 2. மாணாக்கன்; pupil. [ஓது + ஆன்.]
ஓதுவி-த்தல்	ஓதுவி-த்தல்ōtuvittal, 1. பி.வி. (c.v.) சிறந்தநூல் முதலியன கற்பித்தல்; to teach the standard book and subject to others. "ஓதுவித்த தக்கணையா" (திவ். பெரியாழ்,4,8,1);. 2. படிப்பித்தல்; to teach, instruct. ம. ஓதிக்குக; க. ஓதிக;து. ஒதாவுது. [ஓது → ஓதுவி.]
ஓதை	ஓதை1ōtai, பெ. (n.) 1. பேரோசை (ஆரவாரம்); (திவா.);; sound, noise, clamour, din. 2. எழுத்தொலி (பிங்.);; sound of a letter. [ஓ → ஓசை → ஓதை (சு.வி.99);.] ஓதை2ōtai, பெ. (n.) காற்று; wind. "ஓதை ... அலைத்தன தரையிற்றள்ளி" (கந்தபு.கடல்பாய்.8);. [ஊதை → ஓதை.] ஓதை2ōtai, பெ. (n.) 1. மதில் (திவா.);; surrounding wall, rampart. 2. மதிலின் ஆள்வாரி நிலம் (பிங்.);; paved passage along the walls within a fortification. 3. மலை (யாழ்.அக.);; mountain. [ஓ → ஓதை.]

ஓதைவாரி	ஓதைவாரிōtaivāri, பெ. (n.) சிறகு (சங்.அக.);; wing. [ஊதை → ஓதை (காற்று); + வாரி.]
ஒந்தான்	ஒந்தான்ōndāṉ, பெ. (n.) ஓணான்; blood sucker. [ஓணான் → ஒந்தான்.]
ஒந்தி	ஒந்திōndi, பெ. (n.) ஓணான் (திவா.);; blood-sucker, a common agamoid lizard. ம. ஒந்து; க. ஒதி, கோகம்பெ; துட. ஒச்; குட. ஒந்தி; து. ஒந்தி; தெ. தொண்ட; மால். உதெ;பட. ஒசி. [ஓணான் → ஒந்து → ஒந்தி.]
ஒநாய்	ஒநாய்ōnāy, பெ. (n.) கோநாய் (பழ.292,உரை.);; Indian wolf. ம. ஒநாய். [ஒ → பெரியது. அஞ்சத்தக்கது. ஒ + நாய்.]
ஓப்படியாள்	ஓப்படியாள்ōppaḍiyāḷ, பெ. (n.) ஒர்ப்படியாள் (வின்.); பார்க்க; see {}.
ஓப்படைச்சி	ஓப்படைச்சிōppaḍaicci, பெ. (n.) ஒர்ப்படியாள் பார்க்க (இ.வ.);;see {}.
ஓப்பு-தல்	ஓப்பு-தல்ōppudal, 5.செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. ஓட்டுதல்; to drive away; to cause to flee; to scare away, as birds. "கழனிப் படுபுள் ளோப்புநர்" (புறநா.29,13);. 2. உயரவெடுத்தல் to raise. "கொடிக ளோப்புவும்" (சூளா.அரசி.144);; (செ.அக.);. 3. நீக்குதல்; to remove. "குருவி ஒப்பியும் கிளி கடிந்தும்" (சிலப்பதிகாரம்);. ம. ஒப்புக. [ஒ → ஒப்பு.]

ஓபாதி	ஓபாதிōpāti, பெ. (n.) பகுதி; portion. 'நம்மோபாதியா லுள்ள ரட்சணம்' (ஈடு.5.4,ப்ர.); இடை. (part.); உவமஉ ருபு; particle of comparison. "அவனைப்பெறுகையோ பாதி தேட்டமாம்படி" (ஈடு.5,4,ப்ர.);. க. ஒபாதி. [ஒருபகுதி → ஓபாதி.]
ஓபு	ஓபு obu, பெ. (n.) கதவு (பிங்.);; door. [ஓ = மதகுப்பலகை. ஓ → ஓவு → ஓபு.]
ஓம்	ஓம்1ōm, பெ. (n.) பாதுகாத்தல், காப்பாற்றுதல்; protecting, guarding. [ஓ → ஓம்.] ஓம்2ōm, இடை. (part.) தன்மைப்பன்மையீறு(நன்.140);; ending of the first pers. pl. வந்தாம் → வந்தோம். [ஆம் → ஓம்.] ஓம்3ōm, பெ. (n.) மூலமந்திரம்; mysic syllable, preceding all the mantras of worship, writings, etc. "ஓமெனு மோரெழுத்து" (கம்பரா.இரணி.76);. [அ + உ – ஓ + ம் - ஓம்.] மங்கல அடையாளமாகக் கருதப்படும் ஓம் இலச்சினை (Swa- stika); உலகமுழுவதும் பரவியுள்ளது. சிந்துவெளி முத்திரைக ளில் பெருகக் காணப்படுகிறது. இது அந்தக் காலத்திய எழுத்துகளில் ஒன்றாக இருக்கலாம் என்னும் கருத்தினை திரு. கிருட்டிணா வேணுகோபால் என்பவர் (Mirror-Apr.1985); வெளியிட்டிருந்தார். இதனை உணராத பலர் மந்திரம், தாயத்து. தகட்டு ஏவலெழுத்து என்றெல்லாம் விரித்துரைக்க லாயினர். நான்கு கால் இலச்சினையென்று இங்கிலாந்திலும், தோர் கடவுளின் கையிலுள்ள படைக்கலம் என்று காண்டிநேவி யாவிலும், உயிரளிக்கும் நீர் வடிவம் என்று சப்பானிலும், பெருங்கடலையும் தொடக்கமும் முடிவுமில்லாத பெருக்கத்தை யும் குறித்தது என்று சீனத்திலும் மக்கள் நம்பினர். எல்லா நாடுகளிலும் இது நன்மையின் அடையாளமாகவே கருதப்பட் டது. எல்லாச் சமயங்களிலும் இது சின்னமாகிவிட் டது. செருமானிய நாட்டில் இட்டலரும்

ஓம்படு	ஓம்படு1 ombaḍudal, 18.செ.குன்றாவி. (v.t.) உடன்ப டுதல் (யாழ்ப்.);; to express assent, to consent. [உடம் + படு - ஓம்படு.] ஓம்படு2 ombaḍuttal, 4.செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பாதுகாக்குமாறு சேர்த்தல்; to protect. சிறைப்புறமாக வோம்படுத்தது (தொல்.பொருள்.114,உரை.);. 2. ஒதுங் குதல்; to avoid. "படைத்தலைக் கொள்ளாமை யோம்ப டுத்த வுயர்வு" (பு.வெ.7,3,கொளு.);. 3. உறுதிகூறு தல்; to confirm, to encourage. "பூம்பொழிற்புறங் காவலனை யோம்படுத்தற்கும்" [ஓ = தடுத்தல், காத்தல். ஓ → ஓம் = தடுத்துநில், காப்பாற்று. ஓம் + படு – ஓம்படு = பாதுகாப்பு செய்தல்.]
ஓம்படை	ஓம்படைōmbaḍai, பெ. (n.) 1. பாதுகாப்பு; protection, safeguard. "ஓம்படையுளப்பட" (தொல்.பொருள்.91);. 2. பாதுகாக்குமிடம்; place of protection. "அறனோம்ப டையும்" (சிலப்.5,179.அரும்.);. 3. சமயக்கருத்துகள் கற்பிக்குமிடம் (சிலப்.5,179,உரை.);; place where reli- gious instruction is imparted. 4. தீர்வு; remedy. "ஓம்படை யொன்றுஞ் செப்பாள்" (சீவக.232);. 5. மறவாமை; keeping in mind, retaining in memory. தலைவற் கோம் படை சாற்றல் (தஞ்சைவா.139,உரை.);. [ஓம்பு + அடை.]
ஓம்படைக்கிளவி	ஓம்படைக்கிளவிōmbaḍaikkiḷavi, பெ. (n.) 1. தலை வியைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளெனத் தலைவற்குத் தோழிகூறுங் கூற்று (தொல்.பொருள்.114);; 2. பெரியோர் பாதுகாவலாகச் சொல் லுஞ் சொல்; sage advice given by wise men. [ஓம்படை + கிளவி.]

ஓம்பு	ஓம்பு1ōmbudal, 5.செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பாதுகாத் தல்; to protect, guard, defend save. "குடிபுறங் காத்தோம்பி" (குறள்.549);. 2. பேணுதல்; to preserve, to keep in mind, to cherish, nourish. "ஈற்றியாமை தன்பார்ப்போம்பவும்" (பொருந்.186);. 3. தீதுவராமற் காத்தல்; to remove, separate, to keep off; to ward off as from evil. 4. பரிகரித்தல்; to dispel "எனைத்துங் குறுகுத லோம்பல்." (குறள்.820);. 5. வளர்த்தல் (தேவா.1.1);; to maintain, support; to cause to increase; to bring up. "கற்றாங் கெரி யோம்பி" (தேவா.1,1);. [ஓ → ஓம் → ஓம்பு.]
ஓம்பு	ஓம்பு2 ombudal, 5.செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சீர்தூக்கு தல்; to consider, discriminate. "ஓம்பாவீகையும்" (பு.வெ.9,1);. 2. மனத்தை யொருக்குதல்; to conce- ntrate the mind. "தெரிந்தோம்பித் தேரினு மஃதே துணை" (குறள்,132);. 3. இவறுதல்; to clutch or grasp tightly, as a miser. "பெற்றேமென் றோம்புத றேற்றாதவர்" (குறள்.626);. ம. ஒமன; து. ஒமன;தெ. ஒமு. [ஓ → ஓம் → ஓம்பு. ஓம்புதல்.] ஓம்பு3 ombudal, 5.செ.குன்றாவி. (v.t.) உண்டாக்கு தல் (யாழ்.அக.);; to create.
ஓமநீரம்	ஓமநீரம்ōmanīram, பெ. (n.) ஓமச்சாறு; essence of oman. (Bishop's weed);. [ஓமம் + சாறு.]
ஓமப்பொடி	ஓமப்பொடி1ōmappoḍi, பெ. (n.) 1. தின்னும் பலகாரவகை; omam confectionery, fashioned like vermicelli. 2. ஓம மருந்து (வின்.);; medicinal {} powder. ம. ஒமப்பொடி; க. ஓமப்புடி;தெ. ஓமப்புடி. [ஓமம் + பொடி.]

ஓமம்	ஓமம்1ōmam, பெ. (n.) ஒர்வகைக் காரமான மருந்துச்செடி (மலை.);; Bishop's weed, herbaceous plant. ம. ஓமம்; க. ஓம, ஒமு, ஒவு, வாம, வோம, கோம; து. ஒம;தெ. ஒமமு. [உம் → உமல் → உமறு = காரற்கவை. உம் → ஒம் → ஓம் → ஓமம் = காரற்சுவையுடையது.] ஓமம்2ōmam, பெ. (n.) வேள்வித்தீயில் நெய் முதலியன பெய்கை; offering an oblation to the gods by pouring ghee, etc. into the consecrated fire. "ஓமம் வேள்வி யுதவி தவஞ்செபம்" (சேதுபு.சேதுச.51);. [ஓம்பு → ஒமு → ஓமம். Skt. {}.] ஒமு = (ஒம்பு); நெய்யூற்றித் தீயை அணையாமல் காத்தல், தீவளர்த்தல், தீயைப்பேணுதல், தீயோம்புதல் என்றாயிற்று.
ஓமல்	ஓமல்1ōmal, பெ. (n.) 1. ஊர்ப்பேச்சு; rumour, bruit. "ஊருக்கு ஓமல், வீட்டுக்கு வயிற்றெரிச்சல்". 2. புகழ்ச்சி; reputation. [ஓ = உயர்தல், மிகுதல், ஓ → ஓம் → ஓமல்.] ஓமல்2ōmal, பெ. (n.) 1. புகையெழுதல்; to rise as smoke. 2. பரவுதல்; spreading. [ஓ → ஓமு → ஓமல்.]
ஓமலிப்பு	ஓமலிப்புōmalippu, பெ. (n.) ஊர்ப்பேச்சுப்பரவுகை; spreading, as a rumour. "ஐயையோ ஊரெங்கு மிதுவோ ஓமலிப்பு" (சர்வ.கீர்த்.186);. [ஓமல் → ஓமலிப்பு.]
ஓமற்கோரை	ஓமற்கோரைōmaṟārai, பெ. (n.) கோரைவகை; a kind of sedge. [ஓமல் + கோரை.]
ஓமற-த்தல்	ஓமற-த்தல்ōmaṟattal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) ஒழிவறுதல்; to be unceasing, incessant. "ஓமறந்து ... கண்ணும் படுகுவம்" (அகநா.11);. [ஒய்வு → ஓவு → ஓ + மற = ஓமற.]
ஓமாலிகை	ஓமாலிகைōmāligai, பெ. (n.) நறும் புனலுக்குப் பயன்படும் 32 வகை பொருட்கள் (அவை இலவங் கம், பச்சிலை, கச்சோலம், ஏலம், நாகணம், கோட்டம், நாகம், மதாவரிசி, தக்கோலம், நன்னாரி, வெண்கோட் டம், கத்தூரி, வேரி, இலாமிச்சம், கண்டில்வெண்ணெய், கடு, நெல்லி, தான்றி, துத்தம், வண்ணக்கச்சோலம், அரேணுகம், மாஞ்சி, சயிலேகம், புழுகு புன்னைநறுந் தாது, புலியுகிர். சரளம், தமாலம், வகுளம், பதுமுகம், நுண்ணேலம், கொடுவேரி முதலியன); (சிலப்.6,77, வரை.);; fragrant substances put in water used for drinking and bathing of which those are 32. [ஓமல்2 → ஓமலிகை → ஓமாலிகை = மணம் பரவும் இயல்பினது.]

ஓமான்	ஓமான்ōmāṉ, பெ. (n.) ஓந்தி பார்க்க (திவா.);;see {}. [ஓணான் → ஓமான் (கொ.வ.);.]
ஓமிடி	ஓமிடி1ōmiḍidal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) கேடுறுதல்; to be ruined, destroyed, to perish. 'நீ ஓமிடிந்து போவாய்' (வின்.);. ம. ஓமிடிச்சல். [ஓம் + இடி - ஓமிடி. பாதுகாப்புக்கேடு. ஓம் = பாதுகாப்பு. இடி = இடிதல், கெடுதல்.] ஓமிடி2ōmiḍi, இடை. (int.) ஓ, நாசம் (வின்.);; O! ruin. [ஓம்பு → ஓம் (பாதுகாப்பு); ஓம் + இடி = பாதுகாப்பு கெடுதல், அழிவு.]
ஓமை	ஓமைōmai, பெ. (n.) 1. உகா (பிங்.);; uga tree. 2. மாமரம்; mango tree. "வெண்குன்றிப்பருப்போமைக் கொட்டை" (தைலவ.தைல.33);. ம. ஓம. [ஓ = உயர்ச்சி. ஓ → ஓமை.]
ஓய்	ஓய்2ōy, இடை. (int.) ஒரு விளியுருபு (வீரசோ.வேற் றுமை.8);; hallo! an int. used in calling attention. ம. ஒய்;தெ., க., து. ஒயி. [ஓ → ஓய்.] ஓய்ச்சல் __. பெ. (n.); 1. ஓய்வு; ceasing, resting. 2. தளர்ச்சி; weariness, debility. கைகாலோய்ச்சல். [ஓய்1 → ஓய்ச்சல்.]
ஓய்ச்சலொழிச்சலில்லாமை	ஓய்ச்சலொழிச்சலில்லாமை oyccaloḻiccalillāmai, பெ. (n.) சிறிதும் ஒழிவில்லாமை (உ.வ.);; utter lack of rest or breathing time. [ஓய்ச்சல் + ஒழிச்சல் + இல்லாமை.]
ஓய்ச்சலொழிவு	ஓய்ச்சலொழிவு oyccaloḻivu, பெ. (n.) இளைப்பாறுகை (உ.வ.);; rest, leisure. [ஓய்ச்சல் + ஒழிவு.]

ஓய்மான்	ஓய்மான்ōymāṉ, பெ. (n.) குடிப்பெயர்; name of a dynasty. [ஆய் → ஒய் + (மகன்); மான். ஆய்க்குடியின் பிரிவினை ஒய்க்குடியினராகலாம்.]
ஓய்மான்வில்லியாதன்	ஓய்மான்வில்லியாதன்ōymāṉvilliyātaṉ, பெ. (n.) நன் னாகனால் பாடப்பெற்றவன் இலங்கை என்னும் ஊருக்குத் தலைவன்; Sangam noble. [ஓய்மான் + வில்லி + ஆதன்.] ஆய் → ஒய் + மான். மகன் → மான். ஓய்மானுக்குரிய நாடு ஓய்மா நாடு எனப்பட்டது. ஆநிரைகளைக் காக்கும் ஆய்க்குடி யின் வழிமரபினன் ஆகலாம். ஓய்மான் – குடிப்பெயர். வில்லி - தொழிற்பெயர், ஆதன் – இயற்பெயர்.
ஓய்மானல்லியக் கோடன்	ஓய்மானல்லியக்கோடன்ōymāṉalliyakāṭaṉ, பெ. (n.) நன்னாகனால் பாடப்பெற்ற மாவிலங்கையை ஆண்ட சிற்றரசன்; Sangam noble. [ஓய்மான் + நல்லியன் + கோடன். ஓய்மான் பார்க்க;see {}.]
ஓய்மானல்லியாதன்	ஓய்மானல்லியாதன்ōymāṉalliyātaṉ, பெ. (n.) புறத் திணை நன்னாகரால் பாடப்பெற்ற கொடையாளி; Sangam noble. [ஓய்மான் + நல்லி + ஆதன். ஓய்மான் பார்க்க;see {}.]
ஓய்மானாடு	ஓய்மானாடுōymāṉāṭu, பெ. (n.) திண்டிவனத்தைச் சூழ்ந்த நாடு (S.I.I. III,201,12);; small tract of country in Tamil-agam situated about {}. [ஓய்மான் + நாடு.]
ஓய்வு	ஓய்வு1ōyvu, பெ. (n.) 1. ஒழிவு; cessation, ceasing, relinquishment, rest. 2. தளர்வு; weariness. 3. முடிவு; termination. ம. ஒய்வு. [உய் → ஒய் = செல்லுதல், போதல், முடிதல், களைத்தல், சோர்தல். ஒய் → ஓய் → ஓய்வு.] ஓய்வு2ōyvu, பெ. (n.) 1. ஓரினப்பொருளை வரிசைபட வைப்பது (ஆ.அக.);; serializing a class of objects. 2. நீட்சி; length. 3. எல்லை; border, limit. [1. ஓரியைவு → ஓய்வு (கொ.வ.);. 2. 3. ஓ → ஓய்வு. ஓ = நீட்சி.]

ஓய்வுகரை	ஓய்வுகரைōyvugarai, பெ. (n.) அளவுமுடிவு (யாழ். அக.);; limit. [ஓய்வு2 + கரை.]
ஓய்வுநாள்	ஓய்வுநாள்ōyvunāḷ, பெ. (n.) வேலை செய்யாது இளைப்பாறும் நாள். (chr.);; day of rest, Sabbath. [ஓய் → ஓய்வு + நாள்.]
ஓய்வொழிச்சல்	ஓய்வொழிச்சல்ōyvoḻiccal, பெ. (n.) ஓய்ச்சலொழிவு பார்க்க;see {}. [ஓய்வு + ஒழிச்சல்.]
ஓயாமணி	ஓயாமணிōyāmaṇi, பெ. (n.) விடாதடிக்கு மணி (இ.வ.);; temple bell kept ringing continuously. [ஓய் + ஆ + மணி.]
ஓயாமாரி	ஓயாமாரிōyāmāri, பெ. (n.) இடைவிடாமை (யாழ். அக.);; continuity. [ஓய் + ஆ + மாரி – ஓயாமாரி. 'ஆ' - எ.ம.இ.நி. மாரி = மழை, இடைவிடாத மழையைப் போன்ற இடைவிடாமை என்பது பொருள்.]
ஓர்	ஓர்1ōrtal, 2.செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. ஆய்ந்தறிதல்; to consider attentively, examine, investigate. "ஒரும் வையத்தியற்கை" (சீவக.888);. 2. அறிதல்; to know. (செ.அக.);. [ஒல் → ஒர் → ஓர் → ஓர்-தல் (வே.க.1о7);.] ஓர்2ōrttal, 2.செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. ஆராய்தல்; to consider. 2. தெரிந்தெடுத்தல்; to select, choose. "ஆயிரத் தோர்த்த விப்பத்தே" (தில்.திருவாய்.1.2.1);. 3. நினைத்தல்; to think regard. "வேள்வியோர்க் கும்மே யொருமுகம்" (திருமுரு.96);. 4. கூர்ந்து கேட் டல்; listen attentively "புலிப்புகர்ப்போத்தோர்க்கும்" (புறநா.157.12);. ம. ஓர். [ஓர்-தல் → ஓர்-த்தல்.] ஓர்3

ஓர்க்கோலை	ஓர்க்கோலைōrkālai, பெ. (n.) கடல்படு பொருட்க ளுள் ஒன்று; amber, one of the five kinds of kadal padu-tiraviyam. (products of the sea); அம்பர் என்றும் அழைக்கப்படும். [ஒருகா. ஒர்க்கு + ஒலை.]
ஓர்கட்புள்	ஓர்கட்புள்ōrkaṭpuḷ, பெ. (n.) காகம். crow. [ஒர் + கண் + புள்.]
ஓர்குடிமணாளன்	ஓர்குடிமணாளன்ōrkuḍimaṇāḷaṉ, பெ. (n.) ஓர்குடி யிற்கொண்டோன் பார்க்க;see {}.
ஓர்குடியிற்கொண்டோன்	ஓர்குடியிற்கொண்டோன்ōrkuḍiyiṟkoṇḍōṉ, பெ. (n.) ஓர்ப்படியான் (சகலன்); (பிங்.);; husband of the wife's sister. [ஓர் + குடியில் + கொண்டோன்.]
ஓர்கை	ஓர்கைōrkai, பெ. (n.) யானை; elephant. "ஓர்கை யுரியான்" (கடம்பர்.உலா.364);. [ஓர்கை = யானை. ஒருகை (தும்பிக்கை); உடைமையின் ஓர்கை எனப்பட்டது.]
ஓர்ச்சி	ஓர்ச்சி1ōrcci, பெ. (n.) 1. ஆராய்ச்சி; investigation, research. 2. அறிவு; knowledge, wisdom. "ஓர்ச்சி யின்பு ருவாகி" (வேதாரணி.வரன்.25);. 3. உணர்ச்சி; co- nsciousness, feeling. "ஓய்ந்த வோர்ச் சிவந் தெழுதலும்" (விநாயகபு.75,443);. 4. சூழ்வுரை, அறிவுரை; consu- ltation, rumination (செ.அக.);. ம. ஓர்ச்சி (நினைவு);. [ஓர் → ஓர்ச்சி.] ஓர்ச்சி2ōrccittal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) நினைவூட்டு தல்; to cause, to remember, remind. ம. ஓர்ப்பிக்குக. [ஓர் → ஓர்ச்சி.]
ஓர்ப்படி	ஓர்ப்படிōrppaḍi, பெ. (n.) ஓர்ப்படியாள் பார்க்க;see {}.

ஓர்ப்படியாள்	ஓர்ப்படியாள்ōrppaḍiyāḷ, பெ. (n.) கணவனுடன் பிறந்தான் மனைவி; wife of the husband's brother. [ஓர் + படி + ஆள். படி = வாசல். ஒருவாசலுக்குள் மூத்தவ ளோடு வாழ்பவள்.]
ஓர்ப்பிலந்தை	ஓர்ப்பிலந்தைōrppilandai, பெ. (n.) காட்டிலந்தை; wild jujube. (சா.அக.);. [ஓர்ப்பு + இலந்தை.]
ஓர்ப்பு	ஓர்ப்பு1ōrppu, பெ. (n.) ஆய்ந்துணர்கை (இறை.2,29);; investigation, research, careful consideration, one of the four kinds of {}. 2. தெளிவு (திவா.);; clear under-standing. 3. பொறை (திவா.);; patience, forbeara- nce. ம. ஓர்ப்பு;தெ. ஓர்பு. [ஓர்2 → ஓர்ப்பு.]
ஓர்பு	ஓர்புōrpu, பெ. (n.) ஆராய்கை (சங்.அக.);; consideration, reflection, research. [ஓர் → ஓர்ப்பு → ஓர்பு.]
ஓர்மம்	ஓர்மம்ōrmam, பெ. (n.) 1. மனத்திண்மை (யாழ்ப்.);; fortitude, courage, bravery. 2. சிந்தனை; reflection. 3. ஓர்மை பார்க்க;see {}. [ஓர்மி → ஓர்மம் (வே.க.107);.]
ஓர்மி-த்தல்	ஓர்மி-த்தல்ōrmittal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) மனந்திடப்படுதல் (வின்.);; to be courageous, daring, brave, valiant, adventurous. ம. ஓர்மிக்குக (நினைவுபடுத்துதல்);. [ஓர் → ஓர்மி → ஓர்மி-த்தல் (வே.க.107);.]
ஓர்மிப்பு	ஓர்மிப்புōrmippu, பெ. (n.) ஓர்மம் பார்க்க;see {}. (ஆ.அக.);. [ஓர்மி → ஓர்மிப்பு.]
ஓர்மை	ஓர்மைōrmai, பெ. (n.) 1. ஒற்றுமை; unity. 2. துணிவு; fortitude, bravery, intrepidity. 3. ஆரவாரம் (ஆடம்பரம்);; pomp; parade, as of a festival. [ஓர் → ஓர்மை (வே.க.107);.]

ஓர்வம்	ஓர்வம்1ōrvam, பெ. (n.) ஒருபாற் சார்கை; partiality. "ஓர்வமே செய்யுமுலோபமே" (ஏலா.61);. [ஓரம் → ஓர்வம்.] ஓர்வம்2ōrvam, பெ. (n.) சுவர் கட்டும்பொழுது இரண்டு கற்கள் சேரும் இடம்; joining ends of two bricks (inlaying); (சேரநா.);. ம. ஓர்வ்வ. [ஓர் → ஓர்வம்.]
ஓர்விதைப்பூடு	ஓர்விதைப்பூடுōrvidaippūṭu, பெ. (n.) ஒரே விதையை யுடைய பூடு; plant having but a single seed-lobe. (சா.அக.);. [ஓர் + விதை + பூ.]
ஓர்வு	ஓர்வுōrvu, பெ. (n.) ஓர்ப்பு பார்க்க;see {}.
ஓரக்கட்டை	ஓரக்கட்டைōrakkaṭṭai, பெ. (n.) 1. அணைத்துத்தாங் குங் கட்டை; 2. தேரைத் திசைமாற்றுவதற்காகச் சக்கரத்தின் அடியிலிருக்கும் சாய்வுக்கட்டை; block of wood placed under the wheels of the temple chariot to direct its course. [ஓரம் + கட்டை.]
ஓரக்கண்ணன்	ஓரக்கண்ணன்ōrakkaṇṇaṉ, பெ. (n.) 1. சாய்ந்த பார்வையுடையவன்; squint-eyed man. 2. ஒருதலைச் சார்பானவன்; partisan, one who is biassed. [ஓரம் + கண்ணன்.]
ஓரக்காரன்	ஓரக்காரன்ōrakkāraṉ, பெ. (n.) ஓரக்கண்ணன், 2 பார்க்க;see {}, 2. [ஓரம் + காரன்.]
ஓரகத்தாள்	ஓரகத்தாள்ōragattāḷ, பெ. (n.) ஓரகத்தி பார்க்க;see {}. [ஒரு → ஓர் + அகம் + அத்து + ஆள்.]
ஓரகத்தி	ஓரகத்திōragatti, பெ. (n.) கணவனுடன் பிறந்தான் மனைவி; husband's brother's wife. (செ.அக.); க. ஓரகித்தி. [ஓர் + அகத்தி (அகம் + அத்தி);. அகம் = வீடு.]

ஓரங்கல்	ஓரங்கல்ōraṅgal, பெ. (n.) தெலுங்கு நாட்டு வாரங்கல் நகரம்; ancient capital of Andhra, now called Warangal, so called because it was surrounded by a single stone wall. "உருத்தரா நின்னுடைய வோரங்கல் நாட்டில்" (தமிழ்நா.89);. தெ. ஓரங்கல். [ஓர் + அம் + கல் - ஓரங்கல். ஓரங்கல் = ஒற்றைக்கல்.]
ஓரசைச்சீர்	ஓரசைச்சீர்ōrasaissīr, பெ. (n.) அசைச்சீர் பார்க்க;see {}. [ஓர் + அசை + சீர்.]
ஓரட்டாங்கை	ஓரட்டாங்கைōraṭṭāṅgai, பெ. (n.) இடக்கை (இ.வ.);; left hand. [ஒருஉதல் → நீக்குதல், ஒருவு → ஒருட்டு → ஒருட்டாம் + கை. நற்செயல்களுக்குப் பயன்படுத்தாமல் விலக்கும் இடக்கை.]
ஓரட்டும்	ஓரட்டும்ōraṭṭum, பெ. (n.) எல்லாம் (p.);; altogether. [ஓர் → ஓரட்டும் (வே.க.107);.]
ஓரடி	ஓரடிōraḍi, பெ. (n.) ஒருபோகம்; single crop. [ஓர் + அடி.]
ஓரடிக்கோரடி	ஓரடிக்கோரடிōraḍikāraḍi, கு.வி.எ. (adv.) அடிக்கடி; frequently. "அவனி யாளுகவென் றோரடிக்கோரடி புரிந்து" (பாரத.குரு.88);. [ஓர் + அடிக்கு + ஓர் + அடி.]
ஓரடிப்பதம்	ஓரடிப்பதம்ōraḍippadam, பெ. (n.) ஓரடித்தரவு அமைந்த இசைப்பாட்டு; musical composition or taru consisting of pallavi, anu-pallavi and one caranam. [ஓர் + அடி + பதம்.]
ஓரடிமடக்கு	ஓரடிமடக்குōraḍimaḍakku, பெ. (n.) நான்கடியுள்ளோர டியே மடங்கி வருவது; figure of speech (i.e.); pun appearing in one line of a stanza repeated four times. [ஓர் + அடி + மடக்கு.]
ஓரடை	ஓரடைōraḍai, பெ. (n.) ஒரு சிற்றளவு (தொல். எழுத்து. 170,உரை.);; ancient small measure. [ஓர் + எடை = ஓரெடை → ஓரடை (கொ.வ.);.]

ஓரணை	ஓரணைōraṇai, பெ. (n.) 1. ஓர் இணை; pair. (S.I.I.ii.16);. 2. வரிசை, ஒழுங்கு; line, queue. க. ஓரண. [ஓர் + இணை - ஓரிணை → ஓரணை.]
ஓரத்துப்பட்டை	ஓரத்துப்பட்டைōrattuppaṭṭai, பெ. (n.) தட்டோட்டுக் கரையில் ஓரத்திற்கட்டும் சுண்ணாம்புப்பட்டை (C.E.M.);; side rafter of plaster on tiled roof. [ஓரம் + அத்து + பட்டை.]
ஓரம்	ஓரம்1ōram, பெ. (n.) 1. விளிம்பு; edge, border, margin, brim, brink. 2. ஒருதலைச்சார்பு; partiality in speaking, pleading. "மன்றோரஞ் சொன்னார் மனை" (நல் வழி.23);. 3. பெண்குறி (யாழ்ப்.);; pudenda muliebre. 4. ஒருபக்கம் பொருந்திய இடம், நெருங்கிய தன்மை; on one side-towards the edge. ம. ஓரமி; க., படு., ஓர; கோத. ஓர்ய; து. ஒர;தெ. ஒர. ஒரமு. L {}. [ஓர் → ஓரம் = ஒன்றின்பக்கம் (வே.க.107);.] ஓரம்2ōram, பெ. (n.) சலுகை (அக.நி.);; help, aid, support.
ஓரம்பம்	ஓரம்பம்ōrambam, பெ. (n.) ஒரு கணிதநூல் (கணக்கதி.3);; mathematical work. [ஏரம்பம் → ஓரம்பம் (கொ.வ.);.]
ஓரம்பேசல்	ஓரம்பேசல்ōrambēcal, பெ. (n.) ஒருபக்கஞ் சார்பாகப் பேசுதல்; biased statement. (ஆ.அக.);.
ஓரம்போகியார்	ஓரம்போகியார்ōrambōkiyār, பெ. (n.) ஐங்குறுநூற்றில் மருதப்பகுதியைப் பாடிய புலவர்; Sangam poet, author of Marudam in {}. [ஓரம் + போகி + ஆர். ஓரம்போகி என்பது ஊர்ப்பெயராகலாம்.]
ஓரங்கட்டு-தல்	ஓரங்கட்டு-தல்ōraṅgaṭṭudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஓரமா கச் சேர்த்தல்; to gather to one side. 2. ஒரு ஓரமாகச் செல்லுதல்; to go along the edge. 3. வேண்டாதவரை ஒதுக்கிவைத்தல்; to avoid the unwanted. [ஓரம் + கட்டு-தல்.]
ஓரம்வை-த்தல்	ஓரம்வை-த்தல்ōramvaittal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) ஆறும் புண்ணைச் சுற்றிச் தசை வளர்தல்; to form proud flesh around a healing wound. (செ.அக.);. [ஓரம் + வை.]

ஓரவஞ்சனை	ஓரவஞ்சனைōravañjaṉai, பெ. (n.) ஒருதலைச்சார் பாக ஏய்த்தல்; deceitful partiality. ஓரவாரம் பார்க்க;see {}. [ஓரம் + வஞ்சனை.]
ஓரவாரம்	ஓரவாரம்ōravāram, பெ. (n.) ஒருபக்க சாய்வு; partiality. "வழக்கினிடை யோரவாரமு ரைத்தே" (அருட்பா.1. விண்ணப்பக்.309);. [ஓரம் + வாரம். வாரம் = சாய்வு.]
ஓரற்று	ஓரற்றுōraṟṟu, பெ. (n.) ஒரு தன்மையானது; thing of the same kind. "அதனோரற்றே" (தொல்.பொருள்.136);. [ஓர் + அற்று.]
ஓரறிவுயிர்	ஓரறிவுயிர்ōraṟivuyir, பெ. (n.) தொடுவுணர்வு ஒன்றே யுடைய புல் மரமுதலியன (நன்.444,உரை.);; living organisms having only one sense of perception, as plants, supposed to have only the sense of touch [ஓர் + அறிவு + உயிர்.]
ஓரன்மை	ஓரன்மைōraṉmai, பெ. (n.) ஒருதன்மையல்லாமை; dissimilarity. "பிறப்போரன்மை யறிந்தனம்" (நற்.328);. [ஓர் + அல் + மை.]
ஓரா	ஓராōrā, பெ. (n.) 1. முள்ளுப்பலாச்சிமீன்; sea porcupine, light brown fish. 2. ஒருவகைக்கடல் மீன்; sea-fish, light brown. (செ.அக.); [உல் → ஒல் → ஓர் → ஓரா]
ஓராங்கு	ஓராங்குōrāṅgu, வி.எ. (adv.) 1. ஒரு சேர; united jointly. "இளமையுங் காமமு மோராங்குப் பெற்றார்" (கலித்.18);. 2. ஒன்றுபோல; in the same manner, like wise. "நால்வேறு நனந்தலை யோராங்கு நந்த" (பதிற்றுப். 69,16);. 3. இடைவிடாமல்; unintermittently, ceaselessly. "ஓராங்குப் படிதலுடைய ரீண்டே" (ஞானா.41,19);. [ஓர் → ஓராங்கு (வே.க.107);.]
ஓராட்டு-தல்	ஓராட்டு-தல்ōrāṭṭudal, 5.செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தாலாட்டு தல் (யாழ்ப்.);; to lull, lullaby. 2. ஓலாட்டு-தல் பார்க்க;see {}. [ஓலாட்டு → ஓராட்டு (கொ.வ.);.]
ஓராட்டுப்பட்டோலை	ஓராட்டுப்பட்டோலைōrāṭṭuppaṭṭōlai, பெ. (n.) ஆண் டுக்கணக்குப்பட்டியல், சதுர்ப்பட்டோலை; [ஓர் + ஆட்டு + பட்டோலை. ஆண்டு → ஆட்டு.]

ஓராண்காணி	ஓராண்காணிōrāṇkāṇi, பெ. (n.) ஒருவனுக்கே உரிய நிலம்; estate under a single owner. "ஓராண்காணியா யரசாள" (இராமநா.உயுத்த.74);. [ஓர் + ஆள் + காணி.]
ஓராண்டு	ஓராண்டுōrāṇṭu, பெ. (n.) 1. ஓர் ஆண்டு; one year. 2. இறந்தார்க்கு ஓராண்டு முடிவில் செய்யும் நீர்க்க டன்; anniversary of death. (சேரநா.);. ம. ஓராண்டு.
ஓராண்வழி	ஓராண்வழிōrāṇvaḻi, பெ. (n.) ஒரே தொடராய்வரும் மரபு வழி (பரம்பரை.);; unbroken lineage from indivi- dual to individual. 'நம்மாசாரியர்கள் ... ஓராண்வழி யாய்க் கொண்டு போந்த இத்தை' (ஈடு.6,10,4);. [ஓர் + ஆண் + வழி.]
ஓராம்	ஓராம்ōrām, பெ.எ. (adj.) முதலாம்; first. [ஓர் → ஓராம் (வே.க.107);.]
ஓராயம்	ஓராயம்ōrāyam, பெ. (n.) 1. சேர்க்கை; combination, union. "ஓராயமே யுலகம் படைத்தது" (திருமந்.407);. 2. சாய்வு (வின்.);; obliqueness, slant. 3. தோணியின் சாய்ந்த ஓர்புறம் (வின்.);; the leeward or leaning side of a boat or other vessel. 4. இணைப்பு (வின்.);; the close joining of two boards. ம. ஓராயம். [ஓர் + ஆயம்.]
ஓராயிரம்	ஓராயிரம்ōrāyiram, பெ. (n.) 1. ஓர் ஆயிரம்; one thousand. 2. பன்முறை அல்லது எண்ணிறந்த தடவை எனப் பொருள்படுவதோர் குறிப்பு மொழி; expression denoting many times or on numerous occasions. அவ னுக்கு நான் ஓராயிரம் சொன்னேன்; கேட்கவில்லை (உ.வ.);. ம. ஓராயிரம். [ஓர் + ஆயிரம்.]
ஓராவொட்டி	ஓராவொட்டிōrāvoṭṭi, பெ. (n.) மீன்வகை (யாழ்.அக.);; a kind of fish. [ஓரா → ஓராவொட்டி.]
ஓரானொரு	ஓரானொருōrāṉoru, பெ.எ. (adj.) ஏதாவது ஒரு; certain, someone. "ஓரானொருநாளில்" (குருபரம்.217, பன்னீ.);. [ஓர் → ஓராம் + ஒரு - ஓரானொரு (வே.க.107); ம் - ன் (திரிபு.); ஆகும் → ஆம் (உறுதிப் பொருள் தந்து சாரியையாயிற்று);.]

ஓரி	ஓரி1ōri, பெ. (n.) 1. திருமணமாகாதவன்; celibate. 2. கணவனுடன் பிறந்தான் மனைவி; wife of the husband's brother. "ஓரிமகன் றனக்கு மோர் சரடு போட வேண்டும்" (ஆதியூரவ.5);. ம. ஓரி (பங்கு);. [1. ஓர் → ஓரி (தனித்திருப்பவன்);. 2. ஓரகத்தி → ஓரி.] ஓரிōri, பெ. (n.) தேன்முதிரும்போது தோன்றும் நீலநிறம்; dark blue colour of the matured honey "அணிநிறவோரி பாய்தலின்" (புறநா.109,7);. [ஊரி → ஓரி.] ஓரி3ōri, பெ. (n.) 1. வலிமை பொருந்தியது; that which is strong. 2. விலங்குகளின் ஆண்; male of animals.
ஓரிஆ	ஓரிஆ oriā, பெ. (n.) அடங்காத காளை; unmanageable ox. க. ஒரை ஆவு, ஓரி. [ஓரி + ஆ, ஆ = மாடு, காளை.]
ஓரிதலம்	ஓரிதலம்ōridalam, பெ. (n.) சவுட்டு மண்; fuller's earth. (சா.அக.);. [உவர் → உவரி → ஓரி + தலம்.]
ஓரிதழ்த்தாமரை	ஓரிதழ்த்தாமரைōridaḻddāmarai, பெ. (n.) ஒரு சிறு பூண்டு (பதார்த்த.318);; pasture weed. [ஓர் + இதழ் + தாமரை.]
ஓரிபிடி-த்தல்	ஓரிபிடி-த்தல் oribiḍittal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒட்டாரம் செய்தல், அடம்பிடித்தல்; to be obstinate. 2. ஓயாமல் அழுதல்; to weep continuously. 3. நச்சரித்தல்; to give trouble. க. ஓரெ. [ஓரி = காளை. ஓரி + பிடி – ஓரிபிடி. அடங்காத காளைபோல் தொல்லை தருதல்.]

ஓரிபூ-த்தல்	ஓரிபூ-த்தல்ōripūttal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) தேடுவாரற்று அல்லது கேட்பாரற்றுக் கிடத்தல் (யாழ்.அக.);; to lie unwanted or unsought for. [ஓரி + பூத்தல், முதிர்ந்து நிறம்மாறி உண்பாரற்றுத் தானாகச் சிதையும் தேனடை போல் தேடுவாரற்றுக் கிடக்கும் நல்ல பொருளும் ஓரிபூத்தது எனக் குறிப்பிடுவது மரபு.]
ஓரியர்	ஓரியர்ōriyar, பெ. (n.) 1. குறிஞ்சிநிலத்தலைமக்களுள் சேரக்கிளைமரபினர்க்குரிய 'ஓரி' என்னும் குடிவழியி னர்; name of a clan among the Chera Dynasty. 2. பழந்தமிழ்க் கிளைமரபுகளுள் ஒன்றான நாகர்க்குரிய பெயர்; name of clan of the ancient Tamil known as {}. (.புறநா.175,உரை.);. [ஓரி + அர். ஓரி = குடிப்பெயர்.]
ஓரியாட்டம்	ஓரியாட்டம்ōriyāṭṭam, பெ. (n.) ஓரியாடு-தல் பார்க்க;see {}. [ஓரியாடு → ஓரியாட்டம்.]
ஓரியாடு-தல்	ஓரியாடு-தல்ōriyāṭudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) 1. பிறர் தொடாத வண்ணம் நெடுநேரம் வலிமைகாட்டி நீருள் மூழ்கி விளையாடும் நீச்சல் விளையாட்டு; game of swimming. இவன் ஓரியாடுவதில் கெட்டிக்காரன் (திருச்சி.);. 2. துணைக்கு எவரும் வராத நிலையில் ஒருவரே பெரும்பணியை நெடுநேரம் செய்தல்; to work all alone to finish a heavy task. அவள் ஒருத்தியே இவ்வளவு பெரிய கலியாணச் சமையல் வேலையில் ஓரியாடுகிறாள். யாராவது உதவி செய்யுங்கள். (உ.வ.);. [ஓரி = காளை. ஓரியாடுதல் = வலிமை வாய்ந்த காளை போல் ஒருவரே தனித்து நின்று திறமை காட்டுதல்.]
ஓரிலைத்தாமரை	ஓரிலைத்தாமரைōrilaittāmarai, பெ. (n.) ஒரு சிறு பூண்டு (பதார்த்த.317);; small plant. [ஓர் + இலை + தாமரை.]
ஓரிலைத்துத்தி	ஓரிலைத்துத்திōrilaittutti, பெ. (n.) துத்திச்செடிவகை (வின்.);; a species of Mallow. [ஓர் + இலை + துத்தி.]
ஓரீற்றா	ஓரீற்றாōrīṟṟā, பெ. (n.) ஒருமுறையீன்ற மாடு; cow that has calved but once. [ஓர் + ஈற்று + ஆ.]
ஒரும்	ஒரும்ōrum, இடை. (part.) 1. எல்லாம்; all, altogether. 2. ஒர் அசைச்சொல் (குறள்.40);; poetic expletive "செயற்பால தோரும் அறனே" (குறள்.40);. [ஒர் → ஒரும். ஒரும் என்னும் சொல் ஒன்றுபட்ட அனைத்தும் அல்லது எல்லாம் எனப்பொருள் தந்து, அதே பொருளில் சொல்லின் பின்னடையாகும் இடைச்சொல்லாயிற்று. செயற்பா லதோரும் என்பதற்குச் செயற்பாலதெல்லாம் என்று பொருள்.]

ஓரை	ஓரை2ōrai, பெ. (n.) 1. நாண்மீன்மண்டலம்; sign of the Zodiac. "ஓரையுநாளுந் துறந்த லொழுக்கம்" (தொல்.பொருள்.135);. 2. ஒரு முழுத்தம்; division of time commencing with the rising of zodiacal sign. "மங்கலப் பெருங்கணி வகுத்த வோரையான்" (சீவக.2411);. 3. நேரம்; time, occasion, period. "விடி வோரையி லெழுந்து" (குருபரம்.115.பன்னீ.);. 4. இரண்டரை நாழிகை கொண்ட காலம்; an hour of 60 minutes. 5. விண்மீன் கூட்டம்; constellation. [ஓர் → ஓரை = ஓரிடத்தில் சேர்ந்த திரள், கூட்டம். ஓர் → ஓரை. (மு.தா.170.ஒ.மொ.358);.] "மறைந்த ஒழுக்கத்து ஓரையும் நாளும் துறந்த ஒழுக்கம் கிழவேற்கில்லை" (தொல்.கள.44); ஓரை = கோள்நிலை, தீயகோள்நிலைக்கு ஆயிற்று. இலத்தீன் மொழியில் வழங்கிய பன்னிரு ஓரைப்பெயர்களும் தமிழ்ப் பெயர்களின் மொழிபெ யர்ப்பாகவே யிருக்கின்றன. i. Aries (ram); ii. Taurus (bull);, iii. Gemini (twins);, iv. Cancer (crab);, v. Leo (lion); vi. Vergo (virgin);, vii. Libra (balance); viii. Seorpin (scorpion);, ix. Sagittarius (archer or bow);. x. Capricorn (the goat - horned = shark);. xi. Aguarius (wafer - bearer = pitcher);. Xii. Pisces (fish);. ஓரை3ōrai, பெ. (n.) புளிச்சாறு, எள் கலந்த சோறு வகை எள்ளோரை; boiled rice, general term used to indicate rice that is mixed up with other edibles such as tamarind, sesamum, cocoanut, etc.
ஓரைப்பாவை	ஓரைப்பாவைōraippāvai, பெ. (n.) மகளிர் விளை யாட்டுப் பாவை (கலித்.82.உரை.);; doll used by girls in their plays. [ஓரை + பாவை. ஓரை = மகளிர் கூடியாடும் விளையாட்டு.]
ஓரையயர்-தல்	ஓரையயர்-தல்ōraiyayartal, 2.செ.குன்றாவி. (v.i.) ஓரைப்பா வையை வைத்து மகளிர் விளையாடுதல்; to play with dolls. "மடக்குறு மாக்களோடோரை யயரும்" (கலித்.82,9); [ஓரை + அயர்.]
ஓரையாயம்	ஓரையாயம்ōraiyāyam, பெ. (n.) பொம்மைகளை வைத்து விளையாடும் பாவையாடல் மகளிர்குழு; a group of giris at play. [ஓரை + ஆயம்.]
ஓரொட்டு	ஓரொட்டுōroṭṭu, கு.வி.எ. (adv.) 1. முழுதும்; altogether by the lump, wholesale. 2. சராசரியாக (வின்.);; on an average, in general. [ஓர் + ஒட்டு.]
ஓரொருதாளி	ஓரொருதாளிōrorutāḷi, பெ. (n.) நெருஞ்சி; small caltrope. (சா.அக.);. [ஓர் → ஒரு + தாளி.]

ஓரொற்றுவாரம்	ஓரொற்றுவாரம்ōroṟṟuvāram, பெ. (n.) ஒரு மாத்திரை பெற்று வருஞ் செய்யுள் (சிலப்.3,136,உரை.);; musical composition sung to a single beat, a variety of {}. [ஓர் + ஒற்று + வாரம்.]
ஓரொன்று	ஓரொன்றுōroṉṟu, பெ. (n.) ஒவ்வொன்று (சிறு பஞ்.27);; each one, one of each; one at a time; one for each ம. ஓரொன்று, ஒரொன்னு. [ஓர் + ஒன்று.]
ஓரோடத்துக்கந்தரத்தனார்	ஓரோடத்துக்கந்தரத்தனார்ōrōṭattukkandarattaṉār, பெ. (n.) கடைச் சங்க மருவிய புலவர்; Sangam poet. (அபி.சிந்.);. [உரகடம் → ஓரோடம் + அத்து + கந்தரத்தன் + ஆர்.]
ஓல்	ஓல்1ōl, பெ. (n.) 1. குத்துதல், அசைதல்; piercing. moving 2. ஒலி; sound. "ஓலுறு பெருக்கின்" (இரகு.ந கர.42);. 3. தாலாட்டு; lullaby. "ஓலுடனாட்டப் பாலுட னுண்டு" (இறை.2,27);. 4. ஓலம்; walling. (செ.அக.);. [ஒல் → ஓல்.] ஓல்2ōl, இடை. (part.) ஒரு விளியுருபு; vocative ending. "சாத்தாவோல்" (வீரசோ.வேற்றுமைப்.8,உரை.);. [ஓ → ஓல் (விளிக்குறிப்பு); இது இக்காலத்து ஓல் → ஓய் எனத்திரிந்தது.] ஓல்3ōl, 14.செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. குத்துதல்; to pierce. 2. துளையிடுதல்; to make hole. 3. புணர்தல்

ஓலக்கஅரசர்	ஓலக்கஅரசர்ōlakkaarasar, பெ. (n.) 1. அரிச்சந்திரன்; Harischandra. 2. நளன்; Nala. 3. முசுகுந்தன்; Musugu- nda. 4. காத்தவீரியன்;{}. 5. சிபி; Sibi. 6. பரதன்; Bharta. 7. இராமன்; Rama. 8. இரகு; Ragu. 9. யயாதி; Yayadi. 10. பகீரதன்; Bageeratha. 11. மாந்தாதா; Mandatha. 12. அனங்கன்; Ananga. 13. அரியணையில் வீற்றிருக்கும் அரசன்; king on the throne. [ஓலக்கம் + அரசர். ஓலக்கம் பார்க்க;see {}.]
ஓலக்கங்கொடு-த்தல்	ஓலக்கங்கொடு-த்தல்ōlakkaṅgoḍuttal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) அத்தாணியிலிருந்து காட்சிகொடுத்தல்; to grant an audience, as a king. [ஓலக்கம் + கொடு.]
ஓலக்கச்சூளை	ஓலக்கச்சூளைōlakkaccūḷai, பெ. (n.) அத்தாணியில் தொண்டு செய்யும் பணிப்பெண்டிர்; servants at the audience hall. "உந்திநின்றா ருன்ற னோலக்கச் சூளைகள்" (தேவா.1041,10);. க. ஒலகதசூளெ. [ஓலக்கம் + சூளை. ஓலக்கம் = அரசனின் திருவோலக்க மண்ட பம். சூளை = நெற்றியில் தலைவகிடு வழியாகச் சூளாமணி என்னும் முத்துப் பதித்த அணிகலன் சூடிய நாட்டியப்பெண். கூத்தர் குழுவைச் சார்ந்த விறலி.]
ஓலக்கம்	ஓலக்கம்ōlakkam, பெ. (n.) 1. அத்தாணிக்காட்சி; assembly of state, audience, royal presence, durbar. "நாளோலக்க மருள" (திவ்.திருப்பள்ளி.9);. 2. அவைக் கூடம்; assembly hall. "அந்த வோலக்கந் தன்னி லருந்தவ முனிவ ரெல்லாம் வந்தனர்" (அரிச்.பு.வி வாக.37);. க. ஒலக; து. ஒலக;தெ. ஓலகமு. [ஓலகம் → ஓலக்கம்.] ஓலகம் = நாதசுரம் என்னும் விரிவாய் வங்கியம். இது மங்கல இன்னியமாகக் கருதப்படுகிறது. ஓலகம் முழங்க அரசனை வரவேற்கும் அத்தாணி மண்டபம் ஓலக்க மண்டபம் எனப்பட் டது. இன்றும் தெலுங்கு கருநாடக மாநிலங்களில் நாதகரத்தை ஓலகம் என்றும் ஓலகம் இசைப்பவரை ஓலகத்தார் என்றும் அழைப்பதைக் காணலாம்.

ஓலக்கமண்டபம்	ஓலக்கமண்டபம்ōlakkamaṇṭabam, பெ. (n.) அத் தாணி மண்டபம்; place of assembly, durbar hall, hall. "எம்பெருமா னோலக்க மண்டபத்துள்" (தாயு.எந்நாட். அருளியல்பு.10);. [ஓலக்கம் = மண்டபம். ஓலக்கம் பார்க்க;see {}.]
ஓலக்கமொழி	ஓலக்கமொழி olakkamoḻi, பெ. (n.) கூட்டத்திற் சொல்லப்படும் ஆரவாரச்செய்தி (ஈடு.);; pompous speech in an assembly. [ஓலக்கம் + மொழி.] ஓலக்கவார்த்தை __, பெ. (n.); ஓலக்கமொழி பார்க்க;see {}. [ஓலக்கம் + வார்த்தை.] ஓலம்1 __, பெ. (n.); 1. தொடர்ந்து எழுப்பப்படும் நெட்டோசை (பிங்.);; sound, noise, roar. 2. அடைக்க லம் வேண்டுங் குறிப்பு மொழி; cry of amentation, appeal, exclamation entreating succor. "ஞானநாயகனே யோலம்" (கந்தபு.சூர.வதை.460);. 3. கடல்; sea. ம. ஓலம்; க. ஒலெ; து. ஒரு; தெ. ஒல; குரு. ஒலொக்னா;மால். ஒல்கெ.
ஓலம்படு-தல்	ஓலம்படு-தல்ōlambaḍudal, 20.செ.கு.வி. (v.i.) பிறரிடம் உதவி கேட்டு அழுது நின்று இரத்தல்; to beg weeping. [ஓலம் + படு.]
ஓலம்போழ்	ஓலம்போழ்ōlambōḻ, பெ. (n.) வகிர்ந்த ஓலை; split leaf of the palmyra prepared for writing. "ஓலம் போழிற் பொறித்து" (விநாயகபு.3,3);. [ஓலை → ஓலம் + போழ். போழ் = போழ்ந்தது, கிழிந்தது.]
ஓலமிடு-தல்	ஓலமிடு-தல்ōlamiḍudal, 20.செ.கு.வி. (v.i.) 1. காப்பு வேண்டுதல்; to call for succour, cry for protection, appeal. "சிவனேசிவனேயென் றோலமிடினும்" (திரு வாச.7,5);. 2. சத்தமிடுதல்; to make a noise. "ஓலமிட் டிரியல் போக" (ஞான.பாயி.6,24);. ம. ஓலமிடுக. [ஓலம் + இடு.]

ஓலன்	ஓலன்ōlaṉ, பெ. (n.) குழம்புக் கூட்டு வகை; a kind of vegetable-dish. (செ.அக.);. ம. ஓலன். [ஒல் → ஓல் → ஓலன் (ஒன்று கூட்டியது);.]
ஓலாட்டு-தல்	ஓலாட்டு-தல்ōlāṭṭudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) தாலாட்டுதல் (யாழ்ப்.);; to lull a child, sing a lullaby. [ஓல் → ஓலாட்டு.]
ஓலாடு-தல்	ஓலாடு-தல்ōlāṭudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) முன்பின்னாக அசைதல், தாலாட்டுதல்; to move back and forth, rocking the cradle. க. ஒலாடு. [ஒல் + ஆடு - ஓலாடு. ஒல் = அசைவு. ஓசை, (ஓலம்);, ஓலாலம் பார்க்க;see {}.]
ஓலாலம்	ஓலாலம்ōlālam, பெ. (n.) தாலாட்டு; lullaby. [ஓல் + ஆலம். ஓலம் = ஓசை. ஆலுதல் = சுற்றுதல், தொடர்தல். ஓலாலுதல் = ஓலாடுதல்.] ஆலம், ஆரம் - சொல்லாக்க ஈறுகள், ஓலமிடல், இடையறாது ஓசை யெழுப்புதல், குழந்தையைத் துங்கச்செய்ய தாய் எழுப் பும் தொடர்ந்த ஓலம் அல்லது ஓசை ஓலாலம் எனப்பட்டது. ஓலாலம் பிற இந்திய மொழிகளில் லாலி எனவும் மேலையா ரிய மொழிகளில் lull, ullaby எனவும் மருவிற்று. lull என்னும் ஆங்கிலச் சொல்லுக்குத் தொட்டிலாட்டுதல் (to rock the cradle); என்னும் பொருளிருத்தல் காண்க.
ஓலிடல்	ஓலிடல்ōliḍal, பெ. (n.) ஊளையிடுதல்; to hawl. [ஓல் + இடல்.]
ஓலிடு-தல்	ஓலிடு-தல்ōliḍudal, 20.செ.கு.வி. (v.i.) ஓசையிடுதல்; to make a noise. "பணைவித மோலிட" (பாரத.மணி மான்.20);. க. ஒலிக.
ஓலு-தல்	ஓலு-தல்ōludal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) முழங்குதல்; to make noise. "ந்த்தோலும் வாரியன்ன" (மான்விடு.102);. [ஒல் → ஓல் → ஓலு.]
ஒலுறு	ஒலுறு1 oluṟuttal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) 1. இன்னோசை யுண்டாக்குதல்; to emit a pleasant sound. "மணியருவி மருங்கோலுறுத்த" (இறை.2,42,உரை.);. 2. தாலாட்டு தல்; to lull a child to sleep. 'அஃது ஒலுறுத்தலாற் றுயில் கொள்ளும்'. (கலித்.42,உரை.);. [ஓல் + உறு.].

ஒலுறு	ஒலுறு2ōluṟudal, 2.செ.கு.வி. (v.i.) ஒலிபொருந்து தல்; to be filled with sound, to resound. "ஒலுறுபெருக் கின்" (இரகு.நகர.42);. [ஒல் → ஒல் + உறு.]
ஒலை	ஒலை1ōlai, பெ. (n.) 1. பனை, தென்னை முதலியவற் றனோலை (தொல்.பொருள்.641);; palm, leaf. 2. ஒலைமுடங்கல்; letter or any writing on a palmyra leaf. palmyra leaf on which something in written. 3. காதிலணியும் ஒலைச்சுருள்; rolled palm-leaf used as an ear ornament. 4. காதணி; ornament worn in the lobe of the ear, as of gold often set with precious stones. "பொன்செ யோலை யொருகாது" (தேவா.1180,10);. 5. ஒலைக்குடை; umbrella made of palm-leaf. "உறை பனி கதிர்போற்று மோலையன்" (கந்தபு.தவங்.2);. ம. ஒல; க. ஒலெ; கோத. ஒல்; துட. ஒல்; குல. ஒலெ;து. ஒலெ. [ஒல் = ஓசையிடுதல், ஒலியெழுப்புதல், அசைதல் ஓலாடு = அசைந்தாடு, ஓலம் = ஓசை. ஒலை = அசைந்து ஒலி எழுப்புவது.] ஒலை2ōlai, பெ. (n.) பேய்முன்னை மரம்; charcoal- tree. [ஒல் → ஓல் → ஒலை.]
ஒலைக்கண்	ஒலைக்கண்ōlaikkaṇ, பெ. (n.) 1. ஒலைச்சட்டத்தில் விழுந்துள்ள பதிவு அல்லது கீறல் (வின்.);; scallop or indentation of the palmyra-leaf. 2. ஒலைத் தளிர்; tender leaf of palm trees. [ஒலை + கண்.]
ஒலைக்கணக்கர்	ஒலைக்கணக்கர்ōlaikkaṇakkar, பெ. (n.) 1. பள்ளி யிற்படிப்போர்; learners at school. "ஒலைக்கணக்க ரொலியடங்கு புன்செக்கர்" (நாலடி.397);. 2. புலவர்; scholar. (ஆ.அக.);. [ஒலை + கணக்கர்.]
ஒலைக்கணாட்டு	ஒலைக்கணாட்டுōlaikkaṇāṭṭu, பெ. (n.) ஒலைத்தளிர்; tender leaf of palm trees. [ஒலைக்கண் → ஒலைக்கணாட்டு. 'ஆட்டு' சொல்லாக்க ஈறு.]
ஒலைக்கதவு	ஒலைக்கதவுōlaikkadavu, பெ. (n.) ஒலையாலாகிய படல்; palm leaf screen, used as a door. [ஒலை + கதவு.]

ஓலைக்காந்தல்	ஓலைக்காந்தல்ōlaikkāndal, பெ. (n.) ஓலையின் நெருப்புப் பொறி (வின்.);; cinder of palm-leaf, as burning, floating flakes; dry pieces of palm leaf. [ஓலை + காந்தல்.]
ஓலைக்காரன்	ஓலைக்காரன்ōlaikkāraṉ, பெ. (n.) செய்தியறிவிப் போன்; messanger. ம. ஓலகார;க. ஒலெகார. [ஓலை + காரன்.]
ஓலைக்கால் நண்டு	ஓலைக்கால் நண்டுōlaikkālnaṇṭu, பெ. (n.) ஒரு வகைக் கடல் நண்டு; a kind of sea-crab. (சா.அக.);. [ஓலை + கால் + நண்டு.]
ஓலைக்கிணாட்டு	ஓலைக்கிணாட்டுōlaikkiṇāṭṭu, பெ. (n.) ஓலைச் சிறு துண்டு (யாழ்ப்.);; chip or small piece of the palmyra leaf. [ஓலை + கிணாட்டு. கிள் → கிள்ளாட்டு → கிண்ணாட்டு → கிணாட்டு.]
ஓலைக்கிளிஞ்சில்	ஓலைக்கிளிஞ்சில்ōlaikkiḷiñjil, பெ. (n.) கிளிஞ்சில் வகை (வின்.);; flat chank like a palm-leaf. [ஓலை + கிளிஞ்சில்.]
ஓலைக்குடை	ஓலைக்குடைōlaikkuḍai, பெ. (n.) மழையைத் தாங்கும்படி ஓலையால் முடையப்பட்ட கூடு; palm- leaf hood used as an umbrella. "மறைப்புழி ஓலைபோல மறைக்குவன்" (குறள்.பரி.மேற்.);. ம ஓலக்குட. [ஓலை + குடை.]
ஓலைக்கூடு	ஓலைக்கூடுōlaikāṭu, பெ. (n.) ஓலைக்குடை (யாழ்.அக.);; palm-leaf umbrella. ம. ஒலக்குட. [ஓலை + கூடு.]

ஓலைக்கூலம்	ஓலைக்கூலம்ōlaikālam, பெ. (n.) எழுத்திடுவதற் குரியதாகப் பக்குவம் செய்யப் பெற்று விற்பனை செய்யும் பனையோலைக்குரிய வரி; tax for palm leaves prepared for writing. [ஓலை + கூலம். ஓலை = பனையோலை. கூலம் = தவசமாகக் கொடுக்கப்படும் வரி.]
ஓலைக்கொடி	ஓலைக்கொடிōlaikkoḍi, பெ. (n.) பறக்கவிடும் ஓலைப்பட்டம் (யாழ்ப்.);; kite made of palmyra leaf. [ஓலை + கொடி.]
ஓலைக்கொம்பு	ஓலைக்கொம்புōlaikkombu, பெ. (n.) மாட்டுக்கொம் பின் குற்றவகை (மாட்டு.வா.);; defect in the horns of cattle. [ஓலை + கொம்பு.]
ஓலைக்கோள்	ஓலைக்கோள்ōlaikāḷ, பெ. (n.) மடல் போக்குவரத்து (P.T.L);; correspondence, communication by letters. [ஓலை + கோள்.]
ஓலைகிழி-த்தல்	ஓலைகிழி-த்தல்ōlaigiḻittal, 4.செ.குன்றாவி. (v.t.) இறக்கச் செய்தல்; to bring about the death. (சா.அக.);. [ஓலை + கிழி. ஓலை = ஓலையில் எழுதப்படும் கணக்கு.]
ஓலைகூறு-தல்	ஓலைகூறு-தல்ōlaiāṟudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) திருமண வறிக்கை வெளியிடல்; to publish the banns, (chr.);, notice in church of intended marriage. [ஓலை + கூறு.]
ஓலைச்சக்கரம்	ஓலைச்சக்கரம்ōlaiccakkaram, பெ. (n.) தாளிப்பனை; talipot. (சா.அக.); [ஓலை + சக்கரம்.]
ஓலைச்சரம்	ஓலைச்சரம்ōlaiccaram, பெ. (n.) ஓர் அணிகலன்; ornament. [ஓலை + சரம்.]
ஓலைச்சிறகு	ஓலைச்சிறகுōlaicciṟagu, பெ. (n.) பனையோலை யின் பாதி (வின்.);; the half of palmyraleaf. [ஓலை + சிறகு.]

ஓலைச்சுருள்	ஓலைச்சுருள்ōlaiccuruḷ, பெ. (n.) ஓலைமடல் (கடிதம்); (வின்.);: letter written on a palmyra leaf, rolled up and enclosed in a centirikkam. ம. ஒலச்சுருள். [ஓலை + சுருள்.]
ஓலைச்சுவடி	ஓலைச்சுவடிōlaiccuvaḍi, பெ. (n.) 1. பனையோலை யில் எழுதிக் கோத்துக் கட்டிய பொத்தகம்; manuscript on palmyra leaf. 2 மீன்வகை (மதி.க.11,39);; a kind of fish. [ஓலை + சுவடி. சுவடித்தல் = இணைத்தல், சேர்த்தல், கோத்துக் கட்டுதல்.]
ஓலைத்தூக்கு	ஓலைத்தூக்குōlaittūkku, பெ. (n.) ஓலையில் எழுதப் பட்ட பாமடல்; note written on a palmyra leaf by a poet and addressed to a chief or a person of wealth, setting out his (poets); many attainments and praying to gifts. "மன்னுடை மன்றத் தோலைத் துக்கினும்" (நன்.53);. [ஓலை + தூக்கு.]
ஓலைதீட்டல்	ஓலைதீட்டல்ōlaitīṭṭal, பெ. (n.) திருமுகம் வரைதல் (ஆ.அக.);; to write a letter on palmyra leaf. [ஓலை + தீட்டல்.]
ஓலைதீட்டு-தல்	ஓலைதீட்டு-தல்ōlaidīṭṭudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) ஓலையி லெழுதுதல் (வின்.);; to write on palm leaf. [ஓலை + தீட்டு, தீட்டுதல் = வரைதல், எழுதுதல். தொன்முது தமிழர் ஓவிய எழுத்தைக் கையாண்டதால், தீட்டுதல், வரைதல் எழுதுதல் என்பன ஓவியம் வரைதலைக் குறித்தன.]
ஓலைதீட்டும்படை	ஓலைதீட்டும்படைōlaitīḍḍumbaḍai, பெ. (n.) எழுத் தாணி (திவா.);; style. [ஓலை + தீட்டும் + படை. படை = கருவி, எழுத்தாணி.]
ஓலைநாயகம்	ஓலைநாயகம்ōlaināyagam, பெ. (n.) ஓலைநாயகன் பார்க்க;see {}. [ஓலை + (நாயகன்); நாயகம்.] ஓலைநாயகன் 422
ஓலைநாயகன்	ஓலைநாயகன்ōlaināyagaṉ, பெ. (n.) சோழருடைய தலைமைச் செயலாளன் (insc.);; Chief Secretary in the time of the {}. [ஓலை + நாயகன். நயன் → நாயன் → நாயகன்.]

ஓலைநெல்	ஓலைநெல்ōlainel, பெ. (n.) நெல்வகை (A.);; a kind of paddy. [ஓலை + நெல். அகன்ற நெல்வகை.]
ஓலைப்பாசுரம்	ஓலைப்பாசுரம்ōlaippācuram, பெ. (n.) ஓலைப்பாயி ரம் பார்க்க;see {}. "வருக" என்னு மளவும் ஓலைப் பாசுரம்" (சீவக.2147,உரை.);. [ஓலை + (பாயிரம்); பாசுரம்.]
ஓலைப்பாம்பு	ஓலைப்பாம்புōlaippāmbu, பெ.(n.) ஒருவகைப் பாம்பு; a kind of snake. ம. ஓலப்பாம்பு, ஒலச்கருளன். [ஓலை + பாம்பு. வயிறகன்ற பாம்பு.]
ஓலைப்பாயிரம்	ஓலைப்பாயிரம்ōlaippāyiram, பெ. (n.) மடலில் எழுதப்படும் செய்தி; communication written on palmyra leaf. ஓலைப்பாயிரமு முதலாயின வெல்லாங் கொச்சகமாதற்கு இழுக்கென்னையெனின்" (தொல். பொருள்.461,உரை.);. [ஓலை + பாயிரம். பயிர்தல் = அழைத்தல். பயிர் → பாயிரம்.]
ஓலைப்பால்	ஓலைப்பால்ōlaippāl, பெ. (n.) பனங்கள்; palmyra toddy. (சா.அக.);. [ஓலை + பால்.]
ஓலைப்பிரண்டை	ஓலைப்பிரண்டைōlaippiraṇṭai, பெ. (n.) ஒர்வகைத் தட்டைப் பிரண்டை; a kind of flat adamant creeper of the species of vitex quadranger laris. (சா.அக.);. [ஓலை + பிரண்டை.]
ஓலைப்பிள்ளை	ஓலைப்பிள்ளைōlaippiḷḷai, பெ. (n.) ஓலையினாற் செய்த பொம்மை; doll made of {}, dist. fr. {}. (சீலைப்பிள்ளை.);. [ஓலை + பிள்ளை.]
ஓலைப்புறம்	ஓலைப்புறம்ōlaippuṟam, பெ. (n.) கட்டளை; commend, order. "ஓலைப்புறத்துச் செல்லாத நாடு". (குருபரம்.10.பன்னீ.);. [ஓலை + புறம். ஓலைப்புறம் = ஓலையின்புறத்தே எழுதப்பட்ட கட்டளை.]
ஓலைப்பூ	ஓலைப்பூōlaippū, பெ. (n.) தாழம்பூ; screwpine flower. "ஓலைப்பூவொ டுவகைமுத்துச் சோர." (திருப்பு.445);. [ஓலை + பூ.]

ஓலைபோக்கு-தல்	ஓலைபோக்கு-தல்ōlaipōkkudal, 7.செ.கு.வி. (v.i.) ஒலையிற் செய்தியெழுதி யனுப்புதல் (கம்பரா.கார் முக.66);; to send a message written on a palmyra leaf. [ஓலை + போக்கு.]
ஓலைமுகப்பாசுரம்	ஓலைமுகப்பாசுரம்ōlaimugappācuram, பெ. (n.) மடலில் (கடிதம்); தொடக்கத்தெழுதும் வக்கணை (சிலப்.13,87, உரை.);; prefatory address in a letter on a palmyra leaf. [ஓலை + முகம் + பாசுரம். பாயிரம் → பாசுரம்.]
ஓலைமுத்திரை	ஓலைமுத்திரைōlaimuttirai, பெ. (n.) ஓலைமுகப்பிலி டும் முத்திரை (வின்.);; stamp imprinted on a palmyra- leaf document. [ஓலை + முத்திரை.]
ஓலைமுரி	ஓலைமுரிōlaimuri, பெ. (n.) ஓலையின் செப்ப மின்மை (வின்.);; unevenness of a palm-leaf. [ஓலை + முரி.]
ஓலைமுறி	ஓலைமுறிōlaimuṟi, பெ. (n.) ஓலைச்சிட்டு; memora- ndum on a palmyra leaf; chit. [ஓலை + முறி. முறி = இளந்தளிர், இளமடல், இளம் பனை யோலை.]
ஓலைமூங்கில்	ஓலைமூங்கில்ōlaimūṅgil, பெ. (n.) மூங்கில் வகை (யாழ்.அக.);; a kind of flat bamboo. [ஓலை + மூங்கில்.]
ஓலையாவணம்	ஓலையாவணம்ōlaiyāvaṇam, பெ. (n.) ஓலையில் எழுதிய பதிவுச் செய்தி; palm leaf document. (S.I.I. 120);. [ஓலை + ஆவணம்.]
ஓலையாள்	ஓலையாள்ōlaiyāḷ, பெ. (n.) செய்திகொண்டு செல்ப வன் (வின்.);; messenger who carries letters written on a palmyra leaf. [ஓலை + ஆள்.]
ஓலை யெழுத்தன்	ஓலை யெழுத்தன்ōlaiyeḻuttaṉ, பெ. (n.) எழுத்தர்; scrivener, accountant (சேரநா.);. ம. ஒலயெழுத்தன். [ஓலை + எழுத்தன்.]

ஓலையெழுத்து	ஓலையெழுத்துōlaiyeḻuttu, பெ. (n.) எழுத்தர்பணி; office of clerk (I.M.P.N.A. 676);. [ஓலை + எழுத்து]
ஓலையெழுது-தல்	ஓலையெழுது-தல்ōlaiyeḻududal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஏடெழுதுதல்; to inscribe on a palmyra leaf. 2 கடிதம் அனுப்புதல்; to send a letter. (செ.அக.);. [ஓலை + எழுது.] ஓலையெழுது-தல்ōlaiyeḻududal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) சீர்வரிசையை உறுதிப்படுத்தி சீட்டு எழுதுதல் (யாழ்.அக.);; to write a deed of gift as sridhana. [ஓலை + எழுது.]
ஓலைவரையன்	ஓலைவரையன்ōlaivaraiyaṉ, பெ. (n.) புலி, கடுவாய்; tiger. (சேரநா.);. ம. ஒலவரயன். [ஓலை + வரையன். ஓலை = பட்டையானது. வரை = கோடு.]
ஓலைவாங்கு-தல்	ஓலைவாங்கு-தல்ōlaivāṅgudal, 7.செ.கு.வி. (v.i.) இறப் புச் செய்தியை ஏற்றல் (வின்.);; to die; lit, to receive the summons of death. [ஓலை + வாங்கு.]
ஓலைவாசி-த்தல்	ஓலைவாசி-த்தல்ōlaivācittal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) திருமண அறிக்கை வைத்தல்; to publish the banns. (Chr.);. [ஓலை + வாசி. வாயித்தல் → வாசித்தல்.]
ஓலைவார்-தல்	ஓலைவார்-தல்ōlaivārtal, 2.செ.கு.வி. (v.i.) எழுதுவ தற்கு உதவுமாறு ஓலைசீவுதல்; to trim a palmyra leaf for writing up on. [ஓலை + வார். வார்தல் = மெல்லச்சீவுதல்.]
ஓலைவாரி	ஓலைவாரிōlaivāri, பெ. (n.) ஓலைசீவுங் கத்தி; knife used for trimming palmyra leaves. [ஓலை + வாரி.]
ஓலைவாலன்	ஓலைவாலன்ōlaivālaṉ, பெ. (n.) மீன்வகை (பறாளை பள்ளு.16);; a kind of fish. [ஓலை + வால் + அன்.]
ஓலைவாளை	ஓலைவாளைōlaivāḷai, பெ. (n.) 1. வாளைமீன் வகை; cutlas fish, silvery, Trichiurus savala "ஓலை வாளைக்க ருவா டுண்டக்கால்" (பதார்த்த.926);. 2. சாவாளை மீன்; cutlas-fish, greyish, Trichiurus hanmela. ம. ஒலமதச்யம். [ஓலை + வாளை.]

ஓலைவீடு	ஓலைவீடுōlaivīṭu, பெ. (n.) பனையோலையால் வேய்ந்த வீடு; house thatched over with palmyra leaves. தென்னை ஓலையால் வேய்ந்த வீடுமாம். [ஓவை2 + வீடு.]
ஓலைவெட்டுப்பனை	ஓலைவெட்டுப்பனைōlaiveṭṭuppaṉai, பெ. (n.) ஓலையைத் தவிர வேறு ஒரு பயனையுந் தராத பனைவகை (G.Tn. D.I.307);; palmyra which has served no other purpose but that of providing leaves, one of the five {}. [ஓலை + வெட்டு + பனை.]
ஓலைவேலி	ஓலைவேலிōlaivēli, பெ. (n.) பனையோலையாற் பின்னப்பட்ட வேலி (வின்.);; hedge, plaited with palm leaves. [ஓலை + வேலி.]
ஓலோலப்படு-தல்	ஓலோலப்படு-தல்ōlōlappaḍudal, 20.செ.கு.வி. (v.i.) கண்ட இடத்தில் உதவிகேட்டுக் கிடைக்காமல் பெரி தும் துன்பப்படுதல்; to be driven from pillar to post. [ஓலம் + ஒலம் - ஓலோலம் + படுதல். ஓலம்படுதல் = உதவிகேட்டு இரந்துநிற்றல். இச்சொல் இக்காலத்தில் வோல்ப டுதல் எனத் திரிந்து விட்டது.]
ஓலோலமென்றலை-தல்	ஓலோலமென்றலை-தல்ōlōlameṉṟalaidal, 4.செ.கு.வி (v.i.) கண்ட இடத்தில் உதவிகேட்டு அலைதல்; to go from one resource to another seeking help. [ஓலம் = புகலிடம் தேடும் இரக்கச்சொல், ஓலம், ஒலம் → ஓலோலம். இச்சொல் இக்காலத்தில் 'லோலோ என்றலைதல்' எனத் திரிந்துவிட்டது.]
ஓவம்	ஓவம்1 ovam, பெ. (n.) ஓவியம்; picture, portrait. "ஓவத் தன்ன வுருகெழு நெடுநகர்" (பதிற்றுப்.88,28);. [ஒவ்வு → ஒவ்வம் → ஓவம் → ஓவியம்.] ஓவம்2 ovam, பெ. (n.) உயரம் (யாழ்.அக.);; height. ம.ஓரம். [ஓ + அம் – ஓவம்.]
ஓவர்	ஓவர்ōvar, பெ.(n.) 1. சித்திரகாரர்; painters, sculptors. 2. ஏத்தாளர்; bards, eulogists employed by princes to proclaim their titles and sing their praises. "ஓவரும் பாட" (சீவக.1844);. 3. கம்மாளர் (சூடா.);; smiths. [ஓவம் → ஓவர்.]
ஓவல்	ஓவல்ōval, பெ. (n.) வருந்தல்; suffering (சா.அக.);. [ஒ → ஒவு + அல் - ஓவல். ஒ - இரக்கம் குறித்த ஒலிக்குறிப்புச் சொல். ஓவல் = துயருறுதல்.]

ஒவா(வரு)-தல்	ஒவா(வரு)-தல் ovāvarudal, 18.செ.கு.வி. (v.i.) ஒழிதல் (திருக்கோ.212, உரை.);; to cease. [ஒவு + வரு – ஒவரு → ஒவா. ஒ - தல் = நீங்குதல், ஒழிதல்.]
ஒவாப்பிணி	ஒவாப்பிணிōvāppiṇi, பெ. (n.) தீராத நோய்; Incurable disease. "உறுபசியும் ஒவாப்பிணியும் செறுபகையும்" (குறள். 734); (சா.அக.);. [ஒ + ஆ (எ.ம.இ.நி.); = பிணி.]
ஒவாமுயற்சி	ஒவாமுயற்சி ovāmuyaṟci, பெ. (n.) இடைவிடாமல் முயலுகையாகிய வேளாண்மாந்தரியல்பு (திவா.);; perseverance, a characteristic of the {}. [ஒய்வு → ஒவு = ஆ + முயற்சி. 'ஆ' (எ.ம.இ.நி.);.]
ஒவாமை	ஒவாமைōvāmai, பெ. (n.) ஒழியாமை; unceasing effort (ஆ.அக.);. [ஒ + ஆ + மை. 'ஆ' (எ.ம.இ.நி.);.]
ஒவாய்	ஒவாய் ovāy, பெ. (n.) 1. பற்கள் போன வாய்; mouth lacking teeth. 2. மூளியான கலத்தின் வாய்; vessel with broken brim. (சா.அக.);. ம. ஒவாய். [ஒறு + வாய் - ஒறுவாய் → ஒவாய்.]
ஒவாய்ப்பல்	ஒவாய்ப்பல் ovāyppal, பெ. (n.) ஒறுவாய்ப்பல் பார்க்க;see {}. [ஒறுவாய் → ஒவாய் + பல்.]
ஒவாய்ப்பானை	ஒவாய்ப்பானை ovāyppāṉai, பெ. (n.) ஒறுவாய்ப் பானை பார்க்க;see {}. [ஒறுவாய் → ஒவாய் + பானை.]
ஒவாயன்	ஒவாயன்ōvāyaṉ, பெ. (n.) உதடுசிதைந்த வாயுள்ள வன்; harelipped man. "ஒவாயன் கண்ணறைய னானா லும்" (நெல்விடு.269);. ம. ஒவாயன். [ஒறு + வாயன் – ஒறுவாயன் → ஒவாயன்.]
ஒவி	ஒவிōvi, பெ. (n.) சித்திரம்; picture, painting. "ஒலிநல் லார்" (திவ்.பெரியதி.2, 8, 7);. [ஒவம் → ஒவி.]

ஓவியகாயம்	ஓவியகாயம்ōviyakāyam, பெ.(n.) புலி; tiger, lit, picturesque body. "ஆவி செகுத்தன ரோவிய காயத் தினை யம்மா" (வரத.பாகவத.காரிந்தி.28);. [ஓவியம் + காயம். காயம் = உடம்பு.]
ஓவியநூல்	ஓவியநூல்ōviyanūl, பெ. (n.) சித்திரநூல் (மணி.2,31);; treatisé on painting. [ஓவியம் + நூல்.]
ஓவியப்பேச்சு	ஓவியப்பேச்சுōviyappēccu, பெ. (n.) இனிய பேச்சு; sweet speech. [ஓவியம் + பேச்சு.]
ஓவியம்	ஓவியம்ōviyam, பெ.(n) 1 சித்திரம்; picture, portrait. "கண்கவ ரோவியங் கண்டு" (மணி. 3.131);. 2. சித்தி ரத்தொழில்; art of painting. "ஓவியத்துறை கைபோய வொருவனை" (நைடத.அன்னத்தைக்கண்.6);. 3. அழகு, ஓவியமான பேச்சு; beauty, fineness, elegance in speech. 4. படிமம்; statue, pupper. (W.);. ம. ஓவியம். [ஓ – ஓவியம். (முதா.218);.]
ஓவியன்	ஓவியன்ōviyan̲, பெ. (n.) 1. சித்திரமெழுதுவோன்; painter. "ஓவிய னுள்ளத் துள்ளியது வியப்போன்" (மணி.5,7);. 2. படிமம் செய்பவன் (வின்.);; sculptor who fashions images of idols. ம. ஓவியர். [ஓவியம் → ஓவியன்.]

ஓவு	ஓவு1ōvu, பெ. (n.) கதவு; door. (ஆ.அக.);. [ஓ – ஓவு. ஓவு = நீக்கு, திற.] ஓவு3ōvudal, 7.செ.கு.வி. (v.i.) 1. நீங்குதல்; to remove. separate. "மலங்க ளெல்லா மோவின போது" (சி.சி.4.37);. 2. முடிதல்; to cease, terminate, become extinct. "கூப்பீ டோவிற்று" (ஈடு.2,9,1);. 5. செ.குன் றாவி. (v.t.); நீக்குதல்; to shun, avoid, give up. "ஓ ஒதல் வேண்டும்" (குறள்.653);. ம. ஓவுக. [ஒருவு → ஓவு. இனி, ஓவு-தல் ஓ-தல் எனத் தனிநெடு முதலாகியும் வினையடியாகும்.] ஓவு4ōvu, பெ.(n.) ஒழிகை; separation, removal, cessation. "ஓவில்செல்வமும்" (கந்தபு சுக்கிரனுப
ஓவு	ஓவு2 ōvu, பெ. (n.) சித்திரம்; painting, picture. "ஓவுறழ் நெடுஞ்சுவர்" (பதிற்றுப்.68.17);. [ஓவ்வு → ஓவு.]
ஓவென்றவெளி	ஓவென்றவெளிōveṉṟaveḷi, பெ. (n.) பரந்த இடம் (யாழ்ப்.);; broad, open space. [ஓ + என்ற + வெளி.]
ஓவெனல்	ஓவெனல்1ōveṉal, பெ. (n.) ஓரொலிக்குறிப்பு; sounding {}. "ஓவென வையகத் தோசைபோ யுயர்ந்ததே" (சீவக.1843);. [ஓ + எனல்.] ஓவெனல்2ōveṉal, பெ. (n.) முழுஇருட்டாதற் குறிப்பு; signifying absolute darkness. இருள் ஓவென்றிருந்தது (இராட்.);. [ஓ + எனல். 'ஓ' – அச்சக்குறிப்பு. இங்கு இருட்டைக்குறித்தது.]
ஓள்-தல்	ஓள்-தல்ōḷtal, 15.செ.கு.வி. (v.i.) ஆணும் பெண்ணும் கூடுதல், கலவுதல், புணர்தல்; to copulate. க. ஒள், [ஒல் → ஓல் → ஓள்.]

ஔளி	ஔளி1ōḷi, பெ. (n.) 1 ஒழுங்கு; continuous line, row. "மாளிகையோளி" (கம்பரா.மிதி.22);. 2. யானைக்கூ டம் (பிங்.);; elephant stall. 3. மணமகளுக்குத்தரப்ப டும் சீர்வரிசை; matrimonial gift given to the bride. க. ஔளி. [ஒல் → ஓல் → ஔளி.] ஔளி2ōḷi, பெ. (n.) யானை நீருண்ணுமிடம்; place where elephants drink water. "பரவையோளி வாளேறு படநடாவி" (தக்கயாகப்.108);. க. ஔளி. [ஔளி2 – ஔளி1]
ஓனம்	ஓனம்ōṉam, இடை. (part.) எழுத்தின்சாரியை (தொல். எழுத்து.134, உரை.); euphonic particle added by chi-ldren after sounding the long letters. [ஏனம் → ஆனம் → ஓனம்.]
ஓனாய்	ஓனாய்ōṉāy, பெ. (n.) ஓநாய் பார்க்க;see {}.
ஔள	ஔள1 oḷa, தமிழ் வண்ணமாலையில் பன்னிரண்டாம் உயிரெழுத்தாகிய அரையங்காப்பு இதழ்குவியா பின் னண்ணச் செறிவுக் கூட்டுயிர் நெடில்; 12th letter and vowel of the Tamil alphabet, the half-close back tense unrounded compound vowel. [அ + உ = (அஉ); - ஔள.] பழங்காலத் தமிழ் நெடுங்கணக்கில் இருகுறில் தனி நெடிலா யிற்று. அம்முறைப்படி அகரஉகரம் ஔளகாரமாயிற்று. ஔள பழங்காலத்தில் அஉ என்றே எழுதப்பட்டது. ஔளகாரத்திற்கு அடையாளக் குறியீடாக ஒகரத்தின் அருகில் எழுதப்படும் ளகர வரிவடிவம் பாதி உயரம் உடையதாகச் சிறிது படுத்தி (ஔள); எழுத வேண்டும் என்பது மரபு. சம உயர எழுத்துகளாக எழுதினால் ஔளவையாரை ஒ - ளவையார் (olavaiyar); எனப் பிற மொழியாளர் படிக்க நேரிடும். ஔள2 oḷa, பெ. (n.) விரைந்தோடும் வளர்ப்பு விலங்கு களை 'நில்' என்னும் நிறுத்தற்குறிப்பு ஏவல் வினை; expression to halt the cattle and other running animals. [அவ் → அவு → அவி = கெடுதல். தவித்தல். அவு → ஔள.] கட்டவிழ்ந்து ஓடும் மாட்டை 'ஔள'ஔள' என்று கூறி நிறுத்துவது கொங்கு நாட்டு வழக்கு. ஔள3 oḷa, பெ. (n.) தாரவிசையினெழுத்து (திவா.);; [அஉ → ஔள இருமாத்திரை நெடில்.] ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஓ, ஔள என்பன ச, ரி, க, ம, ப, த, நி என்பனவற்றுக்கு நிகரான ஏழிசைப் பண்ணொலிகளாகக் (சுரம்); கருதப்பட்டன. ஈற்று ஔளகாரம் தாரத்தின் அடையாள எழுத்தாயிற்று. ஔள4 oḷa, பெ. (n.)

ஔகம்	ஔகம் oḷagam, பெ. (n.) நிறுத்தம், இடைப்பாடு (சிலப்.14.156, உரை.);; repetition by a chorus of the leader's song in a dancing peformance. (செ.அக.);. [ஒருகா. ஔ - இடை நிறுத்தற்குறிப்பு இடைச்சொல். ஔகம் - நிறுத்தி மீண்டும் தொடங்குவது.]
ஔகாரக்குறுக்கம்	ஔகாரக்குறுக்கம் oḷakārakkuṟukkam, பெ. (n.) தன் மாத்திரை யிற்குறுகிய ஔகாரம் (நன்.95);; shortened 'au' as in மௌவல், one of ten {}. (செ.அக.);. [ஔ + காரம் + குறுக்கம்.] செய்யுளில் இடத்திற்கேற்பத் தன்னளவில் சுருங்காது பலுக்கப படும் ஔகாரம். இரு மாத்திரை யளவினின்றும் 11/2 மாத்திரை யாகக் குறைந்தொலிக்கும். ஔகி —, பெ. (n.); இடைப்பாட்டுக்கூத்தி; danseuse. (ஆ.அக.);. [ஔகம் → ஔகி.]
ஔசரம்	ஔசரம் oḷasaram, பெ. (n.) இரும்புக்கல்; iron stone. (சா.அக.);. [ஔ + சரம். ஔ = தடுத்தல், தாங்குதல்.]
ஔடதம்	ஔடதம் oḷaḍadam, பெ. (n.) ஔதம்பார்க்க;see audam. [ஔ = நிறுத்துதல், நீங்குதல், ஔதம் = நோய் நீக்கும் மருந்து. ஔதம் வடமொழியில் ஔஷதம் எனத்திரிந்தது.]
ஔடதமுறிப்பு	ஔடதமுறிப்பு oḷaḍadamuṟippu, பெ. (n.) ஔதமுறிப்பு பார்க்க;see {}.
ஔடதவாதி	ஔடதவாதி oḷaḍadavādi, பெ. (n.) மூலிகையிலிருந்து உயிர் தேன்றியதென்று கூறுவோன் (யாழ்.அக.);; one who holds that life was created out of herbs. (செ.அக.);.
ஔடதி	ஔடதி oḷaḍadi, பெ. (n.) செடி, பூண்டு, காய்கள்; plants, herbs and vegetables. (சா.அக.);.

ஔடவப்பண்	ஔடவப்பண் oḷaḍavappaṇ, பெ. (n.) ஐந்து இசை (சுரம்); மட்டும் பயன்படுத்தும் பண் (இராகம்);; musical mode which moves up and down within fine notes of the scale; pentatonis. (செ.அக.);. [ஐ (ஐந்து); → ஐவம் → ஔவம் → ஔதம் → ஔடம் → ஔடவம் (ஐந்துவகை); + பண்.]
ஔடவம்	ஔடவம் oḷaḍavam, பெ. (n.) ஔடவராகம் (சிலப். 13,106,உரை.); பார்க்க;see {}. (செ.அக.);. [ஔ → ஔடவம் = தாரத்தில் தொடங்கும் பெரும்பாலைப்பண் அல்லாத சிறுபாலைப் பண்களுள் ஒன்று.]
ஔடவராகம்	ஔடவராகம் oḷaḍavarākam, பெ. (n.) ஔடவப்பண் பார்க்க;see {}.
ஔடும்பரம்	ஔடும்பரம் oḷaḍumbaram, பெ. (n.) அவுதும்பரம் பார்க்க, see avudumparam. [அவ்வு → அவு + தும்பரம் – அவுதும்பரம் → உதும்பரம் – ஔடும்பரம். தும்பரம் = செந்நிறம். அவுதும்பரம் = செந்நிறம் பொருந்திய தாமிரம்.]
ஔதக் கூறு	ஔதக் கூறு oḷadakāṟu, பெ. (n.) மூலிகை அல்லது மருந்துச் சரக்குகளின் தன்மை; nature of drugs or other medicines. (சா.அக.);.
ஔதகம்	ஔதகம் audagam, பெ. (n.) 1. நீராளமான உணவு (உதகம்);; liquid diet. 2 நீலமணி; blue diamond. (ஆ.அக.);. [1. உதகம் → ஔதகம் = நீராளமான உணவு, கஞ்சி. 2. நீரின் நிறமாகிய நீலமணிக்கல்.]
ஔதம்	ஔதம் oḷadam, பெ. (n.) மருந்து (சிலப்.14.170,அரும்.); medicine, medicament, drug, antidote. [அவ்வு - (அவி); → ஔவுதல் = கெடுத்தல், நீக்குதல். ஔ = நிறுத்துதல், தடுத்தல், நீக்குதல், குணப்படுத்துதல் ஔ → ஔதம் = நோய் நீக்கும் மருந்து. ஔதம் வட மொழியில் ஔஷதம் எனத்திரிந்தது.]
ஔத முறிப்பு	ஔத முறிப்பு oḷadamuṟippu, பெ. (n.) மருந்து வேகங் களை முறித்தல்; neutralising the action of drugs. (சா.அக.);. [ஔதம் + முறிப்பு.]
ஔவி-த்தல்	ஔவி-த்தல் oḷavittal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) அவ்வி-த்தல் பார்க்க;see avvi. (செ.அக.);. [அவ்வி-த்தல் → ஔவி-த்தல்.]

ஔவியம்	ஔவியம் oḷaviyam, பெ. (n.) மனக்கோட்டம், பொ றாமை, ஏய்ப்பு; evil bent of mind, envy, depravity, deceit. (செ.அக.);. [அவ்வியம் → ஔவியம் (த.வ.110);.]
ஔவு-தல்	ஔவு-தல் oḷavudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) 1. வாயாற்பற்றுதல்; to grasp, seize, take hold of, with the mouth. கன்று புல்லை யௌவித் தின்கிறது. 2. அமுந்தியெடுத்தல்: to graze; to rub off, as the skin, to burn, scald so as to excoriate. (செ.அக.);. [அவ்வு → வவ்வு → ஔவு.]
ஔவை	ஔவை oḷavai, பெ. (n.) 1. அவ்வை பார்க்க;see avvai. mother, matron, old woman. 2. ஆரியாங்கனை; female ascetic, especially used of the Jaina sect. "கூந்தலை யௌவை மார்கடாம் பணிவிலர் பறித்தனர்" (சீவக.2637);. 3. ஔவையார் பார்க்க;see {}. க., தெ. அவ்வ. [அம்மை → அவ்வை → ஔவை (த.வ.110);.]
ஔவை நோன்பு	ஔவை நோன்பு oḷavainōṉpu, பெ. (n.) செவ்வாய் நோன்பு; secret ceremony performed by some {} women twice a year on a Tuesday, at midnight, when no males, even babes in arms; are allowed to be present (செ. அக.); [ஔவை + நோன்பு.]
ஔவையார்	ஔவையார் oḷavaiyār, பெ. (n.) பழைய பெண்புலவரு ளொருவர் (புறநா.);; name of a famous poetess, author of many verses found in ancient classics and to whom are ascribed some later popular minor moral works also. (செ. அக.);. [ஔவை + ஆர். ஆர் = உயர்வுப்பன்மையீறு. ஈண்டு மதிப்புரவு குறித்தது.]
ஔவையோ	ஔவையோ oḷavaiyō, இடை. (int.) அம்மையோ; aas! expressing pity. "ஔவையே வென்று போக" (சீவக. 1271); (செ.அக.);. [ஔவை + ஒ. 'ஓ' வியப்புக்குறிப்பு இடைச்சொல்.]

ஃ	ஃ k, ஆய்தவெழுத்து; 13 - ஆவது எழுத்து; 13th letter of the Tamil alphabet occurring only after a short initial letter and before a hard consonant as அஃகம் and pronounced sometimes as a vowel and sometimes as a consonant (செ.அக.). மறுவ. ஆய்தம், அஃகேனம் முப்பாற்புள்ளி, தனிநிலை. [புணர்மொழியில் ய,வ,ல,ள மெய்யீற்றுத்திரிபு.] ஒரெழுத்தின் ஒலிப்பு, முதலெழுத்துகள் முப்பதிலும் இல்லாத பிறிதொரு வேறுபாட்டு ஒலிப்புத் திரிபாவது சார்பெழுத்து குற்றியலுகரம் குற்றியலிகரம் ஆய்தம் எனும் மூன்றும் இத்திறத்தின. ய்,வ்,ல்,ள் ஈற்றுச்சொற்கள் வல்லின வருமொழியொடு புண ரும்போது பெறும் வேறுபாட்டு ஒலிப்புத்திரிபே ஆய்தமாகும். கல் + தீது – கஃறீது, முள் + தீது – முஃடீது. அவ் + கடிய - அஃகடிய, வெய் + கு - வெஃது. ஆய்தம் இடையின எழுத்துக்களில் ஒலிப்புத்திரிபாயினும் இடையின எழுத்துகள் போன்று மொழியீறாகவில்லை. குற்றியலுகரம் ஒன்றே மொழி யீறாகிறது. ஆய்தவெழுத்து மொழிமுதலும் மொழியிறுதியும் ஆகாமை யின் முதலெழுத்துகளுள் ஒன்றாகச்சேரவில்லை. மொழியிடை உயிரொலித்திரியான குற்றியலிகரம் குற்றியலுகரம் போன் றவை மெய்யொடு புணர்ந்து உயிர்மெய்யாகின்றன. ஆயின் ஆய்தம் மெய்யோடு புணராமல் புணர்மொழியிடை மெய்யின் திரிபாகிய பிறிதொரு மெய்யாகவே நிற்றலின் புள்ளியின் (மெய்யின்); தன்மையுடையதாயிற்று. மொழியிடைத் தோன்றும் புதிய ஒலிப்பே சார்பெழுத்தாகக் கொள்ளப்படுதலின் இது சார்பெழுத்தாயிற்று. குற்றுகரம் உகரத் தின் மெல்லோசையாதல்போல் இது ககரத்தின் நலிபோசை யாதலின், தன்மையால் மெய்யெழுத்தை ஒத்திருந்தாலும் உயிரேறி உயிர்மெய்யாக இடந்தராமையிலும் உயிரளபெடை போன்று அளபெடுத்தலின் செய்கையால் உயிரெழுத்தை ஒத்தி ருக்கிறது. எனவே முழுமையாக உயிரெழுத்தும் ஆகாமல் மெய்யெழுத்தும் ஆகாமல் இடைநிற்றலின் தன்மையும் செய் கையும் நோக்கித் தமிழ் வண்ணமாலையில் உயிரெழுத்து வரிசையின் பின்னும் மெய்யெழுத்து வரிசையின் முன்னும் வைக்கப்பட்டது. உயிரெழுத்தையும் மெய்யெழுத்தையும் அடுத்துவரும் வல்லி னமெய், நகம், நங்கை என்றாற்போன்று நலிபோசை யுடைய தாகும். அதுபோன்று ஆய்தமும் அடுத்துவரும் வல்லின மெய்யை நலிபோசையுடையதாக்கும். வல்லெழுத்து மெல்லெ ழுத்து உயிரெழுத்து ஆகிய முத்திறப்பாங்கும் உட்கொண்டிருத் தலின் முப்பாற்புள்ளி எனப்பட்டது. முதலெழுத்தின் வகைமை யுள் எந்த இனத்திலும் சேராததால் தனிநிலை எனப்பட்டது. சார்பெழுத்துகளில் குற்றியலுகரம் குற்றியலிகரங்களுக்குத் தனிவடிவம் [illegible] அவற்றின் பிறப்பிடமும் மாறவில்லை ஒலிப்பண்பு மட்டும்
க	க1 ka, பெ(n.) வல்லின உயிர்மெய்யெழுத்து; the compound of க்+அ, secondary vowel consonantal symbol ka. க2 ka, பெ(n.) ககரம் மெய்முன்னாகவும், உயிர்பின்னாகவும் ஒலிக்கப்படினும், மாத்திரையளவில் மெய்யின் ஒலிப்புக் கரந்து உயிரின் ஒலிப்பளவே ஒலிப்பளவாய், ஒரு மாத்திரைக் குறிலாய் ஒலிப்பது மரபு. நீரில் கரைந்த உப்பைப்போல ஒன்றில்ஒன்று கரையும் என்பதாம். நீர் சுவையையும், உப்பு பருவடிவையும் இழப்பதைப் போலக் ககரமெய் தன் ஒலிப்பளவையும், அகரஉயிர் தன் வரிவடிவத்தையும் இழத்தலாலும், ஒலிப்பளவினாலே மட்டும் ஒரெழுத்துத் தன்னைப் புலப்படுத்திக் கொள்வதாலும், அவ்வாறு ஒலிப்பளவைப் புலப்படுத்திக்கொள்ளும் உயிரெழுத்தை முன்னிலைப் படுத்தி உயிர்மெய்யெழுத்து என இலக்கண வல்லார் குறியீடு இட்டனர் என்க. மெய்யுயிரெழுத்து என வழங்காததும் இதன்பொருட்டே எனலாம். க3 ka, பெ(n.) ஒன்றென்னும் எண்ணின் குறியீடு; sign in Tamil numerals indicative of figure one. ஒன்று என்னும் எண்ணின் சொற்பொருளாகிய ஒன்றித்தல், ஒன்றாகக் கட்டப்பட்டு அல்லது குடத்தில் பெய்யப்பட்டு இருக்கும் நிலையை உணர்த்தும் பட எழுத்தின் பண்டைய எழுத்து வடிவம். ககரப் படவெழுத்தின் வரலாற்று வழிவந்த ககர எழுத்து வடிவங்களும், ஒன்று எனும் எண்ணைக் குறிப்பனவாயின. எண் குறியீடுகள் பார்க்க see en kufo-yoidugal. க4 ka, பெ(n.) ஏழிசைக் குறியீடுகளுள் மூன்றாவதாகிய 'கைக்கிளை'யின்(காந்தாரம்); எழுத்து; symbol representing the third note of the gamut.
கஃகான்	கஃகான் kaḵkāṉ, பெ(n.) ககரவெழுத்து; the letter 'ka'.

கஃசு	கஃசு kak͟cu, பெ(n.) காற்பலம் கொண்ட நிறையளவு; a measure of 1/4 palam. "தொடிப்புழுதி கஃசா வணக்கின்" (குறள்,1037);. சர்க்கரை இருபதின் பலமும் - கண்டசர்க்கரை முக்கஃகம் (S.I.I.ii.i2 (கல்.அக.); க. கஃசு 5 மஞ்சாடி - ஒரு கழஞ்சு 2 கழஞ்சு - ஒரு கஃசு 4 கஃசு - ஒரு பலம் (ஒரு தொடி); (கணக்கதி);
கஃறெனல்	கஃறெனல் kak͟r͟en͟al, பெ.(n.) கறுத்துள்ளமை காட்டும் குறிப்பு; an expression signifying blackness. 'கஃறென்னுங் கல்லதர் அத்தம்' (தொல், எழுத்து.40, நச்.உரை);. [கல் → கஃறு = கருமை, கருமைக்குறிப்பு. கஃறு + எனல் கல் = கருமை இருள் (வடமொ.வ-110);]
கக்கக்குழி	கக்கக்குழி kakkakkul̤i, பெ(n.) கையும் தோளும் இணையுமிடத்துக் கீழ்ப்பகுதியில் அமைந்த குழி; armpit. ம. கக்ழகுழி, க. கங்குழி, கங்குழு, கவுங்குழ், கொங்கழ் கொங்கழு, கொங்குழ், து. கங்குள தெ. கௌங்கிலி பர். கவ்கொர், கவ்கொட் பட. கக்குவ,
க்	க் k, பெ(n.) தமிழ் நெடுங்கணக்கில் அடியண்ண எடுத்தொலிப்பு வல்லின முதல் மெய்யெழுத்து; the first consonant of the Tamil alphabet; velar, voiceless stop. உயிரொடு புணராத தனித்தனி மெய்யெழுத்துகள், புறத்தே ஒசை புலப்பட ஒலித்தற்கரியனவாதலின், உயிரோடு புணர்ந்து க,ங,ச,ஞ என அவற்றை உயிர்மெய்களாக எழுதுவதும், ஒதுவதும் மரபாயிற்று. தனித்து ஒலிக்க நேரின் முன்னால் இகரம் சேர்த்து 'இக்' (இகரம் எழுதப்படுவதில்லை); என ஒலிப்பது மரபு தனி மெய்யெழுத்துகளாக (open syllable); இவை எழுதப்படுவது முதலெழுத்துகளின் வரையறை நோக்கம் கருதியது. தமிழின் பண்டைய நெடுங்கணக்கு முறை அசையெழுத்து (closed syllable); அல்லது கூட்டெழுத்து வகைமையைச் சார்ந்தது. ஆதலால் நெடுங்கணக்கு பயிற்றிய தமிழிலக்கண ஆசிரியர் தம் மாணாக்கர்க்கு உயிர்மெய் எழுத்துகளை அசையெழுத்துகளாகப் பயிற்றி வந்துள்ளனர். இத்தகு தமிழிலக்கண மரபின் தாக்கம் வடபுலமொழிகளில் புகுந்ததால் 'கலம்' என்னும் சொல்லைக் 'கலம' என உயிர்மெய்யாக எழுதி வேண்டுமிடத்தில் வேண்டிய எழுத்தை மெய்யெழுத்தாகப் (கலம-கலம்); படிக்கும் இயல்பை அவர்கள் வளர்த்துக்கொண்டனர். இத்தகு குழப்பம் ஏற்படாமல் தவிர்க்க நம் முன்னோர் முன்னுணர்ந்து தமிழ் நெடுங்கணக்கைத் தெளிவும், திட்பமும் வாய்ந்ததாக ஆக்கும் பொருட்டு உயிர்மெய் வாய்பாட்டு நிரலின் ஈற்றில் புள்ளிபெற்ற மெய்யெழுத்துகளை இடம்பெறச் செய்துள்ளனர். இதன் நோக்கம் புள்ளிபெற்ற மெய்யெழுத்துகள் மொழி முதலில் வாரா என்பதையும், வல்லின மெய் யெழுத்துகள் புள்ளி பெற்ற வடிவில் சொல்லிறாக நில்லா என்பதையும் தெளிவுபடுத்துவதற்கே எனலாம். இடைக்காலத்தில் ஒலைச் சுவடிகளில் மெய்யெழுத்துகள் புள்ளியில்லாமல் எழுதப்பட்டன; எனினும் புள்ளிகளை உய்த்துணர்ந்து கொண்டு எளிதில் படித்தனர். இது தமிழின் தொன்மரபன்று;சமணத் தாக்கத்தால் ஊடாடிய புத்தாக்கம். குற்றியலுகரம் கூடப் புள்ளிபெறுவதைத் தெளிவாக வரையறுத்த மரபிலக்கண வல்லார் உயிர்மெய்க்கும், மெய்க்கும் வேறுபாடு காட்டாது இரார் என்பது ஒருதலை. "மெய்யீ றெல்லாம் புள்ளியொடு நிலையல்" என்னும் தொல்காப்பிய நூற்பாவே இக் கருத்தை வலியுறுத்தும்.
கக்கக்கெனல்	கக்கக்கெனல் kakkakken͟al, பெ.(n.) 1. கோழிகள், குஞ்சுகளை அழைக்கும் ஒலிக்குறிப்பு. (வின்.);; onom. expression of clucking, as fowls. 2. சிரித்தற் குறிப்பு; onom. expression meaning laughter, 'கக்கக்கென்றேதே நகைப்பார்" (பாஞ்சபா.II.53);.

கக்கக் கொடு-த்தல்	கக்கக் கொடு-த்தல் kakkakkoḍuttal, 4 செகுன்றாவிv.t) 1. உணவை மிதமிஞ்சி யூட்டுதல் (வின்);; to pamper, feed to surfeit, used in reproach. 2. உட்கொண்ட பொருளைக் கக்கி வெளிப்படுத்த மாற்றுப்பொருளைப் புகட்டுதல்; to seed to stimulate vomiting.
கக்கசம்	கக்கசம் kakkasam, பெ.(n.) 1. களைப்பு wearness. 2. கடுமை; hardness. 3. வயிறுமுட்ட உண்பது, வேகமாக ஒடுவது போன்றவற்றால் ஏற்படும் மூச்சுத்திணறல் (கருநா);; trouble (heavy breathing, etc.); arising from an overloaded stomach or resulting from running fast. க. கக்கச [கடும் கட்டம் - கடுங்கட்டம் - கக்கட்டம் - கக்கத்தம் - கக்கச்சம் - கக்கசம் - மிகு வருத்தம் (கொ.வ);. த.கக்கத்தம்→ Skt. karkasa.]
கக்கட்டம்	கக்கட்டம் kakkaṭṭam, பெ(n.) உரத்த குரற் சிரிப்பு; onom. expression signifying laugh. [கக்கக் கக்க (ஒலிக்குறிப்படுக்கு);,கக்கட்டம் = உரத்த குரற் சிரிப்பு; kakk, kakh, kakkh, khakkh என வடசொன் முதனிலை நால்வடிவில் உளது.] மா.வி. அகரமுதலியில் இச் சிறப்புப் பொருள் குறிக்கப்பெறவில்லை;சென்னை அகரமுதலியில்தான் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. (வ.மொ.வ-101);. த.கக்கட்டம் - Skt. kakkhata.
கக்கட்டமிடு-தல்	கக்கட்டமிடு-தல் kakkaḍḍamiḍudal, 20 செ.கு.வி.(v.i) குதிரை கனைப்பதுபோல் இடையிட்டுச் சிரித்தல் onom. expression meaning to laugh loudly, as horse-neigh. கந்தன் கக்கட்டமிட்டுச் சிரித்தான் (யாழ்ப்);. [கெக்கலி → கெக்கட்டமிடு → கக்கட்டமிடு]
கக்கடி	கக்கடி kakkaḍi, பெ.(n.) துத்தி நாமதீப; wrinkle leaved evening mallow. [கள்+கடி. கள் = நெருக்கம், சுருக்கம்]
கக்கடை	கக்கடை kakkaḍai, பெ.(n.) ஒருவகைக் குத்துவாள்; a kind of dagger. s ம. கக்கட, க. கக்கடெ, கர்கடெ Skt. karkaša. [கை கடி -கைக்கடி - கைக்கடை.கடிதல் = வெட்டுதல். கள் → கடு → கடி = வெட்டு, வெட்டும் கருவி, குத்தும் கருவி. கை = சிறிய கைக்கடி = குத்துவாள்]
கக்கதண்டம்	கக்கதண்டம் kakkadaṇṭam, பெ.(n.) அக்குளில் இடுக்கி நடக்குங் கழி; crutch. முறிந்த கால் சரியாகும்வரை கக்க தண்டம் வைத்துக் கொள் (உ.வ);. [அக்குள் → கக்குள்→கக்கம்+தண்டம், தண்டம்= கோல், தண்டு – தண்டம்] த.கக்கம்→Skt.kaksa.

கக்கப்பாளம்	கக்கப்பாளம் kakkappāḷam, பெ(n.) துறவிகள் கக்கத்திடுக்குங் கலம் அல்லது மூட்டை (வின்.);; vessel or bag carried under the am by ascetics. [கக்கம் + பாளம் பள்ளம் → பாளம் = உட்குழிவான ஏனம் ஒ.நோ. தாம்பாளம் கக்கம் = அக்குள்] இரப்போர் அக்குளில் இடுக்கி எடுத்துச்செல்லும் உண்கலமாகிய திருவோட்டையே இச் சொல் குறித்தது. இதனை மண்டையோடு எனப் பொருள்கொள்வது பொருந்தாது.
கக்கப்பை	கக்கப்பை kakkappai, பெ.(n.) துறவிகள் அக்குளில் கொண்டு செல்லும் மூட்டை, பை; bag carried under the arm by ascetics and mendiCantS. [கக்கம் பை கக்கம் = அக்குள் முதலில் அக்குளில் இடுக்கி எடுத்துச் செல்லும் மூட்டை அல்லது சிறுபையைக் குறித்து, பின்னர்த் தோளில் தொங்கவிட்டுக் கொள்ளும் பையைக் குறித்தது.]
கக்கப்பொட்டணம்	கக்கப்பொட்டணம் kakkappoṭṭaṇam, பெ.(n.) கக்கத்தில் இடுக்கிய துணிமூட்டை (வின்.);; bundle of cloth carried under the arm. [கக்கம் + பெட்டணம் கக்கம் = அக்குள் பொக்கணம் → பொட்டணம்)
கக்கபிக்கவெனல்	கக்கபிக்கவெனல் kakkabikkaveṉal, பெ.(n.) 1. மனக்குழப்பத்தால் விழித்தற்குறிப்பு: blinking in confusion. 2. உளறுதற்குறிப்பு; blabbering or talking incoherently. [கக்கபிக்க (ஒலிக்குறிப்பு); + எனல்]
கக்கிம்	கக்கிம் kakkim, பெ(n.) 1 அக்குள், கமுக்கூடு; armpit, axilla. "கட்டிச் சுருட்டித்தங் கக்கத்தில் வைப்பர்" (பட்டினத். திருப்பா. பொது,30);. 2. மறைவிடம்; lurking place. 3. இடுப்பு; waist. குழந்தையைக் கக்கத்தில் வைத்துக்கொள் (உ.வ.);. மறுவ. கமுக்கட்டு, கம்முக்கட்டு, கம்மங்கூடு, கமுக்கூடு. ம. கக்ழம்;க. கங்குழு, கங்குள், கவுங்குள், தெ. சங்க கௌங்குலி து. கங்குள பட கக்குவ குவி. கக [அக்குள்_கக்குள் → கக்கம் → Skt, kaksa) கக்கம் என்னும் தமிழ்ச்சொல்லே வடமொழியில் ககூடி ஆயிற்று கஷ் (தேய்);, கச்(ஒலி என்பனவற்றை வடவர் மூலமாகக் காட்டுவது பொருந்தாது மறைவிடம் என்னும் பொருளில் இருக்கு வேதத்திலும், அக்குள் என்னும் பொருளில் அதர்வன வேதத்திலும் கூஷ என்னும் சொல் ஆளப்பெற்றிருப்பதாக மா.வி.அகரமுதலி கூறும் (வ.மொ.வ-102);. மேலையாரிய மொழிகளில் இச் சொன்மூலம் இன்மையால் வடமொழியில் மூலம் காட்டுவது சிறிதும் பொருந்தாது.

கக்கம்'	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;
கக்கர்	கக்கர் kakkar, பெ(n.) ஒரு சிற்றுர்த் தெய்வம்; name of a village deity (மதுரை);. [கா = காத்தல். கா → காக்கள் → காக்கர் → கக்கர்.]
கக்கரி,	கக்கரி, kakkari, பெ.(n.) முள்வெள்ளரி (சூடா);; kakri-melon. ம.கக்கரி, கக்கிரி; Pkt. kakkọia; Ori. kākuri; H. kakrỉ, Guj. kăkọỉ, Nep. kăkri, Sinh. kăkira Skt. karkafi. [கள் = முள். கள் + கு - கட்கு → கக்கு = முள். கக்கு + வெள்ளி - கக்குவெள்ளி → கக்கரி வெள் அளி. வெள்ளரி = வெண்மையான வித்துகளைக் கொண்ட காய்]
கக்கரிகம்	கக்கரிகம் gaggarigam, பெ.(n.) கக்கரி பார்க்க; See kakkari. [கக்கரி → கக்கரிகம்]
கக்கரிபிக்கரி	கக்கரிபிக்கரி kakkaribikkari, பெ.(n.) தெளிவின்றிப் பேசுதற் குறிப்பு; onom.expression signifying wishy-wishy talk. க. கக்காபிக்கரி, தெ. கக்கரிபிக்கரி [கக்கரி பிக்கரி - கக்கரிபிக்கரி (எதுகை மரபிணைச் சொல்);]

கக்கரியெண்ணெய்	கக்கரியெண்ணெய் kakkariyeṇīey, பெ(n.) முள்வெள்ளரி விதையினின்று எடுக்கப்படும் எண்ணெய்; oil extracted from kakkari-melon Seeds. ம. கக்கரியெண்ண [கக்கரி +எண்ணெய். கக்கரி = முள்வெள்ளரி]
கக்கரை	கக்கரை kakkarai, பெ.(n.) தஞ்சை மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Thanjavur district. [கை - சிறுமை, கை+கரை_கைக்கரை → கக்கரை சிறிய கரை.]
கக்கரைமண்	கக்கரைமண் kakkaraimaṇ, பெ.(n.) மண்தளக் கூரைகளின் மேற்றளத்தில் பரப்பும் மண்வகை (மதுரை);; a soil used for terrace floor of mudroofed buildings. [களிக்கல் → கக்கல் → கக்கரை (மணல் கலந்த களிமண்);+ மண்]
கக்கல்	கக்கல்1 kakkal, பெ(n.) 1. வாயாலெடுக்கை (பிங்);; vomiting. 2. கக்கிய பொருள்; vomit, anything cast out, as from the mouth. ம. கக்கல், தெ. கக்கு க. கக்கு கழ்க்கு குவி. கக்வ கோத. கக்கு துட. கக் [கக்கு → கக்கல். கக்கு = வாயால் எடுக்கும்போது ஏற்படும் ஒலி குறிப்பால் அமைந்த வினைச்சொல்.] கக்கல்2 kakkal, பெ.(n.) தெற்றிப்பேசுவோர் இடையில் எழுப்பும் ஒலிக்குறிப்பு; stammering. ம. கக்கல் [கக்கு → கக்கல். கக்கு அல்லது கக்கக்கு ஒலிக்கத் தடையாகவுள்ள எழுத்துகளுக்கு முன் எழுப்பும் ஒலிக்குறிப்பு.) கக்கல்3 kakkal, தொ.பெ.(vbl.n.) 1. கழன்று வெளிவருதல்); coming out of one's position. கமலையின் சிறு கப்பி கக்கிக்கொண்டு விழுந்துவிட்டது (உ,வ);. 2. திருடுதல்; stealing. ம. கக்குக பட கக்கலு. [கள் - களைதல், நீங்குதல் வெளிவருதல், விலகுதல், கள்→கக்கு → கக்கல். அல்' (தொ.பொறு);
கக்கல்கரைசல்	கக்கல்கரைசல் kakkalkaraisal, பெ.(n.) 1 கலங்கல் நீர்; muddy water, as that which flows at the beginning of a flood in a river. 3ஆற்றுவெள்ளம் கக்கலுங் கரைசலுமாய் ஓடுகிறது. (உ.வ.); 2. நீத்த மலம்; liquidy excrement. [கக்கல் + கரைசல்.]

கக்கல்கழிச்சல்	கக்கல்கழிச்சல் kakkalkaḻiccal, பெ.(n.) வாயாலெடுத்தலும் வயிற்றுப்போக்கும்; vomitting and diarrhoea. [கக்கல் கழிச்சல், கக்கல் = வாயாலெடுத்தல் கழிச்சல் = வயிற்றுப்போக்கு]
கக்கலாத்து	கக்கலாத்து kakkalāttu, பெ.(n.) கரப்பான் பூச்சி; Cockroach. [கருக்கல் → கக்கல். கக்கல் = கரியது. அந்து ஆந்து → ஆத்து கக்கல் + ஆத்து]
கக்கலும்விக்கலுமாய்	கக்கலும்விக்கலுமாய் kakkalumvikkalumāy, கு.வி.எ.(adv) கதிர் ஈன்றதும் ஈனாததுமாய்; just half shooting forth, as grain in the ear of corn. நெல்லெல்லாம் கக்கலும் விக்கலுமாயிருக்கிற (வின்.); [கக்கலும்+விக்கலும்+ஆய்.]
கக்கவை-த்தல்	கக்கவை-த்தல் kakkavaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வாயாலெடுக்கச்செய்தல்; to make vomit. 2.கடனை நெருக்கி வாங்குதல்; to press hard for the discharge of a debt; to dumb a debtor and force him to pay. அவன் தனக்குச் சேரவேண்டிய பாக்கியைக் கக்க வைத்தான் (உ.வ.);. 3.கமுக்கச் செய்தியை மிரட்டிப் பெறதல்; to extract secret information. காவலர் நெருக்கியதில் திருடன் உண்மையைக் கக்கிவிட்டான். (உ.வ.);. க. கக்கிசு, து. கக்காவுனி. [கக்கல் வை. 'வை' (து.வி.);]
கக்கழி	கக்கழி kakkaḻi, பெ.(n.) குச்சி விளையாட்டிற்குப் பயன்படும் கழி; stick used for martial art. [கைக்கழி → கக்கழி (கொ.வ.);. கழி = பெரும்பான்மை மூங்கிற்கழி]
கக்கள்ளூர்	கக்கள்ளூர் gaiggaḻigaggaḻigovagaḻiberumbāṉmaimūṅgiṟgaḻigaggaḷḷur, பெ.(n.) இலால்குடி வட்டத்திலிருந்த பழைய ஊர்; an old place in Lalguditaluk; "திருத்தவத்துறை பெருமாநடிகளுக்கு கூவங்குடாங் சிங்கம் பொதுவந்தும் கக்கள்ளூர் எழினி அந்காரி நாரணியும் ஆக இருவரும்" (தெ.இ.கல்.தெ.19:கல்.270);. [ஒருகா. கக்கன் + அள்ளூர் → கக்கனள்ளூர் கக்கள்ளூர்]

கக்கன்	கக்கன்1 kakkaṉ, பெ.(n.) 1.பெரியவன்; a great person. 2.வலிமை சான்றவன்; able bodied man. [கருக்கள் → கக்கள். கரு = பெரிய வலிமைசான்ற] கக்கன்2 kakkaṉ, பெ.(n.) 1. ஆண்பாற் பெயர்; proper name (masc.);. 2. தலைவன்; lord, master. [கா → காக்கன் → கக்கன். கா - பெருமை, பெரியவன், தலைவன்.] கக்கன்3 kakkaṉ, பெ.(n.) கரிய நிறமுடையவன்; man of black complexion. [கக்கு = கரிய நிறம் கக்கு+அன் (ஆபா.ஈறு] கக்கன்4 kakkaṉ, பெ.(n.) திக்கிப் பேசுபவன்; a stammerer (சேரநா.);. ம. கக்கன் [கக்கு+அன் (ஆபா.ஈறு);
கக்கனூர்	கக்கனூர் kakkaṉūr, பெ.(n.) விழுப்புரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in villuppuramdistrict. [கக்கன்+ஊர்_கக்கனூர். கக்கன் பெயரில் அமைந்த ஊர்]
கக்கா	கக்கா kakkā, பெ.(n.) 1. அழுக்கு dirt. 2. மலம், faeces. [கள் + கு = கக்கு → கக்கா. கள் = நீங்கல், வெளிவரல்.]
கக்காட்சேரி	கக்காட்சேரி kakkāṭcēri, பெ.(n.) கன்னியாக்குமரி மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Kanniya-kkumari district. [கல்+காடு+சேரி-கற்காட்டுச்சேரி→கக்காட்டூர்.]
கக்கார்	கக்கார் kakkār, பெ.(n.) தித்திப்பு மாங்காய்; sweet mango (சா.அக);. [கரு = பெரியது, நல்லது இனியது. கருக்கல் → கருக்கர் → கருக்கார் – கக்கார்]

கக்காரக்கோட்டை	கக்காரக்கோட்டை kakkārakāṭṭai, பெ.(n.) தஞ்சை மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a willage in Thanjavur district. [கை+கரை - கைக்கரை_→கக்கரை +கோட்டை + கக்கரைக்கோட்டை → கக்கராக்கோட்டை கக்கரை பார்க்க see kakkarai.]
கக்கி	கக்கி kakki, பெ.(n.) பெண்பாற்பெயர்; propername (feminine);. பட. கக்கி (ஆண்பாற் பெயர்); [கக்கு + இ = கக்கி. கக்கன் (ஆபா); → கக்கி (பெ.பா.);] இ - பெண்பால் ஈறாக வரும்போது பெண்பாற் பெயரையும், பண்புப்பெயர் ஈறாக வரும்போது ஆண்பாற் பெயர் உள்ளிட்ட அனைத்தையும் குறிக்கும். இவ் வடிப்படையில் இஃது ஆண்பால் பெண்பாற் பெயர்களாகப் பிற திராவிட மொழிகளிலும், பெண்பாற் பெயராகத் தமிழிலும் வழக்கூன்றியுள்ளது.
கக்கிக்கொடு-த்தல்	கக்கிக்கொடு-த்தல் kakkikkoḍuttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) பறவை தன் வாயிற் கொண்டதைத் தன் குஞ்சுகளுக்கு ஊட்டுதல்; to feed from its own mouth, as a bird to its young ones. காகம் தன் குஞ்சுக்குக் கக்கிக் கொடுக்கிறது (உ.வ);. [கக்கு → கக்கி+கொடு]
கக்கிசம்	கக்கிசம் kakkisam, பெ.(n.) கக்கசம் பார்க்க: see kakkašam. [கக்கசம் → கக்கிசம்]
கக்குலத்தை	கக்குலத்தை kakkulattai, பெ.(n.) அன்பு, மனவிரக்கம்; love, compassion. க. ககுலதெ ககுலாதெ; தெ. கக்குரிதி, கக்கூர்தி;ம. கக்கத. [கக்கு=பிச்சு, இளமை, மென்மை (சேரநாட்டு வழக்கு);. மென்மைப்பொருள், அன்பு, இரக்கப்பொருள்களில் புடைபெயர்ந்து கக்கு→ கக்குதல்→ கக்குலிதம் கக்குலத்தை (இ.வ.);
கக்குவாய்,	கக்குவாய், kakkuvāy, பெ.(n.) கக்குவான் பார்க்க;see kakuvan. [கக்குவான் → கக்குவாய்.]
கக்குவான்.	கக்குவான். kakkuvāṉ, பெ.(n.) இருமலையும், மூச்சிரைப்பையும் உண்டாக்கும் நோய், கக்கிருமல் (பாலவா.1000);; whooping cough. மறுவ, கக்குவாய், கக்கிருமல், க. கக்கிக; துட, கோத, கக்கச;து. கக்காவுனி [கக்கு → கக்குவான்.]

கக்குள்,	கக்குள், kakkuḷ, பெ.(n.) அக்குள், கமுக்கூடு; armpit, axilla. க. கங்குளி, தெ. சங்க து. கங்கள பட கக்குவ [அக்குள்→கக்குள். அக்குள் பார்க்க;see akkull]
கக்குளி-த்தல்,	கக்குளி-த்தல், kakkuḷittal, 4 செ.கு.வி(V.i) அக்குளில் விரலிட்டுக் கூச்சமுண்டாக்குதல்; to tickle. மறுவ, கிச்சுக்கிச்சு மூட்டல் க. கக்குளிக;பட. கிலிகிருக. [அக்குள் → கக்குள் → கக்குளி, இகரம் ஏவலிறு,]
குக்குறம்பொத்தை,	குக்குறம்பொத்தை, kukkuṟambottai, பெ.(n.) கன்னியாக்குமரி மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Kanniya-k-kumari distict.
கக்குகோட்டுத்லை,	கக்குகோட்டுத்லை, kakkuāṭṭutlai, பெ.(n.) கன்னியாக்குமரி மாவட்டத்துக் கல்குளம் வட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Kal-kulam taluk in Kanniyāk-kumari district. [கல் + கோடு தலை - கற்கோட்டுத் தலை → கக்கோட்டுத்தலை கல்கோடு = கல்லால்கட்டிய ஏரிக்கரை, = முகப்பிலுள்ளது கற்கோட்டுத் = கல்லால் அமைந்த ஏரிக்கரையின் முகப்பிலுள்ள ஊர்.)
கக்கோடு,	கக்கோடு, kakāṭu, பெ.(n.) கன்னியாக்குமரி மாவட்டத்துக் கல்குளம் வட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Kal-kulam taluk in Kanniyā-k-kumari district.
ககரம்	ககரம் kagaram, பெ.(n.) 'க' என்னும் எழுத்து; the letter 'ka'. ம. ககாரம் [க+கரம் = ககரம், கரம் – எழுத்துச்சாரியை. 'க' பார்க்க;see 'ka".]
ககாரம்,	ககாரம், kakāram, பெ.(n.) 'க' என்னும் எழுத்து; the letter 'ka'. [க+ காரம் – ககாரம், கரம் –எழுத்துச்சாரியை.] கரம், காரம், கான் என்னும் மூன்று பழந்தமிழ் எழுத்துச் சாரியைகள். இவற்றுள் கரம், கான் இரண்டும் நெட்டெழுத்திற்கு வாரா. ஆயின் கரம், காரம், கான் இம் மூன்றும் குற்றெழுத்துச் சாரியைகளாய் வரும் (தொல். எழுத்து.137);. கரம் குற்றெழுத்திற்கும் காரம் நெட்டெழுத்திற்கும் சொல்லும் வழக்க அச் சாரியைகளில் அமைந்துள்ள குறில் நெடில் வடிவங்களால் ஏற்பட்டதென்க.

ககுத்து,	ககுத்து, gaguttu, பெ.(n.) காளையின் திமில்; hump of the bull. 'ஏற்றின் ககுத்தை முறித்தாய்' (ஈடு.4,3-1);. மறுவ. திமில், மோபுரம் (மீப்புறம்);. க,ககுத; ம.ககுத்து; skt.kakuda; L.cacumen. [கழுத்து → ககுத்து த. கழுத்து → Skt, kakuda] எருத்தின் திமில் கழுத்தின் மீப்புறத்தைக் குறித்தது. இதற்குத் திமில் என்றும் மோபுரம் (மீப்புறம்); என்றும் பெயர் வழங்கக் காணலாம். கழுத்தின் பெயர் மீப்புறத்திற்கு ஆகி வந்தது. ககுத்து என்னும் கொச்சை வடிவம் பொருத்தமான தனறு.
ககுதி	ககுதி gagudi, பெ.(n.) முத்திரை குத்தின எருது; stamped bull. [ககுத்து → ககுதி = திமிலின்மீதிடும் முத்திரை.]
கங்கடிக்காய்,	கங்கடிக்காய், kaṅgaḍikkāy, பெ.(n.) சிறு தும்மட்க் காய்; fowl's cucumber. [கங்கு + அடி + காய்]
கங்கடிகம்,	கங்கடிகம், gaṅgaḍigam, பெ.(n.) குருந்தொட்டி எனும் மருந்துச் செடி; common balah. [கங்கடி + அகம் - கங்கடிகம். கரு → கக்கு → கங்கு = கரியது, தீய்ந்தது, கசப்பானது. கங்கு → கங்கடி]
கங்கண எடுப்பு,	கங்கண எடுப்பு, kaṅgaṇaeḍuppu, பெ.(n.) காப்பு நாண் நீக்கும் நிகழ்வு (சடங்கு);; ceremony of removing the kanganam. [கங்கணம் எடுப்பு]
கங்கணங்கட்டு-தல்	கங்கணங்கட்டு-தல் kaṅgaṇaṅgaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i) 1. திருமணம் முதலிய நிகழ்வு (சடங்கு); களில் கையில் காப்புநாண் கட்டுதல்; to tie u cord round one's wrist at the commencement of a wedding ceremony etc. 2. ஒரு செயலை முடிக்க மூண்டு நிற்றல், உறுதி எடுத்தல்; to take a vow to accomplish something, to be pertinacious in the realization of the aim. ஒரு மாத இறுதிக்குள் கடனைத் திருப்பிக் கொடுத்துவிடுவேன் என்று கங்கணம் கட்டிக்கொண்டான். க. து. கங்கணகட்டு [கங்கணம் கட்டு]

கங்கணத்தி	கங்கணத்தி kaṅgaṇatti, பெ.(n.) சிறு பறவை; myna. ம. கங்ஙணத்தி [குறுங்கழுத்தி → கங்கணத்தி.] கங்கணத்தி
கங்கணம்,	கங்கணம், kaṅgaṇam, பெ.(n.) 1. மங்கல நிகழ்வுகளைச் செய்து முடிக்கும் பொருட்டு மணிக்கட்டில் கட்டப்படும் மஞ்சள் துண்டு அல்லது மஞ்சள் கயிறு; a sacredthreador stringtied with apiece of turmeric (usually); around the right arm or wrist (on auspicious occasions as a symbol of initiation to a specific ritual);. கங்கணம் கட்டிய மாப்பிள்ளை வெளியூர் செல்லக்கூடாது (உ.வ.); 2. ஒரு செயலைச் செய்யும் பொருட்டு மனத்திற்குள்ளும் உறுதிப்பாடு; determination of mind to do a particular job. மாநிலத்தில் முதல் மாணவனாக வரவேண்டு மென்று கங்கணம் கட்டிக்கொண்டு படிக்கிறான்; 3. ஒருவகைக் கைவளை; bangle, bracelet, wristlet. "கங்கணம் பாடி" (திருவாச. 9:19);. 4. இறந்தார்க்குச் செய்யுணும் இறுதி நடப்பில் அவரது கால்வழியினர் கையில் கட்டும் மஞ்சள் கயிறு அல்லது துண்டு; a turmeric tied string or yellow string tied on the hand of the dead person's son or sons at the time of the funeral rites,தந்தையின் இறுதி நடப்புக்கு பிள்ளைகள் கங்கணம் கட்டிக் கொண்டனர். 5. தான் கொண்ட உறுதியை நிறைவேற்றுவதற்காக இடக்கை மணிக்கட்டில் கட்டிக்கொள்ளும் மஞ்சள் துண்டு அல்லது மஞ்சள் கயிறு; a turmeric piece tied string or yellow string tied on the left hand of the person who takes a vow or vengence. இந்த மாத இறுதிக்குள் கடனைத் திருப்பிக் கொடுத்து விடவேண்டும் என்று கங்கணம் கட்டிக் கொண்டான். ம. கங்கணம்: க. து. கங்கண; தெ. கங்கணமு;எரு. கங்கடோ. த.கங்கணம் → Skt. kaňkaṇa, Nep. kaňkan (a large iron bracelet worn by sadhus);. [குல் - குங்கு - கங்கு - கங்கணம் (வட்டமாகக் கட்டிய காப்பு (சொ.ஆ.க.55);] கங்கணமென்ற தென்சொல்லே வடசொற்கும் மூலமாகுமென்றும் இது கணகண என்ற ஒலிக் குறிப்புப் படையில் உருவானதென்றும் கிற்றல் (...) பெருமகனார் கூறுவார் ஆயின் கங்கு
கங்கணம்	கங்கணம்2 kaṅgaṇam, பெ.(n.) நீர்வாழ் பறவை வகை(வின்.);; a kind of water fowl (சா.அக.);. தெ. கங்கணமு;க. கங்க. [கொங்கு → கங்கு → கங்கணம் = வளைந்த மூக்குள்ள பறவை.] கங்கணம்3 kaṅgaṇam, பெ.(n.) முடி; hair (த.சொ.அக);. [கங்கு (கருமை); → கங்கணம்]
கங்கணரேகை,	கங்கணரேகை, kaṅgaṇarēkai, பெ.(n.) கங்கணவரை பார்க்க;see kangana-varai. ம. கங்கணரேக (கங்கணம் போன்று மணிக்கட்டில் அமைந்த வரை);. [கங்கணம் + ரேகை (வரிகை → ரேகை);கங்கணரேகை. த. வளிகை (ரேகை); → Skt. Rëкhaÿ]

கங்கணவரை,	கங்கணவரை, kaṅgaṇavarai, பெ.(n.) 1 மணிக் கட்டில் வளையல்போல் உள்ள கைவரி வகை; a kind of line below the palm (in the wrist); resembling a bracelet. 2. திருமண வாய்ப்பைக் காட்டுவதாகக் கருதப்படும் கைவரி; a line in the palm indicating marital opportunity.
கங்கணாரேந்தல்,	கங்கணாரேந்தல், kaṅgaṇārēndal, பெ.(n.) இராமநாதபுரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Ramanathapuram district [கங்கன் + ஆர் + ஏந்தல் - கங்கனாரேந்தல் → கங்கணாரேந்தல். கங்கன் என்பதன் ஆண்பாலிற்று ணகரம் னகரமாகத் திரிந்திருப்பது வழு. ஆர் உபன்.ஈறு. ஏந்தல் = ஏரி, கங்கனார் ஏந்தல் = கங்கன் பெயரிலமைந்த ஏரி]
கங்கணி,	கங்கணி, kaṅgaṇi, பெ.(n.) இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலுள்ள ஓர் ஊர்; name of a village in Râmanātapuram district [கண் + காணி - கண்காணி = மேற்பார்வையாளன், மேற்பார்வையாளன் பெயரிலமைந்த ஓர் ஊர். கண்காணி → கங்காணி → கங்கணி (மரூஉ);]
கங்கபத்திரம்,	கங்கபத்திரம், kaṅgabattiram, பெ.(n.) 1. பருந்தினிறகு; kite's feather. "கங்கபத்திர நன்னீழல்" (இரகு, நாட்டுப்.59);. 2. அம்பு (திவா.);; arrow winged with the feathers of a kite or heron. க. கங்கபத்ர ம. கங்கபத்ரம். [கொங்கு = பறவையின் வளைந்த அலகு அலகுடைய பறவை கொங்கு →கொங்க → கங்க பத்திரம். வ. பத்ர → த. பத்திரம் = இலை, இறகு இறகுசெருகிய அம்பு. கங்கம் = பருந்து]
கங்கபாடி,	கங்கபாடி, kaṅgapāṭi, பெ.(n.) கங்கவரசர் ஆண்ட நாடு; name of the southern part of the Mysore province which was ruled over by the kings of the Ganga dynasty. 'வேங்கை நாடுங் கங்கபாடியும்" (S.I.I.i.94);. [கங்கர்+பாடி] கங்கமரபினர் குவலாளபுரத்தைத் (கோலார்); தலைநகராகக் கொண்டு கங்க நாட்டை (கங்கபாடி); ஆண்டுவந்தனர். கங்கபாடி 96000 என்று கங்கர்களின் செப்பேடுகளில் குறிக்கப்பெற்றுள்ளது. கங்கபாடி என்பது இன்றைய கருநாடக மாநிலத்தின் தென்பகுதி.

கங்கம்	கங்கம்1 kaṅgam, பெ.(n.) 1. தீப்பொறி (வின்);; spark of fire. 2.கோளக நஞ்சு (மூ.அ.);; a mineral poison. ம. கங்கில் [கங்கு = தி கங்கு + அம் = கங்கம்.] கங்கம்2 kaṅgam, பெ.(n.) 1. பருந்து; common kite. "கங்கவிப்படா நிழலும்" (இரகு.மிட்சி.48);. 2. கழுகு (பிங்கு.);; eagle. க. கங்க;ம. கங்கம். [கொங்கு → கங்கு → கங்கம் (வளைந்த மூக்குடையது] கங்கம்3 kaṅgam, பெ.(n.) சீப்பு (பிங்);; comb. க. கங்கத. [கங்கு+அம்-கங்கம்=முனை. த.கங்கம் → Skt. karīgata.]
கங்கபாளையம்,	கங்கபாளையம், kaṅgapāḷaiyam, பெ.(n.) கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Coimbatore district. [கங்கன் + பாளையம் - கங்கன் பாளையம் - கங்கம்பாளையம் பாளையம் → படை தங்கிய இடம், பாடிவிடு. கங்கன் பெயரில் அமைந்த ஊர்.)
கங்கமநாய்க்கன்குப்பம்,	கங்கமநாய்க்கன்குப்பம், kaṅgamanāykkaṉkuppam, பெ.(n.) கடலூர் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Cuddalore district. [கங்கள் → கங்கமன் + நாயக்கன் + குப்பம் - கங்கமநாயக்கன் குப்பம் தற்போது கங்கணங்குப்பம் என்று வழங்குகிறது.)
கங்கரம்,	கங்கரம், kaṅgaram, பெ.(n.) மோர் (யாழ்.அக);; butter-milk. [கங்கு → கங்கல் → கங்கலம் → கங்கரம் = மெலிவு, இளக்கம், இளக்கமான மோர் த. கங்கலம்→ வ. கங்கரம்]

கங்கல்	கங்கல்1 kaṅgal, பெ.(n.) துண்டுக்கயிறு; a short rope. தண்ணிர் மட்டம் இறங்கிவிட்டது;தாம்புக் கயிற்றுடன் ஒரு கங்கலைச் சேர்த்துக்கொள் (உ.வ.);. [கங்கு → கங்கல், கங்கு = ஒரம், விளிம்பு சிறியது] மீன்பிடிவலையின் அடிப்பகுதி கடலடித்தரையில் படியாத நிலையில் கங்கல் சேர்த்து அவ் வலையைத் தரைவரை எட்டச்செய்வது நெல்லை மீனவர் வழக்கு. மாட்டைக் கட்டி மேய்க்கும் பொழுது கயிற்றின் நீளத்தைத் தான் விரும்பும் எல்லைவரை எட்டச்செய்யக் கங்கல் இணைத்து மேயச்செய்வது வேளாளர் வழக்கு. கிணற்றிலிருந்து நீரிறைக்கும் பொழுது நீர் இருக்கும் எல்லையைக் கயிறு எட்டாத நிலையில் அதனுடன் கங்கல் இணைத்து நீரிறைப்பது உலக வழக்கு இதுபோல் பல்லாற்றானும் கயிற்றின் நீளத்தை நீட்டிக்கக் கங்கல் துண்டுக் கயிறு) பயன்படுமாற்றைக் காண்க கங்கல்2 kaṅgal, பெ.(n.) மாலை மயங்கிய இருள் அல்லது வைகறை; dusk or dawn. [கங்குல் → கங்கல் = கருக்கல், இருட்டான விடியற்காலை]
கங்கல்கருக்கல்,	கங்கல்கருக்கல், kaṅgalkarukkal, பெ.(n.) எற்பாடும் வைகறையும்; dusk and dawn. [கங்கல் + கருக்கல். கங்குல் → கங்கல் = மாலைப்பொழுது, இரவு. கருக்கல் = காலை இருள். கங்கல்கருக்கல் - எதுகைநோக்கி வந்த மரபிணைமொழி]
கங்கலப்பம்பாளையம்,	கங்கலப்பம்பாளையம், kaṅgalappambāḷaiyam, பெ.(n.) கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Coimbatore district. [கங்கல் + அப்பன் + பாளையம், கங்கலப்பன் பாளையம் → கங்கலப்பம் பாளையம். அப்பன்' என்பதன் ஈற்று னகரம் மகரமாகத் திரிந்தது. கங்கல் ஊரினனாகிய கங்கலப்பனின் பெயரிலமைந்த ஊராகலாம்]
கங்கலி,	கங்கலி, kaṅgali, பெ.(n.) பருந்து வகை; a kind of kite (சா.அக);. [கங்கு → கங்கல் → கங்கலி = சிறிய பருந்துவகை]
கங்கவரம்,	கங்கவரம், kaṅgavaram, பெ.(n.) விழுப்புரம் வட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Villuppuram district. [கங்கன்+புரம் - கங்கபுரம் → கங்கவரம் புரம் என்னும் இடப்பெயரிறு வரம் எனத் திரிந்தது.]
கங்கவள்ளி,	கங்கவள்ளி, kaṅgavaḷḷi, பெ.(n.) சேலம் மாவட்டம் ஆத்தூர் வட்டத்தில் உள்ள ஊர்; a willage in Attur taluk in Salem district. [கங்கள் + பள்ளி - கங்கன்பள்ளி → கங்கன்அள்ளி - கங்கவள்ளி த. பள்ளி → க. அள்ளி பள்ளி = சிற்றூர்]

கங்களன்.	கங்களன். kaṅgaḷaṉ, பெ.(n.) பார்வையிழந்தவன், குருடன் (கருநா.);; blind man. க. கங்கள [கண் + (களை); கள + அன்]
கங்கன்	கங்கன்1 kaṅgaṉ, பெ.(n.) சீயகங்கன் (நன். சிறப்புப் மயிலை.);; a chief of the ancient Tamil country. [கங்கம் - கங்கன் (கங்க நாட்டினன், கங்கமரபினன்);] கங்கன்2 kaṅgaṉ, பெ.(n.) சீர்பந்த செய்நஞ்சு: a mineral poison (சா.அக.);. [கங்கு → கங்கன் (திப்போல் கொல்லும் தன்மையது.);]
கங்கன்குளம்,	கங்கன்குளம், kaṅgaṉkuḷam, பெ.(n.) தூத்துக்குடி மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Tuttukkudi district. [கங்கன் + குளம் - கங்கன்குளம். கங்கன் பெயரிலமைந்த சிற்றுர்]
கங்கனூர்,	கங்கனூர், kaṅgaṉūr, பெ.(n.) தருமபுரி மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Dharumapuri district. [கங்கன்+குளம்-கங்கன்குளம். கங்கள் பெயரிலமைந்த சிற்றூர்.]
கங்காணம்,	கங்காணம், kaṅgāṇam, பெ..(.n) கண்காணம் பார்க்க;see kangănam. ம. கங்காணம் [கண்காணம் → கங்காணம்]
கங்காபுரம்	கங்காபுரம்1 kaṅgāpuram, பெ.(n.) கங்கைகொண்ட சோழபுரம் பார்க்க; see kangal. konda-cola-puram. குளிர்பொழில்சூழ் கங்காபுர மாளிகை (தண்டி.95.14 உரை);. [கங்கை + கொண்ட + சோழபுரம் - கங்கை கொண்ட சோழபுரம் → கங்காபுரம் (மரு.உ);] கங்காபுரம்1 kaṅgāpuram, பெ.(n.) Three_Space>ஈரோடு மாவட்டம், ஈரோடு வட்டத்துச்சிற்றுர்; a willage in Erode taluk in Erode district. [கங்கன் + புரம் - கங்கன்புரம் → கங்காபுரம் கங்கன் பெயரிலமைந்த சிற்றுார்]
கங்காமணியம்மாள்,	கங்காமணியம்மாள், kaṅgāmaṇiyammāḷ, பெ.(n.) மீனவர் வணங்கும் பெண்தெய்வம் (செங்கை மீனவ.);; a Goddess worshipped by the fishermen, [கங்கை + மணி + அம்மாள்.]

கங்காரு,	கங்காரு, kaṅgāru, பெ.(n.) தாவிச்செல்வதற்கேதுவாய் நீண்ட பின்னங்கால்களையும் குட்டையான முன்னங்கால்களையும் உடைய, உருவில் பெரிய ஆத்திரேலியப் புல்லுண்ணி விலங்கு; a large Australian herbivorous marsupial (family Macropoclidal); with short forelimbs, very long hindlegs and great leaping power, kangaroo. ம. கங்கரு [காண்கு + அருது - காண்கருது → காண்கரு → கங்காரு எனத் திரிந்த திரிபாகலாம். இன்றும் கொங்கு நாட்டுப்புறவழக்கில் நான் பார்க்கவில்லை என்பதை நான் காங்கலெ எனக் குறிப்பிடுவதைக் கேட்கலாம்.] கங்காரு என்னும் சொல் ஆத்திரேலியப் பழங்குடிகளின் மொழியில் தெரியாது எனப் பொருள்படும். அவர்கள் தமக்குத் தெரியாது எனச் சொல்லிய சொல்லையே இவ் விலங்குக்குப் பெயராகத் தவறுதலாகச் சூட்டியதால் அதுவே பெயராக நிலைபேறடைந்தது என்பர். ஆத்திரேலியப் பழங்குடிகளின் மொழிகள் தமிழொடு தொடர்புடையன என ஆய்வாளர் J.C. Prichard - 1847 and Cold well - 1856 பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் நடுவிலேயே கண்டறிந்துள்ளனர். "All Australian oborigines are supposed to be descended from Dravidians who migrated about 15,000 years ago from India and Ceylon"-Doglas Lockwood. "We the Aborigines", Cassels, Australia, 1963. "Only the Dravidian suggestion deserves to be taken at all seriously" as regards the affinity of Australian Languages - R.M.W. Dixon: "The Languages of Australia", Cambridge University Press, 1980.
கங்காள்,	கங்காள், kaṅgāḷ, பெ.(n.) மெலிவு, வலுவின்மை, weak, feeble. க. கங்காடு [கங்காளம் → கங்காள்]
கங்காளமாலி,	கங்காளமாலி, kaṅgāḷamāli, பெ.(n.) எலும்புமாலை அணிந்த சிவன்;Śiva who wears garland of bones. ம.கங்களாமாலி; Skt. Karikálamálin [கங்காளம் + மாலி மாலையாகக் கொண்டவன் மாலி 'இ' உடைமை ஈறு]
கங்காளமூலி,	கங்காளமூலி, kaṅgāḷamūli, பெ.(.n) சிவகரந்தை (கரந்தையில் ஒருவகை);; Ceylon toolsy. [கங்கான் + மூலி, மூலி = மூலிகை.]
கங்காளன்	கங்காளன்1 kaṅgāḷaṉ, பெ.(n.) சிவன்;Šivā. [கங்காளம்1 → கங்காளன்.]
கங்காளன்,	கங்காளன், kaṅgāḷaṉ, பெ.(n.) துருசு; blue vitriol, Copper-Sulphate. [கங்கு → கங்காள் → கங்காளன்.]

கங்காளி	கங்காளி1 kaṅgāḷi, பெ.(n.) 1. மாகாளி (பிங்.);; Kal being the consort of Kangălan. 2. மலைமகள்; Parvati "மலைமாது கங்காளி" (மறைசை.17);. ம. கங்காளி [கங்காளன் → கங்காளி = எலும்பு மாலை அணிந்த (சிவன்); கங்காளன் மனைவி த. கங்காளி →Skt, kankali); கங்காளி2 kaṅgāḷi, பெ.(n.) 1. ஏழை; poor. 2. இரவலன்; miserable person, begger. க. கங்காலி; தெ.கங்காளி; Skt, kankala (Sekeleton);; Beng., Nep. kangāl; Ori., Pkt kangāla; Persn. kangalah (whore monger, miser);; U. kangal; Mar., H kaṅgāli. எலும்பு எலும்புமாலை எலும்புமாலை
கங்கான்,	கங்கான், kaṅgāṉ, பெ.(n.) எலும்பும் தோலுமாய் மெலிந்தவன்; a skeleton like person. [கங்காளம் (எலும்பு); + கங்காளன் → கங்கான்.]
கங்கில்	கங்கில்1 kaṅgil, பெ.(n.) 1. காளம் என்னுங் குழலிசைக் கருவியின் உறுப்புகளுளொன்று; apart of the trumpet. கங்கில் ஒன்றும் குழல் இரண்டும் மோதிரம் ஐஞ்சும் உடைய பொன்னின் காளங்கள் 2. விளக்குத்திரியின் கரிந்த பகுதி; burnt part of the wick in a lamp. ம. கங்கில் [கங்கு → கங்கில் = குழலில் தீச்சுட்ட பகுதி காளத்தின் துளைப்பகுதி] கங்கில்2 kaṅgil, பெ.(n.) மீன்பிடிவலை மிதக்க உதவும் மரக்கட்டைகளை வலையோடு சேர்த்துக் கட்டும் கயிறு; cord used for tieing pieces of wooden blocks in fishing nets (G&JET);. [கங்கல் → கங்கில் கங்கல் = துண்டுக்கயிறு.]
கங்குக்கூடு,	கங்குக்கூடு, kaṅgukāṭu, பெ.(n.) தச்சுக் கருவி வகை; carpenter's instrument. மறுவ வருவு (வரைவு);. [கங்கு கூடு. கங்கு = கூரிய விளிம்பு. கங்குக்கூடு = கூரிய விளிம்புள்ள அலகு கொண்ட தச்சக்கருவி. பலகையை இழைப்பதற்கும், குறைப்பதற்கும் தேவையான அளவைக் கோடிட்டுக் காட்டப் பயன்படும் கருவி.]

கங்குகரை,	கங்குகரை, gaṅgugarai, பெ.(n.) 1 வரம்பு, எல்லை, bank, shore, limit. "கங்குகரை காணாத கடலே" (தாயுமான.1);. 2. எண்ணிக்கை; number. [கங்கு கரை. கங்கு, கரை என்னும் இரு சொற்களும் ஒரு பொருளைக் குறித்து நின்ற இணைமொழி, கங்கு = நிலத்தின் எல்லை, வரம்பு. கரை = நீர்நிலையின் எல்லை, வரம்பு]
கங்குட்டம்,	கங்குட்டம், kaṅguṭṭam, பெ.(n.) 1. ஒருவகைக் காவி. இது 64 கடைச் சரக்குகளுள் ஒன்று; a kind of Indian red earth. It forms one of the 64 bazaar drugs described in Tamil medicine. 2. மிருதாறுசிங்கு எனும் நஞ்சுவகை; a kind of poison from lead (சா.அக.);. [கங்கு = கருமை. கங்குள் → கங்குடு → கங்குட்டம்]
கங்குணம்,	கங்குணம், kaṅguṇam, பெ.(n.) நான்முகப் புல்; a kind of grass which has four edges. [கங்கு = விளிம்பு பக்கம். கங்கு → கங்குணம்]
கங்குணி,	கங்குணி, kaṅguṇi, பெ.(n.) கங்குளி பார்க்க;see kaṅguli. [கங்குளி → கங்குணி]
கங்குநோய்,	கங்குநோய், kaṅgunōy, பெ.(n.) கொப்புளநோய் வகையில் ஒன்று(சீவரட்.144);; small blisters on the skin, resembling grains of millet. [காங்கு → கங்கு நோய்]
கங்குப்பலா,	கங்குப்பலா, kaṅguppalā, பெ.(n.) காட்டுப் பலா jungle jack (சா.அக.);. [காங்கு = வெப்பம், கானல், காங்கு → கங்கு + பலா]
கங்குப்பனை,	கங்குப்பனை, kaṅguppaṉai, பெ.(n.) 1. அடியிற் கருக்குச் சூழ்ந்த பனை (யாழ்ப்);, rough palmyra tree that is difficult to climb. 2. அடுக்குப்பனை; a species of palm tree. (சா.அக.); [கங்கு + பனை.]
கங்குமட்டை,	கங்குமட்டை, kaṅgumaṭṭai, பெ.(n.) பனையின் அடிக்கருக்கு (வின்.);; base of a palmyra leaf-stalk encircling the tree. [கங்கு + மட்டை]

கங்குர்,	கங்குர், kaṅgur, பெ.(n.) தினை; millet (சா.அக);. [கங்கு + கங்குர்]
கங்குரு,	கங்குரு, kaṅguru, பெ.(n.) கண்கட்டி; sty in the eye. ம. கங்குரு [கண் + குரு - கண்குரு → கங்குரு]
கங்குல்	கங்குல்1 kaṅgul, பெ.(n.) 1.இரவு; night. "நள்ளென் கங்குலும் வருமரோ" நற்.145:10, 2. இருட்டு; darkness. 3. தாழி (பரணி); நாண்மீன் (வின்);; the second star. [கங்கு' → கங்குல் = கரிய இரவு இருட்டு] கங்குல்2 kaṅgul, பெ.(n.) எல்லை (சங்.அக);; ridge, boundary. [கங்கு' → கங்குல்.]
கங்குல்வாணர்,	கங்குல்வாணர், kaṅgulvāṇar, பெ.(n.) 1. இரவில் விலங்குகளை வேட்டையாடுவோர்; those who go for hunting during night hours. 2. இரவில் திரியும் அரக்கர்; as those who usually carry on their activities during the night time. "கங்குல் வாணர்தங் கடனிறப்பதே" (பாரத.வேத்திர,11);, [கங்குல் + வாழ்நர் வாழ்நர் → வாணர்]
கங்குல்விழிப்பு	கங்குல்விழிப்பு kangu-vilippu, பெ.(n.) 1. கூகை (யாழ்.அக);; rock horned-owl. 2. கோட்டான்; the small screech-owl (சா.அக.);. [கங்குல் + விழிப்பு (= இரவில் விழித்திருப்பது);]
கங்குல்வெள்ளத்தார்,	கங்குல்வெள்ளத்தார், kaṅgulveḷḷattār, பெ.(n.) குறுந்தொகை 387 ஆம் பாடல் ஆசிரியர்; author of verse 387 of Kurundogai. [கங்குல் + வெள்ளத்தார். கங்குல்வெள்ளம் என்ற தொடரால் பெற்ற பெயர்] பிரிவிடை வருந்திய தலைவி, செயலறுதற்குரிய மாலைக் காலத்தையும் ஒருவாறு நீந்துவோம்;ஆயின் நீந்திக் கரைகாண இயலாததாக இரவு இருக்கிறது,என்று துன்பப்படுவதாக இரவை வெள்ளமாக உருவகப்படுத்திக் கங்குல்வெள்ளம் என்ற தொடரை நயம்படப் பெய்துள்ளார். கங்குல் = இரவு.
கங்குவடலி,	கங்குவடலி, kaṅguvaḍali, பெ.(n.) அடிக்கருக்குள்ள மட்டைகள் சூழ்ந்த இளம் பனைமரம்; young palmyra with the dried leaves still adhering to its trunk (சா.அக.);. [கங்கு + வடலி]

கங்குளி,	கங்குளி, kaṅguḷi, பெ.(n.) சிறுவாலுளுவையரிசி; the arm pit (சா.அக.);. க. கங்குழ், கங்குழ, கங்குழு, கவுங்குழ், கொங்கழ், கொங்கழ து. கங்குள தெ. சங்கெ சங்கிலி பட கக்குவ [அக்குள் → கக்குள் → கங்குள் → கங்குழ்] கங்குளி, kaṅguḷi, பெ.(n.) சிறுவாலுளுவையரிசி, the seed of the spindle tree (சா.அக.);. [கங்கு → கங்குளி கங்கு = கூர்மை]
கங்குற்கிறை,	கங்குற்கிறை, kaṅguṟkiṟai, பெ.(n.) 1. திங்கள் விரும்பி (சந்திரகாந்தி);: moon flower. 2. திங்கள் (சா.அக.);; the Moon. [கங்குல் + இறை தலைவன்)]
கங்குற்சிறை,	கங்குற்சிறை, kaṅguṟciṟai, பெ.(n.) இராக்காவல் (வின்.);; watch or guard kept during night. [கங்குல் + சிறை]
கங்குனி,	கங்குனி, kaṅguṉi, பெ.(n.) வாலுளுவை மரம்; intellect tree (சா.அக.);. [கங்குளி → கங்குனி]
கங்குனிறம்,	கங்குனிறம், kaṅguṉiṟam, பெ.(n.) கறுப்பு நிறம்; black colour. [கங்குல் + நிறம் கங்கு → கங்குல் = கரிய இரவு, கருமை நிறம்]

கங்கை,	கங்கை, kaṅgai, பெ.(n.) 1. நீர்; water. கங்கை தூவி (மேகம்); (யாழ்.அக.); 2. ஆற்றைக் குறிக்கும் பொதுப்பெயர்; river. "உவரிமிசைக் கங்கைகள் வந்தெய்தும்" (கந்தபு:தாரக37);. 3. பனிமலை இமய மலை)யில் கங்கோத்திரி என்னுமிடத்தில் தோன்றி வங்கக்கடலில் கலக்கும் ஆறு, the river which orginates at Gangotriof Himalyan mountain and ends at Bay of Bengal, river Ganges. "usinusong, யெல்லாம் சென்றுணக் கங்கைக் கரைபொரு மலிநீர்" (புறநா.1616);. ம.கங்க;க.கங்கெ; Skt., Nep. gangā. [அம் = நீர் அம்_→ கம் + கை = கங்கை கை - சொல்லாக்க ஈறு.] நீரைக் குறித்த சிறப்புப் பெயர், ஆற்றுப் பொதுவிற்கும், வெள்ளம் பெருக்கெடுத்தோடும் ஆற்றுக்கும், கங்கைக்கும் ஆகிவந்துள்ளது. ஒ.நோ. கம் = நீர், கம் + அம் - கம்மம் (நன்செய் உழவுத்தொழில்);. கம் என்னும் நீரைக் குறித்த சொல் 'அம் ஈறு பெற்று உழவுத்தொழிலைக் குறித்தது போல, இச் சொல் 'கை' ஈறு பெற்றுக் கம் கை - கங்கை எனத் திரிந்து நீர்ப்பெருக்கான ஆற்றையும் நீர்நிலையையும் கட்டியது. கங்கை என்பதற்கு வடமொழியில் 'கம் (gam); என்னும் வேர்ச்சொல்லைக் காட்டி, விரைந்து செல்வது (swiftgoer); என்று மானியர் வில்லியம்க காரணம் காட்டியிருப்பது பொருந்தாது. எல்லா ஆறுகளும் விரைந்து செல்வனவே. கங்கை என்பதற்கு நீர் என்னும் பொருளும் வடமொழியில் இல்லை. கங்கை தூவி (மேகம்);, கங்கை [illegible] கங்கைப்பாலிலை [illegible] என்னும்
கங்கைக்குளியல்,	கங்கைக்குளியல், kaṅgaikkuḷiyal, பெ.(n.) 1. கங்கையில் குளித்த பலனை அடைவதற்குச் செய்யும் கொடை; gift to obtain the spiritual benefit of a bath in the Ganges. 2. விளக்கணிவிழா(தீபாவளி); அன்று செய்யும் எண்ணெய்க் குளியல்; oil bath on the Deepavali day. [கங்கை + குளியல்.]
கங்கைகுலம்,	கங்கைகுலம், gaṅgaigulam, பெ.(n.) கங்கைச் சமவெளியிலிருந்து வருந்து குடியேறியதாகக் கூறப்படும் வேளாளர்குலம்; the Vēlāla tribe, who claim to have migrated from the Gangetic region. [கங்கை + குலம் - கங்கைகுலம். கங்கைச் சமவெளியிலிருந்து தென்னாடு நோக்கி வந்தவராகக் கங்கை குல வேளாளர் கருதப்படினும், தமிழ்நாட்டிலிருந்து வடநாடு முழுவதும் பரவி வாழ்ந்து காலப்போக்கில் தென்னகம் திரும்பிய ஒருசாரார் என்பதே இதன் பொருள்.]
கங்கைகொண்ட சோழச்சேரி,	கங்கைகொண்டசோழச்சேரி, gaṅgaigoṇṭacōḻccēri, பெ.(n.) இலால்குடி வட்டம் ஆலம்பாக்கம் அருகிலிருந்த ஒரூர்; a village near Alambakkam near Lalgudi. "ஸ்ரீ கங்கை கொண்ட சோழ சேரி சிறு கொட்டையூர் தத்தந்" (தெ.இ.கல்.தொ.26. கல்.769);. [கங்கை + கொண்ட + சோழன் + சேரி]
கங்கைகொண்ட சோழபுரம்,	கங்கைகொண்டசோழபுரம், gaṅgaigoṇṭacōḻpuram, பெ.(n.) முதலாம் இராசேந்திர சோழன் காலத்திருந்து சோழமன்னர்களின் தலைநகராகத் திகழ்ந்ததும் உடையார்பாளையத்திலிருந்து பத்துக்கல் தொலைவிலமைந்துமான ஓர் ஊர்; capital of the Chola kings from the time of Rajendra-I, a town about ten miles from Udaiyār-palaiyam. [கங்கை + கொண்ட + சோழன் + புரம்] கங்கைப்பகுதியை வென்றதால் இராசேந்திர சோழனுக்குக் கங்கைகொண்ட சோழன் என்னும் சிறப்புப் பெயரமைந்தது. அவனால் நிறுவப்பட்ட கோநகரம் கங்கை கொண்ட சோழபுரம்.

கங்கைகொண்ட சோழன்	கங்கைகொண்டசோழன் kangai-konda-colan, பெ.(n.) முதலாம் இராசேந்திரசோழன் (கலிங்.223);; a Cōla king, who conquered the Gangetic region. [கங்கை + கொண்ட + சோழன்] கங்கை வரை படையெடுத்து வென்றவனாதலின் இப் பெயர் பெற்றான். இவனைத் தென்னாட்டு நெப்போலியன் என்றும் வரலாற்று ஆசிரியர் சிறப்பித்துக் கூறுவர்.
கங்கைகொண்டான்,	கங்கைகொண்டான், gaṅgaigoṇṭāṉ, பெ.(n.) கங்கைகொண்ட சோழபுரம் பார்க்க;see kangaikonda-Côla-puram. [கங்கை கொண்ட சோழபுரம் → கங்கை கொண்டான்.]
கங்கைசாற்றி,	கங்கைசாற்றி, kaṅgaicāṟṟi, பெ.(n.) மணித்தக்காளி (சா.அக.);; black night shade. [கங்கை + சாற்றி கங்கை = நீர் நீரார்ந்த பழம்.]
கங்கைதுவி,	கங்கைதுவி, kaṅgaiduvi, பெ.(n.) முகில் (பாழ்.அக.);; cloud. [அம் = நீர் அம் → கம். கம் + கை - கங்கை = நீர், நீர்த்திரள், வெள்ளம் கங்கை + தூவி தூவு → தூவி]
கங்கைப்பாலிலை,	கங்கைப்பாலிலை, kaṅgaippālilai, பெ.(n.) சதுரக்கள்ளி; square spurge (சா.அக.);. [கங்கை + பாலிலை = வெண்ணிறப் பாலினைக் கொண்டது.]
கங்கைமகன்,	கங்கைமகன், gaṅgaimagaṉ, பெ.(n.) 1. முருகன்; Murugan. 2.வீடுமன்; Bişmā. மறுவ கங்கை மைந்தன். [கங்கை + மகன். கங்கை = கங்கையாறு, கங்கைத்தேவி]

கங்கைமாத்திரர்,	கங்கைமாத்திரர், kaṅgaimāttirar, பெ.(n.) உத்தி பிரித்துச் சிறுவர் ஆடும் விளையாட்டில் ஒருசாரார்க்கு வழங்கிய பெயர் (தொல்,சொல்.165, சேனா.);; name given to one of two groups in a boy's game of ancient times. [கங்கை + மாத்திரர். மாத்திரம் → மாத்திரர். மாத்தல் = அளவிடுதல், திறமையுடையவராதல்.] கங்கைமாத்திரர் = கங்கையை அளவிடுபவர். மக்களால் அளவிடற்கரிய கங்கையினையும் அளவிட்டறியும் ஆற்றலுடையார் என்பதை விளக்க, கங்கை மாத்திரர் என்றார் (சேனாவரையர்);. இப் பெயர்கள் பட்டிபுத்திரர், கங்கைமாத்திரர் பண்டைக்காலத்துச் சிறார் விளையாடுங் காலத்துப் படைத்திட்டுக் கொண்ட பெயராம் இக்காலத்தும் பலர் குழுமித் தம்மிற் கூடி விளையாடல் குறித்த போழ்தத்து அம் மகாரில் இருவர் தலைவராக நிற்க ஏனையோர் இருவர் இருவராகப் பிரிந்து தனியிடஞ் சென்று தம்மிற் பெயர் புனைந்து தலைவர்களை யண்மிக் காற்றைக் கலசத்திலடைத்தவன் ஒருவன்', 'கடலைக் கையால் நீந்தினவன் ஒருவன் இருவருள் நுமக்கு யாவன் வேண்டுமெனவும் 'வானத்தை வில்லாக வளைத்தவன் ஒருவன் ஆற்று மணலைக் கயிறாகத் திரித்தவனொருவன் இவருள் யாவன் நுமக்கு வேண்டுமெனவும். வினவுவர். அத் தலைவர்கள் இன்னின்னார் வேண்டுமென, அவர்கள் பகுதியிற் சேர்ந்து ஆடலியற்றுவர் என்க. ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர், இளந்துணை மகார் தம்மிற் கூடி விளையாடல் குறித்த பொழுதைக்குப் படைத்திட்டுக் கொண்ட பெயர். அவை பட்டிபுத்திரர், கங்கைமாத்திரர்' என்றதனாலும் இது நன்கு விளங்கும். (பாவாணர். தொல்,சொல்.165, அடிக்குறிப்பு);.
கங்கைமீட்டான்,	கங்கைமீட்டான், kaṅgaimīṭṭāṉ, பெ.(n.) தண்ணீர்விட்டான் கிழங்கு; water-root (சா.அக.);. [கங்கை + மீட்டான். கங்கை = தண்ணிர்]
கங்கைமைந்தன்,	கங்கைமைந்தன், kaṅgaimaindaṉ, பெ.(n.) கங்கைமகன் பார்க்க;see kangai-magan. [கங்கை + மைந்தன் (மகன்);]
கங்கையம்மன்,	கங்கையம்மன், kaṅgaiyammaṉ, பெ.(n.) சிற்றூர்ப் பெண்தெய்வம்; female village deity. [கங்கை + அம்மன்.] ஆற்றினைப் பெண்ணாக உருவகிக்கும் மரபி னடிப்படையில் கங்கையம்மன் என்னும் தெய்வப் பெயர் உண்டாயிற்று.
கங்கையான்,	கங்கையான், kaṅgaiyāṉ, பெ.(n.) கங்கையாற்றை முடியில் கொண்டவனாகக் கருதப்படும் சிவன்; who is believed to be adorned with the river Ganga on his tuft. [கங்கை + ஆன்.]
கங்கையோன்,	கங்கையோன், kaṅgaiyōṉ, பெ.(n.) துருக; blue vitriol (சா.அக.);. [கங்கு + கங்கை → கங்கையோன்.}

கங்கைவேணியன்,	கங்கைவேணியன், kaṅgaivēṇiyaṉ, பெ.(n.) சிவன்;Šivā. [கங்கை + வேணியன், வேண்=சடை.)
கங்கொளி,	கங்கொளி, kaṅgoḷi, பெ.(n.) இருட்டில் ஒளிரும் மரம் (அசோகு);; a tree shining in darkness, luminous tree (&m.95);. [கங்குல் + ஒளி - கங்குல்ஒளி → கங்கொளி கங்குல் = இருள். கங்கொளி = இருளில் ஒளிர்வது]
கங்கோலம்,	கங்கோலம், kaṅālam, பெ.(n.) வால்மிளகு; tail pepper (சா.அக.);. [கொங்கு + வாளம் → கொங்குவாளம் (வளைந்து நீண்டது → கங்கோலம் (கொ.வ.);]
கங்கோலை,	கங்கோலை, kaṅālai, பெ.(n.) தென்னை மட்டையின் அடியோலை (தஞ்சை);; short leaves on the stalk of a coconut leaf. கங்கோலை வாருகோல் நன்கு உழைக்கும். [கங்கு + ஒலை, கங்கு = விளிம்பு.]
கச்சக்கட்டைமரம்,	கச்சக்கட்டைமரம், kaccakkaṭṭaimaram, பெ.(n.) சின்னாஞ்சிமரம்; crape myrtle. [கச்சல் + கட்டை + மரம்.]
கச்சக்கடாய்,	கச்சக்கடாய், kaccakkaṭāy, பெ.(n.) ஆமையோடு; the shell of a tortoise. த.கச்சம் → Skt. kacchapaka (tortoise);. [கச்சம் + கடாய். கடாய் = வாயகன்ற மட்கலம் கச்சம் = ஆமை, கச்சம் பார்க்க; see kaccam]
கச்சக்கயிறு,	கச்சக்கயிறு, kaccakkayiṟu, பெ.(n.) 1 யானையின் கழுத்தில் கட்டும் பட்டைக் கயிறு: rope tied round the neck of an elephant. 2. யானையின் வயிற்றைச் சுற்றிக் கட்டும் கயிறு: elephant's girth (சேரநா.);. ம. கச்சக்கயறு ' [கச்சு + கயிறு]
கச்சக்குமிட்டி,	கச்சக்குமிட்டி, kaccakkumiṭṭi, பெ.(n.) 1. தலை விரித்தான் செடி, ஒருவகைக் கொம்மட்டி; a kind of bitter plant. 2.பேய்க்கொம்மட்டி; wild gourd (சா.அக);. [கச்சல் + குமிட்டி கொம்மட்டி → குமிட்டி]

கச்சக்குறிஞ்சான்,	கச்சக்குறிஞ்சான், kaccakkuṟiñjāṉ, பெ.(n.) கசப்புக் குறிஞ்சான்; a plant (சா.அக);. [கச்சல் + குறிஞ்சான்.]
கச்சக்கோரை,	கச்சக்கோரை, kaccakārai, பெ.(n.) உப்பங்கோரை; a sedge that grows only by the side of salt marshes (சா.அக.);. [கச்சல் + கோரை. கச்சல் = சிறுமை, மென்மை.]
கச்சகம்	கச்சகம்1 gaccagam, பெ.(n.) குரங்கு; monkey (சா.அக);. ம. கச்சகம் [கொள் = வளைவு கொள் → கொச்சு → கொச்சகம் → கச்சகம், முதுகு வளைந்த விலங்கு குரங்கு.] கச்சகம்2 gaccagam, பெ.(n.) கொள்; horse-gram. மறுவ, கொள்ளு காணம், உருளி [கொள் = வளைவு கொள் → கொச்சு → கொச்சகம் → கச்சகம் (வளைந்து காணப்படும் கொள்ளுக்காய்);]
கச்சகர்,	கச்சகர், gaccagar, பெ.(n.) கச்சகம் பார்க்க; see kaccagamo. [கச்சகம் → கச்சகர்]
கச்சங்கட்டு-தல்,	கச்சங்கட்டு-தல், kaccaṅgaṭṭudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) கச்சைக்கட்டு பார்க்க;see kaccai-k-kattu-. [கச்சை → கச்சம் + கட்டு.]
கச்சங்கம்,	கச்சங்கம், kaccaṅgam, பெ.(n.) கச்சம், ஒப்பந்தம், agreement, binding. "நாங்க ளெம்மிலிருந்தொட்டிய கச்சங்கம் நானுமவனு மறிதும்" (திவ். நாய்ச்.5:8);. [கச்சு = பிடிப்பு, கட்டுப்பாடு. கச்சு → கச்சங்கம்]
கச்சச்சாலி,	கச்சச்சாலி, kaccaccāli, பெ.(n.) சிவப்பு நெல்; a kind of red paddy (சா.அக.);. [கச்சல் = சிறிய, இளைய கச்சல் + சாலி நெல்)]

கச்சச்செல்வம்,	கச்சச்செல்வம், kaccaccelvam, பெ.(n.) கச்சமீனின் எலும்பு (வின்.);; bone of the kaccam fish. மறுவ. கச்சத்தினங்கம் [கச்சம் + அத்து - கச்சத்து → கச்சச்சு. எல் = எலும்பு எல் அம் - எல்வம். கச்சச்சு + எல்வம் = கச்சமீனின் எலும்பு அம் பெருமைப்பொருட் பெயரிறு]
கச்சட்டம்,	கச்சட்டம், kaccaṭṭam, பெ.(n.) 1. உடைமடிப்பு; folds in the garment. 2. கோவணம்; loin-cloth. ம. கச்சட்டம், க. கச்சட்ட தெ. கோசி பட கச்ச. [கொள் + க - கொட்சு → கட்சு → கச்சு வளைத்துக் கட்டுவது. கச்சு + அட்டம் - கச்சட்டம் அட்டம் = குறுக்காக]
கச்சடம்	கச்சடம்1 kaccaḍam, பெ. (n.) கோவணம்; loin - cloth. ம. கச்சடம் kacchakka (கொகவம்);. [கச்சட்டம் → கச்சடம்] கச்சடம்2 kaccaḍam, பெ. (n.) நீர் பிப்பிலி;{anaquátic} plant supposed to be a variety of long-pepper. [கச்சம் = நீர்கோத்த நிலம் கச்சம் → கச்சடம் = நீர்நிலத்துப் பயிரி.] கச்சடம்3 kaccaḍam, பெ. (n.) வண்டி; cart., ம. கச்சடம்;தெ. கச்சடமு. [சகடம் → கசடம் → கச்சடம், சகடம் = வண்டி சகடம் என்னும் சொல்லைக் கச்சட எனப் பிறழப் பலுக்கிய அயன்மொழியாரால் திரிபுற்ற இச் சொல் மலையாளத்திலும் தெலுங்கிலும் வழக்கூன்றியது.]
கச்சடி	கச்சடி kaccaḍi, பெ. (n.) கோவணம்; loin-cloth. ம. கச்சடி [கச்சடம் → கச்சடி]
கச்சண்டம்	கச்சண்டம் kaccaṇṭam, பெ.(n.) அலரி (சா.அக);; Oleander. [கச்சம்) + அண்டம். கய் = கசப்பு கய்ப்பு → கசப்பு. கய் → கச →_கசம் → கச்சம்]

கச்சணி முலை	கச்சணி முலை kaccaṇimulai, பெ. .(n.) முலைக்கச்சம் கட்டியுள்ள மார்பகம்; a woman's breast with a garment on, well-girded breast. ம. கச்சணிமுல [(கச்சு + அணி முலை]
கச்சத்தரம்	கச்சத்தரம் kaccattaram, பெ .(n.) முரட்டுத்துணி, coarse cloth. ம. கச்சத்தரம் ([கச்சம் தரம்]
கச்சத்தீவு	கச்சத்தீவு kaccattīvu, பெ. (n.) இராமேசுவரத்திற்கும், இலங்கையின் தலைமன்னாருக்கும் இடையில் உள்ள சிறிய தீவு: an island located in between Rameswaram and Thalaimannar of Ceylon. [கச்சம் + தீவு கச்சம் = ஒருவகை ஆமை கச்சம்' {umfás};see {kaccamo}.] இந்தியக் கடலெல்லையின் கிழக்கே இரண்டு கடற்கல் தொலைவில் உள்ளது. முன்னம் இராமநாதபுரம் அரசருக்கு உரிய இத் தீவு, கடலெல்லை வகுத்த போது இலங்கை எல்லைப் பகுதியில் அமைந்துவிட்டது.
கச்சந்தி	கச்சந்தி kaccandi, பெ. (n.) கோணிப்பை: gunny bag. கச்சந்தி எடுத்துக் கால்மிதியாகப் போடு [கச்சம்] + அந்தி கச்சம் = துணி, சணல் நாரினால் துணி போல் நெய்யப்பட்ட சாக்குப்பை உம்முதல் - கூடுதல், பொருந்துதல், ஒன்றுசேர்தல், உம் → உந்து → அந்து → அந்தி = விளிம்பு ஒருசேரத் தைக்கப்பட்டது. கச்சந்தி = துணியின் விளிம்பைக் கூட்டி ஆக்கப்பட்டது. பை]
கச்சந்தியவிழ்-த்தல்	கச்சந்தியவிழ்-த்தல் kaccandiyaviḻttal, 4. செகுன்றாவி. {v.} பொய்மூட்டையவிழ்த்தல்; to spin a yarn, to utterfalsehood, to untie the bag. [கச்சந்தி அவிழ். கச்சந்தி = கோணிப்பை மூட்டை பொய்யை முட்டையிலுள்ள பொருளாக உருவகப்படுத்தி உரைக்கும் கூற்று அவிழ்தல் த.வி); - அவிழ்த்தல் (பி.வி);. கச்சந்தியவிழ்த்தல் = பல பொய்களை அடுக்கிச் சொல்லுதல்.]
கச்சநாரத்தை	கச்சநாரத்தை kaccanārattai, பெ. (n.) 1. இளநாரத்தை; unripe citron. 2. கசப்பு நாரத்தை bitter citron (சா ,அக);; ம. கச்ச (கசப்பு);; க. கசரெ (கசப்பு);; [கச்சல் + நாரத்தை கச்சல் = இளமை, பிஞ்சுக்காய். துவர்ப்புச்சுவை அல்லது கசப்புச் சுவையுடையதாய் இருக்கும். சில சொற்களுக்குக் 'கச்ச' அடையாய் வந்துள்ளது. மலையாளத்தில் கசப்பு எனப் பொருள்படும் கச்ச' என்பது 'கய்க்கு [கைத்தல்] என்னும் வினையின் பெயரெச்ச வடிவாகும்]

கச்சப்பட்டை	கச்சப்பட்டை kaccappaṭṭai, பெ. (n.) மெல்லிய இரும்புப்பட்டை முகவ {p56mo}; a thin iron sheet. [கச்சல் + பட்டை]
கச்சப்பணம்	கச்சப்பணம் kaccappaṇam, பெ. (n) பழைய திருவிதாங்கூரில் நிலவிய படைப்பயிற்சிப் பரிசுத் தொகை; presents given for military training. [சேரநா.] ம. கச்சப்பணம், கச்சாப் பணம். [கச்சு + பணம் - கச்சுப்பணம் → கச்சப்பணம் கச்சு = இடையாடை உடுப்புகள். படைமறவர்க்கு உடுப்புகளுக்காகத் தரப்பட்ட பணத்தைக் குறித்த சொல்லாகலாம்.]
கச்சம்	கச்சம்1 kaccam, பெ. (n.) நீர்நிலையின் கரை; bank of river, lake, etc. 2. கடற்கரை; sea-shore. LD. கச்சம். Skt. kaccha. [கள் → கவ்வு → கச்சு [கடித்தாற்போல் இறுக்கிப்பிடிக்கும் பிடிப்பு நீர் கசியாமலும் வழிந்தோடாமலும் தடுக்கும் கரை] கச்சு + அம் → கச்சம் [கரை]. அம் சொல்லாக்க ஈறு நீர்கசியும் ஏரிக்கரை சார்ந்த நிலமும் இப் பெயர் பெற்றது.] கச்சம்2 kaccam, பெ. (n.) 1. நீரால் அரிக்கப்படும் நிலப்பகுதி; land corroded by flow or wave of the river and sea. 2. நீர்கோத்த நிலம்; marshy land. 3. கடலுள் நீட்டி நிற்கும் தீவக்குறை; cape. [கொச்சுதல் = மெல்லப் புடைத்தல், சிதறுதல், மண்ணை நீர் அரித்தல், கொச்சு → கச்சு → கச்சம். நீரால் அரிக்கப்படும் நிலப்பகுதி] கச்சம்3 kaccam, பெ .(n.) 1. அளவை (திவா);; standard of measure. 2, {unsáārā} flou; a grain measure. 3. ஒரு பேரெண்; a certain very large number.
கச்சமுண்டு	கச்சமுண்டு kaccamuṇṭu, பெ. (n.) [முரட்டுத்துணி], a coarse cloth, waist-dress or upper garment (சேரநா);. ம. கச்சமுண்டு [கச்சம்" முண்டு] கச்சம் → முண்டு

கச்சமுறி	கச்சமுறி kaccamuṟi, பெ. (n.) வேட்டி, இடுப்பில் கட்டும் எட்டுமுழத் துணி; cloth worn around the \ waist [சேரநா]. ம. கச்சமுறி [கச்சு → முறி மடி = துணி. மடி → மறி → முறி [கொ.வ].]
கச்சரா	கச்சரா kaccarā, பெ. (n.) கழிசடை பார்க்க; see kalicadai. ம. கச்ர கசபா. கசெ. து. கச்சடெ [இழிகுலத்தான்], Skt. kaccara [dirty, foul, spoiled by dirt] [கழிசடை → கச்சடை → கச்சடா → கச்சரா [கொ.வ].]
கச்சல்"	கச்சல்" kaccal, பெ, (n.) 1. தோன்றிய நிலையிலேயே உள்ளது; that which is remaining in the original state. 2. பக்குவம் செய்யப்படாதது; that which is not properly processed. [கள் = இளமை கள் → கய → கயச்சல் → கச்சல்]
கச்சலம்	கச்சலம் kaccalam, பெ. (n.) 1. கண்ணிற்கிடும் மை; lamp black used as collyrium and applied to eye-lashes as decoration. 2.முகில்; cloud. Skt. Kajala [கச்சல் – கச்சலம்]
கச்சலி	கச்சலி kaccali, பெ. .(n.) கச்சல் பார்க்க see kaccal'. [கச்சல் → கச்சலி கச்சல் = சிறியது. 'இ' உடைமைப் பொருள் ஈறு]
கச்சலிமாத்திரை	கச்சலிமாத்திரை kaccalimāttirai, பெ. (n.) நான்முகமுனி (பிரமமுனி); மருத்துவத்தில் சொல்லியுள்ள ஒருவகை மாத்திரை; a medicinal pill prescribed in the work of Brahmamuni on medicine (சா,அக);. [கச்சல் → கச்சலி → மாத்திரை. கச்சல் = கய்ப்புச்சுவை, கசப்பு]
கச்சலோடி	கச்சலோடி kaccalōṭi, பெ. (n.) வெள்ளை வெற்றிலை, white betel leaf. மறுவ. கச்சோடி [கச்சல் = வெளிர்நிறம் கச்சல் + ஓடி]

கச்சவடக்காரன்	கச்சவடக்காரன் kaccavaḍakkāraṉ, பெ. (n.) வணிகன் (வின்);. merchant, trader. மறுவ. கச்சவடன், வணிகன். ம. கச்சவடக்காரன் [கச்சவடம் + காரன். கச்சவடம் = சிறு வணிகம், வணிகம்.]
கச்சவடக்காற்று	கச்சவடக்காற்று kaccavaḍakkāṟṟu, பெ. (n.) வணிகத்திற்கு ஏந்தான காற்று; trade-wind. ம. கச்சவடக்காற்று [கச்சவடம் காற்று] கச்சவடம் = துணி வணிகம், நிலைப்பாடான வணிகம். நிலக்கோளத்தின் கிழக்குமுகச் சுற்றால் மேற்கு முகமாகத் திருப்பப்பட்ட வெப்பக்காற்று, நிலநடுக்கோட்டை நோக்கி வீசும் போது கச்சவடக்காற்றாம் Chambers Dictionary. வணிகத்திற்கு ஏற்றதான காற்று, கச்சவடக்காற்று எனப் பெயர்பெற்று வணிகத்திற்கு ஏற்ற சூழலைக் குறித்து நின்றது.
கச்சவடப்பாடு	கச்சவடப்பாடு kaccavaḍappāḍu, பெ. (n..) வணிகத் தொடர்புடைய செயல்; commercial transaction (சேரநா);. ம. கச்சவடப்பாடு [கச்சவடம் → பாடு. பாடு = உழைப்பு, தொழில். கச்சவடம்; பார்க்க see kaccavadam=.]

<table>
<tr><td>கச்சவடம்</td><td>கச்சவடம் kaccavaḍam, பெ. (n.)

1. இடுப்பில் அணியும் ஆடை; cloth or clothes worn around waist.

2. உடுப்புகள்; dress.

3. துணிமணி:

clothing.

[கச்சு = இடுப்பில் அணியும் துணி, கச்சு → கச்சம் +]

[படம்] வடம் - கச்சவடம் படம் = துணி. படம் → வடம் (ப → வ சொற்பலுக்கத் திரிபு கச்சபடம் = [இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை] இடுப்பில் அணியும் துணியைமட்டும் குறித்த கச்சம் என்னும் சொல் புதிய ஆடைகளையும் உடுப்புகளையும் குறிக்கும்

பொதுப்பெயராயிற்று]

கச்சவடம் kaccavaḍam, பெ. (n.)

1. வணிகம்; trading.

2. துணிவணிகம்; cloth trading.

பிச்சைக்கு மூத்தது கச்சவடம் [யாழ்ப்].

ம. கச்சவடம், Pkt. kaccavada. Skt. Kaccatika

[கச்சு படம்] வடம் கச்சுவடம் = இடையில் உடுக்கும் துணி முதலியவை. கச்சு = வட்டுடை இடையில் அணியும் உடுப்பு வகைகள், துணி படம் → வடம் ப → வ சொற்பலுக்கத் திரிபு. துணியைக் குறித்த சொல் துணிவாணிகத்தையும் குறித்தது. கச்சவடம் = துணி விற்கும் கடை அறுவை வாணிகம் இடுப்பில் அணியும் மட்டும் குறித்த நாளடைவில் பொதுவாக உடுக்கும்</td></tr>
<tr><td>கச்சவலை</td><td>கச்சவலை kaccavalai, பெ. (n.)

ஒருவகை மீன்வலை:

a kind of fishing net.

ம. கச்சவடமுத்திரை

[கச்சவடம் முத்திரை.]

கச்சவலை kaccavalai, பெ. (n.)

ஒருவகை மீன்வலை; a kind offishing net.

ம. கச்சவல

[கொச்சு → கச்சு = மடிப்பு கச்சு → வலை → கச்சவலை → மடிப்புவலை.]</td></tr>
<tr><td>கச்சவாழை</td><td>கச்சவாழை kaccavāḻai, பெ. (n.)

கற்றாழை; the plant aloe vera.

ம. கச்சவாழ க. கத்தாழெ.

[கச்சு = மடிப்பு அடுக்கு கச்சு + வாழை,]</td></tr>
</table>

கச்சழி	கச்சழி kaccaḻi, பெ. (n.) சிறப்பு விருது கைவளையம், arm ring bestowed as award. க. கச்சழி, கச்சளி. [கச்சு → ஆழி → கச்சாழி → கச்சழி கச்சு = செறிவு, இறுக்கம் ஆழி = வளையம்]
கச்சளம்	கச்சளம் kaccaḷam, பெ. (n.) 1. கண்ணிடு மை(யாழ்,அக,);; collyrium for the eyes. 2. ,கரிப்புகை (இ.வ);; lamp black. 3. இருள் (பிங்);; darkness. 4. அரக்காம்பல்; red water-lily. Skt., Mar, kajala [கள் → கச்சு → அளம் → கச்சளம் கள் = கருமை. அளம் → சொல்லாக்க ஈறு கருமைப்பொருள், கருஞ்சிவப்பு ஆம்பலுக்குமாகி வந்துள்ளது.]
கச்சற்கருவாடு	கச்சற்கருவாடு kaccaṟkaruvāṭu, பெ. (n.) கச்சல் மீனின் உணங்கல்; kaccal fish salted and dried. "கண்டாற் பசியெழும்பும் கச்சற் கருவாடு" (பதார்த்த92);. [கச்சல் + கருவாடு]
கச்சற்கோரை	கச்சற்கோரை kaccaṟārai, பெ. (n.) 1. நெய்தல் நிலத்துப் புல்வகை (வின்);; a sedge that grows near the sea-shore on saline ground (W.);. 2. ஒருவகைக் கசப்புக் கோரைப்புல்; a kind of bitter köray or sedge grass. [கச்சல் + கோரை.]
கச்சற்புல்	கச்சற்புல் kaccaṟpul, பெ. (n.) கச்சற்கோரை பார்க்க; See kaccar-körai. [கச்சல் = புல்.]
கச்சன்	கச்சன் kaccaṉ, பெ. (n.) ஆமை மூஅக); tortoise க, கச்சம் Skt. kaccapaka, Mar. Kacchapa. [கச்சம் - கச்சன்.]

கச்சன்'	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;
கச்சனம்	கச்சனம் kaccaṉam, பெ. (n.) திருவாரூர் மாவட்டத்துந் சிற்றூர்; a village in Thiruvarur district. [கச்சல் + அம் → கச்சலம் → கச்சனம் கச்சல் = சிறியது. கச்சனம் = சிற்றுர்] கச்சனம் kaccaṉam, பெ.(n.) நீர்ச்சீலை; man's loin cloth. [கட்டு → கச்சு → கச்சணம்]
கச்சனாவிளை	கச்சனாவிளை kaccaṉāviḷai, பெ. (n.) தூத்துக்குடி மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Tuttukudi district. [கச்சல் + அம் → கச்சலம் → விளை. கச்சலாவிளை →கச்சனாவிளை. கச்சல் = சிறியது. விளை - பனந்தோப்பு காவற்காடு கச்சனாவிளை - பனந்தோப்பு அல்லது காவற்காடு இருந்த இடத்தில் அமைந்த சிற்றூர்]

கச்சா	கச்சா kaccā, பெ. (n.) 1. பயன்பாட்டிற்குகந்தவாறு தூய்மை செய்யப்படாதது; unrefined. கச்சாயெண்ணெய் (உவ);. 2. கரடானது; crude. கச்சாப்பருத்தி (உவ);. 3. தாழ்ந்தது, இழிந்தது; low, mean. இவன் ஒரு கச்சாப்பயல் (உவ);. ம.க..கச்சா ; ஒ. காச்சா. Urdu. kaccha [crude]; H. kanco, kacca; Guj. käncu; Sind. kaco; Mar., Nep. kaccā, Beng. kanca. [கச்சல் – கச்சா] துப்புரவு செய்யா ததால் நேரடியாகப் பயன்கொள்ள இயலாத கனிம மூலப்பொருள்களும், ஆலைத் தொழில்களுக்கான இயற்கை மூலப்பொருள்களும் நாளடைவில் இச் சொல்லால் குறிக்கப்படலாயின. கச்சல் என வழங்குவதே செஞ்சொல்லாம். கச்சா kaccā, பெ.(n.) மீனைப்பிடித்துவைக்கப் பயன்படும் நூல் கூடை; fishes storage in cotton threadbasket.
கச்சாக்கழி	கச்சாக்கழி kaccākkaḻi, பெ. (n.) கச்சாவலையில் உள்ள கைப்பிடிக் கழி (மீனவ);; small stick on both ends of a fishing net. [கச்சல் + கச்சா + கழி + கச்சாக்கழி கச்சல் = சிறியது.] இக் கொம்புகள் கட்டுமரத்தின் மிக அருகில் மேய்ந்து வரும் மீன்களைக் கீழேந்தி வலைக்க உதவும்.
கச்சாங்காற்று	கச்சாங்காற்று kaccāṅgāṟṟu, பெ. (n.) மேற்கிலிருந்து கிழக்குமுகமாய் வீசுங் காற்று (floors);; west wind. [கச்சான் + காற்று கச்சான் = மேற்கு]
கச்சாங்கொட்டை	கச்சாங்கொட்டை kaccāṅgoṭṭai, பெ. (n.) நிலக்கடலை [யாழ்.அக]; groundnut. [கச்சான் + கொட்டை கச்சான் = மேற்கு] கச்சாங்கொட்டை = மேலைக்கடல் வழியாக இறக்குமதியான பயிரி [தாவரம்]. மலையாளமொழியில் இதனைக் கப்பலண்டி → கப்பல் வழியாக வந்த அண்டி [கொட்ட] என வழங்குதலை ஒப்பிட்டு நோக்குக.
கச்சாங்கோடை	கச்சாங்கோடை kaccāṅāṭai, பெ. (n.) தென்மேற்குப் பருவக்காற்று; South west wind. [கச்சான் → கோடை → கச்சான் = மேற்கு கோடை = கோடைக்காலக் காற்று]

கச்சாங்கோரை	கச்சாங்கோரை kaccāṅārai, பெ. (n.) கச்சற்கோரை பார்க்க;see kaccar-korai.
கச்சாச்சேர்	கச்சாச்சேர் kaccāccēr, பெ. (n.) 8 பலம் கொண்ட ஒரு நிறை; a small measure of weight which made up of 8 palams. [கச்சா → சேர். கஃசு = சிறிய நிறுத்தலளவை, காற்பலம் கஃசு → கச்சா. கச்சா சேர் சேர் = அளவை, சிறுமை முன்னொட்டு]
கச்சாத்து	கச்சாத்து1 kaccāttu, பெ. (n.) 1. வரிபெற்றுக் கொண்டதற்கான பற்றுச்சீட்டு ரசீது); tax receipt 'காணி விலைப் பிரமாணக் கச்சாத்து' (S.I.I.78);. 2. ஒப்புகைச்சீட்டு; acknowledgement. நகையை அடைமானம் வைத்துக் கச்சாத்துப் பெற்றுவா (உவ);. 3. வாடிக்கையாளருக்கு வணிகர் அனுப்பிய பொருள்களின் பட்டியல், Invoice, list of goods sent by a tradesman to his customer. ம. கச்சாத்து [கை + சாத்து → கைச்சாத்து → கச்சாத்து → (கொ.வ);. கைச்சாத்து பார்க்க;see kai-c-căttu.] கச்சாத்து2 kaccāttu, பெ.(n.) sustafaih; marketing, business. [கச்சு + சாத்து → கச்சுச்சாத்து → கச்சாத்து. சாத்து =வணிகக்கூட்டம், வணிகம் கச்சு = உடுப்புகள், துணிகள்.] கச்சாத்து3 kaccāttu, பெ. (n.) தொடர்பு, உறவு; contact, relationship,
கச்சாந்தகரை	கச்சாந்தகரை gaccāndagarai, பெ. (n.) பவளமல்லிகை (யாழ்.அக.); night jasmine [கச்சான் + தகரை, தகரம் = மணப்பொருள், மணம் பரப்புவது கொச்சு → கச்சு = சிறிய, சிறிது கச்சு → கச்சான் = சிறிய பூவையுடையது]
கச்சாப்பொருள்	கச்சாப்பொருள் kaccāpporuḷ, பெ. (n.); raw material. [கச்சா + பொருள்.]

கச்சாயம்	கச்சாயம் kaccāyam, பெ. (n.) கடலுட் செல்லும் தரைப்பகுதி, நிலமுனை (யாழ்.அக);; cape. [கச்சுதல் = நீரால் அரிக்கப்படுதல். மலையாள மொழியில் நீர்கோத்த நிலப்பகுதி கச்சம் எனப்படுதலை ஒப்பிடுக கச்சு = நீரால் அரிக்கப்படும் நிலப்பகுதி, கடலுள் நீட்டிநிற்கும் தீவக்குறை. கச்சு – கச்சாயம்]
கச்சாயம்:	கச்சாயம்: kaccāyam, பெ. (n.) ஒருவகைச் élisDony; a kind of sweet cake [கொச்சு - கச்சு – கச்சாயம்]
கச்சாயி	கச்சாயி kaccāyi, பெ. (n.) ஒருவகை மீன்; a kind of fish. ம,கச்சாயி கச்சாடி; Skt. kajale. [கச்சம் = கரை, கடற்கரை. கச்சம் → கச்சா → கச்சாயி]
கச்சாயெண்ணெய்	கச்சாயெண்ணெய் kaccāyeṇīey, பெ. (n.) தூய்மை செய்யப்படாத நில எண்ணெய், crude oil. [கச்சு - கச்சா எண்ணெய் கச்சா பார்க்க; see {kaccă.}]
கச்சாரம்'	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;
கச்சாரம்:	கச்சாரம்: kaccāram, பெ. (n.) பாய்முடையுந் தொழில்; mat-making. வண்ணாரம் துன்னாரம் மச்சிகமே கச்சாரம் நீலகேசி,280, உரை). மறுவ. கச்சுக்குத்துதல்.

கச்சால்	கச்சால்1 kaccāl, பெ. (n.) மீன் பிடிக்குங் கூடு [யாழ்ப்]; wicker basket for catching fish. ம. கச்சால் குரு. கச்ல. [கை சால் → கைச்சால் - கச்சால் = கைக்கூடை [கொ.வ] கச்சால்2 kaccāl, பெ. (n.) சிறிய காலவாய், a small channel for irrigation. ம. கச்சால் [கை சால் → கைச்சால் → கச்சால். கால் நீட்ச]) சால்.] கச்சால்3 kaccāl, பெ. (n.) நக்கவாரத் [நிக்கோபார்] தீவுகளுள் காணப்படும் ஒரு சிறுதீவு, one of the Small islands in Nicobar Islands. [கச்சம் → கச்சல் → கச்சால்]
கச்சாலம்	கச்சாலம் kaccālam, பெ. (n.) கரநஞ்சு அல்லது காய்ச்சல் நஞ்சு; a kind of native arsenic (சா,அக);.
கச்சாலை	கச்சாலை1 kaccālai, பெ. (n.) 1. வீட்டுக் கூரையின் Qsusfjälsiorsmos; raised pial at the entrance of a thatched front roof. 2. நெடுங்கூடம் அல்லது கொட்டாரத்தின் முன்திண்ணைத் தாழ்வாரம்; front verandah of a hall. 3. சிறிய இடம்; a small area. 4. பணிசெய்யும் அலுவலகம்; office, 5. பலர் கூடி உரையாடும் மன்றம்; an assembly. ம. கச்சேரி, க. கசேரி, தெ. கச்சேரி, Markacer; H., U. {kachhari, Pkt. kaccaari; Ar.,Beng. kăcări; Sinh. kacari, Persn. kacëri; Skt. Krityåkåra}.] [கை → சாலை → கைச்சாலை → கச்சாலை. கச்சால்' → சிறிய கால்வாய். ஒ.நோ. கை சால் → கைச்சால் → ச்சால் → மீன்பிடிக்கும் கூடு கை → சிறிய சாலை → ஒலை வேய்ந்த கூரை, இடம், பள்ளி மன்றம் கச்சாலை → விட்டுக் கூரையின்கீழுள்ள வெளித்திண்ணை] சாலை என்பது நீண்ட கொட்டகையைக் குறித்த சொல். நீண்ட கொட்டகையின் முன்திண்ணையில் தாழ்வாரம் இறக்கியிருந்தால் முன்திண்ணை நிழலிடம் கைச்சாலை எனப்படும். சிறிய கவர் கைச்சுவர் எனப்படும். கை → சாலை → கைச்சாலை → கச்சாலை. இச் சொல் நாட்டுப்புறங்களில் மட்டும் வழங்கிய சொல். முன்திண்ணையில் அமர்ந்து ஊர்ப் பொதுச்செய்திகள் பேசுவதும் வழக்குகள் தீர்த்து வைப்பதும் திண்ணைப்பள்ளிக்கூடம் நடத்துவதும் பண்டுதொட்டு நடைபெற்று வந்த நிகழ்வுகள். ஆயின் இச் சொல் பொதுமக்கள் வாயிலாக இந்தியமொழிகள் அனைத்திலும் கச்சேரி என்று உருத்திரிந்து. இச் சொல்லுக்குப் பிறமொழிகளில் வேர்மூலம் இல்லை. வடமொழியாளர் செயலாற்றும் என்னும் பொருளில் 'க்ருத்யாகார'

கச்சாவலை	கச்சாவலை kaccāvalai, பெ. (n.) இறால், நண்டு ஆகியவற்றைப் பிடிக்கப் பயன்படும் கூம்பு வடிவினதாகிய சிறிய வலை; a small conical shapedfishingnetforfishing} {prawns, crabs, etc}. [கச்சல் = சிறியது. கச்சல் - கச்சா + வலை]
கச்சாவீடு	கச்சாவீடு kaccāvīṭu, பெ. (n.) குறுங்காலிகமாக அமைக்கப்படும் வீடு: house built temporarily. [கச்சல் + விடு → கச்சவிடு → கச்சளவிடு கச்சல் = சிறியது. குறுங்காலிகமாகக் கட்டப்படும் சிறியவிடு கச்சாவிடு எனப்பட்டது.]
கச்சான்	கச்சான் kaccāṉ, பெ. (n.) 1. கடற்கரை; sea-shore. 2. மேற்குத்திசை; western {direction}. 3. மேல்காற்று, கோடைக்காற்று; west wind. 4. தென்மேற்குக் காற்று; southwest wind. 5. சாரல்காற்று; a wind accompanied by drizzling. ம. கச்சான் [கச்சம் → கச்சான். கச்சம் → கரை, கடற்கரை, "கச்சம்" பார்க்க; see{kaccam} ' கிழக்குக் கடற்கரையிலுள்ள தமிழக மீனவர்கள் கடலிலிருந்து பார்க்கும்போது கடற்கரைப் பகுதியிலிருந்து விகம் காற்று மேற்றிசைக் காற்றாகத் தெரிதலின் கரைக்காற்றைக் கச்சான் காற்று என்றனர். இதனால் கச்சான் என்னும் சொல் மேற்கு எனப் பொருள் தருவதாயிற்று]
கச்சான் கிடத்தல்	கச்சான் கிடத்தல் kaccāṉkiḍattal, தொ .பெ .(vbl .n) கடற்பரப்பில் நெடுநேரமாய்த் தென்றல் வீசுதல் (மீனவ);; a western gentle breeze blowing for a long time. [கச்சான் + கிடத்தல். கச்சான் = மேற்கு, மேற்கிலிருந்து வீகம் காற்று. இங்குத் தென்மேற்குக் காற்றையே குறித்தது.] க
கச்சான்கோடை	கச்சான்கோடை kaccāṉāṭai, பெ. (n.) கச்சாங் கோடை பார்க்க: see {kaccan-ködai.} [கச்சான் + கோடை]
கச்சான்தொவகரை	கச்சான்தொவகரை gaccāṉtovagarai, பெ. (n.) மேற்கிலிருந்து கிழக்காய்ச் செல்லும் கரையோரத்துக் கடல்நீரோட்டம்; current of water flow along the seacoast from west to east. [கச்சான் → [துரவு → தொவ] + கரை. கச்சான் = மேற்கு துரவு = செலுத்தல், போதல், வீசுதல்.]

கச்சான்பிடி-த்தல்	கச்சான்பிடி-த்தல் kaccāṉpiḍittal, 4 செ.குன்றாவி.(w.t) கச்சான்காற்றை ஏற்குமாறு பாயோட்டம் செய்தல்: to adjust the sail of a boat towards west wind. [கச்சான் + பிடி-]
கச்சான்வலைப்பு	கச்சான்வலைப்பு kaccāṉvalaippu, பெ. (n.) கடற்பரப்பின் மேற்குத் திசையில் மீன் வலைத்தல் (முகவை மீனவை);; fishing with net in the western direction. [கச்சான் → வலைப்பு → வலை → வலைப்பு = வலையில் மீன்பிடித்தல்.]
கச்சானாள்	கச்சானாள் kaccāṉāḷ, பெ. (n.) கோடைக்காலம் (செங்கைமீனவ);; summer. [கச்சான் + நாள்.]
கச்சானில்கூட்டு	கச்சானில்கூட்டு kaccāṉilāṭṭu, பெ. (n.) மேலைக்காற்றும் தென்றலும் கலந்த காற்று. wind, gentle breeze. [கச்சான் → இல் → கூட்டு "இல்" இடப்பொருள் உருபு]
கச்சானிர்	கச்சானிர் kaccāṉir, பெ. (n.) கச்சான் தொவகரை பார்க்க;see kaccan-tovakarai. [கச்சான் + நீர்]

கச்சி	கச்சி kacci, பெ. (n.) காஞ்சிபுரம்; the city of Kanjipuram, "பூங்கொடி கச்சி மாநகர் புக்கதும்" (மணிமே.பதி90);. [காஞ்சி → கஞ்சி → கச்சி] கச்சி kacci, பெ. (n.) வைக்கோற்போர்; hay, straw. ம. கச்சி, Skt. Kasa உலர்ந்த புல் [கழி → கழிச்சு → கச்சு → கச்சி = தாளடித்து ஒதுக்கப்பட்டது.] கச்சி3 kacci, பெ. (n.) 1. கொட்டாங்கச்சி வின்); coconut shell, 2. உலர்ந்த பனங்கொட்டையின் பாதி, ஊமற்பிளவு (யாழ்.அக); half of a dried palmyra nut. [காய்ச்சு → கச்சு → கச்சி] கச்சி4 kacci, பெ. (n.) 1, சீந்தில்:
கச்சிக்கல்	கச்சிக்கல் kaccikkal, பெ.(n.) மணற்கல்: sand ston. ம. கச்சிக்கல்லு [கச்சு = சிறியது. கச்சு → கச்சி கல்]
கச்சிக்கலம்பகம்	கச்சிக்கலம்பகம் gacciggalambagam, பெ. (n.) 1. பூண்டி அரங்கநாதர் இயற்றிய சிற்றிலக்கியம்; a treatise of kalambagam variety composed by {Pündi Aranganádar}. 2. கச்சி ஞானப்பிரகாசர் இயற்றிய சிற்றிலக்கியம்; a kalambagam composed by {Gnanapprakāśar}. [கச்சி + கலம்பகம். காஞ்சி → கஞ்சி → கச்சி கலம்பகம் பார்க்க;see kalambagam.]
கச்சிக்கிழங்கு	கச்சிக்கிழங்கு kaccikkiḻṅgu, பெ. (n.) சின்னிக்கிழங்கு; root of acalpha சா.அக). [கச்சி + கிழங்கு. கச்சி = சிறிது, சிறிய]

கச்சிக்குழல்	கச்சிக்குழல் kaccikkuḻl, பெ. (n.) ஒருவகைக் கழுத்தணி: a kind of neck ornament. மறுவ நோன்பு முடி ம. கச்சிக்குழல் [கச்சு → கச்சி + குழல், கச்சு = கவ்வு, பிடிப்பு]
கச்சிதம்	கச்சிதம் kaccidam, பெ. (n.) கச்சாரம்1 பார்க்க; See {kaccaram}'. தெ. கச்சிதமு; க. கச்சிதா, Pali, kaccita Pkt. kacciya; H.kacith. [கச்சு = இறுக்கமாகப் பிணைந்திருப்பது கச்சு + இதம் – கச்சிதம்] கச்சாரம் எனின் முற்றுந் தமிழாம். 'இதம்' வடமொழிச் சொல்லிறு ஒநோ. தத்திதம், இங்கிதம், தப்பிதம். இதம் என்னும் ஈறு தமிழாகாது. அதனை நீக்குதல் வேண்டும். கச்சிதம் kaccidam, பெ. (n.) நேர்த்தி, excellence. [கச்சு-கச்சிதம்] கொண்டு குனிந்தும் நிமிர்ந்தும் பாடிக் கொண்டுவட்டமாக ஆடும் ஒருவகைக்கூத்து dancing of persons on a circle to the accompaniment of a song,bending to the ground and waving little towels or hand kerchiefs. [ஒயில்+ஆட்டம்]
கச்சிப்பள்ளி	கச்சிப்பள்ளி kaccippaḷḷi, பெ. (n.) சேலம் மாவட்டம் ஓமலூர் வட்டத்திலுள்ள தாசசமுத்திரத்தில் ஏரி அமைத்த தலைவரின் ஊர், சங்ககிரி - ஓமலூர் இடையே உள்ளது; the native place of a headman who had built a tank at Dasasamudram in Salem district, 0malur taluk, situated in between Omalur and {Sankagiri}. 'வடபூவானிய நாட்டுக் கச்சிப்பள்ளியில் காமிண்டன்" (ஆவணம்,1991-6);. [கச்சி + பள்ளி காஞ்சிபுரம் பகுதியில் இருந்து சென்றவர்கள் வாழ்ந்த ஊராகலாம்]
கச்சிப்பெருமாள்	கச்சிப்பெருமாள் kaccipperumāḷ, பெ. (n.) பெரம்பலூர் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Perambalur district. [கச்சி + பெருமாள் - கச்சிப்பெருமாள் இ.பெ) . கச்சிப்பெருமாள் என்பவன் பெயரிலமைந்த ஊர்.]
கச்சிப்பெருமாள்நத்தம்	கச்சிப்பெருமாள்நத்தம் kaccipperumāḷnattam, பெ. (n.) கடலூர் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Cudalore district. [கச்சி + பெருமாள் + நத்தம் - கச்சிப்பெருமாள் நத்தம் கச்சிப்பெருமாள் பெயரிலமைந்த குடியிருப்பு. நத்தம் = குடியிருப்பு அமைப்பதற்காக விடப்பட்ட நிலம்]
கச்சிப்பேட்டு இளந்தச்சனார்	கச்சிப்பேட்டு இளந்தச்சனார் kaccippēṭṭuiḷandaccaṉār, பெ. (n.) நற்றிணை 265ஆம் பாடலைப் பாடிய புலவர்; author of 266th verse of {Nassinai}. [காஞ்சி → கச்சி + பேட்டு + இளம் + தச்சன் + ஆர். பேட்டு = பொட்டல் நிலம்]

www.valluvarvallalarvattam.com 6865 of 19068

கச்சிப்பேட்டுக்காஞ்சிக்கொற்றனார்	கச்சிப்பேட்டுக்காஞ்சிக்கொற்றனார் kaccippēṭṭukkāñjikkoṟṟaṉār, பெ. (n.) குறுந் தொகையில் 213, 216ஆம் பாடல்களைப் பாடிய கடைக்காழகப் புலவர்: author of verses 213 and 216th of {Kuruntogai}. [கச்சிப்பேடு காஞ்சிக்கொற்றனார்.]
கச்சிப்பேட்டுநன்னாகையார்	கச்சிப்பேட்டுநன்னாகையார் kaccippēṭṭunaṉṉākaiyār, பெ. (n.) குறுந்தொகையில் 30, 172, 180, 192, 197, 287 ஆகிய ஆறு பாடல்களைப் பாடிய கடைக்கழகப் புலவர்; author ofverses 30, 172, 180, 192, 197,287th of {Kuruntogai} [கச்சிப்பேடு + நன்னாகையார்]
கச்சிப்பேட்டுப்பெருந்தச்சனார்	கச்சிப்பேட்டுப்பெருந்தச்சனார் kaccippēṭṭupperundaccaṉār, பெ.(n.) நற்றிணையில் 144, 273 ஆகிய பாடல்களைப் பாடிய கடைக்கழகப் புலவர்: author of verses 144 and 273rd of Nassinai. [கச்சிப்பேடு + பெருந்தச்சனார்]
கச்சிப்பேடு	கச்சிப்பேடு kaccippēṭu, பெ.(n.) காஞ்சிபுரத்தின் அருகில் உள்ள சிற்றூர்: a hamlet near Kanchipuram. 'கச்சிப்பேட்டுப் பெரிய திருக்கற்றளி" (SII i 113);. [காஞ்சி → கச்சி + பேடு போடு. பேடு → பொட்டல் நிலம்) கட்டாந்தரை, அல்லது போடான பொட்டல் நிலத்திலமைந்த ஊர், போடுர் என வழங்கப்படுதல் காண்க.
கச்சிமுற்றம்	கச்சிமுற்றம் kaccimuṟṟam, பெ. (n.) காஞ்சிநகரத்தின் உள்ளெல்லைப் பகுதி, inner boundary of Kanchipuram. "கச்சி முற்றத்து நின்னுயிர் கடைகொள" (மணிமே.21:174);. [கச்சி + முற்றம் முற்றம் = நுழைவாயில், எல்லை.] கச்சியப்பசிவாச்சாரியார் பெ. (n.); கந்தபுரான ஆசிரியர்; the author of Kandapuranam. [காஞ்சி → கச்சி + அப்பன் + சிவ + ஆச்சாரியார்.]
கச்சியப்பசிவாச்சாரியார்	கச்சியப்பசிவாச்சாரியார் kassiyappasivāssāriyār, பெ. (n.) தணிகைப்புராணம் முதலியவற்றின் ஆசிரியர்; the author of {Tanigai-p-purănam} and other {śaivite} works, 18th c A.D. [காஞ்சி → கச்சி + அப்பன் + முனிவர்.]
கச்சிராயநத்தம்	கச்சிராயநத்தம் kaccirāyanattam, பெ. (n.) கடலூர் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Cudalore district. [கச்சி + அரையன் + நத்தம் - கச்சியரையன்நத்தம் – கச்சிராயன்நத்தம்]
கச்சிராபாளையம்	கச்சிராபாளையம் kaccirāpāḷaiyam, பெ. (n.) விழுப்புர மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Villuppuram district [கச்சி + அரையன் + பாளையம் - கச்சியரையன்பாளையம் → கச்சிராயன்பாளையம்]

கச்சிராயன்பட்டி	கச்சிராயன்பட்டி kaccirāyaṉpaṭṭi, பெ. (n.) மதுரை மாவட்டத்தில் உள்ள சிற்றூர்; a village in Madurai district. [கச்சி + அரையன் + பட்டி - கச்சியரையன்பட்டி – கச்சிராயன்பட்டி. கச்சிராயன் பெயரிலமைந்த சிற்றூர்.]
கச்சில்	கச்சில்1 kaccil, பெ. (n.) பேரீச்சை date (சா.அ);. [காய்ச்சில் → கச்சில் காய்ச்சு → கச்சு = உலர்ந்தது. ம. கச்சில = உலர்ந்த இலை.] கச்சில்2 kaccil, பெ. (n.) கச்சி2 பார்க்க;see kaccf. ம. கச்சில் [கச்சி → கச்சில்]
கச்சிவம்	கச்சிவம் kaccivam, பெ. (n.) பளிங்குக்கல், marble (சா.அக);. ம. கச்சி [கச்சு → கச்சி → கச்சிவம். கச்சு = சிறிது, சிறிய]
கச்சினி	கச்சினி kacciṉi, பெ. (n.) தொடர் நிகழ்வில் முதல் மாதம்; the first month (சா,அக);. [கச்சு → கச்சினி. கச்சு = இளமை, பிஞ்சு, தொடக்கம்]
கச்சினித்திங்கள்	கச்சினித்திங்கள் kacciṉittiṅgaḷ, பெ. (n.) ஒரு திங்கள் காலம்; one month period. [கச்சினி + திங்கள். கச்சினி = முதல்.]

கச்சு	கச்சு1 kaccudal, 5 செகுன்றாவி (v.t) 1 கடித்தல்: to bite. 2. இணைத்தல்; to bind. 3 அரித்தல்; gnawing (சா.அக.);. 4. இறுக்கிக் கட்டுதல்; to tie tightly. க., பட., கச்சு: கொலா., பர். கச்ச: கட. கச்ச், கச் மால். கீரசவெ: து. கச்சுனி, குவி. கசளி கூ. கச்ச். [கடித்தல் → கச்சல் → கச்சு] கச்சு2 kaccu, பெ. (n.) 1. இடையில் கட்டும் பட்டை, கச்சை; belt, girdle, sash, cummerbund. "மள்ளர் ... யாத்த பூங்கச்சு" (சீவக.16);. 2. கச்சைக்கயிறு: broad tape band. 'தாழ் கச்சிற் பிணிப்புண்டு." (சீவக,1748);. 3. ஆடைவகை; a kind of garment "கருங்கச்சு யாத்த" (அகநா.376:8);
கச்சுக்கச்செனல்	கச்சுக்கச்செனல் kaccukkacceṉal, பெ. (n.) ஓயாது பிதற்றுதற் குறிப்பு (யாழ்.அக);; onom.expr. of babbling interminably. [கச்சு + கச்சு + எனல் - ஒலிக்குறிப்பு இடைச்சொல்.]
கச்சுக்கட்டில்	கச்சுக்கட்டில் kaccukkaṭṭil, பெ. (n.) கச்சைக்கட்டில் பார்க்க;see kaccai-k-kattil. [கச்சு கட்டில்.)
கச்சுக்கழி	கச்சுக்கழி kaccukkaḻi, பெ.(n.) கூரை அமைக்கப் பயன்படும் மரக்கழி வகைகளுள் ஒன்று; a stick used for roofing purpose. [கச்சு + கழி. கச்சு = சிறிய, சிறிது.]
கச்சுக்காய்	கச்சுக்காய் kaccukkāy, பெ. (n.) கழற்சிக்காய் பார்க்க;see [kalarcCi-k-kāy}. [கழற்சிக்காய் → கச்சுக்காய்]

கச்சுக்கெண்டை	கச்சுக்கெண்டை kaccukkeṇṭai, பெ. (n.) கருங்கெண்டை; bitter carp. [கச்சு' கெண்டை]
கச்சுகம்	கச்சுகம் gaccugam, பெ. (n.) மாமரம்; mango tree (சா.அக);. ம. கச்சு [காய்ச்சிப் பதப்படுத்திய மாம்பழச்சாறு] [கச்சு → கச்சுகம் கச்சு = சிறியது. சிறிய காய்களைக் காய்க்கும் மாமரம்]
கச்சுகோரம்	கச்சுகோரம் kaccuāram, பெ. (n.) ஏனத்தின்வகை; a kind of vessel. "தயிர்ப் போனகம் அமுதுசெய்தருள இட்ட வெள்ளிக் கச்சுகோரம்" (S.I.I.V.272);. [கச்சோலம் → கச்சுகோரம்]
கச்சுப்பிச்சுப்படு - தல்	கச்சுப்பிச்சுப்படு - தல் kaccuppiccuppaḍudal, பெ. (n.) 20 செ.கு.வி.(v.i); கம்பலைப்படுதல்; meaningless uprOar. [கச்சு + பிச்சு + படு. கச்சுப்பிச்சு = எதுகை நோக்கிவந்த ஒலிக்குறிப்பு இணைச்சொல்])
கச்சுப்பிச்செனல்	கச்சுப்பிச்செனல் kaccuppicceṉal, பெ. (n.) தெளிவில்லாமல் பேசுதற்குறிப்பு. (வின்);, onom. expression signifying muttering, speaking indistinctly. [கச்சு + பிச்சு + எனல். கச்சுப்பிச்சு - எதுகைநோக்கி வந்த ஒலிக்குறிப்பு இணைச்சொல்.]
கச்சுப்புல்	கச்சுப்புல் kaccuppul, பெ. (n.) ஒருவகைக் கசப்புப்புல்; a bitter variety of grass (சா.அக.);. [கயப்பு = கசப்பு, கயப்பு → கசப்பு → கச்சு + புல்]
கச்சுப்பூடு	கச்சுப்பூடு kaccuppūṭu, பெ. (n.) கசப்புப்பூடு; any bitter plant (சா.அக.);. [கச்சு' பூடு]
கச்சுமதி	கச்சுமதி kaccumadi, பெ. (n.) உடம்பில் பட்டால் தினவுண்டாக்கும் பூனைக்காலிச்செடி: cowhage plant (சா.அக.);. (கச்சு4 + மதி);

கச்சுரம்	கச்சுரம்2 kaccuram, பெ. (n.) 1. அசட்டுப்புண், a scabby sore. 2. அரிப்பு: itching. 3. சொறியால் துன்புறல்; being affected by a skin disease. [கச்சு → கச்சுரம் = அரிப்பு அரிப்பால் உண்டாகும் சொறி புண்.] கச்சுரம் kaccuram, பெ. (n.) 1. கத்தூரி மஞ்சள்; Cochin turmeric. 2. கற்பூரக் கிச்சிலிக் கிழங்கு; camphor turmeric. க.கச்சுர: Skt. karcura. [கச்சல் = இளமை, மென்மை, கச்சல் → கச்சலம் → கச்சுரம் = மென்மையான மணமுடையது]
கச்சுரி	கச்சுரி1 kaccuri, பெ. (n.) 1. நெருப்பு (அகநி);, fire. [கிச்சு → கச்சு → கச்கரி] கச்சுரி2பெ. (n.) ஒட்டொட்டிப்புல்; a kind of grass with prickly seeds which stick to the clothes. கச்சு'-அகச்சுரி கச்சு = பிணைதல் சேர்தல், ஒட்டுதல்)
கச்சுரு	கச்சுரு kaccuru, பெ. (n.) நெருப்பு; fire (சா.அக);. [கச்சு → கச்சுரு.]
கச்சுரை	கச்சுரை kaccurai, பெ. (n.) 1. பெருங்காஞ்சொறி; big nettle (சா,அக.);. [கச்சு → கச்சுரை = உடம்பில்பட்டால் நெருப்புப் போல் எரியும் தன்மையுடைய இலைகளையுடையது]
கச்சூர்க்கட்டை	கச்சூர்க்கட்டைபெ. (n.) 1. தண்டியப் பலகை (C.G.); perch. 2. பலகையைத் தாங்கச் சுவரிற் பதிக்கும் கட்டை, wooden prop fixed into a wall to support a shelf. மறுவ. கச்சூரிக்கட்டை [கச்சு + உறு + கட்டை. கச்சு = கவ்வு [பிடித்து] நிற்றல்]

கச்சூரம்	கச்சூரம் kaccūram, பெ. (n.) 1. கழற்சிக்கொடி: molucca-bean. 2. சுழற்சிக்காய் (L.);; bonducnut. "கச்சூர முந்துங் கலைசையே" (கலைசைச்23);. 3. சிறுகுறட்டைக்காய்: small corattay gourd. [கழற்சி → கழச்சி → கச்சி → கச்சு → கச்சூரம்]
கச்சேரி	கச்சேரி kaccēri, பெ.(n.) கச்சாலை பார்க்க: see kaccalai. என் வீட்டுக்காரரும் கச்சேரிக்குப் போனார் (உ.வ);. [கச்சாலை → கச்சேரி]
கச்சைக்கட்டில்	கச்சைக்கட்டில் caiggaṭṭil, பெ. (n.) நாடாக்கட்டில்: cot which is plaited with cloth or tapes. கச்சைக்கட்டில் படுப்பதற்கு இதமாயிருக்கும் (உவ);. [கச்சை + கட்டில். கச்சை = துணி நாடா. கட்டு → கட்டில் (வடமொ.வ-102);
கச்சைக்கட்டை	கச்சைக்கட்டை kaccaikkaṭṭai, பெ. (n.) 1. பேய்க் கடுக்காய்: a species of crape myrtle. 2. Qsuson Gĝ5ở5G5 (L.);; benteak. மறுவ. சின்னாஞ்சி. [கச்சல் = பிஞ்சு, பசுமைநிறம், முதிராத இளமை, வெளிர்நிறம் கச்சல் → கச்சை + கட்டை]
கச்சைக்கொடியோன்	கச்சைக்கொடியோன் kaccaikkoḍiyōṉ, பெ. (n.) யானையின் கீழ்வயிற்றிற் கட்டும் கயிற்றைக் கொடியில் கொண்டோன், கன்னன், Karna, whose banner bore the device of an elephant's rope. "கச்சைக் கொடியோன் மறைக்கொடியோன்" (நல்.பாரத.பதினெட்டாம். 144);. [கச்சை கொடியோன்.]

கச்சைகட்டு-தல்	கச்சைகட்டு-தல் gaccaigaṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (w.t) 1. ஆடையை இறுகக் கட்டுதல்; to tuck up one's cloth, to gird up one's loins. 2. ஒன்றைச் செய்ய மூண்டு நிற்றல்: solemnly determine to do a thing. "வழித்தொண்டு செய்திடக் கச்சை கட்டிக்கொண்டே" [குற்றாலக்]. 3. வீண் சண்டைக்கு நிற்றல்: to be ready for a quarrel. இவன் அவனைத் தொலைத்துவிடுவதாகக் கச்சைகட்டு கிறான் (உவ);. மறுவ வரிந்து கட்டுதல் க. கச்செயகட்டு [கச்சு → கச்சை + கட்டு.] ஒரு செயலை முனைப்போடு செய்யும்போதும், சண்டையிடும் போதும் ஆடைகளை வரிந்து கட்டிக்கொள்வது இயல்பு: இச் செயற்பாடு பற்றியே கச்சைகட்டுதல் இப் பொருளுக்கு ஆகி வந்துள்ளது.
கச்சைப்பட்டை	கச்சைப்பட்டை kaccaippaṭṭai, பெ. (n.) குடலண்ட ஊதையினால் குடல் நின்ற இடத்தினின்று நழுவியிருப்பதைப் பழையபடி நிலைநிறுத்துவதற்காக இழுத்துக் கட்டுமோர் வளிநாடாப் பட்டை (வின்);; an abdominal belt used formerly in cases of hernia for holding up the intestines in position. மறுவ. கச்சுப்பட்டை [கச்சு → கச்சை + பட்டை]
கச்சைப்புறம்	கச்சைப்புறம் kaccaippuṟam, பெ. .(n.) மகளிர் இடுப்பில் அணியும் பொன்னாலான தொடரி [சங்கலி]; a kind of plaited gold chain, a girdle ornament of a woman. ம. கச்சப்புறம் [கச்சை புறம் - கச்சைப்புறம் = இடுப்புக்கு அருகில் [புறத்து அணிவது.]
கச்சைபோடு-தல்	கச்சைபோடு-தல் kaccaipōṭudal, 19 செகுன்றாவி. (v.t.) கைம்பெண்ணுக்குப் புதுத்துணியளித்தல். (தூத்துக்., மீனவ);; to offer new cloths to a widow. [கச்சை + போடு. கச்சு + கச்சை = துணி, ! புதுத்துணி)
கச்சையுளுவை	கச்சையுளுவை kaccaiyuḷuvai, பெ. (n.) உண்பதற் கொவ்வா. உளுவைமீன் (முகவை.மீனவ);; the unedible uluvai fish. [கச்சை + உளுவை கச்சு → கச்சை, கள் → கய் → கய → கயச்சு → கச்சு கய = கசப்பு]

கச்சோடி	கச்சோடி kaccōṭi, பெ. (n.) வெள்ளை வெற்றிலை, the white betel leaf. [கச்சல் + ஒடி - கச்சலோடி → கச்சோடி கச்சல் = வெளிர்நிறம். கச்சோடி = வெளிர்நிறம் பாய்ந்த வெற்றிலை.]
கச்சோடு	கச்சோடு kaccōṭu, பெ. (n.) காரமும் மென்மையுமில்லாத கருப்புநிறமான ஒருவகை மட்ட வெற்றிலை; an inferior kind of black betel-leaf devoid of tenderness and pungency (சா,அன,); [கச்சல் ஒடு + கச்சோடு. கச்சோடு = கருநிறம் பாய்ந்த வெற்றிலை, கள் = கருமை. கள் → கய் → கச்சல் = கருமை. ஒடு = கருநிறம் ஒடியது, கருமை படர்ந்தது. ஒடு - தொழிலாகுபெயர்)
கச்சோணி	கச்சோணி kaccōṇi, பெ. (n.) வெற்றிலையோடு சேரும் நறுமணப்பொருள்வகை (மூ. அக.);; compound of spices used with betel. [கச்சோலம் = நறுமணப்பொருள். கச்சோலம் → கச்சோனம் → கச்சோணி.]
கச்சோதம்	கச்சோதம் kaccōtam, பெ. (n.) 1. மின்மினி; glowworm, firefly, "சிறுகொள்ளி தன்னை... கச்சோதமென்று கருதி" (கந்தபு.அவைபு.43);. 2. சுழல் வண்டு: an insect found whirling in water (சா.அக);. [கிச்சு = நெருப்பு. கிச்சு → கிச்சுதம் → கிச்சோதம் → கச்சோதம் [கொ.வ].]
கச்சோரம்	கச்சோரம் kaccōram, பெ. (n.) கச்சோலம் 12 பார்க்க; see kaccólam'. 1,2 . ம. கச்சோரம் [கச்சு + ஊரம் - கச்சூரம் → கச்சோரம் கச்சல் → கச்சு = இளமை, மென்மை]
கச்சோலம்'	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநான் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;

கச-த்தல்	கச-த்தல் kasattal, 3 செ.கு.வி. (v.i) 1. கைத்தல்; to taste bitter. வேப்பங்காய் கசக்கும், வேப்பம் பழம் இனிக்கும் (உ.வ.);. 2. வெறுப்படைதல்; to be embittered, as the mind, to be disgusted, alienated. ம. கசய்க்குக [கள் → கய் → கய → கச, கய = கசப்பு]
கசக்கம்	கசக்கம் kasakkam, பெ. (n.) கணக்கம் (யாழ்.அக);; delay. [கசகு = பின்வாங்கு தயங்கு. கசகு → கசக்கம்.]
கசக்கல்	கசக்கல் kasakkal, பெ. (n.) கசங்கச்செய்கை; rubbing, crushing,bruising. [கசக்கு → கசக்கல்.]
கசக்கால்	கசக்கால் kasakkāl, பெ. (n.) ஊற்றுக்காலோரம் கசிவு நீருக்காகத் தோண்டப்படும் வாய்க்கால்; spring channel, channel dug out in beds of deep sand in a river to tap the underflow of water. [கயம் + கால் - கயக்கால் → கசக்கால், கயம் → நீர்நிலை]
கசக்கிப்பிழி-தல்	கசக்கிப்பிழி-தல் kasakkippiḻidal, 2 செ.குன்றாவி. (v.t) 1. துவைத்து நீர் பிழிதல்; to wring out, as wet clothes. ஆடையைக் கசக்கிப் பிழி (உவ);. 2. நெருக்கிவருத்துதல்; to trouble a person, to harass, oppress. அவனைக் கசக்கிப் பிழி (உ.வ.);. 3. பச்சிலையை இரண்டு உள்ளங்கைகளுக்கு மிடையில் வைத்துக் கசக்கிச் சாறு எடுத்தல்; wringing or squeezing out as is being done to get juice from herbs, placing them between the palms. முருங்கைக் கீரையைக். கசக்கிப் பிழிந்து சாறுண்டால் மாந்தம் போகும் (சா.அக);. [கசக்கு2 → கசக்கி + பிழி துவி)

கசக்கு	கசக்கு1 kasakkudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t) 1. கசங்கச்செய்தல் (வின்);; to rub; to bruise between the fingers or hands; to squeeze, as a lemon; to crumple, as paper, to mash, as fruits. எலுமிச்சையைக் கசக்கிக் கொடு (உ.வ.);. 2. ஆடையைக் கும்முதல்: to roll gently and wash, as linen. "கந்தை யானாலும் கசக்கிக் கட்டு" (பழ);. 3. நெருக்குதல்: to harass, nag, bring under discipline. வங்கி மேலாளர் கசக்குதலால் கடன் தண்டல் அதிகரித்துள்ளது (உவ);. ம. கசக்குக, கயக்குக: குரு. கச்னா, கச்சச். [கள் → கய → கச → கசக்கு. கள் = கூடுதல், நெருங்குதல், நெருக்குதல்.] கசக்கு2 kasakku, தொ. பெ. (vbl.n) கசங்கச் செய்கை; squeezing, bruising.
கசக்குப்புகையிலை	கசக்குப்புகையிலை gasagguppugaiyilai, பெ. (n.) புகைப்பதற்காகப் பதமாக்கப்பட்ட ஒருவகைப் புகையிலை (யாழ்ப்); tobacco prepared in a certain way for smoking. [கசக்கு + புகை + இலை.]
கசக்குமுப்பு	கசக்குமுப்பு kasakkumuppu, பெ. (n.) கசப்புச் சுவையும் தீமணமும் கொண்ட ஒருவகையுப்பு. a species of salt with a bad smell and bitterness (சா.அக);. [கசக்கும் + உப்பு. கச_+ கசக்கும் [செய்யும் என்னும் வாய்பாட்டுப் பெயரெச்சம்] உம் - ஐம்பால் மூவிடங்களில் வரும் இறப்பல்லாக் கால பெயரெச்ச ஈறு.]
கசகச-த்தல்	கசகச-த்தல் gasagasattal, 4 செ.குவி(v.i) 1 இறுக் கத்தால் அல்லது புழுக்கத்தால் உடல் வியர்த்தல், to feel uneasy from clamminess due to perspiration on account of heat or sultriness. உடம்பெல்லாம் கசகசத்துப் போயிற்று (உ.வ.);. 2. ஒழுங்காற்று ஒலித்தல் (வின்);; to sound rattle, as the crumpling offine paperto rustle. கூட்டம் தொடங்கும் முன் உறுப்பினர்கள் கசகச வென்று பேசிக்கொண்டனர் (உவ);. [கச → கசகச → கசகசத்தல்.]

கசகசப்பு	கசகசப்பு gasagasappu, பெ. (n.) 1. கசப்பு: bitterness. 2. வெறுப்பு; aversion, hatred. ம. கசகசப்பு [கச + கச – கசகச → கசகசப்பு]
கசகசவெனல்	கசகசவெனல் gasagasavenal, பெ. (n.) 1.ஒலிக்குறிப்பு; onom. expression signifying rustling, gurging. நேற்று முழுதும் கசகசவெனத் தூறலாக இருந்தது. 2. வியர்வையால் பிசுபிசுப்பாக உணர்தல்; feel sticky with sweat. உடம்பு கசகசக்கிறது (உவ);. 3. செழிப்புக்குறிப்பு; affluence, prosperity. அவருக்கு இப்போது கசகசவென்று நடக்கிற காலம் (வின்);. [கச + கச + எனல்]
கசகசா	கசகசா gasagasā, பெ. (n.) 1. கசகசாச்செடி, poppy plant. 2. கசகசாச் செடியின் விதை; seed of the white poppy plant (சா,அக,);. க.கசகசெ,கசகசி; Ar.,Mar. khaskhas. [கச்சு = சிறிது, சிறிய கச்சு → கச, கய் → கச மென்மை, இளமை, வெளிர்நிறம் கச + கச - கசகசா சிறியதும் வெண்மையாயுள்ளதுமான விதை, அவ் விதையைத் தரும் செடி. இவ் விதையினின்று பால்வரும்; எண்ணெயும் எடுக்கலாம். கசகசாவெண்ணெய் மருந்திற்குப் பயன்படும்.]
கசகசாநெய்	கசகசாநெய் gasagasāney, பெ. (n.) கசகசா லினின்று, எடுக்கும் எண்ணய்; the oil extracted from the poppy seeds. [கசகசா + நெய்.] கசகசாநெய் உணவு சமைக்கவும் விளக்கெரிக்கவும் பயன்படும். உறக்கத்தைத் தூண்டும் இயல்புள்ள இந் நெய் ஓவிய வேலைகளுக்கும் பயன்படுகிறது.
கசகபாலி	கசகபாலி gasagapāli, பெ. (n.) கிளிமுருக்கு red bean tree (சா.அக);. [கள் → கய → கயக → கசக [மென்மை] + பாலி. பால் = பற்றுதல், காத்தல், வளர்த்தல். பாலி = முளைக்கவிட்ட குற்றிளந்தவச நாற்று. மிக்கிளமையின் வெளிர்பச்சை. நிறம் கிளிமுருக்கின் நிறத்திற்கு ஆகி வந்தது]

கசகம்	கசகம்1 gasagam, பெ. (n.) வெள்ளரி; cucumber. [கள் = மென்மை, இளமை, பிஞ்சு, கள் → கய → கச → கசகம்] கசகம்2 gasagam, பெ. (n.) கருங்கொள்; black horsegram. [கள் = கருமை. கள் → கச → கசகம்] கசகம்3 gasagam, பெ. (n.) ஒருவகைக் காளான்; a species of mushroom. [கள் = திரட்சி கள் → கச → கசகம்]
கசகரணி	கசகரணி gasagaraṇi, பெ. (n.) 1. வெருகஞ்செடி (தைலவ.தைல.38);; 2.வெருகங்கிழங்கிலிருந்து இறக்கும் எண்ணெய்; an oil extracted from the root of the plant arum macrorizon (சாஅக);. [கள் = திரட்சி கள் → கய → கச → கசம் + கரணி கரணி = மருந்து திரட்சியான கிழங்கிலிருந்து இறக்கிய எண்ணெய்.]
கசகு	கசகு1 gasagudal, 9 செ.கு.வி.(v.i.) 1. பின்வாங்குதல்; to be unwilling, reluctant. 2. நழுவுதல்; to skid, slip. 3. ஐயத்தாற்றளர்தல்; to have misgivings; to show hesitancy. [கலங்கல் → கயங்கல் → கசங்கல் → கசகல் → கசகு (கொ.வ);. கலங்கல் கருத்தினின்றும் தயங்கல் கருத்து முகிழ்த்தது.]
கசகு-தல்	கசகு-தல் gasagudal, 9 செ. கு. வி. (vi) பண்டமாற்று முதலியவற்றில் சிறு ஆதாயம் கருதிச் சொல்லாடுதல்; to bargain. [கழல் → கயல் → கசல் → கசகு கழல்தல் = உரையாடுதல், பேசுதல்.]
கசங்கம்	கசங்கம் kasaṅgam, பெ. (n.) மரவகை பீநாறி); (மலை);; fetid tree. [கசங்கு → கசங்கம்.]
கசங்குக்கூடை	கசங்குக்கூடை kasaṅgukāṭai, பெ. (n.) ஈச்சங்கூடை; wicker basket. [கசங்கு + கூடை]

கசங்குத்தட்டு	கசங்குத்தட்டு kasaṅguttaṭṭu, பெ.(n.) கசங்குகொண்டு முடையப்பட்ட தட்டு, wicker basket made of palm-leaf stalk. மறுவ தட்டு, தட்டுக்கூடை [கசங்கு + தட்டு.] ஒ.நோ. சோளத்தட்டு → சோளத்தட்டை
கசட்டம்புல்	கசட்டம்புல் kasaṭṭambul, பெ. (n.) கக்குநாறிப்புல், ginger grass (சா,அக);. [கசள் → கசடு + அம் → கசட்டம் + புல் கசள் = இளமை, மென்மை]
கசட்டை	கசட்டை kasaṭṭai, பெ. (n.) 1. துவர்ப்பு (யாழ்ப்);; astringency, as of unripe fruit. 2. இளமை; youthhood (சா,அக,); [கள் → கசள் → கச → கசட்டை கசள் = இளமை, மென்மை]
கசட்டைத்தயிர்	கசட்டைத்தயிர் kasaṭṭaittayir, பெ. (n.) ஆடை ஆடை எடுத்த தயிர்; (யாழ்ப்,);; curd from which the butter has been removed. [கள் = திரண்டது. கள் → கய → கச → கசட்டை = தயிர்]
கசட்டைப்பிஞ்சு	கசட்டைப்பிஞ்சு kasaṭṭaippiñsu, பெ. (n.) 1. கசப்புப்பிஞ்சு அல்லது இளங்காய்: bitter and tender fruit. 2. துவர்ப்புப்பிஞ்சு; tender astringent fruit. 3. இளம்பிஞ்சு; tender and young fruit. 4. பழுக்காத காய்; an unripe fruit (சா,அக,);. [கசட்டை + பிஞ்சு]
கசடர்	கசடர் kasaḍar, பெ. (n.) கீழ்மக்கள் (இநூ.அக);; mean and unscrupulous persons. [கசடு + அர் (பயா.ஈறு); – கசடர்]
கசடறு-த்தல்	கசடறு-த்தல் kasaḍaṟuttal, 5 செகுன்றாவி (v.t) 1. அழுக்குப் போக்கல்; to remove filth. 2. தூய்மை செய்தல்; to clean, as of metal from rust. 3. மனத்தின் மாசுபோக்கல்; to get rid of the impurities of the mind (சா,அக,);. [கசடு + அறு].

கசடறுக்கும்மண்	கசடறுக்கும்மண் kasaḍaṟukkummaṇ, பெ. (n.) உழமண்; dhoby's earth which removes dirt from clothes. [கசடு + அறுக்கும் மண்.]
கசடன்	கசடன் kasaḍaṉ, பெ. (n.) குற்றமுள்ளவன், he who is low-minded, wicked, பணத்திற்காக எதையும் செய்யும் கசடன். ம. கசடன் [கசடு + அன் ஆபா.ஈறு - கசடன்.]
கசடு	கசடு1 kasaḍu, பெ.(n.) 1. குற்றம்; blemish, fault, defect, imperfection. "கற்க கசடற" (குறள்,391); 2. அழுக்கு (பிங்);, uncleanliness, dirtiness. "ஐயமறாஅர் கசடிண்டு காட்சி" (புறநா.214:2);. 3. ஐயம்(பிங்);: doubt. 4 g. அடிமண்டி: dregs, lees. நெய்யுருக்கினால் கசடிருக்கும் (உவ);. 5. கழிவு: waste, impurities. ஆலைக்கசடு(உ,வ,);, க. கசட, கசடா, கசா, கச்சட: ம. கசடு: தெ. கசட: து. கசவு: கசாவு: துட. கொசவ்: குரு. கச்சர்: மா. கசெ: பட. ss. Skt. Kaccacra; H. kacra; Pali, kacadu; Mar. kacara; Pkt.
கசண்டு	கசண்டு kasaṇṭu, பெ. (n.) 1. அடிமண்டி, வண்டல்: dregs, lees (சா,அக);. 2. குற்றம்: blemish. 3. அழுக்கு; uncleanliness, fault, defect, imperfection, dirtiness. 4. வடு; scar. க. கசடு, தெ. கசி, து. கசண்டு. [கசள் → கசண்டு]

கசப்பகத்தி	கசப்பகத்தி gasappagatti, பெ. (n.) பேயகத்தி; bitter fig or wild fig. (சா,அக);. [கசப்பு + அகத்தி]
கசப்பி	கசப்பி1 kasappi, பெ. (n.) 1. வேம்பு (மலை);; margosa. 2. வல்லாரை (மலை);; Indian pennywort, herb. 3. காசித்தும்மைப்பூ (சங்,அக);; white dead nettle flower. 4. பேய்ப்பீர்க்கு; bitter gourd. 5. சிறுவாலுளுவை; small variety of spindle tree. 6. கருங்காலி: ebony tree. 7. பொன்னுமத்தை, datura plant bearing yellow flowers (சா,அக);. [கசப்பு → கசப்பி] கசப்பி2 kasappi, பெ. (n.) மயிலின் தலைக் கொண்டை; peacock fan fern, like a miniature palm. [கசள் → கசப்பி.]
கசப்பு	கசப்பு kasappu, பெ. (n.) 1. அறுசுவைகளுளொன்று: one of the elementary sensations of taste, bitterness. 2. வெறுப்பு; disgust, aversion. உடன் பிறந்தார்களுக் குள் கசப்பு மண்டிக் கிடந்தது (உவ);. 3. கக்கல்கழிச்சல் (வாந்திபேதி, cholera. அவன் ஒரேயடியாய்க் கசப்படித்துக் கிடக்கிறான் (உ.வ);. ம. கசப்பு, கய்பு: க. கய், கயி, கய்யி, கய்பு, கய்பெ; தெ. கசு; கை. கயிபெ, கைபெல்; இரு கேசபெ; எரு. கய்ச்சு;கோத. கய் குட. கய் கோண். கே.ககே, கைத்தானா பர். கேபி, மா. க்வசெ பட கைமெ.ஆ கோண். அடிலா. கைய்ய, இமயமலை சார்ந்த மொழிகள்: Gyar. kuchchek; Takpa. khakbo; Thochu. khak; Tibet (col); khako; Serpa. khakti;

கசப்புக்கசகசா	கசப்புக்கசகசா gasappuggasagasā, பெ. (n.) கருப்புக் கசகசா: black poppy (சா.அக);. [கசப்பு + கசகசா.]
கசப்புக்காய்	கசப்புக்காய் kasappukkāy, பெ. (n.) பேய்ச்சுரைக் காய்: bitter bottle-gourd (சா,அக);. [கசப்பு + காய்]
கசப்புக்கிச்சிலி	கசப்புக்கிச்சிலி kasappukkissili, பெ. (n.) தஞ்சாவூர் நாரத்தை; Thanjavur bitter orange (சா.அக);. ம. கைப்பநாரங்க [கசப்பு + கிச்சிலி]
கசப்புக்கெண்டை	கசப்புக்கெண்டை kasappukkeṇṭai, பெ. (n.) கருங்கெண்டை மீன்; bitter carp. ம. கய்பு [கசப்பு கெண்டை]
கசப்புக்கையான்	கசப்புக்கையான் kasappukkaiyāṉ, பெ. (n.) கசப்புக்கரிசலை; a bitter variety of eclipse plant (சா.அக.);. [கசப்பு + கையான் இலையுடையது]
கசப்புக்கொடிச்சி	கசப்புக்கொடிச்சி kasappukkoḍissi, பெ. (n.) செந்திராய்; a red variety of Indian chick weed (சா.அக);. [கயப்பு → கசப்பு + கொடிச்சி]
கசப்புக்கொழுமிச்சை	கசப்புக்கொழுமிச்சை kasappukkoḻumissai, பெ. (n.) காட்டுக் கொழுமிச்சை; bitter ctron (சா.அக);. [கசப்பு + கொழுமிச்சை]

கசப்புக் கொள்	கசப்புக் கொள் kasappukkoḷ, பெ. (n.) போய்க்கொள்; jungle horse-gram. [கசப்பு + கொள்.]
கசப்புச்சுரிஞ்சான்	கசப்புச்சுரிஞ்சான் kasappussuriñsāṉ, பெ. (n.) வயிற்றுப்போக்கை உண்டாக்கும் ஒருவகைக் கசப்பு மூலிகைவேர்; a bitter Unanidrug; mercury's finger. [கசப்பு + சுரிஞ்சான். கரிஞ்சான் = ஒருவகைப் பழுப்புநிறக் கிழங்கு. கசப்புச்சுரிஞ்சான் உட்கொள்ளத் தரப்படுவதில்லை.]
கசப்புச்சுரை	கசப்புச்சுரை kasappussurai, பெ, (n.) பேய்ச்சுரை; bitter bottle-gourd. மறுவ. கசப்புக்காய் [கசப்பு + கரை.]
கசப்புத்திரு	கசப்புத்திரு kasapputtiru, பெ. (n.) சிவதை வேர்: the root of Indian jalap (சா,அக);. [கசப்பு + திரு → தூறு → துறு → திறு → திரு.)
கசப்புத்துவரை	கசப்புத்துவரை kasapputtuvarai, பெ. (n.) பேய்த்துவரை; bitter pigeon pea, wild pigeon pea (சா.அக);. [கசப்பு + துவரை]
கசப்புநீர்	கசப்புநீர் kasappunīr, பெ. (n.) கறியுப்பு எடுத்தபின் நின்ற கைப்பு நீர்; the residual water after crystallisation of sodium chloride (சா,அக,);. [கசப்பு + நீர்]
கசப்புப்பசலை	கசப்புப்பசலை kasappuppasalai, பெ. (n.) கசப்புச்சுவையுடைய ஒருவகைப் பசலைக்கீரை; a bitter species of spinach. மறுவ. தரைப்பசலை. [கசப்பு + பசலை] மலைப்பாங்கான இடங்களில் வளருகின்ற இப் பசலையால் இதளியம் (பாதரசம்); மணியாகும்: சாதிலிங்கம் பொடியாகும்: நாகம் செந்தூரமாகும் பொன்னுக்கு மாற்றேறும் என்பர்.

கசப்புப்பாலை	கசப்புப்பாலை kasappuppālai, பெ. (n.) பேய்ப்பாலை; a bitter plant(சா,அக);. [கசப்பு + பாலை]
கசப்புப்பீர்க்கு	கசப்புப்பீர்க்கு kasappuppīrkku, பெ. (n.) போய்ப்பீர்க்கு; wild-luffa (சா,அக,);. [கசப்பு + பிர்க்கு]
கசப்புப்பிவேல்	கசப்புப்பிவேல் kasappuppivēl, பெ. (n.) கசப்பான 15Gsusu unsun; a bitter variety of fetid memosa (சா.அக);. [கசப்பு + பிவேல்.]
கசப்புப்புகயிலை	கசப்புப்புகயிலை gasappuppugayilai, பெ. (n.) கைப்புப் புகையிலை; bitter tobacco (சா.அக);. [கசப்பு + புகையிலை.]
கசப்புப்போளம்	கசப்புப்போளம் kasappuppōḷam, பெ. (n.) கரியபோளம்; black myrrh, hepatic aloe. [கசப்பு + போளம்] மலைக் கற்றாழையின் சாற்றை உறையவைத்துப் பதப்படுத்தி அணியமாக்கிய ஒரு கருப்புக் கூட்டு மருந்து (சா.அக);. வகைகள்: அரபிப் போளம்;இந்துப்போளம்: பாரசீகப் போளம்.
கசப்புமாஞ்சகி	கசப்புமாஞ்சகி gasappumāñsagi, பெ. (n.) கசப்புக்கும்மட்டி; bitter apple (சா.அக);. மறுவ. பேய்க்கும்மட்டி [கசப்பு + மாஞ்சகி]
கசப்புமுருங்கை	கசப்புமுருங்கை kasappumuruṅgai, பெ. (n.) கசப்புச்சுவையுடைய முருங்கை; bitter drumstick (சா.அக);. [கசப்பு + முருங்கை]
கசப்புவாதுமை	கசப்புவாதுமை kasappuvātumai, பெ. (n.) கசப்பு வாதுமைமரம்; bitter almond tree. [கசப்பு + வாதுமை]

கசப்புவெட்பாலை	கசப்புவெட்பாலை kasappuvetpālai, பெ. (n.) குடசப்பாலை; conessi bark. [கசப்பு + வெள் + பாலை. வெட்பாலை = வெண்மையான பூக்கள் உள்ள பாலை. இதன் அரிசி கசப்பு வெட்பாலையரிசி)
கசப்புவெள்ளரி	கசப்புவெள்ளரி kasappuveḷḷari, பெ. (n.) காட்டு வெள்ளரி; bitter cucumber. [கசப்பு + வெள்ளி]
கசப்புவேர்	கசப்புவேர் kasappuvēr, பெ. (n.) சிவப்பு உரோகினிச் செடியின் வேர்; bitter root of red {rōkini} (சா,அக,);. [கசப்பு + வேர்]
கசப்பூலிகம்	கசப்பூலிகம் kasappuligam, பெ.(n.) மிதிபாகல், prostrate creeper, a small variety of bitter gourd (சா.அக);. ம,கசில்லகம்; Skt. kacillaka. [கசப்பு + ஊலிகம்.]
கசப்பெலுமிச்சை	கசப்பெலுமிச்சை kasappelumissai, பெ. (n.) காட்டெலுமிச்சை: jungle lime (சா.அக);. [கசப்பு + எலுமிச்சை]
கசப்பைந்து	கசப்பைந்து kasappaindu, பெ. (n.) நொச்சி, வேம்பு, கண்டங்கத்தரி, சீந்தில், பேய்ப்புடல் ஆகிய ஐந்து கசப்பு மருந்துப்பூடுகள்; the five bitter drug plants viz., common gendarussa, margosa tree, prickly night shade, moon-creeper, wild snake-gourd (சாஅக);. [கசப்பு + ஐந்து]
கசபுசல்	கசபுசல் kasabusal, பெ. (n.) கமுக்கம் ஒன்றைப்பற்றிய ஊர்ப்பேச்சு; gossip about a secret, title-tattle. ஊரில் அதைப்பற்றிக் கசபுசலாயிருக் கிறது (உவ);. [கசமுச [ஒலிக்குறிப்பு] → கசபுச → கசபுசல். ஒலிக்குறிப்பு அடிப்படையாக வந்த கமுக்கப் பொருள், ஊர்ப்பேச்சைக் குறித்தது.]

கசபுடம்	கசபுடம் kasabuḍam, பெ. (n.) நூறு எருமுட்டையை வைத்தெரிக்கும் படம்; a fire prepared with one hundred cakes of dried cowdung for calcining medicines. [கள் [கூடுதல்] → கய → கச → கசம் + புடம் → கசபுடம்] ஆயிரம் எருமுட்டை என்ற வழக்குமுண்டு.
கசம்பி	கசம்பி kasambi, பெ. (n.) கருவண்டு; blackbeetle (சாஅக);. [கசம் → கசம்பி கசம் = கருமை.]
கசமாதுகம்	கசமாதுகம் gasamātugam, பெ. (n.) ஊமத்தை: datura, thorn apple (சா.அக.); மறுவ கசமாது, கசமேடு. [கசம் [கசப்பு] + [மத்தம்] மாதுகம். மீத்தம் = கலக்கம், மயக்கம்)
கசமீன்	கசமீன் kasamīṉ, பெ. (n.) ஆழ்கடலில் மேயும் மீன்' (முகவை,மீனவ,);; a kind of sea fish. [கயம் → கசம் + மீன் - கசமீன். கயம் = ஆழ்ந்த நீர்நிலை]
கசமுச	கசமுச kasamusa, பெ. (n.) 1. தாறுமாறு தன்மையைக் குறிக்கும் ஓர் ஒலிக்குறிப்புச் சொல்; onom. expression signifying disorderliness. 2. குழப்பம், தீங்கு போன்றவற்றைக் குறிக்கும் ஒலிக்குறிப்புச் சொல்: onom. expression signifying bewilderment, perplexity. 3. வெளிப்படையாக இல்லாதது; வெற்றுரை; gossip. தலைவரைப் பற்றி நிறையக் கசமுசாப் பேச்சுகள் வந்துவிட்டன. (உவ); மறுவ, கசமு.சா. ம. கசசி: பட. கசபிச, கசபுச. [கச + முச - எதுகை மரபிணைச்சொல்]
கசமுசவெனல்	கசமுசவெனல் kasamusaveṉal, பெ. (n.) கசமுச பார்க்க;see {kaša-muşa.} [கச + முச + எனல்]

கசர்	கசர்1 kasar, பெ. (n.) 1 இளநீர் முதலியவற்றின் துவர்; astringency of tender coconut water etc. 2. ஒரு மருந்து வகை; a kind of drug. 3. துவர்ப்பு: astringency in general. [கள் → கய → கச → கசர் → கசப்பு. துவர்ப்பு] கசர்2 kasar, பெ. (n.) 1. மிகுதி: excess. 2. குறைவு: Shortage, [கசிதல் → மிகுதல், மிகுந்து வெளியேறுவதால் நேரும் குறைவு கசி → கசிர் → கசர்.] கசர்3 kasar, பெ. (n.) சிவப்புக்கல்லின் குற்றவகை: flaw in a ruby. கருமை குற்றம் சேறு
கசர்ப்பாக்கு	கசர்ப்பாக்கு kasarppākku, பெ. (n.) துவர்ப்பு மிகுந்த பாக்கு (யாழ்ப்);; highly astringend areCanut. [கள் → கய → கயர் → கசர் + பாக்கு கள் = இளமை.]
கசர்பிடி-த்தல்	கசர்பிடி-த்தல் kasarpiḍittal, 4 செ. கு. வி. (v.i) கறைபடுதல்: to be soiled with juice of a vegetable. [கசர் → சேறு, கறை. கசர் + பிடி]
கசரி	கசரி kasari, பெ. (n.) துவையல் (நாமதீப);; a kind of strong relish prepared by adding paste of chilli to coconut, ginger, curry or similar things. [கசம் → கசளி [நீர்த்தது, நீரொடு சேர்ந்தது].]
கசரை	கசரை kasarai, பெ. (n.) காலே யரைக்காற் பலம் (S.I.I.ii,127);; a measure in weight = 1% சுஃக. [கஃசு + அரை → கஃசரை → கசரை.]
கசலி	கசலி kasali, பெ. (n.) மீன்வகை (நாமதீம்);; a kind of fish. [கச்சல் → கச்சலி → கசலி]

கசலை	கசலை1 gassalgassaligasaligasalai, பெ. (n.) துன்பம் (யாழ்.அக);; trouble. [கசி → கசல் → கசலை.] கசலை2 kasalai, பெ. (n.) கெண்டைமீன்; a small variety of kendai fish. [கச்சல் → கசல் → கசலை. கச்சல் = சிறியது]
கசவம்	கசவம் kasavam, பெ. (n.) கடுகு (மலை);; Indian mustard. [கயம் → கயவம் → கசவம். கயம் = கருமை]
கசவர்	கசவர் kasavar, பெ. (n.) தமிழ்நாட்டின் நீலமலை மாவட்டத்திலும் கருநாடக மாநிலத்தின் தென்பகுதியிலும் வாழும் திராவிடப் பழங்குடியினர்; a Dravidian tribe who inhabit the Nilgiri district of Tamilnadu and Southern part of Karnataka state. [கச → கசவு → கசவர்]
கசவாளி	கசவாளி kasavāḷi, பெ. (n.) கயவாளி;see {kaya-v-āli}. [கயவன் → கயவாளி → கசவாளி]
கசவிருள்	கசவிருள் kasaviru!, பெ. (n.) பேரிருள் (வின்);; pitch darkness. [கயம் + இருள் - கயவிருள் → கசவிருள். கயம் = ஆழம் நிறைவு, செறிவு. காரிருளை இருட்டுக்கசம் என்பது நெல்லை வழக்கு [வேக.127].]
கசவு	கசவு kasavu, பெ. (n.) 1. நார்ச் செடிவகை; a fibrous plant. 2. வைக்கோல்; hay. 3. மஞ்சள் நிறம்; yellow. மறுவ. கசா [கசவு → கசா] தெ. கசவு க. கச: [காலுதல் = நீளுதல். கால் → காய் → காசு → கசு → கச → கசவு]

கசள்	கசள்1 kasaḷ, பெ. (n.) 1. இளமை; youth-hood. 2. Quosirsmuo; tenderness. [கள் → கய → கச → கசள், கள் = இளமை] கசள்2 kasaḷ, பெ. (n.) 1 முதிராமை, செப்பமுறாமை, not matured, not refined. 2. குறையுடைமை, குற்றம்; blemish, defect. 3. கருமை; blackness. 4. மயிர்; hair. க. கசரு [கள் [கருமை, இழிவு → கய → கயள் → கசள்]
கசளி	கசளி kasaḷi, பெ. (n.) சிறு கெண்டைமீன்; a small fresh water fish, barbus. க. கெசளி [குல் → குழ → குத → கத → கதலி → கசலி → கசளி (வேக.147);. குல் - தோன்றற் கருத்து வேர். இம் மீனைக் கெண்டைக் கசளி என்றும் அழைப்பர்.]
கசறு	கசறு1 kasaṟu, பெ. (n.) மாணிக்கத் [புட்பராகம்] தன்மைகளுளொன்று (மதிகளஞ்2:47);; a quality in pusparagam gems. [கசம் = இருள், குற்றம் கசம் → கச → கசர் → கசறு] கசறு2 kasaṟu, பெ. (n.) சிக்கல்; tangle, complication. [கள் → கச → கசறு. கள் = கூடுதல், நெருங்குதல்.]

கசனை	கசனை1 kasaṉai, பெ. (n.) 1. ஈரம்; dampness, moisture, as round a well. வீடு கசனைகொண்டு விட்டது (உ,வே);, 2. உப்புப்பற்று; impregnation, as with salt. 3. பற்று; attachment, love. "மாதமர்கள் கசனையை விடுவது" (திருப்பு:143);. [கசி → கசினை → கசனை. கசி = ஈரம், பசை, பற்று] கசனை2 kasaṉai, பெ. (n.) சூட்டுக்குறி (யாழ்ப்);; mark with which cattle are branded. [கசம் = இருள், கருமை, கசம் → கச → கசனை.] கசனை3 kasaṉai, பெ. (n.) செம்மண்; red earth, red ochre (சா,அக);. [கசி = மஞ்சள், மஞ்சள் கலந்த செம்மை கசி → கசிரி = செம்புளிச்சை கசி → கசினை → கசனை.]
கசா	கசா kacā, பெ. (n.) கசவ பார்க்க;see kasavu (சா.அக);. [கசவு → கசா]
கசாகு	கசாகு kacāku, பெ. (n.) பாம்பு: a snake (சா,அக);. [கசகு → கசாகு. கசகுதல் = பின்வாங்குதல், அசைதல், நகர்தல், நழுவிச்செல்லல்]
கசாகூளம்	கசாகூளம் kacāāḷam, பெ. (n.) 1. தாறுமாறு: confusion. 2 குப்பை; garbage, refuse. 3. கடைப்பட்டோர்; dregs of society, scum, offscourings. 4. பலஇனக் கலப்பு: hybrid. [கழி → கசி → கசம் + கூளம் - கசகூளம் → கசாகடளம், கூளம் = குப்பைக்குவியல்.]
கசாடு	கசாடு kacāṭu, பெ. (n.) வலையில் பிடிபடும் உண்பதற்கொவ்வா உயிரிகள் (இராமநா. மீனவ);; unedible fish varieties found in net. [கசடு → கசாடு]

கசாது	கசாது kacātu, பெ. (n.) 1. கைச்சாத்து பார்க்க; see {kai-c-cāttu.} 2. திருமணப்பதிவு; registration of marriage. கசாது எழுதிக் கலியாணம் பண்ணியாயிற்று (உவ);. [கைச்சாத்து → கச்சாத்து → கசாது]
கசாமுசாபண்ணு-தல்	கசாமுசாபண்ணு-தல் kacāmucāpaṇṇudal, 5.செ.குன்றாவி (v.t) தாறுமாறாகச் செய்தல்; to make improper. [கசாமுசா + பண்ணு.]
கசாரிப்பட்டி	கசாரிப்பட்டி kacārippaṭṭi, பெ. (n.) அசாம் மாநிலத்தில் உள்ள ஊர்ப்பெயர்; a Tamil name of a village in Assam state. [கசவர் → கசவரன் + பட்டி → கசவரன்பட்டி → கசவாரிப்பட்டி → கசாரிப்பட்டி]
கசாலை	கசாலை1 kacālai, பெ. (n.) 1. கோக்காலி; shelf, bracket. 2. சுவர்மேல் ஆரல் (நெல்லை);; protective covering on a wall. [கச்சல் + ஆலை - கச்சாலை [சிறியவிடம், சிறிய கூடம்] → கசாலை. கச்சல் = பிஞ்சு, இளமை, சிறிய.] கசாலை2 kacālai, பெ. (n.) சமையற்கூடம்; kitchen. [கச்சல் + ஆலை - கச்சாலை → கசாலை. கச்சல் =சிறிய ஆலை = இடம். கச்சாலை = சிற்றிடம்சமையற்கூடம்]
கசி	கசி1 kasidal, 4 செ.கு.வி.(vi) 1. ஈரங்கசிதல், to ooze out as moisture from a wall; to spread as humidity around a water body. சென்ற மழையில் மேற்றிசைச் சுவர் முழுவதும் கசிந்தது (உவ);. 2. நுண்துளை வழியாக வளி முதலியன வெளியேறுதல்: to leak as gases through pores. நச்சுக்காற்றுக் கசிந்தால் உயிருக்கு ஏதம் ஏற்படும் (உ,வே);. 3. ஊறுதல்; water coming out from sand bed. ஆற்றுப்படுகையில் பல கசிவு வாய்க்கால்கள் தோன்றுவதுண்டு (உவ);. 4. வியர்த்தல்; to perspire as the hands and feet. கடும் உழைப்பால் வியர்வை கசிந்தது (உவ);. 5. குருதி, கண்ணிர், சீழ் முதலியன அரும்பி ஒழுகுதல்; to dribble as of blood, tears, pus etc. கடிவாயிலிருந்து கருதி கசிந்துகொண்டிருக்கிறது (உவ);. 6. அழுதல் (திவா);; to weep 7. உப்பு, வெல்லம் முதலியன இளகுதல்; to melt as of salt, jaggery etc. ... உப்புக் கசிந்துவிட்டது ...

கசிகசிப்பு	கசிகசிப்பு gasigasippu, பெ. (n.) 1. கசிவு (வின்);; being damp, dank, moist to the touch. 2. கசகசப்பு: perspiration (சா,அக);. [கசி + கசி + பு - கசிகசிப்பு. கசிகசி - அடுக்குத் தொடர் பு – சொஆறு]
கசிதம்	கசிதம்1 kasidam, பெ. (n) 1. கச்சிதம் பார்க்க; see kaccidam. 2. பதிக்கை; setting, mounting with precious stones, inlaying. மறுவ. கச்சிதம், கச்சாரம். [கச்சிதம் → கசிதம்] கசிதம்2 kasidam, பெ. (n.) எண்ணெய், தைலம், இளகியம் இவற்றைக் கிண்டுவதற்குப் பயன்படுத்தும் சிறிய துடுப்பு (சா,அக);; a small ladle used for stirring medicinal oils and electuaries in their preparation. [கழிதம் → கசிதம்]
கசிந்து	கசிந்து kasindu, பெ. (n.) பொன், gold (சா.அக);. [கசி - கசிந்து, கசம் - கசி = வெளிறிய மஞ்சள் நிறம் மஞ்சள் நிறம் அந்நிறமுடைய பொன்.]
கசிப்பு	கசிப்பு kasippu, பெ. (n.) கள்ளச்சாறாயம் (யாழ்ப்);; illicit liquor. [கசி → கசிப்பு] ஆவியாக்கிக் குளிர வைக்கும் முறையில் காய்ச்சப்படும் சாறாயம். இது சாறாயவகை அனைத்திற்கும் பொதுப்பெயராயினும் இடவழக்காகக் கள்ளச் சாறாயத்தைக் குறித்தது.
கசியம்	கசியம் kasiyam, பெ. (n.) கள்; toddy (சா.அக);. [கசிதல் = வடிதல். கசி → கசியம் ஒ.நோ. கழி → கழியம் (தின்பண்டம்] பனைமரத்தில் கட்டிய முட்டியில் (சிறிய சட்டி); சிறிது சிறிதாகக் கசிந்து ஒழுகும் இயல்புபற்றி இப் பெயர் பெற்றது.
கசிர்	கசிர் kasir, பெ. (n.) ஏலச்சீட்டில் சீட்டை ஏலம் விட்டுக் கிடைக்கும் ஆதாயப் பணத்தில் உறுப்பினர்களுக்குக் கிடைக்கும் பங்குத் தொகை, dividend, இம்மாதச் சிட்டில் அதிகமாகக் கசிர் கிடைத்தது (உவ);. மறுவ. கசர் [கழி →கசி → கசிர்]

கசிரடி-த்தல்	கசிரடி-த்தல் kasiraḍittal, 4 செகுன்றாவி(v.t) கசிவு ஏற்படுதல்; to seep, ooze. மறுவ. கசாடித்தல். [கசி → கசிர் → கசிரடி-]
கசிரம்	கசிரம் kasiram, பெ. (n.) 1. கடம்பு; cadamba tree. 2. வாலுளுவை;, spindle tree (சா,அக);. [கசி → கசிரம் கசி = மஞ்சள் நிறம்]
கசிரி	கசிரி kasiri, பெ.(n.) செம்புளிச்சை; red cedar (சா.அக);. [கசி → கசிரி கசி = மஞ்சள், மஞ்சள் கலந்த சிவப்பு]
கசிவகத்துண்மை	கசிவகத்துண்மை gasivagattuṇmai, பெ. (n.) இரக்கம், பரிவு, முதலிய வேளாண்மாந்தரியல்புகளுள் ஒன்று (திவா);; kind-heartedness, one of the characteristics of the {Vēlālās.} [கசிவு + அகத்து உண்மை. க.சி → கசிவு = மனத்தில் கரக்கும் பரிவுணர்வு]
கசிவறல்	கசிவறல் kasivaṟal, தொ, பெ. (vbl.n) கசிவு நீங்குதல்; stop oozing; getting rid of moisture (சா.அக);. [கசிவு + அறல் அறு → அறல் அல் → தொ.பொறு]
கசிவிறு-த்தல்	கசிவிறு-த்தல் kasiviṟuttal, 4 செ.குன்றாவி(v.t) கசிந்த நீரை இறுத்துக் கொள்ளல்; collecting the water oozing out (சா,அக,);. [கசிவு + இறு. இறுத்தல் = வடித்தல்.]

கசிவு	கசிவு1 kasivu, பெ. (n.) 1. ஊறுகை; ooze, discharge. மடையைக் கசிவில்லாமல் கட்டு (உவ);. 2. ஈரம்; moisture as of land, dampness. அடுத்த வயலில் நீர்நிற்பதால் இந்த வயலில் கசிவு ஏற்பட்டுள்ளது (உவ);. 3. சிறிய ஒழுக்கு: leak. தண்ணிர்த் தொட்டியில் கசிவு உள்ளது (உவ);. 4. அடைக்கப்பட்ட குடுவை போன்றவற்றினின்று வளி முதலியன வெளியேறுகை ; leak of gas from a container. நச்சுக் காற்றுக் கசிவால் பலர் இறந்தனர் (உவ);. 5. மின்கடத்தலில் ஏற்படும் மின்னிழப்பு energy loss in conduction. 6. வியர்வை; perspiration. "பசிதினத் திரங்கிய கசிவுடை யாக்கை" (புறநா.160:4);. [கசி → கசிவு] கசிவு
கசு	கசு kasu, பெ. (n.) காற்பலம்; measure of weight = 1/4 பலம். "அமுது செய்யச் சர்க்கரை முக்ககம்' (S.I.I.ii, 127);. [கஃசு [காற்பலம்] → கக கஃசு பார்க்க see {kakksu}.]
கசுகசு - த்தல்	கசுகசு - த்தல் gasugasuttal, 4 செ,கு,வி.(vi) ஈரமாயிருத்தல், கசிவாயிருத்தல் [இநூ.அக]; to form moisture, to be sticky or adhesive. [கசு + கக – கசுக்க. கசகச - த்தல் பார்க்க; see {kaša-kaša}-.]
கசுகசுப்பு	கசுகசுப்பு gasugasuppu, பெ. (n.) ஒட்டிரம், உள்ளீரம் (யாழ்,அக.);; being moist, sticky or adhesive. [கசு + ககப்பு → கககப்பு]
கசுகுசு - த்தல்	கசுகுசு - த்தல் gasugusuttal, 4 செ,கு,வி,(v.i)., 50pé,கமுக்கமாய்ப் பேசுதல்; to tell in secret, to reveal a Secret.
கசுகுசெனல்	கசுகுசெனல் gasugusenal, பெ. (n.) காதுக்குள் பேசுங் குறிப்பு ; whispering into the ear. "கசுகுசெனவே சொலசுகை யென்னடி' (மதுரகவி);. படீ. குசுகுக [கசு + குசு + எனல்]

கசுபிசு - த்தல்	கசுபிசு - த்தல் kasubisuttal, 4 செ.கு,வி,.(v.i). ஒட்டிரமாக்கி இளகவைத்தல் (இ.நூ.அக);; to be sticky. [கசு + பி.க.]
கசுபிசுக்கை	கசுபிசுக்கை kasubisukkai, பெ. .(n.) பிசுபிசுக்கை; being sticky, adhesive so as to stick to the hands or feet. ம. கக [கக + பிகக்கை]
கசுமாலம்	கசுமாலம் kasumālam, பெ. (n.) கழிமாலம் பார்க்க; See {kalimălam.} [கழிமாலம் → ககமாலம் (கொ.வ);.]
கசுமாலர்	கசுமாலர் kasumālar, பெ. (n.) தூய்மையற்றவர்; dirty slovenly persons. "பேயமு தூணிடு சுகமாலர்" (திருப்பு.64);. [கழிமாலம் → ககமாலம் → ககமாலர் அர் - பயா.ஈறு.]
கசுமாலி	கசுமாலி kasumāli, பெ. (n.) 1. தூய்மையற்றவள்; slut, dirty woman. 2.சண்டைக்காரி (வின்);; termagant. [கழிமாலம் → ககமாலம் → ககமாலி, "இ".பெ.பா.ஈறு,]
கசுவுநார்	கசுவுநார் kasuvunār, பெ. (n.) கசவுச் செடியின் நார் (வின்);; fibre of the plant {kaśa}. [கசவு + நார். கசவநார் → ககவுநார்]

கசை	கசை kasai, பெ. (n.) 1. நீண்ட கயிறு, long rope. 2. சாட்டையாகப் பயன்படுத்தும் வீச்சுக்கயிறு: horse whip, whip. "கசையால் வீசியுடல் போழ்ந்தார்". (சிவரக. கத்தரிப்பூ.37);, 3. நீண்ட மென்கம்பி; rod as an instrument of correction. "உபாத்தியாயன் கையிற் கசைகண்டு" (திவ். திருமாலை.11.வியா);. ம. கச; க. கசெ; Skt. {kašā}. [கசவு → கசை = கசவுச் செடியின் நாரால் செய்த கயிறு2 அல்லது சாட்டை] கசை kasai, பெ.(n.) மயிர்மாட்டி; hair ornamen fastened by a hook from the top of the ear to the back of the head. [கழி → கசி → கசை நீளமானது.) கசை3 kasai, பெ. (n.) சித்திரவேலை; decorative work. கசைவேலைக்கு நாளும் கூலியும் மிகுதியாகும் ( )
கசைமுறுக்கி	கசைமுறுக்கி kasaimuṟukki, பெ. (n.) தட்டான்குறடு (வின்);; goldsmith's pincers. [கசை + முறுக்கி. கசை = நீண்ட கம்பி. முறுக்கி = முறுக்கப் பயன்படுவது.]
கசையடி	கசையடி kasaiyaḍi, பெ. (n.) கசையால் தரப்படும் தண்டனை; whiplash as punishment. கள்ளனுக்குக் கசையடி கொடுத்தா னரசன் நன்.விருத்298). [கசை + அடி கசை = விளார். கயிற்று விளார் [சவுக்கு]. அடு = கொல்லுதல், வருத்துதல் அடு → அடி அடித்தல் = புடைத்தல், வருத்துதல், கொல்லுதல்.]
கசைவளையல்	கசைவளையல் kasaivaḷaiyal, பெ. (n.) பொற்கம்பி வளை (வின்);; bracelets made of braided gold wire. [கசை + வளையல்.]
கசைவேலை	கசைவேலை kasaivēlai, பெ. (n.) பொற்கம்பி வேலை (வின்);; braiding with gold wire. [கசை + வேலை.]

கசைவைத்தபுடவை,	கசைவைத்தபுடவை, kasaivaittabuḍavai, பெ. (n.) பொன்னிழைக்கரைச்சீலை (வின்);; gold fringed cloth. [கசை + வைத்த + புடவை.]
கஞ்சக்கருவி	கஞ்சக்கருவி kañjakkaruvi, பெ. (n.) ஐவகை இசைக்கருவிகளுள் ஒன்றான வெண்கலத்தால் செய்யப்பட்ட தாளக்கருவி (பிங்.);; musical instruments made up of bell-metal, as cymbals, one of five musical instruments. [கஞ்சம் + கருவி. கஞ்சம் = வெண்கலம்.] ஐவகை இசைக் கருவிகள்: 1. தோற்கருவி, 2. துளைக்கருவி, 3. நரம்புக்கருவி, 4. மிடற்றுக்கருவி, 5. கஞ்சக்கருவி,
கஞ்சகம்	கஞ்சகம்1 gañjagam, பெ. (n.) கறிவேம்பு பார்க்க; see {kari-vēmbu}. கஞ்சக நறுமுறி அளைஇ" (பெரும்பாண்.308);, [கள் = கருமை. கச்சு → கஞ்சு → கஞ்சுகம் → கஞ்சகம்] கஞ்சகம்2 gañjagam, பெ. (n.) 1. கச்சின் தலைப்பு (பிங்.);; outer end of a warrior's girdle. 2. முன்றானை; free end of the saree. [கச்சு → கஞ்சு → கஞ்சகம்]
கஞ்சகம்'	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;

கஞ்சகன்	கஞ்சகன் gaῆjagaṉ, பெ. (n.) கண்ணன்; Kannan. [கள் → கச்சு → கஞ்சு → கஞ்சுகம் → கஞ்சகன் = கருநிறத்தவன்.]
கஞ்சகாரன்	கஞ்சகாரன் kaῆjakāraṉ, பெ. (n.) வெண்கலக் கன்னான்; brazier. "கஞ்ச காரரும் செம்பு செய்குநரும்" (சிலப்.5:28);. Skt. {Kånsyakåra} [கன் → கஞ்சு → கஞ்சகாரன். ஒ.நோ. பன் → பஞ்சு)
கஞ்சங்குடுக்கை	கஞ்சங்குடுக்கை kaῆjaṅguḍukkai, பெ. (n.) புகைகுடிகலம்; Indian pipe for smoking bhang, the bowl of which is made of coconut shell. [கஞ்சம் + குடுக்கை. கஞ்சம் = கஞ்சா. குடுக்கை = கலம்.]
கஞ்சங்குல்லை	கஞ்சங்குல்லை kaῆjaṅgullai, பெ. (n.) கஞ்சாங் கோரை" பார்க்க;see {kafijān-kŏrai"}. (சா,அக);. மறுவ. கஞ்சாங்கொல்லை. [கஞ்சம் + குல்லை - கஞ்சங்குல்லை.]
கஞ்சங்குலை	கஞ்சங்குலை kaῆjaṅgulai, பெ. (n.) கஞ்சாவின் வேர்; the root of the ganjah plant (சா,அக);. [கஞ்சம் + குலை.] கஞ்சங்குலை kaῆjaṅgulai, பெ. (n.) புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் உள்ள ஒரூர், a village in Pudukkottai district. [கஞ்சண்ணன் + மண்டபம் - கஞ்சண்ணன்மண்டபம் → கஞ்சண்ணாமண்டபம். இயற்பெயரிறு விளியிறாகத் திரிந்திருப்பது வழு.]
கஞ்சத்தகடு	கஞ்சத்தகடு gaῆjattagaḍu, பெ. (n.) 1 ஒருவகைப் பளபளப்புத் தகடு (வின்);; tinsel used for decoration purposes. 2. வெண்கலத்தை; bell-metal sheet. [கஞ்சம் + தகடு. கஞ்சம் = வெண்கலம்.]
கஞ்சத்தனம்	கஞ்சத்தனம் kaῆjattaṉam, பெ. (n.) செல்வம் சேர்க்கும் முகத்தான், இன்றியமையாத செலவைச் கூடத் தவிர்த்து வாழும் பண்பு, niggardliness சிக்கனமாக இருக்கலாம்; ஆனால் கஞ்சத்தனமாக இருக்கக் கூடாது (உவ);. U. {caῆjūs} [கஞ்சம் + தனம்.]

கஞ்சத்தொழில்	கஞ்சத்தொழில் kañjattoḻil, பெ. (n.) வெண்கலத் தொழில்; bell-metal work. "செம்பின் செய்நவும் கஞ்சத் தொழிலவும்" (சிலப்.14:174);. [கஞ்சம் + தொழில்.]
கஞ்சநன்	கஞ்சநன் kañjanaṉ, பெ. (n.) காமன் (மன்மதன்);, god of love (த,சொ,அக,);. [மன்மதன் கருநிறமுடையவனாகக் கருதப்படுதலின், கள் = கருமை. கள் → கஞ்சு → கஞ்சநன்.]
கஞ்சம்"	கஞ்சம்" kañjam, பெ. (n.) 1. நீர் water. "கஞ்ச வேட்கையிற் காந்தமன் வேண்ட" (மணிமே.பதி.10); 2. தாமரை (திவா);; lotus. "கஞ்சங் கலங்குவன" நள.சுயம்.15). [அம் → கம் [நீர்] → கஞ்சு → கஞ்சும் → கஞ்சம். கஞ்சவேட்கை = நீர்வேட்கை] கஞ்சம்" kañjam, பெ. (n.) இவறன்மை, miserliness. [காய் = காய்தல், உலர்தல். காய் → காய்ச்சல் → காய்ஞ்சல் → காஞ்சம் → கஞ்சம் (இரக்கம் என்னும் ஈரப்பசை இன்மை);]
கஞ்சல்	கஞ்சல் kañjal, பெ. (n.) தாழ்ந்த தரமான பொருள் (யாழ்,அக,.);; article of poor quality. [கழி → கழிச்சல் → கச்சல் → கஞ்சல்] கஞ்சல் kañjal, பெ. (n.) 1 கூளம்; sweepings, rubbish heap. 2. குப்பை; refuse, litter. ம. கஞ்சல், க. கச, கசவு தெ. கசவு து. கசவு, கச: ப_கச. [கழி → கழிச்சல் → கச்சல் → கஞ்சல்] ஒரு நீர்ப்பொருட்கலத்தில் கசண்டு அடியில் தங்கிச் செறிவதனாலும், கழிபொருளான குப்பையிற் பலவகைப் பொருள் கலப்பதாலும், செறிதல் அல்லது கலத்தற் கருத்தினின்று. கழிபொருள் கருத்துத் தோன்றிற்று
கஞ்சவதைப்பரணி	கஞ்சவதைப்பரணி kañjavadaipparaṇi, பெ. (n.) கம்சனின் போர்பற்றிக் கூறும் பரணிநூல்; a parami on extermination of {Kamsá} (by lord Krishna);. [கஞ்சன் + வதை + பரணி]

கஞ்சவாதம்	கஞ்சவாதம் kañjavātam, பெ. (n.) நொண்டி நடக்கச் செய்யும் ஊதை நோய் [சிவரட்], a kindot rheumatism that causes lameness. [கஞ்சன் → கஞ்சம் + வாதம் Skt. வாதம்]
கஞ்சன்	கஞ்சன்1 kañjaṉ, பெ. (n.) 1 நொண்டி; lame man. 2. குறளன் (சூடா);: dwarf, who walks with an awkward slouch. [கஞ்சல் - கஞ்சன்.] கஞ்சன்2 kañjaṉ, பெ. (n.) தாமரையில் பிறந்த நான்முகன்; Brahma, who was born in a lotus. [கஞ்சம் – கஞ்சன்] கஞ்சன்3 kañjaṉ, பெ. (n.) 1 ஏய்ப்பவன்: deceiver. 2. கம்சன்: {Kamsa}. "கஞ்சன் வஞ்சம் கடத்தற்காக அஞ்சன வண்ணன் ஆடிய ஆடலுள்" (சிலப்6:46);. [கள் → கஞ்சு → கஞ்சன் = கரியவன்: கரவுள்ளவன்.]
கஞ்சன்,அம்மானை	கஞ்சன்,அம்மானை kañjaṉammāṉai, பெ. (n.) கம்சனைப்பற்றி அம்மானை என்னும் சிற்றிலக்கிய வகையால் செய்யப்பட்ட நூல்; a minor rabandham, a kind of folk song in Tamil on {Kamsá}. [கஞ்சன் + அம்மானை.]

கஞ்சனம்	கஞ்சனம்1 kañjaṉam, பெ. (n.) 1 கைத்தாளம் (வின்);, cymbals. 2. கண்ணாடி (சிவா);; mirror. [கஞ்சம் → கஞ்சனம் பண்டு பளபளப்பாக்கப்பட்ட வெண்கலம் முகம் பார்க்கப் பயன்பட்டது] கஞ்சனம்2 kañjaṉam, பெ. (n.) 1. கரிக்குருவி (பிங்);; king-crow. 2. வலியன் (பிங்);; pied wagtail. [கல் → கள் - கருமைக் கருத்துவேர். கள் → கச்சு → கஞ்சு → கஞ்சனம்] கஞ்சனம்3 kañjaṉam, பெ. (n.) கண்ணாடி; mirror. "திருமுன் கஞ்சனை பிடிப்பவர்" (அரிச்யுவிவாக123);. [கஞ்சனம் → கஞ்சனை.]
கஞ்சனை	கஞ்சனை2 kañjaṉai, பெ. (n.) புகைக்கலம்; censer "கருமணி முகடு வேய்ந்த கஞ்சனை" (சீவக.2140);.); [கஞ்சம் → கஞ்சனம் → கஞ்சனை → (செண்கலத்தால் செய்யப்பட்ட நறுமணப் புகைக்கலம்);]
கஞ்சா	கஞ்சா kañjā, பெ. (n.) 1. செடிவகை; Indian hemp. 2. பூங்கஞ்சா, the dried flowering tops of the cultivated female plants of Indian hemp. மறுவ அனுவல்லிப் பூடு, கஞ்சங்குல்லை. ம. கஞ்சாவு, க. கஞ்சா. கஞ்சி. தெ. கஞ்சாயி. Skt. ganja, ganjika. [களஞ்சம் → கஞ்சம் → கஞ்சா]
கஞ்சாக்குக்கை	கஞ்சாக்குக்கை kañjākkukkai, பெ. (n.) கஞ்சங் குடுக்கை பார்க்க;see {kañjań-kuçukkai}. மறுவ. சிலும்பி. ம. கஞ்சாவு, கடுக்க. [கஞ்சம் → கஞ்சா + குடுக்கை]
கஞ்சாக்கெளுத்தி	கஞ்சாக்கெளுத்தி kañjākkeḷutti, பெ. (n.) கடல்மீன்வகை; a sea fish. [கஞ்சம்' → கஞ்சா + கெளுத்தி, கஞ்சம் = வெண்கலம், பழுப்புநிறம்]

கஞ்சாங்குப்பம்	கஞ்சாங்குப்பம் kañjāṅguppam, பெ. (n.) திருவண்ணாமலை மாவட்டத்துச் சிற்றுர்; avillage in Jhiruvannamalai district [கஞ்சம் + குப்பம் - கஞ்சங்குப்பம் → கஞ்சாங்குப்பம். கஞ்சம் = கஞ்சம் புல் சார்ந்த நிலம் குப்பம் = சிறிய குடியிருப்பு]
கஞ்சாங்கொல்லை	கஞ்சாங்கொல்லை kañjāṅgollai, பெ.(n.) கடலூர் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Cudalore district. [கஞ்சம் + கொல்லை - கஞ்சங்கொல்லை → கஞ்சங்கொல்லை = கஞ்சம்புல்லடர்ந்த நிலம், அந் நிலம் சார் ஊர்]
கஞ்சாங்கொற்றி	கஞ்சாங்கொற்றி1 kañjāṅgoṟṟi, பெ. (n.) பெருமையில்லாதவன் (வின்);; worthless person. [கஞ்சல் → கஞ்சம் + கொற்றி. கஞ்சம் = கருமை, தீமை கொற்றி = பதுமை] கஞ்சாங்கொற்றி2 kañjāṅgoṟṟi, பெ. (n.) 1. கன மற்றது; weightless. 2. பாலற்றது; genderless. 3. பிச்சிப்பேய்: evil spirit. [காய்ந்த → காஞ்ச → கஞ்சா + கொற்றி]
கஞ்சாங்கோரை	கஞ்சாங்கோரை kañjāṅārai, பெ. (n.) 1. நாய்த்துளசி (பதார்த்த.298);: white-basil. 2.திருநீற்றுப்பச்சை: sweet basil. [கஞ்சம் + கோரை - கஞ்சங்கோரை → கஞ்சாங் கோரை.]
கஞ்சாரி	கஞ்சாரி kañjāri, பெ. (n.) கண்ணன்: Lord {Kaṇṇaŋ} (த.சொ.அக);. [கள் + கச்சு → கஞ்சு → கஞ்சம் (கருமை); → கஞ்சாரி]
கஞ்சாறர்	கஞ்சாறர் kañjāṟar, பெ. (n.) மானக்கஞ்சாற நாயனார்: one of the sixty three {Saiva Šaints} who lived at {Kasijäru.} "சென்று அவரும் கஞ்சாறர் மணமிசைந்தபடி செப்ப" (பெரியபு மானக்கஞ்.18:1);; [கஞ்சாறு = ஊர்ப்பெயர். கஞ்சாறு + அர் - கஞ்சாறர். அர் - உயர்வுப் பன்மையிறு மானக்கஞ்சாறர் பார்க்க; see {māna-k-karijärar.]

கஞ்சாறன்	கஞ்சாறன் kañjāṟaṉ, பெ. (n.) பாபநாசம் வட்டம் ஆடுதுறையில் குகை வெட்டிக்கொடுத்தவர்; one who had caused a cave in Aduthurai of Papanasam taluk. "இக்குகை செய்வித்தாந் கஞ்சாறன் திருநட்டப்பெருமாளான வந்தொண்டர்" (தெ,இ.கல்.தெ.23 கல்.369);. [கஞ்சாறு + அன்.]
கஞ்சி	கஞ்சி1 kañji, பெ. (n.) 1. நீர்ப்பதமான, குழைந்த சோற்றுணவு: canjee, rice gruel. 2. சோற்று வடி நீர்: water in which rice has been boiled and drained off after the rice has been cooked. "சோறு வாக்கிய கொழுங்கஞ்சி யாறுபோலப் பரந்தொழுகி" (பட்டினப்.4445);. 3. கஞ்சிப்பசை; starch, used by washerman. "கஞ்சி தேய்ப்புண்டு அகில் கமழும் பூந்துகில்" [கந்தபு.பாட்டுப்.50]. 4.நீராய்க் கரைத்த உணவு, liquid food. "வாயிலட்டிய கஞ்சியும் மீண்டே கடைவழி வாரக் கண்ட மடைப்ப" (திவ்.பெரியாழ்.4.5:5);. 5. நீர் கலந்த உணவு, gruel prepared from cereals. 'கஞ்சி கண்ட இடம் கயிலாயம்; சோறு கண்ட இடம் சொர்க்கம் (பழ);. மறுவ. அன்னப்பால் [வன்னப்பால்]. கஞ்சி குட குரு உராலி கஞ்சி துட
கஞ்சிக்கலம்	கஞ்சிக்கலம் ganjiggalam, பெ.. (n.) 1. கஞ்சி ஊற்றிவைக்கும் ஏனம்: to keep kanj. 2. பருவமடைதல் (சேரநா);; a girl at her first menstruation. ம. கஞ்ஞுக்கலம் [கஞ்சி + கலம் - கஞ்சிக்கலம்.] முதற்பூப்பின்போது, தனியே இருத்திக் கஞ்சிக்கலத்தில் உணவு படைத்தல் தொடர்புபற்றிக் கஞ்சிக்கலம் என்னும் சொல், முதல் பூப்பையும் குறிக்கலாயிற்று. இவ் வழக்குச் சேரநாட்டிலும் உள்ளதை மலையாள அகரமுதலி குறித்துள்ளது.
கஞ்சிக்காடி	கஞ்சிக்காடி kañjikkāṭi, பெ. (n.) கஞ்சியிலிருந்து கஞ்சியிலிருந்து செய்யப்படும்; vinegar produced from the fermentation of {kafiji}. [கஞ்சி + காடி கள் [புளிப்பு] → காளி → காடி]

கஞ்சிகாய்ச்சு'-தல்	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;
கஞ்சிகாய்ச்சு-தல்	கஞ்சிகாய்ச்சு-தல் kai-kayccu- 5 செ.குவி(v.i) பலர் ஒன்றாகச் சேர்ந்துகொண்டு ஒருவரை அளவுக்கதிகமாக நகையாடுதல்; to make fun of tease excessively. அந்தச் சின்னப்பையனை ஏன் இப்படிக் கஞ்சி காய்ச்சுகிறீர்கள்? (உவ); [கஞ்சி + காய்ச்சு குழையும்படி சூடேற்றிக் காய்ச்சுதல், மனம் வருந்தும்படி வருத்துதல்.]
கஞ்சிக்கூடை	கஞ்சிக்கூடை kañjikāṭai, பெ. (n.) சோற்றுக்கஞ்சி வடிக்கும் கூடை: Colanderby which {kanji} is strained off. ம. கஞ்ஞுயாற்றி [கஞ்சி + கூடை]
கஞ்சிகை	கஞ்சிகை1 gañjigai, பெ. (n.) 1. குதிரையூட்டிய தேர் (பிங்.);; carriage or chariot drawn by horses. 2. சிவிகை, (சூடா);; palanquin. [கள் → கவ்வு → கச்சு → கச்சிகை → கஞ்சிகை [பூட்டப்பட்டது. பொருத்தப்பட்டது.] கஞ்சிகை2 gañjigai, பெ. (n.) 1. ஆடை (சூடா);; garment, cloth. 2.உருவுதிரை; curtain. "கஞ்சிகை வையம்" (சீவக.858);. [கொய்து → கொய்துவம் → கொய்கசும் → கொஞ்கசும் → கஞ்சுகம் → கஞ்சிகை கொய்சகம் → கொகவம் [கொ.வ].]

கஞ்சிகொடு'-த்தல்	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;
கஞ்சித்தண்ணிர்	கஞ்சித்தண்ணிர் kañjittaṇṇir, பெ. (n.) 1. வடிகஞ்சி, {kañji,} water drawn off from boiled rice. 2. நீர்கலந்த உணவு, term for food in general as applied by the poorer classes; liquid food. ம. கஞ்ஞுவெள்ளம்: படீ. கஞ்சி நீரு: கோத. கச்நிர் [கஞ்சி + தண்ணி]
கஞ்சித்தண்ணீர்கு டி - த்தல்	கஞ்சித்தண்ணீர்குடி - த்தல் kañjittaṇṇīrkuḍittal, 4 செ.குன்றாவி(w.t) இறுதிச்சடங்கினை முடித்தபின் கஞ்சிநீர் கொடுத்தல்; to feed conjee water after a funeral ceremony. [கஞ்சி + தண்ணர் + குடி.]
கஞ்சித்தெளிவு	கஞ்சித்தெளிவு kañjitteḷivu, பெ. (n.) இறுத்த கஞ்சி; water strained from rice after it has been well cooked, used as a light diet. மறுவ. அன்னப்பால். ம. கஞ்ஞுத்தெளி [கஞ்சி + தெளிவு]
கஞ்சித் தொட்டி	கஞ்சித் தொட்டி kañjittoṭṭi, பெ. (n.) ஏழைகளுக்குக் கஞ்சி வழங்குமிடம்; place where gruel is given free to the poor. வறட்சிக்காலத்தில் கஞ்சித்தொட்டி வைத்து ஏழைகளுக்குக் கஞ்சி ஊற்றப்படும் (உவ);. [கஞ்சி + தொட்டி]

கஞ்சித் தொந்தி	கஞ்சித் தொந்தி kañjittondi, பெ. (n.) செல்வத்தினாற் பெருத்த வயிறு, potbelly, as due to luxurious living. கள்ளுத் தொந்தியா? (தஞ்சை); [கஞ்சி + தொந்தி இளகிய தொந்தி.]
கஞ்சிப்பசை	கஞ்சிப்பசை kañsippasai, பெ. (n.) கஞ்சிப்பற்று (வின்);; starch. கஞ்சிப்பசை போட்ட துணியைத் தேய்த்து உடுத்துதல் நல்லது (உவ);. ம. கஞ்ஞப் பச [கஞ்சி + பசை.]
கஞ்சிப்புரம்	கஞ்சிப்புரம் kañjippuram, பெ. (n.) ஏழைகளுக்கு இலவயமாகக் கஞ்சி ஊற்றுமிடம்; a charity-home where {kanji} rice gruel is supplied to the poor (சேரந]); ம. கஞ்சிபுர [கஞ்சி + புரை - கஞ்சிப்புரை → கஞ்சிப்புரம், புரை = சிறிய அறை]
கஞ்சிப்பொழுது	கஞ்சிப்பொழுது kañjippoḻudu, பெ. (n.) பணியாளர் கஞ்சி அல்லது உணவு உட்கொள்ளும் வேளை; உச்சிவேளை; midday, from its being the time when the labourer, takes his kanji or food. [கஞ்சி + பொழுது]
கஞ்சிபோடு-தல்	கஞ்சிபோடு-தல் kañjipōṭudal, 19 செகுன்றாவி(v.t) நூற்பாவு, துணி ஆகியவற்றுக்குக் கஞ்சிப்பசையூட்டுதல்: to apply starch to warp and cloths. கஞ்சிபோட்ட பாவே தறிநெய்யப் பயன்படும் (உ.வ);. மறுவ, கஞ்சியூட்டுதல் [கஞ்சி + போடு]
கஞ்சிமாரியாயி	கஞ்சிமாரியாயி kañjimāriyāyi, பெ. (n.) ஒருவகை வெப்புக் கொப்புள நோய்: askin disease characterised by eruption of vesicles or pustules in different parts of the body. [கஞ்சி + மாரி + ஆயி மாரியம்மனுக்குக் கஞ்சி ஊற்றுவதால் நோய் தணியும் என நாட்டுப்புற மக்களால் கருதப்படும் அம்மைநோய் வகை]

கஞ்சியாடை	கஞ்சியாடை kañjiyāṭai, பெ. (n.) கஞ்சியின் மேற்பகுதியில் படியும் ஏடு; cream of gruel. [கஞ்சி + ஆடை]
கஞ்சியிடு-தல்	கஞ்சியிடு-தல் kañjiyiḍudal, 18 செ.குன்றாவி(v.t) கஞ்சிபோடு-தல் பார்க்க;see {kafi-podu-.} [கஞ்சி + இடு.]
கஞ்சியில்வடி – த்தல்	கஞ்சியில்வடி – த்தல் kañjiyilvaḍittal, 4 செ.கு.வி.(v.i) 1. மிக்க இவறன்மையாயிருத்தல்; to show extreme stinginess. 2. சிறியதைப் பெரிதாக்கிப் பேசுதல்; to magnify very insignificant things out of all proportion to their importance, to strain at a gnat. [கஞ்சி + இல் + வடி. கஞ்சியில்வடித்தல் = வெறுங் கஞ்சி வடித்துக் கஞ்சியையே உணவாக விருந்தினர்க்குத் தரும் வறுமைநிலை பிறரோடு பேசும்பொழுது மனமிளகப் பேசி இசையச் செய்தல். அதற்காகச் சிறியதையும் பெரிதாக இட்டுக்கட்டிப் பேசி மகிழ்த்துதல்.]
கஞ்சிரா	கஞ்சிரா kañjirā, பெ. (n.) கஞ்சுறை பார்க்க;see {kañjurai}. மறுவ. கஞ்சிலி, கஞ்கறை. [கஞ்சு + உறை - கஞ்கறை → கஞ்சிரா. கஞ்சு = வெண்கல உருள்வட்டை]
கஞ்சிலி	கஞ்சிலி kañjili, பெ. (n.) கஞ்சுறை பார்க்க: see {kañjurai}. [கஞ்சுறை → கஞ்சிரி → கஞ்சிலி [கொ.வ].]
கஞ்சிவடிச்சான்	கஞ்சிவடிச்சான் kañjivaḍiccāṉ, பெ. (n.) கும்பாதிரி மரம்: gum lac tree. [கஞ்சி + வடித்தான் [வடிச்சான்].]
கஞ்சிவாய்	கஞ்சிவாய் kañjivāy, பெ. (n.) நாகப்பட்டினம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்:; a village in Nagappattinam district. [கஞ்சி + வாயில் - கஞ்சிவாயில் → கஞ்சிவாய்]
கஞ்சிவார்-த்தல்	கஞ்சிவார்-த்தல் kañjivārttal, 4 செ.குன்றாவி(v.t) 1. உணவளித்தல்; to feed, as with {kafij}i. 2.காப்பற்றுதல்; to maintain, support. அந்தச் செல்வர்தாம் இவருக்கு இப்போது கஞ்சிவார்த்து வருகிறார். ம. கஞ்ஞுகழிக்குக [கஞ்சி வார்.]

கஞ்சிவை-த்தல்	கஞ்சிவை-த்தல் kañjivaittal, 4 செ.குன்றாவி(v.t) கஞ்சிகொடுத்தல் பார்க்க;see {kaiji-kodu}. [கஞ்சி வை.].
கஞ்சியம்	கஞ்சியம் kañjiyam, பெ. (n.) வெண்கலம் (யாழ்.அக);; bell-metal. [கஞ்சம் → கஞ்சியம்]
கஞ்சீயம்	கஞ்சீயம் kañjīyam, பெ. (n.) கம்சன் {Kamšan,} "முன்கஞ்சைக் கடந்தானை"(திவ்இயற்.3:34); [கஞ்சன் → கஞ்சு]
கஞ்சு:	கஞ்சு: kañju, பெ. (n.) 1. இடையுடுப்பு இடையாடை: waist cloth or clothe. 2. ஆடை, உடுப்பு: dress. 3. மேலாடை, சட்டை, மெய்ப்பை; upper garment. [கச்சு → கஞ்சு]
கஞ்சு	கஞ்சு kañju, பெ. (n.) வெண்கலம்; bell-metal. க. கன்சு, பட கச்சு: Skt. Kansya [கஞ்சம் → கஞ்க]
கஞ்சுகம்	கஞ்சுகம் gañjugam, பெ. (n). 1. அதிமதுரம், liquorice plant. "கஞ்சுகம் வாய்த்த கவளந்தன் கைக்கொண்ட குஞ்சரம் வென்ற கொலைவேழம்" (புவெ12 வென்றிப்45); 2. சிலந்திக்கோரை (மூ.அக);; nutgraSS. [அம் → கம் = நீர். கம் → கஞ்சு = நீர்ஊறச்செய்வது. கஞ்சு → கஞ்சுகம்] கஞ்சுகம் gañjugam, பெ. (n.) 1. சட்டை; tunic, jacket and stitched clothe. "கஞ்சுக முதல்வர்" (சிலப்.26:138);. 2. பாம்புச்சட்டை (வின்);; slough, excoriated skin of a snake. [கொய்து + அம் → கொய்துவம் → கொய்ககம் → கொஞ்சுகம் → கஞ்சுகம் கொய்தல் = மடித்து உடுத்துதல். கஞ்ககம் = மடித்துடுக்கப்படும் ஆடை]

கஞ்சுகன்'	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;
கஞ்சுகி	கஞ்சுகி gañjugi, பெ. .(n.) 1. மெய்க்காப்பாளன் (சூடா);; the body-guard of a king, wearing a jacket 2. பாம்பு: snake. "உரத்த கஞ்சுகி முடிநெறு நெறுவென" (திருப்பு:6);. [கஞ்சுகன் → கஞ்சுகி.]
கஞ்சிகி	கஞ்சிகி gañjigi, பெ. (n.) 1. சட்டை; jacket. 2. திரைச்சீலை; curtain. [கச்சு → கஞ்சு → கஞ்சுகம் → கஞ்சுகி.]
கஞ்சுள்	கஞ்சுள் kañjuḷ, பெ. (n.) ஈரமுள்ளது; that which has dampness. [அம் → கம் = நீர் கம் → கஞ்சு → கஞ்கள்.]
கஞ்சுளி	கஞ்சுளி kañjuḷi, பெ. (n.) 1 சட்டை (திவா);; jacket. 2. துறவியின் பொக்கணம் (வின்);; wallet of a religious mendicant. [கஞ்சுகம் + உளி - கஞ்சுகவுளி - கஞ்களி உளி சொல்லாக்க ஈறு.]
கஞ்சுளியன்	கஞ்சுளியன் kañjuḷiyaṉ, பெ. (n.) அங்காளம்மையை வணங்குபவன் (m.m.);; votary of {Angālamman}. [கஞ்சுளி + அன். நெடுங்குப்பாயம் அணிந்தவன். தோள் முதல் பாதம்வரை நீளங்கி அணிந்தவனைப் பாவாடைராயன் (பாவாடை அரையன்); எனக் கூறுவதுண்டு. காளி பெண்தெய்வ மாதலின், பூசகனும் பெண் தெய்வத்திற்குரிய உடை உடுப்பது மரபாயிற்று.]

கஞ்சுறை	கஞ்சுறை kañjuṟai, பெ. (n.) சிறு கைப்பறை வகை: small tambourine with bells. மறுவ. கஞ்சிரா, கஞ்சிலி. [கஞ்சு + உறை - கஞ்கறை கஞ்சு = வெண்கல உருள்வட்டை]
கஞ்சூழ்	கஞ்சூழ் kañjūḻ, பெ. (n.) பேரீந்து (பச்.மூ);, date palm. [கஞ்கள் - கஞ்சூள் – கஞ்சூழ்]
கஞ்சை	கஞ்சை kañjai, பெ. (n.) சாறாயம் வடிக்குமிடம் (இ,நூ.அக);; arrack distilling place. [கஞ்சி' → கஞ்சை. கஞ்சி வடிநீராதலின் செயலொப்புமை கருதி இப் பெயர் பெற்றது.]
களுல்'(லு)-தல்	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;
களுல்"லு)-தல்	களுல்"லு)-தல் kaḷulludal, 13 செ.கு.வி.(vi) 1 எழுதல் (பிங்);; to rise, ascend. 2. சிறப்புறுதல் (திவா);; to flourish, prosper. 3. மிகுதியால், ஊறுதல் (திவா);; to abound. 4. விளங்குதல்; to be pominent; to shine forth, 'நூல் களுலு மார்பன்" (கம்பரா. அய்யோத்தியா.கைகேசி99);. [குள் → குய் → குளுல் → களுல் → களுலு)]

களுற்று-தல்	களுற்று-தல் kaḷuṟṟudal, 8 செ.குன்றாவி(v.t) 1 நிரப்புதல்; to fill, cause to be filled. "தீர்த்தமும் களுற்றினார்" (திருவானைக்அகிலா.73);. 2. செய்தல்; to do, perform. ["பூசனை களுற்றி" (தணிகைப்பு அகத்257);. குள் → குய் → குளுல் → களுல் களுல் (த.வி.); → களுற்று (பி.வி);.);.]
களுறம்	களுறம் kañaṟam, பெ. (n.) 1 கள் (சது);; toddy. 2. நொதிக்கவைத்த நீர்மம்; fermented liquor. [களுறம் = கள்ளுறி வழிந்து நிரம்புதல். கனல் → களுல் → களுறம்]
களன்றல்	களன்றல் kaḷaṉṟal, பெ. (n.) 1. எழுச்சி; rising. 2. நெருக்கம் closeness. "நீர்நீவிக் களுன்றபூக் கமழுங்கால், நின்மார்பின் தார்நாற்றம் என" (கலித்.126:10-11);. [களுல் → களுன்றல்.]
கட்கட்டி	கட்கட்டி kaṭkaṭṭi, பெ. (n.) கண்கட்டி பார்க்க: see kan-katti. மறுவ. கண்கட்டி, கங்கட்டி ம. கங்கோட்டி: க. கண்ணுகுடிகெ, கண்ணுசட்டி [கண் + கட்டி - கண்கட்டி → கட்கட்டி (வழு);.] கண்கட்டி என்பதே மரபு. கட்கட்டி எனின் வழுவாம். கண்கட்டி - உருபும் பயனும் உடன் தொக்கதொகை மட்பாண்டம், கட்செவி என்றாற்போன்று, பிற வேற்றுமை அல்வழிப் புணர்ச்சிகளில், பொருள் சிறவாமை காண்க.
கட்கடாசன்னல்	கட்கடாசன்னல் kaṭkaṭācaṉṉal, பெ. (n.) நான்கு பிரிவுகள் உடைய காலதர் (சன்னல்);; a window with four divisions of framework . [கண் + கண் - கட்கண் = கண்ணுக்குள் கண், அதாவது பலகணிக்குள், பலகணிப் பிரிவுகள் எனப் பொருள்பட்டது. கண் + கண் - கட்கண் + சன்னல் - கட்கண்சன்னல் - கட்கணாசன்னல் - கட்கடாசன்னல் (கொ.வ);.]

கட்கண்'	அஅன்ன ஆவன்னா aa<u>nn</u>aāva<u>nn</u>ā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;
கட்கண்	கட்கண் kaṭkaṇ, வி,எ, (adv) அங்கங்கே, at al points, throughout. "சுவைபடு நெஞ்சங் கட்கண் அகைய" (அகநா.339:8);.] [கண் + கண் [அங்கங்கே]
கட்கண்டு	கட்கண்டு kaṭkaṇṭu, பெ. (n.) கண்ணிமையில் ஏற்படும் கட்டி; sty, small tumour in the eye. [கண் + கண்டு - கட்கண்டு. கண்டு = கட்டி]
கட்கம்	கட்கம் kaṭkam, பெ.(n.) 1 வாள் (திவா);; sword. 2. கல்யானையின் (காண்டாமிருகம்); கொம்பு; hom of rhinoceros, "கட்க நுனித்த கடைக்கட் டிண்ணுகம்" (பெருங்உஞ்சைக்38:338);. [கள் + கு → கட்கு + அம் கட்கு = திரட்சி, திரண்டுருண்டது]
கட்கம்'	அஅன்ன ஆவன்னா aa<u>nn</u>aāva<u>nn</u>ā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;

கட்காஞ்சி	கட்காஞ்சி kaṭkāñji, பெ. (n.) அரசன் வீரர்க்குக் குடிக்க மதுவளிக்கும் புறத்துறை (புவெ4:21);; a puram theme of a king's entertaining his troops with toddy before leading them to a campaign. [கள் + காஞ்சி - கட்காஞ்சி காஞ்சி = நிலையாமையைக் குறித்த புறத்துறை]
கட்கிலி	கட்கிலி kaṭkili, பெ. (n.) கண்ணுக்குப் புலப்படாதவன் one who is invisible; God as the unseen providence. "கட்கிலி யுன்னைக் காணுமா றருளாய்" (திவ். திருவாய்.72:3);. [கண் + கு → கட்கு + இலி. இலி = இல்லாதவன், புலனாகாதவன்.]
கட்குடியர்	கட்குடியர் kaḍkuḍiyar, பெ. (n.) கள்முதலிய மது அருந்துவோர்; those who drink toddy; drunkards. [கள் + குடியர்]
கட்குத்திக்கள்வன்	கட்குத்திக்கள்வன் kaṭkuttikkaḷvaṉ, பெ. (n.) விழித்திருக்கும் போதே ஏமாற்றுபவன்; very skiful deceiver; one who is able to hoodwink, or throw just into the eyes of even a wide-awake person. "ஏறுபோல் வைகற் பதின்மரைக் காமுற்றுச் செல்வாயோர் கட்குத்திக் கள்வனை நீயெவன் செய்தி" (கலித்.108:48-50);. [கண் + குத்தி + கள்வன். விழித்திருக்கும் போதே கண்குத்த வருபவனைப் போல், அஞ்சாது தீமை செய்யும் திறஞ்சான்ற கொடியவனை, இது குறித்துநின்றது]
கட்கு-தல்	கட்கு-தல் kaṭkudal, 5 செ.குன்றாவி(v.t) களைதல்; weed out. "சிறுமா ணெய்த லாம்பலொடு கட்கும் மலங்குமிளிர் செறு" (புறநா.612.); [கள் + கு கட்கு களையத்தக்கது.]
கட்குரு	கட்குரு kaṭkuru, பெ. (n.) கண்ணில் தோன்றும் பரு: sty (சேரநா); ம. கங்குரு [கண் + குரு. குரு – கட்டி]
கட்குவளை	கட்குவளை kaṭkuvaḷai, பெ (n.) கண்ணின் குழி, the bony cavity in which the eye is situated. [கண் + குவளை]
கட்குறுவை	கட்குறுவை kaṭkuṟuvai, பெ. (n.) தஞ்சை நெல்லை மாவட்டங்களில் பயிராவதும், இரண்டு அல்லது மூன்று மாதங்களில் விளைவதுமான கல்லுக்குறுவை நெல்; a short-crop paddy of 2 or 3 months yielding a hard round rice, common in Thanjavur and Tirunelveli districts (சா,அக);. [கண் + குறுவை - கண்குறுவை - கட்குறுவை கண் = திரண்ட, பருமனான நெல்.]

கட்கேள்வி	கட்கேள்வி kaṭāḷvi, பெ. (n.) பாம்பு, snake. "கட்கேள்விக் கவைநாவின்" (புறநா:382:12);. மறுவ. கட்செவி. [கண் + கேள்வி - கட்கேள்வி கண்ணால் கேட்பது ,செவிஇல்லாதது)
கட்சி	கட்சி kaṭci, பெ. (n.) 1. மரமடர்ந்த காடு; forest, jungle. "மணிவரைக் கட்சி மடமயில் ஆலும் நம் மலர்ந்த வள்ளியங் கானக்கிழ வோனே' (ஐங்குறு.250);. 2. புகலிடம்; refuge. "வெட்சிக் கானத்து வேட்டுவ ராட்டக் கட்சி காணாக் கடமா நல்லேறு" (புறநா:202);. 3. மக்கள் துயிலிடம் (திவா);; sleeping place. 4பறவைக்கூடு (பிங்);; bird's nest. "புள்ளுடன் கமழ்பூம் பொதும்பர்க் கட்சி (நற்.117:3-4); [கள் → களம் = பலர் கூடுமிடம் கள் → (கள்.சி); → கட்சி கள் = செறிதல், திரளுதல், கூடுதல், ஒன்றுசேர்தல் த கட்சி → Skt. {kaksa} கட்சி kaṭci, பெ. (n.) 1 பலர் சேர்ந்து நிற்கும் பிரிவு பகுதி; faction, party. அவன் ஒரு கட்சியிலும் சேராதவன் (உவ);. 2. பலர் தாமாக ஒன்றுகூடி அமைத்துக்கொண்ட தனிக்குழு; group organisec by voluntary participation. திருவிழப தொடர்பாக இவ்வூர் இரண்டு கட்சியாக நிற்கிறது (உ.வ.); 3. குடியாட்சி முறையில் பங்கேற்கும் அரசியல் குழு; political party.
கட்சிக்காரன்	கட்சிக்காரன் kaṭcikkāraṉ, பெ. (n.) 1. ஏதேனும் ஓர் அரசியல் கட்சியைச் சார்ந்தவன்; member of: political party. 2 வழக்காளி; a party in a suit. கட்சிக்காரன் தன் வழக்குரைஞரிடம் எதையும் மறைக்கக் கூடாது (உவ);. 3. வழக்காளன் அல்லது எதிராளி; plaintiff or defendant in a case. LL. கச்சிக்கார; Skt. kakşin, [கட்சி + காரன். காரன் - சொல்லாக்க ஈறு]]
கட்சிகட்ட -- தல்	கட்சிகட்ட -- தல் gaṭcigaṭṭadal, 5 செ,கு,வி (v.i). 1. ஒன்றன்பொருட்டு முரணி நிற்றல்; to oppost for areason. அவரைத் தலைவராக்கக் கூடாதென்று இவர் கட்சிகட்டினார் உவ). 2. ஒரு தரப்படை ஆதரித்தல்; குறிப்பிட்ட தரப்புக்கு எதிரான நிலை எடுத்தல்: to support a team, take sides. அவன் யாருக்கு எதிராகக் கட்சிகட்டுகிறீன் என்றே தெரியவில்லை (உவ);. [கட்சி + கட்டு.]

கட்சிகை	கட்சிகை gaṭcigai, பெ. (n.) காட்டுச்சியக்காய், soappod (சா.அக);. [காடு + சிகைக்காய்] _ காட்டுச்சிகை → கட்சிகை → [கொ.வ].
கட்சிதாவு-தல்	கட்சிதாவு-தல் kaṭcidāvudal, 5 செகுன்றாவி(v.t) ஒர் அணியிலிருந்து வேறோர் அணிக்கு மாறுதல், to switch over from one party to another. பதவிக்காகக் கட்சிதாவக்கூடாது (உவ);. [கட்சி + தாவு].
கடட்சிமா	கடட்சிமா kaḍaḍcimā, பெ. (n.) நிலவேம்பு, ground neem (சா.அக);. [கட்சி + காடு. கட்சி + மா.]
கட்சிமாறி	கட்சிமாறி kaṭcimāṟi, பெ. (n.) நிலைமாறுபவன்; fickle-minded person, unstable, unreliable man, turn-Coat. [கட்சி + மாறி]
கட்சியாடு-தல்	கட்சியாடு-தல் kaṭciyāṭudal, 5செ,குன்றாவி(vt) அணிசேர்த்துக்கொண்டு வழக்காடுதல்; argue in a partisan manner. எதற்கெடுத்தாலும் கட்சியாடுவதே இவன் பிழைப்பாய்ப் போயிற்று (உ,வ); [கட்சி + ஆடு.]
கட்சியார்	கட்சியார் kaṭciyār, பெ. (n.) 1. வழக்குடை ஒரு பிரிவினர்; members of a faction. 2. அரசியல் கட்சி ஒன்றினைச் சேர்ந்தவர், கட்சிக்காரர்; members of a political party. [கட்சி + ஆர் யாஈறு)]
கட்சுரா	கட்சுரா kaṭcurā, பெ. (n.) பூனைக் காஞ்சொறி; common cowitch plant. [கள்முள்] + சுரா]
கட்சுறா	கட்சுறா kaṭcuṟā, பெ. (n.) முதுகில் சிறு கல்லுடன் கூடிய சுறாவகை; a species of shark spotted or studded with small stones on its back. மறுவ. கட்ட சுறா [கல் + கறா - கற்கறா → கட்கறா.]

கட்செவி	கட்செவி kaṭcevi, பெ. (n.) கண்ணையே செவியாகப் பயன்படுத்தும் பாம்பு; snake, its eyes, in folk belief, serving as the sensory organ of sight as well as of hearing. "மலைமுழையிற் கட்செவி" (கம்பரா. யுத்த படைத்தலை,42);. [கண் + செவி] கட்செவி kaṭcevi, ஒன்பதாவது உடுவான கவ்வை விண்மீன். (ஆயிலியம்); the ninth naksatra. "மங்கட்செவி யொண்பூரம்" இலக்வி793). [கண் + செவி - கட்செவி, பாம்பின்தோற்றம் போன்ற விண்மீன்.]
கட்டக்கசப்பு	கட்டக்கசப்பு kaṭṭakkasappu, பெ. (n.) கடுங்கசப்பு (இ,வ,);; extreme bitterness of taste. [கடு → கட்ட கசப்பு]
கட்டக்கல்	கட்டக்கல் kaṭṭakkal, பெ. (n.) மீன்வலையிற் கட்டப்படும் பெருங்கடல் (மீனவ);; stone used to be tied. [கட்டை + கல் - கட்டைக்கல் → கட்டக்கல்]
கட்டக்கால்	கட்டக்கால் kaṭṭakkāl, பெ. (n.) கட்டைக்கால்' பார்க்க;see {kattai-k-kāl}
கட்டக்கீச்சான்	கட்டக்கீச்சான் kaṭṭakāccāṉ, பெ. (n.) பத்துவிரலம் நீளம்வரை வளர்வதும் வெள்ளிநிற முடையதுமான கடல்மீன் வகை: a sea fish, silvery with lateral bands, attaining at least 10 inches in length. [கடு → கட்டம் + கீச்சான் - கட்டக்கீச்சான் = உடம்பில் கட்டுக்கட்டாக வளி உள்ள கடல்மீன்.]
கட்டக்குடி	கட்டக்குடி kaḍḍakkuḍi, பெ. (n.) வறுமையில் வாடும் குடும்பம் (ஈடு, 22:3);; poverty stricken family. [கடு → கட்டம் (துன்பம்); + குடி]
கட்டக்கோல்	கட்டக்கோல் kaṭṭakāl, பெ. (n.) கட்டிக்கோல் பார்க்க ;see {katti-k-köl.} ம. கட்டக்கோல் [கட்டிக்கோல் → கட்டக்கோல்]

கட்டகம்	கட்டகம் gaṭṭagam, பெ. (n.) 1. சித்திரவேலைப்பாடு; artistic design. "பத்தி பயின்ற கட்டகக் கம்மத்து" (பெருங்.உஞ்சைக்.38:146);. 2. காந்தக்கல், magnet. "நலமலி கட்டகம்" (ஞானா.55:13);. 3. மரம் அல்லது இரும்புக்கோப்புத் திரள், கட்டுமானம்; structure. [கள் → கட்டு → கட்டகம் (வே.க.135);. கள் = திரளல், ஒன்றுசேர்தல் ஒ.நோ. பெட்டி = பெட்டகம்]
கட்டகன்	கட்டகன் gaṭṭagaṉ, பெ. (n.) 1. வெட்டுபவன், கொல்பவன்; one who cuts or kills. 2. புலால் விற்பவன்; butcher. க.. கடக: [கள் → கடி → கட்ட → கட்டகன்.]
கட்டகு	கட்டகு gaṭṭagu, பெ. (n.) ஒருவகை வெள்ளை அல்லது சிவப்பு மண்,,/ களிமண்: a sort of white or reddish earth or clay. க,கடக: skt. Khatik [கட்டகம் → கட்டகு [வடிவமைக்கத் தக்கது.]
கட்டங்கட்டு-தல்	கட்டங்கட்டு-தல் kaṭṭaṅgaṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி(v.t) 1 செய்தியின் முதன்மை கருதி அதனை நான்கு பக்கமும் கோடுகள் இட்டு வெளியிடுதல்; to publish news within a box as of box news. இந்தச் செய்தி கட்டங் கட்டி வெளியிடப்படும் (உவ);. 2. ஓர் அரசியல் கட்சியில் விரைவில் விலக்கப்பட விருக்கும் ஒருவரைக் குறித்தல்; one who is likely to be expelled soon from a political party. தலைவர் அவரைக் கட்டங் கட்டிவிட்டார் (உவ);. [கட்டம் + கட்டு.]
கட்டங்கம்	கட்டங்கம் kaṭṭaṅgam, பெ. (n.) 1. சிவனுடைய மழுப்படை, battle-axe of {siva}. "சுத்திய பொக்கணத் தென்பணி கட்டங்கஞ்சூழ்" (திருக்கோ.242);. 2. கடும் போர்; a severe battle. மறுவ. கட்டங்கு (யாழ்ப்); க. கட்டங்க [கடு → கட்டு + அங்கம் - கட்டங்கம் - வெட்டுவாள், மழுப்படை, போர்வாளால் செய்யும் போர்]

கட்டங்கம்'	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;
கட்டங்கன்	கட்டங்கன் kaṭṭaṅgaṉ, பெ. (n.) மழுப்படை கொண்டவன் (சிவன்);;{Sivā} who carries a battle axe. "காபாலி கட்டங்கன்" (தேவா.769:5);. [கட்டங்கம் → கட்டங்கன்.]
கட்டசீவி	கட்டசீவி kaṭṭacīvi, பெ. (n.) 1. ஆயக்காரன்; toll keeper. 2. துறை காவற்காரன்; guard of dock. [கட்டம் + (சேவிசீவி. கட்டம் = நீர்த்துறை சேவி = பணியாள்.]
கட்டசுறா	கட்டசுறா kaṭṭasuṟā, பெ. (n.) கட்சுறா பார்க்க: see {kat-Susa}. [கட்சுறா → கட்டசுறா.]
கட்டட ஒலிக்கட்டு	கட்டட ஒலிக்கட்டு kaḍḍaḍaolikkaḍḍu, பெ. (n.) கட்டடத்தின் சுவரில் எப்பகுதியில் தட்டினாலும் அவ் வோசை எல்லாச் சுவர்களிலும் எதிரொலிக்கும் கட்ட அமைப்பு வகை; a special technic in building construction, in which even a slight knock at the wall will echo in all the walls simultaneously. [கட்டடம் + ஒலி + கட்டு] ஒலிக்கட்டு = ஒலிக்கட்டமைதி தகடுர் அதியமான் அரண்மனை கட்டட ஒலிக்கட்டுடன் கட்டப்பட்டிருந்ததாகவும் இந் நுட்பம் அறிந்த பகைவர் அதன் வீழ்ச்சிக்கு ஏற்ற சூழ்ச்சி செய்தனர் எனவும், நாட்டுப்புறக்கதை கூறுகிறது.
கட்டடக்கலை	கட்டடக்கலை kaḍḍaḍakkalai, பெ. (n.) கட்டட வடிவமைப்பு இலக்கணம்; building architecture. [கட்டடம் + கலை.]

கட்டடக்கலைஞர்	கட்டடக்கலைஞர் kaḍḍaḍakkalaiñar, பெ. (n.) 1. கட்டடக்கலை வல்லுநர்; an architect and designer of a building. 2. சிற்பி; the sculptor. கல்லில் கலைநயம் காண்பதில் இடைக்காலக் கட்டடக் கலைஞர் சிறந்து விளங்கினர் (உவ);. [கட்டடம் + கலை + ஞ் + அர் - கட்டடக் கலைஞர் ஞ்- பெயரிடைநிலை 'அர் – பயாஈறு]
கட்டடங்க	கட்டடங்க kaḍḍaḍaṅga, வி,எ,(adv) முழுதும்; wholly, entirely. இவனையே சொல்லுகையாலே (ஈடு,3,4:6);. [கட்டு + அடங்கு - கட்டடங்கு → கட்டடங்க – முழுதும்]
கட்டடத்தைச்சதுரி-த்தல்	கட்டடத்தைச்சதுரி- த்தல் kaḍḍaḍaddaiccaduriddal, 4 செ.கு.வி.(v.i) 1. வீடமைக்கும் போது நான்கு மூலைகளும், மூலைமட்டத்திற்குச் சரியாக உள்ளவாறு அமைத்தல்; to check whether the corners of all walls correspond to set square. 2. வரைபடத்திலுள்ளதைத் தரையில் குறித்தல்; to transfer the layout to ground. [கட்டடம் + ஐ + சதுரி சட்டம் → சடம் → சடல் → சதர் → சதுர் → சதுரி]
கட்டடம்	கட்டடம் kaḍḍaḍam, பெ. (n.) 1. வீடு முதலிய கட்டடம், building. 2. மண் அல்லது கற்களால் செய்யும் பணி: anyearthorstone work. 3.புத்தகம்க் கட்டடம்: binding of a book. இந்த அச்சப்புத்தகத்தின் கட்டடம் அழகாயிருக்கிறது(உவ);. 4. பொன்னின் உம்மிசத்திற் கற்பதித்துச் செய்யும் வேலைப்பாடு; setting of a jewel, encasement. 5. அமைப்பு, structure. ம. கெட்டு, கெட்டக: க. கட்டண, கட்டனெ: பட கட்டட: தெ. கட்டட: து. கட்டண, கட்டல்மெ. [கட்டு → கட்டடம் [வேக135 கட்டடம் - தொழிற்பெயர் கட்டிடம் - இடப்பெயர். கட்டடம், கட்டிடம் இவற்றுக்கிடையே, பொருள் ஒற்றுமை இருப்பது போலத் தோன்றினாலும், இரண்டும் வெவ்வேறு பொருள் அடிப்படையில் தோன்றியனவாகும்]
கட்டடமேளக்கட்டு	கட்டடமேளக்கட்டு kaḍḍaḍamēḷakkaḍḍu, பெ. (n.) கட்டட அமைப்புவகையுள் ஒன்று; one of the building plan varieties. [கட்டடம் + மேளம் + கட்டு] இவ்வகைக் கட்டடத்தில் இசைநிகழ்ச்சிகள் நடை பெற்றால், அதன் ஒலி கட்டடத்தின் எல்லாப் பக்கமும் பரவி எதிரொலியில்லாமல், மன்றம் முழுமையும் ஒருசீராகக் கேட்கும் தன்மையது. கட்டடத்தின் கவரமைப்பு ஒலியை உள்வாங்கிக் கொள்ளும் என்பதாம்.

கட்டடவி	கட்டடவி kaḍḍaḍavi, பெ. (n.) அடர்ந்த காடு: athick, impervious jungle. க. கட்டடவி [கட்டு" + அடவி அடவி = காடு]
கட்டடி'-த்தல்	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;
கட்டடி	கட்டடி kaḍḍaḍi, பெ. (n.) 1. கட்டடத்தின் அடிப்பரப்பு; plinth area. 2. கட்டட அடிமட்டம்; plinth level. [கட்டு" + அடி]
கட்டணகம்	கட்டணகம் gaṭṭaṇagam, பெ. (n.) கட்டணங்கம் பார்க்க;see kattanangam. க. கட்டணக [கட்டு" + அணகம். அணங்கம் → அணகம். அணங்கம் = இலக்கணம்]
கட்டணங்கம்	கட்டணங்கம் kaṭṭaṇaṅgam, பெ. (n.) 1. உடற்கூற்றுக்குரிய இலக்கணங்களோடு அமைந்த உடல்; a well built body. 2, மிக்க வலிமை; great strength. [கட்டு" + அணங்கம்.]

கட்டணம்	கட்டணம் kaṭṭaṇam, பெ. (n.) கட்டடம்; building. பிறர் புகுதற்கரிய மாளிகைக் கட்டணம் என்றவாறு (பதிற்றுப்64:7, உரை);. ம. கெட்டு, கெட்டக: து. கட்டண, கட்டல்மெ. [கட்டு" = கல்லடுக்கிக் கட்டுகை கட்டு + அணம் அணம் - சொஆஈறு ஒ.நோ. பொட்டணம்] கட்டணம் kaṭṭaṇam, பெ. (n.) நுகர்வு, நுழைவு உழைப்பு ஆகியவற்றிற்கான செலுத்தும்தொகை: fare, charges, fee, dues. மின்கட்டணம், திரைப்படக்கட்டணம், தேர்வுக் கட்டணம். [கட்டு + அணம் கட்டு = செலுத்து]
கட்டணம்:	கட்டணம்: kaṭṭaṇam, பெ. (n.) 1. தோளில் சுமந்துசெல்லும் ஏணை:, தோளி; doolie, litter. "ஆழ்வானை ஒரு கட்டணத்திலே எழுந்தருள் வித்துக் கொண்டு" (குருபரம்.385.பன்னி);. 2. பாடை, bier, coffin, 'இட்டபொறி தப்பிப் பிணங்கொண்டதின் சிலர்கள் கட்டணமெடுத்துச் சுமந்தும்" (திருப்பு:58);. 3. கட்டில், cot. ம. கட்டணம்:: க. கட்டண, கட்டோண, கட்டனெ. [கட்டு + அணம்]
கட்டணியர்	கட்டணியர் kaṭṭaṇiyar, பெ. (n.) மிக அழகான பெண்கள்; very beautiful women (கருநா);. க. கட்டணியர் [கட்டு + அணி + அர். கடு → கட்டு = மிகுதி அணி = அழகு. அர் – பலர்பாலிறு]
கட்டத்தாரி	கட்டத்தாரி kaṭṭattāri, பெ. (n.) வெள்ளைப் பூண்டு: garlic. [கடு → கட்ட (தாரம்); தாரி கடுத்தல் = உறைத்தல்]
கட்டதரம்	கட்டதரம் kaṭṭadaram, பெ. (n.) மிகக்கொடியது. that which is very agonising, hard to bear. "கட்டதரங் கட்டதரம்" (சிவதரு. சுவர்க்கநரக.174);. [கடு → கட்டம் + தரம் கடு = கடுமை, கொடுமை]

கட்டப்பாரை	கட்டப்பாரை kaṭṭappārai, பெ. (n.) சேவற்கோழியின் பின்னங்காலில் முள்போல் இருக்கும் விரல்: thespur on the heel of a cock. [கள்(முள்); → கடு → கட்டம் + பாரை – கட்டப்பார]
கட்டப்பொருள்	கட்டப்பொருள் kaṭṭapporuḷ, பெ. (n.) பயனற்ற செய்தி; useless matter, far-fetched and hence unacceptable sense. "கட்டப் பொருளை மறைப்பொருளென்று" (திவ்.இராமானுச93);. [கட்டை → கட்ட + பொருள்.. கட்டை = குட்டை, குறைவானது பயனற்றது.]
கட்டம்'	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;
கட்டம்"	கட்டம்" kaṭṭam, பெ. (n.) 1. நீராடுதுறை: bathing ghat or landing stairs for bathers on the sides of a river or tank. 2. துறைமுகம் (யாழ்ப்);; harbour. [கள் → கட்டு → கட்டம் =நான்கு பக்க எல்லையைக் கொண்ட வரைவு: ஒழுங்கான படிக்கட்டுப்பகுதி, நீர்த்துறை, கட்டப்பட்ட வரப்பு அல்லது படிகள் இறங்குதுறைப் படிகள்.] கட்டம்" kaṭṭam, பெ. (n.) 1. திண்மை, வன்மை, strength, 2.மோவாய்க்கட்டை (பிங்);; chin. மவ. தாடை க, பட. கட்ட தெ. கட்டமு. [கள் → கட்டு → கட்டம் = சதுரம், ஒழுங்கு, ஒழுங்கான மோவாய்]

கட்டம்பலம்	கட்டம்பலம் kaṭṭambalam, பெ. (n.) வரி தண்டும் பணியிடம்; office of collecting revenue in a zamindary. [கட்டு + அம்பலம் வரி கட்டும் பொதுவிடம் கட்டு = செலுத்துதல் அம்பலம் = வளாகம்]
கட்டமுது	கட்டமுது kaṭṭamudu, பெ. (n.) கட்டுச்சோறு (பதார்த்த. 1410);; boiled rice bundled up as provision for a journey. மறுவ. கட்டுச்சோறு. [கட்டு + அமுது]
கட்டமை	கட்டமை kaṭṭamai, பெ. (n.) கட்டுப்பாடு; social rules, strict rules. "." "கட்டமை ஒழுக்கத்து" (தொல்பொருள்.புறத்21);. [கட்டு" → கட்டமை.]
கட்டமைப்பாளர்	கட்டமைப்பாளர் kaṭṭamaippāḷar, பெ. (n.) கட்டட அமைப்பை வரையறை செய்பவர்; architect. [கட்டமைப்பு + ஆளர்]
கட்டமைப்பு	கட்டமைப்பு kaṭṭamaippu, பெ. (n.) 1 அமைப்புமுறை: structure, construction. இதன் கட்டமைப்பு நன்றாக உள்ளது (உவ);. 2. பொத்தகம் கட்டடம் செய்யும்முறை: bookbinding. இந்தப் பொத்தகத்தின் கட்டமைப்புச் சரியில்லை (உ.வ);. [கட்டு" அமைப்பு]
கட்டர்	கட்டர் kaṭṭar, பெ. (n.) இன்னலுறுவோர்; uniortunate people, people destined to suffer. "கட்டராய் நின்று நீங்கள் காலத்தைக் கழிக்க வேண்டா" (தேவா.389:2);. [கடு → கட்டம் → கட்டர் கட்டம் =துன்பம், இன்னல்]
கட்டரிதாரம்	கட்டரிதாரம் kaṭṭaritāram, பெ. (n.) கட்டியான அரிதாரம் (வின்);; orpiment or arsenic crystal. [கள் → கட்டு + அரிதாரம் கட்டு =திரண்டது. அரி = மஞ்சள். தாரம் = சரக்கு.]

கட்டல்'	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;
கட்டல்	கட்டல் kaṭṭal, பெ. (n.) ஒகநிலை; yoga. "கைநிமிர்த்தல் கானிமிர்த்தல் கட்டல்" தத்துவர்.108). [கள் → கட்டு = பிணைத்தல், இணைத்தல், கட்டு + அல் (தொ.பொறு); - கட்டல் = ஒருமுகப்படுத்துதல்.] கட்டல் kaṭṭal, பெ. (n.) 1. கட்டுண்ட நிலை; the state of being bound. 2. அகப்பட்ட நிலை; the state of being tied or surrounded. க. கட்டல், கட்டலு. [கட்டு + அல்.]
கட்டவிழ்-தல்	கட்டவிழ்-தல் kaṭṭaviḻtal, செ.கு.வி.(v.i) 1. முடிச்சு அவிழ்தல்; to loosen the knot. 2. முறுக்கு நெகிழ்தல்; to loosen as the petals of a flower. 'கட்டவிழ் கண்ணி வேய்ந்து' (திருவிளை. உக்கிர.வேல்வளை.42);. 3. ஒற்றுமை நீக்குதல்; become disunited. பட கட்டகி [கட்டு" + அவிழ்]
கட்டவிழ்த்துவிடு - தல்	கட்டவிழ்த்துவிடு - தல் kaḍḍaviḻdduviḍudal, 18 செகுன்றாவி(v.t.) கட்டுப்பாட்டைத் தளர்த்திவிடுதல்; to loose the control. ஊர்வலத்தில் ஒழுங்கின்மையைக் கட்டவிழ்த்து விட்டதால் வன்முறை நிகழ்ந்தது (உவ);. [கட்டு" + அவிழ்த்து + விடு-]
கட்டழகன்	கட்டழகன் kaṭṭaḻkaṉ பெ. (n.) 1. உடற்பயிற்சி செய்து உடலைக் கட்டாக வைத்திருப்பவன்; எடுப்பான தோற்றமுடையவன்; one who has a well built physique. 2,அழகிய ஆண்மகன்; handsome man. அவன் நல்ல கட்டழகன் (உவ);. [கட்டு" + அழகன்.]

கட்டழகி	கட்டழகி kaṭṭaḻki, பெ. (n.) பேரழகுள்ளவள். very beautiful woman. "காணத் தெவிட்டாத கட்டழகி (பணவிடு,355);. [கடு → கட்டு + அழகி கடு = மிகுதி]
கட்டழகு	கட்டழகு kaṭṭaḻku, பெ. (n.) பேரழகு. கந்த ,வள்ளி, 182); great beauty. மறுவ. ஏர், வனப்பு எழில், யாணர், மாமை, கேழ், தோட்டி, கவின், ஒப்பு, மஞ்சு, பொற்பு அணி, சொக்கு அயில், தகை, தொட்டிமை, மணி, பொலம், செவ்வி வனப்பு [கடு (மிகுதி); → கட்டு + அழகு.]
கட்டழல்	கட்டழல் kaṭṭaḻl, பெ. (n.) பெருநெருப்பு; raging fire. "கட்டழ லிமத்து" (மணிமே.21:12);. [கடு → கட்டு + அழல் கடு = மிகுதி]
கட்டழி'-தல்	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;
கட்டழி'-த்தல்	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;

கட்டளவு	கட்டளவு kaṭṭaḷavu, பெ. (n.) கட்டியளக்கும் அளவு: measurement by heaping up, dist. fr. level measuring. [கட்டு + அளவு]
கட்டளை	கட்டளை kaṭṭaḷai, பெ. (n.) 1. அளவு (பிங்.);; standard of measurement. "கடவரவ் வருடக் கட்டளைக் கிறுதி"(திருவிளை. இந்திரன்முடி.23); 2. உருவங்கள் வார்க்கும்கருவி (வின்);; matrix in which any thing is cast, mould. தெரிவைமாருக்கோர் கட்டளை யெனச் செய்த திருவே (வின்.);. 3. செங்கல்லச்சு; mould for making bricks. "கட்டளை கோடித் திரியிற் கருதிய இட்டிகையுங் கோடும்" (அற நெறி. 3 7);. கட்டளை 4. ஒன்றைப் போல் அமைக்கப்பட்ட உருவம்; portrait, image, statue. "தீட்டிரும் பலகையிற் றிருத்தித் தேவர் காட்டி வைத்ததோர் கட்டளை போல" (பெருங், உஞ்சைக் 33:112);. 5. உவமை; similitude, likeness, resemblance. 6.ஒழுங்கு; regularity, order, rule. Gaoth கட்டளைப்பட்டது.அவ்வூரிலுள்ளார் கைக்கொண்ட பின்பாயிற்று (ஈடு.6.58);. 7. வாயிற் கால்; door frame, door-case. ம. கட்டள [கள் → கட்டு → கட்டம் நான்குபக்கங்கள் கொண்ட வரைவு கட்டு கட்டளை நான்கு பக்கங்கள் இணைந்த கட்டம் வாசற்கால், செங்கல் அச்சு அளவு ஒழுங்கு உருவம், உருவொப்புமை].

கட்டளை"	கட்டளை" kaṭṭaḷai, பெ. (n.) 1. முறைமை; way, method, manner. நமக்கின்றி தன்றோ கயலைப் பொருத கண்ணாண்மேலும் வாழ்விக்குங் கட்டளையே" (தஞ்சைவா. 333);. 2. எல்லை; limit. 'கழுத்தே கட்டளையாக நீரை முகந்து (ஈடு 5.6:8);. 3. கட்டுப்பாடு (ஈடு, அடைய. அரும்.);; community law, code of laws regulating the conduct of individual members of a caste or community. 4. ஆண்டவன் கட்டளை, God's will. அனைத்தும் அவன் கட்டளைப்படி நடக்கும்(உவ);. 5. ஊழ்வினை; destiny, fate. "கட்டளைப் படிமையில் பிழையாது" (சீவக. 2752);, 6. ஆணை, உத்தரவு; order, command; precept; direction, decree for execution; injunction, warant. உச்சமுறைமன்ற நடுவரின் கட்டளையை நிறைவேற்றியே ஆக வேண்டும்(உவ);.
கட்டளைக்கல்	கட்டளைக்கல் kaṭṭaḷaikkal, பெ. (n.) 1. பொன் உரைகல்; touchstone. "தத்தங்கருமமே கட்டளைக் கல்" (குறள்,505);. 2. படிக்கல் (வின்.);; standard weight. ம. கட்டள [கட்டளை2 கல். கட்டளைக்கல் செப்பத்தை வரையறுக்கும் கல்)
கட்டளைக்கலி	கட்டளைக்கலி kaṭṭaḷaikkali, பெ. (n.) கலம்பகக் கலிப்பாப்போன்று அல்லாமல் எல்லா வடிகளும் ஒற்று நீங்க எழுத்தொத்துவருங் கலிப்பா (யாப்.வி.95,470);; a kali verse with equal number of letters excluding consonants in each line opp. to kalambakakkali. [கட்டளை → கலி, கட்டளை → ஒழுங்கு, செப்பம்]

கட்டளைக்கலித்துறை	கட்டளைக்கலித்துறை kaṭṭaḷaikkalitturai, பெ. (n.) பாவினத்துள் கலித்துறை வகை: a kind of kai-t-turaiverse [கட்டளை → கலித்துறை] ஐந்தாஞ்சீர் மட்டும் கருவிளங்காய் அல்லது கூவிளங்காய் வர வெண்டளை வழுவாது முடியும் நெடிலடிகள் நான்குடைத்தாகி வந்து இறுதி ஏகாரத்தால் முடிவது. நேரசையில் தொடங்கும் அடியாயின் ஒற்றுநீங்க 16 எழுத்துகளும், நிரையசையில் தொடங்கும் அடியாயின் ஒற்றுநீங்க 17 எழுத்துகளும் வருமாறு நான்கடிக் கலித்துறையாக அமையும் பாவகை. ஒரே சீரான கட்டுக்கோப்பு உடைமையின் கட்டளைக் கலித்துறை எனப்பட்டது. நூற்பா: "கலித்துறை நெடிலடி நான்கெனத் தவற்றுள் இடைநேர் வெண்சீ ரியற்சீர் முதனான்கு இடைநிரை வெண்சி ரிறுதிச்சீர் மோனையாய்க் கடையே கொண்டிறுங் கட்டளைக் கலித்துறை" எ.டு "கந்தாரம்படிக் களித்தாடும் வண்டினங்காமுறுபூஞ் சந்தார நாறு நிழற்சோலைக் காவலூர் தங்கியவா ரிந்தாரம்பூண்ட தி iாடேத்த வெவ்வுயிரும்
கட்டளைக்கலிப்பா	கட்டளைக்கலிப்பா kaṭṭaḷaikkalippā, பெ.(n.) கலிப்பா இனத்திலொன்று (தொன்.வி.236);; a species of Kali verse. [கட்டளை (ஒழுங்கு); → கலிப்பா] கட்டளைக்கலிப்பா முதலாஞ்சீரும், ஐந்தாஞ்சிரும் தேமா அல்லது புளிமாவாகவும் மற்றைய ஆறுசீரும் பெரும்பான்மையுங் கூவிள மாகவும் முடியும் எண்சீரடி நான்குடையதாய் வருவது;நேரசையை முதற்கொண்டுவரும் பாதியடிக்கு அலகுபெறு மெழுத்துப் பதினொன்றெனவும் நிரையசையை முதற்கொண்டுவரும் பாதியடிக்கு எழுத்துப்பன்னிரண்டெனவுங்கொள்ளப்படும். ' நூற்பா: ' "கட்டளைக் கலிப்பாக் காட்டும் காலை ஒருமாக் கூவிளம் ஒருமூன்று இயைய நேர்பதினொன்று நிரை பன்னீர் எழுத்து ஆய் நடந்துஅ பாதியாய் நான்குஅ ஒத்தவாய் வருவது இன்று வழங்கு நெறியே"
கட்டளைக்கால்	கட்டளைக்கால் kaṭṭaḷaikkāl, பெ. (n.) வாசற்காலில் நேராக நிறுத்தப்படும்பக்கச்சாத்து; the vertical beam at either end of a door-frame. ம. கட்டிளக்கால் [கட்டளை → கால் கட்டளை → ஒழுங்கு நேர்]
கட்டளைக்குரு	கட்டளைக்குரு kaṭṭaḷaikkuru, பெ. (n.) கட்டளைத் தம்பிரான் பார்க்க;see kalaia-t. thanbirà0 [கட்டளை2 → குரு] த குரு → skt: guru

கட்டளைக்கூட்டம்	கட்டளைக்கூட்டம்பெ. (n.) குறிப்பிட்ட நோக்கத்தின் பேரில் நடக்கும் ஊர்க் கூட்டம்; special meeting. " ஊரிலே கூட்டங்களிலே சேரவும், பிரித்துக் கட்டளைக்கூட்டம் என்று செய்யக் கடவதல்லாததாகவும் (S.I.I.Vol.6. Insc.58);. ' [கட்டளை2 → கூட்டம்]
கட்டளைக்கொடி	கட்டளைக்கொடி kaḍḍaḷaikkoḍi, பெ. (n.) கவிழ் தும்பை; stooping tumbai (சா.அக.);. . [கட்டளை → கொடி]
கட்டளைக்கொடு-த்தல்	கட்டளைக்கொடு-த்தல் kaḍḍaḷaikkoḍuttal, 5 செ.குன்றாவி.(w.t) to give permission to grant privileges. (3);. பற்றாணை கொடுத்தல் (வின்);; to issue warrant. [கட்டளை3 → கொடு]
கட்டளைக்கோல்	கட்டளைக்கோல் kaṭṭaḷaikāl, பெ. (n.) நெறிமுறை (யாழ்,அக,); : regulation, enactment, edict, statute. மறுவ. கட்டளைச் சட்டம் [கட்டளை2 → கோல்]
கட்டளைகேள்(ட்)-த(ட)ல்	கட்டளைகேள்(ட்)-த(ட)ல் kaḍḍaḷaiāḷdtaḍal, 12 செ.குன்றாவி.(v.t.) முறைமன்றத் தீர்ப்பை நிறைவேற்ற அனுமதி கேட்டல்; to request for the execution of a decree. [கட்டளை3 → கேள்-]
கட்டளைச்சட்டம்	கட்டளைச்சட்டம்1 kaṭṭaḷaiccaṭṭam, பெ. (n.) கட்டளைக்கோல் பார்க்க;see kalalai-k-kol [கட்டளை3 → சட்டம்] கட்டளைச்சட்டம்2 kaṭṭaḷaiccaṭṭam, பெ.(n.) அரசின் சட்டதிட்டங்கள். (சி.சி.V. திருவிளங்.);; law. rules of Government. [கட்டளை3 → சட்டம்] கட்டளைச்சட்டம்3 kaṭṭaḷaiccaṭṭam, பெ,(n.) அளவு அல்லது நிறைபற்றிய நெறிகள்; rules of measure or weight (சா,அக.); [கட்டளை3 → சட்டம்]
கட்டளைச்சாமி	கட்டளைச்சாமி kaṭṭaḷaiccāmi, பெ. (n.) கட்டளைத்தம்பிரான் பார்க்க;see kattala-t-tambirad. [கட்டளை3 → சாமி]
கட்டளைச்சுவடி	கட்டளைச்சுவடி kaḍḍaḷaiccuvaḍi, பெ. (n.) வழிக் குறிப்புகள் தரும் புத்தகம், directory. [கட்டளை3 → சுவடி]

கட்டளைச்செலவு	கட்டளைச்செலவு kaṭṭaḷaiccelavu, பெ.(n.) ஆண்டுக் கணக்கு முடிக்கும் சிற்றூர்க் கணக்கர் கட்குக் கொடுக்கப்படும் செலவுத்தொகை; allowance paid to village karmams as compensation for expenses incurred by them in connection with the preparation of the annual accounts. [கட்டளை8 → செலவு]
கட்டளை சொல்(லு)-தல்	கட்டளை சொல்(லு)-தல் kaṭṭaḷaisolludal, 8 செ.குன்றாவி. (w.t.) ஆணை அறிவிப்புச் செய்தல் (solois.);; to give or publish an order. [கட்டளை3 → சொல்-]
கட்டளைத்தம்பிரான்	கட்டளைத்தம்பிரான் kaṭṭaḷaittambirāṉ, பெ. (n.) சிவனிய மடத்தைச் சார்ந்த கோயில்களை மேற்பார்க்க மடத்தின் தலைவராய் அமர்த்தப்பட்ட சிவத் துறவி; ascetic appointed by the chief of Saiva mutt to supervise and administer the temples belonging to the mutt. [கட்டளை3 → தம்பிரான் தம்பெருமான் → தம்பிரான்]
கட்டளைநிறைவேற்று-தல்,	கட்டளைநிறைவேற்று-தல், kaṭṭaḷainiṟaivēṟṟudal, 5 செ.குன்றாவி.(w.t.) முறைமன்ற ஆணையை நிறைவேற்றுதல்; to execute the order or decree of a court. [கட்டளை3 → நிறைவேற்று-]
கட்டளைப்படி	கட்டளைப்படி kaḍḍaḷaippaḍi, பெ. (n.) நிலைப்படியின் குறுக்குச்சட்டம்; the horizontal beam at either end of a doorframe. ம. கட்டளப்படி [கட்டளை3 → படி]
கட்டளைப்படிவா(ரு)-தல்,	கட்டளைப்படிவா(ரு)-தல், kaḍḍaḷaippaḍivārudal, 8 செ.கு.வி.(w.i.) ஆணைப்படி வருதல்; to come according to order. [கட்டளை3 → படி → வரு-]
கட்டளைப்பதம்	கட்டளைப்பதம் kaṭṭaḷaippadam, பெ. (n.) கப்பற் கலைச்சொல் (மாலுமிசா..97);; technical terms of ship. [கட்டளை2 → பதம் பதம் → சொல்]
கட்டளைப்பாம்பு	கட்டளைப்பாம்பு kaṭṭaḷaippāmbu, பெ. (n.) ஒரு வகைப் பாம்பு; a species of snake (சா.அக.);. [கட்டளை2 → பாம்பு.]
கட்டளைபிடித்து வார்(ரு)-தல்	கட்டளைபிடித்துவார்(ரு)-தல் kaḍḍaḷaibiḍidduvārrudal, varu-5 செ.குன்றாவி. (v.t.) சுவடி சேர்ப்பதற்காக ஒலையை வாரி ஒழுங்குபடுத்துதல் (யாழ்ப்.);; to pare and trim palmyra leaves for making a book. [கட்டளை → பிடித்து → வாரு-]
கட்டளைபுதையனேரி	கட்டளைபுதையனேரிபெ. (n,) திருநெல்வேலி மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Thirunelveli district. [கட்டளை → புதையன் → ஏரி. அறபபயன் கருதி கட்டளையாக அமைந்த புதையனேரிஉசிற்றூர்]
கட்டளைபோடு-தல்	கட்டளைபோடு-தல் kaṭṭaḷaipōṭudal, 18 செ.குன்றாவி (w.t) கட்டளையிடு-தல் பார்க்க;see kaffa/a/-y-idu-. [கட்டளை3 → போடு-]
கட்டளை மிச்சம்	கட்டளை மிச்சம் kaṭṭaḷaimiccam, பெ.(n.) வரையறுத்து வழங்கப்பட்டதில் மீதம் பிடித்தல்; savings from sanctioned expenditure. ம. கட்டளமிச்சம் [கட்டளை3 → மிச்சம் மீதி → மீதம் → மிச்சம்]

கட்டளைமீறு-தல்	கட்டளைமீறு-தல் kaṭṭaḷaimīṟudal, 5 செ.குன்றாவி. (vt) ஆணையை மீறுதல் (வின்);; to break or violate an order. [கட்டளை3→ மீறு-]
கட்டளையடி	கட்டளையடி kaḍḍaḷaiyaḍi, பெ. (n.) எழுத்துக் கணக்கில் அமைந்த செய்யுளடி (தொல்,பொருள். 337, உரை);; a line in a poem whose length is determined by the number of letters. [கட்டளை3 → அடி] எ.டு. "செல்வப்போர்க் கதக்கண்ணன் செயிர்த்தெறிந்த சினவாழி" (யாப்.வி.மேற்.15);. இது பதினாறு எழுத்துகளால் ஆகிய கட்டளையடி யாகும்.
கட்டளையாசிரியம்	கட்டளையாசிரியம் kaṭṭaḷaiyāciriyam, பெ.(n.) எல்லாவடிகளும் ஒற்றுநீங்க எழுத்தொத்து வரும் அகவல்; a variety of agaval verse in which every line has the same number of syllables, excluding consonants. [கட்டளை3 →ஆசிரியம்] எ.டு. "மேனமக் கருளும் வியனருங் கலமே மேலக விகம்பின் விழவொடும் வருமே மேருவரை யன்ன விழுக்குணத் தவமே மேவதன் றிறநனி மிக்கதென் மனமே" இது 13 எழுத்துகளாலான கட்டளையாசிரியம்.
கட்டளையிடு-தல்	கட்டளையிடு-தல் kaḍḍaḷaiyiḍudal, 20 செ. குன்றாவி (v.t.) 1. userfl:5560; order, command, direct, prescribe. சர்வமானியமாகக் கட்டளையிட்டு' (S.I.I. V 452A10.); 2. வழங்குதல்; to bestow. 3. முடிவாக உரைத்தல்; utteradecision. நமக்கீசனிட்ட கட்டளை இதுதான் (உ.வ.);. [கட்டளை3 → இடு-]
கட்டளைவஞ்சி	கட்டளைவஞ்சி kaṭṭaḷaivañji, பெ.(n.) எல்லா வடிகளும் ஒற்றுநீங்க எழுத்தொத்துவரும் வஞ்சிப்பா, the vanji verse in which each line has the same number of syllables. [கட்டளை3 → வஞ்சி] எ.டு. "'உரிமை யின்கண் இன்மையால் அரிமதர் மழைக்கண்ணாள் செருமதிசெய் தீமையால் பெருமகொன்ற என்பவே'" இதில் எல்லாவடிகளும் ஒற்று நீங்க எட்டு எட்டு எழுத்துகளால் ஆகியதால் இது கட்டளை வஞ்சி.

கட்டளைவலி-த்தல்	கட்டளைவலி-த்தல் kaṭṭaḷaivalittal, 4 செ.குன்றாவி. (w.t.) அவரவர் தரத்தை வரையறுத்தல்; to assign rank or grade as of an office. "கட்டளை வலிப்பநின்தானை யுதவி" (பதிற்றுப்.31 17); [கட்டளை3 → வலி, வலித்தல் சொல்லுதல்; உடன்படுதல் வரையறை செய்தல்]
கட்டளைவெண்பா	கட்டளைவெண்பா kaṭṭaḷaiveṇpā, பெ. (n.) ஈற்றடி ஒழித்து ஏனையடிகள் எழுத்து ஒத்துவரும் வெண்பா (யாப்.வி.ஒழிபி95 497.);; vemba versehaving equal number of letters in all lines other than last line. [கட்டளை3→ வெண்பா] எ.டு. "'நடைக்குதிரை ஏறி நறுந்தார் வழுதி அடைப்பையா கோறா எனலும் _அடைப்பையான் கொள்ளச் சிறுகோல் கொடுத்தான் தலைபெறினும் எள்ளாதி யாங்காண் டலை"
கட்டன்	கட்டன் kaṭṭaṉ, பெ.எ.(adj.) 1. நச்சுத்தன்மை பொருந்திய; slightly poisonous. 2. &mi Lihufflоß5; extremely strong, undiluted. 3. விறைப்பான; hard. 4பழுக்காத, பச்சை; raw, unripe. ம. கட்டன் [கடு (கட்டு); → அன் - கட்டன் கடு 2 நஞ்சு, கடுமை நிறைந்த பக்குவப்படாத]
கட்டனன்.	கட்டனன். kaṭṭaṉaṉ, பெ.(n.) குள்ளன்; dwarf. (கழக);. [குட்டன் → கட்டன் → கட்டனன். குட்டன் : குள்ளன், குட்டையானவன்.]
கட்டனை	கட்டனை kaṭṭaṉai, பெ.(n.) தரையிறுகத் திமிக போடுகை; tamping, ramming down, கட்டனை போட்ட பிறகுதான், தரை வழிக்கவேண்டும். க. கட்டனெ. [கொட்டு → கொட்டல் → கொட்டனை → கட்டனை. ஒருகா. கட்டு(உறுதி); → கட்டனை - சுத்தியால் புளி நசுக்குதலைக் கொட்டனம் போடுதல் என்பர்]
கட்டனைமரம்	கட்டனைமரம் kaṭṭaṉaimaram, பெ.(n.) திமிகக் கட்டை; wooden tamper, rammer. [கொட்டனை → கட்டனை → மரம்]

கட்டா	கட்டா kaṭṭā, பெ. (n.) 20 விரலம் நீளம் வளர்வதும் இளங்கருப்பு நிறமுடையதுமான கடல்மீன் வகை; sea fish, soft dorsal black, attaining atleast 20 inches in length. ம. கட்டா, கட்டாவு [கடு → கட்டா]
கட்டாக்கயிறு	கட்டாக்கயிறு kaṭṭākkayiṟu, பெ. (n.) கல் முடியப் பெறும் வலைக்கயிறு (செங்கை. மீனவ.);; a fishing net with small stones tied. [கட்டு → கயிறு – கட்டுக்கயிறு → கட்டாக்கயிறு (கொவ);]
கட்டாக்காலி	கட்டாக்காலி kaṭṭākkāli, பெ. (n.) ஒருவருக்கும் உரியதல்லாத, கட்டி வளர்க்கப்படாத, தெருவில் அலையும் மாடு; stray cattle. தெருவில் அலையும் கட்டாக்காலிகளைப் பிடித்துப் பட்டியிலடை(உ.வ.);. 2. பட்டிமாடு (வின்); oxor cow suffered to roam at large, or that is not put into the stall by night. [கட்டாத + காலி]
கட்டாக்குட்டி	கட்டாக்குட்டி kaṭṭākkuṭṭi, பெ. (n.) அறை கலன்கள், தட்டுமுட்டுப் பொருள்கள்; loose things, chattels, movables, household stuff. ம. கட்டாக்குட்டி [கட்டு+குட்டி-கட்டுகுட்டி → கட்டாக்குட்டி. சின்னி + குன்னி – சின்னிகுன்னி → சென்னாக்குன்னி எனவும்: நட்டு முட்டி -நட்டாமுட்டி எனவும் திரியும் திரிபுகளை ஒப்பு நோக்குக. வீட்டுப் பொருள்கள் கட்டாகத் திரட்டி வைக்கப் பட்டனவாகவும் சிதறிக் கிடப்பனவாகவும் பொதுப்படக் காணப்படுதலின் அவை கட்டுகுட்டி எனக் கிளைமொழி வழக்காகக் கூறப்படுவதுண்டு]
கட்டாகட்டி	கட்டாகட்டி kaṭṭākaṭṭi, பெ. (n.) விடாத்தன்மை; stubbornness. கட்டாகட்டியாயிருந்து வேலையை முடிக்க வேண்டும். (இ.வ.); [கட்டுதல் காத்தல். ஒ.நோ.தன்னக்கட்டி தன்னலம் பேணுபவன். கட்டி கட்டிக்காத்தல், யாருக்கும் எதுவும் விட்டுத் தராமை கட்டி கட்டி - கட்டாகட்டி (ஒரு பொருள்மேல் ஈரடுக்காய் வந்த அடுக்குச் சொல்);. ஒ.நோ. முட்டி முட்டி - முட்டாமுட்டி. (முழங்கையோடு முழங்கையும் முழங்காலோடு முழங்காலும் மோதிச் செய்யும் மற்போர் வகை);]
கட்டாகட்டிமை	கட்டாகட்டிமை kaṭṭākaṭṭimai, பெ. (n.) 1. ஈயாமை, extreme miserliness. 2. மிக்க கட்டுப்பாடு (யாழ்,அக,);; excessive restraint. மறுவ. கட்டுரி [கட்டு சிக்கனம் பிடிப்பு கட்டாக வாழ்தல் ஈயாமல் வாழ்தல். கட்டு + கட்டு – கட்டுகட்டு → கட்டாகட்டு + மை - கட்டாகட்டிமை. 'மை' பண்புப் பெயரிறு கட்டு என்பதன் ஈற்றுகரம்பண்புப்பெயரிறு ஏற்கும்போது இகரமாகத்திரிந்தது. முட்டி + முட்டி முட்டாமுட்டி எனத் திரிதலை ஒப்பு நோக்குக]

கட்டாகட்டிமையான்	கட்டாகட்டிமையான் kaṭṭākaṭṭimaiyāṉ, பெ. (n.) மிகுந்த கட்டுப்பாடுள்ள அல்லது வலிவுள்ள மாந்தன்; a man of a very strong built body, a robust man. [கட்டாகட்டிமை + ஆன்.]
கட்டாங்கள்	கட்டாங்கள் kaṭṭāṅgaḷ, பெ. (n.) புளித்த கள்; fermented toddy. ம. கட்டாங்கள்ளு [கடு உறைப்பு. கடு + ஆம் – கட்டாம் + கள் - கட்டாங்கள் உறைப்பு மிகுந்த கள். உறைப்பு இங்குப் புளிப்பு மிகுதியைக் குறித்தது]
கட்டாட்டம்	கட்டாட்டம் kaṭṭāṭṭam, பெ. (n.) பல்லாங்குழியாட்டத்துள் ஒரு வகை; a kind of game, in palafi-kuli [கட்டு + ஆட்டம்]
கட்டாடி	கட்டாடி1 kaṭṭāṭi, பெ. (n.) குறிசொல்வோன்; fortune toller [கட்டு + ஆடி - கட்டாடி. (வே.க. 136); கட்டு கட்டுரைத்தல், வருவது கூறல், எதிர்கால நிகழ்ச்சிகளை உன்னித்துக் கூறுதல்] கட்டாடி2 kaṭṭāṭi, பெ. (n.) 1. வண்ணத்தன், வண்ணான்; washerman, 2. வண்ணாரத் தலைவன்; head of washermen. மறுவ. வண்னான், அரசவன், ஏகாலி, சலவையாளன், ஈரங்கொல்லி, வண்ணத்தன், துவையன், வெளுத்தாடன், சாக்கலன், அலுக்கள். [கட்டா1 → கட்டாடி2] குறிசொல்வோனே துணிவெளுப்ப வனாகவும் இருந்ததால் பெற்ற பெயர். மருத்துவம் செய்பவனே முகம்மழிப் பவனாகவும் இருந்ததால் மருத்துவன் எனப் பெயர் பெற்றமை நோக்குக.
கட்டாடிச்சி	கட்டாடிச்சி kaṭṭāṭicci, பெ. (n.) குறிசொல்பவள்; fem. of kaffảdi [கட்டு + ஆடிச்சி கட்டு . குறி சொல்லுதல். ஆடி (ஆ.ப); → ஆடிச்சி (பெ.பா.);]
கட்டாடியார்	கட்டாடியார் kaṭṭāṭiyār, பெ.(n.) கோயிற் பூசகன்; temple priest. [கட்டு + ஆடி + ஆர்-கட்டாடியா.]

கட்டாண்மை	கட்டாண்மை kaṭṭāṇmai, பெ.(n.) 1. பெருவீரம், பேராண்மை; manliness, great prowess. "கை வருபல் படைக்குமொரு விரரொவ்வாக்கட்டாண்மை யரசே" (பாரத.பதினேழாம். 18); 2. மிகுந்த ஆண்தன்மை; great potent power. [கடு மிகுதி கடு → கட்டு + ஆண்மை - கட்டாண்மை பேராண்மை]
கட்டாணி	கட்டாணி1 kaṭṭāṇi, பெ.(n.) 1. ஈயாதவன்; miser. 2. பேராசைக்காரன்; avaricious man. 3. இழிந்தவன்; wicked man, vagabond. தெ. கட்டாணி [கடு → கட்டு +ஆளி-கட்டாளி → கட்டாணி கட்டு-கட்டுப்பாடு,இறுக்கம்,ஈயாயை கட்டாணி3 kaṭṭāṇi, பெ. (n.) 1 திறமைசாலி; very capable man. 2. வலியவன்; strong well-built man. க. கட்டாணி [கட்டு உறுதி ஆற்றல் கட்டு+ஆளி-கட்டாளி → கட்டாணி1] கட்டாணி4 gaṭṭāṇi, பெ. (n.) 1. அழகு; beautiful. 2. இனிமை; sweetness. "கட்டாணி முத்தம் இனிக்கும் என்றாள்" (பாரதிதாசன்); 3. பேரழகு போன்றவற்றின் முதல்
கட்டாணி'	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;

கட்டாணித்தனம்	கட்டாணித்தனம் kaṭṭāṇittaṉam, பெ. (n.) இவறன்மை, ஈயாத்தன்மை (கஞ்சத்தனம்);; stinginess. கட்டாணித்தனமாய்க் கலியாணம் செய்தான்(உ.வ.);. [கட்டாணி + சதனம்]
கட்டாத்தி	கட்டாத்தி kaṭṭātti, பெ.(n.) புதுக்கோட்டை மாவட்டத்துச் சிற்றூர்: a village in Pudukkottai district. [கொடு (வளைவு);:கொட்டு + ஆத்தி-கொட்டாத்தி (வளைந்த ஆத்திமரத்து ஊர்); → கட்டாத்தி]
கட்டாதனம்	கட்டாதனம் kaṭṭātaṉam, பெ.(n.) கட்டிருக்கை பார்க்க;see kaffirukkai. [கட்டு+ஆதனம் வ. ஆசன →ஆதனம் கட்டிருக்கை எனின் முற்றுந்தமிழாம்]
கட்டாந்தரை	கட்டாந்தரை kaṭṭāndarai, பெ.(n.) 1. வறண்டிறுகிய நிலம்; dryland, hard barren soil. " கட்டாந்தரை யட்டையைப் போல" (இராமநா. அயோத்.17);. 2. வெறுந்தரை, floor. மறுவ, வெட்டாந்தரை ம. கட்டாந்தர [குட்டு → கட்டு + ஆம் + தரை - கட்டாந்தரை : வெற்றுநிலம் முதா99100]
கட்டாப்பாறை	கட்டாப்பாறை kaṭṭāppāṟai, பெ.(n.) சிறிய பாறைமீன் (செங்கைமீனவ.);; a kind of small fish. [கட்டை + பாறை-கட்டைப்பாறை → கட்டாப்பாறை கட்டை குட்டை, சிறியது]
கட்டாப்பு	கட்டாப்பு kaṭṭāppu, பெ.(n.) 1. வேலியடைத்த நிலம் (வின்);; fenced ground, enclosed field. 2. செய்மானம், கட்டுவிப்பு; build up. 3. செய்வித்த வ்டிவமைப்பு; setup. 4.காவல் நிலம்; guarded land. 5. பொத்தகக் கட்டுமானம்; book binding. [கட்டு + ஆப்பு (ஆப்பு- சொல்லாக்க ஈறு); கட்டு → கட்டாப்பு (வேக 135.);]
கட்டாம்பாரை	கட்டாம்பாரை kaṭṭāmbārai, பெ.(n.) 28 விரலம் வளரக்கூடிய, குதிரை வடிவப் பச்சைநிறமுடைய கடல் மீன் வகை; horsemackerel, greenish, attaining 28 inches in length. [குட்டாம் → கட்டாம் + பாரை]

கட்டாம்புளி	கட்டாம்புளி kaṭṭāmbuḷi, பெ.(n.) நெல்லை மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Thirunelveli district. [கொடு → கொட்டு + அம் புளி – கொட்டம்புளி→ கட்டாம்புளி (வளைந்து கவிந்த புளியமரம், புளியமரத்துரர்);]
கட்டாமரம்	கட்டாமரம் kaṭṭāmaram, பெ.(n.) சிறு கட்டுமரம் (நெல்லை. மீனவ.);; small catamaran. [கட்டு மரம் → கட்டாமரம்] ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட மரங்களைப் பிணைத்து அமைப்பது கட்டுமரம். அவ்வாறு கட்டாமல் ஒரே மரத்தால் ஆனது கட்டாமரமாகலாம்.
கட்டாணக்காத்திருப்பு	கட்டாணக்காத்திருப்பு kaṭṭāṇakkāttiruppu, பெ.(n.) ஒரு துறையிலிருந்து மற்றொரு துறைக்கு மாற்றப்படும்போதோ நீண்ட விடுப்பிலிருந்து திரும்பும்போதோ பணியேற்கக் காத்திருத்தல்; interim period of compulsory waiting. [கட்டாயம் + காத்திருப்பு]
கட்டாயம்	கட்டாயம்1 kaṭṭāyam, பெ.(n.) 1. பண்டைய வரிகளில் 96örgy (i.m.p. cg.1095);; an ancienttax. 2. குறித்த பருவங்களில் உறுதியாகச் செலுத்தி ஆகவேண்டிய வரி(S.I.I.Vol.5,257.);; the tax that must be paid. [கட்டு + ஆயம் ஆயம் 1 தீர்வை, வரி, கட்டாயம் : கட்டியே தீரவேண்டிய வரி வகை] கட்டாயம்2 kaṭṭāyam, பெ.(n.) 1. வலக்காரம், ! வன்முறை; force. முடியாது என்று எவ்வளவோ மறுத்தும் கட்டாயமாகக் கையொப்பம் வாங்கி விட்டான் (உ.வ.);. 2. கட்டுப்பாடு; compulsion, constraint. விரும்பாத விழாவிற்கு வருமாறு கட்டாயப்படுத்தாதே (உ.வ.);. 3.உறுதி; certain. இன்று கட்டாயமாகத் தொல்காப்பியக் கூட்டத் திற்குச் செல்வேன் (உ.வ.);. ம. கட்டாயம், க. கட்டாய தெ. கட்டாயமு. [கட்டு → கட்டாயம் (வேக. 136] கட்டவேண்டிய ஆயம் கட்டாயம். கட்டுதல் = செலுத்துதல்;ஆயம் = வரி. வரி கட்டுவது பொதுவாக மக்கள் விரும்பாததும் தவறாது செய்ய வேண்டுவதுமான செயல். வரி கட்டுவது போன்ற கண்டிப்பு கட்டாயம் (சொ.ஆ.க.14);. கட்டாயம்3 kaṭṭāyam, பெ.(n.) குறுக்காகச் செங்கல்லை அடுக்கும் வகை; piling up bricks breadthwise, opp. to நெட்டாயம்.
கட்டாயம்பண்ணு-தல்	கட்டாயம்பண்ணு-தல் kaṭṭāyambaṇṇudal, 11 செ.கு.வி.(v.i.) ஒரு செயலைச் செய்யுமாறு வற்புறுத்தல் (வின்.);; to compel, force. [கட்டாயம் + பண்ணு-]
கட்டாயவரி	கட்டாயவரி kaṭṭāyavari, பெ.(n.) கட்டாயம்3 பார்க்க;see kattayam. [கட்டாயம் + வரி]

கட்டாரங்குளம்	கட்டாரங்குளம் kaṭṭāraṅguḷam, பெ.(n.) தூத்துக்குடி மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Tuttukudi district. [கொட்டாரன் → கட்டாரன் + குளம் – கட்டாரங்குளம்]
கட்டாரம்	கட்டாரம் kaṭṭāram, பெ.(n.) உடைவாள், குத்துவாள். (யாழ்.அக.);; poniard.' மறுவ. கட்டாரி ம. கட்டார [கள் → கடு → கட்டு + ஆரி-கட்டாரி → கட்டாரம் ஆரி-சொல்லாக்க ஈறு கடு வெட்டு கட்டாரிபார்க்க See kaftari]
கட்டாரி	கட்டாரி1 kaṭṭāri, பெ.(n.) 1. குத்துவாள்; hilted dagger. "கட்டாரிவருங்கலைசையே" (கலைசைச் 83);. 2. சூலம்; trident of švā. "கட்டாரி யேந்திய காளத்தி நாதர்" (தனிப்பா. 160, 399); 3 எழுத்தாணிப்பூண்டு (மலை.);; style plant. ம. கட்டாரி, க. கடாரி, தெ. கடாரி. கட்டாரி [கடு (வெட்டு); + ஆரி-கட்டாரி 'ஆரி'சொல்லாக்க ஈறு] கட்டாரி2 kaṭṭāri, பெ.(n.) ஒருவகை மர ஏனம்; akind of wooden vessel. ம. கட்டாரி [குடம் → கடம் → கடாய் → கடாரி → கட்டாரி 'ஆரி' சொல்லாக்க ஈறு]
கட்டாரிக்குத்துணி	கட்டாரிக்குத்துணி kaṭṭārikkuttuṇi, பெ.(n.) வாள்வடிவில் கருங்கோடுகளமைந்த பட்டுத்துணி, a kind of silk with black stripes resembling daggers. [கட்டாரி + குத்து + உணி உண்ணி → உணி : உண்டது. பெற்றது. கட்டாளியின் வடிவம் குத்தப்பெற்றது]
கட்டாரிக்கையொலி	கட்டாரிக்கையொலி kaṭṭārikkaiyoli, பெ.(n.) கட்டாளிக்குத்துணிபார்க்க;see kafarik-kutual. [கட்டாரி +கையொல.]

கட்டாரிப்பாம்பு	கட்டாரிப்பாம்பு kaṭṭārippāmbu, பெ.(n.) கோலா வலையிற்படும் பாம்பு வகை; a kind of sea snake (தஞ்சை மீனவ);. [கட்டாரி + பாம்பு கட்டாரி குத்துவாள், குத்துவாள் போன்ற பாம்பு]
கட்டாலங்குளம்	கட்டாலங்குளம் kaṭṭālaṅguḷam, பெ.(n.) தூத்துக்குடி மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a willage in TUttukkudi di. [கொடு → கொட்டு + ஆலம் + குளம் – கெட்டாலங்குளம் → கட்டாலங்குளம் கொட்டாலம் : வளைந்து கவிந்த ஆலமரம்]
கட்டாவணி	கட்டாவணி kaṭṭāvaṇi, பெ.(n.) கதிர் அறுப்பு reaping. மறுவ கட்டாணி, கட்டாவு [கள் → கடு → கட்டு+அணி → (கடு வெட்டு அறு); கட்டுவணி → கட்டாவணி]
கட்டாவு	கட்டாவு kaṭṭāvu, பெ.(n.) கட்டாவணிபார்க்க; see kaffāvani. [கட்டாவணி → கட்டாவு]
கட்டாள்	கட்டாள் kaṭṭāḷ, பெ.(n.) 1. வலிமையுடைய ஆள்; a strong valiant man. 2. அடியாள்; hooligan hired for beating enemies. க. கட்டாள், கட்டாளு. [கட்டு + ஆள். கட்டு உடற்கட்டு, வலிமை]
கட்டாள்தனம்	கட்டாள்தனம் kaṭṭāḷtaṉam, பெ.(n.) மிக்க வலிமை; great stateliness, great valour. க. கட்டாள்தன [கட்டாள் + தனம் 'தனம்'- சொஆஈறு]
கட்டான்	கட்டான் kaṭṭāṉ, பெ.(n.) 1. ஆட்டத்திற்கென்று வகுத்த இடம்; chequered square on board for games. ' 2. கோடிட்டமைத்த அறைகளுக்குள் காய் வைத்தாடும் ஒருவகை விளையாட்டு; a game played on a chequered board. [கள் → கடு → கட்டம் → காட்டாம்→கட்டான். கட்டம் சதுரம்]

கட்டானக்கால்	கட்டானக்கால் kaṭṭāṉakkāl, பெ.(n.) கருவண்டு; black beetle. [கட்டு + ஆன + கால். குட்டையான கால்களையுடைய வண்டு]
கட்டிக்கசடு	கட்டிக்கசடு kaḍḍikkasaḍu, பெ, (n.) வண்டல்; sediment. 2. கட்டியின் மாக; matter from an abacess (சா,அக.); கடைக்கழகக் காலக் குறுநில ; local chieftain of Sangam period. "குல்லைக் கண்ணிவடுகர்முனையது.பல்வேற்கட்டி நள்ளாட் டும்பர் (குறுந் 1);
கட்டிக்கற்காரை	கட்டிக்கற்காரை kafi-k-kar-kara பெ.(n.) உரிய விழுக்காட்டில் கதைமாவு (சிமிட்டி);, மணலுடன் ஒன்றரை விரலளவுள்ள சல்லி கலந்து இரும்பிடை யில்லாமல் வார்க்கும் கற்காரை; mass concrete, with 1%" size jelly, sand and cement in the designed proportion without reinforcement rods. [கட்டி கல் + காரை.]
கட்டிக்கா-த்தல்	கட்டிக்கா-த்தல் kal-k-kச், 11 செ.குன்றாவி (v.t) to guard with care, to pay the utmost attention possible. 2. விடாது காத்தல்; to serve unremittingly, "அவர்மனதறிந்து கட்டிக்காத் திருப்பதே" (திருவேங்.சத52);. [கட்டி + கா- கட்டி சமனத்தில் உறுதியாய் இருத்தல்]
கட்டிக்காப்பு	கட்டிக்காப்பு kaṭṭikkāppu, பெ. (n.) உட்டுளை யில்லாமல் முழுமையாகப் பொன்னால் செய்யப்பட்ட காப்பு; solid (gold); bangle. ம. கட்டிக்காப்பு தெ. கெட்டிக்காப்பு [கட்டி + காப்பு]
கட்டிக்கார்	கட்டிக்கார் kaṭṭikkār, பெ. (n.) கார்நெல்வகை (A);: a kind of {'kar}' paddy. [கட்டி + கார். கரு → கார் கருமையைக் குறித்த "கார்' கறுப்பாயிருக்கும் முகிலையும், அம்முகிலால் பெய்யும் மழையையும், அம்மழை பெய்யும் பருவத்தையும் அப்பருவத்தில் விளையும் நெல்லையும் குறிப்பதாயிற்று கார்நெல்லென்றும்]
கட்டிக்காரன்	கட்டிக்காரன் kaṭṭikkāraṉ, பெ. (n.) வல்லாளன், திறமைசாலி; clever, active man. ம.கட்டிக்காரன், க. தட்டிக. துட. கொட்யகொர்ன், குடதொட்டிகெ., து. தட்டிகெ, தெ. கட்டிவாடு பட தட்டிகார [கட்டி' + காரன்.]

கட்டிக்காலா	கட்டிக்காலா kaṭṭikkālā, பெ. (n.) பொன்னிறமான ஏழரை விரலம் வளரக்கூடிய கடல்மீன் வகை; robaut, golden fish, attaining 7% inch. in length. ம. கட்டிக்காலா [கட்டி' + காலா. காலா = மீன்வகை]
கட்டிக்கொடு-த்தல்	கட்டிக்கொடு-த்தல் kaḍḍikkoḍuttal, 4 செ.குன்றாவி (v.t) 1பெண்ணுக்குத் திருமணம் செய்தல்: to give a girl in marriage. 2. மிகவும் கூடுதல்; to help liberally, to pay handsomely, 3. ஈடுசெய்தல்; to make good, as loses, compensate. 4. சோறு முதலிய. வற்றைப் பயணத்திற்காக கட்டித்தருதல்; to pack food for travel. கட்டடிக் கொடுத்த சோறும் சொல்லிக் கொடுத்த சொல்லும் எதுவரைக்கும்? (பழ);. [கள் + து-கட்டு → கட்டி → கொடு-(த.வி); கள் பிணைத்தல் சேர்த்தல் கட்டுதல் சேர்த்துப்பிணைத்தல்]
கட்டிக்கொண்டழு-தல்	கட்டிக்கொண்டழு-தல் kaṭṭikkoṇṭaḻudal, 1 செ. குன்றாவி.(v.t) பயனில்லை எனத் தெரிந்தும் தொடர்ந்து ஈடுபட நேர்தல்; to exert continuously, knowing the negative result . [கட்டி + கொண்டு + அழு.] இழவு வீட்டில், பிணத்தைச் சுற்றி நின்று ஒருவரையொருவர் கட்டிப் பிடித்து அழுவது இயல்பு. இங்கு அழுவோர் அனைவருக்கும் இறந்தோர் மீண்டெழார் என்பது தெரிந்தும் ஒப்புக்காக அழுவது போல், பயனளிக்காத ஒன்றைத் தொடர்ந்து செய்வதையும் இது குறிப்பதாயிற்று.
கட்டிக்கொள்(ளு)'-தல்	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;
கட்டிக்கொள்(ளு)-தல்	கட்டிக்கொள்(ளு)-தல் kaṭṭikkoḷḷudal, 7 செ,குன்றாவி (v.t.) மருந்தியலில் ஒரு சரக்கை மற்றொரு சரக்கு கட்டிக்கொள்ளதல்; to tie around as a garment . [கள் → கட்டு → கட்டி கொள். கள் சேர் இணை] கட்டிக்கொள்(ளு)-தல் kaṭṭikkoḷḷudal, 7 செ.குன்றாவி (vt) மருந்தியலில் ஒரு சரக்கை மற்றொரு சரக்கு, கட்டிக்கொள்ளுதல்; to bind a drug by another. [கட்டி + கொள்- கள் கட்டு → கட்டி மூடுதல், தடுத்தல், அடக்குதல்]

கட்டிக்கோல்	கட்டிக்கோல் kaṭṭikāl, பெ. (n.) உழுதபின் மண்கட்டிகளைத் தட்டி உடைக்கப் பயன்படுத்தும் வேளாண் கருவி; an agricultural implement for breaking the clods after ploughing. மறுவ. கட்டக்கோல் ம. கட்டக்கோல், கட்டக்கொட்டுவடி, கட்டமுட்டி. [கட்டி + கோல் - கட்டிக்கோல் மண்கட்டிகளை உடைக்கும் கோல்] நன்செய் நிலத்தை உழுதபின் நிற்கும் கட்டிகளைத் தட்டிச் சமமாக்கப் பலகையையும், புன்செய் நிலத்தை உழுதபின் நிற்கும் கட்டிகளைத் தட்டிச் சமமாக்கக் கோல்களையும் பயன் படுத்துவதுண்டு.
கட்டிச்சம்பா	கட்டிச்சம்பா kaṭṭiccambā, பெ. (n.) நான்கு திங்களில் பயிராகும் சம்பா நெல்வகை; a kind of paddy maturing in four months. ம. கட்டிச்சம்பாவு [கள் → கடு → கட்டி + சம்பா. கள் கட்டி திரட்சி]
கட்டிச்சவுக்காரம்	கட்டிச்சவுக்காரம் kaṭṭiccavukkāram, பெ.(n.) 1. சவுக்காரக்கட்டி; lump of fuller's earth found naturally in the soil. 2. நாட்டுச்சவுக்காரக்கட்டி; soap cake (சா,அக);. [கட்டி + சவுக்காரம். சவுள் → சவர் + காரம் - சவர்க்காரம் → சவுக்காரம் (உவர்மண், அளமண்);, உவர்மன் துணிவெளுக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டதை ஒப்பு நோக்குக);
கட்டிச்சி	கட்டிச்சி kaṭṭicci, பெ. (n.) வாணாள் நீட்சிக்குச்சித்தர் பயன்படுத்தியதாக அறியப்படும் மருந்து, செந்திராய், a drug with high potency said to be used by Siddhars for promoting longevity (சா,அக.); [கட்டு + கட்டுச்சி-கட்டிச்சி]
கட்டிச்சுருட்டு-தல்	கட்டிச்சுருட்டு-தல் kaṭṭiccuruṭṭudal, 6 செ.குன்றாவி (v.t) 1. பொருளைச் சுருட்டிக் கட்டுதல்; to pack up one's goods. "முட்டித் ததும்பி முளைத்தோங்கு சோதியை மூடரெல்லாங் கட்டிச் சுருட்டிக் கக்கத்தில் வைப்பர் கருத்தில் வையார் (பட்டினத்பொது,30);. 2. திருடிய பொருளைத் திரட்டுதல், to pack up stolen goods beforerunning away; to carry of plunder, as a thief. 3. செய்தொழிலை நிறுத்துதல்; to stop one's activities. உன் கடையைக் கட்டிச்சுருட்டு (உவ);. [கட்டு → கட்டி + சுருட்டு]

கட்டுப்படு	கட்டுப்படு2 katuppapu, 20 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கட்டுக்குள் அடங்குதல்; to yield, to submit; to be influenced by; to become bound, as by a compact or engagement. ஆசிரியர் ஆணைக்கு மாணர்வர்கள் கட்டுப்படுவர் (உ.வ.);. 2. தடைப்படுதல்; to be constipated, to be obstructed, as blood, as fluid in the system. 3.கட்டப்படுதல்; to be worn, to be tied. ம. கெட்டுபெடுக; தெ. கட்டுபடு;க. கட்டும்படு, கட்டுபடு, கட்டுவடு. [கட்டு + படு . கட்டு = வரம்பு. படுதல் = அமைதல்.]
கட்டுப்பவளம்	கட்டுப்பவளம் kattu-p-pavalam, பெ.(n.) பவளத்தாலான கையணி; coral wristlet. "கட்டுப் பவளங் கனகவளை பொற்கடகம்" (கூளப்ப. காதல். 136);. [கட்டு + பவளம்.]
கட்டுப்பழம்	கட்டுப்பழம் kaft(u)uppakku, பெ.(n.) கட்டிப் பாதுகாக்கப்பட்ட கனி; fruit protected by being packed up in a bag or case just before ripening. [கட்டு + பழம்.]
கட்டுப்பனை	கட்டுப்பனை katluppapa பெ.(n.) கட்டுப்பாளை பார்க்க;see kastu-p-pāja. [கட்டு + பனை.]
கட்டுப்பாக்கு	கட்டுப்பாக்கு kattu.p-pakku, பெ. (n.) வாய்ச்சூடு படத் துணியாலிடும் ஒற்றடம்; fomentation with a small roll of cloth previously warmed by blowing on it with the mouth. கண்வலிக்குக் கட்டுப்பாக்குக் கொடுக்கிறது வழக்கம் [உ.வ.]. [கட்டு + உப்பாக்கு - கட்டுப்பாக்கு (கட்டிய துணி முடிச்சாயால் வாய்வெதுப்பு ஏற்றுதல்); உருப்புவெப்பம் → உப். + ஆக்கு-உப்பாக்கு வெப்பம், வேது 'ஆக்கு' ஆக்கம் என பொருள்படும் முதனிலைத் தொழிற்பெயர்);.]
கட்டுப்பாட்டறை	கட்டுப்பாட்டறை kattu-p-pattara பெ.(n.) ஒரு துறை அல்லது நிறுவனத்தின் செய்தித்தொடர்பு பணிகளை மேற்கொள்ளும் இடம்; control room; வானூர்தி நிலையக் கட்டுப்பாட்டு அறையில் குண்டு வைத்திருப்பதாக மிரட்டினார்கள் (உ.வ.);. [கட்டுப்பாடு + அறை]

கட்டுப்பாட்டாளர்	கட்டுப்பாட்டாளர் kattuppattalar, பெ.(n.) செயலொழுங்குபடுத்துபவர்; controller. [கட்டுப்பாடு + ஆளர்.]
கட்டுப்பாட்டுரிமை	கட்டுப்பாட்டுரிமை katluppalturima பெ.(n.) கட்டுப்படுத்தும் உரிமை; right of control. [கட்டுப்பாடு + உரிமை]
கட்டுப்பாடு	கட்டுப்பாடு katluppapu, பெ.(n.) 1. பொதுநல ஏற்பாடு; compact, social bond, community law. 2. கட்சி. (வின்.);; league, party, faction, confederacy. 3.வரையறை; restriction. ம. கெட்டுபாடு;க.தெ.து.கட்டுபாடு [கட்டுப்படு → கட்டுப்பாடு.] கட்டுப்பாடு kattu-p-padu, பெ. (n.) கட்டுப்பொய் பார்க்க;see kattu-p-poy.
கட்டுப்பாடுபண்ணு-தல்	கட்டுப்பாடுபண்ணு-தல் kattu-p-padu-pannu11 செ.கு.வி. (v.i.) வரையறை செய்தல்; to bind, put a restraint upon. [கட்டுப்பாடு + பண்ணு.]
கட்டுப்பாம்பு	கட்டுப்பாம்பு katluppambu, பெ.(n.) ஒருவகை நல்ல பாம்பு; a fierce species of cobra. க. கட்டு காவு [கட்டு + பாம்பு]
கட்டுப்பாளை	கட்டுப்பாளை kaffu-p-palai, பெ.(n.) பதநீருக்கென்று பாளைசீவிக் கட்டப்பட்டஆண்பனை. (G. Tn .D.222);; male palmyra which is tapped for its juice. [கட்டு + பாளை.]
கட்டுப்பானை	கட்டுப்பானை kattu-p-papa பெ. (n.) பானையாற் கட்டப்பட்ட மிதவை. (வின்.);; float or raft, constructed on inverted pots. [கட்டு + பானை = கட்டுப்பானை)
கட்டுப்பிரியன்	கட்டுப்பிரியன் kattu.-p-piriyao, பெ. (n.) உடம்பிலும் நெற்றியிலும் புள்ளிகளையுடைய ஒரு கடல்மீன் வகை; a kind of sea fish which is having dots on its forehead and body. [கட்டு + பிரியன். புரியன் → பிரியன்.] இது கபில நிறமுடையது. இதன் புள்ளிகள் நீல வண்ணத்திலிருக்கும். 15 விரலம் நீளமுடையது.

கட்டுப்பு	கட்டுப்பு katuppu, பெ.(n.) மிகுதியாக உவர்ப்பாகியிருப்பது; excessive saltiness. க. கட்டுப்பு. [கட்டு + உப்பு. கடு = மிகுதி. கடு → கட்டு] கட்டுப்பு katuppu, பெ.(n.) நெருப்புக்கு ஓடாதபடி கட்டிய உப்பு; consolidated with the aid of nitre, alum, salt ammoniac, Sea water, etc., used in due proportions. [கட்டு + உப்பு.] பொதுவாக உப்பை வெடியுப்பு, சீனம், நவச்சாரம், கடல்நீர் முதலானவற்றைக் கொண்டு கட்டலாம் என்பர். அது கசிவு நீங்கிக் கெட்டியாக ஆகும். அதற்குப் பல சிறந்த குணங்களுண்டு. பாம்பைப் போல் சட்டைபோக்கிக் கொள்ளலாம். சடத்தை வயிரம் போலாக்கி நெடுங்கால மிருக்கலாம். ஓகத்தில் அது மூச்சாடவொட்டாது; துக்கமிராது;உடம்பில் வியர்வை உண்டாகாது. =உப்பைக் கட்டியவன் உலோகத்தைக் கட்டுவான். [பழ..] [சா.அக.]
கட்டுப்புணை	கட்டுப்புணை katuppupa பெ.(n.) கட்டுமரம் பார்க்க;see katsu-maram. [கட்டு + புனை.]
கட்டுப்புரியம்	கட்டுப்புரியம் kattu-p-puriyam, பெ.(n.) தேசிக் கூத்துக்குரிய கால் வகை (சிலப்.3 அடியார்க்கு நல்லார் உரை);; a posture of the legs in dancing. [கட்டு + புரியம்.]
கட்டுப்புனை	கட்டுப்புனை katuppupa பெ.(n.) கட்டுமரம் (சிலப். 13:179. அரும்.);; catamaran. [கட்டு + புனை.]
கட்டுப்பூட்டு	கட்டுப்பூட்டு katupputtu, பெ.(n.) அணிகலன் (யாழ்ப்.);; ornament, jewel. [கட்டு + பூட்டு. பூண் → பூட்டு.]
கட்டுப்பெட்டி	கட்டுப்பெட்டி katuppeti பெ.(n.) 1 பிரம்பு ஒலை, மூங்கிற்பற்றை முதலியவற்றால் முடைந்த பெட்டி; stif basket braided with rattan, or palmyra leaf or bamboo spits. 2. பழைய வழக்கங்களைவிட்டுப் புதிய வழக்கங்களைக் கைக்கொள்ளாதவர் (இ.வ.);; old fashionedways;impervious to modern manners, out of place infashionable society. இன்னும் இவர் கட்டுப்பெட்டியாகத்தான் வாழ்கின்றார்(உ.வ.); [கட்டு + பெட்டி.]
கட்டுப்பேச்சு	கட்டுப்பேச்சு kattu-ppecu, பெ(n.) 1பொய்யாகக் கற்பித்த சொல்; fabricated story, ingenious state ment fictiously made up, concoction. 2.அடக்கமான பேச்சு; un restrained speech. [கட்டு + பேச்சு.]

கட்டுப்பொய்	கட்டுப்பொய் katuppoy, பெ.(n.) வேண்டுமென்றே பொய்யாகக் கூறுஞ் செய்தி (இ.வ.);; fib, concoction. [கட்டு + பொய்.]
கட்டுப்போடு'-தல்	அஅன்ன ஆவன்னா aannaāvannā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;
கட்டுபடி	கட்டுபடி kattupa. பெ.(n.) 1. போதுமான அளவு: just sufficient. அரிசி இந்த விலைக்கு விற்றால்தான் கட்டுபடியாகும் (உவ.);. 2. மறுமணம்; remarriage. அந்தக் கைம்பெண்ணை இவனுக்குக் கட்டுபடி செய்தார்கள் (இ.வ.);. க. கட்டப்பணெ [கட்டுபடு → கட்டுபடி. கட்டுதல் மிகுதல், நிறைதல், போதியதாதல். செல்லுபடி, அத்துபடி, கட்டுபடி போன்றவற்றில் 'படி' என்பது பெயரீறு படி தன்மை செல்லுபடி செல்லும் தன்மை கட்டுபடி, கட்டும் (போதியதாகும்); தன்மை 'கட்டுபடி' கூட்டுச்சொல்லன்று. சென்னைப் பல்கலைக்கழக அகரமுதலியில் இடையில் வல்லெழுத்து மிகுத்து கட்டுப்பது என குறித்திருத்தல் தவறு);]
கட்டுபடியாகு-தல்	கட்டுபடியாகு-தல் katlupaiy-kgu, 7 செ.கு.வி. (v.i.) 1.போதியதாய் இருத்தல்; to be enough. சம்பளம் எனக்குக் கட்டுபடியாகவில்லை (உ.வ.);. 2.ஈடுகொடுத்தல்; to meet adequately. சம்பளத்தில் பாதி கொடுத்தால்தான் செலவுக்குக் கட்டு படி யாகும் (உவ);. மறுவ. கட்டு படியாதல் [கட்டு + படி ஆகு-.]

கட்டுபடியினாம்	கட்டுபடியினாம் katluppai-y-inசm, பெ.(n.) குறைந்த தீர்வைக்குட்பட்ட நிலம்; land held at favourable quit-rent. [கட்டுபடி + இனாம். U..inam→ த இனம் (கொடை);.]
கட்டுமசது	கட்டுமசது kattu-masaut, பெ.(n.) கட்டுமட்டு பார்க்க;see kattu-mattu. [கட்டு + மசது. மட்டு → மசது.]
கட்டுமட்டு	கட்டுமட்டு kattu-matu, பெ.(n.) 1. அளவாய்ச் செலவிடுகை (யாழ்ப்);; economy, frugality, thrift. 2. ஒத்த தன்மை (யாழ்ப்.);; unanimity, oneness of feeling. 3. சொல்லடக்கம் (யாழ்ப்.);; taciturnity. 4. ஆற்றல், திறமை; ability, கட்டுமட்டாய்ப் பேசு (உ.வ.);. 5.நல்ல உடற்கட்டு; robust build of body, strong, hardy, constitution. மறுவ. கட்டுகிட்டு, கட்டுமுட்டு. க.கட்டுமசது; Mar. katamast, kathamast. [கட்டு+மட்டு. கட்டுமட்டு என்பது வடபுலத்தில் கட்டு மஸ்து எனத் திரிந்தது. மஸ்து உருதுச்சொல்லாகத் தோற்றமளிப்பினும் அது 'மட்டு' என்பதன் திரிபே கட்டுமட்டு - எதுகை குறித்த மரபிணைச் சொல்.]
கட்டுமண்	கட்டுமண் kattu-man, பெ.(n.) ஏனம் வார்க்கும் மண்கரு; earthe n mould for casting metal vesSels, Crucible, [கட்டு + மண், கட்டமைந்த மண்வார்ப்பு]
கட்டுமரம்	கட்டுமரம் kattu-maram, பெ. (n.) 1. மீன் பிடிப்பதற் காக மரங்களாற் பிணைக்கப்பட்ட மிதவை; catamaran, used for deep sea fishing, raft made of logs of wood lashed or joined together. 2. கூத்தாண்டை என்ற பாரதக்கதைபற்றிய விழாக் கொண்டாட்டத்தில், அரவானைப் பலியாகக் கொணர்ந்து கட்டும் மரம்; post to which is bound Aravao to be offered as a sacrifice in the festival of kottandai held to commemorate certain incidents in the Mahabharata. ம. கெட்டுமரம், கட்டுமரம், கட்டமரம், க. கட்டுமர;தெ. கட்டுமரமு, கட்டுமாநு E. catamaran. [கட்டு + மரம். 'இரு கடையும் வளைந்த மரக்கட்டு கட்டுமரம்' (சொல்.ஆ.க.41);.]

கட்டுமருந்து	கட்டுமருந்து kattu-marundu. பெ.(n.) 1. கக்கல் (வாந்தி); கழிச்சல் (வயிற்றுப்போக்கு);, அரத்த, பெரும்பாடு முதலிய போக்குகளை நிறுத்தும் மருந்து, medicine that can arrest vomitting, or purging, hemorrhage, excess discharge at menstruation etc-astringents. 2. காயம், புண் முதலியவற்றுக்குக் கட்டுவதற்கு முன் இடும் மருந்து; medicines applied externally for healing a wound, injury, ulcer, sore etc. 3. தமிழ் மருத்துவ முறைப்படி வீரம், பூரம், இலிங்கம் முதலியவற்றைக் கட்டி, நோய்களுக்குத் தேன், முலைப்பால், மூலிகைச்சாறு முதலியவற்றில் இழைத்துக் கொடுக்கும் மருந்து; pills of corrosive sublimate, meriate of mercury, vermiltion etc., consolidated (partially); as perrules of Tamil Medicine and prescribed byvaithyansas internalremedies aftermacerating in honey, breastmilk, juice of green herbs etc., (சா.அக.);. [கட்டு + மருந்து.]
கட்டுமலை	கட்டுமலை kattu-malai பெ.(n.) செய்குன்று; artificial hillock, decorative-mound raised in a garden. [கட்டு + மலை கட்டுதல் = செய்தல்.]
கட்டுமா	கட்டுமா kattu-mă, பெ.(n.) ஒட்டுமா; grafted mango tree. "கட்டுமாவின் றீங்கனியே" (திருப்போ.சந். பெருங்கழி.1,7);. [கட்டு மா.]
கட்டுமாக்களி	கட்டுமாக்களி kattu-makkal பெ.(n.) கட்டிகளுக்கு வைத்துக் கட்டப் பயன்படும் மாவுக்களி; a soft.composition of baked flour applied to abscesses - poultice. (சா.அக.); [கட்டு + மா(வு); + களி.]
கட்டுமாத்திரை	கட்டுமாத்திரை kattu-matia பெ.(n.) 1. இறுகச் சேர்க்கப்பட்ட மருந்துக்கட்டு; a crystallized pill made of various medicinal ingredients. 2. வயிற்றுப்போக்கை நிறுத்தும் குளிகை; a medicinal pill administered to bind loose bowels. [கட்டு + மாத்திரை.]
கட்டுமாந்தம்	கட்டுமாந்தம் kattu-mandam, பெ.(n.) மலச் சிக்கலால் குழந்தைகட்கு வரும் நோய்வகை. (பாலவா. 38.);; a disease of children caused by constipation. [கட்டு + மாந்தம்.]
கட்டுமாமரம்	கட்டுமாமரம் kattu-mamaram, பெ.(n.) ஒட்டுமா மரவகை; a kind of mango tree. [கட்டு + மாமரம்.]
கட்டுமாலை	கட்டுமாலை kattu-mala, பெ.(n.) கோயில் கோபுர (விமான); உச்சியில் அமையும் ஒருறுப்பு; a part of the top of a "gopuram". [கட்டு + மாலை.]

கட்டுமாறு	கட்டுமாறு katumaru பெ.(n.) 1. துடைப்பம்; broom, 2. தடியில் கட்டிய துடைப்பம் (மட்ட.அக.);; wooden-broom. [கட்டு + மாறு.]
கட்டுமானக்கோயில்	கட்டுமானக்கோயில் kattư-mãoa-k-köyil, பெ.(n.) கல், செங்கல், முதலியவற்றால் கட்டப்படும் கோயில்; constructed temple. [கட்டு + மானம் + கோயில்.] குடைவரை போன்று ஒரு கல்லில் குடையாமல், செங்கல், கருங்கல் கொண்டு அடுக்கிக் கட்டப்படும் கோயில்.
கட்டுமானம்	கட்டுமானம்1 katamaoam, பெ.(n.) 1. கட்டடம் கட்டுதல்; construction of buildings. இது செங்கல், கட்டுமானம்; கருங்கல் கட்டுமானம் அன்று (உவ);. 2. நாவாய் முதலியன கட்டுதல்; fabrication as of boat, ship etc. இவன் கப்பல் கட்டுமானப் பணியில் பணியாற்றுகிறான் (உ.வ.);. 3. கணிப்பொறி வடிவமைத்தல்; design and fabcriation of computers; சப்பான் நாட்டுக் கட்டுமானக் கணிப்பொறிகள் தரம் வாய்ந்தவை(உவ.);. 4. நகைகளில் மணி பதிக்கும் வேலை; setting of precious stones, as in jewels. [கட்டு + மானம். 'மானம்' தொ.பெ.ஈறு.] கட்டுமானம்2 kattu-magam, பெ.(n.) ஆக்கப் பொருள் அல்லது விற்பனைப் பொருளின் அடக்கவிலை; cost of produce of salable material. [கட்டு + மானம்.]
கட்டுமானியம்	கட்டுமானியம் kattu-mapiyam, பெ.(n.) ஏரி அமைத்தற்காக அளிக்கப்படும் மானியம்; grant given for construction of a lake. க. கட்டுமான்ய [கட்டு + மானியம். Skt. manya → த. மானியம்.]
கட்டுமுக்கை	கட்டுமுக்கை kattu-mu-k-ka, பெ.(n.) மூன்று நெற்கட்டுகளை வரியாகச் செலுத்தும் கோயிற்குரிய கடமை வகை (M..E..R..1916, p.152);; a levy payable to temple in the form of three bundles of paddy sheaf. [கட்டு + முக்கை. முக்கை + மூன்று. கட்டுமுக்கை கட்டுகள் மூன்று ஒற்றை இரட்டை, முக்கை என்பது மரபு.] அரிமுக்கையினின்றும் வேறுபடுத்திக் காட்டு வதற்காகப் பெரிய நெற்கட்டு மூன்று, கட்டுமுக்கை எனப்பட்டது. கட்டு என்பது கயிற்றால் கட்டப்பட்ட நெற்கட்டு.

கட்டுமுகனை	கட்டுமுகனை kattu-mugada பெ.(n.) 1 அதிகாரம், authority. 2.மேலாண்மை; management, direction, supervision, superintendence. 3.கண்டிப்பு, strictness, rigour. 4. தடை; exclusion, debarring. 5.அடக்கம்; restraint, restriction, check. 6.சிக்கனம்; economy, frugality, thrift. [கட்டு + முகனை. முகம் → முகனை எனத் திரிந்தது இடவழக்குத் திரிபு முகம் + தோற்றம் வெளிப்பாடு கட்டுமுகம் கண்டிப்பின் வெளிப்பாடு.]
கட்டுமுட்டு	கட்டுமுட்டு kattu-mutu, பெ.(n.) 1. அமைதி, quiet. ness, good behaviour with reference to children. 2. உடற்கட்டு; strong physique. 3. கட்டுமட்டு பார்க்க;see kaffu-mastu-5. [கட்டு + (மட்டு →); முட்டு.]
கட்டுமுடி	கட்டுமுடி kattu-mudi. பெ(n.) 1. பின்னிமுடிந்த கூந்தல்; a knot of braided hair (கருநா.);. 2. இடுமுடி (சவுரி);; attached hair, false hair. 3. அடர்த்தியான முடி; thickly irown hair. க. கட்டுமுடி [கட்டு + முடி.]
கட்டுமுள்	கட்டுமுள் kattu-mul பெ.(n.) 1. சேவற் காலின் பின் நகம், the heel or spur of a cock. 2. வேலி வரிசைபிடிக்க இரண்டு பக்கமும் குறுக்காக வைத்துக் கட்டப்படும் முள்; thorn poles used to keep both sides of a fence intact. [கட்டு + முள்.]
கட்டுமுளை	கட்டுமுளை katu-mulai பெ(n.) 1. கொளுவி வகை (C..E..M);; riveted hook. 2. கடலோரத்தில் மரக் கலத்தை நிறுத்திட ஏதுவான சிறிய மரக்கொம்பு (செங்கை. மீனவ);; peg used to tie boats at the Shore. [கட்டு முளை முளை குறுந்தறி.]
கட்டுமுறி-த்தல்	கட்டுமுறி-த்தல் kattu-muri, 4. செ.குன்றாவி. (v.t.) கட்டுடைத்தல், கட்டுப்பாடு மீறுதல்; to go beyond the rules. [கட்டு + முறி-.]

கட்டுமுறை	கட்டுமுறை kaliu-mura பெ.(n.) ஒடுஞ் சரக்குகளை நெருப்பிற்கோடாதபடி செய்யச் சித்தர்களின் ஊதை (வாத); நூல்களிற் சொல்லியுள்ள வழிகள்; the sev. eral methods or processes laid down in the Siddhar's works on Alchemy for consolidating or fixing substances which pass off as flames or into vapour in fire or when exposed to heat. [கட்டு + முறை.]
கட்டுமை	கட்டுமை katumai பெ.(n.) கட்டுப்பாடு (யாழ்.அக.);: Social rules, Caste rules. [கட்டு → கட்டுமை. ஒ.நோ ஒன்று → ஒற்றுமை, கட்டுமை → கட்டமை. கட்டுமை கட்டுப்பாடு அல்லது ஒருங்கிணைப்பு கட்டமைவு.]
கட்டுருபன்	கட்டுருபன் katurabao, பெ.(n.) தனித்து நின்று பொருள்தரும் தன்மை இன்றிப் பிறவற்றோடு இணைந்து வரும் உருபன்; bound morpheme. [கட்டு + உருபன்.] ஓர் ஒலியனோ (phoneme); ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட ஒலியன்களோ இணைந்து ஒரு பொருளை உணர்த்துமாயின் அதனை உருபன் என்பர், இன்றைய மொழிநூலார். தனித்து நிற்கவல்ல உருபன்கள் தனியுருபன் (free morpheme); என்றும், தனித்து நிற்க இயலாதவை கட்டுருபன் (bound morpheme); என்றும், கருதப்படும். மரபிலக்கண முறைப்படி இடை நிலை, ஈறு முதலியவை கட்டுருபன்களாகும்.
கட்டுரை	கட்டுரை1 katura, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1.2.உறுதியாகச் சொல்லுதல்; to speak with assurance, say with certainty. "அக்குடிலையின் பயனினைத் தென்றே கட்டுரைத்திலன்" (கந்தபு. அயனைச் சிறைபு:14);. 2. தெளிவாகச் சொல்லுதல் (திவ்.திருவாய்; to say clearly, express distinctly. [கட்டு + உரை - கட்டுரை- கட்டு = உறுதி செறிவு. கட்டுரைத்தல் = உறுதி மொழிதல்.கட்டுரை - இரண்டன் தொகை.] கட்டுரை2 katura: பெ.(n.) 1. உறுதிச்சொல்; a vowal, solemn declaration. "கட்டுரை விரித்துங் கற்றவை பகர்ந்தும் பட்டவை. துடைக்கும் பயங்கெழு மொழியினள்" (மணிமே23:5);. 2. பொருள் பொதிந்த சொல்; pithy, sententious expression. கோட்டமில் கட்டுரை கேட்டனன்" (சிலப். பதி54.); 3. பழமொழி, proverb, "உற்றலாற் கயவர் தேறா ரென்னுங் கட்டுரை" (தேவா.523:8);. [கட்டு + உரை. கட்டு உறுதி = செறிவு. கட்டுரை. கட்டாக, செறிவாக உறுதிப்பட உரைப்பது.] கட்டுநிட்டு, கட்டுப்பாடு, கட்டி நிற்றல் போன்றவற்றில் கட்டு என்னும் சொல் உறுதிப்பாட்டைக் குறித்தமை உறுதி யாகிய கட்டுரை என்றும் கட்டி உண்ரக்கும் அல்லது

கட்டுரைச்சுவை	கட்டுரைச்சுவை katura.c-cuva பெ.(n.) இலக்கிய வுரைநடை; stylistic beauty of prose, தோற்றந் தாமே வினையொடு வருமே என்பதில் தாமே என்பது கட்டுரைச் சுவைப்பட நின்றது (தொல்.சொல்.10,சேனா);. [கட்டுரை + சுவை. கட்டுரை = பேச்சின் செறிவு.]
கட்டுரைப்போட்டி	கட்டுரைப்போட்டி katurappalli பெ.(n.) கட்டுரை வரைதிறன் காண நடத்தும் போட்டி; essay competition, [கட்டுரை + போட்டி.]
கட்டுரைப்போலி	கட்டுரைப்போலி katural.p-pol, பெ.(n.) உரை நடையின் ஒருவகை; a kind of prose, கத்தியமாவது கட்டுரைப்போலியும் செய்யுட் போலியும் என இரண்டு வகைப்படும் (வீரசோ. யாப்பு:6, உரை);. [கட்டுரை + போலி.]
கட்டுரையாளர்	கட்டுரையாளர் katurai-alar. பெ.(n.) ஆய்வுரை படைப்பாளர்; essayist. [கட்டுரை + ஆளர்).]
கட்டுவடம்	கட்டுவடம் kaliu-Wadam, பெ.(n.) 1. கழுத்தணி வகை (கலித். 96, உரை);; necklace of beads. 2. காலணி வகை; an anklet "கட்டுவடக் கழலினர்" (பரிபா.12:24);. [கட்டு + வடம். கட்டுவடம் (வினைத்தொகை);.] கட்டுதல் = தொடுத்தல், கோத்தல். வட்டம் → வடம் , வட்டவடிவாகத் தொடுக்கப்பட்டது.]
கட்டுவம்	கட்டுவம் katuwam, பெ.(n.) 1. கட்டப்பட்டது. that which is bound. 2. பெண்கள் காலின் நான்காம் விரலில் அணியும் காலாழி (யாழ்ப்.);; ring worn on their fourth toe by women. மறுவ விரலாழி (யாழ்ப்.); ம. கட்டுவம் [கட்டு + அம் - கட்டுவம் நடிப்பது (நட்டம் → நாட்டியம்); நட்டுவம் எனத் திரிந்து நாட்டியம் ஆடுதலைக் குறித்தது. இதுபோன்று கட்டுவது → கட்டுவம் எனத் திரிந்து பிறவினைப் பொருளில் கட்டுவிக்கப்பட்ட கால்விரலணியைக் குறித்தது. காலில் அணிவிக்கும் சடங்கை முதலில் குறித்துப் பின்னர் விரலணியைச் சுட்டியது.]
கட்டுவலை	கட்டுவலை kaliu-Wala பெ.(n.) 1. இருபக்கமும் திறந்த வாயுள்ளதும் அதில் குறுகிய வாய்ப் பக்கத்தைக் கயிற்றால் கட்டி விரிந்த வாய்ப்பக்கத்தை ஆற்றில் வீசுவதுமான வலை வகை; a fishing net open at both ends one of which is narrower being tied when in use and the mouth distended by hoop or pegs when set in a stream. 2. பெருவலையின் முதன்மைக் கூறுகளில் ஒன்றானதும் தலை வலையையும் சிறு வலையையும் இணைப்பதுமான வலை (தஞ்சை மீனவ.);; a part of the net which connects the main net and the Small net. க. கட்டெவலெ, கட்டபலே [கட்டு + வலை.]

கட்டுவளையம்	கட்டுவளையம் kaliu-Walayam, பெ.(n.) நீளக்கம்பிகளுக்கு ஒழுங்கும் வலிமையும் தருவதற்காகக் கட்டப்படும் வளையம்; rings which connect straight rods to get shape and strength. [கட்டு + வளையம்.]
கட்டுவன்	கட்டுவன் katuwao பெ.(n.) ஆண்பால் இயற்பெயர்; masculine proper name. ம. கட்டுவன் [கட்டு + வ் + அன் - கட்டுவன். கட்டு + உறுதி வலிமை. ஒ.நோ. கட்டுடல்.]
கட்டுவாங்கன்	கட்டுவாங்கன் kalluvargao, பெ.(n.) மழுவைப் படைக்கலமாகக் கொண்ட சிவன்; Siva, one of whose weapon is a battle-axe. [கட்டுவாங்கம்1 → கட்டுவாங்கன்.]
கட்டுவாதி	கட்டுவாதி katuwati பெ.(n.) நெருப்பிற்கு ஒடும் சரக்குகளை ஒடாமற் கட்டி இதளிய மாற்றம் (இரசவாதம்); செய்பவன்; an alchemist who is skilled in the art of fixing volatile bodies for purposes of transmutation (சா.அக.);. [கட்டு+(வா); வாதி. ஆள் → ஆளி → வாளி → வாதி. கட்டாளி எனின் செந்தமிழாம்.]
கட்டுவாய்வலை	கட்டுவாய்வலை kattu-vey-Wala. பெ.(n.) மணி வலையின் கீழ்ப்பகுதி. (தஞ்சை மீனவ.);; lower part of the fishing net known as manivalai. [கட்டுவாய் + வலை (விளிம்பில் கட்டுமுடிச்சுகள் உள்ள வலை.]
கட்டுவாயில்	கட்டுவாயில் kaliu-Wayi. பெ.(n.) மேல் வளைவு இட்டு அமைக்கப்பட்ட வாயில்; arched door-way, portal. மறுவ: தோரணவாயில் [கட்டு + வாயில். கட்டு = மேற்கட்டு.]
கட்டுவி-த்தல்	கட்டுவி-த்தல் kattuvi, பி.வி.(caus.) ஏற்பாடு செய்வித்தல்; to arrange. "காவலன்நான் நிபந்தங்கள் கட்டுவித்தே" (திருத்தொண்டர் புராணசார:31);. [கட்டு → கட்டுவி-.]

கட்டுவிச்சி	கட்டுவிச்சி kattu-vicci, பெ.(n.) குறிசொல்பவள்; female sooth sayer. "அதுகேட்டுக் காரார்; குழற்கொண்டை கட்டுவிச்சி கட்டேறி" (திவ். இயற். சிறிய, ம.20);. மறுவ. கட்டுவித்தி [கட்டுவித்தி → கட்டுவிச்சி.] கட்டுப்பார்க்கும் வழக்கம் நற். 288, அகநா.98, குறிஞ்சிப் 7. பெருங் 37:235, திவ். சிறிய திருமடல். 20:2;திவ். திருவாய் 4.6: 3. மீனாட்சி யம்மை குறம் 26 ஆகியவற்றில் குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது. கட்டு = குறி சொல்லுதல்.
கட்டுவிட்டுப்பாய்-தல்	கட்டுவிட்டுப்பாய்-தல் kattu-Vittu-p-pay-, 2.செ.கு.வி.(v.i) உடைப்பு உண்டாகும்படிப்பெருகுதல் (வின்.);; to burst out and flow, as aflood by breaching an embankment. [கட்டு + விட்டு + பாய்.]
கட்டுவிடு-தல்	கட்டுவிடு-தல் kattu-vidu- 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கட்டவிழ்தல்; தளர்தல்; to be loosened untied. 2. உடல் வலுவிழத்தல்; to be weakened, as a body. 3. முதுமூப்புக் காலத்தில் மூட்டுகள் தளர்தல்; to relax, as the joints and muscles at old age (வின்.);. 4. வண்டிச்சக்கரத்து வட்டையின் இரும்புப் பட்டையை மாற்றுதல்; to change the iron tyre of bullock carts. [கட்டு + விடு. கட்டு + இறுக்கம், செறிவு, திண்மை விடுதல் குறைவுபடுதல்.]
கட்டுவித்தி	கட்டுவித்தி katuwitt பெ.(n.) குறிசொல்பவள்; female sooth sayer.
கட்டுவிரியன்	கட்டுவிரியன் kattu-viriyao, பெ(n.) விரியின் பாம்பு வகை (M.M.);; a snake with rings on its body. [கட்டு + வரியன் – கட்டுவரியன் → கட்டுவிரியன். கட்டு = வரிவரியான தோற்றம்.]
கட்டுவினா	கட்டுவினா kaliu-voka, பெ.(n.) பெருக்கற் கணக்கு வகை; a kind of multiflication. [கட்டு + வினா.]
கட்டுவேலை	கட்டுவேலை katu-vela பெ.(n.) 1. கட்டடம் கட்டும்தொழில்; construction work, masonry work. 2.கம்பி கட்டும் தொழில்; barbinding work. [கட்டு + வேலை. கட்டு = பிணை, சேர்.] கருங்கல், செங்கல் போன்றவற்றைப் பயன்படுத்திக் கட்டடம் உருவாக்குவதால் பெற்ற இப்பெயர் கட்டடம் கட்டக் கம்பிகளைப் பிணைத்துத்தரும் தொழிலையும் குறிப்பதாயிற்று.

கட்டுவேலைக்காரர்	கட்டுவேலைக்காரர் kattu-vela.k-karar, பெ.(n.) கட்டடம் கட்டுபவர்; கம்பி கட்டுபவர்; mason or bar binder. [கட்டு + வேலை + காரர்.]
கட்டுவை	கட்டுவை katuwa பெ.(n.) 1.கட்டில், cot, "கட்டுவை யதனையு முதவினர்" (சிவதரு. சுவர்க்க நரகவி.9);. 2. செம்பு; copper. [கட்டு + வை - கட்டுவை (கயிற்றால் கட்டப்பட்ட கட்டில்); வை - தங்குமிடம் இருக்குமிடம் வை - முதனிலைத் தொழிற்பெயர். தொழிலாகுபெயராய்த் தங்குமிடத்தைக் குறித்தது. கல் போன்றவற்றையும் இறுகப்பிணைக்கும் தன்மை பற்றியே செம்பிற்கும் கட்டுவை பெயராயிற்று.]
கட்டுறவி	கட்டுறவி kafuravi பெ.(n.) இறகுள்ள கட்டெறும்பு; ant. "கட்டுறவி தேள்பணி கருங்குளவி பூரம்" (அரிச்சந்.பு.நகர்நீ. 39);. க. கட்டிறும்பெ, கட்டிறுவெ கட்டிருவே, கட்டிருடிபெ, பட கட்டிருப்பு. [கட்டு + (இறுவு); → இறுவி – கட்டிறவி → கட்டுறவி. இல் (குத்துதல்); → இறுவி.]
கட்டுறுதி	கட்டுறுதி katuruti பெ.(n.) வலிமை; strong. [கட்டு + உறுதி.]
கட்டூண்	கட்டூண் kafor, பெ.(n.) களவு செய்து உண்கை; living by plunder. "கட்டூண் மாக்கள்" (சிலப்.16:169);. [கள் + து - கட்டு + ஊண். ஊண் = உணவு கட்டு : களவு.]
கட்டூண்மாக்கள்	கட்டூண்மாக்கள் kaformakkal பெ.(n.) திருட்டுத் தொழிலால் உடல் வளர்ப்போர்; person who is living upon- robbery. " கட்டூண் மாக்கள் கடந்தரு மெனவாங்கு" (சிலப்.12:19);. [கள் (களவு); → கட்டு + உண் + மாக்கள்.]
கட்டூர்	கட்டூர் kattū̃, பெ.(n.) படைவீடு; military camp. "ஆரிறை யஞ்சா வெருவரு கட்டூர்" (பதிற்.82.2);. "புகழ்சால் சிறப்பிற் காதலி புலம்பத் துறந்து வந் தனையே யருந்தொழிற் கட்டுர் (ஐங்குறு. 445);. மறுவ. பாடி, பாசறை [கட்டு + ஊர் . கட்டுதல் = செய்தல். இடைக்காலப் பயன்பாட்டுக்காகக் கட்டுவிக்கப்பட்ட போர் மறவர் குடியிருப்பு.]

கட்டெலி	கட்டெலி katel, பெ.(n.) கடித்தால் இறப்புண் டாக்கும் எலிவகை (வின்.);; a rat, the bite of which is said to be fatal. [கள் → கடு + எலி கடு – நஞ்சு.]
கட்டெழில்	கட்டெழில் katte/i/ பெ.(n.) பேரழகு; great beauty. "கட்டெழில் சேர்ந்த வட்டணைப் பலகை" (பெருங். உஞ், 42.63,64);. மறுவ. கட்டழகு [கட்டு + எழில். கட்டு - மிகுதி.]
கட்டெறும்பு	கட்டெறும்பு katerumbu, பெ.(n.) பெரியகறுப்பெறும்பு; large black ant. கழுதை தேய்ந்து கட்டெறும்பு கட்டேறு-தல் ஆனது (பழ.);. "கன்றுக ளோடச் செவியில் கட்டெறும்பு பிடித்திட்டால்" (திவ். பெரியாழ். 24:2); ம. கட்டுறும்பு; க. கட்டிருவெ, கட்டிறும்பெ;பட கட்டிருப்பு தெ. கட்டெசிம. Iகள் கட்டு எறும்பு கள் கருமை)
கட்டேறு-தல்	கட்டேறு-தல் katteru-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) வெறி ustLéo; to become possessed by a spirit. "கட்டுவிச்சிகட்டேறி (திவ் இயற். சிறியதிரும, 20); |கட்டு + ஏறு-கட்டேறு-. கட்டுதல் கட்டுரைத்தல், தானாக ஒன்று இட்டுரைத்தல், ஏறுதல் அத்தன்மை எய்தப்பெறுதல்)

கட்டை	கட்டை1 kala. பெ. (n.) 1. குட்டையான கற்றை Gumsirm Gsuff. (Q&m.o.o.65);; short and bushy root. 2. நெல், சோளம், கரும்பு முதலியவற்றில் அறுவடை செய்ததுபோகத் தரையில் உள்ள எஞ்சிய u(55);; stalks of paddy, jowar, sugarcane etc,after harvest on the field. 5t'smL (555&Q.5msiremmlná, பார்த்து உழு(உ.வ.);. கட்டை2 kata பெ. (n.) 1. காய்ந்த கொம்பும் கவையு மாகிய விறகு (சூடா);; firewood. 2. ஈம விறகு; funeral pyre. "நடுக்கட்டையிலே கிடத்துமட்டும்" (5s floum.1: 195:10);. 3. (5sps);; block, small stump, piece of timber 4. &LIts sponsm (silsit.);; stake. 5. கடலுள் விலையிருக்கு மிடம் காட்டும் குற்றி, wooden float of a big sea-fishing net. 6. 2. Léi); body கட்டையிருக்கையிற் சிதம்பரம் போய் காண வேண்டும் (உ.வ.);. 7. உயிரற்ற உடல் (மூ.அக.);
கட்டைக்கயிறு	கட்டைக்கயிறு kata.k-kayiru, பெ. (n.) வலையில் மிதப்புக் கட்டை பிணைத்தற்குரிய சிறு கயிறு (555mg offsprou.);; cord used for tying pieces of wooden blocks to fishing nets, ம. கங்கிலி
கட்டைக்கரி	கட்டைக்கரி kata.k-kar பெ. (n.) மரக்கட்டையைக் காற்றுப்படாமல் எரித்து உண்டாக்கும் கரி, charcoal. கும்மட்டி அடுப்பிற்குக் கட்டைக்கரிவாங்கிவா(உவ);. மறுவ. அடுப்புக்கரி ம. கட்டக்கரி [கட்டை + கரி.] மரக்கட்டைகளை அடுக்கி, மண்பூச்சுப் பூசித் தீயூட்டி, காற்றுப்புகாமல் மூட்டமிட்டுக் உருவாக்குவது கட்டைக்கரி.
கட்டைக்கருத்து	கட்டைக்கருத்து katal-k-karutu, பெ.(n.) மந்தக் கருத்து; obtuse notion. [கட்டை6 + கருத்து.]

கட்டைக்கரும்பு	கட்டைக்கரும்பு kattai-k-karumbu, பெ.(n.) கரும்பை அறுவடை செய்தபின் மண்ணில் புதைந்திருக்கும் வேர்க்கரும்பினின்று வளரும் கரும்பு, succeeding growth of cane raised from a portion of stalk which is replanted. கட்டைக்கரும்பானதால் வயலில் பயிர்ச்செலவு குறைவு (உ.வ.);. [கட்டை + கரும்பு.] பெரும்பாலும் முதற்போக விளைபயணி லிருந்து இதன் விளைபலன் சற்றே குறைவாக இருக்கும்.
கட்டைக்கழுத்தன்	கட்டைக்கழுத்தன் kalai-k-kalutar, பெ.(n.) மரவட்டை, wood louse (சா.அக.);. [கட்டை6 + கழுத்தன்.]
கட்டைக்கற்றாளை	கட்டைக்கற்றாளை katal-k-karrala, பெ.(n.) நெல்வகை; a kind of coarse paddy. [கட்டை6 + கற்றாளை.]
கட்டைக்காணம்	கட்டைக்காணம் kattai-k-kānam, பெ. (n.) நிலவுடைமையாளருக்குக் குத்தகைக்காரர் தரும் அன்பளிப்பு; a complimentary present made by a tenant or lease-holder to the proprietor of an estate. ம. கட்டக்காணம் [கட்டை + காணம். காணம், பொன், பொற்காசு பொருள். கட்டைக்காணம் சிறுபொருள்.]
கட்டைக்காப்பு	கட்டைக்காப்பு kattal-k-kappu, பெ.(n.) உள்ளே செப்புக் கட்டையும் மேலே பொற்றகடுமாக அமைத்த காப்பு (இ.வ.);; bangles of copper encased in gold. [கட்டை9 + காப்பு.]
கட்டைக்காரன்	கட்டைக்காரன் kalai-k-karao, பெ.(n.) கள்ளிச்செடி; prickly pear. ம. கட்டகாரன் [கட்டை + காரன்.]
கட்டைக்காரை	கட்டைக்காரை katal-k-kara பெ.(n.) முட்செடி வகை (நாஞ்.);; a thorny shrub. [கட்டை + காரை. காரை = காட்டுச்செடிவகை.]

கட்டைக்கால்	கட்டைக்கால்1 kattal-k-kச பெ.(n.) 1. வயல் அல்லது ஆற்றுப் பக்கத்திலுள்ள தாழ்ந்த நிலம்; low land adjoining rice-field or river. ம. கட்டக்கால்;க. கட்டெ (அணை);. [குட்டை → கட்டை + கால்.] கட்டைக்கால்2 kala.k-kal, பெ.(n.) 1. ஊனமுற்ற காலுக்குப் பொருத்தப்படும் செயற்கைக் கால்; artificial leg for deformed. கட்டைக்கால் பொருத்தி இருந்தும் வேகமாக நடக்கிறான்(உ.வ.);. 2. குறுகிய தடித்த கால்; a deformed leg appearing short and stout. 3. பொய்கால் குதிரை; dummy horse. [கட்டை + கால் – கட்டைக்கால் = குட்டையான காலுள்ளது.] கட்டைக்கால்3 katal-k-kச பெ.(n.) கூரையைத் தாங்க உத்தரத்தின்மேல் வைக்கும் சிறுகால் (இ.வ.);; short upright prop over the beam in a roof. கட்டைக் காலை உத்தரத்தில் நிறுத்து (உவ.);. [கட்டை3 + கால்.]
கட்டைக்காலி	கட்டைக்காலி katal-k-kal. பெ.(n.) 1. குறுகிய காலுள்ளவன்-ள்-து, short legged man, woman or animal. 2. கரடி; bear. 3.பன்றி, pig. [குட்டை → கட்டை4 + காலி.]
கட்டைக்கீச்சான்	கட்டைக்கீச்சான் kattai-k-kiccan, பெ.(n.) கட்டக்கீச்சான் பார்க்க; see katta-k-kïccan. [கட்டை + கீச்சான்.]
கட்டைக்குத்துவிடு	கட்டைக்குத்துவிடு kata.k-kutu-vidu, பெ.(n.) உத்தரம், விட்டம் ஆகிய கட்டைகள் அமைத்து மேற்றளம் போட்ட வீடு; house terraced with timber rafters. [கட்டை + குத்து + விடு.]
கட்டைக்குரல்	கட்டைக்குரல் kata.k-kural பெ.(n.) 1. தடித்த குரல், harsh, grating voice. 2. கம்மிய குரல் (யாழ்ப்.);; weak, low voice. 3.மந்தக் குரல்; short and dull voice due to some disorder of the larynx (சா.அக.);. [குட்டை → கட்டை + குரல் (குட்டை2 குறைந்தது, கம்மியது, மந்தமானது.]

www.valluvarvallalarvattam.com 6958 of 19068.

கட்டைக்குருகில்	கட்டைக்குருகில் kalai-k-kurug பெ.(n.) ஒரு வகைச் சிறிய பறவை; a kind of small bird. ம. கட்டக்குரிகில் [கட்டை + குருகில். குருகு → இல். 'இல்' சிறுமை குறுமைப்பொருள் பின்னொட்டு, குருகு பறவையினப் பொதுப்பெயர்.]
கட்டைக்குருத்து	கட்டைக்குருத்து kata.k-kuruttu, பெ.(n.) வாழையின் ஈற்றிலை (யாழ்ப்.);; last tender leaf of a plantain which envelopes the sheath or blossom and shoots out a little before it. ம. கட்டக்குருந்து [குட்டை → கட்டை + குருத்து.]
கட்டைக்கெளுத்தி	கட்டைக்கெளுத்தி kala.k-kelutt பெ.(n.) ஆற்றில் வாழ்வதும், 18 விரலம் வரை வளர்வதுமாகிய வெள்ளைக் கெளிற்றுமீன் வகை; a river fish, silvery, attaining 18 inches in length. [குட்டை → கட்டை + கெளுத்தி. கெளிறு → கெளிற்றி → கெளுத்தி.]
கட்டைக்கை	கட்டைக்கை kata.k.a. பெ. (n.) மீன்வலையின் முனை; the rear edge of a kind of fishing net. ம. கட்டக்கை [குட்டை → கட்டை + கை.]
கட்டைக்கொக்கான்	கட்டைக்கொக்கான் kata.k-kokkao, பெ.(n.) ஏழு கற்களை ஒவ்வொன்றாக மேலே எறிந்து, கையால் பிடித்து விளையாடும் மகளிர் விளையாட்டு வகை (யாழ்ப்.);; a kind of indoor game of women in which one takes seven pebbles in a hand and tosses these singly and in combination marking score for each successful tossing. மறுவ. ஏழாங்கல், கொக்கான், கட்டைவைக்கை. [குட்டை → கட்டை + கொக்கான்.] ஏழு கற்களை வைத்து விளையாடுவது சேரநாட்டு வழக்கு. ஐந்து கற்களை வைத்து விளையாடுவதும் உண்டு. இதனை ஐந்தாங்கல் (அஞ்சாங்கல்); என்பர்.
கட்டைக்கொம்பன்	கட்டைக்கொம்பன் katal-k-komban, பெ.(n.) தலையில் கொம்புள்ள ஒருவகை மீன்; a hammel headed shark. ம. கட்டக்கொம்பன் [கட்டை + கொம்பன்.]

கட்டைகட்டு-தல்	கட்டைகட்டு-தல் kata.katu, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கொண்டி மாட்டுக்குத் தடி கட்டுதல்; to suspend a piece of wood from the neck of an unruly cow so that the block may act as a drag and thus prevent the animal from straying away. 2. மணம் புரிவித்து இணைத்து வைத்தல் (இ.வ.);; lit, to bind or yoke, fig., to unite a person in marriage that he may there after be obliged to lead a steady life. [கட்டை + கட்டு-. கட்டைகட்டுதல் தன் விருப்பம் போல் அலையாமலிருக்கத் தடைபோடுதல்.]
கட்டைச்சகடு	கட்டைச்சகடு kata.c-cagapu, பெ.(n.) கட்டை வண்டி பார்க்க;see katta-vandi. [கட்டை + சகடு.]
கட்டைச்சம்பா	கட்டைச்சம்பா kata.c-camb. பெ.(n.) கட்டையன்2 பார்க்க;see kattayan. [கட்டை + சம்பா.]
கட்டைச்சாரீரம்	கட்டைச்சாரீரம் katta-c-cariam, பெ.(n.) கட்டைக்குரல் பார்க்க;see kattal-k-kural Skt. sårira → த.சாரீசம். [கட்டை + சாரீரம்.]
கட்டைச்சி	கட்டைச்சி kattacci பெ.(n.) குள்ளமான பெண் (யாழ்ப்..);; short woman. ம. கட்டச்சி [குட்டை → கட்டை → கட்டைச்சி.]
கட்டைச்சுவர்	கட்டைச்சுவர் kata.c-cuvar. பெ.(n.) 1. சிறு சுவர்; low wall. 2. கைப்பிடிச் சுவர்; balustrade; parapet wall. [குட்டை → கட்டை + சுவர்.]
கட்டைச்சுறா	கட்டைச்சுறா kalai.c-cபra, பெ.(n.) கட்சுறா பார்க்க;see kaf-cură. [கட்டை + சுறா.]
கட்டைச்செம்பாளை	கட்டைச்செம்பாளை kata.c-cembala, பெ.(n.) பெருநெல்வகை (தஞ்சை);; a kind of coarse paddy. [கட்டை செம்பாளை. செம்பாளை சிவப்பு = நிற அரிசியைத் தரும் நெல்வகை.]

கட்டைச்செம்பு	கட்டைச்செம்பு kata.c-cembய், பெ.(n.) தரமற்ற செம்பு; inferior or impure copper. [கட்டை + செம்பு.]
கட்டைத்தடி	கட்டைத்தடி kattal-t-tag. பெ.(n.) செங்கல் வடிவமைக்கப் பயன்படும் சட்டம்; a wooden mould for making bricks. மறுவ. கட்டளை ம. கட்டத்தடி [கட்டை + சதமு.]
கட்டைத்துக்கு	கட்டைத்துக்கு kattal-t-takkய, பெ.(n.) சுவர் எழுப்பும்பொழுது பயன்படுத்தும் நூல்குண்டு; plumb-line. மறுவ, தூக்குக் குண்டு ம. கட்டத்துக்கு [கட்டை + தூக்கு + கட்டை = மரக்கட்டை.]
கட்டைத்தூண்	கட்டைத்தூண் katai-t-ton, பெ.(n.) தாழ்வாரத்தைத் தாழ்வாரத்தை தாங்கும் சிறிய தூண்; wooden pillar of veranda. [குட்டை → கட்டை + தூண்.]
கட்டைத்தொட்டி	கட்டைத்தொட்டி katal-t-tot; பெ.(n.) விறகு விற்கும் கிடங்கு; firewood depot. [கட்டை + தொட்டி. கட்டை 2 விறகு. தொட்டி2 நாற்புறமும் அடைப்புள்ள இடைநிலப் பகுதி. ஒ.நோ. தொட்டிவிடு ஆட்டுத்தொட்டி.]
கட்டைதட்டல்	கட்டைதட்டல் kattai-tala. பெ. (n.) விரியன் பாம்பு கடித்தல் (நெல்லை);; bite of viper snake. [கட்டை + தட்டல். கட்டை2 கட்டுவிரியன். தட்டல்2 தாக்குதல், முட்டுதல் கடித்தல்.]
கட்டைப்பஞ்சாயத்து	கட்டைப்பஞ்சாயத்து kalappalayatய, பெ.(n.) சிற்றூர், பேரூர்களில் அடிதடி, வன்முறைகளில் வல்லவர்கள் மரத்தடியில் அல்லது பொதுவிடத்தில் கூடிச் சமன் செய்து சீர்தூக்காமல் யாரேனும் ஒருவர்க்கே சார்பாக முறையல்லாது தீர்ப்பு வழங்குதல்; kangaroo court held by local toughs often with political backing. U. panjayattu → த. பஞ்சாயத்து [கட்டை + பஞ்சாயத்து. கட்டை = மரக்கட்டை.]
கட்டைப்படகு	கட்டைப்படகு kattai-p-papagu, பெ.(n.) சிறிய படகு (இராம மீனவ.);; small boat. [குட்டை → கட்டை + படகு.]

கட்டைப்பயிர்	கட்டைப்பயிர் kalappayi. பெ.(n.) முதிர்ந்த பயிர்; full grown plant (சா.அக.);. [குட்டை → கட்டை + பயிர்.]
கட்டைப்பயிர்வெற்றிலை	கட்டைப்பயிர்வெற்றிலை kalappayi-werrial பெ.(n.) முதிர்ந்த காலினின்று கிள்ளிய வெற்றிலை betal plucked from afull-grown betalvine. [கட்டை + பயிர் + வெற்றிலை, கட்டை = முதிர்வு.]
கட்டைப்பருத்தி	கட்டைப்பருத்தி kattaip-parut, பெ.(n.) முன்பருவத் தாளில் வளர்ந்த பருத்திச்செடி, cotton grown on the previous season's stubble. [கட்டை + பருத்தி.]
கட்டைப்பொலி	கட்டைப்பொலி katta-p-poli பெ.(n.) தூற்றாத சூட்டடிநெல்; paddy before the chaff is blown away. [கட்டை பொலி.]
கட்டைப்பொன்	கட்டைப்பொன் katap-poo பெ.(n.) தரம் குறைந்த பொன்; inferior gold. மறுவ. கட்டைத் தங்கம் [கட்டை + பொன். கட்டை = குறைந்த, தரமற்ற.]
கட்டைபறி-த்தல்	கட்டைபறி-த்தல் kattai_pari, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) வேரடிகளை நிலத்தினின்று தோண்டிக் களைதல்; to remove roots, 'காடுசெட்டிக் கட்டைபறித்து' (S.I.I. V-i,470);. [கட்டை + பறி-.]
கட்டைபுரட்டு-தல்	கட்டைபுரட்டு-தல் kattaipurattu-5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1.கட்டைபறி-த்தல்;see katta-pa-ri கரும்புக் கொல்லையைக் கட்டை புரட்டினால்தான் நடவு நடமுடியும்(உ.வ.);. 2. மீன் வலையிலுள்ள மிதப்புக்கட்டைகள் உலருமாறு திருப்பிப் போடுதல்; to turn the floats of the fishing net to get it dried fully. [கட்டை + புரட்டு. புரட்டு = கீழ்மேலாகத் திருப்புதல், வேருடன் களைதல்.]

கட்டைபோடு	கட்டைபோடு1 kattai-podu-, 20 செ.குன்றாவி. (v.i.) Up Glåât smui Gum Glgä); to thwart, obstruct. தேரைக் கட்டை போட்டு நிறுத்து. 2. தடை செய்தல்; to hinder, prevent. [கட்டை + போடு-. கட்டை = மரக்கட்டை.] கட்டைபோடு2 kattai-popu-, 20 செ.கு.வி.(v.i.) 1.மயக்கமடைதல்; to faint or swoon from any cause. 2. சாதல்; to die. நலமாக இருந்தவர் கட்டையைப் போட்டு விட்டார் (உ.வ.);. [கட்டை + போடு. கட்டை = மரக்கட்டை போன்ற கட்டைபோடு3 katta-ipopu-,20 செ.குன்றாவி. (v.i.) திண்டுக்கட்டை (திமிசு); யால் இடித்துத் தரையைக் கெட்டிப்படுத்துதல்; to tamp loose earth to consolidate the subgrade for road. புதிய வீட்டுத்தரைக்குக் கட்டை போடுகிறார்கள் (உ.வ.);. [கட்டை + போடு-.]
கட்டைமட்டம்	கட்டைமட்டம் kattil-mattam, பெ.(n.) மேற்கூரை அமையும் சுவரின் மேல்மட்டம்; the upper part of a wall on which the roof rests. [கட்டை + மட்டம் கட்டை = சுவர்.]
கட்டைமண்	கட்டைமண் kattai-man, பெ.(n.) சிறு மண்சுவர்; smal mud-wall. 'நீ கட்டை மண்ணாய்ப் போவாய் (நெல்லை.);' [கட்டை + மண். மண் = மண்ணாலாகி சுவர்..]
கட்டைமண்குட்டிச் சுவர்	கட்டைமண்குட்டிச்சுவர் kattai-man-kutti-tcuvar, பெ.(n.) மேற்கூரையின்றிச் பழுதடைந்து நிறைவுறாமல் நிற்குஞ் சுவர்; roofess ruined sma mud-wall. [கட்டை + மண் + குட்டிச்சுவர். கட்டைமண் கட்டைச்சுவர், சிறுசுவர். குட்டிச்சுவர் இடிந்த சிறுசுவ பாழ்மனை.]
கட்டைமாடு	கட்டைமாடு kattai-madu, பெ.(n.) கொம்பு மழித்த காளை; hornless bull. மறுவ, மொட்டை மாடு [குட்டை → கட்டை + மாடு, கட்டை தேய்ந்த குறைந்த.]

கட்டைமுடி	கட்டைமுடி katal-mup பெ.(n.) கூரையின் அடிப்பாகத்தில் பரப்பி வேய்வதற்காகக் கம்பந்தட்டின் அல்லது புற்கட்டின் நுனிப்பகுதி வெட்டப்பட்ட சிறு கட்டு; top chopped plants of kambu or maiz sprsad as plants for bottom layer of roof. [கட்டை + முடி.]
கட்டைமுறுக்கி	கட்டைமுறுக்கி katti-murukki பெ.(n.) கயிறு: திரிக்கப் பயன்படும் துளையிட்ட கட்டை, hole drilled wooden planks with holes used in twis ing ropes. ம. கட்டமுறுக்கி [கட்டை + முறுக்கி.]
கட்டையஞ்சீலா	கட்டையஞ்சீலா kalaiyaria, பெ.(n.) சீலா வகையைச் சேர்ந்த மீன் (இராம. மீனவ);; a kind sila fish. [கட்டை + அம் + சீலா.]
கட்டையடி	கட்டையடி1 kattai-adi, 4 செ.குன்றாவி(v.i.) 1. முளை அடித்தல்; to drive a wooden pe into the ground to hold an animal. 2. பலாக்காய் பழுப்ப தற்காக வேப்பமுளையை ஆப்பாக அடித்த to drive a wooden wedge into a plucked jack-fruit to ripen it. 3. கால்மிதியால் கெட்டிப் படுத்தப்பட்ட உப்பளத் தளத்தைக் கனமான மரக்கட்டை கொண்டு அடித்து இறுகும்படிச் செய்தல்; to ram, beat the loose floor of salt pan to solidify. [கட்டை + அடி-.] கட்டையடி2 kattai-y-adi, 4 செ.கு.வி.(v.i.) காலிற் கட்டை இடறுதல்; to hurt one's foot against a stump. [கட்டை + அடி-.]
கட்டையரி	கட்டையரி katai-y-adi பெ.(n.) மூங்கிலரிசி; bam. boo seed. ம. கட்டயரி [கட்டை + அரி. கட்டை = தடிப்பு. அரி, அரிசி.]

கட்டையவிழ்	கட்டையவிழ்1 kattai-y-avil செகுன்றாவி. (v.i.) பொய், கூறத் தொடங்குதல், to begin to spin a yarn; to commence uttering false stories. [கட்டு → கட்டை + அவிழ்- கட்டு = மூட்டை.] கட்டையவிழ்2 kattai-y-avil, 4 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. சோற்று மூட்டையை அவிழ்த்தல்; to open the food packet. 2. கழுச்கச்செய்தியினை வெளிப்படுத்தல்; to expose secret matters. 3. கட்டுப்பாட்டைத் தளரவிடுதல்; to loose as of control. வன்முறை கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டது (உ.வ);. [கட்டை + அவிழ்-.]
கட்டையன்	கட்டையன்1 kaffayao, பெ.(n.) குள்ளன்; short per son. கட்டையன் வந்தானா?(உ.வ);. ம. கட்டயன்;குற. கட்டயா. [குட்டை → கட்டை + அன்.] கட்டையன்2 kalayao, பெ.(n.) சம்பா நெல்வகை; a kind of samba paddy. "மட்டுப் படாத குறுவைக் கிளையான் கட்டையன்"(நெல்விடு.180);. ம. கட்டயன் மறுவ. கட்டைச்சம்பா [குட்டை → கட்டை → கட்டையன்.]
கட்டையாடு	கட்டையாடு kattai-y-adu, பெ.(n.) பள்ளையாடு; a species of dwarf goat. [குட்டை → கட்டை + ஆடு.]
கட்டையிலடி-த்தல்	கட்டையிலடி-த்தல் kattai-y-il-adi, 4 செ.குன்றாவி (v.t.) தண்டனையாக இருகைகளுக்கும் தலைக்கும் தனித்தனி துளையுள்ள கட்டையில் ஒருவனை மாட்டுதல் (இ.வ.);; to be put in stocks. [கட்டையில் + அடி.]
கட்டையிலேகிட-த்தல்	கட்டையிலேகிட-த்தல் kattayile-ida_3 செ.கு.வி. (v.i.) இறத்தல்; to suffer death. கட்டையிலே கிடக்குமட்டும் கவலைதானே (சா.அக.); [கட்டையில் + கிட-. கட்டை = பாடை.]

கட்டையிலை	கட்டையிலை kattai-y-ilai, பெ.(n.) ஏடாக நறுக்கிய அடி வாழையிலை (இ.வ.);; portion of the plantain leaf cut across near the stem, for use as a plate. [குட்டை → கட்டை + இலை.]
கட்டையிழைப்புளி	கட்டையிழைப்புளி kataly-lappu பெ.(n.) மரத்தை இழைப்பதற்குரியத் தச்சுக்கருவிகளில் சிறியது; small smoothing plane. [கட்டை + இழைப்பு + உளி.]
கட்டைவண்டி	கட்டைவண்டி katal-waag பெ.(n.) 1. சுமை ஏற்றும் மாட்டுவண்டி; a bullock-cart. 2.வில் இல்லாத வண்டி; springless country cart. மறுவ. கட்டைச்சகடு ம. கட்டவண்டி;படு. கட்டெ பண்டி. [கட்டை + வண்டி. கட்டை = மரக்கட்டை.]
கட்டைவலை	கட்டைவலை kattai-valai, பெ.(n.) மிதப்புக் கட்டைகள் பிணைத்துக் கட்டப்பட்டட மீன்பிடி வலை (தஞ்சை மீனவ.);; a fishing net with the floating wooden blocks tied in proper places. [கட்டை + வலை. கட்டை = மிதப்புக்கட்டை.] கட்டைவலை2 kattal-valai. பெ.(n.) சிறுவலை (தஞ்சை மீனவ..);; small fishing net. [கட்டை (குட்டை, சிறிய); + வலை.]
கட்டைவாக்கு	கட்டைவாக்கு kattai-vakku, பெ.(n.) ஒன்பான் மணிகளின் மங்கலொளி, dimness in gems. [கட்டை + வாக்கு. வாகு → வாக்கு = பக்கம். குட்டை → கட்டை = குறைவு, மங்கல். கட்டைவாக்கு = பளபளப்பு மழுங்கிய பக்கம்.]
கட்டைவிரல்	கட்டைவிரல் kattai.viral, பெ.(n.) 1.கைப்பெருவிரல்; thumb. 2. கால்பெருவிரல், great toe. மறுவ. பெருவிரல் [கட்டை + விரல். விரி → விரல்.]
கட்டைவிழு-தல்	கட்டைவிழு-தல் katta-vilu, 2 செ.கு.வி.(v.i.) வடிவுபெறாத கருச்சிதைந்து விழுதல்; to suffer abortion of unformed foetus. [கட்டை + விழு -. கட்டை = உயிரற்ற உடல்.]

கட்டைவிளக்குமாறு	கட்டைவிளக்குமாறு kattai-viakkumaru, பெ.(n.) தேய்ந்து போன துடைப்பம்; short or worn out broom. [குட்டை → கட்டை + விளக்குமாறு.]
கட்டைவெள்ளி	கட்டைவெள்ளி kattai-.velli பெ.(n.) மட்டவெள்ளி; inferior or impure silver. [கட்டை + வெள்ளி. கட்டை = சிறியது, தாழ்ந்தது தரக்குறைவானது.]
கட்டைவெள்ளை	கட்டைவெள்ளை kattai-vellai பெ.(n.) நெல்வகை; a kind of paddy. [கட்டை + வெள்ளை. கட்டை = தடிப்பு.]
கட்டைவைக்கை	கட்டைவைக்கை kattai-vakka பெ.(n.) 1.கொக்கான் விளையாட்டு (யாழ்ப்.);; collecting the pebbles in a game of jackstones, a kindergarten game with cubes(J);. 2. ஈற்றெழுத்துச் செய்யுள் பாடுதலில் வெல்லுகை; winning in the game of composing poems with particular last letters. [கட்டை + வைக்கை. கட்டைவைத்தல் = திறன்காட்டுதல் பொருளில் விரிந்தது.]
கட்டைவைத்தல்	கட்டைவைத்தல் kattai-vattal, தொ.பெ(vbl.n.) சிறுவரின் குச்சி விளையாட்டு; a kind of children's game. மறுவ. கிள்ளான் வைத்தல், கிச்சு கிச்சுத்தம்பலம். [கட்டை + வைத்தல். = மணலுள் சிறு குச்சி அல்லது மரச் சிம்பு ஒளிய வைத்து இருகைவிரல் எதிரெதிர் பினைத்துக் குச்சி அகப்படுமா எனக் குறிப்பிட்ட இடத்தை உட்கவிந்த கையால் முடிக் கிண்டிப்பார்த்தல்.]
கட்டோசை	கட்டோசை kattosai. பெ.(n.) பேரொலி; loud report tremendous noise. [கடு → கட்டு + ஒசை, கட்டு = செறிவு மிகுதி.]
கட்டோடு	கட்டோடு kattøgu, வி.அ. (adv.) முழுவதும்; utterly, absolutely, used with words implying negative sense. மறுவ, கூண்டோடு [கட்டு + ஒடு. கட்டு = முழுவதும்.]

கட்டோர்	கட்டோர் kattor. பெ.(n.) கள்ளர் (பிங்.);; thieves, rob. bers. [கள் → கடு → கட்டோர். ஒ.நோ. தள் → தடு → தட்டோர் (தடுத்தோர். அணைகட்டியோர்); எனத் திரிந் தாற்போன்று கள் → கடு → கட்டோர் எனத் திரிந்ததாகல் வேண்டும். களவாடுதல் பொருளில் வழங்கிய கடு வினைச்சொல் பண்டே வழக்கற்றது.]
கட்படாம்	கட்படாம் kat-padam, பெ.(n.) யானையின் முகத் தணியும் அழகுதுணி; ornamental fillet or frontle for blindfolding an elephant. "கடா அக் களிற்றின்மேல் கட்படாம்" (குறள்: 1087);. [கண் + படாம். படாம் = துணி.]
கட்பலம்	கட்பலம் kapalam, பெ.(n.) 1. தேக்கு (மலை.); teak. 2. தான்றி (மலை);; belleric myrobalan. [கள் + பலம். கள் = திரட்சி. வலிமை.]
கட்பலா	கட்பலா katpală, பெ.(n.) காட்டுப் பலா; jungle jack (சா.அக.);. [காட்டுப்பலா → கட்பலா.]
கட்பவர்	கட்பவர் kapavar. பெ.(n.) களைபவர்; cutter, remover. "வரிவரால் பிறழ்வயற் குவளை கட்பவர்" (சீவக,1249);. [கள் + ப் + அவர் - கட்பவர். வெட்டுவோர், களைபறிப்பவர் திருடுவோர். 'ப்' எதிர்கால இடைநிலை.]
கட்பனி	கட்பனி kapaa. பெ.(n.) கண்ணீர்த்துளி; teardrop. [கண் + பனி.]
கட்பு	கட்பு katpu. பெ.(n.) 1. களைபறிக்கை, weeding. "கரும்பின் எந்திரம் கட்பினோதை" (மதுரைக் 258);. 2. திருட்டு; theft. தெ. கலுபு [கள் + பு – கட்பு. பு: சொல்லாக்க ஈறு கள். நீக்கு வெட்டு கட்பு நீக்குதல், பறித்தல்.]

கட்புலம்	கட்புலம் kat-pulam, பெ.(n.) 1.பார்வை; sight, vision. "கடவுட் கோலங் கட்புலம் புக்கபின்" (சிலப்.30:2);. 2. கண் என்னும் பொறி; sense of sight [கண் + புலம்.]
கட்புலன்	கட்புலன் kat-pulam, பெ.(n.) கண்; eye. "கட்புலன் கதுவா துயர்ந்து பின்னே வருங்காண்" (நைடத. அன்னத்தைத் தூது.38);. [கண் + புலன். புலம் → புலன்.]
கட்போன்	கட்போன் katpoo, பெ.(n.) திருட்டுத் தொழில் செய்பவன்; thief. "கட்போருளரெனிற் கடுப்ப (சிலம் 5:115);. [கள் + பு-கட்பு + (ஆன்); ஒன்.]
கட-த்தல்	கட-த்தல் kada, 3 செ.கு.வி.(v.i) 1. கடந்து போதல். to pass through; to traverse, cross, as a river, a country. "கடக்கருங் கானத்து" (நாலடி. 398);. 2. தாவுதல் (திவா);; to jump over, step over. 3. மேற்படுதல்; to exceed, excel, surpass, transcend, "கரும்பையும் கடந்த சொல்லாள்" (கம்பரா. கிட்கிந்தா நாடவிட்.36);. 4. மீறுதல்; to transgress, disobey, contravene, violate, as a rule, a command, a custom, "கவராக் கேள்வியோர் கடவா ரா.கலின்" (மணிமே.1:10);. 5. அளத்தல்; to measure. "இருநிலங் கடந்த திருமறு மார்பின் முந்நீர் வண்ணன் பிறங்கடை" (பெரும்பாண்.29);. 6. நீங்குதல்; to keep clear of, get away from, escape from, as the world, the sea of births. "நேசத்தால் பிறப்பிறப்பைக் கடந்தார் தம்மை, ஆண்டானே" (திருவா.5:24);. 7. நேரே பொருதல்; to openly resist. "சிலம்பிற் சிலம்பிசை ஒவாது ஒன்னார்க் கடந்தட்டான் கேழிருங் குன்று (பரிபா.15:45);. 8. வெல்லுதல்;
கடக்கல்	கடக்கல் kadakkal, தொ.பெ.(vbl.n.) கடந்து போதல்; to pass through. "கண்டவர் கடக்க லாற்றா"(சீவக. 1047);. [கட → கடக்க + அல். அல்-தொ. பெ. ஈறு.]

கடக்கை	கடக்கை1 kadakka. பெ.(n.) இசைக்கருவி வகை; a kind of musical instrument. "இடக்கை கடக்கை மணிக்காளம்" (சேக்கிழார் பு. 73);. [குடம் → கடம் + கை.] கடக்கை2 kadakkai. பெ.(n.) ஒன்றுபட்ட சேர்க்கை நிலம்; adjacent pieces of land. 'இந்நிலம் ஒருமா வரையம், இதனோடேய் விலை கொண்டுடைய பதினைந்து குழியும் ஆக இவ்விரண்டு கடக்கை நிலத்தாலும்' (கல்வெட்டு);. [கட → கடக்கை. கட2மீறுதல், அதிகமாதல், ஒருங்கே இருத்தல்.]
கடக்கோட்டி	கடக்கோட்டி kadakkot; பெ.(n.) 1. தும்பை; bitter lucas. 2.கவிழ்தும்பை; stooping plantசா.அக.). [கடைக்கோடி → கடக்கோடி → கடக்கோட்டி.]
கடகக்குடி	கடகக்குடி kadagakkudi பெ.(n.) திருவாரூர் மாவட்டத்தில் உள்ள ஊர்; a village in Tiruvarur district. [கடகம் + குடி - கடகக்குடி, கடகம் பார்க்க: See Kadagam.]
கடகட-த்தல்	கடகட-த்தல் kada-kada-, 3 செ.கு.வி.(v.i.) 1. நெகிழ் வடைதல், to become loose, as teeth. பல்லெல்லாங் கடகடத்துப் போயிற்று (உ.வ.);. 2. ஆட்டங்கொடுத்தல்; to attle, as apinin a Jewel. கொலுசுத் திருகாணி கடகடத்திருக்கிறது (உ.வ);. படட. கடகட [கட + கட.]
கடகக்கை	கடகக்கை kadaga-k-kai, பெ.(n.) சிற்பங்களின் கை அமைப்பு முறைகளில் ஒன்று; a hand and finges position in sculpture works. [கடகம் + கை. கடகம் = நண்டு.] கடகக்கை என்பதுபெருவிரல் நுனியுஞ் சுட்டு விரல் நுனியும் பொருந்த வளைந்து நக நுனியைப் பொருத்தி நிற்ப மற்றைய மூன்று விரல்களும் நிமிர்ந்து நிற்கும். கைகளில் கயிறு (பாசம்);, அங்குசம், தண்டம், அம்புபோன்ற கருவிகள் பிடிக்க ஏற்ற நிலை. புறத்தோற்றம் நண்டின் வடிவில் உள்ளதால் கடகக்கை என்றாயிற்று.
கடகடப்பு	கடகடப்பு kada-kadappu, பெ.(n.) ஒலியோடு அசைகை; clatter, rattling, rumbling, clicking. [கட + கடப்பு.]

கடகடப்பை	கடகடப்பை kadakadappai, பெ.(n.) வயிற்றிரைச்சல்; rumbling noise in the stomach. (சா.அக.);. [கடகட → கடகடப்பை.]
கடகடவெனல்	கடகடவெனல் kapakada-v-epal. பெ.(n.) 1. ஒலிக் குறிப்பு (திவா.);; clattering, rattling, rumbling, clicking. 2.விரைவுக்குறிப்பு; sounding rapidly, expr. signifying rapidity. கடகடவென்று பாடம் ஒப்பித்தான்(உ.வ.);. க. கடகடிசு [கடகட + எனல். கடகட - ஈரடுக்கு ஒலிக்குறிப்பு.]
கடகண்டு	கடகண்டு kada-Kanau, பெ.(n.) ஒரு பழைய நாடக நூல் (தொல்.பொருள்.492 உரை);; an ancient treatise on dancing. [கட + கண்டு.]
கடகத்தண்டு	கடகத்தண்டு kadaka-t-tardu, பெ.(n.) பல்லக்கு (சிவிகை); (சிலப்.14:126, உரை);; palanquin. [கடகம் + தண்டு. கடகம் ஒலை, ஒலைப்பெட்டி. ஒலைப்பெட்டி வடிவிலமைந்த மூடாப்புக் கொண்டதும் தூக்குதற்கான தண்டோடு இணைந்ததுமான பல்லக்கு.]
கடகத்தூர்	கடகத்தூர் kapagat பெ.(n.) தருமபுரி மாவட்டத்தில் உள்ள ஊர்; a village in Dharmapuri district. [கடகம் + அத்து + ஊர் – கடகத்தூர் கடகம், தன்னாட்சி பெற்ற தனியூர்.] மராட்டியத்தில் முற்காலத்தில் தானிய கடகம்,மண்ணிக் கடகம்போன்ற ஊர்கள் இருந்தன. இங்குப் பல போர்கள் நடந்துள்ளன. மண்ணிக்கடகம் இன்று 'மான்கெட் என்று திரிந்துள்ளது.
கடகநல்லூர்	கடகநல்லூர் kadaga-nallor பெ.(n.) திருவள்ளூர் மாவட்டத்திலுள்ள ஊர்; a village in Thiruvallur district. [கடகம் + நல்லூர் – கடகநல்லூர். கடகம் தன்னாட்சி பெற்ற தனியூர்.]
கடகநாதன்	கடகநாதன் kaaga-nadar, பெ(n.) படைத்தலைவன்; chief of army. "கடக நாதனுடனணிந்து திருந்தனன் (பாரத இரண்டாம்.6);. [கடகம் + நாதன். கடகம், படை.]
கடகவிணைக்கை,	கடகவிணைக்கை, kagaga-vinaikkai பெ.(n.) இரண்டு கையும் கடகமாய் மணிக்கட்டுக்கு ஏற இயைந்து நிற்கும் இணைக்கை (சிலப்.3:18 உரை);; a gesture in dancing in which the wrists of both the hands in kadagam gusture are brought close to gether. [கடகம் + இணை + கை.]

கடகன்	கடகன் kadagan, பெ.(n.) 1. செயலைக் கூட்டி வைப்பவன்; தேர்ந்தவன் (திவ். திருப்பா.அவ. ப. 18);; agent, commissioner, middleman, 2. வல்லவன்; a well-versed, proficient person. அவன் எல்லாச் செயல்களிலும் கடகன். 3. மணமுடிப்போன்; match maker, negotiator of matrimonial alliances. [கடத்தல் = சமிஞ்சுதல், தேர்தல், வெல்லுதல், கட →கடகன், கடந்தவன், தேர்ந்தவன். த. கடகம் → Skt, ghataka. (வ.மொ.வ.103.]
கடகால்	கடகால் kadaka பெ.(n.) நீரிறைக்கும் வாளி; நீச்சல் (இராம.);; bucket, cylindrical bucket. [கடையால் → கடகால்.]
கடகி	கடகி kagagi பெ.(n.) மனை; house. [கடகம்2 → கடகி.]
கடகிகம்	கடகிகம் kadagigam, பெ.(n.) பெருந்தும்பை, a big variety toombay. (சா. அக.);. [கடகு → கடகிகம்.]
கடகு	கடகு kapgu, பெ.(n.) 1. கேடகம் (சீவக.2218, உரை);; shield. 2. காப்ப – வன் – வள் - து; protector. "அவனைக் கடகாகக் கொண்டு"(ஶ்ரீவசன.245);. [கடகம் → கடகு. கடகம் = வளைவு, வட்டம்.]
கடங்கனேரி	கடங்கனேரி kadarganeri பெ.(n.) திருநெல்வேலி மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Thirunelveli district. [கடங்கன் + ஏரி – கடங்கனேரி. கடங்கன் என்பவன் பெயரிலமைந்த சிற்றூர்.]
கடசம்	கடசம் kagašam, பெ.(n.) கங்கணம்; bracelet, wrist let. [கடகம்2 → கட்சம்.]
கடசியம்	கடசியம் kaplasiyam, பெ.(n.) சிறிய துலைத்தட்டு; pan of a small balance. [கடகம் → கடசியம். கடகம் = அளவு.]

கடத்தல்	கடத்தல்1 kadattal தொ.பெ.(vbl.n.) 1. பொருள்களை ஓரிடத்தினின்று மற்றோரிடத்திற்குக் கொண்டு செல்லல்; ferrying, carrying across. 2. திருட்டுத் தனமாகப் பொருள்களைக் கொண்டு செல்லல்; smuggling. 3. ஆளைக் கடத்துதல்; kid-napping. 4. தாண்டுதல்; passing. "அண்டமுங் கடந்தான்" (கந்தபு.நகர.87);. 5. நடத்தல்; walk. 6. வெல்லுதல்; winning. "வடமீனுக் கடக்கும்" (திருக்கோ. 305);. ம. கடத்தல் [கட → கடத்தல்.] கடத்தல்2 kadattal, பெ.(n.) ஒரோசையான தன்மை நீங்கிப் பலவோசையாக வரும் இசைக்குற்றம் (திருவாலவா.57:26);; defect in singing, flaw of changing from one note to many. [கட → கடத்தல்.]
கடத்தல்காரன்	கடத்தல்காரன் kagattal-kăran, பெ.(n.) 1. திருட்டுத்தனமாகப் பொருள்களைக் கொண்டு செல்பவன், smuggler, 2. ஆளைக் கடத்துபவன்; kidnapper. 3.சுமை தூக்குபவன்; porter. [கடத்தல் + காரன்.]
கடத்தி	கடத்தி1 kadatti பெ.(n.) மின்சாரம், வெப்பம் போன்றன. ஒரு முனையிலிருந்து மறுமுனைக் குச்செல்லப் பயன்படும் ஊடகம்; conductor, that which transmits electricity to heat etc. from one end to the another end by contact. செம்பு ஓர் எளிதில் கடத்தி (உவ.);. [கட → கடத்து → கடத்தி.] கடத்தி2 kapat, பெ.(n.) கடமை, புள்ளியில்லாத மான் வகை; a spotless deer. [கடம் → கடத்தி. கடம் = காடு, கடத்தி = காட்டில் வாழ்வது. பாலைக்காடுகளில் வாழ்வது.]
கடத்திமுட்டம்	கடத்திமுட்டம் kadatti-muttam, பெ.(n.) தருமபுரி மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village belongs to Dharmapuri district. [கடம் + அத்து + முட்டம் – கடத்திமுட்டம் → க.கடத்தி முட்லு.] கடம் = பாலைநிலம், வறண்ட , புன்செய்நிலம். முட்டம் = ஈடுகட்டித்தரப்பட்ட உழுநிலம், அந்நிலம் சார்ந்த ஊர்.

கடத்து	கடத்து1 kapattu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. செலுத்துதல்; to cause to go, to drive. 2. கடப்பித்தல், to transport, carry across. "அடியார் பவக்கடலைக் கடத்துமணியை" (திருப்போ, சந்த பிள்ளைக் காப்பு.6.); 3. காலம் போக்குதல்; to pass, as time. இளமையில் கல்லாமல் நாளைக் கடத்தி விட்டான் (உ.வ.);. 4. குழப்புதல்; to do carelessly, as work; to dawdle. அவன் வேலையைக் கடத்துகிறான்(உவ);. 5. வானூர்தி முதலிய வற்றை அச்சுறுத்திக், கொண்டு செல்லுதல்; hijack. 6. தடைசெய்யப்பட்ட பொருள்களை-ஆள்களை இசை வின்றிக் கொண்டு போதல்; kidnap smuggle, போதைப்பொருள்களைக் கடத்துதல் சட்டமீறலாகும் (உ.வ.);. 7. விலக்குதல்; to remove. க. கடெகாயிக; ம. கடத்துக: தெ. கடபு, கடுபு து. கடபாவுனி, கோத, துட. கட்த்;பட கடுக. கசபா . கய்த்தி. [கட → கடத்து.]
கடத்துக்கூலி	கடத்துக்கூலி kadattu-t-toni, பெ.(n.) தோணி அல்லது படகு செலுத்தக் கொடுக்கும் கூலி, ferriage. [கடத்து + கூலி.]
கடத்துத்தோணி	கடத்துத்தோணி kapattu-t-toni, பெ.(n.) படகு; a ferry boat. மறுவ. கடத்து ம. கடத்துதோணி. [கடத்து + தோணி.]
கடத்துரு	கடத்துரு kapat-turu, பெ.(n.) 1. கத்தூரிமான்; musk deer. 2. மான்மணத்தி (கத்தூரி); என்னும் நறுமணப்பொருள்; secretion from the navel o! muskdeer. [கடம் + அத்து+துரு → கேடத்துரு. கடம் = பாலைநிலம், வெற்றுநிலம். துரு = செம்மறியாடு, கடத்துரு : செம்மறியாடுபோன்ற காட்டுமான். கடத்துரு → கத்துரு → கத்தூரி (kasturi); எனத் திரிந்தது.]

கடத்துார்	கடத்துார் kapatti) பெ.(n.) கோயம்புத்துர் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; village name in Coimbatore district. [கடம் + அத்து + ஊர்-கடத்தூர். கடம் = பாலைநிலம். வறட்சி மிகுந்த நிலப்பகுதி. ஈரோடு, தருமபுரிமாவட்டத்திலும் இவ்வூர் உள்ளது.]
கடதீபம்	கடதீபம் kada-tibam, பெ.(n.) பூசையின்போது பயன்படுத்தும் 16 வகைப் பூசைக் கருவிகளுள் ஒன்று,குடவிளக்கு; lamp fixed on abrass potanc waved before an idol during puja time, which is one of the 16 items. [குடம் + தீபம் – குடதீபம் → கடதீபம். (கொ.வ.);.]
கடந்த	கடந்த kaganda, பெ.எ. (adj.) கழிந்த; past, last; கடந்த கால வாழ்க்கையை எண்ணி நடந்துகொள் (உ.வ.);. [கடந்த (இ.கா.பெ.எ); + காலம்.]
கடந்தகாலம்	கடந்தகாலம் kaganda-kalam, பெ.(n.) இறந்த காலம்; past period. [கடந்த இ.கா.பெ.எ) + காலம்.]
கடந்தவன்	கடந்தவன் kagandavar. பெ.(n.) 1. எல்லையைச் கடந்தவன்; one who transgresses a limit 2. கடவுள் பார்க்க;see kagavul: [கட → கடந்தவன்.]
கடந்தவெண்ணம்	கடந்தவெண்ணம் kaganda-w-earam, பெ. (n.) முதிர்ச்சியான எண்ணம்; mature thought. [கடந்த + எண்ணம்.]
கடந்தேறு-தல்	கடந்தேறு-தல் kaganderu, 10 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கடந்துபோதல்; to pass through, traverse. "இருதா ளளவெனக் கடந்தேறும்" (கம்பரா யுத்த, இராணிய 3);. 2. இடையூறு கடத்தல் (வின்.);; to be saved; to overcome obstactles; to get over difficulties. 3. நற்பேறு அடைதல் (வின்.);; to rise to a higher plane as in spiritualism. [கடந்து + ஏறு.]

கடந்தை	கடந்தை1 kaganta பெ.(n.) 1. பெருந்தேனீ; a kind of bee. 2.குளவிவகை; a kind of wasp. ம. கடன்னல், கடந்த க. கடந்துறு, கடந்துறுதெ; தெ. கடுதுறு, கனாதுறு, கடசு. கனசு துட. கொட்டத் குட. கடந்தி, து. கணசட புரி, கொலா. தாந்தில் பொத்தே கோண்r.கந்தேல்; குவி. க்ராந்தி; Skt. kanaba, Pkt gandalli, Mar. gadil. [கடு → கடந்தை.] கடந்தை2 kapandai, பெ.(n.) திருப்பெண்ணாகடம்; name of a village Thiruppenakadam. "கடந்தைநகர் வணிகர்" (திருத்தொண்டர் புராணசார:49); ([கடம் → கடந்தை.]
கடப்படி	கடப்படி kalappag, பெ.(n.) வாயில் (யாழ்ப்);; door Way. [கடவு + படி – கடவுப்படி → கடப்படி.]
கடப்படு-தல்	கடப்படு-தல் kada-p-padu- 20 செ.கு.வி.(v.i.) நிறைவேறுதல் (ரகஸ்ய.782);; to be accomplished. [கடு – மிகுதி, நிறைவு. கடு → கட + படு-.]
கடப்பநந்தல்	கடப்பநந்தல் katappantāriga பெ.(n.) திருவண்ணாமலை, திருவள்ளூர் மாவட்டங்களில் உள்ள சிற்றூர்; village name in Thiruvannamalai district and Thiruvallur district. [கடப்பன் + தங்கல் – கடப்பந்தாங்கல்.] கடப்பநந்தல் kalappananta பெ.(n.) விழுப்புரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Villuppuram district. [கடப்பன் + ஏந்தல் – கடப்பனேந்தல் → கடப்பநந்தல் (கொ.வ); ஏந்தல் –ஏரி, ஏரியைச் சார்ந்த ஊர்.]
கடப்பநெல்	கடப்பநெல் kalappanel, பெ. (n.) 1. மூன்றுமாதத்தில் விளையும் கருங்குறுவை நெல் (யாழ்ப்);; a kind of dark paddy, maturing in three months. 2. நான்கு மாதத்தில் விளையும் குறுவை நெல் வகை (G.D.94);, a species of kuruvai paddy, maturing in four months. மறுவ, கடப்பு [கடு → கடுப்பு → கடப்பு + நெல்-கடப்பநெல். கடுப்பு விரைவு, குறுகிய காலத்தில் விளைவது. கருங்குறுவை நெல்லை ஒகப்பயிற்சியில் சித்தர்கள் பத்திய உணவாகக் கொள்வர்.]
கடப்பமரம்	கடப்பமரம் kagappa-maram, பெ.(n.) கடம்பம் பார்க்க;see kadambam. [கடம்பு + மரம் – கடம்பமரம் → கடப்பமரம்.]

கடப்பளி	கடப்பளி kadappali. பெ.(n.) 1. ஒழுக்கமில்லாதவன்; knave. 2.ஈகையில்லாதவன்; miser, close-fisted person. [கடன் → கடப்பு + (அழி); அளி.]
கடப்பாக்கம்	கடப்பாக்கம் kadappakkam, பெ.(n.) காஞ்சிபுரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Kanchipuram district. [கடப்பன் + பாக்கம் - கடப்பன்பாக்கம் → கடப்பாக்கம்.]
கடப்பாட்டாளன்	கடப்பாட்டாளன் kagappattalao, பெ.(n.) 1. கடமையறிந்து அதனைச் செய்பவன்; hewho does what he knows to be his duty. 2. கொடையாளி; public benefactor. இவை மூன்று பாட்டானும் கடப்பாட்டாளனுடைய பொருள் பயன்படுமாறு கூறப்பட்டது (குறள்,217 உரை);. [கடப்பாடு +ஆளன்- கடப்பாட்டாளன்.]
கடப்பாட்டுப்பத்திரம்	கடப்பாட்டுப்பத்திரம் kadappaltu-p-patiam, பெ.(n.) உறுதிமொழி ஆவணம்; recognisance. [கடப்பாடு + பத்திரம்.]
கடப்பாடு	கடப்பாடு kagappāgu, பெ.(n.) 1. கடமை; duty, obligation. "கைத்திருத் தொண்டுசெய் கடப்பாட்டினார்" (பெரியபு திருக்கூட்.5.);. 2. முறைமை; established custom, order, usage. " சுடப்பா டறிந்த புணரியலான"(தொல், எழுத்து.37);, 3. கொடை; gift. நாளும் பெருவிருப்பா னண்ணுங் கடப்பாட்டில்" (பெரியபு.06ஏனாதி.4);. 4. ஒப்பரவு; liberality, munificence, "கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு" (குறள், 211.);. 5.தகுதி, capacity. 6. நடை, conduct, behaviour, 7. நேர்மை; honesty. ம. கடப்பாடு [கடன் + (படு); பாடு.]

ஒருவன் செய்யவேண்டிய வினைகளுள் அறமும் ஒன்றாகும் உயர்திணையைச்

கடப்பாரை	கடப்பாரை kada-p-para. பெ.(n.) நீண்டதும், வலிவானதும் ஒரு முனை கூர்மையுடையதுமான இரும்புக்கம்பி; crow bar. ம. கட்பார, தெ. கட்டபாரா. [கடுதல் - வெட்டுதல் பார் → பாரை நீண்டது. கடு → கட + பாரை - கடப்பாரை கட்டப்பாரை, கட்டைப்பாரை என்பன வழு விலக்கத்தக்கன.]
கடப்பான்	கடப்பான் kagappan, பெ.(n.) நண்டு வகை(நெல்லை);; a kind of crab. [குடப்பு → கடப்பு → கடப்பான் = வளைந்த கால் உடையது.]
கடப்பு	கடப்பு1 kadappu, பெ.(n.) 1. கடக்கை; passing. "விற்க டப்பரும் விறலி ராகவன்" (சேதுபு. தேதுவ6);: 2. விலங்குகள் செல்லவியலாமல் மாந்தர் மட்டுஞ் செல்லுதற்கு அமைக்கப்படும் இடுக்குமர வழி முதலியன (வின்.);; wicket or narrow passage in a lane, wall or hedge for the use of people only but not for cattle. 3. மிகுதியானது; that which is abundant; large quantity. "கவ்வையிற் கடப்பன்றோ". (கலித்.66.18); ம. கடப்பு: க. கடகல், தெ. கடபு. [கட → கடப்பு. கட = செல், போ. செல்லுதல் = மேற்பட்டுச் செல்லுதல் மிகுதல்.] கடப்பு2 kaadapu, பெ.(n.) வெற்றி, victory. "பாடுவன் மன்னாற் பகைவரைக் கடப்பே" (புறநா.53);. [கட → கடப்பு = யாவரினும் மேம்பட்டு நின்றதால் பெற்ற வெற்றி.]
கடப்புக்கால்	கடப்புக்கால் kadappu-k-kal. பெ.(n.) 1. வளைந்த கால் (யாழ்ப்.);; bandy legs. 2. ஊனமுள்ள கால்; club foot 3. தொழுவம் முதலியவற்றில் மாடுகள் புகாமல் தடுப்பதற்கு உழலையிழுத்துப் போடும்படி துளை யிட்டு நிறுத்தியிருக்கும் மரம் (இ.வ.);; wooden posts with holes in them for cross-bars, fixed at the entrance of cattle sheds. [குடப்பு(வளைவு); → கடப்பு + கால்.]
கடப்பூவிச்சி	கடப்பூவிச்சி kada-ppovicci பெ.(n.) 1. கருநொச்சி: black notchi. 2. நீலநொச்சி: purple notchi (சா.அக.);. [கள் → கரு + பூவிச்சி – கடுப்பூவிச்சி → கடப்பூவிச்சி.]

கடப்பேரி	கடப்பேரி kalapper பெ.(n.) காஞ்சிபுரம், வேலூர் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; village names in Kanchipuram and Vellur district. [கடம்பு + ஏரி – கடம்பேரி → கடப்பேரி. கடம்புமரத்தைச் சார்ந்த ஏரி, ஏரியைச்சார்ந்த ஊர்.]
கடப்பேரிக்குப்பம்	கடப்பேரிக்குப்பம் kalapper-k-kupam, பெ. (n.) விழுப்புரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a willage in Viluppuram district. [கடம்பு + ஏரி + குப்பம் - கடம்பேரிகுப்பம் → கடப்பேரிக்குப்பம்.]
கடப்பைக்கல்	கடப்பைக்கல் kadappai-k-ka. பெ.(n.) கடப்பைப் பகுதியில் கிடைக்கும் ஒருவகைக் கறுப்புக் கற்பலகை; Cuddapah-slab. [கடப்பை + கல்.] கூறைநாட்டில் நெய்யப்பட்ட புடை வையைக் "கூறைப்புடைவை" என்றாற் போன்று ஆந்திர மாநிலத்துக் கடப்பை மாவட்டத்தில் இருந்து கொணரப்பட்டகல் கடப்பைக்கல் எனப்பட்டது.
கடப்பைமரம்	கடப்பைமரம் kagappai-maram பெ(n.) சிறுமூங்கில் வகை; Chinese dwarf bamboo. [குடப்பு → கடப்பு → கடப்பை + மரம்.]
கடபடமெனல்	கடபடமெனல் kaga-pagam-ena பெ.(n.) ஒலிமாய்மாலத்தால் மருட்டிப் பேசுதற்குறிப்பு: onom. expr used to signify metaphysical Jargon, the high sounding verbiage generally indulged in by dialecticians to confound people. "கற்றதுங் கேட்டதுந்தானே யேதுக்காகக் கடபடமென் றுருட்டுதற்கோ" (தாயு நின்றநிலை.3);. [கடபடம் + எனல்.]
கடபடாவெனல்	கடபடாவெனல் kagapada-v-eaa. பெ.(n.) ஒர் ஒலிக்குறிப்பு; rattling sound. [கடபட + எனல்.]
கடபம்	கடபம் kadapam, பெ.(n.) கெண்டி (நாமதீப);; a kind of vessel with nozzle. [குடம் → கடம் → கடபம்(கொ.வ);.]

கடம்	கடம்1 kadam, பெ.(n.) 1.கடன்; debt. "கடமுண்டு வாழாமை" (இனி.நாற்.11);. 2.இறைக்கடன் (தொல்.பொருள்.150);; homage due to god; religious obligation. 3. கடமை முறைமை (சூடா.);; duty, proper conduct. "காரிகை நின் பண்கடமென் மொழி யாரப் பருக வருகவின்னே" (திருக்கோ.220);. 4. நயன் (நீதி); (சூடா.);; right Justice. ம. கடம்;க., து. கட. [கடு → கடன் → கடம் கடு = விரைவு விரைந்துசெய்தல். கடன் விரைந்து செய்யத்தக்க பணி கடமை என்னும் சொல்லும் விரைந்து கட்டாயம் செய்ய வேண்டிய பணியைக் குறித்தமை காண்க. நிலன் → நிலம் எனத் திரிந்தவாறு. கடன் → கடம் என ஈறு திரிபுற்ற ஈற்றுப்போலி.] கடம்2 kadam, பெ.(n.) 1. காடு; forest, "கடத்திடைக் கணவனை யிழந்த" (பு.வெ.10.சிறப்பி1);. 2. மலை; mountain. 3. பாலைநிலத்து வழி; hard dfficult path in a barren tract. "கடம்பல கிடந்த காடுடன் கழிந்து" (சிலப்.11:90);.
கடம்பக்காடு	கடம்பக்காடு kagamba-k-kāgu, பெ.(n.) 1. கடம்ப மரம் நிறைந்த காடு; a forest of kadamba trees. 2. மதுரை; city of Madurai. [கடம்பு + காடு - கடம்புக்காடு (கொ.வ);.] மதுரையைச் சுற்றி கடம்பமரம் இருந்ததாகத் தொன்மங்கள் குறிக்கின்றன. அதனாற்றான் மதுரைக்குக் கடம்பக்காடு (வனம்); என்று பெயராயிற்று.
கடம்பக்குடி	கடம்பக்குடி kadamba-k-kup பெ.(n.) இராமநாதபுர மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Ramanathapuram district. [கடம்பு + குடி – கடம்புக்குடி + கடம்பக்குடி.. கடம்பு = கடம்புமரம். அம்மரத்தைச் சார்ந்த ஊர்.]
கடம்பக்கூனன்	கடம்பக்கூனன் kadamba-k-kūgao, பெ.(n.) ஆமை; tortoise. மறுவ. கடம்பக்கூனி, கடம்பக்கூனை. [குடம் → கடம் → கடம்பம் + கூனன்.]

கடம்படு	கடம்படு1 kadam-padu, 18 செ.குன்றாவி(v.t.) நேர்ந்துகொள்ளுதல்; to devote, as fruits etc. to the temple, in pursuance of a vow. "கருவயிறுகெனக் கடம்படு வோரும்" (பரிபா 8:106);. [கடன் → கடம் + படு.] கடம்படு2 kadam-padu- 20 செ.கு.வி.(v.i.) சினமடைதல் (சிலப்.29,காவற்பெண்டுசொல்.);; to be angry, to grow indignant. [கதம் → கடம் + படு.]
கடம்பந்துறை	கடம்பந்துறை kagamabandura பெ.(n.) 1. திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில் உள்ள தேவாரப் பாடல் பெற்ற ஊர்; name of a village in Tiruchirappalli district having been sung in Devaram, "வண்ணநன்மலரான் பலதேவரும் கண்ணனும் அறியான் கடம்பந்துறை" (தேவா. அப்பர் 132-4);. [கடம்பு + துறை.] கடம்பமரங்கள் நிறைந்த நீர்த்துறை அமைந்ததால் பெற்ற பெயர். இன்று, குழித்தலை என்று இவ்வூர் அழைக்கப்படுகிறது.
கடம்பப்பெருந்தேவி	கடம்பப்பெருந்தேவி kagamba-p-perundēvi, பெ.(n.) திருக்கோவலூர் வட்டத்தில் சென்னகுணம் என்ற ஊரில் கி.பி. 7ஆம் நூற்றாண்டளவில் ஏரி அமைக்க உதவிய பெருமகள்; lady who donated to form a tank in Chennakunam in Thirukkovalur Taluk during 7th Century. "ஸ்ரீ கடம்பப் பெருந்தேவி செய்பித்த தூம்பு" (ஆவணம், ப. 158);. [கடம்பர் + பெருந்தேவி.] கடம்பர் வடகருநாடகப் பகுதியை ஆண்டவர். பல்லவ மன்னர்களோடு மணத்தொடர்பு கொண்டிருந்தனர்.
கடம்பர்	கடம்பர்1 kadambar, பெ.(n.) கடம்புமரத்தைக் காவல் மரமாகக் கொண்டிருந்தவர்கள்; chieftain who choose Kadamba as their guardian tree. [கடம்பு+அர். கடம்பு → கடம்பர்.] சிலர், பயன்படா மரஞ்செடிகொடிகளையும் ஒவ்வொரு காரணம்பற்றித் தெய்வத்தன்மை யுடையனவாகக் கருதி அவற்றை அணிந்தும் வழிபட்டும் வந்திருக்கின்றனர். கடம்பர் என்னும் வகுப்பார் கடப்ப மரத்தைக் கடிமரமாகக் கொண்டி ருந்தனர். ஆப்பிரிக்க, அமெரிக்கப் பழங்குடி மக்கட்கும் இத்தகைய கொள்கையுண்டு. சைவர் அக்கமணியையும் [உருத்திராக்கத்தையும்] மாலியர் [வைணவர்] துளசியையும், பௌத்தர் அரசையும், சமணர் அசோகையும் தெய்வத்தன்மை யுடையன வாகக் கருதுவதும் இத்தகையதே. (சொ.ஆ.க.19); கடம்பர்2 kagambar, பெ.(n.) 1.குறும்பர்; Kurumbar. (community);. 2. கடம்பு எனும் தோற்கருவி இசைப்பவர்; a community who have 'Kadambu' musical instrument. [கடம் + கடம்பர்.]
கடம்பர்கோவில்	கடம்பர்கோவில் kagampar-kovil. பெ.(n.) காஞ்சிபுரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Kanchipuram district. [கடம்பு+அ+கோவில் - கடம்பர்கோவில், கடம்பு : கடம்புமரம். கடம்பர் = கடம்பு மரத்தைக் காவல் மரமாகக் கொண்ட மரபினர்.]

கடம்பர்வாழ்கரை	கடம்பர்வாழ்கரை kagampar-vā-karai பெ.(n.) நாகைப்பட்டின மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Nagappatinam district. [கடம்பு + அர் + வாழ் + கரை.]
கடம்பரை	கடம்பரை kadambar பெ.(n.) கடுகுச்சிவலை (கடுகு ரோகிணி); என்னும் பூண்டு; Christmas rose, herb. மறுவ, கடுசிவதை கருரோகிணி, கடுகுரோகிணி. [கடம் + கடம்பு + ஆரை – கடம்பாரை → கடம்பரை. ஆரை4 கீரைவகை.]
கடம்பவனசமுத்திரம்	கடம்பவனசமுத்திரம் kagamba-vaga-samuddram, பெ.(n.) இராமநாதபுர மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Ramanathapuram distict. [கடம்பு + வனம் + சமுத்திரம் – கடம்பவனசமுத்திரம்.] கடம்பவனத்துச் சமுத்திரன் பெயரிலமைந்த ஊர். கடல் வாணிகம் செய்யும் வணிகனுக்குரிய கடலன் என்னும் தமிழ்ப் பெயரின் வடமொழியாக் கமாகிய சமுத்திரன் என்பது சமுத்திரம் எனத் திரிந்தது. கடலன் பெயரிலமைந்த ஊர் கடலன்குடி → கடலங்குடி என வழங்குவதை ஒப்புநோக்குக.
கடம்பன்	கடம்பன்1 kadamban, பெ.(n.) 1. கடம்பமாலை அணிந்த முருகக்கடவுள் (மணிமே.4:49);; Skanda, wearing a garland of kadambam flowers. "செம்பொற் கடம்பன் செவ்வேளும்" (சிந்தா.1664); 2. கடம்பு எனும் தோற்கருவியை இசைக்கும் ஒரு பழைய குடி; an ancient caste. துடியன் பாணன் பறையன் கடம்பனெ ன்றிந்நான் கல்லது குடியு மில்லை" (புறநா.33578); ம. கடம்பன் 1. கடம்பு → கடம்பன் = கடம்பின் மலரை அணிந்தவன். 2. கடம்பு = தோற்கருவி கடம்பு + அன்- கடம்பன், கடம்பு எனும் தோற்கருவி இசைப்பவன். கடம்பு எனும் தோற்கருவி நீலமலை பழங்குடியினரிடமும் உள்ளது. கடம்பன்2 kadamban, பெ. (n.) முரடன்; unruly person. [கடம்பு + அன் – கடம்பன் = கடம்ப மரம் போன்ற வலிமையானவன்.]
கடம்பன்குறிச்சி	கடம்பன்குறிச்சி kadambam-kuricci பெ.(n.) கரூர் மாவட்டத்துச் சிற்றுர்; a village in Karur district. [கடம்பு + அன் + குறிச்சி.]
கடம்பன்மாறன்	கடம்பன்மாறன் kagambao-māran, பெ.(n.) இலால்குடி (திருத்தவத்துறை);, மணற்கால் கோயிலில் அணையா விளக்கெரிய நன்கொடை வழங்கிய மாற்றுக்கள்வி என்பவளின் தந்தை; father of Mārrukkalvi who made donations for perpetual lamp in the temple of Manarkal at Lalkudi. "இடையாற்று நாட்டு சபையோம் நல்லிமங்கலத்துக் கோயிலான் கடம்பன்மாறன் மகள் மாற்றுக்கள்வி வைத்த பொன்" (தெ.இ.கல்.தொ.19 கல்,71);. [கடம்பன் + மாறன். கடம்பனின் மகன் மாறன்.]

கடம்பன்வயல்	கடம்பன்வயல் kagambap-vaya, பெ.(n.) திருப்பேரையூர்க் கோயிலுக்குக் வரியில்லா நிலமாக வழங்கப்பட்ட வயலின் பெயர்; the name of a field donated to the temple of Peraiyur as tax free land, "குடி னீங்காத் தேவதானமாகக் கொண்ட கடம்பன் வயலுக்குப் பெருநான் கெல்லை" (தெ.இ.கல்.தொ.23 கல்.163 கி.பி 1289-90);. [கடம்பன் + வயல்.]
கடம்பாடி	கடம்பாடி kadam-păg பெ.(n.) மதுரை; Madurai. [கடம்பு + அடி – கடம்படி → கடம்பாடி.]
கடம்பானை	கடம்பானை kadambara பெ.(n.) ஒருவகைக் கடல் மீன்; a two-gilled cuttle fish. இது கணவாய் மீன் வகையைச் சார்ந்தது. இதற்கு இரண்டு மூச்சுறுப்புகளும் எட்டுக் கைகளும் உண்டு.
கடம்பி	கடம்பி1 kagambi பெ.(n.) கெட்டவள்; lewd woman. 'நீசரோடு மிணங்கு கடம்பிகள்" (திருப்பு:67);. [கெடு → கெடம்பி → கடம்பி.] கடம்பி2 kadambi பெ.(n.) கடம்பவினத்தார்; kadamba clan. [கடம்பு → கடம்பி.]

கடம்பு	கடம்பு1 kadambu. பெ.(n.) 1. பழங்காலத் தமிழினத் தாருள் ஒவ்வொரு குடியினரும் தமக்கு உரியதாக உரிமையாக்கி வழிபட்டு வந்த காவல் மரவகைகளுள் ஒன்று; one of guardian trees specially worshipped by each of the different clans among the ancient Tamil Nadu. 2. ஒரு காட்டுமரம்; common cadamba tree. கடம்பின் வகைகள். 1. நீலக்கடம்பு, 2. கடற்கடம்பு, 3. நீர்க்கடம்பு, 4. மஞ்சட்கடம்பு, 5. விசாலக்கடம்பு, 6. செங்கடம்பு, 7. சீனக்கடம்பு, 8. நீபக்கடம்பு, 9. வெண்கடம்பு, 10. நிலக்கடம்பு, 11. முட்கடம்பு அல்லது முள்ளுக்கடம்பு, 12. சிறுகடம்பு
கடம்புநெல்	கடம்புநெல் kadambu-mel. பெ.(n.) கருங்குறுவை நெல்; a black paddy with red rice inside. [கடம்பு + நெல். கடம்பு = தடிப்பு.]
கடம்புப்பால்	கடம்புப்பால் kadambu-p-pa பெ.(n.) சீம்பால்; the first milk of woman after confinement. [கடம்பு + பால்.]
கடம்பூரணி	கடம்பூரணி kadamburam பெ.(n.) இராமநாதபுர மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Ramanathapuram district. [கடம்பு + ஊருணி – கடம்பூருணி → கடம்பூரணி, ஊருணி = கேணி, குளம்.]
கடம்பூராயப்பட்டி	கடம்பூராயப்பட்டி kagampu-rāya-p-patti, பெ.(n.) புதுக்கோட்டை மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Pudukkottai district. [கடம்பு + அரையன் + பட்டி – கடம்பரையன்பட்டி → கடம்பராயன்பட்டி. கடம்பு = கடம்பமரம்.]

கடம்பூலிகம்	கடம்பூலிகம் Kadampigam, பெ.(n.) ஒட்டுப்புல்; a plant growing in light sandy soil with bristles which cling to clothes. [கடம்பு + ஊலிகம்.]
கடம்பை	கடம்பை kadamba பெ.(n.) 1. குளவிவகை (இ.வ.); a kind of hornet. 2. காட்டுப்பசு; wild cow. ம. கடன்னல், கடுன்னல்; க. கடஞ்ச, கடச, கனச; து. கணசத;குட. கடந்தி, தெ. கடச்சு, கணக. [கடு → கடம் → கடம்பை.] கடம்பை2 kadamba, பெ.(n.) தென்னை நார் (இ.வ.);; coconut fibre. [கட → கடம் = கயிறு. கடம் → கடம்பை.]
கடம்பொடுவாழ்வு	கடம்பொடுவாழ்வு kadambogu-vālvu, பெ.(n.) திருநெல்வேலி மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Thirunelveli district. [கடம்பு + ஒடு + வாழ்வு = கடம்பொடுவாழ்வு. கடம்பு = முருகனுக்குரிய கடம்பு மரம். கடம்பொடு வாழ்வு என்பது முருகனொடு வாழ்வு எனப் பொருள் படுவதோர் மரபுச்சொல் லாட்சி. செந்தில் வாழ்வே என முருகனைக் குறிப்பிடுதலை ஒப்பு நோக்குக.]
கடம்போடு-தல்	கடம்போடு-தல் kadam-popu, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) குன்றாவி; to cram unintelligently, to learn a lesson by rote rather than by heart. மறுவ. மனனம் செய்தல், மனப்பாடஞ் செய்தல், நெட்டுருப் போடுதல். [கடம் + போடு. குடம் → கடம்.] பொருளறியாமல் மனப்பாடம் செய்தல். கடம் [குடம்] முழக்கும் இரைச்சலைப்போல் சொற்பொருளுணராத குருட்டாம் போக்கு மனப்பாடம் என்று பொருள்.
கடமக்கோடு	கடமக்கோடு kadamkkodu, பெ.(n.) குமரி மாவட்டத்து விளவங்கோடு வட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Vilavangodu Taluk in Kanyakumaridistrict. [கடம்பன் + கோடு - கடம்பன் கோடு → அ கடம்பங்கோடு → கடமக்கோடு. கோடு ஏரிகரை, ஏரி, ஏரியைச் சார்ந்த ஊர்.]
கடமனை	கடமனை kada-mana, பெ.(n.) தேர் அல்லது வண்டியின் முன்னுறுப்பு (பெருங். உஞ்சைக்.36:33);; the front part of an ancient cart or car. [கடை → கட + மனை.]

கடமலை	கடமலை kada-mala பெ.(n.) களிறு; the male elephant. "கலிங்க மிரியக் கடமலை நடாத்தி" (விக்கிரம சோழன் மெய்க்கீர்த்தி);. [கடம் + மலை, கடம் = மதநீர். மலை = மலைபோன்ற யானை.]
கடமலைக்குன்று	கடமலைக்குன்று kagamalai-k-kunru, பெ.(n.) குமரி மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Kanyakumari district. [கடமலை + குன்று. கடமலை = யானை. கடமலைக்குன்று யானைக்குன்று.]
கடமலைப்புத்துார்	கடமலைப்புத்துார் kadamalai_p-puttur, பெ.(n.) மதுராந்தகம் வட்டத்தில் பெருங்கற்காலச் சின்னங்கள் பெருமளவில் காணப்படும் ஊர்; a place in Maduranthagam Taluk, where megalithic remains are seen on a large scale. [கடம் + மலை + புத்துார் .] அலெக்சாந்தர் ரீ என்பவர் இங்கு ஆய்வு செய்தார். மூன்று கால்களும் மேல்பக்கம் மூன்று வாயும் கொண்ட சிவப்புத் தாழி [சாடி] இங்குக் கிடைத்தது.
கடமா	கடமா1 kagama, பெ.(n.) காட்டுஆ (காட்டுப்பசு);; bi- son, wild cow, "கடமா தொலைச்சிய கானுறை வேங்கை" (நாலடி.300);. மறுவ. கடம்பை, கடத்தி, ஆமா. ம. கடமா(வு); [கடம் + (ஆன் →); ஆ. கடம் = காடு.] கடமா2 kadamā, பெ.(n.) மதயானை; must elephant. "கடமா முகத்தினாற்கு"(தேவா.1047:9.);. [கடம் + மா. கடம் = மதநீர்.]
கடமாதம்	கடமாதம் kada-madam, பெ.(n.) கும்ப(மாசி); மாதம். the 11th Tamil month, corresponding to February, March so called as the Sun is then in Kumbam or Katagam the sign of acquarius. "கடமாதங் கம்பப் பிரானை" (கம்பரந்.87);. [குடம் → கடம் + மாதம். குடம் = கும்ப ஓரை.]
கடமாரி	கடமாரி kada-mar பெ.(n.) சிறுபுள்ளடி என்னும் மூலிகை (நாமதீப.);; scabrous ovate unifoliate ticktrefoilசா.அக.);. [கடம் + மூலி - கடமூலி. கடமாலி → கடமாரி (கொ.வ.);.]

கடமாவடி	கடமாவடி kadamavadi பெ.(n.) புதுக்கோட்டை புதுக்கோட்டை மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Pudukkottaidt. [காட்டு → கட்டு + மா + அடி - கட்டுமாவடி → கடமாவடி. மாவடி = மாமரத்தைச்சார்ந்த நிலம்.]
கடமுடெனல்	கடமுடெனல் kada-muperal பெ.(n.) ஒலிக்குறிப்பு; rattling, as the bowels. [கடமு + எனல் கடமுட – ஒலிக்குறிப்பு, இணைமொழி.]
கடமுறி	கடமுறி Kadamபர பெ.(n.) கடன்முறி பார்க்க;see kadar-muri ம. கடமுறி [கடன் + முறி – கடமுறி. முறி - ஒலையில் எழுதிய பற்றுச்சிட்டு, சிட்டு.]
கடமுனி	கடமுனி kada-muo பெ.(n.) அகத்தியர்; the sage Agastya, said to have been born in a pot. "மலயந் தன்னிற் கடமுனி சேறலொடும்" (கந்தபு. திருக்கல்.65);. [குடம் = மேற்கு. குடம் + முனி – குடமுனி - கடமுனி (கொ.வ);.] மேற்குமலையில் வாழ்ந்த(குட);முனிவரைக் குடத்தில் பிறந்த முனிவராகத் திரித்துக் கூறுவது தவறு.
கடமை	கடமை1 kagama பெ.(n.) 1. கடப்பாடு; duty, obligation. 2. கடன்; debt. 3.தகுதி; ability. 4.முறைமை; right, propriety. [கடம்1 → கடமை.] கடமை2 kadama. பெ.(n.) குடியிறை, அரசு ஊர் நிலங்களை அளந்து, அதன் விளைவிற்கேற்ப உரிமையாளரிடம் பெறும் வரி வகை (கல்.);; tax assessment tribute, toll. "ஆறிலொன்று கொற்றவர் கடமை கொள்ள" (திருவிளை. நாட்டுப்.28);. ம. கடம;கசபா. கடமெ. [கடன் → கடமை = கொடுக்கக் கடமைப்பட்டுள்ள வரிப்பணமும் கடமை ஆயிற்று.] கடமை3 kagama, பெ.(n.) 1. பெண் ஆடு (தொல்.பொருள்.619);; ewe. 2. காட்டு ஆன் (காட்டுப்பசு); (யாழ்.அக.);; wild cow, "தடமரை கடமை யாதி. மேவிய விலங்கு" (கந்தபு.மார்க்.4.);

கடமைக்கால்	கடமைக்கால் kadamal-k-kal. பெ.(n.) வரிக்குரிய தவசங்களை அளந்துகொள்வதற்கு அரசு ஏற்படுத்திய அளவு மரக்கால்; authorized measure of capacity. [கடமை + கால். கடமை = வரி. கால் = முகத்தல் அளவை கருவி, மரக்கால்.]
கடமைக்கொடுமுளூர்	கடமைக்கொடுமுளூர் kadamal-k-kodumபயr, பெ.(n.) திருநெல்வேலி வட்டம் சுத்துமல்லி அருகிலுள்ள ஊர்; a village in Thirunelvelli Taluk near Suthumalli. "கடமைற் கொடுமுளூரான உத்தம பாண்டியநல்லூர்" (தெ.இ.கல்.தொ.26 கல். 480);. [கடமைக்கோடு + முள்ளூர் – கடமைக் கோடுமுள்ளூர் → கடமைக்கோடுமுளூர்.]
கடமைச்செலவு	கடமைச்செலவு kadamai.c-celavu, பெ.(n.) ஒரு பணிக்கு ஆகும் செலவு; expenditure for particular work. [கடமை + செலவு.]
கடமைத்தட்டு	கடமைத்தட்டு kagamai-t-tattu, பெ.(n.) suf செலுத்துவதில் சுணக்கம் அல்லது கட்டுப்பாடு (S.I.I.vol.8.insc.303);; shortages in paying taxes. [கடமை + தட்டு.]
கடமைப்படு-தல்	கடமைப்படு-தல் kadamai-p-padu, 20செ.குவி (v.i.) 1. நன்றியுடன் இருத்தல்; be indebted to. உங்கள் உதவிக்கு நான் கடமைப் பட்டுள்ளேன் (உ.வ.);. 2. பொறுப்புடன் இருத்தல்; be obliged to, உங்கள் கட்டளையை ஏற்கக் கடமைப்பட்டுள்ளேன் (உ.வ);. [கடமை + படு. படு - து.வி.]
கடமைப்பற்று	கடமைப்பற்று kadamai-p-parru, பெ.(n.) மேல் வாரத்தைத் தலைவர்க்குப் பணமாகச் செலுத்தும் சிற்றூர் (i.m.p.tp.250);; village paying the share of the produce to the government or landlord in coin and not in kind. [கடமை + பற்று. பற்று + சிற்றுார்.] நிலவரி தீர்வை என்றும், வாரம் என்றும் இருவகை யாயிருந்தது. இவற்றுள் முன்னது ஒரு குறிப்பிட்ட அளவும், பின்னது கண்டு முதலில் ஒரு பகுதியுமாகும். தீர்வைக் குரிய நிலம் தீர்வைப்பற்று என்றும், வாரத்திற்குரிய நிலம் வாரப்பற்று என்றும், வாரத்தைப் பணமாகச் செலுத்தும் நிலம் கடமைப்பற்று என்றும் கூறப்பட்டன [பழந்தமி.75].
கடமையில்தட்டிறை	கடமையில்தட்டிறை kadamayi-tatia பெ.(n.) கடமை செலுத்துவதற்கு தவறிய காலத்தில் அரசு நேரடியாக வாங்கும் இறைமுறை; direct collection of taxes by govt. from the defaulters (கல்.அக.);. [கடமை + இல் + தட்டு + இறை]

கடமையிறு-த்தல்	கடமையிறு-த்தல் kagama,y_iru-, 4 செ.குன்றாவி (v.t) 1. ஆயம், வரி அல்லது தீர்வை செலுத்துதல்; to pay tax to etc. 'இவ்வூர் கடமையிறுக்குங்கொல்' (S.I.I. Vol.5. Part-I Insc. 431.); 2. வரியினை அறுதியிடுதல் (S.I.I.Vol.5. Insc.30 S.No.8);; to fix the tax. [கடமை + இறு.]
கடயம்	கடயம் kagayam, பெ.(n.) கடகம் (இ.வ.);; bracelet. [கழல் → கழலம் → கழயம் → கடயம்.]
கடரி	கடரி kadar பெ.(n.) மரமஞ்சள் (மலை);; tree turmeric. [கடம் → கடரி.]
கடல்	கடல்1 kadal, 13 செ.கு.வி.(v.i.) அகலுதல், விரித்தல்; to expand, to extend. தெ. கடலு [கட → கடல்(பரவுதல்);.] கடல் kadal, பெ(n.) உலகில் பெரும்பான்மை நிலப் பரப்பைச் சூழ்ந்துள்ள பரந்துபட்ட உவர்நீர்ப் பரப்பு; expanse of saltwater that covers most of earth's surface. "நெடுங்கடலும் தன்நீர்மை குன்றும்" மறுவ. அத்தி, அளக்கர், ஆர்கலி, ஆழி, பெருநீர், வாரம், வாரிதி, வாரி, பரவை, புணரி, கார்கோள், ஒதம், உவரி, குரவை, அழுவம், தெண்டிரை, நரலை, நீர், நீராழி, திரை, அரலை, பெருவெள்ளம், தோயம், விரை, முந்நீர், தொன்னிர், உப்பு, உந்தி, அரி, வேலை. ம. கடல்; க., து. கடல், கடலு; தெ. கடலி;குட. கட. [கட → கடல். கட = செல்லுதல், போதல், அகலுதல். கடல் = அகன்றது, பரந்தது. பரு → பர → பரல் எனப் பெயராதல் போல கட → கடல் பெயராயிற்று. 'ல்' சொல்லாக்க ஈறு தெலுங்கில் கடல் என்னும் வினைச்சொல் அகலுதல் விரிதல் பொருளுடையது. 'கடலிகடலி' என்னும் சொல் தெலுங்கில் அகன்றகன்று எனப் பொருள் படுதலை ஒப்பு நோக்குக.] கடல்3 kadal, பெ.(n.) 1.மிகுதி; abundance. அன்னையின் ... திரண்டனர்
கடல்கட்டி	கடல்கட்டி kadal-kat, பெ(n.) 1. கடலாளிகளை மந்திரத்தால் ஏதங்களிலிருந்து காப்பவன்; one who saves the divers by conjuration. 2. செம்படவன்; fisherman. ம. கடல்க்கெட்டி [கடல் + கட்டி - கடல்கட்டி (இரண்டன் தொகை);. கட்டி = கட்டுபவன்.] மந்திர வலிமையால் கட்டிக்காப்பவன். மந்திரவலிமையால் கொடிய விலங்குகள் தாக்காதவண்ணம் அவற்றின் வாயைக் கட்டும் மந்திரக்காரனை இச் சொல் குறித்தது.

கடல்கட்டு-தல்	கடல்கட்டு-தல் kadal-kattu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மந்திரத்தால் வலையில் மீன் விழாதபடி செய்தல், (நாஞ்);; to prevent, the fish from being caught in the net by sorcery. 2. மந்திரத்தால் புயல் முதலியன கடலில் வீசாதபடி செய்தல் (இ.வ.);; to prevent, the tempest by sorcery. [கடல் + கட்டு - கடல்கட்டு (இரண்டன் தொகை);.]
கடல் கட்டுதல் என்பது மீனவரிடை நிலவும் பழைய நம்பிக்கை.	கடல் கட்டுதல் என்பது மீனவரிடை நிலவும் பழைய நம்பிக்கை.
கடல்கல்	கடல்கல் kadal-kal, பெ.(n.) கடற்பயணத் தொலைவுக்குரிய நீட்டல் அளவை, 6080 அடித் தொலைவு; a nautical mile. மறுவ. கடல்மைல் [கடல் + கல் - கடல்கல். இஃது அன்மொழித் தொகையாகிய அல்வழிப் புணர்ச்சியாதலின் லகரம் றகர மெய்யாகத் திரியவில்லை என்க. கடல்மைல் பார்க்க see kadal-mile]
கடல்கலக்கி	கடல்கலக்கி kadal-kalakki, பெ.(n.) பேய்முசுட்டை, மருந்துக்குப் பயன்படும் பாலைக் கொடிவகை; elephant creeper. மறுவ. சமுத்திரப்பாலை, கடலக்கம், கடலடக்கி.
கடல்கால்	கடல்கால் kadal-kal, பெ.(n.) கடற்கால் பார்க்க; See kadar-kāl. [கடல் + கால்.]
கடல்குச்சி	கடல்குச்சி kadal-kucci, பெ(n.) கடற்குச்சி பார்க்க;see kadar-kucci. [கடல் + குச்சி.]
கடல்குதிரை	கடல்குதிரை kadal-kudirai, பெ.(n.) கடற்குதிரை பார்க்க;see kadar-kudirai. [கடல் + குதிரை.]
கடல்கூம்பு	கடல்கூம்பு kadal-kombu. பெ.(n.) கடற்கூம்பு பார்க்க;see kadar-kümbu. [கடல் + கூம்பு.]
கடல்கெலித்தல்	கடல்கெலித்தல் kadal-kelittal, தொ.பெ.(vbl.n) இரவுப் பொழுதில் கடல்நீர் பளபளத்துக் காணுதல் (நெல்லை மீனவ);; glittering of the sea water at night. [கடல் + கெலித்தல்.]

கடல்கொடி	கடல்கொடி kadal-kodi, பெ.(n.) கடற்கொடி பார்க்க; see kadar-kodi (சா.அக.);. [கடல் + கொடி.]
கடல்கொள்(ளு)-தல்	கடல்கொள்(ளு)-தல் kadal-kol(lu), 10 செ. குன்றாவி.(v.t.) கடற்பெருக்கத்தால் நிலப்பகுதி கடலுள் மூழ்கல்; to deluge. "குமரிக் கோடும் கொடுங்கடல் கொள்ள" (சிலப்.11:20);. [கடல் + கொள்ளு.]
கடல்கோ-த்தல்	கடல்கோ-த்தல் kadal-ko, 4 செ.கு.வி.(vi) கடல் சோர்-தல் பால்க்க;see kadal-šār-, [கடல் + கோ. கோத்தல் = கூடுதல், பெருகுதல்.]
கடல்கோள்	கடல்கோள் kadal-kol, பெ.(n.) கடற்கோள் பார்க்க; see kadar-kol. [கடல் + கோள்.]
கடல்சிரை	கடல்சிரை kadai-sirai, பெ(n.) கொட்டையிலந்தை; seed jujube. [கடல் + சிரை.]
கடல் சுரப்பு	கடல் சுரப்பு kadal-S urappu, பெ(n.) கடற்கொந்தளிப்பு பார்க்க;see kadar-kondalippu. [கடல் + சுரப்பு.]
கடல்சோர்-தல்	கடல்சோர்-தல் kadal-šõr-, 2. செ.கு.வி.(v.i.) கடல் பொங்கி எழுந்து எங்கும் பெருகுதல் (ஈடு, 4,5:9);; to rage and swell as the sea. [கடல் + சோர்.]
கடல்திட்டு	கடல்திட்டு kadal-tittu, பெ.(n.) கடற்றிட்டு பார்க்க;see kadarrittu. [கடல் + திட்டு.]
கடல்தேங்காய்	கடல்தேங்காய் kadal-tẽngãy, பெ.(n.) கடற்றேங்காய் பார்க்க;see kadarrengay (சா.அக);. [கடல் + தேங்காய்.]

கடல்நச்சுயிரி	கடல்நச்சுயிரி kadal-naccuyiri, பெ.(n.) கடல்வாழ் உயிரிகளுக்கும் மாந்தர்களுக்கும் கேடு விளைவிக்கும் கடலுயிரி ; sea-poisonous animal. [கடல் + நச்சுயிரி).]
வகைகள்:	வகைகள்: 1 2. குழியுடலிகள் 3. செல்லிமீன்கள் 4. மெல்லுடலிகள்.
கடல்நண்டு	கடல்நண்டு kadal-nandu, பெ.(n.) 1. கடலில் வாழும் நண்டு; sea - crab. 2. ஓர் அரிய கடல் மூலிகை; a sea herbal. (சா.அக.); [கடல் + நண்டு. பெரிய நண்டு; நண்டு வடிவிலான மூலிகை.]
கடல்நாக்கு	கடல்நாக்கு kadal-nakku, பெ.(n.) கணவாய் பார்க்க;see kanavāy2. ம. கடல்நாக்கு;க. கடலநால்கே. [கடல் + நாக்கு.]
கடல்நாய்	கடல்நாய் kadal-nay, பெ(n.) கடல்வாழ் விலங்கு; seal. மறுவ, நீர் நாய் ம. க. கடல் நாய். [கடல் + நாய்.]
கடல்நீறு	கடல்நீறு kadal-niru பெ.(n.) கடல் சிப்பிகளின் சாம்பல்; lime got by burning sea shells. ம. கடல்நூறு [கடல் + நீறு. நூறு → நிறு.]
கடல்நுரை	கடல்நுரை kadal-mபrai, பெ.(n.) 1. கடலலையில் உண்டாகும் நுரை; foam of the sea. 2. கணவாய் மீனெலும்பு; cuttle fish bone. ம. கடல்நூ;து. கடல்நுரை. [கடல் + நுரை.]
கடல்நூல்	கடல்நூல் kadal-nil, பெ.(n.) கடலின் தன்மைகளை விளக்கும் நூல்; a book about Oceanography. [கடல் + நூல்.]

கடல்படுபொருள்	கடல்படுபொருள் kadal-padu-porul, பெ.(n.) கடற்படுபொருள் பார்க்க; see kadar-padu-porul. [கடல் + படு + பொருள்.]
கடல்மகள்	கடல்மகள் kadal-magal, பெ.(n.) கடற்பிறந்தாள் பார்க்க;see kadar-pirandāl. ம. கடல்மகள் [கடல் + மகள்.]
கடல்மங்கலம்	கடல்மங்கலம் kadal-magalam, பெ.(n.) காஞ்சிபுர மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Kanchipuram district. ம. கடல்மகள் [கடலன் + மங்கலம் - கடலன்மங்கலம் - கடல்மங்கலம் கடலன் = கடல்வாணிகன். மங்கலம் = நன்கொடையாக அளிக்கப்பட்ட ஊர்.]
கடல்மங்கை	கடல்மங்கை kadal-mangai, பெ.(n.) கடற்பிறந்தாள் பார்க்க (சேநா);;see kadar-pirandāl. ம. கடல்மங்க [கடல் + மங்கை.]
கடல்மட்டம்	கடல்மட்டம் kadal-mattam, பெ.(n.) நிலப்பரப்பின் உயரத்தையும் நீர்ப்பரப்பின் ஆழத்தையும் கணக்கிட உருவாக்கிக் கொண்ட பொது அளவு; mean sea level. [கடல் + மட்டம்.]
கடல்மது	கடல்மது kadal-madu, பெ.(n.) கடலுப்பு பார்க்க;see kadal-uppu. [கடல் + மது.]
கடல்மல்லை	கடல்மல்லை kadal-malai, பெ.(n.) சென்னைக்குத் தெற்கே கடலோரம் அமைந்துள்ள மாமல்லபுரத்தின் முனைப் பெயர்; thé old name ofMämallapuram situated on the shore south of Chennai. மனுவ. மகாபலிபுரம், மாமல்லபுரம், மல்லை. [கடல் + மல்லை. மாமல்லன் பெயரிலமைந்த ஊர்.]

பெரிப்ளுசு ஆப் எரித்ரியன் சி என்ற நூலிலும் தாலமியின் பயண நூலிலும் குறிப்பிடப்படும் பழைய துறைமுகம். ஏழாம் நூற்றாண்டுத் திருமங்கையாழ் வாரின் பாடல்களில் 'கடல்மல்லை என்று குறிக்கப்படுகிறது. பல்லவர்களின் குடைவரைக் கோயில்களாலும் ஒற்றைக் கற்றளிகளாலும் உலகப் புகழ் பெற்றது. ஒன்றிய நாடுகள் பேரவை உலகவரலாற்றுச் சின்னங்கள் பட்டியலில்	அஅன்ன ஆவன்னா aannaāvannā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;
கட என்னும் வினைப்பகுதி இருதிணை ஐம்பால் மூவிடங்களுக்கும் பொதுவாய் அமைந்து வாழ்த்திலும் இழிப்பிலும் பயன்படும் துணைவினையாய் நிற்கும்.	கட என்னும் வினைப்பகுதி இருதிணை ஐம்பால் மூவிடங்களுக்கும் பொதுவாய் அமைந்து வாழ்த்திலும் இழிப்பிலும் பயன்படும் துணைவினையாய் நிற்கும்.
கடவப்புரசு	கடவப்புரசு kadava-ppurasu, பெ.(n.) முதிரைமரம்; east Indian satin-wood. [கடவம் + புரசு.]
கடவம்பாக்கம்	கடவம்பாக்கம் kadavam-bakkam, பெ.(n.) விழுப்புரமாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Villuppuram district. [கடவு + அம் பாக்கம் - கடவம்பாக்கம் கடவு = வாயில், வழி நெடுஞ்சாலை, கடவம்பாக்கம் = பழங்காலத்து நெடுஞ்சாலை அருகில் இருந்த சிற்றூர்.]
கடவர்	கடவர் kadavar. பெ.(n.) உரிமையாளர், உரிமை பூண்டவர்; one who has rights, heir. 'கடவரன்றி விற்று விலையாவணஞ்செய்து' (S.I.I.Vol.19 insc.211. S.No.19,16.); [கடன் → கடம் + அர் - கடமர் → கடவர்.]
கடவல்	கடவல் kadaval, பெ.(n.) 1. ஒரு வகைப் பெரிய புல் (சேரநா.);; the lemon-grass. 2. கடம்பமரம் (கருநா.);; common cadamba. ம. கடவல்;க. கடவல், கடவல, கடவால, கடலா. [கடவு → கடவல்.]

கடவழி	கடவழி kada-wali, பெ.(n.) வேலி முதலியவற்றைக் கடக்கும் குறுக்குவழி (சேரநா.);; a stile. ம. கடவழி [கடவு → கட + வழி]
கடவன்	கடவன்1 kadavan, பெ.(n.) 1. கடமைப்பட்டவன்; one who is under obligation. "கடவன் பாரி கைவண் மையே" (புறநா. 106);. 2. தலைவன், master, lord: "ஒருவன் ஒரு கிருகத்துக்குக் கடவனாயிருக்கும்' (ஈடு,11:5);. ம. கடவன், கடவியன். [கடன் → கடவன்.] கடவன்2 kadavaṇ, பெ.(n.) 1. கடன் கொடுத்தவன், creditor. "தொடுத்த கடவர்க்கு" (புறநா.327);. [கடன் + அவன் - கடனவன் → கடவன்.]
கடவனாள்	கடவனாள் kadavamal, பெ.(n.) சென்ற நாள்; yesterday, (இ.நூ.அக.); ம. கடவியன் [கடவு + நாள்.]
கடவாகோட்டை	கடவாகோட்டை kadava-köttāi, பெ.(n.) இது புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் உள்ள ஓர் ஊர்; a village in Pudukkottai district. [கடவு + கோட்டை – கடவுக்கோட்டை.] கடவக்கோட்டை → கடவாகோட்டை. கடவு = வாயில், வழி, நெடுஞ்சாலை.
கடவாச்சியம்	கடவாச்சியம் kada-vācciyam, பெ.(n.) இசைக்கருவியாகப் பயன்படுத்தும் மட்குடம் (பரத. பாவ.23);; earthen pot used as a musical instrument of percussion. [குடம் → கடம் + (வாத்தியம்); வாச்சியம்.]
கடவாச்சேரி	கடவாச்சேரி kadavāc-chēri, பெ.(n.) கடலூர் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a small village in Cuddalore district. [கடவு + சேரி - கடவுச்சேரி - கடவச்சேரி - கடவாச்சேரி கடவு = வாயில், வழி, நெடுஞ்சாலை.]

கடவாய்	கடவாய் kadavāy, பெ.(n.) கடைவாய் பார்க்க;see kadaivāy. ம. கடவா [கடைவாய் → கடவாய் (கொ.வ);.]
கடவாய்ப்பட்டி	கடவாய்ப்பட்டி kada-way-p-patti, பெ.(n.) பனை அகணிகளால் முடையப்பட்ட அகன்ற வாயையுடைய கூடை; basket made up of palmyra-stems (நெல்லை); மறுவ. கடைவாய்ப்பெட்டி ம. கடவட்டி [குடம் → கடம் + வாய் + (புட்டி); → பட்டி]
கடவாய்ப்பல்	கடவாய்ப்பல் kadavay-p-pal, பெ.(n.) கடைவாய்ப் பல் பார்க்க;see kadaivāy-p-pal. [கடைவாய்ப்பல் → கடவாய்ப்பல்.]
கடவார்	கடவார் kadavar. பெ.(n.) 1. பணிசெய்பவர்; work men. அடுத்தமுறை கடவாரின்றிப் பொழி' (S.I.I.Vol.2 insc.65.S.No.4);. 2. உரிமை உடையவர்; one who has right. அவ்வவர்க்கு அடுத்தமுறை கடவார் அந்நெல்லுப்பெற்று (S.I.I.Vol.2 insc.65 S.No.3.); [கட (வ்); + ஆர். கட = கடமை.]
கடவாரம்	கடவாரம் kada-vāram, பெ.(n.) 1. கடற்கரை; seashore. 2. கப்பலில் சரக்கு ஏற்றுவதற்கும் இறக்குவதற்கும் ஏற்றாற்போல் அமைக்கப்பட்ட மேடை (சேநா.);; wharf, guay. ம. கடவாரம் [கடல் + வாரம். வாரம் = நீர்க்கரை.]
கடவான்	கடவான்1 kadavan, பெ.(n.) 1. வயல் பரப்பில் கழிவுநீர் அல்லது மிகுதியான நீர் அதனை ஒட்டியுள்ள வயலுக்குச் செல்லுதற்கு வெட்டப்பட்ட நீர்மடை. (யாழ்ப்);; channel cut through the ridge of a paddy field to let the surplus water drain or for allowing water to run on to the adjoining field. க. கடகு [கடவு → கடவான்.]
கடவி	கடவி kadav, பெ.(n.) 1. தனக்கு (சித்.அக.);; whirl nut tree. 2. மரமஞ்சள்; tree turmeric. [கடம் → கடவ → கடவி.]

கடவிழி	கடவிழி kadavili, பெ.(n.) கலைமான்; sambar, the Indian elk (சா. அக.);. [கட + விழி - கடவிழி = பெரிய விழியுடைய மான்.]
கடவிறங்கு-தல்	கடவிறங்கு-தல் kadavirañgu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) கால்கழுவுதல் (சேரநா.);; to wash after defecating. ம. கடவிறங்வுக [கடவு + இறங்கு. கடவு = நீர்த்துறை.]
கடவு	கடவு1 kadavu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1.செலுத்துதல்; to cause to go, to ride, drive, as animalor vehicle. "ஆனந்த மாக் கடவி" (திருவாச. 35:4);. 2. விரைவுபடுத்துதல்; to speed up. 3. முடுக்குதல்; to urge. "விரைபரி கடவி" (புவெ, 1:8);. 4. ஓட்டுதல்; to drive as animals. 5. படைக்கலன் செலுத்துதல் (வின்);; to despatch, to discharge, as a missile. 6. உசாவுதல்; to en quire. "யான்தற் கடவின்" (குறுந்:276);. ம. கடவுக;க. கடயிசு கோத கட்த து. கடபாபுளி, கே. கடப்பு குரு. கற்னான மால. கட்டத்ரே. [கட → கடவு.] கடவு2 kadavu, பெ.(n.) 1. கடந்து செல்லும் வழி; way. 2. படகு; boat.
கடவுக்காரன்	கடவுக்காரன் kadavu-k-kāran, பெ.(n.) படகோட்டி; boat-man (கருநா.);. க. கடவுகார [கடவு + காரன். காரன் - செய்யபவனைக் குறித்த பெயரீறு).]
கடவுச்சீட்டு	கடவுச்சீட்டு kadavu-c-cittu, பெ.(n.) வெளிநாடுகளுக்குச் செல்ல வழங்கப்படும் நுழைவுச்சீட்டு; pass port. [கடவு + சீட்டு.]

கடவுட்கணிகை	கடவுட்கணிகை kadavut-kanigai, பெ.(n.) வானவருலக ஆடற் கலைமகள், dancing girl of the celestial world. "கடவுட்கணிகை காதலஞ் சிறுவர்" (மணிமே.13:95);. [கடவுள் + கணிகை.]
கடவுட்சடை	கடவுட்சடை kadavut-cadai. பெ.(n.) வரிக்கூத்து வகை சிலப்.3:13 உரை); a kind of masquerade dance. [கடவுள் + சடை.]
கடவுட்டீ	கடவுட்டீ kadavutti, பெ.(n.) ஊழித்தீ; submarine fire. "கடவுட் டீயா லடலை செய்து" (பிரமோத்12:4);. [கடவுள் + தீ.]
கடவுட்பணி	கடவுட்பணி1 kad vut-pani, பெ.(n.) இறைத்தொண்டு; service to God. [கடவுள் + பணி.] கடவுட்பணி2 kadvut-pani, பெ.(n.) 1. பாம்பணை (ஆதிசேடன்);; Adisesa. 2. சிவன் அணிந்துள்ள பாம்பு; ornamental snake around the neck of šivā. [கடவுள் + பணி. பணி = பாம்பு.]
கடவுட்பள்ளி	கடவுட்பள்ளி kadavut-palli, பெ.(n.) பௌத்தர் கோயில்; Buddhist temple. "சிறந்துபுறங் காக்குங் கடவுட்பள்ளி" (மதுரைக்467);. [கடவுள் + பள்ளி.]
கடவுட்பொறையாட்டி	கடவுட்பொறையாட்டி kadavut-porai-y-atti, பெ.(n.) தேவராட்டி (பெரியபு.கண்.65);; woman having oracular powers under divine inspiration. [கடவுள் + பொறை ஆட்டி - கடவுட்பொறையாட்டி பொறு → பொறை (சுமத்தல்);. கடவுள் மெய் நிறைந்து (தன்மேல் ஏறப்பெற்று); சுமந்தாடியவாறு அருள்வாக்கு கூறும் பெண்.]
கடவுண்மங்கலம்	கடவுண்மங்கலம் kaḍvuṇ-mangalam, பெ.(n.) தெய்வம் எழுந்தருளச் செய்தல்; ceremony of consecration of a new idol in a temple. "மங்கலஞ் செய்கென வேவலின்" (சிலப்.28:233);. மறுவ. சாந்தி [கடவுள் + மங்கலம்.]
கடவுண்மண்டிலம்	கடவுண்மண்டிலம் kadavuṇ-mandilam, பெ. (n.) கடவுளாகக் கருதப்படும் ஞாயிறு; Sun-God who manifests himself in the form of a sphere. "கடவுள் மண்டிலங் காரிருள் சீப்ப" (மணிமே.22:1);. [கடவுள் + மண்டிலம். மண்டலம் → மண்டிலம்.]
கடவுண்மணி	கடவுண்மணி kadavun-mani, பெ.(n.) 1. தெய்வமணி (திவா);; celestial gem. 2. அக்கமணி பார்க்க;see akka-mani. [கடவுள் + மணி.]

கடவுண்மாமுனிவர்	கடவுண்மாமுனிவர் kadavun-mā-munivar, பெ.(n.) திருவாதவூரடிகள் புராணத்தின் ஆசிரியர்; author of Tiruvâdavur-adigal-purănam. [கடவுள் + மா + முனிவர்.]
கடவுணதி	கடவுணதி kadavunadi, பெ.(n.) தெய்வத்தன்மை வாய்ந்ததாகக் கருதப்படும் கங்கையாறு (அமுதா.பிள்.காப்பு.6);; the river Ganges which according to Hindu mythology is said to have a divine origin. [கடவுள் + நதி.]
கடவுணீலி	கடவுணீலி kadavurāli, பெ.(n.) காளி; Kāli, the Goddess of black complexion. [கடவுள் + நீலி. நீலி = காளிக்குக் கருநிறத்தால் அமைந்த பெயர்.]
கடவுநர்	கடவுநர்1 kadavunar, பெ.(n.) செலுத்துவோர்; those who conduct, lead or manage. "கடும்பரி கடவுநர்" (சிலப்.5:54);. [கட → கடவு + நர்).] கடவுநர்2 kadavunar, பெ.(n.) வினவுவோர்; questioner. [கடாவு + நர் - கடாவுநர் → கடவுநர்]
கடவுள்	கடவுள் kadavu, பெ.(n.) 1. மனம், மெய், மொழி இவற்றைக் கடந்து நிற்கும் பரம்பொருள். God, who transcends body speech and mind. " ஈன்றாளோ டெண்ணக் கடவுளுமில்" (நான்மணிக்.57);. 2. வானவன்; celestial Being. "கடவுள ரதனை நோக்கி" (கந்தபு. தாரக.59);. 3. முனிவன், sage. "தொன்முது கடவுட்பின்னர் மேய" (மதுரைக்.41);. 4. குரவன் (குரு); (பிங்);; Guru, spiritual preceptor. 5. நன்மை; goodness, auspiciousness. "கடிமண மியற்றினார் கடவு ணாளினால்" (சீவக.1490);. 6. தெய்வத்தன்மை; divine nature. "கடவுட் கடிஞ்யொடு" (மணிமே. 15:57, மறுவ. பகவன், இறைவன், முதற்பொருள், இயவுள், தெய்வம் (தேவு);, ஆண்டவன், வாலறிவன், அறவாழி அந்தணன். ம. கடவுள் க. கடவுள்.

கடவுள்காப்பு	கடவுள்காப்பு kadavul-kappu, பெ.(n.) கடவுள் வணக்கம் பார்க்க;see kadavul-vanakkam. [கடவுள் + காப்பு.]
கடவுள்நெறி	கடவுள்நெறி kadavul-meri, பெ.(n.) இறையுணர்வு கொண்டொழுகும் ஒழுகலாறு; theological path. [கடவுள் + நெறி.] ஊர்பேர் குணங்குறியற்று, மனமொழி மெய்களைக் கடந்து எங்கும் நிறைந்திருத்தல், எல்லாம் அறிந்திருத்தல், எல்லாம் வல்லதாதல், என்றுமுண்மை, அருள் வடிவுடைமை, இன்பநிலை நிற்றல், ஒப்புயர்வின்மை, மாசுமறுவின்மை ஆகிய எண் குணங்களையுடையதாய் எல்லாவுலகங் களையும் படைத்துக் காத்தழித்து வரும் ஒரு பரம்பொருளுண்டென்று நம்பி, அதனை வழிபடுவதே கடவுள் நெறியாம். இது சித்தமதம் எனவும் படும் (பண்.நா.ப.86);.
கடவுள்நெறிகள்	கடவுள்நெறிகள் kadavul-nerigal, பெ.(n.) இறையுணர்வு கொண்டொழுகும் வெவ்வேறு ஒழுகலாறுகள்; different paths of theology. [கடவுள் + நெறிகள்.]
கடவுள்வணக்கம்	கடவுள்வணக்கம் kadavul-vanakkam, பெ.(n.) 1. தெய்வத்தைத் தாழ்ந்து பணிந்து வணங்குதல்; praying the God, prayer, to make humble petition (with submission); with devoutness. 2. நூல் அல்லது நூற்பகுதியின் முதலிற் கூறும் தெய்வவாழ்த்து; invocation to the deity either at the commencement of a treatise or at the beginning of each part or section of the same. 3. விழாத் தொடக்கத்தி பாடும் பாடல்; invocation song of a function. மறுவ. கடவுள் வாழ்த்து, கடவுட் காப்பு இறை வாழ்த்து, கடவுள் வழிபாடு, காப்புச் செய்யுள். [கடவுள் + வணக்கம்.] கடவுள் வணக்கம் என்பது கடவுள் முன் தாழ்ந்து பணிவதைக் குறிக்கும். "தலையே நீ வணங்காய்" என்னும் அப்பர் தேவாரமும் "பணிக நும் தலையே முக்கட் செல்வர் நகர்வலஞ் செயற்கே" என்னும் புறப்பாடலையும் ஒப்பு நோக்குக.
கடவுள்வழிபாடு	கடவுள்வழிபாடு kadavul-valipādu, பெ.(n.) குழுவாக நின்று கடவுளைப் பரவுதல், போற்றுதல்; to praise the God, worship. [கடவுள் + வழிபாடு. வழிபடு → வழிபாடு.] வழிபடுதல் என்பது கடவுள் நெறியைப் பின்பற்றுதலைக் குறிக்கும். 'பொய்தீர் ஒழுக்க நெறிநின்றார்" என்று வள்ளுவர் கூறுவது காண்க அது ஒவ்வொரு சமயத்தார்க்கும் வேறுபட்ட வழிமுறைகளையும், நெறிமுறைகளையும் கொண்டதாயினும் ஒவ்வொரு சமய நம்பிக்கைக் கூட்டத்தாரும் தமக்கென ஒரு தலைமை வழிபாட்டுநெறி வகுத்துக்கொண்டு ஒன்றுபட்டு இயங்க வழிவகுத்தது. கடவுள் வழிபாடு தன் பொருள் இழந்து கடவுளைப் போற்றி வணங்குகின்ற கடவுள் வாழ்த்துப் பொருளில் மட்டும் ஆளப்படுகின்றது. தேவாரக் காலத்தில் வழிபாடு என்பது கூட்டுவழிபாட்டையே குறித்தது. "கூடிநின் அடியார்." என்னும் திருவாசகக் கருத்தை நோக்குக.

கடவுள் வாழ்த்து	கடவுள் வாழ்த்து kadavul-välttu, பெ.(n.) 1. கடவுளை வேண்டிப் போற்றுதல்; to pray God requesting to fulfil desires or to relieve from sufferings. 2. தெய்வத்தைப் போற்றுதல்; praising the God. 3. தான் வழிபடு கடவுளையாதல், எடுத்துக் கொண்ட பொருட்கு ஏற்புடைக் கடவுளையாதல் வாழ்த்துதல் (குறள் உரை);; invoking personal deity or deity relevant to the subject concerned. 4. முக்கடவுளருள் ஒருவரை வேந்தன் உயர்த்திச் சொல்லும் துறை (பு.வெ.9:3);; theme of the king's praising one of the Hindu trinity as superior to the other two. மறுவ. கடவுள் வணக்கம், இறை வாழ்த்து, கடவுள் காப்பு, கடவுள் வழிபாடு, காப்புச் செய்யுள். [கடவுள் + வாழ்த்து.] அரசன் தொழும் கடவுள் என்னாது (யாவரேனும்); கடவுளை வாழ்த்துதல் பாடாண் திணையாம் என்பது ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் கருத்தாகும். கடவுளொடு உறவுகோல் நட்டு உணர்வுகயிற்றால் இணைப்புண்டு அன்பொடு குறையிரந்து வேண்டும் வேண்டுகோள்களே வாழ்த்தாக மலர்தலின் கடவுள் வாழ்த்து எனப் பெயர் பெற்றது. வாழ் (வாழ் - த.வி); வாழ்த்து வாழச் செய்தல்); வாழ்த்துதல் போற்றுதலைக் குறிப்பினும் நன்றி யறிதலை நன்றிசெலுத்துதலை); முதன்மைக் கருத்தாகக் கொண்டது. செய்ந்நன்றியறிதல் நெஞ்சத்தின் அன்பு வாயிலைத் திறக்கும் ஆற்றலுடையது. செருக்கும் சினமும் சிறுமையும் போக்கி நற்பண்பு வளர வழிவகுப்பது என முன்னையோர் கருதினர்.
கடவுள்வேள்வி	கடவுள்வேள்வி kadavu-velvi. பெ.(n.) தேவர் பொருட்டு ஓமத்தீயிற் செய்யும் ஐவகை வேள்விகளுள் ஒன்று (பிங்);; sacrifice to deities performed in the consecrated fire, one of aivagaivēlvi. [கடவுள் + வேள்வி.] கடவுள் வேள்வி, நான்முகன் படைப்புக் கடவுள்) வேள்வி, பூதவேள்வி, மாந்தவேள்வி, தென்புலத்தார் வேள்வி ஆகியன ஐவகை வேள்விகளாகும். தீவளர்க்கும் வேள்விகள் ஆரியர்க்கே உரியனவாதலின் தமிழ் மரபுக்கு ஒவ்வாதன.
கடவுளர்	கடவுளர் kadavular பெ.(n.) 1. வானவர்; celestial Being. 2. தேவர்; Devas. 3. செலுத்துவோர் thosewho lead. [கடவுள் + அர்.]
கடவுளரிடன்	கடவுளரிடன் kadavular-idan, பெ.(n.) கோயிலுக்குரிய இறையிலி நிலம் (சீவக. 2373);; temple lands that are rent-free. [கடவுளர் + இடன். இடம் → இடன்.]
கடவுளா	கடவுளா kadavula, பெ.(n.) சிறு சிறு முட்களுடைய, அளவில் பெரிய ஊளாமீன் (நெல்லை மீனவ.);; sea Ulafish bigger in size. [கள் (முள்); → கடு → கட + உளா.]

கடவுளாளர்	கடவுளாளர் kadavul-alar, பெ.(n.) கடவுளர் பார்க்க;see kadavular. "கரந்துரு வெய்திய கடவுளாளரும்" (மணிமே.1:15);. [கடவுள் + ஆள் + அர்.]
கடவுளெழுது-தல்	கடவுளெழுது-தல் kadavu|-e!udu-, 10 செ.கு.வி. (v.i.) தெய்வ வடிவை ஒவியமாக வரைதல் (நிருமித்தல்);; to draw an idol. "கடவுளெழுதவோர் கற்றாரா னெனின்" (சிலப். 25:130); [கடவுள் + எழுது.]
கடவூர்	கடவூர் kadavū பெ.(n.) மதுரை மாவட்ட சிற்றூர்; a village in Madurai district. [கடவு + ஊர் - கடவூர் கடவு = வாயில், வழி நெடுஞ்சாலை. கடவூர் = பழங்காலத்து நெடுஞ்சாலை அருகில் இருந்த ஊர்.]
கடவை	கடவை1 kadavai. பெ.(n.) 1. கடக்கை (யாழ்ப்.); leaping, jumping, passing over. 2. வழி; way 3. தலைவாயில் (வின்.);; door-way having a raised sill to be stepped over 4. ஏணி (திவா.);; ladder 5. வேலித் திறப்பில் தாண்டிச் செல்லக் கூடிய தடை மரம் (யாழ்ப்);; break or opening in a fence with some obstruction at the bottom. 6, கவரிருக்கு மரம் (பிங்.);; turnstile, 7, பாசறை (பிங்.);; military camp. 8. குற்றம் (பிங்);; fault, defect, crime. மறுவ. கடவுமரம் ம. கடவ; க. கட்கல்; து. கடபு; துட. கட்ப். [கட → கடவை.] கவர்த்த வழியும், கருத்து வேறுபாட்டிற்குரிய நிலையும் குறையீடு, குற்றம் எனப் பொருள்பட்டன. கடவை2 kada-vai, பெ.(n.) தலைக்கு
கடவைப்படு-தல்	கடவைப்படு-தல் kadavai-p-padu, 20 செ.கு.வி..(v.i.) 1. நீங்குதல்; to go off, depart. 2. காணமற் போதல்; to disappear, as property by stealth. [கடவை + படு.]

கடற்கட்டை	கடற்கட்டை kadar-kattai. பெ.(n.) கடலின் தொலைவை அளக்கப் பயன்படும் நீட்டலளவு, nau tical mile. [கடல் + கட்டை.] கடல்மைல் பார்க்க;see kadal mile. கட்டை என்பது யாழ்ப்பாணத்தில் ஒருகல் தொலைவைக் குறிக்குஞ் சொல்.
கடற்கடம்பர்	கடற்கடம்பர் kadar-kadambar, பெ.(n.) கடற்கொள்ளையில் ஈடுபட்ட கடம்ப மரபினர்; pi rates of Kadamba clan. [கடல் + கடம்பர்.]
கடற்கடம்பு	கடற்கடம்பு kadar-kadambu, பெ.(n.) கடற் கரையிலுள்ள கடம்பமரம் (சிலப். 28:135);, seaside Indian oak. [கடல் + கடம்பு.]
கடற்கம்பி	கடற்கம்பி kadar-kamb, பெ.(n.) தொலைத்தொடர்புக் காகக் கடலடியில் இடப்படும் கம்பி; cable laid under sea for the purpose of communication. [கடல் + கம்பி.]
கடற்கரண்டி	கடற்கரண்டி kadar-karandi, பெ.(n.) கடற்கரையில் முளைக்கும் ஒருவகைச் செடி (நெல்லை மீனவ.);; a plant grown on sea-shore. [கடல் + கரண்டி.]
கடற்கலம்	கடற்கலம் kadar-kalam, பெ.(n.) மீன்பிடி தொழிலுக்குப் பயன்படுத்தும் வலை, படகு முதலியன; fishing equipments. [கடல் + கலம்.]
கடற்கழி	கடற்கழி kadar-kali, பெ.(n.) கடலினின்று மணல் திட்டுகளால் பிரிக்கப்பட்ட உப்புநீர்த் தேக்கம் (நெல்லை மீனவ.);; firth, lagoon. [கடல் + கழி.] கடற்கழி kaḍaṟkaḻi, பெ.(n.) கடலினுள் உட் செல்லும் குறுகிய வழி; frth. [கடல்+கழி]

கடற்கழுகு	கடற்கழுகு kadar-kalugu, பெ.(n.) பரவைவகை (பரண்டி);; a kind of sea-bird. [கடல் + கழுகு.]
கடற்கள்ளன்	கடற்கள்ளன் kadar-kallan, பெ.(n.) கடற்கொள்ளைக் காரன் பார்க்க; see kadar-kolai-k-kāran. க. கடல்கள்ள, கடலுள்ள ம. கடல்க் கள்ளன். [கடல் + கள்ளன்.]
கடற்கன்னி	கடற்கன்னி kadar-kann, பெ.(n.) 1. மேற்பகுதி பெண்ணுருக் கொண்டும் அடிப்பகுதி மீனுருக் கொண்டும் கடலில் வாழ்வதாகக் கருதப்படும் உயிரி; sea nymph. 2. கடல்மீன் வகை; kind of sea fish. 3. திருமகள்; daughter of the sea, Laksmi. தெ. கடலிகூத்துரு [கடல் + கன்னி.] கடற்கன்னி kaḍaṟkaṉṉi, பெ.(n.) பெண்ணின் முகமும் உடலும் இடையின்கீழ் மீனைப் போலுள்ள உருவம்: mermaid. [கடல்+கன்னி]
கடற்காக்கை	கடற்காக்கை kadar-kakkai. பெ.(n.) 1. கடலில் வாழும் காக்கை; sea-crow, sea-gull. 2. கடலிறஞ்சிமரம், seaside-plum, 3. கழுத்தில் பழுப்பு நிறமுள்ள ஒருவகைக் காகம்; species of crow with grey neck (சேரநா.);. ம. கடல்க்காக்கை [கடல் + காக்கை.] கடற்காக்கை
கடற்காடை	கடற்காடை kadar-kadai, பெ.(n.) காடை இனத்தைச் சார்ந்த ஒருவகைக் கடற்பறவை; a curlew-stint or pigmy sand piper. ம. கடல்காட [கடல் + காடை.]

கடற்காய்	கடற்காய் kadar-kāy, பெ.(n.) சிப்பி; oyster (சேரநா.); ம. கடக்கா [கடல் + காய்.]
கடற்கால்	கடற்கால் kadar-kal, பெ.(n.) இருபெரும் நீர்நிலை அல்லது கடல்களை இணைக்கும் குறுகி நீண்ட கடல்நீர் இடைகழி; strait, narrow passage of water connecting two seas or large bodies of water. [கடல் + கால். கால் = நீண்ட கால்வாய் போன்றது.]
கடற்காளான்	கடற்காளான் kadar-kalan, பெ.(n.) கடற்பஞ்சு; Sponge. [கடல் + காளான்.]
கடற்காற்று	கடற்காற்று kadar-karru, பெ.(n.) கடலினின்று நிலத்திற்கு வீசுங்காற்று; sea-breeze, dist.fr. தரைக்காற்று. ம. கடல் காற்று. [கடல் + காற்று.] கடற்காற்று உடலுக்கு நல்லுரம் தரும், ஆனால் மூலிகைகளுக்கு இக் காற்றுப் பயன் தராது என்பர்.
கடற்கிளி	கடற்கிளி kadar-ki, பெ.(n.) ஒருவகைக் கடற் பறவை; small puffin, a kind of sea bird. ம. கடல்க்கிளி. [கடல் + கிளி.]
கடற்குச்சி	கடற்குச்சி kadar-kucci, பெ.(n.) கரும்பலகையில் எழுதுவதற்குப் பயன்படும் குச்சி வடிவிலான கடற் பொருள் (நெல்லை மீனவ.);; apart of marine vegetation used to write on black board. [கடல் + குச்சி.]

கடற்குதிரை	கடற்குதிரை1 kadar-kudirai, பெ.(n.) 1. மேற்பகுதி குதிரையைப் போலவும், கீழ்ப்பகுதி மீனைப் போலவும், கீழ்ப்பகுதி மீனைப் போலவுமுள்ளவோர் விலங்கு; a fabulous animal partly horse and partly fish; avalrus or morse. 2. கடலில் வாழும் குதிரையைப் போன்ற சிறுமீன், sea-horse; the name of a small fish having the head and foreparts horse-like in form - Hippo ampus guttalatus. 3. கடற்பாம்பு; whip-fish or pipi fish. (சா.அக.); மறுவ, நீர்க்குதிரை ம. கடல்க்குதிரை க. கடல்குதிரை. [கடல் குதிரை.] கடற்குதிரை2 kadar-kudirai, பெ.(n.) 1. தோணி boat (மட்.அக.);. [கடல் + குதிரை.] கடற்குதிரை kaḍaṟkudirai, பெ.(n.) குழல் போன்ற அமைப்புடைய மீன் வகை; pipefish. [கடல்+குதிரை]
கடற்குரவை	கடற்குரவை kadar-kuravai. பெ.(n.) ஒருவகை குரவை மீன் (இராமன் மீனவ; a kind of 'kurava fish. [கடல் + குரவை.]
கடற்குருவி	கடற்குருவி1 kadar-kuruvi, பெ.(n.) 1. கல்லுப் கடலில் தானாய் வளரும் உப்பு (மூ.அ);; rock sal salt found in lumps on beds of rocks at the bo tom of the sea owing to evaporation of sea-water. 2. சோற்றுப்பு, 3. common salt (சக.அக.);. [கடல் + குருவி. குரு → குருவி. குருத்தல் தோன்றுதல்.] கடற்குருவி2 kadar-kuravi, பெ.(n.) 1 கடற்கரையோரங்களில் வாழும் குருவி, squat spar row. [கடல் + குருவி.]
கடற்கூம்பு	கடற்கூம்பு kadarkumbu, பெ.(n.) கடற்கழி பார்க்க; See kadar-kali. [கடல் + கூம்பு.]

கடற்கொஞ்சி	கடற்கொஞ்சி kadar-korŗ, பெ.(n.) கொஞ்சி (மூ.அ.);; Chinese box. [கடல் + கொஞ்சி. கொளுஞ்சி → கொஞ்சி.]
கடற்கொடி	கடற்கொடி kadar-kodi, பெ.(n.) 1. தும்பை (மலை);; a bitter medicinal herb. 2. கடற்றாமரை sea creeper, sea-lotus. [கடல் + கொடி.]
கடற்கொடிச்சி	கடற்கொடிச்சி kadar-kodicci, பெ.(n.) கடற்கொடி பார்க்க;see kadar-kodi. [கடல் + (கொடி); கொடிச்சி.]
கடற்கொடித்தூமம்	கடற்கொடித்தூமம் kadar-kodi-t-tūmam, பெ.(n.) கடவி (சித்.அக); பார்க்க;see kadavi. [கடல் + கொடி + தூமம்.]
கடற்கொந்தளிப்பு	கடற்கொந்தளிப்பு kadar-kondalippu, பெ.(n.) காற்றமுத்தத் தாழியின்போதும், காருவா, வெள்ளுவா நாளின்போதும் கடற்பரப்புப் பொங்கியெழும் நிலை; rough, tumultuous, due to the low pressure and in the days of new moon and full moon days. [கடல் + கொந்தளிப்பு.]
கடற்கொழுப்பை	கடற்கொழுப்பை kadar-koluppai, பெ.(n.) எழுத்தாணி வடிவப்பூவையுடைய கடல் மணற்பரப்பின்மீது படர்ந்து வளரும் ஒருவகைச் செடி (M.M.);; style plant. ம. கடல்கொழுப்ப [கடல் + கொழுப்பை.]
கடற்கொள்(ளு)-தல்	கடற்கொள்(ளு)-தல் kadar-kol(lu), 10 செ. குன்றாவி (v.t.) கடல்கொள்(ளு);-தல் பார்க்க;see - Kadal-kol(lu);-. [கடல் + கொள்(ளு);.]
கடற்கொள்ளை	கடற்கொள்ளை kadar-kolai, பெ.(n.) கப்பற் கொள்ளை; piracy. ம. கடல்கொள்ள [கடல் + கொள்ளை.]

கடற்கொள்ளைக் காரன்	கடற்கொள்ளைக்காரன் kadar-kolai-k-kāran, பெ.(n.) கப்பற் பயணிகளை வழிமறித்துக் கொள்ளை யடிப்பவன்; pirate. [கடல் + கொள்ளை + காரன்.]
கடற்கோ	கடற்கோ kadar-kō, பெ.(n.) வாரணன்; Vāranan, the god oforlord of the sea. "அன்னவன் கடற்கோ வணங்கி யேத்துற" உபதேசகா உருத்திராக்க230) [கடல் + கோ. கோல் → கோன் → கோ.]
கடற்கோடி	கடற்கோடி kadark5di, பெ.(n.) கடலோடி பார்க்க; See kadal-ādi. ம. கடல்கோட்டி
கடற்கோடு	கடற்கோடு kadar-kodu, பெ.(n.) 1. கடற்கரை sea-coast. "மல்கு திரைய கடற்கோட் டிருப்பினும்" (நாலடி.263);. 2. கடல் நத்தை sea-smail. 3. கடற்சங்கு; conch found in the sea (சா.அக.);. ம. கடக்கோடி, கடற்கோடு. [கடல் + கோடு. கோடு = கரை.]
கடற்கோரை	கடற்கோரை kadar-korai, பெ(n) கடல் நீர்ப்பயிர்; agar (க.ப.அக.);. [கடல் + கோரை.]
கடற்கோழி	கடற்கோழி kadar-kol, பெ.(n.) கடலில் வாழும் கோழியைப் போன்ற பறவை; a kind of bird resembling the fowl as the grey plover (சா.அக.);. [கடல் + கோழி.]

கடற்கோள்	கடற்கோள் kadar-kol, பெ.(n.) கடற்பெருக்கத்தால் நிலப்பகுதிகளுக்கு ஏற்படும் பேரழிவு; great deluge. "கருவி வானங் கடற்கோண் மறப்பவும்" (பொருந.236.); [கடல் + கோள்.] பண்டைத் தமிழிலக்கியத்திற் சொல்லப்பட்டுள்ள கடற்கோள்கள் மொத்தம் நான்கு அவற்றுள், முதலது தலைக்கழக இருக்கையாகிய தென்மதுரையைக் கொண்டது; இரண்டாவது 'நாகநன்னாடு நானூறுயோசனை" கொண்டது (மணிமே.9:2);; மூன்றாவது நான்காவது காவிரிப்பூம்பட்டினத்தையும் குமரியாற்றையுங் கொண்டது. குமரி என்பது குமரிக் கண்டத்தின் தென்கோடி யடுத்திருந்த ஒரு பெருமலைத் தொடர்க்கும், அதன் வடகோடியடுத்துக் குமரி முனைக்குச் சற்றுத் தெற்கிலிருந்த காவிரி போலும் பேராற்றிற்கும் பொதுப்பெயராம். காவிரிப்பூம்பட்டினம் முழுகிய பின்பும் குமரியாறிருப்பதுபோல் கபாடபுரம் முழுகியபின்பும் குமரியாறிருந்தமை "வடவேங்கடந் தென்குமரி" என்னும் தொல்காப்பியச் சிறப்புப் பாயிர அடியாலும், "தெனாஅ துருகெழு குமரியின் தெற்கும்", "குமரியம் பெருந்துறை யயிரை மாந்தி" என்னும் புறப்பாட்டடிகளாலும் (6,67); அறியப்படும் (தமி.வ-10);.
கடற்சரக்கு	கடற்சரக்கு kadar-carakku, பெ.(n.) கடலின் வழியாக வந்த பொருள்; goods imported through sea. (சேரநா.); ம. கடல்சரக்கு [கடல் + சரக்கு.]
கடற்சார்பு	கடற்சார்பு kadar-carbu, பெ.(n.) நெய்தல் நிலப்பகுதி; land adjoining the sea, maritime tract. [கடல் + சார்பு.]
கடற்சாரை	கடற்சாரை kadar-carai, பெ.(n.) கடலில் வாழும் ஒருவகை சாரைப்பாம்பு sea snake. [கடல் + சாரை.]
கடற்சிங்கம்	கடற்சிங்கம் kadar-šingam, பெ.(n.) கடலரிமா; see kadal-arimă. [கடல் + சிங்கம்.]
கடற்சில்	கடற்சில் kadar-cil, பெ.(n.) கடல்மரக்கொட்டை (வின்.);; flat, round seeds of a seaplant. [கடல் + சில்.]
கடற்சிலந்தி	கடற்சிலந்தி kadar-cilandi, பெ.(n.) கடலின் அலையிடப் பகுதியிலிருந்து ஆழ்கடல் பகுதி வரை காணப்படும் சிலந்திபோன்ற பூச்சி; sea-spider [கடல் + சிலந்தி.]

கடற்செலவு	கடற்செலவு kadar-celavu, பெ.(n.) கடற்பயணம் கடல் வழிப்பயணம்; voyage. [கடல் + செலவு. செல் – செலவு.] தமிழினம் கடற்பயணத்தைத் தரைப்பயணம் போலவே கருதி வாழ்ந்த நெஞ்சுரம் மிக்க இனம். தென் கிழக்காசிய நாடுகள் பலவற்றிற்குப் பலகலம் செலுத்திய பிற்காலச் சோழப் பெருவேந்தர்க்கு ஆயிரமாண்டுகட்கு முற்பட்ட கடைக்கழகப் பெருவேந்தர்கள் "நளியிருமுந்நீர் நாவாயோட்டியும் உலகு கிளர்ந்தன்ன உருகெழு வங்கமோட்டியும்" வாழ்ந்தனர். anchor, catamaran, navy. முதலான 'கடல் தொடர்புடைய ஆங்கிலச் சொற்கள் நங்கூரம், கட்டுமரம், நாவாய் என்ற செந்தமிழ்ச் சொன் மூலத்தினவேயாம்.
கடற்சேதம்	கடற்சேதம் kadar-cēdam, பெ.(n.) கப்பலழிவு பார்க்க; (வின்.);; see kappalalivu. த. சேதம் → Skt. cheda. செது → செற்று - செத்து → சிதை → சேதம்.) [கடல் + சேதம்.]
கடற்சேர்ப்பன்	கடற்சேர்ப்பன் kadar-cerppan, பெ.(n.) நெய்தல் நிலத் தலைவன்; chief or overlord of maritime tract. "தில்லைச்சூழ் கடற்சேர்ப்பர்" (திருக்கோ.277);, [கடல் + சேர்ப்பவன்.]
கடற்சேனை	கடற்சேனை kadar-cēnai, பெ.(n.) பாம்பு போன்ற ஒருவகைக் கடல்மீன் (வின்);; a sea-eel. [ஒருகால், கடல்சேடன் → கடல்சேனன் → கடல்சேனை.]
கடற்சொறி	கடற்சொறி kadar-sori, பெ.(n.) கடலில் சிவப்பாக மிதக்குமோர் பொருள்; ared substancefound.floating on the sea. [கடல் + சொறி.]
கடற்பக்கி	கடற்பக்கி kadar-pakki, பெ.(n.) கடற்பறவை பார்க்க see kadar-paravai.
கடற்பச்சை	கடற்பச்சை kadar-paccai, பெ.(n.) கடற்பாலை பார்க்க; see kadar-pālai. [கடல் + பச்சை.]

கடற்பசு	கடற்பசு kadar-pasu, பெ.(n.) கடற்பெற்றம் பார்க்க; see kadar-perram. ம. கடல்ப்பக [கடல் + பசு.]
கடற்பஞ்சு	கடற்பஞ்சு kadar-pariju, பெ.(n.) கடற்காளான் பார்க்க; see kadar-kālān. [கடல் + பஞ்சு.]
கடற்படப்பை	கடற்படப்பை kadar-padappai, பெ.(n.) கடற்கரையைச் சார்ந்த பகுதி; maritime, 'கடற்படப்பை ஒற்றி மூதூருகந்தருளி' (S.I.I. Vol.12 insc.93);. [கடல் + படப்பை.]
கடற்படுகை	கடற்படுகை kadar-padugai, பெ.(n.) கடலடிப் படுகை; sea bed. [கடல் + படுகை.]
கடற்படுபொருள்	கடற்படுபொருள் kadar-padu-porul, பெ.(n.) கடலில் தோன்றும் முதன்மையன பொருள்களான ஒர்க்கோலை, சங்கம், பவளம், முத்து, உப்பு போன்றவை; products of the sea. [கடல் + படு + பொருள்.]
கடற்படுவளம்	கடற்படுவளம் kadar-padu-valam, பெ.(n.) கடற்பொருள் பார்க்க; see kadar-padu-porul. [கடல் + படு + வளம்.]
கடற்படை	கடற்படை kadar-padai. பெ.(n.) கப்பற்படை (இறை..39, உதா.செய்..241);; naval force, navy. ம. கடல்ப்பட்டாளம் [கடல் + படை.] மூவேந்தரிடத்துத் தொன்றுதொட்டுக் கலப்படை (கப்பற்படை); யிருந்துவந்தது. சேரமான் கடலோட்டிய வேல்கெழு குட்டுவன் செய்த கடற்போரைப் பற்றிப் புறச்செய்யுள் (12); கூறுவதையும், கி.பி. 10ஆம் நூற்றாண்டுகளிலிருந்தே முதலாம் இராசராச சோழன், ஈழத்தையும், முந்நீர்ப் பழந்தீவு பன்னிராயிரத்தையும் (Maldive Islands); கலப்படை கொண்டு வென்று, சேரநாட்டுக் காந்தளூர்ச்சாலை கலமறுத்தருளிய' தையும், அவன் மகன் இராசேந்திரன் நக்கவரம், (Nicobar); மலையம், (Malaya); சுமதுரை (Sumatra); முதலியவற்றை வென்றதையும் நோக்குக. (பழந்தமி.45.46);.

கடற்பயணம்	கடற்பயணம் kadar-payanam, பெ.(n.) கடற்செலவு பார்க்க; see kadar-celavu. மறுவ, தொலைப்பயணம், கப்பற் பயணம். [கடல் + பயணம்.]
கடற்பறவை	கடற்பறவை kadar-paravai, பெ.(n.) நீள்மூக்குடைய கடற்பறவை வகை; tern. ம. கடல் மீவல் [கடல் + பறவை.]
கடற்பன்றி	கடற்பன்றி kadar-pari, பெ.(n.) பெருமீன்வகை (மூ.அ.);; porpoise. ம. கடப்பள்ளி, து. கடல்பஞ்சு. [கடல் + பன்றி.] கடற்பன்றி kaḍaṟpaṉṟi, பெ.(n.) ஒரு வகை பெரிய மீன்; dolphin like fish. [கடல்+பன்றி] [P]
கடற்பாசி	கடற்பாசி kadar-pasi, பெ.(n.) 1. ஒருவகைக் காளான் மூ.அ); celon moss. 2. கடற்பூடு பார்க்க (M.M.);; see kadar-pudu. ம. கடப்பாயல், கடல்பாசி. [கடல் + பாசி.]
கடற்பாம்பு	கடற்பாம்பு kadar-pambu, பெ.(n.) 1. கடலில் வாழும் ஐந்தடி நீளமுள்ள ஒருவகை நச்சுப்பாம்பு sea Bungar, venomous snake, attaining five ft. in length. 2. ஆறடி நீளமுள்ள கடற் பாம்புவகை chital, venomous sea snake greenish, 6 ft. in length. 3. கடலில் வாழும் 12 அடி நீளமுள்ள நச்சுப்பாம்பு வகை; a venomous sea-snake with elevated and Compressed tail, attaining 12ft. in length. ம. கடற்பாம்பு [கடல் + பாம்பு.]

கடற்பாய்	கடற்பாய் kadar-pay, பெ.(n), மரக்கலத்தைக் கடலில் இயக்குதற்குரிய பாய் (மீனவ);; sailofa catamaran. [கடல் + பாய்.]
கடற்பாய்ச்சி	கடற்பாய்ச்சி kadar-paycci, பெ.(n.) கடலில் கப்பல் செலுத்துவோன் (கல்வெட்டு);; sailor, mariner, மறுவ மீகான். [கடல் + பாய்ச்சி.]
கடற்பாலை	கடற்பாலை kadar-palai, பெ.(n.) வட்டத்திருப்பி என்னும் கோடி (மலை);; elephant creeper. ம. கடல்ப்பால [கடல் + பாலை.]
கடற்பாறை	கடற்பாறை1 kadar-parai, பெ.(n.) 1. கடலோரத்தில் காணப்படும் பாறைகள், reefs. 2. பவழ உயிரினங்கள் வாழும் பாறை; coral reef. மறுவ. பவழப்பாறை [கடல் + பாறை.] முகவை (இராமநாதபுரம்); மாவட்டக் கடற்பகுதியில் உள்ள நல்ல தண்ணிர்த்தீவு, உப்புத்தீவு, தலையாரித் தீவு, வெள்ளித்தீவு, முள்ளித்தீவு, முயல்தீவு, மண்ணளித்தீவு, குருசடைத்தீவு, கச்சத்தீவு ஆகிய தீவுகளைச் சுற்றியும், கடலோரத்திலும் இப் பாறைகள் உண்டாகின்றன. தெளிந்த நீராறுகள் வந்து சேரா இடமாகவும், படிவங்கள் சேரா இடமாகவும் இருப்பின் இப்படிப்பட்ட கடற் பாறைகள் உருவாகும் (க.ப.அக.);. கடற்பாறை kadar-parai. பெ.(n.) ஒருவகை மீனின் பெயர்; a kind of sea-fish. [கடல் + பாறை - கடற்பாறை. கடற்பாறைகளிடையில் வாழும் மீன் வகையாதலின் இப் பெயர் பெற்றது.]
கடற்பிணா	கடற்பிணா kadar-pina, பெ.(n.) நெய்தனிலப்பெண் (திவா.);; woman of the tribe living in the maritime tract. [கடல் + பிணா. பெண் → பிணவு → பிணா.]
கடற்பிறந்தகோதை	கடற்பிறந்தகோதை kadar-piranda-kōdai, பெ.(n,) கடற்பிறந்தாள் (சூடா.); See kaḍar-pirandāl. [கடல் + பிறந்த + கோதை..]

கடற்பிறந்தாள்	கடற்பிறந்தாள் kadar-pitanda), பெ.(n.) திருமகள் (பிங்.);; Laksmi, goddess of wealth, who sprang from the sea of milk when that sea was churned. [கடல் + பிறந்தாள். திருமகள் திருப்பாற்கடலில் பிறந்தாள் என்பது தொன்மக் கதை.]
கடற்புலி	கடற்புலி kadar-pull பெ.(n.) கடல்வாழ் உயிரினம் சுறாமீன்; sea - tiger, shark. [கடல் + புலி.]
கடற்புற்று	கடற்புற்று kadar-purru, பெ.(n.) பவளம் (சேரநா);; coral. ம. கடல்ப்புற்று [கடல் + புற்று.]
கடற்புறம்	கடற்புறம் kadar-puram, பெ.(n.) 1.ஆறுகள் கடலுடன் கூடுமுகத்துள்ள மணலடைப்பு unopened bar of a river, sand-bank that totally closes many Indian river mouth during the dry weather. 2. கடற் கரை, beach. ம. கடல்ப்புறம் (கடற்கரை); [கடல் + புறம்.]
கடற்புறா	கடற்புறா kadarpura, பெ.(n.) கடலில் பறந்தும் நடந்தும் வாழும் ஒருவகைப் புறா petrel ம. கடப்றாவு [கடல் + புறா.]
கடற்பூ	கடற்பூ, kadar-pū, பெ.(n.) செம்மருது; blood wood. ம. கடல்ப்பூ. [கடல் + பூ.]
கடற்பூடு	கடற்பூடு kadar-pudu, பெ.(n.) ஒருவகைப் பூடு; marine algae collectively; Malay agaragar, seaweed. ம. கடல்ச்சண்டி [கடல் + பூடு.]

கடற்பெருக்கு	கடற்பெருக்கு kadar-perukku, பெ.(n.) கடலின் நீரேற்றம்; high tide. [கடல் + பெருக்கு.]
கடற்பெற்றம்	கடற்பெற்றம் kadar-peram, பெ.(n.) 1. கடற்குதிரை வகையுனுள் ஒன்று; a kind of sea - horse. 2. தழையுண்ணும் கடல்வாழ் பாலூட்டி வகை; dugong. [கடல் + பெற்றம்.] 8 முதல் 12 அடி நீளம் உடையதும் கடற்பூண்டுகளைத் தின்று வாழ்வதுமாகிய ஒரு சிறிய திமிங்கிலம் (க.ப.அக.);.
கடற்பேய்	கடற்பேய் kadar-pey, பெ.(n.) அச்சந்தரும் வகையில் உருவமும் பற்களும் கொண்ட மீன்வகை; a sea fish of whose teeth and shape are of dreadful look (க.ப.அக.);. [கடல் + பேய்.]
கடற்றாமரை	கடற்றாமரை1 'kadarrāmarai, பெ.(n.) பெருந்தாமரை (சித்.அக.);; a kind of lotus. [கடல் + தாமரை.] கடற்றாமரை2 kadarrāmarai, பெ.(n.) ஒருவகைக்கடல் மீன்; a kind of sea-fish. (சா.அக.); [கடல் + தாமரை.]
கடற்றாரா	கடற்றாரா kadarrara, பெ.(n.) கடற்பறவை: sea-bird. [கடல் + தாரா.]
கடற்றாழை	கடற்றாழை kadaralai, பெ.(n.) 1. கொந்தாழை (மூ.அ.);; sea-weed. 2. வாட்டாழை; a sea plant yielding an edible fruit. [கடல் + தாழை,]
கடற்றிட்டு	கடற்றிட்டு Kadarrittu பெ.(n.) கடலின் நடுவிலுள்ள சிறு நிலப்பகுதி, island. [கடல் + திட்டு.]

கடற்றிரை	கடற்றிரை kadarrial, பெ.(n.) கடலலை பார்க்க;See kadalalai. மறுவ. அலை, அறல், தரங்கம், புணரி ஒதம், பெருங்கலி, கல்லோலம். [கடல் + திரை.]
கடற்றீ	கடற்றீ kadarŗ. பெ.(n.) கடல் நுரை (மூ.அ.);; froth of the sea. [கடல் + தீ – கடற்றீ. தீயின் சுடர் போன்ற தோற்றம் தந்தமையின் பெற்ற பெயராகலாம்.]
கடற்றுயின்றோன்.	கடற்றுயின்றோன். kadarruyiron, பெ.(n.) கடலில் அறிதுயிலமர்ந்த திருமால் (திவா);; Visnu, who accg. to Hindu mythology, is sleeping a conscious kind of sleep on the sea. [கடல் + துயின்றோன்.]
கடற்றுறை	கடற்றுறை kadarural, பெ.(n.) துறைமுகம் har bour. ம. கடல்த்துரா [கடல் + துறை.]
கடற்றுறைத்தொழில்	கடற்றுறைத்தொழில் kadar-rural-t-toli, பெ.(n.) கடல் துறையில் செய்யும் தொழில்; occupations at sea port. [கடல் + துறை + தொழில்.] மீன் விலை கூறுதல், வலைப்பூரை பொத்துதல், கட்டுமரம் கட்டுதல், முத்துச்சிப்பி விலைகூறுதல் ஆகியன கடல்துறையில் செய்யப்படும் தொழில்களாம்.

கடற்றெங்கு	கடற்றெங்கு kadarrengu, பெ.(n.) தென்னை வகை; double coconut, I.tr. native only on the Seychelles. மறுவ. இரட்டைத்தேங்காய் ம. கடத்தேங்ஙா, க. கடல் தெங்கு. [கடல் + தெங்கு.] ஒரு காயுள் இரண்டு விதையுள்ள தேங்காய். உயரமாக வளரும் இத் தென்னை கடலகத் தீவுகளில் காணப்படுகிறது. ஒரு பக்கம் வளைந்தும் ஒரு பக்கம் சப்பையாகவும் இருமுனையும் கூராகவும் இரு தேங்காய் ஒட்டியிருப்பது போலவும் மேற்றொலி கறுத்தும் உள்ள இக் காய் நஞ்சுமுறிக்கும் தன்மையது என்பர். கடற்றெங்கு
கடற்றெய்வம்	கடற்றெய்வம் kadarreyvam, பெ.(n.) வாரணன், Varuna, the god of the sea. "கடற்றெய்வம் காட்டிக் காட்டி" (சிலப். 7:5);. [கடல் + தெய்வம்.]
கடற்றேங்காய்	கடற்றேங்காய் kadarrengay, பெ.(n.) கடலின் வழியாய்ப் படகின்மேலேற்றிக் கொண்டு வந்து இறக்குமதியாகும் தேங்காய்; coconuts brought by boats over the Sea, Sea-Coconuts. ம. கடல்த்தேங்கா [கடல் + தேங்காய்.]
கடற்றொழில்	கடற்றொழில் kadarroll, பெ.(n). மீன்பிடிதொழில்; sea fishing. [கடல் + தொழில்.]
கடறு	கடறு kadaru, பெ.(n.) 1. காடு; forest, jungle. "கானவர் கடறுகூட் டுண்ணும்" (பெரும்பாண்.116);: 2. அருநெறி (பிங்);; hardon difficult path. 3. பாலை நிலம்: desert tract. "இன்னாக் கடறிதிப் போழ்தே கடந்து" (திருக்கோ.217);. 4. மலைச்சாரல் mountains slope. "கடறுமணி கிளர" (புறநா.202:3);. [கடு → கடம் → கடன் → கடறு, கடு = கடுமை, துன்பம்.]

கடன்	கடன் kadan, பெ.(n.) 1. கடமை; duty, obligation. "நன்னடை நல்கல் வேந்தற்குக் கடனே" (புறநா.312:4);. 2. கடனாகப் பெற்ற பணம்; loan amount. "இன்னா கடனுடையார் காணப் புகல்" (இன்.நாற்.12);. 3. இரவற் பொருள்; borrowed article. 4. இயல்பு; nature, natural attribute. "கடனென்ப நல்லவை யெல்லாம்" (குறள், 981);. 5. முறைமை; order, manner, plan, system. "எழுத்துக்கடனிலவே" (தொல் எழுத்து.142.); 6. மரபுவழிச் செயல்கள்; observance like the daily ablutions and other devotional exercises enjoined by religion. "அந்தி அந்தணர் அருங்கட னிறுக்கும்" (புறநா.2:22);. 7. விருந்தோம்பல்; hospitality. "அருங்கடன் முறையினாற்றி" (கம்பரா.பாலமிதி,93);. 8. அளவை (திவா.);; measure, definite, quantity.
கடன் உடன்	கடன் உடன் kadan-udan, பெ.(n.) கடன் முதலிய வற்றைக் குறிக்கும் இணைச்சொல், wordpairsig. nifying loan etc. கடனோ உடனோ வாங்கித் திருமணத்தைச் செய்தான் (உ.வ);. கடன் உடன் பட்டுக் கடமையைச் செய்தல் நன்று (உ.வ);. கடனோ உடனோ வாங்கிக் கட்டடம் கட்டினான் (உ.வ);. [கடன் + உடன். எதுகை நோக்கி வந்த மரபிணைமொழி).]
கடன்கட்டாப்பேசு-தல்	கடன்கட்டாப்பேசு-தல் kadan-kattà-p-pésu, 7 செ.கு.வி.(v.i.) கடுமையாகப் பேசுதல் (வின்.);; to speak rudely of uncivilly. [கடன் + கட்டு + ஆய் + பேசு.]
கடன்கட்டு	கடன்கட்டு kadam-kattu, பெ.(n.) 1. கடனாகக் கொடுக்கை; creditin account. கடன்கட்டு வணிகம் அந்தக் கடையில் இல்லை (உவ.);. 2. மனம் நிறைவில்லாத செய்கை (வின்);; doing a thing for the sake of formality but not heartily. [கடன் + கட்டு.]

கடன்கழி-த்தல்	கடன்கழி-த்தல் kadan-kali-, 4 செ.கு.வி(vi) 1. கடமையைச் செய்தல்; to perform a duty, as repaying a kindness. "செஞ்சோற்றுக் கடன் கழித்தேன்" (பாரத. பதினேழாம்.248); 2. சமயச் செய்கைக்குரிய செயல்களைச் செய்தல்; to per-form the rites enjoined by religion. 2. மனமின்றிச் செய்தல் (வின்.);; to do a service for another out of mere compliment and not heartily. [கடன் + கழி.]
கடன்காரன்	கடன்காரன்1 kadam-karan, பெ.(n.) 1. கடன் பட்டவன்; debtor. அவன் வெகுநாளைக் கடன்காரன். 2. கடன் கொடுத்தவன்; payee. "வழியிலே கடன்காரரர் மறித்துக் கொள்ள" (தனிப்பா.i275:17);. ம. கடக்காரன், பட கடனுகார. [கடன் + காரன்.] கடன்காரன் kadan-kāran, பெ.(n.) 1. முதிராச் சாவடைந்தவன், man or boy who attain a premature death. 2. பெற்றோர் இருக்கத் திடீரென இறந்தவன் (இ.வ.);: he who dies a premature death leaving his parents to survive him. [கடன் + காரன்.] பிறப்பே முன்வினைக் கடனாகக் கருதப் பட்டதனால் முதிராக்கால இறப்பு (அகால மரணம்); கடனை அடைப்பதற்கு முன் சென்றதாகிறது. அதனாற்றான் கடன் காரனென அழைக்க இடமளிக்கிறது. கடன்காரன்3 kadam-karam, பெ.(n.)
கடன்காரி	கடன்காரி kadam-kari, பெ.(n.) 1. முதிராச் சாவடைந்தவள் ; woman or girl who died a premature death. 2. தண்டச் செலவுக்குக் காரணமானவள் ; woman who causes useless expenditure. [கடன் + காரி.]
கடன்கேள்(ட்)-த(ட)ல்	கடன்கேள்(ட்)-த(ட)ல் kadam-kel, 11 செகுன்றாவி. (v.t.) 1. கடன் கொடுக்கும்படி கேட்டல்; to ask for a loan. 2. கொடுத்த கடனைக் கேட்டல்; to demand the return of a loan. [கடன் + கேள்.]
கடன்கொடு-த்தல்	கடன்கொடு-த்தல் kadar-kodu, 4 செகுன்றாவி (v.t.) 1. பின்னர்த் திருப்பித்தரவேண்டும் என்ற கட்டளையின் பேரில் பணம் கொடுத்தல்; to lend some money and other things. 2. ஒரு மொழியின் வழக்காறுகள் பிறமொழிக்குச் செல்லுதல்; usages of one language supplied to another language. து. கடகொர்பினி, க. கடங்கொடு. [கடன் + கொடு.]

கடன்கொள்(ளு)	கடன்கொள்(ளு) kadan-kol(lu)-, 7 செ.குன்றாவி. (v.t.) கடன்பெறுதல்; to get loan, borrow. அடுத்தடுத்து வழங்கும் மொழிகள் தம்முள் ஒன்றினொன்று கடன் கொள்ளும் (உ.வ);. து. கடதெப்புளி, க. கடகொள். [கடன் + கொள்.]
கடன்கோடல்	கடன்கோடல் kadam-k5dal, பெ.(n.) பணத்தைக் கடனாகக் கொள்ளும் வழிவகை (குறள், உரைப்பாயிரம்);; borrowing money, one of 18 vivakārapatam. [கடன் + கோடல்.]
கடன்சீட்டு	கடன்சீட்டு kadan-cittu, பெ.(n.) கடன் வாங்கியதற்கான ஆவணம்; bond of debt. ம. கடமுறி. [கடன் + சீட்டு.]
கடன்செய்-தல்	கடன்செய்-தல் kadam-sey, 4 செகுன்றாவி.(v.t) இறந்தோர்க்கு நூல்களில் சொல்லியவண்ணம் செயல்களை (சடங்கு);ச் செய்தல்; to perform obsequies as per šāsthra. [கடன் + செய்.]
கடன்தணிப்பு	கடன்தணிப்பு kadap-tanippu, பெ.(n.) கடனைத் தள்ளுபடி செய்தல்; right off a debt. [கடன் + தணிப்பு.]
கடன்திருநாள்	கடன்திருநாள் kadan-tiru-nâl, பெ.(n.) நேர்த்திக்கடன் நிறைவேற்றுதற்குரிய திருவிழா (வின்.);; day of religions observances. ம. கடநாள் [கடன் + திருநாள். கடன் = நேர்த்திக்கடன்.]
கடன்திருப்பு-தல்	கடன்திருப்பு-தல் kadal-tiruppu, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) வாங்கிய கடனைத் திருப்பிக் கொடுத்தல்; to pay back the loan completely. [கடன் + திருப்பு.]
கடன்பட்டவன்	கடன்பட்டவன் kadan-pattavan, பெ.(n.) 1. கடமை ஆற்றுதற்கு உரியவன்; one who is under obligation. 2. கடனாளி; a debtor. ம. கடவியன், கடப்பெட்டவன். [கடன் + பட்டவன்.]

கடன்பட்டார்	கடன்பட்டார் Kadarpatiar பெ.(n.) கடன்பட்டவன் பார்க்க; see kadan-pattavan. 'கடன்பட்டார் நெஞ்சம்போல் கலங்கினான்' (பழ);. ம. கப்புக்காரன் [கடன் + பட்டார்.]
கடன்படு-தல்	கடன்படு-தல் kadan-padu- 20 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கடனுக்குள்ளாதல்; to become indebted. "தாளாள னென்பான் கடன்படா வாழ்பவன்" (திரிகடு.12);. 2. செய்த உதவிக்குக் கைம்மாறு செய்யும் உணர்வில் இருத்தல்; to feela debt of gratitude to some one. ம. கடப்பெருக, து. கடதெப்புனி. [கடன் + படு.]
கடன்பத்திரம்	கடன்பத்திரம் kadan-pattiram, பெ.(n.) கடன்சீட்டு பார்க்க; see kadan-cittu. மறுவ. கடன் ஒலை, கடன்சிட்டு. ம. கடப்பத்ரம் [கடன் + பத்திரம். வ. பத்ர → த. பத்திரம்.]
கடன்பற்று-தல்	கடன்பற்று-தல் kadar-paru-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) கொடுத்த கடனை வாங்கிக் கொள்ளுதல்; to recover a debt. [கடன் + பற்று. பற்றல் = கைக்கொளல், பெற்றுக்கொளல்.]
கடன்பற்று	கடன்பற்று kadar-parru, பெ.(n.) கடனாகப் பெற்ற பொருள்; anything received as a loan. [கடன் + பற்று. பற்றல் = பெறல்.]
கடன்பெறு-தல்	கடன்பெறு-தல் kadar-peru, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) கடன்வாங்கு-தல்; see kadan-vangu-. க. கடம்படெ [கடன் + பெறு.]
கடன்மரம்	கடன்மரம் kadal-maram, பெ.(n.) மரக்கலம்; wooden sailing craft. "கடன்மரங் கவிழ்ந்தெனக் கலங்கி" (நற்.30);. [கடல் + மரம்.]
கடன்மல்லை	கடன்மல்லை kadam-malai, பெ.(n.) கடல்மல்லை பார்க்க; see kadal-malai. "கள்வா கடன்மல்லைக் கிடந்த கரும்பே" (திவ்.பெரியதி.7:14);. [கடல் + மல்லை.]

கடன்மலைநாடு	கடன்மலைநாடு kadan-malai-nādu, பெ.(n.) சேரநாட்டில் குட (மேற்குத் தொடர்ச்சி); மலைக்கு மேற்கிலிருந்த நாடு; region on the werstern side of western ghats of Kerala state. [கடல் + மலை + நாடு. கடலுக்கும் மலைக்கும் இடைப்பட்ட நாடு.] கடன்மலை நாட்டின் வடபாகம் குட்டம், குடம், துளுவம், கொங்கணம் என்னும் பல பகுதிகளைக் கொண்டிருந்தது (பழ.த.ப.4);.
கடன்மீட்டு-தல்	கடன்மீட்டு-தல் kadan-mittu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) கடனைத் திரும்பப் பெறுதல்; to get back the debt. "பண்டாரத்தில் கடன்வகையில் நூற்றன்பது கோட்டை நெல்லுக்கடன் மீட்டிக் கொண்டு" [கடன் + மீட்டு. மீள் (த.வி); → மீட்டு (பி.வி.);.]
கடன்முரசோன்	கடன்முரசோன் kadan-murašōn, பெ.(n.) கடலை முரசாகக் கொண்டவன், காமன (பிங்);; Kaman who is reputed to use the sea as his drum. [கடல் + முரசோன்.]
கடன்முள்ளி	கடன்முள்ளி kadar-mul, பெ.(n.) கடல்முள்ளி (புறநா.24.உ.வே.சா.உரை); பார்க்க;see kadal-mulli. [கடல் + முள்ளி.]
கடன்முறி	கடன்முறி kadar-muri, பெ.(n.) கடன்சிட்டு பார்க்க; see kadan- cittu. ம. கடமுறி [கடன் + முறி.]
கடன்முறை	கடன்முறை kadar-mural, பெ.(n.) பெரியோருக்குச் செய்யும் தொண்டு; duty of showing courtesy to elders. "கடன்முறைகள் யாவு மீந்து" (கம்பரா.பால.திருவ62);. [கடன் + முறை கடன் = கடமை முறை = செய்முறை.]
கடன்முறைகழி-த்தல்	கடன்முறைகழி-த்தல் kadanmurai-kali-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) பெரியோருக்குத்தொண்டு செய்தல்; to serve elders. [கடன் + முறை + கழி.]
கடன்மூர்த்தி	கடன்மூர்த்தி kadan-murrti. பெ.(n.) அருகன்; Arhat. [கடன் + மூர்த்தி.]
கடன்மை	கடன்மை kadanmai, பெ.(n.) 1. தன்மை; condition, circumstance. "களவிய லரக்கன் பின்னே தோன்றிய கடன்மை தீர" (கம்பராயுத்த.விபீட்.145);. 2. முறை; rotation. [கடன் + மை.]

கடன்வாங்கிக்கழி-த்தல்	கடன்வாங்கிக்கழி-த்தல் kadan-vángi-k-kali 4 செ.குன்றாவி(v.t.) கழித்தலில் கழிக்கப்படும் எண் கழிக்கும் எண்ணைக் காட்டிலும் பெரியதாக இருக்கும் பொழுது அதற்கு அடுத்த இடமதிப்பி லிருந்து ஓர் எண்ணைக் கடன் வாங்குதல் to deduct by borrowing method. [கடன் + வாங்கி + கழி.]
கடன்வாங்கு-தல்	கடன்வாங்கு-தல் kadam-wangu- 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பிறரிடமிருந்து வட்டிக்குப் பணம் பெறுதல்; to borrow money, contract a debt. 'கடன்வாங்கிக் கடன்கொடுத்தவனும் செத்தான், மரமேறிக் கைவிட்டவனும் செத்தான்" (பழ.);. 2. ஒரு மொழியினின்று இன்னொரு மொழி சொல்லையும் இலக்கணக் கூறுகளையும் கடன் வாங்குதல்; to borrow words and other grammatical elements from other languages. 3. கணிதத்தில் ஓர் இட மதிப்பிலிருந்து ஓர் எண்ணைக் கடன் வாங்குதல், to borrow from next decimal number, in deduction. [கடன் + வாங்கு.]
கடனடை-த்தல்	கடனடை-த்தல் kadan-adai-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) வாங்கின கடனைத் திருப்பித் தருதல்; to discharge, pay off a debt. [கடன் + அடை.]
கடனண்டு	கடனண்டு kadaṟandu, பெ.(n.) கடலில் வாழும் நண்டுவகை (பதார்த்த.944);; sea crab. [கடல் + நண்டு.]
கடனம்	கடனம்1 kadaram, பெ.(n.) தாழ்வாரம் (யாழ்.அக.);; verandah. [கட + அனம் - கடனம் = கடந்து செல்லும் இடைகழி அல்லது தாழ்வாரப் பகுதி அனம் - சொல்லாக்க ஈறு.] கடனம்2 kadaram, பெ.(n.) முயற்சி (யாழ்.அக);; effort. [கடலுதல் = செல்லுதல், அகலுதல், விரிவுபடுத்துதல், முன்னேற்றுதல், முயலுதல். கடலு → கடலம் → கடனம்.]
கடனவயல்	கடனவயல் kadaṟa-vayal, பெ.(n.) திருவாரூர் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Thiruvarur district. [கடலன் + வயல் - கடலன்வயல் → கடலவயல் →கடனவயல். கடலன் = கடல் வாணிகன்.]
கடனாக்கு	கடனாக்கு kadagaku, பெ.(n.) 1 பவளத்திட்டு; coral rock. 2. சிவப்பு சோற்றுக்கற்றாழை; curacoa aloes. [கடல் + நாக்கு - கடனாக்கு. முதலில் பவளப் பாறையையும், நிறஒப்புமையால் சிவப்புச் சோற்றுக் கற்றாழையையும் குறித்தது.]
கடனாக்குமீன்	கடனாக்குமீன் kadanākku-min. பெ.(n.) 16 விரலம் வளர்வதும் கரும்பழுப்பு நிறமுடையதுமான எருமை நாக்கு வடிவிலமைந்த கடல் மீன்; fat fish, brownish or purplish black, attaining at least 16 inch in length. ம. கடநாக்கு [கடல் + நாக்கு + மீன்.]

கடனாதாயம்	கடனாதாயம் kadanadayam, பெ.(n.) ஊர் வேலைக்காரருக்கும், அறப்பணிக்கும் கொடுப்பதற் காக நிலக்கிழார் குத்தகைப் பணத்தோடு வாங்கும் தொகை (R..T.);; income received by the landholder as part of rent, to be disbursed later to the village servants and to charities. [கடன் + ஆதாயம் (வருவாய்);.]
கடனாய்	கடனாய் kadanay, பெ.(n.) நீர்நாய் (வின்);, sea otter. மறுவ. மீனாய் (மீன்நாய்); [கடல் + நாய்.]
கடனாளி	கடனாளி kadam-ali, பெ.(n.) 1. கடன்பெற்றவன்; debtor. 2. நன்றிக்கடன் பட்டவன்; one who is under an obligation to do a thing. [கடன் + ஆளி.]
கடனிவாரணம்	கடனிவாரணம் kadanivāranam, பெ.(n.) கடன் தணிப்பு பார்க்க (வின்.);;see kadan- tanippu. [கடன் + நிவாரணம்.]
கடனிறவண்ணன்	கடனிறவண்ணன் kadanira-vannan, பெ.(n.) கடல்வண்ணன் பார்க்க;see kadal-vannan. [கடல் + நிறம் + வண்ணன்.]
கடனிறு-த்தல்	கடனிறு-த்தல் kadam-iru- 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. கடனைத் திருப்பிக் கொடுத்தல்; to clear of a debt. 2. கடமை செய்தல்; to discharge an obligation, perform a duty. "தென்புல வாழ்நர்க் கருங்கட னிறுக்கும்" (புறநா.9);. [கடன் + இறு.]
கடனுதவுபேர்	கடனுதவுபேர் kadan-udavu-pēr, பெ.(n.) கடன் கொடுத்தவர் (குமரேச.சத.23);; one who provides. debt. [கடன் + உதவு + பேர்.]
கடனுரை	கடனுரை kadamurai, பெ.(n.) 1. ஒருவகைக் கடல்மீன் ஓடு (மூ.அ.);; cuttle fish bone, shell of sepia. 2. ஒருவகைப் பணிகாரம் (வின்.);; a kind of pastry. ம. கடநாக்கு [கடல் + நுரை.]

கடனெடுத்தல்	கடனெடுத்தல் kadam-edu- 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. கடன் வாங்குதல்; to borrow 2. பழி கூறுதல்; to slandar. [கடன் + எடு.]
கடனை	கடனை kaḍaṇai, பெ.(n.) இறுகிய சவ்வு hardening of tissue in the body, sclerois. [கடு → கடுனை → கடனை. கடு = கடுமை, இறுக்கம்.]
கடா	கடா1 kada-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) வினாதல்; to inquire, question. "ஈங்குளவோ வென்னக் கடாதலும்" (காஞ்சிப்பு. திருநகர.58);. [கட → கடவு → கடாவு → கடா = செலுத்தல், வினாவைச் செலுத்துதல், வினாதல்.] கடா2 kadā, பெ.(n.) வினா; interogation, question. "கடாவிடை" (ஞான.63:10);. [கடாவு → கடா.] கடா3 kada, பெ.(n.) 1. வெள்ளாடு, செம்மறியாடு இவற்றின் ஆண் (பிங்);; male of sheep or goat. 2. ஆட்டின் பொது (திவா.);; sheep. 3. ஆண் விலங்கு; maleanimal. உள்ளூர் மருகனும் உழுகிற கடாவும் சரி3 (பழ);. 4. ஆண் எருமை, he - buffair. "பட்டிக்கடா வில்வரு
கடாக்கண்	கடாக்கண் kada-k-kan, பெ.(n.) பெரிய கண்; big eye. செத்தவன் கண் கடாக்கண் இருந்தவன் கண் இல்லிக்கண்' (பழ.);. [கடா + கண்.]
கடாக்களிறு	கடாக்களிறு kadā-k-kaliru, பெ.(n.) மதயானை; must elephant. "கடாஅக்களிற்றின்மேற் கட்படாம்" (குறள்,1087);. [கடம் → கடாம் → கடா + களிறு. கடம் = மதநீர்.]

கடாக்கன்று	கடாக்கன்று kada-k-kanru, பெ.(n.) ஆண் எருமைக்கன்று (வின்.);; young he-buffalo. குருக் கட் [கடு → கடா + கன்று.]
கடாக்குட்டி	கடாக்குட்டி kada-k-kutti, பெ.(n.) ஆட்டுக்குட்டி (வின்.);; lamb or kid. - [கடா3 + குட்டி.]
கடாகம்	கடாகம் kadagam, பெ.(n.) பெருவெளிக்கோளகை (பிங்.);; sphere, globe. 2. வட்டமான கொப்பரை (சூடா.);; brass boiler with rings for handles. [கடு → கடகம் → கடாகம். கடகம் = பெரியது. வட்டமானது, வட்டமான கொப்பரை, பெருவெளிக் கோளகை.] த. கடாகம் → Skt. Kadaha. (வ.மொ.வ.103);
கடாகு	கடாகு kadāgu, பெ.(n.) பறவை; bird. [கடாவு = கடந்து செல்லுதல். கடாவு → கடாகு.]
கடாசு-தல்	கடாசு-தல் kadasu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. ஆணி, ஆப்பு முதலியன அடித்தல்; to drive, as a wedge, a nail. 2. எறிதல், to throw fling. [கடவு → கடாவு → கடாசு.]
கடாட்சம்	கடாட்சம் Kadatcam, பெ.(n.) கடைக்கண் பார்க்க;See kadai-k-kan. [கடை + அட்சம் - கடாட்சம் வ. அக்ஷி → த. அட்சம்.]
கடாத்தன்மை	கடாத்தன்மை kada-tanmai, பெ.(n.) 1. சுறுசுறுப் பின்மை, indolence, laziness, sloth. 2. திருத்தமின்மை (வின்.);; unmannerliness, clownishness. 3. கீழ்ப்படியாமை (வின்.);; stubbornness, disobedience. கடாத்தனமாகச் சுற்றாதே (உ.வ்);. [கடா + தன்மை, கடா = விலங்கினுள் ஆண், எருமைக் கடா.]

கடாம்	கடாம்1 kadam, பெ.(n.) 1. யானையின் மதம்படு துளை (கலித்.63:3 உரை);; orifice in an elephant's temple, from which must flows. 2. யானை மதநீர்; secretion of a must elephant. "கமழ்கடாஅத்து யானை" (புறநா.3:8);. [கடு → கடம் → கடாம். கடாம் = மிகுதியாகப் பெருகும் மதநீர்.] கடாம்2 kadam, பெ.(n.) மலைபடுகடாம் பார்க்க;see malai-padu-kadâm. "முருகு. . . கடாத்தொடும் பத்து" (பத்துப்பாட்டு,முகவுரை,ப.5);. [மலைபடுகடாம் → கடாம். மலைபடுகடாம் நூலின் சுருக்கப்பெயர்.]
கடாம்பெய்-தல்	கடாம்பெய்-தல் kadam-pey, 1 செ.கு.வி.(v.i.) மதஞ் சொரிதல்; to exude secretion, said of a must elephant. "நாகங் கடாம்பெய்து" (சீவக.981.); [கடாம் + பெய்.]
கடாமுடா	கடாமுடா kada-muda, பெ.(n.) ஒலிக்குறிப்பு, பெருத்த ஒலி; with a rumbling or rubbing noise. பூனை பானைகளைக் கடாமுடா என உருட்டிற்று. க. கடாவனே [கடா + முடா.]
கடாய்	கடாய் kaday, பெ.(n.) 1. பொரிக்குஞ் சட்டி (இ.வ.);; frying pan; a large round boiler of copper, bellmetal or iron. 2. கொப்பரை (P.T.L.);; a kind of vessel. மறுவ, வாணலி, சனிச்சட்டி, இருப்புச்சட்டி: எண்ணெய்ச்சட்டி, பொரிக்குஞ்சட்டி. க. கடாயி, கடாய; குட. கடாய, பர்.. கடா (பானை);, து. கடாயி. H. kadhai, kadahi, kadhaiyā; Mar. kadhai; Pkt. kadäha, Skt. katáha. [கடா4 → கடாய்.]
கடாய்க் கன்று	கடாய்க் கன்று kaday-k-kanru, பெ.(n.) காளைக்கன்று (யாப்.வி.3);; bull-calf. [கடா + இ - கடாய் + கன்று - கடாக்கன்று. கடா என்னும் சொல் கடாத்தன்மையுள்ளது என்னும் பொருளைத் தருதற்காக ஒன்றன்பால் இகர ஈறு பெற்றுக் கடா + இ . கடாய் எனத் திரிந்தது. ஒ.நோ. நாஇ → நாய்.]
கடாய்க்கோல்	கடாய்க்கோல் kadayk-kol, பெ.(n.) கட்டுமரம், தோணி ஆகியவற்றின் பின் பகுதியிலிருந்து குத்திக் கலத்தை முன்னோக்கிச் செலுத்தும் கோல், an oarlike stick used to push farward catamaran and boat (க.ப.அக.);. [கடவு → கடாவு → கடாய் + கோல்.]

கடாயம்	கடாயம் kadayam, பெ.(n.) கருக்கு நீர் தைலவ); decoction. மறுவ. கசாயம். [கடு + ஆயம். கடுமையான (கார்ப்பு பொருள்களால் ஆகியது. த. கடாயம் Skt, kasaya. ஒ.நோ. கட்டம் Skt. kasta. வேட்டி → Skt. Vésti.] கடாயம்2 kadayam, பெ.(n.) துவர்ப்பு (நாமதீப.);; astringency. [கடு = விரைப்பு, துவர்ப்பு. கடு → கடாயம்.]
கடாரங்காய்	கடாரங்காய் kadara-i-kay, பெ.(n.) கடாரநாரத்தை பார்க்க;see kadāra -nārattai. [கடாரம் + காய். கடாரம் = வடமலேயா.]
கடாரங்கொண்டான்	கடாரங்கொண்டான் kadārankondān, பெ.(n.) 1. முதலாம் இராசேந்திர சோழனின் சிறப்புப் பெயர்களிலொன்று; one of the titles of king Rajendra-I. 2. கங்கை கொண்ட சோழபுரத்திற்கு அருகிலுள்ள ஓர் ஊர்ப்பெயர்; name of a willage near Gangaikonda Colapuram. [கடாரம் + கொண்டான். மலேய நாட்டின் கடாரப் பகுதியை வெற்றி கொண்டதால் பெற்ற சிறப்புப் பெயர். இச் சிறப்புப் பெயரே இராசேந்திர சோழனின் நினைவைப் போற்றும் ஊர்ப்பெயருமாயிற்று.]
கடாரநாரத்தை	கடாரநாரத்தை kadara-narattai, பெ.(n.) நாரத்தை வகை (மலை);; Seville orange. மறுவ. கடாநாரத்தை [கடாரம் + நாரத்தை, கடார (வடமலேயா);த்திலிருந்து கொண்டு வரப்பட்ட நாரத்தை.]
கடாரம்	கடாரம்1 kadāram, பெ.(n.) கொப்பரை (பிங்.);; brass or copper boiler, cauldron. ம. கடாரம் க. கடார பர். கடா, Skt, kataha. [கடு → கடா → கடாரம்.] கடாரம்2 kadāram, பெ.(n.) வடமலை; North Malay. "தொடுகடற் காவற் கடுமுரட் கடாரமும் (S..I.I.ii,107);. [கடு → கடா → கடாரம். பரப்பில் பெரிய வடமலேசியப் பகுதியின் பெயர்.] கடாரம், சாவகம், சீனம் என்பவை முற்காலக் கொடுந்தமிழ் நாடுகளைச் சேர்ந்தவையல்ல. தமிழொழிந்த பதினேழ் நிலங்களில் பல முற்காலக் கொடுந்தமிழ் நாடுகளாயிருந்தமையின், கொடுந்தமிழ் நாடல்லாத பிறவற்றையுஞ் சேர்த்துக் கூறிவிட்டார் பவணந்தியார் (பாவாணர்திராவிடத்தாய்,முன்.ப.14); தற்காலத்தில் கடாரம் என்பது வடமலேசியாவில் 'கெடா மாநிலத்தில் உள்ளது. தமிழரின் கடல் வணிகத்திற்கும் கடல் ஆதிக்கத்திற்கும் சான்று பகர்வனவாகப் பல இடிபாடுகளும் சிதைவுகளும் உள்ளன. உலகில் கடற்படை கொண்டு வெகுதொலைவு படையெடுத்து வென்ற இராசராச சோழனின் திறனையும், இராசேந்திர சோழனின் வெற்றியையும் வெகுவாகப் பாராட்டுகிறார் முன்னாள் தலைமை அமைச்சர் பண்டித சவகர்லால் நேரு, இராசேந்திர சோழனை இந்திய நெப்போலியன் என்பர்.

கடாரி	கடாரி kadar, பெ.(n.) 1. ஈனாத இளம்பெற்றம் (பசு);; heifer, young cow that has not calved. 2. பெண்எருமை, நாகு; she-buffalo. க.து. பட கடசு குட. கடிசி, கூ. க்ரை. [கடு → கடா → கடாரி = பருத்து வளர்ந்தது. ஆர் சாரியை, 'இ' ஒன்றன்பாலீறு. இங்கு விலங்கினுள் பெண்மை சுட்டியது.] Skt. gradi, ayoung steer, a lazy ox; gali, astrong but lazy bull. It is not impossible that the two terms are connected with D. Kadašu, or kadi, or gatti, or gandâ. (K.K.E.D. - XX);. வடமொழியில் ஆண்பாற் சொல்லாகவே ஆளப்பட்டிருத்தலின் விலங்கினுள் பெண்பாலைச் சுட்டிய செந்தமிழாட்சியினும் வடமொழி மூலம் முற்றிலும் வேறுபட்டது.
கடாரிக்கன்று	கடாரிக்கன்று kadark-kanru, பெ.(n.) ஆவின் பெண்கன்று; cow-calf. [கடாரி + கன்று.]
கடாரை	கடாரை kadarai. பெ.(n.) கடாரநாரத்தை(மலை); பார்க்க; see kadāra-nārattai. [கடாரம்2 → கடாரை.]
கடாவடி	கடாவடி kada-y-adi, பெ.(n.) களத்தில் கடாக்களைவிட்டுப் பிணையடிக்கை (வின்); treading out grain by buffaloes or bulls. [கடா + அடி கடா = எருது. அடி = அடித்தல்.]
கடாவிடு	கடாவிடு1 kade-widu- 20 செ.கு.வி.(v.i.) பிணை யடித்தல் (பதிற்றுப்.62:15,உரை);; to thresh out grain with buffaloes or bulls after beating the sheaves upon the threshing floor. [கடா → விடு.] கடாவிடு2 kadà-vidu-, 20 செ.கு.வி.(v..i.) விலங்குகளைச் சினையாக்குதல்; to impregnate. அதிரான கடாரிக்குக் கடாவிட ஆயத்தம் செய். [கடா → விடு.]

கடாவு-தல்	கடாவு-தல் kadavu, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. ஏவுதல், to discharge, as missiles; to propel. "கடாயின கொண்டொல்கும் வல்லி" (திவ்.இயற்.திருவிருந்:6);. 2. செலுத்துதல்; to ride, as an animal; to dirive, as a car. "தேர்கடாவி" (தேவா.839, 3);. 3. ஆணி முதலியன அறைதல்; to drive in, as a nail, a peg, a wedge; to nail on; to join by nail as boards. "கவியாப்பைக் கடாவுவனே." (தனிப்பா.171.24); 4. குட்டுதல்; to buffet, cuff, "வேதன் பொற் சிரமீது கடாவி" (திருப்பு:164);. 5. வினாவுதல் (திவா);; to interrogate, question. 6. தூண்டுதல்; to urge, impel, influence. இயற்கை யன்யினானும்... செயற்கை யன்பினானும் கடாவப்பட்டு (திருக்கோ:11, உரை);. மறுவ. கடாவல் ம. கடாவுக. க. கடாயிசு தெ. கடவு து. கடமாவுனி [கடவ → கடாவு.]
கடாவுவட்டி	கடாவுவட்டி kadavu-vat, பெ.(n.) வட்டிக்கு வட்டி; compound interest. ம. கடாவு வட்டி [கடாவு + வட்டி கடாவுதல் = அகல்தல், விரிதல், வளர்தல், பெருகுதல்.]
கடாவெட்டி	கடாவெட்டி kada-yett, பெ.(n.) 1 புலால் வெட்டுங் கத்தி (வின்.);; butcher's knife, cleaver. 2. ஆட்டுக்கடா முதலியன வெட்டுபவன், butcher, slaughterer. [கடா + வெட்டி.]
கடாவெட்டு	கடாவெட்டு kada-vettu, பெ.(n.) சிற்றூார்த் தெய்வங்களுக்கு நேர்த்திக் கடனாக ஆண் விலங்கைக் கொன்று பூசையிடல் (இ.வ.);; killing a male animals in front of the village deities is a sacrificial ceremony to mark the fulfilment of a desire. [கடா3 + வெட்டு.]
கடான்	கடான் kadān, பெ.(n.) கடா பார்க்க; see kadā. [கடா +கடான்.]

கடி	கடி1 kadi, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. பல்லாற் கடித்தல்; to bite with teeth. "கடித்த வாயிலே" (திருவாச41:37);. 2. பற்களை இடுக்கி நெரித்தல்; to clench teeth, பல்லைக் கடித்துக் கொண்டு கையை ஓங்கினான். 3. உண்பதற்காகக் கடித்தல், கறித்தல்; to bite off, as a piece of bread. "கடித்தவாய் துடைத்தாற் போல் (பழ,);. 4. மெல்லுதல், to chew. கடித்துண்ணுதல் உடலுக்கு நல்லது (உ.வ.);. 5. பாம்பு முதலியன தீண்டுதல்; to bite, as snake. "காலைச் சுற்றின பாம்பு கடிக்காமல் விடாது" (பழ.);. 6. கொடுக்கால் கொட்டுதல்; to sting, as of scorpion . 7. பூச்சிகடித்தல்; to puncture as of mosquito. கொசுக்கடி தொல்லை தாளவில்லை. 8. சிறுபூச்சி அரித்தல்; to gnaw. gnash. புத்தகத்தைப் பூச்சி கடித்துவிட்டது
கட	கடி2 kadi, பெ.(n.) காவல்; protection, safeguard, defence. "கடியுடை வியனகரவ்வே" (புறநா. 95:3);. [கள் → கடு → கடி.]
கடிக்குளம்	கடிக்குளம் kadi-k-kulam, பெ.(n.) தஞ்சைமாவட்டத்தில் உள்ள ஊர்; a village in Tanjore district. "கடிகொள் பூம்பொழில் சூழ் தரு கடிக்குளத்துறையும்" (தேவா.சம்பந்:240-1);. மறுவ. கற்பகனார் கோயில், கற்பகனார் குளம். [கடி + குளம் - கடிகுளம் = மணம்கொண்ட குளம்.]
கடிக்கூறு	கடிக்கூறு kadi-k-kru, பெ.(n.) கழித்தற்குரிய பகுதி; the part to be deducted. "அதிலே செம்பாதி கடிக்கூறாகப் பாழாய் நித்ரையாலே கழியும்" (திவ். திருமாலை, 3.வியா.ப.21);. [கடி + கூறு.]
கடிக்கை	கடிக்கை kadikkai. பெ.(n.) கருக்குவாய்ச்சி மரம், jagged jujube. [கள் → கடு → கடி → கடிக்கை.]

கடிகண்டு	கடிகண்டு kadi-kandu, பெ.(n.) பூனைக்காலிச்செடி (மலை);; cowhage. [கடி + கண்டு.]
கடிகா	கடிகா1 kadi-ka, பெ.(n.) காவலோடு கூடிய சோலை, gaurded grove. "கடிகாவிற் பூச்சூடினன்" (புறநா.239:2);. [கடி + கா. கடி = காவல்.] கடிகா1 kadi-ka, பெ.(n.) பெரும்பொழில், பரந்த சோலை; a big or vast park of flowery gardens. "கடிகாவிற் காலொற்ற வொல்கி" (கலித்.92:51);. [கடி + கா. கடி = பெரியது, பரந்தது.]
கடிகாரச்சங்கிலி	கடிகாரச்சங்கிலி kadi-kāra-c-cangili, பெ.(n.) 1. கைக்கடிகாரத்தில் மாட்டியுள்ள தொடரி (சங்கிலி);; watch chain. 2. ஒருவகை கழுத்தணி; gold chain, necklace worn by woman in one or more strands, resembling a watch chain. [கடிகாரம் + சங்கிலி.]
கடிகாரம்	கடிகாரம் Kadigaram, பெ.(n.) காலங்காட்டும் கருவி, நேரங்காட்டுங்கருவி (Mod.);; clock, watch, time piece. காலங்காட்ட அவனுக்கில்லை கைக்கடிகாரம் (உ.வ.);. மறுவ. கடியாரம் ம. கடியாள் தெ. கடியாரம் க. களிகெ (kliga);, பட «கடிகார, Mar. ghadyàl; U., H. ghady; Guj. ghadiäl; Ori. ghari; W. Cloc. [கடிகை + ஆரம் - கடிகையாரம் → கடிகாரம் கடிகை → கழிகை ஒ.நோ. வட்டு + ஆரம் - வட்டாரம். கொட்டு + ஆரம் - கொட்டாரம் 'ஆரம்' (சொ.ஆ.ஈறு); (வே.க.158);.] பழங்காலத்தில் காலம் அறிதற்குப் பயன்படுத்திய கருவி நீர்க்கடிகை எனப்பட்டது. கடிகை = சிறிய மட்பானை, நீர்க்கலம், நாழிகைவட்டில். கடியந்திர, கடிகா யந்திர என்னும் வடசொற் புணர்ப்பினின்று கடிகாரம் என்னும் தென் சொல் வந்ததன்று வ.மொ.வ-103).
கடிகாரவிசிறி	கடிகாரவிசிறி kadigāra-viširi, பெ.(n.) சேலைவகை; a kind of saree. [கடிகாரம் + விசிறி.]
கடிகாவன்கள்ளான்	கடிகாவன்கள்ளான் kadikāvan-kallan, பெ.(n.) அரிஞ்சய சோழரின் வேளக்காரப் படைவீரன்; a member of the bodyguards of the Arinjaya Chola, with a title Viracóla. 'வீரசோழத் தெரிஞ்ச கைக்கோளரில் கடிகாவன் கள்ளான்' (தெ.இ.கல்.தொ.19.கல்.8);. [கடிகாவல் → கடிகாவலன் → கடிகாவன் + கள்ளான். கடிகாவல் = விழிப்பான காவற்பணி, மெய்க்காப்பாளன் பணி பெரும்பணி. 'கள்ளான்' இயற்பெயர்.]

கடிகுரங்கு	கடிகுரங்கு kadi-kurangu, பெ.(n.) குரங்கின் உருவினதாகி, நெருங்குவோரைக் கடிக்கும் மதிற்பொறி; an ancient catapultic military engine of the shape of monkey mounted on the ramparts of a fort for seizing and biting hostile troops approaching the fort. "கடிகுரங்கும் விற்பொறியும்" (பு.வெ.6:112);. [கடி3 + குரங்கு.]
கடிகை	கடிகை1 kadigai, பெ.(n.) 1. துண்டம்; "கரும்பெறி கடிகையோடு . . . கவளங் கொள்ளா" (சீவக.1076);. 2. காம்பு ; handle; hit, as of spear. "தாளுடைக் கடிகை" (அகநா.35:3);. 3. குத்துக்கோல் (சிலப்.14:173);; pike-staff. 4. கதவிடுதாழ் (பிங்.);; bolt, sliding catch. 5. கேடகம் (சிலப்.4:173,அரும்);; shield, 6. திரைச்சீலை (சிலப்..14:173,அரும்);; curtain. ம. கடிக தெ.க. கடி து கடி, கடி: [கள் → கடு → கடி → கடிகை. கடி = வெட்டுதல். கடிகை = வெட்டப்பட்ட துண்டு, காம்பு, குத்துக்கோல், தாள், கேடயம்.] கடிகை2 kadiga, பெ.(n.) 1. நாழிகை வட்டில், clepsydra, ancient clockworked byflowofwater; hour-glass. 2. நாழிகை (24 நிமையம்);; Indian hour of 24 minutes. 3. தகுந்த சமயம் (திவா.);; opportunity; conjuncture of circumstances.
கடிகைக்கோல்	கடிகைக்கோல் kadigal-k-kol. பெ.(n.) ஒருவகை அளவுகோல்; a kind of measuring rod. 'கடிகைக்கோல் அளந்து' (S.I.I.iv.81);. [கடிகை + கோல் கடிகை = ஊரவை கடிகைக்கோல் = ஊரவையினரின் ஒப்புதல் பெற்ற அளவுகோல்..]
கடிகைமாக்கள்	கடிகைமாக்கள் kadigai-makkal, பெ.(n.) மங்கலப் பாடகர்; panegyrists who sing songs on special occasions invoking prosperity unto their patrons. "கடிகை மாக்கள் வைகறைப் புகழ" இரகு.அயனெழு.139). மறுவ எட்டர், பெருநம்பிகள், வந்திகள், கற்றோர், கவிகள், வண்டர், மெய்கற்றோர், நாவலர், பாவலர், பலகலை வல்லோர், கடிகையர் (ஆநிக);. [கடிகை + மாக்கள். கடிகை = ஊரவை.]
கடிகைமாராயன்	கடிகைமாராயன் kadigai-mārāyan, பெ.(n.) 1. தலைமை இசைக்காரன் (சாஸனத்.197);; head musician. 2. கண்காணிப்பாளர்; supervisor. 3. கல்விச் சாலைத் தலைவன் (S.I.I.Vol. 2:2 insc. 25);; principal. [கடிகை + மாராயன் (பெருமை கருதி வழங்கப்படும் பட்டம்);.]

கடிகைமுத்துப்புலவர்	கடிகைமுத்துப்புலவர் kadigai-muttu-p-pulavar, பெ.(n.) திருநெல்வேலி மாவட்டம் எட்டையபுரத்து வேங்கடேச ரெட்டப்ப பூபதியின் அரசவைப் புலவராய் இருந்து அந்தச் சிற்றரசன் மீது பல பாடல்களைப் பாடிய புலவர்; court poet of Venkatēśa Rettappa Būpati Ettayapuram, Tirunelveli district (அபி.சிந்.);. [கடிகை + முத்துப்புலவர். கடிகை = தமிழ் மன்றம்.]
கடிகையர்	கடிகையர் kadigaiyar. பெ.(n.) கடிகையார்1 ; see kadigaiyar. "கடிகையர் கவிதை யோதை" (கம்பரா.பால.எழுச்சி.79);. [கடிகை + ஆர் - கடிகையார் → கடிகையர்.]
கடிகையார்	கடிகையார் Kadigaiyar. பெ.(n.) 1. அரசனுக்குச் சென்ற நாழிகை அறிந்து சொல்லும் நாழிகைக் கணக்கர்; time keeper who sings appropriate songs to notify the periods of the day in the royal court. 2. பறை மூலம் அரசாணையை அறிவிப்போர்; one who announces the orders of the king by beating the drums. 'திருக்கோடியெற்று நாளன்று திருப்பறை யறைவு கேட்பிக்குங் கடிகையார் ஐவர்க்கு' (S.I.I.i.125);. 3. கடிகை என்னும் பள்ளியைச் சார்ந்தவர் (சாசனச்சொல் அக. Vol-iii. part-ii.); the school of court bards. [கடிகை + ஆர்.]
கடிகையாரம்	கடிகையாரம் kadigai-y-āram, பெ.(n.) 1. கைக்கடிகை, wristwatch. 2. கடியாரம் (பாண்டி);; clock. தெ. கடியாரமு [கடிகை + ஆரம் - கடிகையாரம் கடிகை = நேரம் காட்டும் கருவி ஆரம் = வட்டத் தொடரி (சங்கிலி கைக்கடிகை (wrist watch); = கையில் கட்டப்படுதலால் பெற்ற பெயர்.]
கடிகைவெண்பா	கடிகைவெண்பா kadigaivenba, பெ.(n.) அரசர், கடவுளர் முதலியோரது அருஞ் செயல்கள் ஒரு கடிகைப்பொழுதில் நடந்தனவாகக் கூறும் 32 நேரிசை வெண்பாவாலான சிற்றிலக்கியம் (தொன்.வி.283. உரை);; poem consisting of 32 stanzas in nérišai - venpä metre, recounting the noble deeds of kings or of gods as if they were performed within one nāligai time. [குடிகை → கடிகை + வெண்பா.]
கடிகைவேளாளர்	கடிகைவேளாளர் kadigai-vēlālar, பெ.(n.) வேளாளருள் மக்களைக் காக்கும் பொறுப்பேற்ற ஒரு பிரிவினர்; a caste among Vēlālar community. [கடிகை + வேளாளர். கடிகை = காவல், காவலமைந்த இடம், ஊர்.]
கடிகொள்	கடிகொள்1 kadi-kol(lu)- 7 செ.குன்றவி..(v.t.) விளக்குதல்; to open to view, make vivid. "தண்கதிர் மதியந் தான்கடிகொள்ள" (சிலப்.28.46);. [கடி + கொள். கடி = விளக்கம்.]

கடிகொள்'(ளு)-தல்	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;
கடிகோல்	கடிகோல் kadi-k5. பெ.(n.) 1. பறவை ஒட்டுங் கழி; stick that is brandished to scare away birds that prey upon ripening corn. 2. நாய்க்கழுத்திற் கட்டுந் தடி (வின்.);; rod tied to the neck of a dog and fastened elsewhere to keep it from mischief. 3. கடப்பாரை; a crow-bar. ம. கடிகோல் [கடி + கோல்.]
கடிச்சவன்	கடிச்சவன் kadiccavan, பெ.(n.) ஈயாதவன்; sordid, wretch, skinfint. விட்டுச் சொந்தக்காரன் கடிச்சவன் ஆதலால் வீட்டைப் பழுதுபார்க்கமாட்டான் (உவ);. [கடுத்தவன் → கடித்தவன் → கடிச்சவன்.]
கடிச்சவாய்தடிச்சான்	கடிச்சவாய்தடிச்சான் kadicca-vāy-tadiccān, பெ.(n.) காஞ்சொறி என்னும் பூடுவகை; climbing nettle (சா. அக);.
கடிச்சவாய்துடைச்சாய்	கடிச்சவாய்துடைச்சாய் kadicca-váy-tudaiccan, பெ.(n.) 1. எருக்கு; maddar. 2. காஞ்சொறி; climbing nettle (சா. அக.);. [கடித்த → கடிச்ச + வாய் + துடைத்தான்) துடைச்சான்.]
கடிச்சான்	கடிச்சான் kadiccan, பெ.(n.) பனங்கொட்டையிலுள்ள கட்டித் தகண் (நெல்லை);; hard pulp inside a sprouting palmyra nut. [கடுத்தான் → கடிச்சான்.]

கடிச்சை	கடிச்சை1 kadiccai, பெ.(n) 1. ஒரு செடி (மூ.அ);; a shrub. 2. மரவகை; downy-leaved Faise Kamela. க. கடிச; தெ. கடிசெ. [கடுத்தை → கடிச்சை.] கடிச்சை2 kadiccai, பெ.(n.) கடலில் வாழ்வதும் 16 விரலம் வரை வளர்வதும் பழுப்புநிறமும் பக்கங்களில் கறுப்புப் பட்டைகளும் கொண்ட மீன்வகை; a seafish, greyish, with black blotches on its sides, attaining 16 in. in length. [கடுத்தை → கடிச்சை] கடிச்சை3 kadiccai, பெ.(n.) ஈயாத்தனம் (வின்.);; niggardliness. [கடு → கடுத்தை → கடித்தை → கடிச்சை.]
கடிச்சைக்காரன்	கடிச்சைக்காரன் kadiccai-k-kāran, பெ.(n.) ஈயாதவன் (வின்.);; niggard, penurious man. [கடிச்சை → கடிச்சைக்காரன்.]
கடிசரி	கடிசரி kadisari, பெ.(n.) தேசிக் கூத்துக்குரிய அடவு வகைகளுள் ஒன்று (சிலப்.3:16 உரை);, one of the postures of the feet in the dési dance. [கடி + சரி. . கடி = விரைவு. சார் → சாரி → சரி, , வரிசை, முறை.]
கடிசு	கடிசு kadišu, பெ.(n.) 1. கடுமை; asperity, severity. 2. நிமிர்வு (வின்.);; being too perpendicular, too little bent, as a hoe or adze to the handle, ploughshare to the shaft opp. to தணிசு. தெ. கடிக க. கடிதை. [கடு → கடுத்து → கடுக → கடிக.]
கடிசை	கடிசை kadisai. பெ.(n.) பாய்மரந்தாங்கி (சங்.அக);; plank that supports the mast of a boat. [கடு → கடி → கடிசை.] கடிசை kaḍisai, பெ.(n.) பணம் செலவுசெய்யாத இவறன்(கருமி);: miser. "அவன் ஒரு கடிசை" (மீனவ);. [கடு-கடுசை-கடிசை]

கடிஞாண்	கடிஞாண்1 kadi-nan, பெ.(n.) அரைஞாண் கயிறு: a waist cord or waist-chain. மறுவ. அரைஞாண். [கடி + ஞாண். கடி = இடை, இடுப்பு. ஞாண் = கயிறு.] கடிஞாண்2 kadi-nan, பெ.(n.) கடிவாளம் (சேரநா);; a bride, bit. ம. கடிஞ்ஞாண். [கடி = கடித்தல், வாயால் பற்றுதல். கடி ஞாண்.]
கடிஞை	கடிஞை1 kadiai, பெ.(n.) 1. இரப்போர் (பிச்சை); கலம்; begging bowl. "பிச்சையேற்ற பெய்வளை கடிஞையின்" (மணிமே.பதி.63);. 2. மட்கலம் (பிங்);; earthern vessel. [கடம் → கடி → கடிஞை.] கடிஞை2 kadiai, பெ.(n.) கவறாடும் (சூதாடும்); காய் அல்லது பொருள்; dice. [கடு → கடி → கடிஞை (பிடித்தாடும் இயல்பால் பெற்ற பெயர்.]
கடித்தகம்	கடித்தகம் kaditagam, பெ.(n.) தற்காப்பிற்கியன்ற கிடுகுபடைக்கலன் (கேடயம்);; shield, "கடித்தகப் பூம்படை கைவயி னடக்கிக் காவல்" (பெருங். உஞ்சை.53:140);. [கடி36 → கடித்தகம்.]
கடித்திரம்	கடித்திரம் kadittiram, பெ.(n.) மேகலை; an ornament worn by woman. ம. கடிதீரம் [கடி20 → கடித்திரம்.]
கடிதடம்	கடிதடம் kadi-tadam, பெ.(n.) 1. அரை இடுப்பு); (திவா.);; waist. 2. பெண்குறி (சூடா);; pudendum muliebre. ம. கடித்தடம் [கடி + தடம் கடி = இடுப்பு. கடிதடம் = இடுப்பு இடுப்பைச் சார்ந்த பகுதி.]

கடிதம்	கடிதம் kadidam, பெ.(n.) 1. மடல் எழுதவேனும் பூவேலைப்பாடு அல்லது ஓவியம் (சித்திரம்); வரையவேனும் பயன்பட்ட பசைக்கூழ் தடவிய சீலை; canvas on which paste is applied before writing, painting or drawing upon. "நெய்த்தகூழ் வருடக் கடிதமே யெனவும்" (வேதா.சூ.43);. 2. தாள்; paper, 3. மடல்; letter. 4. பிசின் (மூ.அ.);; gum. ம. கடிதம்; க. கடித, கடத, து. கடத, தெ. கடிதமு; Mal, kertas, Thai. kradad. [கடி → கடிது → கடிதம். கடிது = திண்ணமானது, தடிப்பானது.] பசை சேர்த்த தடிப்பான துணி கடிதம் எனப்பட்டது. ஓவியம் வரைதற்குப் பழங்காலத்தில் பயன்படுத்தப்பட்ட பசை தடவிய துணியை அரசர் முதலியோர் திருமுகம் (மடல்); எழுதவும் பயன்படுத்தியதால் நாளடைவில் வெறும் மடலை மட்டும் குறிக்கும் சொல்லாக இது வளர்தற்கு இடமாயிற்று.
கடிதல்	கடிதல் kadidal, பெ.(n.) ஒரு தப்பிசை (திருவாலவா.57:26);; a discordant note. [கள் → கடு → கடி → கடிதல். கடிதல் = நீக்குதல், நீக்கத்தக்கது.] கடிதல் kaḍidal, பெ.(n.) ஓட்டுதல்; driving. "தினை கிளி கடிதலின் பகலும் ஒல்லும்" (குறு:217:1);. [கடி-கடிதல்]
கடிது	கடிது1 kadidu, பெ.(n.) 1. கடியது, கடுமையானது, that which is difficult, hard, arduous. "தீயினுங் கடிதவர் சாயலிற் கனலுநோய்" (கலித்.137:22);. 2. விரைவு; quickness. "காலத் தீப்பெய ருருத்திரன் வந்தனன் கடிதில்" (கந்தபு:கணங்கள்.4);. க. கடிது; தெ. கடிதி; து. கடு, கட்தீ. [கடி → கடிது.] கடிது kadidu, வி.எ.(adv) 1. விரைவாய்; speedily, quickly. "கைசென்று தாங்குங் கடிது" (சிவப் பிரபந்: sosor.3s);. 2. 1585; exceedingly, very greatly, to a great degree. "உடையான்றாள் சேர்தல். கடிதினிதே" (இனி.நாற்.1);. [கடி → கடிது.]
கடிந்தமன்	கடிந்தமன் kadindaman, பெ.(n.) குயவன் (த.சொ.அக.);; potter. [கடி → கடிந்தமன்.]

கடிந்தான்	கடிந்தான் kadindam, பெ.(n.) 1. காமம் வெகுளி மயக்கம் மூன்றையும் ஒழித்தவன் (கோ.த.கை);; he who discarded three undeservable things. "மாணாக்கன் கற்பனைத்து மூன்றுங் கடிந்தான்" (சிறுபஞ்.29);. 2. முனிவன் (திவா.); he who has renounced the world recluse. மறுவ. கடிந்தோன் [கடி = விலக்குதல். கடி → கடிந்தான்.]
கடிந்தீவார்	கடிந்தீவார் kadin-divar. பெ.(n.) வெறுப்பார் (கழக. அக.);; one who dislikes. "கனற்றிநீ செய்வது கடிந்திவார் இல்வழி" (கலித்,73:10);. [கடிந்து + ஈவார்.] கடிந்தீவார் என்பது வினையெச்சத் தொடரன்று. போதருவார் என்பதில் தருவார் என்னும் துணைவினை போதலைச் செய்வார் என முதல்வினைப் பொருளே சுட்டி நின்றது போலக் கடிந்தீவார் என்பதில் ஈவார் செய்வார் என்னும் பொதுப்பொருள் தந்து முதல்வினைக்குத் துணை வினையாயிற்று.
கடிந்துகொள்(ளு)-தல்	கடிந்துகொள்(ளு)-தல் kadindu-kol(lu)-, 6 செ.குவி.(v.i.) சினங்கொள்ளுதல்; to get angry with someone. தமிழைப் பிழைபடப் பேசினால் பாவாணர் கடிந்து கொள்வார். [கடி → கடிந்து + கொள்.]
கடிநகர்	கடிநகர் kadi-nagar, பெ.(n.) 1. காவல்மிகுந்த நகரம், தலைநகரம்; fortified town, guarded city, capital city. "காஞ்சனபுரக் கடிநக ருள்ளேன்" (மணிமே.17:22); 2. மணவீடு, marriage house, "கடிநகர் புனைந்து கடவுட் பேணி" (அகநா.136:6);. [கடி + நகர்.] தலைநகர்கள், அவற்றின் பெருமை பற்றிப் பேரூர் அல்லது மாநகர் என்றும், ஆரவாரம் பற்றிக் "கல்லென் பேரூர்" என்றும், பழமையான வெற்றியுடைமை பற்றிப் "பழவிறன் மூதூர்" என்றும் காவல் மிகுதி பற்றிக் "கடிநகர்" என்றும் புலவராற் சிறப்பித்துக் கூறப்பெரும்
கடிநாய்	கடிநாய் kadi-nay, பெ.(n.) கடிக்கும்நாய்; vicious, snappish dog. "கடிநா யெனச்சிறி" (அறப்.சத21);. ம. கடியன்பட்டி [கடி + நாய்.]
கடிநிலை	கடிநிலை kadi-nilai, பெ.(n.) நீக்கும் நிலை; inadmissibility, unacceptability. "திணைமயக் குறுதலுங் கடிநிலை இலவே" (தொல்,பொருள். அகத்.12);. [கடி + நிலை. கடி = நீக்குதல்.]

கடிப்பகை	கடிப்பகை kadi-p-pagai, பெ.(n.) 1வேம்பு, neem tree. "அரவாய்க் கடிப்பகை' (மணிமே.7:73);. 2. வெண்கடுகு; white mustard, so called from its being used in exorcising devils. "கடிப்பகை யனைத்தும் . . . அரலைதீர வுறீஇ" (மலைபடு.22);. 3. கடுகு (மலை);; mustard. [கடி +பகை. பேய்முதலிய தீய ஆவிகளின் பகையை நீக்குந் தன்மை வாய்ந்தவனவாகக் கருதப்படுவதால் வேம்பும், வெண்கடுகும், கடுகும் கடிப்பகை என வழங்கலாயிற்று.]
கடிப்பம்	கடிப்பம்1 kadippam, பெ.(n.) 1. காதணி (பிங்.);, ear ornament. 2. அணிகலச்செப்பு (திவா);; jewel casket. [கடி → கடிப்பம் = மேல்மூடி செறிவாகப் பொருந்துவது.] கடிப்பம்2 kadippam, பெ.(n.) கெண்டி; drinking vessel with a spout. "குலமணி கடிப்பத் தங்கள்" (இரகு.குறைகூறு.3);. ம. கடிப்பம் [கடி → கடிப்பம்.]
கடிப்பான்	கடிப்பான் kadippan, பெ.(n.) கடுப்பான் பார்க்க; See kaduppän. [கடி - கடிப்பான்.]
கடிப்பிடுகோல்	கடிப்பிடுகோல் kadippidu-kol, பெ.(n.) முரசறை கோல் (கழக.அக.);; drumstick. [கடிப்பு → கடிப்பிடுகோல். கடிப்பு = பறையடிக்கும் கோல்.]

கடிப்பு	கடிப்பு kadippu, பெ.(n.) 1. பறையடிக்கும் குறுந்தடி drumstick, "நாக்கடிப் பாக வாய்ப்பறை யறைந்தீர்" (மணிமே.25:5);. 2. படைக்கலன் வகை; a kind of weapon. "வாய்செறித்திட்ட மாக்கடிப் பிதுவே" (கல்லா.6); 2. துருத்தியின் கைப்பிடி, handle of the bellows, "கடிப்புவா ரங்குலி கொளீஇய கை" (சீவக.2830);. [கடி18 → கடிப்பு.] கடிப்பு2 kadippu, பெ.(n.) குமிழ்; tambourine bells. "கடிப்புடல் விசித்த சல்லரி" (கல்லா.8);. [கடி = ஓசை. கடி11 → கடிப்பு.] கடிப்பு3 kadippu, பெ.(n.)
கடிப்பேறு	கடிப்பேறு kadi-p-peru, பெ.(n.) முரசினைக்கோலால் அடிக்கை; drum beat. 'கடிப்பேற்றினால் முரசுசார்வாக ஒலி பிறந்தாற்போல7 (நீலகேசி. 509.உரை);. [கடி11 + பேறு.]
கடிப்பை	கடிப்பை kadippai, பெ.(n.) கடிப்பகை-2 பார்க்க;see kadi-p-pagal-2. [கடி + பகை - கடிப்பகை → கடிப்பை.]
கடிபிடி	கடிபிடி kadi-pidi, பெ.(n.) சண்டை; quarrel, affray. ம. கடிபிடி க. கடபட கடபடே, கடிபடி து கடிப்பிடி Mar. khatpat. [கடி + பிடி.]

கடிமரம்	கடிமரம் kadi-maram, பெ.(n.) பகைவர் நெருங்காதபடி வளர்த்துக் காக்கப்படும் காவன்மரம், tree planted and well guarded as a symbol of sovereign power or dominion in ancient times. "கடிமரத்தாற் களிறனைத்து" (பதிற்றுப்.33:3);. [கடி + மரம். கடி = காவல்.] கடிமரமாவது ஒவ்வோர் அரச குடியினராலும் அவரவர் குடியொடு தொடர்புள்ளதாகவும் தெய்வத்தன்மை யுள்ளதாகவுங் கருதப்பட்டு, கொடியும் முத்திரையும் போலத் தன் ஆள்குடிச் சின்னமாகக் கொண்டு, பகைவர் வெட்டாதவாறும் அவர் யானையை அதிற் கட்டாதவாறும் காத்துத் தொன்றுதொட்டுப் பேணப்பட்டுவரும் ஏதேனுமொரு வகையான காவல் மரம். அது தலைமையரசர்க்கும் சிற்றரசர்க்கும் பொதுவாகும். பாண்டிநாட்டிலிருந்த பழையன் என்னும் குறுநிலமன்னன், ஒரு வேம்பைக் காவல்மரமாக வளர்த்து வந்தான். செங்குட்டுவனின் பகைவருள் ஒருவன் கடப்பமரத்தைக் காவல்மரமாகக் கொண்டிருந்தான். கடிமரம், சில அரசரால் தலைநகரில் மட்டும் தனிமரமாகவும், சிலரால் ஊர்தொறும் தனிமரமாகவும், சிலரால் சோலைதொறும் தனிமரமாகவும் வளர்க்கப்பட்டதாகத் தெரிகிறது (பழந்தமி.ப.24.25);.
கடிமனை	கடிமனை kadi-mapai, பெ.(n). காவலமைந்த குடியிருப்பு fortified place. "காஞ்சி குடிக் கடிமனை கருதின்று" (பு.வெ.4:61);. [கடி36 + மனை.]
கடிமாடம்	கடிமாடம் kadi-madam, பெ.(n.) காவலமைந்த கன்னிமாடம்; guarded residence for maidens, "கடிமாட மடைந்த வாறும்" (சீவக.13);. [கடி36 + மாடம்.]
கடிமாலை	கடிமாலை kadi-malai, பெ.(n.) 1. அரைஞாண் a zone. 2. ஒட்டியாணம் (சேரநா.);; a girdle. ம. கடிமாலிக [கடி – இடை. இடுப்பு கடி + மாலை.]
கடிமிளை	கடிமிளை kadi-milai, பெ.(n.) காவற்காடு; gaurded forest. க. மிளே (காடு); [கடி + மிளை, மிடைதல் = செறிதல், நிறைதல், மிகுதல், மரமடர்ந்த காடு. மிடை → மிளை.]
கடிமுரசம்	கடிமுரசம் kad-murasam, பெ.(n.) காவல் முரசம்; royal drum, a symbol of sovereign authority, in ancient times. "இடிமுரசம் தானை இகலரிய எங்கோன் கடிமுரசங் காலைசெய" (பு.வெ.9.202); [கடி + முரசம் முரசு + அம் – முரசம். 'அம்' பெ.பொ.ஈறு.]

கடிமூலம்	கடிமூலம் kad-mப்lam, பெ.(n.) முள்ளங்கி (சங்அக.);; radish. க. மூலங்கி, மூலக (முள்ளங்கி);. [கடி15 + மூலம். மூலம் = கிழங்கு.]
கடிய	கடிய1 kadiya, வி.எ. (adv.) விரைவில்; quickly. கடிய வா (உ.வ.);. [கடி + அ. 'அ' வி.எ.ஈறு.] கடிய2 kadiya, பெ.எ.(adj.) 1. கட்டியான; that which is difficult, hard. கடியபொருளைக் கடிக்காதே (உ.வ.);. 2. காரமான, plungent, ம. கடிய; க. கடது; தெ. கடிதி. [கடி + அ. 'அ'. பெ.எ.ஈறு.]
கடியடு	கடியடு kadiyadu, பெ.(n.) சிற்றரத்தை lesser galangal. [கடியன் → கடியடு.]
கடியந்திரம்	கடியந்திரம் kadi-yandram, பெ.(n.) ஏற்ற மரம் (யாழ்.அக);; picottah. [கடி + எந்திரம். கடி = விரைவு. நீரேற்றத்தின் விரைவைக்குறித்து அடையானது.]
கடியநெடுவேட்டுவன்	கடியநெடுவேட்டுவன் kadiya-nequ-vettuvan, பெ.(n.) பெருந்தலைச்சாத்தனாராற் பாடப்பட்ட ஒரு வேடர் தலைவன்; name of a chief of hunters, sung by Peruntalai-c-căttanår. [கடிய + நெடு + வேட்டுவன் (விரைந்து அம்பெய்யும் ஆற்றலன்.]
கடியர்	கடியர் kadiyar, பெ.(n.) கொடியவர் (கழக அக.);; cruel person. [கடு → கடி + அர்.]

கடியல்	கடியல்1 kadiyal, பெ.(n.) பாய்மரத்தை அல்லது பிறவற்றைக் கயிற்றால் இணைத்துக் கட்டுவதற்கு ஏந்தாகப் பொருந்திய தோணியின் குறுக்குமரம் (யாழ்ப்);; beam set across a small sailing boat so as to extend to either side of the vessel, in order that a temporary stay for the mast or any other rope. might be attached thereto. மறுவ. கடியை ம. கடிப்பூட்டு [கடி20 + அல். கடி = நடுவு, நடுப்பகுதி கடியல் = தோணியின் நடுவிலிடும் குறுக்குமரம்.] கடியல்2 kadiyal, தொ.பெ.(vbl.n.) விலக்குதல், நீக்குதல்; neglecting, rejecting. "அவ்வழக்கு உண்மையின் கடிய லாகா கடனறிந் தோர்க்கே" (தொல்,பொருள்.மரபு.69);. [கடி + அல். 'அல்' தொ.பொறு.]
கடியலூர்	கடியலூர் kadiyalúr. பெ.(n.) கடியலூர் உருத்திரங் கண்ணனார் வாழ்ந்த ஊர்; a place in which Šangam poet Kadiyalur Uruddinang-kannanār lived. [கடி → கடியல் + ஊர் - கடியலூர் கடி = நடுவு, நடுப்பகுதி.]
கடியலூ ருருத்திரங்கண்ணன்	கடியலூ ருருத்திரங்கண்ணன் kadiyalur. uruttiran-kannan, பெ.(n.) பெரும்பாணாற்றுப்படை, பட்டினப்பாலை என்னும் நூல்களை இயற்றிய கடைக்கழகப் புலவர்; a poet who wrote the poems, Perumpān-ārru-p-padai and Pattina-p-pālai, in praise of Colan Karikālan. [கடியலூர் + உருத்திரன் + கண்ணன். கடியலூர் = நடுவிலிருக்கும் ஊர்.]
கடியவன்	கடியவன் kadiyavan, பெ.(n.) கடியன் பார்க்க (சேரநா.);;see kadiyan. ம. கடியவன் [கடு → கடி + அவன்.]
கடியறை	கடியறை kadiyarai, பெ.(n.) மணவறை; decorated place in a house to seat the bride and the bridegroom at a wedding. "கடியறை மருங்கி னின்ற மைந்தனை" (சீவக.2059);. [கடி + அறை. கடி = நறுமணம், திருமணம்.]

கடியன்	கடியன் kadiyan, பெ.(n.) 1. கொடுங்கோலன்: tyrant 'இறைகடிய னென்றுரைக்கு மின்னாச்சொல் வேந்தன் உறைகடுகி ஒல்லைக் கெடும்" (குறள்,564.); 2. கொடுமைக்காரன்; cruel hearted man. 3.துன்புறுத்தி மகிழ்பவன், sadist 4. இரக்கமற்றவன்; inhuman. ம. கடியவன் [கடு → கடி + அன் - கடியன். கடு = கடுமை, கொடுமை.]
கடியாரத்தோடு	கடியாரத்தோடு kadiyāra-t-tōdu, பெ.(n.) காதணி வகை; large ear ring with stones set in gold, the decorated form of kammal. [கடிகாரம் → கடியாரம் + தோடு]
கடியாரவட்டிகை	கடியாரவட்டிகை kadiyāra-v-attigai, பெ.(n.) பொன்னாலான மகளிர் கழுத்தணி வகை, அட்டிகை வகை; a kind of woman's necklace made of gold wire. [கடிகாரம் → கடியாரம் + அட்டிகை.]
கடியாரேந்தல்	கடியாரேந்தல் kadiyar-endal, பெ.(n.) சிவகங்கை மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Śivagangai district. [கடிகையார் + ஏந்தல் - கடிகையாரேந்தல் → கடியாரேந்தல், ஏந்தல் = ஏரி, ஏரியைச் சார்ந்த ஊர். கடிகை = ஊரவை.]
கடியிரத்தம்	கடியிரத்தம் kadi-y-irattam, பெ.(n.) மூக்கிரட்டை (மலை);; spreading hogweed. [கடி + இரத்தம்.]
கடியிருக்கை	கடியிருக்கை kadi-y-irukkai, பெ.(n.) திருமணக்கூடம் wedding pavilion. "அருங்கடி யிருக்கையு ளமர நல்கினான்" (கந்தபு.வரைபுனை.19);. [கடி8 + இருக்கை.]
கடிவட்டு	கடிவட்டு kadi-vattu, பெ.(n.) வட்டுடை: cloth tied round the waist and reaching down the knee, or up to the knee. [கடி18 + வட்டு. வள் → வட்டு.]

கடிவாய்	கடிவாய் kadi-vāy, பெ.(n.) கடித்த இடம்; bite, lips of a wound caused by a bite. கடிவாயில் மருந்துவை (உ.வ.);. ம. கடிவாய் [கடி + வாய்.]
கடிவால்	கடிவால் kadival, பெ.(n.) கும்மட்டிக்காய் bitter apple (சக.அக.);. [கடி15 - கடிவால்.]
கடிவாலுவன்	கடிவாலுவன் kadi-valuvarn, பெ.(n.) சமைப்போன்; cook. "நெறியறிந்த கடிவாலுவன்" (மதுரைக்.36);. [கடி9 + வாலுவன்.]
கடிவாள்	கடிவாள் kadival, பெ.(n.) கடிவாளம் (சம்.அக.Ms);; horse's bit, bridle. [கடி9 + வாள்.]
கடிவாளப்புண்	கடிவாளப்புண் kadivala-p-pun, பெ.(n.) 1. குதிரை நோய்களுளொன்று; a kind of horse disease. 2. வாயின் இருபக்கங்களிலும் ஏற்படும் புண், skin affection on the corners of the mouth. [கடிவாளம் + புண்.] கடிவாள இறுக்கத்தால் குதிரைவாயின் இருபுறங்களிலும் உண்டாகும் புண்போன்று மாந்தர் கடைவாயில் உண்டாகும் புண்ணுக்கும் இப் பெயர் வழங்கலாயிற்று.
கடிவாளம்	கடிவாளம் kadivalam, பெ.(n.) குதிரைவாயில் பொருத்தப்படும் இரும்புத்தொடரி (சங்கிலி); இழுகயிறு அல்லது வார் (திவா.); horse bit, bridle. பரிக்கு இடும் கடிவாளத்தை நரிக்கு இடுவதா (பழ.);. ம. கடிவாளம், கடிஞாண், கடிஞாணம், கடிவாறு; க. கடியண, கடியாண, கடிவாண, தெ. கள்ளியமு, கள்ளெமு, கள்யமு; து. கட்யன, கடிவாண; கோத. கட்வாளம்; துட. கடொணம்; கோண். கரியார். [கடி9 + வாளம். பாளம் → வாளம் = வார்ப்பிரும்பு, வளர்ப்பிரும்புத்தொடரி (சங்கிலி);.]
கடிவாளம்வெட்டல்	கடிவாளம்வெட்டல் kadivālam-vettal, பெ.(n.) கடிவாள வாரைத் தளர்த்தி யிழுத்துவிடுகை (வின்.);; slackening and pulling, jerking the reins of a horse. [கடிவாளம் + வெட்டல்.]

கடிவாளவார்	கடிவாளவார் kadivalavar. பெ.(n.) குதிரையின் வாயுடன் பொருத்தப்பட்டுக் குதிரையைச் செலுத்துவோன் கையில் பிடிக்கும் கயிறு (வின்.);; bridle reins. [கடிவாளம் + வார்.]
கடிவாறு	கடிவாறு kadi-varu, பெ.(n.) கடிவாளம் பார்க்க;see kadi-vālam. [கடிவாளவார் → கடிவார் → கடிவாறு (கொ.வ);.]
கடிவி-த்தல்	கடிவி-த்தல் kadivi, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) நீக்கிவிடுமாறு ஆணையிடுதல்; to order to reject. "கலிங்கர்மன் வீரவாமேகனைக் கடக்களிற்றோடும் அகப்படக் கதிர்முடி கடிவித்து" (க.க.சொ.அக,);. [கடி + வி. 'வி' பி.வி.ஈறு.]
கடிவு	கடிவு kadivu, பெ.(n.) கடிவுகம் பார்க்க;see kadivugam. [கடி20 → கடிவு.]
கடிவுகம்	கடிவுகம் kadivugam, பெ.(n.) இடுப்பின்கீழ் வரும் வீக்கம்; a swelling below the hip (சா.அக.);. [கடி20 ஊதம் - கடிவூதம் → கடிவூகம் → கடிவுகம். ஊதை → ஊதம்.]
கடிவேல்	கடிவேல் kaḍi-vēl, பெ.(n.) வேலமரவகை; sweet scented babul. [கடி8 + வேல்.]
கடிவை	கடிவை kadivai, பெ.(n.) கடிறு பார்க்க;see kadiru.
கடிறு	கடிறு kadiru, பெ.(n.) யானை; elephant. "கடிறு பலதிரி கானதரிடை" (திவ்.பெரியாழ்.3.2:6);. [களிறு - கடிறு (கொ.வ);.]
கடினப்படு-த்தல்	கடினப்படு-த்தல் kadina-p-padu- 18 செ.குன்றாவி.(v.t.) இறுகச் செய்தல், கெட்டிப்படுத்துதல்; to consolidate, to harden. [கடுமம் → கடினம் + படு படு (த.வி.); - படுத்து (பி.வி.);.]
கடினப்புல்	கடினப்புல் kadina-p-pul, பெ.(n.) கடும்புல் பார்க்க;see kadum-pul (சா.அக.);. [கடினம் + புல்.]

கடினப்புற்று	கடினப்புற்று kadina-p-puru, பெ.(n.) கடும்புற்று பார்க்க;see kadum-purru. [கடி → கடினம் + புற்று.]
கடினபலம்	கடினபலம் kadina-palam, பெ.(n.) கடுங்கனி பார்க்க; see kadun-kani (சா.அக.);. [கடினம் + பலம். பழம் → பலம்.]
கடினம்	கடினம் Kadinam, பெ.(n.) 1. வன்மை, உறுதி; hardness, firmness. 2. கொடுமை (திவா.);; severity, cruelty, harshness, rigorousness. 3. துன்பம், இடர்ப்பாடு; difficulty. 4. மென்மையின்மை; roughness, ruggedness. த. கடுமம் → Skt. katina. H.kadin, Heb. karra, Nub. ko-ger, G. hart, Du. hard, Swed. hard; Yid. hart; Afrik. hard; Norw. hard; Jap. katai; Dan. hard; Chin. kunnan; W. caled; Ori. kaşte. [கடு → கடுமம் → கடுனம் → கடினம். கடினம் என்பது வடதமிழ் (pkt); உலக வழக்குத் திரிபு வடமொழியிலும் கடன் சொல்லாய் வழங்குகிறது.]
கடு	கடு1 kadu- 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. நோவெடுத்தல், பூச்சிக்கடி முள் தைப்பு போன்றவற்றால் உடலில் குத்துவலி உண்டாதல்; to throb and pain, as from a sting, a venomous bite, a prick or toothache. "நுணிங்கிக் கடுத்தலுந் தணிதலும் இன்றே" (குறுந் 136);. 2. உளைதல் (மூட்டுவலி, வயிற்றுளைச்சல், நடப்பதால் உண்டாகும் சோர்வு, சுமப்பதால் ஏற்படும் களைப்பு போன்றன);; to ache, as from rheumatism, colic or dysentery; to pain, as the leg from walking, the head from carrying a load, the arm from writing. "புணரிக ணீந்தி நீந்திக் கையினை கடுத்து" (பிரமோத்4:53);. 3. உறைதல்; to be too highly seasoned, pungent, ascury, உணவில் உப்புக்கடுத்தால் சுவை கெடும் (உ.வ.);. 4. மிகுதல்; to be full; to pervade. "நெஞ்சங் கடுத்தது காட்டும் முகம்" (குறள்,706);. ம. கடுக்க க.தெது.கொண். கடு, குட கடிப; கொலா. கெடெட் நா. கறு (கசப்பு, புளிப்பு);; கோண். கடி கூ. கடிநோமொழி (கடுங்காய்ச்சல்);. த. கடு → Skt. kat. [கள் → கடு (வே.க.187);. கள் = முள். கள்ளி = முட்செடி. கடு = முள் குத்துவதால் ஏற்படும் வலி, கார்ப்பு, கைப்பு, மிகுதி, வெம்மை, கொடுமை, கடு → கடி = கூர்மை, மிகுதி கார்ப்பு.] வடமொழியில் மூலமில்லை. க்ருத் (வெட்டு); என்னும் வடசொல் கட்டு (வெட்டு); என்னும் தென்சொற் றிரிபாதலின், மூலமாகாது (வ.மொ.வ-104);.

கடுக்கம்	கடுக்கம் kadukkam, பெ.(n.) விரைவு; celerity, speed, "கருமக் கடுக்க மொருமையி னாடி" (பெருங். இலாவன.17:9);. [கடு → கடுகு → கடுக்கம் (முதா.62);.]
கடுக்கம்பாளையம்	கடுக்கம்பாளையம் kadukkam-pālaiyam, பெ.(n.) ஈரோடு மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Erode district. [கடுக்கன் + பாளையம் - கடுக்கன்பாளையம் → கடுக்கம்பாளையம், னகர ஈறு மகர ஈறாகத் திரிந்தது.]
கடுக்கரை	கடுக்கரை kadukkarai. பெ.(n.) கன்னியாகுமரி மாவட்டத்துத் தோவாளை வட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Tövälai taluk in Kanyā-kumari district. [கடுக்கன் + கரை - கடுக்கங்கரை → கடுக்கரை.]
கடுக்கல்	கடுக்கல் kadukkal, தொ.பெ.(vbl.n.) கடுக்குதல், உளைதல்; boring pain. [கடு → கடுக்கல்.]
கடுக்கல்லூர்	கடுக்கல்லூர் Kadukkallor, பெ.(n.) காஞ்சிபுர மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Kanchipuram district. [கடுக்கன் + நல்லூர் - கடுக்கனல்லூர் – கடுக்கல்லூர்.]
கடுக்களா	கடுக்களா kadu-k-kalā, பெ.(n.) எட்டி; nuxvomica tree. (சா.அக.); [கடு + களா. களை → களா.]
கடுக்கன்	கடுக்கன்1 kadukkan, பெ.(n.) ஆடவர் காதணி, ear ring for men. "காதுப்பொ னார்ந்த கடுக்கன்" (திருமந்.1424);. ம. கடுக்கன்; கோத. கட்க்; குட. கடிக. [கடி → கடு → கடுக்கன். கடித்தல் = பொருத்துதல், பிடிப்பாக இருத்தல்.] கடுக்கன்2 kadukkam, பெ.(n.) 1. குப்பைமேனி; rubbish plant. 2. ஒட்டுப்புல்; sticking grass (சா.அக.);. [கடுக்கன்2 → கடுக்கன்.]

கடுக்காசா	கடுக்காசா kadu-k-kasa, பெ.(n.) பழுப்பு நிறமான சுவையில்லாத மீன் (செங்கை மீனவ.);; a kind of grey coloured and testeless fish. [கடு + கச்சல் - கடுக்கச்சல் → கடுக்காசா.]
கடுக்காய்	கடுக்காய்1 kadu-k-kay, பெ.(n.) 1. திரிபலையென்னும் முக்காய்களுள் ஒன்று; gall-nut, one of the tiri palai. 2. கடுமரம்; chebulic myrobalan. ம. கடுக்க, கடுக்கா, கடுகாய்; தெ. கரக கரகாய; துட. கொட்கோய்; கோண். கர்காக ககா; பர். கர்க; குவி. கர்க; கூ. கட்ரு காஉ (கார்ப்புச்சுவையுள்ள ஒரு பழம்);. [கடு + காய். கடு = கசப்பு. தெல்லிக்காய், கடுக்காய், தான்றிக்காய் ஆகிய முக்காய்களும் தமிழ் மருத்துவரால் திரிபலை எனப்பட்டன.] கடுக்காய்2 kadu-k-kay, பெ.(n.) நுங்கின் முற்றிய பதம்; முற்றிய பனங்காய்; the hardened stage of the kernal of palm-fruit. கடுக்காய் வேண்டாம், இளங்காய் நுங்கு கொடு (உ.வ.);. [கடு + காய். கடுத்தல் = முற்றுதல்.]
கடுக்காய்க்கற்பம்	கடுக்காய்க்கற்பம் kadukkāy-k-karpam, பெ.(n.) கடுக்காயிலிருந்து உண்டாக்கும் ஒருவகை மூலிகை மருந்து; a kind of medicine prepared with a potent black gall-nut grown on the Himlayas,. [கடுக்காய் + கற்பம்.]
கடுக்காய்கொடு-த்தல்	கடுக்காய்கொடு-த்தல் kadukkäy-k-kodu-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) ஏமாற்றிவிடுதல்; to deceive, cheat, gull, hoax, to give one the slip. [கடுக்காய் + கொடு. நுங்கின் முதிர்ந்த காய் (உட்பருப்பு); கடுமைப்படுதலால் கடுக்காய் எனப்பட்டது. இளம் நுங்கினை வழலைப் பதத்தில் தராமல் கடுக்காய்ப் பதத்தில் தந்து ஏமாற்றி விற்பதைக் கடுக்காய் கொடுத்தல் என்பர். நாளடைவில் ஏமாற்றுதல் என்னும் பொதுப் பொருளில் வழக்கூன்றியது.]
கடுக்காய்ச்சாயம்	கடுக்காய்ச்சாயம் kadukkāy-c-cāyam, பெ.(n.) கடுக்காய் நீர் தோய்த்து ஊட்டிய சாயம்; gal-nut dye. [கடுக்காய் + சாயம்.]
கடுக்காய்ச்சிப்பி	கடுக்காய்ச்சிப்பி kadukkay-c-cippi, பெ.(n.) குளத்தில் வளரும் ஒருவகைச் சிப்பி; a kind of shell found in tanks (சா.அக.);. [கடுக்காய் + சிப்பி.]
கடுக்காய்த்தலையன்	கடுக்காய்த்தலையன் kadukkäy-t-talaiyan, பெ.(n.) 1. சிறியதலையுடைய ஒருவகைப் பாம்பு (மூ.அ.);; a kind of snake with a small head. 2. சிறியதலையையுடைய ஆள் அல்லது காளை (யாழ்ப்.);; man or bull with a small round head. [கடுக்காய் + தலையன்.]

கடுக்காய்த்துவர்ப்பு	கடுக்காய்த்துவர்ப்பு kadukkāy-t-tuvarppu, பெ.(n.) கடுக்காயினின்று இறக்கும் வடிநீரைப் போன்றதொரு துவர்ப்புச் சுவையையுடைய ஊட்டச் சத்து; an astringent acid obtained from nut galls. [கடுக்காய் + துவர்ப்பு.]
கடுக்காய்நண்டு	கடுக்காய்நண்டு kadukkay-nandu, பெ.(n.) சிறு நண்டுவகை; a kind of small crab of the size of a gall-nut. [கடுக்காய் + நண்டு.]
கடுக்காய்நீர்	கடுக்காய்நீர் kadukkay-nir, பெ.(n.) கடுக்காய் ஊறிய நீர்; gall-nut soaked water. [கடுக்காய் + நீர். சிற்ப வேலைகளில் பிடிப்பு விசைக்காக கண்ணாம்பு, மணல் கலந்த காரையோடு கடுக்காய்நீர் கலப்பர். மச்சு விட்டிற்கு மேற்றளம் கட்டும்போது கண்ணாம்புச் சுருக்கியில் பதநீருடன் கடுக்காய் நீரும் கலப்பதுண்டு (கண்ணாம்புச் சுருக்கி = கண்ணாம்பும் செங்கல்லும் கலந்த கலவை.]
கடுக்காய்ப்பூ	கடுக்காய்ப்பூ kadukkay-p-pստu, பெ.(n.) கடுக்காய் மரத்தின் பட்டை அல்லது இலைகளின் மேல் பூச்சிமுட்டைகளினால் ஏற்படும் புடைப்பு; curious gall-like excrescences on leaves, or barks of the gall-nut tree. [கடுக்காய் + பூ.]
கடுக்காவயல்	கடுக்காவயல் kadukkā-vayal, பெ.(n.) சிவகங்கை மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Sivagangai district. [கடுக்காய் + வயல் - கடுக்காய்வயல் → கடுக்காவயல். (கடுக்காய் மரத்தைச் சார்ந்த வயல்);.]
கடுக்கிரந்தி	கடுக்கிரந்தி kadukkirandi, பெ.(n). 1. இஞ்சி (யாழ்.அக.);; ginger. 2. சுக்கு; driedginger. 3. திப்பிலி மூலம்; the root of long-peper. [கடு + கிரந்தி.]
கடுக்கு-தல்	கடுக்கு-தல் kadukku- 5. செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. மேற்பூசுதல்; to gild. 'செம்பின்மேல் பொன் கடுக்கின குடம்' (S.I.I.ii,245);. 2. சுளித்தல்; to twist, as the face; to sneer, turn up one's nose at. முகத்தைக் கடுக்காதே. 3. ஒதுக்குதல்; to draw up, as one's bracelets. "கையில் வளையைக் கடுக்கி" (திவ்.திருப்பா.18,வியா.172);. [கடு → கடுக்கு.]

கடுக்குமிழ்	கடுக்குமிழ் kadukkum- பெ.(n.) நிலக்குமிழமரம், small cashmere tree (சா.அக.);. [கடு + குமிழ்.]
கடுக் கென் (னு)-தல்	கடுக் கென் (னு)-தல் Kadukken(nu)-, 11 செ.கு.வி.(v.I.). 1. வளருதல்; to grow up, grow in stature. அவன் கடுக்கென்ன நாட்செல்லும் (யாழ்ப்.);. 2. மிகுதல் (வின்);; to increase in wealth or in learning, used sarcastically. [கடு → கடுக்கு + என்.]
கடுக்கென்றவன்	கடுக்கென்றவன் kadukkenravan, பெ.(n.) இளமை கடந்தவன் (யாழ்ப்.);; grown-up-man. [கடுக்கு + என்றவன். கடுக்கு = முதிர்ச்சி.]
கடுக்கென	கடுக்கென kadukkera, வி.எ.(adv.) விரைவாக quickly. ம. கடுகனெ; க. கட, கடது, கடிது, குட, கடிப. [கடுக்கு + என.]
கடுக்கெனல்	கடுக்கெனல் kadukkenal. பெ.(n.) கடுமைக் குறிப்பு; being hasty, passionate, peppery. "கடுக்கெனச் சொல்வற்றாம்" (நாலடி.348);. 3. வன்மையாயிருத்தல்; being strict, adamant. [கடு → கடுக்கு + எனல். கடுக்கு - ஒலிக்குறிப்பு இடைச்சொல். ஒ.நோ. துணுக்கெனல், திடுக்கெனல்.]

கடுக்கை	கடுக்கை1 kadukkai, பெ.(n.) 1. கொன்றை Indian laburnum, "கடுக்கைமலர் மாற்றி வேப்பமலர் சூடி" (கல்லா.2);. 2. மருது (மலை);; saj. 3. கடுக்காய், gall-nut. க. கக்கெ, கக்கி, து. கக்கை [கடி (மணம்கமழ்தல்); → கடு → கடுக்கை.] கடுக்கை kadukkai. பெ.(n.) குறும்புச்செயல் (சேஷ்டை);; naughtiness, mischief. [கடு → கடுக்கை.]
கடுக்கைக்கண்ணியன்	கடுக்கைக்கண்ணியன் kadukkai-k-kanniyan, பெ.(n.) சிவன், siva. [கடுக்கை + கண்ணியன்.]
கடுக்கொடி	கடுக்கொடி kodu-k-kodi, பெ.(n) 1. கொடிவகை (L.);; leathery ovate-leaved moon seed. 2. கசப்புக்கொடி Creeper. 3. நஞ்சுக்கொடி, naval cord. 4. நச்சுக்கொடி; a poisonous creeper (சா.அக);. [கடு + கொடி.]
கடுக	கடுக kaduga, வி.எ.(adv.) விரைந்து; quickly. "மாரி கடிகொளக் காவலர் கடுக" (ஐங்குறு.29:1);. மறுவ. சுருக்கா [கடு → கடுக. கடு = விரைவு.] கடுக gaḍuga, பெ.(n.) உயரம்; height. [கடு-கடுக]

கடுகடு-த்தல்	கடுகடு-த்தல் kadu-kadu-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. சினக் குறிப்புக் காட்டுதல்; to show signs of anger, as by sour looks, harsh words, etc. "முகங்கடு கடுத்தான்'" (பிரபோத.11:46);. 2. விறுவிறுப்போடு வலித்தல்; to throb, as from the sting of a scorpion. தேள் கொட்டினால் கடுகடுவென்று இருக்கும். 3. உறைத்தல் (வின்.);; to be too highly seasoned. கறி கடுகடுத்துப் போயிற்று. தெ. கடகடா சூலிபடு (சினப்படுதல்); [கடு → கடுகடு.]
கடுகடுப்பு	கடுகடுப்பு1 kadu-kaduppu, பெ.(n.) சினக்குறிப்பு; sign of hot temper, sternness, austerity, displeasure of countenance. [கடு + கடுப்பு.] கடுகடுப்பு2 kadu-kaduppu, பெ.(n.) குத்துவலி; throbbing pain. [கடு + கடுப்பு.] கடுகடுப்பு3 kadu-kaduppu, பெ.(n.) மிக்க உறைப்பு (வின்.);; excessive seasoning. [கடு + கடுப்பு.]
கடுகத்தி	கடுகத்தி kadukat, பெ.(n.) 1. மான்மணத்தி (கத்தூரி); மணமுடைய எலும்பு; a fragrant bone. 2. பேயத்தி; bitter fig (சா.அக.);. [கடு → கடுகு + அத்தி.]
கடுகதி	கடுகதி kadu-kadi, பெ.(n.) விரைவு (யாழ்ப்);; high speed. [கடு + கதி.]
கடுகந்தம்	கடுகந்தம் kadukandam, பெ.(n.) 1. இஞ்சிக்கிழங்கு; ginger-root. 2. வெள்ளைப்பூண்டு; garlic (சா.அக.);. [கடு + கந்தம். கந்தம் = வேர்.]

கடுகம்	கடுகம்1 kadugam, பெ.(n.) 1. கார்ப்பு (திவா.);; pungency. 2. திரிகடுகங்களுள் ஒன்று; any one of the three special spices used in medicine viz, சுக்கு, மிளகு, திப்பிலி. 3. திரிகடுகம் என்னும் நூல்; a didactic poem. "முப்பால் கடுகங் கோவை" (தனிப்பா);. 4. கடுகுச்சிவலை (கடுகுரோகிணி);; Christmas rose. [கடுகு → கடுகம் ஒ.நோ. உலகு → உலகம், குமுது → குமுதம், நஞ்சு → நஞ்சம் (செல்வி 78 பிப் பக்.283);.] கடுகம் →வ. கடுக (katuka); உகரவிற்றுப் பொருட் பெயர்ச் சொற்கள் எல்லாம் பெருமைப் பொருள் கருதாவிடத்தும் அம்மீறு பெறுவது இயல்பு கடுகம்2 kadugam, பெ.(n.) 1. குடம்; vessel, pot. 2. விரற்செறி; ring. [கடு → கடுகு → கடுகம்.]
கடுகம்மை	கடுகம்மை kadugammai, பெ.(n.) காய்ச்சலடித்த மூன்றாம் நாளில் தலையில் கடுகைப்போல் குருக்கள் தோன்றிப் பிறகு உடம்பில் பரவி, வலி, தொண்டைக்கம்மல், கழிச்சல் முதலிய குணங்களைக் காட்டும் ஒர்வகை அம்மை நோய்; a kind of measles appearing on the third day of fever with eruptions of the size of mustard seed, on the head which thence spreads over the body. It is marked by bodily pain, sore throat, purging etc., (சா.அக.);. [கடுகு + அம்மை.]
கடுகர்	கடுகர் kadukar, பெ.(n.) கடுக்காய் பார்க்க;see kadu-k-kāi (சா.அக.);. [கடு → கடுகர்.]
கடுகரஞ்சம்	கடுகரஞ்சம் kadugaraijam, பெ.(n.) கழற்கொடி, bonduc creeper (சா.அக.);. [கடு + கரஞ்சம்.]
கடுகல்	கடுகல் kadugal, பெ.(n.) விரைவு; quickness. [கடுகு + அல் 'அல்' தொ.பொறு.]

கடுகன்	கடுகன் kadugan, பெ.(n.) ஆண்பால் இயற்பெயர்; proper name of a male. [கடு → கடுகு → கடுகன். 'அன்' ஆ.பா.ஈறு.]
கடுகனூர்	கடுகனூர் kaduganur பெ.(n.) வடார்க்காடு மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in North Arcot district. [கடுகன் + ஊர். கடுகன் – இயற்பெயர்.]
கடுகாரம்	கடுகாரம் kadu-garam, பெ.(n.) 1. கடுகுச்சிவலை (கடுகுரோகிணி);; Christmas rose. 2. சாதிபத்திரி; ; the mace or pulp of myristica fragrance (சா.அக.);. [கடு + காரம்.]
கடுகாலாத்தி	கடுகாலாத்தி kadugalati, பெ.(n.) கடுகினாற் சுற்றும் ஆலாத்தி (யாழ்ப்.);; mustard seeds waved before a newly married couple or others, and then cast into fire to dispel the effects of the evil eye. [கடுகு + (ஆலத்தி); → ஆலாத்தி.]
கடுகாலி	கடுகாலி kadu-gāli, பெ.(n.) குன்றிமணி; redbead vine (சா.அக);. [கடு + கால். கால் → காலி கால் = விதை, வித்து. காழ் - கால் (வித்து.]
கடுகாளன்	கடுகாளன் kadugalam, பெ.(n.) இழிந்தவன் (கருநா.);, a wickedman. க. கடுகாள
கடுகாற்சுரை	கடுகாற்சுரை kadu-garsurai, பெ.(n.) பேய்ச்சுரை; bitter-bottle guard (சா.அக.);. [கடுகால் + சுரை.]
கடுகி	கடுகி kadug, பெ.(n.) சுண்டை (தைலவ.); பார்க்க; see Śundai. [கடு → கடுகி.]

கடுகு	கடுகு1 kadugu- 9 செ.கு.வி.(v.i.) 1. விரைதல் to move fast; to blow hard, as wind. "கால்விசை கடுகக் கடல்கலக் குறுதலின்" (மணிமே.14:80); 2. மிகுதல்; to increase. "பசி கடுகுதலும் (இறை.16); ம. கடுகுக க. கடு (விரைவு);; குட. கடிய (விரைவு.); [கடு → கடுகு (வே.க.18);.] கடுகு kadugu, பெ.(n.) 1. கறுப்பு நிறமுள்ள தாளிப்பிற்குப் பயன்படும் கூலம் (பதார்த்த:1039); Indian mustard. கடுகு சிறுத்தாலும் காரம் போகாது9 (பழ.);. 2. குன்றி (மலை);; crab's eye 3. எண்ணணய்க் கசடு; lees of oil. ம, பட. கடுகு, கட்க்; துட. கொட்க்; குட. கடு Cz. horcice, Ser. croa, gorushica; Turk., Ar. hardal; Swahili karadali. Katuka, katu, sharp, pungent, fierce; assumec Sanskrit derivation kat, to go. The corresponding Dravidiar words is in Tamil
கடுகுக்கட்டி	கடுகுக்கட்டி kadugu-k-katt, பெ.(n.) கடுகுபோன்ற சிறுகொப்புளம் (சீவரட்);; minute pustule on the skin, as small as a mustard seed. [கடுகு + கட்டி]
கடுகுக்களி	கடுகுக்களி kadugu-k-kali, பெ.(n.) கடுகை அரைத்துக் களியாகக் கிண்டிச் செய்யும் கட்டு மருந்து; mustard poultice (சா.அக.);. [கடுகு + களி.]
கடுகுக்காய்	கடுகுக்காய் kadugu-k-kay, பெ.(n.) கடுகு கலந்த ஒருவகை ஊறுகாய்; a kind of pickle in which mustard is added to it with other ingredients (சா.அக);. [கடுகு + காய்.]
கடுகுச்சிவலை	கடுகுச்சிவலை kadugu-c-civalai, பெ.(n.) ஒருவகை மூலிகை; a kind of herb, Christmas rose. [கடுகு + சிவலை. சிவலை = சிவந்தது.]

கடுகுச்சோறு	கடுகுச்சோறு kadugu-c-cru, பெ.(n.) நெய்யுங் கடுகும் கலந்த அரிசிச் சோறு (வின்.);; special preparation of boiled rice mixed with mustard seed and ghee. [கடுகு + சோறு.]
கடுகுடு-த்தல்	கடுகுடு-த்தல் kadugudu-, 4 செ.கு.வி..(v.i.) 1. தெளிவின்றிப் பேசுதல்; to gabble, rattle in speaking, to speak rapidly and indistinctly. 2. சினந்து பேசுதல்; to speak angrily. [கடுகடு → கடுகுடு.]
கடுகுடுத்தான்	கடுகுடுத்தான் kaguduttāṉ, பெ.(n.) துடிதுடிப்புள்ளவன் (யாழ்ப்.); fidgety person, restless man. [கடுகடுத்தான் → கடுகுடுத்தான்.]
கடுகுதிரள்(ளு)	கடுகுதிரள்(ளு) kadugu-diral(|u)-, 13 செ.கு.வி.(v.i.) காய்ச்சும்போது எண்ணெய்க்கடுகு கூடுதல் (வின்.);; to form as a concretion when boiling oil. [கடுகு + திரள்.]
கடுகுநெய்	கடுகுநெய் kadugu-ney, பெ.(n.) கடுகெண்ணெய் (பதார்த்த.165);; oil extracted from mustard seeds. ம. கடுகெண்ண [கடுகு + நெய்.]
கடுகுப்பட்டு	கடுகுப்பட்டு kadugu-p-pattu, பெ.(n,) காஞ்சிபுர மாவட்டத்தூச் சிற்றூர்; a village in Kanchipuram district. [கடுகு + பற்று கடுகுப்பற்று → கடுகுப்பட்டு. கடுகுப்பற்று = கடுகு விளைந்த நிலம்.]
கடுகுப்பற்று	கடுகுப்பற்று kadugu-p-parru, பெ.(n.) கடுகை அரைத்து விக்கம் வலி முதலியவைகளுக்குப் போடும் பற்று; a coating of the mustard paste used generally in swelling, pain etc. (சா.அக.); [கடுகு + பற்று.]
கடுகுபதம்	கடுகுபதம் kadugu-padam, பெ.(n.) மருந்தெண்ணெய் க்டுகைப்போல் திரளும் பதம் a stage in the preparation of medicinal oil, one of marundenney-padam (சா.அக.);. [கடுகு + பதம்.]

கடுகுமணி	கடுகுமணி kadugu-mani, பெ.(n.) 1. வெண்கடுகு; white mustard. 2. கழுத்தணிவகை; a kind of necklace of small gold beads. [கடுகு + மணி.]
கடுகுமாங்காய்	கடுகுமாங்காய் kadugu-mānkāy, பெ.(n.) மாங்காய் ஊறுகாய் வகை ஆவக்காய்); a kind of mango pickle, containing mustard in its composition. ம. கடுகுமாங்ங் [கடுகு + மாங்காய்.]
கடுகுரோகிணி	கடுகுரோகிணி kadugu-rōgini, பெ.(n.) கடுகுச்சிவலை; see kadugu-c-civalai.
கடுகெண்ணெய்	கடுகெண்ணெய் kadugenney, பெ.(n.) கடுகுநெய் பார்க்க; see kadugu-ney. ம. கடுகெண்ண [கடுகு + எண்ணெய்.]
கடுகென	கடுகென kadugena, வி.எ.(adv.) விரைவாக; swiftly, quickly. ம. கடுகெ [கடு → கடுக்க → கடுகு + என.]
கடுகை	கடுகை kadugai, பெ.(n.) கடுகுச்சிவலை (கடுகுரோகிணி); (தைலவ. தைல.2);; Christmas rose. [கடுகு → கடுகை.]
கடுகோரை	கடுகோரை kadukorai, பெ.(n.) கடுகுச்சோறு பார்க்க;see kadugu-c-coru. [கடுகு + ஒரை. உறை (உணவு); → ஒரை → ஒரை. ஒ.நோ. புளியோரை, எள்ளோரை.]
கடுகோல்	கடுகோல் kadu-kol, பெ.(n.) பாகற்கொடி; balsam - pear, climber. மறுவ, காவல்லி, கூலம் (சா.அக);. [கடு + கோல்.]

கடுங்கசப்பு	கடுங்கசப்பு kadur-kasappu, பெ.(n.) மிகு கசப்பு; strong bitterness. து. கடுகையெ [கடும் + கசப்பு.]
கடுங்கண்	கடுங்கண்1 kadu-m-kan, பெ.(n.) 1. தறுகண்மை; bravery. 2. கொடுமை; cruelty. "கடுங்கணுழுவையடி போல வாழை" (கலித்43:24);. [கடும் + கண். கடு = கொடுமை. கண் = திரட்சி செறிவு. கடுங்கண் = கொடுமை மிகுதி, தீய குணங்களின் செறிவு. கள் → கண். திரட்சிப் பொருள் தந்து பண்புட் பெயர்களுக்கு ஈறாயிற்று அலக்கண், இடுக்கண், இன்கண் போன்ற சொற்களை ஒப்பிடுக.] கடுங்கண் kadu-m-kan, பெ.(n.) ஒலைச் சட்டத்தில் விழுந்துள்ள பதிவு அல்லது கீறல்; scratch o impression on a palm leaf mat. [கடும் + கண். கண் = குழி, பள்ளம், கீறல்.]
கடுங்கணாளன்	கடுங்கணாளன் kadu-n-kan-ālan, பெ.(n.) கொடியவன்; cruel, savage, barbarous man. [கடும் + கண் + ஆளன்.]
கடுங்கதிர்	கடுங்கதிர் kadu-m-kadir, பெ.(n.) கதிரவன்; Sun. "கடுங்கதிர் திருகிய வேய்பயில் பிறங்கல்" (அகநா.17);. [கடும் + கதிர்.]
கடுங்கருத்து	கடுங்கருத்து kadu-n-karuttu, பெ.(n.) நேரே பொருளைத் தாராத கருத்து; abstruse, far-fetchet idea or meaning. [கடும் + கருத்து.] கடு, காரம் முதலியன மிக்கிருத்தலைக் காட்டுமோ அடை. இங்கு மறைபொருள் உட்கருத்தாய் இருப்பதால் 'கடு' மறைபொருளுக்கு ஆளப்பட்டுள்ளது.
கடுங்கழிச்சல்	கடுங்கழிச்சல் kadu-m-kalccal, பெ.(n.) களைப்பை உண்டாக்கும் மிகு கழிச்சல்; purgative acting with violence so as to cause fatigue. [கடும் + கழிச்சல்.]
கடுங்கள்	கடுங்கள் kadu-n-kal, பெ.(n.) அழன்றகள்; toddy. [கடும் + கள்.]

கடுங்காடி	கடுங்காடி kadu-m-kadi, பெ.(n.) மிகவும் புளித்த கள்; fermented toddy. [கடும் + காடி. காடி = புளித்த கள்.]
கடுங்காந்தி	கடுங்காந்தி kadu-n-kandi, பெ.(n.) 1. வைப்புச் செய்நஞ்சு; prepared arsenic. 2. வெள்ளைச் செய்நஞ்சு; white arsenic (சா.அக.);. [கடும் + காந்தி (எரிதல், அழித்தல்);.]
கடுங்காப்பு	கடுங்காப்பு kadu-n-kappu, பெ.(n.) கடுங்காவல் பார்க்க;see kadu-n-käval. க. கடுகாபு (கருநா.);
கடுங்காய்	கடுங்காய்1 kadu-n-kay, பெ.(n.) 1. பழுக்காத பச்சைக்காய் (வின்.);; unripe fruit. 2. துவர்ப்புக்காய் astringent fruit. 3. முதிர்ந்த காய்; full grown frui க. கடுகாயி [கடும் + காய்.] கடுங்காய்2 kadu-n-kay, பெ.(n.) சாதிக்காய் (யாழ்.அக.);; nutmeg. [கடும் + காய்.]
கடுங்காய்ச்சல்	கடுங்காய்ச்சல் kadu-n-kayccal, பெ.(n.) 1. மிகுதியான காய்ச்சல், high fever, 2. அதிகமாகக் காய்கை; being over-heated as in the fire; being dried or scorched as in the Sun. 3. நச்சுக் காய்ச்சல்; malarial fever (சா.அக.);. க. கடுகாய்பு [கடும் + காய்ச்சல்.]
கடுங்காய்நுங்கு	கடுங்காய்நுங்கு kadu-n-kay-mulgu, பெ.(n.) முதிர்ந்த நுங்கு (யாழ்ப்.);; palmyra fruit, the kemi or pulp of which is too far advanced to be eatable மறுவ. கடுக்காய்நூங்கு. [கடும் + காய் + நுங்கு.]

கடுங்காரக்குகை	கடுங்காரக்குகை kadu-n-kāra-k-kugai, பெ.(n.) காரமான பொருள்களைக் கொண்டு செய்த குடுவை; a crucible made out of substance highly acrid to stand the test of great fire or high temperature. ஒ.நோ. ஐந்து சுண்ணக் குகை (சா.அக);. [கடுங்காரம் + குகை (குடுவை);.]
கடுங்காரக்கூர்மன்	கடுங்காரக்கூர்மன் kadu-n-kāra-k-kūrman, பெ.(n.) அமுரியுப்பு; salt extracted from urine, uric salt (சா.அக.);. [கடுங்காரம் + கூர்மன். கூர்மன் = விரைந்து பயன் தருவது.]
கடுங்காரச்சத்து	கடுங்காரச்சத்து kadu-n-kāra-c-cattu, பெ.(n.) 1. பூண்டெரித்த சாம்பலின் சத்து; the popular name for a vegetable alkali potash soda etc. in an impure state procured from the ashes of plants. 2. கொடிய காரச்சத்து;, caustic potash or caustic soda (சா.அக.);. [கடும் + காரம் + சத்து.]
கடுங்காரச்சுண்ணம்	கடுங்காரச்சுண்ணம் kadu-n-kara-c-cumnam, பெ.(n.) கடுஞ்சுண்ணம் பார்க்க; see kadu-i-junnam (சா.அக.);. [கடும் + காரம் + கண்ணம்.]
கடுங்காரச்செயநீர்	கடுங்காரச்செயநீர் kadu-n-kāra-c-ceyanir பெ.(n.) காரமான உப்புகளைக் கொண்டு இராப் பனியில் வைத்துச் செய்த ஊதைக்குதவும் ஒரு காரமான நீர்; a strong acrid preparation of a liquid obtained from the mixture of pungent salts by exposing it to night dew. This plays an important part in alchemy (சா.அக.);. [கடும் + காரம் + செயநீர்).]
கடுங்காரநீர்	கடுங்காரநீர் kadu-n-kāra-nir, பெ.(n.) 1. முட்டை வெண்கரு; the albumen of an egg. 2. பூ நீர்; efflorescent salt obtained from the soil of fuller's earth. [கடும் + காரம் + நீர்).]

கடுங்காரம்	கடுங்காரம்1 kadu-n-kāram, பெ.(n.) ஒருவகை எரிமருந்து; powerful caustic. [கடும் + காரம்.] கடுங்காரம்2 kadu-n-karam, பெ.(n.) மிக்க உறைப்பு; severe pungency. [கடும் + காரம்.] கடுங்காரம்3 kadu-n-karam, பெ.(n.) சாதிபத்திரி; mace. [கடும் + காரம்.]
கடுங்காரவுப்பு	கடுங்காரவுப்பு kadu-n-kāra-v-uppu, பெ.(n.) எரியுப்பு; caustic soda or caustic potash. [கடும் + காரம் + உப்பு.]
கடுங்காரி	கடுங்காரி kadu-n-kari, பெ.(n.) தேவையற்ற தசைவளர்ச்சியைத் தடுக்கும் மருந்து; a medicine which reduces the unnecessary growth of flesh. [கடும் + காரி (காரம் → காரி);.]
கடுங்கால்	கடுங்கால்1 kadu-n-kal, பெ.(n.) பெருங்காற்று; cyclone. "கடுங்கால் மாரி கல்லே பொழிய" (திவ்.பெரியதி.6.10:8);. [கடும் + கால்.] கடுங்கால் kadu-n-kal, பெ.(n.) 1. வீங்கிய கால், swollen leg. 2. கடிய உழைப்பால் முரட்டுத்தன்மை யுற்றகால்; the leg which became hard due to over exertion. 3. யானைக்கால்; elephantiasis (சா.அக.);. [கடும் + கால்.]
கடுங்காலம்	கடுங்காலம்1 kadu-ri-kālam, பெ.(n.) 1. இன்னற்காலம்; hard times. 2. வற்கடக் காலம் (வின்.); ; hard season, as drought, scarcity, famine. [கடும் + காலம்.] கடுங்காலம்2 kadu-n-kalam, பெ.(n.) வெப்பமான காலம் (வின்.);; hot season. [கடும் + காலம்.]

கடுங்காவல்	கடுங்காவல் kadu-n-kaval, பெ.(n.) வன்சிறை: rigorous imprisonment, opp. to வெறுங்காவல். க. கடுகாவல் [கடும் + காவல்.]
கடுங்குகை	கடுங்குகை kadu-n-kugai, பெ.(n.) கடுங்காரக் குகை பார்க்க; see kadu-n-kāra-k-kugai. [கடுங்காரகுகை → கடுங்குகை.]
கடுங்குட்டத்தாளி	கடுங்குட்டத்தாளி kadu-n-kutta-t-tāli, பெ. (n.) மிளகு தக்காளி; pepper takkāli மறுவ. மிளகுதக்காளி [கடும் + குட்டம் + தாளி (குட்டம் = சிறியது.]
கடுங்குடி	கடுங்குடி kadu-n-kudi, பெ.(n.) அளவுக்குமிஞ்சிய குடிப் பழக்கம்; excessive drinking. [கடும் + குடி.]
கடுங்குரல்	கடுங்குரல் kadu-n-kural, பெ.(n.) கடிய ஒலி harsh noise. "கடுங்குரல் பம்பை" (நற்.212:5);. க. கடுதனி [கடும் + குரல்.]

கடுங்கூர்மை	கடுங்கூர்மை1 kadu-ri-kūrmai, பெ.(n.) அறக்கூர்மை; extreme sharpness. [கடும் + கூர்மை.] கடுங்கூர்மை 2 kadu-m-kumai, பெ.(n.) 1. சிறுநீருப்பு uric salt. 2. கடலுப்பு; sea salt. 3. கந்தகவுப்பு black salt. 4. வளையலுப்பு; glass gall; medicine salt (சா.அக.);. [கடும் + கூர்மை (உறைப்பு);.]
கடுங்கொட்டை	கடுங்கொட்டை1 kadu-n-kottai, பெ.(n.) காட்டுமாங் கொட்டை; nut of wild mango. மறுவ. கானல்மா [கடும் + கொட்டை. கடும் = வலுத்த, கெட்டியான.] கடுங்கொட்டை2 kadu-n-kottai. பெ.(n.) எட்டிக் கொட்டை; nut of strycnine tree (சா.அக.);. [கடும் + கொட்டை. கடும் = கசப்பு.]
கடுங்கோடை	கடுங்கோடை kadu-n-kodai, பெ.(n.) முதுவேனில் hottest Season. க. கடுவேசிகெ, கடுபேசிகெ (மிகுவெயில்);; து. கடுபைசாக [கடும் + கோடை.]
கடுங்கோபம்	கடுங்கோபம் kadu-n-kobam, பெ.(n.) கடுஞ்சீற்றம் பார்க்க; see kadu-fi-cirram. க. கடுகோப, கடுகோப, து. கடுகோபு. [கடும் + கோபம்.]
கடுங்கோள்	கடுங்கோள் kadu-n-kol, பெ.(n.) ஆதித்தர்; Adityas, "கடுங்கோள்க ளீராறு நாணக் கலித்தே" (தக்கயாகப்.542);. [கடும் + கோள் – கடுங்கோள். கடும் = வெப்பக்கடுமை.]

கடுங்கோன்	கடுங்கோன் kadu-n-köl, பெ.(n.) தலைக்கழகத்தின் இறுதியிலிருந்த பாண்டிய வேந்தன்; a Pandya king who patronized the talaik-kalagam at its close. 'காய்சின வழுதி முதல் கடுங்கோன் ஈறாக' (இறை.1 உரை);. [கடும் + கோன்.]
கடுச்சதம்	கடுச்சதம் kadu-c-cadam, பெ.(n.) 1. ஆண்டு முழுதும் பூக்கும் மருந்துச்செடி a medicinal shrub which gives flowers through out the year. 2. நந்தியாவட்டம் Indian rose bay. [கடு + சதம். சதம் = எப்பொழுதும்.] ஆண்டு முழுவதும் பூக்கும் தன்மையால் சதம் எனப்பட்டது. இப் பயிரியின் வேர், தண்டு, இலை, பூ அனைத்தும் நோய் தீர்க்கும் தன்மை கருதிக் கடு அடையானது.
கடுசரம்	கடுசரம் kadu-saram, பெ.(n.) கடுகுச்சிவலை பார்க்க (மலை);;see kadugu-c-civalai.
கடுசித்தாழை	கடுசித்தாழை kadu-ši-t-tālai, பெ.(n,) பைந்தாழை (அன்னாசி);ப் பழம்; pine apple. [கடு + சித்தாழை. சிறு + தாழை - சிற்றாழை → சித்தாழை.]
கடுஞ்சளி	கடுஞ்சளி kadu-n-cali, பெ.(n.) கட்டியான சளி, phlegm. (சா.அக.); [கடும் + சளி.]
கடுஞ்சாதனை	கடுஞ்சாதனை kadu-ñ-cādanai, பெ.(n.) 1. விடாப்பிடி; perseverance. 2. ஒட்டாரம் (பிடிவாதம்);; obstinacy. 3. அரும்பாடுபட்டு பெற்ற வெற்றி, accomplishment after difficult effort. மறுவ. அருஞ்செயல், அருவினை. [கடும் + சாதனை. சாதனை = அருவினை, கடுஞ்செயல்.]
கடுஞ்சாரம்	கடுஞ்சாரம் kadu-n-caram, பெ.(n.) 1. கடுமையான சாரம்; concentrated solution. 2. கொடிய சாரம் அல்லது நவச்சாரம்; a strong salt 3. கொடிய அமிலம்; strong acid (சா.அக.);. [கடும் + சாரம்.]

கடுஞ்சினநிலம்	கடுஞ்சினநிலம் kadu-ñ-cina-nilam, பெ.(n.) உழமண் நிலம் (மூ.அ.);; alkaline earth. [கடும் + சினம் + நிலம்.]
கடுஞ்சீதளத்தி	கடுஞ்சீதளத்தி kadu-ñ-cidalatti, பெ.(n.) பொன்னாங்கண்ணி; a vegetable green (சா.அக.);. [கடும் + சீதளம் + அத்தி.]
கடுஞ்சீற்றம்	கடுஞ்சீற்றம் kadu-i-cirram, பெ.(n.) மிகுசினம்; violent anger, wrath. க. கடுகோப்ப [கடும் + சிற்றம்.]
கடுஞ்சுண்ணக்காரம்	கடுஞ்சுண்ணக்காரம் kadu-fi-cunna-k-kāram, பெ.(n.) மிகக் கொடிய கண்ணத்தின் காரம் a strong stinging property of calcined salt; any alkaline salt of high potency (GIT.985);. [கடும் + கண்ணம் + காரம்.]
கடுஞ்சுண்ணத்தி	கடுஞ்சுண்ணத்தி kadu-ñ-cunnatti, பெ.(n.) சீனக்காரம் (வின்.);; alum. [கடும் + கண்ணத்தி.]
கடுஞ்சுண்ணம்	கடுஞ்சுண்ணம் kadu-ñ-cunnam, பெ.(n.) 1. காரமான சுண்ணம்; powerful alkaline compound 2. உலோகங்களை உருக்கவும், ஊதை நோய்க்கு வேண்டிய பெரிய மருந்துகளைப் பற்பமும் செந்தூரமும் ஆக்குவதற்கும், பெருந்தீயினுக்கும் அசையாது பழுதுறா வண்ணம் குகை செய்வதற்கும் பயன்படுத்தும் கல்லுப்பு, தாளகம், கற்கண்ணம், பூநீறு, சீனக்காரம் ஆகிய இவை சேர்ந்த கண்ணம் severe acrid compound. [கடும் + கண்ணம்.]
கடுஞ்சுரம்	கடுஞ்சுரம் kadu-i-curam, பெ.(n.) கொடிய காய்ச்சல்; a virulent type of fever (சா.அக.);. க. கடுஞ்சர் [கடும் + கரம்.]
கடுஞ்சூடு	கடுஞ்சூடு kadu-i-cudu, பெ.(n.) 1. மிகக் கொடுமையான சூடு; severe or fierce heat. 2. அதிகச் சூடு; over heat (சா.அக.);. [கடும் + சூடு.]

கடுஞ்சூல்	கடுஞ்சூல் kadu-i-cul பெ.(n.) 1. தலைச்சூல்; first pregnancy. 2. முதலில் பிறக்கும் குழந்தை first born baby. "நின்னயந் துறைவி கடுஞ்சூற் சிறுவன்" (ஐங்குறு.381);. 3. முதிர்ந்த கருப்பம்; advance pregnancy. "இரைவேட்டுக் கடுஞ்சூல் வயவொடு கான லெய்தாது" (நற்.263);. 3. சிறந்த சூல்; choice pregnancy. "கடும்புடைக் கடுஞ்சூல் நங்குடிக் குதவி" (நற்.370);. 4. முதன்மழை; opening shower of the rainy season. "கடுஞ்சூல் மாமழை". ம. கடிஞ்நூல் (முதலில் பிறந்த மாந்தன் அல்லது விலங்கு);, கடும்பிள்ள (முதலில் பிறந்த குழந்தை);; துட. கரேச து. கடிரு. [கடும் + சூல். கல் → சூல்.] தலைப்பேறு கடுமையாகவும் மருட்சி தருவதாகவும் இருப்பதால் கடுஞ்சூல் எனப்பட்டது.
கடுஞ்செட்டு	கடுஞ்செட்டு kadu-i-cettu, பெ.(n.) 1. மிக்க சிக்கம்; extreme niggardliness. 2. அல்முறை வணிகம் (வின்.);; unfair traffic, trading at an exorbitant profit. 3. கடும்பற்றுள்ளம் stinginess. 'கடுஞ்செட்டுக் கண்ணைக் கெடுக்கும்' (பழ.);. [கடும் + செட்டு.]
கடுஞ்சொல்	கடுஞ்சொல் kadu-i-col, பெ.(n.) கொடிய சொல்; harsh words, offensive language, one of four kinds of foul words. "கடுஞ்சொல்லன் கண்ணிலன் ஆயின்" (குறள்,566);. [கடும் + சொல்.]
கடுஞ்சொல்லன்	கடுஞ்சொல்லன் kadu-n-collan, பெ.(n.) வன் சொலாளன்; one who utters harsh words. "காட்சிக் கெளியன் கடுஞ்சொல்லன் அல்லனேல் மீக்கூறும் மன்னன் நிலம்" (குறள், 386);. [கடும் + சொல்லன்.]
கடுஞ்சொறி	கடுஞ்சொறி kad-i-cori, பெ.(n.) ஒருவகைத் தோல்நோய்; a kind of skin disease. [கடும் + சொறி.] வீட்டு விலங்குகளிடமிருந்து பரவும் ஒருவகை நோய், உடலின் தோல் தடித்துச் சுரகரப்புப் பெற்ற நோயானதால் இப் பெயர் பெற்றது (சா.அக);.

கடுத்தது	கடுத்தது kaduttadu, பெ.(n.) மிக்கது; that which over flows, "நெஞ்சம் கடுத்தது காட்டும் முகம்" (குறள்,706);. [கடுத்த + அது - கடுத்தது (குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர்.]
கடுத்தம்	கடுத்தம்1 kaduttam, பெ.(n.) 1. அழுத்தம்; closeness, tightness, compactness of cloth 2. ஈயாத்தம்; stinginess, close-fistedness. 3. நோய் முதலியன அழுந்தப் பற்றுகை; deep-seatedness, as of a disease or of a wound. க. கடுதெ [கடு → கடுத்தம்.] கடுத்தம்2 kaduttam, பெ.(n.) கடுமை; harshness. கடுத்தமானபேச்சு (உ.வ.);. [கடு → கடுத்தம்.] கடுத்தம்3 kaduttam, பெ.(n.) அட்டைக்கடுதாள்; card board. கடுத்தமிடுதல் (பாண்டி.);. [கடு → கடுத்தம்.] கடுத்தம்4 kaduttam, பெ.(n.)
கடுத்தல்	கடுத்தல் kadutal, பெ.(n.) கடுத்தவாயெறும்பு an ant. 2. மீன்வகை (வின்.);; a kind of fish. [கடு → கடுத்தல்.]
கடுத்தலூசி	கடுத்தலூசி kadutal-usi, பெ.(n.) கல்லுளி பார்க்க;See kalluli. [கடுத்தல் + ஊசி.]
கடுத்தலை	கடுத்தலை kadu-t-talai, பெ.(n.) வாள் (திவா.);; sword. ம. கடத்தல [கடு + தலை. கடு = வெட்டு.]

கடுத்தவாயெறும்பு	கடுத்தவாயெறும்பு kadutta-vāy-erumbu, பெ.(n.) கட்டெறும்பு (வின்.);; a large black ant. [கடுத்த + வாய் + எறும்பு.]
கடுத்தானெறும்பு	கடுத்தானெறும்பு kaḍuttān-erumbu, பெ.(n.) கடுத்தவாயெறும்பு பார்க்க;see kadutta-vay-erumbu. [கடுத்தான் + எறும்பு.]
கடுத்தி	கடுத்தி kadutti, பெ.(n.) தேள்கொடுக்கி; scorpian plant (சா.அக.);. [கடு → கடுத்தி (எரிச்சல் தருவது.]
கடுத்திரயம்	கடுத்திரயம் kadu-t-trayam, பெ.(n.) முக்கடுகம் (திருகடுகு);; medicinal stuff, numbering three (சா.அக);. [கடு + திரயம் (மூன்று);.] வ. த்ரயம் → த. திரயம்.
கடுத்திறங்கல்	கடுத்திறங்கல் kadutrangal, பெ.(n.) வலி உறுத்து வந்து பின்னடைதல்; pain subsiding after irritation (சா.அக);. [கடுத்து + இறங்கல் (குறைதல்);.]
கடுத்திறவாலி	கடுத்திறவாலி kadu-t-travel, பெ.(n.) இறக்கை முளைத்த எறும்புவகை (நெல்லை);; a species of winged ant. [கடு → கடுத்தி + இறவாளி. இறகு + ஆளி - இறகாளி → இறவாளி (கொ.வ);.]
கடுத்துவாய்	கடுத்துவாய் kaduttu-vay, பெ.(n.) 1. எறும்பு (நாமதீப.);; ant. 2. கடுத்தானெறும்பு பார்க்க;see kaduttan-erumbu. [கடு → கடுத்து + வாய். கடித்தவிடத்தில் கடுகடுக்கும் கொட்டுவாய் உள்ள எறும்பு.]
கடுத்தேறு	கடுத்தேறு kaduteru, பெ.(n.) குளவி (இ.வ.);; wasp. [கடு → கடுத்து + ஏறு - கடுத்தேறு(எரிச்சல் மிகுவது.]

கடுதலம்	கடுதலம் kadutalam, பெ.(n.) முள்வெள்ளி, prickly melon (சா.அக.);. [கள் + (முள்); → கடு + (தலை); தலம்.]
கடுதலைமுடிச்சு	கடுதலைமுடிச்சு kadu-talaj-mudiccu, பெ.(n.) கெடுசெயல்; treacherous act (யாழ்ப்.);. [கடு + தலை + முடிச்சு.]
கடுதலைவிற்பூட்டு	கடுதலைவிற்பூட்டு kadu-talai-virpūttu, பெ.(n.) வழுவாத பூட்டான சொல்; an oath. [கடு + தலை + வில் + பூட்டு.]
கடுதித்தம்	கடுதித்தம் kadu-tittam, பெ.(n.) பேய்ப்புடல்; wild snake-gourd. [கடு + தித்தம்.]
கடுதித்தா	கடுதித்தா kadu-tittā, பெ.(n.) வெண்கடுகு; white mustard (சா.அக.);. [கடு + (நூல் → தில் → திலம் → தித்தம் →); தித்தா.]
கடுதும்பி	கடுதும்பி kadu-tumbi, பெ.(n.) பேய்ச்சுரை; wild melon. மறுவ. கடுத்தும்பை [கடு + தும்பி →) தும்பி.]
கடுதுரத்தி	கடுதுரத்தி kadu-turatt, பெ.(n.) அம்மான்பச்சரிசி, raw rice plant (சா.அக.);. [கடு + துரத்தி.] இது குளிர்க்கழிச்சல் (சீதபேதி); நோய்க்குப் பயன்படுதலால் இப் பெயர் பெற்றது.

கடுதைலம்	கடுதைலம் kadu-talam, பெ.(n.) வெண்கடுகு white mustard (சா.அக.);. [கடு + தைலம். (திலம் → தைலம்);.]
கடுந்தணல்நிலம்	கடுந்தணல்நிலம் kadun-tanal-nilam, பெ.(n.) உழமண்நிலம்; soil of fuller's earth. [கடும் + தணல் + நிலம்.]
கடுந்தணற்கார்த்தி	கடுந்தணற்கார்த்தி kadun-tanar-kārti, பெ.(n.) நாயுருவி; Indian burr. [கடும் + தணல் + கார்த்தி (காத்து + இ. காத்தி → கார்த்தி. கொ.வ.);. இது நெருப்பைத் தாக்கிச் கடாதிருக்கும்படிச் செய்வதால் இப் பெயர் பெற்றது.]
கடுந்தரை	கடுந்தரை kaọun-tarai, பெ.(n.) வன்னிலம்; hard soil. [கடும் + தரை.]
கடுந்தவம்	கடுந்தவம் kaọun-davam, பெ.(n.) நோன்பு; act of austerity. க. கடுநேம [கடும் + தவம்.]
கடுந்தழற்பூமி	கடுந்தழற்பூமி kagun-talar-pūmi, பெ.(n.) கடுந்தணல் நிலம் பார்க்க;see kadun-tanal-nilam. [கடும் + தழல் + பூமி.]
கடுந்தாகம்	கடுந்தாகம் kadun-tagam, பெ.(n.) மிக்க தாகம், extreme or intense thirst (சா.அக.);. [கடும் + தாகம். தவ்வு → தாவு → தாவம் → தாகம்.]

கடுந்தாம்	கடுந்தாம் kaduntam, பெ.(n.) கடுந்தாகம் பார்க்க;see kadun-tá gam. "கடுந்தாம் பதிபாங்குக் கைதெறப் பட்டு" (கலித்.12:5);. க. கடுநீரஅடக [கடும் + (தாவம்); தாம்.]
கடுந்தாளி	கடுந்தாளி kadun-tali, பெ.(n.) 1. வெண்தாளி; a white variety of tāli. 2. வெள்ளைப் பூத் தாளி; false tragacanth (சா.அக.);. [கடும் + தாளி.]
கடுந்தி	கடுந்தி kadundi, பெ.(n.) கடுந்தணற்கார்த்தி பார்க்க;See kadun-tanar-kārti. [கடு → கடுந்தி.]
கடுந்திரு-த்தல்	கடுந்திரு-த்தல் kadundiru-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) முகங்கடுத்துக் கடுப்பாதல் (இ.வ.);; to show anger in one's countenance. [கடு → கடுந்து (வி.எ.); + இரு.]
கடுந்திலாலவணம்	கடுந்திலாலவணம் kadun-ta-lavanam, பெ.(n.) எள்ளுப்பு; salt obtained from sesame seed. [கடும் + திலம் + லவணம். த. நுல் → தில் Skt திலம் = எள், லவணம் = உப்பு.]
கடுந்தீ	கடுந்தீ kadun-ti. பெ.(n.) 1. மிகு நெருப்பு; wilc fire. "ஊர்தலைக் கொண்டு கனலுங் கடுந்தியுள் நீர்பெய்தக் காலே சினந்தணியும்" (கலித்.144:59); 2. மிகுவெப்பம்; extreme heat. க. கடுகிச்சு [கடும் + தி.]
கடுந்துடி	கடுந்துடி kadun-tudi, பெ.(n.) 1. ஒருவகை இசைக்கருவி; a musical instrument, tamaruka "கணைத்தொடை நானுங் கடுந்துடி யார்ப்பின் (கலித்.15:4);. 2. சிறார் விளையாட்டுகளுளொன்று. a game of children. 3. எறியக்கூடிய (சேரநா.); a kind of missile. ம. கடுந்துடி [கடும் + துடி.]

கடுந்துன்பம்	கடுந்துன்பம் kadun-tunbam, பெ.(n.) பெருந்துன்பம்; deep sorrow. து. கடுதுக்கதெ [கடும் + துன்பம்.]
கடுந்தூக்கம்	கடுந்தூக்கம் kadun-tukkam, பெ.(n.) ஆழ்ந்த உறக்கம்; deep sleep (சா.அக.);. [கடும் + தூக்கம்.]
கடுந்தேறு	கடுந்தேறு kadun-tēru, பெ.(n.) குளவிவகை; Wasp. "கடுந்தேறு றுகிளை" (பதிற்றுப்.71);. க. கடந்தேறு [கடும் + தேறு.]
கடுந்தொழில்	கடுந்தொழில் kadun-tolil, பெ.(n.) கரவினால் (வஞ்சத்தால்); செய்யும் கொடுந்தொழில்; wicket deed. ' "காய்சின அவுணர் கடுந்தொழில் பொறாஅன்" (சிலப்.6:58);. [கடும் + தொழில்.]
கடுந்தோய்ச்சல்	கடுந்தோய்ச்சல் kadun-tõyccal, பெ.(n.) படைக்கலன்களை உலையில் மிகுந்த சூடேற்றி முனையை மட்டும் நீரில் நனைத்தல் (வின்.);; over-tempering as of a weapon. மறுவ துவச்சல் க. கடுகூர்ப்பு [கடும் + தோய்ச்சல் (தோய்க்கை);. இதனால் மிகுந்த கெட்டிமுனை கிடைக்கும்.]
கடுந்தோயல்	கடுந்தோயல் kadun-toyal, பெ.(n.) கடுந்தோய்ச்சல் பார்க்க;see kadun-tôyccal. [கடும் + தோயல்.]
கடுநகை	கடுநகை kadu-magai, பெ.(n.) 1. பெருஞ்சிரிப்பு; guffe. 2. எள்ளல்பற்றிய நகை; ; laughter of scorn, sarcastic laugh. "கண்டனை யாகெனக் கடுநகை யெய்தி" (மணிமே.16:91);. [கடு + நகை.]

கடுநட்பு	கடுநட்பு kadu-malpu, பெ.(n.) மிக்க நட்பு too close intimacy or friendship. 'கடுநட்புப் பகைகாட்டும்' (சீவக.909,உரை);. க. கடுநண் [கடு + நட்பு.]
கடுநடை	கடுநடை kadu-nadai. பெ.(n.) 1. விரைந்த நடை fast walk. "கடுநடை யானை கன்றொடு வருந்த" (நற்.105:4);. 2. வருத்தத்தை யுண்டாக்கும் நடை (வின்.);; tiresome walk, long tramp. 3. கடிய மொழிநடை; difficult style in writing. [கடு + நடை.]
கடுநிம்பம்	கடுநிம்பம் kadu-nimbam, பெ.(n.) நிலவேம்பு பார்க்க;see nila-vémbu. [கடு + நிம்பம்.]
கடுநிலம்	கடுநிலம் kadu-nilam, பெ.(n.) கரம்பு நிலம் (சேரநா.);; Sterile land. ம. கடுநிலம் [கடு + நிலம்.]
கடுநீர்	கடுநீர் kadu-nir, பெ.(n). காட்டம் மிகுந்த உப்புநீர்; concentrated salty water. 2. விரைந்து ஓடும் நீர்; water current. [கடு + நீர்.]
கடுநெருப்பு	கடுநெருப்பு kadu-neruppu, பெ.(n.) பெருந்தீ (வின்,);; bonfire; wild-fire. [கடு + நெருப்பு.]
கடுநெறி	கடுநெறி kadu-neri, பெ.(n.) 1. இடர்ப்பாடுடைய தடம்; path beset with hindrances. "ஆண்டலை வழங்குங் கானுணங்கு கடுநெறி" (பதிற்.25:8);. 2. சான்றோரல்லாத பிறரால் ஒழுக வியலாத வாழ்க்கை; life style, which is very difficult for ordinary people. [கடு + நெறி.]

கடுநோய்	கடுநோய் kadu-nay, பெ.(n.) உளைமாந்தை என்னும் உள்நோய் (வின்.);; internal abscess. 3. நாட்பட்ட நோய்; chronic disease. க. கடுநோவு (பெருந்துன்பம்); [கடு + நோய்.]
கடுநோவு	கடுநோவு kadu-novu, பெ.(n.) சாத்துயர் (மரண வேதனை);; death agony. [கடு + வேதனை.]
கடுநோன்பு	கடுநோன்பு kadu-nombu. பெ.(n.) நீரும் பருகா நோன்பு; fast practiced without taking even water. து. கடுவுபவாச [கடு + நோன்பு.]
கடுப்ப	கடுப்ப kaduppa, இடை.(part). ஓர் உவமவுருபு (தொல்.பொருள்.290);; a particle of comparison. [கடு → கடுப்ப. கடு = பொருந்துதல், ஒத்திருத்தல்.]
கடுப்படக் கி	கடுப்படக் கி kadu-p-padakki, பெ.(n.) உடல்சூட்டைத் தணிக்கும் வெதுப்படக்கி எனும் மூலிகை; a kind of herb which reduces the internal heat. மறுவ எருமுட்டைப்பீநாறி, பேய் மிரட்டி. [கடுப்பு + அடக்கி.] கோடையில் வளரும் மிகுந்த நாற்றமுடைய இச் செடி மிகுதியான உடல் வெப்பத்தைத் தணிப்பதால் இப் பெயர் பெற்றது.
கடுப்படி	கடுப்படி1 kadu-p-padi, பெ.(n.) 1. மனஉளைச்சல்; mental agony. 2. ஆரவாரம்; hubbub, [கடு = விரைவு. கடு → கடுப்பு + அடி.] கடுப்படி2 kadu-p-padi- 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) கடுப்புண்டாக்கு-தல் பார்க்க;see kadu-p-pundākku-. [கடுப்பு + அடி.]
கடுப்பான்	கடுப்பான் kadu-p-pan. பெ.(n.) உறைப்பானதொரு கறி; strong flavoured side dish, curry. கடுப்பான் இல்லாமல் எப்படிச் சாப்பிடுவது (இ.வ.);. [கடு → கடுப்பான்.]

கடுப்பிஞ்சு	கடுப்பிஞ்சு kadu-p-piju, பெ.(n.) 1. கடுக்காய்ப் பிஞ்சு; unripe fruit. 2. கசப்புப்பிஞ்சு ; bitter tender fruit (சா.அக.);. [கடு + பிஞ்சு.]
கடுப்பிறக்கு-தல்	கடுப்பிறக்கு-தல் kadu-p-pirakku- 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. செருக்கை அகற்றல்; to reduce arrogance; conceit. 2. சீற்றத்தைத் தணித்தல்; to reduce anger. [கடுப்பு + இறக்கு.]
கடுப்பு	கடுப்பு1 kaḍuppu, பெ.(n.) 1. உறுதி; firmness. 2. கடுவினை, கடுமை; intensity, severity, saturation. 3. வன்திறம்; harshness, hardness. து. கட்பு கட்ப, [கடு → கடுப்பு.] கடுப்பு2 kaduppu, பெ.(n.) 1. தேள்கொட்டினாற் போன்று வலி மிகுவிக்கும் உறைப்புணர்வு; throbbing pain. "கடுப்புடைப் பறவைச் சாதியன்ன" (பெரும்பான்.229);. 2. நோவு; aching. 'முலைக் கடுப்பாலே தரையிற் பீச்சுவாரைப் போலே (ஈடு.1.1:1);. 'காலுக்குக் கடுப்பே தவிரக் கண்டபயன் ஏதுமில்லை' (பழ.);. ம. கடுப்பு [கடு → கடுப்பு.] கடுப்பு3 kaduppu, பெ.(n.) விரைவு
கடுப்புக்கழி	கடுப்புக்கழி kaduppu-k-kali, பெ.(n.) குழிவலையின் வாய்ப்புறத்தில் கட்டப்பட்டிருக்குங் கழி: stick tied at the mouth of fishing net known as kuli-Valai. [கடுப்பு + கழி. கடுப்பு = வலிமை.]
கடுப்புக்கழிச்சல்	கடுப்புக்கழிச்சல் kaduppu-k-kaliccal, பெ.(n.) வயிற்றுப்போக்கு (வின்.);; dysentery attended with gripping pain. [கடுப்பு + கழிச்சல். கடுப்பு = வலி, எரிச்சல்.]

கடுப்புச்சூடு	கடுப்புச்சூடு kaduppu-c-cudu, பெ.(n.) எருத்திற்கு விதையடித்த பின் இடும் சூடு (வின்.);; cauterizing oxen after castrating, as a counter operation to promote healing. [கடுப்பு + சூடு - கடுப்புச்சூடு = செருக்கு அடக்கும் சூடு.]
கடுப்புண்டாக்கு-தல்	கடுப்புண்டாக்கு-தல் kaduppundākku-, 5 செ. குன்றாவி.(v.t.) 1. தினவை யுண்டாக்குதல்; causing anitching or stinging sensation. 2. பெண்ணின்பால் விருப்பு யுண்டாக்குதல்; to promote or excite passion in a female as per methods contemplated in the erotic science. 3. சினமூட்டல்; to excite anger. 3. எரிவுண்டாக்கல்; causing burning sensation (சா.அக.);. [கடுப்பு + உண்டாக்கு.]
கடுப்புமரம்	கடுப்புமரம் kaduppu-maram, பெ.(n.) எள் முதலியன ஆட்டும் ஆலை (யாழ்ப்.);; a kind of oil press. [கடுப்பு + மரம் - கடுப்புமரம் = வலிய மரம் கடுப்பு =வன்மை.]
கடுப்புரசு	கடுப்புரசு kadu-p-purasu, பெ.(n.) வெள்ளைப்புரசு (L.);; lilac silky laburnum. [கடுப்பு + புரசு. கடுப்பு = வன்மை.]
கடுப்பூ	கடுப்பூ kadu-p-pu, பெ.(n.) கடுக்காய்வேர் the root of the gall-nut tree (சா.அக.);. [கடு + பூ. கடு → உறைப்பு.]
கடுப்பூமத்தை	கடுப்பூமத்தை kaduppumattai. பெ.(n.) கருப்பு ஊமத்தை; black datura (சா.அக.);. [கடு → கடுப்பு + ஊமத்தை.]
கடுப்பெடு	கடுப்பெடு1 kaduppedu- 4 செ.கு.வி.(v.i.) நோவுண்டாதல்; to feel pain. [கடுப்பு + எடு.] கடுப்பெடு2 kaduppedu- 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) செருக்கடக்குதல்; to put down a person's pride. [கடுப்பு + எடு.]

கடுப்பை	கடுப்பை kaduppai, பெ.(n.) வெண்கடுகு (மலை.);; white mustard. [கடிப்பகை → கடிப்பை → கடுப்பை.]
கடுபங்கம்	கடுபங்கம் kadupangam, பெ.(n.) சுக்கு; dried ginger (சா.அக.);. [கடுப்பு + அங்கம். கடுப்பு = உறைப்பு.]
கடுபடி	கடுபடி kadupadi, பெ.(n.) ஆரவாரம்; hubbub, confusion, commotion, tumult, bustle, agitation. U. gadpadi [கடுப்பு + அடி - கடுப்படி → கடுபடி.]
கடுபத்திரம்	கடுபத்திரம் kadu-patiam, பெ.(n.) சுக்கு (தைலவ.);; dried ginger. [கடு + பத்திரம்.]
கடுபலம்	கடுபலம் kadu-palam, பெ.(n.) கடும்பலம் பார்க்க;see kadum-palam. Pkt. katuäpala (one); having bitter fruit. [கடு + (கசப்பு பலம்.]
கடுபாகம்	கடுபாகம் kadupagam, பெ.(n.) 1. செரிமான காலத்தில் நெஞ்சுக்கரிப்பு ஏற்படும் நிலைமை; a stage producing acrid humours in digestion. 2. எண்ணெய் காய்ச்சும்பொழுது கடுத் திரளும் பாகம்; a degree of progression in the preparation of medicated oil, in which the oil is separated from its ingredients. 3. நச்சுப்பாகம்; poisoning (சா.அக.);. [கடு + பாகம். கடு = உறைப்பு நஞ்சு.]
கடுபுடுகொள்ளு	கடுபுடுகொள்ளு kadupudu-kollu, பெ.(n.) காட்டுக் கொள்ளு; jungle horse-gram (சா.அக.);. [காடு + படு - காடுபடு → கடுபுடு + கொள்ளு.]

கடும்	கடும் kadum, கு.பெ.எ.(adj.) 1. மிகுதியாக, அதிகமாக; extreme. 2. வலுத்த; intense, fierce, vehement. "கடுங்கண்ண கொல்களிற்றால்'" (புறநா.14);. 3. மிகவும் கடினமாக, harsh, stringent, 'கடும்நட்பு கண்ணுக்குப் பொல்லாப்பு' (பழ.);. து. கடுமுட்டு, கர்முட்டு; Pkt. katuya. [கடு → கடும்.]
கடும்பகடு	கடும்பகடு kadumpagadu, பெ.(n.) வல்விலங்கு ferocious animal. [கடும் + பகடு.] பகடு = விலங்குகளில் ஆண் வன்மைமிக்கதாயிருப்பதால் வல்விலங்கினைக் குறிப்பதாயிற்று.
கடும்பகல்	கடும்பகல் kadum-pagal, பெ.(n.) 1. கடுமையாக வெப்பமுள்ள உச்சியம்பொழுது (தொல்.சொல்.383, உரை);; noonday, being the time of intense heat. "கல்லாக் குறள கடும்பகல் வந்தெம்மை" (கலித்.94:14); 2. பட்டப்பகல்; broad day. ம. கடும்பகல் [கடும் + பகல்.]
கடும்பகை	கடும்பகை kadum-pagai, பெ.(n.) மிகு பகை; வன்மம் மீதுர்ந்த பகை; bitter enmity. ம. கடும்பக க. கடுவகெ. [கடும் + பகை.]
கடும்பச்சை	கடும்பச்சைKadит-paccai, பெ.(п.) நாகப்பச்சைக்கல் (வின்.);; a kind of green precious Stone. [கடும் + பச்சை.]
கடும்பசி	கடும்பசி kadum-paši, பெ.(n.) மிக்க பசி; extreme hunger, ravenous appetite. "கடும்பசி கலக்கிய விடும்பை" (புறநா.230:9);. [கடும் + பசி.]

கடும்பட்டம்	கடும்பட்டம் kadumpattam, பெ.(n.) கன்ன (புரட்டாசி); மாதத்தில் ஒன்று முதல் பத்து நாள்களி விதைக்கும் பருவம்; specific period of sowin during the first ten days of purattāši. மறுவ முதற் பட்டம் [கடு = விரைவு. கடு → கடும் + பட்டம்.]
கடும்பத்தியம்	கடும்பத்தியம் kadu-m-pattiyam, பெ.(n.) உப்பு புளி முதலியன சேர்க்காமல் உண்ணும் பத்திய rigid diet, strict diet, as for eg. a milk die eschewing salt, tamarind and chillies. [கடு → கடும் + பத்தியம். பதம் → பத்தியம்.]
கடும்பர்	கடும்பர் kadumbar, பெ.(n.) தூக்கத்தில் உளறுதல் muttering in sleep (துளுநா.);. து. கடும்பர் [கடு → கடும்பர்.]
கடும்பலம்	கடும்பலம் kadum-palam, பெ.(n.) 1 இஞ்சி; ginge 2. கருணைக்கிழங்கு yam. [கடு + பலம். கடு = உறைப்பு.] இஞ்சியின் உறைப்புத் தன்மை, கருணையின் காற: தன்மை ஆகியவை நோக்கிக் 'கடு' அடையாயிற்று.
கடும்பற்றுள்ளம்	கடும்பற்றுள்ளம் kadum-parrullam, பெ.(n.) இவறன்மை (குறள்,44.); அதிகார விளக்கம், பளி உரை miserlineSS. [கடும் + பற்று + உள்ளம்.] வேந்தனும் தன்கண் நிகழாவண்ணம் கடியத்தகு குற்றங்கள் ஆறு அவை - காமம், வெகுளி கடும்பற்றுள்ளம், மா னம், உவகை மதம் (பற்று பொருளின்மேலுள்ள ஆசை); என்பன என்று பரிமேலழக கட்டிக்காட்டுகிறார்.
கடும்பால்	கடும்பால் kadum-pal, பெ.(n.) 1. சீம்பால் ஈன்றணிமைப்பால்; beestings. 2. எருக்கம்பால் the milky juice of caltrope (சா.அக.);. [கடு + பால்.]

கடும்பிட்டலை	கடும்பிட்டலை kadum-pitalai, பெ.(n.) பொரித்த குழம்பு (இ.வ.);; a kind of liquid curry for seasoning food. [கடும் + பிட்டலை.]
கடும்பிடி	கடும்பிடி kadum-pidi, பெ.(n.) ஒட்டாரம், பிடிவாதம்);, விட்டுக் கொடுக்காமை; obstinacy, stubbornness (சேரநா.);. ம. கடும்பிடி [கடும் + பிடி.]
கடும்பிணி	கடும்பிணி kadumpin, பெ.(n.) 1. எளிதில் தீராத நோய்; a disease not easily curable. 2. கடுமையான நோய்; serious illness (சா.அக.);. [கடும் + பிணி.]
கடும்பிரி	கடும்பிரி kadum-piri, பெ.(n.) சிக்கல்; wrong twist, over twisting (சேரநா.);. ம. கடும்பாரி [கடும் + பிரி.]
கடும்பு	கடும்பு1 kadumbu, பெ.(n.) சுற்றம்; relations. "கடும்பின் கடும்பசி களையுநர்க் காணாது" (புறநா.68:2);. [குடும்பு → கடும்பு (சு.வி.72);.] கடும்பு2 kadmbu, பெ.(n.) 1. சும்மாடு (வின்.);; pad of straw placed over the head, used in carrying a load. 2. துடைப்பக்குற்றி; the stump of a broom (சேரநா);. ம. கடும்பு [கடு → கடும்பு.] கடும்பு3 kagumbu, பெ.(n.) கடும்புப்பால் பார்க்க;see kadumbu-p-pâl. [கள் (செறிவு, திரட்சி); → கடு → கடும்பு.] கடும்பு4 kadumbu, பெ.(n.) வயிறு; stomach. தெ. கடுப்பு

கடும்புப்பால்	கடும்புப்பால் kadumpu-p-pal, பெ.(n.) 1. ஈன்றணிமைப்பால், சீம்பால்; first milk drawn immediately after calving. 2. காயச்சித் திரட்டிய சீம்பால்; beestings boiled into a paste. [கடு (செறிவு, திரட்சி); → கடும்பு + பால். கடும்பு = திரள், கட்டி.]
கடும்புல்	கடும்புல் kadum-pul, பெ.(n.) ஒருவகைப்புல்; a kind of hard or rough grass (சா.அக.);. [கடும் + புல்.]
கடும்புளிப்பு	கடும்புளிப்பு kadum-pulippu, பெ.(n.) மிகுபுளிப்பு; excessive sour (சா.அக.);. [கடும் + புளிப்பு.]
கடும்புற்று	கடும்புற்று kadum-puru, பெ.(n.) 1. கெட்டியான புற்றுப்புண்; a hard or indurated sore-chancre. 2. கெட்டியான சொறிப்புண் a hard cancerous tumour (சா.அக.);. [கடும் + புற்று.]
கடும்புனல்	கடும்புனல் kadum-pural, பெ.(n.) 1. விரைந்தோடும் நீர்,; fast flowing water "கடும்புனன் மலிந்த காவிரி" (அகநா.62:9);. 3. கடல்; sea, from its abundance Of water. "காமக் கடும்புன னீந்திக் கரைகாணேன்" (குறள்,167); [கடும் + புனல்.]
கடும்பெயல்	கடும்பெயல் kadum-peyal, பெ.(n.) பெருமழை; torrential rain, "கடும்பெயல் பொழியும் கலிகெழு வானே" (நற்.387:11);. [கடு → கடும் + பெயல்.]
கடும்பேதி	கடும்பேதி kadumpeti, பெ.(n.) கடும்கழிச்சல் பார்க்க; see kadum-kalical. [கடும் + பேதி.]
கடும்பை	கடும்பை kadumbai, பெ.(n.) கடுப்பை பார்க்க;see kaduppai. [கடிப்பகை → கடிப்பை → கடுப்பை → கடும்பை.]

கடும்போக்கு	கடும்போக்கு kadumpokku, பெ.(n.) கடிய நடைமுறை; extremism. [கடு → கடும் + போக்கு.]
கடும்வெயில்	கடும்வெயில் kadum-veyil, பெ.(n.) கதிரவனின் மிகு வெப்பம்; scorching heat of the sun (சா.அக.);. [கடு → கடும் + (வெய்யில்); வெயில்.]
கடுமம்	கடுமம் kadumam, பெ.(n.) கடுமை; hardness, difficulty. H.,U. kadin, Ori. kaste, Jap. katai, Ar. gamid, Heb. karra; Chin. kunnan, G. hart; Du. hard, Dan.,Swed. hard, Norw. hard; Yid. hart; W. caled; O.E. heard; Gk. kratys; Nubian. ko-ger, Afrik. hard. [கடு → கடுமம். ஒ.நோ. கரு → கருமம். இச்சொல் வடமொழியில் கடினம் எனத்திரிந்தது.]
கடுமரம்	கடுமரம் kadu-maram, பெ.(n.) 1. கடுக்காய்மரம் (திவா.);; chebulic myrobalan. 2. எட்டி (மலை);; strychnine tree. [கடு (உறைப்பு. கசப்பு); + மரம்.]
கடுமலை	கடுமலை kagu-mala, பெ.(n.) காரீயமலை (மூ.அ);; graphite mountain. [கரு → கடு + மலை.]
கடுமழை	கடுமழை kadu-malai, பெ.(n.) பெருமழை; heavy rain. [கடு (மிகுதி); + மழை.]
கடுமறம்	கடுமறம் kadu-maram, பெ.(n.) பீடார்ந்த நெஞ்சுரம், strong will; bold attempt. 'உறுவலியுங் கடுமறமுங் காரணமாகத் துணிசெயல் நாடிச் சேணெடுந் தொலைவு சென்றுவாழும் இளைஞருமுளர்' (மு.தா.முன்.ப.23);. [கடு (செறிவு); + மறம்.]
கடுமன்	கடுமன் kaduman, பெ.(n.) 1. கொடுமை (யாழ்.அக.);; cruelty. 2. கல்மனம் கொண்டவன், தீயவன்; a hard-hearted man, wicked man. ம. கடுமன் [கடு → கடும் → கடுமன்.]

கடுமா	கடுமா1 kaduma, பெ.(n.) 1. குதிரை, horse. "கடும கடவுவோருங் களிறுமேல் கொள்வோரும் (பரிபா.12:28);. [கடு (விரைவு); + மா. கடிய நடையுடைய தாகலில் கடுமா எனப்பட்டது.] கடுமா2 kaḍumā, பெ.(n.) 1. வல்விலங்கு; ferocious animal, "கடுமா வழங்குதல் அறிந்தும்" (நற்.257.9); 2. புலி; tiger. [கடு → மா.] அரிமா (சிங்கம்);, வரிமா (புலி);, கைம்மா (யானை கரடி); போன்றவற்றின் வன்மை கருதி அவை கடும எனப்பட்டன.
கடுமாங்காய்	கடுமாங்காய் kadu-mangay, பெ.(n.) மாங்காய் ஊறுகாய்; a kind of mango pickles. ம. கடுகுமாங்ங், கடுமாங்ங். [கடு + மாங்காய்.]
கடுமான்	கடுமான்1 kaduman, பெ.(n.) சேரர் குடிப்பெயர்களுக் ஒன்று ; one of the name of the kings of Cher clan. [கடு → கடுவன் + மகன் - கடுவன் மகன் – கடுவன்மான் → கடுமான். ஒ.நோ. வெளி → வெளியன். கடுவ இயற்வர்.] கடுமான்2 kadu-mān, பெ.(n.) அரிமா; lion. "கடுமான கீழ்ந்த கடமலை" (கல்லா.67:16);.
கடுமான்கோதை	கடுமான்கோதை kadumān-kōdai, பெ.(n,) சேரமான் குட்டுவன் கோதை; a Cera king. [கடுமான் + கோதை.] கடுமான் சேரர் குடிப்பெயர்களுள் ஒன்று.
கடுமானம்	கடுமானம் kadu-mapam, பெ.(n.) அணிகலன்களின் விலையுர்ந்த கற்களை இறுகப்பிடிக்க அடியில் வைக்கும் உலோகமாழைத் தகடு, a foil put under a precious stone set in an ornament (சேரநா.);. ம. கடுமானம் [கடு + மானம். மானம் = அளவு, தன்மை.]

கடுமீன்	கடுமீன் kadu-min, பெ.(n.) சுறா முதலியன ferocious fish, shark. "கடுமீன் கலிப்பினும்" (அகநா.52);. ம. கடிமீன் [கடு + மீன்.]
கடுமுட்டு	கடுமுட்டு1 kadu-muttu, பெ.(n.) 1. இறுகப் பொருந்திய பொருத்து; tight joint. ஏர்த்தடியைக் கடுமுட்டாகக் கலப்பையில் செருகிவிட்டார்கள் (உ.வ.);. 2. பெருத்த இடர்ப்பாடு; great trouble. அவர் கடுமுட்டில் மாட்டிக் கொண்டார் (உ.வ.);. [கடு + முட்டு = மோதுதல். மோதிப் பொருத்தல். மோதிச் சிதறல்.] கடுமுட்டு2 kadu-mutu, பெ.(n.) பெருந்தட்டுப்பாடு கிட்டாமை, முடை, severe scarcity. இங்கு எதுவும் கிடைப்பதில்லை, கடுமுட்டாக இருக்கிறது (உ.வ.);. [கடு + முட்டு. முட்டு = மட்டு, போதாமை.]
கடுமுடு-த்தல்	கடுமுடு-த்தல் kadumudu-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) விரைதல்; to move quickly, to hurry. [கடு + முடு. முடுக்கு → முடு.]
கடுமுடெனல்	கடுமுடெனல் kaḍu-mudenal, இடை.(part.) ஓர் ஒலிக்குறிப்பு; rumbling, as the bowels; crackling sound as that produced when biting hard, dry things. நாய் எலும்பைக் கடுமுடென்று கடிக்கிறது (உ.வ.);. தெ. கடகட; க. கடகுட; து.,பட. கடகட. [கடு + முடு + எனல்.]
கடுமுடை	கடுமுடை1 kadu-mudai, பெ.(n.) பெருந் தட்டுப்பாடு பணமுடை; severe scarcity. விழாச் செலவுக்குப் பணம் கடுமுடையாய் இருக்கிறது (உ.வ.);. [கடு + முடை.] கடுமுடை2 kadu-mudai, பெ(n.) புலால்; flesh. "புலவுப்புலி துறந்த கலவுக்கழி கடுமுடை" (அகநா.3:9);. மறுவ, கவுச்சு [கடு + முடை. முடை = நாற்றம் ஆகுபெயராய்ப் புலாலைக் குறித்தது.]

கடுமுரண்	கடுமுரண் kadu-muran, பெ.(n.) மிகுவலிமை; great valour. "கடுமுரண் முதலைய நெடுநீ ரிலஞ்சி" (புறநா.37:10);. ம. கடுமூலம் க. கடுகலிதன. [கடு + முரண்.]
கடுமுள்	கடுமுள்1 kadu-mul, பெ.(n.) 1. போர்க்கருவி (திவா.);; weapon used in warfare. [கடு + முள்.] கடுமுள்2 kadu-mul, பெ.(n.) கண்டங்கத்தரி (மலை);; a prickly plant with diffuse branches. [கடு + முள். கடு = மிகுதி]
கடுமுறவு	கடுமுறவு kadum-uravu, பெ.(n.) நெருங்கிய உறவு intimate relationship. 'கடுமுறவு கண்ணைக்குத்தும்' (பழ.);. [கடும் + உறவு. கடும் = மிகுதி, நெருக்கம்.]
கடுமுனை	கடுமுனை kadu-munai, பெ.(n.) போர்க்களம் battle field. "நெடுநெறிக் குதிரைக் கூர்வேல் அஞ்சி கடுமுனை யலைத்த கொடுவி லாடவர்" (அகநா.372:9,10);. [கடு + முனை. கடு = விரம், மறத்தன்மை முனை = மறத்தன்மையர் விறார்ப்புடன் முனைந்து செல்லுமிடம், போர்க்களம்.]
கடுமூர்க்கம்	கடுமூர்க்கம் kadu-mபrkkam, பெ.(n.) மிகுசினம்; anger. த. மூர்க்கம் → Skt. mürga. [கடு + மூர்க்கம். முறுக்கு → முறுக்கம் → மூர்க்கம்.]
கடுமூலம்	கடுமூலம் kadu-mulam, பெ.(n.) திப்பிலி வேர்; the root of long pepper (சேரநா.);. ம. கடுமூலம்; த. கடுமூலம்; Skt. katumüla. [கடு + மூலம். கடு = ஆரம்.]

கடுமை	கடுமை kadumai, பெ.(n.) 1. கொடுமை (சூடா.);; severity, harshness, cruelty, hard-heartedness. "தண்ணி பெறாஅத் தடுமாற் றருந்துயரங் கண்ணி நனைக்குங் கடுமைய" (கலித்.6:5);. 2. கண்டிப்பு (இ.வ.);; rigour, strictness, sternness. 3. வன்மை; vehemence, ferocity, furiousness. 4. விரைவு; rapidity, speed, "கடுவர லருவிக் கடும்புனல் கொழித்த" (மணிமே.17:25);. 5. கடினம் (வின்.);; hardness, tenacity, firmness, roughness,ruggedness. 6. மிகுதி (ஐங்குறு.35.அரும்);; excessiveness, intensity, immoderateness, vastness, "பனிக் கடுமையின் நனிபெரிது அழுங்கி (நற்.281:9);. 7. சினம் (சிலப்.5:55.உரை);, anger, wrath. 8. வெம்மை (கலித்.12:5.உரை);; heat 9. வலிமை (வின்.);; strength, sturdiness. ம. கடும, கடுப்பம்; து. கட்ட்; குரு. கர்கா; மா. க்யர்கெ; பிரா. கரேன்; க. கடுமெ. Skt. kharma (virility, strength);; H. kadðradå. [கடு → கடுமை.]
கடுமொட்டு	கடுமொட்டு kadu-mottu, பெ.(n.) இளம்அரும்பு; tender bud. 'கடுமொட்டாயிருந்தால் தேன் உத்பந்தமாகிற வளவாகையாலே" (திவ்.திருநெடுந்:29,வியா.ப.226);. [கடு + மொட்டு.] அரும்பு, பூ, மலர், வி. செம்மல் என்பன பூவின் நிலைகள். அரும்பு, மொட்டு, முகை என்பன ஒருபொருட் பன்மொழி. சிறிதாயும் கூராயுமிருப்பது அரும்பு (மல்லி, முல்லை போன்றன);. பெரிதாயும் மொட்டையாயுமிருப்பது மொட்டு (அடுக்குமல்லி);. பெரிதாயிருக்கும் அரும்பு முகை (தாமரை);. அரும்பின் இளமையைக் குறிக்கக் கடு அடையானது.
கடுமொடெனல்	கடுமொடெனல் kadu-modenal, இடை. கடுமுடெனல் பார்க்க; see kadu-mudenal. [கடுமுடு → கடுமொடு + எனல்.]
கடுமொலியெக்காளம்	கடுமொலியெக்காளம் kadum-oli-y-ekkālam, பெ.(n.) எக்காளவகை (பாண்டி);; a kind of clarion. [கடும் + ஒலி + எக்காளம். எக்காளம் = எழுச்சியூட்டும் உரத்த ஒலி. அதை உண்டாக்கும் கருவி. கடும் - மிகுதிப் பொருள் முன்னொட்டு.]

கடுமொழி	கடுமொழி kadu-moli, பெ.(n.) 1. கடுஞ்சொல் பார்க்க; see kaduncol. "கடுமொழியுங் கையிகந்த தண்டமும்" (குறள்,567);. 2. வீரவுரை, courageous declaration. க. கடுநுடி [கடு + மொழி.]
கடுரம்	கடுரம் kaduram, பெ.(n.) நீர்மோர் (யாழ்.அக.);; butter - milk with water. ம. கடுரம் [கழலம் → கழரம் → கடரம் → கடுரம்.]
கடுரவம்	கடுரவம் kaduravam, பெ.(n.) தவளை; Frog (சா.அக.); [கடு + அரவம் – கடுரவம்.]
கடுரவி	கடுரவி kadu-ravi, பெ.(n.) 1. கடுமையான வெயில் scorching sun, 2. சித்திரை மாதத்து வெயில்; Apri Sun (சா.அக.);. [கடு + இரவி – கடுரவி.]
கடுலன்	கடுலன் kadulan, பெ.(n.) கூனன்; hump backec man. [குடுவல்(வளைவு); → குடுவலன் → கடுவலன் → கடுலன்(கொ.வ);.]
கடுவங்கம்	கடுவங்கம் kadu-vangam, பெ.(n.) 1. இஞ்சி (மலை); ginger. 2. வெள்வங்கம், tin (சா.அக.);. [கடு + வங்கம்.]
கடுவட்டி	கடுவட்டி kadu-vatti, பெ.(n.) மிகுவட்டி; exorbitan rate of interest. [கடு + வட்டி.]

கடுவந்தையார்	கடுவந்தையார் kaduvantaiyar. பெ.(n.) போரில் இறந்த விற்சிதை என்பானின் தந்தை; father or Vircitai, who died in war [கடுவன் + அந்தை + ஆர். கடுவன் - இயற்பெயர் அந்தை மதிப்புரவுப் பெயரிறு. ஆதன் + அந்தை ஆதந்தை. ஆந்தை பார்க்க; see andai. ஆர் உயர்வு பன்மையிறு ஈறடுக்கி வந்தது.] விற்சிதை என்பவன் தன் தலைவனுக்காகப் போரிட்டு உயிர் நீத்த வீரன்.
கடுவயக்குன்றம்	கடுவயக்குன்றம் kadu-vaya-k-kunram, பெ.(n.) இரும்புக்கனிமம் உள்ள மலை; a hill or mountain containing iron ore (சா.அக.);. [கடு + அயம் இரும்பு) + குன்றம்.]
கடுவரல்	கடுவரல் kadu-varal, பெ.(n.) விரைந்து வருகை hastening, running fast. "கடுவர லருவி" (மணிமே.17:25);. க. கடுபரவு [கடு + வரல்.]
கடுவரை	கடுவரை kadu-varai. பெ.(n.) செந்தூக்கான மலை; precipitous mountain. "கடுவரை நீரிற் கடுத்துவர" (பு.வெ.11);. [கடு + வரை.]
கடுவல்	கடுவல் Kaduval, பெ.(n.) 1. வன்னிலம் (வின்.); ground hardened by sunshine after rain 2. கடுங்காற்று; heavy gale, hurricane. [கடு → கடுவு + அல். 'அல்' தொ.பெ.ஈறு.]
கடுவழி	கடுவழி kadu-vali, பெ.(n.) முள்ளும் கல்லும் பெருகி நெடுந்தொலைவாகிய கடுமையான பாதை (குமரேச.சத.30);; rough path with stone and thorn [கடு + வழி]

கடுவன்	கடுவன்1 kaduvan, பெ.(n.) 1. தலைவன், மாவீரன்; a courageous man. 2. அறிவாளி; clever man. 3. செல்வன்; a rich man து. கடுவெ [கடு + அன்.] கடுவன்2 kaduvan, பெ.(n.) 1. வலிமை மிக்க ஆண் விலங்கு; male animal. 2 ஆண் குரங்கு; he monkey. "கடுவனும் அறியும் அக் கொடியோ னையே" (குறுந்-26);. 2. ஆண் பூனை, tom-Cat. ம. கடுவன்; க. கடவ; கோத். கட்வன்; மால. கட; பெர். கடோ; தெ. கோத்தி; குட., துடவ. கொடன்; கொலா(சிங்.); கடி; சந்தாலி. கடி; கை. க்வொடி; கோண். கொஜு; பட கோத்தி Asian: - Indon. kutjing, Ar. qit, Heb. chat-ul, Jap neko. European: - Pol. kot; Russ. koshka; Cz. kocka Sercroa. Macka; Hung. macska; G. katze, kut: Du.„Dan
கடுவன்கரப்பன்	கடுவன்கரப்பன் kaduvan-karappan, பெ.(n.) கடுவான்கரப்பான் பார்க்க;see kaduvân-karappän. [கடுவன் + கரப்பன்.]
கடுவன்குருவி	கடுவன்குருவி kaduvan-kuruvi, பெ.(n.) ஆண்குருவி; male sparrow. [கடுவன் + குருவி.]
கடுவன்பன்றி	கடுவன்பன்றி kaduvan-panri, பெ.(n.) ஆண்பன்றி boar. ம. கடுவன் (பன்றி, பூனை ஆகியவற்றின் ஆண்.); [கடுவன் (ஆண்); + பன்றி.]
கடுவன்பூனை	கடுவன்பூனை kaduvan-pūnai, பெ.(n.) ஆண்பூணை; tom-cat. [கடுவன் + பூனை.]

கடுவன்முசல்	கடுவன்முசல் kaduvan-mušal, பெ.(n.) கடுவன்முயல் பார்க்க;see kaduvan-muyal. [கடுவன்முயல் → கடுவன்முசல் (கொ.வ);.]
கடுவன்முயல்	கடுவன்முயல் kaduvan-muyal, பெ.(n.) ஆண்முயல் (வின்.);; buck hare. [கடுவன் + முயல். கடுவன் = ஆண்.]
கடுவனிளமள்ளனார்	கடுவனிளமள்ளனார் kaduvan-ila-massanār, பெ.(n.) கடைக்கழகப் புலவர்களில் ஒருவர் (நற்.150);; a poet of last sangam age. [கடுவன் + இள + மள்ளனார். கடுவன் = மற்போரில் வல்லவன். மள்ளன் = செழியன்.]
கடுவனிளவெயினனார்	கடுவனிளவெயினனார் kaduvan-la-yveyinamar, பெ.(n.) கடைக்கழகப் புலவர்களில் ஒருவர் (பரிபா.3,4,5);; a poet of the last Šangam age. [கடுவன் + இள + எயினன் + ஆர். குறிஞ்சி நிலத்து எயினக்குடியினர்.]
கடுவா	கடுவா kaduvā, பெ.(n.) கண்களை மஞ்சணிறமாக்கும் குதிரைநோய் (அகவசா.88);; a disease of the horse in which its eyes grow yellow (சா.அக.);. [கடுவு → கடுவா.] கடுவா kaḍuvā, பெ. (n.) புலி; tiger. [கடு+வாய்]
கடுவாக்கு	கடுவாக்கு kadu-vakku, பெ.(n.) கொடுஞ்சொல்; hard word, unkind word, cruel word ம. கடுவாக்கு [கடு + வாக்கு.]
கடுவாகம்	கடுவாகம் kaduvāgam, பெ.(n.) புறாமுட்டை; If egg of a dove (சா.அக.);. [கடுவு + அகம் - கடுவகம் → கடுவாகம்.]

கடுவாய்	கடுவாய்1 kadu-vāy, பெ.(n.) 1. கழுதைப்புலி; hyen "செங்கை வெங்கடுவாய்" (இரகு.தசரதன் சாப.6.); 2. கொடூரமான வலியவன்; a violent, cruel perso 3. கொடுவாய் மீன்வகை; a kind of koduva fis ம. கடுவ (வரிப்புலி);; து. கடுவாயி (ஒருவகை மீன் கொலா. டுவா; கூய். டுவ்வு (புலி); H. bag. [கடு + வாய் – கடுவாய்.] கோடிய வாயுடைய கொடுவாய் மீனைக் கடுவா மீன் என வழங்குவது கொச்சை வழக்கு. கடுவாய்2 kaduvay, பெ.(n.) கடுவாய்ப்பறை பார்க்க; see kadu-way-p-parai. "கடுவா யிரட்ட வளைவிம் (நந்திக்.6);. [கடு + வாய் - கடுவாய் (உரத்த ஓசை எழுப்புவது.] கடுவாய்3 kadu-vay, பெ.(n.) காவிரியின் கிளையாற; name of a branch of the river Kāveriin Tanjo district. 'கடுவாய் மலிநீர்க் குடவாயில் (தேவா.762-11);. 'கடு கடு விரைவு வழி கடுவாய் விரைந்து ஓடிவரும் நீர்ப்பெருக்கு
கடுவாய்ப்பறை	கடுவாய்ப்பறை kadu-way-p-parai, பெ.(n.) ஒருவகை போர்ப்பறை; a kind of drum producir a big volume of sound. "கடல்போன் முழங்கு குரற்கடுவாய்ப் பறையுடைப் பல்லவர்கோன்" [கடு + வாய் + பறை.] அகன்ற வாயுடைமையின் இப்பெயர் பெற்றது.
கடுவாயன்	கடுவாயன்1 kaduvayam, பெ.(n.) 1. சினத்தால் எரிந்து விழும் இயல்பினன்: one who bawls out in anger (கொ.வ.);. 2. கழுதை; ass. க. கடுநுடிகார [கடுவாய் + அன்.] வன்சொல் உடைமையால் சினப்பவனையும், வல்லோசை உடைமையால் கழுதையையும் கடுவாய் குறித்தது. 'அன்' ஒன்.பா.ஈறு. கடுவாயன்2 kadu-vayan, பெ.(n.) நஞ்சுடைய பாம்பு; poisonous snake. [கடு + வாயன். கடு = நஞ்சு.]

கடுவாயெறும்பு	கடுவாயெறும்பு kadu-vāy-erumbu, பெ.(n.) ஒருவகைக் கருப்பு எறும்பு; a kind of black-ant. [கடுவாய் + எறும்பு.] கடுவாய் = கடுக்கும் படியாகக் கடிக்கும் இயல்புடைய வாய். கடித்த இடத்தில் குருதி வருதலும் உண்டு (சா.அக.);.
கடுவான்	கடுவான் kaduvan, பெ.(n.) கடுவான்கரப்பான் பார்க்க ;see kaduvāŋ-karappāŋ. [கடு → கடுவான்.]
கடுவான்கரப்பான்	கடுவான்கரப்பான் kaḍuvān-karappān, பெ.(n.) குழந்தைகளின் முழந்தாளுக்குங் காற்பரட்டுக்கும் இடையில்வரும் கரப்பான்நோய் (வின்.);; eruption between the knee and ankle, in children. [கடு → கடுவான் + கரப்பான். கரை = குறைதல், இளைத்தல், கரப்பான் பார்க்க; see karappam..]
கடுவிரைவு	கடுவிரைவு kadu-viravu, கடுவேகம் பார்க்க;see kadu-végam. [கடு + விரைவு.]
கடுவிலி	கடுவிலி kaduvili, பெ.(n.) கடுகுச்சிவைலை (கடுகுரோகணி);; black hellebore (சா.அக.);. [கடு + இல் + இ – கடுவிலி. இலி = இல்லாதது.]
கடுவிலை	கடுவிலை kadu-vilai, பெ.(n.) மிகுவிலை; exorbitan price. [கடு + விலை.]

கடுவினை	கடுவினை kadu-viṇai, பெ.(n.) தீவினை; evil destiny. "கடுவினை களையலாகும்" (திவ்.திருவாய்.10.2:8);. க. கடுவோன, கடுபோன (மிக்கவலி, பிள்ளைப்பேற்று வலி);. [கடு + வினை.] = கடுவு1 kaduvu, பெ.(n.); 1. வன்மை, உறுதி; hardness, strength. 2. உறுதியான காலவரம்பு; agreed time limit. மறுவ. கெடுவு, கெடு. க. கெடுவு (காலவரம்பு); [கடு (வன்மை, உறுதி); → கடுவு.] கடுவினை kaḍuviṉai, பெ.(n.) மிகக் கடுமை யான அருஞ்செயல்(சாகசம்);; a rare deed.
கடுவு	கடுவு2 kaduvu, பெ.(n.) பாழ்நிலங்களில் முளைக்கும் வேளை; a herb which grows wildly on waste lands. [கடு → கடுவு.] வண்ணத்திலும் வடிவத்திலும் கடுகை ஒத்திருப்பதால் இப்பெயர் இதற்காயிற்று. இது நல்லவேளை நாய் வேளை என்று இருவகைப்படும். நல்ல வேளையின் ஊறுகாய் பித்தத்திற்கு மருந்தாம். நாய் என்னும் சொல் பயன்பாட்டிற்கு அதிகம் உதவாத செடிகளுக்கு வந்தது. ஒ.நோ. நாய்த்துளசி. கடுவு kaḍuvu, பெ. (n.) பாம்பு; snake. "படிநர் சொல் எனக்கடுவுநஞ்சு இறைப்ப" (கல்1716); [கடு-கடுவு]
கடுவெப்பம்	கடுவெப்பம் kaduveppam, பெ.(n.) மிக்க சூடு; excessive heat. து. கடுசிகெ [கடு + வெப்பம்.]

கடுவெயில்	கடுவெயில் kadu-veyil, பெ.(n.) மிக்க வெயில், scorching sun. "கடுவெயில் திருகிய வெங்காட்டு" (அக.நா.353:10);. க. கடுவிசிலு, கடுவிசில், கடுபிசிலு. [கடு + வெயில்.]
கடுவெயிலுலர்-த்தல்	கடுவெயிலுலர்-த்தல் kadu-veyil-ular-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) மருந்துப் பொருள்களைக் கொடிய வெயிலில் காய வைத்தல்; exposing any medicinal preparation to the scorching sun (சா.அக.);. [கடு + வெயில் + உலர்.]
கடுவெளி	கடுவெளி kadu-vel, பெ.(n.) 1. நிழலற்ற வெளியிடம்; dry, extensive plain, treeless waste. "கானலை நீரென் றெண்ணிக் கடுவெளி" (விவேக.சிந்.);. 2. வானம், ethereal sky. "கடுவெளியோ டோரைந்து மானார்" (தேவா.44-7);. [கடு + வெளி.]
கடுவெளிச்சித்தர்	கடுவெளிச்சித்தர் kaduveli-c-cittar பெ.(n.) 15ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த புலவர்; a poet of 15"century. [கடுவெளி + சித்தர்.]
கடுவெளிநாற்பது	கடுவெளிநாற்பது kaduveli-nārpadu, பெ.(n.) கடுவெளிச் சித்தரால் இயற்றப்பட்ட சிற்றிலக்கியம், a version written by Kaduveli-c-cittar. [கடுவெளி + நாற்பது.]
கடுவேக்காடு	கடுவேக்காடு kadu-vekkadu, பெ.(n.) 1. கடுஞ்சூடு; intense heat. 2. மிகுதியாக எரிதல்; burning with intense heat. 3. அதிகமாக வேகவைத்தல்; 4. boiling excessively (சா.அக.);. [கடு + வேக்காடு.]
கடுவேகம்	கடுவேகம் kadu-vegam, பெ.(n.) மிகு விரைவு; superfast. க. கடுபேக [கடு + வேகம்.]

கடுவேகன்	கடுவேகன் kadu-vegam, பெ.(n.) நீலச் செய்நஞ்சு, a prepared arsenic (சா.அக.);. [கடு + (வேகம்); வேகன்.]
கடுவேகி	கடுவேகி kadu-vegi, பெ.(n.) சோர செய்நஞ்சு; a kind of prepared arsenic (சா.அக.);. [கடு + (வேகம்); வேகி.]
கடுவேட்கை	கடுவேட்கை kadu-velgai. பெ.(n.) மிகுந்த நாவறட்சி; extreme thirst. [கடு + வேட்கை. வேள் + கை – வேட்கை.]
கடுவேலை	கடுவேலை kadu-vēlai, பெ.(n.) கடற்பாசி; sea weed or sea - moss (சா.அக.);. [கடு + (வேளை); வேலை.]
கடுவேலைக்கந்தரம்	கடுவேலைக்கந்தரம் kadu-vélai-k-kandaram, பெ.(n.) கடுவேலை பார்க்க;see kadu-velai(சா.அக.); [கடு + (வேளை); வேலை + கந்தரம்.]
கடுவேனில்	கடுவேனில் kadu-venil, பெ.(n.) கடுங்கோடை பார்க்க;see kadunkōdai. "கல்காயுங் கடுவேனிலொடு" (மதுரைக்.106);. [கடு + வேனில்.]

கடுவை	கடுவை1 kaduvai, பெ.(n.) 1. பறவை வகை (பிங்.); a kind of bird. 2. செம்பு; copper(சா.அக.);. [கடு → கடுவை.] கடுவை2 kaduvai. பெ.(n.) 1. தலைவன்; hero 2. துணிவுள்ளவன்; courageous man. 3. அறிவாளி clever man (துளுநா.);. து. கடுவெ [கடு → கடுவை.]
கடுகம்	கடுகம் kadப்gam, பெ.(n.) நத்தைச்சூரி (நாமதீப.);; bristly button weed. [கடு → கடுகம்.]
கடூரம் kadūram,	கடூரம் kadūram,பெ.(n.) கொடுமை; cruelty. [கடு + அரவம் - கடுரவம் → கடூரம் = கூச்ச குழப்பம், கொடுமை.]
கடூரி	கடூரி1 kadiri, பெ.(n.) 1. சதுரக்கள்ளி; squar spurge. 2. முருங்கை; drumstick tree. [கடு + ஊரி.] கடூரி2 kadiri, பெ.(n.) ஒருவகைத் தோல்நோய், kind of skin disease. [கள் → கடு (முள்); + ஊரி - கடூரி நோயாளியி தோல் முள் முளைத்தது போன்றிருப்பதால் இப்பெயர் பெற்றது.]
கடூழியச் சிறை	கடூழியச் சிறை kadu1iya-c-citai, பெ.(n.) கடுங்காவல் (யாழ்ப்);; rigorous imprisonment. [கடு + ஊழியம் + சிறை.]
கடேந்திரநாதர்	கடேந்திரநாதர் kadēndiranādar, பெ.(n.) ஒரு சித்தர்; a šiddar. [கடு + இந்திரநாதர்.]

கடை	கடை1 kadai, 2 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. கெட்டி நீர்மப் பொருளில் மத்துப் போன்றவற்றைக் கொண்டு சுழலச் செய்தல்; to churn. "நெய்கடை பாலின் பயன்யாதும் இன்றாகி (கலித்.10:17); 2. மரம், இரும்புப் போன்றவற்றை குடைதல்; toturninlathe, "கடைந்த மணிச் செப்பென வீங்கு" (கூர்மபு.தக்கன்வே.52);. 3. மசித்தல்; to mash to a pulp. 4. அரைத்தல்; to grind. ம. கடயுக; க. கடெ, கடி; கோத. கட்வ்; துட. கட், கற்த்; குட. கடெ; து. கடெயுனி, கடெவுனி, மா. கட்யெ; கூ. கட்ச; Skt. khaja (stirring, churning);. [குடை → கடை.] கடை2 kadai- 2 செ.கு.வி.(v.i.) மிகச் செய்தல், பெருகுதல்; to increase, as the passion of love "காதலாற் கடைகின்றது காமமே" (சீவக.1308);. [கடு → கடை (கடைதல்);.] கடை3 kadai- 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. அரித்தல்,
கடைக்கட்டு	கடைக்கட்டு kadai-k-kattu, பெ.(n.) முடிப்பு; knot. [கடை + கட்டு.]
கடைக்கண்	கடைக்கண் kadai-k-kan, பெ.(n.) 1. கண்ணின் கடை; the outer corner of the eye. 2. கடைக்கண் பார்வை; a glance, side long look. 3. அருள்நோக்கு; graceful look. 4. கரும்பு போன்றவற்றின் நுனிப்பகுதி; end, tip, as of a sugarcane stalk. "கரும்பின் கடைக்கண் ணனையம்" (நாலடி.390);. ம. கடக்கண்ணு, கடமிழி. க. கடெகண்; தெ. கடகன்னு; து. கடெகண்ணு; பட கடைகண்ணு. [கடை + கண்.]
கடைக்கண்பார்வை	கடைக்கண்பார்வை kadai-k-kan-pārvai, பெ.(n.) 1. அன்புக் குறிப்போடு சாய்த்து நோக்குகை; significant sidelook, oblique glance. 2. அருள் நோக்கம்; benign look. க. கடெநோட; ம. கடக்கண்ணேறு. [கடை + கண் + பார்வை.]

கடைக்கல்	கடைக்கல் kadaikkai. பெ.(n.) கட்டடச்சுவரின் அடிப்பகுதியில் வைக்கும் கல்; foundation stone. [கடை + கல்.]
கடைக்கயிறு	கடைக்கயிறு kagai-k-kayiru, பெ.(n.) பாய்ப் பருமலுக்கும் கடையா மரத்திற்கும் இணைப்புடைய கயிறு (செங்கை மீனவ.);; rope used to join the sail and base. [கடை + கயிறு. கடை = கடையாமரம், அடிமரம்.]
கடைக்கவர்	கடைக்கவர் kagai-k-kavar, பெ.(n.) பல்; tooth. [கடை + கவர்(கவர்ந்தபல்);.]
கடைக்கணி-த்தல்	கடைக்கணி-த்தல் kagai-k-kani 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. அருள் நோக்கு நோக்குதல்; to cast a benignant glance at, to look favourably upon. "கருவெந்து விழக் கடைக் கணித்து"(திருவாச.11:5);. 2. கடைக்கண்ணாற் பார்த்தல்; to look athwart; to look by the corner of the eye; to ogle. "கருமலர்க் கூந்த லொருத்திதன்னைக் கடைக்கணித்து" (திவ்.பெருமாள் 6:3);. க. கடெகணிக [கடைக்கண் → கடைக்கணி.]
கடைக்கணோக்கம்	கடைக்கணோக்கம் kagai-k-kanōkkam, பெ.(n.) கடைக்கண்பார்வை பார்க்க;see kadai-k-kan. pārvai [கடை + கண் + நோக்கம்.]
கடைக்கருவி	கடைக்கருவி kadai-k-karuv பெ.(n.) உடுக்கை யென்னும் இசைக் கருவி (சிலப்.3:27, உரை);; a drum that has the shape of an hour-glass. [கடை (கடைசல்); + கருவி. கடைக்கருவி = கடைசல் செய்து அமைத்த கருவி.]

கடைக்கழகம்	கடைக்கழகம் kagai-k-kalagam, பெ.(n.) பாண்டியர்களால் தமிழ் வளர்க்க நிறுவப்பட்ட மூன்று தமிழ்க்கழகங்களுள் மதுரையில் கூட்டிய மூன்றாவது தமிழ்க்கழகம் (இறை.பாயி.ப.6);; the last sangam, the third of the three ancient Tamil Academies, it is said to have flourished in Madurai. [கடை + கழகம்.] கடைக்கழகம் தொடர்பாக இறையனார் களவியல் கூறுவது: கடைச்சங்கமிருந்து தமிழாராய்ந்தார் சிறு மேதாவி யாரும், சேந்தம்பூதனாரும், அறிவுடை யரனாரும், பெருங்குன்றூர்கிழாரும், இளந்திரு மாதரனும், மதுரை ஆசிரியர் நல்லந்துவனாரும், மதுரை மருதனிளநாகனாரும், கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரனாரும் என இத் தொடக்கத்தார் நாற்பத்தொன்பதின்மர் என்ப. அவருள்ளிட்டு நானூற்று நாற்பத்தொன்பதின்மர் பாடினார் என்ப. அவர்களாற் பாடப்பட்டன நெடுந்தொகை நானூறும், குறுந்தொகை நானூறும், நற்றிணை நானூறும், புற நானூறும், ஐங்குறு நூறும், பதிற்றுப்பத்தும், நூற்றைம்பது கலியும், எழுபது பரிபாடலும், கூத்தும், வரியும், சிற்றிசையும், பேரிசையும் என்று இத் தொடக்கத்தன. அவர்க்கு நூல் அகத்தியமும், தொல்காப்பியமும் என்ப. அவர் சங்கமிருந்து தமிழ் ஆராய்ந்தது ஆயிரத்து எண்ணூற்று ஐம்பதிற்றியாண்டு என்ப. அவர்களைச் சங்க மிரீஇயினார் கடல்கொள்ளப் பட்டுப் போந்திருந்த முடத்திருமாறன் முதலாக உக்கிரப் பெருவழுதி ஈறாக நாற்பத்தொன்பதின்மர் என்ப. அவருட் கவியரங்கேறினார் மூவர் என்ப. அவர் சங்கமிருந்து தமிழாராய்ந்தது உத்தரமதுரை என்ப [இறை.பாயி.ப.6].
கடைக்கழகநூல்கள்	கடைக்கழகநூல்கள் kadai-k-kalaga-nülgal, பெ.(n.) கடைக்கழக (சங்க); காலத்தில் இயற்றப்பட்ட நூல்கள்; the treatises of sangam age. [கடைக்கழகம் + நூல்கள்.] பத்துப்பாட்டும் எட்டுத் தொகையும் ஆகிய பதினெண் மேற்கணக்கு நூல்கள் கடைக் கழக நூல்களாகும். கழகமருவிய காலத்து எழுந்த பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களும் கடைக்கழக நூல்களாகவே கருதப்படுகின்றன. கடைக்கழகப் புலவர் எண்ணிக்கை 473. அவர்களால் பாடப்பட்ட பாடல்களின் எண்ணிக்கை 2381.
கடைக்கனல்	கடைக்கனல் kadai-k-kala, பெ.(n.) ஊழித்தீ; final deluge of fire; fire which destroys everything at the end of the world. "கட்கடைக் கடைக்கனலும்" (மீனாட்.பிள்ளைத்.காப்பு.);. [கடை + கனல் – கடைக்கனல். கடை = ஊழிக்கால இறுதி. கனல் = தீ.]
கடைக்காட்சி	கடைக்காட்சி kadai-k-katci, பெ.(n.) கண்காணிப்பு (S.I.I.iii,372);; supervision. [கடை + காட்சி – கடைக்காட்சி = கடைக்கண் பார்வை.]
கடைக்காண்(ணு)-தல்	கடைக்காண்(ணு)-தல் kadai-k-kan(nu), 12 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மேற்பார்த்த்தல் to supervise. 'பெருமக்கள் இத் தர்மங் கடைக்காண்பதாகவும்' (S.I.I.iii.21);. 2. இறுதியைப்பார்த்தல் to see the end (கருநா.);. க. கடெகாண், கடெகாணு. [கடை + காண். கடை = இறுதி. கடைக்காணுதல் = இறுதிவரை செப்பம் பார்த்தல்.]
கடைக்காண்பார்	கடைக்காண்பார் kadai-k-kambar, பெ.(n.) கண்காணிப்பவர்; superviser. இத் தர்மம் ஆசந்ரகாலமும், முட்டாமை ஊட்டுவிப்பதாக இப்பெரு மக்களே கடைக்காண்பாரானார்' (S.I.I.Vol.12.part-I, insc.104);. [கடை + காண்.]

கடைக்காப்பு	கடைக்காப்பு kadai-k-kappu, பெ.(n.) பதிகத்தின் இறுதி முத்திரைப்பாட்டு; last verse which is an invocation song in the poem known as padigam. "திருப்பதிக நிறைவித்துத் திருக்கடைக் காப்பு சாத்தி" (பெரியபு:திருஞான.80. [கடை + சகாப்பு.]
கடைக்காரன்	கடைக்காரன் kadai-k-karao, பெ.(n.) கடைக் குரியவன்; bazar-keeper, shop-keeper. ம. கடக்காரன் [கடை + காரன்.]
கடைக்கால்	கடைக்கால்1 kadark-kal, பெ.(n.) 1. வயலுக்குத் தொலைவிலுள்ள வாய்க்கால்; channel that is far away from a field. 2. கட்டடச் சுவரின் அடிப்பகுதி அடிமானம்; foundation. 3. மிகத் தாழ்ந்த கீழிடம்; lowest place. "கடைக்கா றலைக்கண்ண தாகி" (நாலடி.368);. 4. ஊழிக்காற்று (மீனாட்.பிள்ளைத். காப்பு.);; destructive wind that prevails at the end of the world. 5. வழியின் ஓரங்களில் நீர் ஓடுவதால் ஏற்படும் தாழ்வான பகுதி; a gutter (சேரநா.);. ம. கடய்க்கால்; க. கடெகால் (காலின் கடை); [கடை + கால்.] கடைக்கால்2 kadai-k-kal, பெ.(n.) வருங்காலம்; future time. "கடைக்கால் . . . செங்கோல் செலிஇயினான்" (பழ.239);, [கடை +_ கால்.] கடைக்கால்2 kadai-kālam, பெ.(n.) இறுதிக்காலம்; the las period of one's life in the world.
கடைக்கால்சக்கை	கடைக்கால்சக்கை kagai-k-kāl-sakka i, பெ.(n.) கடைக்கால்குழியில் போட்டு நிரப்பப்படும் சல்லிக் கற்கள். .small stones used as the filler in foundation. [கடை + கால் + சக்கை.]
கடைக்கால்வரிசை	கடைக்கால்வரிசை kaga-k-kāl-varišai, பெ.(n.) கடைக்காலை அடுத்து அமையும் முதல் வரிசைச் சுவர் (செங்கை);; the first line of bricks on the foundation. [கடை + கால் + வரிசை.]

கடைக்காலம்	கடைக்காலம் kadai-k-kalam, பெ.(n.) 1.இறுதிக் காலம்; final period. 2. ஊழிக்காலம்; period of final deluge. [கடை + காலம்.]
கடைக்குடர்	கடைக்குடர் kapal-k-kudar பெ.(n.) கடைக்குடல் பார்க்க;see kadas-k-kudal [கடைக்குடல் → கடைக்குடர்.]
கடைக்குட்டி	கடைக்குட்டி kadai-k-kut பெ.(n.) 1. ஒரு வீட்டில் கடைசியாகப் பிறந்த பிள்ளை; the last born child in afamily. 2. கடைசியாகப் பொரித்த குஞ்சு; the chik which last chips the shell. 3. ஒரே ஈற்றில் இறுதியாகப் பிறக்கும் குட்டி; last born in a litter. மறுவ. கடைச்சான் தெ. கடதொட்டு; க. கடெகுட்டு; ம. கடக்குட்டி; து. கடெகஞ்சி(கடைசிகன்று);. கடைக்குட்டி, பிள்ளைக்குட்டி, கன்று கயந்தலை என்னும் வழக்குகள் போன்றன இருதினைப் பொதுவாய் இருவகை வழக்கிலும் வழங்கி வருதலான், முதற்காலத்தில் எல்லாச் சொற்களும் திணை வேறுபாடின்றி எண் வேறுபாட்டோடு மட்டும் வழங்கி வந்தன என்பதும், மக்கட்கும் விலங்குகட்கும் பெரும் வேறுபாடில்லை யென்பதும் அறியப்படும் [சொ.ஆ.க.19].
கடைக்குடல்	கடைக்குடல் kadai-k-kupa, பெ.(n.) கீழ்க்குடல், பெருங்குடலிருந்து எருவாய் வரையிலுமுள்ளது; the lower or the distal part of the large intestine extending from the colon to the anus (சா.அக.);. [கடை + குடல்.]
கடைக்குறை	கடைக்குறை kadai-k-kurai, பெ.(n.) சொல்லினிறுதி குறைந்து வருஞ் செய்யுள் வகை (நன்.156,உரை);; apocope; poetical style which consists in the shortening of a word by elision of one or more letters in the end. [கடை + குறை – கடைக்குறை.] "ஒரு மொழி மூவழிக் குறைதலும் உரித்தே" என்ற நன்னூல் நூற்பாவிற்கேற்ப தனிச்சொல் முதல் இடை கடை என முந்நிலைகளிலும் குறைந்து வருவது செய்யுள் திரிபு. முதற் குறை : தாமரை – மரை; இடைக்குறை: ஓந்தி-ஓதி. கடைக்குறை:நீலம்-நீல்.
கடைக்கூட்டப்பெறு-தல்	கடைக்கூட்டப்பெறு-தல் kapal-k-kutta-p-peru-, 18 செ.குன்றாவி.(v.t.) முழுவதுமாகப் பெறுதல்; to receive the entire thing. 'இது முட்டில் பன்மாயெசவரரே கடைக் கூற்றப் பெற்றார்.(S.I.I.Vol.14, insc.20-3.); [கடை + கூட்ட + பெறு.]
கடைக்கூட்டம்	கடைக்கூட்டம் kadai-k-kottam, பெ.(n.) முழுவதும் கொடுத்தல்; to give the whole. 'இப்பொலியூட்டுப் பொன் கடைக்கூட்ட வந்தார்க்கு நிசதி இரண்டு சோறு குடுப்போமானோம்'(S.I.I.Vol.12,Part-1 insc.91-19);. [கடை + கூட்டம்.]

கடைக்கூட்டல்	கடைக்கூட்டல் kadai-k-kala. பெ.(n.) பழக்கத்தில் கொண்டு வந்து சேர்த்தல்; to bring to practice. [கடை + கூட்டல்.]
கடைக்கூட்டன்	கடைக்கூட்டன் kadark-kottar, பெ.(n.) செயலாளன்; one who is capable of managing affairs on behalf of other people; a highly capable agent. "அழகன் இதற்குக் கடைக்கூட்டனாகவுங் கடவன்" (திவ்.திருப்பா.1,வியா.18);. [கடை + கூட்டன்.]
கடைக்கூட்டு	கடைக்கூட்டு1 kapal-k-ktitu- , 5.செ.குன்றாவி (v.t.) 1. செய்து முடித்தல்; to effect, carry out, as a plan programme. "செலவுகடைக்கூட்டுதிராயின்" (பொருந.175);. 2. செய்வினைப் பயனை ஒரு வழிப்படுத்தல்; to bring to a head as the karma of previous births. "மூதைவினை கடைக்கூட்ட" (சிலப். 9:78);. 3. பொருளீட்டுதல்; to acquire, gather, secure. அற்றைக்கன்று பொருள் கடைக்கூட்டற்கு' (குறள்,1060 உரை); 4. இறுதி யடைவித்தல்; to cause death. "காமநோய் கடைக்கூட்ட வாழுநாள்" (கலித்..99);. 5. நடைமுறைக்குக் கொண்டுவந்து சேர்த்தல்; to bring to practice (சா.அக.);. [கடை + கூட்டு.] கடைக்கூட்டு2 kadai-k-kuttu, பெ.(n.) இறக்கும் காலம்; time of death. "உயிர்காக்கக் கடவீரென் கடைக்கூட்டால்" (கம்பரா.யுத்தகும்ப,355);. [கடை + கூட்டு.]
கடைக்கூட்டுத்தானத்தார்	கடைக்கூட்டுத்தானத்தார் kadai-k-kottu-ttāpattār, பெ.(n.) கோயிலதிகாரிகள் (s.I.I.Vol.512);; temple authorities. [கடைக்கூட்டு + தானத்தார்.]
கடைக்கூட்டிலக்கை	கடைக்கூட்டிலக்கை kagai-k-kūffilakkai, பெ.(n.) 1. ஒரு பழைய வரி (s.I.I.Vol.ii.115); an ancient tax. 2. பொதுவிடத்தைப் பயன் கொள்ளுவோர் ஆண்டு தோறும் செலுத்தும் இடவரி (S.I.I.Vol.V.part-1,411);; annual rent for using particular public place for building. 3. ஆளுவ (நிர்வாக);ப் பணியாளர் வாழுமிடம்; administrative officers' residence. [கடை + கூட்டு – இலக்கை.]
கடைக்கூடு-தல்	கடைக்கூடு-தல் kadai-k-kadu- , 5 செ.கு.வி.(v.i.) இசைதல்; to agree. "இரவலன் கடைக்கூடின்று" (பு.வெ.9:24, கொளு);. [கடை + கூடு.]

கடைக்கூழை	கடைக்கூழை kadai-k-kala. பெ.(n.) 1. செய்யுளில் அளவடியுள் முதற்சீரொழிந்த மூன்று சீர்க்கண்ணும் வரும் தொடைவகை (யா.கா.ஒழிபி.5); a species of total occuring in every foot except the first in a line of four feet. 2. படையின் பின்ன்னி; rear division of an army. "கடைக்கூழையிலே வாரா நின்றான்"(ஈடு.4.4:9);. [கடை + கூழை.]
கடைக்கூழைமுரன்	கடைக்கூழைமுரன் kagai-k-kūfa-muran, பெ.(n.) செய்யுளில் ஒரடியின் முதற்சீர் ஒழித்து ஏனைய சீர்க்கண் முரணி வருவது; oxymoron occuring in other feet in contrast to the first foot. [கடை + கூழை + முரண்.]
கடைக்கூழைமோனை	கடைக்கூழைமோனை kada-k-kūla-moda; பெ.(n.) செய்யுளில் முதற்சீர் அல்லாத ஏனைய சீர்களில் மோனை வருவது; alliteration occurring in all the feet except the first foot. "சீறடிச் சிலம்பு சிலம்பொடு சிலம்ப" (யாப்.வி. ப. 160);. [கடை + கூழை + மோனை.]
கடைக்கூழையளபெடை	கடைக்கூழையளபெடை kada-k-küla-y-alabada: பெ.(n.) செய்யுளில் முதற்சீர் ஒழிந்த ஏனைய சீர்கள் அளபெடுத்து வருவது: elongation occurring in all the feet except the first foot. "விரிமலர் மராஅம் கராஅம் விராஅம்" (யாப்.வி.ப.161);. [கடை + கூழை + அளபெடை.]
கடைக்கூழையியைபு	கடைக்கூழையியைபு kadaikūlayiyaibu, பெ.(n.) செய்யுளில் கடைச்சீர் ஒழித்து ஏனைய சீர்கள் இயைந்து வருவது; concord occurring in all the feet except the last, "குயிலும் பாலும் ஆம்பலும் மொழியே"(யாப்.வி.ப.161); [கடை + கூழை + இயைபு.]
கடைக்கூழையெதுகை	கடைக்கூழையெதுகை kada-k-küla-y-edugai, பெ.(n.) செய்யுளில் முதற்சீர் ஒழித்து யேனைய சீர்களில் எதுகை வருவது; consonance occurring in all the feet except the first foot. "வான்கதிர் வடமலி தடமுலை மடவரல்" (யாப்.வி.ப.160);. [கடை + கூழை + எதுகை.]
கடைக்கொம்பு	கடைக்கொம்பு1 kadai-k-kombu, பெ.(n.) விலங்கின் அடிக்கொம்பு (வின்.);; stump of horn. [கடை + கொம்பு.] கடைக்கொம்பு2 kadai-k-kombu. பெ.(n.) ஏரியின் கோடியிலுள்ள கரை; the edge of tank-bund. "கீழ்க்கடைக்கொம்பு மேல மறுகாலுடைக்குதே" (குருகூர்ப்.31); [கடை + கொம்பு.]

கடைக்கொள்	கடைக்கொள்1 kadai-k-koilu-, 7 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. இறுதிவரைக் கொண்டிருத்தல்; to hold up to the end. 2. உறுதியாகக் கொள்ளுதல்; to have a determined will. "கடைக்கொண் டிருமின் றிருக்குறிப்பை" (திருவாச.45:4);. 3. பின் செல்லுதல்; to follow. 4. சேர்த்தல்; to join together, collect. "விறன்மறவரைக் கடைக் கொண்டு"(பு.வெ.2:6);. [கடை + கொள்.] கடைக்கொள்2 kadai-k-kos(lu)-, 16 செ.கு.வி.(v.i.) முடிவுபெறுதல்; to be finished, to come to an end. "ஆடலுங்கோலமு மணியுங் கடைக்கொள" (சிலப்.6:74);. [கடை + கொள்.]
கடைக்கொள்ளி	கடைக்கொள்ளி kagaj-k-kolli பெ.(n.) 1. கடைசியாக எரியும் கொள்ளி; last firebrand. 2. பெரும்பகுதி எரிந்து இறுதி (முனை);யில் எரியுங் கொள்ளிக்கட்டை, a burning firebrand of which major portion has been consumed. "குறத்திமாட்டிய வறற்கடைக்கொள்ளி" (புறநா.108);. 2. ஈமத்தீ; the funeral pyre. ம. கடக்கொள்ளி [கடை + கொள்ளி.]
கடைக்கோடி	கடைக்கோடி kadai-k-kodi, பெ.(n.) 1. அறக்கடைசி; the very last, utmost limit. அவன் கடைக்கோடியில் நின்றிருக்கிறான். 2. கடைசியாகப் பிறந்த பிள்ளை; the last child (சா.அக.);. கந்தன் தான் இவர்கள் வீட்டில் கடைக்கோடி (இ.வ.);. பட கடெகோடி [கடை + கோடி.]
கடைக்கோள்	கடைக்கோள் kadai-k-kol , பெ.(n.) 1. முடிவு பெறுகை; state of being concluded, finished. ished. "காமஞ் சான்ற கடைக்கோட் காலை"(தொல் பொருள்.கற்பி.51);. 2. தீதாகக் கருதுதல்; regardin a thing as an evil. [கடை + கோள்.]

கடைகட்டு-தல்	கடைகட்டு-தல் kadai-kattu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கடையை மூடுதல்; to shut up shop. 2. கோயில் வெளி மூடுதல்; to close the outer door of a temple 3. செயலை நிறுத்திவிடுதல்; to terminate, discon tinue a work, used depreciatingly, "அட கடைகட்டடா" (இராமநா.கிட்.8);. மறுவ ஏறக்கட்டு [கடை + கட்டு.]
கடைகண்ணி	கடைகண்ணி kadai-kanni, பெ.(n.) 1. கடை; shop கடைகண்ணிக்குப் போய்வர வேண்டும் (உ.வ.); 2. கடைத்தெரு; bazaar. கடைகண்ணியில்: திரியாதே (உ.வ.);. [கடை + கண்ணி. 'கண்ணி' மீமிசை மோனைச் சொல் முதற்சொல் பொருள் சுட்டியமரபினை மொழி.]
கடைகணி-த்தல்	கடைகணி-த்தல் kadai-kani, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) ஒதுக்குதல் (கருநா.);; to neglect க. கடைகணிக [கடை + கணி.]
கடைகயிறு	கடைகயிறு kadai-kayiru, பெ.(n.) தயிர்கடையும் மத்தினைச் சுழலச் செய்யும் கயிறு; cord used for turning a churn-staff. "யசோதையார் கரை கயிற்றாற் கட்டுண்கை" (சிலப்.17.முன்னிலைப்.1); ம. கடகயறு க.கடெகண்ணி. [கடை + கயிறு(வி.தொ.);.]
கடைகல்	கடைகல் kapal-kal, பெ.(n.) மரநங்கூரத்திற்குரியக (மீனவ.);; stone anchor. [கடை + கல்.]
கடைகழிமகளிர்	கடைகழிமகளிர் kadai-kali-magalir, பெ.(n.) பொதுமகளிர் (சிலப்.14:71);; prostitutes, lit. thos who immodestly step out their doors. மறுவ பொதுப்பெண்டிர் [கடை + கழி + மகளிர். வெளியில் எவ்விடத்தும் செல்லு விலை மகளிர்.]
கடைகாண்(ணு)-தல்	கடைகாண்(ணு)-தல் kadai-kān(nu)-, 13 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1, இறுதிவரை பார்த்தல்; to see upto end. 2. முழுவதுமாகப் பார்த்தல்; to see or study thoroughly. [கடை + காண்.]
கடைகாப்பாளர்	கடைகாப்பாளர் kadai-kappalar, பெ.(n.) கடைகாப்பாளன் பார்க்க; see kadai-kappalar. [கடை + சகாப்பு + ஆள் + ஆர். 'அர் 'உ.ப.ஈறு. கடை = வாயில். காப்பு = காவல்.]

கடைகாப்பாளன்	கடைகாப்பாளன் kadai-kappalar, பெ.(n.) 1. வாயில்காப்போன் (திவா.);; gate keeper. 2. நாட்டு எல்லைகாப்போன்; one who guards the border. மறுவ. கடைகாவலன் [கடை + காப்பாளன்.] பண்டை அரசர்க்கு உதவியாக இருந்த எண்பேராயத்தின் ஒரு பிரிவினராகிய கடைகாப் பாளர், நாடு காவல் அதிகாரிகளாவர்.
கடைகால்	கடைகால்1 kadai-kal, பெ.(n.) பால்கறக்கும் மூங்கிற்குழல் ஏனம்; bamboo tube, used as pail for milking. [குடைகால் → கடைகால்.] கடைகால்2 kadai-kal, பெ.(n.) 1. அணிகலக் கொக்கியின் ஓர் உறுப்பு (யாழ்.அக.);; a part in the clasp of an ornament. 2. அடிமானத்திற்குத் தோண்டும் குழி; foundation ditch. 3. கட்டடச் சுவரின் அடிப்பகுதி; foundation of building. 4. காலின் முனை (சேரநா.);; the toe. மறுவ அடித்தளம், அடிக்கால். க. கடகால் [குடைகால் + கடைகால்.]
கடைகாவலன்	கடைகாவலன் Kadaikavalan, பெ.(n.) வாயில் காப்போன்; gate keeper. "கண்டு கடை காவலர்கள் கழற"(சீவக. 2012); மறுவ. கடைகாப்பாளன் [கடை + காவலன்.]
கடைகூடு-தல்	கடைகூடு-தல் kada-kudu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) கைகூடுதல், எடுத்த செயலில் வெற்றி பெறல்; to meet with success; to be successful. 'கடை கூடாதிருக்கும் பொருள் யாவதும் இல்லை' (சிலப்.11:159,உரை);. [கடை + கூடு.]
கடைகெட்டமரம்	கடைகெட்டமரம் kagai-ketta-maram, பெ.(n.) கற்றேக்கு மரம்; racemed fish bone tree(சா.அக.);. [கடைகெட்ட = உதவாத. கடைகெட்ட + சமரம்.]
கடைகெட்டவன்	கடைகெட்டவன் kapal-kettava), பெ.(n.) கீழ்மகன்; low person. [கடைகெட்ட = பயன்படாத, உதவாத. கடைகெட்ட + அவன்.]

கடைகெடு-தல்	கடைகெடு-தல் kapal-kedu, 20 செ.கு.வி.(v.i.) மிக இழிவடைதல்; to reach the stage of grovelling wretchedness. 'கடைகெட்ட மூளிக்குக் கோபம் கொண்டாட்டம்' (பழ.);. [கடை + கெடு. கடை = இறுதி, முடிவு. கடைகெடல் = இறுதியாக முழுமையாகக் கெட்டுப்போதல்.]
கடைகேடு	கடைகேடு kadai-kedu, பெ.(n.) மிகு இழிவு; destitution, wretched condition. [கடை + கேடு. கடை = இழிவு.]
கடைகொள்(ளு)-தல்	கடைகொள்(ளு)-தல் kadai-kol(lu), 15 செ.கு.வி. (v.i.) முடிவுபெறுதல்; to be finished, to come to an end, "கடவுட் பீடிகைப் பூப்பலி கடை கொள" (மணிமே.7:121);. [கடை + கொள்.]
கடைகோல்	கடைகோல் kadai-kol. பெ.(n.) 1. கடைந்து தீயுண்டாக்கும் கோல் (வின்.);; stick used for producing fire by friction. 2. மத்து; churning rod. 3. பருத்தியைப் பிரித்தெடுக்கும் கருவி; a stick used for carding cotton. மறுவ, ஞெலிகோல், தீக்கடைகோல். ம. கடகோல்: க. கடெகோல். [கடை + கோல். கடை = கடைதல்.]
கடைச்சங்கம்	கடைச்சங்கம் kadai.c-cargam, பெ.(n.) கடைக்கழகம்; see kada-k-kasagam. [கடை + சங்கம். skt Saga. → த. சங்கம். கடை = இறுதி.]
கடைச்சரக்கு	கடைச்சரக்கு kadai.c-carakku, பெ.(n.) கடையில் விற்கப்படும் மூலிகை மருந்துச் சரக்கு; collection of medicinal seeds, herbals and roots sold in the bazaar. [கடை + சரக்கு.] கடைச்சரக்கு 64: அதிமதுரம், அதிவிடயம், அரக்கு, அரத்தை, ஏலக்காய், ஓமம், கடுக்காய், கடுக்காய்ப்பூ, கடுகு, கடுகுச்சிவலை (கடுகு ரோகிணி);, கருங்கொடிவேலி, கருஞ்சீரகம், கருப்புக்காய், கற்கடகசிங்கி, காட்டுச்சதகுப்பை, கார்போகவரிசி, கிச்சிலிக்கிழங்கு, கிராம்பு, குங்கிலியம், குங்குமப்பூ, குந்திரிக்கம், கூகைநீறு, கொத்துமல்லி, கொருக்கைப்புளி, கோட்டம், கோரோசனை, சடாமாஞ்சில், சதகுப்பை, சந்தனக்கட்டை, சாதிக்காய், சாதிபத்திரி, சித்திரமூலம், சிறுதேக்கு, சிறுநாகப்பூ, சிறுவாலுளுவை, சீரகம், சுக்கு, செஞ்சந்தனம், செவ்வாலம் (அ); நேர்வாளம், செவ்வியம், சேங்கொட்டை, தமாலபத்திரி, தாளிசபத்திரி, தான்றிக்காய், திப்பிலி, திப்பிலிமூலம், தூணிப்பிசின், நிலாவிதை, நெல்லிக்காய், பாக்கு, புளி, பெருங்காயம், மஞ்சள், மஞ்சிட்டி மரமஞ்சள், மான்மணத்தி (கஸ்தூரி);, மிளகு, மெழுகு, யானைத்திப்பிலி, வசம்பு, வாய்விளங்கம், வாலுளுவை, வெண்கடுகு, வெந்தயம் (சா.அக.);.
கடைச்சரி	கடைச்சரி kadai.c-cart, பெ.(n.) முன்கையின் வளை; (ஈடு,2.5:6);; the lowestbraceleton the fore-arm. [கடை + சரி - கடைச்சரி செறி → சரி.]

கடைச்சல்	கடைச்சல் Kaplaccal, பெ.(n.). 1. மரம் முதலியவற்றைக் கடைகை; turning on a lathe or a brazier's wheel. கட்டிலுக்கு கடைச்சல் கால் போடு (உ.வ.);. 2. எந்திரக் கடைசல்; turning work. 3. கடையப்பட்ட பொருள்; that which is turned on a lathe. கடைக்குச்சென்று கடைச்சல் வாங்கிவா (உ.வ.);. ம. கடச்சில்; க. கடெசலு. [கடை → கடையல் → கடைச்சல் 'அல்' தொ.பெ.ஈறு.]
கடைச்சல்மரம்	கடைச்சல்மரம் kagarccal-maram, பெ.(n.) கடைச்சற்பட்டை பார்க்க;see kadaiccar-pattai கடைச்சல் மரத்தால் செய்த கட்டில் கண்ணிற் கழகு. [கடை → கடைச்சல் + மரம்.]
கடைச்சலுளி	கடைச்சலுளி kapaccal-uli, பெ.(n.) கடையுங் கருவி (வின்.);; chisel ofturner orwood-engraver. ம. கடைச்சலுளி [கடைச்சல் + உளி.]
கடைச்சற்காரன்	கடைச்சற்காரன் kagaiccar-kāran, பெ.(n.) கடைச்சல்வேலை செய்வோன் (வின்.);; turner, [கடைச்சல் + காரன்.]
கடைச்சற்பட்டை	கடைச்சற்பட்டை kagaiccar-pattai, பெ.(n.) 1. கடைச்சலுளியின் சுற்றுக்கட்டை (C.E.M.);; turner's lathe. [கடைச்சல் + பட்டை.]
கடைச்சன்	கடைச்சன் Kaplaccan, பெ.(n.) கடைசிப்பிள்ளை (வின்.);; youngest child. [கடை → கடையன் → கடைச்சன்.]
கடைச்சாப்பாடு	கடைச்சாப்பாடு kadai.c-cappadu, பெ.(n.) உண்டிச்சாலை உணவு; meal prepared in hotel or mess. [கடை + சாப்பாடு.]

கடைச்சான்	கடைச்சான் Kadai ccan, பெ.(n.) கடைச்சன் பார்க்க;See kadaiccan. மறுவ. கடைக்குட்டி [கடைச்சன் → கடைச்சான்.]
கடைச்சி	கடைச்சி1 kadaicci பெ.(n.) வயலில் வேலை செய்தற்குரிய மருதநிலப்பெண் (திவா.);; woman of the agricultural tract who works in the field. ம. கடச்சி [கடையர் = களைபறிப்போர் , வயல் பணியாளர்களை → கடை → கடையன் → கடைச்சி என்பது வழக்கம்.] கடைச்சி2 Kadacci, பெ.(n.) 1. நெட்டி (மலை);; sola, pithy stemmed tropical swamp plant. 2. ஈழத்தலரி; cemetry flower (சா.அக.);. ம. கடச்சி [கிடைச்சி (இளமை,மென்மை); → கடைச்சி.] கடைச்சி3 Kadaicci, பெ.(n.) கடைசியாகப் பிறந்த பெண் (யாழ்.அக.);; the youngest girl of a family. [கடை + கடைச்சி.]
கடைச்சித்தாழை	கடைச்சித்தாழை kagaicci-t-tālai, பெ.(n.) பைந்தாழை; pine-apple. மறுவ. பறங்கித் தாழை (யாழ்ப்); [கிடைச்சி → கடைச்சி + தாழை.]
கடைச்செலவு	கடைச்செலவு kada-c-celavu, பெ.(n.) 1. வீட்டுக்கு வேண்டிய நுகர்வு (மளிகை);ப் பொருள்; groceries. கடைச்செலவிற்குக் காசில்லை (உ.வ.); 2. கடையில் வாங்கும் பொருள்களுக்கு ஆன செலவு; expenses incurred in buying groceries and sundries from bazaar. [கடை + செலவு.]
கடைசல்	கடைசல் kadasal, பெ.(n.) 1. கடைச்சல் பார்க்க;see kadaiccal. 2. மெருகிடுகை; polishing, enamelling. H. karăt. [கடை + கடைசல்.]
கடைசல்பிடி-த்தல்	கடைசல்பிடி-த்தல் kadaisalpidi, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) மரம் முதலியவற்றைக் கடையும்வேலைசெய்தல்; to turn in a lathe. [கடைசல் + பிடி. 'பிடி' து.வி.]

www.valluvarvallalarvattam.com 7111 of 19068.

கடைச்சிப்பு	கடைச்சிப்பு kadai.c-cippu, பெ.(n.) வாழைக் குலையின் கடைசிச்சீப்பு; last comb of a plantain bunch opp. to முன் சீப்பு (சேரநா.);. ம. கடச்சிப்பு [கடை + சசிப்பு.]
கடைசற்பட்டறை	கடைசற்பட்டறை kagaišar-pattara, பெ.(n.) கடைசல் வேலை செய்யுஞ் சாலை; turner's shop. [கடைசல் + பட்டறை.]
கடைசன்	கடைசன் kadaisan, பெ.(n.) கடையன் பார்க்க; see kagayari1. [களையன் + கடைசன்.]
சடைசார்	சடைசார்1 kagai-šār, பெ.(n.) 1. தொழில்; business, transaction. [கடை + சார்.] கடைசார்பான வணிகத் தொழில்முயற்சி.
கடைசார்	கடைசார்2 kagai-šār, பெ.(n.) புழக்கடை; backyard of house. [கடை + சார்-கடைசார். கடை = இறுதி, விட்டின் பின்புறம். சார் = சார்ந்தது.]
கடைசாரம்	கடைசாரம் kadai-saram, பெ.(n.) செயல்முடிவு: completion of a business. ம. கடசாரம் [கடை + சாரம்.]
கடைசாரி	கடைசாரி kadai-sari. பெ.(n.) கற்பென்னும் திண்மையிழந்தவள்; immoral woman; drab. [கடை + சாரி. கடை = இழிவு. சாரி = சார்ந்தவள். சார்+இ (உடைமை குறித்த ஈறு); ஒ.நோ. அவிசாரி (இழி.வழக்கு);.]
கடைசால்	கடைசால் kadai-sa|. பெ.(n.) கப்பலின் பின்பக்கம் (யாழ்ப்.);; stern of a vessel. [கடை + சால். சால் = நீட்சி, நீண்டஇருப்பிடம், இடம்.]
கடைசாலொதுக்கு-தல்	கடைசாலொதுக்கு-தல் kadai-sai-odukku 7 செ.கு.வி.(v.i.) கைவேலையை முடித்தல் (வின்.);; to finish the business in hand. [கடை + சால் + ஒதுக்கு.]

கடைசி	கடைசி1 kagaiši பெ.(n.) முடிவு; termination, conclustion, resolution. அமைச்சரின் சொற்பொழிவைக்கடைசி வரைக் கேட்டு மகிழ்ந்தேன். ம. கடசி; க.,குட.,து.,பட. கடே; பர்.கட; தெ.கடெபல; துட.கட்ச்; எருக். கடக்கோட்டு; Mar. Katee, kada. [குடு → (கடு); → கடை → கடைசி(மு.தா.96);.] கடைசி Kadasi, பெ.(n.) மருதநிலப்பணிப்பெண் (உழத்தி);; a maid servant in the farm. "கரியவாய் நெடியகட் கடைசிமங்கையர்"(சீவக.1249);. [கடைச்சி → கடைசி(மு.தா.103);.]
கடைசிப்பந்தி	கடைசிப்பந்தி kadasip-pandi, பெ.(n.) கடைப்பந்தி பார்க்க;see kagai-p-pandi. பட கடைஅத்தே [கடைசி+பந்தி.]
கடைசியர்	கடைசியர் Kaplasiyar, பெ.(n). மருதநிலப்பெண்கள்; women of agricultural tract. மறுவ.உழத்தியர் [கடைசி + அர் – கடைசியர். 'அர்' பலர் பாலிறு.]
கடைசெறி	கடைசெறி kadai-ser, பெ.(n.) கைவிரலணி (சிலப்..6:97,உரை);; finger ornaments; ring. [கடை + செறி. ஒ.நோ. தோட்செறி, காற்செறி.]
கடைசோரி	கடைசோரி kadai-sori, பெ.(n.) அப்பக்கடை; (சங்.அக.);; stall for selling appam. [கடை + சோரி. தொழில் → தோலி → சோலி(joli); → சோரி.]
கடைஞ்சன்	கடைஞ்சன் Kadaircan, பெ.(n.) கடைஞன் பார்க்க;see kadaiiap. "வேந்தனாம் புலைக்கடைஞ்சன்" (ஞானவா.காதி.16); [கடையன் → கடைஞன் → கடைஞ்சன்(கொ.வ);.]

கடைஞ்சாணி	கடைஞ்சாணி Kadaican, பெ.(n) கடைசியானது, that which is last or remotest. கடைஞ்சாணி வயல் (நெல்லை);. மறுவ. கடைக்கோடி [கடை + சாணி. சேண் → சாண் → சாணி.]
கடைஞன்	கடைஞன் kadaran, பெ.(n.) 1. மருதநிலத்தவன் (திவா.);; man of the labouring caste in an agricultural tract. 2. இழிந்தோன்; low person, "இப்படித்தாகிய கடைஞ ரிருப்பினின்" (பெரியபு. திருநாளை.11); 3. குணக்கேடன்; man of mean character. [களை → களைஞன் → கடைஞன்.] களைஞன் = நிலத்தில் களை எடுக்கும் தொழிலாளி. கடையன், கடைஞன் என்னும் பெயர்கள் இழிவுசுட்டியனவல்ல; செய்யும் தொழில்சுட்டியவை. கடையர் மன்னரால் மதிக்கப்பட்டுச் சிறப்புப் பட்டங்களும் பெற்றமையின் பட்டங்கட்டி, நீட்டரசன் என்றும் அழைக்கப்பட்டனர்.தென்னகக் குலம்,குக்குலம்தொடர்பாக ஆய்ந்த எட்கார் தரசடன் இக்குலத்தினர் வேட்டுவர், சாணாரினும் உயர்ந்தவராக வாழ்ந்ததைக் குறிப்பிடுகிறார். எனவே குலத்தால் கடைப்பட்டவர் எனக் கூறப்படுவது முறையன்று. கடைஞர் [கடையர்] வயலில் களை பறிக்கும் உழவுத்தொழில் சார்பினர் என்பது, "கொண்டைக் கூழைத் தண்டழைக் கடைசியர் சிறுமா நெய்தல் ஆம்பலொடு கட்கும் மலங்குமிளிர் செறுவின்"...[புறநா.61:1,3.] என்னும் புறப் பாடலாலும் போதரும். சொற்பிறப்பு அறியாததால் நேர்ந்த பிழைபாடு குறிப்பிட்ட தொழிலாளரைத் தாழ்வாகக் கருத இடந் தந்து விட்டது.
கடைத்தடம்	கடைத்தடம் kadai-t-tadam, பெ.(n). வாயில் (வின்.);; gate way. [கடை + சதடம் → கடைத்தடம். கடை = கடைவாயில். தடம் = அகன்ற வழி.]
கடைத்தரம்	கடைத்தரம் kadai-t-taram, பெ.(n.) கீழ்த்தரம் lowest grade; worst of its kind. [கடை + தரம். கடை = இழிவு. 'தரம்' சொ.ஆ.ஈறு. ஒ.நோ. நிலைத்தரம். படித்தரம். செந்தரம்.]
கடைத்தலை	கடைத்தலை kada-t-talai, பெ.(n.) கடைத்தலைவாயில் பார்க்க; see kadai-t-talai. Vayil "கடைத்தலை சீய்க்கப் பெற்றாற் கடுவினை களையலாமே" (திவ்.திருவாய்.10.2:7);. [கடை + தலை.]
கடைத்தலைவாயில்	கடைத்தலைவாயில் kadai-t-talai-vayil, பெ.(n.) புறத்தலை வாயில் (யாழ்ப்);; outer gate, outer court. [கடை + தலை + வாயில்.]

கடைத்திண்ணை	கடைத்திண்ணை kada-t-tra, பெ.(n.) அங்காடியின் வெளித் திண்ணை (சேரநா.);; the outer veranda of a shop. [கடை + திண்ணை.]
கடைத்தும்	கடைத்தும் kagattum, இடை. (part.) ஒரு வினையெச்ச ஈறு; even, when or where, although, used as an adverbial suffix. "பல நல்ல கற்றக்கடைத்தும் மனநல்லர் ஆகுதல் மாணார்க் கரிது." (குறள்,823);. [கடை → அக்கடைத்தும்.]
கடைத்தெரு	கடைத்தெரு kadai-t-teru, பெ.(n.) அங்காடிகள் அமைந்த தெரு; a street having shops, market Street, bazaar road. [கடை + தெரு.]
கடைத்தேற்றம்	கடைத்தேற்றம் kadai-t-teram, பெ.(n.) ஈடேறுகை; rescue, deliverance, Salvation. [கடை + தேற்றம்.]
கடைத்தேற்று-தல்	கடைத்தேற்று-தல் kada-t-terru-, 5.செ.கு.வி.(v.i.) ஈடேற்றுதல்; save, redeem. இந்தஇக்கட்டிலிருந்து நீதான் கடைத்தேற்ற வேண்டும் (கிரியா.);; [கடை + தேற்று.]
கடைத்தேறு-தல்	கடைத்தேறு-தல் kadai-t-teru-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. ஈடேறுதல்; to be saved, to be rescued, to pull through difficulties. 2. நிறைவடைதல்; to be fulfilled (கரு.நா.);. 3. வீடுபேறடைதல். attaining paradise. தெ.கடதெரு [கடை + தேறு - கடைத்தேறு. கடை = இறுதி, முழுமை. கடைத்தேற்றல் = முழுமையாகத் தோன்றுதல்.]

கடைத்தொழில்	கடைத்தொழில்1 kapal-t-tolil, பெ.(n) பொன்மாலை யாகச் செய்யப்படும் அணிகலன்களில் இரு தலைப்பிலும் அமைக்கப்பெறும் சுரை வேலைப் பாடு; ornamental work. "நெல்லிக்காய் முத்து நூறும் கடைத்தொழில் இரண்டும் இவை கோத்த நூலும் உள்பட" [கடை + தொழில் – கடைத்தொழில். கடை = இறுதி எல்லை, விளிம்பு.] கடைத்தொழில்2 kada-t-tolil பெ.(n.) பதக்கத்தின் உறுப்பு; a part of a pendant. பதக்க மாலை (1); னால் நாயககண்டம் (9); அருகுகண்டம் (6); கடைத்தொழில் (2); (S.I.I.viii. 53);. [கடை + தொழில்.] கடைத்தொழில்3 kadai-t-tolil, பெ.(n.) கடைசல் வேலை (தெ.இ.கோ.சா.Vol.iii.Part-II);, fret. [கடை + தொழில் – கடைத்தொழில். கடை → கடைசல்.] கடைத்தொழில்4 kadai-t-tolil, பெ.(n.) ஏதமிகுந்த, நலக்கேடான பணிகள்; hazardous occupations. தொழில்
கடைதலை	கடைதலை kapai-tala. பெ.(n.) முடிவும் முதலும்; end and beginning. [கடை + தலை.]
கடைதலைப்பாடம்	கடைதலைப்பாடம் kadai-talai_p-padam, பெ.(n.) தலைகீழாகப் பாடம் பண்ணுதல்; reciting a lesson perfectly in any order. மறுவ. நெட்டுரு, மனப்பாடம், காதலைப்பாடம் (கொ.வ.);. [கடை + தலை + பாடம். முடிவிலிருந்து முதல்வரை தலைகீழாக மனப்பாடம் செய்யும் திறன்.]
கடைதலைப்பார்-த்தல்	கடைதலைப்பார்-த்தல் kadai-talai_p-par, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. ஆராய்ந்து அறிதல்: thorough investigation, 2. உச்சி முதல் உள்ளங்கால் வரைக்கும் ஆராய்தல்; thorough examination of the body (சா.அக.);. [கடை + தலை + பாத்.]
கடைதலைப்பூட்டு	கடைதலைப்பூட்டு kadai-talai_p-pittu, பெ.(n.) பூட்டுவிற் பொருள்கோள்; a poetical construction in which the last nominal gets connected with the first word to disclose proper meaning. [கடை + தலை + பூட்டு.] பாட்டின் இறுதிச் சொல் முதற் சொல்லோடு இயைந்து பொருள்கொள்ள இடந்தருவது. இதில் கடையும் தலையும் இயைந்து பொருள் தருவதால் கடைதலைப்பூட்டு என வழங்கலாயிற்று. எ.டு. 'திறந்திடுமின் தீயவை பிற்காண்டும் மாதர் இறந்துபடிற் பெரிதாம் எதம்-உறந்தையர்கோன் தண்ணார மார்பின் தமிழ்நர் பெருமானைக் கண்ணாரக் காணக் கதவு (முத்தொள்.85);

www.valluvarvallalarvattam.com 7116 of 19068

கடைதலைவிற்பூட்டு	கடைதலைவிற்பூட்டு kagai-talai-virpūstu, பெ.(n.) கடைதலைப்பூட்டு பார்க்க;see kadai-talaip-puttu. [கடை + தலை + வில் + பூட்டு.]
கடைதிறப்பு	கடைதிறப்பு kada-tirappu, பெ.(n.) 1. கதவுதிறக்கை; opening a door. "கந்தங் கமழுங் குழல்கடை திறவாய்" (திருவா.18:3);. 2. போர்முடித்துத் திரும்பும் போர்வீரனை வாழ்த்தி வெற்றியைப் போற்றுவதான பரணி இலக்கியத்தின் உறுப்புகளுள் ஒன்று; a part in Parani literature which praises the eulogy of the warrior returning home in triumph. "கடவுள் வாழ்த்துக் கடைதிறைப் புரைத்தல்"(இலக்.வி.839);. [கடை + திறப்பு. கடை + வாயிற்கதவு.கடைதிறப்பு = வாயில் திறத்தல்.] போர்வயிற் பிரிவு முடிந்து காலம் தாழ்த்தித் திரும்பிய தலைவனிடம் ஊடிய தலைவி, கதவடைத்திருப்பாள். போர்ச் சிறப்பைத் தலைவன் பாடக்கேட்டு மகிழ்ந்து கதவைத் திறப்பதாகக் கற்பனை கொண்டு பாடப்பட்டதால் இப்பகுதி கடைதிறப்பு எனப் பெயர் பெற்றது. மகளிரின் தன்மைகள் அழகுறக் கூறி விளிக்கும் திறம் சிறப்புடைத்து.
கடைதுடிப்பு	கடைதுடிப்பு kadai-tudppu, பெ.(n.) செய்யுளினீற்றடி சிறந்து நிற்கை; sonority of the last line of a stanza. "சீர்தளை விகற்பம் பொருந்திநன்னீ தியாய் கடைதுடிப்பாய்" (திருவேங்.சத.56);. [கடை + துடிப்பு.]
கடைநன்	கடைநன் kadainan, பெ.(n.) கடைசல் வேலை செய்வோன்; turner, "கோடுபோழ் கடைநரும் திருமணி குயினரும்"(மதுரைக்.511);. [கடை + நன்.]
கடைநாள்	கடைநாள் kadai-nail, பெ.(n.) 1. கடைசிநாள்; the last day. "கார்தளி பொழிந்த வார்பெயற் கடை நாள்" (அகநா.139:5);. 2. இறக்கும் நாள்; the last day of one's life. "கடைநா ளிதுவென் றறிந்தாரு மில்லை" (கலித்.12);. 3. ஊழிக்காலம்; the last day of the world. 4. தொழுபஃறி(ரேவதி); நாண்மீன்; the 27th naksatra, from its being the last asterism. [கடை + நாள். கடை = கடைசி.]

கடைநிலை	கடைநிலை1 kapal-nilai, பெ.(n.) 1. புறவாயில்: outergate. 2. முடிவு; end, "கால்கோள் விழவின் கடைநிலைசாற்றி (சிலப்.5:144); 3. இறுதி (விகுதி); (வின்.);; ending. 4. சான்றோர் தம்வரவினைத் தலைவற்குணர்த்துமாறு வாயிலினின்று கடை காவலர்க்குக் கூறுதலாகிய புறத்துறை; theme of the poet who comes from a long distance resting awhile, to remove the discomforts of his tiresome journey, at the outer-gate of the residence of a patron or chief, while sending in the gate-keeper to announce his (poets); arrival to the chief. "சேய்வரல் வருத்தம் விட வாயில் காவலர்க் குரைத்த கடைநிலையானும்" (தொல்,பொருள்.90);. 5. ஒரு சிற்றிலக்கியம் (தொல்.பொருள்.90);; poem on the kadai-nila; theme. [கடை + நிலை.] கடைநிலை2 kagai-nilai, பெ.(n.) இறுதி; last grade. [கடை + நிலை.]
கடைநிலைக்கேடு	கடைநிலைக்கேடு kagai-nilai-k-kēgu, பெ.(n.) சொல்லின் இறுதி நிலை கெடுதல்; loss of final letter or endings. [கடை + நிலை + கேடு.]
கடைநிலைத்தீவகம்	கடைநிலைத்தீவகம் kagai-nilai-t-tivagam, பெ.(n.) பாட்டின் இறுதிக்கண் நிற்கும் சொல்லானது பல விடங்களிலும் சென்று பொருள் விளக்கும் தீவக அணி வகை (தண்டி.38, உரை);; figure of speech in which a word that is used at the end of a verse throws light upon, andis therefore considered to, be understood in, the other parts of the same. [கடை + நிலை + தீவகம்.] "துறவுளவாச்சான்றோரிளிவரவுந்துய பிறவுளவாஆன்றுவாவூனும்-பறைகறங்கக் கொண்டானிருப்பக் கொடுங்குழையாடெய்வமு முண்டாக வைக்கற்பாற்றன்று" இதில் "கடைநிலை வைக்கற்பாற் றன்றுக என்பது இளிவரவு முதலியவற்றோடுசென்றியைந்து பொருள் கொண்டமையான் கடைநிலைத் தீவகம்.
கடைநிலையெழுத்து	கடைநிலையெழுத்து kapal-nilay-eluttu, பெ.(n.) சொல்லின் ஈற்றெழுத்து (வின்.);; final letter of a word. [கடை + நிலை + எழுத்து.]

கடைநீர்	கடைநீர்1 Kadai-nir, பெ.(n.) கடைசியாகவுள்ள நிலத்திற்குப் பாய்ச்சுந் தண்ணீர் (S.I.I.iii,287);; water taken to a field which is to be irrigated last, opp. to talai-nir. [கடை + நீர்.] கடைநீர்2 kadai-nir. பெ.(n.) 1. இறுதிக் காலத்தில் கடைக்கண்ணில் ஒழுகும் நீர்; lasttears. 2. கடைசி யாகச் சேரும்; the fluid collected at the end in the process of distillation (சா.அக.);. [கடை + நீர்.]
கடைநோய்	கடைநோய் kadai-noy, பெ.(n.) மூப்பியல் நோய்; the senile disease. [கடை + நோய்.]
கடைநோட்டம்	கடைநோட்டம் kagas -nŏttam, பெ.(n.) 1. ஓரக்கண்ணால் நோக்கல்; side glance. 2. இறுதியாகப் பார்த்தல்; last sight. க. கடெநோட [கடை + நோட்டம்.]
கடைப்படி	கடைப்படி Kadappadi, பெ.(n.) மிகச்சிறிய எடை அலகு; lowest unit of mass. [கடை + படி.]
கடைப்படு-தல்	கடைப்படு-தல் kagappadu-, 18 செ.கு.வி.(v.i.) 1. இழிவாதல்; to be inferior, to be lowest in quality or estimation, to sinkinto insignificance. "காணிற் கடைப்பட்டான் என்றிகழார்" (நாலடி.136);. 2. நிறை நிறைவேறுதல்; to be fulfilled, accomplished. "கன்றா நினைப்பது கடைப்படுதன் முன்னே" (இரகு.அயனு.38);. க. காடவடு, கடெபடு தெ.கடிபோவு(வழிதல்);. [கடை + படு.]
கடைப்படுதானம்	கடைப்படுதானம் kaga-p-pagu-tānam, பெ.(n.) கைம்மாறு கருதும் கொடை ; charity with a motive, such as that which is given for the sake of a return orthrough force considered as a very inferior kind of benevolence. [கடை + படு + தானம். கடை = இழிவு. கொடு → கொடை.] தலை, இடை, கடை என மூவகைக் கொடையுள் கேட்காமல் தருவது தலைக் கொடை, கேட்டுத் தருவது இடைக்கொடை, அச்சம் காரணமாகத் தருவது கடைக்கொடையாம். அரசனுக்கும் வலியவர்க்கும் தீங்கு விளைவிப் போருக்கும் அச்சம் காரணமாக வழங்கும் கொடையின் இழிவைக் கருதி கடைக்கொடை என்றனர். இதை வடநூலார் "பயதத்தம்" என்பர்.

கடைப்பல்	கடைப்பல் kadaip-pail, பெ.(n.) கடைசியாக முளைக்கும் பல்; the last molar tooth on either side of each jaw (சா.அக.);. [கடை + பல்.]
கடைப்பலகை	கடைப்பலகை1 kagai-p-palagai, பெ.(n.) அணிகலன்களின் முனைகளை இணைக்கும் தகடு; hook which joins the two ends of an ornament. [கடை + பலகை.] அணிகலன்களின் கடைக்கொக்கி தட்டையாக இருப்பதால் பலகை எனப்பட்டது. கடைப்பலகை2 kadaip-palagai, பெ.(n.) கட்டு மரத்தின் இறுதியில் அமைந்த திசை திருப்பும் பலகை; rudder, helm. [கடை + பலகை.] கடைப்பலகை3 Kadaippaagai, பெ.(n.) கடையை மூடும் பலகை; separatedwoodenplanks which are used to close petty shops. [கடை + பலகை.] சிறு கடைகளை அடைப்பதற்கு நெடுக்கு வாட்டில் கதவு நிலையின் மேற்சரத்திலும் கீழ்ச்சரத்திலும் பலகை நகரும் பாங்கில் குடைந்த குழிவுகளில் பொருத்தும் நெடும் பலகைகள். இக் கதவுப் பலகைகளுக்கு நெட்டிரும்புப் பட்டையை இடையாகக் கொண்டிகளில் மாட்டிப் பூட்டுவர்.
கடைபரப்பு-தல்	கடைபரப்பு-தல் kadaiparappu, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கடையில் பொருள்களைப் பரப்பி வைத்தல் (வின்.);; to display of goods in a shop. 2. ஒரு செயல் செய்யும்பொழுது அது பார்ப்பவர்களுக்குப் பெரிதாகத் தோன்றுமாறு பலவற்றையும் பரப்பி வைத்தல்; to make a show, to exhibit one's work in an attractive manner with intent more or less to deceive. [கடை + பரப்பு. கடை = அங்காடி.]
கடைப்பாட்டம்	கடைப்பாட்டம் kagai-p-pāttam, பெ.(n.) 1.விளைச்சல் ஆண்டின் இறுதிப் பருவம்; last season for cultivation. 3. ஒருவகை வரி; a kind of tax. "இறை நீக்கி நின்ற கடைப்பாட்டத்தால் வந்த கடமை" (தெ.கல்.தொ.8.கல்.288);. [கடை + பாட்டம். பாட்டம் = பருவகால விளைவு.]

கடைப்பாடு	கடைப்பாடு1 kadaip-padu, பெ.(n.) தீர்மானம்; determination. [கடை + பாடு. படு → பாடு. இறுதியாக வரவுபெற்றது. முடிவுசெய்யப்பெற்றது.] கடைப்பாடு2 Kadappadu, பெ.(n.) இழிவு interiority [கடை + பாடு. படு → பாடு. கடை = இழிவு. பகுதிப்பொருள் ஈறு. ஒ.நோ. செயற்பாடு.] கடைப்பாடு3 kadaip-padu, பெ.(n.) இறுதியாய் வலையிற் கிடைக்கப்பெற்ற மீன் (தஞ்சை);; fish obtained last in the net. [கடை + (படு); பாடு. படுதல் = வலையிற் படுதல்.] கடைப்பாடு kaḍaippāḍu, பெ. (n.) நிலங்கள்; lands. இரண்டு கடைப்பாட்டாலும் கொல் லையும் குளமும் விளைநிலமும் உள்பட வந்த நிலம்" (SII, viii,716);. [கடை+பாடு]
கடைப்பான்மை	கடைப்பான்மை kagai-p-pāṇma, பெ.(n.) இழிதன்மை; inferior kind, lowest class or grade. "பண்ணாள் மறுத்துப் புரிதல் கடைப்பான்மையதே" (கந்தபு. காமதகன:45);. [கடை + பான்மை.]
கடைப்பிடி	கடைப்பிடி1 kadaippidi, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) உறுதியாகப் பற்றுதல்; to hold firmly to the end; to have an unwavering faith in "நன்மை கடைப்பிடி" (ஆ.சூ.);. 2. தெளிவுறவறிதல்; to ascertain clearly, know certainly, understand correctly "அற்றதறிந்து கடைப்பிடித்து மாறல்ல துய்க்க" (குறள்,944);. 3. மறவாதிருத்தல்; to remember, bear in mind; to be grateful for as benefits. "மற்றதன் கள்ளங் கடைப்பிடித்த னன்று" (நாலடி.20);. 4. சேர்த்து வைத்தல்; to accumulate, provide. "வாழ்க்கைக்கு வேண்டும் பொருள்களை யறிந்து கடைப்பிடித்தலும்" (குறள்,51,உரை);. 5.மேற்கொள்ளுதல்; observe (mourning, etc.); தலைவருக்கு இன்று துக்கநாள் கடைப்பிடிக்கப் படுகிறது (உ.வ.); [கடை + பிடி - கடைப்பிடி. (இறுதிவரை பின்பற்றி வருதல், அதில் தளராமை.] கடைப்பிடி2 Kadaippid, பெ.(n.) 1. உறுதி; determination, resolve. "அரச ருள்ளும் அறங்கடைப் பிடித்த செங்கோல்" (அகநா.338:3);. 2. தேற்றம் (திவா.);; certainty, established truth.

கடைப்பிடிப்பு	கடைப்பிடிப்பு kadaippidippu, பெ.(n.) இறுதிவரை பின்பற்றுகை; to be followed till the end. [கடை + பிடிப்பு. கடை → கடைசி = இறுதிவரை.]
கடைப்பிறப்பு	கடைப்பிறப்பு kadaippirappu, பெ.(n.) கீழ்ப்பிறப்பு; low birth. [கடை + பிறப்பு. கடை = கீழ்.]
கடைப்புணர்முரண்	கடைப்புணர்முரண் kadaippunar-muram, பெ.(n.) கடைமுரண் பார்க்க;see kada-muran. [கடை + புணர் + முரண்.]
கடைப்புணர்வு	கடைப்புணர்வு kadaippunarvu, பெ.(n.) அணிகலன்களின் கொக்கி (வின்.);; clasp, hasp. [கடை + புணர்வு. கடை = கடைசி.]
கடைப்புத்தி	கடைப்புத்தி Kadaipputi, பெ.(n.) 1. முட்டாள்தனம்; stupidity. 2. பின்னறிவு; after thought, as folly. [கடை + புத்தி.] வ. புத்தி → த. அறிவு.
கடைப்புளி	கடைப்புளி Kadaippuli, பெ.(n.) செயலை முடிக்கும் துணிவு, தோற்றம், மறவாமை; capacity to complete an action.
கடைப்பூ	கடைப்பூ kadai-p-pu, பெ.(n.) நிலத்தின் கடைசிப் போகம் (S.11.Vol.II.117);; last crop. [கடை + பூ.]
கடைப்பூட்டு	கடைப்பூட்டு kadai-p-pittu, பெ.(n.) கடைப்புணர்வு பார்க்க (வின்.);; see kadai-p-punarvu. [கடை + பூட்டு.]
கடைப்பூண்	கடைப்பூண் kadai-p-pun, பெ.(n.) 1. அணிகலனின் மூட்டுவாய் (நாமதீப.);; clasp of ornaments. 2. உலக்கையின் முனையில் பொருத்தப்படும் மாழை (உலோகம்); வளையம்; ferrul. [கடை + பூண். கடை = துணி]

கடைப்போக்குநிலம்	கடைப்போக்குநிலம் kaga-p-põkku-nilam, பெ.(n.) ஏரிப்பாய்ச்சலுக்குத் தொலைவிலுள்ள நிலம்; landat the far end of the irrigation channel, opp. to உள்ளடி நிலம். [கடை + போக்கு + நிலம்.]
கடைப்போலி	கடைப்போலி kadaip-poli , பெ.(n.) சொல்லிறுதியில் ஓர் எழுத்திற்கு மாற்றாக அமையும் மற்றோர் எழுத்து; variant form of letter or syllable occuring at end of the words. [கடை + போலி.] பொருள் மாற்றம் ஏற்படுத்தாமல் ஒரு சொல்லின் இறுதியில் நிற்கும் ஓர் எழுத்துக்கு மாற்றாக மற்றோர் எழுத்து அமைவது கடைப்போலியாகும். [எ.டு] சாம்பல்-சாம்பர், பந்தல் - பநதா.
கடைபொறுக்கி	கடைபொறுக்கி Kadaiporukki, பெ.(n.) எச்சிற் பொறுக்கி (நாஞ்.);; one who lives by poking up leavings of food. [கடை + பொறுக்கி.]
கடைபோ-தல்	கடைபோ-தல் kadai-p-podu, 8 செ.கு.வி. (v.i.) 1. முற்றுப்பெறுதல்; to end, terminate, conclude, be fulfilled. "யாஅர் கடைபோகச் செல்வ முய்த்தார்" (நாலடி.119);. 2. நிலைநிற்றல்; to endure to the end. "வனப்பும் பொலிவுங் கடைபோகா" (குளா.அரசி 337);. [கடை + போ.]
கடைபோடு	கடைபோடு1 kadaipodu-, 20 செ.கு.வி.(v.i.) 1. வணிகந் தொடங்குதல்; to set up a shop 2. திருவிழா போன்றச் சிறப்புக் காலங்களில் தற்காலிகக் கடை அமைத்தல் to setup a temporary shop. மறுவ, கடைவைத்தல் [கடை + போடு.] கடைபோடு2 kadai-podu, 20 செ.கு.வி.(v.i.) வம்பளத்தல்; to indulge in useless talk. [கடை + போடு.]

கடைமடக்கு	கடைமடக்கு kadai-madakku, பெ.(n.) நான்கடி ஈற்றிலும் ஒரே சொல் மடங்கி வரும் சொல்லணிவகை (தண்டி.94 உரை);; a mode of constructing verse in which words apparently similar in sound but different in meaning are repeated at the end of each line. [கடை + மடக்கு.] எ.டு. சொன்ன நாளிது கரும்பிமிரிதழிபொன்கால மின்னுவாள்.விட வில்வளைத் துன்றிய கால இன்ன கார்முகிலினமிருண்டெழுதரு கால மன்னர் வாரலர்தான் வருமயின்மருங்கால" (தண்டி.95, உரை மேற்.); மடக்கு - (யமகம்); - வந்த சொல்லே வந்து வேறுபொருளைத் தருவது. கடைமடக்கு kaḍaimaḍakku, பெ.(n.) ஈற்றடி சொல் அல்லது தொடர் அடுத்த அடியிலும் தொடர்வது; repetition of word or phrase in prosody. [கடை+மடக்கு]
கடைமணி	கடைமணி1 kadai-mani, பெ.(n.) 1. ஆராய்ச்சி மணி, bell hung outside the gate of the King's palace so that any one who had a grievance to be redressed might pull and ring to obtain the kings audience. "வாயிற்கடைமணி நடுநா நடுங்க" (சிலப்.20:53);. 2. வேல் முதலியவற்றின் அடிப்பகுதி: handle.ofaspear. "எஃகங்... கடைமணிகாண்வரத் தோன்றி (களவழி,19);. 3. பரவ மகளிர் கையணி வகை bracelet of Parava women. 4. காளையின் கழுத்தில் கட்டும் மணி (சேரநா.);; bell tied to the neck of a bullock 5. தாலியுடன் சேர்த்தணியும் மணி; bead attached to the tali. "கட்டின தாலிக்குக் கடைமணி யில்லாதது போய்" (பஞ்ச.திருமுக.1332);. ம. கடமணி [கடை + மணி.] மணியை ஒலித்துத் தனக்குற்ற ஏதத்தை வேந்தனின் ஆராய்ச்சிக்கு [விசாரணைக்கு]க் கொணர்ந்தமையால் ஆராய்ச்சிமணி எனப்பட்டது. இது தலைவாயிலில் இருந்தமையால் கடைமணி எனப்பட்டது.
கடைமரம்	கடைமரம் kadai-maram, பெ.(n.) 1. கடைசற்பட்டை (வின்.);; turning lathe. 2. வெண்கல ஏனம் செய்வோர் மண்ணைக் கொண்டு உருவாக்கும் கரு அமைப்பிற்குப் பயன்படுத்தும் தடி (சேரநா.);; turning pole, a kind of wooden lathe used by braziers for shaping earthen crucibles. ம. கடமரம் [கடை + சமரம்.]

கடைமருந்து	கடைமருந்து kadai-marundhu, பெ.(n.) 1. கடைச் சரக்கு பார்க்க;see kadai-c-carakku. 2. கடையில் விற்கும் ஆயத்த மருந்து: prepared or ready made medicine sold in the bazaar. 3. கடையில் விற்கும் பசுமூலி; green herbs sold in bazaars. (சா.அக.); [கடை + மருந்து.]
கடைமாணாக்கர்	கடைமாணாக்கர் kagai-mānākkar, பெ.(n.) கற்கும் திறனில் மூன்றாம் நிலை மாணாக்கர்; the last of the three grades of students. "அன்னர் தலையிடை கடைமா ணக்கர்" (நன்.38);. [கடை + மாணாக்கர். கடை = கடைசி.]
கடைமீன்	கடைமீன் kadai-mi, பெ.(n.) இருபத்தேழாவது நாண்மீன் (தொழுபஃறி-ரேவதி);; The 27th naksatra from its being the last of the asterisms. [கடை + மீன். கடை = கடைசி.]
கடைமுகம்	கடைமுகம்1 kadai-mugam, பெ.(n.) 1. தலைவாயில்; gateway, entrance. "ஆங்கட் கதுமென கடவுட் டோன்றிக் கடைமுகங் குறுக"(சீவக.124);. 2. துலை(ஐப்பசி); மாதத்து இறுதிநாள்; last day of the month Aippa si. [கடை + சமுகம்.]
கடைமுதல்	கடைமுதல் kadai-mudal, பெ.(n.) ஒரு பாடலின் இறுதிச் சொல் அல்லது எழுத்து அடுத்த பாடலின் முதற் சொல்லாக அல்லது எழுத்தாக வரும் பாடல்வகை (அந்தாதி);; poem in which the last letter syllable or foot of the last line of one stanza is identical with the first letter, syllable or foot of the succeeding stanza, the sequence being kept on between the last and the first stanza of the poem as well. மறுவ ஈறுதொடங்கி [கடை + முதல்.]
கடைமுரண்	கடைமுரண் kadai-muran, பெ.(n.) அடிதோறும் இறுதிச் சீர்க்கண் சொல்லினும் பொருளினும் மறுதலைப்படத் தொகுக்குந் தொடை (யாப்.வி.39);; a mode of constructing verse in which the last foot of each line contains words conveying opposite meanings. [கடை + முரண்.] எ.டு. "கயல் மலைப்பன்னகண்ணிணை கரிதே' தடமுலைத் தவழும் தனிவடம் வெளிதே நூலினும் நுண்ணிடை சிறிதே ஆடமைத் தோளிக்கல்குலோபெரிதே"(யா.கா.40மேற்);.
கடைமுழுக்கு	கடைமுழுக்கு kadai-mulukku, பெ.(n.) துலை (ஐப்பசி); மாதத்துக் கடைநாளன்று மயிலாடுதுறையி லோடுங் காவிரியில் நீராடுகை (இ.வ.);; bathing in the cauvery at Mailadudurai, on the last day of the month Tulai (Appaci);. [கடை + முழுக்கு.]

கடைமுள்ளந்தண்டு	கடைமுள்ளந்தண்டு kadai-mபlantandu, பெ.(n.) முதுகின் முள்ளந்தண்டின் கீழ்ப்பகுதி; the last portion of the spinal column, comprising the five vertebrae (சா.அக.);. [கடை + முள் + அம் +தண்டு – கடைமுள்ளந்தண்டு. 'அம்' சாரியை.]
கடைமுள்ளெலும்பு	கடைமுள்ளெலும்பு kadai-muelumbய. பெ.(n.) முதுகின் வரிசையில் கடைசியாக உள்ள எலும்பு; the lowest and the last part of the terminal vertebrae at the sacrum (சா.அக.);. [கடை + முள் + எலும்பு.]
கடைமுளை	கடைமுளை kapal-mulai, பெ.(n.) நுகத்தடியின் இரு முனைகளிலும் இடப்படும் குச்சி, wooden pin at either either end of a yoke. [கடை + முளை.]
கடைமுறி-தல்	கடைமுறி-தல் kadai-muri, 4 செ.கு.வி.(v.i.) வணிகத்தொழிலழிதல்; to fail in business. [கடை + முறி. கடை = வணிகம்.]
கடைமுறை	கடைமுறை1 kapal-mura, பெ.(n.) இழிந்த நிலை; meanest condition. "கடைமுறை வாழ்க்கையும் போம்" (திவ்.திருவாய்.9.19); [கடை + முறை.] கடைமுறை2 kadai-mura, பெ.(n.) முடிவில்; at last "கடைமுறை தான்சாந் துயரம் தரும்" (குறள்,792);. [கடை + முறை.]
கடைமை	கடைமை kagaimai பெ.(n.) கீழ்மை; meanest condition. "கையாற் கடைமைத் தலைநின்றான்" (பெரியபு.சண்டேசுர.50);. க. கடமெ, கடிமெ து. கடமெ தெ. கடம. [கடை + கடைமை.]
கடைமோர்	கடைமோர் kadai-mar, பெ.(n.) கட்டித்தயிரைக் கடைந்தபின் நீராளமாக நிற்கும் மோர்; churned butter milk. துட. கற்மொற் [கடை + மோர். கடை = கடைதல்.]

கடைமோனை	கடைமோனை kadai-moral, பெ.(n.) அடிதோறும் கடைச்சீரின் முதலெழுத்து ஒன்றிவரத் தொடுக்கும் மோனைத் தொடை (யாப்.வி.39);; a mode of constructing verse in which the initial letters of the last foot of each line are the same or assonant. [கடை + மோனை. கடை = கடைசி.] எ.டு. வளரிளங்கொங்கை வான்கெழுமருப்பே, பொறிவண் டோதியிற்பாடுமாமருளே வாணுதல் ஒண்மதிமருட்டும் மாயோன் இவளென் நோய்தணிமருந்தே"
கடையக்குடி	கடையக்குடி Kadaiyakkui, பெ.(n.) திருத்தவத் துறை (இலால்குடி); வட்டத்துத் திருநெடுங்களம் கோயிலுக்கு கி.பி.15ஆம் நூற்றாண்டில் வழங்கப்பட்ட ஊர் ; a village donated to Thirunedungalam temple in Lalgudi taluk during 15th century A.D. 'பாண்டி குலாசனி வாளநாட்டு வடகவிநாட்டு கடையக்குடியை கம்பரச நல்லூர் என்று கட்டி' (தெ.இ.கல்.தொ.26.கல்.724);. [கடையன் + குடி.]
கடையடைக்காய்	கடையடைக்காய் kagai-agai-k-kāy, பெ.(n.) ஒரு பழைய வரி (S.I.I.Vol.ii 521);; an ancient tax. [கடை + அடைக்காய்.]
கடையடைப்பு	கடையடைப்பு kadai-y-adappu, பெ.(n.) பொதுக் காரணங் கருதிக் கடைத்தெரு முழுதும் மூடுகை; total closure of business, shops for a common purpose. [கடை + அடைப்பு.]
கடையண்ணம்	கடையண்ணம் kaplay-aram, பெ.(n.) அண்ணத்தின் உட்பகுதி; velum. [கடை + அண்ணம்.] மேற்பல் வரிசையை அடுத்த பகுதியை நுனியண்ணம் என்றும், அதற்கடுத்த பகுதியை இடையண்ணம் என்றும் அதற்கடுத்த பகுதியைக் கடையண்ணம் இற்றை மொழியியலார் பிரிப்பர். இலக்கணங்கள் இதற்கு நேர்மாறாக குரல்வளைப் பகுதியிலிருந்து முதல் அண்ணம், இடையண்ணம், நுனியண்ணம் எனக் கணக்கிடுகின்றன. இதேபோல் நுனிநா, இடைநா, கடைநா, என நாக்கின் நுனியிலிருந்து இன்றைய மொழியியல் பெயரிடுகின்றது. ஆனால் இலக்கணங்கள் உள்பகுதியிலிருந்து முதல்நா, இடைநா, நுனிநா எனப்பெயரிடுகின்றன.
கடையண்ணவொலி	கடையண்ணவொலி kadai-y-amma-y-oli, பெ.(n.) நாமுதலும் அண்ணமுதலும் பொருந்தப் பிறக்கும் ஒலி; velar sound. "ககார ஙகாரம் முதல்நா அண்ணம்" (தொல்.எழுத்து.பிறப்.7);. [கடை + அண்ணம் + ஒலி.]
கடையந்தரம்	கடையந்தரம் kadai-y-andaram, பெ.(n.) கடை யாந்தரம் பார்க்க;see kaga-y-āndaram. [கடை + அந்தரம். கடை = இறுதி.]

கடையயல்	கடையயல் kadai-y-ayal, பெ.(n.) ஈற்றயல்; penultimate. [கடை + கடையல்.]
கடையர்	கடையர்1 Kadaiyar, பெ.(n.) 1. வேளாளரில் ஒருவகையினம் (பழ.தமி.109);; a subdivision among velala community. 2. மருதநிலத் தொழிலாளர்; agricultural labourer. "உழவர் உழத்தியர் கடையர் கடைச்சியர்" (நம்பியகப்.23);. ம. கடவன், கடசன். [களை → களைஞர் → கடைஞர் → கடையர். கடைஞர் = களைபறிப்போர். நிலத்தில் களை பறித்தல் போன்ற வேளாண்மைத் தொழிலாளரை இச்சொல்குறிப்பினும் பொதுவாக உழவுத்தொழில் பூண்டோருக்கே உரிய பெயராம். இவர்களைத் தாழ்ந்தோர் என்றும் இழிந்தோர் என்றும் பிற அகரமுதலிகளில் குறிப்பிட்டிருப்பது தவறு.] கடையர்2 Kadaiyar, பெ.(n.) 1. பள்ளரில் கண்ணாம்பு சுடுதலும், முத்துக்குளித்தலும் ஆகிய தொழில்களை செய்யும் வகுப்பார் (வின்.);; name of a subdivision of pallars, who are lime-burners and divers for pearls. 2. இழிந்தோர்; mean fellows. "கடையரே கல்லாதவர்" (குறள்,395);. [கடை + கடையர்.] கடையர்3 Kadaiyar, பெ.(n.) வாயில் காப்போர் (பெருங்.உஞ்சை.32:84);; gate-keepers. வாயில் வாயில்காப்போர்
கடையல்	கடையல் Kagaiyal, பெ.(n.) 1. கடைகை; turning in a lathe. 2. கடையும் வேலை; turner's work. 3. அலைக்கை; agitating, shaking, churning. "காமக்கடலைக் கடையலுற்றான்"(சீவக.2030);. மறுவ. கடைச்சல் ம. கடச்சல்; க. கடெசலு, கடசலு: து. கட்சில், கடிசில். [கடை → கடையல். கடை = கடைதல்.]
கடையவாடல்	கடையவாடல் kadaiya-vadal, பெ.(n.) இந்திரை (இந்திராணி); யாடல்; dance of Indrani. [கடையம் + ஆடல்.].

கடையழி	கடையழி1 kadai-y-all, 2 செ.கு.வி.(v.i.) தேய்தல் (யாழ்.அக.);; to diminish by degrees. [கடை + அழி. கடை = நுனி.] கடையம்2 பார்க்க; see kadaiyam1, கடையழி2 kadai-y-all, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. வருந்துதல்; suffer, to be afflicted with a painful lingering disease (சா. அக.);. 2. மதிப்பிழத்தல்; to lose respectabilites. கணவனை இழந்ததில் கடையழிந்து போனேன் (நெல்லை.); [கடை + அழி.] கருவியின் முனை தேய்வதுபோல உடலு றுப்புத் தேய்வதால் வருத்தமுண்டாதல். கடையழி3 kadai-y-all, 2. செ.கு.வி.(v.i.) 1. வறுமையுறுதல்; to be distressed with poverty. 2.கேடுறுதல்; to degenerate. [கடை + அழி.]
கடையளபெடை	கடையளபெடை kagal-y-alabega பெ.(n.) செய்யுளில் அடியின் இறுதிக்கண் அளபெடுத்து வருவது (யாப்.வி.ப..163);; elongation of syllable in the end of a line. [கடை + அளபெடை. கடை = இறுதி. அளபெடை = உயிரளபெடை.] எ.டு. "தொடுகடற்றுறைதுறைதிரிதரும் சுறாஅ; கருங்கழிகலந்து கலிதரும் கராஅ; மறிதிரைமகரமும் வழாஅ எறிநீர்ச் சேர்ப்ப இந் நெறிவரத்தகாஅ"
கடையன்	கடையன்1 kadaiyar, பெ.(n.) 1. சுண்ணாம்பு சுடுதலும் முத்துக் குளித்தலும் செய்யும் பரதவப் பிரிவினன் (க.ப.அக.);; fisher fold who engage in coral fishing and lime-kiln work. 2. உழபுத்தொழிலாளன்; agricultural labour. [களை → களைஞன் → கடைஞன் → கடையன்.] பிற அகரமுதலிகளில் கடும் உடலுழைப்புத் தொழில்களில் ஈடுபட்டவர்களை தாழ்ந்தவர்களாகக் கருதி நால்வருணக் கோட்பாட்டில் நாலாம் பிரிவாகக் குறித்து இழிவுபடுத்தியிருப்பது மிகவும் கேடானது. உழைப்பவர்களை உயர்வாகக் கருதுவதே தமிழ் மரபு. 'உழுவார் உலகத்தார்க்கு ஆணி என்றார் திருவள்ளுவர்'.
கடையன	கடையன2 Kadaiyan, பெ.(n.) இழிந்த பண்புடையவன்; a mean fellow. [கடை (இழிவு); → கடையன்.]
கடையன்பு	கடையன்பு kadai-y-ambu,, பெ.(n.) தலைவனைக் கூடிய காலத்து நிலையழிகையான அன்பு, inferior kind of conjugal love of a woman only during Sexual union. [கடை + அன்பு.] தலைவனைப் பார்த்தபோதும், அவர்தம் பெயரைக் கேட்டபோதும் நிலையழிதலே அன்பு பூண்ட தலைவியின் உயர் பண்பாகும். அஃதின்மை யின் கடையன்பு எனப்பட்டது.

கடையனல்	கடையனல் kadai-y-arial, பெ.(n.) ஊழித்தீ (பிங்.);; deluge offire. க. கடெகிர்சு [கடை + அனல். கடை = இறுதி.]
கடையா	கடையா kadaiya, பெ.(n.) கடையால் பார்க்க;see kalayal. "கடையாவின் கழிகோற்கைச் சறையினார்" (திவ்.திருவாய்.484);. [கடையால் → கடையா. கடையால் = மூங்கிற்குழாய்.]
கடையாகுமோனை	கடையாகுமோனை kadai-y-agu-mapa, பெ.(n.) இனத்தானும், மாத்திரையானும், பிறவற்றானும் வரத் தொடுப்பது (யாப்.வி.37,உரை);; a variety of intial mōnai [கடை + ஆகு + மோனை.]
கடையாகெதுகை	கடையாகெதுகை kagai-y-āgeduga, பெ.(n.) இனத்தானும், மாத்திரையானும், பிறவற்றானும் வரத்தொடுப்பது (யாப்.வி.37,உரை);; a variety of initial edugai. [கடை + ஆகு + எதுகை.] எ.டு. ஆவின் இடையர் பழிப்பர்அவ்விதையைக் காமினோ என்றாற் கதம்படுவர்-நாமினிப் பொல்லாதெனினமப்பூந்தோட்ட வாழ்நருங் கொள்ளாராநஞ்சொற்குணம்" இது பிறவற்றான் வந்த கடையாகு எதுகை.
கடையாணி	கடையாணி1 kadai-y-ani, பெ.(n.) 1. அச்சாணி (C.G.);, linchpin. 2. பூட்டாணி (வின்.);; pin used to keep a tenon in a mortice. க. கடாணி; தெ. கடசீல; து. கடாணி, கடெயாணி. [கடை + ஆணி.] கடையாணி2 Kadaiyani, பெ.(n.) ஆணிப்பொன்; pure gold. க. கடெயாணி,கடியாணி; தெ. கடானி. [கட்டு + ஆணி – கட்டாணி → கடையாணி. கட்டு = திரட்சி.] கடையாணி3 kadai-yani, பெ.(n.) குதிரைக் கடிவாளம் (கருநா.);; bridle. க. கடாணி; கசபா. கடேனி. [கடியாணி → கடையாணி.]

கடையாந்தரம்	கடையாந்தரம் kadai-y-an-taram, பெ.(n.) கடைசி the very last stage, extremity. [கடை + ஆம் + தரம் - கடையாந்தரம் 'தரன்' 'தரம்' பெயரிறுகள். ஒ .நோ. மன் + தரம் – மந்தரம் → மந்தரன் → மாந்தரன்.]
கடையாமரப்பண்ணை	கடையாமரப்பண்ணை kada-yā-marap-panna, பெ.(n.) கட்டுமரத்தின் அகலமான கடைப்பகுதி (செங்கை மீனவ.);; the broder end of catamaran. [கடையாசமரம் + பண்ணை.(விரிவு. அகற்சி);.]
கடையாயம்	கடையாயம் kadai-y-ayam, பெ.(n.) இடப்பட்ட வரி; tax levied on shops. ம. கடயாயம் [கடை + ஆயம். ஆயம் + வரி.]
கடையால்	கடையால் Kapayal, பெ.(n.) பால்கறக்கும் மூங்கிற் குழாய்க்கலம் (வின்);; bamboo bottle. 3. ஒருவகைப் பால் ஏனம் (சேரநா a kind of milk-can. 4. நீரிறைக்கும் ஏனம்; vessel made of wood, usec for drawing water. ம. கடயால்; பட. ஒனெ. [கழை → கழையல் → கடையல் → கடையால். கழை = மூங்கில். கடையால் + மூங்கிற்குழாய், முகக்கும் ஏனம்.]
கடையினைத்தொடை	கடையினைத்தொடை kadai-y-inal-t-todai, பெ.(n.) மோனை முதலியவை அடிகளின் ஈற்றிரண்டு சீர்களில் வரத்தொடுக்கும் தொடை (யா.கா.5,உரை.);; a kind of verse in which the last two feel of a line have monas and other features. [கடை + இணை + தொடை.]
கடையிணைமுரன்	கடையிணைமுரன் kagai-yinai-muran, பெ.(n.) ஒரடியின் கடையிரு சீர்க்கண்ணும் முரணி வருவது; a mode of versification where the final feet are in opposite meaning. [கடை + இணை + முரண்.] எ.டு. "மீன்தேர்ந்து வருந்திய கருங்கால் வெண்குருகு தேனார் ஞாழல் விரிசினைக் குழுஉம் தண்ணந்துறைவன் தவிர்ப்பவுந்தவிரான் தேரோகாணலங்காண்டும் பிரேர் வண்ணமுஞ் சிறுநுதல் பெரிதே" (யா.கா.40 மேற்);.
கடையிணையளபெடை	கடையிணையளபெடை kagai-y-inai-alabega, பெ.(n.) கடையிருசீர்க்கண்ணும் அளபெடை வருவது: elongation of syllable in last two feet. [கடை + இணை + அளபெடை.] எ.டு. "மெல்லினர் நறும்பூ விடாஅள் தொடாஅள்" (யாம்.வி.39 மேற்.);

கடையிணையியைபு	கடையிணையியைபு kagai-y-inai-y-iyaibu, பெ.(n.) ஓரடியின் முதலிரு சீர்க்கண்ணும் இயைபு வருவது; mode of versification where the first two feet one with concord meaning. [கடை + இணை + இயைபு] எ.டு. "புயலும் போலும் பூங்குழற்பிழம்பே"(யாம்.வி.39.மேற்.);
கடையிணையெதுகை	கடையிணையெதுகை kada-y-ina-y-eduga, பெ.(n.) ஓரடியின் கடையிரு சீர்க்கண்ணும் எதுகை வருவது; consonance in the last two feet. [கடை + இணை + எதுகை.] எ.டு. "வஞ்சியங்கொடியின் வணங்கிய நுணங்கிடை" (யாம்.வி.39.மேற்.);
கடையியைபு	கடையியைபு kadai-y-iyabu, பெ.(n,) அடிதோறும் முதற்சீர்க் கடைஒத்து வந்தமையால், கடைஇயைபு (யா.வி.39);; a mode of versification where the first feet concord. எ.டு. "அளவறியான் நட்டவன் கேண்மையே கிழ்நீர்த்தறியறியான்பாய்ந்தாடி அற்று"(யாம்வி39மேற்);
கடையில்நரம்பு	கடையில்நரம்பு kagayil-narambu, பெ.(n.) ஈற்றெலும்பு; terminal bone. கடையெலும்பு பார்க்க; see kagai-elumbu.
கடையிலக்கம்	கடையிலக்கம் kadai-y-ilakkam, பெ.(n.) கணக்கின் முடிவு; final figures arrived at in an account or computation. "பிரித்தெழுதிக் கடையிலக்கம் பிரித்துவிட லாகும்" (பெரியபு.சேக்.51);. [கடை + இலக்கம். கடை + இறுதி.]
கடையிலாக்காட்சி	கடையிலாக்காட்சி kadai-y-ia-k-kaici, பெ.(n.) அருகன் எண் குணங்களுள் எல்லையில்லாது யாவற்றையும் காணும் குணம் (சீவக.2847);; boundless vision, omniscience, one of eight attributes of Arugan (Arugan-en-kunam);. [கடை + இலாத + காட்சி. இலாத → இலா (ஈ.கௌமவெளி);.]
கடையிலாவறிவு	கடையிலாவறிவு kadai-y-ia-y-arivu, பெ.(n.) அருகன் எண் குணங்களுள் முடிவில்லா அறிவுடைமை (சீவக.2847);; boundless knowledge, omniscience one of Arugan-en-kunam. [கடை + இலாத + அறிவு. இலாத → இலா (ஈ.கெ.எ.ம.பெ.எ.);.]
கடையிலாவின்பம்	கடையிலாவின்பம் kagal-y-llā-v-inbiam, பெ.(n.) அருகன் எண் குணங்களுள் முடிவில்லா இன்ப முடைமை (பிங்.);; boundless bliss, one of Aruganen-kunam. [கடை + இலாத + இன்பம். இலாத → இலா (ஈ.கெ.எ.ம.பெ.எ);.]
கடையிலாவிறு	கடையிலாவிறு kadaiy-ila-viru, பெ.(n.) அருகன் எண் குணங்களுள் எல்லையில்லா ஆற்றலுடைமை (பிங்.);; boundless strength, omnipotence, one of Arugan-en-kunam. மறுவ. கடையிலாவீரியம் [கடை + இலாத + வீறு. இலாத → இலா (ஈ.கெ.எ.ம.பெ.எ.);.]

கடையிறை	கடையிறை kadaiy-irai, பெ.(n.) 1. பழைய வரிவகை (S.I.I.Vol.i.87);; an ancient tax. 2. இறுதித் தவணை வரி; final instalment of tax ம. கடயிற [கடை + இறை.]
கடையீடு	கடையீடு1 kadaly-idu, பெ.(n.) கடைத்தரமான நிலம் (C.G.);, land of the poorest quality. ம. கடயீடு [கடை + ஈடு. கடை = தாழ்வு.] கடையீடு kadai-y-idu, பெ.(n.) முடிவான அரசாணை; the final order of a king, as in making grants. 'உடையார் கடையிடும் வந்தமையில்' [கடை + ஈடு. கடை = இறுதி. ஈடு = ஆணை.]
கடையிடு	கடையிடு kadai-y-idu, பெ.(n.) கீழதிகாரியின் ஆணை; order issued by a subordinate officer. 'திருமுக மறுத்தவன் கடையிட்டுக்குக் கேட்கப் புகுகிறானே'(ஈடு,14:4);. [கடை + ஈடு. கடை + கீழ், கிழதிகாரி. ஈடு = இட்டது. ஆணை.]
கடையீற்று	கடையீற்று kadaiy-iru, பெ.(n.) கடைசியாக ஈன்ற கன்று; the last calf, opp. to தலையீற்று. க.,து. கடெகஞ்சி [கடை + ஈற்று.]
கடையுகம்	கடையுகம் kadai-y-ugam, பெ.(n.) கடையூழி பாரக்க;see kadai-oil. க. கடெகால [கடை + உகம்.]
கடையுண்ணல்	கடையுண்ணல் kadai-y-unnal, பெ.(n.) வருத்தப் படல்; feeling sorry. [கடை + உண்ணல். கடை + இழிவு. துன்பம்.]

கடையுணி	கடையுணி kadai-y-uni, பெ.(n.) கீழ்மகன்-ள் (யாழ்ப்.);; mean or worthless person, eating leavings or anything he or she can pick up. [கடை + உணி. உண்ணி → உணி.]
கடையுவா	கடையுவா kadai-y-uva, பெ.(n.) காருவா (கம்பரா.மீட்சி.139);; new moon. [கடை + உவா - கடையுவா. உவா = நிலவு. கடை = கடைசி.]
கடையுற	கடையுற kada-y-ura, வி.எ. .(adv.) முழுவதும்; entirely completely. "புனல் கடையுறக் குடித்தலின்" (கம்பரா.வருணனை:28);. [கடை + உற.]
கடையுறுநோக்கு	கடையுறுநோக்கு kadai-y-uru-nokku. பெ.(n.) இறுதியாகத் தோன்றும் மெய்யுணர்வு; the final realization of truth [கடை + உறு + நோக்கு.]
கடையூழி	கடையூழி Kadai-y-oli, பெ.(n.) கடைசி ஊழி (தொல்.பொருள்.70 உரை);; Kaliyuga, as the last aeon. [கடை + ஊழி. ஊழி = ஊழிக்காலம்.]
கடையூறு	கடையூறு kadaiy-tru, பெ.(n.) செயல் முடிவில் நீக்க முடியாதபடி வரும் தடை; insurmountable difficulty. இதுக்கு வந்த கடையூறும் இடையூறும் நீக்கி" (கல்வெட்டு); [கடை + ஊறு.]
கடையெதுகை	கடையெதுகை kadai-y-eduga, பெ.(n.) அடிதோறும் கடைச்சீர்க்கண் இரண்டாம் எழுத்து ஒன்றிவரத் தொடுப்பது (யாப்.வி.39);; consonance of second letter of last feet. [கடை + எதுகை.] "கரிதரு மென்குழல் மேலும் மாலைகள் குட்டினர் புரிமணிமேகலையாளை ஆரமும் பூட்டினிர் அளிதவழ்வேனெடுங்கண்களும் அஞ்சனம் ஊட்டினி வரிவளை பெய்திளையாளை நுண்ணிடை வாட்டினி" (யாம்.வி.39.மேற்.);
கடையெலும்பு	கடையெலும்பு kadai-y-elumbu, பெ.(n.) 1. ஈற்றெலும்பு; the terminal bone. 2. பசையற்ற எலும்பு; 3. marrowless bone (சா.அக.);. [கடை + எலும்பு.]
கடையெழுஞ்சனி	கடையெழுஞ்சனி kadai-y-elun-cani, பெ.(n.) பன்னிரண்டாம் நாண்மீனாகிய மானேறு (உத்தரம்); (பிங்.);; the 12th naksatra being the last naksatra of the fifth sign of the Zodiac in which Saturn is said to be very malignant. [கடை + எழும் + சனி.]

கடையெழுத்து	கடையெழுத்து kaplai-y-eluttu, பெ.(n.) கையொப்பம் subscription, signature. "கடையெழுத் தோலைக் கணக்குவரி காட்டி" (பெருங்.உஞ்ஞைக்3270);. [கடை + எழுத்து. கடையெழுத்து + கடைசியில் எழுதுவது. கையொப்பம்.]
கடையேடு	கடையேடு kadai-y-edu, பெ.(n.) சாவுச்சீட்டு, death warrant. "யமராசன் விட்ட கடையேடு வந்தென் செயுமே" (கந்தரலங்.87);. [கடை + ஏடு - கடையேடு(வாழ்நாள் இறுதிஅறிவிக்கும் ஏடு);.]
கடையேழுவள்ளல்கள்	கடையேழுவள்ளல்கள் kadai-y-elu-valagal, பெ.(n.) கடைக்கழகக் காலத்தில் வள்ளல்களாகச் சிறந்து விளங்கிய குறுநில மன்னர் எழுவர்; seven well known philanthropists of Sangam age. மறுவ கடைவள்ளல்கள் [கடை + ஏழு + வள்ளல் + கள்.] பாரி, எழினி, நள்ளி, ஆய், காரி, ஓரி, பேகன் ஆகிய எழுவர் கடையேழு வள்ளல்களாவர். கடையேழு என்ற தொடரை வைத்து முதலேழு, இடையேழு, வள்ளல்கள் இருந்ததாகக் குறிப்பிடுவர். ஆயின் அப்பெயர்களுள் பெரும்பான்மை (முதல் ஏழு: சகரன், காரி, விராடன், நிருதி, துந்துமாரி, நளன், செம்பியன்; இடை ஏழு: அக்குரன், சந்திமான், அந்திமான், சிசுபாலன், வக்கிரன், கன்னன், சந்தன்); தமிழ்ப்பெயர் அல்ல. கடையேழு என்பது இங்குக் கடைக்கழக காலத்தைக் குறிக்குமேயன்றி கடை (கடைசி); என்ற பொருள் பொருந்தாமை காண்க.
கடையைக்கட்டு-தல்	கடையைக்கட்டு-தல் kaaya.k-kallu, 5 செ.கு.வி.(v.i.) கடைகட்டு-தல் பார்க்க;see kada-kattu-. [கடை + ஐ + கட்டு.]
கடையொடுக்கு-தல்	கடையொடுக்கு-தல் kadai-y-odukku-, 7.செ.கு.வி. (v,i.) வணிகத்தைச் சுருக்குதல்; to limit the scope of commercial transactions. 2. வாணிகத்தை நிறுத்திவிடுதல்; to wind up business. [கடை + ஒடுக்கு.]
கடைவயிறு	கடைவயிறு kagai-vayiru, பெ.(n.) அடிவயிறு; abdomen. ம. கடவயிறு [கடை + வயிறு.]
கடைவரி	கடைவரி kadai-vari, பெ.(n.) கடைக்காரரர் செலுத்தும் வரி; tax levied on shops. ம. கடவளி [கடை + சவரி.]

கடைவழி	கடைவழி kapal-vali, பெ.(n.) சாவின்பின் உயிர் செல்லும் வழி; the path beyond the grave referring to life after death. "காதற்றவூசியும் வாராது காணுங் கடைவழிக்கே" (பட்டினத்.பொது.10); [கடை + வழி.]
கடைவள்ளல்கள்	கடைவள்ளல்கள் kadai-valagal பெ.(n.) கடையேழு வள்ளல்கள் பார்க்க; see kadai-y-elu-vasagal. [கடை + சவள்ளல்கள். கடை = கடைக்கழகம்.]
கடைவளர்-தல்	கடைவளர்-தல் kapal-vaar, 4 செ.கு.வி.(v.i.) ஈனுங் காலத்து விலங்கின் பெண்குறி விரிதல் (வின்.);; To dilate, as the genitals of an animal before yearling. [கடை + வளர்.]
கடைவாசல்	கடைவாசல் kapal-vasal, பெ.(n.) 1. கடைவாயில் பார்க்க; see kagai-vayil 2. கடைத்தெரு; market. கடைவாசலுக்குச் சென்றுவரக் காசில்லை (உ.வ.);. ம. கடவா [கடை + (வாயில்); வாசல்.]
கடைவாய்	கடைவாய் kadai-vay, பெ.(n.) 1. வாயின் கடை, corner of the mouth. "உண்கள் வார் கடை வாய்மள்ளர்" (கம்பரா.நாட்டு.10);. 2. கடைவாய்ப் பற்களுக்கு அருகில் உள்ள இடம்; region in the mouth near molar teeth. புகையிலையைக் கடைவாயில் அடக்கிக் கொண்டார் (உ.வ.); ம. கடவாயி; துட. கட்பொய் [கடை + வாய்.]
கடைவாய்க்கஞ்சி	கடைவாய்க்கஞ்சி kapal-vay-k-kanji, பெ.(n.) கடை வாயிலொழுகும் உமிழ்நீர்; the saliva flowing out through the corner of the mouth. ம. கடவாக்கஞ்சி [கடை + வாய் + கஞ்சி.]
கடைவாய்நக்கி	கடைவாய்நக்கி kadai-vay-nakki, பெ.(n.) ஈயா தவன்; unyielding miser lit, one who licks the corners of one's mouth. [கடை + வாய் + நக்கி.] கடைவாயிலொழுகும் உணவின் எச்சமும் வீணாக்காமல் விழுங்கிக்கொள்ளும் கடும் இவறன் என்பது குறிப்பு.

கடைவாய்ப்பட்டி	கடைவாய்ப்பட்டி kadai-valp-patti, பெ.(n.) பனை அகணியால் முடையப்பட்ட சிறுகூடை, small basket made up of upper rind of stem of palmyrah frond. [கடை + வாய் + பட்டி.]
கடைவாய்ப்பல்	கடைவாய்ப்பல் kapal-vay-p-pal, பெ.(n.) பாலூட்டி களின் வாயின் கடைப்பகுதியில் அமைந்த பல்; grinding teeth, back teeth, molar. க. கடெவல்லு: ம. கடபல். [கடை + வாய் + பல். கடைவாய் + வாயறையின்உட்பகுதி. கடை + கடைசி.]
கடைவாய்வழி-தல்	கடைவாய்வழி-தல் kadai-vay-vali, 2 செ.கு.வி.(v.i.) கடைவாயிலிருந்து எச்சில் தானே ஒழுகுதல்; to drivel at the corners of the mouth. [கடை + வாய் + வழி. கடைவாய் + உதட்டின் கடை.]
கடைவாயில்	கடைவாயில் kagai-vāyil, பெ.(n.) புறவாயில்; back entrance '...கழக்கடை வாயில் நின்று கிழக்கு நோக்கி' [கடை + வாயில்.]
கடைவாயொழுக்கு	கடைவாயொழுக்கு kadai-vay-olukku, பெ.(n.) கடைவாய்வழி -தல் பார்க்க;see kadai-val-vali-. [கடை + வாய் + ஒழுக்கு.]
கடைவிரி	கடைவிரி1 kadai-viri, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. வணிகப்பொருள்களைப் பரப்புதல்; to spread out goods in a shop for sale. "கடைவிரித்தேன் கொள்வாரில்லை" (அருட்பா.);. 2. பலர்முன் தன் ஆற்றலைச் சொல்லுதல்; to brag, swagger about one's own abilities. ம. கடவிரிக்குக [கடை + விரி.] கடைவிரி2 kadai-viri, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. வெளிக்குச் செல்லுதல்; to give off stool. 2. பதுங்கியிருத்தல்; to lie in ambush (as hunters);(சேரநா.); ம. கடவிரிக்குக [கடை + விரி..]

கடைவீதி	கடைவீதி kadai-vidi, பெ.(n.) கடைத்தெரு பார்க்க;See kada-t-teru. [கடை + வீதி.]
கடைவு	கடைவு kadavu, பெ.(n.) கடைதல்; fret. [கடை → கடைவு.]
கடோரன்	கடோரன் kadaramn, பெ.(n.) கடுமையானவன்; tyrant. [கடு → கடுரன் → கடோரன்(கொ.வ);.]
கண்	கண்1 kan, பெ.(n.) 1. கருமணி கொண்ட பார்வையுறுப்பு, விழி; the organ of sight in man and vertebrate animals, eye. "கண்ணிமை நொடியென அவ்வே மாத்திரை" (தொல்.எழுத்து.நுன்.7);. 3. முன்னிலை, முன்னால்; front. "கண்ணின் றிரப்பவர்" (குறள்,1055);, கண்ணோட்டம், அருள்; kindness, benignity, graciousness, as expressed by the eye. "கண்ணின்று பெயர்ப்பினும்" (தொல், பொருள்.கற்பி.9);. 4. பார்வை; sight. 5. பீலிக்கண்; star of a peacock's tail. "ஆயிரங் கண்கணுடையாய்க்கு" (கம்பரா.பம்மை.27);, 6. தேங்காய், பனங் காய்களின் கண்; one of the three basal pores or marks on the shell (endocarp); of a coconut or palmyra shell. 7. முரசு முதலியவற்றில் அடிக்கு மிடம்; centre of a drum head where it is rapped. "கண்மகிழ்ந்து துடிவிம்ம" (பு.வெ.2.8 கொளு);. 8. ஊற்றுக்கண்; a fountain or spring. 9. விரல் நகரத்திற்கும் விரல் தசைக்கும் இடைப்பட்ட சிறு இடம்; the small open place between a finger-nail and flesh under it. முலைக்கண்

கண்கட்டி	கண்கட்டி1 kan-kat பெ.(n.) 1.கண்ணிலுண்டாகும் பரு; sty on the eye lid. ம.க. கண்குரு; தெ.கனுகுருபு; து. கண்ணுகளுவெ; பட. கண்ணுகட்டி. [கண் + கட்டி.] கண்கட்டி2 kan-kat பெ.(n.) கண்ணைக்கட்டிக் கொண்டு பிறரைத் தொட முயலும் சிறுவர் விளையாட்டு; a children's game blind-folding the eyes with a cloth and trying to touch others. மறுவ கண்ணாம்பொத்தி தெ. கன்னுகட்டு [கண் + கட்டி – கண்கட்டி = கண்ணைத் துணியால் கட்டிக் கொள்ளுதல்.]
கண்கட்டிவித்தை	கண்கட்டிவித்தை kan-katti-vittai , பெ.(n.) கண்கட்டுக்கலை பார்க்க;see kan-kattu-k-kalai மறுவ. கண்கட்டுவித்தை து.தெ. கன்னுகட்டுவித்ய [கண்கட்டு → கண்கட்டி + வித்தை.]
கண்கட்டு	கண்கட்டு1 kar-katu- 5 செ.குன்றாவி (v.t.) கண்ணைக்கட்டி விடுதல்; to blind-fold. 2. மந்திரத்தால் கண்ணை மறைத்தல்; to blind the eyes by magic. "ஈதென்ன கண்கட்டு மாயம்" (இராமநா.ஆரணிய28);. 3. வஞ்சித்தல்; to deceive ம. கண்கெட்டுக; க.,பட. கண்கட்டு, கண்ணுகட்டு. து. கண்ணுகட்டுநி. [கண் + கட்டு.] கண்கட்டு2 kan-katu, பெ.(n.) கண்ணைப் பொத்துகை; blindfolding, blindman's buff. 'கண்ணைக் கட்டிக் காட்டிற் விட்டார் போல்'(பழ);. து.கண்ணுகட்டு [கண் + கட்டு.]
கண்கட்டுக்கலை	கண்கட்டுக்கலை kan-kattu-k-kalai. பெ.(n.) மாயத்தால் கண்ணை கட்டும் கலை; to blind the eyes by magic. [கண் + கட்டு + கலை.]

கண்கட்டுவித்தை	கண்கட்டுவித்தை kan-kattu-vitta பெ.(n.) கண்கட்டுகலை பார்க்க;see kan-kattu-k-kalai "கண்கட்டு வித்தைகளும் காட்டி"(குற்றா.குற.16:1);. [கண்கட்டு + வித்தை.]
கண்கடி	கண்கடி kan-kadi, பெ.(n.) 1. கண்ணில் ஏற்படும் அரிப்பு; itching sensation in the eyes. 2. பொறாமை; jealousy, envy (சேரநா.);. ம. கண்கடி, தெ.கனுகட்டு. [கண் + கடி.]
கண்கடை	கண்கடை kan-kadai, பெ.(n.) கடைக்கண் பார்க்க;See kadai-k-kan. [கண் + கடை.]
கண்கண்டதெய்வம்	கண்கண்டதெய்வம் kan-kanda-teyvam, பெ.(n.) நேர்ருள் இறைவன்; God whose presence is easily manifest, "உன்போற் கண்கண்ட தெய்வமுளதோ" (குமர.பிர.சகலகலா.10);. 2. தெய்வத்திற்கு ஒப்பானவர்; man of divine quality. [கண்கண்ட + தெய்வம். கண்கண்ட = நேரில் தோன்றுகின்ற.]
கண்கண்ணாடி	கண்கண்ணாடி kan-kamadi, பெ.(n.) பார்வைக் குறையுடையோர் அணியும் ஆடி; eye-glass, spectacle. மறுவ மூக்குக்கண்ணாடி க. கண்ண டக்க [கண் + கண்ணாடி.]
கண்கண்ணி	கண்கண்ணி kan-kanni, பெ.(n.) குறுங்கண்ணி; small garland; coronal. [கண் + கண்ணி, கண் + சிறிது.]
கண்கயில்	கண்கயில் kan-kayli, பெ.(n.) உடைத்த தேங்காயின் மேல்மூடி (யாழ்ப்.);; top piece of a coconut shell with the kernel. அடிக்கயில் (யாழ்ப்);. மறுவ. கண்சொட்டை, கண்மூடி. [கண் + கயில். கயில் = தேங்காயின் பகுதி.]
கணகரி-த்தல்	கணகரி-த்தல்1 kan-kari, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) கண்ணில் எரிச்சல் உண்டாதல்; to feel irritation in the eye. [கண் + கரி.]

கண்கரி-த்தல்	கண்கரி-த்தல்2 kan-kari, 4 செ.கு.வி.(v.i.) பரிவுணர்வை வெளிப்படுத்துதல்; to express sense of pity, கண்ணுக்குக் கரித்தவர்களும் மண்ணுக்குப் பிறந்தவர்களும் வேண்டும்' (பழ.);. து. கண்கர, க.கநிகர. [கண் + கரி - கண் கரி = கண்செய்தல், கண்ணோடுதல், மனமிரங்கல்.]
கண்கரித்தல்	கண்கரித்தல் kan-karttal , பெ.(n.) பொறாமை (உ.வ.);; envy. [கண் + கரித்தல்.]
கண்கருப்பு	கண்கருப்பு kankaruppu, பெ.(n.) உடம்பின் சூட்டினால் கண்ணில் ஏற்படும் வலி; irritation in the eye due to excessive heat of the body. (சா.அக.); [கண் + கருப்பு. கடு → கடுப்பு → கருப்பு.]
கண்கல-த்தல்	கண்கல-த்தல் kan-kala, 3 செ.கு.வி.(v.i.) ஒருவரையொருவர் பார்த்தல்; to look at each other, to exchange glances. 2. எதிர்ப்படுதல்; to come in sight. "கண்கலக்கப் பூத்த கற்பக மொத்தது" (சீவக.2545);. க. கண்காண், கண்ணுகாண். [கண் + கல.]
கண்கலக்கம்	கண்கலக்கம் kan-kalakkam, பெ.(n.) கண்ணுறு துன்பம்; affliction in the eyes. 2. வருத்தம்; Distress, "பாவிபடுங் கண்கலக்கம் பார்த்துமிரங் காதிருத்தல்" (தாயு.பராபரக்.261);. [கண் + கலக்கம்.]
கண்கலங்கு-தல்	கண்கலங்கு-தல் kan-kaargu-, 7 செ.கு.வி.(v.i.) தூசி முதலியன விழுதலால் கண்கலக்கமடைதல்; to be dimmed, as the eyes from dust, tears, etc. "தண்ணிமையைக் கண்டிருக்க மாட்டாமற் கண்கலங்கு மாறன்" (திவ்.திருவாய். நூற்.39);. [கண் + கலங்கு.]
கண்கலவி	கண்கலவி kan-kalavi, பெ.(n.) காதற்குறிப்போடு முதன்முறை தலைவனுந் தலைவியுங் காண்கை; first meeting of eyes signifying union of hearts, ex-change of amorous glances between lovers for the first time. "தைவயோகத்தாலே இருவர்க்குங் கண்கலவி யுண்டாய்" (ஈடு,5.3 பிர.);. [கண் + கலவி.]
கண்கவர்-தல்	கண்கவர்-தல் kan-kavar, 2 செ.கு.வி.(v.i) பிறர் பார்வை ஈர்த்தல்; to fascinate, attract. [கண் + கவர்.]

கண்கலிழ்-தல்	கண்கலிழ்-தல் kan-kalil, 2 செ.கு.வி.(v.i) கண்கலங்கு-தல் பார்க்க;see kan-kaarigu "மெய்ம்மலி யுவகையின் எழுதரு கண்கலிழ் உகுபனி அரக்குவோர் தேற்றாம்" (குறுந்.398);. [கண் + (கலுழ்);கலிழ்.]
கண்கழுவு-தல்	கண்கழுவு-தல் kan-kaluvu, 7 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கண்களைக் கழுவுதல்; to wash eyes. 2. இளம்பயிர்க்கு நீர் பாய்ச்சுதல்; to water young plants or newly sown seeds. [கண் + கழுவு.]
கண்களவுகொள்(ளு)-தல்	கண்களவுகொள்(ளு)-தல் kan-kalavu-kol(lu), 7 செ.குன்றாவி.(v.t.) தான் பிறனைப் பார்ப்பதை அவன் காணாதவாறு அவனைக் களவாகப் பார்த்தல்; to stealthily gaze at one without being seen by that one. "கண்களவு கொள்ளுஞ் சிறுநோக்கம் காமத்தில்" (குறள்,1092);. [கண் + களவு + கொள்.]
கண்கனல்(லு)-தல்	கண்கனல்(லு)-தல் kan-kapal(lu), 13 செ.கு.வி. (v.i.) கண்சிவத்தல்; to be inflamed, as the eyes with anger. "கண்கனன்று வேலை விறல்வெய்யோ னோக்குதலும்" (பு.வெ.6.23); [கண் + கனல்.]
கண்காசம்	கண்காசம் kan-kasam, பெ.(n.) கண்புரை பார்க்க;See kan-purai [கண் + காசம்.]
கண்காட்சி	கண்காட்சி kan-kaic, பெ.(n.) 1.பார்வையிற்படும் காட்சி; view at sight. 2. பார்த்து உணர்ந்து பயன்பெறும் வகையிலமைந்த பொருட்காட்சி; exhibition, fair, show. சென்னைத் தீவுத்திடலில் கண்காட்சி நடைபெறும் (உ.வ.); [கண்+காட்சி.]
கண்காட்சிச்சாலை	கண்காட்சிச்சாலை kan-kalci-c-calai, பெ.(n.) அரும்பொருட்காட்சி யரங்கம்: museum, place where an exhibition is held. சென்னைக் கண்காட்சிச் சாலை சிறப்பாயிருக்கிறது (உ.வ.);. [கண் + காட்சி + சாலை.]
கண்காட்டி	கண்காட்டி1 kan-katti, பெ.(n.) அழகுள்ளவன் (திவ்.பெரிய.8.6.3.வியா.);; one who looks handsome or beautiful. [கண் + காட்டி.] கண்காட்டி2 kan-katti, பெ.(n.) கண்காணிப்பாளர், நிருவாகி (திவ்.பெரியதி.12.9 வியா.ப.84);; master, superintendent. [கண் + காட்டி.]

கண்காட்டிவிடு-தல்	கண்காட்டிவிடு-தல் kan-katti-vidu, 18 செ. குன்றாவி.(v.t.) பார்வைக் குறிப்பால் ஏவி விடுதல்; to instigate with a wink, set on with a significant look. "என்மேற் கண்காட்டி விட்ட" (குற்றா, குற. 116.2.); [கண் + காட்டி + விடு.]
கண்காட்டு-தல்	கண்காட்டு-தல் kan-kattu-, 5 செ.குன்றாவி .(v.t.) கண்சிமிட்டிக் குறிப்புணர்த்தல்; hint ones intention by wink. "காமனையுங் கண்காட்டி" (தமிழ்நா.90);. ம. கண்காணிக்கு [கண் + காட்டு.]
கண்காட்டுவான்	கண்காட்டுவான் kan-kalluvan, பெ.(n.) 1. குருடர் களுக்கு வழிகாட்டுவோன் (S.I.I.VIII.381);, one who leads the blind. 2. வழிகாட்டுவோன் ; one who guide. 3. கடைக்கண்; see kagai-k-kan. [கண் + காட்டுவோன்.]
கண்காண்-தல்	கண்காண்-தல் kan-kan, 16 செ.குன்றாவி.(v.t.) வழியால் உணர்தல்; to perceive with the eyes (in opposition to மனம்காண்); (கருநா.);. க. கண்காண், தெ.கனுகோனு, கனுங்கோனு. [கண் + காண்.]
கண்காண்கை	கண்காண்கை kan-kaagai, பெ.(n.) 1. விழியால் பார்க்கை; looking. 2. வழிகாட்டுகை; showing path, guidance. க. கண்காணிகெ [கண் + காண்கை. 'கை' பண்.பெ.ஈறு.]
கண்காணக்காரன்	கண்காணக்காரன் kan-Kana-k-karam, பெ.(n.) கண்காணச் சேவகன் பார்க்க;see kan-kana-cēvagan. [கண்காணம் + காரன்.]
கண்காணச்சேவகன்	கண்காணச்சேவகன் kar-kara-c-cevagan, பெ.(n.) காவற்காரன் (வின்.);; watchman. [காண்கானம் + சேவகன்.]

கண்காணம்	கண்காணம் kan-kanam, பெ.(n.) 1. மேற்பார்வை (திருவாலவா.நாட்டுச்.4);; supervision, 2. பயிர்க் காவல் (R.F.);, watch kept over fields or produce on behalf of the landlord. 3. கதிரறுக்க கொடுக்கும் ஆணை (R.F.);, permission granted by landlord to his tenant to harvest his crop. 4. ஒப்படி மேற்பார்வைச் சம்பளம் (இ.வ.);, fee paid in kind for watching the sheaves of grain. [கண் + காண் + அம் – கண் காணம் (நேரிற் பாத்தல்);.]
கண்காணாதோடல்	கண்காணாதோடல் kan-kana-d-odal, பெ.(n.) மறுபடியும் நோய்திரும்பாது முற்றிலும் குணமாதல்; curing of diseases radically without a recurrence or relaps (சா,அக.);. [கண் + காணாது + ஓடல்.]
கண்காணி	கண்காணி1 kan-kani, 4 செ.குன்றாவி.(v.t) மேலாய்வுசெய்தல் (கல்வெட்டு);; to oversee, supervise, superintend. ம. கண்காணிக்குக, தெ. கனிபெட்டு. [கண்காணம் → கண்காணி = நேரிற் கண்ணாரக் கண்டு ஆய்பவர் (செல்வி.78.சிலை 245);.] கண்காணி2 kan-kani, பெ.(n.) மேற்பார்வையாளன், supervisor, "பண்டாரம் பல்கணக்குக் கண்காணி பாத்தில்லார்" (சிறுபஞ்.38);. 2. விளையுள் பணி அலுவலர்; inspector of crops, measurer of grain on a village establishment. 4. கூலியாட்களை மேற்பார்ப்போன்; supervisor of coolies. கூலியாள் கூட்டத்திற்குக் கண்காணி வேண்டும் (உ.வ.);. 4. மேற்பார்வை (T.A.S.i. 163);; supervision. 5. கண்காணியர் 6. ஆட்சேர்க்கும் பணியைச் செய்பவர், முகவர்; agent, மறுவ. கங்காணி (கொ.வ.); ம. கண்காணி
கண்காணிக்கணக்கர்முதல்	கண்காணிக்கணக்கர்முதல் kankani-k-kamakkar-mudal, பெ.(n.) பழைய வரிவகை (S.I.I.VI.33);; an ancient tax. [கண்காணி + கணக்கர் + முதல்.]
கண்காணிக்கை	கண்காணிக்கை kan-kånikkai, பெ.(n.) கண்காண்கை பார்க்க;see kan-kãngai [கண்காணி → கண்காணிக்கை.]

கண்காணிநாயகம்	கண்காணிநாயகம் kan-kani-nayagam, பெ.(n.) மேற்பார்வைப் பணித்தலைவர்; office of head-overseer ஶ்ரீராஜராஜீசுவர முடையார்க்கு ரீகாரியக் கண்காணிநாயகஞ் செய்கின்ற"(S.I.I.I.149);. [கண்காணி + நாயகம்.]
கண்காணிப்பாளர்	கண்காணிப்பாளர் kan-kani-p-plar, பெ.(n.) அலுவல் நடைமுறைகளைக் கவனிக்கும்பொறுப்புடைய அலுவலர்; superintendent. உதவியாளராய் இருந்த அவர், கண்காணிப்பாளராய் பதவியுயர்வு பெற்றார். [கண் + காணிப்பு + ஆளர்.]
கண்காணிப்பு	கண்காணிப்பு kan-kanippu, பெ.(n.) மேற்பார்த்தல்; Supervision. [கண் + காணிப்பு.]
கண்காணிப்பூ	கண்காணிப்பூ, kan-n-kanippu பெ.(n.) கண்ணில் விழும்பூ; leucoma. [கண்ணாணி + பூ. கண்ணாணி = கருவிழி. கண் + ஆழி –கண்ணாழி → கண்ணாளி → கண்ணாணி.]
கண்காணியார்	கண்காணியார் kan-kaaiyar, பெ.(n.) கிறித்துவ மன்றங்களை மேற்பார்க்கும் குரவர் (Chr.); Christain Bishop. [கண்காணி + ஆர் - கண்காணியார் (செல்வி.78, சிலை 246.]
கண்காந்தல்	கண்காந்தல் kan-kantal, பெ.(n.) கண்ணெரிவு: burning sensation in the eyes. [கண் + காந்தல்.]

கண்காரன்	கண்காரன்1 kan-karan, பெ.(n.) குறிசொல்லுவோன் முன்னிருந்து, வினாவிய செய்தியைக் கண்டுபிடிக்க மையைப் பார்ப்பவன் (வின்.);; he who sits before a conjuror looking at the magical paint without winking, to make discoveries. [கண் + காரன்.] கண்காரன்2 kan-karan, பெ.(n.) 1. மேற்பார்ப்போன்; supervisor. "கரைதுறைக ளேழிலுள்ள கண்கார ரெல்லாம்" (நெல்விடு.221);. 2. நோட்டக்காரன்; one who assays coins, etc., shroff. "கண்கார செட்டிகள் பால வட்டமறக் காட்டி மதிப்பிடுவீர்" (பஞ்ச.திருமுக.1421);. 3. குறிப்பறியத் தக்கவன் (யாழ்.அக.);; shrewd person. [கண் + காரன். காரன் = பெயரீறு ஒ.நோ. கடன்காரன், வேலைக்காரன்.]
கண்கிடங்கில்விழல்	கண்கிடங்கில்விழல் kan-kidangil-vilal, பெ.(n.) செரிமானமில்லாத கழிச்சல், கக்கல் முதலிய நோய்களினால் கண், ஆழப் பதிதல், sinking of the eyes as with in a hole, observed in cases of diarrhoea, cholera etc. (சா,அக.); [கண் + கிடங்கில் + விழல்.]
கண்கிறங்கு-தல்	கண்கிறங்கு-தல் kan-kirargu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) கண்சுழலு-தல் பார்க்க;see kar-Sulau. பட கண்எரெ (தா); [கண் + கிறங்கு. கிறங்குதல் = மிகச் சோர்தல்; செயல்குன்றுதல்.]
கண்குத்தவிடல்	கண்குத்தவிடல் kan-kutta-vidal, பெ.(n) 1. விழி நிலை கொள்ளுதல்; eye becoming fixed penetrating or pin-prick pain experienced in the eye, this is said to arise from the derangement of vayu in the system. 2. கண்ணைக் குத்தல்; to prick the eye with something.(சா.அக.);. [கண் + குத்த + விடல்.]
கண்குத்திக்கள்வன்	கண்குத்திக்கள்வன் kan-kutti-kalvan, பெ.(n.) விழித்திருக்கத் திருடுபவன்; one who steals some- thing evenwhile it is being watched. "வைகற் பதின்மரைக் காமுற்றுச் செல்வாயோர் கட்குத்திக் கள்வனை" (கலித்.108:48);. [கண் + குத்தி + கள்வன். கண்குத்துதல் = நன்கு விழித்திருத்தல் கண்குத்திக் கள்வன் என்பது இகழுரை.]
கண்குத்திப்பாம்பு	கண்குத்திப்பாம்பு kankutti-p-pãmbu, பெ.(n.) 1. பச்சைப்பாம்பு (பிங்.);; whip-snake, green. 2. ஒருவகைப்பாம்பு (m.m.);; pit-viper, arboreal Snake. ம. கண்கொத்தி [கண் + குத்தி + பாம்பு.]

கண்குத்து	கண்குத்து kankuttu, பெ.(n.) கண்ணோய் வகை; a kind of eye disease. [கண் + குத்து.]
கண்குந்தம்	கண்குந்தம் kan-kundam, பெ.(n.) கருவிழியின் நடுவேயுள்ள கண்மணியின்மேல் அழற்சியினால் பருவைப் போன்ற சிலந்தியுண்டாகிப் புடைத்துக் காணும் ஒரு கண்ணோய்; a tubercle causing the protrusion of the cornea due to inflammation of the central part of the retina. (சா.அக.); [கண் + குந்தம். குந்தம் = குறைபாடு, நோய்.]
கண்குரு	கண்குரு kan-kuru, பெ.(n.) கண்ணிமையிலுண்டாகும் சிறுகட்டி; boil on eyelid, sty. ம.க.கண்குரு; தெ.கணுகுருபு. [கண் + குரு. குரு = சிறு. சிறுகட்டி = ஒ.நோ.வேக்குரு.]
கண்குவளை	கண்குவளை kan-kuvalai, பெ.(n.) கண்குழி பார்க்க;see kan-kull. [கண் + குவளை.]
கண்குழி	கண்குழி1 kan-kuli, பெ.(n.) கண்கூடு; eye-socket. ம. கண்குழி. து. கண்ணகுரி, கண்ணகூடு. [கண் + குழி.] கண்குழி2 kan-kuli, 2 செ.கு.வி.(v.i) விழி உள்ளடங்குதல்; sinking of the eyes, by disease, by emaciation or by nature. [கண் + குழி.]
கண்குழிவு	கண்குழிவு kan-kulivu, பெ.(n.) எளிமை; poverty destitution. 'தன்னிற் காட்டிலும் கண்குழிவுடை யார்' (ஈடு,3.3:1);. [கண் + குழிவு.]
கண்குளிர்-தல்	கண்குளிர்-தல் kan-kul, 2 செ.கு.வி.(v.i.) பார்த்து மகிழ்தல்; to be refreshed by looking at a pleasing object. க. கண்தணிவு, து.கண்ணுதப்பாபுறி. [கண் + குளிர்.]

கண்குளிர்ச்சி	கண்குளிர்ச்சி kan-kulicci, பெ.(n.) கண்களிப்பு; gratification of the eye. [கண்குளிர் → கண்குளிர்ச்சி.] = கண்குறிப்பு kan-kurippu, பெ.(n.); கண்சாடை; hint conveyed by the eye. [கண் + குறிப்பு.]
கண்குறை-த்தல்	கண்குறை-த்தல் kan-kurai, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) கண்ணைப் பறித்திடுதல் (தொல்.பொ.258,உரை);; to put out one's eyes; to gouge out the eyes. [கண் + குறை.]
கண்கூச்சம்	கண்கூச்சம் kan-kuccam, பெ.(n.) மிகுந்த ஒளியாற் கண்கூசுகை; dazzling of the eyes by strong light. [கண் + கூச்சம்.]
கண்கூசு-தல்	கண்கூசு-தல் kan-kosu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) பேரொளியால் கண்ணொடுங்குதல் ; get pricks in the eye due to glare. க. கண்ணுகுக்கிகது. கண்ணுகந்துநி. [கண் + கூசு.]

கண்கூடு	கண்கூடு1 kan-kudu-, 5.செ.கு.வி.(v.i.) 1.ஒன்று கூடுதல்; to join, come together. "பொருந்திய வுலகினும் புகழ்கண் கூடிய" (சிவக. 327); 2. நெருங் குதல்; to be crowded together. "கண் கூடியிருக்கை" (பொருந.15);. [கண் + கூடு.] கண்கூடு2 kan-kadu, பெ.(n.) கண்குழிபார்க்க;see kankuli. க. கண்ணிந கூடு, கண்ணுகுதுரு. [கண் + கூடு.] கண்கூடு3 kan-kudu பெ.(n.) 1. கண்குழி பார்க்க (இங்.வைத்.8);;see kan-kusi. 2. தோற்றப்பாடு; that which is evident to actual vision. "கண் கூடல்லது கருத்தள வழியும்" (மணிமே.27:274);, 3. காட்சித் துறை (சிலப்.8:77);; first view of the heroine by the hero or vice versa. 4. மிகவும் தெளிவு
கண்கூடுவரி	கண்கூடுவரி kan-kodu-vari, பெ.(n.) ஒருவர் கூட்டவன்றித் தலைவன் தலைவியர் தாமே சந்திக்கும் நிலைமையை நடித்துக் காட்டும் நடிப்பு (சிலப்.8:77 2-sms);; a dramatic play which expresses the first meeting of lovers. [கண் + கூடு +வரி. கண் கூடுதல் = ஒருவரையொருவர் நேரிற்காணுதல்.]
கண்கூர்மை	கண்கூர்மை kan-kurmai, பெ.(n.) பார்வை நுட்பம்; acuteness of eye-sight. [கண் + கூர்மை. கூர்மை = கூரியநோக்கு.]
கண்கூலி	கண்கூலி1 kan-kuli, பெ.(n.) இழந்த பொருளைக் கண்டுபிடிக்கக் கொடுக்கும் அன்பளிப்பு (வின்.);; present for finding a lost article (சேரநா.);. ம. கண் கூலி [காண் → கண் + கூலி. கண் = கண்டுபிடித்தல்.] கண்கூலி2 kan-kuli, பெ.(n.) சேர்ப்புச் சீட்டு நடத்துவதற்கான ஊதியம்; allowances given to the manager of a chit fund. [கண் + கூலி. கண் = கண்காணிப்பு.] கண்கூலி3 kan-kuli, பெ.(n.) பழைய வரிவகை (S.I.I.Vol.iv,122);; a kind of an ancient tax. [கண் + கூலி.]

கண்கெடச்செய்-தல்	கண்கெடச்செய்-தல் kan-keda-cey-, 1 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பார்வையை அழித்தல்; to cause the lose of one's sight. 2. அறிவழித்தல்; to cause the lose of one's wits. 3. அறிந்து தீமை செய்தல்; to cause evil which one knows to be wrong. [கண் + கெட + செய்தல். கண்கெட = நேரிற் கண்டும் அறியாமை மீதுரல்.]
கண்கெடப்பேசு-தல்	கண்கெடப்பேசு-தல் kan-keda-p-pesu-, 7 செ.கு. வி.(v.i) 1. அறிந்ததை மறைத்துப் புறம்பேசுதல்; to talsify the evidence of one's own in delivering testi mony. 2. பிறரது அறிவழியப் பேசுதல்; to brain wash. [கண் + கெட + பேசு. கண் = கண்டது. பார்த்தது. அறிந்தது.]
கண்கெடு-தல்	கண்கெடு-தல் kan-kedu-, 20 செ.கு.வி.(v.i.) 1. பார்வையழிதல்; to lose one's sight. 2. அறி வழிதல்; to lose one's wits. [கண் + கெடு.]
கண்கொட்டு-தல்	கண்கொட்டு-தல் kan-kottu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) கண்ணிமைத்தல்; to wink. தெ.கனுகீடு [கண் + கொட்டு. கொட்டு - அடி, சேர். ஒட்டு.]
கண்கொடுத்தவன்	கண்கொடுத்தவன் kan-koduttavan, பெ.(n.) 1. கண்கொடை (கண்தானம்); செய்தவன்; eye-donor. 2. இறைவன், படைத்தவன்; God. 3. ஆசிரியர்; teacher. பட கண்ணுகொட்டம [கண் + கொடுத்தவன். கண் = ஊனக்கண், உயிர் அறிவு.]
கண்கொதி	கண்கொதி kan-kodi, பெ.(n.) கண்ணாறு பார்க்க; (யாழ்ப்.); see kannaru. [கண் + கொதி.]
கண்கொதிப்பு	கண்கொதிப்பு kan-kotippu, பெ.(n.) கண்ணுக்கு ஏற்படும் அழற்சி; inflammation of the eye. [கண் + கொதிப்பு.]
கண்கொழுப்பு	கண்கொழுப்பு kan-koluppu, பெ.(n.) செருக்கும், தானெனும் இறுமாப்பும் கொண்ட நோக்கு; the sight which expresses conceit, or ego. [கண் + கொழுப்பு.]

கண்கொள்-(ளு)-தல்	கண்கொள்-(ளு)-தல் kan-kol(lu), 16 செ.கு.வி. (v.i.) முற்றிலும் பார்த்தல்; look at as a whole. 2. கண்ணைக் கவர்தல்; to attract the eyes. [கண் + கொள்.]
கண்கொள்ளாக்காட்சி	கண்கொள்ளாக்காட்சி kan-kola-kaic, பெ.(n.) வியத்தகு தோற்றம்; a rare and wonderful scene. [கண் + கொள்ளாத + காட்சி. கொள்ளாத → கொள்ள (ஈ.கெ.எ.ம.பெ.எ.);.]
கண்சவ்வு	கண்சவ்வு kan-savvu, பெ.(n.) விழியோரத்தசை conjunctiva. [கண் + சவ்வு.]
கண்சா-தல்	கண்சா-தல் karca-, 19 செ.கு.வி.(v.i.) கண்ணொளி மங்குதல்; to decline as of eye sight. [கண் + சா. சாதல் = வலிவிழத்தல்.]
கண்சாடை	கண்சாடை kan-sadai, பெ.(n.) கண்ணாற் காட்டும் குறிப்பு; instigating by wink. மறுவ. கண்குறி. கண்ணடி க. கண்காடெ; தெ.கனுசன்ன; பட. கண்ணுசாடெ. [கண் + சாடை.] மக்களின் பேச்சில் வெளிப்படை (மொழித் தொடர்பான நிகழ்வுகள்); குறிப்பு (மொழித் தொடர்பற்ற நிகழ்வுகள்); ஆகியன இருக்கும் கருத்தை வெளிப்படுத்துவதற்கு மொழித் தொடர் பான நிகழ்வுகள் மிகுதியாகப் பயன்படும் என்றாலும் மொழித்தொடர்பற்ற நிகழ்வுகளால் வெளிப்படுத்தும் கருத்துகளும் உண்டு. இவை கண்ணிமைத்தல், தலையசைத்தல், கையசைத்தல், புன்னகை பூத்தல் போன்ற உடல் உறுப்புகளால் வெளிப்படுத் துவன வாக அமையும். இதை ஆங்கிலத்தில் body language என்பர். இவற்றுள் கண்ணால் காட்டும் குறிப்புகள் அகலத்திறத்தல், முறைத்துப் பார்த்தல், ஓரக்கண் ணால் பார்த்தல் முழுவதுமாக மூடுதல், கண் கொட்டுதல் போன்று பல வகையில் அமையும்.
கண்சாத்து-தல்	கண்சாத்து-தல் kan-sattu, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) அன்பொடு நோக்குதல்; to look upon with love. "கயலுருவ நெடுங்கண் சாத்தாய்" (காஞ்சிப்பு. கழுவத.204);. [கண் + சாத்து. சார்த்து → சாத்து.]
கண்சாய்-தல்	கண்சாய்-தல் kan-say, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அறிவு தளர்தல்: to lose one's wits. "கள்ளொற்றிகண்சாய் பவர்" (குறள்,927);. 2. அன்பு குறைதல்; to grow cold in love. [கண் + சாய்.]

கண்சாய்ப்பு	கண்சாய்ப்பு kan-sayppu, பெ.(n.) 1. வெறுப்பான பார்வை (வின்.); ; side-look which expresses displeasure. 2. இசைவுப்பார்வை (வின்.);; connivance. 3. குறிப்பாகக் காட்டும் இரக்கம் (வின்.);; favour shown by a wink. 4. கண்ணூறு பார்க்க;see kannuru. [கண் + சாய்ப்பு.]
கண்சாய்வு	கண்சாய்வு kan-sayvu, பெ.(n.) சாய்ந்த பார்வை; oblique look; side-look (சா.அக.);. [கண் + சாய்வு.]
கண்சிம்புளி-த்தல்	கண்சிம்புளி-த்தல் kan-simbuli, 4 செ.கு.வி.(v.i.) கண்கூசுதல் (தொல்,பொருள்.292,உரை);; to shrink from light, to be sensitive to light, as the eye. [கண் + சிம்புளி. சிம்பு → சிம்புளி = துள்ளுதல். அசைதல்.]
கண்சிமிட்டி	கண்சிமிட்டி kan-simitti பெ.(n.) எப்பொழுதும் ஓயாது கண்ணிமைக்கும் இயல்புள்ளவன்-ள்; one who is habituated to winking. து. கண்முச்செலே பட. கண்ணுமுச்சி. [கண் + சிமிட்டி.]
கண்சிமிட்டு-தல்	கண்சிமிட்டு-தல் kan-simittu-, 5 செ.கு.வி. (v..i.) 1. கண் இமைத்தல்; to as the eye. "கண்சிமிட்டா நோக்கும்" (ஒழிவி. யோகக்.4);. 2. கண்சாடை செய்தல்; to make a signal with the eye. "கண்சிமிட்டில் பேசி மாதர்கள்" (திருப்பு:574);. க. கண்சிமிடு, கண்சிவிடு. [கண் + சிமிட்டு. சிமிழ்த்து → சிமிட்டு.]
கண்சிரட்டை	கண்சிரட்டை kan-siratai, பெ.(n.) முக்கண்ணுள்ள கொட்டாங்கச்சி (வின்.);; top half a coconut shell, having three 'eyes' or depressions, dist. for அடிச்சிரட்டை. ம. கண்ணஞ்சிரட்ட [கண் + சிரட்டை.]

கண்சிவ	கண்சிவ1 kan-siva, 3 செ.கு.வி.(v.i.) நோய்முதலியவற்றாற் கண் செந்நிறமடைதல்; to redden, as the eyes from disease or other causes. [கண் + சிவ.] கண்சிவ2 kaa-siva, 3 செ.குன்றாவி.(v.t.) சினத்தல்; to redden the eye as a result of anger. "கறுவொடு மயங்கிக் கண்சிவந்தன்று" (பு.வெ.12 பெண்பாற்.11கொளு);. [கண் + சிவ.]
கண்சுருட்டு	கண்சுருட்டு1 kan-suruttu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) அழகு முதலியவற்றால் ஈர்த்தல் (வின்.);; to entice, bewitch, captivate, fascinate by uncommon beauty or by lustre. [கண் + சுருட்டு.] கண்சுருட்டு2 kan-surutu, 5 செ.கு.வி.(v.i.) கண்ணுறங்குதல்; to sleep; doze. [கண் + சுருட்டு.]
கண்சுருள்(ளு)-தல்	கண்சுருள்(ளு)-தல் kan-surul(lu), 10 செ. குன்றாவி.(v.t.) கண்ணிமை மடங்குதல்; the folding of the eyelids [கண் + சுருள்.]
கண்சுழல்(லு)-தல்	கண்சுழல்(லு)-தல் kan-sulal(lu), 13 செ.கு.வி.(v.i.) விழிகள் மயங்குதல்; to be dazed, as from a blow, sudden light, dizziness or wonder. "பாலாழி நீ கிடக்கும் பண்பையாம் கேட்டேயும். கண்சுழலும்" [கண் + சுழல்.]
கண்செம்மு	கண்செம்மு ka-Semmu-, 9 செ.கு.வி.(v,I,) கண்பொங்குதல் (வின்.);; to be inflamed, as the eyes. து.கண்ணுஅர்லுநி [கண் + செம்மு. செறுமுதல் → செம்முதல். செறுமு = வெளிப்படுத்துதல், வெளித்தள்ளுதல், பீளை. முதலியன வெளித்தள்ளுதல்.]
கண்செருகு-தல்	கண்செருகு-தல் kan-Serugu-, 9 செ.கு.வி. (v.i.) விழிகள் உள்வாங்குதல்; to roll up the eyes, as in a Swoon, a fit or at death. து. கண்பாருணி, ம. கண்மரிச்சல். [கண் + செருகு. செருகு = உட்செல்லுதல், உள்ளடங்குதல்.]
கண்செறியிடு	கண்செறியிடு1 kan-seri-y-idu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) பார்வையால் முழுமையும் அகப்படுத்துதல்; to enclose within itself, to envelope. "ஆகாசத்தைக் கண்செறியிட்டாற் போலே யிருக்கை" (ஈடு5.9:1);. [கண் + செறி + இடு. கண் = இடம். செறியிடல் = அகப்படுத்தல்.]
கண்சைகை	கண்சைகை kan-seikai, பெ.(n.) கண்சாடை பார்க்க;See kan-Sadai. [கண் + (செய்கை); சைகை.]

கண்சொக்கு-தல்	கண்சொக்கு-தல் kan-sokku-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. தூக்கம் முதலியவற்றால் கண் மயங்குதல்; to become sleepy. வயிறார உண்டதனால் கண்சொக்கியது (உ.வ.);. 2. மனங்கவர் பேரழகால் கண் மயங்குதல்; to be overwhelmed by dazzling beauty. அவளழகில் கண் சொக்கிப் போனேன் (உ.வ.);. 3. கூடற்காலத்து உணர்ச்சி மிகுதியால் கண்மயங்குதல்; eyes getting wearied owing to the sensation experienced in sexual act. [கண் + சொக்கு.]
கண்டக்கரப்பன்	கண்டக்கரப்பன் kanda-k-karapan, பெ.(n.) கரகரப்பு புகைச்சல் முதலியன உண்டாக்கும் ஒருவகைத் தொண்டை நோய். (வின்.);; disease of the throat, causing irritation, hoarseness. [கண்டம் + கரப்பன். கண்டம் = தொண்டை. கரு – காப்பன். மேடு, திட்டு, தடிப்பு, புடைப்பு.]
கண்டக்கருவி	கண்டக்கருவி kanda-k-karuvị, பெ.(n.) மிடற்றுக்கருவி; larynx, cavity in throat containing vocal cords, considered as a musical instrument. [கண்டம் + கருவி. கண்டம் = தொண்டை, மிடறு.]
கண்டக்கல்	கண்டக்கல் kanda-k-kal, பெ.(n.) நில அளவையிற், பெரும்பிரிவுக் கல்; main survey stone. [கண்டம் + கல். கண்டம் = பிரிவு, பகுதி.] நில அளவையின் போது நிலத்தைப் பல பிரிவுகளாகப் பிரித்து ஒவ்வொரு பிரிவின் மூலையிலும் நடப்படும்பெருங்கல்.
கண்டக்காறை	கண்டக்காறை kanda-k-kalal, பெ.(n.) ஒருவகைக் கழுத்தணி; a kind of neck ornament. [கண்டம் + காறை. காறை = பெண்களும் குழந்தைளும் கழுத்தில் அணிந்துகொள்ளும் ஒருவகையணி.]
கண்டகசங்கம்	கண்டகசங்கம் kandagasagam, பெ.(n.) முட்சங்கு (வின்.);; mistletoe berry thorn. [கண்டகம் + சங்கம். கண்டகம் = முள்.]
கண்டகட்டு	கண்டகட்டு kanda-kattu, பெ.(n.) சித்திரப் பாவகை (யாப்.வி..51);; a kind of fanciful poem. [கண்டம் + கட்டு.]

கண்டகத்தூண்	கண்டகத்தூண் kangaka-t-thūnam, பெ.(n.) கதிரவன் நின்ற விண்மீன் முதல் குருகு (மூலம்); விண்மீன் வரை எண்ணி அவ் வெண்ணோடு செவ்வாய் நின்ற விண்மீன் முதல் குருகு (மூலம்); விண்மீன் வரை எண்ணி வரும் எண்ணைக் கூட்டித் அத்தொகையை குருகு (மூலம்); விண்மீன் முதல் எண்ணி வந்த விண்மீன் (விதான குணாகுண.37);; [குண்டகம் → கண்டகம் + சதுரணம்.] கண்டகத்துணம் = வட்டத்துண், வட்டச் சுழல், கணக்கீடு.
கண்டகம்	கண்டகம்1 kandagam, பெ.(n.) மரவைரம் (வின்.);; heart, core, of the tree. [கண்டு → கண்டகம் = காழ்ப்பு, திரட்சி.] கண்டகம்2 kangagam, பெ.(n.) 1. முள்; thorn. "இளங்கண்டகம் விடநாகத்தின் நாவொக்கும்" (இறை.41:172);. 2. நீர்முள்ளி; white long flowered nail dye. "கண்டகங்காள் முண்டகங்காள்"(தேவா.2682);. 2. காடு (பிங்.); forest, jungle. 3. உடைவாள் (திவா.);; dirk or short sword worn in the girdle. வீரன் இடையில் கண்டகம் தொங்குகிறது (உ.வ.);. 4. வாள் (சூடா.);; sword. 6.கொடுமை; cruelty, hardheartedness. "கண்டகப்பழிப்பதகரை" (உபதேசகா. சிவபுண்.289); த.கண்டம் → Skt. kantaka
கண்டகவிதைப்பாடு	கண்டகவிதைப்பாடு kandaga-vidappăgu, பெ.(n.) ஒரு கண்டகம் அளவுள்ள தவசத்தை விதைத்தற் குரிய 5 குறுக்கை (ஏக்கர்); பரப்பளவுள்ள நிலம்; land measuring approximately five acres enabling the to sowa unit measure of kandagam (120 Madras measure.); [கண்டகம் + விதைப்பாடு. இதனைக் கண்டக விரைப்பாடு என்றும், கந்தக விரைப்பாடு என்றும் பிற அகரமுதலிகள் குறித்திருப்பது முற்றிலும் வழுவாம்.]
கண்டகன்	கண்டகன் kandagar), பெ.(n.) 1. கொடியோன்; cruel, harsh, unfeeling man. "கன்னமே கொடு போயின. கண்டகர்" (இரகு.யாக.42);. 2. பகைவன்; enemy 3. அரக்கன்: demon. 4. இரக்கமற்றவன்; unsympathetic person. [கள் → கண்டு → கண்டகன். கள் = முள். கண்டகன் = முள்ளன், பிறர்க்குத் தீங்கு விளைப்பவன்.]

கண்டகாந்தாரம்	கண்டகாந்தாரம் kangakāntāram, பெ.(n.) பண்வகை (திவா.);; a musical mode. [கண்டம் + காந்தாரம். கண்டம் = துண்டு, பகுதி, கிளை. காந்தாரப்பண்ணின் சிறுகிளைப்பண் ஆகலாம்.]
கண்டகாரம்	கண்டகாரம் kanda-kāram, பெ.(n.) 1. கண்டங்கத்தரி; yellow berried night shade. 2. முள்ளிலவு; thorny silk cotton. 3. கோடரி; axe. [கண்டம்(முள்); + காரம்.]
கண்டகாரிகை	கண்டகாரிகை Kangakārigai, பெ.(n.) 1. கண்டங்கத்தரி; yellow berried nightshade. [கண்டம் + காரிகை.]
கண்டகி	கண்டகி1 Kandagi, பெ.(n.) தீயவள் "முதுகண்டகி யிவளாமசமுகி (கந்தபு:அசமுகிப்.14);; cruel, harsh, hard-hearted woman. [கள் → கண்டு → கண்டகி. கள் = முள். கண்டகி = முட்செடி, முட்செடி போன்று துன்பம் விளைப்பவள்.] கண்டகி2 Kandagi, பெ.(n.) 1.தாழை; fragrant ScrewPine. "வெம்மினது கண்ட வியன்கண்டகி யெனவும்" (கந்தபு.தேவர்.புல:20);. 2. ஒருவகை மூங்கில்; a variety of bamboo. 3. இலந்தை (இலக்.அக.);; jujubetree. 4. கருங்காலி; e bony tree. 5. சதுரக்கள்ளி; red quadrangular spurge. ம. கண்டகி; வ. கண்டகி, கண்டகின். [கள் → கண்டு → கண்டகி (வ.மொ.வ-105);.] கண்டகி3 Kandagi, பெ.(n.) 1. முதுகெலும்பு
கண்டகிக்கல்	கண்டகிக்கல் kangagi-k-kal, பெ.(n.) வடபுல ஆறுகளில் கிடைக்கும் ஒருவகைக் கல்; a kind of stone found in certain rivers of Nothern India. [கண்டகி + கல், கண்டகி = கண்டகி ஆறு. காசிக்கருகிலுள்ள கண்டகி என்னும் ஆற்றில் கிடைப்பதால் இப் பெயர்பெற்றது. மாலியர் (வைணவர்); வழிபாட்டுக்குத்திருமேனி செய்ய இக்கல் பயன்பட்டதாகத் தெரிகிறது.]

கண்டகுச்சம்	கண்டகுச்சம் kappakuccam, பெ.(n.) தொண்டையில் உண்டாகும் ஒருவகை நோய்; a kind of throat disease. [கண்டம் + குச்சம். கண்டம் = தொண்டை. குற்றம் → குத்தம் → குச்சம்(குறைபாடு, நோய்);.]
கண்டகுட்டி	கண்டகுட்டி kanda-kutty, பெ.(n.) சதைப்பற்றுள்ள ஒருவகை மீன்; a kind of fleshy fish. [கண்டம் + குட்டி. கண்டம் = திரட்சி, திரண்ட தசை.]
கண்டகுரண்டம்	கண்டகுரண்டம் kanda-kurandam, பெ.(n.) நீலச்செம்முள்ளி; crested purple nail-dye (சா.அக.);. [கண்டம் + குரண்டம். கண்டம் = கழுத்து. குரு → குரண்டம் = சிவந்தது.]
கண்டகோடரி	கண்டகோடரி kanda-kodar , பெ.(n.) ஒருவகைப் படைக்கலன் (பரசு);; a kind of weapon, battle axe. ம. கண்டகோடாலி [கண்டம் + கோடரி. கோடு + அரி – கோடரி.]
கண்டகோடாலி	கண்டகோடாலி kanda-Kopali, பெ.(n.) 1. கண்ட கோடரி பார்க்க;see kanda-koplari "பாவவெங் கானகந் தனக்கே. கண்ட கோடாலியே யாகுவர்" (சிவரக.பூசாயோக.8);. 2. துறவிகளுள் ஒருசாரார் தோளில் தாங்கிச் செல்லும் கைக்கோடரி, hatchet carried on the shoulder by a class of ascetics. ம. கண்டகோடாலி; Skt. khandaka. [கண்டம் + கோடாலி. கோடு + அரி – கோடரி → கோடலி → கோடாலி கண்டம் = வன்மை, வலியது.]
கண்டகோபாலன் மாடை	கண்டகோபாலன்மாடை kanda-köbalan-madai, பெ.(n.) பழைய நாணயவகை; an ancient coin, issued by the chief, Vijaya-gandagôpala. [கண்டம் கோபாலன் + மாடை.]
கண்டங்கத்தரி	கண்டங்கத்தரி Kandankattari, பெ.(n.) மருத்துவ குணமுள்ள படர் முட்செடி; a highly thorny medicinal plant. மறுவ. முள்கொடிச்சி, பொன்னிரத்தி, கண்டங்காரி கண்டங்காலி [கண்டு → கண்டம் + கத்தரி.] கண்டம் = முள். இச் செடியின் அனைத்துப் பகுதிகளிலும் முட்கள் நிறைந்திருக்கும் பொன் நிறமுடையது.

கண்டங்கருவழ லை	கண்டங்கருவழலை Kangarikaruvalala, பெ.(n.) ஒருவகைப் பாம்பு: a kind of snake. மறுவ. கண்டங்கருவில [கண்டம் + கரு + வழலை.] கண்டம் = துண்டம். உடம்பில் இடையிடையே வெண்ணிற வளைவுகள் அமைந்து கண்டம் கண்டமாகக் காட்சியளிக்கும் வழலை பாம்பு.
கண்டங்காலி	கண்டங்காலி Kandaikal, பெ.(n.) கண்டங்கத்தரி பார்க்க;see kandankattari 'கண்டங்காலி யிடவும் அமையும் (ஈடு,1.6:1);. [கண்டம் + (கத்தரி → கத்தலி); காலி. கள் = முள். கள் + து – கத்து → கத்தல் → கத்தலி = முள்ளுடையது.]
கண்டங்கி	கண்டங்கி1 Kandargi, பெ.(n.) உருவிற் பெரிய கருங்குரங்கு; a large black monkey, the Madra: langur. [கண்டம் (பெரியது); → கண்டங்கி.] கண்டங்கி2 Kandargi, பெ.(n.) உருப்பெருத்த கடல் மீன்; a kind of sea fish. கண்டங்கி மீன்பிடிச்சு கமகமவெனக் குழம்பு வைத்து (உ.வ.);. [கண்டம் = திரட்சி, தடிப்பு. கண்டம் → கண்டங்கி.] கண்டங்கி3 kandangi, பெ.(n.) கண்டாங்கி பார்க்க;see kandarg. "கண்டங்கிக்காரி கடைக்கண்" (தனிப்பா.ii,37:88);. ம. கண்டங்கிகறுப்புகள் [கண்டாங்கி → கண்டங்கி.]
கண்டங்கிப்பாறை	கண்டங்கிப்பாறை kandargip-para, பெ.(n.) ஒருவகைப் பாறை மீன் (தஞ்சை மீனவ.);; a kind of sea fish. [கண்டங்கி + பாறை.] கடலடிப் பாறை இடுக்குகளில் வாழ்வதால் பாறை என வழங்கப்பட்டது.
கண்டங்கோல்	கண்டங்கோல் kandai-gol, பெ.(n.) நாலுகோல் நீளமுள்ள ஒரு பெரிய அளவுகோல்; a linear measure of four köls (சேரநா.);. ம. கண்டங்கோல் [கண்டம் + கோல்.]

கண்டச்சங்கு	கண்டச்சங்கு kanda-c-cargu, பெ.(n.) முட்சங்கு; a kind of thorned conch. [கண்டு = முள். கண்டு + சங்கு – கண்டச்சங்கு.]
கண்டச்சுருதி	கண்டச்சுருதி kanda-c-curuti, பெ.(n.) குரல்; musical, vocal sound. [கண்டம் + சுருதி.]
கண்டசரம்	கண்டசரம் kandasaram, பெ.(n.) கண்டமாலை பார்க்க;see kanda-malai. "முத்தின் சால்வுறு கண்டசரம்"(கந்தபு. அவையுகு,34);. ம. கண்டஞாண்; தெ. நானு(ஒருவகைக் கழுத்தணி);. [கண்டம் + சரம். கண்டம் = கழுத்து. சரம் = சரப்பளி, மாலை.]
கண்டசருக்கரை	கண்டசருக்கரை kanda-carukkara, பெ.(n.) கட்டிச் சருக்கரை; candied sugar. "சேர்ப்பாலுங் கண்ட சர்க்கரையும்" (ஈடு.9.3:7);. மறுவ. கண்டு சருக்கரை க. கண்ட சக்கரெ: ம. கண்டச்சர்க்கர; Skt. khandksarkara. [கண்டம் + சருக்கரை. கண்டம் = கட்டி.]
கண்டசருக்கரைத் தேறு	கண்டசருக்கரைத்தேறு kanda-carukkara-t-teru, பெ.(n.) கற்கண்டுக் கட்டி (சீவக.2703);; lump of sugar-candy. [கண்டம் + சருக்கரை + தேறு.]
கண்டசாதி	கண்டசாதி kanda-sad, பெ.(n.) தாள வகை யைந்தனுள் ஒன்று. (பாரத.தாள..47,உரை);; a subdivision of time measure, one of five 'šādi' in music. [கண்டம் (ஜதி → சதி); + சாதி.]
கண்டசாலிகம்	கண்டசாலிகம் kanda-sagam, பெ.(n.) கழுத்தில் வரும்நோய், கழுத்துக்கழலை; an acute infections disease in throat. [கண்டம் + சாலிகம்.]
கண்டசித்தர்	கண்டசித்தர் kanda-siddar, பெ.(n.) சித்தர்களுக் குள் நல்ல பட்டறிவு வாய்த்தவர்; the most cultured in the school of Šiddhars (சா.அக.);. [கண்டம் + சித்தர். கண்டம் = பருமை, பெருமை.]
கண்டசித்தி	கண்டசித்தி kanda-sit. பெ.(n.) அரசன் உள்ளத் திலுள்ள கிளர்ச்சிமிக்க கருத்தைப்பற்றிப் அரி கண்டம் பூண்டு பாடும் பாடல் (பழ.தமி.119);; ability to compose verses according to instruction given at the moment. [அரிகண்டம் → கண்டம் + சித்தி. சித்தி = குறிப்பிட்ட வண்ணம்பாடாவிட்டால் கழுத்தை அறுத்துக்கொண்டு சாவதாக ஒப்புக்கொண்டு கழுத்தில் வாள் கட்டித் தொங்க விட்ட நிலையில் பாடும்பாட்டு.]

கண்டசுண்டி	கண்டசுண்டி Kandasundi, பெ.(n.) ஒருவகைத் தொண்டை வீக்கம்; a swelling of the tonsils (சா.அக.);. [கண்டம் + (தொண்டை); + கண்டி (வீக்கம்);.]
கண்டசூலை	கண்டசூலை kanda-siai, பெ.(n.) கழுத்து நோய் வகை; a glandular disease of the neck. [கண்டம் + குலை.]
கண்டடை-தல்	கண்டடை-தல் kaagada, 3 செ.கு.வி.(v.i.) பெறுதல்; to get find, 'தேடுங்கள், அப்பொழுது கண்டடைவீர்கள்' என்பது ஏசுநாதரின் மொழி. [கண்டு + அடை.]
கண்டனை	கண்டனை kaagama, பெ.(n.) உடன்படிக்கையை நிறைவேற்றல்; execution of an accord, treaty, capitulation (கருநா.);. க. கண்டனெ [கொண்டு + அணை – கொண்டனை → கண்டணை.] கண்டனை Kaagapa, பெ.(n.) 1. கண்டித்தல் (இராட்.);; chastening. 2. ஏற்றுக்கொள்ளாமை; to refrain from acceptance. 3. தள்ளுதல்; to reject, remove. [கண்டு → கண்டனை = வெட்டித்தள்ளுதல். ஒதுக்குதல்.]
கண்டத்திட்டு	கண்டத்திட்டு kanda-t-titlu, பெ.(n.) பெருநிலப்பகுதி; continental shelf. [கண்டம் + திட்டு.]
கண்டத்திரை	கண்டத்திரை kanda-t-trai, பெ.(n.) பல்வண்ணத் திரை; curtain made of multi coloured material. "பட்டியன்ற கண்டத்திரை வளைத்து"(சீவக.647);. க. கண்டவட, கண்டபட; தெ. கண்டவட. Skt. kandapata [கண்டம் + திரை.]
கண்டத்துவாரவுளி	கண்டத்துவாரவுளி kanda-t-tuvara-vuil, பெ.(n.) கண்டத்துளையுளி பார்க்க;see kanda-t-tulai-yuli.

கண்டத்துளையுளி	கண்டத்துளையுளி kanda-t-tuai-y-u.ili, பெ.(n.) பச்சைப்பாம்பின் தலைபோல நீண்ட முனையுள்ள கல் உளி (கம்.வழ.);; a long chisel used to make holes. [கண்டம் + துளை + உளி.]
கண்டத்துாய்மை	கண்டத்தூய்மை kanda-t-toyma, பெ.(n.) 1. தொண்டையிலுள்ள கோழையை வெளிப்படுத்த ஓகிகள் பின்பற்றும் முறை; a process of cleaning the throat adopted by a practising yogi for freeing it from plematic obstructions. 2. முகம் கழுவும் போது தொண்டையைத் துய்மையாக்கல்; cleaning the throat, ordinarily when washing the face. [கண்டம் + துய்மை.]
கண்டதசபந்தம்	கண்டதசபந்தம் kanga-taša-pandam, பெ.(n.) ஏரி குளம் முதலியவை வெட்டியதற்கு ஈடாக கொடுக்கப்படும் நிலம் (C.G.);; and given as compensation for the construction of a tank, well or channel. [கண்டம் + தசம் + பந்தம். தோயம் = நிலம். தோயம் = நீர். தோயம் → தயம் → தசம். (கொ.வ.);. பந்தம் = கட்டுதல், தசபந்தம் = நீர்க்கட்டு, ஏரி, நீர்நிலை.]
கண்டதலம்	கண்டதலம் kaagadalam, பெ.(n.) தாழம்பூ அல்லது தாழை; fragrant screw-pine (சா.அக.);. [கண்டல் + தாலம் – கண்டல்தாலம் → கண்டதலம் (கொ.வ.);. கண்டல் = முள்தாழை.]
கண்டதிப்பிலி	கண்டதிப்பிலி kanda-tppili, பெ.(n.) கொடிவகை (மலை.);; long pepper. [கண்டு + திப்பிலி – கண்டதிப்பிலி.]
கண்டது	கண்டது kandadu, பெ.(n.) 1. காணப்பட்ட பொருள்; that which has been seen. "கண்டதெல்லாம் பகை" (திவ். இயற்.திரு விருத். 35, அரும்.);. 2. தொடர்பற்ற செய்தி; irrelevant matter. 'கண்டதைக் கற்கப் பண்டிதனாவான்' (பழ.);. ம., பட. கண்டது [கண்ட + அது - கண்டது.(அஃறிணையொருமை வினையாலணையும் பெயர்.]
கண்டதுகடையது	கண்டதுகடையது kangadu- kagayadu, பெ.(n.) இழிவான பண்டங்கள்; waste and worthless stuff or trash. [கண்டது + கடையது(மரபிணைமொழி.]

கண்டதுங்கடியதும்	கண்டதுங்கடியதும் kangaduri-kagiyadum, பெ.(n,) நல்லதும் கெட்டதும் (திவ்.இயற்.திருவிருத்,2.அரும்);; everything, including the good and the bad. கண்டதும் கடியதும் உண்பது உடலுக்கு ஆகாது. (உ.வ.);. ம. கண்டகடச்சாணி [கண்டதும் + கடியதும்.]
கண்டதுண்டம்	கண்டதுண்டம் kanda-tungam, பெ.(n.) பல பகுதிகள்; many pieces. "சுரிகையாற் கண்ட துண்டங்க ளாக்கியே" (குற்றாதல.கவுற்சன:49); ம. கண்டம்துண்டம் [கண்டம் + துண்டம் (மரபிணைமொழி);.]
கண்டதுண்டமாக்கு-தல்	கண்டதுண்டமாக்கு-தல் kanda-tundam-ākku-, செ.குன்றாவி.(v.t.) துண்டுதுண்டாக்குதல்; to break in to pieces. போர்வாளை எடுத்துக் கண்ட துண்ட மாக்கு (உ.வ.);. [கண்டம் + துண்டம் + ஆக்கு.]
கண்டந்திற-த்தல்	கண்டந்திற-த்தல் kappan-tra-, 3 செ.கு.வி.(v.i.) 1. குரல் நன்றாக வெளிவருதல்; to become clear or shrill, as the voice. 2.கூக்குரலிடுதல் ; to make a loud cry. [கண்டம் + திற.]
கண்டந்துண்டமாக	கண்டந்துண்டமாக kandan-tundamaga, வி.எ.(adv.) துண்டுதுண்டாக; into pieces. சினம்வந்தால் கண்டந்துண்டமாக்கிவிடுவேன் (உ..வ.);. [கண்டம் + துண்டம் + ஆக.ஆகு + அ(வி.எ.ஈறு); → ஆக.]
கண்டநாண்	கண்டநாண் kanda-nam, பெ.(n.) கழுத்தணி வகை (S.I.I.Vol.ii,192);; a kind of necklace. ம. கண்டஞாண் தெ. நானு. [கண்டம் + நாண். கண்டம் = கழுத்து.]
கண்டநாளம்	கண்டநாளம் kanda-malam, பெ.(n.) 1. தொண்டைக்குழி (வின்.);; gullet, throat. 2. கழுத்துப்பகுதிகளில் ஓடும் குருதிக் குழாய்கள்; the veins of neck side. [கண்டம் + நாளம்.]
கண்டநேரம்	கண்டநேரம் kanda-neram, பெ.(n.) நேரவொழுங்கு இல்லாமல் இருப்பது; being irregular in keeping time, கண்ட நேரத்தில் தூங்காதே (உ.வ.);. [கண்ட (நினைத்த); + நேரம்.]

கண்டப்படை	கண்டப்படை1 kaaga-p-pada, பெ.(n.) உத்தரத்தைத் தாங்கும் பட்டைவடிவ மரத்துண்டு; piece of wood which is placed on a pillar to rest the beam. தென்சதுரத்து உத்திரத்தின் கீழ்க் கண்டப் படையில்' (S.1.1. Vol.ii.87);. [கண்டம் + படை. கண்டம் = வரையறுத்தப்பகுதி.] கண்டப்படை2 kanda-p-padai, பெ.(n.) கோயிற் கட்டட உண்ணாழிகை அடிப்பட்டறையின் கழுத்துப்பகுதி (கம்.வழி.);; pertuberant linteltopportion in sanctum sanctorum of a temple. [கண்டம் + படை.]
கண்டப்பனி	கண்டப்பனி kanda-p-pari, பெ.(n.) கொடும்பனி; heavy dew. கண்டப்பணி கால்நடைகளுக் கொவ்வாது (உ.வ.);. படை. கெண்ட அணி [கண்டம் + பனி. கண்டம் = மிகுதி.]
கண்டப்புற்று	கண்டப்புற்று kanda-p_puru, பெ.(n.) தொண்டைப் புண்வகை; a kind of throat cancer. [கண்டம் + புற்று.]
கண்டபடி	கண்டபடி1 kanda-pad i, வி.எ.(adv.) 1. ஒழுங்கில்லாமல் ; indiscriminately. கண்டபடி நடப்பவன் தறுதலையாவான் (உ.வ.);. 2. அளவில்லாமல்; beyond the limit. கண்டபடி உண்டு வயிற்றைக் கெடுத்துக்கொண்டான் (உ.வ.);. 3. குழப்பமாக, confused, out of order. கண்டபடி பேசிக் காரியத்தைக் கெடுத்துவிட்டான் (உ.வ.);. ம. கண்டமானம், து. கண்டாபட்டெ [கண்ட + படி.] கண்டபடி2 kanda-padi, வி,எ.(adv.) பார்த்ததுபோல்; as you have seen. மருத்துவக் குறிப்பில் கண்டபடி மருந்து கொடுத்தேன் (உ.வ.);. [கண்ட + படி.] கண்டபடி3 kanda-padi, வி.எ.(adv.)

கண்டபதம்	கண்டபதம் kanda-padam, பெ.(n.) 1. மண்ணுளிப் பாம்பு earthworm. "குண்டபதமீளு மோக்காள மையமும்போம் கண்டபத மென்னுங்கால்" (பதார்த்த. குண:1231);. [கண்டம் + பாதம் – கண்டபாதம் → கண்டபதம். கண்டம் = வளையம் வளையமாக.]
கண்டபலம்	கண்டபலம் Kanda-palam, பெ.(n.) இலவு(சித்.அக.);: silk-cotton tree. [கண்டு(முள்); → கண்ட + பலம்.]
கண்டபலி	கண்டபலி kanda-pali, பெ.(n.) மரத்தின் அகக்காழ், the middle hardest portion of a tree. [கண்டம் + பலி. பொலி → பலி.]
கண்டபாடம்	கண்டபாடம் kanda-padam, பெ.(n.) நெட்டுருப் பண்ணப்பட்டது; that which has been learnt by rote. அவனுக்குத் தொல்காப்பியம் முழுதும் கண்டபாடம் (உ.வ.);. [கண்டம்(தொண்டை); + பாடம்.]
கண்டபாடலி	கண்டபாடலி kanda-pādali, பெ.(n.) பாதிரி; trumpet flower tree (சா.அக.);. [கண்டம் + பாடலி. கண்டம் = முள். பாதிரி → பாடலி.]
கண்டபாதி	கண்டபாதி kanda-pādi, பெ.(n.) சரிபாதி; equal share, கண்டபாதி வேண்டுமென்று கையேந்தி நின்றான் (இ.வ.);. [கண்டதில் + பாதி – கண்டபாதி.]
கண்டபித்தம்	கண்டபித்தம் kanda-pittam, பெ.(n.) பித்தத்தா லெழுந்த ஒருவகைத் தொண்டை நோய்; throat disease due to the deranged condition of bile in the system (சா.அக.);. [கண்டம் + பித்தம்.]

கண்டபீடம்	கண்டபீடம் kappapilam, பெ.(n.) தொண்டைக் குத்தல்; a sharp or acute pain in the throat. (சா.அக.); [கண்டம் + (பீழை → பீடை →); பீடம். கண்டம் = தொண்டை பீழை நோய்.]
கண்டபேரண்டம்	கண்டபேரண்டம் kanga-pêrangam, பெ.(n.) யானையையும் தூக்கிச் செல்லவல்ல இருதலைப் பறவை (சீகாளத்.பு:தென்கை.63);; fabulous two-headed mythical bird, which can hold even elephants in its beak and claws. [கண்டம் = பெரியது. கண்டம் + (பெரு); பேர் + அண்டம். அண்டம் = முட்டையுட் பிறந்த பறவை.]
கண்டம்	கண்டம்1 kaagam, பெ.(n.) 1. கள்ளி (மலை.);; spurgewort. 2. குன்றிவேர் (மூ.அ);; crab's-eye root 3. சாதிலிங்கம் (மூ.அ);; vermion. [கள் → கண்டு → கண்டம் (முள்ளுடையது);.] கண்டம்2 kandam, பெ.(n.) 1. தொண்டை; throat. 'காராருங் கண்டனை" (தேவா.10711);. 2. கழுத்து neck. கண்டக்குளியல் (உ.வ.);. 3. குரல் voice, vocal sound. "குழலொடு கண்டங்கொள (மணிமே.19:83);, 4 யானைக் கழுத்திடுகயிறு (பிங்.); elephant's neck rope.
கண்டம	கண்டம11 kaagam, பெ.(n.) 1. ஒக மிருபத்தேழனு ளொன்று; a division of time, one of 27 yogas. 2. இடருறுகாலம்; critical period. தெ. கண்டமு.க. கண்ட [கண்டு(முடிச்சு கருமை); → கண்டம்.]
கண்டம்பயறு	கண்டம்பயறு kandam-payaru, பெ.(n.) காராமணி (இ.வ.);; cholee-bean. [கண்டம்(சிறுமை); + பயறு.]

கண்டமட்டும்	கண்டமட்டும் kanda-mattum, வி.எ.(adv.) மிகுதியாய்; excessively, காசில்லாமல் கிடைத்தால் கண்டமட்டும் உண்ணுவதா (உ.வ.);. க. கண்டாபட்டி [கண்ட + மட்டும்.]
கண்டமண்டலம்	கண்டமண்டலம்1 kanga-mangalam, பெ.(n.) குறைவட்டம் (யாழ்.அக.);; segment of a circle. [கண்டம்(துண்டு); + மண்டலம். மண்டலம் = வட்டம்.] கண்டமண்டலம்2 kanda-mangalam, பெ.(n.) கழுத்துப்பாகம்; neck. [கண்டம் + மண்டலம்(பகுதி);.]
கண்டமணி	கண்டமணி kanda-map, பெ.(n.) 1. கழுத்திலுள்ள முருண்டு; thyroid cartilage (சா.அக.);. 2. கண்டாமணி பார்க்க;see kandå-mani [கண்டம் + மணி.]
கண்டமரம்	கண்டமரம் kanda-maram, பெ.(n.) கடற்கரைப் பகுதியில் காணப்படும் ஒருவகை மரம்; a kind of tree seen on Seashore. [கண்டு → கண்டல் + மரம். கண்டல் = முள்தாழை.]
கண்டமாலை	கண்டமாலை1 kanda-mala, பெ.(n.) கழுத்தைச் சுற்றி உண்டாகும் புண் (சிவதரு.சுவர்க்க.தரகசே.30);; scrofula, tubercular glands in the neck. [கண்டம் + மாலை.] கண்டமாலை2 kanda-mala, பெ.(n.) கழுத்தணி வகை; a kind of necklace. "கண்டமாலை தன்னை யெட்டிப்பிடித்தது".(திருவிளை. கல்லானை.17);. ம. கண்டமால [கண்டம் + மாலை.] கண்டமாலை3 kanda-mala, பெ.(n.) கோபுர உச்சிப்பகுதி; a part of the turret of a temple. [கண்டம் + மாலை.]
கண்டமுட்டு	கண்டமுட்டு kanda-mutu, பெ.(n.) கண்டுமுட்டு பார்க்க;see kandu-muttu. [கண்டு + முட்டு.]

கண்டமூங்கில்	கண்டமூங்கில் kanda-mungil, பெ.(n.) மூங்கில் வகைகளுலொன்று; a kind of bamboo tree. [கண்டம் + மூங்கில்.] மூங்கில் கணுவுடையது. அழிக்கக் கணுவுடைய மூங்கில் கண்ட மூங்கில் எனப்பட்டது.
கண்டமூலம்	கண்டமூலம் kaaga-mப்iam, பெ.(n.) கழுத்தின் அடிப்பாகம்; deepest part of the throat. [கண்டம்1 + மூலம் (அடிப்பகுதி);.]
கண்டமேனி	கண்டமேனி kanda-meni; பெ.(n.) முன்பின் ஆராயாமல் செய்யும் செய்கை; unrestrained act. ஆத்திரத்தில் கண்டமேனிக்குப் பேசிவிட்டான் (இ.வ.); [காண் → கண் → கண்ட + மேனி.]
கண்டயம்	கண்டயம் kangayam, பெ.(n.) கண்டையம் பார்க்க;see kangayam, "திருவா சிகையுந் திகழ்கண் டயமும்" (திருவாரூ.370);, [கண்டை + அம் – கண்டையம் → கண்டயம்.]
கண்டர்கோடரி	கண்டர்கோடரி kandar-koplar பெ.(n.) மீனை வெட்டும் கத்தி; a kind of knife to cut the fishes. [கண் = சிறியது. கண்டம் = துண்டம். கண்டம் → கண்டர் + கோடரி.]
கண்டரம்வை-த்தல்	கண்டரம்வை-த்தல் kandaram-wal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) அறுக்குமிடத்தை அரத்தைக் கொண்டு அடையாள மிடுதல்; to make mark by file. [கண்டு + அரம் + வை.]
கண்டராதித்தர்	கண்டராதித்தர் kaagar-adittar, பெ.(n.) புலமை நிரம்பிய சோழ மன்னன்; a Chöla king and Tamil poet. [கண்டர் + ஆதித்தர். கண்டர் = சோழர் குடிப்பெயர்.] பன்னிரு திருமுறையுள், ஒன்பதாம் திருமுறையாகிய, திருவிசைப்பாவை அருளிய ஒன்பதின்மருள் ஐந்தாமவர்; முதற்பராந்தக சோழனின் இரண்டாவது மகன். காலம் கி.பி.955957. "சிவஞான கண்டராதித்தர்" என்னும் சிறப்புப் பெயர் உடையவர்.
கண்டரிப்புண்	கண்டரிப்புண் kandar-p-pur, பெ.(n.) தொண்டைக்குள் ஏற்படும் அரிபுண்; phagedemiculcerwith erosions inside the throat. [கண்டம்(சிறியது); + அளி + புண்.]
கண்டருளப்பண்ணு-தல்	கண்டருளப்பண்ணு-தல் kandarula-p-pammu, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) கடவுளுக்குப் படைத்தல் (மாலியம்);; to present offering before the almighty. [கண்டு + அருள + பண்ணு.]

கண்டருளு-தல்	கண்டருளு-தல் kaagarulu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) உருவாக்குதல்; to create. நாடெங்குஞ் சோற்று மலை கண்டருளி தென்னவன் வந்தபடி பணிய (S.I.I. Vol.17 Insc.135 S.No.6);. [கண்டு + அருளு.]
கண்டரை	கண்டரை kandarai, பெ.(n.) இதயத்தின் மேற்புறத்திலுள்ள இடப்பெருந் தமனி; aorta, the great artery issuing from the left ventricle of the heart. [கண்டு → கண்டரை.]
கண்டல்	கண்டல்1 Kaaga, பெ.(n.) 1. சதுப்புநிலத்தில் வளரும் சிறுமரம் ; mangrove. 2. வெண்கண்டல், white mangrove. 3. பூக்கண்டல்; dichotomous mangrove. 4. தாழை; fragrant screw-pine. "கண்டல் திரை யலைக்குங் கானல்" (நாலடி.194);. 5. முள்ளி (சூடா);; Indian nightshade. 6. நீர்முள்ளி (மலை.);; white long flowered nail dye. 7. முள்ளிக்கீரை; prickly tree. 8. பேய்க்கண்டல்; a small tree, fire fly tree (சா.அக.);. ம. கண்டல்; குட. கண்டெ (ஆணிவேர்);; து. காண்டேலு (உப்பு நீருக்கு அருகில் வளரும் ஒருவகை மரம்);; தெ.கட்ட(வேர்);; க. கட்டே, கெட்டெ கொலா. கட்ட: குவி. கிட்ட; sinh Kadol (Mangrove);. - [கண்டு → கண்டல். (வே.க.174.);. கண்டு = முள். கண்டல் = சமுள்ளுடையது.] கண்டல்2 Kanda, பெ.(n.) செம்பழுப்புநிறமுடையதும் 12 விரலம் வளர்வதுமான கடல் மீன்வகை; a kind of sea fish pale coloured attaining 12inch. in length.
கண்டல் கரைசல்	கண்டல் கரைசல் kandal-karaisal, பெ.(n.) கட்டியும் குழம்பும்; solid and semi-solid. கண்டலும் கரைசலுமாய்க் கழிச்சல் போகிறது (சா.அக.);. [கண்டல்(கட்டி); + கரைசல்.]
கண்டலம்	கண்டலம் kandalam, பெ.(n.) 1. முள்ளி (மூ.அ.);; Indian nightshade. 2. கருவேல்; black babul. [கண்டல் → கண்டலம் (வே.க.174);.]

கண்டலி	கண்டலி Kandali, பெ.(n.) நீர்முள்ளி; water-thorn (சா.அக.);. [கண்டல் → கண்டலி. கண்டல் = முள்.]
கண்டவர்	கண்டவர் Kangavar, பெ.(n.) 1. கண்டோர் பார்க்க;see kangōr. [கண்ட + அவர்.]
கண்டவல்லி	கண்டவல்லி Kangavali, பெ.(n.) சீயற்காய்; soapnut. [கண்டல் + வல்லி. கண்டல் = முடிச்சு.]
கண்டவலை	கண்டவலை kanda-wala, பெ.(n.) சிறு துண்டுகளால் சேர்த்துப் பின்னப்பட்ட வலை; a ne composed of different pieces (கருநா.);. ம. கண்டவல; க. கண்டவலெ, கண்டபலெ. [கண்டம் + வலை. கண்டம் = சிறுதுண்டு.]
கண்டவளையம்	கண்டவளையம் kanda-Malayam, பெ.(n.) குற்ற வாளியின் கழுத்தில் மாட்டும் இருப்புவளையம் (பாண்டி);; a kind of iron ring put a round the neck of a culprit. [கண்டம் + வளையம். கண்டம் = தொண்டை, கழுத்து.]
கண்டவன்	கண்டவன் kandavao, பெ.(n.) 1. வெளியார், பழக்க மற்றவர்; person who has no concern. கண்டவனெல்லாம் இதைப்பற்றிப் பேசலாமா?(உ.வ);. 2. ஒரு பொருளையோ நிகழ்ச்சியையோ கண்டவன்; one who has seen, an eye-witness. 3. தொடர் பில்லாதவன்; a mannotinvited; கலியாணத்திற்குக் கண்டவன் எல்லாம் வரமாட்டான் (உ.வ.);. ம. கண்டவன்; க. கண்டவனு: கோத கண்டோன்; குட. கண்டவென்; பட கண்டம. [கண்ட + அவன் - கண்டவன்.]
கண்டவிடம்	கண்டவிடம் kanda-w-idam, பெ.(n.) 1.பார்த்த இடம்; a place which is seen. 2. இடம்; any place. ம. கண்டடம் [கண்ட + இடம்.]
கண்டழிவு	கண்டழிவு kandalivu, பெ.(n.) எதிர்பாராத செலவு. (S.I.I.Vol.iii.271);; unforeseen expenses. [கண்ட + அழிவு. அழிவு = செலவு, வீணழிப்பு.]

கண்டற்குயம்	கண்டற்குயம் kandar-kuyam, பெ.(n.) தழுதாழை விழுது (தைலவ.);; aerial roots of the screw-pine. [கண்டல் + குயம். குயம் = அரிவாள், அரிவாள் போன்ற விழுது.]
கண்டறி-தல்	கண்டறி-தல் Kandari, 2 செ.கு.வி. (v.i.) பட்டறிதல்; to learn by experience. கண்டறிந்த நாயுமல்ல களமறிந்த கொப்பறையுமல்ல'(பழ.); [கண்டு + அறி.]
கண்டறை	கண்டறை Kaagara, பெ.(n.) 1. கற்புழை (திவா.); : cavern in a rock. 2. சிறுபாலம்; a culvert. (சேரநா.); 3. மலைக்குகை, cave. ம. கண்டற [கண்டு(கல்); + அறை.]
கண்டறைவை-த்தல்	கண்டறைவை-த்தல் kandara-Wa, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) மரத்தில் வெட்டுமிடத்தை வரையறை செய்தல் (இ.வ.);; to mark the portion to be cut in timber. [கண்டு + அறை + வைத்தல். அறு → அறை = அறுப்புக்குரிய இடம்.]
கண்டன் வாளராயன்	கண்டன் வாளராயன் kandao-vaarayan, பெ.(n.) திருக்கோவலூர் வட்டம் ஆலூர் ஏரியில் தூம்பு வைத்துக் கொடுத்த வள்ளல்; a donor, who constructed a sluice in tne tank at Alur in Thiruk kovalur taluk. "பாவடங்குடையார் மகந் கண்டந் வாளறாயந் செய்பிச்ச தூம்பு (தமிழில் ஆவணம். ப.156);. [கண்டன் + வாள் + அரையன் – கண்டன் வாளரையன். வாளறாயன் என்றிருப்பது எழுத்துப் பிழை.]
கண்டனம்	கண்டனம் Kandapam, பெ.(n.) பிறர் கொள்கையையோ கூற்றையோ கண்டித்தல்; censure, confutation, refutation. H. kandan [கண்டி + அனம் - கண்டனம்(மு.தா.101);.] த. கண்டனம் → Skt. khandana. 'அனம்' சொல்லாக் ஈறு கண்டி = துண்டி ஒ.நோ.முண்டி → முண்டனம்.
கண்டனைக்காரன்	கண்டனைக்காரன் kandanai-k-káran, பெ.(n.) நூல் முதலியவற்றிற் குற்றங்காண்பவன்(பாண்டி);; Cansor, adverse Critic. [கண்டனை + காரன்.]
கண்டா	கண்டா kanda, பெ.(n.) வாரியின் வளையப்பகுதி; water surging area. (நெல்லை.மீனவ.);. [குண்டா → கண்டா.]

கண்டாஏனம்	கண்டாஏனம் Kanda-anam , பெ.(n.) கோயில் மணியைப்போல் கவிழ்ந்துள்ள மூடும் ஏனம்; the vessel resemblinga temple-bell. தெ. கண்டா (பூசைமணி.); [கண்டா + ஏனம் – கண்டாரனம் = பூசை மணி போன்ற ஏனம்.]
கண்டாகண்டன்	கண்டாகண்டன் kanda-kandao, பெ.(n.) சிவனடி யார்; da Šivă devotee. கண்டன் + கண்டன். நீலமணிமிடற்றுக் கண்டத்தை யுடைய சிவனைக் கண்டவராகக் கருதப்படும் சிவனடியார்.]
கண்டாங்கி	கண்டாங்கி Kandargi, பெ.(n.) கட்டம் போட்ட நூற்சேலை; a kind of chequered cotton saree. 'கண்டாங்கிக் காரி கடைக்கண்' (தனிப்பா,i i 37.38);. மறுவ. கண்டாங்கி [கண் + தாங்கி. கண்டம் = துண்டு, கட்டம், சிறு கட்டங்கள் நிறைந்த புடைவை.] கண்டாங்கி kaṇṭāṅgi, பெ.(n.) நெசவில் பயன்படும் பெரிய தார்க்குச்சி; a tool in loom. [கண்டு-கண்டாங்கி]
கண்டாஞ்சி	கண்டாஞ்சி Kandaic, பெ.(n.) 1. மரவகை; entireleaved staff-tree. 2. குடைவேல்; buffalothorn cutch. [கண்டாங்கி → கண்டாஞ்சி.]
கண்டாஞ்சூலி	கண்டாஞ்சூலி kandař-culi, பெ.(n.) ஒருவகை முள்ளி; prickly nail dye (சா.அக.);. [கண்டம் + குலி – கண்டாஞ்சூலி.]
கண்டாடி	கண்டாடி Kandad, பெ.(n.) ஒருவகை வலை; a kind of net (சேரநா.); ம. கண்டாடி [கண்டு + ஆடி.]
கண்டாணி	கண்டாணி Kandar, பெ.(n.) செருமானின் ஊசி (இ.வ.);; awl. [கண்டம் (முள்முனை); + ஆணி.]

கண்டாந்த நாழிகை	கண்டாந்த நாழிகை kanganda-naligai, பெ.(n.) இரலை (அசுவினி);, கொடுநுகம் (மகம்);,குருகு (மூலம்); முதலான விண்மீன்களின் முதற் பாதத் தினின்று முறையே கவ்வை (ஆயில்யம்);, தழல் (கேட்டை);, தொழுபஃறி (இரேவதி); முதலிய விண்மீன்களின் நான்காம் பாதமுடிய பிறப்பு ஒரை (இலக்கினம்); செல்வதற்கான நாழிகை (சோதிட. சிந்.56);; time taken by the lakknam to pass from the first quarter of asuvini magam or mūam to the end of the fourth quarter of ayilyam, kêttaior révadirespectively. [கண்டம் + அந்தம் + நாழிகை.]
கண்டாமணி	கண்டாமணி kanda-mani, பெ.(n.) 1. பெரிய மணி, large bell, "சேமக்கலம்.கண்டாமணி யதனொடு மடிப்ப" (பிரபோத.11:41); 2. யானைக் கழுத்திற் கட்டும் மணி (வின்.);; bell tied to the neck of an elephant. 3. வீரக்கழல்; tinkling ankle rings worn by distin. guished warriors. மறுவ காண்டாமணி [குண்டு + மணி - குண்டுமணி → குண்டாமணி → கண்டாமணி.]
கண்டாய்	கண்டாய் kanday, இடை.(part.) ஒரு முன்னிலை அசைச்சொல் (திருக்கோ.114,உரை);; expletiveofthe 2nd pers...something like 'you see'. "ஆரியன் கண்டாய் தமிழன் கண்டாய்" (தேவா.);. ம. கண்டாயோ(பார்த்தாயோ); [காண் → கண்டு (இ.வி.எ); + ஆய் - கண்டாய். உரையாடுங்கால் "நீ இதனைக்கண்டாயா" என்னும் பொருளில் உரையசையாகப் புணர்க்கப்படும் முன்னிலை அசைச்சொல்.]
கண்டாயம்	கண்டாயம் kangayam, பெ.(n.) வழி (யாழ்ப்.);, opening, outlet, avenue, passage. [கண் → கண்டை. கண் = சிறுமை, சிறியது. கண்டை → கண்டையம் → கண்டயம் → கண்டாயம். கண்டை = சிறுவழி, சிறுதுளை, சிறுஇடைவெளி.]
கண்டார்	கண்டார் Kandar, பெ.(n.) 1. பார்த்தவர்; personwho sees. 2. தொடர்பில்லாதவர்; person not concerned stranger. "கண்டார்கள் கையேற்கு மாறே" (பிரபோத.27:44);. [கண்டவர் → கண்டார்.]
கண்டாரம்	கண்டாரம் kandaram, பெ.(n.) ஒருவர் ஒருவரோடு மோதும் நேரடிப் போர்; a quarrel among two he-rose. [கண்டர் → கண்டாரம். கண்டர் = வீரர். 'ஆரம்' சொ.ஆ. ஈறு. முதனிலைச்சொல்லின் தன்மை யுணர்த்தி நின்றது.]

கண்டாரவம்	கண்டாரவம் kanda-rayam, பெ.(n.) 1.மணியோசை sound of a bell. 2. ஓர் இசை(வின்.); ; a musical mode. 3. கிலுகிலுப்பை; large rattle (சா.அக.);. தெ. கண்டா + அரவம். அரவம் = ஓசை.]
கண்டால்	கண்டால் Kandal, இடை (part.) ஓர் அசைச்சொல்; an expletive. உன்னைக் கண்டால் கேட்டேனா? [காண் → காண்டு → காண்டால் → கண்டால்
கண்டாலி	கண்டாலி1 Kandal, பெ.(n.) வெள்ளெருக்கு; white madar plant (சாஅக.);. [கண்டு + ஆலி. ஆலி = வெண்மை.] கண்டாலி Kandal, பெ.(n.) வெள்ளறுகு (சங்.அக.);; white species of harialli grass. [கண்டல் → கண்டாலி. கண்டல் = திரட்சி, திரண்ட தூறுடையது.]
கண்டாவளி	கண்டாவளி2 Kandaval, பெ.(n.) கண்டமாலை பார்க்க; see kanda-malai "கண்டாவளியைக் களிறுண்டது" (திருவிளை. கல்லானை.18);. [கண்டம் + ஆவளி – கண்டாவளி. கண்டம் = கழுத்து. ஆவளி = மாலை.]
கண்டாவிழிதம்	கண்டாவிழிதம் kandavidam, பெ.(n.) தொண்டை உறுத்தலைப் போக்கும் மருந்து; medicine that relieves the trouble of the throat (சா.அக.);. [கண்டம் + அவிழ்தம். கண்டம் = தொண்டை, அவிழ்தம் = நோய்தணிப்பது, நீக்குவது.]

கண்டாளம்	கண்டாளம்1 kandālam, பெ.(n.) 1. பொதி; packsaddle, 2. எருத்தின் மேலிடும் பொதி (வின்.);; wallet placed on a bullock. க. கண்டலெ; தெ. கண்டலெழு; Mar.kantali. [கண்டம் (திரட்சி பொதி); → கண்டாளம். ஆளம். தொ.பொறு.] கண்டாளம்2 kandālam, பெ.(n.) ஒட்டகம்; Camel. [கண்டம் + ஆளம். கண்டம் = பொதி. கண்டம் சுமப்பதால் கண்டாளம்.] கண்டாளம்3 kandālam, பெ.(n.) போர்; battle, war. மறுவ. கண்டாலம் [கண்டர் → கண்டாரம் → கண்டாலம் → கண்டாளம் (கொவ);.]
கண்டாளவெருது	கண்டாளவெருது kangāla-v-erudu, பெ.(n.) பொதிமாடு; pack-bullock. க. கண்டாளவெருது [கண்டாளம்(பொதி); + எருது.]
கண்டானுமுண்டானும்	கண்டானுமுண்டானும் kaadaaumundarum, பெ. (n.) வீட்டுத் தட்டுமுட்டுகள்; household utensils. கண்டானு முண்டானும் இத்தனை எதற்கு? (இ.வ.); தெ. கண்டே (கரண்டி); [கரண்டி → கராண்டான் → கண்டான். (கொ.வ);. மொள்ளு → மொண்டல் → மொண்டான் முண்டான்(அகப்பை);. கண்டான் முண்டான் = கரண்டியும் அகப்பையும்.]
கண்டிக்கல்	கண்டிக்கல் kand-k-kal, பெ.(n.) 1. கல் கட்டுமானத்தில் இசைமாற்றுவதற்காக (இடைவெளி நிரப்பு வதற்காக); முதற்கல்லை அடுத்து இடப்படும் உடைத்த கல்; broken stones used as spacer stones to break joints. 2. உடைத்த செங்கற்கள்; small siged links used for buildings this walle. [கண்டு → கண்டி + கல்.]
கண்டிகம்	கண்டிகம் kanagam, பெ.(n). கடலை (நாமதீப.);; bengal gram. [கண்டு → கண்டிகம்.]

கண்டிடங்கடத்தி	கண்டிடங்கடத்தி kangigan-kagatti, பெ.(n.) சமயத்துக்குத் தகுந்தபடி பேசுகிறவன் (நாஞ்.);, one who is shifty in speech. [கண்டு + இடம் + கடத்தி.]
கண்டிடு-தல்	கண்டிடு-தல் kaadidu-, 20 செ.கு.வி.(v.i.) நூலைக் கதிரிற் சுற்றுதல் (வின்.);; to wind thread on a spindle. [கண்டு + இடு.] 'இடு'(து.வி.);.]
கண்டிடைத் தூக்கல்	கண்டிடைத் தூக்கல் kandida-t-tkkal, பெ.(n.) கண்டி பார்க்க; see kand. [கண்டு + எடை + தூக்கல் –கண்டெடைத் தூக்கல் – கண்டிடைத் தூக்கல்(கொ.வ.);.]
கண்டிதக்காரன்	கண்டிதக்காரன் kangida-k-kāran, பெ.(n.) கடுஞ்சினத்தன் (பாண்டி);; irascible person. க. கண்டிதம் த. கண்டிதம் → Skt. khandita. [கண்டி → கண்டிதம் = கண்டிப்பு.]
கண்டிப்பானவன்	கண்டிப்பானவன் kangippādavan, பெ.(n.) சொல்லுறுதியுள்ளவன்; a man of his word. கொள்கையில் கண்டிப்பானவனைக் காண்பதரிது (உ.வ.);. க. கண்டிதவாதி [கண்டிப்பு + ஆனவன்.]

கண்டிப்பு	கண்டிப்பு1 kandppu, பெ.(n.) 1. கடிந்துகொள்கை; reproof rebuke, தவற்றைக் கண்டிப்பவரே ஆசிரியர் (உ.வ.);. 2. வரையறை; strictness, exactness, precision. உடன்படிக்கையில் கண்டிப்பான வழிமுறை களைக் குறிப்பிட வேண்டும் (உ.வ.); 3. உறுதி (வின்.);; certainly, assurance. 4. துண்டிப்பு. (வின்.);; c utting, sundering. பழகியோரிடம் தீக்குணங்களைக் காணுங்கால் அவர் தொடர்பைக் கண்டிப்பதே சாலச்சிறந்தது (உ.வ.);. 5. அழிவு; damage, as done by a falling tree. 6. கடுமையான அதிகாரம்; firm control. அவள் அம்மாவின் கண்டிப்பில் வளர்ந்தவள்(உ.வ.);. ம. கண்டிப்பு; க. கண்டித; உரா. கண்டிச. [கண்டித்தல் = வெட்டுதல், வரையறுத்தல். கண்டி → கண்டிப்பு = வெட்டு ஒன்று துண்டு இரண்டு என்றாற் போல் தெளிவாக வரையறுத்துத்துணிந்து கூறும் கூற்று.]
கண்டிப்புப்பண்ணு-தல்	கண்டிப்புப்பண்ணு-தல் karappuppammu, 12 செ.குன்றாவி.(v.t.) திட்டம் செய்தல்; to imposestrict discipline. கண்டிப்புப்பண்ணினால் கரை சேருவான் (உ.வ.);. [கண்டிப்பு + பண்ணு.]
கண்டிபிடி-த்தல்	கண்டிபிடி-த்தல் kanipid, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) மேற்றளத்தைக் கண்டிக் கல்லாற் குத்தி மூடுதல்; to cover the upper floor of a house with terrace bricks. [கண்டி + பிடி.]
கண்டிமுத்திரை	கண்டிமுத்திரை kandi-multiai, பெ.(n.) முத்திரை வகை (சைவா.வி.19.);; a kind of seal. [கண்டி + முத்திரை.]
கண்டியடி-த்தல்	கண்டியடி-த்தல் kary-ad, 4.செ.குன்றாவி.(v.t) கட்குடித்தல் (நாஞ்);; to drink spiritous liquour. [கள் → கண்டி + அடி.]
கண்டியத்தேவர்	கண்டியத்தேவர் kanaya-t-tevar. பெ.(n.) ஓமலூர் வட்டம் தீவட்டிப்பட்டி அருகிலுள்ள கைலாயமுடையார் திருக்கோயிலுக்குச் சதிர்நெல்லி என்னும் ஊரை இறையிலி நிலமாக வழங்கியோருள் ஒருவர்; one of the chief men who donated the village Cadirnelli as tax free gift to Kailayamudayar temple at Thivatti Patti in Omalur taluk. "முகைநாட்டுப் பொன்னார் கூடலில் சீகைலாய முடையனாயற்கு கண்டியத் தேவரும் வண்ணாவுடையாரும்" (ஆவணம், 1991:5);. [கண்டியன் + தேவர்.]

கண்டியர்	கண்டியர் kandyar, பெ.(n.) பாணர், bards, lyrist (அக.நி.);. [கண்டி → கண்டியர்.. கண்டி = கூட்டம், குழு, கண்டி → கண்டியர் = குழுவாகப் பாடிச் செல்லும் பாணர்).]
கண்டியூர்	கண்டியூர் 1 Kandy-or, பெ.(n.) 1.தஞ்சை மாவட்டத் திலமைந்த சிவபெருமானின் எட்டுத் திருக் கோயில்களுள் ஒன்றுள்ள ஊர். (தேவா.);; name of a town with a Siva shrine, in the Tanjavur district. 2. மாலியக்(வைணவ);கோயில் அமைந்த அவ்வூரின் ஒரு பகுதி. (திவ். திருக்குறுந்.19);; another part of the above town noted for its Visnu shrine. [கண்டி = வீரன், மறவன். கண்டி + ஊர்).] கண்டியூர் 2 Kandy-or, பெ.(n.) சேர்நாட்டு ஊர்ப்பெயர்; a place name in Kerala. [கண்டி = ஒதுக்கப்பட்ட நிலப்பகுதி. அவ்விடத்து குடியிருப்புகள் அமைந்தமையால் இப்பெயர்பெற்றது.] ம.கண்டியூர்.. நடுத்திருவாங்கூர்ப்பகுதியில் மாவேலிக் கரைக்கு அருகிலுள்ள ஓரிடத்தின் பெயர். இஃது ஒடநாடு (காயம்குளம்); அரசின் தலைநகரமாகவும் விளங்கியுள்ளது. கண்டியூர் kaṇṭiyūr, பெ.(n.) தஞ்சையிலிருந்து திருவையாறுசெல்லும் வழியில்10 கல்தொலைவில் உள்ள ஓர் ஊர்; name of the village 10k.m. from Thanjavur to Thiruvaiyaru road. [கண்டி (குளம்-கண்டியூர்]
கண்டிராயபணம்	கண்டிராயபணம் kangir-āya-panam, பெ.(n.) மைசூர் அரசில் கண்டிரவ நரச அரசன் வெளியிட்ட ஒருவகை நாணயம் (G.Sm. D.1.i.290);; a coin issued by Kantirava Narassa Raja of Mysore, 17th C. [கண்டீரன் + அரையன் + பணம் - கண்டீர அரையன் பணம் → கண்டிராயணம் (மரூஉ.);.]
கண்டிரு-த்தல்	கண்டிரு-த்தல் kappiru-, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1.தோன்றியிருத்தல்; to setin, being; அவனுக்குக் காய்ச்சல் கண்டிருக்கிறது (உ.வ.);. 2. குறிக்கப்படுதல்; to be noted down, புத்தகத்தில் அந்தக்கணக்குக் கண்டிருக்கிறதா?(உ.வ.);. [காண் → கண்டு + இரு.]
கண்டில்	கண்டில் kandi l, பெ.(n.) 1. இருபத்தெட்டுத் துலாங் கொண்ட ஒரு எடையுளவு; a unit of measure of weight equal to 28 tulam. 2. திரட்சி; round. 3. முடிச்சு; round in shape resdue nodule. க. கண்டி; தெ. கண்டி; [கண்டி – கண்டில்.]

கண்டில்வெண்ணெய்	கண்டில்வெண்ணெய் kandi-venney, பெ.(n.) 1. பெருஞ்சீரகம் (கம்பரா.ஆற்றுப்.13:2);; Chinese anise. 2. குறிஞ்சி நிலத்துள்ள ஒரு மரம் a tree in the mountain tract. 3. குங்கிலிய வெண்ணெய்; ointment prepared from bdellium. 4. யானைக் கன்றின் மலம்; the faces of an elephant cub (சா.அக.);. [கண்டி → கண்டில் + வெண்ணெய்.]
கண்டிலைப்பாலை	கண்டிலைப்பாலை kapalappalai, பெ.(n.) ஒரு காட்டலரி; wax flower, dog-bane (சா.அக.);. [கண்டு + இலை + பாலை.]
கண்டினி	கண்டினி kandini, பெ.(n.) முண்டினி மரம்; a tree which has more thorns. [கள் → கண்டு → கண்டி → கண்டினி.]
கண்டீர்	கண்டீர் kandir, இடை. (part.) ஒரு முன்னிலையசை; expletive which expresses the mea. [காண் → காண்டிர் → கண்டீர்.]
கண்டிரம்	கண்டிரம் kandiam, பெ.(n.) 1.சதுரக்கள்ளி; square. spurge. 2. செவ்வியம்; the root of black pepper plant. 3. ஒருவகை அவரை; a kind of kidney bean (சா.அக.); மறுவ. கண்டிரவம், கண்டிரவன். [கண்டு + ஈரம்.] கண்டிரம் kaṇṭiram, பெ.(n.) கோவை மாவட்டத்தில் உள் ஓர் ஊர்; name of a village from Coimbatore. [கண்டி (நீர்நிலை);-கண்டிரம்] 'கண்டீரக்கோ இவ்வூரினர் எனக் கருதப் படுகிறது.
கண்டீரவம்	கண்டீரவம் kandiayam, பெ.(n.) 1. அரிமா (சிங்கம்);; lion. 2. புலி; tiger. [கண்டி → கண்டிரம் → கண்டீரவம்.]

கண்டீரன்	கண்டீரன் kandia.n, பெ.(n.) ஆண்பால் இயற்பெயர்; propername of male. [கண்டன் → கண்டிரன் → கண்டீரன். கண்டன் → உடல் வலிமை சான்ற ஆண்மகன். ஒ.நோ. அண்டன் → அண்டிரன். மாந்தன் → மாந்தரன்.]
கண்டீரே	கண்டீரே kandie, இடை. (part.) கண்டீர் பார்க்க; see kandi: "கண்டி ரென்றா கேட்டி ரென்றா" (தொல், சொல்.425);. [கண்டீர் → கண்டீரே; அசைநிலையாய் வந்தமுன்னிலை வினைமுற்று.]
கண்டீரை	கண்டீரை Kandia, பெ.(n.) செவ்வியம் (தைலவ.தைல.82);; the root of black pepper plant(சா.அக.);. [கண்டிரம் → கண்டிரை.]
கண்டுக்கி	கண்டுக்கி kanpukki, பெ.(n.) கருப்புவாகை; fragran acacia (சா.அக.);. [கண்டு + உக்கி.]
கண்டுகட்டல்	கண்டுகட்டல் kaadu-kala. பெ.(n.) முடிச்ச முடிச்சாக எழும்பும் கட்டி; a nodular swelling (சா.அக.);. [கண்டு + கட்டு-தல். கண்டு = முடிச்சு.]
கண்டுகட்டுகை	கண்டுகட்டுகை kangu-kattugai, பெ.(n.) சொத்துகளைப் பறிமுதல் செய்தல் (நாஞ்.);;ம. கண்டுகெட்டுக [கண்டு + கட்டுகை. கண்டு = தொகுதி, முழுமை.]
கண்டுகத்தரி	கண்டுகத்தரி Kaadukatari, பெ.(n.) காய்க்கும் தன்மையற்ற கத்தரி; brinijal plant which yieldsnothing (சா.அக.);. மறுவ, குருட்டுக்கத்தரி ஈனாக்கத்தரி [கண்டு + கத்தரி.]
கண்டுகம்	கண்டுகம்1 kaadugam, பெ.(n.) மஞ்சிட்டி (சிறுமரவகை);; arnotto [கண்டு → கண்டுகம்.] கண்டுகம்2 kaadugam, பெ.(n.) இருபது குளகம் கொண்ட அளவு; a measure of capacity, twenty kūḷagas (கருநா.);. க., பட. கண்டுக. [கள் → கண்டு → கண்டகம் → கண்டுகம் 120 பட்டணம்படி அல்லது 40 வள்ளம் கொண்ட முகத்தல் அளவு.]

கண்டுகரி	கண்டுகரி kangu-kar பெ.(n.) பூனைக்காலி; cow. age plant (சா.அக.);. மறுவ. கண்டுரா, கண்டுரை, கண்டுதி. [கண்டு + காரி.]
கண்டுகழி	கண்டுகழி1 kaadu-kali செ.குன்றாவி.(v.t.) சலிப்புண்டாகுமளவும் நுகர்ந்து கழித்தல்; to enjoy to satiety. [கண்டு + கழி-.] கண்டுகழி2 kaadukal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) சமையற்காரர்களுக்கு உணவுப்பண்டங்களோடு புழங்கிக்கொண்டிருந்தமையால் ஏற்படும் பசிமந்தம்; to lose one's appetite from having too much to do with food, as cooks. [கண்டு + கழி-.] கண்டுகழி3 kaadukal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) கட்டியை அறுத்தெடுத்தல்; remove a tumour. [கண்டு + கழி - தல். கண்டு = கட்டி.]
கண்டுகளி-த்தல்	கண்டுகளி-த்தல் kaadukali, செ.கு.வி.(v.i.) ஒன்றைக்கண்டு மனநிறைவடைதல், மகிழ்தல்; to enjoy to one's satisfaction. அருங்காட்சியகப் பொருள்களை மாணவர்கள் கண்டுகளித்தனர். (உ.வ.);. [கண்டு + களி-.]
கண்டுகாண்(ணு)-தல்	கண்டுகாண்(ணு)-தல் kandu-kān-, 16 செ.குன்றாவி.(v.t.) கவனமாய்ப் பார்த்தல்; to look at a thing attentively. "குவளை ..... நின்கண் னொக்குமேற் கண்டுகாண்." (திருக்கோ.162); [கண்டு + காண்.]
கண்டுகாணு-தல்	கண்டுகாணு-தல் kaadu-kanu-, 16 செ.குன்றாவி. (v.t.) கழலைக் கட்டி தோன்றுதல்; the formation of a tumour (சா.அக.);. [கண்டு + காணுதல். கண்டு = கட்டி.]
கண்டுகுணம்பாடி	கண்டுகுணம்பாடி kandukunam-pād, பெ.(n.) முகமன் பேசுவோன்; fatterer இவன் கண்டுகுணம் பாடி என்பது தெரியாததா? (உ.வ.);. [கண்டு – குணம் + பாடி.]
கண்டுகொள்ளாமலிரு-த்தல்	கண்டுகொள்ளாமலிரு-த்தல் kaadu-kolama-liru, 12 செ.கு.வி.(v.i.) தெரிந்தும் தெரியாததுபோல் இருத்தல்; to take no notice of. செய்யும் தவறுகளைக் கண்டுகொள்ளாமலிருக்க முடியுமா? (உ.வ.);. [கண்டுகொள் + ஆ + மல் + இரு.]

கண்டுங்காணாமை	கண்டுங்காணாமை kanguri-kānāma, பெ.(n.) 1. பார்த்தும் பாராததுபோலிருக்கை; pretending not to have seen whil actually having seen. அவர் என்னைக் கண்டுகொள்ளாமல் போய்விட்டார் (உ.வ.);. 2. கண்ணாற் கண்டும் கருத்துணர இயலாமை (விவிலி.மார்க்.,4, 12);; seeing with one's eyes and yet failing to observe. அவளுக்கு இந்த மாப்பிள்ளை பிடிக்கவில்லை என்பது கண்டுங்காணாமையால் இப்படி நேர்ந்துவிட்டது (உ.வ.);. 3. கவனிப்பின்மை; overlooking, as if not seeing. அண்ணனின் கண்டுங் காணாமை காரணமாகத் தம்பியின் முன்னேற்றம் தடைப்பட்டது(உ.வ.);. 4. போதியதும் போதாது மாகுதல்; state of being at once sufficient and insufficient; apparent insufficiency. [கண்டும் + காணாமை. இலக்கிய வழக்கில் இதனை நோக்கல் நோக்கம் என்பர்.]
கண்டுசோளம்	கண்டுசோளம் kanducolam, பெ.(n.) வெள்ளைச் சோளம்; Indian millet or great millet (சா.அக.);. [கண்டு + சோளம். கண்டு = திரட்சி. கண்டுச்சோளம் = முட்டைச்சோளம், உருண்டைச்சோளம்.]
கண்டுசருக்கரை	கண்டுசருக்கரை1 kangu-sarukkara, பெ.(n.) நுகர்தற்குரிய ஒருவகை மணப்பொருள் (சிலப்.4:35,உரை.);; an imported white fragrant substance used as incense. [கண்டு + சருக்கரை.]
கண்டுசாடை	கண்டுசாடை kaadu-saga. பெ.(n.) கண்சாடை பார்க்க; see kanšāgai [கண்டு + சாடை.]
கண்டுசாய்ப்பு	கண்டுசாய்ப்பு kaadu-sayppu, பெ.(n.) கண்சாடை பார்க்க; see kanšāgai [கண்டு + சாய்ப்பு.]
கண்டுசெய்-தல்	கண்டுசெய்-தல் kaadu-sey, 1 செ.குன்றாவி.(v.t.) போலித்தல், பின்பற்றுதல், போலச்செய்தல்(வின்.);; to imitate an action. [கண்டு + செய்-.]
கண்டுத்துத்தி	கண்டுத்துத்தி kaadu-t-tutti, பெ.(n.) ஒரிலைத் துத்தி (வின்.);; a species of mallow, side acuminate. [கண்டு + துத்தி.]

கண்டுபாரங்கி	கண்டுபாரங்கி kandu-parargi, பெ.(n.) 1. சிறு தேக்கு beetle killer (பதார்த்த.980);. 2. சிறுமரம், (ட.); Indian lotus croton. ம. கண்டுபரங்கி; க., தெ. கண்டுபாரங்கி. [கண்டு + பாரங்கி. பரு → பரங்கி → பாரங்கி. பாரங்கி = வடிவில் பருத்தது.]
கண்டுபாவி-த்தல்	கண்டுபாவி-த்தல் kaadu-pavi, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஒன்றைப் பின்பற்றிச் செய்தல்; to imitate an action. "பலாயனற் கண்டு பாவித்தாங்கு" (பாரத. நிரைமீட் 21);. Skt. bhavi → 5. uns"l. [கண்டு + பாவி.]
கண்டுபிடி-த்தல்	கண்டுபிடி-த்தல் kandupidi, 4 செ.குன்றா.வி.(v.t.) 1. ஆய்ந்து கண்டறிதல்; to find out. 2: புதிதாகக் கண்டுபிடித்தல்; to discover. எடிசன் மின் விளக்கைக் கண்டுபிடித்தார்(உ.வ);. 3. தேடிக் கண்டு பிடித்தல்; to search and find. காவலர் திருடனைக் கண்டுபிடித்தனர்(உ.வ.);. 4. உண்டாக்குதல்; to invert. மார்க்கோனி வானொலியைக் கண்டுபிடித்தார் (உ.வ.);. ம. கண்டு பிடிக்குக; க., படீ. கண்டுகிடி [கண்டு + பிடி. கண்டுபிடி = பருப்பொருளைக் கண்டுபிடித்தல். கண்டறிதல் = நுண்பொருள் செய்திகளைக் கண்டறிதல்.] இரண்டு சொற்கள் சேர்ந்து ஒருசொல் நீர்மைத்தாகி வேறொரு சொல் தம்மிடையே வர இடந்தராததாய் நிற்கும் வினையடிகள் கூட்டு வினையடிகளாகும். பெயர்,செய்தென் எச்சம்,செயவென் எச்சம், குறிப்பு வினை, இடைச்சொல் போன்றவற்றுடன் துணை வினைகள் சேர்ந்து கூட்டு வினையடிகள் உருவாகின்றன. இங்குச் செய்தென் எச்சம் துணைவினை யடியுடன் இணைந்து கூட்டு வினையடி உருவாக்கியுள்ளது.
கண்டுபிடிப்பு	கண்டுபிடிப்பு kanaupiappu, பெ.(n.) 1. புதிய உருவாக்கம்; invention. ரேடியம் மேடம் கியூரியின் கண்டுபிடிப்பு (உ.வ.);. 2. நுட்பம் காணல்; discovery. அவரது கண்டுபிடிப்பு அரிய முயற்சி (உவ.);. [கண்டு + பிடிப்பு.]
கண்டுபேசு-தல்	கண்டுபேசு-தல் karidu-pesu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) நேரிற்சென்று உரையாடுதல்; to talk in person. "கண்டுபேசக் கவையுமிருக்கிறது முகத்தில் முழிக்க வெட்கமும் இருக்கிறது".(பழ.); [கண்டு + பேசுதல்.]

கண்டுமுட்டு	கண்டுமுட்டு karidu-mutu, பெ.(n) 1. வேதியரைக் கண்டால் தீட்டுப்படுவதாகச் சமணர் மேற்கொள்ளும் வழக்கம்; pollution by sight term applied to a fast observed by Jains when they happen to see Vedic Hindus. "மதுரையிற் சைவ வேதியர் தாம் மேவ லாலின்று கண்டுமுட்டியா மென்று" (பெரியபு.திருஞான.683);. 3. நேரிற்காணல்; 4. to look in peron'S ம. கண்டுமுட்டு; [கண்டு + முட்டு – கண்டுமுட்டு = கண்டு திட்டுப்படுதல், முட்டுதல் = எதிர்படுதல் தாக்குதல்,தீங்காதல்.] கண்டமுட்டு, கேட்டமுட்டு, தொட்டமுட்டு எனவும் முட்டில் மூன்று வகை கூறுவர்.
கண்டுமுதல்	கண்டுமுதல் kaadu-mudal. பெ.(n.) கதிரடித்துத் திரட்டிய தவசக்குவியல்; actual produce of a field when the harvest has been reaped and threshed. கம்பு ஐந்து மூட்டை கண்டுமுதல் ஆனது (உ.வ.);. [கண்டு + முதல். கண்டு = திரட்சி, மொத்தம், முழுமை. கண்டுமுதல் = முழுமையான வருவாய் ஆதல்.]
கண்டுமுதல்பண்ணு-தல்	கண்டுமுதல்பண்ணு-தல் kaadu-mudal-pannu, 12 செ.குன்ற.வி.(v.t.) முழுவதும் ஒப்படி செய்து குவித்தல்; to collect net produce. [கண்டு + முதல் + பண்ணு. கண்டு = மொத்தம். மொத்த முதல் பண்ணுதல் என்பது துப்புரவு செய்த மொத்த தவசக்குவியலைக் குறித்தது.]
கண்டுமூலம்	கண்டுமூலம்1 kandu-mப்lam, பெ.(n.) 1. சிறுதேக்கு (மலை.);; beetle-killer. 2. திப்பிலி (யாழ்.அக.);; long pepper. 3. திப்பிலி வேர்; root of long pepper (சா.அக.);. [கண்டு + மூலம்.]
கண்டுயில்(லு)-தல்	கண்டுயில்(லு)-தல் kanduyi, 13.செ.கு.வி.(v.i.) 1. சிறுதுக்கம் கொள்ளுதல்; to map. "மாசுணங் கண்டுயில (நீதிநெறி34);. 2. பார்வை மங்குதல்; to grow dim, as of sight. "கண்துயின்று முன்றிற் போகா முதிர்வினள்" (புறநா.159. 4);. [கண்டு + துயில்.]
கண்டுயிலிடம்	கண்டுயிலிடம் kanduylidam, பெ.(n.) உறங்குமிடம்; dormitary, bedroom. மறுவ. உறையுள், அமளி, சேக்கை, சட்டகம், சேர்விடம். பள்ளி, பட்டம், பாழி, பாயல், கிடக்கை, ஆய்வை, கண்படை. [கண் + துயில் + இடம்.]

கண்டுரம்	கண்டுரம் Kamduram, பெ.(n.) 1. தினவெடுத்தல்; itching. 2. சொறிதல்; scratching. 3. ஒரு நாணல்; a species of reed. 4. பாகற்காய்; bitter gourd [கண்டு(முள்); – கண்டுரம்.]
கண்டுராய்	கண்டுராய் Kanduray, பெ.(n.) வயலினின்று தண்ணீர் வெளியேறும் சிறு வாய்க்கால்; asluice or small channel in a paddy-field (சேரநா.);. ம. கண்டுராயி [கண் + திறவு + வாய் கண்திறவுவாய் - கண்டிறாய் → கண்டிராய் (கொ.வ.);.]
கண்டுருவு	கண்டுருவு kanguruvu, பெ.(n.) அச்சுரு; a mould. தெ. கண்டருவு [கண்டு(திரண்டது); + உருவு.]
கண்டுவகை	கண்டுவகை kanguvagai. பெ.(n.) கற்கண்டின் வகை; a kind of sugar candy. [கண்டு + வகை.]
கண்டுவழிபடு-தல்	கண்டுவழிபடு-தல் kangu-valipadu-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) நேரில் வணங்குதல்; to pay one's respect to, as great personage. மறுவ. கண்டுதரிசித்தல் [கண்டு + வழிபடு.]
கண்டுழவு	கண்டுழவு Kandulavu, பெ.(n.) அரசனுடைய சொந்த நிலம் (S.I.I.v.322);; private lands of a king. ம. கண்டுழவு [கண்டு = தொகுதி, திரட்டு, நன்கு திருத்திய விளைநிலம் கண்டு + உழவு - கண்டுழவு மிகச் செப்பமான நிலத்து வேளாண்மை.]
கண்டூதி	கண்டூதி Kandüdi, பெ.(n.) 1. தினவு; itching, tingling. "கண்டூதியாற்றாறு"(கந்தபு. முதனாட். 188.);. 2. காஞ்சொறி (திவா.);; climbing nettle. 3. காமவேட்கை; sexual desire, chiefly of a woman (சா.அக.);. [கண்டு = திரட்சி, பெருக்கம், மிகுதி, ஊர்தல் = திணவெடுத்தல். கண்டு + (ஊர் → ஊரி); ஊதி ஊரி → ஊதி (ஈற்றுத்திரிபு);.]

கண்டூயம்	கண்டூயம்1 kaagoyam, பெ.(n.) கால்நடைகள் உராய்ந்து கொள்ள நடப்பட்ட மரத்துண்டு; stake for cattle to rub themselves against. [கண்டு (திரண்ட மரத்துண்டு); + (ஊதம்); ஊயம்.] கண்டூயம்2 kandiyam, பெ.(n.) கண்டுதி பார்க்க; see kandudi'. "விலங்கு தத்தம் மெய்யகண்டுயம் யாவும் போவது கருதி (கந்தபு:மார்க்கண்.4);. [கண்டு + (ஊதம்); – ஊயம்.]
கண்டூரம்	கண்டூரம்1 kapparam, பெ.(n.) 1. காஞ்சொறி (திவா.);; climbing nettle. 2. பூனைக்காலி (மலை.);; Cowhage. [கண்டு + (ஊர்); ஊரம். ஊர்தல் → நமைச்சல் உண்டாதல், அரித்தல்.] கண்டூரம்2 kanpuram, பெ.(n.) வன்மையான கலப்பு மருந்து.(வின்.);; strong compound medicine. [கண்டு + (ஊதம்); → ஊரம் – கண்டூரம்.]
கண்டெடு-த்தல்	கண்டெடு-த்தல் kandedu-, 18செ. குன்றாவி.(v.t.) 1. பார்த்து எடுத்துக்கொள்ளுதல்; to happen upon, as a thing of value and pick it up. 2. தற்செயலாக எடுத்தல்; to pickup something by chance. இந்தப் பையை வழியில் கண்டெடுத்தேன் (உ.வ.);. [கண்டு + எடு.]
கண்டெடுத்தான்	கண்டெடுத்தான் kandeduttam, பெ.(n.) ஆண்பாற் குறித்த காரணப்பெயர் (இ.வ.);; a propername denoting masculine gender. கண்டெடுத்தானுக்குத் தாய் யாரோ தந்தை யாரோ (உ.வ.);. மறுவ. தொட்டில் குழந்தை, ஏதிலிக்குழந்தை, காட்டுப்பிள்ளை. [கண்டு + எடுத்தான் – கண்டெடுத்தான் = பெற்றோரால் கைவிடப்பட்டுக் கிடந்த இடத்திலிருந்து கண்டெடுத்த காரணத்தால் பெற்ற பெயர்.]
கண்டெழுத்து	கண்டெழுத்து1 kangeluttu, பெ.(n.) அரசின் நிலத்தீர்வை ஏற்பாடு (நஞ்.);; land revenue settlement. [கண்டு + எழுத்து. கண்டு = திருத்தப்பட்ட விளைநிலம்.] கண்டெழுத்து2 kangeluttu. பெ.(n.) பார்த்து எழுதுதல்; copying (சேரநா.);. ம.கண்டெழுத்து. [கண்டு + எழுத்து.]

கண்டெழுத்துப் பிள்ளை	கண்டெழுத்துப் பிள்ளை kandeluttu.p-pillai, பெ.(n.) நிலம் முதலியவற்றை அளக்கும் ஆள்; a sur. veyor. ம. கண்டெழுத்துபிள்ள [கண்டு + (எழுது); எழுத்து + பிள்ளை. கண்டு திருத்தப்பட்ட விளைநிலம்.]
கண்டேணி	கண்டேணி Kandeni, பெ.(n.) சிறிய ஏணி, கை ஏணி; a short ladder (சேரநா.);. ம. கண்டேணி [கண்டு = கணு, மூங்கிற்கணு. கண்டு + ஏணி (மூங்கிற்கனுவில் குறுக்குச்சட்டம் கோத்த ஏணி);.]
கண்டேறு	கண்டேறு kanderய, பெ.(n.) ஒருவகைப் பந்தாட்டம்; a kind of ball-game (சேரநா.);. ம. கண்டேறு [கண்டு + ஏறு. கண்டு = திரட்சி, பந்து. ஏறு = எறிந்து விளையாடல்.]
கண்டைக்கடுவன்	கண்டைக்கடுவன் kandai-k-kaduwao, பெ.(n.) கெண்டைக் கடுவன் பார்க்க; see kendai-k. kaduvaṉ. [கெண்டை → கண்டை + கடுவன்.]
கண்டைப்பாய்	கண்டைப்பாய் kaagappay, இடை.(int.) பார்க்க; see behog, "இப்போர் புறஞ்சாய்ந்து கண்டைப்பாய்" (கலித், 89.13);. [காண் – கண்டாய் – கண்டை - கண்டைப்பாய்(பி.வி.);.]
கண்டையம்	கண்டையம் kangayam, பெ.(n.) கண்டை பார்க்க; See kanda: [கண்டை → கண்டையம்.]
கண்டைவேட்டி	கண்டைவேட்டி kandai-wetti, பெ.(n.) ஒள்ளிழைத் துணி; cloth with lace border. [கண்டு – கண்டை + வேட்டி. கண்டை → முடிச்சு, விளிம்பு.]

கண்டொழிவொற்றி	கண்டொழிவொற்றி Kandolworri, பெ.(n.) ஒருவகை நில ஒற்றிமுறை; a kind of land mortgage (சேரநா.);. ம. கண்டொழிவொற்றி [கண்டு(வயல்); + ஒழிவு + ஒற்றி.]
கண்டொளி-த்தல்	கண்டொளி-த்தல் kangtor, 4 செ.கு.வி.(v.i.) ஒளித்து விளையாடுதல் (இ.வ.); ; to play the game of hide and seek. [கண்டு + ஒளித்தல். ஒளித்தல் = தன்னை மறைத்தல்.]
கண்டொளி-தல்	கண்டொளி-தல் karooli, 4 செ.கு.வி.(v.i) ஒளிந்து விளையாடுதல்; to play blind man's buff. [கண்டு + ஒளி.]
கண்டோங்கிப்பிலால்	கண்டோங்கிப்பிலால் Kantorigippilal, பெ.(n.) பெரிய கடல்மீன் வகையுள் ஒன்று (முகவை. மீனவ.);; a kind of big sea fish. [கண்டு(மொத்தம், கூட்டம்); + உண்கு + இரும்பிலால்.] இப்பெருமீன் இரைவேண்டிய விடத்துக் கடலிற் பசையுள்ளதோர் உமிழ்நீரை உமிழ அதனை இரையென்றெண்ணிச் சிறுமீன் கூட்டம் உண்ண வரும்போது இம் மீன் விழுங்கிவிடும்.
கண்டோட்டி	கண்டோட்டி Kandotti, பெ.(n.) வயலில் நீரைத் திருப்பும் ஆள்; one who regulates water for irrigation. ம. கண்டோட்டி [கண்டு + ஒட்டி. கண்டு = வரப்பு(திருத்திய வயல், பாத்தி);.]
கண்டோட்டு	கண்டோட்டு kandottu, பெ.(n.) தண்ணிர்த் தட்டான போது முறைப்படி நீர் பாய்ச்சுகை (Tinn);; regulation of water for irrigation during periods of scarcity. [கண் + ஒட்டு. கண்டு = திருத்திய வரப்பு அமைந்த வயல்.]
கண்டோதி	கண்டோதி Kandotti, பெ.(n.) வெளிப்படையான சொல் (ஈடு, 4, 1,9 ஜீ);; unambiguous, plain word or statement. [கண்ட + உத்தி - கண்டுத்தி → கண்டோத்தி. இதனைக் கண்டோக்தி என்பது வழு.]
கண்டோர்	கண்டோர் kandar, பெ.(n.) 1. கண்டோன் பார்க்க;see kandon "மலர்த்தார் மார்ப நின்றோட் கண்டோர் பலர்தில்" (அகநா. 82:14);. 2. செய்தோர்; doer "தீமை கண்டோர் திறத்தும் பெரியோர் தாமறிந்து உணர்க" (நற். 116:1);. [கண்ட + ஒர்(ஐவர்); – கண்டோர்.]

கண்டோர்கூற்று	கண்டோர்கூற்று kanderkiru, பெ.(n.) ஓர் அகப்பொருள் துறை; a conventionaltheme in ham poetry. [கண்டோர் + கூற்று.]
கண்டோலம்	கண்டோலம் kandolam, பெ.(n.) பெருங்கூடை; a big basket. [கண்டு = திரட்சி, பெரியது. ஒலம் = ஒலைக்கூடை கண்டு + ஒலம் – கண்டோலம்.]
கண்டோன்	கண்டோன் Kandon, பெ.(n.) 1. பார்த்தோன்; one who has seen, a spectator, onlooker, beholder. 2. பிற ஆள்; a stranger. ம. கண்டோன்; க. கண்டோனு:தெ. கன்னவாடு. [கண்டவன் → கண்டான் → கண்டோன்.]
கண்டௌடதம்	கண்டௌடதம் kangoupadam, பெ.(n.) மிக்க இசிவு மிகுந்த காலத்துக் கொடுக்கும் ஒருவகைக் கட்டுமருந்து; strong compound medicine, applied to the tongue in lock-jaw. [கண்டு + ஔடதம். கண்டு = திரட்சி.]
கண்ண	கண்ண kaaaa, கு.வி.எ..(adv.) விரைவாக; speedily, quickly. கடைக்குப்போய்க் கண்ணவா (சென்னை.வ.);. தெ. க்ரன்னை, க்ரன்ன. [கள் = திரட்சி, நெருக்கம், முடுக்கம், விரைவு, கள் → அகண் → கண்ண.]
கண்ணகப்பை	கண்ணகப்பைKan-n-agappaci, பெ.(n.) 1. தேங்காய்ச்சிரட்டையாற் செய்த அகப்பை (இ.வ.);; a kind of ladle, made of coconut shell. 2. துளையோடு கூடிய இரும்புச் சட்டுவம்; perforated ladle made of iron.mod. ம. கண்ணாப்ப [கண்(துளை); +அகப்பை.]
கண்ணகற்று-தல்	கண்ணகற்று-தல் kan-nakaru, 10 செ.குவி.(v.i.) 1. துயில் நீங்கி விழித்தல்; to wake up, as opening one's eyes. "அர்த்தராத்திரியில் கண்ணகற்றி… நினைந்தருளு மெல்லைக்கண்" (பாரத.வெண்.154,உரை);. 2. பார்வை மாற்றுதல்; to change the sight. [கண் + அகற்று.]

கண்ணகன்	கண்ணகன் kannagan, பெ.(n.) ஒர் ஆண்பால் இயற்பெயர்; a proper name of male; கண்ணகி பார்க்க; see Kannagi [கண் + அகம் – கண்ணகம் → கண்ணகன்.]
கண்ணகனார்	கண்ணகனார் karagapar, பெ.(n.) கடைக் கழகக் காலப் புலவருள் ஒருவர்; one of Tamil poets in Sangamlage. [கண்ணகன் + ஆர் (உயர்வுப்பன்மையீறு);.] கண்ணகனார் gaṇṇagaṉār, பெ.(n.) கடைக் கழகக் காலத்திய புலவர்; a Tamil poet of Sangam period. [கண்ணகன்+ஆர்]
கண்ணகி	கண்ணகி kanagi, பெ.(n.) 1. சிலப்பதிகார கதைத் தலைவி, name of the heroine in Silappatigaram. 2. கடையெழு வள்ளல்களுள் ஒருவனான பேகன் என்பானுடைய புலமை வாய்ந்த மனைவி (புறநா.143);; a poetess, the wife of Pégan, an ancient chief of the Tamil country who was famed for his munificence. ம. கண்ணகி [கண் + அகம் → கண்ணகம் - கண்ணகன் (ஆண்பாற்பெயர்); - கண்ணகி (பெண்பாற்பெயர்);கண்ணகம் = கண். கண்ணகி. கண்போன்றவள்.] மண்ணகம் - மண் என்றும் விண்ணகம் விண் என்றும் பொருள்படுதலைக் காணலாம். விண்ணகம் - விண்ணாகிய இடம், மண்ணகம் - மண்ணாகிய - இடம் என்றும் இருபெயரொட்டுப் பண்புத் தொகையாயின. கண்ணகம் என்னும் சொல் கண்ணாகிய இடம் அல்லது கண்ணாகிய சிறப்புப் புலன் என இருபெயரெட்டுப் பண்புத்தொகையாகிப் பாலீறு பெற்றது. கண்ணே, கண்மணியே எனக்கெழு தகைமைப் புலப்படுத்தும் பெயர்ச் சொல்லாகிக் கண்ணகன் என ஆண்பாற் பெயராகவும், கண்ணகி எனப் பெண்பாற் பெயராகவும் வழங்கலாயின. இனி கண்ணகனைக் கண்ணகத்தான், கண்ணகி - கண்ணகத்தாள் எனவும் பொருள்பட்டுக் கண்போற் போற்றப்படுதலைக் குறித்தது எனக் கூறுவது பொருந்துவதன்று. ஏனெனில், கண்ணகத்தான், கண்ணகத்தாள் என்பன குறிப்புவினைமுற்றும் குறிப்பு வினையாலணையும் பெயரும் ஆதலன்றிப் இயற் பெயராமாறு இல்லை.
கண்ணகித்தோற்றம்	கண்ணகித்தோற்றம் kanag-t-torram, பெ.(n.) கண்ணகியைப்பற்றிக் கூறும் சேரநாட்டு நாட்டுப் பாடல்; a ballad on Kannagi (சேரநா.);. ம. கண்ணகித்தோற்றம் [கண்ணகி + தோற்றம். தோற்றம் = வரலாறு, வரலாற்றுக்கதை.]
கண்ணங்குடி	கண்ணங்குடி Kannargudi, பெ.(n.) ஒர் ஊர்ப்பெயர்; name of a village. [கண்ணன் + குடி.]

கண்ணங்குத்து	கண்ணங்குத்து kannargutu, பெ.(n.) தென்னங் கீற்றுகளில் புள்ளிபோல் உண்டாகும் ஒருவகை நோய்; a kind of disease affecting the leaves of coconut palms, leaf-blight (சேரநா.);. ம. கண்ணங்குத்து. [கண் + அம் + குத்து. கண்ணம் = இடம். இடப்பரப்பு. குத்து = நோய்.]
கண்ணங்கூத்தனார்	கண்ணங்கூத்தனார் kannań-küttapār, பெ.(n.) கார்நாற்பது என்னும் நூலையியற்றிய ஆசிரியர், Kuttan, the son of Kannan, name of the author of Kār-nārpadu. [கண்ணன் + கூத்தன்(கண்ணன் மகன் கூத்தன்);.]
கண்ணங்கோடி	கண்ணங்கோடி Kamarikod, பெ.(n.) ஒருவகை மீன்; a kind of shark (சேரநா.);. ம. கண்ணங்கோடி [கண் + அம் + கோடி.]
கண்ணச்சன்	கண்ணச்சன் kannaccan, பெ.(n.) கண்ணத்தன் பார்க்க; see kannattan. ம. கண்ணச்சன் [கண் + (அத்தன்); அச்சன்.]
கண்ணசாரம்	கண்ணசாரம் kanna-saram, பெ.(n.) 1. கலைமான்; spotted antelope. 2. சதுரக்கள்ளி; square spurge. 3. நூக்கமரம்; sissoo wood. [கண் = அகலம், அகற்சி, கண் + அ + சாரம். சாலம்-சாரம் நீட்டுமரம்-நீண்டது.நீண்டகொம்பு.]
கண்ணஞ்சிரட்டை	கண்ணஞ்சிரட்டை Kamaricratai, பெ.(n.) தேங்காய்ச்சிரட்டையின் கண்ணுள்ள பாகம்; the upper half of a coconut shell having the three 'eyes' on it. ம. கண்ணஞ்சிரட்ட [கண் + அம் + சிரட்டை. கண் = துளை. அம் – சொற்சாரியை.]
கண்ணஞ்சு	கண்ணஞ்சு kan-n-ariju, 10 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கண் கூசுதல்; to dazzle as of the eye. 2. கண்மூடி அச்சத்தைப் புலப்படுத்துதல்; to quake through fear. "கடாஅக் களிற்றினுங் கண்ணஞ்சா வேற்றை". (கலித்.101:36);. 3. மென்மையான அச்சம் கொள்ளுதல்; to fear lightly. [கண் + அஞ்சு.]

கண்ணஞ்சேந்தனார்	கண்ணஞ்சேந்தனார் kamar-cendapar, பெ.(n.) கடைக்கழகம் (சங்கம்); மருவிய காலத்துப் புலவர்களுள் ஒருவர்; one of poets belonging to post-Sangam age. [கண்ணன் + சேந்தன் + ஆர்(உ.ப.ஈறு);.]
கண்ணஞ்சேறு	கண்ணஞ்சேறு kanang-ceru, பெ.(n.) கடலடிச்சேறு (செங்கை மீனவ.);; mole at the sea bed. [கண் + அம் + சேறு. கண் = இடம். தரை. 'அம்' சொற்சாரியை.]
கண்ணடி	கண்ணடி1 kan-a-adi, 3. செ.கு.வி.(v.i.) கண்ணாற் குறிப்புக் காட்டல், கண்சாடை செய்தல்; to instigate, to encourage by winking at. மறுவ. கண்ணசைத்தல் து. கண் ஒத்துநி [கண் + அடி.] கண்ணடி2 kamad, பெ.(n.) கண்ணுறுபார்க்க;see kannuru. கல்லடிபட்டாலும் கண்ணடி படக் கூடாது (பழ.);. [கண் + அடி.] கண்ணடி3 kan-a-adi, பெ.(n.) கண்ணாடி பார்க்க;see kamadi, பரந்தொளி யுமிழும் பைம்பொற் கண்ணடி (சீவக.629);. ம. கடக்காரன் பட கண்ணடி, து. கண்ணடி,கன்னடி, குடகன்னடி க. கனடக, கனடி, கன்னடி துட.கொணொடி. [கண் + ஆடி – கண்ணாடி → கண்ணடி(கொ.வ.]
கண்ணடுங்கு-தல்	கண்ணடுங்கு-தல் kamadurgu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) இமை படபடத்தல்; to shake, tremble as of the eye. [கண் + நடுங்கு.]
கண்ணடை-தல்	கண்ணடை-தல்1 kan-a-adai, செ.கு.வி. (v.t.) 1. துளை அடைபடுதல்; to be blocked up, as a hole. இடியப்பக்குழல் கண்ணடைந்து போயிற்று (உ.வ.);. 2. பயிரின் குருத்துக் கண்ணடைதல்; to cease shooting, as the head of a plant. 3. திரிந்து கேடுறுதல்; to be spoiled, as milk when kept too long. கண்டைந்த பால் (வின்.);. [கண் + அடை.]

கண்ணடை	கண்ணடை2 kaan-adai-, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கண் பஞ்சடைந்து போதல் ஒரு சாக்குறி; to dim the eyes as symptom of death. 2. கண் நேர கொள்ளுதல்; to close the eyelid (சா.அக.);. [கண் + அடை.] கண்ணடை3 kan-padai, 7 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. துளையடைத்தல்; to be choked; to be stopped up, as the orifice of a spring. ஊற்று முழுதும் கண்ணடைத்துக் கொண்டது (உ.வ.);. 2. வழியடைத்தல்; to be blocked up, closed, as a way. "பெருவழி அறுகையு நெருஞ்சியு மடர்ந்து கண்ணடைத் தாங்கு" (மணி 12:60);. 3. உறங்குதல்; to close the eyes and sleep. 4. இறந்தவரின் திறந்த கண்ணை மூடுதல்; closing the eyes of dead body. [கண் + அடை.]
கண்ணடைப்புள்ளி	கண்ணடைப்புள்ளி kamadaip-puli பெ.(n.) 1. மாட்டின் கண்ணருகே உள்ள புள்ளி; a speck near the corner of the eye. 2. புள்ளியுள்ள மாடு; a cow having a speck near the eye. ம. கண்ணடப்புள்ளி [கண் + அண்டை + புள்ளி. அண்டை = அடை. அருகில்.]
கண்ணப்பநாயானார்	கண்ணப்பநாயானார்Каппаppa-паyaда. பெ (п.) தம் கண்ணைப் பிடுங்கிச் சிவனுடைய கண்ணுக்கு மாற்றாக வைத்து முத்திபெற்ற சிவத்தொண்டராகிய அறுபத்துமூன்று நாயன்மாருள் ஒருவர் (பெரியபு.);; one among the sixty three canonized saiva saints, who from his intense love to siva gouged out his own eyes to engraft them on to him. ம. கண்ணப்பசித்தர் [கண் + அப்பன். (அப்பியவன்); கண்ணப்பன் + நாயனார்.]
கண்ணம்மா	கண்ணம்மா kamamma, பெ.(n.) 1. பெண்ணுக் கிடும் பெயர்; a name given to a female child. "சின்னஞ் சிறு கிளியே கண்ணம்மா" (பாரதி); 2. தாய்வழிப் பாட்டி; a grandmother (சேரநா.); கண்ணம்மாள் பார்க்க; see kamammal ம. கண்ணம்ம [கண் + அம்மா(ள்);. (கண் போன்று சிறந்தவள்);.] கண்ணம்மாள் என்பதே செவ்விய வழக்கு. கண்ணம்மா என்பது விளியாதலின் இயற்பெயராக எழுவாய்த் தன்மை எய்தாது. இதனை வழுவமைதியாக உலக வழக்கில் வழங்கினும் இலக்கண வழக்கிற்கு ஏற்புடைத்தன்று. இவ்வாறு பெயரிடுதலைத் தவிர்த்தல் வேண்டும்.

கண்ணம்மாள்	கண்ணம்மாள் Kamammal, பெ.(n.) பெண்பால் இயற்பெயர்; proper name of a female. [கண் + அம்மாள். கண் = பெரிய, சிறந்த.]
கண்ணமங்கை	கண்ணமங்கை kama-margal, பெ.(n.) மாலியர்களால் 108 திருப்பதிகள் என்று போற்றப்படுவன வற்றுள் ஒன்று; one of the 108 sacred shrines of the vaiśhnarrites. [கண்ணன் + மங்கை.]
கண்ணமரம்	கண்ணமரம் kap-a-amaram, பெ.(n.) கண்சூட்டு நோய்; granular opthalmia, conjunctivitis. [கண் + அமரம்.]
கண்ணமுது	கண்ணமுது kanamudu, பெ.(n.) கன்னல் (பாயாசம்);; payasam milk porridge. [கண் + அமுது. கண்ணை + அமுது - கண்ணமுது. கண்ணை = தேனடை. இனிப்புத் தேனடைபோல் தித்திக்கும் இனிய உண்டி. "அரிசியும் பிற இன்சுவைப் பொருள்களும் கலந்து அட்ட பாற்கன்னல் (பாயசம்);".]
கண்ணமைப்பு	கண்ணமைப்பு kan-n-amappu, பெ.(n.) தமிழ் மருத்துவ நூலின்படி கண் முழுவதும் நான்கு பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்ட அமைப்பு; structure of the eye. [கண் + அமைப்பு.] கருவிழி, வெள்விழி, இமை, கடைக்கண் போன்றனவற்றைக் கண்ணின் அமைப்பு என்பர்.
கண்ணய்யன்	கண்ணய்யன் kanayyan, பெ.(n.) பாட்டன், தந்தையின் தந்தை; a grandfather (சேரநா.);. மறுவ. கண்ணப்பச்சி ம. கண்ணய்ய, தெ. கன்னய்ய [கண் = பருமை, பெருமை, அகற்சி, உயர்ச்சி, கண் + ஐயன் கண்ணய – கண்ணய்யன்.]
கண்ணய - த்தல்	கண்ணய - த்தல் kar-raya-, 3 செ.குன்றாவி.(v.t.) விரும்புதல் (திருக்கோ.109, துரை; to desire greatly. [கண் + நயத்தல். நயத்தல் விரும்புதல்.]
கண்ணயர்-தல்	கண்ணயர்-தல் kan-r-ayar, 3 செ.கு.வி.(v.i.) உறக்க நிலையை அடைதல்; to be heavy with sleep, as the eyes. [கண் + அயர்.]

கண்ணராவி	கண்ணராவி kan-paravi பெ.(n.) 1. பார்வைக்கு வெறுப்பானது; that which is unpleasant for sight. காயப்பட்ட கோலத்தைக் காணக் கண்ணரா வியாய் இருந்தது (உ.வ.);. 2. துயரம்; sorrow, வாழ்ந்த குடும்பம் வறுமையில் இருப்பதைக்காணக் கண்ணராவியாய் இருக்கிறது (உ.வ.);. 3. எதிர்பாராத துன்பம்; misfortune. ம. கண்ணராவுக (வருத்தத்திற்குள்ளாதல்); [கண் + அராவு. அராவி = கண்ணால் பார்த்துப் பொறுக்கமாட்டாத துன்பம்.]
கண்ணரி	கண்ணரி1 kan-n-ari, 4 செ.கு.வி.(v.i.) கண் இமையை அரிக்கும் நோய்; an itching eye disease. [கண் + அரி.] கண்ணரி2 kar-n-ari, 2 செ.குன்றாவி.(v.t.) நீக்குதல்; to desist, cease, as from doing a duty. "கடங்கண்ணரிந்த கையராகி" (பெருங். உஞ்சைக். 33,47);. [கண் + அரி.] கண்ணரி3 Kamari, பெ.(n.) வெள்விழியில் அமைந்த செவ்வரி; streak of the eye. [கண் + அரி. அரி, வரி.]
கண்ணரிசி	கண்ணரிசி kan-n-ariši, பெ.(n.) நொய்யரிசி; broken ricë. ம. கண்ணரி [கண் + அரிசி. கண் = சிறுமை.]
கண்ணரிப்பு	கண்ணரிப்பு kan-r-arippu, பெ.(n.) கண்ணில் ஏற்படும் நமைச்சல்; slight irritation of the eye. [கண் + அளிப்பு.]
கண்ணருகு-தல்	கண்ணருகு-தல் kan-n-arugu, 9 செ.கு.வி.(w.i) 1. கண்ணை இடுக்குதல். (சீவக.3124.உரை);; to twitch the eye. 2. கண்ணுறுத்தல்; irritation of the eye. [கண் + அருகு. அருகு = சேர்தல், நெருங்குதல்.]
கண்ணருவல்	கண்ணருவல் kap-a-aruva, பெ.(n.) 1. கண் கரித்தல்; the burning sensation. 2. கண் இமை கெடல்; a trophy of the eyelids. 3. கண்ணருகுதல் பார்க்க; see kannarugu-,. [கண் + அருவல்.]

கண்ணரை	கண்ணரை Kamarai, பெ.(n.) 1. குறைந்த பார்வை partial eyesight. கண்ணரையால் பார்க்கிறான் (உ.வ.);; 2. கண் பகுதி; a part of the eyes (சா.அக.); [கண் + அரை.]
கண்ணலர்	கண்ணலர் Kamalar, பெ.(n.) கண்ணிர் பார்க்க; see kan-nir (கோழி.கோ.286);. [கண் + அலர்.]
கண்ணலை	கண்ணலை kap-a-ala, பெ.(n.) கப்பற்குறுக்கு பாதையில் கட்டும் பாய்க்கயிறு, rope used to te yard-arm in a vessel. [கண் + ஆலை = கண்ணாலை → கண்ணலை. ஆலை = சுற்றிக் கட்டும் கயிறு.]
கண்ணவர்	கண்ணவர் kannavar, பெ.(n.) அமைச்சர்; minister. adviser to the king. "கடன் அறி காரியக் கண்ணவர்" (பரிபா.19.23);, [கண் + அவர் – கண்ணவர் = பற்றுக்கோடமைந்த தம் மக்களைக் கண்போல் காக்கும் அரசருக்கும் கண் போன்றவர்.]
கண்ணவி-தல்	கண்ணவி-தல் kan-n-avi, 2 செ.கு.வி.(v.i.) பார்வை கெடுதல்; to lose the vision. [கண் + அவி.]
கண்ணவேணி	கண்ணவேணி kanna-veni. பெ.(n.) கிருட்டிணை ஆறு (திருவிளை. தலவி.11);; a name of the river Krišnā. [கண்ண + வேணி. கண் = கருமை. வேள் → வேளி → வேணி = அரசி, பெண்ணரசி.]
கண்ணழகன் குறுகை	கண்ணழகன் குறுகை kan-d-asagaakuruga, பெ.(n.) குறுவை நெல்; a kind of paddy (சேரநா.);. ம. கண்ணழகன் குறுக. [கண் + அழகன் + குறுகை.]
கண்ணழகு	கண்ணழகு kamalagu, பெ.(n.) உடற்கூற்று அமைப்பின்படி கண்ணின் அமைப்பினால் ஏற்பட்ட அழகு; the structural beauty of the eyes as described in physiognomy (சா.அக.);. [கண் + அழகு, கண் = திரட்சி.]
கண்ணழகுக்கொடி	கண்ணழகுக்கொடி kan-n-alagu-k-kod, பெ.(n.) கேந்திர வள்ளிக் கொடி; a creeper of the dioscorea genus. [கண் + அழகு + கொடி.]

கண்ணழல்	கண்ணழல் kap-n-ala, பெ.(n.) கண் எரிச்சல்; inflammation of the eye. [கண் + அழல்.]
கண்ணழற்சி	கண்ணழற்சி kap-n-alarci. பெ.(n.) 1. கண்ணெரிவு; burning sensation of the eyes. 2. பொறாமை (வின்.);; envy. [கண் + அழற்சி.]
கண்ணழி	கண்ணழி1 kap-n-ali, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. சொல்லுக்குச் சொல் பொருள் கூறுதல்; to dissect the words of a poem and interpret the same, word by word. [கண் + அழி, கண் = கட்டு, தளை.] கண்ணழி2 kan-n-ali, 4 செ.குன்றா.வி.(v.t.) 1. கண் பார்வையைக் கெடுத்தல்; to spoil or injure the sight. 2. கண் முழுவதும் கெடுத்துவிடுதல்; total destruction of the eye. மறுவ. கண்ணழிவு த. கண்ணழி [கண் + அழி.]
கண்ணழித்துரை	கண்ணழித்துரை kap-a-alitura; பெ.(n.) சொற்பொருள்; paraphase of a verse, word by word. "கண்ணழித்துரைபற்றிச் குத்திரத்துக்குச் சொற்பொருள்கூறும்" (சி.போ.1. சிற்.பக்.12.);. [கண் + அழித்து + உரை. கண் = கட்டு, சேர்ப்பு, தளை.]
கண்ணழிவு	கண்ணழிவு1 kan-n-alivu, பெ.(n.) வகையுளி செய்து சொற்பொருள் கூறுகை; interpreting a verse, word by word: "பாடங் கண்ணழிவு தாரண மென்றிவை" (தொல் எழுத்.சிறப்புப்.உரை); [கண் + அழிவு.] கண்ணழிவு2 kan-n-aliu, பெ.(n) 1. குறைவு; defect, flaw, imperfection. "விபூதித்வயத்துக்குங் கண்ணழிவு சொல்லாநின்றீர்" (திவ்.திருமாலை, 3. வ்யா.);. 2. தாழ்ச்சி; dellay. அத் தலையாலே பெறுமிடத்தில் ஒரு கண்ணழி வின்றிக்கேயிருந்தது (ஈடு.7.6:7);. ம. கண்ணழிவு [கண் + அழிவு. கண் = இடம். இடத்தாற் பெற்ற தகுதி. கண்ணழிவு = தகுதிக்குறைவு.]
கண்ணழுக்கு	கண்ணழுக்கு kamalukku, பெ.(n.) கண்பீளை; rheum.. [கண் + அழுக்கு.]

கண்ணழுத்தங்கோல்	கண்ணழுத்தங்கோல் kan-n-alutar-kol, பெ.(n.) 1. சித்திரமெழுதும் கோல்; the painter's brush, pencil. "சோமே லிருந்தொரு கோறாவெனிற் ..... கண்ணழுத்தங்கோல் கொடுத்தலும்". (சி.சி. அளவை,1.மறை);. 2. ஈரமட்பாண்டத்தைச்சுடுமுன் எழுத்து பொறிக்க உதவும் நாணற்குச்சி; a style madke of reed to inscribe letters on the clay pot before being burnt. [கண் + அழுத்தும் + கோல். கண் = துளை. பள்ளம்.]
கண்ணளத்தை	கண்ணளத்தை kan-n-alatai, பெ.(n.) கண்ணாற் காணுகின் தொலைவு; the distance which the eye can See. க. கண்ணளதெ;ம். கண்ணுவெட்டத்து. [கண் + அளத்தை. அளவு → அளத்தை. காண் → கண்.]
கண்ணளவு	கண்ணளவு1 kan-n-alavu, பெ.(n.) 1. கண்திட்டம்; visual estimate, an estimation of things made by mere a rough calculation. மறுவ. கண்மதிப்பு க. கண்ணுதெ; து. கண்ணந்தாதி. [கண் + அளவு(மதிப்பீடு);.] கண்ணளவு2 kan-n-alavu, பெ.(n.) வலைக் கண்ணின் அளவு (மீனவ.);; sieve of the fishing net. [கண் + அளவு. கண் = துளை.] கண்ணளவு3 kan-n-alavu, பெ.(n.) பார்ப்பதற்கு ஏற்றது, தகுதி வாய்ந்தது; that which is proper to See. க. கண்ணளவு [கண் + அளவு. காண் = கண்.]
கண்ணளி	கண்ணளி kan-n-ali, பெ.(n.) கண்ணாற் செய்யும் அருள்; grace bestowed by the look. "கண்ணளி காண்மின்" (கல்லா 10, 13);. [கண் + அளி.]
கண்ணறல்	கண்ணறல் kan-a-aral, பெ.(n) நீங்கல்; move away. [கண் (இடம்); + அறல் (நீங்க);.]

கண்ணறி-தல்	கண்ணறி-தல் kan-n-ari, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கண்ணால் பார்த்தல்; to be able to see. 2. கண்ணால் கண்ட பின் மனத்திலிருத்தல்; to recognise, understand. 3. சூழலறிதல்; to know the surroundings. 4. அறிவுடன் செயல்படுதல்; to act with wisdom (கருநா.);. ம. கண்ணறியுக; க. கண்ணறி. [கண் + அறிதல்.]
கண்ணறு	கண்ணறு1 kan-n-aru-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) நீங்குதல்; to depart. "நெடுநானுங் கண்ணற" (கம்பரா.மிதிலைக்45);. [கண் + அறு. கண் = இடம். அறு = விட்டுப் பெயர்தல்.] கண்ணறு2 kan-n-aru-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கண்ணோட்டமாறுதல்; to be wanting in kindness, courtesy, compassion. 2. நட்புக்குலைதல்; to cease to be friendly. "தம்முன்னே கண்ணற்றார் கமழ் கண்ணத்தினென்பவே'". (சீவக.878);. [கண் + அறு. கண் = அன்புநோக்கம், அன்புப் பார்வை.]
கண்ணறை	கண்ணறை kan-n-ara, பெ.(n.) 1. பார்வையின்மை; blindness. "கண்ணறையன்"(தேவா.678,9);. 2. பார் வையற்றவன்; blind person. "கணணறை மன்னன்" (பாரத.நான்காம்.41.);. 3. வன்னெஞ்சு(வின்);; pitlessness, hard-heartedness. 4. துளை (வின்.);; hole, crevice, chink, orifice. 5. வலை முதலியவற்றின் கண்(வின்.);; mesh of a net, interstice in rattan work. 6. தேன்கூடு முதலியவற்றின் அறை (வின்);; cell in a honeycomb, in a white ant's nest. 7. அச்சுருவின் குழி (இ.வ.);; cavity in a moulding, fluting, groove. 8. கண்ணின் குழி; the socket or orbit of the eye. 9. திசுக்களில் காணப்படும் துளை; the small protoplasmic holes in a tissue-cell. 10. நுரையீரலின் காற்றறை; air cell in the lungs ம. கண்ணற [கண் + அறை. கண்ணறை = அகன்ற அறை பிரிக்கப்பட்ட இடம்.]
கண்ணறைத்தசை	கண்ணறைத்தசை kar-p-arai-t-tasai, பெ.(n.) உடலிற் சிறு அறைகளாக அமைந்த தசை; cellular tissue. mod. [கண் + அறை + தசை. தடி = தசை.]

கண்ணறையன்	கண்ணறையன் kan-n-arayan, பெ.(n.) 1. பார்வை யில்லாதவன்; blind man. "கண்ணறையன் கொடும் பாட னென்றுரைக்க வேண்டா" (தேவா.678,9);. 2. வன்னெஞ்சன்; hard hearted person, கண்ணறையனென்று பலராலிகழப்பட்டான் (உ.வ.);. ம. கண்ணறயன் [கண் + (அறு);அறை + அன்.]
கண்ணறையுருவம்	கண்ணறையுருவம் kan-n-araiyuruvam, பெ.(n.) சல்லடைக்கண் போன்ற வடிவம்; a form with small apertures like those of a sieve (சா.அக.);. [கண் + அறை + உருவம்.]
கண்ணன்	கண்ணன்1 karan, பெ.(n.) 1. கண்ணுடையவன்; one who has eyes. 2. பெரிய கண்ணுள்ளவன்; one with large eyes. 3. கண்ணூறு உள்ளவன்; one with an evil-eye (சேரநா.);. ம. கண்ணன் [கண் + அன்.] கண்ணன்2 kaman, பெ.(n.) 1. கரியவன்; Krisna. "கண்ணன்வரக் காணேனடி, கவலை மெத்தக் கொண்டேனடி" (தனிப்பா.); 2. திருமால் (filsum.);; Viṣṇu. மறுவ. மால், பெருமாள், நெடியோன். ம. கண்ணன். Skt.Krishna; Pkt., Pali. kanha; H. kanhaiya. [கள்ளன் → கண்ணன். கள் = கருமை. கள் → கண் → கண்ணன்.] கண்ணன் பிறக்குமுன்பே, கிருஷ்ண என்னும் சொல் கறுப்பு என்னும் பொருளில் இருக்கு வேதத்தில் வழங்கிற்று. கிருஷ்ண பக்ஷ (கரும்பக்கம்);, கிருஷ்ண ஸர்ப்ப (கரும்பாம்பு); என்னும் பெயர்களை நோக்குக. கிருஷ்ண என்னும் சொற்கு வேதமொழியில் வேரில்லை; தமிழிலேயே உள்ளது. கள் → கரு → கருள் = 1.கருமை. கருள்தரு கண்டத்து ....கைலையார். (தேவா.337.4); 2.இருள் (பிங்.); 3. குற்றம் கருள்தீர்வலியால் 'சேதுபு முத்தீர்த்' கருள் கருஷ் மெய்யீறு வேதமொழியில்
கண்ணன்பறவை	கண்ணன்பறவை kamman-paravai, பெ.(n.) கலுழன்; a brahmin kite. [கண்ணன்(திருமால்); + பறவை.]
கண்ணன்மூலி	கண்ணன்மூலி kannan-muli பெ.(n.) துளசி, holy basil. 2. கையாந்தகரை; eclipse plant. [கண்ணன் + மூலி.]

கண்ணனூர்	கண்ணனூர் kannanur, பெ.(n.) கி.பி.13ஆம் நூற்றாண்டில் போசள அரசகுலத்தின் தலைநகர மாக இருந்ததும் இலால்குடி வட்டத்தில் சமயபுரம் அருகிலுள்ளதுமான ஊர்; capital of Hoysala dynasty during 13th century and located near Samayapuram in the Lalgudi taluk. [கண்ணன் + ஊர்.]
கண்ணா	கண்ணா1 kanna, 6 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கருத்துவைத்தல்; to be intently bent upon, mindful, "கருமமே கண்ணாயினார்" (நீதிநெறி.53);. 2. அருமையாதல்; to be as precious as the eye. என் கண்ணான குழந்தை (உ.வ.);. [கண் + ஆதல்.] கண்ணா2 kara, பெ.(n.) குழந்தைகளை விளிக்கும் கெழுதைப் பொருச்சொல்; word of endearment, preferably when addressed to children. [கண்ணன் → கண்ணா.] கண்ணா3 kanna, பெ.(n) 1. திப்பிலி (மலை);; long pepper. 2. சிறுமரவகை(l.);; recenned lance-leaved digitate Ivy, heptapleurum racemosum. 3. ஆலந்தைக் கொடி; lance-leaved digitate Ivy. மறுவ. கண்ணிடம், திப்பிலி. [கள் → (கருமை); கண் → கண்ணா (கொ.வ.);.]
கண்ணாஞ்சுழலை	கண்ணாஞ்சுழலை kannan culalai, பெ.(n.) கண் சுழற்றுதல்; rolling the eyes about "கண்ணாஞ் சுழலையிட்டு அதிசங்கை பண்ணுங்காட்டில்" (ஈடு.8,1,4.);. [கண் + ஆம் + சுழலை. 'ஆம்' – சாரியை.]
கண்ணாட்டி	கண்ணாட்டி1 kan-n-atti, பெ.(n.) காதலி; she who is regarded with the greatest affection, woman greatly beloved, a term of endearment, lit., apple of the eye. "கண்ணாட்டி போனவழி" (இராமநா. ஆரணி.26);. ம. கண்ணாட்டி [கண் + ஆள் + தி – கண்ணாட்டி = கண்ணப்போல் அன்புக்குரியவள்.] கண்ணாட்டி2 kamat பெ.(n.) மார்பெலும்பு; the chest bone; thorax. [கண் + அட்டி → கண்ணட்டி → கண்ணாட்டி. கண்க = அகற்சி மார்பு. அட்டி = எலும்பு.]

கண்ணாடி	கண்ணாடி1 kan-n-adi, பெ.(n.) 1. உருவம் காட்டும் மெருகாக்கப்பட்ட பொன் அல்லது மாழைத்தகடு; mirror made of burnished gold or of any polished metal. 2. கண்ணாடியாலான பொருள்; glass things. புண்ணுக்குக் கண்ணாடி எதற்கு? (பழ.);; 3. முகம் பார்க்கும் கண்ணாடி; looking glass. 4. மூக்குக் கண்ணாடி (கொ.வ.);; spectacles. 5. தென்னங்கன்றின் குருத்தோலை; the shoot of a young coconut-palm (சேரந.);. ம. கண்ணாடி; க. கன்னடி; து., குட. கன்னடி, கண்ணடி; தெ. கன்னடி; துட. கொணொடி பட. கண்ணாடி; உரா.கண்ணாடி; Sinh. kannadi. [காண் + ஆடி – காணாடி → கண்ணாடி. ஆழி → ஆடி = வட்டத்தகடு, வட்டமான கண்ணாடி.] கண்ணாடி2 kan-nadi, பெ.(n.) மின்மினி (பச்.மூ.);; glow-worm. [கண் + ஆடி. கண் = பார்வை, வெளிச்சம். ஆடு – ஆடி = புறந்தள்ளல், வெளித்தோற்றம்.]
கண்ணாடிக்கதவு	கண்ணாடிக்கதவு kannādi-k-kadavu, பெ.(n.) கண்ணாடியிட்டமைத்த கதவு. (c.e.m.);; glazed door. [கண்ணாடி + கதவு.]
கண்ணாடிக்கயிறு	கண்ணாடிக்கயிறு kannādi-k-kayiru, பெ.(n.) கட்டுமரத்தில் பாயையும் மூங்கிலையும் இணைக்கும் கயிறு; a rope or cable which binds the sail and bamboo in catamaran (சேரநா.);. ம. கண்ணாடிக்கயிறு [கண்ணாடி + கயிறு – கண்ணாடிக்கயிறு. கண்ணாடி = வட்டம். சுற்றிக்கட்டும் கயிறு.]
கண்ணாடிக்கல்	கண்ணாடிக்கல் kannadi-k-kal, பெ.(n.) நிலவளவையில் நடப்பட்ட கல்: survey stone (சேரநா.);. ம. கண்ணாடிக்கல்லு [கண்ணாடி + கல் – கண்ணாடிக்கல் = வட்ட முகட்டுக்கல். கண்ணாடி = வட்டம்.]
கண்ணாடிக்கள்ளி	கண்ணாடிக்கள்ளி kannadi-k-kali, பெ.(n.) கள்ளிவகை (இ.வ.);; a kind of spurge. [கண்ணாடி + கள்ளி.]
கண்ணாடிக்கூத்தன்	கண்ணாடிக்கூத்தன் kannadi-k-kuttan, பெ.(n.) நெல்வகை (குருகூர்ப்.37);; a kind of paddy. [கண்ணாடி + கூத்தன்.]

கண்ணாடிக்கெண்டை	கண்ணாடிக்கெண்டை kannāg-k-kengai, பெ.(n.) பளபளத்த செவுளுடைய கெண்டை மீன்; kind of fresh water fish. மறுவ. கண்ணாடி மீன் [கண்ணாடி + கெண்டை. கண்ணாடி பளபளப்பு.]
கண்ணாடிச்சால்	கண்ணாடிச்சால் kannadi-c-cal, பெ.(n.) எதிருங் குறுக்குமாக உழும் உழவில் நடுவில் விடப்படும் திடர் (வின்.);; blank spaces or balks left between the furrows, in cross ploughing. மறுவ.உழவடை [கண்ணாடி + சால் – கண்ணாடிச்சால் = வட்டச்சால், வட்டத்திடர். கண்ணாடி = வட்டம்.]
கண்ணாடிச்சுவர்	கண்ணாடிச்சுவர் kamadi-c-cuvar, பெ.(n.) அடுப்பையடுத்த சிறுசுவர் (வின்.);; smallwall raised to screen the oven in a room. [கண்ணாடி + சுவர் – கண்ணாடி = வட்டம், வளைவு. சுவல் → சுவர்.]
கண்ணாடித்திடம்	கண்ணாடித்திடம் kamadiplam, பெ.(n.) இடை, இடுப்பு; the hip and loins, hip - bone.(சேரநா.);. ம. கண்ணாடித்தடம் [கண்ணாடி + தடம். கண்ணாடி = வட்டம், வளைவு.]
கண்ணாடித்திண்ணை	கண்ணாடித்திண்ணை kamad-t-tinai, பெ.(n.) கண்ணாடி போல் தேய்த்துப் பளபளப்பூட்டிய முன்றிலில் அமைந்த சிறுதிண்ணை; a narrow we - ம. கண்ணாடித் திண்ண [கண்ணாடி + திண்ணை. கண்ணாடி = வட்டவடிவு.]
கண்ணாடிப்பலகை	கண்ணாடிப்பலகை kannadi-p-palaga. பெ.(n.) 1. பார்ப்பதற்கேற்பக் கதவிலுள்ள துளையை மூடும் சிறு பலகை; a piece of blank covering the peephole of a door; கண்ணாடிப்பலகையைத் திறந்து நிற்பது யாரென்று சொல் (உ.வ.);. 2. வாசற்காலின் தலை முகப்பில் பொருத்தப்படும் சிறு பலகை; a plank fixed on the top face of a door frame. வீட்டுத் திறவை (சாவியை);க் கண்ணாடிப்பலகையில் வைத்து விட்டுப்போ (உ.வ.);. ம. கண்ணாடிப்பலக [கண்ணாடி + பலகை.]

கண்ணாடிப்புடைவை	கண்ணாடிப்புடைவை kannadi-p-pupaivai, பெ.(n.) 1. ஒருவகை மெல்லிய ஆடை (வின்.);; a kind of thin sari. கண்ணாடிப்புடவை காட்டுகிறாள் அழகை யெல்லாம் (உ.வ.);. 2. மெல்லிய தரமற்ற புடவை; a thin inferior kind of sari. எனக்கு இந்தக் கண்ணாடிப் புடைவையைக் கொடுக்கலாமா?(உ.வ.);. [கண்ணாடி + புடவை. காணாடி → கண்ணாடி.]
கண்ணாடிப்புறம்	கண்ணாடிப்புறம் kannâdi-p-puram, பெ.(n.) கால்நடைகளின் பின்பகுதி; buttock of cattle (சேரநா.);. ம. கண்ணாடிப்புறம் [கண்ணாடி + புறம். கண்ணாடி = வட்டம். வளைவு, சரிவு.]
கண்ணாடிமணி	கண்ணாடிமணி kannadi-mani, பெ.(n.) வெண் கலத்தாலான மணி; a bell made of bronze. [கண்ணாடி + மணி.] வெண்கலத்தையே ஆடியாக பயன்படுத்தி வந்தமையால் இப்பெயர் வந்தது.
கண்ணாடியிலை	கண்ணாடியிலை kappai-y-illai, பெ.(n) 1. வாழையின் ஈற்றிலை (இ.வ.);; last leaf of a plantain at the time of bringing forth a stem with flowers. 2. சுந்தரி மரம்; sunder-tree. [கண்ணாடி + இலை.] வாழைமரம் குலை ஈனுமுன் வெளிவரும் இலை கண்ணாடி போன்று மென்மையும் வழவழப்பும் கொண்டிருத்தலால் கண்ணாடி இலை எனப்பட்டதாம். சுந்தரிமரத்தின் இலையும் இத்தன்மை பெற்றமையால் இம் மரத்திற்கும் இலைக்கும் கண்ணாடி இலையென வழங்கப்பட்டதைக் காண்க.
கண்ணாடியிழை	கண்ணாடியிழை kannadi-y-iai, பெ.(n.) 1. மிக உயர்ந்த இழை; yarn of very fine texture (சேரநா.);. 2. கண்ணாடி நுண்ணிழை; fiber glass, ம. கண்ணாடியிழ [கண்ணாடி + இழை.]
கண்ணாடிவலை	கண்ணாடிவலை Kamadiyaa, பெ.(n.) உறிகட்டு வதற்குப் பயன்படுத்தும் வலை; a net for suspending earthen vessels (துளுநா.);. து. கண்ணடிபல [கண்ணாடி + வலை. கண்ணாடி = வட்டம்.]

கண்ணாடிவளையல்	கண்ணாடிவளையல் kannādi-vasayal, பெ.(n.) 1. கண்ணாடித்துண்டுகள் பதித்த வளையல்; a bracelet of lac in which small bits of a mirror are set (கருநா.); 2. கண்ணாடியாலான வளையல்; a glass bangle. க. கண்ணாடி பளெ; து. கண்ணடிபளெ; படை. கண்ணாடி பே [கண்ணாடி + வளையல்.]
கண்ணாடிவிசிறி	கண்ணாடிவிசிறி kannadi-visiri, பெ.(n.) நிலை யின்மேல் அமைக்கும் விசிறி வடிவமான கண்ணாடி யிடைப்பு (c.e.m.);; fanlight, fan-shaped window over a door. [கண்ணாடி + விசிறி.]
கண்ணாடிவிரியன்	கண்ணாடிவிரியன் kannādi-viriyan, பெ.(n.) விரியன் பாம்பு வகை; a kind of snake-viriyan. மறுவ. கண்ணாடிப் புடையன் ம.கண்ணாடி விரியன், கண்ணாரம் க. கன்னடி காவு [கண்ணாடி + விரியன்.]
கண்ணாணி	கண்ணாணி1 kan-n-ani, பெ.(n.) கருவிழி; pupil o the eye. "கண்ணாணியாகவிறே காண்பது (ஈடு,4,7,4);. து., க. கண்ணாலி; ம. கண்ணாணி. [கண் + ஆழி - கண்ணாழி – கண்ணாளி. → கண்ணாணி, ஆழி = வட்டமான விழி.] கண்ணாணி2 kan-nani, பெ.(n.) எருவாய், குதம்; anus. "விண்டுமுறை பாயுருக் கண்ணாணியாகும்2 (உடலறிவி.5);. [கண் + ஆழி – கண்ணாழி → கண்ணாணி. கண் துளை. ஆழி = வட்டம்.] கண்ணாணி3 kan-n-ami பெ.(n.) உரையாணி; touch-needle. "கண்ணாணி யாகக் கண்டு தந்த பொன்னுக்கு" (பாடு,782,);. [காண் + ஆணி - காணாணி → கண்ணாணி, கண் = கூர்மை பொன்னின் மாற்றை உரைத்தறிய உதவும் ஆணி.]
கண்ணாணை	கண்ணாணை kan-nama. பெ.(n.) இருகண்ணில் கையை ஒற்றி இடும் சூளுரை; oath taken upol one's own eyes. சொல்கிறேன் (உவ);. [கண் + ஆணை.]

கண்ணாதல்	கண்ணாதல் Kamada, பெ.(n.) கருத்தாயிருத்தல் கருத்துவைத்தல்; to concentrate.(நீதிநெறி.23);. [கண் + ஆதல்.]
கண்ணாம்பட்டை	கண்ணாம்பட்டை kamampatia , பெ.(n.) கண்ணிமை பார்க்க; see kannimai (நெல்லை.);. [கண் + ஆம் + பட்டை. அம் - சாரியை அம் → ஆ. (நீட்டல் திரிபு);.]
கண்ணாம்பூச்சி	கண்ணாம்பூச்சி1 kannampacci, பெ.(n.) மின்மினிப்பூச்சி; glow worm. [கண் → ஒளி, வெளிச்சம். கண் + அம் + பூச். (சிற்றுயிர்);.] கண்ணாம்பூச்சி2 kamam-picci, பெ.(n.) பொய் தோற்றம், கண்மயக்கம்; false appearence to the eye (சா.அக.);. [கண் + ஆம் + பூச்சி. மின்மினி ஒலி போன் பொய்த்தோற்றம்.]
கண்ணாம்பூச்சியற-த்தல்	கண்ணாம்பூச்சியற-த்தல் kamampaccipara, 3 செ.கு.வி.(v.i.) கண்ணுக்கு மின்மினி பறப்பது போல் தோன்றுல் (இ.வ.);; to be dazzled, as the eyes from glare; to swim, as the eyes from weakness or from defective vision. மறுவ. கண்ணாம்பூச்சியாடுதல் [கண் + ஆம் + பூச்சி + பற – அம் சாரியை, அம் - ஆம் → நீட்டல் திரிபு.]
கண்ணாம்பூச்சியாடு-தல்	கண்ணாம்பூச்சியாடு-தல் kan-n-am-picci-y-adu, 5 செ.கு.வி.(v.i.) கண்ணாம்பூச்சிபற-பார்க்க; see kan-п-am-pücci-para-. [கண் + ஆம் + பூச்சி + ஆடு.]
கண்ணாம்பொத்தி	கண்ணாம்பொத்தி kamam-potti; பெ.(n.) கண்ணைத் துணியால் மறைத்துக்கட்டிக் குழந்தைகள் விளையாடும் விளையாட்டுவகை; game of blindman's buff. மறுவ. கண்ணாம்பூச்சியாட்டம் ம. கண்ணாம்பொத்தி, கண்ணாம்பூச்சி-; க. கண்ணுமுச்சாட, கண்முச்சலெ, கண்ணாமூச்சி; தெ.கணுமூசிகந்தலு, [கண் + ஆம் + பொத்தி.]
கண்ணாமடை	கண்ணாமடை kama-magai, பெ.(n.) சுவையான உணவு; tasty food. இருக்கண்ணா மடைக்கு அரிசி இருநாழியும்" (S.I.I. Vol.3.Insc.2);. [கண்ணமுது + மடை – கண்ணாமடை.]
கண்ணாமண்டை	கண்ணாமண்டை kama_mandai, பெ.(n.) 1. கண் மேலுள்ள எலும்பு (வின்.);; frontal bone 2. கன்னப் பொட்டு; the forehead or the temple. [கண் + ஆம் + மண்டை.]

கண்ணாமிண்டை	கண்ணாமிண்டை kanna-mindai, பெ.(n.) கண்விழி (இ.வ.);; eyeball. [கண் + (அம்); ஆம் + இண்டை (உருண்டை);.]
கண்ணாமூய்ச்சி	கண்ணாமூய்ச்சி kanna-moycci, பெ.(n.) கண்ணாம்பொத்தி பார்க்க(யாழ்ப்);;, see kamampotti. [கண் + அம் + மூய்ச்சி. (மூய்தல்-மூடுதல்);.]
கண்ணாய்ப்பார்-த்தல்	கண்ணாய்ப்பார்-த்தல் kannpay-p-par, 4 செ.குவி. (v.t.) 1. கருத்தூன்றிப் பார்த்தல்; to look with care. 2. நல்ல முறையில் கவனித்துக் கொள்ளுதல்; to look after with affection. கட்டிக் கொண்டு வந்தவளைக் கண்ணாய்ப் பார்த்துக் கொள் (உ.வ.);. [கண் + ஆய் + பார்.]
கண்ணாயம்	கண்ணாயம் kan-n-ayam, பெ.(n.) 1. சிறந்த ஆடை; fine cloth. 2. சிறிய துளை; small hole. 3. மென்மையானது; thinness (சேரநா.);. ம. கண்ணாயம் [கண் + ஆயம்.]
கண்ணாயிரம்	கண்ணாயிரம் kan-n-ayiram, பெ.(n.) 1. கடவுள்; god. 2. மக்கட் பெயர்; a given name for a male. ம. கண்ணாயவேந்தன் [கண் + ஆயிரம். கடவுள் எல்லாவற்றையும் காண்பவர் என்னும் கருத்தில் ஆயிரம் கண்ணுடைவன் என்பது உலகவழக்கு மாரியம்மனையும் ஆயிரம் கண்ணுடையாள் என்பர்.] இச்சொல் இந்திரனைக் குறித்து வழங்குவது ஆரியரால் புகுத்தப்பட்ட தொல்கதையை அடிப்படையாகக் கொண்டது. ஆதலின் தமிழ் மரபன்று.
கண்ணாயிரு-த்தல்	கண்ணாயிரு-த்தல் kannayiru, 2 செ.கு.வி.(v..i.) 1. விழிப்பாயிருத்தல்; to be watchful, vigilant, closely attentive; to look steadfastly. 2. அருமையாய் இருத்தல்; to be dear, precious. 3. உன்னிப்பாயிருத்தல்; to look keen (சா.அக.);. [கண் + ஆய் + இருத்தல்.]
கண்ணார்	கண்ணார் kannār, பெ.(n.) பகைவர்; enemies, foes. "கண்ணார் மதிக்கும் கவிராச சிங்கம்." (தமிழ் நா.240);. ம. கண்ணார் [கண்ணு + ஆ + ஆர். கண்ணார், கண்ணுதல் = சேர்தல், நெருங்குதல். கண்ணார் = சேராத பகைவர். ஆ எ.ம.இ.நி.]

கண்ணார்வி-த்தல்	கண்ணார்வி-த்தல் kamarvi, 4 செ.கு.வி.(v.i.) கண்ணுக்கு இன்பமூட்டுதல்; to please the eyes. "பெருங்கோயில் பலவுங் கட்டிக் கண்ணார் வித்து" (திருத்.பு.சா.73);, [கண் + ஆர்வி.]
கண்ணார	கண்ணார kamara, வி.எ.(adv.) 1. கண்கூடாக; with (one's); own eye, directly. தமிழர் பெருமானைக் கண்ணாரக் காணக் கதவு" (முத்தொள்.);. 2. கண் ணால் பார்க்கக்கூடிய அளவு முழுவதுமாக; eyeful, as much as the eye can take in at once. "கண்ணாரக் கண்டோர் கருப்பொருள் காணா மலருள்" (தாயு.பராபரக். 2);. 3 . இன்புற pleasant by. து. க. கண்ணாரெ பட கண்ணார. [கண் + ஆர.]
கண்ணாரக்காண்(ணு)-தல்	கண்ணாரக்காண்(ணு)-தல் kamara-k-kan, 4 செ.கு.வி.(v.i) 1. கண் கூடாகப் பார்த்தல்; to see with one's own eyes. "தொழுவதும் சூழ்வதும் செய்தொல்லை மாலைக் கண்ணாரக் கண்டு கழிவ தோர் காதலுற்றார்க்கும்" (திவ்.இயற்.திருவிரு.97);. 2. ஆசைதீரப்பார்த்தல்; to have a full view to one's complete satisfaction. "கண்ணாரக் கண்டோர்" (தாயு.பராபரக்,2);. க. கண்ணாரெ நோடு. [கண் + ஆர + காண்.]
கண்ணால்பார்-த்தல்	கண்ணால்பார்-த்தல் kamalpar, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நேரடியாகப் பார்த்தல், to see (with one's own eyes);. அவன் வெட்டியதை என் கண்ணால் பார்த்தேன் (உ.வ.);. [கண்ணால் + பார்-. பொதுவாக ஐயத்தை நீக்குவதற்கு நேரில் பார்த்தேன் என்பதைக் கண்ணால் பார்த்தேன் என்பர்.]
கண்ணாலக்காணம்	கண்ணாலக்காணம் kannāla-k-kānam, பெ.(n.) திருமணத்தின் பொருட்டுச் செலுத்தும் ஒரு பழைய வரி (i.m.p. cd.563);; ancient tax on marriage. [கலியாணம் → கண்ணாலம் + காணம்(கொ.வ);.]
கண்ணாலம்	கண்ணாலம் Kamalam, பெ.(.n) கலியாணம் பார்க்க; see kalyānam. [கலியாணம் → கண்ணாலம்(கொ.வ);.]
கண்ணாலமுருங்கை	கண்ணாலமுருங்கை kannala-murugai, பெ.(n.) கலியாணமுருங்கை பார்க்க; see kaliyana murungai [கலியாணம் → கண்ணாலம் + முருங்கை.]

கண்ணாலமூடி	கண்ணாலமூடி kamala-mudi, பெ.(n.) கஞ்சி வடிப்பதற்குப் பயன்படும் துளைகள் உள்ள தட்டு; a plate with holes (used to filter boiled rice);. து. கண்ணரே [கண் + ஆலம் + மூடி. கண் = துளை.] ஒநோ., கண் உள்ள மூடி கண்ணாலமூடி
கண்ணாலவாய்	கண்ணாலவாய் kamala-vay, பெ.(n.) வாய்க்காலி லிருந்து நீர் பிரிந்து செல்லும் வழி; branch channel, "..... கண்ணாலவாய் கீழ்தலைவில்லி வாய்க்குத் தெற்கு நிலம்" (S.I.I. Vol.19.Insc.141.S.No. 40-43);. [கண் + ஆலம் + வாய்.] கண் = சிறு, சிறிது. ஆலம் = நீர். கண்ணால வாய் =நீர் சிறிதாகப் பெருக்கெடுக்கும் கால்வாய்.
கண்ணாள்	கண்ணாள்1 kamal, பெ.(n.) அறிவுத்தெய்வமாகப் போற்றப்படுகிற கலைமகள் (பிங்.);; Saraswati the goddess of learning, wisdom. [கண் + ஆள். கண் + பெருமை, சிறப்பு.] கண்ணாள்2 kamal, பெ.(n.) கண்ணாட்டி (யாழ்,அக.);; beloved woman. [கண் + ஆள் + தி - கண்ணாட்டி 'ஆள்'(பெ.பா.ஈறு.);.]
கண்ணாளர்	கண்ணாளர்1 kamalan. பெ.(n.) 1. கம்மாளர்; smith. 2. ஓவியர்; artist. [கண் + ஆளர். கண் = துளைத்தல், பொறித்தல், செதுக்கல்.] கண்ணாளர்2 kannālar, பெ.(n.) 1. நண்பர்; friends. 2. தலைவன்; chief. [கண் + ஆள் + அர். கண் = உயர்வு, சிறப்பு.]

கண்ணாளன்	கண்ணாளன்1 kamalan. பெ.(n.) 1. கணவன்; husband, காக்கனுக்கும் போக்கனுக்கும் பூத்தனையோ புன்னை, கண்ணாளன் வருந்தனையும் பொறுக் கலையோபுன்னை (பழ.);. 2. நாயகன்; lover used as a term of endearment. "மதுமலரின் கண்ணாளா" (திவ். பெரியதி 8. 10.4);. 3. அன்பன; affectionate friend, "கண்ணாளன் கண்ணமங்கை நகராளன்" (திவ்.பெரியதி.11.6.7);. 4. மேற்பார்வையாளன்; a supervisor. ம. கண்ணாளன். கண்ணாளி. [கண் + ஆள் + அன்.] கணவன் மனைவியர் இருவரும் ஒருவர்க்கொருவர் கண்போற் சிறந்தவராதலின் கண்ணாளன், கண்ணாட்டி எனவுங் கூறப்படுவர். கண்ணாளன்2 kamalan, பெ.(n.) 1. ஒவியன் (யாழ்.அக.);; painter, artist. 2. கம்மாளன்; smith. [கண் + ஆளன். கண்ணுதல் = பொறித்தல், வரைதல்.]
கண்ணாளி	கண்ணாளி karmal பெ.(n.) கண்ணாளன், அன்புக்குரியவன்; a dear one (சேரநா.);. ம. கண்ணாளி [கண் + ஆளி.]
கண்ணாற்சுடு-தல்	கண்ணாற்சுடு-தல் kamar-cudu-, 18 செ.கு.வி. (v.t.) கண்ணேறு பார்க்க; see kanneru. [கண் + ஆல் + சுடு-.]

கண்ணாறு	கண்ணாறு1 kannaru, பெ.(n.) 1. பேராற்றினின்று நீர் செல்ல வெட்டப்படும் பாசன வாய்க்கால். (பழ.தமி.110.);; irrigation water-course leading to a paddy field. 2. சிற்றோடை; a stream issuing from a sluice. 3. நன்செய்ப் பிரிவு (G.tn.D.i.285);, block or division of wet lands. 4. சிறுபாலம் (இ.வ.);; culvert. 5. சிற்றாறு; rivulet. ம. கண்ணாறு [கண் + ஆறு. கண் = சிறுகுள் → (கள்); → கண் = சிறியது.] கண்ணாறு1 kamaru, பெ.(n.) சிறுதுளை, small hole or opening. "மகதநாட்டுச் சித்திரவறைக் கண்ணாறு போல" (நீலகேசி.272,உரை);. ம. கண்ணாயம். [கண் + ஆறு. கண் = சிறிய. ஆறு = வழி, புறப்பாதை. உட்டுளை.]
கண்ணாறுதடி	கண்ணாறுதடி kannaru-tadi, பெ.(n.) வாய்க்காலை யொட்டி அமைந்த வழி; footpath adjacent to any channel, "கோட்டாறு வள்ளையறை கண்ணாறு தடி." (S.I.I.Vol.6. Part II.Insc.97,S.No.4.);. [கண்ணாறு + தடி. தடம் → தடி (வளைந்து செல்லும் ஒற்றையடிப்பாதை.]
கண்ணி	கண்ணி1 kanni, பெ.(n.) 1. தலையிற்சூடும் பூமாலை, wreath worn on the head, chaplet. "கண்ணியுந் தாரு மெண்ணின ராண்டே" (தொல்,பொருள். 634);. 2. இவ்விரு பூவாக இடைவிட்டுத் தொடுத்த மாலை; garland having pairs offlowers with small interwal, "புன்னை மெல்லினர்க் கண்ணிமிலைந்த மைந்தர்" (புறநா. 24:8.); 3. போர்மறவர் சூடும் பூமாலை; flower garland used as military badge. "சுரும்பார் கண்ணிப் பெரும்புகன் மறவர்' (மதுரைக்.596);. 4. பூங்கொத்து; bunch of flowers. 5. அணிகலன்களின் இணைப்புவளையம், ring hook of a ornament. ம. கண்ணி; க. கண்ணி, கணி (முடிச்சு);; கோத. கய்ண். து. கண்ணி, தெ. கன்னெ; குட. கெணி. [கண் → கண்ணி. (சொ.ஆ.க);.] பூவை நெருங்கத் தொடுத்தாக்கிய தொடையல் அல்லது மாலைக்கும், இடையிட்டுக் கட்டிய சரம் அல்லது கண்ணிக்கும் நிகழும் வேற்றுமை பெரிது. பூவின் நெருக்கம் நெருக்கமின்மை யென்பவற்றோடு அவை தொடுக்கப்படுந் தன்மையிலும் வேற்றுமையுள்ளது. கண்ணி போன்ற முடிச்சினுட் பூவின் காம்பைச் செருகி இறுக்கி முடிப்பது கண்ணி; மாலையோ, பூவின் காம்புகளை ஒரு நாரடியோடு சேர்த்துப் பிணைத்து நெருங்கத் தொடுக்கப்படுவது.

கண்ணிக்கயிறு	கண்ணிக்கயிறு1 kanni-k-kayiru, பெ.(n.) 1. நெய் வாரது விழுதுக்கயிறு (வின்.);; thread of linen wound on the two beams of a weaver's loom, which the reed moves up and down. [கண்ணி + கயிறு. கண்ணுதல் = நெருங்குதல், சேர்தல் (இரு பெயரொட்டிப் பண்புத்தொகை.);.] கண்ணிக்கயிறு2 kanni-k-kayiru, பெ.(n.) 1. பூட்டாங்கயிறு (எங்களூர்,,91);; string by which a bullock is fastened to the yoke. 2. முடிகளை யுடைய கயிறு knotted rope. க. கண்ணி [கண்ணி + கயிறு.]
கண்ணிக்கால்	கண்ணிக்கால் kanni-k-kal, பெ.(n.) கிளைவாய்க் கால்; branch channel. மறுவ. கண்ணாறு [கண்ணி + கால்.]
கண்ணிக்குறடு	கண்ணிக்குறடு kanni-k-kuradu, பெ.(n.) சிறிய பற்றுக்குறடு; small forceps. கண்ணிக்குறட்டால் கம்பியை முறுக்கு (உ.வ.);. ம. கண்ணிக்கொறடு [கண்ணி + குறடு. கண் → கண்ணி = சிறிய, சிறிது.]
கண்ணிக்கொடி	கண்ணிக்கொடி kanni-k-kodi; பெ.(n.) கருங்காக்கணம் பார்க்க (மூ.அக.);; see karurkäkkanam. [கண்ணி + கொடி.]
கண்ணிகட்டு	கண்ணிகட்டு1 kami-katu, 5 செ.கு.வி.(v.i.) அரும்புகொள்ளுதல்; to bud. [கண்ணி + கட்டு-.] கண்ணிகட்டு2 kamikatu, 5 செ.குன்றாவி வலைகட்டுதல்; to seta snare, a net. [கண்ணி + கட்டு-.]
கண்ணிகண்ணு-தல்	கண்ணிகண்ணு-தல் kanni-kannu, 5 செ.கு.வி.(v.i.) சூடிய போர்அடையாளப் பூவிற்கேற்ப வினை செய்ய கருதுதல்; to act according to the donned symbolic flower, in ancient Tami mode of war. "கண்ணி கண்ணிய வயவர் பெருமகன்"(பதிற்றும்58.8);. [கண்ணி + கண்ணு.]

கண்ணிகம்	கண்ணிகம் kaagam, பெ.(n.) மணித்தக்காளி (மலை.);; black night-shade. [கண்ணி → கண்ணிகம்.]
கண்ணிகுடி	கண்ணிகுடி kamikudi, பெ.(n.) சிறப்பான குடி; a fa.mous clan. "கோயில் படாரற்குக் கீழிரணிய முட்டத்து கண்ணி குடிச்(சொ);லமை" (S.I.I.Vol.14. Insc. 49. SN.66);. [கண் – கண்ணி + குடி. கண்ணி = கண்போல் சிறந்த.]
கண்ணிகுத்து-தல்	கண்ணிகுத்து-தல் kannř-kuttu-, 10 செ.கு.வி.(v.i.) சுருக்குக்கயிறு வைத்தல்; to set a noose "கண்ணிகுத்தி வலை தொடுத்து" (தணிகைப்பு. அகத்.439);. [கண்ணி + குத்து-.]
கண்ணிகை	கண்ணிகை Kanagai, பெ.(n.) 1. தாமரைப் பொகுட்டு; pericarp of the lotus. 2. பூவரும்பு (யாழ்.அக.);; flower bud. த. கண்ணிகை. → Skt; kamika. [குள் → கள் → கண் (முளை); → கண்ணிகை' கை' சிறுமைப் பொருள் சொல்லீறு த. கண்ணிகை → வ. கர்ணிகா. வடமொழிச்சொலான கர்ணிகா தமிழில் கண்ணிகை ஆயிற்று எனக் கூறுவது பொருந்தாது. இச் சொல்லின் வேரும் ஈறும் முற்றும் தமிழாய் இருத்தல் காண்க. வடமொழியில் இச் சொல்லுக்கு வேரும் ஈறும் உய்த்துரைக்கப்பட்டவை.]
கண்ணிச்சாறு	கண்ணிச்சாறு kanni-c-caru, பெ.(n.) கண்ணிச் செடிவகைகளின் சாறு; juice of eclipse or sessile | | plants. [கண்ணி + சாறு.]
கண்ணிட்டுக்காணம்	கண்ணிட்டுக்காணம் kan-n-ittu-k-kanam, பெ.(n.) பழைய வரிவகைகளிலொன்று. (S.I.I.ii.352);; a kind of an ancient tax. மறுவ. கண்ணோட்டுக்காணம் [கண் + இடு + காணம் – கண்ணிடுகாணம் → கண்ணிட்டுக்காணம் (கிளைவாய்க்கா லமைப்பிற்காக இடப்பட்ட வரி); கண்ணிட்டுக்காணம்(கொ.வ.);.]
கண்ணிடிவிழு-தல்	கண்ணிடிவிழு-தல் kamil-vilu, செ.கு.வி.(v.i.) கண் உள்வாங்குதல்; to sink as of the eye. [கண் + இடிவிழு. இடிவிழுதல் = இடிந்துவிழுதல், பள்ளமாதல்.]
கண்ணிடுக்கு-தல்	கண்ணிடுக்கு-தல் kan-n-idukku, 5.செ.குவி.(v.i.) தூக்கமயக்கமாயிருத்தல்; to be half asleep, to be drowsy. [கண் + இடுக்கு.]

கண்ணிடுகாணம்	கண்ணிடுகாணம் kan-n-idu-kānam, பெ.(n.) காட்டுக்கொள்ளு; jungle horse-gram. [கண் + இடு + காணம். காணம் = கொள்(ளு);. நாட்டு மருத்துவர் .இதன் பொடியைக் கண்ணிலிடுவர் என்பதால் பெற்ற பெயர்);.] (சா.அக.);
கண்ணிடு	கண்ணிடு1 kan-n-idu, 20 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கண்ணால் பார்த்தல்; to set an eye on, to aim. 2. இரக்க உணர்வுடன் நோக்குதல்; to look upon with gracious favour. 3. கண்ணூறு தரும் வகையில் பார்த்தல்; to cast an evil eye (சேரநா.);. 4. (ஒன்றை); விரும்புதல், மனம் வைத்தல்; to like. 5. விழிப்புடனிருத்தல், காவலிருத்தல்; to be cautious, to guard. மறுவ. கண்வைத்தல் ம. கண்ணிடுக; க.கண்ணிடு தெ. கன்னுந்த்க. [கண் + இடு-.] கண்ணிடு2 kanni-dudal, செ.கு.வி.(v.i.) மைதீட்டுதல்; apple collyrium. அவள் கண்ணிட்டுக் காத்திருந்தாள் (உ.வ);. [கண் + இடு.]
கண்ணிடுமருந்து	கண்ணிடுமருந்து kamidu-marundu. பெ.(n.) 1. கண்ணில் துளித்துளியாக விடும் மருந்து; a fluid preparation to be dropped into the eyes, eye drops. 2. கண்ணுக்கிடும் கலிக்கம்; an ointment used as an external application to the eye-lids etc. (சா.அக.);. [கண் + இடு + மருந்து.]
கண்ணிடை	கண்ணிடை kan-n-idai பெ.(n.) வலைக்கண் ஊள்ளீடு; sieve of a net. [கண் + இடை.]
கண்ணிணை	கண்ணிணை kan-n-inai, பெ.(n.) 1. இருகண்கள்; both the eyes. 2. ஒருவர் கண்களோடு ஒருவர் கண்கள்; eye to eye "கண்ணொடு கண்ணினை நோக்கொக்கின்"(குறள் 1100);. ம.கண்ணின; தெ. கனுதவ, கன்கவ. [கண் + இணை.]
கண்ணிநடு-தல்	கண்ணிநடு-தல் kanni-nadu-, 20 செ.கு.வி. (v.t.) கண்ணி வைத்தல் (வின்.);; to set a snare. [கண்ணி + நடு-.]

கண்ணிநார்	கண்ணிநார் kami-mar, பெ.(n.) தென்னோலையின் அடிக்காம்பிலிருந்து விளிம்பிலிருந்து சீவியெடுக்கும் நார்; the thread like marginal fibre of the leaflet of the coconut-palm. ம. கண்ணி நாரு [கண்ணி + நார்.]
கண்ணிநுண்சிறுத் தாம்பு	கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பு kanni-mur-ciru-t. tambu, பெ.(n.) ஆழ்வார்களுள் ஒருவரான மதுரகவி யாழ்வார் அருளிச்செய்த பாடலின் தொடக்கம்; a poem commencing with this phrase sung by Madurakavialvār, one of the Vaisnava saints. [கண்ணி + துண் + சிறுத்தாம்பு. கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பு எனத் தொடங்குதலால் பெற்ற பெயர்.]
கண்ணிப்பலகை	கண்ணிப்பலகை kanni-p-palagai. பெ.(n) மீன் பிடிக்குங் கருவி; mesh-board (கட.பர.க.சொ.அக.);. [கண்ணி + பலகை. கண்ணு = வலை.]
கண்ணிப்பாறை	கண்ணிப்பாறை kann-ip-para. பெ.(n.) ஒரடி நீளம் வளரக்கூடியதும், நீலப்பச்சை நிறமுடையதுமான குதிரைவடிவக் கடல்வாழ் மீன்; horse mackerel bluish green attaining atleast one foot in length(சா.அக.);. [கண்ணி + பாறை(பாறைமீன்வகை.);.]
கண்ணிமாங்காய்	கண்ணிமாங்காய் kami-mangay, பெ.(n.) மாவடு; small and tender mangoes. ம. கண்ணிமாங்ங [கண்ணி + மாங்காய். கண்ணி = சிறியது.]

கண்ணிமை	கண்ணிமை1 kan-n-ima, பெ.(n.) 1. கண்ணிதழ்; eye lid. 2. கண்பீலி; eye lashes. மறுவ. கண்ணிதம், கண்ணிரப்பை. ம. கண்ணிம; க. கண்ணிமெ; பட. கண்ணிமெ. து. கண்ணிம், கண்ணபாமெ. கண்ணிமை2 Kammai, பெ.(n.) 1. ஒருமாத்திரைக் கால அளவு; measure of time which equals an eyewink "கண்ணிமை நொடியென"(தொல்.எழுத்.7);. மறுவ. இமைப்பொழுது [கண் + இமை.] கண்ணிமைப்பதற்கு ஆகும் நேரம் கண்ணிமை எனப்படும். கண்ணிமை அல்லது கைநொடிப் பொழுதினை இலக்கணிகர் மாத்திரை என்பர். ஆயின் இற்றை அறிவியலார் கண்ணிமைக்கும் நேரம், கைநொடிக்கும் நேரத்தினும் குறைவானது என்பர் கண்ணிமை3 kan-n-imai, 4 செ.கு.வி.(v.t.) இமைகொட்டுதல்; to wink. "கண்ணிமைத்தலான்" (நள.சுயம்வர.153);. கனுகீடு
கண்ணிமைக்கழலை	கண்ணிமைக்கழலை kan-n-imal-k-kalalai, பெ.(n.) கண்கட்டி பார்க்க; see kan-katti [கண் + இமை + கழலை.]
கண்ணிமைக்கோளம்	கண்ணிமைக்கோளம் kannimal-k-kolam, பெ.(n.) கண்கட்டி பார்க்க;see kan-katti. [கண் + இமை + கோளம். கோளம் = கட்டி.]
கண்ணிமைதிற-த்தல்	கண்ணிமைதிற-த்தல் kan-n-imai-tira-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) பரக்கவிழித்தல்; to open the eyes wide. [கண் + இமை + திற.]
கண்ணிமைதுடித்தல்	கண்ணிமைதுடித்தல் kan-n-imai-tudi-, 4 செ.கு.வி. (v.t.) கண்துடித்தல் பார்க்க; see kar-tudi-
கண்ணிமைப்பசபசப்பு	கண்ணிமைப்பசபசப்பு kan-m-imal-p-pasapasappu, பெ.(n.) கண்ணிமையின் அரிப்பு: itching of the eyelids. [கண் + இமை + பச + பசப்பு.]

கண்ணிமையார்	கண்ணிமையார் kan-n-imayar, பெ.(n.) கண்ணி மைக்காதவர். தேவர்; gods, who never wink their eyes. "கண்ணிமையார் விழித்தேயிருந்தறங்கள் வெளவ"(சீவக.248);. [கண் + இமை + ஆ + அர் ('ஆ'எம.);.]
கண்ணிமைவிழு-தல்	கண்ணிமைவிழு-தல் kan-n-ima-vilu-, 2 செ.கு.வி.(v.i.) நோயினால் இமை தொங்குதல்; dangle the upper eyelid by paralysis. [கண்ணிமை + விழு-.]
கண்ணியக்கம்	கண்ணியக்கம் kan-n-iyakkam, பெ.(n.) விழியசைவு; movement of the eye. [கண் + இயக்கம்.]
கண்ணியம்	கண்ணியம்1 kanniyam, பெ.(n.) சால்புடைமை, ex - cellence, nobility. Skt. ganya [கண் → கண்ணியம்.] கண்ணியம்2 kannyam, பெ.(n.) மரமஞ்சள்; tree turmeric. [கண் → கண்ணியம்.]
கண்ணியல்	கண்ணியல் kanniyal, பெ.(n.) கண்மருத்துவத் துறை; opthalmology. [கண் + இயல்.]
கண்ணியவான்	கண்ணியவான் kanniyawan, பெ.(n.) சால்புடையோன்; excelleancy. த. கண்ணியம் → Skt. ganya. [கண் → கண்ணியம் → கண்ணியவான். ஒ.நோ. புண்ணியம் → புண்ணியவான்.]
கண்ணிரங்கு-தல்	கண்ணிரங்கு-தல் kan-n-iangu-, 9 செ.கு.வி.(v.i) 1. ஒலித்தல்; to sound. "மின்னிருங் கலாபம் விங்கி மிளிர்ந்துகண் ணிரங்க வெம்பித்" (சீவக.1985);. 2. அருள்செய்தல்; to pity; to have compassion. [கண் + இரங்கு.]
கண்ணிருட்டு-தல்	கண்ணிருட்டு-தல் kannrultu-, 5 செ.கு.வி.(v.t.) பார்வை மங்குதல்; to get dimness as of the eye sight. [கண் + இருட்டு. இருள் → இருட்டு.]

கண்ணிரு-த்தல்	கண்ணிரு-த்தல் kamiu, 3 செ.கு.வி.(v.i.) கண் வை-த்தல்1 பார்க்க; see kan-Val [கண் + இரு.]
கண்ணில்(ற்)-த(ற)ல்	கண்ணில்(ற்)-த(ற)ல் kan-nil, 14 செ.கு.வி.(v.i.) எதிர்நிற்றல்; to stand before one's eyes. "கண்ணின்று கண்ணறச் சொல்லினும்"(குறள்,184);. எரு. கண்ரெப்பெ கொர. கன்னுப்பு. [கண் + நில்-.]
கண்ணில்படு-தல்	கண்ணில்படு-தல் kannil-padu, 20 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மற்றவர் பார்வைக்கு உள்ளாதல்; to fall under one's sight. ஒளிந்துபோக நினைத்தேன் கண்ணில் பட்டுவிட்டேன் (உ.வ.);. 2. வெளியாதல்; to come to light. மறைத்து வைத்தது அவன் கண்ணில் பட்டு விட்டது. (உ.வ.);. க. கண்படு; தெ. கனுபடுபட; கண்ணுகபடு. [கண்ணில் + படு.]
கண்ணிலகு-தல்	கண்ணிலகு-தல் kannilaku-, செ.கு.வி.(v.i.) கண் துலங்குதல்; lustire of the eye. [கண் + இலகு. இலங்குதல் – இலகுதல்.]
கண்ணிலன்	கண்ணிலன் kan-n-ilan, பெ.(n.) 1. பார்வை இல்லாதவன்; blind man, 2. இரக்கமில்லாதவன்; merciless man. "கடுஞ்சொல்லன் கண்ணில னாயின்"(குறள்,566); மறுவ. கண்ணிலான். [கண் + இலன்.]
கண்ணிலி	கண்ணிலி1 kan-n-ili, 1. கண்ணில்லாதவன்; blind person. "கண்ணிலி குமர வெம்பி" (பாரத.பதின் மூன்.91);. தெ. கண்ணிதி; க. கண்ணிலி. [கண் + இலி.] கண்ணிலி2 kannil, பெ.(n.) எறும்பு (யாழ்.அக.);; ant. [கண் + (இல்லி); இலி.]
கண்ணிவலை	கண்ணிவலை kanni-vala, பெ.(n.) கயிற்றால் பின்னப் பட்ட வலை; net knited by rope (கருநா.);. க. கண்ணிவலெ. [கண்ணி + வலை. கண்ணி = கயிறு.]

கண்ணிவாய்க்கால்	கண்ணிவாய்க்கால் kanni-vaykkal, பெ.(n.) கிளை வாய்க்கால் (இ.வ.);; branch channel. [கண்ணி + சிறிய கிளை. கண்ணி + வாய்க்கால்.]
கண்ணிவிரல்	கண்ணிவிரல் kanni-viral, பெ.(n.) சிறிய விரல்; little finger. [கண்ணி = சிறிய. கண்ணி + விரல்.]
கண்ணிவெடி	கண்ணிவெடி kanni-vedi. பெ.(n.) 1. சிறுவெடி; small crackers. 2. துளையிட்டு வைத்து வெடிக்கும் வெடி; land mine. [கண்ணி + வெடி.] கண்ணில் படாத வகையில் நிலத்தின் அல்லது நீரின் அடியில் வைக்கப்பட்டு, ஊர்தி அல்லது ஆள் அதனைக் கடக்கும்போதுவெடிக்கக்கூடிய அல்லது தொலைவிலிருந்து வெடிக்கச் செய்யக் கூடிய குண்டு வகை.
கண்ணிவெற்றிலை	கண்ணிவெற்றிலை kanni-verrrilai, பெ.(n.) சிறு வெற்றிலை; betel leaf of smaller size. [கண்ணி = சிறிய, கண்ணி + வெற்றிலை.]
கண்ணிறுக்கம்	கண்ணிறுக்கம் kan-n-irukkam, பெ.(n.) நடுவிழி அல்லது கண்ணிமையின் வீக்கத்தால் கண்ணிற்கு ஏற்படும் இறுக்கம்; the pressure or the constricting force experienced due to swelling of eye-ball or eye-lids. [கண் + இறுக்கம்.]
கண்ணீட்டுக்காணம்	கண்ணீட்டுக்காணம் kannittu-k-kānam, பெ.(n.) தமிழ்வேந்தரின் அரசு துறைகளில் மேற்பார்வை அதிகாரிகளுக்குத் தரப்பட்ட காணிக்கைப்பணம்; an allowance given to the supervisors of government departments during period of Tamil kings. [கண் + இடு + காணம் - கண்ணிடுகாணம் → கண்ணீட்டுக்காணம். கண்ணிடுதல் = மேற்பார்வை செய்தல். இடு → ஈடு (மு.தி.தொ.பெ.);. காணம் = பழங்காலப் பொற்காக. இதனைக் கண்ணிட்டுக்காணம் என்றும் கண்ணோட்டுக்காணம் என்றும் வழங்குவது வழுவாம்.]
கண்ணீர்	கண்ணீர்1 kami, பெ.(n.) விழிக்கோளத்துக்கு ஈரத் தன்மையைத் தந்து தூய்மையாக்குவதும் துன்பம், உணர்ச்சிவயப்படுதல், இருமல் போன்ற நிலைகளால் வெளிப்படுவதுமாகிய தூய உவர்நீர்; tears. "தண்ணீர் பெறாஅத் தடுமாற் றருந்துயரங் கண்ணீர்நனைக்குங் கடுமைய காடு"(கலித்.65);. ம. கண்ணீர் க. கண்ணீர்; தெ. கன்னீரு; து. கண்ணநீர்; கோண். (கோயா);. கண்டேர்; பர். கன்னீர்; கட. கனீர் கோண். கானேர்; கூ. கன்ச்ர; குவி. கன்த்ரு; மால். க்வனமு; பிரா. கரீங்க்; பட கண்ணிரு. உரா. கண்ணநீரு; Finn. këlyb, Hung konniy, Sum. er, Comp., Finn. Könyu. [கண் + நீர்.]

கண்ணிர்	கண்ணிர்2 Kanni, பெ.(n.) கள்ளாகிய நீர்; toddy. "கண்ணீர் கொண்டுகாலுறநடுங்கல்"(சிலப்.13:188);. [கள் + நீர். ஒ.நோ. தெள் + நீர் – தெண்ணீர்.]
கண்ணிர்க்குடை	கண்ணிர்க்குடை kanni-k-kudai, பெ.(n.) மூக் கிரட்டை (வித்.அக.);; spreading hogweed. மறுவ. கண்ணிர் நடுக்குறை [கண்ணர் + குடை.]
கண்ணீர்கலங்கு-தல்	கண்ணீர்கலங்கு-தல் kanni-kalangu, செ.கு.வி. (v.i.) கண்கலங்குதல்; see kan-kaarigu. [கண்ணர் + கலங்கு-.]
கண்ணிர்ச்சுரப்பி	கண்ணிர்ச்சுரப்பி kannircurappi, பெ.(n.) கண்ணீரைச் சுரக்கும் உறுப்பு; a gland which secretes tears. மறுவ. கண்ணிர்க்கோளம் [கண்ணிர் + சுரப்பி.]
கண்ணிர் சொரி-தல்	கண்ணிர் சொரி-தல் kanni-cori, 2 செ.கு.வி.(v.i.) அழுதல்; to shed tears. துக்கம் தாளாமல் கண்ணீர் சொரிந்தான் (உ.வ.);. பட கண்ணிர்தோரு [கண்ணீர் + சொரி-]
கண்ணீர்த்தாரை	கண்ணீர்த்தாரை kanni-talai, பெ.(n.) கண்மழை பார்க்க;see kan-malai. [கண்ணீர் + தாரை.]
கண்ணிர் துடை-த்தல்	கண்ணிர் துடை-த்தல் kannir-tudai, 4 செகுன்றாவி.(v.t.) 1. கண்ணீரை நீக்குதல்; to wipe the tears. அழுகின்ற குழந்தையின் கண்ணிரைத் துடை (உ.வ.);. 2. ஆறுதல் கூறுதல்; to console. மக்களின் கண்ணீரைத் துடைக்க அரசு ஆவன செய்யும் (உ.வ.);. து. கண்ணீர் நச்சுறி; பட கண்ணீரதொடெ. [கண்ணிர் + துடை-]

கண்ணீர்ப்புகை	கண்ணீர்ப்புகை kannir-p-pugai, பெ.(n.) கண்ணீரை வரவழைக்கும் ஒருவகைப் புகை; tear gas. ம.கண்ணீர்வாதகம் [கண்ணிர் + புகை.] பிற புகைகளைக் காட்டிலும் மிகுதியாகக் கண்ணிர் வரவழைக்கும் வல்லமை நோக்கிக் கண்ணீர்ப்புகை எனப்பட்டது.
கண்ணீர்முட்டல்	கண்ணீர்முட்டல் kami-mulai, பெ.(n) கண்ணீர் வழியச் செய்யும் ஒருவகை நோய்; an eye disease caused by increased fluid-pressure within the eyeball, glaucoma. [கண் + நீர் + முட்டல்.]
கண்ணீர்மை	கண்ணீர்மை karmimai, பெ.(n.) கண்ணின் இயல்பு; nature of the eye. [கண் + நீர்மை.]
கண்ணீர்விடு-தல்	கண்ணீர்விடு-தல் kannir-vidu-, 20 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கண்ணீர் சிந்துதல்; shed tears. 2. துன்பப்படுதல்; to grieve, feel sad. க.கண்ணீரிடு; படை. கண்ணீராக்கு து.கண்ணணீர் ஒப்புதி. [கண்ணிர் + விடு-.]
கண்ணீரம்	கண்ணீரம் kanniram, பெ.(n.) கண்ணிற்கு இடும் மை; collyrium for the eyes (சா.அக.);. [கண் + ஈரம்.]
கண்ணீரருகல்	கண்ணீரருகல் kannir-arugal, பெ.(n.) தொடர்ந்து கண்ணீர் வழியச் செய்யும் ஒருவகை நோய்; an eye disease which causes to shed tears continously. மறுவ.:கண்ணீரொழுக்கு
கண்ணீராக்கி	கண்ணீராக்கி kannir-akki, பெ.(n.) பச்சைக் கருப்பூரம் (வின்.);; crude camphor. [கண்ணீர் + ஆக்கி.]

கண்ணீரும் கம்பலையுமாய்	கண்ணீரும் கம்பலையுமாய் kannairurum-kambalaiyumay, வி.எ.(adv.) பெருந்துன்பத்தில் கண்ணீ ருடன் புலம்பலும் சேர்ந்தது; tearful, grief stricken. கணவனை இழந்தவள் கண்ணீரும் கம்பலையுமாய் இருந்தாள்(உ.வ.);. [கண்ணீர் + உம் + கம்பலை + உம் + ஆய். 'உம்' எண்ணும்மை.]
கண்ணு	கண்ணு1 kannau, 12 செகுன்றாவி.(v.t.) 1. கருதுதல்; to propose, think, consider. "கண்ணிய துணர்தலும்"(மணி. 2:25);. 2. பொருந்துதல்; to be attached to, fastened to. "புடைகண்ணிய வொளிராழியின்"(இரகு.யாக.17);. [குள் → கள் → கண் = சேர்தல், சேர்த்தல், செய்தல். கள் → கண் - கண்ணு -. (செல்வி.78சிலை.244); கண்ணுதல் = செய்தல் = செய்தல். வினை கருதும் வினைக்குப் பொருள் தாவியது.] கண்ணு2 kannu, 2 செ.குன்றாவி.(v.t.) பார்த்தல்; to see (நாமதீப.);. [குள் → கள் → கண் → கண்ணு = சேர்தல், சேர்த்தல். செய்தல். செய்தல் வினை நினைத்தல் வினைக்கும், நினைத்தல் வினை பார்த்தல் வினைக்கும் பொருள் தாவின.]
கண்ணுக்கணிமூலி	கண்ணுக்கணிமூலி kannu-k-kanimuli, பெ.(n.) பொன்னாங்கண்ணி; an edible plant (சா.அக.);. [கண்ணுக்கு + அணி + மூலி(மூலம்.);.]
கண்ணுக்கினியான்	கண்ணுக்கினியான் kamukkiyan, பெ.(n.) 1. பொன்னாங்கண்ணி; an ediple plant growing in wet place. 2. கையாந்தகரை; a plant growing in wet places. [கண்ணுக்கு + இனியான்.] இவ்வகைக கரைகள் உண்பதால் கண்ணுக்கு நலன் பயக்கும் என்னும் மருத்துவக் கருத்தின் அடிப்படையில் இவ்வாறு அழைக்கப்பட்டிருக்கலாம்.
கண்ணுக்குக்கண்ணா-தல்	கண்ணுக்குக்கண்ணா-தல் kannukku-k-kanna-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) மிகவும் போற்றுதல்; to be very dear, precious, as the eye. அவளைக் கண்ணுக்குக் கண்ணாய்க் காப்பாற்ற வேண்டும் (உ.வ.);. [கண்ணுக்கு + கண்ணா-.]
கண்ணுக்குத்தை-த்தல்	கண்ணுக்குத்தை-த்தல் kannukku-t-tal-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) கண்கவரப்படுதல் (வின்.);; to attract the eyes [கண்ணுக்கு + தை-.]
கண்ணுக்குப்படு-தல்	கண்ணுக்குப்படு-தல் kamukku-p-papu-, 20 செ.குவி.(v.i.) பார்வையில் படுதல்; to come to view, to happen to see து. கண்ணக் பூருநி: பட, கண்ணுக படு. [கண்ணுக்கு + படு.]

கண்ணுக்குறங்கு-தல்	கண்ணுக்குறங்கு-தல் kannukkuragu, 5 செ.கு.வி.(v.i.) விழிப்புநிலை உறக்கம், அறிவு அல்லது உணர்ச்சி குன்றாது தூங்கும் தூக்கம், அறிதுயல்; a semi-conscious sleep. குழந்தை கண்ணுக்குறங்கிறது (நெல்லை.);. [கண்ணுக்கு + உறங்கு.] கண்ணை நோக்கினால் உறங்குவதுபோன்ற தோற்றம் தரும் அறிதுயில் நிலை கண்ணுக்குறக்கம் என வழங்கலாயிற்று.
கண்ணுக்கேற்றாள்	கண்ணுக்கேற்றாள் kannu-k-kerral, பெ.(n.) கொடி நெல்லி; gooseberry creeper(சா.அக.);. [கண்ணுக்கு + ஏற்றாள்.]
கண்ணுங்கருத்துமாய்	கண்ணுங்கருத்துமாய் kannuń-karuttumáy, (வி.எ.) (adv.) சிதறவிடாமல் கருத்தூன்றிப் பேணுதல்; with full attention, concentration. அகரமுதலிப் பணியைக் கண்ணுங்கருத்துமாய்ச் செய்ய வேண்டும் (உ.வ.);. [கண்ணும் + கருத்துமாய்.]
கண்ணுடை-தல்	கண்ணுடை-தல் kanmugai, 2 செ.கு.வி.(v.i.) முளைக் குருத்து, தவசம் போன்றவற்றின் முளைப் பகுதி வெளி வருதல்; germinate as of grain. [கண் + உடை.]
கண்ணுடைமூலி	கண்ணுடைமூலி kanmuga.muli, பெ.(n.) வெப்ப நிலத்தில் வளரும் செடி; a plant that grows only in hot and dry places. [கண்ணுடை + மூலி.]
கண்ணுடையம்மை பள்ளு	கண்ணுடையம்மை பள்ளு kannudai-y-ammai-pallu, பெ.(n.) 18ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த முத்துக் குட்டிப் புலவரால் இயற்றப்பட்ட சிற்றிலக்கியம்; a Pallu literature of 18th century by Muthukutty Pulavar. [கண்ணுடை + அம்மை + பள்ளு.]
கண்ணுடையவள்ளலார்	கண்ணுடையவள்ளலார் kannugaya-vallalār, பெ.(n.) ஒழிவிலொடுக்க நூலாசிரியர்; name of the author of olvil-odukkam, a savite philosophica work of the 15th cir. [கண் + உடைய + வள்ளலார்.]
கண்ணுதல்	கண்ணுதல் kannudal, பெ.(n.) 1.நெற்றிக்கண்; head having an eye. "கண்ணுத லுடையதோர் களிற்று மாமுகப் பண்ணவன்" (கந்தபு.கடவுள்.8); 2. சிவன்;Śiva, who has an eye in his forehead "எம்மண்ணல் கண்ணுதல் பாத நண்ணி" (திரு வாச.35:1);. [கண் + நுதல். நுதல் = நெற்றி. நுதற்கண் என்பது கண்ணுதல் என முன் பின்னாக மாறியது – இலக்கணப்போலி.]
கண்ணுதலான்	கண்ணுதலான் kannutalan, பெ.(n.) 1. நெற்றிக் கண்ணுடைய சிவன், God siva (சா.அக.);. [கண் + நுதல் + ஆன்.]

கண்ணுதன்மலை	கண்ணுதன்மலை kannudan-malai, பெ.(n.) கைலாயமலை; mount Kailasa, the abodeo šiva. [கண் + நுதல் + மலை.]
கண்ணுந்தல்	கண்ணுந்தல் karundal, பெ.(n.) 1. விழிக்கோளம் வெளித்துள்ளுதலாகிய பிணி; protrusion of the eye [கண் + உந்தல்.]
கண்ணுமை	கண்ணுமை kannumai, பெ.(n.) காட்சி; vision sight. "கட்டமை யொழுக்கத்துக் கண்ணுடை யானும்" (தொல்.பொருள்.76);. [கண் + கண்ணுமை = கண்ணியது, கண்டது.]
கண்ணுயிர்-த்தல்	கண்ணுயிர்-த்தல் kan-n-uyir, 3 செ.கு.வி.(v.i.) உறங்கி எழுதல்; to wake-up. [கண் + உயிர்).]
கண்ணுரி-த்தல்	கண்ணுரி-த்தல் kan-nuri, 4 செ.குன்றாவி.(v.t). கண்புரை நீக்குதல்; to remove cataract. [கண் + உரி.]
கண்ணுரு	கண்ணுரு kan-n-uru, பெ.(n.) கண்ணின் உருவம்; structure of the eye. [கண் + உரு.]
கண்ணுருளு-தல்	கண்ணுருளு-தல் kan-n-urulu-, 7 செ.கு.வி.(v.i.) 1. அச்ச மூட்டுதல்; to frightenen, threat கண்ணுருட்டலைப் பார்த்துக் குழந்தை கதறி அழுதது (உ.வ.);. 2. கண்ணை உருளச் செய்தல்; t roll the eye. கண்ணிலிட்ட மருந்து பரவுவதற்காகக் கண்ணுருளச்செய் (உ.வ.);. ம. கண்ணுருட்டு [கண் + உருளு-.]
கண்ணுலைமூடி	கண்ணுலைமூடி kan-n-ulai-mudi, பெ.(n.) வடிதட்டு (சிப்பல்); (வின்.);; rice-strainer; colander. மறுவ. கண்ணாலமூடி (கொ.வ.); [கண் + உலை + மூடி. கண் = துளை.]
கண்ணுவம்	கண்ணுவம் karuvam, பெ.(n.) நுண்கலைத் தொழில் (வின்.);; artisanship. [கண் → கண்ணு → கண்ணுவம்.]

கண்ணுவலிப்பூ	கண்ணுவலிப்பூ, Kannu-vali-p-pu, பெ.(n.) கலப்பைக் கிழங்குக் கொடியின் பூ;ňovember flower plant. மறுவ:காந்தட்பூ [கண் + வலி + பூ.] கண்ணோயால் கண் சிவந்து காணப்படுவது போல் இதன் பூ மிகச் சிவந்திருப்பதால் இப் பெயர் பெற்றது.
கண்ணுழற்சி	கண்ணுழற்சி kan-n-ularci பெ.(n.) கண்சுழற்சி பார்க்க (சா.அக.);; see kancularci. [கண் + உழற்சி.]
கண்ணுள்	கண்ணுள்1 kannul, பெ.(n.) 1 நுட்பத்தொழில்; skiled labour. 2. தொழில்திறன்; workmanship. 3. கூத்து (திவா.);; acting. dance. 4. அரும்புத்தொழில்; fine, delicate workmanship in jewellery. "பலவுறு கண்ணுட் சிலகோ லவிர்தொடி" (கலித்.85;7);, [கள் → கண் + உள் – கண்ணுள். உள் - தொ.பெ.ஈறு. ஒ.நோ. இயவுள், கழுவுள்.] கள் = கூடுதல், சேர்தல், சேர்த்தல், செய்தல். கூர்ந்து செய்யும் நுட்பத்தொழில் ஒன்றைச் செய்யுமுன் மனக்கண்ணால் வடிவமைத்துச் செய்யப்புகுதலின் கண்ணுதல் என்னும் வினை சிறப்பாகச் சிற்பம், ஓவியம், கூத்து போன்ற நுண்கலைத்தொழில்களையே குறிக்கும். கண்ணுள் . =மனக்கண்ணால் கருதி மதிப்பிட்டுச் செய்யும் பணி. கண்ணுள்2 kannul, பெ.(n.) கண்ணின் உட்பக்கத் தசை; inner skin of the eye (சா.அக.);. [கண் + உள் – கண்ணுள்.]
கண்ணுள்வினைஞன்	கண்ணுள்வினைஞன் kamu.vinarao, பெ.(n.) 1. ஒவியன்; painter artist, கண்ணுள் வினைஞரும் மண்ணீட் டாளரும்" (சிலப்.5:30.);. 2. கம்மாளன். (சூட.);; artisan. [கண்ணுள் + வினைஞன். கண்ணுள் = மனக்கண்ணால் வடிவமைத்துப் புதிதாக ஒன்றைச் செய்யுந் தொழில்.] கண்ணுள் பார்க்க; see kannul.
கண்ணுளர்	கண்ணுளர் kannular பெ.(n.) கூத்தர்; bards, "கலம்பெறு கண்ணுள ரொக்கல் தலைவ" (மலைபடு.50);. [கண்ணுள் + அர் – கண்ணுளர். கண்ணுள் பார்க்க; see kannul.]

கண்ணுளன்	கண்ணுளன்1 kamபao, பெ.(n.) கூத்தன்; dancer. [கள் + கண் = கூடுதல், சேர்தல், கண்ணுதல் = கூர்ந்து செய்தல். கள் → கண் + உள்(தொ.பெ.ஈறு.); + அன்(ஆ.பா.ஈறு.); கண்ணுளன் = புதிதாக ஒன்றைப்படைக்கும் அல்லது திறம்படச் செய்யும் தொழில் திறமையுள்ளவன். கூர்ந்து செய்யும் நுட்பத்தொழிலன்.] கண்ணுளன்2 kannulan, பெ.(n.) கம்மியன், கண்ணுள் வினைஞன்; Smith. [கண் → கண்ணுள், கண்ணுதல் = செய்தல். கண்ணுள் + அன்-கண்ணுளன்.]
கண்ணுளாளன்	கண்ணுளாளன் kannul-alan, பெ.(n.) 1. கூத்தன்; actor, dancer, masquerader. [கண்ணுள் + ஆளன். கண்ணுளாளன். கூர்ந்து.செய்யும் நுட்பத் தொழிலன்.]
கண்ணுளைவு	கண்ணுளைவு kan-n-ulaivu, பெ.(n.) கண்ணழற்சி; inflammation of the eye. [கண் + உளைவு.]
கண்ணுறக்கம்	கண்ணுறக்கம் kan-n-urakkam, பெ.(n.) துயில் (சூடா.12:10);; dozing, slumber, sleep. [கண் + உறக்கம்.]
கண்ணுறங்கு-தல்	கண்ணுறங்கு-தல் kan-n-urangu, 5 செ.கு.வி.(v.i.) கண்மூடித் தூங்குதல்; go to sleep. - [கண் + உறங்கு.]
கண்ணுறு-த்தல்	கண்ணுறு-த்தல் kannurur, 4 செ.கு.வி.(v.i.) கண்ணுருட்டல்; to roll the eyes. [கண் + உறு-]
கண்ணுறு-தல்	கண்ணுறு-தல் kan-n--uru, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. பார்த்தல்; to see, view, look at. "கற்கனியக் கனிகின்றதுயரானைக் கண்ணுற்றான்"(கம்பரா.குகப்.29);. 2. எதிர்ப்படுதல்; to meet, to come upon by chance. "கொய்ம்மலர்த் தாரினானைக் கண்ணுறு" (சீவக. 1214);. 3. கிட்டுதல்; to approach, reach. "வெட்சி யாரைக் கண்ணுற்று" (பு.வெ.2:4,கொளு);. [கண் + உறு.]
கண்ணுறு	கண்ணுறு2 kan-n-uru-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) இயலுதல்; to be possible. "ஒரு கருத்தனின்றி யவை கண்ணுறா" (பிரபோத.39:221);. [கண் + உறு-.] பெயருடன் துணைவினை இணைந்து கூட்டுவினை உருவாகியுள்ளது.

கண்ணுறுத்து-தல்	கண்ணுறுத்து-தல் kan-n-urutu, 10 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கண்ணோதல்; to smart, as the eyes. 2. பொறாமை உண்டாதல்; to be envious. மறுவ. கண்ணையுறுத்துதல் [கண் + உறுத்து.] நோயாலும், துசுமுதலியனகண்ணில்படுவதாலும் ஏற்படும் உறுத்தல்வேறு; பொருளின் கவர்ச்சியாலுண் டானபொறாமையால் ஏற்படும்.உறுத்தல்வேறு.
கண்ணுறை	கண்ணுறை1 kan-n-urai, பெ.(n.) மேலிடுவது, மேலீடு; that which is placed over. [கண் + உறை. கண் = இடம். உறை = ஒரிடத்திற் பொருந்தியது இட்டது. இடுவது.] ஒ.நோ. கையுறை(காணிக்கை);, வாயுறை (உணவு, மருந்து. செவியுறை(காதுமருந்து. அறிவுரை);(வேர்.கட்.41);. கண்ணுறை2 kan-n-urai, பெ.(n.) 1. கறி; curry relish. "வெண்சோற்றுக் கண்ணுறையாக"(புறநா.615);. 2. உகிலை (மசாலை);; curry-stuff. "அடகின் கண்ணுறையாக"(புறநா.140:4);. [கண் + உறை. கண் = இடம். உறை.= இடத்தக்கது.] கண்ணுறை3 kan-n-urai, பெ.(n) 1. கண்ணாற் கண்டஞ்சும் அச்சம்; fear at the mere sight of a thing; fright. "மத்திகைக் கண்ணுறை யாக" (கலித்.96:12);. 2. கண்ணோய் தீர்க்கும் மருந்து; a medicine effective in treating eye disease (சா.அக.);. ம. கண்ணுருட்டு
கண்ணூடு	கண்ணூடு kan-n-udu, பெ.(n.) கூர்ந்து நோக்குதல்; attention. மட்டை முதலான சாமான்களைக் கண்ணூரடாய்ப்பார்த்திருந்து"(மதி.க.11.189);. க. கண்ணூறு [கண் + ஊடு.]
கண்ணூமை	கண்ணூமை kan-n-umai, பெ.(n.) கண்ணில் யாதொரு குற்றமும் காணப்படாமலே ஏற்படும் குருட்டுத் தன்மை; the loss of vision or blindness without apparent lesion of the eye (சா.அக.);. [கண் + ஊமை.]

கண்ணூர்-தல்	கண்ணூர்-தல் kannur, செ.கு.வி.(v.i.) கண்ணிடுதல் பார்க்க;see kaanidu-(கருநா.); க. கண்ணுறு. [கண் + ஊர்.]
கண்ணூரல்	கண்ணூரல் kannul, பெ.(n.) 1. கண்நோய்களைப் பற்றிக் கூறும் நூல்; the science which treats of diseases of the eyes. 2. அகத்தியர் செய்த கண் நெறி (நயனவிதி.);; an ophthalmic science compiled by Agastya siddha (சா. அக.);. [கண் + நூல்.]
கண்ணூறு	கண்ணூறு kan-n-uru, பெ.(n.) கண்நோய்; sore eyes, opthalmia. க. கண்ணுறு கண்ணேறு [கண் + ஊறு.] கண்ணூறு2 kan-n-rur, பெ.(n.) தீய பார்வையால் கேடுநேர்தல்; evil eye, blight of the eyes causing sickness or misfortune. "அந்திநின்று கண்ணூ றழித்தாளணி நீறளித்தே"(தணிகைப்பு. களவு. 329);. ம. க. கண்ணேறு [கண் + ஊறு. ஊறு = திங்கு.]
கண்ணூறுகழி-த்தல்	கண்ணூறுகழி-த்தல் kannurukali, 4 செகுன்றாவி.(v.t.) கண்ணூறு கழியச் செய்யப்படும் சடங்கு; to perform certain rituals toward of evil eye. இவனுக்குக் கண்ணூறு கழித்தால் நோய் தீரக்கூடும் (உ.வ);. மறுவ. கண்ணேறு கழித்தல் [கண்ணூறு + கழி-.]
கண்ணெச்சில்	கண்ணெச்சில் kan-n-eccil, பெ.(n.) கண்ணூறு பார்க்க;see kan-n-uru கண்ணெச்சிற்படாமைக்குக் கரிபூசுகிறார் (ஈடு,5:12);. க. கண்ணெஞ்சல், கண்ணெஞ்சலு. [கண் + எச்சில்.]
கண்ணெடுத்துப் பார்-த்தல்	கண்ணெடுத்துப்பார்-த்தல் kan-n-eduttu-p-par-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. கவனித்துப் பார்த்தல்; to lift up one's eyes and see; to look intently at a thing. 2. அருள் செய்தல் ; to look with favour, as a superior. க. கண்ணெத்து. [கண் + எடுத்து + பார்.]
கண்ணெடுப்பு	கண்ணெடுப்பு kan-n-eduppu, பெ.(n.) கடைக் கண்ணில் உண்டாகும் வீக்கம். (சீவரட்,269);; swelling at the corner of the eye. க. கண்ணொத்து [கண் + எடுப்பு.]

கண்ணெரி	கண்ணெரி1 kan-n-eri, 4 செ.கு.வி.(v.i.) to affect (disease); the socket of the eye, attended with pain. [கண் + நெரி.] கண்ணெரி2 kanaeri, 4 செ.குன்றாவி.(v..t.) 1. கண்ணெரியச் செய்தல்; to cause orinduce burn- ing sensation in the eyes. 2. கண்ணில் வளரும் கெட்ட தசையைக் காரப்பொருள் கொண்டு கரைத்தல்; to remove the morbid tissue in the eye by applying corossive medicine. [கண் + எரி.] கண்ணெரி3 kan-n-eri, 2 செ.கு.வி.(v.i.) கண்ணில் எரிச்சல் உண்டாதல்; to have burning sensation in the eyes (சா.அக.);. க. கண்ணுரி; து.கண்ணுஅர்லுநி. [கண + எரி.]
கண்ணெரிச்சல்	கண்ணெரிச்சல் kan-n-ericcal. பெ.(n.) கண்ணில் உண்டாகும் கரித்தல் உணர்வு; burning sensation of the eye. தூக்கமின்மையால் கண்ணெரிச்சலாக இருக்கிறது (உவ.);. [கண் + எரிச்சல்.]
கண்ணெழுத்தாளன்	கண்ணெழுத்தாளன் kan-reluttaan, பெ.(n.) வேந்தனது திருமுகங்களை வரைவோன் (சிலப்.26,170.);; writer of letters for the king. [கண் + எழுத்தாளன். கண் = துளை, பள்ளம் கீறல். கண்ணெழுத்து பார்க்க; see kan-n-eluttu.]
கண்ணெழுத்தாளர்	கண்ணெழுத்தாளர் kan-n-eluttalar, பெ.(n.) 1. உருவங்களை அல்லது எழுத்துகளை எழுதும் பரப்பில் கீறியும் செதுக்கியும் பொறிக்கும் எழுத்துப் பணியாளர்; the scribe who uses to write by engraving. 2. திருமந்திர ஓலை எழுதுவோர்; writer of letters for king. "கண்ணெழுத்தளார் காவல் வேந்தன்"(சிலப்.26:170);. [கண்ணெழுத்து + ஆளர்.]
கண்ணெழுத்து	கண்ணெழுத்து kan-eluttu. பெ.(n.) 1. எழுதும் பரப்பில் பள்ளம் விழுமாறு கீறியோ செதுக்கியோ எழுதும் பழங்கால எழுத்துமுறை; method of writing on palm leaf or on any hard surface by making scratches ordeepening with chisel. "கண்ணெழுத்துப் படுத்தன கைபுனை சகடமும் "(சிலம் 26:136);. [கண் = துளை, பள்ளம். கண் + எழுத்து.] தாள், துணி போன்றவற்றில் மையால் எழுதிய எழுத்து கோலெழுத்து, ஓலைச்சுவடியில் எழுதிய எழுத்து கண்ணெழுத்து, எனப்பட்டது.
கண்ணெழுது-தல்	கண்ணெழுது-தல் kan-n-eludu, 5 செ.கு.வி.(v.i.) கண்ணுக்குமை எழுதுதல்; to anoint the eye with collyrium. [கண் + எழுது.]

கண்னெறி	கண்னெறி1 kan-n-eri, பெ.(n.) 1. கண்ணூறு பார்க்க; see kap-a-tru, "கல்லெறிக்குத் தப்பினாலும் கண்ணெறிக்குத் தப்பமுடியாது"(பழ);. 2. தோற் கருவிகளை இசைக்கை; skilful playing on the drum. "தண்ணுமைக் கருவிக் கண்னெறி தெரிவோர்." (மணிமே.19:82);. 3.கண்ணில் வெள்விழியில் தோன்றும் புண், corneal ulcer. [கண் + எறி. எறி = தாக்கு, நோய், புண்.]
கண்ணெறி	கண்ணெறி2 kan-n-eri, 2 செ.கு.வி.(v.i.) கடைக் கண்ணார் பார்த்தல்; to glance out of the corner of the eye. 2.விரும்புதல் ; to like. ம. கண்ணிடுக; பட.,க. கண்ணிடு; தெ. கன்னுந்த்ன்சு. [கண் + எறி.]
கண்ணே	கண்ணே kanne, பெ.(n.) அன்பின் விளிச்சொல்; a Word of endearment. து. கண்ணோசி, கண்ணுமெ. [கண் + ஏ -கண்ணே. ஏ – விளியிடைச்சொல்.]
கண்ணேணி	கண்ணேணி kan-n-eni, பெ.(n.) கணுக்களிலே அடிவைத்து ஏறிச்செல்லும்படியமைத்துள்ள மூங்கில் ஏணி (புறநா.105.உரை.);; a single bamboo pole used as a ladder. [கண் + ஏணி. கண் = மூங்கிற்கணு.]
கண்ணேறு	கண்ணேறு1 kan-n-eru, பெ.(n.) கண்ணூறு பார்க்க;see kan-n-uru "கண்ணேறெலா மின்றறத் துடைப்பாம்"(அரிசமய.பதுமை.140);. [கண்ணூறு → கண்ணேறு (கொ.வ);.] கண்ணேறு kan-n-eru, பெ.(n.) 1. கண்ணூறு படத்தக்க அழகு; beauty that evokes the evil eye. "வெண்ணீ றெழுதிய கண்ணேறும்" (சேக்கிழார்பு. 92);. 2. பக்கப்பார்வை; a side-glance, a glance (சேரநா.);. ம. கண்ணேறு [கண் + ஏறு. ஏறு = தாக்கம், அம்புபட்டாற் போன்ற தீங்கு. அத்தீங்கு உண்டாக்கத்தக்க அழகு.]
கண்ணை	கண்ணை kamai, பெ.(n.) 1. கட்டி, திரட்சி; hard substance. 2. தேனடை; honey comb. [கள் → கண் → கண்ணை (திரட்சி);.]

கண்ணைக்கசக்கு	கண்ணைக்கசக்கு1 kamai-k-kasakku-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) கண்ணைத் தேய்த்தல்; to rub the eyes. தூசு விழுந்ததும் கண்ணைக் கசக்கி விடாதே (உ.வ.);. [கண் + ஐ + கசக்கு.] கண்ணைக்கசக்கு2 kamal-k-kasakku, செ.கு.வி.(v.i.) வருத்தப்படுதல்; to be sorrowful. சின்ன செய்திக்குக்கூடக் கண்ணைக் கசக்குகிறான் (உ.வ);. மறுவ. கண்ணம்பிசைதல் [கண் + ஐ + கசக்கு.] கண்ணைக்கசக்கு3 kanna-k-kasakku, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. தேனடையைப் பிழிதல்; to squeeze the honey-comb. 2. கட்டியை நசுக்குதல்; to crush the boils. [கண்ணை + கசக்கு.]
கண்ணைக்கவர்-தல்	கண்ணைக்கவர்- தல் kannai-k-kavar-, 2 செ.குன்றாவி.(v.t.) கண்கவர்தல் பார்க்க;see kan-kavar, உதகை மலர்க்காட்சி கண்ணைக்கவரும் பேரழகு (உ.வ.);. [கண் + ஐ + கவர்.]
கண்ணைக்காட்டு-தல்	கண்ணைக்காட்டு-தல் kannai-k-kattu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) கண்காட்டு-தல் பார்க்க;see kan-kattu-. "கண்ணைக் காட்டி அழைத்தால் வாராதவள், கையைப் பிடித்து அழைத்தால் வருவாளா?"(பழ.);. [கண்ணை + காட்டு-.]
கண்ணைப்பறி-த்தல்	கண்ணைப்பறி-த்தல் kaarai.p-pari-, 4 செ.குன்றா வி.(v.t) 1. கண்பார்வையைக் கவர்தல்; to attract the eyes, as a beautiful thing etc. குழந்தையின் அழகு கண்ணைப்பறிக்கிறது (உ.வ.);. 2. கண்களைக் கூச்ச் செய்தல்; dazzle the eyes, blind. வெளிச்சம் கண்ணைப் பறிக்குது (உ.வ.);. [கண் + ஐ + பறி.]
கண்ணைமூடு-தல்	கண்ணைமூடு-தல் kannai-mudu, 5 செ.குன்றாவி.(v.i.) கண்மூடு-தல் பார்க்க;see kar-mudu-. [கண் + ஐ + மூடு.]
கண்ணொட்டு-தல்	கண்ணொட்டு-தல் kap-a-ottu, 5 செ.கு.வி.(v.t.) கண் தூக்கநிலையடைதல்; to be heavy with sleep, எனக்குக் கண்ணொட்டிக்கொண்டு வருகிறது (வின்.);. [கண் + ஒட்டு.]

கண்ணொடி	கண்ணொடி1 kannodi-, பெ.(n.) இமைப்பொழுது; the time of winking. கண்ணொடிப் பொழுதும் கடமை மறவேன் (உ.வ.);. [கண் + நொடி.] கண்ணொடி2 kaanodi, செ.கு.வி.(v.i.) கண்ணால் பேசுதல்; to express certain feelings through winking. [கண் + நொடி-.]
கண்ணொடு	கண்ணொடு kan-n-odu, பெ.(n.) கண்நோய்வகை. (பரராச.1,208.);; an eye-disease. [கண் + ஒடு(ஒடுங்கு.);.]
கண்ணொடையாட்டி	கண்ணொடையாட்டி kannodai-y-atti, பெ.(n.) கள்விற்பவள்; toddy seller (female); "காழியர் கூவியர் கண்ணொடை யாட்டியர்" (சிலம்.5:24.);. [கள் + நொடை + ஆட்டி.] நொடை = கடன், தவணை அடிப்படையில் செலுத்தத்தக்க கடன்.விலைப்பணத்தை உறுதியாகத் திருப்பித்தருவான் என்னும் நம்பிக்கையால் கடனாக விற்பது நொடுத்தல், நொடை எனப்படும்.
கண்ணொத்து	கண்ணொத்து1 kan-ottu, பெ.(n.) 1. பேரெழில்; appearing to be beautiful, agreeable. 2. கண்ணைப் பறிக்கும் தன்மையது; appealing to the eye. து. கண்பத்து [கண் + (ஒற்று); – ஒத்து → கண்ணொற்று – கண்ணொத்து = கண்ணில் ஒற்றிக் கொள்ளும்படியான அழுகு.] கண்ணொத்து2 kannottu, பெ.(n.) கண்நோய்; swelling at the corner of the eye (கருநா.); கண்தொற்று பார்க்க;see kan-torru. க. கண்ணொத்து [கண் + தொற்று – கண்தொற்று → கண்ணொற்று → கண்ணொத்து (கொ.வ.);. கண்ணோய் அருகிலிருந்து காண்பவனுக்கும் தொற்றிக்கொள்ளும் என்னும் கருத்தில் தோன்றிய சொல்.]
கண்ணொளி	கண்ணொளி kan-n-oli, பெ.(n.) பார்வை; lustre of the eyes, கண்ணொளி மழுங்கியது (உ.வ.);. க. கண்பௌகு, கம்பௌகு. [கண் + ஒளி.]

கண்ணோக்கம்	கண்ணோக்கம் kamakkam, பெ.(n.) பார்வை; sight (சா.அக.); [கண் + நோக்கம்.]
கண்ணோக்காடு	கண்ணோக்காடு kannakkadu , பெ.(n.) 1. கண் ணோய் பார்க்க;see kannoy, pain in the eye. 2. கண் ஊதை (கண்வாதம்);; neuralgic pain in the eye. (சா.அக.); [கண் + நோக்காடு. நோ → நோக்காடு, ஒ.நோ.சா → சாக்காடு, வே → வேக்காடு.]
கண்ணோக்கு	கண்ணோக்கு1 kannokku-, 5 செ.கு.வி.(v.t.) 1. பார்த்தல்; to look at, see: 2. அருளோடு பார்த்தல்; to look with grace. [கண் + நோக்கு.] கண்ணோக்கு2 Kamakku, பெ.(n.) முதன் முறையாக இழவு வீட்டிற்குச் செல்லல்; the first visit to a moaning house (சேரநா.);. ம. கண்ணோக்கு. [கண் + நோக்கு.] கண்ணோக்கு3 Kannokku, பெ.(n.) 1. பார்வை; gaze, glance, look. 2. அருட்பார்வை; favour, grace. "கண்ணோக் கரும்பா" (நீதிநெறி.37);, ம. கண்ணோக்கம். [கண் + நோக்கு.]
கண்ணோட்டம்	கண்ணோட்டம் kan-notam, பெ.(n.) 1. கண் பார்வை; vision, look (கலைசைச்.97);. 2. கனிவுள்ளம்; regard, blindness, glow of kind feeling towards a friend etc. "கண்ணோட்ட மென்னுங் கழிபெருங் காரிகை" (குறள்,571);, 3. தன்னோடு பயின்றாரைக் கண்டால் அவர் கூறியன மறுக்க மாட்டாமை (குறள், பரி.அ.தி.முன்..);; not denying due to intimacy. 4. பார்வையிடுகை; discerning by the eye, close examination, careful scruting. இவர் கண்ணோட்டத்திலேயே அளவிடும் வல்லமை உடையவர் (உ.வ.);. 5. கடைக்கண் பார்வை; a skant look; looking obliquely towards one corner of the eye, graceful look. முதலாளியின் கடைக்கண் பார்வை கிடைக்குமாறு நடந்துகொள் (உ.வ.);. 6. சுழிமுனை நோக்கு (ஒகநெறி);; in yoga philosophy, looking at the space between the eye-brow, concentration (சா,அக.);. [கண் + நோட்டம்.]

கண்ணோடு	கண்ணோடு1 kannadu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. விரும்பிய பொருளின்மேற் பார்வைசெல்லுதல்; to run out as the eyes on a desired object. அவனுக்கு அங்கே கண்ணோடுகிறது (உ.வ.);. 2. இரங்குதல்; to be kind; benignant, gracious, indulgent, sympathetic, tender. "கூற்றுக்கண் ணோடிய வெருவரு பறந்தலை" (புறநா.19);. 3. கனிவுடன் இருத்தல்; to be loving, compassion. "கருமஞ் சிதையாமற் கண்ணோட வல்லார்க்கு" (குறள்,578);. [கண் + ஒடு.] கண்ணோடு2 kannadu-, 5 செகுன்றாவி.(v.t.) மேற்பார்வையிடுதல்; to superwise. உடையவன் கண்ணோடாப் பயிர் உடனே அழியும்' (பழ.);. [கண் + ஒடு. கண் = பார்வை. ஒடு = செலுத்து.]
கண்ணோடை	கண்ணோடை kannadai, பெ.(n.) கண்ணீர்த் தாரை; lacrimal duct. [கண் + ஒடு → ஓடை. கண்ணோடு கண்ணர்வழிதலைக் குறித்தது.]
கண்ணோய்	கண்ணோய் kanney, பெ.(n.) கண்ணுக்கு உண்டாகும் பிணி; eye-disease. [கண் + நோய். நோய் - அகக்கரணியத்தாலும் புறக்கரணியத்தாலும் உடலுக்குண்டாகும் வருத்தம்.]
கண்ணோய்க்காரம்	கண்ணோய்க்காரம் kaṇṇōy-k-kāram, பெ.(n.) கண்நோய்க்கான மருந்து (இ.வ.);; stimulant applications in affections of the eye. [கண் + நோய் + காரம்.]
கண்ணோரம்	கண்ணோரம் kannoram பெ.(n.) கண்ணின் ஒரம்; the edge of the eye. மறுவ: கடைக்கண், விழியோரம். க. கண்னோரெ. கண்கொனெ. [கண் + ஓரம்.]
கண்ணோவு	கண்ணோவு kannovu, பெ.(n.) கண்ணுக்குண்டாகும் வலி; sore eyes, ophthalmia, conjunctis. ம. கண்நோவு; க. கண்ணுநோவு; து. கண்ணுபேநெ; படை. கண்ணுநோ. [கண் + நோவு. நோ → நோவு. நோ = வலி.]

கண்ணோவுப்பூண்டு	கண்ணோவுப்பூண்டு kannovuppindu, பெ.(n.) செங்காந்தள்; red species of the glory-lilly. [கண்ணோவு + பூண்டு.]
கண்தசை	கண்தசை kan-tasai, பெ.(n.) கண்ணில் வளரும் தசை; unwanted growth of tissue in eye. [கண் + தசை.]
கண்தப்பு-தல்	கண்தப்பு-தல் kantappu, 5 செ.கு.வி.(v.i.) பார்வைக்குத் தப்புதல்; to escape from eye sight. து. கண்தப்புனி; ம. கண்ணதப்பு. [கண் + தப்பு.]
கண்திட்டம்	கண்திட்டம் kaŋ-tittam, பெ.(n.) பார்வையால் செய்யும் மதிப்பீடு; estimation by sight. இவர் கண் திட்டமாய்க் கணக்கிடுவதில் வல்லவர் (உ.வ);. [கண் + திட்டம்.]
கண் திட்டி	கண் திட்டி kan-titti, பெ.(n.) கண்ணுறு பார்க்க;See kan-nuru. து. கண்ணதிட்டி; Skt dist; த. திட்டி. [கண் + திட்டி.]
கண் திரை	கண் திரை1 kan-tirai, பெ.(n.) கண்ணோய்க்காலத்தில் வெளிச்சம் தூசு முதலியன படாதபடி கண்ணுக்கிடும் திரை; screen for the eyes to protect them from light and dust. [கண் + திரை.] கண் திரை2 kan-trai, பெ.(n). 1. அகவை முதிர்ச்சியால் கண்களிலேற்படும் சுருக்கம்; contraction of the eyes due to old age. [கண் + திரை. திரை = அலை. அலை போன்றிருக்கும் சுருக்கம்.]

கண்தி(டி)ற	கண்தி(டி)ற1 kan-tira-, 3 செகுன்றாவி.(v.t.) 1. சிலை முதலியவற்றிற்குக் கண்விழி வரைதல் அல்லது செதுக்குதல்; to chiseotor paint the eyes ofan idolora picture. 2. குடிப்பதற்கேற்ப இளநீரின் கண்ணைத் திறத்தல்; to cut open eyes; sip off the tender coconut. [கண் + திற.] கண்தி(டி)ற2 kan-tira, 3 செ.கு.வி.(v.i.) 1. பிறந்த குட்டிகள் விழியைத் திறத்தல்; to open eyes, as a kitten. 2. அறிவு உண்டாக்குதல்; to illumine the mind, to impart instruction, as opening the eyes of a disciple's mind. பொதுநலத் தொண்டரின் வருகையால் இவ் வூரார்க்குக் கண் திறந்தது (உ.வ.);. 3. கல்வி கற்பித்தல்; to educate, instruct. இவர்தாம் எனக்குக் கல்விக்கண் திறந்த ஆசான் (உ.வ.);. 4. இரக்கம் காட்டுதல்; to show mercy. இந்த ஏழையைக் கண்திறந்து பார்க்க மாட்டிரோ (உ.வ.);. 5. வானம் வெளியாதல்; to clear, as sky free from clouds and with the sun shining. இன்றைக்காவது வானம் கண்திறக்குமா? (உ.வ.);. அருள்
கண்தினவு	கண்தினவு kantinavu, பெ.(n.) கண் சிவந்து அரிப்பும் உறுத்தலும் உண்டாகி நீர்வடிந்து எரிச்சல் தூக்கமின்மை முதலிய தன்மைகளைக் காட்டும் கண்ணோய்; a disease of the eye characterised by inflammation itching irritation, liquid discharge burning sensation, sleeplessness etc (சா.அக.);. [கண் + தினவு.]
கண் துஞ்சு-தல்	கண் துஞ்சு-தல் kan-tunju, செ.கு.வி.(v.i.) 1. தூங்குதல்; 2 விழிப்புணர்வு இல்லாமல் இருத்தல்; to be not alert or vigilant. செயல் முடியும் வரை கண்துஞ்சார் (உ.வ.);. [கண் + துஞ்சு.]
கண்துடி-த்தல்	கண்துடி-த்தல் kan-tudi-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) இமை படபடத்தல்; to throb as the eye, confront with an owmen. து. கண்ணுஅதுருதி [கண் + துடி.] பெண்களுக்கு இடக்கண் துடிப்பதும் ஆண்களுக்கு வலக்கண் துடிப்பதும் நன்னிமித்தம் (சகுனம்);. பிறழ்ந்து துடிப்பது தீநிமித்தம் எனக் கருதப்படுகிறது.
கண்துடைப்பு	கண்துடைப்பு kan-tudaippu, பெ.(n.) 1. செயலைச் செய்யாமல் செய்ததாகக் காட்டும் பேச்சு; eye wash; mere pretentious concealment. 2. போலியான ஆதரவு; false support. [கண் + துடைப்பு.]
கண்துயில்-தல்	கண்துயில்-தல் kan-tuyil, 13 செ.கு.வி.(v.i.) கண்டுயி(லு);தல் பார்க்க;see kanduyilu-. [கண் + துயில்.]

கண்துயிலிடம்	கண்துயிலிடம் kan-tuyilidam, பெ.(n.) கண்டுயிலிடம் பார்க்க;see kantuyilidam. [கண் + துயில் + இடம்.]
கண்தெறி-த்தல்	கண்தெறி-த்தல் kan-teri-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மிகு வெளிச்சத்தாற் கண்ணொளி மழுங்குதல்; to be dazed, as the eyes by very strong light. மின்னலடித்தது கண்தெறித்தது (உ.வ.);. 2. பேரழகைக் காண விழிகொள்ளல்; to get eye ful as of seeing great beauty. கண்தெறிக்கும் பேரழகைக் கண்டேன் (உ.வ.);. [கண் + தெறி.]
கண்நடு-தல்	கண்நடு-தல் kan-nadu-, 20 செ.கு.வி.(v.i.) 1. விழியசையாமல் ஓரிடத்தில் பார்வை நிற்றல்; eyes to become motionless, by looking intently. 2. சாக்குறி; a symptom of death. கண் நட்டுவிட்டது, இனி பிழைப்பது அரிது (உ.வ.);. ம. கண்நடுக [கண் + நடு.]
கண்நிலைகுத்து-தல்	கண்நிலைகுத்து-தல் kan-nilai-kuttu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) கண்நடு-தல் பார்க்க;see kan-nadu-. [கண் + நிலை + குத்துதல்.]
கண்நிறை-தல்	கண்நிறை-தல் kan-ntral-, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. முழுமன நிறைவடைதல்; to satisfy totally. 2. கண்ணீர் நிரம்புதல்; to be filled with tears. கண்டவுடன் கலக்கமுற்றுக் கண்ணிறைந்து நாத்தழுதழுத்தது(உ.வ.);. 3. இரக்கவுணர்வு காட்டுதல்; to be full of pity. 4. விழியால் காணக்கூடிய அளவு முழுமையும் பார்த்தல்; to see as much an eye can take it. ம. கண்நிறையுக; க. கண்தும்பு [கண் + நிறை.]
கண்நோவு	கண்நோவு kan-novu, பெ.(n.) கண்ணோவு பார்க்க;See kannóvu. [கண் + நோவு.]
கண்பகிர்-தல்	கண்பகிர்-தல் kan-pagir-, 2 செ.கு.வி.(v.i.) கண்வெடிப்பு பார்க்க; see kan-vedippu. [கண் + பகிர்.] கண்பகிர்-தல் kan-pagir-, 2 செ.கு.வி.(v.i.) கண்வெடிப்பு பார்க்க;see kan-vedippu. [கண் + பகிர்.]

கண்பச-த்தல்	கண்பச-த்தல் kan-pasa, 3 செ.கு.வி.(v.i.) காதல் உணர்வால் கண்ணில் வெளிப்படும் பொலிவுக் குறைபாடு; to lose lustre, complexion, or colour due to love sickness. "அரிமத ருண்கண் பசப்ப நோய்செய்யும்" (கலித்.82:20);. [கண் + பசத்தல் = பசலை (பரத்தல்);.] பசலை காதல் உணர்வால் ஏற்படும் நோய்க்குறி இந் நோயுற்றவள் உடல் மெலிவதும், மெய்ந்நிறம் மாறுவதும் கண்ணும் நுதலும் ஒளிகுன்றுதலும் உண்டென்பதனைக் "கண்ணும் தோளும் தண்நறும் கதுப்பும் பழநலம் இழந்து பசலை பாய" (நற்.210); என்னும் நற்றிணை இலக்கிய வரிகளில் காண்க. கண்பச-த்தல் kan-pasa, 3 செ.கு.வி.(v.i.) காதல் உணர்வால் கண்ணில் வெளிப்படும் பொலிவுக் குறைபாடு; to lose lustre, complexion, or colour due to love sickness. "அரிமத ருண்கண் பசப்ப நோய்செய்யும்" (கலித்.82:20);. [கண் + பசத்தல் = பசலை (பரத்தல்);.] பசலை காதல் உணர்வால் ஏற்படும் நோய்க்குறி இந் நோயுற்றவள் உடல் மெலிவதும், மெய்ந்நிறம் மாறுவதும் கண்ணும் நுதலும் ஒளிகுன்றுதலும் உண்டென்பதனைக் "கண்ணும் தோளும் தண்நறும் கதுப்பும் பழநலம் இழந்து பசலை பாய" (நற்.210); என்னும் நற்றிணை இலக்கிய வரிகளில் காண்க
கண்பட்டசட்டி	கண்பட்டசட்டி kan-patta-catti, பெ.(n.) ஓட்டைகள் அமைந்த சட்டி; a pot with holes in it (சா.அக);. [கண் + (படு); → பட்ட + சட்டி. கண் = துளை.] கண்பட்டசட்டி kan-patta-catti, பெ.(n.) ஓட்டைகள் அமைந்த சட்டி; a pot with holes in it (சா. அக);. [கண் + (படு); → பட்ட + சட்டி. கண் = துளை.]
கண்பட்டை	கண்பட்டை kan-pattai, பெ.(n.) 1. கண்புருவம்; eye lash. 2. குதிரைக்கண்ணுக்குக் கட்டும் பட்டை; an eye flap as of a horse. ம. கண்பட்ட; க. கண்பட்டெ. [கண் + பட்டை.] கண்பட்டை kan-pattai-, பெ.(n.) 1. கண்புருவம்; eye lash. 2. குதிரைக்கண்ணுக்குக் கட்டும் பட்டை; an eye flap as of a horse. ம. கண்பட்ட; க. கண்பட்டெ. [கண் + பட்டை.]

கண்படு	கண்படு1 kan-padu-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) பதிக்கப்பட்டிருத்தல்; to be set, as gems in jewels. "காசுகண் படுக்கு மாடம்" (நைடத.சுயம்வர.157);. [கண் + படு.] கண்படு2 kan-padu-, 20 செ.கு.வி.(v.i.) 1. உறக்கம் கொள்ளுதல்; to sleep. "அன்னங் 3. இரக்கவுணர்வு காட்டுதல்; to be full of pity. 4. விழியால் காணக்கூடிய அளவு முழுமையும் பார்த்தல்; to see as much an eye can take it. ம. கண்நிறையுக; க. கண்தும்பு. [கண் + நிறை.] கண்படு1 kan-padu-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) பதிக்கப்பட்டிருத்தல்; to be set, as gems in jewels. "காசுகண் படுக்கு மாடம்" (நைடத.சுயம்வர.157); [கண் + படு.]
கண்படை	கண்படை1 kan-padai, பெ.(n.) 1. உறக்கம்; sleep. "மண்டமர் நசையொடு கண்படை பெறாஅது" (முல்லைப்.67);. 2. மாந்தர் துயிலிடம் (சூடா.);; bed, bedroom. மறுவ. கண்பாடு, உறக்கம், தூக்கம், தூக்காடு, துயில், கண்வளர்தல், கண்பொலி [கண் + படை. படு → படை (தொ.பெ.);.] கண்படை2 kan-padai-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) பார்வையடைதல்; to have sight (கருநா.);. க. கண்படெ [கண் + படை.]
கண்படைநிலை	கண்படைநிலை kan-padai-nilai, பெ.(n.) 1. உறக்கம்; sleep. "வேந்தன் கண்படைநிலை மலிந்தன்று" (பு.வெ.829.கொளு);. 2. மன்னனைத் துயில்கொள்ள வேண்டும் புறத்துறைகளுளொன்று; 3. சிற்றிலக்கிய வகைகளிலொன்று; name of the poem containing kanpaqainilai theme. [கண் + படை + நிலை. படு → படை = படுதல், உறங்குதல். கண் உறக்கம் வரும்நிலை எனப் பொருள்படும். மன்னர் இனிது உறங்குதற்கு அதற்குரியதாகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட பண்ணும் அப் பண் சுமந்த பாடலும் இப் பெயர்பெற்றுள்ளன.] ஒ.நோ. துயிலெடைநிலை அவையிலுள்ள மருத்துவர், அமைச்சர், பிற உதவியாளர்கள் போன்றோர், இரவில் நெடுநேரம் அவையிலிருக்கும் அரசனைத் துயில் கொள்ளக் கருதிக் கூறும் புறத்துறை கண்படைநிலையாகும்.

கண்பரி-தல்	கண்பரி-தல் kan-pari-, 2 செ.கு.வி.(v.i.) மூட்டறுதல்; to break at the joints. "கானிமிர்த்தாற் கண்பரிய வல்லியோ" (பெருந்தொ.516);. [கண் + பரி. கண் = கணு, மூட்டு. பரிதல் = பிரிதல், அறுதல், முறிதல்.]
கண்பரிகாரம்	கண்பரிகாரம் kan-parigaram, கண்மருத்துவம் (வின்.); medical treatment of the eyes; profession of an oculist. [கண் + பரிகாரம்; பரிகரித்தல் பரிகாரமாயிற்று. பரிதல் = நீங்குதல் 'பரிகரித்தல்' நீங்கச் செய்தல் பரிகாரமாயிற்று.]
கண்பரிகாரி	கண்பரிகாரி kan-parikari, பெ.(n.) கண்மருத்துவன் (வின்.);; eye-doctor, oculist. [கண் + பரிகாரி.]
கண்பரை	கண்பரை kan-parai, பெ.(n.) கண்புரை பார்க்க;see kan-purai. க. கண்பரெ [கண் + பரை.]
கண்பறை-தல்	கண்பறை-தல் kan-parai-, 2 செ.கு.வி.(v.i.) கண்ணொளி குறைதல் (சம்.அக.Ms.);; to have dimmed vision. [கண் + பறை. பறு → பறை. பறுதலும் பறிதலும் குறைபடுதல் குறைதல் தாழ்தல் கண் எனப் பொருள் படுதலான் கண்பறை பார்வைக்குறைவைக் குறிக்கும் சொல்லாயிற்று.]
கண்பனி	கண்பனி1 kan-pani, 4 செ.கு.வி.(v.i.) கண்ணீர் தளும்புதல்; to be tearful, "நெஞ்சுருகிக் கண்பனிப்ப" (திவ்.திருநெடுந்:12);. [கண் + பனி. பனித்தல் = நடுக்குதல். பணிதல் = நடுங்குதல், பிலிற்றல், தளும்புதல்.]
கண்பணி	கண்பணி2 kan-pani, பெ.(n.) கண்ணீர்; tears (கருநா.);. க. கண்பனி; து. கம்பனி. [கண் + பனி. பணிதல் = பிலிற்றல். பனி - வானிலிருந்து மேகங்கள் பிலிற்றும் நுண்திவலை (பனி); எனப்பட்டது. பல் → பன் = நெருங்கல், செறிதல், செறிந்து வீழ்தல்.]

கண்பாடு	கண்பாடு1 kan-padu, பெ.(n.) உறக்கம்; sleep. "நிரப்பினுள் யாதொன்றும் கண்பா டரிது" (குறள், 1049);. மறுவ. கண்படை, துயில், உறக்கம், தூக்கம், தூக்காடு. [கண் + பாடு. படு → பாடு (முதன்னிலை திரிந்த தொழிற்பெயர்);.] கண்பாடு2 kan-pādu, பெ.(n.) பார்வை; range of vision, eye-shot. ம. கண்பாடு, தெ. கநுகலி. [கண் + பாடு. காண் → கண். படு → பாடு.]
கண்பாய்ச்சல்	கண்பாய்ச்சல்1 kan-payccal, பெ.(n.) 1. பார்வை (வின்.);; glance, look. 2. கண்ணூறு; evil eyes. அவரது கண்பாய்ச்சலிலிருந்து தப்ப முடியவில்லை (உ.வ.);. க. கண்பச [கண் + பாய்ச்சல். பாய் → பாய்ச்சல். பாய்ச்சல் = பரவுதல்.]
கண்பார்-த்தல்	கண்பார்-த்தல் kan-par-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மனநெகிழ்வுடன் பார்த்தல்; to look upon graciously, compassionately. "கண்பார்க்க வேண்டுமென்று கையெடுத்துக் கும்பிட்டாள்" (பாஞ்சாலிசப.65-15);. 2. தேர்ந்து தெளிதல் (வின்.);; to become clear after examination. து. கண்ண் பார்த்மல்புனி, கண்ண்பாடுனி. [கண் + பார். கண்பார்த்தல் = இரங்குதல், மனம் வைத்தல், கனிவுகாட்டுதல், தெளிவுபெறல், தெரிவு செயல்.]
கண்பார்வை	கண்பார்வை kan-parvai. பெ.(n.) 1. பார்க்கும் ஆற்றல்; eye sight. 2. மேற்பார்வை; supervision. 3. மதிப்பீடு; estimate from personal examination. து. கண்ணசோரிகெ [கண் + பார்வை.]
கண்பாவை	கண்பாவை kanpāvai, பெ.(n.) கருவிழி; pupil of the eye. மறுவ. கண்பாப்பா தெ. கதுபாப. [கண் + பாவை.]
கண்பிசை-தல்	கண்பிசை-தல் kan-pisai, 2 செ.குன்றாவி.(v.t.) கண்ணைக்கசக்குதல் பார்க்க:see kannai-kkasakku-. "கண்பிசைந் தொருசே யின்னுங் கலுழினும்" (பிரபுலிங்.கைலாச.5);.

கண்பிடி	கண்பிடி kan-pidi, பெ.(n.) 1. ஒரு காம்பிற் பெருங்காயோடு கூடியுள்ள சிறுகாய்கள் (யாழ்ப்);; small jack fruit, small bunch of palmyra fruits, fruits attached to a larger fruit. 2. இளங்காய்; tender fruit (சா.அக.);. [கண் + பிடி. கண் = சிறியது. சிறிய காய்கள்.] காய்கள் காம்புடன் பிடிப்புக் கொண்டிருத்தலால் கண்பிடி எனப்பட்டது.
கண்பிணி	கண்பிணி kanpini, பெ.(n.) கண்ணோய் பார்க்க; See kannóy. [கண் + பிணி.]
கண்பிதுங்குதல்	கண்பிதுங்குதல் kan-pitungu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. விழிக்கோளம் வெளிவருதல்; to protrude, bulge as of eyes. ஒரே அடியில் கண்பிதுங்கிவிடும் (உ.வ.);. 2. வேலை மிகுதியால் துன்பம் மேலிடுதல்; to be fatigued due to heavy work. இந்த வேலை கண் பிதுங்கச் செய்கிறது (உ.வ.);. [கண் + பிதுங்குதல். பிதுங்குதல் = உள்ளீடு வெளிக்கிளம்புதல், அத்தகைய தாங்க முடியாத துன்பம்.]
கண்பீலி	கண்பீலி1 kan-pili, பெ.(n.) 1. கால்விரலின் அணிவகை; a kind of ornament worn on toes (சேரநா.);. ம. கண்பீலி [கண் + பீலி.] கண்பீலி2 kan-piil, பெ.(n.) கண்மயிர் பார்க்க; see kan-mayir. [கண் + பீலி.]
கண்பீளை	கண்பீளை kan-plai, பெ.(n.) உடற்சூட்டினால் கண்ணிலுண்டாகும் அழுக்கு; rheum, viscid discharge from the eye, the morbid secretions of the eye. ம. கண்பிள; க. கண்புழுங்கு; து. கண்ணமாலு; படு. கண்கீடு. [கண் + பீளை.]
கண்பீளைச்செடி	கண்பீளைச்செடி kan-pilai-c-cedi, பெ.(n.) பெரும்பூம்பாதிரி; long leaved trumpet plant (சா.அக.);. [கண் + பீளை + செடி.]
கண்பு	கண்பு kanbu, பெ.(n.) சம்பங்கோரை; elephant grass. "செருந்தியொடு கண்பமன் றூர்தர" (மதுரைக்.172);. [கண் → கண்பு.]

கண்புகை	கண்புகை kan pugai, பெ.(n.) காலிலுள்ள நுண்ணிய இடங்களுள் ஒன்று; a mortal spot in the sole (சேரநா.);. ம. கண்புக. [கண் + புகை – கண்புகை. கண் = கணு. ஒருகா. முகை → புகை.]
கண்புகைச்சல்	கண்புகைச்சல் kan-pugaiccal, பெ.(n). 1. கண்ணோய் வகை; a disease of the eye. 2. கண்மங்கல் (வின்.);; dimness of sight from age or disease. [கண் + புகைச்சல்.]
கண்புணராமை	கண்புணராமை kan-punarāmai, பெ.(n.) ஏரணமுறை யளவைகளுளொன்று (Logic);, அஃதாவது சிலவற்றைக் கண்டவற்றின் பெயரறியாதிருத்தல்; one of the syllogisms. [கண் + புணராமை. புணராமை = பொருந்தாமை. கண்புணராமை கண்டும் அதன் பெயரறியாதிருத்தல்.]
கண்புதை	கண்புதை1 kan-pudai, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கண்பொத்து-தல் பார்க்க; see kanpottu-. "வைவேற் கண்புதைத்து" (திருக்கோ.43);. [கண் + புதை.] கண்புதை2 kan-pudai-, 2 செ.கு.வி.(v.i.) . 1.அறிவு கெடுதல்; to weaken, as understanding. "கண்புதைந்த மாந்தர்" (நல்வழி,28);. 2. மறைத்தல், மூடப்பட்டு மறைதல்; to lie covered and hidden. "பாருருவும் பார்வளைத்த நீருருவுங் கண்புதையக் காருருவன் நிமிர்ந்த கால்" (திவ்.இயற்.பெரிய திருவ:21);. [கண் + புதை.] கண்புதை1 kan-puda-i, 2 செ.கு.வி.(v.i.) கண் உள்ளுக்கு ஆழ்தல்; sinking of the eye. நாட்பட்ட நோயினால் கண்புதைந்து கிடக்கிறார் (உ.வ.);. [கண் + புதை.]
கண்புதையல்	கண்புதையல் kan-pudaiyal, பெ.(n.) கண்ணாம் பொத்தி பார்க்க;see kannampot. "கண்புதையல் விளையாட்டைக் கழிக்கின்றானே" (தேசிகப்.2:46);. [கண் + புதையல். புதையல் = புதைத்தல், விழி மூடுதல்.]

கண்புரை	கண்புரை kan-purai, பெ.(n.) கண்ணில் வளரும் படலம் (இ.வ.);; cataract. க. கண்பரெ, கண்பொரெல்; து. கண்ணபரெ. [கண் + புரை.]
கண்புழு	கண்புழு kanpulu, பெ.(n.) கண்ணிமையில் தோன்றும் நுண்புழுவகை; a kind of micro worm on the edges of the eye lid. [கண் + புழு.]
கண்புழுவெட்டு	கண்புழுவெட்டு kan-puluvettu, பெ.(n.) இன்மயில் நுண்புழுக்களால் உண்டாகும் அழற்சி; inflammation on the edges of the eyelid due to the micro worm. [கண் + புழு + வெட்டு.]
கண்புள்ளி	கண்புள்ளி kan-puli, பெ.(n.) கண்பூ; see kan-pilai. [கண் + புள்ளி.]
கண்புளிச்சை	கண்புளிச்சை kap-pulccai பெ.(n.) கண்பீளை பார்க்க;see kan-pilai. [கண் + புளிச்சை.]
கண்புனல்	கண்புனல் kan-punal, பெ.(n.) கண்ணீர்; tears (சேரநா.);. ம. கண்புனல்; க. கண்பனிவழெ. [கண் + புனல்.]

கண்பூ	கண்பூ1 kanpu-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) வறுமையால் கண் ஒளி குன்றுதல்; dimness of eyes due to penury, பட்டினியால் கண் பூத்தது (உ.வ.);. து. கண்ணு [கண் + பூத்தல். பூத்தல் = பஞ்சடைதல். கண்பூத்தல் = கண்ணகல விரித்து நோக்குதலால் உண்டாகும் சோர்வு.] கண்பூ2 kan-pu, பெ.(n.) கருவிழியில் ஏற்படும் வெண்புள்ளி நோய்; opacity of the cornea, eye spot. ம., க.இ து. கண்பூ [கண் + பூ. பூ - பூப்போன்ற வெண்படலம் படர்ந்து ஒளிமங்குதல்.]
கண்பூர்-தல்	கண்பூர்-தல் kan-pur, 2 செ.கு.வி.(v.i.) கண்நிறைவு கொள்ளுதல் (யாழ்.அக.);; to be satiated with seeing. [கண் + பூர்.]
கண்பூளை	கண்பூளை kan-pillai, பெ.(n.) சிறுபூளைப்பூடு weed (M.M.); மறுவ. கண்ணுபூளை (கொ.வ); [கண் + பூளை. கண் = சிறிது.]
கண்பெறு-தல்	கண்பெறு-தல் kan-peru-, 20 செ.கு.வி.(v.i.) 1. பார்வையடைதல்; to regain the power of sight. "கண்பெற்ற வாண்முகமோ" (நள.கலிநீங்.92);. 2. அருணோக்கிற்கு இலக்காதல்; to come under one's gracious favour, as from a superior. "ஆயிழாய் நின் கண்பெறினல்லால்" (கலித்.88,8);. க. கண்பெறு. [கண் + பெறுதல். கண் = பார்வை. சினைப்பெயர் தொழிலுக்கு ஆகிவந்தது.]
கண்பொங்கு-தல்	கண்பொங்கு-தல் kan-pongu-, 7 செ.கு.வி.(v.i.) வெம்மையின் காரணமாகக் கண்கள் சிவந்து பீளைதள்ளுதல்; to suffer from an eye disease which discharges rheum due to heat. [கண் + பொங்கு.]
கண்பொத்திக்குட்டல்	கண்பொத்திக்குட்டல் kan-pot-k-kuttal, பெ.(n.) கண்பொத்துதல் பார்க்க; see kan-potu. [கண் + பொத்தி + குட்டல்.]

கண்பொத்துதல்	கண்பொத்துதல் kan-pottu, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) கண்மூடி விளையாடுதல்; to blindfold, in the game of blindmans buf. அவள் கண்பொத்தி விளையாடும் பருவம் (உ.வ.);. ம.கண்பொத்தான்களி (கண்ணாம்பூச்சிவிளையாட்டு); [கண் + பொத்து.]
கண்பொலி-தல்	கண்பொலி-தல் kan-poli, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கண் வளர்-தல், பார்க்க; see kan-valar. 2. கண்மலர்-தல் பார்க்க; see kan-malar. ம. கண்பொலியுக [கண் + பொலி. பொலி = வளர், செழி, பெருகு, மலர்.]
கண்பொறிதட்டு-தல்	கண்பொறிதட்டு-தல் kan-por-tatu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. விழி கலங்குதல்; to agitate, as the eyes. விழுந்த அறையில் கண்பொறி தட்டியது (உ.வ.);. 2. கண்ணொளி மழுங்குதல்; to be dazzled, light. [கண் + பொறி + தட்டுதல்.]
கண்பொன்று-தல்	கண்பொன்று-தல் karponru-, 5 செ.கு.வி.(v..i.) அகவை, நோய், களைப்பு போன்றவற்றால் கண்பார்வை குறைதல்; to have the power of vision diminished or dimmed, by age, by disease of the eyes, by eye strain etc. [கண் + பொன்று. பொன்றுதல் – பார்வை குறைதல்.]
கண்போடு-தல்	கண்போடு-தல் kanpopu-, 20 செ.கு.வி.(v.i.) 1. விருப்புடன் நோக்குதல்(வின்.);; to cast wishful looks on 2. பார்வையால் தீங்கு விளைவித்தல்; to cast the evil eye. ம. கண்ணிடுக; க. கண்ணிடு; தெ. கன்னுத்ன்சு, து. கண்ணுகாகுறி பட. கண்ணாகு. [கண் + போடு.]
கண்போரு	கண்போரு kan-paru, பெ.(n.) விழிப்பின்மை; carelessness, oversight. பார்க்க கண்பொன்று-தல்; seekamponru ம. கண்போரு [கண் + போரு. பொன்று – போறு – போரு.]
கண்போளம்	கண்போளம் kan-polam, பெ.(n.) கண்ணிமை பார்க்க; see kannimai. ம. கண்போளம். [கண் + (போழும்);-போளம் = பிரியும் தன்மையுள்ள கண்ணிமை.]

கண்மங்கு-தல்	கண்மங்கு-தல் kan-maigu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) கண்ணொளி குறைதல்; to diminish as the eye sight. பசியால் கண்மங்குகிறது (உ.வ.);. து. கண்ணு அட்டட்டாபுறி, கண்ணு அட்டாபுறி. [கண் + மங்கு.]
கண்மங்குலம்	கண்மங்குலம் kan-maikulam, பெ.(n.) 1. பார்வை மங்குகை; dimness of eyesight. 2. வெள்ளெழுத்து: long sight. க.கண்ணுமஞ்சு [கண் + மங்குலம். மங்கு – மங்குலம். "அம்" பெயரீறு.]
கண்மட்டம்	கண்மட்டம் kan-mattam, பெ.(n.) கண்திட்டம் பார்க்க;see kar-thilam. கண்மட்டம் பார்த்துக் கற்கவர் எழுப்பு (உ.வ.);. ம. கண்மட்டம் [கண் + மட்டம். மட்டு – மட்டம் = அளவு.]
கண்மட்டு	கண்மட்டு kan-matu, பெ.(n.) கண்திட்டம் பார்க்க;see kanntitam. கலிங்கின் அளவை கண்மட்டில் சொல் (உ..வ.); [கண் + மட்டு. மட்டு = அளவு.]
கண்மடல்	கண்மடல் kan-madal, பெ.(n.) கண் இமை; eyelid. [கண் + மடல். மடல் = இதழ். ஏடு, கண்ணிமை.]
கண்மடை	கண்மடை kan-madai, பெ.(n.) 1. நீர் செல்லுதற்கான சிறிய வாய்க்கால்; small channel for flowing water. 2. நீரை நிறுத்துதற்கான தடுப்பு; blocking plank in a channel. கண்மடையைத் திறந்தால்தான் வாய்க் காலில் நீர் வரும் (உ.வ.);. [கண் + மடை, துளை.]
கண்மண்டை	கண்மண்டை kar-manda, பெ.(n) கண்ணெலும் புக்கூடு (வின்.);; bones forming the eye-socket. [கண் + மண்டை.]

கண்மண்தெரியாமல்	கண்மண்தெரியாமல் kan-man-teriyamal, வி.எ.(adv.) கட்டுப்பாடு இல்லாமல்; reckless கண்மண் தெரியாமல் வண்டியை ஒட்டிக் கெடுத்துவிட்டான் (உ.வ.);. [கண்மண் + தெரியாமல் - கண்மண் தெரியாமல் = கண்ணாரக்கானாமல், கண்மண் என்பது எதுகைகுறித்த மரபிணைச்சொல். கண் என்றே பொருள்தரும்.]
கண்மணி	கண்மணி1 kan-mani, பெ.(n). கண்ணின் கருமணி; pupil of the eye. "கண்மணி குளிர்ப்பக் கண்டேன்" (சிலப்.11,55);. ம,க. கண்மணி; தெ. கனுகுட்டு; படை. கண்மணி; து. கண்ணமணி. [கண் + மணி. மணி = கண்ணின் பாவை).] கண்மணி2 kanmani, பெ.(n.) அக்கமணி; rudraksa bead. "வெண்பொடி கண்மணி திகழ மெய்யணிந்து" (திருவானைக் திருமால்.13); [கள் + மணி = கண்மணி = முட்போற் கூர்முனையுள்ள உருத்திராக்கம் முண்மணியென்றும் பெயர்பெறும்.] "முண்மணிகள் காய்க் குமரம் முப்பதுட னெட்டே" என்று விருத்தாசலப் புராணம் [உருத் திராக்.4] கூறுதல் காண்க. பலாக்காயின் மேற்காணப் படும் முனைகளும் முள்ளென்று பெயர் பெற்றிருத் தலைநோக்குக. ஆரியர் தென்னாடு வருமுன்னரே சிவநெறிகுமரிநாட்டில் தோன்றிய தொன் மத மாதலால், அதை ஆரியப்படுத்திய வடவர் கண்மணி யென்னுங் கூட்டுச் சொல்லின் பொருளைப் பிறழவுணர்ந்து அதற்கேற்ப, முள்ளுள்ள தென்றே பொருள்படும் அக்கம் [அக்கு - முள், முள்ளுள்ள உருத்திராக்கம்] என்னும் சொல்லை அகூடி என்று திரித்து, உருத்திரன் கண்ணிரில் தோன்றிய தென்று முப்புர எரிப்புக் கதை யொன்றுங் கட்டி விட்டனர். [வேர்ச்.கட்.173]
கண்மதியம்	கண்மதியம் kan-madiyam, பெ.(n.) பார்வையால் செய்யும் தோராய மதிப்பு; rough estimate, made at sight (யாழ்.அக.);. ம. கண்மதி [கண் + மதியம். மதி – மதியம் = மதிப்பு.]

கண்மயக்கம்	கண்மயக்கம்1 Kanmayakkam, பெ.(n.) 1. உறக்கம்; sleepiness. காலை ஏழுமணியாகியும் கண்மயக்கம் தீரவில்லையா? (உ.வ.);. 2. சிற்றுறக்கம்; nap. படித்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுது கண்மயக்கம் ஏற்பட்டுவிட்டது (உ.வ.);. [கண் + மயக்கம்.] கண்மயக்கம்2 kanmayakkam, பெ.(n.) அலைச் சலால் கண்மயங்கிக் காணப்படும் நிலை; drowsiness. காலைவெயிலில் கண்மயக்கம் அடைந்தான் (உ.வ.);. ம. கண்மயக்கம்; து.கண்மயமய; க. கண்மப்பு. [கண் + மயக்கம்.]
கண்மயக்கு	கண்மயக்கு kan-mayakku, பெ.(n.) 1. கண்களால் ஈர்த்தல்; bewitching, captivating with the eyes. 2. மாயத்தோற்றம்; illusion; hallucination [கண் + மயக்கு.]
கண்மயக்கும் கலை	கண்மயக்கும் கலை kan mayakku-k- kali, பெ (n.) 1. தந்திரக்கலை, magic. கழைக்கூத்தாடி கண் மயக்குக் கலையில் கைதேர்ந்துள்ளான்(உ.வ.);. 2.தன் வயமிழப்பு ; hypnotism. [கண் + சமயக்கு + கலை.]
கண்மயக்கு வித்தை	கண்மயக்கு வித்தை kamayakkuvittai, பெ.(n.) சூழ்ச்சி வித்தை; illusion created by magic 2.கண் மயங்கும் படிச் செய்யும் வித்தை; hypnotism. (சா.அக.); [கண் + மயக்கு + வித்தை.]
கண்மயம்	கண்மயம் kan-mayam, பெ.(n.) . 1. அருள்; mercy, kindness, humanity, compassion. "களித்த கண் மயமில்லவர்" (உபதேசகா. உருத்திராக். 106);. 2. கண்ணைப்போல் பாதுகாக்கப்படுவது; dear as the eye (சேரநா.);. ம.கண்மயம் [கண் + மயம்.]
கண்மயிர்	கண்மயிர் kan-mayir, பெ.(n.) இமையிலுள்ள முடி (வின்.);; eyelash. ம. கண்பீலி; பட. கண்மயிலு. [கண் + மயிர்.]

கண்மருட்சி	கண்மருட்சி kan-marutci, பெ.(n.) 1. பார்வை மயக்கம்; pervession of the vision. 2. கண்ணால் மயக்குகை; fascinating or bewitching by the eye. [கண் + மருட்சி. மருள் + சி-மருட்சி. சி-பெயராக்க = ஈறு.]
கண்மருட்டு	கண்மருட்டு kan-maruttu, பெ.(n.) கண்மருட்சி பார்க்க: see kanmarutci [கண் + மருட்டு. மருள் – மருட்டு.]
கண்மருத்துவம்	கண்மருத்துவம் kan-marutuvam. பெ.(n.) கண் ணோய்களுக்கு செய்யும் மருத்துவம்; eyetreatment. [கண் + மருத்துவம்.]
கண்மருத்துவமனை	கண்மருத்துவமனை kan-marutuva-mapai. பெ.(n.) கண்மருத்துவம் செய்யும் மருத்துவமனை; eye hospital. [கண் + மருத்துவம் + மனை.]
கண்மருத்துவர்	கண்மருத்துவர் kammarutuvar, பெ.(n.) கண் ணோய்களுக்கு மருத்துவம் செய்யும் வல்லுநர்; eye specialist, eye doctor. [கண் + மருத்துவர்.]
கண்மருந்து	கண்மருந்து kan-marundu, பெ.(n.) 1. கண்யோய்க்குப் போடும் மருந்து ; medicines for eye diseases 2. கண்மை; collyrium, used for the eyelids, க. கண்ணுபட்டு [கண் + மருந்து.]
கண்மலர்	கண்மலர்1 kan-malar-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) ஆர்வம் த்தும்ப நோக்குதல்; to see with eagerness. "மார்புறவே தழீஇயினா னவள் கண்மலர்த்தாள்" (சீவக. 228); [கண் + மலர்.] கண்மலர்3 kan-malar. பெ.(n.) 1. மலர்போன்ற கண்; the eye regarded as aflower (metaphor);. "கருவிளை கண்மலர் போல் பூத்தன" (கார்.9.1);. 2. கடவுள் திருமேனிகட்கு அணிவிக்கும் செயற்கை விழிமலர்; an ornament resembling the eye made of gold or silver and put on an idol. ம,க. கண்மலர் [கண் + மலர் உருவகம்.]

கண்மலர்'	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;
கண்மழை	கண்மழை kan-malai, பெ.(n.) கண்ணீர்வெள்ளம்; profuse tears. "மண்ணவர் கண்மழை பொழிந்தார். (பெரியபு:மனுநீதி.45.); [கண் + மழை.]
கண்மறிக்காட்டு-தல்	கண்மறிக்காட்டு-தல் kan-mar-k-kↄttu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கண்ணால் குறிப்புக் காட்டுதல் (வின்.);; to hint by the eye. [கண் + மறி + காட்டுதல். மறி - மறித்தல், சிமிட்டுதல், அடையாளம்.]
கண்மறு	கண்மறு kamaru, பெ.(n.) 1. குறைபாடுடைய கண்; defect is eye. 2. கண்ணழுக்கு; rheum. 3. கண்புரை; Cataract. [கண் + மறு.]
கண்மறை-தல்	கண்மறை-தல் kamarai, 2 செ.கு.வி.(v.i.) இறத்தல்; to die. என் கண் மறைவதற்குள் பேரனைக்காட்டிவிடு (உ.வ.);. [கண் + மறை.]
கண்மறைப்பு	கண்மறைப்பு kan-marappu, பெ.(n.) 1. கண்ணை மறைக்க இடும் திரை; eye screen, புரைநீக்கிய பின் சில நாட்களுக்குக் கண்மறைப்பு இடல் வேண்டும் (உ.வ.);. 2. கண்புரை; cataract. [கண் + மறைப்பு. (மறை-மறைப்பு);.]
கண்மாசு	கண்மாசு kamassu, பெ.(n) கண்ணழுக்கு; rhemu. [கண் + மாசு.]

கண்மாய்	கண்மாய் kamay, பெ.(n.) கண்வாய் பார்க்க;see kanvay [கண் + (வாய்); மாய்.]
கண்மாய்க்கிழங்கு	கண்மாய்க்கிழங்கு kan - makiargu, பெ.(n.) கண்மாய்க்கொட்டி பார்க்க;see kamakotti. [கண்மாய் + கிழங்கு.]
கண்மாய்க்கொட்டி	கண்மாய்க்கொட்டி kamay-k-kotti, கொட்டிக் கிழங்கு; a bulbous roots, Indian water lilly. [கண்மாய் + கொட்டி.]
கண்மாயம்	கண்மாயம் kan-mayam, பெ.(n.) 1. கண் கட்டு ஆட்டம் (கண்கட்டு வித்தை);; ocular deception by magic, illusion visual trick. "கண்டும் கண்டிலே னென்ன கண் மாயமே"(திருவாச. 5.42.);. 2. பார்வை யால் ஈர்த்தல்; enticing, fascination. 3. குறிப்புப் பார்வை; a furtive glance. ம. கண்மாயம்; க. கண்மாய. [கண் + மாயம்.] கண்மாயம்2 kan-mayam, பெ.(n.) 1. கண்ணூறு விளைவு, evil eye, causing diseases or misfortune. "வேற்கண்ணிக் கென்ன கண் மாயம் கலந்தது" (மதுரை. கோ. 98);. 2. பொய்க்காட்சி; an imaginary orillusive appearance. 3. உருவெளித்தோற்றம்; optical illusion. 4. நோயினால் ஏற்படும் பொய்த் தோற்றம்; a false vision resulting from a disease (சா.அக.);. [கண் + சமாயம்.]
கண்மாறு-தல்	கண்மாறு-தல் kan-maru, 7 செ.கு.வி.(v.i.) 1. தோன்றி உடனே மறைதல்; disappearing immediately after appearance. "கண்மாறாடவர்". 2 நிலை கெடுதல்; to be humbled down from a high position; to be humbled. "நலனே ….. கண்மா றின்றே" (குறுந்.125);. 2. நட்பாயிருந்து பகையாதல்; to be indifferent to, to neglect. "கொண்டுகண் மாறல் கொடுமையிற்றுவ்வாது"(முதுமொழி);. [கண் + மாறு.]

கண்மிச்சில்	கண்மிச்சில் kan-micol, பெ.(n.) கண்ணூறு பார்க்க;see kandru. போக்கும் பொருளாற் கண்மிச்சில் போக்கி. [கண் + மிச்சில். மிச்சில் = எச்சில்.]
கண்மின்னு-தல்	கண்மின்னு-தல் kan-minpu-, 11 செ.கு.வி.(v.i.) கண்பொறிதட்டு (வின்.); பார்க்க;see kanporitattu. [கண் + மின்னு.]
கண்முகப்பு	கண்முகப்பு kan-mugappu, பெ.(n.) நேரெதிர் பார்வைப்படுமிடம்; space to which the power of vision extends. நங்கண்முகப்பேமாவேறிச் செல்கின்ற மன்னவரும்" (திவ்.இயற். 2:69);. [கண் + முகப்பு.]
கண்முகிழ்	கண்முகிழ்1 kan-mugil, 4. செ.கு.வி.(v.i.) 1. கண்மூடுதல்; to shut the eyes. "திசையானை கண்கள் முகிழா வொடுங்க"(கம்பரா.நாகபா 244. 2. தூங்குதல்; to goto sleep. [கண் + முகிழ்.] கண்முகிழ்2 kan-muki, பெ.(n.) இமை; eye lid. "கண்முகிழ் திறந்தால்"(வெங்கைக்கோ.218);. [கண் + முகிழ்.]
கண்முனை	கண்முனை kamura. பெ.(n.) 1. கடைக்கண்; the outer corner of the eye. 2. பார்வை படுமிடம்; space to which the power of vision extends ம.கண்முன; க.கண்கடெ, கங்டெ [கண் + முனை.]
கண்மூக்கி	கண்மூக்கி kan-mokki, பெ.(n.) எறும்பு(நாமதீப.);; ant. [கண் + மூக்கி. முக்கு → முக்கி. கண்ணையே மூக்காய்ப் பயன்படுத்துவது ஒ.நோ.கட்செவி.]

கண்மூடி	கண்மூடி1 kan-mudi, பெ.(n.) 1. குருடு (யாழ். அக.);; blind person. கண்மூடிக்குக் கைக்கோல் கொடு (உ.வ.);; 2. தூக்க மருந்து; a drug inducing sleep narcotic. [கண் + மூடி.] கண்மூடி2 kanmudi, பெ.(n.) 1. ஆராயாது செய்பவன்; one who lacks foresight. 2. பிறர் சொல் கேளாதவன்; one who turns a deaf ear to other's advice. 3. அறிவிலி; one who lacks mental perception. 4. கவனமில்லாதவன்; lit., one who has his eyes shut, fig., one who is lacking in mental perception, discernment or foresight; inconsiderate, heedless, reckless person. து. கண்ணுமுச்சொல, பட் கண்ணுமுச்சி. [கண் + மூடு + இ.]
கண்மூடித்தனம்	கண்மூடித்தனம் kan-mudi-t-taram, பெ.(n.) மூடப் பழக்கவழக்கங்கள்; stupid habits. கண் மூடித் தனமாய் நடந்து கொள்ளாதே (உ.வ.);. [கண் + மூடி + தனம்.]
கண்மூடு-தல்	கண்மூடு-தல் kan-mப்du, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. இமை குவித்தல்; to close the eyelids "கண்மூடி மௌனியாகி (தாயு. சச்சிதா. 5);. 2. தூங்குதல்; to sleep 3. சாதல்; to die, an euphemism [கண் + மூடு.] க. கண்முச்சு கண்ணுமுச்சு; து. கண்ணாட; படட. கண்முச்சு. மக்கள் பிறப்பு கண்விழிப்பும், இறப்பு கண்ணடைப்பும் போன்றது. வாழ்க்கை முழுவதும் ஒருபகல் நடவடிக்கை போன்றதே. பெற்றோர் தம் பிள்ளைகளைத் தம் கண்ணுள்ளபோதே கரையேற்ற வேண்டுமென்று சொல்வது வழக்கம். பகல் முடிந்து இரவு வந்தபின் கண்மூடித் தூங்குவது போல, வாழ்க்கை முடிந்தபோதும் மக்கள் தம் கண்மூடி அழியாத்துயில் கொள்வர் [சொல். கட்9.].
கண்மூலம்	கண்மூலம் kamilam, பெ.(n.) கண்ணோய் வகை; an affliction in the eye. [கண் + மூலம்.]

கண்மை	கண்மை1 kan-m ai, பெ.(n.) கண்ணுக்கிடும் மை; collyrium. ம. கண்மசி; பட கண்மை. [கண் + மை.] கண்மை2 kan-mai, பெ.(n.) 1. கண்ணோட்டம்(பிங்.);; gracious look, favour, sympathy, kindliness. 2. காட்சி; view. scenery. "கண்மையிந்நகர்"(கம்பரா. ஒற்றுக்51);. ஒ.நோ-பெண்மை [கண் + மை. மை – பெயரீறு.]
கண்ரெப்பை	கண்ரெப்பை kan-reppai, பெ.(n.) கண்ணிறப்பை பார்க்க;see kannirappai. க. கண்ணுரெப்பெ; தெ. கனுரெப்பெ [கண் + இறப்பை. கண்ணிறப்பை - கண்ரெப்பை(கொ.வத.);.]
கண்வட்டக்கள்ளன்	கண்வட்டக்கள்ளன் kaavatta-kalan, பெ.(n.) கள்ளநாணய மடிப்பவன், (ஈடு. 1,9, 8, ஜி);; counterfeiter of coins. [கண் + வட்டம் + கள்ளன். கண்வட்டம் நாணயம் துளைப்பொற்காக.]
கண்வட்டம்	கண்வட்டம்1 kan-vatam, பெ.(n.) 1. பார்வைக்குட்பட்ட இடம்; space circle to which the power of vision extends. "தங்கள் கண்வட்டத்திலே உண்டுடுத்துத்திரிகிற"(ஈடு 3, 5, 2);. [கண் + வட்டம்.] கண்வட்டம்2 kaavattam, பெ.(n.) 1. துளையிட்ட பொற்காசு; a gold coin with a hole 2. நாணயச்சாலை; mint கண்வட்டக்கள்ள்ன் (ஈடு); ம.கண்வட்டம்.க.கண்பொல [கண் + வட்டம்.]
கண்வரி	கண்வரி kan-vari, பெ.(n.) வெள்விழியின் செவ்வரி (வின்.);; red streaks in the white of the eye. [கண் + வரி.]
கண்வருத்தம்	கண்வருத்தம் karvarutam, பெ.(n.) கண்நோய்; eye disease (யாழ்ப்.); [கண் + வருத்தம்.]

கண்வலி	கண்வலி kan-vali, பெ.(n.) கண்ணோவுபார்க்க; see kan-novu. அவன் கண்வலியால் அவதியுறுகிறான் (உ.வ.);. க. கண்ணுரி [கண் + வலி.]
கண்வலிப்பூ	கண்வலிப்பூ1 kan-vali-p-pu, பெ.(n.) நந்தியாவட்டை; east indian rosebay. [கண் + வலி + பூ.] கண்வலிப்பூ3 kanvalippu, பெ.(n.) காந்தட் பூ; malabar glory lily. [கண் + வலி + பூ. வலி = ஈர்த்தல், கண்ணை ஈர்க்கும் வண்ணத்தில் அமைந்துள்ளமையால் காந்தளும் கண்வலிப்பூ எனப்பட்டது.]
கண்வலிபோக்கி	கண்வலிபோக்கி kanvaipakki, பெ.(n.) நந்தியா வட்டைப்பூ; East Indian rose bay. [கண் + வலி + போக்கி போக்கு – போக்கி இ = வினை முதல்குறித்துவந்தது நந்தியாவட்டைப்பூ கண்வலிக்குமருந்தாய் அமைவதால் இப்பெயர் பெற்றது.]
கண்வழுக்கு-தல்	கண்வழுக்கு-தல் kan-Valukku, 7 செ.கு.வி. (v.i.) கண்கூசுதல்; to be dazzled. as the eye. "கண்வழுக்கு சுடர்மாலை"(கூர்மபு. திருக்கல்.18.); [கண் + வழுக்கு.]
கண்வளர்	கண்வளர்1 kanvalar-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) வலை பின்னுதல்; to knit a net. மறுவ வலைக்கோலுதல், வலை வளர்த்தல் (மீனவ);. [கண் + வளர்த்தல்.] கண்வளர்2 kan-Valar-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தூங்குதல்; to sleep "இளந்தளிர் மேற் கண்வளர்ந்த வீசன்தன்னை" (திவ். பெரியதி. 2. குவிதல்; to close, as the petals of a flower "கருங்குவளை கண்வளருங் கழனி"(தேவா. 621,1);. [கண் + வளர்.]
கண்வளையம்	கண்வளையம் kan-walayam. பெ.(n.) மத்தளத்தின் கண்ணச் சுற்றியுள்ள வட்டம். (பரத. ஒழிபி.12. உரை.);; dark ring around the beaten centre of a drum head. [கண் + வளையம்.]

கண்வளையமிடு-தல்	கண்வளையமிடு-தல் kanvalayamidu-, 20 செ.கு.வி.(v.i.) கண்புதைவால் தோற்சுருக்கம் உண்டாதல்; to develop shirinking around the eye. கண்வளைய மிட்டுள்ளது (உ.வ.);. [கண் + வளையம் + இடல்.]
கண்வாங்கு	கண்வாங்கு1 kan-vangu, 7 செ.கு.வி.(v.i.) கண்ணைக் கவர்தல்; to attract attention; to be inviting "காந்தள் கடிகமழுங் கண்வாங் கிருஞ்சிலம்பில்" (கலித், 39, 15);. [கண் + வாங்கு.] கண்வாங்கு2 kaavargu, 5 செ.குன்றா.வி.(v.t.) 1. நோக்கம் ஒழிதல்; to withdraw attention; to cease to take notice. (v.t.);. 2. தூர்வை எடுத்தல்; to clean out a well, "இதொரு பழங்கிணறு கண்வாங்கிறதென்" (ஈடு. 6, 8, 1); [கண் + வாங்கு.]
கண்வாட்டி	கண்வாட்டி kanvati, பெ.(n.) மனைவி (யாழ். அக.);; wife. [கண்ணாட்டி - கண்வாட்டி (கொ.வ.);.]
கண்வாய்	கண்வாய் kanvay, பெ.(n.) நீர்த்தேக்கம்; tank. [கண் + வாய். கண் – சிறுவாய்க்கால். – வாய் – வாயில்.] சிறு வாய்க்கால் வழியாக நீர் நிரம்பும் நீர்த்தேக்கம். இதை, கம்மாய் என்பதும் கண்மாய் என்பதும் கொச்சைவழக்கு.
கண்வாரு-தல்	கண்வாரு-தல் kan-varu-, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) கண்வாங்கு பார்க்க;see Kanyangu, "பழங்கிணறு கண்வாருகிறதென்" (திவ். திருமாலை. 36. வ்யா.120); [கண் + வார் (வாரு);.]
கண்வாளன்	கண்வாளன்1 kanvalan, பெ.(n.) கம்மாளன் பார்க்க; (யாழ்.அக.);;see kammālan [கம்மாளன் – கண்வாளன். (கொ.வ);.] கண்வாளன்2 kanvalar. பெ.(n.) கண்ணாளன் பார்க்க; (யாழ்.அக.);;see kannālan [கண் + ஆளன் - கண்ணாளன் - கண்வாளன் (கொ.வ);.]
கண்சட்டி	கண்சட்டி kancat பெ.(n.) துளைவைத்துச் செய்த சட்டி; a pot made with holes perforated in it. மறுவ. பொத்தல்சட்டிகண் + சட்டி

கண்விட்டசட்டி	கண்விட்டசட்டி kanvittacati, பெ.(n.) ஒட்டைச்சட்டி: broken pot. [கண் + விட்ட + சட்டி, கண்விடல் - துளைபடல். உடைதல்.]
கண்விட்டாடல்	கண்விட்டாடல் kanvittadal, தெ.பெ. (vbl.n) மாழை உருகும் போது ஒளிவிடல்; a term, denoting the state of complete fusion of metals etc; shining with brilliance as metals do when heated to a higher temparature after fusion (சா,அக.);. [கண் + விட்டு + ஆடல்.]
கண்விடு	கண்விடு1 kam-widu-, 18 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. விழித்துப்பார்த்தல்; to open the eyes. "கடவுண் மால்வரை கண்விடுத் தன்ன" (சிறுபாண். 205);. 2. கண்திற பார்க்க; see kandira, "கவ்வியற் நோக்கினாற் கண்விடுத்து" (சீவக. 180.);. க. கண்பிடு, கண்ணுபிடு. [கண் + விடு.] கண்விடு2 kan-vidu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஊசி முதலியவற்றின் காது ஒடிதல் (வின்.);; to break as the eye of a needle. 2. வெண்ணெய் திரளுதல், (வின்.);; to form, as butter while churning. 3. வெள்ளிமுதலியன உருகுதல் (யாழ். அக.);; to melt, as silver 4. துணையுண்டாதல்; to form, as opening. in an ulcer, புடைவை கண்விட்டுப் போயிற்று (உ.வ.);. [கண் + விடு.] கண்விடு3 kaavidu, 7 செ.குன்றாவி.(v.t.) அறுந்த
கண்விதிர்ப்பு	கண்விதிர்ப்பு kanvidippu, பெ.(n.) கண்நடுக்கம்; throb in the eyes; [கண் + விதிப்பு.]
கண்விடுதும்பு	கண்விடுதும்பு kam-vidu-timbu, பெ.(n.) தோற் கருவிவகை (சிலப். 3,27, உரை);; kind of drum. [கண் + விடு + தூம்பு.]
கண்விதுப்பழி-தல்	கண்விதுப்பழி-தல் kan-vituppali-, 2 செ.கு.வி.(v.i.) காணும் வேட்கை யால் வருந்துதல்; "கண் விழுதுபழிதல்" (குறள் அதி. 118);. [கண் + விதுப்பு + அழி. விதுப்பு = வேட்கை அழிதல் = வருந்துதல். கண்.]

கண்விதுப்பு	கண்விதுப்பு kan-vituppu, பெ.(n.) காணும் வேட்கைமிகுதல், கண்கள் காண்டற்கு விரைகை; (குறள். அதி.118);; longing of the eyes to see. [கண் + விதுப்பு. (வேட்கை);.]
கண்விழி	கண்விழி1 kan-vili-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கண் திறத்தல்; to open the eyes. 2. தூங்காதிருத்தல்; to keep awake, சிவராத் திரியில் கண்விழிக்க வேண்டும் (உ.வ.);. 3. உறக்கம் நீங்குதல்; to awake from sleep. "துயில்கண் விழித்தோன்றோளிற் கானான்" (சிலப். 16,195);. 4. தோன்றுதல்; to dawn, appear. "கதிர்க்கடவுள் கண்விழித்த காலை" (சீவக.1943);, 5. வாடினபயிர் மீண்டுஞ்செழித்தல்(வின்.);; to revive as withered plants after watering. தெ. கனுவிச்சு; து.கண்ணுபே புனி. [கண் + விழி.] கண்விழி2 kan-vili, பெ.(n.) 1. கண்மணி; pupil of the eye. 2. கண்; the eye. ம. கண்மிழி, தெ. கனுபாப [கண் + விழி.]
கண்விழிப்பு	கண்விழிப்பு kan-vilippu, பெ.(n.) 1. விழித்திருக்கை; wakefulness. "இந்த சிவனிராவுக்கு கண்விழிப்புண்டா? (உ.வ.); 2. எச்சரிக்கை; watchfulness, caution. [கண் + விழிப்பு.]
கண்விழுந்த சட்டி	கண்விழுந்த சட்டி1 kanvilundacatti, பெ.(n.) கண்சட்டி பார்க்க;see karcatti [கண் + விழுந்த + சட்டி.]
கண்விளக்கம்	கண்விளக்கம் kaavakkam, பெ.(n.) பார்வைத் தெளிவு; clearvision. [கண் + விளக்கம்.]
கண்விளி-த்தல்	கண்விளி-த்தல் kan-vili-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) அழைத்தல்; to summon, invite. "கூற்றுக் கண்விளிக்கும் குருதி வேட்கை"(மணி 1, 30.);; [கண் + விளி – கண்விளி = கண்ணாற் குறிப்பு காட்டி அழைத்தல் நாளடைவில் பொதுவாக அழைத்தற்குறிய சொல்லாயிற்று.]

கண்விளிம்பு	கண்விளிம்பு kan-vimbu, பெ.(n.) இமை (நாமதீப.);; eye-lid. [கண் + விளிம்பு.]
கண்விறகு	கண்விறகு kan-viragu, பெ.(n.) சிறுவிறகு (தஞ்சை);; twigs. [குள்(கள்); → கண் = சிறியது. கண் + விறகு. (முதல்தாய்மொழி128);.]
கண்வினை	கண்வினை kaavipai, பெ.(n.) நுண்கலைத் தொழில் நுட்பத் தொழில் ; artistic work மறுவ. கண்ணுத்தொழில், கண்ணுள் [கண் + வினை. கண். சிறிய, நுண்ணிய.]
கண்வினைஞன்	கண்வினைஞன் kaavipaian, பெ.(n.) கண் வினையாளன் பார்க்க;see kan-vinai-y-alarn [கண் + வினைஞன். குள் → கள் கண் = சிறிய, நுண்ணிய கண்வினை = நுட்பத்தொழில். தஞ்சைமாவட்டத்தார் சிறுவிறகைக் கண்விறகு என்பர். நுட்பமான செய்திறனை 'கண்ணுள் வினை' என்பர்.]
கண்வினையாளன்	கண்வினையாளன் kam-winai-y-alao, பெ.(n.) கம்மாளன் (வின்.);; Smith, artisan. [கண்வினை + ஆளன். கண்வினை = கண்ணுள்பணி, நுட்பத் தொழில்.]
கண்வெளி-த்தல்	கண்வெளி-த்தல் kan-veli-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) நோய் நீங்கிப்பார்வை தெளிவாதல் (வின்.);; to have the power of vision restored after disease. [கண் + வெளித்தல்.]
கண்வெறிப்பு	கண்வெறிப்பு kam-werppu, பெ.(n.) அச்சத்தாலோ, வியப்பினாலோ கண்மருளுதல் (சீவக.2397, உரை);; staring, as from fear or wonder. [கண் + வெறிப்பு.]
கண்வேக்காடு	கண்வேக்காடு kanvekkadu, பெ.(n.) கண்சூடு; inflammation of the eyes (சா,அக.);. [கண் + வேக்காடு.]
கண் வேற்றுமை	கண் வேற்றுமை kaaveruma, பெ.(n.) ஏழாம் வேற்றுமை; locative case [கண் + வேற்றுமை.] 'கண்' ஏழாம் வேற்றுமை உருபாகும். உருபின் பெயரால் வேற்றுமையைக் குறிப்பதை, "அவைதாம் பெயர் ஐ ஒடுகு இன் அது கண் விளி என்னும் ஈற்ற" என்னும் தொல்காப்பிய [தொல். சொல். 65] நூற்பாவால் அறியலாம். வீட்டின்கண், ஊரின் கண் என வருவனவெல்லாம் கண் வேற்றுமையாம்.

கண்வைத்தியசாலை	கண்வைத்தியசாலை kan-Vattiya-salai, பெ.(n.) கண்மருத்துவமனை பார்க்க; see kanmaruttuva maпai. [கன் + வ.வைத்தியம் + சாலை.]
கண்வைத்தியம்	கண்வைத்தியம் kan-Vattiyam, பெ.(n.) கண் மருத்துவம் பார்க்க;see kan-maruttuvam. ம. கண்ணுவைத்ய [கண் + வைத்தியம்.]
கண்வை	கண்வை1 kaavai-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. அருள் செய்தல்; to be benignant, gracious, kind. "கண் வைத்தமரரையோம்பிய கந்தன்" (தணிகைப்4. சீவரி 65);, 2. பார்த்தல்; to see: "திசையில் கண் வைக்குந் தொறும்"(கம்பரா. பிணி. 44);. 3. பெறுதற்கு ஆசை வைத்தல்; to look wishfully, to gaze upon amourously அவன் அதனிடத்துக் கண் வைத்திருக்கிறான் (உ..வ.);. க, பட கண்ணு பீ;, ம.கண்ணுவைக்குக. [கண் + வை.] கண்வை2 kaavai-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) கண்காணித்தல், நோட்டமிடுதல்: to keep an eye, watch. அவன் போக்குச்சரியில்லை, அவன் மேல் ஒரு கண்வை (உ.வ.);. தெ. கனிபெட்டு, கனுபெட்டு. [கண் + வை. காண் – கண்.]
கண-த்தல்	கண-த்தல் kana-, 4 செ.குன்றாவி.(v.i.) 1. கூடுதல்; to come together, 2. பொருந்துதல்; to agree, consent. 3. ஒத்தல்; to be similer; குரங்கு கணக்க ஒடுகிறான் (நெல்லை வழக்கு); [கள் → களம் (கூட்டம்); → கணம். கூட்டு = ஒப்புமை.] மடங்கல் கூட்டற எழுந்து எரி வெகுளியான் [கம்பரா. யுத்த.அதிகாய 1.] கெழுது என்பது ஒர் உவமையுருபு [தொல்.பொருள் 286 உரை] குழு – கெழு - கேழ் = ஒப்பு. "கேழே வரையு மில்லோன் [திருக்கோவை 269]. கொள்ளுதல் = ஒத்தல். "வண்டினம் யாழ் கொண்ட கொளை" [பரிபா. 11:125]. இனம் இனத்தோடே வெள்ளாடு தன்னோடே என்னும் முறைமை பற்றிக் கூடுதற்கருத்தில் ஒப்புமைக் கருத்தும் பிறந்தது [வேர்ச். கட். 140.].

கணக்கக்காணி	கணக்கக்காணி kamakka-k-kani, பெ.(n.) ஊர்க் கணக்கருக்கு விடும் மானிய நிலம் (S.I.I.I,78);; land granted as inam to village karmams. [கணக்கன் + காணி.]
கணக்கதிகாரம்	கணக்கதிகாரம் kamakkadgaram, பெ.(n) காரியார் இயற்றிய ஒரு கணக்குநூல்; a treatise onarithmetic by kāriyār. [கணக்கு + அதிகாரம்.]
கணக்கப்பண்டாரி	கணக்கப்பண்டாரி kamakkapandari, பெ.(n.) கணக்கிடும் கருவூல அதிகாரி; accountant. இவை கணக்கப்பண்டாரி வேளாண் குணபாலன் எழுத்து (S.I.IVol.14 Insc 74 S.No.5.);. [கணக்கு + பண்டாரி, பண்டாரம் -பண்டாரி. பண்டாரம் = வைப்பறை, கருவூலம்.]
கணக்கப்பிள்ளை	கணக்கப்பிள்ளை kamakka-p-pilai, பெ.(n.) கணக்குப் பிள்ளை பார்க்க; see kamakkup-p-iai. ம. கணக்கப்பிள்ள த. கணக்கப்பிள்ளை→E conocopoly. [கணக்கு + அ + பிள்ளை.]
கணக்கப்பேறு	கணக்கப்பேறு kanakka-p-peru, பெ.(n.) 1. கணக்கர் செலுத்து வரி; tax paid by kanakkar. 2. பொருளாகப் பெறும் வரி; a tax in kind (S.I.I.iv.195);. [கணக்கன் + பேறு → பெறு → பேறு.] வரியாகச் செலுத்தப்படுவது விளை பொருளான நெல்லாக இருந் தால் நெல்லாயம் கணக்கப்பேறு எனப்பட்டது.
கணக்கம்பாளையம்	கணக்கம்பாளையம் kanakkampāḷayam, பெ.(n.) கோவை மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Coimbatore district. [கணக்கன் + பாளையம் – கணக்கம் பாளையம்.]
கணக்கமேரை	கணக்கமேரை kamakka-merai, பெ.(n.) ஊர் கணக்கனுக்குச் சம்பளத்துக்கு ஈடாகக் கொடுக்கும் தவசம் (W.G.);; fee in grain, given to the village accountant. [கணக்கன் + மேரை.] கரணத்தானுக்குச் சம்பளம், ஒரு நாளைக்கு ஒரு நாழி நெல்லும், அதனோடு ஓராண்டிற்கு ஏழு கழஞ்சுபொன்னும் இருகூறையுமாகும்.அவனுக்குக் கொடுக்கப்படும் நெல் கணக்கமேரை எனப்படும் [பழ.தமி.ப.41].
கணக்கர்	கணக்கர் kamakkar, பெ.(n.) கணக்கன்1 பார்க்க;see kanakkan. [கணக்கு + அர்.]

கணக்கல்மேடு	கணக்கல்மேடு kamakkalmedu, பெ.(n.) விழுப்புரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Viluppuram district. [குண + கல் + மேடு – குணக்கல் மேடு → கணக்கல் மேடு → குணக்கல் = கீழ்க்கல்.]
கணக்கவரி	கணக்கவரி kankkavari, பெ.(n.) கணக்கனுக்காகக் கொடுக்கப்படும் பொருள்; tax levied for kanakkan; பாடகாவில் கண்காணி கணக்கவரி (S.I.I. Vol.1. insc.64, S.No.12-13);. [கணக்கன் – வரி.]
கணக்கழிவு	கணக்கழிவு kamakkalivu, பெ.(n.) முறைகேடு; injustice. "கையர்செயுங் கணக்கழிவு" (திருவையா. பு: சைவச்.9);. [கணக்கு + அழிவு. இங்கு கணக்கு என்னும் சொல் ஒழுங்குமுறைமை, நேர்மை எனப் பொருள்பட்டது.]
கணக்கன்	கணக்கன் kanakkan, பெ.(n.) 1. கணக்கெழுது வோன் (திருவாலவா.30,22);; accountant, bookkeeper 2.ஊர்கணக் கெழுதுவோன்; village accountant. 2. ஓர் இனம் (இலக்.வி.52, உரை);; a certain caste. 3. கணக்கில் வல்லன் (வின்.);; arithmetician, 4. அறிவியல், சமயம், கோட்பாடு ஆகியவற்றில் வல்லவன்; one who is well versed in the philosophy of religion, or any science. "சமயக் கணக்கர்" (மணி.27:2);, 5. அறிவன் (புதன்); கோள் (திவா.);; the planet Mercury 'கணக்கன் கணக்கு அறிவான்; தன் கணக்கைத் தானறியான்' (பழ.);. 7.ஆசிரியன்; teacher. ம. கணக்கன் [கள் → கள → கண → கணக்கன்.] கள்ளுதல் = கூடுதல், பொருந்துதல், ஒத்தல். கள்ள=போல. "கள்ளக் கடுப்ப ஆங்கவை எனாஅ" [தொல்.1232] கள் → கள → கண. கணத்தல் = கூடுதல், ஒத்தல். கள் → களம் = கூட்டம், அவை. களம் → கணம் = கூட்டம். கணவன் = மனைவியோடு கூடுபவன். கண → கணக்கு = கூட்டு, மொத்த அளவு. கணக்கு என்னுஞ்சொல், முதன்முதற் கூட்டற் கணக்கையே குறித்தது. 'அதற்குக் கணக்கில்லை, கணக்கு வழக்கில்லாமல், 'அது கணக்கன்று' என்பனவற்றில் கணக்கு என்பது அளவு அல்லது கூட்டு என்றே பொருள் படுதல் காண்க. கணக்க = போல. 'குரங்கு கணக்க ஓடுகிறான்' என்னும் உலக வழக்கை நோக்குக.அந்தக்கணக்கில் [கணக்காய்) = அதைப்போல. கணக்கு → கணக்கன் = கணக்குப் கணக்குத் தொழிற்குலத்தான் வடவர்காட்டும் என்னும் மூலம் இதற்குரி யதன்று
கணக்கன்காடு	கணக்கன்காடு kanakkan-kadu, பெ.(n.) புதுக் கோட்டை மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Pudukkottai district. [கணக்கன் + காடு. காடு = காடழித்துச் செய்த நிலம்.]
கணக்கன்குப்பம்	கணக்கன்குப்பம் kanakkad-kuppam, பெ.(n.) விழுப்புரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Viluppuram district. [கணக்கன் + குப்பம்.]

கணக்கன்கோடாலி	கணக்கன்கோடாலி kamakkan-kodali, பெ.(n.) கணக்கில் வல்லவன் (நாஞ்);; expertin accounts. [கணக்கன் + கோடாலி.]
கணக்காக்கு-தல்	கணக்காக்கு-தல் kamakkakku-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) கணக்குயோடு-தல் பார்க்க;see kanakkupödu. ம. கணக்காக்கு பட கணக்காக்கு [கணக்கு + ஆக்கு.]
கணக்காக	கணக்காக kanakkaga, கு,வி.எ.(adv.) 1. (கால); அளவில்; (time); together. பேருந்துக்கு மணிக் கணக்காகக் காத்திருந்தேன் (உ.வ);. 2. சரியான; exactly. கணக்காக ஒரு மணிக்குச் சாப்பிட்டு விடுவான் (உ.வ);. 3. (ஒன்றின்); தன்மையில் after the manner of, so, like. முனிவர் கணக்காக முடிவளர்க்கிறான் (உ.வ.);. மறுவ. கணக்காய் [கணக்கு + ஆக. ஆகு + அ(வி.எ.ஈறு);-ஆக.]
கணக்காய்	கணக்காய் kanakkay, கு.வி.எ.(adv) கணக்காக பார்க்க; see kanakkāga. [கணக்கு + ஆய்.]
கணக்காய்இரு	கணக்காய்இரு1 kanakkay-iru, 3 செ.கு.வி. (v.i.) திட்டமிட்டுச்செய்தல்; to be with calculative. கணக்காய் இருந்து கச்சிதமாய்ப்பிழை (உ.வ);. [கணக்கு + ஆய் + இரு.] கணக்காய்இரு2 kamakkay-iru, 3 செ.கு.வி.(v.i.) திட்டமிட்டுச்செய்தல்; to be with calculative. கணக்காய் இருந்து கச்சிதமாய்ப்பிழை (உ.வ);. [கணக்கு + ஆய் + இரு.]
கணக்காய்ச்சல்	கணக்காய்ச்சல் kana-k-kayccal, பெ.(n.) கணைச் சூடு பார்க்க; see kanai-c-cudu. [கணை + காய்ச்சல்.]

கணக்காய்வாளர்	கணக்காய்வாளர் kanakkayyalar, பெ.(n.) கணக்கைச் சரிபார்க்கும் அதிகாரி; auditor. [கணக்கு + ஆய்வாளர்.]
கணக்காயர்	கணக்காயர் kamakkayar, பெ.(n.) 1. பயிற்று விப்போர்; teachers, instructors. "கணக்காயர் பாடத்தாற் பெற்றதாம் பேதையோர் குத்திரம்" (நாலடி.314);. 2. கணக்கன் பார்க்க; see kamakkan;கணக்காயன் பார்க்க; see kamak-k-ayan, [கணக்கு + ஐயர். ஐயர் – ஆயர்.]
கணக்காயன்	கணக்காயன் kamakkayan, பெ.(n.) 1. ஆசிரியன்; teacher. 2. புலவர்; poet. [கணக்கு + ஐயன்(ஆயன்);. கணக்கு = தமிழ் நெடுங்கணக்கு(தமிழ் எழுத்துகள் 247);. கணக்காயன் = தமிழ் எழுத்து கற்பிக்கும் ஆசிரியன்.] ஆசிரியன்மார் பழங்காலத்தில் புலவராக இருந்தமையால் இச்சொல் புலவரையும் குறித்தது.
கணக்கான	கணக்கான kamakkana, பெ.எ.(adj.) குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கை கொண்ட; in the number of. நூற்றுக் கணக்கான பேர் அங்குக் குழுமியிருந்தனர் (உ.வ.);. [கணக்கு + ஆன.]
கணக்கிடு-தல்	கணக்கிடு-தல் kamakkidu-, 17 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. அளவிடுதல்; to measure. இவ்வறையின் நீளத்தைக் கணக்கிடு (உ.வ.);. 2. எண்ணுதல்; to reckon, to count. "அச்சிடப்படிவங்களைக் கணக்கிடு (உ.வ.);. 3. மதிப்பிடுதல்; to estimate. அவன் நடத்தையைக் கணக்கிட்டு உறவு கொள் (உ.வ.);. 4. கணக்குப்பார்த்தல்; calculate the accounts. நான் தரவேண்டியதைக் கணக்கிட்டுச் சொல் (உ.வ.);. [கணக்கு + இடு.]
கணக்கியல்	கணக்கியல் kamakkiyal, பெ.(n.) வணிகவியல் சார்ந்த கணக்குப்பாடம்; accountancy, [கணக்கு + இயல்.]

கணக்கில்லாமல்	கணக்கில்லாமல் kamakkilamal, பெ.எ.(adj.) அதிகப்படியான, மிகுதியான; immensely, exceedingly, very much. ம. கணக்கா; படட. கணக்கில்லாதெ. [கணக்கு + இல்லாமல்.]
கணக்கிலக்கை	கணக்கிலக்கை kamakkilakkai, பெ.(n.) வரிவகை; a tax (S.I.I. v136);. [கணக்கு + இலக்கை.]
கணக்கிலெடு-த்தல்	கணக்கிலெடு-த்தல் kanakkiledu-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) பொருட்டாகக்கொள்ளுதல், மனங் கொள்ளுதல்; to take into account, to consider. குடிகாரன் பேச்சைக் கணக்கிலெடுக் கலாமா? (உ.வ.);. ம. கணக்கிலெடுக்கு க., படட. கணக்குக எத்து. [கணக்கு + இல் + எடு.]
கணக்கீடு	கணக்கீடு kanakkidu, பெ.(n.) மதிப்பீடு; valuation equation. துயர்துடைப்பு நிதியை மாவட்ட வாரியாக கணக்கீடு செய்து வழங்கவும் (உ.வ.);. [கணக்கு + ஈடு.]
கணக்ககாட்டு-தல்	கணக்ககாட்டு-தல் kanakku-katu, 5 செ.கு.வி. (v,i.) கணக்கொப்புவித்தல்; to render account. [கணக்கு + காட்டு.]
கணக்குகாட்டு-தல்	கணக்குகாட்டு-தல் kanakku-c-cumattu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) கணக்கேற்றுதல் பார்க்க;see kanakkērruthal. [கணக்கு + சுமத்து.]
கணக்குச்சுருணை	கணக்குச்சுருணை kamakku-c-curunai, பெ.(n.) கணக்குச்சுருணை பார்க்க; roll or file of acounts on palmyra leaves, [கணக்கு + கருணை.]
கணக்குச்சுருள்	கணக்குச்சுருள் kanakku-c-curul, பெ.(n.) கணக்குச்சுருணை பார்க்க; see kamakku-c-curuṇai. [கணக்கு + சுருள்.]
கணக்குசொல்(லு)-தல்	கணக்குசொல்(லு)-தல் kanakku-cul-, 13 செ.கு.வி.(v.i.) கணக்கு விளத்தம் சொல்லுதல்; to give details of receipts and disbursements. ம. கணக்கு பரயுக. [கணக்கு + சொல்.]

கணக்குதீர்	கணக்குதீர்1 kanakku-tir-, 4 செ.கு.வி.(v.t.) 1. ஒருமனதாய் அறுதியிட்டு நீக்கி விடுதல்; to dismis totally. கணக்கைத்தீர்த்தல்; to settle account. அவனிடம் நேர்மையில்லை; கணக்கைத் தீர்த்துவிடு (உ.வ.);. 2. கொல்லுதல்; to slay, kill. எதிர்த்தவனைக் கணக்குத்தீர்த்துவிட்டான் (உ.வ.);. பட கணக்கிதீதெ [கணக்கு + தீர்.] கணக்குதீர்2 kanakku-tír-, 4 செ.கு.வி,(v.i.) 1. கணக்கு முடிதல்; to be closed, as an account. அந்தக் கடையிலிருந்த கணக்குதீர்ந்தது (உ.வ.);. 2. வழக்குமுடிதல்; to be made, as a settlement அவனுக்கும் எனக்கும் இருந்த கணக்கு தீர்ந்தது (உ.வ);. ம. கணக்குதீர்க்குக; பட. கணக்கதிருக. [கணக்கு + தீர்.]
கணக்குப்படி	கணக்குப்படி kanakku-p-padi, வி.எ.(adv.) வரையறுக்கப்பட்டாங்கு; prescribed limit or formula [கணக்கு + படி.]
கணக்குப் பதிவியல்	கணக்குப் பதிவியல் kanakku-p-padiyal, பெ.(n.) கணக்கியல் பார்க்க;see kamakkiyal. [கணக்கு + பதிவு + இயல்.]
கணக்குபார்	கணக்குபார்1 kamakku-par-, 4 செ.குன்றாவி (v.i.) 1. எண்ணிக்கணக்கிடுதல்; to reckon, calculate. கணக்குப் பார்த்து வை, நாளை பணம் தருகிறேன் (உ.வ.);. 2. கருதுதல்; to conside to think. எதையும் கணக்குப் பார்த்துச் செயற்படு (உ.வ.);. ம. கணக்காக்குக; பட.கணக்குநோடு. [கணக்கு + பார்).]
கணக்குப்பார்	கணக்குப்பார்2 karakkuppar, 4 செகுன்றாவி .(v.t.) கணக்கு சரிபார்த்தல்; to audit, accounts. [கணக்கு + பார்.]

கணக்குப்பிள்ளை	கணக்குப்பிள்ளை kamakku-p-pilai, பெ.(n.) 1. ஊர்க்கணக்கு எழுதுபவர்; village karmam. 2. காசாளர்; cashier. 3. நிறுவனக்கணக்கர்; bursar. 4. எழுத்தர்; writer. 5. முகவர்; agent. 6. கப்பல் எழுத்தர்; shipping clerk. 7. பணம் தண்டுநர்; bill collector. 8. திண்ணைப்பள்ளி ஆசிரியர்; village teacher. [கணக்கு + பிள்ளை.] கணக்கு, கணக்கன் என்பனவே சாலும். பிள்ளை என்பது இடைக்காலச் சேர்ப்பு. அரண்மனைக் கணக்கெழுதுபவனுக்குத் திருமுகக் கணக்கு என்றும்பெயர் [பழந்தமிழாட்சி.30].
கணக்குப்பிள்ளை வலசை	கணக்குப்பிள்ளை வலசை kamakku-p-pillai valasai, பெ.(n.) நெல்லை மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Thirunelvelidistrict. [கணக்கு + பிள்ளை + வலசை – கணக்குப்பிள்ளை வலசை.]
கணக்குபூட்டு-தல்	கணக்குபூட்டு-தல் kamakkupplittu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) கணக்கைப் பேரேட்டுக்குக் கொண்டு வருதல் (இ.வ.);; to post up accounts into the ledger. மறுவ. கணக்குச் சுமத்துதல், கணக்கேற்றுதல். [கணக்கு + பூட்டுதல்.]
கணக்குப்போடு-தல்	கணக்குப்போடு-தல் kanakkuppōdu, செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. எண்ணுதல், கருதுதல்; to consider, think. 2. கணக்குக் கூட்டுதல்; to estimate, enumerate, regard. க. கணகிக; ம.கணக்காக்குக; படG. கணக்காக்கு. [கணக்கு + போடு.]
கணக்குமானியம்	கணக்குமானியம் kanakku-māniyam, பெ.(n.) கணக்கனுக்குக் கொடுக்கும் இறையிலி நிலம்; land granted rent-free to the village accountant for his Services, a service in am. [கணக்கு + மானியம்.]
கணக்குருவம்	கணக்குருவம் kamakkuruvam. பெ.(n.) அறுதியிட்ட கணக்குக் குறிப்பு (w.g.);; written memorandum of an adjusted account. [கணக்கு + உருவம்.]

கணக்குவழக்கு	கணக்குவழக்கு kanakku-valakku, பெ.(n.) 1. முறைமை; justice, order, regulation. " அடியேன் கண்கொள்வதே கணக்குவழக்காகில்" (தேவா.1110,4); 2. அளவு; limit, bound. "கணக்கு வழக்கைக் கடந்தவடி" (தேவா.969,3); 3. பணி; accounts, pecuniaryaffairs. அவனுடைய கணக்குவழக்கு எப்படி இருக்கிறது? (உ.வ);. 4. கொடுக்கல் வாங்கல்; money dealings. எனக்கும் அவனுக்கும் கணக்கு வழக்குண்டு (உ.வ);.
கணக்கு வாய் பாடு	கணக்கு வாய் பாடு kamakku-vay-padu-, பெ.(n.) orthematical table. [கணக்கு + வாய் பாடு.]
கணக்குவாரியம்	கணக்குவாரியம் kanakku-vāriyam, பெ.(n.) ஊரவையின் வரவு செலவுகளை மேற்பார்க்கும் குழு; supervising board on income and expenditure. "காவிரிப்பாக்கமாகிய அவநிநாராயண சதுர்வேதி மங்கலத்துள் இவ்வாட்டை ஸம்வத்சரவாரிய பெருமக்களும், கணக்கு வாரியப் பெருமக்களும் உள்ளிட்ட மஹாசபை" (தெ.கல்.தொ.3.3:கல்.156); [கணக்கு + வாரியம்.]
கணக்குவிடு	கணக்குவிடு1 kanakku-vidu, 18 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. எண்ணிக்கைத் தவறுதல்; to miss a link in counting. 2. தொடர்பற்றுப்போதல்; to cut as a relationship. [கணக்கு + விடு.] கணக்குவிடு2 kanakkuvidu-, செ.கு.வி. (v.t.) கதைவிடுதல்; to concoct, fabricate.(யாழ்ப்); [கணக்கு + விடு.]
கணக்குவை-த்தல்	கணக்குவை-த்தல் kamakkuval, 4 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. கணக்கிடுதல் பார்க்க; see kanakkidu. 2. கடன் கணக்கு வைத்துக் கொள்ளுதல்; have a Credit account. [கணக்கு + வை.]
கணக்கெடு-த்தல்	கணக்கெடு-த்தல் kanakkedu, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. எண்ணுதல்; to count. மந்தையிலுள்ள மாடுகளை கணக்கெடுத்துவா (உ.வ);. 2. மக்கள் தொகை கணக்கெடுத்தல்; to enumerate. வாக்காளர் பட்டியல் கணக்கெடுத்தல் பணி முடிந்த பின்னார்த் தேர்தல் நடத்தப்படும் (உ.வ);. [கணக்கு + எடு.]

கணக்கெடுப்பவர்	கணக்கெடுப்பவர் kanakkepuppavar, பெ.(n.) மக்கள்தொகை போன்ற கணக்குகளைத் தொகுப்பவர் ; enumerator. [கணக்கு + எடுப்பவர்).]
கணக்கெடுப்பு	கணக்கெடுப்பு kanakkeduppu, தொ.பெ.(vbl.n.) மக்கள் தொகை முதலியவற்றை கணக்கிடுதல்; enumeration. வாக்காளர் பட்டியல் கணக்கெடுப்பு நிறைவடைந்து விட்டது (உ.வ.);. [கணக்கு + எடுப்பு.]
கணக்கேற்று-தல்	கணக்கேற்று-தல் kanakkerru-, 4 செ.கு.வி.(v.t.) 1. கணக்குப்பதிதல்; to charge into an account. நாள்தோறும் வரவு செலவினைக் கணக்கேற்று (உ.வ);. [கணக்கு + ஏற்று.]
கணக்கொதுக்கு-தல்	கணக்கொதுக்கு-தல் kanakoukku-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. கணக்குத்தீர்த்தல்; to settle an account. 2. கெடுத்தல்; to ruin, reduce to poverty. [கணக்கு + ஒதுக்கு.]
கணக்கொப்பி - த்தல்	கணக்கொப்பி -த்தல் kanakkopoi-, 4 செ.குன்றாவி(v.t.) கணக்கொப்புவி பார்க்க;see kanakoppuvi-. [கணக்கு + ஒப்பி.]
கணக்கொப்பிவி - த்தல்	கணக்கொப்பிவி - த்தல் kanakkoppuvi-, 4 பி.வி. (caus.) கணக்குகளைப் பிறர் ஒப்புக் கொள்ள வழங்குதல்; to render account. [கணக்கு + ஒப்பு + வி. 'வி' பி.வி.ஈறு.]
கணச்கோலை	கணச்கோலை Kanakkolai, பெ.(n.) 1. கணக் கெழுதப் பெற்ற ஏடு; palmyra leaf on which accounts are written. 2. கணக்கெழுதற்கேற்ற ஓலை (வின்.);; indented palmyra leaves useful for writing accounts. ம. கனக்கோல [கணக்கு + ஒலை.]
கணகண	கணகண1 kanakara-, 4.செ.கு.வி.(v.i.) ஒளித்தல்; to sound, rattle, jingle, tinkle. "மேரு திருக்குளம்பிற் கணகணப்ப" (திவ்.பெரியதி);. [கண + கன (இரட்டைக்கிளவி);.] க. கணகணக, கணக;, து. தணிலு, கணங்நு; தெ. கணகண; படா. தணானு (உரையாடு);. Pall; genta. Turk.chan.
கணகன	கணகன2 kana-kana-, 4.செ.கு.வி.(v.i.) உடம்பு சூடுறதல்; to be hot as of the body. காலையிலிருந்து உடம்பு கணகணக்கிறது (உ.வ.);. [குண் → கண் → கண. கணகண-த்தல் (வேக.187);.]

கணகணப்பு	கணகணப்பு kana-kanappu, பெ.(n.) இயல்பிற்கு மீறிய உடற்காங்கை; temperature of the body slightly more than normal. காய்ச்சலால் உடல் கணகணப்பாக இருக்கிறது (உ.வ.);. க. கணகணி; Mar. kanakana [கண + கணப்பு.] ஒலிக்குறிப்பின் அடியாகப் பிறந்த பெயர்ச்சொல்.]
கணகனெனல்	கணகனெனல் kana-kan-epal, பெ.(n.) 1. ஒலிக் குறிப்பு; thintinnabulati on. "உடைமணி கணகனென" (திவ். பெரியாழ்.1,7,7);. 2. மிக்கெரிதற் குறிப்பு; burning fiercely, as fire with a hollow roar. 3. உடம்பு சூட்டுக் குறிப்பு; feeling feverish. [கண + கண + எனல். கணகண - ஒலிக்குறிப்பு இரட்டைக் கிளவி.]
கணகம்	கணகம் kanagam, பெ.(n.) 27 தேர் யானைகளும், 81 குதிரைகளும், 135 காலாட்களுமுள்ள படைப்பிரிவு (பிங்.);; division of an army consisting of 27 chariots and elephants, 81 horses and 135 footmen. [கணம்.கணக.கணம் = கூட்டம்.திரள். (வே.க.135.]
கணகன்	கணகன் kanagan, பெ.(n.) 1. கணக்கன்; accountant இவ்வூர்க் கணகன் பஞ்சநதி குமணன் (S.I.I.iii.88);. 2. கணியன்; astrologer. ம. கணக்கன் [கணக்கன் – கணகன்.]
கணகாட்டு	கணகாட்டு kana-kattu, பெ.(n.) தொல்லை; trouble (ம. அக);. [கணகம் + ஆட்டு – கணகாட்டு = போராட்டம். தொல்லை.]
கணங்கம்	கணங்கம் kanaigam, பெ.(n.) சுண்ணாம்பு; lime. [கணம் – கணங்கம்.]
கணச்சூடு	கணச்சூடு kanaccudu, பெ.(n.) கணைச்சூடு பார்க்க; see kanaiccūdu. [கணைச்சூடு – கணச்சூடு.]

கனட்டி	கனட்டி kanatti, பெ.(n.) குறிப்பிட்ட அளவுடைய வயல் (ம.அக);; wet land, field. [கள் – களத்தி – கணட்பு.]
கணத்தார்	கணத்தார் kamatar, பெ.(n.) ஊரவை மேலாளர்கள் (S.M.P.T.J.569);; managers of village affairs. ம. கணத்தார். [கணம் + அத்து + ஆர்.அத்து – சாரியை. ஆர்(ப.பா.ஈறு);.]
கணத்தாளி	கணத்தாளி kanatāli, பெ.(n.) கூந்தற்பனை; talipot-palm. [கணம் + தாளி. தாளி =பனை.]
கணத்தி	கணத்தி kanati, பெ.(n.) 1. ஒருவகை வைப்பரிதாரம். (மூ.அ..);; a kind prepared arsenic. 2. வெங்கடம்; small Indian oak, 3. கணைச்சூட் டைத் தணிக்கும் மருந்து; medicine which decsreases the heat of the body. [கண + கணத்தி.]
கணதரன்	கணதரன் kana-daran, பெ.(n.) அருகன்; Arhat, "கணதர ரேறுசெந் தாமரைகாண்" (திருநூற்:59); [கணம் + தரன். கணம் = கூட்டம். குழு.]
கணந்துள்	கணந்துள் kanandul, பெ.(n.) கூட்டமாக வாழும் பறவை; a kind of bird. "இருங்கோட் டஞ்சிறை நெடுக்காற் கணந்துள்"(குறுந் 350);. [கணம் – கணந்துள் (வே.க.135);.]
கணநாதநாயனார்	கணநாதநாயனார் kana-nada-nayanar, பெ.(n.) அறுபத்து மூன்று நாயன்மாருள் ஒருவர்.(பெரியபு);; one among the 63 canonized Saiva saints. [கணம் + நாதன் + நாயனார்.]
கணநாதன்	கணநாதன் kana-nadan, பெ.(n.) 1. சிவகணத் தலைவன்; chief of Siva's hosts. நடந்தெதிர்ந்த கணநாதரை யெல்லாம் (கந்தபு.தாரக.123); 2. பிள்ளையார்; ganesa, 3. கணநாத நாயனார் பார்க்க; see kananadamayanar. "கடற்காழிக் கணநாத னடியார்க்கு மடியேன்" (தேவா.737,6);. [கணம் + நாதன்.]

கணப்படுப்பு	கணப்படுப்பு kana-p-papuppu, பெ.(n.) கரியடுப்பு; coal oven. மறுவ, குமுட்டி,கரியடுப்பு. [கணப்பு + அடுப்பு.]
கணப்பறை	கணப்பறை1 kana-p-arai, பெ.(n.) வெப்ப அறை: hot room. [கணப்பு + அறை.] கணப்பறை2 kana-p-parari, பெ.(n.) தோற்கருவி வகை; a kind of drum (சிலப்.3,27 உரை);. "திமிலை குடமுழாத்தக்கை கணப்பறை" ம.கணப்பற. [கணை + பறை.]
கணப்பாண்டு	கணப்பாண்டு1 kanappandu, பெ.(n.) குழந்தைகட்கு ஏற்படும் ஒருவகை குருதி சோகை; a childrens deseases as of anaemila. [கணை + பாண்டு. கணை =குழந்தைநோய்.] கணப்பாண்டு2 kana-p-pandu, பெ.(n.) 1. குளிர் காயுங்கனல்; fire kindled give warmth to one feels cold. குளிர் அதிகமாக இருப்பதால் கணப்படுப்புப் போடு (உ.வ.);. 2. கணப்புச்சட்டி பார்க்க; see kanappu-c-catti. [கணப்பு + பாண்டு.]
கணப்பு	கணப்பு2 kanappu, பெ.(n) உடற்காங்கை, கணகணப்பு, சூடு (யாழ்.அக.);; warmth [கள் – கள - கண. கணப்பு(செல்வி78.சிலை242.]
கணப்பு காட்டு-தல்	கணப்பு காட்டு-தல் kanappu-k-katu, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) சூடுண்டாக்குதல்; to heat, to make hot. [கணப்பு + காட்டு.]

கணப்புச்சட்டி	கணப்புச்சட்டி kanappu-c-catti, பெ.(n.) 1. நெருப்புச் சட்டி; fire-pot. 2. குளிர்காய்தற்குரிய தீப்பெய் கலம்; fire kindled earthen vessel. In which fire is kept to provide heat against cold weather. மறுவ. கும்பிடுசட்டி [கணப்பு + சட்டி.] குள் → குண் → குண்பு → கும்பு. ஓ.நோ. சண்பு → சம்பு, கொண்பு → கொம்பு. கும்புதல் = சமைக்கும் உணவு தீய்ந்து போதல், கும்பல் = கும்பல் நாற்றம். கும்பி வீசுகிறது என்னும் வழக்கை நோக்குக. கும்பு → கும்பி = -தழல், 2. சுடுசாம்பல் எரி நரகம் "கும்பி கும்மு நரகர்கள்" [திவ். திருவாசம். 3; 7:8] வடமொழியிலுள்ள கும்பீ என்னுஞ்சொல், கும்பத்தையன்றி நரகத்தைக் குறிக்காது. ஆதலால் கலத்திற் சமைத்தல் அல்லது கலத்தைச்சுடுதல் என்று பொருள் படும் 'கும்பீபாக' என்ற தொடர்ச்சொல்லை கும்பி [நரகம்] என்னும் சொற்கு மூலமாகச் செ.அக. காட்டியிருப்பது தவறு.தீயோர்க்குத் தீயுழி (நரகம்);. கலஞ்சுடுகள்ளையும் சுடுகலமும்போன்றிருக்கிறதாம்! கும்பியிடுசட்டி = கும்பிடுசட்டி 1. கணப்புச் சட்டி 2. தட்டார் நெருப்புச் சட்டி, தெ. கும்பட்டி, க. கும்பட்டெ. கணப்பு = 1. எரிதல், 2. சுடுதல். கணகணவென்று எரிகிறது என்பது உலக வழக்கு கண கணப்பு = குளிர்காயும் தீ. கணைப்புசட்டி = குளிர் காயும் நெருப்புச் சட்டி (வே.க.186-187);.
கணப்புல்	கணப்புல் kanappu, பெ.(n.) ஒருவகைப்புல்; a kind of grass. [கண + புல். கண = திரட்சி.]
கணப்பூண்டு	கணப்பூண்டு kana-p-pundu, பெ.(n.) மருந்துச் செடிவகை.(பதார்த்த.550.);; a medicinal plant. மறுவ. சின்னம்மான் பச்சரிசி ம. கணப்பூடு, கணப்பூட்டு. [கணம் + புல்] கனச்சூட்டைத் தணிக்கும் தன்மைடையது.
கணப்பெருமக்கள்	கணப்பெருமக்கள் kana-p-peru-makkal, பெ.(n.) பழங்கால ஊரவை மேலாளர்கள்: managers ofvillageaffairs in ancient times. "அரசாணைப்படி ஊரை ஆள்வதற்கு ஊர்மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அவையினர், கணப்பெருமக்கள்" (பழ.தமி.31);. மறுவ வாரியப்பெருமக்கள், கணவாரியப்பெருமக்கள். [கணம் + பெருமக்கள்.]
கணப்பொருத்தம்	கணப்பொருத்தம் kana-p-poruttam, பெ.(n.) 1. செய்யுள் முதன்மொழிப் பொருத்த வகைகளுள் ஒன்று; rule of propriety which lays down that the first word in a poem shall be one of nir-k-kanam, one of the ten ceyyunmutan-moli-p-poruttam. (வெண்பாப். முதன்.20.); 2. திருமணப் பொருத்தங் களுள் ஒன்று.(சோதிட. சிந். 195);; (Astrol); correspondence between the horoscopes of the prospective bride and bride-groom in respect of the three kanams, viz, dēva-kanam, irāṭcatakanam, mânta-kanam, one of ten kaliyâna-pporuttam. [கணம் + பொருத்தம்.]

கணப்பொழுது	கணப்பொழுது kana-p-poludi, பெ.(n.) நொடிப் பொழுது; instant, moment of time. கணப்பொழுதில் கடைக்குச் சென்று வா (உ.வ.);. [கணம் + பொழுது. கணம் = நொடி.]
கணபங்கம்	கணபங்கம் kana-pangam, பெ.(n.) கனஅழிவு பார்க்க;see kanaalivu, "புத்தி கணபங்கமெனப் புத்திகெட்டபுத்தனுரை" (சிவப்.பிரபந்.சிவஞா. நெஞ்சு 210.); [கணம் + பங்கம். skt.banga→பங்கம்.]
கணபங்கவாதி	கணபங்கவாதி kana-panga-vati, பெ.(n) 1. உலகம் நொடிதோறும் தோன்றியழியும் என்று வழக்கிடு பவடன; (சி.போ.பா.அவை.);; one who asserts that the universe incessantly appearing every instant and is also is rapidly dissolving. கண அழிவாளி பார்க்க; see kanaalvali. [கணம் + பங்கம் + வாதி. Skt. bangavadi→த.பங்க.
கணபதி	கணபதி kana-padi, பெ.(n.) 1. பிள்ளையார் "கச்சியின் விகடசக்ரக்கணபதிக்கு" (கந்தபு:காப்பு);; Ganesa, who is the chief of Siva's hosts. 2. நூற் றெட்டு சிற்றிலக்கியங்களுள் ஒன்று name of a citrilakiyam. [கணம் + பதி.]
கண்பர்	கண்பர் kanabar, பெ.(n.) சிவகணத் தலைவர்; chief attendant, as guardians of their hosts. "கணபர்கள் வானோரொடு"(கோயிற்பு:திருவிழா.47);. [கணம் + அர் = கணமர் – கணபர்.]
கணபிச்சை	கணபிச்சை kana-piccai, பெ.(n.) இல்வாழ்வோன் எடுக்கும் அரிசிப்பிச்சை (சைவச.பொது.257,உரை); rice gleaned by an householder, as alms from door to door. [கணம் = சிறிது, சிறிதுநேரம் இரப்பவன்.]

கணம்	கணம்1 kanam, பெ.(n.) 1. திரட்சி; sphericity; globularity. "கணங்குழை நல்லவர்" (கலித்..71.19);. 2. வட்டம்; circle. [கள் – களம் - கணம். கணம் – கூட்டம்.] பல பொருள்கள் ஒன்றாகச் சேரின் திரட்சியுண்டாகு மாதலால், கூடுதற் கருத்தில் திரட்சிக் கருத்து தோன்றும். குள் → களம்பு = விலங்குகளின் திரண்ட காலுகிர். குழு → குழை = திரண்ட காதணி குழு → கழு → கழுகு = பெரும்பறவை குல் → குண்டு → கண்டு = கட்டி, நூற்றிரளை. கண்டு → கண்டம் = பெரிய துண்டு. கணைக்கால் = திரண்ட கெண்டைக்கால். கணை = திரண்டபிடி. கணையம் = திரண்ட எழு. குறடு = திண்ணை. குண்டை (காளை); குண்டாந்தடி, குண்டடியன் (ஆண்சிவிங்கி);, குண்டுக்கழுதை என் பனவும் திரட்சி பற்றியனவே [வே.க. பக். 143]. கணம்2 kanam, பெ.(n.) 1. மக்கட்கூட்டம்; group of people. 2. பொருட்தொகுதி; collection of articles. 3. இனவகுப்பு: class. 4. இனமரபுக்குழு tribe. 5. திணைமரபு, தனிக்குழு
கணம்புல்	கணம்புல் kanampul பெ.(n.) கணைப்புல் பார்க்க; see karappul. "ஆயமுயற்சியிலரிந்த கணம்புல்லுக் கொடுவந்து"(பெரியபு:கணம்புல்.5);. ம. கணப்புல்லு. [கணைப்புல் → கணம்புல்.]
கணம்புல்ல நாயனார்	கணம்புல்ல நாயனார் kanam-pulla-nayanar, பெ.(n.) அறுபத்துமூன்று நாயன்மாருள் ஒருவர்;; a canonized saiva saint one of 63. "கலை நிலவாரடி பரவும் கணம் புல்லர்"(பெரியபு.திருத்தொண்டர்-51);. [கணம்புல்லர் + நாயனார் → அர் - ஆண்பாலீறு இவர் கணம் புல்லைக் கொண்டு விளக்கெரித்து வீடுபேறடைந்ததாகத் திருத்தொண்டர் மாக்கதை கூறும்.]
கணமாந்தம்	கணமாந்தம் kana-mandam, பெ.(n.) காய்ச்சலோடு கூடிய மாந்தநோய்(வின்.);; one of eight mantam arising out of fever and disordered bowels. [கணம் + மாந்தம்.]
கண மூலம்	கண மூலம்1 kanamulam. பெ.(n.) சூட்டினால் உண்டாகும் மூலநோய்; piles. [கணை – கணம் + மூலம், கணை = சூடு.]
கணமூலம்	கணமூலம்2 kanamūlam, பெ.(n.) திப்பிலி வேர்; root of long pepper. [கணம்5 + மூலம். மூலம் = வேர்.]

கணமூலி	கணமூலி Kanamūli, பெ.(n.) திப்பிலி; long pepper. [கணமூலம் – கணமூலி.]
கணமொழி	கணமொழி kana-moli, பெ.(n.) கூட்டத்தாரைக் குறிக்கும் சொல் (பேரகத்.139);; word denoting a group. [கணம் + மொழி. முழு → மொழு → மொழி = கூட்டத்தார். கணம் = வாரியம்.]
கணவம்	கணவம் kanavam. பெ.(n.) அரசமரம்; pipal tree. "சாகை கணிறையனைக் கணவம்." (அரிசமயபரமபத.2); ம. கணவம் [கணம் = கணவம். கணம் = திரட்சி.]
கணவர்	கணவர்1 kanavar, பெ.(n.) கூட்டத்தார்;; members of a group or assemblage. "பூதகணவர்" (கந்தபு:திருக்கயி.8);. [கணம் – கணவர். 'அர்' பன்மையீறு.] கணவர்2 Kanavar, பெ.(n) கணவன் பார்க்க; see kanavan. [கணவன் – கணவர். அர் – உயர்வுப்பன்மை ஈறு.]
கணவலர்	கணவலர் kana-valar, பெ.(n.) அலரி;; sweet oleander. "கள்ளார்துழாயுங்கணவலரும்" (திவ்.பெரியதி.11.7.6); க. கணகலு [கணம் + அலர். கணம் = கொத்து. கணவலர் – கொத்தானமலர்.]

கணவன்	கணவன்1 kanavan, பெ.(n.) மண உறவால் ஒருத்தி யுடன் வாழும் உரிமை பெற்றவன்; a manjoined to a woman by marriage, husband. "எங்கணவ ரெந்தோண் மேற் சேர்ந்தெழினும்."(நாலடி. 385); மறுவ. கொழுநன், கொள்நன், கட்டினவன்.கண்டன், வீட்டுக்காரன், கேள்வன், மணவாளன். உரிமையோன். துணைவன், அகமுடையான், கொண்கன். ம. கணவன்; க; படட. கண்ட; கோத. கண்ட் (ஆண்); குட. கண்டெ (ஆண்); து. கண்டுசு, கண்டணி, கண்டண்யெ, தெ. கண்டு (வீரம், விலங்குகளின் ஆண்);. [கள்தல் = கூடுதல், பொருந்துதல், ஒத்தல். கள் → கள → கண. கணத்தல் = கூடுதல், ஒத்தல். கள் → களம் = கூட்டம், அவை. களம் → கணம் = கூட்டம். கணம் → கணவன் = மனைவியொடு கூடுபவன்(வ. வர. 166);.] கணவன்2 kanavan, பெ.(n) தலைவன், அதியன் (யாழ்.அக);; leader, chief. [கணம் (கூட்டம்); + அன் - கணவன் - கூட்டத்தின் தலைவன்.] கணவன்3 kanavan, பெ.(n.) ஒருவகை இதளியச் செய் நஞ்சு (சூத பாடாணம்);; a kind of mercurial poison. (சா. அக); [கள் – கண் + கணம் + அன் - கணவன் (கூட்டி செய்யப்பட்டது);.]
கணவாட்டி	கணவாட்டி Kanavatti, பெ.(n.) கணவாள இனப்பெண் (நன்.276, மயிலை);; woman of the kanavalam Caste. [கணவாள் + த் + இ – கணவாட்டி.]
கணவாய்	கணவாய்1 kanavay, பெ.(n.) இரண்டு மலை களுக்கிடையேயுள்ள பிளவு.(பிங்.);; defile between hills, mountain pass, ravine ghat. தென்மேற்குப் பருவக்காற்று பாலக்காட்டுக் கணவாய் வழியாக வருவதால் கோவை குளிர்ச்சியாயிருக்கிறது (உ.வ.);. ம. கணவா; க. கணவெ. கணிவெ. கணமெ.கணுவெ: குட. கணுவென்(சமவெளிப்பகுதி);; தெ. கனும, கனம; து. கணிமெ. [கணம் + வாய் = கணவாய். இருமலைகள் கூடும் இடத்திலுள்ள வழி.] கணவாய்2 kanavay, பெ.(n.) தொல்லையுறுங்கால் கருப்பு நீர்மத்தை வெளிப்படுத்தும் சிப்பிவகை (யாழ்ப்);; cuttlefish, which sheds black liguid when it comes under hardship. ம_கணவ க_கணப. [கணவாய் = மலைகளின் இடைவழி, பாறையிடுக்கு, கடற்பாறை இடுக்கில் வாழும் இயல்பால் இஃது கணவாய் எனப்பட்டது.]
கணவாய்ச் சுறா	கணவாய்ச் சுறா kanavay-c-cura, பெ.(n.) சுறாமீன் வகை (நெல்லை.மீனவ.);; a kind of shark fish. [கணவாய் = நீண்ட்வாய். கணவாய் + சுறா.]

கணவாய்ப்பாறை	கணவாய்ப்பாறை kanavay-p-parai, பெ.(n.) கணவாய் மீன் மேயு மொருபாறை (தஞ்சை.மீனவ.);; a kind of rock where the cuttlefish graze. [கணவாய் + பாறை.]
கணவாய்ப்பூச்சிக் கூடு	கணவாய்ப்பூச்சிக்கூடு kanavay-p-pacci-kodu, பெ.(n.) ஒருவகைச் சிப்பி; a cephalopod (சா.அக);. [கணவாய் + பூச்சி + கூடு.]
கணவாய்மை	கணவாய்மை Kanavayma, பெ.(n.) ஒருவகைச் சிப்பியின் கருநீர்(வின்.);; black liquid found in the shell of a cuttlefish, sometimes used for ink. [கணவாய் + மை. மை = கருமை கருநீர்.]
கணவாய்விளக்கு	கணவாய்விளக்கு kanavay-vilakku, பெ.(n.) கடல் விளக்கு; sea lamp. [கணவாய் + விளக்கு.]
கணவாரியப்பெரு மக்கள்	கணவாரியப்பெருமக்கள் kana-yariya-p-perumakkal, பெ.(n.) கணப்பெருமக்கள் பார்க்க; see kara-p-perumakkal ". கோயிற் கணவாரியப் பெருமக்களோமே ..."(S.I.I.Vol.13. Insc.274. Sn.17.);. [கணவாரியம் + பெருமக்கள்.]
கணவாளம்	கணவாளம் kanavalam, பெ.(n.) ஒரு பழைய குலம்; an ancient caste. "கணவாள குலத்தின் செட்டிப் பிள்ளையப்பன் (பெருந்தொ.1349.);. [கணம்(கூட்டம்.); + ஆளம் கணம் = கூட்டம், ஒற்றுமை ஆளம் -ஆளுந்தன்மை கணவாளம் = கூடிவாழும் ஒற்றுமையைப் பேணிக்காக்கும் கூட்டத்தார்.]
கணவாளன்	கணவாளன் kanvalan, பெ.(n.) கணவாள இனத்தான் (இலக்.வி.52,உரை);; man of the kanavalam Caste. [கணவாளள் + அன்.]
கணவி	கணவி kanavi, பெ.(n.) மனைவி; wife. கணவன்(ஆ.பா.); - கணவி(பெ.பா);. 'இ'.பெ.பா.ஈறு (கோவலன்கர்ணகதை.); [கணம் = கூட்டம், குழு கணம் → கணவி (குடும்பத்தலைவி);.]
கணவிரம்	கணவிரம் kanaviam, பெ.(n.) கணவீரம் பார்க்க; see kanaviram. "கணவீரமாலை"(மணிமே. 3,104.);. [கணம் + விரி – கணவிதி.]

கணவிரி	கணவிரி kanaviri, பெ.(n.) கணவிரம் பார்க்க; see karaviam, "கணவிரிமாலையிற்கட்டிய திரள்புயன்"(மணிமேமலர்வன.104); [கணம் = கொத்து. கணம் + விரி. கணவிரி கொத்தாக விரியும் தன்மையது.]
கணவிருமல்	கணவிருமல் kana-v-irumal, பெ.(n.) கணநோயினால் ஏற்படும் இருமல்; cough owing to. [கணம் + இருமல்.]
கணவீரம்	கணவீரம் kanaviram, பெ.(n.) செவ்வலரி; red ole-ander. "பெருந்தண் கணவீர நறுந்தண் மாலை" (திருமுரு.236.);. ம. கணவீர; தெ. கன்னெரு, கன்னெரு, கென்னேரு, கெண்டெனெ; Mar. kanera, Skt.karavira, H.kanera, Pktikane, kanvira. [கணம் + விரி- - கணவிரி . கணவீரம்.] மணமிகுந்த இச்செடியின் வேர் நச்சுத்தன்மை வாய்ந்தது. இதன் இலையை இலக்கியத்தில் ஈட்டிக்கு ஒப்புமைப்படுத்துவர்.
கணவுமூலி	கணவுமூலி kanavumuli, பெ.(n.) நச்சுமூங்கில்; poisionous bamboo. [கணவு + மூலி.]
கணவெட்டை	கணவெட்டை kanavetai, பெ.(n.) வெப்பநோய்வகை; the whites due to heat. "அணத்தடர் வெண்மையும் கணவெட்டையும்."(தைல.தைலவ.110); [கணம் + வெட்டை. கணம் = சூடு.]
கணவெதுப்பு	கணவெதுப்பு kanaveduppu, பெ.(n.) கணச்சூடு பார்க்க; see kanaccüdu. [கணம் + வெதுப்பு.]
கணன்	கணன்1 kanan, பெ.(n.) திருடன் (சைவசு.பொது. 248);; thief, rogue. [கள்ளன் கணன் → களன் → கணன்.] கணன்1 kanan, பெ.(n.) கூட்டம், தொகுதி; collection, aggregation, whole series. "கணனடங்கக் கற்றானு மில்"(சிறுபஞ்.31.);. [கணம் - கணன்.(வே.க.135.);]

கணனம்	கணனம் kananam, பெ.(n.) 1. கோள்களின் இயக்கத்தைக் கணிக்கை; (astro.); calculation of the movement of planets etc. 2. எண்ணல்; counting. [கண் → கணம் + அன் + அம் – கணனம்.]
கணனை	கணனை kananai, பெ.(n.) எண்; Number. "பரிசங் கணனை பரிமாணம்." (பிரபோத, 42.2); [கண் – அன் + ஐ – கணனை. கண்ணுதல் = கணித்தல், 'அன்' சாரியை. 'ஐ' - ஒன்றன்பாலீறு.]
கணா	கணா kana, பெ.(n.) 1. திப்பிலி. (சங்.அக.);; long pepper. 2. சீரகம்; cummin seed (சா.அக);. [கள் → கண. கணம்(திரள்); → கணவுள் → கணா(மரூஉ);.]
கணாதமதம்	கணாதமதம் kanada-madam, பெ.(n.) சிறப்பு (வைசேடிக); மதம்; the vaisesika branch of the n yaya system of philosophy founded by kanatan. [கணாதன் + மதம்.]
கணாதர்	கணாதர் kanadar, பெ.(n.) ஏரணத்தர்(தர்க்கிகர்);; logicians. "ஆய்ந்த கணாதர்கள்"(திருக்காளத் பு.5, 41);. [கணம் = கூட்டம்.குழு,மன்று. கணம் + ஆதர். ஆதர் = தலைவர்.]
கணாதன்	கணாதன் kanadan, பெ.(n.) சிறப்பு(வைசேடிக); மத ஆசிரியனான முனிவன்; name of the founder of the vaisésika system of Indian philosophy, "அக்கபாதன் கணாதன் சைமினி"(மணிமே2,7,82); [கணம் + ஆதன். கணம் = கூட்டம் = ஆதன் = தலைவன்.]
கணாதி	கணாதி kamadi, பெ.(n.) வெண்சீரகச்செடி; white cummin plant. [கணம்(தொகுதி); + ஆதி.]
கணாமூலம்	கணாமூலம் kana-mulam, பெ.(n.) திப்பிலிவேர். (தைலவ.தைல.82);; long pepper root. [கணம் + மூலம் – கணாமூலம்.]
கணார்கணாரெனல்	கணார்கணாரெனல் kamar-kamar-epal, பெ.(n.) ஓர் ஒலிக்குறிப்பு.(திவ்.பெரியாழ்.1,7,7 வியா,பக்.149.);; onom. expr. of tintinnabulation. கொல்லன் பட்டறையிலிருந்து கணார் கணாரென ஒலி வருகிறது (உ.வ.);. [கணார் + கணார் + எனல். கணார்கணார் - ஒலிக்குறிப்பு இடைச்சொல்.]

கணாரிடல்	கணாரிடல் kanar-idal, பெ.(n.) மணியொலித்தல், வெண்கலப்பேரோலி, எதிரொலி போன்றவற்றைக் குறிக்கும் ஒலிக்குறிப்பு; ringing, as of a bell; sonorous pealing; clanging, as sounding brass; echoing, as rock. [கணார் + இடல். இடு - இடல் இடு - து. வி. 'கணார்' ஒலிக்குறிப்பு இடைச்சொல்.]
கணி	கணி1 kani, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. கணக்கிட்டுக் கண்டுபிடித்தல்; to compute, reckon, calculate, count. 2. அளவிடுதல்; to estimate, conjecture, surmise. "கணித்த நாள்களேழ்" (சீவக.2518);. 3. மதித்தல்; to esteem, honour, res pect. அவன் என்னைக்கணிக்கவில்லை. (இ.வ.); 4. படித்தல்; to study. "கணியாது முழுதுணர்ந்த" (சூளா. இரத. 64); 5. தோற்று வித்தல்; to create. "மலரின் மேலான் கணித்த வுலகு."(பிரமோத் 21,53); 6. நெஞ்சாரப் போற்றுதல்; to repeat men. tally in worship as mantram. திருவஞ்செழுத்து அவ்விதிப்படியறிந்து கணிக்கப் படும்" (சி.போ.பா.);. 7. கருதுதல்; to see, to consider(கருநா.);. க. கணிக; த. கணி → skt gam. Sinha.ganinne; Portu. contar, cimin, giri [கண் – கணி. கணித்தல் = புறக்கண்ணாற் காணுதல். அகக்கண்ணாற் காணுதல். மதித்தல், அளவிடுதல், கணக்கிட்டு வகுத்தல். கடைக்கணித்தல், சிறக்கணித்தல், புறக்கணித்தல் என்பன புறக்கண்ணாற் குறித்தல்
கணிக்காரத்தி	கணிக்காரத்தி kani-k-karatti, பெ.(n.) கணிக் காரிகை பார்க்க;see karaikargai க. கணிகார்த்தி [கணி + கார்த்தி.]
கணிக்காரம்	கணிக்காரம் kani-k-kāram, பெ.(n.) கோங்கு; red cotton tree. "கணிகாரங் கொட்டுங்கொல்" (கலித் 143.5);. [கணி → கணிகாரம். உன்னமரம் போல் நிமித்தம் பார்க்க உதவும் மரம். கணி = நிமித்தம்.]
கணிக்காரன்	கணிக்காரன் kami-k-karan, பெ.(n.) குறி சொல்வோன்; fortune teller. க. கணிகார [கணி + காரன்.]

கணிக்காரி	கணிக்காரி kani-k-kari, பெ.(n.) கணிக்காரிகை பார்க்க; see kani-k-kārgai (தொல்.பொருள்.60, உரை);. [கணி(கணியம்); + காரி.].]
கணிக்காரிகை	கணிக்காரிகை kani-k-kargai, பெ.(n.) குறி சொல்பவள் (தொல். பொருள் (10, உரை, பழைய. பதிப்பு.);; female fortune teller. க. கணிகார்த்தி [கணி(கணியம்); + காரிகை (வெண்);.]
கணிக்கூறு	கணிக்கூறு kanikkuru, பெ.(n.) நுண்ணிய பிரிவு; minute portion. "கணிக்கூற்றொடு நீர்பெறுவதாகவும்" (S.I.I.vol14 insc.17. S.No.14.);. [கணி + கூறு.]
கணிகம்	கணிகம்1 kaagam, பெ.(n.) 1. நூறுகோடி(வின்);; one thousand milliions. 2. பத்தாயிரங்கோடி; ten thousand crore. [கள் திராட்சி) - கணி - கணிசைகம்.] கணிகம்2 kangam, பெ.(n.) 1. குறுகிய காலம்; moment, short duration of time. "காலங்கணிகமெனுங் குறுநிகழ்ச்சியும்" (மணி.27,191); 2. கணப் பொழுது இருக்கக்கூடியது; that which is momentary, transient. 3. தற்காலிக வழிபாட்டிற்காக மண் முதலிய வற்றாற் செய்யப்பெறும் இலிங்கம். (சைவச. பொது. 555, உரை].);; Temporary lingam made of earth, rice or any material, for occational worship. [கணம்4 → கணிவம் → கணிகம்.]
கணிகவாதி	கணிகவாதி kaniga-vadi, பெ.(n.) கனந்தொறும் ஒவ்வொன்றும் மாறக் கூடியது என்னும் கொள்கையாளன். (கணபங்கவாதி);; one who holds that the world undergoes transformation every instant. (phil.); [கணிவம் → கணிகம் → வாதி.]
கணிகவெற்பு	கணிகவெற்பு kaniga-verpu, பெ.(n.) திருத்தணிகை மலை; the hill of Tiru-t-tani, in Thiruvallur district. "கணிகமே பரிந்து கருத்துமுற்று வாற் கணிகவெற்பு"(தணிகை. வீராட. 121.); [கணிகம் + வெற்பு. கணிகம் = வேங்கை.]
கணிகன்	கணிகன் kanigan, பெ.(n.) கணியன்; astrologer. "கணிகரிம மைந்தன் வைகிற் காவல னிறக்கு மென்ன"(காசிக. வீரேசன்.11);. மறுவ. கணியன், கணிச்சன் Skt. ganaka. [கணியன் → கணிகன் வ – க,திரிபு.]

கணிகாகுளம்	கணிகாகுளம் kanika kulam, பெ.(n.) குமரி மாவட்டத்து சிற்றூர்; a village in Kanniyakumari district. [கணியன் + கா + குளம் - கணியன்காகுளம் → கணிகாகுளம் காகுளம் = தோட்டக்குளம்.]
கணிகை	கணிகை1 kanikai, பெ.(n.) தாளங்கதி தருபவள்; dancerywho dances according to time measure. 2. பொருமகள்; harlot courtesan, prostitute. கணிகையொருத்திகைத்துரணல்க"(மணிமே.166.6); Skt. ganika [கண் = கருது, மதி, அள. கண் + இயம் = கண்ணியம்(மதிப்பு);. கண் –கணி = to calculate. கணி + கை = கணிகை, தாளங்கணித்தாடும் கூத்தி (ஒப்,மொழி.135);.] கணிகை2 kanigai, பெ.(n.) ஊசிமுல்லை; earedjasmine. "கணிகைதுன் றளப்பில் கோங்கு"(இரகு - இந்தும.14);. [கணம் → (கூட்டம், திரட்சி, கொத்து);. கணம் → கணி → கணிகை = கொத்தாய் மலர்வது.]
கணிச்சன்	கணிச்சன் kamiccan, பெ.(n.) கணியன் பார்க்க; see kamiyan. "ஒலை நாயகன் சிக்கருக்கன் கணிச்சன் நான் சோழ மூவேந்த வேளான்" (S.I.I.vol. 19.ins 92);. [கணியன் – கணிச்சன்.]
கணிச்சியோன்	கணிச்சியோன் kanicciyan, பெ.(n.) மழுவேந்தியாகிய சிவன்; Siva,who holds the battle axe in his hand. "சீரருங்கணிச்சியோன் சினவலின்." (கலித்.2,6); [கணிச்சி + ஆன் – கணிச்சியான் - கணிச்சியோன். ஆன் -ஒன்(திரிபு);.]
கணிச்சிலந்தி	கணிச்சிலந்தி kanu-c-cilanthi, பெ.(n.) உடற்சந்து களிலுண்டாகும் சிலந்தி நோய்(வின்.);; veneral ulcer affecting the joints in the body. [கணு + சிலந்தி.]
கணிசக்காரன்	கணிசக்காரன் kanisa-k-karan, பெ.(n.) மதிப்புடையவன்; esteemable person. க. கணிகாரா. [கணியம் – கணிசம் + காரன்..]

கணிசம்	கணிசம்1 kanisam, பெ.(n.) 1. மதிப்பு; estimating guessing, rough calculation. "கைக்கணிசமாகத் துரக்கிப்பார்த்தான்." 2. மேம்பாடு; honour, dignity respectability, worth, weight of character. "கண் கணிசமாய்ச் சொல்லுவாள்'(பழ.);. 3. அளவு; mea, sure, weight in the hand, size, bulk, in a limitec sense. "ஒரு பாக்குக் கணிசம் அபின்" (வின்.); ம. கணிசம்; க. கணிச; தெ. கணிச. [கண் → கணி. கணித்தல் = அளவிடுதல், மதித்தல். கணி – கணிதம் = கணிப்பு, பல்வகைக் கணக்கு. கணிதம் → கணிசய = மதிப்பு(உத்தேசம்);. கணிசம் என்னும் வடிவம் வடமொழியில் இல்லை. "குழம்பிற்குக் கணிசமாய் உப்புப்போடு." என்னும் வழக்கை நோக்குக(வ.மொ.வர:07);.] கணிசம்2 Kanisam, பெ.(n.) அதிகம் (யாழ்.அக.);; excess. [கணம் = கூட்டம், மிகுதி. கணம் – கணி - கணிசம் (கொ.வ.);.] கணிசம்3 kanisam, பெ.(n.) ஒலி; voice. "பெருமாளை பேத்தி வசமாக்கிக் ... கொண்டு (ஈடு
கணிசம்பார்	கணிசம்பார் 1 kanisampar, 4 செகுன்றாவி. 1. மதிப்பிடுதல்; to estimate, value, appraise. 2. கையால் நிறையறிதல் (வின்.);; to estimate roughly the weight of an article by taking it in the hand. 3. தகுதியறிதல்; to discriminate in respecl of caste, or of rank, to examine worth. [கண் –கண்ணியம் –கணியம் –கணிசம் + பார்.]
கணிசம்பார்-த்தல்	கணிசம்பார்-த்தல்2 kanisampar, செ.கு.வி.(v.i.) தன்மானம் காத்தல்; to be zealous of one's owr dignity. [கண்ணியம் – கணியம் – கணிசம் + பார்).]
கணிசமரம்	கணிசமரம் kanisa-maram, பெ.(n.) வலையைக் கண்காணித்தற் குரிய சிறிய கட்டுமரம் (தஞ்சை மீனவ);; a small kattumaram which is used to watch fishing net. [கணியம் - கணிசம் + மரம்.]
கணிசமாக	கணிசமாக kanisamaga, வி.எ. (adv.) குறிப்பிடத் தகுந்தபடியாக; considerably, fairly. இவ்வாண்டு வரிவிதிப்புக் கணிசமாகக் குறைக்கப்பட்டுள்ளது (உ.வ.);. [கணியம் – கணிசம் + ஆக.]

கணிசி -த்தல்	கணிசி -த்தல் kanicit-, செ.கு.வி.(v.i.) 1. சிந்தித்தல்; to meditate; to contemplate. 2. உய்த்துணர்தல்; to discern (சா.அக.); [த. கணி → க.கணிக → த.கணிசி-த்தல்.]
கணித்தி	கணித்தி Kanitti, பெ.(n.) கணிக்காரிகை பார்க்க;see kanik-k-āngai. க. கணிதி, கணதி. [கணித் – இ = கணித்தி. 'த்' எழுத்துப்பேறு. 'த' சரியை, 'இ' பெண்பாலீறு.]
கணித்தொழில்	கணித்தொழில் kanittolil, பெ.(n.) நிமித்தங்கூறும் தொழில்; astrology. "கொடுச்சிமார்க்குக் கணித் தொழில் புரியும் வேங்கை" (இராமா. வரைக்.33);. [கணியம் + தொழில்.]
கணிததீபிகை	கணிததீபிகை kanidadibigai, பெ.(n.) ஒரு கணித நுல்; treatise of mathematics. [கணி → கணிதம் + தீபிகை.]
கணிதம்	கணிதம் kandam, பெ.(n.) 1. கணக்குவகை. (பிங்.);; methods of arithmetical calculation, process of computation, of which eight are mentioned. கூட்டல், கழித்தல், பெருக்கல், வகுத்தல், வருக்கம் வருக்கமூலம், கணம், கணமூலம் ஆகியவை எண் கணிதம். 2. கணித நூல்; arithmetic, mathematics. 3. கணியம்; astrology including astronomy. (தொல். பொருள்.25, உரை);. 4. கணிக்கப்பட்டது; that | which is predicted by astronomy or prognosticated by astrology. 5. அளவு; measure, limit. "கணித மில்புகழ்"(சேதுபு.கந்தமா.86);. Skt. ganita; H.Kganit. [கண் = கருது, மதி, அள, எண்ணு. கண் → கணி + த் + அம்-கணிதம். 'த்' எழுத்துப்பேறு 'அம்' சொல்லாக்க ஈறு.] கண் + இயம் = கண்ணியம்[மதிப்பு]. கண் → கணி = to calculate. கணி + கை = கணிகை [தாளங்கணித் தாடும் கூத்தி] கணி + அன் = கணியன் (சோதிடன்); கண் + அக்கு = கணக்கு. அக்கு என்பது ஓர் ஈறு. எ.கா, இலக்கு, விலக்கு, கணி → குணி = அளவிடு கண், கணி என்னும் தென்சொற்களையே gan, gani என உரப்பியொலித்த வடசொல்லாக்கக் காட்டுவர். கண்ணுதல் என்னுஞ்சொல், அகக் கண்ணின் தொழிலைக் குறித்தலால் வடமொழி வடிவங்கள் தென் சொற்களின் திரிபே என்பது தெற்றன விளங்கும்."கண் படை கண்ணிய கபிலை" "கண்ணிய" என்றுதொல் காப்பியத்திலேயே வருதல் காண்க.[ஒப். மொழி. 135.]
கணிதரத்தினம்	கணிதரத்தினம் Kanita-rattinam. பெ.(n.) ஒரு தமிழ்க் கணித நூல் (கணக்கதி.பாயி);; name of a mathematical work in Tamil. [கணிதம் + ரத்தினம்.]

கணிதன்	கணிதன்1 kanidan, 1. கணியன்; astronomer, astrologer. "கணிதர் சொற்ற வோரையில்" (நைடத. அரசா.9);. 2. கணக்கறிவோன் (வின்.);; arith matician,mathematician. 3. கணக்கு எழுதுவோன் (வின்.);; accountant. து. கணியெ [கணி → கணியன் → கணிதன்.] கணிதன்2 kanidan, பகைவன் (யாழ்.அக.); enemy. [கள் = நீங்கு. கள் → கணி – கணிதன்.]
கணிப்பான்	கணிப்பான் kaappan, பெ.(n.) கணக்கிடும் கருவி; Calculator. [கணிப்பு + ஆன்.]
கணிப்பு	கணிப்பு karippu, பெ.(n.) 1. அளவிடுகை; computing, counting. "வெம்படை கணிப்பில் கொண்ட" (கந்தபு.முதனாட்42); 2. போற்றுதல்; esteeming honouring, reverencing, venerating. "நமைக் கணிப்பிலன்" (சேதுபு.இலக்.9);. 3. மதிப்பிடுகை; estimating, appraising. விளைச்சல் பற்றிய உனது கணிப்புத் தவறாகிவிட்டது (உ.வ.);. 4. முன்னறிவிப்பு; forecast, prediction. வானிலை ஆய்வாளர்களின் கணிப்புப்படி இவ்வாண்டு நல்லமழை பெய்யும் (உ.வ);. [கணி – கணிப்பு.]
கணிப்பொறி	கணிப்பொறி kamippori, பெ.(n.) கொடுக்கப்படும் செய்திகளைத் தன்னுள் பதிந்து தொகுத்தும் பகுத்தும் கணித்தும் காட்டி அச்சீடு செய்யும் வினைத்திட்டம் வாய்ந்த மின்னணுக்கருவி; computer. மறுவ. கணிணி, கணிப்பி. [கணி + பொறி.] எண்ணிலக்கக் கணிப்பொறி, ஒப்புமைக்கணிப் பொறி, கலப்பினக் கணிப்பொறி என்பன கணிப் பொறியின் வகைகள். இவற்றுள் நடைமுறையில் நன்கு செயற்படுவது எண்ணிலக்கக் கணிப்பொறியே [அறிவியல் அகராதி].
கணிமுற்றூட்டு	கணிமுற்றூட்டு kami-mபrritu, பெ.(n.) கணி யனுக்குக் கொடுக்கும் மானியம் (S.I.I.ii,43);; land granted as inam to an astrology. [கணி + முற்றுரட்டு.]

கணிமேதாவியார்	கணிமேதாவியார் kami-medaviyar, பெ.(n.) ஏலாதி, திணைமாலை நூற்றைம்பது என்ற நூல்களின் ஆசிரியர்; name of the author of Eladi and Tinai-malai-nurrainbadu. [கணி + மேதாவி + ஆர்.]
கணியநூல்	கணியநூல் kamiyamul, பெ.(n.) நிமித்திக நூல்; treatise on astrology. [கணியம் + நூல்.] இன்று தமிழ்நாட்டில் வழங்கும் கணிய [சோதிட] நூல், குமரி நாட்டிலேயே தமிழரால் முற்றும் அறியப்பட்டுவிட்டது. அதை வழிவழி கையாண்டு வந்த வள்ளுவரைத் தீண்டாதவரென்று தாழ்த்தி, ஆரியர் பெரும்பாலும் தமக்கே அந் நூலாட்சியை உரிமையாக்கிக் கொண்டனர். எழுகோள்களும் இருபத்தேழு நாண்மீகளும் ஓர் ஆண்டு வட்டத்தையமைக்கும் பன்னிரு திங்கட் குரிய பன்னிரோரைகளும், தமிழர் கண்டவையே. இன்று உலகம் முழுவதும் வழங்கிவரும் எழுகோட் பெயர்களைக் கொண்ட ஏழுநாட் கிழமையமைப்பு, தமிழரதே. ஆரியர் வந்தபின் அறிவன்[புதன்], காரி[சனி] என்னும் இரு கிழமைப்பெயர்கள் வழக்கு வீழ்த்தப்பட்டதால், பண்டைத்தமிழர் ஐங்கோளே அறிந்திருந்தனர் என்று கால்டுவெலார் பிறழ்ந் துணரவும், அதனால் உலகம் முழுவதும் தமிழ் நாகரிகத்தைத் தாழ்வாகக் கருதவும்,நேர்ந்துவிட்டது. பன்னீரோரைப் பெயர்களுள் மிதுன, சிம்ம, விருச்சிக, தநு, மகர என்னும் ஐந்தே மொழி பெயர்ப்பாகும். ஏனையவையெல்லாம் எழுத்துப் பெயர்ப்பே. குமரிக் கண்டத்தில் பண்ணிரோரைப் பெயர்களே பன்னிரு மாதப்பெயர்களாய் வழங்கி வந்தன. ஆரியர் வந்த பின் அவை நாட்பெயர்களாக மாற்றப்பட்டு விட்டன [வ.மொ. வ.272].
கணியம்	கணியம்1 karyam, பெ.(n.) 1. குறிசொல்லுதல்; fore telling the future. 2. விண்ணில் கோள்களின் இருப்புக்கும் மாந்த வாழ்க்கை நடப்புக்கும் உள்ளதாகக் கருதப்படும் தொடர்பைக் கூறும் பிறப்பியம் (ஜாதகம்); சார்ந்த கணிப்புமுறை; study of supposed planetary influence on human affairs. [கணி + அம் – கணியம்.] கணியன்,கணியான் எனப்படுவோர்தொன்று தொட்டு கணியக் கலையில் வல்லுநராய் இருந்தமை தமிழர் வரலாறு காட்டும் உண்மை. கணியம்2 kanyam, பெ.(n.) 1. தொகை; quantity. 2.மிகுதி; excessive. [கள் = கூடுதல், மிகுதல். கள் → கணி → கணியம்.]

கணியன்	கணியன்1 karyan, பெ.(n.) நிமித்திகன்; astrologer. 2. குறிசொல்பவன்; fortune teller, fore teller. மறுவ. கணியான், கணி. [கணி + அன் – கணியன்.] இன்னின்ன குறிப்புகள் அல்லது அறிகுறிகளால் இன்னின்ன நலந்தீங்குகள் நேரும் எனக் கணித்து, வருவது முன்னுரைக்கும் தொழிலினன் ஆதலின் பெற்ற பெயர். கணியன்2 kaniyan, பெ.(n.) கடலில் மீன் பிடித்தற்காக மலை, மற்றும் உடுக்களை அடையாளக் குறியாக வைத்துப் போடப்படும் பெரிய வலைகளை அறியும் திறனுடையான் (சங் நூல்.மீன்);; one who is skilled in locating big nets laid in the sea estimating location by sighting stars and hills. [கணிவன் – கணியன்.]
கணியன் பூங்குன்றனார்	கணியன் பூங்குன்றனார் karyan-p-pirikunradar, பெ.(n.) கடைக்கழகப்புலவர்; Sangam poet. [கணி – கணியன் + பூங்குன்றன் + ஆர்.] இவர் பூங்குன்றம் என்னும் ஊரில் பிறந்தமையால் இவ்வாறழைக்கப்பட்டார். இவ்வூர் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலுள்ள மகிபாலன் பட்டியே என்பதை அவ்வூர்க்கோவில் கல்வெட்டுகளால் அறியலாம். யாதுமூரே யாவுருங் கேளிர் என்னும் புகழ்மிக்க புறநானூற்றுப் பாடலைப் பாடியவர்.
கணியாம்பூண்டி	கணியாம்பூண்டி kanyampindi, பெ.(n.) கோயம்புத் தூர் மாவட்டத்தில் தொல் அகழ்வாய்வில் பழங்கற் காலச் சின்னங்கள் கிடைத்த சிற்றூர்; a village in Coimbatore district where megalithic materials were found in archaeological excavations. [கணியன் + பூண்டி - கணியன் பூண்டி → கணியான் பூண்டி → கணியாம் பூண்டி. அன் → ஆன் → ஆம் – புணர்ச்சித்திரிவு.]
கணியான்	கணியான்1 kanyan, பெ.(n.) ஒரு பழங்குடி இனத்தான் (G.Tn.d.227);; man of a backward tribe, noted for his skill in magic and his knowledge of astrology. மறுவ. கணி க. கணிய [கணியன் → கணியான்.] கணியான்2 Kanyan, பெ.(n.) கூத்தாடி (யாழ்.அக.);; dancer, actor. [கணி + ஆன் = கணியான். காலங்கணித்துத் தாளத்திற்கேற்ப நாட்டியமாடுபவள். ஒநோ.கணிகை.]
கணியான் விளை	கணியான் விளை kaniyan vilai, பெ.(n.) குமரி மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Kanniyakumari district. [கணியன் + விளை - கணியன்விளை → கணியான்விளை. விளை = பனந்தோப்பு.]

கணிலெனல்	கணிலெனல் kamil-enal, பெ.(n.) கணீரெனல் பார்க்க; see kamirenal "கவின்மணிகணிலென்னும்" (கம்பரா.மூலபல.228);. [கணில் + எனல். கணில் = ஒலிக்குறிப்பு இடைச்சொல்.]
கணிவம்	கணிவம் kamiyam, பெ.(n.) விண்ணிலுள்ள நாண்மீன்கள், கோள்கள் ஆகியவற்றின் தொகுதி, இருப்புநிலை, நிலைப்பு ஆற்றல் ஆகியன குறித்துக் கணித்தறிந்த வானநூல் அறிவியல்; astronomy, the scientific study of celestial bodies. [கணி → கணிவு + அம் – கணிவம்.] வான நூல் வல்லுநனை "தொல் கேள்விக் கணிவன்" எனப் புறப்பொருள் வெண்பாமாலை [8. கொனு.வ.] குறிப்பிடுதல் காண்க.
கணிவன்	கணிவன் kamian, பெ.(n.) வானநூல் கணிப்பில் வல்லுநன்; astronomer. "தொல்கேள்விக் கணிவன்." (பு:வெ.8, கொளு, 20);. [கணி → கணிவு(கணிப்பு); + அன். கணிவன். கணியன் கணிவன் என்னும் சொல்லாட்சிகள்தலையன்தலைவன் என்றாற் போன்று கட்டும் பொருளால் வேறுபடுவனவாம். கணி → கணிக்கும் தொழில் கணிவு கணிக்கும் தொழில்திறமை கணிவன் → கணிக்கும் தொழில் வல்லுநன் கணி.என்னும் சொல் நிமித்தக்கணிப்புக்கும் வானநூல் கணிப்புக்கும் பொதுச் சொல்லாயினும் கணிவன் வானநூல்வல்லுநனையே குறிக்கும். கணியன்நிமித்திகனையே குறிக்கும்.] கணிவன் = காலக்கூறுகளை உணர்பவன், காலம், மாத்திரை, முதலாக நாழிகை, யாமம், பொழுது, நாள், பக்கம், திங்கள், பெரும் பொழுது, அயநம், யாண்டு, ஊழி எனப் பலவகைப்படும், இவற்றையும் ஞாயிறு முதலிய கோணிலைகளையுங் கணித்தறிவான் கணி என்க.
கணிவன்முல்லை	கணிவன்முல்லை kanivan-mulai, பெ.(n.) காலக் கணிதனுடைய திறத்தைப் புகழ்ந்து கூறும் புறத்துறை(பு.வெ.8,20);; theme of praising the fame of the skilled astrologer. [கணிவன் + முல்லை. முல்லை = சிறப்பியல்பு.] முல்லை → இயல்பு, மிகுதி, வெற்றி. இயல்பாகப்பெற்றவெற்றி முல்லை. பொருது பெற்ற வெற்றி வாகை.
கணினி	கணினி kaniai, பெ.(n.) கணிப்பொறி பார்க்க; see kami-p-pori
கணீர்கணீரெனல்	கணீர்கணீரெனல் kamil-kamirenal, பெ.(n.) ஒலிக் குறிப்பு; ono. expr. signifying ringing of a bell. [கணீர் + கணீர் எனல். கணீர்கணீர் = ஈரடுக்கு ஒலிக்குறிப்பு.]
கணீரிடு-தல்	கணீரிடு-தல் kanidu-, 20 செ.கு.வி.(v.i.) வெண்கலம் போன்ற ஒலித்தல்; to sound as of the brass. [கணிர் + இடு.]

கணீரெனல்	கணீரெனல் kami-enal, பெ.(n.) மணியோசை, வெண்கல ஏனத்தைத்தட்டுவதால் எழும் ஒலி. ஓங்கிய குரலில் பேசுவது, தெளிவாகப் பேசுதல் போன்றவற்றைக் குறிக்கும் ஒலிக்குறிப்பு; ringing, as of a bell, clanging as sounding brass; speaking audibly and clearly with a metallic ringing of voice. [கணீர் + எனல்.]
கணு	கணு kanu, பெ.(n.) 1. கரும்பு, மூங்கில் முதலிய வற்றின் துண்டுப் பகுதிகள் சேரும் இணைப்பு; joint of abamboo, cane, etc. ஆளுக்கொரு கணு கரும்பு வெட்டித் தா (உ.வ.);. 2. தண்டில் இலை தளிர்க்கக் கூடிய இடமாகவும், இறுக்கமுடைய தாகவும் சற்றுப் பருத்தும் காணப்படும் பகுதி; node, hard swelling point at which leaves spring from stem. கணுவாய் இருப்பதால் பிளக்கக் கடினமாய் இருக்கிறது (உ.வ.);. 3. உறுப்புப் பொருத்து; Knuckle, joint of the spine, vertebra. கணுவுக்குக் கணு வலிக் கிறது (உ.வ.);. 4. எலும்புக் கணு (வின்);; tubercle of a bone. 5. மூங்கில் (மலை);; bamboo. 6. உடம்பிலேற் படும் நரம்பு முடிச்சுகள்; modules. 7. கணுக்கால்; ankle. க. கண, தெ. கனுபு. [கண்ணுதல் = பொருத்துதல். கண் → கணு = பொருத்து. பொருத்தில் தோன்றும்புடைப்பு.]
கணுக்காரி	கணுக்காரி kanu-k-kari, பெ.(n.) உசில்பார்க்க;see usil [கணு + காரி.]
கணுக்கால்	கணுக்கால் kanu-k-kal, பெ.(n.) பாதமும்கெண்டைக் காலின் கீழ்ப்பகுதியும் இணையுமிடம்; காற்பாடு; ankle. ஆற்றிலே கணுக்கால் தண்ணிரிலும் அஞ்சி நடக்கவேண்டும்.(பழ);. ம. கணங்ஙால், கணங்ங்ழல்; க. கணகால்; பட. கனகாலு. [கனு + கால்.]
கணுக்கால்ஊதம்	கணுக்கால்ஊதம் kanukkal-udam, பெ.(n.) கணுக் காலிலும் விரற் சந்துகளிலும் பரவி வலி உண்டாக்கும் ஒரு ஊதை நோய்; a kind of arthiritis affecting the ankle and the parts between the toes. [கனுக்கால் + ஊதம்.]

கணுக்கால் சூலை	கணுக்கால் சூலை kanukal.culai, பெ.(n.) கணுக்காலில் ஏற்படும் ஒருவகைக் குத்தல் நோய்; an acute or excruciating pain in the ankle. [கனுக்கால் + சூலை.]
கணுக்காலுறை	கணுக்காலுறை kanukka-urai, பெ.(n.) காலுறை வகை (பாண்டி);; garters, [கனுக்கால் + உறை.]
கனுக்காலெலும்பு	கனுக்காலெலும்பு kanu-k-kal-elumbu, பெ.(n.) பாதத்தில் பிதுங்கி நிற்கும் எலும்பு; ankle-bone upon which the tibia rests (சா.அக.);. [கனுக்கால் + எலும்பு.]
கணுக்கை	கணுக்கை kanu-k-kai, பெ.(n.) மணிக்கட்டு (இ.வ.);; wrist. [கணு + கை.]
கணுச்சூலை	கணுச்சூலை kanu-c-culai, பெ.(n.) எலும்பின் பொருத்துகளிலேற்படும் ஒரு குத்தல்நோய்; an acute pain in the joints. [கனு + சூலை.]
கணுப்பாலை	கணுப்பாலை kanu-p-palai, பெ.(n.) 1. கரியபாலை; obtuse-leaved ape flower. 2. ஏழிலைப்பாலை; seven-leaved milky plant. (சா.அக); [கணு + பாலை. பாலை – பாலுடையது.]
கணுமருது	கணுமருது kanu-marudu, பெ.(n.) மருது மரவகை; a hard-wood tree (சா.அக.);. [கனு + மருது.]
கணுமாந்தம்	கணுமாந்தம் kanu-mandam, பெ.(n.) நகச்சுற்று.(m.l.);; whitlow. [கணு + மாந்தம்.]
கணுவட்டு	கணுவட்டு kanu-vatu, பெ.(n.) சிறுவாழைக்குலை. (யாழ்);; small bunch of plantains. [கனு + வட்டு.வட்டு – திரட்சி, ஒன்றாதல்.]

கணுவவரை	கணுவவரை kanu-v-avarai, பெ.(n.) கணுக்களிற் காய்க்கும் அவரை வகை.(வின்.);; a kind of pulse that bears fruit in its boughs also. [கணு +அவரை.]
கணுவாதம்	கணுவாதம் kanuvadam, பெ.(n.) கணுவூதம் பார்க்க;see kanvudam (சா.அக); [கணு + வாதம்.]
கணுவிரல்	கணுவிரல் kan-vial, பெ.(n.) விரற்கணு; knuckle. [கனு + விரல்.]
கணுவூதம்	கணுவூதம் kanuvadam, பெ.(n.) மூட்டுகளைத் தாக்கி வீக்கம், வலி முதலியனவற்றை உண்டாக்கும் ஊதை நோய்; an inflammatory disease which affects joints (சா.அக);. [கணு + ஊதம். ஊதை – ஊதம்.]
கணுவை	கணுவை kanuvai, பெ.(n.) ஒருவகைத் தோற்கருவி; a kind of drum. "கணுவையூமைசகடையோடார்த்த வன்றே." (கம்பரா.பிமாத்.5); [கணு – கணுவை.]

கணை	கணை1 kanai, பெ.(n.) 1. திரட்சி; cylindrical or globular shape. "கடு விசைக் கணைக்கோல்" (மலைபடு:380);. 2. செக்குரலின் அடிப்பாகம்; cylindrical wood of an oil press. "செக்கின் கணை போன்றினிச் சென்றுருள்"(நீலகேசி,407); [கண் – கணை(திரட்சி, திரண்டு பருத்த பகுதி.] ம. கண; க. கணெ, கணி; பட. கணெ(தொழுவத்தின் வாயிலை அடைக்கும்பலகை); கணை2 kanai, பெ.(n.) 1. அம்பு; arrow, "கணை கொடிது" (குறள்.279);. 2. அம்பினலகு; arrow head. "கணைக்கோ லெய்யுங் குனிசிலை"(சீவக.90);. 3. பதினோராவது விண்மீன் (பிங்.);; the 11th naksatra. 4. மண்வெட்டி, குந்தாலி பேர்ன்ற வற்றிப் போடும் மரத்தாலான பிடி; wooden handle of a hoe, of a spade, or of other tool. 5. சிவிகையின் வளை கொம்பு; curved pole of a palanquin. "சிவிகைக்
கணைக்கட்டு	கணைக்கட்டு kanai-k-katu, பெ.(n.) அம்புக்கட்டு (திவா.);; bundle of arrows. [கணை + கட்டு.]
கணைக்காடு	கணைக்காடு kanai-kadu, பெ.(n.) துன்பம் (j.m.);; distress. [கணை + காடு. கணைக்காடு – மிகுந்ததுன்பம். கணை = திரட்சி, மிகுதி. கடு – காடு. கடுத்தல் - வலித்தல், துன்பம்.]
கணைக்காய்ச்சல்	கணைக்காய்ச்சல் kanaik-d-kay-c-cal, பெ.(n.) கணக்காய்ச்சல் பார்க்க;see kara-k-kayccal. [கணை + காய்ச்சல்.]
கணைக்கால்	கணைக்கால் kanai-k-kal, பெ.(n.) 1. முழங்காளுக்கும் பரட்டுக்கும்(பாதத்துக்கும்); இடையிலுள்ள உறுப்பு; the skin, forepart of the leg between the knee and the ankle, "பூங்கனைக்காற் கொரு பரிசுதான் பொரும்" (கம்பரா.உருக்கா.43);. 2. திரண்ட நாளம்; main stem of a flower, as of a lotus. "கணைக் காலலர்கூம்ப" (கலித்.195);. ம. கணங்கால்; க. கணகால், கணகாலு, கனெகால்; பட கணகாலு, [கணை + கால். கணை = திரட்சி.]

கணைக்கை	கணைக்கை kanai-k-kai, பெ.(n.) முழங்கையிலிருந்து மணிக்கட்டுவரையிலுள்ள கை (இ.வ.);; arm, antebrachium. ம. கணங்கை; க. கணிகை; படை. தணகை. [கணை + கை. கணை = திரட்சி, வலிமை, நீண்டது.]
கணைக்கொம்பன்	கணைக்கொம்பன் kanai-k-kombaln, பெ.(n.) கட்டைக்கொம்புள்ள எருது(வின்.);; ox with stunted horns. [கணை + கொம்பன். கணை = திரட்சி.]
கணைச்சுரம்	கணைச்சுரம் kanai-c-curam, பெ.(n.) கணக்காய்ச்சல் பார்க்க (சா.அக.);; see kara-kkāyccal [கணை + சுரம்.]
கணைச்சூடு	கணைச்சூடு kanai-c-cudu, பெ.(n.) 1. குழந்தை நோய் வகை; disease of children, tabes mesenterica. 2. மூலச்சூடு; piles. [கணை + சூடு. கண – கணை – உடம்பு காங்கை.]
கணைத்தலை	கணைத்தலை Kanaittalai, பெ.(n.) நெற்றிக்கும் காதுக்கும் இடையேயான தட்டையான பாகம்; temple. ம. கணதலெ [கணை + தலை.]
கணை நாண்	கணை நாண் kanai-nan, பெ.(n.) அம்பு ஏவும் விசைகள்; bowstring. [கணை + நாண். ஞாண் – நாண்.]
கணைப்புல்	கணைப்புல் karappul, பெ.(n.) 1. ஒட்டுப்புல் (வின்);; sticking grass. 2. காளான்; mushroom. ம. கணப்புல்லு; க. கணிகெ; தெ. கனுபு கெட்டி. [கணை + புல்.]
கணைப்பூடு	கணைப்பூடு kanai-p-pudu, பெ.(n.) திருவாலிப்பூடு, என்னும் செவ்வாமணக்கு; red castor plant.(சா.அக); [கணை + (பூண்டு);பூடு.]

கணையாரி-த்தல்	கணையாரி-த்தல் kanai-pari-, 4 செ.குன்றாவி(v.t.) அம்புஎய்தல்; to shoot an arrow. [கணை + பாரி. பாரித்தல் - பரவுதல், விடுதல்.]
கணைமார்க்கம்	கணைமார்க்கம் kamaimärgam, பெ.(n.) கணைவோட்டம் பார்க்க;see kanavòttam. [கணை + மார்க்கம்.]
கணைமூங்கில்	கணைமூங்கில் kanai-morgil, பெ.(n.) பொன்னாங் கண்ணி (இ.வ.);; a plant growing in damp places. [கணை + மூங்கில்.]
கணையக்கோளம்	கணையக்கோளம் kanaya-k-kolam, பெ.(n.) ஆண்களின் சிறுநீர்ப்பைக்கும் நீர்த் தாரைக்கும் நடுவே சுற்றியுள்ள கோளம்; a gand sourrounding the neck of the bladder and the urethra in the male (சா.அக);. [கணையம் + கோளம்.]
கணையநீர்	கணையநீர் kanayani, பெ.(n.) கணையத்தில் சுரக்கும் நீர்; a thick transparent fluid secreted by the panereas (சா.அக);. [கணையம் + நீர்.]
கணையம்	கணையம்1 kanayam, பெ.(n.) இரைப்பைக்குப் கீழ் இடதுபக்கம் அமைந்தள்ளதும். உணவைச் செரிக்கச் செய்யும் ஒருவித நீர்மத்தைச் சுரப்பதுமான உறுப்பு; panereas. [கணை + அம்.] கணையம்2 kanayam. பெ.(n.) 1. மறத்தண்டு, தண்டாயுதம்; club, used as a weapon. "அம்பொடு கணையம் வித்தி"(சீவக.757);. 2. வளைதடி; curved club. "தண்டமாலங் கணையங் குலிசாயுத மாதியாக"(கந்தபு.தாரக.157);. 3. யானைக் கட்டுத்தறி (சீவக.81. உரை);; post to, which an elephant is tied. 4. காவற்காடு (பிங்.);; jungle growth specially formed to serve as a protective barrier to a fort. 5. கோட்டை; fort. "அஞ்சுவர்களோ கணையத்துக் குள்ளேயிருப்பர்" (ஈடு,5,4,7);. 6. கணையமரம் பார்க்க; see kanayamaram, "அவன் களிறுதாம் கணையமரத்தால் தடுக்கப்பட்ட கதவைப் பொருது" (புறநா.97,உரை);. 7. போர் (பிங்.);; war.

கணையமரம்	கணையமரம் kanaya-maram, பெ.(n.) 1. கோட்டை மதிற்கதவுக்குத் தடையாகக் குறுக்கேயிடும் எழுமரம் (புறநா.98,உரை);; crossbar of wood set behind the doors of a fortress. 2. குறுக்குமரம்; cross-bar, toil bar, wooden bar, set to bar an entrance. 3. யானையைக் கட்டும் தூண்; a posttowhich an elephant is tethered. மறுவ, நுகம். ம. கணயமரம், கணயாரல்.
கணையர் kanayar,	கணையர் kanayar,பெ.(n.) வில்லாளர்; those who have arrows, archers. "கணையர் இணையர் கைபுனை கவனர்"(நற்.108.4);. ம. கணயன் [கணை + அர்.]
கணையல்	கணையல் kanayal, பெ.(n.) சிரித்தல்; laughing. "இலங்கெயின் மூன்று மெரியுண்ணக் கணையல் செய்தான்."(தேவா.திருக்கழுக்.4.திருளா); [கணை + அல்.]
கணையன்	கணையன் kanaiyan, பெ.(n.) கணையர் பார்க்க;see kanaiyar. ம. கணயன் [கணை + அன். கணை = அம்பு.]
கணையாகன்னி	கணையாகன்னி kanayakanni, பெ.(n.) 1. வாடா மல்லிகை; everlasting jasmine. 2. வளைந்த தடி; a Curved club. (த.அக); [கணை + ஆம் + கன்னி.]
கணையாரல்	கணையாரல் kanaiyaral, பெ.(n.) ஒருவகை மூங்கில்; a kind of bamboo. ம. கணயாரல். [கணை + ஆரல். கணை = திரட்சி.]
கணையாழி	கணையாழி kanai-ali , பெ.(n.) 1. முத்திரை விரலாழி (மோதிரம்);; finger ring, signet ring. 2. கால்விரலில் அணியும் ஒருவகை அணிகலன்; a kind of footornament. ம. கணையாழி. [கணை + ஆழி – கணையாழி = உருட்டு மோதிரம். கணை = திரட்சி. ஆழி = வட்டம்.]
கணையாழி மோதிரம்	கணையாழி மோதிரம் kana-ali-modiram, பெ.(n.) கணையாழி பார்க்க(வின்.);; see kanayali. [கணை + ஆழி + மோதிரம்.]

கணையுலக்கை	கணையுலக்கை kamal-ulakkai, பெ.(n.) பூணில்லா உலக்கை.(சா.அக);; [கணை + (திரட்சி); + உலக்கை.]
கணையெண்ணெய்	கணையெண்ணெய்1 kanai-y-enney, பெ.(n.) செக்கில் எண்ணெய் எடுக்கும்போது உலக்கையின் கீழ்த்தங்கும் வடியெண்ணெய்; oil extracted from the wooden roller of an oil press.(சேரநா.); ம. கணயெண்ண. [கணை + எண்ணெய்.] கணையெண்ணெய்2 kanaiy-ennai, பெ.(n.) கண நோய்க்குத் தரும் மருந்து எண்ணெய்; herbal in edible oil for tabes mesenteric. [கண – கணை + எண்ணெய்.]
கணையோட்டம்	கணையோட்டம் karai-y-ottam, பெ.(n.) குதிரையின் நேரோட்டம் (திருவாலவா.28,58.);; a pace of the horse, resembling the straight course of an arrow. [கணை + ஒட்டம். கணை = அம்பு.]
கணைவெட்டை	கணைவெட்டை karai-vettai, பெ.(n.) ஒரு வகை வெட்டை நோய். (m.l.);; tuberculosis in the mesenteric glands. [கணை + வெட்டை.]
கத்தக்கதி-த்தல்	கத்தக்கதி-த்தல் katta-k-kadi, 4.செ.கு.வி.(v.i.) நிரம்பமிகுதல்; to increase vastly, grow immensely. கத்தக் கதித்துக் கிடந்த பெருஞ்செல்வம் (திங். பெரியாழ். 1,9,3.); [கட்டு – கத்து + கதி – கத்தக்கதி = அளவுக்குமீறுதல், கட்டுக்குமேம்படல்.]
கத்தக்காம்பு	கத்தக்காம்பு katta-k-kambu, பெ.(n.) தாம்பூலத் தோடு வாயிலிடும் ஒரு பண்டம்; extract prepared from the leaves and young shoots of a malay shrub. used in mastication with betel. [கற்றை – கத்தை + காம்பு.]
கத்தசம்	கத்தசம் kattasam, பெ.(n.) சாணம்; the cowdung. [கழித்து – கத்து – கத்தசம்.]
கத்தபம்	கத்தபம் kattabam, பெ.(n.) 1. கழுதை; ass. "கத்தபத்தின் பாற்குக்கரிய கிரந்தியறும்" (பதார்த்தகுண. 108); 2. கழுதைப்புலி; a hyaena (சேரநா.); ம. கத்தப்புலி; Skt-gardaba. [கழுதை.வ. கர்த்தபம் த. கத்தபம்.]

கத்தம்	கத்தம்1 kattam, பெ.(n.) சாணச்சேறு; mire, dung, sloppy mud of a cow-house. [கழித்தம் – கத்தம்.] கத்தம்2 kattam, பெ.(n.) 1. பொல்லாங்கு; evil "கத்தமேவும் பிரகிருதி"(சி.சி.பர.பக்.381);. 2. கதை (யாழ்.அக.);; tale. ம. கத்தம் [கடுத்தம் – கத்தம்.] கத்தம்3 kattam, பெ.(n.) தோள்(புயம்);; arm, shoulder (யாழ்.அக.);. [குந்து – குத்து – கத்து – கத்தம்.]
கத்தரி	கத்தரி1 kattari, 4. செ.குன்றாவி (v.t.) 1. சிறிது சிறிதாய்வெட்டியறுத்தல்; to cut with scissors, clip, snip, shear. 2. புழு வரித்தல்; to gnaw, nibble off, as insects, as vermin. செடியை எலி கத்தரித்து விட்டது (உ.வ.);. 3. அறுத்தல்; to cut away, to chop off. "தலைபத்துங் கத்தரிக்க வெய்தபுன்." (கந்தரலங்.22); 4. நட்புப் பிரித்தல்; to separate from, breakaway from friendship. அவன் தொடர்பைக் கத்தரித்துக் கொள் (உ.வ.);. க. கத்தரிக; தெ. கத்திரிஞ்சு, கத்தரில்லு; து. கத்தெரியுனி. கத்தெருணி. [கள் – கடு – கட்டு – கத்து – கத்தலி – கத்தரி.] கத்துதல் = வெட்டுதல்.இவ்வினை பிற் காலத்து வழக்கற்றது. கத்து - கத்தி = அறுக்கும் அல்லது வெட்டுங்கருவி.ஒ.நோ; கொத்துகொத்திஇ வெட்டு - வெட்டி. கத்து + அரி = கத்தரி. கத்தரித்தல் = வெட்டி நறுக்குதல். அரிதல் = சிறிதாய் நறுக்குதல். அரித்தல் = அராவித் தேய்த்தல். "கதக்குக் கதக்கென்று வெட்டுதல்" என்பது உலக வழக்கு. [வ.மொ.வ.107.] த. கத்தரி→Skt. karttari. கத்தரி2 kattari-, செ.கு.வி.(v.i) 1. நெருப்பு ஒழுங்காய்ப் பற்றாமல் இடைவிடுதல்; to flash, as priming powder, to go out, as a match or alighted bamboo.
கத்தரிக்கட்டு	கத்தரிக்கட்டு katari-k-kalu, பெ.(n.) கத்தரிக் கோல் போல வீட்டுமுகட்டுக்கைகளின்ச் சேர்க்கை. (இ.வ.);; scissorwise coupling of rafters. [கத்திரி + கட்டு – கத்தரிக்கட்டு.]

கத்தரிக்கரப்பான்	கத்தரிக்கரப்பான் kattari-k-karappan, பெ.(n.) கரப்பான் வகை; a kind of eruption. [கத்திரி – கரப்பான்.]
கத்தரிக்காய்	கத்தரிக்காய் kattari-k-kay, பெ.(n.) கத்தரி பார்க்க; See kattari [கத்தரி + காய்.] கால் = துளை. புகையிலையைத் துளை யிட்டுப் பதப்படுத்துவர். அவ்வாறு இடப்படும் துளையே புகையிலைக்குப்பெயராயமைந்தது.
கத்தலாச்சிக்குருவி	கத்தலாச்சிக்குருவி kattalaccikkuruvi, பெ.(n.) செம்மஞ்சள் நிறமும் இறக்கையில் வெள்ளைப் பட்டையும் உடைய பறவை; ditas. [கத்தலைச்சி + குருவி.]
கத்தலை	கத்தலை1 kattalai, பெ.(n.) இருள்; darkness. க. கத்தலெ, கத்தலு, கழ்தலெ, கர்தலெ, கள்தலெ. பட.,து. கத்தலெ. [கல் = கருமை. கல் → கழ் → கழ்த்தல் → கத்தல் → கத்தலை.] கத்தலை2 katalai, பெ.(n.) தலையில் சிறு கல்லுடைய கடல்முன் வகை; a genus of sea fish, sciaena. [கல் + தலை – கற்றலை → கத்தலை.] கத்தலை மீன் வகை: 1.கருங்கத்தலை- black Sciaena. 2. சாம்பற் கத்தலை - gray Sciacena. 3. துருக்கத்தலை - rusly sciacena, 4. வரிக்கத்தலை - striped Sciacena.

கத்தன்	கத்தன் kattan, பெ.(n.) 1. செய்பவன்; agent, doer, maker, author. 2. கடவுள் (புலியூரந்.32);; god. 3. கிறித்துவ மதப் பூசகன்; a christian priest (சேரநா.);. ம. கத்தன் த. கருத்தன்→Skt. karta. [கரு = செய். கரு → கருத்தன்.]
கத்தனம்	கத்தனம்1 kattanam, பெ.(n.) கவசம்; jacket, tunic, coat of mail "கத்தனங் கடிது பூண்டார்" (இரகு. மீட்சிப், 7);. தெ. கத்தளமு; க. கத்தள. [கட்டு → கத்து → கத்தணம்.] கத்தனம்2 katanam, பெ.(n.) கத்தரித்தல்; to cut with scissors. [கள் = வெட்டு. கள் → கட்டு → கத்து (கொ.வ.);.]
கத்தாக்கு	கத்தாக்கு kattakku, பெ.(n.) கூத்தில் அணியும் உடை; கூத்துடுப்பு. (ம.அக.);; dancers dress. [கூத்து + ஆக்கு – கூத்தாக்கு → கூத்தாக்கு 'ஆக்கு' சொல்லாக்க ஈறு.]
கத்தாமார்	கத்தாமார் katamar, பெ.(n.) கற்றாழைச்சாறு பார்க்க; see karrālai-c-cāru (சா.அக);. [கற்றாழை → கத்தாழை + சாறு - கத்தாமார்(கொ.வ);.]
கத்தாழம்பட்டு	கத்தாழம்பட்டு kattalampattu, பெ.(n.) வேலூர் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Velur district. [கற்றாழை + பற்று – கற்றாழைப் பற்று → கத்தாழைப்பட்டு → அகத்தாழப்பட்டு.]
கத்தாழம்பால்	கத்தாழம்பால் katalamal, பெ.(n.) கற்றாழைச்சாறு பார்க்க; see karala-c-caru (சா.அக);. [கற்றாழை → கத்தாழை + அம் + பால்.]
கத்தாளம்பட்டி	கத்தாளம்பட்டி kattalampatti, பெ.(n.) தூத்துக்குடி மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Tuttukkudi district. [கற்றாழை + பட்டி.]

கத்தாளை	கத்தாளை1 kattalai, பெ.(n.) மேட்டுப்பாங்கான நிலத்தில் விளையும் நெல்வகை (w..g.);; a kind of paddy, growing on high ground. மறுவ. குத்தாளை [கற்றாழை → கத்தாளை. புன்செய் மேட்டுநிலத்தில் கற்றாழை இயல்பாய் வளர்வதுபோல் வளரத்தக்க ஒப்புமை கருதி பெற்ற பெயர்.] placed on the ground for supporting a weight. 3. நாற்காலி முதலியவற்றின் மடக்குக் கால்; legs of a camp-table or camp-chair. [கத்திரிகை + கால்.] கத்தாளை katalai, பெ.(n.) ஒருவகைக் கடல் மீன்; a kind of sea fish (அறி.கள.);. மறுவ. முரசொலி மீன் [கல் + தலை – கற்றலை → கத்தாளை.]
கத்தரிகைக்கை	கத்தரிகைக்கை kattarigai-k-kai, பெ.(n.) கத்தரிகை பார்க்க;see kattari-kai. மறுவ இணையா வினைக்கை [கத்திரிகை கத்தரிகை + கை.]
கத்தரிகைப்பூட்டு	கத்தரிகைப்பூட்டு kattarikai-p-puttu, பெ.(n.) கத்தரிக்கட்டு பார்க்க;see kattari-k-kattu. [கத்தரிகை + பூட்டு.]
கத்தரிநத்தம்	கத்தரிநத்தம் kattarinattam, பெ.(n.) ஊர்ப்பெயர்; name of a village. [கத்தரி + நத்தம்.] கத்தரிக்காய் விளையும் அடிப் படையில் அமைந்த ஊர்ப்பெயராகும்.
கத்தரிநாயகம்	கத்தரிநாயகம் kattari-nayagam, பெ.(n.) பெருஞ் சீரகம் அல்லது யானைச்சீரகம்.(சா.அக);; chinese anise. [கத்தரி + நாயகம் - மெலிந்து நீண்ட நீட்சி குறித்த பெயர்.]
கத்தரிபாண்டு	கத்தரிபாண்டு kattaripandu, பெ.(n.) கட்டடக் கலைச் சொல்; architectural technical word. [கத்தரி + பாண்டு.] கற் கட்டடச் சுவரில் ஆறடி அல்லது எட்டடிக்கு ஒரு பாண்டுக்கல் போடப்படும். சுவரில் அகலம் அதிகமானால் இரண்டு பாண்டுக்கற்கள் கத்தரிபோல் போடப்படுவதால்பெற்றபெயர்.

கத்தரிப்பிடி	கத்தரிப்பிடி kattarippidi, பெ.(n.) 1. கத்தரிக் கோலின் பிடி; handle of scissors. 2. மற்போரில் எதிராளியைத் தாக்கும் பிடி வகை; a mode of wrestling. [கத்தரி – கத்தரி + பிடி.]
கத்தரிப்புழு	கத்தரிப்புழு kattarippulu, பெ.(n.) 1. கத்தரிச் செடியிலுண்டாகும் புழுவகை; smallworm or insect found in the brinjal. 2. அரிக்கும் புழு; a burrowing parasite. [கத்தரி + புழு.]
கத்தரிப்பூட்டு	கத்தரிப்பூட்டு kattari-p-puttu, பெ.(n) 1. கத்தரியைப் போல் மரக்கொம்புகளைக் கட்டுதல்; sticks tied in form of shears. 2. கத்தரிப் பிடியைப் போன்றி ருக்குமாறு முடிதல்; a mode of head-dress. ம. கத்திரிப்பூட்டு [கத்திரி – கத்தரி – பூட்டு.]
கத்தரிமணியன்	கத்தரிமணியன் kattari-maniyan, பெ.(n.) 1. எலிவகை.(வின்.);; a kind of poisonous rat. 2. பாம்புவகை (யாழ்.அக);; a kind of snake. [கத்திரி – கத்திரி + மணியன்.]
கத்தரிமூக்குப்பறவை	கத்தரிமூக்குப்பறவை kattarimukku-p-parava, பெ.(n.) நீண்ட இறக்கைகளும் வாத்து போன்ற உடலமைப்பும் வலிய அலகையும் உடைய கடற்பறவை வகை; a sea bird having. [கத்தரி + மூக்கு + பறவை.]
கத்தரியம்	கத்தரியம் kattariyam, பெ.(n.) ஆடு தின்னாப் பாலை; worm killer. [கத்தரி + அம்.]
கத்தரிவிரியன்	கத்தரிவிரியன் katari-viriyan, பெ.(n.) கண்ணாடி விரியன்; russell's viper. [கத்திரி – கத்தரி + விரியன்.]
கத்தரிவேலை	கத்தரிவேலை kattari-velai, பெ.(n.) கத்தரிக்கட்டு (இ.வ.); பார்க்க; see kattari-k-kattu. [கத்தரி + வேலை.]
கத்தரை	கத்தரை katarai, பெ.(n.) கொடிவழி(கோத்திரம்); (யாழ்ப்);; family, race. வ. கோத்திரம்→த. கத்தரை.

கத்தல்	கத்தல் kattal, பெ.(n.) 1.உரத்த குரல் பேச்சு; loud talk; shout 2.அலறல்; loud ery; shriek. குழந்தை "வில்"என்று கத்தியது (உவ.);. 3. உரத்த ஒலி; noise. [கழல் - (கமுறு – சுழல் + து – கழத்து – கத்து.]
கத்தல்காலி	கத்தல்காலி Kattalkali, பெ.(n.) கசப்புச் சுவையுள்ள புகையிலை; inferior kind of tobacco. ம. கத்தல் காலி [கச்சல் (கசப்பு – கத்தல் + காலி.]
கத்தி	கத்தி katti, பெ.(n) 1. பிடிபொருத்திய நெடும்பட்டை வடிவக் கூர்மையுடைய வெட்டுக் கருவி; knife. கத்தியைத் தீட்டாதே(புத்தி); மதியைத் தீட்டு (உ.வ);. 2. மழிப்புக் கத்தி(சவரக்கத்தி);; razer. கத்தியால் தலையை மழித்துக் கொண்டான் (உ.வ);. 3. அறுவைக் கத்தி; lancet, கொதி நீரில் போட்ட கத்தியையே மருத்துவத்திற்குப் பயன்படுத்த வேண்டும் (உ.வ.);. 4. வாள்; sward. கத்திச்சண்டைக் காட்சிகள் நிறைந்த படம் (உ.வ.);. 5. குறுவாள்; dagger, காவலாளி இடுப்பில் கத்தி இருக்கும் (உ.வ.);. 6. குத்துவாள்; short scimiter. கத்திக்குத்துக் காயம் எளிதில் ஆறாது (உ.வ.);. 7. அரிவாள்; sickle. மரமேறி இடுப்புக் கத்தியுடன் மரத்திலேறினார் (உ.வ.);. 8. கொடுவாள், வளைந்த பட்டாக்கத்தி; scimitar. கத்தியால் வெட்டினான்
கத்திக்கப்பல்	கத்திக்கப்பல் kattik-kappal, பெ.(n.) கீழ்ப்புறம் கத்தி முனை போன்ற பகுதியைக் கொண்ட தாளால் செய்த சிறுவர் விளையாட்டுக் கப்பல்; a children's play paper-boat with a sharp edge at the bottom. [கத்தி + கப்பல்.]
கத்திக்காணம்	கத்திக்காணம் katti-k-kānam, பெ.(n.) படைக்களன்; tax on weapons like swords, knives etc. "கூலமுந்தரகுங் கத்திக்காணமும்" (S.I.I.i.151);. ம. கத்திக்காணம் [கத்தி + காணம். காணம் = வரி.]

கத்திக்காய்	கத்திக்காய் katti-k-kay, பெ.(n.) கத்தி போலுள்ள காய்; knife-shaped fruit of horse-gram etc. ம. கத்திக்கா [கத்தி +காய்.]
கத்திக்காயம்	கத்திக்காயம் katti-k-kayam, பெ.(n.) கத்தி வெட்டியதால் ஏற்பட்ட புண்; injury or wound caused by stabbing, cutting etc., with a knife (சா.அக.);. [கத்தி + காயம்.]
கத்திக்காரன்	கத்திக்காரன் katti-k-karan, பெ.(n.) கள் இறக்குபவன்; a toddy-drawer. ஒரு மரக்கள்ளிற்குக் கத்திக்காரனிடம் சொல்லி வை (உ.வ.);. ம. கத்திக்காரன் [கத்தி + காரன் - கத்திக்காரன். கத்தி = பாளையறுவாள்.]
கத்திக்குத்து	கத்திக்குத்து katti-k-kuttu, பெ.(n.) 1. கத்தியால் குத்துவது; stabbing with a knife. கண்டபடி பேசினால் கத்திக்குத்து விழும் (உ.வ.);. 2. கத்தி குத்துவதால் ஏற்பட்ட காயம்; wound. கத்திக்குத்து ஆறுவதற்குப் பலநாளாகும் (உ.வ.);. ம. கத்திக்குத்து [கத்தி + குத்து.]

குழாய்	குழாய் katti-k-kulay, பெ.(n.) விலங்குகட்கு மருந்தூட்டும் குழாய்; bamboo or othertubeforadministering medicine to animals. [குத்தி + குழாய் – குத்திக்குழாய் → கத்திக்குழாய்.] குழாய்1 kuḻāy, பெ.(n.) 1. துளையுடைய பொருள் (பிங்.);; tube, pipe. 2. துளை; tubular cavity, hollow. [குள் → குழை → குழாய்.] குழாய்2 kuḻāy, 1. வாயு தண்ணீர் ஆவி முதலியவை களைக் கொண்டு வரப் பயன்படுத்தும் உள்துளைக் கருவி; hollow cylindrical tube of wood, metal, etc. for the conveyance of gas, water, vapour etc. 2. உடம்பினுள் உள்ள தாரை, கால்வாய் முதலிய உட்டுளைக் கருவி; a tublar organ, passage, canal or vessel in an animal body often preceded by a defining word as mention below. குழாய் வகைகள்: 1.காற்றுக்குழாய் 2. சுவாசக் குழாய் 3. இரத்தக் குழாய் 4. கேள்விக்குழாய் 5. கரு விழிக்குழாய்
கத்திக்கூடு	கத்திக்கூடு katti-k-kadu, பெ.(n.) 1. கத்தியை வைக்கும் உறை; a case for keeping a sword. கத்திக்கூட்டுக்குள் கத்தியை வை (உ.வ.);. 2. கத்தியை வைக்கும் கூடை; the case which holds the toddy-knife. கத்திக்கூடில்லாமல் கள்ளிறக்கச் செல்லாதே (உ.வ.);. ம. கத்திக்கூடு [கத்தி + கூடு.]
கத்திக்கோரை	கத்திக்கோரை katti-k-korai, பெ.(n.) பெருங்கோரை; a kind of sedge. (சா.அக); [கத்தி + கோரை - கத்திக்கோரை (கத்திபோல் நீண்ட கோரை);.]
கத்திகட்டி	கத்திகட்டி katti-katti, பெ.(n.) 1. போர்வீரன்; warrior, carrying a sword. 2. கத்திகட்டியாடுபவன்-ள்; sword dancer, man or woman. [கத்தி +கட்டி.]
கத்திகட்டு-தல்	கத்திகட்டு-தல் katti-k-kattu, 5 செ.கு.வி.(v.i.) கம்பலைப்படுதல்; to quarrel too much. [கத்தி + கட்டு.]

கத்திகை	கத்திகை1 kattikai, பெ.(n.) 1. பலவகைப்பூக்களால் தொடுத்த மாலை; a kind of garland, made up of variety of flowers. "செங்கழுநீ ராயிதழ்க் கத்திகை"(சிலப்.8,47);. 2. குருக்கத்தி; common delight of the woods. "கத்திகைக் கண்ணி நெற்றி" (சீவக. 971.);, 3. கருக்குவாய்ச்சி அல்லது கருக்கு வாலிமரம் (சா.அக);; jagged jujube. 4. படர்கொடி; spreading creeper(சா.அக.);. [கொத்து – கத்து – கத்துகை – கத்திகை.] கத்திகை2 kattikai, பெ.(n.) சிறிதுகிற்கொடி, பதாகை(திவா.);; banner, streamer, small flag. [கட்டு – கத்து + கை - கத்துகை – கத்திகை = வெட்டப்பட்ட துணி.]
கத்திகையன்	கத்திகையன் katti-kayan, பெ.(n.) கள் இறக்குபவன்; a toddy - drawer (சேரநா.);. ம. கத்திக்கையன் [கத்தி + கையன். கத்தி = பாளையறுவாள். பாளை சிவுதற்காகக் கையில் பாளையறுவாள் வைத்திருத்தலால் கள் இறக்குவோனை இச்சொல்குறித்தது.]
கத்திதீட்டு-தல்	கத்திதீட்டு-தல் katti-titu-, 5 செ.கு.வி(v.i.) 1. வெட்டுங்கருவிகளைக்கூர்மைப்படுத்துதல்: to gring or sharpen cutting tools. கத்தியைத்தீட்டாதே வுந்தன் அறிவை (புத்தியை);த் தீட்டு(உ.வ.);. 2. பகைத்தல்; to be at daggers drawn; to be on hostile terms. 3. தீங்கிழைக்க நேரம்பார்த்தல்; to bide one's time seeking opportunities to injure. அவனைக் கவிழ்க்க இவன் கத்தி தீட்டுகிறான்(உ.வ.);. மறுவ. சாணைப்பிடி க. கத்திஇரி [கத்தி + திட்டு.]
கத்திதிட்டுவான்	கத்திதிட்டுவான் kattitiluvan, பெ.(n.) கத்திதீட்டு வோன் பார்க்க;see katti-tittuvon. [கத்தி + திட்டுவான். திட்டுவோன் – திட்டுவான்.]
கத்திதீட்டுவோன்	கத்திதீட்டுவோன் kat-tituvon, பெ.(n.) வெட்டுங் கருவிகளைக் கூர்மைப்படுத்தும் தொழிலாளி; knife grinder, an itinerant grinder or sharpener of knives, scissors and cutting instruments. மறுவ. சானைபிடிப்போன் [கத்தி + திட்டுவான்.]

கத்திநுணா	கத்திநுணா katti-nuna, பெ.(n.) நிலவேம்பு (மலை.);; Creat. [கத்தி + நுணா, கத்தி = கத்தி போன்ற இலையுள்ளது.]
கத்திப்பணம்	கத்திப்பணம் katti-p-panam, பெ.(n.) கள்ளிறக்குவதற்கு போடப்பட்ட ஒரு வரி; a tax for toddy-drawing (சேரநா.);. ம. கத்திப்பணம் [கத்தி + பணம்.]
கத்திப்பிட்டல்	கத்திப்பிட்டல் kattppital, பெ.(n.) கத்திக்கூடு பார்க்க; see katti-k-küdu. ம. கத்திப்பிட்டல் [கத்தி + பிட்டல். கத்திப்பிட்டல். புட்டி - புட்டில் பிட்டல் (கொ.வ);.]
கத்திபோடு-தல்	கத்திபோடு-தல் kattipopul, செ.குன்றாவி(v.t.) 1. அறுவை மருத்துவம் செய்தல்; to treat by surgery. 2. கத்தியிட்டறுத்தல்; to use surgical knife for curing physical illness. 3. மழித்தல்; to shave. [கத்தி + போடு.]
கத்திமீன்	கத்திமீன் katti-mi, பெ.(n.) ஒருவகைமீன்; a kind of fish. [கத்தி + மீன்.]
கத்தியம்	கத்தியம் kattiyam, பெ.(n.) நல்லாடைவகை. (திவா.);; a kind of cloth of superior quality. Pkt. katta; U. kâtna, [கத்தி + கத்தியம்.]
கத்தியம்பு	கத்தியம்பு kattiyambu, பெ.(n.) இருபக்கமும் முனையுள்ள வாள்; double-edged sword. ம. கத்தியம்பு [கத்தி + அம்பு.]

கத்தியரம்	கத்தியரம் kattiy-aram, பெ.(n.) ஒருவகை அரம்; a kind of file. ம.கத்தியரம் [கத்தி + அரம்.]
கத்தியவாடு	கத்தியவாடு kattiyavadu, பெ.(n.) வேலூர் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Velur dt. [கத்தியன் + பாடி – கத்தியன்பாடி – கத்தியவாடு.]
கத்தியன்	கத்தியன் kattiyar, பெ.(n.) போர்வீரன்; warrior, Pkt. kathrian [கத்தி – கத்தியன்.]
கத்தியாள்	கத்தியாள் kattiyal, பெ.(n.) வெட்டுபவன்; a chopper (சேரநா.);. ம. கத்தியாள் [கத்தி + ஆள்.]
கத்தியெழுத்தாணி	கத்தியெழுத்தாணி katti-yelutfāni, பெ.(n.) கத்தியுடன் இணைந்துள்ள எழுத்தாணி; an iron style fixed to a knife (formerly used for writing on palm leaves);. ம. கத்தியெழுத்தாணி [கத்தி + எழுத்தாணி.]

கத்திரி	கத்திரி1 Kattiri, செ.குன்றாவி.(v.t.) கத்தரித்தல் பார்க்க;see kattari-. [கத்தரி - கத்திரி(கொவது.] கத்தரி - கத்திரி, 'கத்தரி' என்ற சொல்லிலுள்ள இறுதி இகரத்தின் தாக்கத்தால் அதற்கு முன்னுள்ள தகரத்துடன் இகரம் சேர்ந்து கத்திரி என மாற்றியொலிக்க இடம் தந்தது. கத்திரி2 kattiri பெ.(n.) கத்தரி பார்க்க;see kattari ம. கத்திரி, க. காச்சீ கிட. [கத்தரி – கத்திரி(இ.வ);. கத்தரிக்காயைக் கத்திரிக்காய் என்பது வழுவாம்.] கத்திரி3 kattii பெ.(n.) 1. நன்மையில்லாத நாள் (விதான குணா.குண.48);; an inauspicious day. 2. கத்தரிவிரியன் பார்க்க;see kattari-viriyan. 3. தலைவிரிபறை (பிங்.);; a kind of drum. [கத்தரி – கத்திரி. வெட்டிக் கூராக்கும் கத்தரிக்கோல் போல் நலன்களைச் சிதைத்துத் தீங்கு பயக்கும் என்று கருதப்பட்ட நாள்.] கத்திரி4 kattiri, பெ.(n)
கத்திரிக்கள்ளன்	கத்திரிக்கள்ளன் kattiri-k-kalan, பெ.(n.) முடிச்சவிழ்ப்பவன், முடிச்சுமாறி (இ.வ.);; a pickpocket. க. கத்தரிகள்ள [கத்திரி + கள்ளன்.]
கத்திரிக்கை	கத்திரிக்கை1 kattirikkai, பெ.(n.) நாட்டியத்தில் கத்தரிக்கோல் தவசக் கதிர் போன்றவற்றைக் குறிக்க இருகை சுட்டுவிரல்கள் நீட்டி மற்றவிரல்களை மடக்கிக் காட்டும் அடையாளம்; இணைக்கை நளிநய(அவிநய); வகை.(பரத.பா.வ.64);; [கத்தரி – கத்திரிசகை.] கத்திரிக்கை2 katti-k-kai, பெ.(n.) மயிரெறி கருவி; Scissors. [கத்தரி – கத்திரிக்கை.]
கத்திரிக்கோல்	கத்திரிக்கோல் kattiri-k-kol, பெ.(n.) இரண்டு சம நீள மாழைப்பட்டைகளைக் குறுக்கில் ஒன்றன்மேல் ஒன்றாக வைத்திணைத்து அவற்றின் கூர்மையான உள்அலகுகளால் துணி முதலியவற்றை வெட்டப் பயன்படுத்துங் கருவி; scissors, shears, snuffers, [கத்தரி – கத்திரி + கோல். கத்தரிக்கோல் பார்க்க; See kattari-k-kol.]

கத்திரிக்கைப்பூட்டு	கத்திரிக்கைப்பூட்டு kattiri-k-kai-pottu, பெ.(n.) ஒருவகைப் பூட்டு; a kind of lock. [கத்தரி – கத்திரி + கை + பூட்டு.]
கத்திரிகம்	கத்திரிகம் kattirigam, பெ.(n.) கால்மாறிநிற்கை. (தத்துவப் 109, உரை);; [கத்தரி – கத்திரி – கத்திரிகம். கத்தரி போல் கால் மாறி நிற்றல்.]
கத்திரிகை	கத்திரிகை1 kattirigai, பெ.(n.) தலைவிரிபறை; a kind of drum, "கத்திரிகை துத்திரி...கருவித்திரளலம்ப" (தேவா.837,5);. [கத்தரி – கத்திரி + கை] கத்திரிகை2 kattirigai, பெ.(n.) திரிபதாகையின் முடங்கிய அணிவிரல் புறைத்ததாகிய நடுவிரலைச் சுட்டு விரலோடு பொருந்த நிமிர்ப்பது. (சிலப்பு.3;18 உரை);; a danceing posture with fingers crossed." படக நெடுங்கத்திரிகை"(கோயிற்பு 39);. [கத்தரி – கத்தரி + கை.]
கத்திரிசரம்	கத்திரிசரம் kattiri-saram, பெ.(n.) கைமரங்களை இணைக்கும் குறுக்குமரம்; rater. [கத்தரி – கத்திரி + சரம்.]
கத்திரிசால்	கத்திரிசால் kattisal, பெ.(n.) மெழுகுவத்தி நின்று முழுதும் எரிதற்கு தாங்கலான கருவி; candle-stick. [கத்தரி – கத்திரி + சால்.]
கத்திரிநாயகன்	கத்திரிநாயகன் katti-nayagan, பெ.(n.) கத்தரிநாயகம் பார்க்க; see kattari-nayagam. [கத்தரி – கத்திரி + நாயகம்.]
கத்திரிநோய்	கத்திரிநோய் katti-noy, பெ.(n.) 1. ஒருவகை இடுப்பு நோய்; a cutting pain in the hip. 2. கத்தரிப்பது போல் உண்டாகும் வலி; a severe cutting pain in general. 3. மகப்பேற்று நோய்; dilating pains of labour (சா.அக);. [கத்தரி – கத்திரி + நோய்.]
கத்திரிபாவல்	கத்திரிபாவல் katripaval, பெ.(n.) கத்திரியாவிலி பார்க்க;see kattiri-pávill "கத்திரிபாவல் செவிபுனையா"(தனிப்பா. ii, 250,590); [கத்திரி + பாவல்.]

கத்திரிபாவிலி	கத்திரிபாவிலி katri-pavil, பெ.(n.) மகளிர் காதணி வகை; an ornament for the ear, made of gold and gems worn by women near the top of each ear. ம.கத்திரியாவல் க. கத்தரிபாவுலி; தெ. கத்தெரபாவிலி. [கத்தரி → கத்திரி + பாவலி. பாவலி = பரவலானதட்டை அணி.]
கத்திரிமணியன்	கத்திரிமணியன் kattiri-maniyam, பெ.(n.) கத்தரி மணியன் (வின்.); பார்க்க;see kattari-maniyan. [கத்திரி → கத்திரி + மணியன்.]
கத்தரிமல்	கத்தரிமல் kattirimal, பெ.(n.) கைமரங்களை இணைக்கும் குறுக்கு மரம் (நெல்லை);; rafter [கத்தரி → கத்திரி + (மால்);மல்.]
கத்திரிமாறு-தல்	கத்திரிமாறு-தல் kattirimaru-, செ.கு.வி(v.i.) கத்தரியைப்போல் ஓரிடத்தில் சேர்ந்து இருபக்கமும் மாறி இருத்தல்; to converge two sides at a place where they cross each other, as two blades of a scissors. [கத்திரி + மாறு.]
கத்திரியன்	கத்திரியன் kattiriyan, பெ.(n.) இரண்டாம் இனத்தான்; ksatriya, man of the warrior caste, the second of the four castes. "கத்திரியர்கான்"(திவ்.பெரியாழ்.1,9,6); [கத்தியன் → கத்திகாரன் → கத்திரியன் த. கத்தியன் →Skt. Ksatria.]
கத்திரிவிரியன்	கத்திரிவிரியன் katti-viriyan, பெ.(n.) கத்தரி விரியன் பார்க்க;kattari-viriyan. [கத்திரி + விரியன்.]
கத்திரிவெயில்	கத்திரிவெயில் kativeyil, பெ.(n.) மேழத் (சித்திரை); திங்கள் இறுதி ஏழுநாள்களிலும் விடைத்(வைகாசி); திங்கள் முதல் ஏழு நாள்களிலும் அடிக்கும் கடுமையான வெயில்; highly tormenting hotdays of last seven days of cittiraimonth and first seven days of vaigasimonth. [கத்தரி → கத்திரி + வெயில்.]
கத்திரிவேலை	கத்திரிவேலை katti-welai, பெ.(n.) கத்திரிக் கட்டு பார்க்க; see kattéri-kattu. [கத்திரி + வேலை.]

கத்திரு	கத்திரு kattiru, பெ.(n.) கருத்தன்; agent, doer, maker, creator. "நுவல்கத்திருவோடு போத்திருவே" (வேதா.கு.37); [கரு → கருத்தன் → கருத்தர் → கத்திரு (கொ.வ.);.]
கத்திவாக்கம்	கத்திவாக்கம் kattiyakkam, பெ.(n.) காஞ்சிபுரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Kanchipuram district. [கத்தரி → கத்தி + பாக்கம் - கத்திரிப்பாக்கம் → கத்திவாக்கம்.]
கத்திவால்	கத்திவால் kattiyal, பெ.(n.) கத்திபோல் வால் உள்ள ஒரு மீன்; a kind of fish. [கத்தி + வால்.]
கத்திவாள்	கத்திவாள் katti-wal, பெ.(n.) 1. வளைவாள்.(வின்.);; scimitar. 2. வெட்டுக்கத்தி; a chopper. ம. கத்திவாள், கத்தியாள். [கத்தி + வாள்.]
கத்திவாளி அம்பு	கத்திவாளி அம்பு kattival-ambu, பெ.(n.) வாள் வடிவினதான அம்பு; an arrow shaped sword, a semicirlular arrow. தெ. கத்திவாலி அம்மு கத்திவீச்சு katti-wiccu, பெ.(n.); கத்தியாட்டம்; sword dance. க. கத்திவரசெ [கத்தி + வீச்சு.]
கத்திவீசுதல்	கத்திவீசுதல் kattivisu-, 5.செ.கு.வி.(v.i.) வாள்வீசி விளையாடுதல்; to brandisha sword, performsword exercises or Sword dance. [கத்தி + வீசு.]
கத்திவெட்டு	கத்திவெட்டு katti-yetu, பெ.(n.) கத்தி வெட்டினால் ஏற்பட்ட காயம்; a cut with a knife. தெ. கத்திவாடு [கத்தி + வெட்டு.]

கத்து	கத்து1 kattu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. காக்கை கரைதல், மயில் அகவுதல், குயில் கூவுதல், கோழி, கவுதாரி போன்றன. கொக்கரித்தல், நாய் குரைத்தல், நரி ஊளையிடுதல், யானை பிளிறல், அரிமா உரப்புதல், வரிமா உறுமுதல், குதிரை கனைத்தல், வண்டு முரலுதல், மாடு, கழுதை, தவளை, பூனை போன்றவை கத்துதல்; to caw as a crow, to screch as a peacock, to coo as a cuckoo, to chuck as a partridge and cock, to yelp as a puppy, to howl as a bear, to trumpt as an elephant, to roar as a lion, to growl as a tiger, to neigh as a horse, to hum as a bee, to croak as a frog, to maa as a cow, to brows as a donkey, to mew as a cat. 2. குரலெழுப்பிச் சொல்லுதல்; to scream. தன் கருத்தை வலியுறுத்த கத்திப் பேசினான் (உ.வ.);. 3. கூவுதல்; to bowl, cry. கூப்பிடு தொலைவில் உள்ளவனையும் கத்தி அழைக்க இயலாதவன் (உ.வ.);. 4. இரைச்சலிடுதல்; to make continued noise. வகுப்பறையில் மாணவர்கள் கத்திக் கொண்டுள்ளனர் (உ.வ.);. 5. அழுதல்; cry. பாலுக்காக குழந்தை கத்திக் கொண்டிருக்கிறது (உ.வ.);. 6. பிதற்றுதல்; to babble, jabber, chatter talk in vain. "பேதையோராய்க் கத்திடு மான் மாக்கள்" (சி.சி.பா.பாயி.8);. 7. முழங்குதல்; to roar as the sea. "கத்துகடல் சூழ் நாகை"(தனிப்பா.i.31.58);.
கத்துரிச்சேறு	கத்துரிச்சேறு kattūri-c-cēru, பெ.(n.) நறுமணத்திற்காகப் பயன்படுத்தும் கத்துரிக் குழம்பு; a jellied musk preparation in perfumery(சா.அக);. [கடத்துரு → கத்தூரி + சோறு.]
கத்தூரிநாமம்	கத்தூரிநாமம் katturi-namam, பெ.(n.) கத்தூரியால் திருமேனியின் ஊர்வத்துவமாக திருமால் நெற்றியிலிடுங் குறி; vertical streak of musk, painted in the middle of the forehead of the idol of Visnu, as in the shrine in Srirangam. "சீரிதாளழுது கத்துரிநாமமும்" (அஷ்டப் திருவரங்க கலம்.);. [கத்துரி + நாமம்.]
கத்துரிநாரத்தை	கத்துரிநாரத்தை katturi-naratai, பெ.(n.) நாரத்தை வகை. (யாழ்.அக);; a fragrant kind of orange. [கத்துரி + நாரத்தை.]
கத்துரிநாவி	கத்துரிநாவி katturi-navi, பெ.(n.) கத்துரிமான் (யாழ்.அக);; musk deer. [கத்துரி + நாவி. நவ்வி - நாவி.]

கத்தூரிநாறி	கத்தூரிநாறி katturi-nari, பெ.(n.) கத்துரி மணமுடைய ஒரு மரம்; a tree with the small of musk (சா.அக);. [கத்தூரி + நாறி.]
கத்தூரிப்பட்டை	கத்தூரிப்பட்டை katturi-p-pattiai, பெ.(n.) கத்தூரி மணமுள்ள அலரிப்பூச்செடிகளை; musk scented oleander. மறுவ. கத்தூரி அலரி [கத்துரி + பட்டை.]
கத்துாரிப்பிழம்பு	கத்துாரிப்பிழம்பு katturi-p-pilambu, பெ.(n.) கத்துரியை முதன்மையாகக் கொண்டு வழக்கும் அமிலம்; an acid extracted from a mixture with musk as a chief ingredient (சா.அக.);. [கத்தூரி + பிழம்பு.]
கத்துாரிப்பிள்ளை	கத்துாரிப்பிள்ளை katturi-p-pila, பெ.(n.) கத்தூரி நாவி பார்க்க (யாழ்.அக.);; see katturi-navi. [கத்தூரி + பிள்ளை.]
கத்தூரிப்பூ	கத்தூரிப்பூ katturi-p-pudu, பெ.(n.) கத்துரிமணமுள்ள பூண்டு வகை; musk scented oleander flower. [கத்தூரி + பூ.]
கத்தூரிப்பூடு	கத்தூரிப்பூடு kattari-p-pudu, பெ.(n.) கத்தூரி மணமுள்ள பூண்டு வகை; a genus of malvaceous plants(சா.அக);. [கத்தூரி – பூடு.]
கத்தூரிப்பூனை	கத்தூரிப்பூனை kattri-p-punai, பெ.(n.) 1. சவ்வாதுப் பூனை; large civeticat. 2. புனுகுப் பூனை; civet cat (சா.அக.);. [கத்துரி + பூனை.]
கத்தூரிப்பொட்டு	கத்தூரிப்பொட்டு katturi-p-pottu, பெ.(n.) நெற்றியிலிடும் குறி; mark of musk on the forehead. [கத்தூரி + பொட்டு.]

கத்தூரிமஞ்சள்	கத்தூரிமஞ்சள் katturi-majal, பெ.(n.) மஞ்சள் வகை; long and round zedoary shrub. [கத்ததூரி + மஞ்சள்.]
கத்தூரி மல்லிகை	கத்தூரி மல்லிகை katturi-malligai, பெ.(n.) கத்தூரி மணமுடைய மல்லிகைமலர்; musk jasmine (சா.அக.);. [கத்துரி + மல்லிகை.]
கத்துரிமான்	கத்துரிமான் kattur-man, பெ.(n.) கத்தூரி உண்டாகும் மான்வகை(யாழ்.அக.);; musk-deer. [கத்துரி + மான்.]
கத்தூரிவாணன்	கத்தூரிவாணன் kattori-vanan, பெ.(n.) ஒரு நெல் வகை; a kind of paddy "கத்தூரிவாணன் கடைக் கழுத்தன்" (முக்கூடற்பள்ளு.);. [கத்தூரி + வாணன்.]
கத்தூரி வைப்பு	கத்தூரி வைப்பு katturi-vaippu, பெ.(n.) செயற்கைக் கத்தூரி; prepared musk. [கத்துரி + வைப்பு.] கல்மதம் அல்லது உறைந்து காய்ந்த அரத்தத்தை மீன் அம்பர் எண்ணெயோடு இரண்டறக் கலந்து வெடியுப்பு அமிலத்தைச் சேர்த்துப் பிறகு தண்ணிர் விட்டு அலம்பி எடுத்தால் கத்துரியைப் போல் நறுமணம் வீசும் [சா.அக].
கத்தை	கத்தை kattai, பெ.(n.) கழுதை பார்க்க;see kaludai. ம. கழுத; க. கத்தெ, கழ்தெ, கர்தெ. கள்தெ; து; குட; பட. கத்தெ; தெ. காடித; கை. கெதி; குற. கதி; துட. கத்ய், க்வத்தெ; கோண். காயத்; கூ.தொடொ. நா. காட்தி; கொலா. கத்தி, காட்தி; பர். கரத்,கதெ; குரு. கத்ய. மால். கதகொள்தி. [கழுதை → கழ்தை → கத்தை.]
கத்தோயம்	கத்தோயம் kattoyam, பெ.(n.) கள்; toddy. [கள் + தோயம – கட்டோயம் → கத்தோயம் தோயம் = நீர்மம், நீராளமான பொருள்.]

கதகத-த்தல்	கதகத-த்தல் kadakada-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. நடுங்குதல்; to tremble. 2. வெப்பமாதல்; a smart heat, warm. வெந்நீர் கதகதப்பாக இருக்கிறது (உ.வ.);. க. கதகதிக, கதக்கதிக. [கதழ் → கத + கத.]
கதகதப்பு	கதகதப்பு kadakadapu, பெ.(n.) 1. வெம்மை; heat. "கதகதென் றெலியுதே காமாக்கினி"(இராமநா. ஆரணி.); 2. வெதுவெதுப்பு: warm மழைக்காலத்தில் கூரைவிடு கதகதப்பாக இருக்கும் (உ.வ.);. [கத + கத – கதகத → கதகதப்பு.]
கதகதெனல்	கதகதெனல் kada-kadenal, பெ.(n.) 1. வெப்பமாதற் குறிப்பு; being hot from fever or from the closeness of a crowded room. "கதகத்தென் றொரியுதெ காமாக்கினி"(இராமநா. ஆரணி. 8);. 2. குளிரில்லாமல் இதமாயிருத்தல்; to feel warm. மழைக் காலத்தில் கூரைவீடு கதகதவென இருக்கும் (உ.வ.);. 3. கொதித்தல், வடிதல், பீச்சிடுதல் போன்ற வற்றைக் குறிக்கும் ஒலிக்குறிப்பு; sound produced in boiling, as a liquid; in flowing as water from a sluice; in gushing, as blood from the artery. [கத + கத + எனல்.]
கதகம்	கதகம் Kadagam, பெ.(n.) தேற்றாங்கொட்டை; clearing nut. "பின்னையுளதோ கதகமலாற் பெருநீர் தெளித்தற்கு" (பிரபுலிங்.ஆரோகண.51.); [கதுவு → கதுவம் → கதுகம் → கதகம்.]
கதண்டு	கதண்டு kadandu, பெ.(n.) காட்டுக் கருவண்டு. (வின்.);; wild black beetle (சா.அக);. [கருவண்டு → கதண்டு.] கதண்டு kadanṭu, பெ.(n.) கடித்தால் உடலில் தடிப்பையும் எரிச்சலையும் தரக்கூடிய நீர்ப்பூச்சி 5,1605; a beetle. [க-கதண்டு]
கதண்டுக்கல்	கதண்டுக்கல் kadaadukkal, பெ.(n.) கதண்டின் தலையில் உள்ள ஒருவகைக்கல்; a stone supposed to be on the head of a beetle. மறுவ. கானத்தும்பி, வாகைப் புதைச்சி, புதையற் குடியிருப்பு [கதண்டு + கல்.] இக்கல் மந்திர ஆற்றல் பொருந்தியதாகக் கருதப்படுகிறது.

கதண்டுத்தேன்	கதண்டுத்தேன் kadandut-ten, பெ.(n.) கருவண்டுத் தேன்; honey collected by wild black beetle (சா.அக);. [கருவண்டு + வாணன்.]
கதம்	கதம்1 kadam, பெ.(n.) சினம்; anger. 'காணுறை வாழ்க்கை கதநாய்வேட் டுவன" (புறநா.33);. 2. வற்கடம்; famine, scarcity. கதம் பிறந்தது (வின்.); 3. வரம்பு; Snake. 4. வலிமை; strength. 5. விரைவு; speed. பெருங்கதத் திருநதி (கல்லா. 56.23);. ம.கதம்; க.,கொலா. கதி; து.காவுட(சண்டை.போர்);. [குதம் → கதம் (வேக142);.] கதம்3 kadam, பெ.(n.) அரத்தக்கதிப்பு; deranged condition of blood. [குல் → குதம் → கதம்.]
கதம்பம்	கதம்பம்1 kadampam, பெ.(n.) கானங்கோழி (வின்.);: bald coot. [கது → கதும்பு → கதும்பம். குட்டையான வாலுடைய கானக்கோழி.] கதம்பம்2 kadambam, பெ.(n.) 1. பலவகைப் பூக்களாலும், பச்சிலைகளாலும் வேர்களாலுந் தொடுக்கப்பட்ட மாலை; garland made of different kinds of fragrantflowers, leaves and fibrous roots. 2. அவை(அரு.நி.);; assembly 3. மாட்டுமந்தை (யாழ்.அக.); herd of cows. 4. கத்திகை1 பார்க்க; see kattigai. ம. கதம்பன்மால [கல → கலம்பு → கலம்பம் → கதம்பம் = பல்வேறு வகை மலர்கள் கலந்த மாலை. ல-ச. போலித்திரிபு, ஒ.நோ. சலங்கை சதங்கை வடவர் காட்டும் கத் என்னும் மூலம் கல்லென்னும் தென்சொல் வேர்த்திரிபே. (வ.மொ.வ.107);.] த. கதம்பம்→ Skt. kadamba.

கதம்பமாக்கு-தல்	கதம்பமாக்கு-தல் kadambam-akku-, 5.செ.குன்றாவி(v.t.) கலக்குதல்; to mix, jumble. [கதம்பம் + ஆக்கு.]
கதம்பமுகுள	கதம்பமுகுள kadamba-mugla-niyāyam, பெ.(n.) கதம்பமொட்டு முறைமை பார்க்க; see kadamba-moffu-muraimai. [கதம்பம் + முகுளம் + நியாயம். முகுள நியாயம் என்னும் வடசொல் தமிழில் மொட்டு முறைமை எனப்படும்.]
கதம்பமொட்டு முறைமை	கதம்பமொட்டு முறைமை kadamba-motumபrama, பெ.(n.) சிறப்பு(வைசேடிக); முறைமையில் ஒலி உறுப்பிலிருந்து வெவ்வேறு சிற்றொலிகளும் பேரொலிகளும் செவிக்கு ஒருங்கே எட்டுவதை விளக்க மழைபெய்யுங்காலத்துக் கதம்பமொட்டுகள் ஒரே காலத்தில் பூப்பதை உவமைகாட்டிச் செயற் பாடுகள் ஒருங்கு தோன்றுகின்றன எனக் காட்டும் நெறி (சி.சி. 2.61 சிவாக்.);; The illustration of the kadamba buds shooting upon all sides simultaneously, which is used in the Vaisedika and Nyaya systems to explain how different series of sounds from the same sounding body are transmitted simultaneously to the ears of hearers at equidistant points on all sides, usually contrasted with vicitarañkanyaya, the illustration of larger and Smaller waves in the same context. [கதம்பம் + மொட்டு + முறைமை.]
கதம்பவுணவு	கதம்பவுணவு kadamba-y-uravu, பெ.(n.) நறுமணப் பொருள்கள் சேர்த்து ஆக்கிய சோறு (புலவு);; food highly flavoured with spices (சா.அக.);. [கல → கலம்பம் → கதம்பம் + உணவு. உசிலை(மசாலா); கலந்த உணவு.]
கதம்பாரி	கதம்பாரி kadambar, பெ.(n.) தேற்றாங்கொட்டை (மலை);; clearing nut. [கடு → கடம்பு → கதம்பு + ஆரி – கதம்பாரி.]
கதம்பு	கதம்பு1 kadambu, பெ.(n.) கதம்பம்; a fragrant powder (சா.அக.);. [கதம்பம் → கதம்பு. 'அம்' ஈறு கெட்டது.] கதம்பு2 kadambu, பெ.(n.) கடம்பம் பார்க்க; see kadambam. [கடம்பு → கதம்பு.]

கதம்பை	கதம்பை kadambai, பெ.(n.) 1. தேங்காய் மட்டை அல்லது நார், கதம்பைக் கயிறு; coconut husk or fibre that covers the nut, rope made up of a Coconut fibre. 2. புல்வகை. (வின்.);; a kind of grass. 3. எழுதுதற்கு வார்ந்த பனையோலையிற் கழிக்கப்பட்ட பகுதி (யாழ்ப்.);; ends and bits of palmyra leaves cutfor writing. 4. வைக்கோல்; hay. 5. புல்லின் தாள்; the stalk of grass. ம. கதம்ப. [கோது → கோதும்பு → கதம்பு → கதம்பை.] கோது = காய், நெற்று, தாள், வித்து, தவசம் ஆகியவற்றைப் போர்த்துள்ள புறத்திடு கோது பார்க்க; See kōdu
கதம்பைக்கயிறு	கதம்பைக்கயிறு kadambai-k-kayiru, பெ.(n.) தேங்காய் மட்டை நாராலான கயிறு; rope made up of the fibre of coconut husk. [கதம்பை + கயிறு. கதம்பை பார்க்க.]
கதம்பைக்குழி	கதம்பைக்குழி Kadambal-k-kuli, பெ.(n.) தேங்காய் மட்டை நாரைப் போடும் குழி; a pit for putting coconut husks. ம.கதம்பக்குழி [கதம்பை + குழி. கதம்பை.பார்க்க.]
கதம்பைப்புல்	கதம்பைப்புல் katambaippu, பெ.(n.) புல்வகை (வின்.);; a kind of bearded grass with twisted awns. [கதம்பை + புல்.]
கதம்பையுப்பு	கதம்பையுப்பு kadamba-y-uppu, பெ.(n.) கதம்பைப் புல்லை எரிப்பதால் கிடைக்கும் உப்பு: salt obtain by burning the kadamhaipul (சா,அக.);. [கதம்பை + உப்பு.]
கதரம்	கதரம் kadaram, பெ.(n.) யானைத்துறட்டி; elephantgoad. [கதழ் → கதல் → கதலும் → கதரம்.]

கதரி	கதரி kadari, பெ.(n.) புல்லூரி; a parasitic plant (சா.அக.);. [கது → கதல் → கதரி. கது = விளைதல், பரவுதல்.]
கதரோகம்	கதரோகம் kadaragam, பெ.(n.) கதநோய் பார்க்க; See kada-nøy. [கதம் + ரோகம்.]
கதல்(லு)-தல்	கதல்(லு)-தல் kadal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. அசைதல் (யாழ்.அக.);; to move (செ.அக.);. 2. நடுங்குதல், அஞ்சுதல்; to tremble, fear. 3. இருக்கும் இடத்தை விட்டுச் சரிதல்; to slip, to go away (கருநா.);. க. கதலு; தெ.கதலு; ம.கதர்து; து.கதலு. கதெலு; பர். கத்ல் [கதழ் → கதல்.]
கதலம்	கதலம் Kadalam, பெ.(n.) வாழை (மலை.);; plaintain. [கதலி → கதலம்.]
கதலமெதலவொட்டு-தல்	கதலமெதலவொட்டு-தல் kadaa-medala-vottu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) அசைய இடங்கொடுத்தல்; to allow to move about. இவனைக் கதலமெதல வொட்டாமற் பிடித்துக்கொண்டான் (வின்.);. [கதல் + மெதல(ஒலிக்குறிப்பு); + ஒட்டு.]
கதலல்	கதலல் kadalaட, பெ.(n.) அசைதல்; moving, shaking. க. கதலு. [கதழ் → கதழல் → கதலல்.]
கதலாடு-தல்	கதலாடு-தல் kadaladu, 5 செ.கு.வி.(v.i.) அசைதல், தள்ளாடுதல்; to move about, to be unsteady, to shake. க. கதலாடு [கதழ் + ஆடு – கதழாடு → கதலாடு. கதழ்தல் = அசைதல்.]

கதலி	கதலி1 kadali, பெ.(n.) 1. வாழை; plantain tree. "நெட்டிலைப் பைங்கதலி" (திருக்காள.பு.தாருகா.15);. 2. கதலி வாழை பார்க்க; see kadal-wala 3. துகிற்கொடி; banner, flag, pennon. "கானெடுந் தேருயர் கதலியும்" (கம்பரா. முதற்போர். 104);, 4. பறக்கவிடுங் காற்றாடி, a big paper kite. "ஆகாய முற்ற கதலிக்கு"(கம்பரா கடறாவு. 85);. ம., க.கதளி; தெ. கதனி, கதளமு. த. கதலி → Skt. kadali; H., U, kela; Pall. kadali; ori. kadali, Mar. keelevi, sinh. kehel gedi. மகளிர் கொண்டையாக முடிந்த கூந்தல் முடிபோன்றதோற்றமுடைய வாழைக்குலைகதலி எனப்பட்டது. கதலி = சிறுவாழைப்பழம். கதலி → கசலி = மீன்குஞ்சு. இச் சொல் குதலை என்பதனொடு தொடர்புடையது. மிக இனிக்கும் சிறுவாழைப்பழவகை தேங்கதலி எனப்பெறும். வடசொல் சிறுமை என்னும் சிறப்புப் பொருளிழந்து, பொதுவாய் எல்லா வாழைப்பழ வகைகளையுங் குறிக்கும்.(வ.மொ.வ. 107); கதலி2 kadali, பெ.(n)
கதலிக்கட்டை	கதலிக்கட்டை kadali-k-kattai, பெ.(n.) வாழை மரத்தின் அடியும் வேரும்; the root and stem of the plantain tree. [கதலி + கட்டை.]
கதலிகை	கதலிகை kadagai, பெ.(n.) 1. கதலி பார்க்க; see kadal "கதலிகைக் கானம்" (சீவக. 2212);. 2. துகிற் கொடி; banner, flag. "கதலிகைக் கொடியும் காமூன்று விலோதமும்" (மணிமே. 1:52);. 3. ஓர் அணிகல உறுப்பு; a part of the girdle. "திருப்பட்டிகைக் கதலிகை"(S.I.I.ii.144);. [கதலி – கதலிகை.]
கதலிகை தங்கனை	கதலிகை தங்கனை kadaligai-targanai, பெ.(n.) இடைப்பட்டிகையிலும், தோள்களிலும் அணியப் பெறுவதற்குரியதாகக் குஞ்சம் போன்ற அமைப்பில் மணிகளாலும் முத்துகளாலும் அரும்பிடப் பெறும் அணிகலன்; pendant adorned with jewels and pearls which were worn on shoulders and as girdles. [கதலிகை + தொங்கனை → தங்கனை. கதலி = வாழை. வாழைப்பூ மொட்டுப்போன்ற தொங்கல் அணி.]

கதலிச்சி	கதலிச்சி kadaloci, பெ.(n.) கருப்பூரம் (மூ.அக.);; gum camphor. [கதழி = கசிவு நீர்மம், பசை, கதழி → கதலி → கதலிச்சி.]
கதலித்தேன்	கதலித்தேன் kadali-t-tan, பெ.(n.) தேன்வாழைப் பழத்தினின்று வடியும் இனிப்புச் சுவையுள்ள நீர்மம்; honey-like sweet fluid oozing from one variety of banana fruit. [கதலி + தேன்.]
கதலிநோய்	கதலிநோய் kadal-noy, பெ.(n.) தலைமுடி உதிரும் நோய்; the disease which cause to remove hair. [கதலி + நோய்.]
கதலிப்பூ	கதலிப்பூ1 kadaippu, பெ.(n.) 1. வாழைப்பூ; the flower of the plantain tree. 2. நெஞ்சாங்குலை; the heart 3. குண்டலி; the seat of the vital power in the human system (சா.அக.);. [கதலி + பூ.] [நெஞ்சாங்குலையும் குண்டலியும் வாழைப்பூ வடிவின என்ற அடிப்படையில் இவ் விரண்டிற்கும் இப் பெயர் பொருந்தியது.] கதலிப்பூ, kadaippu, பெ.(n.) பச்சைக் கற்பூரம். (மூ.அக.);; preparation of campor. [கதலிச்சிப்பூ + கதலிப்பூ.]
கதலிப்பூ வெட்டு-தல்	கதலிப்பூ வெட்டு-தல் kadaip-p Vettu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) வாயில் நிலையில் வாழைப்பூ போன்று மரவேலை செய்தல்; to engrave a form of plantain fruit on the front doorframe. [கதலிப்பூ + வெட்டு.]
கதலிபாகம்	கதலிபாகம் kadali-pagam, பெ.(n.) வாழைப்பழத்தை உரித்துச் சுவைப்பது போன்ற எளிய முயற்சியிலேயே செய்யுட் சுவையுணரும் பாங்குடைய செய்யுளமைதி; one of the three levels of of understandability of pagam easy, felicitious style of poetry, delicious as plantain fruit. [கதலி + பாகம். பாங்கு → பாகு → பாகம்.] செய்யுட் பாகங்கள் மூன்றாவன திராட்சை பாகம் [திராட்சா பாகம்], கதலி பாகம், தேங்காய் பாகம் [நாளிகேரப்பாகம்]. வாழைப்பழத்தின் இன்சுவை போன்றதோர் பாட்டமைதிச் சுவை கதலிபாகம் எனப்பட்டது. இச் சொல் வடமொழியில் கதலீபாகம் எனத் திரிந்தது.

கதலிமணம்	கதலிமணம் kadal-maram, பெ.(n.) வாழையை மணப்பெண்ணாகக் கருதி மணம் புரியும் சடங்கு; performing marriage ceremony considering plantain treeasa bride (C and T.47);. [கதலி + மணம்.] மூத்தவனிருக்க இளையவனுக்கு மணமுடிக்க நேரும் பொழுது, வாழையை மணப்பெண்ணாகக் கருதி, மூத்தவனை வாழைக்கு நாணணியச் செய்தலாகிய சடங்கு ஒருவனுக்கு மறுமணம் இருப்பதாக அவனது பிறப்பியம் (சாதகம்); கூறுமாயின் அவனுக்கும் இத்தகைய சடங்கினைச் செய்தலுண்டு.
கதலிமலடி	கதலிமலடி kadali-maladi, பெ.(n.) கதலிமலடு பார்க்க; see kadali-maladu. மறுவ ஒற்றை மலடி [கதலி + மலடி. கதலி = வாழைவகை.]
கதலிமலடு	கதலிமலடு kadal-maadu, பெ.(n.) ஒரே முறை ஈன்றவள்; woman who gives birth to but one child. (சீவரட். 205);. [கதலி + மலடு. கதலியைப் போல் ஒருமுறை மட்டுமே ஈன்றவள்.]
கதலிமூலம்	கதலிமூலம் kadal-mulam, பெ.(n.) வாழைக்கிழங்கு; the bulbous root at the bottom of the plantain tree. [கதலி + மூலம்.]
கதலிவஞ்சி	கதலிவஞ்சி kadal-vanji, பெ.(n.) நவரை வாழை வகை; a species of plantain tree. [கதலி + வஞ்சி. கதலி = வாழை. வஞ்சி = குடை. ஒருகால் குடை போன்றமைப்புடைய வாழையாகலாம்.]
கதலிவாணன்	கதலிவாணன் kadali-vanam, பெ.(n.) நெல்வகை (A.);; a kind of paddy. [கதலி + வாணன்.]
கதலிவாழை	கதலிவாழை1 kadali-valai, பெ.(n.) சிறுவாழைவகை; very small species of plantain-tree. "கறியுமா மிள கொடு கதலியு முந்தி (தேவா. திருத்துருத்தி. 4-93);. [கதலி + வாழை.] கதலிவாழை2 kadaivalai, பெ.(n.) சிறுகாய் வாழை (மொந்தன் வாழைக்கு எதிரானது);; plantain or banana tree. [கதலி + வாழை.]

கதலி விவாகம்	கதலி விவாகம் kadali-viagam, பெ.(n.) கதலி மணம் பார்க்க; see kadasi-manam. [கதலி + மணம்.]
கதலை	கதலை kadalai, பெ.(n.) கூட்டம்; கும்பல்; a mass, a multitude (கருநா.);. க. கதலெ [கதுவுதல் = நெருங்குதல், குவிதல். கது → கதலை.]
கதவடிக்கார்ர்	கதவடிக்கார்ர் kadavadi-k-kārar, பெ.(n.) மொண்டிப்பிச்சைக்காரர் (வின்,);; a group, members of which have royal permission to ask for alms. [கதவு + அடி + காரர் – கதவடிக்காரர் = கதவு தட்டி உணவு இரக்கும் பிச்சைக்காரர்.]
கதவடைப்பு	கதவடைப்பு kadhavadaippu, பெ.(n.) தொழிற் சாலையில் வேலை செய்ய உரிமையாளர் அனுமதி மறுத்தல்; lockout. [கதவு + அடைப்பு.] தொழிலாளர் சிக்கல் தீரும் வரை தொழிற் சாலையை உரிமையாளர்மூடுதல்கதவடைப்பாம்.
கதவம்	கதவம் kadavam, பெ.(n.) பார்க்க; see kadavu, "பொறிவாசல் போர்க்கதவஞ் சாத்தி" (திவ். இயற். 1,4);. [கதவு → கதவம் (தமி.வர.138);.]
கதவனம்பட்டி	கதவனம்பட்டி kadavanampatti, பெ.(n.) தருமபுரி மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Dharumapuri district. [கதவன் + பட்டி – கதவன்பட்டி – கதவனம்பட்டி.]

கதவு	கதவு1 kadavu, பெ.(n.) 1. கோட்டை, கோயில், மனை, அறை போன்றவற்றின் நுழைவாயில்களை மூடித் திறக்கும் தடுப்பு; sliding barrier for closing entrance of fort, temple, house, room etc., door. கள்ளனை உள்ளே வைத்துக் கதவைச் சாத்தினாற் போல் (பழ.);. 2. காப்பறை, பேழை போன்றவற்றின் கதவு; door of safe, almirah etc. 3. ஊர்திகளின் கதவு; door of vehicle. 4. பலகணியின் கதவு; door of window. 5. மதகு கதவு; sluice. 6. தொழுவம், குடிசை போன்றவற்றை மூடும் பலகை; leaf of a door ம. கதவு, கதகு; க. கதவு, கத, கதகு; கொர. கடு;தெ. கவனு, கவகு(வெளிவாசல்); [கடவு → கதவு. (தமி.வ. 138);. கடவு = கடந்து செல்லும் வழி வாயில் வாயிலைக் குறித்த சொல் வாயிலைச் சாத்தும் கதவைக் குறித்தது. கடவு → கதவு(இடைத்திரிபு);.] கதவு2 kadavu, பெ.(n.) காவல் (திவா.);; guard, [கதவு = தடுப்பு. பொருட்பெயர் அதன் தொழிலுக்கு ஆகி வந்தது.] கதவு3 kadavu-, செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. சினம் கொள்ளுதல்
கதவுக்கம்பை	கதவுக்கம்பை kadavu-k-kambai, பெ.(n.) கதவின் முன் பகுதியில் உள்ள மரப்பட்டை; a smalwooden plank at the front side of a door. [கதவு + கம்பை.]
கதவுக்குடுமி	கதவுக்குடுமி kadavu-k-kudumi, பெ.(n.) கதவு தாங்குங் கொடுங்கை; projecting pivots at either end of a door on which it swings, in place of hinges. [கதவு + குடுமி.]
கதவுக் கைப்பிடி	கதவுக் கைப்பிடி kadavu-k-kai-p-pidi, பெ.(n.) கதவை முன்னும் பின்னும் இயக்கப் பயன்படும் கைப்பிடி; handle of a door. [கதவு + கைப்பிடி.] (கட்.தச்.தொ.வ.);
கதவுக்கொண்டி	கதவுக்கொண்டி kadavu-k-kondi, பெ.(n.) நிலையில் கதவு இயங்கப் பயன்படும் இரும்புக் கருவி. (மது.வ.);; hinge. [கதவு + கொண்டி.]

கதவுச்சட்டம்	கதவுச்சட்டம் kadavu-c-cattam, பெ.(n.) கதவுக் கம்பை பார்க்க: See kadavu-k-kambai [கதவு + சட்டம்.] (கட்.தச்.தொ.வ.);
கதவு திற-த்தல்	கதவு திற-த்தல் kadavu-tra-, 2 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. வீடு முதலியவற்றின் கதவைத் திறத்தல்; to open door as of house etc. 2. தொடர்பு, நட்பு, உறவு ஆகியன கொள்ள விரும்புதல்; to like to resume contact, friendship, relation. தொழிலாளர் பேச்சு வார்த்தைக்காக அரசின் கதவு திறந்திருக்கிறது என்று அமைச்சர் கூறினார் (உ.வ.);. 3. திருக்கோயில் விழா தொடங்குதல்; commencement of the temple festival. [கதவு + திற.]
கதவுநிலை	கதவுநிலை kadavu-nilai, பெ.(n.) வாசற்கால்; threshold, doorsill. [கதவு + நிலை.]
கதவுமட்டம்	கதவுமட்டம் kadavu-mattam, பெ.(n.) கதவு நிலையளவு வரையிலான சுவரினது மட்டம் (உயரம்); (கோவை);; level of wall upto door frame. [கதவு + மட்டம்.]
கதழ்	கதழ்1 kadal-, 2 செ.குன்றாவி.(v.t.) 2. அசைதல்; to move. 2. பிளத்தல்; to cleave, cut into to, "கனகனாகிய கடுந்திறலோ னெஞ்சு கதழ்ந்த" (பாகவத 1. மாயவ. 31);. க. கதழ் [கட் – கத –கதழ்.] கதழ்2 kadal-, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. விரைதல்; to be hasty, impetuous; to run swiftly. "கதழெரி சூழ்ந்தாங்கு"(கலித். 254, 2. வெப்பமாதல்; to be furious, to rage, as fire. "இந்தனங் கதழ விட்டு" (கந்தபு. மாயையுட்.19);. 3. மிகுதல்; to abound. "கதழொளி" (சீவக.1749);. 4. சினத்தல்; to be angry with, displeased with. க. கதடு, கதரு, கரடு; து.கதலு, கதெலு; தெ.கதலு; பர். கத்லெ. [கத → கதழ் → கதழ்தல் (வே.க. 182);.]

கதழ	கதழ3 kadal, பெ.(n.) 1, ஏவல்; "கதழ்சினந் தலைக் கொண் டானே" (கூர்மபு.அந்தகா.82); 2. வேகம், speed. "கதழெரிச் செக்கர் பேழ்வாய்" (நைடத - சுயம். 25);. [கது → கதழ்.]
கதழ்வு,	கதழ்வு, kadalvu, பெ.(n.) 1. அசைவு; movement 2. விரைவு (திவா.);; haste, speed, impetuosity. 3. வெப்பம்; fury, heat, vehemence. 4. மிகுதி (திவா.);; abundance. 5. பெருமை (திவா.);; greatness. 6. ஒப்பு (வின்.);; likeness, comparison, contrast, rivalry. 7. நீளம் (அரு.நி.);; length (செ.அக.);. ம.கதய்க்குக(விரைதல்.); [கதழ் → கதழ்வு. (வே.க. 182. குது → குதுகுது → குதுகுதுப்பு = விரைவு. குது → கது - கதும் (வி.கு.);. கது → கதழ் → கதழ்வு = விரைவு. 'கதழ்வும் துனைவும் விரைவின் பொருள' (தொல்.உரி. 17.); (மு.தா.58.);.]
கதழ்வுறு-தல்	கதழ்வுறு-தல் kadal-y-uru-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) அச்சத்தாற் கலங்கிக் கூச்சலிடுதல்; to shriek or raise a violent cry out of sudden fright or terror. "வேழங்கதழ்வுற்றாங்கு"(பெரும்பாண். 259);. க. கதுபுகொள் [கதழ் + உறு-.]
கதளகம்	கதளகம் Kadalagam, பெ.(n.) கதலி பார்க்க;see kadali. [கதள் + அகம் – கதளகம். கதலி → கதளி → கதள.]
கதறு-தல்	கதறு-தல் kadaru-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. உரக்க அழுதல்; to cry aloud from pain or grief, to shriek, to scream, as a child. "கதறி யோலமிட" (தேவா. 68, 9);. 2. விலங்கு முதலியன கத்துதல்; to below, as a cow for its calf, to roar, yell, as a beast. "கானேறு கரிகதறவுரித்தார் போலும்"(தேவா. 596,1);. ம. கதறுக; க. கதறு; தெ.ததுமு. கத்தின்க; து. தத்தல. [கதல் - கதறு).]

கதனம்	கதனம்1 kadaram, பெ.(n.) 1. கடுமை (திவா.);; vehemence. 2. கலக்கம் (பிங்.);; confusion, disorder, disturbance. [கது → கதனம். இச் சொல் வடதமிழ் வழக்கு.] கதனம்3 Kadaram, பெ.(n.) போர் (யாழ்.அக.);; battle. [கது → கதனம். கதுவுதல் = பற்றுதல். மோதுதல், தாக்குதல்.]
கதனம	கதனம2 kadaram, பெ.(n.) குதிரையின் நடைவகை (அரு.நி.);; a pace of horse. [கது → கதி → கதனம். கதி = விரைவு, பரிப்பு(வேகம்.);.]
கதாசிரியன்	கதாசிரியன் kadaiyan, பெ.(n.) கதையாசிரியன் பார்க்க;see kada-y-āsiriyad. [கதை → கதா(வடமொழித்திரிவு); + ஆசிரியர்.]
கதாநாயகன்	கதாநாயகன் kada-nayagan, பெ.(n.) கதைத் தலைவன் பார்க்க;see kadai-t-talavan. [கதை → கதா +நாயகன்.]
கதாநாயகி	கதாநாயகி kada-nayaki, பெ.(n.) கதைத் தலைவி பார்க்க;see kadai-t-talavi. [கதை → கதா +நாயகி.]
கதாய்	கதாய் kaday, பெ.(n.) கந்தல் (யாழ்.அக.); rag. [கோது → கது → கதாய், (பயன்படாத கழிசடைப் பொருள்);.]
கதாவு-தல்	கதாவு-தல் kadavu-, 5. செ.கு.வி.(v.i.) செல்லுதல்; to pass, move. "கதாவுகின்ற கிராமியமாங் கருமச் சழக்கில்" (ஞானவா. நிருவா.11);. ம. கதாவுக [கடவு → கடாவு → கதாவு.]

கதி	கதி1 kadi-1, 4 செ.குன்றா.வி.(v.t.) சொல்லுதல்; to tell, direct. "கண்ணனுக்குதவென கதித்தான்" (பாரத இராசகு.112);. [கழல் → கழறு. கழல் → கதல் → கதை = கதைத்தல், பேசுதல் → கதை → கதி. (பேசு);.] கதி2 kadi-, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. விரைதல்; to hasten, move rapidly, "அரியேறு கதித்த்து பாய்வதுபோல்" (கம்பரா.பஞ்சசே. 56);. 2. நடத்தல் (வின்.);; to go, move proceed. 3. எழுதல் (பிங்.);; to rise, to be high, to grow high; to start. 4. நற்கதியடைதல்; to attain final bliss. "கதிப்பவ ரில்லை யாகும்" (சி.சி.146 சிவஞா.); 5. பருத்தல்; to become large, to grow big. "கதித்தெழுந்த தனம்". (தஞ்சைவா. 235);, 6. மிகுதல்; to abound. "மல்கதிக்க" (இரகு. நகரம் 74);. 7. ஒலித்தல்; to sound.
கதி-த்தல்	கதி-த்தல் kadi, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. கடத்தல் (வின்.);; to exceed in quality; to out weigh to be superior to; to out do, outstrip, out match. 2. அறிதல்; to know, understand, "தாதை கதித்துரைத்த மொழி" (காஞ்சிப்பு, திருநெறிக். 42);. [கது → கதி = அசைதல், நடத்தல், கடத்தல், அறியாமை நிலையைக் கடத்துதல், அறிதல்.]
கதிக்க	கதிக்க kadikka, கு.வி.எ.(adv.) 1. நேராக; straight, directly. நீ கதிக்கப் போனால் அந்த இடத்தை அடையலாம் (நெல்லை);. 2. கனமாக; thickly. கதிக்க நெற்றிக்கு இட்டுக்கொண்டான் (இ.வ.);. [கதி + கதிக்க (வே.க. 177);.]
கதிக்கும்பச்சை	கதிக்கும்பச்சை kadikkum-paccai, பெ.(n.) நாகப் பச்சைக்கல் (வின்.);; a kind of emarald. [கதி = நேர், செப்பம். கதி → கதிக்கும்.]
கதிக்கை	கதிக்கை kadikkai, பெ.(n.) கருக்குவாய்ச்சி பார்க்க (வின்.);; see karukuvāycci. [கதி → கதிக்கை.]

கதிகலக்கு-தல்	கதிகலக்கு-தல் kadi-kalakku-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நிலைகுலைய வைத்தல்; to shake up badly, to make one upset. 2. அச்சமும் கலக்கமும் தோன்றச் செய்தல்; to create panic. [கதிகலங்கு (த.வி); → கதிகலக்கு (பி.வி);.]
கதிகலங்கு-தல்	கதிகலங்கு-தல் kad-kalaigu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. நிலைகுலைதல்; to be badly shaken up, be upset. 2. அச்சமும் கிலக்கமும் தோன்றுதல்; to be paniced. [கதி + கலங்கு-.]
கதித்தவிலை	கதித்தவிலை kadita.viai, பெ.(n.) 1. அதிக விலை; high price. 2. முறையற்ற விலை; exorbitant price. [கதித்த (பெ.எ.); + விலை.]
கதித்துவரு-தல்	கதித்துவரு-தல் kadittu-varu-, 18 செ.கு.வி.(v.i.) மிகுதியாக உண்டாதல்; to be in excess, said of the increase of any one of the humours in the System (சா.அக.);. [கதித்து + வா(வரு-);.]
கதித்துவாங்கு-தல்	கதித்துவாங்கு-தல் kadittu-vargu-, 5 செ.கு.வி. (v.t.) அளவு, பண்பு ஆகியன மிகுந்து பின் குறைதல் அல்லது தணிதல்; to become excess in quantity or quality and then diminished (சா.அக.);. [கதித்து + வாங்கு-.]
கதிதம்	கதிதம் kaddam, பெ.(n.) உரைக்கப்பட்டது; that which has been narrated or described. "கதித்த மகபாதகந் தன்னில்" (சிவதரு, பாவ. 102);. [கதை → கதைத்த → கதித்த → கதிதம்.]
கதிப்பு	கதிப்பு1 kadippu, பெ.(n.) கூர்மை; sharpness. கௌுத்தியின் முள் கதிப்பா யுள்ளது (நெல்லை மீனவ.);. [கதி + கதிப்பு.] கதிப்பு2 kadippu, பெ.(n.) இறுகல்; thickness. "கதிப்பையுடைத்தான வண்டல்கள்"(திவ். திருவாய். 6,1,5, பன்னீ.);. [கடி + கதி → கதிப்பு.]

கதிப்பொருத்தம்	கதிப்பொருத்தம் kadi-p-porutam, பெ.(n.) செய்யுண் முதன்மொழிப் பொருத்தங்கள் பத்தனு ளொன்று (Poet);; one often ceyyun mutan-molip-poruttam. [கதி = நிலை. கதி + பொருத்தம்.] செய்யுண் முதன்மொழிப் பொருத்தங்கள் 'பத்தாவன: 1. மங்கலப் பொருத்தம், 2. சொற் பொருத்தம், 3. எழுத்துப் பொருத்தம், 4. தானப் பொருத்தம், 5. பாற் பொருத்தம், 6. உண்டிப் பொருத்தம், 7. வருணப் பொருத்தம், 8. நாட்டுப் பொருத்தம், 9. கதிப் பொருத்தம், 10. கணப் பொருத்தம். இவற்றுள் கதிப்பொருத்தம் நான்கு வகையாகும். அவை, 1. அ.இ.உ எ க ச ட த ப –தெய்வகதி. கதி விலங்கு கதி கதி
கதிமாறல்	கதிமாறல் kadi-maral. பெ.(n.) 1. பிறவி மாறல்; change of birth. 2. ஆதன் அடையும் மாற்றம்; the changes undergone by the soul (சா.அக.);. [கதி = பிறப்பு. கதி + மாறல்.]
கதிமை	கதிமை1 kadimai, பெ.(n.) கூர்மை; sharpness. [கதி9 → கதிமை.] கதிமை2 kadima, பெ.(n.) பருமை; largeness, greatness. [கது → கதி → கதிமை.]
கதியற்றவன்	கதியற்றவன் kadi-y-aravar, பெ.(n.) ஆதரவற்ற வறியோன்; destitute, impoverished man. [கதி +அற்றவன்.]
கதியால்	கதியால் kadiyal, பெ.(n.) வேலியில் நாட்டுங் கிளை; stakes for hedging. [கதி = நேர் . கதி → கதியல் → கதியால் (நேராக நடப்படுவது.); அல் -ஆல் (ஈற்றுத்திரிபு);.]

கதிர்"	கதிர்"8 kadir, பெ.(n.) 1. செருமான் ஊசி (புதுவை);; year. 2. துளை (சங். அக.);; hole. [குத்து → குது → கதி → கதிர்).]
கதிர்க்கட்டில்	கதிர்க்கட்டில் Kadir-k-kattili, பெ.(n.) நல்ல வேலைப் பாடுகளுடன் அமைந்த கட்டில்; a cot of superior workmanship (சேரநா.);. ம. கதிர்க்கட்டில் [கதிர் + கட்டில். கதிர் = தினைக்கதிர் போன்ற பூவேலைப்பாடு.]
கதிர்க்கட்டு	கதிர்க்கட்டு kadir-k-kalu, பெ.(n.) அரிக்கட்டு; sheaf. [கதிர் + கட்டு.]
கதிர்க்கடவுள்	கதிர்க்கடவுள் kadir-k-kadavul, பெ.(n.) பகலவன், கதிரவன்; the sun as the radiant deity. "கனை கதிர்க் கடவுள்"(சீவக. 1943);. [கதிர் + கடவுள்.]
கதிர்க்கம்பி	கதிர்க்கம்பி Kadir-k-kambi, பெ.(n.) கதிர்க்கோல் பார்க்க; see kadir-k-kòl. [கதிர் + கம்பி.]
கதிர்க்காணம்	கதிர்க்காணம் Kadir-k-karam, பெ.(n.) பழைய வரி வகை (S..I.I. ii. 352);; anancient taxpaidinsheaves of corn. ம. கதிர்க்காணம் [கதிர் + காணம்.]
கதிர்க்காம்பு	கதிர்க்காம்பு kadir-k-kambu, பெ.(n.) பயிர்க்கதிரின் தாள் (வின்.);; stem of grain-heads. [கதிர் + காம்பு.]
கதிர்க்குஞ்சம்	கதிர்க்குஞ்சம் Kadir-k-kulam, பெ.(n.) கதிர்க் கற்றை (யாழ்ப்.);; bunch of ears of corn to adorn a house, first fruit. [கதிர் + குஞ்சம்.]
கதிர்க்குடலை	கதிர்க்குடலை kadir-k-kupalai, பெ.(n.) மணிபிடியாத கதிர் (வின்.);; corn with ears in the process of formation. [கதிர் + குடலை.]

கதிர்க்குருவி	கதிர்க்குருவி Kadir-k-kuruvi, பெ.(n.) ஒரு சிறிய பறவை; the ashy wren warbler (சேரநா.);. ம.கதிர்க்கருவி [கதிர் + குருவி.] கதிர்க் குருவி வகைகள்: 1. அகன்றவால் கதிர்க்குருவி, 2. நாணல் கதிர்க்குருவி, 3. இலைக் கதிர்க்குருவி, 4. வெண் தொண்டைக் கதிர்க்குருவி, 5. பெரிய நாணல் கதிர்க்குருவி.
கதிர்க்குலை	கதிர்க்குலை kadi-k-kulai, பெ.(n.) பயிர்க்கதிர்; ear of grain. ம.கதிர்க்குல [கதிர் – குலை.]
கதிர்க்கோல்	கதிர்க்கோல் kadi-k-kol, பெ.(n.) 1. நூல்நூற்குங் கருவி; spindle. 2. தட்டார் கருவிவகை; goldsmith's pin, spike. [கதிர் + கோல்.]
கதிர்காமம்	கதிர்காமம் kadi-kamam, பெ.(n.) இலங்கையின் தென்பகுதியிலுள்ள ஒரு முருகன் திருக்கோயில்; name of a Skanda shrine in South Ceylon. "தென் கதிர்காமப் பெருமாள்"(தமிழ்நா. 145);. [கதிர் = தோற்றம், விளங்கித் தோன்றுதல் நீரிடைத் தோன்றும் நிலப்பகுதியும் கோவில்களிடை விளங்கித் தோன்றும் முருகன் கோயிலும் சிறப்புக் கருதி கதிர் எனப்படுதல் மரபு. கம்மம் (சிற்றூ); → காமம்.]
கதிர்குளி-த்தல்	கதிர்குளி-த்தல் kadir-kuli, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கோயிலில் கடவுளுக்கு மணவிழா முடிந்த நான்காம் நாள் அம்மன் நீராடுதல் (நெல்லை);; to bathe the image of a goddess ceremoniously on the fourth day of the marriage in the annual festival. 2. திருமணத்தில் மங்கல நாண் பூட்டுவதற்குச் சற்று முன் மணமகள் நீராடல் (நாஞ்);; to have a ceremonial bath as the bride, just before wearing šhāli (செ.அக.); [கதிர்த்தல் = கன்னிமையடைதல், முதன்மைச் செயலாதல். கதிர் குளித்தல் = முதன்மைச் செயலாக நிறைவுறுத்தல்.]
கதிர்ச்சாலேகம்	கதிர்ச்சாலேகம் Kadir-c-calegam, பெ.(n.) கம்பி களாலான சாளரம்; window with bars. "கதிர்ச்சா லேகமுங் கந்துங்கதிர்ப்ப"(பெருங். உஞ்சைக். 40, 10);. [கதிர் + வ. சாலேகம்.]
கதிர்ச்சிலை	கதிர்ச்சிலை kadir-c-cilai, பெ.(n.) கதிரவன்கல் (சூரியகாந்தம்);; sunstone. "கதிர்ச்சிலையில் ..... பரிதியினா லழல்வரல்போல்" (வேதா. கு. 81);. [கதிர் + சிலை.]

கதிர்செய்-தல்	கதிர்செய்-தல் kadir-cey-, 1 செ.கு.வி.(v.i.) ஒளி விடுதல்; to emit rays, as the sun. "கதிர்செய், மாமணி"(சீவக. 197);. [கதிர் + செய்.]
கதிர்த்தவசம்	கதிர்த்தவசம் Kadir-t-tavasam, பெ.(n.) கதிரில் தோன்றும் தவசம்; grains obtained from ear of corn. [கதிர் – தவசம்.]
கதிர்த்தாக்கம்	கதிர்த்தாக்கம் Kadir-t-takkam, பெ.(n.) கதிர் முதிர்ந்து சாய்கை (வின்.);; bending of the stalks under the weight of grain as the corn ripens. [கதிர் + தாக்கம்.]
கதிர்த்தானியம்	கதிர்த்தானியம் kadir-t-tamiyam, பெ.(n.) கதிர்த் தவசம் பார்க்க;see kadir-t-tawasam. [கதிர் + தானியம்.]
கதிர்நாவாய்ப்பூச்சி	கதிர்நாவாய்ப்பூச்சி kadir-naway-p-pucci, பெ.(n.) நெற்பயிரை அழிக்கும் ஒருவகைப் பூச்சி; ear head bug. [கதிர் + நாவாய் + பூச்சி.]
கதிர்நாள்	கதிர்நாள் kadir-nal, பெ.(n.) மானேறுநாண்மீன் (உத்தரம்); (திவா.);; the 12th nakšatra, whose presiding deity is the Sun. [கதிர் + நாள்.]
கதிர்நேசமருவம்	கதிர்நேசமருவம் kadir-nēša-maruvam, பெ.(n.) கஞ்சாங்கோரை; hoary basil. (சா.அக.); [கதிர் + நேசம் + மருவம்.]
கதிர்ப்பகை	கதிர்ப்பகை kadir-p-pagai, பெ.(n.) 1. ஞாயிற்றுக்கும் திங்களுக்கும் நட்பல்லாததாகக் கருதப்படும் செங்கோள், கருங்கோள் (இராகு,கேது கோள்கள்);; Ragu and Kētu, the ascending and descending nodes regarded as planets, and considered as being deadly inimical to the sun and the moon. 2. ஞாயிறு ஒளியில் சுருங்கும் அல்லி (மலை.);; water-lily, which shrinks in sunlight. 3. குவளை (மலை.);; blue lotus. [கதிர் + பகை.]
கதிர்ப்பச்சை	கதிர்ப்பச்சை Kadir-p-paccai, பெ.(n.) ஒருவகை நறுமணச்செடி (இ.வ.);; afragrant plant(செ.அக.);. [கதிர் + பச்சை.]

கதிர்ப்பயிர்	கதிர்ப்பயிர் kadir-p-payi, பெ.(n.) இளங்கதிர்த் தவசம்; grain just earing. [கதிர் + பயிர்.]
கதிர்ப்பாரி	கதிர்ப்பாரி kadri-p-pari, பெ.(n.) தாமரை (மலை.);; lit., wife of the Sun, the lotus flower so called because it blossoms in his presence. [கதிர் + பாரி. பாரித்தல் = மலர்தல்.]
கதிர்ப்பாளை	கதிர்ப்பாளை kadir-p-palai, பெ.(n.) ஆண்பனையின் பாளை (சங்.அக.);; sheath of the flower of the male palmyra. [கதிர் + பாளை.]
கதிர்ப்பு	கதிர்ப்பு1 kadippu, பெ.(n.) ஒளிர்ப்பு (வெளிச்சம்);; radiance, brightness, brilliance. "காட்சியங் கதிர்ப்பு" (குளா. இரத. 86);. [கதி → கதிர்ப்பு.] கதிர்ப்பு2 kadippu, பெ.(n.) பாக்கு, பனை முதலியவைகளின் குலைப்பகுதி; bunch of fruits, part of the blossoms of palm trees. ம. கதிப்பு; து. கதுப்பு [கதிர் → கதிர்ப்பு.]
கதிர்ப்புல்	கதிர்ப்புல் kadir-p-pul, பெ.(n.) கதிர்விடும் புல் (வின்);; grass which bears ears. [கதிர் + புல்.]
கதிர்ப்புளி	கதிர்ப்புளி Kadir-p-puli, பெ.(n.) குழந்தைகட்கு மெலிவுண்டாக்கும் நோயை நீக்கப் பயன்படுத்தும் முக்கவர் சூட்டுக் கோல்; a three-pronged iron instrument used in branding across the breasts of children for curing them of atrophy. ம. கதிர்ப்புளி, [கதிர்ப்பு + உளி.]
கதிர்ப்போர்	கதிர்ப்போர் Kadir-p-por, பெ.(n.) கதிர்க்குவியல். (வின்.);; stack of grain, rick of corn. [கதிர் + போர். பொல் → பொரு (நெருங்கு); → போர் (குவியல்);.]

கதிர்பொறுக்கு-தல்	கதிர்பொறுக்கு-தல் kadir-p-porukku, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) கம்பு, கேழ்வரகு போன்றவற்றின் கதிர்களை அறுத்தல் (இ.வ.);; to cut off the heads of dry crops like millet, ragi, etc. [கதிர் + பொறுக்கு.]
கதிர்மகன்	கதிர்மகன் kadir-magan, பெ.(n.) 1. ஞாயிற்றின் மகனாகக் கருதப்படும் எமன் (சங். அக.);; supposed to be the son of Sun-God. 2. காரி (சனி); (திவா.);; saturn. 3. சுக்கிரீவன் (கம்பரா.);; Sugriva. 4. கன்னன் (திவா.);; Karna, a hero of the Mahābhārata. [கதிர் + மகன்.]
கதிர்மடங்கல்	கதிர்மடங்கல் kadir-madaigal, பெ.(n.) அறுவடை முடியும் பரும் (w,g.);; ending of the harvest season. [கதிர் + மடங்கல்.] மடங்கல் - இறுதி, முடிவு எனினும், ஈண்டுச் செயல் இடையறவுபடுவதையே குறித்து நின்றது. கதிர்மைண்டபம் kadir-mangabam, பெ.(n.); களைக் கொண்டு ஒப்பனை செய்யப்பட்ட மணவ (நாஞ்);; The dias which is decorated with ear of corns for performance of marriage rites. [கதிர் + மண்டபம்.] கதிர்க்கற்றைகளைக் கட்டி மணமண்டபம் அமைப்பது வேளாண் மரபின் அல்லது உழவர் குடியின் செழுமையையும் மங்கலத்தன்மையும் குறித்தல் காண்க. இதனால் திருமணங்கள் இன்றளவும் அறுவடைக் காலங்களில் [தை] பெரும்பாலும் நடத்தப்பெறுகின்றன.
கதிர்மணி	கதிர்மணி Kadirmani, பெ.(n.) கதிர்முத்து பார்க்க;See kadir-muttu (கல்.அக.);. ம. கதிர்மணி [கதிர் + மணி.]
கதிர்மம்	கதிர்மம் kadirmam, பெ.(n.) 1. ஒளி; shining. 2. கூர்மை; sharpness. ம. கதிர்மம்; க. கதரு, கதுரு. [கதிர் → கதிர்மம்.]

கதிர்மான்	கதிர்மான் kadirmãn, பெ.(n.) ஒரின மான்; a kind of deer. ம. கதிருமான் [கதிர் + மான்.]
கதிர்முகம்	கதிர்முகம் Kadir-mugam, பெ.(n.) பிறைத்திங்கள்; crescent moon (9.1-302);. [கதி + முகம்.]
கதிர்முத்து	கதிர்முத்து kadi-mutu, பெ.(n.) ஆணிமுத்து; superior pearl "தொகுகதிர் முத்துத் தொடைக விழ்பு மழுக"(பரிபா. 6:16); 2. கட்டி முத்து; solid pearட. ம. கதிர்மணி, [கதிர் + முத்து.]
மூக்காரல்	மூக்காரல் kadir-mukkaral, பெ.(n.) மூக்கு நீளமாகவும் கூர்மையாகவும் இருக்கும் ஒருவகை மீன்; a kind of fish with has long and sharp nose. [கதி + மூக்கு + ஆரல்.]
கதிர்வட்டம்	கதிர்வட்டம் kadi-vattam, பெ.(n.) கதிரவன்; lit, radiant sphere, applied to the sun. "ஓடு கதிர்வட்டமென"(சீவக. 281);. [கதிர் + வட்டம்.]
கதிர்வனை	கதிர்வனை kadir-vanai, பெ.(n.) மொச்சைக்காய்; country bean (சா.அக.);. [கதிர்வு +அனை – கதிர்வனை.]
கதிர்வாங்கு-தல்	கதிர்வாங்கு-தல் kadi-vangu, 5 செ.கு.வி.(v.i.) கதிரீனுதல்; to shoot out ears, of grain. பயிர் கதிர்வாங்கி விட்டது. க. கதிருகடெ [கதிர் + வாங்கு.]
கதிர்வால்	கதிர்வால் kadir-vangu-, பெ.(n.) பயிர்க் கதிரின் நுனி (வின்.);; awn or bristle of grain. [கதிர் + வால்.]

கதிர்விட்டெறி	கதிர்விட்டெறி1 kadirvitter-, 4 செகுன்றாவி.(v.t.) கதிர்விட்டிலங்குத; to shootout ears of grains. [கதிர் + விட்டு + எறி.] கதிர்விட்டெறி2 kadir-vitteri-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒளிவிடுதல்; to radiant, lusture. 2. செல்வம் பொலிந்து விளங்குதல்; to augumentas of wealth. [கதிர் + விட்டு + எறி.]
கதிர்விடு	கதிர்விடு1 kadirvidu-, 17 செ.கு.வி.(v.i.) ஒளிவிடுதல்; to emit light rays. "கதிர்விடு திருமணி" (சீவக. 28 50);. [கதிர் + விடு.] கதிர்விடு2 kadir-vidu-, 17 செ.கு.வி.(v.t.) கதிர் வங்குதல் பார்க்க; see kadir-vāngutal. க. கதிரேறு [கதிர் + விடு-.]
கதிர்வீச்சு	கதிர்வீச்சு1 kadir-viccu, பெ.(n.) வெப்பத்தினால் உண்டாகும் ஒருவகைக் காய்ச்சல்; thermic fever (சா.அக.);. [கதிர் + வீச்சு.] கதிர்வீச்சு2 kadir-viccu, பெ.(n.) கதிரியக்கம் பார்க்க; see kadir-iyakkam. [கதிர் + வீச்சு.]
கதிர்வீசு-தல்	கதிர்வீசு-தல் kadir-vesu, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. கதிர்வாங்கு-தல் பார்க்க; see kadi-weigu. [கதிர் + வீசு-.]
கதிர்வேல்	கதிர்வேல் kadirvel, பெ.(n.) ஒளிபொருந்திய வேல்; shining lance. ம.கதிர்வேல். [கதிர்+ + வேல்.]
கதிரடி-த்தல்	கதிரடி-த்தல் kadir-adi-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) நெல்லின் கதிர்களை ஒன்றாகச் சேர்த்துத் தரையிலடித்து மணிகளைச் சிதறப் போரடித்தல்; to beat or treat out grain. [கதிர் + அடி-]
கதிரநல்லூர்,	கதிரநல்லூர், kadiranallur, பெ.(n.) நாமக்கல் மாவட்டத்தூச் சிற்றூர்; a village in Namakkal dt. [கதிரன் + நல்லூர்).]

கதிரம்	கதிரம்1 Kadiram, பெ.(n.) 1. அம்பு. (பிங்.);; arrow. 2. காசுக்கட்டி (வின்.);; downy foliaged cutch. ம. கதிரம். [கதிர் → கதிரம்.] கதிரம்2 Kadiram, பெ.(n.) கருங்காலி பார்க்க;see karurgâli. [கதி → கதிரம்.] கதிரம்3 kadiram, பெ.(n.) அழகு; beauty, radiance. ம. கதிரம். [கதிர் + ஒளி, வெயில். கதிர் → கதிரம்.] கதிரம்4 kadram, பெ.(n.) உப்பிட்டு உணக்கிய தசைத்துண்டு; a slice of flesh. ம. கதிரம்
கதிரரிவாள்	கதிரரிவாள் kadir-arival, பெ.(n.) கதிரறுக்கும் அரிவாள்; garden knife. [கதிர் + அரிவாள்.]
கதிரவன்	கதிரவன் kadiravan, பெ (n.) ஞாயிறு; Sun, as emitting rays of light. "கதிரவன்குணதிசைச்சிகரம் வந் தணைந்தான்" (திவ். திருப்பள்ளி -1.); மறுவ பகலவன், வெய்யோன், இருள்வலி, சூரியன், சுடரவன், உதையன், ஆதவன், எல்லை, பனிப்பகை, பரிதி, செங்கதிர், அலரி வெஞ்சுடர், வேந்தன், ஆயிரங்கதிரோன், அழலவன், என்றூழ், கனலி, சான்றோன், அருக்கன், தேரோன், எல்லோன், கனலி கனலோன், ஒளியோன், பகல், வெய்யிலோன், வெய்யோன், பொழுது, எல்லி விண்மணி, கடரோன். ம. கதிரவன் [கதி → கதி → வளையாமற் செல்லும் ஒளியிழை. கதிர் → கதிரவன் (மு.தா. 119);.]
கதிரவன் புதல்வி	கதிரவன் புதல்வி kadravan-pudalvi, பெ.(n.) ஞாயிற்றின் மகளாகக் கருதப்படும் யமுனை; suposed to be the dauther of the Sun God. [கதிரவன் + புதல்வி.]
கதிரறு-த்தல்	கதிரறு-த்தல் kadir-aru, 4.செ.குன்றா.வி(v.t.) நெல், தினை முதலியவற்றின் தாளையறுத்தல்; to reap stalk of paddy, millet etc. [கதிர் + அறு-.]

கதிராந்தலை	கதிராந்தலை kadi-an-dalai, பெ.(n.) நெல்லின் முற்றிய கதிர்ப்பருவம்; [கதிர் + ஆம் + தலை.]
கதிராமங்கலம்	கதிராமங்கலம் Kadiramangalam, பெ.(n.) தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள ஒரூர்; a village in Tanjavur district. [கதிரன் + மங்கலம் – கதிரன்மங்கலம் – கதிராமங்கலம்.] கதிராமங்கலம் kadirāmaṅgalam, பெ.(n.) திருவிடைமருதூர் வட்டத்தில் உள்ள ஊர் : name of the village in Thiruvidai Maruthur. [கதிரன்+மங்கலம்]
கதிராவிமுகம்	கதிராவிமுகம் kadravi-mugam, பெ.(n.) 1. ஞாயிற்றுக் கோள்மறை (சூரியகிரகணம்);; solar eclipse, [கதிர் + அவி + முகம் = கதிரொடுங்குமுகம். கதிரவிமுகம் → கதிராவிமுகம் = ஒளி மறைக்கும் பகுதி ஒளிகுன்றிய பகுதி.]
கதிரியக்கம்	கதிரியக்கம் Kadir-iyakkam, பெ.(n.) சில தனிமங் களின் அணுக்களைப் பிளக்கும் பொழுது வெளிப்படும் ஆற்றல்; raidiation. [கதிர் + இயக்கம்.]
கதிரீன்(னு)-தல்	கதிரீன்(னு)-தல் kadri-io-, 13 செ.கு.வி.(v.i.) கதிர் வாங்கு பார்க்க;see kadir-vānigu. க. கதலொடெ [கதிர் + ஈனு.]
கதிரெடுப்பு	கதிரெடுப்பு kadir-eduppu, பெ.(n.) கதிர்க்கட்டைக் களத்துக்குக் கொண்டு போதல் (இ.வ.);; taking the bundles of sheaves to the threshing floor. [கதிர் + எடுப்பு.]
கதிரெழுதுகள்	கதிரெழுதுகள் kadir-elu-tukal, பெ.(n.) ஞாயிற்றின் ஒளிக்கற்றையில் தோன்றும் துகள் "கதிரெழு துகளெண்மூன்று கசாக்கிரகந் தானாகும்" (கந்தவு 4 அண்டகோ);; dust in a sunbeam. [கதிர் + எழு + துகள்.] மயிரின் அரைப்பாகத்தின் 24ல் ஒரு பகுதி கதிரெழுதுகளாகும்.

கதிரை	கதிரை1 kadirai, பெ.(n.) கதிர்காமம் பார்க்க;see kadir-kāmam. [கதிர்காமம் → கதிரை(மரூஉ மொழி);.] கதிரை2 kadirai, பெ.(n.) நாற்காலி (யாழ்ப்.);; chair. [கதிர் = ஆரக்கால், கால். கதிர் → கதிரை.]
கதிரோலை	கதிரோலை kadir-olai, பெ.(n.) முடையாத ஒலை; unbraided palm leaf. ம. கதிரோல [கதிர் + ஒலை.]
கதிரோன்	கதிரோன் kadiron, பெ.(n.) கதிரவன் பார்க்க;see kadiravan. [கதிரவன் + கதிரான் + கதிரோன்.]
கது	கது kadu, பெ.(n.) 1. வடு; cicatrice, scar. "கதுவ யெஃகின்"(பதிற்றும் 45:4);. 2. மலைப்பிளப்பு: moun tain clef. "கதுப்புகுந்துறங்குபுகழுதுஞ் சோர்ந்தவே (சூளா. கல்யா. 234);. [கதுவு → கது.]
கதுக்கு	கதுக்கு1 kadukku-, 5 செ.குன்றாவி.(v..t.) 1. பெருந்தீனி கொள்ளுதல் (இ.வ.);; to gorge, glut swallow greedily. 2. அதக்குதல்; to cram in the mouth, as betel, as a monkey, its food. [அதுக்கு → கதுக்கு.] கதுக்கு2 kadukku. பெ.(n.) இராட்டினத்தில் நூலை பற்றும் உறுப்பு (சங்.அக.);; the clip that holds the thread of a reeling machine. [கது(வு); → கது → கதுக்கு.]
கதுக்கெனவீழ்-தல்	கதுக்கெனவீழ்-தல் kadukkena-vil, 4 செ.கு.வி.(v.i.) துண்டாக வெளிப்பட்டு வீழ்தல்; to fall out in a lump as the phlegm does when coughed out. [கதுக்கு + என + வீழ்-.]
கதுகொது-த்தல்	கதுகொது-த்தல் kadukodu, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கொதித்தல்; to boil. 2. தளபளவென்று கொதித்தல்; to agitate as of a liquor in boiling. [குது → குதுத்தல் → குதுகுதுத்தல் → கதுகொதுத்தல். ஒலிக்குறிப்படைப்படியில் உருவான வினை.]

கதுப்பு	கதுப்பு1 kaduppu, பெ.(n) 1. கன்னச் சதை; cheek. side of the face, "தும்பி தொடர்கதுப்ப" (பரிபா. 19: 30);. 2. தலைமயிர்; human hair, locks of hair. "கதுப்பின் குரலூத" (பரிபா. 10 120);. 3. பழத்தின் நடுவேயுள்ள கொட்டையை நீக்கி அறுத்த துண்டம்; fleshy part of a fruit on each side of the seed in the centre. மாம்பழம் நறுக்குகையில் ஆளுக்கு நான்கு கதுப்புகள் கிடைத்தன (இ.வ.);. [கது(வு); = பற்றுதல். கது → கதுப்பு = பற்றியிருப்பது.] கதுப்பு2 kaduppu, பெ.(n.) ஆநிரை; herd of cattle. [கதுவுதல் = பற்றுதல், ஒன்றோடொன்று பிணைந் திருத்தல் (மந்தை);. கதுவு → கதுப்பு.] கதுப்பு3 kaduppu, பெ.(n.) மஞ்சள் (அரு.நி);; turmeric (செ.அக.);. [கதிர் → கதிர்ப்பு → கதிப்பு → கதுப்பு.]
கதுப்புத்துடுப்புமீன்	கதுப்பு கதுப்புத்துடுப்புமீன் kaduppu-t-tuduppu min, பெ.(n.) கடல்வாழ் மீன்வகை; a kind of see fish. [கதுப்பு + துடுப்பு + மீன்.]
கதுப்புளி	கதுப்புளி kaduppul, பெ.(n.) கதிர்ப்புளி பார்க்க;see kadiippuli. ம. கதிர்ப்புளி [கதிர்ப்புளி → கதுப்புளி.]
கதுப்புளிக்கோல்	கதுப்புளிக்கோல் kaduppul-k-kol, பெ.(n.) கதிர்ப் புளி பார்க்க;see kadirppuli. [கதிர்ப்பு → கதுப்புளி + கோல்.]
கதுமு-தல்	கதுமு-தல் kadumu-, 5 செ.கு.வி.(v.i) 1. ஒட்டாரம் பிடித்தல், பிடிவாதஞ் செய்தல் (வின்.);; to be obstinate, perverse, self-willed. 2. கடிந்துகொள்ளுதல் (த.மொ.அக.);; to reprove, rebuke, chide. [கதுவு → கதுமு-.]

கதுமெனல்	கதுமெனல் kadum-enal பெ.(n.) விரைவுக்குறிப்பு; expression denoting quickness. "கதுமெனக் கரைந்து"(பொருந. 101);. படை. கதமன [கதும் + எனல்.]
கதுமை	கதுமை kadumai, பெ.(n.) கதிமை பார்க்க;see kaldimai. [கதிமை → கதுமை.]
கதுவல்	கதுவல் kaduval, பெ.(n.) பற்றுதல்; catch; to seize. "கட்புலன் கதுவல் செல்லா" (நைடத. அன்னத்தைக் கண்-2);. [கதுவு + அல். அல் = தொ.பெ.ஈ.]
கதுவாய்	கதுவாய் Kaduvay, பெ.(n.) 1. வடுப்படுகை (திவா.);; being scarred. 2. குறைகை; diminishing, decreasing, "கதுவாய்பட நீர்முகந் தேறி (திவ். பெரியாழ். 3,5,4);. 3. மேற்கதுவாய், கீழ்க்கதுவாய் தொடை வேறுபாடு (இலக்.வி. 723);; 4. முரிந்தவாய்; wry mouth (சுந்.415);. [கது + வாய் – கதுவாய். கது = பற்று, வெட்டு.]
கதுவாய்ப்படு-தல்	கதுவாய்ப்படு-தல் kaduvay-p-padu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) வடுப்படுதல்; to be scarred. [கதுவாய் + படு-, படு = து.வி.]
கதுவாலி	கதுவாலி1 kadu-vali, பெ.(n.) கவுதாரி (இ.வ.);; Indian pastridge. மறுவ, கவுதாரி H.kabuthar [கது + வாலி. கது = குட்டையான. கதுவாலி = குட்டையான, வாலுடையது.] கதுவாலி2 kaduvali, பெ.(n.) ஒருவகை மரம்; Ceylon tea. [கருவாலி → கதுவாலி.]
கதுவாலிப்புடம்	கதுவாலிப்புடம் kaduvāli-p-pudam, பெ.(n.) கவுதாரி அளவாக மூன்று எருவிட்டெரிக்கும் மருந்துப்புடம்; measure determining the strength of fire in the calcination or reduction of metals with three dry dung cakes. [கதுவாலி + புடம்.]

கதுவு	கதுவு1 kaduvu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. நார் முதலியன வரிந்து இழுத்தல் (யாழ்.அக.);; to tighten, as strands, etc. (செ.அக.);. 2. அழுத்துதல்; to press. 3. இறுக்கிப்பிடித்தல்; to seize or hold firmly. 4. தொல்லை தருதல்; to distress, to trouble. 5. ஒட்டாரத்துடன் (பிடிவாதத்துடன்); ஊக்குதல்; to urge with vehemence (கருநா.);. 6. கவ்வுதல்; to grosp. க. கதுபு; தெ. கதுமு. [குது → கது → கதுவு.] கதுவு2 kaduvu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t) 1. பற்றுதல்; to seize, catch, grasp, lay hold of. "கராவதன் காலினைக் கதுவ" (திவ். பெரியதி. 2,3,9);. 2. கைப் பற்றுதல் (யாழ்ப்.);; to take more than a proper share of, encroach upon. 3. செதுக்குதல் (வின்.);; to pare, share off, slice off, whittle, strip off, as fibres from a nut, to chisel. க. கதுபு, கதுகு, கதும்பு, கதுபு; தெ. கதுமு; து. கதிபு. [குது → கது → கதுவு. கதுவுதல் (மு.தா.210);.]
கதேர்த்தவி	கதேர்த்தவி kadhertavi, பெ.(n.) மாதவிலக்கு நின்ற பெண்; a woman past her courses or past child bearing (சா.அக.);. [கதுவு + தவிரி.]

கதை	கதை kadai, பெ.(n.) 1. உரையாடல் (யாழ்ப்);; talk, conversation. கதைத்தல் பார்க்க; see kadai-. 2. செய்தியைச் சுவைபடச் சொல்லுதல்; story. இவர் இனிமையாகக் கதை சொல்வதில் வல்லவர் (உ.வ.);. 3. நடந்ததை எடுத்துரைத்தல்; narration. விடுதலைப் போர்க் கதையைச் சொல்லும் பெரியோர் இன்று முளர் (உ.வ.);. 4. நொடிச்செய்தி; anecdote. பழந்தமிழ் வரலாற்றை ஆங்காங்கே கதை சொல்லி விளக்கினார் (உ.வ.);. 5. இயலாததையும் பொருந்தக்கூறல்; talk tale. மணலைக்கயிறாகத் திரித்ததாகக் கதை கூறுகிறான் (உ.வ.);. 6. எதிராடலுக்கான பொருள்; subject of conversation. இன்றைய பொழுதை வீணடிக்க இவனுக்கு கதை கிடைத்துவிட்டது (உ.வ.);. 7. வாழ்க்கை; Life கதை முடிந்து ஆறு திங்களாகி விட்டது(உ.வ.);. 8. பெரிய வரலாறு; long story கருமாயம் பேசிற் ... திவ் ... நான்மு
கதைக்கரு	கதைக்கரு kadai-k-karu, பெ.(n.) புதினம், சிறுகதை, நாடகம், காப்பியம், கதைப்பாடல் ஆகியவற்றில் தொடர்புடைய நிகழ்ச்சிகளின் அமைப்பு; plot in novels, short stories, drama, epic, story-poems etc. [கதை + கரு.]
கதைக்களி	கதைக்களி kadai-k-kal. பெ.(n.) கேரளத்தின் நாட்டியக் கலைகளுள் ஒன்று; a classical dramatic art of Kerala. ம. கதகளி [கதை + களி – கதைக்களி.] மலையாளத்தில் சிறப்பெய்தியுள்ள ஒரு நாட்டியக் கலை. களி- விளையாட்டு, ஆடல். கதையை ஆட்டத்தில் காட்டும் கதைபொதி ஆடல் கதைக்களியாகும். இவ் வாட்டத்தில் பயன்படுத்தும் கதையினை ஆட்டகதா [ஆட்டத்திற்குரிய கதை] என்பர். பல கதைகளும் இலக்கியங்களும் இதற்காக உருவாகியுள்ளன.

கதைகட்டு	கதைகட்டு1 kadai-kattu, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) பொய்ச்செய்தி கிளப்புதல் (வின்.);; to concoct.a.slander. [கதை + கட்டு-.] கதையைப் போல் பொய்யைப் புனைந்து சொல்வதன் அடிப்படையில் பொய்த்துற்றுப் பொருளில் இச்சொல் ஆளப்பட்டது. கதைகட்டு2 kadaikatu, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கதை உருவாக்குதல்; to fabricate a story, construct a fable, romance or other fiction. 2. நாடகக் கதையின் நிகழ்ச்சிக்கூறு உருவாக்குதல்; to form the plot of a story of drama. [கதை + கட்டு.]
கதைகந்தலா(கு)-தல்	கதைகந்தலா(கு)-தல் kada-kanda'āgu-, 5 செ.கு.வி.(v.t.) 1. குட்டு வெளிப்படுதல்; secrets being known widely "cat out of the bag". பொய் சொல்லுகிறாய் என்று உன் கதை கந்தலாகுமோ? (உ.வ.);. 2. அவலம்; affiction. உன் நடைமுறையை மாற்றிக்கொள்ள வில்லையென்றால் வருங் காலத்தில் உன் கதை கந்தலாகிவிடும் (உ.வ.);. ம. கதகேடு [கதை + கந்தல். கந்தல் → நைந்துபோதல்.]
கதை-த்தல்	கதை-த்தல் kada-, 4 செகுன்றாவி.(v.t.) 1. சொல்லுதல் (திவா.);; to tell, narrate, say. 2. சிறப்பித்துச் சொல்லுதல்; to speak well of to praise. "கதையுந் திருமொழியாய் நின்றதிருமாலே"(திவ் இயற். 2,64);. ம. கதிக்குக; குவி. கதஆ, கதங்ஆ; Pkt, katha, H.kahana. [கழல் (கமுறு); → கதல் → கதை.]
கதைகாரன்	கதைகாரன் kadai-karan, பெ.(n.) 1. வீண் பேச்சுக் காரன்; talkative person, babbler. 2. கதைசொல்லுவோன்; story teller, narrator. 3. கதை எழுதுபவன்; story-writer. 4. தந்திரமுள்ளவன் (Madr.);; trickster, Cleverman. க. கதெகார, கதிக; ம. கதாகாரன், கதிகன்; Skt. kathika [கதை + காரன்.]
கதைகாவி	கதைகாவி kadai-kavi , பெ.(n.) குறளை கூறுவோன் (யாழ்ப்.);; tablebearer. [கதை + காவி. (காவுதல் = சுமத்தல். காவு → காவி = காவி காவிச் (சுமந்து); செல்பவன்.]
கதைகேள்(ட்)-தல்	கதைகேள்(ட்)-தல் kadai-kel-, 3.செ.கு.வி.(v.i.) கதை கேட்டல்; to hear a story. க. கதெகேள் [கதை + கேள்-.]

கதைச்சாரம்	கதைச்சாரம் kadai-c-caram, பெ.(n.) 1. கதைச் சுருக்கம்; purport of a story. 2. கதையால் தெரிவிக்கும் நீதி; the moral of a story. ம. கதாதாரம்; க. கதாசார; Skt. kathā - šāra. [கதை + சாரம்.]
கதைசொல்(லு)-தல்	கதைசொல்(லு)-தல் kadai-col, 13 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கதைகூறுதல்; to relate or narrate stories. ஒரு கதை சொல்லவேண்டும். 2. அலப்புதல். (வின்.);; to tattle, babble. 3. சிறு குழந்தை சிரித்து விளையாடுதல்; to show signs of intelligence by smiles, as an infant. குழந்தை கதை சொல்லுகிறதா? (வின்.);. க. கதெவேழ் [கதை + சொல்.]
கதைத்தலைவன்	கதைத்தலைவன் kadai-t-talavan, பெ.(n.) கதையின் தலைவனாக இருப்பவன்; hero of a story, or of a poem. ம. கதாநாயகன்; Skt. Kathānāyak. [கதை + தலைவன்.] நல்லெண்ண்ம், நற்செய்கை, நற்பண்பு, நல்லொழுக்கம், அறிவுக்கூர்மை, வன்மை ஆகிய எல்லாம் நிறைந்த சால்புடையவனையே கதைக்குத் தலைவனாக்குவது பண்டையோர் மரபு. மக்களைப் பண்படுத்தும் குறிக்கோள் நிறைவுற இது வழி வகுத்தது.
கதைத்தலைவி	கதைத்தலைவி kadai-t-talavi, பெ.(n.) கதையின் தலைவியாக இருப்பவள்; heroine of a story or of a poem. [கதை + தலைவி.]
கதைத்திருப்பம்	கதைத்திருப்பம் kadai-t-tiruppam, பெ.(n.) கதையின் திருப்புமுனை; turning point of a story. [கதை + திருப்பம்.]
கதைதிரும்பு-தல்	கதைதிரும்பு-தல் kadai -drumbu. 5 செ.கு.வி.(v.i.) நிகழ்வுகள் தம் வழியினின்று திரும்புதல்; to turn an event of its Course. [கதை + திரும்பு-.]
கதைதீர்-தல்	கதைதீர்-தல் kada-tir, 4 செ.கு.வி.(v.i.) இறத்தல், to die, to end, அவன் கதை தீர்ந்தது (உ.வ.);. ம. கததிருக [கதை + தீர்-.]

கதைநாயகன்	கதைநாயகன் kadai-nayagan, பெ.(n.) கதைத் தலைவன் பார்க்க;see kada-t-talavan. [கதை + நாயகன். நாயன் → நாயகன். வ. நாயக → த.நாயகன்(நேர்மையான சான்றோன்.);.]
கதைப்பாட்டு	கதைப்பாட்டு kadai-p-pattu, பெ.(n.) கதைப்பாடல் பார்க்க;see kadai-p-pādal. [கதை + பாட்டு.]
கதைப்பாடல்	கதைப்பாடல்1 kadai-p-padal, பெ.(n.) கதையினைத் தழுவிய பாடல்; story-poem. தெய்வம் அல்லது ஒரு தலைவனின் வரலாற்றைப் பாட்டுவடிவில் கூறும் நாட்டுப்புற இலக்கியம்; folk epic-poem; folk ballad. [கதை + பாடல்.] கதைப்பாடல்2 kadai-p-padal, பெ.(n.) கதையைப் பாடல் வடிவில் கூறுவது; ballad. [கதை + பாடல்.] நாட்டுப்புற மக்களின் கூட்டு முயற்சியால் வாய்மொழி இலக்கியமாக இசைக்கருவிகளின் துணைகொண்டு பாடப்படும் புகழ்மிக்க கதை பொதி பாடல் திரட்டு.
கதைப்புணர்ச்சி	கதைப்புணர்ச்சி kadai-p-punarcci, பெ.(n.) கிளைக் கதைகளைப் பெருங்கதையுடன் இணைக்கும் இணைப்பு; connection of a story or narrative, in its several parts, thread of a narrative. [கதை + புணர்ச்சி.]
கதைப்பொருள்	கதைப்பொருள் kadaipporu பெ.(n.) ஒரு கதையிலிருந்து பெறப்படும் பொதுக்கருத்து; theme of a story, novel etc. [கதை + பொருள்.]
கதைபடி-த்தல்	கதைபடி-த்தல் kadai-pad, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. முறைப்படித் தொன்மம் படித்தல்; to read sacred stories according to rule. 2. பொய் கூறுதல்; to spin out falsehood. [கதை + படி-.]
கதைபண்ணு-தல்	கதைபண்ணு-தல் kadai-pannu-, 12 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கதைப்பாட்டுரைத்தல். (கதாகாலட்சேபம்);; to rehearse or narrate Purānic stories with musical accompaniments. 2. கட்டிப்பேசுதல்; to talk nonsense, indulge in idle prattle, spin along yarn. "தாயிடம் அப்படி எல்லாம் கதைபண்ணாதே". 3. தெரிந்தும் தெரியாததுபோல் பேசுதல்; to feign ignorance, dissemble. [கதை + பண்ணு-.]

கதையிடுங்கு-தல்	கதையிடுங்கு-தல் kadaipidurgu-, 7 செ.குன்றாவி. (v.i.) பிறரிடமிருந்து கமுக்கம் வெளிவரும்படிச் செய்தல்; to pump out information by cajolery, elicit a secret by coaxing words, to fish out a matter. "கதைவிட்டுக் கதையிடுங்குவதில் அவன் கெட்டிக்காரன்" (யாழ்ப்.);. 2. பேசிக் காரியமறிதல்; to known secrecy by idle talk. காவலர்கள் கதை பிடுங்குவதில் கெட்டிக்காரர்கள். [கதை + பிடுங்கு-.]
கதைமாறு-தல்	கதைமாறு-தல் kadai-mar-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) பொருள் பலபடப் பேசுதல். (வின்.);; to prevaricate, quibble. [கதை + மாறு-.]
கதைமுடி-த்தல்	கதைமுடி-த்தல் kadai-mudi, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) கொல்லுதல்; to kill. பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் கோவலன் கதையை முடித்துவிட்டான் (உ.வ.);. ம. கதகழிக்குக, கததிர்க்குக. [கதை + முடித்தல் (பி.வி.);.]
கதைமுடி-தல்	கதைமுடி-தல் kadai-mudi, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கதை முடிதல்; to close a story. அடுத்த இதழோடு இக்கதை முடிகிறது (உ.வ.);. 2. இறத்தல்; to die. ம. கத கழியுக [கதை + முடி-.]
கதையள-த்தல்	கதையள-த்தல் kadai-yala, 3 செ.கு.வி.(v.i.) 1. பொய் பேசுதல்; to talk non-sense, indulgei ni dles prattle. அவன் உண்மையைச் சொல்லாமல் கதை யளக்கிறான். 2. தேவைக்கதிகமாக நீட்டிப் பேசுதல்; to spin a long yarn. கதையளக்காமல் சுருக்கமாகச் சொல் (உ.வ.);. [கதை + அள-. கதைவிடு பார்க்க.]
கதையறி-தல்	கதையறி-தல் kadai-y-ari-, 2 செ.கு.வி.(v.i.) உள வறிதல் (வின்.);; to spy out, as an enemy, to watch in disguise the movements of an enemy. [கதை + அறி-.]
கதையாசிரியன்	கதையாசிரியன் kadai-y-asryan, பெ.(n.) கதை எழுதும் எழுத்தாளன்; story writer. [கதை + ஆசிரியன் → கதையாசிரியன். இதனை வடமொழி ஒலிப்பாக்கிக் கதாசிரியன் என வழங்குதல் வழுவாம்.]

கதையுண்டாக்கு-தல்	கதையுண்டாக்கு-தல் kada-y-undakku-, 7 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கதைகட்டுதல்; to fabricate a story. கதை கட்டிப்பேசியும் காரியம் முடியவில்லை. 2. பொய்யான செய்திகளைப் பரவச்செய்தல்; to spread arumour. சிலை, பால் குடிப்பதாகக் கதையுண்டாக்கிவிட்டனர் (உ.வ.);. [கதை + உண்டாக்கு-.]
கதையெடு-த்தல்	கதையெடு-த்தல் kadai-y-edu, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தேவையில்லாமல் முரணாகப் பேசுதல்; to raise unnecessary arguments. 2. செய்தி தொடங்குதல் (வின்.);; to introduce a subject. [கதை + ஏடு.]
கதைவளர்-த்தல்	கதைவளர்-த்தல் kadai-valar, 4 செ.கு.வி.(v.i.) பேச்சை விரித்தல் (வின்.);; to prolong a story or a Conversation. [கதை + வளர்-.]
கதைவிடு-தல்	கதைவிடு-தல் kadai-vidu-, 20 செ.கு.வி.(v.i.) 1. பொய்ப்பேச்சு எழுப்புதல்; to tell a false story for some sinister end. எல்லோரிடத்தும் கதைவிட்டுக் கொண்டலைகிறான் (உ.வ.);. 2. மறைபொருள் (இரகசியம்); வெளியே வரும்படி சூழ்ச்சியாய் (தந்திரமாய்); சொல்லாடல்; to tell something pleasing to one in order to put him in good humour and fish out secrets from him. கதைவிட்டுக் கக்கச் செய்தான்(உ.வ.);. 3. நம்பமுடியாத அளவில் கூறுதல்; to spin a yarn. எனக்குத் தெரியும், கதைவிடாதே (உ.வ.);. மறுவ. கயிறுதிரித்தல்,சாடு விடல், கரடி விடல், [கதை + விடு-.] எளிய செய்தியை அல்லது நிகழ்ச்சியைக் கற்பனையால் விரித்துக் கூறுவது கதையாகும். சொல்லாததைச் சொன்னதாகவும் நிகழாததை நிகழ்ந்ததாகவும் கூறுவது கதை விடுதலாகும்.
கந்தக்கினி	கந்தக்கினி kandakkini, பெ.(n.) கெட்ட நாற்றத்தைப் போக்கும் பொருள்; a substance which has the power of destroying fetid smell (சா.அக.);. [கந்தம் + அக்கினி.]
கந்தக்குடிச்சி	கந்தக்குடிச்சி kanda-k-kudchi, பெ.(n.) ஒருவகைக் காட்டுக்கொடி; a kind of moonseed-creeper. [கந்தகம் + குடிச்சி (சா.அக.); கொடிச்சி → குடிச்சி (கொ.வ.);.]
கந்தக அமிலம்	கந்தக அமிலம் kandaga-amilam, பெ.(n.) கந்தகத்தை மூலக்கூறாகக் கொண்ட அமிலம்; Sulphuric acid (H_2SO_4);. [கந்தகம் + அமிலம்.]

கந்த இளகியம்	கந்த இளகியம் kandaga-ilagiyam, பெ.(n.) பதங்கித்த கந்தகத்தோடு மற்ற பொருள்களையும் சேர்த்துச் செய்யும் ஒருவகை இளகியம்; an electu ary prepared from sublimed sulphur mixed with other ingredients (சா.அக.);. [கந்தகம் + இளகியம்.]
கந்தகக்கலப்பியம்	கந்தகக்கலப்பியம் kandaga-k-kalappiyam, பெ.(n.) கந்தகக்தோடு சேர்ந்துள்ள காரீயம்; native sulphide of lead. [கந்தகம் + கலப்பு + சாயம்.]
கந்தகக்களிம்பு	கந்தகக்களிம்பு kandaga-k-kalimbu, பெ.(n.) கந்தகம், இதளியம், செய்நஞ்சு, மெழுகு முதலியவை களாலான களிம்பு; ointment prepared with sulphur, mercury, organic, wax, etc (சா,அக.);. [கந்தகம் + களிம்பு.] இது புண், புரைகளுக்கு மருந்தாகப் பயன்படுகிறது.
கந்தகச்சிந்தூரம்	கந்தகச்சிந்தூரம் kandaga-c-cindūram, பெ.(n.) கந்தகச் செந்நீறு (வின்.);; calcined brimstone. [கந்தகம் + சிந்துாரம்.]
கந்தகச் சுண்ணம்	கந்தகச் சுண்ணம் kandaga-c-cunnam, பெ.(n.) 1. நெருப்பிற்கு ஓடாதபடி கட்டிய கந்தகத்துடன் பிற சரக்குகள் சேர்த்து அரைத்துப் புடமிட்டெடுத்த சுண்ணம்; a compound prepared by consolidating calcinated sulphur added with other drugs. 2. கந்தகம் கலந்த கண்ணாம்பு; sulphurated lime. [கந்தகம் + கண்ணாம்பு.] இவ்விரு வகைகளில் முன்னையது சித்த மருத்துவ முறைப்படியும், பின்னையது ஆங்கில மருத்துவ முறைப்படியும் உருவாக்குவனவாம் [சா.அக.].
கந்தகச் சுரங்கம்	கந்தகச் சுரங்கம் kandaka-c-curarigam, பெ.(n.) கந்தகப் படிமங்களை வெட்டி எடுக்குமிடம்; mines of sulphuric ore. [கந்தகம் + சுரங்கம்.]
கந்தகச் செந்தூரம்	கந்தகச் செந்தூரம் kandaga-c-cendram, பெ.(n.) கந்தகச்சிந்துாரம்பார்க்க (சா.அக.);; see kandagac-cinduram. [கந்தகம் + செந்தூரம்.]

கந்தகத்துகள்	கந்தகத்துகள் kandaga-t-tugal, பெ.(n.) கந்தகத் தனிமத்தின் தூள்; powdered sulphur. மறுவ, கந்தகப்பொடி [கந்தகம் + துகள்.]
கந்தகத்தைலம்	கந்தகத்தைலம் kandaga-t-tailam, பெ.(n.) கந்தகக் கலப்புள்ள எண்ணெய்; sulphur oil. [கந்தகம் + தைலம்.] இவ்வெண்ணெயைச் சொறிக்குமருந்தாக இடுவர்.
கந்தகநீறு	கந்தகநீறு kandaga-niru பெ.(n.) கந்தகப்பொடி; calcinated sulphur. [கந்தகம் + நீறு.]
கந்தகப்பாகு	கந்தகப்பாகு kandaga-p-pagu, பெ.(n.) கந்தகத்தை உருக்கிக் குளிர்நீரில் கலப்பதால் உண்டாகும் சவ்வு போன்ற கந்தகம்; a tough elastic material which is obtained when sulphur is poured into cold water (சா.அக.);. [கந்தகம் + பாகு.]
கந்தகப்புகை	கந்தகப்புகை kandaga-p-puga. பெ.(n.) சொறி, சிரங்கு, புண் முதலிய தோல்நோய்களுக்குக் கந்தகத்தை எரியவிட்டுக் காட்டும் புகை; fumigation of sulphur (சா.அக.);. [கந்தகம் + புகை.]
கந்தகப்பூ	கந்தகப்பூ, kandaga-p-pu, பெ.(n.) மருந்துச் சரக்குவகை; flowers of sulphur. [கந்தகம் + பூ.]
கந்தகபூமி	கந்தகபூமி kandaga-bimi, பெ.(n,) 1.கந்தகத்தன்மை மிகுந்துள்ள நிலம்; soil containing sulphur. 2. வெப்பமிகு பூமி; torri area with hot climatic condition of soil. Skt. bhumi → த. பூமி [காந்து → காந்துகம் → கந்தகம் + பூமி.]

கந்தகம்	கந்தகம் Kadagam, பெ.(n.) எளிதில் தீப்பற்றக் கூடியதும், மஞ்சள் நிற முடையதும், மூன்று வேற்றுருக்கள் கொண்டதும், குறைந்த உருகுநிலையுடையதுமான தனிமம்; sulphur(S);. Mar. gandhak, H. kandak. [காந்து → காந்தகம் → கந்தகம். காந்துதல் → எரிதல்.] இது படிகம் [தூள்], நீள்வடிவ படிகம், கூழ் என மூன்றுருக்களையுடையது.
கந்தகமலை	கந்தகமலை kandaga-malai, பெ.(n.) கந்தகச்சுரங்கம் பார்க்க (வின்.);; see kandaka-c-curargam. [கந்தகம் + மலை.]
கந்தகமுறிவு	கந்தகமுறிவு kandaga-murvu, பெ.(n.) கந்தகப் பண்பை மாற்றுதல்; changing or neutralising the effects of sulphur. [கந்தகம் + முறிவு.]
கந்தகவிரும்பு	கந்தகவிரும்பு kandaga-viumbu, பெ.(n.) கந்தகம் கலந்த இரும்புத்தாது; Iron ore (pyrites); with sulphur (சா.அக.);. [கந்தகம் + இரும்பு.]
கந்தகவுப்பு	கந்தகவுப்பு kandaga-uppu, பெ.(n.) கந்தக மணமுள்ள உப்பு, கடுங்கூர்மையுப்பு(வின்.);; blacksalt (சா.அக.);. [கந்தகம் + உப்பு.]
கந்தசட்டி	கந்தசட்டி kandasatti, பெ.(n.) கந்தன் அறுமி பார்க்க; see kandan-arumi Skt shast → சட்டி (ஆறாம் நாள்);. [கந்தன் + சட்டி.]
கந்தசாலி	கந்தசாலி kanda-sai, பெ.(n.) மணமுள்ள ஒருவகைச் சிறந்த செந்நெல்; a superior kind of paddy with a sweet smell, "கந்தசாலியின் கழிபெரு வித்தோர்" (மணிமே. 10:46);. [கந்தம் + சாலி. சாலி = நெல்வகை.]
கந்தடி-த்தல்	கந்தடி-த்தல் kandagi-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) சூடு மிதித்தபின் கதிர்த்தாளைக் கோல்கொண்டடித்தல். (வின்.);; to thresh, beat out straw after it has been trodden over. [கந்து + அடித்தல்.]

கந்தடை-த்தல்	கந்தடை-த்தல் kandapa, 4 செ.கு.வி.(v.i.) களத்தைச் சுற்றி வைக்கோலால் வேலிகட்டுதல் (வின்.);; to form an enclosure with straw around the threshing floor. [கந்து2 + அடை-.]
கந்ததைலம்	கந்ததைலம் kanda-talam, பெ.(n.) 1. நறுமணப் பொருள்களைக் கொண்டு செய்யப்பட்ட எண்ணெய்; a medicated oil prepared with fragrant substances. 2. சந்தனாதி (எண்ணெய்);; medicated oil prepared with sandalwood as the chief ingredient. [கந்தம் + வ. தைலம்.]
கந்தநாகுலி	கந்தநாகுலி kanda-nakuli, பெ.(n.) 1. மிளகு (மலை);; black pepper. 2. செவ்வியம்; black pepper plant creeper. 3. மாசிபத்திரி; Indian absinth (சா.அக.);. [கந்தம் + நர்குலி.]
கந்தப்பட்டி	கந்தப்பட்டி kanda-p-patti, பெ.(n.) குறுக்குச்சட்டம்; braces. "கதவுகால் கந்தப்பட்டி"(மேருமந். 1163);. [கந்தம் + பட்டி.]
கந்தப்பார்-த்தல்	கந்தப்பார்-த்தல் kanda-p-par-t-tal, தொ.பெ. (vbl.n.) தேவையில்லாதவற்றை நீக்குதல் (ம.அக.);; to remove unnecessary things. [கந்தம் + பார்.] [கல் → கண் = வெளிவரல், பிறத்தல், நீக்குதல். கன் → கந்து → கந்தம்.]
கந்தப்பொடி	கந்தப்பொடி kanda-p-podi, பெ.(n.) மணப்பொடி; fragrant; scented powder. "சந்தடி சாக்கிலே கந்தப்பொடி காற்பணம்" (பழ,);. [காந்து = பரவு. காந்து → கந்து → கந்தம் + பொடி.]
கந்தப்பொடிக்கோலம்	கந்தப்பொடிக்கோலம் kanda-p-podi-k-kōlam, பெ.(n.) மணப்பொடி தூவிச் செல்லும் திருமண ஊர்வம் (இ.வ.);.);; marriage procession in which scented powder is freely strewn over each other among the processionists. [கந்தம் + பொடி + கோலம். ஊர்வலம் → ஊர்கோலம் (கொ.வ.);.]
கந்தப்பொடித்திருவிழா	கந்தப்பொடித்திருவிழா kanda-p-podi-t-truvila, பெ.(n.) இறைத்திருமேனி மீதும் அதை வணங்கு பவர்கள் மீதும் நறுமணப்பொடி தூவும் ஒரு திருவிழா (இ.வ.);; festival, a prominent feature of which is the strewing of sweet-scented powder upon the idol, as well as on the worshippers. [காந்துதல் = பரவுதல். காந்து → கந்து → கந்தம் + பொடி + திருவிழா.]

கந்தப்பொடியுற்சவம்	கந்தப்பொடியுற்சவம் kanda-p-popi-y-urcavam, பெ.(n.) கந்தப்பொடித்திருவிழா பார்க்க; see kanda-p-podi-t-tiruvilă. [கந்தம் + பொடி + வ. உற்சவம்.]
கந்தபத்தம்	கந்தபத்தம் kanda-pattam, பெ.(n.) புனுகு சம்பா நெல் (இ.வ.);; a superior kind of paddy having a fragrant Smell. [கந்தம் + பதம் – கந்தபதம் → கந்தபத்தம். [கந்தம் = நறுமணம். பதம் = நெல்).]
கந்தபரணி	கந்தபரணி kanda-parani, பெ.(n.) ஏழிலைப் பாலை; seven-leaved form tree (சா.அக.);. [கந்தம் + பரணி + (இலை);.]
கந்தபாகம்	கந்தபாகம் kanda-pagam, பெ.(n.) எண்ணெய்க்கு நறுமணமூட்டும் முறை; the process of subjecting an oil to a further process of rendering it more fragrant (சா.அக.);. [கந்தம் + பாகம்.]
கந்தம்	கந்தம்5 kandam, பெ.(n.) 1. தொகுதி; aggregate. 2. கூட்டம்; crowd, "கந்தமொடுயிர் படுகன பங்கம் மென" (கந்தபு. கடவுள்வா. 23.); 3. ஐந்து வகைக் கட்டு (பஞ்சகந்தம்);; the five constituent elements of being. ஐந்துவகைக் கந்தத் தமைதி யாகி" (மணிமே. 30, 33);. 4. அணுத்திரள்; collection of atoms or minute particles. 5. மஞ்சு (மேகம்);; cloud. 6. வீக்கம்; swelling. - [கள் = திரட்சி. கள் → கந்து → கந்தம்.] கந்தம்6 kandam, பெ.(n.) 1. பங்கு; part, portion. 2. வகுத்தல் (சூடா.);; division. 3. ஐம்புலன்கள் (அக.நி.);; organ of sense. [கந்து = பற்று, பற்றுக்கோடு.]

கந்தம்மை	கந்தம்மை kandamma, பெ.(n.) பெண்குழந்தை; female child, அந்தக் கந்தம்மாவை என்னிடம் கொடு (உ.வ.);. க. கந்தம்ம [கந்தன் (ஆ.பா.); → கந்தம்மை (பெ.பா.);.]
கந்தமூலபலம்	கந்தமூலபலம் kanda-mūla-palam, பெ.(n.) மணமுடைய இலை, கிழங்கு, வேர், கனிகள்; leaves, esculent roots and fruits, which are the foods of sages. [கந்தம் + மூலம் + பலம். கந்தம் = வேர். மூலம் = அடிப்படை. பலம் = பயன்.]
கந்தமூலம்	கந்தமூலம் kanda-mulam, பெ.(n.) கிழங்கு; root. [கந்தம் + மூலம். கந்து → கந்தம்.]
கந்தர்	கந்தர் kandar, பெ.(n.) கந்தன் பார்க்க;see kandan. "கந்தர் கலிவெண்பா" [கந்து + அன் – கந்தன் → கந்தர். ஆர் – அர், மதிப்புரவு குறித்த உயர்வுப் பன்மையீறு.]
கந்தர்ப்பநகரம்	கந்தர்ப்பநகரம் kandarppa-nagaram, பெ.(n.) கந்தருவ நகரம் பார்க்க;see kandaruvanagaram. "கந்தர்ப்பநகரமெங்கனுந் தெரியும்" (கம்பரா. காட்சி .45);. [கந்தருவர் → கந்தர்ப்பர் + நகரம்.]
கந்தர்ப்பமகளிர்	கந்தர்ப்பமகளிர் kandarppa-magasir, பெ.(n.) கந்தருவ மகளிர்; celestial woman. "கந்தர்ப்ப மகளி ராடும்" (கம்பரா. ஊர்தேடு 104); [கந்தருவர் → கந்தர்ப்பர் + மகளிர்.]
கந்தர்ப்பர்	கந்தர்ப்பர் kandappar, பெ.(n.) கந்தருவர்பார்க்க;see kandaruvar. "கந்தர்ப்ப ரியக்கர் சித்தர்"(கம்பரா. இராவணன் கோ. 38);. [கந்தருவர் → கந்தர்ப்பர்.]
கந்தர்ப்பன்	கந்தர்ப்பன் kandappan, பெ.(n.) காமன், மன்மதன் (திவா.);; appellation for Manmatan, the god of love. [கந்து → கந்தம் → கந்தர்ப்பன். கந்தம் = அன்பு. அன்பால் பிணைப்பவன்.]

கந்தர்பச்சை	கந்தர்பச்சை kanda-rpaccai, பெ.(n.) பச்சைக் கருப் பூரம்; crude camphor (சா.அக.);. [கந்தர் + பச்சை. கந்தம் → கந்தர்).]
கந்தரகோளம்	கந்தரகோளம் kandara-kalam, பெ.(n.) கந்தல் கூளம் பார்க்க; (உ.வ.);; see kandal-kilam. தெ. கத்ரகோளமு [கந்தல் + கூளம் – கந்தல்கூளம் → கந்தரகோளம்.]
கந்தரந்தாதி	கந்தரந்தாதி kandarandadi, பெ.(n.) அருணகிரி நாதர் முருகக்கடவுள்மேல் இயற்றிய 100 பாடல்களைக் கொண்ட ஈறு தொடங்கி (அந்தாதி); நூல்; a poem of 100 stanzas of andadi type in praise of kanda by Aruṇakiri-nādar. [கந்தர் + அந்தாதி.]
கந்தரம்	கந்தரம்1 kandaram, பெ.(n.) 1. புனமுருங்கை (மலை);; three-leaved Indigo. 2. கடற்பாசி; sponge. [கந்து → கந்தரம்.] கந்தரம்2 kandaram, பெ.(n.) 1. கனிம நஞ்சுகளுள் ஒன்று; a mineral poison. 2. தீமுறுகற் செய்நஞ்சு; a prepared arsenic. [கந்தகம் → கந்தம் + கந்தரம்.] கந்தரம்3 kandaram, பெ.(n.) 1. கழுத்து; neck. "பிருகுடி நாப்பண்ணொரு பெருங்கந்தரம்" (ஞானா. 9.10);. 2. காலிலோடும் நரம்புக் கால்வாய்கள்; nerve tracks of the leg (சா.அக.);. [கந்து → கந்தம் → கந்தரம். கந்து = தூண்.] கந்தரம்4 kandaram, பெ.(n.) 1. முகில்; cloud
கந்தரலங்காரம்	கந்தரலங்காரம் kandar-alangāram, பெ.(n.) அருணகிரிநாதர் இயற்றிய நூல்களுள் ஒன்று; a poem of 100 stanzas on Skanda by Aruna-girinādar. [கந்தர் + அலங்காரம்.]
கந்தருப்பன்	கந்தருப்பன் kandaruppan, பெ.(n.) காமன்; the god of love (சா.அக.);. [கந்தரம் = அழகு. கந்தரப்பன் → கந்தருப்பன்.]

கந்தருவநகரம்	கந்தருவநகரம் kandaruva-nagaram, பெ.(n.) வானத்தில் தோன்றிமறையும் மேகவடிவாய்க் கருதப்பட்ட நகரம்; clouds, sometimes imagined to be the city of the Gandarvas in the sky. "இவ்வுலகங் கந்தருவ நகரமும் புன்கனவும் போலாம்" (பிரபோத, 43, 5.);. [கந்தருவர் + நகரம்.]
கந்தருவநூல்	கந்தருவநூல் kandaruva-nul, பெ.(n.) இசைநூல்; science of music. "கந்தருவ நூலின்கண்ணும் ஒரு சீரிற் சுருங்கின வாரா" (தொல், பொருள். 457, உரை.); [கந்தருவம் + நூல்.]
கந்தருவம்	கந்தருவம்1 kandaruvam, பெ.(n.) 1. யாழ்; harp. 2. குயில்; cuckoo bird. கந்துருவம் பார்க்க;see kanduruvam [கந்துருவம் + கந்தருவம்.] கந்தருவம்2 kandaruvam, பெ.(n.) 1. கந்தருவ இனம்; the Gandarvas. "கந்தருவ மற்றுள்ள பிறபயந்தாள்." (கம்பரா. சடாயுகாண்.26);. [கந்துரு → கந்துருவம் → கந்தருவம்.] கந்தருவம்3 kandaruvam, பெ.(n.) குதிரை (திவா.);; horse 2. இரவு பதினைந்து முழுத்தங்களுள் ஐந்தாவது (விதான. குணாகண. 73, உரை);; the fifth of the 15 divisions of the night. [கந்து → கந்தருவம்.] கந்தருவம்4 kandaruvam, பெ.(n.) காலைப்பொழுது
கந்தருவர்	கந்தருவர் kandaruvar, பெ.(n.) பதினெண்கணத்துள் ஒரு தொகுதியார் (திவா.);; Gandharvas, a celestial group of singers, one of patinen-kanam. "வாவுகிந்நரருவனர் கந்தருவர்" (கந்தபு. திருநகர-34);. கந்தருவம் பார்க்க; see Kandaruvam. [கந்தருவம் → கந்தருவர்.]
கந்தருவவேதம்	கந்தருவவேதம் kandaruva-vēdam, பெ.(n.) இசைநூல்; science of music. [கந்தருவம் + வேதம். skt- veda = த. வேதம்.]

கந்தருவன்	கந்தருவன் kandaruvan, பெ.(n) குயில்; the Indian Cuckoo (சா.அக.);. [கந்தருவம் → கந்தருவன் = இசைக்குரலோசையுடையது.]
கந்தல்	கந்தல்1 kandal, பெ.(n.) 1. துண்டுதுண்டாக இருப்பது, கந்தை, rags, tatters. 2. ஒழுக்கக்கேடு. (திவா.);; loss of moral character. "நந்தனங் கந்தலென்பார்" (புலியூரந்.8);. 3. அறியாமையால் விளையும் குற்றம்: fault, blemish due to ignorance. "கந்தல் கழிந்தால்". (ஶ்ரீவசன 239);. து. கப்படெ, கப்படி, கப்படெ. [கிழி → கிழிந்தல் → கிந்தல் → கந்தல்.] கந்தல்2 kanda. பெ.(n.) மண்ணாற் செய்த சிறு வட்டில்; a small earthern vessel. மறுவ. கன்னல க. கந்தல் [குல் → கல் (தோண்டுதல், பள்ளம்); → கன் → கன்னல் → கந்தல் (உட்குழிந்த ஏனம்);.]
கந்தல்கூளம்	கந்தல்கூளம் kandaikulam, பெ.(n.) தாறுமாறு; confusion; disdrder. [கந்தல் + கூளம்.]
கந்தலம்	கந்தலம்1 kandalam, பெ.(n) 1. இனிய ஓசை; melodious sound. 2. இன்னிசை; music. க. கந்தல் [கந்தல்3 → கந்தலம் (மெல்லோசை, மெல்லிசை);.] கன் → கந்து → கந்தல் = பயிர்களின் மெல்லிய முளை. கந்தலம் = மெல்லிய முளையைக் குறித்த சொல், மெல்லிய இனிய ஓசையையும் குறிப்பதாயிற்று. இச்சொல்லே கந்தரம், கந்தருவம் எனத்திரிந்து இன்னிசை எழுப்பும் யாழைக்குறித்தது. கந்தருவவித்தை என்பதும் இசைக்கலையைக் குறித்தது.
கண்தலம்	கண்தலம்2 Kandalam, பெ.(n) 1. கதிர்; rays. 2. மூளை; brain. [கதிர்தலம் → கந்தலம்.]

கந்தவகம்	கந்தவகம் kandavagam, பெ.(n.) 1. மோப்பம்; smelling scent. 2. மூக்கு (வின்.);; nose. 3. காற்று; air (சா.அக.);. [கந்தம் = சந்தனம், நறுமணம். கந்தம் → கந்தவகம் → மணம் பரவுதல், மணத்தை உணரும் மூக்கு; மணம் பரவும் காற்று.]
கந்தவடி	கந்தவடி kanda-Wadi, பெ.(n.) நறுமண எண்ணெய், (யாழ். அக.);; fragrant oil. [கந்தம் + வடி [நறுமணம் கூட்டி வடித்தது.]
கந்தவனப்பொய்கை	கந்தவனப்பொய்கை kanthavarappoygai, பெ.(n.) இராமநாதபுரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Ramanathapuram district. [கந்தன் + வனம் + பொய்கை – கந்தவனப்பொய்கை.]
கந்தவிண்ணனார்	கந்தவிண்ணனார் kanda-vinnanar, பெ.(n.) வாண கோவரையர் மருமக்களுள் ஒருவர்; one of the son-in-laws of vånakövaraiar. "வாணகோ அரைசரு மருமக்கள் கந்தவிண்ணனார் மேல்மருத்திச் சென்ற ஞான்று" (தநா.தொ. 1971/63. கிபி ஏழா நூற்றாண்டு முதலாம் மகேந்திர வருமனின் 33ஆம் ஆண்டு செங்கம் நடுகற்கள்);. [கந்தன் + விண்ணன் + ஆர். 'ஆர்' உயர்வு பன்மையீறு.]
கந்தவுத்தி	கந்தவுத்தி kanda-v-utti, பெ.(n.) நறுமணப்பொருள்; perfumes, spices. "கந்த வுத்தியினாற்செறித்தரை: போர்" (மணிமே.23:15);. [கந்தம் + உத்தி.]
கந்தவெற்பு	கந்தவெற்பு kanda-verpu, பெ.(n.) முருகப்பெருமான் எழுந்தருளியிருந்த மலை (கந்தபு.);; a hill abode o lord Muruga. [கந்தன் + வெற்பு.]
கந்தழி	கந்தழி kandali, பெ.(n.) 1. பரம்பொருள்; Supreme Being, Divinë Essence. "கொடிநிலை கந்தழி வள்ளி யென்ற...... மூன்றும்" (தொல். பொருள். 88); 2. கண்ணன் வாணனது சோ நகரத்தை அழித் ததைக் கூறும் புறத்துறை (பு.வெ. 9,40);; 3. முடிவில்லாதது; infinite. [கந்து → பற்றுக்கோடு, கந்தழி = பற்றுக் கோடில்லாதது கண்ணபிரான் வாணனுடைய 'சோ' என்னும் மதிலை (கந்தை அழித்த வீரத்தைக் கந்தழி என்ற சொல்லால் குறிப்பிடுவதுண்டு.]

கந்தளம்	கந்தளம்1 kandalam, பெ.(n.) மெய்க்காப்பு உடை (கவசம்);; armour for the body, coat of mail. தெ. கத்தளமு [கந்து → கந்தளம். கந்து = பற்றுக்கோடு, காப்பு கந்திளம் + திறலர் + கந்தளந்திறலர் +கந்தளேந்திறலர்).] கந்தளம்2 kandalam, பெ.(n.) பொன்; gold. [காந்து → கந்து → கந்தளம். காந்து = ஔிர்தல்.] கந்தளம்3 kandalam, பெ.(n.) போர்; battle. [காந்து = சினத்தல். காந்து → கந்து → கந்தளம்.] கந்தளம்4 kandalam, பெ.(n.) கதுப்பு (கன்னம்);; check. [கன் → கந்து = பற்றி இருத்தல். கந்து → கந்தளம்.] கந்தளம்5 kandalam, பெ.(n.)
கந்தறுத்தல்	கந்தறுத்தல் kandarutal, தொ.பெ. பேரழிவை யேற்படுத்தல் (ம.அக.);; ruin. [கந்து = பற்றுக்கோடு. கந்து + அறுத்தல்.]

கந்தன்	கந்தன்1 kandan, பெ.(n.) குழந்தை; child, அது ஒரு மாசத்துப் பச்சைக்கந்தன், மெதுவாக எடு (உ.வ.);. மறுவ. மகவு, மழவு, குழந்தை, பிள்ளை, முன்னி, பசலை, முளகு. ம. கந்த; க. கந்த; தெ. கந்து, கந்துவு; குரு. கத்த்; மால். கதே. [குல் → கல் → கன்(ஈனுதல்); → கந்தன் (ஈன்றெடுத்த குழந்தை);.] கந்தன் என்பது குழந்தையைக் குறித்த 7 பழந்தமிழ்ச் சொல், வடதிரவிட மொழிகளிலும் பரவிய தொன்மையுடையது. குழந்தைப் பொருள் சுட்டிய சொல்லே முருகனையும் குறித்த கந்தன்' எனப்பொருள்பட்டு விரிவுபெற்றது. கந்தன்2 kandan, பெ.(n.) 1. சிவபெருமானின் இளைய மகன் (முருகன்);; Skanda, the youngest son of siva. "கந்தனே நமது மாதைக் கவர்ந்தனன்" (கந்தபு.வள்.1.194);. 2. பற்றுக்கோடானவன்; sole supporter. [கந்து + அன் – கந்தன் = பற்றுக்கோடானவன், பாதுகாப்பு அளிப்பவன்.] த. கந்தன் → Skt. Skanda. முருகனுருவம் பொறித்த துண்களை அம்பலங்களில் நிறுத்தியதால் அவனுக்குக் கந்தன் என்னும் பெயரும் தோன்றியது என்பர். கந்து = துண். கந்தம் = துணம் [பெருந்துண்.] "கலிகெழு கடவுள்கந்தங் கைவிடப்
கந்தன் அறுமி	கந்தன் அறுமி kadan-arumi, பெ.(n.) முருகக்கடவுள் சூரபதுமனை வென்றதைக் குறித்து, துலைமாதத்து வளர்பிறையில் ஆறாம் நாள் நடத்தப்படும் திருநாள்; Kandar sasti, a festival ending on the sixth day of the bright fortnight in the month of Aippaši, which is held in commemorration of skanda's victory over the asuraSurapatuman. [கந்தன் + அறுமி - கந்தன் அறுமி. அறுமி = ஆறாம் நாள். வடமொழியாளர் இதன் Skanda Sasti என்பர்.]
கந்தன் சிறுகரண்டி	கந்தன் சிறுகரண்டி kandan-siru-karandi, பெ.(n.) முட்டைக் கரண்டி; an oval-shaped spoon (சா.அக.);. [கந்தன் + சிறுகரண்டி. கந்தன் = குழந்தை.]
கந்தன்பாட்டு	கந்தன்பாட்டு kandan-pattu, பெ.(n.) ஒருவகை வரிக்கூத்து (சிலப். 3:13, உரை);; a kind of masquerade dance. [கந்தன் + பாட்டு. கந்தன் = முருகன்.]
கந்தனுப்பு	கந்தனுப்பு kandanuppu, பெ.(n.) கந்தகவுப்பு பார்க்க; See kandaka-v-uppu. [கந்தகவுப்பு → கந்தனுப்பு.]

கந்தாசாரம்	கந்தாசாரம் kanda-saram, பெ.(n.) காற்பாகம் மேல்வாரத்தாரருக்கும் முக்காற்பாகம் குடிகட்குமாக ஒழுங்கு செய்து இருவரும் சமபாகமாக வரி செலுத்தும்படி விடும் குத்தகை (G..sm..D..i, 242);; lease in which the lessor receives one-fourth, and the lessee three-fourths, of the produce, each party paying half the kist. ம. கந்தாசாரம். [கந்தாயம் + ஆசாரம் – கந்தாயாசாரம் → கந்தாசாரம். கந்தாயம் = நிலவரி. வ. ஆசாரம் = ஒழுங்குமுறை.]
கந்தாட்டத்தலை	கந்தாட்டத்தலை kandattat-talai, பெ.(n.) முன்னும் பின்னும் மாறிமாறிப் பார்க்கும் தலை நளிநயம் (பரத. பாவ. 76);; [கந்து + ஆட்டம் + தலை, இதனைக் கந்தான சிரம் என்பர். கந்து + (ஆலை); ஆனை + சிரம். கந்து = பந்து. ஆலை = சுற்றுதல், வீசுதல்.] முன்னும் பின்னும் பந்து வீசுதல் போல் தலையை முன்னும் பின்னும் ஆட்டுதல்.
கந்தாடை	கந்தாடை kandadai, பெ.(n.) ஒரு பார்ப்பனக் குடி; name of a family of Brahamins. "வாதூல கோத்திரத்து.... கந்தாடை வாசுதேவச் சதுர்வேதி" (S. I.I. ii. 526);. [கந்தாடி → கந்தாடை (ஒருகா. இடப்பெயரால் அமைந்த குடிப்பெயராகலாம்.);.]
கந்தாதி இளகியம்	கந்தாதி இளகியம் kandadi-iakiyam, பெ.(n.) திப்பிலிமூலம், பேரரத்தை, சித்திரமூலம், சுக்கு, சிறுதேக்கு ஆகிய சரக்குகளை முதன்மையாகக் கொண்டு மற்றச் சரக்குகளையும் சேர்த்துச் செய்யுமோர் வகை இளகியம்; a kind of electuary prepared with the root of piper longum, greater galamgal, leadwort, dried ginger and fire brand teak as chief ingridients although mixed with other bazaara rungs. [கந்து + ஆதி = இளகியம். கந்தம் + ஆதி = இளகியம். கந்தம் = கிழங்கு.]
கந்தாயம்	கந்தாயம் kandayam, பெ.(n.) 1. ஆண்டில் மூன்றிலொரு பாகம்; astrological period for four months. 2. தவணை; instalment. 'இப்பொன் பத்தும் மூன்று கந்தாயமாகத் தரக்கடவராகவும்' (S.I.I.i.104); 3. தவணைப்படி செலுத்தும் வரி (C.G.);: assessment, kist paid in cash in a lump sum or by instalments. 4. வருவாய்த் துறையின் வருமானம் (C.G.);; revenue income from lands either in kind or in money. 5. அறவடைக்காலம் (வின்.);; harvest season, புரட்டாசி முப்பதும் ஒரு கந்தாயம் (பழ.);. ம. கந்தாயம்; க., து. கந்தாய; தெ. கந்தாயமு; பட. கந்திய; Skt. kandåya [கந்து = துண்டு, பகுதி, தவணை. ஆயம் = வரி. கந்து + ஆயம் – கந்தாயம் = தவணை முறையில் வாங்கப்படும் வரி.]
கந்தார்த்தம்	கந்தார்த்தம் kandantam, பெ.(n.) ஓர் இசைப்பாட்டு; a kind of poem set to music. [கந்தருவம் → கந்தருத்தம் → கந்தார்த்தம்(கொ.வ.);.]

கந்தராம்	கந்தராம்1 kandāram, பெ.(n.) மது; a kind of intoxicating liquor, "தெளிப்ப விளைந்த தீங்கந் தாரம்" "கந்தார வீணைக்களி" (இராமா. கடறா. 75); (த.மொ.அக);. [காந்தாரம் → கந்தாரம். காந்து = எரிதல்.]
கந்தாரம்	கந்தாரம்2 kandāram, பெ.(n.) ஒரு பண்; a musical mode, "கந்தாரஞ் செய்து களிவண்டுமுரன்று பாட" (சீவன. 1959);. [கந்து → கந்தாலி. கந்து + ஆரம் – கந்தாரம். கந்து = நறுமணம், இனிமை. ஆர்தல் = நிறைதல். கந்தாரம் = செவிக்கினிமை நிறைவிக்கும் பண். இப்பண் காந்தாரம் எனத் திரிந்தது.]
கந்தாலி	கந்தாலி kantali, பெ.(n.) கச்சோலம் (நாமதீப);; long zedoary. [கந்து + கந்தாலி.]
கந்தானசிரம்	கந்தானசிரம் kandarasiram, பெ.(n.) கந்தாட்டத் தலை; see kandaffa-t-talai. [கந்து + ஆனை + சிரம்.]
கந்தி	கந்தி1 kandi, 4 செ.கு.வி.(v.i.) மணத்தல்; waft fragrantsmell. தாதகித்தார் கந்தித்த மார்பன்" (குலோத், கோ. 291);. [காந்து → கந்து → கந்தி.] கந்தி2 kandi, பெ.(n.) 1. நறுமணப்பொருள்; spices, a romatics. "குங்குமமேனையகந்திகள் கூட்டி"(கந்தபு அவைபுகு. 31);; 2. கமுகு, areca palm, "கந்திகள். பாளை விரித்து" (கந்தபு. யுத்தமுதனாட் 38);. க. கந்து; தெ. கந்தி; பர். கெர்தி. [காந்து → கந்து → கந்தி.] கந்தி3 kandi, பெ.(n.) சமணப் பெண் துறவி, (ஆரியாங் கனை);; female ascetic among the Jains. "கறந்த பாலனைய கந்தி" (சீவக. 2649);. கந்தி
கந்திக்காய்	கந்திக்காய் kandi-k-kāy, பெ.(n.) பாக்கு; areca nut. [கந்தி + காய். துவரை போன்ற நிறமுடையது.]

கந்திக்கிழங்கு	கந்திக்கிழங்கு kandi-k-kilaigu, பெ.(n.) 1. கிட்டிக் கிழங்கு; root of acalycha, 2. நறுமணக் கிழங்கு; a fragrant bulbous root(சா.அக.);. [காந்து → கந்து + கிழங்கு – கந்திக்கிழங்கு.]
கந்திகை	கந்திகை kandigai, பெ.(n.) சிறுதேக்கு; beetle-killer. "புழுப்பகை கந்திகை" (தைல, தைலவ. 66); [கந்தம் → கந்திகை. கந்தம் = கிழங்கு.]
கந்தியுப்பு	கந்தியுப்பு kandi-y-uppu, பெ.(n.) கந்தகவுப்பு பார்க்க; (பதார்த்த.1100.);; see kandaga-v-uppu. [கந்தி + உப்பு.]
கந்திருவர்	கந்திருவர் Kandiruvar, பெ.(n.) கந்தருவர் பார்க்க; see kandaruvar. "கந்திருவ ரங்காளித் தின்னிசை பாட" (அஷ்டப் திருவரங்கத்தந்:1);. [கந்தருவர் → கந்திருவர்(கொ.வ.);.]
கந்திலம்	கந்திலம் kandam, பெ.(n.) 1. முருங்கை வகை (சங்.அக.);; a kind of horse - radish tree. 2. தூதுவளை; three-lobed nightshade (சா.அக.);. [கந்து → கந்திலம்.]
கந்திற்பாவை	கந்திற்பாவை kandi-pava i, பெ.(n.) புகார், காஞ்சி ஆகிய நகரங்களிலே கம்பங்களில் புடைப்புச் சிறப்பு வடிவாயமைந்த பெண்தெய்வம். (மணிமே. 28 185);; a female deity whose figure was carved in the columns in the ancient cities of Kaviri-p-pumpattiṇam and Kanugipuram. [கந்து + இல் + பாவை. கந்து → தூண். தூணில் அமைந்ததால் இப்பாவை இவ்வாறு பெயர்பெற்றது.]
கந்து-தல்	கந்து-தல் kandu,-, 10 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கெடுதல், (வின்.);; to be injured, spoiled, ruined. 2. நாணுதல் (இ.வ.);; to fell shy. [குன்று → குந்து → கந்து.]
கந்துகட்டு-தல்	கந்துகட்டு-தல் kandu-kattu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. காய்கறிகளை வேக வைக்கும் போது நீரில் அவை ஒதுங்கி மிதத்தல்; to float or recede to a side of the pot in boiling, as curry stuffs. 2. களத்தைச்சுற்றி வைக்கோல் சேர்தல்; to settle in a heap around the threshing floor, as bits of straw. [கங்கு + கட்டு. கங்கு = ஓரம், விளிம்பு.]

கந்துகம்	கந்துகம்1 kandugam, பெ.(n.) பந்து; ball for play. "கந்துகக் கருத்தும்" (மணிமே. 2;22);. Pali, genduka; த. கந்துகம் → Skt. Kanduka [கள் → கண்டு (நூற்பந்து);. கந்து கந்தகம். கும் → கம் → கந்து → கந்துகம் என்றுமாம். (வ.மொ.வ.108);.] கந்துகம்3 kandugam, பெ.(n.) தான்றிமரம்; devil's abode tree (சா.அக.);. [கந்து → கந்துகம்.]
கந்துகம	கந்துகம2 kadugam, பெ.(n.) 1. குதிரை. (திவா.);; horse. "கந்துகஞ்சிரிக்குமோதை" (திருவிளை. தண்ணீர் 19);. 2. குறுநிலமன்னர் ஏறுங்குதிரை. (திவா.);; riding horse of a petty chief. [கது → கந்து(விரைவு); → கந்துகம்.]
கந்துகளம்	கந்துகளம் kandu-kalam, பெ.(n.) நெல்லும் பதருங் கலந்த களம் (வின்.);; threshing floorwith a layer o chaff mixed with a few grains, the remains les after paddy has been trodden on and removed. [கந்து + களம்.]
கந்துகன்	கந்துகன் kandugan, பெ.(n.) தான்றி (மலை.);; belleric myrobalan. [கந்து → கந்துகன்.]
கந்துடை-த்தல்	கந்துடை-த்தல் kandupai, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) மாட்டின் தும்பை அவிழ்த்தல் (யாழ்ப்.);; to untie the noose of the string tied to an ox's neck. [கந்து5 + உடை-.]
கந்துமங்கல்	கந்துமங்கல் kandu-maigal, பெ.(n.) துணியின் சாயம் ஓரிடத்திற்கப்பும், ஒரிடத்தில் மங்கலுமாயிருத்தல்; (இ.வ.);; brightness as well as paleness of dy. in patches in the colour of a cloth. [கந்து6 + மங்கல்.]
கந்துமாறிக்கட்டு-தல்	கந்துமாறிக்கட்டு-தல் kandu-māri-k-kattu, 5 செ.கு.வி.(v.i.) கந்துமாறு பார்க்க; see kandu maru. 2. வேறோரிடத்திலிருந்து கடன் வாங்கிக் கடனை அடைத்தல், புரட்டுதல்; to scheme, as i trying to pay one's debts by borrowing from others. [கந்து7 + மாறி + கட்டு-.]
கந்துமாறு-தல்	கந்துமாறு-தல் kandu-maru-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) நுகத்திற் பூட்டியுள்ள மாடுகளை வலமிடம் மாற்றிக் கட்டுதல் (யாழ்ப்.);; to transfer an ox from one side of the yoke to the other. [கந்து + மாறு. கந்து = ஒரம், விளிம்பு. எல்லை.]

கந்துமுரி-த்தல்	கந்துமுரி-த்தல் kandu-muri, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. போரடிக்கும் களத்தினின்று வெளியே எருது நெறிகடந்து செல்லுதல்; to turn out of the course break the bounds, as of an ox from treading grain 2. களத்திலிருந்து நுழைவாயில் வழியல்லாமல் வெளியேறுதல்; to break out as men from the threshing floor otherwise than through the S entrance. கந்து முரித்துப் போட்டுப் போகிறான். (யாழ்ப்.);. களத்தினின்று நெறிகடந்து செல்லுதல் போகூழ் [துரதிஷ்டம்] எனக் கருதப்படுகிறது. இஃது எருது, மக்கள் ஆகிய இருவருக்கும் பொருந்தும். [கந்து + முரி-. கந்து + எல்லை.]
கந்துமுறி	கந்துமுறி kandu-mபri, பெ.(n.) பதர்; chaff(ம.அக.);. [கந்து + முறி.]
கந்துரு	கந்துரு kanduru, பெ.(n.) யாழ்; harp. [கள் → கந்து = கட்டுதல், பிணைத்தல். கந்து → கந்துள் → கந்துல் → கந்துரு = யாழில், இழுத்துக் கட்டப்பட்ட நரம்புகள் ஒ.நோ. இயவு → இயவுள். கடவு → கடவுள்.]
கந்துருவம்	கந்துருவம்1 kanduruvam, பெ.(n.) யாழ்; harp. கந்துரு பார்க்க; see kanduru. [கந்துரு → கந்துருவம்.] கந்துருவம்2 kanduruvam, பெ.(n.) 1. இசை; music. [கந்தரு + (யாழ்.); → கந்துருவம் (யாழில் எழுப்பப்படும் ஏழிசை.);.]
கந்துருவர்	கந்துருவர் Kanduruvar, பெ.(n.) பழந்தமிழகத்தில் யாழ் மீட்டும் இசைவல்லோர், கந்தருவர்; experts in music preferably in a playinyal (harp); of ancient Tamilnadu. [கந்துரு → யாழ். கந்துரு + அர் – கந்துருவர். இச்சொல் கந்தருவர் எனத் திரிந்தது.]
கந்துவட்டி	கந்துவட்டி kandu-vati, பெ.(n.) 1. பிடிப்புவட்டி, கடன் தொகைக்கு முன்கூட்டியே வாங்கும் வட்டி (இ.வ.);; discount. 2. மிக அதிக வட்டி; exorbitant rate of interest. 3. தவணை வட்டி; instalment interest. [கந்து + வட்டி.]

கந்துவான்	கந்துவான் kanduwan, பெ.(n.) மாடுபிணைக்குங் கயிறு (யாழ்ப்.);; rope for tying oxen together. [கும் → கம் → கந்து = உடற்சந்து (திவா.);. மாடு பிணைக்குந் தும்பு. கந்து → கந்துவான்.]
கந்துள்	கந்துள் kandul, பெ.(n.) கரி; charcoal. "செந்தீ... கந்துள் சிந்தி" (சூளா. இரத. 46);. [கள் → கந்து → கந்துள்.]
கந்துளம்	கந்துளம் kandulam, பெ.(n.) பெருச்சாளி (R.);; bandi-Coot. [கந்துள் (கருமை); → கந்துளம்.]
கந்தை	கந்தை1 kandai, பெ.(n.) 1. கிழிந்த துணி; rag, tatters, torn or patched garment. 'ஆடையுங் கந்தையே' (பெரிய திருக்கூட்.); கந்தையானாலும் கசக்கிக் கட்டு; கூழானாலும் குளித்துக் குடி (பழ.); 2. சிறு துகில் (பிங்.);; small cloth. ம. கந்த; க. கன்தெ; தெ. கன்த. த. கந்தை → Skt. kantå [கத்து → கந்து → கந்தல் → கந்தை (வ.மொ.வ. 108);.] கந்தை2 kandai, பெ.(n.) கரணைக் கிழங்கு (மலை.);; a tuberous rooted herb. [கள் = திரட்சி. கள் → கந்து → கந்தம் = கிழங்கு. கந்தம் → கந்தை.]
கந்தைபுரை-தல்	கந்தைபுரை-தல் kandai-purai, 2 செ.கு.வி.(v.t.) கிழிந்த துணிகளைத் தைத்தல் (வின்.);; to mend old clothes. [கந்தை + புரை-.]
கந்தையன்	கந்தையன் kandaiyan, பெ.(n.) கந்தன் பார்க்க; see kandan. [கன் (ஈனுதல்);- கந்து → கந்தன் → கந்தையன்.]
கப்பக்காடி	கப்பக்காடி kappa-k-kadi பெ.(n.) படகினுஞ் சற்றே பெரிய வடிவுடைய மூன்று அல்லது நான்கு பாய் கட்டிக் கடலில் விரைவாய்ச் செல்லும் கலம்; ship having three or four sailings and bigger than a ordinary boat (மீ.தொ.வ.);. [கப்பல் + காடி – கப்பல்காடி → கப்பக்காடி.]

கப்பக்காரி	கப்பக்காரி kappa-k-kari, பெ.(n.) ஒழுக்கங் கெட்டவள்; a prostitute (சேரநா.);. ம. கப்பக்காரி. [கப்பை + காரி – கப்பைக்காரி → கப்பக்காரி.]
கப்பக்கிழங்கு	கப்பக்கிழங்கு kappa-k-kilargu, பெ.(n.) கப்பற்செடியின் கிழங்கு; the edible root of tapioca. மறுவ. ஆழ்வள்ளி, மரவள்ளி, சவ்வாரிக்கட்டை, குச்சிக்கிழங்கு ஏழிலைக் கிழங்கு. ம. கப்பக்கிழங்ஙு [கப்பல் + கிழங்கு. போர்ச்சுகீசியர்களால் கப்பலில் கொண்டு வந்து நடப்பட்ட கிழங்கு.] கப்பக்கிழங்கு2 kappa-k-kilargu, பெ.(n.) சருக்கரை வள்ளிக்கிழங்கு; sweet-potato, ipomoca batatas. மறுவ. கொடிவள்ளி, சக்கரைவள்ளி. ம. கப்பக்கிழங்ஙு [கப்பு + கிழங்கு. கப்பை → கவர்படுதன்மை. கப்பை-கப்பு.]
கப்பக்கோழி	கப்பக்கோழி kappa-k-koli, பெ.(n.) பெரிதாக வளரும் ஒருவகைக் கோழியினம்; a variety of imported domestic fowl (சேரநா.);. ம. கப்பக்கோழி [கப்பல் + கோழி. கப்பல் வழியாகப் பிற நாடுகளிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட கோழி.]
கப்பங்கட்டு-தல்	கப்பங்கட்டு-தல் kappai-katu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) திறைகொடுத்தல்; to pay tribute, as a petty king to his suzerain. [கப்பம் + கட்டு-.]
கப்பங்காய்	கப்பங்காய் kappangay, பெ.(n.) ஒமக்காய், பப்பாளிக்காய்; papaya fruit (சேரநா.);. ம. கப்பங்ங் [கப்பல் + காய்.]
கப்பங்கொள்-தல்	கப்பங்கொள்-தல் kappan-gol-, 10 செ.குன்றாவி.(v.t.) திறை கொள்ளுதல்; to take tribute as a suzerain from a petty king (கருநா.);. க. கப்பங்கொள் [கப்பம் + கொள்-.]
கப்பச்சு	கப்பச்சு Kappacou, பெ.(n.) கம்மாளர் கருவியுள் ஒன்று (யாழ்.அக.);; a blacksmith's tool. [கப்பு + அச்சு. கப்பு = கவர்கொம்பு. சிறுகொம்பு.]

கப்படகம்	கப்படகம் kappadagam, பெ.(n.) தங்கரளி; a species of oleander probably of a golden colour (சா.அக.);. [கப்பு → கப்படகம். கப்பு = கவர்ச்சி.]
கப்படம்	கப்படம் kappadam, பெ.(n.) 1. கந்தற்சீலை; clothing in rags, tatters. "தேவசாதி கப்படங் கட்டிக் கொண்டு செல்ல"(ஈடு. 6,4,5); 2. இடையாடை; cloth for wear. "அரையிற் கூட்டுமக் கப்படம்" (பதினொ. நம்பியாண், திருத்தொண். 80);. ம. கப்படம்; க. கப்பட. [கவ்வு → கப்பு → கப்படம்.]
கப்ப்டா	கப்ப்டா kappada, பெ.(n.) அரை (யாழ்.அக.);; waist. [கப்பு → கப்படா.]
கப்படி	கப்படி kappadi, பெ.(n.) கொடுக்கு; sting. "கப்படியாற் கொட்டினாற் றேளின் குணமறிவார்". (பஞ்ச திருமுக. 1654);. [கப்பு + அடி.]
கப்படிமரம்	கப்படிமரம் kappai-maram, பெ.(n.) வேரிலிருந்து கிளைகள் கொண்ட மரவகை (வின்.);; a kind of tree with branches from the root. [கொப்பு → கப்பு + அடி + மரம்.]
கப்பணம	கப்பணம2 kapparam, பெ.(n.) 1. ஒரு கழுத்தணி (வின்.);; a kind of necklace; gold collar. 2. அரிகண்டம் (வின்.);; iron collar for the neck worn by religious mendicants. 3. காப்புநான். (இ.வ.);; saffron cord around the wrist worn, as an amulet or as preliminary to the performance of a ceremony. 4. கொச்சைக் கயிறு (இ.வ.);; fibre rope. [காப்பு → கப்பு. கப்பு + அணம் (சொல்லாக்க ஈறு); – கப்பணம்.]

கப்பம்	கப்பம்1 kappam, பெ.(n.) 1. வேந்தனுக்குச் செலுத்தும் திறை (திவா.);; tribute, as paid by an inferior prince to his suzerain. 2. தொழில்வரி; professional tax. ம. கப்பம்; க., து. பட. கப்ப; தெ. கப்பமு. [கப்பு → கப்பம். (மூட்டையாகக் கட்டிய திறைப்பணம்);. கள் → கவ் → கவ்வு → கப்பு. (மூடுதல்);.] தெலுங்கு மொழியில் கப்பு என்னும் சொல் மூடுதல் பொருளில் வழங்கி வருகிறது. கப்படம் = கூரை வீடு போர்த்துதற்குரிய வைக்கோல், கஞ்சம்புல், சோளத்தட்டு, தென்னங்கீற்று, பனை மடல், போன்ற போர்வடைப் பொருள்கள். கப்பம் என்னும் சொல் அரசனுக்காகத் திரட்டப்பட்ட பல்வகைத் திறைப் பொருள்களை [தவசமாகவும் பணமாகவும் நகையாகவும்] மூட்டையாகக் கட்டிய பொதியைக் குறித்தது. கப்பம்=பொதி மூட்டை. கப்பம்2 kappam, பெ.(n.) கற்பம் பார்க்க;see karpam, "கப்பத்திந்திரன் காட்டிய நூலின்" (சிலப். 11: 154);. Pkt. kappa [கற்பம் → கப்பம்.] கப்பம்3 kappam, பெ.(n.) பொன் அல்லது வெள்ளியால் ஆன கைக்கடகம்; a ring of gold or silver-wire for the wrist worn as an ornament (கருநா.);.
கப்பம்பட்டி	கப்பம்பட்டி kappampatti, பெ.(n.) கரூர் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Karur Dt. [கலப்பன் → கப்பன் + பட்டி – கப்பன்பட்டி → கப்பம்பட்டி.]
கப்பரை	கப்பரை kapparai, பெ.(n.) 1. இரப்போர் ஏனம், விச்சைக்கலம்; bowl of a begger or mendicant. "கப்பரை கைக்கொள வைப்பவர்" 2. மட்கலம்; earthem vessel. "கப்பரைதனிலுனலாகா (காசிக. இல்லறங். 35);. 3. திருநீற்றுக்கலம் (சங்.அக.);; vesselfor keeping sacredashes intemples. 4. கிடாரம் (யாழ்.அக.);; brass vessel. 1. பழைய பொன்னனே பொன்னன் பழைய கப்பரையே கப்பரை. (பழ.);. 2. கண்டறிந்த நாயு மில்லை. கனமறிந்த கப்பரையுமில்லை. (பழ.);. ம. கப்பா; க. கப்பா, கப்பரி, கபரி, கப்பரெ; தெ. கப்பெர. து. கப்பர். Pkt. khappara [கொப்பரை → கப்பரை.] த. கப்பரை → Skt. Karparam [கப்புதல் (குழிவிழுதல்); கப்பு → கப்பரை உட்குழிந்த ஏனம்.]

கப்பல்	கப்பல் kappal, பெ.(n) 1. பல கிளைகளைக் கொண்ட பாய்மரமுள்ள மரக்கலம்; ship, sailing vessel. "கப்பல் பிழைத்துக் கரைகாணும்." (ஒழிவி.சந்நிதி.22); 2. பொறிகளாலோ பாய்மரத்தின் உதவியாலோ இயங்கும் அளவில் பெரிய கடல்வழிக் கலம், a large sea going vessel using engines or sails, ship. 3. மாந்தரையும் பொருள்களையும் ஏற்றிச் செல்வதற் கான நீர்வழிப் போக்குவரத்துக் கலம்; ship. "கப்பல் பிழைத்துக் கரைகாணும்" (ஒழிவி சந்நிதி 22);. ம., து. கப்பல்; க., படை. கப்பலு; தெ. கப்பலி. [கள் → கய் → கவ். கப்பு → கப்பம் (பள்ளம், குழி);. கப்பல் = உட்குழிந்த மரக்கலம். கள் = வெட்டுதல் (ஒ.நோ. களை கட்டதனொடு நேர்-குறள்);. கய் → கயம்(குழிந்த நீர்நிலை, கவ் → கவிகை (குழிந்த குடை.); க. கப்பு = தோண்டு, குழியாக்கு, கப்பல் = குழி, யானை வீழ்த்தும் குழி. கப்பல் விழ்தல் = குழிவிழுதல். கப்பல் → கப்பரை = இரப்போர் உண்கலம்.] கப்பல் என்னும் சொல் உட்குழிந்த மரக்கலம் என்னும் பொருளில் தோன்றிப் பண்டுதொட்டே உலகமொழிகளில் பெருமளவு பரவியிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. kapp-al, a ship, a vessel, probably a verbal noun from kapp-u. Tel, to cover over, derivative Telugu noun kapp-u, a covering, the verb is not found in Canarese or Tamil, but the canarasenounkapp-u, a subterraneous room, a pit -fall for catching elephants (covered over with branches of trees and grass);, and the Tamil noun kappal, a ship, properly a decked vessel, in contradistinction to padugu, an open vessel, are evidently identical in origin with the Telugu verb and noun. The Malay word for 'ship' is kapal: but this has probably been borrowed direct from Tamil, and forms one of a small class of Malay words which have sprung from a Dravidian origin, and which were introduced into Eastern Archipelago, either by means of the Klings (kalingas); who settled there in primitive times, or by means of the Arab traders, whose first settlements with East were on the Malabar Coast, where the Malayalam the oldest daughter of the Tamil is spoken. The following Sythian words for 'ship'
கப்பல்சிந்து	கப்பல்சிந்து kappalsindu, பெ.(n.) கப்பலில் பாடக் கூடிய சிந்து வகைப்பாட்டு; a kind of sindu verse usually sung while travelling in the ship. [கப்பல் + சிந்து.]
கப்பல்நூல்	கப்பல்நூல் kappal-nul, பெ.(n.) நாவாய் நூல்; science of navigation. [கப்பல் + நூல் தோணி, கப்பல் ஆகியன கட்டும் கலை.]
கப்பல்படை	கப்பல்படை kappalpagai, பெ.(n.) கப்பற்படை பார்க்க; see kappalpagai. [கப்பல் + படை.]
கப்பல்பாட்டு	கப்பல்பாட்டு kappal-pattu, பெ.(n.) கப்பற்பாட்டு பார்க்க;see kapparpattu. [கப்பல் + பாட்டு.]

கப்பல்மிளகு	கப்பல்மிளகு kappai-miagu, பெ.(n.) மிளகாய் (இ.வ.);; chilli. ம. கப்பல் முளகு [கப்பல் + மிளகு.]
கப்பல் வழங்கினோன்	கப்பல் வழங்கினோன் kappal-waanginon, பெ.(n.) கப்பலாதி பார்க்க;see kappaladi [கப்பல் + வழங்கினோன். கப்பல்வழி வந்த பொருள்.]
கப்பல்வள்ளி	கப்பல்வள்ளி kappal-val, பெ.(n.) கிழங்குவகை (இ.வ.);; a variety of the alligator yarn. [கப்பல் + வள்ளி.]
கப்பல்வாணம்	கப்பல்வாணம் kappal-vanam, பெ.(n.) வாணவகை; (யாழ்.அக.);; a kind of rocket. [கப்பல் + வாணம்.]
கப்பல்வாழை	கப்பல்வாழை kappal-valai, பெ.(n.) ஒருவகை வாழை (இரசதாளி (யாழ்ப்.);; red costate-leaved banana. [கப்பல் + வாழை.]
கப்பல்வீழ்-தல்	கப்பல்வீழ்-தல் kappal-vil, செ.கு.வி.(v.i.) குழி விழுதல், பள்ளம் உண்டாதல்; to get deepened, to make a hole. க. கப்பல் பீள் [கப்பல் (குழி); + வீழ்-.]
கப்பல்வெள்ளி	கப்பல்வெள்ளி kappal-velli, பெ.(n.) இரவு 8 மணி முதல் பின்னிரவு 3 மணி வரை கப்பல் வடிவில் தோன்றும் விண்மீன் (நெல்லை மீனவ.);; a group of stars which resemble a ship and visible during 8 p.m. to 3 a.m. [கப்பல் + வெள்ளி.] (மீ.தொ.வ.);
கப்பல்வேடன்	கப்பல்வேடன் kappal-vedan, பெ.(n.) ஒருவகைப் பெரிய மீன்; a kind of big fish (மீ.தொ.வ.);. [கப்பல் + வேடன்.]

கப்பல்வை	கப்பல்வை1 kappal-vai, 4 செ.கு.வி.(v.i.) மரக்கலம் வாடகைக்கு அமர்த்தல் (வின்.);; to engage a ship. [கப்பல் + வை.] கப்பல்வை2 kappal-vai, 4 செ.கு.வி.(v..i.) துறைமுகத்தில் நங்கூரமிட்டு மரக்கலத்தினை நிறுத்துதல்; to anchor a ship. [கப்பல் + வை-.] (மீ.தொ.வ);
கப்பலடி	கப்பலடி kappai-adi, பெ.(n.) துறைமுகம்; port. (மீ.தொ.வ.);. [கப்பல் + அடி.]
கப்பலண்டி	கப்பலண்டி kappal-andi, பெ.(n.) 1 .நிலக்கடலை விதை; groundnut. 2. முந்திரிக்கொட்டை; cashewnut (சேரநா.);. ம. கப்பலண்டி [கப்பல் + அண்டி. ஆண்டு = முளை. ஆண்டு → அண்டி. கப்பல் வழிவந்த அண்டி கப்பலண்டி.] அண்டி = முளை, விதை.
கப்பலரி	கப்பலரி kappalar, பெ.(n.) கருமை கலந்த பழுப்பு வண்ண அலரி; a dark brownish oleander. [கப்பு + அலரி. கப்பு = கருமை.]
கப்பலரிப்பால்	கப்பலரிப்பால் kappalari-p-pal. பெ.(n.) கப்பலரிச் செடியினின்று வடியும் பால்; the milky juice of a species of oleander (சா.அக.);. [கப்பலரி + பால்.] இப்பாலை, துரிசுக்குத் தடவிப் புடமிடத் தூளாகும்.
கப்பலேற்று-தல்	கப்பலேற்று-தல் kappal-erru, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. கப்பற் பயணிகளை வழியனுப்புதல்; to send of a person in a dockyard. இன்று அவரைக் கப்பலேற்ற வேண்டும் (உ.வ.);. 2. கப்பலில் சரக்கை ஏற்றுதல்; to embark to a ship. அந்தமானுக்குப் போக வேண்டிய காய்கறிகளைக் கப்பலேற்றவேண்டும் (உ.வ.);. 3. நாடு கடத்துதல்; to deport. தீவிரவாதிகளைக் கப்பலேற்று மாறு தீர்ப்பளித்தார் (உ.வ.);. [கப்பல் + ஏற்று-.]
கப்பலேற்று	கப்பலேற்று2 kappal-erru-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) மானக்கேடு உண்டாக்குதல்; to put some one to shame. அவன் மானத்தைக் கப்பலேற்றாமல் விடமாட்டேன் (உ.வ.);. [கப்பல் + ஏற்று. குற்றங்குறைகளைச் செய்தலைக் குறித்து நின்றது.]

www.valluvarvallalarvattam.com 7374 of 19068

கப்பலேறு	கப்பலேறு1 kappal-erru, 5 செ.கு.வி.(v.i.) கடற்பயணம் மேற்கொள்ளல்; to sail by ship. அந்தமான் செல்லக் கப்பலேறினான் (உ.வ.);. [கப்பல் + ஏறு-.] கப்பலேறு2 kappa-erru, 5 செ.கு.வி.(v.i.) மானக்கேடு உண்டாதல்; to be got ashame. நேற்றைய நிகழ்வில் அவனுடைய மானம் கப்பலேறி விட்டது (உ.வ.);. [கப்பல் + ஏறு.]
கப்பலோட்டம்	கப்பலோட்டம் kappal-ottam, பெ.(n.) கப்பலோட்டு பார்க்க; see kappaட-ottu. ம. கப்பலோட்டம் [கப்பல் + ஓட்டம்.]
கப்பலோட்டி	கப்பலோட்டி kappal-otti, பெ.(n.) 1. கப்பலின் வேலையாள்; sailor, seaman, 2. மீகாமன், மாலுமி, captain of the ship, chief sailor. [கப்பல் + ஒட்டி-.] கப்பலோட்டி2 kappal-otti, பெ.(n.) ஒருவகை மீன்; a kind of fish. [கப்பல் + ஒட்டி-.]
கப்பலோட்டு	கப்பலோட்டு1 kappai-ottu-, 5. செ.குன்றாவி.(v.t.) மரக்கலஞ் செலுத்துதல்; to sail a ship, steer a vessel. [கப்பல் + ஓட்டு.] கப்பலோட்டு2 kappal-ottu, பெ.(n.) கப்பலின் ஓட்டம்; sailing of a ship, navigation. [கப்பல் + ஓட்டு.]
கப்பலோடு-தல்	கப்பலோடு-தல் kappal-odu-, 5.செ.கு.வி.(v.i.) 1. நாவாய் செல்லுதல்; to sail, as a ship. 2. கடல் வணிகம் செய்தல்; to carry on trade by sea. கப்பலோடிப் பட்ட கடன். [கப்பல் + ஒடு-.]

கப்பளாங்கரை	கப்பளாங்கரை kappalaikara, பெ.(n.) கோவை மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Coimbatore dt. [கப்பல் + அன் – கப்பலன் + கரை – கப்பலங்கரை. கப்பலாங்கரை → கப்பளாங்கரை ல-ளகரத்திரிபு இடவழக்கு.]
கப்பளாம்பாடி	கப்பளாம்பாடி kappalambadi, பெ.(n.) விழுப்புரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Villuppuram dt. [கப்பல் + அன்சபாடி – கப்பலம்பாடி → கப்பலாம்பாடி → கப்பளாம்பாடி. ல-ளகரத்திரிபு இடவழக்கு.]
கப்பற்கடலை	கப்பற்கடலை kappar-kadalai, பெ.(n.) 1. பட்டாணிக் கடலை; seed of the garden-pea. 2. பெருங்கடலை; a large species of bengal gram (சா.அக.);. [கப்பல் + கடலை.]
கப்பற்கடுக்காய்	கப்பற்கடுக்காய் kappar-k-kadukkay, பெ.(n.) பெருங்கடுக்காய்; a large species of gallnut, obtained from foreign countries (சா.அக.);. [கப்பல் + கடுக்காய்.]
கப்பற்கதலி	கப்பற்கதலி kappar-kadali, பெ.(n.) வாழைவகை; an exotic plantain. [கப்பல் + கதலி.]
கப்பற்கலை	கப்பற்கலை kappar-kalai, பெ.(n.) கப்பல் கட்டும் நுணுக்கம்; art of ship-building. [கப்பல் + கலை.]
கப்பற்கன்மணி	கப்பற்கன்மணி kappar-kan-mani, பெ.(n.) பரவமகளி ரணியும் கழுத்தணிவகை; a necklace worn by Parava women. [கப்பல் + கல் + மணி.]
கப்பற்காய்	கப்பற்காய் kappar-kay, பெ.(n.) இலங்கைத் தீவினின்று வருந் தேங்காய் (Mod.);; coconut imported from Ceylon. [கப்பல் + காய்.]

கப்பற்காரன்	கப்பற்காரன் kapparkaran, பெ.(n.) 1. கப்பற்றலைவன்; master of a ship, ship-holder. முன்னேரங் கப்பற் காரன், பின்னேரம் பிச்சைக்காரன். 2. கப்பலில் வேலை செய்வோன்; mariner, shipman. ம. கப்பல்க்காரன் [கப்பல் + காரன்.]
கப்பற்கால்	கப்பற்கால் kappar-kal, பெ.(n.) படகு (நாஞ்);; boat. [கப்பல் + கால்.] கால் = கப்பலின் கால் போன்றது. படகு, தோணி கப்பலிலிருந்து சரக்கு இறக்கிக் கரைசேர்க்கும் படகுகள்.
கப்பற்கூடம்	கப்பற்கூடம் kappar-kudam, பெ.(n.) கப்பல் கட்டும் அல்லது பழுதுபார்க்கும் இடம்; shipyard dock. [கப்பல் + கூடம்.]
கப்பற்கொள்ளை	கப்பற்கொள்ளை kappar-kolai, பெ.(n.) கடற் கொள்ளை பார்க்க;See kadar-kolai, [கப்பல் + கொள்ளை.]
கப்பற்கொள்ளைக் காரன்	கப்பற்கொள்ளைக்காரன் kappark-kolakkaran, பெ.(n.) கடற்கொள்ளைக்காரன் பார்க்க;see kadar-kollaikaran.
கப்பற்கோவை	கப்பற்கோவை kappar-kovai, பெ.(n.) கப்பலூர்த் தலைவனான கருமாணிக்கன்மேற் பாடப்பட்ட ஒரு கோவைநூல்; name of a kovai poem in praise of the patron, Karumanikkan of Kappalur. [கப்பலூர் → கப்பல். + கோவை.]
கப்பற்சண்டை	கப்பற்சண்டை kappar-candai, பெ.(n.) கப்பற்போர் பார்க்க;see kappar-pór. [கப்பல் + சண்டை.]
கப்பற்சாத்திரம்	கப்பற்சாத்திரம் kappar-catiam, பெ.(n.) கப்பல் நூல் பார்க்க;see kappai-nul. [கப்பல் + சாத்திரம்.]

கப்பற்சால்	கப்பற்சால் kappar-cal பெ.(n.) கடலில் கப்பல் போகும் வழி; a navigation channal(சேரநா.);. ம. கப்பல்ச்சால் [கப்பல் + சால்.]
கப்பற்சேதம்	கப்பற்சேதம் kappar-cedam, பெ.(n.) மரக்கலத்தின் அழிவு; shipwreck. ம. கப்பல்ச்சேதம் [கப்பல் + சேதம்.]
கப்பற்படை	கப்பற்படை kappar-padai, பெ.(n.) 1. கடற்படை; naval force, battleships. 2. கப்பலுக்குரிய பொருள் (வின்.);; whatever belongs to a ship, as cordage, etc. ம. கப்பல்ப்பட [கப்பல் + படை.]
கப்பற்பாட்டு	கப்பற்பாட்டு kappar-pattu, பெ.(n.) 1. கப்பற்காரர் பாடும் ஓடப்பாடல்; mariners' song. 2. ஒரு நூல்; name of a book. ம. கப்பல்ப்பாட்டு [கப்பல் + பாட்டு.]
கப்பற்பாய்	கப்பற்பாய் kappar-pay, பெ.(n.) கப்பலிற் காற்றை முகப்பதற்காகக் சீலையாலமைந்த பாய்; sali made of canvas. ம. கப்பல்ப்பாயு [கப்பல் + பாய்.]
கப்பற்போர்	கப்பற்போர் kappar-por, பெ.(n.) கப்பலிலிருந்து புரியும் சண்டை; naval warfare. [கப்பல் + போர்.]
கப்பற்றுரைச்சி	கப்பற்றுரைச்சி kapparruaicci, பெ.(n.) சாதிக்காய்; nutmeg (சா.அக.);. [கப்பல் + துரைச்சி. துரை → துரைச்சி = துரையின் மனைவிபோல் பெருமைக்குரியது.]

கப்பற்றுறை	கப்பற்றுறை kapparrurai, பெ.(n.) கப்பல் வரும் அல்லது புறப்படும் துறைமுகம்; sea port. [கப்பல் + துறை.]
கப்பாங்கொட்டை	கப்பாங்கொட்டை kappan-kotai, பெ.(n.) தவளை (இ.வ.);; frog. கப்பாங்கொட்டை கத்தினால் கப்பலா முழுகிப்போய் விடும் (பழ.);. [கப்பை + கால் + கொட்டை - கப்பைக்கால்கொட்டை → கப்பாங்கொட்டை. கப்பை → வளைந்த, கொட்டை = பருத்த கொட்டை போன்று உப்பி இருப்பது.]
கப்பாசு	கப்பாசு kappasu, பெ.(n.) ஒப்படி (சுத்தம்); பண்ணாத பருத்தி (G..Tn.D. 1, 161.);; raw cotton. [காய் + பருத்தி – காய்ப்பருத்தி → காப்பருத்தி → கப்பாத்தி → கப்பாசு (கொ.வ); வடதமிழ் எனப்படும் பிராகிருதமொழிக் காலத்தில் கப்பாசு என திரிந்த இச் சொல் வடபுல மொழிகள் அனைத்திலும் பருத்தியைக் குறிக்கும் பொதுச் சொல்லாயிற்று.]
கப்பாளம்	கப்பாளம் kappalam, பெ.(n.) 1. தலையோடு; skull 2. இரப்போர்கலம்; begger's bowl. க. கப்பாள(கன்னம்);. [கன்னம் + புலம் – கன்னப்புலம் → கம்பளம். கம்பளம் → Skt. kapala.] இருபால் கன்னத்திற்கு மேற்பட்ட மண்டையோடு பொதுவாகக் கன்னப்புலம் எனக் குறிப்பிடப்பட்டதால் நாளடைவில் இச் சொல் மண்டையோட்டைக் குறிப்பதாயிற்று.
கப்பி	கப்பி1 kappi-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கவர்படுதல்; to fork, as a branch. "கப்பித்த காலையுடைய ஞெண்டினது"(பெரும்பாண். 208,உரை); 2. பெருத்தல்; to grow in size. "அரும்பிக் கப்பித்த தனத்தந்திரி." (திருப்பு 412);. 3. முகையரும்பல்; to bud. ம. கப்பு; க. கப்பு; து. கப்பு (கிளை); [கவர்ப்பி → கவர்ப்பித்தல் → கப்பித்தல்.] கப்பி2 kappi, பெ.(n.) 1. தெள்ளிநீக்கிய நொய்; grits in flour comminuted imperfectly, coarse grits; grain half-ground. "கப்பி கடவதாக் காலைத் தன் வாய்ப்பெயினும்"(நாலடி. 341);. 2. பருமணலும் சிறிய கற்களும் கலந்த சரளைமண், சல்லி (உ.வ.);; gravel road-metal concrete of brick, dust and broken pieces of brick used for foundations or flooring. 3. தேவையில்லையென்று கழித்து நீக்கியது; neglected and removed as rubbish. கலமாவு இடித்தவள் பாவி, கப்பி இடித்தவள் புண்ணியவதி(பழ,);. ம. கப்பி [கழி கழிப்பு கழிப்பி கப்பி.]

கப்பிகொள்(ளு)-தல்	கப்பிகொள்(ளு)-தல் kappl-koll(u), செ.கு.வி.(vi.) இசிப்பு முதலில் நோய் பற்றிக்கொள்ளல்; to be attached as by delirium, apaplexy etc. [கவ்வு → கப்பு → கப்பி → கொள்-.]
கப்பிட்டி	கப்பிட்டி kappitti, பெ.(n.) கருப்பட்டி வகை; a kind of sirissa tree named (சா.அக.);. [கரும்புல் + அட்டி - கருப்பட்டி (கொ.வ.);.] வெல்லம் போன்ற இனிப்புச் சுவையால் பெற்ற பெயராம்.
கப்பிப்பிஞ்சு	கப்பிப்பிஞ்சு kap-p-ppinju, பெ.(n.) 1. இளம்பிஞ்சு; very tender fruit. 2. அகாலத்தில் தோன்றிய பிஞ்சு (யாழ்ப்.);; tender fruit out of season. [காய்ப்பு + பிஞ்சு → காய்ப்புப்பிஞ்சு → கப்பிப்பிஞ்சு.]
கப்பிப்பூ	கப்பிப்பூ, kappi-p-pu, பெ.(n.) உரிய காலத்தில் ஒரு சேர இலுப்பைப்பூ விழுகை (யாழ்ப்.);; fall of the iluppaipp in due season, dist. fr. பந்தர்ப்பூ, பாவாடைப்பூ and கலியாணப்பூ. [கப்பி + பூ.]
கப்பியம்	கப்பியம் kappiyam, பெ.(n.) உண்ணத்தக்கது; that which is ordained as edible. "கப்பியந் தின்றலே" (நீலகேசி. 319, உரை);. [கவ்வு → கப்பு → கப்பியம்.]
கப்பியர் kappir,	கப்பியர் kappir,பெ.(n.) கருவம்; pride, haughtiness. கப்பிர்பிடித்து அலைகிறான் (இ.வ.);. [கவ்வு → கப்பு → கப்பிர்.]
கப்பிலக்குறிஞ்ச்சி	கப்பிலக்குறிஞ்ச்சி kapilakkuricey, பெ.(n.) நாமக்கல் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Namakkal district. [கபிலன் + குறிச்சி – கபிலக்குறிச்சி. குறிச்சி = மலைநிலத்துச் சிற்றூர்.]

கப்பு	கப்பு1 kappu-, செ.கு.வி.(v.t.) 1. தோண்டுதல்; to dig. 2. குழி செய்தல்; to make a hole. [கள் → கவ் → கப்பு.] கப்பு2 kappu-, 5 செ.குறி.(v.t.) 1. மூடிக் கொள்ளுதல்; to overspread, as cloud. நற்பொற் சரத்தினொளி கப்பத்தெருக்களளவும்"(தனிப்பா. 11, 195, 47);. 2. கொள்ளுமளவு வாயிலிட்டு வேகமாக விழுங்குதல்; கவளங்கவளமாக விழுங்குதல். to gorge, cram into the mouth. "அவல்பொரி கப்பிய கரிமுகன்" (திருப்பு விநாயகர்.1);. 3. பிறர் பொருளை ஒளித்துக்கொள்ளுதல்; to steal. 4. உரையாடலின் போது களைத்தல்; to be hoarse (சேரநா.);. ம. கம்முக; க. கப. கம்ப, கயப்பூ; குட.கம்பம்; து. கப்புனி; தெ. கமுக; கூய். கப்ப; குரு. கப்னா; பட. துப்பு; குவி. கப். Pali. kabala, Skt. kavala. [கவ்வு → கப்பு → கப்புதல். (மு.தா. 13);.]
கப்புக்கால்	கப்புக்கால் kappu-k-kal, பெ.(n.) 1. வளைகால்; bandy legs. 2. முட்டுக்கால்; support, prop. [கப்பு + கால்.]
கப்புக்கால் பூச்செடி	கப்புக்கால் பூச்செடி kappu-k-kal-p-ucedi, பெ.(n.) ஒருவகைப் பூச்செடி; the moorman's flower shurb (சா.அக.);. [கப்பு2 + கால் + பூ + செடி.]
கப்புக்காலன்	கப்புக்காலன் kappu-k-kalan, பெ.(n.) 1. வளைந்த காலை உடையவன்; a bandy legged man. 2. குறுங் காலை உடையவன்; one who is having short legs. [கப்பு + கால் + அன்.]
கப்புக்காவடிப்பூ	கப்புக்காவடிப்பூ kappu-k-kavadi.pu, பெ.(n.) செவ்வலரிச்செடி; oleander plant. மறுவ. கடுகாட்டுப்பூ [கப்பு + காவடிப்பூ.] [பிணக்குழியின் மீது அலரிச் செடியை நடுவதால் நாய்நரி அண்டாது என்பது நம்பிக்கை.]
கப்புக்குனையறு-த்தல்	கப்புக்குனையறு-த்தல் kappu-k-kupai-y-aru-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) இழையோட்டுதல் (வின்.);; to render a piece of coloured cloth perfect by substituting proper threads for such as are unfit. [கப்பு3 + குனையறு-]

கப்புகனார்	கப்புகனார் kappugarar, பெ.(n.) கோவில் பூசகர்; temple priest.
கப்புச்சாயம்	கப்புச்சாயம் kappu-c-cayam, பெ.(n.) மயிர்க்கிடும் சாயம்; a dye for the hair (சா.அக.);. [கறுப்பு → கப்பு + சாயம்.]
கப்புச்சிப்பெனல்	கப்புச்சிப்பெனல்Kappu-c-cippena, பெ.(ஈ.) பேச்சின்றி அடங்குகைக் குறிப்பு; phrase signifying the keeping of perfect silence. [கப்பு → சிப்பு + எனல். எதுகை நோக்கிய மரபிணைக் குறிப்பு.]
கப்புத்தோள்	கப்புத்தோள் kappu-t-tol, பெ.(n.) காவுதோள்; வலத்தோளும் இடத்தோளுமாக மாறிக் காவுகை bearing on the right and left shoulder alternately. [காவு → கப்பு + தோள்.]
கப்புமஞ்சள்	கப்புமஞ்சள் kappu-manjal, பெ.(n.) கொச்சியிலிருந்து கிடைக்கும் ஒருவகை உயர்ந்த மஞ்சள் (வின்.);; a superi of kind of turmeric from Cochin. [கப்பு3 + மஞ்சள்.]
கப்புரம்	கப்புரம் kappuram, பெ.(n.) கருப்பூரம் பார்க்க; see karupparam, "கப்புரப் பசுந்திரை" (சீவக. 197);. Pkt. kappura, Skt. karpUra.
கப்புவலை	கப்புவலை kappu-valai, பெ.(n.) வலைவகை (இ.வ.);; a kind of fishing net. [கப்பு + வலை.]
கப்புவிடு	கப்புவிடு2 kappu-.vidu-, 20 செ.கு.வி.(v.i.) புரட்டுப்பேசுதல்; to lie, utter falsehood. [கவிழ்ப்பு → கப்பு + விடு.]
கப்புறுக்காய்	கப்புறுக்காய் kappuru-k-kay, பெ.(n.) சீயக்காய்; soap-nut (சா.அக.);. [கருப்பு → கப்பு(அழுக்கு);. கப்பு + (அறு); உறு + காய்.]

கப்பை	கப்பை kappai, பெ.(n.) கம்பாங்கொட்டை பார்க்க; see kappangottai. [கப்பாங்கொட்டை → கப்பை(மரூஉ.);.] க.,து., படட., குட.கப்பெ; தெ.,குவி. கப்பகோத. கெபக்; துட. கொபின்; கொண். கபொகி; sinh. gamba. கப்பை kappai, பெ.(n.) தவளை, frog. தெ.த.க.பெ. [கப்பு-கப்பை]
கப்பைக்கால்	கப்பைக்கால் kappai-k-kal, பெ.(n.) ஒருபக்கமாக வளைந்த கால்; bandy legs. [கப்பை + கால்.]
கப்பைக்காலன்	கப்பைக்காலன் kappai-k-kalan, பெ.(n.) தொட்டிக் காலன்; bow-legged man. [கப்பு + காலன்.]
கப்பொட்டி	கப்பொட்டி kappott, பெ.(n.) கப்பிட்டி பார்க்க; see kappatti. [கருப்பட்டி + கப்பொட்டி..]
கபகபவெனல்	கபகபவெனல் kaba-kapa-v-epal, பெ.(n.) 1. ஓர் ஒலிக்குறிப்பு; the sound of gurgling, as produced by water when poured out of a vessel with a marrow mouth. 2. பசி முதலியவற்றால் வயிறெரிகைக் குறிப்பு; burning sensation in the abdomen from hunger or from strong passion. [கபகப + எனல். 'கபகப'ஒலிக்குறிப்பு.]
கபட்டுநாக்கு	கபட்டுநாக்கு kabattu-năkku, பெ.(n.) கவட்டுநாக்கு பார்க்க;see kavattu-nākku. [கபட்டு + நாக்கு. கவட்டு → கபட்டு.]

கபட்டுப்படிக்கல்	கபட்டுப்படிக்கல் kabattu-p-padi-k-kal, பெ.(n.) க வட்டுப் படிக்கல் பார்க்க;see kavattu-p-padi-k-kal. [கவட்டு → கட்டு.]
கபடக்காரன்	கபடக்காரன் kabada-k-kāran, பெ.(n.) கவடுக்காரன் பார்க்க;see kavadu-k-kăran. [கடம் + காரன்.]
கபடதாரி	கபடதாரி kabada-dari, பெ.(n.) கவடன் பார்க்க;see kavadan. கபடதாரிகளின் வேடத்தைக் கலைக்க வேண்டும். [கடம் + தாரி. கவடம் → கபடம்.]
கபடநாடகம்	கபடநாடகம் kabaganapagam, பெ.(n.) கவட நாடகம் பார்க்க;see kavada-nadagam, "கபட நாடகத்தை மெய்யென்று நம்பி (அருட்பா.1 நெஞ்சளி 528);. [கபடம் + நாடகம். கவடம் → கபடம்.]
கபடம்	கபடம் kabagam, பெ.(n.) கவடம் பார்க்க;see kavagam. H. kapat, Skt. kapata. [கவை → கவடு → கவடம் → கபடம்.]
கபடவித்தை	கபடவித்தை kabada-vitai, பெ.(n.) கவடக்கலை பார்க்க;see kavada-k-kalai. [கவடம் → கபடம் + வித்தை.]
கபடவைத்தியன்	கபடவைத்தியன் kabagavaittiyan, பெ.(n.) கவட மருத்துவன் பார்க்க;see kavada-maruthuvan. [கபடம் + வைத்தியன்.]

கபடி	கபடி1 kabadi, பெ.(n.) கவடி பார்க்க;see kavadi. (திருப்பு.109);. [கவறு → கவடு → கவடி → கபடி.] கபடி kabadi, பெ.(n.) விளையாட்டு வகை; a kind of game. [கபடிகபடி → கபடி.] ஏழு பேர் கொண்ட ஓர் அணியிலிருந்து ஒருவர் விடாமல் 'கபடி, கபடி என்று கூறிக் கொண்டு எதிர் அணியிரைத் தொட்டுத் திரும்பி வரும் ஒருவகை விளையாட்டு.
கபடு	கபடு kabadu, பெ.(n.) கவடு பார்க்க;see kavadu. [கவடு → கபடு.]
கபத்தம்	கபத்தம் kabattam, பெ.(n.) துளசி; holy basil. (சா.அக.);. [கார்ப்பு → கப்பு → கபத்தம்.]
கபந்தலைவலி	கபந்தலைவலி kaban-talaivali, பெ.(n.) உடம்பூ முழுவதும் வலித்து, குத்தல்,கக்கல்,காது நழைச்சல் முதலிய குணங்களைக் காட்டுமோர் தலைவலி. [கள் → கப்பு + தலைவலி.]
கபாடபுரம்	கபாடபுரம் kabadapuram, பெ.(n.) தமிழாய்தற்காக இரண்டாம் தமிழகக் கழகம் அமைத்த பாண்டிய மன்னர்களின் தலைநகராயிருந்த ஊர். (இறை. 1, உரை.);; the ancient Pandyan capital which was the seat of the second Tamil academy. [கவாடம் + புரம் – கவாடபுரம் → கபாடபுரம் = கவாடம் = கதவு. கோட்டை.]
கபாடம்	கபாடம்1 kabagam, பெ.(n.) கதவு; Door. "அறிவென் கபாடச் செந்தாள்" (ஞானா. 34, 3);. 2. காவல் (வின்.);; guard, defence, protection. Skt. kapāṭa; Turk. Kapi. [காவடம் → கவாடம் → கபாடம்.] கபாடம்2 kabādam, பெ.(n.) பொதி. (C.G.);; beasts burden, as wood. [காவு → காவடம் → கவாடம் → கபாடம்.]

கபால்	கபால் kabāl, பெ.(n.) கபாலம் பார்க்க;see kabālam. கைவத்த வனிகபாலி மிசை (திவ். திருச்சந்.42);. Tib. gwah [கபாலம் → கபால்.]
கபாலக்கரப்பான்	கபாலக்கரப்பான் kabala-k-karappan, பெ.(n.) தலையில் வருங் கரப்பான்; scald head, tinea, porrigo, especially of children. [கன்னப்புலம் → கபாலம் + கரப்பன்.]
கபாலக்காரன்	கபாலக்காரன் kabāla-k-kāran, பெ.(n.) கபாலக்கரப்பான் பார்க்க;see kabala-k-kara-p-pan. [கபாலம் + காரன்.]
கபாலக்குத்து	கபாலக்குத்து kabala-k-kutu, பெ.(n.) கடுந்தலை வலி (இங்.வை.217);; severe headache, acute meningitis cephalalgia. [காலம் + குத்து.] [சில நேரங்களில் கபாலக்குத்து பார்வை இழக்கச் செய்யும்.]
கபாலச்சூலை	கபாலச்சூலை kabála-c-culai, பெ.(n.) கபாலக்குத்து பார்க்க; (இங். வை.217);;see kabalak-kuttu. [கபாலம் + குலை.]
கபாலமூர்த்தி	கபாலமூர்த்தி kabala-murtti, பெ.(n.) கபாலதரன் பார்க்க (திவா.);;see kabála-daran. [கபாலம் + மூர்த்தி.]
கபாலமோட்சம்	கபாலமோட்சம் kabala-motcam, பெ.(n.) 1. தலை யோடு கூடுடைந்து உயிர்செல்கை (இ.வ.);; deliverance of the soul, in the case of a yogi, from the body through the bursting out of the skull. 2. மண்டையையுடைக்கை (உ.வ.);; breaking the head. [கன்னப்புலம் → கபாலம் + வ. மோட்சம்.] Skt. Kapalamoksa
கபாலவிடி	கபாலவிடி kabala-vidi, பெ.(n..) கபாலக்குத்து பார்க்க;see kabása-k-kuttu. [கபாலம் + இடி. கபாலம் → மண்டையோடு, தலை. இடி → குத்துதல், வலித்தல். கபாலவி = மண்டை (தலை);யிடித்தல், வலித்தல்.]

கபி	கபி1 kap;, பெ.(n.) குரங்கின் ஒருவகை; ape. [கப்பு → கிளை. கப்பி → மரக்கிளையில் தங்கும் குரங்கு. கப்பி → கப. "கேடுவாழ் குரங்கும் குட்டி கூறுய" (தொல். 1512.);.] வடமொழியார் காட்டும் கம்ப் [நடுங்கு] என்பது மூலமாகாது [வ.மொ.வ. 279]. த. கபி → Skt. kapi. மாந்தர்க்கு முற்பட்டவையாகக் கொள்ளப் படும் முசு (lemur);, வானரம் (monkey);. கபி (app);. மாந்தற்போலி (anthropoid); என்னும் நால்வகைக் குரங்கும் குமரிக்கண்டத்திற்கேயுரியன... கபிக்கும் நிமிர்ந்த குரங்குமாந்தனுக்கும் (pithecanthropos erectun); இடைப்பட்டது மாந்தற்போலி... கபிகள் மாந்தற்போலிக்கு நெருக்கமாயிருப்பது பற்றி அவற்றை மாந்தற் போலிக் கடா (anthropoidape); என அழைப்பர் [மு.தா. முன்னுரை.]. கபி2 kapi பெ.(n.) கப்பி3 (வின்.); பார்க்க;see kappi. [கப்பி → கபி.]
கபிஞ்சலம்	கபிஞ்சலம் kabiyalam, பெ.(n.) 1. காடை (பிங்.);; rain quail, turuix taigoor. 2. காடைவகை; (வின்.);; francolin partridge, francolinus vulgaris. 3. ஆந்தை; (யாழ்.அக.);; owl. [கப்பு → கப்பிஞ்சல் → கமிஞ்சலம்.]
கபிலப்பொடி	கபிலப்பொடி kabia-p-podi, பெ.(n.) மரவகை (L..);; kamela dye, scariet croton. [கவி → கபி → கபித்தம்.]
கபிலபுரம்	கபிலபுரம் kabila-puram, பெ.(n.) கலிங்க நாட்டிலுள்ள ஓர் ஊர்; a village in Kalinga country. [கபிலம் + புரம்.]
கபிலம்	கபிலம் kabilam, பெ.(n.) 1. புகர்நிறம் (திவா.);; tawny, dim colour, dinginess, dustiness, brown. 2. காபிலம் (வின்.);; name of secondary purana. 3. கபிலப்பொடி பார்க்க; see kabila-ppodi. 4. கரிக்குருவி (பிங்.);; king-crow. [கபில் → கபிலம்.] [காவி → கபி → கவில் → கபில் → கபிலம்.]
கபிலமதம்	கபிலமதம் kabia-madam, பெ.(n.) கபிலரால் தொடங்கப்பெற்ற சாங்கிய மதம்; Sankhya system of philosophy, founder by Kabila. [கபிலம் + மதம்.]

கபிலர்	கபிலர் kabilar பெ.(n.) கடைக்கழகக் காலத்தில் வாழ்ந்த தமிழ்ப் புலவர்; a Tamil poet of third Sangam period, கபிலன் பார்க்க; seekabilan. [கவிர் → கவிரம் → கபிலம் = காவிநிறம். கபிலம் → கபிலர் (காவி நிறமுடையவர்.]
கபிலரகவல்	கபிலரகவல் kabilar agaval, பெ.(n.) கி.பி. 9ஆம் நூற்றாண்டில் 138 அடிகளுடைய ஆசிரியப் பாவாலான, ஆசிரியர் பெயர் அறியப்படாத ஒரு நூல்; a booklet in venba metre containing 138 lines composed by an unknown author in the 9th century A..D. [கபிலர் + அகவல்.]
கபிலவெலி	கபிலவெலி kabila-veli, பெ.(n.) கபில நிறமுடைய நிறமுடைய ஒருவகை; a kind of rat. [கபிலம் + எலி.]
கபிலன்	கபிலன் kabilan, பெ.(n.) 1. குறிஞ்சிப்பாட்டு, குறிஞ்சிக்கலி முதலியவற்றின் ஆசிரியரான கடைக்கழகப் புலவர்; Kabilan a poet of the age of the third sangam, author of Kuriñci-p-pattu Kuriñci-k-kali and other poems. "பொய்யா நாவிற் கபிலன்" (புறநா. 174.10);. 2. ஒரு முனிவர், Kabilan the founder, or rather the earliest known exponent of the Sankhya system of philosophy. "கபிலனக்கபாதன் கனாதன் சைமினி (மணிமே. 27;81);. 3. கபிலரகவல் பாடியபிற்காலப் புலவர்; a later poet, author of Kabilar Agaval. [கவிர் → கவிரம் → கபிரம் → கபிலம் = காவிநிறம். கபிலம் → கபிலன் (கவிர நிறமுடையவன்);.] த.கவிர → skt. Kabila
கபிலாசிலந்தி	கபிலாசிலந்தி Kabila-cilandi, பெ.(n.) ஒருவகைச் சிலந்தி [இ.நூ.த.பெ.அக.); a kind of spider. [கபிலை + சிலந்தி.]

கபிலை	கபிலை1 kabiai, பெ.(n.) எருதுகளைக்கட்டி நீரிறைக்கும் ஏற்றம்; a contrivance for drawing water from wells. கமலை2 பார்க்க; see kamalar2. ம. கப்பி; க. கபிலெ, கபலி, கபலெ, கப்பலி, கவிலெ; தெ.கயிலெ; Ar.qubb. [கமலை → கபிலை.] கபிலை2 kabiai, பெ.(n.) 1. புகர்நிறம் (c.g);; tawny, brown, or swarthy colour. 2. குரால் நிற ஆன் "கயிலையொடு குடநாட்டோரு ரீத்து"(பதிற்றும் 60 பதி);; dim coloured cow. 3. தெய்வஆன் (சூடா.);; cow of the Heaven. 4. தென்கீழ்த்திசைப் பெண்யானை; name of the female elephant of the South-East quarter, being the mate of Puntarikam. த. கபிலை → skt. kapila [கவிர் → கவிரம் → கபிலம்.]
கபிலையம்பதி	கபிலையம்பதி kabilayampad, பெ.(n) 1. கபிலநகர்; Kapila city. 2. கபிலவசுது (புத்தர் பிறந்த ஊர்);; birth place of Buddha "கரவரும் பெருமைக் கயிலையம் பதியின்" (மணிமே 26:44);. [கவி → கவிரம் → கபிலம் → கயிலை.]
கபுக்குக் கபுக்கெனல்	கபுக்குக் கபுக்கெனல் kabukku-k-kabukkedal, பெ.(n.) ஓர் ஒலிக்குறிப்பு; onom. sounding impetuously, sound of gurgling water. பட.,க. கபகப. [கபுக்கு + கபுக்கு + எனல்.]
கபோதகத்தலை	கபோதகத்தலை kabalaka-t-talai, கொடுங்கையைத்தாங்கும் பலகை (நெடுநல்.48. உரை); wooden support under a cornice or other projection. [கரும் புறா → கரும்பதா → கபோதா + கபோதகம் + தலை.] மேற்பாரத்தைத் துணுக்கு மாற்றுகிற உறுப்பாய தாங்கு பலகையைச் சிறப்ப வேலைப்பாட்டுடன் அமைப்பது உண்டு. புறாவின் தலையைப் போல் அமையும் தன்மையை நோக்கி வீட்டின் வெளிப்புறம் நீண்டு வளைந்துள்ள கொடுங்கைப் பலகையைக் கபோதம் எனக்குறித்தனர்.
கபோதகநியாயம்	கபோதகநியாயம் kabōdaganiyāyam, பெ.(n.) கரும்புறாநயன் பார்க்க;see karɯmpuranayar. "கபோதக நியாயமே கடுப்ப" (பூவாளுர்ப்.);. [கரும்புறா → கபோதகம் → வ. கபோதகம் வ.நியாய → த. நியாயம்.] கபோதம் பார்க்க

கபோதகம்	கபோதகம்1 kapõdagam, பெ.(n.) 1. கரும்புறா: black dove (திவா.);. 2. புறா (திவா.);; dove. 3. வீட்டின் கொடுங்கை; overhanging projections of a house. "பதலைக் கபோதகக் கொளமாட நெற்றி" (திவ்.பெரியதி.3,8,2);. H. kabutar, kabutår, Pkt. kabŏt, Skt. kapota. [கரும்புறா → கரும்புதா → கபோதம்.] த. கரும்புறா (கரும்புதா); → Skt, kapota. இத்தமிழ்ச் சொல் வட இந்திய மொழிகளிலும் கடிதார்,, கபுத்தர், கபோத்தர் எனப் பலவாறாகத் திரிந்துள்ளது. கபோதகம்2 kapadagam, பெ.(n.) 1.பெருவிரல் விட்டு நிமிர மற்றை நான்கு விரல்களும் ஒட்டி நிமிரும் இணையாவினைக்கை; "காணுங்காலைக் கபோத மென்பது பேணிய பதாகையிற் பெருவிரல் விட்டு மென்பது பேணிய பதாகையிற் பெருவிரல் விட்டு நிமிரும்" (சிலப்.3:18.உரை);. 2. இரண்டு கைகளையும் கபோதகக் கையாகக் காட்டும் இணைக்கை; "கருதுங்காலைக் கபோத வினைக்கை யிருகையும் கபோதமிசைந்து நிற்பதுவே" (சிலப் 3:16 உரை.);. [த. கரும்புறா → கரும்புதா → skt. Kapada.]
கபோதி	கபோதி kapodi, பெ.(n.) கண்போகி பார்க்க;see kampogi 1. கண்தெரியாதவன்; blind person. 2. பண்பில்லாதவன்; characterless person. 3. ஒன்றுக்கும் உதவாதவன்; worthless chap. க. கபோதி, கபோசி; தெ. கபோதி. [கண் + போகி – கண்போகி → கபோகி → கபோதி (கொ.வ.);.]
கபோலம்	கபோலம் kabõlam, பெ.(n.) கன்னம்; Cheek, கப்பலம் பார்க்க;See kappalam, "அந்நாயகன் கபோலத் திட்ட கையுகிர்க்குறியும்" (திருவிளை. இரச.30); க.கபோல, கப்பால. [கப்பல் = பள்ளம். கப்பல் → கப்பலம் → கப்போலம் = குழிவான கன்னம்.]

கம்	கம்1 kam, பெ. (n.) நீர்; water. [அம் → கம் (தண்ணீர்);.] கம்2 kam, பெ.(n.) 1. வெண்மை (பிங்.);; whiteness. 2.. ஆடு; goat, sheep. [அம் → கம் = தண்ணிர். நீரின் நுரை, வெண்மை வெள்ளாடு.] கம்3 kam, பெ.(n.) 1. தலை (திவா.); head. 2. மண்டை யோடு; skull, "காதுவேலன்ன கண்ணார் கம்கை நீர் சுமந்தது ஏதுக்கோமின்"(திருவிளை.); 3. முகில் (சூடா.);; cloud. 4. வீட்டின்பம்; final bliss. "கம்மெனும் பெரு. வீட்டின்ப நுகர்விக்கும் காட்சி யானும்" (காஞ்சிப்பு. திருவேகம்ப.49);. [illegible] உயரத்திலிருப்பது [illegible]
கம்பக்கட்டை	கம்பக்கட்டை kamba-k-kattai, பெ.(n.) தாங்குசாரக் கட்டை; temporary wall erected for supporting an arch under construction (கொ.வ.);. [கம்பு = கழி, கோல். கம்பு + அம் + கட்டை = கம்பங்கட்டை → கம்பக்கட்டை.]
கம்பக்கனை	கம்பக்கனை kamba-k-kanai, பெ.(n.) வல்லாளன், திறனாளன் (யாழ்.அக.);; a person of strong will. [கம்பம் + கணை - கம்பக்கணை, கம்பத்தில் குறிப்பிட்ட இலக்குப் புள்ளியில் தவறா கணை (அம்பு); எய்யும் திறமையாளனைக் குறித்த சொல். நாளடைவில் மனவுறுதி கொண்டவனைக் குறித்தது.]
கம்பக்காய்ச்சல்	கம்பக்காய்ச்சல் kamba-k-kayccal, பெ.(n.) ஒருவகை நடுக்கக் காய்ச்சல்; a kind of fever (சா.அக.);. கம்பம் = அசைவு, நடுக்கம். [கம்பம் + காய்ச்சல்.]
கம்பக்காரன்	கம்பக்காரன் kamba-k-karam, பெ.(n.) மனநிலை குன்றியவன், கிறுக்கன்; a madman, ம. கம்பக்காரன் [கம்பம் = அசைவு. நடுக்கம். கம்பம் + காரன்.]

கம்பக்காலம்	கம்பக்காலம் kamba-k-kalam, பெ.(n.) பனிக்காலம்; the cool dewy season. ம. கம்பனம் [கம் = நீர். கம், கம்பம் + காலம்.]
கம்பக்கூத்தாடி	கம்பக்கூத்தாடி kamba-k-kottadi, பெ.(n.) கழைக் கூத்தாடி; pole dancer. ம. கம்பக்கூத்தாடி [கம்பம் + கூத்தாடி – கம்பக்கூத்தாடி. நட்டுவைத்த கம்பத்தில் அல்லது மூங்கிற்கழையில் ஏறிக் கூத்தாடுபவன்.]
கம்பக்கூத்து	கம்பக்கூத்து kamba-k-ktitu, பெ.(n.) கழைக்கூத்து; pole-dancing, acrobatic performance (செ.அக.);. மறுவ. தொம்பன் ஆட்டம் ம. கம்பக்களி, கம்பக்கூத்து. [கம்பம் + கூத்து – கம்பக்கூத்து. கம்பத்தில் ஏறி ஆடிக்காட்டும் பொழுதுபோக்கு, உடலாற்றல் விளையாட்டுக் கலை.]
கம்பங்கஞ்சி	கம்பங்கஞ்சி kamban-kanji, பெ.(n.) கம்பரிசிக்கஞ்சி; gruel prepared from bulrush millet from. 'காணாது கண்ட கம்பங்கூழைச் சிந்தாதுகுடியடி சில்லிமூக்கி' (பழ.); [கம்பு + அம் + கஞ்சி. 'அம்' சாரியை.]
கம்பங்களி	கம்பங்களி kambar-kali, பெ.(n.) கம்புமாவாற் சமைத்த களி; porridge made of the flour of bulrush millet. [கம்பு + அம் + களி – கம்பங்களி. 'அம்'சாரியை.]
கம்பங்கூழ்	கம்பங்கூழ் kambarkl, பெ.(n.) கம்பரிசியினின்று சமைத்த கூழ்; pudding prepared from spiked millet (சா.அக.). [கம்பு + அம் + கூழ் 'அம்' சாரியை.]
கம்பங்கொளுத்து-தல்	கம்பங்கொளுத்து-தல் kamban-kosuttu, 5.செ.குன்றாவி.(v.t.) கம்பவாணத்துக்கு நெருப்பு வைத்தல் (இ.வ.);; to ignite fire-works fastened to a post. [கம்பம் + கொளுத்து.]

கம்பங்கோரை	கம்பங்கோரை kambarkara, பெ.(n.) ஒருவகைக் கோரைப்புல்; a kind of Korai grass (சா.அக.);. [கம்பு + அம் + கோரை.]
கம்பசூத்திரம்	கம்பசூத்திரம் kamba-sitiam, பெ.(n.) 1. கம்பங்கள் இடையில் கயிறு கட்டி அதன்மேலேறி நடந்தும், ஒடியும், ஆடியும் காட்டும் அருஞ்செயல்கள்; daring feats of an acrobat on the rope. 2. அருஞ்செயல்கள்; rare deeds. [கம்பம் +சூத்திரம். Skt. சூத்ர = கயிறு. கழைக் கூத்தரின் கம்பக்கயிறு. கம்பசூத்திரம் எனப்பட்டது. கழையாடல் எனின் முற்றுந் தமிழாம். கழையாடல் பார்க்க; seekala. Yāgal.] கம்பசூத்திரம் என்னும் சொல்லுக்குச் சென்னை அகரமுதலியில் 'கம்பர் இராமா யணத்தில் அமைத்த உய்த்துணர் பொருள் தரும் அருங்கவி' எனப்பொருள் கூறியிருப்பது பொருந்துவதன்று. உய்த்துணரப் பாடுவது எல்லாப் புலவர்க்கும் பொதுவானது. கயிற்றின் மேல் நடப்பதைப் போல், பல்வேறு இக்கட்டுகளிடையே செயலாற்றுவதைக் கம்பசூத்திரம் என்று கூறுவது உலக வழக்கு.
கம்பசேவை	கம்பசேவை kamba-sevai, பெ.(n.) கம்பத்தில் திருவிளக்கு ஏற்றிச் செய்யும் பூசை (தஞ்சை.);; a festival in which an oil lamp mounted on a stand, is worshipped. பட கம்புவ (கூட்டுணவு);. [கம்பம் + சேவை – கம்பசேவை. செய் → செய்வு → சேவை.] வடித்த சோற்றை மலைபோல் குவித்து அதன் நடுவில் நாமமிட்ட விளக்குக் கம்பத்தை நட்டு, பெருமாளாகக் கருதி வணங்கியபின் அவ்வுணவைப் பிறவெஞ்சணங்களோடு அனை வரும் உண்ண வழங்கப்படுவது.
கம்பஞ்சம்பா	கம்பஞ்சம்பா kamban-camba, பெ.(n.) சம்பா நெல்வகை; a kind of paddy resembling bulrush millet. [கம்பு + அம் + சம்பா – கம்பஞ். சம்பா. 'அம்' சாரியை. இது வடிவத்தில் கம்பைப்போன்ற உருளரிசி நெல்வகை; நறுமணமிக்கது.]
கம்பஞ்சோறு	கம்பஞ்சோறு kambam.coru, பெ.(n.) கம்பரிசிச் சோறு; cooked millet (சா.அக.);. [கம்பு + அம் + சோறு. 'அம்' சாரியை.]
கம்பட்டக்காரன்	கம்பட்டக்காரன் kambatta-k-kāran, பெ.(n.) நாணயம் செய்வோன் (வின்.);; coiner, க. கம்மடி கோத. கம்மட்ட (இ.பெ);. [கம் → கம்பட்டம் + காரன் – கம்பட்டக்காரன்.] கம் = கொல்லுத்தொழில். கம்முத்தொழில் செய்வோன் கம்மாளன் என்றும் கம்பட்டன் என்றும் அழைக்கப்படுவது மரபு.

கம்பட்டக்கூடம்	கம்பட்டக்கூடம் kambatta-k-kūgam, பெ.(n.) நாணயச்சாலை (வின்.);; mint, [கம்பட்டம் + கூடம் – கம்பட்டக்கூடம்.]
கம்பட்டசாலை	கம்பட்டசாலை kambatta-salai, பெ.(n.) கம்பட்டக் கூடம் பார்க்க;see kambatta-k-kūgam. [கம்பட்டம் + சாலை.]
கம்பட்டம்	கம்பட்டம் kambalam, பெ.(n.) 1. நாணயம் (வின்.);; coinage, coin, 2. அச்சு; (சேரநா.);. கம்பார்க்க;see Kam. ம. கம்மிட்டம், கம்மட்டம்; க., கோத. கம்மட [கம் → கம்பட்டம்.]
கம்பட்டமடி-த்தல்	கம்பட்டமடி-த்தல் kambalamai, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) காசடித்தல் (இ.நூ.த.பெ.அக.);; to mint money. [கம் → கம்பட்டம் + அடித்தல், கம்மம் = கருமான் தொழில், இரும்பு போன்ற மாழைத்தொழில். கம்மம் → கம்மடம் → கம்பட்டம்.]
கம்பட்டமுறை	கம்பட்டமுறை kambatta-mulai, பெ.(n.) நாணய முத்திரை (வின்.);; die coining stamp. [கம்பட்டம் + முளை – கம்பட்டமுளை. முளை = கரு, மூலவடிவம்.]
கம்படி	கம்படி kambadi, பெ.(n.) ஊர்ப்புறத்துக் கம்பு விளைவிக்கும் நிலம்; கம்பங்கொல்லை (G..Tn.D..i. 159.);; plot of land on the outskirts of a village set apart for growing bulrush millet. ஒ.நோ. மலையடி [கம்பு + அடி – கம்படி. அடி = அடிவாரம், தாழ்வான நிலம்.]
கம்பத்தக்காரன்	கம்பத்தக்காரன் kambatta-k-karan, பெ.(n.) நிலவுடைமையாளன்; one who owns, landed property. ஏழுர்க் கம்பத்தக்காரன் (இ.வ.);. தெ. கம்மதமு (பண்ணை);. [கம் → கம்பத்தம் + காரன் - கம்பத்தக்காரன். கம்பத்தம் = உழவுத்தொழில். உழவுத்தொழில் செய்பவனைக் கமக்காரன் என்பது ஈழத்து வழக்கு.]
கம்பத்தம்	கம்பத்தம் kambattam, பெ.(n.) 1. சொந்த வேளாண்மை; agriculture, cultivation by the owner with his own stock. 2. வேளாண்நிலம்; agricultural land. தெ. கம்மதமு [கம் → கம்மம் → கம்மத்தம் → கம்பத்தம். அம் → கம் = நீர். நீரைக்குறித்த சொல் நன்செய்ப்பயிர் செய்யும் வேளாண்மையைக் குறித்தது.]

கம்பத்தன்	கம்பத்தன் kambatan, பெ.(n.) இராவணன்; Eravanan, the king of Ceylon. [கம்பத்தன் = பெருநிலக்கிழார், தலைவன், அரசன்.]
கம்பத்திளையனார்	கம்பத்திளையனார் kambattlayarar, பெ.(n.) முருகன்; Lord Murugan. [கம்பம் + அத்து + இளையனார். இளையனார் = இளையவன், முருகன்.] திருவண்ணாமலை அண்ணாமலையார் கோயில் குளத்தருகேயுள்ள சிறு கல்மண்டபத் துணில் வடிக்கப்பட்டுள்ள முருகனின் வடிவம். கந்து = தூண், பற்றுக்கோடு. கந்து = கந்தன் = துணிற்பொறிக்கப்பட்டவன் அல்லது பற்றுக் கோடானவன், முருகன்.
கம்பதாளி	கம்பதாளி kambatal, பெ.(n.) ஒருவகை மன நரம்பியல் நோய்; a kind of hysteria due to menstrual disorder, "சூலைநோய் கம்பதாளி குன்மமும்" (தேவா. 995.4);. [ஒருகா. கம்பு + அதளி – கம்பதளி → கம்பதாளி = கம்பினால் குத்துவது போன்ற வலிமிகுக்கும் நோய். அதளி - குழப்பம், வலி.]
கம்பதியக்கம்	கம்பதியக்கம் kambadiyakkam, பெ.(n.) ஒருவகை மனநோய்; a variety of acute insanity (சா.அக.);. [கம் → கம்மம் → கம்பம் (நடுக்கம்); + தியக்கம் (கலக்கம்);.]
கம்பந்தட்டு	கம்பந்தட்டு kambantatu, பெ.(n.) கம்பந்தட்டை பார்க்க; see kambantattai. [கம்பு + அம் + தட்டு. 'அம்' சாரியை.]
கம்பந்தட்டை	கம்பந்தட்டை kambantattai, பெ.(n.) கம்பங்கதிரின் தாள்; straw of the bulrush millet. [கம்பு + அம் +தட்டை – கம்பந்தட்டை. 'அம்' சாரியை. தாள் → தாட்டு → தாட்டை → தட்டை.]
கம்பந்தாளி	கம்பந்தாளி kamban-tal, பெ.(n.) தாளிக்கொடி வகை (யாழ்.அக.);; convolvulus. [கம்பு + அம் + தாளி – கம்பந்தாளி.]

கம்பந்திராய்	கம்பந்திராய் kambantiray, பெ.(m.) ஒருவகைத் திராய்ச்செடி; a species of bitter grass plant (சா.அக);. [கம்பம் + திராய், திராய் = செடிவகை.]
கம்பநாட்டாழ்வான்	கம்பநாட்டாழ்வான் kamba-nättälvän, பெ.(n.) கம்பன்; poet Kamban, spoken of as a devotee of Visiu. "ஆதித்தன் கம்பநாட்டாழ்வான் கவி" (கம்பரா. தனி.1.);. [கம்பநாடு + ஆழ்வான். கம்பனைக் கம்பநாடன் என்றழைப்பதுண்டு. 'ஆழ்வான்' மதிப்புரவு கருதிய அடைமொழி.]
கம்பநாடன்	கம்பநாடன் kambanadan, பெ.(n.) கம்பன்; Kamban so called because he lived probably in Kamba-nadu. "கம்பநாடன் சொன்ன மும்மணிக் கோவை" (தமிழ்நா.102.);. [கம்பநாடு + அன் - கம்பநாடன்.] கம்பனும் கம்பனின் முன்னோரும் வாழ்ந்த சோழநாட்டுப் பகுதி கம்பநாடு என்றழைக் கப்பட்டதால் பெற்ற பெயர். நாடு என்னும் பிரிவு சோழர் காலத்தில் கூற்றம் என்னும் மாவட்டப் பிரிவின் உட்பிரிவு. இன்றைய வட்டம் (taluk); என்னும் நிலப்பிரிவுக்கு ஒப்பானது. காவிரிக்குத் தென்கரையில் கம்பநாடும் வடகரையில் கரகநாடும் இருந்ததாகக் கூறப்படுவது செவிவழிச் செய்தி. கம்பநாடு பார்க்க; see kambanādu.
கம்பநாடு	கம்பநாடு kambanadu, பெ.(n.) சோணாட்டைச் சார்ந்த குறுநிலப் பகுதி; a taluk in Cöla-nadu. "கம்பநாடுடைய வள்ளல் கவிச்சக்ரவர்த்தி" (கம்பரா. தனி.6.); (செ.அக.);. ம. கம்பநாடு [கம்பம் + நாடு – கம்பநாடு.] காவிரிக்குத் தென்கரையில் கம்பநாடும் வடகரையில் கரகநாடும் இருந்ததாக நிலவும் செவிவழிச் செய்தி பிற்காலத்தில் மாரியம்மன் விழாவாக மாறிய அம்மன் வழிபாட்டிலும் இடம் செவ்வாய்க்கிழமையன்று அம்மன் கோவிலில் 15 நாளுக்கு முன்பே நடப்பட்ட முத்தலை வெட் பாலைக்கம்பத்திற்குப் பலிதந்து பொங்கல் இட்டுப்பூசை செய்து பாடிவிழாக்கோள் எடுப்பது கம்பநாட்டு வழக்கம். கம்பம் நடாமல் கரகம் எனப்படும் தீச்சட்டி சுமந்து வேப்பிலை எடுத்து ஆடிக்கொண்டுவந்து தீமிதிப்பது கரகநாட்டார் வழக்கம். முத்தலை வெட்பாலைக் கம்பம் நடும் வழக்கமுடையவர்கள் வாழ்ந்த ஊர்ப்பகுதி கம்பநாடு எனப்பட்டது. இவர்கள் தீமிதிக்காமல் விழாப்பறையறைந்து கம்பம் நட்ட நாள்முதல் கம்பத்திற்குப் பலியிடும் 15ஆம் நாள் வரை அதனைச் சுற்றி ஒயிலாட்டம் ஆடுவர்.
கம்பபாணம்	கம்பபாணம் kamba-baram, பெ.(n.) கம்பவாணம் பார்க்க; see kamba-vanam. [கம்பவாணம் → கம்பபாணம்.]

கம்பம்	கம்பம்2 kambam, பெ.(n.) 1. அசைவு; vibration, shaking, motion. "கம்ப மில்லாக் கழிபெருஞ் செல்வர்" (மணிமே.17:63);. 2. நடுக்கம்; tremor, tremulousness, quaking, "கம்பஞ்செய் பிரிவு நீங்கி" (சீவக.1737.);. து. கம்ப; ம. கம்பம்; Skt. kamba;Indon. gempa bumi; Mal. gempa. [கம் = நீர், நீரலை, அலைவு. கம் → கம்பம் = நீரலைபோன்று அசையும் நடுக்கம், அலைவு.] கம்பு என்னும் சொல்லும் நீர் எனப்பொருள் படும். சேக்கிழார் இப்பொருளில் இச்சொல்லை ஆண்டுள்ளார்.. த. கம்பம் → Skt. Kamba கம்பம்3 kambam, பெ.(n.) கச்சியேகாம்பரர் கோயில்; the Śiva shrine at Kanchipuram. "கண்ணுதற் பரமற்கிடங் கம்பமே" (தேவா.10351);. [ஏகம்பம் → கம்பம். (முதற்குறை);.] கம்பம்4 kambam, பெ.(n.) தாலம்பம், வெள்ளை சாலாங்கம் கற்பரி முதலிய வைப்பு நஞ்சுகள் (மூ.அ.);; mineral poisons.
கம்பம்புல்	கம்பம்புல் kambam.pu, பெ.(n.) புல்வகை (வின்);; செந்தினை; stalk grass, bulrush millet. ம. கம்பம் [கம்பு + அம் புல் – கம்பம்புல். 'அம்' சாரியை.]
கம்பம்பொரி	கம்பம்பொரி kambampori, பெ.(n.) பொரித்தகம்பு; fried millet (சா.அக);. [கம்பு + அம் + பொரி. 'அம்' சாரியை.]
கம்பர்	கம்பர் kambar, பெ.(n.) கம்பன் பார்க்க; see Kambao "கம்பர் கொள்ளும் துணை" (பெரியபு.87.);. [கம்பன் → கம்பர். 'அர்' உயர்வுப் பன்மையீறு.]
கம்பர்மேடு	கம்பர்மேடு kambam.edu, பெ.(n.) கம்பர் பிறந்த ஊரான தேரழுந்தூரில் உள்ள மேட்டுப்பகுதி; a mound at Therazhundur, the birth place of the poet Kambar. [கம்பர் + மேடு.] கம்பர் மேட்டில் செய்த அகழ்வாராய்ச்சியில் பெருங்கற்காலச் சின்னங்களும், இடைக்காலச் சின்னங்களும் கிடைத்துள்ளன. சீன எழுத்து கொண்ட வெண்கலமணியும் சீனச் செப்புக் காசுகளும் கிடைத்துள்ளன. மணியில் உள்ள "பீனாஸ்" என்ற சீனச்சொல் "அமைதி" என்ற பொருள் கொண்டது.

கம்பரசம் பேட்டை	கம்பரசம் பேட்டை kambarasampēttai, பெ.(n.) திருச்சி மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Thiruchy district. த.பட்டி→ E. pet → த.பேட்டை [கம்பம் + அரசன் = பேட்டை - கம்பரசன் பேட்டை → கம்பரசம் பேட்டை. கம்பம் = வயல் சார்ந்த ஊர்.]
கம்பராசபுரம்	கம்பராசபுரம் kambarāsapuram, பெ.(n.) காஞ்சிபுரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Kanchi puram district. [கம்பம் + அரசன் + புரம் - கம்பரசன் புரம் → கம்பராசபுரம். கம்பம் = வயல் சார்ந்த ஊர்.]
கம்பராமாயணம்	கம்பராமாயணம் kambarāmāyanam, பெ.(n.) கம்பரியற்றிய இராமன் கதைக் காப்பியம்; the story of Rama written in Tamil by the poet Kambar. [கம்பர் + இராமாயணம்.] இடைக்காலத் தமிழிலக்கியத்துள் நிலைத்த சிறப்புகள் பலவற்றைக் கொண்டதும், தொன் மதகதையை அடிப்படையாகக் கொண்டதும், கம்பரால் யாக்கப்பட்டதுமான இப்பேரி லக்கியம் வால்மீகியின் காப்பியத்தை முதல் நூலாகக் கொண்டு அமைந்த வழிநூலாகும்; என்றாலும் முதல் நூற்றன்மைகள் பலவற்றைத் தமிழ் மரபு, பண்பாட்டிற்கேற்ப அமைத்து ஆறு காண்டங் களையும் பத்தாயிரம் பாடல்களையும் பெற்று விளங்கும் பேரிலக்கியம். உலகப்புகழ் பெற்ற இலக்கியங்களுள் ஒன்றாகும்.
கம்பரிசி	கம்பரிசி Kambariši, பெ.(n.) கம்புத் தவசம்; husked grain of bulrush millet. ம. கம்பப்பயறு (ஒருவகைத்தவசம்);. [கம்பு + அரிசி – கம்பரிசி.]
கம்பல்	கம்பல்1 kambaட, பெ.(n,) ஆடை; garment, clothing. "தறைந்த தலையுந் தன் கம்பலும்" (கலித்.65:6);. [கம் = நீர். கம் → கம்பல் = ஈரத்துணி.] கம்பல்2 kambal, பெ.(n.) பேரொலி (பெருங். இலாவாண. 2: 138);; roar, noise. [கும் → கம் → கம்பல் → கம்பலை = திரண்டெழும் பேரோசை முழங்கும் பேரோசை எழுப்பும் சங்கும், கம்பு அல்லது கம்பம் என வழங்கியது. ஐந்திர விடமொழிகளுள் ஒன்றான மராத்தியில் கம்பு எனுஞ்சொல் ஊதுசங்கைக் குறிக்கும். கண்ணிரும் கம்பலையுமாய் என்னும் வழக்கை ஒப்புநோக்குக.] கம்பல்3மீன் பிடிப்பதற்கு ஏதுவாகச் சிறுகுச்சிகளையும், மரத்து இலைகளையும் கொண்டு ஆற்றின் குறுக்கே எழுப்பப்படும் தடை; a small barrage of twigs and leaves of trees put up across a canal for fishing. o ம. கம்பல் கம்பு → கம்பல்.]

கம்பலம்	கம்பலம்1 kambalam, பெ.(n.) கம்பளிப்போர்வை (பிங்.);; woollen blanket, rug. "கம்பலதன்ன" (நற். 24.);. 2. செம்மணிக் கம்பளம்; carpet. "செய்ய கம்பலம் விரித்தென" (சீகாளத்.பு.நான்முக.108);. 3. மேற்கட்டி; canopy tester. "மேகக் கம்பல நிழற்கீழ் வைகுங் கடவுளர்" (இரகு, குசன 66.);. [கரும் + படம் = கரும்படம் → கம்படம் → கம்பளம் → கம்பலம். கம்பளத்தைக் கம்பலம் எனக்குறிப்பது வழுவாம்.] கம்பலம்2 kambalam, பெ.(n.) கம்பலை பார்க்க;see kambala1. "கம்பலம் பொலிவெய்த"(சீவக.56.);. [கம்பலை → கம்பலம்.]
கம்பலி	கம்பலி kambali, பெ.(n.) பறைவகை; a kind of drum. "கம்பலியுறுமை தக்கை"(கம்பரா.பிரமாத். 5.);. [கம்பலை → கம்பலி.]
கம்பலை	கம்பலை1 kambali, பெ.(n.) 1. ஒலி; sound, noise, clamour, roar. "வம்பமாக்கள் கம்பலை முதூர்" (மணிமே.3:126);. 2. யாழோசை (திவா.);; sound of a lute. 3. மருதநிலம் (திவா.);; agriculturaltract. 4. யானையின் பிளிறல்; trumpetingofanelephant. "களிறு விளிப்படுத்த கம்பலை வெறிஇ" (அகநா.165:2);. 5. பறவைகள் பேரிரைச்சல்; noise of the birds. "வம்பப் புள்ளின் கம்பலை" (அகநா.181:9);. 6. அலர்மொழி; the idle talk in a village about any two lovers. "கல் என் கம்பலை செய்து அகன்றோர்" (அகநா.227:22);. 7. ஓசை; sound. "எங்கோனிருந்த கம்பலை மூதூர்" (புறநா.51:1);. 8. சுழலோசை; roar. "சுழற்கம்பலை"(புறநா.120:20);. [கும் → கம் → கம்பல் → கம்பலை = திரண்டெழும் பேரோசை. யாழ்கள் பல இயைந்து எழுப்பத்தக்க இன்னோசை, இசை முழக்கம் அல்லும் பகலும் அறாத மருதநிலம்.]
கம்பலைகட்டு-தல்	கம்பலைகட்டு-தல் kambalai-kattu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கம்பலைப்படு; see kambalai-p-padu. [கம்பலை + கட்டு.]

கம்பலைப்படு-தல்	கம்பலைப்படு-தல் kambalai-p-padu-, 20 செ.கு.வி (v.i.) சச்சரவு செய்தல்; to quarrel, raise a tumult. [கம்பலை + படு.]
கம்பலைமாரி	கம்பலைமாரி kambalai-mari, பெ.(n.) 1. வேடர் வணங்கும் ஒரு பெண் தெய்வம்; female demor worshipped especially by hunters. 2. சீற்றங் கொண்டவள்; termagant, Kirago (செ.அக.);. [கம்பலை + மாரி. கம்பலை = ஆரவாரம், போர், போரூக்கம், சினம், மாரி, பெண் தெய்வம்.]
கம்பவம்	கம்பவம் kambavam, பெ.(n.) மாந்த உடம்புகளிலும், அணியும்.துணிகளிலும் காணும் நுண்ணுயிரி, சீல,ப்பேன்; a parasitic insect found upon man and his clothes (சா.அக.);. [கம் = நீர், வியர்வை. கம் → கம்பு → கம்பவம்.]
கம்பவலை	கம்பவலை kamba-valai, பெ.(n.) ஒருவகைப் பெரிய வலை; a kind of large fishing net (சேரநா);. ம. கம்பாவல, கம்பவல. [கம்பம் + வலை.]
கம்பவாணம்	கம்பவாணம் kamba-varam, பெ.(n.) நீண்ட கம்பத்தில் இணைத்துக் கொளுத்தப்படும் வாணம் (கொ.வ.);; fireworks shot from a tall post. [கம்பம்1 + வாணம், வாணம் = நீட்சி.]
கம்பவாதம்	கம்பவாதம் kamba-vādam, பெ.(n.) கம்பவூதம் பார்க்க;see kamba-vudam. [கம்பம்2 + ஊதம்.]
கம்பவிளக்கு	கம்பவிளக்கு kambavilakku, பெ.(n.) பல அடுக்குத் தட்டுகள் அமைந்த வெண்கலக் குத்துவிளக்கு; large brass lamp with several oil pans one above the other (சேரநா.);. மறுவ. ஆயிரம் விளக்கு; அடுக்கு தீபம். ம. கம்பவிளக்கு [கம்பம் + விளக்கு.]
கம்பவூதை	கம்பவூதை kambavidai, பெ.(n.) நடுக்கும் ஊதை நோய்; shaking palsy. [கம்பம் + ஊதை. கம்பம் = நடுக்கம்.]

கம்பளத்தாயி	கம்பளத்தாயி kambalatayi, பெ.(n.) தொட்டியர் வணங்கும் ஒரு பெண் தெய்வம் (இ.வ.);; female deity worshipped by the tottiya caste (செ.அக.);. [கம்பளம் + அத்து + ஆயி – கம்பளத்தாயி. கம்பளம் = ஆந்திர மாநிலத்துப்பகுதி. 'அத்து' சாரியை. ஆயி பெண்தெய்வம்.]
கம்பளத்தான்	கம்பளத்தான் kambalatta, பெ.(n.) 1. தொட்டிய இனத்தவன் (E.T.);; man of the tottiya caste. 2. குடு குடுப்பாண்டி (இ.வ.);; a soothsaying beggar in a motley attire playing on a taborine. க. கம்பளக்கார (கூலியாள்);. [கம்பளம் + அத்து + ஆன் - கம்பளத்தான். 'கம்பளம்' இட ப்பெயர். 'அத்து' சாரியை. 'ஆன்' ஆண்பாலீறு.]
கம்பளம்	கம்பளம்1 kambalam, பெ.(n.) 1. விலங்கினங்களின் மேல்படர்ந்திருக்கும் இழை; fleece of sheeps, goats, yaks etc. 2. கம்பளிப்போர்வை; woollen shawl, blanket. 3. செம்படாம் (திவா.);; red cloth. 4. மயிர்ப்படாத்தாலாகிய தரைவிரிப்பு; wolen rug to be spread on the floor. "இந்திரன் பாண்டு கம்பளந் துளக்கியது" (மணிமே. 14:29);. 5. தொட்டிய இனத்தினர்; the tottiya caste. "கம்பள வல்லக்கர் குலன்" (தனிப்பா.1, 339,51);. 6. செம்மறிக்கடா (சூடா.);; ram of the fleecy kind. 7. மயிர் அடர்ந்த ஒரு மான்; a species with thick hair (சா.அக.);. ம. கம்பளம்; க. கம்பல; தெ. கம்பளமு. த. கம்பளம் → Skt.kambala. [கரும் + படம் – கரும்படம் → கம்படளம் → கம்பளம் =கருமை நிறமுடையது.] Skt. kambala, a blanket, a cumley (very often a black colour);. Its Tbh, is said to be kambali, Gt (p.520); is quite right in saying that kambala is composed of D.kar. black, and pata, cloth (that may appear as pada in D.); cf. The kuruba term kerimbada (i.e. D. kari and pada=pata);, a cumley. Kambali, is no doubt, originally was karbal (i.e. kar - pali);, black cloth (K.K.E.D. xxxii);
கம்பளர்	கம்பளர்1 kambalar, பெ.(n.) மருதநிலமக்கள் (திவா.);; inhabitants of the agricultural tract. [கம் = நீர், வேளாண்மை, நன்செய் நிலம். கம் → கம்பளம் கம்பளர்.] கம்பளர்2 kamblar பெ.(n.) தொட்டிய இனத்தார்; men of the tottiy a caste. மறுவ. கம்பள நாயக்கர், கம்பளத்தான். [கம் → கம்பு + அளர் – கம்பளர் = நன்செய், உழவுத்தொழில் மேற்கொண்ட உழவரினத்தார்.] கம்பளர் காம்பிலிச் சீமையினின்று வந்தவராவர் [சொ.ஆ.க.25].

கம்பளவு	கம்பளவு kambalavu, பெ.(n.) குறிப்பிட்ட அளவுடைய கம்பினைக் (கோல்); கொண்டு அளக்கும் நிலவளவை; measuring a plot of land with a rod. ம. கம்பளவு [கம்பு + அளவு.]
கம்பளி	கம்பளி1 kambal பெ.(n.) 1. மயிர்ப்படாம்; coarse, woollen blanket, woollen stuffs, hair cloth. 'கம்பளி மூட்டை என்று கரடி மூட்டையை அவிழ்த்தானாம்' (பழ.); 2. தாறுமாறு (கொ.வ.);; confusion, disorder. 3. கம்பளிச்செடி (மூ.அ.); பார்க்க; see kambal-ccedi. தெ. கம்பிளி; க. கம்பளி, கம்பழி; ம.கம்பளி; து. கம்பொளி; பட. கம்பி. Skt. kambala: Mar, kambeli [கரும் + படம் – கரும்படம். கரும்படம் → கம்படம் → கம்பளம் → கம்பளி.] கம்பளி2 kambal, பெ.(n.) 1. ஒருவகை ஆடு(யாழ்.அக.); a kind of sheep. 2. ஒருவகைக் கரடி; a kind o woolly bear. து. கம்பொளி [கரும் + படம் – கரும்படம் → கம்படம் → கம்பள → கம்பளி. கம்பளி ஆடை நெய்தலுக்குத் தேவையான கம்பள இழைதரும் விலங்கு.]
கம்பளிக்கயிறு	கம்பளிக்கயிறு kambark-kayiu, பெ.(n.) கண்ணேறு படாமலிருக்க வீட்டின்முன் பிற பொருள் களுடன் கட்டப்படும் கயிறு; woollen rope (with certain articles); displayed before door of house to aver evil eye. [கம்பளி + கயிறு.]
கம்பளிக்கொண்டான்	கம்பளிக்கொண்டான்1 kambali-k-kondan, பெ.(n.) 1. கம்பளிப்பூச்சி; cater-piler, 2. குளப்பாலை; coorg milk plant. 3. முசுமுசுக்கை; bristly brigony (சா.அக.); [கம்பளி + கொண்டான்.] கம்பளிக்கொண்டான்2 kambas-k-kongān, பெ (n.) கம்பளிச்செடி பார்க்க;see kambali-c-cept [கம்பளி + கொண்டான்.]

கம்பளிச்சட்டைமுனி	கம்பளிச்சட்டைமுனி kambali-c-cattaimuni, பெ.(n.) ஒருமுனிவர்; a saint. [கம்பளி + சட்டை + முனி.] சிங்களத்தில் பிறந்து, தஞ்சை மாவட்டச் சீர்காழியில் முத்தியடைந்த சித்தர்; இவர் ஊத மருத்துவம், ஒகஅறிவு நூல்களையும் வைத்திய நிகண்டையும் பாடியுள்ளார். கைலாசச் சட்டைமுனி சட்டைநாதர் என்னும் பெயர்களும் இவருக்குண்டு.
கம்பளிச்செடி	கம்பளிச்செடி kambali-c-cedi, பெ.(n.) முசுக் கொட்டை (மூ.அ.); பார்க்க;see musu-kottai. க. கம்பளிகிட; ம. கம்பளிச்செடி. [கம்பளி + செடி = கம்பளிப் புழுக்கள் விரும்பித்தின்னு. செடியாதலின் பெற்றபெயர்.]
கம்பளித்துணி	கம்பளித்துணி kambal-t-tuni, பெ.(n.) கம்பளியால் நெய்த துணி; woollen shawl. [கம்பளி + துணி.]
கம்பளிப்பழம்	கம்பளிப்பழம் kambal-p-palam, பெ.(n.) முசுக் கொட்டைப்பழம்; mulberry fruit (சா.அக.);. [கம்பளி + பழம்.]
கம்பளிப்பிசின்	கம்பளிப்பிசின் kambali-p-pisip, பெ.(n.) சிறு மரவகை (m.m.);; white Emetic nut. [கம்பளி + பிசின்.]
கம்பளிப்புழு	கம்பளிப்புழு kambali-p_pulu, பெ.(n.) உடலில் மயிருள்ள ஒரு வகைப் புழு (வின்.);; hairy caterpillar (செ.அக.);. ம.கம்பளிப்புழு; க.கம்பளகழு; து.கம்பொளிபுரி, தெ.கம்பளிபுருகு. [கம்பளி + புழு.]
கம்பளிப்பூச்சி	கம்பளிப்பூச்சி kambali-p-pucci, பெ.(n.) கம்பளிப்புழு பார்க்க;see kambas-p-pulu. [கம்பளி + பச்சி.]

கம்பளிப்பூச்சிக்கடி	கம்பளிப்பூச்சிக்கடி kambali-p-pucci-k-kadi, பெ.(n.) கம்பளிப்பூச்சிக் கடியினாலேற்பட்ட ஒருவகை அரிப்பு நோய்; a variety of such skin itching disease caused by a species of caterpillar (சா.அக.);. [கம்பளி + பூச்சி கடி.]
கம்பளிப்பூச்சிச்செடி	கம்பளிப்பூச்சிச்செடி kambali-p-pucci-c-cedi, பெ.(n.) கம்பளிச்செடி பார்க்க:see kambal-c-cedi (செ.அக.);. [கம்பளி + பூச்சி + செடி.]
கம்பளிப்பேச்சு	கம்பளிப்பேச்சு kambail-p-peccu, பெ.(n.) 1. வீண் பேச்சு (கொ.வ.);; idle talk, vain talk. 2. குடும்ப வழக்குகளில் இருதரப்பாரும் நடுநிலை மக்களுடன் கம்பளியில் அமர்ந்து விரிவாகப்பேசி நன்முடிவு காணல்; detailed discussion held over a carpet among the two parties of a family brawl along with common people. "கம்பளி பேசினால்தான் தகராறு தீரும்" (கோவை);. [கம்பளி + பேச்சு - சிவப்புநிறக் கம்பளியில் உட்கார்ந்து கொண்டு பேசுவது செல்வர் குடும்பத்து வழக்கமாக, முதுபண்டைக்காலச் சிற்றூர்களிலும் பழங்குடிமக்கள் குடியிருப்புகளிலும் நிலவியது.ஒ.நோ; திண்ணைப்பேச்சு.]
கம்பளியாடு	கம்பளியாடு kambali-y-adu, பெ.(n.) குறும்பாடு (வின்.);; a kind of fleecy sheep. [கம்பளி + ஆடு.]
கம்பளியாடை	கம்பளியாடை kambali-y-adai, பெ.(n.) கம்பளி இழையால் நெய்தஆடை; woollen cloth. [கம்பளி + ஆடை.]
கம்பளியிழை	கம்பளியிழை kambali-yilai, பெ.(n.) விலங்கினங்களின் மேல் படர்ந்திருக்கும் மயிரிழை; the fleece of sheep, goats, yaks, etc. [கம்பளி + இழை,.]
கம்பற்று	கம்பற்று Kambaru, பெ.(n.) கப்பலில் விழும் ஒட்டை (யாழ்.அக.);; leakage in a ship. [கம் + பற்று. கம் = நீர்.]

கம்பன்	கம்பன்1 kamban, பெ.(n.) தமிழில் இராமாயணம் இயற்றிய பெரும்புலவர்; an eminent poet, author of the Ramayana, 12th c. "யாமறிந்த புலவரிலே கம்பனைப்போல் வள்ளுவர் போல் இளங்கோவைப் போல் பூமிதனில் யாங்கனுமே பிறந்ததில்லை" (பாரதி);. ம. கம்பன் [கம்பன் → கம்பம் என்னும் கம்பநாட்டு பகுதியினன். காவிரியின் ஒருசார் தென்கரைப்பகுதி அக்காலத்தில் கம்பநாடு எனப்பட்டது.] கையில் கம்பு வைத்திருந்தவன் கம்பன் என்றும் கம்பங்காடு காவல் காத்தவன் கம்பன் என்றும் கூறும் காரணங்கள் ஏற்புடையன்வல்ல. கம்பனை 'கம்பநாட்டாழ்வான், கம்பநாடன், என்றே புலவர் பலரும் குறிப்பிட்டுள்ளனர். சேரனை வஞ்சியான் என்றும் சோழனைக் கோழியான் என்றும் ஊர்ப்பெயரால் அழைப்பது போல் கம்பனையும் அவன்முன்னோர் ஊர்ப் பெயரால் அழைத்தனர் என்பதே பொருந்துவதாம். கம்பன்2 kamban, பெ.(n.) காஞ்சிபுரத்துச் சிவன் (ஏகம்பன்);;Śiva who is worshipped at Kanchipuram, "கம்பனிலங்கு சரணே" (தேவா.103, 80);. [ஏகம்பன் → கம்பன்.] கம்பன்3 kamban, பெ.(n.) கந்திற்பாவை; deity, as a bas relief. மரத்தூணில் உருவம் எழுதி அல்லது செதுக்கி எழுந்தருளுவித்த
கம்பனம்	கம்பனம் Kambanam, பெ.(n.) 1. அசைவு; motion, vibration, shaking. 2. நடுக்கம்; quaking, trembling with fear. "கம்பனமெய்தி" (காஞ்சிப்பு. தழுவக்.); 3. மழைக்காலம்; the cool or dewy season. ம. கம்பனம் த. கம்பல் →Skt. Kampana. [கம்பல் → கம்பளம்.]
கம்பாகம்	கம்பாகம்1 kambagam, பெ.(n.) கப்பற்கயிறு (வின்.);; ship's cable, stong rope (Q5.95.);. ம.கம்பாய் [கம் + பாகம். கம் = நீர். பாகம் = இரண்டு கைய பக்கவாட்டில் நீட்டிய நீட்டல் அளவு, கடலில் ஆழம்பார்க்கு → நெடுங்கயிறு. பகு → பகம் → பாகம் (பிரிவு);.] கம்பாகம்2 kambăgam, பெ.(n.) காற்று; wind. ம.கம்பாகம் [கம் → கம்ப → கம்பம் = அசைவு, அசைவுண்டாக்கு காற்று. கம் + பாகம். பாங்கு → பாகு → பாகம் (தன்மை);.]

கம்பாயம்	கம்பாயம் kambayam, பெ.(n.) முகம்மதிய உடுக்கும் இடுப்புத்துணி; tartan waist cloth, chequered designs worn by Mohammadans the Straits and in Ceylon. 2. கைத்தறித் துணி; handloom cloth. U. cabay ம.கம்பாயம்; து. கம்பயி, கம்பாயி.
கம்பாரி	கம்பாரி kambari, பெ.(n.) குமிழஞ்செடி; a kind thorny tree. [கும் → கம் + பாலி – கம்பாலி → கம்பாரி. பால முளைத்தல், தோன்றுதல்.]
கம்பாலை	கம்பாலை kambalai, பெ.(n.) தருமபுரி மாவட்டத்தி உள்ள ஓர் ஊர்; a place in Dharmapuri district. [கரும்பு + ஆலை – கரும்பாலை → கம்பாலை.] கம்பான் kamban, பெ.(n.); கம்பாகம்1(வின்.); பார்க்; see kambagam1. |கம் அகம்பு + ஆன்.] கம்பி1-த்தல் kambi-, 4 செ.கு.வி. (v.i.); 1. அசைத; to toss, shake. "கம்பித் தலையெறி நீர்" (கம்பர பரசுதாமப்.8.);. 2. நடுங்குதல்; to tremble, quake. "அழுதுடல் கம்பித்து"(திருவாச4:61);. 3. முழங்குதல்; to roar, sound "அதிரக்கம்பிக்குந் தெய் முரசுடையான்" (காளத்.உலா.540);. [கம் → கம்பம் → கம்பித்தல், கம் = நீர் , நீரின் அலை அசைவு, நடுக்கம். த.கம்பித்தல் → skt. Kamba.]

கம்பி	கம்பி2 kambi, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அசைத்தல்; to shake, vibrate. "செவ்விய செங்கையுஞ் சிரமுங் கம்பியா" (பிரபோத.23:12);. 2. நடுங்கச்செய்தல்; to cause to tremble, to frighten, "இவனைக் கம்பித்தனை யென்னைகொல் காரணமே" (உபதேசகா. சிவநாம.48.);. [கம் → கம்பம் → கம்பித்தல். கம்பித்தல்3 → கம்பித்தல்2.] கம்பி3 Kambi, பெ.(n.) 1. பொன், இரும்பு முதலியவற்றின் கம்பி; wire of gold, silver, iron or other metal. "கம்மியர்.... கம்பி வாங்கு மச்சென" (இரகு.திக்கு. 189.);. 2. கம்பிபோல் பருமனற்ற மாழைத்தடி; a metal bar, rod. 3. காதணி வகை; a kind of ear-ring. கம்பி இருபதினால் பொன் அறுகழஞ்சே குன்றி (S.I.I.ii.19,73.);. 4. கடிவாளம்; bit of a horse's bridle. "கம்பியுங் கயிறுங் கரத்தேந்தி" (பாரத நாடு.21);. 5. ஆடையின் ஓரச்சிறு கரை; narrow stripe, along border of cloth. கம்பிக்கரைவேட்டி (இ.வ.);.
கம்பிக்கடுக்கன்	கம்பிக்கடுக்கன் kambi-k-kadu-k-kan, கடுக்கன் (வின்.); ear ring formed of a wire of metal. [கம்பி + கடுக்கன்.]
கம்பிக்கரை	கம்பிக்கரை kambi-k-kalai, பெ.(n.) ஆடையின் ஓரச்சிறுகரை; narrow strip along the border of a cloth. ம.கம்பிக்கர [கம்பி + கரை.]
கம்பிக்கவணி	கம்பிக்கவணி kambi-k-kavani, பெ.(n.) இரும்புக் கம்பிகளால் பின்னிய வலை; wire gauze (சா.அக);. [கம்பி + (கவளி); கவணி = பின்னல்.]
கம்பிக்காடிக்காரம்	கம்பிக்காடிக்காரம் kambi-k-kāg-k-kāram, பெ.(n.) கம்பி கம்பியாக இருக்கும் ஒரு செயற்கைக் காடிக்காரம்; an artificially prepared silver nitrate which assumes the form of long crystals (சா.அக.);. [கம்பி + காடி + காரம்.]

கம்பிக்காரன்	கம்பிக்காரன் kambi-k-karan, பெ.(n.) 1. தட்டார்; goldsmith. 2. காசுக்காரன் (வின்.);; moneyed man. [கம்பி + காரன் - கம்பிக்காரன். அணிகலன் செய்வோர் முதலில் கம்பியாக நீட்டிய மாழையைத் துண்டாக நறுக்கி அணிகலன் வடித்தலின் பெற்றபெயர்.]
கம்பிக்குறடு	கம்பிக்குறடு kambi-k-kuradu, பெ.(n.) கம்மியக் கருவி (மதுரை.);; smith's instrument. [கம்பி + குறடு – கம்பிக்குறடு. கம்பியாக நீட்டும் பணிக்கு உதவும் அடிமனை மாழை.]
கம்பிக்குறி	கம்பிக்குறி kambi-k-kuri, பெ.(n.) கம்பிக்கரை (வின்.); பார்க்க;see kambi-k-karai [கம்பி + குறி.]
கம்பிக்கொடி	கம்பிக்கொடி kambi-k-kodi பெ.(n.) பூசணிக் கொடியைப் போன்ற கொடி; a turning plant resembling that of the pumpkin creeper. [கம்பி + கொடி.]
கம்பிகட்டு-தல்	கம்பிகட்டு-தல் kambi-katu-, 5. செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. ஆடைக்குச் சாயக்கரையிடுதல்; to form or make the border of a cloth, as a dyer. 2. அழகுச் சுதை வேலை செய்தல்; to make a narrow moulding 3. கம்பியால் குடைபோன்று அணிகலன்கட்கு முத்து முதலியவை கட்டுதல்; to fasten with wire, as a jewel, an umbrella, [கம்பி + கட்டு.]
கம்பிபட்டுவேலை	கம்பிபட்டுவேலை kambi-kattu-vēlai, பெ.(n.) வலுவூட்டிய கற்காரைத்தளம், தூண் முதலியன அமைப்பதற்காக இரும்புக் கம்பிகளை இணைத்துப் பிணைக்கும் வேலை; centering work. [கம்பி + கட்டு + வேலை.]
கம்பிகை	கம்பிகை kambigai, பெ.(n.) இசைக்கருவி வகையு ளொன்று (சங்.அக.);; a kind of musical instrument. [கம்பல் → கம்பிகை (ஒசையெழுப்புவது);.]
கம்பிச்சட்டம்	கம்பிச்சட்டம் kambi.c-cattam, பெ.(n.) 1. மின்சாரக் கம்பியைப் பதிக்கும் மரச்சட்டம்; cleat 2. கம்பியச்சு (இ.வ.);; perforated iron plate, used by smiths for drawing wires. [கம்பி + சட்டம்.]

கம்பிச்சம்பா	கம்பிச்சம்பா kambi.c-camba, பெ.(n.) நெல்வகை (இ.வ.);; a kind of paddy. [கம்பி + சம்பா.]
கம்பிச்சரவீணை	கம்பிச்சரவீணை kambi-c-cara-vỉnai, பெ.(n.) கருவண்டு; black beetle (சா.அக.);. [கம்பி + சரம் + வீணை (நரம்புக்கருவி போன்று ஒசை எழுப்பும் வண்டு.]
கம்பிச்சு	கம்பிச்சு kambiccu, பெ.(n.) கம்பியச்சு (இ.வ.); பார்க்க;see Kambi-y-accu. [கம்பி + அச்சு = கம்பியச்சு → கம்பிச்சு (இ.வ);.]
கம்பிச்சேலை	கம்பிச்சேலை kambi-c-celai, பெ.(n.) கம்பிக் கரையிடப்பெற்ற சேலை (வின்.);; woman's cloth with small striped border. க.கம்பிசீரெ [கம்பி + சேலை.]
கம்பிச்சோமன்	கம்பிச்சோமன் kambi.c-coman, பெ.(n.) கம்பிக் கரையுள்ள வேட்டி; man's cloth with a thin striped border. [கம்பி +.சோமன், தூ. வெண்மை. தூ = தூரம் → தூமம் → சூமம் → சோமம் → சோமன் = வெண்ணிற வேட்டி, வேட்டியைச் சோமம் என்பது கொங்குநாட்டு வழக்கு.]
கம்பிதம்	கம்பிதம் kambidam, பெ.(n.) 1. நடுக்கம்; fuivering, quivering trembling, shaking. "கம்பிதமும் கண்ணீரும் வரக்கவற்சி யுறும் போதில்" (திருவாத, 4. மண்சுமந்த.56);. 2. அலுக்கம் (கமகம்); பத்தனுள் ஒன்று (பாரத.இராக.24.);; tremola, a trill one often kamagam. [கம் → கம்பலை = நடுக்கம், அசைவு. கம் → கம்பி → கம்பிதம். இதம் 'சொல்லாக்க ஈறு'.]
கம்பிதை-த்தல்	கம்பிதை-த்தல் kambital-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) தாள் போன்றவற்றைக் கம்பியால் கட்டடம் செய்தல்; to staple. [கம்பி + தை-.]
கம்பிநாடி	கம்பிநாடி Kambinaldi, பெ.(n.) ஒடுக்கத்தில் சிறிய அளவாக ஒடும் நாடித்துடிப்பு; a small tense pulse (சா.அக.);. [கம்பி + நாடி.]

கம்பிநீட்டு-தல்	கம்பிநீட்டு-தல் Kambi-nitu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) திருட்டு முதலிய செயல்களால் தலைமறைவாதல்; to run away, go off slily, steal away, take to one's heels. திருடன் அகப்பட்டதைச் சுருட்டிக்கொண்டு கம்பி நீட்டிவிட்டான் (உ.வ.);. து.கம்பிநீடுனி; க.கம்பிகீளிசு. [கம்பி + நீட்டுதல். கம்பியின் நீளும் இயல்பு, மெல்லநழுவி ஓடிவிடும் செயலைக்குறிப்பாகப் புலப்படுத்தியது. (மரபுத்தொடர்);.]
கம்பிப்பிசின்	கம்பிப்பிசின் kambi-p-pisin, பெ.(n.) ஒருவகை மரப்பிசின் (வின்.);; dikmaligum. [கம்பி + பிசின்.]
கம்பிமணி	கம்பிமணி kambi-mani பெ.(n.) கழுத்தணி வகையு ளொன்று (வின்.);; a kind of wire necklace (ச.அக.);. [கம்பி + மணி.]
கம்பிமத்தாப்பு	கம்பிமத்தாப்பு kambi-mattappu, பெ.(n.) பூக்களைப் போல் தீப்பொறிகள் சிதறும் வெடி (பட்டாசு); வகை; a kind of sparkler. [கம்பி + மத்தாப்பு.]
கம்பியச்சு	கம்பியச்சு kambi-y-accu, பெ.(n.) கம்பி இழுப்பதற்காகக் கம்மியரால் பயன்படுத்தப்படும் இரும்புக்கருவி; perforated iron plate used by goldsmiths and silversmiths for drawing out wire. ம., க. கம்பியச்சு; தெ. கம்மச்சு; து. கம்பெசி, கம்பெச்சி. [கம்பி + அச்சு.]
கம்பியடி-த்தல்	கம்பியடி-த்தல் kambiyadi, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) கம்பிதை-த்தல் பார்க்க; see kambi-tai. [கம்பி + அடி.]
கம்பியில்லாத்தொலைவரி	கம்பியில்லாத்தொலைவரி kambi-y-illa-ttolawari, பெ.(n.) கம்பி இணைப்பு இல்லாமல் ஒரிடத்திலிருந்து மற்றோர் இடத்திற்குச் செய்தியை மின்காந்த அலைகளாக மாற்றி அனுப்பப்பயன்படும் கருவி; wireless telegraph. [கம்பி + இல்லா + தொலைவரி.]
கம்பியில்லாத்தந்தி	கம்பியில்லாத்தந்தி kambi-y-illa-t-tandi, பெ.(n.) கம்பியில்லா தொலைவரி பார்க்க; see kambi-y-illa-t-tolawari.
கம்பியிழு-த்தல்	கம்பியிழு-த்தல் kambiy-ilu- 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) பொற்கம்பி முதலியன நீளச்செய்தல் (உ.வ.);; to draw out wire. [கம்பி + இழு.]

கம்பியுப்பு	கம்பியுப்பு kambi-y-uppu, பெ.(n.) வெடியுப்பு (வின்.);; a superior kind of saltpetre in bars or pieces. [கம்பி + உப்பு.]
கம்பியெண்ணு-தல்	கம்பியெண்ணு-தல் kambiyeru-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) சிறைத்தண்டனை பெறுதல்; to undergo imprisonment. திருடியதால் இன்று கம்பி யெண்ணுகிறான் (உ.வ.);. [கம்பி + எண்ணு.] இரும்புக் கம்பிகளால் அடைக்கப்பட்டிருக்கும் சிறையமைப்பு நிலையில், செய்த குற்றத்திற்குத் தண்டனையாகச் சிறைப்படுபவர் அக்கம்பிகளை எண்ணிக்கொண்டு காலம் கடத்த வேண்டும் என்னும் நகையாட்டுக் குறிப்பில் வழங்கிவரும் சொல்லாட்சி.
கம்பில்	கம்பில்1 kambil, பெ.(n.) 1. கம்பளிப்பிசின்; dikmali gum-plant. 2. பெருங்கம்பில்மரம்; broad-leaved Gardenia. மறுவ. கம்பிழ் [கம்பி → கம்பில்.] கம்பில்2 kambil, பெ.(n.) அப்பம் (அக.நி.);; sweet Cake. [கம் → கம்பில் (நீராவியில் வெந்தது); கம் = நீர்.]
கம்பில்லம்	கம்பில்லம் Kamblam, பெ.(n.) 1. சௌராட்டிர தேயத்தில் சுரங்கங்களிலிருந்து வெட்டியெடுக்கப்படும் செங்கற் பொடியைப் போன்ற, மலமிளக்கியாகப் பயன்படும் பொருள்; a red mineral substance like, brick dust obtained from the mines in Sourastra. 2. ஒரு குருவி; a kind of sparrow (சா,அக.);. [கம்பு → கம்பில் (இளக்கம்); → கம்பில்லம்.]
கம்பிலி	கம்பிலி1 Kambi; பெ.(n.) கம்பி3 பார்க்க;see Kambi3. [கம்பில் → கம்பிலி.] கம்பிலி2 kambi, பெ.(n) வடநாட்டிலுள்ள ஒரூர்; a city in north-India. "கம்பிலிச் சயத்தம்ப நட்டதும்" (கலிங்.190.புதுப்.);. [கம்பில் → கம்பிலி. கம்பில் = ஒருவகை மரத்தின் பெயர். மரத்தின் பெயரால் பெற்றபெயர் ஒ.நோ. ஆர்க்காடு, கடம்பவனம்.]
கம்பிலியம்	கம்பிலியம் kambiyam, பெ.(n.) ஒருவகைச்சாயம்; a kind of dye. [கம்பில்1 → கம்பிலியம் → கம்பில் மரத்திலிருந்து செய்யப்பட்டது.]

கம்பிலியம்பட்டி	கம்பிலியம்பட்டி kambiyampatti, பெ.(n.) ஈரோடு மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Erode district. [கம்பளி + அன் + பட்டி – கம்பளியன்பட்டி - கம்பிலியம் பட்டி (கொ.வ.);.]
கம்பிவாங்கு-தல்	கம்பிவாங்கு-தல் kambi-wargu-, 7 செ.கு.வி.(v.i.) கம்பிநீட்டு-, பார்க்க;see kambi-nittu [கம்பி + வாங்கு.]
கம்பிவிளக்கு	கம்பிவிளக்கு kambi-wiakku, பெ.(n.) மின்விளக்கு; electric light. [கம்பி + விளக்கு. மின் விளக்கினுள் கம்பிபோன்ற மாழை எரிவதால் பெற்ற பெயர்.]
கம்பிவிறிசு	கம்பிவிறிசு kambi-virisu,, பெ.(n.) கம்பி கம்பியாகத் தீப்பொறியும் ஒருவகை வாணம் (வின்.);; fire-works which shoot forth in pencils of light. [கம்பி + (விரிசு); விறிசு.]
கம்பிவேட்டி	கம்பிவேட்டி kambi-wetti, பெ.(n.) கம்பிக்கரையுள்ள வேட்டி; man's cloth with a thin striped border. க.கம்பிபஞ்செ [கம்பி + வேட்டி.]

கம்பு	கம்பு1 kambu, பெ.(n.) 1.கட்டுத்தறி; post for tying elephants, stake. "கம்பமருங் கரியுரியன்" (தேவா.1092.4);. 2.கழி; pole, rod, stick. "வெந்தற்ற கிருகத்திலே ஒரு கம்பாயினுங் கிடைக்குமோ (ஈடு, 4,1, ப்ர.); 3. மரக்கொம்பு (திவா.);; branch of a tree. 4. கொடிசெடிகளின் சிறுதண்டு; slender twig of a climber, or shrub, "அளியின மல்லிகைப்பூங் கம்பு" (வெங்கைக்கோ.191.);. 5. தச்சுமுழம் எனப்படும் 2 ¾ அடி நீளமுள்ள அளவுகோல்; a pole (linear measure); of 33 inches known as taccu-mulam. ம.கம்பம்; தெ. கம்பமு; து.,படட. கம்பு. Pkt-khambha; Skt.stambha, [கொம்பு → கம்பு. (வே.க.168); கம்பைக் கொம்பு என்பது வடார்க்காடு வழக்கு(மு.தா.23);.] கம்பு2 kambu, பெ.(n.) 1. கம்புத்தவசம்; bulrush millet. "கம்பு குளிர்ச் சியென...சொல்லுவர்" (பதார்த்த.829);. 2. செந்தினை (பிங்
கம்புக்கட்டு	கம்புக்கட்டு kambu-k-kattu, பெ.(n.) மூங்கில் தடிகளின் தொகுப்பு; bundle of bamboo sticks. [கம்பு (மூங்கில்); + கட்டு.]
கம்புக்கழி	கம்புக்கழி kambu-k-kali, பெ.(n.) மூங்கிற்கழி; bamboo pole. [காம்பு → கம்பு + கழி. காம்பு = மூங்கில்.]
கம்புக்கள்ளி	கம்புக்கள்ளி kambu-k-kail, பெ.(n.) 1. இலையில்லாது கொம்பைப் போறகாணும் கொம்பு கள்ளி; twig spurge. 2. திருகுகள்ளி; spiral spurge. [கம்பு + கள்ளி. கள் = முள், கள் → கள்ளி.]
கம்புக்காடு	கம்புக்காடு kambu-k-kadu, பெ.(n.) மூங்கில் தோப்பு; bamboo field. [கம்பு + காடு. காம்பு → கம்பு = மூங்கில்.]
கம்புக்குச்சி	கம்புக்குச்சி kambu-k-kucchi, பெ.(n.) மூங்கிற் குச்சி; bamboo stick. [காம்பு → கம்பு + குச்சி. காம்பு = மூங்கில்.]

கம்புக்கூடு	கம்புக்கூடு kambu-k-kadu, பெ.(n.) அக்குள் (நெல்லை.);; arm pit. மறுவ. கக்கம், அக்குள், கைக்குழி, கமுக்கட்டு. [கம்பு + கூடு.]
கம்புக்கூடை	கம்புக்கூடை kambu-k-kudai, பெ.(n.) மூங்கிற் சிம்பால் வேய்ந்த கூடை; bamboo basket. [காம்பு → கம்பு + கூடை.]
கம்புக்கெளுத்தி	கம்புக்கெளுத்தி kambu-k-kelutti, பெ.(n.) நன்னீரில் வாழ்வதும் ஆறடி வரை வளர்வதும் ஆகிய மீன்வகை; a fresh water fish, bluish, attaining six ft. in length. [கம்பு + கெளுத்தி.]
கம்புக்கொங்கை	கம்புக்கொங்கை kambu-k-korgai, பெ.(n.) தவசம் நீக்கப்பட்ட கம்பங்கதிரின் கோதுக்கட்டை; cob of the bulrush millet after the grain has been removed. [கம்பு + கொங்கை. கொங்கு → கொங்கை. கொங்கு = கோது. தவசமணி நீங்கிய கோதுக் கட்டை.]
கம்புகட்டி	கம்புகட்டி kambu-katti, பெ.(n.) ஏரிநீர் பாய்ச்சுவோன்; one who irrigates. "கடல்வருணன் கம்புகட்டி" (சேக்கிழார், பு.4); (செஅக);. [கம் → கம்பு = நீர். கம்பு + கட்டி. கம்புகட்டி = நீர்கட்டுபவன்.]
கம்புகட்டு-தல்	கம்புகட்டு-தல் kambu-kattu, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) படித்தபின் சுவடியைக் கட்டுதல் (இ.வ.);; to close a book after reading. [கம்பு + கட்டு. கம்பு = சுவடியின் இருமருங்கிலும் வைத்துக்கட்டும் மூங்கிற்பிளாச்சு.]
கம்புகம்	கம்புகம் Kambugam, பெ.(n.) வெறிச்சி (அபின்); (தைலவ. தைல.94.);; opium. [கம் → கம்பு, கம் = அசைவு, நடுக்கம். கம்பு → கம்பகம்.]
கம்புச்சண்டை	கம்புச்சண்டை kambu-c-candai, பெ.(n.) சிலம்பம்; art of fencing. [கம்பு + சண்டை.]
கம்புத்தடி	கம்புத்தடி kambu-t-tadi, பெ.(n.) நீண்ட மூங்கில் தடி; lengthy bamboo stick. [காம்பு → கம்பு + தடி.]

கம்புதை-த்தல்	கம்புதை-த்தல் kambu-tai, 4. செ.குன்றாவி.(v.t.) கதவு முதலியவற்றிற் சட்டமடித்தல்; to nail a bead. ing or border on a door or the edge of a box. [கம்பு + தை. கம்பு = கோல், கோல்போன்று நீண்ட மரச்சட்டம்.]
கம்புப்பட்டு	கம்புப்பட்டு kambu-p-pattu, பெ.(n.) திருவண்ணாமலை மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Thiruvannamalai district. [கம்பு + பற்று – கம்புப்பற்று → கம்புப்பட்டு. பற்று விளைநிலம்.]
கம்புலம்	கம்புலம் kambulam, பெ.(n.) வயலில் விடும் எருதும் பந்தயம்; a bullock race in a rice-field (துளுநா). து. கம்பல. கம்புள. [கம்பலை → கம்புலம். (கொ.வ.);.] சிலப்பதிகாரத்தில் ஏரோர் கம்பலை என்று இப்பந்தயம் குறிக்கப்படுகிறது. ஏரோர் கம்பலை பார்க்க; see ērōrkamblai.
கம்புள்	கம்புள்1 kambul, பெ.(n.) 1. ஒருவகை நீர்ப்பறவை; a kind of water fowl; "கம்புட் சேவ லின்றுயி லிரிய" (மதுரைக்.254); 2. வானம்பாடி (சூடா);; Indian skylark. [கம் + புள் – கம்புள் = நீர்ப்பறவை. கம் = நீர். புள் = பறவை. மழைக்காலத்தில் வருவதால் வானம்பாடியும் கம்புள் எனப்பட்டது.] கம்புள்2 kambu,l பெ.(n.) சங்கு; conch. "பழனக் கம்புள்" (ஐங்.90);. [கம்பு → கம்புள். கம்பு = நீர். கம்புள் = நீருள் இருப்பது.]
கம்பூர்	கம்பூர் kambur, பெ.(n.) மதுரை, விழுப்புரம் மாவட்டங்களில் உள்ள சிற்றூர்; a village in Madurai and Viluppuram dt. [கம்பு + ஊர் – கம்பூர். கம்பு = புன்செய்த்தவச வகை.]
கம்பைக்கல்	கம்பைக்கல் kambi-k-kal, பெ.(n.) படிகவகையி ளொன்று; cambay pebble, a kind of opal found in Cambay (சா.அக.);. [கம்பை + கல்.]
கம்பைநல்லூர்	கம்பைநல்லூர் kambainallur, பெ.(n.) தருமபுரி மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Dharumapuri dt [கம்பம் + ஐயன் – கம்பையன் + நல்லூர் - கம்பை நல்லூர் (கொ.வ.);. கம்பம் = வயல் சார்ந்த ஊர்.]

கம்பைமரம்	கம்பைமரம் kambai-maram, பெ.(n.) கடற் களாப் பாலை; broad leaved gardenia (செ.அக.);. [கம்பை + மரம்.]
கம்போசம்	கம்போசம் Kambosam. பெ.(n.) ஒருவகைச் சங்கு; a species of conch (சா.அக.);. [ஒருகா. கம்போசம் → காம்போச நாட்டையடுத்த கடற்புறத்துச் சங்கு ஆகலாம்.]
கம்போத்தம்	கம்போத்தம் kambottam, பெ.(n.) குவளை (சங்.அக.);; blue nelumbo. [கம் + பொத்தம் – கம்பொத்தம் → கம்போத்தம். பொத்தம் = நீரில் பொத்தி பொருந்தியிருப்பது.]
கம்மக்குடம்	கம்மக்குடம் Kamma-k-kudam, பெ.(n.) கம்மியர் செய்த குடம் (நன்..222.மயிலை.);; pot made by a Smith. [கரு → கருமம் → கம்மம் + குடம்.]
கம்மக்கை	கம்மக்கை kamma-k-kai, பெ.(n.) 1. நெருக்கடி வேலை (யாழ்ப்);; pressure of work. 2 கடுமையான பணி; difficult work. [கம்மம் + கை. கருமம் → கம்மம் = தொடர்ந்து செய்யும் வேளாண்மைப் பணி.]
கம்மகாரர்	கம்மகாரர் kammakarar, பெ.(n.) கப்ப லோட்டிகள்; sailors, mariners. "கம்மகாரர் கொண்டாடும்படி நன்றாக ஒடிற்று" (சீவக.501, உரை.);. [கருமம் + காரர் – கருமகாரர் → கம்மகாரர் = குறிப்பிட்ட பணிக்குரியவர். காரர் = செய்பவர். கருமகாரர் = வேலை செய்பவர் (இரண்டன் தொகையாதலின் வல்லெழுத்து மிகாதாயிற்று);.]
கம்மஞ்செய்மக்கள்	கம்மஞ்செய்மக்கள் kammaricey-makkal, பெ.(n.) கைத்தொழிலாளர்; craftsmen (இ.நூ.த.பெ.அக);. [கருமம் → கம்மம் + செய் + மக்கள்.]
கம்மட்டம்	கம்மட்டம் kammattam, பெ.(n.) கம்பட்டம் பார்க்க;see kambattam. [கம்பட்டம் → கம்மட்டம்.]
கம்மன்தாங்கல்	கம்மன்தாங்கல் kammamangal, பெ.(n.) திருவண்ணா மலை விழுப்புரம் மாவட்டங்களில் உள்ள சிற்றூர்; a village in Thiruvanamalai and Viluppuram dt. [கம்மம் → கம்மன் + தாங்கல் - கம்மன் தாங்கல், தாங்கல் = ஏரி.]

கம்மணாட்டி	கம்மணாட்டி kamanantti, பெ.(n.) கையாலாகாதவன், திறமையில்லாதவன்; a usless person, misfit. மறுவ. கம்மாளாமட்டி [கருமம் → கம்மம் + ஆளா + மட்டி - கம்மாளமட்டி → கம்மணாட்டி (கொ.வ); = செயல்திறமையில்லாத பேதை.]
கம்மத்தம்	கம்மத்தம் kammattam, பெ.(n.) 1. வேளாண் பண்ணை; zamindar's or Inamdar's land which he cultivates with his own labourers. 2. மனைவியின் செலவுப் பயன்பாட்டிற்காக விடப்படும் ஊர்(m.m.249);; grant of a village for a wife's pocket expenses. தெ.கமத, கம்மத; க.கமத, கம்மத, கம்மத்த [கம் → கம்மத்தம் = நன்செய்நிலம்.]
கம்மந்தூர்	கம்மந்தூர் kammandur, பெ.(n.) விழுப்புரம் மாவட்டத்தூச் சிற்றூர்; a village in Viluppuram dt. [கம்மன் + ஆந்தன் + ஊர் – கம்மாந்தனூர் → கம்மந்தூர்.]
கம்மம்	கம்மம்1 kammam, பெ.(n.) முதற்தொழிலாகிய பயிர்த்தொழில்; agriculture. தெ. கம்மமு; குவி. கம(வேலை);. [கருமம் → கம்மம் (வ.மொ.வ.274);.] கம்மம்2 kammam, பெ.(n.) கம்மியர் தொழில்; smith's work. "கம்மஞ்செய் மாக்கள்" (நாலடி. 393.);. ம. கம்மம் Skt. karman; Pkt. kamma; Pali, kammaro (ablacksmith, a smith.);. [கரு → கருமம் → கம்மம். கருத்தல் = செய்தல்.] கம்மம்3 kammam, பெ.(n.) ஊர் (கிராமம்);, சிற்றூர்; village. [கம் + அம் – கம்மம். கம் = நீர். கம்மம் = நீர் சார்ந்த நன்செய் நிலத்துச் சிற்றூர்.] கம்மம்4 kammam, பெ.(n.) தொழில்; occupation.

கம்மல்	கம்மல்1 kammal, பெ.(n.) குரலடைப்பு; hoarseness. sore throat. 2. மங்கல்; dimness, as of gem, of a lamp, of glass, of spectacles. 3. மந்தாரம்; cloudiness, haziness. 4. குறைவு; defect, deficiency, as in growth; fall in price. பயிர் கம்மலாய்ப் போயிற்று (வின்.);. க.கம்மல், (குரலடைப்பு, இருமல்);. H., Guj., Mar. kam (deficiency);. [செறுமுதல் → செம்முதல் → கெம்முதல் → கெம்மல் → கம்மல் = வழியடைத்தல், தடுத்தல், குறைவுபடுத்துதல், ஒளிகுன்றச்செய்தல்.] கம்மல்2 kammal, பெ.(n.) மகளிர் காதணிவகை; a kind of ear-ring worn by women in the lobe of the ear. தெ. கம்மர்; கொலா.கம்ம. [கமலம் → கம்மலம் → கம்மல் (தாமரைமலர் போல் சிவப்புக்கல் பதித்த காதணி(தோடு);.] முற்காலத்தில் ஆடவரும் அணிகலன் அணிவது பெருவழக்கு. வணிகர் காதிற் குண்டலமும் தோளில் [புயத்தில்] கடகமும், மார்பில் மணிக் கண்டிகையும் அணிந்திருந்தனர். பிறவகுப்பார் காதிற் கடுக்கனும், கையிற் காப்பும் அணிந்திருந்தனர். கடுக்கனைப் பின்பற்றியே பிற்காலக் கமலம் [கம்மல்] என்னும் [illegible] எழுந்தது
கம்மவார்	கம்மவார் kammavar, பெ.(n.) தெலுங்கு மொழி பேசும் உழவருள் ஒரு பிரிவினர்; a Telugu agricultural Caste. தெ. கம்மவாரு; க. கம்மே. [கம்மம் + ஆள் – கம்மவாள் → கம்மவார் → கம்மவாரு. கம்மம் = நன்செய் உழவுத்தொழில், தெலுங்குநாட்டில் வாழும் தமிழ்க்குடி உழவனின் குடிப்பெயர். (வ.மொ.வ.274);.]
கம்மற்குரல்	கம்மற்குரல் Kammarkural, பெ.(n.) 1. குறைந்த குரலோசை; dull voice. 2. குரலடைப்பு; hoarse voice (சா.அக.);. [கம்மல் + குரல்.]
கம்மற்பூண்டு	கம்மற்பூண்டு kammarpindu, பெ.(n.) தொண்டைச் சளி; mucous in the throat (சா.அக.);. [கம்மல் + பூண்டு.]
கம்மா	கம்மா kamma, பெ.(n.) கண்மாய் பார்க்க; see kannmây. [கண்மாய் → கம்மாய் → கம்மா (கொ.வ);. கண் + வாய்.]

கம்மாக்காரர்	கம்மாக்காரர் kamma-k-karar, பெ.(n.) மீனவர்; fishermen. [கண்மாய் + காரர் – கண்மாய்க்காரர் → கம்மாக்காரர். கண்மாய் = ஏரி. கண்மாய் காவலுக்கு மீனவரை அமர்த்துவது பழந்தமிழ் நாட்டுவழக்கு.]
கம்மாட்டி	கம்மாட்டி kammati,t, பெ.(n.) கம்மாளத்தி பார்க்க; (வீரேசோ. தத்தி5. உரை);;see kammalatti. [கம்மாளன் → கம்மாட்டி = கம்மியனின் மனைவி.]
கம்மாணன்	கம்மாணன் kammaran, பெ.(n.) கம்மாளன் பார்க்க;see kammaalan, பறைச்சேரியும் கம்மாணச் சேரியும் (s.I.I.ii.43.);. [கம்மாளன் → கம்மாணன் (கொ.வ);.]
கம்மாபுரம்	கம்மாபுரம் kammapuram, பெ.(n.) கடலூர் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Cudalore dt. [கண்மாய் – கம்மாய் + புரம் – கம்மாய்புரம் → கம்மாபுரம் (கொ.வ.);.]
கம்மாய்	கம்மாய் kammay, பெ.(n.) கண்வாய் பார்க்க;see kanvay. [கண் + வாய் – கண்வாய் → கண்மாய் → கம்மாய். கம் = தண்ணீர்.]
கம்மார்வெற்றிலை	கம்மார்வெற்றிலை kammār-verrilai, பெ.(n.) கறுப்பு வெற்றிலை; a kind of betel-leaf which is dark-coloured and pungent. [கரு + மார் – கரும்மார் → கம்மார். கம்மார் + வெற்றிலை. மார் = கற்சி. கன்ற வெற்றிலையாதலின் இப்பெயர்பெற்றது.]
கம்மால்	கம்மால்1 kammal, பெ.(n.) பித்தளை வேலை செய்யுமிடம்; brazier's forge. [கம் = கம்மியன். ஆலை = இடம்; கம் + ஆலை - கம்மாலை → கம்மால் = கம்மியன் வேலை செய்யும் உலைக்களம்.] கம்மால்2 kammal, பெ.(n.) ஏமாற்றுதல்; cheating. [கம் + ஆலை – கம்மாலை → கம்மால் = கம்மியனின் பித்தளை வேலை. இரண்டு மாழைகளைக்கலந்து புதியமாழையாகிய பித்தளை செய்வதால் வியத்தகு புதுமை செய்தல், மாயம் செய்தல், ஏமாற்றுதல் என்னும் பொருளிலும் இச்சொல் புடை பெயர்நீத்தது. இது கமால் செய்தல் எனவும் வழங்கிவருகிறது.]
கம்மால்செய்-தல்	கம்மால்செய்-தல் kammalsey-, 1 செ.கு.வி.(v.i.) ஏமாற்றுதல்; to cheat, கம்மால்2 பார்க்க; see kammāl2. [கம்மால்2 + செய்.]

கம்மால்வேலை	கம்மால்வேலை kammalvelai, பெ.(n.) ஏமாற்று வேலை; cheating. [கம்மால்2 + வேலை.]
கம்மாலை	கம்மாலை1 kammalai, பெ.(n.) கம்மியனின் உலைக் களம்; blacksmith's forge. [கம் + ஆலை – கம்மாலை = கம்மியனின் உலைக்களம். கம் = கம்மியன், ஆலை = இடம்.] கம்மாலை2 kammalai, பெ.(n.) எருதுகளைக் கொண்டு கிணற்று நீரை இறைக்கும் ஏற்றம்; water lift consisting of a large hemispherical leather or iron bucket worked with bullocks. [கம் + ஆலை.] கால்வாய் நீரிறைக்க இறைபெட்டி [இறைகூடை] உழனி [ஓணி] முதலிய கருவிகளும், கிணற்று நீரிறைக்க ஏற்றம், கம்மாலை என்னும் பொறிகளும் தோன்றின. அம் = நீர். அம் - கம் = நீர். ஆலுதல் = ஆடுதல், சுற்றுதல். ஆல் – ஆலை = சுற்றி வரும்பொறி. செக்காலை, கரும்பாலை முதலிய வற்றை நோக்குக. இன்றும் திருக்கோவிலூர்க்கும் வில்லிபுரத்திற்கும் இடைப்பட்ட ஊர்களிற் சுற்றுக் கவலையாடுதல் காண்க. கம்மாலை - கமலை - கவலை. ஏற்றம் கையால் இயக்கப்படுவது. அது கைத்துலா, ஆலேறுந்துலா என இருவகை. கம்மாலை எருது பூட்டி இயக்கப்படுவது [தமிழ்.வரலாறு.45] கமலையேற்றத்தைக் கபிலையேற்றம் என்று சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ் அகர முதலி குறித்திருப்பது தவறாகும். கபிலை என்பது குரால் என்னும் ஆவகை. ஆவைக்கட்டி நீரிறைப்பது வழக்கமன்று.
கம்மாளச்சி	கம்மாளச்சி kammalacci, பெ.(n.) கம்மாளத்தி பார்க்க;see kammalatti. [கம்மாளத்தி → கம்மாளச்சி.]
கம்மாளத்தி	கம்மாளத்தி kammalatt, பெ.(n.) கம்மாளக்குடியைச் சார்ந்த பெண்; woman of Kammalan family. [கம் + ஆள் + அத்தி = கம்மாளத்தி. கம் = கம்முத்தொழில், கம்மியர் பணி.]
கம்மாளப்பட்டி	கம்மாளப்பட்டி kamảlappatti, பெ.(n.) கோவை மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Coimbatore dt. [கம்மாளன் + பட்டி – கம்மாளன் பட்டி → கம்மாளப்பட்டி.]
கம்மாளம்பூண்டி	கம்மாளம்பூண்டி kammalampindi, பெ.(n.) காஞ்சி புரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Kanchipuram district. [கம்மாளன் + பூண்டி – கம்மாளன்பூண்டி → கம்மாளம் பூண்டி. பூண்டி + ஏரி.]

கம்மாளன்	கம்மாளன் kammalam, பெ.(n.) பொன்வேலை முதலான தொழில் செய்வோன்; smith, mechanic, artisan, of five communities viz, tattan, kannan, cirpan,tacca0, kollaŋ. தெ.கம்மாமு; து.கம்மாரெ (கொல்லன்);. Skt. kārmāra; Pkt., Pali, kammāra. [கருமம் → கம்மம் + ஆளன் – கம்மாளன் = பணிசெய்பவன்.] பொற்பணி செய்பவனைத்தட்டான் என்றும் செம்புக்கொட்டியைக் கன்னான் என்றும், கற்பணி மட்பணி சுதைப்பணி செய்பவனைச் சிற்பன் என்றும், இரும்பு வடிப்பவனைக் கொல்லன் என்றும் மரப்பணி செய்பவனைத் தச்சன் என்றும் இவரனைவரையும் ஐவகைக் கம்மியர் என்றும் குறிப்பிடுவதுமரபு.கருமகாரர் என்பது பண்டைக்கால வழக்கு.
கம்மாளாமட்டி	கம்மாளாமட்டி kammalamatt, பெ.(n.) செயல் திறமையில்லாத பேதை; misfit, a good for nothing person. மறுவ. கம்மணாட்டி [கருமம் → கம்மம் (வேலை); + ஆளா + மட்டி – கம்மாளாமட்டி. மட்டி = மடையன், பேதை.]
கம்மி	கம்மி1 kammi பெ.(n.) தொழிலாளி; lobourer, workman. "மட்கலஞ்செய் கம்மி" (பாரத. திரௌ.64.);. [கருமம் → கம்மம் → கம்மி.] கம்மி2 kammi, பெ.(n.) கம்மாளன் பார்க்க;see kammālan (த.ம.47);. [கருமம் → கருமி → கம்மி.] கம்மி3 kammi, பெ.(n) குறைவு; deficiency, deficit, scantiness. கம்மல்1; see kammal1. ம. க., பட., கோண்(அடிலா);. கம்மி. Guj., Mar. kami [கம்மல் → கம்மி. கம்மல் = குறைதல்.]
கம்மிடு-தல்	கம்மிடு-தல் kammidu-, 20 செ.கு.வி.(v.t.) மணம் பரவுதல்; to emit fragrance. க. கம்மேறு [கம் + இடு.]
கம்மியண்ணு-தல்	கம்மியண்ணு-தல் kammi-pamu-, 12 செகுன்றாவி.(v..t.) அளவைக்குறைத்தல்; to reduce. பட கம்மிமாடு [கம்மல் = குறைதல். கம்மல் → கம்மி + பண்ணு.]

கம்மியநூல்	கம்மியநூல் kammiya-nul, பெ.(n.) சிற்பநூல்; science of architecture. "எயிலகழிக்கிடங்கு கம்மிய நூற்றொல்வரம் பெல்லைகண்டு" (திருவிளை. திரு நகரங்.38.);. [கருமம் → கம்மம் → கம்மியம் + நூல்.]
கம்மியம்	கம்மியம் kammiyam, பெ.(n.) 1. கைத்தொழில்; handicraft work, labour (வின்.);; 2. கம்மாளத் தொழில்; smith's work. [கருமம் → கம்மம் → கம்மியம்.]
கம்மியர்	கம்மியர் kammiyar, பெ.(n.) கம்மியன் பார்க்க; see kammiyan. [கம்மியன் → கம்மியர்.] கம்மியர் kammiyar, பெ.(n.) இயந்திர வல்லுநர்; mechanics. [கம்மு-கம்மியர்]
கம்மியன்	கம்மியன் kammiyan, பெ.(n.) 1. தொழிலாளி; servant, labourer. "கம்மிய மூர்வர்களிறு'(சீவக. 495.);. 2. கம்மாளன் (திவா.);; smith, artisan. 3. நெய்பவன்; weaver. "கம்மியர் குழிஇ" (மதுரைக்.521.);. ம. கம்மியன்; தெ. கம்ம, கம்மவாரு. Skt. karmmin [கருமம் → கம்மம் → கம்மியன். த. கம்மியன் →skt. karmin.]
கம்மியன்கணக்கு	கம்மியன்கணக்கு kammiyankanakku, பெ.(n.) கோயில் தொழிலாளர் கணக்குகளைப் பார்ப்பவன்; an accountant in charge of temple servants (கல்.அக.);. ம. கம்மியன் கணக்கு [கம்மியன் + கணக்கு.]

கம்மு	கம்மு1 kammu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. குரல்குன்றி மாறுபடுதல்; to become hoarse, to be rough, jarring, as a wind instrument. "மென்குரல் கம்மாமே" (குமர.பிர.முத்துக்.18);. 2. ஒளிகுறைதல் (இ.வ.);; to be overcast, cloudy, gloomy, dark. ம. கம்முக; க. கம்மு; Mar.kammi. [செறுமு → செம்மு → கெம்மு → கம்மு → கம்முதல்.] கம்மு2 kammu-, 5. செ.குன்றாவி.(v.t.) மூடுதல் (யாழ்.அக.);; to cover. கம்மல்1 பார்க்க;see kammal. [செறுமு → செம்மு → கெம்மு → கம்முதல். அடைத்தல், மூடுதல்.]
கம்முருட்டு	கம்முருட்டு kammuruttu, பெ.(n.) ஏமாற்றுதல்; deceiving, treachery. ம. கம்முருட்டு [கம் + உருட்டு. கம் = மறைவு, ஒளிவு. உருட்டு = புரட்டு ஏமாற்று.]
கம்மூகாரி	கம்மூகாரி kammukari, பெ.(n.) மந்தாரை; purple mountain ebony. [கும் → கம் → கம்மு = மணம் பரவுதல். கம்மு + காரி.]
கம்மெனல்	கம்மெனல்1 kam-m-enal, பெ.(n.) 1. தெளிவின்றி ஒலித்தற்குறிப்பு (இ.வ.);; term signifying indistinc sound. 2. ஓசையடங்கற் குறிப்பு; being calm, still silent. "கானமுங் கம்மென்றன்றே" (நற்.154.);. [கம்மல் → கம்மெனல்.] கம்மெனல்2 kam-m-enal, பெ.(n.) 1. மணங்கமழ்தற் குறிப்பு; emitting of fragrance. "ஒருங்குபிணி யவிழக் காடே கம்மென்றன்றே" (அகநா.23:4); 2. விரைவுக் குறிப்பு; hastening. "கம்மென வம்பு விரித்தன்ன பொங்குமணற் கான் யாற்றுப்படுகினை தாழ்ந்த பயிலின ரெக்கர்" (அகநா.11:7);. க.கம்ம, கம்பு. கம்மு; து.கம்மென, கம்யன; தெ.கம்பு கொலா.கம்; நா.கப்; படட. தமலு; கோத. கமன்; H..gamak. [கும்மல் → கம்மல் → கம்மெனல். கும்மல் = பெருகுதல் பரவுதல். விரைதல்.]

கம்மை	கம்மை kammal, பெ.(n.) சிறுகீரை (மலை.);; a greer cirukirai. [கம் = நறுமணம். கம் → கம்மை.]
கம-த்தல்	கம-த்தல் kama-, 3 செ.கு.வி.(v.i.) நிறைதல்; to be full, to occupy fully. "கமந்த மாதிரக் காவலர்" (கம்பரா.மிதிலைக்.132.);. [கும் → கம் → கமத்தல். கும் = நிறைதல், திரளுதல்.]
கமக்கட்டு	கமக்கட்டு kamakkattu, பெ.(n.) அக்குள்; arm-pit (சா.அக.);. [கும் → கம் + அ + கட்டு - கமக்கட்டு. 'அ' சொற்சாரியை. கமக்கட்டு சேரும் இணைப்பு.]
கமக்காரன்	கமக்காரன் kama-k-karan, பெ.(n.) உழவன் (யாழ்ப்.);; cultivator, farmer. [கம் → கம்மம் = நன்செய் உழவுத்தொழில். கம்மம் + காரன் – கம்மக்காரன் → கமக்காரன்.]
கமகம-த்தல்	கமகம-த்தல் kama-kama-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) மிகமணத்தல்; to be very fragrant. பூக்கடைக்குப் போனால் மணம் கமகமக்கும் (உ.வ.);. க., பட. கமகம; தெ. குமகும. [கம் → கம + கம - கமகம. கும் → கம் = நிறைதல், பெருகுதல், பரவுதல்.]
கமகன்	கமகன் kamagan, பெ.(n.) ஆசிரியன்; teacher. "நிறைமதியாற் கல்வியானீள் கலைகள் கல்லா தறையுமவன் கமகனாகும்" (வெண்பாப்.செய்.49.);. [கம் - பரவுதல், நிறைதல். கம் → கமகன் – அறிவு நிறைந்தவன், ஆசிரியன்.]
கமங்கட்டு-தல்	கமங்கட்டு-தல் kaman-kattu-, 5. செ.குன்றாவி. (v.t.) உரிமை நிலத்தில் வேளாண்மை செய்தல் (யாழ்ப்.);; to cultivate one's own farm. [கம்மம் → கமம் + கட்டுதல்.]
கமங்களம்	கமங்களம் kamargalam, பெ.(n.) நாயுருவி; Indian burr (சா.அக);. [கமம் = நிறைதல், பரவுதல். கமம் + களம்.]
கமஞ்சூல்	கமஞ்சூல் kamañ-cūl, பெ.(n.) முகில்; cloud, full of moisture. "முகடுகந்து ஏறி நிரைத்து நிறைகொண்ட கமஞ்சூல் மாமழை" (நற்.89.);. [கம் + அம் + குல். கம் = நீர். 'அம்' சாரியை. சூல் = நிறைதல். கமஞ்சூல் = நீர்கொண்ட மேகம்.]

கமட்டுக்கள்ளன்	கமட்டுக்கள்ளன் kamtu-k-kalan, பெ.(n.) கமுக் கட்டுக்கள்ளன் பார்க்க;see kamu-k-kattu-k-kalan, (சா.அக);. [கமுக்கட்டுக்கள்ளன் → கமட்டுக்கள்ளன்.]
கமடத்தரு	கமடத்தரு kamada-t-taru, பெ.(n.) சீவதாரு என்னும் மரம் (யாழ்.அக.);; civa-taru, a tree. மறுவ. ஓமைமரம் [கமடம் + தரு – கமடத்தரு. கமடம் = ஆமை. ஒமை மரத்தை ஆமை மரம் என்று கூறும் கொச்சை வழக்கினடியாகத் தோன்றிய வடமொழிச்சொல்லாகலாம்.]
கமடத்தோடு	கமடத்தோடு kamada-t-todu, பெ.(n.) ஆமையோடு; tortoise Shell. [கமடம் + அத்து + ஓடு. 'அத்து' சாரியை.]
கமடப்பொடி	கமடப்பொடி kamada-p-podi, பெ.(n.) ஆமை ஓட்டுப்பொடி; calcinated powder obtained from turtle shell. [கமடம் + பொடி.]
கமடம்	கமடம்1 kamadam, பெ.(n.) ஆமை; turtle; tortoise. "அவனுறு கமடமீத்தயங்கிய காப்பினை" (கந்தபு. ததீசியுத்.28.);. [கும் = கூட்டுதல், அடங்கல். கும் = கும → குமடம் = உறுப்புகளை அடக்கிக் கொள்வது, ஆமை.] கமடம்2 kamadam, பெ.(n.) கமண்டலம் பார்க்க;see kamandalam. [கமண்டலம் → கமடம் (கொ.வ);.]
கமடற்பம்	கமடற்பம் kamadaipam, பெ.(n.) கமடப்பொடி பார்க்க;see kamada-p-pod.i. [கமடம் + பற்பம்.]
கமடி	கமடி Kamadi, பெ.(n.) பெண்ணாமை; the female turtle (சா.அக);. [கமடம் → கமடி.. 'இ' பெ.பா.ஈறு.]

கமண்டலம்	கமண்டலம் kamangalam, பெ.(n.) துறவியர் கையிலேந்தும் நீர்க்கடிகை, (வளைந்த கைப்பிடி யுடைய மூக்குச் செம்பு);; a vessel for holding water used by ascetics. "தண்டொடு பிடித்த தாழ் கமண்டலத்து" (குறுந்.156:3);. ம. கமண்டலம்; க. கமண்டல; தெ. கமண்டலு. Skt., Pall., Mar., Guj., Nep. kamaŋçialu. [கரம் + மண்டலம் – கரமண்டலம் → கமண்டலம் = கையிலெடுத்துச் செல்லும் மண் ஏனம். கரு → கரம் (கை);.] கமண்டலத்தைக் கமண்டலு என்பது தெலுங்குச்சொல். கம்பர் கமண்டலத்தைக் கமண்டலு எனப்பாடியிருப்பதுகொச்சை வழக்காகிய திசைச்சொல்லாட்சி. கமண்டலுவி னன்னிர்க [கம்பரா.அகத்.48.]. இதனை, செ.அ.க. தலைப்புச் சொல்லாகத்தந்திருப்பதும் தவறு. மராத்திசொற்பிறப்பு அகர முதலியில் இச்சொல்லுக்குச் சுரைக்குடுவை எனப் பொருள் தந்திருப்பதும் ஏற்புடையதன்று.
கமண்டலமுருந்து	கமண்டலமுருந்து kamangalamurundu, பெ.(n.) குரல்வளையின் இரண்டு முக்கோண முருந்துகள்; the two ditcher shaped cartilages of the back of the larynx (சா.அக.);. [கமண்டலம் + முருந்து.]
கமண்டலவிளநீர்	கமண்டலவிளநீர் kamangala-v-ila-nir, பெ.(n.) ஒரு கமண்டலமளவு நீர்தரக்கூடிய இளநீர் வகை (வின்.);; large and tender coconut containing enough water to fill a kamandalam. [கமண்டலம் + இளநீர்.]
கமத்தொழில்	கமத்தொழில் kama-t-tolil, பெ.(n.) பயிர்த்தொழில், வேளாண்மை (யாழ்ப்.);; tillage, cultivation. [கம் → கமம் + தொழில் – கமத்தொழில். நன்செய்நிலத்து வேளாண்மை.]
கமதாயம்	கமதாயம் kama-tayam, பெ.(n.) நிலவாகை (நாமதீப.);; senna. [ஒருகா. கம் → கமம் + தாயம் - கம்மத்தாயம் → கமதாயம் (கொ.வ);.]

கமம்	கமம்1 kamam, பெ.(n.) நிறைவு; fullness, entirely. "கமம் நிறைந்தியலும்" (தொல்.சொல்.உரி.57); [கும் → கம் → கமம். கும் = நிறைதல்.] கமம்2 kamam, பெ.(n.) 1. வேளாண்மை; cultivation, agriculture. 2. வயல்; field, farm. 3. நுழைவாயில்; entrance. [கம் = நீர். கம் + அம் – கமம் = நீர்பாயும் நிலம், நீர்நிலை, அகழிவாயில், நன்செய்ப்பயிர் விளைவிக்கும் வேளாண்மை.] கமம்3 kamam, பெ.(n.) வெட்பாலை; dystantry rosebery (சா.அக.);. கமல்1 பார்க்க; see kamal. [கம் → கமம்.]
கமம்புலம்	கமம்புலம் kamampulam, பெ.(n.) நிலமும் புலமும், நன்செயும் புன்செயும் (யாழ்ப்.);; lands and fields. [கமம் + புலம். கமம் = நன்செய். புலம் = புன்செய்.]
கமர்	கமர்1 kamar, 2 செ.கு.வி.(v.i.) எண்ணெய் போன்றவற்றைக் காய்ச்சும்பொழுது முடைநாற்றம் வீசுதல்; to spread disagreable smell of oil etc. மறுவ. கமரு [குமிழ் → குமுல் → கமல் → கமர்.] கமர்2 kamar, பெ.(n.) நிலப்பிளப்பு (திவா.);; crack, chasm, cleft in the ground caused by drought. "கமர்பயில் வெஞ்சுரத்து"(தேவா.திருநன்னிலை.9.);. [கவல் → கவர் → கமர்(கொ.வ.); கவல் = பிளவு, பிரிவு., உடைப்பு.]
கமரகம்	கமரகம் kamaragam, பெ.(n.) தமரத்தை; carambola tree (சா.அக.);. [கமர் + அகம்.]
கமரி	கமரி kamar, பெ.(n.) 1. பிளவுகளில் முளைக்கும் புல்; grass growing in crevices. 2. மான்; deer (சா.அக);. [கவர் → கமர் → கமர்.]

கமரிப்புல்	கமரிப்புல் kamari-p-pul, பெ.(n.) புல்வகையுளொன்று; cleft grass. ம. கவரப்புல்லு [கமர் = பிளவு. கமர் → கமரி + புல்.]
கம்ரு	கம்ரு1 kamaru, 2 செ.கு.வி.(v.i.) அழுதல்; to weep (இ.வ.);. க. குமுலு [குமுழ் → குமுல் → கமுல் → கமலு → கமருதல் = மனம் விம்மிப் பொங்குதல், அழுதல்.]
கமரு	கமரு2 kamaru, 2 செ.கு.வி.(v.i.) தொண்டை கரகரத்தல்; to feel irritation in the throat. [கமல் → கமர் = சளியால் தொண்டை ஈரமுற்றிருத்தல்.]
கமரோட்டம்	கமரோட்டம் kamarottam, பெ.(n.) பிளவுபட்ட உதடு; hare-lip (சா.அக.);. [கமர் + (ஒட்டம்); கமரொட்டம் – கமரோட்டம். ஒட்டம் = உதடு.]
கமல்	கமல்1 kamal, பெ.(n.) 1. வெட்பாலை (மூ.அ.);; ivory tree. 2. குடசப்பாலை; a twining plant known as twining swallow wort(சா.அக.);. மறுவ. கொடிப்பாலை [கம் + அல் – கமல் = கடுங்கோடையிலும் மரப்பட்டையில் ஈரங்காத்து உலராது நிற்கும் மரம். கம் = நீர்.] கமல்2 kama/, பெ.(n.) கமலம்1 பார்க்க;see kamalam. [கம் + அல். 'அல்' சொல்லாக்க ஈறு. கம், நீர். கமல் = நீரில் வளரும் செடி.]
கமலக்கண்ணன்	கமலக்கண்ணன் Kamala-k-karan, பெ.(n.) திருமால்; (திவா.);; Visnu, the lotus-eyed. [கமலம் + கண்ணன் – கமலக்கண்ணன்.]
கமலக்கருவி	கமலக்கருவி kamala-k-kaluvi, பெ.(n.) 1. கொப்பூழின் கீழிருக்கும் உறுப்பு; organ below the navel. 2. மணிபூரகம் பார்க்க; see manipüragam. [கமலம் + கருவி.]
கமலக்குளிகை	கமலக்குளிகை kamala-k-kulga, பெ.(n.) எழுவகை இதளியக் குளிகைகளில் ஒன்று; one of the seven varieties of animated mercurial pills (சா.அக.);. [கமலம் + குளிகை.]

கமலகோசிகம்	கமலகோசிகம் Kamala-kosigam, பெ.(n.) கைகுவித்து ஐந்துவிரலும் அகலவிரித்துக் காட்டும் தாமரையிதழ் என்னும் இணையாவினைக்கை (சிலப் 3.18.உரை.);; a gesture with one hand in which the fingers are so held as to appear like the calyx of a lotus, one of 33.inaya-r-vipakka (செ.அக.);. தாமரைக்கை பார்க்க;see tāmarai-k-kai. [கமலம் + கோசிகம். skt.kosiga →த. கோசிகம். இதனைத்தாமரைக்கை அல்லது கமலக்கை என்று கூறுவர்.]
கமலத்தீ	கமலத்தீ kamala-t-ti, பெ.(n.) இரண்டு விரல் கனமுள்ள விறகால் சிற்றளவாக எரிக்கும் தீ; a fine of moderate heat obtained by burning a fuel of two fingers thickness (சா.அக.);. [கமலம் + தீ.]
கமலத்தேவி	கமலத்தேவி kamala-t-tevi, பெ.(n.) திருமகள்; Lakshmi, whose abode is the pink lotus. "கமலத் தேவியென்றே யையஞ் சென்றதன்றே"(திருக்கோ.41.);. [கமலம் + தேவி.]
கமலநாட்டியம்	கமலநாட்டியம் kamala-nātiyam, பெ.(n.) கூத்து வகையுளொன்று, வட்டக்கூத்து (யாழ்.அக.);; a kind of dance, circular dance. [கமலம் + நாட்டியம் – கமலநாட்டியம்.]
கமலபிண்டம்	கமலபிண்டம் kamalapingam, பெ.(n.) கருப்பையில் வளரும் தாமரை மொக்கையொத்த பிண்டம்; a foetus in the uterus which has developed to a stage resembling in shape and size of lotus bud (சா.அக);. [கமலம் + பிண்டம்.]

கமலம்	கமலம்1 kamalam, பெ.(n.) 1. தாமரை (திவா.);; lotus. 2. நீர் (திவா.);; water. "வண்ணவொண் கமலஞ் செய்யமுளரியை" (கந்தபு:திருவ.91);, 3. தாமரைப்பூ வடிவிலான தட்டு; circular salver, like a full blown lotus, 4. பட்டைத் தீட்டிய வட்டக்கோணமுக வயிரம்; circular faceted diamond. 5. பேரெண்; large number. ம. கமலம்: க. கமல; தெ.கமலமு; H. kamal Skt, Pali. kamalam. [கம் = நீர். கம் + அல் + அம் – கமலம் = நீரில் வளரும் பூங்கொடியாகிய தாமரை 'அல்' சொல்லாக்க ஈறு. 'அம்' துணையீறு.] கம் என்பது நீரைக் குறிக்கும் செந்தமிழ்ச் சொல். கமம் = நன்செய் நிலம். ஆதலால் கமலம் தூய தமிழ்ச் சொல்லாகும். இதனை வடசொல்லாகக் கூறுவோர் இதற்கு விரும்பத்தக்கது என்னும் சொல்மூலம் காட்டுவர். அதுவும் கம் → கமம் = நிறைதல், பெருகுதல், உவத்தல், ஆசைமேலிடுதல் என்னும் தமிழ் வேர்ச்சொல்லடி விரிவேயாம். அம் → அமல் [நெருக்கம்] என்றாற் போன்று, கம் → கமல் [கமலம்] என்று நிறைவையும் ஒடுக்கத்தையும் குறித்தபோது எண்ணிக்கையில் மிகுந்த பேரெண் ணுக்குப் பெயராயிற்று. கமலம்2 kamalam, பெ.(n.) செந்நிற ஆடை, செம்படாம் (அக.நி.);; scarlet-cloth. [கமலம் = தாமரைப்பூ. செந்நிற ஒப்புமையால் செந்நிறத் துணியைக் குறித்தது.]
கமலமுனி	கமலமுனி kamalamum; பெ.(n.) பதினெண் சித்தர்களுள் ஒருவர்; Kamalamuni, who is considered to be one of eighteen of the Siddars school of thought. [கமலம் + முனி.]
கமலரேகை	கமலரேகை kamalaregai, பெ.(n.) கமலவரி பார்க்க; See kama'avari [கமலம் + ரேகை.] கமலவரி kamalavari, பெ.(n.); உள்ளங்கையில் உள்ள கைவரி வகை; certain lines on the palm of the hand. [கமலம் + வரி.]
கமலவூர்தி	கமலவூர்தி kamal-v-uird, பெ.(n.) தாமரையை ஊர்தியாகவுடைய அருகக்கடவுள் (திவா.);; arhat, who rides on a lotus. [கமலம் + ஊர்தி.]

கமலவைப்பு	கமலவைப்பு kamala-yappu, பெ.(n.) தாமரையுள்ள நீர்நிலை; lotus tank or pool. "வண்டினமே நீர்... வாழ்க மலவைப்பில்" (மாறன். 261. 652, உதா.);. [கமலம் + வைப்பு. வைப்பு = நிலப்பகுதி. இடம்.]
கமலன்	கமலன் kamalan, பெ.(n.) நான்முகன்; brahma, the lotus-born. "மலர்செழுங் கமலத்துதித்தலாற் கமலனெனப் பெயர்மருவி" (கூர்மபு.8.);. [கமலம் → கமலன்.]
கமலா	கமலா kamala, பெ.(n.) 1. கிச்சிலி வகை; loose jacket, Sylhet orange. 2. ஒருவகை நாரை; a kind of Indian crane. 3. சிறுநீர்ப்பை; urine bladder. 4. ஒரு மருந்து; a medicament. 5. ஒருவகைமான்; a kind of deer. 6. அல்லித்தாமரை; nymphaea lotus (சா.அக.);.
கமலாக்கினி	கமலாக்கினி kamalakkini, பெ.(n.) கமலத்தீ பார்க்க;see kamaat-ti. [கமலம் + அக்கினி.]
கமலாசனம்	கமலாசனம் Kamalasagam, பெ.(n.) தாமரை இருக்கை பார்க்க;see tamarajirukkai [கமலம் + ஆசனம்.] Skt. åsana→ த.ஆசனம்.
கமலாப்பழம்	கமலாப்பழம் kamalappalam, பெ.(n,) இனிப்புக் கிச்சிலி; sweet orange. [கமலம் + பழம். கமலம் = சிவப்பு.]
கமலாப்பொடி	கமலாப்பொடி kamala-p-podi, பெ.(n.) குரங்கு மஞ்சள் நாரி; kamala powder. [கமலம் + பொடி – கமலப்பொடி → கமலாப்பொடி.]
கமலாபுரம்	கமலாபுரம் Kamalapuram, பெ.(n.) திருவாரூர், தூத்துக்குடி, சேலம், கரூர் மாவட்டங்களில் உள்ள சிற்றூர்கள்; a Villages in Karur, Tiruvarur, TUtukkudi district. [கமலன் + புரம் – கமலன்புரம் → கமலயூரம் → கமலாபுரம்.]

கமலாலயப்புராணம்	கமலாலயப்புராணம் kamalà-laya-p-puränam, பெ.(n.) 16ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த மறை ஞான சம்பந்தராலியற்றப்பட்ட தொன்மநூல்; a puramic composition Marañānasambandar of 16th C. [கமலாலயம் + புராணம்.]
கமலாலயம்	கமலாலயம் kamala-layam, பெ.(n.) திருவாரூர்; Tiruvarur, a town sacred to siva-, in Tiruvarurdt. "முந்துசீர்க் கமலாலயத்து" (கந்தபு. தெய்வயா.61.);. [கமலம் + ஆலயம் – கமலாலயம். ஆலையம் = ஆலயம் (திருச்சுற்று மதில்களைக் கொண்ட கோவில்);.]
கமலி	கமலி Kamali, பெ.(n.) குங்குமப்பாடானம் (மூ.அ.); பார்க்க;see kunguma-p-pādānam, a prepared arsenic. [கமலம் → கமலி.]
கமலிகம்	கமலிகம் Kamaligam, பெ.(n.) சிறுதாமரை; small lotus (சா.அக.);. [கமலம் → கமலி → கமலிகை → கமலிகம். 'கை' சிறுமைப் பொருள் பின்னொட்டு.]
கமலிப்பட்டு	கமலிப்பட்டு kamali-p-pattu, பெ.(n.) பட்டாடைவகை (சங்.அக.);; a kind of silk-cloth. [கமலம் → கமலி + பட்டு – கமலிப்பட்டு.] கமலிப்பட்டு kam alai, பெ.(n.) 1. திருமகள்; Lakshmi. "கமலை நோக்கும்" (கம்பரா.பாயி.பயன். 1);. 2. திருவாரூர் (திவா.);; Tiruvarur. "கைந்நாகமிசை யூர்ந்து கமலையெனும் பதியடைந்தான்"(கந்தபு:120);. [கமலம் → கமலை.]
கமலை	கமலை2 Kamalai, பெ.(n) பறிஇணைத்துக் கிணற்று நீரிறைக்கும் காளையெற்றம்; water-lift, consisting of a large hemispherical leather or iron bucket, worked with bullocks, a contrivance for drawing water from wells. "முகட்டுக் கமலை வட்டத்தில்"(முக்கூடற்.46);. க.கவலெ; ம. கமல; தெ. கபில. [அம் = நீர். அம் → கம் → கம்மாலை → கமலை(வே.க.74.);.] காளை ஏற்றத்தைக் கமலை என்பது பாண்டி நாட்டு வழக்கு. கவலை என்பது சோழ, கொங்கு நாட்டு வழக்கு. கன்னடத்திலும், தெலுங்கிலும் வகரம் பகரமாகத் திரிவதால் அதைத் துணைக்கொண்டு கவலையைக் கபிலை என்று திரித்து, அச்சொல்லை வடசொல் என்று சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ் அகரமுதலி குறிப்பது பொருந்துவதன்று. 'கயிலை' என்பது குரால் [புகர்நிற ஆன்]. ஆவைக் கட்டி நீரிறைக்கும் வழக்கம் தமிழகத்தில் இல்லை. கவலை என்னும் தென்சொல்லை வடசொல்லாக்கவே கபிலை என்னும் திரிசொல்லை ஆண்டுள்ளனர். கம் என்பதும் தென்சொல்லே [வே.க.74].

கமலைவண்டி	கமலைவண்டி kamalavandi, பெ.(n.) கமலை ஏற்றத்தின் மேலுள்ள உருளை; pulley (உ.வ.);. [கமலை + வண்டி.]
கமவாரம்	கமவாரம் kamavaram, பெ.(n.) உழவுக்கருவி களுக்காக விளைச்சலில் வாங்கும் பங்கு (யாழ்ப்.);; share of the produce of land given in return for agriculturual implements loaned for cultivation. [கமம் + வாரம் - கமவாரம். கமம் = நன்செய்நிலம். வாரம் = வருவாய், பங்கு. (வருவது வாரம்);..]
கமழ்	கமழ்1 kamal, 2.செ.கு.வி.(v.i.) நறுமணம் வீசுதல்; too emit fragrance. "தேங்கமழ் நாற்றம்" (நாலடி. 199.);. 2. தோன்றுதல்; to appear. "மணங்கமழ் மாதரை மண்ணியன்ன" (பொருந.19.); 3. பரத்தல்; to spread. "வியலிடங் கமழ விவனிசையுடை யோர்க்கு" (புறநா.50;13.);. ம. கமிழுக; க. கமரு (நெடி);; தெ. கம்பு (நறுமணம்);; பட. கமலு (நறுமணம்);. [கம் → கமழ் → கமழ்தல், கம் = நிறைதல், பெருகுதல், பரவுதல், மணம் பரப்புதல்.] கமழ்2 kamal, பெ.(n.) 1. மருது; marudah tree. 2. நறுமணம்; sweet smell (சா.அக.);. [கம் → கமழ். கமழ் = மணமுள்ளது.]
கமழ்ப்புல்	கமழ்ப்புல் kamal-p-pul, பெ.(n.) ஒருவகை நறுமணப் புல்; a fragrant grass (சா.அக.);. [கமழ் + புல். கமழ் = மணம்.]
கமழுகம்	கமழுகம் kamalugam, பெ.(n.) மருது; murdah tree (சா.அக.);. [கமழ் + உகம். இகம் → உகம்.]

கமறு-தல்	கமறு-தல் kamaru-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மிக வொலித்தல்; to roar as thunder. "முகிலுங் கமற" (திருப்பு. 750.);. 2. மிக அழுதல் (வின்.);; to weep bitterly, cry very loud. 3. மிக வேகுதல்; to be excessively heated, to become dry and hard. "கடல்தீவுகள் கமற வெந்தழல் வேல்விடு சேவக" (திருப்பு. 784.);. 4. நெடியுண்டாதல்; to feel a pungent sensation as that produced by chillies on the fire; மிளகாய் கமறுகிறது (கொ.வ.);. ம. கமக்குக: க. கமரிக; படை. கமரு(நெடி);. [கம் → கமல் → கமறு → கமறுதல் = பெருகுதல், பரவுதல், மிகுதல்.]
கமனகுளிகை	கமனகுளிகை kamara-kulgal, பெ.(n.) வான் வழியே நினைத்தவுடன் செல்லுதற்குரியதாகக் கருதப்பட்ட சித்தர்குளிகை (வின்.);; magical mercury pill, reputed to give a person the power of freely travelling through space. [கமனம் + குளிகை. கம் → கமனம் = பரவுதல்,செல்லுதல்.]
கமனி	கமனி1 kamani-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) செல்லுதல் (யாழ்.அக.);; to go, pass swiftly. [கம் → கமனம் → கமனித்தல். கம் = பரவுதல், செல்லுதல்.] கமனி2 kamani, பெ.(n.) காற்றுமண்டலத்தில் செல்லும் ஆற்றலுடையவன்; one who flies in the aerial region (சா.அக.);. [கம் → கமனம் → கமணி. 'இ' உடைமை குறித்த ஈறு.]
கமார்	கமார் kamar பெ.(n.) கமர்2 (வின்.); பார்க்க;see kamar2. [கமர் → கமார்.]
கமாரக்காரர்	கமாரக்காரர் kamara-k-karar, பெ.(n.) தம் தலைவனுக்கு அடங்காத பரவர் வகுப்பினர்; (G.Tn.D.i.123.);; a division among the fisherman caste who impugn the authority of their caste leader. [கமாரம் + காரன் - கமாரக்காரன். கமர் → கமார் → கமாரம் → வெடிப்பு, வெடிக்கும் ஒசை இங்கு எதிர்ப்புணர்வைக் கட்டியது.]
கமாரிடு-தல்	கமாரிடு-தல் kamar-idu-, 20.செ.கு.வி.(v.i.) மெதுவாய் ஓசை எழுப்புதல், ஒலிசெய்தல்; to cry softly, utter a faint sound. அங்கே ஒருவருங் கமாரிடக் கூடாது (வின்.);. [கமர் → கமார் + இடு – கமாரிடு. கமார் = வெடிப்பு வெடிக்கும் அல்லது பொரிக்கும் ஓசை.]
கமாரெனல்	கமாரெனல் kamar-eral, பெ.(n.) மெதுவான ஒலிக்குறிப்பு (வின்.);; onoam., expr . crying softly, uttering a faint sound. [கம் → கமார் + எனல் - கமாரெனல். 'கமார்' ஒலிக்குறிப்பு.]
கமால்செய்-தல்	கமால்செய்-தல் kamalsey-, 1 செ.குன்றாவி.(v.t.) கம்மால் செய்-தல் பார்க்க;see kammalsey, [கம்மால் – கமால் + செய்.]

கமி	கமி1 kami, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நடத்தல் (பிங்.);: to walk. [கம் (அசைதல்,நகர்தல்); → கமி.] கமி2 kami,4 செ.குன்றா.வி.(v.t.) 1. தாங்குதல்; to support. "கமித்துநின்றிடு களையெலாம்" (சேதுபு.மங்கல.64.); 2. பொறுத்தல்; to bear with, endure, forgive, pardon. "எங்க ளறியாமையாதி கமி" (தேவா. 1184,7.);. த. கமி. →Skt. ksami. [காவு → கவு → கமு → கமி (கொ.வ); → கமித்தல் = சுமத்தல் = பொறுத்தல், தாங்குதல்.] கமி3 kami, பெ.(n.) மிளகு (மலை.);; black pepper. [கருமிளகு → கமி (கொ.வ);.]
கமிகை	கமிகை Kamiga, பெ.(n.) கடிவாளம்; bridle. [கமி → கமிகை. கமி = சுமத்தல், பொறுத்தல, தாங்குதல், தாங்கி நிறுத்துதல்.]
கமிச்சு	கமிச்சு kamiccu, பெ.(n.) கம்பியச்சு (இ.வ.); பார்க்க;see kambs-y-accu. [கம்பியச்சு → கமிச்சு (கொ.வ);.]
கமிழுகம்	கமிழுகம் Kamugam, பெ.(n.) 1. முள்ளம்பன்றிக் கொம்பு; the long erectile spine of a porcupine (சா.அக);. 2. முள்ளம்பன்றி; porcuine, [கம் = பரவுதல், பரப்புதல். கம் → கமி → கமிழ் + உகம் – கமிழுகம் = முள்ளைப்பரப்பக்கூடியது.]
கமுக்கக்காரன்	கமுக்கக்காரன் kamukka-k-kāran, பெ.(n.) அடக்கமுள்ளவன்; reserved, reticent man. [கமுக்கம் + காரன் = கமுக்கக்காரன்.]
கமுக்கட்டு	கமுக்கட்டு kamu-k-kalu, பெ.(n.) அக்குள் (பிங்.);; armpit. [கம் → கம்மு + கட்டு – கம்முக்கட்டு → கமுக்கட்டு. கம்முதல் = அடக்கிக்கொள்ளுதல். கமுக்கட்டு = ஏதேனும் பொருளை அடக்கி வைத்துக்கொள்ளும் இடம்.]

கமுக்கட்டுக்கள்ளன்	கமுக்கட்டுக்கள்ளன் kamu-k-kattư-k-kalan, பெ.(n.) அக்குளில் உண்டாகும் ஒரு கட்டி; an abscess arising in the arm-pit, [கமுக்கட்டு + கள்ளன்.]
கமுக்கம்	கமுக்கம் Kamukkam, பெ.(n.) மறைபொருள், மந்தணம்; secret. கை மூடிக்கொண்டிருந்தால் கமுக்கம், திறந்தால் வெட்டவெளி (உ.வ.);. ம. கமுக்கம்; கோண். கம்மெகெ. [கும் → குமு → குமுக்கு → கமுக்கு → கமுக்கம்.]
கமுக்குக்கமுக்கெனல்	கமுக்குக்கமுக்கெனல் kamukku-k-kamukkenal, பெ.(n.) மந்தணத்தைக் காட்டும் ஒலிக்குறிப்புச் சொல்; onom. expr. signifying confidential matter. [கமுக்கு + கமுக்கு + எனல். ஈரடுக்கொலிக் குறிப்பு.]
கமுகக்குடி	கமுகக்குடி kamuga-k-kudi, பெ.(n.) திருவாரூர் மாவட்டத்தைச் சார்ந்த சிற்றூர்; a village in Tiruvarūr district. [கமுகு + குடி – கமுகக்குடி. கமுகு = பாக்கு.]
கமுகங்காய்	கமுகங்காய் kamugankāy, பெ.(n.) பாக்கு; areca-nut. [கமுகு + அம் + காய். 'அம்' சாரியை.]
கமுகந்தொலி	கமுகந்தொலி kamugantoli, பெ.(n.) பாக்கின் மீதுள்ள தோல்; the outer covering of an arecanut. [கமுகு + அம் + தொலி.]
கமுகம்பிள்ளை	கமுகம்பிள்ளை kamugampilai, பெ.(n.) பாக்கு மரக்கன்று; the young areca. [கமுகு + அம் + பிள்ளை. 'அம்' சாரியை.]
கமுகம்பூச்சம்பா	கமுகம்பூச்சம்பா kamugam-pūccambā, பெ.(n.) கமுகம்பூவின் மணமுடைய சம்பாநெல்வகை; a kind of paddy, having the odour of areca flowers. [கமுகம் + பூ + சம்பா - கமுகம் பூச்சம்பா.]

கமுகமடல்	கமுகமடல் kamuga-madal, பெ.(n.) பாக்குமரத்தின் இளமடல்; the pinnate leaves of areca tree. து. கங்கொலி [கமுகம் + மடல்.]
கமுகமுத்தம்	கமுகமுத்தம் Kamugamutam, பெ.(n.) கமுகமுத்து பார்க்க;See kamugamuttu. [கமுகமுத்து → கமுகமுத்தம்..]
கமுகமுத்து	கமுகமுத்து kamugamuttu, பெ.(n,) பாக்கு; arecanut. [கமுகு + அம் + முத்து.'அம்' சாரியை.]
கமுகவலிச்சல்	கமுகவலிச்சல் kamugavalccal, பெ.(n.) கமுகஞ் சலாகை பார்க்க;see kamugasjcalagai. [கமுகம் + வலிச்சல். வலி → வலிச்சல் = வளிச்சை.]
கமுகாஞ்சலாகை	கமுகாஞ்சலாகை kamugāñ-calāgai, பெ.(n.) கட்டுதற்குகந்த பாக்குமரத்துவரிச்சல் (வின்.);; areca laths. [கமுகு + அம் + சலாகை – கமுகஞ்சலாகை.]
கமுகு	கமுகு kamugu, பெ.(n.) 1. பாக்குமரம்; betel-nut palm tree, areca-nut tree. "காய்க்குலைக் கமுகும்" (மணிமே.1,46); 2. பாக்கு; arecanut. "கைக்காய்த்தால் கமுகுகாய்க்கும்" (பழ.);. மறுவ. பாக்கு, பூகம், பூக்கம், கந்தி, அடைக்காய்மரம். ம. கமுகு, கவுங்ஙு, கமுங்ஙு, கமுங்கு; க.கவுங்கு. கங்கு; து.கங்கு, கங்ஙு. Skt. kramuka, Pali. kamuko. [கம் → கமு → கமுகு (சுவையுடையது);. கம் = மணம், சுவை.]
கமுகுக்குலை	கமுகுக்குலை kamபgku-k-kulai, பெ.(n.) பாக்குக்குலை; a bunch of arecanut (சா.அக);. [கமுகு + குலை..]

கமுகை	கமுகை kamugai, பெ.(n.) கமுகு பார்க்க (சா.அக.);;See kamugu. [கமுகு → கமுகை.]
கமுனை	கமுனை kamuoai, பெ.(n.) மாதுளை; pomegranate. [கம் → கமுனை. கம் = நீர்; கமுனை = நீர், சாறு நிறைந்த முத்துகளையுடையது.]
கமை	கமை1 kamai, 4.செ.குன்றாவி.(v.t.) கமி3 பார்க்க;see kami3. "அடியேன் பிழைத்தேனாயினும் நீ கமைக்க வேண்டும்"(விநாயகபு. 33.13.);. [கமி3 → கமை.] கமை3 kam ai, பெ.(n.) 1. பொறுமை; patience, forbearance, lenity, endurance. "கமையினை யுடையராகி (தேவா. 104.5);. வம்பு தும்பு பண்ணாமல் கமையாக இருந்துகொள் (இ.வ.);. 2. அழகு; beauty(த.மொ.அக.);. [கம் → கமை. கம் = பரவுதல், நிறைதல். கமை = பொறை, அழகு.] கமை4 kamai, பெ.(n.) மலை; mountain. "கமையாகி நின்ற கனலே போற்றி" (தேவா. 1160.8);. [உம் → கம் (உயரம், மலை); → கமை.] கமை5 kamai, பெ.(n.) கரும்பு; sugarcane (சா.அக);.
கம	கம2 kam ai, 4 செ.கு.வி.(v.i.) நிரம்புதல்; to be full. "கமையாக் காதல்"(சங்கற்ப.2.);. [கம் → கமை. கம் = பரவுதல், நிறைதல்.]
கமைப்பு	கமைப்பு kamappu, பெ.(n.) பொறுமை; endurance. "கமைப்புறு நாண்முதற் காப்பு நீங்கினார் "(திருவிளை. வளை.28.);. [கம் → கமை → கமைப்பு.]

கய	கய1 kaya-, 3 செ.கு.வி.(v.i) கசத்தல்; to be bitter. ம. கைக்க, கசக்க; க. கய், கயி,கய்யி; கோத. கச்; துட. கொய், குட. கய்; மா. காசெ; பட. கயி. [கள் → கய.] கய2 kaya-, 3 செ.குன்றாவி.(v.t.) வெறுத்தல்; to abhor, loathe, detest. "கயந்து நவின்றீரே" (சிவதரு. சுவர்க்கநரக.188.);. [கள் + கய.] கய3 kaya, கு.பெ.எ.(adj.) 1. பெரிய; great. "தேடுங் கயமா முகனைச் செருவில் சாடும்" (கந்தரனபூ-1);. 2. மெல்லிய; tender, smooth, delicate. கயந்தலை மடப்பிடி (தொல்.சொல்.322.உரை.);. [கரு → கய.]
கயக்கம்	கயக்கம் kayakkam, பெ.(n.) 1. வாட்டம்; strain, stress. "புதல்வனைப் பயந்த புனிறுதிர் கயக்கந் திர்வினை மகளிர்" (மணிமே 7,75.);. 2. இடையீடு; intermission, interruption. "கயக்கமி றுயிற்சிக் கும்பகருனெனக் கண்ணிற் கண்டான்" (கம்பரா. ஊர்தேடு. 121.);. 3. கலக்கம்; confusion, perturbed condition. "கவ்விய வெஃகிநின்ற கயக்கமி னிலைமை நோக்கி" (சீவக.395.); . [கய → கயங்கு → கயங்கம் → கயக்கம்.]
கயக்கால்	கயக்கால் kayakkal, பெ.(n.) ஊற்றுக்கால்; channel issuing from a spring; river channel. "ஐம்பூண்டிக் கயக்காலுக்கு வடக்கும்" (S.I.I.i.87);. மறுவ. ஊற்றுக்கால் [கய → கயம் + கால். கயம் = நீர்நிலை.]

கயக்கு	கயக்கு1 kayakku-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. கசங்கச்செய்தல்; to squeeze in the hand, rub, bruise, mash. 2. கலக்குதல்; to disarrange, throw into confusion. "கயக் கருங் கடற்றானை" (பு:வெ.9,35.கொளு.);. [கல் → கல → கய → கயக்கு.] கயக்கு2 kayakku, பெ.(n.) 1.சோர்வு (திவா.);; weariness, exhaustion. 2.மனக்கலக்கம்; confusion of mind, doubt, perplexity. "கயக்கறு மாக்கள் கடிந்தனர்" (மணிமே. 16,85.);. [கல் → கய → கயக்கு.]
கயங்கு-தல்	கயங்கு-தல் kayargu-, 5.செ.கு.வி.(v.i.) 1. கசங்குதல்; to be squeezed in the hand, bruised, mashed, to shrivel. "கயங்கி வாடாதே" (அருட்பா,vi, திருவருட் பேறு, 10, பக்.565.);. 2. சோர்தல்; to be tired, exhausted, to droop. "கயங்கா நிலையும்" (அருட்பா. திருவருள்.203.);. 3. கலங்குதல்; to be disturbed, as in mind. "கயங்கு நெஞ்ச" (திருக்காளத். பு. 4,5.);. [கல் → கல → கய → கயங்கு.]
கயச்சோளம்	கயச்சோளம் kaya-c-colam, பெ.(n.) ஆற்றுப் படுகைச் சோளம்; maize cultivated in river beds (சா.அக.);. [கயம் + சோளம். கயம் = நீர்நிலை.]
கயத்தார்	கயத்தார் kayattar, பெ.(n.) தூத்துக்குடி மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Tüttukkudi dt. [கயம் + அத்து + ஊர். கயத்தூர்-கயத்தார் (கொ.வ.);. கயம் = குளம். 'அத்து' சாரியை. கயத்தூர் பார்க்க; see kayattur.]
கயத்தாற்றரசன் உலா	கயத்தாற்றரசன் உலா kayatarrarasan-ula, பெ.(n.) 17-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த அந்தகக் கவி வீரராகவரால் இயற்றப்பட்ட சிற்றிலக்கிய நூல்; a poetical work by Andagak Kavi Virarāgavar of 17thc. [கயத்தாறு + அரசன் + உலா.]
கயத்தாறு	கயத்தாறு kayataru, பெ.(n.) தூத்துக்குடி மாவட்டத் திலுள்ள ஒரூர்; name of a village in Tüttukkudidt. [கயம் + அத்து + ஆறு. கயம் = நீர்நிலை. 'அத்து' சாரியை.] இந்திய விடுதலைப் போராட்ட மறவன் கட்டபொம்மன் ஆங்கிலேயரால் தூக்கிலிடப்பட்ட ஊர்.

கயத்தி	கயத்தி kayatti, பெ.(n.) 1. கீழ்மகள்; base, unworthy woman. 2. கொடியவள்; cruel-woman. "அரங்கின்மே லிவளைத் தந்த தாய்கொலோகயத்தி" (சீவக.678.);. [கய + அத்தி. அத்தி (பெ.பா.ஈறு);. கய → கயம் = கீழ்மை.]
கயத்தூர்	கயத்தூர் kayacttur, பெ.(n.) திருவாரூர் மாவட்டத்தில் உள்ள ஓரூர்; a village in Tuticorin and Tiruvarur district. [கயம் + அத்து + ஊர் - கயத்தூார். கயம் = குளம். 'அத்து' சாரியை.]
கயத்தூர்க்கிழார்	கயத்தூர்க்கிழார் kayatturkkilar, பெ.(n.) கடைக்கழகக் காலப் புலவருள் ஒருவர். குறுந் 354 ஆம் பாடலைப் பாடியவர், one of the poets of the Sangam period. [கயத்தூர் + கிழார்.]
கயந்தலை	கயந்தலை1 kayandalai, பெ.(n.) குழந்தையின் மெல்லிய தலை; soft head, as of a child. "முக்காழ் கயந்தலைத் தாழ" (கலித் 86,2);. 2. குழந்தை (நாஞ்);; child. 3. யானைக்கன்று; young elephant, having a tender head. "துடியடிக் கயந்தலைக் கலக்கிய சின்னீரை" (கலித்.11.);. [குள் → கள் → கய → கயம் + தலை – கயந்தலை. சிறுபிள்ளைகளைக் கன்று கயந்தலை யென்பது பாண்டிநாட்டு வழக்கு.] கயந்தலை2 kayandalai, பெ.(n.) மனத்துயர் (யாழ்.அக.);; sorrow, grief. [கயம் + தலை – கயந்தலை. கயம் = கலக்கம். 'தலை' பெயரீறு.] கயந்தலை3 kayandalai, பெ.(n.) யானையறுகு; elephant grass. [கயம் + தலை, கயம் = மென்மை.]
கயப்பங்கொட்டை	கயப்பங்கொட்டை kayapparikottai, பெ.(n.) எட்டியின நச்சுச்செடி விதை; Saint Ignatius bean [கயப்பு + அம் + கொட்டை.]
கயப்பாக்கம்	கயப்பாக்கம் kayappakkam, பெ.(n.) காஞ்சிபுரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Kanchipuram district. [கயம் + பாக்கம், கயப்பாக்கம், கயம்-குளம். பாக்கம் நெய்தல் நிலத்திலுள்ள சிற்றூர்.]

கயப்பினை	கயப்பினை kaya-p-pinai, பெ.(n.) வங்கமணல்: sand mixed with lead, lead ore (சா.அக);. மறுவ. ஈயமணல்
கயப்பு	கயப்பு kayappu, பெ.(n,) கசப்பு, கைப்பு; bitterness. "வாய் கயப்புறா" (கம்பரா. மந்தரை.63.);. ம. கைப்பு; க.கய்பு, கய்ய; து. கைபெ, கயிபெ, கைபெலு; தெ.கச (பிஞ்சுக்காய்);; கொலா. செந்த்; கட. கேம்புர்; கொண். கெககெ. Palikasāya, kasāva-kasata. [கள் → கய + கயப்பு.]
கயப்பூ	கயப்பூ kaya-p-pu, பெ.(n.) நீர்ப்பூ; aquatic flower. "கயப்பூப்போன் முன்மலர்ந்து பிற்கூம்புவாரை" (நாலடி, 215.);. [கயம் + பூ - கயப்பூ, கயம் = நீர்நிலை.]
கயம்	கயம்1 kayam, பெ.(n.) 1. பெருமை (பிங்);; greatness, superiority, eminence. "வெங்கயகடகரி வேந்தன்" (பாரத. குருகுல-51);. [கள் = கூடுதல். கள → கய → கயம்.] கயம்2 kayam, பெ.(n.) 1. மென்மை (பிங்.);; tenderness, softness, smoothness. "கயவென் கிளவி மென்மையுஞ் செய்யும்"(தொல்.உரி.24);. 2. இளமை (திவா.);; youthfulness. [கள் → (நெருங்கல், இளகல், மென்மை.); கய → கயம்.] கயம் 3 kayam, பெ.(n.) 1. கீழ்மை; inferiority, baseness, meanness. "கயம்பெருகிற் பாவம் பெரிது" (நான்மணி.92.);. 2. கீழ்மக்கள்; the mean, the wicked, the vicious. "இரும்பிற் பிணிப்பர் கயத்தை" (நான்மணி.12.);. ம. கயம்; க. கெய்த, கெய்மெ. [குள்
கயமலர்	கயமலர் kaya-malar, பெ.(n.) பெரியமலர்; big flower. [கயம் + மலர். கயம் = பெரியது.]

கயமனார்	கயமனார் kayamapar, பெ.(n.) அகம், புறம், குறுந்தொகை, நற்றிணை ஆகிய நூல்களிற் பல பாடல்கள் பாடியுள்ள கடைக்கழகப் புலவருள் ஒருவர்; a poet of Sangam age whose contribution of poems are in Aagananuru, Purananuru, Kurunthogai , Narrinai etc., [கயம் = யானை. வாகு = வலிமைதோள். கய(ம்); வாகு, கரியவன், யானை போன்றவன். கயமன் + ஆர்.
கயமுகன்	கயமுகன் kaya-mugan, பெ.(n.) 1. யானைமுகத் தோன் (விநாயகர்); (சூடா);; Ganesa, the elephantheaded. 2. யானைமுகனாற் கொல்லப்பட்ட ஒர் அரக்கன் (விநாயகபு.);; an asura slain by Ganesa. [கயம் + முகன்.]
கயர்	கயர் kayar, பெ.(n.) 1. துவர்ப்பு; astringency. 2. உறைப்புண்டாக்கும் துவர் உள்ள பொருள்; astringent matter, as juices that taint metals, linen, skin. 3. தேங்காயின் கண்ணுள்ளபகுதி ; soft, spongy top of a coconut. [காழ் → காள் → கள் → கய → கயர்.]
கயர்ப்பாக்கு	கயர்ப்பாக்கு kayar-p-pakku, பெ.(n.) துவர்மிக்க பாக்கு (யாழ்ப்);; highly astringent areca-nut. [கய → கயர் + பாக்கு – கயர்ப்பாக்கு.]
கயர்ப்பு	கயர்ப்பு kayappu, பெ.(n.) துவர்ப்புச் சுவை; astringency. [கயர் + பு – கயர்ப்பு.]
கயர்ப்புச்சரக்கு	கயர்ப்புச்சரக்கு kayappu-c-carakku, பெ.(n.) துவர்ப்புச் சரக்கு; a drug that arrests discharges (சா.அக.);. [கயர்ப்பு + சரக்கு.]
கயல்	கயல் kayal, பெ.(n.) கெண்டை மீன்; carp, a tank fish. "கயலெனக் கருதிய வுண்கண்" (ஐங்குறு.36.);. ம. கயல்; தெ. சேப; கொலா. கயெ; நா.கய்யெ;பர்.கெய்; Skt. kaivarta, kevarta (fisherman);, Pkt. kavatta. [கயவு (கழிமுகம்); → கயவல் → கயல்.]
கயவஞ்சி	கயவஞ்சி kaya-vanji, பெ.(n.) கருமி (யாழ்ப்.);; niggard, stingy person. [கயவன் → கயவஞ்சி.]

கயவர்	கயவர் kayavar, பெ.(n.) கீழ்மக்கள்; unworthy person."கயவரைக் கையிகழ்ந்து வாழ்தல்" (திரிகடு.77);, "மக்களே போல்வர் கயவர்"(குறள், 1071);. [கய + அர் – கயவர்.]
கயவரி	கயவரி kaya-vari, பெ.(n.) கழிமுகம் (நாமதீப.);; rivermiouth. [குள் → கள் → கய → கயம் + வரி. கயவரி. வாரி → வரி.]
கயவளாகம்	கயவளாகம் kaya-valagam, பெ.(n.) கீழுலகம் (யாழ்.அக.);; the nether world. [குள் → கள் → கய + வளாகம் – கயவளாகம். கயம் = பள்ளம், தாழ்வு, ஆழம்.]
கயவன்	கயவன்1 kayavan, பெ.(n.) 1 .கீழ்மகன்; base unworthy person. "கல்லாக் கயவன்" (மணிமே. 23,94.); 2. கொடியவன்; cruel man. "கண்ணிசூட்டி யவர்கொலோ கயவர் சொல்லீர்" (சீவக.678.);. 3. ஏமாற்றுபவன்; deceiver. கயவன் நல்லவனாக நடித்து ஏமாற்றிவிட்டான் (உ.வ.);. [கய + வ் + அன்.] கயவன்2 kayavan, பெ.(n.) 1. கரியவன்; the black man. 2. கரியநிறத்துத் தெய்வம்; name of a village deity of few communities. [கள் → கய + வ் + அன் – கயவன்.]
கயவாகு	கயவாகு kayavagu, பெ.(n.) சேரன் செங்குட்டு வனுக்குச் சமகாலச் சிங்கள அரசன்; Sinhala king contemporary of Céran Senguttuvan. "கடல் சூழ் இலங்கைக் கயவாகு வேந்தன்"(சிலப், வரந்தரு.160);. [கயம் = யானை. வாகு = வலிமை, கய(ம்); + வாகு.] Skt. Gajabagu
கயவாசம்	கயவாசம் kayavasam, பெ.(n.) பெருங்காஞ்சொறி; climbing nettle. [கயம் + வாசம். கயம் = யானை, பெரியது.]

கயவாய்	கயவாய்1 kayavāy, பெ.(n.) 1. கழிமுகம்; estuary. "கயவாய் மருங்கிற் காண்போர்த் தடுக்கும்" (சிலப். இந்திர.9). [கயம் + வாய் – கயவாய்.] கயவாய்2 kayavāy, பெ.(n.) பெரியவாய்; wide open, bigmouth. "கயவாய் வேங்காய்"(அக.நா.221-11);. [கயம் + வாய். கயம் = யானை, பெரியது.] கயவாய்3 kaya-vay, பெ.(n.) 1. கரிக்குருவி பார்க்க;see kar-k-kuruvi "தேற்றமில் கயவாயாகிச் செனித்தலால்" (திருவிளை.கரிக்.3.);. 2. எருமை (பிங்.);; buffalo. [கள் → கய + வாய் – கயவாய் = கரிய வாயுடையது.]
கயவாளி	கயவாளி1 kayavali, பெ.(n.) கயவன் பார்க்க;see kayavan. [கய → ஆளி – கயவாளி.] கயவாளி2 kayaval, பெ.(n.) 1. உண்மைக்குப் புறம் பானவன்; dishonest person, 3. பேராசைக்காரன்; extortioner, 4. தகுதியிழந்தவன்(அயோக்கியன்);; unscrupulous fellow. [கய(ம்); + ஆளி – கயவாளி.]

கயவு	கயவு1 kayavu, பெ.(n.) கயம் பார்க்க (திவா.);;see kayam1,2. [கயம் → கயவு.] கயவு2 kayavu, பெ.(n.) 1. மென்மை; tenderness. 2.களவு (பிங்.);; theft, pilfering, larceny. [கள் → கய → கயவு.] கயவு3 kayavu, பெ.(n.) 1. கழிமுகம் (யாழ்.அக.);; river-mouth. 2. உயரம்; height. 3. ஆழம்; depth. மறுவ. கயம் [கள் → கய → கயவு.] கயவு4 kayavu, பெ.(n.) கரிக்குருவி (பிங்.);; black sparrow.
கயவுவாய்	கயவுவாய் kayavu-vay, பெ.(n.) பெரியவாய்; wide open, "கயவுவாய் வெல்லிபந் துளைத்து மள்ளர் விட்ட வாளி (திருவிளை.45-18);. [கயவு + வாய்.]
கயற்கண்ணிமாலை	கயற்கண்ணிமாலை1 kayar-kanni-mālai, பெ.(n.) 19ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த சரவணப் பெருமாள் கவிராயர் என்பவரால் இயற்றப்பட்ட நூல்; a treatise by Saravana Perumal Kavirayar of 19thc. [கயல் + கண்ணி + மாலை.]
கயற்கூடு	கயற்கூடு kayar-kodu, பெ.(n.) இணைக்கயல்; pair of kayal fish. [கயல் + கூடு. (கூடு = இணை.);.]
கயற்கெண்டை	கயற்கெண்டை kayar-kengai, பெ.(n.) கருங் கெண்டை மீன்வகை (வின்.);; a kind of kendai fish. [கயல் + கெண்டை - கயற்கெண்டை(கருங்கெண்டை);.]
கயறி	கயறி kayari, பெ.(n.) ஒருவகைத் தென்னை; a kind of coconut tree (ம.அக);. [கய → கயறி (பெரியது,உயரமானது.);.]

கயறு-தல்	கயறு-தல் kayaru-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) மேலே ஏறுதல்; to climb, ascend, mount. 2. நுழைதல்; to get in, instruded, enter. 3. முன்னேறுதல்; to advance, to go ahead. 4. பெருகுதல்; to increase. 5. பரவுதல்; to spread (சேரநா.);. ம. கயறுக; தெ. கசரு. [கள் → கய (நெருங்குதல், பெருகுதல், பரவுதல் பொருளில் வளர்ந்த இச்சொல் முன்னேறுதல், மேலேறுதல் பொருள்களில் புடை பெயர்ந்தது);.]
கயா	கயா kaya, பெ.(n.) இழப்பு; loss. [கள் = களை, கள் → கயா.]
கயாதரம்	கயாதரம் kaya-daram, பெ.(n.) இராமேசுவரத்தைச் சேர்ந்த கயாதரர் கலித்துறைப்பாடல்களாக இயற்றிய நிகண்டு; a glossary in Kalitturaiverse, compiled by Kayadarar of Rameswaram (செ.அக.);. [கயாதரன் → கயாதரம்.]
கயிங்கரியம்	கயிங்கரியம் kayigariyam, பெ.(n.) ஏவற்றொழில்; service, office of a servant. "வாசாகயிங்கரிய மன்றி" (தாயு.பரிபூரண.1);. [கை + காரியம் – கைக்காளியம் → கயிங்கரியம்(கொ.வ.);] கைக்காரியம் பார்க்க; see kakkanyam.
கயிப்பு	கயிப்பு kayippu, பெ.(n.) மயக்குறு பொருள்; intoxication (சா.அக.);. [கய(கயக்கம்); → கயப்பு → கயிப்பு (கொ.வ.);.]
கயிர்	கயிர் kayir, பெ.(n.) தவறு; fault,mistake. [கயம் + கயல் → கயர் → கயிர்.]
கயிரிகம்	கயிரிகம் kayirigam, பெ.(n.) காவிக்கல் (சூடா.);; red ochre, red chalk. [கள் → கய = கருமை. கய → கயிர் + இகம்.]

கயிரை	கயிரை kayiai, பெ.(n.) சுற்றம் (அக.நி.);; relation. [கம் → கமில் → கயில் → கயிரை.]
கயில்	கயில்1 kayil, பெ.(n.) 1. பூண் கடைப்புணர்வு, அணிகளின் இணைப்புப் பகுதி (திவா.);; clasp of a necklace. "கயில் கலந்திருண்டு தாழ்ந்த கருங்குழல்" (குளா. சுயம்.112);. 2. பிடர் ; nape of the neck. [கும் → கம் → கய் → கயல். கும் = சேர்தல், இணைதல்.] கயில்2 kayil, பெ.(n.) தேங்காயிற் பாதி (யாழ்ப்.);; half of a coconut. [கும் → கம் → கய் → கயில். கும் = சேர்தல், ஒட்டுதல், ஒட்டியிருத்தல்.] கயில்3 kayil, பெ.(n.) உச்சி, முகடு; crest. [கள் = முள். கூர்மை. கள் → கய் → கயில்.]
கயிலகம்	கயிலகம் kayilagam, பெ.(n.) காட்டவரைக் கொடி; wild-bean creeper (சா.அக.);. [கயம் → கயில் + அகம். கயம் = பெரியது.]
கயிலாயம்	கயிலாயம் kayilayam, பெ.(n.) சிவன் உறைவதாகக் கருதப்படும் பனிமலைப்பகுதி; place in Himalayas, supposed to be the abode of lord Śiva. "முற்று மொளி பெற்ற கயிலாய மலையே" (தேவா.1156.2);. Skt kailasa
கயிலாயன்	கயிலாயன் kayilaya, பெ.(n,) சிவன் (வின்,);; Siva, lord of Kailasa (செ.அக.);. [கயிலாயம் → கயிலாயன்.]
கயிலாயன்உத்தி	கயிலாயன்உத்தி kayilayaputti, பெ.(n.) கும்பகோணம் வட்டம், திருவிசலூர்க் கோயிலுக்கு அணையா விளக்கு எரிப்பதற்காக 15 கழஞ்சு பொன்கொடுத்த பெருமாட்டி; lady who donated 15 kalanju of gold for burning perpetual lamp in Thiruvisalurkoilin, Kumbakonam taluk. "இவ்வூர் அறுவைவாணிகன் எழுவன் பிடவன் மணவாட்டி கயிலாயன் உத்தி நொந்தாவிளக்கு எரிப்பதற்கு" (தெ.இ.கல். 23 கல் 23);. [கயிலாயம் → கயிலாயன் + உத்தி. உத்தன் (ஆ.பா.); → உத்தி (பெ.பா.பெ.);.]

கயிலை	கயிலை Kayia. பெ.(n.) கயிலாயம் பார்க்க;see kayilayam "கயிலை மலையானோ"(தேவா.1159);. [கயிலாயம் → கயிலை (மருஉ);.]
கயிலைச்சித்தனார்	கயிலைச்சித்தனார் kayilai-c-cittanar, பெ.(n.) இதளியமுறைகளை இயற்றிய ஒரு சித்தர்; one of the school of Siddhars who compiled works on alchemy (சா.அக.);. [கயிலை + சித்தன் + ஆர்.]
கயிலைமலை	கயிலைமலை kayilai-malai, பெ.(n.) கயிலாயம் பார்க்க;see kayilayam . "கயிலை மலையானே" (தேவா.1159);. [கயிலை + மலை.]
கயிலையாளி	கயிலையாளி kayilai-y-āli, பெ.(n.) சிவன்; siva lord of Kailasa. [கயிலை + ஆளி – கயிலையாளி.]
கயிற்கடை	கயிற்கடை kayir-kadai, பெ.(n.) கொக்குவாய்; curved extremity of a hook. "கணிற்கடை ஒழுகிய" (சிலப்.கடலாடு. 101.);. [கள் → கய் → கயில் + கடை - கயிற்கடை. கள் = முள், கூர்மை.]
கயிற்றம்பா	கயிற்றம்பா kayiramba, பெ.(n.) கரைவலை எனப்பெறும் வலையின் முன்கூறாயமைந்த கயிற்றை இழுக்கும் பொழுது மீனவர் பாடும் பாடல்; a kind of fishermen's song. [கயிறு + அம்பா. அம் + பாவை – அம்பாவை → அம்பா.]
கயிற்றரவு	கயிற்றரவு kayiraravu, பெ.(n.) பழுதையிற் றோன்றும் பாம்புணர்வு; illusion of mistaking a rope for a snake. "கயிற்றர விப்பி வெள்ளி" (சித்.சிகா.23,5.);. [கயிறு + அரவு.]

கயிற்றளவு	கயிற்றளவு kayiralavu, பெ.(n.) 88 அடி நீள அளவு; a linear measure of 88 feet. [கயிறு + அளவு – கயிற்றளவு.] கயிற்றளவு என்பது எட்டுத்தண்டம் அல்லது 88 அடி கொண்ட ஓர் அளவாம். 1 விரல் - 13/8 விரலம் (அங்குலம்); 6 விரல் - ஒரு சாண் (81/4 விரலம்); 2 சாண் - ஒரு முழம் (161/2 விரலம்); 2 முழம் - ஒரு தச்சுமுழம் (33 விரலம்); 4 தச்சுமுழம் - ஒரு கோல்(தண்டம்); (11அடி); 8 கோல்(தண்டம்); - ஒரு கயிறு (88 அடி);
கயிற்றுக்கொடி	கயிற்றுக்கொடி kayerukkodi, பெ.(n.) துணி உலர்த்துவதற்குக் கட்டிய கயிறு; cloth-line. [கயிறு + கொடி.]
கயிற்றுக்கோல்	கயிற்றுக்கோல் kayiru-k-kol, பெ.(n.) காய்கறி முதலியன நிறுக்கும் ஒருவகை நிறைகோல் (வின்.);; a kind of balance in which vegetables are generally weighed, similar to the Danish steel-yard. [கயிறு + கோல்.]
கயிற்றுப்பாய்	கயிற்றுப்பாய் kayiru-p-pay, பெ.(n.) கதம்பைக் கயிற்றால் பின்னப்பட்ட பாய் (நாஞ்.);; coir mat. [கயிறு + பாய்.]
கயிற்றுப்பொருத்தம்	கயிற்றுப்பொருத்தம் kayiru-p-poruttam, பெ.(n.) திருமணப்பொருத் தங்களுள் ஒன்றான தாலிக் கயிற்று (இரச்சு);ப் பொருத்தம்; a felicitous agreement in the naksatras as of the bridegroom and the bride necessary for the assumption of the marriage badge (விதான. கடிமண.4);. [கயிறு + பொருத்தம்.]
கயிற்றுமணிவலை	கயிற்றுமணிவலை kayirru-mani-valai, பெ.(n.) உப்பங்கழியில் விரித்தற்குரியதோர் வலை; a kind of net which is designed to be spread in saltpan. [கயிறு + மணி + வலை.]
கயிற்றுமரம்	கயிற்றுமரம் kayiru-maram, பெ.(n.) சிறுகட்டுமரம் (நெல்லை.மீனவ);; small catamaran (மீன்பிடி. தொழி.);. [கயிறு + மரம்.]

கயிற்றுமீன்	கயிற்றுமீன் kayiru-mi, பெ.(n.) தூண்டிலிற் பிடிபடும் மீன் (குமரி.மீனவ.);; the fish which is caught in a net. [கயிறு + மீன்.]
கயிற்றுவழி	கயிற்றுவழி kayiru-vali, பெ.(n.) கயிறுகள் மூலமாகப் பொருள்களையோ, மக்களையோ ஓரிடத்திலிருந்து மற்றோரிடத்திற்கு அனுப்ப உதவும் வழி; ropeway. [கயிறு + வழி.]
கயிற்றுவிரியன்	கயிற்றுவிரியன் kayiru-viriyan, பெ.(n.) விரியன் பாம்பு வகை (m.m.);; rope-viper. [கயிறு + விரியன்.]
கயிற்றேணி	கயிற்றேணி kayirreni, பெ.(n.) நூலேணி (வின்.);; rope-ladder. [கயிறு + ஏணி – கயிற்றேணி.]
கயிறடி-த்தல்	கயிறடி-த்தல் kayiradi-, 4.செ.கு.வி.(v.i.) 1. அறுக்கும் மரங்களுக்கு நூல் வைத்துக் காவி முதலியவற்றால் குறிதட்டுதல்; to mark lines with thread soaked in Colour, on timber that has to be sawn, as in carpentry. 2. தரைப்பூச்சிற்குப் பின் கயிற்றால் கோடு தட்டுதல்; to make chequered lines after floor finish, with rope. [கயிறு + அடி – கயிறடி.]
கயிறறுந்தவாள்	கயிறறுந்தவாள் kayirundaval, பெ.(n.) சோம்பித் திரிபவன் (யாழ்ப்.);; vagrant, vagabond, stroller, one who wanders about aimlessly as a boat that is drifting on account of the rope that had secured it to ship having snapped. [கயிறு + அறுந்த + ஆள் – கயிறறுந்தவாள்.]

கயிறு	கயிறு1 kayiru, பெ.(n.) 1.தாம்பு, நூல், கட்டுகயிறு; rope, cord, string, twine, cable. "திருவினைத் தீராமை யாக்கும் கயிறு"(குறள், 482.);. 2. மங்கலநாண்; thread of the marriage badge. "கயிறுநீத்து விதவையாய்"(உபதேசகா.சிவபுண். 186.); 3. அறிவியல், அறநூல்; science, treatise. "யாத்த சிற்பக்கயிற்றின் வாழ்நரும்" (பெருங்.வத்தவ 2.51.);. 4. வானநூல் கணிக்குங்காலத்தமைந்த கோள்நிலை; zodiacal sign rising at the moment when a person just consults the astrologer. மணலைக் கயிறாய்த் திரிக்கிறது. வானத்தை வில்லாய் வளைக்கிறது(உவ);. ம. கயறு; கோத. கீர்நாண்: குட. கேரி, தெ. சேரு. [கள் → கய் → கயில் → கயிறு. கள் = கட்டுதல், பிணைத்தல்.] த. கயிறு → E. coir. கயிறு2 kayiru, பெ.(n.) தமிழ்நாட்டில் வழங்கிய 88 அடி நீளமுள்ள நீட்டல் அளவு; a linear measurement, measuring 88 feet in ancient Tamilnadu. [கள் → கய் → கயில் → கயிறு. அளக்கைத் துறையில் பயன்படுத்தும் சங்கிலி போன்ற அளவு அளக்கைச்சங்கிலி [illegible] அடி பொறியாளர்சங்கிலி [illegible] அடி கயிறு [illegible] அடி.]
கயிறுசாம்பு-தல்	கயிறுசாம்பு-தல் kayiru-sambu- 5.செ.கு.வி.(v.i.) வலைக்கயிற்றை வள்ளம் அல்லது எந்திரப்படகில் இழுத்துக் கட்டுதல் (கட. பர. க. சொ.புக);; to tie the rope of fishing net to the main vessel. [கயிறு + சாம்பு → சாம்புதல் = இழுத்தல்.]
கயிறு சிக்குப்படு-தல்	கயிறு சிக்குப்படு-தல் kayiru-cikku-p-padu-, 20 செ.கு.வி.(v.i.) தொந்தரவு படுதல் (வின்.);; to be embroiled, to disagree, quarrel, get into a tangle (செ.அக.);. [கயிறு + சிக்கு + படு.]
கயிறுசெய்-தல்	கயிறுசெய்-தல் kayerusey-, 15 செ.கு.வி.(v.t.) கண்ணுக்கிடும் வகையில் மருந்துப் பசையை நீளமாகச் செய்தல்; to prepare medicinal long pill as to apply to the eye. [கயிறு + செய், கயிறு = நீட்டம்.]
கயிறுடை	கயிறுடை1 kayirugai, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) கயிற்றின் முறுக்கைப் பிரித்தல்; to untwist, as of a cord or rope. [கயிறு + உடை, உடை = பிரிதல்.]
கயிறுடை-தல்	கயிறுடை-தல்2 kayirudai, 3 செ.கு.வி.(v.i.) கயிற்றின் முறுக்குப் பிரிதல்; to be untwisted as of a cord or rope. கயிறு உடையாமலிருக்க முனையில் முடிச்சுப்போடு (உ.வ.);. [கயிறு + உடை.]
கயிறுதடி	கயிறுதடி kayiru-tadi, பெ.(n.) ஒரு நெசவுக் கருவி; a weaving instrument. [கயிறு + தடி.]

கயிறுதிரி-த்தல்	கயிறுதிரி-த்தல் kayiru-ti-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) கயிறு முறுக்குதல்; to twist or twine, cord, rope. 2. கட்டியுரைத்தல்; to invent a story, spin a yarn. மணலைக் கயிறாய்த் திரிப்பதுபோல (உ.வ.);. [கயிறு + திரி. திரித்தல் = முறுக்குதல், முறுக்கிநீட்டுதல்.] கயிறு திரிப்போர் தாம் வேண்டுமளவுக்கு நீளமாகத் திரித்துக்கொள்வது போல ஒரு செய்தி யைத் தம் விருப்பப்படி மாற்றி, இல்லாததும் நடவாததுமாகிய பொய்ச்செய்திகளையும் சேர்த்துச் சிறிதைப் பெரிதாக்கிச் சொல்வது கயிறு திரித்தல் எனப்பட்டது.
கயிறுபிடித்தறி-தல்	கயிறுபிடித்தறி-தல் kayiru-pidi-t-tarr, 2. செ.கு.வி (v.i.) கட்டடமுதலியவற்றுக்காகக் கயிறு பிடித்து நேர்மையறிதல்; to measure, sound or test by the plumb-line, to adjust erections to a vertical line by means of the plummet. [கயிறு + பிடித்து + அறிதல்.]
கயிறுபோடு	கயிறுபோடு1 kayiru-podu, 20 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கயிறுதிரித்தல் (இ.வ.);; to twist a rope. 2. கயிறுசாத்து- பார்க்க;see kayiru-cattu. [கறு + போடு.] கயிறுபோடு2 kayiru-popu-, 20 செ.கு.வி.(v.i.) அச்சத்தினாலேற்பட்ட குற்றங்களை விலக்க வேண்டி, மந்திரக்காரன் மந்திரித்துக் கழுத்தில் அல்லது கையில் மந்திரக் கயிறு கட்டுதல்; tying a magic or talismanic string either in the neck or on the wrist by a magician as a cure against shock from, fear, fever and other morbified, diathesis (சா.அக.);.
கயிறுபோடு-தல்	கயிறுபோடு-தல்3 kayiru-podu-, 19 செ.குன்றாவி. (v.t.) தாலி அணிவித்தல்; to tie a "Thali" [கயிறு + போடு.]
கயிறுமாலைப்படு-த்தல்	கயிறுமாலைப்படு-த்தல் kayiru-malai-p-padu-, 18 செ.கு.வி.(v.i.) வருத்தப்படுத்துதல் (யாழ்.அக.);; to vox. [கயிறு + மாலை + படு-.]
கயிறுமாறு-தல்	கயிறுமாறு-தல் kayiru-maru-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) கால்நடைகளின் விற்பனையை உறுதிப்படுத்த அவற்றின் கயிறு மாற்றிக்கொள்ளுதல்; to exchange and give cord-strings of a newly bought animal, as a cattle, by new tethering in confirmation of purchase,. "பரிகள் என்பாலின்று கயிறுமாறி நின்ன வாக் கொள்ளு நீரால்" (திருவிளை நரிபரி.83.);. [கயிறு + மாறு.]
கயிறுமாற்று-தல்	கயிறுமாற்று-தல் kayirumarru, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) கால்நடை விற்பனையில் வாங்குவோன் கயிற்றை மாற்றுதல்; to replace the cord-strings in cattle purchase. [கயிறு + மாற்று. மாறு (தழுவி); → மாற்று (பி.வி);.] கால்நடைகளைக் கட்டியுள்ள கயிற்றுடன் விற்றால் தன் கால்நடை வழி மரபு அற்றுப்போகும் என்ற நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் விற்பவன் பழைய கயிற்றை எடுத்துக்கொள்வதுண்டு. வாங்கு வோன் புதுக்கயிற்றுடன் கால்நடையை ஒட்டிச் செல்வான். இவ்வாறு கயிறு மாற்றுவதனால் இச்சொல் விற்பனையின் உறுதிப் -பாட்டைக் குறித்து நின்றது. வாலினின்று முடியைப் பிடுங்கி வருவதும் இந்நம்பிக்கைஅடிப்படையில்அமைதலைக் காண்க.
கயிறுமுறுக்கு-தல்	கயிறுமுறுக்கு-தல் kayiru-murukku-, 5.செ.கு.வி.(v.i.) கயிறுதிரித்தல் பார்க்க;see kayirutirittal. [கயிறு + முறுக்கு.]

கயிறுவிடு-தல்	கயிறுவிடு-தல் kayiru-vidu-, 20 செ.கு.வி.(v.i.) கயிறுகட்டிவிடுதல் பார்க்க;see kayirukatti vidu-, [கயிறு + விடு.]
கயிறுவெட்டுப்புண்	கயிறுவெட்டுப்புண் kayiruvettu-p-pun, பெ.(n.) கயிற்றினால் வடுவுண்ட புண்; abrasion caused by the grating of a rope (சா.அக.);. [கயிறு + வெட்டு + புண்.]
கயினி	கயினி1 kayini, பெ.(n.) கைம்மீன் (அத்தநாள்); (பிங்.);; the 13th naksatra, supposed to resemble the hand in shape. [கை → கைனி → கயினி (கொ.வ.);.] கயினி2 kayini, பெ.(n.) கைம்பெண்; widow . "கயினிவரிற் கண்ணுற்று" (இரகு.இந்து.27.);. [கை → கைனி → கயினி (கொ.வ); 'கை' ஒருமையும் சிறுமையும் குறித்த முதனிலை; இங்குத் தனிமையுற்ற கைம்பெண்ணைக் குறித்தது. கை + இல் – கையில் → கயில் → கயிலி → கயினி. இல் → இல்லி → இலி → இனி = இல்லாள், மனைவி. கைம்மை = தனிமை. கைனி = தனித்திருக்கும் இல்லாள்.]
கர	கர1 kara-, 3 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. மறைத்தல்; to conceal, hide, disguise. "தன்னு ளடக்கிக் கரக்கினும்" (புறநா.1,8.);. 2. கவர்தல்; to steal, pifer. "கழுத்தின. தெழிலைச் சங்கங் கரந்தன" (கந்தபு. மாயை.48.);. 3. கொடாதிருத்தல் (பிங்.);; to withhold; torefusetogive. 4. முதற்காரணத்தோடு ஒடுக்குதல்; அழித்தல்; to destroy, to reduce to primal elements. "காத்தும் படைத்தும் கரந்தும் விளையாடி" (திருவாச. 7,12.);. [கள் → கள → கர.] கர2 kara-, 3.செ.கு.வி.(v.i.) 1. சேர்தல், அடைதல்; to join, to unite with. "பதுக்கையு மிருங்கதி கரக்கும்"(உபதேசகா. சிவபுராண:42.);. [கள் → கள → கர.] கர3 kara-, 3 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மறைதல்; to hide, abscond, lie hidden, keep one's self out of sight. "கரந்துறை கணைக்கு"
கரக்கோயில்	கரக்கோயில் kara-k-koyil, பெ.(n.) வட்டமான விமான அமைப்புடைய கற்கோயில்; a stone-temple having a round shaped vimāna. "திரைக்கும் தண்புனல் சூழ் கரக்கோயில்" (தேவா. அப்பர்.134:11);. [கரகம் + கோயில் – கரக்கோயில். "திருக்கடம்பூர் கோயில் இவ்வகைத்து. கரகம் = மட்குடத்தைக் கவிழ்த்து வைத்தாற்போன்ற முகடு அல்லது மேற்கூண்டுடைய கோயில் கரக் கோயில் எனப்பட்டது.]

கரகத்திக் கோட்டை	கரகத்திக் கோட்டை karakatti-k-kalai, பெ.(n.) புதுக்கோட்டை மாவட்டத்துச் சிற்றூார்; a village in Pudukkŏttaidt. [குறு + அத்தி – குறுவத்தி → கரகத்தி + கோட்டை - கரகத்திக்கோட்டை (கொ.வ.);.]
கரகமாடு-தல்	கரகமாடு-தல் karagam-adu, 5 செ.கு.வி.(v.i.) கடவுளர்க்கு வேண்டுதலின் பொருட்டுப் பூங்குட மெடுத்து ஆடுதல்; to carry about in procession a decorated water-pot and dance with it on the head, in fulfilment of a vow. ம. கரகமாடு [கரகம் (குடம்); + ஆடு. நீர் எடுத்துச்செல்ல உதவிய சிறிய மட்குடத்தையும், கடவுளர்க்கு நீர்சுமந்து செல்லும் நோன்புக் குடத்தையும், நோன்புக்காகச் சுமந்து செல்லும் திச்சட்டியையும், விழாக்காலங்களில் தலையில் சுமந்து ஆடும் ஒப்பனைக் குடத்தையும் குறித்தது.]
கரகமெடு-த்தல்	கரகமெடு-த்தல் karagam-edu, 4 செ.கு.வி.(v.i.) கரகமாடு பார்க்க;see karagam-adu-, [கரகம் + எடு-.]
கரகர	கரகர1 karakara-, 4.செ.கு.வி.(v.i.) 1. உறுத்தல்; to feel irritation, as from sand or grit in the eye. மணல் கண்ணிலே கரகரக்கிறது (உ.வ.);. 2. சீதளம் முதலியவற்றால் தொண்டையில் அரிப்புண் டாதல்; to feel irritation in the throat, to experience a predisposition to cough; to be hoarse. 3. கடித்தற்குக் கரகரப்பாதல்; to be crisp in the mouth, as fried Cake. ம. கரகரக்குக; க.,து. கரகர; தெ.,பட, கரகர. [கரகர = ஒலிக்குறிப்பு.] கரகர2 karakara-, 4.செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. விடாமல் வேண்டுதல்; to importune. 2. அலைக் கழித்தல்; to tease, harass. க. கரகரிக, கரகரசு. [கரகர = ஒலிக்குறிப்பு. தொடர்ந்து தரும் தொல்லையைக் குறித்தது.]
கரகரணம்	கரகரணம் kara-karamam, பெ.(n) கையினாற் காட்டும் முத்திரை; gesticulation by hand in dancing. [கர(ம்); + கரணம்.]
கரகரப்பு	கரகரப்பு kara-karappu, பெ.(n.) 1. தொண்டை அரிப்பு; irritation in the throat. 2. குரல் தடித்திருக்கை (வின்.);; hoarseness or heaviness of voice. 3. ஓயாது வேண்டுகை (வின்.);; importunity. 4. அலைக்கழிப்பு (வின்.);; teasing, harassing. 5. உள்ளத்தில் தோன்றும் கடுகடுப்பு; irritation of mind. ம. கரகரப்பு; க.கரகர, கரகரி, கரகரெ, கரெகரெ; தெ. கரகர, கரகரி, து. கரகர. [கரகர → கரகரப்பு. கரகர = ஒலிக்குறிப்பு.]

கரகரப்புப்பாகம்	கரகரப்புப்பாகம் karakarappu-p-pagam, பெ.(n.) அகப்பையால் முகந்தமாத்திரத்தில் மணல்வடிவ முண்டாகும் நிலையிலுள்ள எண்ணெய் (தைல); பக்குவம். (தைலவ. பாயி.43.);; a particular state or consistency of medicinal oil, in which it becomes granulated the moment it is taken up in a ladle. [கரகரப்பு + பாகம்.]
கரகரெனல்	கரகரெனல்1 karakareral, பெ.(n.) 1. தொண்டை அரித்தற்குறிப்பு; being irritated in the throat. 2. வருத்துதற் குறிப்பு; teasing, carping. கரகரென் றரிக்கிறான் (உ.வ.);. 3. கடிப்பதற்குக் கரகரப்பா யிருத்தற் குறிப்பு; being crisp in the mouth. முறுக்குக் கரகரென்று இருக்கிறது (உ.வ.);. [கரகர → கரகரெனல்.] கரகரெனல்2 karakareral, பெ.(n.) வலுவந்த மாயிழுத்த லொலிக்குறிப்பு; onom, expr. of dragging violently. "பாஞ்சாலிகந்தலினைக் கையினாற் பற்றிக் கரகரெனத் தானிழுத்தான்" (பாரதி. பாஞ்சாலி);. [கரகர + எனல்.]
கரகை	கரகை karagai, பெ.(n.) 1. ஆலங்கட்டி; hallstone, 2. மழை; rain (சா.அக.);. [கர + கரகை.]
கரங்கம்	கரங்கம்1 karangam, பெ.(n.) உடம்பினெலும்பு; any bone in the body (சா.அக.);. [கர + அங்கம் = உடலுள் மறைந்திருக்கும் எலும்பு.] கரங்கம்2 karaigam, பெ.(n.) ஒருவகைக் கரும்பு; a kind of sugarcane. [கரு → கரம் → கரங்கம்.]
கரச்சி	கரச்சி kalacci, பெ.(n.) கடிச்சைமீன் பார்க்க;see Kadicca-min. [கடிச்சை → கரச்சி.]
கரசம்	கரசம்1 karasam. பெ.(n.) தொட்டாற் சுருங்கி போன்ற செடிவகை; a sensitive plant whose flower shrinks when smelled (சா.அக.);. [கர → கரசம். கரத்தல் = ஒளித்தல், மறைத்தல் சுருங்கல்.] கரசம்2 karasam, பெ.(n.) கூரிய நுனியுடையதாய்க் கைவடிவாகச் செய்யப்பட்ட இரும்புப்படைக்கலம். (சுக்கிரநீ.331);; a sharp pointed steel weapon shaped like an arm. [கரம் → கரசம்.]

கரசல்	கரசல்1 karasal, பெ.(n.) மருத்துவநூல்; a medical work. தேரையர் கரசல்(வின்.);. [ஒருகா. கரைசல் + கரசல்.] கரசல்2 karasa, பெ.(n.) புன்செய் (யாழ்.அக.);; dry land. [கரம்பு → கரிசல் → கரசல்.]
கரசீரகம்	கரசீரகம் karasirakam, பெ.(n.) இளநீர்; water of the tender coconut (சா.அக.);. [கரசு + ஈரகம். கரு → கரசு = இளமை.]
கரசை	கரசை1 karasai, பெ.(n.) கரணம் பதினொன்றனுள் ஒன்று (விதான. பஞ்சாங்க. 29, உரை.);; a division of time, one of eleven karanam. க. கரசெ; Skt. gara. [கரம் → கரசை, கரம் = கை.] கரசை2 karasai, பெ.(n.) நானூறு மரக்கால்கொண்ட ஓரளவு; cubic measure for grain, 400 marakkal or 92561/4 rāttal. தெ. கரிசெ; க. கரசெ. [கரு → கர → கரசை. கரு = பெரியது.]
கரஞ்சகம்	கரஞ்சகம் karaicagam, பெ.(n.) கரஞ்சம் பார்க்க (சூடா.);;see karanjam. [கரு → கரஞ்சம் → கரஞ்சகம்.] கரஞ்சகம்2 karañjakam, பெ.(n.) 1. புங்கமரம்; the Punka tree. 2. பெருமரம்; large bastard poon. [கரு = பெரிய, கரு → கர → கரம் → கரஞ்சு → கரஞ்சகம்.]
கரஞ்சம்	கரஞ்சம்3 karaicham, பெ.(n.) புன்கு (தைலவ. தைல.73.);; Indian beach. [கரு → கருஞ்சம் → கரஞ்சம்.]
கரட்டாடு	கரட்டாடு karalladu, பெ.(n) குரைக்கும் மான்வகை; barking deer. மறுவ: பழுவெலும்புமுகமான் (rib faced deer.); [கரடு + ஆடு. இவற்றின் ஒலி நாய் குரைப்பது போலக் கேட்பதால் இப்பெயர் பெற்றது.]

கரட்டான்	கரட்டான் karatan. பெ.(n.) கரட்டோந்தி பார்க்க;see karattondi, [கரடு → கரட்டான்.]
கரட்டி	கரட்டி karatti, பெ.(n.) காய்ந்த சுண்ணாம்பு; dry lime (ம.அக.);. [கரள் + கரட்டி.]
கரட்டு	கரட்டு karattu, பெ.(n.) நெஞ்சிலுண்டாகும் ஓர் ஒலி; an abnormal noise in the lungs. [கர → கரட்டு.]
கரட்டுஊதை	கரட்டுஊதை karattu-uidai, பெ.(n.) உடம்பின் மூட்டெலும்புகளில் கரடுகட்டி அசைக்க முடியாமற் செய்யுமோர் ஊதை நோய்; knotty formations in the bone of the joints of the body, rendering motion impossible (சா.அக.);. [கரடு + ஊதை.]
கரட்டுக்கந்தகம்	கரட்டுக்கந்தகம் karattu-k-kandagam, பெ.(n.) முரடான கந்தகம்; crude or rough sulphur (சா.அக.);. [கரடு + கந்தகம்.]
கரட்டுக்கரட்டெனல்	கரட்டுக்கரட்டெனல் karattu-k-karattenal, பெ.(n.) கரகரப்பைக் காட்டும் ஓர் ஒலிக்குறிப்பு (வின்.);; onom-expr signifying hoarseness. [கரட்டு + கரட்டு + எனல்.]
கரட்டுக்கல்	கரட்டுக்கல் karatukkal, பெ.(n.) செப்பனிடப்பெறாத முருட்டுக்கல்; unpolished rough stone. [கரடு + கல்.]
கரட்டுத்தரை	கரட்டுத்தரை karattu-t-tarai, பெ.(n.) 1. மேடு பள்ளமான நிலம்; rugged, uneven ground. 2. கரிசல் நிலம் (இ.வ.);; hard, clayey soil. [கரடு + தரை – கரட்டுத்தரை.]

கரட்டுத்தாளகம்	கரட்டுத்தாளகம் karatu-t-talagam, பெ.(n.) கரட்டரிதாரம் பார்க்க;see karattari-täram. [கரடு + தாளகம்.]
கரட்டுநிலம்	கரட்டுநிலம் karatu-milam, பெ.(n.) வன்தரை; hard land. [கரட்டு + நிலம்.]
கரட்டுப்படி	கரட்டுப்படி karattu-p-padi, பெ.(n.) திருந்தாப்படி; rough copy [கர → கரட்டு + படி.]
கரட்டுவாதம்	கரட்டுவாதம்1 karattu-vadam, பெ.(n.) கரட்டு ஊதை பார்க்க;see karattu-Udai [கரடு + வாதம்.] கரட்டுவாதம்2 karatu-vadam, பெ.(n.) கழலை; wen (pond.); [கரட்டு + வாதம். ஊதை = வாதம்.] கரட்டுவாதம்3 karatu-vadam, பெ.(n.) பயனற்ற முரட்டுச் சொற்போர்; a bstinate perverse argument. [கரள் → கரடு + வாதம் - கரட்டுவாதம். வாள் = பேசுதல், வாள் → வாளம் → வாதம்.]
கரட்டுவிரியன்	கரட்டுவிரியன் karatu-viriyan, பெ.(n.) செந்நிற முள்ள விரியன் பாம்புவகை (m.m.);; blood viper, reddish in Colour. [கரடு + விரியன் – கரட்டுவிரியன்.]
கரட்டை	கரட்டை karattai, பெ.(n.) ஒணான்; blood-sucker. [கரடு → கரட்டை(மு.தா.122);. கரட்டை = கரட்டுத் தோலுள்ள ஒணான்.]
கரட்டோனான்	கரட்டோனான் karationan, பெ.(n.) கரட்டோந்தி பார்க்க;see karattöndi. [கரடு + ஓணான் - கரட்டோனான்.]

கரட்டோனான்பிச்சு	கரட்டோனான்பிச்சு karationar-picou, பெ.(n.) சொரசொரப்புள்ள ஓணானின் பித்தப்பை; the bile duct of the rough lizard used in magic (சா.அக.);. [கரடு + ஓணான் + பிச்சு.]
கரட்டோந்தி	கரட்டோந்தி karationdi, பெ.(n.) ஓணான் வகை; blood-sucker. [கரடு + ஒந்தி – கரட்டோந்தி.]
கரடகம்	கரடகம்1 karadagam, பெ.(n.) ஏய்ப்பு (வஞ்சம்);; deceit, fraud (வின்.);. [கரள் → கரடு → கரடகம்.] கரடகம்2 karadagam, பெ.(n.) 1. நண்டு; crab. 2. நரி; jaikal(சா.அக.);. ம. கரகடம் [கர → கரள் → கரடு. கரத்தல் = மறைந்து கொள்ளுதல்.]
கரடகம்பம்	கரடகம்பம் karada-kambam, பெ.(n.) கரடகம் (வின்.); பார்க்க;see kargagam. [கரடகம் → கரடகம்பு → கரடகம்பம்.]
கரடகன்	கரடகன் karadagan, பெ.(n.) 1. ஏய்ப்பவன், ஏமாற்று பவன்; crafty, cunning person. 2. பஞ்சதந்திரக் கதைகளில் இடம் பெற்ற நரியின் பெயர்; name of a crafty fox in Panca-tandiram. Skt. Karataka [கரள் → கரடம் → கரடகம் → கரடகன்.]
கரடம்	கரடம் karadam, பெ.(n.) 1. காக்கை (பிங்.);; crow. 2. யானை மதம்பாய் சுவடு (திவா.);; trace of must on an elephant's cheek. 3. யானை கவுளினின்றும் மதம் பாயுந் துளை; aperture in an elephant's temple from which 'must flows out. "யானையின் கொடிறுவாய் கரடம தடைத்தல் கூடுமே" (இரகு. திக்கு.120);. Skt. karata [கரு → கருள் → கரள் → கரடம்.]
கரடன்	கரடன் karagan, பெ.(n.) எலிவகை (வின்.);; a kind of rat. [கரு → கருள் → கரள் → கரடன்.]

கரடா	கரடா karada, பெ.(n.) முரட்டுத்தன்மையுள்ள கரகரப்பான தாள், மட்டித்தாள்; coarse country paper. 2.கரகரப்பான முரட்டுத்துணி; coarse cloth. [குர் → (குர); → கர → கரகர → கரகரப்பு = தொண்டையில் சுரகரத்தல் போன்ற உணர்ச்சி. கர → கார் → காறு காறுதல் = கரகரத்தல். கர → கரண் → கரணை = கரகரப்பான கிழங்கு. கரண் → கரடு → கரடா = சுரகரப்பான தாள் (மு.தா. 122);.] கரடா என்னும் சொல் ஏனை இந்திய மொழிகளில் காடா (gada); எனத் திரிந்து முரட்டுத் துணியைக் குறித்தது.
கரடிக்கூடம்	கரடிக்கூடம் karadi-k-kadam, பெ.(n.) மல், சிலம்பம் முதலியன பயிலுஞ் சாலை; school or gymnasium where wrestling and fencing are taught. க. கரடி, கருடி; து. கரடி, கரோடி; தெ. கரிடி, கரிம; ம. களரி. [களரி → கரளி → கரடி2 + கூடம்.]
கரடுகட்டு	கரடுகட்டு1 karadu-kattu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) மூட்டுகள் கெட்டிப்படல்; joints to swell and get pathology rigid. [கரடு + கட்டல்.] கரடுகட்டு2 karagu-kattu-, 5 செ.கு.வி(v.i.) சரியாக எரிக்காத குற்றத்தினால் மாழைகள் கட்டிப்படுதல்; to form a knot in metals due to imperfect methods in their fusion. [கரடு + கட்டல்.]
கரடிகை	கரடிகை karadigai, பெ.(n.) கரடி கத்துவது போலும் ஓசையுடைய பறைவகை (சிலப்.3:27, உரை.);; a kind of drum, producing a sound similar to the growling of a bear, "கடிபடு கரடிகை கணையஞ் சல்லிகை" (கந்தபு. கயமுக. 214);. மறுவ. கரடிப்பறை க. கரடி, கரடெ; Skt.karata; H.karaṇā; Pkt. Karnă, PPkt. Karna. [க. கரடி → கரடிகை.]
கரடித்தாங்கல்	கரடித்தாங்கல் karai-targal, பெ.(n.) திருவண்ணாமலை மாவட்டத்துச் சிற்றூர்;; a village in Thiruvannamalai dt. [கரடு → கரடி + தாங்கல் – கரடித்தாங்கல். தாங்கல் = ஏரி.]
கரடிப்பயிற்சி	கரடிப்பயிற்சி karadi-p-payirci, பெ.(n.) சிலம்பப் பயிற்சி; art of fencing. [கரடி + பயிற்சி.]
கரடிப்பறை	கரடிப்பறை karadi-p-parai, பெ.(n.) கரடிகை(திவா.); பார்க்க;see karaggai. [கரடி + பறை.]

கரடிப்புங்கன்	கரடிப்புங்கன் karaippurgao, பெ.(n.) கரடிப் புன்கு, பார்க்க; (சா. அக.);;see karaippuagய. [கரடி + புங்கன். புன்கு → புன்கன் → புங்கன்.]
கரடிப்புண்	கரடிப்புண் karadi-p-pur, பெ.(n.) வழியல்லா வழியில் புணருதலால் ஆண்குறியில் உண்டாகும் புண்; a sore oran ulcerinthemale organ duetounnatural intercourse (சா.அக.);. [கரள் → கரடு → கரடி + புண்.]
கரடிப்புன்கு	கரடிப்புன்கு karadippurgu, பெ.(n.) புன்குமரவகை; four leaved soapnut. [கரடி + புன்கு.] மறுவ.நெய்க்கொட்டான்,நெய்க்கொட்டை, பூவந்தி.
கரடிப்பூடு	கரடிப்பூடு karadi-p-papu, பெ.(n.) விரியன் பூடு; common sebesten (சா.அக.);. [கரடி + பூடு.]
கரடியாய்க்கத்து-தல்	கரடியாய்க்கத்து-தல் karaiy-ay-k-kattu, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஒரு செய்தியைப் பிறர் கேட்காத போதும் திரும்பத்திரும்பக் கூறுதல்; to reiterate, no purpose to shout oneself hoarse. நீ என்னதான் கரடியாய்க் கத்தினாலும் நான் ஒன்றும் கேட்பதாக இல்லை (உ.வ.);. [கரடி + ஆய் + கத்து.]
கரடிவணிகம்	கரடிவணிகம் karadi-vangam, பெ.(n.) புகழ்ச்சி யாகப் பேசி நினைத்ததை நிறைவேற்றிக் கொள்ளல் (mud.);; coaxing by flattery, toadying, fawning. [கரடி2 + வணிகம்.]
கரடிவிடு	கரடிவிடு1 karadi-vidu-, 20 செ.கு.வி.(v.i.) பொய்யைக் கூட்டிக் கூறுதல்; to spin a yarn. தன்னால் எதையும் சாதிக்க முடியும் என்று கரடி விடுகிறான் (உ.வ.);. [கரடி = புரட்டு. பொய். விடு(து.வி.); கரடி + விடு-.] கரடிவிடு2 karadi-vidu-, 20 செ.கு.வி.(v.i.) தொடர்பற்ற ஒன்றைக் கூறிக் கலங்கச் செய்தல்; to confuse by expressing an unconnected incident or false news. [கரடி + விடு-.] கரடியைக் கட்டுப்பாட்டினின்று தளர்த்தி விடுதல் அச்சமுண்டாக்கும்.அதுபோல் கலக்கத்தை யுண்டாக்கும் செயல்கள் கரடி விடுதல் என மரபுத்தொடராய் அமைந்துள்ளது."சிவன் பூசையில் கரடி விட்டாற்போல்" என்ற பழமொழி, கரடியைக் குறித்ததன்று, கமண்டலத்தைக் குறித்தது எனக் கூறுவாரும் உளர். சிவ பூசைக்குத் தேவையான கரடிகை, கமண்டலத்தை மறந்துவிட்ட நிகழ்வையே சிவ பூசையில் கரடி [கரண்டம் → கரண்டிகை → கரடிகை → கரடி] விட்டதாக இப்பழமொழி சுட்டுகிறது என்பர்.

கரடிவித்தை	கரடிவித்தை karadi-vitai, பெ.(n.) கரடிப்பயிற்சி பார்க்க; see karags-p-payirci. [களரி → கரளி → கரடி + வித்தை.] இச்சொல் பல்வகை உடற்பயிற்சிகளையும் சுட்டியது. இதனைக் கருமாய [மாயாசால] வித்தையைக் கருதிகாரடிவித்தை என்பது தவறு.
கரடு	கரடு1 karapu, பெ.(n.) 1. கற்பாங்கான பெருந்திடல்; roughness, ruggedness, unevenness. "ஈண்டுருகாக் கரடு" (அருட்பா, iv, பத்தி.6);. 2. முரட்டுக்குணம்; churlish temper. 3. குன்றினுஞ் சிறியது (இ.வ.);; hillock, low hill. 4. வளர்ச்சியற்றது; that which is stunted in growth. கரட்டுப்பசு (உ.வ.);. 5. ஒரு வகை முத்து (S.I.I. ii, 549.);; a variety of peari. க, ம.கரடு; கோத. கர்ப்(குறாவளிக்காற்று);; து.காடு; தெ. கரடி (விடாப்பிடி);; கோத. கர்ப்; தெ. கர, கரகச. [கரண் → கரடு. (மு.தா. 122);. (கரண் = திரட்சி, முருடு);.] கரடு2 karadu, பெ.(n.) 1. காற்பாடு (பிங்.);; ankle. 2. மரக்கணு; knot in wood, "கரடார் மரம்" (திருப்பு. 70.);. 3. புற்கரடு; tuft. மறுவ பரடு, மிசைத்திரள்.
கரடுமுரடு	கரடுமுரடு karadu-muradu, பெ.(n.) கரடுமுருடு பார்க்க; see karagu-murudu. [குரு → கரு → கருடு → கரடு + முரடு. முருடு → முரடு.]
கரடுமுருடு	கரடுமுருடு karadu-murudu, பெ.(n.) 1. ஒழுங்கின்மை, மேடும் பள்ளமும், குண்டும் குழியும்; unevenness, ruggedeness, roughness. 2. மரத்து வைரமும் கணுவும் கொண்ட பகுதி; knotty, induration partof a tree (சா.அக.);. ம. கரடும் முரடும் Rus. grubiya [கருடு → கரடு + முருடு.]

கரண்	கரண் karan, பெ.(n.) 1. காய்கறிகளின் முண்டு; the uneven surface in vegetables and fruits. 2. புண்வடு; Scar. [கரள் → கரண்.] கரண்2 karam, பெ.(n.) புற்பற்றை (குருகூர்ப் 26.);; grass sod. [கரு → கருள் → கரள் → கரண் → கரு = அறுகம் புல், கருக்கம் புல்.]
கரண்டக்கை	கரண்டக்கை karanga-k-kai, பெ.(n.) முன்கை; fore arm. [கரள் → கரண் → கரண்டு + அ + கை 'அ'சொற் சாரியை. கரண் = திரட்சி.]
கரண்டகம்	கரண்டகம் karanpagam, பெ.(n.) 1. தென்னை ஒலையால் முடைந்த பூக்குடலை; basket made of plaited coconut-leaves for carrying flowers for divine worship. "கரண்டகநீர் தரியாபோல்" (ஞானவா. வைராக்.74);. 2. சுண்ணாம்புச் செப்பு (கொ.வ.);; small metal box for keeping quick lime to be used with betel. 3. அணிகலச் செப்பு (பிங்.);; Jewel box. க.கரடகெ,கரடிகெ,கரண்டகெ,கர்டிகெ, (இலிங்கப்பெட்டி);; ம.கரண்டகம்; து. கரடிகெ(சிறுபெட்டி);. த. கரண்டகம் → Skt. Karanda. [கரண் → காண்டகம். கரண் = திரட்சி, உருண்டை.]
கரண்டம்	கரண்டம்1 karangam, பெ.(n.) நீர்க்காக்கை; water crow coot. "கரண்டமாடு பொய்கை" (திவ்.திருச் சந்த 62);. Skt. karata (a crow); [கரு → கருள் → கருண்ட → கரண்டம் (கருநிற முடையது.] கரண்டம்2 karandam, பெ.(n.) 1. கமண்டலம் (அக.நி.);; water-vessel used by ascetics. 2. கரண்டி பார்க்க; see karandi. மறுவ. கரண்டை [கரம் + மண்டை (மட்பாண்டம்); = கமண்டம் → கரண்டம் = கையிலேந்தும் மொந்தை அல்லது சிறிய நீர்க்கடிகை.] கரம் = கை, [வடதமிழ் என்னும் பாகதச் (Pkt.); சொல்லான கரம், கருத்தல் = செய்தல் என்னும் தமிழ்வேர் வழி விரிந்ததேயாகும்.].

கரண்டி	கரண்டி1 karandi, பெ.(n.) மாழையினாலாகியதும் (உலோகம்); காம்புள்ளதுமாகிய முகத்தற்கருவி (oil);; சிற்றகப்பை; spoon or ladle, made of metal. "கச்சவே கரண்டிகொண்டு" (த.மொ.அக);. ம, பட, கசபா., உரா. கரண்டி; த. கரிடெ, கள்டெ. [கரள் → கரண் → கரண்டு → கரண்டி.கரண்டுதல் = தோண்டுதல், பொள்ளுதல்.] கரண்டி karandi, பெ.(n.) கொல்லூறு; trowel; சுவரில் அழகு வேலைப்பாடு செய்யச் சிறு கரண்டியைக் கொண்டுவா (உ.வ.);. ம. காண்டி [கரள் → கரண் → கரண்டு → கரண்டி.]
கரண்டிகை	கரண்டிகை karanagai, பெ.(n.) பூக்கூடை; flower basket, flower vessel. "கரண்டிகையுட் சாலும் பலபோது" (கோயிற்பு. வியாக்கிர.15);. 2. மணி முடியின் ஒருறுப்பு; name of a special part of the crown, 'கரண்டி கையிற் கோத்தவடம்' (S.I.I.ii,87);. ம.கரண்டிகா; க., கரண்ட, கராட. [கரண்டு → கரண்டகம் → கரண்டிகை.] த. கரண்டகம் → Skt. karangskå. கரண்டு = அழகுவேலைப்பாட்டிற்காகச் சிறிது சிறிதாகச் செதுக்குதல், சுரண்டுதல். கரண்டிகை, அழகுறப் பின்னப்படுவதால் பூக்கூடைக்கும், அழகு வேலைப்பாடுகளுடன் கூடிய அணிகலப் பெட்டிக்கும், அழகிற்காக மன்னர் முடியில் பதிக்கும் அணிகலனுக்கும் ஆகி வந்துள்ளது.
கரண்டிகைச் செப்பு	கரண்டிகைச் செப்பு karanggal.c-ceppu, பெ.(n.) சுண்ணாம்புச் செப்பு; small metal box for keeping quicklime to be used with betel. [கரண்டு → கரண்டி → கரண்டிகை. கரண்டிகை + செப்பு.]
கரண்டிப்பாறை	கரண்டிப்பாறை karandi-p-parai, பெ.(n.) ஓரடி நீளமுடைய பச்சை நிறமுடைய கடல் மீன் வகை; horse-mackerel, greenish, generally attaining 1.ft. in length. [கரண்டி + பாறை – கரண்டிப்பாறை. (வடிவ அமைப்பு நோக்கிப் பெயர் பெற்ற பாறை மீன்வகை);.]
கரண்டியலகன்	கரண்டியலகன் karanary.alagar, பெ.(n.) நீர்வாழ் பறவை வகை; spoon bill. [கரண்டி – அலகன்.] கரண்டி போன்ற அலகுடையதால் இப்பெயர் பெற்றதென்க.

கரண்டு-தல்	கரண்டு-தல் karandu, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. அரித்தல், தோண்டுதல்; to gnaw as a rat, to paw as a dog. "நாவினையென்பால். கரண்டுகின்ற நாய்க்கும்" (அருட்பா, 1 மகாதேவ.86);. 2. சுரண்டுதல், செதுக்குதல்; to scrape. 3. சிறிது சிறிதாகத் தன்வயப்படுத்துதல்; to usurp gradually ம. கரண்டுக [கரண்டு = சுரண்டு, சிறிது சிறிதாகச் செதுக்குதல், மேலும் கீழும் அசைதல்; கரண்டு → கரண்டை = பக்குவமாக மேலுங் கிழுஞ் சிறகசைத்துப் பறத்தல்.]
கரண்டு	கரண்டு karandu, பெ.(n.) 1. உருண்டை; global shape, 2. திரட்சி, குவியல்; heap. க. கரணே; தெ., கரடு, கருடு, கருவு.
கரண்டைக்காய்	கரண்டைக்காய் karangai-k-kāy, பெ.(n.) காய்களின் கொத்து; a bunch of unripe fruit. [கரண்டு = திரட்சி, கொத்து. கரண்டு → கரண்டை + காய்.]
கரண்டைக்காய் மோதிரம்	கரண்டைக்காய் மோதிரம் karappai-k-kaymodiram, பெ.(n.) பரவமகளிர் ஒரு விரலுக்கு நாலைந்து மேனி ஐவிரலிலும் அணியும் மோதிரம்; a kind offinger-ring worn by parava women on all the five fingers, four or five such rings being worn on each finger. [கரண்டைக்காய் + மோதிரம், கரண்டைக்காய் = திரட்டுக் காய், காய்க்கொத்து.]
கரண்டைக்கால்	கரண்டைக்கால் karapdai-k-kal, பெ.(n.) கணுக் கால்; ankle. மறுவ. கெண்டைக்கால் [கரள் → கரண் → கரண்டு → கரண்டை + கால்.]
கரண்டைக்கை	கரண்டைக்கை karandai-k-kai, பெ.(n.) முன்கை (இ.வ.);; fore-arm. மறுவ. கெண்டைக்கை [கரள் → கரண்டை = திரட்சி. கரண்டை = கை.]
கரணக்கணக்கன்	கரணக்கணக்கன் karama-k-kamakkan, பெ.(n) ஆவணம் எழுதுவோன்; a document-writer. ம.கரணக்கணக்கன் [கரணம் + கணக்கன்.]

கரணகம்	கரணகம் karanagam, பெ.(n.) மனம்; mind. ம. கரள்; கோத. கர்ல். [கரள் → கரண் + அகம்.]
கரணத்தண்டம்	கரணத்தண்டம் karana-t-tandam, பெ.(n.) கட்டுப்பாட்டை மீறியமைக்காகச் செலுத்தும் தண்டம்; fine. [கரணம் + தண்டம், கரணம் = ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட செயல்முறை; நெறிமுறை; தண்டம் = தப்பு.]
கரணத்தார்	கரணத்தார் karamatar, பெ.(n.) ஊர்ப் பொதுச் செயல்களைச் செயற்படுத்துவோர்; village executive groups; இவ்வூர் கரணத்தார் கண்டு செய்வித்து" (தமிழில் ஆவணம். 157);. [கரணம் + அத்து + ஆர்.]
கரணத்தான்	கரணத்தான் karanatan, பெ.(n.) ஊரவைக் கணக்கெழுதுபவன் (படித்தவன்);; an accountant. "அருள்பெறு கரணத்தானு மாவனந் தொழுது வாங்கி (பெரிய.பு. தடுத்தாட். 58);. ம. கரணத்தான் [கரணம் + அத்து + ஆன்.]
கரணத்தியலவர்	கரணத்தியலவர் karanattiyalavar, பெ.(n.) அரசனுக்குத் துணையாகும் எண்பெருந் துணை வருள் ஒருவரான, கணக்கு மேற்பார்வையாளர்; account officers working under a king, one of едрери-т-tunavar. [கரணம் + அத்து + இயலவர்.]
கரணப்பல்படை	கரணப்பல்படை karama-p-papapai, பெ.(n.) பல்வ கைப்படை; all type of military forces. [கரணம் + பல் + படை, கரு + அணம் - கரணம் = செய்கை.]
கரணியம்	கரணியம் karanyam, பெ.(n.) காரணம்; reason, Cause. மறுவ. காரணம் [கரு → கரணி → கரணியம். ஒ.நோ. அரு → அரண் → அரணியம்.] கருத்தல் = செய்தல். கரணம் = செயல்வகை, செய்முறை, வழிவகை. வடதமிழில் காரணம் என்று இச் சொல் திரிந்தது. கரணியம் தென்தமிழ்ச் சொல்லாம்.-படைத். பாவாணர்.

கரணியமேனிக்கல்	கரணியமேனிக்கல் karaniya-mēṇi-k-kal, பெ.(n.) கரும்புள்ளிக்கல் (வின்.);; a kind of metal-ore. [கரு → கரண் = கருமை. கரணியம் + மேனி + கல்.]
கரணைக்கிழங்கு	கரணைக்கிழங்கு karunrai-k-kilangu, பெ.(n.) கறிக்கு உதவும் ஒருவகைக் கிழங்கு; elephant yam. [கரணை + கிழங்கு.]
கரணைக்கொட்டி	கரணைக்கொட்டி karurai-k-kotti, பெ.(n.) காறற் கொட்டிச்செடி; a medicinal plant. [கரணை + கொட்டி.]
கரனைப்பலா	கரனைப்பலா karanai-p-pala, பெ.(n.) வெருகுச் செடி (மலை.);; a medicinal plant. [கரணை + பலா.]
கரணைப்பாவட்டை	கரணைப்பாவட்டை karapappavatta, பெ.(n.) பாவட்டைச்செடி (வின்.); pāvattai plant. [கரணை + பாவட்டை.]
கரத்தை	கரத்தை karatai, பெ.(n.) ஒற்றைமாட்டு வண்டி; Cart. ஒரு கரத்தைப் பிடித்துகொண்டு 'வா' (யாழ்ப்);. E..cart [கரு → கரத்தை; கரு → கருத்து = சேர்த்து, பொருத்து. கரத்தை = பொருத்திய வண்டி. இச்சொல் முன்னெழுத்து மறைந்து வடபுல மொழிகளில் ரதம் எனத் திரிந்து தேரைக் குறிப்பதாயிற்று. ஒ.நோ. நகர் (வீடு);: இந். கர்.]
கரதப்பத்திரம்	கரதப்பத்திரம் karada-p-pattiram, பெ.(n.) அரசிறையை அறுதியிடும் ஆவணம் (சுக்கிரநீதி.93);; document fixing the tax. [skt. patra→ த. பத்திரம் (இலை. ஒலை);.] [கரத்தை → கரதம் + பத்திரம். கரு → கருத்து → கரத்தை = நன்கு பொருத்தியது. செப்பம் செய்தது.]
கரதலப்பாடம்	கரதலப்பாடம் karadalappadam, பெ.(n.) கடை தலைப்பாடம் பார்க்க; see kaga-ta'as-p-pāgam. [கடைதலை → அகரதலை(கொ.வ); + பாடம்.]

கரதாளம்	கரதாளம் kara-talam, பெ.(n.) 1. கைத்தலம்; palm of the hand, "மானுற்ற கரதல மொன்று" (தேவா.44,3);. க. து.கரதாள; தெ.கரதாளமு. [கரு → கரம் + தலம். கரு = செய்.] கரதாளம்1 kara-talam, பெ.(n.) 1. கையாற் போடும் தாளம்; keeping time with the hands. தெ. காதாளமு, க., து.கரதாள. [கரம் + தாளம் – கரதாளம் = கைத்தாளம்.] கரதாளம்2 kara-talam, பெ.(n.) கருதாலம் பார்க்க;See karu-talam. க. கரதாள (பனையோலை, கைவிசிறி);; தெ.கரதாளமு (சிறு மடற்பனை);; து.கரதாள. [கரு + தாலம் – கருதாலம் → கரதாளம்.]
கரந்தகற்படை	கரந்தகற்படை karanda-karpagai, பெ.(n.) "கற்படுத்து மூடப்பெற்ற நகரநீர்க்கால்" (சிலப். 14: 65, உரை.);; covered drainage channel in acity. [கரந்த + கல்+படை. கர = மறைந்த.]
கரந்தல்	கரந்தல் karandal, பெ.(n.) திருநீற்றுப்பச்சை; sweet basil. [கரு → கரந்தை → கரந்தல்.]
கரந்துபடை	கரந்துபடை karandu-papai, பெ.(n.) கரந்தகற்படை பார்க்க;see karanda-karpadai. [கரந்து + படை.]
கரந்துவரலெழினி	கரந்துவரலெழினி karandu-Vara-esini, பெ.(n.) நாடகத் திரைச்சீலை; a kind of over-hanging curtain put up on the ancient Indian stage. "ஒருமுக வெழினியும் பொருமுக வெழினியும் கரந்துவர லெழினியும்"(சிலப் 109:110.);. [கரந்து + வரல் + எழினி. எழினி = இடுதிரை.]
கரந்துறை	கரந்துறை karandurai, பெ.(n.) மறைந்து வாழ்தற் குரிய நிலவறை; underground room. [கரந்து + உறை.]
கரந்துறைகிளவி	கரந்துறைகிளவி karandurai-kilavi, பெ.(n.) உள்ளக்குறிப்பை மறைத்துச் சொல்லும் மொழி (திருக்கோ.50, கொளு.);; words that mask one's innermost feelings and purpose. [கரந்து + உறை + கிளவி.]

கரந்துறைகோள்	கரந்துறைகோள் karandurai-kol, பெ.(n.) மறைந்து சிறுபான்மையாகப் புலப்படும் கோள்கள்; வால் வெள்ளி, வானவில் போன்ற ஒளி வீச்சுகள்; phenomena of the heavens sometimes visible and sometimes not, for the most part regarded as ominous, such as Rāgu, Kēdu, pari-vēọam, vāl-velli,vāna-vil. "கரந்துறைகோ-ளொடு நிரந்தவை நிறீஇ" (பெருங். உஞ்சைக் 58, 57);. [கரந்து + உறை + கோள்.]
கரந்துறைச்செய்யுள்	கரந்துறைச்செய்யுள் karandurai.c-ceyyul, பெ.(n.) கரந்துறைப் பாட்டு பார்க்க;see karanduraippāttu. [கரந்துறை + செய்யுள்.]
கரந்துறைப்பாட்டு	கரந்துறைப்பாட்டு karandurai-p-pattu, பெ.(n.) ஒவ்வோரெழுத்து இடைவிட்டுப் படிக்கும்போது வேறு ஒரு பாட்டாகத் தோன்றும்படி, எழுத்துகள் அமைத்துப்பாடபபடும் ஒரு மிறைச்செய்யுள் (தண்டி. 95, உரை);; stanza composed in such a way that when the alternate letters of the words in it are put together, in a correct sequence, they form by themselves another verse altogether. [கரந்து + உறை + பாட்டு.]
கரந்துறைமாக்கள்	கரந்துறைமாக்கள் karandura-mãkkal, பெ.(n.) மறைந்து தங்கும் மாந்தர் (மணிமே.);; hiding people. [கரந்து + உறை + மாக்கள். கரந்து உறைதல் = மறைந்து வாழ்தல்.]
கரந்தை	கரந்தை1 karanda. பெ.(n.) 1. திருநீற்றுப்பச்சை; sweet basil. 2. கொட்டைக்கரந்தை; Indian globethistle. "காய்த்த கரந்தை" (பதிற்றும் 40:5.);. 3. மரவகை (மலை.);; iron-weed. 4. நீர்ச்சேம்பு (L.);; arrow-head aquatic plant. ம. கரண்ட;, க. கரண்டெ; து.கரண்டெ, கர்ண்டெ. [கரு → கரந்தை. கரு = கரிய.] கரந்தை2 karandai, பெ.(n.) 1. நிரைமீட்போர் அணியும் கரந்தைப் பூமாலை (பிங்.);; chaplet of karandaiflowers wornby warriors when recovering cows that had been seized by the enemy. 2. கரந்தைத்திணை பார்க்க;see karandai-t-tinai. "கரந்தையுங் கரந்தைத் துறையு மென்ப"(பு.வெ.2,1.);. [கள் → கர் → கர → கரந்தை (வே.க.2,1.);.] கரந்தை3 karandai, பெ.(n.) குரவன் (குரு.);; priest.
கரந்தைக்கொடி	கரந்தைக்கொடி karanda-k-kodi, பெ.(n.) கொட்டைக் கரந்தை; Indian globe-thistle. (பதிற்றுப். 40.);. [கரந்தை + கொடி.]

கரந்தைக்கோவை	கரந்தைக்கோவை karandai-k-kovai, பெ.(n.) 18ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த பலபட்டடைச் சொக்கநாதப் புலவரால் இயற்றப்பட்ட சிற்றிலக்கியம்; a treatise by Palapattadai Cokkanata-p-pulavar of 18th C. [கரந்தை + கோவை.]
கரந்தை சூடி	கரந்தை சூடி karandai-südi, பெ.(n.) சிவன்; Siva. [கரந்தை + சூடி. கரந்தை = ஆநிரை மீட்கும்போரில் மறவர் சூடும்பூ. இங்கு வெற்றிகுறித்தது.]
கரந்தைத்திணை	கரந்தைத்திணை karandai-t-tinai, பெ.(n.) பகைவர் கவர்ந்த ஆநிரை மீட்டலைக் கூறும் புறத்திணை (பு.வெ. 2,1, உரை);; theme of recovering the herd of cows seized by the enemy as a signal of the declaration of hostilities. [கரந்தை + திணை.] வெட்சியார் ஆநிரைகளைக் கவர்ந்தமை கேட்ட அவ்வாவினுடைய அரசன் படைமறவர் விரைந்து வெட்சியாரோடு இடைவழியிற் பொருது தமது நிரையினை மீட்பது கரந்தைத் திணையாம். இவ்வொழுக்கத்திற்குக் கரந்தைப் பூச்சூடுதல் மரபு. கரந்தை = ஒருவகைப் பூடு. இதனைக் கொட்டைக் கரந்தை என்றும் கூறுவர்.
கரப்பன்பண்டம்	கரப்பன்பண்டம் karappao-paagam, பெ.(n.) கரப்பானையுண்டாக்கும் உணவுப்பொருள் (வின்.);; eatables which promote eruptions. [கரப்பான் → கரப்பன் + பண்டம்.]
கரப்பன்பூடு	கரப்பன்பூடு karapparpudu, பெ.(n.) கரப்பான்பூடு பார்க்க; see karappan-pudu, [கர்ப்பன் + பூடு.]
கரப்பாக்கு	கரப்பாக்கு karappakku, பெ.(n.) கரப்பு பார்க்க; see karappu. "கண்ணும் எழுதேம் கரப்பாக் கறிந்து" (குறள், 1127);. [கர + பாக்கு (தொ.பெ.ஈறு); காப்பு = மறைவு, ஒளிவு. கரப்பாக்கு = மறைத்தல். ஒ.நோ: "ஏதம்படுபாக்கு".]
கரப்பான்	கரப்பான்1 karappan, பெ.(n.) குழந்தை சொறிபுண்வகை; eruption on children unaccom panied with fever, any contaminable disease, rash, eczema, erysipelas, etc. ம. கரப்பன் H. karpān [கரப்பு → கரப்பான். கரப்பு = சொறி, கரகரப்பு.] மூன்று அல்லது நான்கு திங்கள் முதல் மூன்றாண்டு வரை குழந்தைக்கு உண்டாகும் சொறி. கடுவான் கரப்பான், செங்கரப்பான், கொள்ளிக்கரப்பான், குட்டக்கரப்பான், மண்டைக் கரப்பான் என்பன கரப்பானின் வகைகளாகும். இதில் இருபத்தொன்பது வகைகளுண்டு என்பர்.

கரப்பான	கரப்பான2 karappan, பெ.(n.) பகலில் மறைந்து திரியும் பூச்சி; kind of insect, cockroach. [கரவு → கரப்பான் (வே.க.127);.] உலகில் மிகப் பரவலாகக் காணப்படும் பூச்சியினங்களுள்,கரப்பான்பூச்சியினமும் ஒன்றாகும். இறக்கைகளுடைய பூச்சியினங்களிடையே இது மிகத் தொன்மையானது.
கரப்பான்கட்டு	கரப்பான்கட்டு karappar-katu, பெ.(n.) கரப்பான் நோய் வகை; cellulitis. [கரப்பான் + கட்டு.]
கரப்பான்கொல்லி	கரப்பான்கொல்லி karappan-koli, பெ.(n.) கரப்பானைப் போக்கும் மருந்து (m..m.);; antidote for eruptions, anti-scorbutic. [கரப்பான் + கொல்லி.]
கரப்பான்பித்தம்	கரப்பான்பித்தம் karappan-pittam, பெ.(n.) ஒருவகைப் பித்தநோய்; a kind of bile. [கரப்பான் + பித்தம்.]
கரப்பான்பூச்சி	கரப்பான்பூச்சி karappropicci, பெ.(n.) கர்ப்பான்2 பார்க்க; seekarappan2. [கரப்பு → கரப்பான் + பூச்சி.]
கரப்பான்பூடு	கரப்பான்பூடு karappao-pudu, பெ.(n.) ஒருவகை முட்செடி (வின்.);; a lowly flowering thorny shrub. [கரப்பான் + பூடு.]
கரப்பான்றைலம்	கரப்பான்றைலம் karappan-railam, பெ.(n.) கருப்பூரம் கலந்த ஒரு தைலம்; an oil mixed with camphor "பூரந்துமு...கரப்பானும் வாங்கு மன்றே" (தைல. தைலவ. 49);. [கரப்பான் + தைலம். த. நுல் (எள்); ? தில் →Skt.taila→ த தைலம்.]
கரப்பிடும்பை	கரப்பிடும்பை karappidumba; பெ.(n.) உள்ளது கரத்தலாகிய நோய்; habit of concealing. "கரப்பிடும்பை யில்லாரைக் காணின்." (குறள், 1056);. [கரப்பு + இடும்பை. கர → கரப்பு = ஒளித்துவைத்தல், இடும்பை = நோய். ஈயாமல் மறைத்து வைத்தல் ஒரு நோயாகக் கூறப்பட்டுள்து.]

கரப்பு	கரப்பு1 karappu, பெ.(n.) 1. மறைக்கை; concealing, screening, hiding, as one's thoughts. "சுரப்பிலா நெஞ்சிற் கடனறிவார்" (குறள், 1053);. 2. களவு (திவா.);; theft. 3. வஞ்சகம்; fraud, deceit. "கரப்புறு சிந்தையர் காண்டற் கரியவன்" (தேவா. 524:3);. 4. மீன் பிடிக்குங் கூடை, பஞ்சரம் முதலியன (யாழ்ப்.);; conical basket for catching fish, weel, hen-coop. 5. மத்து (யாழ்.அக.);; churn. 6. கரப்பான் பூச்சி பார்க்க; see karappao-pucci. "பூளை கரப்பருந்த நாடுங்கடன்" (அருட்பா.);. ம. கரப்பு [கள் → கள → கர → கரப்பு.] கரப்பு2 karappu, பெ.(n.) மூங்கில், மரம், துணி போன்றவற்றால் செய்த தடுப்பு (pond.);; screen. மறுவ தட்டி [கர → கரப்பு (மறைப்பு);.]
கரப்புக்குடில்	கரப்புக்குடில் karappu-k-kudil, பெ.(n.) சிறுகுடில் (யாழ்ப்.);; small hut. [கரப்பு + குடில் – கரப்புக்குடில் = ஒராள் ஒளிந்துகொள்ளும் அளவிலான சிறுகுடில்.]
கரப்புக்குத்து-தல்	கரப்புக்குத்து-தல் karappu-k-kutu, 10 செ.கு.வி. (v.i.) மறைவாகக் கூடுவைத்து ஒளிபாய்ச்சி மீன் பிடித்தல் (யாழ்ப்.);; to catch fish with a basket, dazzling them by a strong light and thrusting the weel upon them. [கரப்பு + குத்து.]
கரப்புடுப்பு	கரப்புடுப்பு karappuduppu, பெ.(n.) நாடக வுடுப்பு; dramatic dress. [கரப்பு + உடுப்பு.]
கரப்புடையான்பட்டி	கரப்புடையான்பட்டி karappugayānpatti, பெ.(n.) கரூர் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Karur dt. [கருப்பு + உடையான் + பட்டி – கருப்புடையான்பட்டி → கரப்புடையான்பட்டி.]
கரப்புநீர்க்கேணி	கரப்புநீர்க்கேணி karappu-ni-k-keni, பெ.(n.) மறைகிணறு; well containing water that is hidden from view covered wells. "பரப்புநீர்ப் பொய்கையுங் கரப்புநீர்க் கேணியும்" (மணிமே. 19:104);. [கரப்பு + நீர் + கேணி]

கரப்பூண்டி	கரப்பூண்டி karappundi, பெ.(n.) திருவண்ணாமலை மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Thiruvanna malai dt. [கரை + பூண்டி – கரைப்பூண்டி → கரப்பூண்டி. பூண்டி = ஏரி.]
கரப்பொறி	கரப்பொறி kara-p-pori, பெ.(n.) 1. குரங்கு பிடிக்கும் ஒருவகைப் பொறி (வின்.);; a kind of trap for catching monkeys. [கரப்பு + பொறி – கரப்புப்பொறி → கரப்பொறி (மரூஉ..]
கரம்	கரம்1 karam, பெ.(n.) இடை; ஓர் எழுத்துச் சாரியை; expletive used in designating the short vocalic letters of the Tamil alphabet. "இருமைக் குறிலிவ் விரண்டொடு கரமுமாஞ் சாரியை பெறும்" (நன்.1126.);. [கரு → கரம் - செய்தற்குறிப்புடைய சொல் சாரியை யாயிற்று.] "காரமும் கரமும் கானொடு சிவணி நேரத் தோன்றும் எழுத்தின் சாரியை" என்பது தொல் காப்பியம் [134]. உயிரெழுத்தின் உதவியின்றித் தாமாக வொலிக்காத மெய்யெழுத்துகளை ஒலிப்பித்தற் பொருட்டும், தாமாக வொலிக்கும் உயிரெழுத்து களையும் எளிதாக ஒலிப்பித்தற் பொருட்டும், சில துணை யொலிகளைப் பண்டைத் தமிழிலக்கண நூலார் அமைத்துள்ளனர். அவை எழுத்துச் சாரியை எனப்படும். உயிரெழுத்துகளுள் குறிற்குக் கரமும், நெடிற்குக் காரமும் சாரியையாம். வடமொழியார் கரம், காரம் என்னும் இரண்டையே தமிழினின்று கொண்டுள்ளனர். அதோடு குறிற்கு இரண்டையும் வேறுபாடின்றி ஆள்வர். இதனாற் சாரியையமைப்பின் தமிழ் மூலம், தெளிவாகத் தெரிகின்றது. கரம், காரம் என்பன வடமொழியில் கர, கார என்று ஈறுகெட்டு நிற்கும். சாரியை என்னுங் குறியீடும் வடமொழியிலில்லை (வ.மொ.வ.299);. கரம்2 karam, பெ.(n.) கை; hand, "கரமலர் மொட்டித்து" (திருவாச.4.84);. 2. முழம்; cubit. "அங்குல மறுநான் கெய்தி னதுகரம்" (கந்தபு. அண்டகோ.6);.
கரம்பக்காடு	கரம்பக்காடு karamba-k-kādu, பெ.(n.) தஞ்சை மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Thanjavur dt. [கரம்பு + காடு – கரம்புக்காடு → கரம்பக்காடு.]
கரம்பக்குடி	கரம்பக்குடி1 karamba-k-kudi, பெ.(n.) திருவாரூர், புதுக்கோட்டை மாவட்டங்களில் உள்ள சிற்றூர்ப் பெயர்; a village name in Tiruvarur and Pudukkottai district. [கரம்பு + குடி = கரம்புக்குடி → கரம்பக்குடி.] கரம்பக்குடி2 karamba-k-kudi, பெ.(n.) கரம்பைக் சூடி பார்க்க; see karamba-k-kudi. [கரம்பு → கரம்பை + குடி – கரம்பைக்குடி → கரம்பக்குடி (கொ.வ);.]

கரம்பதிவுக்கணக்கு	கரம்பதிவுக்கணக்கு karam-padivu-k-kanakku, பெ.(n.) வரிப்பதிவுப் புத்தகம்; register of assessment. [கரம் + பதிவு + கணக்கு.] கையால் குறித்து வைக்கும் கணக்கு, வரிக்கணக்கைக் கொண்ட பொத்தகத்திற்கும் ஆகிவந்துள்ளமை காண்க.
கரம்பம்	கரம்பம் karampam, பெ.(n.) 1. பொடிமா; nice-flour. 2. அரிசிமா; rice-flour. [கரம்பு → கரம்பம்.]
கரம்பல்	கரம்பல் karambal, பெ.(n.) தூசு (ம.அக.);; dust. [கரம்பு → கரம்பல்.]
கரம்பவிடுதி	கரம்பவிடுதி karambavidudi, பெ.(n.) புதுக் கோட்டை மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Pudukkottai dt. [கரம்பு + விடுதி – கரம்புவிடுதி → கரம்பவிடுதி.]
கரம்பவிளைச்சேரி	கரம்பவிளைச்சேரி karambaviai-c-ceri, பெ.(n.) குமரி மாவட்டத்து அகத்தீசுவரம் வட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Agathiswaram taluk in Kanyakumari dt. [கரம்பு + விளை + சேரி – கரம்புவிளைச்சேரி → கரம்பவிளைச்சேரி, விளை = களவற்காடு, பனங்காடு.]
கரம்பற்று-தல்	கரம்பற்று-தல் karam-paru-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) திருமணம் செய்தல்; to marry. [கரம் + பற்று. கரம் = கை. பற்று = பிடி.] கரம் பிடித்தலாவது, இருபாலருக்கும் பொதுவாயினும் பெரும்பான்மை நாணம் முதலிய குணங்களால்,பெண் ஆடவனைத்தீண்டத்தயங்கும் தன்மை நோக்கி ஆடவருக்கே உரியதாய் அமையுமென்க. பெண்பால் கரம் பிடித்தலாவது கொழுகொம்பைப் பற்றும் கொடிபோலன்றி மனத்தளவில் பற்றி நிற்கும் தன்மை எனக் கொள்ளலே பொருந்தும்.பெண்ணைக்கொடியென உவமையாகு பெயராற் குறிப்பது அவளது மென்மைத் தன்மையை நோக்கியேயாகும். "புல், பூண்டு, செடி, கொடி, மரம் என்னும் ஐவகை நிலத்திணை (தாவர); உயிர்களுள் பெரும்பாலும் மெல்லியதும் விரைந்து வளர்வதும், கொம்பைப் பற்றிப் படர்வதும் கொடியே. பெண்ணைக் கொடியென்று சொன்னவளவிலேயே அவள் ஆடவனிலும் மெல்லியள் என்றும், அவனிலும் விரைந்து வளர்பவளென்றும், ஒரு கொழுநனைத் துணைக்கொண்டே வாழ்பவளென்றும் மூன்று பெண்பாற் குணங்கள் குறிப்பறியக் கிடக்கின்றன [சொ.ஆ.க.].

கரம்பு	கரம்பு1 karambu, பெ.(n.) 1. பயிர் செய்யாத நிலம் (கொ.வ.);; waste land uncultivated though cultivable of two kinds, viz. Ceyand kar-karambu. இரண்டாண்டாகப்பயிர் செய்யாததால் நிலம் கரம்பாக கிடக்கிறது (உ.வ.);. மறுவ கராய் க.கரம்பு [கரு = கருக்கம்புல், அருகம்புல். கரு → கர → கரம்பு (வெறும் புல் மட்டும் படர்ந்த வறண்ட நிலம்);.] கரம்பு2 karambu, பெ.(n.) கரிசல் நிலம்; black soil. [கரு → கர → கரம்பு. கரு = கருமை; பு - சொ.ஆ.ஈறு.] கரம்பு karambu, பெ.(n.) வேளாண்மை செய்யப் படாத நிலம்(தரிக);; land lying waste. "தரிசு கிடந்த தரையை:(ஈடு2.7.9); [கல் →கர்-கர→கரம்.]
கரம்பை	கரம்பை1 karambai, பெ.(n.) 1. வண்டல் பரந்த நிலம்; land with a surface layer of alluvium (R..F.);. 2. வறண்ட களிமண்ணிலம்; hard, clayey soil. "இருநிலக் கரம்பைப் படுநீறாடி" (பெரும்பாண்:93.);. 3. போடுநிலம், பொட்டல் நிலம்; waste land. "விடுநிலக் கரம்பை விடரளை நிறைய" (பதிற்றுப். 28);. 4. கரிசல் மண் (முகவை.மீனவ.);; black soil (வே.க.121);. [கரு → கர → கரம்பு → கரம்பை.] கரம்பை2 karambai, பெ.(n.) சிறுகளா(மலை);; a low spreading spiny, evergreen shrub. [கள் → கள → கர → கரம்பை.]
கரம்பைக்குடி	கரம்பைக்குடி karambal-k-kudi, பெ.(n.) ஓர் ஊர்ப்பெயர்; a name of a village. [கரம்பை + குடி.]
கரம்பைமீன்	கரம்பைமீன் karambal-min, பெ.(n.) கருநிற மீன் வகையுளொன்று; a kind of blackfish. [கரு → கரம்பு → கரம்பை + மீன்.]

கரமுகிழ்-த்தல்	கரமுகிழ்-த்தல் kara-mugil-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) கைகூப்புதல்; to join the palms of the hands in worship. "கரமுகிழ்ப்ப நின்னருளைக் கருத்தில் வைப்போம்" (தாயு. பொருள்வ.10.);. [கரம் + முகிழ்.]
கரமூக்கு	கரமூக்கு kara-mukku, பெ.(n.) நீர்விழும் கெண்டியின் உறுப்பு; spout of a pitcher or kettle. [கரகம் + மூக்கு.]
கரமை	கரமை karamai, பெ.(n.) யானை (சங்.அக.);; elephant. [கரு → கரமை(கருமையானது);. மை(ப.பெ.ஈறு);.]
கரமொழி	கரமொழி karam-oli, பெ.(n.) வரிநீக்கம் (நாஞ்);; freedom from taxation. [கரம் = குடியிறை. கரம் + ஒழிவு – கரமொழிவு → கரமொழி.]
கரல்	கரல் karal, பெ.(n.) ஒருவகை மீன்; a kind of fish. [கரு → கரல்.]
கரலப்பாக்கம்	கரலப்பாக்கம் karaiappakkam, பெ.(n.) காஞ்சிபுரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Kanchipuram dt. [கரளைசயாக்கம் – கரளைப்பாக்கம் → கரளப்பாக்கம் → கரலப்பாக்கம். கரளை = மண்வகை.]
கரவடநூல்	கரவடநூல் kara-vada –nul, பெ.(n.) களவைப்பற்றிக் கூறும் நூல் (சிலப். 16:180, அரும்.);; a treatise on theft. களவடம் பார்க்க; see Kalavadam. [களவு → களவடம் → கரவடம் + நூல் + கரவடநூல்.] களவடம் என்னும் பெயரிலிருந்த பண்டைத் தமிழ் நூலின் மொழிபெயர்ப்பாக வடமொழியில் இயற்றப்பட்டதே கரவடம்.இது தமிழாக்கப்பட்டதாகச் செ.ப.அ.க. கூறுவது தவறு.

கரவடம்	கரவடம்1 karavadam, பெ.(n.) 1. களவு (திவா.);; theft, stealing. 2.களவுபற்றிய பண்டைத் தமிழ்நூல்; an ancient Tamil treatise on stealing. [களவு + அடம் – களவடம் → கரவடம். 'அடம்' சொல்லாக்க ஈறு.] ஒநோ: ஒத்தடம். களவடம் பார்க்க; seekalavadam. கரவடம்2 karavadam, பெ.(n.) பொய், தவறு; falsehood. 2. ஏய்ப்பு; deceit, fraud. "மார்பின் மீதிலே தாழ்வடங்கண் மனத்திலே கரவடமாம் வேடம்" (தண்டலைசத.29);. ம.கரவடம் [கரவு → கரவடம். 'அடம்' சொல்லாக்க ஈறு (வே.க.129);.] கரவடம்3 karavagam, பெ.(n.) காக்கை; crow, [கரவு → அடம் – கரவடம். திருடித் தின்னும்பறவை, காக்கை.]
கரவடர்	கரவடர் karavadar, பெ.(n.) 1. திருடர் (திவா.);; thieves. 2. ஏய்ப்போர்; deceivers, crafty persons. தெ. கரடி; த. கரவடர் →Skt, kharpara. [கரவு → கரவடர் (வே.க.129);.]
கரவடி	கரவடி karavadi, பெ.(n.) 1. தங்கநகைக்கிடும் மெருகு வகை (நாஞ்.);; rough polish for gold jewels. 2. நகைகளுக்கு மெருகூட்டப் பயன்படுத்தும் கருவி; a brush like instrument for polishing gold ornaments. ம. காவடி [குரு → குருவடி → கரவடி. குரு → கரு = ஒளி, ஒளிக்கதிர்.]
கரவதம்	கரவதம் karavadam, பெ.(n.) கரவடம் பார்க்க; see karavagam. [கரவடம் → கரவதம், கரவடம் = திருத்தின்னும் பறவை, காக்கை.]
கரவர்	கரவர் karavar, பெ.(n.) கள்வர்(பிங்.);; thieves. [கரவு + அர். கள் → கர → கரவு. 'அர்' ப.பா.ஈறு.]
கரவல்	கரவல் karaval, பெ.(n.) யாருக்கும் தாராமல் ஒளித்து வைத்தல்; concealment of an article without giving to any one. "கரவலருங் கற்பகமும்" (கம்பரா. சடாயுகாண்.21);. [கர → கரவு + அல். 'அல்' தொ.பெ.ஈறு.]

கரவா	கரவா karavă, பெ.(n.) கடல்மீன்வகை; a sea-fish of vermilion colour. ம_கரவா [கரு → கரவா.]
கரவாதி	கரவாதி karavadi, பெ.(n.) கரிகைக்கத்தி (சங்.அக.);; poniard. [கரம் + வாள் –கரவாள் → கரவாளி → கரவாதி (கொ.வ.);.]
கரவாரம்	கரவாரம் kara-varam, பெ.(n.) கையை எடுத்து வீசுகை; raising the arm, as while singing. "பாடகர் வியந்து கரவாரங் கொண்டு" (திருவாத.பு.மந்திரி 36);. 2. கைதட்டல்; claps (திருவாத, 4.43);. [கரம் +ஆரம் – கரவாரம்.]
கரவாலம்	கரவாலம் kara-valam, பெ.(n.) நகம் (சங் அக.);; nail. [கர + வாலம். வாளம் → வாலம்.]
கரவாள்	கரவாள் karavā/, பெ.(n.) கைவாள்; dagger, poniard. "கரவாள்கொடு. .தடிந்திட்டு" (பிரபுலிங்.துதி.8);. ம. கரவாள் [கரம் + வாள் – கரவாள்.]
கரவாளம்	கரவாளம் karavalam, பெ.(n.) கரவாள் பார்க்க;see kara-val. "கரவாளங் கைதுளங்க" (திருவாலவா.28, 34);. ம.கரவாளம்; Pali. karaba. [கரம் + வாள் + அம் – கரவாளம். 'அம்' சொல்லிற்றுச் சாரியை.]
கரவிமானம்	கரவிமானம் kara-vimagam, பெ.(n.) பக்கச்சிறை யமைப்புடைய கோயில் விமான வகை (ம.ப.மதம்);; a kind of tower structure over temple entrance. [கரம் + விமானம் – கரவிமானம் = கோயில் முகட்டுக்கு இருபாலும் கைபோல் அமைந்த பக்கச் சிறகு.]

கரவீரம்	கரவீரம்1 kara-viram, பெ.(n.) அலரி; oleander. "சரனெனக்கஞ்-சங்கரவீரமிட்டேத்து" (மருதுரந்.36]. ம. கரவீரம் [கரவீரம் = கைவாள். வாள் வீரர் நடுகல்லுக்கு நீரொடு அலரிப்பூ தூவலின் இப்பெயர்பெற்றது.] கரவீரம்2 kara-viram, பெ.(n.) வாள் (சங்.அக.);; sword. 2. இடுகாடு; burial ground. ம. கரவீரம் [கரம் + ஈரம். ஈர் → ஈரம் = ஈர்த்துவிடுவது துண்டாக்குவது. கரவீரம் = கைவாள், வாள் வீரர் புதைக்கப்பட்ட இடுகாடு.] கரவீரம் karavīram, பெ.(n.) தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள ஊர்; name of the village in Thanjavur. தற்போது கரையபுரம் என்று வழங்கப்பட்டு வருகிறது. கரம் வீரம் என்பது பொன்னிறப் பூக் களைத் தருகின்ற ஒரு மரத்தின் பெயர். பொன்னலரி என்றும் அதனைக் குறிப்பதுண்டு.
கரவு	கரவு1 karavu, பெ.(n.) 1. மறைவு; concealment. "கரவி லுற்றவை" (அரிச்.டி.வேட்டஞ்:9);. 2. ஏய்ப்பு; deceit. "களவறிந்தார் நெஞ்சிற் கரவு"(குறள், 288);. 3. களவு(திவா.);; theft. "அம்பொனின் கரவை யிரண்டாயிரம்" (சேதுபு. சேதுச்சரு.39);. 4. பொய்; falsehood, "கரவெனு முன்றனூலில்" (திரு வாத.பு.புத்த.55);. Gk. Cryptos [(கர்); → கர → கரவு (வே.க. 121,127);.] கரவு2 karavu, பெ.(n.) முதலை; alligator. "கரவார் தடம்"(திரு.திருவாய்.8,9,9);. மறுவ கராம், கரா. [கள் → கள → கர → கரவு.]
கரவுடையான்	கரவுடையான் karavrdayan. பெ.(n.) அழுத்த மானவன்; hard-hearted man. [கரவு + உடையான்.]

கரவுளி	கரவுளி karavuli, பெ.(n.) கூர்மையான முகவமைப் புடைய கடல்மீன் (நெல்லை. மீனவ.);; a kind of sea fish. [கரவு + உளி – கரவுளி.]
கரவை	கரவை1 karavai, பெ.(n.) கூத்து (அக.நி.);; dance. [கள் → கள → கர → கரவை. கரவு = மறைவு, புனைவு, வடிவமாற்று. இங்கு வடிவமாற்றுப்பொருள் கொண்டது.] கரவை2 karavai, பெ.(n.) கம்மாளர் கருவியுளொன்று (சங்.அக.);; a. smith's instrument. [கரு2 → கர → கரவு → கரவை → கரு = திரண்டது, உருண்டையானது.]
கரவொலி	கரவொலி kara-v-oli, பெ.(n.) கைதட்டுவதால் உண்டாகும் ஒலி; applause. [கரம் + ஒலி.]
கரவோர்	கரவோர் karavōr, பெ.(n.) கரவர் ; deceitful persons. [கரவு + அர் – கரவர் → கரவார் → கரவோர்.]
கரள்	கரள்1 karal, பெ.(n) உருண்டை; roundness. [கரு → கருள் → கரள்.] கரள்2 karal, பெ.(n.) 1. நெஞ்சகம் (இதயம்);; heart. 2. குடல்; intestine. மறுவ. குண்டிக்காய், குண்டிகை, மாங்காய். ம. கரளு; க. கரளு, கர்ள், கோத. கர்ல்; குட. கரி,; து. கர்லு. [கரு → கருள் → கரள் (உருண்டை, திரட்சி); = திரண்ட வடிவுள்ளது.] L. kard, cardia, E. heart; Yid. harts; Gk. kardia., F. Coeur; Sp. corazon, It. cuore; G. harz; Du. hart; Swed; hjarta, Dan. hjerte, Norw. hijerte, Turk. kalf. கரள்3 karal, பெ.(n.) முரட்டுக்கல்; rough stone, Samo, gaoa [கரு → கர → கரள். கர = கரகரப்பு.]

கரளம்	கரளம்1 karalam, பெ.(n.) 1. நஞ்சு (திவா.);; poison, venom. 2. எட்டி(மலை.);; strychnine tree. த. கரளம் → Skt. garaka. கரு → கர → கரளம். நஞ்சின் கரிய தன்மையும், கைப்பும் உட்பொருளாயின.] கரளம்2 karalam, பெ.(n.) உலர்ந்த பழம்; dried fruit. ம.கரள; க.கரட, காடு,கடட் (உலர்ந்த வைக்கோல்போர்); [கரு → கர → கரளம்.]
கரளவாடி	கரளவாடி karaavadi, பெ.(n.) ஈரோடு மாவட்டம் கோபிசெட்டிபாளையம் வட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Kobichettipalaiyam taluk in Erode dt. [கறளை + பாடி – கரனைப்பாடி → கரளப்படி → கரளவாடி.]
கரளாக்கட்டை	கரளாக்கட்டை karala-k-kalai, பெ.(n.) சுரைக்காய் வடிவில் கைப்பிடிப்பக்கம் சிறுத்தும் மறுபக்கம் தடித்தும் உருண்டையாக அமைந்த உடற்பயிற்சிக் கருவி; heavy wooden club. [கரு → கருள்(பருமை); + கட்டை → கருளக்கட்டை →
கரளிமாதப்பூர்	கரளிமாதப்பூர் karavalimada-p-pur, பெ.(n.) கோவை மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Coimbatore dt. [கரை + வழி +மா + தோப்பூர் - கரைவழி மாத்தோப்பூர் → கரவளிமாதப்பூர் – கரளி மாதப்பூர்(கொ.வ.);.]
கரளை	கரளை1 karalai, பெ.(n.) கறளை பார்க்க (இ.வ.);;see karaḷai. ம. கரள [குறள் → குறளை → கரளை.] கரளை2 karalai, பெ.(n.) கரிசல் மண் வகை; clayay soil. [கரு → கரளை.]
கரளையாளமரம்	கரளையாளமரம் karaḷayāḷa-maram, பெ.(n.) அழுத்தமான வலிமையுள்ள; hardwood, [கரளை + ஆள் + மரம்.]

கரளை வித்தை	கரளை வித்தை karala-yitai, பெ.(n.) சிலம் பவித்தை; art of fencing. [கரளை + வித்தை.]
கரன்	கரன் karan, பெ.(n.) 1. நிலையுள்ளவன்; firm, steady person. "கரந்தெங்கும் பரந்துளன் இவையுண்ட கரனே" (திவ்.திருவாய். 1,1,10);. 2. இராமனால் காட்டிற் கொல்லப்பட்ட ஓர் இயக்கன் (கம்பரா. கரன்வதைப்.);; a cousin of Ravana, a powerful Iyakkan slain by Rama during his stay in the Dhandagāranyam. த. கரன் → Skt. khara. [கரு → கரன். கரு = பெருமை, வலிமை.] கரன் என்பவன் தண்டக ஆரணியத்தின் காவல்பூண்ட இயக்கர் குடிப்பெருமகன். காட்டைக் கொளுத்தி வேள்விக்காகக் கால்நடைகளைக் கவரும் ஆரியப் பகைவரை எதிர்த்துப் போரிட்டவன்.
கரனீவாடு	கரனீவாடு karaiyadu, பெ.(n.) கரையில் ஏற்படும் நீரோட்டம் (நெல்லை. மீனவ.);; stream of water in sea occuring near shore. [கரை + நீர் + வாடு = கரைநீர்வாடு → கரனீவாடு. வாடு = வட்டம், ஒட்டம்.]
கரா	கரா karā, பெ.(n.) 1. முதலை; a species of alligator. "கராவதன் காலினைக் கதுவ"(திவ்.பெரியதி 2,3,9);, 2. ஆண் முதலை (பிங்.);; male alligator. [கரவு2 → கரா. கராம் பார்க்க.] த. கரா → Skt. Graham
கராகரி	கராகரி karakar, பெ.(n.) தேவதாரு (சங்.அக.);; deodar, Cedar. [கரு = பெரிய, உயர்ந்த. கரு → கர.]
கராசலம்	கராசலம் karāšalam, பெ.(n.) யானை; elephant lit., mountain with a trunk (urg på.);. "கராசலத்தின் வன்றோல் வியன் புயம் போர்த்தாய்" (கந்தபு. கந்தவி.63);, [கரம் + சலம் – கராசலம். கரம் = கை. அசலம் = மலை. Skt acala → த. அசலம். கையுடைய மலை என யானை உருவகமாகியது. கைம்மலை எனின் முற்றுந்தமிழாம்.]
கராடம்	கராடம் karagam, பெ.(n.) தாமரைக் கிழங்கு (நாநார்த்த.);; tuber of the lotus plant. [கரு → கரா + அடம். கரு = பருமை, உருண்டை.]

கராம்	கராம் karam, பெ.(n.) 1. முதலை வகை; a species of alligator, gavial. "முதலையு மிடங்கருங் கராமும்"(குறிஞ்சிப். 257);. 2. ஆண் முதலை (திவா.);; male alligator. Skt. gråha [கரவு2 → கரா → கராம் = நீருள் கரந்து (மறைந்து); இரை கொள்வது. கரவு → கராம் ஒ.நோ. புலவு + பாசறை – புலாம் பாசறை (பதிற்று.7);.]
கராமம்	கராமம் karamam, பெ.(n.) வெண்கடம்பு (மலை.);; Seaside Indian oak. [கடம்பு → கடம்பம் → கரம்பம் → கராமம் (கொ.வ.);.]
கராமுத்து	கராமுத்து kara-mutu, பெ.(n.) முதலையிற் பிறந்த வெண்ணிற முத்து (இ.நூ.த.பெ.அக.);; a pearl like substance from crocodile. [கராம் + முத்து – கராமுத்து.]
கராய்	கராய் karay, பெ.(n.) புற்கரடு(இ.வ.);; turf. மறுவ. கரம்பு [கரு → கராஇ → கராய் = புல்படர்ந்த நிலம் கரு = கருக்கம்புல், அறுகம்புல், நீர்வளமில்லாததால் வெறும் புல் மட்டும் படர்ந்த தன்மை நோக்கிக் கரம்பு நிலம் கராய் எனப்பட்டது.]
கராலகம்	கராலகம் karalagam, பெ.(n.) கராலம்பார்க்க;see karâlam. [கராலம் → கராலகம்.]
கராலம்	கராலம் karalam, பெ.(n.) கருந்துளசி (செல்வி. சிலம்பு 65, ப. 85.);; purple stalked basil. [கரு → கரால் → கராலகம்.]
கராளம்	கராளம்1 karalam, பெ.(n.) 1. தீக்குணம் (சீவரட்.281);; wickedness, vice. 2. கொடுமை; frightfulness, terribleness, fierceness. "கராளமுகமும் முக்கரமுமுடைய கூஷ்மாண்டர் (கி.போ.பா.);. [கரு → கரா → கராளம்.] கராளம்2 karalam, பெ.(n.) மான்மணத்தி (கத்தூரி யுடைய மான்);; musk, musk deer, (செல்வி, சிலம்பு,65.ப.85);. கரு = பெருமை, உயர்வு [கரு → கராளம், மான்மணத்தியின் பெருமை குறித்த பெயராகலாம்.]

www.valluvarvalluvam.com 7484 of 19668.

கராளன்	கராளன் karajan, பெ.(n.) சிவகணத் தலைவருள் ஒருவன்; name of a chief of Śiva's host. "பதுமனே கராளன் றண்டன்" (கந்தபு.ஏமகூட.13);. [கரு + ஆள் + அன் - கராளன். கரு = பெருமை. தலைமை.]
கராளி	கராளி karali, பெ.(n.) 1. தீக்குணம் (வின்.);; wickedness. 2. தீக்கடவுளின் ஏழு நாக்குகளில் ஒன்று; one of the seven tongues of God Agni [கராளம் → கராளி.]
கராளை	கராளை karalai, பெ.(n.) குள்ளன், வளராதவன்; a short person. [கறளை → கரளை → கராளை.]
கரி	கரி1 kari, பெ.(n.) 1. அடுப்புக்கரி (தி.வா.);; charcoal. கரி விற்ற பணம் கறுப்பாயிருக்குமா (பழ.);. 2. கரிந்தது; charred wood, snuff of lamp. 3. நஞ்சு (மூ.அக.);; poison. 4. கண்ணிடு மை; collyrium black for the eye. "கரிபோக்கினாரே' (சீவக.626);. 5. மரவைரம் (வின்.);; the hard part of timber. ம., க., தெ., து., குட., பட., உரா. கரி; கோத கர்; துட. கர்ய்; பர். கெர்; கூ. க்ருமு; கட. கரித்; கொலா. காரி; பிரா. கர். [கள் (கர்); → கரி(வே.க.121.);.] கரி2 kari, 4 செ.கு.வி.(v.i) 1. கரியாதல்; to char, to become charcoal. "கரிகுதிர் மரத்த கான வாழ்க்கை" (அகநா.75);. 2. கருமையாதல்; to become black, "கரிந்த நீள்கயல்" (திருவிளை. askość);. 20);. 3. தீய்தல்
கரிக்கட்டை	கரிக்கட்டை kari-k-kattai, பெ.(n.) 1. எரிந்த கட்டை; burnt, charred wood. தேய்ப்புப் பெட்டியில் கரிக்கட்டைகளைப் பொறுக்கிப் போடு. 2. மரவகை (L..);; red ebony of South India. கரி சுட ஒரு வண்டி கரிக்கட்டை வாங்கிவா (உ.வ.);. ம. கரிக்கட்ட [கரி + கட்டை – கரிக்கட்டை = எரிந்து கரியாக நிற்கும் கட்டை, கரியாக்குவதற்குப்பயன்படும் துண்டு மரம்.]

கரிக்கண்டு	கரிக்கண்டு kar-k-kandu, பெ.(n.) கரிசலாங் கண்ணி (மலை); பார்க்க;see karisalar-kanni. [கரி + கண்டு. கள் → கரு → கரி = கருமை, கருநீலம். கண்டு = துண்டு = பருமனான, தடித்த.]
கரிக்கனை	கரிக்கனை kar-k-kanai, பெ.(n.) யானைத்திப்பிலி; monkey creeper. "முட்டிவித்தோம மிரு நிசிகரிக்கனை வேணி" (தைலதைலவ.74);. த. கரிக்கணை → Skt. kari-kana. [கரி = யானை. கரி + கணை.]
கரிக்கல்பாறை	கரிக்கல்பாறை kar-k-ka-parai, பெ.(n.) கடலடிப் பாறையுள் ஒன்று (நெல்லை. மீனவ.);; a kind of rock found undersea. [கருங்கல் → கரிக்கல் + பாறை.]
கரிக்களி	கரிக்களி kari-k-kali, பெ.(n.) புண்ணுக்குக் கட்டுங் கரிப்பசை; charcoal poultice. [கரி+ களி.]
கரிக்காடி	கரிக்காடி kari-k-kādi, பெ.(n.) கஞ்சி; சோறு; gruel, boiled rice. ம. கரிக்காடி [கரு → கரி(பெரிய, மூத்த); பழைய. கரி + காடி.]
கரிக்காந்தல்	கரிக்காந்தல் kari-k-kandal, பெ.(n.) 1. கருகிக் காந்தினது (யாழ்.அக.);; anything charred or burnt. 2. கலத்தில் அடிப்பற்றின உணவு; cooked food charred and sticking to the pot. [கரி+ காந்தல், காந்தல் = வேதல், கரிக்காந்தல் = கரிந்த நிறம் ஏற்படும் அளவுக்கு மிகுதியாக எரிந்தது.அல்லது வெந்தது.]
கரிக்காப்பு	கரிக்காப்பு kar-k-kappu, பெ.(n.) 1. ஒலையெழுத்து விளங்கக் கரிபூசுகை (உ.வ.);; smearing charcoal. 2. திருமேனியைத் துப்புரவு செய்யும் புற்கரி; charred grass used for cleaning an idol. [கரி + காப்பு.] தெளிவாகத் தெரியும் பொருட்டும் எழுத்துகள் அழியாமல் நீண்டநாள் இருக்கும் பொருட்டும், ஓலைகளுக்குக் கரிக்காப்பு செய்யப்படும். அழுக்கை அகற்றுவதே பொருளுக்குப்பாதுகாப்பாக அமைதல் பற்றி, விளக்குதலுக்குக் கரிக்காப்பு ஏற்புடைத் தாயிற்று.
கரிக்காய்ப்பட்டி	கரிக்காய்ப்பட்டி karikkay.p-pati, பெ.(n.) சேலம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Salem dt. [கக்கரிக்காய் + பட்டி – கக்கரிக்காய்ப்பட்டி → கரிக்காய்ப்பட்டி.]

கரிக்காரன்	கரிக்காரன் kari-k-karam, பெ.(n.) கரிவிற்பவன் (வின்.);; charcoal-dealer. [கரி + காரன்.]
கரிக்கால்	கரிக்கால்1 kari-k-kal, பெ.(n.) அழிவுவேலை செய்பவன்; one whose advent brings calamity in its train, lit. one having an evil foot. க. கரிகாலு [கரி = தீமை, அழிவு. கரி + கால் – கரிக்கால் (கால் + வைத்த (சென்ற); இடமெல்லாம் அழிவு செய்பவன்.] கரிக்கால்2 kari-k-kal, பெ.(n.) செக்கின் கணை; the roller of an oil-press. ம. கரிக்கால் [கரு = பெரிய, திரண்ட. கரு → கரி + கால்.]
கரிக்காலன்	கரிக்காலன் kar-k-kalan, பெ.(n.) அழிவு வேலைக் காரன், வேலைக்காரி; man, woman whose advent brings calamity. க. கரிகால [கரி + கால் + அன் - கரிக்காலன். கரி = அழிவு, தீமை.]
கரிக்காளவாய்	கரிக்காளவாய் kari-k-kālavāy, பெ (n.) 1. கண் ணாம்புக்காளவாய் வகை; a kind of limekiln (இ.வ..);. 2. கரிசுடும் காளவாய்; a kiln for charcoal. [கரி = கரிந்தது. கரி + காளம் + வாய்.]
கரிக்கிடங்கு	கரிக்கிடங்கு kar-k-kipargu, பெ.(n.) 1. அடுப்புக்கரி உண்டாக்குமிடம் (வின்.);; pit or hole for burning wood for the production of charcoal. 2. கரிக்கடை; Charcoal bazaar. [கரி = கரிந்தது, கரி +. கிடங்கு = கரிக்கிடங்கு.]
கரிக்கீற்றிடு-தல்	கரிக்கீற்றிடு-தல் karik-kiridu-, 20 செ.கு.வி.(v.i.) கரிக்கோடிடு-தல் பார்க்க;see karikkoddu-. [கரி + கீற்று + இடு.]
கரிக்கீற்று	கரிக்கீற்று karikkiru-, பெ.(n.) 1. கரிக்குச்சு பார்க்க;see kari-k-kuccu. 2. கரிக்கோடு; black mark line. [கரி + கீற்று. கீறு → கீற்று).]
கரிக்குச்சு	கரிக்குச்சு karikkuccu, பெ.(n.) புகைக் கரியால் ஏற்படும் கறை; smut. [கரி + குச்சு.]

கரிக்குடல்	கரிக்குடல் kar-k-kupal, பெ.(n.) 1. மலக்குடல் (யாழ்ப்.);; the large intestine, rectum. 2. கற்குடல் (இ.வ.);; sluggish intestine causing constipation. [கரு = வலிய. கரு → கரி + குடல்.]
கரிக்குருந்தக்கல்	கரிக்குருந்தக்கல் kari-k-kurundakkal, பெ.(n.) கட்டட வேலைகளில் பயன்படுத்தப்படும் கற்களுள் ஒருவகை; a kind of stone used in construction work. [கரு = சிறந்த. குருந்தம் = குருவிந்தம். கரு → கரி + குருந்தம் + கல் –கரிக்குருந்தக்கல்.]
கரிக்குருமான்	கரிக்குருமான் kari-k-kuruman, பெ.(n.) கரிக்குருவி பார்க்க;see kari-k-kuruvi மறுவ. கரிக்குருவி [கரி + குருமான். குறு → குரு → குருமன் → குருமான் (சிறிய பறவை); (செல்வி. சிலம்ப. 65. ப.135.);.] கரிக்குருமான் karikkurumāṉ, பெ.(n.) கரிக்குருவி; a bird of utter black. [கரி+குருமான்]
கரிக்குருவி	கரிக்குருவி kar-k-kuruvi, பெ.(n.) கறுப்பு நிறமும் பிளந்த வாலும் உள்ள குருவி; king-crow, glossy black bird with long forked tail. Turdus merula "கரிக்குருவி குருமொழிகேட் டருளடைந்த கதை" (திருவிளை, கரிக்குருவி);. மறுவ. கரிச்சான், வலியன், வலியான், ஆனைச்சாத்தன், காரி பாரத்துவாசன், இரட்டைவாலன், கருவாட்டு வாலி. ம. கரிங்குரிகில், கரிங்குருவி; படை. கரி அக்கிலு. [கரி + குருவி.]
கரிக்கை	கரிக்கை1 kari-k-kai, பெ.(n.) கரிசலாங்கண்ணி (மலை.); பார்க்க;see karišalāri-kanni [கரி → கரிக்கை.] கரிக்கை2 kar-k-kai, பெ.(n.) கேடுவிளைக்குங் கை; hand the very touch of which is enough to cause loss or misfortune. க. கரிகை [கரி = அழிவு, தீமை, கரி + கை = கரிக்கை.] கரிக்கை karikkai, பெ.(n.) கருக்கம்புல், அருகம்புல்; Harialligrass. [கரு-கருக்கை-கரிக்கை]

கரிக்கொட்டான்	கரிக்கொட்டான் kari-k-kotfān, பெ.(n.) கருக்குவாய்ச்சி பார்க்க;see karukkui-vaycci [கரி + கொட்டான்.]
கரிக்கொடி	கரிக்கொடி kar-k-kodi, பெ.(n.) கருங்கொடிவேலி (சித்.அக.);; a variety of Ceylon leadwort. [கரி + கொடி.]
கரிக்கொள்ளி	கரிக்கொள்ளி kar-k-koli, பெ.(n.) குறைகொள்ளி (வின்.);; charred brand. [கரி +கொள்ளி.]
கரிக்கோடிடு-தல்	கரிக்கோடிடு-தல் kar-k-koddu, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கருஞ்சாந்தால் நெற்றிக்குறியாகக் கோடு இடுதல்; to puta black mark line on the fore-head. 2. மோவாயில் மயிர் அரும்புதல் (வின்.);; to appear, as soft hair, on the chin of a young man. கரிக்கோடிடுதல், புள்ளிக்காரன், முகத்தில் கரியைப்பூசுதல் முதலிய வழக்குகள், ஊருக்கு மாறான குற்றவாளிகளை, ஊரார் செம்புள்ளி கரும்புள்ளி குத்தியும், முகத்தில் கரியைப் பூசியும், கரிக்கோடிட்டும், அவமானப்படுத்தியதை நினைவுறுத்தும் [சொல்.கட்.23.]. [கரி + கோடு + இடு-.]
கரிக்கோடு	கரிக்கோடு kar-k-kodu, பெ.(n.) 1. மாத்துவர் நெற்றியில் இடும் கருஞ்சாந்துக் கோடு; upright streak of black pigment worn on the forehead by Madhva Brahmins. 2. முகத்திற்றோன்றும் இளமயிர்; soft sprouting hair young beard or moustache. [கரி + கோடு.]
கரிக்கோல்	கரிக்கோல் karikkol, பெ.(n.) கலப்பைத் தண்டு; the pole of shaft of a plough. ம. கரிக்கோல் [கரு → கரி + கோல். கரு = பெரிய, அடிப்படையான.]

கரிக்கோலம்	கரிக்கோலம்1 kar-k-kalam, பெ.(n.) 1. கணவன் இறந்த பின் முதல் பத்து நாள் வரை, மனைவிக்குச் செய்யும் ஒப்பனைகள்; adorning a widow in weeds within 10 days of her husband's death, as the last adornment, she will ever receive. 2. கறுத்துத் தோன்றும் நிலை; unclean state, dirtiness. "அழகு மேனி கரிக்கோல மானேன்" (தனிபா. ii, 238, 562);. [கரி = தீமை, அழிவு. கரி + கோலம்.] கரிக்கோலம்2 kar-k-kalam, பெ.(n.) அழிஞ்சில்; sage leaved alangium. [கரி = தீமை, அழிவு. கரி + கோலம்.] ஏறழிஞ்சில், இறங்கழிஞ்சல் என்னும் இருவகை அழிஞ்சில் மரவகைகளுள் இறங்கழிஞ்சில் தீவினைகளுக்குப் பயன்படும் என்னும் கருத்தில் இடப்பட்டபெயராகலாம்.
கரிகரம்	கரிகரம் kar-karam, பெ.(n.) காதலின்ப விளையாட்டிலொன்று; a mode of sexual play. "கரிகர மாதி யாய கனங்குழை மகளிர் வெஃக" [கரி + கரம் - கரிகரம். கரி = ஆண் யானை. கரிகரம் = யானையின் செய்கை, யானையின் புணர்ச்சிக்கோலம்.]
கரிகரலீலை	கரிகரலீலை kar-kara-lilai, பெ.(n.) கரிகரம் பார்க்க;See kari-karam. [கரி + கரம் + லீலை. Skt eela → த. லீலை.]
கரிகரவிளையாட்டு	கரிகரவிளையாட்டு kar-kara-wilayatu, பெ.(n.) கரிகரம் பார்க்க;see kari-karam. [கரி + கரம் + விளையாட்டு.]
கரிகறு-த்தல்	கரிகறு-த்தல் kar-karயu4 செ.கு.வி. (v.i.) மிகக் கறுத்தல் (வின்.);; to grow very dark. [கரி + கறு.] கருத்தலும், கறுத்தலும் கருப்புநிறம் குறித்தனவாயினும், முன்னது தன்வினையும், பின்னது பிறவினையுமாம். ஒ.நோ.இருத்தல் → இறுத்தல். கரிகறுத்தல் = மிகக் கறுப்பாகக் கறுக்கச்செய்தல். கரிதல் = கருப்பாதல், கறுத்தல் = கறுப்பாக்குதல்.
கரிகன் தாங்கல்	கரிகன் தாங்கல் kargantargal, பெ.(n.) வேலூர் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Vellur dt. [கருக்கன் + தாங்கல் – கருக்கன் தாங்கல் → கருக்கந் தாங்கல் → கரிக்கன்தாங்கல் → கரிகன்தாங்கல்(கொ.வ);.]

கரிகன்னி	கரிகன்னி kar-kanni, பெ.(n.) 1. காட்டுப்பூனை; wild cat. 2. வெருகங்கிழங்கு (மலை.);; a tuberous-rooted herb. [கரி + கன்னம் → கன்னி.] கரிகன்னி கருநிறக் கன்னத்தையுடையதும், கடும்பார்வை யுடையதும், கண்டாரை வெருள வைப்பதுமாகிய வெருகு [பூனை]. இதன் வண்ணம் குறித்தே கரிகன்னி என்னும் பெயர் வந்ததாம். [சிலம்பு. மத.ப.86].
கரிகாடு	கரிகாடு kari-kadu , பெ.(n.) 1. கரிந்த பாலைநிலம் (திவா.);; burnt desert tract. 2. சுடுகாடு; burning ground. "கரிகாட் டெரியாடி"(தேவா. 102,3);. [கரி + காடு.]
கரிகாத்தாள்	கரிகாத்தாள் karkatal, பெ.(n.) அங்காளம்மை; Añgalammaia village Goddess. ம. கரிங்காளி [கரி + காத்தாள் - கரியைக்காத்தாள். (இரண்டன் தொகை); கரி = வறுமை, வற்கடம் (பஞ்சம்);. கரிகாத்தாள் என்னும் பெயர் கருக்காத்தம்மன் என்றும் வழங்கும். வற்கடம் நேராமல் காத்தல் என்பது வறுமை நேராமல் மழைபெய்யச்செய்பவள் எனப்பொருள் தரும். மழைத் தெய்வமாகிய மாரியம்மனைக் கரிகாத்தாள் என வழங்குவதுமரபு.]
கரிகால்	கரிகால் kari-kal, பெ.(n.) கரிகாலன் பார்க்க;see kar-kalan, "பெருவளக் கரிகால் முன்னிலைச் செல்லார் (அகநா.125);. [கரி + கால் – கரிகால் = கரிகாற்சோழன். கரிகாலன் என்னும் இயற்பெயர் 'அன் ' ஈறுகெட்டுக் கரிகால் என நின்றது. ஒ.நோ. வேந்தன் → வேந்து ஆண்பாலீறு அன் சேர்த்தும், சேர்க்காமலும் இயற்பெயர்களை வழங்குவது பண்டைத் தமிழ் மரபு.]
கரிகால்வளவன்	கரிகால்வளவன் kar-kal-valayan, பெ.(n.) கடைக்கழகக் காலத்தில் (கி.மு. 350 - கி.பி 175); வாழ்ந்த சோழ மன்னன்; Chōlaking,Kari-kålan. "கண்ணார் கண்ணிக் கரிகால் வளவன்" (பொருந. 148);. [கரி + கால் + வளவன். கரிகால் = கரிகாலன். வளவன் = சோழன். கரி = ஆண்யானை. களிறு அடக்கும் திறனால் கரிகலுக்குக் காலன் (எமன்); போன்றவன் என்னும் பொருளில் கரிகாலன் என்னும் பெயர் அமைந்திருக்கலாம், கால்கரிந்ததால் வந்த பெயராயின் கரிக்காலன் என்றிருத்தல் வேண்டும்.] இவன் கி.மு. 5ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த கரிகாலன் பெயர் கொண்டவனும் கி.பி. முதல் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவனுமான கடைக்கழகக் காலச்சோழன். இவன் காவிரிக்குக் கரையமைத்துக் கல்லணை கட்டி நன்செய் வேளாண்மை பெருக்கி யதால் கரிகால் வளவன் என்றும், கரிகாற் பெருவளத் தான் என்றும் புகழப்பட்டான். இவன் கால் கரிந்தவன் அல்லன். தன் முன்னோன் கரிகாலனின் பெயர்கொண்டவன்.கரிகால்வளவன் ஈழத்தின்மேற் படையெடுத்துப் பன்னிராயிரம் குடிகளைச் சிறைப் பிடித்துக் கொண்டுவந்து, காவிரிக்குக் கரை கட்டு வித்ததாக, அவன் மெய்க்கீர்த்தி கூறும் [சொல். கட்.25].

கரிகாலன்	கரிகாலன் kar-kalan, பெ.(n.) சோழமரபினருள் புகழ்பெற்ற கரிகாற்சோழன்; a Chöla king of very great renown, whose achievements and fame have been sung by several poets, "இச்சக் கரமே யளந்ததால்... கரிகாலன் கானெருப்புற்று"(பட்டினப் தனிப்பா);. [கரி + காலன் – கரிகாலன் = இளமைக்காலத்தில் திச்சுட்டதால் கால்கரிந்த சோழமன்னன் எனக் கருதப்படுபவன். ஆயின் கரிக்குக் காலன்(யானைகளுக்கு எமன் போன்றவன்); – [ஒ.நோ. காலகாலன் (காலனுக்குக் காலன், சிவன்.);] என்பதே பொருத்தமாகத் தெரிகிறது. கால்கரிந்ததால் பெற்ற பெயராயின் | கரிக்காலன் என்றிருத்தல் வேண்டும் ஒ.நோ. கரிக்கட்டை.] கரிகாற்சோழன் கி.மு. 5ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவன். நரைமுடித்து முதியவர் இருவர்க்கு முறை வழங்கிய பெருமைக்குரியவன். "உரைமுடிவுகாணான் இளமையோன் என்ற நரைமுதுமக்கள் உவப்ப-நரைமுடித்துச் சொல்லால் முறைசெய்தான் சோழன் குலவிச்சை கல்லாமற்பாகம்படும்" என்னும் வெண்பாவும் இதனை வலியுறுத்துகிறது. கரிகாலன் இளம் பருவத்திலேயே சிக்கலான வழக்கினைத் தீர்த்து முறை வழங்கிய கதை அலெக்சாந்தர் காலத்தில் பஞ்சாபு மாநிலத்துச் சிற்றூரிலும் வழங்கி வந்தது. இந்தியிலும் இக்கதை "சச்சா நியாய" என்னும் தலைப்பில் வழக் கூன்றியுள்ளது. ஆதலால் இந்த முதல் கரிகாலனின் காலம் கி.மு. 5ஆம் நூற்றாண்டு என்று கருதப் படுகிறது.
கரிகேரி	கரிகேரி kangeri, பெ.(n.) வேலூர் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Velur dt. [கரு + சேரி – கருஞ்சேரி → கருகேரி. த.சேரி → க. கேரி.]
கரிகை	கரிகை kargai, பெ.(n.) செந்நிறமுள்ள கத்துரிமான் (பதார்த்த. 1081);; red musk, one of five kinds of kastūri [கரு → கரி → கரிகை.]
கரிங்காலிப்பாடி	கரிங்காலிப்பாடி karigal-p-padi, பெ.(n.) திரு வண்ணாமலை மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Thiruvannamalaidt. [கருங்காலி + பாடி – கருங்காலிப்பாடி → காரிங்காலிப்பாடி.]
கரிச்சக்காய்	கரிச்சக்காய் karcca-k-kay, பெ.(n.) 1. பேரீச்சங் காய்; datefruit. 2. பணிகார வகையுளொன்று; a preparation in confectionery, a puff. [கரு → கரிச்சம் + காய்.]
கரிச்சட்டி	கரிச்சட்டி kar-c-catti பெ.(n.) கரிபடிந்த ஏனம்; begrimed, smutty pot. [கரி + சட்டி.]

கரிச்சலாத்து	கரிச்சலாத்து kari-c-calattu, பெ.(n.) நிலத்திலிருந்து வெட்டியெடுக்கப்படும் ஒருவகைப் பொருள் (கட்டட.சாத்.);; asphalt. சிலை = கல். த. சிலை → Skt. சிலா. [கரி + சிலா + சத்து – கரிச்சிலாசத்து → கரிச்சலாசத்து (கொ.வ);.]
கரிச்சாம்பல்	கரிச்சாம்பல் karccambal, பெ.(n.) தக்கைக்கல் செய்யப் பயன்படும் சாம்பல்; ash used for making lightweight building blocks. [கரி +சாம்பல்.]
கரிச்சால்	கரிச்சால் kari-c-call, பெ.(n.) கரிசலாங்கண்ணி (வின்.); பார்க்க;see kariša'āri-kanni. [கரி + சால்.]
கரிச்சான்	கரிச்சான்1 karccan, பெ.(n.) கரிக்குருவி பார்க்க;See kari-k-kuruvi. [கரி → கரிச்சான் (வே.க.122);.] கரிச்சான் kariccāṉ, பெ.(n.) குருவியின் ஒரு வகை; a kind of bird. [கரி-கரிச்சான்] [P]
கரிச்சான	கரிச்சான2 karccan, பெ.(n.) கரிசலாங்கண்ணி பார்க்க;see karisalari-kanni [கரி + சால் – கரிச்சால் → கரிச்சான்.]
கரிச்சான்பூடு	கரிச்சான்பூடு karccan-pudu, பெ.(n.) கரிசலாங் கண்ணி (மலை.); பார்க்க;see karisalāň-kasini [கரி + சால் – கரிச்சால் + பூண்டு → கரிச்சால்பூண்டு → கரிச்சான் பூண்டு → கரிச்சான் பூடு.]
கரிச்சை	கரிச்சை karccai, பெ.(n.) கையாந்தகரை (சித்.அக.);; kaiyantagarai, a plant. [கரி → கரிச்சை.]
கரிச்சோளம்	கரிச்சோளம் kari.c-colam, பெ.(n.) கருஞ்சோள வகை (G.sm.D.I.i.22 0);; a black variety of millet of Hosur grown for fodder. ம. கரிஞ்சோளம் [கரி+ சோளம்.]

கரிசங்கு	கரிசங்கு kari-sangu, பெ.(n.) தோணியின்மேற் கட்டுந் தென்னங்கீற்று (யாழ்ப்);; temporary / roof of coconut leaves put up in an Indian raft for protection against in clemencies of weather. [சங்கு = வளைவு, வளைந்த கூரை, கரி = வாடிய உலர்ந்த கீற்று கரிசங்கு = கீற்றுக்கூரை. கரி + சங்கு.]
கரிசம்	கரிசம்1 karišam, பெ.(n.) 1. தேய்கை; emaciation, "காயமுங் கசாயமுங் கரிச மானவே" (மேருமந்:543); 2. வற்கடம் (பஞ்சம்);; famine. [கரி = அழிவு, தீமை. கரி → கரிசம்.] கரிசம்2 karišam, பெ.(n.); யானைக்குட்டி; young of an elephant. [கரி → கரிசம்.]
கரிசல்	கரிசல்1 karišal, பெ.(n.) 1. கருமை (வின்.);; darkness, blackness. 2. நீண்டநாள் ஈரத்தைத் தன்னுள் நிறுத்தி வைத்துக்கொள்ளும் தன்மையுடைய கருப்பு நிறமண்; black cotton-soil. இந்த நிலம் கரிசல் (உவ.);. [கள் → கரு → கருப்பு = கருமை, பேய். கரு → கரம்பு → கரம்பை = காய்ந்த களிமண். கரு → கரி = கருத்தது. கரி → கரிசு → கரிசல் (மு.தா.180);.] கரிசல்2 karisal, பெ.(n.) விலையேற்றம் (யாழ்.அக);; dearness of price. [கரு → கருசல் → கரிசல். கரு = பெருமை, அருமை, உயர்வு, மிகுதி.]
கரிசலாங்கண்ணி	கரிசலாங்கண்ணி karisalan-kanni, பெ.(n.) தடித்த சிறு இலைகளையும், கருநீலத் தண்டுப் பகுதியையும் உடைய ஒருவகைக் கீரை; a kind of greens with short thick leaves, eclipse plant. மறுவ: கையாந்தகரை, கையாந்தகீரை. கரப்பான் கரியசாலை, கரிசா, கைகேசி, கரிசனம். [கரிசல் + அம் + கண்ணி.]
கரிசலை	கரிசலை karisalai, பெ.(n.) கரிசலாங்கண்ணி (மலை.); பார்க்க;see karisalari-kanni [கரி → கரிதல் → கரிசல் → கரிசலை.]

கரிசற்காடு	கரிசற்காடு karisar-kadu, பெ.(n.) 1. கரிசலான நிலம்; black soil tract. 2. அடர்ந்த காடு; dense forest. [கரிசல் + காடு.]
கரிசனம்	கரிசனம்1 karisagam, பெ.(n.) யானைக்கோடு; elephant's tusk. "கரிசன மன்ன கொங்கை" (கந்தபு.தெய்வயா.87);. [கரி + சனம் Skt. jan (பிறத்தல், தோன்றிய கொம்பு); → த. சனம்.] கரிசனம்2 Karisanam, பெ.(n.) பொற்றலைக் கையாந்தகரை (மலை.);; Ceylon verbisina. [கரிசல் → கரிசனம்.] கரிசனம்3 Karisagam, பெ.(n.) ஆர்வம் கலந்த அன்பு (யாழ்ப்.);; tenderness, affection, as of a parent for the child, affectionate solicitude, concern, interest. அதிகக் கரிசனமானாலும் ஆம்புடையானை அப்பா என்று அழைக்கலாமா (பழ.);. [கருதல் = நினைவுகூர்தல், எண்ணுதல். கரு → கருதல் → கருதலம் → கருசலம் → கரிசனம் (கொ.வ.);.]
கரிசனை	கரிசனை karisanai, பெ.(n.) கரிசனம்3 பார்க்க;see karisanam3. [கரிசனம் → கரிசனை.]
கரிசாலை	கரிசாலை karisalai, பெ.(n.) கரிசலாங்கண்ணி (வின்.);; a plant usually found in wet places. "மதின்முகக்கை கரிசாலை" [தைலவ. தைல.13]. [கரிசலை → கரிசாலை (கரிசல் நிலத்தில் விளைந்தது.]

கரிசு	கரிசு1 karišu, பெ.(n.) 1.கருமையானது; that which is black. 2. குற்றம்; fault, blemish, taint. "வினை கரிசறுமே"(தேவா.129.1.);. 3.பாழ்வினை, அறங்கடை (பாவம்);; sin, "கரிசினை மாற்றி" (சைவ.பொது 568);. [கரி → கரிது → கரிக. (வே.க.112);. கரிதல் = கருமையாதல்.] கரிசு = கசடு, மண்டி போன்ற குற்றம், கரிசு = யாழ்வினை (பாவம்);, கரிசில் = கொடுமை, களங்கம், கருத்தொளிப்பு, கறை, வாழை நுங்கு முதலியவற்றின் சாற்றாலுண்டாகும் சாயம் (சொல்.கட்.42.);. கரிசு2 karisu, பெ.(n.) கரிசை1 (வின்.); பார்க்க; see karišа1. [கரு → கரி → கரிசு. கரு = பெரிய.] கரிசு3 karišu, பெ.(n.) உறுதிப்பிடி; firm-hold. "கரிசுடன் முன்கையைக் கடித்து" (பஞ்ச. திருமுக.728);. [கரு → கரிக.]
கரிசூழ்ந்த மங்கலம்	கரிசூழ்ந்த மங்கலம் karsunda-mangalam, பெ.(n.) திருநெல்வேலி மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Thirunelveli dt. [கரி +சூழ்ந்த + மங்கலம். மங்கலம் = நன்கொடையாக அளிக்கப்பட்ட ஊர்.]
கரிசை	கரிசை1 karisai, பெ.(n.) 1. நானூறு மரக்காலளவு; measure of capacity 400 marakkal, approxi mately 185. cu. ft. 320 cu.in. 2.48 படி கொண்ட மூட்டைகள் 64 கொண்டது. (G.T. D.i. 134.);; a measure of capacity, 64 bags of 48 measures padi each. தெ. கரிசெ; க. கரசெ. கரு = பெரிய [கரு → கரி → கரிசை(பெரிய அளவு);.] கரிசை2 karisai, பெ.(n.) தவசங்களைக் கொட்டி வைக்கும் மட்கலம்; earthen receptacle for storing grains. கிராமாதிகாரிகள் வீட்டில் கரிசை கட்டி வைத்திருப்பார்கள் (மதி.க.11.21);. மறுவ குதிர்,ஒடை, சேர், குளுமை, இருவாய்சால்,பத்தாயம், பந்தாயம், நெல்வரைவு, படப்பு தொம்பை, சேந்தி. [கரு + சால் – கருசால் → கரிசை. கரு: பருமை, பெரிய அளவு கரிசை; 80 பறை அல்லது 400 மரக்கால் கொண்ட முகத்தல் அளவு, பெரிய அளவு, பெரிய சால். கரு → கரிசை.]

கரிஞ்சம்	கரிஞ்சம் karinjam, பெ.(n.) அன்றில்; a bird cele brated by poets for its staunch attachment to its mate and held up as a model of love which bears no separation. "கரிஞ்சமென் றுள்ளபேர் வியூகமும்" (பாரத.ஆறாம் போ. 5);. த. கரிஞ்சம் → Skt. karauñca [கரு → கருஞ்சம் → கரிஞ்சம். கரு = அன்பு.]
களிஞ்ஞாங்கோடு	களிஞ்ஞாங்கோடு kariyaikadu, பெ.(n.) குமரி மாவட்டத்துக் கல்குளம் வட்டத்துச் சிற்றூர்; a village of Kalkulam in Kanniyakumaridt. [கரு → கரி – கரிச்சான் + கோடு – கரிச்சான்கோடு → கரிஞ்ஞான் கோடு. கோடு = ஏரி.]
கரிண்டு	கரிண்டு karindu, பெ.(n.) சிறுகத்தரி (n.);; hedge caper plant. [கரு → கருமை. கரு → கரி → கரிண்டு.]
கரிணி	கரிணி1 Karini, பெ.(n.) 1. மலை (சூடா.);; mountain. [கரு → கருணி → கரிணி. கரு = உயர்வு.] கரிணி2 karini , பெ.(n.) மலைக்குகை; mountain cave. [கரு = கருமை, இருள். கரு → கரி → கரிணி.] கரிணி3 karini, பெ.(n.) பெண்யானை (பிங்.);; female elephant. "கார்மிசை வருவாருங் கரிணியில் வருவாரும்"(இராமா.கடிம.35);. 2.யானை; elephant. [கரு → கரி (வடிவில் பெரிய ஆண்யானை);.] கரி → கரிணி [கரிணி என்பது வழு]. கரி =ஆண் யானை என்னும் சிறப்பு இழந்து வடமொழி யாளரால், யானைக்குரிய பொதுப் பெயராக ஆளப்பட்டபோது, அதனின்று கரி → கரினி என்னும் பெண்பாற் சொல் படைத்திட்டுக் கொண்டனர். த. கரி → Skt. karini.
கரித்தண்ணீர்	கரித்தண்ணீர் kari.t-tami, பெ.(n,) கரிச்சட்டியைக் கழுவிய நீர் (வின்.);; water in which begrimed pots have been washed. [கரி+ + தண்ணீர்.]
கரித்திப்பிலி	கரித்திப்பிலி kar-t-tppi, பெ.(n.) யானைத்திப்பிலி (மலை.);; monkey Creeper. [கரி = யானை. கரி + திப்பிலி.]

கரித்துண்டு	கரித்துண்டு1 kar-t-tundu, பெ.(n.) 1.கரித்துணி பார்க்க;see kari-t-tuni. 2. அடுப்புக்கரியின் துண்டு; a piece of charcoal. [கரி + துண்டு.] கரித்துண்டு2 kari-tundu, பெ.(n.) கரிச்சாரம் பார்க்க;see kars-c-caram. [கரி + துண்டு.]
கரித்துணி	கரித்துணி kar-t-tuni, பெ.(n.) அழுக்குச்சீலை; dirty begrimed cloth. "கரித்துணி யாடையும்" (பட்டினத் திருப்பா. பொது.29);. [கரி + துணி.]
கரித்தூபம்	கரித்தூபம் kari.tibam, பெ.(n.) கரிப்புகை (நெல்லை);; lamp-black. க. கரிதுப [கரி + துரபம். துர = வெண்மை. தூவம் (வெண்புகை); → தூபம்.]
கரித்துள்	கரித்துள் kari-t-tul, பெ.(n.) கரிப்பொடி பார்க்க;see Kап-p-podï [கரி + தூள்.]
கரிதொட்டாம்பாளையம்	கரிதொட்டாம்பாளையம் kari-tottām-pālayam, பெ.(n.) ஈரோடு மாவட்டம் கோபிசெட்டிப்பாளையம் வட்டத்துக் சிற்றூர்; a village in Kobichettipalaiyam taluk in Erode dt. [கரியன் + தொட்டம் + பாளையம் – கரியன்தொட்டம். பாளையம் → கரிதொட்டாம் பாளையம் க.தொட்டம் → த. தொட்டாம் க. தொட்ட பெரிய கரியன்பெரியபாளையம் எனின் முற்றும் தமிழாம்.]
கரிந்தமிழ்	கரிந்தமிழ் karintamil, பெ.(n.) 1. மலையாள மொழியின் பழைய வடிவம்; the early stage of Malayalam. 2. கொடுந்தமிழ்; colloquial Tamil. ம. கரிந்தமிழ் [கரு + தமிழ் – கரிந்தமிழ்.]
கரிநாக்கு	கரிநாக்கு karnakku, பெ.(n.) கருநாக்கு பார்க்க;see karu-nakku. [கரு → கரி + நாக்கு.]

கரிநாள்	கரிநாள்1 kari-nal, பெ.(n.) தீயநாள்; an inauspicious day, specified days after a death, etc. "மலரடிகள் ... வந்திக்க வராச் சிறுநாளே கரிநாள்" (தனிப்பா. 11,207,495);. க. கரிதின; ம. கரிநாள். [கரி = அழிவு. தீமை. கரு → கரி + நாள்.] செ.ப.அகரமுதலியில் கரிநாள் என்பது தீய நாள் எனும் பொருளில் பொங்கல் இறுதி நாள் எனக் குறித்திருப்பது தவறு. கரிநாள்2 kari-nal, பெ.(n.) 1. பொங்கல் விழாவின் இறுதி நாளில், மன்னன் கரி (மதயானை);யின் மீது ஊர்வலம் வந்த நாள்; procession day of the king on elephant on the last day of Pongal festival. 2 காணும் பொங்கல்; the last day of merriment and visiting good places during pongal festival. [கரி = களிறு. ஆண்யானை. கரி + நாள்.] பொங்கல் விழாவின் இரண்டாம் நாள் மாட்டுப் பொங்கலன்று எருதாட்டமும், மஞ்சு விரட்டும் நடைபெறுவது போன்று பண்டைத் தமிழகத்தில் மூன்றாம்நாள் மன்னன் களிற்றின் மீது, ஊர்வலம்வரும் காட்சி நடைபெற்றதாகலின் பெற்ற. பெயர். கருநாடக மாநிலத்தில் மன்னன் களிறுர்ர். வருதல் நீடுநிலைத்திருத்தல் காண்க.
கரிப்பான்	கரிப்பான் karppan, பெ.(n.) கரிசலாங்கண்ணி (மலை.); பார்க்க;see karišaʼāri-kanni [கரு → கரி → கரிப்பான்.]
கரிப்பு	கரிப்பு1 karippu, பெ.(n.) 1. அச்சம் (திவா.);; fear. 2. கவலை, துனபம்; worry, nagging distress. 3. காரம்; pungency. "ஐயமுங் கரிப்பு மாகலு முரித்தே" (தொல்,சொல். 384,);. 4. வெறுப்பு: disgust, aversion. ம. காரம், க. கார. Indo. garam. Thai. kluer, Mal, garam. [கரி → கரிப்பு.] கரிப்பு2 karippu, பெ.(n.) உப்புச்சுவை; Saltiness. மிளகுநீர் உப்புக் கரிக்கிறது (உ.வ.);. [கடி → கரி → கரித்தல் = மிகுதல் (வே.க.188);.]
கரிப்புளிப்பு	கரிப்புளிப்பு kari-p-puppu, பெ.(n.) கரியமிலம்; carbonic acid (mod.);. [கரி + புளிப்பு. கரி = காரம், உரைப்பு, மிகுதி.]

கரிப்புறத்திணை	கரிப்புறத்திணை karippura-t-tinai, பெ.(n.) புறத்திணையில் ஒன்று; சான்றோர் கூற்றைச் சான்றாகக் காட்டுகை (தொன்.வி.161);; citing learned authors in support of one's opinion a Puram theme. [கரி = சான்று. கரி + புறத்திணை.]
கரிப்பூட்டை	கரிப்பூட்டை karippitai, பெ.(n.) சோளப்பயிருக்கு வரும் ஒரு நோய் (இ.வ.);; smut which blights maize crop. [கரு → கரி + பூட்டை. கரு = கருகுதல், கரியாதல்.] மணிக்கரிப்பூட்டை, தலைக்கரிப்பூட்டை, நீளக்கரிப்பூட்டை, கம்பின் கரிப்பூட்டை என நான்கு வகைக் கரிப்பூட்டை நோய்கள் சோளப் பயிரைத் தாக்குகின்றன.
கரிப்பை	கரிப்பை karppai, பெ.(n.) ஒருவகைக் கடல்மீன்; a kind of sea-fish. [கரி → கரிப்பு → கரிப்பை.]
கரிப்பொடி	கரிப்பொடி kar-p-podi, பெ.(n.) பல்தேய்க்கப் பயன்படுவது; charcoal powder or burnthuskused as tooth-powder. ம. கரிப்பொடி [கரி + பொடி.]
கரிபிடி-த்தல்	கரிபிடி-த்தல் karipidi, 4 செ.கு.வி.(v.i) கரிபற்றுதல் (உ.வ.);; to be begrimed with soot, as a pot on the fire. மறுவ. கரிபற்றுதல் ம. கரிப்பிடி பட கரிகிடி. [கரி + பிடி.]
கரிபிப்பிலி	கரிபிப்பிலி kari.pippili, பெ.(n.) யானைத்திப்பிலி (சங்.அக.);; elephant-pepper, climber. [கரி = யானை. கரி + பிப்பிலி. திப்பிலி → பிப்பிலி.]
கரிபூசு	கரிபூசு1 karī-pūšu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) கண்ணூறு நீங்கக் கரி தீற்றுதல்; to begrime with the Smut of charcoal to avert the effects of the evil eye. ரிஷி கரிபூசுகிறான் (ஈடு.7,4, ப்ர);. [கரி + பூக.] கரிபூசு2 kariptsu, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) வெட்கித் தலைகுனியச் செய்தல்; to deliberately put a person to shame, to disgrace one, lit., to begrime a person's face. [கரி + பூசு.]

கரிபோக்கு	கரிபோக்கு1 karipakku-, 9 செ.கு.வி.(v.i.) சான்று கூறுதல்; to paint the eyelids with black collyrium. "கருங்கய லல்ல கண்ணே யெனக் கரிபோக்கினாரே" (சீவக. 626);. [கரி + போக்கு-.] கரிபோக்கு2 kari-pakku-, 9 செ.கு.வி.(v.i.) சான்று கூறுதல்; to give testimony. "அது கூறிக் கரிபோக்கினா ராதலானும்" (தொல். பொருள். 69.உரை.);. [கரி(சான்று); + போக்கு.]
கரிமணம்	கரிமணம் kari-manam, பெ.(n.) தீய்ந்த நாற்றம்; Smell of scorched food. [கரி+ + மணம்.]
கரிமணி	கரிமணி kari-mani, பெ.(n.) கருமணி பார்க்க;see karumani, "கட்டக் கரிமணி யில்லாமற் போனாலும் பேர் பொன்னம்மாள்"(பழ.);. [கரு → கரி + மணி.]
கரிமக்காலக்கணிப்பு	கரிமக்காலக்கணிப்பு karima-k-kăla-k-kanippu, பெ.(n.) அகழாய்வில் கிடைக்கின்ற கரித்துண்டு, மரத்துண்டு, எலும்புத்துண்டு ஆகியவற்றின் கரிமத் தன்மையை ஆய்ந்து காலத்தைக் கணிக்கும் முறை; a method of dating from the available pieces of carbon, wood, bone etc. from the archaeological excavations by the loss of radio activity in the Carbon remains. [கரிமம் + காலம் + கணிப்பு.]
கரிமம்	கரிமம் Karimam, பெ.(n.) கரியின் மூலக்கூறுகள் அடங்கியவை; organic substances. [கரி → கரிமம்.]
கரிமரநாய்	கரிமரநாய் kar-maranay, பெ.(n.) கறுப்பும் உறுப்புக்கேடுமானது (யாழ்.அக.);; that which is black and malformed. [கரி + மரம் + நாய்.]
கரிமருந்து	கரிமருந்து kar-marundu, பெ.(n.) வெடிமருந்து (வின்.);; the mixture of charcoal, sulpher, saltpetre, usedforfire-works; gunpowder. ம. கரிமருந்து [கரி + மருந்து.]

கரிமலப்பாடி	கரிமலப்பாடி Karimalappadi, பெ.(n.) திருவண்ணாமலை மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Thiruvannamalai dt. [கெழுமல் → கழுமல் → கழுமலம் → கரிமலம் + பட்டிகரிமலப்பட்டி. கழுமலம் = (குடியிருப்புகள்); செறிந்த ஊர்.]
கரிமவேதியியல்	கரிமவேதியியல் karma-yedi-y-iya, பெ.(n.) வேதியியலிற் கரியை மூலக்கூறாகக் கொண்ட கூட்டுப்பொருள் பற்றிய வேதியியல்; organic chemistry. [கரிமம் + வேதியியல்.]
கரிமா	கரிமா karimā, பெ.(n.) யானை; elephant. [கரி + மா. கரி = ஆண்யானை, கரிமா – இருபெயரொட்டுப் பண்புத் தொகை.]
கரிமுகவம்பி	கரிமுகவம்பி kari-muga-v-ambi , பெ.(n.) யானைமுகனவோடம் (சிலப். 13:176.);; boat with a figureofanelephant's head or prow. "பரிமுக வம்பியுங் கரிமுக வம்பியும்"(சிலப்.புறஞ்சேரி.179);. [கரி + முகம் + அம்பி. அம் → அம்பு = நீர்வடிவானது; நீர்த் தொடர்பானது.]
கரிமுகன்	கரிமுகன் kari-mugar, பெ.(n.) ஆனைமுகக் கடவுள்; Ganeśa, the elephant faced. "கரிமுகனடி பேணி" (திருப்பு.1);. ம. கரிமுகன் [கரி + முகன்.]
கரிமுட்டி	கரிமுட்டி kar-mutt, பெ.(n.) பாதி எரிந்த கட்டை; a half burnt stick. 2. கயவன், இழிமகன்; blackguard ம. கரிமுட்டி [கரி + முட்டி (திரள், திரட்டு.]
கரிமுட்டு	கரிமுட்டு Karimutu, பெ.(n.) கரிக்குவியல்; heap of charcoal. சூளைக்கருகில் கரிமுட்டுக் கிடக்கின்றது (உ.வ.);. [கரி + முட்டு, முட்டு = மேடு, குவியல்.]
கரிமுட்டைச்சுறா	கரிமுட்டைச்சுறா kar-mula.c-uura, பெ.(n.) கடல் மீன் வகை; a shark, grey, 2. நீண்ட கடல்மீன் வகை; a shark attaining 12 ft in length. ம.கரிமுத்துச்ராவு [கரி + முட்டை + சுறா.]

கரிமுண்டம்	கரிமுண்டம் Kari-mundam, பெ.(n.) 1. மிகக் கறுத்த ஆள்; person of very dark complextion, lit., alump of charcoal. 2. கொடிய உருவம் (வின்.);; bogey mentioned to frighten children. ம. கரிமுண்டன் [கரி + முண்டம்.]
கரிமுரடு	கரிமுரடு kari-muradu, பெ.(n.) கரிக்கட்டை (வின்.);; quenched fire-brand. [கரி + முரடு.]
கரிமுள்	கரிமுள் kar-mul, பெ.(n.) 1. உறுதியான முள்; hard thorn. 2 பலாக்காயின் மேல்முள்; thorn-like projections on the rind of jack-fruit. ம. கரிமுள்ளு [கரு = வலி. கரி + முள்.]
கரிமுள்ளி	கரிமுள்ளி kari-mulli, பெ.(n.) நாய்முள்ளிச்செடி; Indian night-shade. ம. கரிமுள்ளி [கரி + முள்ளி.]
கரிமூஞ்சிப்பாறை	கரிமூஞ்சிப்பாறை kar-munji-p-parai, பெ.(n.) ஒரடி நீளத்திற்கு மேல் வளரக்கூடிய சாம்பல் நிறமுடைய சிறுகடல் மீன்வகை; horse-mackerel, grey, attaining more than a foot in length. [கரி + மூஞ்சி + பாறை.]
கரிமூட்டம்	கரிமூட்டம் kar-muttam, பெ.(n.) கரியாக்கம் பார்க்க;See kariyā-kam. [கரி + மூட்டம்.]
கரிய	கரிய karya, கு.பெ.எ.(adj.) கருப்பான, கருமை நிறம் உடைய; black. க. கரிது. ம. கரி, கரு தெ. து.கரிய . Gk. gree [கரு = கருமை. கரு → கரி + அ = கரிய (கு.பெ.எ.); 'அ' பெயரெச்ச ஈறுஇ வினையாக்க உருபாகிய 'இகரம் பெற்று, கரு → கரி என்று பிறிது பொருள் கட்டிய வினையாயிற்று. பிறிது பொருள் வினை என்பது 'கரு' என்னும் பொது வேரடியினின்றும் குறித்தவோர்தணிப்பொருளில் வளர்ந்த வினைச்சொல்லாட்சி.]

கரியடுப்பு	கரியடுப்பு kari-y-aduppu, பெ.(n.) கரியிட்டெரிக்கும் அடுப்பு; charcoal stove. [கரி + அடுப்பு. அடு - சுடுதல், சமைத்தல். அடு → அடுப்பு.]
கரியநாழிகை	கரியநாழிகை karya-nalgai, பெ.(n.) அந்திவேளை; dusk. [கரிய = இருள் படரக்கூடிய. கரி → கரிய (கு.பெ.எ.); + நாழிகை.]
கரியநிம்பம்	கரியநிம்பம் kari-ya-nimbam, பெ.(n.) கறிவேம்பு (தைலவ. தைல.39);; curry-leaftree. [கரி → கரிய (கு.பெ.எ.); நிம்பம். நிம்பம் = வேம்பு.]
கரியபோளம்	கரியபோளம் karyapalam, பெ.(n.) 1. ஒரு பூடு (பதார்த்த 1051.);; socotrine aloe. 2. அரத்த போளம்; hepatic aloes. "புகழான கூகைநீறுகரிய போளங் கூட்டே"(வை.120.); (த.மொ.அக.);. [கரு → கரி → கரிய + போளம்.]
கரியமணி	கரியமணி karya-mani, பெ.(n.) 1. கருகுமணி (யாழ்.அக.);; small black beads. 2. கண்மணி, (யாழ்.அக.);; pupil of the eye. 3. கருஞ்சீரகம் (சங்.அக.);; black cumin. [கரு → கரி → கரிய + மணி.]
கரியமால்	கரியமால் karya-mal, பெ.(n.) 1. திருமால்; Vishnu, who is dark in complexion. "கன்னி கரியமால்" (கலித். 92.உரை);. 2. காய்ச்சல் நஞ்சு (பாடாணம்); (மூ.அக.);; a mineral poison. 3. துளசி (சங்.அக.);; sacred basil. [கரு → கரி → கரிய + மால்.]
கரியமான்	கரியமான் karya-man, பெ.(n.) கறுப்பு மான்; Indian antelope, blackbuck, having a dark back. ம.கரிமான் [கரு → கரி → கரிய + மான்.]
கரியர்	கரியர் karyar, பெ.(n.) சான்று சொல்வோர்; witnesses. "கரியரோ வேண்டா" (பழ.148);. [கரு → கரி → கரியர். கரி = சான்று. கரியர் = சான்றாளர்.]

கரியல்	கரியல்1 kariyal, பெ.(n.) 1. வளராத மரம்; tree or plant stunted and grown blackish. 2. ஒருவகைத் துகில் (சிலப்.14, 108, உரை);; a kind of cloth. [கரி → கரியல்.] கரியல்2 karyal, பெ.(n.) 1. கருகல் (யாழ்.அக.);; that which is black or charred. 2. தொடுகறி (சரவண. பணவிடு.274);; a kind of relish. [கரு → கரி + அல் – கரியல். 'அல்' தொ.பெ.ஈறு.]
கரியல்வடலி	கரியல்வடலி karyal-vagali, பெ.(n.) பனங்கருக்கு (யாழ்ப்.);; young stunted Palmyra having dried leaves on it. [கரியல் + வடலி. மடல் → வடல் → வடலி.]
கரியவன்	கரியவன்1 karyavan, பெ.(n.) 1. கரியநிற முடையவன்; darkman, 2. திருமால்; Vishnu. "வாழி கரியவன்" (கம்பரா.பள்ளி.55);. 3. இந்திரன்; Indira. "பீடிகை கரியவனிட்ட காரணம்" (மணிமே. 25.55);. 4. காரி (சனி);; Saturn. "கரியவன் புகையினும்" (சிலம்10:102.);. [கரு → கரி + அவன் – கரியவன்.] இந்திரனைக் கரியவன் என்றது யானைமீதமர்ந்தவன் என்னும் கருத்தினது. கரி = யானை. கரியவன்2 karyava, பெ.(n,) கள்வன் (சூடா);; robber, thief. [கர → கரவன் → கரியவன்.] கரியவன்3 karyavan, பெ.(n.) சான்று சொல்வோன் (பிங்.);; one who gives evidence as witness. [கரு [illegible] சான்று.]
கரியவாகு-தல்	கரியவாகு-தல் kary-a-v-agu-, 7 செ.கு.வி.(v.i.) எரிந்து சாம்பலாகுதல்; to be burnt into ashes. [கரி → கரிய + ஆகு-.]

கரியன்	கரியன்1 karyan, பெ.(n.) திருடன் (இராட்.);; thief. [களவன் → கரவன் → கரியன்.] கரியன்2 karyan, பெ.(n.) கரியவன் பார்க்க;See kariyavad (வே.க. 122);. க. கரியன், கரியவனு; [கரி + அன் – கரியன்.] கருநீலவண்ணமுடைய காரணத்தால் கரியன் திருமாலைக் குறித்தது.
கரியாக்கம்	கரியாக்கம் Kari-y-akkam, பெ.(n.) 1. விறகைக் கரியாக்குதல்; preparation of charcoal. 2. கரிமப் பொருள்களிலுள்ள கரியின் மூலக்கூறுகளை மிகுதியாக்குதல்; carbonisation. [கரி + ஆக்கம்.]
கரியாக்கு-தல்	கரியாக்கு-தல் karyakku-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) பயனற்ற வகையில் செலவு செய்தல், வீண்செலவு செய்தல்; to squander. காசைக் கரியாக்காதே (உ.வ.);. [கரி + ஆக்கு = ஆகு(த.வி.); ஆக்கு (பி.வி);.]
கரியார்	கரியார்1 karyar, பெ.(n.) 1. கருநிறமுடையார்; people who are of dark complexion. 2. கீழ்மக்கள்; Inferior people. "கரியாரைநள்ளான்"(சிறுபஞ்.21);. [கரு → கரி → கரியார்.] கரியார்2 karyar, பெ.(n.) சான்று கூறுவோர்; witness. "வன்றொண்டர்க் கரவணங் கரியார் முன்பு காட்ட வல்லார் (மருது.11.);. [கரு → கரி → கரியர் → கரியார்.]
கரியாவட்டம்	கரியாவட்டம் kariyā vattam, பெ.(n.) திருவனந்தபுரம் அருகே உள்ள சிற்றூர்; a village near Thiruvanathapuram. [கரியன் → கரியான் + வட்டம் – கரியாவட்டம்.]
கரியான்	கரியான் karyan, பெ.(n.) குதிரைவகை (அசுவசா.152);; horse, of the black-coloured variety. [கரு → கரி → கரியான். கரு = கருமை 'ஆன்' உடைமையீறு.]
கரில்	கரில் karil, பெ.(n.) 1.கார்ப்பு; pungency. 2.குற்றம்; fault, defect. 3.கொடுமை; cruelty, tyranny, severity. [கரு → கரி → கரில்.]

கரி வலம் வந்த நல்லூர்	கரி வலம் வந்த நல்லூர் Karvalamvandanallur, பெ.(n.) திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலுள்ள ஒருசிற்றூர்; a place in Thirunelveli dt. [கரி + வலம்வந்த + நல்லூர். கரி = யானை.]
கரிவாகனன்	கரிவாகனன் kari-yagaran, பெ.(n.) ஐயனார்; Aiyapar, who rides on an elephant. [கரி + வாகனன்.]
கரிவாய்	கரிவாய் karvay, பெ.(n.) தீய அல்லது அழிவுபற்றிப் பேசும் வாய்; the mouth whose uttering brings Calamity. க. கரிபாயி [கரி = அழிவு, தீமை. கரி + வாய்.]
கரிவாரி	கரிவாரி kari-var,i பெ.(n). கரியைவாரும் கருவி; spade. [கரி + வாரி. வார் → வாரி. 'இ'உடைமை குறித்த ஈறு.]
கரிவாளன் கோலா	கரிவாளன் கோலா karl-valan-kola, பெ.(n.) மூன்றரை அடி நீளமும், நீலமும் பச்சையுங் கலந்த நிறமுடைய கடல்மீன் வகை; garfish, bluish green, attaining 3 1/2 ft. in length. [கரி + வாளன் + கோலா.]
கரிவாளை	கரிவாளை kari-walai, பெ.(n.) பன்னிரண்டடி நீளமுள்ளதும், நீலமும் பச்சையும் கலந்த நிறமுள்ளதுமான பெரிய கடல்மீன்வகை; larget her ring-like sea-fish, bluish-green, attaining 12 ft. in length. ம. கரிவாள [கரு → கரி + வாளை, கரு = பெரிய, வலிய.]
கரிவு	கரிவு1 karivu, பெ.(n.) பயிர்தீகை (நாஞ்.);; failure of crops. [கரி → கரிவு.] கரிவு2 karvu, பெ.(n.) தீவு; Island. [கரை → கரைவு → கரிவு.]
கரிவேடு	கரிவேடு kari-vedu, பெ.(n.) வேலூர் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Vellore dt. [கரியன் + பேடு → கரியபேடு → கரியவேடு → கரிவேடு. பேடு = பொட்டல் நிலம்.]

கரிவைரி	கரிவைரி kari-vairi, பெ.(n.) வெள்ளைச் செய்நஞ்சு; prepared arsenic. [கரி + வைரி. வைரம் → வைரி (திண்மையானது, கொடியது.]
கரு	கரு1 karu, 4 செ.குன்றாவி (v.i.) செய்தல்; to do. [குல் → குரு → கரு. குல் = தோன்றற் கருத்து வேர், செய்தற் பொருளில் விரிந்தது.] "கரு என்னும் முதனிலை இன்று வழக்கற்றது. கருத்தல் = செய்தல், கருங்களமரும், வெண்களமரும் போலப் பல்வகைப்பட்ட கரியரும், பல்வகைப்பட்ட பொன்னருமென, இருவேறு நிறவகையினராகத் தமிழர், தொன்றுதொட்டு இருந்து வந்திருக்கின்றனர். வருந்தியுழைப்பதன் விளைவாகக், கரியர் கைமிகக் கருப்பதும், பொன்னர்கை சிவப்பதும் இயல்பு. "கருங்கை வினைஞருங் களமருங் கூடி" [சிலப். 10:125]. 'செய்தகை சேவேறும், செய்யாத கை நோவேறும் [பழ]. கை கருத்தல் பற்றிக் கரு என்னும் வினைச்சொல்லும், சிவத்தல் பற்றிச் செய் என்னும் வினைச்சொல்லும் தோன்றியதாகத் தெரிகின்றது. இவற்றிற்குப்பிறவினை வடிவம் வேண்டியதில்லை. ஒ.நோ. வெளுத்தல் = வெள்ளையாதல் [த.வி.], துணியை வெள்ளையாக்குதல் [பி.வி.]. கருமம் → கம்மம் → கம். கம்மம் = முதற்றொழிலாகிய பயிர்த்தொழில். கம்மவர் கம்மவாரு = பயிர்த்தொழில் செய்யும் தெலுங்கர் கம் = பல்வேறு கனிம [உலோக]த் தொழில். 'ஈமுங் கம்மும்' [தொல்.328]. கம்மாளன் = பொற்கொல்லன், ஐங்கொல் லருள் ஒருவன். கம்மியன் 'சிற்பி'
கருக்கட்டான்	கருக்கட்டான் karu-k-kattan, பெ.(n.) கருக்கு வாய்ச்சி பார்க்க;See karukku-väycci [கரு + கட்டான்.]
கருக்கட்டு	கருக்கட்டு1 karu-k-katu, 5 செ.கு.வி. (n.) 1. மாழையால் (உலோகத்தால்); உருவம் வார்ப்பதற்கு அச்சுக்கரு அமைத்தல்; to make amould. 2. மழைக் குணங் கொள்ளுதல்; to become dense with watery vapour, as clouds. க. கருக்கட்டு [குரு → கரு3 + கட்டு.] கருக்கட்டு2 karu-k-kattu, 5 செ.கு.வி. (v.i) எண்ணுதல், நினைத்தல்; ஆய்வு செய்தல்; to think, to Consider. [கரு + கட்டு.]

கருக்கட்டை	கருக்கட்டை karu-k-kattai, பெ.(n.) நன்கு முற்றிய மரம் (ம.அக.);; fully grown wood. [கரு + கட்டை.]
கருக்கண்ணி	கருக்கண்ணி karu-k-kanni, பெ.(n.) வெள்ளைக் கண்ணி; clerodendron. [கரு + கண்ணி.]
கருக்கபாளையம்	கருக்கபாளையம் karukkapalayam, பெ.(n.) ஈரோடு மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Erode district. [கருக்கன் + பாளையம் - கருக்கம்பாளையம் → கருக்கபாளையம்.]
கருக்கம்	கருக்கம் karukkam, பெ.(n.) கார்முகில்; rain-cloud. "கருக்க மெல்லாங்கமழும் பொழில்'(தேவா.884,8.);. [கருக்கு → கருக்கம். (வே.க.122.); கருகு → கருக்கு.]
கருக்கம்புல்	கருக்கம்புல் karukkam-pul, பெ.(n.) அறுகம்புல்; karigali grass. களையெடுத்தாலும் கருக்கம்புல் வளர்ந்துகொண்டே இருக்கிறது (செங்.வ.);. க.கருக்கெ; தெ. தரிக;படீ. தரிக்கெ. Mar.gawat Guj.ghäs; H., U.ghäs, Punj.ghäh; Sind. gāhu; Kas, gāsu, Beng. gās; Ass.ghanh; Ori.ghās; Chin. cao; E. grass, M.E. gras, gres, gers; O.E. graes, O.N., O.S., DU., G., O.H.G., M.H.G., goth, gras; Dan. graes, Swed. gras, L.gramen. [அறுகம் → அருக்கம் → கருக்கம் + புல்.]
கருக்கரிவாள்	கருக்கரிவாள் karukkarval, பெ.(n.) பற்கள் உள்ள அரிவாள்; sickle with serrated edge. [கருக்கு + அரிவாள்.]

கருக்கரை-தல்	கருக்கரை-தல் karukkara, 4 செ.கு.வி.(v.i.) கருப்பஞ்சிதைதல்; to miscarry. [கரு + கரை-.]
கருக்கல்	கருக்கல்1 karukkaட, பெ.(n.) 1.காரிருள்; darkness. அமாவாசைக் கருக்கல் (வின்.);. 2. மங்கலிருட்டு; twilight, விடியற்காலைக் கருக்கிருட்டு (மு.தா.180);. 3. காலையில் பொழுது விடியும் முன் உள்ள மெல்லிருட்டு; pre-dawn darkness. 4. வானத்தில் முகில் படிதல்; cloudiness. வானம் கருக்கலிட் டிருக்கிறது (உ.வ.);. 5. காய்ந்த பயிர் (யாழ்ப்.);; sunburnt paddy crop. 6. கருக்கல்நெல் (வின்.); பார்க்க;See karukkal-nel. ம.கருக்கல்;தெ. கனுமப்பு. [கர் → கரு → கருத்தல் = கருப்பாதல். கரு → கருகு = நிறங்கருத்தல், இருளாதல், பயிர்தீய்ந்து போதல், கருகு → கருக்கு = மருந்துச்சரக்கு, காய்ச்சிய சாறு. கருக்கு → கருக்கல் (வே.க.122);.] கருக்கல்2 karukkal,. பெ.(n.) சப்பட்டை (யாழ்.அக.);; shoddy, useless. "கருக்கா மெருகுப் பச்சை நெய்யிதே"(தைல.தைலவ.84);. கரு மேடு திட்டு கரு கருக்கல் மேற்புறம் திட்டானது
கருக்கல் நெல்	கருக்கல் நெல் karukkal-nel, பெ.(n.) மணிபிடியாத நெல்; thin corn of paddy, not fully matured. [குரு → கரு → கருக்கல் + நெல். கருக்கல் = கரு அளவிலேயே வளர்ச்சிநின்று போன நெல்.]
கருக்கலிடு-தல்	கருக்கலிடு-தல் karukkal-idu-, 20 செ.கு.வி.(v.i.) அடர்த்தியாகக் கார்மேகம் திரளுதல்; to become dark with clouds, as the sky. வானங் கருக்கலிட்டிருக்கிறது (உ.வ.);. [கருக்கல் = கருமேகத் திரட்சி. கருக்கல் + இடு. 'இடு' (துவி.);.]
கருக்கலை	கருக்கலை1 karukkalai-, 2 செ.கு.வி.(v.i.) கரு உரிய வளர்ச்சி பெறுவதற்கு முன் அழிதல்; to get aborted. [கரு + கலை-] கருக்கலை2 karukkalai-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) கருவை அழித்தல்; to cause to abort. [கரு + கலை.]

கருக்கலைப்பு	கருக்கலைப்பு karukkappu, பெ.(n.) கருவழித்தல்; abortion. [கரு + கலை - கலைப்பு 'பு' .சொ.ஆ.ஈறு.] கருவளர் காலத்தின் முதல் இருபத்தெட்டு கிழமைகளுள் தாயின் உடலைவிட்டு வெளிவந்து தனியாக வாழக்கூடிய தன்மையை ஒரு கரு அடையாத நிலையில் கருப்பையினின்று முதிர்கரு வெளியேற்றப்படுவதே கருக்கலைப்பாகும். கருக்கலைதல் செயற்கை முறையாலன்றி இயல்பாகவும் நிகழலாம்.
கருக்கழி-தல்	கருக்கழி-தல் karukkali, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கூர்மழுங்குதல் (வின்.);; to lose sharpness, as the edge of a cutting instrument. 2.புதுமை குலைதல்; to lose freshness, as cloth. சேலை கருக்கழிந்து விட்டது (கொ.வ.);. [கரு = கூர்மை, புதுமை, குரு → கரு + கழி-.]
கருக்கன்	கருக்கன்1 karukkan, பெ.(n.) ஆணின் இயற்பெயர்; proper name of a male. [கரு → கருக்கு + அன். கரும் = பெருமை, உயர்ச்சி.] கருக்கன்2 karukkan, பெ.(n.) எலி; rat. [கரு → கருக்கன்(கரியது);.]
கருக்கா	கருக்கா karukka, பெ.(n.) எலியின் முகம் போன்ற, வெண்மை நிறமுடைய ஒருவகை மீன் (நெல்லை.மீனவ.);; a kind of fish. [கருக்கன் → கருக்கா(கொ.வ);. கருக்கன் = எலி.]
கருக்காக்கு-தல்	கருக்காக்கு-தல் karuk-ka-kku- 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) கூராக்குதல்; to sharpen. [கரு → கருக்கு + ஆக்கு.]
கருக்காடி	கருக்காடி karukkadi, பெ.(n.) சிறிய இறால்மீன் (முகவைமீனவ.);; a kind of small fish, prawns [கரு = கூர்மை, சிறுமை. கரு → கருக்கு + (ஆனி);ஆடி.]
கருக்காப்பாரை	கருக்காப்பாரை karukka-p-parai, பெ.(n.) கடல்மீன் வகை; horse mackerel, silvery. [கருக்காய் = பிஞ்சு, இளமை. கருக்காய் + பாரை – கருக்காய்ப்பாரை → கருக்காப்பாரை.]
கருக்காம்பாறை	கருக்காம்பாறை karukkampara. பெ.(n.) இரத்த சூறை மீன்; tiny fish. [கருக்கு + ஆம் + பாறை.]

கருக்காமரம்	கருக்காமரம் karukkă-maram, பெ.(n.) கருக்குவாய்ச்சி(வின்.); பார்க்க;See karukkuvāycci. [கருக்குத்தாமரம் + கருக்காமரம்.]
கருக்காமலை	கருக்காமலை karukkamalai, பெ.(n) காஞ்சிபுரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Kanchipuram Dt. [கருக்கன் + மலை – கருக்கன்மலை → கருக்கான்மலை → கருக்காமலை.]
கருக்காய்	கருக்காய்1 karukkāy, பெ.(n.) பிஞ்சு; young and immature fruit. "கருக்காய் கடிப்பவர் போல்" (திவ். திருவிருத்.64);. ம.கரிங்ங், கரிக்கு; து.தர்தாயி;கட. கர்கெ (பிஞ்சு மாங்காய்);. [குரு → கரு + காய் – கருக்காய் = கரு நிலையில் அல்லது பிஞ்சு நிலையில் உள்ள காய்.] கருக்காய்2 karukkay, பெ.(n.) 1. கருக்கு பார்க்க;See karukku, 2. எள்ளு கொள்ளு முதலியவற்றின் மாறு (திருநெல்.);; dry stalk, as seasame, gram, etc, after threshing out the grains. 3. முற்றாத காய் (சொ.ஆக.67.);; unripe fruit. [கரு + காய் – கருக்காய் → கருக்காய்ந்தது, வளர்ந்து முற்றியது அல்லது வெப்பத்தால் கருகியது.]
கருக்காலம்	கருக்காலம் karu-k-kalam, பெ.(n.) மகப்பேற்றுக் காலம்; gestation period. [கரு + காலம்.]
கருகாவூர்	கருகாவூர் karugavur, பெ.(n.) தேவார வைப்புத் தலங்களுள் ஒன்று; name of a village. "கருகாவூரார்" (தேவார. திருவீழி. 19.);. [கரு + கா + ஊர்.]
கருக்கான்	கருக்கான் karukkan, பெ.(n.) 1. எலி; rat. 2. பெருக்கான், பெருச்சாளி; bandicoot. [கரு = பெரிய. கருக்கான் = பெரிய எலி.]
கருக்கான பணம்	கருக்கான பணம் karukkana-param, பெ.(n.) புதுநாணயம் (வின்.);; newly minted money. [குரு → கரு → கருக்கான் + பணம். கரு = புதியது.]

கருக்கானவன்	கருக்கானவன் karukkaravan, பெ.(n.) 1. ஒழுங் குள்ளவன்; straight forward man. 2. கண்டிப் புள்ளவன்; strict man. [கரு → கருத்து → கருக்கு + ஆனவன் – கருக்கானவன்.]
கருக்கிக்கொடு-த்தல்	கருக்கிக்கொடு-த்தல் karukki-k-kodu-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பத்தியத்துக்குக் கஞ்சி முதலியன காய்ச்சிக் கொடுத்தல் (வின்.);; to cook food, as slops, and give it to a patient, as diet [கருக்கி + கொடு.]
கருக்கிடு-தல்	கருக்கிடு-தல் karukkidu, 18 செ.குன்றாவி.(v.t) கூர்மையாக்குதல் (வின்.);; to grind, whet, sharpen edge. [கருக்கு = வெப்பமுண்டாக உரசித் தேய்த்துக் கூர்மையாக்குதல்.] [கருக்கு + இடு-.]
கருக்கிடை	கருக்கிடை karu-k-kidai, பெ.(n.) கலந்தாய்வு (ஆலோசனை); (யாழ்.அக.);; counsel, consideration. [குரு → கரு → கருத்து + இடு – கருத்திடு → கருத்திடை → கருக்கிடை (கொ.வ.); இடு → இடை (பெ.);.]
கருக்கு	கருக்கு1 karukku-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கருகச்செய்தல்; to burn, scorch, tan, darken by heat. 2. காய்ச்சுதல்; to toast, fry, parch, boil. "கருக்கா மெருகுப்பச்சை நெய்யிதே " (தைலவ. தைல.84);. 3. எரித்தல்; to burn up, consume. "இவன்றனைக் கருக்கி" (அரிச்.பு.மயான.33);. 4. திட்டுதல்; to harass, to abuse. ஆளைக் கருக்கிப் போட்டார்கள் (உ.வ.);. க. கரகிக;பட. கரக்கு. [கரு → கருகு (த.வி); → கருக்கு (பி.வி.); = வெப்பத்தாற் கருக்குதல்.] (மு.தா.180); கருக்கு2 karukku-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. செய்தல்; to do. 2. வெட்டுதல்; to cut. 3. உருவம் துக்குதல்; to engrave a figure. கருக்கிய கோழி(அரசலவூர் கல்.);.
கருக்குச்சுருட்டு	கருக்குச்சுருட்டு karukku-c-curutu, பெ.(n.) ஏய்ப்பு (வஞ்சகம்); (வின்.);; guilefulness, crookedness of . mind. [கரு → கருக்கு = மூலம், அடிப்படை, முதற்பணம் கருக்கு + சுருட்டு.]

கருக்குப்பணி	கருக்குப்பணி karukkuppani, பெ.(n.) சிற்பவேலை, கடைசல் வேலை; embossed work, sculpture fretwork. ம.கருக்குப்பணி;க.கரு. [கருக்கு + பணி.]
கருக்குப்பீர்க்கு	கருக்குப்பீர்க்கு karukku-p-pirkku, பெ.(n.) ஒருவகைப் பீர்க்கங்கொடி; a kind of sponge gourd. [கருக்கு + பீர்க்கு.]
கருக்குமட்டை	கருக்குமட்டை karukku-matai, பெ.(n.) கருக்குள்ள பனைமட்டை; stem of a palmyra-leaf with the sharp jagged edges. [கருக்கு + மட்டை.]
கருக்குமீசை	கருக்குமீசை karukku-mišai, பெ.(n.) முறுக்கிய மீசை; Curled moustache. [கருக்கு + மீசை.]
கருக்குவராகன்	கருக்குவராகன் karukku-varagan, பெ.(n.) புது நாணயம் (வின்.);; new pagoda coin on which the figures are well defined. [கரு → கருக்கு = பிஞ்சு, இளமை, புதுமை. கருக்கு + வராகன். வாகன் = பன்றி இலச்சினை பொறித்த காசு.]
கருக்குவாய்ச்சி	கருக்குவாய்ச்சி karukku-vaychi, பெ.(n.) மரப் பொது; jagged jujube. [கருக்கு + வாய்ச்சி.]
கருக்குவாய்ப்படு-தல்	கருக்குவாய்ப்படு-தல் karukkui-way-p-padu-, 20 செ.கு.வி.(v.t.) . ஆயுதவலகு கூர்மைப்படுதல் (வின்.);; to become sharp edged, as a cutting instrument. [கரு = கூர்மை, கரு → கருக்கு. கருக்கு + வாய் + படு. படுதல் = உண்டாகுதல்.]
கருக்குவாள்	கருக்குவாள் karukku-val, பெ.(n.) கூரிய வாள்; sword with a sharp edge. "கருக்கு வாளருள் செய்தான்"(தேவா.135.8);. [கரு = கூர்மை. கரு → கருக்கு. கருக்கு + வாள்.]

கருக்குவேலை	கருக்குவேலை karukku-velai, பெ.(n.) சிற்பவேலை (வின்.);; work in stone or metal raised work, basrelief, fret-work. [கருக்கு + வேலை - கருக்கு வேலை = காய்ச்சி, வார்க்கும் வேலை வார்ப்பு வேலை, இது மரச்சிற்பம், கற்சிற்பம் செதுக்குதலையும் குறித்தது.]
கருக்குழாய்	கருக்குழாய் karu-k-kulay, பெ.(n.) கருப்பப்பைக் குழாய்; womb tube. [கரு + குழாய்.]
கருக்குழி	கருக்குழி karu-k-kuli, பெ.(n.) கருப்பப்பை, சூற்பை; womb, "கருக்குழி வாய்ப்படுந் தொல்லைச் சென்மம்" (மறைசை. 32);. H.karpäsay [கரு + குழி.]
கருக்கூட்டம்	கருக்கூட்டம் karu-k-kottam, பெ.(n.) சூல் கொள்ளல்; conception, impregnation. [கரு + கூட்டம்.]
கருக்கூட்டு	கருக்கூட்டு1 karu-k-ktittu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கருக்கட்டு - பார்க்க;See karu-k-kattu-. 2. திட்டமிடுதல், வழிவகுத்தல் (வின்.);; to scheme, contrive, plan. [கரு + கூட்டு-.] கருக்கூட்டு2 karu-k-killu, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) சினையாக்குதல்; to impregnate. [கரு + கூட்டு.] கருக்கூட்டு3 karu-k-ktittu-, 5 செ.கு.வி. (vi) நடுவுநிலைமை பிறழாது செயற்படுதல்; to maintain justice. [கரு + கூட்டு.]
கருக்கூடு	கருக்கூடு karu-k-kudu, பெ.(n.) சினைப்பை (வின்.);; ovary. [கரு + கூடு.]
கருக்கூடு-தல்	கருக்கூடு-தல் karu-k-kipu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) சினையுண்டாதல்; to impregnate, to conceive. [கரு + கூடு-.]

கருக்கொள்(ளு)-தல்	கருக்கொள்(ளு)-தல் karuk-kol(u), 16 செ.கு.வி.(v.i.) , 1. ஒரு பொருளைக் குறித்து எண்ணுதல்; to form a concept in mind, 2. நீர்கொண்ட மேகங்கள் ஒன்றுசேர்தல்; to form clouds. 3. மலர்களில் துகள் (மகரந்தச்); சேர்க்கை நடந்து முடிதல்; to pollinate, 4. குழந்தைப் பேற்றிற்காகக் கருப்பம் உண்டாதல்; to conceive, to be impregnated. [கரு + கொள்-.]
கருக்கோடு-தல்	கருக்கோடு-தல் karu-k-kodu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) மீசை அரும்புதல் (உ.வ.);; to appear, as young growth, as the soft hair on a young man's upper lip. [கரு + கோடு.]
கருக்கோளம்	கருக்கோளம் karu-k-kalam, பெ.(n.) கருவுற்ற முட்டை அடையும் கோள வடிவம்; blastula. [கரு + கோளம்.]
கருகம்பத்தூர்	கருகம்பத்தூர் karukambattur, பெ.(n.) வேலூர் வட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Vellore taluk. [கருக்கன் + புத்தூர் – கருக்கம்புத்தூர் → கருக்கம்பத்தூர் (கொ.வ.);.]
கருகரு-த்தல்	கருகரு-த்தல் karu-karu-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) அரிகண்டப்படுத்தல் (இ.நு.த.பெ.அக.);; to part into pieces. [கரு = கூரிய, சிறிய. கருகரு = சிறிது சிறிதாதல், துண்டம் துண்டமாதல்.]
கருகருவெனல்	கருகருவெனல் karu-karu-v-enal, பெ.(n.) 1. மிகவும் கருமையாதல்; in onom. expr. Signifying utter blackness. 2. செழிப்பாதற் குறிப்பு; onom. expr. signifying flourishing, evergreen. [கரு + கரு + எனல்.]

கருகல்	கருகல்1 karugal, பெ.(n.) 1. சோறுகறிகளின் காந்தல் (உ.வ..);; charred rice or curry, in cooking. 2. கருகின பொருள் (வின்.);; dried betel leaves, grain or other vegetation, scorched or blackened by the sun. 3. தீய்ந்து போகை (கொ.வ..);; state of being partially charred or over-roasted. 4. நெற்பயிர் போன்ற வகைகளுக்கு வரும் நோய்; disease of paddy crops. [கருகு → கருகல்.] கருகல்2 karugal, பெ.(n.) மங்கல் வெளிச்சம்(வின்.);; dusk of the evening or of the dawn. 2. தெளிவில்லா வாக்கு (உ.வ.);; obscurity in language, ambiguity in meaning, considered as a defect. [கரு → கருகு → கருகல். 'அல்' தொ.பெ.ஈறு.] கருகல்3 karugal, பெ.(n.) மரகதக் குற்றம் எட்டனுள் ஒன்றாகிய இருள் (சிலப். 14: 184.உரை);; a flaw in emeralds, one of eighth such flaws. [கருகு → கருகல்.]
கருகற்புண்	கருகற்புண் karukarpun-, பெ.(n.) ஆறின புண் (வின்.);; healed or dried sore. [கருகல் + புண்.]
கருகு	கருகு1 karugu, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. உருகுதல்; to melt, dissolve, liguety. 2. நிறங்கறுத்தல்; to be scorched, scarred, to blacken by fire or the sun; to be tanned, as the face. "ஒளிகருகா" (பாரத.அருச்.தீர்த்.5);. 3. பயிர் முதலியன தீய்தல்; to tum brown, to wither from lack of water, as plants. 4. இருளுதல்; to become dark, grow dim, to deepen into night, as the shades of evening twilight, "கருகு கங்குலிற் போதரும்" (உபதேசகா. கைலை.46);. க.கரங்கு, கரகு; து.கரகுனி: தெ. கரகு;படட. கரகு. [கள் → கரு → கருகு. கரு = கருப்பாகு(மு.தா.100);.] கருகு2 karugu, 5.செ.கு.வி.(v.i.) 1. மனம் வருந்துதல்; to be pained. "இப்படியிருக்கிறவனை நான் கருக நியமிக்கமாட்டேன்" (திவ். பெரியாழ். 2,9,2. வ்ய. ப. 454);. 2. வாடுதல்; to fade, to be famished. உடல் கருகிப் போயிற்று (உ.வ.);. க.கருகொள்;து.கரகுனி.

கருகுமணி	கருகுமணி karugu-mani பெ.(n.) மகளிர் உட் கழுத்தில் அணியும் கறுப்பு மணிவகை; string of small black beads with a pendant in the centre, worn close-fittingly, around the neck by girls and young women generally. [கரு → கருகு + மணி – கருகுமணி. கருகு = கரியது.]
கருகுமாலை	கருகுமாலை karugu-malai, பெ.(n.) மாலையில் தோன்றும் மங்கல் வெளிச்சம் (வின்.);; twilight, dim light of the evening. [கருகு + மாலை.]
கருகூலம்	கருகூலம்1 karukulam, பெ.(n.) கருவுகலம் பார்க்க;See karuvukasam. "கருகூலத்... தேடிவைத்த கடவுண்மணியே" (மீனாட். பிள்ளைத். முத்த.1);. [கருவுகலம் → கருகூலம்.] கருகூலம்2 Karukulam, பெ.(n.) கருப்புக்கட்டி (யாழ்.அக..);; palmyra-jaggery. [கரும்புல் + கூழ் + அம் - கரும்புல் கூழம். கருங்கூழம் → கருகூலம்(கொ.வ.);. கரும்புல் = கரும்பு.]
கருங்கஞ்சம்	கருங்கஞ்சம் karun-kanjam, பெ.(n.) வெண்கலம் (சங்.அக.);; bell-metal. [கரும் + கஞ்சம்.]
கருங்கடல்	கருங்கடல்1 karur-gadal, பெ.(n.) ஐரோப்பா கண்டங்களுக்கு நடுவில் உள்ள ஒரு கடலின் பெயர்; the black Sea. ம. கரிங்கடல் [கரு → கரும் + கடல்.] கருங்கடல்2 karur-gadal, பெ.(n.) தூத்துக்குடி மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Tuttukudidt. [கரும் + கடலன் – கருங்கடலன் → கருங்கடல். கடலன் = கடல்வணிகன். கருங்கடலனைச் கருங்கடல் என்றழைத்த வழக்கினால் அவன் பெயரிலமைந்த ஊர்.]
கருங்கடல்வண்ணன்	கருங்கடல்வண்ணன் karuń-kagal-vannag, பெ.(n.) திருமால் (திவா.);; Vishnu whose complexion is as dark as the colour of the deep sea. 2. ஐயனார் (வின்.);; Aiyapār. [கரும் + கடல் + வண்ணன்.]
கருங்கடுக்காய்	கருங்கடுக்காய் karuŗ-kadukkay, பெ.(n.) கறுப்புக் கடுக்காய் (பதார்த்த.971);; black variety of chebulic myrobalan (செ.அக.);. [கரு → கரும் + கடுக்காய் – கருங்கடுக்காய்.]

கருங்கடுகு	கருங்கடுகு karur-kadugu, பெ.(n.) கருமை நிற முள்ள கடுகுவகை; balck mustard. ம. கரிங்கடுகு [கரு → கரும் + கடுகு.]
கருங்கண்	கருங்கண் karu-i-kar, பெ.(n.) 1. கரியகண்; dark eye. "கருங்கண்தாக்கலை பெரும்பிறிதுற்றெனக்" (குறுந்-69.);. 2. கண்ணேறு படுங் கண் (இ.வ.);; evil eye. மறுவ..கொள்ளிக்கண் க. கரியகண். ம. கரிங்கண்ணு. [கரு → கரும் + கண்.]
கருங்கண்ணன்	கருங்கண்ணன் Karurikana, பெ(n) கண்ணேற்றை உண்டாக்கும் பார்வையுடையவன்; one who has evi eye (male);. அந்தக் கருங்கண்ணன் பார்வையில் பட்டால் எந்தச் செயலும் வெற்றி பெறாது (உ.வ.);. ம. கரிங்கண்ணன் [கரும் + கண்ணன்.]
கருங்கண்ணாளன்	கருங்கண்ணாளன் karu-n-kamalan, பெ.(n.) மீன் வகை; a kind of fish. ஒலைவாலன் கருங்கண் ணாளன் ஊரிற்பெரிய மீனெலாம்" (பறாளை. பள்ளு.16.);. ம. கரிங்கண்ணி [கரு → கரும் + கண் + ஆளன்.]

கருங்கண்ணி	கருங்கண்ணி1 karurikanni, பெ.(n.) பருத்தி வகை (G.Tn.D.1.191);; a species of cotton. [கரும் + கண்ணி.] கருங்கண்ணி2 karun-kanni, பெ.(n.) 1. கரிய கண் களையுடையாள்; black-eyed woman. "மையார் கருங்கண்ணி" (திவ்.திருவாய்.9,4,1.); 2. கண்ணேற்றை உண்டாக்கும் பார்வையுடையவள்; one whoh as evil eye (female);. 3. மீன்வகை; a kind of fish. ம. கரிங்கண்ணி [கரு → கரும் + கண்ணி.] கருங்கண்ணி3 karuń-kanni, பெ.(n.) பூரான்; centipede (சேரநா.);. மறுவ. ஆயிரக்காலி ம. கரிங்கண்ணி [கரு → கரும் + கண்ணி.]
கருங்கண்ணிப்பாறை	கருங்கண்ணிப்பாறை karuń-kanni-p-pārai, பெ.(n.) ஒருவகை மீன் (வின்.);; a kind of fish. ம. கரிங்கண்ணு [கரும் + கண்ணி + பாரை.]
கருங்கண்தோகை	கருங்கண்தோகை 4 85 (55185 sor G5m 6m 85 karuri-kan-tōgai பெ.(n.) unuslsolo)&; peacock's feather(51.95.);.
கருங்கண்வாளை	கருங்கண்வாளை karயர்-Kan-wala, பெ.(n) மீன் வகை; a kind of fish. "வாவு கருங்கண்வாளை பவளவாளை"(பறாளைபள்ளு.16); காம் கண் வாளை. ரு
கருங்கத்தரி	கருங்கத்தரி karu-i-katari பெ.(n.) நீல நிறக் கத்தரிக்காய்; purple brinjal (சா.அக.);.
கருங்கத்தலை	கருங்கத்தலை karurikatala. பெ.(n.) ஒருவகை ofts); is sir; a kind of river fish (&m.91%);. கருங்கத்தலை
கருங்கந்தன்	கருங்கந்தன் karu-i-kandar. பெ. (n.) கார்க்கோடல்: acute-leaved mangrove (&m.95.);.

கருங்கந்து	கருங்கந்து karш-i-kandш, பெ.(n) நெற்களத்தில் பொலிக் கந்துக்கு அடுத்துவிழும் பதர் (வின்.);; the second layer of chaffin a threshing floor, next to the poli-k-kandu. மறுவ. கருக்காய்நெல்
கருங்கரணை	கருங்கரணை karurikarama. பெ.(n.) கருப்புக் 8,75monté, épì (5; a black variety of elephant foot yam (சா.அக.);.
கருங்கரப்பான்	கருங்கரப்பான் karurikarappan, பெ.(n) கரப்பான் Susmã; a kind of dark eruption.
கருங்கரிசலாங்கண்ணி	கருங்கரிசலாங்கண்ணி karunkarišalārikanni, பெ.(n.) கருநிறக் கரிசலாங் கண்ணி; a black or blue variety of the eclipse plant. [கரிசல் + ஆம் + கண்ணி.]
கருங்கரிசாலை	கருங்கரிசாலை karurikarisalai, பெ.(n.) கருங்கரி சலாங்கண்ணி;See karu-n-karisalārikanni (சா.அக.);. [கரும் + கரிசாலை. கரிசலாங்கண்ணி → கரிசாலை.] இது சித்தர் கூறியுள்ள பெருமூலிகை இருபத்தி மூன்றில் ஒன்று. இதன் சிறப்பு திருமூலர் கருக்கிமை என்னும் நூலில் பின் வருமாறு குறிக்கப்பட்டு உள்ளதால், இது காயகற்பத்திற்குச் சிறந்ததாகும் (சா.அக.);. "தின்னக்கரிசாலை தேகந்திரை போக்கும் தின்னக் கரிசாலை சிறந்த நரை போக்கும் தின்னக் கரிசாலை தேகஞ் சிறுபிள்ளை தின்னக் கரிசாலை சிதையாதிவ்வாக்கையே.
கருங்களிப்பான்	கருங்களிப்பான் karurikarippan, பெ.(n,) கருங்கரி சலாங்கண்ணி;See karu-ri-karisalari kanṇi [கல் (கரி → கரிப்பு); கரிப்பான்.]

கருங்கல்	கருங்கல் karuñkl, பெ.(n.) 1. மலைக்கல்; boulder of black rock, large granite stone. "எருமையன்ன கருங்கல்" (புறநா,51);. 2. ஞெகிழிக்கல், சக்கிமுக்கிக் கல் (தைலவ. தைல.);; flint for striking fire. 3. பாறை யுடைத்த கல்; pebble or stone. 4. சித்திரக்கல்; ornamental granite of bright colour. 5. பொன்னின் மாற்றறியப் பயன்படுத்தும் உரைகல்; a black siliplous fossil touch stone. 6. காரீயக்கல்; black lead stone-Graphite. 7. தீ முருகற் செய்நஞ்சு (பாடாணம்);; a kind of mineral poison with properties of phosphorous. ம., பட. கரிங்கல்லு கூ. கர்ககல். [கரும் + கல்.]
கருங்கலம்	கருங்கலம் karurikalam, பெ.(n.) கருநிற மட் பாண்டம்; earthen vessel. "கருங்கலந் தோய் விலாக் காமர் பூந்துறை" (சீவக.97.);. மறுவ. கருஞ்சட்டி ம. கரிங்கலம் [கரும் + கலம்.] வளைந்து காய்ந்த மண் ஏனங்களைப் பெரிய கலத்தினுள் இட்டு, காற்றுப்புகாமல் மூடிச் சுடும்போது, சுட்ட ஏனங்கள் முழுதும் கருமையாக இருக்கும்.
கருங்கலி	கருங்கலி1 karuigali, பெ.(n.) வற்கடம் (பஞ்சம்);; fam. ine. புதுமதிபோல வெண்குடைமீமிசை நிழற்றக் கருங்கலியொளித்து வன்பிலத்திடைக் கிடப்ப. மறுவ. வறம், வற்கடம். [கரும் + கலி கரும் = மிகுந்த. கலி = துயர்.] கருங்கலி2 karurikal, பெ.(n.) கருங்கற்றாழை பார்க்க;See karusikarralai [கரும் + கலி.]
கருங்கழுகு	கருங்கழுகு karurikalugu, பெ.(n.) கருப்பு நிறக் கழுகு; black vulture, king vulture (சா.அக.);. [கரும் + கழுகு.] பிற கழுகுகள் இதைக் கண்டு அஞ்சும் இயல்புடையன.
கருங்கழுதை	கருங்கழுதை karurikaludai, பெ.(n.) கருப்பு நிறம் வாய்ந்த கழுதை; black ass (சா.அக.);. ஒ.நோ. கருநாய், கரும்பூனை. [கரும் + கழுதை.]

கருங்களத்தூர்	கருங்களத்தூர் karurikaattur, பெ.(n.) இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் உள்ள சிற்றூர்; a village in Ramanādapuram district. [கரும் + களம் + அத்து + ஊர் - கருங்களத்தூர். 'அத்து' சாரியை.]
கருங்களம்	கருங்களம் karunkalam, பெ.(n.) களைவெட்டி; grass hoe (ம. அக.);. [கரும் + களம். கலம் → களம்.]
கருங்களமர்	கருங்களமர் karurikalamar, பெ.(n.) உழுதுண்ணும் வேளாளரில் ஒருவகையினர்; a sect in velalas who are tillers of the soil (பழ.தமி.109.);. [கரு → கரும் + களமர். கருத்தல் = செய்தல், உழைத்தல், நிலத்தில் பாடுபடுதல்.]
கருங்களர்	கருங்களர் karu-n-galar, பெ.(n.) கடல்மீன் வகை; sea-fish. [கருமை + களர்.]
கருங்களிமண்	கருங்களிமண் karurikaliman, பெ.(n.) இரும்புச் சத்து கலந்துள்ள களிமண்; fine clay containing manganese and iron. [கரும் + களிமண்.]
கருங்கற்றலை	கருங்கற்றலை karurikaralai, பெ.(n.) 1. கடல்மீன் வகை; umbrine, dark brown or coppery, attaining 9 inch. in length. [கரும் + கற்றலை.]
கருங்கற்றாழை	கருங்கற்றாழை karun-karralai, பெ.(n.) ஆனைக் கற்றாழை; elephant aloe. [கரும் + தாழை = கற்றாழை. கல் → கரும் = பெரிய.]
கருங்காக்கட்டான்	கருங்காக்கட்டான் karurikakkatan, பெ.(n.) கருங்காக்கணம்;See karusikäkkanam. [கரு → கரும் + காக்கட்டான்.]
கருங்காக்கணம்	கருங்காக்கணம் karurikakkaram, பெ.(n.) காக்கணங் கொடிவகை; mussell-shell creeper. [கரும் + காக்கணம்.]
கருங்காக்கொன்றை	கருங்காக்கொன்றை karurikakkorai, பெ.(n.) கொடிவகை (புட்ப.3.);; a creeper. [கரும் + காக்கொன்றை.]

கருங்காசி	கருங்காசி Karurikasi, பெ.(n.) வெண்கலம்; bell metal. [கரும் + காசி. கஞ்சம் → காஞ்சம் → காஞ்சி → காசி (கொ.வ.);.]
கருங்காசு	கருங்காசு karunikāšu, பெ.(n.) ஈழக்காசு; an ancient coin of Ceylon. [கரு = பெரிய. கரு → கரும் → காசு = கருங்காக.]
கருங்காஞ்சொறி	கருங்காஞ்சொறி karurikancor, பெ.(n.) கருப்புக் காஞ்செறி; elinbring the black variety of a small chimbix nettle. [கரும் + காஞ்சொறி.]
கருங்காடிகம்	கருங்காடிகம் Karurikaagam, பெ.(n.) இனிப்பு நாவற்பழம்; sweet jamoon. [கள் → கான் → காளகம் → காடிகம்(கரியது.); கரு → கரும் + காடிகம்.]
கருங்காடு	கருங்காடு1 karurikadu, பெ.(n.) சுடுகாடு; cremation ground. "வெண்டலைக் கருங்காடுறை வேதியன்" (தேவா.39,2);. [கரு + கரும் + காடு = கருங்காடு. கருத்தல் = வேகவைத்தல், சுடுதல்.] கருங்காடு2 karurikadu, பெ.(n.) திருநெல்வேலி மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Thirunelveli district. [கரும் + காடு – கருங்காடு.]
கருங்காடை	கருங்காடை karurikadai, பெ.(n.) கறுப்புக் காடைப் புள்; black-breasted bustard quail. [கரும் + காடை – கருங்காடை.]
கருங்காணம்	கருங்காணம் karurikaram, பெ.(n.) காட்டுக் கொள்; black horse-gram. [கரும் + காணம் – கருங்காணம்.]
கருங்காந்தள்	கருங்காந்தள் karurikandal, பெ.(n.) கார்க் கோடல்; brown-backed acute-leaved mangrove. [கரும் + காந்தள் – கருங்காந்தள்.]

கருங்காமாலை	கருங்காமாலை karurikamalai, பெ.(n.) உடலில் ஆங்காங்கு தோன்றும் கருநிறக் காமாலை; a kind of scrofuloderm marked by deep black scars (சா.அக.);. [கரும் + காமாலை.]
கருங்காய்	கருங்காய் karurikay, பெ.(n.) 1. இளம்பாக்கு (வின்.);; dark areca-nut, not yet turned red. 2. சற்றே முதிர்ந்த தவசம் அல்லது காய்; grain or fruit almost ripe. 3. களிமண்கட்டி; clay sand. [கருத்தல் = தோன்றுதல், பிறத்தல். கரு = தோன்றிய தொடக்க நிலை. இளமைப்பொருள்.கட்டியது. கரு → கரும் + காய்.]
கருங்காய்ப்பனை	கருங்காய்ப்பனை karurikay-p-panai, பெ.(n.) பழம் கருநிறமாக இருக்கும் பனைவகை (சங்.அக.);; palmyra tree bearing black fruit. [கரும் + காய் + பனை.]
கருங்காரம்	கருங்காரம் karurikaram, பெ.(n.) காடிக்காரம்; silver nitrate (சா.அக.);. [கரும் + காரம்.]
கருங்காரை	கருங்காரை karurikarai, பெ.(n.) சல்லி, சரளைக்கற் களுடன் கலந்த புகைக்கீல் (தார்); கொண்டமைக்கப் படும் தளம்; asphalt. [கரும் + காரை.]
கருங்கால்	கருங்கால் karurikal, பெ.(n.) மாட்டு நோய் வகை (கால்.வி.23.);; black leg, symptomatic anthrax. [கரும் + கால்.]
கருங்கால்நாரை	கருங்கால்நாரை karurikal-marai, பெ.(n.) கரியநிற முள்ள கால்களுடைய ஒருவகை நாரை; a kind of crane with black legs (சா.அக.);. [கரும் + கால் + நாரை.]
கருங்காலக்குடி	கருங்காலக்குடி karurikaa-k-kudi, பெ.(n.) மதுரை, இராமநாதபுரம் மாவட்டங்களில் உள்ள சிற்றூர்கள்; a villages in Madurai and Ramanādhapuram dts. [கருங்காலி + குடி – கருங்காலிக் குடி → கருங்காலக்குடி (கொ.வ); கருங்காலி = கருங்காலிபுரம்.]

கருங்காலன்	கருங்காலன் karurikalan, பெ.(n.) ஒருவகைக் கருப்பு எலி; a black rat (சா.அக.);. [கரும் + காலன்.]
கருங்காலி	கருங்காலி1 Karurikal, பெ.(n.) எருமையூர் (மைசூர்);க் காடுகளில் காணப்படும் கருநிற மரம்; blac kwood coromandalebony of Mysore. 2. மரவகை; Ceylon ebony. 3. எட்டி (மலை);; strychnine tree. 'கருங்காலி உலக்கைக்கு வெள்ளிப்பூண் கட்டினதுபோல' (பழ.);. ம. கரிங்ஙாலி, க. கரிமர, கக்கலி. [கரும் + காலி.] கருங்காலி2 karurgali, பெ.(n.) 1. தொழிலாளர் போராட்டங்களில் பெரும்பான்மையோர்க்கு ஆதர வாகப் போராட்டத்தில் கலந்து கொள்ளாமல் வேலைக்குச் செல்லும் பணியாள்; workman who works for the master whose men are on strike, black leg. 2. ஆளுவத்தை (நிருவாகத்தை); எதிர்ப்பவர்களுடன் இருந்து கொண்டு ஆளுவத்துக்கும் (நிர்வாகத்துக்கும்); ஆதரவாகச் செயற்படுபவர்; black leg scab. தொழிலாளர்கள் 'கருங்காலிகள்' ஒழிக. என்று கூக்குரலிட்டனர் (உ.வ.);. ம. கரிங்காலி [கரும் + காலி.] கருங்காலி karurgali, பெ.(n.)
கருங்காலிப்பட்டி	கருங்காலிப்பட்டி karurgali-p-patti, பெ.(n.) வேலூர் மாவட்டத்துச சிற்றூர்; a village in Vélur dt. [கருங்காலி + பட்டி - கருங்காலிப்பட்டி. கருங்காலி = கருங்காலிபுரம்.]
கருங்காலிப்பட்டு	கருங்காலிப்பட்டு karungāli-p-pattu, பெ.(n.) விழுப்புரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Villuppuram dt. [கருங்காலி + பற்று – கருங்காலிப் பற்று → கருங்காலிப் பட்டு.]
கருங்காலிப்பாடி	கருங்காலிப்பாடி karurgalp-padi, பெ.(n.) மீவேண்ணாட்டைச் சார்ந்த ஊர்; a village of mivennadu. "மீவேண்னாட்டு கருங்காலிப்பாடி ஆள்" (த.தொ.1971/113 கி.பி ஏழாம் நூற்றாண்டு முதலாம் மகேந்திரவருமனின் 14ஆம் ஆண்டு);. [கருட்காலி + பாடி. கருங்காலி = மரப்பெயர்.]

கருங்காலிப்பாடிப்பட்டு	கருங்காலிப்பாடிப்பட்டு karurgali-p-padi-p-pattu, பெ.(n.) திருவண்ணாமலை மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Thiruvannamalaidt. [கருங்காலி + பாடி + பட்டு – கருங்காலிப்பாடிப்பட்டு.]
கருங்காவகம்	கருங்காவகம் karun-kavagam, பெ.(n.) கடுக் காய்ப்பூ; gallnut flower (சா.அக.);. [கரும் + (காவிகம்); → காவகம்.]
கருங்காவயல்	கருங்காவயல் karurigăvayal, பெ.(n.) இராமநாதபுரம் மாவட்டதில் உள்ள சிற்றூர்; a village in Ramanathapuram dt. [கருங்காலி + வயல் – கருங்காலிவயல் → கருங்காவயல். கருங்காலி = ஒருவகைமரம்.]
கருங்காவி	கருங்காவி karurikavi, பெ.(n.) கருங்குவளை (மலை.); பார்க்க;See karurikuvalai . [கரும் + காவி.]
கருங்காவிகம்	கருங்காவிகம் karuikavigam, பெ.(n.) கருங் குவளை; blue Indian water lily. 2. அவுரி மருந்துண்டை indigo cake of commerce (சா.அக.);. [கரும் + காவிகம்.]
கருங்காற்சம்பான்	கருங்காற்சம்பான் karurikar-camban, பெ.(n.) கருநிறக்காலுள்ள குதிரை வகை (அசுவசா.152);; a species of horse, having dark coloured legs. [கரும் + கால் + சம்பான்.]
கருங்காற்றலையன்	கருங்காற்றலையன் karuńkārtalayan, பெ.(n.) ஒருவகையெலி; a kind of rat (சா.அக.);. [கருங்கால் + கலையன்.]
கருங்கிளி	கருங்கிளி karuń-kili, பெ.(n.) கழுத்தைச்சுற்றி க ரு நி ற மு ள் ள கிளிவகை; having a black colour around its neck. ம. கரிங்கிளி [கரும் + கிளி.]

கருங்கீச்சான்	கருங்கீச்சான் karun-kiccan, பெ.(n.) கருநிறக் கீச்சான் மீன் (மீனவ.);; a kind of fish. [கரும் + கீச்சான்.]
கருங்குங்கிலியம்	கருங்குங்கிலியம் karurikungilyam, பெ.(n.) கருநிறப் பிசின்; black-dammer. [கரும் + குங்கிலியம்.] இது வெள்ளைக் குங்கிலியத்தை விட அதிகமான புகை தருவதும் பளபளப்புத் தன்மை கொண்டதுமாகும்.
கருங்குட்டம்	கருங்குட்டம் karurikuttam, பெ.(n.) குட்டவகை (கலித்.65, உரை);; black leprosy. [கரும் + குட்டம்.]
கருங்குண்டகம்	கருங்குண்டகம் karurikuppagam, பெ.(n.) பாறைகளில் முளைக்கும் கருப்புப் பாசி; stone lichen. (சா.அக.);. [கரும் + குண்டகம். குண்டு = பாறை.]
கருங்குண்டு	கருங்குண்டு karungundu, பெ.(n.) காசுக்கட்டி; catachue. [கரும் + குண்டு. பாக்கைக்காய்ச்சிச் சிறுபகுதிகளாகக் காயவைத்து எடுப்பது காய்ச்சுக் கட்டியாம். இது கருநிறமாகவும் சிறுசிறுதுண்டுகளாகவும் இருப்பதால் கருங்குண்டு எனப்பெயர் பெற்றது.]
கருங்குண்டுமிள காய்	கருங்குண்டுமிளகாய் karungunọu milagãy, பெ.(n.) கருஞ்சிவப்பு குண்டுமிளகாய்; a blackish chilly which is round in shape. [கரும் + குண்டு + மிளகாய்.]
கருங்குணம்	கருங்குணம் karurgunam, பெ.(n.) தீக்குணம்; bad, malevolent disposition. "கருங் குணத்தார் கேண்மை கழிமின்"(சிறுபஞ்.26.);. [கரும் + குணம் – கருங்குணம்.]
கருங்குந்தம்	கருங்குந்தம் karurikundam, பெ.(n.) கண்ணோய் வகை (வின்.);; a disease of the eye. [கரும் + குந்தம். குல் → குன்று → குந்தம். குந்தம் = குற்றம். குறைபாடு, நோய்.]

கருங்கும்மெனல்	கருங்கும்மெனல் karurikummeral, பெ.(n.) மிக இருளுதல் குறிப்பு (வின்.);; phrase signifying pitch dark. [கரும் + கும் + எனல் - கருங்கும்மெனல். 'கும்' ஒலிக்குறிப்பு.]
கருங்குமிழ்	கருங்குமிழ் karurikumil, பெ.(n.) கருங்குமிழ் பூமரம்; black kandahar tree, bearing blue or black flowers (சா.அக);. [கரு → கரும் + குமிழ்.]
கருங்குமுதம்	கருங்குமுதம் karun-kumudam, பெ.(n.) ஒருவகைக் கண்ணோய்; a kind of eye disease. [கரும் + குமுதம்.]
கருங்குயில்	கருங்குயில் karurikul, பெ.(n.) கரும்பச்சை நிறமுள்ள ஆண்குயில்; the black indian cukkoo. ம. கரிங்குயில் [கரும் + குயில். குயிலின் சேவலைக் கருங்குயில் என்றும், பெட்டையைப் புள்ளிக்குயில் என்றும் வழங்குவர்.]
கருங்குரங்கு	கருங்குரங்கு karunri kurangu, பெ.(n.) குரங்கு வகை (சீவக.1893,உரை);; black monkey. ம. கரிங்குரங்ங் [கரும் + குரங்கு.]
கருங்குரவை	கருங்குரவை Kauikurava, பெ.(n.) கருமை நிறமுடையகுரவை மீன்வகை (மீனவ); கருங்குறவை பார்க்க;See karurikurava. [கரும் + (குறவை); → குரவை.]
கருங்குரா	கருங்குரா karurikura, பெ.(n.) காட்டுக் கரணைக் கிழங்கு; wild yam root. [கரும் + குரா.]
கருங்குருந்து	கருங்குருந்து karurikurundu, பெ.(n.) மருந்து அரைக்கும் குழியம்மி செய்வதற்குப் பயன்படும் கருங்கல்; a black stone for preparing cancave grinding stone used for making medicine. [கரு + கரும் + குருந்து.]

கருங்குருவி	கருங்குருவி karurikuruvi, பெ.(n.) கரிக்குருவி பார்க்க;See kar-k-kuruvi, "கருங்குருவியெந்நாளுங் காக்கைக் கொளித்தே" (திருவாலவா.60.2.);. மறுவ. கரிக்குருவி ம. கரிங்குரிகில் [கரும் + குருவி – கருங்குருவி.]
கருங்குவளை	கருங்குவளை karurikuvalai, பெ.(n.) 1. கருநீல நிறக்குவளைப்பூ; blue nelumbo. 2. நெய்தல் பார்க்க(குறிஞ்சிப்.84, உரை.);;See neydal. மறுவ, நீலம், கல்லாரம், பானல், காவி. [காம் + கவளை - காங்கவளை.]
கருங்குழல்	கருங்குழல் karurikulal, பெ.(n.) கருங்குருவி; common drango. [கரு → கரும் + குழல். குழல் = கூந்தல். நீண்டகூந்தல் போன்ற வாலுடையது.]
கருங்குழி	கருங்குழி karurikul, பெ.(n.) காஞ்சிபுரம், விழுப்புரம் மாவட்டங்களில் உள்ள சிற்றூர்; a village in Kanchipuram and Villuppuram dt. [கரும் + குழி = கருங்குழி.]
கருங்குழிக்கரும்பு	கருங்குழிக்கரும்பு karunkuli-k-karumbu, பெ.(n.) காட்டுக் கரும்பு; wild sugarcane (சா.அக.);. [கரும்குழி + கரும்பு. கருங்குழி என்னும் இடத்தில் முதலில் பயிராக்கப்பட்ட காட்டுக்கரும்பாகலாம்.]
கருங்குழித்தாவு	கருங்குழித்தாவு karurikuli-t-tavu, பெ.(n.) புதுக்கோட்டை மாவட்டத்து அறந்தாங்கி வட்டத்தில் உள்ள ஊர்; a village in Arantangitaluk.Pudukkottai dt. [கரும் + குழி + தாவு – கருங்குழித்தாவு. தடவு → தாவு (சமமான இடம்);.]
கருங்குளந்தான்விளை	கருங்குளந்தான்விளை karunkusandãovisai, பெ.(n.) குமரிமாவட்டத்து அகத்தீசுவரம் வட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Agathiswaram taluk in Kanniyakumaridt. [கருங்குளம் + அத்து + அன் + விளை - கருங்குளத்தன் விளை → கருங்குளத்தான் விளை. 'அத்து' சாரியை 'அன்' ஆ.பா.ஈ.று. விளை = காவற்காடு, பனங்காடு.]
கருங்குளவி	கருங்குளவி karurikulavi, பெ.(n.) குளவி வகை; a species ofwasp. "கருங்குளவிச் குரைத் துற்றீச்சங் கனிபோல்"(தனிப்பா.1,110,50.);. [கரும் + குளவி – கருங்குளவி.]

கருங்குளிரி	கருங்குளிரி karurikulri, பெ.(n.) நஞ்சுள்ள கடற்பாம்பு; poisonous sea-snake. [கரும் + குளிரி. குளிர்தல் = சாதல், சாகச்செய்யும் நஞ்சு.]
கருங்குற்றி	கருங்குற்றி Karurikuri, பெ.(n.) 1. கருப்புக்கம்பம்; a black stake or post. 2. ஒருவகைப் புழு; a kind of pest. ம. கரிங்குற்றி [கரு → கரும் + குற்றி. குற்றி = சிறியது, குட்டையானது.]
கருங்குறிஞ்சி	கருங்குறிஞ்சி karurikurinji, பெ.(n.) கருநிறப்பூப் பூக்கும் குறிஞ்சி; a kind of medicinal plant. மறுவ. கருங்குறிஞ்சான், கருங்கோற் குறிஞ்சி. ம. கரிங்குருஞ்ஞுதி [கரும் + குறிஞ்சி.]
கருங்குறிஞ்சிகா	கருங்குறிஞ்சிகா karunkurika, பெ.(n.) மணித்தக்காளிக்காய்; berries of blacknight show. [கரும + குறிஞ்சி + கா. கரிய சிறிய காய்.]
கருங்குறுவை	கருங்குறுவை karurikuruvai, பெ.(n.) மூன்று மாதத்தில் விளையும் ஒருவகை நெல்; a dark variety of paddy maturing in three months. ம. கரிங்குறுவ [கரும் + குறுவை – கருங்குறுவை.]
கருங்குன்றி	கருங்குன்றி karu-i-kupri, பெ.(n.) கருநிறக் குன்றி மணி (l.);; a black species of crab's-eye. ம. கரிங்குன்னி [கரும் + குன்றி – கருங்குன்றி.]
கருங்கூத்து	கருங்கூத்து karurikitu, பெ.(n.) இழிவான நாடகம்; drama of a very low order. "முதுபார்ப்பான் விழ்க்கைப்பெருங் கருங்கூத்து"(கலித்.65:29);. [கரு = பெரிய, வலிய, கொடிய, தாழ்ந்த, இழிந்த. கரும் + கூத்து.]

கருங்கூலம்	கருங்கூலம் karurikulam, பெ.(n.) அகிற்கட்டை; eagle-wood. [கரும் + கூலம்.]
கருங்கெண்டை	கருங்கெண்டை karurikerpai, பெ.(n.) ஆற்றுமீன் வகை; bitter crap, silvery attaining 5 inch. in length. [கரும் + கெண்டை - கருங்கெண்டை. கள் → கண்டு → கெண்டை.]
கருங்கெளுத்தி	கருங்கெளுத்தி karurikeluti, பெ.(n.) கரியநிறம் கொண்ட கெளுத்தி மீன்வகை; black coloured scorpion fish. மறுவ, தேளிமீன் [கரும் + கெளுத்தி.]
கருங்கை	கருங்கை karurikai, பெ.(n.) 1. வலிமையுடைய கை; brawny hand of labour, as of smiths. "கருங்கைக் கொல்லர்" (சிலப். 5:29.);. 2. கொல்லுங்கை (திவா.);; slaughtering hand. "கன்றிய தொழிற்கை கருங்கை யெனப்படும்" (திவா.);. 3. மேகநோய் கொண்ட கை; rendered black from venereal causes (சா.அக.);. [கரும் + கை – கருங்கை. கரு = பெரிய, வலிய, கொடிய. வினை செய்து காய்ப்பேறும் போது செந்நிறத்தார் அல்லது பொன்னிறத்தார் கை மிகச் சிவந்தும், கருநிறத்தார் கை மிகக் கறுத்தும் தோன்றுவது இயல்பு. செய்தகை சேவேறும் செய்யாத கை நோவேறும் என்பது பழமொழி. இது செந்நிறத்தார்கையைக் குறித்தது. கருநிறத்தார்கை கருங்கை எனப்படும் "கொன்றுவாழ் தொழிலினும் வன்பணித் தொழிலினும் கன்றிய தொழிற்கை கருங்கையெனப்படும்"(திவா.);. கருங்கை என்பதற்கு வலியகை என்று பொருளுரைப்பார் அடியார்க்கு நல்லார் அப்பொருள் இருவகை நிறத்தார்க்கும் பொதுவாகும். கருநிறத்தாராயின், கருங்கை என்பது கருமையையும் வலிமையையும் ஒருங்கே உணர்த்தும் கருநிறத்தாரின் பெரும்பான்மை பற்றியே கருங்கை யென்பது செங்கையையும் தழுவிற்றென அறிக(வே.க.128);.]
கருங்கையான்	கருங்கையான் karurikaiyan, பெ.(n.) கரிசலாங் கண்ணி (சங்.அக.); பார்க்க;See karisalai-kanni [கரும் + கையான் – கருங்கையான். 'கை' என்பது இங்கு இலைகளைக் குறித்தது.]
கருங்கொக்கு	கருங்கொக்கு karurikoku, பெ.(n.) கொக்கு வகை (பதார்த்த.889.);; a dark kind of paddy-bird. ம. கரிங்கொக்கு [கரும் + கொக்கு – கருங்கொக்கு.]
கருங்கொட்டி	கருங்கொட்டி karui-kotti, பெ.(n.) 1. கருநெய்தல்; black Indian waterlily. 2. கருப்புக் கொட்டிக்கிழங்கு; the root of black indian water lily. [கரு → கரும் + கொட்டி.]

கருங்கொட்டை	கருங்கொட்டை karurikolai, பெ.(n.) கருக்காத்தா மரம்; jagged jujube (சா.அக.); [கரும் + கொட்டை.]
கருங்கொடி	கருங்கொடி karurikodi, பெ.(n.) 1. கொடிவகை (வின்.);; a kind of creeper that yields berries. 2. வெற்றிலை வகை (G..sm.d.215);; one of the two chief varieties of betel. 3. குறிஞ்சா; common delight of the wood (சா.அக.);. ம. கரிங்கொடி [கரும் + கொடி.]
கருங்கோங்கு	கருங்கோங்கு karun-korgu, பெ.(n.) 1. கருப்புக் கோங்கு; tinnevely black dammer. 2. நெடுவார்க் கோங்கு; dipterocarp dammer (சா.அக.);. [கரு → கரும் + கோங்கு.]
கருங்கோலம்	கருங்கோலம் karurikolam, பெ.(n.) இரும்பு; Iron (சா.அக.);. [கருங்கொல் → கருங்கோலம். கருங்கோல் இரும்பு.]
கருங்கோலா	கருங்கோலா karurikola, பெ.(n.) கட்டா என்னும் மீன் வகை (முகவை மீன.);; [கரு → கரும் + கோலா.]
கருங்கோவை	கருங்கோவை karurikovai, பெ.(n.) கரும்புக் கோவை; black bitter melon (சா.அக.);. [கரு → கரும் + கோவை.]
கருங்கோழி	கருங்கோழி karurikoli, பெ.(n.) 1. கறுப்புக் கோழி (பதார்த்த.869.);; fowl of a black variety. 2. கறுப்பு உயர்வகைக் கோழிகளுள் ஒன்று; a highly prized variety of black fowl (சேரநா.);. ம. கரிங்கோழி [கரும் + கோழி.]
கருங்கோழிகன்னி முட்டை	கருங்கோழிகன்னிமுட்டை karuńkōlikadaimuttai, பெ.(n.) கருங்கோழி முதல் ஈடாக இடும் முட்டை; the first set of eggs laid by the black foul. [கரு → கரும் + கோழி + கன்னி + முட்டை. இது உடலுக்கு வலுவைத்தரும் என்பர்.]

கருங்கோள்	கருங்கோள் karurikol, பெ.(n.) இராகு என்னும் நிழற்கோள் (வின்.);; Rahu, the ascending node. 2. ஒருவகை நச்சுப்பாம்பு; a snake, highly poisonous (சேரநா.);. ம. கரிங்கோளி [கரும் + கோள் – கருங்கோள்.]
கருச்சிதை-தல்	கருச்சிதை-தல் karu-c-cidai, 2 செ.கு.வி.(v.i.) கருக்கலை-தல் பார்க்க;See karu-k-kalai, [கரு + சிதை.]
கருச்சிதைவு	கருச்சிதைவு karu-c-cidavu, பெ.(n.) கருக்கலைப்பு பார்க்க;See karu-k-kalappu. [கரு + சிதைவு.]
கருச்சீலை	கருச்சீலை karu-c-ciai, பெ.(n.) 1. கருமருந்து தடவிய துணி; piece of cloth smeared with magic paint. 2. மாதவிடாய்ச் சீலை; menstrual cloth. [கரு + சீலை. சீரை → சீலை.]
கருச்சீவல்	கருச்சீவல் karu-c-cival, பெ.(n.) கடற்பாசி; sea weed. [கரு + சீவல்.]
கருஞ்சங்கங்குப்பி	கருஞ்சங்கங்குப்பி karuncangarikuppi, பெ.(n.) கருப்புச் சங்கங்குப்பி; black-flowered glory tree. [கரு → கரும் + சங்கங்குப்பி.]
கருஞ்சங்கு	கருஞ்சங்கு karun-cargu, பெ.(n.) மீன்வகை (சங்.அக.);; shell - fish. 2. கருப்புச் சங்கஞ்செடி; a black variety of four-spined monetia. 3. கருப்புச் சங்கு; black conch (சா.அக.);. [கரும் + சங்கு – கருச்சங்கு.]
கருஞ்சடைச்சி	கருஞ்சடைச்சி karuncapacci, பெ.(n.) 1. கருப்புச் சடைச்சி; a black variety of Indian snake root. 2. கருப்பு நெட்டிச் செடி; black solar (சா.அக.);. [கரு → கரும் + சடைச்சி.]
கருஞ்சந்தனம்	கருஞ்சந்தனம் karuncandaram, பெ.(n.) கருப்புச் சந்தனம்; black sandal wood. [கரு → கரும் + சந்தனம்.]

கருஞ்சரக்கு	கருஞ்சரக்கு1 karuncarakku, பெ.(n.) மேன்மையான சரக்குகள்; superior kind of drugs. கரு = பெரிய உயர்ந்த சிறந்த மேன்மையான [கரு → கரும் + சரக்கு.] கருஞ்சரக்கு2 karu-n-carakku, பெ.(n.) 1. கூலம் (சிலப்.5,23, அரும்);; grains, as paddy, millet, etc. 2. பலசரக்கு; groceries. 3. கருப்பு நிறமான சரக்குகள், கருஞ்சீரகம், கருஞ்சூரை, கருநெல்லி முதலியன; black variety of drugs such as black common hedge caper shrub, black gooseberry. [கரும் + சரக்கு.]
கருஞ்சாட்டியம்	கருஞ்சாட்டியம் karun-cattiyam, பெ.(n.) கருந்துவரை; apple fruited bony (சா.அக.);. [கரு → கரும் + சாட்டியம்.]
கருஞ்சாணி	கருஞ்சாணி karuricani, பெ.(n.) கருஞ்சாளி பார்க்க;See karusicäli, [கரு → கரும் + சாணி.]
கருஞ்சாந்து	கருஞ்சாந்து karu-n-candu, பெ.(n.) 1. குழைசேறு (தைலவ.தைல);; clay used as mortar for building. 2. புனுகு, மான்மணத்தி, அகில் ஆகியவை சேர்ந்த கருப்புக் கலவைச்சாந்து; a black mixture of perfumes such as a civet, musk, agil, etc. (சா.அக.);. [கரும் + சாந்து – கருஞ்சாந்து.]
கருஞ்சாமிக் கவுண்டன் பாளையம்	கருஞ்சாமிக் கவுண்டன் பாளையம் karயர்cami -k-kavuர்dampalayam, பெ.(n.) கோவை மாவட்டம் கோயம்புத்துர் வட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Coimbatore talukin Coimbatoredt. [கரும் + சாமி + கவுண்டன் + பாளையம்.]
கருஞ்சாமை	கருஞ்சாமை karuncama, பெ.(n.) சாமைவகை; a species of little millet. [கரும் + சாமை – கருஞ்சாமை.]
கருஞ்சாயவேர்	கருஞ்சாயவேர் karuricaya-ye, பெ.(n.) சாயவேர் வகை; madderroot. [கரும் + சாயம் + வேர்.]

கருஞ்சார்	கருஞ்சார் karயர்car, பெ.(n) அரைப்பொருத்து (இ.வா.);; hip-joint. [கரும் + சார் – கருஞ்சார். சார் = சார்தல், சேர்தல், பொருந்துதல் கரு = பெரிய. கருஞ்சார் = பெரிய மூட்டுப் பொருத்து.]
கருஞ்சாரை	கருஞ்சாரை karuncarai, பெ.(n.) 1. சாரைப்பாம்பு வகை; black rat-snake. 2. வழலை; a mystic name for the quintessance used in alchemy. 3. ஒரு வகைப் பூடு; a plant, black rusty varnish. [சால் → சார் → சாரை (நீட்சி, நீளமானது);.]
கருஞ்சாரைப்பிச்சு	கருஞ்சாரைப்பிச்சு karuncara-p-piccu, பெ.(n.) மருந்திற்குப் பயன்படும் கருப்புச் சாரைப் பாம்பின் பித்தப்பை; the bile duct of black rat-snake used in medicine (சா.அக);. [கரு → கரும் + சாரை பிச்சு(பித்தப்பை);. பித்து → பிச்சு.]
கருஞ்சாளி	கருஞ்சாளி karuncali, பெ.(n.) கல்யானை (காண்டா மிருகம்);; rhinoceros. [ஆள்(ஆண்); → ஆளி → சாளி (ஆண்விலங்கு); கரு = பெரிய. கரு → கரும் + சாளி.]
கருஞ்சாளை	கருஞ்சாளை karuncalai, பெ.(n.) தரங்குறைந்த கருப்பு மீன் வகை (வின்.);; a dark, inferior kind of fish. [கரும் + சாளை – கருஞ்சாளை. கரு = பெரிய. சாளை = ஆண் விலங்கு, மீன்களுள் ஆணினம்.]
கருஞ்சிட்டை	கருஞ்சிட்டை karuncittai, பெ.(n.) கருந்தழும்பு; a black scar (சா.அக.);. [கரு → கரும் + சிட்டை.]
கருஞ்சிலந்தி	கருஞ்சிலந்தி karuncilandi, பெ.(n.) 1. ஒருவகைப்பூ மரம்; golden blossomed pear tree. 2. கருப்புச் சிலந்திப்புண்; black ulcer. 3. கருப்புப் புற்றுநோய்; black cancer (சா.அக.);. [கரு → கரும் + சிலந்தி. சிலை = கல். சிலை → சிலந்தி (கட்டி);.]
கருஞ்சிலி	கருஞ்சிலி karuñcili, பெ.(n.) குறிஞ்சான்; indian ipecacuanha (சா.அக.);. [கரு → கரும் + சிலி.]

கருஞ்சிலை	கருஞ்சிலை karuncilai, பெ.(n.) கருநிறக்கல் (வின்.);; black-rock. [கரும் + சிலை – கருஞ்சிலை.]
கருஞ்சிலைக்குளான்	கருஞ்சிலைக்குளான் karuncilai-kulan, பெ.(n.) கருங்கல்லிற் குள்ளிருக்கும் கெண்டகச் சிலை; இது மருந்துச் சரக்குகளுள், துணைச் சரக்காகும்; a mineral substance found in the strata of granite stones (சா.அக.);. [கரு → கரும் + சிலைக்கு + (உள்ளான்); உளான்.]
கருஞ்சிலைக்கூழன்	கருஞ்சிலைக்கூழன் karuncial-k-kilan, பெ.(n.) கருங் கூழாங்கல்; a black pebble found on the sea-shore (சா.அக.);. [கரு → கரும் + சிலை + கூழன்.]
கருஞ்சிவதை	கருஞ்சிவதை karunciyadai, பெ.(n.) கருப்புச் சிவதைக்கொடி; the black variety of indian Jalap. [கரு → கரும் + சிவதை.] இது காரமும் கசப்பும் கலந்த சுவையுடையது. எலி கடித்த நஞ்சை நீக்கும் என்பர்.
கருஞ்சிவதைவேர்	கருஞ்சிவதைவேர் karunciyadhaver, பெ.(n.) நச்சுத்தன்மையுடைய கருஞ்சிவதைவேர்; black turpeth root poisonous by nature (சா.அக.);. [கரு → கரும் + சிவதை + வேர்.]
கருஞ்சிற்றகத்தி	கருஞ்சிற்றகத்தி karunciragatti, பெ.(n.) 1. கருப்புச் சிற்றகத்தி; a black variety of sesbane. 2. கருஞ்செம்மை; bastard sensitive plant(சா.அக.);. [கரு → கரும் + சிறு + அகத்தி.]
கருஞ்சிறைப்பறவை	கருஞ்சிறைப்பறவை karuncirapparavai, பெ.(n.) மயில்; Peafowl. "கருஞ்சிறைப் பறவையூர்திக் காமரு காளை தான்கொல்" (சீவக. 1261);. [கரும் + சிறை + பறவை.]
கருஞ்சீந்தில்	கருஞ்சீந்தில் karu-n-cidil, பெ.(n.) டேய்ச்சீந்தில்; black moon-creeper(சா.அக.);. [கரு (பெரிய); + சீந்தில்.]

கருஞ்சீரகம்	கருஞ்சீரகம் karunciagam, பெ.(n.) சீரகவகை (பதார்த்த. 1034.);; black cumin. ம. கரிஞ்சீரகம், க. கடசீரிகெட., கர்சீரிகெ. [கரும் + சீரகம்.] கருஞ்சீரக விதைகள் மணத்தோடு காரச்சுவையும் கொண்டவை. இவ்விதைகளைக் கறி, உணவுப்பண்டங்களில் சேர்ப்பதுண்டு. இவ்விதைகளைத் துணிகளின் மடிப்புகளிடையே வைத்தால் பூச்சித்தொல்லை கட்டுப்படும்.
கருஞ்சுக்கான்	கருஞ்சுக்கான் karuñcukkān, பெ.(n.) 1. ஒருவகைக்கல் (வின்);; black kanker. 2. சுடாத கருப்புச் சுக்கான் கல்; black limestone. 3. மணற்பொருக்குஞ்சுக்கான் (போக. நிகண்டு);, கருப்புச் சுண்ணாம்புக்கல்; a black variety of quick lime as opposed to white. [கரும் + சுக்கான். சுள் → சுக்கு → சுக்கான் = கோடை வெப்பத்தால் சூடேறிப் பாதத்தைச் சுடும் கல்.]
கருஞ்சுக்கிரன்	கருஞ்சுக்கிரன் karuncukkiao, பெ.(n.) விழியைச் சுற்றிலும் சிறுபுள்ளிகளை உண்டாக்கும் கண்ணோய்; a disease of the eye causing white specks in the eye. [கரு → கரும் + சுக்கிரன். சுக்கல் = மிகச்சிறியது. சுக்கல் → சுக்கரம் → சுக்கிரன்(கொ.வ.);.]
கருஞ்சுண்டி	கருஞ்சுண்டி karuncundi, பெ.(n.) தொட்டால் சிணுங்கிச் செடி; sesa sitire plant. [கள் + தி = சுண்டி. கள் = சுருங்கு. கரு → கரும் + சுண்டி.]
கருஞ்சுருட்டை	கருஞ்சுருட்டை karuncuruitai, பெ.(n.) ஒருவகைக் கருப்புப் பாம்பு; a kind of black carpet snake. [கரு → கரும் + சுருட்டை.]
கருஞ்சுருமா	கருஞ்சுருமா karuncuruma, பெ.(n.) கருப்புச் சுருமாக்கல்; a black variety of sulphuret of antimony (gm. 985.);. [கரு → கரும் + சுருமா.]

கருஞ்சுரை	கருஞ்சுரை1 karuncurai, பெ.(n.) 1. கரைக்காய் வகை (வின்.);; a black guard. 2. காட்டுக்கத்திரி; hedge Caper Shrub. ம. கரிச்சுர [கரும் + கரை –கருஞ்சரை.] கருஞ்சுரை2 karuncurai, பெ.(n.) 1. புகையிலை; tobacco. 2. நீர்முள்ளி; water-thorn (செ.அக.);. [கரும் + சுரை.] கருஞ்சுரை3 karu-n-curai, பெ.(n.) நீர் முள்ளி; water thirst (சா.அக.);. [கரு + சுரும் + சுரை. சுல் → சுரை = முட்போன்ற சுனைப்புடையது.]
கருஞ்சுழுந்து	கருஞ்சுழுந்து karun-cuundu, பெ.(n.) நீண்ட இலையுடைய காட்டுமரம், வெள்ளைக் கோரான்; long-leavedjunglegeranium (செ.அக.);. [கரும் + சுழுந்து – கருஞ்சுழுந்து. சுளுந்து = காட்டு மரவகை, சுளுந்து – சுழுந்து.]
கருஞ்சூகம்	கருஞ்சூகம் karuncugam, பெ.(n.) அகச்சம்பங்கி; a kind of primrose creeper (சா.அக.);. [கரும் + சூகம். சூகம் = தாமரை.]
கருஞ்சூரகம்	கருஞ்சூரகம் karunciragam, பெ.(n.) கருஞ்சூரை பார்க்க;See karuñcurai. [கரு → கரும் + (சூரை); சூரகம்.]

கருஞ்சூரை	கருஞ்சூரை1 karunciai, பெ.(n.) 1. காட்டுக்கத்தரி (வின்.);; hedge caper shrub. 2. செங்கத்திரி (மலை.);.); பார்க்க; serikattari. [கரும் + சூரை - கருஞ்சூரை.] கருஞ்சூரை2 karunctrai, பெ.(n.) நெல்வகை; a kind of paddy. "கருஞ்சூரை சூரை கறுத்ததிக்க ராதி" (நெல்விடு 187.);. [கரும் + சூரை - கருஞ்சூரை.] கருஞ்சூரை2 karuncurai, பெ.(n.) மண் ஏனங்கள் முழுமையும் கருப்பாக இருக்கும் வண்ணம், சுடுவதற்கேற்ற சூளை; kiln arrangement to get fully black clay ware. கருங்கலம் பாரக்க;See karungalam. [கரும் + சூளை.]
கருஞ்சூளைப்பானை	கருஞ்சூளைப்பானை karunclappanai, பெ.(n.) கருஞ்சூளையில் வைத்துச் சுடப்பட்ட பானை; pots baked in black kiln. மறுவ. கருஞ்சுள்ளைப்பானை [கரும் + சூளை + பானை.]
கருஞ்செண்பகம்	கருஞ்செண்பகம் karun-cenbagam, பெ.(n.) கருஞ் செண்பகப்பூ; a black variety of champak (சா.அக.);. [கரும் + செண்பகம்.]
கருஞ்செந்தாமரை	கருஞ்செந்தாமரை karuñ-cendāmarai, பெ.(n.) கருஞ்சிவப்புத் தாமரைப்பூ; the lotus of a dark red colour (சா.அக.);. [கரு → கரும் + செந்தாமரை.]
கருஞ்செந்தொட்டி	கருஞ்செந்தொட்டி karuncen-dotti, பெ.(n.) கருங்காஞ்சொறி, பார்க்க; karunkaricori (சா.அக.);. [கரு → கரும் + செந்தொட்டி.]
கருஞ்செம்பருத்தி	கருஞ்செம்பருத்தி karuncemparut, பெ.(n.) செம்பருத்தி; common sesban. மறுவ. கருஞ்செம்பை, சகுடை, செம்பை, கருஞ்செம்பருத்தி, கருஞ்சிற்றகத்தி. [கரும் + செம்பருத்தி.]

கருஞ்செய்	கருஞ்செய்1 karuncey, பெ.(n.) நன்செய்; wet cultivation "நீர்நிலமுங் கருஞ்செய்புன்செயும்" (S.I.I.V. 170.); [கரும் + செய். கரு = பெருமை, சிறப்புக் குறித்த சொல்லாகலான், சிறப்பு நோக்கி நன்செய் நிலப்பொருளில் கருஞ்செய் எனப் பண்பு குறித்து முன்மொழி சிறந்தது.] கருஞ்செய்2 karurcey, பெ.(n.) உழப்படாத புன்செய்; dry land, uncultivated waste. "இந்த நான்கெல்லைக்குட்பட்ட நஞ்செய் கருஞ்செய்களும்" (S.I.I.iv. 106); நான்கெல்லைக்குட்பட்ட நீர் நிலமும் கருஞ்செய் புன்செய்யும்" (S.I.I.V.170.);. [கரு = வலிய, கரடான. கரும் + செய் – கருஞ்செய் = கரம்பு நிலம்.]
கருஞ்செவ்வாப்பு	கருஞ்செவ்வாப்பு karuncewappu, பெ.(n.) பிறந்த குழந்தையின் நோய்க்கு அறிகுறியான நிற வேறுபாடு (இ.வ.);; unhealthy colour of a new infant, as patches of dark on the skin. [கரும் + செவ்வாப்பு – கருஞ்செவ்வாப்பு. செவ்வாப்பு = செந்நிறத் தோல்நோய்.]
கருஞ்சேம்பு	கருஞ்சேம்பு karuncembu, பெ.(n.) கல்லடிச் சேம்பு பார்க்க;See kalladi-c-cémbu. [கரு + சேம்பு.]
கருஞ்சேரா	கருஞ்சேரா karuncerai, பெ.(n.) கடித்தலால் உடம்பில் கறு நிறமான தடிப்பை உண்டாக்கும் ஒரு நச்சுப்பூச்சி (சீவரட்.);; a poisonous insect whose bite produces dark patches on the skin (செ.அக.);. [கரும் + சேரா. சேரா = உடலுக்கு ஒவ்வாமை விளைவிப்பது.]
கருஞ்சேல்	கருஞ்சேல் karun-cel, பெ.(n.) கரு நிறமுடைய ஆற்றுக் கெண்டை மீன்; a black Carnatic carp. [கரு = கருமை. கரு + சேல்.]
கருஞ்சேவகம்	கருஞ்சேவகம் karuncevagam, பெ.(n.) பெருவீரச்செயல்; daring act of heroism. "கருஞ் சேவகஞ்செய்து செஞ்சோறறச்செய்த கைம்மாறு: (கலிங். 477, புதுப்.);. [கரும் + சேவகம். கரு = பெரிய, உயர்ந்த.] கருஞ்சேவகம் பெரிதும், போர்த்தொழிலையே குறித்தது. உயிர் வழங்கும் பெருஞ்செயல் என்னும் குறிப்பினது. செய் → சேவை → சேவகம் [வடதமிழ்.].
கருஞ்சொறி	கருஞ்சொறி karunicori, பெ.(n.) உடலிற் கருப்புத் தழும்பையுண்டாக்கும் ஒரு வகைச் சொறி; a kind of itch leaving a dark stain on the skin (சா.அக.); [கரு + சொறி.]

கருஞ்சோளம்	கருஞ்சோளம் karun-colam, பெ.(n.) சோளவகை; black maize. மறுவ, காக்காச்சோளம், இருங்குச்சோளம். ம. கரிஞ்சோளம் [கரும் + சோளம்.]
கருஞாயிறு	கருஞாயிறு karunayiru, பெ.(n.) கதிரவன் மறைப்பு (சூரிய கிரகணம்);; solar eclipse, "தண்டாமரை போற் கரு ஞாயிறென" (கம்பரா. ஆரண்ய. சரபங்க.24);. [கரு + ஞாயிறு.]
கருஞானம்	கருஞானம் karunanam, பெ.(n.) பாம்பாட்டிச் சித்தர் இயற்றிய (ஞான.); அறிவ நூல்; a treatise on philosophy compiled by Pampatti Cittar (சா.அக.);. [கரு + ஞானம்.]
கருட்டம்	கருட்டம் karuttam, பெ.(n.) ஏற்றம்; maximum. [கரு = பெரிய, உயர்ந்த. கரு – கருத்தம் – கருட்டம்.]
கருடக்கண்	கருடக்கண் karuda-k-kan, பெ.(n.) 1. ஓரக்கண்; squint eye. 2. கூர்மையான பார்வை; acute vision (சா.அக.);. [கருடன் + கண்.]
கருடக்கண்ணன்	கருடக்கண்ணன் karuda-k-kannan, பெ.(n.) 1. கூர்மையான பார்வையுடையவன்; one who has acute vision. 2. ஓரக்கண்ணன்; scquinteyed person (சா.அக.);. [கருடன் + கண்ணன். கலுழன் → கருடன்.]
கருடக்கல்	கருடக்கல் karuda-k-kal, பெ.(n.) பாம்புக்கடி நஞ்சை நீக்கக்கூடிய தன்மையுள்ளதாகக் கருதப்படும் ஒருவகைக் கல்; a kind of stone which is considered as charm or antidote for Snakebite. மறுவ. கருடப்பச்சைக்கல் [கருடன் + கல். கலுழன் → கருடன்.]

கருடக்கல்வி	கருடக்கல்வி karuda-k-kalvi, பெ.(n.) கடிநஞ்சை நீக்கும் மந்திரம்; an art of curing bite as of snake etc. கருடன் பார்க்க;See karudan. [கருடன் + கல்வி.]
கருடக்கொடி	கருடக்கொடி1 karudu-k-kodi, பெ.(n.) 1. பெருமருந் துக்கொடி; Indian birth-wort. 2. குறிஞ்சான்; common delight of the woods. [கருடன் + கொடி. கருடன் = பாம்புக்கடி, நஞ்சைமுறிக்கும் தன்மை.] கருடக்கொடி2 Karuda-k-kodi, பெ.(n.) 1. பெருங்கஞ்சா; Indian hemp. 2. பேய்ச்சீந்தில்; a variety of moon creeper. [கருடன் + கொடி. கருடன் = வலிய, பெரிய.]
கருடக்கொடிச்சி	கருடக்கொடிச்சி karupa-k-kodicci, பெ.(n.) கருடக்கொடி1 பார்க்க;See karuda-k-kod1 (சா.அக.);. [கலுழன் → கருடன் + கொடிச்சி.]
கருடக்கொவ்வை	கருடக்கொவ்வை karudua-k-kovai, பெ.(n.) காக்கணங்கொவ்வை; mussel - shell creeper. மறுவ. கருவரை [கலுழன் → கருடன் + கொவ்வை.]
கருடக்கோவை	கருடக்கோவை karuda-k-kovai, பெ.(n.) 1. கருடக் கொவ்வை பார்க்க;See karupa-k-kovai. 2. அப்பைக் கோவை; saffron indian creeper (சா.அக.);. [கலுழன் → கருடன் + (கொவ்வை); கோவை.]
கருடகம்	கருடகம் karugagam, பெ.(n.) குறிஞ்சா; Indian Ipecacuanha (சா.அக.);.
கருடத்தொண்டை	கருடத்தொண்டை karupa-t-tompai, பெ.(n.) கருடக் கொவ்வை பார்க்க;See karuda-k-kovvai, (சா.அக.);. [கருட + தொண்டை.]
கருடதிசை	கருடதிசை karupadisai, பெ.(n.) கணியத்தில் குறிப்பிடப்படும் கீழ்த்திசை; east side used in astrology. [கருட + திசை.]

கருடப்பார்வை	கருடப்பார்வை karupa-p-parvai, பெ.(n.) கருடக்கண் பார்க்க;See karuda-k-kan. [கருடன் + பார்வை.]
கருடப்பாலை	கருடப்பாலை karugappalai, பெ.(n.) ஒருவகைப் பாலைச் செடி; a kind of brahminy kite paulay. [கருட + பாலை.]
கருடமாணிக்கம்	கருடமாணிக்கம் karuga-mānikkam, பெ.(n.) பச்சைக்கல்; emerald (சா.அக.);. [கருட + மாணிக்கம்.]
கருடமூக்கு	கருடமூக்கு karuga-mūkku, பெ.(n.) தேள் கொடுக்கி; Scorpion sting plant. [கருடன் + மூக்கு.]
கருடல்	கருடல் karudal, பெ.(n.) விருப்பம்; desire. [கரள் → கரடல் → கருடல்.]
கருடவித்தை	கருடவித்தை karuda-yitai, பெ.(n.) கருடக்கல்வி பார்க்க;See karuda-k-kalvi.

கருடன்	கருடன்1 karugan, பெ.(n.) கலுழன் பார்க்க;See kalulan. கருடனைக் கண்ட பாம்பு போல (உ.வ.);. Skt. garuda, H. karut; Pali. karul; Mal, garuda. [கலுழன் → கருடன்.] கருடன்2 karudan, பெ.(n.) 1. கொல்லங் கோவை; snake caper. 2. கருடாழ்வார்; a mythical bird known as Vishnu's vehicle. [கருடன்1 → கருடன்2.] கருடன்3 karudan, பெ.(n.) கலுழன் பார்க்க;See kalulan. [கலுமழன் (மங்கிய நிறமுடையது.); கருடன்.]
கருடன் கிழங்கு	கருடன் கிழங்கு karudan-kilaigu, பெ.(n.) 1. பெருமருந்து; Indian birth-wort. 2. ஆகாச கருடன் கிழங்கு; snake caper (சா.அக.);. [கலுழன் → கருடன் + கிழங்கு.]
கருணம்	கருணம் karuram, பெ.(n.) எலுமிச்சமரம்; lemon tree. [கரு → கருண் → கருண் + அம். கரு = நல்ல. பல்லாற்றானும் நன்மை விளைவிப்பதால் இப்பெயர் பெற்றது. அம் = பெருமைப்பொருள் பின்னொட்டு.]
கருணிகை	கருணிகை karungai, பெ.(n.) 1. பூவினிற் கொட்டை; the pericarp of a flower. 2. தாமரைப் பொகுட்டு; the pericarp of lotus. 3. காயின் நெற்று; the germ or rudiment of the future fruit; dried fruit. 4. காதணி; ear ring (சா.அக.);. த. கருணிகை → Skt. karnigå.

கருணை	கருணை1 karunai, பெ.(n.) கரணை பார்க்க;See karana, காறிப்போன கருணைக்கிழங்கு பழம் புளியால் பதம்பெற்றது1(பழ.); 'வாய் வாழைப்பழம் கை கருனைக் கிழங்கு'(பழ.);. ம. கரண கிழங்நு [கரணை → கருணை.] கருணை2 karunai, பெ.(n.) கரணைக் கிழங்கு பார்க்க;See karana-k-kilangu. [கரணை → கருனை.]
கருணைக்கிழங்கு	கருணைக்கிழங்கு karunai-k-kilangu, பெ.(n.) கரணைக்கிழங்கு பார்க்க;See karanai-k-kilangu. [கரணைக் கிழங்கு → கருணைக்கிழங்கு.]
கருணைத்தண்டு	கருணைத்தண்டு karunai-t-tandu, பெ.(n.) ஒருவகைக் கடற்கரைச் செடி; typhonum trilobatum. [கரணைத்தண்டு → கருணைத்தண்டு.]
கருணைப்பலா	கருணைப்பலா karurai-p-pala, பெ.(n.) கரனைப் பலா பார்க்க;See karanai-p-palā. [கருணை + பலா.]
கருத்த	கருத்த karutta, கு.பெ.எ. (adj.) கருமையான; black, dark. [கரு → கருத்த.]
கருத்தகடப்பு	கருத்தகடப்பு karutta-k-kagappu, பெ.(n.) நெல்வகை (w.g.);; a kind of paddy. [கருத்த + கடப்பு.]
கருத்தங்கல்	கருத்தங்கல் karutargal, பெ.(n.) கருப்பம் தங்கல் (சூல்);; foetus settling in the ovary. [கரு + தங்கல்.]

கருத்தடை	கருத்தடை karutadai, பெ.(n.) கருவுறாவண்ணம் தடுத்தல்; birth control. [கரு + தடை.]
கருத்தடைக் கருவி	கருத்தடைக் கருவி karutadark-karuvi, பெ.(n.) கருத்தடை செய்ய உதவும் கருவி; appliance used for birth Control. [கருத்தடை + கருவி.]
கருத்தடை மாத்திரை	கருத்தடை மாத்திரை karuttagai-māttirai, பெ.(n.) கருவுறாவண்ணம் தடுக்கும் மருந்து; medicine used for birth control. [கருத்தடை + மாத்திரை.]
கருத்ததிகாரி	கருத்ததிகாரி karutadgari, பெ.(n.) அதிகார முடையவர்; Authority. இன்றும், பாவாணர் சொல்லாராய்ச்சியின் கருத்ததிகாரியாக விளங்குகிறார் (உ.வ.);. [கருத்து + அதிகாரி.]
கருத்தபத்தை	கருத்தபத்தை karuttapatai, பெ.(n.) இராமநாதபுரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; village in Ramanathapuram dt. [கரு → கருத்த + பற்றை – கருத்தப்பற்றை → கருத்தப்பத்தை. பற்றை = பகுதி.]
கருத்தரங்கம்	கருத்தரங்கம் karuttararigam, பெ.(n.) கருத்தரங்கு பார்க்க;See karuttarargu. [கருத்து + அரங்கம்.]
கருத்தரங்கு	கருத்தரங்கு karuttaraigu, பெ.(n.) கலந்துரையாடி, ஆய்வு செய்யும் வல்லுநர் குழுக்கூட்டம்; seminar. [கருத்து + அரங்கு.]
கருத்தரி-த்தல்	கருத்தரி-த்தல் karu-t-tari-, 4.செ.குன்றாவி. (v.t.) சூல்கொள்ளுதல்; to be conceived. [கரு + தரி.]
கருத்தரியாமை	கருத்தரியாமை karu-t-taryamai, பெ.(n.) கருப்பமுண்டாகாமை; incapability of conception (சா.அக.);. [கரு + தரி + ஆ + மை. 'ஆ' எதிர் மறை இடைநிலை.]

கருத்தழி-தல்	கருத்தழி-தல் karuttali, 2 செ.கு.வி.(v.i.) மனநிறைவின்றி வருந்துதல்; to affict. "தம்மின் கற்றாரை நோக்கிக் கருத்தழிக" (நீதிநெறி 15);. [கருத்து – அழிதல்.]
கருத்தளவு	கருத்தளவு karu-t-talavu, பெ.(n.) ஊகம், மதிப்பீடு; approximation, estimation. [கருத்து + அளவு.]
கருத்தளவை	கருத்தளவை karu-t-talavai, பெ.(n.) ஊகவளவை; வழியளவை; inference. "பிரத்தியங் கருத்தள வென்ன" (மணிமே. 29: 48.); [கருத்து + அளவை.]
கருத்தன்	கருத்தன் karuttam, பெ.(n.) 1. செய்வோன்; doer, maker, agent, author, managing member of a family, one who performs, as a religious ceremony. 2. கடவுள்; Godascreator. 3. தலைவன்; master, chief, lord. [கரு → கருத்து + அன் – கருத்தன்.] 'கரு' செய்தற்பொருளில் செய்வோனையும், பெருமைப்பொருளில், தலைவன், கடவுள், மேலோன் ஆகியோரையும் குறித்தது.
கருத்தனாகு பெயர்	கருத்தனாகு பெயர் karutaragu-peyar, பெ.(n.) செய்பவன் பெயர், செய்யுஞ் செயலைக் குறித்து வழங்கும் ஆகுபெயர் (நன். 290, விருத்.);; metonymy, where the doer is put for the work done, திருவள்ளுவர் படித்தான், திருக்குறள் படித்தான். [கருத்தன் + ஆகுபெயர் - கருத்தனாகு பெயர். இதனைக் கருத்தாவாகு பெயர் என வழங்குவது. நன்றன்று, 'கருத்தா' என்பது, வடமொழியாளர் தம்மொழிக்கேற்பத் திரித்துக்கொண்ட திரிபு.]
கருத்தா	கருத்தா karutta, பெ.(n.) கருத்தன் பார்க்க;See karuttan. த. கருத்தன் → Skt. karta.
கருத்தாக்கம்	கருத்தாக்கம் karu-t-takkam, பெ.(n.) ஒரு தன்மைத்தாகியவைகளைப் பற்றிய பொதுநோக்கு பொருள்; concept. [கருத்து + ஆக்கம்.]
கருத்தாடு	கருத்தாடு karutadu, பெ.(n.) வெள்ளாடு; goat (சா.அக.);. [கரு → கருத்த + ஆடு.]

கருத்தாப்பொருள்	கருத்தாப்பொருள் karutta-p-porul, பெ.(n.) செய்பவனை அல்லது கருத்தாவைக் குறிக்கும் பொருள்; sense of agency. [கரு → கருத்தா + பொருள்.] "அரசனால் ஆகிய கோயில்" என்பது, போன்று உயர்திணையாய் அமைவது கருத்தாப் பொருள். கருத்தா, முதல் வேற்றுமையாய் இருக்கும் பொழுது செயப்படுபொருள் இரண்டாம் வேற்றுமை யாய் வரும். [எ.டு.] தச்சன் கோவிலைக் கட்டினான். கருத்தா மூன்றாம் வேற்றுமையாய் இருக்கும் பொழுது, செயப்படுபொருள் முதல் வேற்றுமையாய் வரும். [எ.டு.] 'தச்சனால் கோயில் கட்டப்பட்டது.'
கருத்தாய்வு	கருத்தாய்வு karuttayvu, பெ.(n.) ஒரு கருத்தைப் பற்றித் திறனாய்வு செய்தல்; critical discussion of a concept. [கருத்து + ஆய்வு.]
கருத்தாவாகு பெயர்	கருத்தாவாகு பெயர் karutta-y-agupeyar, பெ.(n.) கருத்தனாகு பெயர் பார்க்க;See karuttapagu. peyar. [கருத்தன் → கருகருத்தா + ஆகுபெயர்.]
கருத்தாளி	கருத்தாளி1 karutali, பெ.(n.) 1. அறிவாளி; மதிநுட்பமுடையவன் (வின்.);; person of genius, judgement, discrimination, acumen, penetration,discernment. 2. கருத்துள்ளவன் (யாழ்ப்);; one who is careful, industrious, diligent. [கருத்து + ஆள் + இ – கருத்தாளி. 'இ' உடைமை குறித்த ஈறு.] கருத்தாளி2 karutali, பெ.(n.) 1. உடைமையாளி, உரிமையாளி; heir அம்மான் சொத்துக்கு மருமான் கருத்தாளி (இ.வ.);. [கருத்து + ஆள் + இ – கருத்தாளி. 'இ' உடைமை குறித்த ஈறு.] கருத்தாளி3 karuttali, பெ.(n.) மரவகை (யாழ்.அக.);; a kind of tree. [ஒருகா. கரு + தாளி.] கருத்தாளி4 karutali, பெ.(n.) கருந்தாளி பார்க்க;See karundali. [கருந்தாளி → கருத்தாளி.]
கருத்திணக்கம்	கருத்திணக்கம் karuttinakkam, பெ.(n.) உடன்பாடு; compromise, consent. [கருத்து – இணக்கம்.]

கருத்தியல்	கருத்தியல் karuttiyal, பெ.(n.) கோட்பாடு; ideology. [கருத்து + இயல்.]
கருத்துக்குறிப்பு	கருத்துக்குறிப்பு karuttu-k-kuppu, பெ.(n.) விளக்கவுரை; explanation. [கருத்து + குறிப்பு.]
கருத்துக்கொள்(ளு)-தல்	கருத்துக்கொள்(ளு)-தல் karuttu-k-kolu-, 16. செ.கு.வி.(v.i.) நோக்கமுறுதல்; to have an inclination for to set one's mind upon. [கருத்து + கொள்.]
கருத்துச்சாயல்	கருத்துச்சாயல் karuttu-c-cayal, பெ.(n.) கருத்துப்பாங்கு பார்க்க;See karuttu.p-paigu [கருத்து + சாயல்.]
கருத்துத் தோன்று-தல்	கருத்துத் தோன்று-தல் karuttu-t-tonru-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மனத்தகத்தே தோன்றுதல்; to occur to the mind as an idea, plan. 2. கருத்து விளங்குதல்; to be clear to the mind, to be well understood. [கருத்து + தோன்று.]
கருத்துப்படம்	கருத்துப்படம் karuttu.p-padam, பெ.(n.) கருத்தை விளக்க வரையும் படம்; cartoon. [கருத்து + படம்.]
கருத்துப்படிவம்	கருத்துப்படிவம் karuttu-p-pagsvam, பெ.(n.) மனக்கருத்து; mental impression. [கருத்து + படிவம்.]
கருத்துப்பாங்கு	கருத்துப்பாங்கு karuttu-p-pårgu, பெ.(n.) தனிக்கோட்பாடு, எண்ணப்போக்கு; notion opinion. [கருத்து + பாங்கு.]
கருத்துப்பிசகு	கருத்துப்பிசகு karuttu.ppisagu, பெ.(n.) தவறான விளக்கம்; erroneous interpretation. [கருத்து + பிசகு, பிழை → பிழகு → பிசகு.]

கருத்துப்பிரி-தல்	கருத்துப்பிரி-தல் karuttu.-p-piri-, 4.செ.கு.வி. (v.i.) கருத்துத்தோன்றுதல் பார்க்க;See karuttu-t-tootu-. [கருத்து + பரி.]
கருத்துப்பொருள்	கருத்துப்பொருள் karuttu.p-porul, பெ.(n.) மனத்தாற் கருதப்பட்ட பொருள்; object of thought, a thing imagined, dist. from kāţci-p-porul. "காட்சிப் பொருளும் கருத்துப்பொருளும்"(தணிகைப்பு. கனவு. 89.);. [கருத்து + பொருள்.]
கருத்துரு	கருத்துரு karutturu, பெ.(n.) செய்யக் கருதுவது; proposal. [கருத்து + உரு.]
கருத்துருவம்	கருத்துருவம் karut-t-uruvam, பெ.(n.) கருத்துரு பார்க்க;See karutturu. [கருத்துரு + கருத்துருவம்.]
கருத்துரை	கருத்துரை karutturai, பெ.(n.) உட்பொருள், கருத்துப்பிழிவு (நன்.22,உரை.);; gist, substance of a text. [கருத்து + உரை.]
கருத்துரையாடல்	கருத்துரையாடல் karutturayagal, பெ.(n.) ஒரு பொருள் குறித்த உரையாடல்; dialogue about particular case. [கருத்து + உரையாடல்.]
கருத்தூன்று-தல்	கருத்தூன்று-தல் karuttiaru-, 5. செ.கு.வி.(v.i.) எண்ணம் ஒரு வயப்படுதல்; to concentrate. கருத்தூன்றிப் படி (உ.வ.);. [கருத்து + ஊன்று.]
கருத்தெடு-த்தல்	கருத்தெடு-த்தல் karutedu-, 4. செ.கு.வி.(v.i.) 1. சூழ்ச்சி செய்தல் (வின்.);; to plan a project. 2. உட்கருத்தறிதல்; to find out the purport of a passage. [கருத்து + எடு.]
கருத்தெழுத்து	கருத்தெழுத்து karutteluttu, பெ.(n.) ஒரு சொல்லைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்ட வடிவம்; ideograph. [கருத்து + எழுத்து. கருத்தெழுத்தாவது, ஒவ்வொரு கருத்தையும் படவெழுத்தடிப்படையில் ஒரு குறியாற் குறிப்பது.]

கருத்தொட்டு-தல்	கருத்தொட்டு-தல் karuttottu, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. பொருள் காணுதல் (வின்.);; to construe a difficult passage, put a construction on a passage. 2. தொக்கு நின்ற சொல்லை விரித்துப் பொருள் காணுதல்; to interpret a passage after supplying the word or words understood. 3. பிறர் பாடத்தில் தன் கருத்தை ஒட்டுதல்; to read one's own meaning in a passage and to distort the idea intended by the author. 4. மனத்தை ஒருமுகப்படுத்துதல்; to concentrate the mind. [கருத்து + ஒட்டு.]
கருத்தொண்டை	கருத்தொண்டை karuttondai, பெ.(n.) 1. காக் கணங்கொவ்வை; crow creeper. 2. காக்கை; crow. மறுவ: கருடக்கொவ்வை [கரு + தொண்டை.]
கருத்தொழில்	கருத்தொழில்1 karu-t-tolil, பெ.(n.) பேறுகாலப்பணி; the practice of a mid-wife. [கரு + தொழில்.] கருத்தொழில்2 karu-t-tolil, பெ.(n.) அச்சு வார்க்கும் தொழில்; mould work. [கரு + தொழில்.] கருத்தொழில்3 karu-t-toilil, பெ.(n.) பாழ்வித்தை; sor. cery or magic. [(கரு + தொழில்); கரு = கருமை, இழிந்த.]
கருத்தொற்றுமை	கருத்தொற்றுமை karuttorrumai, பெ.(n.) இணக்கம்; agreement. [கருத்து + ஒற்றுமை.]
கருத்தோன்றும் காலம்	கருத்தோன்றும் காலம் karutoorumkalam, பெ.(n.) மகளிர் பூப்பெய்தல் முடிந்த நாளிலிருந்து பன்னிரண்டு நாள் வரையான காலம் (தொல். பொருள். இளம். 185);; the period of twelve days from the day of menstruation. [கரு + தோன்றும் + காலம்.] கருத்தோன்றும் காலம், இல்லறத்தார் கூட்டத்திற்கு இன்றியமையாதது எனக்கருதப் படுவதை, 'பரத்தையர் சேரியானாலும், பூப்புத்தோன்றி மூன்று நாள் கழித்த பின்பு, பன்னிரண்டு நாளும் நீங்குதல் அறமன்று' என்று இளம்பூரணர் கூறும் விளக்கத்தால் அறியலாம்.

கருதல்	கருதல்1 karudal, பெ.(n.) புனைவுகோள், ஓர்ந்தறிதல், ஊகித்தல்; inference. "அளவை காண்டல் கருத வுரை" (சி.சி. அளவை.1.);. [கருது + அல் – கருதல். 'அல்' தொ.பெ.ஈறு.] கருதல்2 karudal, பெ.(n.) 1.எண்ணுதல்,சிந்தித்தல்; thinking, pondering. 2. உறுதிப்படுத்தல்; ascertaining. 3. மதித்தல்; estimate. 4. விரும்பல்; liking. [கருது +அல். 'அல்' தொ.பெ.ஈறு.]
கருதலர்	கருதலர் karudaar, பெ.(n.) பகைவர்; foes, enemies. "கருதலர் பெருமை"(கம்பரா. திருவடி.10.); [கருது + அல் + அர் – கருதலர். 'அல்' எ.ம.இ.நி. 'அர் ' ப.பா.ஈறு.]
கருதலளவை	கருதலளவை karuda-alavai, பெ.(n.) 1. உன்னித் துரைத்தல், ஓர்ந்துரைக்கை. (குறள். 930, உரை.);; law of inference. 2. குத்துமதிப்பு; approximate. [கருதல் + அளவை.]
கருதலார்	கருதலார் karudalar, பெ.(n.) கருதலர் பார்க்க;See karudalar. "கருதலார் புரமூன் றெரித்தானை" (தேவா. 178, 1.);. [கருது + அல் + ஆர் – கருதலார். 'அல்'எ.ம.இ.நி. 'ஆர்' ப.பா.ஈறு.]
கருதாதார்	கருதாதார் karudadar, பெ.(n.) சிந்தனை செய்யாதார், நினையாதார்; one who is not thinking. திண்சிலைவாய்க் கனை சிதறியும் வரகிரியிற் கருதாதவர் வரகரி குளநிறை வாரியும்"(S.I.I.vol.3. insc. 206.);. [கருது + ஆ + த் + ஆர். "ஆ" (எ.ம.இ.நி.); "த்" எழுத்துப்பேறு 'ஆர்' பலர் பாலீறு.]
கருதார்	கருதார் karudar பெ.(n.) கருதலர் பார்க்க;See karudalar, "கருதார் குலக்கட்டை வாங்கி"(உத்தரரா. திருவோலக்.6);. [கருது + ஆ + ஆர் + கருதார். 'ஆ' எ.ம.இ.நி. புணர்ந்து கெட்டது. 'ஆர்' ப.பா.ஈறு.]
கருதியிரு-த்தல்	கருதியிரு-த்தல் karuti-iru, 2 செ.குன்றாவி.(v.t.) எதிர்பார்த்திருத்தல்; காத்திருத்தல்; to expect. [கருதி + இரு. 'இ' வி.எ.ஈறு.]
கருதுகோள்	கருதுகோள் karudukol, பெ.(n.) உண்மை நிலையை வெளிப்படுத்தும் முகத்தான், காரணகாரியங்களடிப் படையில், இவ்வாறு இருக்கலாம் எனக்கொள்ளுதல்; hypothesis. [கருது + கோள்.]

கருது-தல்	கருது-தல் karudu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. சற்று விருப்பத்தோடு முன்னுதல் (பிங்.);; to intend, purpose, design. 2. மறந்ததை நினைத்தல்; to recall to mind, recollect. "கருத லாராய்ச்சி (தொல் பொருள். 260.);, 3. தீர்மானித்தறிதல்; to judge calmly, take heed. "காலங் கருதியிருப்பர்"(குறள், 485.);. 4. ஓர்ந்தறிதல், ஊகித்தல்; உறுதிசெய்தல்; to suppose, consider, imagine, to take it into one's head. 5. மதித்தல்; to regard. "செல்வத்தே புக்கழுந்தி நாடோறும் மெய்யாக் கருதி" (திருவாச10, 17.);. 6. விரும்புதல் (வின்.);; to wish for, desire. 7. உன்னித்தறிதல்; to infer, deduce. "அளவை காண்டல் கருதல்" (சி.சி. அளவை.1.);. 8. இறுதியாக ஆராய்தல்; to ponder, think deeply, meditate. "கருதி நீமனம்" (தேவா. 889,2.);. 9. ஒத்தல்; to resemble. "கார்கருதி வார்முரச மார்க்கும்"(பு.வெ. 6,9.);. கருதுக [illegible] கரு (குறித்தல்)
கருந்தக்காளி	கருந்தக்காளி karuntakkâli, பெ.(n.) 1. மருத்துவத்திற்குப் பயன்படும் கருப்புத்தக்காளி; a black takkali for medicinal use. 2. மிளகு தக்காளி; mad apple (சா.அக.);. மறுவ தக்காளி
கருந்தகரை	கருந்தகரை Karuntagara, பெ.(n.) செடிவகை (வின்.);; a species offetid cassia plant. ம. கரிந்தகர [கரும் + தகரை.]
கருந்தகி	கருந்தகி karundagi, பெ.(n.) காக்கைக் கொல்லி விதை; the seed of the crow-killer or the crow-berry (சா.அக.);. [கரும் + தகி.]
கருந்தட்டாங்குடி	கருந்தட்டாங்குடி karuntatar-kudi, பெ.(n.) தஞ்சை மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Thanjavur dt. [கரும் + திட்டை + குடி - கருந்திட்டைக்குடி → கருந்தட்டாங்குடி → கருந்தட்டான்குடி.]

கருந்தட்டைப்பயறு	கருந்தட்டைப்பயறு karuntalappayaru, பெ.(n.) கருப்புத் தட்டைப் பயிறு; a kind of flat black pulse of the Dolichos genus (சா.அக.);. [கரும் + தட்டை + பயிறு.]
கருந்தண்ணீர்	கருந்தண்ணீர் karu-n-tami, பெ.(n.) 1. அயம் சேர்ந்த தண்ணீர்; a black mineral water. 2. பாறை நீர்; water found deposited on the beds of granite rocks. [கரும் + தண்ணீர்.]
கருந்தண்ணீர்க்கல்	கருந்தண்ணீர்க்கல் karuntannir-k-kal, பெ. (n.) பூச்சிலை என்னுங்கல் (யாழ்.அக.);; a kind of stone. [கரும் + தண்ணீர் + கல்.]
கருந்தண்பை	கருந்தண்பை karundambai, பெ.(n.) 1. கறுப்பு தாமரம் பார்க்க;See karu-p-pu-t-támaran. 2. உறப்புப்பிசின்; rock dammer (சா.அக.);. [கரும் + தண்பை – கருந்தண்பை.]
கருந்தணல்	கருந்தணல் karuntanal, பெ.(n.) செந்நாயுருவி; are variety of Indian burr (சா.அக.);. [கரும் + தணல்.]
கருந்தமிழ்	கருந்தமிழ் karuntamil, பெ.(n.) 1. கொச்சைத் தமிழ்; colloquial, unrefined Tamil. "கருந்தமிழுகு செந்தமிழாங் கோவைத் தினகரா" (தினகர. 75);. மலையாளமொழியின் பழைய வடிவம்; the early stag of Malayalam. ம. கரிந்தமிழ் [கரு = தாழ்ந்த. கரும் + தமிழ்.]
கருந்தரை	கருந்தரை karu-n-darai, பெ.(n.) 1. கருப் மண்ணிலம்; black soil. 2. பாழ்நிலம் (ஈடு.);; barre land, waste land. [கரும் + தரை. கரு → கரும். கரு = கருமை நிறம், திமை அழிவு, பாழ்.]
கருந்தலாக்குறிச்சி	கருந்தலாக்குறிச்சி karuntalākkuricci, பெ.(n.) விழுபுரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village i Viluppuram dt. [கரும் + தலை + குறிச்சி - கருந்லைக்குறிச்சி. கருந்தலாக்குறிச்சி.]

கருந்தலை	கருந்தலை karuitalai, பெ.(n.) 1. காற்பாகம்; a qual ter, the fraction ¼.. "கருந்தலை செந்தலை தங்காறிரிக்கால்" (தனிப்பா.1,87,171.);. 2. முடிவு; end close. ஆனிக்கருந்தலை (C.N..); 3. தொடக்கம்; be ginning. கருந்தலையிற் பேசாமல் விட்டது தவறு (இ.வ.); 4. கொடிவழி; தலைமுறை; generation. ம. கரிந்தல, கருந்தல. [கரும் + தலை. கருத்தல் = தோன்றுதல், பகுதி.]
கருந்தலைக்குத்தகை	கருந்தலைக்குத்தகை karuntalai-k-kuttagai, பெ.(n.) குறுங்காலக் குத்தகை (இ.வ.);; temporar lease. [கரும் + தலை + குத்தகை. கொத்து → கொத்தகை குத்தகை = மொத்தப் பணம். கருந்தலை = பாகம், பிரிவு.]
கருந்தவளை	கருந்தவளை1 karuntavalai, பெ.(n.) கறுப்புத்தவளை; black frog. [கரும் + தவளை. கரு = கருமை.] கருந்தவளை2 Karuntawalai, பெ.(n.) மிடாத்தவளை; bullfrog. [கரும் + தவளை. கரு = வலிய, பெரிய.]
கருந்தளிர்	கருந்தளிர் karundalir, பெ.(n.) இளந்தளிர்; tender Shoot. ம. கருந்தளிர் [கரு → கரும் + தளிர்.]
கருந்தனம்	கருந்தனம்1 Karundaram, பெ.(n.) 1. பொன் (திவா.);; gold. 2. பணம்; money. "கருந்தனம் கைத்தலத்த வுய்த்துச் சொரிந்திட்டு" (நீதிநெறி.9.);. Skt. dhana → த. தனம். [கரும் + தனம். கரும் = சிறப்பு. வ. தனம் = மாடு, பணம்.] கருந்தனம்2 Karundaram, பெ.(n.) கரும்பொன்; இரும்பு; iron. [கரும் + தனம்.]

கருந்தாது	கருந்தாது karuntādu, பெ.(n.) 1. இரும்பு; iron. "கருந்தாது கொட்கு மிருஞ்சிலை" (ஞானா:57, 29.);. 2. இரும்பு மாழை; iron ore. 3. நிலக்கரி; coal. [கரும் + தாது. தாழ்து → தாது (நிலத்தினடியிற் கிடைப்பது);.]
கருந்தாமக்கொடி	கருந்தாமக்கொடி karuntama-k-kodi; பெ.(n.) சிறுசெங்குரலி என்னும் மலைக்கொடி (குறிஞ்சிப். 82, உரை.);; a mountain creeper. [கரும் + தாமம் + கொடி. தாமம் = சிவப்பு.]
கருந்தாமரை	கருந்தாமரை karuntamarai, பெ.(n.) மருந்திற்குப் பயன்படும் கருப்புத் தாமரை; black lotus. [கரும் + தாமரை.]
கருந்தாரை	கருந்தாரை karundarai, பெ.(n.) 1. மாட்டின் மீதுள்ள மீதுள்ள கரியகோடு (வரைவு.);; black streak on an ox. 2. காரொளி; black-light. [கரும் + தாரை.]
கருந்தாள்	கருந்தாள் karuntal, பெ.(n.) அறுபட்ட தாளடி; Stubble. [கரும் + தாள். கருத்தல் = தோன்றுதல், அடிப்பகுதி.]
கருந்தாளி	கருந்தாளி karuntāli, பெ.(n.) காட்டத்தி; devil fig. ம. கரிந்தாளி;க. கரிதாளி. [கரும் + தாளி.]
கருந்திடர்	கருந்திடர் karuntidar, பெ.(n.) பெரியமேடு (வின்.);; high mound, hillock. [கரும் + திடர். கரும் = பெரிய. திடல் → திடர்.]
கருந்திப்பிலி	கருந்திப்பிலி karuntippili, பெ.(n.) யானைத்திப்பிலி; elephant long pepper(சா.அக.);. [கரு → கரும் + திப்பிலி. கரு = பெரிய.]

கருந்திருக்கை	கருந்திருக்கை karuntirukkai, பெ.(n.) திருக்கை மீன் வகை; a kind of tirukkai fish. [கரும் + திருக்கை.]
கருந்திரைச்சூட்டு மணல்	கருந்திரைச்சூட்டுமணல் karuntra-c-cuttumanal, பெ.(n.) கடலோரத்தில் அலைகளினால் ஒதுக்கப்பட்ட கருமணல்; black sand driven to the shore by sea-waves. [கரும் + திரை + குட்டு + மணல்.]
கருந்தினை	கருந்தினை karuntinai, பெ.(n.) கரிய தினை வகை; black Italian millet. "கருந்தினை யோம்பக் கடவுட் பராவி" (திருக்கோ 279.);. மறுவ இறடி கங்கு, இறுங்கிறடி. [கரும் + தினை.]
கருந்து	கருந்து karundu, பெ.(n.) 1. மரக்கன்று; sapling, young tree. 2. வாழையின் இளநிலை; tenderness of plantain tree. [குருந்து → கருந்து.]
கருந்துத்தி	கருந்துத்தி karuntutti, பெ.(n.) கறுப்புத்துத்தி; serrate morning mellow(சா.அக.);. [கரும் + துத்தி.]
கருந்தும்பி	கருந்தும்பி karuntumbl பெ.(n.) . கருங்காலி; Mysore cormandel ebony. 2. கருந்தண்பை மரம்; black dammer. 3. கரும்பிலிமரம்; South Indian pine. [கரும் + தும்பி.]
கருந்தும்பிமின்	கருந்தும்பிமின் karuntumbl-mi, பெ.(n.) உடலில் பட்டைகளுடன் கூடிய செந்நிற மீன்வகை; a kind of redfish. [கரும் + தும்பி + மீன்.]
கருந்தும்பை	கருந்தும்பை karuntumbai, பெ.(n.) 1. பேய்மருட்டி; malaba rcatamint. 2. கருங்காலி; coromandel ebony. 3. செடிவகை; an ornamental plant. ம. கரிந்தும்ப; க. கரிதும்பெ;தெ. நல்லதுமிக்கி. [கரும் + தும்பை. தூ = தும்பை வெண்ணிறம் கொண்டது.]

கருந்துவரை	கருந்துவரை1 karuntuwarai, பெ.(n.) 1. மலைத் துவரை; hill dhall. 2. மரவகை; bourdillon's applefruited ebony. 3. தோதகத்தி; dark black wood. 4. கருப்புத் துவரை; topasiebony. 5. இரும்பிலி; common satin ebony. [கரும் + துவரை.] கருந்துவரை2 karuntuwarai, பெ.(n.) சிற்றிலைப் புலவு (வண்டி அடிக்கட்டை, தூண்டிற்கோல் முதலியவற்றிற்குப் பயன்படும் கெட்டியான மரவகை);; lance wood (சா.அக.);. [கரும் + துவரை.]
கருந்துழாய்	கருந்துழாய் karuntயlay, பெ.(n.) கருந்துளசி பார்க்க;See karuntukasi. [கரும் + துழாய்.]
கருந்துளகம்	கருந்துளகம் karuntulakam, பெ.(n.) கருப்பூர வெற்றிலை; camphorbetel (சா.அக.);. [கரும் + துளகம்.]
கருந்துளசி	கருந்துளசி karuntulasi , பெ.(n.) துளசிவகை (பதார்த்த.304.);; purple-stalked basil. க. கரிதுளசி; ம. கரிந்துளசி;து. கப்புதொளசி. [கரும் + துளசி.] துளவம் → துளசி. கருந்துளசி = துளசி போன்று சற்றே காரல் மணம் கொண்டது.
கருந்துளை	கருந்துளை karuntulai, பெ.(n.) அண்டப்பெரு வெளியின் ஓரிடத்தில், அனைத்துக் கோள்களும் உள்ளொடுங்கும், பெரிய கருந்துளை வாயில்; black hole as discovered by scientists in the greater universe. [கரு → கரும் + துளை.]
கருந்துள் செந்தூள் பறத்தல்	கருந்துள் செந்தூள் பறத்தல் karunti sentul-paratal, பெ.(n.) கடுமுனைப்பாய் முயலுகை (இ.வ.);; making much ado; bustling feverish activity. [கரும் + தூள் + செம் + தாள் + பறத்தல்.] போர்க்காலத்தில் பகைவர் இடங்களுக்குத் தீக்கொளுவிக் கருந்துள் பறக்க விரைந்து செல்லுதலானும், செல்லும்போதும் திரும்பி வரும்போதும், வழிநெடுகச் செந்துள் பறக்க விரைந்து இயங்குதலானும், போர்த்தொழிலின் கடுமையும் விரைவும் கருதிக் கருந்துள் செந்துள் பறக்க வினையாற்றுதல், பொதுவாக ஊக்க மிகுதியுணர்த்தும் மரபுச் சொல்லாயிற்று.

கருந்தேள்	கருந்தேள் karuntel, பெ.(n.) கருப்புத்தேள்; black Scorpion. ம. கரிந்தேள;க. கரிதேளு, கரிசேள். [கரும் + தேள்.]
கருந்தேளி	கருந்தேளி karundeli, பெ.(n.) கருநிறத்துத் தேளி மீன்; black scorpion-fish. [கரும் + தேளி.]
கருந்தேன்	கருந்தேன் karunten, பெ.(n.) 1. கொம்புத்தேன்; honey collected from honeycombs from branches of a tree, pure honey (சா.அக.);. 2. நெல்லிக்காய்ச் சாறு; the juice of Indian gooseberry. [கரு → கரும் + தேன். கடு = உயர்ந்த, சிறந்த.]
கருந்தை	கருந்தை karundai, பெ.(n.) 1. காடைக்கண்ணிநெல்; common paddy of the colour of quail's eyes. 2. மதுக்காரை; common emetic nut (சா.அக.);. [கரு → கருந்தை. கரு = சிறந்த, உயர்ந்த. கருந்தை = சிறந்த நெல்வகை.]
கருந்தொழில்	கருந்தொழில்1 karuntolil, பெ.(n.) வலிய தொழில்; strong workmanship. "கருந் தொழில் வினைஞர்" (சிறுபாண். 257);, [கரும் + தொழில்.] கருந்தொழில்2 karuntolil, பெ.(n.) கொலைத் தொழில்; foul deed, dark assassin's work, killing. "கருந்தொழிற் கொல்லன்" (சிலப். 16:154.);. [கரும் + தொழில்; கரும் = இழிந்த, கீழான.]
கருந்தோல்விரல்	கருந்தோல்விரல் karu-n-tol-viral, பெ.(n.) நூக்க மரம்; black wood of Southern India (சா.அக.);. [கரும் + தோல் + (விரில்); + விரல்.]
கருந்தோலி	கருந்தோலி karu-n-dōli, பெ.(n.) அவுரி; indigo plant. [கரும் + தோல் + .இ. 'இ' உடைமைப் பொருளீறு).]

கருந்தோளி	கருந்தோளி karuntoli, பெ.(n.) கருந்தோலி பார்க்க;See karuntôli. [கருந்தோலி → கரும்தோளி(கொ.வ.);]
கருந்தோற்புலவு	கருந்தோற்புலவு karuntopulavu, பெ.(n.) சிற்றிலைப் புலவு; rusty leaved lancewood (சா.அக.);. [கரும் + தோல் + புலவு.]
கருநச்சுழி	கருநச்சுழி karu-macculi, பெ.(n.) பச்சைக்கல் நிறமும், ஆறங்குலநீளமுமுடைய கடல்மீன்வகை; goby, a sea-fish greenish, stone coloured, attaining more than 6 inches in length. [கரு + நச்சுழி.]
கருநஞ்சிப்பயறு	கருநஞ்சிப்பயறு karunaicippayaru, பெ.(n.) 1. கரும்பயறு பார்க்க;See karumpayaru, 2. சிறுதுவரை; small dhall (சா.அக.);. [கரு + நஞ்சு + பயறு.]
கருநடம்	கருநடம் karu-magam, பெ.(n.) கருநாடு பார்க்க;See karu-nadu. "கருநடப்பேர் வெள்ளத்துவிழாமல்" (பாரத. சிறப்புப். 18.);. [கருநாடு → கருநடம்.]
கருநந்து	கருநந்து karu-mandu, பெ.(n.) நத்தைவகை (பிங்);; a species of snail. [கரும் + நந்து.]
கருநன்னாரி	கருநன்னாரி karu-nampari, பெ.(n.) கருப்பு நன்னாரி; a species of dark sarasaparilla. [கரு + நன்னாரி.]
கருநாக்கு	கருநாக்கு karu-makku, பெ.(n.) 1. சிறு கரும் புள்ளிகளையுடைய நாக்கு; tongue with black dots. 2. தீயநாக்கு; vile tongue. 3. தீயநாக்குள்ளவ-ள்-ன்; evil-tongued person. ம. கரிநாக்கு;க. கரிநாலகெ. [கரும் + நாக்கு – கருநாக்கு.]
கருநாகத்தி	கருநாகத்தி karunāgatti, பெ.(n.) காட்டத்தி; downry grislea (சா.அக.);. [கரு + நாகத்தி.]

கருநாகதாளி	கருநாகதாளி karunagatali, பெ.(n.) 1. கருப்பு நாகதாளி; black and few spined prickly pear. 2. நாகப்படம் போன்ற தாளிக்கொடி; snake-hood creeper (சா.அக.);. [கரு + நாக + தாளி.]
கருநாகம்	கருநாகம்1 Karu-magam, பெ.(n.) 1. கருநிறமுடைய கொடிய நச்சுப்பாம்பு; a highly poisonous blacksnake, black cobra. 2. நஞ்சுள்ள கடற்பாம்பு; a poisonous Sea-Snake. ம. கரிநாகம்;க. கரிநாக. [கரு + நாகம்.] கருநாகம்2 karu-magam, பெ.(n.) ஒன்பதுகோள்களுளொன்று (ராகு);; one among the nine planets. [கரு + நாகம்.]
கருநாங்கு	கருநாங்கு karu-maigu, பெ.(n.) மரவகையுளொன்று (L.);; long-pointed broad-leaved Ceylon iron-wood. ம. கரிநாங்கு [கரும் + நாங்கு – கருநாங்கு.]
கருநாடகம்	கருநாடகம்1 karu-mapagam, பெ.(n.) 1. பழங்கால ஐம்பத்தாறு நாடுகளுளொன்று; name of the Kanarese country including Mysore and the West Coast between Malabar and Goa, one of 56 nadu. "கொங்கணங் கன்னடங் கொங்கந் தெலிங்கம்" (நன்.272, மயிலை.);. 2. நவாபு ஆட்சி செய்த தென்பகுதி; the carnatic, as ruled by the Nawabs. [கரு + நாடு + அகம் – கருநாடகம்.] கருநடம் அல்லது கருநாடகம் என்னும் சொல்லுக்கு, இரு பொருள்கள் கூறப்படுகின்றன. அவை, 1. கரிய நாடு, 2. கருங்கூத்து என்பன. கன்னட நாட்டிற் பெரும்பகுதி கரிசல் நிலமாயிருப்பதால், கரியநாடு என்றுபொருள் கொண்டனர் குண்டெட் பண்டிதரும், (Dr. Gundert); கால்டுவெல் கண்காணியாரும் (Dr. Caldwel);. கூத்துகளில் இழிந்த வகைக்குக் கருங்கூத்து என்று பெயர். "முதுபார்ப்பான் வீழ்க்கைப்பெருங் கருங்கூத்து" [கலித். 65:29]. நடம் = கூத்து. நடன் = கூத்தன். "வளிநடன் மெல்லினர்ப்பூங்கொடி மேவர நுடங்க" [பரிபா.22: 42]. நடர் = கூத்தர். "விடரும் துர்த்தரும் நடரும் உள்ளிட்ட" [குறள்.பரிமே. உரை.]. நாடகம் = கதை தழுவிவரும் கூத்து. மிகப் பழைமையான கண்மூடிப் பழக்கத்தைப், "பழைய கருநாடகம்" என்பர். இங்கு கருநாடகம் என்பது, பழைமையான நிலையைக் குறிக்கலாம்.

கருநடம் அல்லது கருநாடகம் என்னும் ... கருங்கூத்து நிகழும் நாடு என்னும் பொருள்

கருநாடர்	கருநாடர் karu-mapar, பெ.(n.) கன்னட நாட்டார்; Kanarese people. "கொடுங் கருநாடரும்" (சிலப். 25, 156.);. ம. கர்நாட; Pkt.kannāta. [கரு + நாடு + அர். 'அர்' ப.பா.ஈறு.] தொடக்கத்தில் மராத்திய மாநிலத்தையும் கன்னட மாநிலத்தையும்சேர்த்துக் குறித்த இச்சொல், நாளடைவில் கன்னட மாநிலத்தை மட்டும் குறிப்பதாயிற்று.
கருநாடு	கருநாடு karunadu, பெ.(n.) 1. திருந்திய திராவிட மொழிகளுள் ஒன்றான கன்னடம் பேசுகின்ற பகுதி; the area where the Kaŋŋada language is spoken. 2. கன்னட நாட்டின் மொழி; Kannada, one of the principal Dravidian languages. 3. ஒரு இசை; name of a raga in Carnatic music. த. கருநாடு → Skt. karnåta. [கரு + நாடு. கரு → கரிய, கரிசற் பாங்கான நிலம்.]
கருநாணல்	கருநாணல் karu-mapal, பெ.(n.) கருப்பு நாணல்; black reed (சா.அக.);. [கரு + நாணல்.]
கருநாய்	கருநாய் karu-nay, பெ.(n.) செந்நாய்; a wolf. ம. கருநாய் [கரு + நாய். கரு = கொடுமை.]
கருநாயுருவி	கருநாயுருவி karu-mayuruvi, பெ.(n.) கருப்பு நாயுருவி; a black variety of Indian burr. [கரு + நாயுருவி.]
கருநார்	கருநார் karu-nar, பெ.(n.) பனையின் கறுப்புநார்; black palmyra fibre (சா.அக.);. [கரு + நார்.]
கருநார்ப்பெட்டி	கருநார்ப்பெட்டி karu-marp-petti, பெ.(n.) பனையின் கருநாரால் முடையப்பட்ட பெட்டி (வின்.);; basket made of good black fibre. [கரும் + நார் + பெட்டி.]

கருநாரத்தை	கருநாரத்தை karu-maratai, பெ.(n.) கருப்பு நாரத்தை; a black or dark variety of bitter orange. [கரு + நாரத்தை.]
கருநாரை	கருநாரை karu-marai, பெ.(n.) நாரை வகை (பிங்.);; black ibis. ம. கரிநார [கரு + நாரை.]
கருநாவி	கருநாவி karu-mavi, பெ.(n.) 1. நாவிப்பூடுவகை (பதார்த்த.1056);; black species of aconite. 2. கல்லுப்பு; a mystic name for sea-salt (சா.அக.);. [கரு + நாவி.]
கருநாழி	கருநாழி karunali, பெ.(n.) சுழுத்திநிலை; one of the five stations of the soul in the body (சா.அக.);. [கரு = கருநிறம், இருள். கரு + நாழி.]
கருநாழிகை	கருநாழிகை karu-malgai, பெ.(n.) இரவு; night. "கரு நாழிகைதான். விடியாவிடின்"(கம்பரா. கடிமண.5.);. [கரு + நாழிகை. கரு = கருநிறம், இருள்.]
கருநாள்	கருநாள் karu-nal, பெ.(n.) கரிநாள் பார்க்க;See kari-nal, "தொழாமற் செலுத்திய நாள் கருநாள்" (அருட்பா.1, வடிவுடை.38.);. ம. கரிநாள் [கரு + நாள்.]
கருநிமிளை	கருநிமிளை karunimilai, பெ.(n.) நீலநிறமைக்கல்; black antimony or trisulphide of antimony (சா.அக.);. [கரு + நிமிளை. நிமிளை = ஒருவகை மாழை.]
கருநிறம்	கருநிறம் karu-miam, பெ.(n.) 1. கந்தகச் செய்நஞ்சு; a kind of prepared black arsenic. 2. கருமை; darkness. [கரு + நிறம்.]

கருநீர்	கருநீர் karunir, பெ.(n.) பனிக்குடத்துநீர்; amniotic fluid with womb (சா.அக.);. [கரு + நீர்).]
கருநீர்ப்பறவை	கருநீர்ப்பறவை karunir-p-paravai, பெ.(n.) 1. கருப்பு நீர்க்கோழி; black water-fowl. 2. கருப்பைக்குள் பனிக்குடத்து நீரில் மிதக்கும் பிண்டம்; foetus floating in the amniotic fluid in the womb. [கரு + நீர் + பறவை. பறவை உயிரைக்குறித்த உருவகம்.]
கருநீலப்பிறப்பு	கருநீலப்பிறப்பு karunlia-p-pirappu, பெ.(n.) மிகவும் இழிந்த பிறப்பு; birth in the lowest state of existence. "கரும்பிறப்பும் கருநீலப்பிறப்பும்" (மணிமே.27:150);. [கருநீலம் + பிறப்பு.]
கருநீலம்	கருநீலம் Karunlam, பெ.(n.) கருமை கலந்த நீலநிறம்; dark-blue Colour. [கருமை + நீலம்.]
கருநூல்	கருநூல் karu-nul, பெ.(n.) சுழிய (சூனிய); நூல்; treatise on black magic. [கரு + நூல்.]
கருநெய்க்காரம்	கருநெய்க்காரம் karu-ney-k-karam, பெ.(n.) மரங்களைக் காக்கப் பூசும் எண்ணெய்; a kind of oll used for the preservation of timber. [கரு + நெய் + காரம்.]
கருநெய்தல்	கருநெய்தல் karu-meydal, பெ.(n.) அல்லி (பிங்);; blue Indian water-lilly. மறுவ, நீலோற்பலம் ம. கன்னல்;க. கன்னெய்தில். [கரு + நெய்தல்.]
கருநெருஞ்சி	கருநெருஞ்சி karu-neruniji, பெ.(n.) நெருஞ்சிவகை; black nerinjy, a prostrate herb. [கரு + நெருஞ்சி.]

கருநெல்	கருநெல்1 karunel, பெ.(n.) 1. கருப்பு நெல்; black paddy in common. 2. கருங்குறுவை நெல்; a special kind of black paddy the rice of which is red and is highly esteemed as a yogic diet. ம. கருநெல்லு [கரு + நெல்.] கருநெல்2 karu-nel, பெ.(n.) மணிபிடித்த நெற்பயிர்; paddy-crop bearing the corns. [கரு + நெல். கரு = கருமை.]
கருநெல	கருநெல3 karunel, பெ.(n.) நெருப்பு; fire. கருஞெகிழி பார்க்க;See karusiegisi மறுவ. கருஞெலி [கருஞெகிழி → கருஞெலி → கருநெலி → கருநெல் (கொ.வ.);.]
கருநெல்லி	கருநெல்லி1 karuneli, பெ.(n.) கருநெல்லிச் செடிவகை (பதார்த்த.226.);; small papery-downy glabrate elliptic-ablong-obtuse-or-acute-leaved feather-foil. [கரு + நெல்லி.] கருநெல்லி2 karu-nelli, பெ.(n.) மிளகு; pepper. 2. உச்சிலிந்தி; a variety of phyllanthus. [கரு + நெல்லி. நெல் = நெற்று முதிர்ந்த வித்து. நெல் → நெல்லி.] கருநெல்லி3 karunelli, பெ.(n.) நஞ்சுக்கொடி; umbil cal cord (சா.அக.);. [கரு + நெல்லி.]
கருநெறி	கருநெறி karu-neri, பெ.(n.) நெருப்பு (பிங்.);; fire. கருஞெகிழி பார்க்க;See karu-negili. மறுவ. கருநெல் [கரு + ஞெகிழி – கருஞெகிழி → கருஞெலி → கருநெறி.]
கருநொச்சி	கருநொச்சி karu-mocci, பெ.(n.) 1. நொச்சிவகையில்ளொன்று (வின்.);; a plant, dark-leaved evergreer planted in gardens by the side of walks. ம. கரிநொச்சி;க., து.கரிநெக்கி. [கரு + நொச்சி. நொச்சில் → நொச்சி.]

கருநொச்சிகம்	கருநொச்சிகம் karunoccgam, பெ.(n.) விந்து;See men (சா.அக.);. [கரு + நோச்சிகம். நெல் (வித்து); → நெத்திகம் – நெச்சிகம். கருநொச்சியம் = கருவுக்கு வித்தாக இருக்கும் வித்து.]
கருநொச்சில்	கருநொச்சில் karu-nocci, பெ.(n.) கருநொச்சி பார்க்க;See karu-nocci [கரு + நொச்சில்.]
கருநோய்	கருநோய் karu-noy, பெ.(n.) மாட்டுநோய் வகை; a kind of mange in cattle. [கரு + நோய்.]
கருப்பஇசிவு	கருப்பஇசிவு karuppa-isivu, பெ.(n.) பேறுகாலாங்களில் பெண்களுக்குண்டாகும் ஒருவகை நோய்; kind of disease occuring during deliverytime. [கருப்ப(ம்); + இசிவு.]
கருப்பக்காலம்	கருப்பக்காலம் karuppa-k-kālam, பெ.(n.) கருவுற்றிருக்கும் காலம்; the period of pregnancy த. கருப்பக்காலம் → Skt. garbhakala. [கருப்பம் + காலம்.]
கருப்பக்கீரை	கருப்பக்கீரை karuppa-k-kirai, பெ.(n.) சாணாக் கீரை; a kind of edible greens (சா.அக.);. [கருப்பம் + கீரை. கருப்பம் = முளை, முளைக்கீரை போன்றது.]
கருப்பக்கு	கருப்பக்கு karu-p-pakku, பெ.(n.) கருமருது; black murdah. [கரு + பக்கு. பக்கு = மரப்பட்டை.] கரிய பிதிர்ப் பட்டை உடைமையின், புறத் தோற்றத்தால் பெற்ற பெயர்.
கருப்பக்குழி	கருப்பக்குழி karuppa-k-kuli, பெ.(n.) கருக்குழி பார்க்க;See karu-k-kuli. [கருப்பம் + குழி.]

கருப்பக்கோள்	கருப்பக்கோள் karuppa-k-kol, பெ.(n.) கருப்பையின் தன்மை, பண்பு, கோட்பாடுகள் முதலியன; the nature condition etc. of the womb (சா.அக.);. [கருப்பம் + கோள்.]
கருப்பக்கோளகை	கருப்பக்கோளகை karuppa-kologai, பெ.(n.) கருப்பப்பை (யாழ்ப்.அக.);; womb. [கருப்பம் + கோளகை. கோளகை = பை.]
கருப்பக்கோளாறு	கருப்பக்கோளாறு karuppa-k-kolaru, பெ.(n.) கருப்பையிலேற்படும் ஒருவகை நோய்; disorder of the uterus (சா.அக.);. [கருப்பம் + கோளாறு.]
கருப்பக்கோளிலக் கணம்	கருப்பக்கோளிலக்கணம் karuppa-k-kölilakkaram, பெ.(n.) கருப்பையின் தன்மை, அமைப்பு, செயற்பாடு முதலியவைகளைப் பற்றிச் சொல்லும் நூல்; the science relating to the nature, structure, function etc. of the womb (சா.அக.);. [கருப்பக்கோள் + இலக்கணம்.]
கருப்பங்கட்டி	கருப்பங்கட்டி karuppaikati, பெ.(n.) வெல்லக் கட்டி; jaggery. [கரும்புக்கட்டி → கருப்பங்கட்டி.]
கருப்பங்கரை-தல்	கருப்பங்கரை-தல் karuppai-karai, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கருச்சிதைதல்; to be aborted. 2. அச்ச மிகுதல்; to be frightened out of one's wits. [கருப்பம் + கரைதல்.] அச்சப்பொருள் அணிவகை சொல்லாட்சியால் விளைந்தது.
கருப்பங்கலங்கு-தல்	கருப்பங்கலங்கு-தல் karuppai-kalaigu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) கருப்பங்கரை-தல் பார்க்க;See karuppan-karari-. [கருப்பம் + கலங்கு.]
கருப்பங்கழல்(லு)-தல்	கருப்பங்கழல்(லு)-தல் karuppaikalal(lu)-, 13 செ.கு.வி.(v.i.) கருப்பங்கரைதல் பார்க்க;See karuppari-karai (சா.அக.);. [கருப்பம் + கழல்.]
கருப்பங்கழி	கருப்பங்கழி karuppaikali, பெ.(n.) கரும்பு பார்க்க;See karumbu (தஞ்சை.);. [(கரும்பு); கருப்பு + அம் + கழி. (மு.தா.212.);.]

கருப்பங்காடி	கருப்பங்காடி karuppaikadi, பெ.(n.) கரும்புச் சாற்றிலிருந்து எடுக்கப்படும் ஒருவகைப் புளித்த காடி; an acetous fermentation of the juice derived from sugar-cane (சா.அக.);. [கரும்பு + அம் + சகா – கருப்பம்காடி → கருப்பங்காடி. கரும்பு → கருப்பு எனத் திரிந்தது வலித்தல் திரிபு. 'அம்' சாரியை.]
கருப்பங்கொல்லை	கருப்பங்கொல்லை karuppai-kolai, பெ.(n.) கரும்புத்தோட்டம்; sugarcane field. [கரும்பு + அம் + கொல்லை. கரும்பு → கருப்பு (வலித்தல் திரிபு);.]
கருப்பங்கொள்(ளு)-தல்	கருப்பங்கொள்(ளு)-தல் karuppai-kolu, 13 செ.குன்றாவி.(v.t.) கருக்கொள்ளு-தல் பார்க்க;See karu-k-kollu. [கருப்பம் + கொள்.]
கருப்பச்சிதைவு	கருப்பச்சிதைவு karuppa-c-cidaiu, பெ.(n.) கருக் குலைவு; abortion. [கருப்பம் + சிதைவு.]
கருப்பச்சின்னம்	கருப்பச்சின்னம் karuppa-c-cianam, பெ.(n.) கருப்பவடையாளம் பார்க்க;See karuppava gayālam. [கருப்பம் + சின்னம்.]
கருப்பச்சூடு	கருப்பச்சூடு karuppa-c-cudu, பெ.(n.) 1. பெற்றோர் வழியாகக் குழந்தைக்கு வரும் நோய்வகை; constitutional debility of an infant brought on by antenatal conditions. 2. நாக்கில் காணும் நோய்; a disease of the tongue. [கருப்பம் + சூடு.]
கருப்பச்சூலை	கருப்பச்சூலை karuppa-c-culai, பெ.(n.) ஒருவகைச் சூலை (குத்தல்); நோய்; a kind of ulser. [கருப்பம் + சூலை.]
கருப்பசன்னி	கருப்பசன்னி karuppa-sanni, பெ.(n.) கருப்பஇசிவு பார்க்க;See karuppa-isivu. [கருப்ப(ம்); + சன்னி.]
கருப்பஞ்சாறு	கருப்பஞ்சாறு karuppan-caru, பெ.(n.) கரும்புச் சாறு; sugarcane juice. [கரும்பு + அம் + சாறு. கரும்பு + கருப்பு.]

கருப்பஞ்சீனி	கருப்பஞ்சீனி karuppan-cini, பெ.(n.) கரும்பின் சருக்கரை; cane sugar. [கரும்பு + அம் + சீனி.]
கருப்பஞ்சோகை	கருப்பஞ்சோகை karuppan-sogai, பெ.(n.) கருப்பந் தோகை பார்க்க;See karu-p-paitogai. [கரும்பு + அம் + தோகை = கருப்பந்தோகை → கருப்பஞ்சோகை; 'அம்' சாரியை. தொகு → தோகை → சோகை. (கொ.வ.);.]
கருப்பட்டி	கருப்பட்டி karuppatti, பெ.(n.) 1. பனைவெல்லம்; jaggery, made from palmyra juice. "சீவன் கருப்பட்டியோ" (இராம. உயுத் 69.);. 2. பனங்கற் கண்டு (யாழ்.அக.);; candy made from palmyra juice. 3. வெல்லம் (வின்.);; jaggery. ம. கரிஞ்சக்கர, கரிப்பட்டி;துட. கபோடி, H. gud. [கரும்புல் + அட்டி – கரும்புல்லட்டி → கரும்பட்டி → கருப்பட்டி. கரும்புல் = பனைமரம். அட்டி = அடப்பட்டது, காய்ச்சப்பட்டது.]
கருப்பட்டிக்கற்கண்டு	கருப்பட்டிக்கற்கண்டு karuppatti-k-kaskandu, பெ.(n.) பனங்கற்கண்டு; palmyra sugar-candy (சா.அக.);. [கருப்பட்டி + கற்கண்டு.]
கருப்பட்டிப்பாகு	கருப்பட்டிப்பாகு karuppatti-p-pagu, பெ.(n.) பனை வெல்லப்பாகு; the sacchrina fluid consisting of the inspisated juices or decoctions of the palmyra plant (சா.அக.);. [கருப்பட்டி + பாகு.]
கருப்படம்	கருப்படம் karuppadam, பெ.(n.) கந்தற்புடைவை (யாழ்.அக.);; rags. [கரு + படம். கரு = இழிந்த, பயன்படாத.]
கருப்பணி	கருப்பணி karuppani, பெ.(n.) பனையினின்று இறக்கும் பதநீர் (யாழ்ப்.);; sweet toddy of the palmyra, drawn into an earthen vessel smeared within with lime to prevent fermentation. [கரும்பு + பதநீர் – கரும்புப் பதநீர் → கருப்புநீர் → கருப்பணி (கொ.வ);. கரும்புல் = பனைமரம். கரும்புல் → கரும்பு (லகர ஈறு கெட்டது);.]

கருப்பத்துளை	கருப்பத்துளை karuppa-t-tulai, பெ.(n.) 1. இயற்கை யாகவே அமைந்துள்ள துளை; any natural hole or cavity(சா.அக.);. 2. பவளங்கள் உண்டாகும் போதே காணும் உட்டுளையாகிய குற்றம்; inner hole or cavity formed at the first formation of a coral, a flaw incoral. "கருப்பத்துளையவுங் கல்லிடை முடங்கலும்" (சிலப். 14:197);. 3. கருப்பையிலேற்படும் துளை; rupture or perforation in the womb. [கருப்பம் + அத்து + துளை. 'அத்து' சாரியை.]
கருப்பதும்பம்	கருப்பதும்பம் karuppa-tumbam, பெ.(n.) கருப்பத்தை மூடியிருக்கும் நஞ்சுப்பை; after birth, the membranous covering containing the embryo. "கர்ப்பதும்பமாகிற பையிலே கட்டுண்டு" (திவ். திருமாலை, அவ. வ்யா, பக். 4);. [கருப்பம் + தும்பம். தூம்பு → தும்பம்.]
கருப்பந்தெப்பம்	கருப்பந்தெப்பம் karuppanteppam, பெ.(n.) பேய்க்கரும்பு பிணைத்துச் செய்யப்படும்(பதிற்றுப்.87, 4, உரை.);; raft made of wild sugarCane reeds. [கரும்பு = பேய்க் கரும்பு. கரும்பு + அம் + தெப்பம் – கரும்பந்தெப்பம் → கருப்பந்தெப்பம். 'அம்' சாரியை.]
கருப்பந்தோகை	கருப்பந்தோகை karuppan-tagai, பெ.(n.) கரும்பின் நெட்டிலை (அ); தாள் (இ.வ.);; leaf of the sugar-cane plant. [கரும்பு + அம் + தோகை. 'அம்'சாரியை. கரும்பு → கருப்பு (வலித்தல் திரிபு);.]
கருப்பநாடி	கருப்பநாடி karuppa-nadi, பெ.(n.) கொப்பூழ்க்கொடி (யாழ்.அக.);; navel Cord. [கருப்பம் + நாடி. நாளி → நாடி (உட்டுளையுடையது);.]
கருப்பநாள்	கருப்பநாள் karuppa-nal, பெ.(n.) 1. குழந்தை பிறந்த ஒன்பதாம் நாள் (யாழ்.அக.);; the ninth day after child – birth. 2. கருப்பிணியாய் இருக்கும் காலம்; the . riod of pregnancy. 3. கருக்கொள்ளுங்காலம்; period of conception (சா.அக.);. [கருப்பம் + நாள்.]
கருப்பநீர்	கருப்பநீர்1 karuppa-nir, பெ.(n.) பனிக்குடத்து நீர்; discharge from the amniotic sac. [கருப்பம் + நீர்.] கருப்பநீர்2 karuppa-nir, பெ.(n.) 1. கருப்பஞ்சாறு; sugar cane juice. 2. பனை, தென்னை முதலியவற்றின் நீர் (பதநீர், கள்);; the sap or toddy extracted from palmyra, coconut trees etc. 3. இளநீர்; tender coconut water. [கரும்பு + நீர் → கரும்புநீர் → கருப்புநீர். கரும்பு → கருப்பு (வலித்தல் திரிபு);.]

கருப்பநோக்காடு	கருப்பநோக்காடு karuppa-nokkadu, பெ.(n.) கருப்பவலி; pain in the womb. மறுவ. இடுப்புநோவு, இடுப்பு வலி. [கருப்ப + நோக்காடு. நோய் + காடு = நோக்காடு.]
கருப்பப்பரிசம்	கருப்பப்பரிசம் Karuppa-p-parisam, பெ.(n.) மகப்பேறு வாய்க்கை (யாழ்.அக.);; pregnancy. [கருப்பம் + பரிசம் – கருப்பபரிசம். பரிசு → பரிசம்.]
கருப்பப்பேழை	கருப்பப்பேழை karuppappelai, பெ.(n.) தவசங்கள் வைக்க மண்ணால் செய்யப்படும் கூடு; large earthen receptacle for storing grain. [கருப்பம் + பேழை.] இவ்வகைப்பேழைகள் செய்ய நண்டுவளை மண், யானைக்கொம்புமண், புற்றுமண், குளத்துமண் ஆகிய மண்வகைகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன [மனைநூல்].
கருப்பப்பை	கருப்பப்பை1 karuppappai, பெ.(n.) கருத்தங்கும் உறுப்பு; the uterus. [கருப்பம் + பை.] கருப்பப்பை3 karuppappai, பெ.(n.) கருப்பை பார்க்க;See karuppai. (செ.அக.);. [கருப்பம் + பை.]

கருப்பம்	கருப்பம்1 karuppam, பெ.(n.) 1. கரு; embryo, foetus, the young in the womb. 2. கருப்பப்; womb, matrix uterus. மறுவ. கரு, கருவு, கருவம். கருபு, கருபம். த. கருப்பம் → Skt. garbha. [குருத்தல் = தோன்றுதல். குரு → கரு → (கருப்பு); கருப்பம். கரு = சூல், பீள், முட்டை, சேய், குட்டி. வடமொழியாளர் 'க்ரு' (விளி); என்றும் grabh = grah (பற்று); என்றும் மூலங்காட்டுவது பொருந்தாது (வட. வர. 108.);.] கருப்பம்2 karuppam, பெ.(n.) 1. பொருள் பொதிந்தது, உட்கொண்டது; fig., essence, substance, inside, inner contents of anything. கருப்பமுள்ள பாட்டு. 2. நாடக வுத்தி யைந்தனுள் ஒன்று; crisis of a plot in a drama, one of five nadaga-utti. 3. நூற்றெட்டு உபநிடதங்களுள் ஒன்று; name of one of 108 Upanisads. வ. கருப்ப [கரு → கருப்பம். குரு → கரு = உட்குருத்து, உள்ளடங்கியது.] கருப்பம்3 karuppam, பெ.(n.) உட்பொருளைக் கொண்டது (சிலப். [illegible]
கருப்பம்கொள்-தல்	கருப்பம்கொள்-தல் karuppam-kol-, 7 செ.குன்றாவி.(v.t.) கருக்கொள்ளுதல்; to conceive, to be pregnant. [கரு → கருப்பம் + கொள்.]
கருப்பம்பாகு	கருப்பம்பாகு karuppampagu, பெ.(n.) வெல்லப் பாகு (வின்.);; sugar-cane treacle, medicated molasses. [கரும்பு + அம் + பாகு – கரும்பம்பாகு. கருப்பம்பாகு, 'அம்' சாரியை. கரும்பு → கருப்பு (வலித்தல் திரிபு.);.]
கருப்பமழி-தல்	கருப்பமழி-தல் karuppam-ali, 2 செ.குன்றாவி.(v.t.) கருக்கலை-தல் பார்க்க;See karukkalai-. [கரு → கருப்பம் + அழி-.]
கருப்பரம்	கருப்பரம்1 karupparam, பெ.(n.) 1. தலையோடு; skull, 2. எலும்பு; bone, 3. இருப்புப்பாண்டம்; iron utensil. [கரு + பரம் – கருப்பரம். பரம் = மேலிருப்பது. மூடியிருப்பது. கரு = அடிப்படையானது, வலுவானது, மூலமானது.]

கருப்பவடையாளம்	கருப்பவடையாளம் karuppavagayālam, பெ.(n.) சூலுற்றதற்கான அறிகுறிகள்; signs and symptoms of pregnancy. [கருப்பம் + அடையாளம்.] மாதவிலக்கு நிற்றல், மசக்கையுண்டாதல், கொங்கை விம்மல், மூலைக்காம்பில் கருப்புப் படர்தல், வயிறு பருத்தல், குழந்தையசைதல் போன்றன கருப்பவடையாளங்களாகும். சூலுற்ற பெண்ணின் பண்பு, நடை ஆகியவற்றிலும் மாறுபாடு காணப்படும்.
கருப்பவதி	கருப்பவதி karuppa-vadi, பெ.(n.) கருவுற்ற பெண்; pregnant woman. கருவத்தி பார்க்க;See karuvatti. மறுவ உண்டானவள், சூலி, சூலாள்,வயிறி, முழுவாதவள், கருவத்தி. [கருப்பம் + வதி – கருப்பவதி. அத்தி → வதி. (பெ.பா.ஈறு.);.]
கருப்பவலி	கருப்பவலி karuppa-vali, பெ.(n.) தாய்மைப்பேற்று வலி; travail, pains of child-birth; labour pain. மறுவ இடுப்புவலி, இடுப்புநோவு. [கருப்பம் + வலி – கருப்பவலி.]
கருப்பவேதனை	கருப்பவேதனை karuppavedara, பெ.(n.) கருப்ப நோவு பார்க்க;See karuppanovu (சா.அக.);. [கருப்பம் + வேதனை.]
கருப்பவேர்	கருப்பவேர் Karuppave, பெ.(n.) ஆணிவேர்; main root (சா.அக.);. [கரு → கருப்பம் + வேர்.]
கருப்பவோட்டம்	கருப்பவோட்டம் karuppa-v-ottam, பெ.(n.) சிலை (மார்கழி); மாதத்தின் பிற்பகுதியில் கருக்கொண்ட மேகத்தின் தென்திசை நோக்கிய ஒட்டம்; southern passage of the rain clouds about the latter half of the Margalimonth. [கருப்பம் = மழைநீரைக் கருக்கொண்டமேகம். கருப்பம் + ஒட்டம் – கருப்பவோட்டம்.] கருப்பவோட்டம் karuppavōṭṭam, பெ.(n.) சிலை (மார்கழி); மாதத்தில் மேகக்கூட்டங்கள் வானத்தில் சுழன்று கொண்டிருக்கும் நிலை; cloudsky. [கருப்பம்+ஒட்டம்]

கருப்பழிஞ்சில்	கருப்பழிஞ்சில் karuppalinjil, பெ.(n.) கருப்பு அங்கோலம்; sage-leaved alangium (சா.அக.);. மறுவ. காரழிஞ்சில் [கருப்ப + அழிஞ்சில்.]
கருப்பற்று	கருப்பற்று karu-p-paru, பெ.(n.) தாய்மைப்பேறு அடைதல்; attaining mother-hood. [கரு + பற்று.]
கருப்பறுகு	கருப்பறுகு karupparugu, பெ.(n.) இருளறுகு; a dark variety of panic grass (சா.அக.);. [கருப்பு + அறுகு.]
கருப்பாசயம்	கருப்பாசயம் karuppasayam, பெ.(n.) கருப்பப்பை; uterus womb, "கர்ப்பாசயக் குழிக்கே தள்ளுமோ (பட்டினத் திருப்பா. திருச்செங்காடு. பக். 142.);. [கருப்பம் + ஆசயம்.] Skt. asaya (resting place); → த. ஆசயம்.
கருப்பாணி	கருப்பாணி karuppani, பெ.(n.) பனைமரத்தின் பாளையினின்று வடிக்கும் பதநீர்; a sweet juice ex. tracted from the palmyra tree (சா.அக.);. [கரும்புல் = பனைமரம். கரும்புல் → கரும்பு + பதநீர் கரும்பதநீர் → கரும்பாணி (கொ.வ.);.]
கருப்பாதம்	கருப்பாதம் karuppadam, பெ.(n.) செம்முருங்கை; a kind of moringa (சா.அக.);. [கரு + (பதம்); பாதம். கரு = சிறந்த. பதம் = உணவு.]
கருப்பாலை	கருப்பாலை karuppala, பெ.(n.) கரும்பாட்டும் ஆலை; sugar-cane press. "கருப்பாலைச் சோதி நெடும்புகை"(சேக்கிழார் 4, 74.);. 2. கரும் பாலைமரம்; ape-flower tree. [கரும்பு + ஆலை – கரும்பாலை → கருப்பாலை. கரும் = பாலை (மரம்);. கரும்பு → கருப்பு (வலித்தல் திரிபு);.]

கருப்பி	கருப்பி1 karuppi, பெ.(n.) kāli. [கருப்பு – கருப்பி.] கருப்பி2 karuppi, பெ.(n.) 1. நீலச் செய்ந்நஞ்சு; a kind of arsenic. 2. இரும்பு; iron. 3. கருநொச்சி; a three leaved chaste tree. [கரு = கரியநிறம். கரு → கருப்பு → கருப்பி 'இ' கரம் உடைமை குறித்த ஈறு.] கருப்பி3 karuppi, பெ.(n.) புற்றாஞ்சோறு; an artifcial cellular receptacle like beehive, for the habitation of white-ants. [கரு → கருப்பு → கருப்பி.]
கருப்பிடி-த்தல்	கருப்பிடி-த்தல் karuppidi, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. அச்சில் வார்த்தல்; to cast in a mould. "இவனை மயிலோடே கூடக் கருப்பிடித்த தென்னும்படியா யிருக்கை" (திவ். திருப்பள்ளி 6 வ்யா. பக். 33);. 2. ஒருமைப்படுத்தல்; to concentrate. 3. எண்ணத்தை மட்டுக்கட்டுதல் (யாழ்.அக.);; to stick to the point. 4. கரு உண்டாதல்; conception. ம. கருப்பிடிக்குக [கரு + பிடி.]
கருப்பிண்டம்	கருப்பிண்டம் karuppingam, பெ.(n.) கருப்பத்திலுள்ள கரு (கொ.வ.);; foetus. [கரு + பிண்டம்.]
கருப்பில்லம்	கருப்பில்லம் karuppilam, பெ.(n.) 1. இருட்டறை; darkroom. 2. சிறை; jail. து. கர்பில், கர்பில்லு. [கருப்பு + இல்லம்.]
கருப்பிலவு	கருப்பிலவு karuppilavu, பெ.(n.) முள்ளிலவு; thomy cotton tree (சா.அக.);. [கரு → கருப்பு + இலவு.]

கருப்பிலை	கருப்பிலை karuppiai, பெ.(n.) கறிவேப்பிலை; curry leaf(சா.அக.);. [கறி + வேம்பு + இலை, கறிவேப்பிலை → கருப்பிலை (கொ.வ.);.]
கருப்பினிசூல்	கருப்பினிசூல் karuppinisul, பெ.(n.) கருக்கொண்டிருக்கும்போதே மறுபடியும் சூல் கொள்ளல்; a second conception of a female who has already a foetus in the womb (சா.அக.);. [கருப்பம் → கருப்பினி 'இன்' சாரியை 'இ' பெ.பா.ஈறு ஒ.நோ.பார்ப்பு → பார்ப்பினி.]
கருப்பு	கருப்பு1 karuppu, பெ.(n.) கரும்பு பார்க்க;See - karumbu. ம. கருப்பு [கரும்பு → கரும்பு.] கருப்பு2 karuppu, பெ.(n.) 1. கருமை; blackness. 2. இருள்; dark. 3. இருண்டு தோன்றும் பேய்; devil. 4. இன்மை, வறுமை, அருமை; famine, dearth, scarcity, "மழையின்றிப் பசையில் கருப்புவர" (சேதுபு. வேதாள-20.);. க. கப்பு; ம. கரப்பு; தெ. கரவு, கருவு; குவி. கர்வு; கொலா, நா., கோண். கரு (பசி);; பட. கப்பு;து. கர்பு. [கள் → கரு → கருப்பு = கருமை.] இருள், இருண்டு தோன்றும் பேய், இருட்காலம் போன்ற பஞ்சம் (வே.க. 122.);. கருப்பு3 karuppu, பெ.(n.) 1. கரி; charcoal. 2. கருந்தும்பி
கருப்பு அகில்	கருப்பு அகில் karuppu-agil, பெ.(n.) கருப்பு அகிற் கட்டை; a black variety of agilwood (சா.அக.);. மறுவ. காரகில் [கருப்பு + அகில்.]
கருப்புக் கச்சோலம்	கருப்புக் கச்சோலம் karuppu-k-kaccalam, பெ.(n.) கருப்பு ஏலத்தோல்; skin of black cardamom (சா.அக.);. [கரு → கருப்பு + கச்சு + ஏலம்.]

கருப்புக் கசகசா	கருப்புக் கசகசா karuppu-k-kasakasa, பெ.(n.) ஒருவகைக் கருப்புக் கசகசா; black and bitter poppy seed (சா.அக.);. [கருப்பு + கசகசா.]
கருப்புக் கசடு	கருப்புக் கசடு karuppu-k-kašagu, பெ.(n.) 1. மருந்தின் அடி வண்டல்; percipitated medicine. 2. மருந்தெண்ணெயின் மேலாகப் படியும் அழுக்கு; the deposit on the surface of medicinal oils etc. (சா.அக.);. [கரு → கருப்பு + கசடு.]
கருப்புக்கட்டி	கருப்புக்கட்டி karuppu-k-katti, பெ.(n.) 1. வெல்லம் (திருவானைக், திருநீற்று. 13.);; sugar-cane jaggery. 2. பனைவெல்லம்; palmyra jiggery. 3. கற்கண்டு (வின்.);; rock candy. [கரும்புல் = பனைமரம், கரும்பு. கரும்பு + கட்டி – கரும்புக்கட்டி → கருப்புக்கட்டி.]
கருப்புக்கடலாரை	கருப்புக்கடலாரை karuppu-k-kadalarai, பெ.(n.) கடலாரை பார்க்க;See kapalarai. [கரு → கருப்பு + கடலாரை.]
கருப்புக் கடுக்காய்	கருப்புக் கடுக்காய் karuppu-k-kadukkay, பெ.(n.) 1. கடுக்காய் வகை; a black variety of gallnut. 2. பிஞ்சுக் கடுக்காய்; tender gallnut. [கரு → கருப்பு + கடுக்காய்.]
கருப்புக் கரிக்கான்	கருப்புக் கரிக்கான் karuppu-k-karikkan, பெ.(n.) உளுந்து; black dhall (சா.அக.);. [கரு → கருப்பு + (கரிக்கன்); கரிக்கான்.]
கருப்புக் கரிசலை	கருப்புக் கரிசலை karuppu-k-karisalai, பெ.(n.) கருங்கரிசலாங்கண்ணி; black eclipse plant (சா.அக.);. [கரு → கருப்பு + கரிசலை.]
கருப்புக்கரும்பு	கருப்புக்கரும்பு karuppu-k-karumbu, பெ.(n.) கருஞ்சிவப்புக் கரும்பு; a dark red sugar-cane (சா.அக.);. [கரும் + சிவப்பு + கரும்பு.]

கருப்புக்கலியாண முருங்கை	கருப்புக்கலியாணமுருங்கை karuppu-k-kalyana muruga, பெ.(n.) கலியான முருங்கை பார்க்க;See kalyānamurungai. [கருப்பு + கலியாண + முருங்கை.]
கருப்புக்களிமண்	கருப்புக்களிமண் karuppu-k-kalman, பெ.(n.) கருங்களிமண் பார்க்க;See karurikalman. [கருப்பு + களிமண்.]
கருப்புக் காஞ்சொறி	கருப்புக் காஞ்சொறி karuppu-k-kanjori, பெ.(n.) கருங்காஞ்சொறி பார்க்க;See karurikarjori. [கருப்பு + காஞ்சொறி.]
கருப்புக்காடை	கருப்புக்காடை karuppu-k-kadai, பெ.(n.) கருங் காடை பார்க்க;See karunikāgai [கருப்பு + காடை.]
கருப்புக்காமரம்	கருப்புக்காமரம் karuppu-k-kamaram, பெ.(n.) கருப்பு உகா மரம்; a black variety of uga tree. [கரு → கருப்பு + உகா + மரம்.]
கருப்புக்காரம்	கருப்புக்காரம் karuppu-k-karam, பெ.(n.) கடுங் காரம் பார்க்க;See kadurikāram. [கரு → கருப்பு + காரம்.]
கருப்புக்கிட்டி	கருப்புக்கிட்டி karuppu-k-kitti, பெ.(n.) சோளப்பயிர்க்கு வரும் ஒருவகை நோய் (இ.வ.);; a pest that affects the maize or Indian Corn. [கரு → கருப்பு + கிட்டி.]
கருப்புக்கொண் டைக்குருவி	கருப்புக்கொண்டைக்குருவி karuppu-k-konda.k. Kuruvi , பெ.(n.) பெரும்பாலும் மலைப்பகுதிகளில் வாழும் கருப்பு நிறக் கொண்டையுடைய பறவை வகை; South Indian black bulbul. [கருப்பு + கொண்டை + குருவி.]

கருப்புச்சடை	கருப்புச்சடை karuppu-c-cadai, பெ.(n.) ஒருவகை சிப்பி (நெல்லை மீனவ.);; a kind of shell. [கரு → கருப்பு + சடை.]
கருப்புச்சந்தை	கருப்புச்சந்தை karuppu-c-candai, பெ.(n.) கள்ளச் சந்தை பார்க்க;See kasaccandai. [கருப்பு + சந்தை.]
கருப்புச்சாறு	கருப்புச்சாறு karuppu-c-caru, பெ.(n.) கருப்பஞ்சாறு பார்க்க;See karuppaiyaru... உழுந்து நானாழி யுந்தின நானாழியுங்கருப்புச் சாறு நானாழியும் இளநீர் நானாழியும். (S.I.I. vol.19, insc. 341, S.No.9.);. [கருப்பு + சாறு – கருப்புச்சாறு.]
கருப்புத்தேளி	கருப்புத்தேளி karuppu-t-teli, பெ.(n.) கருந்தேளி பார்க்க;See karuntēli. [கரு → கருப்பு + தேளி.]
கருப்புப் பணம்	கருப்புப் பணம் kauppu-p-padam, பெ.(n.) கணக்கில் காட்டாது பதுக்கப்படும் பணம்; blackmoney. [கருப்பு + பணம்.]
கருப்புப்பாறை	கருப்புப்பாறை karuppu-p-perai, பெ.(n.) கடற்பாறை வகை (தஞ்சை.மீனவ.);; a kind of sea rock. இவ்வகைப் பாறை கடலின் 12 அடி ஆழத்தில் காணப்படும். [கரு → கருப்பு + பாறை.]
கருப்புப்பூனை	கருப்புப்பூனை karuppuppupai, பெ.(n.) கரும் பூனை பார்க்க;See karumpūnai. [கருப்பு + பூனை.]
கருப்பு மட்டலா	கருப்பு மட்டலா karuppu-matala, பெ.(n.) ஒரு வகை மீன்; a kind of fish. [கருப்பு + (மட்டில்); மட்டலா.]
கருப்பு மட்டி	கருப்பு மட்டி karuppu-mati, பெ.(n.) கிளிஞ்சில் வகையுள் ஒன்று; a kind of shell. [கரு → கருப்பு + மட்டி (மட்டில்);.]

கருப்புமட்டிவாய்	கருப்புமட்டிவாய் karuppu-mati-vay, பெ.(n.) ஒரு வகை கடல் முன்; a kind of sea-fish. [கருப்பு + மட்டிவாய்.] இவ்வகைக் கடல் மீன் மூன்றடி வரை வளரக் கூடியதும், வெள்ளி போன்ற நிறமுடையதுமாகும்.
கருப்புமுரல்	கருப்புமுரல் karuppu-mural, பெ.(n.) கருமை நிற முரல்வகை; a kind of black needle fish. [கரு → கருப்பு + முரல்.]
கருப்புரம்	கருப்புரம்1 karuppuram, பெ.(n.) கருப்பூரம் பார்க்க;See karuppuram, "கருப்புரந் துதைந்த கல்லுயர் மணித்தோள்" (கல்லா.10.);. [கருப்பூரம் + கருப்புரம்.] கருப்புரம்2 karuppuram, பெ.(n.) 1. நெல்; a kind of paddy. 2. நீர்; water. 3. பாழ்வினை; sin. 4. பொன்; gold (இ.நூ.த.பெ.அக.);. [கரு → கருப்பு → கருப்புரம். கருப்பு = உயர்வு, மேன்மை, வறுமை, துன்பம்.]
கருப்புவட்டு	கருப்புவட்டு karuppu-vatu, பெ.(n.) வெல்லம்; sugar-cane jaggery "கன்னறரும் பாகாய்க் கருப்பு வட்டாய்" (தாயு.பராபர. 248.);. [கரும்பு + வட்டு – கரும்புவட்டு → கருப்புவட்டு. வட்டு = வட்டமாயிருப்பது. தொடக்கத்தில் பனைவெல்லத்தையே குறித்த சொல், நாளடைவில் கரும்பு வெல்லத்தையும் குறித்தது.]
கருப்புவரால்	கருப்புவரால் karuppu-varal, பெ.(n.) கருநிறமுடையதும் இரண்டடி நீளம் வளரக்கூடியதுமான நன்னீர் மீன்; a kind of fish. [கரு → கருப்பு + வரால்.]
கருப்புவழலை	கருப்புவழலை karuppu-valalai, பெ.(n.) நச்சுப்பாம்பு வகையுளொன்று; a venomous kind of snake. [கருப்பு + வழலை.]
கருப்புவில்	கருப்புவில் karuppu-vil, பெ.(n.) கரும்பு வில்; sugarcane bow of the god of love. "கருப்புநாண் கருப்புவிலருப்புக்கணை தூவ" (மணிமே.18:105.);. [கரும்பு → கருப்பு + வில் – கருப்புவில்.]

கருப்புவில்லி	கருப்புவில்லி karuppu-vili, பெ.(n.) கரும்பு வில்லை உடையவனாகக் கருதப்படுபவன், காமன்; Kama, the God of love, whose bow is made of sugar came. "மீன்றிகழ் கொடியனைக் கருப்பு வில்லியை" (மணிமே.20: 92.);. [கரும்பு கருப்பு + வில்லி - கருப்புவில்லி. வில்லி = வில்லுடையவன். 'இ' உடைமைப்பொருளீறு.]
கருப்பூர்	கருப்பூர் karuppur, பெ.(n.) கரூர், காஞ்சிபுரம், தஞ்சை, தூத்துக்குடி மாவட்டங்களில் உள்ள சிற்றூர்; name of villages in Karur, Kancipuram, Thanjavur and Thuttukkudi dt. [கருப்பன் + ஊர் – கருப்பனூர் → கருப்பூர்.]
கருப்பூர் உக்கடை	கருப்பூர் உக்கடை karuppirukkadai, பெ.(n.) புதுக்கோட்டை மாவட்டதுச் சிற்றூர்; a village in Pudukkottaidt. [கருப்பன் + ஊர் – கருப்பனூர் → கருப்பூர் + உக்கடை. உக்கடை = மேற்பக்கம், மேற்பக்கத்துச் புதுக்குடியிருப்பு.]
கருப்பூர்தோட்டம்	கருப்பூர்தோட்டம் karuppor-tottam, பெ.(n.) தஞ்சை மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Thanjavur dt. [கருப்பன் + ஊர் – கருப்பனூர் → கருப்பூர் + தோட்டம்.]
கருப்பூர்வழக்கு	கருப்பூர்வழக்கு karuppo-walakku, பெ.(n.) தீராத வழக்கு (வின்.);; undecided suit. [கருப்பு + ஊர் + வழக்கு. கருப்பு = துன்பம். ஊர் = ஊர்தல், தொடர்தல்.]
கருப்பூரக்கிளுவை	கருப்பூரக்கிளுவை karuppia-k-kiuvai, பெ.(n.) மலைமா (L);; hill balsam tree. [கருப்பூரம் + கிளுவை.]
கருப்பூரக்கொடி	கருப்பூரக்கொடி karuppūra-k-kodi, பெ.(n.) வெற்றிலை வகை; a variety of betel (G.Sm.D.215.);. [கற்பூரம் → கருப்பூரம் + கொடி – கருப்பூரக்கொடி.] கருப்பூரவெற்றிலையை மெல்லும்போது, கருப்பூரமணம் வீசுவதுபோலவும், சற்று காரச்சுவை உடையதாகவும் இருப்பதால் இதனைக் கருப்பூர வெற்றிலை என்றும், கருப்பு வெற்றிலை என்றும் அழைப்பர். மற்றொரு வகைக்கு வெள்ளை வெற்றிலை என்று பெயர்.
கருப்பூரத்துளசி	கருப்பூரத்துளசி karuppia-t-tuasi, பெ.(n.) கருப்பூர மணமுள்ள துளசிவகை; a kind of tulasi plant that diffuses the smell of camphor. [கருப்பூரம் + துளசி.]

கருப்பூரநீர்	கருப்பூரநீர் karuppura-nir, பெ.(n.) ஒரு மருந்து; a kind of medicine. [கருப்பூரம் + நீர்.]
கருப்பூரப்புல்	கருப்பூரப்புல் karuppṻra-p-pul, பெ.(n.) நறுமணப்புல் வகையுளொன்று (வின்.);; lemongrass, camphor grass. [கருப்பூரம் + புல்.]
கருப்பூரம்	கருப்பூரம்1 karuppuram, பெ.(n.) 1. எரிக்குங் கருப்பூரம்; common camphor. "கருப்பூரமும் சுமந்துடன் வந்த" (சிலப்.14, 109.);. 2. முக மணங்களுள் ஒன்றான பச்சைக் கருப்பூரம் (சீவக.185, உரை.);; camphorin its native state one offive muga-vašam. 3. கருப்பூரமரம் பார்க்க;See karuppura-maram. ம. கற்பூரம்; க. கர்பூர; தெ. கர்பூரமு;ம. கர்பூர. Gk. Campora; Skt. Kāpūr. Mar. kafur; H., Ar., Persn. kapur, U. Kapur, Mal. karpũra, Sinh. kapũru. [பீர் → பீரம் (ஊறுவது, கசிவது); → பூரம் கரு = பெரிய, மிக. கரு + பூரம் = கருப்பூரம் (மிகக் கசியும் பசையுள்ள பட்டை மூடிய மரம், அம்மரத்தின் கசிவான கருப்பூரம்);.]
கருப்பூரமரம்	கருப்பூரமரம் karuppia-maram, பெ.(n.) 1. கருப்பூரம் உண்டாதற்குரிய மரம்; camphor tree. 2. மரவகையுளொன்று (வின்.);; blue-gum tree. [கருப்பூரம் + மரம்.]
கருப்பூரயெண்ணைய்	கருப்பூரயெண்ணைய் karuppia-y-ennay, பெ.(n.) ஒரு மருந்து எண்ணெய்; medicinal oil. [கருப்பூர + எண்ணெய். எள் + நெய் – எண்ணெய்.]
கருப்பூரவல்லி	கருப்பூரவல்லி karuppura-valli, பெ.(n.) கருப்பூரவள்ளி பார்க்க;See karuppora-valli. [கருப்பூரவள்ளி → கருப்பூரவல்லி.]
கருப்பூரவழுதலைக்கணி	கருப்பூரவழுதலைக்கணி karuppora-valudhalak-kani, பெ.(n.) நச்சுத் தன்மை பொருந்திய பழம்; a poisonous fruit (சா.அக.);. [கருப்பூரம் + வழுதலைக்கணி.]

கருப்பூரவள்ளி	கருப்பூரவள்ளி karuppora-vali, பெ.(n.) 1. ஒருவகை மருந்துச் செடி; thick-leaved lavender. "நெஞ்சிற்பட்டு கபம் வாதமும்போம்… கர்ப்பூரவள்ளி (பதார்த்த. 330.);. 2. ஒருவகை நறுமணச் செடி; country borage. 3. ஒருவகை வாழை; banana. [கருப்பூரம் + வள்ளி. இங்குக் கற்பூர மணத்தைக் குறித்தது.]
கருப்பூரவாழை	கருப்பூரவாழை karuppia-valai, பெ.(n.) ஒருவகை வாழை; a kind of banana. [கருப்பூரம் + வாழை.]
கருப்பூரவில்வம்	கருப்பூரவில்வம் karuppia-vivam, பெ.(n.) ஒருவகை வில்வம்; a kind of vilva tree. [கருப்பூரம் + வில்வம்.]
கருப்பூரவிலை	கருப்பூரவிலை karuppūra-vilai, பெ.(n.) 1. திருக்கோயிலைச் சார்ந்த நிலங்களுக்கு மக்கள் கொடுக்கும் விலை (இ.வ.);; price paid for temple lands. 2. ஒருவகை வரி; a kind of tax. [கருப்பூரம் + விலை.]
கருப்பூரவெற்றிலை	கருப்பூரவெற்றிலை karuppia-Weriai, பெ.(n.) மணமிக்க வெற்றிலை வகை (வின்.);; fragrant white betel. [கற்பூரம் → கருப்பூரம் + வெற்றிலை.]
கருப்பெட்டி	கருப்பெட்டி karu-p-petti, பெ.(n.) கருப்பை பார்க்க (யாழ்.அக.);;See karu-p-pai. [கரு + பெட்டி .]
கருப்பேந்திரம்	கருப்பேந்திரம் karuppendram, பெ.(n.) கரும்பி யந்திரம் பார்க்க;See karumbiyandiram. "கருப்பேந்திர முதலாயின. கண்டாள்" (கம்பரா. கங்கை 6);. [கரும்பு + (இயந்திரம்); எந்திரம் - கரும்பெந்திரம் → கருப்பேந்திரம் (கொ.வ.);.] வடமொழியிலக்கண மரபு தழுவிக் கரும்பேந்திரம் எனக்கம்பர் எடுத்தாண்ட சொல்லாட்சி தமிழிலக்கண மரபுக்கு ஒவ்வாதது; கரும்பியந்திரம் என்பதே செவ்விய சொல்லாட்சி.
கருப்பேரண்டம்	கருப்பேரண்டம் karupperandam, பெ.(n.) கருப்பா மணக்கு; a dark variety of castor seed (சா.அக.);. [கரு → கருப்பு + ஏரண்டம்.]

கருப்பை	கருப்பை1 karuppai, பெ.(n.) கருத்தங்கும் பை, சூற்பை; womb, "கருப்பைக்குண் முட்டைக்கும்" (தனிப்பா. 1,120,3.);. [கரு + பை – கருப்பை.] கருப்பை2 karuppai, பெ.(n.) 1. எலி; rat. "அணிலொடு கருப்பையாடாது" (பெரும்பாண்.85.);. 2. கருங்காய்ப் பனை (யாழ்ப்.);; palmyra, that bears black fruit. [கருப்பு → கருப்பை = கரிய நிறமுடையது.]
கருப்பைக்கட்டி	கருப்பைக்கட்டி karuppai-k-katti, பெ.(n.) பெண்களின் கருப்பையினுள் ஏற்படுங் கட்டி; a tumour formed in the womb (சா.அக.);. [கரு + பை + கட்டி – கருப்பைக்கட்டி.]
கருப்பைக்கழலை	கருப்பைக்கழலை karuppai-k-kalalai, பெ.(n.) கருப்பைக்கட்டி பார்க்க;See karuppakkali. [கருப்பை + கழலை.]
கருப்பொருள்	கருப்பொருள் karupporul, பெ.(n.) 1. அடிப்படையாக அமையும் மூலப்பொருள்; theme. 2. காரணப்பொருள்; God, the efficient cause, the originator of all things. "அந்தக்கரணங் கடந்த கருப்பொருளே'" (பதினொ.திருக்கழு. மும்மணிக்.3.);. 3. ஐந்திணை களுள் ஒவ்வொன்றுக்கு முரிய தெய்வமுதலிய பொருள்கள் (நம்பியகப். 19.உரை.);; distinctive regional features of each of the aindinai or five tracts of land embracing 14 items, viz., teivam, talaivar, makkal, pul, vilañgu, ür, nir, pü, maram, uṇā, parai, yāḷ, paŋ, tolil. [கரு + பொருள் = கருப்பொருள் = எல்லாவற்றுக்கும் அடிப்படையானது. காலமும் இடமும் ஆகிய முதற்பொருளிலிருந்து கருக்கொண்டு தோன்றியது.] மக்கள், தெய்வம், தலைவர், விலங்கு, புள், ஊரார், நீர், பூ, மரம், உணவு, பண், பறை, யாழ் என 14 வகைப்படும்.
கருப்பொருளியல்	கருப்பொருளியல் karu-p-porulyal, பெ.(n.) கனிப்பொருள் இயல்; minerology. [கரு + பொருள் + இயல். கரு = கனிமம்.]
கருப்போட்டம்	கருப்போட்டம் karuppottam, பெ.(n.) கருப்பப் பையில் பிண்டத்தின் அசைவு; the movements of the child in the womb (சா.அக.);. [கரு = கருப்ப(ம்); + ஓட்டம்.]

கரும்	கரும் karum, பெ.எ.(adj.) கரிய; black. [கரு → கரும்.]
கரும்பக்கம்	கரும்பக்கம் karumpakkam, பெ.(n.) தேய்பிறை; descending moon. [கரும் + பக்கம். பக்கம் = பகுதி.] த. கரும்பக்கம் → Skt. krisnapaksa.
கரும்பச்சை	கரும்பச்சை karumpaccai, பெ.(n.) கருமை கலந்த பச்சை நிறம்; deep green. ம. கரிம்பச்ச [கருமை + பச்சை.]
கரும்பசலி	கரும்பசலி karumpasali, பெ.(n.) கருப்புப்பசலை; a black bitter variety of Indian spinach (சா.அக.);. [கரு → கரும் + பசலை.]
கரும்பசு	கரும்பசு karumpasu, பெ.(n.) காராவு (காராம் பசு);; cow with black dugs (சா.அக.);. காராவு பார்க்க;See kārāvu. [கரு → கரும் + பசு, Skt pasu →த. பசு.]
கரும்பட்டியல்	கரும்பட்டியல் karumpattiyal, பெ.(n.) குற்றம் கண்டபின் பொதுப்பட்டியிலிலிருந்து நீக்கித் தனியாக வைத்தல்; black-list. [கரும் + பட்டியல்.]
கரும்படை	கரும்படை karumpadai, பெ.(n.) மேகப்படை (m.l.);; ringworm. [கரும் + படை.]
கரும்பணி	கரும்பணி karumbani, பெ.(n.) பெண்களின் தோள்மார்புகளில் சந்தனக் குழம்பு முதலியவற்றால் கரும்பின் வடிவமாக எழுதப்படுங்கோலம்; figure of sugar-cane drawn with sandal paste on women's arms and breasts, an adornment for women in ancient times. "அன்றுதானீத்த கரும்பணி வாட" (கலித். 131.29.);. [கரும்பு + அணி → கரும்பணி. அணி = கோலம், அழகு.]

www.valluvarvallalarvattam.com

கரும்பந்தன்	கரும்பந்தன் karumpandan, பெ.(n.) சாரைப்பாம்பு; male cobra (சா.அக.);. [கரு → கரும் + (பாந்தள்); பந்தன்.]
கரும்பயறு	கரும்பயறு karumpayaru, பெ.(n.) சிறுபயறு; a small black variety of pulse (சா.அக.);. [கரு → கரும் + பயறு.]
கரும்பருந்து	கரும்பருந்து karu-mparundu, பெ.(n.) பருந்து வகை (வின்.);; spotted eagle. ம. கரிம்பருந்து [கரும் + பருந்து.]
கரும் பல்லி	கரும் பல்லி1 karumpalli, பெ.(n.) கறுப்புப் பல்லி; black lizard (சா.அக.);. [கரு → கரும் + பல்லி.] கரும் பல்லி2 karumpali, பெ.(n.) கறுப்புப் பல்லிப்பூடு; black lizard plant (சா.அக.);. [கரு → கரும் + பல்லி.] கரும்பல்லிப்பூடு சித்தருண்ணும் காயகற்ப மூலிகையாகும். இதுபோல், சிவப்புப் பல்லிப்பூடும் இருக்கின்றதென்பர்.
கரும்பலகை	கரும்பலகை karum-palagai, பெ.(n.) பள்ளியில் மாணவர்களுக்கு எழுதிக்காட்டிப் பாடங்களை விளக்கப்பயன்படும் கருப்பு வண்ணம் பூசப்பட்ட பெரிய பலகை; black-board. [கரு → கரும் + பலகை.]
கரும்பவளம்	கரும்பவளம் karumpavalam, பெ.(n.) கருப்புப் பவளம்; black coral (சா.அக.);. [கரும் + பவளம்.]
கரும்பளிங்கு	கரும்பளிங்கு karumpaigu, பெ.(n.) பளிங்குக் கல்வகை (m.m.247.);; basalt, crystaline form of dolerite. [கரு → கரும் + பளிங்கு.]
கரும்பன்	கரும்பன் karumban, பெ.(n.) கரும்பை வில்லாகவுடைய காமன்; God of love who has a sugar-cane bow, "சாற்றுக் கரும்பனைக் கூற்றென்னும்" (அஷ்டப்.அழகரந்.17.);. [கரும்பு + அன்.]

கரும்பன்பள்ளம்	கரும்பன்பள்ளம் karumban-palam, பெ.(n.) அம்பாசமுத்திரம் வட்டம் ஆழ்வார்க் குறிச்சி கோயிலுக்கு இறையிலியாக விடப்பட்ட ஊர்; village gifted tax free to the temple of Alwarkkuruchi in Ambasamudram taluk; "திருப்பணிப் புறத்துக்கு விட்ட சோலைச்சேரி சாம்பன் குளமும் கரும்பன் பள்ளம் ஏலேலசிங்கத்துக்கும் பெருநான்கெல்லை" (தெ.இ.கல்.தொ.23 கல்.119.);. [கரும்பு + அன் + பள்ளம். கரும்பன்பள்ளம்; கரும்பன் பெயரிலமைந்த சிற்றூர்.]
கரும்பனசை	கரும்பனசை karu-m-barasai, பெ.(n.) கருப்பு வழலை பார்க்க;See karuppuvalalai. [கரும் + பனசை, பனையன் → பனசை.]
கரும்பனிச்சை	கரும்பனிச்சை karumbaaccai, பெ.(n.) ஒருவகை அம்மை நோய்; a kind of variola or small pox. (சா.அக.);. [கரு → கரும் + பனிச்சை. (கொப்புளம்);.]
கரும்பனை	கரும்பனை karumpanai, பெ.(n.) பனைமரம்; palmyra tree (சா.அக.);. [கரு → கரும் + பனை.]
கரும்பனைக்கண்ணி	கரும்பனைக்கண்ணி karumpaṇa-k-kanni, பெ.(n.) பனைமரம்; Palmyra tree (சா.அக.);. [கரு → கரும் + பனை + கண்ணி (பெண்ணாகக் கருதிய உருவகம்);.]
கரும்பனையன்	கரும்பனையன் karu-m-barayan, பெ.(n.) பாம்பு வகை (வின்.);; krait, as black in colour. [கரும் + பனையன்.]
கரும்பாம்பு	கரும்பாம்பு karu-m-bambu, பெ.(n.) 1. கறுப்பு நிறமுள்ள பாம்பு; black snake. 2. ஒன்பது கோள்களுள் ஒன்றாகக் கருதப்பட்ட பாம்புக் கோள். (இராகு); (பிங்.);; Rahu, the ascending node, which accg. to mythology is regarded as a serpent. ம. கரிம்பாம்பு. க. கரிகாவு [கரும் + பாம்பு.]

கரும்பாலை	கரும்பாலை1 karu-m-balai, பெ.(n.) கரும்பாட்டும் இயந்திரம் (கொ.வ.);; sugar-cane press. மறுவ. கரும்பியந்திரம் ம. கரும்பால [கரும்பு + ஆலை-.] கரும்பாலை2 karu-m-balai, பெ.(n.) பாலைமரவகை; obtuse-leaved ape flower. [கரும் + பாலை.]
கரும்பாவை	கரும்பாவை karum-pavai, பெ.(n.) ஒருவகைக் கண்ணோய்; a kind of an eye disease (சா.அக.);. [கரு → கரும் + பாவை.]
கரும்பித்தம்	கரும்பித்தம் karu-m-pitam, பெ.(n.) 1. பித்தநீர் வகையுளொன்று; black bile. 2. அறிவு திரிதல்; மூளைக்கோளாறு; madness, dementia. . ம. கரும்பித்தம் [கரும் + பித்தம்.]
கரும்பியந்திரம்	கரும்பியந்திரம் karumbiyantiram, பெ.(n.) கரும்பாலை பார்க்க;See karumbālai. [கரும்பு + இயந்திரம் (இயங்குவது);.]
கரும்பிலாச்சை	கரும்பிலாச்சை karu-m-blaccai, பெ.(n.) கடல்மீன் வகை; globe-fish, dull reddish. [கரும் + பிலாச்சை.]
கரும்பிள்ளை	கரும்பிள்ளை karumpilai, பெ.(n.) காக்கை; crow. "அலர்கதிர் கரும்பிள்ளை மடுப்ப" (சீவக. 1252.);. யெரு காஉரகம் [கரும் + பிள்ளை.]
கரும்பிறப்பு	கரும்பிறப்பு karumpirappu, பெ.(n.) நிரயத்திலுள்ள அறுவகைப்பிறப்புகளுள் மிகவும் இழிந்ததாகக் கருதப்படும் ஒரு பிறப்பு; lowest form of existence, in a naragam, "கரும்பிறப்புங் கருநீலப்பிறப்பும்" (மணிமே.27:150.);. ம. கரும்பிறப்பு [கரும் + பிறப்பு.] பல்வகைப் பிறப்புகளுக்கு நிறங்கூறும் இயல்பு சிந்தாமணி முதலிய சமண நூல்களில் காணப் படுகிறது.

கரும்பிறை	கரும்பிறை karumpirai, பெ.(n.) 1. கரும்பளிங்குக் கல் (வின்.);; black marble. 2. கருஞ்சுக்கான்கல்; black limestone. [கரும் + பிறை.] பிறை என்பது நிலவைக்குறித்துப் பிறகு குளிர்ந்தவெண்ணிறப்பளிங்குக்கல்லுக்கும், சுக்கான் கல்லுக்கும் பளபளக்கும் இயல்பு நோக்கி ஆகுபெயராயிற்று.
கரும்பு	கரும்பு1 karumbu, பெ.(n.) 1. புல் வகையைச் சார்ந்ததும் மூங்கிலும் நாணலும்போற் கணுக் களுள்ளதும், இனிக்கும் சாறுள்ளதும், கழை வடிவானதும், வெப்ப நாடுகளில் 6 அடி முதல் 26 அடி வரை வளர்வதும், சருக்கரை, வெல்லம் செய்ய மூலப்பொருளானதுமான, உயிர்க்கால் நெடும் பயிர்வகை; sugar-cane, major source of the world's sugar and molasses, a giant perennial grassofthe genus Saccharum officinarum cultivated in tropical and sub-tropical regions. "கரும்புபோற் கொல்லப் பயன்படுங் கிழ்" (குறள். 1078.);. 2. கழை (புனர்பூசம்); என்னும் ஏழாம் நாண்மீன் (திவா.);; punarpusam, the seventh nakshatra. 3. காமனின் வில்; bow of Manmatha. "கைக்கரும் பென்ன கனையென்ன நீயென்ன மன்மதா" (குற்.குற.34);. 4. இனிப்பு; sweetness. அவன் பேசினால் கரும்பு நான் பேசினால் வேம்பா? (உ.வ.);. மறுவ, கழை, இக்கு, செறுக்கு, கன்னல். ம. கரிம்பு; க. கர்வு, கர்பு. கப்பு; து. கர்ம்பு; குட. கப்பி. கோத. துட. கப்; பட. கப்பு;உரா கரும்பு. [கரு = கருமை. கரு → கரும்பு = கரிய நிறமுள்ளது. 'கல்' கருமைக் கருத்து வேர்ச்சொல். குல் → குலவு. குல் → கல் → கலவு. குலவுதல் = கூடுதல், கலத்தல். கலத்தற் கருத்தினின்று மயக்கற்கருத்தும் மயக்கற்கருத்தினின்று இருண்மைக்கருத்தும் இருண்மைக் கருத்தினின்று கருமைக் கருத்தும் தோன்றும்.] கல் → கன் → கன்னல் = கரியவகைக் கரும்பு [திவா.]. கல் = கரு. [ஒ.நோ : இல் → இரு]. கரும்புல் = பனைமரம். கரும்புல் பனைமரத்தைக் குறிப்பதுபோன்றே, கரும்பையுங் குறித்ததாகிப் பண்டு வழக்கிலிருந்து, பின் கரும்பு எனக் குறுகியது. கரும்பு கரியது, [illegible] வேழக்கரும்பு வெளியது இராமக்கரும்பு வெண்மையும் செம்மையுங்
கரும்பு-தல்	கரும்பு-தல் karumbu, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) ஒரு பொருளின் ஒரத்தில் சிறிது சிறிதாய்க் கடித்தல் (சொ.ஆ.க.55);; to nibble. [கொறி → கொறிம்பு → கறிம்பு → கரும்பு.]
கரும்பு அம்பர்	கரும்பு அம்பர் karuppuambar, பெ.(n.) கருப்பு நிறமான் ஒருவகை அம்பர்; a black variety of amber (சா.அக.);. மறுவ. காரம்பர் [கருப்பு + அம்பர்.]
கரும்புக்கட்டி	கரும்புக்கட்டி karumbu-k-kati, பெ.(n.) கருப்பங் கட்டி; Jaggery. [கரும்பு + கட்டி.]

கரும்புடையன்	கரும்புடையன் karumpupaiyan, பெ.(n.) புடையன் பாம்பு வகை; black wart Snake. [கரும் + புடையன்.]
கரும்புமுத்து	கரும்புமுத்து karumbu-mutu, பெ.(n.) கரும்பில் பிறந்த மஞ்சள் நிறமுத்து: yellowish pears supposed to be born in the sugar-cane. [கரும்பு + முத்து.]
கரும்புரசு	கரும்புரசு karum-purasu, பெ.(n.) 1. புரசு மரம்; yellow-wood. 2. முதிரைமுரம்; east Indian satin wood. [கரும் + புரசு.]
கரும்புல்	கரும்புல் karumpul, பெ.(n.) 1. பனை (மலை.);; palmyra-palm. 2. கரும்பு; sugarcane. மறுவ. கரும்புறம் [கரும் + புல் – கரும்புல். கரும் = பெரிய, உயர்ந்த. புல் = புல்வகையைச் சார்ந்த பயிரினம். ஆதலின் கரும்புல் பனைமரத்தைக் குறிப்பதாயிற்று. ஒ.நோ. கருமாடம் = உயர்ந்த மளிகை. பனையைப் போல் கரும்பும் வெல்லங்காய்ச்ச உதவுதலின், கரும்புல் எனப்பட்டது.]
கரும்புலி	கரும்புலி karumpuli, பெ.(n.) ஒருவகைப்புலி; a kind of tiger. [கரு → கரும் + புலி.]
கரும்புவில்லி	கரும்புவில்லி karumbu-villi, பெ.(n.) காமன்; kaman, god of love. [கரும்பு + வில்லி.] வில் + இ. 'இ' உடைமை குறித்த ஈறு.
கரும்புள்	கரும்புள் karumbul, பெ.(n.) 1. வண்டுவகை (பிங்.);; a kind of black-beetle. 2. பெண்வண்டு (சூடா.);; female beetle. 3. காக்கை (யாழ்.அக.);; crow. [கரும் + புள் – 'புள்' பறவையைக்குறித்த சொல்லாயினும் பறக்கும் இயல்பு நோக்கிவண்டினையும் குறித்தது.]

கரும்புள்ளி	கரும்புள்ளி1 karumpulli, பெ.(n.) உடலிற் கரும் புள்ளிகளை உண்டாக்கும், ஒருவகைப் பாலியல் நோய்; a kind of venereal disease producing black spots all over the body. "சரணமுறுப்பங்கையாங் கரும்புள்ளி (தைல.தைலவ.71.);. [கரும் + புள்ளி.] கரும்புள்ளி2 karumpul, பெ.(n.) 1. குற்றங் குறையுடையோர்; list of persons under suspicion. 2. தண்டனைக் குரியோர்; mark of discredit, againstone's name. [கரும் + புள்ளி.]
கரும்புள்ளிக்கல்	கரும்புள்ளிக்கல் karumpumpulli-k-kal, பெ.(n.) மாழைக் (உலோகம்); கனிமமுள்ள கல்வகை (வின்.);; a kind of stone containing metal. [கரும் + புள்ளி + கல்.]
கரும்புள்ளிதீட்டு-தல்	கரும்புள்ளிதீட்டு-தல் karumpulli-titu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கோலம் போடுதல்; to tattoo. [கரும்புள்ளி + தீட்டு.]
கரும்புளி-த்தல்	கரும்புளி-த்தல் karumpuli, 4 செ.கு.வி.(v.i.) களிம்பூறுதல் (வின்.);; to become spoiled, as acid, food kept in a brass vessel. [கரு → கரும் + புளி – கரும்புளி. கருத்தல் = மிகுதல். கரும்புளித்தல் = அதிகப் புளிப்புத்தோன்றுதல். அச்சுவைக்குரிய களிம்பு மிகுதல்.]
கரும்புற்று	கரும்புற்று karumpuru, பெ.(n.) கருநிறமுள்ள புண்வகை, (இங்.வை.307.);; black cancer. [கரும் + புற்று.]
கரும்புறத்தான்	கரும்புறத்தான்1 karumpuratanm, பெ.(n.) மதுரை நெல்லை மாவட்டத்தில் வாழும் இனத்தார். (E.T.);: man of a minor caste found in Madura and Nellai districts who use the title Pillai. [கரும்புறம் → கரும்புறத்தான். கரும்புறம் = பனைமரம். பனைத்தொழிலாளியைக் குறித்த சொல், பிறதொழிலாளரையும் குறித்தது.] கரும்புறத்தான்2 karumpurattam, பெ.(n.) முதுகில் கருப்பு நிறமுடைய விலங்கு; any animal having a dark back (சா.அக.);. [கரும் + புறம் + அத்து + ஆன். புறம் = முதுகு. 'அத்து' சாரியை.]
கரும்புறத்தோர்	கரும்புறத்தோர் karumpurator, பெ.(n.) விலங்குகளை வேட்டையாடிக் கொன்றுண்ணும் இனத்தார் (சீவக. 2751, உரை.);; hunters who live by chase. கரும்புறத்தான் பார்க்க;See karum-purattan. [கரும்புறத்தான் → கரும்புறத்தார் → கரும்புறத்தோர்.]

கரும்புறம்	கரும்புறம் karu-m-puram, பெ.(n.) 1. பனை (பிங்.);; palmyra-palm. 2. கருமை; blackness. "நீலமே!.... நின்வண்ணம் யாது? கரும்புறமல்லவோ". (சீவக. 2514, உரை.);. [கரும் + புறம் – கரும்புறம் = கரியதோற்றமுடையது.]
கரும்புறவு	கரும்புறவு karumpuravu, பெ.(n.) புறாவகையு ளொன்று; turtle dove. [கரும் + புறவு.]
கரும்புறா	கரும்புறா karu-mpura, பெ.(n.) கரும்புறவு (திவா.); பார்க்க;See karum-puravu. [கரும் + புறா. புறவு → புறா.]
கரும்புறாநயன்	கரும்புறாநயன் karumpura-rayan, பெ.(n.) ஒரு புறா ஒரிடஞ்சேர, அதன் இனமான புறாக்களெல்லாம் உடனே அதனைப் பின்பற்றி அங்குச் சேர்தல் போல, ஒன்று நிகழ அதனினமான பலவும் உடனிகழும் நெறி; illustration of the flock of dove showing how one thing is immediately followed by a multitude of other, as doves flock down successively one after another. [கரும்புறா + நயன். நயன் = நெறி, ஒழுங்கு.] த. கரும்புறாநயன் → Skt. kapotaka nyaya.
கரும்பூ	கரும்பூ karum –pu, பெ.(n.) 1. நீலோற்பலம், அல்லி (யாழ்.அக.);; blue indian water lilly. 2. கரூவூமத்தை; black dautura. [கரும் + பூ.]
கரும்பூசம்	கரும்பூசம் karumposam, பெ.(n.) கருப்பு முசுக் கட்டைச் செடி; black mulberry (சா.அக.);. [கரும் + பூசம்.]
கரும்பூமத்தை	கரும்பூமத்தை karum-pu- mattai, பெ.(n.) கருவூமத்தை (யாழ்.அக.);; purple stramony. [கரும் + பூ + மத்தை. ஊமத்தை → மத்தை (முதற்குறை);.]
கரும்பூல்	கரும்பூல் karumbul, பெ.(n.) கரும்பூலா பார்க்க;See karumpūla (சா.அக.);. [கரும்பூலா → கரும்பூல்.]

கரும்பூலா	கரும்பூலா karumbula, பெ.(n.) கருப்புப் பூலாஞ்சி; black honey shrub (சா.அக.);. [கரும் + பூலா. இது முடிவளர்ச்சிக்குகந்தது.]
கரும்பூவரசு	கரும்பூவரசு karumptivarasu, பெ.(n.) கருப்புப் பூவரசு; black portia tree. [கரும் + பூவரசு.]
கரும்பூனை	கரும்பூனை karumponai, பெ.(n.) கருப்புப்பூனை; black cat (சா.அக.);. [கரும் + பூனை.]
கரும்பெலாச்சி	கரும்பெலாச்சி karumpelacci, பெ.(n.) கரும் பிலாச்சை பார்க்க;See karu-m-pilaccai. [கரும்பிலாச்சை → கரும்பெலாச்சி (கொ.வ.);.]
கரும்பேன்	கரும்பேன் karumper, பெ.(n.) ஈரமிகுதியாற் சீலையில் தோன்றுங் கரும்புள்ளி (யாழ்ப்.);; black spots that form in cloth kept wet for long. ம. கரும்பன் [கரும் + பேன். பேன் = பேன் போன்ற கரும்புள்ளி.]
கரும்பை	கரும்பை karumbai, பெ.(n.) நாயுருவி; Indian burr (சா.அக.);. [கரும் → கரும்பை.]
கரும்பொன்	கரும்பொன் karumpon, பெ.(n.) இரும்பு; iron. "கரும்பொனியல்பன்றி (சீவக. 104.);. மறுவ. இரும்பொன், இரும்பு. ம. கரும்பொன்; க. கப்பின; து. கர்ப; படட. கபுப்ன;துட. கபின். [கரும் + பொன் = கரும்பொன் = கருநிறமுடைய மாழை. ஒ.நோ. இரும்பொன் - இரும்பு இரும் கரிய பொன் என்ற சொல்லிற்கு அடையாகக் கரும், செம் ஆகியன அமைந்து, முறையே கரும்பொன் இரும்பையும், செம்பொன் செம்பையும், குறித்துவரும் சொல்லமைப்பின் அடிப்படையில் இரும்பு, செம்பு மாழைகளின் பயன்பாட்டிற்கு முன்னரே பொன்னின் பயன்பாடு தமிழருக்குத் தெரிந்திருந்தது என்பது தெளிவு.]

கரும்பொன்மகன்	கரும்பொன்மகன் karumpoomagan, பெ.(n.) இரும்புக்கொல்லன்; blacksmith. [கரும் + பொன் + மகன் - கரும்பொன்மகன். கரும்பொன் = இரும்பு.]
கரும்பொன்மம்	கரும்பொன்மம் karumpormam, பெ.(n.) கருஞ் சாம்பல் நிற மாழைத்தனிமம்; titanium. [கரும் + பொன்மம்.]
கரும்பொன்னர்	கரும்பொன்னர் karumpoorar, பெ.(n.) கருவங்கம்; black lead (சா.அக.);. [கரும் + பொன்னர்.]
கருமக்கருத்தன்	கருமக்கருத்தன் karu-ma-k-karuttan, பெ.(n.) 1. பயனிலைக்கு நேரடி எழுவாயாகாத, வினை முதல்வன், தொழிலமைப்போன் (வின்.);; doer, actor, performer. 2. செயப்படுபொருள் வினைமுதல் போல வருவது (பி.வி.11, உரை.);; subject of a sentence in which the predicate is active inform, but passive in sense, as in பெற்றம்கறந்த்து. [கருமம் + கருத்தன். வினைமுதல்டினை இயற்றுதற் கருத்தன், ஏவுதற்கருத்தன் எனப்பிரிப்பராதலின், கருமக்கருத்தன் என்பது, செயப்படுபொருள் வினைமுதல் போல வருவதையே குறிக்கும்.]
கருமக்கருத்தா	கருமக்கருத்தா karuma-k-karuta, பெ.(n.) கருமக் கருத்தன் பார்க்க;See karumakkaruttan. [கருமம் + (கருத்தன்); கருத்தா.] த. கருத்தன் Skt. karta → த. கருத்தா. கருமக்கருத்தன் என்பதே, செவ்விய வழக்கு. கருத்தா பிறிதொன்றாய் நில்லாது கருமமுங் கருத்தாவும் தானேயாய் நிற்பது கருமக் கருத்தாவாகும் [வீர.40,41.].
கருமக்கழிபலம்	கருமக்கழிபலம் karuma-k-kali-palam, பெ.(n.) கரிசினைக் (பாவத்தை); கழிக்கும் நற்செயல் (புண்ணியம்);; virtue or merit that expiates sin. "கருமக்கழிபலங் கொண்மினோ" (சிலப்.15; 62.). [கருமம் + கழி + பலம். கருமம் = கருவினை, திவினைப்பயன். பலன் → பலம் (இங்கு வினையினைக் குறித்தது.]
கருமக்காமம்	கருமக்காமம் karuma-k-kamam, பெ.(n.) செயல் ஈடேறுவதன் பொருட்டு மேற்கொண்ட பொய்க்காமம்; love, that is professed with a purpose dist. fr. that which is sincerely felt as a natural emotion or passion, amourde convenance. "கருமக் காம மல்ல தவண்மாட், டொருமையி னோடாது புலம்பு முள்ளமும்" (பெருங் வத்தவ 7, 9.);. [கருமம் + காமம். கருமம் = ஆர்வத்தோடு மேற்கொண்ட பணி.]

கருமக்காரகம்	கருமக்காரகம் karuma-k-kāragam, பெ.(n.) வினையைப் பொருளிற் புலப்படுத்தும் உருபுடைப் பெயர்; case marker denoting action of the verbin its meaning. [கருமம் + காரகம்.]
கருமக்காரன்	கருமக்காரன் karuma-k-karam, பெ.(n.) கம்மாளன்; blacksmith. [கரு → கருமம் + காரன். 'காரன்' பெயரீறு.]
கருமக்கிழவர்	கருமக்கிழவர் karuma-k-klavar, பெ.(n.) ஊர்த் தலைவர்; village head… திருவொற்றியூர்க் கருமக் கிழவராயின ஊரோம் (S.I.I.vol.12.part1, insc.92);. [கருமம் + கிழவர்.]
கருமக்கோட்பாடு	கருமக்கோட்பாடு karuma-k-kõlpāgu, பெ.(n.) மேற்கொண்டகுள்வினை; avowed-object. "கோசிகன் தான் வந்த கருமக்கோட்பாட்டினைக் கூறுகின்றவன்" (சிலப் 13:56, உரை);. [கருமம் + கோட்பாடு. கருமம் = மேற்கொண்டவினை. கோட்பாடு = கொள்கைப் பிடிப்பு, பற்று ஒ.நோ. ஆடுகோட்பாடு → ஆடு கோட்பாட்டுச் சேரலாதன். ஆடு = வெற்றி.]
கருமகள்	கருமகள் karu-magal, பெ.(n.) 1. இழிவானவள், தீயவள்; base, infamous Woman. "கருமகளிலங்கையாட்டி" (திவ். பெரியதி 4,55);. 2. காக்கை (வின்.);; crow. [கரு + மகள். கரு = கருமை, தீமை, இழிவு.]
கருமகன்	கருமகன் karu-magao, பெ.(n.) கொல்லன்; black-smith, "கருமகக் கம்மியன்" (கம்பரா. பம்பா.37.);. மறுவ. கருமான், கம்மாளன். Pali. kammāro [கரும்(பொன்); + மகன் - கருமகன். இது இரும்புக்கொல்லனைக் குறித்த கரும்பொன்மகன் என்பதன் மரூஉ. கரும்பொன் = இரும்பு.]
கருமகாண்டம்	கருமகாண்டம் karuma-kaagam, பெ.(n.) அகத்திய ரால் எழுதப்பட்டதும், நோய்களின் முந்தைய வரலாற்றையும், அவைகருமத்தாலேற்படும் முறைகளையும் குறிப்பதுமான நூல்; a treatise on diseases, their history and origin as attributed to karma (actions of previous birth); written by Agastiya, the father of Tamil medicine (சா.அக.);. [கருமம் + காண்டம்.]

கருமகாரன்	கருமகாரன் karuma-karan, பெ.(n.) வேலையாள்; servant. [கருமம் + காரன் – கருமகாரன், காரன் = செய்பவன். 'கருமகாரன்' இரண்டன் தொகையாதலின் இடையில் வல்லெழுத்து மிகாதாயிற்று.]
கருமங்கட்டுப்படல்	கருமங்கட்டுப்படல் karumari-kattu-p-pagal, பெ.(n.) 1. தீச்செயல் செய்கை (யாழ்.அக.);; sinning. 2. வினை தீராது நிற்கை; existence of unexhausted vinai. [கருமம் + கட்டுப்படல் (கட்டுண்டிருத்தல்); கருமம் = தீவினை.]
கருமச்சார்ச்சி	கருமச்சார்ச்சி karuma-c-carcci, பெ.(n.) கருமச்சார்பு (தொல்.சொல்.84, உரை.); பார்க்க;See karuma-c-carbu. [கருமம் + சார்ச்சி.]
கருமச்சார்பு	கருமச்சார்பு karuma-c-carbu, பெ.(n.) இரண்டன் உருபேற்ற செயப்படுபொருளை, வினைமுதல்வன் மெய்யுறுஞ் சார்பு; direct relationship of the nominative of a verb with its object denoted only by the accusative case, as in tunai-c-carndan. துணைச்சார்ந்தான் (தொல்.சொல். 84. சேனா.);. [கருமம் + சார்பு, எழுவாயின் வினைப்பாங்கு செயப்படுபொருளைச்சார்தலின், கருமச்சார்பாயிற்று கருமம் இங்குச் செயப்படுபொருளைக் குறித்தது. கருமச்சார்பு துணைச்சார்ந்தான் என, ஒன்றனையொன்று மெய்யுறுதலாம்.]
கருமசாட்சி	கருமசாட்சி karumasaici, பெ.(n.) கதிரவன் (சங்.அக.);; sun. [கருமம் + சாட்சி.] சான்றுரைப்பவரும் சூளுரைப்பவரும் கதிரவனையே முன்னிறுத்தி உரையாடுவதால் இச்சொல் கதிரவனைக் குறிப்பதாயிற்று.
கருமஞ்செய்தல்	கருமஞ்செய்தல் karuman-cey-, செ.கு.வி.(v.i.) நீத்தார் நிகழ்வினையாற்றுதல் (கொ.வ);; to perform funeral rites. [கருமம் + செய். கருமம் = செய்யக்கடவது.]
கருமட்டி	கருமட்டி karu-matti, பெ.(n.) கடல்வாழ் மட்டிப்பூச்சி வகை (வின்.);; a large edible sea oyster. [கரு + மட்டி.]
கருமணத்தக்காளி	கருமணத்தக்காளி siti karu-mana-t-takkāli, பெ.(n.) மணித்தக்காளி வகை (பதார்த்த:282.);; black night shade. கருமணித்தக்காளி பார்க்க;See karumans-t-takkai. [கரு + மணி + தக்காளி - கருமணித்தக்காளி → கருமணத்தக்காளி (கொ.வ.); = கருமணிபோன்ற தோற்றமுடைய பழங்களைக் காய்ப்பது.]

கருமணல்	கருமணல் karu-mapal, பெ.(n.) 1. கடற்கரை அல்லது ஒடு புனல் மருங்குள்ள கரிய நுண்மணல்; fine black sand found on the sea-shore or near the bed of running stream.. 2. சென்னைக்கு அருகிலுள்ள ஓர் ஊர்ப்பெயர்; name of a smallvillage near Chennai. மறுவ. கருந்திரை, சூட்டுமணல், ஒளிமணல், நீலமணல், அறல். [கரு + மணல். கரு = கரிய.]
கருமணல்வாரி	கருமணல்வாரி karumanavari, பெ.(n.) மாழைமணல் இருக்குமிடம்; place of iron ore deposit. [கருமணல் + வாரி.]
கருமணற்சுக்கான்	கருமணற்சுக்கான் karumarar-cukkan, பெ.(n.) கருப்புச்சுக்கான்கல்; black lime-stone (சா.அக.);. [கருமணல் + சுக்கான்.]
கருமணி	கருமணி1 karu-mani, பெ.(n.) கண்மணி; the apple of the eye. "கருமணிப் பாவையன்னான்" (சீவக. 1508.);. [கரு + மணி. கரு → கரிய. கருமணி போன்ற ஒப்புமை கருதிகண்மணியைக் கருமணி குறிப்பதாயிற்று.] கருமணி2 karu-mani, பெ.(n.) 1. கருநிறமுள்ள மணி (யாழ்.அக.);; small black beads. 2. நீலமணி (சங். அக.);; sapphire. [கரு + மணி. கரு = கரிய.]
கருமணிக்கெண்டை	கருமணிக்கெண்டை karumani-k-kendai, பெ.(n.) சிவப்பு நிறமுள்ளதும் சற்றொப்ப இரண்டடி நீளம் வரை வளர்வதுமாகிய, ஆற்றுக் கெண்டை மீன்; a reddish riverfish of about 2 ft. in length. (சா.அக.);. [கரு + மணி + கெண்டை.]
கருமத்தம்	கருமத்தம் karu-mattam, பெ.(n.) கருவூமத்தை (பதார்த்த.271.); பார்க்க;See karu-v-umattai. [கரு + மத்தம். ஊமத்தம் → மத்தம் (முதற்குறை);.]
கருமத்தலைவன்	கருமத்தலைவன் karuma-t-talawan, பெ.(n.) அரசர்க்குத் துணைவன், செயலாளன், வினை முதல்வன்; superintendent, secretary, "மன்னர்க் குள்படு கருமத்தலைவர்க்கு" (திவா. 2, 129.);. [கருமம் + தலைவன்.]
கருமநிலம்	கருமநிலம் karuma-nilam, பெ.(n.) 1. உழவு, வாணிகம் முதலிய தொழில்களைச் செய்வதற்குரிய நிலம் (திவா..);; the earth which is adapted for the occupations of agriculture, commerce, etc. 2. சுடுகாடு (வின்); (silsit.);; cremation ground. [கருமம் + நிலம். கருமம் = செயல்.]

கருமநோய்	கருமநோய் karuma-ray, பெ.(n.) முன்செய்த தீவினையால் வந்ததாகக் கருதப்பட்ட தீராநோய் (கொ.வ.);; incurable disease, believed to be the result of the sins committed in the previous birth. [கரும(ம்); + நோய்.]
கருமப்பழி	கருமப்பழி karuma-p-pali, பெ.(n.) தீச்செயல் (யாழ்.அக.);; evil. [கருமம் + பழி (பழிக்கத்தக்க தீச்செயல்);.]
கருமப்பிறப்பு	கருமப்பிறப்பு karum p-pirappu, பெ.(n.) கரிசுப் பிறப்பு (யாழ்.அக.);; sinful birth. [கருமம் + பிறப்பு. கரிசு + பாழ்வினை (பாவம்);.]
கருமபலன்	கருமபலன் karumapalan, பெ.(n.) வினைப்பயன்; effect of deeds as pain, pleasure, etc. "கருமமுங் கருமபலனுமாகிய காரணன்றன்னை" (திவ். திருவாய் 3,5,10.);. [கருமம் + பலன்.]
கருமபூதகி	கருமபூதகி karuma pūtagi, பெ.(n.) சுடலை யாவாரை; tanner's senna grown in burial grounds (சா.அக.);. [கருமம் + பூதகி. பூதகி = தோன்றியது.]

கருமம்	கருமம்1 karumam, பெ.(n.) 1. செயல்; action, work. 2. ஆள்வினைச்செயல் (சொ.ஆக.53);; deed. 3. வினைப் பயன்; fruit of deeds. "கருமவரிசையாற் கல்லாதார் பின்னும் பெருமையுடையாருஞ் சேறல்" (நாலடி.249.); 3. தொழில்; business, profession, occupation. "தவஞ்செய்வார் தங்கருமங் செய்வார்" (குறள், 266.);. 4. கடமைச்செயல்; moral duty, specific obligation. "கானப்பேர் கைதொழல் கருமமே" (தேவா. 897,10);. 5. நீத்தார்க் கடன்; funeral ceremonies. 6. செயப்படுபொருள் (வீரசோ. வேற்றுமை.1);; object of a verb. Indon, kerja, Beng., Mar.,H. kar. Skt. kru, E. cre; Chin. kay; Mar. kām; Vedic. karmam; Pali; .
கருமமல்லாச்சார்பு	கருமமல்லாச்சார்பு karumam-alla-c-carbu, பெ.(n.) செயப்படு பொருளையேனும், பற்றுக் கோட்டினை யேனும், வினைமுதல்வனின் மெய்யுறுதலின்றிச் சாரும் சார்பு (தொல். சொல். 84);; relationship of the subject of a verb with its object denoted either by the accusative case or locative case, as in arasarai-c-cărndad arasar-kaf-carndan. அரசர்கட் சார்ந்தான் (தொல், சொல். 84. சேனா.);. [கருமம் + அல்லா(த); + சார்பு.]
கருமமுடி-த்தல்	கருமமுடி-த்தல் karumalmud, 4 செகுன்றாவி.(v.t.) செய்தொழில் முடித்தல்; to finish a work. [கருமம் + முடி.]
கருமமூலம்	கருமமூலம் karumamilam, பெ.(n.) தருப்பைப்புல்; sacrificial grass so called from its use in ceremonies (சா.அக.);. [கருமம் + மூலம்.]
கருமயிர்	கருமயிர் karu-mayir, பெ.(n.) கரடி (அக.நி.);; black bear. [கரு + மயிர். (கருமயிர் அடர்ந்த கரடியைக குறித்த அன்மொழித் தொகை.]
கருமயிர்த்தொங்கலி	கருமயிர்த்தொங்கலி karumayi-t-torgal, பெ.(n.) மயிர்மரம் (சா.அக.);; a species of tree. [கருமயிர் + தொங்கலி.]

கருமயிலை	கருமயிலை karu-mayilai, பெ.(n.) இருண்ட சாம்பல் நிறம் (மாட்டுவை.);; iron grey colour. ம. கருமைல் [கரு + மயிலை.]
கருமர்	கருமர் karumar, பெ.(n.) கருமகன் பார்க்க;See karumagan. [கருமன் (கருமான்); → கருமர்.]
கருமரமாத்தி	கருமரமாத்தி Karumaramat, பெ.(n.) வெங்காயம்; onion (சா.அக.);. [காரம் + உறு + ஆத்தி.]
கருமருட் கிழங்கு	கருமருட் கிழங்கு karumarutkilarigu, பெ.(n.) கருப்புமருள் கிழங்கு; a black variety of bow-string hemp (சா.அக.);. [கரு + மருள் + கிழங்கு.]
கருமருது	கருமருது karu-marudu, பெ.(n.) மருத மரவகை; brown-hard-felted-backed-leaved winged myrobalan. ம. கரிமருது: க. கரிமத்தி;தெ. நல்லமத்தி. [கரு + மருது.]
கருமருதை	கருமருதை karumarudhai, பெ.(n.) கருங்கொடி; spring creeper (சா.அக.);. [கரு + மருதை.]
கருமருதோன்றி	கருமருதோன்றி karumarutoori, பெ.(n.) கருப்பு மருதோன்றி; a black species of fragrant nail dye (சா.அக.);. [கரு + மருதோன்றி.]

கருமருந்து	கருமருந்து karu-marundu, பெ.(n.) வெடிமருந்து (நெல்லை.);; gun-powder. ம. கரிமருந்து வெடி மருந்துகளுக்கு மூலம் கருமருந்து. அவை கந்தகம் , கரி, வெடியுப்பு என்ற மூன்றன் கலவையாகும். இம்மூன்றும் இந்திய நாட்டில் தொன்று தொட்டுக் கிடைக்கின்றன. கரிய நிறத்தானும், மருந்து போன்ற தோற்றத் தானும், மருந்துச் சரக்காகிய கந்தகத்தின் சேர்க்கையானும் கருமருந்தெனப்பட்டது [செல்வி. 1932.பரல்.3.]. [கரு = கருநிறம். கரு + மருந்து.] கருமருந்து3 karumarundu. பெ.(n.) 1. கருப்பத்திலிருக்கும் இளங்கருவை வெளிப்படுத்தும் மருந்து; medicine that induces or faciliates the child-birth. 2. கருவைக் கரைக்கும் மருந்து; medicines that cause abortion. 3. கருவைக் கொண்டு செய்யும் தந்திர வித்தை மருந்து; a black magic drug pre-pared from foetus or the product of it as a chief ingredient. [கரு + மருந்து.]
கருமலாகி	கருமலாகி karumasāgi, பெ.(n.) நாயுருவி; Indian burr (சா.அக.); [கரும் + அலகி.]
கருமலை	கருமலை karu-malai, பெ.(n.) இருப்புக்கனியுள்ள மலை (வின்.);; mountain containing iron ore. [கரும்பொன் = இரும்பு. கரும்பொன்மலை → கருமலை என மரூஉச் சொல்லாயிற்று.]
கருமலைப்பழம்	கருமலைப்பழம் karumalappalam, பெ.(n.) கருப்புநிற மலைவாழைப் பழம்; black fruit of hill plantain tree (சா.அக.);. [கரு + மலைப்பழம்.]
கருமவதிகாரர்	கருமவதிகாரர் karuma-y-adgarar, பெ.(n.) நாட்டின் பல்வேறு துறைகளை ஆளும் தலைவர் (பிங்.);; head of the various departments of administration in a state. [கருமம் + அதிகாரர்.]
கருமவிதிகள்	கருமவிதிகள் karumavidgal, பெ.(n.) அரசனின் மேற்பார்வை அதிகாரிகளை ஏவி நடத்துவோன்; a man who directs the supervisors of a king. [கருமம் + விதிகள்.]

கருமவினைஞர்	கருமவினைஞர் karuma-yipaiar, பெ.(n.) மத விழாக்களை நிகழ்த்துவோர்; those who officiate as priests in conducting the religious rites and ceremonies performed by the householder. "கரும வினைஞருங் கணக்கியல் வினைஞரும்" (சிலப். 26:40.);. [கருமம் + வினைஞர்.]
கருமவுவமம்	கருமவுவமம் karuma-v-uvamam, பெ.(n.) செயலுவமம்; simile derivedfrom anaction. [கரும(ம்); + உவமம்.]
கருமறு-த்தல்	கருமறு-த்தல் karumaru, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. கருவுண்டாகாதபடி தடுத்தல்; to resort to contraception. 2. பிள்ளையுண்டாகாதிருத்தல்; to be barren, sterile. [கரு + மறு.]
கருமன்	கருமன் karuman, பெ.(n.) கொல்லன் (பிங்.);; black smith. ம. கருவான் [கரும்பொன் = இரும்பு. கரும்பொன் + மகன் - கருமகன் → கருமான் → கருமன் (மரூஉச்சொல்);.]
கருமா	கருமா1 karumā, பெ.(n.) யானை (பிங்.);; elephant. [கரு + மா. கரு = கரிய. மா = விலங்கு.] கருமா2 karuma, பெ.(n.) பன்றி; hog, "கருமாலுங் கருமாவாய்" (பெரியபு திருஞான. 1003.);. மறுவ. இருளி, கனலி, ஏனம், மோழன், மிறுதாறு, வல்லுளி, கேழல், எறுழி, கோலம், களிறு, கோணி, போழ்முகம், அரி, மைம்மா, கோணவாயன். [கரு + மா. மா = விலங்கு. கரு = கரிய.]
கருமாடக்காரி	கருமாடக்காரி karumadakkari, பெ.(n.) ஒணான்; lizard; blood-Sucker. [ஒருகா. கருமாடம் + காரி கருமாடம் - மேல் மாடம் உயர்வான இடம் 'காரி' பெ.பா.ஈறு மேல்மாடத்தில் உலவும் பெண் என உருவகப்படுத்திய சொல்லாட்சி.]

கருமாடம்	கருமாடம் karumādam, பெ.(n.) 1. மேல்மாடம்; a lofty dwelling, an upstair house (கருநா.);. 2. உயர்ந்த மாளிகை; multi-storyed building. க. கருமாட, கருவாட, கருவாடு. [கரு = உயர்ந்த. கரு + மாடம்.]
கருமாண்டி சொல்லிபாளையம்	கருமாண்டி சொல்லிபாளையம் karuமapdf sellpalayam, பெ.(n.) ஈரோடு மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Erode dt. [கருமன் + ஆண்ட + செல்லி + பாளையம் கருமனாண்ட செல்லிபாளையம் → கருமாண்டி செல்லிபாளையம் செல்லன் (ஆ.பா.பெ); → செல்லி (பெ.பா.பெ.);.]
கருமி	கருமி karumi, பெ.(n.) 1. தீவினையாளன் (வின்.);; atrocious sinner. 2. ஈயாதவன்; miser. [கருமம் → கருமி. கருமம் = தீவினை.]
கருமாணிக்கம்	கருமாணிக்கம் karu-marikkam, பெ.(n.) திருமால்; vishnu. [கரு = கரிய கரு + மாணிக்கம்.]
கருமாணிக்காழ் வான்	கருமாணிக்காழ்வான் karumāni-k-kālvān, பெ.(n.) கல்லிடைக்குறிச்சிக் கோயில் அதிகாரி; an officef, of the Kallidaikkurucci temple. "கருமாணிக் காழ்வானான வேனாவுடையானுக்குக் குடுத்து" (தெ.இ.கல். தொ. 23 கல். 105.);. [கருமாணிக்கம் + ஆழ்வான்.]
கருமாணிக்காழ் வான் நந்திவருமன்	கருமாணிக்காழ்வான் நந்திவருமன் karumani kkalvan-nandi-waruman, பெ.(n.) ஆந்திரமாநிலம் கடப்பா மாவட்டம் இராசம்பேட்டை வட்டம் நந்தலூர்க் கோயிலுக்கு நிலம் வழங்கிய வள்ளல்; donor of land to the temple of Nandaluru in Rajampet taluk, Kaclappa district, "ஜயங்கொண்ட சோழமண்டலத்து மணவிற் கோட்டத்துத் தோழுர் நாட்டுத் தோழுர்ச் சிறுமலிகிழான் கருமாணக்க ஆழ்வானான நந்திவர்மநேன்" (தெ.இ.கல்.தொ.23 கல்.594.);. [கருமாணிக்கம் + ஆழ்வான் + நந்தி + (வர்மன்); வருமன்.]
கருமாதி செய்தல்	கருமாதி செய்தல் karumad-sey, 1 செ.குன்றாவி.(v.t.) ஈமக்கடன் செய்தல்; to perform final obsequies. [கருமம் + ஆதி + செய். கருமாதி = அருங்கடன்கள் (சடங்குகள்);. நீத்தார் இறுதிக்கடன்களை இறந்தநாள் தொடங்கி முதல் நாள், மூன்றாம் நாள், பதினாறாம் நாள் நடப்பு என இறுதிநாள் வரை செய்தல் கருமாதி எனப்பட்டது.]
கருமாந்தம்	கருமாந்தம் karumandam, பெ.(n.) கருமாந்தரம் பார்க்க;See karumāndaram. [கருமம் + அந்தம் – கருமந்தம் → கருமாந்தம். அந்தம் = இறுதி.]
கருமாந்தரம்	கருமாந்தரம் karumandaram, பெ.(n.) இறந்தவர்க்கு 16ஆம் நாளில் அல்லது 11ஆம் நாளில் செய்யும் இறுதிக்கடன்; final ceremony, usually performed among Dravidians on the 16th day or 11th day after death, as the end of funeral obsequies. [கருமம் + அந்தம் – கருமந்தம். கருமாந்தம் → கருமாந்தரம்.]

கருமாந்தியம்	கருமாந்தியம் karumandiyam, பெ.(n.) நீத்தார் இறுதிக்கடன் (யாழ்.அக.);; funeral rites, obsequies. மறுவ. கருமாந்திரம், கருமாந்தம். [கருமம் + அந்தம் – கருமந்தம் → கருமாந்தம் → கருமாந்தியம். அந்தம் = இறுதி. அந்தம் → அந்தியம் (திரிபு););.]
கருமாநிமிளை	கருமாநிமிளை karumanimiai, பெ.(n.) கண்களுக்கு மையிடுதற்குரிய அம்பரை வகை; black bismuth, used as antimony to blacken the eyelids. [கரு + மா + நிமிளை.]
கருமாமிழ்தம்	கருமாமிழ்தம் karumamidam, பெ.(n.) கழுதைத் தும்பை; donkey's tumbai or Indian borage (சா.அக.);. [கரு + மா + அமிழ்தம்.]
கருமார்	கருமார் karumār, பெ.(n.) கொல்லர்; black smith. [கருமான் → கருமார்.]
கருமார்பட்டு	கருமார்பட்டு karumârpattu, பெ.(n.) திருவண்ணாமலை மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Thiruvannamalaidt. [கருமான் → கருமார் + பற்று – கருமார்பட்டு.]
கருமாரன்	கருமாரன் karumaran, பெ.(n.) கொல்லன் (யாழ்.அக);; blacksmith. [கரும்பொன் + மாறன் – கரும்பொன்மாறன் → கருமாறன் கருமாரன் (மரூஉச்சொல்);. கரும்பொன் = இரும்பு. மாறுதல் = அடித்தல் மாறன் = அடிப்பவன்.]
கருமாரி	கருமாரி1 karumari, பெ.(n.) கருமாரியம்மன்; a female deity. [கரு + மாரி. கரு = கரிய. மாறல் = அடித்தல், தாக்குதல். மாறல் → மாறி → மாரி (தீமையை அழிக்கும் தெய்வம்);.] கருமாரி2 karu-mari, பெ.(n.) 1. மகப்பேற்றால் விளையுந் துன்பம் (வின்.);; labour pains. 2. மகப்பெற்றுத் துன்பத்திற்குப் பயன்படுத்தும் பட்டையையுடைய மரவகை (யாழ்.அக.);; a tree which is used medicinally in child-birth. [கரு + மாரி . கரு = கருவுயிர்த்தல், மகப்பேறு மாறல் = அடித்தல், தாக்குதல். மாறு → மாறி → மாரி (நோய், துன்பம்); = நோய் நீக்கும் மருந்து அல்லது தெய்வம். இந்திய மொழிகள் பலவற்றுள் மாரி என்பது அம்மை நோயைக் குறித்த சொல்லாக வழங்கிவருவதைக் காண்க.]

கருமாலிகை	கருமாலிகை karumalgai, பெ.(n.) பேரீச்சை; date fruit. [கரு + மாலிகை. மால் → மாலிகை.]
கருமாளிகை	கருமாளிகை karu-magai, பெ.(n.) 1. இன்றியமையாத சிறப்பமைப்புகளுடன் கட்டப்பட்ட அரசமாளிகை; palace. 2. உயர்ந்த கட்டடம்; tal building. 3. மந்திரச் சுற்றம் கூடுமிடம்; conference hall of the top leve committee of the administration. "அரசுறை கருமாளிகை பொடியாக்கி" (தெ.கல். தொ.5.கல்.465.);. [கரு + மாளிகை.]
கருமாறிப்பட்டை	கருமாறிப்பட்டை karumarppaltai, பெ.(n.) முருங்கை மரப்பட்டை; bark of moringa tree. [கரு + மாறி + பட்டை.] முருங்கைப்பட்டைக் கியாழம் எளிமையான மகப்பேற்றிற்கு உதவும் என்ற அடிப்படையில் கரு [குழந்தை] மாறி என்று முருங்கைக்குப் பெயர் அமைந்திருத்தலைக் காண்க [சா.அக.].
கருமாறிப்பாய்-தல்	கருமாறிப்பாய்-தல் karu-marippay, 2 செ.கு.வி. (v.i.) கழுமாறிப் பாய்ச்சல் போன்ற செயற்கரிய செயலைச் செய்தல்; to do a very difficult and hazardous feat as jumping between two impaling stakes into a tank from a high place. "கருமாறிப் பாய்ந்தாலும் பேற்றுக்குத்தக்கது போராதாய்" (திவ். திருவிருத். 21, வ்யா.);. கழுமாறிப்பாய்-தல் பார்க்க;See kasumāri-p-pay-, [கழு → கரு + மாறி + பாய்தல், கழு = கழுவேற்றும் கூர்முனைக்கழி நீர்நிலையில் நடப்பட்டுள்ள கூர்முனையுள்ள கழிகளுக்கிடையில் நீருள் குதித்தல் கழு மாறிப்பாய்தல் எனப்பட்டது. இதில் கழு என்னும் சொல் கருவெனத் திரிந்தது.]
கருமாறிப்பாய்ச்சல்	கருமாறிப்பாய்ச்சல் karu-marip-payccal, பெ.(n.) காஞ்சிபுரத்துக் காமாட்சி கோயிற் குளத்துள் நாட்டப் பட்ட இரண்டு கழுக்கோல்களின் இடையே உயரமான இடத்தினின்றுந்தவறாது குதிக்கை; very difficult and hazardous feat, as that of jumping from a high place between two impaling stakes planted into the tank in the temple of Kamatchi at Kanchipuram. "கருமாறிப் பாய்ச்சல் யார்க்குமினிது (தனிப்பா. 1, 21, 37.);, கழுமாறிப்பாய்-தல் பார்க்க;See kalumāri-p-pay. [கழு → கரு + மாறி + பாய்ச்சல்.]
கருமான்	கருமான்1 karuman, பெ.(n) 1. ஆண்மான் (பிங்);; stag. 2. பன்றி; hog. "கருமானுரைத்திடின். மருமத் தணிபடுப்பேன்" (தணிகைப்பு. கனவுப். 198.);. ம. கரிமான் [கரு + மான். மா → மான் = விலங்கு. கரு = பெரிய, வலிய.] கருமான்2 Karuman, பெ.(n.) கருமகன் (கொ.வ.); பார்க்க;See karu-magad. [கருமகன் → கருமான்.]

கருமானம்	கருமானம்1 karu-magam, பெ.(n.) மாயக்கலை (மாயவித்தை.);; witchcraft, black magic. [கரு + மானம். மானம் = ஒழுங்கு, நேர்த்தி. கரு = செயல்.] கருமானம்2 karumaram, பெ.(n.) கரிய வானம்; black sky. [கருவானம் → கருமானம்.]
கருமிகள்	கருமிகள் karumigal, பெ.(n.) அரசனுக்குத் தேவையானவற்றை நிறைவேற்றும் பணியாளர்; supervisors or personal servants of aking. [கருமம் = கருமி. 'இ'உடையானைக்குறித்தஈறு ஒ.நோ: தருமம் → தருமி.] அரசியல் அல்லது அரண்மனை தொடர்பான உணவு உடை, உறையுள், உண்கலம், அணிகலம், ஊர்திகள், தட்டு முட்டுகள் முதலிய பல்வகைப் பொருள்களையும், பணியாளர் வாயிலாக ஆக்குவித்து, அரசாணையை நிறைவேற்றும் தலைவர், பொதுவாகக் கருமிகள் அல்லது கன்மிகள் என அழைக்கப் பெறுவர். இவர் ஆக்கவினைத்துறையர்(பழந்தமிழாட்சி 31.);.
கருமியம்	கருமியம் karumiyam, பெ.(n.) 1. செயல் கருமம்; work-deed. 2. செயற்பாடு (காரியம்);; nature of work. [கரு → கருமம் → கருமியம்.]
கருமிளகு	கருமிளகு karumiagu, பெ.(n.) குருமிளகு பார்க்க;See kurumikagu. [குருமிளகு → கருமிளகு.]
கருமிளகுதக்காளி	கருமிளகுதக்காளி karumiagutakkali, பெ.(n.) கருந்தக்காளி பார்க்க (சா.அக.);;See karuntakkali. [கருமிளகு + தக்காளி.]
கருமுகம்	கருமுகம் karumugam, பெ.(n.) கருங்குரங்கு பார்க்க;See karurikurarigu. [கரு + முகம்.]
கருமுகில்	கருமுகில் karu-mugil, பெ.(n.) நீருண்ட மேகம்; black cloud laden with rain. "கருமுகிற் பொடித்த வெய்யோன்" (சீவக. 1724.);. ம. கரிமுகில் [கரு + முகில்.]
கருமுகில்வண்ணம்	கருமுகில்வண்ணம் karumukivaram, பெ.(n.) 1. கருமுகில் நிறம்; colour of a dark cloud. 2. தீமுறுகற்செய்நஞ்சு; a prepared arsenic of the colour of a dark cloud, perhaps refers to crude phosphorous (சா.அக.);. [கருமுகில் + வண்ணம்.]

கருமுகில்வைப்புநஞ்சு	கருமுகில்வைப்புநஞ்சு karu-mugi-yappu-nanju, பெ.(n.) வைப்புநஞ்சு முப்பத்துஇரண்டு வகையுள் ஒன்று; a prepared arsenic one of thirty two. [கரு + முகில் + வைப்பு + நஞ்சு.]
கருமுகிற்சிலை	கருமுகிற்சிலை karumugicilai, பெ.(n.) 1. காந்தக் கல்; magnet; load stone. 2. கருப்புக் காந்தக்கல்; black load stone. 3. கருமுகில் வண்ணக்கல்; a stone of the colour of a dark cloud. [கருமுகில் + சிலை.]
கருமுகை	கருமுகை karumugai, பெ.(n.) 1. சாரல் மல்லிகை (பிங்);; cadima ligai, malabarjasmine. 2. நள்ளிருள் நாறி (இருவாசி);; மலை; iru-vatci, tuscan jasmine. 3. சிறுசண்பகம் (திவா.);; kanaga flower tree. 4. முல்லை; smooth jasmine (சா.அக.);. [கரு + முகை. கரு = சிறப்பு.]
கருமுசுட்டை	கருமுசுட்டை karumusuttai, பெ.(n.) கருப்பு முசுட்டை; black-leaved bindweed. It is used in preparing collyrium (சா.அக.);. [கரு + முகட்டை.]
கருமுட்டை	கருமுட்டை karu-mutai, பெ.(n.) கருப்பையிலிருந்து வெளிப்படும் முட்டை; ovum. [கரு + முட்டை.]
கருமுரசு	கருமுரசு karu-mயrasu, பெ.(n.) உடலில் அதிகமான வங்கம், கந்தகம் சேருவதால் கருநிறமாகமாறும் பல்லீறு; bluish gum, due to the existence of lead in the system acted upon by H2S1 (சா.அக.);. [கரு + முரசு. கரு = கருமை.]
கருமுரடன்	கருமுரடன் karu-muradan, பெ.(n.) கீழ்ப்படியாதவன் (யாழ்.அக.);; unruly person. [கரு = தீய, கொடிய. கரு + முரடன். முருடு → முரடன்.]
கருமுரல்	கருமுரல் karu-mural, பெ.(n.) கருநிறமான கடல்மீன் வகை (வின்.);; a kind of black sea-fish. ம. கருவாரமுரல், கருமுதல். [கரு + முரல்.]

கருமுருகி	கருமுருகி karu-murugi, பெ.(n.) கையாந் தகரை; eclipse plant (சா.அக.);. [கரு + (முகம்); முகி.]
கருமுல்லை	கருமுல்லை karu-mulai, பெ.(n.) காட்டுமுல்லை; smooth jasmine (சா.அக.);. [கரு + முல்லை.]
கருமுலை	கருமுலை karu-mulai, பெ.(n.) சில விலங்குகளின் கரிய நிற முலை; black dug of smith animals. [கரு + முலை.]
கருமுழிக்கெண்டை	கருமுழிக்கெண்டை karumuli-k-kendai, பெ.(n.) கருமணிக்கெண்டை பார்க்க;See karu-mani-kkendai [கரு + விழி (முழி); + கெண்டை.]
கருமுள்ளி	கருமுள்ளி karumuli, பெ.(n.) கரிமுள்ளி பார்க்க; [கரு + முள்ளி. முள் → முள்ளி.]
கருமூக்குவாய்	கருமூக்குவாய் karumukku-vay, பெ.(n.) தமிழ் அறுவை மருத்துவத்தில் சொல்லிய 26 வகைக் கருவிகளுள் ஒன்று; one of the twenty-six instruments used in Tamil surgery (சா.அக.);. [கரு + மூக்கு + வாய்.]
கருமூஞ்சிப்பாரை	கருமூஞ்சிப்பாரை karumuiji-p-parai, பெ.(n.) இருப்பாரைமீன்; grey horse-mackerel. [கரு + மூஞ்சி + பாரை.]
கருமூலி	கருமூலி1 karumuli, பெ.(n.) 1. கருப்பு மூலிகை; black herb. 2. அழிஞ்சில் பார்க்க;See alnjil. பசியெடுக் காதிருக்க வேண்டிச் சித்தர்கள் உண்ணும் பொதிய மலையில் விளையும் மூலைகை. a rare herb grown in pothigai hills and taken by Siddhars to keep off hunger (சா.அக.);. [கரு + மூலி.] கருமூலி2 karumuli, பெ.(n.) மந்திரக்கலையில் பிண்டக் கருவைக்கொண்டு செய்யும் மருந்து; a drug prepared with foetus as chief ingredient in the art of sorcery. [கரு + மூலி.]

கருமேகம்	கருமேகம்1 karu-megam, பெ.(n.) உடம்பில் கரும் புள்ளிகளையுருவாக்கும் பாலியல் நோய்; a kind of syphillis characterized by dark spots over the body. [கரு + மேகம்.] கருமேகம்2 karu-megam, பெ.(n.) கருமுகில் பார்க்க;See karu-mugil. [கருமை + மேகம்.]
கருமேகன்	கருமேகன் karu-mēgan, பெ.(n.) 1. துரிசு; blue vitriol. 2. கருமேகம் கொண்டோன்; one, whose skin is turned black from syphilitic causes (சா.அக.);. [கரு + (மேகம்); மேகன்.]
கருமேதை	கருமேதை karu-mēdai, பெ.(n.) எருமை; buffalo (சா.அக.);. [கரு + (மேதி); மேதை. மேதி = எருமை.]
கருமேற்கரு	கருமேற்கரு karu-mer-karu, பெ.(n.) கருப்பத்தின் மேற்கருப்பம்; conception after conception of a female (சா.அக.);. [கரு + மேல் + கரு.]
கருமேற்கருகொள்(ளு)-தல்	கருமேற்கருகொள்(ளு)-தல் karumerkarukol(lu), 7 செ.குன்றாவி.(v.t.) கருப்பத்தின் மேல் கருப்பம் உண்டாதல்; to form conception after conception (சா.அக.);. [கரு + மேல் + கரு + கொள்.]
கருமேனி	கருமேனி karu-meai, பெ.(n.) அழிந்தொழியும் பருத்தவுடல் (சி.சி. 1,55. ஞானப்);; corpulent body. [கரு + மேனி. கரு = தீமை, அழிவு.]
கருமேனி ஓடை	கருமேனி ஓடை karu-mēni-ōdai, பெ.(n.) புதுக்கோட்டை மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Pudukkottai dt. [கருமேனி + ஓடை = கருமேனிஓடை. கருமேனி = இயற்பெயர்.]

கருமை	கருமை1 karumai, பெ.(n.) கருநிறம்; blackness, dark colour. "கருமை பெற்ற கடல்." (தேவா. 62,5.);. ம. கரும; க. கரு, கருவ, கரிது, கரி, கோத.கர்; துட.க, கங்கத்; குட. கரி;து. கர்து, கரிய, காரு, காரி, தெ.காரு, கொலா. காரி; கோண். காரியல்;படட. கப்பு. [கல் → கரு + மை – கருமை. 'மை' பண்புப்பெயரீறு. கரு = கரியநிறம்.] கருமை2 karumai, பெ.(n.) 1. பெருமை (திவா.);. greatness, excellence. "கருங்கறிமூடையொடு" (சிலப்.10 210);. 2.உயர்வு; highness. க. கரு [குல் → குரு → கரு → கருமை. மு.தா.236.] கருமை3 karumai, பெ.(n.) 1.வலிமை; greatness, strength.
கருமொச்சை	கருமொச்சை karumoccai, பெ.(n.) கருப்பு மொச்சை; black hyacinth bean. [கரு + முத்தை – மொத்தை → மொச்சை. கரு = கருப்பு.]
கருமொட்டு	கருமொட்டு karumotu, பெ.(n.) இளமொட்டு; young flower bud. ம. கரிமொட்டு [கரு + மொட்டு, கரு = இளமை.]
கருமொழிசாணான்வயல்	கருமொழிசாணான்வயல் karumolicarianvayal, பெ.(n.) இராமநாதபுரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Ramanathapuram dt. [கருமொழி + சாணான் + வயல். கருமொழி = ஊர்ப்பெயர்.]
கருமோலி	கருமோலி karumali, பெ.(n.) காத்தொட்டி; thorny cape. ஆதொண்டை பார்க்க (சா.அக.);. [கரு + (மூலி); மோலி);.]

கருவக்கணை	கருவக்கணை karuvakkarai, பெ.(n.) வக்கணை மரம்; yellow wood ebony (சா.அக.);. [கரு + வக்கணை.]
கருவங்கச்செந்தூரம்	கருவங்கச்செந்தூரம் karuvarga-c-cendüram, பெ.(n.) காரீயத்தைக் கொண்டு செய்யப்படும் செந்தூரம்; இதனால் முதிர் நரை மாறும்; calcined red oxide prepared from black lead which is said to turn long standing grey hairs into black
கவங்கம்	கவங்கம் karuwargam, பெ.(n.) காரீயம்; black lead (சா.அக.);. [கரு + வங்கம்.]
கருவங்கு	கருவங்கு karuvaigu, பெ.(n.) கருப்பாக முகத்தில் படரும் வங்கு; black spots on the face foreboding some evil (சா.அக.);. [கரு + (மங்கு); வங்கு.]
கருவச்சி	கருவச்சி karuvacci, பெ.(n.) கருவத்தி;See karuvatti. [கருவத்தி → கருவச்சி.]
கருவசம்பு	கருவசம்பு karuvasambu, பெ.(n.) கருநிற வசம்பு; black sweet flag (சா.அக.);. [கரு + வசம்பு.]
கருவஞ்சி	கருவஞ்சி karuvanji, பெ.(n.) எழுத்தாணிப் பச்சிலை; style-plant. [கரு + வஞ்சி.]
கருவடகம்	கருவடகம் karuvadagam, பெ.(n.) கறிவடகம் (இந்துபாக. 260,); பார்க்க;See kari-Vadagam. [கறி → கரி → கரு + வடகம்.]

கருவடம்	கருவடம் karu-vadam, பெ.(n.) மலையும் ஆறும் சூழ்ந்த ஊர் (சூடா);; town or village surrounded by mountains and rivers. Pkt., Pali., karvaçja. [கரு + இடம் – கருவிடம் → கருவடம் = மேடான இடம், மலையும் குன்றும் குழ்ந்த பகுதி. மலைகள் இருத்தலால், ஆறும் ஒடைகளும் பாய்தல் இயல்பு. ஒ.நோ. கருநாடு = மேடான நாடு. கருகாலன் (கரிகாலன்); = நெடிய கால்களையுடையவன். கரு → கரி = கருத்தது, பெரியது (யானை);.] கருவடம்2 karuvadam, பெ.(n.) பூ நீர்; efflorescence found in the sanid of fuller's earth (சா.அக.);. [கரு + வடம்.] கருவடம் karuvagam, பெ.(n.) கறிவடகம் பார்க்க;See karwadagam. [கறிவடகம் → கருவடம் (கொ.வ);.]
கருவடிநாசம்	கருவடிநாசம் karuvadinasam, பெ.(n.) பாழ் வித்தைக்குதவும் கருநாய்; blackdog useful in sorcery and witchcraft (சா.அக.);. [கரு + அடி + நாசம்.]
கருவண்டிறால்	கருவண்டிறால் karu-vandiral, பெ.(n.) கறுப்பு நண்டுவகை; black prawn. [கரு + வண்டு + இறால், வண்டு = வளைவு.]
கருவண்டு	கருவண்டு karu-waadu, பெ.(n.) கறுப்புவண்டு (வின்.);; black beetle. [கரு + வண்டு.]
கருவத்தி	கருவத்தி karuvathi, பெ.(n.) கருவுற்றவள்; pregnant woman. [கரு + அத்தி – கருவத்தி. 'அத்தி' பெ.பா.ஈறு.] மறுவ கருவச்சி
கருவதை	கருவதை karuvadai, பெ.(n.) கருவழித்தல்; abortion. [கரு + வதை.]

கருவப்பை	கருவப்பை karuva-p-pai, பெ.(n.) விலைமதிப்புடைய பொருள்கள் வைக்கும் பை (சம்.அக.);; bag for keeping valuables. [கரு + அம் – கருவம் + பை – கருவப்பை. 'அம்' சாரியை. கரு = பெருமை, உயர்வு.]
கருவம்	கருவம்1 karuvam, பெ.(n.) செருக்கு, ஆணவம்; haughtiness, arrogance, pride. க. கர்வ; தெ. கர்வமு;த. கருவம் → skt garva. [கரு + அம் - கருவம் 'அம்' சொல்லாக்கஈறு. கரு = உயர்வு, பெருமை. செருக்கு.] கருவம்2 karuvam, பெ.(n.) கருப்பம் (வின்.);; foetus, embryo. மறுவ. கருப்பம், கருவு (கர்ப்பம்);. [குல் = கூடுதல் கருத்துவேர். குல் → கல் → கரு → கருவம். கரு + அம். 'அம்' பெயரீறு.]
கருவம்பம்	கருவம்பம் karuvambam, பெ.(n.) திருகுக்கள்ளி; twisted spurge (சா.அக.);. [கரு + (அம்பு + அம்); அம்பம்.]
கருவமரம்	கருவமரம் karuvamaram, பெ.(n.) கருவேல் பார்க்க;See karu-vel. [கருவேல்மரம் → கருவமரம்.]
கருவயிரக்கல்	கருவயிரக்கல் karuvayira-k-kal, பெ.(n.) உறைகல்; touchstone. தெ. கல்லச்சு [கரு + வயிரம் + கல்.]
கருவரங்கம்	கருவரங்கம் karuvarangam, பெ.(n.) 1. கருப்பை; womb. 2. உண்ணாழிகை; sanctuary. [கரு + அரங்கம்.]
கருவரி	கருவரி 1 karuvari, பெ.(n.) கண்ணிலுள்ள கரியவரைவு (ரேகை);; dark lines in the eye, dist. fr. cevvari. "செவ்வரி கருவரிபரந்த… மையுண்டவிழியும்" (பு:வெ. 11. ஆண்பாற். 3, உரை.);. [கரு + வரி. கரு = கரிய.]
கருவாரி	கருவாரி2 karu-vari, பெ.(n.) இருள் (பிங்.);; darkness. [கரு + வரி. கரு = கரிய. வரை → வரி (எல்லை);.]

கருவல்	கருவல்1 karuval, பெ.(n.) குட்டையாள் (கொ.வ.);; short person, person of stunted growth. [குறு → குறுவல் → குருவல் → கருவல் (கொ.வ);.] கருவல்2 karuval, பெ.(n.) 1. கரிய நிறம்; black colour. அந்த ஆள் கருவலாய் இருந்தான் (கொ.வ.);. 2. தீய்ந்த சோறு முதலியன; charredfood. கருவலைக் கிளறாமல் உணவைப் பங்கிடு (உ.வ.);. 3. தீய்தல் வாடை; the smell of burn things. "கருவலடிப்பதற்குள் உணவை இறக்கிவிடு" [கரு + அல் - கருவல். 'அல்' பண்புப்பெயரீறு.]
கருவலடி-த்தல்	கருவலடி-த்தல் karuwaladi, 4 செ.கு.வி.(v.i.) தீய்ந்த மணம் பரவுதல்; to spread as of burn smell. [கரு → கருவல். கரு + அல். அல் = பெ.ஆ.ஈறு.]
கருவலி	கருவலி karu-vali, பெ.(n.) மிகுந்த வலிமை; great strength. "கருவலி...... காளையை" (சீவக. 2269.);. [கரு + வலி. கரு = பெருமை, மிகுதி.]
கருவவ்வால்	கருவவ்வால் karuvavval, பெ.(n.) கருநிற வாவல்; black pomfret. [கரு + (வாவல்); வவ்வால்.]
கருவழலை	கருவழலை karu-valalai, பெ.(n.) வழலைப்பாம்பு வகை (சீவக.1276, உரை.);; a highly venomous nocturnal serpent of the black variety. ம. கரிவழல [கரு + வழலை, கரு = கரிய.]
கருவழி-தல்	கருவழி-தல் karuvall, 2 செ.கு.வி. (v.i.) கருக்கலைதல் பார்க்க;See karukkala. [கரு + அழி.]
கருவழி	கருவழி2 karuvali-, செ.கு.வி.(v.t.) கருக் கதலைத்தல் பார்க்க;See karukkala-. ம. கருவழிக்குக [கரு + அழி.]
கருவழிப்பு	கருவழிப்பு karuvalippu, பெ.(n.) கருக்கலைப்பு பார்க்க;See karu-k-kalappu (சா.அக.);. [கரு + அழிப்பு.]

கருவழிவு	கருவழிவு karu-y-aliu, பெ.(n.) கருச்சிதைவு; abortion. [கரு + அழிவு.]
கருவளைச்சுக்கான்	கருவளைச்சுக்கான் karu-valai.c-cukkaa, பெ.(n.) கருஞ்சுக்கான்கல் (வின்.);; black limestone. [கரு → கருவல் → கருவளை + சுக்கான் + கல்.]
கருவளையம்	கருவளையம் karuvalayam, பெ.(n.) கண்ணைச் சுற்றி உண்டாகும் கருப்பு நிறவட்டம்; black ring around the eye. "கண்ணைச் சுற்றி உண்டாகும் கருப்பு நிறத்தோற்றம், கவலை, நோய் போன்றவற்றால் தோன்றும்." [கரு + வளையம்.]
கருவளையல்	கருவளையல் karuvalaya. பெ.(n.) பூநீரைக் கொண்டு செய்யப்படும் கருப்பு வளையல்; black bangle made from fuller's earth. [கரு + வளையல். கருவளையல் மருந்திற்கும் மந்திர வித்தைக்கும் பயன்படுவதாகும் (சா.அக.);.]
கருவறி	கருவறி1 karu-w.ari, 2 செ.கு.வி.(v.i.) பகுத்தறியும் பருவமடைதல் (வின்.);; to attain the age of discretion. [கரு + அறி. கரு = கருத்து.] கருவறி2 karuvari, 2 செ.குன்றாவி.(v.t.) கருப்பத்தை அறிதல்; to confirm pregnancy. [கரு + அறி.]
கருவறிந்தோர்	கருவறிந்தோர் karuvarindor, பெ.(n.) கருவேலை செய்யும் மந்திர வித்தைக்காரர்; magicians skilled in black art (சா.அக.);.
கருவறிந்தோன்	கருவறிந்தோன்1 karuvarindon, பெ.(n.) சிவன்; shiva. [கரு + அடிப்படை, மூலம். கரு + அறிந்தோன்.] கருவறிந்தோன்2 Karuvarindon, பெ.(n.) மந்திர வித்தைக்காரன்; magician. [கரு + அறிந்தோன். கரு = மந்திர அடிப்படை, மூலம்.]

கருவறு-த்தல்	கருவறு-த்தல் karu-w.aru-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) பூண்டோடு அனைத்தையும் அழித்தல்; to ruin, as an enemy, to exterminate, as a family. "தான வரைக் கருவறுத்து" (கம்பரா. சூர்ப்ப. 111.);. [கரு + அறு + கரு = மூலம்.]
கருவறை	கருவறை1 karu-v-arai, பெ.(n.) கருப்பை பார்க்க;See karuppai "ஆணவக் கருவறையிலறிவற்ற.. குழவியைப்போல்" (தாயு. சின்மயா. 6.);. ம. கருவற [கரு + அறை – கரு = கருப்பம்.] கருவறை2 karu-y_arai, பெ.(n.) கோவிலில் இறைவன் கொலுவீற்றிருக்கும் அறை; sanctum sanctorum of a temple. Skt. garbhagrha [கரு + அறை. கரு = மூலம்.]
கருவன்	கருவன் karuwan, பெ.(n.) செருக்கன், ஆணவக் காரன்; arrogant man. [கரு + அன். கரு = பெருமை, உயர்வு, செருக்கு. 'அன்' ஆ.பா.ஈறு.]
கருவா	கருவா karuva, பெ.(n.) 1. இலவங்கப்பட்டை மரம்; cinnamon tree. 2. மரவகை; Cassia cinnamon. [கரு → கருவு → கரு = உயர்வு, பெருமை, சிறப்பு, நறுமணம்.]
கருவாக்குறிச்சி	கருவாக்குறிச்சி karuva-k-kuricci, பெ.(n.) திருவாரூர் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Thiruvarurdt. [கருவன் + குறிச்சி – கருவன்குறிச்சி → கருவங்குறிச்சி → கருவாங்குறிச்சி → கருவாக்குறிச்சி.]
கருவாகை	கருவாகை karuvagai, பெ.(n.) வாகைமரவகை (பதார்த்த.223.);; fragrant sirissa. ம. கருவாக [கரு + வாகை.]
கருவாட்சி	கருவாட்சி karuvaici, பெ.(n.) விழுப்புரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in viluppuram dt. [கருவன் + வாழ்ச்சி - கருவன் வாழ்ச்சி → கருவாழ்ச்சி → கருவாட்சி. வாழ்ச்சி = வாழ்வு, வாழிடம்.]

கருவாட்டுவாலி	கருவாட்டுவாலி karuvattu-vali, பெ.(n.) 1. எருத்து வாலன் குருவி; a bird having alongtail. 2. வலியான் குருவி; king-crow. [கருவாடு + வாலி – கருவாட்டுவாலி.] கருவாடு போன்ற வாலுடையது [சா.அக.].
கருவாடு	கருவாடு karu-vadu, பெ.(n.) மீன் உணங்கல், காய்ந்த உப்புமீன் (பதார்த்த.921);; salted and dried fish. கடல்வற்றி கருவாடு தின்னலாம் என்று குடல்வற்றிச் செத்ததாம் கொக்கு (பழ.);. ம. கரிவாடு; தெ. கரவாடு; Port, caravado [கரு + வாடு (கருக வாடியது, நன்கு உலர்ந்தது);. கரு = கருமை. வாடூன் → வாடு.]
கருவாதியுப்பு	கருவாதியுப்பு karuvathiyuppu, பெ.(n.) 1. மாழை மறுப்பு; an alchemical salt. 2. கருப்பத்திற்குக் காரணமான உப்பு; salt inducing conception (சா.அக.);. [கரு + ஆதி + உப்பு.]
கருவாப்பட்டை	கருவாப்பட்டை karuva-p-patiai, பெ.(n.) இலவங்கப்பட்டை (மூ.அ.);; cinnamon, the dry bark of cinnamonum zeylanicum. [கரு → கருவு. கருவா + பட்டை – கருவாப்பட்டை. கரு = மணம்.]
கருவாப்பு	கருவாப்பு karuvappu, பெ.(n.) பிறந்த குழந்தைகளுக்குக்காணும் கருஞ்செவ்வாப்பு என்னும் நோய்; a disease attacking chiefly new-born children by which their skin is rendered dark (சா.அக.);. [கரு + ஆப்பு.]
கருவாப்பூ	கருவாப்பூ karuvappu, பெ.(n.) இலவங்கப்பூ; flower of the clove-tree. [கருவப் + பூ – கருவப்பூ → கருவாப்பூ.]
கருவாமணக்கு	கருவாமணக்கு karu-v-āmanakku, பெ.(n.) 1. கருப்பு ஆமணக்கு; black castor plantas opposed to செவ்வாமணக்கு, a variety of castor with red seeds. 2. பொட்டிலுப்பு; nitre. [கரு + ஆமணக்கு.]
கருவாமம்	கருவாமம் karuvāmam, பெ.(n.) சாராயம்; arrack (சா.அக.);. [கரு + ஆமம். ஆமம் = சீர்மை செய்யப்படாதது. கரு = இழிந்த.]

கருவாமரம்	கருவாமரம் karuvamaram, பெ.(n.) இலவங்கப் பட்டை மரம்; cinnamon-bark tree (சா.அக.);. [கருவு → கருவா + மரம்.]
கருவாமுப்பு	கருவாமுப்பு karuvamuppu, பெ.(n.) வெடியுப்பு; nitre (சா.அக.);. [கரு → கரு + ஆம் + உப்பு.]
கருவாய்	கருவாய்1 karu-vay, பெ.(n.) கரு உருவாதற்கு ஏந்தான பெண்குறி; vulva. [கரு + வாய். வாய் = இடப்பொருளீறு ஒ.நோ. எருவாய்.] கருவாய்2 karu-vay, பெ.(n.) இலவங்கம் (நாமதீப்.);; cloves. [கரு → கருவு → கருவா → கருவாய். கரு = நறுமணம்.]
கருவாய்க்கால்	கருவாய்க்கால் karuvaykkal, பெ.(n.) முதல் வாய்க்கால், தலை வாய்க்கால்; prime canal. கீழ்பாற்கெல்லை கருவாய்க்காலுக்கு மேற்கும், தென்பாற்கெல்லை பெருமான் வாய்க் காலோடைக்கும் (S.i.i. vol.5. Part2. insc. 723.);. [கரு + வாய்க்கால். கரு = பருமை, பெருமை, உயர்வு, தலைமை.]
கருவாய்ச்சி	கருவாய்ச்சி karuvaycci, பெ.(n.) 1.கரிய முகமுடையவள்; a woman who has dark face. 2. கரிய நிறத்தினள் (கொ.வ.);; woman with dark complexion. [கரு + வாழை.] [கரு + வாய்ச்சி. கரு → கரிய; வாய் = முகம்; 'சி' பெண்பால் ஒருமையிறு வாய் என்ற சொல், வாயைகக் கொண்ட முகத்தையும் குறிக்கும்.]
கருவாய்ச் செய்-தல்	கருவாய்ச் செய்-தல் karuvay-c-cey, 1 செ.குன்றா.வி. (v.t.) மாழைகளை உருக்கிச் சாய்த்து வார்ப்பு செய்தல்; to mould of casting melted metals. [கருவாய் + செய்.]
கருவாய்த்தோட்டா	கருவாய்த்தோட்டா karu-vay-t-totta, பெ.(n.) கரிய வாயுடைய தோட்டா என்னும் மீன் வகை; a kind of fish with black mouth. [கரு + வாய் + தோட்டா.]
கருவாயன்	கருவாயன் karuvayan, பெ.(n.) 1. கரியமுகமுடையவன் ; a man who has black face. 2. கரிய நிறத்தினன்; dark complexed man. 3. தீய நாக்குள்ளவன்; evil tongued-person. [கரு + வாய் + அன். கரு = கரிய, தீய.]

கருவால்குறுவை	கருவால்குறுவை karu-val-kuruvai, பெ.(n.) நெல்வகை (விவசா. நான்மு. 2.);; a kind of paddy. [கரு + வால் + குறுவை.]
கருவால்திருக்கை	கருவால்திருக்கை karuvallirukkai, பெ.(n.) கருவாற்றிருக்கை பார்க்க;See karuvarirukkai. [கரு + வால் + திருக்கை.]
கருவாலன்செந்திருக்கை	கருவாலன்செந்திருக்கை karuvalapsendirukkai, பெ.(n.) திருக்கை மீன் வகைகளுள் ஒன்று; a kind of tirukkai fish. [கருவாலன் + செந்திருக்கை.]
கருவாலி	கருவாலி1 karuvali, பெ.(n.) 1. கருக்குவா; Ceylon tea. 2. கவுதாரி; partridge (சா.அக.);. கருவாலி2 karuvāli, பெ.(n.) 1. மரவகை; Ceylon tea. 2. கறுவாலி; partridge. [கரு + வாலி.]
கருவாழை	கருவாழை1 karuvalai, பெ.(n.) அளவில் சிறியனவும், கரும்பச்சை நிறமுடையனவுமாகிய பழங்கள், ஒரு குலையில் 200 முதல் 400 வரை விளையக் கூடிய வாழையினம் (G.Sm.D.iv.216.);; a kind of plantain tree bearing small fruits of dark green colour, from 200 to 400 to a bunch. மறுவ. காளி வாழை [கரு + வாழை.] கருவாழை2 karuvalai, பெ.(n.) 1. கருப்புப் பழங்கள் காய்க்கும் வாழைமரம்; plantain tree yielding dark coloured fruits. 2. காட்டு வாழை; wild plantain. 3. பெருமூலிகை 23-ல் ஒன்றானதும், சித்தருண்ணும் ஒருவகைக் கற்ப மூலியானதும் கருஞ்சிவப்பாய் இருப்பதுமான கானல் வாழைப்பழம்; dark red plantain used by siddars, one of the classified drug of 23 kinds of drugs restoring lost youth or rejuvenation (சா.அக.);.
கருவாளி	கருவாளி1 karu-w-ali, பெ.(n.) அறிவாளி, கூர்த்த மதியினன் (யாழ்.அக.);; sagacious person, genius. [குரு → கரு + ஆள் + இ – கருவாளி. குருத்தல் = தோன்றுதல், விளங்குதல், ஒளிர்தல், அறிவு சிறத்தல், 'இ' உடைமை குறித்த ஈறு.] கருவாளி2 Karuvali, பெ.(n.) கடும் உழைப்பாளி; hard worker. அவன் பெரிய கருவாளியா? (நெல்லை.);. [கருத்தல் = செய்தல். கரு + ஆள் + இ – கருவாளி. 'இ' உடைமை குறித்த ஈறு. நெல்லை மீனவரிடை இச்சொல் செய்தற்பொருளில் வழக்கூன்றியுள்ளதால், இதன் தொன்மையை அறியலாம்.]

கருவாற்றிருக்கை	கருவாற்றிருக்கை karu-varrirukkai, பெ.(n.) சாட்டை போன்று தட்டையும் வால் நீட்சியுமுடைய கடல்மீன் வகை; broad flat sea-fish, greyish olive, attaining upwards of 6ft. in width, with whip-Hke tail three or four times as long as the body. [கரு + வால் + திருக்கை – கருவாற்றிருக்கை. கரு = பெரிய, நீண்ட.]
கருவானம்	கருவானம் karuvagam, பெ.(n.) கார்மேகம் மூடிய sumsuruh; murky sky. ம. கரிமானம் [கரு + வானம்.]
கருவி	கருவி1 karuvi, பெ.(n.) 1. தொழில்துணைக்கலன், துணைக்கருவி; instrument, tool, implement. "கருவிகொண்டு... பொருள் கையுறின்" (சிலப் 16, 186.);. 2. வரும்ப்டி, வழி செய்பொருள், மூலப்பொருள்; means, materials, as fora sacrifice. "அறிவற்றங் காக்குங் கருவி" (குறள்.421.);. 2. கவிப்பு, மெய்புதையரணம், மெய்யுறை (திவா.);; armour coat otmail. "இளைஞருங்கருவி வீசினார்" (சீவக மண. 113.);. 3. கேடகம்; shield. "கருவித்தேன்" (சீவக. 1606.);. 4. குதிரைக்கலணை (திவா.);; saddle. 5. குதிரைச் சாட்டை (சூடா);; horse-whip. கருவி வகை: கருவி-பருப்பொருள், ஆய்தப்பொது (instrument);: ஆயுதம் ஒரு தொழிற்குரிய கருவி (Tool);; படை-போர்க்கருவி (weapon); கரணம் அறிவுக் கருவி அல்லது உறுப்புக்கருவி, காரணம் காரியத்தை விளைவிப்பது (cause);; ஏது-வாதக் காரணம் (reason);;முதல் - வணிக முதல் போன்ற முதனிலை. அடி-மரத்தின் அடிபோன்ற முதனில மூலம் - மரத்தின் வேர் போன்ற முதனிலை வித்த-மரம் முளைத்த விதை போன்ற முதனிலை, தலைக் கீடு - போலி ஏது (pretext); (சொல்.கட் 43.);. ம. கரி, கரிவி, கருவி, கரு. [கருத்தல் ... வினையாற்றுதல் கரு – கருவி 'வினையாற்ற உதவுவது'.]
கருவிக்கருத்தன்	கருவிக்கருத்தன் karuvi-k-karuttan, பெ.(n.) கருவி வினைமுதலாக. வருவது (இறை. 18, உரை.);; instrument, as agent, as – 'வாள் எறியும்'. [கருவி + கருத்தன். கருவி = மூன்றாம் வேற்றுமை உருபு ஏற்றற்குரிய சொல். கருத்தன் = எழுவாய்.]
கருவிக்காரகம்	கருவிக்காரகம் karuvi-k-karagam, பெ.(n.) கருவிப் பொருளைக் காட்டும் உருபுடைப்பெயர்; noun which denotes instrumental significrince. [கருவி + காரகம்.]
கருவிக்குயிலுவர்	கருவிக்குயிலுவர் karuvi-k-kuyiluvar, பெ.(n.) தோற்கருவி வாசிப்பவர்; drummer, "கண்ணுளாளர் கருவிக் குயிலுவர்" (சிலப். 5, 184.);. [கருவி + குயிலுவர் – கருவிக்குயிலுவர். குயிலுதல் = இசைத்தல்.]

கருவிகரணங்கள்	கருவிகரணங்கள் karuvi-karapaigal, பெ.(n.) 1. திறமைகள்; faculties. 2. ஐம்பொறிகளும் மனமும் (வின்.);; senses and intellectual powers. [கருவி + கரணம் + கள். 'கள்' பன்மையீறு. கருவி = உள்ளாற்றல், மனம். கரணம் = பொறி.]
கருவிகலத்தொகுதி	கருவிகலத்தொகுதி karuwikalatogudi, பெ.(n.) துணைக்கலத்தொகுதி; outfit. [கருவி + கலம் + தொகுதி.]
கருவிகழல்(லு)-தல்	கருவிகழல்(லு)-தல் karuvi-kala-, 13 செ.கு.வி.(v.i.) வலியழிதல் (வின்.);; to be greatly exhausted, to lose one's strength. [கருவி + கழல் (கழலுதல்); கருவி = உள்ளாற்றல், வலிமை.]
கருவிகாண்டம்	கருவிகாண்டம் karuvi-kandam, பெ.(n.) கருவி நூல் பார்க்க(வின்.);;See karuvi-nul. [கருவி + காண்டம். கண்டு → காண்டம் (நூல்);.]
கருவிச்சூது	கருவிச்சூது1 karuvi-c-cudu, பெ.(n.) சதுரங்கம் முதலியவற்றால் ஆடுஞ்சூது; gambling. "கருவிச் சூதாடிவென்றும்" (திருவிளை. நகாப். 48.);. கருவிச்சூது2 karuvic-codu, பெ.(n.) சூதாட்டம்; gambling. "கண்ணுளாளர் கருவிக் குயிலுவர்" (சிலப். இந்திர. 184.); (த.மொ.அ.);. [கருவி + சூது.]
கருவிஞ்சி	கருவிஞ்சி karuvinji, பெ.(n.) 1. கருநொச்சி; a three leaved chaste tree. 2. மலைவாழை; hill plantain (சா.அக.);. [கருவிச்சி → கருவிஞ்சி.]
கருவிடு-தல்	கருவிடு-தல் karuvidu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) கருவுண்டாதல்; to conceive, to be pregnant. "கருவிடும் வாசல்" (திருமந், 584.);. [கரு → விடு.]
கருவிடும்வாசல்	கருவிடும்வாசல் karu-vigum-vāsal, பெ.(n.) ஆண்குறி; penis. "கருவிடும் வாசலிருவிரற் கீழே" (திருமந், 584.);. [கரு + விடும் + வாசல்.]
கருவிண்டு	கருவிண்டு karuvindu, பெ.(n.) கருப்பு இண்டஞ்செடி; a black variety of indu plant (சா.அக.);. [கரு + இண்டு. கரு = கருமை.]

கருவிநாசம்	கருவிநாசம் karuvi-nāsam, பெ.(n.) ஐம்புலனறுத்தல்; mortification of the five senses (சா.அக.);. [கருவி + நாசம்.]
கருவிநீர்	கருவிநீர் karuvi-nir, பெ.(n.) 1. மழைநீர்; rainwater. 2. உடல் நீர்; water from the body (சா.அக.);. [கருவி + நீர். கரு = கருமை = கருமையான மேகம்.]
கருவிநூல்	கருவிநூல்1 karuvi-nul, பெ.(n.) கல்வியறிவினை வளர்ப்பதற்கும் கற்கும் போது ஏற்படும் ஐயங்களைத் தீர்ப்பதற்கும் பயன்படும் நூல்; book of reference. [கருவி + நூல். கருவி = உள்ளாற்றல், அறிவு.] கருவிநூல்2 karuvi-nul, பெ.(n.) 1. தொடக்க நூல் (வின்.);; primer, elementary book. 2. துணை நூல்; reference book. [கருவி + நூல். கரு = மூலம், அடிப்படை.] கருவிநூல்3 Karuvi-nul, பெ.(n.) உடற்கருவிகளைப் பற்றிக் கூறும் கட்டளை; a work on bodily organs. (சா.அக.);. [கருவி + நூல்.]
கருவிநூற்பட்டி	கருவிநூற்பட்டி karuvi-nurpatti, பெ.(n.) குறிப்பிட்ட ஆய்விற்குத் துணை நின்ற கருவி நூல்கள்; bibilography. மறுவ. துணைநூற்பட்டி, நோக்கு நூற்பட்டி, பார்வை நூற்பட்டி. [கருவிநூல் + பட்டி.]
கருவிப்புட்டில்	கருவிப்புட்டில் karuvi-p-puttil, பெ.(n.) படைக் கலவுறை (பிங்.);; scabbard, sheath. "கருவிப் புட்டிலின் கண்டமும்" (குளா. காசி. 230.);. [கருவி + புட்டில்.]
கருவிப்பெயர்	கருவிப்பெயர் karuvi-p-peyar, பெ.(n.) கருவிகளைக் குறிக்கும் பெயர்ச்சொல்; name ofinstrument, tool etc. [கருவி + பெயர்.]
கருவிப்பை	கருவிப்பை karuvi-p-pai, பெ.(n.) முடியொப்பனை யாளனின் அடைப்பை (வின்.);; barber's bag. [கருவி + பை.]

கருவிப்பொருள்	கருவிப்பொருள் karuvi-p-porul, பெ.(n.) கருவியைக் குறிக்கும் வேற்றுமைப் பொருள்; instrumental case. [கருவி + பொருள்.] கருவிப்பொருள் அகக்கருவி, புறக்கருவி, ஒற்றுமைக்கருவி என மூன்றாய் வரும் [சிவ. நன். 297.]. 'கருவி' வினை முதற்றொழிற் பயனைச் செயப்படு பொருட்கணுய்ப்பது [சேனா. தொல். சொல். 73; நச். தொல். சொல். 74.]. அதுவும் [கருவியும்], இயற்றுதற்கருவியாகிய காரகக் கருவியும், அறிதற் கருவியாகிய ஞாபகக் கருவியுமென இருவகைப்படும் [நச்.தொல். சொல்.74]. வினைமுதற்றொழிற் பயனைச் செயப்படு பொருளிற் சேர்ப்பது. கருவி, காரணம், ஏது என்பன, ஒருபொருட் சொற்கள், கருவிப் பொருள், முதற் கருவியுந் துணைக் கருவியுமென இருவகைப்படும் [ஆறு-நன்.297].
கருவிபனம்	கருவிபனம் karuvi-param, பெ.(n.) வரிவகை (S.I.I.viii.188);; a tax. [கருவி + பணம்.]
கருவிமாக்கள்	கருவிமாக்கள் kāruvi-mäkkal, பெ.(n.) யாழ் மீட்டும் பாணர்; bards, minstrels. "கருவி மாக்கள் கையுற வுரைத்தன்று" (பு.வெ.2, 10 கொளு.);. [கருவி + மாக்கள். கருவி = இசைக்கருவிகளின் தொகுதி.]
கருவிமொழி	கருவிமொழி karuvi-moli, பெ.(n.) ஒரு மொழியை விளக்கிக் கூறப் பயன்படும் மொழி; metalanguage. [கருவி + மொழி.]
கருவியமைப்பு	கருவியமைப்பு karuviyamappu, பெ.(n.) ஐம்புலன்களின் அமைப்பு; the organic structure of the five senses. [கருவி + அமைப்பு.]
கருவியல்	கருவியல் karuviyal, பெ.(n.) கருதோற்றம், வளர்ச்சி பற்றிய கல்வி; embryology. [கருவி + இயல்.]
கருவியாகுபெயர்	கருவியாகுபெயர் karuviy-agu-peyar, பெ.(n.) கருவி, ஆற்றப்படும் செயலுக்கு (காரியம்); ஆகி வரும்பெயர் (நன். விருத். 290.);; metonymyin which cause is put for effect, as திருவாசகம். [கருவி + ஆகு + பெயர்.] திருவாசகம் என்ற சொல்லில் வாசகம் என்னும் முதற்கருவியின் பெயர் அதன் காரியமாகிய நூலிற்காயிற்று.

கருவியிசை	கருவியிசை karuvisai, பெ.(n.) குரலிசையினும் வேறான தோற்கருவி துளைக் கருவி, நரம்புக் கருவி, கஞ்சக்கருவி போன்ற இசைக்கருவிகளின் துணைகொண்டு எழுப்பும் இசை; music produced with the help of musical instruments, i.e. instrumental music. opp. to oral music. [கருவி + இசை.]
கருவியுப்பு	கருவியுப்பு karuviy-uppu, பெ.(n.) கமுக்கவுப்பு; secret salt prepared for controlling the senses and thus enabling one to be absorbed in eternity (சா.அக.);. [கருவி + உப்பு.]
கருவியைந்து	கருவியைந்து karuwyandu, பெ.(n.) இசை உண்டாவதற்குரிய துணைக் கருவிகள் ஐந்து; the five musical instruments. "புரவி பூண்ட தாரொலி கருவியைந்துந் தழங்கொலி" (திருவிளை. 35.);. [கருவி + ஐந்து.] தோற்கருவி, துளைக்கருவி, நரம்புக்கருவி, கஞ்சக்கருவி ஆகிய நால்வகைக் கருவிகளுடன் மிடற்றுக்கருவியையும் சேர்த்து கருவியைந்து எனக் கணக்கிடுவர் [த.மொ.அ.].
கருவிரலூகம்	கருவிரலூகம் karu-via-ligam, பெ.(n.) பழங்காலக் கோட்டைகளில் அமைக்கப்பட்டதும் அணுகும் பகைவரைப்பற்றிக் கடிக்கும் கருவிரல் குரங்கு வடிவு கொண்டதுமாகிய மதிற்பொறி; a catapultic machine, of the shape of a monkey with black claws, mounted on the walls of a fort in ancient times and intended to seize and bite the approaching enemy. "கருவிர லூகமுங் கல்லுமிழ் கவனும்" (சிலம் 15, 208); [கரு + விரல் + ஊகம். ஊகம் = குரங்கு.]
கருவிரி-தல்	கருவிரி-தல் karu-viri, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தவசக் கதிர் பரிதல் (வின்.);; to ear; to come into ear. 2. கருப்பை விரிதல்; dilatation of the womb (சா.அக);. [கரு + விரி.]
கருவிருகணம்	கருவிருகணம் karavirukaram, பெ.(n.) காட்டெள்ளுச்செடி; wild gingelly plant (சா.அக);. [கரு + (இருள்); இரு + கணம். காணம் → கணம்.]
கருவிலங்கு	கருவிலங்கு karuvilaigu, பெ.(n.) 1. கருத்த விலாங்கு மீன் (தஞ்.மீன.);; black eel. 2. கரிய விலங்கு; any animal black in colour. [கரு + விலங்கு.]
கருவிலம்	கருவிலம் karuvilam, பெ.(n.) நுண்ணுயிரிகளில் உண்டான சிறு கொப்புளம்; germinal vesicle (சா.அக.);. [கரு + விலம். விலம் = பள்ளம், குழி.]

கருவிலி	கருவிலி1 karuvili, பெ.(n.) பாம்புவகை (யாழ்ப்.);; a nocturnal ground snake. [கருவல் → கருவலி → கருவிலி (கொ.வ.);.] கருவிலி2 karuvili, பெ.(n.) குழந்தையில்லாத பெண்; barren woman. [கரு + இலி.] கருவிலி3 karuvili, பெ.(n.) தஞ்சைப்பகுதியில் அமைத்த ஓர் ஊர்; name of village in Thanjavur region. [கருவலி + கருவிலி.]
கருவிவேற்றுமை	கருவிவேற்றுமை karuwerrumai, பெ.(n.) தொழிலுக்குக் கருவியாக அமையும் வேற்றுமை; instrumental case. [கருவி + வேற்றுமை. 'ஆல், ஆன்' உருபுகள் இப்பொருளில் வரும்.]
கருவிழி	கருவிழி1 karu-vili, பெ.(n.) கண்மணி; apple of the eye. ம. கருமிழி [கரு + விழி. கரு = கரிய.] கருவிழி2 karuvili, பெ.(n.) 1. கருத்த கண்; dark eye. 2. கருத்த கண் உள்ளவள், அழகி; a woman with black eyes, a beautiful woman. ம. கரிமிழி [கரு + விழி.]
கருவிழிக்கெண்டை	கருவிழிக்கெண்டை karu-vili-k-kendai, பெ.(n.) கருமணிக் கெண்டை பார்க்க;See karu-map-kkendai [கரு + விழி + கெண்டை.]
கருவிளங்கம்	கருவிளங்கம் karuvilaigam, பெ.(n.) கருவேம்பு; balsam tree (சா.அக.);. [கரு + விளங்கம்.]
கருவிளங்கனி	கருவிளங்கனி1 karu-vian.kani, பெ.(n.) மூன்று நிரையசைச் சீரைக் குறிக்கும் வாய்பாடு (காரிகை. உறுப். 7, உறை.);; formula denoting a foot of three nirai, yśai (செ.அக.);. [கருவிளம் + கனி.]

கருவிளங்காய்	கருவிளங்காய்1 karu-vilan-kay, பெ.(n.) நிரை நிரை நேர் கொண்ட மூவசைச்சீரைக் குறிக்கும் வாய்பாடு (காரிகை, உறுப். 7, உரை.);; formula denoting a foot of two nirai yasai followed by a nér. [கருவிளம் + காய்.]
கருவிளந்தண்ணிழல்	கருவிளந்தண்ணிழல் karuvilan-tan-nilal, பெ.(n.) நிரை நிரை நேர் நிரை என்னும் நான்கசைச் சீரைக் குறிக்கும் வாய்பாடு (காரிகை, உறுப். 5, உரை.);; mnemonic for the metrical foot of nirai-nirai-ner-nirai. [கரு + விளம் + தண் + நிழல் – கருவிளந்தண்ணிழல்.]
கருவிளந்தண்பூ	கருவிளந்தண்பூ, karuvilan-dan-pu, பெ.(n.) நிரை நிரை நேர் நேர் என்னும் நாலசைச் சீரைக் குறிக்கும் வாய்பாடு, (காரிகை, உறுப். 5. உரை.);; mnemonic for the rmetrical foot of nirai-nirai-nēri-nirai. [கரு + விளம் + தண் + பூ – கருவிளந்தண்யூ.]
கருவிளநறுநிழல்	கருவிளநறுநிழல் karuvila-naru-nilal, பெ.(n.) நிரை நிரை நிரை நிரை என்னும் நாலசைச் சீரைக் குறிக்கும் வாய்பாடு (காரிகை, உறுப். 5. உரை.);; mnemonic for the metrical foot of nirai-nirai-nirai-пIrai. [கரு + விளம் + நறு + நிழல் = கருவிளநறுநிழல்.]
கருவிளநறும்பூ	கருவிளநறும்பூ, karuvila-narum-bi, பெ.(n.) நிரை நிரை நிரை நேர் என்னும் நாலசைச் சீரைக் குறிக்கும் வாய்பாடு (காரிகை, உறுப். 5. உரை.);; mnemonic for the rmetrical footof nirai-nirai-nirai-nēr. [கரு + விளம் + நறும் + பூ = கருவிளநறும்பூ.]
கருவிளநீர்	கருவிளநீர் Karu-vial-nir, பெ.(n.) சொறி புண்களைப் போக்கக் கூடிய கருநிறமுள்ள இளநீர் (பதார்த்த.68.);; a young or tender coconut with dark water inside capable of curing sores and itches. [கரு + இளநீர்.]
கருவிளநெல்லி	கருவிளநெல்லி karuvial-neli, பெ.(n.) கீழ்க்காய் நெல்லி; feather foil (சா.அக.);. [கருவிளம் + நெல்லி.]
கருவிளம்	கருவிளம்1 karu-vilam, பெ.(n.) இரண்டு நிரையசைச்சீரைக் குறிக்கும் வாய்பாடு; formula denoting a foot of two nirai. "தேமா புளிமா கருவிளங்கூவிளஞ் சீரகவற்கு"(காரிகை. உறுப். 4., (த.மொ.அ.);. [கரு + விளம்.] கருவிளம்2 karu-viam, பெ.(n.) 1. காக்கட்டான் (மலை.);; mussel-shell creeper. 2. வில்வம் (மலை.); bael. [கரு + விளம்.]
கருவிளா	கருவிளா karu-vila, பெ.(n.) 1. விளா (மலை);; wood apple. 2. வில்வம் (மூ.அ.);; bael. [கரு + (விளம்); விளா.]

கருவிளை	கருவிளை karu-vilai, பெ.(n.) காக்கணம்; mussel shell creeper. "கண்ணெனக் கருவிளை மலர (ஐங்குறு. 464.);, "மணிகண்டன்ன மாநிறக கருவிளை"(நற். 221.);. [கரு + விளை.]
கருவின்மலர்	கருவின்மலர் karuvimalar, பெ.(n.) மயிலிறகு; the feather of a peacock (சா.அக.);. [கரு + இன் + மலர்.]
கருவின்வெளி	கருவின்வெளி karuvinveli, பெ.(n.) முடித்தசை; the flesh on the top of the head (சா.அக.);. [கரு + இன் + வெளி.]
கருவினை	கருவினை karu-vinai, பெ.(n.) பாழ்வினை, தீவினை (பாவம்);; sin. "ஐம்பதங்க ணீராக் கருவினை கழுவப்பட்டு" (சீவக 931.);. மறுவ. கரிசு, பாழ்வினை. [கரு + வினை.]
கருவீடு	கருவீடு karuvidu, பெ.(n.) நஞ்சுக் கொடி; navel or umbilical cord, placenta (சா.அக.);. [கரு + வீடு.]
கருவீரல்	கருவீரல் karu-viral, பெ.(n,) கல்லீரல்; liver. [கரு + ஈரல்.]
கருவீழ்-தல்	கருவீழ்-தல் karuvil, 2 செ.கு.வி.(v.i.) கருக்கலைதல் பார்க்க;See karukkalail. [கரு + வீழ்.]
கருவீழ்-த்தல்	கருவீழ்-த்தல் karuvil, 2 செ.குன்றாவி.(v.t.) கருக்கலை-த்தல் பார்க்க;See karukkalai2. [கரு + வீழ்.]
கருவீழி	கருவீழி karuvli பெ.(n.) கருப்பு விழுதியாகிய பெருமூலிகை இருபத்துமூன்றனுள் ஒன்று; dark vizhudhi - one of the 23 rare drugs of high potency (சா.அக.);. [கரு + வீழி.]

கருவு	கருவு karuvu, பெ.(n.) கருப்பம், சூல் கொள்ளுதல், வயிறு வாய்த்தல்; pregnancy. மறுவ. கருப்பம், கருவம், கருபு, கருபம். கரு (உயிர்க்கரு); + உ = கருவு. கருப்பம், சூல். கருவு karuvu, பெ.(n.) மனத்திற்குள் உள்ள கடும் பகை உணர்வு; a sourisp internal enmity. [கறுவு-கருவு]
கருவுகலம்	கருவுகலம் karuvu-kalam, பெ.(n.) பொருளறை; கரூவூலவறை; treasury, treasure-house. "கருவு கலத்திலே ஒரு நெஞ்சைத் தந்தாய்" (ஈடு. 2, 7, 7.);. [கரு → கருவு + கலம். கரு = மூலம், தலைமை, முதன்மை.]
கருவுண்டா-தல்	கருவுண்டா-தல் karuvunda-, 5 செ.குன்றாவி(v.t.) கருப்பம் ஏற்படுதல்; to conceive. [கரு + உண்டாகு.]
கருவுணாயகன் பிள்ளையடியார்	கருவுணாயகன் பிள்ளையடியார் karuvunayagan pillayadiyar, பெ.(n.) கி.பி.1116 ஆம் ஆண்டு கும்பகோணம் வட்டம் திருச்சிறை கோயிலுக்கு நிலம் விற்றுக் கொடுத்தவர்: one who helped in the sale of land of the temple at Thiruchirai in Kumba konam taluk in 1116AD. "வீதிவிடங்கன் கருவுனாயகன் பிள்ளையடியாரும்" (தெ.இ.கல். தொ. 26;கல் 661);. [கரு + ஊர் + நாயகன் + பிள்ளை + ஆடியார் - கருவுனாயகன் பிள்ளையடியார். கருவுள் - கருவறையினுள் உள்ள நாயகன் -தலைவன் கடவுள்.]
கருவுப்பு	கருவுப்பு1 karu-y-uppu, பெ.(n.) 1. எள்ளுப்பு (சங்.அக.);; salt extracted out of sesamum seed. 2. கல்லுப்பு; crystallised sea-salt. [கரு + உப்பு. கரு = சிறப்பு, உயர்வு.] கருவுப்பு2 karuvuppu, பெ.(n.) கருப்புப்பு; impure common salt (சா.அக.);. [கரு + உப்பு. கரு = கரிய.] கருவுப்பு3 karuvuppu, பெ.(n.) பிண்டவுப்பு; salt ex-tracted from the foetus (சா.அக.);. [கரு + உப்பு.]
கருவுமரி	கருவுமரி Karuvumari, பெ.(n.) கருப்பு உமரிப்பூடு; greater indian salt wort(சா.அக.);. [கரு + உமரி.]

கருவுயிர்-த்தல்	கருவுயிர்-த்தல் karu-v-uyir, 4 செ.கு.வி.(v.i.) ஈனுதல்; to bring forth, bear. "கருவுயிர்ப்பன கங்குடிப்பன" (தணிகைப். திருநாட்டு. 145.);. [கரு + உயிர்-.]
கருவுள்ளி	கருவுள்ளி karuvulli, பெ.(n.) பேயுள்ளி; a black thorny shrub (சா.அக.);. [கரு + உள்ளி.]
கருவுளமைப்பு	கருவுளமைப்பு karuvபamappu, பெ.(n.) உயிர் வாழ்வுக்கும் உடலுக்கும் ஏதுவான ஆறுவகை ஒழுங்குகள் (நியமங்கள்);; the six orders of things essential to sentient beings after assuming the corporeal existence. [கரு + உள் + அமைப்பு. பேறு, இழவு, இன்பம், பிணி, மூப்பு, இறப்பு என்பன ஆறுவகை ஒழுங்குகளாகும். இவை பல பிறப்புகளால் ஏற்படும் விளைவு என்பர் (சா.அக.);.]
கருவுறு-தல்	கருவுறு-தல் kavu-v-uru-, 21 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சூல் கொள்ளுதல்; to be gravid, to conceive. 2. மலர்தல்; to bloom. "காந்தள் கருவுற" (திருக்கோ, 279, கொளு.);. [கரு + உறு = கருவுறு.]
கருவூமத்தை	கருவூமத்தை karu-v-umattai, பெ.(n.) ஊமத்தை வகை (பதார்த்த.271.);; purple stramony. [கரு + ஊமத்தை.]
கருவூர்	கருவூர் karu-v-ur, பெ.(n.) 1. சேரர் தலைநகரங்களுள் ஒன்று; karur one of the capitals of the chera kingdom. "நெடுந்தேர்க் கோதை... கருவூர் முன்றுறை" (அகநா.93.); 2. கருவூர்த்தேவர் பார்க்க;See karuvūr-t-tēvar. "கருவூரறைந்த சொன்மாலை" (திருவிசை. கருவூர்த். 6, 10.);. மறுவ. கரூர் க. காவூர் (பெருமை வாய்ந்த நகரம்); [கரு + ஊர். கரு = பெருமை. கருவூர் = பேரூர், பெருநகரம். இனி, கரு = நடு. கருவூர் = நடுஊர் என்றுமாம்.] கருவூர்2 karu-v-ūr, பெ.(n.) கருப்பை; the womb. "கருவூரிலே பிறந்து கருவூரிலே வளர்ந்து" (ஞானவெட்டி.); (சா.அக.);. [கரு + ஊர்.]
கருவூர்க்கந்தப்பிள்ளை சாத்தனார்	கருவூர்க்கந்தப்பிள்ளை சாத்தனார் karuwor-k-kandappia-cãttanār, பெ.(n.) கடைக்கழகப்புலவர்; a Sangam poet (த.ம. 75.);. [கருவூர் +கந்தப்பிள்ளை சாத்தனார்.]

கருவூர்த்தேவர்	கருவூர்த்தேவர் karuvir-t-tevar, பெ.(n.) திருவிசைப்பாவாசிரியருள் ஒருவர் (திருவிசை. கருவூர்த்தேவர்..);; a saiva saint, one of the authors of Thiru-v-isai-p-pa. [கருவூர் + தேவர்.]
கருவூரர் நொண்டி மாலை	கருவூரர் நொண்டி மாலை karuvirar-nondi-malai, பெ.(n.) 15-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த கருவூர்ச்சித்தரால் இயற்றப்பட்ட சிற்றிலக்கிய நூல்; a poetic composition written by Karuvur-c-cittar of 15th century. [கருவூரர் + நொண்டி + மாலை.]
கருவூரன்	கருவூரன் karu-v-uran, பெ.(n.) கருவூர்த்தேவர் (திருவிசை. கருவூர்த். 7, 10.); பார்க்க;See karu-v-ur-t-têvar. [கருவூர் + அன். 'அன்' ஆ.பா.ஈறு.]
கருவூரானிலை	கருவூரானிலை karuvur-aniiai, பெ.(n.) கருவூரிலுள்ள சிவன் கோயில் (தேவா.);; the siva templeat karur. [கருவூர் + ஆனிலை. ஆலை = சுற்றுமதில், ஆலை → ஆல் = நிலை - ஆணில்ல சுற்றுமதிலுடைய கோவில்.]
கருவூலம்	கருவூலம் karu-volam, பெ.(n.) 1. பொருளறை; trea-sure, treasure-house. "பந்தியதாகுமெய்க் கருவூலப் பொருளை" (பிரபோத. 27, 72.);. 2. அரசுக் கருவூலம்; government treasury. ம. கரிவலம் [கருவுலம் → கருவூலம். கருவு = முதன்மை, தலைமை.] முன்பு விலையுயர்ந்த பொருள் சேமிப்பைக் குறிக்கும் சொல்லாக இருந்த கருவூலம் இன்று அரசுப் பணம் கொடுக்கல் வாங்கல் இடத்தைக் குறிப்பதாயிற்று.
கருவூலவரி	கருவூலவரி karuvula-vari, பெ.(n.) வரிவகை; a kind of tax. [கருவூலம் + வரி.]
கருவேங்கை	கருவேங்கை karuveligai, பெ.(n.) வேங்கை மரம்; Indian kino (சா.அக.);. [கரு + வேங்கை.]
கருவேசரிக்கொடி	கருவேசரிக்கொடி karuversar-k-kodi, பெ.(n.) கழுதைப் பாலாட்டங்கொடி பார்க்க;See kaludal pālatţargodi. [கரு + வேசரி + கொடி.] Skt.vesara → த. வேசரி = கழுதை.

கருவேட்டி	கருவேட்டி karuvetti, பெ.(n.) கர்வி வேட்டி; cloth of a dark red colour or the one dyed in red ochre used by the Indian ascetics (சா.அக.);. [கரு + வேட்டி. கரு = அழுத்தமான நிறம்.]
கருவேப்பிலை	கருவேப்பிலை karu-vēppilai, பெ.(n.) 1. கறி வேம்பின் இலை (பதார்த்த. 523.);; curry leaf. 2. கறி வேம்பு (கொ.வ.); பார்க்க;See kari-vémbu. 3. செடி வகை (L.);; china box. ம. கரிவேப்பில; க., து. கரிபேவு; தெ. கரிவேமு;படகரம்பெலெ [கறி + வேப்பிலை – கறிவேப்பிலை → கருவேப்பிலை.]
கருவேம்பு	கருவேம்பு karu-vembu, பெ.(n.) 1. கருவேப்பமர வகை; black neem tree. 2. கறிவேம்பு; curry-leaf tree. தெ. கரிவேமு; ம. கரிவேப்பு; க. கரிபேவு;து. கரிபேவு. [கரு + வேம்பு.]
கருவேல்	கருவேல் karu-vel, பெ.(n.) வேலமரவகை (பதார்த்த. 462.);; black babul. "கருவேலின் வேர்க்கு"(பதார்த்த 505.);. ம. கருவேலம்;க. கரிபெலே. [கரு + வேல்.] சிறிய இலைகளும் முட்களும் நிறைந்த கருமையான மரம். தண்ணிரால் விரைந்து கெட்டுப்போகாத தன்மை உடையது உழவுக் கருவிகள், கடல்கலங்கள் முதலியன செய்யப் பயன்படுவது.
கருவேலம்பாடு	கருவேலம்பாடு karuvelampagu, பெ.(n.) தூத்துக்குடி மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Tuttukkudi dt. [கருவேல் + கம் + பேடு - கருவேலம்பேடு → கருவேலம்பாடு. பேடு = பொட்டல் நிலம்.]
கருவேலன்	கருவேலன் karuvelan, பெ.(n.) கருவேல் பார்க்க;See karuvèl. [கருவேல் → கருவேலன்.]
கருவேலி	கருவேலி karuveli, பெ.(n.) கருங்கொடி வேலி; black-flowered lead-wort. [கருங்கொடிவேலி → கருவேலி.]

கருவை	கருவை1 karuvai, பெ.(n.) வரகு வைக்கோல்; millet straw. "கருவை வேய்ந்த கவின் குடிச்சீறூர்" (பெரும்பாண்.191.);. 2. கருவேலமரம்; black babul. [கரு + வை. கரு = கரிய. வை = வைக்கோல்.] கருவை2 karuvai, பெ.(n.) திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலுள்ள சிவன் கோயில்; a siva temple in Tirunelvélidistrict. திருக்கருவைப் பதிற்றுப்பத் தந்தாதி. [கரு → கருவை.] கருவை3 karuvai, பெ.(n.) மீன்வகை; aetobatus flagellum, spotted eagle ray. [கரு → கருவை.] கருவை4 karuvai, பெ.(n.) வேதைக்குரு; a quintessence used in alchemy (சா.அக.);. [கரு → கருவை.]
கருவைக்காய்க் கொலுசு	கருவைக்காய்க்கொலுசு karuvai-k-kāy-kolusu, பெ.(n.) காலணி வகை (கொ.வ.);; a kind of ornament for the ankle. [கருவை + காய் + கொலுசு.]
கருவோடு	கருவோடு karuvadu, பெ.(n.) பேரண்டம் என்னும் தலை மண்டையோடு; human skull (சா.அக.);. [கரு + ஒடு.]
கருவௌவால்	கருவௌவால் karu-vauval, பெ.(n.) கடல் மீன் வகை; black pomfret, deep brown, attaining 2ft. in length. [கரு + வௌவால்.]

கருள்	கருள்1 karul, 15 செ.கு.வி.(v.i.) கருநிறமடைதல்; to become black. "அம்பொனல் வானங் கருண்டொன்று கூறுதலிற் கார்" (பதினெராந். காரொட்டு. 3.); [கல் → கரு → கருள் → கருளுதல் = கருத்தல். ஒ.நோ. இருள் → இருளுதல்.] கருள்2 karul, பெ.(n.) 1. இருள்; darkness. "கருளினொடு வெயில் கலந்த காட்சியன்ன மாட்சி" (சேதுபு. சீதைகு. 12); 2. கருப்பு; black, blackness. "கருடரு கண்டத்து. கைலையார்" (தேவா. 337, 4.);. 3. குற்றம்; blot, stain. "கருடீர் வலியால்" (சேதுபு. முத்தீர்த். 5.); (த.மொ.அ.);. க. கழ்தலெ, கத்தலு, கத்தலெ, கர்தலெ, கள்தலெ;து., பட கத்தலெ. [கள் → கர் → கரு → கருள் = இருள், கருமை.] த. கருள் → skt. க்ருஷ். கருள் → க்ருஷ் → கிருஷ்ண = கருமை. க்ருஷ்ணபக்ஷ = கரும்பக்கம், தேய்பிறை, க்ருஷ்ண ஸர்ப்ப = கரும் பாம்பு (வ.மொ.வ. 108.);.] கருள்
கருளக்கொடி	கருளக்கொடி karula-k-kodi, பெ.(n.) கருடக்கொடி பார்க்க;See karugakkōdi. [கருடன் + கொடி = கருடக்கொடி → கருளக்கொடி. கருடன் = பாம்புக்கடி நஞ்சை முறிக்கும் தன்மை.]
கருளன்	கருளன் karuan, பெ.(n.) வெண்தலைக் கழுகு; white headed kite, sacred to visnu. "நாகம் விண்ணின் முரிக்குங் கருளன்" (இராமா. ஊர். 77.); (த.மொ.அ.);. [கருள் + அன் - கருளன். 'அன்' ஒன்றன் பாலீறு. கருள் = நஞ்சு.]
கருனை	கருனை karunai, பெ.(n.) பொறிக்கறி; any preparation which is fried. "கருனைச்சோ றார்வர் கயவர்" (நாலடி, 200. [கரு → கருனை, கருக்கப்பட்டது, வறுக்கப்பட்டது.]
களூர்	களூர் karu பெ.(n.) கருவூர் பார்க்க;See karuvu. [கரு + ஊர்.]

கரை	கரை1 karai-, 3 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கரைந்து போதல், நீரில் கரைதல், நீரியலாதல்; to dissolve, as salt or sugar in water. 2. மண்ணரிப்பு உண்டாதல்; to wear away as soil by the action of water. 3. உருகுதல்; to be reduced from a solid to a liquid form. "கருங்கற்றான் வெண்ணெயெனக் கரைந்தோட" (அழகர்கல. 1.);. 4. இளைத்தல்; to become emaciated as the body. உடம்பு கரைந்துவிட்டது (கொ.வ.);. 5. கெடுதல்; to become gradually attenuated. "இந்திரன் செருக்குக் கரைய" (திருவிளை திருநகரப். 101.);. 6. வருந்துதல்; to undergo difficulties. "ஞெகிழங் கதையாமல் வாங்கிய கள்வன்" (சிலப் 18,26.);. 7. காலந்தாழ்த்தல் to linger, delay. 8. அழுதல்; to weep, lament. "கரையாவயர் வேனெனை" (கம்பரா. நகர்நீங். 33.);. 9. பதனழிதல்; to be overrpe, as fruit. "[illegible]" (வின்)
கரை எல்ல பாளையம்	கரை எல்ல பாளையம் karaielapalayam, பெ.(n.) ஈரோடு மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Erode dt. [கரை + எல்லை + பாளையம் - கரையெல்லைப் பாளையம் → கரை எல்லபாளையம்.]
கரைக்கச்சான்	கரைக்கச்சான் karai-k-kaccan, பெ.(n.) தெற்கிலிருந்து வடமேற்காய்க் கரைநோக்கி வீசுங்காற்று (குமரி மீன.);; south-west wind. [கரை + கச்சான். கச்சான் பார்க்க.]
கரைக்கட்டு	கரைக்கட்டு karai-k-katu, பெ.(n.) 1. நீர்க்கரைக்கு அடிப்படையாகக் கட்டியது; buttress for strengthening the bund of a tank. 2. புடைவையின் விளிம்பு; border of a saree. க. கரெகட்டு [கரை + கட்டு.]
கரைக்கட்டுக்கயிறு	கரைக்கட்டுக்கயிறு karai-k-kattu-k-kayiru, பெ.(n.) கரையோரக் கடலில் கலத்தை நிறுத்துதற்கு ஏதுவாய வலியதொரு கயிறு (முதவை மீன.);; rope used in anchoring a boat etc in the shore. [கரை + கட்டு + கயிறு.]

கரைக்கட்டுக்கொம்பு	கரைக்கட்டுக்கொம்பு kara-k-kattu-k-kombu, பெ.(n.) அலைவாயில் நிறுத்தப்பட்ட மரக்கலம் கடலில் தொலைவாய்ச் சென்றிடாமல் அதை அவ்விடத்திலே நிறுத்தற்கேதுவாய சிறுமரக்கொம்பு (முகவை மீன்.);; wooden plank used for anchoring a boat. [கரை + கட்டு + கொம்பு.]
கரைக்கடமை	கரைக்கடமை karai-k-kagama, பெ.(n.) வரப்பிடச் செலுத்தும் வரி; tax for bund. புதுக்குளம் கரைக் கடமையில் (திருவாங். தொகுதி.6. பகுதி II கல்வெட்டு 100 வரிசை. 6.);. [கரை + கடமை.]
கரைக்கடல்	கரைக்கடல் karai-k-kadal, பெ.(n.) ஆழமில்லாத கடற்பரப்பு; shallow expanse of the sea shore. [கரை + கடல்.]
கரைக்கல்	கரைக்கல் karikkal, பெ.(n.) எல்லைக்கல், ஊர் அமைக்கும் பொழுது நடப்பட்ட கல்; boundary stone. க. கரெகல்லு [கரை + கல்.]
கரைக்கல்லோலம்	கரைக்கல்லோலம் karaik-kalalam, பெ.(n.) கடற்பாசி (மலை.);; sponge, duck-weed. [கரை + கல்லோலம்.]
கரைக்கல்லோலன்	கரைக்கல்லோலன் karai-k-kalloian, பெ.(n.) கரைக் கல்லோலம் பார்க்க;See karaikkalolam. [கரைக்கல்லோலம் → கரைக்கல்லோலன்.]
கரைக்காரன்	கரைக்காரன் karai-k-karan, பெ.(n.) 1. நிலப்பங்குக்குரியவன்; owner of a karai ordeterminate share ina co-parcenaryvillage. 2. ஊர்மணியகாரன்; village officer. 3. சீட்டு நடத்துபவன் (நாஞ்.);; conductor of a chit-fund. 4. கடற்கரையில் முதல் மதிப்புக்குரியவர்; one who gets respect at first at sea-shore. [கரை + காரன்.]

கரைக்காற்று	கரைக்காற்று kara.k-karu, பெ.(n.) கரையினின்று வீசுங் காற்று (வின்.);; land breeze, dist. fr. கடற்காற்று, long shore wind. [கரை + காற்று.]
கரைக்கூறு	கரைக்கூறு kara.k-ktru, பெ.(n.) 1. நிலப்பங்கு; partition in land (கல்.அக.);. 2. வரப்பின் பங்கு; partition in bund. [கரை + கூறு.]
கரைக்குலை-தல்	கரைக்குலை-தல் karaikulal-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) வரப்பை நீக்குதல்; to remove the bund. [கரை + குலை.]
கரைக்குலை	கரைக்குலை karaikulai, பெ.(n.) வரப்பை நீக்கிய இடம்; land modified by removing bund. பாண்டவாய்க் கரைக்குலையுமாக இறையிலி (நிலம். S.ii. vol.2, insc.4.);. [கரை + குலை.]
கரைக்கூறுசெய் வார்	கரைக்கூறுசெய்வார் karai-k-ktru-ceyvar, பெ.(n.) நிலத்தைப்பங்கிட வேண்டி நிலவளவை செய்யும் ஊரவை அதிகாரிகள் (கல்வெட்டு);; officer, whose duty is to measure the lands in village, at the time of partition in land. [கரை + கூறு + செய்வார் . கரை = எல்லை.]
கரைகட்டு-தல்	கரைகட்டு-தல் karaikatu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நீர்க்கரைக்கு வரம்பு உண்டாக்குதல்; to construct abankorabund. 2. புடைவை விளிம்பைக் கட்டுதல்; to make the selvedge of cloth, put on a coloured border. கரைகட்டிச் சலவை செய்யவேண்டும். [கரை + கட்டு-.]
கரைகட-த்தல்	கரைகட-த்தல் karai-kada-, 3 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கரையை மீறுதல்; to overflow a bank, as a tank, a river. "உலகுடைய தாயே கரைகடக்கலாகாது காண்" (தமிழ்நூ. 81.);. 2. எல்லை மீறுதல்; to pass or transgress the limit. [கரை + கட-..]
கரைகண்டர்	கரைகண்டர் karakandar, பெ.(n.) துருசு; blue vitriol (சா.அக.);. [கரை + கண்டர்.]

கரைகண்டவன்	கரைகண்டவன் karaikandavan, பெ.(n.) கலைகளை முற்றாகச் செவ்வனே கற்றவன்; one whose learning in any branch of knowledge is at once profound and extensive; one who is skilled in business, master in science or learning. [கரை + கண்டவன்.]
கரைகரு	கரைகரு karaikaru, பெ.(n.) அழிந்த கருப்பம்; an aborted child or foetus (சா.அக.);. மறுவ. கரைகன்று, கரைஒட்டி. [கரை + கரு.]
கரைகன்று	கரைகன்று karaikaru, பெ.(n.) பருவத்துக்கு முன் ஈன்ற கன்று (யாழ்ப்.);; a calf born prematurely. மறுவ, கரைகுட்டி [கரை + கன்று.]
கரைகாட்டாங் குறிச்சி	கரைகாட்டாங் குறிச்சி karaik-katargkuric-ci, பெ.(n.) பெரம்பலூர் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Perambalur dt. [கரைக்காடு + அம் + குறிச்சி - கரைக்காட்டங்குறிச்சி கரைச்காட்டாங்குறிச்சி.]
கரைகாண்(ணு)-தல்	கரைகாண்(ணு)-தல் karai-kan, 12செ.கு.வி.(v.i.) எல்லையறிதல்; to get to the very end; to reach a distined port; to master thoroughly an art or science. "நற்றவ முனிவர் கரை கண்டோர்"" (திவ். திருவாய் 8,3,10.);. [கரை + காண்-.]
கரைகாணாப்பே ரொளி	கரைகாணாப்பேரொளி karai-karapperoli, பெ.(n.) கடவுள்; god. [கரை + காணா + பேரொளி.]
கரைகாரன்	கரைகாரன் karaikaran, பெ.(n.) கரைக்காரன் பார்க்க;See kara-k-kāran. [கரை + காரன் → கரை = எல்லை.]

கரைகுட்டி	கரைகுட்டி karai-kutti, பெ.(n.) பருவத்துக்கு முன் ஈன்ற குட்டி (யாழ்ப்.);; young animal born prematurely. மறுவ. கன்று [கண + குட்டி. கரை = அழிதல்.]
கரைகொள்(ளு)-தல்	கரைகொள்(ளு)-தல் karaikol(lu), 10 செ. குன்றாவி.(v.t.) கரையோடுதல், வரப்பமைத்தல்; to bund... குலைக்கீழ் வாய்க்கால் நின்றும் சாமந்தியில் மேல்பாடு கரைகொள்ள கலத்தால் வாய்க்கால் பெற்று (கல்அக.);. [கரை + கொள்.]
கரைச்சங்கு	கரைச்சங்கு karai.c-cargu, பெ.(n.) கரையோரக் கடலடியில் திரியும் அல்லது மேயுஞ் சங்கு. (தஞ். மீனவ.);; a kind of conch near the shore. [கரை + சங்கு.]
கரைச்சல்	கரைச்சல்1 kalaccal, பெ.(n.) உருக்குகை (யாழ்.அக.);; melting. [கரை → கரைச்சல்.] கரைச்சல்2 kalaccal, பெ.(n.) தொல்லை; trouble, botheration. [கரை + கரைச்சல்.] கரைச்சல்3 karaccal, பெ.(n.) கவலை; anxiety, care. "கரைச்சல் கெட்டு மார்பிலே கைவைத்து உறங்கப்புக்கார்" (திவ் திருப்பள்ளி அவ. வ்யா பக். 11.);. [கரை → கரைச்சல்.]
கரைச்சி	கரைச்சி karaicci, பெ.(n.) 1. உடம்பை இளைக்கச் செய்யும் மருந்து; a medicine or agent reducing a corpulent body to a slender one. 2. தசையை அரிக்கக்கூடிய மருந்து; the substance which corrodes the flesh of animals as caustics. (சா.அக.);. [கரை → கரைச்சி 'சி' சொ.ஆ.ஈறு.]
கரைச்சுத்துஉவரி	கரைச்சுத்துஉவரி karai.c-cuttu-cuvari, பெ.(n.) திருநெல்வேலி மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Thirunelveli dt. [கரை + சுற்று + உவரி - கரைச்சுற்று உவரி → கரைச்சுத்து உவதி. உவரி = கடல் அலை.]

கரைச்சை	கரைச்சை karai.c-cai, பெ.(n.) உவர்மண்; fuller's earth (ம.அக.);. [கரை → கரைச்சை (நீரில் கரைவது);.]
கரைசல்	கரைசல்1 karaisal, பெ.(n.) ஒரு திடப் பொருள் கரைந்திருக்கும் நீர்மம் (திரவம்);; a solution in which a solid substance is dissolved. [கரையல் → கரைகளற சல்.] கரைசல்2 karasal, பெ.(n.) கரையல் பார்க்க;See karayal. [கரையல் → கரைசல்.]
கரைசாந்து	கரைசாந்து kara-sandu, பெ.(n.) கற்சுவர்களில் அடுக்கப்பட்ட கற்களின் இடைவெளியையடைக்கப் போடப்படும் சாந்து; paste used to plaster the gap between two bricks or stones of a wall. [கரை + சாந்து.]
கரைசிலை	கரைசிலை karaicilai, பெ.(n.) கல்லுப்பு, இந்துப்பு; rock or sindh salt (சா.அக.);. [கரை + சிலை. சிலை = கல்.]
கரைசெய்-தல்	கரைசெய்-தல் karaisey, 1 செ.குன்றாவி.(v.t.) கரையையுயர்த்துதல்; to increase the level of mound... "மன்னுமடைக்கு மேக்குக்கருங்குளத்துக் குக் கிழக்கு நிலத்திட்டு கரைசெய்து மடைவைப் பித்து" (S.I.I. vol. 14. insc. 43. S.No.5.5);. [கரை + செய்.]
கரைசேர்-தல்	கரைசேர்-தல் karaiser-, 2 செ.கு.வி.(v.i) 1. கரையடைதல்; to reach the shore. 2. வெற்றி பெறுதல்; to get victory. 2. நலம் பெறுதல்; to be curred as of disease. [கரை + சேர்தல்.]
கரைசேர்-த்தல்	கரைசேர்-த்தல் Karaiser-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) ஒருவனை நல்ல நிலைக்குக் கொண்டு வருதல்; to help one's dependents until they become self supporting. என் தம்பி பிள்ளைகளைக் கரை சேர்ப்பது என் பொறுப்பு (உ.வ.);. [கரை + சேர்-.]
கரைசைமணி	கரைசைமணி karaisal-mani, பெ.(n.) பட்டை தீட்டிய பளிங்குமணி; a kind of bell (ம.அக.);. [கரைசை + மணி. கரைசை = கரைத்தல், பட்டைதீட்டுதல்.]

கரைஞ்சால்	கரைஞ்சால் karainjal, பெ.(n.) கரைஞ்சான் பார்க்க;See karaisjan. [கரைஞ்சான் → கரைஞ்சால் (சா.அக.);.]
கரைஞ்சான்	கரைஞ்சான் karañjăn, பெ.(n.) 1. அகில்; a fragrant wood. 2. வாழைப்பழம்; banana (ம.அக.);. [கரை → கரைஞ்சான் = மணம் பரப்புவது (சா.அக.);.]
கரைத்தண்டயல்	கரைத்தண்டயல் karai-t-tangayal, பெ.(n.) கொண்டடித் தோணியின் சொந்தக்காரன்; owner of a boat (சா.அக.);. [கரை + தண்டயல்.]
கரைத்தாம்பு	கரைத்தாம்பு karai-t-tambu, பெ.(n.) கரைக்கு அண்மையிலுள்ள இருவேறு அலைகட்கிடைப்பட்ட சமதள நீர்ப்பரப்பு (செங்கை மீனவ.);; the levelling space between two waves near a shore. [கரை + தம்பு.]
கரைத்துக்குடி-த்தல்	கரைத்துக்குடி-த்தல் karaittu-k-kudi, 4 செ. குன்றாவி.(v.t.) 1. உணவு முதலியவற்றைக் கஞ்சியாக்கிக் கரைத்து நீர்மமாக்கி உட்கொள்ளுதல் ; to drink any liquid in which solid foodor medicine has been dissolved. 2. முற்றக்கற்றறிதல்; to learnt horoughly the contents of a book or books. அவன் பல நூல்களையும் கரைத்துக் குடித்தவன் (உ.வ.);. [கரைத்து + குடி.]
கரைதட்டு-தல்	கரைதட்டு-தல் kara-tattu-, 5. செ.கு.வி.(v.i.t.) கப்பல் மணலிற் பாய்தல்; to be stranded, as a ship. "கப்பல் மூவாயிரமுங் கரைதட்டிப் போனதினால்" (கோவல. கதை, 1, 67.);. [கரை + தட்டு.]
கரைதலைப்பாடம்	கரைதலைப்பாடம் karai-talai-p-padam, பெ.(n.) கடைதலைப்படலம் பார்க்க;See kadai-talai-p-pădalam. [கடை + தலைப்பாடம் - கரைதலைப்பாடம் (கொ.வ);.]
கரைதாண்டு-தல்	கரைதாண்டு-தல் karaitandu, 11 செ.கு.வி.(v.i.) 1. சிக்கல் அல்லது துன்பத்திலிருந்து விடுபடுதல்; to extricate from sorrow, trouble or concer. [கரை + தாண்டு.]
கரைதிறன்	கரைதிறன் karatian-, பெ.(n.) திண்மம் நீர்மத்தில் கரையும் அளவு; solvency. [கரை + திறன்.]

கரைதுறை	கரைதுறை karai-turai, பெ.(n.) 1. இறங்குமிடம் (வின்.);; landing place. 2. முடிவு; end. 3. துறைமுகம்; port. [கரை → துறை. கரை = எல்லை, முடிவு, முடிவிடம்.]
கரைதுறைக்காவற்காரன்	கரைதுறைக்காவற்காரன் karai-tutai-kkavarkaran, பெ.(n.) துறைமுகங் காப்பவருள் தலைவன் (வின்.);; tide-waiter, master attendant. [கரை + துறை+ காவல் + காரன்.]
கரைநிலம்	கரைநிலம் karainilam, பெ.(n.) வரப்பிட்ட நிலம்; land partitioned land by bund (கல். கலை. அக.);. [கரை + நிலம்.]
கரைநீளமட்டு-தல்	கரைநீளமட்டு-தல் karaniamatu-, 5 செகுன்றாவி.(v.t.) ஏரி போன்றவற்றின் கரையை நீளமாக்குதல்; to extend the bund. "இக்குளந்தான் வேண்டுமாறு கல்லிக் கரைநீளம் அட்டப்பெறுவதாகவும்" (S.I.I. Part. 3:3. 106.);. [கரை + நீளம் + அட்டு.]
கரைப்பங்கு	கரைப்பங்கு karappargu, பெ.(n.) ஊர் நிலப்பங்கு; share in the village lands. [கரை + பங்கு.]
கரைப்படகு	கரைப்படகு karappapagu, பெ.(n.) கரையோரப் பயணப்படகு; shore boat. [கரை + படகு.]
கரைப்படு	கரைப்படு1 karappadu-, 20 செ.கு.வி.(v.i.) கரைசேர்தல்; to get to the shore, as a vessel. [கரை + படு-.] கரைப்படு2 karappapu-, 18 செகுன்றாவி.(v.t.) கரையிற் சேர்த்தல்; to convey to the shore. "கரைப்படுத் தாங்குக் காட்டினன் பெயரும்" (சிலம் 11. 127.);. 2. நற்பேறு அடைவித்தல் (வின்.);; to land one on the shores of bliss, as a guru. [கரை + படு-.]

கரைப்படை	கரைப்படை karai-p-padai பெ.(n.) கரைகளைப் பாதுகாக்கும் பணியாளர்; men employedformaintenance of bund. "இவர்கட்கு இறைப்புணைப்பட்ட கரைப்படையிலார்க்கு தண்டல் நாயகம்"(S.I.I. Vol. 5. Insc. 990.); [கரை + படை.]
கரைப்பற்று	கரைப்பற்று karapparu, பெ.(n.) கரையோடிணைந்த நிலம்; land abutting bund. [கரை + பற்று.]
கரைப்பாட்டுமீன்	கரைப்பாட்டுமீன் karai-p-pattu-min, பெ.(n.) குடைமீன், கரையோரக் கடற்பரப்பில் மேயும் மீன் (தஞ்ச மீன.);; fish found near shore. [கரை + பாட்டு + மீன். படு → பாட்டு (பகுதி.);.]
கரைப்பாதை	கரைப்பாதை karap-padai, பெ.(n.) 1. கரைவழி (யாழ்ப்);; landroute. 2. கரைவழியே செய்யும் பயணம் (வின்.);; journeying by land. [கரை + பாதை.]
கரைப்பாம்பு	கரைப்பாம்பு karappambu, பெ.(n.) நிலத்தில் வாழும் பாம்பு; ground snake as opposed to கடற்பாம்பு, நீர்ப்பாம்பு; [கரை + பாம்பு.]
கரைப்பான்	கரைப்பான் karai-p-pan, பெ.(n.) கரைக்கும்; dissolvent. [கரைப்பு + ஆன்.]
கரைப்பு	கரைப்பு karaippu, பெ.(n.) வீட்டின் மேற்றளத்தை நீர்வாட்டமுறும்படிச் செய்கை (C.E.M.);; sloping course in roofing. [கரை → கரைப்பு (தாழ்ப்பு, வாட்டம்);.]
கரைப்புக்கல்	கரைப்புக்கல் karappu-k-kal, பெ.(n.) தளத்திற்கு இழைப்போட்டுங்கல் (C.E.M.);; crystal-stone rubber. [கரைப்பு + கல்).]

கரைப்பூடு	கரைப்பூடு karai-p-popu, பெ.(n.) கடற்கரையோரங்களில் பயிராகும் செடிவகை; plant found grown or cultivated near the sea shore (சா.அக.);. [கரை + பூடு. இவ்வகைச்செடிகள் மருந்து உருவாக்கத்திற்குப் பயன்படாதவையாம்.]
கரைப்பொந்து	கரைப்பொந்து karai-p-pondu, பெ.(n.) 1. வடிகால் மடை; sluice. 2. கரையில் உள்ள நண்டு போன்றவற்றின் வளை; hole as of crab etc. "இந்நிலம் ஐவேலிக்கும் கரைப்பொந்து போதாததுக்கு இக்கலிங்குச் சாலுக்கு மேற்கு" (தெ.கல்.தொ.5);. [கரை + பொந்து.]
கரைப்போக்கு	கரைப்போக்கு1 karai-p-pakku, பெ.(n.) கடற்கரை (வின்.);; sea-coast. [கரை + போக்கு.] கரைப்போக்கு karappakku, பெ.(n) 1. கரைப் போக்குக்கல் பார்க்க;See karappakkukkal. 2. இழிவானது; that which is base or inferior. ம. கரப்போக்கு;தெ. கரம்போக. [கரை + போக்கு.]
கரைப்போக்குக்கல்	கரைப்போக்குக்கல் karappakkukkal, பெ.(n.) போலிச் செம்மணிக்கல்; spurious gem, found in alluvial soil. [கரை + போக்கு + கல். போக்கு = பகுதி.]
கரைப்போக்குப் பொடி	கரைப்போக்குப்பொடி karappakkuppodi, பெ.(n.) கரைப்போக்குக்கல் பார்க்க;See karappakkukkal. [கரை + போக்கு + பொடி.]
கரைப்போர்	கரைப்போர் karai-p-por, பெ.(n.) கரையிலிருந்து செய்யும் போர்; sea-shore war. [கரை + போர்.]

கரைபடு	கரைபடு1 karai-padu-, 20 செ.கு.வி.(v.i.) பங்குக்கு ஏற்ப நிலம்பிரிவுபடுதல்; to be divided into lots according to the shares in the land. [கரை + படு. கரை = எல்லை, வரம்பு, பங்கு.] கரைபடு2 karaipadu-, 20 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கரைந்து போதல்; to dissolve. 2. உருகுதல்; to melt. [கரை + படு. படு - து.வி.]
கரைபறி-தல்	கரைபறி-தல் karapari-, 2 செ.குன்றாவி.(v.t.) நிலத்திடை அமைத்த கரையை நீக்குதல்; to remove bund. "கீழ்பாதத்து ஒரு துருவும் கரைப் பறிச்சுப் பட்டம் கடித்துப் பிழையாமே சொன்னார்" (S.I.I. Vol. 13. Insc. 250. S.No. 19.);. [கரை + பறி.]
கரைபாடு	கரைபாடு karapadu, பெ.(n.) கரையோரக் கடலிலிறக்கிய வலையிற் தென்படும் மீன்; the fish which came into fishing net near seashore. [கரை + பாடு. படு → பாடு.]
கரைபிடி-த்தல்	கரைபிடி-த்தல் karaipidi, 4 செ.கு.வி.(v.i.) மரக்கலந்துறைசேர்தல் (வின்.);; to arrive at a port. ம. கரபிடி [கரை + பிடி.]
கரைபிடித்தோடு-தல்	கரைபிடித்தோடு-தல் karai-pidittodu, 5.செ.கு.வி.(v.i) மரக்கலம் கரையோரமாய்ச் செல்லுதல்; to sail along the coast. [கடை + பிடித்து + ஒடு.]
கரைபுரட்டு-தல்	கரைபுரட்டு-தல் karai-purattu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) கரைபுரள் பார்க்க; karapural [கரை + புரட்டு. புரள் → புரட்டு.]
கரைபுரள்(ளு)-தல்	கரைபுரள்(ளு)-தல் karapural-, 16 செ.கு.வி.(v.i) 1. வெள்ளப் பெருக்கெடுத்தல்; to overflow as a river. 2. மிகுதல்; to exceed bounds. குளங்கள் கரைபுரண்டிருந்தால் (ஈடு, 1.1.1);. [கரை + புரள்.]
கரையோடு-தல்	கரையோடு-தல் karai-podu-, 20 செ.கு.வி.(v.i.) 1. செய்கரை கட்டுதல்; to construct an embank- ment, as of a tank. 2. நிலம் பிரித்தல் (வின்.);; to fix the boundaries of land. 3. சீட்டுப்போடுதல் (வின்.);; to cast lots. [கரை + போடு.]

கரைமடி	கரைமடி karai-madi, பெ.(n.) கரைவலை (வின்.);; a shore-net, dist. fr.; தட்டுமடி. [கரை + மடி.]
கரைமதிப்புவை-த்தல்	கரைமதிப்புவை-த்தல் karaimadippu-vai-, 4 செ.குன்றாவி (v.t.) கடற்கரையில் உயர்ந்த கோபுரம் அல்லது பெரியமரத்தைக் கலங்கரை விளக்கு போல் அடையாளமாக வைத்தல்; to keep high building or tall tree as a light house at sea-shore. [கரை + மதிப்பு + வை.]
கரைமரஞ்சேர்-தல்	கரைமரஞ்சேர்-தல் karai-maran-cer-, 2 செ.கு.வி.(v.i.) உயர்வடைதல்; to attain salvation, as a boat reaching the shore. "லௌகிகர் நம்மையே பற்றிக் கரைமரஞ்சேரும் விரகோ" (ஈடு, 4, 8, 9.);. [கரைமரம் + சேர்-. கரைமரம் = கரைசேர்க்கும் மரக்கலம்.]
கரைமானியம்	கரைமானியம் karai-manyam, பெ.(n.) ஏரிக்கரையைப் பழுதுபார்ப்பதற்கு வேண்டிய ஆளைக் கூட்டுவதற்கு விடப்பட்ட இறையிலி நிலம் (m.m.);; tax-free land assigned for the service of collecting workmen to repair tanks. [கரை + மானியம்..]
கரைமீறு-தல்	கரைமீறு-தல் karaimiru, 5 செ.கு.வி.(v.i.) ஒரு செயல் அல்லது நிலைமை வரம்பு கடந்து போதல்; to go to the extreme. [கரை + மீறு-.]
கரைமுகம்	கரைமுகம் karai-mugam, பெ.(n.) கடற்கரை (செங்கை மீனவ.); பார்க்க;See kadarkarai [கரை + முகம்.]
கரைமுண்டாக் கோட்டை	கரைமுண்டாக் கோட்டை karamundă-k-kottai, பெ.(n.) தஞ்சை மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Thanjavur district. [கரைமுண்டன் + கோட்டை – கரைமுண்டக்கோட்டை → கரைமுண்டாக்கோட்டை.]
கரையட்டுவி-த்தல்	கரையட்டுவி-த்தல் karaiyattuvi-, பி.வி (v. caus.) கரையை யுருவாக்கிக் கட்டுவித்தல்; to cause to make bund. "குளத்தைப் பெருக கரையட்டுவிச்சு காடும் வெட்டுவிச்சு" (S.I.I. Vol.5 Part1. 724.);. [கரையட்டு + வி.]
கரையடி	கரையடி karaiyadi பெ.(n.) அலை மோதும்படியாகவுள்ள கரை, நீருக்குப் பக்கத்திலுள்ள கரை; land adjoining a water body, bund (சேரநா.);. ம. கரயடி [கரை + அடி.]

கரையத்தெரு	கரையத்தெரு karaiya-t-teru, பெ.(n.) கடற்கரையையொட்டிய தெருவொன்றின் பெயர் (முகவை. மீனவ.);; street near a sea-shore. [கரை + தெரு - கரை + அ + தெரு → கரையத்தெரு.]
கரையம்பட்டி	கரையம்பட்டி karaiyampatti, பெ.(n.) ஓர் ஊர்ப்பெயர்; name of a village. [கரையன் + பட்டி. கரையோரக் குடிசைகளில் வாழும் பழங்குடியினத்தவர் ஊர். பட்டி = சிற்றூர்.]
கரையமரத்துவ லை	கரையமரத்துவலை karaya-marattu-valai, பெ.(n.) கரையோரக் கடற்பரப்பில் வலைத்தற்குரிய வலை (தஞ்.மீன.);; fishing net for putting into sea near Seashore. [கரையமரத்து + வலை.]
கரையல்	கரையல் karayal, பெ.(n.) 1. கரைகை; dissolving. 2. உருகுகை; melting. 3. கரைந்த பொருள்; that which is dissolved, reduced. [கரை + அல் – கரையல். 'அல்' தொ.பொ.ஈறு.]
கரையல்பொன்	கரையல்பொன் karayalpon, பெ.(n.) 1. உருகிய பொன்; melted gold. 2. பொன் துகள்; gold dust. [கரை – கரையல் + பொன். 'அல்' சொ.ஆ.ஈறு.]
கரையலடிசில்	கரையலடிசில் karaiyal-adišil, பெ.(n.) குழைந்த சோறு (யாழ்ப்.);; over cooked rice. [கரையல் + அடிசில்.]
கரையற்சோறு	கரையற்சோறு karaiyar-cōru, பெ.(n.) கரையலடிசில் பார்க்க;See karaya-adsl. [கரையல் + சோறு.]
கரையனூல்	கரையனூல் karaynul, பெ.(n.) எளிதிற்பிரியக் கூடிய நூல் (வின்.);; loose yarn that easily parts. [கரையல் + நூல்.]

கரையாக்கு	கரையாக்கு karayakku, பெ.(n.) அசோகு போன்ற மரம்; a kind of tree (ம.அகே.);. [கரை + ஆக்கு.]
கரையாக்கு-தல்	கரையாக்கு-தல் karai-y-akku-, 5 செ.கு.வி.(v.t.) நன்றாகக் கற்றல்; to learn thoroughly "கணித நூலில் உள்ள சகல பாவங்களையும் கரையாக்கும் வரை" (நித்தியானு 174.);. [கரை + ஆக்கு-தல். (வரம்பாக்குதல், எல்லை கண்டறிதல், முற்றக்கற்றல்.);.]
கரையாக்குமணல்	கரையாக்குமணல் karayakkumaral, பெ.(n.) கருமணல் பார்க்க;See karumanal. [கரை + ஆக்கு + மணல்.]
கரையாமை	கரையாமை karayamai, பெ.(n.) தரையில் வாழும் ஆமை; tortoise. ம. கரயாம [கரை + ஆமை.]
கரையார்	கரையார் karaiyar, பெ.(n.) கடலோரத்தில் அல்லது உப்பங் கழியில் குறிப்பிட்டதோர் பருவத்தில் மட்டும் மீன்பிடி தொழில்செய்வோர் (செங்கை மீனவ.);: those who are adjacent to a sea-shore or salt-pan for catching fish during a particular season. [கரை + ஆர். 'ஆர்' .ப.பா.ஈறு.]
கரையாளன்	கரையாளன் karayalan, பெ.(n.) 1. சிற்றூர்க் கரைப் பங்கிற்குரியவன்; village proprietor. 2. மறவரிடையர்களின் பட்டப் பெயர் (E.T.);; caste-title of Maravas and some Idaiyas. ம. கரையாளன் [கரை + ஆளன் - கரையாளன். கரை = தன் பாய்ச்சல் நிலம், விளைநிலம், நன்செய்நிலம், கரையாளன் நிலவுடைமையாளன்.]
கரையான்	கரையான்1 karayan, பெ.(n.) 1. கடற்கரை அல்லது ஆற்றங்கரை பக்கத்தில் வாழ்பவன்; one who resides near a sea-shore or river bank. 2. மீனவருள ஒரு பிரிவினர்; a sect among fishermen or boa people. [கரு → கரை (மேடு);. கரை + ஆன். 'ஆன்'ஆ.பா.ஈறு.] கரையான்2 karayan, பெ.(n.) கறையான் பார்க்க;See karaiyān. [கறையான் → கரையான் (கொ.வ.);.] கறையானைக் கரையான் என வழங்குவது தவறு.

கரையிடுக்கு	கரையிடுக்கு karaiy-idukku, பெ.(n.) இரு பெரிய நிலப்பாகங்கள் சேரும் குறுகிய கரை; an isthmus. ம. கரயிடுக்கு [கரை + இடுக்கு.]
கரையிடு-தல்	கரையிடு-தல் karai-y-idu-, 20 செ.கு.வி.(v.i.) 1. நிலப்பங்கு பிரித்தல்; to divide land into portions. 2. நிலங்களைப் பயிரிடுமாறு பிரித்துக் கொடுத்தல் (வின்.);; to assign portions of land to be cultivated [கரை + இடு. கரை = எல்லை.]
கரையீடு	கரையீடு1 karai-y-idu, பெ.(n.) ஊர்நிலங்களை மாற்றியமைக்கை (C.G.);; tenure by which the land: of a village are exchanged amongst the co parceners or owners periodically. ம. கரயீடு [கரை + ஈடு – கரையீடு.] கரையீடு2 karaiy-idu, பெ.(n.) அடைமானம் (I.m. P.Tj. 140.);; lease. [கரை + ஈடு. கரை = நிலம். ஒ.நோ.; காடுகரை வீடு வாசல், ஈடு = ஒற்றிடல், அடைமானம் வைத்தல்.]
கரையூர்	கரையூர் karaiyur, பெ.(n.) மீனவர் குப்பம்: habitation of fishermen. [கரை + ஊர்.]
கரையேற்றம்	கரையேற்றம் karai-y-erram, பெ.(n.) 1. நற்பேறு பெறுகை; salvation; final deliverance of the soul. 2. வறுமை முதலியவற்றினின்று ஈடேறுகை; eman cipation from poverty, etc. [கரை + ஏற்றம்.]
கரையேற்று-தல்	கரையேற்று-தல் karaiy-erru-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நற்பேறு சேர்த்தல்; to save, redeem, emancipate, as from karumam or previous deeds. 2. வறுமை முதலியவற்றினின்று ஈடேற்றுதல்; to raise from indigence, to reinstate in affluent circumstances. 3. திருமணம் பெறச் செய்தல் (வின்.);; to marry and settle, as destitute girl. ம. கரயேற்றுக [கரை + ஏற்று-.] பிறவிக் கடலினின்று ஆதன்களை [ஆன்மாக்களை]க் கரையேற்றுபவர் என்னும் கருத்தையுட்கொண்டே சமயகுரவரைத் தீர்த்தங்கரர் என்பர் சமணர் [சொல்.கட்.5.].

கரையேறவிட்டகுப்பம்	கரையேறவிட்டகுப்பம் karasera-vitta-kuppam, பெ.(n,) கடலூர் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in cuddalore district. [கரை + ஏற + விட்டான் + குப்பம் - கரையேறவிட்டான் குப்பம் → கரையேறவிட்டகுப்பம். கரையேறவிடுதல் = கரை உயர்த்துதல்.]
கரையேறிட்டநல்லூர்	கரையேறிட்டநல்லூர் kara-y-éra-vitta-nalür, பெ.(n.) ஒரு சிவன்கோயில் உள்ள இடம்; name of a village which has an ancient shiva shrine. [கரையேற + விட்ட + நல்லூர்.] இது திருப்பாதிரிப் புலியூருக்கு [கடலூர்] அருகில் ஆற்றங்கரையில் அமைந்துள்ளது. கெடில ஆறு பெருகி மாணிக்கவாசகரைத் தடுக்க சிவன் சித்தராய் வந்து வழி அமைத்துத் தந்த ஊர் இது என்பர்.
கரையேறு-தல்	கரையேறு-தல் karai-y-eru, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நீரினின்று கரையடைதல்; to get ashore, land. கடலோடி மீண்டு கரையேறினாலென்" (நல்வழி. 6.);. 2. உலகப்பற்றொழித்துப் பேரின்பம் அடைதல்; to be saved, rescued, as from the sea of transmigration, to gain heavenly bliss. "உந்தை கரையேற வேண்டின்" (குற்றா. தல. கவுற்சனச். 83.);. 3. இடரினின்று விடுபட்டு முன்னேறுதல்; to ascend, mount, to be free from danger. 4. வறுமையினின்று (வின்.);; to be freed from poverty. 5. வாழ்க்கைப்படுதல் (வின்.);; to get married. 6. விரும்பியதை அடைதல் (வின்.);; to attain an object of desire. ம. கரயேறுக [கரை + ஏறு.] இவ்வுலக வாழ்க்கை ஓர் ஆற்றை அல்லது கடலைப் போன்றது. இவ்வுலக இன்பமாகிய சிற்றின்பத்திற் பற்று வைத்து வாழ்வது, அந்நீர் நிலையில் மூழ்கியிறப்பதையும் பற்றற்று வாழ்வது அதை நீந்திக் கரையேறி யுய்வதையும் நிகர்க்கும். இதனால், உலகப் பற்றொழித்துப் பேரின்ப வீட்டையடைவதற்குக் கரையேறுதல் என்றும் வீட்டுலக வாசிகளுக்கு அக்கரையர் என்றும்பெயர் [சொல். கட். 5.].
கரையோட்டு	கரையோட்டு karai-y-ottu, பெ.(n.) கப்பலைக் கரைபிடித்தோட்டுகை (யாழ்.அக.);; sailing along the coast. [கரை + ஒட்டு.]
கரையோரம்	கரையோரம் karaiyoram, பெ.(n.) கடல், ஆறு போன்றவற்றின் கரை; shore, bank. ம. கரயோரம்;க. கராவளி (கரையோரப்பகுதி); [கரை + ஓரம்.]

கரையோலை	கரையோலை karai-y-olai, பெ.(n.) பிரிவினை யாவணம் (இ.வ.);; partition deed. [கரை + ஒலை - கரையோலை.]
கரைவலம்	கரைவலம் karavalam, பெ.(n.) கப்பல்; ship. [கரை + வலம்.] ஒரு கரையினின்று மற்றொரு கரைக்குச் சென்று வருதலை, அதாவது வலம் வருதலைக், குறிக்கும் அடிப்படையில் கரைவலம் கப்பலைக் குறித்துள்ளது.
கரைவலை	கரைவலை karai-calai, பெ.(n.) சின்னஞ்சிறு துளைகள் பொருந்திய ஒரு பையைத் தன்னகத்தே கொண்டதாய்க் கரையிலிருந்து அரைகல் தொலைவுக்கு வட்டமாக வீசி மீன்களைத் துரத்திப் பிடிக்கப்பயன்படும் ஒருவகை வலை; drag-net, having a cotton bag with fine meshes in the centre, sometimes 1/2 miles in length spread out from the shore in a semi-circle and after an hour or two withdrawn from the water, while the boys beat it shouting so as to drive the fish into the bag as it nears the shore. ம. கரவல [கரை + வலை.]
கரைவலைக்காரர்	கரைவலைக்காரர் karal-waa.k-karar, பெ.(n.) கரையாரில் ஒரு பிரிவு மக்கள்; a sect of 'karaiyar' people. [கரை + வலை + காரர்.]
கரைவலைத்தோணி	கரைவலைத்தோணி karai-valai-t-toni, பெ.(n.) கரைவலையை இழுத்துச்செல்லுந் தோணி (வின்.);; boat for fishing with the drag-net. [கரை + கலை + தோணி.]
கரைவலைப்பு	கரைவலைப்பு karaiyaappu, பெ.(n.) கரையோரக் கடற்றொழில் (முகவை முனவ.);; sea-shore marine business. [கரை + வலைப்பு. வலை → வலைப்பு.]
கரைவலையம்பா	கரைவலையம்பா karai-valai-yambă, பெ.(n.) 'கரைவலை'யை இழுக்கும் பொழுது மெய் வருத்தம் மறந்து செயற்பட மீனவர் பாடுமோர் பாடல் (மீனவ.);; a song of fishermen which is sung by fishermen while pulling karaivalai. [கரை + வலை + அம்பா. அம்பாவை → அம்பா.]

கரைவழி	கரைவழி karai-vali, பெ.(n.) 1. நீர்க்கரைப்பாதை, கடல்வழிக்கு எதிரானது (வின்.);; roador path along the shore. 2. ஆற்றோரமான நிலம் (இ.வ.);; lands lying along the banks of a river. 3. கடலோர நிலம்; the sea-coast, coastline. ம. கரவழி;க., து. கராவளி. [கரை + வழி.]
கரைவழித்தீர்வை	கரைவழித்தீர்வை karai-vali-tivai, பெ.(n.) வேற்றூர்களிலிருந்து உள்நாடு வழியாக வரும் பண்டங்களுக்கு வாங்கப்படும் வரிவகை (வின்.);; land customs, duty. [கரை + வழி + தீர்வை.]
கரைவழிநாடு	கரைவழிநாடு karayanadu, பெ.(n.) உடுமலைப் பேட்டை வட்டத்தில் உள்ள சோழமாதேவி என்ற ஊர் அமைந்துள்ள பகுதியின் பழைய நாட்டுப் பெயர்; the old name of the region involving Chozhamadevi in Udumalpet taluk. "கரை வழினாட்டு சோழமா தேவினல்லூர்" (தெ.இ.கல். தொ.26. கல்.243.); [கரை + வழி + நாடு.]
கரைவாடை	கரைவாடை karai-vadai, பெ.(n.) வடமேல் காற்று (வின்.);; north-west wind. [கரை + வாடை. கரை = மேடு, மேற்கு. வாடை = வடக்கிலிருந்து வீசும் காற்று.]
கரைவாரம்	கரைவாரம் karavaram, பெ.(n.) நெல்வயல் பக்கத்தில் உள்ள நிலம்; land adjoining paddy fields. ம. கரவாரம் [கரை + வாரம். வாரம் = பக்கம்.]
கரைவாளை	கரைவாளை karai-valai, பெ.(n.) அலைவாய்ப் பரப்பில் மேயுமொரு வகை வாளைமீன்; a kind of sea-fish. [கரை + வாளை.]
கரைவான்	கரைவான் karaivan, பெ.(n.) காக்கை; crow. [கரை → கரைவான்.]
கரைவிளங்கு	கரைவிளங்கு karai-vilangu, பெ.(n.) சிறியமரவகை (L.);; a species of white Cedar. [கரு → கரை + விளங்கு.]

கரைவு	கரைவு karavu, பெ.(n.) 1. கரைகை; dissolving. 2. மன இளக்கம் (வின்.);; tenderness of mind. 3. சரிவு; Slope. மலைக்கரைவு (இ.வ.);. [கரை → கரைவு.]
கரைவெட்டி	கரைவெட்டி karayetii, பெ.(n.) பெரம்பலூர் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Perambalur dt. [கரை + வெட்டி + கரைவெட்டி. மண்ணை வெட்டிக் கரை உயர்த்துவோர் குடியிருப்பு.]
கரோடி	கரோடி karodi, பெ.(n.) மண்டையோட்டு மாலை; Gar-land of skulls. "கரோடி விரிசடைமேல் ... அணி நாயகன்" (தேவா. 524. 8.);. [கரு + ஒடு + இ – கரோடி. ஒடு = மண்டையோடு 'இ' உடைமை குறித்த ஈறு.]
கரோடிகை	கரோடிகை karodidai, பெ.(n.) 1. கரோடி பார்க்க;See karodi. "புலவுகமழ் கரோடிகை யுடையபுனிதர் (பதினொ கோயினான் மணி 23.);. 2. கழுதை; donkey. [கரோடி → கரோடிகை.]
கரோய்நாடு	கரோய்நாடு karoiy-nadu, பெ.(n.) கிரேக்கப் பயணி "தாவமி" கொற்கைப் பகுதிக்குத் தனது நூலில் சுட்டும் பெயர்; the term used by Ptolemy in his travalogue to represent korkai port. [கொற்கை → கரோய் (இ.வ.);.]
கல்(லு)	கல்(லு)1 kalu-, 14 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. குத்துதல்; to pierce, to stab, to make a hole. 2. தோண்டுதல்; to dig. [குல் → கல் (கல்லு);. குல் = குத்தற்கருத்துவேர்.]

கல்	கல்2 kal(lu) 14 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. தோண்டி வெளிக்கொணர்தல், தோண்டி எடுத்தல்; to dig out. 2. கல்லடைப்பை நீக்குதல்; to remove the obstruction of the stone. [உல் → குல் → கல். குல் = குத்தற்கருத்துவேர்.] கல்3 kal-, 9 செ.கு.வி.(v.i.) 1. படித்தல்; to learn, study. "கல்லென்று தந்தை கழற" (நாலடி, 253.);. 2. பயின்றறிதல்; to practise, as arts; to acquire skill in the use of arms. "கல்லாமா வன்னார்" (குறள். 814.);. தெ.கரசு; ம., க., து.கல்;பட. கல்லு. [குல் → கல். கல்லுதல் = தோண்டுதல், ஆய்தல், ஆய்ந்தறிதல்.] கல்4 kal, பெ.(n.) 1. வெட்டி எடுக்கப்பட்ட பெருங்கல்; stone. "வாழ்நாள் வழியடைக்குங்கல்" (குறள் 38.);. 2. சிறுகல்
கல்கண்டு	கல்கண்டு kakandu, பெ.(n.) கற்கண்டு பார்க்க;See karkangu. [கல் + கண்டு.]
கல்கம்பி	கல்கம்பி kakambi, பெ.(n.) கற்கம்பி பார்க்க;See karkāmbi [கல் + கம்பி.]
கல்கரி	கல்கரி kakari, பெ.(n.) கற்கரி பார்க்க;See karkari2. ம. கல்க்கரி Welsh : glo, Guj; kolsa. [கல் + கரி.]
கல்கலிங்கி	கல்கலிங்கி kalkaligi, பெ.(n.) கற்கலிங்கி பார்க்க;See karkalirigi [கல் + கலிங்கி.]

கல்கவி உத்தரம்	கல்கவி உத்தரம் kakavi-utharam, பெ.(n.) கற்றளி வாயிலில் இரண்டு நிலைக் கற்களின் மேல் அமையும் மேற்கல்; the top stone over the side vertical stones of the entrance. "கல்வாசலில் கல்கவி உத்தரமும்" (ஆவணம் 1971-2.);. [கல் + கவி + உத்தரம்; கல்லில் வட்டப் பூவடிவம் செதுக்கி, அது கீழ் நோக்குமாறு அமைக்கப்படுவதால், கவிந்த உத்தரம் கவி உத்தரம் ஆயிற்று; உத்தரக் = கதவு நிலைக்கு மேற் சித்திரம் வகுக்கப்பட்ட உத்தரம் (நெடுநல். 82, உரை.);. இச்சொல் கற்கவி உத்தரம் என்றிருத்தல் வேண்டும்.]
கல்காரம்	கல்காரம்1 kagaram, பெ.(n.) பாறைக்கட்டடம்; stone building. நாலு அம்பலமும் திருமடைப்பள்ளியும் ரிஷபமண்டபமும் கல்காரமாய்ப் பணி செய்வித்து (T.A.S. 179.);. [கல் + காரம் (கொ.வ.); கரு → காரம். கருத்தல் = செய்தல். கல்காரம் = கற்பணி. இச்சொல் கற்காரம் என்றிருத்தல் வேண்டும்.] கல்காரம்2 kakaram, பெ.(n.) கற்காரம் பார்க்க;See karkaram. [கல் + காரம். கல் = கட்டி, கட்டியானது.]
கல்கி	கல்கி kalki, பெ.(n.) கற்கி2 பார்க்க;See karks2-.
கல்கூனி	கல்கூனி kal-knni, பெ.(n.) பச்சை நிறமுடைய இறால் (முகவை. மீனவ.);; greenish seer-fish. [கல் + கூனி
கல்கோட்டம்	கல்கோட்டம் kal-kottam, பெ.(n.) இறந்தவரின் நினைவாக 15-ஆம் நாள் நடத்தப்படும் நடப்பில் (சடங்கில்); இறந்த இடத்தில் அல்லது வீட்டின் ஓரிடத்தில், பூக்களாலும் வாழைப்பட்டைகளாலும் அமைக்கும் வீடு (செங்கை);; a temporary shed built with flowers and barks of plantain in a house for performing ritual, in memory of a dead person on 15th day from his death. [கல் + கோட்டம்.]
கல்சட்டி	கல்சட்டி kalcati, பெ.(n.) கற்சட்டி பார்க்க;See karcatti. [கல் + சட்டி.]
கல்சாலர்வேலை	கல்சாலர்வேலை kal-saiar-velai, பெ.(n.) தேன்கூடு போல் செய்யப்பட்ட செங்கற் கட்டடவேலை (கட்டட. நாமா.);; an ornamental building works. [கல் + சாலர் + வேலை; சாளரம் → சாலர்.]

கல்சிலை	கல்சிலை karsiai, பெ.(n.) கற்சிலை பார்க்க;See karsilai. [கல் + சிலை.]
கல்சுத்தி	கல்சுத்தி kalsuti, பெ.(n.) 1. கல்லுடைக்கும் சுத்தியல்; a hammer for breaking stones. 2. கல்லாலான சுத்தியல்; a hammer with a stone head. [கல் + சுத்தி.]
கல்தறி	கல்தறி ka-tari, பெ.(n.) தூண் (இ.வ.);; post, pillar. [கல் + தறி.]
கல்திட்டை	கல்திட்டை kalditai, பெ.(n.) பெருங்கற்கால ஈமச்சின்னம்; an indication of Megalithic burial. [கல் + திட்டை தரைக்குள் புதைக்கப்பட்ட, ஈமப்பேழை கல்லறை ஆகியவற்றின் மேல் வட்டவடிவில் அடுக்கியகற்களும் குவித்த கற்குவியலும் கல்திட்டை எனப்படும்.]
கல்தும்பி	கல்தும்பி ka-tumbi, பெ.(n.) (தஞ்.மீன்.);; a kind of sea fish. [கல் + தும்பி.]
கல்தூண்	கல்தூண் kal-tun, பெ.(n.) கற்றூண் பார்க்க;See karrun. ம. கல்த்தூண்; பட. கல்லகம்பு;து. கல்லதகம்ப. [கல் + தூண்.]
கல்தேக்கு	கல்தேக்கு katekku, பெ.(n.) கற்றேக்கு பார்க்க;See karrēkku. தெ. கல்லதேக்கு [கல் + தேக்கு.]
கல்நடுதல்	கல்நடுதல் kal-napudal, பெ.(n.) இறந்தார்பொருட்டு நடத்தும் நிகழ்வு; rite of planting a stone as a symbol of a deceased person, in funeral ceremonies. [கல் + நடுதல். நடுகல்பார்க்க.]

கல்நடு-தல்	கல்நடு-தல் kanadu, 17 செ.குன்றாவி.(v.t.) மறவன் நினைவாகக் கல்நடுதல்; to erect astone (pillar); in memory of a hero. க. கல்நாடு [கல் + நடு.]
கல்நவரை	கல்நவரை kanavarai, பெ.(n.) கடல்மீன்வகை; a sea-fish, purple red, attaining at least 16 in. in length. ம. கல்நவர [கல் + நவரை.]
கல்நாட்டு-தல்	கல்நாட்டு-தல் kalnatu, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) மறவன் நினைவாகக் கல் நடுதல்; to set an hero stone (கருநா.);. க. கல்நாட்டு, கல்நட்டு, கல்நடு, கல்நாட்டு, கல்நாடு. [கல் + நாட்டு.]
கல்நாடு	கல்நாடு1 kalnādu, பெ.(n.) 1. மலைநாடு; hilly region. 2. கன்னட நாட்டின் பழைய பெயர்; an ancient name of Karnataka state. [கல் + நாடு. கல் = மலை (ஒ.நோ. கல்லிறந்தோரே = மலை கடந்து சென்றவர்); கல் நாடு = மலைகள் அடர்ந்த நிலப்பகுதி கருநாடக மாநிலம் மலைகள் மிகுந்த இயற்கைப் பாங்குடையதாதலால் பழங்காலத்தில் இதனை கல்நாடு என்றழைத்தனர். இது நாளடைவில் கல்நாடு - கன்னாடு - கன்னடம் என அந்நாட்டு மொழியைக் குறிக்கும் பெயராகவும் திரிபுற்றது. கன்னட அகரமுதலியில் "கன்னடமே, கர்னாட்ட நாமம்", "கன்னடம் நான்காயிரம் " - காவேரி கோதாவரிக்கிடையில் 4000 வேலி நிலப்பரப்பு எனும் மேற்கோள்கள் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன.] கல்நாடு2 kanāgu, பெ.(n.) 1. வீரக்கல்; hero-stone, cenotaph "நாகத்தைச் சிறு கட்டியார் கல்நாடு" 2. போரில் இறந்த வீரன் நினைவாகக் கல்நட்டு, அவன் உறவினர் வளர்ச்சிக்கு அளிக்கப்பட்ட ஆவணம்; the deed shows the presents offered to the relations of a hero after erecting hero stone in memory of that particular hero. 3. வீரச்சாவு அடைவோருக்கு நடுகற்கள் வைப் பதற்கு ஊரின் நடுவே ஒதுக்கப்பட்ட பார்வையிடம்; an allotted place in a village for erecting herostone in memory of hero's death. [கல் + (நாட்டு); நாடு - கல்நாடு. இது கல்நாட்டு என்றிருத்தல் வேண்டும்(கொ.வ.);.]
கல்நார்	கல்நார் kal-nar, பெ.(n.) 1. சித்த மருந்து வகைகளிலொன்று ; a kind of medicine in siddha. 2. தீப்பிடிக்காத ஒருவகைக் கூட்டுப் பொருள்; a kind of compound which is non-inflammable (fire proof asbestos);. மறுவ. கல்லுக்குள் சவளை க. கல்நாரு, கல்லநாரு, கல்லுநாரு;ம. கல்நாரு [கல் + நார்.]
கல்நார்பற்பம்	கல்நார்பற்பம் kainar-p-parpam, பெ.(n.) கல்நார்ப் பொடி; calcinated country asbestos (சா.அக.);. [கல்நார் + பற்பம்.]

கல்நிலை	கல்நிலை kal-nilai, பெ.(n.) கல்லால் அமைந்த வாயில்; door frame made of stone. பட தாரங்கல்லு [கல் + நிலை.]
கல்நீர்	கல்நீர் kanir, பெ.(n.) கருப்பத்திலுண்டாகும் பனிக்குடத்து நீர்; ammontic fluid contained in a sac in the womb (சா.அக.);. [கல் + நீர்.]
கல்நுங்கு	கல்நுங்கு kan-nugu, பெ.(n.) முதிர்ந்த நுங்கு (இ.வ.);; hard kernel of palmyra fruit. [கல் + துங்கு.]
கல்நெஞ்சம்	கல்நெஞ்சம் kalnejam, பெ.(n.) கன்னெஞ்சம் பார்க்க;See kappenjam. [கல் + நெஞ்சம்.]
கல்பட்டறை	கல்பட்டறை kapalarai, பெ.(n.) கற்பட்டறை பார்க்க;See karpattarai. [கல் + பட்டறை.]
கல்பட்டன்	கல்பட்டன் kapallan, பெ.(n.) கற்பட்டன் பார்க்க;See karpattan. [கல் + பட்டன்.]
கல்பட்டு	கல்பட்டு kapatu, பெ.(n.) கற்பட்டு பார்க்க;See karpattu. ம. கல்பட்டு [கல் + பட்டு.]
கல்படிவு	கல்படிவு kapalu பெ.(n.) கற்படிவு பார்க்க;See karpagävu. [கல் + படிவு.]

கல்பணம்	கல்பணம் kalpanam, பெ.(n.) கற்பணம் பார்க்க;See karpanam ம. கல்பணம் [கல் + பணம்.]
கல்பிடிப்புவேலை	கல்பிடிப்புவேலை kal-pidippu-velal, பெ.(n.) செங்கல் ஒன்றோடொன்று சேரும்படி இணைத்துச் செய்யுங் கட்டட வேலை (யாழ்ப்.);; bonding of bricks. [கல் + பிடிப்பு + வேலை (கொ.வ.);. இது கற்பிடிப்பு வேலை என்றிருத்தல் வேண்டும்.]
கல்பிணைப்பு	கல்பிணைப்பு kapirappu, பெ.(n.) கற்பிணைப்பு பார்க்க;See karpinappu. [கல் + பிணைப்பு.]
கல்மடி	கல்மடி kalmadi, பெ.(n.) 1. ஆவின் (பசுவின்); காய்மடி (இ.வ.);; hardudder of a cow. 2. கெட்டிமுலை; hardened breast of a female (சா.அக.);. [கல் + மடி. பால்சுரப்பு நன்கு அமையாததால் கல்மடி எனப்பட்டது.]
கல்மதம்	கல்மதம் kal-madam, பெ.(n.) கன்மதம் பார்க்க;See kan-madam. [கல் + மதம்.]
கல்மதமாலி	கல்மதமாலி kamadimali, பெ.(n.) நெய்க் கொட்டான் மரம்; soap-nut tree (சா.அக.);. [கல்மத + மாலி.]
கல்மதனம்	கல்மதனம் kal-madaram, பெ.(n.) கடல்மீன்வகை; a sea-fish, pale dull red, attaining at least a fool in length. [கல் + மதனம்.]
கல்மந்தாரம்	கல்மந்தாரம் kal-mandaram, பெ.(n.) அடைபட்டு அலைவின்றியுள்ள முகில் (இ.வ..);; cloudiness, the state of being overcast. [கல் + மந்தாரம். மங்கு → மந்து → மந்தரம் → மந்தாரம்.]

கல்மரம்	கல்மரம்1 kal-maram, பெ.(n.) கன்மரம்'பார்க்க;See kanmaram1. [கல் + மரம்.] கல்மரம்2 kamaram, பெ.(n.) கன்மரம் பார்க்க;See kapmaram2. [கல் + மரம்.]
கல்மரவை	கல்மரவை kal-maravai, பெ.(n.) கற்சட்டி (திருநெல்.);; utensils made of potstone. [கல் + மரவை.]
கல்மழை	கல்மழை kal-mala, பெ.(n) கன்மழை பார்க்க;See kapmalai. க. கல்மளெ,கலுமளெ, கலுவளெ;படட. கல்லுமே. AS. hagol; Gee. hagi; Due., Dan., G., hagel; OE hagalian, hagol; ME. hagel, hawel, OS. hagal, ON., Dan. hagl; OHG.hagl. [கல் + மழை.]
கல்மா	கல்மா kalmā, பெ.(n.) கன்மா பார்க்க;See kanmā. [கல் + மா.]
கல்மாசுணம்	கல்மாசுணம் kamasunam, பெ.(n.) கருங்குன்றிமணி; black jeweller's bead (சா.அக.); [கல் + மாகணம்.]
கல்மாடம்	கல்மாடம் kamadam, பெ.(n.) கன்மாடம் பார்க்க;See kanmadam. ம. கன்மாடம் [கல் + மாடம்.]

கல்மாந்தம்	கல்மாந்தம் kalmantam, பெ.(n.) குழந்தைகளுக்கு ஏற்படும் ஒருவகை ஈரல் நோய்; an affection of the liver in children (சா.அக.);. [கல் + மாந்தம்.]
கல்மிளகு	கல்மிளகு kamiagu, பெ.(n.) கெட்டி மிளகு; solid and matured pepper seed (சா.அக.);. [கள் + மிளகு.]
கல்மீசை	கல்மீசை kal-micai, பெ.(n.) கன்னமீசை (C.G.);: whiskers. [கல் + மீசை.]
கல்மீன்	கல்மீன் ka.mil, பெ.(n.) பாறை இடுக்கில் தங்கும் மீன் (முகவை. மீனவ.);; a kind of fish which lives in the gap of rocks. [கல் + மீன்.]
கல்முடி	கல்முடி kal-mudi, பெ.(n.) உறுதியாகக் கட்டிய மணிமுடிச்சு (இ.வ.);; well-tightened knot, hard like a stone. [கல் + முடி.]
கல்முடிச்சு	கல்முடிச்சு ka.mulccu, பெ.(n.) கல்முடி பார்க்க;See ka-mudi [கல் + முடிச்சு.]
கல்முதிரை	கல்முதிரை kal-mudirai, பெ.(n.) 1. கரும்புரசு மரம் (வின்.);; karumpurasu, a tree. 2. கெட்டிப்பட்டதவசம்; hardened grain (சா.அக.);. [கல் + முதிரை.]
கல்முரசு	கல்முரசு kamurasu, பெ.(n.) கன்முரசு பார்க்க → (சா.அக.);;See kadmurasu. [கல் + முரசு.]

கல்முருக்கு	கல்முருக்கு kalmurukku, பெ.(n.) கலியான முருக்கு பார்க்க;See kaliyānamurukku. [கல் + முருக்கு.]
கல்மூங்கில்	கல்மூங்கில் kal-mungil, பெ.(n.) 1. உட்டுளை சிறுகிய கட்டியான மூங்கில் வகை; a variety of bamboo in which the hollow is half filled up. 2. முள்ளில்லாத சிறுமூங்கில் வகை (L.);; thornless reed. [கல் + மூங்கில்.]
கல்மூடி	கல்மூடி Kalmudi, பெ.(n.) குப்பி வாயையடைக்கும் கண்ணாடிக்கல்; glass-stopper which closes the mouth of a bottle any vessel (சா.அக.);. [கல் + மூடி.]
கல்மொந்தன்	கல்மொந்தன் kal-mondan, பெ.(n.) வாழைவகை (இ.வ.);; a species of plantain. [கல் + மொந்தன். மொந்து → மொந்தன் = தடித்த வாழை வகை.]
கல்யாணச்சாவு	கல்யாணச்சாவு kayaraccavu, பெ.(n.) கலியாணச்சாவு பார்க்க;See kaliyānccāvu. [கலியாணச்சாவு → கல்யாணச்சாவு.]
கல்யாணப்படிப்பு	கல்யாணப்படிப்பு kalyana-p-padippu, பெ.(n.) திருமாலுக்கு நடத்தும் ஒருவகை விழா (ம.அக.);; a kind offestival to vishnu. [கலியாணம் → படிப்பு.]
கல்யானை	கல்யானை kaiyarai, பெ.(n.) கனத்த மேற்றோல் கொண்டதும் மூக்கின் மேல் கொம்பு வளர்ந்தது மாகிய நாற்கால் விலங்கு (காண்டாமிருகம்);; rhinoceros (சா.அக.);. [கல் + யானை – கல்யானை. கல்போன்று உறுதியான தோலுடம்பு பெற்றுயானையைப் போன்ற உருண்ட உடலமைப்புக் கொண்டிருத்தல் பற்றி இது தமிழில் கல்யானை எனப்பட்டது. பழந்தமிழர் இவ்விலங்கை வடஇந்தியாவில் கண்டிருத்தல் கூடும்.]
கல்லக்காரம்	கல்லக்காரம்1 kal-l-akkaram, பெ.(n.) பனங்கற்கண்டு (யாழ்ப்.);;, candied molasses made from palmyra juice. ம. கல்லக்காரம் [கல் + அக்காரம் – கல்லக்காரம்.]

கல்லகச்சத்து	கல்லகச்சத்து kal-a-aga-c-cattu, பெ.(n.) கற்சத்து (பதார்த்த. 1130.);; fossilormineral drug, supposed to ooze from mountains, bitumen. [கல் + அகம் + சத்து – கல்லகம் = மலை.]
கல்லகநாடு	கல்லகநாடு kalaganadu, பெ.(n.) கிபி.1446 அன்று தென்காசிக் கோயிலில் எழுதப்பட்ட ஒப்பந்தத்தில் குறிப்பிடப்படும் நாடு; a region mentioned in an agreement drawn at TenkasiTemple on 6.5.1446 AD "கல்லகநாட்டு வீரசிகாமணிப்பற்றில் துட்டார்வர்கண்டப் பேரேரி உள்ளிட்ட பற்றும்" (தெ.இ.கல்.தொ. 26;கல்,561.);. [கல் + அகம் – கல்லகநாடு. (கற்பாங்கான நாடு);.]
கல்லகம்	கல்லகம் kalagam, பெ.(n.) 1. மலை (திவா.);; mountain. "கல்லகம் குடைந்த செவ்வேற் கந்தன்" (கந்தபு. வள்ளி. 257.); 2. கல்வீடு; stone house. 3. பொன்; gold (த.மொ.அ.);. Norw; gyle [கல் + அகம் – கல்லகம்.]
கல்லகாரம்	கல்லகாரம் kalagaram, பெ.(n.) செங்குவளை (யாழ்.அக.);; red Indian water-lilly (செ.அக.);. [கல் + அக்காரம் - கல்லக்காரம் → கல்லகாரம்.(பனங்கற்கண்டு போன்ற நிறமுடையது.);.]
கல்லங்கரை	கல்லங்கரை kalaigarai, பெ.(n.) 1. கற்பாங்கான; நிலம்; stony-bank. 2. ஓர் ஊர்ப்பெயர்; name of a village. [கல் + அம் + கரை.]
கல்லங்காய்	கல்லங்காய் kal-l-angay, பெ.(n.) இறுகிய காய் (வின்.);; fruit which becomes as hard as stone. [கல் + அம் + காய் – 'அம்' சாரியை.]
கல்லங்கோரை	கல்லங்கோரை kal-an-gorai, பெ.(n.) கோரை வகை; a kind of sedge. [கல் + அம் + கோரை. 'அம்' சாரியை.]
கல்லச்சகம்	கல்லச்சகம் kalaccagam, பெ.(n.) அச்சுப்பொறிகளைக் கொண்ட அச்சகம்; litho press. [கல் + அச்சகம்.]

கல்லட்டிகை	கல்லட்டிகை kall-attigai, பெ.(n.) அரியமணிகள் வைத்திழைக்கப் பெற்ற அட்டிகையணி; necklace se with precious stones. [கல் + அட்டிகை.]
கல்லடார்	கல்லடார் kal-l-adar, பெ.(n.) விலங்குகளை அகப்படுத்தும் பொறி; trap for tigers and other ani. mals. "புனவன் சிறுபொறிமாட்டிய பெருங்கல்லடார் (நற்.119.);. [கல் + அடார்.]
கல்லடி	கல்லடி kaladi, பெ.(n.) கற்கடகச் செய்நஞ்சு; a kind of native arsenic (சா.அக.);. [கல் + அடி.]
கல்லடி-த்தல்	கல்லடி-த்தல் kal-l-adi-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கல் வெட்டுதல் ; to hew or cut stone. 2. காலிற் கல்லடிபடுதல்; to strike the foot against a stone. [கல் + அடி.]
கல்லடிக்காளான்	கல்லடிக்காளான் kaladi-k-kalan, பெ.(n.) கல்லடியிலும் பாறைகளின் சந்துகளிலும் முளைக்கும் பெருங்காளன்; a large species of mushroom gen erally found grown under stone or in the crevices of rocks (சா.அக.);. [கல்லடி + காளான்.]
கல்லடிக்குறிச்சி	கல்லடிக்குறிச்சி kaladi-k-kuricci, பெ.(n.) நெல்லை மாவட்டம், அம்பா சமுத்திரம் வட்டம் கல்லிடைக் குறிச்சியின் பழைய பெயர்; old version ol kallidaikkurichi in Ambasamudram taluk; Nella district. "தங்கள் பற்றில் தென்பிடாகையில் கல்லடைக் குறிச்சியில் வேணாவுடையாள் (தெ.இ.கல்.தொ. 23 கல்.105.);. "கல்லடிக் குறிச்சி நாலா இரவி விண்ணகர் எம்பெருமானுக்கு (தெ.இ.கல்.தொ.23. கல்.107.);. மறுவ. கல்லடைக் குறிச்சி, கல்லிடைக் குறிச்சி. [கல் + அடி + குறிச்சி (கல் = மலை); மலையடிவாரத்துக் குடியிருப்பு.]
கல்லடிச்சேம்பு	கல்லடிச்சேம்பு kal-l-adi-c-cembu, பெ.(n.) சேம்பு வகை (வின்.);; an edible vegetable, an inferior kind ofcembu. [கல்லடி + சேம்பு.]

கல்லடிப்பி-த்தல்	கல்லடிப்பி-த்தல் kaladippi-, பி.வி.(v.caus.) 1. கல்லில் செதுக்கச் செய்தல்; to cause to engrave stones. குமுக்கப் படைக்கு மேல் திருக்கற் சாத்த வாங்கி கோவளத்து கல்லடிப்பிக்கவும் படவு கூலிக்கும் போகவிட்டோம் (S.i.i Part. 11. No. 561. S.No. 23.);. 2. பெரும் கற்களை உடைக்கச் செய்தல்; to cause to break big stones. [கல் + அடி + பி. பி-காரண வினைகுறிக்கும் பிறவினை ஈறு.]
கல்லடிமூலம்	கல்லடிமூலம் kalladi-mulam, பெ.(n.) பாறைகளின் அடியினின்று வெட்டியெடுக்கப்படும் நஞ்சு; a mineral poison, being found under rocks (சா.அக.);. [கல்லடி + மூலம்.]
கல்லடியிழுவைக் கூலி	கல்லடியிழுவைக்கூலி kalad-y-iluvaikkuli, பெ.(n.) கல்குதைக் குழியிலிருந்து ஓரளவு செதுக்கிய கற்களை, மேலும் செப்பம் செய்வதற்காக இழுத்து வந்து கோயில் களத்தில் சேர்ப்பதற்கான கூலி; payment made to drag the semi dressed stones to the temple site for final dressing. "கல்வாசலில் கல்கவி உத்திரமும், கோமுகமும், மலையினின்று கொ(டு);வரக் கல்லடியிழுவைக் கூலி" (ஆவணம் 1991–2);. [கல் + அடி + இழுவை + கூலி.]
கல்லடைசல்	கல்லடைசல் kaladasal, பெ.(n.) 1. நீர்த்தாரையில் கல்லடைத்துக் கொள்ளல்; obstruction of stone in the urethra. 2. கல்லுறுத்துதல்; irritation due to rubbing of the stone in the bladder (சா.அக.);. [கல் + அடைசல்.]
கல்லடைப்பு	கல்லடைப்பு kal-l-adaippu, பெ.(n.) 1. நீர்டைப்பு நோய்வகை; stone in the bladder, retention of urine by gravel. 2. குழியை, குறிப்பாகச் சவக்குழியை மூடப்பயன்படுத்தும் கல்; a stone lid especially of a grave (சேரநா.);. [கல் + அடைப்பு.]
கல்லண்டம்	கல்லண்டம் ka-l-andam, பெ.(n.) அண்டவீக்க நோய்வகை (m.l.);; blood-swelling. [கல் + அண்டம்.]

<table>
<tr><td>கல்லணை</td><td>கல்லணை1 kal-anai, பெ.(n.)

1. கல்லாற் கட்டிய நீரணை; dam built of stone, anicut, causeway.

2. சோழமன்னன் கரிகாலனால் கட்டப்பட்ட அணை; the dam built by Chola King Karikalan.

[கல் + அணை.]

சோழ மன்னன் கரிகாலனால் காவிரியாற்றின் மீது திருச்சிக்கருகே கட்டப்பட்ட கல்லணை பாசன அறிவியல் அணையாக இன்றளவும் கருதப்படுகிறது. இது ஆயிரத்தெண்பது அடி நீளமுடையது. சோழ மன்னர்கள் இலங்கையை வென்ற பொழுது அங்கிருந்து சிறைபிடிக்கப்பட்ட பன்னிராயிரம் பணியாளர்களைக் கொண்டு கட்டப்பட்ட அணை.

கல்லணை2 kalanai, பெ.(n.)

குதிரைமேல் உள்ள இருக்கை; seat on the hourse.

"வாளுழவர் வாம்பரிக்கும் கல்லணைகள் கைக்குங் கலைசையே" (கலைசைச். 42.);.

[கலணை → கல்லணை.]

கல்லணை3 kal-l-anai, பெ.(n.)

பழைய வரிகளுள் ஒன்று; a tax;

"மேற்காவிரி மாகனைக்குள்ளே நடந்துவருகிற கோடி, குலவரி கல்லணை, நாட்டுக் காணிக்கை, இராயவத்தனை, ஹவதரவத்தனை உட்பட நடந்து வருகிற தொண்ணுறு பொன்னும்" (தெ.இ.கல். தொ.23 கல்.493);.

[கல் + அணை – கல்லணை = கல்லால் அடைத்த கட்டுமானம் அதிலிருந்துபாயும் நீருக்காகச்செலுத்தும்</td></tr>
<tr><td>கல்லத்தாணி</td><td>கல்லத்தாணி kalattani, பெ.(n.)

கல்லால் அமைக்கப்பட்ட சுமை தாங்கி; a porter's rest made of stone (சேரநா.);.

ம. கல்லத்தாணி

[கல் + அத்தாணி (மேற்கட்டு);.]</td></tr>
<tr><td>கல்லத்தி</td><td>கல்லத்தி kal-atti, பெ.(n.)

1. அத்திமரவகை; hill banyan.

பாலைகல்லத்தி தோதகத்தி (மச்சபு. நைமிச.8.);

2. ஒருவகை அத்தி; nooga.

3. கல்லால்; stone banyan.

4. பூதாளம்; great council tree (சா.அக.);.

க., ம. கல்லத்தி.

[கல் + அத்தி.]</td></tr>
<tr><td>கல்லத்துவம்</td><td>கல்லத்துவம் kallattuvam, பெ.(n.)

செவிட்டுத் தன்மை; the state or condition of being deaf (சா.அக.);.

[கல்லம் → கல்லத்துவம்.]</td></tr>
</table>

கல்லதர்	கல்லதர் kal-l-adar. பெ.(n.) பருக்கைக் கற்கள் பொருந்திய சிறுவழி; narrow path full of stones in a desert tract. "கல்லத ரத்தங் கடக்க" (சிலப். 16, 57.); (செ.அக.);. க. கல்லதாரி;படட. கல்லுதாரி [கல் + அதர். அதர் = வழி, பாதை.]
கல்லம்	கல்லம்1 kallam, பெ.(n.) செவிடு (சங்.அக.);; deafness. Skt. kalla [கல் + அம்.] கல்லம்2 kallam, பெ.(n.) 1. மஞ்சள் ; turmeric. 2. விந்தியமலை; mount vindhiya. [கல் +அம்.]
கல்லம்பலம்	கல்லம்பலம் kalambalam, பெ.(n.) கருங்கல் தரையமைத்த ஊரவை கூடும் அம்பலம்; village assembly, where the floor was paved with stones. "இவ்வூர் கல்லம்பலத்து சந்திராதித்தவல் ஆற்றுத் தண்ணிர் அட்டுவதாகக் குடுத்தநிலம்" (தெ.கல்.தொ.8. கல்.607.);. [கல் + அம்பலம்.]
கல்லம்மை	கல்லம்மை kallammai, பெ.(n.) காயம்மை; stone-pox (சா.அக.);. [கல் + அம்மை.]
கல்லரசி	கல்லரசி kalarasi, பெ.(n.) கல்லரசு பார்க்க;See kalarasu (சா.அக.);. [கல் + அரசி.]
கல்லரசு	கல்லரசு kal-arsu, பெ.(n.) கொடியரசு மரம்; wild pipal-tree (சா.அக.);. [கல் +அரசு.]
கல்லரவிந்தம்	கல்லரவிந்தம் kal-ara vindam, பெ.(n,) பூடு வகை, கற்றாமரை (மலை.);; a mountain'shrut (செ.அக.);. [கல் + அரவிந்தம். அரவிந்தம் = தாமரை.]

கல்லரளி	கல்லரளி kal-l-arali, பெ.(n.) 1. நச்சுக்கல்; poisor stone, 2. சரளைக் காடுகளில் முளைக்கும் பூடு; oleander. 3. காட்டரளி; wild oleander (சா.அக.);. [கல் + அரளி.]
கல்லரிதாரம்	கல்லரிதாரம் kal-l-aridaram, பெ.(n.) கட்டரிதாரம் (வின்.);; orpiment or arsenic crystal. [கல் + அரிதாரம்.]
கல்லலகு	கல்லலகு kalalagu. பெ.(n.) இசைக்கருவி வகையுளொன்று; a kind of musical instrument. "கல்லலகு பாணி பயின்றார்" (தேவா. 519, 1.);. [கல் + அலகு.]
கல்லலசு	கல்லலசு kallalasu, பெ.(n.) கல்லலகு பார்க்க;See kalalagu. "கல்லலசு துத்தரி யேங்க" (கல்லா. 34.);. [கல்லலகு → கல்லலசு.]
கல்லவடத்திரள்	கல்லவடத்திரள் kallavadattiral, பெ.(n.) கல்லவடம் பார்க்க;See kallavaḍam. "கல்லவடத்திரண் மணிவாய்த் தண்ணுமை" (கல்லா. 39.); (த.மொ.அ.);. [கல்லவடம் + திரள்.]
கல்லவடம்	கல்லவடம் kallavadam, பெ.(n.) பறைவகையுளொன்று; a kind of drum, "கல்ல வடமிட்டுத் திசைதொழுதாடியும்" (தேவா. 576, 6);. [கல் + அ + வடம்.]
கல்லவம்	கல்லவம் kalayam, பெ.(n.) மலைநெல்; mountain paddy (சா.அக.);. [கல் + அவம்.]
கல்லவல்	கல்லவல் kallaval, பெ.(n.) நாடறிசொற் பொருள் பயப்பப் பிழையாமையை முதன்மையாகக் கொண்ட மிறைக்கவி வகை (யாப். வி. 511.);; a kind of verse in which common words are used in their plain meanings. [கல் → கல்ல + வல். கற்கவல்லது. எளிதானது.]
கல்லவி	கல்லவி kallavi, பெ.(n.) சச்சவிர்ப்பூடு; honey sweet tree (சா.அக.);. [கல் + அவி.]

கல்லவுத்து	கல்லவுத்து kalavuthu, பெ.(n.) ஆனைப்பிச்சான் கொடி; battle of plassey creeper (சா.அக.);. [கல் + அவுத்து.]
கல்லவுரி	கல்லவுரி kallavuri, பெ.(n.) ஒருவகை அவுரி; bastard indigo (சா.அக.);. [கல் + அவுரி.]
கல்லழிஞ்சில்	கல்லழிஞ்சில் kal-l-alinjol, பெ.(n.) மரவகை (யாழ். அக.);; a kind of tree. [கல் + அழிஞ்சில்.]
கல்லளை	கல்லளை kal-l-alai, பெ.(n.) 1. மலைக்குகை; cleft or cave in a rock or mountain. "புலி சேர்ந்து போகிய கல்லளை போல" (புறநா. 86, 4.);. 2. மண்பானை வனையும் பொழுது சிறுகற்களால் உண்டாக்கும் துளை; a hole as in earthen-ware utensils (due to defective moulding.); (சேரநா.);. ம. கல்லள, கல்லழ. [கல் + அளை - கல்லளை (கற்குகை);.]
கல்லறு-த்தல்	கல்லறு-த்தல் kal-l-aru, 4 செ.கு.வி.(v.i.) பச்சை செங்கல் அறுத்தல் (கொ.வ.);; to mould raw bricks. [கல் + அறு.]
கல்லறுப்புச்சட்டம்	கல்லறுப்புச்சட்டம் kallaruppu-c-cattam, பெ.(n.) செங்கற்கள் அறுக்கப்பயன்படும் மரச்சட்டம்; mould for making bricks. [கல்லறுப்பு + சட்டம்.]

கல்லறை	கல்லறை1 kal-l-arai, பெ.(n.) 1. கல்லாலாகிய அறை: room having stone walls and roof. 2. குகை; cave, hewn in a rock, cavern. "கல்லறையினுழுவை சினங்கொண்டு".(தேவா. 155, 4.);. 3. பிணக்குழி; vault, tomb hewn out in a rock, sepulchre, grave. க. கல்லறெ;ம. கல்லற. [கல் + அறை.] கல்லறை2 kal-l-arai, பெ.(n.) நிலத்தினடியில் யாரும் அறியாதபடி அமைத்திருக்கும் மூலபண்டார அறை. (இ.வ.);; underground room or cellar for secretly storing main treasure. [கல் + அறை.]
கல்லறைப்பெட்டி	கல்லறைப்பெட்டி1 kalarai-p-petii, பெ.(n.) உறுதியான பணப்பெட்டி ; safety locker. மறுவ. கல்லாப்பெட்டி [கல் + அறை + பெட்டி. இது இக்காலத்தில் கல்லாப்பெட்டி எனத் திரிந்துவிட்டது.] கல்லறைப்பெட்டி2 kallarai-p-petti, பெ.(n.) சரக்கு வணிகரின் பணப்பெட்டி; grocer's cash box. [கல் + அறை + பெட்டி.]
கல்லன்	கல்லன் kallan, பெ.(n.) 1. தீயோன்; vile, wicked, hard-hearted fellow. "கழித்தவூன் முதலுண் கல்லன்" (சிவதரு. சுவர்க்கநரக. 30.); 2. கற்றச்சன்; a stone mason (சேரநா.);. ம. கல்லன் [கல் + அன். கல் = கருமை, தீமை, இன்னல். 'அன்' ஆ.பா.ஈறு.]
கல்லாகம்	கல்லாகம் kallagam, பெ.(n.) செங்குவளை; red Indian water lily (சா.அக.);. [கல் → கல்லகம் → கல்லாகம். கல் = கருமை, கருமை கலந்த செம்மை.]
கல்லாகு-தல்	கல்லாகு-தல் kallagu-, 7 செ.கு.வி.(v.i.) கல்போன்று இறுகுதல்; to petrify. [கல் + ஆகு.]
கல்லாங்காசு	கல்லாங்காசு kal-l-an-kasu, பெ.(n.) சிறுவர் விளையாட்டிற் பயன்படுத்தும் வட்டமான ஒடு (வின்.);; small round tile for a child's game. மறுவ, கலவோடு [கல் + ஆம் + காசு. கல் = ஒடு.]

கல்லாங்காய்	கல்லாங்காய் kallangay, பெ.(n.) சிறுமியர் சிறுகற்களைக் கொண்டு ஆடும் விளையாட்டு; female children's play with small pebbles. மறுவ, அஞ்சாங்கல் க. கல்லாட [கல் + ஆம் + காய்.]
கல்லாங்குத்து	கல்லாங்குத்து kal-l-anikuttu, பெ.(n.) வன்னிலம் (சொ.ஆ.க.29.);; rugged, hard ground. [கல் + ஆம் + குத்து. 'அம்' சாரியை.]
கல்லாங்குத்துநிலம்	கல்லாங்குத்துநிலம் kal-an-kuttu-nilam, பெ.(n.) மேற்பரப்பில் சிறுகற்களை மிகுதியாகக் கொண்ட நிலம் (முகவை);; hard or stony ground. [கல் + ஆம் + குத்து + நிலம்.]
கல்லாசாரி	கல்லாசாரி kallaseri, பெ.(n.) கல் வேலை செய்பவன்; a stone-mason (சேரநா.);. ம. கல்லாசாரி [கல் + ஆசாரி. கல்லாசான் பார்க்க.]
கல்லாசான்	கல்லாசான் kal-l-aasan. பெ.(n.) 1. கற்றச்சன் (கொ.வ.);; stone mason. 2. கற்றச்சர் தலைவன் (வின்.);; master mason, architect. ம. கல்லாசாரி [கல் + ஆசான் – கல்லாசான்.]
கல்லாசிரியம்	கல்லாசிரியம் kallasiriyam, பெ.(n.) கல்லுப்பனை பார்க்க;See kallu-p-panpai. (சா.அக.);. [கல் + ஆசிரியம்.]
கல்லாடம்	கல்லாடம்1 kalladam, பெ.(n.) 1. சிவன் கோவில்; name of a siva shrine. 2. கற்பாங்கான நிலம்; hard or stony ground. "கல்லாடத்துக் கலந்தினிதருளி" (திருவாச. 2, 11.);. [கல் → கல்லடம் (ஊர்ப்பெயர்);. கல்லடம் → கல்லாடம்(ஊர்ப்பெயரால் அமைந்த கோயில்.);.] கல்லாடம்2 kaladam, பெ.(n.) கல்லாடரால் அகப்பொருளின் துறையமைய நூறு அகவற் பாக்களாற் செய்யப்பட்ட ஒருநூல்; name of an amatory poem describing the erotic emotions in 100 agaval stanzas by kallāọar. [கல்லாடன் → கல்லாடம். கல்லாடனாரால் இயற்றப்பட்ட நூல் (கருத்தனாகு பெயர்);.]

கல்லாடர்	கல்லாடர் kalladar, பெ.(n.) 1. கல்லாடனார் பார்க்க;See kalladanar. "ஆக்கவுங் கெடவும் பாடல் தரும் கபிலர் பரணர் கல்லாடர் மாமூலர்" (யாப்.வி.93, பக்.351.);. 2. கல்லாடநூல் இயற்றிய புலவர்; the author of kalladam. "கல்லாடர் செய்யனுவற் கல்லாட நூறும்" (கல்லா.பாயி.);. [கல்லாடம் → கல்லாடர். கல்லாடம் என்னும் ஊரிற் பிறந்தவர்.]
கல்லாடனார்	கல்லாடனார் kalladanar, பெ.(n.) கடைக்கழகப் புலவருள் ஒருவர் (புறநா. 23.);; a poet of the third Tamil academy (sangam);. "தொல்காப்பியத்துக் குரையிடையிட்ட விரகர் கல்லாடர்" (சிலப். 3.);. [கல்லாடம் → கல்லாடன் + ஆர். 'ஆர்' உ.பா.ஈறு கல்லாடம் என்னும் ஊரிற் பிறந்ததனாற் பெற்றபெயர்.]
கல்லாணக்காணம்	கல்லாணக்காணம் kallāna-k-kānam, பெ.(n.) திருமணத்தின் பொருட்டுச் செலுத்தும் ஒரு பழையவரி (S.I.I. ii. 509.);; an ancient marriage cess. [கலியாணம் → கல்லாணம் (கொ.வ.); + காணம்.]
கல்லாதார்	கல்லாதார் kalladar, பெ.(n.) கல்லார் பார்க்க;See kallar. "மேற்பிறந்தா ராயினுங் கல்லாதார் கீழ்ப் பிறந்துங் கற்றார் அனைத்திலர் பாடு" (குறள். 409.);. [கல் + ஆ + த் + ஆர். 'ஆ' எ.ம.இடைநிலை. 'த்' இ.கா.இடைநிலை.]
கல்லாந்தலை	கல்லாந்தலை kal-l-an-dalai, பெ.(n.) ஒருவகைக் கடல் மீன்வகை (யாழ்.அக.);; a fish. [கல் + ஆம் + தலை.]
கல்லாப்பலகை	கல்லாப்பலகை kalla-p-palagai, பெ.(n.) வணிகர்கள் அமரும் பலகை (தஞ்.);; merchant's wooden seat. [கல்லறைப்பலகை → கல்லாப்பலகை. கல்லறை பார்க்க.]
கல்லாப்பாறை	கல்லாப்பாறை kallapparai, பெ.(n.) மீன்வகை; caranse armatus (கட.பர.க.சொ.அக.);. [கல் → கல்லா + பாறை.]
கல்லாப்பெட்டி	கல்லாப்பெட்டி kalla-p-petti, பெ.(n.) கல்லறைப் பெட்டி பார்க்க (இ.வ.);;See kallarappeti. [கல்லறைப்பெட்டி → கல்லாப்பெட்டி.]
கல்லாம்பல்	கல்லாம்பல் kallambal, பெ.(n.) நீர்க்குளிரி; water archer (சா.அக.);. [கல் + ஆம்பல்.]

கல்லாமணக்கு	கல்லாமணக்கு ka-l-āmanakku, பெ.(n.) புல்லாமணக்கு (m.m.);; creeping castor. [கல் + ஆமணக்கு.]
கல்லாமறவர்	கல்லாமறவர் kallamaravar, பெ.(n.) இயல்பாகவே மறத்தன்மையுடையவர்; natural heros, [கல் + ஆ + மறவர். படைப்பயிற்சியன்றிப் பிறவற்றைக் கல்லாத மறவர்.]
கல்லாரம்	கல்லாரம்1 kallaram, பெ.(n.) 1. செங்கழுநீர்.(பிங்.);: red Indian water lily. "கல்லாரமாலை மென், கூந்தற்கைக் காந்தட்கவுரி பங்கன்" (மருதூரரந். 57.);. [கல் + ஆ + மை 'ஆ' எ.ம.இ.நி. 'மை' ப.பெ.ஈறு.] கல்லாரம்1 kallaram, பெ.(n.) 1. செங்கழுநீர். (பிங்.);: red Indian water lily, "கல்லாரமலை மென் கூந்தற்கைக் காந்தட்கவுரிபங்கன்" (மருதூரரரு 57.);. 2. நீர்க்குளிரி (பிங்.); பார்க்க;See ni-k-kullri. 3. கருங்குவளை (திவா.);; blue nelumbo (த.மொ.அ.);. மறுவ. செங்குவளை, அரத்தம், எருமணம். க. கல்லார [கல்லகாரம் → கல்லாரம்.] கல்லாரம்2 kallaram, பெ.(n.)
கல்லாமை	கல்லாமை2 kallamai, பெ.(n.) ஆமை வகை; starred tortoise. மறுவ. கரட்டாமை [கல் + ஆமை.]
கல்லாய்-தல்	கல்லாய்-தல் kallay-, 2 செ.குன்றாவி.(v.t.) கல்லாராய்-தல் பார்க்க;See kallaray. [கல் + ஆய்.]
கல்லாய்வுநூல்	கல்லாய்வுநூல் kallayvu-nul, பெ.(n.) கற்பாறைகளின் தோற்றம், அமைப்பு முதலியவை பற்றிய நூல்; petrology. [கல் + ஆய்வுநூல்.]

கல்லாயம்	கல்லாயம் kal-l-ayam, பெ.(n.) வரிவகை (S.I.I.vii. 188.);; a tax. [கல் + ஆயம்.]
கல்லார்	கல்லார் kalār, பெ.(n.) கல்லாதவர்; the unlettered or ignorant persons. "கல்லார்கண் பட்ட திரு" (குறள், 408);. 2. கீழ்மக்கள்; inferior people. ம. கல்லாதவர் [கல் + ஆ + ர்.]
கல்லாரல்	கல்லாரல் kal-l-aral, பெ.(n.) கற்களுக்கிடையில் பதுங்கி வாழ்வதும், கூர்மையான வாலையுடையதும் இரண்டடிக்கு மேல் நீளமுள்ளதும் ஆகிய நன்னீர் மீன்வகை; spiny-eel, a fresh-water fish. of rich brown colour, attaining, 2 ft. or more in length. ம. கல்லாரல் [கல் + ஆரல்.]
கல்லாராய்-தல்	கல்லாராய்-தல் kalaray-, 2 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. ஒரு பொருளில் கல் கலந்திருக்கின்றதா என ஆராய்ந் தறிதல்; to examine if stones are mixed with a thing. 2. தவசம் போன்றவற்றில் கலந்துள்ள கற்களைப் பொறுக்கி எடுத்தல்; to remove stones from grains etc. [கல் + ஆராய்.]
கல்லாரிகம்	கல்லாரிகம் kallarigam, பெ.(n.) குருவேர்; a fragrant root (சா.அக.);. [கல் + ஆரிகம்.]
கல்லாரை	கல்லாரை kal-l-arai, பெ.(n.) கரந்தை (மலை);; iron weed. க. கல்லு கூவு, கல்லு கூ. [கல் + ஆரை.]
கல்லால்	கல்லால் kal-l-al, பெ.(n.) 1. ஆலமர வகை; banyan tree. "கல்லானிழல் மேயவனே" (தேவா. 437, 3);. 2. குருக்கத்தி (L.);; white fig with fruits in clusters. 3. ஆல்வகை; white fig. 4. பூவரசு (L.);; portia tree. ம. க. கல்லால். [கல் + ஆல்.]

கல்லாலம்	கல்லாலம் kal-l-alam, பெ.(n.) கல்லால் பார்க்க;See kal-l-àl. [கல் + ஆலம்.]
கல்லாலி	கல்லாலி kallali, பெ.(n.) கல்லால் பார்க்க;See kallal. கல்லாலியோடு அடைப்படா பாறையும் (S..i.i. vol.2. (3-5); insc. 76. S.No.91.);. [கல் + ஆலி. ஆல் → ஆலி.]
கல்லாளிகம்	கல்லாளிகம் kallāligam, பெ.(n.) குருந்து; Indian wild lime (சா.அக.);. [கல் + ஆளிகம்.]
கல்லான்	கல்லான்1 ka-l-an, பெ.(n.) கல்வியில்லாதவன், எழுத்தறிவற்றவன்; unlearned, illiterate person. "கல்லானே யானாலும்" (நல்வழி. 34.);. பட. கல்லாதம [கல் + ஆ + ஆன். 'ஆ' எ.ம.இ.நி. புணர்ந்துகெட்டது. 'ஆன்' ஆ.பா.ஈறு.] கல்லான்2 kal-l-an, பெ.(n.) கடப்பாரை (யாழ்.அக.); crow bar. [கல் + (அன்);ஆன். கல் = தோண்டுதல். 'அன்' ஒருமை குறித்த ஈறு.] கல்லான்3 kallan, பெ.(n.) பாறை; rock (சா.அக.);. [கல் → கல்லான். 'ஆன்' ஒருமை குறித்த ஈறு.]
கல்லான்காரி	கல்லான்காரி kallankari, பெ.(n.) கல்வாழை; rock plantain (சா.அக.);. [கல்லான் + காரி.]

கல்லானை	கல்லானை kallanai, பெ.(n.) கல்லில் வடித்த யானை உருவம்; life size elephant carved out of a single block of stone. கல்லானைக்குக் கரும்பருத்திய படலம். "கல்லானை தின்னக்கம்பீந்த கதையும் சொல்வாம்" (திருவி. 21);. [கல் + (யானை); + ஆனை.] கல்லானை2 kallanai, பெ.(n.) 1. சுக்கான்கல்; limestone. 2. பூநீறு; fuller's earth (சா.அக.);. [கல் → கல்லன் → கல்லானை.]
கல்லி	கல்லி1 kalli, பெ.(n.) 1. பருவத்துக்கு மேற்பட்ட நுண்ணறிவு; precocity. குழந்தை கல்லியாய்ப் பேசுகிறது (உ.வ.);. 2. பருவத்துக்கு மேற்பட்ட நுண்ணறிவுள்ள குழந்தை; precocious child. அவன் அதிகக் கல்லி, அவனுடன் பேச்சுக் கொடுக்காதே (உ.வ.);. [கலி → கல்லி. 'இ' உடைமை குறித்த ஈறு. குழந்தை கலி கலியாய்ப்பேசுகிறது என்பது உலகவழக்கு.] கல்லி2 kalli, பெ.(n.) கிழங்கு தோண்டும் கருவி; hoe. "கருங்குறமங்கையர் - கல்லியங்ககழ்காமர் கிழங்கெடா" (இராமா-91);. [கல் → கல்லி 'இ'வி.மு.ஈறு.] கல்லி3 kalli, பெ.(n.) 1. ஆமை (மூ.அ.);; tortoise. 2. ஊர்க்குருவி (வின்.);; sparrow. [கல் → கல்லி. கல்லிடை வாழ்வது, கல்லிடை கூடு கட்டுவது.] கல்லி4 kalli, பெ.(n.)
கல்லிசை-த்தல்	கல்லிசை-த்தல் kal-l-isai, 4 செ.கு.வி.(v.i.) சரிந்து விழாதபடி கற்களை அமைத்தல் (C.E.M.);; to join stones by means of joggles so as to prevent their sliding apart. [கல் + இசை-.]
கல்லிடலை	கல்லிடலை kallidalai, பெ.(n.) ஒருவகை மரம்; the tree Linocierr courtallensis. ம. கல்லிடல [கல் + இடலை. இடலை = மரவகை.]

கல்லிடுக்கு	கல்லிடுக்கு kalliḍukku, பெ. (n.) அடுக்கிய கற்களுக் கிடையே அல்லது கற்பாறைகளுக்கிடையே உள்ள இடைவெளி; a space between two stones. ம. கல்லிடுக்கு [கல் + இடுக்கு.]
கல்லித்தி	கல்லித்தி kallitti, பெ. (n.) இத்தி வகையுளொன்று; stone fig. ம. கல்லித்தி [கல் + இத்தி. கல்லித்தி = கல்லிடை முளைத்து வளர்வது.]
கல்லித்திருத்து-தல்	கல்லித்திருத்து-தல் kalliddiruddudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மேடான நிலத்தை வெட்டித்திருத்துதல் (S.I.I. iii.170);; to lower the level of a field and render it fit for cultivation. [கல்லி + திருத்து.]
கல்லிதளை	கல்லிதளை kallidaḷai, பெ. (n.) மலை இதளை; hill olive. [கல் + இதளை. இடளை → இதளை.]
கல்லிமசக்கு-தல்	கல்லிமசக்கு-தல் kallimasakkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) கல்லி வயக்கு-தல் பார்க்க;See kalivayakku. "பூமியை கல்லி மசக்கி குடுத்த னீர்நிலம்" (S.I.I. Vol. 19. insc. 402. S.No.8.);. [கல்லி + மசக்கு.]
கல்லிமயக்கு-தல்	கல்லிமயக்கு-தல் kallimayakkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) கல்லிவயக்குதல் பார்க்க;See kalivayakku. இவ்வூர் தேவதான பொன் (கா);க்குடி புன்செய் கல்லிமயக்கின நிலத்திற்கு கீழ்பாற் கெல்லை. [கல்லிவயக்கு → கல்லிமயக்கு.]
கல்லிரும்பிலை	கல்லிரும்பிலை kallirumbilai, பெ. (n.) இரும்பறுப்பி; jungle geranium (சா.அக.);. [கல் + இரும்பு + இலை.]
கல்லில் நாருரி-த்தல்	கல்லில் நாருரி-த்தல் kallilnārurittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. இல்லாத பொருளைப் பெற முயலுதல்; to seek for the unattainable, strive for the impossible, as stripping fibre from stone. 2. ஒருபொருளைப்பாடுபட்டு முயன்று பெறுதல்; to obtain by very great labour. [கல்லில் + நார்-.] கல்லிலிருந்து நார் உரிக்க முடியாது. அதுபோன்ற நடவாதசெயல், அரிய செயலுமாம்.

கல்லிவசக்கு-தல்	கல்லிவசக்கு-தல் kallivasakkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) கல்லிவயக்கு-தல் பார்க்க;See kalivayakku. "வளைச்சறியாத நிலம் கல்லிவசக்கின.நிலம்" (S.I.I. Vol. 19. Insc. 389. S.No.5.);. [கல்லி + வசக்கு.]
கல்லிவயக்கு-தல்	கல்லிவயக்கு-தல் kallivayakkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) சமனற்ற நிலத்தை வெட்டிச் சமமாக்குதல்; to level the land for wet cultivation. "நாட்டாண்மை மங்கலத்துத் திடல் ... கல்லிவயக்கின நிலம் இரண்டுமா" (S.1.1. Vol.8 Insc. 556.);. [கல் → கல்லி + வயக்கு. கல்லுதல் = தோண்டுதல். கல்லி வெட்டியெடுத்து வயக்கு. தமக்கிசைந்தவாறு மாற்றியமைத்தல், நிலத்தைச் சமமாக்குதல்.]
கல்லிழை-த்தல்	கல்லிழை-த்தல் kallilaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) அரிய கற்களைப் பதித்தல்; to set precious stones. கல்லிழைத்த அட்டிகை (உ.வ.);. [கல் + இழை-.]
கல்லிறாமூலி	கல்லிறாமூலி kalliṟāmūli, பெ. (n.) அழுகண்ணி; a plant from which water is continuously oozing and dripping. [கல் + இறால் + மூலி. இறால் = தேன்கூடு போல் வடிவம் உள்ளது.]
கல்லிறால்	கல்லிறால் kalliṟāl, பெ. (n.) 1. ஈர்க்கிறால்; lobster. 2. கருப்பு இறால்மீன் வகை (வின்.);; black prawn. ம. கல்லுறாளு [கல் + இறால்.]
கல்லிறால்வலை	கல்லிறால்வலை kalliṟālvalai, பெ. (n.) மீன்பிடிவலை வகை; a kind of fishing net. [கல் + இறால் + வலை.]
கல்லீயம்	கல்லீயம் kallīyam, பெ. (n.) 1. வெள்ளீயங்காரீயங் களின் கலப்பு (வின்.);; pewter. 2. ஈயத்தின் வகை (மூ.அ.);; a kind of lead. [கல் + ஈயம். கல் = பொடி.]
கல்லீரல்	கல்லீரல் kallīral, பெ. (n.) 1. மண்ணீரலுக்கு அருகி லுள்ள சாம்பல்நிறச் சிற்றீரல்; liver. 2. பறவைகளுக்கும் மீன்களுக்குமுள்ள இரண்டாம் இரைப்பை (இ.வ.);; gizzard, so called because of its hardness. [கல் + ஈரல்.]

கல்லு	கல்லு kallu, பெ. (n.) 1. கல்லுருவி பார்க்க;See kallurivi (சா.அக.);. [கல் → கல்லு.] கல்லு1 kalludal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தோண்டுதல்; to work away gradually, as earth, pebbles, to dig out, as a hole; to hollow, as a rat; to excavate. "கல்லுற்றுழி" (நாலடி, 185.);. 2. துருவுதல்; to scoop out, as a nut. 3. நீர் அரித்தல்; to wash out, erode, as flowing water. வெள்ளம் கரையைக் கல்லிவிட்டது (உ.வ.);. 4. தின்னுதல்; to eat away, as caustic. இந்தக் காரமருந்து கல்லிக்கல்லி எடுத்துவிடும் (வின்.);; 5. எழுத்தாணிக் கூர் கழித்தல் (யாழ்ப்.);; to tear, as a style, the palmyra leaf when writing upon. ம. கல்லுக; கோத. கெல்வ்;பர். கெல்ச். [உல் → குல் (குத்துதல்); → கல் → கல்லு.]
கல்லுக்கடல்	கல்லுக்கடல் kallukkaḍal, பெ. (n.) குன்று அல்லது பாறைகள் மலிந்த கடல் (செங்கை. மீனவ.);; sea which has more peaks and rocks. [கல் → கல்லு + கடல்.]
கல்லுக்கரண்டி	கல்லுக்கரண்டி1 kallukkaraṇṭi, பெ. (n.) வீம்பு செய்பவன், ஒட்டாரம் பிடிப்பவன் (இ.வ.);; one who is stubborn or obstinate. [கல் → கல்லு + கரண்டி. கல் = கெட்டி.] கல்லுக்கரண்டி2 kallukkaraṇṭi, பெ. (n.) உள்துளை யுடனோ, தகடாகவோ இல்லாதவாறு மாழையால் கெட்டியாகச் செய்யப்பட்ட கரண்டி; solid state karandi. [கல்லு + கரண்டி.] தட்டித் தகடாக்கமுடியாத கல்லுக்கரண்டி. முரட்டுத்தனத்தைக் குறிப்பால் உணர்த்தியது.
கல்லுக்காரர்	கல்லுக்காரர் kallukkārar, பெ. (n.) செம்மணி (இரத்தினம்); விற்போர்; lapidaries. [கல் + காரர்.]
கல்லுக்குடல்	கல்லுக்குடல் kallukkuḍal, பெ. (n.) செரிப்புக் கடுமையுள்ள குடல்; intestine which performs not well. [கல் → கல்லு + குடல்.]

கல்லுக்குத்து-தல்	கல்லுக்குத்து-தல் kallukkuddudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மேற்றளம் முதலியவற்றிற்குக் கண்டிக்கல், பாவுகல் குத்துதல்; to arrange bricks edgewise, as in terracing a roof, arch-work, etc. 2. செயலை (காரியத்தை);த் தடைசெய்தல் (யாழ்ப்.);; to frustrate a business by misrepresentation or by creating obstacles. [கல் + குத்து-.]
கல்லுக்குருவி	கல்லுக்குருவி kallukkuruvi, பெ. (n.) ஆட்காட்டிக் குருவி போன்ற தோற்றத்துடன், வறண்ட மேய்ச்சல் நிலங்களில் வாழும் குருவிவகை; a kind of snipe (அறி. களஞ்.);. [கல் → கல்லு + குருவி.]
கல்லுக்குள்சவளை	கல்லுக்குள்சவளை kallukkuḷcavaḷai, பெ. (n.) கல்நார் பார்க்க;See kalnar (சா.அக.);. [கல்லுக்குள் + சவளை.]
கல்லுக்குறைத்தான்	கல்லுக்குறைத்தான் kallukkuṟaittāṉ, பெ. (n.) பொன்; gold (சா.அக.);. [கல்லுக்கு + உறைத்தான்.]
கல்லுக்கொடி	கல்லுக்கொடி kallukkoḍi, பெ. (n.) கல்லுருவி பார்க்க (சா.அக.);;See kaluruvi. [கல்லு + கொடி.]
கல்லுக்கோழிமீன்	கல்லுக்கோழிமீன் kallukāḻimīṉ, பெ. (n.) கடல்மீன்வகை; a sea-fish, bluish. [கல் + கோழி + மீன்.]
கல்லுகம்	கல்லுகம் gallugam, பெ. (n.) பெருவாகை மரம் (மூ.அ.);; large sirissa. [கல் → கல்லுகம்.]
கல்லுகொம்பு	கல்லுகொம்பு gallugombu, பெ. (n.) தரை தோண்டும் முனை; stake for digging the earth. [கல்லு + கொம்பு.]

கல்லுசில்	கல்லுசில் kallusil, பெ. (n.) ஒருவகை உசிலி, ஊடுசில் (சா.அக.);; a kind of black sirissa. [கல் + உசில்.]
கல்லுடம்பு	கல்லுடம்பு kalluḍambu, பெ. (n.) 1. கல்போன்ற உறுதியான உடம்பு; body as hard as a stone. 2. வலுவுள்ள உடல்; strong body (சா.அக.);. [கல் + உடம்பு.] கல்லுடம்பு kalluḍambu, பெ.(n.) ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளுக்கு முன் வாழ்ந்து பாறைப்படிவமாக மாறியுள்ள விலங்கு, தாவரம் போன்றவை; fossil. [கல்+உடம்பு]
கல்லுண்டை	கல்லுண்டை kalluṇṭai, பெ. (n.) கல்லுண்டைச் சம்பா (சங்.அக.); பார்க்க;See ka-l-undai-c-cambā. [கல் – கல்லு + உண்டை.]
கல்லுண்டைச்சம்பா	கல்லுண்டைச்சம்பா kalluṇṭaiccambā, பெ. (n.) ஆறு மாதத்தில் விளையும் சம்பா நெல்வகை (பதார்த்த.805);; a kind of paddy yielding hard round rice, maturing in 6 months. [கல் → கல்லுண்டை + சம்பா.]
கல்லுணி	கல்லுணி kalluṇi, பெ. (n.) கல்லுருணி பார்க்க;See kalluruni. [கல்லுருணி → கல்லுணி.]
கல்லுத்தரம்	கல்லுத்தரம் kalluttaram, பெ. (n.) கல்லால் அமைந்த உத்தரம்; a stone-beam (that supports the lower roof.); (சேரநா.);. ம. கல்லுத்தரம் [கல் + உத்தரம்.]
கல்லுத்தீர்-தல்	கல்லுத்தீர்-தல் kalluttīrtal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) செம்மணி (இரத்தினம்); செதுக்குதல் (வின்.);; to cut and polish, as gems. [கல் → கல்லு + தீர்.]
கல்லுத்தூக்கு-தல்	கல்லுத்தூக்கு-தல் kalluddūkkudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) நங்கூரந் தூக்குதல் (வின்.);; to weigh anchor. [கல் → கல்லு + தூக்கு.]

கல்லுதிரி	கல்லுதிரி1 kalludiri, பெ. (n.) நெல்வகை (சங்.அக.);; a kind of paddy. [கல் + உதிரி.] கல்லுதிரி2 kalludiri, பெ. (n.) அம்மைவகை (வின்.);; a variety of small-pox producing hard pustules. ம. கல்லுருதி [கல் + உதிரி.]
கல்லுநீராக்கி	கல்லுநீராக்கி kallunīrākki, பெ. (n.) கல்லை நீராளமாக்கும் ஒரு வகை வேதிப்பொருள்; a kind of chemical with the peculiar virtue of converting stone into a liquid (சா.அக.);. [கல் → கல்லு + நீராக்கி.]
கல்லுப்பயற்றங் கொடி	கல்லுப்பயற்றங்கொடி kalluppayaṟṟaṅgoḍi, பெ. (n.) சிறுபயற்றங்கொடி; creeper of kallu-p-payaru (சா.அக.);. [கல் + பயிறு + அம் + கொடி.]
கல்லுப்பயறு	கல்லுப்பயறு kalluppayaṟu, பெ. (n.) பயறு வகை (திருநெல்.);; a kind of bean. [கல் → கல்லு + பயிறு.]
கல்லுப்பனை	கல்லுப்பனை kalluppaṉai, பெ. (n.) 1. மலைப்பனை என்னும் தொட்டிப்பனை; palmyra growing on hills. 2. ஆண்பனை; male palmyra. [கல்(லு); + பனை.]
கல்லுப்பிடி-த்தல்	கல்லுப்பிடி-த்தல் kalluppiḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அரிசி களையும்போது சிறுகற்கள் கீழே தங்குதல் (இ.வ.);; small stones settle at the bottom of a pot, as grit, when rice is washed prior to cooking. 2. தொலைக்க வழிதேடுதல் (உ.வ.);; to scheme or plan for ruining a person. [கல் → கல்லு + பிடி-.]
கல்லுப்பு	கல்லுப்பு kalluppu, பெ. (n.) உப்புவகை (பதார்த்த. 1091);; mineral or rock salt. தெ., க., ம., து. கல்லுப்பு. [கல் + உப்பு.]
கல்லுப்புக்கட்டு	கல்லுப்புக்கட்டு kalluppukkaṭṭu, பெ. (n.) கட்டுப்பு; consolidated or fixed salt (சா.அக.);. [கல்லுப்பு + கட்டு.]

கல்லுப்பொறுக்கி	கல்லுப்பொறுக்கி kalluppoṟukki, பெ. (n.) கல்லை விழுங்கும் புறாவகை (வின்.);; a species of dove which swallows little pebbles. [கல் → கல்லு + பொறுக்கி.]
கல்லுப்போடு-தல்	கல்லுப்போடு-தல் kalluppōṭudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நங்கூரம் போடுதல்; to lay anchor. 2. செயலைத் தடைசெய்தல்; to frustrate a business by malicious misrepresentation or by creating obstacles. 3. எதிர்பாராத துன்பத்தை உண்டாக்குதல் (உ.வ.);; to bring out an unforeseen calamity. [கல் → கல்லு + போடு-.]
கல்லுரல்	கல்லுரல் kallural, பெ. (n.) கல்லாற் செய்த உரல்; stone mortar. க. கல்லொரள், கல்லொரளு [கல் + உரல்.]
கல்லுருஞ்சி	கல்லுருஞ்சி kalluruñji, பெ. (n.) கடல் மீன் வகையு ளொன்று (குமரி. மீனவ.);; a kind of sea-fish. [கல் + உருஞ்சி.]
கல்லுருட்டு	கல்லுருட்டு kalluruṭṭu, பெ. (n.) கேழ்வரகு வகை; a kind of ragi. [கல் + உருட்டு.] பிணையலோட்டி அல்லது கடாவிட்டுக் கதிரடிக்காமல், கல்லுருளையை ஒட்டிக் கதிரடித்த தவசம், கல்லுருட்டு எனப்பொதுவாக வழங்கப் படினும், மிகுதியாகக் கேழ்வரகு விளைக்கும் கருநாடக மாநிலத்தார், கல்லுருளை ஓட்டிக் கதிரடித்தலே பெரும்பான்மையாதலின், இப்பெயர் வழக்கூன்றி யதாகலாம்.
கல்லுருணி	கல்லுருணி kalluruṇi, பெ. (n.) 1. புல்லுருவி (வின்.); பார்க்க;See pulluruvi. 2. குருவிச்சி; honey suckle mistletoe (சா.அக.);. [கல் + உருணி.]
கல்லுருவி	கல்லுருவி1 kalluruvi, பெ. (n.) கல்லைக் கரைக்கும் தன்மையுள்ள ஒருவகைப் பூடு (பதார்த்த. 287);; blistering plant. [கல் + உருவி.] கல்லுருவி2 kalluruvi, பெ. (n.) 1. புல்லுருவி (சங்.அக.);; vegetable parasite. 2. நீர்மேல் நெருப்பு என்னும் மூலிகைச் செடி; water-fire plant (சா.அக.);. [கல் + உருவி.]

கல்லுலக்கை	கல்லுலக்கை kallulakkai, பெ. (n.) கல்லாலான உலக்கை; stone pestle (கருநா.);. க. கல்லொனகெ [கல் + உலக்கை.]
கல்லுவம்	கல்லுவம் kalluvam, பெ. (n.) மருந்தரைக்கும் குழியம்மி; a mortar for mascerating medicine. [கல் = தோண்டுதல், குழித்தல், கல் → கல்லு → கல்லுவம் = நடுவில் குழிந்த கல்லுரல்.]
கல்லுவார்	கல்லுவார் kalluvār, பெ. (n.) தோண்டுபவர்; excavator. நிவேதனத்துக்கு நீரிறைச்சுகளை கல்லுவார் இருவர்க்குப் புடவை முதல் உட்பட நிசதம் நெல்லும் பதக்கு. (S.I.I. Vol. 17. Insc. 243. S.No. 40.);. [கல்லு + வ் + ஆர்.]
கல்லுவி-த்தல்	கல்லுவி-த்தல் kalluvittal, 1 பி.வி. (v.caus.) அகழ்தல், தோண்டுதல்; to dig out, excavate. [கல்லு + வி.]
கல்லுவிச்சல்	கல்லுவிச்சல் kalluviccal, பெ. (n.) கல்லுவித்தல் பார்க்க;See kalluvi. "நான் கல்லுவிச்ச ஶ்ரீகரணப் பெருவிளாகத்து" (S.I.I. Vol.19. Insc. 27. S.No.24.);. [கல்லுவித்தல் → கல்லுவிச்சல்.]
கல்லுவை	கல்லுவை kalluvai, பெ. (n.) கல்லுளுவை பார்க்க;See kalluluvai. [கல்லுளுவை → கல்லுவை.] கல்லுவை1 kalluvaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நங்கூரமிடுதல்; to lay anchor. 2. கடிவாயில் மந்திரங்கூறி நச்சுக்கல் வைத்தல்; to apply, with appropriate mantra, an antipoisonous stone to the wound caused by a venomous bite. 3. நெற்றியிற் கல்லை வைத்துத் தண்டித்தல்; to set a stone on the forehead, the face being turned upwards to the sky and the head thrown back, a method of punishment. [கல் → கல்லு + வை-.] கல்லுவை2 kalluvaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. இறந்தோர் நினைவாகக் கற்படிமம் நடுதல்; to erect a stone temporarily at a funeral ceremony to represent the deceased. 2. அணிகளில் விலைமதிப்பற்ற அரியகற்களைப் பதித்தல்; to set precious stones in jewels. [கல் → கல்லு + வை.] கல்லுவை3 kalluvaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.i.) 1. ஆற்றுஞ்செயலைத்

கல்லுளான்கல்	கல்லுளான்கல் kalluḷāṉkal, பெ. (n.) கருடக்கல்; a stone or concretion having the virtue of removing poisons. [கலுழன் → கல்லுழன் → கல்லுளான் + கல்.]
கல்லுளி	கல்லுளி1 kalluḷi, பெ. (n.) 1. கல்வெட்டும் உளி; stone cutters chisel. 'கல்லுளிமங்கன் போனவழி, காடு மேடெல்லாம் தவிடுபொடி' (பழ.);. 2. இரும்புக் கடப்பாரை; an iron crow bar (சேரநா.);. 3. ஒருவகையுருக்கு; a kind of hard steel. க., ம. கல்லுளி. [கல் + உளி.] கல்லுளி2 kalluḷi, பெ. (n.) 1. பேய்க்களா (மலை.);; a species of whortle-berry. 2. மலைக்களா; carbolic acid plant. 3. பேய்ச்சுரை; a bitter species of bottle gourd (சா.அக.);. [கல் + உள் + இ.]
கல்லுளிச்சித்தன்	கல்லுளிச்சித்தன் kalluḷiccittaṉ, பெ. (n.) 1. ஒகநிலை கைவரப்பெற்ற துறவி; name of an ascetic who had the power of transporting himself to any place at will. 2. கல்லுளிமங்கன் பார்க்க;See kall-uli-mangan. 'கல்லுளிச்சித்தன் போனவழி கதவுகளெல்லாந் தவிடுபொடி' (பழ.);. [கல் + உளி = கல்லுளி = கல்லை உடைக்கும் வன்மை வாய்ந்த உளி. இங்கு வன்மையையும் ஆற்றலையும் குறித்தது.]
கல்லுளித்தச்சன்	கல்லுளித்தச்சன் kalluḷittaccaṉ, பெ. (n.) கற்றச்சன் பார்க்க;See karraccan. ம. கல்பணிக்கன்;க. கல்லுகுடக. கல்லுகுடிக. [கல் + உளி + தச்சன்.]
கல்லுளிமங்கன்	கல்லுளிமங்கன் kalluḷimaṅgaṉ, பெ. (n.) தன்னைத் தானே வருத்திக்கொள்ளளும் அருவருப்பான செய்கைகளால் ஒட்டாரம் பிடிக்கும் பிச்சைக்காரன்; a pertinacious beggar who threatens to hack himself with his knife if he be not given alms, a kind of repulsive mendicant. 'கல்லுளி மங்கன் போனவழி காடுமேடெல்லாம் தவிடுபொடி' (பழ.);. 2. தான் எண்ணியது நிறைவேறும் வரை விட்டுக்கொடுக்காத முரடன்; a rogue, never yields until and unless his desire is fulfilled. [கல் + உளி + மங்கன்.]
கல்லுளியுருக்கு	கல்லுளியுருக்கு kalluḷiyurukku, பெ. (n.) கல்லைச் செதுக்கும் எஃகு (வின்.);; a kind of very hard steel used for cutting stones. [கல் + உளி + உருக்கு (எஃகு);.]

கல்லுளுவை	கல்லுளுவை kalluḷuvai, பெ. (n.) கல்லிடுக்கில் தங்கும் கடல் மீன்; a sea-fish, whitish, attaining at least 5in. in length. [கல் + உளுவை.]
கல்லுறவாலி	கல்லுறவாலி kalluṟavāli, பெ. (n.) குதிரை வாலிப்புல்; horse tail grass (சா.அக.);. [கல் + உறல் + வாலி.]
கல்லுறுத்து-தல்	கல்லுறுத்து-தல் kalluṟuddudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கால், கண்போன்ற இடங்களில் கல்லழுத்துதல்; to press, as a rough or uneven surface on one sitting or lying down, to produce irritation as a dust in the eye. 2. சிறுநீரகத்தில் உருவாகும் கல் ஏற்படுத்தும் உறுத்தல்; to irritation caused by stone, formed in the kidney. [கல் + உறுத்து. உறு → உறுத்து (பி.வி.);.]
கல்லூசி	கல்லூசி kallūci, பெ. (n.) 1. ஒருவகை மருந்துக்கல் (வின்.);; a medicinal stone. 2. கல்நார் பார்க்க (சா.அக.);;See kalnár. [கல் + ஊசி.]
கல்லூஞ்சை	கல்லூஞ்சை kallūñjai, பெ. (n.) கருவாகை பார்க்க;See karuvāgai. [கல் + ஊஞ்சை.]
கல்லூடான்	கல்லூடான் kallūṭāṉ, பெ. (n.) வெள்ளியைப்போல் பளபளப்பாயும் 9 விரல் நீளமாயும் இருக்கும் சிறிய கடல் மீன் வகை; a sea-fish, silvery, attaining more than 9in. in length. [கல் + ஊடான்.]
கல்லூரி	கல்லூரி1 kallūri, பெ. (n.) 1. தேவாரம் கற்பிக்கும் சுற்றுத்தாழ்வாரம் (வின்.);; verandah used for reciting hymns used for 'தேவாரச் சுற்றுக் கல்லூரியிலிருந்து' (கல்வெட்.);. 2. திண்ணைப் பள்ளிக் கூடம்; pial school of ancient days. 3. உயர்கல்வி பயிலிடம்; academy, college institution where instruction is given in arts and sciences. "கல்லூரி நற்கொட்டிலா" (சீவக. 995.);. [கல் + ஊரி - கல்லூரி = கல்பரப்பிய திண்ணை, திண்ணைப் பள்ளிக் கூடம். தேவாரம் ஓதுதற்கு ஒதுக்கப்பட்ட திண்ணையொடு பொருந்திய சுற்றுத்தாழ்வாரம். இச்சொல் இந்நாளில் உயர்கல்விபயிலும் நிறுவனத்தைக் குறிப்பதாயிற்று.] கல்லூரி2 kallūri, பெ. (n.) கல்லுப்பைக் கட்டக் கூடியதும், இரும்பைச் செந்தூரமாக்குவதுமான சிறு கல்லூரியெனும் அரிய மூலிகை; a rare drug; which helps to consolidate sea-salt and convertion into a redoxide by calcination (சா.அக.);. [கல் + ஊரி.]

கல்லூரிக்கல்வி	கல்லூரிக்கல்வி kallūrikkalvi, பெ. (n.) கல்லூரியில் பயிலும் படிப்பு வகைகள்; collegiate education. [கல்லூரி + கல்வி.]
கல்லூருணி	கல்லூருணி kallūruṇi, பெ. (n.) 1. பாறையிலூறும் கிணற்றுத் தண்ணீர்; well-water which springs from rocks. 2. பாறைக்கிணறு; rock well (சா.அக.);. [கல் + ஊருணி.]
கல்லூவல்	கல்லூவல் kallūval, பெ. (n.) கல்மூங்கில் பார்க்க;See kalmungil (சா.அக.);. [கல் + ஊவல். உவல் → ஊவல்.]
கல்லூற்று	கல்லூற்று kallūṟṟu, பெ. (n.) கல்லிடைக்கசிந்து ஊறும் நீரூற்று (கொ.வ.);; spring in a rocky soil. [கல் + ஊற்று.]
கல்லூன்று-தல்	கல்லூன்று-தல் kallūṉṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) நடுகல்லுக்கு மாற்றாக ஏதேனும் ஒரு கல்லை இறந்தாரை அடக்கம் செய்த இடத்தில் நடுதல்;(கொ.வ.);; to erect temporarily a stone at a funeral ceremony to represent the deceased. [கல் + ஊன்று-.]
கல்லெடுப்பு	கல்லெடுப்பு kalleḍuppu, பெ. (n.) 1. இறந்தார்க்கு நடுகல் எழுப்புதல்; funeral rite of setting a stone, as a sign of respect for the departed soul. 'இதென்ன கல்லெடுப்பாகப் போய்விட்டதே' (இ.வ.);. 2. சாவுச்சடங்கில் வைத்தக் கல்லை 8 அல்லது 16வது நாள் எடுத்தல்; removing the stone which kept on funeral ceremony. [கல் + எடுப்பு.]
கல்லெண்ணெய்	கல்லெண்ணெய் kalleṇīey, பெ. (n.) மண்ணெண்ணெய்; kerosene (கருநா.);. க. கல்லெண்ணெ [கல் + எண்ணெய்.]
கல்லெரிப்பு	கல்லெரிப்பு kallerippu, பெ. (n.) கல்லெரிப்புமேகம் பார்க்க;See kal-l-erippu-megam. "கல்லெரிப்பு முதலவிடரப் பிணியால்" (திருக்காளத். பு. 17, 25.);. [கல் + எரிப்பு.]

கல்லெரிப்புமேகம்	கல்லெரிப்புமேகம் kallerippumēkam, பெ. (n.) நீர்ச்சுருக்குநோய் (வின்.);; incontinence of urine. [கல் + எரிப்பு + மேகம்.]
கல்லெலி	கல்லெலி kalleli, பெ. (n.) கல்லிற்குள் புதைந்து கிடக்கும் எலி; rat found under heaps of stones (சா.அக.);. தெ. கல்லெலுக. கல்லெல்க. [கல் + எலி.]
கல்லெலும்பு	கல்லெலும்பு kallelumbu, பெ. (n.) உறுதியான எலும்பு; hard bone (சா.அக.);. [கல் + எலும்பு.]
கல்லெழுத்து	கல்லெழுத்து kalleḻuttu, பெ. (n.) 1. கல்வெட்டு; a stone inscription. 2. கல்வெட்டு போல் நிலைத்து நிற்கக்கூடியது; anything not erasable, permanent (சேரநா.);. ம. கல்லெழுத்து [கல் + எழுத்து.]
கல்லெறி	கல்லெறி kalleṟi, பெ. (n.) 1. கல்லைவீசுகை; throwing of a stone. "கண்டனமாகிய கல்லெறிக் கஞ்சி" (சிவசம. 45.);. 2. கல்லெறி தூரம் பார்க்க (வின்.);;See kal-l-er-tūram. ம. கல்வேறு [கல் + எறி.]
கல்லெறிஞ்சான்காணி	கல்லெறிஞ்சான்காணி kalleṟiñjāṉkāṇi, பெ. (n.) 1. கல்லெறியும் தொலைவு அகலநீளமுடைய நிலப்பகுதி (தஞ்சை.);; a big plot of land whose sides are each of the length of a stone's throw. 2. பெரும்பகுதியாகவுள்ள நிலத்தின் உரிமை (இ.வ.);; ownership of a big plot of land. [கல் + (எறிந்தான்); எறிஞ்சான் (கொ.வ.); + காணி.]
கல்லெறிதூரம்	கல்லெறிதூரம் kalleṟitūram, பெ. (n.) முழுவலிமையோடு கல்லை வீசியெறிய அதுவிழும் தொலைவின் அளவு (கொ.வ.);; distance of a stone's throw from a strong arm. ம. கல்வேர் தூரம் [கல் + எறி + தூரம்.]

கல்லெனல்	கல்லெனல் kalleṉal, பெ. (n.) 1. பேரோசைக்குறிப்பு; onom. expr. signifying excitement. "கல்லென் பேரூர்" (சிலப். 12, 12.);. 2. அழுதற்குறிப்பு; onom expr. signifying weeping "கல்லென் சுற்றமொடு" (பெருபாண்.21.);. [கொல் → கல் - கல்லெனல் (வே.க. 117);.]
கல்லேரிமலை	கல்லேரிமலை kallērimalai, பெ. (n.) ஆம்பூர் குடியாத்தம் சாலையில் மேல்பட்டிக்குச் செல்லும் வழியில் அமைந்துள்ள, தொல்லியல் அகழ்வாராய்ச்சி நடைபெற்ற ஊர்; an archaeological site on the road leading to Melpatti from Amburkudiyatham road. [கல் + ஏரி + மலை.] இவ்வூருக்கு, இராசகிரிப்பட்டினம் என்ற பழைய பெயர் உண்டு. முந்திய பெருங்கற்காலம், இடைக்காலம் ஆகிய மூன்று பண்பாட்டு பிரிவுகளின் நாகரிகமும், இங்குக் கண்டுபிடிக்கப் பட்டது.
கல்லேற்று-தல்	கல்லேற்று-தல் kallēṟṟudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கல்லால் அடித்தல்; to throw stones on a person as a punishment. 2. வரி கொடாதவர் முதுகில் கல் ஏற்றி வைத்து ஒறுத்தல்; placing stone over the back of revenue defaulters as a punishment. [கல் + ஏற்று - கல்லேற்று(கல்லால் தாக்குதல்);.]
கல்லேறு	கல்லேறு kallēṟu, பெ. (n.) 1. முத்தின் குற்றங்களுள் ஒன்று (சிலப். 14, 193, உரை.);; flaw in a pearl. 2. கல்லெறிகை; throwing of a stone. [கல் + ஏறு.]
கல்லை	கல்லை1 kallai, பெ. (n.) 1. தையலிலைக் கலம் தொன்னை; plate made of leaves sewn together. "சருகிலையிணைத்த கல்லை" (பெரியபு. கண்ணப்ப. 118.);. 2. பாதக்குறட்டின் குமிழ் (பிங்.);; knob in wooden sandals. [கல் → கல்லை = குத்தி தைத்தஇலை. → Skt. khalla. (வ.மொ.வ.110.);.] கல்லை2 kallai, பெ. (n.) பழிச்சொல்; calumny, aspertion; கல்லைப்பட்டுப் போனவன் (வின்.);. [கல்லை = இலைக்கலம். எச்சில் இலை, எச்சிற்கலம் போல் இழிவுக்குரியவன். இச்சொல் கலிப்பட்டுப்போனவன் என்றும் திரித்து வழங்குவதுண்டு.] கல்லை3 kallai, பெ. (n.) இறந்தவர்கட்கு 8 அல்லது 30 வது நாள் வழிபாடு செய்து உணவிடுதல். (ம.அக.);; feeding others on 8th or 30th day of death of person. 'சோற்றுக்கல்லையிலிருக்கும்போது எமனும் அணுகான்' (பழ.);. [கல் → கல்லை - குத்தி வைத்தல்.]

கல்லைகுத்து-தல்	கல்லைகுத்து-தல் gallaiguddudal, 10 செ.கு.வி. (v.i.) இலைக்கலந் தைத்தல்; to sew leaves together into a plate to eat from. [கல்லை + குத்து.]
கல்லைநீராக்கி	கல்லைநீராக்கி kallainīrākki, பெ. (n.) இறைச்சியைக் கரைக்குந் தன்மையுள்ள கனிமம் (வின்.);; a kind of ore. [கல் + ஐ + நீராக்கி.]
கல்லொட்டர்	கல்லொட்டர் kallotṭar, பெ. (n.) கற்சுவர் எடுக்கும் எடுக்கும் ஒட்ட இனத்தார் (வின்.);; a caste of people usually employed to build stone walls. ம. கல்லொட்டர்;பட., க. கல்லொட்ட [கல் + ஒட்டர். ஒட்டர் – ஒட்டிர (ஒரிசா); நாட்டிலிருந்து வந்த தொழிலாளர்.]
கல்லொட்டி	கல்லொட்டி kallotṭi, பெ. (n.) 1. நத்தை (வின்.);; snail. 2. கற்பாசி; lichen, rock-moss. ம. கல்லொட்டி (ஒருவகை ஆற்றுமீன்); [கல் + ஒட்டி (கல்லில் ஒட்டிக்கொள்வது.);.]
கல்லொத்து	கல்லொத்து kallottu, பெ. (n.) காலில் கல் குத்து வதனால் ஏற்படும் கட்டி; stone-pressure, a kind of hard boil (abscess); appearing especially at the bottom of the heel from the effects of a bruise by a stone (கருநா.);. தெ. கல்லெத்து;க., து., பட. கல்லொத்து. [கல் + ஒத்து, ஒத்துதல் = குத்துதல்.]
கல்லொழுக்கு	கல்லொழுக்கு kallol̤ukku, பெ. (n.) கல்மதம்; fossil exudation from rocks (சா.அக.);. [கல் + ஒழுக்கு.]
கல்லோலம்	கல்லோலம் kallōlam, பெ. (n.) அலை; billow wave, surge. "பெருங்கல்லோலப் புணரியின் மூழ்க" (திருவாலவா. 9, 5);. க. கல்லோல; ம. கல்லோலம்; Pall. Kallolo; skt. Pkt. Kallola. [கல் + ஒலம் 'கல்' ஒலிக்குறிப்பு இடைச்சொல்.] 'கல்' லெனல் ஓர் ஓசைக்குறிப்பு. கல் - கலி. 'கலகல' ஒலிக்குறிப்புகள். ஓ → ஒல் = ஒலி. ஒல் → ஒலம் = ஓசை. 'கல்' என ஒலிக்கும் அலை கல்லோலம் எனப்பட்டது. ஒ.நோ. அல்லோல கல்லோம்.

கல்வட்டம்	கல்வட்டம் kalvaṭṭam, பெ. (n.) கற்பலகையாலான அறை, ஈமப் பேழை போன்ற ஈமப்புதைவுகள் அமைந்த தரையில் அவை அடையாளம் தெரியும் வண்ணம் வட்டமாக அமைக்கப்பட்ட கல்வரிசை; stones arranged in a circle over the burial in sarcophagus or dolmen. [கல் + வட்டம்.]
கல்வம்	கல்வம் kalvam, பெ. (n.) கல்லுவம் பார்க்க;See kalluvam. [கல் → கலுவம் → கல்வம் (வ.மொ.வ.10.);.]
கல்வரி	கல்வரி kalvari, பெ. (n.) 1. செங்கற் சூளை அமைத்த தற்குரிய வரி; tax on kiln. 2. கல்லுடைத்தலுக்குரிய வரி; tax on quarry (கல்வெ.கலை.);. [கல் + வரி.]
கல்வருக்கை	கல்வருக்கை kalvarukkai, பெ. (n.) காட்டுப்பலா (வின்.);;பார்க்க;See kăṭṭu-p-pală. [கல் + வருக்கை.]
கல்வழி	கல்வழி kalvaḻi, பெ. (n.) 1. கல்லை வைத்தெண்ணும் ஒருவகைக் கணக்கு (கணக்கதி. பாயி);; a kind of computation with the aid of pebbles. 2. கற்கள் நிறைந்த வழி; a stony path (கருநா.);. க. கல்வழி, கல்லதாரி. [கல் + வழி.]
கல்வளை	கல்வளை kalvaḷai, பெ. (n.) 1. மலைப்பிளப்பு (R);; cleft or chasm in a mountain. 2. மலைக்குகை (யாழ்.அக.);; cave. [கல் + வளை, கல் = மலை.]
கல்வாசல்	கல்வாசல் kalvācal, பெ. (n.) கற்றளியின் திருவாயில்; entrance to stone temple. "கல்வாசலில் கல்கவி உத்திரமும்" (ஆவணம். 1991-2);. [கல் + வாசல்; வாயில் = வாசல்.]
கல்வாசல் நாடு	கல்வாசல் நாடு kalvācalnāṭu, பெ. (n.) திருமயம் வட்டம் பகுதியில் இருந்த பண்டைய நாட்டுப் பெயர்; name of an old division in Thirumayam vattam. "கல்வாசல் நாட்டுத் தந்திரிமாற்கும், கானனாட்டுத் தந்திமாற்கும்" (தெ.இ.கல்.தொ. 23 கல்.156.);. [கல் + (வாயில்); வாசல் + நாடு.]

கல்வாயில் நாடாழ்வான்	கல்வாயில் நாடாழ்வான்1 kalvāyilnāṭāḻvāṉ, பெ. (n.) திருப்பத்தூர் வட்டம், குன்றக்குடி கோயிலிலுள்ள கல்வெட்டு பொறித்த அலுவலர்; an officer, who inscribled in Tirupattur taluk. "இப்படி கண்டன் ஆளுடையான் ஆன கல்வாயில் நாடாழ்வான் எழுத்து" (தெ.இ.கல்.தொ.23 கல், 156.);. [கல்வாயில் + நாடாழ்வான்.] கல்வாயில் நாடாழ்வான்2 kalvāyilnāṭāḻvāṉ, பெ. (n.) திருமயம் வட்டம் மேலக்கோயில் கல்குகைவாயில் உள்ள கல்வெட்டை வெட்டிக் கொடுத்தவர்; one who engraved the incripion in the sides of the rock-cut cave in the Melakkoyil of Thirumayam taluk. "கல்வெட்டிக் குடுத்தேன் கல்வாயில் நாடாழ்வானேன்" (தெ.இ.கல்.தொ. 23 கல்.152.);. [கல் + வாயில்; கல்லாலான குகையின் வாயில்; பின்னர் ஊரின் பெயராகிவிட்டது.]
கல்வாழை	கல்வாழை kalvāḻai, பெ. (n.) 1. பூவாழை; Indian shot. 2. காட்டுவாழை; wild plantain. Hill plantain, stony plantain. க. கல்வாழெ, கல்வாளெ; து. கல்லுயாரெ;ம.கல்லுவாழ [கல் + வாழை.] உவமையடிப்படையில் வன்மைப் பண்பு குறித்த 'கல்' பெயரெச்சமாயிற்று. (ஒ.நோ.); கல்விருசு.
கல்வாழைமணி	கல்வாழைமணி kalvāḻaimaṇi, பெ. (n.) 1. கல்வாழையின் விதை; Indian head (flava);. 2. மணிவாழை;İndian bead. (typica.); 3. குன்றிமணி வாழை; liquorice plantain (சா.அக.);. [கல்வாழை + மணி.]
கல்வி	கல்வி1 kalvi, பெ. (n.) 1. கற்கை (குறள். 40, அதி.);; studying. 2. படித்துப் பெறும் கல்வியறிவு; learning, erudition. "ஒருமைக்கட்டான்கற்ற கல்வி" (குறள். 398.);. 3. அறிவு; science, literature. 4. பயிற்சி (அக.நி.);; practice. 5. நூல் (வின்.);; scientific work. "கல்வி கரையில" (நாலடி. கல்வி. 5); (த.மொ.அ.);. ம. கல்வி; க. கல்பி, கலிகெ; கோத. கல்பி; துட. கல்வ்ய; பட. கலிவி (அறிவுக்கூர்மை);; து. கல்புனி (கற்றல்);; தெ. கறக (கற்றல்); கொலா. கர்ப்; நா. கரப்;கோண். கரீநாநா. கூ. கராம்ப். [கல் → கல்வு → கல்வி 'கல்' என்னும் ஏவலோடு உகர ஈறு சேர்ந்து 'கல்வு' (ஒ.நோ. செல் → செல்வு (அழகு); செல்வி); எனவும் கல் → கல்வு → கல்வி எனத் திரிந்திருத்தலை ஒப்பு நோக்குக.] கல்வி2 kalvi, பெ. (n.) கல்; stone. 2. கற்பலகை; stone slab. [கல் → கல்வு → கல்வி. கல்வுதல் = தோண்டுதல். கற்காலத்தில் மண்ணைத் தோண்டப் பயன்பட்டகல் இப்பெயர் பெற்றது.]

கல்விக்களஞ்சியம்	கல்விக்களஞ்சியம் kalvikkaḷañjiyam, பெ. (n.) கற்றுத்துறை போகியவ-ன்-ள்; lit, repository ol learning, a very learned person. [கல்வி + களஞ்சியம்.]
கல்விக்கூடம்	கல்விக்கூடம் kalvikāṭam, பெ. (n.) கல்வி பயிலும் இடம்; college, school, a seat of learning. [கல்வி + கூடம்.]
கல்விச்சாலை	கல்விச்சாலை kalviccālai, பெ. (n.) கல்விக்கூடம் பார்க்க;See kasvikkūdam. [கல்வி + சாலை.]
கல்விச்சுற்றுலா	கல்விச்சுற்றுலா kalviccuṟṟulā, பெ. (n.) கலை, பண்பாடு, நாகரிகம் முதலியவற்றின் நிலைக்களனாகவுள்ள இடங்களுக்குக் கூட்டமாகச் சென்று, அவற்றின் சிறப்புகளை அறிந்து கொள்ள உதவும் சுற்றுப்பயணம்; educational tour. [கல்வி + சுற்றுலா.]
கல்வித்துறை	கல்வித்துறை kalvitturai, பெ. (n.) கல்வி தொடர்பான பணிகளைச் செய்யும் துறை; educational department. [கல்வி + துறை.]
கல்விநாயகன்	கல்விநாயகன் galvināyagaṉ, பெ. (n.) நெல்வகை (A.);; a kind of paddy. [கல்வி + நாயகன்.]
கல்விநிலையம்	கல்விநிலையம் kalvinilaiyam, பெ. (n.) கல்வி நிறுவனம் பார்க்க;See kalviniruvadam. [கல்வி + நிலையம்.]
கல்விநிறுவனம்	கல்விநிறுவனம் kalviniṟuvaṉam, பெ. (n.) கல்வி கற்கும் இடம்; educational institute. [கல்வி + நிறுவனம்.]

கல்விப்பணி	கல்விப்பணி kalvippaṇi, பெ. (n.) படிப்பறிவை வளர்க்கும் செயல்; academic work. [கல்வி + பணி.]
கல்விப்பொருள்	கல்விப்பொருள் kalvipporuḷ, பெ. (n.) கல்வியாகிய செல்வம் (திவா.);; learning as a material possession, dist. fr. செல்வப்பொருள். [கல்வி + பொருள்.]
கல்விபயில்களம்	கல்விபயில்களம் kalvibayilkaḷam, பெ. (n.) கல்வி நிறுவனம் பார்க்க;See kalviniruvanam. [கல்வி + பயில்களம்.]
கல்விபயிலிடம்	கல்விபயிலிடம் kalvibayiliḍam, பெ. (n.) கற்கின்ற இடம்; training centre. மறுவ. கல்வியூரி, கல்லூரி, கழகம், பட்டிமம் கல்வி, சுற்றுவாரி, கல்வி பயில்களம். கல்வி + பயில் + இடம்.]
கல்விமதம்	கல்விமதம் kalvimadam, பெ. (n.) கல்விச்செருக்கு; pride of learning. [கல்வி + மதம்.]
கல்விமான்	கல்விமான் kalvimāṉ, பெ. (n.) படிப்பாளி (கொ.வ.);; learned man, scholar. [கல்வி + (மகன்); மான்.] மான் என்பது மகன் என்பதன் மரூஉ.
கல்வியறிவு	கல்வியறிவு kalviyaṟivu, பெ. (n.) படிப்பால் உண்டாகும் அறிவு; knowledge, the result of study. [கல்வி + அறிவு.]
கல்வியாண்டு	கல்வியாண்டு kalviyāṇṭu, பெ. (n.) கல்வி நிறுவனங்களில் படிப்புக்காலம் தொடங்கி முடியும் வரையிலான கால அளவு; academic year. [கல்வி + ஆண்டு.]

கல்வியார்வலர்	கல்வியார்வலர் kalviyārvalar, பெ. (n.) கல்வியில் நாட்டமுடையவர்; one, interested in educational field. [கல்வி + ஆர்வலர்.]
கல்வியாளர்	கல்வியாளர் kalviyāḷar, பெ. (n.) கல்வித்துறை தொடர்பான எல்லாப் பணிகளிலும் தேர்ச்சி பெற்றவர்; educationist. [கல்வி + ஆளர்.]
கல்வியியல்	கல்வியியல் kalviyiyal, பெ. (n.) பாடம் கற்பிக்கும் முறை; pedagogy teaching. [கல்வி + இயல்.]
கல்வியூரி	கல்வியூரி kalviyūri, பெ. (n.) கல்லூரி (யாழ்.அக.);; school, educational institution. [கல் → கல்வு + ஊரி. கல்வி = கல், கற்பலகை. கல்லூரி பார்க்க.]
கல்வியொழுக்கம்	கல்வியொழுக்கம் kalviyoḻukkam, பெ. (n.) ஔவையார் இயற்றிய ஒரு அறநூல்; a collection of moral aphorisms arranged alphabetically and ascribed to Auvaiyar. [கல்வி + ஒழுக்கம்.]
கல்விருசு	கல்விருசு1 kalvirusu, பெ. (n.) மரவகை (திருநெல்.);; a kind of tree. [கல் + விருசு.] கல்விருசு2 kalvirusu, பெ. (n.) ஒருவகைக் கொடி;. a mountain creeper. [கல் + விருசு.]
கல்விளக்கு	கல்விளக்கு kalviḷakku, பெ. (n.) மாக்கல்லாலாகிய விளக்கு; lamp made of soap-stone. [கல் + விளக்கு.]
கல்வினையர்	கல்வினையர் kalviṉaiyar, பெ. (n.) 1. சிற்பாசிரியர் (பிங்.);; architects. 2. கருங்கல்லில் சிற்பம் செய்யும் கருவி; stone sirpi. [கல் + வினையர்.]

கல்வீச்சு	கல்வீச்சு kalvīccu, பெ. (n.) கற்களை வீசுவதன் மூலம் வெறுப்பையும் எதிர்ப்பையும் காட்டுதல்; throwing stone as a mark of contempt and opposition. [கல் + வீச்சு. வீசு → வீச்சு.]
கல்வீடு	கல்வீடு kalvīṭu, பெ. (n.) 1. கல்லாற்கட்டிய வீடு; house built of brick or stone. 2. உறுதியான கட்டடம்; strong building. ம. கல்க்கெட்டு [கல் + வீடு.]
கல்வீரியம்	கல்வீரியம் kalvīriyam, பெ. (n.) அன்னங்கரைப்பான் (மூ.அ.);; green vitriol. [கல் + வீரியம்.]
கல்வெட்டாங்கிடங்கு	கல்வெட்டாங்கிடங்கு kalveḍḍāṅgiḍaṅgu, பெ. (n.) கல்வெட்டுங்கிடங்கு பார்க்க;See kalvettun kidangu.
கல்வெட்டாங்குழி	கல்வெட்டாங்குழி kalveṭṭāṅguḻi, பெ. (n.) கல் வெட்டுக்குழி பார்க்க;See ka/vettukkuli. [கல்வெட்டுக்குழி → கல்வெட்டாங்குழி.]
கல்வெட்டி	கல்வெட்டி1 kalveṭṭi, பெ. (n.) 1. அரிய மணிகளைச் செதுக்குவோ-ன்-ள்; one who cuts precious stones, as rubies, lapidary. 2. பச்சை வெட்டுக்கல் அறுத்தற்கு உரிய கத்தி (C.E.M.);; brick-knife. [கல் + வெட்டி.] கல்வெட்டி2 kalveṭṭi, பெ. (n.) மீன் வகை; a kind of fish (கட. பர. க. சொ. அக.);. [கல் + வெட்டி.]
கல்வெட்டிக்கொடு-த்தல்	கல்வெட்டிக்கொடு-த்தல் kalveḍḍikkoḍuttal, 4 செ.குன்றாவி (v.t.) கல்வெட்டு பார்க்க;See kalvettu2. இறுக்கக் கடவோமாக சம்மதித்து கல்வெட்டிக் கொடுத்தோம் (S.I.I. Part. 5. 459.);. [கல் + வெட்டி + கொடு.]

கல்வெட்டு	கல்வெட்டு1 kalveṭṭu, பெ. (n.) 1. கல்லிற் பொறிக்கை; stone-cutting, engraving on stone, inscription on stone. 2. தவறாத சொல்; unalterable word, as if engraven on stone. அவன் பேச்சுக் கல்வெட்டுத் தான். க. கல்வெட்டு;ம. கல்லுவெட்டு [கல் + வெட்டு.] கல்வெட்டு2 kalveṭṭu, பெ. (n.) 1. முன்னோர் பெயரும் பெருமையும் கல்லிற் செதுக்கிய செய்யுள் அல்லது செய்தி (யாழ்ப்.);; stanza or lines commemorative of the name fame and date of death of an ancestor. 2. இரங்கற் செய்யுள் (யாழ்ப்.);; elegy. [கல் + வெட்டு.] நடுகல்லிற்பொறித்த செய்தியும் பொது வகையான் கல்வெட்டு என வழங்கப்படலாயிற்று.
கல்வெட்டுக்குழி	கல்வெட்டுக்குழி kalveṭṭukkuḻi, பெ. (n.) 1. கல் தோண்டி எடுத்த இடம்; place where the stones were digged off. 2. ஓர் இடப்பெயர்; name of a place. [கல் + வெட்டு + குழி.]
கல்வெட்டுங்கிடங்கு	கல்வெட்டுங்கிடங்கு kalveḍḍuṅgiḍaṅgu, பெ. (n.) கற்களைப் பெயர்தெடுக்குமிடம்; the place where the stones digged off. [கல் + வெட்டு + கிடங்கு.]
கல்வெடி	கல்வெடி kalveḍi, பெ. (n.) 1. மலைகளையுடைக்கப் பயன்படும் வெடிமருந்து வகை; blast 2. உரத்த வொலியுடன் வெடிக்கும் வெடி (கொண்டல்விடு. 265.);; detonator. [கல் + வெடி.]
கல்வெள்ளங்கு	கல்வெள்ளங்கு kalveḷḷaṅgu, பெ. (n.) காட்டுப் பச்சிலை (L.);; bastard rose-wood. [கல் + வெள்ளங்கு.]
கல்வெள்ளி	கல்வெள்ளி kalveḷḷi, பெ. (n.) 1. இரும்பும் வெள்ளீயமுங் கலந்தது (வின்.);; amalgam of iron and tin. 2. கலப்புவெள்ளி (C.G.);; hard inferior silver mixed with much alloy. ம. கல்லுவெள்ளி [கல் + வெள்ளி.]
கல்வெள்ளை	கல்வெள்ளை kalveḷḷai, பெ. (n.) கற்சுண்ணாம்பு; lime stone (சா.அக.);. [கல் + வெள்ளை.]

கல்வெள்ளை நீர்	கல்வெள்ளை நீர் kalveḷḷainīr, பெ. (n.) கற் சுண்ணாம்பின் தெளிந்தநீர்; lime water (சா.அக.);. [கல் + வெள்ளை + நீர்.]
கல்வேகம்	கல்வேகம் kalvēkam, பெ. (n.) கல்வீரியம் (மூ.அ.); பார்க்க;See kal-viriyam. [கல் + வேகம்.]
கல்வேல்	கல்வேல் kalvēl, பெ. (n.) உடைவேல்; pea-podded black babul. [கல் + வேல்.]
கல்வேலை	கல்வேலை kalvēlai, பெ. (n.) 1. கல்லிற்செய்யும் வேலை; stone-mason's or sculptor's work. 2. அரிய மணியைச் செதுக்கும் பணி; work of a lapidary. க. கல்லுகெசல;ம. கல்பணி. [கல் + வேலை.]
கல	கல1 kalattal, 3.செ.கு.வி. (v.i.) 1. கூடுதல்; to mix, unite, join; to commingle, combine; to be absorbed, as the individual soul into the Godhead. "கலந்து நின்னடியாரோடன்று" (திருவாச. 32, 1);. 2. கூட்டுறவாடுதல்; to unite in friendship, grow intimate, to hold communion with, associate in friendship with, or matrimonial alliance friendly. "ஒரு மூவேங்கலந்த காலை" (கம்பரா. சூர்ப்ப. 140.);. 3. பரத்தல்; to spread as news. "கட்டுரை கலந்த காலை" (கம்பரா. கரன். 68.);. 4. தோன்றுதல்; to appear, come into being. "அமுதொடு கலந்த நஞ்சை மிடற்றினி லடக்கிய" (தேவா. 473, 1);. 5. நெருங்குதல்; to get close together; to come into close quarters with. "கலந்து போர்செய்தா ரோர்சிலர்" (கந்தபு. சகந்திரவா. 32);. 6. பொருந்துதல்; to be welded, held. "அலங்கலந்தார்" (புலியூரந். 1.);.

கலக்கடல்	கலக்கடல் kalakkaḍal, பெ. (n.) கச்சத்தீவுக்கு அண்மையில் உள்ள கடல் பரப்பு. (கட. ப. சொ. அக.);; sea portion adjacent to Kacha island. [கலம் + கடல்.]
கலக்கடி	கலக்கடி1 kalakkaḍi, பெ. (n.) குழப்பம் (யாழ்ப்.);; confusion, perturbation, tribulation. [கல → கலக்கு + அடி – கலக்கடி. கலக்கியடித்தல் குழப்புதல் பொருள் தந்தது.] கலக்கடி2 kalakkaḍi, பெ. (n.) அச்சம் (இ.வ.);; terror, fear. [கலக்கம் → கலக்கடி 'அடி' சொல்லாக்க ஈறு.]
கலக்கம்	கலக்கம்1 kalakkam, பெ. (n.) 1. நீர் முதலியன குழம்பி இருத்தல், கலங்குகை; being shake, as the surface of a sheet of water. 2. மனக்குழப்பம்; disquiet, discomposure, embrasssment. "நலத்தகு நாடிற் கலக்கமு மதுவே" (தொல். பொருள். 270.);. 3. துன்பம்; distress, affliction. terror, dread. "மகபதி கலக்கங் கொண்டு" (கந்தபு. தாரசு. 2.);. 5. அறிவுமாறாட்டம்; perplexity, distraction, bewilderment. "சித்துவிகாரக் கலக்கந் தெளிவித்த வித்தகத் ... தேவர்க்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பி" (திருவா. 10, 6.);. 6. அழுகை (திவா.);; weeping, bewailing. ம. கலங்ங்ல், கலக்கம்; க. கலகு;து. கலங்கு தெ. கலாக, கலாகுவ. [கல → கலகு → கலங்கு → கலக்கு → கலக்கம் (செல்வி செப்டம்பர் 76, பக். 21);.] ஒரு கவர்த்த வழியைக் காணின் எது வழியென்று தெரியாது கலங்கவும், அறியாதார் பலர் கூடியிருக்கக் காணின், அவருட் காணவேண்டியவர் யாரென்று தெரியாது மயங்கவும் நேரும். இதனால், பொருட் கலக்கத்திற்கும் மனக் கலக்கத்திற்கும் ஏதுவாம். அமைதியான மனத்தில் கவலை அல்லது அச்சம் கலப்பின் மனக்கலக்கம் உண்டாகும். மனத் தெளிவு முற்றும் நீங்குவதே மயக்கம். அது தீய பொருள் உடம்பிற் கலப்பதாலும் உண்டாகும். கலக்கம்2 kalakkam, பெ. (n.)
கலக்கமடை-தல்	கலக்கமடை-தல் kalakkamaḍaidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) மனக்குழப்பமடைதல்; to be confused. [கலக்கம் + அடை.]
கலக்கல்	கலக்கல் kalakkal, பெ. (n.) 1. கலங்கச்செய்தல்; making things unclear. 2. குழப்பல்; confusion. 3. கூட்டல்; making addition. 4. சேருதல்; joining. 5. புணர்தல்; copulation. [கல → கலக்கல்.]

கலக்கழி-தல்	கலக்கழி-தல் kalakkaḻidal, 2 செ.கு.வி. (v.ri.) கட்டுக்குலைதல்; to become loose and weak from the firm structure. "கள்ளச்சகரு கலக்கழிய" (திவ்ய. பெரியாழ். 2:2:4.);. [கலக்கு + அழி - கலக்கழிதல் = கலக்குற்று அழிதல்.]
கலக்கிக்குடி-த்தல்	கலக்கிக்குடி-த்தல் kalakkikkuḍittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) நீர்ம மருந்துகளை அருந்துவதற்கு முன் குலுக்கிக் குடித்தல்; to drink medicine etc. after shaking. [கலக்கு3 → கலக்கி + குடி.]
கலக்கு	கலக்கு1 kalakkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) கலங்கச்செய்தல்; to confuse. "கலக்கியமா மனத்தினளாய்க் கைகேசி வரம் வேண்ட" (திவ். பெரியாழ். 3, 10, 3.);. ம. கலக்குக; க. கலகு. கலகிசு; தெ. கலயு, கலியு, கலசு, கோத. கல்வ்; துட. கல்வ்; குட. கல (பிசைதல்);; து. கலபுனி; கொலா. கல்ய்; நா. கலய், கல்ப்; கோண். கலீநானா (சந்தித்துத் தழுவி);; குவி. கல்பினெய்; குரு. கல்; Skt. avakalkana (mingling, mixing together);. [கலங்கு → கலக்கு.] கலக்கு2 kalakku, பெ. (n.) கலக்கம் பார்க்க;See kalakkam, "பெருங்கலக் குற்றன்று" (புறநா. 41, 16.);. தெ. கலகுவ;க. கலகு. [கலங்கு → கலக்கு.] கலக்கு3 kalakku, பெ. (n.) 1. பொருத்து; joint. "சகடங் கலக்கழியக் காலோச்சி" (திவ். திருப்பா. 6.);. 2. கலங்கல் நீர்; muddy water (சேரநா.);.
கலக்குத்தொண்டன்	கலக்கு கலக்குத்தொண்டன் kalakkuttoṇṭaṉ, பெ. (n.) தொண்டன் என்னும் மீன் வகையுள் ஒன்று. (முகவை. மீனவ.);; a kind of 'tondan' fish. [கலக்கு + தொண்டன்.]
கலக்குமட்டிச்சுறா	கலக்குமட்டிச்சுறா kalakkumaṭṭiccuṟā, பெ. (n.) மீன்வகை; carcharhinus melmopterus (செ.அக.);. [கலக்கு + மட்டிச்சுறா.]
கலக்கெறி-தல்	கலக்கெறி-தல் kalakkeṟidal, செ.கு.வி. (v.i.) மீன்கள் பெருந்தொகையாய்ச் சேர்ந்து, வலையின் நெருக்கங் காரணமாக அங்குமிங்கும் ஒடும்போது ஏற்படும் நீர்ச்சுழிவால் கடலடியில் சேறு மேல் வருதல் (செங்கை. மீனவ.);; mud at the sea-bed coming above because of the fish chased together on all directions by the closely laid fishing nets. [கலக்கு + எறி-.]

கலக்கை	கலக்கை kalakkai, பெ. (n.) இரு கைவிரல் களையும் நிமிர்த்தி வளைக்கும் முத்திரைக்கை (பரத. பாவ. 59.);; a gesture in which the fingers of both hands are brought together and bent from an upright position. [கலம் + கை.]
கலகம்	கலகம்1 galagam, பெ. (n.) 1. சச்சரவு, சண்டை; strife, quarrel, wrangle, altercation. "மாலொடொரு கலகந்தனை வாளா வருவித்தாள்" (சேதுபு. சேதுமா;24);. 2. ஒருவன் மேற் பிறர்க்குப் பகை உண்டாகும்படி தூண்டிவிடுகை; inciting one to break off from another. 3. பேரொலி (திவா.);; uproar, tumult. 4. நாட்டுக் குழப்பம்; insurrection, revolt, rebellion. 5. போர் (வின்.);; war, fight, skirmish. க. கலக; H. Skt. kalaha; Malay. kelahi. [கலத்தல் = பொருந்துதல், பொருந்திப்போர் செய்தல், ஒ.நோ. : பொரு → போர், சமம் → சமர். கைகலத்தல் = சண்டையிடுதல். கல் → கலாம் = போர், கலகம். கல → கலவு → கலகு → கலகம் = கூட்டச்சண்டை. கலகு → கலகி. கலகித்தல் = கலகஞ்செய்தல். வட மொழியில் மூலமில்லை.] Skt., Pkt., Nep., Sinh., Pall. Kalaha; H., Ass., Beng. kalah; Ori. Kalaha; Guj. Kajo; Mar. kalho;
கலகக்காரன்	கலகக்காரன் galagaggāraṉ, பெ. (n.) 1. கலகஞ்செய்வோன்; insurgent, rebel, 2. சச்சரவு விளைப்போன் (கொ.வ.);; quarrelsome person, wrangler, one who bickers. க. கலகார்தி [கலகம் + காரன்.]
கலகக்குருவி	கலகக்குருவி galagagguruvi, பெ. (n.) 1. மீன்குத்தி பார்க்க;See min-kutti. 2. கலகம் செய்வோன் (கொ.வ.);; mischievous person, meddler. [கலகம் + குருவி.]
கலகசெந்தயன்	கலகசெந்தயன் galagasendayaṉ, பெ. (n.) விச்சுளி; a swift little bird, pied king fisher (சா.அக.);. [கலகம் + செந்தலையன்.]
கலககண்டம்	கலககண்டம் galagagaṇṭam, பெ. (n.) 1. குயில்; koel. 2. புறா; pigeon. [கள் → கள → கல + கண்டம் (தொண்டை, கழுது.);.]

கலகல	கலகல1 galagala, பெ. (n.) கலகலெனல் பார்க்க;See kala-kal-enal. "கலகல கூவுந் துணையல்லால்" (நாலடி. 140.);. [கல = ஒலிக்குறிப்பு இடைச்சொல். கல + கல - கலகல. இரட்டைக்கிளவி).] கலகல2 galagalattal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கலகலவென்று ஒலித்தல்; to reiterate in sound; to rustle, as dry leaves, to tinkle, as little bells; to chink, as money; to clink, as chains; to rattle, as pebbles in a shell. "வற்றிய வோலை கலகலக்கும்" (நாலடி. 256);. 2. கட்டுக்குலைதல்; to become shaky, get loose in the joints, as an old cart. இந்த வண்டி கலகலத்துப் போயிற்று. க. கலகலிசு, களகளிசு. [கல + கல. கலகல-த்தல்.]
கலகலக்கக்காய்-தல்	கலகலக்கக்காய்-தல் galagalaggaggāytal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) நன்றாக உலர்தல் (கொ.வ.);; to dry thoroughly. [கலகலக்க + காய்-.]
கலகலத்தவாய்	கலகலத்தவாய் galagalattavāy, பெ. (n.) 1. அரட்டையடிப்பவன், அலப்பும்வாயன்; a chatterbox, an incessant jabberer. 2. மனத்திலுள்ளதை மறையாது பேசுவோன்; an outspoken man. [கலகலத்த + வாய்.]
கலகலப்பாயிரு-த்தல்	கலகலப்பாயிரு-த்தல் galagalappāyiruttal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஊக்கம் கொண்டிருத்தல்; to be joyful, exhilarate. 2. கலந்து பழகுதல்; to be sociable with others. 3. நோயற்ற நிலையில் உடல் நலமுடன் இருத்தல்; to be healthy. [கலகலப்பு + ஆய் + இரு.]

கலகலப்பு	கலகலப்பு galagalappu, பெ. (n.) 1. ஒலிக்கை; iusting. 2. கலந்துபழகுகை; sociability. அவன் கலகலப்பாய் இருக்கிறான். 3. களிப்பு மேலிடுதல்; joyfulness, exhilaration. திருமணவீடு கலகலப்பாயிருக்கிறது (உ.வ.);. 4. நோயற்ற நிலையில் உடல் நலமுடனிருத்தல்; sound health. உடம்பு கலகலப்பாயிருக்கிறது (உ.வ.);. ம. களகளது; கலகல, தல்தல், களகள, தளதள; தெ. கலகல; க. கலகல, களகள;கோத. தல்தல் மா.கல், கல்ட்ரெ. [கலகல → கலகலப்பு.] த. கலகலப்பு → Skt. kalakala.
கலகலம்	கலகலம்1 galagalam, பெ. (n.) 1. பறவையொலி (உரி.நி.);; chirping of birds. 2. பேரிரைச்சல் (வின்.);; hullabaloo, confused noise of a crowd. தெ. கலகல [கல + கல - கலகல → கலகலம்.] கலகலம்2 galagalam, பெ. (n.) அணிகலச் செப்பு (யாழ்.அக.);; box for jewels. [கல + கல-கலகல → கலகலம். ஒலிக்கும் உட்பரல் பெற்ற சிலம்புபோன்ற அணிகலன்களை வைக்கும் செப்பு.]
கலகலெனல்	கலகலெனல் galagaleṉal, பெ. (n.) ஓர் ஒலிக்குறிப்பு; onom. expr. signifying tinkling, chinking. "பசும்பொன் வளையல் கலகலென" (தனிப்பா. 11, 2, 2.);. க. கலகலகுட்டு [கல + கல + எனல்.]
கலகவாய்க்குருவி	கலகவாய்க்குருவி galagavāygguruvi, பெ. (n.) ஒரு வகைக்குருவி; a sparrow. [கலகம் + வாய் + குருவி.]
கலகவாயன்	கலகவாயன் galagavāyaṉ, பெ. (n.) சண்டைக்காரன்; pugnacious, quarrelsome person. [கலகம் + வாயன்.]

கலகி	கலகி1 galagittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கலகஞ் செய்தல்; to create a disturbance, cause a commotion. [கலகம் → கலகி.] கலகி2 galagi, பெ. (n.) கலகக்காரி; quarrelsome, intriguing woman. "மால் கலகியாம்" (சினேந். 269.);. [கலகம் → கலகி.]
கலங்கடி-த்தல்	கலங்கடி-த்தல் kalaṅgaḍittal, 4 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. கலங்கச் செய்தல்; to discomfit, put to rout, as the forces of an enemy. எதிரி சேனையைக் கலங்கடித்தான் (உ..வ.);. 2. திகைக்கச் செய்தல்; cause surprising. [கலங்க + அடி.]
கலங்கரைவிளக்கம்	கலங்கரைவிளக்கம் kalaṅgaraiviḷakkam, பெ. (n.) திக்குக்குறி காட்டிக் கலத்தை அழைக்கும் விளக்கம், கப்பல்களை அழைக்கும் வழி காட்டும் விளக்குக் கம்பம்; lit., light that invites vessels, beacon light, light-house. "இலங்கு நீர் வரைப்பிற் கலங்கரை விளக்கமும்" (சிலப். 6, 141.);. [கலம் + கரை + விளக்கம். விளக்கு + அம் - விளக்கம் ('அம்' பெருமைப்பொருள் பின்னொட்டு கடலிற் செல்லும் மரக்கலத்திற்குத் துறைமுகம் உள்ள இடத்தை அடையாளம் காட்டி அழைக்கும் விளக்கு. கரைதல் = அழைத்தல்.]
கலங்கல்	கலங்கல்1 kalaṅgal, பெ. (n.) 1. கலங்குகை; turbidity muddiness. "தெளிவிலாக் கலங்க னீர்சூழ்" (திவ். திருமாலை. 37.);. 2. கலங்கல் நீர்; muddy water. "செங்கலங்கல் வெண்மணன்மேற் றவழும்" (திவ். பெரியதி. 4, 4, 7.);. 3. அழுகை (சங்.அக.);; weeping. 4. அச்சம் (வின்.);; fear. 5. மயங்குகை; perturbation. 6. கலங்கிய கள்; toddy. "எமக்கே கலங்க றருமே" (புறநா.298:1);. 7. நீர்; water (ம.அக.);. ம. கலங்ஙல்; க., பட. கலகு; குவி. கங்கல; H; kalank; Mal. keroh. [நீரும் மண்ணுங்கலத்தல் கலங்கல். கல → கலகு → கலங்கு → கலங்கல். கல → கலுழ். கலுழ்தல் = கலங்கல். கலுழ் = நீர்க்கலக்கம் (வே.க.142);.]

கலங்கன்	கலங்கன் kalaṅgaṉ, பெ. (n.) 1. கலிங்கைக் காப்பதாகக் கருதப்படும் சிறு தெய்வம்; a demigod considered to be protecting sluice. 2. ஆண்பாற் பெயர்; name of a person. கலிங்கு காத்த அம்மன் → கலங்காத்தம்மன் (கொ.வ.);. (பெ.பா.); → கலங்கன் (ஆ.பெ.); வடார்க்காடு மாவட்ட வழக்கு.
கலங்கனீர்	கலங்கனீர் kalaṅgaṉīr, பெ. (n.) கலங்கல் தண்ணீர்; muddy water. [கலங்கல் + நீர்.]
கலங்காச்சுடர்	கலங்காச்சுடர் kalaṅgāccuḍar, பெ. (n.) தஞ்சாவூர் வட்டம் திருச்சோற்றுத் துறை (திருச்சாத்துரை);க் கோயிலுக்கு அணையா விளக்கு நல்கிய நங்கை; a lady who donated a lamp at Thiruchatturai in Thanjavur taluk. "ஆயிரத்தளி தேவநார் மகள் கலங்காச்சுடர்" (தெ.இ.கல்.தொ. 19 கல்.148.);. [கலங்கா + சுடர் – கலங்காச்சுடர்.]
கலங்காப்பெருநகரம்	கலங்காப்பெருநகரம் galaṅgāpperunagaram, பெ. (n.) விண்ணுலகம்; Valgundha, Vishnu's heaven. "கலங்காப் பெருநகரத்துப் போலியாயிருக்கும்" (ஈடு. 10, 2, 1.);. [கலங்கு + ஆ + பெரு + நகரம். 'ஆ' எ.ம.இ.நி.]
கலங்காவரிச்சு	கலங்காவரிச்சு kalaṅgāvariccu, பெ. (n.) கூரையின் கைமரங்களுக்கிடையே இடைவிட்டுக் கட்டிய வரிச்சுக்கட்டு (செங்கை);; thin rafters fixed equidistantly in a roof. [கலங்கு + ஆ வரிச்சு 'ஆ' எ.ம.இ.நி. கலங்காத = ஒன்றோடொன்று ஒட்டாத, நெருங்காத.]
கலங்கிண்ணி	கலங்கிண்ணி kalaṅgiṇṇi, பெ. (n.) 1. வெண்கலம்; bell-metal. 2. உணவுண்ணும் கிண்ணி; eating dish (சா.அக.);. [கலம் + கிண்ணி.]

கலங்கு-தல்	கலங்கு-தல் kalaṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நீர் முதலியன குழம்புதல்; to be stirred up, agitated, ruffled as water. "கலங்க முந்நீர் கடைந்து" (திவ். பெரியதி. 6, 5, 1.);. 2. மனங்குழம்புதல்; to be confused, confounded. "கலங்காமற் காத்துய்க்கும்" (நாலடி. 59.);. 3. மயங்கதல்; to be abashed, embarrassed, perplexed. "காம நலியக் கலங்கி" (பு.வெ. 11. பெண்பாற். 1.);. 4. அஞ்சுதல்; to fear, to be intimidated; to be cowed. "விண்ணு மண்ணுமெல்லாங் கலங்க" (திருவாச. 6, 28.);. 5. துன்பமுறுதல் (வின்.);; to be sad; to grieve; to experience sorrow. 6. தவறுதல்; to fail. "கலங்காது ஞாலங் கருதுபவர்" (குறள். 485.);. ம. கலங்ஙுக; கோத. கல்க்; க., பட, கலங்கு; குட. கலங்க். து. கலங்குனி; தெ. கலாகு. கூ. கல்ப; குரு. கலாக்சனா;மால். கல்லுகெ
கலங்கொம்பு	கலங்கொம்பு kalaṅgombu, பெ. (n.) கலைமான் கொம்பு (யாழ்ப்.);; stag's horn. ம. கலங்கொம்பு [கலை → கல + கொம்பு.]
கலசச்சுரை	கலசச்சுரை kalasassurai, பெ. (n.) கும்பச்சுரை; a species of bottle -gourd in the shape of a pot (சா.அக.);. [கலசம் + சுரை = கலயம் போன்ற வடிவுடையது.]
கலசநிறுத்து-தல்	கலசநிறுத்து-தல் kalasaniṟuddudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மாவிலை தேங்காய் நிறுத்திய நிறைகுடம் அமைத்தல்; to set up with mantras, on religious occasions, a pot full of water covered with sprays of mango leaves and a coconut atop of it. [கலயம் → கலசம் → நிறுத்து-.]
கலசப்படை	கலசப்படை kalasappaḍai, பெ. (n.) பரவ மகளிர் காதணி வகை; an ear ornament worn by parava women. [கலயம் → கலசம் + படை.]

கலசப்பால்	கலசப்பால் kalasappāl, பெ. (n.) முலைப்பால்; woman's breast milk (சா.அக.);. [கலசம் + பால். கலசம் = குடம், கிண்ணம், இவைபோன்றிருக்கும் முலை.]
கலசப்பானை	கலசப்பானை kalasappāṉai, பெ. (n.) 1. விளக்குக் கலசம் (திவா.);; censer. "கலசப்பானை யொன்று மூக்கும் அடியுமுட்பட" (S.I.I. ii. 5);. 2. காளாஞ்சி spittoon. 3. வழிபாடு, மணவிழா போன்றவற்றின் போது பயன்படுத்தும் அடுக்குப்பானைகள்; set of pots in different sizes used for prayer. [கலயம் + கலசம் + பானை.]
கலசம்	கலசம் kalasam, பெ. (n.) 1. குடம்; small vessel, pot. "செப்பென்பன் கலசமென்பன்" (கம்பரா.நாடவி. 43.);. 2. கிண்ணம் (விவிலி. மத். 10, 42.);; cup. 3. விளக்குக்கலசம்; censer. 4. விளக்குத் தூண்;கலசக்கோட்டை. 5. ஆயிரம் பாக்கு (அபி.சிந்.பக்.204);; a standard measure of capacity =.1000 பாக்கு. ம. கலம்; கோத. கல்ம்; க. கல; குட. கல (பெரியபானை);;து. கர. H. kalah; Pkt. kalas; Skt. kalasa. [கலயம் → கலசம்.]
கலசமாட்டு	கலசமாட்டு1 kalasamāṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) "கலசத்தால் திரு முழுக்காட்டுதல்" (S.I.I. iii. 102.);; to bathe an idol with the consecrated water from a kalasam reciting appropriate mantras as the water is poured. [கலயம் → கலசம் + ஆட்டு-.] கலசமாட்டு2 kalasamāṭṭu, பெ. (n.) கலசங் கொண்டு திருமுழுக்குச் செய்கை (இ.வ.);; pouring consecrated water on an idol, from a kalasam, with mantras. [கலயம் → கலசம் + ஆட்டு.]
கலசமுனி	கலசமுனி kalasamuṉi, பெ. (n.) குடத்தினின்றுப் பிறந்தவராகக் கருதப்படும் அகத்திய முனிவர்; agattiya was supposed to have been born from a pot. "அன்று கலச முனி வயிற்றி லற்றா யென்னில்" (நைட.சந்.4.);. [கலயம் → கலசம் + முனி.]

கலசர்	கலசர் kalasar, பெ. (n.) இடையர்; shepherd. [கலயம் → கலசம் → கலசன் → கலசர்.]
கலசன்	கலசன் kalasaṉ, பெ. (n.) இடையன் (யாழ்.அக.);; cowherd. [கலயம் → கலயன் → கலசன்.] கையில் கூழ்மொந்தையொடு ஆடுமேய்க்கச் செல்லும் இடையனைக் கலயம் ஏந்தியவன் என்னும் பொருளில் கலயன் → கலசன் என அழைத்ததனால் பெற்ற பெயராகலாம். இச்சொல் நாளடைவில் ஏவிய தொழில் செய்யும் தாழ்ந்த பணியாளன் என்னும் பொருளில் கலாசி என வழங்கலாயிற்று.
கலசு-தல்	கலசு-தல் kalasudal, 10 செ.கு.வி. (v.i.) கலத்தல்; to mingle. பிரமருத்திரர்கள் நடுவே கலசி நின்றான் (ஈடு.);. க. கலசு [கல → கலசு → கலயு → கலசு (கொ.வ);.]
கலஞ்சாரி	கலஞ்சாரி kalañjāri, பெ. (n.) ஆன்மணத்தி (கோரோசனை);; cow's bezoar (சா.அக.);. [கலம் + சாரி.]
கலஞ்செய்கோ	கலஞ்செய்கோ kalañjeyā, பெ. (n.) மட்பாண்டம் வனையும் தொழில் வல்லவர், குயவர்; pot maker, potter. "கலஞ்செய் கோவே கலஞ்செய் கோவே நனந்தலை மூதூர்க் கலஞ்செய் கோவே" (புறம். 256.);. மறுவ. குயவர், வேட்கோ. [கலம் (மட்கலம்); + செய் + கோ. கோ = குயவர்.]
கலஞ்செலுத்து-தல்	கலஞ்செலுத்து-தல் kalañjeluddudal, 6 செ.குன்றாவி (v.t.) கப்பல் செலுத்துதல்; to sail the ship. "அலைகடல் நடுவுட் பலகலஞ் செலுத்தி" (S.I.I. Vol.5 Part.II. 404.);. [கலம் + செலுத்து.]
கலட்டிக்காய்	கலட்டிக்காய் kalaṭṭikkāy, பெ. (n.) பிஞ்சும் முதிர்வும் அற்ற காய் (ம.அக.);. fruit just formed.
கலடு	கலடு kalaḍu, பெ. (n.) கற்பாங்கான நிலம் (யாழ்.அக.);; stony ground. [கல் → கல்லது → கலது → கலடு.]

கலணை	கலணை kalaṇai, பெ. (n.) கலணை2 பார்க்க;See kalanai2. "கலணை விசித்து ... புரவி செலுத்தி" (திருப்பு. 405.);. [கலனை → கலணை (கொ.வ);.]
கலத்திற்பிரிவு	கலத்திற்பிரிவு kalattiṟpirivu, பெ. (n.) 1. கடல்கடந்து செல்வதனால் ஏற்படும் பிரிவு (பழ.தமி.114); separation due to going on sea voyage. [கலம் + அத்து + இல் + பிரிவு. கலம் = மரக்கலம் 'அத்து' சாரியை, 'இல்' ஏழன் உருபு.]
கலத்திற்போடுதல்	கலத்திற்போடுதல் kaladdiṟpōṭudal, தொ.பெ. (vbl.n.) மணமகள் மணமகனுக்கு (முதன்முதல்); படைக்கும் உணவு (ம.அக.);; The first meal served by the bride to the bridegroom immediately after marriage. [கலம் = உண்கலம். கலம் + அத்து + இல் + போடுதல்.]
கலத்தோசை	கலத்தோசை kalattōcai, பெ. (n.) வெண்கலம்; bell metal (சா.அக.);. [கலம் + அத்து + ஓசை.]
கலதம்	கலதம் kaladam, பெ. (n.) வழுக்கைத் தலை; baldhead. க. கலதி (மட்பாண்டம்); [கலம் + அத்தி - கலத்தி (மட்பாண்டம்); → கலதம் (மட்பாண்டம்போன்ற வழுக்கைத்தலை);.]

கலதி	கலதி1 kaladi, பெ. (n.) 1. தலைவழுக்கையை உண்டாக்கும் நோய் "கலதிரோகம்" (சிவரட்.294); (சீவரட்.);; the disease that produces bald head. 2. தலைவழுக்கை; baldness க. கலதி (மட்பாண்டம்); [கலம் → கலத்தி (மட்பாண்டம்);. மட்பாண்டம் போல் தலைவழுக்கை உண்டாக்கும் நோய்.] கலதி2 kaladi, பெ. (n.) 1. கேடு; ruin, destruction, disaster. "கலதியம் பிவையுங் காய்ந்த" (சீவக.769.);. 2. மூதேவி; the goddess of misfortune. "கலதிபூதவேதாளி" (திருப்பு.381); (பிங்.);. 3. தீக்குண முடையவன்; wicked man. "கள்வன் கடியன் கலதியிவன்" (திருவாச.10, 19);. ம.கலதி;க.கலதி (தீயவன்);. H. galti, E.guilty.
கலதிமை	கலதிமை kaladimai, பெ. (n.) தீவினை; misfortune. "நல்லறங் காய்வது கலதிமைப் பாலதாகுமே" (சீவக.2932.);. [கல → கலதி → கலதிமை 'மை' ப.பெ.ஈறு.]
கலதை	கலதை1 kaladai, பெ. (n.) குழப்பம் (வின்.);; confusion, tumult, turmoil. 2. அழுக்குத்தன்மை; dirtiness. [கலக்கம் → கலத்தம் → கலத்தை → கலதை.] கலதை2 kaladai, பெ. (n.) மூதேவி. (யாழ்.அக.);; the goddess of misfortune. 2. கீழ்மை; meanness (த.மொ.அ);. ம.கலத [கலக்கம் → கலத்தம் → கலத்தை → கலதை.]
கலந்தருநன்	கலந்தருநன் kalandarunaṉ, பெ. (n.) 1. பொற் கொல்லன் (சூடா.);; goldsmith, jewel-maker. 2. குயவன் (யாழ்.அக.);; potter. [கலன் + தருநன். கலன் = அணிகலன், கலன் + தருநன். கலம் = மட்பாண்டம், ஏனம், தருநன் = தருபவன், மட்கலம் செய்பவன்.]

கலந்தருவார்	கலந்தருவார் kalandaruvār, பெ. (n.) யாழ்ப்பாணர்; கந்தருவர்; bards who play lutes; gandharvas. [கலம் + தருவார் – கலந்தருவார். கலம் = யாழ். தருதல் = உடன் கொணர்தல், எடுத்துச்செல்லுதல், யாழானாகிய இசை யெழுப்புதல். இச்சொல் கலந்தருவார் → கலந்தருவர் → காந்தருவர் → கந்தருவர் எனத்திரிந்தது. கந்தர்வ என்னும் வடசொல்லுக்கு அம்மொழியில் மூலச்சொல் இல்லை.]
கலந்தவர்	கலந்தவர் kalandavar, பெ. (n.) அன்பர்; well-wishers, "கலந்தாரைக் கைவிடுதல்" (நாலடி, பொறை.76);. 2. உறவினர்; relatives. 3. சேர்ந்தவர்; one who mingles. [கல → கலந்தவன் → கலந்தவர். வி.அ.பெ. 'அர்' (ப.பா.ஈறு.);.]
கலந்தாய்-தல்	கலந்தாய்-தல் kalandāytal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) ஒரு பொருள்குறித்துப் பிறருடன் கருத்தாய்வு மேற்கொள்ளல்; to confer with others on a particular subject. [கலந்து + ஆய்வு.]
கலந்தார்	கலந்தார் kalandār, பெ. (n.) கலந்தவர் பார்க்க;See kalandavar. [கல → கலந்தவர் → கல்ந்தார் (த.மொ.4);.]
கலந்தான்	கலந்தான் kalandāṉ, பெ. (n.) மைக்கூடு (C.G.);; ink stand (செ.அக.);. [கல → கலந்தான். நிறங்களைக் கலந்து கூட்டியமை உள்ள மைக்கூடு.]
கலந்துகட்டி	கலந்துகட்டி galandugaṭṭi, பெ. (n.) நல்லதும் கெட்டதும் கலந்தது; admixture of the good and bad; haphazard interlarding. "தேவதாந்தரங் களையும் கலந்துகட்டியாக ப்ரதிபாதிக்கையாலும்" (ஈடு, 4, 10. ப்ர.);. [கல → கலந்து + கட்டி.]
கலந்துகட்டிப்பரி மாறு-தல்	கலந்துகட்டிப்பரிமாறு-தல் galandugaṭṭipparimāṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வேறுபாடின்றிக் கலத்தல்; to mix freely without any distinction, as caste, rank, etc. [கலந்து + கட்டி + பரிமாறு.]
கலந்துகட்டிப்பரி மாறு	கலந்துகட்டிப்பரிமாறு2 galandugaṭṭipparimāṟudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அணிகலன் முதலியவற்றைப் பொதுவில் பயன்படுத்தல் (வின்.);; to use ornaments or other property in common. 2. விழாக்களில் உணவுப்பரிமாற்றத்தில் பற்றாக்குறை நேருங்கால் இருப்பனவற்றைக்கலந்து அனைவருக்கும் கிடைக்குமாறு செய்தல்; to serve by adjusting food for all, with available items in a function etc. [கலந்து + கட்டி + பரிமாறு.]

கலந்துகொள்-தல்	கலந்துகொள்-தல் galandugoḷtal, 16 செ.கு.வி. (v.i.) விழாவில், பங்கேற்றல்; to participate. தலைவர் அந்தத் திருமண நிகழ்ச்சியில் கலந்து கொள்ளவில்லை (உ.வ.);. 2. ஒன்றோடொன்று கலத்தல்; to mix. [கலந்து + கொள். 'கொள்' துணை வினை.]
கலந்துபரிமாறு-தல்	கலந்துபரிமாறு-தல் kalandubarimāṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கூடிக்கலந்து வினையாற்றுதல்; to co-operate. 2. ஒன்றாக இணைந்து இன்பம் நுகருதல் (திவ்.திருவாய்.4.2.ப்ர.ஆறா);; to enjoy in common. [கலந்து + பரிமாறு.]
கலந்துரை-த்தல்	கலந்துரை-த்தல் kalanduraittal, செ.கு.வி. (v.i.) கலந்துரையாடுதல் பார்க்க;See kalandurayadutal. [கல → கலந்து + உரை.]
கலந்துரையாடல்	கலந்துரையாடல் kalanduraiyāṭal, பெ. (n.) ஒன்றுக்கு மேற்பட்டோர் பங்குப்பெறும் உரையாடல் conversation, discussion. ஒரு கலந்துரையாடலுக்கு ஏற்பாடுசெய் (உ.வ.);. [கலந்து + உரையாடல்.]
கலந்துரையாடு-தல்	கலந்துரையாடு-தல் kalanduraiyāṭudal, செ.கு.வி. (v.t.) ஒன்றுக்கு மேற்பட்டோர் உரையாடுவது; to converse, discuss. இன்றே கலந்துரையாடு நான் கலந்து கொள்கிறேன் (உ.வ.);. [கலந்து + உரையாடு.]
கலந்தை	கலந்தை kalandai, பெ. (n.) பெருமை (திவா.);; greatness. [கல் → கலந்தை. கல்வியால் சேர்ந்த பெருமை.]
கலந்தோர்	கலந்தோர் kalandōr, பெ. (n.) நட்புற்றோர்; friends [கலந்தவர் → கலந்தோர்.]
கலப்படக்காரன்	கலப்படக்காரன் kalappaḍakkāraṉ, பெ. (n.) கலப்படம் செய்பவன்; one who adulterates. [கலப்படம் + காரன்.]

கலப்படம்	கலப்படம் kalappaḍam, பெ. (n.) 1. ஒன்றுக்கும் மேற்பட்டபொருள்கள் கலந்த கலவை; mixture. 2. தரம்வாய்ந்ததோடு தரமற்றதைச் சேர்த்து கலந்த கலவை; adulterated things. கலப்படம் செய்வது சட்டப்படிக்குற்றமாகும் (உ.வ.);. தெ. கலப்படமு [கல → கலப்பு + அடம். அடம் – சொ.ஆ.ஈறு.]
கலப்படம்செய்-தல்	கலப்படம்செய்-தல் kalappaḍamceytal, செ.குன்றாவி. (v.t.) தரமற்றபொருளைத் தரம் வாய்ந்த பொருளோடு கலத்தல்; to adulterate [கல → கலப்பு + அடம் + செய்.]
கலப்படமாக்கு-தல்	கலப்படமாக்கு-தல் kalappaḍamākkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) கலப்படம்செய் பார்க்க;See kalappadamšey. [கலப்படம் + ஆக்கு.]
கலப்படை	கலப்படை kalappaḍai, பெ. (n.) கடற்படை பார்க்க;See kalarpadai. [கலம் + படை.]
கலப்பத்துஆள்	கலப்பத்துஆள் kalappattuāḷ, பெ. (n.) மரக் கலத்தைச் செப்பனிடும் ஆள் (நெல்லை. மீனவ.);; repairer of a ship. [கலம் + பற்று + ஆள்டி.]
கலப்பத்துக்கட்டை	கலப்பத்துக்கட்டை kalappattukkaṭṭai, பெ. (n.) கொட்டாப்புளி (நெல்லை-மீன.);; hammer. [கலம் + பற்று + கட்டை (மீன.தொ.);.]
கலப்பத்துவேளை	கலப்பத்துவேளை kalappattuvēḷai, பெ. (n.) மரக் கலத்தைச் செப்பனிடும் வேலை; repair work in a ship. [கலம் + பற்று + வேலை (மீன்.தொ);.] பற்று = செப்பணீடு.
கலப்பரப்புநெல்	கலப்பரப்புநெல் kalapparappunel, பெ. (n.) கலசத்தின் கீழ் இடும் நெல்; paddy spread under a kalasam, in religious rites. [கலம் + பரப்பு + நெல். கலயம் = கலம்.]
கலப்பற்றடி-த்தல்	கலப்பற்றடி-த்தல் kalapparraḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கலப்பற்றுப்பார் பார்க்க;See kala-p-parru-p-par. [கலம்பு + அற்று + அடி.]

கலப்பற்று	கலப்பற்று kalapparru, பெ. (n.) படகின் நீக்கல் அடைக்கை (யாழ்ப்.);; calking of a boat. [கலம் + பற்று. கலம் = மரக்கலம். பற்று = இணைப்புப்பலகை இடைவெளி நீக்கிச் சேர்த்தல்.]
கலப்பற்றுக்காரன்	கலப்பற்றுக்காரன் kalapparrukkāraṉ, பெ. (n.) படகின் நீக்கலடைப்பவன்; one whose occupation is the calking of ships, boats, etc., calker. [கலம் + பற்று + காரன்.]
கலப்பற்றுத்தோணி	கலப்பற்றுத்தோணி kalapparruttōṇi, பெ. (n.) நீக்கல் அடைக்கப்பட்டுள்ள படகு (வின்);; calked boat, surf-boat, the seams of which are formed by joining planks without lapping. [கலம் + பற்று + தோணி.]
கலப்பற்றுப்பார்-த்தல்	கலப்பற்றுப்பார்-த்தல் kalapparruppārttal, 4 செ.கு.வி. (v.t.) படகின் நீக்கலடைத்தல்; to calk a boat. [கலம் + பற்று + பார்.]
கலப்பற்றுளி	கலப்பற்றுளி kalapparruḷi, பெ. (n.) படகின் நீக்கலடைக்குங் கருவி; calking-iron. [கலம் + பற்று + உளி.]
கலப்பாச்சி	கலப்பாச்சி kalappācci, பெ. (n.) கல்பாசி; very small mossy plants without stems or leaves, growing on rocks. [கல் + (பாசி); பாச்சி.]
கலப்பாடு	கலப்பாடு kalappāṭu, பெ. (n.) ஒரு கலம் விதை விதைக்கக்கூடிய நிலப்பரப்பு; the extent of ricefield in which one kalam of seeds can be sown. கலவித்துப்பாடு பார்க்க;See kalavittu-p-pădu. [கலம் + வித்து + பாடு - கலம்வித்துப்பாடு → கலப்பாடு.]
கலப்பாந்தத்தி	கலப்பாந்தத்தி kalappāndatti, பெ. (n.) புளியாரை; indian sorrel (சா.அக.);.

கலப்பிரு-த்தல்	கலப்பிரு-த்தல் kalappiruttal, செ.கு.வி. (v.t.) கூடியிருத்தல், ஒன்றாயிருத்தல்; to be united. க. கலப்பிரு [கலப்பு + இரு.]
கலப்பினம்	கலப்பினம் kalappiṉam, பெ. (n.) ஓர் இனத்தின் இருவகைகளை ஒன்று சேர்த்து உருவாக்கும் ஆற்றல் மிகுவகை; (of animal, seed etc.); hybrid, கலப்பின விதைகள், கலப்பின மாடு. [கலப்பு + இனம்.]
கலப்பு	கலப்பு1 kalappu, பெ. (n.) 1. மொத்தம், கூட்டுத் தொகை; gross, total, the whole. 2. நிரவல் (சராசரி);; average. ம. கலப்பு [கல → கலப்பு.] கலப்பு2 kalappu, பெ. (n.) 1. கலக்கை; cordiality. "கலப்புறக்குழுமி" (சேதுபு.3);; combination, mixture. 2. வந்து கூடுகை; meeting. 3. நட்பாகை; friendship, fellowship, intimacy. பெரியோருடன் கலப்பு நன்மைதரும் (உ.வ.);. 4. கலந்து கட்டி யாகுகை; adulteration; alloyage. 5. மெய்யுறு புணர்ச்சி; copulation. "கந்திருவர் கண்ட கலப்பு" (தொல். பொருள். 92 உரை);.
கலப்பு-தல்	கலப்பு-தல் kalappudal, 5 செ.குன்றா.வி. (v.t.) ஒன்று சேர்த்தல் இணைத்தல்; to join, to unite. க. கலபு;படு. கலப்பு. [கல → கலப்பு = ஒன்று சேர்த்தல்.]
கலப்புக்கதிர்	கலப்புக்கதிர் kalappukkadir, பெ. (n.) 1. கதிர் அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாகக் காணும் பருவம் (தஞ்.);; the stage when ears of corn appear here and there in a field. 2. ஒருவகைக் கதிரோடு வேறுவகைக் கதிர் கலந்திருத்தல்; a variety of corn which is mixed with other variety. [கலப்பு + கதிர்.]

கலப்புக்கீரை	கலப்புக்கீரை kalappukārai, பெ. (n.) கலவைக் கீரை பார்க்க;See kalavaikirai. [கல → கலப்பு + கீரை.]
கலப்புவன்னி	கலப்புவன்னி kalappuvaṉṉi, பெ. (n.) ஒன்பது வகை மாழைகளையும், செய்ந்நஞ்சையும் வேறுபடுத்தும் மூலிகை; an unknown herb said to act upon the nine metals and the arsenical compounds. [கலப்பு + வன்னி.]
கலப்புச்சரக்கு	கலப்புச்சரக்கு kalappuccarakku, பெ. (n.) கவப் படம் செய்தபண்டம்; adulterated article. கலப்படம் பார்க்க. [கலப்பு + சரக்கு.]
கலப்புத்திருமணம்	கலப்புத்திருமணம் kalapputtirumaṇam, பெ. (n.) இரு வேறு குல மக்களிடை நடைபெறும் மணவுறவு; inter-caste marriage. [கலப்பு + திருமணம்.]
கலப்புநெய்	கலப்புநெய் kalappuney, பெ. (n.) 1. முக்கூட்டுநெய்; a mixture of three kinds of oil of oil viz, gingelly oil, castoroil and ghee. 2. தரக்குறைவான நெய்; adulterated ghee (சா.அக.);. [கவப்பு + நெய்.]
கலப்புமணம்	கலப்புமணம் kalappumaṇam, பெ. (n.) கலப்புத் திருமணம்;See Kalappu-t-tirumanam. [கலப்பு + மணம்.]
கலப்புமேற்கட்டு	கலப்புமேற்கட்டு kalappumēṟkaṭṭu, பெ. (n.) கல்லும் மரமும் கொண்டு அமைக்கப்படும் கோயில் மேற்கட்டு; turret of a temple made of stone and wood. [கலப்பு + மேல் + கட்டு.]
கலப்புமொழி	கலப்புமொழி kalappumoḻi, பெ. (n.) ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட மொழிக்கூறுகள் கலந்துள்ள மொழி; hybrid language. [கலப்பு + மொழி.]

கலப்புவிமானம்	கலப்புவிமானம் kalappuvimāṉam, பெ. (n.) கலப்பு மேற்கட்டு பார்க்க;See kalapumērkattu. [கலப்பு + மேல் + கட்டு.]
கலப்புவினை	கலப்புவினை kalappuviṉai, பெ. (n.) பிறமொழிச் சொற்கள் தமிழ் வினையுடன் சேர்ந்து உருவாகும் கூட்டு வினை; a mixed compound verb, a foreign noun and a native auxiliary verb. [கலப்பு + வினை.] பெரும்பாலும் ஒருமொழி பிறமொழியினின்று பெயர்ச்சொல்லையே கடன் கொள்ளும். அவ்வாறு கடன் கொண்ட செயர்ச்சொற்களுடன் தம்மொழித் துணை வினைகளை இணைத்துக்கலப்பு வினை உருவாக்குவது அனைத்து மொழிகளிலும் காணப்படும் பொதுத்தன்மை எனினும் இது முற்றிலும் விலக்கத்தக்கது. எடு: (சாந்தி); பண்ணு, try-பண்ணு. copy அடி.
கலப்புறம்	கலப்புறம் kalappuṟam, பெ. (n.) 1. மருந்து அரைக்கும் குழியம்மி; apothecary's stone-mortar. "கலப் புறத்திற்றேய்த்து" (பரராச.1235);. 2. உண்கலத்தின் அடிப்பக்கம்; the bottom of an eating plate made of bell metal (சா.அக.);. [கலம் + புறம்.]
கலப்புறுமொழி	கலப்புறுமொழி kalappuṟumoḻi, பெ. (n.) இருதிணையிலும் வருஞ்சொல் (பேரகத்.139.);; words which occur in both genders, uyardinai and akrinai [கலப்பு + உறு + மொழி.]
கலப்புறை	கலப்புறை kalappuṟai, பெ. (n.) மருந்தின் மூன்று பகுப்புகளுள் ஒன்று; one among the mixture of drugs [கலப்பு + உறை.]
கலப்பூ	கலப்பூ kalappū, பெ. (n.) கற் பிளவுகளில் முளைக்கும் கற்பாசி; stone-moss-lichen. [கல்லு + பூ - கல்லுப்பூ → கலப்பூ.]
கலப்பெண்	கலப்பெண் kalappeṇ, பெ. (n.) கீழிலக்கத்துடன் (பின்னத்துடன்); சேர்ந்த முழு எண்; mixed number. [கலப்பு + எண்.]

கலப்பை	கலப்பை1 kalappai, பெ. (n.) உழுபடை; plough, ploughshare. "கலப்பை பூண்ட வேரால்" (சேக்கிழார்.பு.16);. 2. ஒன்றற்கமைந்த உறுப்புகள்; parts as of a sacrifice. "ஆயதற் குரியன கலப்பை யாவையும்" (கம்பரா.திருவவ.84);. மறுவ. மேழி, ஏர், உழுபடை, நாஞ்சில், அலம். ம. கலப்பு; க. கலபு; தெ. கலப; கசபா. கலப்பெ;து.கலப்பு. Skt. hala, vedic.hal, H.hal. [கலன் → கலம் + பை – கலப்பை. பெய் = பை. கலப்பை → கலன்(கொழு சேர்த்து கொழுமுனை செருகப்பட்டது. உழுபடை.] கலப்பை2 kalappai, பெ. (n.) 1. இசைக்கருவி முதலிய முட்டுகள் வைக்கும் பை; hold-all for keeping musical instruments and other articles. "சுருக்கிக் காய கலப் பை' (மலைபடு.13);. 2. யாழ்; "காவினெங்கலனே சுருக்கினெங்கலப்பை" (புறநா,206);. [கலன் + பை. பெய் – பை.]
கலப்பைக்கட்டை	கலப்பைக்கட்டை kalappaikkaṭṭai, பெ. (n.) கலப்பை செய்வதற்கான மரம்; piece of wood for making plough. [கலப்பை + கட்டை.]
கலப்பைக்கிழங்கு	கலப்பைக்கிழங்கு kalappaikkiḻṅgu, பெ. (n.) கார்த்திகைக் கிழங்கு; root of Malabar glory lily. மறுவ. நாபிக்கொடிக்கிழங்கு;வெண் தோன்றிக் கிழங்கு. ம. கலப்பக்கிழங்ஙு [கலப்பை + கிழங்கு.]
கலப்பைக்குத்தி	கலப்பைக்குத்தி kalappaikkutti, பெ. (n.) மரத்தூண்களின் தலைப்பில் போதிகைக் கட்டை போலக் கூரைவளையைத் தாங்குவதற்காக வைக்கப்படும் கட்டை; cornice. [கலப்பை + குத்தி.]
கலப்பைக்கூர்	கலப்பைக்கூர் kalappaikār, பெ. (n.) கலப்பையின் கொழுமுனை; sharp point of the colter of a plough. [கலப்பை + கூர்.]
கலப்பைகோ-த்தல்	கலப்பைகோ-த்தல் kalappaiāttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) கலப்பையின் வடிவமைத்த உறுப்புகளைக் கோத்தல்; to assemble a plough. [கலப்பை + கோ.]

கலப்பைச்சக்கரம்	கலப்பைச்சக்கரம் kalappaiccakkaram, பெ. (n.) ஏர்ப்பொருத்தம் பார்க்கும் சக்கரம் (விதான.ஏர்மங். 4. தலைப்பு);; [கலப்பை + சக்கரம்.]
கலப்பைசேர்-த்தல்	கலப்பைசேர்-த்தல் kalappaicērttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) கலப்பை செய்தல் (வின்.);; to make a plough. [கலப்பை + சேர்.]
கலப்பைநாக்கு	கலப்பைநாக்கு kalappainākku, பெ. (n.) கொழு; ploughshare [கலப்பை + நாக்கு.]
கலப்பைநூல்	கலப்பைநூல் kalappainūl, பெ. (n.) உழவுநூல்; science of agriculture. "நுண்கலப்பை நூலோதுவார்" (சிறுபஞ்.60.);. [கலப்பை + நூல்.]
கலப்பைப்படை	கலப்பைப்படை kalappaippaḍai, பெ. (n.) பலராமர் பயன்படுத்திய போர்ப்படையாகிய ஏர்ப்படை; the plough used as a weapon of war by Balarama. [கலப்பை + படை.]
கலப்பையெலும்பு	கலப்பையெலும்பு kalappaiyelumbu, பெ. (n.) மூக்கின் துளையை இரண்டாகப் பிரிக்கும் எலும்பு; a bone in the centre of the nose dividing the nostrils (சா.அக.);. [கலப்பை + எலும்பு.]
கலபம்	கலபம் kalabam, பெ. (n.) மயிற்றோகை; peacock's tail-covert. "மாக்கவின் மிகுங் கலப மஞ்ஞை" (திருவாத.பு.திருபெருந்.13.);. [கல → கலவு → கலவம் → கலபம். கலவம் = தொகுதி.]
கலபி	கலபி kalabi, பெ. (n.) மயில்; peacock. "செழுங் கலபி யாலித்து" (கந்தரலங்.97);. த. கலபி → Skt. kalapin. [கலவம் → கலபம் → கலபி.]

கலம்	கலம்1 kalam, பெ. (n.) 1. குழிந்த உண்கலம், ஏனம்; vessel; hollow utensil, as a cup; plate, whether of earth or metal; earthenware. "பொற்கலத் தூட்டி" (நாலடி.345.);. 2. குப்பி; bottle-shaped vessel. "யவனர் நன்கலந்தந்த....தேறல்" (புறநா.56, 18);. 3. மரக்கலம்; ship boat. "கலங்கவிழ் மாக்களை" (மணிமே.16, 120);. 4. அணிகலன்; jewel. "நன்கலம் பரிசின் மாக்கட்கு நல்கி" (புறநா.6, 15);. க. கல; ம. கலம்; தெ. கலமு(கப்பல்);; கோத. கல்ம்; குட. கல; து. கர; பிரா. கலண்;மா. கால் (தொன்னை); Skt. kala(boat);. [குல் → கல் → கலம். தோண்டப்பட்டது. கர; பிரா. கலண்ட் (உடைந்த பானை ஒடு); அல்லது குழிந்த ஏனம் (வே.க.190, Senegalese; gal (boat);; manding;
கலம்சாம்பலிடு-தல்	கலம்சாம்பலிடு-தல் kalamcāmbaliḍudal, 17 செ.குன்றாவி. (v.t.) எச்சிற் கலத்தைச் சாம்பலிட்டுக் கழுவுதல்; to wash vessels with ash. எச்சில் எடுத்து எச்சில் மண்டலம் செய்து கலம் சாம்பல் இடுவாள் ஒருத்திக்கு நிசதம் நெல்லு (S.I.I.vol.19.insc.357. S.No.64,65);. [கலம் + சாம்பல் + இடு.]
கலம்பகக்கலி	கலம்பகக்கலி galambagaggali, பெ. (n.) அடிகள் எழுத்தொவ்வாது வருங்கலி (யாப்.வி.95,470.);; stanza consisting of lines of unequal number of letters, opp.to கட்டளைக்கலி. [கலம்பகம் + கலி.]

கலம்பகம்	கலம்பகம்1 galambagam, பெ. (n.) 1. பூக்கலவை; mixture compound; combination miscellany perfumed ointment containing several ingredients. "கலம்பகம்புனைந்த வலங்கலந் தொடையல்" (திவ்.திருப்பள்ளி.5.);. 2. குழப்பம் (வின்.);; confusion, tumult, disturbance. 3. ஒரு கணித நூல் (கணக்கதி.5, உரை.);; a work in mathematics. 5. கடப்பமரம்; seaside indian oak (சா.அக.);. ம.கலம்பன் [கலம்பம் → கலம்பகம் 'அகம்' சொல்லாக்க ஈறு. வே.க.133.] கலம்பகம்2 galambagam, பெ. (n.) பல்வகை செய்யுட்களாலாகிய சிற்றிலக்கிய வகை (இலக்.வி.812);; a kind of poem composed of different kinds of stanzas. [குல → கல → கலவை, கல → கலம் → கலம்பம் → கதம்பம் = பலவகைப் பூக்கன் கலந்தமாலை, கலம்பு → கலம்பகம் பலவுறுப்புகள் கலந்து வருஞ்செய்யுள் நூல் (மு.தா.176);.] ஒரு போகுவெண்பாக் கலித்துறை முதல் கலியுறுப்பாகக் கூறிப் புயவகுப்பு;மதங்கம், அம்மானைக் காலம், சம்பிரதம், கார், தவம், குறம், மறம், பாண், களி, சித்து, இரங்கல், கைக்கிளை, தூது, வண்டு, தழை, ஊசல் என்னும் மிப்பதினெட்டுறுப்பு மியைமடக்கு, மருட்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா, ஆசிரியவிருத்தம், கலிவிருத்தம், கலித்தாழிசை, வஞ்சி விருத்தம், வஞ்சித்துறை, வெண்டுறை யென்னும் மிவற்றின் இடையே வெண்பாவுங் கலித்துறையும் விரவிவன் அந்தாதித் தொடையான் முற்றுறக் கூறுவது.
கலம்பகமாலை	கலம்பகமாலை galambagamālai, பெ. (n.) 1. பல பூக்கள் கலந்த மாலை; garland of flowers of different kinds. 'கலம்பகமாலையைப் பணியாக' (ஈடு.அவ.);. 2. சிற்றிலக்கிய வகை (வின்.);; a kind of poem formed of different kinds of verses. ம. கலம்பன்மால [கலம்பகம் + மாலை, கலம்பு → கலம்பகம்.]
கலம்பகன்	கலம்பகன் galambagaṉ, பெ. (n.) செவிட்டுமன்; dumb and deaf person. [கலம்பு (குழப்பம் = செயலறுதல்); → கலம்பகன்.]
கலம்பங்கயிறு	கலம்பங்கயிறு kalambaṅgayiṟu, பெ. (n.) தும்பினால் செய்த கயிறு (ம.அக.);; rope made of coconut fibre.
கலம்பம்	கலம்பம்1 kalambam, பெ. (n.) வைப்பு நஞ்சு வகைகளிலொன்று; a mineral poison. [கல் → கல → கலம்பு → கலம்பம்.] கலம்பம்2 kalambam, பெ. (n.) கடப்பமரம் (சங்.அக.);; common Kadamba tree. [கடம்பம் → கலம்பம் (கொ.வ);.]

கலம்பாடு	கலம்பாடு kalambāṭu, பெ. (n.) கலவித்துப்பாடு (T.A.S.I.i.10.); பார்க்க;See kalavittu-p-pâdu. [கலவித்துப்பாடு → கலம்பாடு.]
கலம்பாவேர்	கலம்பாவேர் kalambāvēr, பெ. (n.) மிகுக் கசப்புச் சுவையுடையதும் உடலுக்கு வலுவைக் கொடுக்கக் கூடியதுமான ஒருவகைச் செடியின் வேர்; a bitter root which gives strength to body (சா.அக.);.
கலம்பி	கலம்பி kalambi, பெ. (n.) 1. கொத்துப்பசளை (மலை);; cluster of Malabar night shade. 2. கொடிப்பசலை; red malabar night shade (சா.அக.);. [குல் → குலம்பி → கலம்பி.]
கலம்பூச்சு	கலம்பூச்சு kalambūccu, பெ. (n.) ஏனந்தேய்க்கும் ஓசை; sound produced when scouring household utensils. "கலம்பூச் சாவஞ் சிலஞ்சி முற்றத்து" (பெருங்.உஞ்சைக். 40, 128.);. [கலம் + பூச்சு.]
கலமடல்	கலமடல் kalamaḍal, பெ. (n.) அஞ்சல் முறையிலன்றிக் கலம் வாயிலாக அனுப்பப்படும் மடல் (அ); முடங்கல்; letter (or); written message. [கலம் + மடல்.]
கலமம்	கலமம் kalamam, பெ. (n.) சின்னச்சம்பா நெல்; a small variety of south Indian paddy. [கலவம் → கலமம்.]
கலமர்	கலமர் kalamar, பெ. (n.) பாணர்(அக.நி.);; a class of minstrels in ancient Tamil country. [கலம் + அர் – கலமர், கலம்யாழ். கலமர் யாழிசைக்கும் பாணர்.]
கலமலக்கு-தல்	கலமலக்கு-தல் kalamalakkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) உழக்குதல்; to cause to flounder; to stir, agitate, confound. "மனத்துள்ளே கலமலக்கிட்டுத் திரியும் கணபதி" (தேவா.949, 5.);. [கலக்கு + மலக்கு. கலக்குமலக்கு → கலமலக்கு.]

கலமறு	கலமறு1 kalamaṟuttal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) கடலில் பகைவரின் மரக்கலங்களைப் போரிட்டு அழித்தல்; to destroy ships of the enemies or pirates. [கலம் + அறு.] காந்தளூர்ச் சாலை கலமடுத்த (கல்.வெ); சோழப்பேரரசன் இராசராசனின் (985-1014); மெய்க் கீர்த்தியில் அவன் ஈழமண்டலம் முந்நீர்ப்பழந்தீவு பன்னீராயிரம் போன்ற பல இடங்களை வென்ற வெற்றிச்சிறப்போடு காந்தளூர்ச்சாலை கலமறுத் தருளிய அருஞ்செயலும் குறிப்பிடப்படுகிறது. விக்கிரம சோழனுலா, குலோத்துங்கசோழன் பிள்ளைத்தமிழ் கலிங்கத்துப்பரணி ஆகிய நூல்களும் இதனைப்போர்வெற்றியாகவே குறிப்பிடுகின்றன. கலமறுத்தான் என்பதற்கு வடமொழி பயிலும் மாணவரின் பாடசாலைக்கு இத்தனைக் கலம்நெல் என்று அளவீடு செய்ததாக உரை கூறுவது பொருந்தாது. கோக்கருநந்தடக்கனின் (கி.பி.885); பார்த்திய சேகரபுரத்துச்செப்பேட்டில், காந்தளூர்மர் யாதியால் தொண்ணூற்று ஐவர் சட்டர்க்குச் சாலையும் செய்தான் என்னும் மேற்கோளும் கலமறுத்த செய்திக்குத்தக்க எடுத்துக்காட்டு ஆகாது. 'இச்சாலைக்குப் பெய்த கலத்தில் பவிழிய சரணத்தார் கலம் நாற்பத்தைந்து' என்னும் தொடரிலும் கலமறுத்தல் என்னும் சொல்லாட்சி இடம் பெறவில்லை. வடமொழி பயிலும் மாணவர்க்கு உணவளித்த சேரநாட்டு நான்கு ஊர்களிலும் அவர்களுக்கு வேண்டிய நெல் அவ்வூர் கோயிலிலிருந்து தரப்பட்டதாகத் திரவிடக் கலைக் களஞ்சியம் கூறுகிறது. அந்த நெல் அளவு 5 மரக்கால் கொண்ட பறை அளவாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழக முறையைப் பின்பற்றி 8 மரக்கால் கொண்ட கல அளவாகக் கூறப்படவில்லை. கோயிலில் ஏற் கெனவே நெல் தரப்பட்ட நிலையில் இராச ராசனும் நெல் வழங்க வேண்டியதில்லை. நெல் வழங்குவதும் ஓர் அருஞ்செயலாகாது. இராசராசன் தன் ஆசிரியருக்கு (அவர் எந்த நாட்டிலிருந்தாலும்); ஆண்டுக்கு ஈராயிரம் கலம் நெல் வழங்கியிருக்கிறான். நெல் தருவது அருஞ்செயலாயின் அதுவும் மெய்க்கீர்த்தியில் குறிப்பிட்டிருக்கவேண்டு மல்லவா? ஆதலின் கலமறுத்தல் என்பதற்கு நெல் வழங்கும் அளவை வரையறுத்தான் என்பது முற்றிலும் பொருந்தாது. மற்றும் ஒரு சாரார் கலம் என்னும் வடசொல், பிழை என்று பொருள் தருதலால் வடமொழிவேதம் பயிலும் மாணவர் ஓதுதலிலும் எழுதுதலிலும் பிழைதவிர்ந்தார்க்கு என்னும் பொருளில் கலமறுத்து என்னும் சொல் ஆளப்பட்டிருப்பதாகக் கூறுவதும் இங்குப் பொருந்தாது. தஞ்சை தேவராயன்பேட்டைக் கல்வெட்டில், "கலமறுத்து ... பின்னர் ஒருவர்க்கு எனவும் திருச்சி காமாரசவல்லி கல்வெட்டில்
கலமறுப்பி-த்தல்	கலமறுப்பி-த்தல் kalamaṟuppittal, 4 பி.வி. (caus.) மரக்கலங்களை அழித்தல்; to destroy boats etc., வேணாட்டாரை சேணாட்டொதுக்கி மேவு புகழி ராமகுடமூவர் கெடமுனிந்து வேலைகெழு காந்தளூர்ச்சாலை கலமறுப்பித்தா கவமல்லனும் அஞ்ச (S.I.I.17,23,:19.);. [கலம் + அறு + பி. கலம் (மரக்கலம், கப்பல்); + அறுத்தல் = அழித்தல்.]
கலமா	கலமா kalamā, பெ. (n.) மாக்கல்; pot-stone used for making pots and dishes. 2. எழுதுகல் (பற்பக்கல்);; soapstone (சா.அக.);. [கலம் → கலமா.]
கலமிடு-தல்	கலமிடு-தல் kalamiḍudal, 7 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஏனம் செய்து தரல்; to provide vessel. சாலைக்குக்கலம் இட குசவன் நொருவனுக்கு நிசதம் நெல்லு இருநாழியாக (S.i.i.vol.19.insc.357.s.no.68);. [கலம் + இடு.]
கலமிழ-த்தல்	கலமிழ-த்தல் kalamiḻttal, செ.குன்றாவி. (v.t.) உண்கலத்தைத் துறத்தல்; to renounce eating plate 'சட்டர்-பொருவார் அற்றைக்கலம் இழப்பது (கல்.கலை.அக.);. [கலம் + இழ.]
கலமூர்-தல்	கலமூர்-தல் kalamūrtal, செ.குன்றாவி. (v.t.) கப்பல் செலுத்துதல்; to sail. [கலம் + ஊர்.]

கலமெடு-த்தல்	கலமெடு-த்தல் kalameḍuttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) வரி நிலுவைக்காக வெண்கல ஏனங்களைப் பறிமுதல் செய்தல்; to seize bronze vessels for the tax dues. "இம் முதல்கள் தண்டுமிடத்து மண் கலந்தந்தும் வெண்கல மெடுத்தும்" (ஆவணம் 1991:10–iii:.2);. [கலம் + எடுத்தல் – கலமெடுத்தல்.]
கலயம்	கலயம் kalayam, பெ. (n.) 1. மாழை அல்லது மண்ணாலாகிய கலம்; small pot of earth or metal. "கலயத்தின் முகந்து தண்புனலாட்ட" (சிவப்பிரபந். சோணசைல.10);. 2. நீர்பருகும் சிறுகுவளை (கிறித்.);; tumbler. H; gat cup vedi; kala-ska, pall; kalavam vagri Boll; kali pkt kalas, skt; kala sa arab; kala [குல் → கல் → கலயம் (உட்குழிவானது);.]
கலயன்	கலயன் kalayaṉ, பெ. (n.) இடையன்; cowherd [கலயம் → கலயன்.]
கலயனார்	கலயனார் kalayaṉār, பெ. (n.) அறுபத்து மூன்று நாயன்மாருள் குங்கிலயக்கலயர் என்னும் நாயனார்; a canonized Saiva Saint, one of 63 Nayanmärs கலயனார் (பெரியர் குங்கிலியக்.9.);. [கலயம் → கலயன் + ஆர்.]
கலர்	கலர் kalar, பெ. (n.) 1. கீழோர்; the vulgar, the rabble. "கலரெனத் தணித்தலும்" (ஞானா.48,19.);. 2. தீமக்கள்; the wicked. "கலராயினர் நினையார் தில்லை" (திருக்கோ.259.);. [கல் → கலர். கல் = கருப்பு, தீமை.]
கலரவம்	கலரவம் kalaravam, பெ. (n.) 1. புறா; dove. 2. குயில்; cuckoo. ம. கலரவம்; skt. kalaravam. ['கல்' ஒலிக்குறிப்புகல் + அரவம். அரவம் = ஆரவாரம் ஒலி எழுப்புதல்.]

கலரை	கலரை kalarai, பெ. (n.) ஒன்றரைக்கலம் அளவைக் குறித்த முகத்தல் அளவு (தொல். எழுத்து.171. உரை);; a measure of capacity, prob, equal to a kalam and a half. [கலம் + அரை; கலமும் அதன்மேல் அரைக்கலமும் ஆக 15 கல அளவு.]
கலல்	கலல் kalal, பெ. (n.) 1. கல்லல் (C.G.); பார்க்க;See kallal 2. செய்தல்; making, doing. 3. சேர்த்தல்; joining, affixing. க. கலன [கல்லல் → கலல்.]
கலலம்	கலலம் kalalam, பெ. (n.) கருவைச் சூழ்ந்து தோன்றுந் தோல்; thin membrance covering the foetus. "சேருமற்றைத்தினங் கலலம்" (சூத.ஞான.10, 9.);. [குல் → கல் → கலல் → கலலம் (சுற்றிச்சூழ்வது.]
கலவகம்	கலவகம் galavagam, பெ. (n.) காக்கை (வின்.);; crow. [கல் → கலவம் → கலவகம் (கருப்பாய் இருப்பது.]
கலவங்கீரை	கலவங்கீரை kalavaṅārai, பெ. (n.) கலவைக்கீரை (இ.வ.); பார்க்க;See kalava-k-kirai. [கலவை → கலவம் + கீரை.]
கலவஞ்சம்பா	கலவஞ்சம்பா kalavañjambā, பெ. (n.) ஆறு மாதத்திற் பயிராகக் கூடிய சிறுமணி நெல். (இ.வ.);; a variety of small camba paddy maturing in six months. [கலவம் + சம்பா.]

கலவடை	கலவடை1 kalavaḍai, பெ. (n.) 1. ஏனம் (பாத்திரம்); உருண்டு போகாமல் இருப்பதற்காக ஏனத்தின் அடியில் வைக்கப்படும் கயிறு வைக்கோல் போன்றவற்றால் செய்யப்பட்ட வளையம்; plaited coil of straw or coir used for resting vessels; mouth of broken pot, also used as a rest, as above. 2. உரலிலிட்டுக் குற்றும் பொழுது தவசம் சிதறாமலிருக்க உரலின் மேல் பாகத்தில் வைக்கும் கல், இரும்பு, மண் போன்றவற்றாலான வட்ட வடிவ அடைப்பு; circular piece of stone, iron, earth fitted to the mouth of a mortar to keep the grain within. [கலம் + அடை. அடை = துணையாகும் சேர்ப்பு.] கலவடை2 kalavaḍai, பெ. (n.) அறிவிலியைக் குறிக்கும் வசைச்சொல்; a reproaching term. [கலம் + அடை – கலவடை.] தனித்துப்பயன்படாத் தன்மையைக் கொண்டது. அதனால் இது தனித்து இயங்கும் திறமின்மையைக் கொண்டோரைக் குறிக்கும் வசையாயிற்று. கலவடை kalavaḍai, பெ.(n.) உடைந்த பானையின் உடையாத உறுதியான வாய்ப்பகுதி: mouth portion of the broken earthen pot. [கலம்+அடை] இப் பகுதியைக் கவிழ்த்துப் போட்டு பிற பானைகளுக்குத் தூங்கு மணையாகப் பயன் படுத்துவர்.
கலவம்	கலவம்1 kalavam, பெ. (n.) 1. கற்றையான மயிற் றோகை; peacock's tail. "கலவம் விரித்த மஞ்ஞை" (பொருந.212);. 2. மயில் (சினையாகுபெயர்);; peacock. "கலவஞ்சேர் கழிக்கானல்" (தேவா.532, 4);. 3. கலாப மென்னும் இடையணி; women's jewelled girdle. "பூந்துகில் கலவங்கண் புதையாது" (சீவக.1982);. [கல → கலவு. கலவுதல் = கலத்தல், கலாவுதல் = கலத்தல். கலவம் → கலாவம் = மயில் தோகை. சினையாகு பெயராய் மயிலைக்குறித்தது. மயில் தென்னாட்டுக் குறிஞ்சி நிலத்திற்குரிய பறவை. குறிஞ்சித் தெய்வமாகிய முருகன் ஊர்தி. வடமொழியின் கலா(சிறுபகுதி); + ஆப்(கொள் to obtalin); என்று பிரித்து, பல பகுதிகளை ஒன்று சேர்த்து கற்றை ("that which holds single parts together, a bundle" என்று காரணங்கூறுவது, வட்டஞ்சுற்றி வலிந்தும் நலிந்தும் பொருள் கொள்ளுவதாயிருத்தல் காண்க.] த. கலவம் → skt. kalaba. கலவம்2 kalavam, பெ. (n.) தோணி; boat. "கலவஞ்சேர் கழிக்கானல்" (தேவா.532, 4.);. [கலம் + அம் – கலவம்.]

கலவர்	கலவர் kalavar, பெ. (n.) 1. மரக்கலமாக்கள்; navigators, sailors. "கடற்குட்டம் போழ்வர் கலவர்" (நான்மணி.16.);. 2. கப்பலிற் செல்வோர்; passengers in a ship. "காற்றத்திடைப்பட்ட கலவர் மனம்போல்" (திவ்.பெரியதி.11,8,2);. 3. நெய்தனில மாக்கள்; inhabitants of a maritime tract, fishermen. "கலவர்.... மீனெறி சால நேர்விரித் துலாத்தலும்" (சேதுபு.கந்தமா.91);. 4. படைவீரர் (வின்.);; warriors. தெ. கலமரி; skt. kala. (boat); [கலம் + அர் - கலமர் → கலவர். கலம் = மரக்கலம்.]
கலவரம்	கலவரம்1 kalavaram, பெ. (n.) 1. குழப்பம், மனக் கலக்கம்; confusion of mind, perturbation, perplexity. 2. பூசல், சிறுசண்டை; quarrel. மறுவ. கலவரை க. களவள, களவளிகெ; து. களவள; தெ. களவளமு, கலவரமு; H. kalātta. [குல் → கல் → கல + வரல் - கலவரல் → கலவரம்.]
கலவரி-த்தல்	கலவரி-த்தல் kalavarittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கலங்குதல்; to be confused, perturbed. 2. சச்சர விடுதல்; to fight. க. களவளம்படு;தெ. களவளின்சு. [கலவரம் → கலவரி.]
கலவரை	கலவரை1 kalavarai, பெ. (n.) கலவரம் பார்க்க;See Kalavaram. க. களவளிகெ [கலவரம் → கலவரை.] கலவரை2 kalavarai, பெ. (n.) ஒன்றரைக்கலம் அளவு; a measure of one and a half kalam. "நிசதி கலவரை அரிசி" (கல்.வெ.கலை.அ.);. [கலம் + அரை - கலமரை → கலவரை.]
கலவல்	கலவல் kalaval, பெ. (n.) 1. கலக்கை (பிங்.);; mixing, combining. 2. எழுத்திலாவோசை (வின்.);; inarticulate sound. தெ. கலபமு [கலவு → கலவல் (வே.க.133);.]
கலவறை	கலவறை kalavaṟai, பெ. (n.) அணிகலன் வைக்கும் அறை; strong room, guarded chamber in a palace in which ornaments are kept. "வியனகர்க் கலவறை காக்கும்" (பெருங்.உஞ்சைக்.32, 61.);. [கலன் → கலம் → கல + அறை - கலவறை.]

கலவன்	கலவன் kalavaṉ, பெ. (n.) கலப்பானது (இ.வ.);; medley, hotch-potch, mixture of various things. [கல → கலவன். (வே.க.133);.]
கலவாணியன்	கலவாணியன் kalavāṇiyaṉ, பெ. (n.) குயவன்; potter (திருவாங்கூர். கல். அக. பக்.37);. [கல + வாணியன்.]
கலவாய்	கலவாய்1 kalavāy, பெ. (n.) கடல்மீன்வகை (வின்.);: the sea-perches. [கல + வாய்.] கலவாய்மீன் வகை 1. கலவாய் - perch 2. சிவப்புக் கலவாய் - red perch 3. வடுத்தலைக்கலவாய் - sore headed perch 4. புள்ளிக் கலவாய் - spotted perch 5. வரிக்கலவாய் - striped perch 6. மஞ்சட்கலவாய் -
கலவாயோடு	கலவாயோடு kalavāyōṭu, பெ. (n.) கடனுரை (யாழ்ப்.); foam. [ஒருகா. கடல்வாய் → கலவாய் + ஒடு – கலவாயோடு.]
கலவார்	கலவார் kalavār, பெ. (n.) பகைவர்; enemies. "கலவார் முனைமேற் செலவமர்ந்தன்று" (பு.வெ.1, 3, கொளு.);. [கலவு + (ஆ); ஆர் - கலவார். 'ஆ' எ.ம.இ.நி.புணர்ந்து கெட்டது.]

கலவாள்	கலவாள் kalavāḷ, பெ. (n.) மரக்கலத்தில் அல்லது கப்பலில் பணியாற்றும் ஆடவன்; a worker in the sailor's boat or ship. H.,U., Ar., Pern. kalāsi. [கலம் = மரக்கலம்; கப்பல். கலம் + ஆள் - கலவாள். 'வ்' உடம்படுமெய். கலம் + ஆள் - கலஆள் எனற் பாலது வடஇந்திய மொழிகளிலும் பாரசிக அரபி மொழிகளிலும் கலாள் → கலாசி எனத்திரிபுற்றது. கலாசி என்னும் சொல்லுக்கு அரபி பாரசீக மொழிகளிலும் வடஇந்திய மொழிகளிலும் வேர்மூலம் இல்லை. தமிழிலிருந்து அரபி முதலிய மொழிகளுக்கு 'கலாள்' கடன் சொல்லாகச் சென்றுள்ளது.]
கலவான்	கலவான் kalavāṉ, பெ. (n.) கலவாய் மீன்; the sea perch (சா.அக.);. [கலவாய் → கலவான்.]
கலவி	கலவி kalavi, பெ. (n.) 1. கலக்கை (திவா.);; union combination. 2. புணர்ச்சி; sexual union. "கலவியான் மகிழ்ந்தான் போல்" (சிலப். 7, 24, கட்டுரை.);. [கல → கலவு → கல்வி.]
கலவித்துப்பாடு	கலவித்துப்பாடு kalavittuppāṭu, பெ. (n.) ஒருகல விதை விதைத்தற்குரிய நிலம் (T.A.S.I.i,7);; land sufficient in extent for sowing one kalam of paddy. [கலம் + வித்து + பாடு, கலம் = அளவு.]
கலவியிற்களி-த்தல்	கலவியிற்களி-த்தல் kalaviyiṟkaḷittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) புணர்ச்சியின் மகிழ்தல்; to enjoy in clandestine union between lovers before marriage. [கலவி + இல் + களி.]
கலவிருக்கை	கலவிருக்கை1 kalavirukkai, பெ. (n.) இன்பம் நுகருமிடம்; pleasant abode. "மாவலியை.... பாதாளங் கலவிருக்கை கொடுத்து" (திவ்.பெரியாழ். 4, 9, 7.);. [கலவு + இருக்கை. கலவுதல் = மகிழ்தல்.] கலவிருக்கை2 kalavirukkai, பெ. (n.) சரக்கறை; store-house. "வேயாமாடமும் வியன் கலவிருக்கையும்" (சிலப்.5, 7);. [கலம் + இருக்கை. கலம் = கொள்கலம்; பெட்டி, பேழை, போல்வன.] கலவிருக்கை3 kalavirukkai, பெ. (n.) ஓலக்க மிருக்கை; sitting in stage, as in an audience hall. [கல → கலம் + இருக்கை. தமக்கு வேண்டிய துணைக் கலங்களுடன் கூடியிருத்தல்.]

கலவிரைப்பாடு	கலவிரைப்பாடு kalaviraippāṭu, பெ. (n.) கலவித் துப்பாடு (கொ.வ.);;See kalavittu-p-pâdu. [கலம் + (விதைப்பாடு); விரைப்பாடு (கொ.வ.);.]
கலவினார்	கலவினார் kalaviṉār, பெ. (n.) 1. நண்பர்; friends, loving associates, relations. "கலவினார் பழிகரக்கு மேதை" (தணிகைப்பு. திருநாட்டு.142.);. 2. உறவினர்; relations. [கல → கலவு + இன் + ஆர். கலவு = கூடுதல், உறவாதல் 'இன்' சாரியை 'ஆர்' ஈறு.]
கலவினை	கலவினை kalaviṉai, பெ. (n.) குயவன் செய்யும் கலத்தொழில்; pottery. [கல(ம்); + வினை.]
கலவு	கலவு1 kalavudal, 5 செ.கு.வி. (v.t.) கலத்தல்; to mix. "கனியின் றிரளுங் கலவி" (சூளாசீய.230.);. [கல → கலவு(வே.க.133);.] கலவு2 kalavu, பெ. (n.) உடலின் மூட்டுவாய்; joint of the body. "கலவுக் கழி கடுமுடை" (அகநா.3);. [கல → கலவு.] கலவு2 kalavu, பெ. (n.) 1. துயரம்; grief. 2. பகைமை; enmity. து. கலவு [அலவு → கலவு.]
கலவூர்	கலவூர் kalavūr, பெ. (n.) ஓர் ஊரின் பெயர்; a place name. க. கலவூர் [கலம் = மட்கலம். கலம் + ஊர்.]

கலவை	கலவை1 kalavai, பெ. (n.) 1. பல்பொருட்கலப்பு; mixture, compound, medley. 2. விரை (மண); நீர்கலந்த சந்தனக் குழம்பு; perfumed paste of sandal "தழுவிய நிலவெனக் கலவை" (கம்பரா.கடிமணப். 51);. 3. கலந்த உணவு; mixture of different kinds of food, scraps, leavings. "கலவை களுண்டு கழிப்பர்" (நாலடி, 268);. 4. மணல்கலந்த சுண்ணாம்பு (கொ.வ.);; lime and sand mixed for mortar. 5. கதைமாவினை மணல், சல்லிக்கல், ஆகியவற்றொடு நீரளாவி கலக்கிய கலவை; cement mixed with sand, gravel and water to prepare concrete. [கல + வை – கலவை.] கலவை2 kalavai, பெ. (n.) மீன்வகை (G.TN.D.i,229);; Indian rock cod. [கல் → கல → கலவை.] கலவை3 kalavai, பெ. (n.) ஒருவரியின் பெயர்; name of a tax "கடமை அந்தராயம், சில்வரி, பெருவரி, நாடு... கலவை, காடுவெட்டி, முடிப்பொன், மற்றும் ... தேவையும் தரகுந்தரவிட்டு"
கலவைக்கீரை	கலவைக்கீரை kalavai-k-kia பெ. (n.) பலவகைக் கீரைகள் கலந்தது (பதார்த்த.592);; edible greens of sorts mixed together. [கல → கலவை + கீரை.]
கலவைச் சந்தனம்	கலவைச் சந்தனம் kalavaiccandaṉam, பெ. (n.) நறுமணப் பொருள்கள் சேர்ந்த சந்தனம். (பரத. பாவ.23. உரை);; sandal paste prepared with the addition of many aromatic substances. Skt. sandana → த. சந்தனம். [கலவை + சந்தனம்.]
கலவைச்சாந்து	கலவைச்சாந்து kalavaiccāndu, பெ. (n.) நறுமணச் சந்தனம் (இ.வ..);; unguent of sandal paste with other aromatic ingredients. [கலவை + சாந்து.]
கலவைச்சாறு	கலவைச்சாறு kalavaiccāṟu, பெ. (n.) பலவகை மூலிகைகளினின்று பிழிந்தெடுக்குஞ் சாறு; a mixture of the expressed juices of several plants, (சா.அக.);. [கலவை + சாறு.]
கலவைச்சுண்ணாம்பு	கலவைச்சுண்ணாம்பு kalavaiccuṇṇāmbu, பெ. (n.) மணலோடு கலந்த சுண்ணாம்பு; lime and sand mixed with water, mortar. [கலவை + சுண்ணாம்பு.]

கலவைச்சேறு	கலவைச்சேறு kalavaiccēṟu, பெ. (n.) கலவைச் சந்தனம் (திவா.); பார்க்க;See kalavai-c-candanam. [கலவை + சேறு. செறு → சேறு.]
கலவைத்தசை	கலவைத்தசை kalavaittasai, பெ. (n.) இறுகியமைந்த தசை (வின்.);; complex muscle. 2. பின்னலான தசை; a network of muscles (சா.அக.);. [கலவை + தசை.]
கலவைத்தொட்டி	கலவைத்தொட்டி kalavaittoṭṭi, பெ. (n.) கலவை கலப்பதற்குப் பயன்படும் சிறிய தொட்டி; bucket used for mixing cement. sand etc. [கலவைத் + தொட்டி.]
கலவைநீர்	கலவைநீர் kalavainīr, பெ. (n.) நறுமணங் கலந்த நீர்; fragrant solution for ladies bath. "கருங்குழல் கழீஇய கலவை நீரும்" (மணிமே. 28, 6); பனிநீர்; dew water. 3. கருப்பை நீர்; water in the amniotic sac (சா.அக.);. [கலவை + நீர்.]
கலவைப்பொடி	கலவைப்பொடி kalavaippoḍi, பெ. (n.) பல மூலிகைகளையிடித்துக் கலந்த மருந்துத்தூள்; a medicinal powder containing a mixture of several herbs pounded and pulverised. நறுமணக் கலப்புப் பொடி; a powder of different perfumes (சா.அக.);. [கலவை + பொடி.]
கவவைப்பொருத்து	கவவைப்பொருத்து kavavaipporuttu, பெ. (n.) ஒரு வகை மூட்டு நோய்; a kind of disease in joints (சா.அக.);. [கலவை + பொருத்து.]
கலவைப்பொன்	கலவைப்பொன் kalavaippoṉ, பெ. (n.) தரக் குறைவான பொன்; gold mixed with other metals such as copper etc. [கலவை + பொன்.]
கலவையணி	கலவையணி kalavaiyaṇi, பெ. (n.) நீரும்பாலும் போலப் பிரிக்க வியலாதவாறு பலவகை எழில் நலன் விரவி வரும் அணி (அணியி.பக்.43);; figures of speech indistinguishably blended together, dist. fr. சேர்வையணி. [கலவை + அணி.]

கலவோடு	கலவோடு kalavōṭu, பெ. (n.) மட்பாண்டச்சல்லி (யாழ்.அக.);; Potsherd. [கலம் + ஒடு.]
கலன்கழிமடந்தை	கலன்கழிமடந்தை kalaṉkaḻimaḍandai, பெ. (n.) கைம்பெண் (சூடா.);; lit., woman who has given up wearing ornaments, widow. [கலன் + கழி + மடந்தை. கலன் = அணிகலன்.]
கலன்கொம்பு	கலன்கொம்பு kalaṉkombu, பெ. (n.) கலைமான் கொம்பு; stag's horn (சா.அக.);. [கலை → கலன் + கொம்பு.]
கலனம்	கலனம் kalaṉam, பெ. (n.) 1. வாய்பிதற்றுகை; prattling, as in sleep. "கலனமுறு சொப்பனத்தில்" (ஞானவா.உற்பத்.65);. 2. வில்லு (விந்து); நெகிழ்ச்சி; seminal emission; செந்தீயிந்தியக் கலனஞ் செய்தான் (திருவிளை. மாணிக்.64.3. பெரும்பாடு); (யாழ்.அக.);; profuse discharge of menstrual blood. 4. வடித்தல்; filteration. [கலுழ் → கலுழம் → கலுனம் → கலனம்.]
கலனரசு	கலனரசு kalaṉarasu, பெ. (n.) திருமணப்பூட்டு; lit., the paramount ornament tali, the marriage badge. [கலன் + அரசு (அணிகலன்களுள் தலைமையானது. தாலி.]
கலனி	கலனி kalaṉi, பெ. (n.) வடித்தல்; filteration (சா.அக.);. [கலு → கலுழ் → கலுனி → கலனி.]
கலனிருக்கை	கலனிருக்கை kalaṉirukkai, பெ. (n.) 1. கலவிருக்கை (திவா.); பார்க்க;See kalavirukkai. [கலவிருக்கை → கலனிருக்கை.]
கலனிலி	கலனிலி kalaṉili, பெ. (n.) கைம்பெண் (நாமதீப.);; widow.w [கலன் + இலி. இல்லி → இலி. கலன் = அணிகலன்.]

கலனை	கலனை1 kalaṉai, பெ. (n.) 1. கலப்பை (திவா.);; plough. 2. ஒன்றற்கமைந்த பல்வகை உறுப்புகள் (திவா);; parts, as of a whole. [கலன் → கலனை (கலன்களின் சேர்ப்பு);.] கலனை2 kalaṉai, பெ. (n.) சேணம்; horse-saddle. "மேற்கலனையினுக்க செம்மணி" (காஞ்சிப்பு.நகர. 17.);. ம. கலன;க. கலின. த. கலனை → Skt. Khalinam. [கலன் → கலனை (கலன்கள் சேர்த்தது);.] 'கலன்' என்னுஞ்சொல் வட புலமொழிகளில் "லகான்' எனத் திரிந்தது.
கலாங்கம்	கலாங்கம் kalāṅgam, பெ. (n.) துத்தவைப்புநஞ்சு (வின்.);; tutta vaippu-nanju, a mineral poison. [கல் → கலங்கு → கலாங்கம் (கலந்து செய்யப்பட்டது);.]
கலாங்கழி	கலாங்கழி kalāṅgaḻi, பெ. (n.) கலாங்கம் (யாழ்.அக.); பார்க்க;See Kalāngam. [கல → கலங்கு → கலாங்கு → கலாங்கழி.]
கலாசாலை	கலாசாலை kalācālai, பெ. (n.) கலைச்சாலை பார்க்க;See kalaic-calai. [கலைச்சாலை → கலாசாலை. ஐ - ஆ வாகத் திரிவது வடசொற்றிரிபு.]
கலாசி	கலாசி1 kalāci, பெ. (n.) 1. முன்கை (யாழ்.அக.);; forearm. 2. சிற்றாள்; labourer who does helping work to a mason. த. கலாசி → Skt. kalachi. [குலம் → கலம் = பொருத்து. மூட்டு, முட்டிக்கை, முன்கை. கலம் = கலமுட்டுகளாகிய துணைக்கருவித்தொகுதி. கலம் → கலத்தி → கலாத்தி → கலாச்சி → கலாசி (கொ.வ.);.] யாழ்ப்பாணத்துச்சொல்லாட்சிகளில் எத்தகைய தொழிலிலும் துணைக்கருவிகளை அருகிருந்து எடுத்துத் தரும் சிற்றாளும் அத்தொழிலுக்குத் துணையான பணியாளனும் கலாத்தி, கலாசி என வழங்கப்படுதல் மரபாயிற்று. கலாசி2 kalāci, பெ. (n.) கலவாள் பார்க்க;See kalaval. [கலவாள் → கலாசி.]

கலாட்டா	கலாட்டா kalāṭṭā, பெ. (n.) கலாட்டு பார்க்க;See kalattu. [கலாட்டு → கலாட்டா (கொ.வ.);.]
கலாட்டு	கலாட்டு kalāṭṭu, பெ. (n.) குழப்பம்; disturbance. 2. கலவரம்; riot, commotion, tumult. 3. வேடிக்கை; merry making, fun. தெ.கலாத [கலகம் → கலாம் + ஆட்டு – கலாட்டு.]
கலாதன்	கலாதன் kalātaṉ, பெ. (n.) தட்டான் (யாழ்.அக.);; goldsmith. த. கலாதன் → Skt. kaladaka. [கலம் → கலத்தன் → கலாதன் (கொ.வ.);.]
கலாப்பு	கலாப்பு kalāppu, பெ. (n.) காதணிவகை; an ear-ornament. [கலம் → கலாப்பு.]
கலாபம்	கலாபம்1 kalāpam, பெ. (n.) 1. பதினாறு கோவையுள்ள மாதரிடையணி; women's gurdle of beads or bells consisting of 16 strands. "வெண்டுகிற் கலாபம் விக்கி" (சீவக.624);. 2. மேகலை (பிங்.);; jewelled girdle of a woman. 3. மயிற்றோகை; peacock's tail. "மணிவயிற் கலாபம்" (சிறுபாண்.15);. 4. மயிற்றோகைக் குடை (திவா.);; umbrella made up of peacock's feathers. க. கலாப, களாப. த. கலாவம் → Skt. kalapa (peacock's tail); [கலாவம் → கலாபம். கலாவம் = மயிற்றோகை.] கலாபம்2 kalāpam, பெ. (n.) கலகம் சண்டை, எழுச்சி; rising, disturbance, uproar, raid, invasion. ம. கலாபம் [கலகம் → கலவம் → கலாவம் → கலாபம் (கொ.வ.);.] கலாபம்3 kalāpam, பெ. (n.) தொகுதி

கலாபி	கலாபி kalāpi, பெ. (n.) 1. மயில்; peacock. 2. பெண்மயில்; pea-hen. 3. மயிலிறகு; peacock's quill (சா.அக.);. [கலாவம் → கலாபம் → கலாபி.]
கலாபினை	கலாபினை kalāpiṉai, பெ. (n.) கலகம் (யாழ்.அக.);; disturbance. [கலாம் + (வினை); பினை.]
கலாம்	கலாம்1 kalām, பெ. (n.) 1. போர்; way, battle. "கலாஅத் தானையன்" (புறநா.69இ11);. 2. மாறுபாடு; rivalry, competition. "போர்க்கலாமின்று கண்டும்" (சீவக.620);. 3. சினம். சீற்றம்; rage, fury. "அருங்கலாமுற்றிருந்தானென்னினும் (இராம.சூர்ப்ப.141);. 4. கொடுமை (பிங்.);; severity impetuosity. 5. பகை; enmity. த. கலாம் → Skt. kalaba [குல் → கல் → கல → கலாம்.] சண்டை இருவர் செய்யும் போர்; மல் இருவர் தம் வலிமை காட்டச் செய்யும் போர்;கலாம் பலர் செய்யும் போர் (சொல்.கட்.55.);. கலாம்2 kalām, பெ. (n.) 1. ஊடல் (யாழ்.அக.);; bouderie, feigred dislike as of a women to her husband. [கல → கலாம் (மு.தா.180);.]
கலாய்-த்தல்	கலாய்-த்தல் kalāyttal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) 1. கலகித்தல்; to quarrel, to be at variance. "யாமினிக் கலாய்த்தல் வேண்டலொழிகென" (காஞ்சிப்பு. அனந்த.5.);. 2. சினத்தல்; to get angry. "கலாய்த் தொலைப் பருகு வார் போல்" (சீவக.1950);. து. கலம்புனி [கல → கலாய் → முதா 188.]
கலாயம்	கலாயம் kalāyam, பெ. (n.) பட்டாணி; pea. 2. மோர்; butter milk. 3. தயிர்; curd. [கல → கலாவு → கலாவம் → கலாயம் = நீருடன் கலந்தது.]

கலார் கூற்றம்	கலார் கூற்றம் kalārāṟṟam, பெ. (n.) இலால்குடி வட்டம் ஆதிக்குடிப் பகுதியின் பழைய பெயர்; old name of Adikkudi of Lalgudi taluk. "வடகரை மழநாட்டு கலார்க் கூற்றத்துக் கீழ்க் கூற்று பிரமதேயந் திருவாதிக்கு" (தெ.இ.கல்.தொ.19.கல் 57);. [ஒருகா. கழார் + கூற்றம் - கழார்கூற்றம் → கலார்கூற்றம்.]
கலால்	கலால் kalāl, பெ. (n.) கள்ளாள் பார்க்க;See kalal. 1. கள் (கொ.வ.);; toddy. 2. சாராயம்; arrack. 3. புளிக்க வைத்த மது; any fermented liquor. க. கலா Skt. kalyapala; H., Mar.,Kalal; Pkt.Kallal. [கள் + ஆள் - கள்ளாள் → கள்ளால் → கலால்(கொ.வ.);. கள்ளாள் = கள் விற்கும் ஆளுக்கு இடப்பட்ட வரியைக்குறித்த சொல் 'கலால்' எனத் திரிந்தது. நாளடைவில் மது வகையைக் குறிக்கும் பொதுச் சொல்லாயிற்று.]
கலால்தீர்வை	கலால்தீர்வை kalāltīrvai, பெ. (n.) கள்வரி (கொ.வ.);; excise duty. [கள்ளாள் = கள் விற்பவன்; கள் விற்பவனுக்கு இடப்பட்ட வரி. கள் + ஆள் → கள்ளாள் → கலால் (கொ.வ.);.]
கலாவம்	கலாவம் kalāvam, பெ. (n.) கலாபம்1 பார்க்க;See kalabam. "கலிமயிற் கலாவம்" (புறநா.1468.);. [கல → கலவு → கலவம் → கலாவம் (மு.தா.116);.]
கலாவு-தல்	கலாவு-தல் kalāvudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கலத்தல்; to mix, join together, unite. "வானத்து வீசுவளி கலாவலின்" (குறிஞ்சி.48);. [கலவு → கலாவு (வே.க.133);.] கலாவு-தல் kalāvudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கலக்கமடைதல்; to be perturbed, confused. "கண்ணி நீரலைக் கலாவ" (நெடுநல்.6.);. 2. சினத்தல்; to be displeased, angry. "வசந்த மோகினி பெரு நிலாவினொடு கலாவினாள்" (குற்றா.குற.29);. [குல் → கல் → கலவு → கலாவு.]
கலிஎழுத்து	கலிஎழுத்து kalieḻuttu, பெ. (n.) குறிப்புணர்த்தும் அடையாளம் (யாப்.536.);; a secret code. [கலி + எழுத்து.]

கலிக்கந்தீட்டு-தல்	கலிக்கந்தீட்டு-தல் kalikkandīṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) கண்ணோய்க்கு மருந்திடுதல்; to apply pungent eye-salve for curing eye-disease (சா.அக.);. [கலிக்கம் + தீட்டு. கலிக்கம் = கரியமை.]
கலிக்கம்	கலிக்கம் kalikkam, பெ. (n.) கண்ணிலிடும் மருந்து; pungent eye-salve used as a stimulantive to revive a person who is in an unconscious condition, or to cure a person of chronic headache. 2. கண்ணுக்கிடும் மை; collyrium. தெ. கலிகமு [கல் → கலி → கலிக்கம் (கருமையானது);.]
கலிக்கம்பநாயனார்	கலிக்கம்பநாயனார் kalikkambanāyaṉār, பெ. (n.) அறுபத்து மூன்று நாயன்மாருள் ஒருவர் (பெரியபு.);; a canonized Saiva saint, one of 63 Nayanmars. [கலி = வீரன். கம்பன் – இயற்பெயர். நாயன் = தலைவன் கலிக்கம்பன் + நாயன் + ஆர். 'ஆர்' உயர்வுப் பன்மையீறு.]
கலிக்கிமரம்	கலிக்கிமரம் kalikkimaram, பெ. (n.) மரவகை (A);; a tree. [கலி → கலிக்கி + மரம்.]
கலிக்கொண்டை	கலிக்கொண்டை kalikkoṇṭai, பெ. (n.) போர் வீரர் முடிந்து கொள்ளும் தலைக்கொண்டை; hair-knot of warriors. [கலி = வீரன். கலி + கொண்டை.]
கலிக்கோட்டை	கலிக்கோட்டை kalikāṭṭai, பெ. (n.) வலிமை வாய்ந்த கோட்டை; a strong fort. க. கலிகோண்ட்டெ [கலி = வலிமை. கலி + கோட்டை.]
கலிக்கோடை	கலிக்கோடை kalikāṭai, பெ. (n.) கோடைக்கால வெப்பம்; sultriness. "கன்றுபிணி நெருப்பவியுங் கலிக்கோடை தீரும்" (தஞ்.சர. 11,94);. [கலி + கோடை. கலி = துன்பம்.]
கலிகடிந்த பாண்டிய தேவர்	கலிகடிந்த பாண்டிய தேவர் galigaḍindapāṇḍiyatēvar, பெ. (n.) கி.பி1284இல் திருமயம் பகுதியில் வாழ்ந்த பாண்டியநாட்டுச் சிற்றரசர்; local chieftan around 1284 AD over Thirumayam area. "இந்நாயனாற்குச் சோலை கயிலாய முடையானான கலிகடிந்த பாண்டிய தேவர் எளுந்தருவித்த" (தெ.இ.கல்.தொ.23 கல் 149.);. [கலி = ஒலித்தல். காஞ்சி = இடையணிகலன். கலி + காஞ்சி = கலிகாஞ்சி → கலகாஞ்சி.]

கலிகம்	கலிகம்1 galigam, பெ. (n.) கலிக்கம் பார்க்க;See kalikkam. "கலிகங் கியாழம்" (திருவேங். சத.68.);. [கலிக்கம் → கலிகம்.] கலிகம்2 galigam, பெ. (n.) வன்னிமரம் (சித்.அக.);; Indian mesquit. [கலி → கலிகம் → கலி = வீரம். கலிகம் = வீரத்திற்கு அடையாளமாகியமரம்.]
கலிகள்	கலிகள் galigaḷ, பெ. (n.) போர் வீரர்கள்; warriors. க. கலிகள் [கலி = வீரன். கலி + கள்.]
கலிகன்றி	கலிகன்றி galigaṉṟi, பெ. (n.) திருமங்கையாழ்வார் (திவ். பெரியதி. 1,1,10.);; lit., one who puts down with a strong hand the might of Kali-purusan, an appellation of Tirumangai-y-alvar. [கலி + கன்றி. கன்றி = அழித்தவன்.]
கலிகாஞ்சி	கலிகாஞ்சி kalikāñji, பெ. (n.) ஒலிக்கும் ஒட்டியாணம்; waist ornament of women which produces light sound. க. கலகாஞ்சி [கலி = ஒலித்தல், காஞ்சி = இடையணிகலன். கலி + காஞ்சி = கலிகாஞ்சி → கலகாஞ்சி.]
கலிகாரம்	கலிகாரம் kalikāram, பெ. (n.) நள்ளிருள் நாறி, இருள்வாசி (சங்.அக.);; Tuscan jasmine. [கலி → கலிகாரம்.]
கலிகாலம்	கலிகாலம் kalikālam, பெ. (n.) 1. இரும்புக் கருவிகளை மக்கள் பயன்படுத்திய காலம்; the iron age. "கங்குபூசி வருகின்ற கலிகாலமெனவே" (கம்பரா.விராதன்.14.);. 2. தீமை, கொடுமை ஆகியவை பெருகிவிட்ட காலம்; time in which evils and atroci- ties abound. கலிகாலத்தில் எது தான் நடக்காது (உ.வ.);. [கலி + காலம். கலி = கருப்பு. கருநிறத்து இரும்பு. இது இரும்பொன் (இரும்பு); கரும்பொன் என்றும் வழங்கப்பட்டுள்ளதை ஒப்பு நோக்குக.]
கலிகி	கலிகி galigi, பெ. (n.) 1. அழகு; a beauty. 2. பெண்; a lady (ஆந்.);. 3. பூவரும்பு; bud. க.கலிகி;தெ. கலிகி. [கலி = தோற்றம், அழகு. கல் → கலி → கலிகி.]

கலிகை	கலிகை1 galigai, பெ. (n.) மொட்டு (திவா.);; tender bud. மறுவ. முகை, நனை, முகிழ், சினை, நகை, கன்னிகை, போகில், மொட்டு, கலுவடம், அரும்பு, முகிளம், மொக்குள், சாலிகை, கண்ணி. க. கலி த. கலிகை → skt. kalikå. [குல் → கல் → கலி → கலிகை. கலி = தோன்றுதல், அரும்புதல்.] கலிகை2 galigai, பெ. (n.) 1. உசில் (சங்.அக.);, black sirissa. 2. நாகமல்லி (மலை.);; snake-jasmine. 3. சீக்கிராத்தூள்; powder of the washing tree (சா.அக.);. [கலி → கலிகை.]
கலிகேசரி	கலிகேசரி kaliācari, பெ. (n.) கும்பகோணம் வட்டம் திருவிசலூர்க் கோயிலுக்கு அணையாவிளக்கு வழங்கிய பெண்ணின் கரைவர்; husband of one who made donations for a perpetual. "கலிகேசரி மணவாட்டி நயனவல்லி வைத்த நொந்தா விளக்கு" (தெ.இ.கல்.தொ.23; கல் 33.). [கலியன் + கேசலி - கலியன் கேசரி → கலிகேசரி. வ. கேசரி → த. கேசரி (அரிமா);.]
கலிகொள்-தல்	கலிகொள்-தல் galigoḷtal, 16 செ.கு.வி. (v.i.) வருந்துதல், துன்பப்படுதல்; to fee sorry. க. கலிகொள் [கலி = துன்பம். கலி + கொள்.]
கலிகொள்ளு-தல்	கலிகொள்ளு-தல் galigoḷḷudal, 16 செ.கு.வி. (v.i.) வெளிப்படுதல்; to be revealed, to be discovered. "உருடி யானுங் கலிகொள வறியலாகும்" (ஞானா.15, 23);. [கலி = தோன்றுதல், வெளிப்படுதல். கலி + கொள்ளு.]
கலிங்கச்சம்பா	கலிங்கச்சம்பா kaliṅgaccambā, பெ. (n.) நாலைந்து மாதத்திற் பயிராகும் சம்பா நெல் வகை; a kind of paddy, maturing in four or five months, so called because it was prob. brought from Kalingam. [கலிங்கம் + சம்பா.]
கலிங்கத்தரையன்	கலிங்கத்தரையன் kaliṅgattaraiyaṉ, பெ. (n.) பாண்டியன் சீரிவல்லபன் ஆட்சியிலிருந்து ஒரு திணைக்களத்து நாயகன்; head of a department in the rule of Pandyan Srivallabam. கீழ்க் குண்டாற்று "வெளியாற்றூடையார் அரைய நமச்சிவாயத்தாரான கலிங்கத்தரையன்" (ஆவணம் 1991);. [கலிங்கம் + அத்து + அரையன் 'அத்து' சாரியை.]

கலிங்கத்துப்பரணி	கலிங்கத்துப்பரணி kaliṅgattupparaṇi, பெ. (n.) முதற்குலோத்துங்க சோழனது படைத்தலைவனான கருணாகரத் தொண்டைமான் கலிங்க நாட்டின் மீது படையெடுத்து வென்றதைப் பொருளாகக் கொண்டு சயங்கொண்டார் இயற்றியதொரு பரணி நூல்; a poem by Seyankondar describing the successfulinvasion of the Kalinga country by Karunagarat-tondaiman, the Generalissimo of king Kulottunga I, 1115 A.D. cir. [கலிங்கம் + அத்து + பரணி. 'அத்து' சாரியை.]
கலிங்கத்துருமம்	கலிங்கத்துருமம் kaliṅgatturumam, பெ. (n.) தான்றிக்காய்; unripe fruit of deirl's tree (சா.அக.);. [கலிங்கம் + அத்து + உருமம் (வெப்பம்);.]
கலிங்கம்	கலிங்கம்1 kaliṅgam, பெ. (n.) 1. ஐம்பத்தாறு நாடுகளுள் ஒன்று (பிங்.);; country comprising modern Orissa and Ganjam, one of the 56 Nadus. 2. ஒரு மொழி (திவா.);; language of Kalinga, one of 18 languages known to the ancient Tamil. Skt. kalinga; Pali. kalinga. [கலிங்கு + கலிங்கம்.] கோதாவரிக்கும் மகாநதிக்கும் இடையி லமைந்த வளமான நாடு. இதனை ஆட்சி செய்த மன்னர் கலிங்கர் எனப் பெயர் பெற்றனர். முதல் இராசராசன் கைப்பற்றிய நாடுகளுள் ஒன்று. "குடமலை நாடும் கொல்லமும் கலிங்கமும்" முதல் இராசராசன் மெய்க்கீர்த்தி (கல்.அகர.);. கலிங்கம்2 kaliṅgam, பெ. (n.) ஆடை; garment. "கலிங்கம் பகர்நரும்" (மதுரைக்.513);. மறுவ. மடி, கோடி, Heb. hali, haifa, halifoshpali, kamen, matay, kam, kalingam → ka-in: indonesian. [கலிங்கு → கலிங்கம்.] ஒரு காலத்தில் கலிங்கம் ஆடை நெசவுக்குப் பெயர் பெற்றிருந்தது. அதனால் ஆகுபெயராகக் கலிங்கம் எனபது ஆடையைக் குறித்தது.
கலிங்கமுரல்	கலிங்கமுரல் kaliṅgamural, பெ. (n.) பச்சை நிறமுடைய முட்களைக் கொண்ட மீன்; a kind of greenish thorned fish. [கலிங்க + முரல். இறல் → இரல் → முரல் (கொவ); முரல் = மீன்வகை. ஒருகா. கலிங்கல் + முரல் என்றாகலாம். கலிங்கல் = ஏரியின் கால்வாய் முகம்.]
கலிங்கர்	கலிங்கர் kaliṅgar, பெ. (n.) 1. கலிங்க நாட்டினர்; an inhabitant of Kalinga country. 2. கோமட்டிகளின் குலப் பிரிவு; name of a sub-sect among Komattis in South India. [கலிங்கம் → கலிங்கர்.]

கலிங்கல்	கலிங்கல்1 kaliṅgal, பெ. (n.) கலிங்கு பார்க்க;See kalingu. [கலிங்கு → கலிங்கல்.] கலிங்கல்2 kaliṅgal, பெ. (n.) ஒர் ஊர்ப்பெயர்; name of a village. [கலிங்கு + கல்.]
கலிங்கி	கலிங்கி kaliṅgi, பெ. (n.) மலைக்கொன்றை (L.); shingle tree. [கலி → கலிங்கி.]
கலிங்கிடு-தல்	கலிங்கிடு-தல் kaliṅgiḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) மதகு அமைத்தல்; to construct sluice. [கலிங்கு + இடு.]
கலிங்கு	கலிங்கு1 kaliṅgu, பெ. (n.) 1. ஏரியின் வடிகால் மடை; sluice or water weirs for surplus vents; to preven soil erosion. "வாட்கண் கலிங்குக டிறந்த" (சீவக. 2476);. 2. நீர்வழியும் அணைக்கட்டு (வின்.);; calingula. மறுவ. தூம்பு தெ. கலிங்க;க. கலுகு (மதகிற்காகப் போடப்பட்ட வரி.] [கலி → கலுழ் → கலிங்கு = நீர்க்கசிவது, வழிவது, மதகு ஏரியின் கால்வாய் முகம், அணைக்கட்டு.] நீர் நிலை நிறைந்து வழிந்தோடும் பொழுது கரை உடையாமல் தடுக்க ஏரியின் கோடியில் கல்லால் அமைக்கப்படும் வடிகால் மடை. கல்லை நெட்டுக் குத்தாக வைத்துக் கலிங்கு அமைத்தலும் உண்டு. மறுவ. கலிஞ்சு கலிங்கு2 kaliṅgu, பெ. (n.) கலிங்கு வரி; a tax or irrigation from the tank. க. கலிகு [கலிங்கு = மதகு நீர்ப்பாசனம். நீர்ப்பாசனவரி.]

கலிங்குவாரியம்	கலிங்குவாரியம் kaliṅguvāriyam, பெ. (n.) பாசனத்திற்கு நீர் விடப்படும் மதகு, தூம்பு ஆகியவற்றைக் கண்காணிக்கும் குழு; village committee which looks after the irrigation facilities. [கலிங்கு + வாரியம்.] ஏரியில் கட்டப்பெறும் மிகு நீர் வடிகாலா கலிங்கு, பாசனத்திற்கு விடப்படும் மதகு, தூம்பு ஆகியவற்றைக் கண்காணிக்கும் குழு. இக்குழு கிராம மகாசபையின் உட்பிரிவிகளிலொன்றாகும். ஏரிகளின் கரைகளில் அமைக்கப்படும் வலிமையான சுவரின் மேற்பகுதியில் கற்களால் மடைகளமைக்கப் பெறும். ஏரியின் அளவுக்கு மேல் மிகுங்காலத்துக் கலிங்குகளின் மடைகள் வழியே நீர் வழிந்தோடும் (கலிங்கு வேறு மதகு வேறு); 'ஏரியும் துகுந்து மதகுகளும் முறிந்து கலிங்குகளும் அழிந்து கிடக்கையில் உடைந்த மடைகளும் அடைத்து ஏரியும் கல்லி, கரையும் கற்கட்டி மதகுகளும் அட்டுவித்து கலிங்குகளும் செய்தபடி' (தெ.கல். தொ.12.கல்.126); (கல்.அக.);.
கலிச்சி	கலிச்சி kalicci, பெ. (n.) இரட்டைப்பிள்ளைகளுட் பெண் (வின்.);; female of twins when they happen to be of opposite sexes. ம. கலிச்சி;தெ. கலிகி (பெண்);. [கலி → கலித்தி → கலிச்சி.]
கலிசம்	கலிசம் kalisam, பெ. (n.) வன்னிமரம் (திவா.); Indian mesquit tree. [கலி → கலியம் → கலிசம்.]
கலிசெய்-தல்	கலிசெய்-தல் kaliseytal, 1 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஊக்கம் ஊட்டு; to encourage. 2. ஆத்திரம் ஊட்டு; to enrage. க. கலிசெய் [கலி + செய்.]
கலிஞ்சகம்	கலிஞ்சகம் galiñjagam, பெ. (n.) மீன்; fish. 2. வன்னி; vanni tree. 3. வாகை; sirissa tree (சா.அக.);. [கலிகம் → கலிஞ்சம் → கலிஞ்சகம்.]
கலிஞ்சிடு-தல்	கலிஞ்சிடு-தல் kaliñjiḍudal, செ.கு.வி. (v.i.) கலிங்கிடு பார்க்க;See kalingidu. "வாமநிலை நி(ற்ற);குங் கலிஞ்சிட்டு நிமிர வைய்கை மலைக்கு நீடுழி" (S.I.I. Vol.1 insc.66. S.No. 7-8);. [கலிங்கு → கலிங்கி + இடு.]
கலிஞ்சு	கலிஞ்சு kaliñju, பெ. (n.) கலிங்கு (S.I.I.i.5);. பார்க்க;See kalingu. தெ. கலூத [கலிங்கு → கலிஞ்சு → (கொ.வ.);.]

கலித்தம்	கலித்தம்1 kalittam, பெ. (n.) 1. பேரொல; tumult uproar. 2. பொலிவு; grand appearance. [கலி → கலித்தம்.] கலித்தம்2 kalittam, பெ. (n.) 1. கக்குகை; vomiting, emitting. 2. பொசிகை; oozing. 3. வெடிக்கை; bursting. [கலி = தோன்றுதல், வெளிவருதல், கலி கலித்தம்.]
கலித்தரையன்	கலித்தரையன் kalittaraiyaṉ, பெ. (n.) கி.பி.1249இல் ஆழ்வார் திருநகரிக்கோயில் பதியப்பட்ட ஒப்பந்தம் ஒன்றில் கையொப்பமிட்டவர்; a signatory of an agreement in the temple at Alwar Thirunagari in hiruchendur taluk during 1249AD. "இவை கீழ்வேம்பு நாட்டு தச்சனூர் அரையன் கதிராயிரமுடையானான கலிங்க தரையன் எழுத்து" (தெ.இ.கல்.தொ.26 கல் 495);. [கலிங்கம் + தரையன்.]
கலித்தளை	கலித்தளை kalittaḷai, பெ. (n.) வெண்பா உரிச்சீர் நின்று தன்வருஞ்சீர் (நிரை); முதலசையோ டொன்றாது வரும் தளை (யா.கா.10);; metrical connection between two successive feet in which a kay-c-ciris followed by a foot beginning in nirai. [கலி + தளை.] "செல்வப்போர்க் கதக்கண்ணன் செயிர்த்தெறிந்த சினவாழி முல்லைத்தார் மறமன்னர் முடித்தலையை முருக்கிப்போய் எல்லை நீர் வியன் கொண்மூ இடை நுழையு மதியம் போல் மல்லலோங் கெழில் யானை மருமம் பாய்ந் தொளித்ததே."
கலித்தாழிசை	கலித்தாழிசை kalittāḻisai, பெ. (n.) இரண்டடியாயும் பல வடியாயும் வந்து, ஈற்றடிமிக்கு, அல்லாதவடி தம்முள் ஒத்தும், ஒவ்வாதும் நிற்பத் தனித்தேனும் ஒரு பொருள் மேல் மூன்று அடுக்கியேனும் வரும் கலிப்பாவின் இனம் (யாப்.காரி.44);; a kind of Kali verse consisting of lines of equal length the last one being longer than the rest. [கலி + தாழிசை.] 'கொய்தினை காத்துங் குளவியடுக்கத் தெம் பொய்தற் சிறுகுடி வாரல் நீ ஐய நலம் வேண்டின்' ஆய்தினை காத்தும் அருவியடுக்கத்தெம் மாசில் சிறுகுடி வாரல் நீ ஐய நலம் வேண்டின்" "மென்தினை காத்தும் மிகுபூங் கமழ்சோலைக் குன்றச் சிறுகுடி வாரல் நீ ஐய நலம் வேண்டின்" இவை இரண்டடியாய், ஈற்றடிமிக்கு ஒரு பொருள் மேல் மூன்றடுக்கி வந்த கலித்தாழிசை.
கலித்தி	கலித்தி kalitti, பெ. (n.) பெண்ணின் இயற்பெயர்; proper name of a female. [கலி → கலித்தி. இரட்டைப்பிள்ளைகளுள் ஒன்று ஆணும் ஒன்று பெண்ணுமாயிருப்பின் பெண் குழந்தைக்கு இடும் பெயர்.]

கலித்துரிஞ்சல்	கலித்துரிஞ்சல் kalitturiñjal, பெ. (n.) கருவாகை (L);; fragrant sirissa. [கலி + துரிஞ்சல். கலி = கருப்பு.]
கலித்துறை	கலித்துறை kalitturai, பெ. (n.) 1. நெடிலடி (ஐஞ்சீரடி); நான்கு கொண்டு வருவதாகிய கலிப்பாவின் இனம் (காரிகை. செய்.13.);; a kind of verse allied to Kali metre. 2. கட்டளைக் கலித்துறை பார்க்க;See kattalai-k-kali-t-turai. "கலித்து றைதானா னூறு அகப் பொருள்- மேல் வாய்ந்தநற் கோவையாம்" (வெண்பாப். செய்.15.);. [கலி + துறை.] எ.டு. "யானுந் தோழியும் ஆயமும் ஆடுந் துறைநண்ணித் தானுந் தேரும் பாகனும் வந்தென் நலனுண்டான் தேனும்பாலும் போல்வன சொல்லிப் பிரிவானேல் கானும் புள்ளும் கைதையு மெல்லாங் கரியன்றே"
கலித்தொகை	கலித்தொகை galittogai, பெ. (n.) எட்டுத் தொகையுள் நல்லந்துவனார் தொகுத்த 150 கலிப்பாக்களைக் கொண்ட நூல்; an ancient anthology of 150 verses written in kali metre describing the erotic emotions characteristic of the fivetracts of land, composed by Nallanduvanār, one of Ettu-t-togai. [கலி + தொகை.]
கலிதம்	கலிதம் kalidam, பெ. (n.) 1. பொருத்தம் (யாழ்.அக.);; fitting. 2. பெருக்கு; an abnormal flow or discharge of any fluid (சா.அக.);. [குல் → கல் → கலி → கலித்தம் → கலிதம் (கொ.வ.);.]
கலிதி	கலிதி kalidi, பெ. (n.) திப்பிலி (மல);; long pepper. [கலி = கருநிறம் → கலி → கலிதி (கரியது);.]
கலிந்தம்	கலிந்தம் kalindam, பெ. (n.) 1. ஒரு மரம்; an unknown tree. 2. ஒரு மலை; a mountain. 3. வெந்தயம்; dill seed. 4. மலைதாங்கிப்பூடு; sickle leaf (சா.அக.);. [கலி → கலிந்தம் (கரியது);.]
கலிநடம்	கலிநடம் kalinaḍam, பெ. (n.) கழாய்க்கூத்து (சிலப்.3,12, உரை);; acrobatic performance. கழைக்கூத்து பார்க்க;See kalai-k-kuttu. த. கலி நட. → Skt. kalinda. [கலி + நடம். கலி = உயர்வு, எழுச்சி. இங்கு மூங்கிற் கழைமேல் ஏறிநிற்றலைக் குறித்தது.]

கலிநீதியார்	கலிநீதியார் kalinītiyār, பெ. (n.) கலியநாயனார் (பெரியபு. கலிக்கம்.10.); பார்க்க;See kaliya-nayanar. [கலித்தல் = உயர்தல், கலி + நீதி + ஆர். கலிநீதி = உயர்ந்த நீதி. 'ஆர்' உயர்வுப் பன்மையீறு.]
கலிநெய்க்கொட்டான்	கலிநெய்க்கொட்டான் kalineykkoṭṭāṉ, பெ. (n.) நெய்க்கொட்டான் மரம்; soapnut tree (சா.அக.);. [கலி + நெய் + கொட்டான்.]
கலிப்பணம்	கலிப்பணம் kalippaṇam, பெ. (n.) ஈமச்சடங்கிற்குப் பயன்படுத்திய பண்டைக் காலத்து ஒரு நாணயம்; a coin of ancient times used in funeral ceremonies = 3½ annas, = cakkaram (in Trav); = 1/10 pon, (in.J);. [கலி + பணம் – கலிப்பணம்.] இறந்தவரின் நெற்றியில் வைத்துப் பட்டுத் துணியால் கட்டும் பொற்காசு கலிப்பணம் எனப்படும். இது பட்டங் கட்டி வானுலகுக்கு வழியனுப்பும் பழங்கால மக்களின் நம்பிக்கையைக் குறித்தது. சென்னை அகர முதலி இதனைக் கலிபணம் எனக்குறித்திருப்பது தவறு.
கலிப்பா	கலிப்பா kalippā, பெ. (n.) நால்வகைப் பாக்களுள் ஒன்று (திவா.);; one of the four kinds of stanza forms in Tamil. ஆசிரியப்பா, வெண்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா எனப் பாவகை நான்கு (உ.வ.);. [கலி + பா - கலிப்பா (கலித்தளையும் துள்ளலோசையும் பெற்று வரும் பாவகை.] கலிப்பா அரிதாய அறனெய்தி.அருளியோர்க் களித்தலும் பெரிதாய பகைவென்று பேணாரைத் தெறுதலும் புரிவமர் காதலிற் புணர்ச்சியும் தருமெனப் பிரிவெண்ணிப் பொருள் வயிற் சென்ற நம் காதலர் வருவர் கொல் வயங்கிழா அய் வலிப்பல்யான் கேளினி அடிதாங்கும் அளவின்றி அழலன்ன வெம்மையாற் கடியவே கனங்குழாஅய் காடென்றார் அக்காட்டுள் துடியடிக் கயந்தலை கலக்கிய சின்னீரைப் பிடியுட்டிப்பின்னுங்ணுங் களிறெனவும் உரைத்தனரே; 2 இன்பத்தின் இகந்தொரீஇ இலைதீயூந்த உலவையால் துன்புறூஉம் தகையவே காடென்றார் அக்காட்டுள் அன்புகொண் மடப்பெடை அசைஇய வருத்தத்தை மென்சிறக ராலாற்றும் புறவெனவும் உரைத்தனரே

கலிப்பு	கலிப்பு kalippu, பெ. (n.) 1. ஒலிக்கை; sounding, murmuring, as of a brook. "கலிப்புடை நறும்புனல் படிந்து" (இரகு, இரகுவு,30);. 2. பொலிவு (விங்.);; brightness, freshness. 3. தரா (செம்பும் தகரமும் கலந்த கலப்புமாழை); (வின்.);; amalgam of copper and tin. 4. கக்குதல்; ejection. 5. மிகுதி; excess. 6. வெடிப்பு; fissure (சா.அக.);. 7. உயரம்; height. 8. இனப்பெருக்கம்; excessive breed. காட்டில் முயல் கலிச்சுப்போச்சு (உ.வ.);. [கலி → கலிப்பு.]
கலிப்புநுரை	கலிப்புநுரை kalippunurai, பெ. (n.) நீர்மப் பகுதியின் மேல்பாகத்தில் படியும் கசடு; scum. [கலிப்பு + நுரை.]
கலிப்பேடு	கலிப்பேடு kalippēṭu, பெ. (n.) கலிப்புநுரை பார்க்க;See kalippunurai. [கலிப்பு + ஏடு.]
கலிபலி	கலிபலி kalibali, பெ. (n.) கலிபிலி பார்க்க;See kalipili. [கலிபிலி → கலிபலி.]
கலிபிலி	கலிபிலி kalibili, பெ. (n.) 1. சச்சரவு; quarrel, wrangle. 2. ஆரவாரம்; uproar, disturbance, hubbub. ம. கலிபிலி; க., தெ., து. தலிபிலி; u. ghalibili; Mar. galbalne. [கலி = ஆரவாரம். கலி → கலிபிலி → எதுகை நோக்கி வந்த இணைமொழி.]
கலிமகிழ்	கலிமகிழ் galimagiḻ, பெ. (n.) ஓலக்கம்; public audience or levee of an Indian king, royal court, durbar. "விழவினன்ன நின் கலிமகிழானே" (பதிற்றுப்.61, 18.);. [கலி + மகிழ் - கலிமகிழ், கலி = பெருக்கம், மிகுதி ஆரவாரம்.]

கலிமத்தி	கலிமத்தி kalimatti, பெ. (n.) கலிமதி பார்க்க;See kalimadi (சா.அக.);. [கலிமதி → கலிமத்தி.]
கலிமதி	கலிமதி kalimadi, பெ. (n.) மருது; black-winged myrobalan. [கலி → கலிமதி (கலி = கரிய);.] மறுவ. கலிமத்தி
கலிமருது	கலிமருது kalimarudu, பெ. (n.) ஒருவகை கருப்பு மருத மரம்; black-winged myrobalan (சா.அக.);. [கலி → கலிமருது (கலி = கரிய); கலி + மருது – கலிமருது. கலி → கரி, கருப்பு.] மறுவ. கலிமி
கலிமனம்	கலிமனம் kalimaṉam, பெ. (n.) போராடும் மனம்; agitating mind. க. கலிமன [கலி + மனம்.]
கலிமா	கலிமா kalimā, பெ. (n.) மொட்டு; bud. [கலி + மா. கலி = உயர்ந்த.]
கலிமாரகம்	கலிமாரகம் galimāragam, பெ. (n.) 1. கிலுகிலுப்பை (மலை.);; a species of rattle wort. 2. மயிற்கொன்றை; peacock crest. [கலி + மாரகம். கலி = ஓசை. மரம் → மாரகம் (கொ.வ.);.]
கலிமி	கலிமி kalimi, பெ. (n.) கரியமருதமரம்; black winged myrobalan. [கலிமருது → கலிமி.]
கலிமிக்காவிமரம்	கலிமிக்காவிமரம் kalimikkāvimaram, பெ. (n.) கலிமி மரத்தின் அடிக்கட்டைக்கு மேலுள்ள பாகம் (M.navi.81);; mizzen-top-mast. [கலிமி + காவிமரம். கலம் → கலமி → கலிமி.]

கலிமி சவர்மரம்	கலிமி சவர்மரம் kalimisavarmaram, பெ. (n.) கலிமி மரத்தின் பகுதியான காவிமரத்துக்கு அடுத்து மேலுள்ள பாகம் (M.navi.81.);; mizzen-top-gallant mast. [கலம் → கலமி → கலிமி. கலிமி + சவர்மரம்.]
கலிமிடவர்மரம்	கலிமிடவர்மரம் kalimiḍavarmaram, பெ. (n.) கலிமிமரத்தின் உச்சிப்பாகம் (M.navi.81);; mizzen royal mast. [கலிமி + இடவல் + மரம். கலம் → கலமி → கலிமி.]
கலிமிடவர்பறுவான்	கலிமிடவர்பறுவான் kalimiḍavarpaṟuvāṉ, பெ. (n.) கலிமிடவர் மரத்தின் குறுக்கே போடப்பட்டிருக்கும் பறுவான் (M. navi.82.);; mizzen-royal yard. [கலிமி + இடவல் + பறுவான் = கலம் → கலமி → கலிமி.]
கலிமிமரம்	கலிமிமரம் kalimimaram, பெ. (n.) கப்பலின் பின்னணியத்தில் இருக்கும் பாய்மரம் (m.navi.80);; mizzen-mast. [கலம் = கப்பல். கலம் → கலமி → கலிமி + மரம்.]
கலியகம்	கலியகம் galiyagam, பெ. (n.) வெட்பாலையரிசி (சங்.அக.);; Seeds of conessi bark. [கலி + அகம். அகம் = உள்ளீடு, அரிசி.]
கலியங்கன்	கலியங்கன் kaliyaṅgaṉ, பெ. (n.) இயற்பெயர்; a proper name. க. கலியங்க [கலி = வீரன். 'அங்கன்' இயற்பெயர். கலி + அங்கன் – கலியங்கன்.]
கலியநாயனார்	கலியநாயனார் kaliyanāyaṉār, பெ. (n.) அறுபத்து மூன்று நாயன்மாருள் ஒருவர் (பெரியபு.);; name of canonized Saiva saint, one of 63 Nayanmar. [கலியன் = போர் வீரன். கலியன் + நாயன் + ஆர் (ஆர். உயர்வுப்பன்மை ஈறு);.] இவர் திருவொற்றியூரில் பிறந்தவர். சிவாலயத்திற்குத் திருவிளக்கிடும் பெருந் தொண்டிற்குத் தமது செல்வங்களைச் செலவிட்டமையால் வறுமையுற்று, தமது மனைவியையும் அத் தொண்டிற்காக விற்கப்புகுந்தும் வாங்குவோர் இன்மையால் தமதூட்டியையறிந்து கொள்ளத் துணிந்தபோது சிவன் வெளிப்பட்டு அருள் புரியப் பெற்றவர் எனப் பெரியபுரணம் கூறுகிறது.
கலியம்	கலியம் kaliyam, பெ. (n.) குடிப்பெயர்; name of a dynasty or clan. க. கலியம் [கலி = வீரன். கலி + அம் – கலியம்.]

கலியன்	கலியன்1 kaliyaṉ, பெ. (n.) 1. படைவீரன் (திவா);; warrior. 2. திருமங்கை ஆழ்வார் (திவ்.பெரியதி. 5.2.10);; Tirumangai alvār, who was a warrior before he became a Saint. [கலி + அன். கலி = பெருக்கம், வலிமை.] கலியன்2 kaliyaṉ, பெ. (n.) இரட்டைப் பிள்ளைகளுள் ஆண் (வின்.);; male of twins when they are of opposite sex. ம. கலியன்;க. கலிக. [கலி + அன் - கலியன் ('அன்' ஒன்றன்பாலீறு);.] கலி = புதுமை. இரட்டைக் குழந்தைகளுள் இரண்டும் ஆணாக அல்லது இரண்டும் பெண்ணாகப் பிறத்தல் பெரும்பான்மை. ஒன்று ஆணும் ஒன்று பெண்ணுமாகப் பிறப்பது புதுமையாகக் கருதப்பட்டதால் கலியன், கலிச்சி எனப் பெயரிடப்பட்டன. கலியன்3 kaliyaṉ, பெ. (n.) 1. கலியிறைவன்; the deity presiding over the iron age. "தணந்த வெந்திறற் கலியனைச்சபிக்குவன்" (நைடத.கலிநீ.16.);. 2. காரி (வின்.);; saturn. ம. கலியன் [கலி கலியன் கலி கருநிறம்]
கலியாச்சா	கலியாச்சா kaliyāccā, பெ. (n.) பசலாத்தி; spathe trumpet tree (சா.அக.);. [கலி + (ஆச்சான்); ஆச்சா.]
கலியாண்டு	கலியாண்டு kaliyāṇṭu, பெ. (n.) கலியூழி (கலியுக); ஆண்டுமானத்தின்படி கணிக்கப்பட்ட ஆண்டு; year reckoned according to Kaliyuga calculation from 3102 BC. மறுவ. கலியுக ஆண்டு [கல் → கலி(தோன்றுதல்); + ஆண்டு.]
கலியாண ஒப்பந்தம்	கலியாண ஒப்பந்தம் kaliyāṇaoppandam, பெ. (n.) திருமண உடன்படிக்கை (வின்.);; contract of betrothal in which the parties or their friends bind themselves under penalty to perform the marriage. [கலியாணம் + ஒப்பந்தம்.]
கலியாணக்கத்தரி	கலியாணக்கத்தரி kaliyāṇakkattari, பெ. (n.) புல்லிவட்டம் காய் முழுவதையும் மூடிக் கொண்டிருக்கும் ஒரு வகைக் கத்தரிக்காய்; a kind of brinjal which is fully covered by sepals. [கலியாணம் + கத்தரி.]

கலியாணக்காரர்	கலியாணக்காரர் kaliyāṇakkārar, பெ. (n.) 1. மணமக்கள்; married couple, bride and bridegroom. கலியாணக்காரரை மணமேடையில் அமரச்செய்(உ.வ.);. 2. மணமக்களின் பெற்றோர், விழைவர் (கொ.வ.);; people related to either of the parties in a marriage. கலியாணக்காரர்களே நேரில் அழைப்பிதழ் கொடுத்தனர் (உ.வ.);. 3. திருமண விருந்தினர்; guests attending a wedding. இந்தப் பேருந்து முழுவதும் கலியாணக்காரர்களே (உ.வ.);. [கலியாணம் + காரர்.]
கலியாணக்கால்	கலியாணக்கால் kaliyāṇakkāl, பெ. (n.) ஆணுடை சாத்திப் புதுமனைச் சுவரில் பொருத்திய பசுங்கொம்பு (யாழ்ப்.);; one of the new posts set in the wall of a new house placed over against the kanni-k-kal and dressed with a new cloth as a male. [கலியாணம் + கால்.]
கலியாணக்கூடம்	கலியாணக்கூடம் kaliyāṇakāṭam, பெ. (n.) திருமண வீட்டில் மணச்சாலையாகப் பயன்படுத்துமிடம்; a central hall in a storeyed or terraced house, commodious and well ventilated to serve as a hall for celebrating marriages. [கலியாணம் + கூடம்.]
கலியாணக்கூடை	கலியாணக்கூடை kaliyāṇakāṭai, பெ. (n.) மணமகளை அழைக்கச் செல்லும்போது மணமகன் வீட்டிலிருந்து கொண்டு செல்லும் சீர்வரிசைப் பொருள்கள் கொண்ட கூடை; the basket which contains present and articles to bride by bridegroom's party. [கலியாணம் + கூடை.]
கலியாணக்கோலம்	கலியாணக்கோலம் kaliyāṇakālam, பெ. (n.) மணக்கோலம்; wedding attire. [கலியாணம் + கோலம்.]
கலியாணங்கூறு-தல்	கலியாணங்கூறு-தல் kaliyāṇaṅāṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) திருமண அறிக்கை படித்தல் (கிறித்.);; to publish the banns of marriage. [கலியாணம் + கூறு.]
கலியாணச் சடங்கு	கலியாணச் சடங்கு kaliyāṇaccaḍaṅgu, பெ. (n.) 1. திருமணச் சடங்கு; wedding ceremony. 2. திருமணத்திற்குமுன் மாப்பிள்ளை காதணி யணியுஞ் சடங்கு (யாழ்ப்);; ceremony of the wearing of earrings by a bridegroom just before the wedding. [கலியாணம் + சடங்கு.]

கலியாணச்சாவு	கலியாணச்சாவு kaliyāṇaccāvu, பெ. (n.) மூதாளரின் இயற்கைச் சாவு; natural death of a person at a ripe old age (which is not considered a sorrowful event.);. [கலியாணம் + சாவு.]
கலியாணசுந்தரர்	கலியாணசுந்தரர் kaliyāṇasundarar, பெ. (n.) சிவத் திருமேனிகளுள் ஒன்றான மணக்கோலநம்பி; one of the forms in which Šiva is worshipped. Skt - Sundara → த. சுந்தரர்.
கலியாணஞ்சொல்(லு)-தல்	கலியாணஞ்சொல்(லு)-தல் kaliyāṇaññolludal, 13 செ.கு.வி. (v.i.) திருமண முழுத்தத்தை அறிவித் தழைத்தல்; to invite to a wedding. [கலியாணம் + சொல்(லு);.]
கலியாணத்துவரை	கலியாணத்துவரை kaliyāṇattuvarai, பெ. (n.) துவரை வகை; a species of dhall (சா.அக.);. [கலியாணம் + துவரை.]
கலியாணப்பந்தல்	கலியாணப்பந்தல் kaliyāṇappandal, பெ. (n.) மணப்பந்தல்; temporary shed put up for celebrating a marriage. [கலியாணம் + பந்தல்.]
கலியாணப் புத்தகம்	கலியாணப் புத்தகம் galiyāṇapputtagam, பெ. (n.) திருமணத்தைப் பதிவு செய்யும் புத்தகம் (சிறித்.); marriage register. [கலியாணம் + புத்தகம்.]
கலியாணப்பூ	கலியாணப்பூ, kaliyāṇappū, பெ. (n.) மூன்றாம் முறையாக நிறைந்து விழும் இலுப்பைப்பூவின் வீழ்ச்சி (யாழ்ப்.);; the third plentiful fall during the seasor of the flowers of the iluppai, dist-fr. பந்தர்ப்பூ, பாவாடைப்பூ and கப்பிப்பூ. [கலியாணம் + பூ.]
கலியாணப்பூசணி	கலியாணப்பூசணி kaliyāṇappūcaṇi, பெ. (n.) 1. பெரும்பூசணி (m.m.);; a gourd, common pump kin. 2. நீற்றுப்பூசணி; white gourd melon. [கலியாணம் + (பூசுணி); பூசணி.]
கலியாணப்பொருத்தம்	கலியாணப்பொருத்தம் kaliyāṇapporuttam, பெ. (n.) 1. திருமணத்திற்குப் பார்க்கும் பொருத்தங்கள் (பஞ்.);; [கலியாணம் + பொருத்தம்.]

கலியாணம்	கலியாணம்1 kaliyāṇam, பெ. (n.) புதிய பொருள்கள்; new objects, natural or artificial, invented or discovered. கலியாணர் பார்க்க;See kalyānar. [கலி + யாண் + அம்.] கலி = மிகுதி. யாண் = புதுமை. 'அம்' சொல்லீறு. கடல்கடந்த நாடுகளிலிருந்தும் தொலை நாடுகளிலிருந்தும் தருவித்த பொருள்கள் புதுமை விளைத்தலின் பெற்ற பெயர். இப் பொருள்களை விற்போர் கலியாணர் எனப்பட்டனர். கலியாணம்2 kaliyāṇam, பெ. (n.) 1. திருமணம், (திவா.); wedding. "கலியாணஞ் செய்தார்கள்" (பெரியபு. காரை.12.);. 2. நன்னிகழ்ச்சி, மகிழ்வூட்டும் செயல், விழா; festivity, conviviality, joyful celebration. 3. பொன் (சூடா.);; gold. 4. நற்குணம்; good character, virtue. த. கலியாணம் → Skt. kalyāna. [கலி + யாணம் – கலியாணம்.] கலித்தல் = ஆரவாரித்தல், மிக்கெழுதல், பெருகுதல், செருக்குதல், தருக்குதல், செருக்கி வளர்தல், மகிழ்தல்.
கலியாணம்பண்ணு-தல்	கலியாணம்பண்ணு-தல் kaliyāṇambaṇṇudal, 11 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. திருமணம் புரிதல்; to marry. 2. மொய்யிடவேண்டி விருந்து செய்தல் (யாழ்ப்.);; to give a treat for the sake of obtaining presents from the guests, as by persons in reduced or indigent circumstances. [கலியாணம் + பண்ணு-.]
கலியாணமண்டபம்	கலியாணமண்டபம் kaliyāṇamaṇṭabam, பெ. (n.) 1. தெய்வத் திருமேனிகளுக்கு விழாக்காலங்களில் திருக்கலியாணம் நடக்குங்கோயில் மண்டபம்; spacious hall in a temple for marriage celebrations. 2. திருமணம் முதலிய சிறப்பு நிகழ்ச்சிகளுக்கு வாடகைக்கு விடப்படும் மிகப்பெரிய மாளிகை; rented building with a large hall for conducting marriages, etc., [கலியாண + மண்டபம்.]
கலியாணமுடி-த்தல்	கலியாணமுடி-த்தல் kaliyāṇamuḍittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. திருமணம் பேசி உறுதிப்படுத்துதல் (இ.வ.);; to settle a marriage. 2. திருமணம் புரிதல்; to marry. [கலியாணம் + முடி.]
கலியாணமுருக்கு	கலியாணமுருக்கு kaliyāṇamurukku, பெ. (n.) முண்முருங்கை-2 பார்க்க;See munmurungai2. [கலியாணம் + முருக்கு.]
கலியாண முருங்கை	கலியாண முருங்கை kaliyāṇamuruṅgai, பெ. (n.) கரி முருக்கு, ஒரு வகை முருங்கை மரம்; black coral tree with glassy black seeds. [கலியாணம் + முருங்கை.]

கலியாணமெழுது-தல்	கலியாணமெழுது-தல் kaliyāṇameḻududal, 10 செ.குன்றாவி. (v.t.) திருமணப்பதிவு செய்தல்; [கலியாணம் + எழுது.]
கலியாணர்	கலியாணர் kaliyāṇar, பெ. (n.) கடல் வணிகர்; treader by sea. [கலி = மிகுதி, யாண் = புதுமை, பெரிதும் புதுமையான பொருள்களை விற்பவர்கள்.]
கலியாண வஞ்சி	கலியாண வஞ்சி kaliyāṇavañji, பெ. (n.) வீரவஞ்சி மரம்; an unknown tree (சா.அக.);. [கலியாணம் + வஞ்சி. கலி = வீரம். கலி → கலியாணம்.]
கலியாண வாழ்த்து	கலியாண வாழ்த்து kaliyāṇavāḻttu, பெ. (n.) வாழ்த்துதல் (வின்.);; felicitation, blessings to the married couple. [கலியாணம் + வாழ்த்து.]
கலியாணன்	கலியாணன் kaliyāṇaṉ, பெ. (n.) நற்பண்பு நற்செய்கையுள்ளவன்; man of excellent character, of a noble disposition. "என்னையின்றோர் கலியாணனாகக் காண்மின்" (திருவாலவா.27, 85);. [கலி + யாண் + அன்.]
கலியாணி	கலியாணி1 kaliyāṇi, பெ. (n.) 1. உயர்குணங்களை உடையவள்; மலைமகள்; அலைமகள்; a woman endowed with auspicious features and excellent traits, usually applied to goddesses like Laksmi and Parvati. "பரம கல்யாணி தன் பாலகனே" (கந்தரல.80); (த.மொ.அ.); த. கலியாணி → skt. kalya (illustrious); [கலி + யாண் + இ-கலியாணி.] கலியாணி2 kaliyāṇi, பெ. (n.) நீர்க்கடம்பு; female cadamba tree called also wild jack (சா.அக.);. [கலி + யாண் + இ.]
கலியாறு	கலியாறு kaliyāṟu, பெ. (n.) வறுமை; drought. [கலி + யாறு – கலியாறு. வறட்சி நீட்டிப்பால் உண்டான வறுமையாகிய வற்கடத்தை ஆறாகக் கூறிய உருவகம்.] வறுமைக்காலம் கரை கடந்துபெருகியழிக்கும் ஆறாக உருவகப்படுத்தப்பட்டது. பருவ மழையின்மையால் நாட்டில் பெருகிய வறுமையாகிய ஆறு கலியாறு ஆயிற்று. 'மனுவாறு பெருக கலியாறு வறப்ப" (முதற்குலோத்துங்கன் மெய்க்கீர்த்தி);.
கலியிராகன்	கலியிராகன் kaliyirākaṉ, பெ. (n.) கி.பி.பத்தாம் நூற்றாண்டில் கச்சிப்பேட்டில் வாழ்ந்த குடிமகன்; a resident of Kaccipedu during 10th Century A.D. "கலியிராகனேன் கச்சிப்பேட்டுப் பெரிய" (தெ.இ.கல். தொ.19 கல்.337);.

கலியுக ஆண்டு	கலியுக ஆண்டு galiyugaāṇṭu, பெ. (n.) கலியூழி ஆண்டுமானத்தின் வண்ணம் குறிக்கப்படும் ஆண்டு; a year reckoned according to Kaliyuga calculation. see kaliyāndu. மறுவ. கலியாண்டு [கலி + உக + ஆண்டு - கலியுக ஆண்டு.]
கலியுகம்	கலியுகம் galiyugam, பெ. (n.) கி.மு. 3102 ஆண்டில் தொடங்கியதாகக் கணிக்கப்படும் ஆண்டுமானம்; நான்கு ஊழிகளுள் இறுதியானதாகக் கருதப்படுவது, நான்காம் ஊழி; Kali-yuga, the present Iron age, the last of the four great ages of the world which is reckoned as having begun in 3102 B.C. "கலியுகமொன்று மின்றிக்கே" (திவ். திருவாய். 5,2,11);. த. கலியுகம் → skt. kaliyuga. [கலி + உகம் = கலியுகம். கலியூழி பார்க்க;See kaliyuli.
கலியுஞ்சை	கலியுஞ்சை kaliyuñjai, பெ. (n.) கலித்துரிஞ்சில் மரம்; fragrant sirissa. [கலி + உஞ்சை. கலி = கருப்பு. உஞ்சை = ஊஞ்சை மரம்.]
கலியூழி	கலியூழி kaliyūḻi, பெ. (n.) கலிகாலம் எனப்படும் நெடுங்காலப் பிரிவு; name of an era - kali. [கலி + ஊழி = கலியூழி. கலி = கருப்பு. கரிய இரும்பு. கலியூழி = இரும்பின் பெயரால் அமைந்த ஊழி.] தமிழ் வானநூல் வல்லுநரால் கணிக்கப்பட்ட ஊழிப்பிரிவுகளுள் கலியூழியும் ஒன்று. அவை பொன்னூழி, வெள்ளியூழி, செப்பூழி, கலியூழி என்பன. இவற்றை வடமொழியாளர் கிரேதா யுகம், திரேதா யுகம், துவாபரயுகம், கலியுகம் என்பர். கலியூழி கி.மு.3102-ம் ஆண்டு பிப்பிரவரித் திங்கள் 18ஆம் நாள் பிறந்ததாகக் கணித்தனர். நான்கு ஊழிகளுக்கும் சேர்த்து நான்கூழி (சதுர்யுகம்); எனப் பெயரிட்டனர். இதற்குரிய காலம் 43,20,000 ஆண்டுகள். ஊழியின் பெயர் ஆண்டுகள் 1. பொன்னூழி (கிரேதா யுகம்);17,28,000 (சத்திய யுகம்); 2 .வெள்ளியூழி (திரேதா யுகம்);12,96,000 3. செப்பூழி (துவாபர யுகம்);8,64,000 4. கலியூழி (கலியுகம்-இரும்பூழி);4,32,000 இந்நான்கு ஊழிகளும் 12:8:6:3 என்னும் ஈவுபாட்டில் (விகிதத்தில்); உள்ளன. ஊழிக் காலங்கள் அனைத்தும் 1,440ஆல் (360x4); மீதமின்றி வகுபடக்கூடியவை.
கலியேற்று	கலியேற்று1 kaliyēṟṟudal, பி.வி. (caus) வெறுப்பேற்றுதல்; to tease. [கலி = துன்பம். வருத்தம் ஏற்று = உண்டாக்கு. கலி + ஏற்று.]
கலியேறு	கலியேறு2 kaliyēṟudal, செ.கு.வி. (v.i.) மறம் (வீரம்); கொள்; to become courageous, heroic. க. கலிஏறு [கலி = வீரம். கலி + ஏறு.]

கலிரம்	கலிரம் kaliram, பெ. (n.) 1. முள்ளு முருக்கு; east Indian coral tree. 2. பலாசம்; palas-tree (மலை.);. [கலி + ஈரம்.]
கலிரெனல்	கலிரெனல் kalireṉal, பெ. (n.) ஓர் ஒலிக்குறிப்பு; onom. expr of sounding, as small bells, a brass vessel. 'கெட்டித் தங்கமானாலும் கலி ரென்று ஒலிக்குமா' (பழ.);. [கலீர் + எனல்.]
கலிவிராயன்	கலிவிராயன் kalivirāyaṉ, பெ. (n.) நெல்வகை (வின்.);; a kind of paddy. க. கலம, களம(நெல்);. [கலி → கலிவி + ராயன்.]
கலிவிருத்தம்	கலிவிருத்தம் kaliviruttam, பெ. (n.) நாற்சீரடி நான்காய் வரும் கலிப்பாவின் இனம் (யாப்.45.);; a kind of verse allied to kali having four feet in each of its four lines. "அளவா நான்கின கலிவிருத்தம்மே" (யாப். செய்யுள்.89 (த.மொ.அ.);. "வேய்தலை நீடிய வெள்ளி விலங்கலின் ஆய்தலின் ஒண்சுடர் ஆழியி னான்றமர் வாய்தலின் நின்றனர் வந்தென மன்னர்முன் நீதலை சென்றுரை நீள்கடை காப்போய்" [கலி + விருத்தம். Skt. vrutta → த. விருத்தம்.]
கலிவெண்பா	கலிவெண்பா kaliveṇpā, பெ. (n.) கலித்தளை தட்டுக் கலியோசை தழுவி ஈற்றடி வெண்பாப் போல முச்சீரடியான் வருவதான கலிப்பாவின் இனம் (யாப்.85.);; a kind of verse allied to kali in which the last line has three feet similar to a venba. "தன்றளையோசை தழீஇநீற்றடி வெண்பாவியலகலி வெண்பாவே" (யாப்.85);. [கலி + வெண்பா.] "பண்கொண்ட வரிவண்டும் பொறிக்குயிலும் பயில்வானா விண்கொண்ட அசோகின் கீழ் விழுமியோர் பெருமானைக் கண்ணாலும் மனத்தாலும் மொழியாலும் பயில்வார்கள் விண்ணாளும் வேந்தராவார்".
கலிவெண்பாட்டு	கலிவெண்பாட்டு kaliveṇpāṭṭu, பெ. (n.) கலி வெண்பா (திவா.);;பார்க்க;See kali-venba. [கலி + வெண் + பாட்டு.]

கலிழ்	கலிழ்1 kaliḻtal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அழுதல்; to weep shed tears; to be troubled in mind. "கூதிராயிற்றண் கலிழ்தந்து" (ஐங்குறு.45.);. 2. ஒழுகுதல்; to shine forth, as beauty. "அங்கலிழ் மேனி" (ஐங்குறு.174);. 3. புடைபெயர்தல்; to change position. "காலொடு மயங்கிய கலிழ்கடலென" (பரிபா.8, 31);. [கலுழ் → கலிழ்.] கலிழ்2 kaliḻ, பெ. (n.) கலிழிநீர் பார்க்க;See kalilinir. "விரை மண்ணுக் கலிழ" (கரிபா.6, 44);. [கலுழ் → கலிழ்.]
கலிழிநீர்	கலிழிநீர் kaliḻinīr, பெ. (n.) கலங்கல்நீர்; muddy water, puddle. "மானுண்டெஞ்சிய கலிழி நீரே" (ஐங்குறு.203);. [கலுழி → கலிழி + நீர்.]
கலின்கலினெனல்	கலின்கலினெனல் kaliṉkaliṉeṉal, பெ. (n.) ஓர் ஒலிக்குறிப்பு; onom, tinkling of anklet bells. "கிண்கிணி சிலம்பொடு கலின்கலினென" (குமர.பிர.முத்துக்.வருகைப்.1);. [கலின் + கலின் + எனல். 'கலின்' ஒலிக்குறிப்பு இடைச்சொல்.]
கலினம்	கலினம்1 kaliṉam, பெ. (n.) கடிவாளம்; bit of a horse's bridle. "கலினமா" (சீவக.2258);. [கலன் → கலினம்.] கலினம்2 kaliṉam, பெ. (n.) 1. கற்பரி வைப்பு நஞ்சு; karpari-Vaippu-nanju, a mineral poison. 2. வன்னி மரம்; palas tree. [கலன் → கலின் → கலினம்.]
கலினா	கலினா kaliṉā, பெ. (n.) கூ. வாகு; millet (சா.அக.);. [கலி → கலனா.]

கலினி	கலினி1 kaliṉi, பெ. (n.) கைம்பெண் (வின்);; widow as afflicted. [கலன் + இலி - கலனிலி → கலினி.] கலினி2 kaliṉi, பெ. (n.) 1. திப்பிலி; long pepper. 2. திரிபலை; the three galls viz. galnut, Tandrinut and goose berry fruit (சா.அக.);. [கலன் = குற்றம்; கலன் + இல் - கலனில் → கலினி.]
கலினெனல்	கலினெனல் kaliṉeṉal, பெ. (n.) கலின்கலினெனல் பார்க்க;See kalin-kalin-enal. "கலினென வறைகழ லமரேசன்" (சேதுபு. சேதுபல.40.);. [கலின் + எனல்.]
கலினை	கலினை1 kaliṉai, பெ. (n.) 1. மிளகு (சூடா); பார்க்க;See milagu. 2. கொள்ளு (மலை.);; horse gram. 3. கீழாநெல்லி; feather foil. 4. கழற்சேம்பு; a plant unknown, probably one of colacasia genus. 5. வெண்மிளகு; white pepper (சா.அக.);. [கலி = பெருக்கம், மிகுதி, புதுமை.] கலினை2 kaliṉai, பெ. (n.) கலினம் (வின்.); பார்க்க;See kalinam. [கலினம் → கலினை.] கலினை3 kaliṉai, பெ. (n.) கைம்மை (யாழ்.அக.);; widow-hood. [கலினிலி → கலினி → கலினை.]
கலீயம்	கலீயம் kalīyam, பெ. (n.) கடிவாளம்; bit of a horse's bridle. [கலினம் → கலீயம்.]
கலீரிடல்	கலீரிடல் kalīriḍal, பெ. (n.) கலீரெனல் பார்க்க;See kalir-enal. [கலின் - கலீர் + இடல்.]
கலுக்குப்பிலுக்குப் பண்ணு-தல்	கலுக்குப்பிலுக்குப் பண்ணு-தல் kalukkuppilukkuppaṇṇudal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) அணிகலனொலி பட நடத்தல்; to walk in such a way as to make ornaments tinkle on the stage. [கலுக்கு + பிலுக்கு + பண்ணு-]

கலுக்குப்பிலுக்கு	கலுக்குப்பிலுக்கு kalukkuppilukku, பெ. (n.) 1. அணிகலனொலி (வின்.);; tinkling sounds of ornaments worn by women and children, clinking of little bells. 2. செருக்கு, பெருமிதம்; ostentation. [கலுக்கு + பிலுக்கு.]
கலுக்கெனல்	கலுக்கெனல் kalukkeṉal, பெ. (n.) சிரிப்பினால் உண்டாகும் ஒலியைக் குறிக்கும் ஒலிக் குறிப்பு; onom. expr. of loud, sharp sound, as when laughing. [கலுக்கு + எனல்.]
கலுகுலுத்தல்	கலுகுலுத்தல் galuguluttal, பெ. (n.) பல சிற்றொலிகளிலுண்டான ஓசை (யாழ்.அக.);; confused noise due to various low sounds. [கலு + குலுத்தல்.]
கலுகுலுப்பூ	கலுகுலுப்பூ galuguluppū, பெ. (n.) ஒலிக்குறிப்பு; onom. expr. of sound. [கலு + குலுப்பு.]
கலுங்கு	கலுங்கு kaluṅgu, பெ. (n.) கலிங்கு பார்க்க;See kalingu. [கலிங்கு → கலுங்கு.]
கலுடம்	கலுடம் kaluḍam, பெ. (n.) 1. கலங்கனீர் (வின்.);; muddy, turbid water. 2. கரிசு, தீவினை, பாழ்வினை (பிங்.);; sin. [கலுழ் → கலுழம் → கலுடம் (வ.மொ.வ.110.);.]
கலும்பு	கலும்பு kalumbu, பெ. (n.) களிம்பு (இ.வ.);; ointment. பட. கிலும்பு [களிம்பு → கலும்பு. (கொ.வ.);.]
கலுமி	கலுமி kalumi, பெ. (n.) கூழ்; pudding (சா.அக.);. [கலுழ் → கலுழி → கலுமி.]

கலுமிச்சங்காய்	கலுமிச்சங்காய் kalumiccaṅgāy, பெ. (n.) எலுமிச்சங்காயைப் போல் குளிர்ச்சியை உண்டாக்கும் ஒரு வகைக்காய்; a kind of fruit causing chilness like the lime fruit (சா.அக.);. [கலுமித்தல் + காய்.]
கலுமொலெனல்	கலுமொலெனல் kalumolen̠al, பெ. (n.) ஓர் ஒலிக் குறிப்பு (வின்.);, onom. expr. of chattering, clacking. [கலு + மொலு + எனல்.]
கலுவடம்	கலுவடம் kaluvaḍam, பெ. (n.) பூவரும்பு (பிங்.);; flower-bud. [கலி → கலு + அடம் 'அடம்' சொல்லாக்க ஈறு.]
கலுவம்	கலுவம் kaluvam, பெ. (n.) மருந்து அரைக்குங் குழியம்மி; an apothecary's mortar in which drugs are rubbed with a pestle. "கலுவத்தில் வெள்வேற்றோற் குடிநீராலரைத்து" (தைலவ. தைல.33.);. தெ. கலவமு; Pkt. khala. த. கலுவம் → Skt. khalva, khalla, (வ.மொ.வ.110);. [கல் → கலுவம் = மருந்தரைக்கும் சிற்றுரல். கல்லுதல் = தோண்டுதல், குழித்தல்.]
கலுழ்	கலுழ்1 kalul̤tal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) to become turbid, as water. "உண்கண் கலுந்து வாரரிப்பனி" (புறநா.144);. 2. தடுமாறுதல்; to be troubled, disturbed in mind. "தன்னெஞ்சு கலுழ்ந்தோனை" (தொல்.பொருள்.39.);. 3. அழுதல்; to weep, wail, shed tears. "கண்டாங் கலுழ்வ தெவன் கொலோ" (குறள்.1171);. 4. ஒழுகுதல்; to shine forth, as beauty. "அங்கலுழ்மாமை" (அகநா.41);. 5. உருகுதல்; to be touched, as the heart. "கலுழத் தன்கையிற் றீண்டி" (சீவக.1926);. 6. கலத்தல்; to mix (த.ம.50.);. ம. கலம்புக [நீரும் மண்ணுங் கலத்தல், கலங்கல், கல் → கலகு → கலங்கு → கலங்கல். கல → கலுழ். கலுழ்தல் = கலங்கல், கலுழ்.] த. கலுழம் → Skt. kaludi. (வே.க.142);

கலுழ் ... (குன்றாவி ...

கலுழ்ச்சி	கலுழ்ச்சி kaluḻcci, பெ. (n.) 1. துன்பம், அவலம்; sorrow. "உவகைக் கலுழ்ச்சி யோவிலரே" ((ஞானா. 31, 14);. 2. அழுகை (பிங்.);; weeping. [குல் → கல் → கலுழ் → கலுழ்ச்சி.]
கலுழ்வு	கலுழ்வு kaluḻvu, பெ. (n.) கலுழ்ச்சி பார்க்க;See kalulcci. "கோயிலெல்லாம்... கலுழ்வுற்றதன்றே" (சீவக.3137.);. [கலுழ் → கலுழ்வு.]
கலுழக்கல்	கலுழக்கல் kaluḻkkal, பெ. (n.) கருடக்கல் பார்க்க;See karudakkal. [கலுழன் + கல் – கலுழக்கல்.]
கலுழம்	கலுழம் kaluḻm, பெ. (n.) கலங்கல் நீர்; muddy turbid water. த. கலுழம் → skt. kalusa. [கலுழ்தல் = கலங்குதல். கலுழ் = நீர்க்கலக்கம். 'கலுழ் தேறி' (கலித்.31); கலுழ் → கலுழி = கலங்கல் நீர் (திவா.); கலுழ் → கலுமும் = வடவர் காட்டும் கல் (துண்டு); என்னும் மூலம் பொருந்தாது. (வமொ.வ.110);.
கலுழன்	கலுழன்1 kaluḻn, பெ. (n.) 1. கருடன்; kite. 2. வெண்மையும் செம்மையும் கலந்த பருந்தினம்; a mythical bird, vehicle of Višnu, "கலுழன் மேல் வந்து தோன்றினான்" (கம்பரா.திருவவ.13);. [கல் → கலுழ், கலுழ்தல் = கலத்தல். கலுழ் → கலுழன் = வெண்மையும் செம்மையும் கலந்த பருந்தினம்.] த. கலுழன் → Skt. garuda. வடமொழியார் க்ரு (g); என்பதை மூலமாகக் காட்டி, எல்லாவற்றையும் விழுங்குவது என்று பொருட் காரணங் கூறுவர் (வ.மொ.வ.110.);. இது பொருந்தாது.

கலுழி	கலுழி1 kaluḻi, பெ. (n.) 1. கலங்கனீர் (திவா.);; disturbed water, puddle. 2. காட்டாறு (திவா.);; jungle river. 3. நீர்ப்பெருக்கு; flood. "நுரையுடைக் கலுழி" (குறிஞ்சிப். 178);. 4. கண்ணீர்; tears. "மடவாள் கலுழிதனை மாற்றி" (நல்.பாரத. சர்ப்பயா.11);. 5. கலக்கம்; confusion, perturbation. "அஞ்சனக் கலுழி அஞ்சே றாடிய" (சீவக. 2318);.] [கல் → கலுழ், கலுழி (கலங்கல் நீர்); கலுழ்தல் = கண்கலங்கி, மனங்கலங்கி அழுதல்.] Skt. kalus பல பொருள்கள் ஒன்றாகக் கலக்கும்போது கலக்கம் உண்டாகின்றது. பொருட் கலக்கத்தால் சில விடத்து மனக் கலக்கமும் விளைகின்றது. நீரும் மண்ணுங் கலப்பது கலங்கல். அது பொருட் கலக்கம். பலர் கூடியிருக்கும்போது குறிப்பிட்ட ஒருவர் யார் என்று தெரியாது திண்டாடுவதும், பல வழிகள் கூடுமிடத்தில் செல்லவேண்டிய வழி எதுவென்று தெரியாது மயங்குவதும், ஒன்றைத் துணியாது ஊசலாடுவதும், மனக் கலக்கமாகும். [குல → கல → கலங்கு → கலங்கல் → கலங்கு → கலக்கு → கலக்கம் → கல் → கலுழ் → கலுழி = கலக்கம், கலுழ்தல் கலங்குதல் கண்கலங்கி அல்லது மனங்கலங்கி அழுதல்
கலேர்	கலேர் kalēr, பெ. (n.) கலேல் பார்க்க;See kalel. [கலேல் → கலேர்.]
கலேல்	கலேல் kalēl, பெ. (n.) ஓர் ஒலிக்குறிப்பு (வின்.);; an imitative sound. [கல் + ஏல் - கலேல் = ஒலிக்குறிப்பு.]

கலை	கலை1 kalaidal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கூட்டம் முதலியன பிரிந்து போதல், குலைதல்; to disperse, as an assembly, a defeated army; to be driven to different parts, as a herd pursued by dogs; to be scattered, as clouds. "உடலுமுயிரு நினைவுந் தம்மிற்கலையா" (அஷ்டப்-அழகரந்.12.);. 2. அழிதல்; to be ruined, destroyed. "காத்தும் படைத்துங் கலைத்து நிற்போர்" (அருட்பா. விண்ணப்பக்கலி, 50.);. 3. நிலைகுலைதல்; to be absent minded, to wonder in thought. ஊழ்கம் (தியானம்); கலைந்துவிட்டது. 4. பலகை முதலியவற்றில் எழுதப்பட்டவை அழிதல்; to be blurred beyond recognition, as the writing on slate. பலகையில் எழுதியது கை பட்டு கலைந்து போயிற்று (இ.வ.);. ம. கலயுக;தெ. கலயு. [குலை → கலை.] கலை2 kalaidal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. இசையில் சுரம் குலைதல் (வின்.);; to be out of tune, as an instrument. 2. பண் (இராகம்); மயங்குதல்; to glide from one tune into another.
கலைக்கல்லூரி	கலைக்கல்லூரி kalaikkallūri, பெ. (n.) கலைப் பாடங்கள் பயிற்றுவிக்கப்படும் கல்லூரி; Arts college. [கலை + கல்லூரி.]
கலைக்களஞ்சியம்	கலைக்களஞ்சியம் kalaikkaḷañjiyam, பெ. (n.) ஒரு துறை பற்றியோ பல துறைகள் பற்றியோ செய்திகளைப் பல கட்டுரைத் தலைப்புகளில் உள்ளடக்கிய நூற்றொகுதி, அகர வரிசையில்; encyclopedia. [கலை + களஞ்சியம்.]
கலைக்கூடம்	கலைக்கூடம் kalaikāṭam, பெ. (n.) 1. கலை நிகழ்ச்சிகள் நடத்துதற்கேற்ற பெரிய கூடம்; auditorium. 2. கலைப்பொருள்கள் காட்சிக்காக வைக்கப்பட்டிருக்குமிடம்; art gallery. [கலை + கூடம்.]
கலைக்கோட்டுத்தண்டு	கலைக்கோட்டுத்தண்டு kalaikāṭṭuttaṇṭu, பெ. (n.) ஒரு பழைய நூல் (இறை.1, உரை.);; an ancient poem. [கலை + கோட்டு + தண்டு. கலைக்கோடு = மான்கொம்பு. கலைக்கோட்டு முனிவரால் இயற்றப்பட்ட நூலாகலாம்.]
கலைக்கோட்டுமுனி	கலைக்கோட்டுமுனி kalaikāṭṭumuṉi, பெ. (n.) உருசிய சிருங்க முனிவர்; name of Rsiyasringa, a famous Risi in the Ramayana. "கலைக்கோட்டு முனிவரின் வான்பிலிற்றும்" (கம்பரா.திருவவ.37.);. [கலை + கோடு + முனி. கலைக்கோடு = மான்கொம்பு.]

கலைகணாளர்	கலைகணாளர் galaiganāḷar, பெ. (n.) அமைச்சர்; ministers of a king, who have the eyes of knowledge. "கலைக்கணாளரு மிங்கில்லை" (சீவக.1924);. [கலை + கண் + ஆளர். கலைக்கண் = அறிவுக்கண்.]
கலைகுறை	கலைகுறை1 galaiguṟaidal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) தெய்வவன்மை குறைதல்; to diminish, as divinity in an idol, by the neglect of worship, etc. [கலை + குறை.] கலைகுறை2 galaiguṟaidal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சத்துக் குறைதல்; decrease in vitality or strength (சா.அக.);. [கல் → கலை + குறை. கல் = வன்மை, சத்து.]
கலைக்கொம்பு	கலைக்கொம்பு kalaikkombu, பெ. (n.) கலைமான் கொம்பு (பதார்த்த.1138.);; stag's horn. [கல் → கலை + குறை. கல் = வன்மை, சத்து.]
கலைச்சாலை	கலைச்சாலை kalaiccālai, பெ. (n.) கல்வி பயிலுமிடமான கல்லூரி அல்லது பள்ளி; college or school. "மந்தனெனப் பயின்ற கலைச்சாலை யினின்றகற்றி" (அருட்பா. VI, குடும்ப. குருதரி.36.);. [கலை + சாலை.]
கலைச்சுவை	கலைச்சுவை kalaiccuvai, பெ. (n.) கலை நுகர்ச்சியால் விளையும் இன்பம்; pleasure obtained out of fine arts. [கலை + சுவை.]
கலைச்சுவைஞர்	கலைச்சுவைஞர் kalaiccuvaiñar, பெ. (n.) கலை யார்வலர்; one who is interested in fine arts. [கலை + சுவைஞர்.]
கலைச்செம்பு	கலைச்செம்பு kalaiccembu, பெ. (n.) ஓர் உயர்ந்த தூய்மையான செம்பு; a superior kind of refined copper (சா.அக.);. [கலை + செம்பு.]
கலைச்சொல்	கலைச்சொல் kalaiccol, பெ. (n.) 1. துறைசார்ந்த கோட்பாட்டுச் சொல்; technical term. 2. துறை சார்ந்த சிறப்புச் சொல்; word used in special field. [கலை + சொல்.]

கலைஞன்	கலைஞன் kalaiñaṉ, பெ. (n.) 1. கல்விமான் (திவா.);; learned man, savant. 2. கலைவல்லான்; an artiste. H; kākar; Guj. karigar [கலை + அன் - கலையன் → கலைஞன்.] பண்டைத் தமிழில் ஞ், ந், என்பவைகளும் உடம்படு மெய்களாக இருந்திருக்கின்றன. வினைஞர், அரிநர் முதலிய சங்க காலத்துச் சொற்கள் இவ்வுடம்படுமெய்களைப் பெற்று வருதலைக் காண்க.
கலைஞானம்	கலைஞானம் kalaiñāṉam, பெ. (n.) 1. கலையறிவு பார்க்க;See kalaiyarivu "கற்றறியேன் கலைஞானம்" (திருவாச.38, 5);. 2. அறுபத்து நாலு கலை பார்க்க;See arupattunalu-kalai. Skt. gflånam → த. ஞானம் [கலை + ஞானம் – கலைஞானம்.]
கலைஞானி	கலைஞானி kalaiñāṉi, பெ. (n.) கலையறிவாளன் பார்க்க;See kalaiyarivālan. "நண்ணிலேன் கலைஞானிக டம்மொடும்" (திருவாச.26, 6.);. [கலை + ஞானி.]
கலைத்திறன்	கலைத்திறன் kalaittiṟaṉ, பெ. (n.) கலை வல்லமை; efficiency in arts; artistry. [கலை + திறன்.]
கலைத்துறை	கலைத்துறை kalaittuṟai, பெ. (n.) ஆடல், பாடல் போன்றவற்றைக் குறிக்கும் துறை; department of fine arts. [கலை + துறை.]
கலைத்தொழில்	கலைத்தொழில் kalaittoḻil, பெ. (n.) 1. யாழ்மீட்டுதலுக்குரிய செய்கைகள் (சீவக.657, உரை);; the eight kinds of action involved in playing the yāḷ, viz, pannal, parivattanai, ārāydal, taivaral, celavu, vilāiyaṭṭu, kaiyul, kurum-bōkku. 2. ஆடல் பாடல் முதலிய கலைகளைக் கொண்டிருக்கும் தொழில்; profession of arts. [கலை + தொழில்.] எண்வகை யாழ்மீட்டும் செயல்கள் : பண்ணல், பரிவட்டணை, ஆராய்தல், தைவால், செலவு, விளையாட்டு, கையுள், குறும்போக்கு.
கலைத்தோல்	கலைத்தோல் kalaittōl, பெ. (n.) ஆண்மான் தோல்; the skin of a male deer (சா.அக.);. [கலை + தோல். கலை = ஆண்மான்.]

கலைநாட்டம்	கலைநாட்டம் kalaināṭṭam, பெ. (n.) கலைத் துறையில் காட்டும் ஈடுபாடு; involvement in arts. [கலை + நாட்டம்.]
கலைநாதன்	கலைநாதன் kalainātaṉ, பெ. (n.) கலைவல்லார்; expert in arts. 2. புத்தன் (சூடா.);; Buddha, the enlightened. [கலை + நாதன். நாயன் → நாதன்.]
கலைநாறி	கலைநாறி kalaināṟi, பெ. (n.) மான்மணத்தி; musk (சா.அக.);. [கலை + நாறி. கலை = மான். நாறு → நாறி.]
கலைநிகழ்ச்சி	கலைநிகழ்ச்சி galainigaḻcci, பெ. (n.) கலைஞர்களால் நிகழ்த்தப்படும் ஆடல் பாடல் முதலிய நிகழ்ச்சிகள்; fine arts programme. [கலை + நிகழ்ச்சி.]
கலைநியமம்	கலைநியமம் kalainiyamam, பெ. (n.) மதுரையிலிருந்த சிந்தாதேவி கோயில்; the temple of Sarasvathi which existed in Madura at the time when Manimegalai was written. "சிந்தா விளக்கின் செழுங்கலை நியமத்து" (மணிமே.13, 106.);. [கலை + நியமம்.]
கலைப்பற்றில்லார்	கலைப்பற்றில்லார் kalaippaṟṟillār, பெ. (n.) கலையறி வில்லாதவர்; one who has no knowledge or taste in fine arts. [கலை + பற்று = இல்லார்.]
கலைப்பற்று	கலைப்பற்று kalaippaṟṟu, பெ. (n.) கலையார்வம் பார்க்க; kalai-y-ärvam. [கலை + பற்று.]
கலைப்பாகி	கலைப்பாகி kalaippāki, பெ. (n.) 1. கொற்றவை; Durga who rides on a stag. "வெய்ய கலைப்பாகி கொண்டவளாய் நின்றாள்" (திவ்.பெரியாழ். 1, 3, 9);. 2. கலைமகள்; Kalaimagal the goddess of learning. [கலை + பாகி. கலை = ஆண்மான், கல்வி, பாகன் (ஆ.பா.); பாகி (பெ.பா.);.]

கலைமகள்	கலைமகள் galaimagaḷ, பெ. (n.) கல்வித்தெய்வம், கலைவாணி (பிங்.);; Sarasvathi, goddess of learning. [கலை + மகள்.]
கலைமகள் கண்ணி	கலைமகள் கண்ணி galaimagaḷgaṇṇi, பெ. (n.) வாடாமல்லிகை; ever fresh jasmine (சா.அக.);. [கலை + மகள் + கண்ணி. கண்ணி = மாலை.]
கலைமகள்நிறம்	கலைமகள்நிறம் galaimagaḷniṟam, பெ. (n.) வெள்ளைச் செய்ந்நஞ்சு; white arsenic (சா.அக.);. [கலைமகள் + நிறம்.]
கலைமகள்பண்டாரம்	கலைமகள்பண்டாரம் galaimagaḷpaṇṭāram, பெ. (n.) நூல் நிலையம்; library (உ.வ.);. [கலை + மகள் + பண்டாரம்.] பண்டாரம் என்பது பலபொருள்கள் நிறைந்த சரக்கறைப் பெயர். அது முறையே பல அறிவுப் பொருள்களை உள்ளத்தில் தொகுத்து வைத்த பேரறிஞனையும், அப்பேரறிவு காரணமாக உலகப் பற்றைத் துறந்த துறவியையும், அத்துறவி போலக் கோலம் பூண்டவனையும், அக்கோலம் பூண்ட இரப்போரையும் குறித்தது. களஞ்சியத்தைப் பண்டாரம் என்பதும், நூல் நிலையத்தைக் கலைமகள் பண்டாரம் என்பதும் உலக வழக்கு (சொல்.ஆ.கட்.88.);.
கலைமடந்தை	கலைமடந்தை kalaimaḍandai, பெ. (n.) கலைமகள் பார்க்க;See kali-magal. "உற்ற கலைமடந்தை ஒதுகிறாள்" [கலை = கல்வி, கலை + மடந்தை.]
கலைமருது	கலைமருது kalaimarudu, பெ. (n.) கருப்பு மருதமரம்; black winged myrobalan (சா.அக.);. [கலை + மருது.]
கலைமலைவு	கலைமலைவு kalaimalaivu, பெ. (n.) இயல், இசை, கணிதம் முதலிய கலை நூல்களிற் கூறியவற்றோடு மாறுபட வருவது (தண்டி, 118, தலைப்பு);; anything opposed to accepted tenets in arts and sciences. [கலை + மலைவு.]
கலைமாமணி	கலைமாமணி kalaimāmaṇi, பெ. (n.) கலைகளில் துறைபோயவர்களுக்குத் தமிழக அரசு ஆண்டு தோறும் வழங்கும் விருது; Tamilnadu State award to eminent artistes. [கலை + மா + மணி.]

கலைமான்	கலைமான்1 kalaimāṉ, பெ. (n.) 1. ஆண்மான்; male of deer. "பிணைமா இனிதுண்ண வேண்டி கலைமா தன்கள்ளத்தின் ஊச்சும்" (கலி); மான் வகை; spotted deer. "கலைமான் வினாயது" (திருக்கோ.53, கொரு.);. 2. செம்பழுப்பு நிற உடலில் வெள்ளைப் புள்ளிகளை உடைய மான் வகை; spotted deer. [கலை = ஆண், அழகு. கலை + மான்.] கலைமான்2 kalaimāṉ, பெ. (n.) கலைவாணி; the Kalaivāni, the goddess of learning. "கலை மான்றனை நன்முறை மாதிரியாக் காயத்திரியை முக நோக்கி" (சேதுபு.காயத்.32.);. [கலை + மான்.]
கலைமான்மூலி	கலைமான்மூலி kalaimāṉmūli, பெ. (n.) திருகுக் கள்ளி; Indian tree spurge (சா.அக.);. [கலை + மான் + மூலி.]
கலையப்பட்டி	கலையப்பட்டி kalaiyappaṭṭi, பெ. (n.) புதுக்கோட்டை மாவட்டம், குளத்தூர் வட்டத்தில், பெருங்கற்கால ஈமச்சின்னங்கள் உள்ள ஊர்; a place in Kulathur taluk of Pudukkottai where remains of mégalithic cuture excavated. [கலையம் + பட்டி.]
கலையம்	கலையம் kalaiyam, பெ. (n.) கலயம் பார்க்க;See kalayam. [கலையம் → கலயம்.]
கலையரங்கம்	கலையரங்கம் kalaiyaraṅgam, பெ. (n.) கலை நிகழ்ச்சிகள் பார்க்கும் மேடை; a stage for cultural activities. [கலை + அரங்கம். அர் → அரங்கு → அரங்கம் = நாடக மேடை, நாடக சாலை, விளையாடிடம், படைக்கலம் பயிலுமிடம், போர்க்களம், ஆற்றிடைக்குறை, திருவரங்கம் (பண்.தமி.நா. பண்.129);.]
கலையரங்கு	கலையரங்கு kalaiyaraṅgu, பெ. (n.) கலையரங்கம் பார்க்க;See kalaiyarangu. [கலை + அரங்கு.]
கலையறிபுலவன்	கலையறிபுலவன் kalaiyaṟibulavaṉ, பெ. (n.) முருகக் கடவுள்; Muruga, well versed in all branches of knowledge. [கலை + அறி + புலவன். புலவன் = புலமையாளன். முருகன் தமிழ்க் கடவுளாதலின் கலையறி புலவன் எனப்பட்டான்.]

கலையறிவாளன்	கலையறிவாளன் kalaiyaṟivāḷaṉ, பெ. (n.) பலதுறை வல்லுநன்; one well versed in different arts. [கலை + அறிவாளன்.]
கலையறிவாளி	கலையறிவாளி kalaiyaṟivāḷi, பெ. (n.) கலையறிவாளன் பார்க்க;See kalaiyarivalan. [கலை + அறிவாளன்.]
கலையறிவு	கலையறிவு kalaiyaṟivu, பெ. (n.) பல துறையறிவு; knowledge of different arts. [கலை + அறிவு.]
கலையார்வம்	கலையார்வம் kalaiyārvam, பெ. (n.) கலைகளில் ஈடுபாடு காட்டுதல்; evincing keen interest in fine arts. [கலை + ஆர்வம்.]
கலையானத்தி	கலையானத்தி kalaiyāṉatti, பெ. (n.) கலையூர்தி (சூடா.); பார்க்க;See kalai-y-urdi. [கலை + யானத்தி. யானம் = ஊர்தி, யானத்தி = ஊர்பவள், இயனம் → யானம் → யானத்தி.]
கலையியல்	கலையியல் kalaiyiyal, பெ. (n.) கலையியல் படிப்பு; studies in arts i.e. humanities subjects. [கலை + இயல்.]
கலையிளக்குங்காரி	கலையிளக்குங்காரி kalaiyiḷakkuṅgāri, பெ. (n.) தசையைக் கரைக்கும் வேதிக்கல்; a mineral stone supposed to dissolve flesh (சா.அக.);. [கலை = கட்டியானது. கலை + இளக்கும் + காரி.]
கலையினன்	கலையினன் kalaiyiṉaṉ, பெ. (n.) திங்களவன் (சூடா.);; moon, as having phases. [கலை + இன் + அன். 'இன்' ஐந்தன் உருபு ஆறன் பொருளில் வந்து உருபு மயக்கமாயிற்று.]
கலையுருவினோன்	கலையுருவினோன் kalaiyuruviṉōṉ, பெ. (n.) கலைகளை உருவாகவுடையவன் எனப்படும் சிவன்; Siva, who is the embodiment of all knowledge. "கட்டி நிற்போனுங் கலையுருவினோனும்" (மணிமே. 27, 91);. [கலை + உருவு + இன் + (ஆன்) ஒன். 'இன்' சாரியை 'அன்' (ஆ.பா.) ஈறு.]

www.valluvarvallalarvattam.com 7769 of 19068

கலையூர்தி	கலையூர்தி kalaiyūrti, பெ. (n.) கொற்றவை (திவா.);; Durga, who rides on a stag. [கலை = ஆண்மான், கலை + ஊர்தி.]
கலையேற்று-தல்	கலையேற்று-தல் kalaiyēṟṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) உருவேற்றுதல்; to chisel, paint, as of sculpture, painting etc. [கலை + ஏற்று.]
கலையேறு-தல்	கலையேறு-தல் kalaiyēṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தெய்வ வலிமை மிகுதல்; to increase as divinity in an idol, with the increase of worship by way of mantras. 2. செருக்கடைதல் (வின்.);; to grow arrogant by prosperity, promotion. [கலை + ஏறு.]
கலையொடுமலைவு	கலையொடுமலைவு kalaiyoḍumalaivu, பெ. (n.) செய்யுட் குற்றங்களுள் ஒன்று (யாப்.வி.525.);; a defect in poetry. [கலை + ஒடு + மலைவு.]
கலையோன்	கலையோன் kalaiyōṉ, பெ. (n.) நிலவன் (பிங்.);; moon, as having phases. மறுவ. நிலவு, அம்புலி, திங்கள் தண்கதிர், இரவோன், அலவன், அல்லோன், மதி, களங்கன், முயற்கூடு. [கலை + (ஆன்); ஒன். ஆன். ஆ.பா.ஈறு.] கலையோன் என்பதின் கலையென்பது நிலவொளியின் ஒரு பகுதியைக் குறிக்கும்;நாளுக்கொரு கலையாக வளர்தலும் தேய்தலுமாகிய தோற்றந் திங்களில் காணப்படுதலால் அதற்குக் கலையோன் எனும் பெயர் போந்தது.
கலை வல்லமை	கலை வல்லமை kalaivallamai, பெ. (n.) பல்கலைத் தேர்ச்சியுடமை; well versed in arts; artistry. [கலை + வல்லமை.]
கலைவல்லார்	கலைவல்லார் kalaivallār, பெ. (n.) 1. புலவர் (திவா.);; learned men, the literati. 2. பரத்தையர்; dancing girls, who are skilled in the arts of music, dancing etc. "கலைவல்லார் நெஞ்சிற் காமமே போன்றும்" (சீவக.2107);. [கலை + வல்லார்.]
கலைவாணன்	கலைவாணன் kalaivāṇaṉ, பெ. (n.) கலைஞன் பார்க்க;See kalainyan. [கலை + வாணன். வாழ்நன் → வாணன்.]

கலைவிழா	கலைவிழா kalaiviḻā, பெ. (n.) நாட்டின் பண்பாட்டை விளக்கும் வகை அமைந்த கலை நிகழ்ச்சிகளைக் கொண்ட விழா; cultural festival. [கலை + விழா.]
கலைவு	கலைவு kalaivu, பெ. (n.) 1. குலைவு; derange. 2. குழப்பம்; confusion. 3. பிரிவு; separate. [குல் → கல் → கலை → கலைவு.]
கவ்வக்குன்று	கவ்வக்குன்று kavvakkuṉṟu, பெ. (n.) மந்தர மலை (வின்.);; mt. mandara with which the gods churned the sea of milk. [கவ்வ(ம்); + குன்று. கவ்வம் = மத்து.]
கவ்வம்	கவ்வம்1 kavvam, பெ. (n.) மத்து; churning-stick. தெ. கவ்வமு [கவ்வு → கவ்வம்.] கவ்வம்2 kavvam, பெ. (n.) மாட்டுச்சுழிவகை. (பெரிய.மாட்.);; a mark of cattle. [கவ்வு → கவ்வம்.]
கவ்வாணம்	கவ்வாணம் kavvāṇam, பெ. (n.) குறிஞ்சி யாழ்த்திறங்களுள் ஒன்று (பிங்.);; an ancient secondary melody-type of the Kuriñji class. [கவ்வு + ஆணம்.]

கவ்வு	கவ்வு1 kavvudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வௌவுதல்; to seize, grasp with eagerness. "கவ்வித் தோ றின்னும் குணுங்கர் நாய்" (நாலடி.322.);. [அவ் → அவ்வு → வவ்வு → கவ்வு → வாயாற் பற்றுதல் (மு.தா.11);.] ஒன்றைக் கவ்வுதலையொத்த வாய்ச்சைகை நிலை, அவ் என்னும் ஒலியைத் தோற்றுவித்தற் கேற்றதாதல் காண்க. மேல் வாய்ப்பல் கீழுதட்டோடு பொருத்துவதே கவ்வும் நிலையாம். இந்நிலை வகர மெய்யொலிப்பிற்கே ஏற்கும். "மேற்பல் லிதழுற மேவிடும் வவ்வே" (நன்.85);. "பல்லிதழியைய வகாரம் பிறக்கும்" (தொல். எழுத்.98); பிற்காலத்தில் கவ்வுதல் என்னும் சொல் வாயினாற் பற்றுதலுக்கும் வவ்வுதல் என்னும் சொல் கையினாற் பற்றுதலுக்கும் வரையறுக்கப் பெற்றன. ஆயினும் இன்னும் அவ்வுதல் உலக வழக்கில் வாயினாற் பற்றுதலை உணர்த்தும். எ.டு. கன்று புல்லை ஔவித் தின்கிறது. அவ்வு → ஔவு. கவ்வு → கௌவு. வவ்வு → வௌவு. (தமி.வர.64);. கவ்வு2 kavvu, பெ. (n.) 1. வாயாற் கவ்வுகை; bite, seizing by the mouth, as dog. "இந்திர கோபங் கவ்வி நோக்கினவென்று" (இராமா.வரைக்.9); நாய் ஒரு கவ்வுக் கவ்வியது. 2. தின்கை; eating.
கவ்வை	கவ்வை1 kavvai, பெ. (n.) 1. ஒலி, உறுமல்; sound, din, noise, roar" எவ்வையர்சேரி யிரவு மிமை பொருந்தாக் கவ்வை" (பு.வெ.12.வெண்பாற்.10.);. 2. பழிச்சொல்; scandal, slander, calumny. "கவ்வையற்ற நடை பயில" (தாயு.சிற்சுகோ.8.);. 3. துன்பம்; affliction, distress. "கவ்வையொழிந் துயர்ந்தனன்" (கம்பரா. திருவவ.66);. 4. கவலை; anxiety. care. "கவ்வையாற் கலங்குமனம்" (திருக்காளத். பு.18, 27);. 5. பொறாமை; jealousy. 6. கள் (பிங்.);; toddy. [கவ் → கவ்வை (மு.தா.14);.] கவ்வை2 kavvai, பெ. (n.) செயற்படுத்துகை, வணிகம்; concern, business, affair. "இவன் சேர்ந்த கவ்வை யுரைத் தருள்க" (கம்பரா. திருவவ.63);. [கவ் → கவ் → கவ்வை.]
கவ்வை பார்த்தல்	கவ்வை பார்த்தல் kavvaipārttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பணியாற்றுதல் (வின்.);; to be employed, to attend to business. [கவ்வை + பார்.]

கவக்கட்டை	கவக்கட்டை kavakkaṭṭai, பெ. (n.) கவைக்கட்டை பார்க்க;See kavai-k-kattai. [கவைக்கட்டை → கவக்கட்டை.]
கவக்குன்று	கவக்குன்று kavakkuṉṟu, பெ. (n.) கவ்வக்குன்று (வின்.);; mount Mandara. [கவ்வம் → கவம் + குன்று. கவ்வம் = மத்து.]
கவக்கால்	கவக்கால் kavakkāl, பெ. (n.) முன் தூக்கப் பயன்படும் கவட்டையான கம்பு.
கவசங்கட்டு-தல்	கவசங்கட்டு-தல் kavasaṅgaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தீயதேவதைகளால் தீங்கு நேராதபடி மந்திரத் தினாற் காப்புச் செய்தல் (வின்.);; to bind or restrain malignant deities by repeating mantras while beginning daily worship in order to prevent their depriving the worshipper of benefit. 2. சீலை மண்ணால் சட்டியின் வாயைக் கட்டுதல் (கொ.வ.);; to cover the mouth of a vessel with a cloth overspread with loam or clay. [கவ்வு → கவ்வியம் → கவயம் → கவசம் + கட்டு.]
கவசப்பூடு	கவசப்பூடு kavasappūṭu, பெ. (n.) அங்கப்பிச்சு; bile enclosed in a sac, bile in the duct (சா.அக.);. [கவச + பூடு. கசவம் → கவசம்.]

கவசம்	கவசம்1 kavasam, பெ. (n.) 1. மெய்புகு கருவி; armour mail, coat of mail, "புலிநிறக் கவசம் பூம்பொறி சிதைய" (புறநா.13, 2);. 2. பாதுகாக்கை; amulet, charm worn as a protection against evil, phylactery. "நீற்றுக் கவசம்" (திருவாச.46, 1);. 3. பாதுகாப்புக் கயிற்றி (இரட்சை); னையுண்டாக்கு வதற்காகச் சொல்லப்படும் மந்திரம்; a kind of mantra as a means of protection. "உளத்தாற் கவச முரைத்து" (சைவச.பொது.285);. க.கவச; H. kavac; Skt. kavaca; Pkt. kavaya. [கவ்வு → கவ்வியம் → கவயம் → கவசம்.] கவசம்2 kavasam, பெ. (n.) 1. மருந்தெரிக்கும் பாண்டங்களை மூட இடும் சீலை மண்; Lute, clay composition with which cloth to close vessels. 2. காயத்திற்கு இடுங் கட்டு (இராட்);; dressing of a wound, application of medicine. [கவ்வு → கவ்வியம் → கவயம் → கவசம்.]
கவட்டடி	கவட்டடி kavaḍḍaḍi, பெ. (n.) 1. எட்டி அடிவைத்தல் (யாழ்ப்.);; to stride, pace. 2. ஆண்குறி அல்லது பெண்குறி; private parts of the humans. ம. கவட்டடி [கவடு + அடி – கவட்டடி.] கவடு = பிளவு, பிரிவு, இடைவெளி, இடை வெளி விட்டுக் காலெடுத்து வைப்பது கவட்டடி.
கவட்டன்	கவட்டன் kavaṭṭaṉ, பெ. (n.) ஏமாற்றுபவன்; deceitful person. "உளமழிக்கும் கவட்டர்களிணக்கந் தவிர்த்து" (திருப்பு.238);. Skt. kapata [கவடு → கவட்டன்.]
கவட்டி	கவட்டி kavaṭṭi, பெ. (n.) கவட்டை பார்க்க;See kavattai. [கவடு → கவட்டி (மு.தா.13);.]
கவட்டுக்கால்	கவட்டுக்கால் kavaṭṭukkāl, பெ. (n.) வளைந்த பாதம்; bandy legs. மறுவ. கடப்புக்கால் [கவடு + கால் – கவட்டுக்கால்.]

கவட்டு	கவட்டு1 kavaṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. மெல்லுதல்; to chew. 2. சப்புக் கொட்டல்; touching the palate with the tongue and withdrawing it by a sound to find the taste of anything (சா.அக.);. [கவள் → கவட்டு.] கவட்டு2 kavaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.t.) 1. வளைத்தல் (யாழ்.அக.);; to bend. [கவடு → கவட்டு.]
கவட்டுநாக்கு	கவட்டுநாக்கு kavaṭṭunākku, பெ. (n.) ஏய்ப்பு (வஞ்சகம்); பேசும் நா; deceitfulness of speech, double-tongue. [கவடு = இரட்டைத்தன்மை, கவட்டு + நாக்கு.]
கவட்டுநெஞ்சன்	கவட்டுநெஞ்சன் kavaṭṭuneñjaṉ, பெ. (n.) ஏமாற்றும் இயல்பினன்; cunning, shy person man of guile. க. கவடு நடெக [கவடு + நெஞ்சன் – கவட்டுநெஞ்சன்.]
கவட்டுப்படிக்கல்	கவட்டுப்படிக்கல் kavaḍḍuppaḍikkal, பெ. (n.) கள்ள நிறைகல்; false weight. [கவட்டு + படிக்கல்.]
கவட்டுப் பேச்சு	கவட்டுப் பேச்சு kavaṭṭuppēccu, பெ. (n.) ஏமாற்றுப் பேச்சு; cunning speech (கருநா.);. க. கவடுநுடி, கவடுமாது. [கவடு + பேச்சு.]
கவடஆரா	கவடஆரா kavaḍaārā, பெ. (n.) ஒருவகை மீன்; a kind of fish. [கவடம் + ஆரா. கவடம் = ஏய்ப்பு.]
கவடக்கலை	கவடக்கலை kavaḍakkalai, பெ. (n.) மாயக்கலை, மாயவித்தை; jugglery. [கவடம் + கலை.]

கவடகம்	கவடகம் gavaḍagam, பெ. (n.) வெண்கடம்பு; white cadambu (சா.அக.);. [கவடு + அகம் – கவடகம்.]
கவடநாடகம்	கவடநாடகம் gavaḍanāḍagam, பெ. (n.) போலி நடிப்பு; deceitful dealing. [கவடம் + நாடகம்.]
கவடம்	கவடம் kavaḍam, பெ. (n.) ஏமாற்றுதல்; ஏய்ப்பு; deceit, guile. த. கவடம் → Skt. kapata. [கவடு → கவடம்.]
கவடமஞ்சி	கவடமஞ்சி kavaḍamañji, பெ. (n.) சிறுதுவரை; a small variety of dhall. [கவடம் + மஞ்சி.]
கவடமருத்துவம்	கவடமருத்துவம் kavaḍamaruttuvam, பெ. (n.) மருத்துவம் செய்பவன் எனப் பொய்யாக நடிப்பவன்; a pretender to medical skill. [கவடம் + மருத்துவம்.]
கவடன்	கவடன் kavaḍaṉ, பெ. (n.) ஏமாற்றுபவன்; man with guile. [கவடு → கவடன்.]

கவடி	கவடி1 kavaḍi, பெ. (n.) 1. வெள்வரகு (பு.வெ.6, 26, உரை.);; a coarse kind of white millet, unfit for food. 2. பலகறை, சோழி; cowry. "கவடி வெண்பற்கள்" (திருவாலவா. 38, 47.);. 3. ஒருவகை விளையாட்டு; game of leap-frog. மறுவ. பலகறை, சோழி. தெ. கவ்வ;க., ம. கவடி. H. kauri, kaudi; Mar. kavadi; Skt. kaparda; Hung. keszpenz; Finn. kateinen; Pol. gotowka; Eng. cowrie; G., Du., Yid.geld; O.Ir. karpardah;
கவடித்து	கவடித்து kavaḍittu, பெ. (n.) சிறு ஆலமரவகை; a kind of short or stunted banyan tree (சா.அக.);. [கவடு → கவடித்து – வளைந்தது, குட்டையானது.]
கவடிவித்து-தல்	கவடிவித்து-தல் kavaḍividdudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) வெள்வரகு விதைத்தல்; to sow coarse kind of white millet. "கழுதை கொண்டுழுது கவடி விச்சி" (S.i.i.vol.5. part, II431.6);. [கவடி + வித்து → விச்சு (கொ.வ.);. கவடி = வளைந்த வரகுக்கதிர்.]

கவடு	கவடு1 kavaḍu, பெ. (n.) 1. மரக்கிளை; branch of a tree. "காதலுங் களிப்பு மென்னுங் கவடுவிட்டு" (சீவக.1389);. 2. கவையுள்ள மரக்கிளை; forked branch. 3. தொடைச்சந்து; fork of the leg. அவன் கவட்டிலே நுழைந்தான் (உ.வ.);. 4. யானை கழுத்திலிடுங் கயிறு (திவா.);; rope of an elephant's neck. 5. பகுப்பு; separation, division. "கவடுபடக் கவைஇய.... உந்தி" (மலைபடு.34);. 6. அடிவைப்பு (யாழ்ப்.);; stride, pace. தெ. கவட;க. கவடு. [கவை → கவடு.] கவடு2 kavaḍu, பெ. (n.) ஏமாற்று; ஏய்ப்பு; fraud, guile. "பிரியக் கருதினான் கவடு போலும்" (இறை.51, அரை);. க. கவடு, கவட, கௌடி; Skt. kapata. [கவை → கவடு.]
கவடுக்காரன்	கவடுக்காரன் kavaḍukkāraṉ, பெ. (n.) ஏமாற்றுக்காரன்; cheat, deceiver. [கவடு + காரன்.]
கவடு தாக்கி	கவடு தாக்கி kavaḍutākki, பெ. (n.) அடிவைப்பு (இ.வ..);; pace, as a measure. [கவடு + தாக்கி.]
கவடுபடு-தல்	கவடுபடு-தல் kavaḍubaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. யாழ்ப்பத்தர் போல இருபுறமும் தாழ்ந்து நடுவுயர்தல்; to slope down on either side, as the belly of a yal. "குளப்பு வழியன்ன கவடுபடு பத்தல்" (பொருந.4.); 2. பிரிவுபடுதல்; to be separated, divided. [கவடு + படு.]
கவடுவட்டம்	கவடுவட்டம் kavaḍuvaḍḍam, பெ. (n.) முத்துவகை (சிலப்.14,196, உரை.);; a kind of pearl. [கவடு + வட்டம்.]
கவடுவை-த்தல்	கவடுவை-த்தல் kavaḍuvaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) எட்டி நடத்தல் (யாழ்ப்.);; to pace, straddle, stride. [கவடு + வை.] கவடு = இடைவெளி, இடைவெளி விட்டு நடத்தல்.

கவண்	கவண் kavaṇ, பெ. (n.) கல்லெறியுங் கருவி; sling, made up of forked branch. "கடுவிசைக் கவணி னெறிந்த சிறுகல்" (அகநா.292);. 2. கயிற்றில் கட்டப்பட்ட பட்டையான தோலில் கல் வைத்துச் சுழற்றி எறியும் சிறுவிசைக் கருவி; sing which discharges stones etc. மறுவ. கவணை, கவண்டு, கவண்டி, கவண்டை. ம. கவண; க.கவணெ, கோத. கிவ்ண்டிகன்; துட. திவிண்ய;து. கவணெ. [கவண் = கல் கவ்வுமாறு அழுத்திப் பிடித்து விட்டோச்சுதல். கவள் → கவண் (மு.தா.13);.]
கவண்கல்	கவண்கல் kavaṇkal, பெ. (n.) கவணில் வைத்து எறியுங்கல்; stone pelted from a sling, catapult. கவண் பார்க்க;See kavan. ம. கவணக்கல்லு;க. கவணெ கல்லு [கவண் + கல்.]
கவண்காரன்	கவண்காரன் kavaṇkāraṉ, பெ. (n.) கவண்கல் வீசுவோன்; slinger. [கவண் + காரன்.] காரன், உடைமை அல்லது உரிமை பற்றிய ஆண்பால் ஈறு. கடுமை = மிகுதி, வலிமை. கடு → கடி → கரி → காரம் = கடுமை, மிகுதி, வலிமை, அதிகாரம், உரிமை, உடைமை. காரம் → காரன் = உரிமையாளன், உடையவன். கவண்காரன் = கவணைக் கொண்டவன்.
கவண்டன்	கவண்டன் kavaṇṭaṉ, பெ. (n.) கவுண்டன் பார்க்க;See kavundam. [கவுண்டன் → கவண்டன் (கொ.வ.);.]
கவண்டி	கவண்டி kavaṇṭi, பெ. (n.) கவண் (வின்.); பார்க்க;See kavan. [கவண் → கவண்டு → கவண்டி.]
கவண்டு	கவண்டு kavaṇṭu, பெ. (n.) கவண் பார்க்க;See kavan. கவண்டுக் கல்லால் எறிந்தான் (கொ.வ.);. [கவண் → கவண்டு 'டு' ஒருமை குறித்த மிகைச் சொல்லாக்க ஈறு.]
கவண்டை	கவண்டை kavaṇṭai, பெ. (n.) கவண் (கலித்.பக்.242, கீழ்க்குறிப்பு);; sling. [கவண் → கவண்டு → கவண்டி → கவண்டை.]

கவணங்கட்டு-தல்	கவணங்கட்டு-தல் kavaṇaṅgaṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) காயத்தைக் கட்டுதல்; to dressa wound (சா.அக.); [கவணம் + கட்டு.]
கவணச்சீலை	கவணச்சீலை kavaṇaccīlai, பெ. (n.) காரச்சீலை (பரராச.1,231.);; corrosive plaster. [கவ்வு → கவ்வணம் → கவணம் + சீலை.]
கவணம்	கவணம் kavaṇam, பெ. (n.) 1. காயக்கட்டு; bandage for wound. கவணங்கட்ட (வின்.);. 2. கட்டுமருந்து; medicine for external application before bandaging. [கவ்வு → கவ்வணம் → கவணம்.]
கவணமத்தளம்	கவணமத்தளம் kavaṇamattaḷam, பெ. (n.) கோயில் இறைவழிபாட்டின் போது முழக்கப்படும் ஒருவகைத் தோற் கருவி; a kind of percussion instrument layed during worship at temple. [கவண(ம்); + மத்தளம்.]
கவணி	கவணி1 kavaṇi, பெ. (n.) 1. புண்களுக்கிடும் மெல்லிய சீலை; lint. 2. மெல்லிய சீலை வகை; kind of muslin cloth. ம. கவணி;க. கவுதி. [கவ் → கவ்வணி → கவணி.] கவணி2 kavaṇi, பெ. (n.) பொன், வெள்ளி நுண் இழைகளைக் (சரிகை); கொண்டு ஆடைகளில் செய்யும் பூ வேலை. (புதுவை.);; lace work. [ஒருகா. கவின் → கவினி → கவணி (கொ.வ.);. கவின் அழகு.] கவணி3 kavaṇittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) மூடிக் கட்டுதல்; to pack. கட்டுச்சோற்றைக் கவணித்த வகை ஒழுங்காக இருந்தது (உ.வ.);. [கவுள் → கவளி → கவணி.]
கவணிச்சால்வை	கவணிச்சால்வை kavaṇiccālvai, பெ. (n.) மெல்லிய சால்வை வகை (யாழ்ப்.);; muslin shawl. [கவள் → கவளி → கவணி. கவணி + சால்வை. சால் = சால்வை. சால்வை = நீளம் அதிகமுள்ள துணி. கவணிச்சால்வை = மிகச்சிறிதாக மடிக்கத்தக்க வகையில் நெய்யப்பட்ட மெல்லிய சால்வை வகை.]

கவந்தம்	கவந்தம்1 kavandam, பெ. (n.) 1. தலையற்ற உடல்; trunk, headless body. "கவந்த மெங்கணு மாடவும்" (சீவக. 2310);. 2. தலைதறிந்த மரம் (இ.வ.);; stump of a tree. 3. செக்கு (பிங்.);; oil - press. 4. பேய் demon. 5. நீர்; water. "கவந்த மலைந்தனவே" (பாரத.பதினாறாம்.58.);. 6. வயிறு; stomach (த.சொ.அக.);. [கவை → கவந்தம். (பிரிந்தது, குறைவுற்றது, வாய்பிளந்து நிற்பது, சுனைவாய் நீர்);.] கவந்தம்2 kavandam, பெ. (n.) மருக்காரை; common emetic nut. [கவை → கவந்தம் → சுனைவாய் நீர், கக்கல் (வாந்தி); எடுக்க உதவும் மருந்து.]
கவந்தலைக்கண்ணி	கவந்தலைக்கண்ணி kavandalaikkaṇṇi, பெ. (n.) காடைக்கண்ணி என்னும் தவச வகை; a kind of grain resembling the eye of a quail. மறுவ. காடைக்கண்ணி [கவந்தலை + கண்ணி.]
கவந்தன்	கவந்தன் kavandaṉ, பெ. (n.) இராமனால் கொல்லப்பட்ட ஓர் அரக்கன் (கம்பரா.கவந்த.2.);; a demon killed by Rama. [கா → காவு(காடு); → காவன் - காவந்தன் → கவுந்தன்.] த. கவந்தன் → skt. kabandha.
கவந்தி	கவந்தி kavandi, பெ. (n.) 1. கந்தைகளாலாகிய மெத்தைப்போர்வை; quilted cover made of rags to keep of cold. "ஒடுங் கவந்தியுமே யுறவென்றிட்டுள் கசிந்து தேடும் பொருளும் சிவன் கழலே எனத் தெளிந்து" (திருவாச.40, 1);. 2. கோவணம்; loin-cloth. ம. கவியன்; க. கவதி, கவிதி, கவுதி;கோத. கவ்தி [கவி → கவிதி → கவிந்தி → கவந்தி (கொ.வ);.] பொதியெருது அல்லது பொதி சுமக்கும் விலங்குகளின் மீது, பொதியின் அடியில் முதுகின் மீது விரிக்கப்படும் கந்தைத்துணிகளால் தைத்த மெத்தை, கவித்துப்போர்த்தும் இயல்பு பற்றிக் கவிதி அல்லது கவந்தி எனப்பட்டது. 'கவித்தல்' வளைத்தல் பொருளும் தருதலான் வளைத்துக்கட்டும் கோவணத்தையும் குறித்தது.
கவந்திகை	கவந்திகை gavandigai, பெ. (n.) கவந்தி பார்க்க;See kavandi. "போர்வைக் கவந்திகை கரியுரி. . . அரவங் கோவணம்" (திருவிசை. கருவூ. திருச்சாட்.3.);. [கவிதி → கவிந்தி → கவிந்திகை → கவந்திகை.]

கவம்	கவம்1 kavam, பெ. (n.) கவ்வம் பார்க்க;See kavvam. [கவ்வம் → கவம்.] கவம்2 kavam, பெ. (n.) மார்ச்சளி; phlegm. "கவம் புருடராகம் பொருந்து செங்குருதி மாணிக்கம்" (திருவாலவா. 25, 10);. "கவம் பிடித்து மனிதனை வாட்டுகிறது" [கவ்வம் → கவம்.] த. கவம் → Skt. kapha.
கவயம்	கவயம்1 kavayam, பெ. (n.) காட்டுமாடு (திவா.);; bison, wild cow. [கோ → கோவு → கோவயம் → காவயம் → கவயம் (கொ.வ.);.] கவயம்2 kavayam, பெ. (n.) கவசம்; armour, coat of mail. "வீரக் கழலினார்க்கொரு கவயமுங் கண்ணு மாய் நடப்பார்" (திருவிளை. பன்றிக்குட்டிகளை.12.);. [கவ்வு → கவு → கவயம்.] த. கவயம் → Skt. kavaca.
கவயமா	கவயமா kavayamā, பெ. (n.) கவயம்1 பார்க்க;See kavayam1. "அவைய மிட்டன. கவயமா" (சேதுபு. சங்கர.19.);. [கவயம் + மா - கவயம்மா → கவயமா.]
கவயல்	கவயல் kavayal, பெ. (n.) கவயம்1 பார்க்க;See kavayam1. [கவயம் → கவயல்.]
கவயன்	கவயன் kavayaṉ, பெ. (n.) குரங்கினத் தலைவன்; king of monkeys (த.சொ.அக.);. [கவயம் → கவயன்.]

கவர்	கவர்1 kavartal, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) அகப்படுத்துதல்; to seize, grasp, catch, capture, take by force, steal. "கான்முளை மூங்கிற் கவர்கிளை போல உய்தல் யாவது நின்னுடற்றியோரே" (பதிற்றுப்.84, 12);. 2. கொள்ளையிடுதல்; rob, plunder, pillage. "கூடார் முனை கொள்ளை சாற்றி வீடறக் கவர்ந்த வினைமொழிந்தன்று" (பு.வெ.315, கொளு.);. 3. தன்னகப்படுத்துதல்; to get control of, charm, captivate. "காடுடைய சுடலைப் பொடி பூசியென் உள்ளங்கவர் கள்வன்" (தேவா.1:1.);. 4. கைப்பற்றுதல்; to confiscate. "கண்கவர் வனப்பிற் சிந்துரம்" (நைடத. அன்னத்தைத்தூ.12);. 5. ஆசைப்பெருக்கம் extreme desire. "அடியவரேசிவமாகக் கவர்ந்தொழுகி அருச்சிக்குங் கடப்பாட்டின் நெறி நின்றோன்" (திருவிளை மெய்க்கா.);. 6. விரும்புதல். (திவா.);; to desire. "கவர்வு விருப்பாகும்" (தொல்.உரி.64.);. 7. பெற்றுக் கொள்ளுதல்; to receive. "வறியோர் கவர முத்துந்துகிரு மிரங்குந்தரங்க முகந்தெறிந்து" (தஞ்சைவா.26.);.
கவர்க்கட்டை	கவர்க்கட்டை kavarkkaṭṭai, பெ. (n.) பட்டிமாட்டுக்கிடும் கட்டை (புதுவை.);; stocks. [கவை → கவர் + கட்டை.]
கவர்க்கழி	கவர்க்கழி kavarkkaḻi, பெ. (n.) கவர்க்கோல் பார்க்க;See kavar-k-kol. [கவர் + கழி.]
கவர்க்கால்	கவர்க்கால் kavarkkāl, பெ. (n.) 1. கவராயுள்ள முட்டுக்கட்டை; forked prop. 2. கப்புள்ள மரம் (வின்.);; tree with forked branches. 3. கிளை வாய்க்கால்; branch channel, in irrigation. க. கவர்கோலு [கவை → கவல் → கவர் + கால்.]
கவர்க்குளம்பு	கவர்க்குளம்பு kavarkkuḷambu, பெ. (n.) பிளவுபட்ட குளம்பு; cloven hoof. [கவல் → கவர் + குளம்பு.]

கவர்க்கை	கவர்க்கை kavarkkai, பெ. (n.) கைப்பெரு விரலுக்கும் ஆள்காட்டி விரலுக்கும் இடைப்பட்ட சந்து; the cleft between the thumb and the fore finger (துளுவ.);. து. கபெகை [கவர் + கை.]
கவர்க்கோல்	கவர்க்கோல் kavarkāl, பெ. (n.) மேல்பகுதியில் பிளவுபட்டகோல்; a post or stick forked at the top. து. கபூகோலு;க. கவலுகோலு. [கவர் + கோல்.]
கவர்கடப்பாரை	கவர்கடப்பாரை kavarkaḍappārai, பெ. (n.) ஆணி பிடுங்கும் கம்பி, சுத்தியல் (கோவை.வழ.);; claw of hammer. [கவர் + கடப்பாரை.]
கவர்கோடல்	கவர்கோடல் kavarāṭal, பெ. (n.) ஐயநிலை; a state of doubt. "சுட்டல் திரிதல் கவர்கோட றோன்றாது" (மணிமே. 27, 22);. [கவல் → கவர் + கோடல்.]
கவர்ச்சி	கவர்ச்சி1 kavarcci, பெ. (n.) வெள்ளைக்காக்கணம். (மலை.); பார்க்க; vellai-k-kakkanam. [கவல் → கவர் → கவர்த்தி → கவர்ச்சி.] கவர்ச்சி2 kavarcci, பெ. (n.) 1. மனம் பற்றுதல், இழுக்கை; captivation, attraction. 2. அழகு; beauty. [கவர்தல் = பற்றுதல், அகப்படுத்துதல், வசப்படுத்துதல். கவர் → கவர்ச்சி (மு.தா.13.);.]
கவர்சுத்தியல்	கவர்சுத்தியல் kavarcuttiyal, பெ. (n.) சுத்தியற் கருவிவகை; claw hammer. ஒருபுறம் ஆணியை அடிப்பதற்கும், மறுபுறமுள்ள வளைவினால் அடித்த ஆணியைப் பிடுங்குதற்கும் பயன்படும் சுத்தியல். [கவல் → கவர் + சுத்தியல். கவல் = பிளவுண்டது.]
கவர்த்தடி	கவர்த்தடி kavarttaḍi, பெ. (n.) 1. முள்ளைத்தூக்கும் கவர்க்கோல் (வின்.);; forked stick, used as a pitch. fork. 2. இருபுறமும் முனையுள்ள அம்பு; arrow sharpened at both ends (கருநா.);. க. கவல்கோல், கவலுகோலு, கவளுகோல், கவுளகோல்;து. கபெகோலு. கபெ. [கவல → கவர் + தடி.]

கவர்தொடை	கவர்தொடை kavartoḍai, பெ. (n.) 1. விரும்பத்தக்க மாலை; pleasant garland. 2. உயிர்கவர் கணை; a fatal arrow. [கவர் + தொடை. தொடை = தொடுக்கும் அம்பு.]
கவர்ந்தூண்	கவர்ந்தூண் kavarndūṇ, பெ. (n.) அடித்துண்ணும் உணவு; food seized by force. "காய்ந்த பசியெருவை கவர்ந்தூ ணோதையும்" (மணிமே.6, 117.);. [கவர்ந்து + உண் - கவர்ந்துண் → கவர்ந்தூண். உண் → ஊண்.]
கவர்நாக்கு	கவர்நாக்கு kavarnākku, பெ. (n.) கொடுத்த வாக்குறுதியைத் தள்ளி வேறொன்று பேசும் நாக்கு; insincere talk. பொய் பேசும் நாக்கு; the tongue which utters falsehood. க. கவலுநாலகெ [கவர் + நாக்கு.]
கவர்நெறி	கவர்நெறி kavarneṟi, பெ. (n.) கிளைவழி. (திவா.);; fork in a road. க. கவலுதரி [கவர் + நெறி.]
கவர்ப்பு	கவர்ப்பு kavarppu, பெ. (n.) பலவாகப் பிரிகை (சீவக. 1212, உரை.);; forking, bifurcation, ramification. [கவல் → கவர் → கவர்ப்பு.]
கவர்படு-தல்	கவர்படு-தல் kavarpaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பிரிவுபடுதல்; to be forked, as a road. வழி கவர்பட்டிருக்கிறது (உ.வ.);. 2. பலபொருள்படுதல்; to be ambiguous, as language equivocation. க. கவலொடெ [கவல் → கவர் + படு.]

கவர்படுபொருண் மொழி	கவர்படுபொருண்மொழி kavarbaḍuboruṇmoḻi, பெ. (n.) ஒரு பொருளைக் கருதிச் சொல்லப்பட்ட சொல் அதனை ஐயுறும் படி, பல பொருண் மேனிற்கும் வழு; the error where a word signifies ambiguous meaning when uttered to express a particular meaning. "ஒரு பொருடுணிய வுரைக்க லுற்ற சொல் இருபொருட் கியைவது கவர்படு பொருண்மொழி" (தண்டி.. சொல்லணி. 107.);. [கவர்படு + பொருள் + மொழி.] "புயலே புறம்பொதிந்து பூந்தா தொழுக்கி மயலே கடவுளர்க்கு வாய்த்துச் - செயலை எரிமருவு பூந்துணர்த்தாய் யாவருமூ டாடார் அரிமருவு சோலை யகத்து" இப்பாடலில் "அரிமருவு சோலை யகத்து" என்ற வழி அரியென்பது - வண்டு, மடங்கல் (சிங்கம்); நெருப்பு முதலிய பலபொருள்களுக்கும் பொதுவாதலான் ஒன்று துணியப் படாமையான் வழுவாயிற்று (தண்டி.. சொல்லணி. 107, உரை.);.
கவர்படுமொழி	கவர்படுமொழி kavarpaḍumoḻi, பெ. (n.) பல பொருள்தரும் சொல்; double meaning, ambiguous language. [கவல் → கவர் + படு + மொழி.] இருவகைப் பொருள்களைத் தந்து நிற்கும் தொடர்கள் கவர்படுமொழியாகும் (எ-டு); செம்பொன் பதின்றொடி, குன்றோமா. (செம்பொன் + பதின் (பத்து தொடி (எடையளவு); செம்பு + ஒன்பதின் + தொடி. குன்று + ஏறு + ஆமா. குன்று + ஏறா + மா.);.
கவர்பரிப்புரவி	கவர்பரிப்புரவி kavarparippuravi, பெ. (n.) விரைந்து செல்லும் குதிரை; galloping horse. [கவர் + பரி + புரவி.]
கவர்பு	கவர்பு kavarpu, பெ. (n.) வேறுபடுகை; differing. "கவர்பு முண்டோ கற்றோய்" (ஞானா.66, 13.);. க. கவலெணிகெ [கவல் → கவர் + பு.]
கவர்வழி	கவர்வழி kavarvaḻi, பெ. (n.) கிளைவழி (பிங்.);; fork in a road. க. கவலுதாரி [கவர் + வழி.]
கவர்விடு-தல்	கவர்விடு-தல் kavarviḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கப்புவிடுதல்; to become forked, divaricate. 2. பிரிவுபடுதல்; to ramify, branch out, as a subject. 3. பல பொருள்படுதல்; to be ambiguous, as words. 4. புரையோடல்; [கவல் → கவர் + விடு.]

www.valluvarvallalarvattam.com 7786 of 19068.

கவர்வு	கவர்வு1 kavarvu, பெ. (n.) 1. விருப்பம்; desire (தொல்.சொல்.362.);. "கவர்வு விருப்பாகும்" 2. கவர்ச்சி1 பார்க்க;See kavarcci1. 3. துன்பம்; sorrow. "களிப்புங் கவர்வு மற்றுப் பிறப்புப்பிணி மூப்பிறப்பற்று ஒளிக்கொண்ட சோதியுமாய் உடன் கூடுவது என்று கொலோ." (திவ்.திருவாய். 2,3,10.);. [அவ்வு → கவ்வு → கவர் → கவர்வு.] கவர்வு2 kavarvu, பெ. (n.) துன்பமின்மை, வன்முறையின்மை (சம்.அக.);; harmlessness, non-violence. [காவு → காவல் → கவல் → கவர்வு.]
கவரக்கோல்	கவரக்கோல் kavarakāl, பெ. (n.) 1. பளுவான பொருள்களைத் தூக்கப் பயன்படுத்தும் கவடு பட்டகழை; a fork used for lifting heavy things. 2. மரத்தச்சர் பயன்படுத்தும் கருவி; a carpenter's set square. ம. கவரக்கோல் [கவரம் + கோல்.]
கவரச்சு	கவரச்சு kavaraccu, பெ. (n.) பூவரசு; portia tree (சா.அக.);. [கவர் + அச்சு.]
கவரம்	கவரம் kavaram, பெ. (n.) சினம். (வின்.);; fury, rage, wrath. [கவல் → கவர் → கவரம்.] கவரம்2 kavaram, பெ. (n.) உப்பு; salt (சா.அக.);. [கவல் → கவர் → கவரம்.]
கவரவிளக்கு	கவரவிளக்கு kavaraviḷakku, பெ. (n.) பிளவுபட்ட தண்டுள்ள குத்து விளக்கு; a bronze lamp borne on a forked stand (சேரநா.);. ம. கவரவிளக்கு [கவரம் + விளக்கு.]
கவராசம்	கவராசம் kavarācam, பெ. (n.) கவராயம் பார்க்க;See kavarāyam. [கவராயம் → கவராசம்.]

கவராமொழிமாதேவன்	கவராமொழிமாதேவன் kavarāmoḻimātēvaṉ, பெ. (n.) கும்பகோணம் வட்டம் திருவிடைமருதூர் கோயிலுக்கு விட்ட நிலத்தைத் திருத்தி உழுதவர்; a peasant who developed land given to Thiruvidaimarudur temple in Kumbakonam taluk. "இந்நிலம் கல்லி திருத்தி உடையார் பட்டாரகிக்கு கவராமொழி மாதேவனாகிய தொண்டரடிப் பொடி குடுக்கக் கடவானாக" (தெ.இ.கல்.தொ.23.கல்.207.);. [கவரா + மொழி + மா + தேவன் - கவராமொழிமாதேவன். கவராமொழி = மயக்கில்லாத, ஏமாற்றமில்லாத வாய் மொழி.]
கவராயம்	கவராயம் kavarāyam, பெ. (n.) வட்டம் வரையுங் கருவி (வின்.);; pair of compasses. கணக்குத் தேர்வுக்குக் கவராயம் கொண்டு செல் (உ.வ.);. க. கவயர [கவர் → கவரம் → கவராயம்.] கவ → கவ்வு = கவட்டை, கவர்தல் = கவ்வும் அலகு போற் பிரிதல். கவர் = பிரிவு, கவை. கிளை. கவராசம் = இரு கவருள்ள கருவி (divider); (மு.தா.13.);.
கவராயுதம்	கவராயுதம் kavarāyudam, பெ. (n.) கவராயம் பார்க்க;See kavarāyam. [கவராயம் → கவரயுதம்.]
கவரி	கவரி1 kavari, பெ. (n.) தேர் (திவா.);; car, chariot. [கவி → கவிரி → கவரி. மேற்கவிப்பு அமைந்த குறுந்தேர்.] கவரி2 kavari, பெ. (n.) 1. காட்டெருமை; bison. 2. எருமை; buffalo. "படிந்துசே டெறியுஞ் செங்கட் கவரியும்" (கல்லா.56, 30.);. [கவரம் (சினம்); → கவரி (திரு.தமி.மர. 740); கவிரி = சினமிக்க காட்டெருமை, எருமை.] கவரி3 kavari, பெ. (n.) 1. சாமரை; yak-tailfan, used for fanning idols and great personages. "வெண்மதிக் கதிர் பெய்கற்றைபோல் இவர் கவரிவீச (சீவக.541);" 2. அடர்ந்து வளரும் சம்பா நெற் பயிர் வகை; a kind of samba paddy. "புரவிச் சூட்டுமுட்டுறு கவரி தூக்கி யன்ன செழுஞ்செய் நெல்லின் சேயரி" (அகநா. 156.);. [கவ்வு → கவ்வரி → கவரி = அடர்ந்தது. அடர்ந்த கூந்தல் உள்ளது. கவரிமயிர் போல அடர்ந்து வளரும் சம்பா நெற்பயிர்.] கவரி → சவரி → சவரம் → சமரம் → சாமரம். சவரி → Skt. samri சாமரம் → Skt. sámara (திரு.தமி.மர.740.);.
கவரிச்சம்பா	கவரிச்சம்பா kavariccambā, பெ. (n.) ஐந்து மாதங்களில் விளையுஞ் சம்பா நெல்வகை; a kind of samba paddy, sown in Ani Purattasi and maturing in five months. [கவரி + சம்பா.]

கவரிபந்தம்	கவரிபந்தம் kavaribandam, பெ. (n.) தலைமயிர்க் கற்றை; bunch of hair. "நிலத்தின் கதிரையெல்லாங் கறந்தொரு கற்றையாக்கி வைத்ததாங் கவரிபந்தம்" (மேருமந்.769.);. [கவரி + பந்தம்.]
கவரிமா	கவரிமா kavarimā, பெ. (n.) கவரிமான் பார்க்க;See kavariman. "மயிர்நீப்பின் வாழாக் கவரிமா" (குறள்.969.);. [கவரி + (மான்); மா.]
கவரிமான்	கவரிமான் kavarimāṉ, பெ. (n.) மான்வகை; a kind of deer, yak. "கொள்ளிக் கூரெரி வெள்ளி விளக்கிற் கவரி மானேறு கண்படை கொள்ளும்" (பெருங். உஞ்சைக்.50, 20.);. ம. கவரிமான் [கவரி + மான்.]
கவரிமான்மயிர்	கவரிமான்மயிர் kavarimāṉmayir, பெ. (n.) 1. சாமரம்; chowrie or bushy tail of the camari, the Tibetanyak set in a decorated handle, used as a fly-flap or fan before an idol or a great personage. 2. கூந்தலுடன் இணைத்துப் பின்னும் சவரி (யாழ்ப்.);; the bushy tail of the yak used as false hair. [கவரி + மான் + மயிர். மான் = விலங்கு இங்குச் சடைபெருமையைக் குறித்தது.]
கவரியம்	கவரியம் kavariyam, பெ. (n.) கூந்தற்பனை; fan palm (சா.அக.); [கவர் → கவரியம்.]
கவரிறுக்கி	கவரிறுக்கி kavariṟukki, பெ. (n.) வேலி முதலியவற்றின் முகப்பில் விலங்குகள் உட்புகாதபடி இடப்படும் தடைமரம் (பிங்.);; fork of a branch planted at the mouth of a fence, path, etc., to prevent animals from entering fields, houses, etc. [கவர் + (இறுக்கு); இறுக்கி.]
கவரிறுக்கு	கவரிறுக்கு kavariṟukku, பெ. (n.) 1. கவரிறுக்கி (பிங்.); பார்க்க;See kavarirukki. 2. கடவு மரம்; catamaran tree (சா.அக.);. மறுவ. தணக்கு [கவர் + இறுக்கு.]
கவருகோல்	கவருகோல் kavaruāl, பெ. (n.) மட்பாண்டத் தொழிற் கருவிகளுளொன்று; one of the of potter's instruments. [கவர் → கவரு + கோல்.]

கவரெழுசங்கம்	கவரெழுசங்கம் kavareḻusaṅgam, பெ. (n.) சங்கஞ்செடி (வின்.);; mistletoe berry thorn. [கவர் + எழு + சங்கம்.]
கவல்	கவல்1 kavalludal, 13 செ.கு.வி. (v.i.) மனம் வருந்துதல்; to be distressed, anxious, troubled. "மாணிழை மகளிர் கவல் ஏமுற்று வெய்துவீழ் அரிப்பணி" (நற்.30); "யாதுநீ கவல வேண்டா" (சீவக. 1456.);. [கவ → கவல். கவலுதல் = பல கவர்படுதல், பல கவர்படுதல் போலப்பல நினைவு கொண்டு கலங்குதல். கவல் → கவலி. கவலித்தல் = கவலைப்படுதல் (மு.தா.14);.] கவல்3 kaval, பெ. (n.) கவலை; sorrow "மனங்கவ லொழிகென மந்திரங் கொடுத்ததும்" (மணிமே. பதி.52.);. [கவல் → கவல்.]
கவல்பு	கவல்பு kavalpu, பெ. (n.) கவலை; sorrow. "மனங்கவல் பின்றி மாழாந் தெழுந்து" (பொருந. 95.);. [கவல் → கவல்பு. பு = சொ.ஆ.ஈறு.).]
கவல்வு	கவல்வு kavalvu, பெ. (n.) கவலை; sorrow "மனங் கவல் வின்றி மனையகம் புகுந்து" (மணிமே.16.47.);. [கவல் → கவல்வு.]
கவலம்	கவலம் kavalam, பெ. (n.) கவலை; sorrow. "கவலங் கொள் பேய்த்தொகை பாய்தரக் காட்டிடை யாட்டு வந்து" (திருக்கோ.389.);. [கவல் + அம் → கவலம்.] கவலம்2 kavalam, பெ. (n.) எருமைக்கொம்பு; buffalo's horn (சா.அக.);. [கவரம் → கவரி = எருமை, சினமுடைய காட்டெருமை, கவரம் → கவலம் = எருமைக் கொம்பு, எருமையின் சினமுடைமையைக் காட்டும் உறுப்பு.]
கவலி-த்தல்	கவலி-த்தல் kavalittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கவல்பார்க்க (சிலப்.13, 91, உரை.);;See kaval. [கவல் → கவலி (மு.தா.14);.]

கவலி	கவலி2 kavali, பெ. (n.) கவலை; sorrow. [கவல் – கவலி.] கவலி3 kavali, பெ. (n.) கவலங்கொடி; star flower swallow wort (சா.அக.);. [கவல் + அம் + கொடி. கவல் → கவலி.]
கவலிகம்	கவலிகம் gavaligam, பெ. (n.) கொத்தவரை; clustor bean (சா.அக.);. [கவல் → கவலிகம்.]
கவலிகா	கவலிகா kavalikā, பெ. (n.) செந்தினை; red millet. [கவல் → கவலிகை → கவலிகா.]
கவலிகை	கவலிகை gavaligai, பெ. (n.) பஞ்சு; cotton (சா.அக.);. [கவல் → கவலிகை.] த. கவலிகை → Skt. Kavalika. (piece of cloth over a wound);.
கவலை	கவலை kavalai, பெ. (n.) 1. பல ஊர்களுக்குச் செல்லும் வழிகள் ஒன்று கூடும் கவர்த்த வழி; diverging roads. "கல்லதர் கவலை செல்லின் மெல்லியல் புயல் நெடுங் கூந்தல் புலம்பும்" (ஐங்குறு.304); 2. பல தெருக்கள் கூடுமிடம்; place where several ways meet. "கவலை முற்றங் காவனின்ற" (முல்லைப்.30.);. 3. மரக்கிளை (பிங்.);; branch, forking of branches, fork. 4. ஆற்றிடைக் குறை; dry place in a river, river island. 5. பலநினைவு அலைபாயுமெண்ணம்; wandering thought. "கவலை கொணெஞ்சினேன்" (கலித்.134,13);. 6. மனத்துயர், வருத்தம், துன்பம்; distress, affliction. "மனப்பேரின்பமுங் கவலையுங் காட்டும் (மணிமே.30.63);. 7. மனத்தடுமாற்றம்; hesitation and confusion of mind. மறையினைக் கவலையின்றிச் சொல்பவர் (உ.வ.);. 8. அச்சம் (திவா.);; fear dread. "தலைதுமிந் தெஞ்சிய வாண்மலியூ மொடு உருவில் பேய்மகள் கவலை கவற்ற. (பதிற்றுப்.67.10-11);.

கவலைக்கிடம்	கவலைக்கிடம் kavalaikkiḍam, பெ. (n.) இறக்குந் தறுவாயிலிருக்கும் நிலை; critical condition or state. இந்த நோயாளியின் நிலை கவலைக்கிடமாயுள்ளது. (உ.வ.);. [கவலை + கு + இடம் 'கு' நான்கன் உருபு.]
கவலைகவற்று-தல்	கவலைகவற்று-தல் gavalaigavaṟṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வருத்தஞ் செய்தல்; to cause distress. "தலைதுமிந் தெஞ்சிய வாண்மலி யூபமொடு உருவில் பேய்மகள் கவலைகவற்ற" (பதிற்றுப்.67, 10-11);. [கவலை + கவற்று-.]
கவலைகொள்-ளுதல்	கவலைகொள்-ளுதல் gavalaigoḷḷudal, 16 செ.கு.வி. (v.i.) கவலைப்படுதல் பார்க்க;See kavalai-p-padu. [கவலை + கொள்.]
கவலைச்சால்	கவலைச்சால் kavalaiccāl, பெ. (n.) கவலையேற்றத்தில் நீர் தூக்குஞ்சால்; large leather bucket for a kavalai waterlift. [கவலை + சால்.]
கவலைபடு-தல்	கவலைபடு-தல்1 kavalaibaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) கவலை மீன் வலையிற் படுதல் (மீன.வழ.);; to fall into a net as of kavalai fish. [கவலை + படு.] கவலைபடு-தல்2 kavalaibaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) மனம் வருந்துதல்; to be distressed. [கவலை + படு.]
கவலைபாய்-தல்	கவலைபாய்-தல் kavalaipāytal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கவலைமிகுதல்; to be very anxious. 2. மயங்குதல் (கொ.வ.);; to be so confused that one cannot attend to anything, 3. மறையோதும் போது வரிசை தவறியோதுதல்; to be confused while chanting the Veda. [கவலை + பாய்.]
கவலைமாப்பு	கவலைமாப்பு kavalaimāppu, பெ. (n.) கவலை மீன் கூட்டம்; shoal of kavalai fish. [கவலை + மாப்பு. மாப்பு = மீன்றிரள்.]
கவலையேற்றம்	கவலையேற்றம் kavalaiyēṟṟam, பெ. (n.) மாடு கட்டி நீரிறைக்கும் ஏற்றம்; a kind of water lift. "கவலையேற்றத்திற்கு இரண்டு காங்கேயக்காளை வேண்டும்" (உ.வ.);. [கவலை + ஏற்றம்.]

கவலைவலை	கவலைவலை kavalaivalai, பெ. (n.) கவலை மீன் பிடிப்பதற்காகப் பின்னப்பட்ட வலை (மீன.வழ.);; a kind of net for catching kavalai fish. "கவலைவலையைக் கொண்டு சென்றால் கை நிறைய பணம் கிடைக்கும்" (உ.வ.);. [கவலை + வலை.]
கவவு	கவவு1 kavavudal, 5 செ.குன்றா.வி. (v.t.) 1. அகத்திடுதல்; to put in, insert. "ஆயிடைக் கவவுக்கை நெகிழ்ந்தமை போற்றி" (அகநா.26.16-17);. 2. விரும்புதல்; to desire. "கன்னிக் கலிங்கமகிலாந்து… கவவிக் கிடந்த குறங்கினாள்" (சீவக. 1658);. 3. கையால் தழுவுதல்; to embrace. "கவவுக்கை தாங்கும் மதுகை அம் குவவுமுலை" (நற்.350.7.); "கண்ணு நுதலுங் கவுளுங் கவவியார்க்கு" (கலித்.83, 17.);. 4. முயங்குதல்; to copulate. "வார்முலை முற்றத்து நூலிடை விலங்கினும் கவவுப்புலந்துறையுங் கழிபெருங் காமத்து" (அகநா.3615-6.);. Sp. querido [கவ்வு → கவவு.] கவவு2 kavavudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நெருங்குதல்; to crowd, to draw near. "நயந்தகாதலர் கவவுப் பிணித்துஞ்சிப் புலர்ந்து விரிவிடிய லெய்த விரும்பி" (மதுரைக்.663-664.);. 2. பொருந்துதல்;
கவவுக்கை	கவவுக்கை kavavukkai, பெ. (n.) அகத்திட்டகை, அணைத்த கை; embracing arms. "கவவுக்கை தாங்கும் மதுகை அம் குவவுமுலை" (நற்.350,7.);. [கவ → கவவு = கவ்வுதல். கவ்வினாற் போல் அணைத்தல், அகப்படுத்துதல், அகத்திடுதல். "கவவசத் திடுதல்" (தொல். உரியியல்.59); கவவுக்கை = அணைத்த கை (மு.தா.13.]
கவழம்	கவழம் kavaḻm, பெ. (n.) கவளம் பார்க்க;See kavalam. "கவழ மறியாநின் கைபுனை வேழம் – புரிபுனை பூங்கயிற்றிற் பைபய வாங்கி" (கலித்.80);. [கவளம் → கவழம்.]
கவழிகை	கவழிகை gavaḻigai, பெ. (n.) திரைச்சீலை (வின்.);; curtain. க. கவதிகெ [கவளிகை → கவழிகை.]

கவள்	கவள் kavaḷ, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வளைத்தல்; to bend. 2. கட்டுதல்; to bend. [கவ்வு → கவள்.]
கவளம்	கவளம்1 kavaḷam, பெ. (n.) 1. கவுள் என்னும் கன்னக் கதுப்பு அளவு கொண்ட உணவு; a mouthful, a morsel, as much curry rice or other food as is taken-up with the hand and put into the mouth. 2. யானை ஒருமுறை வாயிலிட்டு உண்ணும் அளவு; a lump of food that an elephant can take at one mouth. "கானயானைக்கவளம் கொள்ளும்" (அகநா.157.8);. 3. கைப்பிடி அளவான சோற்று உருண்டை; a small lump of rice kneaded into a ball. 4. சோற்றுப்பருக்கை; a grain of boiled rice. "காய் நெல் லறுத்துக் கவளங் கொளினே மாநிறை வில்லதும் பன்னாட் காகும்" (புறநா. 184.12);. க.அகுளு; Palli. Kabala. [கவ்வு → கவளம். (மு.தா.13);.] வடமொழியாளர் kri என்னும் மூலத்தைக் காட்டி இச்சொல்லுக்கு உண்ணுதல் விழுங்குதல் பொருளுள்ளது எனக்காட்டுதல் பொருந்தாது. Kri-krita எனப் பெயராகும் போது வடமொழியில் வேர் முதலில் உள்ள ரகரம் மறைவது மரபன்று. ஆதலின் "கவளம்" தமிழ்ச்சொல்லே என்பதும், கவ்வு என்னும் வினையடியாகத் தோன்றியதென்பதும் விளங்கும். கவ்வு → கவள் → கவளம். கவ்வும் அளவான உணவு. வடமொழியில் மூலமில்லை. த. கவளம் → Skt. kavala (வ.மொ.வ.110);. கவளம்2 kavaḷam, பெ. (n.) கதுப்பு
கவளமான்	கவளமான் kavaḷamāṉ, பெ. (n.) யானை; elephant. [கவள் → கவள + மா(ன்);.]
கவளி	கவளி kavaḷi, பெ. (n.) 1. கவளிகை பார்க்க;See kavaligai. "கையினில் படைகரந்த புத்தகக் கவளி யேந்தி" (பெரியபு. மெய்ப்.7.);. 2. வெற்றிலைக்கட்டு. "விழாவிற்கு ஐந்து கவளிவெற்றிலை வேண்டும்."; pack of betel leaves its number varying in different places. 3. கவ்வினாற்போல் மேலும் கீழும் சட்டம் வைத்துக் கட்டும் புத்தகக் கட்டு, கட்டு; bundle of books tied by keeping frames on the top and bottom. [கவ்வு (கவள்); கவளி - கவ்வினாற் போல் மேலும் கீழும் சட்டம் வைத்துக்கட்டும் புத்தகக்கட்டு, கட்டு, வெற்றிலைக்கட்டு (மு.தா.13);.] 'கவளி' - நூறு வெற்றிலை.

கவளி-த்தல்	கவளி-த்தல்1 kavaḷittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கவுள் அளவு அல்லது வாய் கொள்ளுமளவுக்கு நீரைக் கொப்புளித்தல்; to gargle with a mouth full of water. 2. கவுள் அல்லது வாய்கொள்ளும் அளவுடைய உணவு உண்ணுதல்; to eat a mouthful of food. [கவள் → கவளி → கவுளி.] கவளி-த்தல்2 kavaḷittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) மடித்துக் கட்டுதல்; to pack. [கவ்வு → கவள் – கவளி.]
கவளிகரி-த்தல்	கவளிகரி-த்தல் gavaḷigarittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. முழுவதையும் விழுங்குதல்; to take in at one sweep. 2. அனைத்தும் எடுத்துக் கொள்ளுதல் (கொ.வ.);; to misappropriate. க. கவர்தெகொள் [கவுள் → கவுளி → கவளி + கரி - கவளிகரி கவளிகரி.] கவளித்தல் என்னும் வினையே போதுமானது. வடமொழித் தாக்கத்தால் கரித்தல் துணைவினையாயிற்று. கவுளிகரித்தல் = கவுளுள் அடக்குதல், விழுங்குதல். இச்சொல் வடமொழியின் கபளீகர எனத்திரிந்து வாய்க்கொப்பளிக்கும் அளவுள்ள நீரையே குறித்தது.
கவளிகை	கவளிகை1 gavaḷigai, பெ. (n.) கட்டு; bundle, as of books. "புத்தகங் கட்டியார்த்த கவளிகையே கொலோ" (சேதுபு.இராமதீர்.49.);. க. கவளிகெ, கவளிக. [கவளி → கவளிகை.] கவளிகை2 gavaḷigai, பெ. (n.) கவளம்2 (யாழ்.அக.); பார்க்க;See kavalam. [கவளம் → கவளிகை.]
கவளிகைக்கட்டு	கவளிகைக்கட்டு gavaḷigaiggaṭṭu, 12. செ.குன்றாவி. (v.t.) ஒன்றாகச் சேர்த்துக் கட்டுதல்; to pack, to bundle. க. கவளிகெகட்டு [கவளிகை + கட்டு.]
கவற்சி	கவற்சி kavaṟci, பெ. (n.) 1. ஆர்வத்துடிப்பு; anxiety concern. "இரங்கினர் கவற்சியெய்தி புணைவிழச் சலதி யாழ்ந்து புலம்புகொள் மாக்களே போல்" (கந்தபு.மேரு.19.);. 2. மனவருத்தம்; grief sorrow, anguish. [கவல் = பிளவு, வருத்தம் (கவலல்); கவல் + சி = கவற்சி. 'சி' பண்புப் பெயரீறு.] கவற்சி2 kavaṟci, பெ. (n.) விருப்பம்; desire. "நாட்டிய கவற்சியோடு நண்ணியங் கிருந்தானன்றே" (சேதுபு. வேதாள 39.);. [கவ்வு → கவ்வல் → கவல் + சி → கவற்சி.]

கவற்சீரகம்	கவற்சீரகம் gavaṟcīragam, பெ. (n.) பிளவுச் சீரகம்; a split cumin seed (சா.அக.);. [கவல் = பிளவு. கவல் + சீரகம்.]
கவற்றி	கவற்றி kavaṟṟi, பெ. (n.) ஆர்வத்துடிப்பு; anxiety. "புடை கவற்றியில்லா நிலைமைக்கண் வந்தால் ஒரு மறுமாற்றஞ் சொல்லும் பிற" (இறை.12, உரை.);. [கவல் + தி = கவற்றி.]
கவற்று-தல்	கவற்று-தல் kavaṟṟudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கவலையுறுத்துதல்; to cause anxiety or sorrow. "காதல் கவற்று மனத்தினால் கண்பாழ்பட்டேதில வரை இரவு" (நாலடி.306.);. 2. வருத்துதல்; afflict. "களிகொண்ட நோக்கங்கவற்ற" (பு.வெ.15.);. [கவல் → கவற்று-.]
கவற்றுமடி	கவற்றுமடி kavaṟṟumaḍi, பெ. (n.) பட்டாடை வகை (சிலப்.14, 108, உரை.);; a kind of silk used in an ancient times. [கவற்று + மடி. கவான் + து கவாற்று → கவற்று (இடையில் கச்சாக உடுத்தத்தக்க); மடி = மடித்ததுணி.]
கவறல்	கவறல் kavaṟal, பெ. (n.) 1. ஆர்வம் மீதூர்தல்; being anxious. 2. வருந்துகை; sorrowing, grieving. "கவறல் கொண்டு கலங்களு ரெய்தினார்" (கந்தபு.மேரு.68.);. க. கழல், களல், களலு. [கவல் → கவலு → கவறு → கவறல்.]
கவறாடல்	கவறாடல் kavaṟāṭal, பெ. (n.) சூதாடுகை; gambling. "ஏகவின்பக் காமக் கவறாட லியைவ தன்றே" (சீவக. 1657.);. [கவறு + ஆடல்.]

கவறு	கவறு1 kavaṟu, பெ. (n.) சோழி; cowrie. ம. கவடு; க. கவடெ, கவடு; து. கவடெ, கவடு;தெ. கவ்வ கவறறு. Skt. kapardika; Mar. kavadi; H. kaudi; Pkt. kavaddiṇu. [கவல் → கவர் → கவறு(பிளவுண்ட தோற்றமுடையது.] கவறு2 kavaṟu, பெ. (n.) 1. சூதாடுகருவி; dice. "பொதும்புதோறு அல்கும் பூங்கண் இருங்குயில் கவறுபெயர்த்து அன்ன" (நற்.243:4-5);. 2. சூது; gambling. "கள்ளுங் கவறுந் திருநீக்கப் பட்டார் தொடர்பு" (குறள்.920);. [கவர்தல் = பற்றுதல், பறித்தல். கவாஅன் = கவருங்கள்வன். கவர் → கவறு = கவருஞ்சூதாட்டு, சூதாடுகருவி (மு.தா.13);.] தனிக்காய் நகர்த்தியும் காய்களைக் குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையில் பிரித்து வைத்தும் ஆடும் தாயக்கட்டம், ஆடுபுலி, பல்லாங்குழி போன்ற ஆட்டங்கள் பொழுது போக்கு அகமனை விளையாட்டுகளாகத் தொடங்கிப் ... வைத்தாடும் ... சூதாட்டங்களாக மாறியன
கவறுருட்டு-தல்	கவறுருட்டு-தல் kavaṟuruṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) சூதாடுதல்; to play at dice. [கவறு + உருட்டுதல்.]
கவறை	கவறை kavaṟai, பெ. (n.) வடுகருள் ஒரு பிரிவினர்; Balija caste among the Telugus. ம. கவர;க. கலரிக. [கவர் → கவறு பிரிவு, கவறு → கவறை, சோழியர் பிரிவைச் சேர்ந்தவர்.]
கவனஈர்ப்புத்தீர் மானம்	கவனஈர்ப்புத்தீர்மானம் kavaṉaīrpputtīrmāṉam, பெ. (n.) அவையில் ஒரு பொருள்பற்றிய பேச்சு நடந்து கொண்டிருக்கும் போது வேறொரு விரைவு பொதுச் சிக்கலை அவைத் தலைவரின் இசைவோடு அவையில் முன்வைக்கும் தீர்மானம்; Call Attention motion in legislative bodies. [கவனம் + ஈர்ப்பு + தீர்மானம்.]
கவனக்குறைவு	கவனக்குறைவு kavaṉakkuṟaivu, பெ. (n.) முன்னெச்சரிக்கை இல்லாமை; lacking in foresight, not attentive.

கவனம்	கவனம்1 kavaṉam, பெ. (n.) அக்கறை; interest. குழந்தையைக் கவனமாகப் பார்த்துக்கொள் (உ.வ.);. [கவலம் → கவனம்.] கவனம்2 kavaṉam, பெ. (n.) நினைவோட்டம்; mental activity. கவ்வு → கவ்வல் → கவல்(கவர்); = உள்ளத்தில் பதிதல். கவல் → கவலம் → கவனம் (வடதமிழ்ச்சொல்லாட்சி);. வடமொழியாளர் gamana (செல்லுதல் என்னும் சொல்லிலிருந்து 'கவனம்' வந்ததாகக் காட்டுவது பொருந்தாது. வடமொழி gamana நினைத்தல், கருதுதல் பொருளில் யாண்டும் ஆளப்படவில்லை. கவனம்3 kavaṉam, பெ. (n.) 1. கருத்து; attention, care. படிப்பில் உன் கவனத்தைச் செலுத்து (உவ.);. 2. பரிப்பு, வேகம்; swiftness, rapidity, velocity. "கவன மாம்பரி இரதமேற் பனிபடுங்காலைத்" (கந்தபு. படையெழு.18);. ம. கவ்வ, கவனம்; க. கவன; து. கவ;கோத., துட., பட. தவ (இரக்கம், அன்பு);.
கவனி-த்தல்	கவ்னி-த்தல்1 kavaṉittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) நுட்பமாய்ப்பாத்தல்; to be attentive to, to attend to, take notice of, heed, observe. போக்குவரத்துச் சாலையைக் கவனித்துக் கடக்கவும் (உ.வ.);. [கவ்வு → கவல் → கவலி → கவனி.]
கவனி	கவனி2 kavaṉi, பெ. (n.) கந்தகச் செய்நஞ்சு (மு.அ.);; mineral poison. [கவல் → கவலி → கவனி.] கவனி3 kavaṉi, பெ. (n.) கொன்றை; common cassia (சா.அக.);. [கவனம் → கவனி.]
கவனிப்பு	கவனிப்பு kavaṉippu, பெ. (n.) கருத்தூன்றுகை; attention, செய்யும் வேலையில் கவனிப்புத் தேவை (உ.வ.);. Chin. guān [கவனி → கவனிப்பு.]
கவா	கவா kavā, பெ. (n.) 1. வெள்ளைக் காக்கணம்; white flowered mussel-shell creeper. 2. காட்டுமல்லிகை; wild jasmine (சா.அக.);. [கல் → கவவு → கவா.]

கவாஅன்	கவாஅன் kavāaṉ, பெ. (n.) கள்வன்; thief, robber, thief, "விண்ணுயர் விறல்வரைக் கவாஅ னொருவன்" (இலக்.வி.580 உரை);. [கவ்வு → கவாஅன்.] கவாஅன்2 kavāaṉ, பெ. (n.) 1. பக்கமலை (ஐங்குறு. 299, உரை);; side mountain. "குன்றநாடன் குன்றத்துக் கவாஅன்" (ஐங்குறு. 299);. 2. மலைப் பக்கம்; slope of hill. "மாயோன் அன்ன மால்வரைக் கவாஅன்" (நற்.32);. 3. ஒட்டிய மலைப்பிரிவு; இரு குவடுகள் சேருமிடம்; mountain slope. "வான்றோய் சிமைய விறல்வரைக் கவாஅன்" (அகம். 3.6);. 4. பக்கம் (நற்.357, உரை.);; side "சேண் உறத் தோன்றும் குன்றத்துக் கவாஅன்" (நற். 357);. [கவை → கவாஅன்.] கவாஅன்3 kavāaṉ, பெ. (n.)
கவாட்டி	கவாட்டி kavāṭṭi, பெ. (n.) சிப்பி; oyster. துரைமார் கவாட்டிபிடிக்கப் போயிருக்கிறார்கள் (யாழ்ப்);. [கவை → கவாள் + தி – கவாட்டி.]
கவாடஇளகியம்	கவாடஇளகியம் gavāṭaiḷagiyam, பெ. (n.) துவர்ப்புச் சரக்குகளால் ஆன, வயிற்றுப் போக்கைக் கட்டுப்படுத்தும் இளகியம்; an electuary prepared by astringent drugs, to arrest dysentery (சா.அக.);. [கவாடம் + இளகியம்.]
கவாடக்காரன்	கவாடக்காரன் kavāṭakkāraṉ, பெ. (n.) 1. பொதி மாட்டுக்காரன் (வின்.);; he who conveys burdens on bullocks. 2. புல்வெட்டுவோன் (யாழ்.அக.);; grass-cutter. [தெ.கபாடமு + காரன்.]
கவாடகுளிகை	கவாடகுளிகை gavāṭaguḷigai, பெ. (n.) வயிற்றுப் போக்கைக் கட்டும் துவர்ப்பான மாத்திரை. (பைசச.154);; a kind of astringent styptic pill. [கவாடம் + குளிகை.]
கவாடபுரம்	கவாடபுரம் kavāṭaburam, பெ. (n.) பாண்டி நாட்டுத் துறைமுக நகர் (பழந்.தமி.115);; a port city in the kingdom of Pandya's [கவாடம் + புரம்.]

கவாடம்	கவாடம்1 kavāṭam, பெ. (n.) ஓர் எருது சுமக்கக் கூடிய விறகு அல்லது புல் அல்லது வைக்கோலின் பொதி;(வின்.);; a bullock-load of wood or grass or straw. [தெ. கபாடமு. → த. கவாடம்.] கவாடம்2 kavāṭam, பெ. (n.) கதவு; door. "மன்னு மறையோர் திருநரையூர் மாமலை போல் பொன்னி யலுமாடக் கவாடம் கடந்து புக்கு" (திவ். இயற். பெரியம.43);. [கவை → கவல் → கவள் → கவடு → கவடம் → கலாடம் = இரட்டைக் கதவு அமைந்த நுழை வாயில் இரண்டாகப் பிளவுபட்ட ஓடுடைய சிப்பியை கவாட்டி என்பது ஈழநாட்டு வழக்கு.] கவாடம் kavāṭam, பெ. (n.) பாண்டி நாட்டுத்துறை முக நகர் (பழந்.தமி.115.);; a port city in the kingdom of Pandyas. [கவாடம்2 → கவாடம்.]
கவாலி	கவாலி kavāli, பெ. (n.) கபாலி பார்க்க;See kabāli. "கவாய் கதிர்முடி மேற் கங்கைதனை" (பதினோ பரண.சிவ. திருவந்.12.);. Skt. kapalin. [கபாலி → கவாலி.]
கவாளம்	கவாளம் kavāḷam, பெ. (n.) காயக்கட்டு (இராட்.);; bandage for wound. [கவ்வு → கவ்வளம் → கவாளம்.]
கவான்	கவான் kavāṉ, பெ. (n.) 1. இரு குவடுகள் சேருமிடம்; mountain slope. "மால்வரைக் கவான்" (பட்டினப். 138.);. 2. தொடைச்சந்து, தொடை; thigh. "கழுமியவுவகையிற் கவாற்கொண்டிருந்து" (மணிமே. பதி.27);; 2. திரள்; multitude; collection, as of trees in a forest, "கவானுயர் சோலையின் வாய்வண்டல் ஆருழைக் கண்டனமே" (தஞ்சைவா. 119);. [கவை → கவான் = கவைத்த தொடைச்சந்து, அது போன்ற மலைசந்து. வடமொழியில் மூலமில்லை.
கவான்செறி	கவான்செறி kavāṉceṟi, பெ. (n.) தொடையில் அணியும் ஓர் அணிகலன் (சிலப்.6,86,அரும்.);; an ornament worn on the thigh. [கவான் + செறி.]

கவானக்கவுட்டி	கவானக்கவுட்டி kavāṉakkavuṭṭi, பெ. (n.) கிட்டிப் புள்ளு விளையாட்டில் வெற்றிபெற்றவன், தொடைகளின் வழியாய் எறியும் புள்ளை எறிந்த இடத்திற்கு, ஒரே மூச்சில் தோற்றவன் எடுத்துவரும் ஒறுப்பு;(இட.வ.); punishment by which defeated party in the game of kitti-p-pullu takes to the post in one breath, the stick thrown by the winner between his thighs. [கவான் + அம் + கவுட்டி.]
கவி	கவி1 kavidal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. மூடுதல்; to cover, overspread, bend in or over, over shadow. "வாய்கவிந்த வையகம் எல்லாம் பெறினும் உரையற்க பொய்யோ டிடைமிடைந்த சொல் "(நாலடி. 80.);. 2. வளைதல்; to surround, hern in, invest "கயந்தலைக் குழவிக் கவியுகிர் மடப்பிடி" (அகநா.229);. ம. க., கவி; தெ. கவிபு;து. கபி. [குவி → கவி.] கவி2 kavidal, 4 செ.கு.வி (v.i.) 1. கருத்தூன்றுதல்; to be eagerly intent upon, to be absorbed earnestly in. அவர் மனம் அதிற்கவிந்திருக்கிறது (உ.வ.);. 2. இடிதல்; to break down, as the bank of a river, to crash, fall. "பிணியகத்திருந்து, பீடுகாழ் முற்றி அருங்கரை கவியக் குத்தி" (பட்டினப்.222.223);. 3. கவிழ்தல்; to hang down, as the-head. "கவிதலை எண்கின் பருஉமயிர் ஏற்றை" (நற்.325.1);. [குவி → கவி.]
கவிக்கட்டை	கவிக்கட்டை kavikkaṭṭai, பெ. (n.) 1. ஐம்பான் முடிகளுள் ஒன்று; a mode of dressing the hair of women. 2. கழுத்தின் பின்குழி; depression on the nape of the neck. 3. ஒருவகைப் பிளவை; swollen ulcer on the back of the head. [குவி → கவி + கட்டை.]
கவிகண்ணோக்கு	கவிகண்ணோக்கு gaviganṇ̣ōggu, பெ. (n.) புருவத்திற்கு அண்மையில் கையைக் கவித்துக் கொண்டு பார்க்கும் பார்வை; looking at objects by shading one's eyes with the hand "கவி கண்ணோக்கின் செந்தொடை பிழையா வன் கணாடவர்" (புறநா.3, 19);. [கவி + கண் + நோக்கு.]
கவிகம்	கவிகம்2 gavigam, பெ. (n.) கடிவாள இரும்பு (சங்.அக.);; bit of a bridle, the metal part of the bridle put into a horse's mouth. [கவ்வு → கவி + கம்.]

கவிகை	கவிகை1 gavigai, பெ. (n.) 1. வளைவு; bending, being concave "உமணர் கீழ்மரத் தியாத்த சேமவச் சன்ன இசைவிளங்கு கவிகை நெடியோய்" (புறம். 102);. 2. குடை; umbrella. "வேந்தன் கவிகைகீழ்த் தங்கு முலகு" (குறள். 389); "நெடுங்கவரி கவிகையென" (இரகு. அரசி. 14.);. 3. நன்மை தீமை; good and evil "நொதுமலர் கவிகை" (ஞானா.29, 4);. [குவி → கவி + கை.] கவிகை2 gavigai, பெ. (n.) ஈகம் (தியாகம்);; lit. inverted palm of the hand, transfer, liberality, munificence, bounty. "காரினை வென்ற கவிகையான்" (பு.வெ.9, 29);. 2. கொடுத்துக்கவிந்த கை; munificient hand. "வரையாது சென்றோர்க் கானாது ஈயுங் கவிகை வண்மை" (புற.நா. 54, 6-7);. [கவி + கை.]
கவிச்சடி-த்தல்	கவிச்சடி-த்தல் kaviccaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) அழுகிய மீன் நாற்றம் வீசுதல்; to smell, rankle து. கெளண்டுனி [கவிச்சு + அடி.]
கவிச்சி	கவிச்சி kavicci, பெ. (n.) கவிச்சு பார்க்க;See kaviccu. ஆசாரப் பூசைச் சட்டி அதன் மேல் கவிச்சிச் சட்டி; [கவிச்சு → கவிச்சி (கொ.வ.);.]
கவிச்சு	கவிச்சு kaviccu, பெ. (n.) புலால் நாற்றம்; stench of fish, of raw flesh, of rotten eggs. "கழுவிக்கழுவி ஊற்றினாலும் கவிச்சு நாற்றம் போகாது" (பழ.);. ம. கவர்; க. கவுரு, கவரு, கமரு; து. கெளண்டு;தெ. கமரு. [குமிழ்); → குமிர் → கமர்(தல்); = பொங்கிவருதல், உணர்வு வெளிப்படுமாறு வரும் அழுகை; கமர் → கமர்ச்சு → கவர்ச்சு → கவிச்சு = தன்னுள் அடங்கிய இயல்பு நாற்றம் வெளிப்படுதல்]
கவிச்சுக்கடை	கவிச்சுக்கடை kaviccukkaḍai, பெ. (n.) 1. மீன் கடை; fish-stall. 2. இறைச்சிக் கடை; muttan stall. [கவிச்சு + கடை.]

கவிசனை	கவிசனை kavisaṉai, பெ. (n.) 1. உறை (மாறனலங். 120, 248, உரை);; wrapper, envelope, cover, sheath. 2. சேணம் (சங்.அக.);; saddle-pad, saddle. தெ. கவிசென;ம. கவியன் [கவிழ் + அணை → கவிழணை → கவிசணை.]
கவிசுகட்டி	கவிசுகட்டி gavisugaṭṭi, பெ. (n.) பாண்டுவினால் வயிற்றில் ஏற்படும் கட்டி; a tumour in the stomach arising from dropsy (சா.அக.);. [கவிச்சு + கட்டி.]
கவிசை	கவிசை kavisai, பெ. (n.) வயிற்றுக்கட்டி (வின்.);; tumour in the stomach. [கவிசு → கவிசை. கவிசு = கட்டி.]
கவிணியன் சங்கரன்	கவிணியன் சங்கரன் kaviṇiyaṉcaṅgaraṉ, பெ. (n.) கும்பகோணம் வட்டம் திருவிசலூர்க் கோயிலுக்கு அணையா விளக்கு எரித்திட நன்கொடை வழங்கிய பெண்ணின் கணவர்; husband of a lady who made donations for a perpetual lamp in the Thiruvisalur temple in Kumbakonam taluk. "தென்கரைத் திருமழலை கவிணியன் சங்கரன் தோலன் பிராமணி சமாதி கொற்றி வைத்த விளக்கு" (தெ.இ.கல்.தொ.23 கல். 321);. [கவுணியன் → கவிணியன் + சங்கரன். கவுணியன் = ஆரிய வகுப்பினருள் ஒரு பிரிவைக் குறித்த பெயர்.]
கவிப்பர்	கவிப்பர் kavippar, பெ. (n.) ஆ (பசு); மறையச் சொறியும் அளவுக்கு தேடிய பொருளுள்ள வணிகவகையினர் (சிலப்.15,179, அரும்);; one of three main divisions of Vaisya caste, as those whose store of wealth is so large as to immerse a cow within it, the other two being ippar and peruń-kudiyar. [கவி → கவிப்பர்.]
கவிப்பு	கவிப்பு kavippu, பெ. (n.) 1. மூடுகை; covering, over shading. 2. குடை (பிங்.);; canopy, umbrella, awning. 3. மனம் பற்றுகை; partiality, bias, predilection. அவர் இவர்கள் மேல் கவிப்பாயிருக்கிறார் (வின்.);. [கவி → கவிப்பு.]
கவியம்	கவியம் kaviyam, பெ. (n.) கடிவாளம். (பிங்.);; bit of a horse's bridle. Pkt. kaviya [கவி + அம்.]

கவிர்	கவிர் kavir, பெ. (n.) 1. முள் முருக்கு; Indian coral tree. "கவிரி தழ் அன்ன காண்பின் செவ்வாய் அந் தீங் கிளவி ஆயி தழ் மடந்தை" (அகநா.3:14,15);. 2. உவர்நீரின் மினுமினுப்பு; glitter, glittering of salt water. [கவி → கவிர்.]
கவிரநாடு	கவிரநாடு kaviranāṭu, பெ. (n.) திருக்கோகர்ணம் அமைந்துள்ள நாட்டுப் பகுதியின் பெயர்; name of the region containing Thirukkökarnam. "கவிர நாட்டுத் திருவெரும்பியூர் ஊரோம்" (தெ.இ.கல். தொ.19 கல் 395);. [கவிர் → கவிரம்.]
கவிரம்	கவிரம்1 kaviram, பெ. (n.) 1. தெய்வத் தன்மையுள்ள ஒரு மரம் (சீவக.1710, உரை);; a celestial tree. 2. அலரி; oleander. [கவிர் → கவிரம்.] கவிரம்2 kaviram, பெ. (n.) ஆய்வள்ளலின் நாட்டிலிருந்த பக்க மலைகளுள் ஒன்று (அகநா.198, உரை);; one of the mountain sides which can be seen from the kingdom of Aayvallal. [கவி → கவிர் + அம். கவி = மூடு, வளைந்து சூழ்ந்துள்ளது.] கவிவு gavivu, பெ. (n.); 1. உள்வளைவு; inner bend (சா.அக.);. 2. குழிவு; conical shape. [கவி → கவிவு.]

கவிழ்-தல்	கவிழ்-தல் kaviḻtal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தலைகீழாதல்; to be capsized, turned bottom upwards, to turn down, தோணிக விழ்ந்தது (உவ);. 2. நாணமுதலியவற்றால் தலையிறங்குதல்; to bow one's head from modesty, to hang down, as the head, with shame, confusion, defeat. "காணின் குவளை கவிழ்ந்து நிலனோக்கும் மாணிழை கண்ணொவ்வேம் என்று" (குறள். 1114.);. 3. குனிதல்; to stoop, bend down. "கவிழ்ந்து நிழறுழாம் யானை" (யாப்.36.);. 4. நிலை குலைதல்; to be overthrown, discomfited, routed. எதிரிகள் சேனை கவிழ்ந்தது. 5. அழிதல்; to die, perish "தான் சாவ உலகு கவிழும்" (சிலம்.7, 50. அரும்.);. 6. முழுகிப்போதல்; to be submerged, to founder. "மாரி யிரவின் மரங்கவிழ் பொழுதின் (புறநா.238.16);. "கங்கையிற் கவிழ்ந்திட்டான் கொலோ" (பாகவ.1,6,6.);. 7. தாழ்தல்; to fall low. "கதிர்தெறக் கவிழ்ந்த உலறுதலை நெறியயல் மராஅம் ஏறி" (அகநா.81, 7-8);.
கவிழ்	கவிழ்2 kaviḻttal, 11 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கவிழச் செய்தல், தலைகீழாக இறங்குதல்; to turn upside down, capsize, invert. "கவிழ்மயி ரெருத்திற் செந்நா யேற்றை குருளைப்பன்றி கொள்ளாது கழியும்" (ஐங்குறு.397, 1-2);. 2. கெடுத்தல்; to topple, ruin, destroy நாட்டையெல்லாங் கவிழ்த்துப் போட்டான் (உ.வ.);. 3. மூடுதல்; to put a cover. பானையின்மேல் சட்டியைக் கவிழ். 4. ஒழுகவிடுதல்; to pour out. "இருகவுள் கவிழ்த்த மதநதி உவட்டின்" (கல்லா. கணபதி.துதி);. 5. வெளிப்படுத்துதல்; to shed, as tears: to emit "கார்கண்டு கவிழ்த்த விழிப்புனல்" (தணிகைப். நாட்டுப்.71);. 6. நிலை குலைத்தல்; to overthrow, ஆட்சியைக் கவிழ்த்து விட்டார்கள் (உ.வ);. க. கவிக; ம. கவிழ்த்து. கமிழ்த்துக;குட. கவின்ம்ப், பட. கவுசு. [கவி → கவிழ் → கவிழ்த்தல்.]
கவிழ்தும்பை	கவிழ்தும்பை kaviḻtumbai, பெ. (n.) 1. கவிழ்ந்து பூக்கும் தும்பை வகை; a low annual plant flourishing in dry localities. 2. மலைத்தும்பை; hill toombay (சா.அக.);. [கவிழ் + தும்பை.]

கவிழ்வேல்	கவிழ்வேல் kaviḻvēl, பெ. (n.) குடைவேல்; umbrella thron babool (சா.அக.);. [கவி → கவிழ் + வேல்.]
கவிழம்	கவிழம் kaviḻm, பெ. (n.) மோர்; butter milk (சா.அக.);. மறுவ. கவிளம் (கொ.வ); க. கழல் [குவி → கவி → கவிழ் → கவிழம்.]
கவின்	கவின்1 kaviṉ, பெ. (n.) அழகு; beauty, grace, fairness, comeliness. "கார்செய்தன்றே கவின்பெறு கானம்" (அகநா.4.7.);. [கவி → கவின். கவி = சூட்டுதல், அணிவித்தல், அழகுபடுத்துதல்.] கவின்2 kaviṉṉudal, 13 செ.கு.வி. (v.i.) அழகு பெறுதல்; to be beautiful, fair, graceful, comely. [கவி → கவில் → கவின் → கவினுதல்.] கவின்3 kaviṉ, பெ. (n.) கொடிமுந்திரிப்பழம்; vine fruit (சா.அக.);. [கவி(தொங்குதல்); → கவின்.]
கவின்கலை	கவின்கலை kaviṉkalai, பெ. (n.) உணர்வுகளைத் தொடும் பாடல், இசை, ஓவியம், சிற்பம், கட்டடக் கலை போன்றவற்றின் அழகுத் தன்மை; those apealing to sense of beauty, as poetry music, painting, sculpture, architecture. [கவின் + கலை. கவின் = அழகு.]
கவினம்	கவினம்1 kaviṉam, பெ. (n.) கடிவாளம் (நாமதீப);; bit, metal mouth piece in bridle. [கவ் → கவி → கவினம்.] கவினம்2 kaviṉam, பெ. (n.) 1. வெண்ணெய்; butter. 2. மோர்; butter milk. 3. பன்னீர்; rose water. [கவி → கவிழ் → கலக்கம், கவிழம் → கவினம்.]

கவினல்	கவினல் kavin̲al, பெ. (n.) 1. அழகு; beauty. 2. பண்பு; culture. [கவின் → கவினல், 'அல்' சொ.ஆ.ஈறு.]
கவுக்கை	கவுக்கை kavukkai, பெ. (n.) பாறையினடியில் தங்கும் கடல் மீன் (தஞ்.மீன.வழ.);; a kind of sea fish. த. கவுக்கை → skt. kavika a kind of fish. [கவி → கவு → கவுக்கை. பாறைகளால் வளைந்து மூடப்பட்ட பொந்துகளில் வாழ்வன.]
கவுகம்	கவுகம் gavugam, பெ. (n.) அம்மைப்பால்; lymph used in vaccination (சா.அக.);. [கோ → கோவு → கோவுகம் → கவுகம்.]
கவுச்சுமாறி	கவுச்சுமாறி kavuccumār̲i, பெ. (n.) தசையாசை பற்றிய காம வெறியன்; lustful person. [கவுச்சு + மாறி. (மாறியவன், தாவியவன் - நல்லியல்பு இருந்து தீய ஒன்றுக்கு மாறியவன்);.]
கவுச்சு	கவுச்சு kavuccu, பெ. (n.) 1. புலால், மீன் போன்றவற்றின் இயற்கை மணம்; a natural smell of fresh meat, fish etc. 2. ஊன் உணவு; non vegetarian food. [கவுல் → கவுசு → கவுச்சு.]
கவுசனை	கவுசனை kavusan̲ai, பெ. (n.) 1. உறை; wrapper, envelope, cover. "கண்மூடா விண்முடத் தேடுங் கவுசனை போல்" (ஒழிவி. யோகக்.8);. 2. சேணம்; saddle. [கவிழணை → கவுசனை.]

கவுசி	கவுசி1 kavusi, பெ. (n.) 1. குழைவு; fainting. 2. வருத்தம்; affliction. தெ. காசி [கவல் → கவுல் → கவுசி.] கவுசி2 kavusi, பெ. (n.) 1. ஒரு வகை வரிக்கூத்து. (சிலப். 3, 13, உரை.);; a kind of dancing with gestures. 2. பாட்டு (அக.நி.);; song. [கவிழி → கவிசி → கவுசி.] கவுசி3 kavusi, பெ. (n.) ஒருவகை நோய்; a kind of disease. "கண்ட மாலை கவுசி மகோதரம்" (திருவாலவா.27,14);. [கவுசி1 → கவுசி3.]
கவுசிகம்	கவுசிகம்1 gavusigam, பெ. (n.) 1. வெண்பட்டு; silk. 2. கோட்டான்; rock horned owl. 3. குக்கில்; Indian olibanum (சா.அக.);. [கவுசி1 → கவுசிகம்.] கவுசிகம்2 gavusigam, பெ. (n.) 1. ஒரு பண் (சூடா.);; a musical mode. 2. சாமமறை; Sāmavēda. "வெளி யிடற்குள நுதலிய கவுசிகம்" (அரிசமய. பராங்குச.9);. [கவுசி2 → கவுசிரம்.]
கவுசுத்தி	கவுசுத்தி kavusutti, பெ. (n.) சுத்தியல்வகை (C.E.M);; claw-hammer. [கவை + சுத்தி → கவுசுத்தி.]
கவுட்டி	கவுட்டி kavuṭṭi, பெ. (n.) தொடைச்சந்து; space between thighs. [கவை → கவுட்டி.]
கவுடம்	கவுடம்1 kavuḍam, பெ. (n.) கொடிவகைகளுளொன்று (சூடா.);; a kind of creeper. [கவை → கவடம் → கபுடம்.]

கவுடமாய்	கவுடமாய் kavuḍamāy, கு.வி.எ. (adv.) பொருள் வெளிப்படையின்றி; with hidden meaning. "செந்தமிழினுங் கவுடமாக வுரைசெய்தார்" (சிவதரு.சிவஞானயோ.124.);. [கவை → கவடு → கவடமாய்.]
கவுடி	கவுடி1 kavuḍi, பெ. (n.) கவடி (சூடா); பார்க்க;See kavudi2 U. kaudi. [கவடி → கவுடி.] கவுடி2 kavuḍi, பெ. (n.) ஒருபண்; a musical mode. "நெடிய கவுடியிசை" (திருப்பு.319);. [கவுள் → கவுளி → கவுடி.]
கவுடிகம்	கவுடிகம் gavuḍigam, பெ. (n.) குளிர்தாமரை; sky lotus. (சா.அக.);. [கவுள் → கவுளிகம் → கவுடிகம்.]
கவுடிப்பாய்வு	கவுடிப்பாய்வு kavuḍippāyvu, பெ. (n.) ஒருவகை விளையாட்டு; kind of game. [கவடி + பாய்வு.]
கவுடு	கவுடு kavuḍu, பெ. (n.) கழுத்தில் அணிவதும் பொற் குப்பியில் அமைந்ததுமான அக்கமணி; sacred eleocarpus bead enclosed in gold and worn round the neck. [கவுள் → கவுடு.]
கவுண்டதனம்	கவுண்டதனம் kavuṇṭadaṉam, பெ. (n.) கவுண்டிக்கை பார்க்க;See kavundikkai. க. கவுடதன [கவுண்ட(ன்); + தனம்.]
கவுண்டர்	கவுண்டர் kavuṇṭar, பெ. (n.) கவுண்டன் பார்க்க;See kavundan. [கவுண்டன் → கவுண்டர் 'அர்' (உயர்வுப்பன்மை ஈறு);.]

கவுண்டன்	கவுண்டன் kavuṇṭaṉ, பெ. (n.) தமிழர், கன்னடர் சிலர்க்குள் வழங்கும் (கொங்க வேளாளன், அனுப்பன், காப்பிலியன், பள்ளி, செம்படவன், ஊராளி, வேட்டுவன்); பட்டப் பெயர்; a caste title of certain Tamil and Canarese folk, as Kongavelalan Anuppan, Palli, Sembadavan, Urali, Vettuvan, Kappiliyan. மறுவ. சாமந்தன், சாமுண்டன், காமுண்டன், கவுண்டன். க. காமண்ட, கஉண்ட, கவுட, கமண்ட, கவுண்ட, கவுண்டு, கவுடு, காமுண்டு, காவுண்ட, காவுண்டு, கொண்ட, கோவுண்டு, கௌஉட, கௌண்ட, கௌண்டு, கௌட, கௌடு, கௌவுண்ட;தெ. கௌடே Pkt gāmauda, gămaūda; skt. gramavrutti. கவுண்டன், காமுண்டன், காமிண்டன் என்பவை படைத்துறை மறவரின் பதவிப் பெயர்களாயிருந்து குலப் பெயர்களாக மாற்றப்பட்டவை. இவை எயின்குடி, வேளாண்குடி என்றாற் போன்ற குடிப்பெயராகவோ, குயவர், மீனவர் என்றாற் போன்ற தொழில்வழி குலப்பெயராகவோ, சேர்ப்பன், குன்றன், பொருப்பன், மூப்பன் என்றாற் போன்ற குலவழி தலைமக்கள் பெயராகவோ;ஊராளி, நாட்டார் என்றாற் போன்ற ஆட்சிவழி அதிகாரப் பெயராகவோ வழங்கப்படவில்லை. பத்தாம் நூற்றாண்டில் தான் முதன்முதலாக நன்னி காமுண்டன் என்னும் பெயர் கல்வெட்டில் பயின்றுள்ளது. அதற்குமுன் இச்சொல்லாட்சி எங்கும் காணப்படவில்லை. சிற்றூர்த் தலைவர்கள் நாடுமுழுதும் கவுண்டன் என்னும் பெயரால் அழைக்கப்பட வேண்டும் என்று எந்த அரசர் காலத்திலும் ஆணை பிறப்பிக்கப்படவில்லை. படை மறவர்களுள் சாமன், சாமந்தன், மாசாமந்தன் என்பவை படிப்படியாக உயர்ந்த பதவிகளைக் குறித்தன. பெரும்படைத் தலைவர் மாசாமந்தன் எனப்பட்டான். அவனுக்குக் கீழ் நிலையிலுள்ள அதிகாரி 'சாமந்தன்' எனப்பட்டான். இச்சொல் கன்னட ஆட்சியின்போது காமுண்டன் என்றும், சோழர் ஆட்சியின் போது சாமுண்டன் என்றும் திரிந்தது. காமுண்டன் நாளடைவில் காவுண்டன் → கவுண்டன் எனத் தமிழிலும், கவுடு, கவுட எனத்தெலுங்கு கன்னட மொழிகளிலும் திரிபுற்றது. போர்க்காலத்திய பதவிப்பெயர் நாளடைவில் குலப்பெயராகி விட்டது. வழிவழி போர்மறவராயிருந்தவர் பற்றி, படையாட்சி என்றும் அழைக்கப்பட்டனர். யாழ்ப்பாணத்துப் பண்டார வன்னியனைக் கவுண்டன் எனக் குறிப்பிடவில்லை உழவர்குடியில் பிறந்த திருநாவுக்கரசர் கவுண்டர் அறியப்படவில்லை
கவுண்டி	கவுண்டி kavuṇṭi, பெ. (n.) கவைக்கோர் கருவி பார்க்க;See kavaik-kőr-karuvi. [கவண்டி → கவுண்டி.]
கவுண்டிக்கை	கவுண்டிக்கை kavuṇṭikkai, பெ. (n.) மிடுக்கான சிற்றூர் ஆட்சி அதிகாரம்; the business of a village. பட. தவுண்டிக்கெ;க. தவுடிகெ. [கவுண்டன் → கவுண்டிக்கை.]
கவுண்டிச்சி	கவுண்டிச்சி kavuṇṭicci, பெ. (n.) சிற்றூர்த் தலைவரின் மனைவி; wife of a village chief. க. கவுடகித்தி;பட. கவுடிச்சி. [கவுண்டன் (ஆ.பா.); → கவுண்டிச்சி(பெ.பா);.]
கவுணி	கவுணி kavuṇi, பெ. (n.) கவுணியன் பார்க்க;See kavuriyan. "கடையார்கொடி நன் மாடவீதிக் கழுமலவூர்க் கவுணி நடையார் பனுவன் மாலையாக ஞானசம்பந்தன்" (தேவா. 138, 12);.

கவுணியர்கோன்	கவுணியர்கோன் kavuṇiyarāṉ, பெ. (n.) கவுணிய குலத்துப் பெரியோரான திருஞானசம்பந்தர்; Campandar, the Saiva saint, so called from his being the most famous personage in the Caundinya Gotra "கைந்நிறைந்த வொற்றறுத்துக் கலைப் பதிகங் கவுணி யர்கோன் பாடுங்காலை" (பெரியபு. திருஞா. 102);. [கவுணி → கவுணியர் + கோன்.]
கவுணியன்	கவுணியன் kavuṇiyaṉ, பெ. (n.) 1. கவுணிய குலத்தான்; one born in the Caundinya Gotra சோணாட்டு பூஞ்சாற்றுர்ப் பார்ப்பான் கவுணியன் விண்ணந்தாயனை ஆவூர் முலங்முகிழார் பாடியது (புறநா.166);. 2. கடைக்கழகப்புலவர் (அபி.சிந்);; Sangam poet. கவுணியனார் பாடிய பாடலாகத் திருவள்ளுவமாலையில், "சிந்தைக் கினிய செவிக்கினிய வாய்க்கினிய வந்த இருவினைக்கு மாமருந்து -முந்திய நன்னெறி நாமறிய நாப்புலமை வள்ளுவனார் பன்னிய இன் குறள் வெண்பா" எனக் காணப்படுகிறது. [கவுணி → கவுணியன்.]
கவுணியன் விண்ணந்தாயன்	கவுணியன் விண்ணந்தாயன் kavuṇiyaṉviṇṇandāyaṉ, பெ. (n.) கடைக்கழகப் புலவர்; a poet of sangam age. [கவுணியன் (குடிப்பெயர்); + விண்ணந்தாயன்.] சோணாட்டுப் பூஞ்சாற்றுர்ப்பார்ப்பான் கவுணியன் விண்ணந்தாயனை ஆவூர் மூலங்கிழார் பாடியுள்ளார் (புறநா.166);. தாயன் என்னும் அடைமொழி துளுநாட்டில் வழங்குவதாதலின் இப்புலவர் துளுநாட்டிலிருந்து வந்தவராகலாம்.
கவுத்து	கவுத்து1 gavuttugavātam, பெ. (n.) அறுபத்துநாலு கலைகளுள் வருந்துகின்ற மனத்தை மகிழ்விக்கும் விச்சை; art of bringing delight to a sorrowful mind, one of arupattu-nalu-kalai. [குவி → கவி → கவு → கவுத்துகம் (மனத்தை ஒரிடத்தில் ஈர்ப்பது);.]
கவுத்துவம்	கவுத்துவம் kavuttuvam, பெ. (n.) திருமால் மார்பில் அணியும் மணி; jewel obtained from churning the sea of milk, and worn by Višnu on his chest. "கவுத்துவங் கிடந்த மார்பின்" (கூர்மபு. அந்தகா.85);. [கவ்வு → கவு → கவுத்துவம் (வயிரமணி அழுத்திய நகை);.]
கவுத்துவாய்	கவுத்துவாய் kavuttuvāy, பெ. (n.) வெண்ணிறமானதும், வௌவால்போல் உடல்பரப்பு அகலமானதும், வால்துடுப்பு மொட்டையானதுமான ஒரு வகைக் கடல் மீன்; a kind of sea fish. [கவி → கவு → கவுத்து = வளைந்து மூடிய கவுத்து + வாய்.]
கவுதம்	கவுதம்1 kavudam, பெ. (n.) மீன்கொத்தி (பிங்.);; common kingfisher. [கவ்வு → கவு.] கவுதம்2 kavudam, பெ. (n.) மழைநீரால் சுவர் நனையாதிருக்க சுவரின் உச்சியில் கட்டப்படும் கட்டட அமைப்பு; super structure of a wall. [கவி → கவு → கவுதம்.]

கவுதாரி	கவுதாரி kavutāri, பெ. (n.) கதுவாலி பார்க்க;See kaduvali "சிவல்குறும்பூழ்… பொறிமயிர்க் கவுதாரிகள்" (கம்பரா.பள்ளி.14);. [கதுவாலி → கவுதாரி(இலக்கணப்போலி); (த.வா.134);.] கவுதாரி வகைகள்: 1. கல் கவுதாரி 2. வண்ணக்கவுதாரி 3. சாம்பற் பழுப்புநிறக் கவுதாரி 4. கவுதாரி.
கவுதாரிபுடம்	கவுதாரிபுடம் kavutāribuḍam, பெ. (n.) கதுவாலிப் புடம் பார்க்க;See Kaduvâli-p-pudam. [கதுவாலிப்புடம் → கவுதாரிப்புடம்.]
கவுந்தியடிகள்	கவுந்தியடிகள் gavundiyaḍigaḷ, பெ. (n.) சிலப்பதிகாரம் குறிக்கும் சமணப்பெண் துறவி; female Jain ascetic. "காவதங் கடந்து கவுந்திப் பள்ளிப் பூமரப் பொதும்பர் பொருந்தி ஆங்கண்" (சிலப்.10.36,37);. [கந்து = பற்றுக்கோடு. கந்தன் (ஆ.பா.பெ); → கந்தி (பெ.பா.பெ.); கந்தி = பற்றுக்கோடான பெண், பெண்தெய்வம். த.கந்தி → வ.கௌந்தி → த. கவுந்தி, காவுந்தி. கவுந்தி + அடிகள். அக்காலத்துச் சமணப் பெண்துறவிகளுக்குக் கந்தி என்ற பொதுப் பெயர் இருத்திருக்க வேண்டும் (பாவாணர் - செல்வி.66.பக்392);.
கவுமாரம்	கவுமாரம் kavumāram, பெ. (n.) 1. இளமை; adolescence, youth. "கவுமாரமாய் வயங்கு" (பாகவ.1,1.23);. 2. கௌமாரம் பார்க்க;See kaūmāram. goddess Sarasvati. [குமரம் → கௌமாரம் → கவுமாரம்.]
கவுமாரி	கவுமாரி kavumāri, பெ. (n.) மலைமகள்; Parvati. [குமரி → கௌமாரி → கவுமாரி.]
கவுமோதகி	கவுமோதகி gavumōtagi, பெ. (n.) திருமாலின் படைக்கலம்; mace of Visnu "மாயோன் செங்கை மூரிநெடுந்தண்டு கவுமோதகி" (சேதுபு. துராசா.34);. [காவு + மோத (மோதும்தண்டு);.]
கவுரகாசு	கவுரகாசு kavurakācu, பெ. (n.) அக்குமணி (சங்.அக.);; conch bead. [கவை.(பிளவு); → கவுரி → கவுரி + காசு.]

கவுரம்	கவுரம் kavuram, பெ. (n.) 1. வெண்மை; white colour "கவுரவா நிறத்தனாய்" (காஞ்சிப்பு. கழுவாய்.23); 2. மஞ்சட்கரு; the yolk of an egg (சா.அக.);. [கவுரி → கவுரம்.]
கவுரி	கவுரி kavuri, பெ. (n.) சோழி; cowrie. 2. வெண்மை நிறம்; white colour. [கவடி → கவுரி (கொ.வ);.]
கவுரிக்கொம்பு	கவுரிக்கொம்பு kavurikkombu, பெ. (n.) மாட்டுக் கொம்பு; a cow's or bull's horn (சா.அக.);.
கவுரிசங்கரம்	கவுரிசங்கரம் kavurisaṅgaram, பெ. (n.) கவுரி சங்கரர்களது உருவினதாய் இருபிளவுபட்ட ஒற்றை அக்கமாலை (உருத்திராக்கம்);; a double rudraksa bead believed to represent Parvadiand Siva.
கவுரிசெந்தூரம்	கவுரிசெந்தூரம் kavurisendūram, பெ. (n.) சித்தர் நூல் முறைப்படி கவுரிச் செய்ந்நஞ்சைக்கட்டி அதனின்று செய்யப்படும் செந்தூரம்; a red-oxide prepared from consolidated yellow arsenic according to the Siddha process. [கவுரி + செந்தூரம்.]
கவுல்	கவுல்1 kavul, பெ. (n.) கெட்ட நாற்றம்; fetid odour, bad smell. க. கவுலு. கவலு. கௌலு;தெ. கவுலு. கௌலு. [கமர் → கவுர் → கவுல்.] கவுல்2 kavul, பெ. (n.) ஏய்ப்பு, (வஞ்சனை); (உ.வ.);; deceit, fraud. [கவை → கவுல்.] கவுல்3 kavul, பெ. (n.) இரவில் பளபளப்பாகத் தோன்றும் கடல் நீர். (செங்.மீன்.வழ.);; glittering sea water at night. [கவின் → கவில் → கவுல்.]

கவுள்	கவுள் kavuḷ, பெ. (n.) 1. கன்னம்; cheek. "அங்குழை நெடுநிலையா அம் ஒற்றி நனை கவுள்படி ஞிமிறு கடியும்" (அகநா.59,7-8);. 2. யானையின் கன்னம்; temple of an elephant. "வினையான் வினையாக்கிக் கோடல் நனைகவுள் யானையால் யானையாத் தற்று (குறள். 678);, 3. யானையின் உள்வாய்; jaw of an elephant. "களிறு கவுளடுத்த எறிகற் போல" (புறநா.30, 8);. 4. பக்கம்; side. "ஒலிகவுள் அம்சிலம்பும் கலையும் ஆரா கிண்கிணியும்" (சீவக.2967);. ம. கவின்; க. கவட; H., Uţ găl; Punj. galha, Sind. gila-gito, Mar., Guj. gal-gala, Beng. Ass, göla, Ori. gala, Skt. kaola, gāla; GK.. ghavolo. [கவ்வு → கவுள் = குறடுபோறக்கவ்வும் அலகு, கன்னம் வடவர் காட்டும் கிரப்-கப் (இரங்கு); மூலம் இம்மியும் பொருந்தாது. த. கவுள் → Skt kahola (வ.மெ.வ.110);.]
கவுளி-த்தல்	கவுளி-த்தல் kavuḷittal, 4. செ.குன்றாவி. (v.t.) கவுளில் அடக்கிக் கொள்ளுதல், வாய்கொள்ளும் சிற்றளவாக உண்ணுதல்; to chew slowly what is held between cheek and teeth. [கவுள் → கவ்வு = கவுளி.]
கவுளி	கவுளி2 kavuḷi, பெ. (n.) கவளி, வெற்றிலைக்கட்டு; pack of betel leaves, its number varying indifferent places. [கவ்வு → கவுள் → கவுளி.] கவுளி3 kavuḷi, பெ. (n.) 1. பல்லி; lizard. "இடத்தெழுந்த கவுளி நன்று" (குமர.பிர.மீனாட்.குற.11); 2. சங்கு; conch. ம., து., கௌளி; க. கவுளி, கன்வளி; கோண். கூவால்; குட. கவ்ளி;தெ. கவுலி கௌளி. Skt gauli, godha (iguana);. [கவ்வு → கவ்வுளி → கவுளி.] கவுளி4 kavuḷi, பெ. (n.) தெங்கு வகை (சங்.அக.);; a kind of coconut-palm. [கவுள் → கவுளி.] கவுளி5 kavuḷi, பெ. (n.) மரத்திலிருந்து கிளை பிரியுமிடம்; angular part of a branch. [கவுள் → கவுளி.]

கவுளிப்பாத்திரம்	கவுளிப்பாத்திரம் kavuḷippāttiram, பெ. (n.) சங்குவலை; conch net. [கவுளி → பாத்திரம்.]
கவுளெலும்பு	கவுளெலும்பு kavuḷelumbu, பெ. (n.) கன்னவெலும்பு; cheekbone or molar-bone (சா.அக.);. [கவுள் + எலும்பு.]
கவுனி	கவுனி kavuṉi, பெ. (n.) கோட்டை வாயில் (இ.வ.);; gate of a fort or a city. யானைக் கவுனி (இ.பெ.); (யானை புகும் வாயில்);. தெ. கவினி [கவாடம் = கதவு வாயில் கவாடம் → கவானி → கவுளி → கவுனி.]
கவுனொட்டடை	கவுனொட்டடை kavuṉoḍḍaḍai, பெ. (n.) ஒட்டடை நெல்வகை (இட.வ.);; a kind of ottadai paddy. [கவின் → கவுன் + ஒட்டை.]
கவேதனம்	கவேதனம் kavētaṉam, பெ. (n.) 1. ஒருவகைவெள்ளிரி; a species of cucumber. 2. காக்கணம்; musselshell creeper (சா.அக.);. [கவை → கவேதனம்.]
கவேது	கவேது kavētu, பெ. (n.) காட்டுக் கோதுமை. (சங்.அக.);; wild species of wheat. [கா = காடு. கா + கோது - காகோது → கவேது.]
கவேரகன்னி	கவேரகன்னி gavēragaṉṉi, பெ. (n.) கவேரன் மகளான காவேரி ஆறு; the river Kaveri said to be the daughter of kavéran. "காவேர கன்னி பெயரோடு விளங்கிய தவாக்களி மூதூர்" (மணிமே.9.52); [கவிரன் → கவேரன் + கன்னி.]
கவேரகாடு	கவேரகாடு kavērakāṭu, பெ. (n.) காவிரிப் பூம்பட்டினத்தருகில் கவேர முனிவர் வாழ்ந்த காடு; a forest near kaviri-p-pum-pattipam where kavéran lived. மறுவ. கவேரவனம் [கவோன் + காடு.]

கவேரவனம்	கவேரவனம் kavēravaṉam, பெ. (n.) கவேர காடு பார்க்க;See kavera-kadu. "கவேரனாங் கிருந்த கவேரவனமும்" (மணிமே.3, 56);. [கவேரன் + வனம்.]
கவேரன்	கவேரன் kavēraṉ, பெ. (n.) ஓர் அரச முனிவர்; a royal sage (மணிமே.3, 56);. [கவரன் → கவேரன்.]
கவேலம்	கவேலம் kavēlam, பெ. (n.) குவளை (சங்.அக.);; Indian water-lily. [குவளை + கவேலம்.]
கவை	கவை1 kavaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கவடுபடுதல்; to fork, as a branch. "கவைமுள்ளிற் புழை யடைப்பவும்" (புறநா.98-8);. 2. உளதாதல்; to be exist. "சிற்றிடைப் பெருமுலைப் பொற்றொடி மடந்தைதன் கவைஇய கற்பினைக் காட்டுழி இதுவே" (கல்லா.621-22);. ம. கவய்க்குக [கவ(கவல்); → கவை.] கவை2 kavaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அகத்திடுதல்; to contain within oneself, to include. "கழுஉவிளங்கு ஆரங் கவைஇய மார்பே" (புறநா.19, 18); 2. அணைத்தல்; to join with embrace. "நாணுமுட்கு கண்ணுவழி யடைதர ஒய்யெனப் பிரியவும் விடாஅன் கவைஇ" (குறிஞ்சிப்.185-186);. [கவ் + கவ – கவை.] கவை3 kavai, பெ. (n.) 1. கவர்; division, cleavage as of a hoof, crab's claws
கவைக்கட்டு	கவைக்கட்டு kavaikkaṭṭu, பெ. (n.) அக்குள்; armpit. மறுவ. கமுக்கட்டு, கவைக்குழி. [கவை + கட்டு.]

கவைக்கட்டை	கவைக்கட்டை kavaikkaṭṭai, பெ. (n.) வேலியில் ஆள் செல்வதற்காக மட்டும் நடும் கவர்த்த கொம்பு; cleavage passage in fencing. வேலியில் கவைக் கட்டை வைத்து நடு (உ.வ.);. [கவை + கட்டை.]
கவைக்கம்பு	கவைக்கம்பு kavaikkambu, பெ. (n.) 1. கவையை யுடைய கம்பு; stick with forked branch. 2. முனிவர் கையைத் தாங்கும்படியான 'Y' வடிவக் கட்டை; 'Y' shaped arrest. [கவை + கம்பு.] முனிவர்கள் வைத்திருக்கும் கம்பு, பிளவுபட்டு இருப்பதால் இப்பெயர்பெற்றதென்க.
கவைக்கல்	கவைக்கல் kavaikkal, பெ. (n.) பந்தல் கழையைத் தாங்குவதற்காகச் சுவரில் பதிக்கப்படும் கல் (முகவை.வழ.);; stone built in a wall to be used to shoulder a shed. கவைக்கல்லை ஆழமாகப் பதித்தால் தான் தாழ்வாரம் நீண்டநாள் நிற்கும் (உ.வ.);. மறுவ. ஆழாங்கல் (முகவை);.
கவைக்காகாமை	கவைக்காகாமை kavaikkākāmai, பெ. (n.) பயன்படாமை; uselessness, unprofitableness. அவன்படிப்பு கவைக்காகாமை தெரிந்ததே (உ.வ.);. [கவை + கு + ஆகாமை.]
கவைக்கால்	கவைக்கால் kavaikkāl, பெ. (n.) பிளவுபட்டுத் தோன்றுங்கால்; forked post. வேலியில் நடுவதற்கு ஒரு கவைக்கால் கொண்டுவா (உ.வ.);. [கவை + கால்.]
கவைக்கால்நண்டு	கவைக்கால்நண்டு kavaikkālnaṇṭu, பெ. (n.) கவைபோல் பிளந்த கால்களையுடைய நண்டு (நெல்லை.மீனவ.);; crab with cleavaged legs. [கவை + கால் + கண்டு.]
கவைக்குதவாத	கவைக்குதவாத kavaikkudavāda, பெ.எ (adj.) நடைமுறைக்குப் பயன்படாத; useless, worthless, fubile; இது கவைக்குதவாத கருத்து (உ.வ.);. [கவை + கு + உதவாத. கவைக் கோலாகவும் பயன்படாத பயனற்றது.]

கவைக்குழி	கவைக்குழி kavaikkuḻi, பெ. (n.) அக்குள்; armpit. க. கவுங்குழ், கங்குழ், கங்கழ், கங்குழ, கொங்குழ், கொங்கழ், கொங்கழ; து. கங்குள; கோத. கஞ்குய், கஞ்குளி; துட. கொம்க்வீள்; பர். கவ்கொர், கவ்கொட்;கோண். காக்ரி H., Mar. kakh. [கவை + குழி.]
கவைக்குளம்பு	கவைக்குளம்பு kavaikkuḷambu, பெ. (n.) விலங்கின் பிளவுபட்ட கால் குளம்பு; cloven hoof. [கவை + குளம்பு.]
கவைக்கொம்பு	கவைக்கொம்பு kavaikkombu, பெ. (n.) 1. பிரிவுற்ற மரக்கொம்பு; forked stick. முட்கட்டைத்தூக்க ஒரு கவைக் கொம்பு கொண்டுவா (உ.வ.);. 2. கலைமான் கொம்பு; branched stag's horn (சா.அக.);. [கவை → கொம்பு.] மறுவ. கவைக்குச்சி
கவைக்கோல்	கவைக்கோல் kavaikāl, பெ. (n.) 1. கவரான கழி (அகநா.34உரை);; forked stick. 2. குத்துக்கோல் (சிலப்.16,142அரும்);; pikestaff. 3. கொடிற்றுக்கோல். (சிலப்.16,142,2, உரை); பார்க்க;See kodirru-k-köl. [கவை + கோல்.]
கவைக்கோற்கருவி	கவைக்கோற்கருவி kavaikāṟkaruvi, பெ. (n.) கவைக்கொம்பைப் போன்ற ஆயுதம்; a weapon made with forked branch. [கவைக்கோல் + கருவி.]
கவைத்தடி	கவைத்தடி kavaittaḍi, பெ. (n.) கவர்த்தடி; forked wooden pole. [கவை + தடி.]
கவைத்தாம்பு	கவைத்தாம்பு kavaittāmbu, பெ. (n.) தாமணியை யுடைய தாம்பு; slip-knot, noose. "பகட்டாவீன்ற கொடுநடைக் குழவி கவைத்தாம்பு தொடுத்த காழ்" (பெரும்பாண். 244);. [கவை + தாம்பு.]

கவைத்தாள்	கவைத்தாள் kavaittāḷ, பெ. (n.) 1. பிளவுபட்ட கால்; forked divaricated claws. "மிதிலைக் கொல்லன் முறி கொடிற்றன்ன கவைத்தாள் அலவன்" (பெரும்.பாண்.208);. 2. நண்டு (பிங்.);; crab, having forked claws. [கவை + தாள்.]
கவைநா	கவைநா kavainā, பெ. (n.) 1. பிளவுபட்ட நா; forked tongue, as of a snake origuana "கவைநா வரவின் அணைப்பள்ளியின் மேல்" (திவ்.பெரியதி.3,2,4);. 2. பாம்பு; snake. [கவை + நா.]
கவைமகன்	கவைமகன் gavaimagaṉ, பெ. (n.) இரட்டைப்பிள்ளை; twins. "கவைமக நஞ்சுண் டாஅங்கு" (குறுந். 324-6);. [கவை + மகன்.]
கவைமுட்கருவி	கவைமுட்கருவி kavaimuṭkaruvi, பெ. (n.) யானையை அடக்கும் குத்துக்கோல்; elephant goad, having spikes. "கவைமுட் கருவியுமாகிக் கடிகொள்" (மணிமே.18,164);. [கவை + முள் + கருவி.]
கவைமுள்	கவைமுள் kavaimuḷ, பெ. (n.) வேலமரத்துமுள்; acacia thorn (சா.அக.);. [கவை + முள்.]
கவையடி	கவையடி kavaiyaḍi, பெ. (n.) பிளவுள்ள அடி; cloven foot "கவையடி பெயர்த்து" (மணிமே.6, 165);. [கவை + அடி.]
கவையம்	கவையம் kavaiyam, பெ. (n.) காட்டெருமை; wild buffalo (சா.அக.);. [காவு → காவையம்(காடு);.]
கவையமா	கவையமா kavaiyamā, பெ. (n.) காட்டு ஆ; wild cow. (சா.அக.);. [காவு – காவையம் – ஆ.]
கவையல்	கவையல் kavaiyal, பெ. (n.) மாதுளை; pomegranate (சா.அக.);. [கவையம் → கவையல்.]

கவையாயிரு-த்தல்	கவையாயிரு-த்தல் kavaiyāyiruttal, 3.செ.கு.வி. (v.i.) 1. வேலையாயிருத்தல் (இடவ);; to be busy. 2. அக்கறையாயிருத்தல்; to be interested. [கவை + ஆய் + இரு.]
கவையாள்வார்	கவையாள்வார் kavaiyāḷvār, பெ. (n.) இருநிலை ஆளுவப்பணியை மேற்கொள்பவர்; one who looks after two portfolios. சிறுபுலியூர் சபையாரிடை நிலை கொண்ட கவையாள்வாருக்கு…. (S.I.I.vol.19.insc.68 s.no. 4-6);. [கவை.(இரண்டு); + ஆள்வார்.]
கவையேணி	கவையேணி kavaiyēṇi, பெ. (n.) தலையில் பிணிக்கப்பட்டுக் கவராகவுள்ள இரட்டை யேணி; forked ladder. [(கவை + ஏணி.]
கழகண்டு	கழகண்டு kaḻkaṇṭu, பெ. (n.) தீம்பு; mischief. "கண்ணைப் புரட்டி விழித்துக் கழகண்டு செய்யும் பிரானே" (திவ்.பெரியாழ்.2,4,6);. [கழகு → கழகண்டு.]
கழகு	கழகு kaḻku, பெ. (n.) 1. பேசுதல்; speaking. 2. கூடுதல்; to assemble. 3. விளையாட்டு; play, game. 4. குறும்பு; mischief. [கல் → கல → கழ → கழகு.]
கழங்கம்	கழங்கம் kaḻṅgam, பெ. (n.) கவறாடு கருவி; conical pieces in the game of dice. [கழங்கு → கழங்கம். கழங்கு = கழற்சிக்காய்.]
கழங்காடல்	கழங்காடல் kaḻṅgāṭal, பெ. (n.) பெண்கள் ஆடும் கழற்சிக் காயாட்டம் (பிங்.);; girl's game with molucca-beans. [கழங்கு + ஆடல்.]
கழங்கிட்டுரை-த்தல்	கழங்கிட்டுரை-த்தல் kaḻṅgiṭṭuraittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) கழற்சிக்காயாற் குறியறிந்து சொல்லுதல்; to divine with Molucca-beans. "களமாவது கட்டுங் கழங்கும் இட்டுரைக்குமிடமும் வெறியாட்டிட்டமுமாம்" (தொல்.பொருள்.114.உரை);. [கழங்கு + இட்டு + உரை.]

கழங்கு	கழங்கு1 kaḻṅgu, பெ. (n.) 1. கழற்சிக்காய்; Moluccabean "மகளிர் பொலஞ்செய் கழங்கிற்றெற்றி யாடும்" (புறநா.36,4);. 2. கழற்சிக்காய் விளையாட்டு; play among girls with molucca-beans. 3. கழங்குப் பருவம் (இலக்.வி.807.); பார்க்க;See kalangu-p-paruvam. 4. கழற்சிக்காயைக் கொண்டு வெறியாட்டில் வேலன் சொல்லுங்குறி; divination with the help of Molucca-beans by a soothsayer when possessed. "அணங்கறி கழங்கிற் கோட்டங்காட்டி" (நற்.47);. 5. சூது (சூடா);; gambling. ம. கழச்சி; க.த.த.க; து.கசிகெ;தெ. தச்ச. [(கழ(ல்); → கழ → கழங்கு.] கழங்கு2 kaḻṅgu, பெ. (n.) 1. வேலனாடல் (அக.நி.);; vēlan-ādal, a frenzied dance. 2. உயிர்ச்சத்து இந்திரியம்; semen. [கழ → கழங்கு.]
கழங்குக்காய்	கழங்குக்காய் kaḻṅgukkāy, பெ. (n.) கழற்சிக் கொட்டை; banduc nut (சா.அக.);. [கழங்கு + காய்.]
கழங்குப்பருவம்	கழங்குப்பருவம் kaḻṅgupparuvam, பெ. (n.) பெண்பாற் பிள்ளைத் தமிழ்க்குரிய பருவங்களுள் கழற்சிக்காய் கொண்டு ஆடுவதை விளக்கிக் கூறும் பருவம்; section of Pilla-t-tamil on women which describes the stage of childhood in which the girl plays kalangu game. [கழங்கு + பருவம்.] காப்புப் பருவம், செங்கீரைப்பருவம், தாலப்பருவம் சப்பாணிப்பருவம், முத்தப்பருவம், வருகைப்பருவம், அம்புலிப்பருவம், கழங்கு அல்லது நீராடற்பருவம், அம்மானைப் பருவம், ஊசற்பருவம் என்பன அப்பருவங்களாகும்.
கழங்குபடு-த்தல்	கழங்குபடு-த்தல் kaḻṅgubaḍuttal, 20 சென்றா.கு.வி. (v.t.) கழங்கு கொண்டு குறியறிதல்; to practise soothsaying or divination with the help of molucca-beans. "பெய்ம்மணல் வரைப்பில் கழங்குபடுத் தன்னைக்கு முருகென மொழியும் வேலன்" (ஐங்குறு.249);. [கழங்கு + படு.]

கழங்குமெய்ப்படு	கழங்குமெய்ப்படு1 kaḻṅgumeyppaḍuttal, 20 செ.குன்றாவி (v.t.) பயிர்களை விலங்குகள் அழிக்காத படி புலிபோற் செய்துவைக்கும் உருவுக்குக் கழற்சிக் காயைக் கண்ணாக அமைத்தல்; to use molucca-beans to serve as eyes for tiger-like figures put up in fields to prevent wild beasts from ravaging on the crop. "கன்முகை வயப்புலி கழங்கு மெய்ப்படுஉம்" (ஐங்குறு.246);. [கழங்கு + மெய் + படு.] கழங்குமெய்ப்படு2 kaḻṅgumeyppaḍuttal, 20 செ.குன்றாவி. (v.t.) கழற்சிக்காய் மூலம் குறியறிதல்; to practise soothsaying with the help of molucca-beans. "கழங்குமெய்ப் படுத்து... முருகென மொழி யுமாயின்" (ஐங்குறு.245);. [கழங்கு + மெய் + படு.]
கழஞ்சு	கழஞ்சு1 kaḻñju, பெ. (n.) ஓர் எடுத்தலளவை; a weight equal in modern measure to 1/6 oz. troy. "விழுக்கழஞ்சிற் சீருடைய விழைபெற்றிசினே" (புறநா.11.12.);. க. கணக; தெ. கணுசு, களஞ்சு;ம. கழஞ்சு. கழங்கு → கழஞ்சு = ஒரு நிறை, கழங்கு = கழற்சிக்காய். வடமொழியில் முலமில்லை. த. கழஞ்சு Skt. kalanja (வ.மொ.வ.11); கழஞ்சு2 kaḻñju, பெ. (n.) தங்கத்தை அளக்கும் (1.77 கிராம் எடை உள்ள); ஓர் அளவு; a unit ofweight (177 gram); used for weighing gold. [கழங்கு → கழஞ்சு.] கழஞ்சு3 kaḻñju, பெ. (n.) சிறிது; a little, a small quantity. "இந்தக் கழஞ்சு மண்ணுமழிந்தால் பின்பு ஸ்ருஷ்டிக்கை அரிதாய்" (திவ்.திருக்குறுந்.4.வ்யா. பக்.16);. Skt. kana (related to kană, kanishta, kaniyas, kanyā, in all of which smallness is implied); [கழல் → கழஞ்சு (கழற்சிக்காய் போல் சிறியது.]
கழந்து	கழந்து kaḻndu, பெ. (n.) கழஞ்சு பார்க்க;See kalanju. "விலைப்பொருள் முக்கழந்து பொன்" (S.I.I.vol.19, insc. 203.s.no.7-8);. [கழஞ்சு → கழந்து (கொ.வ.);.]
கழப்பன்	கழப்பன் kaḻppaṉ, பெ. (n.) கழப்பாளி பார்க்க;See kalappali. ம. கழப்பன் [கழ → கழப்பன். 'அன்' ஆ.பா.ஈறு.]

கழப்பாகம்	கழப்பாகம் kaḻppākam, பெ. (n.) வெண்மிளகு; white pepper (சா.அக.);. [கழ + பாகம்.]
கழப்பாடி	கழப்பாடி kaḻppāṭi, பெ. (n.) கழப்பாளி பார்க்க;See kalappali. [கழப்பாளி → கழப்பாடி.]
கழப்பாளி	கழப்பாளி kaḻppāḷi, பெ. (n.) வேலையைச் செய்யாமல் வீண்பொழுது போக்குபவர்; idle, shuffling person, shirker. ம. கழப்பாளி [கழ → கழப்பு + ஆளி – கழப்பாளி.]
கழப்பு	கழப்பு1 kaḻppudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வேலை செய்யாது வீண்பொழுது போக்குதல்; to be idle, making excuses, to shirk work. [கழ → கழப்பு.] கழப்பு2 kaḻppu, பெ. (n.) 1. சோம்பல்; laziness, idleness, slothfulness. "கழப்பின் வாராக் கையற வுளவோ" (பதினொ.திருவிடை. மரு.மும்மணிக்.10);. 2. மூட்டுவலி; pain of joints and muscles. 3. களைப்பு; fatigue, exhausition, weakness. 4. மனவருத்தம்; distress or pain (of the mind);. ம. கழப்பு. கழய்பு. [கள் → கள → கழ → கழப்பு.]
கழப்புணி	கழப்புணி kaḻppuṇi, பெ. (n.) கழப்பாளி (வின்.);;பார்க்க;See kalappāli. [கழப்பு + உண்ணி - கழப்புண்ணி → கழப்புணி.] கழப்பு = சோம்பல்
கழம்பு	கழம்பு kaḻmbu, பெ. (n.) 1. செடிகளின் காம்பு; stalk of vegetables, potherbs etc. 2. பழச்சந்தை; pulp of fruit, pith, essence. ம. கழம்பு [கழி → கழ → கழம்பு.]

கழர்	கழர் kal̠r, பெ. (n.) களாமரம்; Bengal currant (சா.அக.);. [களா → கழா → கழா.]
கழல்	கழல்1 kal̠ludal, 13 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நெகிழ்ந்து போதல்; to become loose, as a fastening, nail, shoe, handle, lock, leaf, hair, braclets, knot, part of any mechanism, to be unhinged,to slip off, to slough off, as s snake's skin, to become extricated, disentangled. "நங்கைதன்றுகிலொடு சரிவளை கழல்கின்றதே" (திவ்.பெரியாழ்.3,4,8);. 2. உடற் பொருத்து விலகுதல்; to be put out of joint, dislocated. விழுந்து முழந்தாள் கழன்றது (இ.வ.);. 3. வெளியேறுதல்; to pass through as an arrow. "தங்கா தப்புறங் கழன்று" (கம்பரா. தாடகை.72);. 4. ஓடுதல்; to run away. "அவரைக் கழல வழக்கி எதிர் சென்று சாடி" (கலித். 106,20);. 5. நீங்குதல்; to pass away, to disappear. "தூயரெல்லாங் கழன்றது" (உபதேசகா.சிவபுரா.16); 6. பிதுங்குதல்; to protrude, bulge out. "கழல்கட் கூகையொடு கடும் பாம்பு தூங்க" (திருமுரு.49);. 7. விழுதல்; to fall out, as a loose tooth. "சொல்தளர்ந்து கோல் ஊன்றிச் சோர்ந்த நடையின ராய்ப் பல்கழன்று" (நாலடி.13);. 8. செலவாதல்; to be expended.
கழல்மணி	கழல்மணி kal̠lmaṇi, பெ. (n.) கழற்சிக்காய்; bonduc nut. "கழல்மணி வெள்ளை யுள்ளி" (தேரையர்); (சா.அக);. [கழல் + மணி.]
கழல்வளை	கழல்வளை kal̠lvaḷai, பெ. (n.) வளைவகை; a variety of bangles. "என்னுடைய கழல்வளையைத் தாமும் கழல்வளையே யாக்கினரே" (திவ்.நாய்ச்.11.2);. [கழல் + வளை.]
கழலக்குத்து-தல்	கழலக்குத்து-தல் kal̠lakkuddudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) குற்றஞ்சொல்லி செயலைத் தடுத்தல் (யாழ்ப்.);; to defeat an object by an unfavourable remark. [கழல் + அ + குத்து 'அ' வினையெச்ச ஈறு.]
கழலடி	கழலடி kal̠laḍi, பெ. (n.) கழற்சிக் கொடிவேர்; the root of nut creeper (சா.அக.);. [அழல் + அடி.]

கழலடை-தல்	கழலடை-தல் kaḻlaḍaidal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வேற்றரசர்கள் பணிதல்; to surrender, as of rival kings. தம் கழலடைந்த மன்னவர் (S.I.I.vol.5.insc.408);. [கழல் + அடை.]
கழலவிடு-தல்	கழலவிடு-தல் kaḻlaviḍudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) அன்பின் மிகுதியால் வெண்டுமென்று நெகிழ விடுதல்; to connive at, let pass or escape without notice, through leniency or partiality. [கழல் + விடு.]
கழலாபு	கழலாபு kaḻlāpu, பெ. (n.) பீர்க்கு; sponge-gourd (சா.அக.);. [கழல் → கழலாப்பு. கழல் = சமமற்ற.]
கழலி	கழலி kaḻli, பெ. (n.) பிரண்டை பார்க்க;See pirandai. [கழல் → கழலி.]
கழலிச்சிட்டு	கழலிச்சிட்டு kaḻlicciṭṭu, பெ. (n.) சிட்டுக்குருவி வகை (யாழ்.அக.);; a kind of a cittu bird. [கழலி + சிட்டு.]
கழலிலை	கழலிலை kaḻlilai, பெ. (n.) கழற்சியிலை; the leaves of bonduc nut creeper (சா.அக.);. [கழல் + இலை.]
கழலூதை	கழலூதை kaḻlūtai, பெ. (n.) 1. காலில் ஏற்படும் ஊதைநோய்; rheumathism affecting the leg. 2. பொன்வண்டு; a golden coloured beetle. [கழல் + ஊதை.]
கழலேறுஊதை	கழலேறுஊதை kaḻlēṟuūtai, பெ. (n.) காலின் நரம்புகளைப் பற்றிய ஒர் ஊதை நோய்; arheumatic affection of the nerves of the leg (சா.அக.);. [கழல் + ஏறு + ஊதை.]
கழலை	கழலை kaḻlai, பெ. (n.) கழலைக்கட்டி பார்க்க;See kalalai-k-katti. "கீழ்வயிற்றுள் கழலை" (ஈடு.1,1,3.);. [கழல் → கழலை. கழல் = கழற்சிக்காய். கழற்சிக்காய் போன்ற கட்டி.]

கழலைக்கட்டி	கழலைக்கட்டி kal̲laikkaṭṭi, பெ. (n.) 1. கழுத்து முதலிய உடற்பகுதியில் பெருத்துத் தோன்றும் தசைக்கட்டி நோய்; wen, tubercle, Adenoid cyst. 2. புண்கட்டி; tumour. 3. வழக்கத்திற்கு மாறாக உண்டாகும் திசுக்களின் பெருக்கம்; abnormal growth of tissues, tumour. [கழலை + கட்டி.]
கழலைக்கரப்பான்	கழலைக்கரப்பான் kal̲laikkarappāṉ, பெ. (n.) ஒரு வகைச் சொறி நோய்; a kind of eruption on various parts of the body. "கழலைக் கரப்பான் போலே எங்கும் ஒக்கச்சஞ்சரிக்கும் நோய்" (திவ்.திருநெடுந். 23. வியா);. [கழலை + கரப்பான்.]
கழற்காய்	கழற்காய் kal̲rkāy, பெ. (n.) 1. கழற்சிக்காய் (பதார்த்த.793.);; molucca-bean. 2. கிழங்கு; bulbous root (சா.அக.);. [கழல் + காய் – கழற்காய்.]
கழற்காய்வல்லி	கழற்காய்வல்லி kal̲rkāyvalli, பெ. (n.) ஒரு வகைக் கொடி; elephant cow-hitch (சா.அக.);. [கழற்காய் + வல்லி. வள்ளி – வல்லி.]
கழற்கொடி	கழற்கொடி kal̲rkoḍi, பெ. (n.) கழற்சி பார்க்க;See kalarci. [கழல் + கொடி – கழற்கொடி.]
கழற்சி	கழற்சி kal̲rci, பெ. (n.) 1. ஒருவகைக் கொடி (வின்.);; molucca-bean. 2. கழற்சிக்காய்; bonduc nut. [கழல் + சி - கழற்சி 'சி' சொல்லாக்க ஈறு.]
கழற்சிக்காய்	கழற்சிக்காய் kal̲rcikkāy, பெ. (n.) கழற்காய்; molucca bean. [கழற்சி + காய்.]
கழற்சிக்கொட்டை	கழற்சிக்கொட்டை kal̲rcikkoṭṭai, பெ. (n.) 2. கழற்சி பார்க்க;See kalarci2. [கழற்சி + கொட்டை.]
கழற்சிங்கநாயனார்	கழற்சிங்கநாயனார் kal̲rciṅganāyaṉār, பெ. (n.) அறுபத்துமூன்று நாயன்மாருள் ஒருவர் (பெரியபு.53.);; name of canonized saiva saint, one of 63. [கழல் + சிங்கம் + நாயனார் – கழற்சிங்கநாயனார்.] இவர் காடவர்குல அரசர் என்றும் திருவாருரில் இறைவனை வழிபடுங்கால் தம் மனைவி ஒரு பூவை எடுத்து முகர்ந்த குற்றத்திற்காகக் கையை வெட்டிச் சிவனருள் பெற்றதாகவும் திருத்தொண்டர் மாக்கதை கூறும்.

கழற்சேவகம்	கழற்சேவகம் galṟcēvagam, பெ. (n.) கொள்ளிக் கட்டைத் தேக்கு; fire-brand teak (சா.அக.);. [கழல் + சேவகம்.]
கழற்பதி	கழற்பதி kalṟpadi, பெ. (n.) பெருங்குமிழ் (மலை); பார்க்க;See perun-kumil; ஒரு வகைத் தேக்கு; a kind of teak, coomb teak. [கழல் + பதி.]
கழற்பேதி	கழற்பேதி kalṟpēti, பெ. (n.) பாச்சான் கள்ளி; a kind of a spurge (சா.அக.);. [கழல் + பேதி.]
கழற்றல்	கழற்றல் kalṟṟal, தொ.பெ. (vbl.n.) நீக்குதல்; omitting. [கழல்(த.வி); → கழற்று(பி.வி); கழற்றல்(தொ.பெ); அல் தொ.பெ.ஈறு.]
கழற்றி	கழற்றி kalṟṟi, பெ. (n.) கழலப் பண்ணுவது; that which causes one to slip off, to disappear. "யோகக்கழற்றி" (ஒழிவி.3,106);. [கழல் → கழற்றி.]
கழற்று	கழற்று1 kalṟṟudal, 5 செ.குன்றா.வி. (v.t.) 1. நெகிழச் செய்தல்; to make loose, to unfasten, loosen, unhinge, dislocate, unlock, unbolt, unscrew, unbutton, disentangle, extricate, disencumber) 2. ஆடையணிகலன் போன்றவைகனை நீக்குதல்; to strip, takeoff, divest dismantle, unrig, to slough off, as a snake, its skin. "கழற்றிப் பொன்னணி" (இரகு.திக்கு.255.);. 3. போக்குதல்; to remove, to be freed, as from sin. "வல்வினையைக் கழற்றலாமே" (தேவா.1225,7.);. [கழல் → கழற்று.] கழற்று2 kalṟṟu, பெ. (n.) உறுதிமொழி; admonition, expostulation, criticism, at once kind and severe. [கழறு → கழற்று.]
கழற்றுரை	கழற்றுரை kalṟṟurai, பெ. (n.) 1. உறுதிச்சொல் (பிங்.);; charge, rebuke. 2. இகழ்ந்துரைத்தல்; censure. [கழற்று + உரை - கழற்றுரை.]

கழற்றெதிர்மறு-த்தல்	கழற்றெதிர்மறு-த்தல் kalrredirmaruddal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) பாங்கனது உறுதிமொழியைத் தலைவி கேளாது மறுத்தல் (திருக்கோ.23, தலைப்பு.);; to reject the dissuasions of a friend, as a lover. [கழற்று + எதிர் + மறு.]
கழற்றெதிர்மறை	கழற்றெதிர்மறை kalrredirmarai, பெ. (n.) தலைவன், பாங்கன் உறுதிமொழியைக் கேளாது மறுத்துச் சொல்லுஞ் சொல் (இறை.3.47);; rejecting as a lover, the dissuasions of a friend. [கழற்று + எதிர் + மறை. மறு → மறைமறுத்தல்.]
கழறல்	கழறல் kalral, பெ. (n.) 1. சொல்லுகை; speech, word, speaking. "இனையன கழறலுற்றான்" (கந்தபு.தாரக. 128.);. 2. உறுதிமொழி (திவா.);; exhortation, admonition. H. Kakh; Samo, gagana. [கழறு → கழறல்.]
கழறியுரை-த்தல்	கழறியுரை-த்தல் kalriyuraittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. இடித்துரைத்தல்; to protest, find fault with and advice, as a minister, to the king. மந்திரி அரசனுக்குக் கழறியுரைத்தான் (உ.வ.);. 2. பாங்கன் தலைவனுக்கு இடித்துரைத்து உறுதிமொழி கூறுதல். (திருக்கோ.22.தலைப்பு);; to dissuade a lover from his intention, as a friend. [கழறு + இ + உரை - 'இ' வினையெச்ச ஈறு.]
கழறிற்றறிவார்	கழறிற்றறிவார் kalrirrarivār, பெ. (n.) சேரமான் பெருமாள் நாயனார்; name of Šaiva saint, Céraman Perumal. who is so called because he is said to have been able to understand the language of the lower animals. "பிறவுயிர்கள் வேறு கழறிற்றறிவார்" (பெரியபு.சிறுத்.88);. [கழறிற்று + அறிவார்.] மாந்தரல்லாப் பிறவுயிர்கள் பேசுவனவற்றை (கழறியவற்றை);யும் புரிந்து கொள்ளும் ஆற்றலுள் ளமையால் பெற்ற பெயரென்பர்.

கழறு	கழறு1 kalrudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. இடித்தல்; to thunder. "கமஞ்சூல் அகலிரு விசும்பின் அதிர்சினஞ் சிறந்து... கடுஞ்சிலை கழறி" (பதிற்றுப்.81.4);. 2. சூளுரைத்தல்; to make solemn declaration, bind oneself by a vow. "கொல்வோ மென்றாங் கவரவர் கழறிப்பேசி" (திருவாலவா.36.17);. 3. உறுதி சொல்லுதல்; to urge, exhort, charge earnestly. "கல்லென்று தந்தை கழற அதனையோர் சொல்லென்று கொள்ளா திகழ்ந்தவன்" (நாலடி.253);. க. களரு (அறிவுரை); [கழ → கழல் → கழறு.] கழறு2 kalrudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கடிந்து சொல்லுதல்; to say angrily declare, tell. "சிலர் கழறிச் சோர்வார்" (பாகவ.1,4.35.);. 2. வன்மையாகக் கண்டித்தல்; scold angrily. "கடிந்தது மிலையாய் நீ கழறிய வந்ததை" (கலித்.76.13.);. 3. அவமதித்தல்; to abuse, dishonour. "கற்றவர் தம்மையும் கழற நோக்குமே" (சூளா.முத்.16);.
கழனி	கழனி kalni, பெ. (n.) கழுநீர் (இ.வ.);; water in which rice has been washed. க. கச்சலு;பட. கோநீர் [கழு + நீர் - கழுநீர் → கழுநி → கழணி(மரு.உ);.] கழனி1 kalni, பெ. (n.) 1. போரடிக்கும் களமுள்ளவயல்; field, paddy-field. "கழனியுழவர் சூட்டொடு தொகுக்கும் கொழுமீன்" (புறநா.13.11);. 2. .மருதநிலம் (பிங்.);; agriculture tract. 3. சேறு (வின்,);; mud. ம. கழனி;க. கழநி, கலநி, களநி. W. cae; Norw. gard; S. granja. [களம் → களன் → கழனி (வே.க.134.);.] கழனி2 kalni, பெ. (n.)

கழினி (பிங்

கழனிக்கடைத்தவர்	கழனிக்கடைத்தவர் kal̠ikkaḍaittavar, பெ. (n.) மருத நில மக்கள் (திவா.);; people of the agricultural tract. [கழனி + கு + அடைத்தவர்.]
கழனிக்குளம்	கழனிக்குளம் kal̠ikkuḷam, பெ. (n.) நன்செய் நடுவிலுள்ள ஏரி (S.I.I.ii,43.);; tank lying amidst cultivable lands. [கழனி + குளம்.]
கழனிக்கோல்	கழனிக்கோல் kal̠ikāl, பெ. (n.) நிலமளக்கும் கோல்; a pole used to measure field (கல்.அக.);. [கழனி + கோல்.] 12, 14, 16, ஆகிய சாண்கள் நீளம் கொண்ட மூவேறுபட்ட அளவினதாக இருந்த இவற்றுள், 16 சாண் கோலே பண்தொட்டு (அதாவது சிந்து சமவெளி நாகரிகக் காலத்தமிழர் வழக்கிலிருந்த வண்ணம்); செந்தரக் கோலாக (standard linear measurement); நிலவியது. 8.25" கொண்டது ஒரு சாண். 16 சாண் கொண்டது ஒரு கோல் - இதன் நீளம் 11 அடி.
கழனிச்சுறா	கழனிச்சுறா kal̠iccuṟā, பெ. (n.) சுறா மீன் வகையுளொன்று; a kind of shark fish. [கழனி + சுறா.]
கழனிநண்டு	கழனிநண்டு kal̠inaṇṭu, பெ. (n.) வயல் நண்டு வகை (வின்.);; fresh water crab found in fields. [கழனி + நண்டு.]
கழனிப்பயிர்	கழனிப்பயிர் kal̠ippayir, பெ. (n.) நெல் (வின்.);; paddy. [கழனி + பயிர்.]
கழனிப்பாக்கம்	கழனிப்பாக்கம் kal̠ippākkam, பெ. (n.) வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்திலுள்ள ஒர் ஊர்; name of a village in Vellore district. [கழனி + பாக்கம்.]
கழனியடுத்தவர்	கழனியடுத்தவர் kal̠iyaḍuttavar, பெ. (n.) உழவர், வேளாளர்; agtriculturist. [கழனி + அடுத்தவர்.]
கழனியூரன்	கழனியூரன் kal̠iyūraṉ, பெ. (n.) மருத நிலத் தலைவன்; cheiftain of agricultural tract. "கரும்பி னலமருங் கழனி யூரன்" (ஐங்குறு.18.);. [கழனி + ஊரன்.]

கழனிலை	கழனிலை kaḻnilai, பெ. (n.) இளைஞனொருவன் போரிற் புறங்கொடாமை கண்டு வியந்த வீரர் அவனுக்கு வீரக்கழல் அணிவித்துப் புகழ்ந்தாடும் புறத்துறை; theme of warriors decorating a youthful victor with anklets and singing his praise to the accompaniment of a dance. "வயவர் ஏத்திய ஓடாக்கழனிலை உளப்பட" (தொல். பொருள்.60);. "அடுமுரண் அகற்றும் ஆளுகு ஞாட்பிற் கடுமுரண் வயவன் கழல் புனைந்தன்று" (பு.வெ. பொதுவியல் 7);. [கழல் + நிலை.]
கழனிவாரியப்பெருமக்கள்	கழனிவாரியப்பெருமக்கள் kaḻnivāriyapperumakkaḷ, பெ. (n.) வேளாண்மையைக் கவனிக்கும் ஊர்ச்சபையார் (S.I.I.iii.231.);; members of the village assembly who looks after cultivation. [கழனி + வாரியம் + பெரு + மக்கள்.]
கழனிவாரியப் பெருமக்கள்	கழனிவாரியப் பெருமக்கள் kaḻnivāriyapperumakkaḷ, பெ. (n.) வயல்களுக்குப் பாசனத் தண்ணீர் வழங்கும் பொறுப்பை ஏற்றுள்ள குழு; members of the irrigation committee. இவ்வாட்டை குடும்பு வாரியப் பெருமக்களும் ஏரிவாரியப் பெருமக்களும், கழநிவாரியப் பெருமக்களும், இருநூற்றுவப் பெருமக்களும் பட்டர்களும் (தெ.,க.தொ.19 கல்.179 கல். 84 & 297);. [கழநி + வாரியம் + பெருமக்கள். உத்திரமேரூரிலுள்ள தேர்தல் மூலம் தேர்வுசெய்யப்பட்டனர் எனத் தெரிகிறது.]
கழனீர்	கழனீர் kaḻnīr, பெ. (n.) கழுநீர் பார்க்க;See kalunir. [கழுநீர் → கழனீர்.]
கழா அல்	கழா அல் kaḻāal, பெ. (n.) கழுவுகை; washing, cleansing. "ஊர்க்குறு மாக்கள் வெண்கோடு கழாஅலின்" (புறநா.94.1);. [கழுவு + அல் - கழுவல் → கழால்(மருஉ);.]
கழாஅல	கழாஅல kaḻāala, இ.கா.வி.எ. (p.ple) கழற்ற; to unlose or divest. "கடுஞ்சூன் முண்டகங் கதிர்மணி கழாஅலவும்" (சிறுபாண்.148.);. [கழல → கழாஅல(இடைநீட்சி);.]
கழாத்தலையார்	கழாத்தலையார் kaḻāttalaiyār, பெ. (n.) கடைக் கழகப் புலவர்; Sangam poet. [கழார்த்தலை + ஆர்-கழாத்தலையார். ஊர்ப்பெயரால் அழைக்கப்பட்டவர்.] பரணர் காலத்தில் வாழ்ந்தவர்; இவர் சேரமான் குடக்கோ நெடுஞ்சேரலாதனும் சோழன் வேற் பஃறடக்கைப் பெருவிறற் கிள்ளியும் பொருது களத்தில் விழுந்து கிடந்தபோது அவ்விருவர் பெருமையையும் அவர் தேவியர் துன்பத்தையும் எடுத்துப்பாடியவர்.
கழாநிலம்	கழாநிலம் kaḻānilam, பெ. (n.) கழாலை (யாழ்.அக.); பார்க்க;See kalalai. [கழார் + நிலம் - கழார்நிலம் → கழாநிலம்.]

கழாய்	கழாய் kal̠āy, பெ. (n.) சிறுகீரை (சங்.அக.);; a species of amaranth. [கழு → கழாய்.] கழாய்2 kal̠āy, பெ. (n.) 1. மூங்கில்; spiny bamboo. 2. கழைக்கூத்தன் ஏறி நின்று ஆடுதற்கு நாட்டும் மூங்கிற்கம்பம் (சீவக.66.உரை.);; acrobat's pole. 3. கமுகு (மலை.); பார்க்க;See kamugu. [கழை → கழாய்(தமிழ்வ.71.);.] கழாய்3 kal̠āy, பெ. (n.) கழுகு பார்க்க;See kalugu. [கழு → கழுகு → கழாய்.]
கழாய்க்கூத்து	கழாய்க்கூத்து kal̠āykāttu, பெ. (n.) கழைக்கூத்து பார்க்க;See kalai-k-kuttu. கானகக் கூத்தும் கழாய்க் கூத்தும் ஆடுபவராக (தொல்.பொருள்.91.உரை.); [கழை → கழாய் + கூத்து.]
கழாய்வனம்	கழாய்வனம் kal̠āyvan̠am, பெ. (n.) சிறுகீரை (மலை.); பார்க்க;See siru-kirai. [கழாய் + வனம்.]
கழாயம்	கழாயம் kal̠āyam, பெ. (n.) கழாய் (சங்.அக.); பார்க்க;See kalay. [கழாய் + அம் → கழாயம்.]
கழாயர்	கழாயர் kal̠āyar, பெ. (n.) கழைக்கூத்தர் (சூடா.);; pole-dancers, rope dancers, tumblers. மறுவ. கம்பக்கூத்தர் [கழாய் + அர் – கழாயர்.]
கழாயினர்	கழாயினர் kal̠āyin̠ar, பெ. (n.) கழாயர் பார்க்க;See kalayar. "கோடியர் கழாயினர்" (கந்தபு.அசமுகி.14.); [கழாய் + இனர் → கழாயினர்.]
கழால்	கழால் kal̠āl, பெ. (n.) களைகை; wedding, rooting up. "களைகால் கழாலிற் றோடொலிபு நந்தி" (புறநா.120.5);. [கழல் → கழால்.]

கழாலு-தல்	கழாலு-தல் kaḻāludal, 13 செ.கு.வி. (v.i.) நெகிழ்தல்; to become loose, "கழாலுகின்ற பல்காழுடை மேகலை" (கந்தபு.திருக்கல்.15.);. [கழல் → கழால் → கழாலு.]
கழாலை	கழாலை kaḻālai, பெ. (n.) 1. உவர்நிலம் (யாழ்.அக.);; saline soil. 2. கழிநிலம்; brackish soils (சா.அக.);. [கள் → கள → கழ → கழல் → கழால் → கழாலை.]
கழாற்றூக்கு	கழாற்றூக்கு kaḻāṟṟūkku, பெ. (n.) ஆறுசீரளவுள்ள தாளவுறுப்பு (சிலப்.3.16.உரை);; Music: a mode of keeping time composed of six cir. [கழல் + தூக்கு - கழற்றூக்கு → கழாற்றுக்கு.]
கழாறம்	கழாறம்1 kaḻāṟam, பெ. (n.) கமுகு (சங்.அக.);; areca palm. [கழை + கழாறம்.] கழாறம்2 kaḻāṟam, பெ. (n.) கள்; toddy. [கழல் → கழாலம் → கழாறம்.]
கழி	கழி1 kaḻidal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கடந்துபோதல்; to pass away. to pass as time, season. கோடைக் காலம் கழிந்து குளிர் காலம் வந்தது (உ.வ.);. (ஆ); வளமை, இன்பம் முதலியன நழுவுதல்; to slip away as prosperity, adversity. 2. செலவிடுவதால் கழிதல்; to elapse, become spent. "பொழுதொடு நாளும் வாளா கழிந்தன போலும்" (கம்பரா.சூர்ப்ப.1+8);. 3. நடத்தல் (பிங்.);; to walk, proceed. ம. கழியுக, கழிக்க; க. கழி, களி, கழெ, களெ; து. கரியுனி, கரிபுனி; பட. கயி; து. இ. கொடி; குட. கய்ய(பொழுதுகழித்தல்);;கெ. கடகட (பொழுதுபோதல்);. [கள் → கழி.] கழி2 kaḻidal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. குறைபடுதல்; to be abated, deducted, discounted. "கழியாம லளித்தனை கண்ணதுகில்" (பாகவ.1,4.37);. 2. அழிதல்; to be ruined. "அங்குரங் கழியும் வேனில்" (சிசி1.9.);. 3. ஒழிதல்; to be removed. பாவங்கழிந்தது (உவ.);.
கழிகட்டை	கழிகட்டை gaḻigaṭṭai, பெ. (n.) கழிகடை (இ.வ.);; useless person or thing. [கழி + கட்டை.]

கழிக்கரை	கழிக்கரை kaḻikkarai, பெ. (n.) 1. கழிமுகம்; river mouth. 2. உப்பங்கழியை யொட்டிய நிலப்பரப்பு (தஞ்சை.மீனவ.);; land space, around backwater canal. [கழி + கரை.]
கழிக்கரைப்புலம்பல்	கழிக்கரைப்புலம்பல் kaḻikkaraippulambal, பெ. (n.) 1. பிரிந்த தலைவனை நினைந்து தலைவி கடற்கரையிலிருந்து கொண்டு தனியே இரங்குகை; soliloquy of a maiden in a maritime tract lamenting the separation from her lover. 2. சமுத்திர விலாசம் என்னும் சிற்றிலக்கியம்; a poem on such a theme. [கழி + கரை + புலம்பல்.]
கழிக்காரை	கழிக்காரை kaḻikkārai, பெ. (n.) ஒருவகைக் காரை முட்செடி; common honey-thorn. [கள் → கழி + காரை.]
கழிக்காறல்	கழிக்காறல் kaḻikkāṟal, பெ. (n.) கடல்மீன்வகை; a sea fish, silvery, attaining 5" in length. [கழி +காறல்.]
கழிக்குடி	கழிக்குடி kaḻikkuḍi, பெ. (n.) கன்னியாக்குமரியின் தொன்மைப் பெயர்; an ancient name of Cape Comorin (கல்.அக);. [கழி + குடி.]
கழிக்கோல்	கழிக்கோல்1 kaḻikāl, பெ. (n.) கழிகோல் பார்க்க;See kalikol. [கழி + கோல் = கழிக்கோல்.] கழிக்கோல்2 kaḻikāl, பெ. (n.) மூங்கில் (நாஞ்);; bamboo. [கழை → கழி – கோல்.]
கழிகடை	கழிகடை gaḻigaḍai, பெ. (n.) 1. மிக இழிந்த-வன்-வள்-து-வை; the worst, as applied to persons or things; refuse, that which is base. 2. அறக்கெட்டது (கழ.அக.);; completely destroyed, fully spoiled. 3. பயனற்றதென நீக்கியது; that which is rejected or thrown out as worthless; refuse. [கழி + கடை.]
கழிகண்ணோட்டம்	கழிகண்ணோட்டம் gaḻigaṇṇōṭṭam, பெ. (n.) அளவிறந்த உவகை (குறள்.432.உரை.);; lit, glance with overflowing eyes, great joy, delight. [கழி + கண்ணேட்டம்.]

கழிகணம்	கழிகணம் gaḻigaṇam, பெ. (n.) வயிற்றுப் போக்கை உண்டாக்கும் குழந்தை நோய்வகை (பாலவா,40.);; a disease of children attended with diarrhea. [கழி + கணம்.]
கழிகம்	கழிகம் gaḻigam, பெ. (n.) வாலுளுவை (யாழ்.அக.);; climbing staff plant. [கழி → கழிகம்.]
கழிகலமகடூஉ	கழிகலமகடூஉ gaḻigalamagaṭūu, பெ. (n.) கைம்பெண்; widow, who has been stripped of her ornaments. " கொய்ம்மழித் தலையொடு கைம்மையுறக் கலங்கிய கழிகல மகடூஉப் போலப் புல்லென் றனை யால்" (புறநா.261.18.);. [கழி + கலன் + மகடுஉ (பெண், மகள்.);.]
கழிகாலம்	கழிகாலம் kaḻikālam, பெ. (n.) சென்றகாலம்; past time. "வருங்காலம் நிகழ்காலம் கழிகால மாயுலகை ஒருங்காக அளிப்பாய்" (திவ். திருவாய்.3.1.5.);. மறுவ. கழிந்தகாலம் [கழி + காலம்.] கழிகாலம்2 kaḻikālam, பெ. (n.) கக்கற்கழிச்சல் காலம்; the time or season of cholera. [கழி + காலம்.]
கழிகெட்டவன்	கழிகெட்டவன் gaḻigeṭṭavaṉ, பெ. (n.) மிகக் கெட்டவன் (யாழ்ப்.);; reprobate fellow, vile, wretch. [கழி + கெட்டவன்.]
கழிகோல்	கழிகோல் kaḻiāl, பெ. (n.) 1. எளிதில் பால் கறவாத ஆவினை அசையாமல் நிறுத்திக் கறப்பதற்குப் பயன்படுத்தும் இணைப்புக்கழி; two rods joined at an angle and thrown round the horns of an intractable cow to keep it under control while milking. "கடையாவின் கழி கோற்கைச் சறையினார்" (திவ். திருவாய்.4,8,4.);. 2. கன்று பாலுண்ணாதிருக்க முகத்திற்கட்டும் வாய்ப்பூட்டு (ஈடு.4.8.4.);; wicker basket for the mouth of a calf to prevent it from sucking. [கழி + கோல்.]

கழிச்சல்	கழிச்சல் kaḻiccal, பெ. (n.) 1. வயிற்றுப்போக்கு; diarrhea, looseness of bowels. "குழந்தை கழிச்சலில் அழுகிறது" (உ.வ);. 2. கடும் வயிற்றுப்போக்கினால் ஏற்படும் அளவிற்கதிகமான அச்சம்; extreme fear, producing instantaneous diarrhea. [கழி → கழிச்சல்.] கழிச்சல் வகை: 1. சீதக் கழிச்சல் - diarrhoea mucosa, 2. இரத்தக்கழிச்சல் – dysenteric darhoea, 3. சலக்கழிச்சல் அல்லது நீர்க் கழிச்சல் - watery diarrhea diabetes, 4. சங்கரக் கழிச்சல் - diarrhoes attended with various symptoms-sympathetic diarrhoea, 5. சோபக் கழிச்சல் - diarrhoea followed by great weakness and exhaustion,
கழிச்சியர்	கழிச்சியர் kaḻicciyar, பெ. (n.) நெய்தனிலத்து மகளிர்; women of the maritime tracts. "கழிச்சியர்க ளவரை யேனலுக்கு" (பெரியபு. திருக்குறிப்புத்.44.);. [கழி → கழிச்சியர்.]
கழிசடை	கழிசடை kaḻisaḍai, பெ. (n.) கழிக்கப்பட்ட மயிர்ச்சடை போல இழிந்த-வன்-வள்-து (இ.வ.);; person or thing that is cast away, as shaven hair, கழிசடைப் புத்தகம் படித்துக் காலத்தை வீணாக்காதே (உ.வ.);. [கழி + சடை.]
கழிசல்	கழிசல் kaḻisal, பெ. (n.) கழிக்கப்பட்டது; that which is rejected. கழிசல்தாள்களுக்கு இந்நாளில் மதிப்பு அதிகம் (உ.வ.);. [கழிச்சல் → கழிசல்.]
கழிசறை	கழிசறை kaḻisaṟai, பெ. (n.) கழிசடை (இ.வ.); பார்க்க;See kalisadai. [கழிசடை → கழிசறை → கழிசிறை (கொ.வ);.]

கழிசிறை	கழிசிறை kaḻisiṟai, பெ. (n.) கழிசடை (இ.வ.); பார்க்க;See kalisadai. [கழிசடை → கழிசறை → கழிசிறை (கொ.வ);.]
கழிஞன்	கழிஞன் kaḻiñaṉ, பெ. (n.) உருட்டு வடிவுள்ள செம்பழுப்பு வண்ணக் கடல்மீன் (குமரி.மீன.வழ);; a cylindrical sea fish of reddish brown colour. [கழி → கழிஞன்.]
கழித்தல்	கழித்தல் kaḻittal, பெ. (n.) எண்ணின் கழிப்பு; subtraction. கழித்தல் கணக்கு கடினம் (உ.வ.);. [கழி → கழித்தல்.]
கழித்துக்கட்டு-தல்	கழித்துக்கட்டு-தல் kaḻiddukkaṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. போக்குச் சொல்லி நெகிழ விடுதல்; to evade by excuses. நன்கொடை கேட்டால் ஏதாவது சாக்குப் போக்குச் சொல்லிக் கழித்துக் கட்டுவதில் கைதேர்ந்தவர் இவர் (உ.வ.);. 2. இகழ்ந்து ஒதுக்குதல்; to cast off with contempt பேதைகளின் பேச்சை பேரறிஞர் கழித்துக்கட்டுவர் (உ.வ.);. 3. பயன்படாததென ஒதுக்கி விடுதல்; avoiding as useless. "தைத்திங்களில் பழைய பொருள்களைக் கழித்துக் கட்டி வீட்டைத் துப்புரவு செய்வர்". [கழித்து + கட்டு.]
கழித்துக்கட்டு	கழித்துக்கட்டு2 kaḻiddukkaṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) தனக்குப் பயன்படாதவற்றைப் பிறனிடஞ் சேர்த்தல்; to give away to others what is not use ful to oneself. வீட்டுக்காரி வெளுத்துப்போன சேலைகளை வேலைக்காரியிடம் கழித்துக்கட்டினாள் (உ.வ.);. [கழித்து + கட்டு.]
கழிந்தகாலம்	கழிந்தகாலம் kaḻindakālam, பெ. (n.) 1. இறந்த காலத்தைக் குறிக்கும் இலக்கணக் கூறு; a gram matical category which shows past tense. 2. அகவை, பருவம், ஆண்டு, மாதம், நாள் போன்றவற்றின் கழிந்த நிலை; past age, season period years, month, day etc. நேற்று என்பது கழிந்த காலம் (உ.வ.);. [கழி → கழிந்த + காலம்.]
கழிந்தார்	கழிந்தார் kaḻindār, பெ. (n.) 1. பொருளில்லாதவர்; poor, destitute persons. "எடுப்பிற்கிளையும் கழிந்தா ரெடுக்க" (நான்மணி.62);. 2. இறந்தவர்; deceased persons. "கழிந்தாரிடுதலை" (நாலடி.49);. [கழி → கழிந்தார்.]

கழிந்தோர்	கழிந்தோர் kaḻindōr, பெ. (n.) வலிமிக்கோர்; very strong men. "கழிந்தோருடற்றுங் கடுந்தூ வஞ்சா (பதிற்றுப்.90,5);. [கழி → கழிந்தோர்.]
கழிநிலம்	கழிநிலம் kaḻinilam, பெ. (n.) 1. உப்பளம் (பின்.);; natural salt pan. 2. உவர்த்தரை (வின்.);; saline so marshy tract bordering on the sea. கழி நிலத்தில் விதைச்ச விதை கால்காசுக்கும் பயனில்லை (உ.வ.);. [கள் → கழு → கழி + நிலம் – கழிநிலம்.]
கழிநெடியன்	கழிநெடியன் kaḻineḍiyaṉ, பெ. (n.) மிகநெட்டையாக வளர்ந்தவன்; tallest person. [கழி + நெடியன்.]
கழிநெடில்	கழிநெடில் kaḻineḍil, பெ. (n.) கழிநெடிலடி பார்க்க;See kali-nedil-adi. [கழி + நெடில்.]
கழிநெடிலடி	கழிநெடிலடி kaḻineḍilaḍi, பெ. (n.) ஐந்தின் மிக்க சீரால் வரும் அடி (காரிகை, உறுப்பு. 12.);; lit., a very long line, a line inverse containing more than five feet. நீரிடை உறங்கும் சங்கம் நிழலிடை உறங்கும் மேதி தாரிடை உறங்கும் வண்டு தாமரை உறங்கும் செய்யாள் தூரிடை உறங்கும் ஆமை துறையிடை உறங்கும் இப்பி போரிடை உறங்கும் அன்னம் பொழிலிடை உறங்கும் தோகை அறுசீரால் அமைந்த கழிநெடிலடிக்கு எடுத்துக்காட்டு. [கழி + நெடில் + அடி/]
கழிப்பணம்	கழிப்பணம் kaḻippaṇam, பெ. (n.) கலிப்பணம் பார்க்க;See kali-p-panam. [கலிப்பணம் → கழிப்பணம்.]
கழிப்பறை	கழிப்பறை kaḻippaṟai, பெ. (n.) கழிவறை பார்க்க;See kali-varai. மறுவ. கழிப்பிடம், ஒதுங்கறை. [கழி - கழிப்பு + அறை.]

கழிப்பாக்கு	கழிப்பாக்கு kal̠ippākku, பெ. (n.) களிப்பாக்கு பார்க்க;See kali-p-pâkku. குட. களியடக்கெ [களி → கழி + பாக்கு (கொ.வ);.]
கழிப்பாம்பு	கழிப்பாம்பு kal̠ippāmbu, பெ. (n.) ஆறுகாலுடைய ஒரு விலங்கு (சிலப்.பக்.524, குறிப்பு.);; kind of animal or creature having six legs. [கழி + பாம்பு.]
கழிப்பிடம்	கழிப்பிடம் kal̠ippiḍam, பெ. (n.) கழிப்பறை; public convenience. இது கட்டணக் கழிப்பிடம் (உ.வ.);. மறுவ. கழிப்பறை, ஒதுங்கறை. [கழிப்பு → இடம்.]
கழிப்பிரண்டை	கழிப்பிரண்டை kal̠ippiraṇṭai, பெ. (n.) கோப்பிரண்டை; a species of adamantine creeper (சா.அக.);. [கழி → பிரண்டை.]
கழிப்பு	கழிப்பு1 kal̠ippudal, 5 செ.கு.வி. (v.t.) 1. போக்குதல்; to spend, pass, as time. "பன்னாட் கழிப்பி" (பொருந.111.);. 2. செய்து முடித்தல்; to complete. "மூவேழ் துறையு முறையுளி கழிப்பி" (புறநா.152.20.);. க. கழிபு. களிபு, களுபு. களுவு, களுகு, கழிப்பு. கழுபு. [கழி → கழிப்பு.] கழிப்பு2 kal̠ippu, பெ. (n.) 1. ஒழிக்கை; expulsion, ejection. 2. சாந்தி கழிக்கை (உ.வ.);; propitiating malignant deities by giving them offerings. 3. குற்றம் (திவா.);; blemish, defect, fault. 4. தள்ளுண்ட பொருள் (வின்.);; that which is cast aside and rejected. 5. கழித்தல் (வின்.);; subtraction. ம. கழுப்பு. க. கழிபு. [கழி → கழிப்பு.]

கழிப்புக்கழி-த்தல்	கழிப்புக்கழி-த்தல்1 kaḻippukkaḻittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நோயாளி தலையைச்சுற்றிச் சோறு முதலியவற்றைக் கண்ணேறாகக் (திருஷ்டி); கழித்து எறிந்து விடுதல்; to throwaway boiled rice, etc. after waving it round the head of a patient by way of averting the influence wrought by an evil eye or a malignant spirit. கழிப்புக் கழிச்சலைத் தாண்டினால் கால்நோய் வரும் (உ.வ.);. [கழிப்பு + கழி.]
கழிப்புக்கழி	கழிப்புக்கழி2 kaḻippukkaḻittal, 4 செ.கு.வி. (v.t.) தீய ஆவிகளை ஒருவரின் உடலிலிருந்தோ ஒரிடத்திலிருந்தோ நீக்கிவிடச் செய்யும் ஒருவித நடப்பு (சடங்கு);; perform a ceremony, to expel the evil spirit, from a place or ones body. [கழிப்பு + கழி.]
கழிப்புச்சுற்றல்	கழிப்புச்சுற்றல் kaḻippuccuṟṟal, பெ. (n.) கழிப்புக் கழித்தல் பார்க்க;See kalipu-k-kallittai. கண்ணேறு கழிவதற்குக் கழிப்புச் சுற்றிப் போடவேண்டும் (உ.வ.);. [கழிப்பு + சுற்று.]
கழிப்புச்செய்-தல்	கழிப்புச்செய்-தல் kaḻippucceytal, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) கழிப்புக்கழித்தல் பார்க்க;See kalippu-k-kalital. செய்வினை தீர கழிப்புச் செய்ய வேண்டும் (உ.வ.);. [கழிப்பு + செய்.]
கழிப்புல்	கழிப்புல் kaḻippul, பெ. (n.) உப்புநிலத்தில் விளையும் புல்வகை; grass grown on saline soil (சா.அக.);. மறுவ. கழிமுட்டான் [கழி + புல்.]
கழிப்பெடு-த்தல்	கழிப்பெடு-த்தல் kaḻippeḍuttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) கழிப்புக் கழி (இ.வ.); பார்க்க;See kalippu-k-kali. [கழிப்பு + எடு.]
கழிபடர்	கழிபடர் kaḻibaḍar, பெ. (n.) அளவிடற்கரிய துன்பம்; great distress. "தலைவிக்குக் காமமிக்க கழிபடர் சிறந்தாற் போல்வது" (தொல். பொருள்.111.உரை);. [கழி + படர்.]
கழிபிறப்பு	கழிபிறப்பு kaḻibiṟabbu, பெ. (n.) முற்பிறப்பு (திவா.);; previous birth; the birth preceding the present. [கழி + பிறப்பு.]
கழிபெரும்	கழிபெரும் kaḻiberum, பெ.எ. (adj.) மிக அதிகமாக; very excessive, enormous. [கழி + பெரும்.]

கழிபேருவகை	கழிபேருவகை gaḻipēruvagai, பெ. (n.) பெரு மகிழ்ச்சி; great joy. [கழி + பேருவகை.]
கழிமாந்தம்	கழிமாந்தம் kaḻimāndam, பெ. (n.) குழந்தைகட்கு வயிற்றுப் போக்கோடு வரும் மாந்த நோய்; infantile diarrhoea, one of eight kinds of mandam. கழிமாந்தம் வந்து குழந்தை இளைத்து விட்டது (உ.வ.);. [கழி + மாந்தம்.]
கழிமீன்	கழிமீன் kaḻimīṉ, பெ. (n.) உப்பங்கழியில் மேயுமோர் மீன் (செங்.மீனவ.);; fish in back water. [கழி + மீன்.]
கழிமுகம்	கழிமுகம் gaḻimugam, பெ. (n.) 1. ஆறு கடலோடு கலக்குமிடம் (திவா.);; mouth of a river, delta of a river, mountain torrent, waterfall. Indoni. kali [கழி + முகம்.]
கழிமுட்டான்	கழிமுட்டான் kaḻimuṭṭāṉ, பெ. (n.) உவர்நிலத்தில் விளையும் ஒருவகைப்புல் வகை; a kind of grass grown on a saline soil. மறுவ. கழிப்புல் [கழி + முட்டான்.] [இப்புல்வகை கூரை வேயப் பயன்படுவதாம்.]

கழிமுள்ளி	கழிமுள்ளி kaḻimuḷḷi, பெ. (n.) கழிநிலத்தில் வளரும் முட்செடி (மதுரைக்.96,உரை.);; Indian night shade grown on saline soil. [கழி + முள்ளி.] முள்ளிவகை: 1. அடுக்குமுள்ளி, 2. ஆற்றுமுள்ளி, 3. கழுதைமுள்ளி, 4. செம்முள்ளி, 5. வெள்ளை முள்ளி, 6. நீர்முள்ளி, 7. வறட்டுமுள்ளி, 8. கறிமுள்ளி, 9. பப்பர முள்ளி, 10. கழிமுள்ளி. [கழி + முள்ளி.]
கழிமூலி	கழிமூலி kaḻimūli, பெ. (n.) கழிநிலத்தில் வளரும் மூலிகை; herbaceous plant growing in saline soil or found on the banks of back water. [கழி + மூலி.]
கழிமை	கழிமை kaḻimai, பெ. (n.) விலக்குகை (சங்.அக.);; avoidance, riddance. [கழி + மை – கழிமை.]
கழிய	கழிய kaḻiya, கு.வி.எ. (adv.) மிகவும்; much, many exceedingly. "கல்லாதா னொட்பங் கழியநன் றாயினும் கொள்ளார் அறிவுடையார்" (குறள். 404.);. [கழி → கழிய.]
கழியர்	கழியர் kaḻiyar, பெ. (n.) 1. உப்பளவர்; dwellers in marine tract who are preparing salt. 2. நெய்தல் நில மக்கள்; people who are living in sea treact. [கழி → கழியர்.]

கழியல்	கழியல்1 kal̠iyal, பெ. (n.) 1. கழிகை; departing, passing. 2. கழிக்கப்பட்டது. (யாழ்.அக.);; that which is cast away, rejected. 3. கழிச்சல் (இ.வ.); பார்க்க;See kaliccal. [கழி → கழியல்.] கழியல்2 kal̠iyal, பெ. (n.) 1. கழி. (திருநெல்.);; cane, stick. 2. கடைமுளை. (நாஞ்.); பார்க்க;See kadai-muali. [கழி → கழியல்.]
கழியல்மாறு-தல்	கழியல்மாறு-தல் kal̠iyalmār̠udal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பிணங்குதல் (நாஞ்.);; to be at loggerhead. [கழியல் + மாறு.]
கழியவர்	கழியவர் kal̠iyavar, பெ. (n.) கழியர் பார்க்க;See kaliyar "கழியவர் கானவர்க் களித்து" (பெரியபு. திருக்குறிப்.44);. [கழி → கழியவர்.]
கழியிருக்கை	கழியிருக்கை kal̠iyirukkai, பெ. (n.) ஆறுசூழ்ந்த இடம்; delta tract. மறுவ. அரங்கம்;ஆற்றிடைக் குறை. [கழி + இருக்கை.]
கழியுடல்	கழியுடல் kal̠iyuḍal, பெ. (n.) பிணம் (Pond.);; carcass, corpse. [கழி + உடல் – கழியுடல்.]
கழியுப்பு	கழியுப்பு1 kal̠iyuppu, பெ. (n.) கடலுப்பு (C.G.);; salt from salt-pans. [கழி + உப்பு.] கழியுப்பு2 kal̠iyuppu, பெ. (n.) மீனுக்கு உப்பு வைக்கும் போது சிதறிக் கிடக்கும் உப்பு; scattered salt while preparing dry fish. [கழி + உப்பு.]
கழியூணன்	கழியூணன் kal̠iyūṇan̠, பெ. (n.) பெருந்தீனியுண்பவன்; glutton. மறுவ. சாப்பாட்டு இராமன் (உ.வ.);. [கழி + ஊண் + அன் – கழியூணன்.]

கழிவட்டம்	கழிவட்டம் kaḻivaṭṭam, பெ. (n.) 1. கடைப்பட்டவன்-வள்-து. (இ.வ.);; refuse, riff-raff, dregs of society. கழிவட்டப் பேர்வழியால் காரியம் உருப்படாது (உ.வ.);. 2. கவைக்குதவாதவன்; a person who is good for nothing. [கழி + வட்டம் – கழிவட்டம்.]
கழிவட்டை	கழிவட்டை kaḻivaṭṭai, பெ. (n.) கழிவட்டம் பார்க்க (கொ.வ.);;See kali-vattam. கழிவட்டையை வேலைக்கு வைத்தால் காசுக்குத்தான் கேடு (உ.வ.);. [கழி + (வட்டம்);வட்டை.]
கழிவலி	கழிவலி kaḻivali, பெ. (n.) பிரியும் எதிராற்றல்; negative current of electricity as opposed to. கவர் வலி; positive current (சா.அக.);. [கழி + வலி.]
கழிவலை	கழிவலை kaḻivalai, பெ. (n.) மீன்பிடிவலை; fishing net. [கழி + வலை.]
கழிவழி	கழிவழி kaḻivaḻi, பெ. (n.) கழிமுகப்பாதை; a path through backwater. [கழி + வழி.]
கழிவாசல்	கழிவாசல் kaḻivācal, பெ. (n.) இரைப்பை; stomach (சா.அக.);. [கழி + வாசல்.]
கழிவாய்நஞ்சன்	கழிவாய்நஞ்சன் kaḻivāynañjaṉ, பெ. (n.) பாம்பு வகை, (யாழ்.அக.);; a kind of snake. [கழி + வாய் + நஞ்சன்.]
கழிவிடம்	கழிவிடம் kaḻiviḍam, பெ. (n.) 1. குப்பைக் கொட்டும் இடம்; place or site for keeping refuse. 2. கழிப்பறை; lavatory. [கழி + இடம்.]

கழிவிரக்கம்	கழிவிரக்கம் kaḻivirakkam, பெ. (n.) 1. நெக்கு உருகுதல்; அளவற்ற இரக்கம்; remorse, repentance. "கற்றார்முற்றோன்றா கழிவிரக்கம்" (நான்மணி.8.);. 2. பிறர்மேற் காட்டும் இரக்கம்; sympathy. கழிவிரக்கங் கொண்டு அவன் தீச்செயலுக்குத் துணை போகாதே (உ.வ.);. 3. நிகழ்ந்ததை யெண்ணி ஒருவன் தன்னைத்தானே நொந்து கொள்ளுகை; self pity கழிவிரக்கங் கொள்ளாதே, அது உன்னைச் செயலற்றவன் ஆக்கிவிடும் (உ.வ.);. [கழிவு + இரக்கம்.]
கழிவு	கழிவு1 kaḻivu, பெ. (n.) 1. காலம், இடம் முதலியன கழிந்து போகை. தேர்வு விரைந்து எழுதியதால் கழிவு நேரம் இன்னும் இருக்கிறது. 2. இறந்தகாலம் (நன்.145.);; past tense. 3. நிகழ்காலம்; present tense. "இறப்பெதிர்காலக் கழிவுமானானை" (திவ். பெரியதி.4.3.2.);. 4. கழிகடை; waste, refuse, leaving, dross; that which is inferior, base, vile. 5. வயிற்றிலிருந்து வெளியேறும் மலம், சிறுநீர் முதலியன; discharge as from the bowels. [கழி → கழிவு.] கழிவு2 kaḻivu, பெ. (n.) 1. தள்ளுபடியான தொகை; deduction, discount, rebate. மொத்தவட்டியில் எவ்வளவு கழிவு (உ.வ.);. 2. ஈவு, மீதி; remainder. கட்டடம் கட்டியது போகக்கழிவு மிகுதியாகவே இருக்கிறது (உ.வ.);. 3. ஏலச்சீட்டு முதலியவற்றில் கிடைக்கும் தள்ளுபடி; dividend in auction chit. ஏலக்கழிவு ... வேண்டிய ... எவ்வளவு ...
கழிவுச்சங்கு	கழிவுச்சங்கு kaḻivuccaṅgu, பெ. (n.) வளையல் போன்ற பொருள்கள் செய்தபின் எஞ்சிய சங்கின் பகுதி (மீனவ.);; the remaining part of conch after the bangles have been cut out. [கழிவு + சங்கு.]
கழிவுச்சரக்கு	கழிவுச்சரக்கு kaḻivuccarakku, பெ. (n.) தள்ளுபடியான பொருள்; rejected goods. அடிப்பட்ட கழிவுச் சரக்குகளைக் குறைந்த விலைக்கு.விற்பர் (உ.வ.);. [கழிவு + சரக்கு.]
கழிவுசெய்-தல்	கழிவுசெய்-தல் kaḻivuseytal, 1 செ.குன்றாவி. (v.t.) நீக்குதல்; omit, reject. [கழிவு + செய்தல்.]

கழிவுநீர்	கழிவுநீர் kaḻivunīr, பெ. (n.) 1. சாக்கடை நீர்; sew. age water. 2. தொழிற்சாலை வீடு முதலியவற்றிலிருந்து வெளியேறும் அழுக்கு நீர்; industrial waste water. [கழிவு + நீர்.]
கழிவுநீர்க்கால்	கழிவுநீர்க்கால் kaḻivunīrkkāl, பெ. (n.) கழிவு நீர் செல்லும் வாய்க்கால்; sewer. [கழிவு + நீர்க்கால்.]
கழிவுப்பொருள்	கழிவுப்பொருள் kaḻivupporuḷ, பெ. (n.) உடலிலிருந்து வெளியாகும் வியர்வை, சிறுநீர், மலம் முதலிய வேண்டாத பொருள்கள்; excretory matters (சா.அக.);. [கழிவு + பொருள்.]
கழிவுமுள்	கழிவுமுள் kaḻivumuḷ, பெ. (n.) 1. கடல் நடுவே உள்ள முட்காடுகள்; thorn forest (island); in the ocean. 2. மீனிலிருந்து கழிக்கப்படும் முள்; scales, bones etc. discarded before preparing fish for food. [கழிவு + முள்.]
கழிவெண்பிறப்பு	கழிவெண்பிறப்பு kaḻiveṇpiṟappu, பெ. (n.) அறுவகைப்பிறப்பையும் கடந்து ஆதன் அடையும் மேனிலை (நிருவாணநிலை);; Jaina the final emancipation after passing through six kinds of births. "கழிவெண் பிறப்பிற் கலந்து வீடணைகுவர்" (மணிமே.27:155);. அறுவகைப் பிறப்பாவன: கரும் பிறப்பு, கருநீலப் பிறப்பு, பசும்பிறப்பு, செம்பிறப்பு, பொன்பிறப்பு, வெண்பிறப்பு (மணிமே. 27,150-152);. [கழி+ வெண் + பிறப்பு - கழிவெண்பிறப்பு (வெண்பிறப்பு கழிந்த அடுத்த நிலை);.]
கழிவெளி	கழிவெளி kaḻiveḷi, பெ. (n.) 1. கடற்கழியுள்ள இடம் (இ.வ.);; back-water. 2. பரந்த இடம்; large expanse of land. [கழி + வெளி.]
கழிவொற்றி	கழிவொற்றி kaḻivoṟṟi, பெ. (n.) வட்டிக்கும் முதலுக்குமாக ஒற்றிவைக்கப்பட்ட நிலத்தைக் குறித்த காலத்திற்குப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, திருப்பிக் கொடுப்பதற்கான அடைமானம்; usufructuary mortgage which becomes automatically discharged by enjoyment for a fixed period in lieu of payment of principal and interest. [கழி + ஒற்றி.]
கழினி	கழினி kaḻiṉi, பெ. (n.) இடுதிரை (திவா.);; curtain. மறுவ. எழினி [கழி → கழினி.]

கழு	கழு1 kaḻu, பெ. (n.) 1 கழுமரம்; stake for impaling criminals. "கழுவிலேறி" (தமிழ்நா.235);. 2. சூலம் (திவா.);; trident. 3. கறவாத ஆவினைக் கறக்கும் பொருட்டு அதன் கழுத்தில் இரு முனையுஞ் சீவி மாலைபோற் கட்டியிடுங் கழி; piece of wood sharpened at both ends, strung together and put around the neck of fierce cows when milking. "கழுவொடு சுடுபடை சுருக்கிய தோல்" (கலித்.106);. [கள் → கழு. கள் = முள்.] கழு2 kaḻu, பெ. (n.) பிணம்; dead body. கழுமரத்தில் ஏற்றிக் கொல்லப்பட்டவரின் பிணம்; body of a man killed on stake. [கள் → கழு = கழுமறத்தில் ஏற்றிக்கொல்லப்பட்டவரின் பிணம்.] கழு3 kaḻu, பெ. (n.) புற்பற்றை (வின்.);; green turf. [கள் = கூர்மை. கள் → கழு (கூரியநீண்ட புல்முளை);.]
கழுக்கடை	கழுக்கடை kaḻukkaḍai, பெ. (n.) 1. கழுவாயுதம் (திவா.);; impaling stake with an iron point. 2. சிறிய ஈட்டி; spike, short spear. "பிண்டி பாலங்கள் கழுக்கடைவாட்படை" (திருவிளை.திருமண.31);. 3. சூலம்; trident. "கழுக்கடை தன்னைக் கைக் கொண்டருளியும்" (திருவாந.2,110.);. மறுவ. கழுமுள். ம. கழுமுள், கழுக்கோல். [கழு + கடை.]
கழுக்களம்	கழுக்களம் kaḻukkaḷam, பெ. (n.) 1. கழுவேற்றும் இடம்; place of execution by impaling. 2. கொலைக் களம்; murdering spot. ம. கழுக்களம் [கழு + களம்.]

கழுக்காணி	கழுக்காணி1 kaḻukkāṇi, பெ. (n.) 1. உலக்கை (ஈடு.1.1.1 ஜீ);; pestle. 2. வேங்கைமரம் (ஈடு.1.1.1.ஜீ);; Indian kino tree. 3. அறிவற்ற தடியன்; stout man without common sense, thick head, dullard. "கறுத்த செங்கழுக்காணிச் சமணரே" (திருவாலவா. 38.51.);. ம.கழுக்காணி [கழு → கழுக்கு + ஆளி - கழுக்காளி → கழுக்காணி.] கழுக்காணி2 kaḻukkāṇi, பெ. (n.) தாமரை (ஈடு.1.1.1.ஜீ);; lotus.
கழுக்குமொழுக்கெனல்	கழுக்குமொழுக்கெனல் kaḻukkumoḻukkeṉal, பெ. (n.) உடல் மிகப் பருத்திருத்தற் குறிப்பு; expr. Signifying corpulence, fatty appearance. [கழுக்கு + மொழுக்கு + எனல்.]
கழுக்குன்றம்	கழுக்குன்றம் kaḻukkuṉṟam, பெ. (n.) செங்கற்பட்டுக்கருகில் உள்ள திருக்கழுக்குன்றமலை; Thirukkaluk-kudramalai, an ancient Šaiva shrine near in chengalpattu. "கணக்கில்லாத் திருக்கோலம் நிவந்து காட்டினாய் கழுக்குன்றிலே" (திருவாச.30-1); கழு4 பார்க்க;See kalu4. [கழுகு + குன்றம். கழு = கழுகு.] இங்கு, கழுகுகள் நண்பகல் வேளையில் உணவுக்காக வருவது வழக்கமாக உள்ளது.
கழுக்கையர்	கழுக்கையர் kaḻukkaiyar, பெ. (n.) மயிற்பீலிக்கு மாற்றாக கழுகுகளின் இறகு முடிப்பைக் கையில் எடுத்துச் செல்லும் சமணர்; Jain saints who take eagle's feather with them. [கழுகு + கையர்.]
கழுக்கோல்	கழுக்கோல்1 kaḻukāl, பெ. (n.) கழுமரம்; impaling stake. "வேன்மழுக் கடைத்தலைக் கழுக்கோல்" (திருவாலவா.39.19.);. ம.கழுக்கோல் (கூரை விட்டம்); [கழு + கோல்.] கழுக்கோல்2 kaḻukāl, பெ. (n.) கழிக்கோல் (நாஞ்.); பார்க்க;See kali-k-köl. [கழு + கோல்.]
கழுகண்டு	கழுகண்டு gaḻugaṇṭu, பெ. (n.) வணங்காத தலையன் (யாழ்.அக.);; refractory person. [கழுகன் → கழுகண்டு.]

கழுகரிப்பரி	கழுகரிப்பரி gaḻugarippari, பெ. (n.) இறக்கையுள்ள குதிரை (புதுவை);; winged horse. [கழுகு + இறகு + பரி - கழுகிறகுப்பரி → கழுகரிப்பரி (கொ.வ);.]
கழுகழு-த்தல்	கழுகழு-த்தல் gaḻugaḻuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கழுகுழு-த்தல் பார்க்க;See kalu-kulu. [கழுகுழு → கழுகழு.]
கழுகு	கழுகு gaḻugu, பெ. (n.) 1. வளைந்த கூரிய அலகுடையனவும் பிணம் தின்பவையுமான பலவகைப் பறவைகளின் பொதுப் பெயர்; common name for vulture and eagle. "கழுகொடு செஞ்செவியெருவை திரிதரும்" (புறநா.370.25.);. 2. பறவை வகை; Pharaoh's chicken. 3. பொன்னிறக் கழுகு; eagle. ம. கழு. கழுகு, கழுகன்; க.திடுக; துட. கழ்ள்; து.கரு; தெ., பர். தத்து; கொலா. தத்தா;நா. தத்தம். kalug-u, an eagle, comp. Persian. kergish; Ossete. kartziga, Sans. garuga, - the mythical eagle, gridhra, a vulture (C.G.D.F.L.591 and 616.);. Ostiak. kuruk, an eagle (C.G.D.F.L.616); [கள் → கழு → கழுகு.] கழுகுவகைகள்: கருங்கழுகு வெண்கழுகு பிணந்தின்னிக் கழுகு, அரசாளிக் கழுகு.
கழுகுப்பொறி	கழுகுப்பொறி gaḻuguppoṟi, பெ. (n.) கோட்டை மதிலில் வைக்கப்படும் கழுகின் உருவமுள்ள பொறி (சிலப்.15.216. உரை.);; ancient machine in the shape of an eagle mounted on a fort for defence. [கழுகு + பொறி.]
கழுகுழு-த்தல்	கழுகுழு-த்தல் gaḻuguḻuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) ஈரத்தால் தரை முதலியன நொதுநொதுத்தல் (யாழ்.அக.);; to feel damp and chilly. [கழு + குழு.]
கழுங்கு	கழுங்கு kaḻuṅgu, பெ. (n.) கமுகு, அடைக்காய்மரம்; areca nut tree (சேர.நா.); ம. கழுங்நு [கமுகு → கமுங்கு → கழுங்கு (கொ.வ.);.]
கழுச்சிறையன்	கழுச்சிறையன் kaḻucciṟaiyaṉ, பெ. (n.) கழுவேற்றப்படத்தக்கவன் (வின்.);; one who deserves implaing. [கழு + சிறையன்.]

கழுத்தகமுடையான்	கழுத்தகமுடையான் gaḻuttagamuḍaiyāṉ, பெ. (n.) கணவன் (இ.வ.);; husband. [கழுத்து + அகம் + உடையான்.]
கழுத்தணி	கழுத்தணி kaḻuttaṇi, பெ. (n.) கழுத்தையொட்டி அணியும் அணிகலன்; necklace. [கழுத்து + அணி.]
கழுத்தல்	கழுத்தல் kaḻuttal, பெ. (n.) பொய் (வின்.);; lie. [கழி → கழு → கழுத்தல்.]
கழுத்தறு-த்தல்	கழுத்தறு-த்தல் kaḻuttaṟuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கழுத்தை அறுத்துக்கொல்லுதல்; slitting the throat. 2. சிறுசிறு செயலுக்காக முன்னெச்சரிக்கை இல்லாமல் பெருந்துன்பத்திற்கு உள்ளாக்குதல்; to put into great trouble without prior notice for small acts. 3. நம்பிக்கை தந்து ஏமாற்றுதல்; to deceive, causing frustration, to disappoint. [கழுத்து + அறு.]
கழுத்தறுப்பு	கழுத்தறுப்பு kaḻuttaṟuppu, பெ. (n.) 1. பெருந்துன்பம், தொல்லை; distress, trouble as if the throat is being cut. அவன் தலையிட்டிருப்பது எனக்குக் கழுத்துறுப்புத்தான் (உ.வ.);. 2. மிகுந்த தொந்தரவு; big nuisance. காலையிலேயே சரியான கழுத்தறுப்பில் மாட்டிக் கொண்டேன் (உ.வ.);. 3. மிகுந்த துன்பம் தருபவ-ன்-ள்; a pain in the neck (said of a person);. அவன் சரியான கழுத்தறுப்புப் பேர்வழியாக இருக்கிறான் (உ.வ.);. [கழுத்து + அறுப்பு.]
கழுத்தாடாளி	கழுத்தாடாளி kaḻuttāṭāḷi, பெ. (n.) கழுத்தாடாத ஒட்டகம்; camel or any animal with a stiff neck. (சா.அக.);. [கழுத்து + ஆடா + ஆளி.]
கழுத்தாரம்	கழுத்தாரம் kaḻuttāram, பெ. (n.) 1. கழுத்தணி; ornament worn around the neck. 2. அலைதாடி (யாழ்.அக.);; dewlap of cattle. ம.கழுத்தாரம் (கழுத்துமாலை); [கழுத்து + ஆரம்.]
கழுத்திரு-த்தல்	கழுத்திரு-த்தல் kaḻuttiruttal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) கழுத்திறு-த்தல் பார்க்க;See Kaluttiru. [கழுத்து + இறு - கழுத்திறு → கழுத்திரு (கொ.வ.).]

கழுத்திற்கட்டு-தல்	கழுத்திற்கட்டு-தல் kaḻuddiṟkaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஒருவனைக் கட்டாயப்படுத்திப் பொறுப்பாளியாக்குதல் (கொ.வ.);; to consign to one's care against one's wishes, as a family which one cannot or will not maintain. [கழுத்து + இல் + கட்டு.]
கழுமலை	கழுமலை kaḻumalai, பெ. (n.) பிணக்குன்று; mound of carecasses. "கன்டவிடமெடலலாம் கழுமலை யாக்குவே னென்றாரிறே" (திவ்.பெரியாழ்.4.3.7. வியா.பக்.941);. [கழு + மலை. கழு = கழுவிலேற்றப்பட்ட பிணம்.] கழுமலை kaḻumalai, பெ. (n.) பிணக்குன்று; mound of carecasses. "கன்டவிடமெடலலாம் கழுமலை யாக்குவே னென்றாரிறே" (திவ்.பெரியாழ்.4.3.7. வியா.பக்.941);. [கழு + மலை, கழு = கழுவிலேற்றப்பட்ட பிணம்.]
கழுமு	கழுமு1 kaḻumudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சேர்தல்; to join, unite. "பெண்டிர்... செந்தீக் கழுமினார்" (பு.வெ.7.28.);. 2. பொருந்தியதாதல்; to be fitting, suited. "கழுமிய காதல்" (பு.வெ. 10.முல்லைப்.5. கொளு); 3. திரளுதல்; to come together, to crowd. "மென்புகை கழுமு சேர்க்கை" (சீவக.1350.);. 4. கலத்தல்; to mix together. "கழுமிய ஞாட்பு" (தொல்.சொல்.351.உரை.);. 5. நிறைதல்; to be full, complete. "கழுமிற்றுக் காதல்" (சீவக.1870.);. 6. மிகுதல் (சூடா.);; to be abundant, copious plentiful, to overflow. 7. மயங்குதல்; to be fascinated, bewildered, confused. "கழுமிக் கோதை கண் படுக்கும்" (சீவக.349.);. தெ. க்ரம்மு;கூய். கர்த் [கழு → கழுமு.]
கழுத்துக்குக்கத்தி	கழுத்துக்குக்கத்தி kaḻuttukkukkatti, பெ. (n.) அழிவை உண்டாக்கக்கூடிய-வன்-வள்-து (கொ.வ.);; person or thing feared, as a fatal knife. [கழுத்து + கு + கத்தி.]
கழுத்துக்குட்டை	கழுத்துக்குட்டை kaḻuttukkuṭṭai, பெ. (n.) அங்கிக்குமேலே கழுத்தைச் சுற்றிக் கட்டுந் துணி; neck-tie, cravat. [கழுத்து + குட்டை.]

கழுத்துக்கொடு-த்தல்	கழுத்துக்கொடு-த்தல் kaḻuttukkoḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தன்வருத்தம்பாராமல் பிறராற்றும் பணியைத் தானேற்று நிற்றல்; to risk one's life for the sake of others. 2. உயிர்க்கு இறுதி தரக்கூடிய குற்றத்தைப்புரிதல் (வின்.);; to commit a heinous crime likely to bring about one's own destruction. 3. வாழ்க்கைப்படுதல் (இ.வ.);; to be married முரடனுக்குக் கழுத்துக் கொடுத்த பிறகு மிதிக்குப் பயந்து என்ன பயன் (உ.வ.);. [கழுத்து + கொடு.]
கழுத்துக்கோல்	கழுத்துக்கோல் kaḻuttukāl, பெ. (n.) கயிற்றுக் கோல் பார்க்க; [கழுத்து + கோல்.]
கழுத்துச்சட்டை	கழுத்துச்சட்டை kaḻuttuccaṭṭai, பெ. (n.) பெண்களின் அங்கிவகை (யாழ்ப்.);; a girl's jacket. [கழுத்து + சட்டை.]
கழுத்துச்சந்து	கழுத்துச்சந்து kaḻuttuccandu, பெ. (n.) கழுத்தின் மூட்டு (திவா.);; nape of the neck. [கழுத்து + சந்து.]
கழுத்துத்திருகு-தல்	கழுத்துத்திருகு-தல் gaḻudduddirugudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கழுத்தை முறித்தல் (கொ.வ.);; to wring the neck as of a fowl. 2. கட்டாயப்படுத்தல்; lit, to twist the head, to persecute. மறுவ. கழுத்திறுக்குதல், கழுத்துமுறித்தல். [கழுத்து + திருகு.]
கழுத்துப்பட்டி	கழுத்துப்பட்டி kaḻuttuppaṭṭi, பெ. (n.) கழுத்துப் பட்டை பார்க்க;See kaluttu-p-pattai. [கழுத்துப்பட்டை → கழுத்துப்பட்டி.]
கழுத்துப்பட்டிகை	கழுத்துப்பட்டிகை gaḻuttuppaṭṭigai, பெ. (n.) கழுத்துப்பட்டை பார்க்க;See Kaluttu.p-pattai.. [கழுத்து + கட்டிகை.]
கழுத்துப்பட்டை	கழுத்துப்பட்டை kaḻuttuppaṭṭai, பெ. (n.) 1. சட்டையின் கழுத்தைச் சுற்றித் தைத்திருக்கும் பட்டைத்துணி; collar of a cloak. 2. கழுத்துக் கட்டி3 பார்க்க;See kaluttu-k-katti3. [கழுத்து + பட்டை.]

கழுத்துப்பிடிப்பு	கழுத்துப்பிடிப்பு kaḻuttuppiḍippu, பெ. (n.) கழுத்துச் சுருக்கு; stiff neck, torticollis. [கழுத்து + பிடிப்பு.]
கழுத்துப்பொருத்தம்	கழுத்துப்பொருத்தம் kaḻuttupporuttam, பெ. (n.) திருமணப்பொருத்தம் (வின்.);; thirumana-p-poruttam, an agreement between the horoscopes of the bride and the bridegroom. [கழுத்து + பொருத்தம்.] திருமணத்தின் போது கழுத்தில் மாலை அணிவித்தல் இன்றியமையாச் சடங்காக அமைந்ததன் அடிப்டையில் கழுத்துப் பொருத்தம் திருமணப் பொருத்தத்தைக் குறித்தது.
கழுத்துமணி	கழுத்துமணி kaḻuttumaṇi, பெ. (n.) கழுத்தணிவகை; a kind of neklace. [கழுத்து + மணி.]
கழுத்துமுடிச்சு	கழுத்துமுடிச்சு kaḻuttumuḍiccu, பெ. (n.) குரல் வளை (C.G.);; Adam's apple, projection formed by the thyroid cartilage in the neck. [கழுத்து + முடிச்சு.]
கழுத்துமுறி	கழுத்துமுறி1 kaḻuttumuṟittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உடன்பாடின்மையைக் குறிக்கும் பொருட்டு கழுத்தைத் திருப்பிக் கொள்ளுதல். (இ.வ.);; to express dissent by turning the neck. 2. கழுத்தை திருகுதல்; to twist the head, to persecute. [கழுத்து + முறி.] கழுத்துமுறி2 kaḻuttumuṟittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒருவனை வருத்திப் பொருள் முதலியன பெறுதல்; to obtain by force, as by ruining a person. 2. தொல்லை (தொந்தரவு); செய்து கேட்டல்; to importune. [கழுத்து + முறி.]
கழுத்துமேல் நில்(ற்)-தல்(றல்)	கழுத்துமேல் நில்(ற்)-தல்(றல்) kaḻuttumēlnilṟtalṟal, 14 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கழுத்தை மிதித்தல்; to step upon ones neck. 2. தப்பித்துக் கொள்ளாதபடி வற்புறுத்தல்; to press one so as not to escape (சா.அக.);. [கழுத்து + மேல் + நில்.]
கழுத்துரு	கழுத்துரு kaḻutturu, பெ. (n.) தாலியிற் கோக்கும் பலவகையான தங்க உருக்கள்; pieces of gold of various shapes and sizes forming the accompaniments of the tali. [கழுத்து + உரு.]

கழுத்து வெட்டி	கழுத்து வெட்டி kaḻuttuveṭṭi, பெ. (n.) கொலைகாரன் (வின்.);; cut-throat, murderer, assassin. [கழுத்து + வெட்டி.]
கழுத்தூட்டி	கழுத்தூட்டி kaḻuttūṭṭi, பெ. (n.) தொண்டை (வின்.);; throat. [கழுத்து + ஊட்டி.]
கழுத்தேர்	கழுத்தேர் kaḻuttēr, பெ. (n.) முதலேரைப் பின்தொடரும் இரண்டாம் ஏர்; the second plough in a row. [கழுத்து + ஏர்.]
கழுத்தேறுதண்டம்	கழுத்தேறுதண்டம் kaḻuddēṟudaṇṭam, பெ. (n.) கழுத்தைத் துண்டிக்கும் தண்டனை; capital punishment. [கழுத்து + ஏறு + தண்டம்.]
கழுத்தைக்கட்டு-தல்	கழுத்தைக்கட்டு-தல் kaḻuddaikkaṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.i.) விடாது கட்டாயப்படுத்துதல்; lit., to press the neck, to importune, trouble unceasingly, harass. அந்தக்குடும்பம் என் கழுத்தை கட்டிக் கொண்டு வருத்துகிறது (உ.வ.);. [கழுத்து + ஐ + கட்டு.]
கழுத்தைக் கொடு-த்தல்	கழுத்தைக் கொடு-த்தல் kaḻuttaikkoḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) திருமணத்திற்கு உட்படுதல்; accept the inevitability of marriage. பணக்காரன் என்பதற்காகப் படிக்காதவனுக்குக் கழுத்தைக் கொடுக்க முடியுமா? (உ.வ.);. [கழுத்து + ஐ + கொடு.]
கழுத்தை நீட்டு-தல்	கழுத்தை நீட்டு-தல் kaḻuddainīṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கழுத்தைக்கொடு பார்க்க;See kaluttai-k-kogu. காசு வைத்திருப்பவனுக்கெல்லாம் கழுத்தை நீட்ட முடியுமா? (உ.வ.);. [கழுத்து + ஐ + நீட்டு.]
கழுதாழி	கழுதாழி kaḻutāḻi, பெ. (n.) பேய்த்தேர்; lit, the devil chariot. "எழுகழுதாழியினிடையே" (பகவற்.சாங்கிய.22.);. [கழுது + ஆழி. கழுது = பேய். ஆழி = சக்கரம். சக்கரம் பொருத்திய தேர்.]
கழுதிரதம்	கழுதிரதம் kaḻudiradam, பெ. (n.) கழுதாழி பார்க்க;See kalu-tali. "கனாக் கழுதிரதம்" (சி.சி.6.3);. [கழுது + இரவும்.]

கழுது	கழுது1 kaḻudu, பெ. (n.) 1. பேய்வகை; demon "கூற்றுக் கொஃறேர் கழுதொடு கொட்ப" (மதுரைக்.633.);. 2. வண்டு (திவா.);; beetle. ம. கழுது [கழு → கழுது. கழு = தள்ளுதல், நீக்குதல், உதைத்தல், தாக்குதல், கழுது = தாக்குவது. தாக்கித் துன்புறுத்துவது.] கழுது2 kaḻudu, பெ. (n.) காவற்பரண்; elevated plat form from which fields are guarded against damage from beasts and birds. "சேணோனிழைத்த நெடுங்காற் கழுதில்" (நற்.276.);. [கழு = கூரியகோல், நெடுங்கழை, நெடுங்கால். கழு → கழுது = நெடுங்கால்கள் மீது அமைந்த பரண்.]
கழுதுக்குத்தி	கழுதுக்குத்தி kaḻudukkuddi, பெ. (n.) கடிச்சை பார்க்க;See kadiccai. [கழுது + கத்தி.]
கழுதும்பை	கழுதும்பை kaḻudumbai, பெ. (n.) கவிழ்தும்பை; dial. [கவிழ்தும்பை → கழுதும்பை.]
கழுதை	கழுதை kaḻudai, பெ. (n.) 1. வெள்ளை நிற மூக்கும் நீண்ட காதுகளும் கொண்ட குதிரை இனத்தைச் சேர்ந்த விலங்கு; domestic ass, donkey. "வெள்வாய்க் கழுதைப் புல்லினம்" (புறநா.392.9);. 2. இழித்துப்பேசப் பயன்படுத்தும் வசைச்சொல்லாகவும் அன்பின் மிகுதியால் செல்லமாக அழைக்கப் பயன்படும் சொல்லாகவும் விளங்குவது; a term of abuse as well as endearment. சீ கழுதை, வாயைமூடு (உ.வ.);. 3. தாழ்ந்தது அல்லது இழிந்தது எனச் சுட்டும் அடைமொழி; an epithet to denoting meanness and lowness. ம. கழுத; க.கழுதெ, கத்தெ; தெ. காடித; து. படட. கத்தெ; கை. கெதி; துட. கத்ய், க்வத்தெ; கோண். கதான்; கூய். கொடொ; நா. காட்தி; கொலா. தத்தி, காட்தி; பர். கரத்; குரு. கத்த; மா. கதகொள்ப்;பிரா. கத்த. H.,U. gadha, gadha; Margaddha, gaddhey, gadubha; Pkt. gaddaha; Sind.gadhagadhano; Persian. char; Kurdish. kerr, comp the Laghmanikaratik (female ass);. Gk.gaidaros, Indon. keladai: Mal. keldai; Ori. gadha. Skt. gardabha,khara as ass, compares T. kaludai an ass. The final bha of gardabha may have arisen from a D. sign of the nominative. The originalidea of kalte is uncertain. Gardabha appears in Maharatta as gadhava [k.k.e.d.xx].

கழுதைக்குடத்தி	கழுதைக்குடத்தி kaḻudaikkuḍaddi, பெ. (n.) கழுதைப்புலி பார்க்க;See kaludai-p-pull. [கழுதை + கடத்தி = கழுதைக்கடத்தி → கழுதைக் குடத்தி. கடம் = பாலை நிலம். கடத்தி = பாலைநிலத்துக் கொடுவிலங்கு (கழுதைப்புலி);.]
கழுதைக்குரல்	கழுதைக்குரல் kaḻudaikkural, பெ. (n.) நற்குறியாகக் கொள்ளப்படும் அவயக்குரல்; the call of an ass though disagreeable is considered a good omen (சா.அக.);. [கழுதை + குரல்.]
கழுதைக்குளம்படி	கழுதைக்குளம்படி kaḻudaikkuḷambaḍi, பெ. (n.) வட்டக் குளம்படி; plant known as ass's hoof (சா.அக.);. [கழுதைக்குளம்பு + அடி.]
கழுதைக்குளம்பு	கழுதைக்குளம்பு kaḻudaikkuḷambu, பெ. (n.) குதிரை வலியைப் போக்கும் கழுதையின் கால் குளம்பு; ass's hoof used for curing convulsions attended with spasm,0ccurring in women subsequent to their confinement (சா.அக.);. [கழுதை + குளம்பு.]
கழுதைக்குறண்டி	கழுதைக்குறண்டி kaḻudaikkuṟaṇṭi, பெ. (n.) பூனை முட்குறண்டி; a species of plant of the Cepidagathis genus. [கழுதை + குறண்டி.]
கழுதைக்குறத்தி	கழுதைக்குறத்தி kaḻudaikkuṟaddi, பெ. (n.) கழுதைப்புலி பார்க்க;See kaludai-p-puli. (சா.அக.);. [கழுதை + குறத்தி (குறம் (மலை); → குறத்தி);.]
கழுதைக்கூத்து	கழுதைக்கூத்து kaḻudaikāddu, பெ. (n.) எள்ளி நகையாடத் தக்க செய்கை; ridiculous behaviour. கழுதைக் கூத்தாடிக் காரியத்தைக் கெடுத்து விட்டான் (இ.வ.);. [கழுதை + கூத்து.]
கழுதைகடி	கழுதைகடி gaḻudaigaḍi, பெ. (n.) ஒருமூலை இடிந்த வீடு (யாழ்.அக.);; house with one corner damaged, considered in auspicious. [கழுதை + கடி.]

கழுதைத் திசை	கழுதைத் திசை kaḻudaiddisai, பெ. (n.) வடமேற்குத் திகை; north-west direction. கழுதைத் திசையில் தலைவைத்துப்படுக்காதே (உ.வ.);. ம. கழுத திக்கு [கழுதை + திசை.]
கழுதைத்தும்பை	கழுதைத்தும்பை kaḻudaiddumbai, பெ. (n.) தும்பைச் செடிவகை (பதார்த்த.309);; a low annual plant with many hispid branches, flourishing in dry situation. [கழுதை + தும்பை.]
கழுதைப்பாக்கு	கழுதைப்பாக்கு kaḻudaippākku, பெ. (n.) காட்டுப் பாக்கு; wild arecanut plant (சா.அக.);. [கழுதை + பாக்கு. கழுதை = இழிந்தது, மட்டமானது.]
கழுதைப்பாலாட்டங்கொடி	கழுதைப்பாலாட்டங்கொடி kaḻudaippālāḍḍaṅgoḍi, பெ. (n.) கழுதைப்பாலை பார்க்க;See kaluudaippallai. மறுவ. நஞ்சறுப்பான் கொடி [கழுதைப்பால் + ஆட்டாங்கொடி.] கழுதைப்பால் போன்ற நீர்மத்தைக் கொண்ட கொடி. இது ஆட்டாங் கொடி யினத்தைச் சார்ந்ததாகும் (சா.அக.);.
கழுதைப்பாலை	கழுதைப்பாலை kaḻudaippālai, பெ. (n.) நஞ்சறுப்பான் கொடி; Indian ipecacuanha. [கழுதை + பாலை.]
கழுதைப்புலி	கழுதைப்புலி kaḻudaippuli, பெ. (n.) வெளிர் மஞ்சளும் சாம்பல் நிறமுங்கலந்த கோடுகளைக் கொண்ட ஓநாய் வடிவினதும் கழுதை போன்று கத்தும் தன்மையதும் புனுகுப்பூனை இனத்தைச் சார்ந்ததுமான காட்டுவிலங்கு; hyaena it is of a pala yellowish grey colour with stripes though it somewhat resembles the dog in appearance it connects the cat with the civet. It's cry is disagreeable like that of an ass. மறுவ. கழுதைக் குடத்தி, கழுதைக் குறத்தி. ம.கழுதப்புலி;தெ.காடிதபுலி [கழுதை + புலி.]

கழுதைமத்தி	கழுதைமத்தி kaḻudaimaddi, பெ. (n.) ஒருவகை மீன்; a kind of fish. ம. கழுத மத்தி [கழுதெ + மத்தி.]
கழுதைமறி	கழுதைமறி kaḻudaimaṟi, பெ. (n.) கழுதைக்குட்டி; young of ass. [கழுதை + மறி.]
கழுதைமான்	கழுதைமான் kaḻudaimāṉ, பெ. (n.) ஒருவகைமான்; a kind of deer. ம.கழுதமான் [கழுதை + மான்.]
கழுதைமான்புள்ளி	கழுதைமான்புள்ளி kaḻudaimāṉpuḷḷi, பெ. (n.) செய்ந்நஞ்சைக் கட்டுமோர்வித மூலி; an unknown drug capable of binding or fixing arsenical poisons (சா.அக.);. [கழுதை + மான் + புள்ளி.]
கழுதைமுள்ளி	கழுதைமுள்ளி kaḻudaimuḷḷi, பெ. (n.) செடிவகை; holly-leaved bear's breech. ம. கழுமுள், கௌமுள். [கழுதை + முள்ளி.]
கழுதையாட்டம்	கழுதையாட்டம் kaḻudaiyāṭṭam, பெ. (n.) ஒருவன் கையிற் சீட்டுக்குவிதலால் அவன் தோல்வியைக் குறிக்குஞ் சீட்டாட்ட வகை; a card game where an accumulation of cards in one's hand signifies one's defeat. மறுவ. தழைவாரி [கழுதை + ஆட்டம்.]
கழுதையூர்தி	கழுதையூர்தி kaḻudaiyūrdi, பெ. (n.) கழுதையை ஊர்தியாகக்கொண்ட பெண் தெய்வம், மூதேவி (பிங்.);; goddess of ill-luck who rides an ass. [கழுதை + ஊர்தி – கழுதையூர்தி.]

கழுதைவாகினி	கழுதைவாகினி kaḻudaivākiṉi, பெ. (n.) கழுதையூர்தி பார்க்க;See kaludai-y-urdi. "நிணத்தசையில் வீழும்.... கழுதை வாகினி பதாகை" (இரகு.திக்கு.112.);. [கழுதை + வாகினி.]
கழுதைவிடை	கழுதைவிடை kaḻudaiviḍai, பெ. (n.) மரவகை; bloody drop ordure tree. [கழுதை + விடை.]
கழுதை விரியன்	கழுதை விரியன் kaḻudaiviriyaṉ, பெ. (n.) கருப்பு நிறமுடையதும், நீளமாக வளர்வதும், கடித்தால் கொல்லக்கூடிய நச்சுத் தன்மையுள்ளதுமான விரியன் பாம்புவகை; ass viper of the family of viperidae. It is of black colour and grows up to a large size. Its bite is deadly. [கழுதை + விரியன்.]
கழுந்தன்	கழுந்தன் kaḻundaṉ, பெ. (n.) கழுந்துபோற் பருத்து அறிவு மழுங்கினவன்; stout person without brains as the smooth end of a pestle. "கழுந்தரா யுன்கழல் பணியாதவர்" (கம்பரா.தனியன்.9.);. [கழு → கழுந்தன்.]
கழுந்தாக்கு-தல்	கழுந்தாக்கு-தல் kaḻundākkudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பலகையில் பொருத்துவாய் உண்டாக்குதல் (வின்.);; to make tenons for dovetailing. [கழுத்து + ஆக்கு.]
கழுந்தி	கழுந்தி kaḻundi, பெ. (n.) 1. முத்து(அக.நி.);; pearl. 2. கரும்பு; sugarcane. [கழு → கழுந்தி.]
கழுந்து	கழுந்து kaḻundu, பெ. (n.) 1. உலக்கை, வில் முதலியவற்றின் திரண்ட நுனி; rounded end as of pestle or of bow. "கழுந்துடை வரிசிலை" (கம்பரா. கிளை.26);. 2. முருட்டுத்தனம்; rashness, rudeness. "கழுந்துறுமவுணர்" (கந்தபு.காசிபன்பு.25.);. 3. மரவயிரம் (வின்.);; heart or core of a tree. 4. பலகைகளின் பொருத்துக்கூர்; tenon. கழுந்தாக்குதல் (யாழ்.அக.);. ம. கழுன்னு [கழு → கழுந்து.]
கழுந்துலக்கை	கழுந்துலக்கை kaḻundulakkai, பெ. (n.) நெல் குற்றுவதற்கு உதவும் பூணில்லாத உலக்கை (திருநெல்.);; pestle without ferrule, used in husking paddy, as dist.fr tiṭṭulakkai [கழுந்து + உலக்கை.]

கழுநர்	கழுநர் kaḻunar, பெ. (n.) அழுக்கு, கரிசு (பாவம்); முதலியவை கழுவுவோர்; those who wash away dirt or sin. "பாரகங் கழுநர்போல பரூஉத்தடி பலரு மேந்தி" (சீவக.2771.);. [கழுவு + நர் -கழுவுநர் → கழுஉநர் → கழுநர்.]
கழுநீர்	கழுநீர்1 kaḻunīr, பெ. (n.) 1. செங்குவளை; purple Indian water-lily. "கழுநீர்மாலை ஏலுடைத்தாக எழில்பெற அணிந்தும்" (திருவாச.2.113);. 2. கருங் குவளை; blue Indian water lily. "வள்ளிதழ்க் கழுநீர் மேய்ந்த கயவாய் எருமை" (சிறுபாண்-41-42);. 3. குவளை மலர்பூக்கும் கொடிவகை; water lily. ம. கழுநீர்; க.கலுவெ;கெ.கலுவ. [கழு + நீர்.] கழுநீர்2 kaḻunīr, பெ. (n.) 1. அரிசி கழுவிய நீர்; water in which rice has been washed. "கழுநீருட் காரட கேனும்" (நாலடி.217.);. 2. தீவினையைக் கழுவுதற்குரிய தூய்மையான நீர்; sacred water for cleaning away sin, as that of the Ganges. "கழுநீர் கொண்ட வெழுநாளந்தி" (மதுரைக்.427.);. ம. கழிநீர்; க.கழி (புளித்த கஞ்சி);; தெ. கடுகுநீரு;பட கோநீர். [கழுவு + நீர் – கழுவுநீர் → கழுநீர்.]
கழுநெற்றி	கழுநெற்றி kaḻuneṟṟi, பெ. (n.) அகலமான நெற்றி; broad forehead (சேரநா.);. ம. கழநெற்றி, கழுநெற்றி. [கழு + நெற்றி.]
கழுப்பற்றை	கழுப்பற்றை kaḻuppaṟṟai, பெ. (n.) புற்கரடு (வின்.);; tut of grass, turf. [கழு + பற்றை.]
கழுப்பாணி	கழுப்பாணி kaḻuppāṇi, பெ. (n.) எதற்கும் பயன்படாதவன்; one who is good for nothing. [கழுக்காணி → கழுப்பாணி.]

கழுப்பு	கழுப்பு kaḻuppu, பெ. (n.) கணக்கம்(சம்.அக.);; delay. [கள் → கழு → கழுப்பு.]
கழும்	கழும் kaḻum, பெ. (n.) மயக்கம்; mental delusion. "கழுமென் கிளவி மயக்கஞ்செய்யும்" (தொல்.உரி.53);. [குள் → குழு → கழு → கழும் (மு.தா.177.);.]
கழுமணி	கழுமணி kaḻumaṇi, பெ. (n.) கடைந்த தூய்மையாக்கப்பட்ட செம்மணி; a spotless gem; polished gem. "கழுமணியே யின்னும் காட்டு கண்டாய்" (திருவாச. 6,27.);. 2. தூய்மை செய்த சங்குமணி; polished beads made of conch (சா.அக.);. [கழுவு + மணி - கழுமணி → கழுமணி.]
கழுமம்	கழுமம் kaḻumam, பெ. (n.) குற்றம்; fault. "கழுமமி னெஞ்சகம்" (காஞ்சிப்பு.பன்னிரு.93.);. [கள் → கழு → கழுமம். கள் = குற்றம்.]
கழுமரம்	கழுமரம் kaḻumaram, பெ. (n.) கழுவேற்றுவதற்கு நடப்பட்ட மரம்; impaling stake. ம. கழுமரம் E. gallows, Oe. galgo; G.k.galwos; galgerv. [கழு + மரம்.]
கழுமல்	கழுமல்1 kaḻumal, பெ. (n.) 1. மயக்கம்; confusion, fascination, delusion. "கழுமலெய்திய காதற் றோழன்" (திருக்கோ.28.கொளு.);. 2. பற்றுகை (சூடா);; seizing. 3. நிறைவு (சூடா.);; fulness. 4. மிகுதி (சூடா.);; abundance. 5. இணைப்பு; joint. [கழு → கழுமல்.] கழுமல்2 kaḻumal, பெ. (n.) மாதுளை; common pomegranate (சா.அக.);. [கழு → கழுமல்.]

கழுமுள்	கழுமுள் kaḻumuḷ, பெ. (n.) 1. கழுக்கடை (சூடா.); பார்க்க;See kalu-k-kadai. 2. படைக்கலன் (திவா.);; weapon. 3. மாதுளை (திவா.); பார்க்க;See madulai. ம.கழுமுள் [கழு + முள்.]
கழுமோது-தல்	கழுமோது-தல் kaḻumōdudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) தரையிற் புற்பற்றை அடித்தல்; to cover the ground with green sods, to turf. [கழு + மோது.]
கழுவஞ்சம்பா	கழுவஞ்சம்பா kaḻuvañjambā, பெ. (n.) ஆறு மாதத்தில் விளையும் நெல்வகை (விவசா.நான்மு.2);; a kind of paddy maturing in six months. [கழுவம் + சம்பா. சம்பு – சம்பா.] சம்பு என்பது சிறந்த நெல்வகைக்கும் சிறந்த கோரை வகைக்கும் பொதுப் பெயர். ஓங்கி வளர்ந்த சம்பாநெற் பயிரும் சம்பங் கோரையும் ஒத்த தோற்றமுடையனவாயிருத்தல் காண்க. நெல்லைக்குறிக்கும் சம்பு என்னும் பெயர் இன்று சம்பா என வழங்குகின்றது. உகரவீற்றுச் சொற்கள் ஆகார வீறு பெறுவது இயல்பே. (எ.டு); கும்பு – கும்பா, தூம்பு - தூம்பா, குண்டு - குண்டா. கும்புதல் = திரளுதல் (சொ.ஆ.கட்.21.);.
கழுவடிக்கறுப்பன்	கழுவடிக்கறுப்பன் kaḻuvaḍikkaṟuppaṉ, பெ. (n.) கழுவடியான் பார்க்க;See kaluvadiyā0. [கழு + அடி + கறுப்பன்.]
கழுவடியான்	கழுவடியான் kaḻuvaḍiyāṉ, பெ. (n.) கழுவடியில் ஆளுயரத்தில் கழியில் நிறுவப்பட்டுள்ள ஒரு சிறுதெய்வம். 5 (இ.வ.);; a demon represented by a pole of the height of a man, on a raised platform beside an impaling stake. [கழு + அடியான்.]
கழுவண்டம்	கழுவண்டம் kaḻuvaṇṭam, பெ. (n.) மருத்துவ முப்பு; a universal agent composed of three salts used in medicine (சா.அக.);. [கழு + அண்டம்.]
கழுவல்	கழுவல் kaḻuval, பெ. (n.) மழைநீர்வழிந்தோடும் நிலம்; terrain to drain rain water. [கழி → கழு → கழுவு + அல்.]
கழுவறை-தல்	கழுவறை-தல் kaḻuvaṟaidal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கழுமோது-, பார்க்க;See kalu-modu. [கழு + அறை.]
கழுவன்	கழுவன் kaḻuvaṉ, பெ. (n.) 1. பொய்யில் நிலைப்பவன், கொடுந்தீயன்; daring villain, wretch, as deserving the stake. அவன் கழுவனாய்ச் சாதிக்கிறான் (கொ.வ.);. 2. கழுவேறினவன்; One impaled. ம. கழுவன் [கள் → கழு → கழுவன்.]

கழுவாணி	கழுவாணி kaḻuvāṇi, பெ. (n.) கழுவிலுள்ள இருப்பு முள் (வின்.);; iron point of an impaling stake. [கழு + ஆணி → கழுவாணி.]
கழுவாநெஞ்சன்	கழுவாநெஞ்சன் kaḻuvāneñjaṉ, பெ. (n.) நெஞ்சுறுதியுள்ளவன் (இ.வ.);; hard-hearted man. [கழு → கழுவம் + நெஞ்சன் → கழுவநெஞ்சன் கழுவாநெஞ்சன்) கொ.வ).]
கழுவாய்	கழுவாய் kaḻuvāy, பெ. (n.) தீங்கொழிப்பு, தீவினையைப் (பாவத்தைப்); போக்கிக்கொள்ளுகை; ஆதனைத் தூய்மைப் படுத்துகை; purification, ex. piation from sin. 'வழுவாய் மருங்கிற் கழுவாயு முளவென" (புறநா.34,4.);. [கழு + வாய் 'வாய்' சொல்லாக்க ஈறு ஒ.நோ.எழுவாய்.]
கழுவாய்நிலம்	கழுவாய்நிலம் kaḻuvāynilam, பெ. (n.) புற்பற்றை எடுக்கக்கூடிய நிலம் (வின்.);; green fields from which sods are taken. [கழுவாய் + நிலம்.]
கழுவிக்குளிப்பாட்டு-தல்	கழுவிக்குளிப்பாட்டு-தல் kaḻuvikkuḷippāṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) பிணத்தை நீராற் கழுவுதல் (இ.வ.);; to wash a corpse. [கழுவி + குளிப்பு + ஆட்டு-]
கழுவிழுங்கி	கழுவிழுங்கி kaḻuviḻuṅgi, பெ. (n.) சோம்பேறி (இ.வ.);; sluggard. [கழு + விழுங்கி.]
கழுவு-தல்	கழுவு-தல் kaḻuvudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நீரால் தூய்மையாக்குதல்; to wash, cleanse by washing, rinse, purify. "கழாஅக்கால் பள்ளியுள் வைத்தற்றால் (குறள்.840.);. 2. நீக்குதல்; to remove. "அருவினை கழூஉ மாதி முதல்வன்" (மணிமே.12,36.);. ம. கழுவுக, கழுகுக; க. கர்சு, கச்சு; கோத. கழ்த்; குட. கத்த். தெ. கக்கி, கடுகு, கட்கூ, கடுவு, கட்வு; கூய். கடுப், குவி. க்லாபினை; குரு. கச்ச்னா;மால். கசெ. [கள் → கழு → கழுவு-.]

கழுவு	கழுவு2 kaluvudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) வட்டாக உருக்குதல்; to melt iron and mould as ingot. "இரும்பறக் கழுவி" (சிவக.698.);. [கள் → கழு → கழுவு-.] கழுவுநீர் புண்கழுவும் மருந்துநீர். (mod.);; lotion. [கழுவு + நீர்.] கழுவுப்பற்றை கழுப்பற்றை பார்க்க;See kalu-p-parrai. [கழுவு + பற்றை.]
கழுவுணி	கழுவுணி kaluvuṇi, பெ. (n.) கழுவிழுங்கி பார்க்க;See kaluviilungi. [கழு + உண்ணி → உணி (இடைக்குறை).]
கழுவெண்ணெயுருக்கி	கழுவெண்ணெயுருக்கி kaluveṇīeyurukki, பெ. (n.) 1. பிடித்தபிடி விடாது மனம்போல பணியாற்று பவ-ன்-ள். (யாழ்.அக.);; one who persists pertinaciously in his work. 2. கொடியவ-ன்-ள்; cruel person. [கழு + வெண்ணெய் + உருக்கி.]
கழுவெளி	கழுவெளி kaluveḷi, பெ. (n.) கழுவாய் நிலம் (வின்.); பார்க்க;See kaluvay-nilam. [கழு + வெளி.]
கழுவேற்றம்	கழுவேற்றம் kaluvērram, பெ. (n.) கழுவில் ஏற்றுகை; impalement. [கழு + ஏற்றம் – கழுவேற்றம்.]
கழுவேற்றி	கழுவேற்றி kaluvērri, பெ. (n.) கழுவேற்றுபவன்; one who executes the impalement. [கழு + ஏற்றி.]
கழுவேற்று-தல்	கழுவேற்று-தல் kaluvērrudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) கழுவினில் ஏற்றிக் கொல்லுதல்; to impale. "வெங்கழுவேற்றுவா னிவ்வேந்தனே" (பெரியபு. திருஞான.798.);. ம. கழுவேற்றுக [கழு + ஏற்று. ஏ → ஏற்று.]

கழுவேறி	கழுவேறி kaḻuvēṟi, பெ. (n.) 1. கழுவேறினவன்; a malefactor, one impaled. 2. கழுவன் (வின்.);;See kaluvan. ம. கழுவேறி [கழு + ஏறி – கழுவேறி.]
கழுவேறு-தல்	கழுவேறு-தல் kaḻuvēṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1 கழுவின் கூரிய முனை உடலில் குத்தி ஊடுருமாறு செய்தல்; to be impaled. 2. பிறர் துன்பத்தைத் தாங்குதல்; to partake voluntarily in another's sufferings through friend-ship. 'கழுவேறத் துணிந்த நீலி கண்ணில் மைஇட்டதற்கு கரிக்கிறது என்கிறாளாம்' (பழ);. ம. கழுவேறுக [கழு + ஏறு.]
கழை	கழை1 kaḻai, பெ. (n.) 1. மூங்கில் (திவா.);; spiny bamboo. "கழைமாய் நீத்தம் காலை ஆர்ப்ப" (நற். 7);. 2. மூங்கிற்குழாய்; bamboo bottle. "கழைபெய் தீந்தயிர்" (மலைபடு.523);. 3. வேய்ங்குழல்; musical bamboo-pipe. "கண்ணன் மலர்வாய்க் கழைபெறிந்து" (சிவப். பிரபந். வெங்கையு 98.);. 4. கழைக்கூத்து; pole dance. "கழைபா டிரங்கப் பல்லியங் கறங்க" (நற். 95);. 5. கரும்பு (திவா.);; sugarcane. "கழைகண்டன்ன தூம்புடைத் திரள்கால்" (அகநா.176);. 6. தூம்பு என்னும் மூங்கிலாலி என்றவோர் இசைக்கருவி (அகநா. 398. உரை);; a kind of musical instrument. "வாங்கமைக் கழையின் நரலும்" (அகநா. 398);. மறுவ. மூங்கில், புல். க. கழிலெ, களிலெ, களலு, களலெ, களிலு, களிலெம்; து. கணிலெ; பர். களீர, தெ., கட., ம. கழ; பட. கணெ; Pkt. Karalla. [தொழு வாயிலை அடைக்கும் கம்பு.]
கழைக்கூத்தன்	கழைக்கூத்தன் kaḻaikāttaṉ, பெ. (n.) கழைக்கூத்தாடி (திவா.); பார்க்க;See kalai-k-küttādī. [கழை + கூத்தன்.]
கழைக்கூத்தாடி	கழைக்கூத்தாடி kaḻaikāttāṭi, பெ. (n.) மூங்கிற் கழியைப் பயன்படுத்திக் கூத்தாடுவோன்; poledancer, rope-dancer. [கழை + கூத்து + ஆடி.]

கழைக்கூத்து	கழைக்கூத்து kaḻaikāttu, பெ. (n.) மூங்கிலில் நின்றாடுங் கூத்து; bamboo pole-dancing. "மோகன மாடக் கழைக்கூத்தாட" (தனிப்பா. 1,235,1);. [கழை + கூத்து.]
கழைஞ்சு	கழைஞ்சு kaḻaiñju, பெ. (n.) கழஞ்சு பார்க்க;See kalainju "நிறை ஊர்க்கல்லால் நானூற்றுக் கழைஞ்சு" (S.I.I. vol.19. insc. 107.);. [கழஞ்சு → கழைஞ்சு.]
கழைதின்யானையார்	கழைதின்யானையார் kaḻaidiṉyāṉaiyār, பெ. (n.) "கழைதின் யானை" என்ற தொடரைப் பயன்படுத்தி வல்வில் ஒரியைப் பாடிய பெயரறியப்படாத கடைக்கழகப் புலவர் (புறநா.204);; unknown Sangam poet known by one of the catching phrases used by him in his poems. [கழை + தின் + யானை + ஆர். கழை = கரும்பு 'ஆர்' உயர்வுப்பன்மையீறு.]
கழைந்து	கழைந்து kaḻaindu, பெ. (n.) கழஞ்சு (TAS.i.9.); பார்க்க;See kalanju. [கழஞ்சு → கழைந்து (கொ.வ.);.]
கழைநெல்	கழைநெல் kaḻainel, பெ. (n.) மூங்கிலரிசி; bamboo seed. "போகுயர் நீள்கழை நெல்லும்" (சீவக. 1422);. [கழை + நெல்.]
கழைமுத்தம்	கழைமுத்தம் kaḻaimuttam, பெ. (n.) மூங்கிலிற் பிறந்த புகைநிற முத்து; a dark brown coloured pear supposed to be formed in a bamboo. [கழை + முத்தம். முத்து → முத்தம்.]
கழைவளர்தூம்பு	கழைவளர்தூம்பு kaḻaivaḷartūmbu, பெ. (n.) யானைத்துதிக்கை வடிவில் மூங்கிலால் செய்யப்பட்ட இசைவளரும் பெருவங்கியம்; long wind-instrument like an elephant's trunk, made up of bamboo. "கழைவளர் தூம்பின் கண் ணிடம் இமிர" (மலைபடு. 533);. [கழை + வளர் + தூம்பு.]

கள்	கள்1 kaḷtal, 6 செ.கு.வி. (v.t.) 1. களைபிடுங்குதல்; to weed. "ஏரினும் நன்றால் எருவிடுதல் நட்டபினீரினு நன்றதன் காப்பு" (குறள். 1038);. 2. பறித்தல் (சூடா);; to pluck. 3. திருடுதல்; 5.115); to rob, steal. "கட்போ ருளரெனின்" (சிலப்.); 4. ஏய்த்தல் (பிங்.);; to deceive, entertain furtive designs upon. ம. கள்க்குக, கக்குக; கோத. கள்வ்; துட. கொள்; குட. கள்; க. கள்; து. களு; தெ. கல்லெ; பட. கல்லு; கோண். கல்லானா; குரு கர்னா;மா. கலெ. [குல (குத்தல் கருத்துவேர்); → கல் = கல்லுதல், தோண்டுதல், பறித்தல்.] கள்2 kaḷ, பெ. (n.) களவு (சூடா.);; stealing, theft, robbery. க.கள் [கல் → கள்1 → கள்2.] கள்3 kaḷ, பெ. (n.) 1. புளிக்க வைத்த பனை, தென்னை போன்றவற்றின் வடிநீர்; the fermented sap, vinous liquor,
கள்மரம்	கள்மரம் kaḷmaram, பெ. (n.) கள்ளைத்தரக்கூடிய மரங்களான பனை தென்னை மரங்கள்; toddy-drawing trees, palmyra tree (சா.அக.);. [கள் + மரம்.]
கள்வம்	கள்வம்1 kaḷvam, பெ. (n.) திருட்டுச்செயல்; act of thieving. "திருவளர் சோலைத் தென் நாட்கரை யென்னப்பன் கருவளர் மேனி என் கண்ணன் கள்வங்களே" (திவ். திருவாய் 9.6.5.);. [களவு → கள்வம் (வே.க.129);.] கள்வம்2 kaḷvam, பெ. (n.) கவர்ச்சியுள்ளது; that which is charming, attractive. "கள்வப் பணிமொழி நினைதொறு மாவிவேமால்" (ஈடு. 10,3,4. ஜீ.பக்.93);. [கள் → கள்வம்.]

கள்வர்கள்வன்	கள்வர்கள்வன் kaḷvarkaḷvaṉ, பெ. (n.) சுவரன் மாறனின் சிறப்புப் பெயர்களுள் ஒன்று; one of the titles of Suvaranmaran (கல்.அக.);. [கள்வர் + கள்ளன். கள்வன் → களவன் → களவரர் = (களப்பிரர்); களவர்க்குத் தலைவனான கள்வன்.] கள்ளன் → கள்வன். இவன் கி.பி. எட்டாம் நூற்றாண்டில் தஞ்சையைத் தலைநகராகக் கொண்டு இரண்டாம் நந்திவர்ம பல்லவனின் கீழிருந்து ஆட்சி செய்தவன். முத்தரையர் இனத்தைச் சார்ந்தவன்.
கள்வன்	கள்வன்1 kaḷvaṉ, பெ. (n.) 1. திருடன்; thief, robber "என்னுள்ளங் கவர் கள்வன்" (தேவா. 1.1);. 2. தீயவன்; a rogue, a bad fellow. 3. பொய்யுரைப்பவன், ஏமாற்றுபவன்; a liar, deceiver. "கடைக்கணாற் கொல் வான் போல் நோக்கி நகைக்கூட்டஞ் செய்தானக் கள்வன் மகன்" (கலித், 51,15,16);. 4. உள்ளங்கவர் பவன்; one who admires "என்னுள்ளங் கவர்கள்வன்" (தேவா. 1:1);. ம. கள்ளன், களவன், களமன்; க., பட., உரா. கள்ள; துட. கெளு;கசபா. கள்ள, கள்ளா. Skt. kalama; Heb. ganar; Yid. ganev; Gk. kleftis. [கள்ளுதல் = திருடுதல். கள் → களவு → கள்வு → கள்வன்.] த.கள்வன் → skt. kalam (வ.மொ.வ.111);.
கள்வி	கள்வி kaḷvi, பெ. (n.) 1. திருடி; women thief. 2. ஏய்ப்பவள்; cunning woman. 3. மனமடக்கமுள்ளவள்; one who is able to conceal her mind. "வெள்ளநீர்க் கிடந்தாயென்னும் எனக்கள்விதான் பட்ட வஞ் சனையே" (திவ். திருவாய். 2,4,7.);. ம., பட. கள்ளி;க.கள்ளதி [கள் → கள்ளி.]
கள்விலைஞன்	கள்விலைஞன் kaḷvilaiñaṉ, பெ. (n.) கள்விற்போன் (திவா.);; toddy-seller. மறுவ. படுவர், பழையர், பிழியர், கவுண்டியர், துவசர். [கள் + விலைஞன். விலை + ஞ் + அன் 'ஞ்' சாரியை.]

கள்விலையாட்டி	கள்விலையாட்டி kaḷvilaiyāṭṭi, பெ. (n.) கள்விற்பவள்; she who sells toddy. "கள்விலையாட்டி மறுப்பப் பொறாமறவன்" (சிலப்.12, உரைப்பாட்டுமடை, 13. .பாடல்);. [கள் + விலை + ஆட்டி.]
கள்விற்போர்	கள்விற்போர் kaḷviṟpōr, பெ. (n.) கள்விலைஞன் பார்க்க;See Kalvilainan. [கள் (விற்பவர்); விற்போர்.]
கள்வெறி	கள்வெறி kaḷveṟi, பெ. (n.) குடிவெறி; drunkenness. [கள் + வெறி.]
கள்ள	கள்ள kaḻḻa, இடை (part.) ஓர் உவம உருபு; a particle of comparison "கள்ள மதிப்பவெல்ல வீழ" (தொல். பொருள். 289);. உல் - உ → உத்தல் = பொருந்துதல். உத்தி = விளையாட்டில் இருவர் சேர்ந்து வரும் சேர்க்கை, அறிவிற்குப் பொருத்தமான இலக்கண நெறிமுறை. உல் ஒல், ஒல்லுதல் = பொருந்துதல். ஒல் → ஒன். ஒன்னுதல் = பொருந்துதல். ஒல் → (ஒன்); → ஒண் → ஒண்ணுதல் = பொருந்துதல். ஒன் → ஒட்டு. ஒல் → ஒ. ஒத்தல் = பொருந்துதல். குல் → குலவு, குலவுதல் = கூடுதல். குல் → (குள்); → கள். கள்ளுதல் = நந்தல், கூடுதல். கள்ள = போல (தமிழ். வர. பக்.79.80.);.
கள்ளக்கடத்தல்	கள்ளக்கடத்தல் kaḻḻakkaḍattal, தொ.பெ. (vbl.n.) பொருள்களைத் திருட்டுத்தனமாக ஓரிடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்குக் கொண்டு செல்லுதல்; smuggling. ம. கள்ளக்கடத்து [கள்ள + கடத்தல்.]
கள்ளக்கடவி	கள்ளக்கடவி kaḻḻakkaḍavi, பெ. (n.) கொடி நெல்லி; gooseberry creeper said to possess refuvenating virtue (சா.அக.);. [கள்ள(ம்); + கடவி.]
கள்ளக்கடவு	கள்ளக்கடவு kaḻḻakkaḍavu, பெ. (n.) திருட்டுவழி; secret passage. பட. கள்ளதாரி [கள்ளம் + கடவு.]

கள்ளக்கடை	கள்ளக்கடை1 kaḷḷakkaḍai, பெ. (n.) திருட்டுப் பொருளை விற்குங்கடை; a repository of stolen goods. [கள்ள + கடை.] கள்ளக்கடை2 kaḷḷakkaḍai, பெ. (n.) கள்ளக்கடவு பார்க்க;See kallak-k-kadavu. [கள்ள + கடை.]
கள்ளக்கணக்கு	கள்ளக்கணக்கு kaḷḷakkaṇakku, பெ. (n.) பொய்க் கணக்கு; false accounts. ம. கள்ளக்கணக்கு [கள்ளம்(ம்); + கணக்கு.]
கள்ளக்கத்தி	கள்ளக்கத்தி kaḷḷakkatti, பெ. (n.) உள்ளே கத்தியுள்ள கைத்தடி; hollow cane, with a knife inside it. [கள்ள + கத்தி.]
கள்ளக்கதவு	கள்ளக்கதவு kaḷḷakkadavu, பெ. (n.) பிறரறியாமற் செல்லுதற்குரிய கதவுள்ள வாயில் (C.E.M.);; trapdoor, secret door. [கள்ள + கதவு.]
கள்ளக்கப்பல்	கள்ளக்கப்பல் kaḷḷakkappal, பெ. (n.) கடற்கொள்ளைக்காரர்க்குரிய கப்பல் (வின்.);; vessel of the pirates. ம.கள்ளப்படகு [கள்ளம் + கப்பல்.]
கள்ளக்கப்பற்காரன்	கள்ளக்கப்பற்காரன் kaḷḷakkappaṟkāraṉ, பெ. (n.) கடற்கொள்ளையடிப்போன்; pirate. [கள்ள(ம்); + கப்பல்காரன்.]
கள்ளக்கம்மட்டம்	கள்ளக்கம்மட்டம் kaḷḷakkammaṭṭam, பெ. (n.) கள்ள நாணயம் அடிக்கும் இடம்; a mint for counterfeit coins. ம. கள்ளக்கம்மட்டம் [கள்ளம் + கம்மட்டம். கம்மம் = கருமான் தொழில், இரும்பு போன்ற மாழைத்தொழில். கம்மம் → கம்மடம் → கம்மட்டம்.]

கள்ளக்கயிறு	கள்ளக்கயிறு kaḷḷakkayiṟu, பெ. (n.) 1. உறியின் சுருக்குக் கயிறு; ring or cord for holding articles firm in an uri. "உறிகளிலே சேமித்துக் கள்ளக் கயிறுருவி வைத்த" (ஆடு. 2,3,8.);. 2. பையின் சுருக்குக் கயிறு; cord for opening and closing a bag or purse. [கள்ளம் + கயிறு.]
கள்ளக்கருப்பம்	கள்ளக்கருப்பம் kaḷḷakkaruppam, பெ. (n.) 1. பொய்க் கருப்பம்; psreudo-preganancy. 2. முறையிலாப் புணர்ச்சியினாலுண்டான கருப்பம்; pregnant following an illicit intercourse (சா.அக.);. [கள்ள + கருப்பம்.]
கள்ளக்கல்	கள்ளக்கல் kaḷḷakkal, பெ. (n.) நன்றாக வேகாததும் குறையுடையதுமான சுண்ணாம்புக்கல்; lime stone not properly burnt. [கள்ள + கல்.]
கள்ளக்கவறு	கள்ளக்கவறு kaḷḷakkavaṟu, பெ. (n.) கள்ளச் சூதுகருவி; false dice. [கள்ள(ம்); + கவறு.]
கள்ளக்கவி	கள்ளக்கவி kaḷḷakkavi, பெ. (n.) 1. பிறனொருவனது பாட்டைத் தனதென்று காட்டுபவன்; one who palms off another's poetical composition as one's own, plagiarist-poet 2. ஒருவனுக்காகப் பாடிய பாட்டை மற்றொருவனுக்குக் கொடுப்போன் (வெண்பாப். செய். 48.உரை);; he who transfers a poem composed in honour of one to another. 3. கள்ளச் செய்யுள் பார்க்க;See kalla-c-ceyyul. [கள்ள(ம்); + கவி.] Skt. kavi → த. கவி.
கள்ளக்களவு	கள்ளக்களவு kaḷḷakkaḷavu, பெ. (n.) ஒளிப்பு மறைப்பு; hiding, concealing. [கள்ளக் + களவு.]
கள்ளக்காசு	கள்ளக்காசு kaḷḷakkācu, பெ. (n.) கள்ளநாணயம் பார்க்க;See kalla-nāṇayam. க.கள்ளநாண்ய [கள்ள(ம்); + காசு.]
கள்ளக்காதல்	கள்ளக்காதல் kaḷḷakkātal, பெ. (n.) முறையற்ற காதல் தொடர்பு; illegal love. [கள்ள(ம்); + காதல்.]

கள்ளக்காதலன்	கள்ளக்காதலன் kaḷḷakkātalaṉ, பெ. (n.) அயலாளுடன் காதல் கொள்ளும் ஆடவன்; illegal lover. [கள்ள(ம்); + காதலன்.]
கள்ளக்காதலி	கள்ளக்காதலி kaḷḷakkātali, பெ. (n.) முறையற்ற ஆடவனிடம் காதல் கொள்ளும் பெண்; lady engaged in illegal love. [கள்ள(ம்); + காதலி.]
கள்ளக்காது	கள்ளக்காது kaḷḷakkātu, பெ. (n.) 1. தூர்ந்துபோன காது; blocked ears after growth. 2. செவிடுபோல் நடித்துப்பிறர் சொல்வதை அவரறியா வகையில் கேட்கும் செவி; the ear which hears others, voice by pretending to be deaf. [கள்ள(ம்); + காது.]
கள்ளக்காமம்	கள்ளக்காமம் kaḷḷakkāmam, பெ. (n.) ஏதேனுமொரு வினை முடிவதற்காக மேற்கொண்ட பொய்க்காமம்; feigned or pretended love to gain some ulterior object. "கரும நுதலிய கள்ளக் காமம்" (பெருங். உஞ்சைக். 35, 228);. [கள்ள(ம்); + காமம்.]
கள்ளக்காய்படு-தல்	கள்ளக்காய்படு-தல் kaḷḷakkāypaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) பழுக்கவைத்த காய் பழுக்காமற் போதல் (வின்.);; to fail in the process of ripening fruits by smoke. [கள்ள(ம்); + காய்படு.]
கள்ளக்கிடை	கள்ளக்கிடை kaḷḷakkiḍai, பெ. (n.) 1. பொய்த்துயில், நோயாளி முதலியவர் போல பாசாங்கு காட்டி படுத்துக் கிடக்கை; malingering, feigning sickness or sleep. 2. மறைந்து பதுங்கியிருக்கை (வின்.);; lying in ambush. [கள்ள(ம்); + கிடை.]
கள்ளக்கீலி	கள்ளக்கீலி kaḷḷakāli, பெ. (n.) தூண்டிலிற்பிடிபடும் கீலிமீன் வகையுள் ஒன்று (முகவை.மீன.வழ.);; a kind of kili fish caught by a fish hook. [கள்ள(ம்); + கீலி.]
கள்ளக்குணம்	கள்ளக்குணம் kaḷḷakkuṇam, பெ. (n.) 1. திருட்டுக் குணம்; false, insidious, deceptive disposition, in man or beast. 2. மாறான தோற்றம் (வின்.);; insidiousness, as in boils or diseases changeableness, as in weather, wind. [கள்ளம் + குணம்.]
கள்ளக்கும்பிடு	கள்ளக்கும்பிடு kaḷḷakkumbiḍu, பெ. (n.) கரவாக (வஞ்சகமாக);ச் செய்யும் வணக்கம்; hypocritical civility. மறுவ. கள்ளக் கும்பிடு [கள்ள(ம்); + கும்பிடு.]

கள்ளக்குரல்	கள்ளக்குரல் kaḷḷakkural, பெ. (n.) பொய்க்குரல்: pretended voice (சா.அக.);. [கள்ள(ம்); + குரல்.]
கள்ளக்குழி	கள்ளக்குழி kaḷḷakkuḻi, பெ. (n.) மேற்பரப்பில் இலை, தழை முதலியவற்றால் மூடப்பட்ட குழி; a hole by leaves etc (சே.நா.);. ம.கள்ளக்குழி [கள்ள(ம்); + குழி.]
கள்ளக்கூவை	கள்ளக்கூவை kaḷḷakāvai, பெ. (n.) போலிக் கூவைக் கிழங்கு; false arrow-root (சா.அக.);. [கள்ள(ம்); + கூவை.]
கள்ளக்கையெழுத்து	கள்ளக்கையெழுத்து kaḷḷakkaiyeḻuttu, பெ. (n.) ஒருவர் கையொப்பம் போன்று வேறொருவர் இடும் கைச்சாத்து; forged signature, forgery. அவர் கள்ளக்கையெழுத்திட்டு மாட்டிக்கொண்டார் (உ.வ.);. [கள்ளம் + கை + எழுத்து.]
கள்ளக்கோல்	கள்ளக்கோல் kaḷḷakāl, பெ. (n.) அளவைத் தவறாக நிறுத்துக்காட்டுந் துலாக்கோல்; false balance. ம. கள்ளக்கோல் [கள்ளம் + கோல்.]
கள்ளக்கோலம்	கள்ளக்கோலம் kaḷḷakālam, பெ. (n.) குணக் கேடான சாயல்; one's pretended, appearance. [கள்ள(ம்); + கோலம்.]
கள்ளங்கடலி	கள்ளங்கடலி kaḷḷaṅgaḍali, பெ. (n.) குருந்தோட்டி; common balah. [கள்ள(ம்); + கோலம்.]

கள்ளங்கபடம்	கள்ளங்கபடம் kaḷḷaṅgabaḍam, பெ. (n.) 1. பொய் களவு, சூழ்ச்சி, உள்ளிட்ட இழி செய்கை; guile, deceitfulness. 2. உள்ளொன்று வைத்துப் புறமொன்று பேசுகை; deceptive talk. மறுவ. கள்ளங் கபடம் [கள்ளம் + கவடம் → கபடம்.]
கள்ளங்கவடு	கள்ளங்கவடு kaḷḷaṅgavaḍu, பெ. (n.) ஏய்ப்பு (சூதுவாது);; cunning, deceitful disposition. மறுவ. கள்ளங்கபடு [கள்ளம் + கவடு - கள்ளங்கவடு (சொல்லிணை);.]
கள்ளங்காய்படு-தல்	கள்ளங்காய்படு-தல் kaḷḷaṅgāypaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஆறிவரும் நேரத்தில் சொறிதல் முதலியவற்றால் புண் புடைகொள்ளுதல்; to reach an acute or aggravated stage, as a sore at almost the healing point when carelessly scratched or badly dressed. 2. செயல்முற்றுப் பெறுமுன் அதுபற்றிய செய்தி வெளியாகி அவ்வினை முடிய இடையூறு ஏற்படுதல்; to be thwarted in the accomplishment of a plan by premature disclosure. [கள்ளம் + காய் + படு.]
கள்ளச்சந்தை	கள்ளச்சந்தை kaḷḷaccandai, பெ. (n.) வரியேய்ப்பு வணிகம்; black market. க.கள்ளச்சந்தெ;ம.கரிஞ்சந்த [கள்ள(ம்); + சந்தை.]
கள்ளச்சமயம்	கள்ளச்சமயம் kaḷḷaccamayam, பெ. (n.) போலிச் சமயம்; false religion. [கள்ள + சமயம்.]
கள்ளச்சரக்கு	கள்ளச்சரக்கு kaḷḷaccarakku, பெ. (n.) 1. கள்ளத்தனமாகக் கொண்டுவரப்பட்ட சரக்கு; smuggled goods, contraband articles, articles conveyed evading public notice. 2. ஏமாற்றிவிற்கும் போலிச்சரக்கு; imitation goods sold as genuine articles. 3. திருடிய பொருள்; stolen property (சேரநா.);. ம.கள்ளச்சரக்கு;க.கள்ளமாலு. [கள்ள(ம்); + சரக்கு.]
கள்ளச்சாட்சி	கள்ளச்சாட்சி kaḷḷaccāṭci, பெ. (n.) 1. பொய்ச்சான்று; false evidence. 2. பொய்ச்சாட்சி சொல்லுவோன்; one who bears false witness. ம. கள்ளச்சாட்சி;து. கலுசாட்சி [கள்ளம் + சாட்சி. Skt. Sakshi → த. சாட்சி.]

கள்ளச்சாமம்	கள்ளச்சாமம் kaḷḷaccāmam, பெ. (n.) திருடுவதற் குகந்த நடுஇரவு; dead of night; midnight, as suitable for thieving. [கள்ளம் + சாமம். யாமம் → சாமம்.]
கள்ளச்சாராயம்	கள்ளச்சாராயம் kaḷḷaccārāyam, பெ. (n.) அரசு இசைவு பெறாமல் காய்ச்சப்படும் சாராயம்; illicit liquor. [கள்ள(ம்); + சாராயம்.]
கள்ளச்சாவி	கள்ளச்சாவி kaḷḷaccāvi, பெ. (n.) கள்ளத்திறவு கோல் பார்க்க;See kallathiravukol. [கள்ள(ம்); + சாவி.]
கள்ளச்சி	கள்ளச்சி1 kaḷḷacci, பெ. (n.) கள்ளனினத்தைச் சேர்ந்தவள்; woman of kalla cast. [கள்ளன் (ஆ.பா.); → கள்ளத்தி → கள்ளச்சி (பெ.பா.);.] கள்ளச்சி2 kaḷḷacci, பெ. (n.) திருடி; woman thief. [கள்ளன் → கள்ளத்தி → கள்ளச்சி.] கள்ளச்சி3 kaḷḷacci, பெ. (n.) வாழைப்பூவின் உள்ளுள்ள நரம்பு; a hard membranous substance inside the plantain flower (சா.அக.);. [கள் → கள்ளச்சி.]
கள்ளச்சிந்தை	கள்ளச்சிந்தை kaḷḷaccindai, பெ. (n.) ஏய்ப்பு எண்ணம்; proneness to deceive, cunning "வெள்ளைக் கில்லை கள்ளச்சிந்தை" [கள்ள(ம்); + சிந்தை.]
கள்ளச்சிரிப்பு	கள்ளச்சிரிப்பு kaḷḷaccirippu, பெ. (n.) 1. நெஞ்சினுள் பொய்மை வைத்து வெளிக்கு இனிமை காட்டுஞ் சிரிப்பு; simulated smile. 2. காதலர்களுக்குள் நிகழும் சிரிப்பு; smile between lovers. [கள்ள(ம்); + சிரிப்பு.]
கள்ளச்சீட்டு	கள்ளச்சீட்டு kaḷḷaccīṭṭu, பெ. (n.) பொய் ஆவணம்; false or note or draft. [கள்ள(ம்); + சீட்டு.]

கள்ளச்சுரம்	கள்ளச்சுரம் kaḷḷaccuram, பெ. (n.) 1. உள்மறைவான காய்ச்சல் நோய்; a lingering fever often deceptive and evading diagnosis. 2. விட்டு விட்டுக் காயும் காய்ச்சல்; intermittent fever. 3. பொய்ச்சுரம்; feverishness. 4. பொய்யாக நடித்த சுரம்; feigned or pretended fever 5. பகுத்தறிய முடியாத சுரம்; any fever difficult to diagnose. [கள்ள(ம்); + சுரம்.]
கள்ளச்சூள்	கள்ளச்சூள் kaḷḷaccūḷ, பெ. (n.) பொய்யான உறுதி மொழி; false oath, perjury. மறுவ. கள்ளச்சத்தியம் [கள்ளம் + சூள்.]
கள்ளச்செய்யுள்	கள்ளச்செய்யுள் kaḷḷacceyyuḷ, பெ. (n.) தன்னுடையதென்று காட்டப்பட்ட மற்றொருவனுடைய செய்யுள்; of another person poetical composition shown as one's own. [கள்ள(ம்); + செய்யுள்.]
கள்ளச்சோறு	கள்ளச்சோறு kaḷḷaccōṟu, பெ. (n.) பணிசெய்யாமல் உண்ணும் உணவு; food got without doing any work. 2. திருட்டுச்சோறு; stolen meals. ம.கள்ளச்சோறு [கள்ள(ம்); + சோறு.]
கள்ளஞானம்	கள்ளஞானம் kaḷḷañāṉam, பெ. (n.) கள்ளவறிவு பார்க்க;See kaavarivu [கள்ளம் + ஞானம்.]
கள்ளஞானி	கள்ளஞானி kaḷḷañāṉi, பெ. (n.) கள்ளவறிஞன் பார்க்க;See kallavarinan. [கள்ள(ம்); + ஞானி.]
கள்ளடிமங்கன்	கள்ளடிமங்கன் kaḷḷaḍimaṅgaṉ, பெ. (n.) கல்லுளிமங்கன் (இ.வ.);. பார்க்க;See kalluli=mangan. [கள்ளடி + மங்கன்.]

கள்ளத்தனம்	கள்ளத்தனம் kaḷḷattaṉam, பெ. (n.) ஏய்ப்பு, சூழ்ச்சி, போலித்தன்மை, பாசாங்கு, பொய்மை (வஞ்சம்);; cunning, craftiness. pretence, hypocrisy, dishonesty, falsehood. தெ. கள்ளத்தனமு; ம.கள்ளத்தரம்; க., குட. கள்ளத்தன;து.கள்ளண்டி, கள்ளண்டிகெ. [கள்ளம் + தனம்.]
கள்ளத்தாலி	கள்ளத்தாலி kaḷḷattāli, பெ. (n.) பிறர் மணஞ்செய்யாதிருக்கும் பொருட்டு தனக்கு உரிமையுள்ள பெண்ணிற்குத் திருட்டுத்தனமாகக் கட்டும் தாலி; string surreptitiously tied by certain people round the neck of a female relative, to prevent her from being married without consent. ம. கள்ளத்தாலி [கள்ள(ம்); + தாலி.]
கள்ளத்திருக்கை	கள்ளத்திருக்கை kaḷḷattirukkai, பெ. (n.) திருக்கை மீன்வகை; a kind of shrik fish. [கள்ள(ம்); + திருக்கை.]
கள்ளத்திறவுகோல்	கள்ளத்திறவுகோல் kaḷḷattiṟavuāl, பெ. (n.) பூட்டைத் திருட்டுத்தனமாகத் திறப்பதற்குப் பயன்படுத்தும் திறவுகோல்; duplicate key used illegally. மறுவ. கள்ளச்சாவி ம. கள்ளத்தாக்கோல் [கள்ள(ம்); + திறவு + கோல்.]
கள்ளத்தீனி	கள்ளத்தீனி kaḷḷattīṉi, பெ. (n.) திருட்டுத்தனமாக உண்ணும் உணவு; food taken by a patient clandestinely when prohibited in diet (சா.அக.);. [கள்ளம் + தின் → தீன் → தீனி.]
கள்ளத்தும்பு	கள்ளத்தும்பு kaḷḷattumbu, பெ. (n.) முடிச்சில் ஒருவகை; a kind of knot. [கள்ளம் + தும்பு.]
கள்ளத்துறை	கள்ளத்துறை kaḷḷattuṟai, பெ. (n.) ஏற்றுமதி இறக்குமதியினைத் திருட்டுத்தனமாகச் செய்யுந்துறைமுகம் (வின்.);; port where export and import are carried on stealthily. [கள்ளம் + துறை.] கள்ளத்தும்பு = முடிச்சில் ஒரு வகை.

கள்ளத்தூக்கம்	கள்ளத்தூக்கம் kaḷḷattūkkam, பெ. (n.) பொய்யுறக்கம்; pretended sleep. [கள்ள(ம்); + தூக்கம்.]
கள்ளத்தொழில்	கள்ளத்தொழில் kaḷḷattoḻil, பெ. (n.) பிறரை ஏமாற்றிச் செய்யும் வேலை; false, deceitful, cunning act; indolent or knavish action. ம. கள்ளத்தொழில் [கள்ள(ம்); + தொழில்.]
கள்ளத்தோணி	கள்ளத்தோணி kaḷḷattōṇi, பெ. (n.) 1. கடற் கொள்ளைக்காரர் படகு; a piratical vessel engaged in plunder. 2. திருட்டுத்தனமாகச் சரக்குகளைக் கடத்துவதற்கு உதவும் படகு; boat used for smuggling. 3. கள்ளத்தனமாகக் குடியேற உதவும் படகு; boat used for illigal migration from one country to another. ம. கள்ளப்படகு [கள்ள(ம்); + தோணி.]
கள்ளத்தோற்றம்	கள்ளத்தோற்றம் kaḷḷattōṟṟam, பெ. (n.) பொய்த்தோற்றம்; false appearance, incognito. [கள்ள(ம்); + தோற்றம்.]
கள்ளநடத்தை	கள்ளநடத்தை kaḷḷanaḍattai, பெ. (n.) 1. பொய்யொழுக்கம்; false, deceitful or fraudulent conduct. 2. தகாத உடலுறவு; adultery. [கள்ள(ம்); + நடத்தை.]
கள்ளநாடு	கள்ளநாடு kaḷḷanāṭu, பெ. (n.) கள்ளர்நாடுபார்க்க;See kallarnadu. [கள்ளர் + நாடு.]
கள்ளநாணயம்	கள்ளநாணயம் kaḷḷanāṇayam, பெ. (n.) போலி நாணயம்; counterfeit coin. க. கள்ளநாணய;ம.கள்ளநாணயம். [கள்ள(ம்); + நாணயம்.]

கள்ளநிலம்	கள்ளநிலம் kaḷḷanilam, பெ. (n.) பகைவரை அகப்படுத்த, உள்ளிடம் படுகுழியாய் மேலிடம் தரைபோல் அமைக்கப்பட்ட நிலம், பொய்க்குழி; covered hollow ground, meant as a trap to ensnare enemies. [கள்ள(ம்); + நிலம்.]
கள்ளநீர்	கள்ளநீர் kaḷḷanīr, பெ. (n.) 1. ஆறவொட்டாமல் புண்ணிலிருந்து வடியும் தீ (துர்); நீர்; morbid humour in the body preventing the healing of ulcers. 2. அரத்தம்; blood (சா.அக.);. [கள்ள(ம்); + நீர்.]
கள்ளநேரம்	கள்ளநேரம் kaḷḷanēram, பெ. (n.) 1. களவு முதலியன நடத்துவதற்கேற்ற வேளை; time favourable for theft or other illicit acts. 2. கன்னிருட்டுவேளை; darkness before dawn. 3. உறங்கும் நேரம்; sleeping time. க. கள்ளகொத்து [கள்ள(ம்); + நேரம்.]
கள்ளநோக்கம்	கள்ளநோக்கம் kaḷḷanōkkam, பெ. (n.) 1. கள்ளப் பார்கை; sly, furtive look, opp. to vellai-nokkam (plain look); (திருக்கோ. 65 உரை.);. 2. மாற்றுக் கருத்து; insidious motive, deceitful object. ம. கள்ளக்கண்ணு;க. கள்ளநோட. [கள்ள(ம்); + நோக்கம்.]
கள்ளநோக்கு	கள்ளநோக்கு kaḷḷanōkku, பெ. (n.) கள்ளநோக்கம் பார்க்க;See kalla-nokkam, "கள்ளநோக்கி லகப் படாதவர்: (திருவிளை. விடை. 12);. [கள்ள (ம்); + நோக்கு.]
கள்ளநோய்	கள்ளநோய் kaḷḷanōy, பெ. (n.) கண்டுணர முடியாத நோய்; deceptive disease difficult of diagnosis (சா.அக.);. [கள்ள (ம்); + நோய்.]
கள்ளப்பசி	கள்ளப்பசி kaḷḷappasi, பெ. (n.) பொய்ப்பசி; illusive appetite. [கள்ள(ம்); + பசி.]
கள்ளப்படு-தல்	கள்ளப்படு-தல் kaḷḷappaḍudal, 20 செ.கு.வி (v.i.) பொய்யாதல்; to become false. "கள்ளப்படாத களிவந்த வான்கருணை" (திருவாச.10,16);. [கள்ள(ம்); + படு.]

கள்ளப்பணம்	கள்ளப்பணம் kaḷḷappaṇam, பெ. (n.) 1. போலிப்பணம்; counterfeit currency. 2. கணக்கில் காட்டி வரி செலுத்தாத பணம்; கருப்புப் பணம்; black money. க.கள்ளவண, கள்ளகண. [கள்ள(ம்); + பணம்.]
கள்ளப்பணி	கள்ளப்பணி kaḷḷappaṇi, பெ. (n.) 1. திருட்டுவேலை; trickery. 2. திருட்டுத்தனமாக அல்லது தலைத் தாழ்வு ஏற்பட வைத்துச் செய்யும் பணி; a tricky knavish and indolent work (சேரநா.);. ம.கள்ளப்பணி, கள்ளவேல. [கள்ள(ம்); + பணி.]
கள்ளப்பருந்து	கள்ளப்பருந்து kaḷḷapparundu, பெ. (n.) ஒருவகைப் பருந்து; a kind of kite. [கள்ள(ம்); + பருந்து.] வானத்தில் வட்டமிட்டவாறே யாரும் அறியாவண்ணம் திடீரென்று இறங்கி இரை எடுத்தலால் இதன் செயல் போலியாய்ப்பட்டு கள்ளம் என அடைபெற்றது.
கள்ளப்பல்	கள்ளப்பல் kaḷḷappal, பெ. (n.) பொய்ப்பல்; artificial teeth. ம.கள்ளப்பல்லு [கள்ள(ம்); + பல்.]
கள்ளப்பாடம்	கள்ளப்பாடம் kaḷḷappāṭam, பெ. (n.) ஆசிரியரை ஏமாற்றி மறைவாக ஏட்டைப் பார்த்தோ அருகிலிருப்பவர் மெதுவாகக் கூறக்கேட்டோ ஒப்பிக்கும் பாடம்; lesson recited by a student who, though unpre-pared, is prompted or uses an open page to satisfy the teacher. [கள்ள(ம்); + பாடம்.]
கள்ளப்பார்வை	கள்ளப்பார்வை kaḷḷappārvai, பெ. (n.) 1. ஏய்ப்பு (வஞ்சக); நோக்கம்; thievish, designing look. 2. காமக்குறிப்போடு நோக்கும் நோக்கம்; sly look of lovers or libidinous persons. 3. பலர் முன்பு பிறர் அறியாவண்ணம் பார்க்கும் பார்வை; sly look. க. கள்ளநோட [கள்ள(ம்); + பார்வை.]
கள்ளப்பாரை	கள்ளப்பாரை kaḷḷappārai, பெ. (n.) விரகுள்ள (தந்திரமுள்ள); ஒருவகைக் கடல்மீன்; a sea-fish, attaining in length, bluish green, cunning in its habits. 2. கடல்மீன்வகை; a sea-fish. [கள்ள(ம்); + பாரை.]

கள்ளப்பிரான்	கள்ளப்பிரான் kaḷḷappirāṉ, பெ. (n.) கள்ளழகர் பார்க்க;See kallalagar. "திருவழுதிவள நாட்டு ஸ்ரீவைகுந்தத்து கள்ளப்பிரான் கோயிலில் திருப்பதி" (S.II. vol.v part II insc. 74);. [கள்ள(ம்); + பிரான். பெருமான் → பிரான்.]
கள்ளப்பிள்ளை	கள்ளப்பிள்ளை kaḷḷappiḷḷai, பெ. (n.) முறையற்ற உறவால் பெற்ற பிள்ளை; unnatural offspring, illegitimate child, bastard. [கள்ள(ம்); + பிள்ளை.]
கள்ளப்புணர்ச்சி	கள்ளப்புணர்ச்சி kaḷḷappuṇarcci, பெ. (n.) திருமணத்திற்கு முன்பு பெற்றோரறியாமல் தாமே கூடுங் கூட்டம் (நம்பியகப்.34.);; secret union between lovers before marriage without the knowledge of parents. [கள்ள(ம்); + புணர்ச்சி.]
கள்ளப்புனைவு	கள்ளப்புனைவு kaḷḷappuṉaivu, பெ. (n.) ஏமாற்றும் பொருட்டு மேற்கொண்ட மாறுகோலம்; பொய்ப் புனைவு; guise of a dissembler, disguise for purposes of deception. "கள்ள வேடத்தைக் கொண்டு போய்ப் புறம் புக்கவாறும்" (திவ். திருவாய் 5.10,4.);. [கள்ள(ம்); + புணவு.]
கள்ளப்பூட்டு	கள்ளப்பூட்டு kaḷḷappūṭṭu, பெ. (n.) நுட்பமாகத் தகவுற அமைத்த பூட்டு; lock with an intricate mechanism. ம. கள்ளப்பூட்டு [கள்ள(ம்); + பூட்டு.] கள்ளப்பூமி கள்ளநிலம் பார்க்க;See kala-nilam, "கரப்பறை வீதியுங் கள்ளப்பூமியும்" (பெருங், உஞ்சைக் 33, 17);. [கள்ள(ம்); + பூமி. புவி → பூவி → பூமி.]
கள்ளப்பெயர்	கள்ளப்பெயர் kaḷḷappeyar, பெ. (n.) பொய்ப்பெயர்; false name. ம. கள்ளப்பேரு [கள்ள(ம்); + பெயர்.]
கள்ளப்பேச்சு	கள்ளப்பேச்சு kaḷḷappēccu, பெ. (n.) ஏய்ப்பு (வஞ்சக);ப் பேச்சு; insincere talk. [கள்ள(ம்); + பேச்சு.]
கள்ளப்பேட்டை	கள்ளப்பேட்டை kaḷḷappēṭṭai, பெ. (n.) கள்ளச் சந்தை பார்க்க;See kalla-c-candai. க. கள்ளப்பேடெ [கள்ள(ம்); + பேட்டை.]

கள்ளப்பேறு	கள்ளப்பேறு kaḷḷappēṟu, பெ. (n.) நெறியற்ற முறையில் திருட்டுத்தனமாகப் பெறும் பிள்ளைப் பேறு; illegitimate child bearing. [கள்ள(ம்); + பேறு.]
கள்ளப்பொன்	கள்ளப்பொன் kaḷḷappoṉ, பெ. (n.) போலிப் பொன்; a counterfeit, base gold coin. க. கள்ளகொன்னுது [கள்ள(ம்); + பொன்.]
கள்ளம்	கள்ளம் kaḷḷam, பெ. (n.) 1. ஏய்ப்பு; guile, deception, dissimulation, trickishness, secrecy, slyness. "கள்ளம் பிறவோ பசப்பு" (குறள். 1184);. 2. பொய்; lie, falsehood. "கள்ளமே பேசி" (தேவா. 1156); 3. களவு (சூடா.);; stealing, robbery, fraud, embezzlement. 4. குற்றம்; fault, defect, blemish. 5. மெய்யியல் அறியாமை, அவிச்சை; spiritual ignorance. "ஞானத்தியாற் கள்ளத்தைக் கழிய நின்றார்" (தேவா. fi03);. 6. புண்ணிலுள்ள அசறு; morbid matter concealed in a boil or lodged in the system causing irritation. தெ.கல்ல; ம.கள்ளம்; க.கள்ள; து.கள்ளெ;கோத. கள்வ். [கள் → கள்ளம் = பொய். பொய்யாவது, சொல்லால் ஒன்றை மறைத்தல்.]
கள்ளம்பண்ணுதல்	கள்ளம்பண்ணுதல் kaḷḷambaṇṇudal, 9 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வேலை செய்யாமல் ஏமாற்றுதல்; to play the truant. 2. வேலை செய்யச் சோம்புதல்; to be idle in work, to be dull, slow. 3. போலிப்புப் பண்ணுதல்; to practise deception, to use alloy, cheat, act of the rogue, dissemble, pretend. 4. பொய்வேடமிட்டு ஏமாற்றுதல்; deception. [கள்ளம் + பண்ணு.]
கள்ளமடை	கள்ளமடை kaḷḷamaḍai, பெ. (n.) கள்ளவழியால் நீரைச் செலுத்தும் மடை; sluce for letting in water stealthily. "வெள்ளத்தைக் கள்ளமடையாலே பள்ளத்தில் விடுமாபோலே" (திவ். அமலனாதி.1.வியா.);. [கள்ளம் + மடை.]
கள்ளமணம்	கள்ளமணம் kaḷḷamaṇam, பெ. (n.) பெற்றோர் இசைவின்றி மணமொத்தோர் தாமே செய்து கொள்ளும் மணம்; clandestine marriage "கள்ள மணம் எம்குலத்தின் பழையசொத்து" (மாங்கனி);. [கள்ள(ம்); + மணம்.]

கள்ளமயிர்	கள்ளமயிர் kaḷḷamayir, பெ. (n.) பொய்ம்மயிர்; ஒட்டுமுடி; false hair. கள்ள மயிர் வைத்தால் உள்ள மயிரும் போய்விடும் (உ.வ.);. [கள்ள(ம்); + மயிர்.]
கள்ளமனம்	கள்ளமனம் kaḷḷamaṉam, பெ. (n.) கள்ளத்தனமான மனம்; deceitful heart. 'கள்ளமனம் துள்ளும்' (பழ.);. [கள்ள + மனம்.]
கள்ளமாடு	கள்ளமாடு kaḷḷamāṭu, பெ. (n.) 1. பட்டிமாடு; cattle that intrude and graze by stealth, cow or bullock prone to stray. 2. சண்டி மாடு; ox that refuses to work. 3. திருடப்பட்ட மாடு; stolen cattle. க. கள்ளதன [கள்ள(ம்); + மாடு.]
கள்ளமுத்திரை	கள்ளமுத்திரை kaḷḷamuttirai, பெ. (n.) போலிமுத்திரை; fake seal. ம. கள்ளமுத்ர;க.கள்ளச்சு [கள்ள(ம்); + முத்திரை.]
கள்ளர்	கள்ளர் kaḷḷar, பெ. (n.) முக்குலத்தோரில் ஒரு பிரிவினர்; one of the divisions of Mukkulattör. [கள் = கள்ளுதல், கவர்தல், கள் + அர் - கள்ளர் = பண்டையர்.] தமிழ் வேந்தர் காலத்தில் வெட்சிப்படை மறவருள் ஒரு பிரிவினர். இவர்கள் கொள்ளைக் காரர்களோ, கள்வர்களோ அல்லர். கள்ளர், மறவர், அகமுடையோர் என்ற முக்குத்தோர்களுள் ஒரு பிரிவினராகிய கள்ளர் முன்னர் வெட்சிப் படை மறவர்களாக இருந்து போர் தொடங்குமுன் பகையரசரின் ஆநிரைகளைக் கவர்ந்து வரும் தொழிலைச் செய்தவர்களாவர். வெட்சிப்பூச்சூடி இவர்கள் ஆநிரை கவர்ந்ததை 'வெட்சி நிரை கவர்தல்' என்னும் செய்யுள் வரியும் நிறுவ வல்லது. இவர்களையும் வேறு சில இனத்தவரையும் குற்ற மரபினர் (tribes); என்று வெள்ளையர் வகைப்படுத்தியது பொருந்துவதன்று.
கள்ளர்தடி	கள்ளர்தடி kaḷḷartaḍi, பெ. (n.) கள்ளர் எறியும் வளைதடி ஆய்தம்; throwing stick used by the Kallas and maravas resembling a boomerang. [கள்ளர் + தடி.] இன்றைக்கு 10,000 ஆண்டுகட்கு முன்னரே தொல் தமிழருக்கும் ஆத்திரேலியப் பழங்குடி மக்களுக்கும் தொடர்பு அறுந்து விட்டது. எனினும் இன்றும் அவர்கள் பேசும் மொழிகள் தமிழியத் தன்மை கொண்டுள்ளன. அவர்கள் பூமராங் ஆயுதமும் வளைதடி போன்றதே. ஒருசார் வளைதடி எறிந்தால் திரும்பி வராது. பெரும் பாலான 'பூமராங்' குகளும் அவ்வாறே. Is the Boomerang oriental?" by D.S. Davidson. Journal of the American oriental society: 1935.

கள்ளர்நாடு	கள்ளர்நாடு kaḷḷarnāṭu, பெ. (n.) கள்ளர் இன மக்கள் மிகுதியாய் வாழும் பாண்டி நாட்டுப்பகுதி; region inhabited mostly by Kallar in and around Pudukottai Sivaganga Ramanathapuram and Madurai districts. [கள்ளர் + நாடு.]
கள்ளர்பற்று	கள்ளர்பற்று kaḷḷarpaṟṟu, பெ. (n.) கள்ளர் வாழும் ஊர்; village or villages inhabited by Kallas. [கள்ளர் + பற்று(வளநாட்டின் உட்பிரிவு);.]
கள்ளல்	கள்ளல்1 kaḷḷal, பெ. (n.) திருடுகை; stealing [கள் → கள்ளல். 'அல்' தொ.பெ.ஈறு.] கள்ளல்2 kaḷḷal, பெ. (n.) கள்குடிக்கை; drinking toddy. [கள் → கள்ளல்.] கள்ளல்3 kaḷḷal, பெ. (n.) கரும்பு; sugarcane. [கள் → கள்ளல். கள் → கருமை.]
கள்ளவலி	கள்ளவலி kaḷḷavali, பெ. (n.) மகப்பேற்றில் ஏற்படும் பொய்வலி; pains which do not indicate the beginning of real labour. [கள்ள + வலி.]
கள்ளவறிஞன்	கள்ளவறிஞன் kaḷḷavaṟiñaṉ, பெ. (n.) கரவு (வஞ்சம்); நெஞ்சமுள்ள அறிஞன்; hypocrite [கள்ள(ம்); + அறிஞன்.]
கள்ளவறிவு	கள்ளவறிவு kaḷḷavaṟivu, பெ. (n.) போலியறிவு; pseudo-knowledge. [கள்ள(ம்); + அறிவு.]

கள்ளவறை	கள்ளவறை kaḷḷavaṟai, பெ. (n.) 1. பிறர் அறிய முடியாதபடி அமைந்துள்ள அறை; concealed or closed, room whose existence no one would suspect. 2. பெட்டி முதலியவற்றுள் பிறர் அறியா வகை அமைக்கப்பட்ட அறை; a secret case or cell within a box. மறுவ. கள்ளறை ம. கள்ளற, கள்ளயற. [கள்ள(ம்); + அறை.]
கள்ளவாதி	கள்ளவாதி kaḷḷavāti, பெ. (n.) பொன் செய்வதாக நடிக்கும் திருட்டு மருத்துவர்; dabblers in alchemy. [கள்ள(ம்); + வாதி. ஆளி → வாளி → வாதி.]
கள்ளவாயில்	கள்ளவாயில் kaḷḷavāyil, பெ. (n.) 1. கமுக்கவழி; trapdoor. 2. திட்டிவாசல்; wicket-gate. [கள்ளம் + வாயில்.]
கள்ளவாள்	கள்ளவாள் kaḷḷavāḷ, பெ. (n.) பொய்யாக இளமை கொண்டாடல்; pretended youth fullness. [கள்ள + ஆள் - கள்ளவாள்.]
கள்ளவிலை	கள்ளவிலை kaḷḷavilai, பெ. (n.) திருடர் விற்கும் குறைவு விலை; fabulousely low price, as of stolen goods. அந்த நகையைக் கள்ளவிலைக்கு விற்றாலும் நூறுரூபாய் கிடைக்கும் (உ.வ.);. [கள்ளம் + விலை.]
கள்ளவிழி	கள்ளவிழி kaḷḷaviḻi, பெ. (n.) பிறர் உள்ளபொழுதே அவர்களுக்குத் தெரியாமல் தான் பேச விரும்பும் ஆளுடன் குறிகாட்டும் கண்; the eyes which signal even without the knowledge of others. [கள்ள(ம்); + விழி.]
கள்ளவுப்பு	கள்ளவுப்பு kaḷḷavuppu, பெ. (n.) பரவர் (பரதவர்); ஆடும் விளையாட்டு வகை; a Paravadavar game. [கள்ளம் + உப்பு.]
கள்ளவுரி	கள்ளவுரி kaḷḷavuri, பெ. (n.) 1. போலி அவுரி; bastard indigo. 2. கள்ளவுரிச்சாயம்; dye from the same. [கள்ள(ம்); + அவுரி.]

கள்ளவெட்டு	கள்ளவெட்டு kaḷḷaveṭṭu, பெ. (n.) கள்ளத்தனம் (யாழ்.அக.); பார்க்க;See kala-t-tanam (செ.அக.);. [கள்ள(ம்); = கள்ளத்தனம். கள்ள(ம்); + அட்டு - கள்ளவட்டு கள்ளவெட்டு. அட்டு = மிகுதி, பெருக்கம்.]
கள்ளவெள்ளி	கள்ளவெள்ளி kaḷḷaveḷḷi, பெ. (n.) மட்டமான வெள்ளி; inferior Silver. க. கள்ளவெள்ளி [கள்ள(ம்); + வெள்ளி.]
கள்ளவேடம்	கள்ளவேடம் kaḷḷavēṭam, பெ. (n.) கள்ளப்புனைவு பார்க்க;See kalla-p-punaivu. [கள்ள(ம்); + வேடம்.]
கள்ளவேலை	கள்ளவேலை kaḷḷavēlai, பெ. (n.) கள்ளப்பணி பார்க்க;See kallappani. ம. கள்ளவேல [கள்ள(ம்); + வேலை.]
கள்ளழகர்	கள்ளழகர் kaḷḷaḻkar, பெ. (n.) கள்ளர் நாட்டில் உள்ள அழகர் மலையில் கோயில் கொண்ட திருமால்; vishnu, in Alagar-koil, situated in the Kallar-nadu. [கள்ள(ர்); + அழகர்.]

கள்ளன்	கள்ளன்1 kaḷḷaṉ, பெ. (n.) 1. திருடன்; thief, robber, depredator. கள்ளன் புத்தி திருட்டு மேலே (உ.வ.);. 2. ஏய்ப்பவன் (வஞ்சகன்);; deceitful or cunning person. ம. கள்ளன், களவன்; க.கள்ள. கள; கள்ளால்; து.கள்வெ; குட. கள்ளே; கோண். கல்லெ, கல்லே, கல்வால்; குரு கல்பச்; மா.கல்வே, க்வல்வ; பிரா.கள்ளே; துட. கொள்ண்;தெ.கல்லரி பட. கள்ள. Skt. kalama [கள் → கள்ளன் → கள் = கருமை.] கள்ளன்2 kaḷḷaṉ, பெ. (n.) கள்ளர் பார்க்க;See kallar. [கள் → கள்ளன்.] கள்ளன்3 kaḷḷaṉ, பெ. (n.) ஒருவகைச் செய்நஞ்சு; a preparced arsenic (சா.அக.);. [கள் → கள்ளன்.]
கள்ளாகிச்சொரிந்த உப்பு	கள்ளாகிச்சொரிந்த உப்பு kaḷḷākiccorindauppu, பெ. (n.) வழலையுப்பு; quintessence salt (சா.அக.);. [கள் + ஆகி + சொந்த + உப்பு.]
கள்ளாட்டு	கள்ளாட்டு kaḷḷāṭṭu, பெ. (n.) களியாட்டம்; drunken revel. "கன்றிய காமக் கள்ளாட் டயர்ந்து" (மணிமே. 22, உரை);. [கள் + ஆட்டு.]
கள்ளாம்பல்	கள்ளாம்பல் kaḷḷāmbal, பெ. (n.) வெள்ளாம்பல் (மலை.);; white Indian water-lily. [கள் + ஆம்பல்.]
கள்ளாமை	கள்ளாமை kaḷḷāmai, பெ. (n.) 1. களவு செய்யாமை; notstealing. 2. திருக்குறள் அதிகாரங்களுள் ஒன்று; one of the chapters of Tirukural. [கள் + ஆ + மை] 'ஆ' எ.ம.இடைநிலை
கள்ளிக்காக்கை	கள்ளிக்காக்கை kaḷḷikkākkai, பெ. (n.) செம் போத்து; crow pheasant. [கள்ளி + காக்கை.]

கள்ளிக்குருவி	கள்ளிக்குருவி kaḷḷikkuruvi, பெ. (n.) பன்றிக்குருவி (m.m.815);; white headed babbler frequenting milk-hedge. [கள்ளி + குருவி.]
கள்ளிக்கோட்டை	கள்ளிக்கோட்டை kaḷḷikāṭṭai, பெ. (n.) கேரளாவில் உள்ள ஓரூர்; name of a town called kozhikode or calicut in kerala. கோழிக்கோடு பார்க்க;See kolikkodu. [கோழிக்கோடு → E. Calcut → த. கள்ளிக்கோட்டை.]
கள்ளி கொள்ளு-தல்	கள்ளி கொள்ளு-தல் gaḷḷigoḷḷudal, பெ. (n.) 10 செ.குன்றாவி (v.t.); கால்நடைகள் கள்ளியைத் தின்னுதல்; to graze tender spurge. (S.I.I. vol.19 insc.151.); [கள்ளி + கொள்.]
கள்ளிச்சிட்டு	கள்ளிச்சிட்டு kaḷḷicciṭṭu, பெ. (n.) ஒரு பறவை; kind of bird. [கள்ளி + சிட்டு.]
கள்ளிச்சொட்டு	கள்ளிச்சொட்டு kaḷḷiccoṭṭu, பெ. (n.) கள்ளிப்பாலின் திவலை; drop of spurge milk. பால் கள்ளிச்சொட்டு போல் இருக்கிறது (உ.வ.);. [கள்ளி + சொட்டு.]
கள்ளிப்பால்	கள்ளிப்பால் kaḷḷippāl, பெ. (n.) கள்ளிச்செடியின் பால்; spurge milk. [கள்ளி + பால்.]
கள்ளிப்புறா	கள்ளிப்புறா kaḷḷippuṟā, பெ. (n.) தவிட்டுப்புறா; little brown dove. [கள்ளி + புறா.]
கள்ளிப்பூ	கள்ளிப்பூ, kaḷḷippū, பெ. (n.) 1. ஓர் அணியுறுப்பு; part of a jewel. "படுகன் நாலும் கள்ளிப்பூ நாலும் கொக்குவாய் ஒன்றும் சவக்கமிரண்டும் உட்பட பொன்" (S.I.II. 16);. 2. கள்ளிச்செடியின் மலர்; spurge flower. [கள்ளி + பூ.]

கள்ளிப்பூப்புண்	கள்ளிப்பூப்புண் kaḷḷippūppuṇ, பெ. (n.) ஒருவகைப் பால்வினை நோய்; secondary syphilis. [கள்ளி + பூ + கிரந்தி.]
கள்ளிப்பெட்டி	கள்ளிப்பெட்டி kaḷḷippeṭṭi, பெ. (n.) சாதிக்காய் மரப் பெட்டி; deal-wood box. [கள்ளி + பெட்டி.]
கள்ளிமட்டை	கள்ளிமட்டை kaḷḷimaṭṭai, பெ. (n.) உலர்ந்த கள்ளி; dried spurge [கள்ளி + மட்டை. ஒ.நோ. தென்னைமட்டை.]
கள்ளிமடையான்	கள்ளிமடையான் kaḷḷimaḍaiyāṉ, பெ. (n.) கள்ளி மந்தாரை பார்க்க;See kalli-mandarai. [கள்ளி + மடையான்.]
கள்ளிமந்தாரை	கள்ளிமந்தாரை kaḷḷimandārai, பெ. (n.) பெருங் கள்ளி; pagoda tree. மறுவ. கள்ளி மடையான் [கள்ளி + மந்தாரை.]
கள்ளிமுளையான்	கள்ளிமுளையான் kaḷḷimuḷaiyāṉ, பெ. (n.) 1. கள்ளி மந்தாரை பார்க்க; 2. செடிவகை; spurge sprout, fleshy plant with angular stems. [கள்ளி + முளையான்.]
கள்ளிமேடு	கள்ளிமேடு kaḷḷimēṭu, பெ. (n.) திருத்துறைப்பூண்டி அருகிலுள்ள ஓர் சிற்றூர்; village near Thirutturaip-pundi. [கள்ளி + மேடு = கள்ளிச்செடி அதிகமாக உள்ள மேடான இடம். இவ்வூர் தற்பொழுது கோடிக்கரை என வழங்கப்படுகிறது.]
கள்ளிமேற்புல்லுருவி	கள்ளிமேற்புல்லுருவி kaḷḷimēṟpulluruvi, பெ. (n.) கள்ளிச் செடியின் புல்லுருவி; a parasite of spurge tree (சா.அக.);. [கள்ளி + மேல் + புல்லுருவி.]

கள்ளியிடையான்	கள்ளியிடையான் kaḷḷiyiḍaiyāṉ, பெ. (n.) இலைக் கள்ளி; leaf spurge (சா.அக.);. [கள்ளி + இடையான்.]
கள்ளியுப்பு	கள்ளியுப்பு kaḷḷiyuppu, பெ. (n.) கள்ளியை எரித்து அதன் சாம்பலினின்று செய்த உப்பு; salt extracted from the ashes of the milk-spurge plant (சா.அக.);. [கள்ளி + உப்பு.]
கள்ளில் ஆத்திரையனார்	கள்ளில் ஆத்திரையனார் kaḷḷilāttiraiyaṉār, பெ. (n.) கடைக்கழகப் புலவருள் ஒருவர்; a poet of the Sangam age. [கள்ளில் + ஆத்திரையனார்.] தொண்டை நாட்டிலுள்ள 'கள்ளில்' என்ற தேவாரப்பாடல் பெற்ற ஊரினர்; ஆத்திரையன் - அத்திரி குடிலத்தில் பிறந்த ஆரிய மரபினர்;இவராற் பாடப்பட்டோர் வேங்கடமலைக்குரிய தலைவனாகிய ஆதனுங்கணும், ஆதியருமனுமானவர். இவர் செய்த பாடல்கள் 3. (புறநா. 175,389. குறுந். 293.); (புறநா. உ.வே.சா. பதிப்பு);.
கள்ளிறக்கு-தல்	கள்ளிறக்கு-தல் kaḷḷiṟakkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) மரத்திலிருந்து கள்ளெடுத்தல்; to collect the toddy from the trees. [கள் + இறக்கு.]
கள்ளின்செருக்கு	கள்ளின்செருக்கு kaḷḷiṉcerukku, பெ. (n.) கள்ளின் வெறி; intoxication of toddy. [கள் + இன் + செருக்கு.]
கள்ளுக்காசு	கள்ளுக்காசு kaḷḷukkācu, பெ. (n.) பெரிய வலை மேற்செல்வோர் கள்ளுண்ணுதற் பொருட்டுப் பெறுங் காசு; the amount meant for drinking, given to those who go for deep sea fishing. [கள் → கள்ளு + காசு.]
கள்ளுக்காய்	கள்ளுக்காய் kaḷḷukkāy, பெ. (n.) இளங்காய்; tender fruit, vegetable etc. [கள் → கள்ளு + காய்.] [உ → உல் → உர் → உரு → உருத்தல் = தோன்றுதல் உல் → உல்லரி = தளிர். உலவை = தழை. உல் → குல் → குள் → குளகு = தளிர், தழை குள் → கள் = இளமை, பிஞ்சு (த.வா.73-74);.]
கள்ளுண்ணி	கள்ளுண்ணி kaḷḷuṇṇi, பெ. (n.) தேனீ; honey bee (சா.அக.);. [கள் + உண்ணி.]

கள்ளுண்ணு-தல்	கள்ளுண்ணு-தல் kaḷḷuṇṇudal, 13 செ.குன்றாவி. (v.t.) கள்ளைக் குடித்தல்; to drink toddy. [கள் + உண்ணு.]
கள்ளுணி	கள்ளுணி kaḷḷuṇi, பெ. (n.) 1. கள்ளுண்போன்; one who drinks toddy. 2. தேனுண்ணும் வண்டு; honey bee (சா.அக.);. [கள் + உணி.]
கள்ளு-தல்	கள்ளு-தல் kaḷḷudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கூடுதல்; to join. பன்மை பல்பொருட் கூட்டமாதலால், கூடுதலைக் குறிக்கும் 'கள்ளுதல்' என்னும் வினைச் சொல்லினின்று 'கள்' என்னும் பன்மையுருபு அமைக்கப்பட்டது. (எ.டு.); மக்கள் (மக + கள்);, மரங்கள், விலங்குகள், யாங்கள், நீங்கள், இவர்கள் (வேர்ச். கட்.14.);. [குல் → குள் → கள் → கள்ளு.] கள்ளூறும்பனை இடுக்குப் பனை; palmyra tree. [கள் + ஊறும் + பனை.]
கள்ளேடுவிடு-தல்	கள்ளேடுவிடு-தல் kaḷḷēḍuviḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. படித்துக்கொண்டு அல்லது எழுதிக் கொண்டு போகும்போது சில ஏடுகளை வேண்டுமென்றே படியாமலோ எழுதாமலோ தள்ளிவிடுதல்; to pass over a leaf wilfully while reading or copying. 2. அரைகுறையாக வேலை செய்தல் (வி.);; to perform duties perfunctorily. [கள் → கள்ள + ஏடு + விடு.]
கள	கள1 kaḷa, பெ. (n.) களா பார்க்க (நன்.165, மயிலை);;See kala. [களா → கள. (செல்வி. 78 சிலை 242);.] கள2 களவொழுக்கம் பார்க்க;See kalavolukkam. "காமங் கள விட்டு" (பரிபா.11.42);. [கள் → கள.]
கள ஆய்வு	கள ஆய்வு kaḷaāyvu, பெ. (n.) களப்பணி பார்க்க;See kala-p-pani. மறுவ. களப்பணி [களம் + ஆய்வு.]
களக்கட்டை	களக்கட்டை kaḷakkaṭṭai, பெ. (n.) நெற்களத்தில் பிணையல் ஒட்டும் போது நடுவில் நடும் கட்டை; a wooden rod erected in the middle of threshing floor when yoking oxen. [கள(ம்); + கட்டை.]
களக்கம்	களக்கம் kaḷakkam, பெ. (n.) குற்றம்; fault, defect. "களக்கமில்லாதோன்" (திருவாலவா.50.8);. [களங்கம் → களக்கம் (வே.க.127);.]

களக்கர்	களக்கர் kaḷakkar, பெ. (n.) 1. ஈனர்; inferiors by habits. 2. வேடர்; a hunting caste. [கள் → களக்கு → களக்கர்.]
களக்காட்டூர்	களக்காட்டூர் kaḷakkāṭṭūr, பெ. (n.) செங்கை வட்டத்து மானாமதியின் பண்டைப் பெயர்; the old name of Manamathi of Chengalpet taluk. "களக்காட்டூர் திருகக்கரபுரத்தாள்வார்க்கு" (தெ.இ. கல்.தொ.19 கல். 385);. [கள + காடு + ஊர் - களாக்காட்டூர் → களக்காட்டூர், களாக்காடு = களாமரத்துக்காடு.]
களக்குக்கொளக்கெனல்	களக்குக்கொளக்கெனல் kaḷakkukkoḷakkeṉal, பெ. (n.) சளக்குப் புளக்கெனத் தண்ணீரில் அலையடித்தல்; onomatopoeic expr. referring to the beating of the waves against. [களக்கு + கொளக்கு + எனல்.]
களக்குறிப்பு	களக்குறிப்பு kaḷakkuṟippu, பெ. (n.) களத்துத் தவசக்கணக்கு; account of the grain on the threshing-floor. [களம் + குறிப்பு.]
களக்கெனல்	களக்கெனல் kaḷakkeṉal, பெ. (n.) திடுமெனச் சிரித்தற் குறிப்பு; onom. expr. signifying sudden burst of laughter. Mal. gelak [களக்கு + எனல்.]
களக்கொட்டு	களக்கொட்டு kaḷakkoṭṭu, பெ. (n.) நெற்களங் காத்தற்குக் கொட்டும் பறையொலி; beating of the drum to keep thieves away from the threshing floor. [களம் + கொட்டு.]
களகண்டம்	களகண்டம் gaḷagaṇṭam, பெ. (n.) குயில்; koel, the Indian cuckoo, as having a sweet throat. [கள + கண்டம்.]
களகண்டமாலை	களகண்டமாலை gaḷagaṇṭamālai, பெ. (n.) ஒரு வகைச் சிலந்திக் கட்டி; absess. [களகண்ட (ம்); + மாலை.]

களகண்ணி	களகண்ணி gaḷagaṇṇi, பெ. (n.) கழுத்தில் புண்களை உண்டாக்கும் கண்டமாலை என்னும் நோய்; sores or ulcers with sinuses in the neck (சா.அக.);. [களம் = தொண்டை. களம் → கள + கண்ணி.]
களகம்	களகம்1 gaḷagam, பெ. (n.) பெருச்சாளி; bandicoot. [கல் → கள் → கள → களகம் = களவாடுவது.] களகம்2 gaḷagam, பெ. (n.) நெற்கதிர்; sheaf of paddy. "வண்களக நிலவெறிக்கும்" (திவ்.பெரியதி. 6,9,10.);. [கள → களகம்.] களகம்3 gaḷagam, பெ. (n.) சுண்ணாம்புச்சாந்து; lime mortar. "களகப்புரிசைக் கவினார் சாருங். கலிக்காழி" (தேவா. 113,3.);. [கள் → களகு → களகம்.] களகம்4 gaḷagam, பெ. (n.) ஓதிமம்; hamsa, swan (திவ்.பெரியதி. 6,9,10.வியா.);. [கள் → களகு → களகம்.]
களகம்பளம்	களகம்பளம் gaḷagambaḷam, பெ. (n.) எருத்தின் அலைதாடி; bull's dew-lap. "களகம்பளமாங் குறியுடைய தானெனல் போல்" (வே.தா. சூ-30);. [களகம் + (வாளம்); பளம்.]
களகள	களகள1 gaḷagaḷa, பெ. (n.) களகளெனல் பார்க்க;See kalakalenal. "கடாந்திறத்திட்டு வானிற் களகள முழங்கும் வேழம்" (சீவக. 806);. [கள + கள.] களகள2 gaḷagaḷattal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) ஒலியெழுதல்; to rattle, chatter, gurgle. [கலகல → களகள.]

களகளப்பு	களகளப்பு gaḷagaḷappu, பெ. (n.) 1. பேரொலி (பிங்.);; lud and confused noise, as the din of the bazaar or the roar of the waters. 2. நெஞ்சில் கோழை கட்டுவதால் உண்டாகும் ஓசை; noise due to the accumulation of phlegm in the chest. 3. இறக்குந் தறுவாயில் நெஞ்சிற் காணும் ஓசை; the sound emited by the dying. [களகள → களகளப்பு.]
களகளெனல்	களகளெனல் gaḷagaḷeṉal, பெ. (n.) ஈரடுக்கொலிக் குறிப்பு (திவா.);; onam. expr. signifying tinkling, flowing with a gentle sound, chattering. [களகள + எனல்.]
களங்கட்டி	களங்கட்டி1 kaḷaṅgaṭṭi, பெ. (n.) மீன்வகை (வின்.);; kind of fish. [களம் + கட்டி.] களங்கட்டி2 kaḷaṅgaṭṭi, பெ. (n.) நெல் முதலிய கூலங்களைப் போரடிக்கும் களத்தில் போடப்படும் சிறுகுடிசை (செங்கை.);; small hut erected on the threshing floor. [களம் + கட்டி.]
களங்கட்டுவலை	களங்கட்டுவலை kaḷaṅgaṭṭuvalai, பெ. (n.) கிழங்கான் மீன் பிடிக்கும் வலை; net used for fishing kilañgān fish. [களம் + கட்டு + வலை.]
களங்கப்படு-தல்	களங்கப்படு-தல் kaḷaṅgappaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) புகழ்க் கேட்டிற்கு ஆளாதல்; to be defamed. [களங்கம் + படு.]
களங்கப்படுத்து-தல்	களங்கப்படுத்து-தல் kaḷaṅgappaḍuddudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. புகழ்க்கேடு உண்டாக்குதல்; to defame. 2. கறை உண்டாக்குதல்; to cause stain. [களங்கம் + படுத்து.]

களங்கம்	களங்கம் kaḷaṅgam, பெ. (n.) 1. கரிய மறு (திவா.);; stain, blot, tarnish. 2. கருத்தொலைப்பு குற்றவகை; fault, defect, moral guilt. 3. புகழ்க்கேடு; defamation, blame. 4. துரு (சூடா.);; rust. 5. களிம்பு(சங்.அக.);; verdigris. 6. கறுப்பு (திவா.);; black colour. 7. கறுப்புபுள்ளியாகிய ஒருவகை வயிரக்குற்றம்; dark spot in a diamond. "காகபாதமும் களங்கமும் விந்துவும்" (சிலப். 14,180);. 8. நீலம்; blue colour. 9. அடையாளம்; mark, sign, token "களங்க மொன்றிட்டு மண்ணுறுத்தி நற்றுகில் கொடு பொதிந்தனன்" (கந்தபு. மார்க்கண்.133);. ம. களங்கம்; க. கலங்க; தெ. கலங்கமு;து. களங்க். கல் → கள் = கருமை. கள் → களம் = கருமை, களம் – களங்கு = கருமை;குற்றம். களங்கு → களங்கம் = கருமை, கறை, மறு குற்றம். களங்கன் = மறுவுள்ளமா;மா.வி.அ.க. 'இதன்மூலம் ஐயுறவிற்கிடமானது' (etym, doubtful); என்று குறித்திருப்பது கவனிக்கத் தக்கது. (வ.மொ.வ.111);.
களங்கன்	களங்கன் kaḷaṅgaṉ, பெ. (n.) 1. மறுவுள்ளமதி (திவா.);; moon, as spotted. 2. மனத்தால் அல்லது ஒழுக்கத்தால் குறைபாடுள்ளவன்; person with mental, or moral defect. [களங்கம் → களங்கன் (வே.க.120);.] நிலவின் இடையிடையே கறையுடையது போற் காணப்படுதலான் களங்கன் என வழங்கப்படுகிறது.
களங்கு	களங்கு1 kaḷaṅgu, பெ. (n.) களங்கம்; blemish "திங்கள்.... உடற்களங்கால்" (பிரபுலிங்.கைலாச.6.);. [களவு → (களகு); → களங்கு (வே.க.120);.] களங்கு2 kaḷaṅgu, பெ. (n.) இதளியம் (பாதரசம்); முதலிய மாழைகளால் உண்டாக்கிய குளிகை (வின்.);; pill prepared from several metals including mercury. [கள → களங்கு.]
களங்குமுறை	களங்குமுறை kaḷaṅgumuṟai, பெ. (n.) களங்கு2 (வின்.); பார்க்க;See kalangu2. [களங்கு + முறை.]
களங்கொள்((ளு)	களங்கொள்((ளு)1 kaḷaṅgoḷḷudal, 13 செ.குன்றாவி. (v.t.) இருப்பிட மாக்குதல்; to secure an abiding place "சுண்ணையு மனத்தையுங் களங்கொண்டிட்டவே" (சீவக.1481.);. [களம்2 + கொள்.]

களங்கொள்(ளு)	களங்கொள்(ளு)2 kaḷaṅgoḷḷudal, 13 செ.குன்றாவி. (v.i.) வெல்லுதல்; to gain a victory. "ஆர்த்துக் களங்கொண்டோர்" (சிலப். 5, 83);. [களம்2 + கொள் = இருப்பிடத்தைத் தாக்குதல், அவ்விடத்திற்குரியவனை அடக்குதல், வெல்லுதல்.]
களஞ்சம்	களஞ்சம் kaḷañjam, பெ. (n.) கஞ்சா முதலிய போதைப்பொருள்கள்; intoxicating drugs like ganja. "உணர்வழி களஞ்சமுண்டல்" (பிரபோத. 39,16);. [கள் → கள → களஞ்சம்.]
களஞ்சி	களஞ்சி1 kaḷañji, பெ. (n.) செய்நஞ்சுவகை; a prepared arsenic. [கள → களஞ்சு → களஞ்சி.] களஞ்சி2 kaḷañji, பெ. (n.) 1. கழஞ்சி பார்க்க;See kalañji. 2. கழற்சிக்காய்; bonduc nut (சா.அக.);. [கள → களஞ்சு → களஞ்சி.]
களஞ்சியம்	களஞ்சியம் kaḷañjiyam, பெ. (n.) 1. தவசம் சேர்க்கும் இடம்; granary barn. 2. பண்டகசாலை, சரக்கறை; storeroom, repository "திருக்காளத்தி ஞானக் களஞ்சியமே" (அருட்பா. 1. விண்ணப். 255);. 3. கருவூலம்; treasury. தெ. களஞ்சமு;க. களஞ்சி. [குள் → குளஞ்சி → களஞ்சி + அம்.]
களஞ்செதுக்கு-தல்	களஞ்செதுக்கு-தல் kaḷañjedukkudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) களத்தைச் செய்தல்; to clear an area of grass weeds etc., for threshing-floor. [களம் + செதுக்கு.]
களத்தடி	களத்தடி kaḷattaḍi, பெ. (n.) 1. களத்துமேடு பார்க்க;See kalattumēgu. "இன்னமும் நாங்கள் விற்றுக் குடுக்கிற களத்தடி ஒன்று" (S.I.I. vol.5. Part II insc 984, S.No.5);. 2. களத்தில் சிதறிக் கிடக்கும் தவசம்; sweeping of grain of a threshing floor. [களம் + அத்து + அடி.]
களத்தி	களத்தி kaḷatti, பெ. (n.) கட்டடத்தில் நீட்டிக் கொண்டிருக்கும் பகுதி; extended part of a building to prevent rain, sunshine etc. மறுவ. புறப்பாடு, கழிவு, பிதுக்கம். கவுதம் [கள் → கள (திரண்டது);. கள → களத்தி (திரண்டபகுதி);.]
களத்துட்டியிறு-த்தல்	களத்துட்டியிறு-த்தல் kaḷattuṭṭiyiṟuttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) களத்து மேட்டிலேயே தீர்வையைச் செலுத்துதல்; to remit tax at threshing place itself. [களத்து + இட்டு → களத்திட்டு → களத்துட்டி இறுத்தல் (கொ.வ.);.]

www.valluvarvallalarvattam.com 7896 of 19068.

களத்துமேடு	களத்துமேடு kaḷattumēṭu, பெ. (n.) தவசங்கள் போரடிக்கை அமைத்த மேடு; elevated place used as threshing-floor. [களம்2 + அத்து + மேடு. 'அத்து' சாரியை.]
களத்துவாய்	களத்துவாய் kaḷattuvāy, பெ. (n.) களத்துமேடு பார்க்க;See kalattumédu. [களம் + அத்து + வாய். 'அத்து' சாரியை.]
களத்தூர்	களத்தூர் kaḷattūr, பெ. (n.) செங்கற்பட்டுக்கருகில் உள்ள சிற்றூர்; a village near Chengalpattu. [களத்து + ஊர்.]
களத்தூர்கிழவர்	களத்தூர்கிழவர் kaḷattūrkiḻvar, பெ. (n.) சுத்த மல்லி வளநாட்டு பாம்புணிக் கூற்றத்துப் பிழிசூர், தற்காலத் திருத்துறைப் பூண்டி வட்டத்தில் உள்ள களத்துரில் நில உரிமை கொண்டவர்; possessers of land and rights in Kalathur of Pambunik kootram in Suthamalli valanadu, currently in Thiruthuraipoondi taluk. "இவ்வூரில் காணியுரிமையுடைய களத்தூர்க் கிழவன் திருமா காளத்தாண்டார் & களத்தூர்க் கிழவன் தளரா நிலைக் காக்குநாயகன் உய்யவந்தாந்" (தெ.இ.கல். தொ. 23. கல் 475);. "களத்தூர் கிழவன் அரயன் அளவன்தாள்" "களத்தூர் கிழவன் தில்லையுள் வில்லி பெரியாழ்வார்" (கல் 476);. [களத்தூர் + கிழவர். கிழவர் = நிலக்கிழார்.]
களத்தூர்கிழார்	களத்தூர்கிழார் kaḷattūrkiḻār, பெ. (n.) கடைக் கழகப்புலவர்; a Sangam poet. [களத்தூர் + கிழார்.]
களந்தூன்றி	களந்தூன்றி kaḷandūṉṟi, பெ. (n.) தான்றி; belleric myrobalan. [ஒருகா. களம் + (தன்றி); தூன்றி – களந்தூன்றி.]
களந்தெளி-த்தல்	களந்தெளி-த்தல் kaḷandeḷittal, 4 செ.கு.வி. (v.t.) செதுக்கிய களத்தில் சாணிப்பால் அல்லது நீர் தெளித்துப் புழுதியடங்கச் செய்தல்; to smear the levelled threshing floor with cowdung mixture or water. [களம் + தெளி.]
களந்தை	களந்தை kaḷandai, பெ. (n.) களத்தூர்; Kalathur. [களத்தூர் → களந்தை (மரூஉ வழக்கு);.]

களநடை	களநடை kaḷanaḍai, பெ. (n.) கண்டுமுதல் (இ.வ.);; actual produce of a field. [களம் + நடை.]
களநடைக்கணக்கு	களநடைக்கணக்கு kaḷanaḍaikkaṇakku, பெ. (n.) களத்துத் களத்துத் தவசக் கணக்கு (C.G);; account of the grain on the threshing-floor. [களம் + நடை + கணக்கு.]
களப்படி	களப்படி kaḷappaḍi, பெ. (n.) ஊர்ப்பணியாளர்களுக்கும் வேலையாள்களுக்கும் களத்தில் பிரித்துக் கொடுக்கும் தசவம் (C.G.);; grain distrib. uted at the threshing-floor to labourers or village public servants. [களம்2 + படி.]
களப்படையல்	களப்படையல் kaḷappaḍaiyal, பெ. (n.) போர்க்களத்தில் போர் தொடங்குமுன் கொற்றவைக்குக் கொடுக்கும் படையல்; sacrifice offered at the battle field to the goddess of victory before commencing battle. [களம் + படையல்.]
களப்பணி	களப்பணி kaḷappaṇi, பெ. (n.) உரிய இடத்திற்குச் சென்று நேரிடையாகச் செய்யும் பணி; field work. field study. [கள(ம்); + பணி.]
களப்பணியாளர்	களப்பணியாளர் kaḷappaṇiyāḷar, பெ. (n.) தொடர்புடைய இடத்திற்குச் சென்று ஆய்வுப்பணி மேற்கொள்பவர்; field-worker. [கள(ம்); + பணி + ஆளர்.]
களப்பலி	களப்பலி kaḷappali, பெ. (n.) களப்படையல் பார்க்க;See kala-p-padaiyal. "களப்பலிக்குரியார் யாவர்" (வில்லிபா. உத்தி. 6:2);. [களம் + பலி. பிராகி. பலி = படையல்.]
களப்பலிகூட்டுதல்	களப்பலிகூட்டுதல் kaḷappaliāṭṭudal, முறையின்றிக் கொல்லுதல் (ம.அக.); to offer human sacrifice. [களம் + பலி + கூட்டுதல்.]
களப்பன்றி	களப்பன்றி kaḷappaṉṟi, பெ. (n.) பெருங்குமிழ்; coomb teak. [கள(ம்); + பன்றி.]

களப்பாட்டு	களப்பாட்டு kaḷappāṭṭu, பெ. (n.) களத்தில் போரடிப்போர் பாடும் பாட்டு; song or ballad of the threshing-floor. ம.களப்பாட்டு [கள(ம்); + பாட்டு.]
களப்பாய்	களப்பாய் kaḷappāy, பெ. (n.) களத்தில் விரிக்கும் பாய் (வின்.);; mat spread on the threshing-floor to tread out grain. [கள(ம்); + பாய்.]
களப்பாழ்குடி	களப்பாழ்குடி kaḷappāḻkuḍi, பெ. (n.) திருச்சோற்றுத் துறை (திருச்சாத்துறை); அருகில் இருந்த பண்டைய ஊர்; an old place near Thiruchatturai in Thanjavurtaluk. "இப்பொன் இருபத்து ஐங்கழஞ்சும் மிறைக் கூற்றத்துப் பிரமதேயம் களப்பாழ்குடி சபையோம்." (தெ.இ.கல். தொ.19. கல்336.);. [களப்பான்(களப்பாளர்); + குடி – அளப்பான் குடி → களப்பாழ்குடி என்பதில் ள → ழகரத்திரிபு, கல்லெழுத்துப் பொறித்தோனின் எழுத்துப்பிழை.]
களப்பாள்	களப்பாள் kaḷappāḷ, பெ. (n.) களப்பிரர் பார்க்க;See kalapirar.
களப்பாளர்	களப்பாளர் kaḷappāḷar, பெ. (n.) களப்பிரர் பார்க்க;See kalapirar.
களப்பாளராயன்	களப்பாளராயன்1 kaḷappāḷarāyaṉ, பெ. (n.) களப்பிரர் வழிவந்த அரசன்; a descendant of Kalappirar king. "களப்பாளராயன் சொன்னமையில் இப்படிச் செய்யக் கடவதாக" (S.1.1. 5, vol);. [களப்பாளர் + (அரையன்); ராயன்.] களப்பாளராயன்2 kaḷappāḷarāyaṉ, பெ. (n.) கி.பி. 12ஆம் நூற்றாண்டில் இலால்குடி வட்டம் திருநெடுங்களம் கோயில் ஒப்பந்தம் ஒன்றில் கையெழுத்திட்டுள்ள பெருமகன் பெயர்; the name of a gentleman who had signed in an agreement of the temple at Thirunedungalam in Lalgudi taluk. இவை களப்பாளராயனெழுத்து" (தெ.இ.கல். தொ. 26 கல் 726);. [களப்பாளன் + அரையன் – களப்பாளராயன்.]

களப்பாளன்	களப்பாளன்1 kaḷappāḷaṉ, பெ. (n.) களப்பாளராயன் பார்க்க;See kalapparayan. கணவதி அழகனான களப்பாளனும் (S.I.I. vol.5 part I insc 412.);. [களப்பான் + அன்.] களப்பாளன்2 kaḷappāḷaṉ, பெ. (n.) கி.பி.12 ஆம் நூற்றாண்டில் செங்கை வட்டம் திருக்கச்சூர்க் கோயில் ஒப்பந்தம் ஒன்றில் கையெழுத்திட்ட பெருமானார்; a gentleman who had signed in the agreement of the temple of Kachur of Chengalpet dt. "களப்பாளன் எழுத்து" (தெ.இ.கல். தொ. 26 கல் 333);. [களப்பாளன் → களப்பாளர் குடியினன்.]
களப்பிச்சை	களப்பிச்சை kaḷappiccai, பெ. (n.) இரப்பவர்க்குக் களத்திற் கொடுக்குந் தவசம் (C.G);, grain given in charity on the threshing floor. [கள(ம்); + பிச்சை.]
களப்பித்தம்	களப்பித்தம் kaḷappittam, பெ. (n.) ஒருவகைப்பித்த நோய்; a kind of bile disease. [கள(ம்); + பித்தம்.]
களப்பிரர்	களப்பிரர் kaḷappirar, பெ. (n.) தமிழராயிருந்து மொழியால் வடுகர், கருநடராகவும் சமயத்தால் பவுத்த சமணராகவும் விளங்கி கி.பி. மூன்றாம் நூற்றாண்டு முதல் ஐந்தாம் நூற்றாண்டு வரை தமிழகத்தை ஆட்சிபுரிந்த அரசமரபினர்; a dynasty of rulers from third century to fifth century A.D., who ruled over Tamilnadu, being Vaduga Kannadiga by language and Budha, Jaina by religion, and whose ancestry is traceable to ancient Tamils. க. களபோர; skt. kadavabra [கள் → கள்வர் → களவர் → களவாளர் → களப்பாளர் → களப்பிரர்.] போர் தொடங்குவதற்கு முன்னரே பகைவரின் ஆநிரைகளைக் கவர்ந்து வருதற்காகப் பண்டைத் தமிழ் வேந்தர் அமைத்திருந்த வெட்சிப் படைப் பிரிவுக்குக் கள்ளர் படை எனவும், கள்வர் படை எனவும் பெயரிருந்தது. போர்க்காலத்தில் ஆநிரைகளின் மீது அம்பு படலாகாது என்னும் அறத்தின் அடிப்படையில் அமைக்கப்பட்ட படையாதலின் இம்மறவரைக் களவாடும் தொழிலினராக யாரும் கருதவில்லை. இக்குடியினர் கள்வர் என அழைக்கப்பட்டதை அகநானூற்றில் (295); வேங்கடத்துத் தலைவன் புல்லியை, "கள்வர் கோமான்" எனக் குறிப்பிடுவதிலிருந்து அறியலாம். இக் குடியினர் நாளடைவில் கள்வர் - களவாளர் – களப்பாளர் - களப்பிரர் என அறியப்பட்டனர். புகார் நகரிலிருந்து அரசாண்ட களப்பிர மன்னன் அச்சுதக் களப்பாளன் என யாப்பருங்கல விருத்தி யுரை மேற்கோள் குறிப்பிடுகிறது. மதுரையை ஆண்ட களப்பிர மன்னனை "கருநடர் வேந்தன்" எனக் கல்லாடமும் "கானக கடிகமழ் வடுக கருநாடர் மன்னன்" எனப் பெரியபுராணமும் குறிப்பிடுகின்றன. களப்பாளக் குடியினரின் ஒரு பிரிவினர் இன்றைய கருநாடகத்துச் சிரவண பெளகுள பகுதியில் குடியேறி குறுநில மன்னர்களாயினர். இப்பகுதி, அக்காலத்தில் களபப்ப எனப்பெயர் பெற்றிருந்தது. மாமன்னன் அசோகனின் பாட்டனாகிய சந்திரகுப்த மெளரியன், பத்ரபாகு முனிவருடன் இந்நகருக்கு அருகிருந்த களபப்பு மலையில் தங்கியிருந்தான் எனவும் ... ஆட்சி

களப்பிரர்காலம்	களப்பிரர்காலம் kaḷappirarkālam, பெ. (n.) தமிழ் நாட்டில் கி.பி. 250 முதல் 500 வரை ஆட்சி புரிந்த வடுகக் கருநட அரச மரபினரின் ஆட்சிக் காலம்; a period between 250 A.D. and 500 A.D. in which Vaduga Karnataga rulers known as Kalabras who ruled over Tamilnadu. [களவர் → களவாளர் → களப்பாளர் → களப்பிரர் + காலம் களப்பிரர் பார்க்க.] அக்காலத்தில் களபப்பெ என அறியப்பட்ட இன்றைய சிரவண பெளகுள கருநாடகப் பகுதியிலிருந்த களப்பிர மன்னன் கி.பி. 250 இல் தமிழ் நாட்டை வென்று ஆட்சி புரிந்தான். அன்று முதல் மூன்று நூற்றாண்டுகள் களப்பிரர் ஆட்சி தமிழ் நாட்டில் நீடித்தது. பிற்காலத்தில் வந்த தமிழ் வேந்தர்கள் வேதந்தழுவிய இரண்டண்மை (அத்துவைதக்);க் கோட்பாட்டில் மிகுந்த பற்றுக் கொண்டவராதலால் அதற்கு முன் பவுத்த சமண மதங்களைப் பெரிதும் ஆதரித்த களப்பிரரைக் கலியரசர் எனத் தாழ்த்தி யுரைத்தனர். கடைக்காலம் மருவிய களப்பிரர் காலத்தில் பெரும்பாலான தொகை நூல்கள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. சீவக சிந்தாமணி, குண்டலகேசி, வளையாபதி போன்ற பெருங்காப்பியங்களம், கொங்குவேளின் பெருங்கதையும் பிற இலக்கியங்களும் தோன்றிய இலக்கிய வளம் செறிந்த காலம் இது எனப்படுகிறது. பின்னர் சிவனியமும் மாலியமும் தழைத்த காலத்தில் எழுந்த சமயப் பூசல்களில் களப்பிரர் கால இலக்கியங்கள் பலவும் கனலிலும் புனலிலும் அழிக்கப்பட்டன. களப்பிரர் கால வரலாறு மிகுதியாக வெளிப்படாததால் அதனை இருண்ட காலம் என்றனர். எனினும் குறிப்பாக வேத வீச்சுகளையும் வடமொழி வல்லாண்மையையும் மூன்று நூற்றாண்டுகளாக வளர வொட்டாமல் தடுத்து நிறுத்திய பெருமை களப்பிரருக்கு உண்டு எனலாம்.
களப்பு	களப்பு1 kaḷappu, பெ. (n.) கடலில் ஆழமில்லாத இடம் (வின்.);; shallow part of the sea. [களம் → களப்பு (உள்ளகமேடு);.] களப்பு2 kaḷappu, பெ. (n.) பயிரிடுவதற்காகப் புல்வெட்டி நிலத்தைச் சீர்ப்படுத்துகை (W.G.);; levelling afield for cultivation after removing the grass. [களை → களைப்பு → களப்பு.]
களப்பூசை	களப்பூசை kaḷappūcai, பெ. (n.) நெற்களத்தில் கொடுக்கும் படையல்; sacrifice offered on the threshing – floor. களப்பூசைக்குப் பன்றி பிடிக்கப் போனேன் (இ.வ.);. [களம் + பூசை.]
களப்பேச்சு	களப்பேச்சு kaḷappēccu, பெ. (n.) பணிச்சுமை தெரியாமல் இருப்பதற்காகக் களத்தில் பேசிக்கொள்ளும் நகையாட்டுப் பேச்சு (வின்.);; dialect peculiar to the threshing - floor. [களம் + பேச்சு.]
களப்பேறு	களப்பேறு kaḷappēṟu, பெ. (n.) நெற்களத்தில் குடிமக்கள் முதலியோர் பெறும் உரிமை (யாழ்ப்.);; grain distributed on the threshing-floor at different fixed rates to religious mendicants, washermen, barbers and other dependants. [களம் + பேறு.]

களபம்	களபம்1 kaḷabam, பெ. (n.) 1. கலவை (சூடா.);; mixture. 2. சுண்ணச்சாந்து; mortar-time. "நுண்களபத் தொளிபாய" (திருக்கோவை. 15);. 3. கலவை மணச்சாந்து; perfumery. "புலிவிரா யெறிந்திடக் களபம் போக்குவார்" (இரகு, இரகுவுற். 26);. [கல் → கல → கலவம் → களவம் களபம் (கொ.வ);. களகம் → களபம். ஒ.நோ. மண்டகம் → மண்டபம் வாணிகம் → வாணிபம் (வே.க.134.);.] களபம்2 kaḷabam, பெ. (n.) 1. கயம் (யானைக்கன்று);; young elephant. "மதகரிக் களபமும்" (சிலப்.25, 49);. 2. யானை (திவா.);; elephant. [குளவு → களவு → களவம் → களபம்.] த. களபம் → Skt. kalabha
களம்	களம்1 kaḷam, பெ. (n.) களாச்செடி (சூடா.);; a low spreading spring evergreen shrub. "காக்கையிற் கரிது களம்பழம்" (தொல். சொல். 79 உரை);. [கள → களம் (வே.க.119);.] களம்2 kaḷam, பெ. (n.) 1. இடம் (திவா.);; place, locality, open space, expanse. 2. கதிரடிக்கும் நிலம்; threshing - floor, place for treading grain. "காவலுழவர் களத்தகத்துப் போரேறி" (முத்தொள்);. 4. அவை; assembly, meeting, court, theatre. "களனஞ்சி" (குறள். 730.);. 5. வேள்விச்சாலை; hall of sacrifice. "யூபநட்ட வியன்களம் பலகொல்" (புறநா. 15.21.);. 6. போர்க்களம்; battle - field. "ஈரைம்பதின்மரும் பொருதுகளத் தொழிய" (புறநா. 2,15);. 7. களர்நிலம் (பிங்.);; saline soil. 8. உள்ளம்; mind.
களம்பழம்	களம்பழம் kaḷambaḻm, பெ. (n.) களாவின் கரியகனி; the black fruit of the kala shrub. "காக்கையிற் கரிது களம்பழம்" (தொல்.சொல்.79, உரை);. [களா + பழம் - களாப்பழம் → களம்பழம்.]

களம்பாடு-தல்	களம்பாடு-தல் kaḷambāṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) போர்க்களத்தில் புலவன் தன் அரசனுடைய மறச் செயல்களைப் புகழ்ந்து பாடுதல்; poet singing his king's victorious and heroic deeds at the battlefield. [களம் + பாடு.]
களம்பொலிதல்	களம்பொலிதல் kaḷambolidal, தொ.பெ. (vbl.n.) சூடடித்தல் (ம.அக.);; threshing. [களம் + பொலி.]
களம்விடு	களம்விடு1 kaḷamviḍudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. நெற்கதிரடிக்க ஆணை யிடுதல்; to give orders to commence threshing. 2. தவசக்குவியலை அளந்த பின் களத்தில் சிதறிய தவசத்தை உழுதவனுக்கு விடுதல்; to give away to the cultivator the grain scattered on the threshing-floor after the heap of grain is measured. [களம் + விடு.] களம்விடு2 kaḷamviḍutl, 20 செ.கு.வி. (v.i.) நெல்லடித்த களத்திலுள்ள சிந்துமணி சிதறு மணிகளைக் குத்தகை விடுதல் (இ.வ.);; to selin one lot the grain scattered on the threshing-floor. [களம் + விடு.]
களம்வேட்டல்	களம்வேட்டல் kaḷamvēṭṭal, பெ. (n.) , 14 போரிற் பகைப்படையைக் கொன்று பேய்கட்கு விருந்தூட்டுதல்; to destroy enemies in the battle-field and to feast devils with the dead bodies, as gods in a sacrifice. "தொடித்தோட் துடுப்பின் துழந்த வல்சியின் அடுகளம் வேட்ட அடுபோர்ச் செழிய" (புறநா. 26.11);. [களம் + வேள்.]
களமடி-த்தல்	களமடி-த்தல் kaḷamaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) விளைந்த நெல் முதலியவற்றின் கதிர்களை அடித்து உதிர்த்தல்; to thresh out the corn from the stalks. [களம் + அடி.]
களமதிப்பு	களமதிப்பு kaḷamadippu, பெ. (n.) களத்தில் குவிந்த தவச மதிப்பளவு; estimate of the produce of grain on the threshing-floor. மறுவ. களமதி [களம் + மதிப்பு.]
களமம்	களமம் kaḷamam, பெ. (n.) நெல்; paddy. [களம் → களமம் (வே.க.134);.]
களமமிடல்	களமமிடல் kaḷamamiḍal, பெ. (n.) நெற்குவியலுள் வைத்தல்; to keep buried under a heap of paddy. [களமம் + இடு-.]

களமர்	களமர் kaḷamar, பெ. (n.) 1. வேளாளரில் ஒருவகைப் பிரிவினர்; husbandmen in agricultural tract. "கருங்கை வினைஞருங் களமருங் கூடி" (சிலப். 10,125);. 2. போர்மறவர்; warriors. "கள்ளார் களமர் இருஞ்செரு மயக்கமும்" (மதுரைக்.. 393);. 3. பணியாளர் பண்ணையாள்கள்; workers. "களமர் கதிர்மணி காலேகம் செம்பொன் வளமனை பாழாக வாரி" (பு.வெ.3,15);. [களம் → களமர் (வே.க.134);.] களத்தில் பணியாற்றுவோர் களமர் எனப் பெயர்பெற்றனர். நெற்களத்தில் பணியாற்றும் உழவரையும் போர்க்களத்தில் அமராற்றும் படை மறவரையும் இச்சொல் ஒருசேரக்குறித்தது. இச் சொல்லுக்குச் சூத்திரர் என்றும் அடிமைகள் என்றும் செ.அ.க. குறித்திருப்பது முற்றிலும் தவறாகும். அனைத்துத் தொழிற்பிரிவினரும் அமைச்சராகவும் புலவராகவும் படைத் தலைவராகவும் ஆகும் தகுதி பெற்றிருந்த பண்டைத் தமிழகத்தில் உயர்வு தாழ்வுகள் ஆரியரால் மென்மெலப்புதிதாகப் புகுத்தப் பட்டனவேயன்றி மரபார்ந்தனவல்ல. வடபுலத்து மொழிகளில் இச்சொல்லி அடியாகப்பிறந்த 'கலாசி' என்னும் சொல்லை கீழ்நிலைப்பணியாளர்க்கு இட்டு வழங்குவது நாற்குல வேறுபாட்டில் வந்த மாற்றம் எனலாம். வடமொழியில் களம் என்ற சொல்லடியில் உண்டான களபு (kalapu); எனும் சொல், களத்தைத் தூய்மைப்படுத்துபவன், துப்புரவுத்தொழிலாளி என அதன் சொற்பொருளில் இழிவுபட்டு வந்திருப்பது இங்கு நோக்கத்தக்கதாகும்.
களமள-த்தல்	களமள-த்தல் kaḷamaḷattal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) களத்தில் தவசத்தை அளத்தல்; to measure at the threshing-floor. [களம் + அள-.]
களமன்	களமன் kaḷamaṉ, பெ. (n.) வேளாண் நிலத்தில் இருப்பவன், உழவன்; inhabitant of the agricultural tract. ம. களமன் [களம் → களமன் (க.வி. 74);.]
களமாலை	களமாலை kaḷamālai, பெ. (n.) கண்டமாலை நோய்; goitre. "வலிவாத பித்தமொடு களமாலை" (திருப்பு. 627);. [களம் + மாலை - களமாலை, களம் = தொண்டை. மாலை = கழுத்தில் வளைவாக வீங்கும் நோய்.]
களமாற்றம்	களமாற்றம் kaḷamāṟṟam, பெ. (n.) விதைத்தபின் செய்யும் உழவு; ploughing after sowing seeds. ம. களமாற்றம் [களம் + மாற்றம்.]
களமுறம்	களமுறம் kaḷamuṟam, பெ. (n.) நெற்களத்தில் பயன்படுத்தும் ஒரு வகை முறம்; a winnow used in the threshing-floor to sift grain. ம. களமுறம் [களம் + முறம்.]

களமெழுத்து	களமெழுத்து kaḷameḻuttu, பெ. (n.) பகவதியம்மன் கோயிலில் அம்மன் உருவம் வரைந்து வழிபடுதல் (நாஞ்.);; drawing the image of the goddess and singing her praises, in Bhagavadi temples. ம. களமெழுத்து [களம் + எழுத்து. எழுத்து = ஓவியம்.]
களமேடு	களமேடு kaḷamēṭu, பெ. (n.) களத்துமேடு பார்க்க;See kalattu-médu. [களம் + மேடு.]
களர்	களர்1 kaḷar, பெ. (n.) 1. உவர்நிலம்; saline soil. "பயவாக் களரனையர் கல்லாதவர்" (குறள், 406);. 2. சேற்றுநிலம்; bog. "காலாழ் களரின் நரியடும்" (குறள், 500);. ம. கழி;க. கறலு, கரலு, கர்லு, கறளு. [கள் → கள → களர்.] களர்2 kaḷar, பெ. (n.) கூட்டம் (சூடா.);; assemblage, meeting. ம. களர் [களம் → களர் (வே.க.120.1340);.] களர்3 kaḷar, பெ. (n.) கறுப்பு (சூடா.);; blackness. ம. களர் [களம் → களர் (வே.க.120,134);.]
களர்நிலம்	களர்நிலம் kaḷarnilam, பெ. (n.) உவர்நிலம்; saline soil; alkaline earth. "களர்நிலத்துப் பிறந்த வுப்பினை" (நாலடி, 133);. [களர் + நிலம்.]
களர்ப்பாழ்	களர்ப்பாழ் kaḷarppāḻ, பெ. (n.) உப்புப்படிந்த பாழ் நிலம்; brackish waste, "முது நிலத்தரிசான களர்ப் பாழாய்" (S.I.I. viii, 109);. [களர் + பாழ்.]

களர்மண்	களர்மண் kaḷarmaṇ, பெ. (n.) உவர்மண்; saline soil. [களர் + மண்.]
களர்மண்ணுப்பு	களர்மண்ணுப்பு kaḷarmaṇṇuppu, பெ. (n.) உவர் மண்ணுப்பு; crystal salts found in brackish soils. [களர் + மண் + உப்பு.]
களர்மேடு	களர்மேடு kaḷarmēṭu, பெ. (n.) விளைச்சலுக்குப் பயன்படாத மேட்டுநிலம் (இ.வ.);; high land unfit for cultivation. [களர் + மேடு.]
களர்விழுதி	களர்விழுதி kaḷarviḻudi, பெ. (n.) ஒருவகை மந்தாரை; purple mountain ebony (சா.அக.);. [களர் + விழுதி.]
களராத்தி	களராத்தி kaḷarātti, பெ. (n.) களர் நிலத்தில் விளையும் ஆத்திவகை; wild sesban growing in the brackish soil. [களர் + ஆத்தி.]

களரி	களரி1 kaḷari, பெ. (n.) 1. களர்நிலம்; saline soil. "கள்ளி போகிய களரியம் பறந்தலை" (புறநா. 225.7);. 2. பாழ்நிலம் (பிங்.);; barren uncultivated ground. 3. காடு (பிங்.);; jungle. [களம் (களர்); → களரி.] களரி2 kaḷari, பெ. (n.) 1. விற்போர், மற்போர், நாடகம் முதலியன பயிலும் அரங்கு (யாழ்ப்.);; circular area for dramatic performances, gladiatorial or gymnastic exhibitions, hall for literary performance. 2. அவை; assembly. "அரங்கேற்றுங் களரியிலே" (திருக்கை.);. 3. அறமன்றம்; court of justice "களரியிலே அநியாயம் அக்கிரமங்கள் நடவாமல் விசாரிக்கிறதும்" (கோயிலொ. 64);. 4. போர்க்களம்; battle-field. "பூசற் களரியிலே" (பு.வெ.2,6, கொளு, உரை.);. 5. தொழில் செய்யும் இடம் (திவா.);; place of work or of business. கருடி கரிடி கரடி
களரிக்கோழை	களரிக்கோழை kaḷarikāḻai, பெ. (n.) அவையில் உரையாற்றவோ அல்லது நடிக்கவோ அஞ்சுபவன் (வின்.);; person too bashful or diffident to play his part before an assembly. ம. களரிக்கோழ [களரி + கோழை.]
களரிகட்டு-தல்	களரிகட்டு-தல் gaḷarigaṭṭudal, 7 செ.கு.வி. (v.i.) அறங்கூர் அவைவேலையாளைத் தன் வயப்படுத்துதல்; to ingratiate oneself with the attendants, officers at court; to secure the superior's good -will. 2. நாடக சாலை கட்டுதல்; to form an area for the performance, of a play. 3. கூத்தரை ஆடல்பாடல் செய்யவொட்டாமல் மந்திரத்தினாற் கட்டுதல்; to prevent an actor or dancer from playing his part by magic spells. [களரி + கட்டு.]
களரிகூட்டு	களரிகூட்டு1 kaḷariāṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) நாடகவரங்கில் கூத்து ஆடுதற்கான ஏற்பாடுகள் தொடங்குதல்; to make necessary arrangements to commence a play on the stage, as the sounding of the drum, etc., "களரிகூட்டியபின்பு கூத்திற்குச் செல்வோம்." [களரி + கூட்டு.]

களரிகட்டு	களரிகட்டு2 gaḷarigaṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) சின்ன சிக்கலையும் கலவரச் சூழ்நிலையாக மாற்றுதல்; to magnify even a small incidient and lead to quarrel. "இந்தத் திருமணத்திற்கு வராதற்குப் பெரிய களரி கூட்டி விட்டாயே" (நெல்லை);. [களரி + கூட்டு.]
களரிச்சுற்று	களரிச்சுற்று kaḷariccuṟṟu, பெ. (n.) கூத்தர் அரங்கைச் சுற்றிவருகை; actors who go around the stage (ம.அக.);. [களரி + சுற்று.]
களரிப்பயிற்று	களரிப்பயிற்று kaḷarippayiṟṟu, பெ. (n.) களரி2 பார்க்க;See kalari2. [களரி + பயிற்று.]
களரியக்குளத்துழ ான் ஒற்றிகொண்டான் இராசராசதேவன்	களரியக்குளத்துழான் ஒற்றிகொண்டான் இராசராசதேவன் gaḷariyagguḷattuḻāṉoṟṟigoṇṭāṉirācarācatēvaṉ, பெ. (n.) கி.பி.1218 ஆம் ஆண்டு செங்கை வட்டம் திருக்கச்சூர் கோயிலுக்கு அணையா விளக்கெரிக்க நன்கொடை வழங்கியவன்; One who had made donations for perpetual lamps in the temple of Thirukkachur of Chengalpet taluk during 1218AD. "செங்குன்ற நாட்டு திருக்கச்சூற்காலை மாலை பாகம் வைத்தான் வில்லாழ்வானும் களரியக் குளத்துழான் ஒற்றி கொண்டான் இராசராசதேவனும்". [களரியம் + குளம் + அத்து + உழான் + ஒற்றிகொண்டான். களரிக்குளம் = ஊரின்பெயர் 'அத்து' சாரியை உழவன் → உழான் (ஒ.நோ. கிழவன் - கிழான்); ஒற்றிகொண்டான் = நிலத்தை ஒற்றிக்கு (குத்தகைக்கு);க் கொண்டவன்.]
களரியமர்த்து-தல்	களரியமர்த்து-தல் kaḷariyamarddudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அவையோரை அரங்கில் உட்காரவைத்தல்; to seat the spectators around an arena. 2. பறையறைந்து அவையை ஒலியெழுப்பாமல் அமரச்செய்தல்; to silence the spectators by the beating of drums. [களரி + அமர்த்து.]
களரியார்	களரியார் kaḷariyār, பெ. (n.) அவையத்தார்; representatives of an assembly. [களரி + ஆர்.]
களரியாவிரை	களரியாவிரை kaḷariyāvirai, பெ. (n.) இறந்துபட்ட தலைக்கழக நூல்களுள் ஒன்று (இறை.1, உரை.4);; a poem of the first Sangam, now extinct. [களரி + ஆவிரை.] களம் அல்லது அவையம் களரி எனப்படும். நெற்களத்தில் அல்லது போர்க்களத்தில் ஆவலித்துப் பாடும் பாடல்வகை களரியாவிரை என வழங்கப் பெற்றதாகலாம்.
களரியேறு-தல்	களரியேறு-தல் kaḷariyēṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) அரங்கேறுதல்; to be presented for the first time to a learned body. சிலப்பதிகார நாடகம் நாளை களரியேறுகிறது (இ.வ.);. [களரி + ஏறு.]

களரிதோன்றி	களரிதோன்றி kaḷaritōṉṟi, பெ. (n.) கும்பகோணம் வட்டம் திருவிடைமருதூர் கோயில் ஆடவல்லானுக்கு கையணி வழங்கிய வணிகன்; merchant, who donated a hand ornament to the Nataraja of Thiruvidaimarudur, Tanjore dt. "திரைமூர் நாட்டுத் திருவிடை மருதில் வயாபாரிய் களரிய் தோன்றிய் திருவிடை மருதில் ஆடல் விடங்க தேவர்க்கு" (தெ.இ.கல்.தொ.19 கல் 90);. [களரி + தோன்றி. தோன்றல் → தோன்றி (சிறந்தவன், வெற்றியாளன்); களரிப்போரில் வெற்றி வாகை சூடியவன் என்பதால் பெற்ற பெயராகலாம்.]
களரிவிடு-தல்	களரிவிடு-தல் kaḷarividudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) அரங்கில் முதன் முறையாக நாடகமாந்தரை ஆட விடுதல் (வின்.);; to introduce a person on a stage for the first in a trial performance. நள்ளிர வாகப் போகிறது. விரைவில் களரிவிட ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் (உ.வ.);. [களரி2 + விடு-.]
களவட்டி	களவட்டி kaḷavaṭṭi, பெ. (n.) சூடடிக்கும் களம்; threshing-floor (ம.அக.);. [கள(ம்); + அட்டில் (முற்றம்); - கள வட்டி.]
களவடி	களவடி1 kaḷavaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) திருட்டுத்தனஞ்செய்தல்; to play the truant. அந்தப் பையன் பள்ளிக்கூடம் போகாமல் களவடிக்கிறான் (இ.வ.);. [களவு + அடி.] களவடி2 kaḷavaḍi, பெ. (n.) களத்திற் சிதறிய தவசம் (இ.வ.);; sweepings of grain of a threshing-floor. களவடியைக் கூட்டியள்ளு (இ.வ.);. [களம் + அடி.]

களவம்	களவம்1 kaḷavam, பெ. (n.) களா1 பார்க்க;See kala1. "கனிக்களவத் திருவுருவத் தொருவனை" (திவ். பெரியதி. 11,6,4);. [களா → கள → களவு → களவம் (வே.க.1);.] களவம்2 kaḷavam, பெ. (n.) 1. கலவை (சூடா.);; mixture. 2. சுண்ணச்சாந்து; mortar, cement. "நுண்களபத் தொளிபாய" (திருக்கோ. 15);. 3. மணச் சாந்து; perfumery. "புலிவிரா யெறிந்திடக் களபம் போக்குவார்" (இரகு. இரகுவுற். 26.);. [கல → கலவம் → களபம்.] களவம்3 kaḷavam, பெ. (n.) 1. யானைக்கன்று; the young of an elephant. "மதகரிக் களபமும்" (சிலப்.25,49);. 2. யானை (திவா.);; elephant. [களவு
களவர்	களவர் kaḷavar, பெ. (n.) 1. உழவர்; agriculturists. 2. போர்மறவர்; warriors. [களம் → களமர் → களவர்.]
களவழிநாற்பது	களவழிநாற்பது kaḷavaḻināṟpadu, பெ. (n.) பதினெண் கீழ்க்கணக்கினுட்கோச் செங்கணானது போர் வெற்றியைப் புகழ்ந்து பொய்கையார் பாடிய நூல்; name of an ancient poem of 50 stanzas on the victory of co-c-cenkaṇān over Céraman-Kanaikkal-irumporai, by Poykaiyar, one of eighteen minor works. [களம் + வழி + நாற்பது.]
களவழிவாழ்த்து	களவழிவாழ்த்து kaḷavaḻivāḻttu, பெ. (n.) அரசன் போர்க்களத்துப் பெற்ற செல்வத்தைப் பாணர் புகழ்ந்து கூறும் புறத்துறை (வு.வெ.9,19.);; Puram theme of a bard praising the spoils of a victorious king in war. [களம்2 + வழி + வாழ்த்து.]
களவன்	களவன்1 kaḷavaṉ, பெ. (n.) சான்று(சாட்சி); கூறுவோன்; deponent. [கள(ம்); + அன்.] களவன்2 kaḷavaṉ, பெ. (n.) கருநண்டு; crab. "புள்ளிக் களவன் புனல் சேர் பொதுக்கம் போல்" (கலித். 88.10.);. [கள் → களவன் (வே.க.119);.]

களவாசம்	களவாசம் kaḷavācam, பெ. (n.) 1. வாரம் பிரிப்பதற்கு முன் ஊர்ப்பணிக் குடிமக்களுக்கு களத்தில் கொடுக்கும் தவசம்; wages paid to the labourers or inferior village servants at the threshing-floor before the division of the produce. 2. நெற் களத்தில் வேலையாள்களுக்குக் கொடுக்கும் கூலி; grain given at the threshing-floor to the workmen. ம. களவாரம் [கள + ஆயம் - களவாயம் → களவாசம். ஆயம் = குழு.]
களவாய்க்கால்	களவாய்க்கால் kaḷavāykkāl, பெ. (n.) களத்துமேட்டை யொட்டிச்செல்லும் வாய்க்கால்; the channel adiacent to threshing-floor. [களம் + வாய்க்கால்.]
களவாடு-தல்	களவாடு-தல் kaḷavāṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) திருடுதல்; to steal. கோண். (அடிலா);கல்ல;உரா. கள்ளு. [களவு1 + ஆடு (து.வி.);.]
களவாமீன்	களவாமீன் kaḷavāmīṉ, பெ. (n.) தலைப்பகுதியில் முட்களைக் கொண்ட ஒருவகைக் கடல்மீன்; kind of sea fish having thorns on the head. [கள் → கள → களவா + மீன். கள் முள்).]
களவாரம்	களவாரம் kaḷavāram, பெ. (n.) களத்தில் வேலைக்காரர்களுக்குக் கொடுக்கும் தவசக்கூலி (வின்.);; grain given at threshing-floor to the labourers. ம. களவாரம் [களம் + வாரம். வாரம் = பங்கு, வருவது.]
களவாளன்	களவாளன் kaḷavāḷaṉ, பெ. (n.) களவாளி பார்க்க;See kalavali. "களவாளனாவதூஉங் காண்டும்" (நீலகேசி. 338. உரை,மேற்.);. க. களவளிக [களவு + ஆளன்.]
களவாளி	களவாளி kaḷavāḷi, பெ. (n.) திருடன்; thief. "சாதனைக் களவாணியாய்" (திருப்பு. 628);. க. களவளிக [களவு + ஆளி.]

களவியல்	களவியல் kaḷaviyal, பெ. (n.) அகப்பொருளுறுப்புகளுள் ஒன்று (தொல்.);; a chapter in Porul-adikaram by Tolkappiyanar treating of clandestine union of lovers. 2. இறையனாரகப் பொருள்; treatise on Aga-p-porul, by Iraiyanar. "சிறப்பினாற் பெயர் பெற்றது களவியல் என்பது" (இறை.1 உரை.);. [களவு + இயல்.] களவிற்கூட்டம் களவுப் புணர்ச்சி (ஐங்குறு); பார்க்க;See kalavu-p-punarcci. [களவில் + கூட்டம்.]
களவு	களவு1 kaḷavu, பெ. (n.) 1. திருட்டு; robbery, theft. "களவினாலாகிய ஆக்கம்" (குறள், 283);. 2. பிறர் உடைமைகளைப் பறித்து உரியவருக்கு உரிமை இல்லாமலாக்கிக் கொள்ளும் நோக்கத்தில் மேற்கொள்ளும் செயல்; the act of stealing, theft, robbery, the felonious taking and removing of the personal property with the intent to deprive the rightful owner of it. 3. திருடியபொருள்; stolen property. கையுங் களவுமாய் அவனைப்பிடித்துக் கொண்டான். 4. முறையற்ற செயற்பாடு; unlawful act. 5. ஏய்ப்பு (வஞ்சனை);: deceit, treachery, hypocrisy. "நங் களவறுத்துநின் றாண்டமை" (திருவாச.5.35);. 6. களவுப்புணர்ச்சி பார்க்க;See kalavu-p-punarcci. "கற்பு களவுபோல ஒரு தலையான அன்பிற்றன்று" (இறை.1,உரை.);. ம. களவு; க. களவு, களக; தெ., பட. கல்லு; துட. கொள்; குட. கள்; து. களவு, களு; கோண். கல்லானா;குரு. கர்நா. [கள் → களவு (திருக். (தமி.ம.); 551);.] த. களவு → Skt khala.
களவுகாண்(ணு)-தல்	களவுகாண்(ணு)-தல் kaḷavukāṇṇudal, 13 செ.குன்றாவி. (v.t.) திருடுதல்; to steal. கைத்தலங் கண்ணாக் களவு காண்பா னொருவன் (இலக்.வி. 665. உரை.);. க.களவுகெய் [களவு + காண்.]
களவுச்சொத்து	களவுச்சொத்து kaḷavuccottu, பெ. (n.) திருட்டுப் பொருள்; stolen property. [களவு + சொத்து.]

களவுகொள்(ளு)-தல்	களவுகொள்(ளு)-தல் gaḷavugoḷḷudal, 16. செ.கு.வி (v.i) திருடுதல்; to steal. "களவு கொண்டாபரணம் பூண்டாற் போலே" (ரஹஸ்ய.13, 48);. க. களவுகெய் [களவு + கொள்.]
களவுணி	களவுணி kaḷavuṇi, பெ. (n.) சிறுகளா; small Bengal currant (சா.அக.);. [களா → களவு → களவுணி.]
களவுப்புணர்ச்சி	களவுப்புணர்ச்சி kaḷavuppuṇarcci, பெ. (n.) கொடுப்பாரும் அடுப்பாருமின்றிக் காதலர் தாமாகக் கூடும் கூட்டம்; clandestine union between lovers before marriage without the knowledge of others. [களவு + புணர்ச்சி.] காதலர் கூடும் கூட்டம், உடம்பாற் கூடுவதும் உள்ளத்தாற் கூடுவதும் என இருவகை. இவற்றுள் முன்னது மெய்யுறு புணர்ச்சி என்றும் பின்னது உள்ளப்புணர்ச்சி என்றும் சொல்லப் பெறும். கற்புடைய பெண்டிற்கு இரண்டும் ஒன்றே. கொடுப்பாரும் அடுப்பாருமின்றிக் காதலர் தாமாகக் கூடும் கூட்டம், மறைவாகத் தொடங்குவதும் வெளிப்படையாய்த் தொடங்குவதும் என இருவகைப்படும். மறைவான கூட்டம் களவு என்றும் வெளிப்படையான கூட்டம் கற்பு என்றும் சொல்லப்பெறும். களவு பெரும்பாலும் இருமாதத் திற்குட்பட்டே இருக்கும். அது வெளிப் பட்டபின் கற்பாம் (பண்.நா. ப. 62.);.
களவுபிடி-த்தல்	களவுபிடி-த்தல் kaḷavubiḍittal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மந்திரம், சூழ்ச்சிகளால் திருடனைக் கண்டுபிடித்தல் (வின்.);; to catch a thief by magic, stratagem etc. [களவு + பிடி.]
களவுபூசல்	களவுபூசல் kaḷavupūcal, பெ. (n.) நேர் முறையின்றி நடத்தும் போர்; irregular fight; guerilla warfare. "களவுபூசல் செய்வார்க்கு ஒதுங்க நிழலான பையலை" (ஈடு.10,6,8 பக்.205);. [களவு + பூசல்.]
களவு போ-தல்	களவு போ-தல் kaḷavupōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) பறி போதல்; to be plundered. மறுவ. திருட்டுபோதல் க. களவு வோகு [களவு + போ.]
களவெட்டு	களவெட்டு kaḷaveṭṭu, பெ. (n.) களம் பார்க்க (யாழ்ப்.);;See kalam. [களம் + வெட்டு.]
களவேர்வாழ்க்கை	களவேர்வாழ்க்கை kaḷavērvāḻkkai, பெ. (n.) திருட்டுத் தொழில்; lit. living by the plough of theft, profession of thieving. "களவேர் வாழ்க்கையர் உறூஉங் கடுந்துயர்" (மணிமே. 23, 126);. [களவு + ஏர் + வாழ்க்கை.]

களவேள்வி	களவேள்வி kaḷavēḷvi, பெ. (n.) கொல்லும் வலிவுடைய பேய்கள், வயிறார வுண்ணும்படி பரந்தவலியினையுடைய வீரன் போர்புரிந்து பகை யழித்ததைக் கூறும் புறத்துறை (பு.வெ.8,6);; Puram theme eulogising a warrior on his destroying his enemies to feast devils, as gods in a sacrifice. [களம் + வேள்வி.]
களவேற்று-தல்	களவேற்று-தல் kaḷavēṟṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) திருட்டுக் குற்றஞ் சுமத்துதல்; to charge with theft. "என் பிள்ளையைக் களவேற்றாதே" (திவ். பெரியாழ். 2,1,5, வியா. பக். 225);. [களவு + ஏற்று-.]
களவொழுக்கம்	களவொழுக்கம் kaḷavoḻukkam, பெ. (n.) களவுப் புணர்ச்சி பார்க்க;See kalavu-p-punarcci. "களவொழுக்கமென்னும் பெயர்பெற்று" (திருக்கோ.1, உரை.);. [களவு + ஒழுக்கம்.] காதலர் இருவரின் மணவாழ்க்கை, தெய்வ ஏற்பாட்டால், ஒரோவழி பெற்றோர்க்கும் மற்றோர்க்கும் தெரியாத களவொழுக்கமாகத் தொடங்குவதுமுண்டு. அது இரு மாதத்திற்குள் வெளிப்பட்டுவிடும். மணவாழ்க்கை ஆயிரங் காலத்துப் பயிராதலால், தமிழர் களவொழுக்கம் ஆரியர் கூறும் அற்றைப் புணர்ச்சியான யாழோர் (கந்தருவர்); மணமன்று. மரபார்ந்த நல்லாசிரியரிடம் கல்லாதவரும், அயல் நாட்டாருகள் சிலரும் கருது கின்றவாறு, இல்வாழ்க்கை யேற்படாத அநாகரிகக் காலத்துக் காமப்புணர்ச்சியன்று. கற்பில் தொடங்கும் மணவாழ்க்கையே பெரும்பான்மை, களவில் தொடங்குவது மிகமிகச் சிறுபான்மை. கற்பாகத் தொடராத களவு இழிந்தோ ரொழுக்கமெனப் பழிக்கப்படுவது. இறைவன் ஏற்பாடும் இன்பமிகுதியும் களவின் சிறப்பியல்புகள் (தமி. வர. 122, 123.);.
களவோலை	களவோலை kaḷavōlai, பெ. (n.) பொய் ஆவணம்; false document (கருநா.);. க. கள்ளோலெ [களவு + ஒலை.]

களன்	களன்1 kaḷaṉ, பெ. (n.) 1. களம் பார்க்க;See kalam. 2. மருதநிலம் (திவா.);; agricultural tract. தெ. கலனு [களம்2 → களன். (வே.க.134);.] களன்2 kaḷaṉ, பெ. (n.) ஒலி (திவா.);; sound, noise. [கல் → கள் → களன். 'கல்' ஒலிக்குறிப்பு இடைச்சொல்.] களன்3 kaḷaṉ, பெ. (n.) கழுத்து (திவா.);; throat, neck. [களம் → களன்.] களன்4 kaḷaṉ, பெ. (n.) 1. தொடர்பு (திவா.);; attachment, connection. 2. மயக்கம் (பிங்.);; stupor, bewilderment. [கல் → கள் → களன்.]
களா	களா kaḷā, பெ. (n.) 1. சிறுகளா; a low spreading shrub. "தீம்புளிக் களாவொடு துடரி முனையின்" (புறநா. 177.9);. 2. பெருங்களா; large Bengal currant. நாளை கிடைக்கும் பலாக்காயைவிட இன்று கிடைக்கும் களாக்காய் மேல் (பழ);. 3. களாவகை small lancecrenate - acute-leaved wortle-berry. 4. மலைக்களா; farkleberry. 5. முள் முருங்கை; 6. தணக்கு (L.);; whirling-nut. ம. களவு; க. களவெ, களிவி;தெ. கலிவெ, கலிவி. [கல் → கள் → களா (கருநிறமுடைய பழம்);.] களா வகைகள்: 1. சிறுகளா 2. பெருங்களா 3. மலைக்களா 4. முள்ளுக் களா

களாக்காய்	களாக்காய்1 kaḷākkāy, பெ. (n.) களாச்செடியின் காய்; fruit of vaccinium Nilgherrence. ம. களாக்கா(ய்); [களா + காய்.] களாக்காய்2 kaḷākkāy, பெ. (n.) 1. களாக்காயுரு வாகப் பொன் வெள்ளி போன்றவற்றில் செய்யும் ஒருவகைக் கழுத்தணி; a circular piece of gold or silver in the shape of a carissa fruit attached to the necklace ortali worn by women. [களா + காய்.]
களாசம்	களாசம் kaḷācam, பெ. (n.) பிரம்பு; cane, rattan. "வேதகாமப் பவுரி வீசுங் களாசநிலை" (ஒழிவி. பொது.1);. ம. களாசம் [கழை → களை → களாயம் → களாசம் (கொ.வ.);.]
களாசி	களாசி kaḷāci, பெ. (n.) சிறுகீரை; greens [கல் → கள் → களா + சி (கரியது);.]
களாஞ்சி	களாஞ்சி1 kaḷāñji, பெ. (n.) எச்சிற் கலம், எச்சிற் படிக்கம்; spittoon "உருப்பசி களாஞ்சி தாங்க" (குற்றா. தல.திருமண. 131.);. ம. காளாஞ்சி;தெ., க. களாஞ்சி. [காளாஞ்சி → களஞ்சி.] களாஞ்சி2 kaḷāñji, பெ. (n.) ஒருவகை ஊதைநோய்; a kind of rheumatism. [கோளாம்பி → காளாம்பி → களாஞ்சி.] கோளாம்பி = எச்சில் ஏனத்தின் தண்டு பாகத்தைப் போல் பருக்கும் நோய்.
களாஞ்சு	களாஞ்சு kaḷāñju, பெ. (n.) தண்டங்கீரை; garden greens. [களாஞ்சி → களாஞ்சு.]
களாநூல்	களாநூல் kaḷānūl, பெ. (n.) காமநூல்; treatise or sexual love. [களவு → களா + நூல். களா + களவுப்புணர்ச்சி.]

களாப்பூக்கோரை	களாப்பூக்கோரை kaḷāppūkārai, பெ. (n.) கோரைவகை (வின்.);; a kind of sedge. [களா + பூ + கோரை.]
களாயம்	களாயம் kaḷāyam, பெ. (n.) கீல்; joint (சா.அக.);. [கள் = திரண்டது. கள் + ஆயம். ஆய் → ஆயம் கூடியிருப்பது.]
களாவம்	களாவம் kaḷāvam, பெ. (n.) 1. மயில்தோகை; peacock tail. 2. இடையணி; girdle "களாவம் ஒன்றிற் கோத்த முத்துவட்டமும் அனுவட்டமும்" (SI.I.ii.180.);. [கள் → களா → களாவம் (நெருங்கிய தோகை யுடையது.]
களாவி	களாவி kaḷāvi, பெ. (n.) ஈயத்தைப் போன்ற தரா என்னும் ஒருவகைக் கனிமம்; a mineral resembling lead (சா.அக.);. [கள் → கள → களா → களாவி. கள் = கருமை.]
களாவு	களாவு kaḷāvu, பெ. (n.) மலைக்களா; wortleberry. (சா.அக.);. [களா → களாவு.]
களிக்கண்	களிக்கண் kaḷikkaṇ, பெ. (n.) தட்டார் பயன்படுத்தும் கம்பி இழுக்குங் கருவி (யாழ்ப்.);; instrument for drawing wire for chainwork in jewellry with different sizes of holes in it. ம. களிக்கண் [கள் (முள்); → களி + கண்.]
களிக்கல்	களிக்கல் kaḷikkal, பெ. (n.) கல்லைப் போன்று திண்மையுடைய களிமண் உருண்டை; clay stone. [களி + கல்.]
களிக் கவைக்கோல்	களிக் கவைக்கோல் kaḷikkavaikāl, பெ. (n.) களி கிண்டும்போது ஏனம் அசையாவகை தாங்குங் கவைக்கோல் (இ.வ.);; forked stick for bracing a pot in making pulp. [களி + கவை + கோல்.]

களிக்காய்	களிக்காய் kaḷikkāy, பெ. (n.) தசைப்பற்றுள்ள காய் (யாழ்ப்.);; pulpy fruit. [களி + காய்.]
களிக்குரு	களிக்குரு kaḷikkuru, பெ. (n.) களிச்சுண்ணம் என்னும் குருமருந்து; universal solvent (சா.அக.);. [கள் + குரு.]
களிகம்	களிகம் gaḷigam, பெ. (n.) வாலுளுவை மரம் (மலை.);; thorny-staff tree. ம. களிகம் [கள் → களி → களிகம். கள் = முள்.]
களிகிண்டு-தல்	களிகிண்டு-தல் gaḷigiṇṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) களியுணவாக்குதல்; to make paste or pap. [களி + கிண்டு.]
களிகூர்-தல்	களிகூர்-தல் kaḷiārtal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) மகிழ்ச்சி மிகுதல்; to exult, be in ecstasy. "சீரொரு கால் வாயோவாள் சித்தங் களிகூர" (திருவாச. 7,15);. [களி + கூர்.]
களிகை	களிகை1 gaḷigai, பெ. (n.) 1. மொட்டு (அக.நி.);; tender bud. 2. நாகமல்லி; ringworm plant (சா.அக.);. [குள் → குளிகை → களிகை.] களிகை2 gaḷigai, பெ. (n.) ஒருவகைக் கழுத்தணி; a kind of necklace. "நலம்பெருங் களிகையு நன்முத்தாரமும்" (பெருங். இலாவாண. 19,118);. [குள் → குளிகை → களிகை.]
களிங்கம்	களிங்கம்1 kaḷiṅgam, பெ. (n.) ஒருவகைப்பண் (பரத. ராக. 533.);; a specific melody-type. [கள் → களிங்கம்(களிப்பு);.] களிங்கம்2 kaḷiṅgam, பெ. (n.) மரங்கொத்திப்பறவை; wood-pecker (சா.அக.);. [கள் = வெட்டுதல். கள் → களி → களிங்கம்.]

களிச்செம்மண்	களிச்செம்மண் kaḷiccemmaṇ, பெ. (n.) பூங்காவி; red ochre (சா.அக.);. [களி + செம்மண்.]
களித்தரை	களித்தரை kaḷittarai, பெ. (n.) களிமண் நிலம் (சிலப். 3,96, உரை.);; clayey soil. [களி + தரை.]
களித்துடுப்பு	களித்துடுப்பு kaḷittuḍuppu, பெ. (n.) 1. களி கிண்டுந்துடுப்பு; wooden instrument for mashing pap. 2. இளகியம் கிண்டும் துடுப்பு; wooden stirring rod used in preparing electuaries (சா.அக.);. [களி + துடுப்பு.]
களித்துயிர்	களித்துயிர் kaḷittuyir, பெ. (n.) குளவி; wasp. (சா.அக.);. [கள் + அத்து - களத்து + உயிர். கள் = முள் முள்ளை உடையது.]
களித்துயில்	களித்துயில் kaḷittuyil, பெ. (n.) இன்பத்துயில்; happy sleep of lovers. "கொழுநரகலத்து ஒடுங்கிக் காவியங்கண்ணார் களித்துயிலெய்த" (சிலப். 4,46.);. [களி + துயில்.]
களித்துழவை	களித்துழவை kaḷittuḻvai, பெ. (n.) களியாகத் துழாவி சமைத்த கூழ்; mashed pap. "அவையா வரிசி யங்களித் துழவை" (பெரும்பாண். 275.);. [களி + துழாவு - களித்துழாவு → களித்துழவை.]
களிதம்	களிதம் kaḷidam, பெ. (n.) 1. வழுக்கல் (சது.);; slipperiness. 2. பெருங்கல் (சங்.அக.);; huge stone. [கள் → களி → களிதம்.]
களிதின்னல்	களிதின்னல் kaḷidiṉṉal, பெ. (n.) 1. களியுண்கை; eating pap. 2. கையூட்டுப் பெறுகை; taking bribes. [களி + தின்னல். களி = கள்ளத்தனமான மகிழ்ச்சி.]
களிதுங்கு-தல்	களிதுங்கு-தல் kaḷiduṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மகிழ்ச்சிமிகுதல்; to be in ecstasy; to rejoice greatly. "மாலோ டும்பர்கணங் களிதூங்க" (சேதுபு. கடவுள்.5);. [களி + தூங்கு.]

களிந்தை	களிந்தை kaḷindai, பெ. (n.) யமுனை ஆறு; the river Jamuna. "பாய்மையாங் களிந்தை தன்னை" (இரகு. மாலை. 100.);. [களி → களிந்தை (கலங்கல் நீருள்ளது.);.]
களிநடம்	களிநடம் kaḷinaḍam, பெ. (n.) மகிழ்ச்சியால் ஆடும் நாட்டியம்; dance of joy, ecstatic dance. "கற்பெனும் பெயரதொன்றும் களிநடம் புரியக்கண்டேன்" (கம்ப. சுந்தர. 1275);. [களி + நடம்.]
களிநெஞ்சன்	களிநெஞ்சன் kaḷineñjaṉ, பெ. (n.) 1. செருக்கன்; proud man. 2. வன்கொடுமையாளன்; cruel man. [களி + நெஞ்சன்.]
களிநோய்	களிநோய் kaḷinōy, பெ. (n.) கட்குடியாலுண்டாகும் நோய்; disease due to excessive drinking. "கட்கொண்டாங்குக் களிநோய் கனற்ற" (பெருங். உஞ்சைக். 35,51.);. [களி + நோய்.]
களிப்பாவை	களிப்பாவை kaḷippāvai, பெ. (n.) பொம்மை; doll. ம. களிப்பாவ [களி + பாவை = குழந்தைகட்கு மகிழ்ச்சி உண்டாக்கும் பாவை.]
களிப்பாறை	களிப்பாறை kaḷippāṟai, பெ. (n.) பாறை போன்று வலிமையுடைய களிமண்பரப்பு; shale. [களி + பாறை.]
களிப்பிரண்டை	களிப்பிரண்டை kaḷippiraṇṭai, பெ. (n.) கோப் பிரண்டை; a species of adamantine creeper (சா.அக.);. [களி + பிரண்டை.]

களிப்பு	களிப்பு kaḷippu, பெ. (n.) மனமகிழ்ச்சி; joy, exultation, delight, hilarity. "களிப்புமான் செல்வக் காவற் பேரூர்" (மணிமே. 7.26);. 2. செருக்கு (பிங்.);; vanity, conceit, pride. 3. மயக்கம்; mental delusion, aberration of mind. "காமமும் வெகுளியும் களிப்புங் கைத்து" (கம்பரா. திருவவ.48);. 4. மதுவெறி; intoxication, inebriation. "களிப்பாலே வறிதிடத்திலும் மாலைகொண்டோச்சி" (சிலப். 14, 135, அரும்.);. 5. சிற்றின்பம் (வின்.);; sexual pleasure. 6. மண்ணின் பசை; adhesive power, as in clay. களிப்பு நிலத்தில் வைத்தபயிர் வீடு வந்து சேராது (உ.வ.);. ம. களிப்பு Indon. Kesukan; Norw., Swed. Glade. Turk. keyif; Chin. kuaile, E. gay. [illegible] ஈறு [illegible]
களிப்புக்கள்ளி	களிப்புக்கள்ளி kaḷippukkaḷḷi, பெ. (n.) கொடிக் கள்ளி; beak-flowered creeping milk-hedge (சா.அக.);. [களிப்பு + கள்ளி. களிப்பு = செழிப்பு, அடர்த்தி.]
களிப்புச்சுண்ணாம்பு	களிப்புச்சுண்ணாம்பு kaḷippuccuṇṇāmbu, பெ. (n.) புளித்த சுண்ணாம்பு; lime mortar, ground and left for sometime before using. [களிப்பு + சுண்ணாம்பு.]
களிப்புமண்	களிப்புமண் kaḷippumaṇ, பெ. (n.) செம்மண்; red clay (சா.அக.);. [களிப்பு + மண்.]
களிப்புறா	களிப்புறா kaḷippuṟā, பெ. (n.) மணிப்புறா; ring dove (சா.அக.);. [களி + புறா.]
களிம்பகற்று-தல்	களிம்பகற்று-தல் gaḷimbagaṟṟudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. செம்பு முதலியவற்றின் குற்றத்தைப் போக்கல்; removing the verdigiris of copper or the rust of iron etc. 2. புடமிடல்; refining by calcinations (சா.அக.);. [களிம்பு + அகற்று.]

களிப்புறம்	களிப்புறம் kaḷippuṟam, பெ. (n.) விளையாடும் இடம்; a place set apart for play, play house. ம. களிப்புறம் [களி + புறம்.]
களிம்பற்றவன்	களிம்பற்றவன் kaḷimbaṟṟavaṉ, பெ. (n.) குற்றமற்றவன் (இ.வ.);; man of unimpeachable character. [களிம்பு + அற்றவன்.]
களிம்பு	களிம்பு kaḷimbu, பெ. (n.) 1. செம்பின் மலப்பற்று; veridigris, sub-acetate of copper. "செம்புதன் களிம்பு பாற்றறியாது" (தணிகைப்பு. அகத். 360);. 2. துரு (வின்.);; rust. 3. மாசு; spot, blemish, fault. defect "கண்ணின்று காட்டிக் களிம்பறுத் தானே" (திருமந். 113.);. 4. பூச்சுமருந்து; ointment. "கந்தகக் களிம்பு" (பைஷஜ.);. 'புடம் போட்டால் பொன் வேறு களிம்பு வேறு' (பழ);. ம. களிம்பு; க. கிலும்பு, கிலிம்பு, கிலுவு; தெ. சிலுமு, கிலுமு; து. கிலிம்பு, கிலாம்பு; கோத. கில்ப்; பட. கிலும்பு;குவி. கில்மூ (துரு);. [களி + களிம்பு(களி போன்ற மருந்து);.]
களிம்புபதம்	களிம்புபதம் kaḷimbubadam, பெ. (n.) பிசுபிசுப்பான பதம்; glutinous or viscous state (சா.அக.);. [களிம்பு + பதம்.]
களிம்பு மண்	களிம்பு மண் kaḷimbumaṇ, பெ. (n.) 1. செம்மண்; copper ore. 2. இரும்பு மண்; iron one (சா.அக.);. [களிம்பு + மண்.]
களிம்புமலை	களிம்புமலை kaḷimbumalai, பெ. (n.) செம்புமலை; mountain containing copper ore (சா.அக.);. [களிம்பு + மலை.]
களிம்யூறு-தல்	களிம்யூறு-தல் kaḷimyūṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. களிம்பு பிடித்தல்; to form, as verdigris. 2. தயிர் முதலியன களிம்பாற் கெடுதல்; to become spoiled, as curds, when kept in a brass vessel. [களிம்பு + ஊறு-.]

களிம்பேறு-தல்	களிம்பேறு-தல் kaḷimbēṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) களிம்பூறு பார்க்க;See kalmburu. [களிம்பு + ஏறு.]
களிமகன்	களிமகன் gaḷimagaṉ, பெ. (n.) கட்குடியன்; drunkard, "உண்மென விரக்குமோர் களிமகன் பின்னரும்" (மணிமே.3,103);. ம. களிமகன் [களி + மகன்.]
களிமண்	களிமண் kaḷimaṇ, பெ. (n.) 1. பசையுள்ள மண்வகை; clay, potter's clay. 2. நிலத்தைச் செழிப்பிக்கும் பொருக்குமண்; a rich calcareous earth or clay much used for manure. 3. வண்டல்மண்; a deposit of clay or fine earth from running water (சா.அக.);. Afrik. kleius; Rus. glina. [களி3 + மண்.]
களிமண் ஏடு	களிமண் ஏடு kaḷimaṇēṭu, பெ. (n.) எழுத்துகள் பொறித்த சுடுமண் ஓடு; clay tile with inscribed letters. [களி + மண் + ஏடு.] கோவைக்கருகிலுள்ள பேரூரில் பல களிமண் ஓடுகள் அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றுடன் சில சுடுமண் படிமங்களும் கிடைத்துள்ளன. அவற்றில் சிந்துவெளி எழுத்துகள் இடையிடை கொண்ட தமிழ் (பிராமி); எழுத்துகள் கண்ணழுத்தங்கோலால் குடைவு செய்யப்பட்டுள்ளன. மண் ஓடு முற்றக் காய்வதற்கு முன் அழுத்தியும் கீறியும் எழுதப்பட்டுள்ளன. எழுத்துகள் இன்றும் முழுமையாக படித்தறியப்படவில்லை. எருமிநாடு, குமிழியூர் என்ற சொற்கள் அடிக்கடி தொடர்ந்து வருகின்றன. இவை செஞ்சூளையில் சுட்டு எடுக்கப்பட்டவை.
களிமண்குளிர்ச்சி	களிமண்குளிர்ச்சி kaḷimaṇkuḷircci, பெ. (n.) களிமண்ணைப்போல் மிக்க குளிர்ச்சி; clay-cold (சா.அக.);. [களிமண் + குளிர்ச்சி.]
களிமண்சுண்ணாம்பு	களிமண்சுண்ணாம்பு kaḷimaṇcuṇṇāmbu, பெ. (n.) 1. களிமண் கலந்த சுண்ணாம்புவகை. (கட்டட.சாத்.);; a kind of mortar mixed with clay. 2. பிசுபிசுப்பான சுண்ணாம்பு; lime-clay (சா.அக.);. [களிமண் + சுண்ணாம்பு.]
களிமயக்கு	களிமயக்கு kaḷimayakku, பெ. (n.) மதத்தினால் ஏற்பட்ட மயக்கம்; dizziness due to infatuation (சா.அக.);. [களி + மயக்கு.]

களிமுத்தை	களிமுத்தை kaḷimuttai, பெ. (n.) கேழ்வரகு, சோளம், கம்பு முதலிய தவசத்தால் கிண்டிய களியுருண்டை(வின்.);; boiled ball of meal from millet or other grain. [களி + முத்தை.]
களியடி-த்தல்	களியடி-த்தல் kaḷiyaḍittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) உப்பள உருவாக்கலில் முதன் முதலாக வெற்று நிலத்தில் களிமண் கொட்டுதல்; to spread clay or (sea shore); vacant land for the preparation o salt-pan. [களி + அடி.]
களியடைக்காய்	களியடைக்காய் kaḷiyaḍaikkāy, பெ. (n.) வேக வைத்துக் காயவைத்த பாக்கு (இ.வ.);; areca nut boiled and dried, for chewing. மறுவ. களிப்பாக்கு ம. களியடய்க்க; க. களியடிகெ;குட. களியடகெ [களி + அடைக்காய்.]
களியம்	களியம் kaḷiyam, பெ. (n.) தேசிக்கூத்துக்குரிய கால்வகை (சிலப். 3,14. உரை.);; specific posture of feet in dancing. ம. களியம் [களி → களிய. நாட்டுப் பாடல்கள் களித்தாடுவதையே குறிக்கொண்டவையாதலின் பொதுமக்களின் நாட்டுப்புறக் கூத்து களியம் எனப் பெயர் பெற்றது.]
களியம்புறா	களியம்புறா kaḷiyamburā, பெ. (n.) ஒருவகைப்புறா; a kind of dove (சா.அக.);. [களி + அம் + புறா.]
களியர்	களியர் kaḷiyar, பெ. (n.) 1. நெய்தனிலமாக்கள்; maritime people. 2. கட்குடியர்; drunkard. [களி + களியர்.]
களியர்வண்ணம்	களியர்வண்ணம் kaḷiyarvaṇṇam, பெ. (n.) குடியா உண்டு குடித்து மகிழ்வதைச் சிறப்பித்துப் பாடும் வண்ணப்பாட்டு (வின்.);; kind of Vannam versi extolling the pleasures of high living, dainty food and winous liquors. [களியர் + வண்ணம்.]
களியலடி	களியலடி kaḷiyalaḍi, பெ. (n.) கும்மியாட்டம் (நாஞ்.);; a kind of kummi dance. [கழி → கழியல் + அடி - கழியலடி → களியலடி.]

களியன்	களியன் kaḷiyaṉ, பெ. (n.) குடியன்; drunkard. [களி → களியன்.]
களியாட்டம்	களியாட்டம் kaḷiyāṭṭam, பெ. (n.) 1. மகிழ்வுடன் ஆடும் ஆட்டம்; play, sport, merriment. 2. குடி, சிற்றின்பம் முதலியவற்றில் ஈடுபட்டு மகிழும் கேளிக்கை; revelry. ம. களியாட்டம் [களி + ஆட்டம்.]
களியாட்டு	களியாட்டு kaḷiyāṭṭu, பெ. (n.) கள்ளுண்டு ஆடும் ஆட்டம்; drunken feast, bacchanal, revel. ம. களியாட்டு [களி + ஆட்டு.]
களியுப்பு	களியுப்பு kaḷiyuppu, பெ. (n.) வழலை அல்லது முப்பு; the three alchemical salts forming an universal solvent (சா.அக.);. [களி + உப்பு.]
களிர்	களிர் kaḷir, பெ. (n.) சுறாமீன்; shark (சா.அக.);. [கள் → களிர்.]
களிவா-தல் (களிவருதல்)	களிவா-தல் (களிவருதல்) kaḷivādalkaḷivarudal, 18 செ.கு.வி. மகிழ்வடைதல்; to be blissful. "கள்ளப்படாத களிவந்த வான்கருணை" (திருவாச. 10.16);. [களி + வா.]
களிவாய்நஞ்சன்	களிவாய்நஞ்சன் kaḷivāynañjaṉ, பெ. (n.) கொடிய நஞ்சுடைய பாம்புவகை (வின்.);; a very venomous snake. [கடி → களி + வாய் + நஞ்சன்.]
களிவாய் நிலம்	களிவாய் நிலம் kaḷivāynilam, பெ. (n.) களிமண் நிலம் (இ.வ.);; clayey soil. [களி + வாய் + நிலம்.]

களிவிரி-த்தல்	களிவிரி-த்தல் kaḷivirittal, செ.கு.வி. (v.i.) களிமண் குவியலை உப்பளத்தில் பரப்புதல்; spreading the heaps of clay in the salt-pan (sand);. [களி + விரி.]
களிற்றரசு	களிற்றரசு kaḷiṟṟarasu, பெ. (n.) தேவர்கோமான் ஆகிய இந்திரனின் ஊர்தியான ஐராவதம் என்னும் வெள்ளையானை; Indra's elephant as the king of elephants. "வால்வெண் களிற்றரசு வயங்கிய கோட்டத்து" (சிலப். 5.143);. [களிறு + அரசு.]
களிற்றியானை	களிற்றியானை kaḷiṟṟiyāṉai, பெ. (n.) ஆண்யானை (திவா.);; male elephant. [களிறு + யானை.]
களிற்றியானை நிரை	களிற்றியானை நிரை kaḷiṟṟiyāṉainirai, பெ. (n.) அகநானூற்றின் முதற்பகுதி; first part of Aganāṉūru. [களிறு + யானை + நிரை.] அகநானூற்றுப் பாயிரப் பாடலின் பின் "வண்டுபடத் ததைந்த கண்ணி" என்பது முதலாக "நெடுவெண் மார்பின்" என்பது ஈறாகக் கிடந்த பாட்டு நூற்றிருபதும் களிற்றியானை நிரை யெனப்படும். நெடியவாகி நிமிர்ந் தோடும் அடிகளைக் கொண்டு செம்மாந்து செல்லும் பாட்டின் நடையும் பொருட்சிறப்பும் நன்கு விளக்கமுறும் பகுதி களிற்றியானை நிரை எனப்படும். களிறு = ஆண்யானை, நிரை = அணி, வரிசை. களிற்றியானை நிரை எனில் ஆண் யானைகளின் அணி என்பது பொருள். 'களிற்றியானை' என்னும் வழக்காறு பழைய நூல்களில் பல இடங்களில் உள்ளமை ஈண்டு எண்ணத்தக்கது. பதிற்றுப்பத்தில் மூன்றாம் பத்தின் பதிகப்பாட்டின் இடையே, "கருங் களிற்றியானைப் புணர் நிரை நீட்டி இருகடல் நீரும் ஒரு பகல் ஆடி" எனக் களிற்றி யானை நிரை என்னும் முழுத்தொடரும் அமைந் திருப்பதைக் காணலாம். தொல்காப்பியர் அகத்திணையியலில் 'முதல் கரு உரிப்பொருள் என்ற மூன்றே' என்றுதொடங்கும் நூற்பாவின் கீழ் "வண்டுபடத் ததைந்த கண்ணி" என்று தொடங்கும் அகநானூற்றுப் பாடல் முழுவதையும் தந்து அதன் கீழே
களிற்றுடனிலை	களிற்றுடனிலை kaḷiṟṟuḍaṉilai, பெ. (n.) மறவனொருவன் யானையை வேலால் எறிந்து அதன்கீழ் இறந்துபட்டதைக் குறிக்கும் புறத்துறை (பு.வெ.7.20);; [களிறு + உடன் + நிலை.] களிற்றொடு உடன்மாய்ந்து வீழ்தலைக் குறித்த புறத்துறையாதலின் இப்பெயர்பெற்றது.
களிற்றுத்தானை	களிற்றுத்தானை kaḷiṟṟuttāṉai, பெ. (n.) அறு வகைப் படையுள் ஒன்றான யானைப்படை (திவா.);; elephantry, one of six kinds of armed forces. [களிறு + தானை.]

களிற்றுப்பன்றி	களிற்றுப்பன்றி kaḷiṟṟuppaṉṟi, பெ. (n.) ஆண்பன்றி (தொல்.பொருள். 589, உரை.);; boar. [களிறு + பன்றி.]
களிற்றுப்பொறி	களிற்றுப்பொறி kaḷiṟṟuppoṟi, பெ. (n.) பகைவரை அழிக்கக்கோட்டை மதிலில் வைக்கப்படும் யானை வடிவ இயந்திரம் (சிலப். 15,216.உரை.);; elephant shaped machine mounted on a fort for defence. [களிறு + பொறி.]
களிற்றுயிர்	களிற்றுயிர் kaḷiṟṟuyir, பெ. (n.) களிற்றுயிர்த்தூம்பு பார்க்க;See kalirruyir-t-tumbu. "களிற்றுயிர் கொடுமின்" (புறநா.152.);. [களிறு + உயிர்.]
களிற்றுயிர்த்தூம்பு	களிற்றுயிர்த்தூம்பு kaḷiṟṟuyirttūmbu, பெ. (n.) பெருவங்கியம் (புறநா.152.);; a kind of blow-pipe. மறுவ. களிற்றுயிர் [களிற்றுயிர் + தூம்பு.] களிற்றின் பிளிறல் ஒலி போன்று ஓசை எழுப்பும் இசைக்கருவி.
களிற்றுவட்டம்	களிற்றுவட்டம் kaḷiṟṟuvaṭṭam, பெ.(n.) நிரைய வகை (சூடா.);; a hell. [களிறு+வட்டம் மதயானையின் கொடுமை போன்ற துன்பம் குறித்தது]
களிறு	களிறு kaḷiṟu, பெ.(n.) 1. ஆண்யானை, male elephant. "மண்டமர் முழக்குங் களிறனையார்க்கு (மணிமே, 18150); 2. ஆண்பன்றி; boar. "கேழ கண்ணும் கடிவரையின்றே"(தொல் 1534); 3ஆண் சுறா மீன்; male shark. 4. கைம்மீன் (அத்தம்);; the 13th star. ம. களிறு [களி →களிறு களிகொள்வது களிறு (வேக131);]
களிறுதருபுணர்ச்சி	களிறுதருபுணர்ச்சி kaḷiṟudarubuṇarcci, பெ.(n.) தலைவன் தலைவியை யானையினின்று காத்தமை பற்றி அவ்விருவருக்கும் உண்டான கூட்டம் (இறை 14, 2-6,உரை,97.);; union of a young man with a maider on his having rescued her from an elephant. [களிறு+தரு+புணர்ச்சி]
களுக்களுக்கெனல்	களுக்களுக்கெனல் kaḷukkaḷukkeṉal, பெ.(n.) சிரித்தல் ஒலிக்குறிப்பு; onom, expr. signifying laugh. [களுக்கு+களுக்கு+எனல்]

களுக்கென்று	களுக்கென்று kaḷukkeṉṟu, வி.எ.(adv.) சிரித்தல் ஒலிக்குறிப்பு; onom expr. signifying laugh; களுக்கென்று சிரித்துத் தன் முல்லைப்பல்லை: காட்டினார் (உ.வ.);. [களுக்கு+என்று]
களேபரம்	களேபரம்1பெ.(n.) 1. உடம்பு; body "இக்களேபரத்தை யோம்ப"(தேவா.1942.2. எலும் (பிங்.);; bone, 3. பிணம் (திவா.);; corpse. [கள் (கட்டுதல்); → கள+உரம்(உடம்பு); களவுர → களவரம் → களேபரம் (கொ.வ.);] களேபரம் kaḷēparam, பெ.(n.) களேவரம் பார்க்க;see kalevaram. [களேவரம்+களேபரம்]
களேவரம்	களேவரம் kaḷēvaram, பெ.(n.) குழப்பம்; confusion. தெ. கலவாமு [கலவரம் →களேவரம் (கொ.வ.);]
களை-தல்	களை-தல் kaḷaidal, 2 செ.குன்றாவி(v.t) 1 பிடுங்கியெறிதல்; to weed, pull up, pluck out "களையுநர் கைகொல்லும்" (குறள், 879.);. 2. நீக்குதல்; to remove, expel, separate; to extirpate, as disease; to share; to pare, as the nails, to moult as feathers. "இடுக்கண் களைவதாம் நட்பு (குறள், 788);. 3. ஆடையணி முதலியன கழற்றுதல்; to strip or put off, as clothes or ornaments. "உடுத்துக் களைந்தநின் பீதகவாடை" (திவ். திருப்பல்.9);. 4. அழித்தல்; to exterminate, as a family or foe; to kill, destroy. "பொல்லா வரக்கனைக் கிள்ளிக் களைந்தானை" (திவ். திருப்பா.13);. 5. குழைதல் (பிங்.);; to soften, melt, as the heart. 6. அரிசி கழுவுதல்; to wash or cleanse as rice. ம. கள, க. களெ, தெ. கடசு, து. களையுனி, களெவுனி

களை	களை2 kaḷaidal, செ.குன்றாவி (v.t.) கட்டி முடித்தல்; to tie, fasten, as a tuft of hair. "குடுமி களைந்தா னெங்கோ" (பு:வெ921);. [கள்+சேர்த்தல், தட்டுதல் கள் → களை] களை3 kaḷai, பெ.(n.) 1. கழனியில் முளைக்கும்பயனற்ற பயிர்; any usless plant of small growth which is notwanted, weeds. "பைங்கூழ் களை கட்டதனோடு நேர்" (குறள், 550.);. 2. குற்றம்; defect, fault "என்களையறுக்கும்" (தேவா. 8185); ம. கள்; க. களெ, தெ. கலபு: குட. களெ, பட. கா(யெ);;து. களெ. Sp. hierba; Cata. herba; Guj. ghas, Pali.kasambn; H. ghas. [களை →களை]
களைகட்டா	களைகட்டா gaḷaigaṭṭā, பெ.(n.) கட்டா எனும் ஒருவகை கடல்மீன் (முகவை மீனவ);; a kind of katta sea fish. [களை+கட்டா]
களைகட்டு-தல்	களைகட்டு-தல்1 gaḷaigaṭṭudal, 5.செ.குன்றாவி.(v.t) பூண்டோடு ஒழித்தல்; to destroy completely. "செருவிற்சினவி.இருபத்தொரு காலரைசுகளைகட்ட பரசுராமன்" (S.I.I.vol3. insc. 207. S.No.8);. [களை+கட்டு] களைகட்டு-தல் gaḷaigaṭṭudal, 5.செ.குன்றாவி(v.t) 1. அழகு கூடுதல், வண்ணமேறுதல், செம்மையாக இருத்தல்; to get beauty, splendour, glow. 2. மகிழ்ச்சி உண்டாக்கு, களிப்பாய் இரு; to get happy. க. களெகட்டு [களை5+கட்டு]
களைகட்டு	களைகட்டு3 gaḷaigaṭṭudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) இசைக்கருவிகளின் ஒசை அடக்கமான இடத்தில் நன்கு ஒலித்தல் (உ.வ.);; to sound effectively, as music within an enclosure. [களை5+கட்டு]

களைகண்	களைகண் gaḷaigaṇ, பெ.(n.) 1 பற்றுக்கோடு; support, as relieving distress. "மற்றோர் களைகண் இல்லேன்"(தேவா. 6451.); 2. தலைவன்; master lord. [கள்=சேர்த்தல், கட்டுதல், கட்டிக்காத்தல். கள் →களை+கண் களைகண் கட்டிக்காப்பதற்குப் புகலிடமானவன்; தலைவன்]
களைகள்-தல் (களைகட்டல்)	களைகள்-தல் (களைகட்டல்) gaḷaigaḷtalgaḷaigaṭṭal, 12 செ.கு.வி. (v.i.) களையறி பார்க்க;see kalapart. "பைங்கூழ் களைகட்டதனோடு நேர்" (குறள், 550);. க. களெகளெ [களை3+ கள்]
களைகூடு-தல்	களைகூடு-தல் kaḷaiāṭudal, 5 செ.கு.வி.(v.i) களை கட்டு2;see kakaj-k-kattu. [களை5+கூடு]
களைகெடு-தல்	களைகெடு-தல் gaḷaigeḍudal, 7 செ.குன்றாவி (v.t) அழகு கெடுதல்; மெருகு குறைதல்; to lose beauty. க. களெகளெ, களெகெடு. [களை5+ கெடு]
களைகொட்டு	களைகொட்டு gaḷaigoṭṭu, பெ.(n.) களைக் கொத்து பார்க்க;see kasai-k-kottu [களை+கொட்டு-]
களைகொத்து-தல்	களைகொத்து-தல் gaḷaigoddudal, 4 செ.குன்றாவி (v.t) களைக்கொத்தால் கொத்திக்களை யெடுத்தல்; to remove weeds by using hoe. மறுவ, களையெடுத்தல் க. களெகீள், களெகீளு. [களை+கொத்து]
களை கொத்து	களை கொத்து2 gaḷaigottu, பெ.(n.) களை பறிக்குங் கருவி; weeding-hook, grass-hoe, small iron pick with broad blade and wooden handle. மறுவ, களைக்குச்சி, களைக் கொட்டு;களைக்கோல், களைச் சத்தகம் (யாழ்ப்.);. ம. களகொத்து [களை2+கொத்து]
களை கொல்லி	களை கொல்லி gaḷaigolli, பெ.(n.) களைகளை அழிக்கும் மருந்து: a chemical used to destroy weeds. [களை+கொல்லி]

களைகொள்(ளு)-தல்	களைகொள்(ளு)-தல் gaḷaigoḷḷudal, 16 செ.கு.வி (v.i) அயர்வு கொள்ளல்; tired or exhausted (சா.அக.);. [களை3+கொள்க]
களைகோல்	களைகோல் kaḷaiāl, பெ.(n.) களைக்கொத்து பார்க்க;see kalai-k-kottu. "காரியன் றீந்த களைக்கோலும்" (தமிழ் நா. 45);. [களை+கோல்]
களைச்சத்தகம்	களைச்சத்தகம் gaḷaiccattagam, பெ.(n.) (யாழ்ப்.); களைகொத்து பார்க்க;see kalai-kottu. [களை2+சத்தகம்]
களைஞன்	களைஞன் kaḷaiñaṉ, பெ.(n.) 1.களைபறிப்போன்; one who weeds. "களைஞர்தந்த கணைக்கால் நெய்தல்"(பெரும்பாண். 213);. 2.கொடியவன் (சூடா);; vllian, wretch. [களை →களைஞன்.]
களைதிர்-தல்	களைதிர்-தல் kaḷaidirdal, 4 செ.கு.வி. (v.i) வருத்தம் தீர்தல்; to recover from fatigue or langour (சா.அக.);. [களை + தீர்.]
களைதீர்க்கி	களைதீர்க்கி kaḷaitīrkki, பெ.(n.) 1.மயில் விசிறி, peacock feather fan so called from its removing fatigue when used. 2. கஞ்சி; rice-gruel water [களை + தீர்க்கி.]
களை தெளி-தல்	களை தெளி-தல் kaḷaideḷidal, 4 செ.கு.வி (v.i) சோர்வு நீங்குதல்; to recover from fatigue or langour(சா.அக.);. [களை3+தெளி]
களைப்படை-தல்	களைப்படை-தல் kaḷaippaḍaidal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) களைத்தல் பார்க்க;see kalai, தெ. களாசின்சு [களைப்பு+அடை]
களைப்பாயிரு-த்தல்	களைப்பாயிரு-த்தல் kaḷaippāyiruttal, 3 செ.கு.வி (v.i.) களைப்படை-தல் பார்க்க;see kasai-p-padai. [களைப்பு+ஆக →ஆய்+இரு]
களைப்பு	களைப்பு kaḷaippu, பெ.(n.) சோர்வு; fatigue, exhaustion. "களைப்பாச்சோவென்பார்" (குற்ற குற27); [களை3 → களைப்பு]
களைப்புல்	களைப்புல் kaḷaippul, பெ.(n.) பயிருக்குட் களையாக முளைக்கும் புல் (யாழ்.அக.);; grass-like weed. [களை2+ புல்]

களைபறி-த்தல்	களைபறி-த்தல் kaḷaibaṟittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. களைபிடுங்குதல்; to weed. 2. இடையூற்றைப் போக்குதல்; to remove a hindrance. "கைங்கர்யத்திற் களைபறித்து" (ஈடு 10, 4 ப்ர);. க. களெகிளு;படட. காகீ. [களை2+பறி.]
களைபோடு-தல்	களைபோடு-தல் kaḷaipōṭudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) சோர்வாய் இருத்தல்; to be languid. [களை2+போடு]
களையறு-த்தல்	களையறு-த்தல் kaḷaiyaṟuttal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) களைபறிபார்க்க;see kalai_pari. "கைங்சாயத்திற் களையறுக்கிறது" (அஷ்டாதச முமுட்க திவ்ய63);. [களை2+அறு-]
களையாவாரம்	களையாவாரம் kaḷaiyāvāram, பெ.(n.) குழப்பம் (இ.வ.);; confusion. தெ. கலவரமு [களை+ஆவாரம் ஆவலம் → ஆவரம் (ஆவலித்தல், ஆரவாரித்தல்); களை களைதல், அழித்தல், தாக்குதல்]
களையாவேட்கை	களையாவேட்கை kaḷaiyāvēṭkai, பெ.(n.) நீங்காத ஆசை; desire that cannot be got rid of. [களை+ஆ+வேட்கை]
களையாற்று-தல்	களையாற்று-தல் kaḷaiyāṟṟudal, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) இளைப்பாற்றுதல்; to remove the effect of fatigue or weariness. [களை=களைப்பு. களை+ஆற்று]
களையாறு-தல்	களையாறு-தல் kaḷaiyāṟudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) இளைப்பாறுதல்; to take rest (சா.அக.);. [களை+ஆறு]
களையான்	களையான் kaḷaiyāṉ, பெ.(n.) வானம்பாடி (இ.வ.);; skylark. [களை → களையான் களை=பொலிவு, அழகு]
களையெடு-த்தல்	களையெடு-த்தல் kaḷaiyeḍuttal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1.தேவையான செடிகளை வைத்துக் கொண்டு தேவையற்றவற்றை நீக்குதல்; to up root weeds. [களை2+எடு-]

களையேறு-தல்	களையேறு-தல் kaḷaiyēṟudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1.ஒளிமிகுதல்; to increase in lustre, as one's countenance. 2. தெய்வச்சிலையில் தெய்வத் தன்மை மிகுதல்; to grow in lustre on account of the increased manifestation of godhood in an idol. 3. நிலவின்கலை வளர்தல் (வின்.);; to increase, as the phase of the moon. [களை5+ ஏறு]
களைவாங்கு-தல்	களைவாங்கு-தல் kaḷaivāṅgudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. ஒளிமிகுதல்; to decrease in lustre, as one's countenance. 2. தெய்வச்சிலையில் தெய்வத் தன்மை மிகுதல்; to lose lustre, on account of the decreased manifestation of godhood in an idol. [களை5+வாங்கு-]
களைவாரி	களைவாரி kaḷaivāri, பெ.(n.) களைக்கொத்து (வின்..); பார்க்க;see kakaikottu. ம. களவாரி [களை3+வாரு=களைவாரு → களைவாரி.]
களைவு	களைவு kaḷaivu, பெ.(n.) நீக்குகை; rejection; extirpation; weeding; stripping off. "பிறர்தம் மதமேற் கொண்டு களைவே" (நன்.10); [களை3+களைவு]
களைவெட்டி	களைவெட்டி kaḷaiveṭṭi, பெ.(n.) களைவெட்டுங் கருவிவகை (C.E.M.);, jumper, a tool that works with a jumping motion. [களை2+ வெட்டி]
களைவெட்டு-தல்	களைவெட்டு-தல் kaḷaiveṭṭudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) களைகொத்துதல் பார்க்க;see kalakottu.
கற்கசி-த்தல்	கற்கசி-த்தல் kaṟkasittal, 4 செ.கு.வி.(v.i) கடுமையா யிருத்தல்; to be hard or unyilding; to be firm. "விலை கொடுக்கும் பொழுது கற்கசிப்பார்க்குக் கொடாதும்" (நீலகேசி 337 உரை);. [கள் + கசி-கற்கசி]
கற்கட்டிமதகு	கற்கட்டிமதகு gaṟgaṭṭimadagu, பெ.(n.) ஏரிக்கரை யில் கற்களால் அமைக்கப்படும் மடை; out flowing sluice made up of stone. கலிங்குகளும் இடக்கையில் உடைந்த மடைகளும் அடைத்து ஏரியும் கல்லி கரையும் கற்கட்டி மதகுகளும் அட்டுவித்து. (S.I.I. vol.12. in 126.);. [கல்+கட்டி+மதகு.]

கற்கட்டியிடையர்	கற்கட்டியிடையர் kar̲kaḍḍiyiḍaiyar, பெ.(n.) பெண்களுக்குத் தாலியுடன் கருகுமணி கோத்துக் கட்டுவதை வழக்கமாகவுடைய இடையர் இனம்;(e.t.);; division of the Idaiya caste, whose women wear glass beads with tali. [கல்+கட்டி+இடையர்]
கற்கட்டு-தல்	கற்கட்டு-தல் kar̲kaṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி (v.t) . 1.கற்களைக் கொண்டு கட்டுதல்; to build wall with stone brick, 2. அணிகலன்களில் செம்மணி இரத்தினக் கற்களைப் பதித்துக் கட்டுதல்; to set stones in the framework of a jewel. [கல் + கட்டு]
கற்கட்டு	கற்கட்டு2 kar̲kaṭṭu, பெ.(n.) கற்களாகிய கட்டடம்; a structure built of stone. "கற்கட்டாகிய மடமும் காணியும்" (தண்டலை,43);. ம. கல்க்கெட்டு [கல்+கட்டு]
கற்கட்டு மோதிரம்	கற்கட்டு மோதிரம் kar̲kaṭṭumōtiram, பெ. (n.) கற்கட்டு விரற்செறி பார்க்க;see Karkattu-virar ceri. [கல்+கட்டு+மோதிரம்]
கற்கட்டுவிரற்செறி	கற்கட்டுவிரற்செறி kar̲kaṭṭuvirar̲cer̲i, பெ.(n.) மணிபதித்த கணையாழி; ring set with one or more precious stones. [கல்+கட்டு+விரல்+செறி]
கற்கண்	கற்கண் kar̲kaṇ, பெ.(n.) கலிங்கின் நீர்செல்லும் துளை; the hole of a surplus "கற்கண்ணுக்குமேலைச் செய்க்கு" (S11vol19 in 275. 14-150);. ம. கல்க்கண்டம், கல்க்கண்டி, கல்க்கண்டு;தெ கலகண்ட கசபா. கல்க்கண்டி பட கல்கண்டு. [கல்+கண்]
கற்கண்டம்	கற்கண்டம் kar̲kaṇṭam, பெ.(n.) அகில் (சங்.அக.);; eagle wood. [கல்+கண்டம்]

கற்கண்டு	கற்கண்டு kaṟkaṇṭu, பெ.(n.) அணிகலவகை : a kind of ornament. 'கற்கண்டு ஒன்றில் தடவிக் கட்டின பளிங்கு இரண்டு'(s.i.i. 413);. [கல்+கண்டு] கற்கண்டு kaṟkaṇṭu, பெ.(n.) பளிங்கு போன்று இறுகிய கருப்பஞ்சாற்றுக் கட்டி (பதார்த்த. 188.); rock-candy, sugar-candy. "கற்கண்டால் செய்த எட்டிக்கனியும் கசக்குமா?" (பழ);. [கல்+கண்டு] கற்கண்டு வகைகள்: 1. பனங்கற்கண்டு 2. ஈச்சங்கற்கண்டு 3. சீனிக்கற் கண்டு 4. பத்தைச் கற்கண்டு 5. தேன்கற்கண்டு.
கற்கண்டப்பானகம்	கற்கண்டப்பானகம் gaṟgaṇṭappāṉagam, பெ.(n.) கற்கண்டு முதலாகிய பண்டங்கள் கூட்டிக் செய்த சுவைநீர்; a syrup of rock candy and other ingredients. [கற்கண்டு+பானகம்]
கற்கந்து	கற்கந்து kaṟkandu, பெ.(n.) கற்றூண்; stone pillar. "கற்கந்தும் எறியோத்தும் கடுங்கண் யானையும் தறுகட் பன்றியும் கருவரையும் இரு நிலனும் பெருவிசும்பும் அனையார்" (இறைவ.2 உரை.31); [கல்+கந்து]

கற்கம்	கற்கம்1 kaṟkam, பெ.(n.) 1 இலுப்பைப்பூ (வின்);; mahula flower. 2.தாமரை (மலை);; lotus. [கல்+அகம்-கல்வகம் →அகற்கம் கருநிறமுடையதாய் இலுப்பைக் கொட்டையும் தாமரைக் கொட்டையும் அமைந்த அடிப்படையில் இப்பெயர் பெற்றன வாகலாம்] கற்கம்2 kaṟkam, பெ.(n.) 1. கல்கம்பார்க்க (தைலவ. தைல. 135.);;see kalgam, 2. கருக்குக் குடிநீர் (கஷாயம்); முதலியவற்றின் கசடு; residuum or sediment of decoctions, oil or ghee. [கல் → கரு → கருமை கல் + அகம் → கல்லகம் →கற்கம்] கற்கம்3 kaṟkam, பெ.(n.) 1. பாழ்வினை (பாவம்);; sin. 2. விட்டை; dung of animals. 3. இரும்புக் கிட்டம்; Iron ore. 4. தீ; fire. [கல் → கரு → கருமை. கல்+அகம் → கல்லகம் கற்கம்]
கற்கருசிலை	கற்கருசிலை kaṟkarusilai, பெ.(n.) ஒருவகைப்பூடு (வின்.);; a plant of the cucurbita genus. [கல்+கருசிலை]
கற்கலிங்கி	கற்கலிங்கி kaṟkaliṅgi, பெ.(n.) 1. மலைக் கொன்றை (L.);; hingle tree. 2. சிவப்பு அகில்; pink cedar (சா.அக.);. [கல்+கலிங்கி]
கற்கலை	கற்கலை kaṟkalai, பெ.(n.) காவியுடை; cloth dyed in red ochre. "வார்செஞ்சடையுங் கற்கலையும்" [கல் + கலை]
கற்கவி	கற்கவி kaṟkavi, பெ.(n.) கதவுநிலையின் மேலே இடப்பட்டிருக்கும் பாவுகல் (நெடுநல். 86.); உரை;515 தமிழ்நா. 256);; stone vault put upon the portal or doorway. [கல்+கவி]
கற்கவுதாரி	கற்கவுதாரி kaṟkavutāri, பெ.(n.) காட்டுக் கோழிவகை (m.m.761);; common sand-grouse. [கல்+கவுதாரி]

கற்கனல்	கற்கனல் kaṟkaṉal, பெ.(n.) ஒருவகைச் செய் நஞ்சு, a mineral poison. [கல்+கனல்]
கற்கா	கற்கா kaṟkā, பெ.(n.) கற்காநாடு (நன்.272. மயிலை.); பார்க்க;see karkānāgu. [கல் + கா]
கற்காக்காச்சி	கற்காக்காச்சி kaṟkākkācci, பெ.(n.) ஒருவகைக் கடல் மீன்; a red coloured sea-fish. [கல் + காக்காச்சி]
கற்காண்டல்	கற்காண்டல் kaṟkāṇṭal, பெ.(n.) ஆறுவிரற்கிடை நீளமும் சாம்பல் நிறமுமும் உடைய கடல்மீன்வகை; a sea-fish, greyish, attaining 6 inches in length. [கல்+(கண்டல்); காண்டல்] கற்காண்டல் kaṟkāṇṭal, பெ.(n.) போரிற் பட்ட மறவனது உருவம் செதுக்குவதற்கேற்ற கல்லைத் தெரிந்து கொள்வதைக் கூறும் புறத்துறை (பு.வெ.10, பொது வியற்.8);; [கல் + காண்டல்]
கற்காணம்	கற்காணம்1 kaṟkāṇam, பெ.(n.) கல்லாலமைந்த செக்கு; stone oil-press. [கல்+காணம்] கற்காணம்2 kaṟkāṇam, பெ.(n.) கருஞ்சீரகம். (மலை);; black cumin. [கருமை+காணம் கல் கரு → அகருமை, கல்+காணம் கற்காணம்]
கற்காந்தம்	கற்காந்தம் kaṟkāndam, பெ.(n.) ஒருவகைக் காந்தக்கல் (வின்.);; a kind of load-stone. [கல்+காந்தம்]
கற்காநாடு	கற்காநாடு kaṟkānāṭu, பெ.(n.) பன்னிரு கொடுந் தமிழ் நாடுகளிலொன்று; one of the twelve KodunTamil-nadu (தொல்.சொல்.400.சேனா);. [கல்+கா – கற்கா+நாடு] இந்நாடு மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையின் கீழ்ப்புறத்தில் கற்குன்றுகள் நிறைந்ததாம். இது தற்காலக் கோவை மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ளது.
கற்காப்பு	கற்காப்பு kaṟkāppu, பெ.(n.) மாற்றார் படையெடுப்பு நிகழும் காலங்களில் கோயில் கருவறையைக் காப்பதற்காக அதன் வாயிலை அடைத்து எழுப்பும் கற்சுவர் (யந்திரப். 10);; stone wall erected to close the entrance to the inner sanctuary of Hindu temple, to keep it safe in times of foreign invasion);. [கல்+காப்பு]

கற்காய்	கற்காய் kaṟkāy, பெ.(n.) விளாம்பழம் போன்றவற்றின் ஓடு; shell, cockle (சேரநா.);. ம.கல்க்காய், கக்க, து. கசக்க. [கல் + காய்]
கற்காரம்	கற்காரம்1 kaṟkāram, பெ.(n.) 1. கற்களாகக் கிடைக்கும் காரச்சரக்குகள்; stone-lime alkaline substances found naturally. 2. வெண்காரம்; borax 3. படிக்காரம்; alum. 4. பனை :வெல்ல க்கட்டி, palmyra jaggery in a lump. 5. பனங்கற்கண்டு; sugar, candy prepared from palmyra juice. [கல்+காரம் கல் கட்டியானது. இறுகினது] கற்காரம் kaṟkāram, பெ.(n.) கருங்கல் கட்டுமானப் பகுதி; stone work portion in a building or temple. [கல்+காரம்] கோயிலின் அடிமனைப்பகுதி கருங்கல் லாலும் மேற்பகுதி செங்கல்லாலும் கட்டுவதுண்டு. கருங்கல் → பகுதியை கல்காரம் கற்காரம் என்பது சிற்பமரபு. கற்காரம் kaṟkāram, பெ.(n.)
கற்காலம்	கற்காலம் kaṟkālam, பெ.(n.) கல்லைக் கருவியாக பயன்படுத்திய காலம்; stone age. [கல் + காலம்] வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத்தை சிலபிரிவுகளாகப் பிரித்து, அவ்வக்காலங்களில் மக்கள் பயன் கொண்ட கருவி, மாழை போன்ற வற்றின் அடிப்படையில் குறித்தல் மரபு. அ6 வகையில் கற்களைக் கருவியாகக் கொண்ட மக்கள் வாழ்ந்த காலம் கற்காலமாம்.இதில் பழைய கற்காலம், புதியகற்காலம் என்ற இரு பிரிவுகள்
கற்காவி	கற்காவி kaṟkāvi, பெ.(n.) காவிக்கல் (தைலவ தைல 135.);; ochre. [கல் + காவி.]

கற்கி	கற்கி1 kaṟki, பெ.(n.) கோயில் (சது.);; temple "கற்கிளர் கற்கிசெய்தோன்"(சேதுப. இராமநா:43, [கல் → அகற்கு-கற்படுத்துதல் கற்களால் செய்வித்தல்க (த.வி); அகற்கி(பி.வி); கல் → கற்கு இ-கற்கி(கல்லால் செய்விக்க பட்டது); இன்றன்பால் ஈறு ஒநோ.நில் → நிற்கு நிற்கச்செய்] கற்கி2 kaṟki, பெ.(n.) 1. திருமாலின் பத்துத் தோற்றர6 களில் இனி நிகழவிருக்கும் தோற்றரவு; the futur incarnation of Vishnu, when he is to assume th form of a horse, to restore righteousness, on of the ten incarnations. "தாமோதரனாய்க் கற்கி. மானான்றன்னை"(திவ். பெரியதி.8810);. 2. குதிரை; horse. "கனகமுற்றுங்கற்கிகளிடுவதாக நம்முளோ கைக் கொண்டார்கள்" (திருவாலவா. 28, 62);.
கற்கிடை	கற்கிடை1 kaṟkiḍai, பெ.(n.) செங்கற்குளை (S.I.I.ii. 54.);, brick-kiln. [கல்+கிடை] கற்கிடை2 kaṟkiḍai, பெ.(n.) துறுகற்களால் கோலப்பட்டு இடையே முதுமக்கள் தாழிகள் புதைக்கப்படும் இடம்; place of gravel where large earthenjarintended for, corpse is buried "இவ்வூர் ஈழச்சேரியும் பறைச்சேரியும் வெள்ளான் சுடுகாடும் பறைச் சுடுகாடும், கற்கிடையும் ஆக இறையிலி நீங்கு நிலம்" (தெ.கல்.தொ.2கல்.4); [கற்+கிடை]
கற்கிணறு	கற்கிணறு kaṟkiṇaṟu, பெ.(n.) 1. கல்லால் கட்டிய கிணறு; well, built by stone. 2. பாறையை வெட்டி உட்க்கப்பட்ட கிணறு; well excavated in rocky ground. [கல்+கிணறு]
கற்கிளிச்சி	கற்கிளிச்சி kaṟkiḷicci, பெ.(n.) ஒருவகைக் கடல்மீன், நீலமும் பச்சையும் கலந்தது; a sea-fish, bluish-green. [கல் + கிளிச்சில்]
கற்குகை	கற்குகை gaṟgugai, பெ.(n.) கல்லிடுக்குகளில் அமைந்த குழிவானபகுதி; cave. [கல்+குகை]
கற்குடல்	கற்குடல் kaṟkuḍal, பெ.(n.) கழிச்சல் மருந்துக்கு எளிதில் மலம் நெகிழ்தலில்லாத குடல் (உவ);; hard or Costive bowels, as not amenable to mild purgatives. [கல்+குடல்]

கற்குரு	கற்குரு kaṟkuru, பெ.(n.) ஒருவகை மருந்துக்கல், foliated crystallized gypsum. [கல் + குரு.]
கற்குழி	கற்குழி kaṟkuḻi, பெ.(n.) 1. கல்லை வெட்டி எடுக்கத் தோண்டும் குழி; stone pit, a quarry. 2. கல்லறை; a sepulchre (சேரநா.);. ம. கல்க்குழி [கல் + குழி] கற்குழி2 kaṟkuḻi, பெ.(n.) வயிற்றுக்குழி, stomach. "கற்குழி தூரக் கனகமுந் தேடுவர்" (திருமந் 21);. [கல் + குழி]
கற்குளி-த்தல்	கற்குளி-த்தல் kaṟkuḷittal, 4 செ.கு.வி (v.i.) முத்து, செம்மணி (பவழம்); முதலியவை எடுப்பதற்காகக் கடலில் மூழ்குதல்; to dive in the sea for pearls, gems, etc. [கல் + குளி]
கற்குளிமாக்கள்	கற்குளிமாக்கள் kaṟkuḷimākkaḷ, பெ.(n.) முத்துக் குளிப்போர் (கல்லா);; divers for pearls. [கற்குளி+மாக்கள்]
கற்குறவை	கற்குறவை kaṟkuṟavai, பெ.(n.) பாறையில் சேர்ந்து வாழும் சிறு கடல் மீன்வகை (m.m.);; rock doke which clings to rocks, attaining at least 8 inches. in length. [கல்+குறவை]
கற்குறிச்சி	கற்குறிச்சி kaṟkuṟicci, பெ.(n.) அம்பாசமுத்திரம் வட்டம் பாப்பாங்குளம் கோயிலுக்கு இறையிலி யாகவிட்ட ஊர்; village given as tax free to the temple at Pappankulam in Ambasamutiram taluk. "இந்நாட்டுக் கற்குறிச்சியாள விக்கிரம பாண்டிய நல்லூர்" (தெ.இ.கல்.தொ.23 கல்125);. [கல் + குறிச்சி]
கற்குறும்பு	கற்குறும்பு kaṟkuṟumbu, பெ.(n.) 1.மலைமுகடு; peak 2. மலைப்பாங்கான மேட்டுப்பகுதி; mound துரிஞ்சிலோடடைக் கற்குறும்பும் (S.I.I. vol. 2. in 76. 93.);. [கல்+குறும்பு]

கற்கெண்டை	கற்கெண்டை kaṟkeṇṭai, பெ.(n.) ஒருவகை ஆற்றுமீன்; rock carp, river-fish, darkbrown, haunting rocky streams. [கல்+கெண்டை]
கற்கேணி	கற்கேணி kaṟāṇi, பெ.(n.) கற்கிணறுபார்க்க;see karkinar; "நெடிய கயிறிட் டிறைக்கின்ற கற்கேணி நீருண்பதாய்" (அறப். சத.49);. [கல்+கேணி]
கற்கை	கற்கை kaṟkai, பெ.(n.) படிக்கை; learning "பிச்சைப் புகினும் கற்கை நன்றே" (நறுந்);. [கல்+கை 'கை' பெயராக்க ஈறு.ஒ.நோ. வருகை]
கற்கொத்தி	கற்கொத்தி kaṟkotti, பெ.(n.) 1. கல்லைப்பொளிந்து வேலை செய்பவள்; a stone-cutter. 2. கல்லுப் பொறுக்கிப் புறா(வின்.);; a species of dove. ம. கங்கொத்தி, கல்க்கொத்தி, க.கல்லுகுடிக [கல்+கொத்தி]
கற்கோட்டை	கற்கோட்டை kaṟāṭṭai, பெ.(n.) கல்லால் கட்டப்பட்ட அரண்மனை; fort built by stone. [கல்+கோட்டை]
கற்கோடாலி	கற்கோடாலி kaṟāṭāli, பெ.(n.) கல்லால் ஆன கோடாரி; a stone axe. ம. கக்கோடாலி [கல் + கோடாலி கோடு + அரி → கோடரி → கோடாரி → கோடாலி (கொ.வ.);]
கற்கோனிலை	கற்கோனிலை kaṟāṉilai, பெ.(n.) போரிற்பட்ட மறவனது உருவத்தை வடிப்பதற்காகத் தேர்ந்தெடுக் கப்பட்ட கல்லைக் கைக்கொள்ளுதலைக் கூறும் புறத்துறை (பு.வெ. 10, பொதுவியற். 9);; Puram theme of removing a selected block of stone for a herostone. [கல்+கோள்+நிலை]
கற்கோது-தல்	கற்கோது-தல் kaṟādudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) கற்களின் கரடுமுரட்டுத் தன்மையை நீக்குதல்; to polish the surface of a stone.... "குளமாக்கிக் கற்கோதிக் குமுழி செய்வித்து" (S.I.I. Vol. 14 in 24 S.No.:4);. [கல் + கோது.]

கற்கோயில்	கற்கோயில் kaṟāyil, பெ.(n.) கல்லால் கட்டப்பட்ட கோயில்; stone temple. [கல் + கோயில்]
கற்கோவை	கற்கோவை kaṟāvai, பெ.(n.) 1. கொல்லங் கொவ்வை (மலை);; a climbing shrub 2. இராமக் கோவை (m.m.); Rama's caper. 3.கருடன் கிழங்கு; Indian birthwort. [கல் + கோவை]
கற்கோளம்	கற்கோளம் kaṟāḷam, பெ.(n.) உருண்டைக்கல்; lithosphere. [கல் + கோளம்]
கற்சக்கரம்	கற்சக்கரம் kaṟcakkaram, பெ.(n.) கல்லால் செய்யப்பட்ட சக்கரம்; a stone-wheel. க.கல்லுகாலி [கல்+சக்கரம்]
கற்சட்டி	கற்சட்டி kaṟcaṭṭi, பெ.(n.) மாக்கல்லால் அமைத்த சட்டி; vessel, made of stone, soft stone. ம. கல்லுச்சட்டி, க.கல்சட்டி. [கல்+சட்டி] புளிக்குழம்பு, ஊறுகாய் போன்றவற்றைப் பாதுகாத்து வைக்கப்பயன்படுத்தும் மூடியில்லாத ஏனம். கற்சட்டி என்பது திருநெல்வேலி வழக்கு. கற்சட்டி kaṟcaṭṭi, பெ.(n.) உட்பக்கம் சிறுகற்கள் பதித்த மண்சட்டி; clay vessel with small stone grits embedded inside at the bottom. [கல் + சட்டி] கீரை கடையப் பயன்படும்.
கற்சட்டிப்பாறை	கற்சட்டிப்பாறை kaṟcaṭṭippāṟai, பெ.(n.) களிமண் இறுகுவதால் ஏற்படும் மாக்கல் பாறை; a variety of stea slite consisting of hardened clay used for making vessels-soap stone (சா.அக.);. [கல் + சட்டி பாறை → கற்சட்டிப்பாறை]

கற்சவளை	கற்சவளை kaṟcavaḷai, பெ.(n.) கல்நார் (யாழ். அக.); asbestos. [கல்+சவளை]
கற்சவுடு	கற்சவுடு kaṟcavuḍu, பெ.(n.) 1. கெட்டிப்பட்ட வண்டல்; hardened sedim ent. 2. கெட்டியான உவர்மண் தரை; hard soil of fuller's earth (சா.அக.);. [கல்+சவுடு]
கற்சாடி	கற்சாடி kaṟcāṭi, பெ.(n.) கலலைக் குடைந்து உண்டாக்கிய சட்டி; soap stone jar, stone pitcher. [கல்+சாடி தாழி → சாழி → சாடி]
கற்சாலர்வேலை	கற்சாலர்வேலை1 kaṟcālarvēlai, பெ.(n.) செங்கல் கட்டடத்தில் அமைக்கப்பட்ட சாளரச் சித்திர வேலை (c.e.m.);; artistic brick-workeffected with fringed borders, serving the purpose of a window with Out doors. [கல்+சாலர்+வேலை சாலரம் →சாளர் (கொ.வ.);] கற்சாலர்வேலை2 kaṟcālarvēlai, பெ.(n.) தேன்கூடுபோல் அமைக்கப்பட்ட செங்கற்கட்டட வேலை (கட்டநாமா);; honey-comb, brick-work. [கல்+சாலர் (சாளரம்);+வேலை]
கற்சிட்டம்	கற்சிட்டம் kaṟciṭṭam, பெ.(n.) உருகின கல்; over burnt brick (சா.அக.);. [கல் + சிட்டம்] கற்சிட்ட வகைகள்: 1 அரிச்சிட்டம்- half over-bum brick 2 கட்டுச்சிட்டம்- hardover-burnt brick. 3.நகற்சிட்டம்; fully blown over-burnt. 4. நாறுஞ்சிட்டம்; fetid over burnt brick (சா.அக.);.
கற்சிப்பி	கற்சிப்பி kaṟcippi, பெ.(n.) பாறைகளில் கிடைக்கும் கிளிஞ்சில்; rock oyster (சா.அக.);. [கல் + சிப்பி.]
கற்சிலை	கற்சிலை kaṟcilai, பெ.(n.) கல்லால் உருவாக்கப்பட்ட உருவம்(mod);; statue, stone image. [கல்+சிலை]

கற்சிற்பர்	கற்சிற்பர் kaṟciṟpar, பெ.(n.) கற்றச்சர்; stone masons, stone Cutters. [கல்+சிற்பர்]
கற்சிறை	கற்சிறை kaṟciṟai, பெ.(n.) கல்லணை; stone dam, anaicut, embankment "புனலைக் கற்சிறை போல வொருவன்றாங்கிய" (தொல் பொருள். 63); மறுவ தத்து [கல்+சிறை] மதுரைக்காஞ்சி (வரி 725);, அகநானூறு 346 ஆகியவற்றிலும் "கற்சிறை" குறிப்பிடப்படுகிறது. அணையைக் குறிக்கும் "சிறை" என்னும் தமிழ்ச் சொல் sirah என்ற வடிவத்தில் இருக்கு வேதத்தில் ஏறியுள்ளது. (பி.எல்.சாமி. "கற்சிறையும் அரப் பாவும் செந்தமிழ்ச் செல்வி நவம்பர் 1994)
கற்சீரகம்	கற்சீரகம் gaṟcīragam, பெ. (n.) சீரக வகையுள் ஒன்று; a hard variety of cumin seed (சா.அக);. [கல்+சீரகம், கல்= கருமை, உறுதி]
கற்கண்ணக்குகை	கற்கண்ணக்குகை gaṟgaṇṇaggugai, பெ.(n.) கல்லுச் சுண்ணாம்பினாற் செய்த உருக்குங்குகை; crucicble made of common lime stone(சா.அக.);. [கல்+கண்ணம்+குகை]
கற்கண்ணம்	கற்கண்ணம் kaṟkaṇṇam, பெ.(n.) கற்கண்ணாம்பு பார்க்க;see karsunnāmbu. [கல்+கண்ணம்]
கற்சுண்ணமுப்பு	கற்சுண்ணமுப்பு kaṟcuṇṇamuppu, பெ.(n.) அண்டக்கற் சுண்ணத்தாற் செய்யும் முப்பு: a universal salt prepared with lime-stone (essence); as its chief ingredient (சா.அக.);. [கற்கண்ணம்+உப்பு]

கற்கண்ணாம்பு	கற்கண்ணாம்பு kaṟkaṇṇāmbu, பெ.(n.) ஒடக் கல்லை நீற்றி யெடுக்கும் கண்ணாம்பு; stone lime, dist. fr. kilinjal sunnambu. மறுவ. கற்கண்ணம் ம. கல்ச்சுண்ணாம்பு க. கல்லுகண்ணாம்பு [கல்+கண்ணாம்பு]
கற்சுணை	கற்சுணை kaṟcuṇai, பெ.(n.) கல்லின் மேலுள்ள சொர சொரப்பு; sharp grains or roughness of the surface of stones (சா.அக.);. [கல்+சுணை.]
கற்சுவர்	கற்சுவர் kaṟcuvar, பெ.(n.) 1. கற்கள் வைத்துக் கட்டப்படும் சுவர்; a stone wall, a structure built of stone. 2. செங்கற்கள் வைத்துக் கட்டும் சுவர்; brick wall. ம. கல்க்கெட்டு [கல் + சுவர்] மண்சுவர்க்கு எதிர்ச்சொல்லாக அமைந்த கற்சுவர் கருங்கல் சுவரையே முதலில் குறித்து நின்றாலும், பின் அது செங்கல், செம்பராங்கல் போன்றவற்றைக் கொண்டமைக்கும் சுவர்க்கும் ஆகிப் பொதுமைப்பட்டு வழங்கி வந்துள்ளமை காண்க.
கற்குரை	கற்குரை kaṟkurai, பெ.(n.) செக்கவுரி (சா.அக.); (L);; spinous wild indigo. [கல்+குரை.]
கற்சூலை	கற்சூலை kaṟcūlai, பெ.(n.) வலிப்புநோய்வகை (மு.அ.);; a kind of rheumatic pain. [கல் + சூலை.]
கற்சேம்பு	கற்சேம்பு kaṟcēmbu, பெ.(n.) சேம்புவகை (இடவ);; a kind of Indian kales. [கல் + சேம்பு]
கற்பசு	கற்பசு kaṟpasu, பெ.(n.) பயனற்றது; useless thing, as a cow made of stone. "கழிய நின்றார்க்கொரு கற் பசுவாமே" (திருமந் 308);, [கல்+பசு]

கற்பட்டறை	கற்பட்டறை kaṟpaṭṭaṟai, பெ.(n.) கல்லுடைக்கும் இடம்; the place where stones are crushed into different sizes. [கல் + பட்டறை.]
கற்பட்டு	கற்பட்டு kaṟpaṭṭu, பெ.(n.) ஒருவகைப்பட்டு; a kind of silk. ம.கல்பட்டு [கல் + பட்டு]
கற்படி	கற்படி kaṟpaḍi, பெ.(n.) கல்லினா லியன்ற படிக்கட்டு; a flight of stone steps. ம.கல்பட(வு);, கல்படி. [கல்+படி]
கற்படி மாற்று-தல்	கற்படி மாற்று-தல் kaṟpaḍimāṟṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.t.) கல்லில் உள்ளதைப் பொத்தகத்திற்குப்படி எடுத்தல்; to transcribe into a book from inscription. "ஶ்ரீ விமானத்துள்ள கற்படி மாற்று சேர்க்க" (பொத்தகப்படி. (SII vol.5 in 654);. [கல்+படி+மாற்று]
கற்படிவு	கற்படிவு kaṟpaḍivu, பெ.(n.) அறப்பழங்காலத்து மரம், விலங்கு போன்றவற்றைக் காட்டும் புதைவடிவம்; fossil. [கல்+படிவு.] மண்ணுக்கடியில் புதையுண்டு கிடக்கும் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முந்தைய மரம், செடி, விலங்கு போன்றவற்றின் உருவங்கள் கல்லைப் போன்று இறுகிப் பிறதாக்குதல்களால் மாற்றங் களுக்கு உள்ளாகாமல் அல்லது மிகச் சிறிய அளவே மாற்றம் அடைந்தவனவாக இருக்கும். இவை பெரும்பாலும் தொல் பழங் காலத்து நிலை யைக் காட்டப் பெருந்துணை புரியும்.
கற்படு-த்தல்	கற்படு-த்தல் kaṟpaḍuttal, 4 செ.கு.வி (vi) கற்படுத்த நிலம் (திவா); stone paved area. 2. மடையில் மேறபகுதியில் கல் பரவுதல்; to pave stones on the sluice. "வெப்பமடை கற்படுத்தும்" (S.I.I. vol.14 44. s. по 21.);. [கல்+படு]
கற்படை	கற்படை kaṟpaḍai, பெ.(n.) 1. கற்பாவின இடம்; stone pavement. 2. நீர் செல்வதற்குக் கற்களால் மறைத்து மூடிய சுருங்கை (சூடா);; closed drain. 3. சுவரின் கல்வைப்பு (உ.வ.);; layer of brick or stone in a wall. 4. கோட்டையின் கள்ளவழி (வின்.);; secret way into a fort. [கல்+படை]

கற்பணம்	கற்பணம் kaṟpaṇam, பெ.(n.) கல்லுடைத்தலுக்கு இடப்பட்ட வரி; a tax levied on quarrying. ம.கல்பனம் [கல்+பணம்]
கற்பணி	கற்பணி kaṟpaṇi, பெ.(n.) 1. கல்வேலை; stone masonry. 2. கற்சிலை செய்யும் வேலை; stone sculpture (திருவாங்கூர். கல்வெட்டுத் தொகுதி. பக். 37.);. ம. கல்பணி. (கல் + பணி);
கற்பதி	கற்பதி1 kaṟpadiddal, 4. செ.கு.வி.(v.i.) 1 கற்பாவுதல்; to pave with stones. 2.மணிபதித்தல்; to encase precious stones in ornaments. [கல்+பதி] கற்பதி2 kaṟpadiddal, 4.செ.கு.வி.(vi) கல்லில் எழுதுதல்; to inscribe on stone. "கற்பதித்தாள் சொன்ன கவி (சாச தமிழ்க். 34);. [கல்+பதி]
கற்பதுக்கை	கற்பதுக்கை kaṟpadukkai, பெ.(n.) தரைக்குள் அமைக்கப்படும் கற்பலகைகளாலான கல்லறை: இறந்தோரை அவர்களின் சில உடைமைகளுடன் அடக்கம் செய்யும் இடம்; subsurface coffin made of stone slabs where the dead bodies are placed along with some materials used by the person. [கல்+பதுக்கை படுக்கை → பதுக்கை 'த' திரிபு]

கற்பம்	கற்பம் kaṟpam, பெ.(n.) நானூற்று முப்பத்திரண்டு கோடி ஆண்டுகள் கொண்ட காலம், நான்முகனின் ஒரு நாள்; a day of Brahma, a period of 4,320,000,000 years of mortals. "கற்பம் பல சென்றன" (கம்பரா. சரபுங் 18);. 2. நான்முகனின் வாழ்நாள் (திவா.);; period of Brahma's life-time. 3. இந்திரன் முதலியதேவர்களின் வாழ்நாளளவு; the standard by which the life-time of Indra and other celestials is measured. "ஆயுக்கற்பத்தினை மிகவுடைய இந்திரன்" (சிலப். 11, 154,உரை.);. 4. வாழ்நாளை நீட்டிக்கச் செய்யும் மருந்து; medicine to promote longevity. "காயகற்பந்தேடி"(தாயு.பரிபூ-13.); 5. இலக்கங் கோடி (பிங்.);; the number 1,000,000,000,000, 6. தேவர் உலகம் (பிங்.);; the world of gods. [கல்பம்- →கற்பம் கல் → அகலி- ஒன்றுசேர்தல், கூடுதல், மிகுதல்,பெருகுதல் கல் → கல்பம் → கற்பம்] கற்பம்2 kaṟpam, பெ.(n.) 1. ஆவின் சாணத்தை முறைப்படி பக்குவப்படுத்தி உண்டாக்கிய திருநீறு (சைவச.பொது.178.);; sacred ashes prepared according to Agamas from cowdung received directly from the cow, by hand. 2.புளியாரை.(மலை.);; yellow wood-sorrel.
கற்பமூலிகை	கற்பமூலிகை gaṟpamūligai, பெ.(n.) காயகற்ப மூலிகைகள்; Siddhar's rejuvenation herbs and drugs (சா.அக.);. [கற்பம்+மூலிகை]
கற்பயறு	கற்பயறு kaṟpayaṟu, பெ.(n.) பயறுவகை (பெரிய மாட். 34.);; a kind of greengram. [கல்+ பயறு]
கற்பரணை	கற்பரணை kaṟparaṇai, பெ.(n.) 1. கல்லினாற் செதுக்கிய மூடி; stone cork. 2. கண்ணாடியாற் செய்த மூடி; glass stopper, glass cork (சா.அக.);. [கல் + பரணை]
கற்பலகை	கற்பலகை gaṟpalagai, பெ.(n.) 1. பருமனின்றித் தட்டையான கல்; stone slab. 2. எழுதுபலகை, slat for writing. ம.கல்பலக க. கல்கலகெ. [கல் + பலகை]
கற்பலா	கற்பலா kaṟpalā, பெ.(n.) கல்லுப்பலா; stone-jacko the arrocarpus genus (சா.அக);. [கல்+பலா]

கற்பழி-த்தல்	கற்பழி-த்தல் kaṟpaḻittal, , 4 செ.கு.வி(v.i.) கற்புக் கெடுதல்; to lose one's chastity. "கொன்றானோ கற்பழியாக் குலமகளை" (கம்பரா. ஊர்தேடு 226);. [கற்பு+அழி]
கற்பழிப்பு	கற்பழிப்பு kaṟpaḻippu, பெ.(n.) வல்லந்தமாக, வலிய கொள்ளும் உடலுறவு; rape, molestation. மறுவ. மெய்திண்டல் [கற்பு+அழிப்பு. அழி →அழிப்பு 'பு' சொல்லாக்க ஈறு.
கற்பள்	கற்பள் kaṟpaḷ, பெ.(n.) கற்புடையவள்; "பொலிவுறு கற்பள்" (நீதிசாரம். 27);; chaste woman. [கற்பு+அள்.]
கற்பற்று	கற்பற்று kaṟpaṟṟu, பெ.(n.) 1. கல்பற்றுகையாகி குற்றமுள்ள மாணிக்கம்; unpolished ruby adhering to the ore. "லசுநியும் த்ராசமும் கற்பற்று முடையன."(sl.I.i.78);. 2. கிட்டக்கல் (வின்);; stone concretion in chemical preparation, minerals. [கல்+பற்று கற்பற்று]
கற்பன்	கற்பன் kaṟpaṉ, பெ.(n.) கல்வியுள்ளவன்; learnet person, scholar. "தொலையாக் கற்ப" (பதிற்றுப் 43.31);. ம. கற்ப்பன் [கல்+பு-கற்பு+அன்-கற்பன்]

கற்பனை	கற்பனை1பெ.(n.) கல்வி; learning, study (திருக்கோ. 22. உரை.) 2. பயிற்றுவித்தல்; teaching instruction. "அருங்கற்பனை கற்பித்தாண்டாய்" (திருவாக 217);. [கல்+ பு → கற்பு+ அன்+ ஐ → கற்பனை. ஒ.நோ. விற்பனை] கற்பனை kaṟpaṉai, பெ.(n.) 1. மனவுறுதி, determination, wow. அவன்றிருக் களத்திலல்ல தலங்கல் போடே னென்னக் கற்பனை கொண்டனன்" (சேதுபு.அகத். 16.);. 2. கட்டளை; command, order, "காவல்கொணி யெனக் கற்பனை செய்தான்;" (கந்தபு:மகாசா.68);, 3. செயல், ஏற்பாடு; plan, prescribed "அழல் வேள்வியின் கற்பனைக்குதவி தருகென (பாரத இராசகு.64);. 4. இல்லாததைக் கட்டிச் சொல்லுகை; fabrication, invention, guess. என்மேற்கூறிய மொழி கற்பனையாகும் (உ.வ.);. 5. வண்ணனை; 6.ஏய்ப்பு: guile, deceit.
கற்பனைச்செருக்கு	கற்பனைச்செருக்கு kaṟpaṉaiccerukku, பெ.(n.) கற்பனை செய்வதில் மிகைபடுதலாகிய குற்றம்; defect of Cumbrousness in a hypothesis or an assumption. "பந்தம் ஒன்றினாலென்னாமல் மூன்றைச் சொன்னது கற்பனா கௌரவம் எனின் அற்றன்று" (சிசி 1.1.சிவாக்);. [கற்பனை+செருக்கு]
கற்பனைசெய்	கற்பனைசெய் kaṟpaṉaisey, 1.செ.குன்றாவி(v.t) வண்ணனை செய்தல் இட்டுக்கட்டிச் சொல்லுதல்; to imagin. [கற்பனை+செய்]
கற்பனைத்திறன்	கற்பனைத்திறன் kaṟpaṉaittiṟaṉ, பெ.(n.) இல்லது புனைந்து கட்டுரைக்கும் ஆற்றல்; power ofillusion and creativeness. [கற்பனை + திறன்]
கற்பா	கற்பா kaṟpā, பெ.(n.) கோட்டை உள்மதில் வாரியுள் உயர்ந்த நிலம் (பிங்.);; high ground in the narrow path on the inner side of the walls of a fort. [கல்+ பாவு → கறுபாவு →கற்பா]
கற்பாசி	கற்பாசி kaṟpāci, பெ.(n.) கல்லிற் பற்றியுள்ள பாசி வகை; lichen rock-moss. [கல்+பாசி]

கற்பாசிச்சத்து	கற்பாசிச்சத்து kaṟpāciccattu, பெ.(n.) கற்பாசியின் சத்து; essence of rock-moss (சா.அக.);. க. கல்லு கூவு, கல்லுகூ, கல்லகூவு. [கல் + பாசி]
கற்பாட்டி	கற்பாட்டி kaṟpāṭṭi, பெ.(n.) கற்பை உடையவள் (பிங்.);; chaste woman. [கற்பு+ஆட்டி-கற்பாட்டி. ஆள்+தி-ஆட்டி]
கற்பாடு	கற்பாடு kaṟpāṭu, பெ.(n.) கல்லுள்ள நிலம் (யாழ்ப்);; stony ground left uncultivated. [கல் + பாடு -கற்பாடு படு → பாடு]
கற்பாத்தி	கற்பாத்தி kaṟpātti, பெ.(n.) கல்லால் அமைத்த கால்வாய்; a stone conduit. ம.கல்பாத்தி [கல் + பாத்தி]
கற்பாம்பு	கற்பாம்பு kaṟpāmbu, பெ.(n.) கடற்குதிரைவகை; pipe-fish light brown, body scarcely deeper than broad. க. கல்லு காவு (ஒருவகைப்பாம்பு);. [கல்+பாம்பு – கற்பாம்பு]
கற்பாரியம்	கற்பாரியம் kaṟpāriyam, பெ.(n.) ஒரு சிற்ப நூல் (வின்.);; name of a treatise on architecture. [கல்+பாரியம் – கற்பாரியம்]
கற்பாலம்	கற்பாலம் kaṟpālam, பெ.(n.) கல்லால் அமைக்கப் பட்ட பாலம்; a stone - bridge (சேரநா.);. ம.கல்பாலம்
கற்பாலை	கற்பாலை kaṟpālai, பெ.(n.) காட்டிலுப்பை; East Indian star apple (சா.அக.);. [கல்பாலை → கற்பாலை; கல்- கருமை.]

கற்பாவு-தல்	கற்பாவு-தல் kaṟpāvudal, 5.செ.கு.வி.(v.i) 1. கல்லால் தளம் போடுதல்; to pave with stones. 2. கற்கள் பரவியிருத்தல்; to lie scattered, as stones in a hill. "கற்பாவிய வரைவாய்க் கடிதோட்ட களவகத்தே" (திருக்கோ.8.);. [கல் + பரவு.]
கற்பாவை	கற்பாவை kaṟpāvai, பெ.(n.) கல்லினால் இயன்ற படிவம் (வின்);; an effigy made of stone;stone Statue. [கல்+பாவை+கற்பாலை]
கற்பாழி	கற்பாழி kaṟpāḻi, பெ.(n.) 1. மலைக்குகை (திவா.);. a rock-cut cave, cavern in a rock. 2. மலைப்பொந்து; deep cavern in a rock (&m.95.);. [கல்+பாழி-கற்பாழி பாழி=இடம்]
கற்பாள்	கற்பாள் kaṟpāḷ, பெ.(n.) மனைவி; wife. ஆனந்தத் தாண்டவ நம்பி கற்பாள் (மதுரைத்திருப். 13.);. மறுவ மனைவி, இல்லாள் [கற்பு + ஆள் - கற்பாள்.]
கற்பாளம்	கற்பாளம் kaṟpāḷam, பெ.(n.) மலையிலிருந்து பிளக்கப்பட்ட பெரும் பாறைத்துண்டு; boulder. [கல்+பாளம்]
கற்பாளி	கற்பாளி kaṟpāḷi, பெ.(n.) மலைமுழைஞ்சு, cleft or cave in a rock or mountain. [கல்+ (வாழி → அபாழி); பாளி.]
கற்பாறை	கற்பாறை kaṟpāṟai, பெ.(n.) கல்லாக அமைந்த பாறை; rock. க.கல்லுபண்டெ [கல் + பாறை → கற்பாறை]

கற்பி	கற்பி1 kaṟpittal, பி.வி. (cani) பயிற்றுவித்தல்; to teach, instruct "அருங்கற்பனை கற்பித்து" (திரு வாச 217);. கற்பி2 kaṟpittal, 4 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. புதிதாக உண்டாக்குதல்; to create; to construct; to invent, as a term; to compose; as a poem. "நான்முகன் கற்பிக்க வொருகடவுளோ" (தாயு. சுகவா.3);. 2.கட்டளையிடுதல்; to direct, command. "கனையிருள் வாய்வரக் கற்பித்த நீ (தஞ்சைவா. 193);. 3. முறைப்படுத்துதல்; to prescribe, ordain. 4. ஏற்பாடு செய்தல்; to arrange. "அருந்துமிடங் கற்பித்தானே" (பாரத. அருச்சுனன்றிர். 23.);. 5. நிலைகொள்ளச் செய்தல்;அக்கோயிலில் முருகனைக் கற்பித்தான் (இ.வ.);.
கற்பிடிப்பு வேலை	கற்பிடிப்பு வேலை kaṟpiḍippuvēlai, பெ.(n.) கற்களைப் பொருத்தும் வேலை (C.E.M.);; art of laying brick or stone. கற்பிரண்டை கற்பிரண்டை [கல்+ பிடிப்பு+ வேலை]
கற்பிணைப்பு	கற்பிணைப்பு kaṟpiṇaippu, பெ.(n.) கற்களை நெட்டாயமாகவும் கிடையாகவும் வைத்துக் கட்டடம் கட்டும்போது கற்களுக்கிடையே ஏற்படும் பிணைப்பு ; The grip occuring when piling up stones for construction perpendicularly and horizontally. [கல்+பிணைப்பு]
கற்பித்தஅளவு	கற்பித்தஅளவு kaṟpittaaḷavu, பெ.(n.) பணியின் அளவு; the quantum of workinstructed to be done. முட்டாமல் நடத்திக் கொண்டு போதும் படியும் கற்பித்த அளவுக்கு இம்மரியாதியிலே இவ்வோலை. (S.I.I. vol.5. Part II in 267, S. 8.);. [கற்பித்த+அளவு]
கற்பித்தநாள்	கற்பித்தநாள் kaṟpittanāḷ, பெ.(n.) 1. ஆணை பிறப்பித்த நாள்; date of ordering. 2. புதியதாகச் செய்த நாள்; newly ordained day. நடத்திப் போகுமாறு கற்பித்த நாள் ஒன்றுக்கு அமுதுபடி (திருவாங். 6. பகுதி II கல். 127, வரிசை. 9, 10.);. [கற்பித்த+நாள்]

கற்பித்தமை	கற்பித்தமை karpittamai, பெ.(n.) 1. புதியதாகச் செய்தமை, படைக்கை; making, creating. 2. ஆணை பிறப்பித்தமை, ordering. (திருவாங்கல். அக.);. கற்பித்தவன் கண்ணைக் கொடுத்தவன்' (பழ); [கற்பி →அகற்பித்தல் →கற்பித்தமை]
கற்பித்தவன்	கற்பித்தவன் karpittavan, பெ.(n.) ஆசிரியன்; teacher, instructor 'கற்பித்தவன் கண்ணைக் கெடுத்தவன்',பழ). [கற்பி+த்+த்+ அ + அவன். (வினையா, பெ); த்' இறந்தகால இடைநிலை.]
கற்பிதம்	கற்பிதம்1 karpidam, பெ.(n.) 1. மனதில் உருவகித்தல், fancy, imagination. 2. புனையப்பட்டது; that which is invented, artificial. 3. பொய்; lie, fabrication. "எல்லாங் கற்பித மென்று"(கைவல்ய தத்துவ 3);. ம. கல்பிதம் [கல் → கற்பி → கற்பிதம் 'த்' எழுத்துப்பேறு 'அம்' பெயரிறு] கற்பிதம் karpidam, பெ.(n.) இன்ன நோய்க்கு இன்ன மருந்து என்று எழுதி வைத்த மருந்துப்பட்டி: a medicinal direction for remedies for diseaes (சா.அக.);. [கற்பி → கற்பிதம் (தெளிவு.);]
கற்பியல்	கற்பியல் karpiyal, பெ.(n.) கற்பென்னும் கைகோளைப் பற்றிக்கூறும் அகப்பொருட்பகுதி; section in aga-pporu/dealing with karpu. [கற்பு+இயல்]
கற்பிரண்டை	கற்பிரண்டை karpiraṇṭai, பெ.(n.) முப்பிரண்டை; a rare species of adamantive creeper having three facets (சா.அக.);. [கல்+பிரண்டை]
கற்பிரம்	கற்பிரம் karpiram, பெ.(n.) கல்லாரை பார்க்க;see kallārai [சல் + (புறம் → புரம்); → அபிரம்]

கற்பிலக்கணம்	கற்பிலக்கணம் kaṟpilakkaṇam, பெ.(n.) கற்புநடை, அது உள்ள மகிழ்ச்சி ஊடல், ஊடலுணர்த்தல், பிரிவு ஆகியவற்றையும் பிறவற்றையும் உணர்த்தும் தன்மை; feature of happiness, sulkiness, impressing sulkiness, separation etc. of married life. [கற்பு+இலக்கணம்]
கற்பிலாச்சி	கற்பிலாச்சி kaṟpilācci, பெ.(n.) பழுப்பு நிற முடையதும் ஒன்பதங்குலம் வளர்வதுமாகிய ஒரு வகைக் கடல்மீன்; coffer-fish, olive brown, attaining at least 9 inches. in length. [கல் +பிலாச்சி-கற்பிலாச்சி]
கற்பிள-த்தல்	கற்பிள-த்தல் kaṟpiḷattal, 3 செ.குன்றாவி.(v.t.) பாறைகளைத் ; to break rocks. "மாலங்குடிப் பெருங்குளத்து மடைவைத்து மதன் குளவாய் நீலப் பெருங்கற் பிளந்து காலப்புனல்வர" (S.I.I. Vol. 14 in 44 S.22);. [கல்+பிள]
கற்பு	கற்பு1 kaṟpu, பெ.(n.) திருமணமானவர் தம் ஒழுக்கம் காக்கும் உறுதி; தூய அக ஒழுக்கம்; கற்பு நெறி; conjugal fidelity, chastity. "வான்றரு கற்பின்" (மணிமே 22 53);. 2. களவுக் கூட்டத்துக்குப்பின் தலைவன் தலைவியை முறைப்படி மணந்து இல்லறம்புரியும் ஒழுக்கம் (நம்பியகப். 26.);: mutual love resulting in marriage. 3. பெண்ணின் கன்னித்தன்மை; virginity, 4. முல்லை (திவா);; jasmine, an emblem of female chastity. " சான்ற கற்பின் மெல்லியள்" (சிறு 30);. [கல் → கற்பு(திருக்தமி மர. 66); கற்போல் உறுதியான இருபாலிடைக் காதற் பண்பு "கற்புறுத்தியகற்புடையாடனை' (கம்பரா.அயோத் நகர்நீங்கு 16);.] கற்பு2 kaṟpu, பெ.(n.) 1. கல்வி; learning, study knowledge. "உலகந்தாங்கிய மேற்படு கற்பின்" (பதிற்று 59 8);. 2. ஊழ்கம் (தியானம்);; meditation. பல புவனமு நின்பாற் கற்பு வைத்துய்ய (திருவிளை. மாயப். 29.);. 3. வேலைப்பாடு; workmanship.
கற்புடைமை	கற்புடைமை kaṟpuḍaimai, பெ.(n.) பழி பிறங்கா ஒழுக்கமுடைமை, ஒருமையுடைமை; sincerity and loyalty evinced in wedded life. [கற்பு+உடைமை]

கற்புநிலை	கற்புநிலை kaṟpunilai, பெ.(n.) ஒழுக்கந் தவறா நிலை; chastity, honesty, loyalty and sincerity attached to wedded life. "கற்பு நிலையென்று சொல்லவந்தார் இரு கட்சிக்கும் அஃதைப் பொதுவில் வைப்போம்" (பாரதி); [கற்பு+நிலை]
கற்புநிலை தவறு-தல்	கற்புநிலை தவறு-தல் kaṟpunilaidavaṟudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) ஒழுக்கந்தவறுதல்; to lose chastity. [கற்பு+நிலை+தவறு]
கற்புமுல்லை	கற்புமுல்லை kaṟpumullai, பெ.(n.) 1. தலைவி தன்கொழுநன் நலத்தைப் பெருகச் சொல்லும் புறத்துறை (புவெ10, முல்லைப். 8); (Puram.); theme of wife extolling the virtues of her husband. 2. கணவனைப் பிரிந்த தலைவி தனியிருந்து தன் நிறைகாத்தலின் சிறப்பைக் கூறும் புறத்துறை (புவெ. 10, முல்லைப்.9);; 3. 5sors, GlossG); 55mous? விருந்தோம்புஞ் செல்வத்தை வாழ்த்தும் புறத்துறை. (பு.வெ. 10.முல்லைப்.10.);; [கற்பு+முல்லை.] போரிலும் புறத்தே புலப்பாடான தொழில் திறங்களிலும் புறத்தார்க்குச் செவ்விதின் புலப்படும் வெற்றிகளெல்லாம் வாகைத் திணையின்கண் அடங்கும். அமைதியான இல்லற ஒழுகலாறு களாலும் பண்பாட்டுத் திறங்களாலும் அகவாழ்வின் செப்பங்களாலும் புறத்தார்க்குப் புலப்படும் வெற்றித் திறங்கள் முல்லைத் திணையின் பாற்படுவதனால் இது கற்புமுல்லையாயிற்று. "கற்புமுல்லை: பொன்போலிலங்கு சுணங்கி னையும் பொலிந்த கண்ணினையுமுடைய மடந்தை கொழுநனுடையநன்மையைப்பெருகச்சொல்லுவதும், பொருந்துதலமைந்த கொழுநன்நீங்கத்தன்னிடத்துக் காவலைச் சொல்லுவதும், செல்வம் பெருகும் அழகிய மாளிகையிலேசேர்ந்த கணவன்றன் பெரிய செல்வத்தை வாழ்த்துவதுமாம்" என்னும் உரைக் குறிப்பு ஒப்புநோக்கத்தக்கது.
கற்புரம்	கற்புரம் kaṟpuram, பெ.(n.) 1. பொன் (யாழ்.அக.);; gold. 2. பொன்னாங்கண்ணி; an edible plant. [கல் + புரம் - கற்புரம் புரை உயர்வு புரை → புரம் விலையுயர்ந்த மணிக்கற்கள் பதிக்கத்தக்க பெருமையுடைமை பற்றிப் பொன்னுக்குக் கற்புரை → கற்புரம் என்னும் பெயர் வழங்கியிருக்கலாம். பொன்போன்ற சிறப்பு கருதி பொன்னாங் கண்ணியும் இப்பெயர்பெற்றது]
கற்புரி	கற்புரி kaṟpuri, பெ.(n.) கற்புக்கு அடையாளமாகக் கூறப்படும் முல்லை; eared-jasmine(சா.அக.);. [கற்பு+உரி-கற்புரி கற்புக்கு உரியது]
கற்புரை	கற்புரை kaṟpurai, பெ.(n.) நறைகல் (சாம்பிராணி);; frankincense, olibanum. [கல்+புரை -கற்புரை கல் போன்றது. புரைதல் ஒத்தல்] வடிவத்திலும் வண்ணத்திலும் கல்போன் றிருப்பதை (முற்பகுதி); கல்லும், தன்மையில் உறுதியின்மை இருப்பதை (பிற்பகுதி); புரையும் குறித்துவந்துள்ளமை ஓர்ந்துநோக்குக.

கற்புழை	கற்புழை kaṟpuḻai, பெ.(n.) 1. மலைக்குகை. (திவா.);; cavern, cave. 2. கோட்டையின் கள்ளவழி (மறைவு வழி.);; secret way of a fort. 3. கல்வளை; hole, hollow as in a stone. [கல் + புழை-கற்புழை, கல் மலை, புழை= குகை]
கற்புறை	கற்புறை kaṟpuṟai, பெ.(n.) 1. கல்மாடம்; stone house. 2. கருவறையின் உட்பக்கம்; the inner part of sanctum sanctorium. [கல் + புறை உறை → புறை (இருப்பிடம்);]
கற்பூ	கற்பூ1 kaṟpū, பெ.(n.) பரவமகளிர் (மீனவப்பெண்கள்); அணியும் காதணிவகை; an upper ear ornament of Parava women. ம. கொப்பு [கல்+பூ - கற்பூ, கற்பதித்துப் பூவடிவில் செய்யப்பட்ட நகை] கற்பூ2 kaṟpū, பெ.(n.) 1. கல்லாரைபார்க்க:(மலை);;see kallārai. 2.கற்றாமரை (மலை.); mountain plant. க. கல்லு கூவு [கல்+பூ -கற்பூ கல்வன்மை பூ பூத்தல், தோன்றுதல்] கற்பூ3 kaṟpū, பெ.(n.) நாகக்கனிமம், ஈயம்: lead. [கல்+ பூ -கற்பூ கல்லிடைப்பூத்தது.அல்லது தோன்றியது என்னும் பொருளுடையதாகலாம்]
கற்பூசரம்	கற்பூசரம் kaṟpūcaram, பெ.(n.) நாகமலை; mountain containing lead ore (சா.அக.);. [கற்பூ+அசலம்-கற்பூசரம் அசலம் =மலை]
கற்பூசே	கற்பூசே kaṟpūcē, பெ.(n.) கழுதை மான்புள்ளி என்னும் செய்நஞ்சைக் கட்டும் ஒரு மூலி; an unknown drug capable of binding or fixing arsenical poisons (சா.அக.);. [கல்+(பூசி);பூசே]

கற்பூடு	கற்பூடு kaṟpūṭu, பெ.(n.) பவளம்; stone plant; coral (சா.அக.);. [கல்+பூடு. கல் போன்று உறுதியான செடியின் தோற்ற முடையது]
கற்பூண்டிநாடு	கற்பூண்டிநாடு kaṟpūṇṭināṭu, பெ.(n.) திருக் கோவலூர் அருகில் உள்ள சேதிநாட்டின் ஒரு பகுதி, a part of Sethinadu near Thirukkovalur. "சேதிப்பற்றான இவ்வேரியும் இக்கழனியும் இது துரம்பும் கண்டான் கற்பூண்டி நாட்டுக் கருத் துருடைய" (ஆவணம் பக். 156); [கல்+பூண்டி+நாடு-கற்பூண்டிநாடு கல்=மலை. பூண்டி. ஏரி]
கற்பூணி	கற்பூணி kaṟpūṇi, பெ.(n.) கல்லிற்குள் பதிந்து நிற்கும் பூ; any fossil or organic remains of animals or vegetables, imbedded in rocks (சா.அக.);. [கல்+பூ+(உளி உணி (கல்லில் பூத்தது. கல்லில் படிந்த படிவு);]
கற்பூரக்கண்ணி	கற்பூரக்கண்ணி kaṟpūrakkaṇṇi, பெ.(n.) பொன்னாங்கண்ணி; an edible plant (சா.அக.);. [கற்பூரம்+கண்ணி கற்பூரம்=வெண்மை]
கற்பூரக்கிச்சிலி	கற்பூரக்கிச்சிலி kaṟpūrakkiccili, பெ.(n.) நறுமணக் கிச்சிலி (அக.); நறுமண ஆரஞ்சு வகை; avariety of sweet scented orange (சா.அக.);. [கற்பூரம்+கிச்சிலி]
கற்பூரக்கிளுவை	கற்பூரக்கிளுவை kaṟpūrakkiḷuvai, பெ.(n.) மலைக் கிளுவை; mountain jujube (சா.அக.);. [கற்பூரம் + கிளுவை]
கற்பூரக்கொடி	கற்பூரக்கொடி kaṟpūrakkoḍi, பெ.(n.) வெற்றிலை வகை (G.Sm.D.215);; a kind of betel. [கற்பூரம்+கொடி. கற்பூரம்= வெண்மை]
கற்பூரச்செடி	கற்பூரச்செடி kaṟpūracceḍi, பெ.(n.) கற்பூர நறுமணமுற்ற செடி; eucalyptus plant (சா.அக.);. [கற்பூரம்+செடி]

கற்பூரணி	கற்பூரணி kaṟpūraṇi, பெ.(n.) கற்றாழை; aloe (சா.அக.);. [கற்பூரம்-கற்பூரணி கற்பூரம்= வெண்மை]
கற்பூரத்தட்டு	கற்பூரத்தட்டு kaṟpūrattaṭṭu, பெ.(n.) 1. கோயிலில் பயன்படும் விளக்கு வகை; a kind of temple-lamp. "கற்பூரத்தட்டிற் கனல் வாய்ப்ப" (தமிழ்விடு. 238);. [கற்பூரம்+தட்டு]
கற்பூரத்திரி	கற்பூரத்திரி kaṟpūrattiri, பெ.(n.) கற்பூரத்திலான திரி; wick of camphor. தகூவினமேரு விடங்கற்குத் தூபத்தொடு காட்டுந்தீபத்துக்குக் கற்பூரத்திரியிட்டு (S.I.I. Vol.2 insc.26.);. [கற்பூரம்+திரி.]
கற்பூரப்பாண்டியன்	கற்பூரப்பாண்டியன் kaṟpūrappāṇṭiyaṉ, பெ.(n.) குங்குமப்பாண்டியனுக்குப்பின் முடிசூடியபாண்டியன்; Pandiya king who was crowned after Kunguma Pandiyan. [கற்பூரம்+பாண்டியன்]
கற்பூரம்	கற்பூரம்1 kaṟpūram, பெ.(n.) கருப்பூரம் பார்க்க (கலைசைச். 41.);;see karuppūram. [கருப்பூரம்+கற்பூரம்]
கற்பூரமணிக்காடி	கற்பூரமணிக்காடி kaṟpūramaṇikkāṭi, பெ.(n.) பொன்னம்பரை வாலையிலிட்டு வடிப்பதனாற் கிடைக்கும் அமிலம்; Succinic acid obtained from amber by distillation (சா.அக.);. [கற்பூரமணி+காடி]
கற்பூரவல்லி	கற்பூரவல்லி kaṟpūravalli, பெ.(n.) 1. ஒருவகை வாழை; a kind of plantain. 2. ஒருவகைப் பூண்டு; a kind of creeper. மறுவ. கற்பூரவள்ளி [கற்பூரம்+வல்லி]
கற்பூரவள்ளி	கற்பூரவள்ளி kaṟpūravaḷḷi, பெ.(n.) கற்பூரவல்லி பார்க்க;see karpuravassi [கற்பூரம்+வள்ளி]

கற்பூரவழுதலை	கற்பூரவழுதலை kaṟpūravaḻudalai, பெ.(n.) கருப்பூர நறுமணமுள்ள கத்தரிக்காய், a species of brinjal. [கற்பூரம்+வழுதலை]
கற்பூரவாழை	கற்பூரவாழை kaṟpūravāḻai, பெ.(n.) நறுமணமுள்ள வாழை வகை; a kind of plantain which has aroma of camphor. [கற்பூரம்+வாழை]
கற்பூரவிலை	கற்பூரவிலை kaṟpūravilai, பெ.(n.) வெற்றிலைக் கொடிக்கால்; land of betel leaves. "நீர்நிலமும் புன்செயும், நத்தமும், தோட்டமும், காராண்மை, மீயாட்சி, வெட்டிப் பாட்டம், கற்பூரவிலை, காரியவாராட்சி மற்றும் எப்பேர்பட்டனவும்" (தொ.இ.கல்.தொ.26 கல் 18);. [கற்பூரம்+விளை →விலை] கற்பூரவிலை என்பது நிலத்தின் விலையும், அதை வைத்துக் கொடுக்கும் வட்டித் தொகை எனவும் சிலரால் கருதப்படுகிறது கற்பூரவிலை kaṟpūravilai, பெ.(n.) 1. மிகக் குறைந்த விலை. (இ.வ.);; very low price, as of arti cles sold to temples. 2. விலை அறிதியிடும் அலுவலருக் காகச் செலுத்தும் வரி: tax paid to the price control authority. இந்நிலத்துக்கு காரிய வாராட்சியும் ஸபா விநியோக கற்பூரவிலை காரிய வாராட்சியும் மற்றும் எப்பேர்ப்பட்ட வரிகளும் தவிர்த்தோம் (S.I.I. vol.5. in. 738.);. [கற்பூரம்+விலை]
கற்பூரவிளக்கு	கற்பூரவிளக்கு kaṟpūraviḷakku, பெ.(n.) விளக்காகப் பயன்படுத்தும் கிண்ணிக் கருப்பூரம்; camphor cast in moulds and used like lamps (சா.அக.);. 'இக்கற்பூர விளக்கும் நொந்தா விளக்கும். [கற்பூரம்+விளக்கு]
கற்பூரவுப்பு	கற்பூரவுப்பு kaṟpūravuppu, பெ.(n.) சாறு வராத் தழைகளில் சாறு வரச் செய்யும் பூரம் சேர்ந்த ஒரு வகை வேதையுப்பு; an alchemical salt prepared with Chloride of Mercury as chief ingredient(சா.அக.);. [கற்பூரம்+உப்பு]
கற்பெலாச்சி	கற்பெலாச்சி kaṟpelācci, பெ.(n.) சாம்பல் கலந்த பழுப்பு நிறமுடையதும் 5 விரலம் நீளமுடையதுமான கடல் மீன்வகை; a sea-fish, greyfish-brown attaining 5 inches in length. [கல்+பிலாச்சி-கற்பிலாச்சி →கற்பெலாச்சி (கொ.வ);]

கற்பேதி	கற்பேதி kaṟpēti, பெ.(n.) சிறுபிளைச் செடி, woolly caper (சா.அக.);. [கள்+முள்; கள்+பேதி skt. bheta → பேதம்- →பேதி.)
கற்பை	கற்பை kaṟpai, பெ.(n.) நிறைகல், துலாக்கோல், உரைகல் முதலியவற்றை வைப்பதற்காக வணிகர் அல்லது பொன் வணிகர் பயன்படுத்தும் பை; bag of weights, scales and touch stone, used by a jeweller or merchant. [கல்+பை-கற்பை கல் எடைகல்]
கற்பொடி	கற்பொடி kaṟpoḍi, பெ.(n.) 1. கல்லின் துகள்கள்; debris. "காயிலுலகனைத்துங் கற்பொடிகாண்" (திருவாக 123);. 2. சுண்ணாம்புக்கல் முதலியவற்றின் பொடி (பரிபா. 12, 19.);; powder as of chalk. 3. கல் உடைக்கும் போது உண்டாகும் துகள்; stone-dust. ம. கல்பொடி [கல்+பொடி-கற்பொடி.] கற்பொடி2 kaṟpoḍi, பெ.(n.) அன்னவேதி பார்க்க: See annvéd. இரும்புக்கனிமம்; sulphate of iron, iron ore. [கல் + பொடி]
கற்பொழுக்கம்	கற்பொழுக்கம் kaṟpoḻukkam, பெ.(n.) கற்புநெறி (தஞ்சவா. உரை, அவ. பக்.4.); chastity. "பெண்ணின் பெருந்தக்க யாவுள கற்பென்னும் திண்மை உண் டாகப் பெறின்" (குறள் 54); [கற்பு+ஒழுக்கம்]
கற்பொளி-தல்	கற்பொளி-தல் kaṟpoḷidal, 2.செ.கு.வி. (vi) உளியாற் கல்லைச் செப்பனிடுதல் (C.E.M.);; to dress stones, as with a chisel. க. கல்லுமுள்ளு [கல் + பொளி புள் (பிள்); → பொள். பொளி. பொளிதல். உடைதல்]
கற்பொறி	கற்பொறி kaṟpoṟi, பெ.(n.) 1.பற்றிரும்பு(பிங்);; clamp iron, iron brace, iron pincers. 2. கோட்டைமதிலில் வைக்கப்படும் கல்வடிவுள்ள இடங்கணி முதலிய பொறி (சீவக.102.);; machine mounted on a fort. [கல்+பொறி-கற்பொறி.]

கற்பொறுக்கி	கற்பொறுக்கி kaṟpoṟukki, பெ.(n.) புறாவகை (சங்.அக.);; a species of pigeon. [கல்+பொறுக்கி-கற்பொறுக்கி]
கற்போடு-தல்	கற்போடு-தல் kaṟpōṭudal, 20 செ.கு.வி.(v.i.) செயலைக் கெடுத்தல்; lit., to throw stones, to spoil, as a business, to cause ruin. [கல்+போடு-]
கற்போன்	கற்போன் kaṟpōṉ, பெ.(n.) மாணாக்கன் (சூடா);; scholar, pupil. [கல்+ ப்+(ஆன்); ஒன்.]
கற்றச்சன்	கற்றச்சன் kaṟṟaccaṉ, பெ.(n.) 1. கல்வேலை செய்யும் தச்சன்; stone-mason, sculntor 2. கல்லுடைப்பவன்; a stone-Cutter, a hewer of stone. ம. கற்றச்சன், கல்பணிக்கன். [கல் +தச்சன்-கற்றச்சன்.]
கற்றசை	கற்றசை kaṟṟasai, பெ.(n.) 1 கடிதான தசை, muscles as hard as stone. 2. வாடாத தசை; irreducible flesh (சா.அக.);. [கல்+தசை]
கற்றசைவுடம்பு	கற்றசைவுடம்பு kaṟṟasaivuḍambu, பெ.(n.) இளைக்காத உடல்; irreducible constitution (சா.அக.);. [கல்+தசை+உடம்பு]
கற்றடம்	கற்றடம் kaṟṟaḍam, பெ.(n.) கல் அடர்ந்த காடு; rocky ground, stony region. "offs); oró, someir வருவன்" (கம்பரா. நகர்நீ 221);. [கல்+தடம்-கற்றடம்.]
கற்றடி விரியன்	கற்றடி விரியன் kaṟṟaḍiviriyaṉ, பெ.(n.) விரியன் பாம்பு வகை; a species of viper-snake (யாழ்.அக.);. [கல்+தடி+விரியன்-கற்றடி விரியன்]

கற்றது	கற்றது karradu, பெ.(n.) கல்வி, கேள்வியாலும் பட்டறி வாலும் ஒருவன் பெற்ற அறிவு; knowledge attained by education and hearsay 'கற்றது கையளவு கல்லாதது.உலகளவு கற்றதைக்காய்ச்சியாகுடிக்கப்போகிறாய் (பழ);. [கல் → கற்று அகற்றது.இதுே ஒன்றன்பால்வினைமுற்று போலத் தோன்றினும், வழக்கில் செய்ததுபோலத் தொழிற்படக் கிளந்த செயப்படுபொருளாகிக் கற்ற கல்வியைக் குறித்தது]
கற்றரை	கற்றரை karrarai, பெ.(n.) கல் பாவிய தரை; a stonelaid floor, an elevated ground covered by stones (சேர.நா.);. ம. கல்த்தற க.கலுநெல. [கல்+தரை]
கற்றலம்	கற்றலம் karralam, பெ.(n.) கல்பாவிய மேடை stone platform, as in a grove or village. புரையோர் தாமும்... கற்றலத் திருந்துழி (மணிமே. 28, 113.);. [கல்+தலம்]
கற்றலை	கற்றலை karralai, பெ.(n.) ஒருவகைக் கடல் மீன்; a species of sea-fish. [கல்+தலை] கற்றலை வகை : 1. கூர்க்கற்றலை, 2. கருங் கற்றலை, 3. வரிக்கற்றலை, 4. பெருவாய்க் கற்றலை, 5. வெள்ளைக் கற்றலை, 6. தூறடிக் கற்றலை, 7. ஆனைவாய்க் கற்றலை (சா.அக.);.
கற்றலைக்கெண்டை	கற்றலைக்கெண்டை karralaikkeṇṭai, பெ.(n.) வெண்மை நிறமுடையதும் ஒரடிநீளம் வளர்வதுமாகிய ஆற்றுமீன்வகை; a river-fish, silvery, attaining 1 ft. in length. [கல்+தலை+கெண்டை –கற்றலைக்கெண்டை]
கற்றவன்	கற்றவன் karravaṉ, பெ.(n.) கற்றறிந்தவன்; a man of erudition, scholar. 2. முனிவன்; learned sage. "கற்றவர் விழுங்குங் கற்பகக் கனியை (திருவிசை சேந்தனார். திருவிழி2);. ம. கற்றவன்; கற்றோன்;பட கத்தம க.கலிதவனு, கலித [கல் → கற்ற+ அவன்-கற்றவன் (வினையா.பெ);]

கற்றளம்	கற்றளம் kaṟṟaḷam, பெ.(n.) கல்பாவிய மேடை, stone pavement. ம. கல்தலம், கத்தளம். [கல்+தலம் (தளம்); → தளம்.] கற்றளம் kaṟṟaḷam, பெ.(n.) 1. கற்கள் பதித்த தரை, pavement. 2. கல் பாவப்பட்டுள்ள அறை, a hal paved with stone, a stone-pavement. ம. கற்றலம், கல்த்தளம். [கல்+தளம்-கற்றளம்]
கற்றளி	கற்றளி kaṟṟaḷi, பெ.(n.) கற்போயில்; temple built of stone. நாம் எடுப்பிச்சதிருக்கற்றளி (S.I.I. i. 2);. ம. கற்றளி [கல்+தளி-கற்றளி.தளி=கோயில்]
கற்றளிப்பட்டாலகன்	கற்றளிப்பட்டாலகன் gaṟṟaḷippaṭṭālagaṉ, பெ.(n.) தஞ்சைவட்ட திருப்பழனம் கோயிலுக்கு அணையா விளக்கு எரித்திட நிலம் வழங்கிய வீரன்; a soldier, who donated land for a perpetual lamp in the temple at Thiruppazhanam in Thanjavur dt. "உடையார் அருள்மொழித் தேவச் தெரிஞ்ச கைக்கோளரில் கற்றளி பட்டாலகன் விலை கொண்டு மயக்கின நிலத்துக்கு" (தெ.இ.கல். தொ. 19 கல் 29);. [கல்+தளி+பட்டாலகன்.]
கற்றளிப்பிச்சன்	கற்றளிப்பிச்சன் kaṟṟaḷippiccaṉ, பெ.(n.) மயிலாடு துறை வட்டம் திருவாவடுதுறைக் கோயில் பூசைப் பணிகளுக்காக நிலம் நன்கொடை வழங்கியவர்; one who donated land for pooja affairs for the temple at Thiruvadudurai in Mayiladudurai taluk. "திருவாடுதுறைக் கற்றளிப்பிச்சனேன்"(தெ.இ.கல். தொ. 19 கல் 69);. [கல்+தளி+பிச்சன்.]
கற்றளிப்பிராட்டியார் வேளம்	கற்றளிப்பிராட்டியார் வேளம் kaṟṟaḷippirāṭṭiyārvēḷam, பெ.(n.) தஞ்சாவூரில் கற்றளிப் பிராட்டியார் பெயரில் அமைந்த பணியாளர் குடியிருப்பு; servants quarters in the name of karralippirathiyār at Thanjavur. இவ்வூர்க் குற்றத்துத் தஞ்சாவூர்க் குற்றத்துத் தஞ்சாவூர் கற்றளிப் பிராட்டியார் வேளத்துப் பெண்டாட்டி மாதே(ங்); கண்டி" (தெ.இ. கல்.தொ.19 கல் 131);. [கல்+தளி+பிராட்டி ஆரி+வேளம் - கற்றளிப்பிராட்டியார் வேளம் பெருமாட்டி=பிராட்டி.]
கற்றளிப்புரம்	கற்றளிப்புரம் kaṟṟaḷippuram, பெ.(n.) கோயிற்கு விட்ட இறையிலிநிலம் (M.E.R. 45 of 1928-29);; endowment made to a temple. [கல் +தளி-கற்றளி+புரம் புறம்=புரம்]
கற்றளை	கற்றளை kaṟṟaḷai, பெ.(n.) கடல்மீன்வகை (பதார்த்த: 935.);; a genus of sea-fish. ம. கற்றல [கல் + தலை → கற்றலை → கற்றளை.]

www.valluvarvallalarvattam.com 7964 of 19068.

கற்றறிமூடன்	கற்றறிமூடன் kaṟṟaṟimūṭaṉ, பெ.(n.) படித்த முட்டாள்; learned fool. [கற்று+அறி+மூடன்]
கற்றறிமோழை	கற்றறிமோழை kaṟṟaṟimōḻai, பெ.(n.) கற்றறி மூடன் பார்க்க;see karrari-mப்dar, "ஆயிரம் வேதங்கற்றும் நீயே கற்றறிமோழை"(இராமநா. உயுத் 82);. [கற்று+அறி+மோழை.]
கற்றறிவு	கற்றறிவு kaṟṟaṟivu, பெ.(n.) கற்றதனாலாகிய அறிவு: knowledge acquired by learning. [கற்ற+அறிவு-கற்றறிவு.]
கற்றா	கற்றா kaṟṟā, பெ.(n.) கன்றையுடைய ஆன்; cow with a young calf. "கற்றாவின்மனம் போலக் கசிந்துருக வேண்டுவனே." (திருவாச. 39, 3);. ம. கற்றாவு aust; karru. nicho; kapabo. [கன்று + ஆ – கன்றா → கற்றா.] The Tamil adjectival form which is always the oldest, rejects the nasal and goes back to the original r which doubles by rule. Thus Kamru becomes adjectively karru-eg. karr-a, a cow which has a calf C.G.D.F.L.p. 325.
கற்றாமரை	கற்றாமரை kaṟṟāmarai, பெ.(n.) 1. மலைகளிலும் பாறைகளின் சந்துகளிலும் முளைக்கும் நீருதவி யில்லாத, பெரு மூலிகைகளில் ஒன்றான கல்தாமரை, dry lotus generally found grown in the crevices or rocks and mountains. 2. ஒருவகைத் தாழை; a variety of screw pine (சா.அக.);. [கல்+தாமரை-கற்றாமரை.]
கற்றார்	கற்றார் kaṟṟār, பெ.(n.) கல்வி அறிவு நிரம்பியவர்கள்; learned men. "கற்றாருட் கற்றா ரெனப்படுவர் கற்றார்முன் கற்ற செலச்சொல்லுவார்"(குறள் 722);. ம. கற்றோன்;க. கலிதவனு:பட கத்தம. [கல் கற்று+ஆர்-கற்றார்.]
கற்றாழஞ்சோறு	கற்றாழஞ்சோறு kaṟṟāḻñjōṟu, பெ.(n.) கற்றாழையின் உள்ளிடான கூழ்ப் பகுதி (யாழ்ப்.);; pith of the aloe. [கல்+ தாழை+ அம் + சோறு-கற்றாழையம்சோறு → கற்றாழஞ்சோறு.]

கற்றாழை	கற்றாழை karṟāḻai, பெ.(n.) 1. வெளிர்ப்பச்சை நிற மடல்களின் நுனியில் கருஞ்சிவப்பு நிற முள்ளோடு கூடிய ஒரு பூடு (பதார்த்த 370, தலைப்பு);; aloe. 2. சிவப்புக்கற்றாழை; curacoa aloes, 3. கற்றாழை வகை; Barbadoes aloe. ம.கற்றவாழ க. கத்தாளெ,கத்தாளெதெ.கலபந்தபட கத்தாளெ. [கல்+தாழை- கற்றாழை.] கற்றாழை வகை : 1. கருங்கற்றாழை, 2. நார்க்கற்றாழை, 3. இலைக் கற்றாழை, 4. சோற்றுக் கற்றாழை அல்லது காட்டுக் கற்றாழை, 5.செங்கற்றாழை, 6. எருமைக் கற்றாழை, 7. மலைக் கற்றாழை, 8. ஆனைக் கற்றாழை, 9. வெண் கற்றாழை,
கற்றாழைச்சாறு	கற்றாழைச்சாறு karṟāḻaiccāṟu, பெ.(n.) கற்றாழையின் சாறு, juice extracted from aloe. [கற்றாழை+சாறு]
கற்றாழைநாற்றம்	கற்றாழைநாற்றம் karṟāḻaināṟṟam, பெ.(n.) 1. காற்றாழைச் சோற்றின் மணம்; the smell of pith of the aloe, 2. வியர்வையினால் உடலில் உண்டாகும் ஒருவகை நாற்றம்; a kind of strong smell of perspiration on a body (சா.அக.);. [கற்றாழை+நாற்றம்.]
கற்றானை	கற்றானை karṟāṉai, பெ.(n.) காவித்துணி; garment dyed in ochre, as worn by ascetics. "கற்றானை முக்கோ லந்தனர்" (மறைசை 84);. [கல்+தானை - கற்றானை. கல் காவிக்கல். காவிக்கல்லின் நிறம்]
கற்றிருத்து-தல்	கற்றிருத்து-தல் karṟiruddudal, 5.செ.குன்றாவி(v.t) கல்லை உளியாற் செப்பமாக்குதல்;(C.E.M.);; to shape stones, as with a chisel. [கல்+திருத்து]
கற்றிருப்பணி	கற்றிருப்பணி karṟiruppaṇi, பெ.(n.) கற்களாற் செய்யும் கோயில் கட்டுமானக்கலை; sacred task of erecting or repairing stone temples. [கல்+திருப்பணி]

கற்றிட்டு	கற்றிட்டு kaṟṟiṭṭu, பெ.(n.) கன்மதம் (யாழ்.அக.);; rock alum. [கல் + திட்டு-கற்றிட்டு.]
கற்றுக்குட்டி	கற்றுக்குட்டி kaṟṟukkuṭṭi, பெ.(n.) 1. இள மாணாக்கன், கற்கும் மாணவன் (வின்.);; very young student. 2. கல்வியில் நன்கு தேறாதவன்; superficial scholar, one who has a smattering of knowl edge. 3. ஏதாவது ஒரு துறையில் அல்லது தொழிலில் தெளிவற்ற நிலையிலிருப்பவன்; one who has not attained perfection in a field or profession. அவனோர் கற்றுக்குட்டி (உவ);.
கற்றுக்கொடு-த்தல்	கற்றுக்கொடு-த்தல் kaṟṟukkoḍuttal, 4செ.குன்றாவி (v.t.) பயிற்றுவித்தல்; to instruct. தில்லையில் பிறந்தவனுக்குத் திருவெம்பாவை கற்றுக் கொடுக்க வேண்டுமா (உ.வ.);. [கற்று+கொடு-]
கற்றுக்கொள்(ளு)-தல்	கற்றுக்கொள்(ளு)-தல் kaṟṟukkoḷḷudal, 10செ.குன்றாவி (v.t) பயிலுதல்; to learn. "கற்றுக் கொள்வனவாயுள நாவுள" (தேவா 1205, 6);. துணைவினையொடுபுணர்ந்து கூட்டுவினையாயிற்று)
கற்றுச்செற்றை	கற்றுச்செற்றை kaṟṟucceṟṟai, பெ.(n.) கிபி. 1462 இல் தென்காசிக் கோயிலுக்கு கொடையாக வழங்கப்பட்ட ஊர்களில் ஒன்று; One of the place donated to TenkasiTemple foundinan agreement drawn on6-5-1462AD. "நல்லூர்ப்பற்றில் தஞ்சாவூர், காடேற்றிவள்ளை, முட்டம், பன்றி முட்டம், தண்ணம்பை, கற்றுச் செற்றை உள்ளிட்ட பற்றும்" (தெ.இ.கல்.தொ.26. கல்.561);. [கல்+கற்று(செறு);+செற்றை - கற்றுச் செற்றை (மண்ணைத்தோண்டி அச்சு கட்டி வயலாக்கிய நிலம்); கல் : குத்துதல் தோண்டுதல் செறு=வயல்]
கற்றுச்சொல்லி	கற்றுச்சொல்லி kaṟṟuccolli, பெ.(n.) கற்றுச் சொல்வோன்பார்க்க;see karu-c-colwor. [கற்று+சொல்லி] கற்றுச்சொல்லி kaṟṟuccolli, பெ.(n.) தானாக விளங்கிக்கொள்ளாமல் மற்றவர் சொன்னதை அப்படியே திரும்பச் சொல்பவன் ; a dull person who repeats what others said. மறுவ. கிளிப்பிள்ளை [கற்று+சொல்லி கற்றல் என்பது இங்குக் காதால் கேட்டு அறிந்ததை உணர்த்தியது]
கற்றுச்சொல்வோன்	கற்றுச்சொல்வோன் kaṟṟuccolvōṉ, பெ.(n.) புலவனொருவனிடங்கற்று அவனுக்குத் துணைப்புல வனாயிருப்பவன்; junior poet who always accompanies his teacher and speaks out for him. "கற்றுச்சொல்வோர்பின்வர... வந்தனன்புலவனாகி" (திருவாலவா 16, 19);. மறுவ. கற்றுச்சொல்லி [கற்று+ சொல்வோன்]

கற்றுப்புல்	கற்றுப்புல் kaṟṟuppul, பெ.(n.) புல்வெளி; meadow. உடும்போடு ஆமை தவழ்புற்று எழுந்த இடம் கற்றுப் புல் பேரகர முற்றுட்டும் இறுப்பதாக (S.I.I.Vol.3:1. p. 89.);. [கன்று → கற்று+புல் - கற்றுப்புல் கன்றுகள் தின்னத்தக்க மென்புல்வகை]
கற்றுரிஞ்சில்	கற்றுரிஞ்சில் kaṟṟuriñjil, பெ.(n.) சாயமிறக்க உதவும் கல்லுத் துரிஞ்சில் என்னும் ஒரு வகை மரம்; a kind of tree used for dyeing; stipulated acacia. [கல்+துரிஞ்சில்]
கற்றுருவல்	கற்றுருவல் kaṟṟuruval, பெ.(n.) சிறுநீரகப் பையிலிருக்கும் கல்லைக் கரைத்தல்; the process adopted to crush and dissolve the stone in the urinal bladder with an instrument. [கல்+துருவல்]
கற்றுளசி	கற்றுளசி kaṟṟuḷasi, பெ.(n.) மலைத்துளசி (பதார்த்த 307.);; mountain basil. [கல்+துளசி-கற்றுளசி]
கற்றுண்	கற்றுண் kaṟṟuṇ, பெ.(n.) கற்பாறையைப் பிளந்து செதுக்கி உருவாக்கிய தூண்; a stone-pillar, ம. கல்த்துண், து. கல்லதகம்ப பட கல்ல கம்பு. [கல்+தூண்]
கற்றேக்கு	கற்றேக்கு kaṟṟēkku, பெ.(n.) 1. கல்தேக்கு என்னும் ஒருவகை மரம்; racemed fish-bone tree. 2. கும்பிமரம்; Carey's myrtle bloom. [கல்+ தேக்கு –கற்றேக்கு]
கற்றை	கற்றை kaṟṟai, பெ.(n.) 1. திரள்; collection, as of hair, rays of the sun. "சடைக்கற்றை" (திருக்கோ. 134);. 2. கட்டு; bundle, as of straw, grass, paddy seedlings. 3. தென்னோலைக் கற்றை (வின்.);; coconut leaves braided like ropes, as bands for hedging. ம. கற்ற க.கந்தெ.தெ. கட்டது. கந்தெ. [குல் → கல் → கற்றை 'குல்' திரட்சிக்கருத்துவேர்.]
கற்றைபிடி-த்தல்	கற்றைபிடி-த்தல் kaṟṟaibiḍittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. தென்னோலை பின்னுதல்; to braid coconut bands. 2. கூரைநிரைச்சல்; to fasten a hedge with karrai, the thatch on a house. 3. நாற்றங்காலில் நெல்போன்றவற்றின் நாற்றினை முடிமுடியாகக் கட்டுதல்; to bundle the seedlings in nursery. [கற்றை+பிடி-]

கற்றையோடு-தல்	கற்றையோடு-தல் kaṟṟaiyōṭudal, 20செ.கு.வி.(v.i) 1. கூரை வேய்தல் (வின்.);; to thatch. 2. நடவு நடும் கழனியில் நாற்றுக் கட்டுகளைப் போடுதல்; to place the bundles of seedlings in a wetland. [கற்றை+போடு-]
கற்றைவைத்துக்கட்டு-தல்	கற்றைவைத்துக்கட்டு-தல் kaṟṟaivaiddukkaṭṭudal, 5 செ.கு.வி.(v.i) 1. நிரைச்சல் கட்டுதல்; to tie a hedge with karrai. 2. மண்திரள் வைத்துக் கட்டுதல்; to build with handfuls of mud. [கற்றை+வைத்து+கட்டு-]
கற்றொட்டி	கற்றொட்டி kaṟṟoṭṭi, பெ.(n.) கருங்கல்லாற் செய்யப்பட்ட நீர்த்தொட்டி; a stone-trough. ம. கல்தொட்டி, க. கல்தொட்டி, கல்லுதொட்டி. [கல்+தொட்டி]
கற்றொழிலோர்	கற்றொழிலோர் kaṟṟoḻilōr, பெ.(n.) கல்தச்சர்கள். (பிங்.);; stone-masons, architects. மறுவ. கல்வினையாளர், கல்வினைஞர், கற்கம்மியர். [கல் + தொழிலோர்]
கற்றோர்நவிற்சியணி	கற்றோர்நவிற்சியணி kaṟṟōrnaviṟciyaṇi, பெ.(n.) குணமிகுதிக்குக் காரணமாகாததைக் காரண மாக்கிச் செல்லும் அணி (அணியி. 63);, figure of speech in which enhancement of merit is attri buted to a seeming cause. [கற்றோர்+நவிற்சி+அணி.]
கற்றோன்	கற்றோன் kaṟṟōṉ, பெ.(n.) கற்றவன் பார்க்க;see karravan. ம. கற்றவன்;க. கலிதவனு. [கல் → கற்றான் → கற்றோன்.]

கற-த்தல்	கற-த்தல் kaṟattal, 3 செ.குன்றாவி.(v.t) 1. பால் கறத்தல்; to milk. "ஆவின்பாலைக் கறந்து கொண்டாட்டக்கண்டு (தேவா. 192, 3);. கறந்த பாலும் எச்சில், பிறந்த பிள்ளையும் எச்சில் (பழ);. 2. பால் கொடுத்தல்; to yield milk, as a cow. இந்த மாடு எத்தனைபடி கறக்கும்? (உ.வ.);. 3. கவர்தல்; to misappropriate, as another's property; to extort. எதிரி சொத்துகளையெல்லாம் கறந்து கொண்டான். (இ.வ.);. கறக்கக் கறக்க ஊறும் பசுவின் பால் படிக்கப் படிக்க ஊறும் மெய்யறிவு (பழ);. முந்நாழி கறக்கிற பசுவானாலும் முன் இறப்பைப் பிடுங்குகிற பசு ஆகாது '(பழ.J. ம. கறக்குக.க. கறெ, கரசு பட கறெ:கோத கர்வ் துட. கற்;உரா. கற. [கல் → கறு → அகற கல் தோண்டுதல் வெளிவரச்செய்தல் கல்(த.வி); →அகறு(பி.வி);]
கறக்கு-தல்	கறக்கு-தல் kaṟakkudal, 5.செ.கு.வி.(v.i.) 1. நூன் முறுக்கேற்றுதல்; tospin.asyarn. நூல் கறக்கினான் (@);.s.l.);. 2. நிமிண்டுதல்; to pinch, jerk so as to cause severe pain. அவன் துடையைக் கறக்கினான் (இ.வ.);. [கற →கறக்கு]
கறகற	கறகற1 gaṟagaṟattal, 4.செ.கு.வி.(v.i.) 1.ஒலித்தல்; to utter a rattling sound. 2. கடித்தற்கு நறுமுறுவென்றிருத்தல்; to crackle in the mouth, as a crisp cake. 3.தொண்டையுறுத்தல்; to irritate the throat, as phlegm. ம. கறகற [கற+கற-கறகற. ஒலிக்குறிப்பு அடிப்படையில் பிறந்த வினைச்சொல்] கறகற2 gaṟagaṟa, 1. இடை (Part); ஓர் ஒலிக் குறிப்பு; onom. expr. signifying rattling sound. "ஒருவன் கோல்பற்றிக் கறகறவிழுக்கை" (தேவா. 1111, 5);. தெ. கரகர [கற+கற-கறகற.இரட்டைக்கிளவி]

கறகறப்பு	கறகறப்பு gaṟagaṟappu, பெ.(n.) 1. கறகறவென்று ஒலிக்கை; reiterative sound, rattling. 2. கடித்தற்கு நறுமுறுவென்றிருக்கை; crispness. தேங்குழல் கறகறப்பாயிருக்கிறது (உ.வ.);. 3. தொண்டையறுப்பு: rattling in the throat. 4. மனவருத்தம்; misunderstanding. அவர்களுக்குக் கொஞ்சம் கறகறப்புண்டு (உ.வ.);. 5. அல்லற்படுத்தல், அல்லாட்டம், தொல்லை செய்கை; importuning, teasing. ம. கறகறப்பு [கறகற-கறகறப்பு.]
கறகறெனல்	கறகறெனல் gaṟagaṟeṉal, பெ.(n.) 1. ஒலிக்குறிப்பு: onom. exp. of sound. 2. விரைவுக்குறிப்பு; onom. exp. of speed. [கற+கற+எனல்]
கறங்கல்	கறங்கல் kaṟaṅgal, பெ.(n.) 1. ஒலிக்கை (பிங்.);; sounding. 2. சுழற்சி; whirling. 3. பேய் (அக.நி.);; devil vampire, 4. வளைந்த தடி (அகநி);; curved club, cudgel. ம. கறங்கல் [குறங்கு → கறங்கு → அகறங்கல் (வேக 156);]

கறங்கு	கறங்கு1 kaṟaṅgudal, 5.செ.கு.வி.(v.i.) 1. ஒலித்தல்; to sound "முரசங் கறங்க" (புறநா. 36, 12);. 2. சுழலுதல்; to whirl, "பம்பரத்து. கறங்கிய படிய"(கந்தபு:திருநகரப் 28); (ம.கரங்க.); 3. சூழ்தல்; to surround, overwhelm, envelop as darkness. "கறங்கிருண் மாலைக்கும்பேர்" (வள்ளுவமா. 34);. ம. கறங்குக: க. கறங்கு கறது. கரு. [கற → கறங்கு (க.வி. 98);] கறங்கு kaṟaṅgu, பெ.(n.) 1. சுழற்சி (திவா.);, whirling, gyration. 2. காற்றாடி; kite, wind-whirl. "கறங்கு போல விற்பிடித்த காலதுரதர் கையிலே" (கம்பரா. யுத்த.கா.1258);. 3. ஒலி, அரவம் (பிங்.);; sound. O.N. hringer, O.H.G., O.S., O.E., hring, E. ring.
கறங்கு-தல்	கறங்கு-தல் kaṟaṅgudal, 5.செ.கு.வி.(v.i.) கறுப்பு வண்ணமாதல்; to be blackened. [கல் →கற →கறங்கு-]
கறங்கோலை	கறங்கோலை kaṟaṅālai, பெ.(n.) ஒலைக்காற்றாடி, wind-whirl made of palmyra leaf. "கறங்கோலை கொள்ளிவட்டம்"(திருமந் 2313);. [கறங்கு+ஒலை]
கறட்டியோனாண்	கறட்டியோனாண் kaṟaṭṭiyōṉāṇ, பெ.(n.) கரட்டோனான் பார்க்க;see karationar.
கறட்டியோணாண்	கறட்டியோணாண் kaṟaṭṭiyōṇāṇ, பெ..(n.) புல் முதலியவற்றைச் செதுக்குதல் ஒலிக் குறிப்பு: onom. expr. Signifying shoveling the ground. [கறட்டு+கறட்டு+ எனல் கறட்டுக்கறட்டென்றுபுல்லைச் செதுக்குறான், பறட்டுப் பறட்டென்று சொறிகிறான், வறட்டு வறட்டென்று பானையைச் சுறண்டுகிறான் என்பன வழக்கு. முதா. 122]
கறட்டுகறட்டெனல்	கறட்டுகறட்டெனல் gaṟaṭṭugaṟaṭṭeṉal, பெ.(n.) சளி முதலியவற்றால் தொண்டையிலேற்படும் ஒலி. [கறட்டு+கறட்டு+எனல்]

கறட்டுழந்தான்	கறட்டுழந்தான் kaṟaṭṭuḻndāṉ, பெ.(n.) மாட்டுச் சுழிவகை (சரிபா.மாஃ 22);; a curl-mark in cattle. [கறடு+உழந்தான்-கறட்டுழந்தான். கறடு=சுழி]
கறடிகை	கறடிகை gaṟaḍigai, பெ.(n.) ஓர் அணிகலவுறுப்பு: component part of an ornament, as of a crown, bracelet or anklet. "முத்தின் சூடகமொன்றில் கறடிகை ஆறும்" (S.I.I. i, 211.);. [கறள் → கறண்டு → கறண்டிகை → கறடிகை]
கறடு	கறடு1 kaṟaḍu, பெ.(n.) கரடு பார்க்க;see karagu. "தென்பாற்கெல்லை கறுங்கல் கறட்டுக்கு வடக்கும்" (S.ii. vo.2.2, 51.);. [கரடு → கறடு] கறடு2 kaṟaḍu, பெ.(n.) 1. தரமில்லா முத்துவகை; crude or inferior pearl. "ஒப்பு முத்துங் குறுமுத்துங்... கறடும் நிம்பொளமும்" (S.I.I. i, 143);. ம. கறடு: க. கரடு (தீட்டப்படாது);, தெ. கறடி (விடாப்பிடி);: து. கறடு. [கரடு → கறடு] கறடு3 kaṟaḍu, பெ.(n.) 1. குட்டையானது; that which is dwarfish. "கறட்டுப்பேய் தின்று களிக்க" (மான்விடு 117); 2. பொன் (அக.நி.);; gold. கற்கறடு வியாபாரி (இ.வ.);. 3. சிறுகுன்று:
கறடுமுறடு	கறடுமுறடு kaṟaḍumuṟaḍu, பெ.(n.) கரடுமுருடு பார்க்க;see karagumurugu. [கரடுமுருடு → கரடுமுரடு →கறடுமுறடு.]
கறண்டி	கறண்டி kaṟaṇṭi, பெ.(n.) குறண்டுங்கருவி; aspoon, ladle. ம. கறண்டி [குறண்டி →கறண்டி (முதா.132);]
கறண்டிகை	கறண்டிகை gaṟaṇṭigai, பெ.(n.) முடியுறுப்புகளுள் ஒன்று; component part of a crown. "கறண்டிகையிற் கோத்த வடம்" (S.I.I. i 90);. [குறள் →கறள் →கறண்டு → கறண்டிகை]
கறண்டிகைச்செப்பு	கறண்டிகைச்செப்பு gaṟaṇṭigaicceppu, பெ.(n.) 1. சுண்ணாம்புக் கரண்டகம் (S.I.I. ii. 5.);; achunambox. [கறண்டிகை+செப்பு]

கறண்டு - தல்	கறண்டு - தல் kaṟaṇṭudal, 5.செ.கு. வி. (v.i.) வறண்டுதல்; to scratch. [குறண்டு →கறண்டு(வேக 180);]

கறணை	கறணை kaṟaṇai, பெ.(n.) மாட்டுக்குற்றவகை (மாட்டுவா.);; a defect in cattle. [கறள் →கறணை.]
கறத்தை	கறத்தை kaṟattai, பெ.(n.) ஒற்றை மாட்டுவண்டி (யாழ்ப்.);; cattle cart. [கறங்கு (சுழலுதல்); → கறத்தை]
கறந்தமேனியாய்	கறந்தமேனியாய் kaṟandamēṉiyāy, வி.எ.(adv.) இப்பொழுது கறந்தபால் போல் தூய்மையாய், வேறு கலப்பின்றித் துப்புரவாய்; in a pure unadulterated condition, as fresh milk; in a pure state; guilelessly, innocently. [கற → கறந்த (பெ.எ);+ மேனி+ஆய்]
கறப்பற்று	கறப்பற்று kaṟappaṟṟu, பெ.(n.) துருப்பிடித்தல் (யாழ்ப்.);; formation of rust. [கறள்=துரு கறள்+பற்று]
கறப்பு	கறப்பு kaṟappu, பெ.(n.) கறக்கை; milking. ம. கறப்பு [கற → கறப்பு 'பு' பெயராக்க ஈறு]
கறமண்	கறமண் kaṟamaṇ, பெ.(n.) காய்ந்து வறண்டது (யாழ்.அக.);; that which is withered and dried. [கறள்+மண்-கறமண்]
கறல்	கறல்1 kaṟal, பெ.(n.) விறகு (பிங்);; firewood, fuel. தெ. கர்ர [கறள்=வறண்டது. கறள் → கறல்.] கறல்2 kaṟal, பெ.(n.) தவசத்தை அளக்கும் ஒரு அளவை; a measurement of grain (திருவாங்.கல். அக. பக்.39.); ம. கறல் [கறு →கறை= உரல்; கறு → கறல் + உரல் போன்று குழிவுள்ள அளவை ஏனம்]

www.valluvarvallalarvattam.com 7975 of 19068.

கறவாமாடு	கறவாமாடு kaṟavāmāṭu, பெ.(n.) உதைகால் பெற்றம் (பசு); (பிங்.);; intractable cow. மறுவ. கறவாத்தேனு [கற → கறவா. (ஈ.கெ.எ.பெ.எ);+மாடு]
கறவு	கறவு1 kaṟavu, பெ.(n.) திறை, கப்பம்; tribute. "கஞ்சன்கடியன் கறவெட்டு நாளி லென்கைவலத் தாதுமில்லை"(திவ். பெரியதி 10,710); ம. கறவு [குல் →கல் → கற → கறவு] கறவு kaṟavu, பெ.(n.) கறவைமாடு; milch cow. "கறவிடைப் பாலின்" (தேவா. 585 5);. ம. கறவு [கற → கறவை → கறவு]
கறவுமறப்பனி	கறவுமறப்பனி kaṟavumaṟappaṉi, பெ..(n.) சதுரக்கள்ளி; square spurge (சா.அக.);. [கறவு + மாறா+ பெண் + ஆ - கறவுமாறப்பெணா 9 கறவுமறப்பினா → கறவுமறப்பனி (கொ.வ);. (பால் சொரிதல் நில்லாத சதுரக்கள்ளி]
கறவை	கறவை1 kaṟavai, பெ.(n.) பால் கறக்கும் மாடு; milch cow. கற்றுக்கறவைக்கணங்கள் (திருப்பா.11);. மறுவ. பெற்றம், ஆன், ஆவு. ம. கறவ;க. கறாவு, கறப உரா.கறாக்கதன. Siam. karav: Ahoom. khrai; Thai. khamti, Ucaos: khai, khwaai, khww; Mal. kerbow; Ar. ba-qara; Aust. karak; Ser. krava; Pol. krowa, Cz. kravo; Russ. karova. கறவை2 kaṟavai, பெ.(n.) 1. பால் சுரப்பு, கறக்கை, கறவி; milk yielding cow. மாட்டின் கறவை நின்றுவிட்டது (உ.வ.);.

கறவைக்கலம்	கறவைக்கலம் kaṟavaikkalam, பெ.(n.) பால் கறக்கும் ஏனம் (சீவக. 69, உரை.);; milk pail. [கறவை+கலம்]
கறவைக்காணம்	கறவைக்காணம் kaṟavaikkāṇam, பெ.(n.) 1.கறவை மாட்டுக்கு வாங்கப்பட்ட வரி: taxlevied on milch cow, 2. பால் கறக்கும் பொருட்டு கறவை மாட்டைப்பிறர்க்கு விட்டதற்காகப் பெறும் பணம்; money realised by the owner of a milch cow leased to another for the purpose of taking the milk. ம. கறவக்காணம் (கறவை+காணம் காணம் பொன், பொற்காக காசு);
கறவைமாடு	கறவைமாடு kaṟavaimāṭu, பெ.(n.) பால் கறக்கும் மாடு; a milch Cow. ம. கறவப்பசு [கறவை+மாடு]
கறவையான்	கறவையான் kaṟavaiyāṉ, பெ.(n.) 1. பால்மாடு (வின்.);; milch cow. 2.பால்காரன்; milkman. ம. கறவு: க. கறாவு. [கறவை+ ஆன். ஆன்= மாடு]
கறள்	கறள்1 kaṟaḷ, பெ.(n.) 1. கறை (யாழ்ப்);; rust, dross, stain, 2. வன்மம்; grudge. அவர் என் மீது கறள் வைத்திருக்கிறார் (இ.வ.);. க. கறள் [கறு →கறள் (வேக124);] கறள்2 kaṟaḷḷudal, 16.செ.கு.வி.(v.i.) 1. வளர்ச்சியறுதல்; to be stunted in growth. 2. எண்ணெயின்மையால் திரி மங்கியெரிதல்; to burn low, as a wick for want of oil. [குறள் → கறள்]
கறள்பிடி-த்தல்	கறள்பிடி-த்தல் kaṟaḷpiḍittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. பல்லீற்றில் மாசுபடிதல்; formation of plaque or hard crust on the teeth. 2. துருப்பிடித்தல்; to become rusty (சா.அக.);. [கறள்+பிடி. கறு → கறள்]

கறளை	கறளை kaṟaḷai, பெ.(n.) 1. வளர்ச்சியின்மை; defect in stature, under sizedness. 2. குள்ளன்; dwarf. 3. வளர்ச்சியற்றது; anything dwarfish, stunted in growth, as beast, fowl or tree. 4. பருக்காத காய்; fruit not grown to full size. 5. 5 lysusmã; cystitis. 6. ஒரு வகை மரம்; a kind of tree. மறுவ. கறாளை ம_கரள [குறள் → கறள் → கறளை. (முதா. 139);]
கறா	கறா kaṟā, பெ.(n.) 1.காடைக்குரல்; chirp of a quail. [குறு → கறு → கறா (குறுகிய ஒலிக்குறிப்பு);]
கறாளி	கறாளி kaṟāḷi, பெ.(n.) 1. அடங்காமை; state of being ungovernable or unmanageable, intractableness. கறாளிக் குதிரை (இ.வ.);. 2. அடங்காக் குதிரை; uncontrollable horse. [கறள்+ஆளி-கறாளி]
கறாளை	கறாளை kaṟāḷai, பெ.(n.) கறளை பார்க்க;see karaḷai [கறளை → கறாளை]

கறி	கறி1 kaṟittal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) மெல்லக் கடித்தல்; to chew; to eat by biting or nibbling, as biscuits grass. "அரிமா கொடிப்புற் கறிக்குமோ" (நாலடி. 141);. ம. கறி, க. கர்சு, கர்ச்சி, தெ.கரசு, து.கசெபுனி, கச்சுனி; கொலா., பர். கச்ச், கோண். கச்கானா, கசீன; கூ. கச குரு. கச்சினை மா. க்வலவெ;கசபா. கறி, குவி. கர்கி, Mal. kerat, Norw. klippe. [குல் → கல் → கறு → கறி குல் →குத்தல் கருத்துவேர் கறு வெட்டுதல், துண்டாக்குதல். கறுஒலிக்குறிப்புச்சொல். கறு →கறிமுதா. பக்2)] கறி2 kaṟi, பெ.(n.) மிளகு, pepper. "கறிக்கொடி கருந்துனர்" (திருமுருகா. 309.);. பசிக்குக் கறி வேண்டாம், தூக்கத்துக்குப் பாய் வேண்டாம் (பழ.);. ம. கறி, கசபா. கரி, து. கெரெ. (கறு கறி); கறிக்கும் கார இயல்பினால் மிளகுக்குக் கறி என்னும்பெயர் இடப்பட்டது. கறி3 kaṟi, பெ.(n.)
கறிஅகப்பை	கறிஅகப்பை gaṟiagappai, பெ.(n.) இறைச்சிச் சமையலின் போது மட்டுமே பயன்படுத்தும் அகப்பை, ladle used while cooking meat. [கறி+அகப்பை]
கறிக்கடை	கறிக்கடை kaṟikkaḍai, பெ.(n.) இறைச்சிக் கடை, meat stall. [கறி+கடை]
கறிக்கத்தி	கறிக்கத்தி kaṟikkatti, பெ.(n.) காய்கறி முதலியவற்றை நறுக்குவதற்குப் பயன்படுத்தும் கத்தி; a kitchen knife. ம. கறிக்கத்தி [கறி+கத்தி]
கறிக்கருணை	கறிக்கருணை kaṟikkaruṇai, பெ.(n.) காராக் கருணை (வின்.);; Tahiti arrowroot. [கறி+கருணை]

கறிக்கன்று	கறிக்கன்று kaṟikkaṉṟu, பெ.(n.) கையாந்தகரை, eclipse plant (சா.அக.);. [கறி + கன்று.]
கறிக்காய்	கறிக்காய் kaṟikkāy, பெ.(n.) மிளகு; black pepper. [கறி+காய்.]
கறிக்குடலை	கறிக்குடலை kaṟikkuḍalai, பெ.(n.) கறியைக் கொண்டு செல்லுதற்குரிய இலைக்கலம் (வின்.);; wicker-work of leaf for carrying meat. [கறி+குடலை]
கறிக்கும்மட்டி	கறிக்கும்மட்டி kaṟikkummaṭṭi, பெ.(n.) சாம்பற் பூசணி; ash pumpkin (சா.அக.);. [கறி + கும்மட்டி.]
கறிக்கூட்டு	கறிக்கூட்டு kaṟikāṭṭu, பெ.(n.) 1. கூட்டுக்கறி, vegetable, or vegetables prepared in semi-liquid form. 2. கறிமசாலை பார்க்க;see kari-masasai. Mal.gulai [கறி+கூட்டு]
கறிக்கொடி	கறிக்கொடி kaṟikkoḍi, பெ.(n.) மிளகுக்கொடி, pepper creeper. "கறிக்கொடி கருந்துனர் சாய" (திருமுருகா.);. [கறி+கொடி, கறிப்பு:கார்ப்பு கறி, கார்ப்புடையமிளகு]
கறிக்கோப்பு	கறிக்கோப்பு kaṟikāppu, பெ.(n.) கறிப் பொருள்கள்; vegetables, condiments etc. ம. கறிக்கோப்பு [கறி+கோப்பு]

கறிச்சட்டி	கறிச்சட்டி kaṟiccaṭṭi, பெ.(n.) கறிசமைக்குஞ் சட்டி, pan used for cooking curry. [கறி+சட்டி]
கறிச்சரக்கு	கறிச்சரக்கு kaṟiccarakku, பெ.(n.) கறிமசாலை (அல்); கறியோடு சேர்க்கும் சரக்குகள்; ingredients of curry. [கறி+சாக்கு]
கறிச்சுரை	கறிச்சுரை kaṟiccurai, பெ.(n.) 1. கரைக்கொடி, calabash. 2. கறிக்குதவும்; bottle gourd used for culinary purpose. ம. கறிச்கர [கறி+சுரை.]
கறிச்சூலை	கறிச்சூலை kaṟiccūlai, பெ.(n.) அடிவயிற்றில் உண்டாகும் ஒரு வகை நோய்; a kind of disease affecting the abdomen. ம. கறிச்சூல [கறி+குலை.]
கறிச்சேம்பு	கறிச்சேம்பு kaṟiccēmbu, பெ.(n.) சேப்பங்கிழங்கு; Egyptian yam. [கறி+சேம்பு]
கறி-த்தல்	கறி-த்தல் kaṟittal, செ.கு.வி.(v.t) மெல்லக்கடித்தல்; to chew; to eat by biting or nibling, as biscuits, grass. "அரிமா கொடிப்புற்கறிக்குமோ"(நாலடி. 14); ம. கறி க. கர்சு, கர்ச்சி, தெ. கரசு, து.கசெபுனி, கச்சுனி; கொலா, பர். கச்ச், கோண். கச்கானா, கசீன கூ. கச குரு. கச்சினை, மா. க்வலவெ;கசபா. கறி, குவி. கரிகி. Mal. kerat; Norw. klippe. [குல் → கல் → கறு → கறி குல் →குத்தல் கருத்துவேர் கறு-வெட்டுதல், துண்டாக்குதல் கறுஒலிக்குறிப்புச்சொல். கறு → கறிமுதாயக்2)]
கறித்தும்பை	கறித்தும்பை kaṟittumbai, பெ.(n.) 1.பெருந்தும்பை; large leucase. 2. கொடித்தும்பை; a creeper with an edible fruit. [கறி+தும்பை]

கறித்துள்	கறித்துள் kaṟittuḷ, பெ.(n.) கறிக்குரிய சம்பாரப் பொடி, (வின்.);; curry powder. [கறி+தூள்]
கறிதுமி-த்தல்	கறிதுமி-த்தல் kaṟidumiddal, 7 செ.கு.வி.(v.i) கறியைக் கடைதல், மசித்தல்; to churn vegetables, எற்றிக் கறி ஐஞ்சினுக்குங் கறிபதின் பலம் கறிதுமிக்கவும் பொரிக்கவும் (S.I.I. vol. 14. insc. 13. S. 23.);. [கறி+துமி]
கறிப்பலா	கறிப்பலா kaṟippalā, பெ.(n.) ஈரப்பலா; bread-fruit tree. [கறி+பலா]
கறிப்பாகல்	கறிப்பாகல் kaṟippākal, . 1. கறிக்குதவும் பாகற்காய், bitter-gourd. 2.மிதிப்பாகல்; ground bitter gourd. [கறி_+பாகல்.]
கறிப்பாலை	கறிப்பாலை kaṟippālai, பெ.(n.) 1. மரவகை. (L.); wild olive. 2. பாலைக்கீரை; edible paulay. ம. கறிப்பால [கறி+பாலை]
கறிப்புடல்	கறிப்புடல்1 kaṟippuḍal, பெ.(n.) புடல்; snake gourd. [கறி+புடல்] கறிப்புடல் kaṟippuḍal, பெ.(n.) ஒருவகை வண்டு (வின்.);; a kind of beetle. [கறுப்பு+உடல்-கறுப்புடல் →கறிப்புடல்]
கறிப்பெருங்காயம்	கறிப்பெருங்காயம் kaṟipperuṅgāyam, பெ.(n.) ஒருவகைப் பெருங்காயம்; a kind of asafoetida. [கறி+பெருங்காயம்]

கறிப்போளம்	கறிப்போளம் kaṟippōḷam, பெ.(n.) ஒருவகை நறுமணப் பிசின்; a fragrant resin or gum (சா.அக.);. [கறி+ போளம்]
கறிமசாலை	கறிமசாலை kaṟimacālai, பெ.(n.) கறிக்குரிய சம்பாரப்பொடி முதலியன; spices used for flavouring Curries. ம. கறிமசால [கறி+மசாலை, மசி → மசிலை →மசாலை]
கறிமஞ்சள்	கறிமஞ்சள் kaṟimañjaḷ, பெ.(n.) பொடியாக்கிக் கறியிற் சேர்த்தற்குரிய மஞ்சள்வகை; a kind of turmeric used in curry powder. [கறி+மஞ்சள்]
கறிமுள்ளி	கறிமுள்ளி kaṟimuḷḷi, பெ.(n.) கழிமுள்ளி; Indian nightshade. [கழி+முள்ளி-கழிமுள்ளி →கறிமுள்ளி.]
கறிமுள்ளிக்காளி	கறிமுள்ளிக்காளி kaṟimuḷḷikkāḷi, பெ.(n.) மிளகுத் தக்காளி; pepper tomato (சா.அக.);. [கறி+முள்ளிக்காளி முள்ளித்தக்காளி →முள்ளிக்காளி.]
கறியசீரம்	கறியசீரம் kaṟiyacīram, பெ.(n.) கருஞ்சிரகம்பார்க்க see karuñciragam. [கறிய+சீரம் சீரகம் → சீரம் (சா.அக);]
கறியபாட்டம்	கறியபாட்டம் kaṟiyapāṭṭam, பெ.(n.) ஒரு வகை வரி; a type of tax. கோயிற்றாமப் பேறாய்க் கடைகளில் எடுக்கும் கறியபாட்டம் உடையார் திருவண் ணாமலை நாயநாற்கு விட்டேன் (S.I.I. vol.8. insc. 136.);. [கறியமுது+பாட்டம்-கறியமுதுபாட்டம் →கறியாட்டம் பாட்டம்-வரி.]
கறியமால்	கறியமால் kaṟiyamāl, பெ.(n.) துளசி; holy basil (சா.அக.);. [கறிய+மால்]

கறியமுது	கறியமுது kaṟiyamudu, பெ.(n.) 1. சமைத்த கறியாகக் கடவுளுக்குப்படைக்கும் உணவு; offerings of vegetable curry to deities. "செழும் போனகமுங்கறியமுதும்" (பெரியுபு. சிறுத் 73);. 2. கறியாகிய உணவுப்பண்டம்; vegetables .... கறியமுதுசட்டிக ஆக... (S.I.I. Vol. 5. In 445. Part. II. S.4.);. [கறி+அமுது]
கறியமுதுவடகம்	கறியமுதுவடகம் gaṟiyamuduvaḍagam, பெ.(n.) கறிவடகம் பார்க்க;see kari-Vadagam. [கறி+அமுது+வடகம்]
கறியன்	கறியன் kaṟiyaṉ, பெ.(n.) செந்நெல்லி; tapering nutmeg (சா.அக.);. [கறி →கறியன்]
கறியாமணக்கு	கறியாமணக்கு kaṟiyāmaṇakku, பெ.(n.) பப்பாளி (மு.அ.);; papaya. [கறி+ ஆமணக்கு.] சற்றொப்ப ஆமணக்கின் இலையைப்போன்ற இலைகளையுடையதாய் காய் கறிசமைக்க உதவு வதாய் இருத்தலின் இப்பெயர்பெற்றிருக்கலாம்.
கறியுப்பு	கறியுப்பு kaṟiyuppu, பெ.(n.) கறிக்குரிய உப்பு. (பதார்த்த. 1090.);; culinary salt, common salt, Sodium chloride. ம. க. கறியுப்பு [கறி+உப்பு]
கறிவகை	கறிவகை gaṟivagai, பெ. (n.) உணவுத் தொடு கறிகளாகப் படைக்கப்படுபவை; side dishes served while eating. [கறி+வகை] கறிவகைகளைப் பண்டையோர் தொடு கறிகளாகக் கருதி 18 வகைப்படுத்தினர். பதினெண் வகைக் கறிகள்: அவியல் (உ.வி யல்);, கடையல், கும்மாயம், கூட்டு (வெந்தாணம்);, துவட்டல், புரட்டல், பொரியல், வறுவல், புளிக்கறி, பச்சடி (ஆணம்);, அப்பளம், துவையல், ஊறு காப், வற்றல், உழுந்துவடை காரவடை தேங் குழல், முக்கனிகளுள் ஒன்று என்பன (பண்.நா.ப.38.);.
கறிவடகம்	கறிவடகம் gaṟivaḍagam, பெ.(n.) கறியிற் சேர்ப்பதற்காகத் தனியே செய்து உலர்த்திவைக்கப்படும் வடகவகை; curry condiments ground together and dried in cakes to be kept for use. மறுவ. கறியமுதுவடகம் [கறி+வடகம்]

கறிவெஞ்சனம்	கறிவெஞ்சனம் kaṟiveñjaṉam, பெ.(n.) சமைத்த கறியுணவு; vegetable relish. [கறி + வெஞ்சனம்]
கறிவேப்பிலை	கறிவேப்பிலை kaṟivēppilai, பெ.(n.) கறிதாளிக்கும் போது சேர்க்கும் இலை; curry-leaf. ம. கறிவேப்பில;ப. கரம்பெ சொப்பு [கறிவேம்பு+இலை]
கறிவேம்பு	கறிவேம்பு kaṟivēmbu, பெ.(n.) கறிவேப்பிலை மரம், curry-leaf tree. ம. கறிவேப்பு. க., து. கரிபேபு:தெ. கறிவேமு, கறிவேப [கறி+வேம்பு]
கறு'-த்தல்	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;

கறு	கறு2 kaṟuttal, 4செ.குன்றாவி(v.t) சினத்தல்; to resent, to get angry with. "வசையுநர்க்கறுத்த பகைவர்" (பதிற்றும் 32, 15);. ம. கறுக்குக;க. கர்கு, கறங்கு துட. கர்வ் குட. கற. [கல் → கறு] "கறுப்பும் சிவப்பும் வெகுளிப்பொருள என்று தொல்காப்பியம் (855); கறுப்புச் சொல்லை சிவப்புச் சொல்லோடு சேர்த்துக் கூறுவதால், கறுப்பு என்பது இதில் நிறம்பற்றியசொல்லாக இருத்தல் வேண்டும். வெண்களமர் கருங்களமர், வெள்ளாளர், காராளர், வெள்ளொக்கல், காரொக்கல், என்று தொன்று தொட்டு வழங்கிவரும் எதிரிணைச் சொற்கள் பண்டை நாளிலும் இன்று போன்றே தமிழருட் பொன்னருங்கரியரும் இருந்தமையை உணர்த்தும். ஆகவே அவ்விருசாராரும் சினந்தபோது அவர் முகம் சிவந்தும் கறுத்தும் போனமை உய்த்துணரப்படும். கறு, கறுவு, கறுமு முதலிய சொற்கள் இவ்வகையிற் சினங்குறிக்கத்தோன்றியவையாகும் (வே.க. 127.);. கறு3 kaṟu, பெ.(n.) 1. மனவுரம்; rancour, enmity. "அரக்கன். கறுவுடையான்" (கம்பரா. கும்பக 357);. 2. சினம்; anger. [கல் → கர் →கறு(வேக 126);] கறு4 kaṟu, பெ.(n.) 1. கறுமை
கறுக்கட்டு-தல்	கறுக்கட்டு-தல் kaṟukkaṭṭudal, 5.செ.குன்றாவி(v.t) தீராப்பகை கொள்ளுதல்; to entertain deep rooted malice. அவன் அதைச்செய்யக் கறுக்கட்டி விட்டான் (இடவ.);. [கறு+ கட்டு-]
கறுக்கன்வெள்ளி	கறுக்கன்வெள்ளி kaṟukkaṉveḷḷi, பெ.(n.) மட்ட வெள்ளி; grey or inferior silver. ம. கறுக்கன் வெள்ளி [கறுக்கன்+வெள்ளி]
கறுக்கன்னி	கறுக்கன்னி kaṟukkaṉṉi, பெ.(n.) வெள்ளைக் கண்ணி; volkemeria infortunata (சா.அக.);. [கறு + கன்னி கண்ணி → கன்னி]
கறுக்காய்	கறுக்காய் kaṟukkāy, பெ.(n.) இளநீர்க்காயின் கண்பக்கத்துள்ள கயர் (யாழ்.அக.);; soft spongy astringent top of a tender coconut. [கரு → கறு+காய்]

கறுகறு-த்தல்	கறுகறு-த்தல் gaṟugaṟuttal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t) 1. மிகுந்த கருநிறமடைதல் (இலக்.வி. 325, உரை.);; to become very black. 2. மிகச்சினத்தல்; to rage. ம. கறுகறு [கல் → அகர் அகறு. கறுத்தல் கருநிறமாதல் கறுகறுத்தல் சமிகக் கருத்தல், மிகச்சினத்தல் (வேக 123);]
கறுங்கரணை	கறுங்கரணை kaṟuṅgaraṇai, பெ.(n.) கறுப்புக் கரணைக் கிழங்கு; black elephant yarn. [கறும்+கரணை]
கறுங்காய்ஞ்சொறி	கறுங்காய்ஞ்சொறி kaṟuṅgāyñjoṟi, பெ.(n.) கறுப்புக் காஞ்சொறி; black nettle plant (சா.அக.);. [கறும்+காய்ஞ்செறி]
கறுங்குறிஞ்சி	கறுங்குறிஞ்சி kaṟuṅguṟiñji, பெ.(n.) கறுப்பு மருதோன்றி; black henna. [கறு+குறிஞ்சி]
கறுத்த கடப்பு	கறுத்த கடப்பு gaṟuttagaḍappu, பெ.(n.) நெல்வகை (A.);; a species of paddy. [கறுத்த+கடப்பு]
கறுத்தகல்லுண்டை	கறுத்தகல்லுண்டை gaṟuttagalluṇṭai, பெ.(n.) நெல்வகை; a species of paddy. [கறுத்த+கல்லுண்டை]
கறுத்த காக்கட்டான்	கறுத்த காக்கட்டான் kaṟuttakākkaṭṭāṉ, பெ.(n.) கருங்காக்கணம் (யாழ்.அக.);. பார்க்க;see krunikakkanam. [கறுத்த+காக்கட்டான்]
கறுத்த கார்	கறுத்த கார் kaṟuttakār, பெ.(n.) ஐந்துமாதத்தில் விளையக்கூடிய குறுவைநெல்வகை (G.T.D.94);; a species of kuruvaipaddy maturing infive months. [கறுத்த+கார்]

கறுத்த கெளிறு	கறுத்த கெளிறு gaṟuttageḷiṟu, பெ.(n.) மீன்வகை; aspecies of fish. "சின்னத்தாளங்கறுத்த கெளிற்று மீன்"(பறாளைப் பள்ளு. 16);. [கறுத்த+கெளிறு]
கறுத்த பாசி	கறுத்த பாசி kaṟuttapāci, பெ.(n.) கரியமணி; black bead. [கறுத்த+பாசி]
கறுத்த பூ	கறுத்த பூ kaṟuttapū, பெ.(n.) கருங்காக்கணம் (சங்.அக.);; mussel-shell creeper. [கறுத்த+பூ]
கறுத்த மொச்சை	கறுத்த மொச்சை kaṟuttamoccai, பெ.(n.) மொச்சை வகை (விவசா.4);; hyacinth bean, [கறுத்த+மொச்சை]
கறுத்த வளை	கறுத்த வளை kaṟuttavaḷai, பெ.(n.) தூதுவளை, three lobed night shade (சா.அக.);. [கறுத்த+வளை]
கறுத்தவன்	கறுத்தவன் kaṟuttavaṉ, பெ.(n.) 1.கருநிறமுடையவன்; black, dark person. 2. பகைவன் (யாழ்.அக.);; enemy. ம. கறும்பன் [கறு → கறுத்த+அவன்.]
கறுத்த வுப்பு	கறுத்த வுப்பு kaṟuttavuppu, பெ.(n.) சில செடி களைச் சாம்பராக்கி உண்டாக்கும் கருநிறமுள்ள உப்பு (வின்.);; black salt produced from the ashes of certain plants. ம. கறுத்துப்பு [கறு → கறுத்த+உப்பு]
கறுத்தை	கறுத்தை kaṟuttai, பெ.(n.) 1. கரியவள்; a black woman. 2. கருங்காளை; black ox (வே.க.123.);. [கறு → கறுத்தி →கறுத்தை (வேக 123);]

கறுத்தோர்	கறுத்தோர் kaṟuttōr, பெ.(n.) பகைவர்; enemies. "கறுத்தோருறுமுரண் டாங்கிய (பதிற்றுப். 66,9);. [கறு → கறுத்தோர். கறுத்தல்= சினத்தல்]
கறுநாகம்	கறுநாகம் kaṟunākam, பெ..(n.) காரீயம்; lead. [கறு+நாகம்]
கறு நிமிளை	கறு நிமிளை kaṟunimiḷai, பெ.(n.) கறுப்பு நிமிளை, black bismuth (சா.அக.);. [கறு+நிமிளை]
கறு நிறத்தி	கறு நிறத்தி kaṟuniṟatti, பெ.(n.) கருவூமத்தை பார்க்க;see karuvūrmattai [கறு+நிறத்தி நிறம் நிறத்தி → 'இ' உடைமை குறித்த ஈறு.]
கறுப்பண்ணன்	கறுப்பண்ணன் kaṟuppaṇṇaṉ, பெ.(n.) தமிழக நடுகல் தெய்வம் (த.ம.36);. [கறுப்பு+அண்ணன்]
கறுப்பர்	கறுப்பர் kaṟuppar, பெ.(n.) கறுப்பன் பார்க்க;see karuppaṉ. [கறுப்பு+அர்]
கறுப்பறுகு	கறுப்பறுகு gaṟuppaṟugu, பெ.(n.) கறுப்பு:அறுகம்புல், black panic grass (சா.அக.);. [கறுப்பு+அறுகு]
கறுப்பன்	கறுப்பன் kaṟuppaṉ, பெ.(n.) 1. கரியவன்; black man. 2. ஒரு சிறு தெய்வம்; a fierce demon worshipped by the lower castes. 3.மூன்று மாதத்தில் விளையக்கூடிய கார்நெல் வகை (வின்.);; a species of black paddy maturing in three months. ம. கறுப்பன், கறும்பன், கறப்பன், பட கறப்ப [கறுப்பு → அகறுப்பன்(வேக 123);]

கறுப்பி	கறுப்பி1 kaṟuppi, பெ.(n.) 1. கருநிறமுடையவள்; a black woman (ம. கறும்பி.);. 2. நவச்சாரம் (மூ.அ.);; salt petre. 3. பேய்த்தும்பை; flower tumbai. 4. நிமிளை வகை; (சங்.அக.);; a kind of bismuth. 5. நீலச் செய்நஞ்சு (சங்.அக.);; a prepared arsenic. 6. கருவண்டு (வின்);; species of black beetle. ம. கறும்பி [கறுப்பு → கறுப்பி(வேக 123);] கறுப்பி kaṟuppi, பெ.(n.) மீனம்பர் (சங்.அக.);, grey amber. [கறு →கறுப்பி]
கறுப்பிறுங்கு	கறுப்பிறுங்கு kaṟuppiṟuṅgu, பெ.(n.) சோளவகை (விவசா.3);; a species of millet. [கறுப்பு+இறுங்கு இறுங்கு=சோளம்]
கறுப்பீரல்	கறுப்பீரல் kaṟuppīral, பெ.(n.) மண்ணிரல்; spleen (சா.அக.);. [கறுப்பு+ஈரல்]
கறுப்பு	கறுப்பு kaṟuppu, பெ.(n.) 1. கருமை. (பிங்.);; black ness, darkness. 2. சினம்; anger, displeasure. கருப்பன்முகம் கறுத்துத்தோன்றும் (சினம். சொ.ஆ.க.52);. 3. குற்றம்; moral delinquency, blemish, fault. "உள்ளக் கறுப்பினை யறுத்து" (சிவதரு. சிவதரும.25.);; spot, taint, pollution, moral defilement. 5. கறுப்புப்புள்ளி பார்க்க;see karuppuppul. 6. தழும்பு; scar. "கைத்தலத்துணை கறுப்புற" (உபதேசகா. சிவபுண்ய, 315);. 7. கருங்கோள் (இராகு.); (சூடா);; 8. பேய்பிசாசுகள் (இ.வ.);; evil spirits. "கறுப்பென்னிலோ போய்ப்பணிகுவார்" (அறப். சத. 30.); 9. அபின் (நெல்லை.);; opium. 10. மீனம்பர்; ambergris. 11. தும்பிலி; ebony. 12. வயிர்த்த

கறுப்புக்கட்டு-தல்	கறுப்புக்கட்டு-தல் kaṟuppukkaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பயிர் முதிர்ந்து கருநிறங்கொள்ளுதல்; to become dark green, as corn or grain. 2. மழைக் கோலங் கொள்ளுதல்; to become cloudy and hence dark. [கறுப்பு+கட்டு]
கறுப்புக்கண்ணாடி	கறுப்புக்கண்ணாடி kaṟuppukkaṇṇāṭi, பெ.(n.) குளிர்ச்சிக்காக அணியும் மூக்குக்கண்ணாடி, தண்ணாடி; sunglasses, cooling glasses. [கறுப்பு+கண்+ஆடி]
கறுப்புக்கல்	கறுப்புக்கல் kaṟuppukkal, பெ.(n.) நீலாஞ்சனக்கல்; sulphide of antimony. [கறுப்பு+கல்.]
கறுப்புக்கன்னிமார்	கறுப்புக்கன்னிமார் kaṟuppukkaṉṉimār, பெ.(n.) கருஞ்சிலையில் வரிசைப்படப் பொறிக்கப்பட்ட கன்னித் தெய்வங்கள் (இட.வ.);; Black Virgins name for the akāśa-k-kanninarso called because they are carved all in a row on a black stone. [கறுப்பு+கன்னிமார்]
கறுப்புக்காஞ்சொறி	கறுப்புக்காஞ்சொறி kaṟuppukkāñjoṟi, பெ.(n.) சிறுகாஞ்சொறி (வின்.);; small climbing nettle. [கறுப்பு+காஞ்சொறி]
கறுப்புக்காலிநெல்	கறுப்புக்காலிநெல் kaṟuppukkālinel, பெ.(n.) நெல்வகை; a species of paddy. ம. கருப்புகாலி [கறுப்பு + கால் + இ + நெல் கால் தாள். 'இ' உடைமை குறித்த ஈறு கறுப்பு=மிகக்கருப்பு]
கறுப்புக்குங்கிலியம்	கறுப்புக்குங்கிலியம் kaṟuppukkuṅgiliyam, பெ.(n.) கருங்குங்கிலியம்; black dammer, resin. [கறுப்பு-மிகக்கருப்பு கறுப்பு+குங்கிலியம்]
கறுப்புக்கொடி	கறுப்புக்கொடி kaṟuppukkoḍi, பெ.(n.) துயரத்தையோ, எதிர்ப்பையோ தெரிவிக்கும் அடையாளமாக அணியும் கறுப்புத் துண்டுத்துணி; black flag or strip of black cloth used as a sign of mourning or protest. [கறுப்பு+கொடி]

கறுப்புக்கொள்-தல்	கறுப்புக்கொள்-தல் kaṟuppukkoḷtal, 16 செ.கு.வி. (v.i.) சினம் கொள்தல்; to get angry. [கறுப்பு-சினம். கறுப்பு+கொள்]
கறுப்புக்கொள்	கறுப்புக்கொள் kaṟuppukkoḷ, பெ.(n.) கருங்கொள், கருங்கணல்; black horse gram. [கறுப்பு-மிகக்கருப்பு கறுப்பு+கொள்]
கறுப்புச்சந்தை	கறுப்புச்சந்தை kaṟuppuccandai, பெ.(n.) கள்ளச்சந்தை பார்க்க;see kala-c-candal. [கறுப்பு+சந்தை]
கறுப்புச்சருக்கரை	கறுப்புச்சருக்கரை kaṟuppuccarukkarai, பெ.(n.) தூய்மை செய்யாத சருக்கரை (பாண்டி);; unrefined Sugar; raw Sugar. [கறுப்பு+சருக்கரை]
கறுப்புச் சித்திரமூலம்	கறுப்புச் சித்திரமூலம்பெ..(n.) கருங்கொடிவேலி; black-flowered leadwort (சா.அக.). [கறுப்பு+சித்திரமூலம்]
கறுப்புத்தாமர்	கறுப்புத்தாமர் kaṟupputtāmar, பெ.(n.) ஒருவகை மரம்; green dammer. [கறுப்பு-மிகக்கருப்பு கறுப்பு+தாமர்]
கறுப்புத்தேயிலை	கறுப்புத்தேயிலை kaṟupputtēyilai, பெ.(n.) சீனத்தேயிலை (L.);; China tea-plant (சா.அக.);. [கறுப்பு:கரும்பச்சை கறுப்பு+தேயிலை]
கறுப்புநாய்	கறுப்புநாய் kaṟuppunāy, பெ.(n.) மூக்கத்தாரிச்செடி, an unknown plant (சா.அக.);. [கறுப்பு+நாய்]
கறுப்புப்படர்-தல்	கறுப்புப்படர்-தல் kaṟuppuppaḍartal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) கருமேக நோய் உடலிற் பரவுதல்; to spread as a black eruption over the body. [கறுப்பு மிகக்கருப்பு கறுப்பு+படர்-]
கறுப்புப்பணம்	கறுப்புப்பணம் kaṟuppuppaṇam, பெ.(n.) 1. வருமானவரிக்கணக்கில் சேர்த்துக்கொள்ளாத பணம்; black money; money not accounted for income tax. [கருப்பு+பணம்]

கறுப்புப்பயறு	கறுப்புப்பயறு kaṟuppuppayaṟu, பெ.(n.) கருநிற முள்ள பயறு; black variety of greengram. [கறுப்பு-மிகக்கருப்பு கறுப்பு+பயறு]
கறுப்புப்பிசானம்	கறுப்புப்பிசானம் kaṟuppuppicāṉam, பெ.(n.) தாளடிநெல்; second crop of paddy. [கறுப்பு+பிசானம்]
கறுப்புப்பு	கறுப்புப்பு kaṟuppuppu, பெ.(n.) உப்புவகை (பைசச. 35.);; black salt, impure chloride of sodium, containing a little sulphuretor iron. [கறுப்பு மிகக்கருப்பு. கறுப்பு+உப்பு]
கறுப்புப்புள்ளி	கறுப்புப்புள்ளி kaṟuppuppuḷḷi, பெ.(n.) 1. வயிரக் குற்றங்களுள் ஒன்று; dark spot, a flaw in diamond. 2. உடம்பில் கறுப்புப்புள்ளிகள் ஏற்படும் ஒரு வகை மேக நோய்; a veneral or syphilitic disease developing black spots in several parts of the body (சா.அக.);. [கறுப்பு=மிகக்கறுப்பு கறுப்பு+புள்ளி]
கறுப்புப் பூலாஞ்சி	கறுப்புப் பூலாஞ்சி kaṟuppuppūlāñji, பெ.(n.) பூலா என்னுமோர் மூலிகை; a large shrub, pula. [கறுப்பு=மிகக்கருப்பு. கறுப்பு+பூலாஞ்சி]
கறுப்புமட்டிவாய்	கறுப்புமட்டிவாய் kaṟuppumaṭṭivāy, பெ.(n.) முப்பது விரலம் நீளம் வளரக் கூடிய வெள்ளிநிற கடல்மீன் வகை; black rock-cod, sea-fish, silvery-grey, attaining 30 inches in length. [கறுப்பு=அடர்கருப்பு:படர்கருப்பு கறுப்பு+மட்டிவாய்]
கறுப்புமட்டிவாயன்	கறுப்புமட்டிவாயன் kaṟuppumaṭṭivāyaṉ, பெ.(n.) கறுப்புமட்டிவாய் பார்க்க;see karuppu-mailway. [கறுப்பு=அடர்கருப்பு; கறுப்பு+மட்டிவாயன்.]
கறுப்புமணித்தக்காளி	கறுப்புமணித்தக்காளி kaṟuppumaṇittakkāḷi, பெ.(n.) மணித்தக்காளி வகை (பதார்த்த 282);; black nightshade. [கருப்பு=மிகக்கருப்பு கறுப்பு+மணித்தக்காளி]
கறுப்புமரம்	கறுப்புமரம் kaṟuppumaram, பெ.(n.) தும்பிலி என்னும் கருந்தும்பி மரம்; Coromandel ebony. [கறுப்பு+மரம்]

கறுப்புமுருங்கை	கறுப்புமுருங்கை kaṟuppumuruṅgai, பெ.(n.) முருங்கை மரவகை; a black variety of moringa (சா.அக.);. [கறுப்பு+முருங்கை]
கறுப்புவரால்	கறுப்புவரால் kaṟuppuvarāl, பெ.(n.) மூன்றடி நீளத்துக்கும் மேலாக வளர்வதும் கறுப்பு அல்லது பழுப்பு நிறமுடையதும் நல்ல தண்ணிரில் வாழ்வதுமாகிய ஒரு மீன்வகை; a walking-fish, dark grey or black, attaining 3ft. or more in length. [கறுப்பு=மிகக்கருப்பு. கறுப்பு+வரால்]
கறுப்புவவ்வால்	கறுப்புவவ்வால் kaṟuppuvavvāl, பெ.(n.) இரண்டடிநீளம் வளர்வதும் செம்பழுப்பு நிற முடையதுமான கடல்மீன்வகை; black pomfret, deep brown attaining 2 ft. in length. [கறுப்பு=அடர்கருப்பு கறுப்பு+வவ்வால்]
கறுப்புவீரம்	கறுப்புவீரம் kaṟuppuvīram, பெ.(n.) விளக்கின் கொழுந்தினால் படரும்கரி, lamp-black. [கறுப்பு=மிகக் கருப்பு. கறுப்பு+வீரம் பீரம்) → வீரம் பிர்தல்+படர்தல்.]
கறுப்புவெற்றிலை	கறுப்புவெற்றிலை kaṟuppuveṟṟilai, பெ.(n.) கம்மார் வெற்றிலை; a black variety of betel leaf. [கறுப்பு மிகக் கருப்பு. கறுப்பு+வெற்றிலை.]
கறுப்பூனம்	கறுப்பூனம் kaṟuppūṉam, பெ.(n.) பச்சை மணியிலுள்ள குற்றவகை; a flaw in emeralds. "பச்சை கறுப்பூனமாய்"(சரவன. பணவிடு 206);. [கறுப்பு + ஊனம்]
கறுப்பேற்றிக் கொள்(ளு)-தல்	கறுப்பேற்றிக் கொள்(ளு)-தல் kaṟuppēṟṟikkoḷḷudal, 16 செ.கு.வி.(v.i) அபினி தின்னுதல்; to eat opium. [கறுப்பு:மயக்கம் (போதை);, கறுப்பு+ஏற்றிக்கொள்]
கறும்பு-தல்	கறும்பு-தல் kaṟumbudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. துன் புறுத்தல்; to torment. "கறும்பி யூர்வன வைந்துள காயத்தில்" (தேவா. 370, 6);. 2. சிறிது சிறிதாகக் கடித்துண்ணுதல்; to eat bit by bit. ம. கறும்புக (கல் அகறு அகறும்பு);
கறுமு-தல்	கறுமு-தல் kaṟumudal, 5 செ.கு.வி.(v.i) சினத்தல்; to show signs of anger, to be enraged. [கறுவு →கறுமு(வேக 124);]
கறுமுறு-த்தல்	கறுமுறு-த்தல் kaṟumuṟuttal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) சினத்தல்; to get anger. [கறு+முறு]

கறுமுறெனல்	கறுமுறெனல் kaṟumuṟeṉal, பெ.(n.) கறுமொறெனல் பார்க்க;see karumorenal. ம. கறுமுறெ
கறுமொறெனல்	கறுமொறெனல் kaṟumoṟeṉal, பெ.(n.) 1. இடி இடிக்கும் ஒலிக்குறிப்பு; onom. expr. signifying rumbling sound, as of thunder cloud. 2. சினக்குறிப்பு (வின்.);; onom. expr. signifying signs of anger. 3. உணவுப் பண்டங்களை மெல்லும் போது ஏற்படும் ஒலிக்குறிப்பு; onom. expression of chewing the Solid eatables. [கறு+மொறு+எனல். ஒலிக் குறிப்புச்சொல் சினத்தைக்குறித்தது]
கறுவனம்	கறுவனம்1 kaṟuvaṉam, பெ.(n.) வெகுளி(பிங்.);; anger (செ.அக.);. ம. கறுவம் [கறுவு →கறுவம்]
கறுவம்	கறுவம் kaṟuvam, பெ.(n.) செருக்கு, ஆணவம், haughtiness, arrogance, pride. த.கறுவம் → Skt. garva. [|கல் →கறு → கறுவு → கறுவம்]
கறுவல்	கறுவல் kaṟuval, பெ.(n.) 1. கரியவன், கரியது; black, dark person, or animal of the larger kind. 2. கருநிறம்; black colour. 3. சினக்குறிப்பு (வின்.);; sign of anger. [கறு → கறுவல்]
கறுவலந்தான்	கறுவலந்தான் kaṟuvalandāṉ, பெ.(n.) விச்சுளி, swift bird or king-fisher (சா.அக.);. [கறு'(மனவுரம்);+(வலந்தன்); வலந்தான்]
கறுவா	கறுவா kaṟuvā, பெ.(n.) இலவங்க மரம்; clove tree. [கறி → கறு → கறுவா]
கறுவாலன்	கறுவாலன் kaṟuvālaṉ, பெ.(n.) நெல்வகை. (A);; a species of paddy. [கறு= மிகக்கரிய கறு+வாலன்]

கறுவியம்	கறுவியம் kaṟuviyam, பெ.(n.) தீராப்பகை. (யாழ். 913.);, rancour, implacable hatred. [கறுவு → கறுவி → கறுவியம்.]
கறுவிருளை	கறுவிருளை kaṟuviruḷai, பெ.(n.) கருங்காக்கணம்; mussell-shell creeper. [கறு+இருளை]
கறுவு	கறுவு1 kaṟuvudal, 5.செ.கு.வி.(v.i.) 1. சினக் குறிப்புக் காட்டுதல்; to exhibit signs of displeasure, frown, look sternly. 2. மனவுரங் கொள்ளுதல்; to rankle; to entertain malice, implacable hatred. "கறுவி வெகுண்டுரைப்பான்" (திரிகடு. 46);. 3.பல்லால் துருவுதல்; to nibble, as a rat. 5160. தேங்காயைக் கறுவுகிறது (செ.அக.);. [குல் → கல்= குத்துதல், கடித்தல், துன்பஞ்செய்தல், பகைத்தல், சிதைத்தல் கல் → கறு → கறுவு.] கறுவு kaṟuvu, பெ.(n.) 1. தணியாச்சினம் (சொ.அக.52.);; anger, wrath. 2. மனவுரம் (மனவைரம்);; enmity, hostility, hatred. "கறுவொடும் பிரகலாதன் கதழ்சினந் தலைக்கொண்டானே" (கூர்மபு. அந்தகா. 86);.எதிராளியை ஒழித்துக் கட்டுவதாக அவன் கறுவிக் கொண்டிருந்தான் (உ.வ.);. ம. கறுவம், கறுவு. [கல் → கறு → கறுவு(வேக 123);]
கறுவை-த்தல்	கறுவை-த்தல் kaṟuvaittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) மனவுரங்கொள்ளுதல்; to entertain deep-rooted malice, cherish a grudge. [கறு+வை]
கறுழ்	கறுழ் kaṟuḻ, பெ.(n.) கடிவாளம்: bridle, "மாவே . கறுழ் பொருத செவ்வாயான்" (புறநா. 4, 8); மறுவ. கருள் [கறு → கறும் (கடித்தல்);]
கறுள்	கறுள் kaṟuḷ, பெ.(n.) கறுழ் பார்க்க: see karul. [கறுழ் →கறுள்]

கறேரெனல்	கறேரெனல் kaṟēreṉal, பெ.(n.) கறேலெனல் பார்க்க;see karēl-enal. [கறேலெனல் →கறேரெனல்]
கறேலெனல்	கறேலெனல் kaṟēleṉal, பெ.(n.) மிகக் கறுப்பாதற் குறிப்பு; expr signifying intense darkness. இந்தப் பூனை கன்னங் கறேலென்றிருக்கிறது (உ.வ.);. [கறு → கறேல்+எனல்]
கறை	கறை kaṟai, பெ.(n.) 1.வாழை, நுங்கு முதலியவற்றின் சாற்றாலுண்டாகும் சாயம் (சொ.ஆ.க. 44);; rust spot, as on the moon; as of the teeth. stain, tarnish, blemish, uncleanliness. "பற்கறைகள் மாற்றல்"(காசிக இல்லொழுக் 27);. 2. குற்றம்; fault. defect, பிறக்கப் பிறக்கக் கறையேறுகை" (திவ்.திருப்பா,21. வியா.);. 3. கறுப்புநிறம்; black "கறைமிடறு" (புறநா. 15);. 4. நிறம். (பிங்.);; colour, hue, tinge. 5.,இருள்; darkness. "கறைபடு பொழில்" (தேவா. 624, 8);, 6. நஞ்சு, poison, "கறையுறுபகுவா யுரகம்" (ஞானா பாயி 7, 5);. 7. அரத்தம்; blood.
கறைக்கண்டன்	கறைக்கண்டன் gaṟaiggaṇṭaṉ, பெ.(n.) 1. சிவன்; Siva, as having poison in his throat. "கறைக்கண்ட துறைகோயில் . கோகரணம்" (தேவா. 1182 9);. blue vitriol (சா.அக.);. ம. கறக்கண்டன்;க. கறெகண்ட, கறெகொரல. தெ. கறகண்டுடு. [கறை+கண்டன்]
கறைக்கணி-த்தல்	கறைக்கணி-த்தல் kaṟaikkaṇittal, 4.செ.கு.வி. (v.i) குறை வேண்டித்தொழுதல்; to pray for redress of grievances. "எம்பெருமானென்றுகறைக்கணித்தவர் கண்டவனக்கத்தாய்"(தேவா. 612 2);. [கறை+கணி]

கறைக்கோங்கு	கறைக்கோங்கு kaṟaikāṅgu, பெ.(n.) இலைப் புன்கு; dipterocarp dammer (சாஅக.);. [கறை + கோங்கு கறை கருமைபடர்ந்த இலை]
கறைச்சூலை	கறைச்சூலை kaṟaiccūlai, பெ.(n.) சூலைநோய் வகை (சீவக.123.); a form of neuralgia. ம. கறிசூலா [கறை+குலை.]
கறைநிலம்	கறைநிலம் kaṟainilam, பெ.(n.) 1. புன்செய் நிலம்; dry land. 2. களர் நிலம்; saline soil (கல், கலை. அக.);. [கறை=குற்றம், பழுது கறை+நிலம்]
கறைநீக்கு-தல்	கறைநீக்கு-தல் kaṟainīkkudal, 5 செ.கு.வி.(v.i) மாசு படிந்த பல்; to remove the stain or blemish (சா.அக.);. [கறை+நீக்கல்]
கறைப்பல்	கறைப்பல் kaṟaippal, பெ.(n.) மாசுபடிந்த பல்; discoloured teeth, unclean teeth. "கறைபற் பெருமோட்டுக் காடுகிழவோட்கு"(யாம்.வி. 94352);. [கறை → குற்றம் அழுக்கு கறை+பல்]
கறைப்பறுக்குழி	கறைப்பறுக்குழி kaṟaippaṟukkuḻi, பெ.(n.) உவர் நிலம்: salty land. கரைப்பறுக்குழி ... முன்னூறும் (S.I.I. Vol.1. in. 503. S.2);. [கறை → கறைப்பு+உறு+குழி, உறகுழி →அறக்குழி எனத்திரிந்து]
கறைப்போக்கன்	கறைப்போக்கன் gaṟaippōggaṉ, பெ.(n.) கீழ்மகன்; loafer. [கறை+போக்கன்]
கறைபடிதல்	கறைபடிதல் kaṟaibaḍidal, செ.கு.வி.(v.i.) களங்கம் ஏற்படுதல்; to be stained with accusation. க.கறெவெரசு [கறை+படி]
கறைபடு-தல்	கறைபடு-தல் kaṟaibaḍudal, 20 செ.கு.வி.(v.i.) இருள் படர்தல்; to darken, பூங்கொடியே கறைபடுவது நிறைமதியே பட்டுண்பன அணியல்குலே (S.I.I. Vol.17. S.No. 585. S.4.);. [கறை+படு]

கறைபிடி-த்தல்	கறைபிடி-த்தல் kaṟaibiḍittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. துருவுண்டாதல்; to become rusty, to form, as rust. 2. மாசுபடுதல்; to be stained or soiled with rust or verdigris. 3. அரத்தங்கட்டுதல்; to collect, as blood in inflammation. [கறை= குற்றம் பழுது அழுக்கு கறை+பிடி-]
கறைபோக்கி	கறைபோக்கி kaṟaipōkki, பெ.(n.) சவர்க்காரம் (தைலவ.தைல.);; lit., remover of stains, soap. [கறை= குற்றம் அழுக்கு கறை'+போக்கி]
கறைபோக்கு	கறைபோக்கு kaṟaipōkku, பெ.(n.) கீழ்மை; lowliness. [கறை-அழுக்கு குற்றம், கீழ்மை. கறை+போக்கு]
கறைமிடற்றண்ணல்	கறைமிடற்றண்ணல் kaṟaimiḍaṟṟaṇṇal, பெ.(n.) மிடற்றில் நஞ்சினை வைத்த சிவன் (திவா.);; Siva, as having poison in his throat. ம. கறமிடறன் [கறை= நஞ்சு கறை+மிடறு+அண்ணல்]
கறைமிடற்றான்	கறைமிடற்றான் kaṟaimiḍaṟṟāṉ, பெ.(n.) கறைமிடற்றண்ணல் பார்க்க;see karai-midar ramma. "கடிகமழ்மா மலரிட்டுக் கறைமிடற்றா னடி காண்பாம் (தேவா. 1981);. ம. கறமிடறான் [கறை=கஞ்சு கறை+மிடற்றான்.]
கறைமுறி-த்தல்	கறைமுறி-த்தல் kaṟaimuṟittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) ஆடை முதலியவற்றின் கறையை நீக்குதல் (வின்.);: to remove a spot or stain from cloth, etc. [கறை= ஒட்டிய அழுக்கு கரி கறை+முறி]
கறையடி	கறையடி kaṟaiyaḍi, பெ.(n.) உரல்போன்ற தடித்த காலுடைய யானை; elephant, as having legs like mortar. "பொழிமதக் கறையடி"(கல்லா, 6122);. ம. கறயடி [கறை+அமு. கறை= உரல்]
கறையான்	கறையான் kaṟaiyāṉ, பெ.(n.) சிதல்; white ant. "கறையானேறி (பாரத. அருச்சுனன்றவ. 41);, கறை யான் புற்றில் கருநாகம் குடி கொண்டதுபோல் (உவ);. ம. கறயான் [கற → கறை உள்வாங்குதல், உரிதுதல், அரித்தல், கறை - →கறையான் அளிக்கும் இயல்புடையது]

கறையான்நோய்	கறையான்நோய் kaṟaiyāṉnōy, பெ.(n.) அரத்த நோய்வகை; disease relating to blood (சா.அக.);. [கறையான்+நோய்]
கறையான்புற்று	கறையான்புற்று kaṟaiyāṉpuṟṟu, பெ.(n.) சிதல்களினாற் கட்டப்பெற்ற வளைகளோடு கூடிய மண்புற்று; termite mound. [கறையான்+புற்று]
கறையான்மேய்-தல்	கறையான்மேய்-தல் kaṟaiyāṉmēytal, 2.செ.கு.வி. (v.i.) செல்லுப்பிடித்தல்; to be eaten, as a book, by white ants. [கறையான்+மேய்]
கறையுரல்	கறையுரல் kaṟaiyural, பெ.(n.) பெரியவுரல்; large mortar. [கறை+உரல், கறை=மிகுதிபெருக்கம்]
கறையோர்	கறையோர் kaṟaiyōr, பெ.(n.) வரிசெலுத்துவோர்; tax-payers, rate-payers. "கறையோரில்லாச் சிறையோர் கோட்டம்" (மணிமே 19, 161);. [கறை → கறையோர்]
கறைவிலங்கு	கறைவிலங்கு kaṟaivilaṅgu, பெ.(n.) செந்தரைப்பூடு (L.);; a species of white cedar (சா.அக.);. மறுவ. கருவிலங்கம் [கறை+ விலங்கு]
கறைவிழியாள்	கறைவிழியாள் kaṟaiviḻiyāḷ, பெ.(n.) கஞ்சாறு கோரை; wild basil (சா.அக.);. [கறை+விழியான்]

கன்'(னு)-தல்	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;
கன்கூட்டு	கன்கூட்டு kaṉāṭṭu, பெ.(n.) கற்சுருங்கை, cave, cavern. "கன்கூட்டெய்திகறந்தனனிருப்ப"(பெருங். இலாவன, 17 17);. [கல்+கட்டு]
கன்சருக்கரை	கன்சருக்கரை kaṉcarukkarai, பெ.(n.) கற்கண்டு; loaf sugar. [கண்டசருக்கரை → கன்சருக்கரை]
கன்மகாண்டம்	கன்மகாண்டம் kaṉmakāṇṭam, பெ.(n.) முற்பிறப்புத்தீவினைகளால் தோன்றும் நோய்களை யும் அவற்றிற்குரிய மருத்துவ முறைகளையும் விளக்கும் ஒரு மருத்துவ நூல்(வின்.);; a medical treatise on diseases caused by the sins of former births, and their cure. [கருமம் →கன்மம்+காண்டம்]
கன்மடி	கன்மடி kaṉmaḍi, பெ.(n.) ஆவின் காய்மடி (யாழ்.அக.);; hard udder of cows, yielding milk with difficulty. [கல்+மடி – கன்மடி]
கன்மண வாரி	கன்மண வாரி kaṉmaṇavāri, பெ.(n.) நான்கு மாதங்களில் விளையும் ஒருவகை நெல் (Rd.m.45);. a kind of coarse paddy sown in September maturing in four months. [கல் + மணவாரி]

கன்மதம்	கன்மதம் kaṉmadam, பெ.(n.) ஒரு மருந்துச்சரக்கு (பதார்த்த. 1229.);, rock alum. ம. கன்மதம் [கல்+மதம்.]
கன்மதில்	கன்மதில் kaṉmadil, பெ.(n.) கல்லால் அமைந்த மதில்; wall round a fort built by stone. ம. கல்மதில் [கல்+ மதில்]
கன்மரம்	கன்மரம்1 kaṉmaram, பெ.(n.) கருஞ்சந்தனம்; black sandalwood. [கல் + மரம்] கன்மரம்2 kaṉmaram, பெ.(n.) நெடுங்காலத்திற்கு முன்பு மண்ணில் புதைந்த மரங்களின் ஊடே படிப்படியாகச் சுண்ணாம்புச் சத்துப் புகுந்து, அதன் பழைய வடிவிலேயே கல்லாகிப்போன மரம்; impression of a tree embedded in rock, fossilized tree. [கல்+மரம்]
கன்மலி	கன்மலி kaṉmali, பெ.(n.) ஏலம் (மலை);; cardamom plant. [கல்+ மலி]
கன்மலை	கன்மலை kaṉmalai, பெ.(n.) 1. பெரும்பாறையாலான மலை; rocky mountain. 2. படிக்காரம் (வின்.);; rock, alum. ம. கன்மல [கல் +மலை]
கன்மழை	கன்மழை kaṉmaḻai, பெ.(n.) ஆலங்கட்டியாகப் பெய்யும் மழை, hail, "கன்மழை சொரிந்திடும்"(கந்தபு. திருநகரம் 15);. மறுவ. கன்மாரி ம. கல்மழ, க. கல்மழெ பட கல்லுமே. [கல்+மழை]
கன்மா	கன்மா kaṉmā, பெ.(n.) காட்டுமா (L);; a species of Buchanan's mango. [கல்+ மா]

கன்மாடம்	கன்மாடம் kaṉmāṭam, பெ.(n.) கருங்கல்லால் அமைந்த கட்டடம்; a granite building, stone house. ம. கன்மாடம் [கல்+மாடம்]
கன்மாடன்	கன்மாடன் kaṉmāṭaṉ, பெ.(n.) களங்கமுடையவன்; one who is spotted, as the moon. "மேனிகருகிக் கன்மாட னானான்" (குற்றா, தல, வடவருவி 17);. [கல் + மாடன்.]
கன்மாரி	கன்மாரி kaṉmāri, பெ.(n.) கன்மழை பார்க்க;see kammasa. ம. கல்மாரி [கல் + மாரி.] கன்மாரி kaṉmāri, பெ.(n.) உடலெங்கும் காய் காயாக கொப்பளம் உண்டாக்கும் ஒரு வகை அம்மை நோய்; a form of smallpox. [கல்+மாரி]
கன்மி	கன்மி1 kaṉmi, பெ.(n.) கருமி பார்க்க;see karumi. கன்மி2 kaṉmi, பெ.(n.) தொழிலாளி; labourer. "மட்கலஞ்செய்கன்மி (பாரத திரெளபதிமாலை. 64);. [கருமி →கன்மி]
கன்மிகள்	கன்மிகள் gaṉmigaḷ, பெ.(n.) கருமிகள்பார்க்க;see karumigal. [கரு → கருமி →கன்மா.]
கன்மிளகு	கன்மிளகு gaṉmiḷagu, பெ.(n.) கெட்டி மிளகு; solid and matured pepper seed (சா.அக.);. [கல்+மிளகு-கன்மிளகு]
கன்மீன்	கன்மீன் kaṉmīṉ, பெ.(n.) பதினாறுவிரலம் வளரக் கூடியதும் மஞ்சட் பழுப்பு நிறமுடையதுமான ஒருவகைக் கடல்மீன்; bride-fish, purplish yellow, attaining 16 inches. in length. ம. கல்மீன் [கல்+மீன்.]

கன்முகை	கன்முகை gaṉmugai, பெ.(n.) மலைக்குகை; mountain cavern. "கன்முகை வயப்புலி (ஐங்குறு 246); [கல்+முகை.]
கன்முரசு	கன்முரசு kaṉmurasu, பெ.(n.) பெருவாகை (மலை);; siris. [கல் +முரசு.]
கன்முரிசு	கன்முரிசு kaṉmurisu, பெ.(n.) புரசு (சங்.அக.);; east indian satinwood. [கல்+முரிக.]
கன்முருக்கு	கன்முருக்கு kaṉmurukku, பெ.(n.) கல்முருக்க மரம், a species of moringa tree (சாஅக.);. [கல்+முருக்கு]
கன்முலை	கன்முலை kaṉmulai, பெ.(n.) இறுகிய ஆவின்மடி, hard udder. [கல் + முலை.]
கன்முழை	கன்முழை kaṉmuḻai, பெ.(n.) மலைக்குகை (புறநா. 86, a 500.);; mountain cavern. [கல்+முழை முழைகுகை]
கன்மேய்வு	கன்மேய்வு kaṉmēyvu, பெ.(n.) மாடப்புறா (பிங்.);: blue rock-pigeon. [கல்+மேய்-கல்மேய் → கன்மேய் → கன்மேய்வு]
கன்மேலெழுத்து	கன்மேலெழுத்து kaṉmēleḻuttu, பெ.(n.) அழிவில்லாக் கல்லில் எழுதிய எழுத்து; inscription on a stone, expressive of that which is stable and enduring. "கன்மே லெழுத்து போற் கானுமே" (வாக்குண். 2);. [கல்+மேல்+எழுத்து]

கன்மொந்தன்	கன்மொந்தன் kaṉmondaṉ, பெ.(n.) வாழைவகை; a kind of Abyssinian banana. [கல்+மொந்தன்]
கன்றல்	கன்றல் kaṉṟal, பெ.(n.) 1. சினக்குறி (பிங்);; sign of anger. 2. எழுச்சியின் மிகுதி (திவா);; luxuriance. [கன்று →கன்றல்]
கன்றி	கன்றி kaṉṟi, பெ.(n.) சிறுகீரை; piggreens (சா.அக.);. [கன்று (இளமை); →கன்றி]
கன்றிப்போ-தல்	கன்றிப்போ-தல் kaṉṟippōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i) சதைக் கன்றதல்; to become injured by blow without breaking the skin (சா.அக.);. [கன்று →கன்றி]
கன்றினகாயம்	கன்றினகாயம் kaṉṟiṉakāyam, பெ.(n.) கன்றிப் போன புண்; livid mark, contused wound. [கன்று-கன்றின+காயம்]
கன்று-தல் k	கன்று-தல் k kaṉṟudal, 5 செ.கு.வி.(v.i) 1. முதிர்தல்; to mature, grown intense. "களவின்கட் கன்றிய காதல்" (குறள், 284);. 2. அடிபடுதல்; to get accustomed. "கன்றிய கள்வன்" (சிலப் 16, 152);. 3. சினக் குறிப்புக் கொள்ளுதல். (தி.வா.);; to be enraged. 4. வெயிலாற் கருகுதல்; to be scorched; to be sunburnt, as the face, வெயிலில் முகம் கன்றிவிட்டது (2.5.1.);. 5. களைகுன்றுதல்; to become dim or dull. 6. மனமுருகுதல்; to feel compassion; to melt, as the heart. "கலையின்பினைகன்றிடுமென்று"(சீவக. 1188);. 7. வருந்துதல்; to suffer, to be aggrieved. நெஞ்சு கன்றக் கவிபாடுகிற (ஈடு. 3,9,6...);. 8. குழப்ப unsol-goo; to be vexed, confused. நடந்துநடந்து

கன்றுபுக்கான்	கன்றுபுக்கான் kaṉṟubukkāṉ, பெ.(n.) கானா வாழை (வின்.);; calf's grass. [கன்று+புக்கான்]
கன்றுபோடு-தல்	கன்றுபோடு-தல் kaṉṟupōṭudal, 20.செ.கு.வி.(v.i) ஆன் முதலியன கன்றினுதல்; to yean, calve. [கன்று+போடு-]
கன்றுமேய்பாழ்	கன்றுமேய்பாழ் kaṉṟumēypāḻ, பெ.(n.) ஊரில் கால்நடை மேயும் பொதுநிலம் (S.I.I.i,305);, village pasture land. [கன்று+மேய்+பாழ்.]
கன்றுவிடு-தல்	கன்றுவிடு-தல் kaṉṟuviḍudal, 20 செ.கு.வி.(v.i.) 1.பால்சுரக்கும்படி கன்றை ஊட்டவிடுதல்; to let the calf suck the cow for starting the flow of milk. 2. பால் கறத்தல்; to milk. [கன்று+விடு-ஹ
கன்றுவீசு-தல்	கன்றுவீசு-தல் kaṉṟuvīcudal, 5 செ.கு.வி..(v.i.) .ஆன் முதலியன அகாலத்தில் ஈனுதல், கருக்கலைதல்; to miscarry as a cow. [கன்று+வீசு-]
கன்னக்கட்டு	கன்னக்கட்டு kaṉṉakkaṭṭu, பெ.(n.) 1. கன்னத்தி லேற்படும் வீக்கம்; swelling of the cheeks. 2. கூகைக்கட்டு; mumps. [கன்னம்+கட்டு]
கன்னக்களவு	கன்னக்களவு kaṉṉakkaḷavu, பெ.(n.) 1. சுவரில் துளைபோட்டு அதன்வழியாக வீட்டினுள் சென்று செய்யும் களவு; theft by house-breaking; burglary. 2. கன்னம் போட்டுத்திருடிக்கொண்ட பொருள்; property acquired by house-breaking. ம. கன்னக்களவு க. கன்னகளவு [கன்னம்1+களவு]
கன்னக்காரன்	கன்னக்காரன் kaṉṉakkāraṉ, பெ.(n.) 1. கன்ன மிடுந்திருடன்; house-breaker, burglar. 2. ஏமாற்றுபவர்; a deceitful person. ம. கன்னக்காரன்;க. கன்னகார தெ. கன்னகாடு. [கன்னம்2+ காரன்.]
கன்னக்கிரந்தி	கன்னக்கிரந்தி kaṉṉakkirandi, பெ.(n.) தோல் நோயால் கன்னத்திலுண்டாகும் ஒருவகைக் கட்டி (மூ.அ);; swelling in the cheek due to skin disease. [கன்னர்2+கிரந்தி]

கன்னக்கீரை	கன்னக்கீரை kaṉṉakārai, பெ.(n.) சிறுகீரை; pig green (சா.அக.);. [கன்று → கன்னு+கீரை]
கன்னக்குடுமி	கன்னக்குடுமி kaṉṉakkuḍumi, பெ.(n.) காதுக்கு மேற்பக்கமாக முடிக்குங்குடுமி (யாழ்ப்);; side-lock of tuft. [கன்னம்+குடுமி]
கன்னக்குருகு	கன்னக்குருகு gaṉṉaggurugu, பெ.(n.) நோய் வகை (பரராச 1,236);; a form of disease. [கன்னம்+ குருகு]
கன்னக்கொண்டை	கன்னக்கொண்டை kaṉṉakkoṇṭai, பெ.(n.) ஒரு வகை மயிர்முடிப்பு; coil of hair tied in a Special way. [கன்னம்+கொண்டை]
கன்னக்கோல்	கன்னக்கோல் kaṉṉakāl, பெ.(n.) 1. சுவரைத் தோண்டுதற்குக் கள்ளர் கையாளுங் கருவி, ironcrow bar of thieves. எங்கே திருடினாலும் கன்னக்கோல் வைக்க ஒரு இடம் வேண்டும் (பழ);. 2. நெசவாளர் பயன்படுத்தும் ஒரு கருவி (சேரநா.);; an implement of the weavers. மறுவ. கன்னகம் ம. கன்னக்கோல் க. கன்னகத்திரி, தெ. கன்னக்கோல. [கல்லு → கன்னு → கன்னம் கல் தோண்டுதல் கன்னம் குழி குழித்தல், வெட்டுதல் கன்னம்4+கோல்] கன்னக்கோல் சுவரில்துளையிடும் சிறிய கடப்பாறை.
கன்னகம்	கன்னகம் gaṉṉagam, பெ.(n.) கன்னக்கோல் பார்க்க;see kappa-k-kol "கன்னக மின்றியுங் கவைக்கோலின்றியும்"(சிலம் 16, 142); [கன்னம் → கனன்னகம்]

கன்னகுப்பியம்	கன்னகுப்பியம் gaṉṉaguppiyam, பெ.(n.) இசிவு (சன்னி); வகை (தஞ்சரசு. 111, 194);; a kind of delirium. [கள்ளர் + குப்பியம்] சொல்லினின்று திரிக்கின்றனர் "kind, n. ME. kinde, kund, kende, fr. OE. cynd. ge-cynd, kind nature, quality, manner, origin, generation off-spring, rel, to OE. cyn, kind, kin." "Kindergarten, n. G. kindergarten, lit. 'garden of childred' . . . . . kinder, Pl. of kind, child, andgarten, garden, kin-kind" "Kinchin, n.child - corrupted fr. G.Kindchen, 'little child' dimin. of Kind, child, which is rel, to ON kunder, son" - klenis. சமற்கிருதம் உட்பட்ட ஆரிய மொழிகளையெல்லாம் ஆழ்ந்து ஆராய்ந்த கீற்று (skeat); கிளேன் முதலிய பேரறிஞரெல்லாம் மேற்காட்டிய சொற்கட்கு gen, gene என்பதே வேர் என்று திட்ட வட்டமாய்க் குறித்துள்ளனர். க- ச, ga -ஐ ஆதலால், gan (Kan); என்பது மூலமும் jan என்பது அதன் திரிபுமாகும் என்று தெற்றெனத் தெரிந்து கொள்க (செல்வி சூலை78,பக்.541-544);. [கன் →கன்று]
கன்று - மா, புளி, வாழை முதலியவற்றின் இளநிலை. யானை, குதிரை, கழுதை, ஆ, எருமை முதலியவற்றின் கன்றுகளைக் குறித்த கன்று: இன்று ஆ, எருமைக் கன்றை மட்டும் குறித்து நிற்கிறது. கன்றுக்குட்டி	கன்று - மா, புளி, வாழை முதலியவற்றின் இளநிலை. யானை, குதிரை, கழுதை, ஆ, எருமை முதலியவற்றின் கன்றுகளைக் குறித்த கன்று: இன்று ஆ, எருமைக் கன்றை மட்டும் குறித்து நிற்கிறது. கன்றுக்குட்டி gaṉṟumāpuḷivāḻaimudaliyavaṟṟiṉiḷanilaiyāṉaigudiraigaḻudaiāerumaimudaliyavaṟṟiṉgaṉṟugaḷaigguṟiddagaṉṟuiṉṟuāerumaiggaṉṟaimaṭṭumguṟiddunirgiṟadugaṉṟuggutṭi, பெ.(n.) ஆன், எருமை களின் இளங்கன்று (உ.வ.);; calfகன்றுக் குட்டியிடமும் கடன்காரனிடமும் இருக்கக்கூடாது (உவ);. ம.கன்னுகுட்டி; G. kalf Dan. kalv; Du. kalf; Norw. kalv: Swed. kalv; Yid. kalf. [கன்று+குட்டி]
கன்றுக்குட்டிப்புல்	கன்றுக்குட்டிப்புல் kaṉṟukkuṭṭippul, பெ.(n.) கானாவாழை (m.m);; calf's grass. [கன்று+குட்டி+புல்]
கன்றுக்குடுமி	கன்றுக்குடுமி kaṉṟukkuḍumi, பெ.(n.) குடுமியைச் சுற்றி வளர்க்குஞ் சிறுகுடுமி (உவ.);; hair allowed to grow next to tuft. [கன்று+குடுமி]
கன்றுகயந்தலை	கன்றுகயந்தலை gaṉṟugayandalai, பெ.(n.) சிறுபிள்ளைகள்; children. [கன்று+கயந்தவை]

கன்றுகால்மாறு-தல்	கன்றுகால்மாறு-தல் kaṉṟukālmāṟudal, 5.செ.குன்றாவி (v.t.) . 1. தியனவாயுள்ள தங்கன்றுகளை மாற்றி வைத்து நல்லன வாயுள்ள பிறர் கன்றுகளை எடுத்துககொள்ளுதல்; to substitute stealthily one's bad calves for another's good calves. 2.கன்றுகளைக் களவிலே நிலை பேர்த்துக் கொண்டுபோதல்; to steal away calves. [கன்று + கால்+ மாறு-]
கன்றுகாலி	கன்றுகாலி kaṉṟukāli, பெ.(n.) கன்றுகளுடன் கூடிய மாட்டுமந்தை; cattle, young and old. ம. கன்னுகாலி கன்னாலிப்பிள்ளர்(மாட்டுக்காரன்); [கன்று + காலி]
கன்றுகொல்லி	கன்றுகொல்லி gaṉṟugolli, பெ.(n.) கன்றுகள் இறக்கும்படி கால்நடைகளுக்கு வரும் நோய் (வின்.);; disease in cattle causing the death of their calves. [கன்று+கொல்லி]
கன்றுதாய்ச்சி	கன்றுதாய்ச்சி kaṉṟutāycci, பெ.(n.) சினைஆன் (வின்.);; pregnant Cow. [கன்று+தாய்ச்சி] ஒ.நோ. பிள்ளைத்தாய்ச்சி
கன்றுப்பொங்கல்	கன்றுப்பொங்கல் kaṉṟuppoṅgal, பெ.(n.) மாட்டுப்பொங்கலுக்கு அடுத்தநாள்; the day after the mattu-p-pongal. [கன்று+பொங்கல்] காண்பொங்கல் அல்லது காணும் பொங்கல் என்ற வடிவம் கண்ணுப்பொங்கல் என்றும் ஆளப்படுதல் உண்டு. பின்னர்க் கண்ணு, கன்று என்பதின் கொச்சை வடிவமாக இருக்கக்கூடும் எனக்கொண்டு இதைக் கன்றுப் பொங்கல் என மாற்றிச் சொல்லியுள்ளனர். இதையே செ.அ.க. குறித்துள்ளது. ஆனால் காண் பொங்கல் அல்லது காணும்பொங்கல் என்பதே சரியான வழக்கு.காண் பொங்கல் பார்க்க.
கன்றுபடு-தல்	கன்றுபடு-தல் kaṉṟubaḍudal, 20.செ.கு.வி.(vi) ஆன் முதலியன சினைப்படுதல் (வின்.);; to be pregnant, as a COW. [கன்று+படு படுதல் தோன்றுதல், உண்டாதல்.]
கன்னங்கறேல்	கன்னங்கறேல் kaṉṉaṅgaṟēl, பெ.(n.) மிகக் கறுப்பு நிறம்; deepest black colour (சா.அக.);. [கல் →கன் → கன்னம்+கறேல்]

கன்னங்கறேலெனல்	கன்னங்கறேலெனல் kaṉṉaṅgaṟēleṉal, பெ.(n.) மிகக் கறுத்தகுறிப்பு; expr. signifying pitch like darkness. [கல் → கன்னம்+கறேல்+எனல்]
கன்னச்சிலந்தி	கன்னச்சிலந்தி kaṉṉaccilandi, பெ.(n.) கன்னப் புற்று பார்க்க;see kara-p-purru (சா.அக.);. [கன்னம்+சிலந்தி]
கன்னசந்தம்	கன்னசந்தம் kaṉṉasandam, பெ.(n.) செவித்துளை, ear-cavity. [கன்ன+சந்தம் கன்ன+சந்து(சந்தம்); சந்து. துளை]
கன்னசாலை	கன்னசாலை kaṉṉacālai, பெ.(n.) மேல்மாளிகைப் பக்கங்களில் முன்புறம் நீண்டுள்ள பரண்கூடு; balcony. "மீதொருபாற் கன்னசாலை குல வயிரத்தா லமைத்த கொள்கையாலே" (பெரியபு. திருக்குறிப். 91);. [கன்னம்+சாலை]
கன்னசூலை	கன்னசூலை kaṉṉacūlai, பெ.(n.) கன்னக்கழலை நோய்வகை (வின்);; tumour in the region of the cheek. [கன்னம்+குலை.]
கன்னஞ்செய்-தல்	கன்னஞ்செய்-தல் kaṉṉañjeytal, 1 செ.குன்றாவி. (v.t) கேட்டல்; to hear. "கன்னஞ்செய்வா யாகில்" (பதினொ. சேத்திர, 20);. [கன்னம்+செய்-]
கன்னடகௌளம்	கன்னடகௌளம் gaṉṉaḍagauḷam, பெ.(n.) ஒருவகைப்பண் (பரத. இராக.55);; a musical mode. [கன்னடம் + கௌளம்]

கன்னடம்	கன்னடம் kaṉṉaḍam, பெ.(n.) 1. ஐந்து திராவிட மொழிகளுள் ஒன்றான கன்னடம் பேசுகின்ற நாடு; the Kannada country, the place where the Kannada language is spoken. Glamrila, smrti. கன்னடந் தெலிங்கம் (நன். 272. மயிலை.);. 2. இந்தியப் பதினெண்மொழிகளுள் ஒன்று; language of the Kanarese, one of 18 languages of India mentioned in Tamil works. 3.ஒருவகைப்பண் (பரத.இராக.55.);; a musical note. ம. கன்னடம், க. கன்னட, தெ. கன்னடமு:து. கர்நாடக, afsårsstl-, Lnym. Smsort-; Skt. karnåta. [கல்= மலை, குன்று கல்+நாடு-கன்னாடு- →கன்னடம்]. மலையாளத்திற்கு அடுத்து தமிழோடு தொடர்புள்ளது கன்னடம். கன்னடம் என்பது கருநடம் என்னும் தமிழ்ச்சொல்லின் திரிபு. இது முதலாவது கன்னட நாட்டைக் குறித்தது. இதன் பழைய வடிவங்கள் கருநாடு, கருநாடகம் என்பன. கன்னட நாட்டார் கருநாடர் என்றும் கருநடர் என்றும் அழைக்கப்பட்டனர். (பாவாணர் - திராவிடத்தாய், பக்.54); தொல்காப்பியர் காலத்தில் கன்னடம் தோன்றவில்லை. கன்னடம் தமிழிலிருந்து பிரிந்தது. ஏறத்தாழ கி.பி. 6ஆம் நூற்றாண்டு எனக்கூறலாம். திருந்திய திராவிட மொழிகளுள் ஒன்றான கன்னடம் இலக்கிய இலக்கண வளமுடையது.
கன்னடர்	கன்னடர் kaṉṉaḍar, பெ.(n.) கருநாடக நாட்டைச் சேர்ந்தவர்; people of Kannada country, the Canarese people. ம. கன்னடர் [கருநாடர் →கன்னடர்]
கன்னடா	கன்னடா kaṉṉaṭā, பெ.(n.) கன்னாடப் (கானடா); பண்; a musical mode. [கல் + நாடு – கன்னாடு → கன்னடம் → கன்னாடா (கொ.வ);]
கன்னடிகன்	கன்னடிகன் gaṉṉaḍigaṉ, பெ.(n.) கன்னடநாட்டான், (S.I.I.i, 83);; native of the Canerese country. க. கன்னடிக [கல் + நாடு – கன்னாடு+அகன் – கன்னாடகன் → கன்னடிகன் (கொ.வ);]
கன்னடுதல்	கன்னடுதல் kaṉṉaḍudal, பெ.(n.) போரில் இறந்த மறவனது உருவகுத்துப் பெயர் பொறித்த நடுகல் நாட்டுதலைக் கூறும் புறத்துறை (பு. வெ. 10, பொதுவியற்);. 12.);; theme of setting up a memorial stone for a warrior who died in battle. [கல்+நடுதல்-கன்னடுதல்]
கன்னத்தசை	கன்னத்தசை kaṉṉattasai, பெ.(n.) கன்னப் பகுதியின் தசை; buccinator. [கன்னம்+தசை]
கன்னத்தட்டு	கன்னத்தட்டு kaṉṉattaṭṭu, பெ.(n.) சிறுதுலைத் (தராசு); தட்டு (நன்.217.விருத்);; scale-pan, pan of a small balance. [கன்+தட்டு-கன்னத்தட்டு, கன்னான் செய்யும் சிறுதுலைத்தட்டு]

கன்னதாளி	கன்னதாளி kaṉṉatāḷi, பெ.(n.) நிலப்பனை; ground palm (சா.அக.);. [கல் →கன் → கன்னம்+தாளி]
கன்னப்பரிசை	கன்னப்பரிசை kaṉṉapparisai, பெ.(n.) 1. கதுப்பு மயிர் (வின்.);; whiskers on the cheek. 2. கீழலகு; mandible or lowerjaw (சா.அக.);. [கன்னம் + பரிசை]
கன்னப்பால்	கன்னப்பால் kaṉṉappāl, பெ.(n.) மாட்டின் ஈன்றணிமைப் பால்; beestings, especially of cow. மறுவ. சீம்பால், திரட்டுப்பால், கடும்பு-தீம்பால்;க. கிண்ணுவாலு, கிண்ணுகாலு, தெ. கன்னு. [கன்னு+அம்+பால், கன் → கன்னு(திரட்டு);]
கன்னப் பிளவை	கன்னப் பிளவை kaṉṉappiḷavai, பெ.(n.) கன்னத்தில் ஏற்படும் கட்டி வகை; [கன்னம்+பிளவை]
கன்னப்புற்று	கன்னப்புற்று kaṉṉappuṟṟu, பெ.(n.) பெரும்பாலும் குழந்தைகட்கு வரும் ஒரு கன்னப்பிளவை (யாழ்.அக.);; a form of cancer in the form of ashallow ulcer, most frequently in the mouth of ill-fed delicate children after a debilitating disease (செ.அக.);. ம. கன்னப்புற்று [கன்னம்+புற்று]
கன்னப்பூ	கன்னப்பூ, kaṉṉappū, பெ.(n.) காதணிவகை; jewel worn at the top of the ear, usually made of gold. ம. கன்னப்பூ, கன்னப்பூவு. [கன்னம்+பூ (வேக 191);]
கன்னப்பொறி	கன்னப்பொறி kaṉṉappoṟi, பெ.(n.) கன்னத்தின் பொட்டு (வின்.);; temple, the flat part of either side of the face between forehead and ear. [கன்னம்+பொறி]

கன்னம்	கன்னம்1 kaṉṉam, பெ.(n.) 1. பொற்கொல்லர் கையாளும் சிறிய துலைத் தட்டு (திவா.);; scale pan of a goldsmith, 2. நோய் தணியும் பொருட்டுக் கோயிற்கு நேர்த்தியாகச் செய்து கொடுக்கும் சிறுபடிமம்; small image presented to a temple for effecting a cure. "கன்னந் தூக்கி" (ஐங்குறு. 245); [கன்1 → கன்னம்-1] கன்னம்2 kaṉṉam, பெ.(n.) 1. கதுபபு; cheek. "கன்னத்து விழுந்தது காளர்கதை"(உபதேசகா சிவ நாம.51); ம. கன்னம்: க. கன்ன; கென்னெ;படா. கென்னி குல் → கல் → கன் → கன்னம் (குழிந்த பகுதி); த.கன்னம் < Skt. karna. (வ.மொ.வ.112.); Pkt kanna. Iraqi; khadd. West Sudan; gone; Nil., Aby., Ger., Norw. kinn: It. guan-cia; Swed. kin-d;
கன்னம்போடு-தல்	கன்னம்போடு-தல் kaṉṉambōṭudal, 18.செ. குன்றாவி.(v.t.) கன்னமிடுதல் பார்க்க;see kannamigu-, [கன்னம் + போடு]
கன்னம்வற்று-தல்	கன்னம்வற்று-தல் kaṉṉamvaṟṟudal, 5.செ.கு.வி.(v.i.) மூப்பு, நோய் போன்றவற்றால் கன்னச் சதை சுருங்குதல்; to emaciate, of the blooming. Cheeks through old age, disease etc. [கன்னம்+வற்று]
கன்னம்வை-த்தல்	கன்னம்வை-த்தல் kaṉṉamvaittal, 4.செ.குன்றாவி. (v.t.) கன்னமிடு-தல் பார்க்க;see kannamidu. [கன்னம்+வை]
கன்னமதம்	கன்னமதம் kaṉṉamadam, பெ.(n.) e,sir யானையின் கன்னத்தினின்று தோன்றும் மதநீர் (திவா.);; secretion from the temples of male elephants while in rut-masth. [கன்னம்+மதம்]
கன்ன மலம்	கன்ன மலம் kaṉṉamalam, பெ.(n.) காதுக்குறும்பி; ear-Wax. [கன்னம்+மலம்]

கன்னமிடு-தல்	கன்னமிடு-தல் kaṉṉamiḍudal, 20 செ.குன்றாவி. (v.t) 1. கன்னக் கோலால் சுவரகழ்தல்; to breakinto a house through the wall. அன்னமிட்ட வீட்டிலேயே கன்னமிட்டு விட்டான்(உ.வ.);. 2. கொள்ளை கொள்ளுதல்; to take in one sweep, as in plunder. "ஒரு நாளைக் கன்னமிட்டார் தருமமெல்லாங் கன்னமிட்டார்" (குற்றாதலமூர்த்தி. 34);. மறுவ. கன்னம் போடுதல்;கன்னம் வைத்தல். து. கன்னகுரெபினி (துளை உண்டாக்கு);, க. கன்னமிடு, கன்னவிடு. [கன்னம்+இடு]
கன்னமிலை	கன்னமிலை kaṉṉamilai, பெ.(n.) தகரையிலை; leaf of ringworm plant (சா.அக.);. [கன்னம்+இலை.]
கன்னமீசை	கன்னமீசை kaṉṉamīcai, பெ.(n.) தாடைமீசை, whiskers. [கன்னம்+மீசை]
கன்னமூலம்	கன்னமூலம் kaṉṉamūlam, பெ.(n.) காதின் உட்புறத்தினடி; the inner ear (சா.அக.);. [கன்னம் + மூலம்]
கன்னர்	கன்னர் kaṉṉar, பெ.(n.) செங்குட்டுவனுக்கு நட்பினராகிய ஆந்திரவரசர், சாதவாகனர்; Andhra kings who were the friends of senguttuvan. [பிரா சதகர்ணி →த சதகன்னி- →கன்னி- → கன்னர்]
கன்னரதேவர்	கன்னரதேவர் kaṉṉaratēvar, பெ.(n.) தமிழ்நாட்டில் ஆட்சியுரிமை பெற்றிருந்த இராட்டிரகூட அரசர் கிருட்டிணர் II; "கச்சியுந் தஞ்சையுங்கொண்ட ரீ கன்னர தேவர்க்கு" (தெ.இ.கல்.தொ.23 கல் 65 கிபி 958-59);. கன்னரதேவ பிரித்விகங்கரயர் என்பது இவ்வரசனின் முழுப்பெயர். [கன்னரன்+தேவர்]

கன்னல்	கன்னல்1 kaṉṉal, பெ.(n.) 1. நீர்க்கலம் (கரகம்);; earthen vessel, water pot. "தொகுவாய்க் கன்னற்றண்ணி ருண்ணார்" (நெடுநல். 65);. 2. நாழிகை வட்டில்; a device with two giass chambers containing sand or water that takes an hour to pass from the upperto the lower chamber."கன்னலின் யாமங் கொள்பவர்" (மணிமே 7, 65);. 3. நாழிகை வட்டிலால் அறியப்படும் அளவு, நாழிகை, measure of time - 24 minutes. "காவத மோரொரு கன்னலினாக" (கந்தபு: மார்க் 142); ம. கன்னல்;க. கந்தல், து. கந்தெல். [கன்1 →கன்னல். (வேக 19); கன்வெளிவருதல் கசிதல் கன்னல் கசிதல், ஒழுகுதல், சிறுதுளையுள்ள நீர்க்கலம், நீர்க்கடிகை நாழிகை வட்டில், நாழிகை வட்டிலால்கணிக்கப்படும் நாழிகை.] கன்னல்2 kaṉṉal, பெ.(n.) 1. கரும்பு (திவா);; sugarcane 2. கருப்பஞ்சாற்றிலிருந்து செய்யப்படும் சருக்கரை, sugar. 3. கற்கண்டு (திவா.); rock-candy.
கன்னல் சருக்கரை	கன்னல் சருக்கரை kaṉṉalcarukkarai, பெ.(n.) கரும்பின் சாற்றினாற் செய்யப்படும் சருக்கரை; sugar manufactured from the expressed juice of sugarcane. [கன்னல்+சருக்கரை]
கன்னல் வெல்லம்	கன்னல் வெல்லம் kaṉṉalvellam, பெ.(n.) கரும்பின் சாற்றினால் செய்யப்படும் வெல்லம்; jaggery prepared from sugar-cane juice(சாஅக.);. [கன்னல்+வெல்லம்]
கன்னலமுது	கன்னலமுது kaṉṉalamudu, பெ.(n.) சருக்கரை கலந்து அடும் அடிசில் (பாயசம்);; a liquid food prepared from milk, rice, sago, etc., mixed with sugar or jaggery. மறுவ. கன்னல் [கன்னல்+அமுது]
கன்னவகம்	கன்னவகம் gaṉṉavagam, பெ.(n.) சிறுகீரை (மலை);; a species of amaranth. [கன் →கன்னு+அகம்-கன்னுவகம்(முளைவிடும் கிரை]

கன்னற்கட்டி	கன்னற்கட்டி kaṉṉaṟkaṭṭi, பெ.(n.) 1. கருப்புக்கட்டி molasses. "கோதவமிலென் கன்னற்கட்டி" (திவ். திருவாய் 273); 2. கற்கண்டு. (வின்);; rock-candy [கன்னல்+கட்டி]
கன்னற்றடிப்பு	கன்னற்றடிப்பு kaṉṉaṟṟaḍippu, பெ.(n.) அடியினால் உண்டான வீக்கம்; protuberance, as on a slapped face; contusion. [கன்றல்+தடிப்பு-கன்றல் தடிப்பு → கன்னற்றடிப்பு (கொ.வ.]
கன்னன்	கன்னன் kaṉṉaṉ, பெ.(n.) அங்கநாட்டரசனும் துரியோதனன் நண்பனுமான கர்ணன், Karna, king of Angaandfriend of Duryodhana. [கர்ணன் → கன்னன்]
கன்னன்மணி	கன்னன்மணி kaṉṉaṉmaṇi, பெ.(n.) கற்கண்டு;கண்டசருக்கரைத் தேறு, lump sugar. "கன்னன் மணியும் நறுநெய்யும்"(சீவக. 2703); [கன்னல்2+மணி]
கன்னா	கன்னா1 kaṉṉā, பெ.(n.) காற்றின் வேகத்தால் கலம் சாயும்போது அதனைச் சமநிலைப் படுத்துதற்குரிய ஒரமைப்பு; an arrangement in a vessel which used to stabilise the vessel at the time of topling. [கல் → கன் → துளை துளையுள்ள கன் → கன்னா] கன்னா kaṉṉā, பெ.(n.) தில்லைமரம்; tider's milk spurge. [கல் → கன் → கன்னா]
கன்னாங்கீரை	கன்னாங்கீரை kaṉṉāṅārai, பெ.(n.) கானாவாழை (L.);, calf's grass. [கன்று+ஆம்+கீரை-கன்றாங்கீரை+கன்னாங்கீரை]
கன்னாடகம்	கன்னாடகம் gaṉṉāṭagam, பெ.(n.) தற்போது கன்னடம் பேசும் பகுதி; the region where kannada is spoken as mother tongue. "திருமலைப் பள்ளியில் நிசதமொரு அடிகள்மார்க்குச் சோறு வைத்தார்.இம்மடிச்சோழக் கன்னாடகக் கடுத்தலை விற்சேவகன் பிடாரன் பூத்துகனும் மதுராந்தகக் கருநாடகக் கடுத்தலை விற்சம நாயகன் சந்தய னாயிரவனும் (தெ.இ.கல்.தொ.19 கல் 89);, [கல்+நாடு+அகம்-கன்னாடகம் →கருநாடகம்]

கன்னாடம்	கன்னாடம் kaṉṉāṭam, பெ.(n.) கன்னடம் (வின்.); பார்க்க;see kannagam. [கல்+நாடு-கன்னாடு →கன்னாடம்.]
கன்னாடர்	கன்னாடர் kaṉṉāṭar, பெ.(n.) கருநாடர்பார்க்க;see karunagar. "கன்னாடர் மண்கொண்ட வாணன்" (தஞ்சைவா. 356);. [கல் +நாடு-கன்னாடு →கன்னாடர்]
கன்னாடு	கன்னாடு1 kaṉṉāṭu, பெ.(n.) மலைநாடாகிய கல்நாடு, இன்றைய கருநாடகம்: Karnataka state. க. கன்னாடு [கல்+நாடு] கன்னாடு kaṉṉāṭu, பெ.(n.) வீரன் நினைவாக நடுகல் நடுவதற்கான இடம்; place allotted to erect hero-stone. தகடுரில் பட்டார் நாகந்தை சிறுகுட்டி யார் கல்நாடு (s.ii. vol. 7. insc. 345.);. [கல்+நாடு]
கன்னாத்தோணி	கன்னாத்தோணி kaṉṉāttōṇi, பெ.(n.) தனியொரு மரத்திலேயே குடைந்து செய்யப்படும் பெரிய மரக்கலம்; a wooden vessel made of a single log. [கல் →கன் →கன்னா துளை, துளைக்கப்பட்ட கன்னா+தோணி]
கன்னாளிறை	கன்னாளிறை kaṉṉāḷiṟai, பெ.(n.) கன்னார் செலுத்தும் வரி; tax paid by brazier (தென்.ச.அக.); [கன்னார்+இறை]
கன்னாபின்னாவெனல்	கன்னாபின்னாவெனல் kaṉṉāpiṉṉāveṉal, பெ.(n.) பொருளின்றிக் குழறுதற் குறிப்பு: expr signifying vain babble, meaningless talk; talking nonsense. படீ. கன்னாபின்னா (ஏறக்குறைய); [கன்னா+பின்னா(ஒலிக்குறிப்பு இணைச்சொல்);]

கன்னார்	கன்னார்1 kaṉṉār, பெ.(n.) கல்நார்(பதார்த்த 127); பார்க்க;see ka-nār. ம. கன்னாரம்;க. கல்லுநாரு கல்நாரு. [கல்+நார்] கன்னார்2 kaṉṉār, பெ.(n.) ஒருமடைக்குரிய பாசனப் பகுதி; area of irrigation.
கன்னாருளி-த்தல்	கன்னாருளி-த்தல் kaṉṉāruḷittal, 4 செ.கு.வி. (v.i) கல்லில்நாருரி பார்க்க;see kallil-nāruri. "கன்னாருரித் தென்னை யாண்டுகொண்டான்" (திருவாச. 139);. [கல்நார்+உரி]
கன்னான்.	கன்னான். kaṉṉāṉ, பெ.(n.) மாழைகளால் ஏனம் செய்பவன்; brazier, bell-metal worker, one of the divisions of the Kammala Caste. ம.கன்னான்.தெ.கஞ்சுப்பனிவாடு, க, து. கஞ்சுக்கார Skt. kamsakara. [கன் →கன்னான்.]
கன்னி	கன்னி1 kaṉṉi, பெ.(n.) கரந்தை (சங்.அக.);; fragrant basil. [கல் → கல்லி →கன்னி] கன்னி2 kaṉṉi, பெ.(n.) 1. குமரி; virgin, maiden, young, unmarried woman. "கன்னி தன்னைப் புணர்ந்தாலும்" (சிலப். 7. கானல்வரி ஆற்றுவரி இசைப்பாடல் 3);. "கன்னி யிருக்கக் காளை மனை ஏறலாமா?" (பழ); 2. இளமை; youthfulness, tenderness, juvenility, virginity. "கன்னிப்புன்னை" (திருக்கோ.177);. 3. புதுமை; freshness. "கன்னிநீலக்கட் கன்னி" (சீவக. 900);. 4. முதன் முதலான நிகழ்ச்சி; state of being earliest in time. கன்னிப்பேச்சு, கன்னிப்போர்(உவ);. 5. அழிவின்மை; imperishable state. "கன்னிமா மதில்சூழ் கருவூர்" (திவ். பெரியதி 2 9, 7);, 6. பெண் (சூடா);; woman.
கன்னிக்கருமம்கழி-த்தல்	கன்னிக்கருமம்கழி-த்தல் kaṉṉikkarumamkaḻittal, 4 செ.குன்றாவி(v.t) கன்னிப்பழிகழி-த்தல் பார்க்க;see kanni-p-pasi-kasi. [கன்னி+கருமம்+கழி]

கன்னிக்காய்	கன்னிக்காய் kaṉṉikkāy, பெ.(n.) முதன்முதலாகக் காய்க்கும் காய் (நாஞ்);; first fruits of a plant. [கன்னி+காய் கன்னுதல் பிறத்தல், தோன்றுதல்]
கன்னிக்காய்ச்சல்	கன்னிக்காய்ச்சல் kaṉṉikkāyccal, பெ.(n.) கன்னி (புரட்டாசி); மாதத்தில் காயும் வெயில் மிகுதி, scorching rays of the September sun; hot September. ம. கன்னிக்காய்ச்சல் [கன்னி+காய்ச்சல்]
கன்னிக்கால்	கன்னிக்கால் kaṉṉikkāl, பெ.(n.) 1. புதுவிட்டின் மதிலில் தென்முகமாக முதலில் நாட்டுஞ் சீலை கற்றிய தூண் (வின்.);; first post set up in the wall of a new house, facing south and decked with a woman's cloth. 2. வீட்டின் தென்மேற்குப்பகுதியில் நடும் திருமண முழுத்தக்கால்; the first marriage post erected in the south-west portion of a house. 3. வாய்க்காலிலிருந்து வெட்டிய சிறுகால் (இ.வ.);; branch channel. ம. கன்னிக்கால் [கன்னி+கால்.]
கன்னிக்காவல்	கன்னிக்காவல் kaṉṉikkāval, பெ.(n.) கன்னிப் பருவத்துக் காக்குங் கற்பு, virgin's chastity, maiden modesty. "கன்னிகாவலுங் கடியிற் காவலும்" (மணிமே 18, 98);. [கன்னி+காவல்]
கன்னிக்கிழங்கு	கன்னிக்கிழங்கு kaṉṉikkiḻṅgu, பெ.(n.) சின்னி பார்க்க. (மலை.);; Indian shrubby copper-leaf. [கன்னி+கிழங்கு]
கன்னிக்குட்டி	கன்னிக்குட்டி kaṉṉikkuṭṭi, பெ.(n.) முதலீற்று ஆட்டுக்குட்டி (யாழ்ப்);; first-born kid or lamb. [கன்னி+குட்டி]
கன்னிக்குடம்	கன்னிக்குடம் kaṉṉikkuḍam, பெ.(n.) பனிக் குடம் (நெல்லை);; amnion. [கன்னி+குடம்]

கன்னிக்குமரி	கன்னிக்குமரி kaṉṉikkumari, பெ.(n.) 1 கன்னியாக் குமரி முனை; cape of Kanya kumari. 2. கன்னியாக் குமரி மாவட்டத்தின் தலைநர்; district capital of Kanyakumar. 3. கன்னியாக்குமரி என்னும் பெண் தெய்வம், அத்தெய்வம் கோயில் கொண்ட ஊர்; name of virgin deity and the temple town of the same deity. [கன்னி+குமரி - கன்னிக்குமரி (இரு பெயரொட்டுப் பண்புத் தொகை] கன்னி, குமரி என்னும் இருசொற்களும்கொற் றவையான காளியையும் குமரியாற்றையும் குமரிப் பெண்ணையும் குறிப்பன. மகப்பேற்றுப் பருவமடைந்து திருமணமாகாத வளையும் இளமை தீராதவளையும் குறிக்கும் கன்னி என்னும் சொல், வற்றா வளமும் மாறா எழிலும் கொண்ட குமரிநாடு, குமரி ஆற்றாலும் குமரித் தெய்வத்தாலும் முது பண்டைக் காலத்தில் அறியப்பட்டதாகலின் இன்றும் கன்னிக்குமரிப்பகுதி கடல் கொண்ட குமரிக் கண்டத்தின் எச்சமாகத் திகழ்கிறது. குமரித் தெய்வத்தின் அழகையும் முருகனின் அழகையும் மணங்கமழ் தெய்வத்து இளநலம் எனப்பாடி மகிழ்ந்துள்ளனர். கன்னிக் குமரியை கன்னியாக்குமரி என்பது வடமொழித் திரிபாகும்.
கன்னிக்கொம்பு	கன்னிக்கொம்பு kaṉṉikkombu, பெ.(n.) சொக்கலைமரம். (L.);, roxburgh's five-leaved tree of beauty. மறுவ. செம்புளி [கன்னி+கொம்பு]
கன்னிக்கோரை	கன்னிக்கோரை kaṉṉikārai, பெ.(n.) இளங் கோரை; a variety of tendersedge grass (சா.அக.);. [கன்னி+கோரை.]
கன்னிக்கோழி	கன்னிக்கோழி kaṉṉikāḻi, பெ.(n.) முட்டையிடத் தகுதியுள்ள இளங் கோழி; pullet arrived at maturity. ம. கன்னிக்கோழி [கன்னி+கோழி]
கன்னிகம்	கன்னிகம் gaṉṉigam, பெ.(n.) மணித்தக்காளி (மலை.);; black nightshade. [கன் →கன்னு →கன்னி →கன்னிகம்]
கன்னிகழி-தல்	கன்னிகழி-தல் gaṉṉigaḻidal, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மணம்புரியப்பெறுதல்; to pass from maidenhood to married state. 2. புது மணப்பெண் கணவனுடன் கூடித் தன் கன்னிமை நீங்குதல்; consummate ம. கன்னிஅழியல் [கன்னி+கழி]

கன்னிகாரம்	கன்னிகாரம் kaṉṉikāram, பெ.(n.) கோங்கு; false tragacanth. "கன்னிகாரத்து . ஒருத்தி தோன்றி" (சிலப் 11 110);. [கன்னி+காரம்]
கன்னிகுமரி	கன்னிகுமரி gaṉṉigumari, பெ.(n.) கன்னிக் குமரி பார்க்க;see kanpi-k-kumari. "கன்னி குமரிமுதற் றிர்த்தமெல்லாம்"(திருக்காளத்பு:கடவுள்வா 16);. ம. கன்னிமாகுமரி [கன்னி+குமரி]
கன்னிகை	கன்னிகை1 gaṉṉigai, பெ.(n.) 1. பூப்படைந்த இளைஞை, குமரிப்பெண்; virgin. 2.கொற்றவை ; goddess Durga. [கன்னுதல்=பழுத்தல். கன் →கன்னி →கனி பழுத்தது. பழம். கன்னி பழுத்தவள். பூப்படைந்தவள். Mature என்னும் ஆங்கிலச் சொல்லை நோக்குக. கன்னி →கன்னிகை : பூப்படைந்த இளைஞை, கை என்பது இங்குச் சிறுமைப்பொருட் பின்னொட்டு, வடவர் காட்டும் கன் என்னும் மூலம், பல பொருளொரு சொல்லும் பொருந்தாப்பொருட்சொல்லும் ஆகும்] [த.கன்னிகை → Skt. kanyaka. (வ.மொ.வ.112.);.] கன்னிகை2 gaṉṉigai, பெ.(n,) 1. தாமரைக்கொட்டை, pericap of the lotus. 2. பூவின்மொட்டு, flower bud. [கன்னு →கன்னி →கன்னிகை 'கை' சிறுமைப்பொருள் ஈறு.]
கன்னிகைமாடம்	கன்னிகைமாடம் gaṉṉigaimāṭam, பெ.(n.) கன்னி மாடம் பார்க்க;see kanni-mâdam.
கன்னிச்சவ்வு	கன்னிச்சவ்வு kaṉṉiccavvu, பெ.(n.) கன்னிமை நீங்குதற்கு முன் பெண்ணுறுப்பை மூடியுள்ள மெல்லியதோல் (வின்.);; virginal membrane stretched across the external orifice of the vagina, hymen. ம. கன்னிகச்சிக்க [கன்னி+சவ்வு.]
கன்னிச்செயநீர்	கன்னிச்செயநீர் kaṉṉicceyanīr, பெ.(n.) 1. சாகா உப்புச் செய்நீர்; a strong pungent saline preparation used in alchemy. 2. பெண்ணின் முதற் பூப்பு; the first menstruation of a girl (சா.அக.);. [கன்னி+செயநீர் (சே →செய);]

கன்னிச்செவ்வாய்	கன்னிச்செவ்வாய் kaṉṉiccevvāy, பெ.(n.) கன்னி யோரையிற் படிந்த செவ்வாய்: Mars in the zodical sign, virgo, indicating drought and famine. 55tsuflé செவ்வாயிற் கடலும் வற்றும் (உ.வ.);. [கன்னி+செவ்வாய்]
கன்னிசாக்கிழங்கு	கன்னிசாக்கிழங்கு kaṉṉicākkiḻṅgu, பெ.(n.) ஆண் பூவரசுக் கிழங்கு; the root of the male portia tree (சா.அக.);. மறுவ, வெருகு [கன்னி+(சே); சா+கிழங்க சே=ஆண்]
கன்னித்தமிழ்	கன்னித்தமிழ் kaṉṉittamiḻ, பெ.(n.) அழிவில்லாத தமிழ்மொழி; immortal Tamil. "கன்னித் தமிழோர் கம்பலை யென்ப"(திவா. 11);. [கன்னி+தமிழ்]
கன்னித்தன்மை	கன்னித்தன்மை kaṉṉittaṉmai, பெ.(n.) கன்னியின் உடலுறவு கொள்ளாத தன்மை; virginity. [கன்னி+தன்மை]
கன்னித்திங்கள்	கன்னித்திங்கள் kaṉṉittiṅgaḷ, பெ.(n.) கன்னி மாதம் (புரட்டாசி);; Tamil month Kanni (Purattasi);. [கன்னி+திங்கள்]
கன்னித்திசை	கன்னித்திசை kaṉṉittisai, பெ.(n.) தென்மேற்கு மூலை (உ.வ.);; south-west. மறுவ. கன்னிமூலை [கன்னி+திசை]
கன்னித்திட்டு	கன்னித்திட்டு kaṉṉittiṭṭu, பெ.(n.) முதற்பூப்புக்கு உரிய தீட்டு: ceremonial pollution at the attainment of puberty by a girl. [கன்னி+திட்டு]
கன்னித்தேங்காய்	கன்னித்தேங்காய் kaṉṉittēṅgāy, பெ.(n.) தென்னையின் முதற்காய் (யாழ்.அக.);; firstfruit.ofa Coconut tree. [கன்னி+தேங்காய்]
கன்னிநகர்	கன்னிநகர் gaṉṉinagar, பெ.(n.) பார்க்க;கன்னி மாடம் (கம்பரா.மதிலைக்.82);;see kanni-māgam (செ.அக.);. [கன்னி+நகர்]

கன்னிநாகு	கன்னிநாகு kaṉṉināku, பெ.(n.) ஈனாத இளம் பெற்றம் (யாழ்.அக.); heifer. [கன்னி+ நாகு]
கன்னிநாடு	கன்னிநாடு kaṉṉināṭu, பெ.(n.) பாண்டிநாடு; the Pandya country, which was, according to tradition, once ruled by a virgin princess Tatatakai identified with the goddess Minakshi "கன்னி நாட்டு நல்வினைப்பயத்தாற் கேட்டார்" (பெரியபு. திருஞான 605);. [கன்னி=குமரி ஆறு கன்னி+நாடு] பண்டைத் தமிழ் நாடு குமரி நாடு கன்னிநாடு என்றும் அறியப்பட்டது.
கன்னிநீலம்	கன்னிநீலம் kaṉṉinīlam, பெ.(n.) கடற்றாமரை, sea lotus (சா.அக.);. [கன்னி+நீலம்]
கன்னிப்பழி	கன்னிப்பழி kaṉṉippaḻi, பெ.(n.) கன்னியைக் கற்பழித்ததால் உண்டான பழி (யாழ்.அக.);; sin of deflowering a virgin. மறுவ. கன்னிக்கருமம் [கன்னி+ பழி]
கன்னிப்பழிகழி-த்தல்	கன்னிப்பழிகழி-த்தல் gaṉṉippaḻigaḻittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) திருமணத்திற்கு முன் எதிர்பாரா வகையில் கற்பிழந்த பெண்ணின் பழி துடைப்பதற் காகச் செய்யப்படும் நடப்பு: a ceremonial ritual among certain sections of agriculturists in Dharmapuri district according to which a token fire bath is performed for a virgin who has been unexpectedly put to the shame of losing her chastity. மறுவ. கன்னிக் கருமம் கழித்தல் [கன்னி+பழி-கழி] எதிர்பாரா வகையில் கற்பிழந்த கன்னிப் பெண்ணின் பழி துடைப்பதற்காக ஏழு வகை முட் செடிகளை விறகாகச்சுற்றிலும் அடுக்கி அப் பெண்னை ஈர ஆடை அணிகலன்களுடனும் தலையில் (எட்டி, எருக்குவிளார் சும்மாட்டின் நடுவே); முள் முடியுடனும் நடுவில் நிறுத்தி முள் விறகுக்குத் தீமூட்டி தீச்சுடர் தன்னைப் பற்றுமுன் முள்முடி, ஆடை அணிகலன்கள் ஆகியவற்றை ஒன்றில்லாமல் அனைத்தும் தீயில் எறிந்து விட்டுப் பிறந்தமேனியாய் தீயைக் குதித்துத் தாண்டி வெளி வரச் செய்யும் நாட்டுப்புற நடப்பு (சடங்கு); முறை. இது வெள்ளிக்கை வெள்ளாளர் என்னும் ஒருசார் உழவர்களிடையே அண்மைக் காலம் வரை நிலவி வந்தது. இதனைக் கன்னிக்கருமம் கழித்தல் என்றும் கூறுகின்றனர். இந்தப் பழி கழிப்பு நடப்பில் (சடங்கில்); நெருங்கிய உறவு முறைப்பெண்டிர் மட்டும் கலந்து கொள்ள இசைவளிக்கப்படுகிறது. ஊரடங்கிய நள்ளிரவுநேரத்தில் இது நடத்தப்பெறும்.
கன்னிப்பறவை	கன்னிப்பறவை kaṉṉipparavai, பெ.(n.) பறவைக் குற்ற வகை நோய் (குழந்தைகளுக்கு உண்டாகும்.); (பரராச.11, 214);; a disease of children, believed to becaused by the shadow of birds being castover them in the evening twilight. [கன்னி+பறவை]

கன்னிப்பால்	கன்னிப்பால் kaṉṉippāl, பெ.(n.) 1. கற்றாழம்பால்; fresh juice of indian aloe. 2. இளம் பெண்ணின் முலைப்பால்; the breast milk of a young woman. 3. சதுரக்கள்ளிப்பால், the milkyjuice drawn for the first time from the square spurge (சா.அக.);. [கன்னி+பால்]
கன்னிப்பாறை	கன்னிப்பாறை kaṉṉippāṟai, பெ.(n.) கடல்மீன் வகை; horsemackerel bluish green, attaining at least 1st in length. [கன்னி+பாறை.]
கன்னிப்பிடி	கன்னிப்பிடி kaṉṉippiḍi, பெ.(n.) தைப்பொங்கலுக்கு (மாதப்பிறப்புக்கு); அடுத்தநாள் பெண்கள் தம் உடன்பிறந்தாருடைய ஆக்கங்கருதிக் காகங்களுக்கு இடும் பலவகை உணவுகளின் பலி; ball of coloured food thrown to feed crows by women praying for the welfare of their brothers on the day following Makara-cankaranti. [கன்னி+பிடி]
கன்னிப்பிள்ளைத் தாய்ச்சி	கன்னிப்பிள்ளைத்தாய்ச்சி kaṉṉippiḷḷaittāycci, பெ.(n.) முதற்கருவுற்றவள் (யாழ்ப்.);; a woman in her first pregnancy. [கன்னி+ பிள்ளை+தாயச்சி]
கன்னிப்புதன்	கன்னிப்புதன் kaṉṉippudaṉ, பெ.(n.) பிறந்த வனுக்குக் கலை (வித்தை); நிரம்புவதன் அடையாள மாகக் கன்னி ஒரையிலுள்ள அறிவன் (புதன்); (வின்.);: mercury in the zodiacal sign virgo, indicating learning for one born under such influence. [கன்னி+புதன்]
கன்னிப்பூ	கன்னிப்பூ1 kaṉṉippū, பெ.(n.) 1. காரறுவடை (நாஞ்);; the harvest in the month of Purattaci, dist. fr. kumpa-p-pu. 2. முதன்முதல் பூக்கும் பூ; the first blossoming flower of a plant. 3. பெண்குறி; the genital of a female. 4. திருமணத்தைக் குறிக்கும்; a kind of flower indicating the approach of marriage (57.95.);. [கன்னி+பூ] கன்னிப்பூ2 kaṉṉippū, பெ.(n.) பூப்பெய்துவதைக் குறிப்பதாகக் கருதப்படும் இல் மலர்; a flower said to indicate onset of first menstruation. Boroflu, மலராதவள் - (பழ.);.
கன்னிப்பூப்பு	கன்னிப்பூப்பு kaṉṉippūppu, பெ.(n.) முதற்பூப்பு; first menstruation. கயலேர் மலருண்கண் கன்னிப்பூப் பெய்தி (இலக். வி. 485. உரை.);. [கன்னி+பூப்பு]

கன்னிப்பூமலர்-தல்	கன்னிப்பூமலர்-தல் kaṉṉippūmalartal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) பூப்படைதல் (இ.வ.);; to attain puberty. [கன்னிப்பூ+மலர்.]
கன்னிப்பேச்சு	கன்னிப்பேச்சு kaṉṉippēccu, பெ.(n.) 1. சட்ட மன்றம், நாடாளுமன்றம் போன்ற அவைகளில் முதன் முறையாக உறுப்பினரானவர் பேசும் முதல் பேச்சு; maiden speech of a newly elected member for Assembly, Parliament etc. 2. ஆன்றோர் அவையில் பேசும் முதல் பேச்சு; maiden speech in an assembly of scholars. [கன்னி+பேச்சு]
கன்னிப்பேறு	கன்னிப்பேறு kaṉṉippēṟu, பெ.(n.) முதற்பேறு; the first delivery (சேரநா.);. ம. கன்னிப்பேறு பட கன்னெகெரிகெ. [கன்னி+பேறு]
கன்னிப்பொங்கல்	கன்னிப்பொங்கல் kaṉṉippoṅgal, பெ.(n.) சுறவத்திங்களின் (தை மாதம்); இரண்டாவது நாளில் கன்னிகைகளாற் கொண்டாடப்பெறும் ஒரு பண்டிகை; festival on the day following the Pongal specially celebrated by unmarried girls. [கன்னி+பொங்கல்]
கன்னிப்போர்	கன்னிப்போர் kaṉṉippōr, பெ.(n.) வீரனது முதற் போர்; maiden battle. "காகுத்தன் கன்னிப் போரில்" (கம்பரா. தாடகை 76);. ம. கன்னிப்போரு [கன்னி+போர்]
கன்னிமண்	கன்னிமண் kaṉṉimaṇ, பெ.(n.) தொல்லியல் அகழ்வுக் குழிகளில், மாந்த நடவடிக்கையற்ற, தொல் பொருள்களற்ற அடிமண்பாகம்; vigin soil found at the bottom most part of the archaeological excavations, where there is no remains of human activities or archaeo-materials. [கன்னி+மணி]
கன்னிமணி	கன்னிமணி kaṉṉimaṇi, பெ.(n.) ஆடு, மான் முதலியவற்றின் மறி. young one of goat, deer etc. [கன்னி+(மறி);மணி(கொ.வ);]
கன்னிமதில்	கன்னிமதில் kaṉṉimadil, பெ.(n.) அழியாத கோட்டை (கம்பரா. மதிலைக் 69);; impregnable fort. ம. கன்மதில் (கற்கவர்); [கன்னி+மதில்.]

கன்னிமரம்	கன்னிமரம் kaṉṉimaram, பெ.(n.) வாழை: plantain tree (சா.அக.);. - [கன்னி+மரம்]
கன்னிமரி	கன்னிமரி kaṉṉimari, பெ.(n.) கன்னிமரியம்மாள் பார்க்க;see kanni-mariyammal. [கன்னி+(மேரி); மரி]
கன்னிமரியம்மாள்	கன்னிமரியம்மாள் kaṉṉimariyammāḷ, பெ.(n.) ஏசுநாதரைப்பெற்றெடுத்த தாய்; virgin Mary. மறுவ. கன்னிமரியாள் [கன்னி+மரியம்மாள்]
கன்னிமரியாள்	கன்னிமரியாள் kaṉṉimariyāḷ, பெ.(n.) கன்னி மரியம்மாள் பார்க்க;see kanni-mariyammal. ம. கன்யாமரியம் [கன்னி+மரியாள்.]
கன்னிமா	கன்னிமா kaṉṉimā, பெ.(n.) மீன்பிடி தொழில் செய்வோர் வணங்கும் பெண் தெய்வம்; fisherman's goddess. [கன்னி+மா. அம்மா-மா]
கன்னிமாங்காய்	கன்னிமாங்காய் kaṉṉimāṅgāy, பெ.(n.) வடுமங்காய் (இடவ.);; tender mango, used as pickles. [கன்னி+மாங்காய்]
கன்னிமாடம்	கன்னிமாடம் kaṉṉimāṭam, பெ.(n.) 1. அரசமகளிர் வாழும் மாளிகை; residence of virgin princesses. "மற்றவள் கன்னிமாடத் தடைந்தபின்" (மணிமே 22 100);. 2. கன்னியர் உடனுறையும் தனிமாடம் (பழ. 515);. 139);; palace where the royal maidens live. க. கன்னெமாட கன்னெவாட [கன்னி+ மாடம்]
கன்னிமாதம்	கன்னிமாதம் kaṉṉimātam, பெ.(n.) கன்னித் திங்கள் பார்க்;see kandi-t-tirigal.

கன்னிமார்	கன்னிமார் kaṉṉimār, பெ.(n.) 1. மணம்பெறாத மகளிர்; virgins, unmarried girls. 2. நற்கதிபெற்ற கற்புடைக் கன்னியர் (வின்);; deified females, pious virgins on earth, afterwards born in the supernatural worlds in one of the three lower states of bliss. 3. ஏழு மகளிர்; seven deified virgins. "எங்கன்னிமா ரறியச் சொன்னேன்" (குமர. பிர. மீனாட் குறம் 22);. ம. கன்னிமார் [கன்னி → கன்னிமார்] பாயவந்த முரட்டுக்காளைக்கு அஞ்சியோடிய உடன்பிறப்புகளான ஏழுகன்னிப்பெண்கள் ஆற்றில் விழுந்து இறந்த அவலத்தை நினைவு கூர்வதும், இனிமேல் கன்னிப்பெண் இறக்கும் அழிகேடு (பாவம்);நிகழலாகாதுஎன்பதற்காகக் கன்னி மாடன் எனும் தெய்வத்தை வணங்குவதுமாகிய வழக்கம் மராட்டிய மாநிலத்தில் நிலவுகிறது.
கன்னிமார் செய்-தல்	கன்னிமார் செய்-தல் kaṉṉimārceytal, 1.செ.கு.வி. (v.i) எழுவர் கன்னியராம் தெய்வங்களுக்குப் பூசை செய்து துயர் நீக்க வேண்டுதல்; a ritual of worship to seven deified virgins to relieve from sufferings. [கன்னி-கன்னிமார்(ப.பா.);+செய்.]
கன்னிமார்பொங்கல்	கன்னிமார்பொங்கல் kaṉṉimārpoṅgal, பெ.(n.) பெண்குழந்தைகள் கொண்டாடும் பொங்கல் விழா, (எங்களூர். 94.);; a festival on the first day of Tai, celebrated with pongal, by unmarried girls. [கன்னிமார்+பொங்கல்]
கன்னிமுட்டை	கன்னிமுட்டை kaṉṉimuṭṭai, பெ.(n.) கோழி முதல் ஈடாக இடும் முட்டை; eggs hatched for the first time (சா.அக.);. [கன்னி+முட்டை]
கன்னிமுத்திரை	கன்னிமுத்திரை kaṉṉimuttirai, பெ.(n.) கன்னிச் சவ்வு பார்க்க;see kampf-c-cavvu. [கன்னி+முத்திரை]
கன்னிமுயற்சி	கன்னிமுயற்சி kaṉṉimuyaṟci, பெ.(n.) ஒரு துறையில் ஒருவருடைய முதல் முயற்சி; maiden attempt. மலைமருவு நெடுங்கானிற் கன்னி வேட்டை மகன்போக (பெரியபு. கண்ணம், 47);. [கன்னி+முயற்சி]
கன்னிமூலை	கன்னிமூலை kaṉṉimūlai, பெ.(n.) தென்மேற்கு மூலை; southwest corner. ம. கன்னிமூல [கன்னி →மூலை]

கன்னிமை	கன்னிமை kaṉṉimai, பெ.(n.) கன்னித்தன்மை; virginity. "கன்னிமை கனிந்து முற்றி" (சீவக. 1260);. க. கன்னெதன [கன்னி →கன்னிமை]
கன்னியம்	கன்னியம் kaṉṉiyam, பெ.(n.) நன்னாரி; Indian sarsaparilla (சா.அக.);. [கன்னி →கன்னியம்]
கன்னியழி-தல்	கன்னியழி-தல் kaṉṉiyaḻidal, 2 செ.கு.வி.(v.i.) கன்னிமைகெடுதல்; to lose virginity, be deflowered, as a virgin. [கன்னி+அழி-]
கன்னியழி-த்தல்	கன்னியழி-த்தல் kaṉṉiyaḻittal, பெ.(n.) விலை மகளிர் குடிப்பிறந்த கணிகையருடன் ஆடவர் முதன் முதற் கூடிக் கன்னித்தன்மையை நீக்கும் சடங்கு; the ceremonial celebration of the first sexual intercourse of a girl of the dancing-girl caste. [கன்னி+அழித்தல்]
கன்னியன்னம்	கன்னியன்னம் kaṉṉiyaṉṉam, பெ.(n.) கற்றாழஞ் சோறு (மூ.அ.);; pulp of the aloe leaf. [கன்னி+அன்னம்]
கன்னியாக்கம்	கன்னியாக்கம் kaṉṉiyākkam, பெ.(n.) கருவுற்ற காலத்தில் பெண்கள் கொள்ளும் ஆசை; the longing of a pregnant woman during the first pregnancy (சேரநா.);. ம. கன்னியாக்கம் [கன்னி+ஆக்கம்]
கன்னியாக்குமரி	கன்னியாக்குமரி kaṉṉiyākkumari, பெ.(n.) 1. கன்னிக்குமரி பார்க்க;see kampf-k-kumari. குமரியாறு(வின்.);; the ancient river kanni, said to have been swallowed by the sea. ம. கன்யாகுமரி, க. கன்னெகுமாரி. [கன்னிக்குமரி-கன்னியாகுமரி கன்னி+குமரி] கன்னிக்குமரி. கன்னி எனும் சொல் வட மொழியில் கன்யா எனத் திரிந்தது. அதன் இருமடித் திரிபான கன்னியா செந்தமிழ்ச்சொல்லன்று. குமரி என்பது காளியின் பெயர். காளி தமிழர் தெய்வங்களுள் ஒன்று. இறவாதவள் அல்லது என்றும் இளமையாயிருப்பவள் என்னும் கருத்தில், காளியைக் குமரி என்றனர். கும்முதல் = திரள்தல். கும்மல் அகும்மிலி = பருத்தவள். கும் → கும்மல் → குமர் - திரட்சி, திரண்ட கன்னிப்பெண், குமரி, கன்னி என்பன ஒரு பொருட் சொற்களாதலால், குமரியாறு கன்னியெனவும் படும்.

கன்னியிருட்டு	கன்னியிருட்டு kaṉṉiyiruṭṭu, பெ.(n.) வைகறைக்கு முன் தோன்றும் இருள் (உ.வ.);; darkness before dawn. ம. கன்னியிருட்டு [கன்னி+இருட்டு.]
கன்னியிற்று	கன்னியிற்று kaṉṉiyiṟṟu, பெ.(n.) ஆவின் தலையீற்று(வின்);; first calving of a cow. ம. கன்னியீற்று படட. கன்னெயித்து. [கன்னி+ஈற்று]
கன்னியூஞ்சல்	கன்னியூஞ்சல் kaṉṉiyūñjal, பெ.(n.) திருமண விழாவின் தொடக்கத்தில் மணமக்கள் ஆடும் ஊஞ்சலாட்டம்; ceremonial swing of the bride and bridegroom at the beginning of marriage. ம. கன்னூஞ்சல் [கன்னி+ஊஞ்சல்-கன்னூஞ்சல் (கொ.வ);]
கன்னிலம்	கன்னிலம் kaṉṉilam, பெ.(n.) கற்கள் நிறைந்த நிலம்; a stony soil. க. கல்லுநெல [கல் +நிலம்]
கன்னில மேடு	கன்னில மேடு kaṉṉilamēṭu, பெ.(n.) முரம்பு; hard or stony ground. [கல் +நிலம்+ மேடு கல்+நிலம்-கன்னிலம்]
கன்னிவாழைப்பழம்	கன்னிவாழைப்பழம் kaṉṉivāḻaippaḻm, பெ.(n.) திண்டுக்கல்லிற்கு அருகிலுள்ள கன்னிவாடி மலையில் விளையும் மலைப்பழ வகை; a kind of plantain from the hill of kannivadi near Dindigul [கன்னிவாடி →கன்னி+வாழைப்பழம்]
கன்னிவிடியல்	கன்னிவிடியல் kaṉṉiviḍiyal, பெ.(n.) வைகறை: early dawn. "கன்னிவிடியற் கணைக்காலாம்பல் ... மலரும்"(ஐங்குறு 68);, [கன்னி+விடியல்]

கன்னிவெறி	கன்னிவெறி kaṉṉiveṟi, பெ.(n.) கன்னித்திங்களில் காயும் வெயில்; the heat of Purattāši. ம. கன்னிவெறி [கன்னி+வெறி]
கன்னிவேட்டை	கன்னிவேட்டை kaṉṉivēṭṭai, பெ.(n.) முதல் வேட்டை; first hunt, "கன்னிவேட்டை மகன்போக" (பெரியபு. கண்ணப்ப, 47);. [கன்னி+வேட்டை]
கன்னிறம்	கன்னிறம் kaṉṉiṟam, பெ.(n.) சங்சகஞ்செடி. (மலை);; mistletoe-berry thorn. [கல்+நிறம்=கன்னிறம்]
கன்னிர்	கன்னிர் kaṉṉir, பெ.(n.) 1. கருமையான நீர்; black water. 2. பனிக்குடத்து நீர்; amniotic fluid. contained in a sac in the womb (சா.அக.);. க. கன்னிர், கன்னிரு. [கல் + நீர்.]
கன்னிர்ப்படுத்தல்	கன்னிர்ப்படுத்தல் kaṉṉirppaḍuttal, பெ.(n.) 1. போரிலிறந்த வீரனது நடுகல்லை நீராட்டும் புறத்துறை (பு.வெ.10, பொதுவியற். 10.);; 2. போர்செய்து இறந்த வீரனது வீரச் செயலை வரைந்த கற்களைப் போர்க்களத்திலே மறவர் நிரைத்தலைக்கூறும் புறத்துறை. (பு.வெ.10, பொதுவியற்.11.);; [கல்+நீர்ப்படுத்தல்] சுரும்பு சூழும் மாலை பக்கத்திலே அசைந்து வரப்பார்த்துக் கைக்கொண்ட கல்லினைப் புனலிலே யிட்டதைக் கூறுவது கன்னிர்ப்படுத்தல்.
கன்னு	கன்னு kaṉṉu, பெ.(n.) பருத்தி, cotton (சா.அக.);. [குல் → கல் → கன் → கன்னு-பிறந்தவர் பூத்தல்] கன்னு2 kaṉṉudal, செ.குன்றாவி(v.t) குழந்தை பெறுதல், ஈனுதல்; to give birth to. தெ. கன [குல் (தோன்றல் கருத்து); → கல் → கன் → கன்னு]
கன்னுகா	கன்னுகா kaṉṉukā, பெ. (n.) கல்நார்; asbestos. [கல் → கன் →கன்னுகா]

கன்னு-தல்	கன்னு-தல் kaṉṉudal, 5 செ.கு.வி.(v.i) 1. பழுத்தல்; to rippen, 2. அரத்தங்கட்டிச் சிவப்பாதல்; to be black or yellow spot produced by extravasated blood caused by a contusion. [கன் → கன்னு (வ.மொ.வ12);] கன்னுதல் என்பது பழுத்தலைக் குறிக்கும் ஓர் அருந்தமிழ்ச் சொல். வெப்பத்தினாலாவது அழுத்தத்தினலாவது உள்ளங்கையிலும் உள்ளங் காலிலும் அரத்தங்கட்டிச் சிவந்துவிட்டால் அதை அரத்தங்கன்னுதல் என்பர். கன்னுதல் வேறு; கன்றுதல் வேறு. முன்னது பழுத்தல்;பின்னது வலுத்தல். கனி (பழம்); என்னும் சொல் கன்னி
கன்னுவர்	கன்னுவர் kaṉṉuvar, பெ.(n.) கன்னார் (திவா.);; braziers, bell-metal workers. [கன் → கன்னுவர்]
கன்னுறுகம்	கன்னுறுகம் gaṉṉuṟugam, பெ.(n.) சிறுகீரை. (மலை.);; a speceies of amaranth. [கன்று+உறுகம்-கன்னுறுகம்]
கன்னூஞ்சல்	கன்னூஞ்சல் kaṉṉūñjal, பெ.(n.) கன்னியூஞ்சல் பார்க்க;see kanns-unjal. ம. கன்னூாஞ்சல் [கன்னியூஞ்சல் கன்னூஞ்சல் (கொ.வ);]
கன்னெஞ்சம்	கன்னெஞ்சம் kaṉṉeñjam, பெ.(n.) இரக்கவுணர்வு இல்லாத மனம்; வன்மனம்; hard heartedness. க. கல்லெர்தெ கல்லெதெ. [கல்+ நெஞ்சம்]
கன்னெஞ்சன்	கன்னெஞ்சன் kaṉṉeñjaṉ, பெ.(n.) வன்மன முள்ளவன்; hard-hearted, unfeeling, unrelenting person. "அன்ப ரன்புக் கெளியை கன்னெஞ்சனுக் கெளியையோ" (தாயு. கருணா. 9);. க. கல்லெர்தெக, கல்லெதெக. [கல்+நெஞ்சன்]
கன்னெஞ்சி	கன்னெஞ்சி kaṉṉeñji, பெ.(n.) அவுரி (யாழ்.அக.); Indigo. [கல் (காவிநிறம்);+ நிறஞ்சி-கன்னெஞ்சி]

கன்னெஞ்சு	கன்னெஞ்சு kaṉṉeñju, பெ.(n.) வன்மனம்; stony hearted, hard-hearted. "கன்னெஞ் சுருக்கி" (திருவாச. 10, 11);. க. கல்லெதெ. கல்லொதெ. [கல்+நெஞ்சு]
கன்னை	கன்னை kaṉṉai, பெ.(n.) கட்சி; side, party, as in games, wrestling, fighting. [கன் → கன்னு → கன்னை(பிரிவு);]
கன்னைக்கோல்	கன்னைக்கோல் kaṉṉaikāl, பெ.(n.) கன்னக்கோல் பார்க்க;see kamma-k-kol. ம. கன்னக்கோல் க.கன்னகத்தரி, தெ. கன்னக்கோல. [கன்னக்கோல் →கன்னைக்கோல்]
கன்னைக்கொற்றி	கன்னைக்கொற்றி kaṉṉaikkoṟṟi, பெ.(n.) இரண்டு பக்கமும் உதவி செய்வோன் (யாழ்ப்.);, one who helps both the parties, generally in play. [கன்னை+கொற்றி]
கன்னைபிரி-த்தல்	கன்னைபிரி-த்தல் kaṉṉaibirittal, 4 செ.குன்றா.வி. (v.t.) விளையாட்டில் பங்கு பெறுவோரை இருபிரிவு செய்தல் (யாழ்ப்);; to divide a company into two parties for a game. [கன்னை+பிரி]
கன்னைமாறு-தல்	கன்னைமாறு-தல் kaṉṉaimāṟudal, 5 செ.கு.வி.(vi) விளையாட்டிற் பக்கமாறி ஆடுதல் (யாழ்ப்.); to change sides for a new game. [கன்னை+மாறு]

கன	கன1 kaṉa, பெ.(n.) கனாபார்க்க;see kapa. "துஞ்சு மிடைக் கன மூன்றவை தோன்றலின்" (சீவக.219);. ம. கனவு க,து. கன, தெ., கொலா.,நா. கல. [கனா →கன] கன2 kaṉattal, 4 செ.கு.வி.(v.i) 1. பாரமாதல்; to be heavy. "கனக்கும் வெண்டரள வடம்" (பாரத. குருகுல. 137);. 2.மிகுதியாதல்; to be abundant, copious, numerous, "சாமந்தர்க்குப்புறம்பே நாடுகள் கனக்கவுண்டாகிலும்"(ஈடு.139);. 3. பருத்தல்; to be stout, "கனத்தெழு விலங்கற்றிண்டேர்" (இரகு. இரகுவு.59);. 4. தடித்தல்; to grow dense or thick. 5. கட்டைக் குரலாதல்; to be hoarse; to break, as the voice of a youth. குரல் கனத்து விட்டது(உ.வ.);.
கனக்குறைவு	கனக்குறைவு kaṉakkuṟaivu, பெ.(n.) 1. இலேசான தன்மை; loss of weight, lightness. 2. பெருமைக் கேடு; degradation. அந்தச் செயலில் தலையிடுவது கனக்குறைவு (உ.வ.);. ம. கனக்குறவு, கனக்கேடு. [கனம்+குறைவு]
கனக்கேடு	கனக்கேடு kaṉakāṭu, பெ.(n.) மதிப்புக்குறைவு; loss of prestige, humiliation, degradation. ம. கனக்கேடு. [கனம்+கேடு]
கனகக்கதலி	கனகக்கதலி gaṉagaggadali, பெ.(n.) பொன்னிறமான வாழைவகை; a species of gold-coloured plantain (சா.அக.);. [கனகம்+கதலி]
கனகச்சண்பகம்	கனகச்சண்பகம் gaṉagaccaṇpagam, பெ.(n.) மஞ்சள் சண்பகம்; yellow champak (சா.அக.);. [கனகம்+சண்பகம்]

கனகச்சம்பா	கனகச்சம்பா gaṉagaccambā, பெ.(n.) உயர்ந்த சம்பா நெல்வகை; a superior kind of paddy [கனகம் + சம்பா]
கனகச்சுற்றம்	கனகச்சுற்றம் gaṉagaccuṟṟam, பெ.(n.) அரசர்க் குரிய எண் பெருந்துணைவருள் ஒரு வகையாராகிய கருவூலவதிகாரிகள் (திவா.);; men in charge of the treasury, one ofen-peruntunavar. [கனகம்= பொன், கருவூலப்பொருள்கள். கனகம்+சுற்றம்]
கனகச்செம்பு	கனகச்செம்பு gaṉagaccembu, பெ.(n.) தங்கச் செம்பு; highly concentrated gold of copper colour. (சா.அக.); [கனகம்+செம்பு]
கனகசபை	கனகசபை1 gaṉagasabai, பெ.(n.) சிவபெருமான் நடனமிடும் பொன்னம்பலம்; lit. hall made of gold, hall roofed with gold plates in which the deity Nataraja is kept, as at Chidambaram. "&sor& சபைமேவு மெனது குருநாதா" (திருப்பு);. பொன் னம்பலம் பார்க்க;see poarambalam. [கனகம்+சபை] கனகசபை2 gaṉagasabai, பெ.(n.) தலைப் பேரண்டம்; human skull (சா.அக.);. [கனக(ம்); சபை.]
கனகத்தும்பி	கனகத்தும்பி gaṉagattumbi, பெ.(n.) பொன் வண்டு; dragonfly. ம. கனகதும்பி [கனகம்+தும்பி]
கனகதண்டி	கனகதண்டி gaṉagadaṇṭi, பெ.(n.) கனகதண்டிகை பார்க்க;see kanagatanggai. "கனகதண்டி மேலுக்குப் பஞ்சனையில்லை யென்பார்க்கும் விசனமொன்றே"(தனிப்பா);. [கனகம்+தண்டி]

கனகதண்டிகை	கனகதண்டிகை gaṉagadaṇṭigai, பெ.(n.) பொற் சிவிகை; tandigai studded with gold. ம. கனகத்தண்டு [கனகம்+தண்டிகை]
கனகதப்பட்டை	கனகதப்பட்டை gaṉagadappaṭṭai, பெ.(n.) இசைக் கருவிவகை (வின்.);; a small tabor. [கனகம்+தப்பட்டை.]
கனகதோராவல்லி	கனகதோராவல்லி gaṉagatōrāvalli, பெ.(n.) ஒருவகை மணி; a kind of topaz. இவற்றின்க துணுதித்த ... தோராவல்லி கனகதோராவல்லி" (திருவாலவா.2522);. [கனகம்+தோராவல்லி]
கனகந்தம்	கனகந்தம் gaṉagandam, பெ.(n.) காட்டுமா, wild mango. [கனம்+கந்தம் கனம் மிகுதி கந்தம்-சுவை மணம்]
கனகநிறத்தி	கனகநிறத்தி gaṉaganiṟatti, பெ.(n.) மஞ்சள்; turmeric. [கனகம் பொன். கனக(ம்); நிறத்தி கனகநிறத்தி: பொன்வண்ணமுடையது. இ'உடைமைகுறித்தாறு]
கனகப்பிரபை	கனகப்பிரபை gaṉagabbirabai, பெ.(n.) முடக் கற்றான் (சா.அக.);. palsy curer (சா.அக.);. மறுவ.நொடக்கத்தான் [கனகம்+பிரபை]

கனகம்	கனகம்1 gaṉagam, பெ.(n.) பொன்; gold: "காரார் வண்ணன் கனகமனையானும்" (தேவா.5029);. &. 6sats; H. kanagam; Skt. kanaka, Pkt. kanaka. [கல் → கன் → கனலுதல் எரிதல், ஒளிர்தல், கன்கன அம் - கனவம் →கனகம் அம் பெருமைப் பொருள் பின்னொட்டு] kanaka, kandala, kala (Ct I,47);, kāncana, gold. There is the Sk. Verbal theme kan, toshine (cf.D.kāṇ1.);, for which, however, there are no authoritative references. The D. terms for gold are cini, cinna, cinni, which are related to cant. etc. cf.D. kenka, kench, ken etc. (K.K.E.D. XXV.);. கனகம்2 gaṉagam, பெ.(n.) மீன்கொத்தி; common kingfisher. [குல் → கல் → கன் → கனகம் (கொத்துவது);] கனகம்3 gaṉagam, பெ.(n.) 1. மிளகு; pepper. 2.வால் மிளகு; tail pepper. 3. ஊமத்தை; thorn apple.
கனகமலை	கனகமலை gaṉagamalai, பெ.(n.) மேருமலை; Mēru, the gold mountain. "புலியூர்க் கனக மலைச்சிலை வாணனை' (புலியூரந்);. ம. கனகமல, கனகமாமல;க. கனககிரி, கனகநக. [கனகம்+மலை]
கனகமாரிபொழி-தல்	கனகமாரிபொழி-தல் 2 செ.கு.வி. (v.i) பொருளைச் சிறப்பாக வழங்குதல்; lit., to shower gold, to bestow gifts liberally. [கனகமாரி+பொழி]
கனகமாழை	கனகமாழை gaṉagamāḻai, பெ.(n.) பொற்கட்டி lump of gold, nugget. "கப்பிய கனகமாழையால்" (சிவக913);. [கனகம் + மாழை]
கனகமிளகு	கனகமிளகு gaṉagamiḷagu, பெ.(n.) வால்மிளகு (மலை.);; cubeb. [கனக(ம்);+மிளகு]
கனகமூலி	கனகமூலி gaṉagamūli, பெ. (n.) சோற்றுக் கற்றாழை; Indian pulp aloe (சா.அக.);. [கனகம்+மூலி - கனக மூலி பொன் போன்ற நிறமுடையசெடி]

கனகரம்பை	கனகரம்பை gaṉagarambai, பெ.(n.) ஒருவகை வாழை; a kind of plantain tree (சா.அக.);. [அரம்பை= வாழை. கனகம்+அரம்பை]
கனகவல்லி	கனகவல்லி gaṉagavalli, பெ.(n.) கற்பூரவல்லி, thick leaved lavendar (சா.அக.);. [கனக(ம்);+வல்லி]
கனகவுப்பு	கனகவுப்பு gaṉagavuppu, பெ.(n.) 1. கல்லுப்பு பார்க்க;see salt. 2. பொதுவகை யுப்பு; common salt (சா.அக.);. [கனக(ம்);+உப்பு]
கனகன்	கனகன்1 gaṉagaṉ, பெ.(n.) இரணியகசிபு; a Daitya king of golden colour. "நன்றெனக் கனகன் சொன்னான்" (கம்பரா.இரணியன்வ.124); [கனக(ம்);+ அன்] கனகன்2 gaṉagaṉ, பெ.(n.) காசுக்குற்றவகை. (சரவண.பணவிடு.67.);. a blemish, in coins. [கல → கலகன் → கனகன்= குற்றம்]
கனகனப்பு	கனகனப்பு gaṉagaṉappu, பெ.(n.) கணகணப்பு பார்க்க;see kanakanappu. [கணகணப்பு →கனகனப்பு]
கனகாட்சி	கனகாட்சி kaṉakāṭci, பெ.(n.) சுடரும்புல் (சோதிப் புல்);; luminous grass (சா.அக.);. [கனக(ம்);+காட்சி]
கனகாம்பரம்	கனகாம்பரம் kaṉakāmbaram, பெ.(n.) பூச்செடி வகை; unarmed orange nail dye, a kind of plant with golden yellow flowers. ம, தெ. கனகாம்பரம். [கனகம்+அம்பரம் அம்பரம் = ஆடை கனகாம்பரம்= பொன் போன்ற தோற்றமுடையது]

கனகாரியம்	கனகாரியம் kaṉakāriyam, பெ.(n.) முகாமையான பணி; important business. [கன+காரியம் கன= பெரிய]
கனகி	கனகி gaṉagi, பெ.(n.) ஊமத்தை; thorn-apple. "கனகியின் முகை ... பொதிசடை முடியினன்" (தேவா.8324);, [கனகம் →கனகி (பொன்னுமத்தை);]
கனகு	கனகு gaṉagu, பெ.(n.) பொன்; gold. [கல் → கன் → கன → கனகு.]
கனங்காசிகம்	கனங்காசிகம் gaṉaṅgācigam, பெ.(n.) சிவப்பு, அந்திமல்லிகை (சா.அக.);. [கனல்= எரிதல், சிவப்புநிறமடைதல் கனல்+ காசிகம்]
கனங்காய்	கனங்காய் kaṉaṅgāy, பெ.(n.) 1. கோரைக்கிழங்கு; Röray root. 2. மனோரஞ்சிதம்; fragrant heart's joy. [கனம்= மிகுதி பெருமை+காய்]
கனங்குழை	கனங்குழை kaṉaṅguḻai, பெ.(n.) கனவிய குழையணிந்த பெண்; woman, wearing heavy earrings. "கனங்குழை மாதர்கொல்" (குறள்,1081);. ம. கனக்குழயாள் [கனம்+குழை]
கனங்கொள்(ளு)-தல்	கனங்கொள்(ளு)-தல் kaṉaṅgoḷḷudal, 16 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சுமையுடைத்தாதல்; to become heavy, unwieldy. 2. பெருமையுடையதாதல்; to become serious, important, momentous. [கனம்+கொள்-]
கனச்சூடு	கனச்சூடு kaṉaccūṭu, பெ.(n.) அதிகச்சூடு, intense heat (சா.அக.);. [கனம்+குடு கனம்= மிகுதி]

கனசாரம்	கனசாரம் kaṉacāram, பெ. (n.) 1. பச்சைக் கருப்பூரம்; Crude Camphor. 2. சீதளம்; Camphor cinna momum. 3.மிகுதியான சத்து; highly concentrated essence; thick extract (சா.அக.);. [கனம்+சாரம் கனம்= மிகுதி]
கனகரம்	கனகரம் gaṉagaram, பெ.(n.) கடுமையான சுரம், high fever (சா.அக.);. [கனம்+கரம்]
கனத்தகுரல்	கனத்தகுரல் gaṉattagural, பெ.(n.) வெடித்தகுரல், coarse voice (சாஅக.);. [கனம் → கனத்த+குரல்]
கனத்தநாள்	கனத்தநாள் kaṉattanāḷ, பெ.(n.) கோள் நிலையில் நோயைப்பெருகச் செய்வதாகக் கருதப்பட்ட காருவா வெள்ளுவா நாள்கள்; day which is supposed to have in itself powers to aggravate a disease inits course, as the new or full moon; when the influence of the planets is supposed to be unusually powerful. [கனத்த+நாள்.]
கனத்தொழிலியற்று-தல்	கனத்தொழிலியற்று-தல் kaṉaddoḻiliyaṟṟudal, செ.கு.வி.(v.i) உடம்பினுறுப்பு அதிகமாகத் தொழிற்படுதல்; to function excessively on the part of an organ (சா.அக.);. [கனம்+தொழில்+இயற்று]
கனதண்டி	கனதண்டி kaṉadaṇṭi, பெ.(n.) கன முள்ளது; that which is heavy (சா.அக.);. [கன(ம்);+ தண்டி]
கனதந்தி	கனதந்தி kaṉadandi, பெ.(n.) நெருஞ்சி; caltrops thistle (சா.அக.);. [கனம்+சுதந்தி தந்தம் பல், முள். தந்தம் → தந்தி]

கனதனம்	கனதனம் kaṉadaṉam, பெ.(n.) பெருஞ்செல்வம், ex. cessive wealth. காட்டில் புதைத்த கனதனமும், பாட்டில் புதைத்த பழம் பொருளும், வீட்டில் மனையாள் திருமணமும் அறிவது அரிது (பழ.);. [கனம்+சதனம்]
கனதாது	கனதாது kaṉatātu, பெ.(n.) உடம்பிற் றோய்ந்த தாது; inspissated element of the body (சா.அக.);. [கன(ம்);+தாது]
கனதாள்	கனதாள் kaṉatāḷ, பெ.(n.) உள்ளங்கால்; sole of the feet (சா.அக.);. [கன(ம்);+தாள்.]
கனதி	கனதி kaṉadi, பெ.(n.) 1. சுமை; heaviness, ponderosity, gravity. 2. பருமை(வின்.);; thickness. 3. இறுமாப்பு.(வின்.);; pride, haughtiness. [கல் → கனம் → கனதி]
கனதுக்கம்	கனதுக்கம் kaṉadukkam, பெ.(n.) அதிகமான தூக்கம்; deep sleep. [கன+தூக்கம்]
கனதை	கனதை1 kaṉadai, பெ.(n.) 1. மதிப்பு; honour, dignity. மற்றுள பொருளுந் தோற்றுக் கனதைபோய்" (குற்றாதலமந்தமா.43);. [கனதி → கனதை] கனதை kaṉadai, பெ.(n.) மூட்டுகளை வளைத் தசைக்க முடியாமை; immobility of a joint. [கல் →கனம்=சுமையானது உறுதியானது கன(ம்); → கனதை அசையாதது]
கனநாள்	கனநாள் kaṉanāḷ, பெ.(n.) கனத்தநாள் (Astrol); unpropitious day considered as exerting evil influence, on sick person, etc. /5msir ustiã5;see kamattanal [கனம்+நாள்]

கனநீர்	கனநீர் kaṉanīr, பெ.(n.) அணு உலைகளின் தேவைக்கேற்ப வேதியியல் முறைப்படி உண்டாக்கும் நீர்; heavy water [கன(ம்);+நீர்]
கனப்படுத்து-தல்	கனப்படுத்து-தல் kaṉappaḍuddudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பெருமைப்படுத்துதல்; to honour, respect, esteem. [கனம்+படுத்து-]
கனப்பாகு	கனப்பாகு kaṉappāku, பெ.(n.) 1. கன்னல் சருக்கரை; sugar prepared from sugar-cane juice. 2. அதிகத் தடிப்பான பாகு; a thick syrap (சா.அக.); [கனம்+பாகு]
கனப்பாடு	கனப்பாடு kaṉappāṭu, பெ.(n.) 1. கனமாயுள்ள தன்மை (திவ். பெரியாழ்.35.பிர,பக். 626);, massiveness, weight. 2. அகற்சி; expanse. "கனப்பாட்டிற் காயமே (நீலகேசி 288);. [கனம்+பாடு "பாடு" (தொ.பொறு);]
கனப்பு	கனப்பு kaṉappu, பெ.(n.) 1. கனமாயிருக்கை; being heavy. 2. பருமை(வின்.);; thickness. 3.சுமை(வின்.);; weight, heaviness. 4. அழுத்தம்; hardness, as of a swelling. 5.கொழுப்பு(வின்.);; fattiness. 6. இறுமாப்பு; pride, self-conceit. உன் கனப்பு எடுத்துப்போடுவேன். (வின்.);. 7. மிகுதி; abundance. "புதுமலரின் கனப்பெண்ணிறிரை சுமந்து' (பெரியபு:திருநா.3);. 8. வீக்கம்; hard boil. [கனம் → கனப்பு]
கனப்புக்காட்டு-தல்	கனப்புக்காட்டு-தல் kaṉappukkāṭṭudal, 5செ.குன்றாவி (v.t.) சூடுண்டாக்குதல்; to heat, to make hot. [கனப்பு+காட்டு]
கனப்புச்சட்டி	கனப்புச்சட்டி kaṉappuccaṭṭi, பெ.(n.) கணப்புச் சட்டி பார்க்க;see kanappu-c-catti. [கணப்பு → கணப்பு + சட்டி]

கனப்புப் போடு-தல்	கனப்புப் போடு-தல் kaṉappuppōṭudal, 19 செ.குன்றாவி. (v.t.) தீ மூட்டுதல்; to kindle fire (சா.அக.);. [கனப்பு+போடு-]
கனப்புற்று	கனப்புற்று kaṉappuṟṟu, பெ. (n.) நார்த்தசை மிகுதியாகவுள்ள புற்று; cancer containing hard fibrous tissue (சா.அக.);. [கனம்+புற்று]
கனப்பேறு-தல்	கனப்பேறு-தல் kaṉappēṟudal, 20 செ.கு.வி.(v.i.) 2. உடற்சூடு அதிகமாகுதல்; to get increased in temperature of the body (சா.அக.);. [கனப்பு+போடு-]
கனப்பொள்ளல்	கனப்பொள்ளல் kaṉappoḷḷal, பெ.(n.) மாழையில் பெரியதாக அமையும் உள்கூடு; inner hollow, as of statue, கனப் பொள்ளலாகச் செய்த ரிஷபம் ஒன்று. (S.I.I.Vol.2:2.inisc.46.); [கன(ம்);+ பொள்ளல்]
கனபண்டம்	கனபண்டம் kaṉabaṇṭam, பெ.(n.) 1. திண்மையான பொருள்; solid substance. 2. செரிக்காத பண்டம்; substance not easily digestible (சா.அக.);. [கன(ம்);+பண்டம் கனம்= பருமையானது, உறுதியானது, கட்டியானது]
கனபல்லவம்	கனபல்லவம் kaṉaballavam, பெ.(n.) முருங்கை; drumstick tree. (சா.அக.); [கன(ம்);+பல்லவம்-கனபல்லவம்=பெருந்தளிர்]
கனபார்வை	கனபார்வை kaṉapārvai, பெ.(n.) எட்டப்பார்வை; far-sightedness Hyperopia. (சா.அக.); [கன(ம்); + பார்வை. கனம் பெரியது, நீண்டது.தொலைவானது]
கனபித்தம்	கனபித்தம் kaṉabittam, பெ.(n.) உடம்பில் அதிகமாகும் பித்தம்; excessive secretion of bile. (சா.அக.); [கன(ம்);+பித்தம் கனம்-சுமையானது மிகுதியானது. அதிகமானது.]
கனபுடம்	கனபுடம் kaṉabuḍam, பெ.(n.) ஐம்பது அல்லது நூறு எரு முட்டையாலான புடம் (யாழ்.அக.);. calcination by using 50 or 100 cakes of dried cowdung. [கனம்+புடம்]
கனம்பாடு-தல்	கனம்பாடு-தல் kaṉambāṭudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) குரல்விட்டுப் பாடுதல் (வின்.);; to sing with a ful deep voice. [கனம் +பாடு-]

கனம்பார்-த்தல்	கனம்பார்-த்தல் kaṉambārttal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. நிறையளவையை மதிப்பிடுதல்; to estimate weight. அந்த மூட்டையைக் கனம்பார்த்து எடையைச் சொல் (உ.வ.);. 2. நிலைதெரிதல்; to considerconditionsor external circumstances. 95Usúr பேசும்போதே என்னைக் கனம் பார்க்க வந்திருக் கிறான் என்பதை உணர்ந்து கொண்டேன் (உ.வ.);. [கனம்+பார்-]
கன்மாப்பலகை	கன்மாப்பலகை gaṉmāppalagai, பெ.(n.) கடைக்கழக(சங்கப்பலகை);; the famous miraculous seat of the members of the third Tamil Šangam. "கன்மாப்பலகை யேற்றிக் கீழிருந்து குத்திரப் பொருளுரைப்ப" (இறை.1உரை);. [கல் + மா+ பலகை-கன்மாப்பலகை]
கனமூலம்	கனமூலம்1 kaṉamūlam, பெ.(n.) கனத்தொகை யினின்று அறியும் அதன்மூலம் (திவா.);; H. kanamul [கனம்+மூலம்] கனமூலம் kaṉamūlam, பெ. (n.) வேர் பருத்த செடி, thick rooted plant (சா.அக.);. [கன(ம்);+மூலம்]
கனமூலி	கனமூலி kaṉamūli, பெ.(n.) சிறந்த பண்புகளை யுடைய மூலிகைகள்; protent drugs (சா.அக.);. [கன(ம்); + மூலி]
கனரகத்தொழில்	கனரகத்தொழில் gaṉaragattoḻil, பெ.(n.) கன வகைத்தொழில் பார்க்க;see kadavaga-t-tolil. [கன(ம்);+ரக+தொழில்]
கனராகம்	கனராகம் kaṉarākam, பெ.(n.) வல்லராகம்பார்க்க;see valarāgam, [கனம்+அராகம் அராகம் → ராகம் (கொ.வ);]

கனல்	கனல்1 kaṉal, பெ.(n.) 1.நெருப்பு:fire. "உழிதருகாலுங் கனலும்" (திருவாச58);. 2. வெப்பம், heat. ம. க. கனல் தெ. கனலு:கோத. கன், து. அனல், கனிமூரி (புகை நாற்றம்);;உரா, கனலு:பட. கனகன. [குல் → குன் → கன் → கனல் (வேக182);] கனல்2 kaṉalludal, 13 செ.கு.வி.(vi) 1.எரிதல்; to be hot; to glow, as fire. 2. கொதித்தல்; to boil, as hot water. திப்பொறி கனலுமே" (நாலடி ,291);. 3. சினத்தல்; to be angry, to be enraged. "மாமுனி கனல மேனாள்" (கம்பரா.நீர்விளை.2);. 4. சிவத்தல்; to redden, "கண்கனன்று . நோக்குதலும்" (பு.வெ.623); க. கனல் தெ. கனலு கூ. கம்ப.
கனல்கட்டை	கனல்கட்டை kaṉalkaṭṭai, பெ.(n.) தணல்களி; cinder [கனல்+கட்டை]
கனல்தட்டு	கனல்தட்டு kaṉaltaṭṭu, பெ.(n.) நெருப்புக்கலம் ; brazler. [கனல்+தட்டு]
கனல்மூங்கில்	கனல்மூங்கில் kaṉalmūṅgil, பெ.(n.) நச்சுமூங்கில்; Asiatic poison bulb or Asiatic quill (சா.அக.);. [கனல்+மூங்கில்]
கனல்வாதை	கனல்வாதை kaṉalvātai, பெ..(n.) பசி; hunger. "கனல்வாதை அன்னிப் புசித்து நான் கண்மூடி மௌனியாகி'(தாயுமான);. [கனல்+வாதை துன்பம்)]

கனல்வு	கனல்வு kaṉalvu, பெ.(n.) சினம்: anger. "இங்கு நின்வர வென்னவெனக் கனல்வெய்த" (கம்பரா. குளா.78);. க. கனல், தெ. கனலு. [கனல் →கனல்வு (வேக183);]
கனலல்	கனலல் kaṉalal, தொ.பெ.(vbln.) 1. எரிதல்; burning. வெப்பங்கொள்ளல்; growing warm (சா.அக.);. [கனல் →கனல. 'அல்'தொ.பொுறு]
கனலி	கனலி1 kaṉali, பெ.(n.) 1. கதிரவன், sun. "வெங்கதிர்க் கனலி (புறநா.416);. 2. நெருப்பு. (திவா.);; fire. [கல் → கன் → கனல் நெருப்பு. கனலுதல் எரிதல், சினத்தல். கனல் → கனலி (வேக183);] கனலி2 kaṉali, பெ.(n.) 1. கள்ளி (யாழ்.அக.);; spurge. 2. பம்பவெட்டி; apple bladder-nut. 3. காட்டாமணக்கு; physic nut. 4. கருப்புச் சித்திரமூலம்; a black variety of leadwort. 5. செய்ந்நஞ்சைக் கட்டுமொரு மூலிகையான கப்பட்டி; a plant. 6. கொடுவேலி; Ceylon leadwort "முந்துழ்-மாட்டுறு கனலியென" (கந்தபு. மகா.11); (சா.அக.);. [கனல் + கனலி] கனலி
கனலிநாள்	கனலிநாள் kaṉalināḷ, பெ.(n.) கைம்மீன் (அத்தம்); என்னும் நாண்மீன்; the 13th nakshatra. [கனலி+நாள்.]
கனலை	கனலை kaṉalai, பெ.(n.) காயா; bilboary tree (சா.அக.);. [கனல் → கனலை.]
கனலொழுக்கு	கனலொழுக்கு kaṉaloḻukku, பெ.(n.) எரிமலைப் பிழம்பொழுக்கு; flowing of lava. [கனல்+ஒழுக்கு]

கனலொழுங்கு	கனலொழுங்கு kaṉaloḻuṅgu, பெ.(n.) தீக்கொழுந்து (சூடா.);; flame. [கனல்+ஒழுங்கு]
கனலொளி	கனலொளி kaṉaloḷi, பெ.(n.) வெந்தழலொளி; glow. [கனல்+ஒளி]
கனலோன்	கனலோன் kaṉalōṉ, பெ.(n.) கதிரவன்; lit, he who is hot, sun. "காடுகனலக் கனலோன் சினஞ் சொரிய" (பு.வெ.10.பொதுவியற்.10); [கனல் → கனலோன்]
கனவகைத்தொழில்	கனவகைத்தொழில் gaṉavagaittoḻil, பெ.(n.) எஃகு, இரும்பு போன்ற மூலப்பொருள்கள் உருவாக்கும் தொழில்துறை; heavy industry. மறுவ. கனரகத் தொழில் [கன(ம்);+ வகை+ தொழில்]
கனவட்டம்	கனவட்டம் kaṉavaṭṭam, பெ.(n.) 1. குதிரை (திவா.);; horse. 2. பாண்டியன் குதிரை; the state horse of the Pāndya kings. "வழுதி கனவட்டம்". (பெருந்தொ.656);. [கன+வட்டம் பருமனும் (கனமும்); உருட்சியும், உடைமைபற்றி கனம்"குதிரைக்குஅடையாக வந்தது]
கனவமலம்	கனவமலம் kaṉavamalam, பெ.(n.) உமரிப்பூடு; Indian salt-wort (சா.அக.);. [கன+மலம்]
கனவரம்	கனவரம் kaṉavaram, பெ.(n.) உடலின் சிறந்த பகுதி: the vital part of the body (சா.அக.);. [கன → கனவரம்]
கனவரி-த்தல்	கனவரி-த்தல் kaṉavarittal, 4 செ.கு.வி.(v.i) கனவில் தனக்குத் தானே பேசுதல்; to talk in sleep. க. கணவரிசு தெ. கலவரிஞ்சு:து. கனம்பர், கணம்பர். [கனவு+அரி அல(ப்பல்); → அரி(ப்பல்);]

கனவல்	கனவல் kaṉaval, பெ.(n.) கனாக்காண்கை; dreaming. "கனவலிற் பொருக்கென வெழுந்து" (தனி கைப்பு திருநாட்டுப்42); [கனவு → கனவல்]
கனவளர்த்தி	கனவளர்த்தி kaṉavaḷartti, பெ.(n.) மிக்கவுயரம், ex. cessive tallness (சா.அக);. [கன+வளர்த்தி வளர்ச்சி →வளத்தி]
கனவளவு	கனவளவு kaṉavaḷavu, பெ.(n.) கனவளவை பார்க்க;see kana-v-alaval. [கன+ (அளவை); அளவு]
கனவளவை	கனவளவை kaṉavaḷavai, பெ.(n.) அகல நீளங்களுடன் ஆழம் அல்லது உயரம் அல்லது கனத்தைப் பெருக்குதலாற் பெறப்பட்ட கணக்கு; cubic measure. மறுவ. கனவளவு [கன(ம்);+அளவை]
கனவான்	கனவான் kaṉavāṉ, பெ.(n.) பெருமகன்; benignlord. [கன(ம்);+ஆன்]
கனவியன்	கனவியன் kaṉaviyaṉ, பெ.(n.) பற்றுமிக்கவன்; one who is deeply immersed or attached with world affairs, "சம்சாரத்தில் நம்மிலும் கனவியரா யிருப்பார்கள்"(ஈடு,1042பக்3);. [கனம் → கனவன் + கனவியன்]

கனவு	கனவு1 kaṉavudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t) தூக்கத்தில் நேரில் நிகழ்வது போன்ற காட்சிகளைக் காணுதல்; to have visions insleep as seen while awake, to dream. "பரந்திலங் கருவியொடு ... நரந்தங் கனவும்"(பதிற்றுப்.1122);. ம. கனவுக; க. கனகான், தெ. கலகனு;பட. கனக காணு. [கலவு →கனவு-] கனவு2 kaṉavudal, 5 செ.கு.வி.(v.i) மயங்குதல்; to be charmed, allured. "சிந்தை மாத்திரங் கனவலின்" (ஞானா.419);. [கலவு →கனவு-] கனவு3 kaṉavu, பெ.(n.) 1. நனவில் உள்ளது போன்றே தூங்குபவனின் மனத்திரையில் தோன்றும் தொடர் நிகழ்வுகள் அல்லது காட்சிகள், vision series of pictures or events, presented to sleeping person. "கனவினாற் காதலர்க் காணாதவர்" (குறள்,1219);, இராக் கண்ட கனவு மிடாப்போல வீங்கியது (உ.வ.);. 2. தூக்கம்
கனவுக்கன்னி	கனவுக்கன்னி kaṉavukkaṉṉi, பெ.(n.) மனதில் நிறைந்தவெண்; lovely damsel. [கனவு + கன்னி]
கனவுகாண்-தல்	கனவுகாண்-தல் kaṉavukāṇtal, 13 செ.குன்றாவி. (v.t) கனாக்காண்பார்க்க;see kana-k-an. க. கனகாண்; பட. கனககாண. கோண். கனச்கானா;பர். கெலய், து. கனகட்டுனி. [கனவு+காண்]
கனவுடல்	கனவுடல் kaṉavuḍal, பெ.(n.) தூங்கும் நிலையிலுள்ள மெய் (உடம்பு);. (சி.போ.சூர்ணி);; body of a person who is sleeping. [கனவு+உடல்]
கனவுநூல்	கனவுநூல் kaṉavunūl, பெ.(n.) கனவைப்பற்றி சொல்லும் ஒரு நூல்; a book on dreams. மறுவ. கனாநூல் [கனவு+ நூல்]

கனவுமூலி	கனவுமூலி kaṉavumūli, பெ.(n.) நச்சுமூங்கில். (மலை.);; Asiatic poison bulb or asiatic quill (சா.அக.);. [கனவு+மூலி]
கனவுலகம்	கனவுலகம் gaṉavulagam, பெ.(n.) கற்பனையுலகம், dream world. [கனவு+உலகம்]
கனற்கண்	கனற்கண் kaṉaṟkaṇ, பெ.(n.) 1. திட்டிவிடம், நஞ்சு, a kind of snake whose look is considered fatal, basilisk. 2.சினக்கண்; eye which shows the angry or enraged. 3. சிவந்தகண்; reddened eye. [கனல்+கண்]
கணற்கூர்மை	கணற்கூர்மை kaṇaṟārmai, பெ.(n.) வளையலுப்பு: glass-gall. [கனல்+கூர்மை]
கனற்கொடி	கனற்கொடி kaṉaṟkoḍi, பெ.(n.) வால்மீன், புகைக் கொடி, comet. "கலகக் கனற்கொடிகள்" (தக்கயாகப்.457);. [கனல்+கொடி]
கனற்சட்டி	கனற்சட்டி1 kaṉaṟcaṭṭi, பெ.(n.) நெருப்புக்கலம்; brazier. [கனல்+சட்டி] கனற்சட்டி2 kaṉaṟcaṭṭi, பெ.(n.) நோயாளியின் கழிகலம்; bed pan. [கனல் + சட்டி]
கனற்சி	கனற்சி kaṉaṟci, பெ.(n.) 1. வெப்பம்; heat, glow. 2. உள்ளக் கொதிப்பு; rage, anger. வீரனது கனற்சியைச் சொல்லியது (பு.வெ,8,27,கொளு, உரை.);. [கனல் → கனற்சி]

கனற்சிலை	கனற்சிலை kaṉaṟcilai, பெ.(n.) 1. ஒருவகைக் கருங்கல்; a kind of black stone. 2. மந்தாரச்சிலை எனப்படும் ஒருவகை மருந்துக் கல்வகை; a kind of medicinal stone by name mandhāra-c-cilai. [கனல்+சிலை]
கனற்சுக்கிரன்	கனற்சுக்கிரன் kaṉaṟcukkiraṉ, பெ.(n.) விழியில் வலியையும், உள்ளே காந்தலையும் உண்டாக்கும் ஒரு கண்ணோய் (சீவரட்.265);; a disease of the eye. [கனல்+சுக்கிரன்]
கனற்பு	கனற்பு kaṉaṟpu, பெ.(n.) 1. நெருப்பு; fire. அடுப்பு; oven [கனல்+பு 'பு"சொ.ஆ.ஈறு]
கனற்று	கனற்று2 kaṉaṟṟudal, 5.செ.குன்றாவி(v.t) 1.எரி வித்தல்; to cause to burn, "கலந்தவர் காமத் தைக் கனற்றலோ செய்தாய்"(கலித்.148);. 2. சுடு வித்தல்; to heat gently, to impart heat by direct rays, not applicable to heating in a vessel. வெயில் பிள்ளையைக் கனற்றியது (வின்.); 3. வெதுப்புதல்; to renderwarm. "கனற்றக் கொண்டநறவென்னாம்" (புறநா.384);. [கனல் →கனற்று (வேக183);]
கனற்று-தல்	கனற்று-தல் kaṉaṟṟudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) மிக விளங்குதல்; to shine brightly. "காதல் கனற்ற நின்றானும்" (தேவா.6967); [கனல் →கனற்று]
கனறல்	கனறல் kaṉaṟal, பெ.(n.) சினம் (வின்.);; anger [கனல் + கனறல்]
கனன்மரம்	கனன்மரம் kaṉaṉmaram, பெ.(n.) ஒளிமரம் (சங். 95.);; a kind of tree said to shine in the dark. [கனல்+மரம்= கனன்மரம், 'ன்' ஈற்றுப்போலி வடமொழியாளர் இதனைச் சோதிமரம் என்பர்]
கனனஞ்செய்-தல்	கனனஞ்செய்-தல் kaṉaṉañjeytal, 1 செ.குன்றாவி. (v.t) பிணம் முதலியன புதைத்தல் (உ.வ.);; to bury as a Corpse. [கனனம்+செய்- கனல் → கனலம் → கனனம் எரியூட்டுதல், சுடுதல்]
கனனத்தம்பம்	கனனத்தம்பம் kaṉaṉattambam, பெ.(n.) அறுபத்துநான்கு கலையுள் புதையலை அகப்படாமற் செய்யும் கலை (வின்);; art of preventing the discovery of buried treasures one of astupattu-nāu-kalai. [கல்= தோண்டுதல், கல் → கன் → கனனம்= தம்பம் தம்பம்= நிறுத்துதல் தடுத்தல், செயற்படாமற் செய்தல்]

கனனம்	கனனம் kaṉaṉam, பெ.(n.) குழிமுதலியன கல்லுதல்; digging. "கனனாவயூரனசேசனமும் (தத்துவர்.69); [கல் (தோண்டுதல்); கன் + அன் + 'அம்' =கனனம் 'அன்' சாரியை 'அம்' பெயரீறு]
கணனிறக்கல்	கணனிறக்கல் kaṇaṉiṟakkal, பெ.(n.) மாணிக்கம் (வின்.);; ruby. மறுவட சிவப்புக்கல் [கனல்+நிறம்+கல்]
கனா	கனா kaṉā, பெ.(n.) கனவு dream, "கனாவுறுதிறத் தினும்" (மணிமே.27,281);, கிடக்கிறது ஒட்டுத் திண்ணை கனவு காண்பது மச்சுவீடு (வழ.);. ம. கினாவு க,து. கன, தெ.கொலா, நா. கல [கலவு → கனவு → கனா திரிபற்றுப் பெயர்ச்சொல். ஒ.நோ. நிலவு → நிலா]
கனாக் காண்(ணு)-தல்	கனாக் காண்(ணு)-தல் kaṉākkāṇṇudal, 6 செ.குன்றாவி. (v.t) 1. கனவு காணுதல்; to dream. "கனாக்கண்டேன் தோழி நான்" (திவ்.நாய்ச் 6,1);, 2. கிடைத்தற்கரியதைப் பெற விழைதல்; to aspire for anything beyond reach. ம. கனாவிக்குக;க. கனகான், கனசுகாண். பட கனசுகாணு. [கனா+காண்]
கனாநூல்	கனாநூல் kaṉānūl, பெ.(n.) கனாப்பயன்களைப் பற்றிப் பொன்னவன் என்ற புலவர் இயற்றிய நூல். (சிலப்.15,106 உரை.);; treatise on the significance of dreams by Ponnavan. [கல → கலவு → கனவு → கனா+ நூல்]

கனி	கனி1 kaṉidal, 4 செ.கு.வி.(v.i) 1. பழுத்தல்; to ripen, as fruits; to turn mellow, luscious sweet. "கால மின்றியுங் கனிந்தன கனி (கம்பரா.வனம்பு 44);. 2. அளிதல்; to be over ripe. 3. முதிர்தல்; to become complete, perfect. "கன்னிமை கனியா" (பரிபா.11136);. 4. இனித்தல்; to be mellifluous, to be full of sweetness. "கனிந்த சொல்லாய்" (தஞ்சைவா.174);. 5. மனமுதலியன இளகுதல்; to melt, grow tender, become soft, as the heart by affection, love, devotion. "விஞ்சையர் கனிந்து சோர்ந்தார்" (சீவக.727); (க.கரி);. 6. தழல்மிகுதல்; to be red-hot, to glow. நெருப்புக் கனிகின்றது. (உ.வ.); 7. பழுக்கக் காய்தல்; to become red-hot, as a metal. கனிய வெந்த இரும்பு. 8. முன்சினம் அடைதல் (சூடா);; to get suddenly angry, to be irritable. கனியுக கழி குவி கம்பலி
கனிக்காய்	கனிக்காய் kaṉikkāy, பெ.(n.) பழுக்கும் பதத் திலுள்ள காய் (சிலப்.1624உரை);, unripe fruitinthe process of ripening. "பூவாது காய்க்கும் பாகலினுடைய கொழுவிய திரண்ட கணிக்காயும்" (சிலப்-கொலைக்.24);. [கனி+காய்.]
கனிக்காழ்	கனிக்காழ் kaṉikkāḻ, பெ.(n.) பழத்தின்விதை. (திவா.);; seedling, seed of a fruit. [கனி+காழ்]
கனிகரம்	கனிகரம் gaṉigaram, பெ.(n.) அன்பு; affection, love. ம. க. கணிகரம் தெ.கனிகரமு:து. கணிகர. [கனி+கரம் கரம் செய்தல் கணிகரம் மனம்கனியச் செய்யும் பண்பு அன்பு]
கனிகாலம்	கனிகாலம் kaṉikālam, பெ.(n.) பழுக்குங் காலம். (வின்.);; fruiting season. [கனி+காலம் கனிகாலம்-வினைத்தொகை கணிதல் முதிர்தல், பழுத்தல்]

கனிச்சீர்	கனிச்சீர் kaṉiccīr, பெ. (n.) கனி என்ற வாய்ப்பாடு கொண்ட அசையை இறுதியிலுடைய வஞ்சியுரிச்சீர். (யாப்.வி.12.);; foot of three Asai necessarily ending in Nirai, of four kinds. தேமாங்கனி நேர் - நேர்-நிரை புளிமாங்கனி நிரை-நேர்-நிரை கருவிளங்கனி:நிரை-நிரை-நிரை கூவிளங்கனி நேர்-நிரை-நிரை [கனி+சீர் கனி என்னும் சொல்லே, இருகுறில் இணைந்த நிரையசையாதலின் நிரையசையில் முடியும் முச்சீர் வாய்பாட்டிறுதி "கணிச்சீர்" என இலக்கண நூலோரால் குறியிடப்பட்டுவழக்கூன்றியது]
கனிந்தபாடம்	கனிந்தபாடம் kaṉindapāṭam, பெ.(n.) தெளிந்த பாடம். (வின்.);; well-learntlesson, verse well.committed to memory. [கனிந்த+பாடம்]
கனிப்பு	கனிப்பு kaṉippu, பெ.(n.) இனிமை; mellifluence, sweetness, pleasantness. "கனிப்புறு சொல்லளைஇ" (சீவக.1020);. [கனி → கணிப்பு]
கணிப்பொருள்	கணிப்பொருள் kaṇipporuḷ, பெ.(n.) . கனிமம் பார்க்க;see kamimam. H.kaniz [கனி+பொருள்]
கனிபலா	கனிபலா kaṉibalā, பெ.(n.) வாகை; sirissa tree (சா.அக.);. [கனி(நெற்று);+பலா]
கனிமநீர்	கனிமநீர் kaṉimanīr, பெ.(n.) இயற்கைக் கனிமம் நிறைந்த நீர்; mineral water. [கனிம(ம்);+ நீர்]
கனிமம்	கனிமம் kaṉimam, பெ.(n.) தனித்த பண்புகளைக் கொண்ட, இயற்கையான தோண்டப்பட்ட பொருள், இயற்கைப்பொருள்; mineral. மறுவ. கணிப்பொருள் H. kaniz, Guj. khanij. [கல் → கல்லி →கன்னி → கணி →கனிமம்]

கனிமவியல்	கனிமவியல் kaṉimaviyal, பெ.(n.) கனிமங்களைப் பற்றிய பாடம்; mineralogy, science of mineral. [கனிமம்+இயல்]
கனிமவேதியியல்	கனிமவேதியியல் kaṉimavētiyiyal, பெ.(n.) கனிமங்கள் குறித்த வேதியியல்; inorganic chemistry. [கனிம(ம்);+ வேதியியல்]
கனிமுதல்	கனிமுதல் kaṉimudal, பெ.(n.) வெள்ளி; silver (சா.அக.);. [கனி+முதல்]
கணிமேதி	கணிமேதி kaṇimēti, பெ.(n.) கற்கண்டு; sugar Candy (சா.அக.);. [கனி+மேதி மேலி →மேதி]
கணியளவு	கணியளவு kaṇiyaḷavu, பெ.(n.) எலுமிச்சம் பழ அளவு; as big as lemon fruit. [கனி+அளவு]
கனியாமணக்கு	கனியாமணக்கு1 kaṉiyāmaṇakku, பெ.(n.) ஒரு வகையாமணக்கு; a kind of castor. [கனி+ஆமணக்கு] கனியாமணக்கு3 kaṉiyāmaṇakku, பெ.(n.) பப்பாளி; common papaw (சா.அக.);. [கனி+ஆமணக்கு]
கனியுறை	கனியுறை kaṉiyuṟai, பெ.(n.) விதைகளின் மேலுறை; pericarp. [கனி+உறை →கனியுறை]
கனிவல்லி	கனிவல்லி kaṉivalli, பெ.(n.) வெள்ளைக் குன்றி மணி; white country liquorice (சா.அக.);. [கனி+வல்லி]

கனிவாழை	கனிவாழை kaṉivāḻai, பெ.(n.) வாழைவகை; a kin of sweet plantain. "தீங்கனி வாழையின் பழனும் (சீவக.1562);. [கனி+வாழை]
கனிவு	கனிவு kaṉivu, பெ.(n.) 1. முதிர்கை, ripening, : அன்பு; love. "கண்டேனெஞ் சங்கனிவாய், கனிவாய்விடம்"(இராமாநகர்நீங்48);, 3. மாந்த நே வெளிப்பாடு; tenderness. 'கனிவுடன் நோக்க பிணிபாதி போகும்.' (உ.வ.); 4. இரக்கம், compa: sion. "கனிவுறுமன்பிலாழ்ந்து" (திருவிளை. மா. 27.);. ம.கனிவு க.கனி, கணிகர தெ.கனிகரமு:து. கணிக [கனி →கனிவு]
கனுக்கு	கனுக்கு1 kaṉukkudal, 5 செ.கு.வி.(v.i) பாடு போது கண்டத்தொனி உருளுதல்; to shake th voice in singing, quaver or flourish. [கல் →கனு →கனுக்கு-] கனுக்கு2 kaṉukkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t) கசங்கப்பண்ணுதல்; to emaciate, to grow lean by disease or by labour, to train, inure, keep closely engaged; to cause to grow mellow by heat, or by reiterated pressure. காய்ச்சல் நாளுக்கு நாள் அவனைக் கனுக்கிப் போட்டது (உ.வ.);. [கல் →கன் →கனுக்கு-]
கனுக்குப்பினுக்கெனல்	கனுக்குப்பினுக்கெனல் kaṉukkuppiṉukkeṉal, பெ.(n.) 1. மிகக்களித்தற் குறிப்பு; expr. signifying ecstasy, great joy, conviviality. 2. ஒலிக்குறிப்பு; onom, expr. signifying bustling, rustling. [கனுக்கு+பினுக்கு+எனல்]
கனுகு-தல்	கனுகு-தல் gaṉugudal, 7 செ.கு.வி.(v.i.) நோயால் இளைத்தல்; to emaciate as from diseases (சா.அக.); [கல் → கன் →கன்று கன் →கனுகு]
கனுப்பிடி	கனுப்பிடி kaṉuppiḍi, பெ.(n.) கன்னிப்பிடி பார்க்க; see kappi-p-pidi. [கன் →கன்னி → கனு+பிடி]
கனுப்பொங்கல்	கனுப்பொங்கல் kaṉuppoṅgal, பெ.(n.) கன்னிப்பொங்கல் பார்க்க;see kappipporgal. [கன் → கன்னி →கனு+ பொங்கல்]

கனை	கனை1 kaṉaidal, 4 செ.கு.வி.(v.i)1.நெருங்குதல்; to be crowded. "கணைதுளி சிதறென"(கலித்.167); 2. மிகுதல்; to be intense, "காமங் கனைந்தெழ" (பரிபா.10,63);. 3. ஒலித்தல்; to sound, as a drum. "ஆடுதொறு கனையும். துடி"(அகநா.79); ம. கனெக்க, கோத. கன்வ் (மாடு அல்லது எருமை கன்றுக்காகக் கத்துதல்); துட. கென்வ் (உருமுதல்);;க. கனெ. குட. கெனெ பட. கனெ (கால்நடைகள் ஒலி எழுப்புதல்); [கல் → கன் →கனை-] கனை, அகவு, குரை, பிளிறு முதலிய கத்து வினைச்சொற்கள் ஒலிக்குறிப்பையடியாகக் கொண்டு பிறந்தவை. (மு.தா.4.);. சில அஃறிணை யொலிக்குறிப்புகளும் சொற்களும் கடுமை அல்லது இழிவுபற்றி, மக்கள் செயலையுங் குறிக்கவரும். எ.கா: ஏண்டா சும்மா கனைக்கிறே(உ.வ.);. கனை2 kaṉai, பெ.(n.) 1. செறிவு (சூடா);; density, crowdedness, closeness, intensity. "கனையிரு முந்நீர்"(மதுரைக்235);. 2. நிறைவு
கனைப்பு	கனைப்பு kaṉaippu, பெ.(n.) 1. ஒலி; sound, roar. 2. குதிரை முதலியவற்றின குரலோசை, neighing, braying, bellowing. 3. கொக்கரிப்பு (வின்.);; laughter, giggling, chukling. ம. கனய்பு. கணப்பு [கனை → கனைப்பு] கனைப்பு kaṉaippu, பெ. (n.) சுறுசுறுப்பு: smartness. "சுனைப்பு இல்லாத பையன்"(பேவ); [சுணை-சுனைப்பு]
கனைவரிவண்டு	கனைவரிவண்டு kaṉaivarivaṇṭu, பெ.(n.) பல வரிகளையுடைய வண்டுவகை; a kind of beetle with several stripes (சா.அக.);. [கனை2+ வளி+வண்டு]
கனைவலங்கள்ளி	கனைவலங்கள்ளி kaṉaivalaṅgaḷḷi, பெ.(n.) ஐங்கணுக் கள்ளி; five angled milk spurge (சா.அக.);. [கனை2+வலம்+கள்ளி.]

கனைவு	கனைவு kaṉaivu, பெ.(n.) நெருக்கம் (சங்.அக.);; closeness, thickness. [குல்= கூடுதல், நெருங்கல்குல் →கல் →கன் →கனை → கனைவு]
கீழ்நாலுமா	கீழ்நாலுமாāḻnālumā, பெ. (n.) 1/1600 என்னும் கீழ்வாயிலக்க எண்; afraction. [கீழ் + (நான்கு); நாலு + மா.]
கீழ்நிலை	கீழ்நிலைāḻnilai, பெ. (n.) 1. தாழ்ந்த நிலைமை; low position or status. 2. கீழ்மாடம்; ground floor, lower storey. "இழிந்து கீழ்நிலை" (சீவக.2673);. 3. நில வறை (பிங்.);; underground room, cellar, opp, to {mēnilai.} ம. கீழ்நில [கீழ் + நிலை]
கீழ்நீர்	கீழ்நீர்āḻnīr, பெ. (n.) நிலத்தடி நீரூற்று; underground spring of water. [கிழ் + நீர்]
கீழ்நெல்லி	கீழ்நெல்லிāḻnelli, பெ. (n.) கீழாநெல்லி பார்க்க;See. {kḷānelli} ம. கீழ்நெல்லி [கீழ் + நெல்லி]
கீழ்நோக்கம்	கீழ்நோக்கம்āḻnōkkam, பெ. (n.) 1. கீழ்ப்பார்வை; downward look. 2. கீழானவற்றில் மனம் விரும்புகை; vicious tendency, base inclination. [கீழ் + நோக்கம். கீழ்மை → கீழ் +நோக்கம்]
கீழ்நோக்கி	கீழ்நோக்கிāḻnōkki, பெ. (n.) நேர்வாளம் (மலை.);; croton, as a purgative. [கீழ் + நோக்கி]
கீழ்நோக்கித்திட்டு-தல்	கீழ்நோக்கித்திட்டு-தல்āḻnōkkiddiṭṭudal, 12 செ.குன்றாவி. (v.t.) . இழிசொற்கூறி வைதல் (வின்.);; to abuse with obscene language. [கீழ் + நோக்கி + திட்டு.]

கீழ்நோக்கிராசி	கீழ்நோக்கிராசிāḻnōkkirāci, பெ. (n.) கீழ்நோக்கி ஒரை பார்க்க;See. {ks-nokku-ðra} [கீழ் + நோக்கி + ராசி.]
கீழ்நோக்கு - தல்	கீழ்நோக்கு - தல்āḻnōkkudal, 15 செ.கு.வி (v.i.) 1. கீழ்முகமாதல்; to look down tend downward. 2. தரையின் கீழாதல்; to be beneath the surface, under-ground. 3. தாழ்ந்த நிலைக்குச் செல்லுதல்; to be on the declineas wealth; to goto ruin, decay, deteriorate. 4. கீழானவற்றில் மனஞ் செல்லுதல்; to be sensual, to have low or base desires. 5. கழிச் சலாதல்; to have diarrhoea. [கீழ் + நோக்கு-.]
கீழ்நோக்குஒரை	கீழ்நோக்குஒரைāḻnōkkuorai, பெ. (n.) நிலத்தில் நடுகை, கிணறு வெட்டுகை முதலியவற்றுக்கேற்ற கடகம், நளி (விருச்சிகம்); என்ற ஒரைகள் (விடும.உள்.127,உரை.);; lit, a zodiacal sign with is favourable for plantesculent roots, sinking wells, etc., of which there are two viz., karkkadagam and viruccigam. [கீழ் + நோக்கு + ஒரை.]
கீழ்நோக்குநாள்	கீழ்நோக்குநாள்āḻnōkkunāḷ, பெ. (n.) கிணறு வெட்டுகை முதலியவற்றுக்கேற்ற உடுக்கள் (பெரியவரு.37);; lit., constellations or naksatras that look downward, constellations that are favourable for planting esculent roots and sinking wells, numbering 9. [கீழ் + நோக்கு + நாள்.]
கீழ்ப்பகுதி	கீழ்ப்பகுதிāḻppagudi, பெ. (n.) கீழ்ப்பாகம் பார்க்க;See. {ki-p-pāgam.} [கீழ் + பகுதி]
கீழ்ப்பட்டவர்	கீழ்ப்பட்டவர்āḻppaṭṭavar, பெ. (n.) தாழ்ந்தவர் (உ.வ.);; inferiors, social inferior. [கீழ் + பட்டவர்]
கீழ்ப்படி-தல்	கீழ்ப்படி-தல்āḻppaḍidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) அடங்கி நடத்தல்; to submit, yield, obey. நீதிமன்றத்தின் ஆணைக்குக் கீழ்ப்படியாமல் இருக்கமுடியாது (உ.வ.);. ம. கீழ்பற்றுக;க.கிழ்படு [கீழ் + படி]
கீழ்ப்படிவு	கீழ்ப்படிவுāḻppaḍivu, பெ. (n.) அடங்கிப் பணிகை; submission, obedience. ம. கீழ்ப்படி [கீழ் + படிவு.]

கீழ்ப்படு	கீழ்ப்படு1āḻppaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அடங்குதல்; to submit, succumb, yield. 2. இழிவுபடுதல்; to be degraded, mean, base, to become degenerate. ம. கீழ்ப்பெருக 2 [கீழ் + படு]
கீழ்ப்படு-த்தல்	கீழ்ப்படு-த்தல்āḻppaḍuttal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) கீழ்மைப் படுத்துதல்; to subdue, put down. "கிறியெலா மிகக் கீழ்ப்படுத்தாய்"(திருவாச.5:32);. [கீழ் + படு.]
கீழ்ப்பயிர்	கீழ்ப்பயிர்āḻppayir, பெ. (n.) 1. பயிருக்குக்கீழ் உண்டாகும் பயிர் (வின்.);; grain or herbage in the shade of, or overtopped by, another plant; undergrowth. 2. புன்செய்ப்பயிர்; dry crop, as inferior. [கீழ் + பயிர்.]
கீழ்ப்பல்முளை-த்தல்	கீழ்ப்பல்முளை-த்தல்āḻppalmuḷaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) குழந்தைகட்கு முதலாகப் பாற்பல் முளைத்தல்; the dentition of stomach toothin children (சா.அக.);. [கீழ் + பல் + முளை.]
கீழ்பாகம்	கீழ்பாகம்āḻpākam, பெ. (n.) காழ் உள்ள பகுதி; the lower portion. க. கௌடளக [கீழ் + பாடு.]
கீழ்ப்பாடு	கீழ்ப்பாடுāḻppāṭu, பெ. (n.) கீழ்ப்பக்கம் (வின்.);; lower side, lower part. ம. கீழ்பாடு;க.கித்தட்டு. [கீழ் + பாடு]
கீழ்ப்பாதி	கீழ்ப்பாதிāḻppāti, பெ. (n.) 1. அடியிலுள்ள பாதி; the lower half. 2. குடிவாரம்; tenant's share of the crop. "சந்ததி சந்ததியே கீழ்ப்பாதி அனுபவிப்ப தாக" (T.A.S I,6);. ம. சீழ்ப்பாதி [கீழ் + பாதி]
கீழ்ப்பாய்ச்சல்	கீழ்ப்பாய்ச்சல்āḻppāyccal, பெ. (n.) மலசிறுநீர் இறக்கம்; the descent of faces and urine, running down of excretions (சா.அக.);. [கீழ்மை - கீழ் + பாய்ச்சல்]

கீழ்ப்பாய்ச்சி	கீழ்ப்பாய்ச்சி1āḻppāycci, பெ. (n.) ஆடவர் கீழ்வேட்டியைக் கட்டிக்கொள்ளும் முறை; fashion, among men, of tying cloth so that one corner is tucked behind while the otherhangs down. மறுவ. மூலைக்கச்சங்கட்டுதல் [கீழ் + பாய்ச்சி.] கீழ்ப்பாய்ச்சிāḻppāycci, பெ. (n.) எருவாய்வழியாக நீர், உணவு அல்லது மருந்தைப் பாய்ச்சுங் கருவி; a clyster employed for conveying water, nourishment or medicine through the rectum. [கீழ் + பாய்ச்சி.]
கீழ்ப்பாய்ச்சிக்கட்டு-தல்	கீழ்ப்பாய்ச்சிக்கட்டு-தல்āḻppāyccikkaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மூலைக் கச்சங்கட்டுதல்; to draw one's cloth up between the legs and tuckit behind. [கீழ் + பாய்ச்சி + கட்டு.]
கீழ்ப்பார்வை	கீழ்ப்பார்வைāḻppārvai, பெ. (n.) 1. கீழ்நோக்குகை; low, cast down. 2. வஞ்சகப் பார்வை; deceptive, trickish look, as of an elephant. [கீழ் + பார்வை.]
கீழ்ப்பால்	கீழ்ப்பால்āḻppāl, பெ. (n.) கீழ்ப்பால் பிரிவினர்; low caste, "கீழ்ப்பா லொருவன் கற்பின்" (புறநா:183);. ம.கீழ்ப்பால் [கீழ் + பால்.]
கீழ்ப்பாவல்	கீழ்ப்பாவல்āḻppāval, பெ. (n.) மரக்கலத்தின் ஓர் உறுப்பு; the lower spare of a doney the top of which is attached to the sail to keep it to the wind. [கீழ் + பாவல்.]
கீழ்ப்பாறை	கீழ்ப்பாறைāḻppāṟai, பெ. (n.) கீழறை (வின்.);; sub-terranean cell or cavern. [கீழ் + பாறை.]
கீழ்ப்பிள்ளை	கீழ்ப்பிள்ளைāḻppiḷḷai, பெ. (n.) முதுமரங்களின் கீழ்நடும் தெங்கு முதலியவற்றின் கன்று (யாழ். அக.);; young coco-palm reared underneath old palms. [கீழ் + பிள்ளை.]

கீழ்ப்புரைச்சவ்வு	கீழ்ப்புரைச்சவ்வுāḻppuraiccavvu, பெ. (n.) கருப்பையில் கரு உயிர்ப்பு வரையில் கருவைச் சுற்றிக் கொண்டிருக்கும் நாதப்பை; a temporary coat surrounding the ovum produced at the period of conception and thrown off from the uterus after carturition (சா.அக.);. [கீழ் + புரை + சவ்வு.]
கீழ்ப்புறம்	கீழ்ப்புறம்āḻppuṟam, பெ. (n.) 1. கீழ்ப்பக்கம்; lower side. 2. கப்பலின் சாய்வுப்பக்கம் (வின்.);; the leeward or the leaning side of a vessel. [கீழ் + புறம்.]
கீழ்ப்போக்கி	கீழ்ப்போக்கிāḻppōkki, பெ. (n.) கீழ்க்குமிழி பார்க்க;See. {kil-k-kumili} [கீழ் + போக்கி]
கீழ்புறம்	கீழ்புறம்āḻpuṟam, பெ. (n.) 1. தாழ்ந்த பகுதி; the lower side. 2.கிழக்குப் பக்கம்; eastern side. ம. கீழ்புறம் [கீழ் + புறம்.]
கீழ்போகம்	கீழ்போகம்āḻpōkam, பெ. (n.) கிழங்குகளின் விளைவு (யாழ்ப்.);; cultivation of edible roots. [கீழ் + போகம்.]
கீழ்மக்கள்	கீழ்மக்கள்āḻmakkaḷ, பெ. (n.) 1. ஒடுக்கப்பட்டவர், இழிந்தோர்; low people, the base, the vulgar. "கீழ்மக்கள் கீழாய சொல்லயக்கால்" (நாலடி. 70);. [கீழ் + மக்கள்.]
கீழ்மகன்	கீழ்மகன்āḻmagaṉ, பெ. (n.) 1. ஒடுக்கப்பட்டவர், கீழ்ப்பிரிவினர் (சிலப்.15:95);; low caste man. 2. இழிந்தவன்; low, mean person. 3. காரி (சனி); (திவா.);; saturn. [கீழ் + மகன்.]
கீழ்மட்டம்	கீழ்மட்டம்āḻmaṭṭam, பெ. (n.) 1. தாழ்ந்த நிலை; lower status. 2. அடிமட்டம்; base. [கீழ் + மட்டம்]

கீழ்மடை	கீழ்மடைā̱lmaḍai, பெ. (n.) 1. கடைமடை; lower most sluice of a tank. "கீழ்மடைக் கொண்ட வாளையம்" (புறநா.42);. 2. மடைநீர் பாய்தற்குத் தொலைமான நிலம் (C.G.);; and far removed from the sluice, as last-watered opp, to mutal {maḍai} [கீழ் + மடை]
கீழ்மரம்	கீழ்மரம்ā̱lmaram, பெ. (n.) 1..அச்சுமரம்; axle-tree. "கீழ்மரத் தியாத்த சேமவச் சன்ன" (புறநா. 102: 5); 2. பாய்மரத்தின் அடிப்பாகம் (M.Nari.81);; lower mast. [கீழ் + மரம்.]
கீழ்மாரி	கீழ்மாரிā̱lmāri, பெ. (n.) அடிவானத்தை அடுத்துப் பெய்யும் மழை; rain at a distance, as apparently near the horizon. "கீழ்மாரி கொண்டு முழங்குகிறது" (வின்.); [கீழ் + மாரி]
கீழ்முக்கன்	கீழ்முக்கன்ā̱lmukkaṉ, பெ. (n.) கற்றாழை; aloe vera. [கீழ் + (முக்கன்); முக்கன்]
கீழ்முக்காணி	கீழ்முக்காணிā̱lmukkāṇi, பெ. (n.) 13/25600 என்னும் கீழ்வாயிலக்கவெண்ணைக் குறிக்கும் பெயர்; a fraction. [கீழ் + முக்காணி]
கீழ்முக்கால்	கீழ்முக்கால்ā̱lmukkāl, பெ. (n.) 3/1280 என்னும் கீழ்வாயிலக்கவெண்ணைக் குறிக்கும் பெயர்; a fraction. [கீழ் + முக்கால்]
கீழ்முந்திரி	கீழ்முந்திரிā̱lmundiri, பெ. (n.) 1/102400 என்னும் கீழ்வாயிலக்கவெண்ணின் பெயர்; the fraction of 1/ 102400. [கீழ் + முந்திரி.]
கீழ்மும்மா	கீழ்மும்மாā̱lmummā, பெ. (n.) 3/1280 என்ற கீழ்வாயிலக்கவெண்ணின் பெயர்; a traction. [கீழ் + (மூன்று); + மும் + மா.]
கீழ்மூன்றுவீசம்	கீழ்மூன்றுவீசம்ā̱lmūṉṟuvīcam, பெ. (n.) 3/5120 என்ற கீழ்வாயிலக்கவெண்ணின் பெயர்; afraction. [கீழ் + மூன்று + வீசம்.]

கீழ்மேல்	கீழ்மேல்āḻmēl, பெ.. (n.) தலைகீழ்; upside, down. ம. கீழ்மேல்;க.கீள்மேலு.கௌாகமேலெ. [கீழ் + மேல்.]
கீழ்மேலா-தல்	கீழ்மேலா-தல்āḻmēlātal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) தலை கீழாதல்; to be turned upside down, to become topsy turny. "பள்ளந்தா முறுபுனலிற் கீழ்மேலா" (திருவாச. 5:21);. க.கௌகெமேலாகு [கீழ் + மேல் + ஆ.]
கீழ்மை	கீழ்மைāḻmai, பெ. (n.) 1. இழிவு; degradation. "கடைய னாயினேன் பட்ட கீழ்மையே" (திருவா.5,91);. 2. பணிவு (சங்.அக.); humility. ம. கீழ்ம;க. கீழதன [கீழ் + கீழ்மை.]
கீழ்வகைப்புணர்ச்சி	கீழ்வகைப்புணர்ச்சிāḻvagaippuṇarcci, பெ. (n.) விலங்குகளின் புணர்ச்சி, the copulation of animals. 2. விலங்குகளைப் போலப் புணருதல்; having intercourse like animals. 3. கீழ்வகைப் விலங்குகளுடன் சேர்தல், men's intercourse with lower animals (சா. அக.);. [கீழ் + வகை + புணர்ச்சி]
கீழ்வயிற்றுக்கட்டு	கீழ்வயிற்றுக்கட்டுāḻvayiṟṟukkaṭṭu, பெ. (n.) கீழ்வயிறு நழுவாமற் இருப்பதற்காக இறுகிக் கட்டும் கட்டு; light abdominal bandage used to prevent hanging down (worn by males.);. 2. கருப் ப சுருங்கவும், நழுவாமல் இருக்கவும் கரு வுயிர்ப்புக்குப் பின் பெண்கள் வயிற்றை இறுகக் கட்டுதல்; bandage after confinement to insure contraction of the womb and also to keep it in position (சா.அக.);. [கீழ் + வயிறு + கட்டு.]
கீழ்வயிறு	கீழ்வயிறுāḻvayiṟu, பெ. (n.) அடிவயிறு; lower part of the abdomen. மறுவ அடிவயிறு ம. கீழ்வயறு [கீழ் + வயிறு.]

கீழ்வாடை	கீழ்வாடைāḻvāṭai, பெ. (n.) கொண்டல், கீழ்க்காற்று (மீனவ.);; eastern wind. [கிழ் + வாடை.]
கீழ்வாய்	கீழ்வாய்āḻvāy, பெ. (n.) 1. மோவாய் (யாழ்.அக.);; chin, lower jaw. 2. கீழ்வாயிலக்கம் பார்க்க;See. {kj-väy- lakkam.} 3. குய்யம்; pudendum muliebre posteriors. [கீழ் + வாய்]
கீழ்வாய்நெல்லி	கீழ்வாய்நெல்லிāḻvāynelli, பெ. (n.) கீழாநெல்லி பார்கக;See. {Kila-mesh} [கீழ் + வாய் + நெல்லி.]
கீழ்வாய்ப்பாய்ச்சி	கீழ்வாய்ப்பாய்ச்சிāḻvāyppāycci, பெ. (n.) நோனித் துளையைத் தூய்மைப்படுத்தும் ஒரு கருவி; an instrument used for effecting a douche to the vagina (சா.அக.);. [கீழ் + வாய் + பாய்ச்சி]
கீழ்வாயிலக்கம்	கீழ்வாயிலக்கம்āḻvāyilakkam, பெ. (n.) 1 ஒன்றுக்குக் கீழ்ப்பட்ட எண் வாய்பாடு; multipli cation of fractions, dist, fr. {mē/-vāy-flakkam.} 2. மேல் கீழாக எழுதும் பின்ன வெண்ணின் கீழ்த் தொகை; denominator of a fraction opp. to. {mel..ay-ilakkam.} [கீழ்வாய் + இலக்கம்.]
கீழ்வாயு	கீழ்வாயுāḻvāyu, பெ. (n.) 1. எருவாய்க் காற்று; fart. 2.காலின் கீழ்ப்புறத்தில் காணும் காற்று; inflamma tion of the joints of the leg. 3. கால் பிடிப்பு; rheumatism of the joints of the legs (சா.அக.);. [கீழ் + வாயு.]
கீழ்வாரப் பச்சை	கீழ்வாரப் பச்சைāḻvārappaccai, பெ. (n.) பழைய வரிவகை; ancient tax in kind. [கீழ் + வாரம் + பச்சை.]
கீழ்வானம்	கீழ்வானம்āḻvāṉam, பெ. (n.) கிழக்கு திசை வானம்; the eastern sky. [கீழ் + வானம்]

கீழ்விலாஎலும்பு	கீழ்விலாஎலும்புāḻvilāelumbu, பெ. (n.) சிறிய விலா எலும்பு; shortrib (சா.அக.);. [கீழ் + விலா + எலும்பு.]
கீழ்வீசம்	கீழ்வீசம்āḻvīcam, பெ. (n.) 1/5120 என்னும் கீழ்வாயிலிக்க வெண்ணைக் குறிக்கும் பெயர்; a fraction. [கீழ் + வீசம்.]
கீழ்வீடு	கீழ்வீடுāḻvīṭu, பெ. (n.) தரைத்தளவீடு; groundfoor of the house (யாழ்.அக.);. [கீழ் + வீடு.]
கீழ்வு	கீழ்வுāḻvu, பெ. (n.) கீழிடம்; place below or undemeath. "கீழ்வுற வீழ்வுறு மளவில்" (ஞானவா. சித்த. 24);. [கீழ் + கீழ்வு.]
கீழ்வெட்டு	கீழ்வெட்டுāḻveṭṭu, பெ. (n.) 1. சூழ்ச்சி செய்து கெடுக்கை; undermining, supplanting. 2. தடுத்துப் பேசுகை; refuting, speaking against. என் சொல்லுக்கு அவன் கீழ்வெட்டுச் சொல்லு கின்றான் (உ..வ.);. [கீழ் + வெட்டு]
கீழ்வெட்டுவெட்டு-தல்	கீழ்வெட்டுவெட்டு-தல்āḻveṭṭuveṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சூழ்ச்சி செய்தல்; to undermine. 2. தடுத்துப்பேசுதல்; to refute, speak against. [கீழ் + வெட்டு + வெட்டு-.]
கீழக்கரை	கீழக்கரைāḻkkarai, பெ. (n.) தஞ்சாவூர் மாவட்டத்து ஒர் ஊர்; a village of Tanjavur district. [கீழ் + அ + கரை.]
கீழங்கம்	கீழங்கம்āḻṅgam, பெ. (n.) பின்னத்தின் கீழ்த் தொகை; denominator of a fraction. [கீழ் + அங்கம் அங்கம் = உறுப்பு.]
கீழண்டை	கீழண்டைāḻṇṭai, பெ. (n.) 1. கிழக்குப் பக்கம்; eastern direction. 2. கீழ்ப்புறம்; lower side. [கீழ் + அண்டை,அண்டை= பக்கம்.]

கீழது	கீழதுā̱ltu, பெ. (n.) கீழுள்ளது; that which is under or below. "கிழது முப்புன ரடுக்கிய முறைமுதற் கட்டில்"(புறநா. 6);. [கீழ் + அது,]
கீழரை	கீழரைā̱lrai, பெ. (n.) 1/640 என்னும் கீழ்வாயிலக்க வெண்ணெக் குறிக்கும் பெயர்; a fraction, half of Muntiri 1/640. ம. கீழா [கீழ் + அறை]
கீழரைக்காணி	கீழரைக்காணிā̱lraikkāṇi, பெ. (n.) 1/51200 என்னும் கீழ்வாயிலக்க வெண்ணைக் குறிக்கும் பெயர்; a fraction, one sixteenth part of {arai-k-kāni.} [கீழ் + அரைக்காணி]
கீழரைமா	கீழரைமாā̱lraimā, பெ. (n.) முந்திரியின் நாற்பதில் ஒரு பங்கு; one fortieth part of mundiri. ம. கிரமா [கீழ் + அரை + மா.]
கீழறு-தல்	கீழறு-தல்ā̱lr̠udal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) சேனைகளின் மனப்போக்குப் பகைவரால் வேறுபடுத்தப்படுதல் (சிலப்.4:60. அரும்.);; to be undermined, to become disaffected, to become treacherous as an army corrupted by foes. 2. பதறுதல் அல்லது அச்சப்படுதல்; to be perplexed or frightened. ம. கீழறுக [கீழ் + அறு.]
கீழறு	கீழறு2ā̱lr̠uttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நிலத்திற் சுரங்கஞ் செய்தல்; to burrow, excavate, make a sub-terranean passage, undermine. ம. கீழறுக்குக [கீழ் + அறு-.] கீழறு3ā̱lr̠uttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) மறைமுக மாகப் பிறரைக் கெடுக்கப் பணிசெய்தல்; to injure by any underhand, treacherous means. "பகைமை தோன்றாமல் உள்ளாயிருந்தே கீழறுத்தலின்" (குறள், 883 உரை.);. [கீழ் + அறு-.]
கீழறுப்பான்	கீழறுப்பான்ā̱lr̠uppāṉ, பெ. (n.) சூழ்ச்சி செய்து பிறரைக் கெடுப்பவன்; one who injures insidiously or inperceptibily, one who undermines. [கீழ் + அறுப்பான்.]

கீழறுப்பு	கீழறுப்புāḻṟuppu, பெ. (n.) மறைமுகமாகப் பிறரைக் கெடுத்தற்குச் செய்யும் செயற்பாடு; undergrounc work. [கீழ் + அறுப்பு.]
கீழறை	கீழறைāḻṟai, பெ. (n.) 1. கீழறுக்கை (சிலப்.5: 130,உரை); ; undermining, treachery. 2. நிலவரை (சிலப். 10:191, உரை.); ; underground room, cellar. 3. பொந்து (வின்.);; cavern, cell, hole. [கீழ் + அறை.]
கீழாக்கு-தல்	கீழாக்கு-தல்āḻākkudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. தாழ இறக்குமாறு செய்தல்; to bring down, lower. 2. கட்டுப் பாட்டிற்குக் கொண்டு வருதல்; to subdue, bring under control. ம. கீழாக்குக;க.கிழ்மாடு [கீழ் + ஆக்கு.]
கீழாண்டு	கீழாண்டுāḻāṇṭu, பெ. (n.) கடந்த ஆண்டு; last year, preceding year. ம. கீழாண்டு [கீழ் + ஆண்டு.]
கீழாண் டைச்சிகை	கீழாண் டைச்சிகைāḻāṇṭaiccigai, பெ. (n.) செலுத்த வேண்டிய பழைய நிலுவை; arears of past years. "நான் படுகிற கிலேசம் போதாதென்று கீழாண்டைச்சிகை வாசியாநின்றார்" (ஈடு. 1,4:7);. [கீழ் + அண்டை + சிகை.]
கீழாதல்	கீழாதல்āḻātal, 6 செ.கு.வி. (v.t.) 1. தாழ்தல்; to become low. 2. பயனற்றப்போதல்; to becomee useless. து. கீட் அப்புனி [கீழ் + ஆ.]
கீழாநெல்லி	கீழாநெல்லிāḻānelli, பெ. (n.) 1. மஞ்சள் காமாலைக்கு மருந்தாகும் மூலிகைச் செடி; a small plant with slendergreen main branches. 2. சிறிய மரவகை; forestsmall-leaved feather foil. ம. கிழாநெல்லி, கிழாற் நெல்லி;து. கிளாரநெல்லி, கீளாரநெல்லி. [கீழ்வாய் + நெல்லி-கீழ்வாய் நெல்லி → கீழாநெல்லி.] [P] கீழாநெல்லி

கீழாநெல்லித்தைலம்	கீழாநெல்லித்தைலம்āḻānellittailam, பெ. (n.) கீழாநெல்லி சமூலத்துடன் மற்றக் கடைச்சரக்கு களை நல்லெண்ணெயில் சேர்த்து இறக்கிய தலைமுழுக்கு மருந்து எண்ணெய்; a medicatedoi for anoiting the head, prepared by boilinggingelly oil mixedwith the nirus plantas a chief ingredient along with other appropriate bazzar drugs (சா.அக.);. [கிழாம் + நெல்லி தைலம்)
கீழாலவத்தை	கீழாலவத்தைāḻālavattai, பெ. (n.) விழிப்பினின்றும் (சாக்கிரத் தினின்று); கடந்த நிலை வரையிலுள்ள ஐந்து நிலையிலும் அதன் கீழ்நோக்கி நெற்றியிலிருந்து மூலாதாரத்திற்குச் செல்லும் நிலை; state of the soul descending from the forehead to {mulatāramas} it passes through the five stages from {sákkiram} to the stage of absolute uncon sciousness. [கீழ் + ஆல் + அவத்தை.]
கீழாள்	கீழாள்āḻāḷ, பெ. (n). குற்றேவலன்; menial. க. கீழாள், கீழாளு, கினான், கினாளு [கீழ் + ஆள்.]
கீழாறு	கீழாறுāḻāṟu, பெ. (n.) நிலத்தடியில் ஒடும் ஆறு; undergroundstream. [கீழ் + ஆறு.]
கீழாறுகொண்டு போ-தல்	கீழாறுகொண்டுபோ-தல்āḻāṟugoṇṭupōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) காரணம் வெளிப்படாமல் சொத்து முதலியன உள்ளுறச் சிதைதல்; to lose wealth, property, etc. imperceptibly, unaccountably, as if carried away by an underground stream. [கீழ் + ஆறு + கொண்டுபோ.]
கீழாறெடு-த்தல்	கீழாறெடு-த்தல்āḻāṟeḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கீழாறுகொண்டுபோ-, பார்க்க;See. {klaru kongωpŏ.} [கீழ் + ஆறு + எடு-.]
கீழிசை	கீழிசைāḻisai, பெ. (n.) பாடுதற் குற்றங்களுள் ஒன்று; a defect in singing. "பேசாக் கீழிசை" (கல்லா. 21:4);. [கீழ் + இசை.]
கீழிடம்,	கீழிடம், பெ. (n). கீழான இடம்; the lower part or side. ம. கீழிடம் க. கிழ்நெல, கின்னெல, கிள்நெல. (கீழ் இடம்);

கீழிடு-தல்	கீழிடு-தல்āḻiḍudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) தாழ்த்துதல்; to degrade. "தன்னை நிலைகலக்கிக் கீழிடுவானெனும்" (நாலடி. 248);. ம. கீழிடுக [கீழ் + இடு.]
கீழிதழ்	கீழிதழ்āḻidaḻ, பெ. (n.) கீழுதடு (பிங்.);; the lowerlip. [கீழ் + இதழ்.]
கீழிரு-த்தல்	கீழிரு-த்தல்āḻiruttal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) உட்பட்டிருத்தல்; to be under control; to submit. [கீழ் + இடு.]
கீழிருமா	கீழிருமாāḻirumā, பெ. (n.) 1/3200 என்னும் கீழ்வாயிலக்க எண்ணைக் குறிக்கும் பெயர்; a fraction. [கீழ் + இருமா.]
கீழிரைப்பை	கீழிரைப்பைāḻiraippai, பெ. (n.) கீழ்வயிறு; abdomen. 2. வயிறு; hypogastric region, the lower and front portion of the belly (சா.அக.);. [கீழ் + இரைப்பை.]
கீழிறைப்பாட்டம்	கீழிறைப்பாட்டம்āḻiṟaippāṭṭam, பெ. (n.) மீன்பாட்டம், ஆற்றுப்பாட்டம் போன்ற சிறுவரிகள் (S.I.I.V. 365);; petty leirs orta, es, such as minpattam, arruppāttam, etc. [கீழிறை + பாட்டம்.]
கீழிடு	கீழிடுāḻiḍu, பெ. (n.) 1. தலைமைக் குத்தகைக் காரரிடமிருந்து பெறும் கீழ்க்குத்தகை (T.A.S. III. 194);. 2. கீழ்க்கோயில்; subordinate or subsidiary temple. "ஆச்சிரமம் கோயில் சுசீந்திரம் கோயிலுக்குக் கீழிடு." [கீழ் + இடு.]
கீழுக்குப்போ-தல்	கீழுக்குப்போ-தல்āḻukkuppōtal, 8 செ.கு.விவி. (v.i.) தாழ்நிலைக்கு வருதல்; to degenerate, to be on the decline, to be degraded, to be reduced. அவன் அறிவும் கல்வியும் வரவரக் கீழுக்கப் போகின்றன (உ.வ.);. [கீழ் + பீழுக்கு + போ.]
கீழுடை	கீழுடைāḻuḍai, பெ. (n.) கோவணம்; loin cloth. மறுவ. கீறுடை [கீள் + கீழ் + உடை.]

கீழுதடு	கீழுதடுāḻudaḍu, பெ. (n.) கிழிதழ் பார்க்க;See. {kilida/.} க. கௌதுடி [கீழ் + உதடு.]
கீழுப்பு	கீழுப்புāḻuppu, பெ. (n.) 1. அமுரியுப்பு; uric salt. 2. பாறையுப்பு; rock salt (சா.அக.);. [கீழ் + உப்பு.]
கீழுலகம்	கீழுலகம்āḻulagam, பெ. (n.) நிலவுலகின் கீழுள்ள உலகம்; the nether world. க. கொலேக;து. கீள்லோக [கீழ் + உலகம்]
கீழுலக	கீழுலகāḻulaga, பெ. (n.) 1. கீழேழுலகம் பார்க்க;See. {kieபlagam,} "கீழுலகி லசுரர்களைக் கிழங்கிருந்து கிளராமே" (திவ். பெரியாழ். 4.8:6);. 2. நாகலோகம் (உரி.நி.);; the world of {Nāgās.} ம. கீழுலகு [கீழ் + உலகு.]
கீழெண்	கீழெண்āḻeṇ, பெ. (n.) பின்னவெண்களுள் கீழிடமுள்ள இலக்கம்; denominator ofa fraction. ஒ.நோ. கீழ்வாயிலக்கவெண். [கீழ் + எண்.]
கீழேழுலகம்	கீழேழுலகம்āḻēḻulagam, பெ. (n.) நிலவுலகின் கீழுள்ள ஏழு உலகங்கள்; seven nether worlds, viz., Atalam, Vitalam, Sutalam, Taratalam, Mahatalam, Rasatalam, Patalarn-situate one below another dist.fr {mélë-ulagam.} மறுவ. கீழுலகு, கீழுலகம் [கீழ் + ஏழு : உலகம்.]
கீழைக்கடல்	கீழைக்கடல்āḻaikkaḍal, பெ. (n.) கீழ்க்கடல் பார்க்க;See. {kil-k-kaga} [கீழ் + ஐ + கடல்.]

கீழைத்திசை	கீழைத்திசைā]̱aittisai, பெ. (n.) கீழ்த்திசை பார்க்க;See. {kil-t-tisai} [கீழக்கு → கீழை + திசை.]
கீழைத்தெரு	கீழைத்தெருā]̱aitteru, பெ. (n.) கிழக்குத் திசைத் தெரு; the eastern side street. [கீழ் + ஐ + தெரு]
கீழைநாள்	கீழைநாள்āḻaināḷ, பெ. (n.) விடியற்காலம்; early hours of the morning, "தொன்மனை கீண்டதால் வானவே றெறியக் கீழைநாள்"(கம்பரா. காட்சிப் 42);. [கீழக்கு + கீழை + நாள்.]
கீழைமொழிகள்	கீழைமொழிகள்āḻaimoḻigaḷ, பெ. (n.) கீழ்த்திசை நாடுகளில் பேசப்படும் மொழிகள்; oriental languages. [கிழை + மொழிகள்]
கீழோங்கி	கீழோங்கிāḻōṅgi, பெ. (n.) செம்படவரிற் கீழ்த் தரத்தார் (யாழ்ப்.);; inferior class of fishermen opp.to. {mēlōṅgi} [கீழ் + ஓங்கி.]
கீழோசை	கீழோசைāḻōcai, பெ. (n.) கீழிசை பார்க்க;See. {kijisai} [கீழ் + ஓசை.]
கீழோர்	கீழோர்āḻōr, பெ. (n.) 1.தாழ்ந்தோர்; personsinferior in status, the low, the vulgur. "கீழோராயினுந் தாழ வுரை" (கொன்றைவே);. 2. இழிந்த (குணமுடையவர்; a base or rude fellow. 3. உழவர்; cultivators. "கீழோர் வயல்பரக்கும்" (பரிபா. 17.40);. [கீழ் + கீழோர்]
கீழோன்	கீழோன்āḻōṉ, பெ. (n.) கீழோர் பார்க்க;See. {kiன.} ம. கீழோன்;து. கீடகி கிடதெ. [கீழ் + ஒன். ஆன் → ஒன்.]

கீள்	கீள்1āḷḷudal, செ.குன்றாவி. (v.t.) கிழித்தல்; to rend, split, tear. "கீண்டிலென் வாயது கேட்டு நின்றயான்" (கம்பரா பள்ளி. 71);. [கீழ் + கீள்.] கீள்2āḷḷudal, 16 செ.கு.வி. (v.i.) உடைதல்; to burst, as the bund of an overfull tank; "தெண்ணீர்ச் சிறுகுளங் கீள்வது மாதோ" (புறநா:118,3.); {Fin.kiduttā; } Es.kiduda; Hung. kikezd:Mong. kidu, Jap, kisu. [குல் → கில் → கில் → கீள்.] கீள்3āḷ, பெ. (n.) 1. கூறு; part, portion, section. "கீளிரண் டாகக் குத்தி" (சீவக. 2248);. 2. அரையிற் சுட்டுந் துணியாலாகிய கோவணம்; strip of cloth used as awaist-band. "வெறுத்தமைந்த கீளொடு கோவணமுந் தற்று; [குல் → கில் → கீல் → கீள்.]
கீளி	கீளிāḷi, பெ. (n.) கடல்மீன் வகை; mullet, purplish, attaining 8 1/2 inc. in length. [கீழ் + கீள் → கீளி.]
கீளுடை	கீளுடைāḷuḍai, பெ. (n.) கோவணம்; loun cloth. [கீள் + உடை - கீளுடை (கிழித்த துணி.);]
கீற்கதவு	கீற்கதவுāṟkadavu, பெ. (n.) கீல் தைக்கப்பட்ட கதவு; door turning on hinges. dist, fr, {kudumikkatavu.} [கீழ்1 + கதவு.]
கீற்கொண்டை	கீற்கொண்டைāṟkoṇṭai, பெ. (n.) மயிர் முடித்தலின் வகை; coil or hairdressed in a special way. [கீல்1 + கொண்டை.]
கீற்பிடிப்பு	கீற்பிடிப்புāṟpiḍippu, ஊதைப்பிடிப்பு நோய்; rheumatism. [கீல் + பிடிப்பு.]
கீற்றரைக்கால்	கீற்றரைக்கால்āṟṟaraikkāl, பெ. (n.) து, நு. முதலிய எழுத்துகளில் உகரத்தைக் குறிக்க வளைத்தெழுதுங் குறி; the sign "r" denoting 'உ' while writing the vowel consonants து. நு. [கீறு → கீற்று + அரைக்கால்.]

கீற்றன்	கீற்றன்ā<u>rr</u>a<u>n</u>, பெ. (n.) குறுக்குக்கோடுள்ள புடவை (யாழ்ப்.);; striped cloth. [கீற்று + அன்.]
கீற்று	கீற்றுā<u>rr</u>u, பெ. (n.) 1. வரி; mark, stroke, line. 2. துண்டு; slice, piece. 3.கூறைவேயுங் கிடுகு; of a coconut leaf plaited for thatching. 4. வயிரக் குற்றம் பன்னிரண்டனுள் ஒன்று; a flaw in a diamond, one of 12 {vaira-(k);-kurram.} 5. பச்சை (மரகத);க் குற்றம் எட்டனுள் ஒன்று; a flaw in emerald one of 8 {marakada-k-kiltram} ம. கீற்று; க,து., கீது;குட.. கிடி. [கீல் → கீறு → கீற்று.]
கீற்றுக்கால்	கீற்றுக்கால்ā<u>rr</u>ukkāl, பெ. (n.) வெடிப்புள்ள பாதம் (வின்.);; fissured or cracked foot. [கீறு → கீற்று + கால்.]
கீற்றுக்கொட்டகை	கீற்றுக்கொட்டகைā<u>rr</u>uggoṭṭagai, பெ. (n.) தென்னங்கீற்று வேய்ந்த கொட்டகை; thatche: shed with plaited coconut. [கீற்று + கொட்டகை.]
கீற்றுநாமம்	கீற்றுநாமம்ā<u>rr</u>unāmam, பெ. (n.) அந்தணருள் ஒரு சாரார் கீற்றாக நெற்றியிலிடும் முக்கோடு (நாமம்);; thin tridental mark worn on the forehead by some sects of Smarta Brahmans. ம. கீற்றுநாமம் [கீற்று + நாமம்.]
கீற்றுநோய்	கீற்றுநோய்ā<u>rr</u>unōy, பெ. (n.) உடம்பில் சதை பிளந்து காணும் ஓர் தோல் நோய்; aveneral disease characterised by fissures (சா. அக.);. [கீற்று + நோய்.]
கீற்றுமதி	கீற்றுமதிā<u>rr</u>umadi, பெ. (n.) மூன்றாம் பிறை நிலவு; crescent moon as seen on the third day from the new moon. ம. கீற்றுமதி [கீற்று + மதி]

கீற்றுவண்ணம்	கீற்றுவண்ணம்āṟṟuvaṇṇam, பெ.(n.) புடைவை வகை; kind of saree. [கீற்று + வண்ணம்]
கீற்றுவெடிப்பு	கீற்றுவெடிப்புāṟṟuveḍippu, பெ.(n.) கத்தியால் கீறியதைப் போன்ற வெடிப்பு; cleft like an incised wound (சா.அக.);. [கீற்று + வெடிப்பு]
கீறல்	கீறல்āṟal, பெ.(n.) 1. கிழிகை; scratching, "எள்ளுபு கழிக்கும் கீறலியை பழங்கந்தை" (குசேலோ. குசே. வைசன்.);. 2. வரிவரைகை; marking, drawing, lines. 3. கீறற் கையெழுத்து; mark of a person unable to write as a cross. 4. எழுதுகை; writing, scribbling. 5. கையொப்பமித் தெரியாதவன்; illiterate person. [கீறு → கீறல்.]
கீறிக்கம்பு .	கீறிக்கம்பு .āṟikkambu, பெ.(n.) கட்டடத்துக்குரிய மரச்சாமான்; timber for building purposes. [கீறு → கீறி + கம்பு.]
கிறிக்காட்டு-தல்	கிறிக்காட்டு-தல் kiṟikkāṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. குறிப்பாய் உணர்த்துதல் (நெல்லை.);; to hint, suggest. 2. வெளிப்படையாக உணர்த்துதல்; to give out plainly. அந்தச் செய்தியைக் கீறிக் காட்டிச் சொல்லுதல் முடியாது (உ.வ.);. [கீறி + காட்டு.]
கீறிக்காயப்போடு-தல்	கீறிக்காயப்போடு-தல்āṟikkāyappōṭudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) கீறிக்காயவை பார்க்க;See. {kiri-k-kāyavai} [கீறி + காய + போடு.]
கீறிக்காயவை-த்தல்	கீறிக்காயவை-த்தல்āṟikkāyavaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) உப்புக்கண்டம் உலத்துதல் (வின்.);; to slit and dry in the sun, as fish or meat. [கீறு → கீறி + காயவை.]
கீறிப்பார்-த்தல்	கீறிப்பார்-த்தல்āṟippārttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) ஆய்ந் தறிதல்; to dissect, as a corpse, an argument. [கீறி + பார்-.]

கீறியாற்றல்	கீறியாற்றல்āṟiyāṟṟal, பெ.(n.) கட்டி, சிலந்தி, முதலியவைகளை அறுத்து ஆறவைத்தல்; opening an ulcer or abscess and then healing it upper (சா.அக.);. [கீறி + ஆற்றல்.]
கீறியாற்று-தல்	கீறியாற்று-தல்āṟiyāṟṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) உட்கருத்தை வெளிப்படுத்தி மனத்தாங்கலை நீக்கிக்கொள்ளுதல் (உ.வ.);; to remove misunderstanding by open discussion of the actual facts. [கீறி + ஆற்று-.]
கீறியுப்பிடல்	கீறியுப்பிடல்āṟiyuppiḍal, பெ.(n.) 1. மீனைப் பிளந்து உப்பிடல்; slitting and salting fish. 2. உடம்பில் கத்தியால் அறுத்து உப்பிட்டுச் சுடுதல்; making a incision and applying salt (சா.அக.);. [கீறி + உப்பு + இடல்.]
கிறிவை-த்தல்	கிறிவை-த்தல் kiṟivaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கத்தியாலறுத்துத் திறந்துவைத்தல்; cut and open by knife. 2. கத்தியால் பிளந்து மருந்து வைத்தல்; to open and apply medicine. 3. அறுவை செய்தல்; operating. 4. காயம்படுதல்; inflicting injury (சா.அக.);. [கீறி + வை-.]
கீறு	கீறு1āṟudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. வரிகீறுதல்; to draw lines. 2. எழுதுதல்; to scribble, make marks, write, engrave. 3. கிறுக்கியடித்தல்; to score out. 4.கிழித்தல்; to slit, tear, rend. 5. பறண்டுதல்; to scratch, as a cat, a fowl, to work over, as one's toes. 6. ஆய்தத்தால் அறுத்தல்; to cut, gash, lance, dissect. "புண்கீறிய குருதிப்புனல்" (கம்பரா. பரசுராமப்);.9); 7. வகிர்தல்; to slice, cut off longitudinally. 8. குறிப்பித்தல்; to give a clue to, as a subject. ம. கீறுக, கீளு குட. கீறு; து. கீறுனி; தெ. கீறு, கீயு, கீளு; துட., கோத. கீற்; கொலா. கீற; கொண்., பர். கீர்; கூ.கீர;பட கீயி, Fln. kirjotta,FD. kiruttoa; Es. kirjata, Mong. ziru, Q. qilqay. [குல் → கில் → கில் → கீறு.] கீறு2āṟu, பெ. (n.)
கிறு	கிறு3 kiṟu, பெ.(n.) பன்றி; hog, [கீறு → கீறி.]

கீறுகப்பல்	கீறுகப்பல்āṟugappal, பெ.(n.) பாவைத் தெளிவு செய்வதற்காகப் பொரும்பாவைக் கீறப்பயன்படுத்தும் கம்பி அல்லது மூங்கில் குச்சி; stick used to stir liquid. [கீறு + கப்பல் (குச்சி);]
கீன்றல்	கீன்றல்āṉṟal, பெ.(n.) கீறுகை (திவா.);; burrowing, cleaving. [கீல் → கீறு ? கீறுகை.]
கீனம்	கீனம்āṉam, பெ.(n.) 1. இழிவு; lowness, vileness 2. குறைவு;, defect, want. [கீல் + கீனம்]
கீனம்பிடித்தவன்	கீனம்பிடித்தவன்āṉambiḍittavaṉ, பெ.(n.) 1. பித்துப்பிடித்தவன், a whimsical fellow. 2. கிறுக்கன்; crazy or crambly fellow (சா.அக.);. [கீல் → கீனம் + பிடித்தவன்.]
கீனன்	கீனன்āṉaṉ, பெ.(n.) இழிந்தவன், ஈனமானவன்; low person. [கீழ்→கீல்-→கீனம் → கீனன்.]

கு	கு1 ku, ககரமெய்யும் உகர உயிரும் சேர்ந்து உண்டாகும் உயிர்மெய் எழுத்து; the syllable formed by adding back short vowel (u) to the velar voiceless stop (k), one of the secondary alphabet of the Tamil language. [க்+உகு.] கு2 ku, இடை (part) நான்கனுருபு(தொல்.சொல். 76); dative case marker. ம. கு,க்கு; க.கெ, க்கெ, இகெ; தெ. கு. கி; பட.க, து; து.கு; குட.க.த; துட.க.க; குரு.கை; கோத தெ; எரு.கு;கை. கு. H. {kõ,} Beng. {kẽ,} Sind. {khẽ,} Sinh. ghai, Tib. gya. Ori, kui, Bodo, khö, Turk. ke, ka, ga, ghah, Scy, ka, ki, ku, Pkt. {kiē;} Mong, dou; Tatar. ke, Fin, le, ke; Ost ga; Mord. va, ga: Jap. he, ye, e, Sia. ke: Mal.. ka, äkam, Chin. kih Burm. go. [குல் = கூடுதல் கருத்துவேர். குல் → கு.] கு3 ku, இடை. (part) 1. ஒரு சாரியை (கரித்.79:18);; connective particle, as in அறிகுவோன். 2. (அ); பண்புப் பெயர் ஈறு; abstract noun enching as நன்கு (ஆ); தொழிற்பெயர் ஈறு; verbal noun tending, as. போக்கு (இ); தன்மையொருமை எதிர்கால வினைமுற்று ஈறு; sufix of firite verbs in Ist pers. Sing. fut., as உண்கு.
குக்கர்	குக்கர் kukkar, பெ.(n.) மிக இழிந்தோர்; contemptible or despicable persons of low birth, as a dog. "குடிமையிற் கடமைப்பட்ட குக்கரில்" (திவ். திருமாலை 39);. க. குக்கா, குக்கல. kurkura, a dog. Gt makes it a reduplicated form, derived from M. Kure, T. Kurai, to sound, to make a noise See the so-called Sk. verbal theme kur Skurkuta (K.K.E. D.XX); [குக்கல் → தாழ்தல், இழிதல், குக்கல் → குக்கர்.]
குக்கல்	குக்கல்1 kukkal, பெ.(n.) கக்குவான் (யாழ்ப்.);; whooping cough. [குக்கு → குக்கன்] குக்கல் kukkal, பெ.(n.) நாய் (சூடா.);; dog. "குக்கலைப் பிடித்து நாவிக் கூண்டினி லடைத்து வைத்து"(விவேகசிந்);. தெ. க. குக்க Skt. Kukkura [குல் → குக்கு = உட்கார்தல், இருத்தல் குக்கு → குக்கல் உட்காந்திருக்கும் விலங்கு (நாய்);.]
குக்கலிங்கோ	குக்கலிங்கோ kukkaliṅā, பெ.(n.) கொம்மட்டி; bitter melon (சா.அக.);. [குக்கல் → குக்கலிங்கம் → குக்கலிங்கோ (கொ.வ.);.]

குக்கன்	குக்கன் kukkaṉ, பெ.(n.) நாய்; dog (திவா.);. க.குக்கர, குக்கல. [குக்கு → குக்கல் → குக்கள். 'அன்' ஒன்றன் பாலீறு (வே.க.151);.]
குக்கி	குக்கி1 kukki, பெ.(n.) வயிறு (திவா.);; belly, cavity of the abdomen. Skt. kukshi [குல் + வளைதல் கருத்துவேர். குல் → குக்கு → குக்கி.] குக்கி2 kukki, பெ.(n.) கன்றுகள், கண்டவற்றை மேயாதவண்ணம் வாய்ப்பகுதிக்கு இடும் வலை, முக்காணி; mouth covering of calves made of fibre string. [குல் + குக்கி]
குக்கிக்கழிச்சல்	குக்கிக்கழிச்சல் kukkikkaḻiccal, பெ.(n.) வயிற்றுக் கழிச்சல்; purging, purgation (சா.அக.);. [குக்கி + கழிசல்.]
குக்கிச்சுரம்	குக்கிச்சுரம் kukkiccuram, பெ.(n.) வயிற்றுக் கோளாறினால் உண்டாகும் காய்ச்சல்; fever relating to the gastric disorder in the stomach (சா.அக.);. [குக்கி + சுரம்.]
குக்கிசம்	குக்கிசம் kukkisam, பெ.(n.) இடுப்புப்பக்கம்; the hip region (சா.அக.);. [குக்கு → குக்கிசம்]
குக்கிநீர்	குக்கிநீர் kukkinīr, பெ.(n.) இரைப்பையினுள் உண்டாகும் செரிமான நீர்; gastric juice or fluid (சா.அக.);. [குக்கி + நீர்]
குக்கிப்பிளிகை	குக்கிப்பிளிகை guggippiḷigai, பெ.(n.) குடலை மூடிய சவ்வு; a membrane attached to the intestines, appendices (சா.அக.);. [குக்கி + பிளிகை.]
குக்கிரம்	குக்கிரம் kukkiram, பெ.(n.) வயிற்றுக் கோளாற்றி னால் உண்டாகும் பெருவழற்சி; acute disorder of the stomach (சா.அக.);. [குக்கி + குக்கிரம்]

குக்கிராமம்	குக்கிராமம் kukkirāmam, பெ.(n.) சிற்றூர்; small village. ம. குக்கிராமம் Skt. Kugrama [குல்(குறுமை); +கிராமம்.]
குக்கிரி	குக்கிரி kukkiri, பெ.(n.) மண்புழு, நண்டு ஆகியவை வெளித்தள்ளிய மண்; the soil thrown out by earthworms or crabs. ம. குக்கிரி குக்கின் அகுக்கிரி)
குக்கிரேகி	குக்கிரேகி kukkirēki, பெ.(n.) வயிற்றிலுள்ள நீர் அல்லது நீர்த்தன்மையான பொருள்களை வெளியேற்ற அல்லது உட்புகுத்தப் பயன்படும் நீர்க்குழாய்; a small pump, used for emptying the stomach or pumping some liquid into it, stomach pump (சா.அக.);. [குக்கில் →குக்கிலகி→குக்கிரேகி(கொ.வ.);.]
குக்கில்	குக்கில்1 kukkil, பெ.(n.) செம்போத்து; prob. onom, crow pheasant. "குக்கிற் புறத்த சிரல்வாய" (களவழி.5);. [குக்கு - ஒலிக்குறிப்பு. குக்கு → குக்கில்.] குக்கில்2 kukkil, பெ.(n.) 1.குங்கிலிய மரம்; piney varnish tree. 2.ஒரு சிறுமரம்; Indian bdellium. 3. கருங்குங்கிலியம்; black damma tree. 4. குங்கிலி யப்பிசின் (பிங்.);; black dammar-resin. ம. குக்கில் க. குக்குள, குக்கின. [உல் → குல் → எரிதல் கருத்துவேர். குல் → குக்கு → குக்கில்.]
குக்கில்பால்	குக்கில்பால் kukkilpāl, பெ.(n.) குங்கிலியம்; resin of Indian dammer(சா.அக.);. [குக்கில் + பால்.]
குக்கிலம்	குக்கிலம் kukkilam, பெ.(n.) அதிவிடயம் என்னும் ஒரு மருந்துச் சரக்கு (மலை.);; atees. [குக்குல் + குக்கிலம்.]

குக்கிலிற்கண்	குக்கிலிற்கண் kukkiliṟkaṇ, பெ.(n.) செங்கண்; blood shot eyes (சா.அக.);. [குக்கில்(எரிதல், சிவப்பு); + இல் + கண்.]
குக்கிற்பொடி	குக்கிற்பொடி kukkiṟpoḍi, பெ.(n.) குங்கிலியம் கலந்த ஒருவகைப்பொடி மருந்து(வின்.);; a kind of medicinal powder prepared by stuffing a fowl with dammer-resin, calcinating and pulverising it. [குக்கில் + பொடி.]
குக்கு	குக்கு1 kukkudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) இருமுதல்; onom, to whoop, hoop, as in whooping cough. "பிணியுற்றவனாகிக் குக்கிக் கக்கி"(திருப்பு.430);. ம. குக்குக(சூடாதல்); [குக் (ஒலிக் குறிப்பு); + குக்கு.] குக்கு2 kukkudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) ஒடுங்குதல்; to be restrained as the senses or the resigned. to calm down. [குல் + குற்கு → குக்கு.] குக்கு2 kukkudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. துணிகளைத் துவைக்க மெல்ல கல்லின் மேல் அளித்தல்; to beat cloth somewhat seny by in washing. 2. கைமுட்டியால் குத்துதல்; to strike with the first culf. க., பட.குக்கு. [குல் + குக்கு.] குக்கு4 kukkudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.)
குக்குடச்சூட்டு	குக்குடச்சூட்டு kukkuḍaccūḍḍu, பெ.(n.) கோழித் தலைக் கந்தகம் (வின்.);; a kind of sulphur. [குக்குடம் = கோழி, சேவல். சூட்டு = தலைக்கொப்பு. குக்குடம் + சூட்டு.]
குக்குடசருப்பம்	குக்குடசருப்பம் kukkuḍasaruppam, பெ.(n.) பறவைநாகம்; flying snake or cobra, a winged serpent - basilik. (சா.அக.);. [குக்குடம் + சருப்பம்.]

குக்குடசிவப்புக்காரம்	குக்குடசிவப்புக்காரம் kukkuḍasivappukkāram, பெ.(n.) சிவப்புச் சேவலின் கழிவு; the dung of a red cock (சா.அக.); [குக்குடம் + சிவப்பு + காரம்.]
குக்குடத்தண்டம்	குக்குடத்தண்டம் kukkuḍattaṇḍam, பெ.(n.) கோழிமுட்டை; fowl's egg (சா.அக.);. க. குக்கடாண்ட [குக்குடத்து + அண்டம்.]
குக்குடதீபம்	குக்குடதீபம் kukkuḍatīpam, பெ.(n.) கோழி வடிவாகச் செய்யப்பெற்ற கோயில்விளக்கு (பரத. ஒழிபி. 42. உரை.);; a fowl-shaped lamp used in temples. [குக்குடம் + தீபம். குக்குடம் = கோழி.]
குக்குடம்பாம்பு	குக்குடம்பாம்பு kukkuḍambāmbu, பெ.(n.) வாணாள் நீட்டித்தலால் உடல் குறைந்து கோழி பறக்குமளவு பறந்து செல்லுந்தன்மையதான பாம்பு (சீவக. 1271,உரை);; winged serpent, a variety of serpents said to become shorter with age, get wings ultimately and fly like domestic fowls. ம. குக்குடசர்ப்பம் [குக்குடம் + பாம்பு. குக்குடம் = கோழி.]
குக்குடபுடம்	குக்குடபுடம் kukkuḍabuḍam, பெ.(n.) கோழியின் அளவாகப் பத்து வறட்டி கொண்டு இடப்படும் புடம் (கந்தபு. மார்க்கண். 134);; calcination of metals in pile often dried dung cakes approximating to the height of a cock. ம. குக்குடபுடம் [குக்குடம் + கோழி. குக்குடம் + புடம்.] புடத்தின் வகை: 1. ஆயுர்வேதப்படி I சாண் உயரம் I சாண் ஆழமுள்ள பள்ளத்தில் காட்டு முட்டையை, புடம் போடும் மருந்திற்குக் கீழுமேலுமாக நிரப்பிப்போடும் புடம். 2. சித்தநூலின் முறைப்படி 5 எருவைக் கோழி உயரம் அடுக்கிப் போடுதல். இதன் சுற்றளவு 16 அங்குலமெனச் சொல்லப்படும். 3. வேறுசில நூல்களில் ஆசிரியர்கள் 10 எருவைக் கொண்டு போடும் புடமெனக் கருதுவார்கள்.

குக்குடம்	குக்குடம் kukkuḍam, பெ.(n.) 1.கோழி; gallinaceous fowl, cock, hen. "குக்குடம் வாழ்க்" (கந்தபு. வள்ளி261);. 2. இறகுள்ள பாம்பு (பிங்.);; wingedserpent. ம. குக்குடம்; கது.குக்குட; Skt.kukkuia. [கொக் – ஒலிக்குறிப்பு. கோழி எழுப்பம் ஒசை. கொக் + கொக்-கொக் – கொக்கொக் → குக்குக் → குக்குடு → குக்குடம்.] kurkuta, kukkuta, a cock a wild cock: kukkuf, ahen CfD. kuk kura, kara kugu1 and 2. and also Sk kurkura (No.44);. There is the Sk-verbal theme kur, to sound, that has apparently been formed of the T and M verbs adduced s kurkura Kurkusa (contracted into kukkufa); is either a reduplication of a {kusakuta,} or more probably a composition of kur, sound, cry (i.e. T. kurai); and D. {kuta,} beater, utterer (cry-beater or-utterer, i.e. crier, crower);. The present and only D, word for a cock, a fowl, is {köss,} q.v., which bird is found wild in the southern jungles. {Kosis} of course a contraction of some ancient D, term, and {kurkuta} and {kö/7} certainiy are cognate (K.K.D.E.XX);
குக்குடவிருக்கை	குக்குடவிருக்கை kukkuḍavirukkai, பெ.(n.) கோழியைப் போல்; sitting posture like cock. இருகால்களையும் கீழ்வைத்துக் குந்தியிருந்து ஒகஞ்செய்யும் இருக்கை வகை (திருமந்.561);; sitting posture in yogic practic, the solestouching the ground like those of a cock. [குக்குடம் + இருக்கை.குக்குடம் = உட்கார்ந்தநிலை.]
குக்குடி	குக்குடி kukkuḍi, பெ.(n.) 1. இலவமரம்; silk cotton tree. 2. பெட்டைக்கோழி; hen (சா.அக.);. ம.குக்குடி [குக்குடம் + குக்குடி]
குக்குரம்	குக்குரம் kukkuram, பெ.(n.) கோடகசாலை என்னும் பூடு(மலை.);; a very small plant. [குக்குல் → குக்குரம் = தரையில் படரும் பூடுவகை.]
குக்குரன்	குக்குரன் kukkuraṉ, பெ.(n.) நாய்; dog. ம. குக்குரம்; து. குக்கரெ; Skt.kukkura. [குக்கல் → குக்குரன்.]
குக்குரி	குக்குரி kukkuri, பெ.(n.) பெண்நாய்; a bitch. ம., க.குக்குரி. [குக்கல்→குக்கலி→குக்குரி.]

குக்குலவம்	குக்குலவம் kukkulavam, பெ.(n.) குக்கிலிலிருந்து எடுக்கும் எண்ணெய்; a medicated oil orghee prepared from bedallium (சா.அக.);. [குக்கில்→குக்குலவம்.]
குக்குலு	குக்குலு kukkulu, பெ.(n.) 1. ஒருவகை மரம் (பதார்த்த.1120);; tripterocarp dammar. 2. வெள்ளைக் குங்கிலியம்; piney varnish tree. 3. ஒருவகைப் பெருமரம்; konkani resin. 4.ஒருவகை சிறுமரம்; Indian bdellium. [குக்கில்→ குட்டையானது. குக்குல்→ குக்குலு.]
குக்குலுவம்	குக்குலுவம் kukkuluvam, பெ.(n.) குங்கிலியம் பார்க்க;See. {kurgisyam.} "குக்குலுவப்புகை" (கந்தபு, தேவகிரி. 29);. மறுவ. குங்கலியம் [குக்கில் → குக்குலுவம்.]
குக்குறம்	குக்குறம் kukkuṟam, பெ.(n.) குடசப்பாலை; Conessibark. [குக்கல்(சிறியது); → குக்குறம்.]
குக்குறுப்பான்	குக்குறுப்பான் kukkuṟuppāṉ, பெ.(n.) குக்குறு வான் பார்க்க;See. {kukkuruvām.} [குக்குறுவான் → குக்குறுப்பான்.]
குக்குறுவான்	குக்குறுவான் kukkuṟuvāṉ, பெ.(n.) கீச்சென்று ஒலிக்கின்ற பசுமைநிறமுள்ள பறவைவகை (யாழ்ப்.);; agreen, screeching barbet. [கிக் – ஒலிக்குறிப்பு. கிக் + கிக் + உறு. கிக்கிறு + அன் -கிக்கிறுவான் → குக்குறுவான்.] [P]
குக்கூடல்	குக்கூடல் kukāṭal, பெ.(n.) முட்டாக்கு; vell or covering for the head. "பொன்னொத்த வாடைக்குக்கூடலிட்டு, "திவ்பெருமாள்.6:5). [குல் – வளைதல் கருத்துவேர். குல் → குக்கு → குக்குடல் → குக்கூடல் = வளைத்துப் போர்த்துக் கொள்ளம் போர்வை.] -

குக்கூவெனல்	குக்கூவெனல் gugāveṉal, பெ.(n.) ஓர் ஒலிக் குறிப்பு; onom. expr: signifying crowing sound, as of a cock; cooing sound, as of a dove, hooting noise, as of an owl. "குக்கூவென்றது கோழி" (குறுந்.157);. [குக் + கூ – ஒலிக்குறிப்பு) குக் + கூ + எனல்.]
குக்கை	குக்கை kukkai, பெ.(n.) மூங்கிலால் முடைந்த சிறு கூடை; small basket made of bamboo. க. குக்கெ, குக்கி; து., பட.குக்கெ;கோத. கிக். [குக்கு→குக்கை] குக்கை kukkai, பெ.(n.) மாடு விளைநிலத்தில் மேயாமலிருக்கவாய்க்குப்போடும் முச்சாணி. a rope-cover fixed on the mouth of the cow to prevent it from grasing in the fields of) crop. மறுவ வாய்க்கூடு [குக்கி-குக்கை]
குகதி	குகதி gugadi, பெ.(n.) முடவன்; lame person. "'குகதிகள் குருடர் மூகர்"(மேமருமந். 351.); [குல் + கதி]
குகநன்	குகநன் guganaṉ, பெ.(n.) 1.பாம்பு; snake. 2. எலி; rat(கோ.தமி. கை.);. [குழி→குழை→குகை + நன். குகை = இருள், கருப்பு.]
குகரம்	குகரம் gugaram, பெ.(n.) 1. மலைக்குகை; cave. Cavern "மலைக்குகரத்து" (அரிசமய. பக்தி சார. 37);. 2. சுரங்கம்; cavity, hollow, subterranean passage. "குகர நீனெறி" (பாரத வேத். 2);. [குகை → குகம் → குகரம்(கொ.வ.);.]
குகரர்	குகரர் gugarar, பெ.(n.) சாகத்தீவில் வாழும் ஒரு குலத்தார்; inhabitants of the annular continent, {caka-t-tivu.} "சாகத் தினெல்லை தன்னில்...... குகரராண்டு வாழ்வார்" (கந்தபு. அண்டகோ. 48.);. [குகன் + குகர் → குகரர்.குகர்=வேடர், படகோட்டிகள்.]

குகவேளாளர்	குகவேளாளர் gugavēḷāḷar, பெ.(n.) இராமன் கங்கை கடக்குமாறு துணைபுரிந்த குகனது மரபினராகச் செம்படவர் சிலர் வழங்கிக்கொள்ளும் குலப்பெயர் (E.T.);; name assumed by a sect of {cempadavas,} tracing their descent from Kuga who ferried {Rāmā} over the Ganges. [குகள் + வேளாளர்.]
குகன்	குகன்1 gugaṉ, பெ.(n.) 1. முருகன் (திவா.);; God Murugan. "ஆருயிர்க் குகைதோறும் வதிதலாற் குகனென்று" (தணிகைப்பு. நாட்டுப். 33);. 2. இராமனது நண்பனாகிய ஒரு வேட்ன்; a {Nisada} ferryman and friend of {Rāmā} "கூரணிந்த வேல் வலவன் குகனோடும்" (திவ். பெரியாழ். 4.10:4);. [குக்கல் = நாய். குக்கலன்→குகன் (நாயை வேட்டைக்கு உடனழைத்துச் செல்பவன், வேடன்);,குகன் = வேடர்குலத்து வள்ளியை மணந்தவன், முருகன்.] குகன்2 gugaṉ, பெ.(n.) ஆசிரியர், குரு (யாழ். அக.);; preceptor. [குரவன்→குவன் → குகன்.]
குகு	குகு gugu, பெ.(n.) 1. காருவா (அமாவாசை);; new moon. "குகுவைத் தொடர் பூரணை" (சேதுபு. தேவிபு. 60.); 2. பத்துநாடியுளொன்று; a principal tubular vessel of the human body, one of {tacamad} 'குகு கன்னியலம்புடை' (சிலப். 3:26, உரை.);. Skt. kuhu [குல் → குவ் → குகு (குகை, இருள்);.]
குகுரம்	குகுரம் guguram, பெ.(n.) ஐம்பத்தாறு தேசங்களுள் ஒன்று; a country in Ancient India, the kingdom of Yadu, one of 56 [tēcam.} "அவந்தியொடு சேதி குகுரம்"(திருவேங். சத.97);. ம. குகுரம் Skt. kukura [குகர் = வேடர், படகோட்டிகள். குகர் → குகுரம்.]
குகுரன்	குகுரன் guguraṉ, பெ.(n.) நாய்; dog. ம. குகுரம் [குக்கல் → குக்குரன் → குகுரன் (கொ.வ.);.]

குகை	குகை gugai, பெ.(n.) 1.மலைக்குகை (பிங்.);; cave, mountain cavern, grotto. 2. முனிவர் இருப்பபடிம் (பிங்.);; hermit's cell. 3. சிமிழ்(சீவக.1906, உரை);; scent box, casket. 4. மாழைகளை உருக்குங் கலம்; crucible. "கருமருவு குகையனைய காயத்தி னடுவுள்"(தாயு. 32);. 5. கல்லறை; cellar subtera. nean walled room for the ascetic in trance, serving as sepulchre after his death, when he is intered in it in a sitting posture. "அந்தவுடறான் குகைசெய் திருத்திடின்" (திருமந். 1913);. 6. மலைமகள்(கூர்மபு. திருக்கலியாண.23);;{Parvati} மறுவ, கெவி, அனை, குடவு, நூழை, பொதும்பு. போறை முழை, வங்கு விடர். க.,தெ., து. கவி;கூய். க்ராஉ. Skt. guha Fin. {kāva,} Es. kava, Hung. keb:Mong. keb, O.Turk, kib. Jap. gawab:Q. hawa [குழி + குழை → குகை. ஒநோ: முழை → முகை.]
குகைக்காமன்	குகைக்காமன் gugaiggāmaṉ, பெ.(n.) கல்நார் (மூ.அ.);; asbestos. [குகை + காமன்.]
குகைச்சட்டி	குகைச்சட்டி gugaiccaṭṭi, பெ.(n.) சட்டிவகை; kettle. [குகை + சட்டி.]
குகைச்சி	குகைச்சி gugaicci, பெ.(n.) கறையான் புற்று (யாழ். அக.);; white ant's nest. [குகை → குகைச்சி.]
குகைநமச்சிவாயர்	குகைநமச்சிவாயர் gugainamaccivāyar, பெ.(n.) பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் திருவண்ணா மலைக் குகையில் வசித்து வந்தவரும் அருணகிரி யந்தாதி முதலிய நூல்களின் ஆசிரியருமான ஒரு முனிவர்; author of {Aruna-kiri-y-antát} and other works, who lived in a cave at {Tiruvannāmalai} in the 18" C. [குகை + நமச்சிவாயர்.]
குகைப்புடம்	குகைப்புடம் gugaippuḍam, பெ.(n.) மூசையில் வைத்து இடும் புடம்(வின்);; calcination or refining of metal in a crucible. [குகை + புடம். குகை = மூசை.]

குங்கிப்போ-தல்	குங்கிப்போ-தல் kuṅgippōtal, 8 செ.கு.வி.(v.i.) குறைதல்; decreasing, becoming less (சா.அக.);. தெ. குங்கு, கூகு, க்ருங்கு (மூழ்குதல், மறைதல்);. [குறுகு → குக்கு → குங்கு → குங்கி+ போ.]
குங்கிலி	குங்கிலி kuṅgili, பெ.(n.) 1. தலூரம்; bastard saul. 2. காட்டுமா; wild mango (சா.அக.);. [குக்குல் → குங்குல் → குங்கிலி.]
குங்கிலிகம்	குங்கிலிகம் guṅgiligam, பெ.(n.) 1. ஒருவகை மரம்; tripterocarp dammar. 2. வாலுளுவை; black oil. [குங்கிலியம் → குங்கிலிகம்.]
குங்கிலியக்கலய நாயனார்	குங்கிலியக்கலய நாயனார் kuṅgiliyakkalayanāyaṉār, பெ.(n.) அறுபத்து மூன்று நாயன்மாருள் ஒருவர்(பெரியபு.);; name of a cononized {savasaint,} one of 63. [குங்கிலியம் + கலயம் + நாயனார்.]
குங்கிலியக்கலயர்	குங்கிலியக்கலயர் kuṅgiliyakkalayar, பெ.(n.) குங்கிலியக் கலய நாயனார் பார்க்க;See. {kurgiyak-kasaya-nāyatjär.} [குங்கிலியம் + கலயம் + அர் - குங்கிலியக் கலயர்.]
குங்கிலியக் களிம்பு	குங்கிலியக் களிம்பு kuṅgiliyakkaḷimbu, பெ.(n.) ஆறாத புண்களுக்குப் பூச உதவும் வெள்ளைக் குங்கிலியக் களிம்பு; an ointment prepared from olibanum. It is applied for unhealed sores(சா.அக.);. [குங்கிலியம் + களிம்பு.]
குங்கிலியத்துள்	குங்கிலியத்துள் kuṅgiliyattuḷ, பெ.(n.) குங்கி லியப்பொடி; powder of Indian olibanum (சா. அக.);. [குங்கிலியம் + தூள்.]

குங்கிலியம்	குங்கிலியம் kuṅgiliyam, பெ.(n.) 1. ஒருவகை மரம் (பதார்த்த. 1120.);; tripterocarp dammar. 2. சாலமரம்; bastard sal. 3. சாலவகை; sal. 4. வெள்ளைக் குங்கிலியம்; pineyvarnishtree. 5. ஒருவகைப் பெருமரம்; Konkan resin. 6. ஒரு சிறுமரம்; Indian bdellium tree. 7. மலைக்கிளுவை; downy hill balsam tree. 8. கருங்குங்கிலியம்; black dammar tree. 9 ஆத்திரேலியாவிலுள்ள மரவகை; Australian dammar. ம. குங்கிலியம் [குக்கில் → குங்கிலியம்.] [P] குங்கிலியம் kuṅgiliyam, பெ. (n.) பொழுது time (யாழ்.அக.);.
குங்கு-தல்	குங்கு-தல் kuṅgudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. குன்றுதல்; to decrease, diminish, sink; to be humbled. "உன்பொங்கு குங்க" (யாழ்ப்.);. 2. வணங்குதல்; to bend sralute. 3. குவிதல்; to close. 4. சுருங்குதல்; to condense. ம.குங்வுக; க.குக்கு,குங்கு; தெ. குங்கு; து.குக்குனி; துட.க்விச்; கூ. க்ரும்ப, க்ருவ; குவி. க்ருஇயலி;பட.குக்கு. [குல் → குங்கு → குங்குதல்.(தமி.வ.219);.]
குங்குமக்காவி	குங்குமக்காவி kuṅgumakkāvi, பெ.(n.) செங்காவி (வின்.);; saffron ochre. மறுவ. குங்குமக்கவவி ம.குங்குமக்காவி [குங்குமம் = சிவப்பு. குங்குமம் + காவி.]
குங்குமக்குருவிக் கார்	குங்குமக்குருவிக்கார் kuṅgumakkuruvikkār, பெ.(n.) நெர்வகை(A);; a kind of paddy. [குங்குமம் + குருவி + கார்.]

குங்குமக்கோதை	குங்குமக்கோதை kuṅgumakātai, பெ.(n.) சிவப்புச்சத்திசாரணை; red shauranay. red trianthema. "குங்குமக் கோதைகுடல் பிடுங்கி" (சா.அக.);. மறுவ, குங்குமச்சத்தி [குங்குமம்+கோதை.]
குங்குமச்சம்பா	குங்குமச்சம்பா kuṅgumaccambā, பெ.(n.) மஞ்சள் நிறமுள்ள சம்பா நெல் வகை(வின்.);; a yellow variety of rice. [குங்குமம் + சம்பா.]
குங்குமச்சிமிழ்	குங்குமச்சிமிழ் kuṅgumaccimiḻ, பெ.(n.) குங்குமம் வைக்கும் பெட்டி; small casket for holding kungumampowder. மறுவ. குங்குமச்செப்பு. குங்குமப்பரணி. [குங்குமம் + சிமிழ்.]
குங்குமச்சிவதை	குங்குமச்சிவதை kuṅgumaccivadai, பெ.(n.) சிவப்புச் சிவதைக் கீரை; a red variety of cats greens (சா.அக.);. [குங்குமம் + சிவதை.]
குங்குமச்சீதா	குங்குமச்சீதா kuṅgumaccītā, சிவப்புச் சீதா செங்கழுநீர், அல்லது சிவப்பு நெய்ச்சிட்டிக் கீரை; a red varietyofash-coloured fleabane (சா.அக.). [குங்குமம் + சீதா.]
குங்கமச்செந்தொட்டி	குங்கமச்செந்தொட்டி kuṅgamaccendoṭṭi, பெ.(n.) சிவப்பு செந்தொட்டி அல்லது சிவப்புக் காஞ்சொறி; a red variety of {kāfjors}(சா.அக.);. [குங்குமம் + செந்தொட்டி]
குங்குமச்செப்பு	குங்குமச்செப்பு kuṅgumacceppu, பெ.(n.) குங்குமச்சிமிழி பார்க்க;See. {kunguma-c-cimis.} ம. குங்குமச்செப்பு [குங்குமம் + செப்பு]
குங்குமச்செம்பரத்தை	குங்குமச்செம்பரத்தை kuṅgumaccembarattai, பெ.(n.) சிவப்புச் செம்பரத்தை; flesh coloured shoeflower (சா.அக.);. [குங்குமம் + செம்பரத்தை.]

குங்குமச்செவ்வந்தி	குங்குமச்செவ்வந்தி kuṅgumaccevvandi, பெ. (n.) செவ்வந்தி வகை (மூ.அ.);; a species of chrysanthemum. [குங்குமம் + செவ்வந்தி.]
குங்குமச்செழுமலர்	குங்குமச்செழுமலர் kuṅgumacceḻumalar, பெ.(n.) சிவப்புக்கொன்றை; a kind of red cassia tree (சா.அக.);. [குங்குமம் + செழுமலர்.]
குங்குமச்சோரன்	குங்குமச்சோரன் kuṅgumaccōraṉ, பெ.(n.) ஒருவகைக் குதிரை (அகவசா. 152);; a species of horse. [குங்குமம் + சோரன்.]
குங்குமதூபம்	குங்குமதூபம் kuṅgumatūpam, பெ.(n.) வெள்ளைப் போளம்; white myrrh (சா.அக.);. [குங்குமம் + தூபம்]
குங்குமப்பரணி	குங்குமப்பரணி kuṅgumapparaṇi, பெ.(n.) குங்குமச்சிமிழ் பார்க்க;See. {kunguma-c-cimil} [குங்குமம் + பரணி.]
குங்குமப்பருத்தி	குங்குமப்பருத்தி kuṅgumapparutti, பெ.(n.) செம்பருத்தி; Bengal cotton (சா.அக.);. [குங்குமம் + பருத்தி.]
குங்குமப்பாடாணம்	குங்குமப்பாடாணம் kuṅgumappāṭāṇam, பெ.(n.) குங்குமச்செய் நஞ்சு (மூ.அ.);; a prepared arsenic one of 32. [குங்குமம் + பாடாணம். {Skt. pāšapa→} த. பாடாணம்.]
குங்குமப்பிரண்டை	குங்குமப்பிரண்டை kuṅgumappiraṇṭai, பெ.(n.) சிவப்புப் புளியம் பிரண்டை; heavy wild wine (சா.அக.);. [குங்குமம் + பிரண்டை.]
குங்குமப்பூ	குங்குமப்பூ, kuṅgumappū, பெ.(n.) குங்குமச் செடியின் பூ; saffron flower. ம. குங்குமப்பூ [குங்குமம் + பூ.] குங்கமப்பூ காசுமீரத்தில் விளைவாகி மற்ற இடங்களுக்கு ஏற்றமதியாகிறது. இது ஒரு மணப்பொருள் கருவுற்ற பெண்களுக்கு இதைக் கொடுப்பார்கள்.

குங்குமப்பேரிகம்	குங்குமப்பேரிகம் guṅgumappērigam, பெ.(n.) சிவப்பாத்தி; crimson climbing mountain ebony (சா.அக.);. [குங்குமம் + பேரிகம்.]
குங்குமப்பொட்டு	குங்குமப்பொட்டு kuṅgumappoṭṭu, பெ.(n.) குங்குமப்பொடியால் நெற்றியிலிடும் பொட்டு; a mark of {kungumam} powderworn onthefore-head. [குங்குமம் + பொட்டு.]
குங்குமம்	குங்குமம் kuṅgumam, பெ.(n.) 1. ஒருவகைச் செடி; saffron, bulbous-rooted plant. 2. சாப்பிராவிரை; arnotto. 3. குரங்குமஞ்சணாறி; kamela. 4. செஞ்சாந்து; a kind of red paint. "மார்பிற் கலவாக் குங்கும நிலவிய குங்குமப்பொடி; 5. நெற்றியிலிடும் குங்குமப்பொடி; saffron powder worn on the forehead. 6. செந்நிறம்; red colour 7. சிவப்பு; redness. ம. குங்குமம்; க. குங்கும, குங்குவ;தெ. குங்கும. {Skt. kufikuma} [கும் + கும். (நறுமண ஒலிக்குறிப்பு); கும் + கும் + அம்- குங்குமம்.]
குங்கும மந்தாரை	குங்கும மந்தாரை kuṅgumamandārai, பெ.(n.) சிவப்பு மந்தாரை அல்லது செம்மந்தாரை; pink and yellow mountain ebony (சா.அக.);. [குங்கும் + மந்தாரை.]
குங்கும மரம்	குங்கும மரம் kuṅgumamaram, பெ.(n.) குங்குமப் பூச்செடி (சா.அக.);; saffron, bulbous-rooted plant. [குங்குமம் + மரம்.]
குங்குமவண்ணம்	குங்குமவண்ணம் kuṅgumavaṇṇam, பெ.(n.) குங்குமத்தின் நிறம், சிவப்பு நிறம்; the colour of saffron, red colour. ம. குங்குமவர்ணம் [குங்குமம் + வண்ணம்.]

குங்குமவண்ண	குங்குமவண்ண kuṅgumavaṇṇa, பெ.(n.) 1.அரிதாரம்; yellow sulphuret of arsenic. 2. மஞ்சட்கல்; saffron stone. ம. குங்குமவர்ண்ணி [குங்குமம் + வர்ணி.]
குங்குமவலரி _	குங்குமவலரி _ kuṅgumavalari, பெ.(n.) அலரிவகை, செவ்வலரி; Sweet oleander Or red oleander or oleander role bay, as containing a yellow poisonous resin in its root. [குங்குமம் = குங்குமத்தின் நிறம். குங்குமம் + அலரி.]
குங்குமவாடை	குங்குமவாடை kuṅgumavāṭai, பெ.(n.) குங்கும மணம்; saffron odour(சா.அக.);. [குங்குமம் + வாடை.]
குங்குமவாணிச்சி	குங்குமவாணிச்சி kuṅgumavāṇicci, பெ.(n.) தாளகம் (யாழ்.அக.);; yellow sulphuret of arsenic. [குங்குமம்+ . வாணிச்சி.]
குங்குலு	குங்குலு kuṅgulu, பெ.(n.) 1.குங்கிலிய மரம் (தைலவ. தைல.74);; tripterocarp dammar. 2. ஒரு வகை நீண்டமரம்; bastard sal. [குங்குல் + குங்குலு.]
குச்சத்தின்பாதி	குச்சத்தின்பாதி kuccattiṉpāti, பெ.(n.) சிறு புள்ளடி வகை (மலை.);; a species of tick-trefoil. [குச்சம்+அத்து+இன்+பாதி.]
குச்சரக்குடிசை	குச்சரக்குடிசை kussarakkuḍisai, பெ.(n.) சோலையின் இடையில் அமைக்கப்பட்ட குடிசை விடு (கட்டடம்);; thatched house in a garden. [குச்சரம் + குடிசை.]
குச்சரம்	குச்சரம் kuccaram, பெ.(n.) கூர்ச்சரம்; Gujarat "குச்சரக் குடிகைக்குமரி"(மணிமே. 18:152);. [குச்சரம் = ஆலமரம் அம்மரத்தின் நடந்த குச்சர வாணிகம், வணிகரின் குடிப்பெயர். வணிகரால் பெயர் பெற்ற நிலப்பகுதி.]

குச்சரர்	குச்சரர் kuccarar, பெ.(n.) கூர்ச்சர நாட்டினர்; people of Gujarat. "குலிங்க ரவந்தியர் குச்சரர் கச்சியரே" (கலிங். 33);. [குச்சரம் → குச்சரர்.]
குச்சரி	குச்சரி1 kuccari, பெ.(n.) 1. ஒரு பண்(இராகம்);; amu. sical mode. "குச்சரிகுறுங்கலிசொல் கொல்லியது பாடா"(இரகு. தேனு. 25);. 2. முற் காலத்து வழங்கிய துகில்வகை (சிலப். 14:100, உரை.);; a kind of garment used in ancient times. [குல் + சரி – குச்சரி.] குச்சரி2 kuccarittala, 4 செ.கு.வி.(v.i.) அருவருப்புக் கொள்ளுதல்; to feel disgusted. "கருமச் சழக்கிற் குச்சரிப்பன்" (ஞானவா. நிருவா.11);. [குழை + தரு – குழை தரு → குச்சரு → குச்சரி.]
குச்சரிசி	குச்சரிசி kussarisi, பெ.(n.) நொய்யரிசி; broken rice. ம. குச்சரி. [குற்றரிசி(குற்றிய அரிசி); → குத்தரிசி → குச்சரிசி.]
குச்சி	குச்சி1 kucci, பெ.(n.) 1.மரக்குச்சி; splinter, peg, stick. 2. கொண்டையூசி; hairpin. 3. ஒருவகைச் செடி (மலை.);; sickle leaf. ம., து., பர்.குச்சிழு [குல் → குச்சி. குல் = சிறியது.] குச்சி2 kucci, பெ.(n.) 1. முகடு; highest point, crest, summit. "உதயத்தின் குச்சிச் சென்றா னொத்துளன்"(கம்பரா.வானர.20);. 2. சிறு குடிசை; hut. [குள் → குறு → குற்றி → குச்சி(த.வ.47);.] குச்சி kucci, பெ.(n.) 1.மயிற்சிகைப்பூடு (யாழ். அக.);; peacock-fan, a fern. 2. திறவுகோல்; key. [குல் → குச்சி.]

குச்சிக்கால்	குச்சிக்கால் kuccikkāl, பெ.(n.) தூலத்தின் மீது வீட்டுக்கூரையைத் தாங்குங் கால் (தருமபுரி);; roof supporting rafter. [குச்சி + கால்.] குச்சிக்கால் kuccikkāl, பெ.(n.) தூலத்தின் மீது கூரையைத்தாங்குவதற்காக செங்குத்தாகப்பொருத்தப்பட்ட மரக்கால் a supporting pole fixed on the wooden beam under the roof of thatched or tuked house. மறுவ, குத்துக்கால் [குத்து-குச்சு-குச்சி+கால்]
குச்சிகை	குச்சிகை guccigai, பெ.(n.) வீணைவகை (பரத.ஒழிபி.15);; a kind of lute. ம. குச்சிக [குச்சி + குச்சிகை.]
குச்சித்தமரத்தை	குச்சித்தமரத்தை kuccittamarattai, பெ.(n.) புளிச்சக்காய் மரம் (இ.வ.);; bilimbi tree. [குச்சி + தமரத்தை]
குச்சிதம்	குச்சிதம் kuccidam, பெ.(n.) இழிவு; contemptibleness, despicableness, loathsomeness. அவன் எப்பொழுதும் மற்றவர்களைக் குச்சிதமாய்ப் பேசுகிறான் (உ.வ.);. [குத்து → குச்சு → குச்சி → குச்சிதம். குத்திப்பேசுதல். தவறுகளைச் சுட்டிக்காட்டி இழிவுபடுத்துதல்.]
குச்சிப்பதக்கம்	குச்சிப்பதக்கம் kuccippadakkam, பெ.(n.) பதக்க அணிவகை; jewel pendant set with small rubies. [குச்சி+ பதக்கம்.]
குச்சிப்புல்	குச்சிப்புல் kuccippul, பெ.(n.) குச்சுப்புல் பார்க்க;See. {kuccuppu} "தடையறவே குச்சிப்புற் சாத்தி" (சிவரக. பசாக. மோசந.10);. [குச்சு + புல் - குச்சுப்புல் → குச்சிப்புல்.]

குச்சில்	குச்சில்1 kuccil, பெ.(n.) சிறியவீடு; small house. ம.குச்சில் (பெண்கள் அறை, சமையலறை); [குற்றில் → குச்சில் (த.வ.74);.] குச்சில்2 kuccil, பெ.(n.) குச்சுப்புல்; clustergrass. "குச்சினிரைத்த குரூஉமயிர் மோவாய்" (புறநா. 257.);. [குச்சு → குச்சி → குச்சில்.] குச்சில் kuccil, பெ.(n.) குச்சரம்; Gujarat. மறுவ, குச்சரம், கூர்ச்சரம். [குச்சரம் → குச்சில்]
குச்சிலியப்பொட்டு	குச்சிலியப்பொட்டு kucciliyappoṭṭu, பெ.(n.) தளுக்குப் பொட்டு; a fancy mark of mica worn on the forehead by women. [குச்சிலியம் + பொட்டு.]
குச்சிலியர்	குச்சிலியர் kucciliyar, பெ.(n.) குச்சர நாட்டவர்; Gujaratis, people of Gujarat. "குச்சிலிய மாதர் குயமும்" (தனிப்பா.ii,75,190);. [குச்சில் → குச்சிலியர்]

குச்சு	குச்சு1 kuccu, பெ.(n.) 1.மரக்குச்சு; splinter, plug, any bit of stick, stalk. 2. கடாவுமுளை; tent-peg. 3. கொண்டையூசி; hairpin. ம. க. குச்சு; தெ. குட்சி;து., பர். குச்சி. [குல் → குள்(குட்டை, சிறியது); → குச்சு.] குச்சு2 kuccu, பெ.(n.) 1.சிறுகுடில்; hut, shed made of palm leaves. "என்னிலங் குச்சல"(தனிப்பா.i, 384,34);. 2. சிற்றறை; small lroom. ம. குச்சகம், குச்சு. [குல் → குள் → குச்சு.] குச்சு3 kuccu, பெ.(n.) 1.குஞ்சம்; tassel, bunch, collection, cluster, tuft. "கவரி மேனிலாப்படக் குச்சொடுந் தூக்கினர்" (உபதேசகா. சிவ புண்ணிய.63);. 2. (குச்சுப்புல்) [illegible]
குசிசுக்கட்டு-தல்	குசிசுக்கட்டு-தல் kusisukkaṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) கூந்தல் முடித்தல் (வின்.);; to braid the hair. [குச்சு = சிறியது, சிறிய முடிச்சு. குச்சு + கட்டு.]
குச்சுக்கயிறு	குச்சுக்கயிறு kuccukkayiṟu, பெ.(n.) நெய்தற் குரிய கைப்பிடி; handle like knot made by coconut fibre. [குச்சு + கயிறு.]
குச்சுக்காரி	குச்சுக்காரி kuccukkāri, பெ.(n.) 1.சிறுகுடிலில் வாழ்பவ; woman residing in a hut. 2. இழிந்த விலைமகள்; a low prostitute. [குச்சு = கூரை வீடு, குடில். குச்சு + காரி – குச்சுக்காரி.]
குச்சுக்கெம்பு	குச்சுக்கெம்பு kuccukkembu, பெ.(n.) புறவிடம் மேடான சிவப்பு மணி; ruby with convex surface. [குக்சு + கெம்பு. கெம்பு = செம்மணி.]
குச்சுப்பிடி-த்தல்	குச்சுப்பிடி-த்தல் kuccuppiḍittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1.ஆடையைக் கொய்து வைத்தல்; to make folds in cloth when putting it on 2. குஞ்சம் வைத்தல்; to make tassels. [குஞ்சம் → குஞ்சு → குச்சு + பிடி.]

குச்சுப்புல்	குச்சுப்புல் kuccuppul, பெ.(n.) 1.ஒருவகைப் புல்; cluster-grass. குச்சுப்புல் நிரைத்தாற் போன்ற நிறம் பொருந்திய மயிரினையுடைய தாடியினையும் (புறநா. 257, உரை.);. 2. கொத்தாயுள்ள புல்; tassel of grass. [குச்சு + புல்.]
குச்சுப்புற்சாத்து-தல்	குச்சுப்புற்சாத்து-தல் kuccuppuṟcāddudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) கோயிற்சிலைகளைக் குச்சுப்புல்லால் தூய்மைசெய்தல்; to wipe the temple idols with fine grass. [குச்சு + புல் + சாத்து.]
குச்சுமட்டை	குச்சுமட்டை kuccumaṭṭai, பெ.(n.) 1.ஓவியரின் கருவி வகை; painter's coarse brush. 2. வெள்ளை யடித்தற்குரிய மட்டை; brush used in white washing. [குச்சு + மட்டை.]
குச்சுமணி	குச்சுமணி kuccumaṇi, பெ.(n.) பரவ மகளிர் கழுத்தணி வகை; a neckornament. [குச்சு + மணி.]
குச்சுவாங்கு-தல்	குச்சுவாங்கு-தல் kuccuvāṅgudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) குச்சியிற் பதித்து ஒன்பான் மணிகளை ஒப்பஞ்செய்தல்; to polish gems after setting them in a stick. [குச்சு + வாங்கு.]
குச்சுவீடு	குச்சுவீடு kuccuvīṭu, பெ.(n.) சிறுகூரைவீடு; cottage. [குச்சு + வீடு(வே.க. 153);.]
குச்சுள்	குச்சுள் kuccuḷ, பெ.(n.) வீட்டின் முன்பாகத்திலுள்ள அறை; a room infront portion of the house. [குச்சு → குச்சுள்.]
குச்செறி-தல்	குச்செறி-தல் kucceṟidal, 2 செ.கு.வி.(v.i.) மயிர்சிலிர்த்தல்; to horripilate. [குல் → குத்து → குச்சு + எறி.]
குச்சை	குச்சை kuccai, பெ.(n.) கொய்சகம்; fold or plait of a woman's cloth. [குஞ்சு → குச்சு → குச்சை.]
குசக்கணக்கு	குசக்கணக்கு kusakkaṇakku, பெ.(n.) குயக் கணக்கு பார்க்க;See. {Kuya-k-kanakku.} [குயவன்+கணக்கு→குயக்கணக்கு→குசக்கணக்கு.]

குசக்கருவி	குசக்கருவி kusakkaruvi, பெ.(n.) குயவர் பயன்படுத்தும் திரிகை, கல், தட்டுப்பலகை முதலியன; tools used by the potters namely potter wheel, beating plate & stone. குயக்கருவி பார்க்க;See. {Kuya-k-karuvi} [குயவன் + கருவி - குயக்கருவி → குசக்கருவி.]
குசக்கலத்தி	குசக்கலத்தி kusakkalatti, பெ.(n.) குயக்கலத்தி பார்க்க;See. {kuya-k-kaatti} [குயம் → குசம் + கலத்தி.]
குசக்கலம்	குசக்கலம் kusakkalam, பெ.(n.) குயக்கலம் பார்க்க;See. {kuya-k-kalam.} ம.குசக்கலம் [குயவன் → குசவன் + சகலம் – குசக்கலம்.]
குசக்காணம்	குசக்காணம் kusakkāṇam, பெ.(n.) குயக் காணம் பார்க்க;See. {Kuya-k-känam.} [குயவன் → குசவன் + காணம் – குசக்காணம்.]
குசக்குழாய்	குசக்குழாய் kusakkuḻāy, பெ.(n.) குயக்குழாம் பார்க்க;See. {Kuya-k-kulay} [குயவன் → குசவன் + குழாய் – குசக்குழாய்.]
குசத்தி	குசத்தி1 kusatti, பெ.(n.) குயத்தி பார்க்க;See. {kuyattis} ம. குசத்தி. [குயவன் + குசவன் → குசத்தி.] குசத்தி kusatti, பெ.(n.) பூவழலை(வின்.);; earth impregnated with soda. [குய்யம் → குயம் → குயத்தி → குசத்தி.] குசத்தி kusatti, பெ.(n.) 1. சாதிக்காய்; nutmeg. 2. ஒடு; tile (சா.அக.);. [குயத்தி + குசத்தி.]

குசத்தீவு	குசத்தீவு kusattīvu, பெ.(n.) குசைத்தீவு பார்க்க;See. {kusa-f-tivu} [குசை-→குசம் + திவு.]
குசந்தம்	குசந்தம் kusandam, பெ.(n.) தருப்பைப்புல்; sacrificial grass (சா.அக.);. [குயம் → குசம் + குசந்தம்.]
குசந்தனம்	குசந்தனம் kusandaṉam, பெ.(n.) செஞ்சந்தனம் (மலை.);; red sandalwood. [குரு = சிவப்பு. குரு + சந்தனம் - குருச்சந்தனம் → குசந்தனம்.]
குசபலம்	குசபலம் kusabalam, பெ.(n.) 1. மாதுளை மரம்; pomegranate tree. 2. பெண்ணின் முலையைப் போன்ற பழங்கள்; fruits of the shape of the female breast. 2.விளா; wood apple (சா.அக.);. [குயம் →குசம் + பலம். பழம் {→Sktௌ palam,]
குசம்	குசம்1 kusam, பெ.(n.) 1. தருப்பை; sacrifical grass. "ஈரக் குசங்கள் கிழிக்குந் தொழிற் கேற்ற வாலோ" (பாரத. சம்பவ. 55);. 2. நீர் (பிங்.);; water. [குல் -→ குய் → குசம்.] குசம்2 kusam, பெ.(n.) மரம் (சூடா.);; tree. [குல் → குய் → குசம்.] குசம்3 kusam, பெ.(n.) முலை; woman's breast. "பாரக்குசங்கள் பலதைவரும் பான்மை நீங்கி" (பாரத.சம்பவ. 55);. [குல் (முளைத்தல், தோன்றுதல்); → குய் → குசம்.] குசம்4 kusam, பெ.(n.) 1.காட்டுத்துளசி; wild basil. 2. தொப்புள்; navel.

குசமசக்கு	குசமசக்கு kusamasakku, பெ.(n.) 1.குழப்பம்; confusion, chaotic condition. 2. செயற்சிக்கல்; intricacy, difficulty. 3. பொய்; falsehood. 4.வீண்மயக்கு; vain show [குயம் → மயக்கு → குயமயக்கு → குசமசக்கு.]
குசமண்ணாலி	குசமண்ணாலி kusamaṇṇāli, பெ.(n.) குசமண் நாழி, குயவன் மண்ணால் செய்த நாழி அளவைப்படி; a measure {Nâlîmad} of pottery. [குயம்→குசம் + மண் + நாழி. நாழி → நாலி(கொ.வ.);.]
குசலக்காரன்	குசலக்காரன் kusalakkāraṉ, பெ.(n.) 1.மந்திரக் காரன்; sorcerer, wizard. 2. ஏமாற்றுக்காரன்; crafty person. [குல் → குய் → குயல் → குசல் → குசலம் + காரன்.]
குசலக்காரி	குசலக்காரி kusalakkāri, பெ.(n.) ம்ந்திர வித்தையள்; a woman supposed to display super [na/Ural} powers through evil spirits, witch(சா.அக.);. [குய் → குயலம் → குசலம்+ காரி.]
குசலபுத்தி	குசலபுத்தி kusalabutti, பெ.(n.) 1.கூர்மையான அறிவு; sharp intelligence acuteness of intellect. 2. தந்திரவறிவு(யாழ்ப்.);; crafty, cunning wit. [குய் → குயலம் → குசலம் + புத்தி.]
குசலம்	குசலம் kusalam, பெ.(n.) 1.நலம்; well-being, prosperty. "குசலவார்த்தை பேசி"(உத்தரரா. சம்பு. 37);. 2. நற்குணம் (பிங்.);; virtue, goodness. 3. மாட்சிமை (பிங்.);; excellence. 4 திறமை; ability, skill, dexterity. 5. தந்திரம்; craftiness, cunning, wile, trickiness. 6. மந்திரிகம்; witchcraft, magic, sorcery. [குல் →குய் → குயல் →குயலம் → குசலம்]
குசலம்பண்-தல்	குசலம்பண்-தல் kusalambaṇtal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மந்திரம் செய்தல்; to practise the black art, work magic. [குல் → குய் → குயலம் → குசலம் + பண்ணு.]
குசலவர்	குசலவர் kusalavar, பெ.(n.) இராமபிரானது இரட்டை மகனான குசனும் இலவனும் (உத்தரரா. இலவண.75);; Kusa and Lava sons of Rama. [குசன் → இலவன் → குசலவன் → குசலவர்.]

குசலவித்தை	குசலவித்தை kusalavittai, பெ.(n.) மகளிர்க்குரிய எண்ணல், எழுதல், இலைகிள்ளல், பூத்தொடுத்தல், யாழ்வாசித்தல் முதலிய கைத்தொழில்கள்; accomplishments of women, being five viz. {yeana, ye/uta/haiki/a/Autogutta, yā/vāsitta/} [குல் → குய் → குயலம் → குசலம் + வித்தை.]
குசலவேதனை	குசலவேதனை kusalavētaṉai, பெ.(n.) இன்ப உணர்ச்சி; pleasurable sensation. [குல் → குய் → குயலம் → குசலம் + வேதனை.]
குசலவைத்தியன்	குசலவைத்தியன் kusalavaittiyaṉ, பெ.(n.) நோய்களின் கூறுபாடுகளை நன்கறிந்த மருத்துவம் செய்யும் மருத்துவன் (சா.அக.);; an able or expert physician skillful in diagnosis as well as treatment. [குயலம் → குசலம் + வைத்தியன்.]
குசலன்	குசலன் kusalaṉ, பெ.(n.) 1. மிகவல்லோன் (திவா.);; skilful person, expert. 2. அறிஞன் (யாழ். அக.);; wiseman. 3. தந்திரசாலி (இ.வ.);; artful person. [குயல் → குயலன் → குசலன்.]
குசலனி	குசலனி kusalaṉi, பெ.(n.) மாயவித்தை செய்பவன் (சா.அக.);; expert in magic. [குயலன் → குசலன் → குசலனி.]
குசலி	குசலி kusali, பெ.(n.) தந்திரமுள்ளவள்; artful woman. "கதைச்சிறுக்கிகள் குசலிகள்" (திருப்பு. 267, புதுப்.);. [குயல் → குயலி → குசலி.]
குசலை	குசலை kusalai, பெ.(n.) சுவர்த்தலையில் கட்டும் ஆரல்; coping of a wall. [குச்சலை → குசலை.]
குசவம்	குசவம் kusavam, பெ.(n.) கொய்சகம்; folds of cloth put on by Indian women. [கொய்சகம் → குசவம்.]

குசவன்	குசவன் kusavaṉ, பெ.(n.) மண்வினைஞன், குயவன்; potter. ம. குசவன்;து.குசவே. [குயவன் → குசவன். குயவன் பார்க்க See {kuyavan.}]
குசவன்கலம்	குசவன்கலம் kusavaṉkalam, பெ.(n.) சட்டி: earthern potorvessel (சா.அக.);. [குயவன் → குசவன் + கலம்.]
குசவன்கைவழித்த மண்	குசவன்கைவழித்தமண் kusavaṉkaivaḻittamaṇ, பெ.(n.) நுண்ணிய களிமண்; fine clayclinging to a potters hand, refined clay (சா.அக.);. [குசவன் + கை + வழித்த + மண்.]
குசவன்சூளை	குசவன்சூளை kusavaṉsūḷai, பெ.(n.) குயவன் மட்பாண்டம் சுடுவதற்கு ஏற்பட்ட இடம்; potters kin (சா.அக.);. [குயவன் → குகசவன் + சூளை.]
குசவீசம்	குசவீசம் kusavīsam, பெ.(n.) காட்டாத்தி; holy mountain ebony (சா. அக.);. [குயம் → குசம் + வீசம்.]
குசவோடு	குசவோடு kusavōṭu, பெ.(n.) குயவன் செய்த ஒடு: pot tile. [குயவன் → குசவன் + ஓடு.]
குசன்	குசன் kusaṉ, பெ.(n.) செவ்வாய் (திவா.);; the plane mars, as born of the earth. [குய் = எரிதல், சிவப்பு. குய் → குயன் → குசன்.] குசன் kusaṉ, பெ.(n.) செவ்வாய்; the planet Mars. த.வ. செங்கோள். [Skt.ku-ja → த.குசன்.]

குசாண்டு	குசாண்டு kucāṇṭu, பெ.(n.) அற்பத்தன்மை; meanness, littleness. "நன்மை தீமைகளைக் கணக் கிட்டுப் படிவைக்குங் குசாண்டுள்ள ஈச்வர கோஷ்டியை"(திவ்.திருப்பா.4, மூவா.);. [குசை = புல். குசை -→குசாண்டு.]
குசாமியம்	குசாமியம் kucāmiyam, பெ.(n.) மலைமா; hill balsam tree (சா.அக.); [குயம் (குயவு = உயரம்); → குயாமம் → குசாமியம்.]
குசாரன்	குசாரன் kucāraṉ, பெ.(n.) நாரத்தை; bitter orange. [குய் → குயவு → குயால் → குயாலன் → குசாரன்.]
குசால்	குசால் kucāl, பெ.(n.) மனக்களிப்பு; meriment, joy. "குசாலொடு சாய்ந்து கொண்டவர்" (மதுரகவி.70);. 2. நடையுடைகளின் மினுக்கு; styleshness, gaudiness, finery, as in furniture, in dress, in perfumery. [குல் → குய் → குயவு(இளமை, மகிழ்வு); → குயால்→குசால்.] Fin. kuje; Es. kuju,koju; Mordvin, koj; Q. kuyay, த. குயால் → {ukhušā}
குசாலிங்கனம்	குசாலிங்கனம் kucāliṅgaṉam, பெ.(n.) 1. களித்து விளையாடி ஒருவரை ஒருவர் தழுவிக்கொள்ளல்; sexual embrace due to excess of delight and passion. 2. ஆசையால் தழுவல்; embrace out of love (சா. அக.);. [குசால் + ஆலிங்கனம்.]
குசாற்காரன்	குசாற்காரன் kucāṟkāraṉ, பெ.(n.) 1.மனக் களிப்புள்ளவன்; a merry, care-free happy-go-lucky person. 2. ஆடம்பரக்காரன்; beau, fop. [குயால் → குசால் + காரன்.]
குசிகம்	குசிகம் gusigam, பெ.(n.) 1. குதிரைச்செவி; horse ear. 2. குங்கிலிய மரம்; Indian dammer tree. 3. ஒரு வகைக் கள்ளி; a kind of spurge the leaf of which resembles the horse ear. 4. எண்ணெய்க்கசடு; the sediment of oil. 5. தான்றி; the devil's abode (சா.அக.);. [குய் → குசி → குசிகம்.]

குசினி	குசினி1 kusiṉi, பெ.(n.) சிறியது(யாழ்ப்.);; anything very small, tender slender (சா.அக.);. க. குசி;தெ. கூ.க. [குல் → குள் → குய் → குசி → குசனி.] குசினி2 kusiṉi, பெ.(n.) சமையலறை; cook-room, kitchen, galley. F. cuisine [குல் குய்(எரிதல்); → குயின்→குசினி.]
குசினிக்காரன்	குசினிக்காரன் kusiṉikkāraṉ, பெ.(n.) 1. சமையற் காரன்; cook, house-keeper as working in the kitchen. 2. குதிரைக்காரன்; syce. horseg-room. [குய் → குயினி → குசினி – கான்.]
குசினிப்பயிர்	குசினிப்பயிர் kusiṉippayir, பெ.(n.) இளம்பயிர் (யாழ்ப்.);;See.dling, tender plant. [குள் → குய் → குயினி + பயிர்.]
குசினிமேட்டி	குசினிமேட்டி kusiṉimēṭṭi, பெ.(n.) சமையற் காரனுடைய உதவியாளர்: cook's matew or under-Servant. [குசினி+ மேட்டி (மேலாள் மேட்டைக்காரன்);.]
குசு	குசு kusu, பெ.(n.) கீழ்க்காற்று; fart. windor gas generated in the bowels and broken downwards. க. குசு [குல் → குய் → குசு.]
குசுகுசு-த்தல்	குசுகுசு-த்தல் gusugusuttal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) காதுக்குள் முணுமுணுவென்று ஓதுதல்; to whisper. ம. குசுகுசுக்க; க. குசு, குச; து.குசி, குசு, குச்சி, குசு, குசுகுக; தெ. குசகுச; பட. குசுகுசு;குரு. குசமுசாநா. [குசு + குசு – குசுகுக.]
குசுகுசுப்பு	குசுகுசுப்பு gusugusuppu, பெ.(n.) காதுக்குள் ஓதுகை; whispering. [குசு + குசுப்பு.]

குசுகுசெனல்	குசுகுசெனல் gusuguseṉal, பெ.(n.) காதுக்குள் ஒதுதற்குறிப்பு; onom.expr signifying whispering. [குசு + குசு + எனல்.]
குகண்டம்	குகண்டம் guganṭam, பெ.(n.) வெண்கருங்காலி; egg fruited ebony (சா.அக.);. [குச்கள் → குச்சுண்டம்.]
குசும்பகம்	குசும்பகம் gusumbagam, பெ.(n.) ஒரு நச்சுப்பூச்சி; avenomous insect(சா.அக.);. [குய் → குசும்பு → குசும்பகம்.]
குசும்பம்	குசும்பம்1 kusumbam, பெ.(n.) செந்துருக்கம் செந்துருக்கம் பார்க்க;See. {sendurukkam.} "குசும்பமலர்க் கந்தம்" (திருமந். 2818);. [குய் → குசு → குசம்பை → குசம்பம்.] குசும்பம்2 kusumbam, பெ.(n.) குங்குமப்பூச்செடி; safflower(சா.அக.);. [குய் → குசு → குசும்பம்.] '
குசும்பா	குசும்பா1 kusumbā, பெ.(n.) செந்துருக்கம் பார்க்க;See. {sendurukkam.} [குய் → குசு → குசும்பம் → குகம்பா.] குசும்பா2 kusumbā, பெ.(n.) 1.ஒருவகைக் குடிப்பு; a kind of drink. 2. வெண் சிவப்பு நிறம்; a whitish pink colour (சா.அக.);. குசும்பா வேட்டி (யாழ். அக.);. [குய் → குசு → குகம்பம் → குகம்பா.]
குசும்பாச்சேலை	குசும்பாச்சேலை kusumbāssēlai, பெ.(n.) குசும்பாச்சாயம் ஏற்றிய சேலை; cloth dyed red in a solution of safflower seeds. [குசும்பா + சேலை.]
குசும்பாப்பூ	குசும்பாப்பூ kusumbāppū, பெ.(n.) குங்குமப்பூச் செடி; safflower (சா.அக.);. மறுவ. லாலாப்பூ [குசும்பா + பூ.]

குசும்பாப்பூ வெண்ணெய்	குசும்பாப்பூ வெண்ணெய் kusumbāppūveṇīey, பெ.(n.) குசும்பாப் பூவினின்று வடிக்கும் எண்ணெய்; oil extracted from safflover, it brings on haemoptysis (சா.அக.);. [குசும்பா + பூ + வெண்ணெய்.]
குசும்பாவெண்ணெய்	குசும்பாவெண்ணெய் kusumbāveṇīey, குசும்பா விதையினின்றுவடிக்கும் எண்ணெய்; safflower oil, used in confectionery. [குசும்பா + எண்ணெய்]
குசும்பு	குசும்பு kusumbu, பெ.(n.) குறும்புத்தனம்; mischief. [குறும்பு → குதும்பு → குசும்பு(கொ.வ.);.]
குசும்பை	குசும்பை kusumbai, பெ.(n.) குசும்பா பார்க்க;See. {kusumb3.} "குசும்பையி னறுமலர்" (கம்பரா. அதிகாய 89);. [குய் → குசு → குசும்பை.]
குசும்பைமலர்மணி	குசும்பைமலர்மணி kusumbaimalarmaṇi, பெ.(n.) ஒன்பான் மணிகளில் ஒன்று (கோவரங்கப் பதுமராகம்); (யாழ். அக.);; a kind of Topaz. [குசும்பை + மலர் + மணி.]
குசுமசத்தம்	குசுமசத்தம் kusumasattam, பெ.(n.) நாணல்; reed (சா.அக.);. [குசுமம் + சத்தம்.]
குசுமம்	குசுமம் kusumam, பெ.(n.) 1. பூ (திவா.);; flower 2. காயா (மலை.); பார்க்க;See. {kayச்} 3. மலை யிலுப்பை (காட்டிலுப்பை);; wild mowah. 4. சங்கங்குப்பி; smooth volkameria (சா.அக.);. ம. குசுமம் [குய் → குசு → குசுமம்.]
குசுமவரி	குசுமவரி kusumavari, பெ.(n.) செம்பரத்தை; Chinese rose mallow (சா.அக.);. [குசுமம் + அரி.]

குசுமாகரம்	குசுமாகரம் kusumākaram, பெ.(n.) வெயிற்காலம்; summer (சா.அக.);. [குய் + குசுமம் → குகமாகரம்.]
குசேலன்	குசேலன் kucēlaṉ, பெ.(n.) கண்ணன் நண்பனும் அவரால் வறுமை நீங்கிப் பெருஞ்செல்வம் பெற்றவனுமாகிய ஒரு முனிவன் (பாகவத. 10.45:1);; a poverty-stricken Brahmin sage who through the friendship of Krishna became exceedingly wealth. [குல்(எழுச்சி, உயர்வு, நன்மை);கு + சீலன் → குசீலன் → குசேலன். வ.கு. = நல்ல.] குல் என்னும் தமிழ் முன்னொட்டினை வடமொழி கடன் பெற்றது.
குசை	குசை1 kusai, பெ.(n.) தருப்பை பார்க்க;See. {taruppai} "குசைசுடு மறையோர்" (பிரபுலிங் கோரக்கர்.);. [குல் → குய் → குயை → குகை.] குசை2 kusai, பெ.(n.) 1.குதிரையின் வாய்க் கருவியிற் கோத்து முடியுங் கயிறு (நெடுநல். 178. உரை);; rein. 2. கடிவாளம்; bridle, bit. "அசைவி றொடை யடி கசைகுசை"(பாரத. பதினாறாம் போ. 27);. [கசை → குசை] குசை3 kusai, பெ.(n.) மகிழ்ச்சி; gladness, joy. "குசைதரு வினோதம்"(ஞானவா. தாசூர. 85);. [குல் → குய் → குயை → குசை] குசை4 kusai, பெ.(n.) குதிரைப் பிடரிமயிர் (பிங்.);; horse's mane.
குசைக்கயிறு	குசைக்கயிறு kusaikkayiṟu, பெ.(n.) குதிரையின் வாய்வடம் (திவா.);; rein. [குசை + கயிறு.]
குசைக்கிரந்தி	குசைக்கிரந்தி kusaikkirandi, பெ.(n.) தருப்பைப் புனித முடிச்சு; knot in a finger-ring, made of darbha grass. "கண்டிவிசிட்டங் குசைக்கிரந்தி கனிட்டம்"(சிவதரு. ஐவகை. 4);. [குசை + கிரந்தி.]

குஞ்சக்குறவர்	குஞ்சக்குறவர் kuñjakkuṟavar, பெ.(n.) பாவாற்றி செய்யும் குறவர் வகையினர் (E.T.);: the Kuravas who manufacture weavers brushes from roots, and are employed as shikaris. [குஞ்சம் + குறவர்.]
குஞ்சங்கட்டு-தல்	குஞ்சங்கட்டு-தல் kuñjaṅgaṭṭudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) அணியழகுக்காகத் தொங்கவிடுதல்; to hang up tassels as ornamentsh. [கும் + குஞ்சு → குஞ்சம் – கட்டுதல்.]
குஞ்சட்டி	குஞ்சட்டி kuñjaṭṭi, பெ.(n.) சிறுகட்டி(யாழ்.ப்.);; small earthen vessel. [குறுமை + சட்டி – குறுஞ்சட்டி → குஞ்சட்டி]
குஞ்சம்	குஞ்சம்1 kuñjam, பெ.(n.) 1.குறள், குள்ளம் (திவா.);; dwarf. 2. கூன் (அக.நி.);; hump-back. 3. குறளை (திவா.);; calumny, aspersion, slander [குள் → குஞ்சு → குஞ்சம்] இச் சொல்லிற்கு 'குப்ஜ' என்னும் வடசொல்லை மூலமாகச் சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் அகர முதலியில் குறித்திருப்பது தவறு. வளைந்தது என்பதே வடசொற்பொருள் (வே.க.:60); குஞ்சம்2 kuñjam, பெ.(n.) 1. பூங்கொத்து; bunch of flowers. 2. தவசக் கதிர்; an ear of corn. 3. புல்லின் குச்சி; tassel cluster of grass. 4. புடைவையகலத்தின் அரைக்காற்பாகம்; a measure in the width of cloth = 120 threads of the warp. 4. கொய்சகம்; fold of cloth. ம. குஞ்சம்; Skt. guccha குஞ்சம்3 kuñjam, பெ.(n.) ஈயோட்டி (சூடா.);; chowy, bushy tail of the yak, often set in a richy decorated handle for use as a fly-flapper.
குஞ்சம்விசு-தல்	குஞ்சம்விசு-தல் kuñsamvisudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஈயோட்டியால் காற்றுவர வீசுதல்; to fanwith a chowry. [குஞ்சம் + வீசு.]
குஞ்சரக்கன்று	குஞ்சரக்கன்று kuñjarakkaṉṟu, பெ.(n.) குட்டியானை; young elephant. "நற்குஞ்சரக் கன்று நண்ணின்'" (அருட்பா. காப்பு);. [குஞ்சரம் + கன்று.]

குஞ்சரத்தீ	குஞ்சரத்தீ kuñjarattī, பெ.(n.) யானைத்தீ (சீவக. 396);; a disease causing great hunger. [குஞ்சரம் + தீ. மிகுபசிக்கு உவமை.]
குஞ்சரம்	குஞ்சரம்1 kuñjaram, பெ.(n.) 1. கருங் குன்றிமணி; crab's eye. 2. கருமை; black. 3.யானை; elephant. "குஞ்சர வொழுகை பூட்டி" (பதிற்றுப். 5, பதி.);. 3. ஒரு சொல்லைச் சார்ந்து உயர்வு குறிக்கும் மொழி; a epithet to denote excellence used in compounds like. கவிகுஞ்சரம். [குஞ்சரம் = கருமை. கரிய யானை.] குஞ்சரம்2 kuñjaram, பெ.(n.) கருங்குவளை (மலை.);; blue nelumbo. [குஞ்சரம் = கருமை. குஞ்சரம் = கருங்குவளை.]
குஞ்சரமணி	குஞ்சரமணி kuñjaramaṇi, பெ.(n.) கழுத்தணி வகை(பர.);; necklace worn by women. [ஒருகா. குஞ்சரம் (குன்றி); +மணி.]
குஞ்சரவொழுகை	குஞ்சரவொழுகை guñjaravoḻugai, பெ.(n.) யானை கட்டிய சகடம்; elephant cart. "குஞ்சர வொழுகை பூட்டி"(பதிற்றுப் 5.பதி.); [குஞ்சரம் + ஒழுகை.]
குஞ்சராசனம்	குஞ்சராசனம் kuñjarācaṉam, பெ.(n.) பார்க்க அரசு(பிங்.);; pipal as elephants food. [குஞ்சரம் = யானை, குச்சராசனம் = யானை விரும்பித் தின்னும்இலை கொண்ட மரம்.]
குஞ்சரி	குஞ்சரி kuñjari, பெ.(n.) 1 பெண்யானை; female elephant. 2. முருகக்கடவுளின் மனைவியான தெய்வானை; a consort of Murugan. "குஞ்சரிகுயம் புயம்பெற"(திருப்பு.);. [குஞ்சு → குஞ்சரி.]
குஞ்சன்	குஞ்சன் kuñjaṉ, பெ.(n.) குறளன் (பிங்.);; dwarf. [குஞ்சு → குஞ்சன்.]

குஞ்சாமணி	குஞ்சாமணி kuñjāmaṇi, பெ.(n.) ஆண் குழந்தை களின் அரையிற்கட்டும் மணி வகை; a waist ornament of male children. [குஞ்சு + குஞ்சான் + மணி.]
குஞ்சாலாடு	குஞ்சாலாடு kuñjālāṭu, பெ.(n.) கடலைமாவைச் சலித்துச் செய்த சிறுமணிகளைச் சருக்கரைப்பாகிற் கலந்து செய்த உருண்டை வடிவமான ஒரு தின்பண்டம்; a kind of sweet-meat made of dough of dhal or Bengal gram flour fried in ghee, and shaped like a ball of abrus-seeds. ம., க. குஞ்சாலாடு [குஞ்சு (சிறியது); + லாடு - குஞ்சுலாடு → குஞ்சலாடு]
குஞ்சான்	குஞ்சான் kuñjāṉ, பெ.(n.) குழந்தையின் ஆண்குறி; membrum virile, especiallyofachild(வே.க.149);. [குஞ்சு → குஞ்சான்.]
குஞ்சி	குஞ்சி1 kuñji, பெ.(n.) 1.சிறுமையானது; anything small. குஞ்சிப்பெட்டி . 2. பறவைக்குஞ்சு; young bird, chicken. "கரியகுஞ்சியின் றாகமார் பசி" (சி.சி.பரமாயாவாதி மறு.1.);. 3. தாயின் தங்கை (யாழ்ப்.);; mother's younger sister. 4. சிற்றப்பன் (யாழ்ப்.);; father's younger brother (யாழ்ப்.);. 5 ஆண்குறி; membrum virile as small. ம.குஞ்சி; க.குன்னி(நாய்க்குட்டி);,குன்ன(சிறிய);; தெ. குன்ன(விலங்குக்குட்டி); கூன(குழந்தை);; குட.குஞ்சி(குழந்தை);;கொலா. குன (நாய்க்குட்டி);. [குஞ்சு + குஞ்சி.] குஞ்சி2 kuñjittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) கால் தூக்கி வளைத்தல்; to upraise and bend, as the leg, to cause to bend. "கால்குஞ்சித் தாடி னானும்" (தேவா. 521.4);. [குஞ்சு + குஞ்சி.] குஞ்சி3 kuñjittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.)
குஞ்சிக்கூடை	குஞ்சிக்கூடை kuñjikāṭai, பெ.(n.) சிறுகூட;,wicker-basket, small of a basket(w.); (வேக.150);. [குஞ்சி + கூடை.]
குஞ்சிமணி	குஞ்சிமணி kuñjimaṇi, பெ.(n.) குஞ்சாமணி பார்க்க;See. {kuñcāmani} [குஞ்சி + மணி.]

குஞ்சியப்பன்	குஞ்சியப்பன் kuñjiyappaṉ, பெ.(n.) 1.தந்தை யின் தம்பி; father's younger brother, 2. தாயின் தங்கை கணவன்; mother's younger sister's husband. 3. தாயின் இரண்டாம் கணவன்; step-father. ம. குஞ்ஞப்பன் [குஞ்சி + அப்பன்.]
குஞ்சியப்பு	குஞ்சியப்பு kuñjiyappu, பெ.(n.) குஞ்சியப்பன் பார்க்க;See. {кшлуїуаррад.} [குஞ்சி + அப்பு.]
குஞ்சியன்	குஞ்சியன் kuñjiyaṉ, பெ.(n.) குஞ்சி யப்பன் பார்க்க;See. {kurÿiyappaд.} [குஞ்சி → குஞ்சியன்.]
குஞ்சியாத்தை	குஞ்சியாத்தை kuñjiyāttai, பெ.(n.) குஞ்சி யாய்ச்சி (யாழ்ப்.); பார்க்க;See. {kuriyaycci} [குஞ்சி → ஆத்தை.]
குஞ்சியாய்ச்சி	குஞ்சியாய்ச்சி kuñjiyāycci, பெ.(n.) 1.தாயின் தங்கை; mother's younger sister. 2. தந்தையின் தம்பிமனைவி; father's younger brother's wife. 3. தந்தையின் இரண்டாந்தாரம்; step-mother (யாழ்ப்.);. ம. குஞ்ஞம்ம [குஞ்சி = சிறிய, இளைய. குஞ்சி + ஆய்ச்சி.]
குஞ்சியாயி	குஞ்சியாயி kuñjiyāyi, பெ.(n.) பார்க்க குஞ்சியாய்ச்சி (யாழ்ப்.); [குஞ்சி + (ஆய்ச்சி);.ஆயி.]
குஞ்சிரிப்பு	குஞ்சிரிப்பு kuñjirippu, பெ.(n.) புன்னகை; smile (W.);. [குமிண்சிரிப்பு → குஞ்சிரிப்பு.]

குஞ்சு	குஞ்சு kuñju, பெ.(n.) 1.பறவைக்குஞ்சு (பிங்.);; young of birds. 2. எலி, அணில் முதலியவற்றின் பிள்ளை; young of any living being as fish, oysters, rats, lizards, frogs, squirrels etc. 3. ஆண்குறி; membrun virile. 4. சிறுமையானது; anything small. ம: குஞ்து, குஞ்சி; க. குன்னி (விலங்குக் குட்டி);; தெ.குன்ன(விலங்குக் குட்டி);, கூன(குழந்தை);; கோத.குன்ச்; துட. கூக்;குட. குஞ்ஞி (குழந்தை); கொலா. கூன [குள் → குய் → குய்ஞ்சு → குஞ்சு (வே.க.150.);]
குஞ்சுக்கடகம்	குஞ்சுக்கடகம் guñjuggaḍagam, பெ.(n.) சிறிய ஓலைப்பெட்டி (யாழ்ப்.);; small ola basket. [குஞ்சு + கடகம்.]
குஞ்சுக்குவை-த்தல்	குஞ்சுக்குவை-த்தல் kuñjukkuvaittal, 4செ.குன்றாவி. (v.t.) முட்டையைக் குஞ்சு பொரிக்கும்படி செய்தல் (யாழ்ப்);; to set eggs for hatching. [குஞ்சு + கு+ வை.]
குஞ்சு குழந்தைகள்	குஞ்சு குழந்தைகள் guñjuguḻndaigaḷ, பெ.(n.) சிறியவும் பெரியவுமான குழந்தைகள்; infants and children. குஞ்சு குழந்தைகளெல்லாம் நலந் தானே? (கொ.வ.); [குஞ்சு + குழந்தை + கள்.]
குஞ்சுங்குழுவானும்	குஞ்சுங்குழுவானும் kuñjuṅguḻuvāṉum, பெ.(n.) 1. பூச்சித்திரள்; swarm of insects. 2. பல அகவையிலுள்ள குழந்தைகளின் கூட்டம்; a group of children of different ages. "குஞ்சுங் குழுவானு மாக விடு கலகலவென்றிருக்கின்றது"(கொ.வ.);. மறுவ.குஞ்சங்குழுமானும், குஞ்சுங்குழுவும். [குஞ்சு + உம் + குழுவான் + உம்.]
குஞ்சுச்சிப்பி	குஞ்சுச்சிப்பி kuñjuccippi, பெ.(n.) முற்றாத முத்துச்சிப்பி; immature bivalves, as young mussels, oysters. [குஞ்சு + சிப்பி.]
குஞ்சுநறுக்கு-தல்	குஞ்சுநறுக்கு-தல் kuñjunaṟukkudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஆண்குறியின் நுனி மேல் தோலை நீக்குதல்; to circumcise. மறுவ கன்னத்துச் செய்தல் [குஞ்சு + நறுக்கு.]

குஞ்சுப்பெட்டி	குஞ்சுப்பெட்டி kuñjuppeṭṭi, பெ.(n.) சிறிய ஓலைப்பொடி(யாழ்ப்.);; small {Óla} basket. [குஞ்சு + பெட்டி.]
குஞ்சுபொரி-த்தல்	குஞ்சுபொரி-த்தல் kuñjuborittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) முட்டையினின்று குஞ்சு வெளிவரல்; to hatch produce young from eggs. [குஞ்சு + பொரி.]
குஞ்சுரம்	குஞ்சுரம் kuñjuram, பெ.(n.) குன்றிமணி; crab's eye. [குஞ்சு → குஞ்சுரம்.]
குஞ்சுவாயன்	குஞ்சுவாயன் kuñjuvāyaṉ, பெ.(n.) கைப்பெட்டி; small hand box (யாழ்ப்.);. மறுவ. குஞ்சுப்பெட்டி [குஞ்சு + வாயன்.]
குஞ்சுறை	குஞ்சுறை kuñjuṟai, பெ.(n.) பறவைக்கூடு (சூடா.);; bird's nest. [குஞ்சு + உறை.]
குஞ்சை	குஞ்சை kuñjai, பெ.(n.) நெய்வோர் பாவில் தேய்க்கும் குஞ்சம்; the big broad, heavy sized brush of which the {pa} is twined into the venti sometimes double handled, with which men runswiftly back and forth. [குஞ்சு + குஞ்சை]
குட்சி	குட்சி kuṭci, பெ.(n.) வயிறு; stomach. [குள் → குட்டம் (குழி); → குட்சி.] குட்சி2 kuṭci, பெ.(n.) உருட்டியாடும் கருவியில் விழும் ஒற்றைத் தாயம்; the number marked one that is turned upwards in a game played with cowries, etc. (கொ.வ.);. [குள் → குட்சி(ஒற்றைக் குழி, ஒன்று.]
குட்டக்கரப்பான்	குட்டக்கரப்பான் kuṭṭakkarappāṉ, பெ.(n.) படர்நோய் வகை; white scabby scurf, a kind of eruption spreading over the whole surface of the body. [குட்டம் + கரப்பான்.]

குட்டக்குறடு	குட்டக்குறடு kuḍḍakkuṟaḍu, பெ.(n.) சிறுகுறடு (வின்.);; a kind of brazier's pincers. [குட்டை + குறடு – குட்டைக்குறடு → குட்டக்குறடு.]
குட்டநாடன்	குட்டநாடன் kuṭṭanāṭaṉ, பெ.(n.) குட்ட நாட்டைச் சேர்ந்தவன்; one who belonges to {kuttanādu.} ம.குட்டநாடன் [குட்டம் + நாடு + அன்.]
குட்டநாடு	குட்டநாடு kuṭṭanāṭu, பெ.(n.) திருவாங்கூர் நாட்டைச் சேர்ந்ததும், கோட்டயம், கொல்லமென்று வழங்குகின்ற நகரங்களைக் கொண்டதும் ஏரிகளை மிகுதியாக உடையதுமாகிய ஒரு கொடுந்தமிழ் நாடு; the region full of lakes, where a vulgar dialect of Tamil was spoken, corresponding to area ofthe modern towns of Kottayam and Quilon in Travancore one of 12 {Koduntamil Nadu.} "குட்டநாட்டுத் திருப்புவியூர்"(திவ்திருவாய். 8.9:1);. ம. குட்டநாடு [குண்டு → குட்டு → குட்டம் (வே.க.194);.]
குட்டப்புழுதியாக்கு-தல்	குட்டப்புழுதியாக்கு-தல் kuṭṭappuḻudiyākkudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கும்மாளமடித்தல் (நெல்லை);; to be tumultuously playful. [குட்பம் → புழுதி + ஆக்கு.]
குட்டம்	குட்டம்1 kuṭṭam, பெ.(n.) 1.ஆழம்; depth, profundity. "இருமூந்நீர்க் குட்டமும்" (புறநா. 20:1);. 2. மாடு; tank, pond. "நெடுநீர்க் குட்டத்துத் துடுமென்ப் பாய்ந்து" (புறநா. 243:9);. 3. குட்டநாடு பார்க்க;See. {kuttanadய} "தென்பாண்டி குட்டம்" (நன்.272, மயிலை.);. 4. பரப்புள்ள இடம்; expanse, region. "பெருங்கடற் குட்டத்து"(மதுரைக்.540);. [குள் → குட்டு → குட்டம்.] குட்டம்2 kuṭṭam, பெ.(n.) 1திரள்; multitude, collection, heap. 2. அவை; assembly. "படைக்கலம் பிடித்துக் குட்டத்துக்குச் செல்லப்பெறார் (T.A.S.I.9);. [கூட்டம் → குட்டம் .] குட்டம்

குட்டன்	குட்டன்1 kuṭṭaṉ, பெ.(n.) 1 சிறுபிள்ளை, சிறுவன்; laddie, lassie as a term of endearment. "என் சிறுக்குட்டன்"(திவ். வெரியாழ். 14:2);. "குயிலெனப் பேசு மெங்குட்டனெங்குற்றது"(திருக்கோ.224);. 2. ஆட்டுக்குட்டி (திவா.);; kid or lamb 3. விலங்கின் குட்டி; young of an animal. "நாயின்வெங்கட் சிறு குட்டனை" (கம்பரா. நகர்நீ.117);. ம. குட்டன்; க. குட்ட; தெ. கிட்ட; து. கிட்டெலெ; குட. குட்டி; துட. குட்; கூ. குட; குரு; கிட்ரு;பிரா. குட்டூ. [குள் → குட்டு → குட்டன்.]
குட்டான்	குட்டான்2 kuṭṭāṉ, பெ.(n.) 1.குட்டை விரல்; a little finger. 2. பெருவிரல் அல்லது கட்டைவிரல்; toe. [குள் → குட்டு → குட்டன்.] குட்டான்3 kuṭṭāṉ, பெ. (n.) 1. சிறுபடப்பு; small basket. 2. சிறியஓலைப்பெட்டி; little ola case. [குட்டம் → குட்டான் (வே.க.152.);.]
குட்டான்கட்டு-தல்	குட்டான்கட்டு-தல் kuṭṭāṉkaṭṭudal, பெ.(n.) 5 செ.கு.வி. (v.i.); பறவை முதலியன கொத்தாத படியும். அணில் கடியாதபடியும் காய்கள்ன மீது மூடிக்கட்டுதல்(வின்.);; to put a cover over fruits for protection from birds and squirrile

குட்டி	குட்டி1 kuṭṭi, பெ.(n.) 1.நாய், பன்றி, புலி, நரி ஆகியவற்றின் குட்டி (தொல்.பொருள்.மரபு. 20);; young of dog, pig, tiger, etc. 2. ஆட்டுக்குட்டி; lamb. 3. சிறுமி (உ.வ.);; small girl. 4.கடைசிப்பிள்ளை; child, especially the youngest, in endearment (w.);. 5. விலங்கின் பிள்ளைப் பொது; yound of animals. 6. கரு அல்லது சினை; embryo. குட்டிபடுதல் = சினைப்படுதல். 7. ஒரறி வுயிரிப்பெயரின் இளமைப் பொருள் முன்னொட்டு; prefix of single sense being. "குட்டிப் பிடவம், குட்டிவிளா" (பிள்ளை விளாத்தி);. 8. சிற்றப்பன் சிற்றன்னையர் பெயர் முன்னொட்டு; prefix of uncle and aunt. குட்டியப்பன், குட்டியாத்தாள். 9. சிறுமைப் பெயர்; smallness. குட்டித்தொல் காப்பியம். ம. குட்டி;க.குட்டி. E. kid, a young goat, kid, kiddy(s); Child, ME. kid, kidde, Dan.,Swed., Norw., kid, ON. kithi; OHG. kizzi, chizzi. MнG., G.K. kitze [குட்டு → குட்டி.]
குட்டிக்கரணம்	குட்டிக்கரணம் kuṭṭikkaraṇam, பெ.(n.) 1.தலைகீழாக மறிந்துவிழும் ஒரு வித்தை; performing a somersault on the ground, as minor acrobatics. 2. பெருமுயற்சி; making strenuous efforts, using all possible means, taking the utmost pains. "குட்டிக்கரணம் போட்டென்னாலானமட்டும்" (இரமநா.உயுத். 77);. ம. குட்டிக்கரணம் [குட்டி + கரணம்.]
குட்டிக்கலகம்	குட்டிக்கலகம் guṭṭiggalagam, பெ.(n.) 1.சிறு கலகம்; squabble, domestic quarrel, as rising out of trifes. 2. கோட் சொல்லால் விளையும் கலகம்; quarrel rising from backbitbing, talebearing. [குட்டி + கலகம்.]
குட்டிக்கிழங்கு	குட்டிக்கிழங்கு kuṭṭikkiḻṅgu, பெ.(n.) ஒரு கிழங்கின் பக்கத்தில் அதனையொட்டி உண்டாகும் கிழங்கு; small esculent root growing by the side of a large one. [குட்டி + கிழங்கு.]
குட்டிக்கும்பிடு-தல்	குட்டிக்கும்பிடு-தல் kuḍḍikkumbiḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) தலையிற் குட்டிக் கொண்டு பிள்ளையாரை வணங்குதல்; to cuff the head three times, and raise the hands in worship of {(Ganeśa); pilliyar.} [குட்டு → குட்டி + கும்பிடு.]

குட்டிக்கொக்கான்	குட்டிக்கொக்கான் kuṭṭikkokkāṉ, பெ.(n.) சிறு கற்களைக் கொண்டு ஆடும் விளையாட்டு வகை; a kind of play with pebbles. [குட்டி + கொக்கான்.]
குட்டிச்சாத்தன்	குட்டிச்சாத்தன் kuṭṭiccāttaṉ, பெ.(n.) குறளித் தேவதை; elf, imp., little goblin invoked in performing jugglery, etc. ம. குட்டிச்சாத்தான்;க. குட் சாத. [குட்டி + சாத்தன்.]
குட்டிச்சாத்திக்காரன்	குட்டிச்சாத்திக்காரன் kuṭṭiccāttikkāraṉ, பெ.(n.) பேயோட்டும் மந்திரக்காரன்(வின்.);; enchanter, sorcerer, one who is supposed to have power overfamiliar spirits. [குட்டி + சாத்திக்காரன்.]
குட்டிச்சுவர்	குட்டிச்சுவர் kuṭṭiccuvar, பெ.(n.) 1.இடிந்த சிறுகவர்; ruined wall. "குட்டிச் சுவரெனிலோமாடு முரைஞ்சு மறைவாகும்" (பெருந்.தொ.288);. 2. பாழ் மனை; ruins of a building. அந்தக் குட்டிச்சுவரிற் கழுதை மேய்கிறது (உ.வ.);. 3. பழுது; ruin, damage: காரியம் குட்டிச்சுவராயிற்று (உ.வ.);. ம. குட்டிச்சுவரு [குட்டி + சுவர்.]
குட்டிச்சுவரா(கு)-தல்	குட்டிச்சுவரா(கு)-தல் kuṭṭiccuvarākudal, 6 செ.கு.வி. (v.i.) பழுதாதல், அழிதல்; to run, damage. ம.குட்டிச்சோராவுக [குட்டிக்கவர் + ஆகு.]
குட்டித்தக்காளி	குட்டித்தக்காளி kuṭṭittakkāḷi, பெ.(n.) சிறு தக்காளி (வின்.);; black night shade. [குட்டி + தக்காளி.]
குட்டித்தாய்ச்சி	குட்டித்தாய்ச்சி kuṭṭittāycci, பெ.(n.) சினையான விலங்கு; pregnant animal. [குட்டி + தாய்ச்சி. ஒ.நோ.பிள்ளைத்தாய்ச்சி.]

குட்டித்திருவாசகம்	குட்டித்திருவாசகம் guṭṭittiruvācagam, பெ.(n.) கருவைச் சிவபிரான் மேல் அதிவீரராமபாண்டியர் பாடியனவாக வழங்கும் மூன்று அந்தாதிகள்;{antati} on {swa} at Karuvai, three in number ascribed to {Ativira-rāma-pāndiyan} and considered as {Tiruvasagamin} miniature. [குட்டி + திருவாசகம்.]
குட்டித்தொல்காப் பியம்	குட்டித்தொல்காப்பியம் kuṭṭittolkāppiyam, பெ.(n.) தொல்காப்பியத்தைத் தழுவி ஐநதிலக் கணங்களையும் கொண்டதாக வைத்தியநாத தேசிகர் இயற்றிய இலக்கண விளக்கம்; the {Isakkanavilakkam,} by {Vattiya nata-fésikar,} as a compendium of the great {Tolkāppiyam.} [குட்டி + தொல்காப்பியம்.] தொல்காப்பிய மரபும் இலக்கணவிளக்க மரபும் வேறுபடுதலின் இவ்வாறு பெயரிடல் அத்துணைப் பொருத்த முடையதன்று.
குட்டிநடிகை	குட்டிநடிகை guḍḍinaḍigai, பெ.(n.) சிறுபருவத்தில் நாடகம், திரைப்படம் போன்றனவற்றில் நடிக்கும் குட்டிப்பயல் 33 QLstor; a small girl who acts on the stage, in films etc.
குட்டிப்பயல்	குட்டிப்பயல் kuttppaya. பெ.(n.) குட்டிப்பையல் பார்க்க;See. {Kuffippaya/} [குட்டி + (பையல்); → பயல்.]
குட்டிப்பல்	குட்டிப்பல் kuṭṭippal, பெ.(n.) 1. ஒட்டிமுளைக்கும் சிறுபல்; extra or dwarf tooth. 2. பாற்பல், அரும்புப்பல்; milk-tooth. ம.குட்டிப்பல்லு [குட்டி + பல்.]
குட்டிப்பலா	குட்டிப்பலா kuṭṭippalā, பெ.(n.) பிராய்மரம்; paper -tree. [குட்டி + பலா.]
குட்டிப்பாடம்	குட்டிப்பாடம் kuṭṭippāṭam, பெ.(n.) பொருளு ணராது பாராமல் ஒப்பிக்கும்படி பண்ணும் நெட்டுரு. (மணப்பாடம்);; blind recital, learning by rote. தெ. குட்டிபாதமு [த குருடு → தெ. குட்டு. குட்டு → குட்டி + பாடம்.]
குட்டிப்பிடவம்	குட்டிப்பிடவம் kuḍḍippiḍavam, பெ.(n.) ஒருவகை மரம் (சிலப்.13:158 உரை.);; bedaly emetic-nut. [குட்டி + பிடவம்.]

குட்டிப்பையல்	குட்டிப்பையல் kuṭṭippaiyal, பெ.(n.) சிறுவன்; small boy. [குட்டி + (பைதல்); பையல்.]
குட்டிபஞ்சரம்	குட்டிபஞ்சரம் kuṭṭibañjaram, பெ.(n.) கோயில் விமானத்தில் அமையும் கொடிய மூக்குடைய வடிவம் (மது.);; a figure on a temple gopuram. Skt. apanäsi. [குட்டி + பஞ்சரம்.]
குட்டிபடல்	குட்டிபடல் kuḍḍibaḍal, பெ.(n.) சினைப்படுகை; becoming pregnant, as a sheep, goat, dog. [குட்டி + (படுதல்); → படல்.] குட்டிபடல் kuḍḍibaḍal, பெ.(n.) விளையாட்டில் தவறியடிக்கை; striking a wrong coin or seed in games. தெ. குட்டி
குட்டிபோடு	குட்டிபோடு1 kuṭṭipōṭudal, 19 செ.குன்றாவி. (v.t.) விலங்கு குட்டியீனுதல்; to bring forth young, as beasts. ம.குட்டிப்பெடுக (பெற்றறெடுத்தல்); [குட்டி + போடு.] குட்டிபோடு2 kuṭṭipōṭudal, 19 செ.கு.வி. (v.i.) விளையாட்டில் அதிகப் பந்தயம் வைத்து விளையாடுதல்; to put down a forfeited seed or coin in gambling as stakes to be played for. [குட்டி + போடு.]
குட்டிமணியம்	குட்டிமணியம் kuṭṭimaṇiyam, பெ.(n.) உதவி மணியக்காரன்; assistant to {Maniyakaran,}
குட்டிமம்	குட்டிமம் kuṭṭimam, பெ.(n.) கற்பாவின தரை; paved floor, pavement, ground paved with mosaic ground smoothed and plastered. "கோயிற் குட்டிய வன்றலத்து" (கம்பரா. கிட்கிந்.109);. ம. குட்டிமம் [குட்டு → குட்டிமம்.குட்டுதல் = இடித்துச் செறித்து வலிமைப்படுத்துதல்.]
குட்டியடி-த்தல்	குட்டியடி-த்தல் kuḍḍiyaḍittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) குட்டிவை பார்க்க;See. {kutiya} தெ.குட்டியடித்தல். [குட்டி+ அடி.]

குட்டியப்பன்	குட்டியப்பன் kuṭṭiyappaṉ, பெ.(n.) சிறிய தகப்பன்; father's younger brother. ம. குட்டியச்சன் [குட்டி + அப்பன்.]
குட்டியழி-த்தல்	குட்டியழி-த்தல் kuṭṭiyaḻittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) கள்ளக்கருவை மருந்திட்டுக் கரைத்தல்; to cause miscarriage, abortion of a child conceived in adultery. [குட்டி + அழி.]
குட்டியாண்டவன்	குட்டியாண்டவன் kuṭṭiyāṇṭavaṉ, பெ.(n.) பட்டினவர் வணங்கும் தெய்வம்; sea-god of Pattinavarcaste, represented by a small conical heap of wet sand and mud. [குட்டி + ஆண்டவன்.]
குட்டியாத்தாள்	குட்டியாத்தாள் kuṭṭiyāttāḷ, பெ.(n.) சிறியதாய் (பர.);; mother's younger sister. [குட்டி + ஆத்தாள்.]
குட்டியிடு-தல்	குட்டியிடு-தல் kuḍḍiyiḍudal, 20 செ.கு.வி.(v.i.) விலங்கு முதலியன கருவுயிர்த்தல் (கொ.வ.);; to bring forth young, especially said of animals. ம.குட்டியிடு [குட்டி + இடு-.]
குட்டியிடுக்கி	குட்டியிடுக்கி kuḍḍiyiḍukki, பெ.(n.) 1.சிற்றரத்தை வகை (மலை.);; lesser galangal. 2. கோட்டம் (மலை.);; arabian costum. 3. பயிருடன் வளரும் பல்வகை(வின்.);; a kind of grass or weed in rice fields. [குட்டி + இடுக்கி.]
குட்டிவிரல்	குட்டிவிரல் kuṭṭiviral, பெ.(n.) 1. கால்கைகளில் ஐந்துக்கு அதிகமாவுள்ள விரல்; sixth or extra finger or toe as smaller than the rest. 2. சுண்டு விரல்; a little finger or toe. ம.குட்டிவிரல் [குட்டி + விரல்.]
குட்டிவிளா	குட்டிவிளா kuṭṭiviḷā, பெ.(n.) 1. வினா; wood apple. 2. பார்க்க நாய்விளா; musk-deer-plant. [குட்டி + விளா.]

குட்டிவேல்	குட்டிவேல் kuṭṭivēl, பெ.(n.) வேலமாவகை(இ.வ.);; kind of acaua [குட்டி + வேல்.]
குட்டிவை	குட்டிவை1 kuṭṭivaittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1.விளையாட்டில் தவறான காயை அடித்தல் (யாழ்ப்.);: to hit the wrong coin or seed. 2. சூதிற் பந்தயமிழத்தல்; to forfeit a coin of seed in gambling. [த.குருடு → தெ. குட்டு. குட்டு → குட்டி + வை.]
குட்டினம்	குட்டினம் kuṭṭiṉam, பெ.(n.) கருஞ்சீரகம் (மலை.); black cumin. [குட்டு + குட்டினம்.]
குட்டினி	குட்டினி kuṭṭiṉi, பெ.(n.) 1.கற்பிழந்தவள் (சூடா.);; unchaste woman. 2. கூட்டிக் கொடுப்பவள்(வின்);; bawd, procaress. ம. குட்டினி {Skt. kuttin} [கூட்டினி → குட்டினி.]
குட்டு	குட்டு1 kuṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) கை முட்டியால் தலையில் இடித்தல்; to cuff. strike with the knuckles on the head or temples. "அவன் தலையில் குட்டினான்" (பிங்.);. (வே.க.174);. ம.குட்டுக; க.,தெ. குட்டு; து.குட்டுனி; துட.,கோத., குட. குட்; நா., கொலா. குட்க் பர். குடிப்; கோண். கோட்டானா; மா. குட்யெ; பிரா. குட்டிங்க்;பட குத்து (கை முட்டியால் இடித்தல்);. Skt. kuttayat (to bruise, Pound, strike lightly);, Pkt kutte; Pali otteti [குள் → குட்டு ஒ.நோ. வள் → வட்டு.] குட்டு2 kuṭṭu, பெ.(n.) கைமுட்டியால் தலையில் இடிக்கை; blow with knuckles or the fist on the head, cuff (வே.க.174);. ம. குட்டு [குள் + குட்டு.] குட்டு3 kuṭṭu, பெ.(n.) 1. மந்தணம்; secret (விறலிவிடு. 108.); 2. மானம்(வின்.);; honour, dignity. அவன் குட்டு வெளிப்பட்டது (உ.வ.);.

குட்டுனி	குட்டுனி kuṭṭuṉi, பெ.(n.) பிறரால் குட்டுண்பவன்; intractable, shameless person, as cuffed about by everyone. [குள் குட்டு + உணி.]
குட்டுப்பட்டவன்	குட்டுப்பட்டவன் kuṭṭuppaṭṭavaṉ, பெ.(n.) ஒரு தொழிலில் இடரப்பட்டுப் பட்டறிவு (அனுபவம்); பெற்றவன்; one who grows wise by experiencing reverses. [குட்டு + பட்டவன்.]
குட்டுப்படு-தல்	குட்டுப்படு-தல் kuḍḍuppaḍudal, 20 செ.கு.வி.(v.i.) அடிக்கடி இடருறுதல்; to undergo reverses. [குட்டு + படு.]
குட்டுமம்	குட்டுமம் kuṭṭumam, பெ.(n.) பூவரும்பு; emerging bud of flower. [குட்டு → குட்டுமம்.]
குட்டுவம்	குட்டுவம் kuṭṭuvam, பெ.(n.) நீரைக் காயவைக்குப் பெரிய செம்பு ஏனம்; big copper pot for heating water. ம. குட்கம் [குள் → குட்டு → குட்டுவம்.] குட்டுவம் kuṭṭuvam, பெ.(n.) கொப்பரை (இ.வ.);; a large brass vessel, cauldron. ம. குட்கம் [குள் → குட்டு → குட்டுவம்.]
குட்டுவன்	குட்டுவன் kuṭṭuvaṉ, பெ.(n.) 1.குட்நாட்டிலுள்ளவன்; inhabitant of the {Kuttam} courtry. "பல்குட்டுவர் வெல்கோவே" (மதுரைக். 105);. 2. கோட்டம் பகுதியை ஆண்ட சேரன்;{Chera} king as ruling over {kuttam.} "எழுவுறழ் திணிதோளிய றேர்க குட்டுவன்" (சிறுபாண்.49);. ம. குட்டுவன் [குள் → குட்டு + அவன்.] குட்டுவன் kuṭṭuvaṉ, பெ.(n.) சேர மன்னரின் குடிப்பெயர்; name of the clan among the kings of chera dynasty. [கட்டு-குட்டம் [திரள், அவை]-குட்டு+அன்குட்டுவன்]

குட்டேறு	குட்டேறு kuṭṭēṟu, பெ.(n.) 1.சிறிய காளை; smal bull. "குட்டேற்றைக் கோவர்த்தனனைக் கண்டிரே" (திவ் நாய்ச். 14:2);. 2. எருத்தின் திமில் (கலித்.102:24 உரை.);; hump of an ox. [குட்டு + (இளமை); + ஏறு.]
குட்டை	குட்டை1 kuṭṭai, பெ.(n.) 1.குறுகிய உருவம். shortnesh, dwarfishness. 2. குட்டேறு' பார்க்க; see {ku[feru.} 3. சிறுதுணி; kerchief, towel, small stro of cloth. 4. சிறுகுளம்; pool, small pond. 5 குட்டைமரம் பார்க்க;See. {kuttaimaram.} குட்டையிற கட்டி அடித்தான். 6. குறுணி (தொல்,சொல்.400. உரை.);; a dry measure of capacity. 7. தலைப்பாகை turban. ம. குட்ட; க. கிட்டு, குட்டு; து. கிட்ட; கூ. கூட; குடி குட்ரு;பிராகுட்டு. Aust. katoa (short); [குட்டு → குட்டை (வே.க.152.);] குட்டை kuṭṭai, பெ.(n.) வெள்ளைக் குட்டம்; laucoderma, white leprsy. [குள் + குட்டை.]
குட்டைக்குறுவை	குட்டைக்குறுவை kuṭṭaikkuṟuvai, பெ.(n.) நெல்வகை(A);; a kind of paddy. [குட்டை + குறுவை.]
குட்டைச்சி	குட்டைச்சி kuṭṭaicci, பெ.(n.) குள்ளமானவள், short woman. [குட்டை + குட்டைச்சி.]
குட்டைச்சேம்பு	குட்டைச்சேம்பு kuṭṭaiccēmbu, பெ.(n.) ஒரு வகைச் சோம்பு; a variety of colocasia. ம. குட்டச்சேம்பு [குட்டை + சேம்பு.]

கும்டைப்பாம்பு	கும்டைப்பாம்பு kumṭaippāmbu, பெ.(n.) செந்நிற நச்சுப்பாம் (மீனவ.);; reddish poisonus snake [குட்டை + பாம்பு.]
குட்டைப்புடல்	குட்டைப்புடல் kuḍḍaippuḍal, பெ.(n.) கொம்புப் புடல்; short snake-gourd, climber. [குட்டை + புடல்.]
குட்டைமரம்	குட்டைமரம் kuṭṭaimaram, பெ.(n.) தொழுமரம்; stocks for legs or hauds as an instrument of punishment (உ.வ.);. [குட்டை + மரம்.]
குட்டையநெல்	குட்டையநெல் kuṭṭaiyanel, பெ.(n.) நெல்வகை (A);; a kind of paddy. [குட்டை + நெல் - குட்டைநெல் → குட்டையநெல்.]
குட்டையன்	குட்டையன் kuṭṭaiyaṉ, பெ.(n.) குள்ளன்; dwarf, short man. [குட்டு → குட்டைன்.]
குட்டையிலடி-த்தல்	குட்டையிலடி-த்தல் kuḍḍaiyilaḍittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) தொழு மரத்தில் கட்டிடித்தல்; to confine in stocks. [குட்டையில் + அடித்தல்.]
குட்டைவிரல்	குட்டைவிரல் kuṭṭaiviral, பெ. (n.) குட்டிவிரல் பார்க்க;See. {kustawira.} [குட்டை + விரல்.]
குட-த்தல்	குட-த்தல் kuḍattal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) வளைதல்; to curve, bend. [குள் → குட.]
குடக்கம்	குடக்கம் kuḍakkam, பெ.(n.) வளைவு (யாழ்.அக.);; bend, curve, crookedness. [குட → குடக்கம் (மு.தா.249);.]
குடக்கனி	குடக்கனி kuḍakkaṉi, பெ.(n.) பலாப்பழம்; jack fruit, as being potshaped. "களைப்பழுத்த மென்குடக்கனி"(காசிக, அருணாதி.22); [குடம் → குடக்கனி.]

குடக்கால்	குடக்கால் kuḍakkāl, பெ.(n.) குடம் போன்ற விளக்குத்தண்டு (சிலப்.6, 138, உரை.);; pot shaped lamp stand. மறுவ. குடத்தண்டு [குடம் + கால் → குடக்கால்.]
குடக்காற்று	குடக்காற்று kuḍakkāṟṟu, பெ.(n.) மேல்காற்று; western wind. [குடக்கு + காற்று.]
குடக்கி	குடக்கி kuḍakki, பெ.(n.) 1.வளைவானது (யாழ்.அக);; that which is crooked. 2. பித்தளை (யாழ்ப்);; brass. [குடக்கு → குடக்கி. குடம் செய்யப் பயன்பட்ட பித்தளையும்குடக்கி எனப்பட்டது.]
குடக்கியன்	குடக்கியன் kuḍakkiyaṉ, பெ.(n.) கூனன் humpback. [குடக்கு → குடக்கியன்.]
குடக்கினி	குடக்கினி kuḍakkiṉi, பெ.(n.) 1.காசுக்கட்டி; dowryfoliaged cutch. 2. கருங்காலி (மலை.);; glabrousfoliaged cutch. [குடக்கு + குடக்கினி.]
குடக்கு	குடக்கு kuḍakku, பெ.(n.) மேற்கு (திவா.);; west. "தொன்றுமுதிர் பௌவத்தின் குடக்கும்"(புறநா.6);. ம.குடக்கு [குடத்தல் = வளைதல், மறைதல் குடம் → குடக்கு (கதிரவன் மறையும் மேற்குத் திசை);.]
குடக்குழி	குடக்குழி guḍagguḻi, பெ.(n.) நீர்க்குண்டு (யாழ்.அக.);; water pond ம.குடக்கு [குட → குழி.]

குடக்கூத்து	குடக்கூத்து kuḍakāttu, பெ.(n.) தனது பேரனாகிய அநிருத்தனை வாணன் சிறைப்படுத்த, அவனது நகர வீதியிற் சென்று கண்ணன் குடமெடுத்தாடிய கூத்து; பதினோர்வகைக் கூத்துகளுள் ஒன்று (சிலப். 6,55. உரை.);; a dance with potrs performed by Krishna, when {Vanan} imprismed his grand son ániruttapone ofelevan {kūftu.} [குடம் + கூத்து.] கூத்தின் வகைகள்: 1. கொடுகொட்டி, 2. பாண்டரங்கம், 3. குடை 4. துடி, 5. அல்லியம், 6 மல்லு, 7. குடம், 8. பாவை, 9. மரக்கால், 10, பேடி 11. கடையம். நின்றாடலுக்குரியவை கொடுகொட்டி குடை குடம் அல்லியம் மல்லு
குடக்கூலி	குடக்கூலி kuḍakāli, பெ.(n.) குடிக்கூலி பார்க்க(சென்னை);: see {kug-k-küs,} ம. குடக்கூலி. [குடி → குட + கூலி.]
குடக்கோ	குடக்கோ kuḍakā, பெ.(n.) சேரன்;{Cera} king as ruling the western country. "குடக்கோ நெடுஞ் சேரலாதற்கு"(பதிற்றுப். 60. பதி.);. மறுவ, குடக்கோன் [குடக்கு + கோ.குடக்கு = கதிரவன் வளையும்(மறையும் திசை. குடம் → குடக்கு கோன் → குடக்கோ(க.வி.72);.]
குடக்கோடுவான்	குடக்கோடுவான் kuḍakāḍuvāṉ, பெ.(n.) கதிரவன்; Sun. குடக்கு = மேற்கு, குடக்கு + ஓடுவான்.]
குடக்கோன்	குடக்கோன் kuḍakāṉ, பெ.(n.) சேர மன்னன்; {Céra} king. [குடக்கு மேற்கு கோன்-அரசன் குடக்கு சகோ'

குடகம்	குடகம்1 guḍagam, பெ.(n.) யாழ் மீட்டும் முறைகளுள் ஒன்று (சீவக. 657 a உரை.);; one of several modes of playing the {yal,} [குடக்கம் + குடகம்.] குடகம் guḍagam, பெ.(n.) 1.மேற்கு; west. "குடச வானின் வயங்கிய ... திங்கள்"(கம்பரா. ஒற்றுக். 201); 2. தமிழ்நாட்டின் மேற்பாலுள்ள ஒரு நாடு (நன் 272மயிலை.);; Coorg, the hill country west = Mysore, forming the western boundary of the Tamil Nadu. 3. குடகுமலை (புறநா.166.உரை);; a metain in Coorg. ம.குடகம் [குடத்தல் = வளைதல், மறைதல்.குட → குடக்கு. கதிரவன் மறையும் மேற்குத்திசை, குட → குடக்கு → குடகம்.] குடகம்3 guḍagam, பெ.(n.) கோளகச் செய்நஞ்சு (மலை.);; a mineral poison. கூடு → கூடகம் → குடகம் (பலவற்றைக் கூட்டிச் செய்தது.]
குடகரம்	குடகரம் guḍagaram, பெ.(n.) வேலிப்பருத்தி(மலை.);; hedge cotten. [குடகம் → குடகரம்.]
குடகன்	குடகன் guḍagaṉ, பெ.(n.) 1.சேரன் (சூடா.);;{cera} king as a ruler of {kuganādu.} 2. மேல்நாட்டான்; westerner. "குடகர் குண கடலென் றார்த்தார்" (தமிழ்நா. 157.);. 3. குடகு நாட்டைச் சார்ந்தவன்; a coorgman. க.கொடக [குடகு → குட்கன்.]
குடகாற்று	குடகாற்று kuḍakāṟṟu, பெ.(n.) மேல்காற்று; westerly wind. "குடகாற்றெறிந்து கொடி நுடங்கு மறுகின்"(சிலப். 14:70);. [குடகு → காற்று.]
குடகு	குடகு guḍagu, பெ.(n.) 1. மேற்கு; west. 2. தமிழ் நாட்டிற்கு மேற்கே அமைந்த நாடு; the coorg country. 3. குடகு மொழி; the {kuọagu} language. ம. குடகு; க., து. கொடகு; தெ. கொடுகு;குட. கொடவி. [குட → குடகு. கு – சொல்லாக்க ஈறு.]

குடகு மலை	குடகு மலை guḍagumalai, பெ.(n.) குடகு மலை பார்க்க;See. {kudagumaa.} [குடகு + மலை.]
குடங்கர்	குடங்கர்1 kuḍaṅgar, பெ.(n.) 1. குடம்; waterpot. "குடங்கர் கொணர்ந்திடா... கொண்டு கொண்டனர்"(கந்தபு தேவகிரி.24);. 2. கும்ப ஓரை (சூடா.);; a quarius, a constellation of the zodiac. [குடம் → குடங்கர்.] குடங்கர்2 kuḍaṅgar, பெ.(n.) குடிசை; hut, cottage "குடங்கரில் பாம்போடு உடன்உறைந்தற்று" (குறள்,890);. [குடங்கு → குடங்கர்).] வடமொழியாளர் குடிசை என்னும் பொருளில் குடங்கர் என்னும் சொல்லைக் குட்டங்கக {(kuttargaka);} என்று திரிப்பர். ஆட்டுக் குடில் போன்ற அரை யுருண்டை வடிவான குடிசைகளில் குறவரும், பன்றி யாடிகளும் போன்ற பழங்குடி மாந்தர் இன்றும் வதிந்து வருதல் காண்க. (வே.க.159);.
குடங்கரை	குடங்கரை kuḍaṅgarai, பெ.(n.) தண்ணீர்க்குடம் வைக்கும் இடம் (யாழ்.அக.);; place for keepingwater-pots. [குடம் → கரை.]
குடங்கல்	குடங்கல் kuḍaṅgal, பெ.(n.) சிறுகுடிசை; small hut. [குடங்கு → குடங்கல்.]
குடங்கவிழ்-தல்	குடங்கவிழ்-தல் kuḍaṅgaviḻtal, 2 செ.கு.வி.(v.i.) வண்டி குடஞ்சாய்ந்து விழுதல்; to be upset, be overturned, tipover, tip upon end, fall topsy-turvy as a cart. [குடம் + கவிழ்.]
குடங்கால்	குடங்கால் kuḍaṅgāl, பெ.(n.) மடி; lap. "மருவிக் குடங்காலிருந்து" (திவ்.பெரியதி.10.4:3);. [குடங்கு → குடங்கால்.]
குடங்கு-தல்	குடங்கு-தல் kuḍaṅgudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) வளைதல் (யாழ்.அக.);; to bend. [குட → குடங்கு.]

குடங்கை	குடங்கை kuḍaṅgai, பெ.(n.) 1.உள்ளங்கை; palm of the hand. "தன்குடங்கை நீரேற்றான் தாழ்வு" (திவ்.இயற்.3:62);. 2. எல்லா விரலுங் கூட்டி உட்குழிக்கும் இணையா வினைக்கை (சிலப்.3:18, உரை.);; a pose with a single hand in which all the fingers are joined and the palm is hollowed like a cup, one of 33 {inaya-Vidakka.} ம.குடங்கை [குடம் + கை.] குடங்கை kuḍaṅgai, பெ.(n.) ஒரு கையளவு: handful of measure. [குடம்+குடங்கை [வளைந்த+கை]
குடச்சிப்பி	குடச்சிப்பி kuḍaccippi, பெ.(n.) வளைவுள்ள இப்பி (வின்.);; rounded shell. [குடம் + சிப்பி.]
குடச்சூல்	குடச்சூல் kuḍaccūl, பெ.(n.) காற்சிலம்பு வகை (திவா.);; tinkling anklet. [குடம் + சூல்.]
குடசப்பாலை	குடசப்பாலை kuḍasappālai, பெ.(n.) 1. கசப்பு வெட்பாலை (பதார்த்த.235);; conessi bark. 2. கொடிப்பாலை; green wax-flower 3. கறிப்பாலை (வின்.);; wild olive. [குட்சம் + பாலை.]
குடசம்	குடசம் kuḍasam, பெ.(n.) 1. குடசப்பாலை1பார்க்க;See. {kudasapala,} "வடவனம் வாகை வான்பூங் குட்சம்" (குறிஞ்சிப்.67); 2. மலைமல்லிகை (மலை.);; Indian cork. [குட → குட்சம்.]
குடஞ்சாய்-தல்	குடஞ்சாய்-தல் kuḍañjāytal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) குடங்கவிழ்-தல் பார்க்க;See. {kudari-kavil} [குடம் + காய்.]
குடஞ்சுட்டவர்	குடஞ்சுட்டவர் kuḍañjuḍḍavar, பெ.(n.) ஆனிரை மேய்க்கும் இடையர்; cowherds. "புல்லினத் தார்க்கும் குடஞ்சுட்ட வாக்கும்"(கலித்.107:2);. [குடஞ்சுட்டு(மாடு); + அவர்.]

குடஞ்சுட்டு	குடஞ்சுட்டு kuḍañjuḍḍu, பெ.(n.) ஆ; cow as offering a {kugam} of milk. "நீரார் நிழல குடஞ்சுட் டினத்துள்ளும்" (கலித்.109:3);. [குடம்1 + கட்டு(குடம் பால் கறக்கும் மாடு);.]
குடத்தண்டு	குடத்தண்டு kuḍattaṇḍu, பெ.(n.) குடக்கால் பார்க்க (சிலப்.6:138,உரை.);;See. {kudakkal} ம. குடத்தண்டு [குடம் + தண்டு.]
குடத்தண்டு விளக்கு	குடத்தண்டு விளக்கு kuḍattaṇḍuviḷakku, பெ.(n.) குடம் போன்ற வடிவில் தண்டமைந்த விளக்கு; a kind of lamp with pot-shaped stand ம. குடத்தண்டு விளக்கு [குடம் + தண்டு + விளக்கு.]
குடத்தி	குடத்தி1 kuḍatti, பெ.(n.) இடைச்சி(சூடா.); குடவன்; faminine of shepherdess. [குடம்(பால் நிரப்பி குடம்); → குடத்தி.] குடத்தி2 kuḍatti, பெ.(n.) 1. கழுதைப்புலி; hyena. 2 ஒநாய்; wolf. [குறம் (குன்று); குறத்தி → குடத்தி.]
குடத்திநாய்	குடத்திநாய் kuḍattināy, பெ.(n.) நாய்வகை(பாண்டி.);; a kind of dog. [குடத்தி + நாய்.]
குடதாடி	குடதாடி kuḍatāḍi, பெ.(n.) தூணின்மேல் வைக்குக் குடவடிவிலான உறுப்பு (சீவக.593, உரை);; capita of a pillar. [குடம்1 + தாடி.]
குடதிசை	குடதிசை kuḍadisai, பெ.(n.) மேற்குப் பக்கம்; western direction. ம. குடதிச [குட + திசை.]
குடதேவர்	குடதேவர் kuḍatēvar, பெ.(n.) மேற்கு மலை (பொதிகை மலை);யில் இருந்த முனிவர் அகத்தியர் (S.I.I.II -- troduction p.41);; sage Agastya who stayed a Western hill. [குட + தேவர்.குடு-மேற்கு. குடமுனிபார்க்க]

குடந்தம்	குடந்தம் kuḍandam, பெ.(n.) 1. கைகூப்பி பேட வளைத்துச் செய்யும் வழிபாடு; joining the hands to gether and bending the body, in worship. "குடந்தப் பட்டுக் கொழுமலர் சிதறி" (திருமுரு.229 2. நால்விரல் முடக்கிப் பெருவிரல் நிறுத்தி நெஞ்சிடை வைக்கை (திருமுரு. பக்_கீழ்க்குறிப்பு);; clenching the fingers and placing the ends of the thumbs on the chest. 3. குடம் (பிங்.);; pot. 4. திரட்சி (அக.நி.);, roundness. ம. கு_ந்த [குட → குடம் → குடந்தம்.]
குடந்தம்படு-தல்	குடந்தம்படு-தல் kuḍandambaḍudal, 18செ.குன்றாவி.(v.t.) வழிபடுதல்; to bow in reverence, make obeisance. "குடந்தம் பட்டெதிர் நின்றிடும்.... அரசன்" (காஞ்சிப்பு.கழுவாய்.96);. [குட → குடந்தம் + படு.]
குடந்தை	குடந்தை1 kuḍandai, பெ.(n.) வளைவு; curve. "குடந்தையஞ் செவிய கோட்டெலி"(புறநா.321);. [குட + குடந்தை.] குடந்தை2 kuḍandai, பெ.(n.) குடமுக்கு கும்பகோணம்;{Kumbakoram,} "கன்னார் மதில்சூழ் குடந்தைக் கிடந்தாய்"(திவ்.திருவாய்,5,8,3);. மறுவ. குடநகர் [குடம் → குடந்தை. குடநகர் பார்;See. {kidanagar} பழங்கால நகரத்தின் குடதிசையில் (மேற்கில்); இருந்த குடியிருப்பு குடந்தை எனப் பெயர் பெற்றிருத்தல் வேண்டும்.
குடநகர்	குடநகர் guḍanagar, பெ.(n.) நாடு என்ற உட்பிரிவின் மேற்குப்புறம் அமைந்த நகர்;{Kumba kanam.} "ஜெயங் கொண்ட சோழ மண்டலத்து காலியூர்க் கோட்டத்து காலியூர் நாட்டுக் குடநகர்" (தெ.கல்.தொ.7,கல்.96);. [குடம் = மேற்கு குடம் + நகர்.]
குடநாசினி	குடநாசினி kuḍanāciṉi, பெ.(n.) வெண்கடுகு; white mustard (சா.அக.);. [குடம் + நாசினி.]

குடநாடன்	குடநாடன் kuḍanāḍaṉ, பெ.(n.) சேரன் (திவா.);: {Céra} king. [குடக்கு + நாடன்.]
குடநாடு	குடநாடு kuḍanāḍu, பெ.(n.) 1. மேல்நாடு (புறாந.17,உரை);; western region. 2. கொடுந்தமிழ் நாடு பன்னிரண்டனுள் ஒன்று (நன்.273);; the region where a dialect of Tamil was spoken, probably a portion of modern Malabar, one of 12 {Kogun-famil-nādu. } ம. குடநாடு [குடம் - குடக்கு + நாடு குடக்கு = கதிரவன் வளையும் திசை.]
குடநாழி	குடநாழி kuḍanāḻi, பெ. (n.) கள்வரி (T.A.S.ii.67);; a tax on toddy. [குடக்கு + நாழி.]
குடப்படை	குடப்படை kuḍappaḍai, பெ.(n.) உட்கோயிலின் அடிமட்டத்திலுள்ள குடம் போன்று அமைந்த கட்டடப்பகுதி (M.E.R.143 of 1925);; a horizontal section above the basement of the innershrine of a temple. [குடம் + படை.]
குடப்பம்	குடப்பம் kuḍappam, பெ.(n.) இருப்பை (மலை.); பார்க்க;South Indian mahua. [குடவளப்பம் → குடப்பம்.]
குடப்பறை	குடப்பறை kuḍappaṟai, பெ.(n.) குடவடிவான பன்றிப்பறை (திவா.);; pot-shaped drum. [குடம் + பறை.]
குடப்பனிநீர்	குடப்பனிநீர் kuḍappaṉinīr, பெ.(n.) கருப்பையில் தங்கிய பனிக்குடத்து நீர்; the field inside the membrance which immediately surrounds the foet us in the womb (சா.அக.);. [குடம் + பணி+ நீர்.]
குடப்பாணா	குடப்பாணா kuḍappāṇā, பெ.(n.) குடவகை (யாழ்.அக);; a kind of pot. [குடம் + பாணா] [குடம் → பாணா]

குடப்பாம்பிற்கை யிடு-தல்	குடப்பாம்பிற்கையிடு-தல் kuḍappāmbiṟkaiyiḍudal, 20 செ.கு.வி.(v.i.) பாம்பை அடைத்த குடத்திற் கையிட்டுச் சூளுரை செய்தல்; to demonstrate by the ordeal of inserting one's handinto a pot containing a serpent. [குடம் + பாம்பு + இல் + கை + இடு.]
குடப்பாம்பு	குடப்பாம்பு kuḍappāmbu, பெ.(n.) மதிற்பொறி வகை(சிலப்.15 : 216,உரை.);; a machine mounted on a fort as a defence. [குடம் + பாம்பு.]
குடப்பாலை	குடப்பாலை kuḍappālai, பெ.(n.) குடசப்பாலை; conessi bark. ம.குடப்பால; க.கொடசிமெ கிட;தெ.கொடிசசெட்டு. skt. kulajam [குடம் + பாலை.]
குடப்பிழுக்கை	குடப்பிழுக்கை kuḍappiḻukkai, பெ.(n.) வரிக்கூத்து வகை (சிலப்.3:13,உரை.);; a kind of masquerade dance. [குடம் + இழுக்கை.]
குடப்பெட்டி	குடப்பெட்டி kuḍappeḍḍi, பெ.(n). நெல்வகை; a kind of paddy. [குடப்பட்டி + குடப்பெட்டி.]
குடபாசி	குடபாசி kuḍapāci, பெ.(n.) 1. குடத்தைப் போன்ற பாசி; pot moss. 2. முட்டைப்பாசி; oval moss (சா.அக.);. [குடம் + பாசி.]
குடபுட்பம்	குடபுட்பம் kuḍabuḍbam, பெ.(n.) இலுப்பைப்பூ; mowar flower. 2. காட்டிலுப்பை; wild mowah (சா.அக.);. [குடம் + புட்பம்.]
குடபுலம்	குடபுலம் kuḍabulam, பெ.(n.) மேல்நாடு; western region. "குடபுலங் காவலர் மருமான்"(சிறுபாண்.47);. [குடம் + புலம்.]

குடம்	குடம்1 kuḍam, பெ.(n.) 1. மண் அல்லது மாழை (உலோகம்);யினால் செய்யும் சிறிய வாயுள்ள ஏனம் (பிங்.);; water-pot. 2. கும்பவோரை (பன்னிருபா.163);: aquarius, sign of the zodiac. 3. குடக்கூத்து பார்க்க;a dance of Krishna. "நீணிலம் அளந்தோ னாடிய குடமும்" (சிலப்.6:55);. 4. குடதாடி பார்க்க: see [kuga-tag.} 5. வண்டிக்குடம்; hub of a wheel. 6. திரட்சி (வின்.);; globe, ball, sphericity. 7. ஆன் (சூடா.);; cow. ம. குடம்; க. கொட, குடிகெ; தெ. குடக, குடுக; து. குட்கி, குட்கெ, குட்க; குட, பட. கொட; துட. குட்க்ய; மா. குண்ட;குரு குண்டா. [குள் (வளைவு); → குடம்.] [P] குடம் குடம் kuḍam, பெ.(n.) 1. நகரம்(பிங்.);; town 2. கொடிறு 'பூசம்'
குடம்பன்	குடம்பன் kuḍambaṉ, பெ.(n.) கருஞ்சீரகம்; black cumin (சா.அக.);. மறுவ. குடமணம் [குள் + குடம் → குடம்பின்.]
குடம்பை	குடம்பை kuḍambai, பெ.(n.) 1. கூடு; nest. "குடம்பைநூ றெற்றி"(கல்லா. கணபதிதுதி வரி.26);. 2. முட்டை (பிங்.);; egg. "குடம்பை தனித்தொழியப் புட்பறந்தற்றே" (குறள்,338);. மறுவ. உடல், உடம்பு, கூடு, மெய், யாக்கை, முடை, கட்டை. [குடம் → குடம்பை.]
குடம்விட்டுக்கட்டு-தல்	குடம்விட்டுக்கட்டு-தல் kuḍamviḍḍukkaḍḍudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) திருமணத்திற்கு நடுங் காலை அடுக்குக்குடம் போலச் சீலையால் பொத்தி அழகு செய்தல்; to decorate the marriage post with stiffened cloth, so as to resemble a column of pots placed one over another. [குடம் + விட்டு + கட்டு.]
குடம் வைத்தல்	குடம் வைத்தல் kuḍamvaittal, பெ.(n.) முட்டியான கைகளை ஒன்றன்மேல் ஒன்றாக வைத்துத் தயிர்க்குடம், பாற்குடம் என்று கூவித் தட்டி ஆடும் பிள்ளை விளையாட்டு; playing with the fists one on another, and knocking them offin sucession, a child's play. [குடம் + வைத்தல்.]

குடமஞ்சரி	குடமஞ்சரி kuḍamañjari, பெ.(n.) மிளிரை என்னும் அரியப்படா மூலிகை; an unknown plant (சா.அக.);. [குடம் + மஞ்சரி.]
குடமண்	குடமண் kuḍamaṇ, பெ.(n.) வெண்மணல்; white sand. [குடம் + மண்.]
குடமண்டூரம்	குடமண்டூரம் kuḍamaṇḍūram, பெ.(n.) அரத்த சோகைக்குக் கொடுப்பதற்கான. மண்டூரத்தில் செய்த ஆயுர்வேத மருந்து; an Aurvedic medicine prepared from hydrated oxide of iron and prescribed for anemia and bloodlessness (சா.அக.);. [குடம் + மண்டூரம்.]
குடமணம்	குடமணம் kuḍamaṇam, பெ.(n.) கருஞ்சீரகம் (மலை.);; black cumin. மறுவ, குடம்பன், குடமானகம் [குடம் + மணம்.]
குடமல்லிகை	குடமல்லிகை guḍamalligai, பெ.(n.) மல்லிகை வகை; Arabian jasmine. [குடம் + மல்லிகை.]
குடமலை	குடமலை kuḍamalai, பெ.(n.) குடகுமலை; a mountain in Coorg, source of the {Kāveri} "குடமலைப் பிறந்த கொழும்பஃ றாரமொடு" (சிலப்.10:106);. [குடக்கு + மலை = குடமலை.]
குடமலைநாடு	குடமலைநாடு kuḍamalaināḍu, ,பெ.(n.) குடக நாடு; Coorg, "குடமலை நாடுங் கொல்லமுங் கலிங்கமும்" (S.I.I.II, 68); [குடமலை + நாடு.]
குடமாடல்	குடமாடல் kuḍamāḍal, பெ.(n.) குடக்கூத்துபார்க்க;See. {kuda-k-kottu.} [குடம் + ஆடல்.]

குடமானகம்	குடமானகம் guḍamāṉagam, பெ.(n.) குடமணம் பார்க்க (சா.அக.);;See. {kuda-maram.} [குடமணம் + குடமாணகம்.]
குடமாலை	குடமாலை kuḍamālai, பெ.(n.) உருட்சியான மாலை வகை; round garland. [குடம் + மாலை.]
குடமிளகாய்	குடமிளகாய் kuḍamiḷakāy, பெ.(n.) மிளகாய் வகை; bell-pepper. [குடம் + மிளகாய்.]
குடமுடைத்தல்	குடமுடைத்தல் kuḍamuḍaittal, பெ. (n.) கொள்ளி வைப்பவன் பிணத்தைச் சுற்றி வந்து நீர்க்குடம் உடைக்கும் இறுப்புச் சடங்கு; the ceremony of breaking water-pots before a corpse in a funeral rite. "கொன்பெற்ற மைந்தரும் பின்வலம் வந்து குடமுடைத்தார்"(பட்டினத். திருப்பா. பொது.28);. [குடம் + உடைத்தல்.]
குடமுருட்டி	குடமுருட்டி1 kuḍamuruḍḍi, பெ.(n.) காவிரியின் கிளையாறுகளுள் ஒன்று; a river branch of {kaviri} (சா.அக.);. [குடம் + உருட்டி.] குடமுருட்டி2 kuḍamuruḍḍi, பெ.(n.) மந்திர விச்சைக்கு உதவும் ஒரு மூலிகை; a plant with magical virtues used in preparing an amulet (சா.அக.);. [குடம் + உருட்டி.]
குடமுல்லை	குடமுல்லை kuḍamullai, பெ.(n.) பெரிய பூக்கள் பூக்கும் முல்லை வகை; Arabian jasmine. ம. குடமுல்ல [குடை → குடி + முல்லை.]
குடமுழ	குடமுழ kuḍamuḻ, பெ.(n.) குடமுழா பார்க்க;See. {kuda-mபக} "குடமுழநந்திலனை" (தேவா.1233.11);. [குடம் + (முழவு); முழ.]
குடமுழவம்	குடமுழவம் kuḍamuḻvam, பெ.(n.) குடமுழா பார்க்க;See. {Kபda-mபக.} "வான் குடமுழவமாதிப் பல்லியம்" (கந்தபு. ஏமகூட.21);. [குடம் + முழவம்.]

குடமுழவு	குடமுழவு kuḍamuḻvu, பெ.(n.) முழவு எனும் தோற்கருவி; large hemispherical lovd-sounding drum. "குடமுழவென்பது பயிற்றினேன்" (பெருங்.மகத.14:184);. ம. குடமுழா [குடம் + முழவு(முழக்கும் கருவி);.]
குடமுழா	குடமுழா kuḍamuḻā, பெ.(n.) குடமுழவுபார்க்க;See. {kugamபa.} "குடமுழாத் திழிலை மொந்தை" (சேதுபு.இராமநா. 65);. [குடம் + முழவு(முழா);.]
குடமுனி	குடமுனி kuḍamuṉi, பெ.(n.) மேற்குப் பொதிய மலையில் இருந்த முனிவர், அகத்தியர்; the sage Agastya, the venerable sage of the western hill. ம.குடமுனி [குடம் + முனி. குட = மேற்கு.] குமரிநாட்டைக் கடல்கொண்டபின் பாண்டியன் தலைநகர் பெருநை (தாமிரபரணி); முகத்திலிருந்த கபாட புரத்திற்கு மாற்றப்பட்டது. அகத்தியரும் தமது இருக்கையைப் பொதியமலைக்கு மாற்றிக் கொண்டபொதியம் என்பது பொதியில் என்பதன் மரூஉ, பொதுஇல் - பொதியில் - அம்பலம். (இலக்கணப் போலி); . அக்காலத்து ஆசிரியரெல்லாம் முனிவராதலின் மலைகளே இருக்கைகளாயிருந்தன. பொதியிலுக்கு மறுபெயர் மலையம். மலை என்னும் பொதுப் பெயரே அம்சாரியை பெற்றுப் பொதியிலைச் சுட்டுவதை மலையமுனி என்னும் தொடரிற் காண்க. மேற்கு: தொடர்ச்சி மலைகள் அக்காலத்தில் குடமலை. யெனப்பட்டன. மகேந்திரமும், பொதியமும் குடமலைப்பகுதிகளாகும். குடதிசை யிலிருந்தது பற்றி அகத்தியர் குடமுனிவர் எனப்பட்டார். அதை யுணராதார் குடத்திற் பிறந்தவரென்று தொன்மம் (புரணங்); கட்டிவிட்டனர். அதன் பின்பு கும்பமுனி, கலசமுனி என அதன் இன மொழிகளாலும் பெயர் வழங்கத் தலைப்பட்டன (செல்வி. 1981. சிலம்பு 9, பரல் 8, பக்379);
குடமூக்கில்	குடமூக்கில் kuḍamūkkil, பெ.(n.) குடமூக்கு பார்க்க;See. {Kபga-makku.} "குடமூக்கில் கோயிலாக் கொண்டு" (திவ்.இயற்.2 : 97);. [குடமுக்கு → குடமூக்கில்.]
குடமூக்கு	குடமூக்கு kuḍamūkku, பெ.(n.) கும்பகோணம்;{kumbakram,} "தண்குடமூக் கமர்ந்தான்" (தேவா.431:11);. ம.குடமுக்கு [குடம் + (முக்கு);மூக்கு. குடம்உடைந்த பகுதி குடமூக்கு என்பர். எனினும் பழைய நகரத்தின் மேற்கிலிருந்த குடியிருப்பு குடந்தை, குடநகர் எனப்படுதலின் குடமுக்கு → குடமூக்கு - என்னும்திரிபு பொருத்தமாகத் தோன்றுகிறது.);
குடமூது-தல்	குடமூது-தல் kuḍamūdudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) குடத்தினுள்ளே ஊதி ஒலி பிறப்பித்தல்; to make a sound by blowing into pots, as an accompaniment to dancing among low caste women at marriages, and in some places of temples. [குடம் + ஊது.]
குடமூலம்	குடமூலம் kuḍamūlam, பெ.(n.) தண்டுக்கீரை வகை; a kind of garden spinach (சா.அக.);. [குடம் + மூலம்(மூலிகை – முளைத்தது.]

குடர்	குடர் kuḍar, பெ.(n.) குழல் போன்ற உட்டுளையுள்ள உறுப்பு, குடல்; bowels. "குடருங் கொழுவும்" (நாலடி,46);. ம.குடர் [குடல் → குடர்.]
குடராசம்	குடராசம் kuḍarācam, பெ.(n.) பூரான் வகை (சங்.அக.);; a kind of centipede. [குடர் → குடராசம்.]
குடரி	குடரி kuḍari, பெ.(n.) கோடரி, யானைத் துறட்டி; axe elephant goad. மறுவ. அங்குசம் [குடர் → குடரி.]
குடல்	குடல் kuḍal, பெ.(n.) 1. குழல் போன்ற உட்டுளை யுள்ள இரைப்பையைத் தொடர்ந்துள்ள குழாய்; bowels, intestines, entrails. 2. காயின் குடல்; fungus matter, as in the hollow of a gourd. குடலழுகின பூசணிக்காய் (வின்.);. 3. மரக்குடல் (வின்.);; pith in the body of trees. 4. பழக்குடல் (வின்.);; streaks running downinthe interior of plantains and other fruits. ம. குடல் [குழல் → குடல்.] குடல், சிறுகுடல், பெருங்குடல் என இருவகைப்பட்டாலும், குடலின் தன்மை குணம், தொழில் இவைகளைக் கருதி குடல் பலவகைப்படும். 1. கல்குடல், 2. சிறுகுடல், 3. பெருங்குடல், 4. இரைக்குடல், 5. மணிக்குடல், 6. மலக்குடல், 7. கோழிக்குடல், (எளிதில் செரிக்கக் கூடியது);,
குடல்காய்கை	குடல்காய்கை kuḍalkāykai, பெ.(n.) பசியால் வயிறு ஒட்டிக் கொள்ளுகை; shrinkage of the intestines from starvation. [குடல் + காய்கை]

குடல்தட்டு-தல்	குடல்தட்டு-தல் kuḍaldaḍḍudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) குடலின் பிறழ்வை (குடலேற்றத்தை);த் தட்டி ஒழுங்குப் படுத்துதல்; to pat the bowels by way of massage. [குடல் + தட்டு.]
குடல்தாங்கி	குடல்தாங்கி kuḍaltāṅgi, பெ.(n.) குடல் நழுவாதபடி கட்டும் கட்டு; a bandage used in cases of rupture of the intestines. 2. குடல் கீழிறங்காவண்ணம் நிறுத்தி வைக்கும் ஓர் கருவி; an apparatus for holding up the reduced hernia and preventing it (சா.அக.);. [குடல் + தாங்கி.]
குடல்திருகு-தல்	குடல்திருகு-தல் guḍaldirugudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. குடல்பிசகுதல்; derangement of the intestines. 2.குடல் நடுக்கம்; trembling of the bowels (சா.அக.);. [குடல் + திருகு.]
குடல்நீர்	குடல்நீர் kuḍalnīr, பெ.(n.) குடலில் சுரக்கும் நீர்; fluid secreted in the intestines (சா.அக.);. [குடல் + நீர்.]
குடல்நீர்க்கமம்	குடல்நீர்க்கமம் kuḍalnīrkkamam, பெ.(n.) உறுப்புத் தள்ளல்; prolapsuani (சா.அக.);. [குடல் + நீர் + கமம்.]
குடல் நெளி-தல்	குடல் நெளி-தல் kuḍalneḷidal, 3.செ.கு.வி.(v.i.) குடல் புழுப்போல் அசைதல்; vermicular or undulatory motion of the intestines in digestion, peristaltic motion (சா.அக.);. [குடல் + நெளி.]
குடல்நோய்	குடல்நோய் kuḍalnōy, பெ.(n.) 1. பொதுவாகக் குடலுக்கு ஏற்படும் நோய்கள்; diseases in general of the intestines. 2. வயிற்று வலி; suso, intestinal colic (சா.அக.);. [குடல் + நோய்.]
குடல்பதறு-தல்	குடல்பதறு-தல் kuḍalpadaṟudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) வருத்தம் மிகுதி முதலியவற்றால் வயிறு கலங்குதல்; to feel as if the bowels would jump out of their place, to feel frightened, to feel troubled from excessive grief. [குடல் + பதறு.]
குடல்பாகம்	குடல்பாகம் kuḍalpākam, பெ.(n.) மலவாய்க்கடுப்பு; inflammation of theanus (சா.அக.);. [குடல் + பாகம்.]

குடல்மறுகல்	குடல்மறுகல் guḍalmaṟugal, பெ.(n.) குடலேற்றம் பார்க்க;See. {kugalérram} (சா.அக.);. [குடல் + மறுகல்.]
குடல்மாலை	குடல்மாலை kuḍalmālai, பெ.(n.) குழந்தைகள் பிறக்கும்பொழுது கழுத்தில் சுற்றிக்கொண் டிருக்கும்அ நஞ்சுக்கொடி; cord found round the neck of the new-born baby (சா.அக.);. [குடல் + மாலை.]
குடல்முறுக்கு	குடல்முறுக்கு kuḍalmuṟukku, பெ.(n.) வாந்தி செய்வதற்குமுன் காணும் உணர்வு; a twisting sensation of the stomach just before vomitting 2. குடல்வலி; intestinal colic. 3. பெருங்குடல் முறுக்கடைந்தது போல் தோன்றுவதுடன் கொடிய வலியும் காணும் ஓர் சூலை நோய்; a kind of violent spasmodic colic in which the large intestines seen, as it were twisted into knots (சா.அக.);. [குடல் + முறுக்கு.]
குடல்வர்த்தம்	குடல்வர்த்தம் kuḍalvarttam, பெ.(n.) மலச்சிக்கல்; constipation (சா. அக.);. [குடல் + வர்த்தம்.]
குடல்வலி	குடல்வலி kuḍalvali, பெ.(n.) உணவு மிகுதி முதலியவற்றாற் குடலிற் ஏற்படும் வலி; painin bowels, as from over-eating, indigestion etc. [குடல் + வலி.]
குடல்வளி	குடல்வளி kuḍalvaḷi, பெ.(n.) குடலின் பிதுக்கம்; protrusion of the bowels Rupture (சா.அக.);. [குடல் + வளி.]
குடல்வறட்சி	குடல்வறட்சி kuḍalvaṟaḍci, பெ.(n.) மலவறட்சி; constipation (சா.அக.);. [குடல் + வறட்சி.]
குடல்வாதம்	குடல்வாதம் kuḍalvātam, பெ.(n.) குடலூாதை பார்க்க;See. {kuda/Uday} ம. குடல்வாதம் [குடல் + வாதம்.]

குடல்விளக்கஞ்செய்தல்	குடல்விளக்கஞ்செய்தல் kuḍalviḷakkañjeytal, 1 செ.குன்றாவி. (v.t.) பிறந்த வயிற்றைப் பெருமை பெறச் செய்தல்; lit., to cause the womb to shine, to bring fame, as a son to his mother who gave him birth by himself becoming illustrious. "குடல் விளக்கஞ் செய்ததாமோதரனை" (திவ். திருப்பா.18);. [குடல் + விளக்கம் + செய்.]
குடல்வீக்கம்	குடல்வீக்கம் kuḍalvīkkam, பெ.(n.) குடலில் காணும் அழற்சி, புண், சூலை முதலிய காரணங்களினால் ஏற்படும் வீக்கம்; swelling due to inflammation, ulcers, Colic, etc., of the intestines enteritis. 2. குடலுப்பிசம்; distension of the bowels with gas (சா.அக.);. [குடல் + வீக்கம்.]
குடல்வெப்பம்	குடல்வெப்பம் kuḍalveppam, பெ.(n.) குடலழற்சி பார்க்க;See. {kuda-a/arc.} [குடல் + வெப்பம்.]
குடல்வேக்காடு	குடல்வேக்காடு kuḍalvēkkāḍu, பெ.(n.) குடலழற்சி பார்க்க;See. {kuga/a/arci} (சா.அக.);. [குடல் + வேக்காடு.]
குடலண்டம்	குடலண்டம் kuḍalaṇḍam, பெ.(n.) குடல்லிறக்கம் பார்க்க;See. {kuda/-irakkam.} [குடல் + அண்டம்.]
குடலம்	குடலம் kuḍalam, பெ.(n.) பித்தளை; brass, [குடல் + குடலம்.]
குடலழற்சி	குடலழற்சி kuḍalalrci, பெ.(n.) குடல் வெந்து புண்ணாதல்; informmation of the intestines or bowels. [குடல் + அழிற்சி.]
குடலளைச்சல்	குடலளைச்சல் kuḍalaḷaiccal, பெ.(n.) பெருங் குடலில் தோன்றும் நோய்வகை; uneasy sensation in the larger intestine as a result of gastric irregularities. [குடல் + அளைச்சல்.]

குடலி	குடலி kuḍali, பெ.(n.) துளையுள்ள பொருள்; hollow things. [குடு → குடல் → குடலி.]
குடலிரைச்சல்	குடலிரைச்சல் kuḍaliraiccal, பெ.(n.) வயிற்றிரைவு; flatulence, rumbling of the bowels. [குடல் + இரைச்சல்.]
குடலிறக்கம்	குடலிறக்கம் kuḍaliṟakkam, பெ.(n.) குடல் தன்னிருப்பிடத்தை விட்டு நழுவி, கவுட்டியின் வழியாய் விதைப்பையில் இறங்குதல்; protruson or the descent of the bowels from its place into the scrotum through the groin. [குடல் + இறக்கம்.]
குடலூதை	குடலூதை kuḍalūtai, பெ.(n.) குடலைப் பற்றிய ஒருவகை ஊதைநோய் ; a disease in the intestines. [குடல் + ஊதை.]
குடலெடு-த்தல்	குடலெடு-த்தல் kuḍaleḍuttal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) குடல்தட்டுதல் பார்க்க;See. {kugas-tattu.} [குடல் + எடுத்தல்.]
குடலெரிச்சல்	குடலெரிச்சல் kuḍalericcal, பெ.(n.) 1. வயிறு காந்துகை; inflammation of bowels. 2. வயிற் றெரிச்சல் (உ.வ.);; heart-burning. [குடல் + எரிச்சல்.]
குடலேறு-தல்	குடலேறு-தல் kuḍalēṟudal, 7 செ.கு.வி.(v.i.) குடல் இடம்மாறி மேலேறுதல்; to have intestinal disorder. [குடல் + ஏறு.]
குடலை	குடலை kuḍalai, பெ.(n.) 1. பூக்குடலை; long cylindrical basket of palm leaf for fruits and flowers. 2. கதிர்க்குடலை (யாழ்ப்.);; ears of grain swollen and ready to shoot forth. 3. கிணற்றுக் குடலை (யாழ்ப்.);; ring of wicker-workfora well. 4. பழக்கூடு (யாழ்ப்.);; cover or screen for fruits. 5. கீற்றுக்கூடு (யாழ்ப்.);; cover of palm leaf carried as a protection against rain. 6. குடல்; intestines, entrails. [குட → குடலை.] [P]

குடலைக்காளை	குடலைக்காளை kuḍalaikkāḷai, பெ.(n.) இளங் காளை (வின்.);; young bullock. [குடலை + காளை.]
குடலைக்கிணறு	குடலைக்கிணறு kuḍalaikkiṇaṟu, பெ.(n.) உறைக் கிணறு வகை; well walled with wicker-works. [குடலை + கிணறு]
குடலைக்குழப்பு-தல்	குடலைக்குழப்பு-தல் kuḍalaikkuḻppudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கக்கல் (வாந்தி); செய்யும்படி வயிற்றைப் புரட்டுதல்; to movement to stomach as to create a vomiting sensation, to produce nausea. [குடலை + குழப்பு.]
குடலைப்பிடுங்கு-தல்	குடலைப்பிடுங்கு-தல் kuḍalaippiḍuṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பசியால் வயிறு கிண்ட்ப்படுதல்; to painfully affector pinch the bowels, as hunger. . பசிகுடலைப் பிடுங்குகிறது (உ.வ.);. 2. வாந்தி யெடுக்க வருதல்; to cause retching. நாற்றம் குடலைப்பிடுங்குகிறது (உ.வ.);. 3. அருவருப் பாதல்; to be unclean, unsightly. [குடலை + பிடுங்கு-.]
குடலைப்பூச்சி	குடலைப்பூச்சி kuḍalaippūcci, பெ.(n.) பூச்சிவகை (யாழ்.அக.);; a kind of worms. [குடலை + பூச்சி.]
குடலையாகு-தல்	குடலையாகு-தல் kuḍalaiyākudal, 7 செ.கு.வி. (v.i.) கதிர் ஈனுதல் (யாழ்ப்.);; to be ready to shoot forth as corn-ears. [குடலை + ஆகு-.]
குடலையிட்டிலி	குடலையிட்டிலி kuḍalaiyiḍḍili, பெ.(n.) இட்டிலி வகை; a kind of ittilli [குடலை + இட்டிலி.]
குடலையுங் கதிரும்	குடலையுங் கதிரும் kuḍalaiyuṅgadirum, பெ.(n.) கருக்கொண்டதும் கொள்ளும் நிலையில் உள்ளது மான கதிர்; corn-ears or spikes partially shot forth. [குடலை + கதிர்.]

குடலையேற்றம்	குடலையேற்றம் kuḍalaiyēṟṟam, பெ.(n.) ஏற்ற வகை (வின்.);; a kind of iccottah. [குடலை + ஏற்றம்.]
குடலைவயிறு	குடலைவயிறு kuḍalaivayiṟu, பெ.(n.) குழைந்த வயிறு; shriveled abdomen (உ. வ.);. [குடலை + வயிறு]
குடவண்டிபோடு-தல்	குடவண்டிபோடு-தல் kuḍavaṇḍipōḍudal, 19 செ.கு.வி. (v.i.) 1. குடங்கவிழ்தல்; to have the cart capsized. 2.தலைகீழாய்க் கவிழ்தல்; to capsize, over-turn, upset. [குட + வண்டி + போடு-தல்.]
குடவண்டியடி-த்தல்	குடவண்டியடி-த்தல் kuḍavaṇḍiyaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) குடவண்டிபோடு பார்க்க;See. {kuga-vaŋgi-pŏgu.} [குடவண்டி + அடி.]
குடவண்டிவை-த்தல்	குடவண்டிவை-த்தல் kuḍavaṇḍivaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) தொந்தி தள்ளுதல்; to become potbellied. [குடவண்டி + வைத்தல்.]
குடவப்புரசு	குடவப்புரசு kuḍavappurasu, பெ.(n.) முதிரை; satin -wood. [குடவம் + புரசு.]
குடவம்	குடவம் kuḍavam, பெ.(n.) பித்தளை; brass. [குடம் + குடவம்.]
குடவயிறன்	குடவயிறன் kuḍavayiṟaṉ, பெ.(n.) பெருவயிறு உள்ளவன்; a pot-bellied person. ம. குட வயறன் [குடம் + வயிறு + அன்.]
குடவயிறு	குடவயிறு kuḍavayiṟu, பெ.(n.) குடத்தைப் போன்ற பெருவயிறு; belly. மறுவ, சட்டிவயிறு ம. குடவறு [குடம் + வயிறு.]

குடவர்	குடவர் kuḍavar, பெ.(n.) மேற்கிலுள்ள குட நாட்டினர்; people of the western country. "வடவர் வாடக் குடவர் கூம்ப" (பட்டிப். 276.] குட → குடவர்.]
குடவரை	குடவரை kuḍavarai, பெ.(n.) மேற்கில் உள்ள மலை; the western mountain. "குடவரை நெற்றி பாய்ந்த கோளரி போன்று" (சீவக.980);. [குட + வரை.]
குடவரைவாசல்	குடவரைவாசல் kuḍavaraivācal, பெ.(n.) கோபுரவாயில்; gateway under the tower of a temple. [குடை + வரை + வாசல்.]
குடவளப்பம்	குடவளப்பம் kuḍavaḷappam, பெ.(n.) இருப்பை (மலை.);; South Indian mahua. [குட + வளப்பம்]
குடவறை	குடவறை kuḍavaṟai, பெ.(n.) 1. நிலவறை (யாழ்.அக.);; underground cellar, cave. 2. சிற்றறை; smallroom. [குட + அறை]
குடவன்	குடவன்1 kuḍavaṉ, பெ.(n.) இடையன்; cowherd. shepherd. "ஆம்பாற் குடவர் மகளோ" (சீவக.492); [குடம் + அன்.] குடவன்2 kuḍavaṉ, பெ.(n.) 1. பித்தளை; brass 2. பனங்காய் முதலிய ஒற்றைக் கொட்டைக் காய்; palmyra or mahua fruit with a single stone or seed. 3. கணிகை; dancing girl. "குடவற்குந் தாட்டிக்குங் கொத்திட்டு மாய்வ தல்லால்" 4.குடவுண்ணி; a kind of cattle Tick. "வாய்ப்படைக் குடவனும்" (குமர. பிர.காசிக்.57);. [குட → குடவன்.] குடவன்3 kuḍavaṉ, பெ.(n.) நறுமணப்பொருள். கோட்டம் (மலை.);; Arabian costum [குடம் 'மேற்கு' குடவன்]

குடவன்செம்பு	குடவன்செம்பு kuḍavaṉcembu, பெ.(n.) பித்தளையைக் கொண்டு அணியமாக்கும் ஒரு வகை களிம்பற்ற செம்பு; pure copper free from ally verdigris. [குடவன்+ செம்பு.]
குடவன் பனங்காய்	குடவன் பனங்காய் kuḍavaṉpaṉaṅgāy, பெ.(n.) குடவன்2 பார்க்க;See. {kugavad=.} [குடவன் + பனங்காய்.]
குடவன்பொடி	குடவன்பொடி kuḍavaṉpoḍi, பெ.(n.) 1. பித்தளை அராவிய பொடி; brassings. 2. பித்தளை முதலிய மாழைகள் சேர்ந்த பொடி; powder of several metals with brassaschief ingredients (சா.அக.);. [குடவன் + பொடி.]
குடவன்பொன்	குடவன்பொன் kuḍavaṉpoṉ, பெ.(n.) வேதியியல் பித்தளையைக் கொண்டு அணியமாக்கிய பொன்; gold prepared by transmiting brass through alchemical process (சா.அக.);. [குடவன் + பொன்.]
குடவியிடு-தல்	குடவியிடு-தல் kuḍaviyiḍudal, 19 செ.குன்றாவி. (v.t.) வளைத்து அகப்படுத்துதல்; to coax entice, inverge. "குடவியிடு மரிவையர்கள்" (திருப்பு.514);. [குட → குடவு. குடவி + இடு.]
குடவிளக்கு	குடவிளக்கு kuḍaviḷakku, பெ.(n.) 1. தொங்க விடுவதும் மாழையினால் அமைந்ததுமான குடவடிவுள்ள விளக்கு; hanging lamp with the oilcan shaped like a small water-pot. 2. மண வறையில் தென்கிழக்கு (நெருப்பு); மூலையில் குடத்தின் மேல் வைக்கும் விளக்கு; light placed on a pot in the south-east corner of a marriage dais. ம. குட விளக்கு [குடம் + விளக்கு.]
குடவு	குடவு1 kuḍavudal, 5.செ.கு.வி.(v.i.) வளை வாதல் (வின்.);; to be crooked, bent curved (w.);. [குட → குடவு.] குடவு2 kuḍavu, பெ.(n.) 1. வளைவு; bend, curve. 2. குகை; cave, grotto. 3.குமரனாடிய குடைக்கூத்து (யாழ்.அக.);; a dance of god {kumaran.} [குட → குடவு.]

குடவுண்ணி	குடவுண்ணி kuḍavuṇṇi, பெ.(n.) ஒருவகைப் பெரியவுண்ணி (வின்.);; a large kind of tick. [குடம் + உண்ணி.]
குடவுபுரசு	குடவுபுரசு kuḍavuburasu, பெ.(n.) கரும்புரசு; east Indian stain wood (சா.அக.);. [குடவு + புரசு.]
குடவுழுந்தர்	குடவுழுந்தர் kuḍavuḻundar, பெ.(n.) ஒவ்வோர் உருவுக்கும் ஒவ்வொன்று மேனி, குடம் நிறை யுமளவும் உழுந்தையிட்டுப் பாடம் வரப் பண்ணிக் கல்வி நிரம்பியவராகச் சொல்லப்படும் ஒரு புலவர் (வின்.);; a reputed poet, who in his youth took as much time in learning a lesson by rote as was required to filla pot with {uluntu} grain, one for every time he repeated it, as an example of great perseverance. [குடம் + உழுந்தர்.]
குடவெழுத்தாணி	குடவெழுத்தாணி kuḍaveḻuttāṇi, பெ.(n.) தலையிடம் குண்டுகுண்டாய்த் திரண்டிருக்கும் எழுத்தாணி (வின்.);; iron style with knobs or balls at the top, one above another, tapering to a point. [குடம் + எழுத்தாணி.]
குடவோலை	குடவோலை kuḍavōlai, பெ.(n.) உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கக் குடத்தில் இடுஞ் சீட்டு; vote by ballot, as recorded on {Öla} and cast into a pot "குடவோலை எழுதிப் புக இடுவதாகவும்" (சோழவமி.53);. [குடம் + ஒலை.]
குடவோலைமுறை	குடவோலைமுறை kuḍavōlaimuṟai, பெ.(n.) சோழர்கால தேர்தல் முறை; an election of {cūlā} period. [குடவோலை + முறை.]
குடற்கட்டு	குடற்கட்டு kuḍaṟkaḍḍu, பெ.(n.) குடல் அசை வுராமை; absence or cessation of the movements of the intestines due to the lack of stimulus to Auerbach's plexus (சா.அக.);. [குடல் + கட்டு.]
குடற்கரிரோகம்	குடற்கரிரோகம் kuḍaṟkarirōkam, பெ.(n.) காற்று அதிகரித்துக் குடலில் தங்குவதால் உணவு செரியாமை, ஏப்பம், குடல்வலி முதலிய குணங் களைக் காட்டுமோர் குன்ம நோய்; a kind of dyspepsia due to wind or gas in the intestines. It is characterised by indigestion, belching intestinal colic etc. (சா.அக.);. [குடல் + களிரோகம்.]

குடற்கிருமி	குடற்கிருமி kuḍaṟkirumi, பெ.(n.) ஒருவகை நுண்ணுயிரி (கிருமி);; a kind of worm. மறுவ. குடற்புழு [குடல் + கிருமி.]
குடற்சரிவு	குடற்சரிவு kuḍaṟcarivu, பெ.(n.) குடலிறக்கம் பார்க்க;See. {kuda/rakkam.} [குடல் + சரிவு.]
குடற்சவ்வு	குடற்சவ்வு kuḍaṟcavvu, பெ.(n.) வயிற்றின் உறுப்பை மூடியிருக்கும் தென்சவ்வு; mentum.caul. [குடல் + சவ்வு. குடற்புழு பார்க்க;See. {kudarpulu)}
குடற்சூலை	குடற்சூலை kuḍaṟcūlai, பெ.(n.) குடலில் ஏற்படும் சூலை நோய்; pricking pain of the intestines (சா.அக.);. [குடல் + சூலை.]
குடற்படுவன்	குடற்படுவன் kuḍaṟpaḍuvaṉ, பெ.(n.) குழந்தை யின் குடர்நோய் வகை; an intestinal disease of children. "திருகு குடற்படுவன் நீர்ப்பாடுந் தீரும்" (பாலவா.452);. [குடல் + படுவன்.]
குடற்பாடம்	குடற்பாடம் kuḍaṟpāḍam, பெ.(n.) குடலிருந்த இடத்தை விட்டுப் பல கரணியங்களை முன்னிட்டுப் பெயருதல்; the fold at the junction of the small and the large intestines (சா.அக.);. [குடல் + கபாடம் (பாடம்.);]
குடற்பிசகு	குடற்பிசகு guḍaṟpisagu, பெ.(n.) குடலிருந்த இடத்தை விட்டுப் பல கரணியங்களை முன்னிட்டுப் பெயருதல்; displacement of the bowels dueto various causes. 2. குடற் கோளாறு; disorder or derangement of the intestines. [குடல் + பிசகு.]
குடற்பிடுங்கி	குடற்பிடுங்கி kuḍaṟpiḍuṅgi, பெ.(n.) "கக்க லெடுக்கச் செய்வதாகிய துரிசு" (சங்.அக.);; blue vitriol, as causing vomiting sensation. [குடல் + பிடுங்கி.]

குடற்பிரிவு	குடற்பிரிவு kuḍaṟpirivu, பெ.(n.) குடல் பிறழுகை (யாழ்ப்.);; dislodgement of the bowels. [குடல் + பிரிவு.]
குடற்புரை	குடற்புரை kuḍaṟpurai, பெ.(n.) குடலின் உள்ளீடு: hollow, tubular, space inside the intestines. [குடல் + புரை.]
குடற்புழு	குடற்புழு kuḍaṟpuḻu, பெ.(n.) குடலில் வாழும் ஒருவகைப் புழு; a kind of worm. [குடல் + புழு.]
குடற்பை	குடற்பை kuḍaṟpai, பெ.(n.) கருப்பை; uterus womb. மறுவ. குடற்போர்வை [குடல் + பை.]
குடற்போர்வை	குடற்போர்வை kuḍaṟpōrvai, பெ.(n.) கருப்பை; womb. uterus. "குடற் போர்வைக்குள்" (சூடா. 12,20);. [குடல் + போர்வை.]
குடற்றுடக்கு	குடற்றுடக்கு kuḍaṟṟuḍakku, பெ.(n.) அரத்தக் கலப்பான் உறவு; consanguinity kinship, relationship. "இவற்றினுடைய ரட்சணம் உன் பேறாம் படியான குடற்றுடக்கையுடையவனே" (ஈடு 4:9,2);. [குடல் + துடக்கு.]
குடனோவு	குடனோவு kuḍaṉōvu, பெ.(n.) கொலைமுட்டி என்னும் கால்நடைநோய் (M.C.M.D(1887);24); ; a cattle disease involving congestion of the lung and swelling of the belly with the respiration checked. [குடல் + நோவு.]
குடா	குடா kuṭā, பெ.(n.) 1. வளைவு; bend, curve. "எண்கின் குடாவடிக் குருளை" (மலைபடு.501);. 2. குடைவு(வின்.);; cavity, hollow, cavern. 3. குடாக்கடல் (மூன்றுபக்கம் நிலஞ்சூழ்ந்த கடல்); மன்னார்குடா. 4. மூலை; remote part of a large country or field. [குட + குடா.]

குடாக்கடல்	குடாக்கடல் kuḍākkaḍal, பெ.(n.) மூன்றுபக்கம் நிலஞ்சூழ்ந்த கடல்; bay, gulf. [குடா + கடல்.]
குடாக்குடல்	குடாக்குடல் kuḍākkuḍal, பெ.(n.) குடைவுள்ள (குடல்);; a branch of the intestines (சா.அக.);. [குடா + கடல்.]
குடாக்கை	குடாக்கை kuṭākkai, பெ.(n.) வயலின் மூலை; corner of a field. [குடா → குடாக்கு → குடாக்கை.]
குடாகாயம்	குடாகாயம் kuṭākāyam, பெ.(n.) குடத்தால் அளவுபடுத்தப்பட்ட வானம்; space limited by a pot, a term frequently used in Indian philosophy. "குடாகாய வாகாயக் கூத்து" (சி.போ.2.3:2);. [குடம் + ஆகாயம்.]
குடாசகம்	குடாசகம் guṭācagam, பெ.(n.) 1. ஏய்ப்பு; fraud, duplicity, guile, dissimulation. 2. ஏமாற்று; deception, cheating. 3. அல்வழிப்படுத்தல்; ill advice, bad counsel. [குடம் → குட்சம் → குடாசகம்.]
குடாசு-தல்	குடாசு-தல் kuṭācudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) ஏமாற்றுதல்; to commit fraud. [குடத்துதல் = வளைத்தல். குடத்து - குடாத்து → குடாக.]
குடாது	குடாது kuṭātu, பெ.(n.) 1.மேற்கிலுள்ளது; that which: is in the west. "குடாஅது தொன்றுமுத்த பௌவத்தின்" (புறநா.6);. 2. மேற்கு; west: "குடாதுங் குணாது மவற்றுட்படு கோண நான்கும் (பாரத.பதின்மூ.80);. [குடக்கு → குடாத்து → குடாது.]

குடாப்பு	குடாப்பு kuṭāppu, பெ.(n.) கூடு; plaited coop or fowls, pigs, lambs, etc., shaped like a cone. மறுவ. கொடாப்பு [குடா → குடாப்பு= கோழி, ஆட்டுக்குட்டி -- முதலியவற்றை அடைக்கும்.அரையுருண்டை வடிவானசு.] குடாப்பு kuṭāppu, பெ.(n.) 1.மிகக்குறுகலான பகுதி, narrow place 2.மா,வாழை போன்ற வற்றின் காய்களைப்பழுக்க வைக்கும் இடம்; a place enrising fruit. 3. ஆட்டுக் குட்டிகளை அடைத்து வைக்கும் பனை நாரினால் செய்த சிறு குடில்; a semiglobal weed on litar basket used to shelter the lambs. [குடை-குடாப்பு]
குடாரம்	குடாரம்1 kuṭāram, பெ.(n.) கோடாலி; axe, hatcr= "மழுவுந் தறுகட் குடாரமும்" (சூளா. சீய. 72);. [குட → குடா → குடாரம்.] குடாரம்2 kuṭāram, பெ.(n.) 1. தயிர் கடைவதற்கு நட்ட தறி; fixed post used to keep the churr; stick in position. 2.தயிர்கடை தாழி (திவா.);; cr--- ing pot. ம. குடரம்
குடாரி	குடாரி1 kuṭāri, பெ.(n.) 1. கோடாலி; axe.குடாதுர்ககோவலர் (தொல்.பொருள்.329, உரை);. 2. வளைந்த யானைத் தோட்டி (பிங்.);; elephant-r: [கோடரி → குடாரி.] குடாரி2 kuṭāri, பெ.(n.) திப்பிலி (மலை.);; :-; pepper. [குடம் → குடாரி.]
குடாவடி	குடாவடி kuḍāvaḍi, பெ.(n.) வளைந்த அ யுடையதாகிய கரடி (திவா.);; bear, as having cro-or feet. [குட → குடா + அடி.]
குடாவு	குடாவு kuṭāvu, பெ.(n.) குடைவு; cavity, hellow cavern. [குட - குடா → குடாவு.]

குடான்	குடான் kuṭāṉ, பெ.(n.) செம்முள்ளி (மலை.);; thony nail dye. [குடா + குடான்.]
குடான்னம்	குடான்னம் kuṭāṉṉam, பெ.(n.) சருக்கரைப் பொங்கல்; a preparation of boiled rice mixed with jaggery and ghee (சா.அக.);. [குடம் + அன்னம்.]
குடானசம்	குடானசம் kuṭāṉasam, பெ.(n.) செம்முள்ளி; common red nail dye (சா.அக.);. [குட → குடா → குடானசம். வளைந்த முள்ளுடையது.]
குடானம்	குடானம் kuṭāṉam, பெ.(n.) 1. குடம்; pot. க. குடானம் [குடம் + அனம் – குடானம். 'அனம்' சொல்லீறு.]
குடானன்	குடானன் kuṭāṉaṉ, பெ.(n.) தாளி; ipomaea genus (சா.அக.);. [குடு → குடம் → குடானன்.]
குடி	குடி1 kuḍittal, 4 செ.குன்றாவி.(v.i.) 1.பருகுதல்; to drink, as from a cup, from the breast. "கடலைவற்றக் குடித்திடுகின்ற செவ்வேற் கூற்றம்" (கந்தபு.தாரக.183);. 2. உட்கொள்ளுதல்; to inhale, absorb, imbibe, as air, tobacco, smoke. புகைச்சுருட்டுக் குடிக்கிறான் (உ.வ.);. க. குடி {(kudi);} ம. குடி {(kuli);,} தெ. குடுக {(kudušu);} [குள் → குடி.] குடி2 kuḍi, பெ.(n.) 1 பருகுகை; drinking. பால்குடி மறந்த பிள்ளை. 2. மது; drink beverage. 3. மது வுண்ட மயக்கம்; drunkenness, intoxication. ம., க., குட., பட. குடி; தெ. குடுபு;து. குட்செலு, குடிசெலு. [குள் → குடி.] குடி3 kuḍi, பெ.(n.) புருவம்; பிங்

குடிக்காக	குடிக்காக kuḍikkāka, பெ.(n.) சிற்றூர்க் குடிவரி (I.M.PTg.1068);; a village cess. [குடி + காசு.]
குடிக்காடு	குடிக்காடு kuḍikkāḍu, பெ.(n.) சிற்றூர்; village "ஐவர்க்கும் ஐந்து குடிக்காடு நல்குதியோ கூறு" (பாரதவெண். வாசுதேவன்றூ.69);. [குடி + காடு.]
குடிக்காணம்	குடிக்காணம் kuḍikkāṇam, பெ.(n.) குடிவரி; a fee paid by tenants. (I. M.P.Cm,22);. [குடி + காணம். காணம் = வரி.]
குடிக்காணி	குடிக்காணி kuḍikkāṇi, பெ.(n.) நிலைத்த உழவுத் தொழில் உரிமை (தஞ்சை);; permanent tenancy, as of temple lands. [குடி + காணி.]
குடிக்காணியாட்சி	குடிக்காணியாட்சி kuḍikkāṇiyāḍci, பெ.(n.) மரபு வழிச் சொத்துரிமை; inheritance, ancestral prop erty. [குடிக்காணி + ஆட்சி.]
குடிக்காவல்	குடிக்காவல் kuḍikkāval, பெ.(n.) ஊர்க்காவல் (G.Tn.D.134);; the system of village watch. [குடி + காவல்.]
குடிக்குச்சகுனி	குடிக்குச்சகுனி guḍigguccaguṉi, பெ.(n.) குடியோட்டிப் பூண்டு; prickly poppy. [குடிக்கு + சகுனி.]
குடிக்கூலி	குடிக்கூலி kuḍikāli, பெ.(n.) 1. வீட்டுவாடகை; house rent. 2. வாடகை; hire. மறுவ, குடக்கூலி ம. குடக்கூலி [குடி + கூலி.]
குடிக்கூலிக்கெடு-த்தல்	குடிக்கூலிக்கெடு-த்தல் kuḍikālikkeḍuttal, 18 செ.குன்றாவி.(v.t.) வாடகைக்கு வாங்குதல்; to obtain for rent, as a house, for hire, as a cart. [குடி + கூலிக்கு + எடுக்கு.]
குடிகாரன்	குடிகாரன் kuḍikāraṉ, பெ.(n.) குடியன்; drunkard [குடி + காரன்.]

குடிகெடு-தல்	குடிகெடு-தல் guḍigeḍudal, 20 செ.கு.வி.(v.i.) குடும்பம் அடியோடு அழிதல்; to be utterly ruined as a family. "குடிகெடினு நள்ளே னினதடிய ரொடல்லால்" (திருவாச.5:2);. ம.குடிகெடு [குடி + கெடு.]
குடிகெடுத்தோன்	குடிகெடுத்தோன் guḍigeḍuttōṉ, பெ.(n.) கள் சாராயம் முதலிய போதைப் பொருள்கள்; intoxicant; such as toddy, arrack or spiritious liquor (சா.அக.); [குடி + கெடுத்தோன்.]
குடிகேடன்	குடிகேடன் kuḍiāḍaṉ, பெ.(n.) தீயொழுக்கத்தால் குலத்தையழிப்போன்; one who spoils the fair name of a family by his foul deeds. [குடி + கேடன்.]
குடிகேடி	குடிகேடி kuḍiāḍi, பெ.(n.) குலத்தையழிப்பவ-ன்-ள்; one who is the ruin of a family. "விலை மாதர்கள் இளைஞர்கள் குடிகேடிகள்" (திருப்பு.625);. [குடி + கேடி.]
குடிகேடு	குடிகேடு kuḍiāḍu, பெ.(n.) குடும்ப அழிவு; ruin of a family "குதிரையின் மேல்வந்து கூடிடுமேர்" குடிகேடு கண்டீர்" (திருவாச.36:2);. [குடி + கேடு.]
குடிகை	குடிகை1 guḍigai, பெ.(n.) ஓலைக் குடிசை; hut made of leaves, hermitage "உண்டு கண்படுக்க முறையுட் குடிகையும்" (மணி.6,63);. 2. கோயில்; temple. "முதியாள் குடிகையும்" (மணிமே.24:161);. [குடி → குடிகை.] குடிகை2 guḍigai, பெ.(n.) ஏலவரிசி (மலை.);; cardamom seed. [குடி + குடிகை.] குடிகை3 guḍigai, பெ.(n.) கமண்டலம்; ascetic'spitcher. "அரும்புனற் குடிகை மீது" (கந்தபு காவிரி.49);. [குடுவை → குடுகை → குடிகை.]

குடிகொள்ளு-தல்	குடிகொள்ளு-தல் guḍigoḷḷudal, 12 செ.கு.வி. (v.i.) நிலையாகத் தங்கியிருத்தல்; to occupy, take possession of the mind, as a deity, to haunt, infest as demons, bats snakes; to be deep-seated as a chronic disease. "குரைகழல்கள் குறுகினம் நங்கோவிந்தன் குடிகொண்டான்" (திவ்.திருவாய். 10.6;7);. ம.குடிகொள்ளுக [குடி + கொள்ளு-.]
குடிகோள்	குடிகோள் kuḍiāḷ, பெ.(n.) வேண்டுமென்றே வஞ்சகம் செய்து குடியைக் கெடுக்கை; ruining a family by deep-laid schemes. "உறுப்பறை குடிகோ ளலைகொலை" (தொ.பொருள்.258);. [குடி + கோள்.]
குடிங்கு	குடிங்கு kuḍiṅgu, பெ.(n.) பறவை; bird. "கோட்டகம் பரிதியங் குடிங்கு கூடுமே" (இரகு. நாட்டுப் 40);. [குள் → குடு → குழங்கு.]
குடிச்சி	குடிச்சி kuḍicci, பெ.(n.) 1. சாதிபத்திரி; mace. 2. செந்திராய்; Indian chickweed. 3. சீந்தில்; moon creeper (சா.அக.);. [குள் → குடி → குடிச்சி.]
குடிச்செருக்கு	குடிச்செருக்கு kuḍiccerukku, பெ.(n.) 1. குடிப் பிறப்பாலுண்டான உயர்வெண்ணம் (கருதும்);; pride of birth. 2. குடிவளம்; dense population. [குடி + செருக்கு.]
குடிசரம்	குடிசரம் kuḍisaram, பெ.(n.) நீர்ப்பன்றி; hog, living in the star (சா. அக.);. [குடி + சரம்.]
குடிசல்	குடிசல் kuḍisal, பெ.(n.) குடிசை; hut. [குடி → குடிசை → குடிசல்.]
குடிசனம்	குடிசனம் kuḍisaṉam, பெ.(n.) குடிமக்கள்; nhabitans, subjects. [குடி + சனம்.]
குடிசாய்-தல்	குடிசாய்-தல் kuḍicāytal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) குடியின் அழிவு; ruin of a family. [குடி + சாய்-.]

குடிசிகை	குடிசிகை guḍisigai, பெ.(n.) நிலவரி நிலுவை; arrears of land revenue or rent. [குடி + சிகை.]
குடிசில்	குடிசில் kuḍisil, பெ.(n.) குடிசை; hut. "மனைவியை யிலாக் குடிசில் (நூற்றெட்டுத். திருப்புகழ்.98);. [குடி + சில்.]
குடிசீலை	குடிசீலை kuḍicīlai, பெ. (n.) கோவணம்; loin cloth. [குடி + சீலை.]
குடிசெய்-தல்	குடிசெய்-தல் kuḍiseytal, 1 செ.கு.வி.(v.i.) 1. பிறந்த குடியை யுயர்த்துதல்; to bring credit to one's family, as making it. "குற்றமிலனாய்க் குடிசெய்து வாழ்வானை" (குறள்,1025);. 2. வாழ்தல்; to dwell, reside, settle. " மனவாரமுடையார் குடிசெயுந் திருநலூரே" (தேவா.413:10);. [குடி + செய்.]
குடிசை	குடிசை kuḍisai, பெ.(n.) சிறு குடில் (பிங்.);; small hut, cottage. தெ.குடிசெ, குடுக; ம. குடிஞ்ஞில்;க. குடிசலு. து. குடிசில், குடிசல். Fin. koju; Hung. haj, Jap.koya E. cot cottage. A.S. cote, a small dwelling [குடி → குடிசில் → குடிசை]
குடிசைதுக்கு-தல்	குடிசைதுக்கு-தல் kuḍisaidukkudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. குடிசையெடுத்தல் பார்க்க;See. {Kupasa-yedu-.} 2. இருப்பிடம் மாற்றுதல்; to change habitation. [குடிசை + தூரக்கு.]
குடிசையெடு-த்தல்	குடிசையெடு-த்தல் kuḍisaiyeḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) குடிசையை வேற்றிடம் மாற்றுதல்; to remove one's hut to another place. [குடிசை + எடு-.]

குடிஞை	குடிஞை1 kuḍiñai, பெ.(n.) 1. ஆறு; river. "கொண்மூ வரவொத் துளதக் குடிஞை" (கந்தபு.காளிந்தி.3);. [குள் → குடி(வளைவு); குடிஞை.] குடிஞை kuḍiñai, பெ.(n.) குடிசை; small hut. "தூசக் குடிஞையும்" (பெருங்.இலாவாண. 12:43);. ம. குடிஞு [குடிசை → குடிஞை.] குடிஞை3 kuḍiñai, பெ.(n.) கோட்டான்; rock horned owl. "குடிஞை பிரட்டு நெடுமலை யடுக்கத்து" (மலைபடு.141);. 2. பறவை (பிங்.);; bird. [கு → குடிஞை.ஹ] ஒருகா [illegible] யதாகலின் கோட்டானுக்கு குடிஞை [illegible] பொருத்தமாகலாம்
குடிஞைக்கல்	குடிஞைக்கல் kuḍiñaikkal, பெ.(n.) சோழர் காலத்து வழங்கிய ஒருவகை எடைக்கல்; a standard weight current during {Cola} sovereignty. "ஆட வல்லா னென்னுங் குடிகுஞைக் கல்லால்" (S.I.I. II, 69);. மறுவ. குடிநற்கல் [குடி + நல் + கல் - குடிநற்கல் → குடிஞைக்கல்.]
குடிஞைப்பள்ளி	குடிஞைப்பள்ளி kuḍiñaippaḷḷi, பெ.(n.) கண்ணுளாளர் தங்குதற்குரிய நாடக அரங்கின் பகுதி (சிலப்.3:105,உரை);; a portion in green-room occupied by {kannulasar} [குடிஞை + பள்ளி.]
குடித்தரம்	குடித்தரம் kuḍittaram, பெ.(n.) தனித்தனியான குடித்தீர்வை; separate assessmentforeach individual ryot. [குடி + தரம்.]
குடித்தனக்காரன்	குடித்தனக்காரன் kuḍittaṉakkāraṉ, பெ.(n.) 1. பயிரிடுவோன்; cultivator, farmer. 2. ஊரில் செல்வாக்கு உள்ளவன்; man of wealth and influence in a willage. அந்தச் சிற்றூரில் அவர் பெரிய குடித்தனக்காரர். 3. வீட்டுத் தலைவன் (வின்.);: house-holder, landlord. [குடித்தனம்+ +காரர்.]

குடித்தனப்படு-தல்	குடித்தனப்படு-தல் kuḍiddaṉappaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) இல்வாழ்க்கை நிலையை அடைதல்; to enter married life. [குடித்தனம் + படு.]
குடித்தனப்பாங்கு	குடித்தனப்பாங்கு kuḍittaṉappāṅgu, பெ.(n.) இல்வாழ்க்கை யொழுங்கு; domestic propriety, domestic economy. [குடித்தனம் + பாங்கு.]
குடித்தனம்	குடித்தனம்1 kuḍittaṉam, பெ.(n.) 1.இல்வாழ்க்கை; family, domestic life; household affairs "ஒரஞ்சொன்னவன் குடித்தனம்போல் தேய்ந்தது" (இராமநா.உயுத்.29);. 2. வாடகைக்குடி; tenancy. இந்த வீட்டில் நாலு குடித்தனம் உண்டு (உ.வ.);. 3. குடிவாழ்க்கையின் ஒழுங்கு (வின்.);; domestic economy, domestic order. [குடி + குடித்தனம்.]
குடித்தனவுறுப்பு	குடித்தனவுறுப்பு kuḍittaṉavuṟuppu, பெ.(n.) குடும்பத்திற்கு அங்கங்களான இடம், பொருள், ஏவல் முதலியன (யாழ்ப்.);; things necessary for a family as chattels, furniture, dependants, servants cattle. [குடித்தனம் + உறுப்பு.]
குடித்திண்ணை	குடித்திண்ணை kuḍittiṇṇai, பெ.(n.) வீட்டின் உட்பகுதியில் கூடத்திலமைந்த திண்னை (நெல்லை);; a inside the house pial. [குடி + திண்ணை.]
குடித்தெய்வம்	குடித்தெய்வம் kuḍitteyvam, பெ.(n.) குலதெய்வம்; family deity. "நங்குடித் தெய்வங் கண்டீர்" (சீவக.547);. ம. குடிதைவம் [குடி + தெய்வம்.]
குடிதாங்கி	குடிதாங்கி kuḍitāṅgi, பெ.(n.) குலத்தைத் தாங்கு பவன்; the mainstay of a family. "என்னிருங் கலியின் குறும்பைத் துரத்துங் குடிதாங்கியை" (பெருந்தொ.1153);. [குடி + தாங்கி.]
குடிதாங்கிக்கோல்	குடிதாங்கிக்கோல் kuḍitāṅgikāl, பெ.(n.) ஒரு பழைய அளவுகோல் (கல்);; an ancient measuringrod. [குடி + தாங்கிக்கோல்.]

குடிதிருத்து-தல்	குடிதிருத்து-தல் kuḍidiruddudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. ஆட்சிக்குட்பட்ட குடிகளை நன்னிலையில் நிறுத்துதல்; to secure the welfare of one's sublects. "துளங்குகுடி திருத்திய" (பதிற்றுப்.37:7);. 2. பிறந்த குலத்தை மேம்படுத்துதல்; to advance one's family in wealth, status, reputation etc. [குடி + திருத்து.]
குடிநற்கல்	குடிநற்கல் kuḍinaṟkal, பெ.(n.) குடிஞைக்கல் (S.I.I.ii.69); பார்க்க;See. {kudoas-k-ka/} [குடி + நல் + கல்.]
குடிநாட்டு-தல்	குடிநாட்டு-தல் kuḍināḍḍudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) குடியேற்றுதல்; to plant a colony. [குடி + நாட்டு.]
குடிநிலம்	குடிநிலம் kuḍinilam, பெ.(n.) 1. குடியிருக்கும் மனை நிலம்; house site, house premises. 2. மகட் கொடையாகக் கொடுத்த மனை; building sites, as an item in dowry. ம. குடிநிலம் [குடி + நிலம்.]
குடிநிலுவை	குடிநிலுவை kuḍiniluvai, பெ.(n.) குடிசிகை பார்க்க;See. {kud-Siga.} [குடி + நிலுவை.]
குடிநிலை	குடிநிலை kuḍinilai, பெ.(n.) வீரக்குடியின் பழமையையும் அஞ்சாமையையும் கூறும் புறத்துறை(பு.வெ.2:14);; theme of extolling the greatness of a warrior's family. [குடி + நிலை.]
குடிநிலையுரைத்தல்	குடிநிலையுரைத்தல் kuḍinilaiyuraittal, பெ.(n.) குடிநிலை பார்க்க (புறநா.290);;See. {Kபd-nia} [குடி + நிலை + உரைத்தல்.]
குடிநீங்காக் காராண்மை	குடிநீங்காக் காராண்மை kuḍinīṅgākkārāṇmai, பெ.(n.) நிலத்தில் குடியிருப்பதோடு. பயிரிடும் உரிமையும் நிலையாகப் பெற்று ஆண்டு தோறும் உரிமையாளருக்கு உரிய தவசங்களை முறைப்படி செலுத்தும் உழர் உரிமை; right of tenants to live and cultivate paying share of the crop. "ஆண்டுதோறும் இரண்டாயிரத்தததுதாற்றுக்கல நெல் அட்டுவார்களாகவும், இப்பரிசு இந்நிலம் விற்றும், ஒற்றி வைச்சும் கொள்ளப் பெறுவார்களாகவும். இப்பரிசு நீங்காக் காராண்மையாக கல்மேல் வெட்டுவிச்சு" (தெ.கல். தொ.14, கல்.154);. [குடி + நீங்கா + காராண்மை.]
குடிநீங்காச்சாவா மூவாப்பேராடு	குடிநீங்காச்சாவாமூவாப்பேராடு kuḍinīṅgāccāvāmūvāppērāḍu, பெ.(n.) புரக்கும் இடையர் வாரிசு மாறாதநிலையில், எண்ணிக்கையில் என்றும் குறையாத அளவில் வைத்திருக்கும் ஆடுகள்; number of sheep to be maintained perpetually by shepherds for temple use. "இவ்வாடு இருநூற்று, தொண்ணூற்று இரண்டுங் குடிநீங்காச் சாவா மூவாப் பேராடு ஆகக் கொண்டு" (தெ.கல்.தொ.5, கல்.517);. [குடி + நீங்கா + சாவா + மூவா + போராடு.]

குடிநீங்காத்திருவிடையாட்டம்	குடிநீங்காத்திருவிடையாட்டம் kuḍinīṅgāttiruviḍaiyāḍḍam, பெ.(n.) பயிர் செய்யுங் குடிகளோடு கோவிலுக்கு அளிக்கப்பட்ட முற்றூட்டு (P.Insc.224);; endowment to a temple, of lands already in the occupation of cultivating tenants. [குடி + நீங்கா + திருவிடையாட்டம்.]
குடிநீங்காத்தேவதானம்	குடிநீங்காத்தேவதானம்1 kuḍinīṅgāttēvatāṉam, பெ.(n.) குடிநீங்காத்திருவிடை யாட்டம் பார்க்க (M.E.R.45 of 1922);;See. {kud-nirikā-ttiruvidayāţţam.} [குடி + நீங்கா + தேவதானம்.] குடிநீங்காத்தேவதானம் kuḍinīṅgāttēvatāṉam, பெ.(n.) பழங்குடி வாரிசு நீங்கா உழவர் வாழும் கோயிலுக்குரிய இறையிலி நிலம்; taxfree land gifted to temple, from which tillers are not removed. "ஆகப்பாடகம் நாற்பத்திரண்டும் இவ் நாயனார்க்குடி நீங்காத் தேவதானமாக விட்டோம்" (தெ.கல்.தொ.7 கல்.402);. [குடி + நீங்கா + தேவதானம்.]
குடிநீர்	குடிநீர் kuḍinīr, பெ.(n.) 1. குடித்தற்குரிய நீர்; drinking water, potable water. "இட்ட குடிநீ ரிருநாழி" (பதினொ.கேஷித். 16);. 2.கியாழமருந்து; decoction, tincture, medicinal infusion. "நோய்க்குத் தாயிரே குடிநீர் குடிப்பாள்" (திவ்.பெருமாள்.5. 1வியா);. ம.குடிநீர், குடி வெள்ளம்; க. குடியுவநீரு;தெ. குடிநீரு. [குடி + நீர்.]
குடிப்படு-த்தல்	குடிப்படு-த்தல் kuḍippaḍuttal, 20 செ.குன்றாவி. (v.t.) குடும்பத்தை நல்லநிலைமையில் நிறுத்துதல்; to establish a family in good position. "குடிப் படுத்துக் கூழீந்தான்" (ஏலா.42);. [குடி + படு.]
குடிப்படை	குடிப்படை kuḍippaḍai, பெ.(n.) குடிமக்களாலான சேனை; militia, volunteer corps as opposed to a mercenary army. [குடி + படை.]
குடிப்பழக்கம்	குடிப்பழக்கம் kuḍippaḻkkam, பெ.(n.) குடிக்கும் பழக்கம்; drinking habit க. குடிகதன [குடி + பழக்கம்.]
குடிப்பழி	குடிப்பழி kuḍippaḻi, பெ.(n.) குலத்திற்கு ஏற்ப நிந்தை; stigma, disgrace, slur, disrepute, onfa-- ily. "காணிற் குடிப்பழியாம்" (நாலடி.84);. ம. குடிப்பழி [குடி + பழி.]

குடிப்பழுது	குடிப்பழுது kuḍippaḻudu, பெ.(n.) குடிப்பழி பார்க்க (வின்.);;See. {kudo-p-past} [குடி + பழுது.]
குடிப்பற்று	குடிப்பற்று kuḍipparṟu, பெ.(n.) குடியிருப்பு நிலம்; housing site. நிலத்தைப் பயிரிடும் உரிமை பெற்றான அந் நிலப்பகுதியிலேயே குடியிருப்பமைத்து வாழ்வதற்கும் குடி பற்றாகும் (புதுப். கல்.195);. [குடி + பற்று.]
குடிப்பறையன்	குடிப்பறையன் kuḍippaṟaiyaṉ, பெ.(n.) பறையாக்க முடிமழிக்கும் தொழிலாளி (M.M.);; barber {} shaves Pariahs. [குடி + பறையன்.]
குடிப்பாங்கு	குடிப்பாங்கு kuḍippāṅgu, பெ.(n.) 1. குடித்தனம் பாங்கு பார்க்க;See. {kudi-tana-p-ra} 2. குடியானவன் பின்பற்றுதற்குரிய ஒழுங்கு; corper or proper conduct of a farmer. 3. குடிமகளின் ஏற்பாடு (வின்.);; usage, customs of cultivators or agroturists. [குடி + பாங்கு.]
குடிப்பாழ்	குடிப்பாழ் kuḍippāḻ, பெ.(n.) 1. குடிகள் விட்டு நீங்குதலால் ஊருக்கு உண்டாகும் அழிவு; r -- village owing to depopulation one or three-ro of {pal,} 2. குடிகளற்றுப் போன ஊர்; a dese○re:_ lage. அந்த ஊர் குடிப்பாழ் (உ.வ.);. [குடி + பாழ்.]
குடிப்பிள்ளை	குடிப்பிள்ளை kuḍippiḷḷai, பெ.(n.) 1. பனமழிப்புவேலை செய்யும் ஒரு பிரிவினர்; 2. ஒரு இனத்தில் தாங்கள் சோக துள்ளவர்களாக சொல்லிக் கொண்டு, அதன் பெயரால் தங்களை வழங்கிக் கொள்ளும் இனத்தார் (இ.வ.);; sects which trace their origin to particular castes and adopt their titles. 3. ஊர்ச் செட்டி யார்க்கு அவர் இட்ட வேலையை முடித்தற் குரிய எடுபிடி ஆள்; an errand boy for chettiar grantee. [குடி + பிள்ளை.]
குடிப்பிறப்பாளர்	குடிப்பிறப்பாளர் kuḍippiṟappāḷar, பெ.(n.) உயர்குடியிற் பிறந்தோர்; persons of birth, of noble lineage. "குடிப்பிறப்பாளர் தங்கொள்கையிற் குன்றார்" (நாலடி.141.); [குடி + பிறப்பாளர்.]
குடிப்பிறப்பு	குடிப்பிறப்பு kuḍippiṟappu, பெ.(n.) உயர்குடியில் தோன்றுகை; noble birth, nobility, birth in a distinguished family. "குடிப்பிறப் பழிக்கும்" (மணிமே.11:76);. ம. குடிப்பிறவி [குடி + பிறப்பு.]

குடிப்பெண்	குடிப்பெண் kuḍippeṇ, பெ.(n.) 1. குலப்பெண் (யாழ்.அக.);; woman of noble birth and respectability, wedded lawful wife. 2. முறையாகத் திருமணமான பெண்; a lawfully wedded wife. ம. குடிப்பெண்ணு [குடி + பெண்.]
குடிப்பெயர்	குடிப்பெயர் kuḍippeyar, பெ.(n.) சேர, சோழ, பாண்டியர் என்றாற் போல, பிறந்த குலம் பற்றி வழங்கும் பெயர் (பன்னிருபா.145:சிலப்.1,33. அரும்.);; family name as {Césad, Cosas, Pändyas.} [குடி + பெயர்.]
குடிபடை	குடிபடை kuḍibaḍai, பெ.(n.) குடிமக்கள் (உ.வ.);; in habitants. [குடி + படை.]
குடிபுகு-தல்	குடிபுகு-தல் guḍibugudal, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. வேறு வீட்டிற்கு வாழச் செல்லுதல்; to occuppya new home. 2. புதுக்குடி சேர்தல்; to immigrate, settle and colnize, seek a fresh refue. "தாமரை துறந்து குடிபுக்கா ளென" (கம்பரா.வரைக்.12);. 3. புதுமனை புகுதல்; to occupya newly-builthouse with appropriate ceremonies to do house-warm Ing. [கு + புகு.]
குடிபோ-தல்	குடிபோ-தல் kuḍipōtal, 8 செ.கு.வி.(v.i.) 1. வேறு வீட்டிற்குக் குடிமாறிச் செல்லுதல்; to remove one self to a new home. 2. புதுமனை புகுதல்; to occupy a newly-built house with appropriate ceremonies. 3. இருப்பிடத்தை விட்டு வெளியேறுதல்; to quit, give up, abandon, as a house. "ஆவி குடிபோன வவ்வடிவும்" (சிலப்.20: வெண்பா.);. 4. வலசை போதல்; to emigrate, flee from home. 5. காற்றாகவேனும் ஆவியாகவேனும் பண்டங் கரைதல்; to evaporate, escape, as essential oil camphor. [குடி + போ.]
குடிபோதை	குடிபோதை kuḍipōtai, பெ.(n.) குடிமயக்கம் பார்க்க;see {kugimayakkam} [குடி + போதை.]

குடிமக்கள்	குடிமக்கள் kuḍimakkaḷ, பெ.(n.) 1.(ஊர்களில்);பணி செய்தற்குரிய பதினெண்வகைக் சிற்றூர்க் குடிமக்கள்; sub-caste is rendering service in a village, being 18 in number. 2. அடிமைகள்; slaves. "இந்திரியங்களுக்குக் குடிமக்களாய் வர்த்திக்கிற லீலா விபூதி" (திவ்.திருமாலை.13,வியா.);. [குடி + மக்கள்.] வண்ணான், நாவிதன், குயவன், தட்டான், கன்னான். கற்றச்சன், கொல்லன், தச்சன், எண்ணெய் வாணிகன். உப்பு வாணிகன், இலைவாணிகன், பள்ளி, பூமாலைக்காரன், பறையன், கோவிற்குடியான், ஒச்சன், வலையன், பாணன்,
குடிமக்கள் மானியம்	குடிமக்கள் மானியம் kuḍimakkaḷmāṉiyam, பெ.(n.) பணி செய்யும் குடிமக்கட்கு விடப்பட்ட இறையிலி நிலம்; land given free of rent to washermen, barbers etc., for the services rendered by them to villagers. [குடி + மக்கள் + மானியம்.]
குடிமகள்	குடிமகள் guḍimagaḷ, பெ.(n.) 1. நற்குடிப் பிறந்தவன்; person of noble birth. "பொருளைக் குடிமகனல்லான் கைவைத்தல்" (பழமொ.209);. 2.படியாள்; hired servant, one whose wages are paid by grain. "குடிமகனொரு வனுக்கு ஐயனாரேறி வலித்து நலிந்த வாறே" (ஈடு, 4.6:2);. ம. குடிமகன் [குடி + மகன்.]
குடிமதிப்பு	குடிமதிப்பு kuḍimadippu, பெ.(n.) 1. சிற்றூர் வரித்திட்டம் (வின்.);; valuation of property for purposes oftaxation. 2. மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு; ceႶSuS. ம. குடிமதிப்பு [குடி + மதிப்பு]
குடிமயக்கம்	குடிமயக்கம் kuḍimayakkam, பெ.(n.) 1. குடிப் பதனால் ஏற்படும் வெறி; intocication through drunkenness; 2. குடிவெறியினாலேற் படும் மனக்கலக்கம், தடுமாற்றம் முதலியன; a form of temporary alecoholicinsanity characterised by mental cloud Ing. [குடு + மயக்கம்.]
குடிமராமத்து	குடிமராமத்து kuḍimarāmattu, பெ.(n.) கால்வாய், குளக்கரை முதலியவற்றைச் சீர்படுத்துவதற்காக வழக்கமாய்க் குடிமக்கள் செய்தற்குரிய பணிக் கொடை (R.F.);; customary contributions of labour by ryots for petty repairs to channels, tank-bunds, suices etc. ம. குடிமராமத்து [குடி + மராத்து.]

குடிமார்க்கம்	குடிமார்க்கம் kuḍimārkkam, பெ.(n.) குடிவழி பார்க்க; see {kugivali} [குடி + மார்க்கம்.]
குடிமிராசு	குடிமிராசு kuḍimirācu, பெ.(n.) நிலவுரிமை; right or privilege of a hereditary occupant. [குடி + மிராசு.]
குடிமுழுகிப்போ-தல்	குடிமுழுகிப்போ-தல் guḍimuḻugippōtal, குடும்ப நிலை முதலாயின முழுவதும் அழிதல்; to ruin ulterly, as a family completely washed away by flood. [குடி + முழுகி + போ-.]
குடிமுறை	குடிமுறை kuḍimuṟai, பெ.(n.) குடித்தனம் (யாழ்.அக.);; household affairs. [குடி + முறை.]
குடிமை	குடிமை kuḍimai, பெ.(n.) 1. உயர்குலத்தாரது ஒழுக்கம் (தொல்.பொருள். 273);; manners and customs of the higher classes of nobility. 2. பிறந்த குடியை உயரச் செய்யும் தன்மை; supreme quality of advancing the status of a family. "மடிமை குடிமைக்கட்டங்கின்" (குறள்,608);. 3. குடிப்பிறப்பு; lineage, family, descent. "குணனுங் குடிமையும்" (குறள்,793);. 4. அரசரது குடியாயிருக்குந் தன்மை; allegiance, homage, as of subjects to their sovereign. "குடிமை மூன்றுலகுஞ் செயுங் கொற்றத்து" (கம்பரா.நிந்தனை.37);. 5. குடித்தனப் பாங்கு; domestic economy. 6. அடிமை; slavery, servitude, feudal dependance, feudatory in reference to his chief. "குடிமை செய்யுங் கொடும்புலையன்" (அரிச்.பு.சூழ்வினை.70);. 7. குடிகளிடமிருந்து பெறும் ஒருவகை வரி (S.I.I.III, 110);; a tax, certain dues from tenants. ம. குடிம [குடி + குடிமை.]
குடிமைப்பாடு	குடிமைப்பாடு kuḍimaippāḍu, பெ.(n.) ஊழியம்; service (S.I.I.III, 48);. [குடிமை + பாடு.]

குடியம்பலம்	குடியம்பலம் kuḍiyambalam, பெ.(n.) குடிகள் அரசிற்குச் செலுத்தும் வரிகளின் கணக்கை ஒழுங்குபடுத்துதற்கு உதவி செய்ய அமர்த்தப்படும் ஒரு சிற்றூர்ப் பணி; village office established with a view to assist the ryots in keeping accounts of payments made by them to the government. [குடி + அம்பலம்.]
குடியரசு	குடியரசு kuḍiyarasu, பெ.(n.) குடிமக்களால் நடத்தப்பெறும் அரசு; republic – a government, government by the people, democracy. [குடி + அரசு.]
குடியழிவு	குடியழிவு kuḍiyaḻivu, பெ.(n.) 1. குடும்பக்கேடு; ruin of a family. 2. பெருங்கேடு (வின்.);; great evil. [குடி + அழிவு.]
குடியன்	குடியன் kuḍiyaṉ, பெ.(n.) குடிகாரன்; drunkard. ம.குடியன்; க. குடக, குடிக;து.குட்செலெ, குடிசெலெ. [குடி + அன்.]
குடியாட்சி	குடியாட்சி kuḍiyāḍci, பெ.(n.) 1. குடித்தனத்தை நடத்துகை (யாழ்.அக.);; domestic management. 2. குடியரசு; government by the people; democracy. [குடி + ஆட்சி.]
குடியாட்டம்	குடியாட்டம் kuḍiyāḍḍam, பெ.(n.) குடிவாழ்க்கை (யாழ்.அக.);; domestic life. [குடி + ஆட்டம்.]
குடியாயக்கட்டு	குடியாயக்கட்டு kuḍiyāyakkaḍḍu, பெ.(n.) சிற்றூர்க் குடும்பங்களின் மொத்தத் தொகை; total number of families in a village. [குடி + ஆயக்கட்டு.]

குடியாள்	குடியாள்1 kuḍiyāḷ, பெ.(n.) பண்ணையாள்;tenant. மறுவ: குடியால் [குடி + ஆள்.] குடியாள் kuḍiyāḷ, பெ.(n.) தாளகம் (ச.ங்அக.);; yellow sulphuret of arsenic. [குடி + ஆள்.]
குடியான்	குடியான் kuḍiyāṉ, பெ.(n.) குடியானவன் பார்க்க;see {kudiyānawan.} ம. குடியான் [குடி + ஆன்.]
குடியான கவுண்டர்	குடியான கவுண்டர் guḍiyāṉagavuṇḍar, பெ.(n.) கொங்கு வேளாளர் (G.Sm. Di, 144);;{koṅgu-vēlāḷa Caste} [குடி + ஆன + கவுண்டர்.]
குடியானவன்	குடியானவன் kuḍiyāṉavaṉ, பெ.(n.) 1. பயிரிடுவோன்; cultivator, farmer, ryot. 2. கீழ்க்குடி; caste {Šūdra.} ம. குடியானவன் [குடி + ஆனவன்.]
குடியிரு-த்தல்	குடியிரு-த்தல் kuḍiyiruttal, 3 செ.கு.வி.(v.i.) 1. வாழ்தல்; to reside, settle down. "எப்படியினிக் குடியிருப்பது" (உபதேசகா.சூராதி.28);. 2. குடிக் கூலிக் கிருத்தல்; to live in rented quarters. ம.குடியிருக்குக [குடி + இரு.]
குடியிருக்கை	குடியிருக்கை kuḍiyirukkai, பெ.(n.) 1. குடியாகத் தங்கியிருக்கை; living, residing. 2.சிற்றூர்க் குடிகள் வாழும் இடம்; quarters occupied by the ryots in a village. "இவ்வூர் நத்தங் குடி யிருக்கையும்" (S.I.I. II,57);. [குடி + இருக்கை.]

குடியிருப்பு	குடியிருப்பு kuḍiyiruppu, பெ.(n.) 1. குடியிருக்கை; living, residing. 2. வாழ்வு; life, existence. குடியிருப்புச் சுகமில்லை (கொ.வ.); 3. சிற்றூர்; village. "அதன் பகுதியாகிய குடியிருப்பும்" (தொல்.பொருள்.114,உரை.);. 4. சில இனத்தார்கள் தனியாக வாழ்ந்து வரும் இடம்; quarters occupied by a special class, as ryots. ம. குடியிருப்பு [குடி + இருப்பு.]
குடியிருப்புநத்தம்	குடியிருப்புநத்தம் kuḍiyiruppunattam, பெ.(n.) சிற்றூரில் மக்கள் வீடுகட்டி வாழும் நிலப்பகுதி; the portion of a village site where villagers have their places of residence. [குடி + இருப்பு + நத்தம்.]
குடியிலார்	குடியிலார் kuḍiyilār, பெ.(n.) குடிகள் (TA.S.);; tenants, ryots. ம. குடியிலார் [குடி → குடியில் (அர்); ஆர்.]
குடியிறங்கு-தல்	குடியிறங்கு-தல் kuḍiyiṟaṅgudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) நிலைக் குடியாகத் தங்குதல்; to fix or establish permanently one's abode; to settle down, as a fam ily. [குடி → இறங்கு.]
குடியிறை	குடியிறை kuḍiyiṟai, பெ.(n.) குடிகள் செலுத்தும் வரி (திவா.);; tax imposed upon ryots. [குடி → இறை.]
குடியுடம்படிக்கை	குடியுடம்படிக்கை kuḍiyuḍambaḍikkai, பெ.(n.) 1. உரிமைச் சீட்டு பட்டா; title-deed registry of holdings. 2. குத்தகைச் சீட்டு; lease-deed. [குடி + உடன்படிக்கை.]
குடியுந்தடியும்	குடியுந்தடியும் kuḍiyundaḍiyum, பெ.(n.) வீடும் நிலமும்; houses and lands. "ஸம்ஸாரத்திலே குடியுந் தடியுமாயிருக்க நினைத்தார்" (திவ்.இயற். திருவிருத்.6, ஸ்வா.வியா,பக்.56);. [குடியும் + தடியும்.]

குடியெழும்பு-தல்	குடியெழும்பு-தல் kuḍiyeḻumbudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) கலகம் முதலிய நிகழ்ச்சியால் குடிநீங்கிப் போய் விடுதல் (வின்.);; to evacuate a house, leave a village, commonly from disastrous events oranticpations. [குடி + எழும்பு.]
குடியேற்றநாடு	குடியேற்றநாடு kuḍiyēṟṟanāḍu, பெ.(n.) மக்கள் புதிதாகக் குடியேறிய நாடு; colony. [குடி + ஏற்றம் + நாடு.]
குடியேற்றம்	குடியேற்றம் kuḍiyēṟṟam, பெ.(n.) 1. புதிதாக ஒரு நிலப்பகுதியில் குடியேறுகை; colonization, newly populating a country or land area. 2. ஓர் ஊரின் பெயர்; name of a village. ம. குடியேற்றம் [குடி + ஏறு-குடியேறு → குடியேற்றம் = மக்கள் குடியேறிய ஊர் குடியேற்றம் என்பது இன்று குடியாத்தம் என மருவி வழங்குகிறது.]
குடியேற்று-தல்	குடியேற்று-தல் kuḍiyēṟṟudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.i.) குடியேறச் செய்தல்; to people, populate colonize. "பொன்னெடு நாட்டையெல்லாம் புதுக்குடி யேற்றிற் றன்றே"(கம்பரா.இந்திரசித்.48);. [குடி + ஏற்று.]
குடியேறு-தல்	குடியேறு-தல் kuḍiyēṟudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. தம் நாடுவிட்டு வேற்றுநாடு சென்று வாழ்தல்; to colonize, settle in a new country. 2. நிலைத்துவிடுதல்; to secure a sure place or footing, to be firmy rooted. "சிந்தை குடியேறியிருக்கின்ற மாலொழியும்" (ஏகாம்.உலா,168);. ம. குடியேறுக [குடி + ஏறு.]
குடியோட்டி	குடியோட்டி kuḍiyōḍḍi, பெ.(n.) குடியோட்டிப் பூண்டு பார்க்க;see {kūdīyoffi-p-pungu.} [குடி + ஒட்டி.]
குடியோட்டிப்பூண்டு	குடியோட்டிப்பூண்டு kuḍiyōḍḍippūṇḍu, பெ.(n.) பூடுவகை (பதார்த்த.293);; prickly poppy. [குடி + ஒட்டி + பூண்டு.]
குடிரகம்	குடிரகம் guḍiragam, பெ.(n.) துளசி; holy basil (சா.அக.);. [குள் → குடு → குடி → குடிரம்(குட்டையானது);.]
குடிரம்	குடிரம் kuḍiram, பெ.(n.) காரைச்செடி (மலை.);; alow shrub with sharp axillary spines. [குள் → குடு → குடிரம்.]

குடில்	குடில்1 kuḍil, பெ.(n.) 1. குடிசையினும் சிறிய இல், குற்றில், குடிசை; hut, shed. "என்ன மாதவஞ் செய்ததிச் சிறுகுடில்"(பாரத.கிருட்.80);. 2. ஆட்டுக் கிடை முதலியவற்றை மூடுதற்கு உதவும் குடில்; movable, conoidal roof for sheltering beasts or stacks of straw orgate-ways from the weather 3. வீடு; abod dwelling place. "குடிலுறு காமர் பொன்னகர்" (கந்தபு.கடவுள்.14);. 4. தேர்ச் சக்கரங்களைத் திருப்பிச் செலுத்தற்குக் கொடுக்கும் மரக்கட்டை (இ.வ.);; a cone-shaped block of wood used to prevent big cars from running fast and to turn them at street-corners. [குள் + (வளைவு); - குடி → குடில்.] குடில் kuḍil, பெ.(n.) வட்டவடிவமாக தோன்றும் காயம், வானம் (திவா.);; space. [குள்(வளைவு); → குடி → குடில்);.]
குடிலச்சி	குடிலச்சி kuḍilacci, பெ.(n.) 1. கருவண்டு வகை (வின்.);; a black beetle. 2. ஒருவகைச் செய்நஞ்சு (சங்.அக.);; a prepared arsenic. [குடில் → குடிலச்சி.]
குடிலப்பாட்டு	குடிலப்பாட்டு kuḍilappāḍḍu, இசை; music (கழக.அக.). [குடிலம் + பாட்டு.]
குடிலம்	குடிலம் kuḍilam, பெ.(n.) 1. வளைவு (திவா.);; bend, curve, fexure. "கூசும் நுதலும் புருவமுமே குடிலமாகி விருப்பாரை" (யாப். வி. மேற்கோள்);. 2. வானம் சூடா.); space. 3. சடை (பிங்.);; tangled, matted hair. 4. வஞ்சகம்; deceit, guile, cunning. "பெருங்குடிலமெல்லாங் குடி யிருக்குங் கருவிழி யாள்" (குற்றா.தல. தருமசாமி. 47);. 5. உள்வாங்கிப் பாடும் இசைத் தொழில்; a modulation of voice in singing. "குடிலமுள் வாங்கிப் பாடல்" (சீவக.735, உரை.); 6. குராமரம் (திவா.);; common bottle flower. [குடு → குடி → குடில் → குடிலம்.] குடிலம்2 kuḍilam, பெ.(n.) 1. ஈயமணல்; lead ore. 2. வெள்ளீயம்; white lead. [குடு → குடில் → குடிலம்.]

குடிலம்

குடிலை	குடிலை kuḍilai, பெ.(n.) 1. மூலமந்திரமாகிய ஓங்காரம்; the mystic syllable Om: "குடிலை யம்பொருட்கு" (கந்தபு. கடவுள்வா. 14);. 2. தூயமாயை (சி.போ.பா.2:2, பக் 133, புதுப்.);;{puremaya} [குண்டலி → குடிலி.] குடிலை → வ. குட்டிலா (kutila); குண்டலி, குடிலை என்னும் மெய்ப் பொருளியற் சொற்கட்கு வடமொழியில் வேர் மூலமில்லை. "ஓங்காரத் துள்ளே யுதித்தவைம் பூதங்கள் ஓங்காரத் துள்ளே யுதித்த சராசரம் ஓங்கார தீதத் துயிர் மூன்று முற்றன ஓங்கார சீவ பரமசிவ ரூபமே" (திருமந் 2677); இத்திருமந்திரப்பாடல் பேருலகத் தோற்று வாய்க்குக் குடிலை என்னும் பெயர்த் தோற்றக் கரணியத்தை விளக்குகின்றது (வே,க. 162);.
குடிலைவாயு	குடிலைவாயு kuḍilaivāyu, பெ.(n.) விறகு கட்டுக்குள் மூஞ்சுறு உலாவுதல் போல் உடம்பில் வளைந்து வளைந்து ஓடும் ஒருவகை நாடி; alternative ascending and descending motion of pulses in the human body (சா.அக.);. [குடிலை + வாயு.]
குடிவகைபாவி-த்தல்	குடிவகைபாவி-த்தல் guḍivagaipāvittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) குடித்துப் பழக்கப்படுத்தல்; taking to the habit of drinking (சா.அக.);. [குடி + வகை + பாவி.]
குடிவருணி	குடிவருணி kuḍivaruṇi, பெ.(n.) செவ்விளநீர்; water of ared coloured tender co-conut (சா.அக.);. [குடி + வருணி → வாரிணி (வார் + நீர்); → வருணி.]
குடிவா-தல், குடிவருதல்	குடிவா-தல், குடிவருதல் kuḍivādalkuḍivarudal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) குடியேறுதல்; to settle, take residence "மேவினன் குடிவர" (கந்தபு.கடவுள்.14);. [குடி + (வரு);வா.]
குடிவாங்கு	குடிவாங்கு1 kuḍivāṅgudal, 7 செ.கு.வி.(v.i.) இருப்பிடம் விட்டுப் பெயர்தல்; to remove, shift, abandon one's home, change place. [குடி + வாங்கு.] குடிவாங்கு2 kuḍivāṅgudal, செ.கு.வி.(v.i.) குடியிருத்தல்; to stay to reside. "அடையவளைந் தானுக்குள்ளே குடிவாங்கியிருந்து" (ஈடு,1.3:9); [குடி + வாங்கு.]

குடிவாரக்கம்	குடிவாரக்கம் kuḍivārakkam, பெ.(n.) பயிர் செய்வோருக்குக் கொடுக்கும் விதை கூலி முதலியன; cultivation expenses. குடிவாரக் கமாய்க் குடிமேல் வைத்தெழுதி (சரவண. பணவிடு.138);. [குவாரம் + (அஃகம் = தவசம்);அக்கம்.]
குடிவாரநிலம்	குடிவாரநிலம் kuḍivāranilam, பெ.(n.) குடிகட்குப் பயிரிடும் உரிமையுள்ள நிலம்; land over which tenants have a vested right to cultivate. [குடி + வாரம் + நிலம்.]
குடிவாரம்	குடிவாரம் kuḍivāram, பெ.(n.) 1. நிலத்தை உழுது பயிரிடுவதற்குக் குடிகளுக்குரிய உரிமை; occupancy right, opp. to {mēlvāram.} 2. குடிவாரத்தில் குடியானவன் பங்குக்குரிய விளைபாங்கு; the share of the produce to which a ryot having such right is entitled. opp, to {mēlvāram.} [குடி + வாரம். வாரம் = உரிமை.]
குடிவாழ்க்கை	குடிவாழ்க்கை kuḍivāḻkkai, பெ.(n.) 1. இல் வாழ்க்கை; domestic life. ":மாந்தர் குடிவாழ்க்கை சாந்தனையுஞ் சஞ்சலமே"(நல்வழி,28);. 2. குடும்ப. ஆளுவம்; domestic economy, house-keeping 3. வாழ்வின் ஒழுங்கு; life, mode or manner of life [குடி + வாழ்க்கை.]
குடிவிட்டோடல்	குடிவிட்டோடல் kuḍiviḍḍōḍal, பெ.(n.) நேரம் உடம்பைவிட்டு வேரற நீங்கல்; to be completely or radically cured as in chronic disease (சா.அக);. [குடி + விட்டு + ஒடல்.]
குடிவிளங்குதல்	குடிவிளங்குதல் kuḍiviḷaṅgudal, பெ.(n.) 1. குலம் முதலியன செழிக்கை; flourishing state of a family the people of town, village, etc., 2. மக்கட்பேறு மிகதியாதல்; increase of children. [குடி + விளங்குதல்.]
குடிவீடு	குடிவீடு kuḍivīḍu, பெ.(n.) கருவின் மண்டை; the skull of a foetus (சா.அக.);. [குடி + வீடு.]
குடிவெறி	குடிவெறி kuḍiveṟi, பெ.(n.) மது அருந்திய மயக்கம்; intoxication inebriety, drunkenness. [குடி + வெறி.]

குடிவை-த்தல்	குடிவை-த்தல் kuḍivaittal, 4 செ.கு.வி. 1. வீட்டைக் குடிக்கூலிக்கு விடுதல்; to let a house for rent. 2. குடியை நிலைபெறச் செய்தல்; to settle or establish a family. "அமரர் பதியினிலே குடிவைத்தற் குற்ற" (திருப்பு:632);. ம. குடிவய்க்குக [குடி + வை.]
குடினை	குடினை kuḍiṉai, பெ.(n.) குடிநற்கல்; a standard weight. "குடினை எடைபொன் 30-ன் கழஞ்சு" (S.I.I.vii,400);. [குழல் → குழலை → குடினை.]
குடு	குடு kuḍu, பெ.(n.) toddy, fermented liquor. [குள் → குடு.]
குடுக்கம்	குடுக்கம் kuḍukkam, பெ.(n.) துணைத்தாளம் ஐந்தனுள் ஒன்று (பரத.தாள.3);; a secondary time beat, one of five {upa-ta'am.} [குள் → குடு → குடுக்கு → குடுக்கம்.]
குடுக்கி	குடுக்கி kuḍukki, பெ.(n.) காற்சட்டை; drawers; pants. [குள் → குடு (தைத்தல்); → குடுத்தம் → குடுத்தா → குடுக்கி.]
குடுக்குக்குடுக்கெனல்	குடுக்குக்குடுக்கெனல் kuḍukkukkuḍukkeṉal, பெ.(n.) ஒரொலிக்குறிப்பு (யாழ்.அக.);; onom, expr. of rattling noise. [குடுக்கு + குடுக்கு + எனல்.]

குடுக்கை	குடுக்கை1 kuḍukkai, பெ.(n.) 1. தேங்காய் முதலிய வற்றாலான குடுவை; coconut or other hard shell used as a vessel. 2. துறவியின் கைப்பாத்திரம்; earthen or wooden pitcher of an ascetic. 3. இடக்கையென்னும் தோற்கருவி (சிலப்.3:27, உரை);; a hand drum. 4. வீணையின் உறுப்பு; a soup belly of alute. ம. குடிக்க; க. குடிகெ; தெ. குடக, குடுக; து.குட்கி, குட்கெ; து. குட்க்;படகுடகெ. [குடு → குடுக்கை.] குடுக்கை kuḍukkai, பெ.(n.) 1. கஞ்சாக் குடுக்கை; the dried shell of a bottle gourd. 2. வாலையில் பயன்படுத்தும் ஒரு மண் ஏனம்; 3. பிடுக்கு; scrotum. [குடு → குடுக்கை = துளையுள்ள பொருள்.] வகைகள்: 1. கரைக் குடுக்கை 2 தீக்குடுக்கை 3. தென்னங்குடுக்கை 4. வில்வக் குடுக்கை
குடுக்கை தாங்கி	குடுக்கை தாங்கி kuḍukkaitāṅgi, பெ.(n.) குடுக்கையை ஏந்தும் ஒரு கருவி; retort stand (சா.அக.);. [குடுக்கை தாங்கி.]
குடுகுடு	குடுகுடு1 guḍuguḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒலித்தல்; to rumble, rattle. 2. விரைவுபடுதல்; to be in a great hurry. ம. குடுகுடுக்குக [குடு + குடு.] குடுகுடு2 guḍuguḍu, பெ.(n.) மிக்க அகவை தளர்ந்த; of extreme old age, man or woman. 2. வயிற்றி ரைச்சல்; gurgling sound or rumbling noise of the stomach (சா.அக.);. [குடு + குடு (நடுக்கம் குறித்த ஒலிக்குறிப்பு.]
குடுகுடுக்கை	குடுகுடுக்கை guḍuguḍuggai, பெ.(n.) கொப்பரைத் தேங்காய்; ripe coconut in which the kernel rattles. [குடு + குடுக்கை.]

குடுகுடுகிழவன்	குடுகுடுகிழவன் guḍuguḍugiḻvaṉ, பெ.(n.) தளர்ந்து தடுமாறி நடக்கும் கிழவன்; tottering decrepitold man. [குடுகுடு + கிழவன்.]
குடுகுடுத்தான்	குடுகுடுத்தான் guḍuguḍuttāṉ, பெ.(n.) எப்போதும் எதிலும் விரைவாக இருப்பவன்; one who is always in a hurry. [குடுகுடு → குடுகுடுத்தான்.]
குடுகுடுப்பாண்டி	குடுகுடுப்பாண்டி guḍuguḍuppāṇḍi, பெ.(n.) குடுகுடுப்பை அடித்துக் குறி கூறும் இரவலன்; professional beggar who goes about rattling a {kuḑukuḑuppai} and telling fortunes. ம. குடுகுடுப்பாண்டி [குடுகுடுப்பை + ஆண்டி.]
குடுகுடுப்பு	குடுகுடுப்பு guḍuguḍuppu, பெ.(n.) பரபரப்பு; hury, haste. [குடுகுடு → குடுகுடுப்பு.]
குடுகுடுப்பை	குடுகுடுப்பை1 guḍuguḍuppai, பெ.(n.) 1. குடுகுடு என்று ஒலிக்கும் பொருள்; anything making a rattlingsound. 2. குடுகுடுப்பாண்டி ஆட்டி யொலிக்கும் சிறிய உடுக்கை; a small tambourine. 2. பறவை யோட்டும் மரத்தட்டை; wodden clapper for scaring birds. 4. எப்பொழுதும் பரபரப்பாக இருப்பவன் (அவசரப்படுபவன்);; a person who is always in a hury, 5. கஞ்சாக் குடுக்கை; shell used as a raceptacle for bhang. 6. வறட்சி; dryness. தலை குடுகுடுப்பை பற்றியது. [குடுகுடு → குடுகுடுப்பை.] குடுகுடுப்பை2 guḍuguḍuppai, பெ.(n.) 1. குருக்கு; mexican poppy. 2. அதிகச் சுறுசுறுப்புள்ளவன்; one who is over busy. 3. ஒலிக்கும் சிறிய தோற்கருவி; a tiny musical drum. [குடுகுடு → குடுகுடுப்பை.]

குடுகுடுப்பைக்காரன்	குடுகுடுப்பைக்காரன் guḍuguḍuppaiggāraṉ, பெ.(n.) குடுகுடுப்பாண்டி பார்க்க (பரத.பா.வ. 38. உரை.);;see {kugukugu-p-paṇdi} மறுவ, காலங்கொண்டாடி [குடுகுடுப்பை + காரன்.] [P] குடுகுடுப்பைக்காரன்
குடுகுடெனல்	குடுகுடெனல் guḍuguḍeṉal, பெ.(n.) 1. ஓர் ஒலிக்குறிப்பு; onom. expr. signifying gurgling, rattling sound. 2. விரைவுக் குறிப்பு; expr. signifying great haste. [குடு + குடு + எனல்.]
குடுக	குடுக guḍuga, பெ.(n.) தரையைத் தோண்டப் பயன்படும் கருவி; an instrument used to dig. [குடு + (குடம்);குடான் → குட்டுசு → குடுக. (மண்வெட்டி போன்றது);.]
குடுத்தா	குடுத்தா kuḍuttā, பெ.(n.) குடுத்துணிபார்க்க;see {kuguttuṇi} {U. kurtā.} [குள் → குட்டு (தைத்தல்); குடு + துணி – குடுத்துணி → குடுத்தா (கொ.வ.);.]
குடுத்துணி	குடுத்துணி kuḍuttuṇi, பெ.(n.) அரைக்கைச் சட்டை; half arm jacket, shirt without sleeves. ம. குடுத்துணி [குள் → குட்டு(தைத்தல்); → குடு + துணி → குடுத்துணி;தெ. குட்டு = தைத்தல்.]
குடுப்பம்	குடுப்பம் kuḍuppam, பெ.(n.) நான்கு பலமுள்ள அளவு (தைலவ.தைல.59);; a dry measure of capacity -4 palams. [குள் → குடு → குடுப்பம்.]
குடுப்புக்கார்	குடுப்புக்கார் kuḍuppukkār, பெ.(n.) கார்நெல் வகை; a kind of paddy. [குடுப்பு + கார்.]
குடும்பச்சுமை	குடும்பச்சுமை kuḍumbaccumai, பெ.(n.) குடும்பத்தைத் தாங்கும் பொறுப்பு; burden or resposibility of a family. [குடும்பம் + சுமை.]

குடும்பத்தானம்	குடும்பத்தானம் kuḍumbattāṉam, பெ.(n.) ஓரைச் சக்கரத்தில் குடும்பத்தின் நிலைமையை உணர்த்துவதும் பிறப்பு ஓரைக்கு இரண்டாவதும் ஆகிய இடம்; second house from the ascendant indicating the condition of one's family. [குடும்பம் + தானம்.]
குடும்பபாரம்	குடும்பபாரம் kuḍumbapāram, பெ.(n.) குடும்பத்தைத் தாங்கும் பொறுப்பு; burden or responsibility of a family. "இவரொடு நெடுநாட் டங்கினன் குடும்பபாரத்தில்" (ஞானவா.சித்த.20);. [குடும்பம் + பாரம்.]
குடும்பம்	குடும்பம் kuḍumbam, பெ.(n.) 1.கணவனும் மனைவி மக்களும் சேர்ந்த கூட்டம், குடும்ப அமைப்பு; household, family including husband, wife and children. "குடும்பத்தைக் குற்ற மறைப்பான்" (குறள்,1029);. 2. உறவினர்; relatives. "குடும்பந் தாங்குங் குடிப்பிறந்தாரினே" (கம்பரா.சேதுப.53);. 3. குலம்; caste, family. அவன் என் குடும்பத்தைச் சார்ந்தவன் (உ.வ.);. 4.மனைவி; wife. "பாகத்தார் குடும்ப நீக்கி" சிவக.1437). [குடும்பு → குடும்பம்.] {Skt. kutumba.}
குடும்பன்	குடும்பன்1 kuḍumbaṉ, பெ.(n.) 1. குடும்பத் தலைவன்; head of a family 2. இல்வாழ்வோன், குடும்பத்தான் (சமுசாரி);; house holder, "ஏழைக் குடும்ப னாகி" (தாயு.தேசோ.4);. 3. பள்ளர் தலைவன் வின்.); headman of the {Palla} caste [குடும்பு → குடும்பம் → குடும்பன்.] குடும்பன்2 kuḍumbaṉ, பெ.(n.) ஊரில் சாகுபடியான நிலங்களை அளப்பவன்; the person who measures the extent of land under cultivation in a village. [குடு → குடும்பு → அன்.]
குடும்பாண்டி	குடும்பாண்டி kuḍumbāṇḍi, பெ.(n.) வீடுதோறும் படித்துக் கொண்டு வழிவழியாகவே (பம்பனையாகவே); பிச்சை யெடுத்து வாழ்பவன்; proessonal beggar who legs from house to house "rçrg" a bell. [குடும்பு + ஆண்டி.]

குடும்பி	குடும்பி kuḍumbi, பெ.(n.) இல்வாழ்வோன்; householder, head of a large family. "குடும்பியெனும் குறிப்பை மாற்றி" (ஞானவா.உற்ப.69);. [குடும்பு → குடும்பி.]
குடும்பினி	குடும்பினி kuḍumbiṉi, பெ.(n.) மனைவி (பிங்.);; wite. [குடும்பு → குடும்பினி.]
குடும்பு	குடும்பு1 kuḍumbu, பெ.(n.) 1. பல குடும்பங்கள் சேர்ந்த கூட்டம்; assembly of families. 2. ஊரின் உட்பிரிவு வட்டம், தொகுதி; a ward of a village or area, division. "இவ்வாட்டை குடும்புவாரிய பெருமக்களும்" (தெ.கல்.தொ.19,கல்.179);. [குழும்பு + குடும்பு.] குடும்பு2 kuḍumbu, பெ.(n.) 1. பூங்கொத்து; bunch of flowers. 2. காய்க்குலை; bunch of fruits (சா.அக.);. [குழும்பு + குடும்பு.] குடும்பு3 kuḍumbu, பெ.(n.) பண்டைய நகரமைப்பில் 80 சதுர கயிறு பரப்பளவு கொண்ட நிலப்பரப்பு (மயமதம்.அக.9);; an area measure of 80 square {kayifu,} inancient tour planning. [குடும்பு → குடும்பம் (ஒரு குடும்பம் பயிர் செய்து வாழ்வதற்குப் போதுமானதாகக் கருதப்பட்ட உழவு நிலத்தின் பரப்பளவு.] பண்டைய அளவைகள்: நீட்டலளவு: சிறு தச்சுமுழம் அடி

குடுமி	குடுமி1 kuḍumi, பெ.(n.) 1. ஆண்மக்களது மயிர் (திவா.);; tuft of hair, especially of men. 2. மலையுச்சி; summit or peak, of a mountain. "வடவரைக் குடுமி" (கம்பரா.திருவவ.8);. 3.மாடத்தின் உச்சி; top of a building. "புயறொடு குடுமி... மாடத்து' (கம்பரா.நகர.4);. 4. தலையுச்சி; crown of the head. " குடுமிக் கூந்தலிற் நறுநெய் பெய்து" (இறை.1, உரை);. 5. உச்சிக்கொண்டை; bird's crest. "குடுமிக்கூகை" (மதுரைக்.170);. 6. நுனி; tip, end. "குடுமிக் கூர்ங்கல்"(அகநா.5); 7. தலையிற் சூடும் அணிகலன் (கிரீடம்);; crown, diadem. "குடுமி கொண்ட மண்ணு மங்கலம்" (தொல்.பொருள்.68);. 8. கதவின் குடுமி; projecting corners on which a door swings. "தேயத் திரிந்த குடுமியவே" (பெருந்தொ.603);. 9. மேழிக்குடுமி
குடுமிக்கதவு	குடுமிக்கதவு kuḍumikkadavu, பெ.(n.) கீலின்றிக் கீழும் மேலும் உள்ள முனைகளால் ஆடி அடைக்கவும் திறக்கவும் பெறுங் கதவு; door that turns on projecting corners instead of hinges. [குடுமி + கதவு.]
குடுமிக்கலியாணம்	குடுமிக்கலியாணம் kuḍumikkaliyāṇam, பெ.(n. குடுமி வைக்கும் திருமணச்சடங்கு; tonsure ortufproviding ceremony of Hindus. [குடுமி + கலியாணம்.]
குடுமிக்காரன்	குடுமிக்காரன் kuḍumikkāraṉ, பெ.(n.) குடுமி மயிர் மிகுதியுள்ளவன்; one who has a luxuriant grown of hair on the head, as actors. [குடுமி + காரன்.]
குடுமிக்குயவன்	குடுமிக்குயவன் kuḍumikkuyavaṉ, பெ.(n.) குயவர் தலைவன்; chief of potters. [குடுமி + குயவன்.]
குடுமிக்கூந்தல்	குடுமிக்கூந்தல் kuḍumikāndal, பெ.(n.) உச்சக் கூந்தல்; hair on the crown of the head. "குடும்க கூந்தலில் நறுநெய் பெய்து" (இறை.1,உரை.);. [குடுமி + கூந்தல்.]

குடுமிகளை-தல்	குடுமிகளை-தல் guḍumigaḷaidal, 3 செ.கு.வி. தலைவன் நீக்குதல்; to shave, as in cause "குடுமி களைந்த நுதல்"(புறநா.77:2);. 2. மயிர் சிகையைக் கூட்டி முடித்தல்; to dress and tie the {kudumi,} குடுமி + களை-.]
குடுமிகொள்(ளு)-தல்	குடுமிகொள்(ளு)-தல் guḍumigoḷḷudal, 7 செ.குன்றாவி. (v.t.) வெல்லுதல்; lit, to hold check by forelock, to win, conquer "புத்திசேனை மன்னரைக் குடுமி கொண்டான்" (சீவக.2249 [குடுமி + கொள்(ளு);.]
குடுமிதட்டு-தல்	குடுமிதட்டு-தல் kuḍumidaḍḍudal, 5 செ.கு.வி. சண்டைக்கு அணியமாதல்; make onese_ _ for starting a fight. 2. அளக்கும்போது மாக்களின் தலையிடத்துள்ள தவசத்தைத் தட்டி வழித்தல்; strike off the top in measuring grain. [குடுமி + தட்டு.]
குடுமிப்பருந்து	குடுமிப்பருந்து kuḍumipparundu, பெ.(n.) உச்சிச் சூட்டுடைய ஒருவகைப் பருந்து (யாழ்ப்);; Ceylonese crested falcon. [குடுமி + பருந்து.]
குடுமியன்	குடுமியன் kuḍumiyaṉ, பெ.(n.) பார்க்க குடுமிப்பருந்து பார்க்க;see {kudumi-p-parundu.} [குடுமி → குடுமியன்.]
குடுமியைப்பிடி-த்தல்	குடுமியைப்பிடி-த்தல் kuḍumiyaippiḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சண்டையிடுதல்; to quarrel, as by grappling another's hair tuft. [குடுமியை + பிடி]
குடுமியை முடிந்துவிடு-தல்	குடுமியை முடிந்துவிடு-தல் kuḍumiyaimuḍinduviḍudal, 18 செ.குன்றா.வி.(v.t.) சண்டை மூட்டுதல்; to create a quarrel between two persons, as by tying their {kudumi} together; to set persons by the ear or at logger heads. [குடுமியை + முடிந்து + விடு.]
குடுமிவாங்கு	குடுமிவாங்கு1 kuḍumivāṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) தெய்வத்திற்கு நேர்ந்து கொண்ட முடியை எடுத்தல்; to have a complete shave of the head in fulfilment of a vow. [குடுமி + வாங்கு.] குடுமிவாங்கு2 kuḍumivāṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) அவமதித்தல்; to disgrace, divest one of office and power, as causing the removal of the kudumi. [குடுமி + வாங்கு.]
குடுமிவை-த்தல்	குடுமிவை-த்தல் kuḍumivaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i) குழந்தைக்குத் தலையணி சூட்டுமுன்னர் நடத்தும் ஒருவித மயிர் நீக்கும் சடங்கு; to perform the ceremony of providing a child with a tuft of hair on the crown after tonsure. [குடுமி + வை.]

குடுவிச்சு	குடுவிச்சு kuḍuviccu, பெ.(n.) 1. தேங்காய்; coconut. 2. பாளைச்செடி; any plant or tree with spathe(சா.அக.);. [குடு + விச்சு.]
குடுவை	குடுவை1 kuḍuvai, பெ.(n.) 1. வாய்குறுகிய குண்டு ஏனம் (திவா);; vessel with a small narrow mouth. 2. கமண்டலம்; pitcher of an ascetic. "குடுவை செங்கையினானை" (கந்தபு.அயனைச் சிறைநீக்.9);. 3. கள்ளிறக்கும் சிறுகலசம்; small pot used in collecting palmyra juice or toddy. "குடுவையிற் றென்னங்கள்ளும்" (குற்றா.குற.118:3);. [குள் → குடு → குடுவை.] குடுவை2 kuḍuvai, பெ.(n.) இரண்டு அல்லது மூன்று சாக்கி பெற்றுள்ள ஓர் ஆட்டக்காரன் தான் கேள்வி கேளாமலிருந்து கேட்டவற்கு உதவிபுரிந்து விளையாடும் ஒருவகைச் சீட்டாட்டம்; a game at cards in which a player having two or more jacks is prohibited from bidding, but is given the option of assisting the bidder or remaining passive. [கொடு + குடுவை.]
குடுவைப்பறி	குடுவைப்பறி kuḍuvaippaṟi, பெ.(n.) மருந்திடு மட்பாண்டம்; a small earthern pot used for securing medicine, for purposes of calcination (சா.அக.);. [குட → குடுவை + பறி.]
குடுவைப்பொறை யிடு-தல்	குடுவைப்பொறையிடு-தல் kuḍuvaippoṟaiyiḍudal, 20 செ.கு.வி.(v.i.) குடோரியாடி குடுவை வைத்தல்; a treatment consisting in the abstraction with the aid of a cupping glass (சா.அக.);. [குடுவை + பொறையிடு.] இது உடம்பினின்று ஆத்தத்தை எடுக்கச் செய்ய வேண்டி செய்யும், மருத்துவமுறை.
குடூசி	குடூசி kuṭūci, பெ.(n.) சீந்திற்கொடி; moon creeper (சா.அக.);. [குள் → குடுச்சி – குடுசி.]

குடை	குடை1 kuḍaidal, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கிண்டுதல்; to work through, as bees in gathering honey from flowers. "குடைந்து வண்டுன் ணுந் துழாய் முடியானை" (திவ். திருவாய்.1.7,1);. 2. துளைத்தல்; to scoop, hollow out, to bore with a tool; to perforate, to make holes, as beetles in wood. வண்டு உத்திரத்தைக் குடைந்துவிட்டது (உவ);. 3.கடைதல்; to churn. "நெய்குடை தயிரின்" (பரிபா.16:3);. 4. குடைந்தாற்போல்; to worry, harass, trouble. அவன் என்னைக் குடைகிறான் (உ.வ.);. 5. வேண்டாதவற்றில் தலையிடுதல்; to meddle, interfere. ஏன் இந்தச் செய்தியிற் குடைந்து கொண்டிருக்கிறாய்? (உ.வ);. 6. துருவுதல்; to search through. புத்தகமெல்லாம் குடைந்து பார்க்கிறான் (உ.வ.);. ம. குடயுக; க. கொடபு, கொடவு; து. குட்புனி; கோத. கெட்வ்; துட. க்விட்ய்; குட. கொட, கொடக்;பட. கொடெ. [குள் → குழை → குடை.] குடை2 kuḍaidal, 2 செ.கு.வி.(v.i.)
குடைக்கல்	குடைக்கல் kuḍaikkal, பெ.(n.) 1. கல்லறையின் மூடுகல்(M.M.);; ortholithic stone with a wide cross slab used for covering graves. 2. ஊறவைத்த அரிசி. பருப்புப் போன்றவற்றை அறைக்குங்கல்; grinder. ம.குடக்கல்லு [குடை + கல்.]
குடைக்காம்பு	குடைக்காம்பு kuḍaikkāmbu, பெ.(n.) 1. குடையின் கைப்பிடி; handle of an umbrella. 2. குடை யின் நடுவில் அமைந்த நீண்ட தண்டு; the central sha. of an umbrella. ம. குடக்கால் [குடை + காம்பு.]
குடைக்காளான்	குடைக்காளான் kuḍaikkāḷāṉ, பெ.(n.) நாய்க் குடை; mushroom, as umbrella shaped. [குடை + காளான்.]
குடைக்கிழங்கு	குடைக்கிழங்கு kuḍaikkiḻṅgu, பெ.(n.) சிற்றரத்தை (மலை.);; lesser galangal. [குடை + கிழங்கு.]

குடைக்கூத்து	குடைக்கூத்து kuḍaikāttu, பெ.(n.) தன்னொடு பொருத அசுரர் பின்வாங்கித் தம் ஆய்தங்களைக் கீழே போட்ட காலத்துக் குடையைச் சாய்த்து அதனையே திரையாகக் கொண்டு ஆடிய முருகனாடல் (சிலப்.6,53,20);; Skanda's dance with an umbrella, when the Asuras unable to withstand =s furious onslaught threwdown their weapons and beat a retreal one of 11 {kūttu.} ம. குடக்கூத்து [குடை + கூத்து.]
குடைக்கொள்	குடைக்கொள்1 kuḍaikkoḷ!udal, 16 செ.கு.வி. (v.i.) மேலெழுதல்; to overflow, as milk, to come to the surface, as some cakes in frying, to be pushed up as a cloth in water. [குடை + கொள்ளு-.] குடைக்கொள்2 kuḍaikkoḷ!udal, 6 செ.கு.வி. (v.i.) குடஞ்சாய்தல்(யாழ்ப்.);; to capsize, to be upset, as a cart (J);. [குடை + கொள்.]
குலட்கரி	குலட்கரி kulaṭkari, பெ.(n.) பொன்னுருக்கும் கரிக்குகை; piece of charcoal bored into a cup for Telting small nuggets of gold or silver. "படரிருட்குழாங் குடைகரியா….. என் பொன்னை பருக்குமாறு" (பெருந்தொ.1278);. [குடை + கரி.]
குடைகல்	குடைகல் guḍaigal, பெ.(n.) ஆட்டுக்கல்; grinding stone. [குடை + கல்.]
குடைகவிழ்-தல்	குடைகவிழ்-தல் guḍaigaviḻtal, 2 செ.கு.வி.(v.i.) யண்டி குடங்கவிழ்தல்; to be upset, as a cart; to be overturned, totip over. [குடை + கவிழ்.]
குடைச்சல்	குடைச்சல் kuḍaiccal, பெ.(n.) ஊதையால் உண்டாகும் குடைச்சல் நோவு (தைலவ.தைல.15);; neuralgia, gnawing pain. [குள் → குடை → குடைதல் → குடைச்சல்.]
குடைச்சூல்	குடைச்சூல் kuḍaiccūl, பெ.(n.) 1. சிலம்பு; anklet. "அவ்வரிக் குடைச்சூல்" (பதிற்றுப்.68.18);. 2. உள்ளிடம் குடைவுபடுகை; the state of being hollow. "குடைச்குற் சித்திரச் சிலம்பின்" (சிலப். 16:118);. [குடை + சூல். சிலம்பு, குடைச்சூல். உட் கருப்பம் உடைமை பற்றி இப் பெயர் பெறுவதாயிற்று. குடைச்சூல் - குடை படுதலென்டாருமுளர் என்பர் அடியார்க்கு நல்லா நற்.90:48, உரை.)]
குடைச்செலவு	குடைச்செலவு kuḍaiccelavu, பெ.(n.) எதிர்த்து வந்த பகையைத் தடுத்துக் காக்கச் செல்லுமுன் தன் கொற்றக் கொடையை நல்வேளையிற் புறவீடுவிடும் காஞ்சித்திணைத் துறை (பு.வெ.4:8); (Purap.);; theme of a kind sending the royal umbrella in advance in an auspicious hour, before he actually sets out to defend his territory from an advancing enemy. [குடை + செலவு.]

குடைச்செவி	குடைச்செவி kuḍaiccevi, பெ.(n.) வெகுளி முதலிய கரணியத்தால் வளைவுபட்ட விலங்கு களின் செவி; ears pricked up and bent, forward as those of an elephant, tiger, horse insurprise or rage. [குடை + செவி.]
குடைந்தாடு-தல்	குடைந்தாடு-தல் kuḍaindāḍudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) அமிழ்ந்து நீராடுதல்; to bathe by immersion. "புனல் குடைந்தாடினோ மாயின்" (சிலப்.24 பாட்டுமடை.);. [குடைந்து + ஆடு.]
குடைநாட்கோள்	குடைநாட்கோள் kuḍaināḍāḷ, பெ.(n.) பகை யரணைக் கொள்ள நினைந்து மேற்சென்ற வேந்தன் தன் குடையை நல்வேளையிற் புறவீடு விடும் உழிஞைத்துறை (பு.வெ.6:2);; theme of a king sending the royal umbrella in advance in an auspicious hour, before he actually sets out to capture his enemy's fortress. [குடை + நாள் + கோள்)
குடைநிலை	குடைநிலை kuḍainilai, பெ.(n.) பகைமேற்செல்லும் அரசன் தன் குடையை நல்வேளையிற் புறவீடு விடும் வஞ்சித்திணைத் துறை (பு.வெ.3:3);; theme of a king sending the royal umbrella in advance in an auspicious hour, before he actually sets out on an expedition. [குடை + நிலை.]
குடைநிலைவஞ்சி	குடைநிலைவஞ்சி kuḍainilaivañji, பெ.(n.) குடை நிலை பார்க்க;see {kugaj-nilai} [குடை + நிலை + வஞ்சி.] குடைநாட்கோள் தொப்பியத்து உழிஞைத் தினையிற் கூறி இருப்ப, வெண்பாமாலையில் வஞ்சி, உழிஞை என்னும் இருதிணைக் கண்ணும் கூறப்பட்டுள்ளது. இளங்கோ வடிகள் வஞ்சியிற் குடைநிலை கூறியது பன்னிரு படத்தைத் தழுவிய தாகும் (சிலப்.25:141, உரை);.
குடைநிழல்	குடைநிழல் kuḍainiḻl, பெ.(n.) மன்னனது ஆட்சி; reign of a king. "கடனறி மன்னர் குடைநிழற் போலப்" (நற்.146:4);. [குடை + நிழல்.]
குடைநிழற்றல்	குடைநிழற்றல் kuḍainiḻṟṟal, பெ.(n.) உலகைக் காத்தல்; save the world. 2. குடைபிடித்தல் (கழ.அக.); (கழ.தமி.அக.);. [குடை + நிழற்றல்.]
குடைநீழல்	குடைநீழல் kuḍainīḻl, பெ.(n.) குடைநிழல்பார்க்க;see {kudal-nila} "எறித்தரு கதிர்தாங்கி யேந்திய குடைநீழல்"(கலித்.9:1);. [குடை + (நிழல்); நீழல்.]
குடைப்பனை	குடைப்பனை kuḍaippaṉai, பெ.(n.) தாளிப்பனை; talipot palm. ம. குடப்பன [குடை + பனை.]

குடைப்புல்	குடைப்புல் kuḍaippul, பெ.(n.) மயிற்கொண்டை புல்; trail grass. [குடை + புல்.]
குடைப்பூ	குடைப்பூ, kuḍaippū, பெ.(n.) குடையைப் போன்ற பூ; flower of fulge tragacanth tree. "புல்லிதழ் கோங்கின் மெல்லிதழ்க் குடைப்பூ" (நற்.48:3);. [குடை + பூ.]
குடைமங்கலம்	குடைமங்கலம் kuḍaimaṅgalam, பெ.(n.) நான்கு திக்கும் புகழ்மிக வீற்றிருந்த அரசனது குடையைப் புகழ்ந்து கூறும் பாடாண்டுறை (பு.வெ.9:34);; theme eulogizing the state umbrella of a king whose fame has spread far and wide. [குடை + மங்கலம்.]
குடைமிளகாய்	குடைமிளகாய் kuḍaimiḷakāy, பெ.(n.) காப்பினி மிளகாய்(L.);; bell-pepper. [குடை + மிளகு + காய்.]
குடைமுல்லை	குடைமுல்லை kuḍaimullai, பெ.(n.) போரில் வெற்றி கொண்ட அரசனது குடையைப் புகழ்ந்து கூறும் வாகைத்துறை (பு.வெ.8:28);; theme of eulogizingto state umbrella of a king who returned from taladen with victory. குடை + முல்லை.]
குடைமேற்குடை	குடைமேற்குடை kuḍaimēṟkuḍai, பெ.(n.) மாட்டுச்சுழிவகை; a curi mark on cattle. [குடை + மேல்குடை.]
குடையடி-த்தல்	குடையடி-த்தல் kuḍaiyaḍittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) பார்க்க குடங்கவிழ்தல்; See {kugari-kavis} [குடை + அடி.]
குடையாணி	குடையாணி kuḍaiyāṇi, பெ.(n.) 1. உருண்டை யான தலையுடைய ஆணி; pin or nail with round head. 2. கோயிற் குடையிற் செருகும் ஆணி; large pin used to keep a temple umbrella open. ம. குடயாணி [குடை + ஆணி.]
குடையோலை	குடையோலை kuḍaiyōlai, பெ.(n.) எளிய மக்களின் உண் கலமான ஒலைப்பட்டை (திவா.);;{0la} basket out of which low-caste people eat and drink. [குடை + ஓலை.]
குடைவண்டு	குடைவண்டு kuḍaivaṇḍu, பெ.(n.) துளைக்கும் வண்டு வகை; perforating bettle, borer. [குடை + வண்டு.]

குடைவு	குடைவு kuḍaivu, பெ.(n.) 1. பொந்து; hollow. 2. குகை; cavity. [குள் → குடை → குடைவு.]
குடைவேல்	குடைவேல் kuḍaivēl, பெ.(n.) 1. குடைவேல்மரம் (திவா.);; umbrellathorn babul. 2. நீருடை மரம்; buf---thorn cutch. [குடை + வேல்.]
குடோரம்	குடோரம் kuṭōram, பெ.(n.) கடூரம் (யாழ்.அக.);; harshness, cruelty. [கடு → கடூரம் → குடோரம்(கொ.வ.);.]
குடோரி	குடோரி kuṭōri, பெ.(n.) 1. கீறுகை; slitting scratching. 2. பாம்புக்கடி முதலியவற்றால் நின்றுபோன உயிர்ப்பு மீளுதற்கு மண்டையைக் கீறி மருந்து இடுகை; scarifying the skin of the skull and inserting mercurial or other medicinal pill to revive suspended animation. 3. வங்கமணல்; lead ore. 4. வெங்காரம்; borax. 5. வெள்ளைச் செய்நஞ்சு; a prepared arsenic. [கீள் → கீறுறு → குடுரி → குடோரி.]
குடோரியாடு-தல்	குடோரியாடு-தல் kuṭōriyāṭudal, செ.கு.வி.(v.i.) குடோரிவைத்தல் பார்க்க;see {kuddr.a.} [குடோரி + ஆடு.]
குடோரிவை-த்தல்	குடோரிவை-த்தல் kuṭōrivaittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) மண்டையைக் கீறி மருந்து; to perform the [kugor,} operation. [குடோரி + வை-.]
குண்டக்கணிகை	குண்டக்கணிகை guṇṭagganịgai, பெ.(n.) கற்பழிந்து வேசையானவள் (சிலப்.10:219.உரை.);: prostitute. [குண்டு(முழுமை); → குண்ட + கணிகை.]
குண்டக்கம்	குண்டக்கம் kuṇṭakkam, பெ.(n.) 1. குறளைச் சொல்; slander, calumny. 2. வஞ்சனை (யாழ்.அக.);; fraud, duplicity. 3. வளைவு; bend. [குள் → குண்டு → குண்டகம் → குண்டக்கம்.]

குண்டக்கமண்டக்கம்	குண்டக்கமண்டக்கம் kuṇṭakkamaṇṭakkam, பெ.(n.) சுருண்டு கிடக்கும் நிலை(இ.வ.);; state of lying down in a crooked manner. குண்டக்க மண்டக்கமாய்க் கிடக்கிறது (உ.வ.);. ம. குண்டக்க மண்டக்கம் [குண்டலமண்டலம் = சுருண்டு வளைதல். குண்டலமண்டலம் → குண்டக்க மண்டக்கம்.] ஒருவன் சுருண்டு கிடக்கும் நிலை குண்டக்க மண்டக்கம் எனவும், ஒருவனைத் தலையும், காலும் சுருட்டிச் சேர்த்துக் கட்டும் வகை குண்டுக்கட்டு என்றும் சொல்லப்படும் (வே.க.157);.
குண்டக்காய்ச்சி	குண்டக்காய்ச்சி kuṇṭakkāycci, பெ.(n.) பானையைப் போல் காய்க்கும் ஒருவகைத் தேங்காய்; a species of rounding cocoanut resemble a pot (சா.அக.);. [குண்டு → குண்ட → காய்ச்சி.]
குண்டக்கிரியை	குண்டக்கிரியை kuṇṭakkiriyai, பெ.(n.) ஒருவகைப் பண் (இராகம்); (பரத.இராக.56);; a specific melodytype. [குண்டம் + கிரியை.]
குண்டகம்	குண்டகம் guṇṭagam, பெ.(n.) மண்பறிக்குங் கருவிவகை; garden hoe, scuffler. தெ. குண்டக [குள் + குண்டு → குண்டகம்.]
குண்டஞ்சு	குண்டஞ்சு kuṇṭañju, பெ.(n.) கரைக்கோடு அமைந்த ஆடவர் உடுக்கும் ஆடைவகை; a kind of cloth with fine border worn by men. [கண்டு → குண்டு + அஞ்சு (கரை);.]
குண்டடி-த்தல்	குண்டடி-த்தல் kuṇḍaḍittal, 4.செ.கு.வி.(v.i.) 1.கோலி, இரும்புக்குண்டு முதலியவற்றால் விளையாடுதல்; to play with marbles, small metal ballsh etc., 2. பங்கியடித்தல்; to take in bhang. 3. தேர்வு முதலியவற்றில் தவறுதல் (வின்.}; to fail, as in an examination. தேர்வில் அடிக்கடிக் குண்டடிக்கிறான். [குண்டு + அடி.]
குண்டடிகாயம்	குண்டடிகாயம் kuṇḍaḍikāyam, பெ.(n.) 1. துப்பாக்கியினாற் சுட்ட காயம்; gun shot wound 2. நோய் கொண்ட பெண்ணைப் புணருவதாலலேற்படும் அரையாப்புக் கட்டி; a veneral bubo of the groins as a result of veneral or syphilitis contact (சா.அக.);. [குண்டடி + காயம்.]

குண்டடியன்	குண்டடியன் kuṇḍaḍiyaṉ, பெ.(n.) ஆண்சிறுத்தைப் புலி(வின்.);; male hunting leopard. [குண்டு + அடியன்.]
குண்டடுப்பு	குண்டடுப்பு kuṇḍaḍuppu, பெ.(n.) ஒருவகைக் குழியடுப்பு (இந்துபாக.);; earthern oven like a pt with a side opening for putting in fuel. ம. குண்டடுப்பு [குண்டு + அடுப்பு.] [P] குண்டடுப்பு
குண்டணி	குண்டணி kuṇṭaṇi, பெ.(n.) குறளைச் சொல்; sader, calumny. மறுவ. கோள் சொல்லுதல் ம. குண்டனி; க. கொண்டெய, கொண்டே கொண்டெக;தெ. கொண்டெமு. [குண்டு → குண்டணி.]
குண்டப்பணிவிடை	குண்டப்பணிவிடை kuṇḍappaṇiviḍai, பெ.(n.) கீழ்த்தரமான ஊழியம்; menial service. [குண்டம் + பணிவிடை.]

குண்டம்	குண்டம் kuṇṭam, பெ.(n.) பன்றி; pig. [குண் → குண்டு → குண்டம்.] குண்டம்2 kuṇṭam, பெ.(n.) குளம்; tank. "சோம குண்டம் சூரிய குண்டம் துறை மூழ்கி (சிலப்.9.64);. தெ. குண்ட [குள → குண்டு → குண்டம்.] குண்டம்3 kuṇṭam, பெ.(n.) 1. வேள்விப்பள்ளம் (ஓமகுண்டம்);; hollowin the ground for the sacred fire of the Hindus. "மறையவன் குண்ட முறைமுறை வாய்ப்ப" (கல்லா.94:12);. 2. குழி; deep cavity, plt. 3. வாவி (திவா.);; pool, tank. 4. குடுவை (திவா.);: small hollow vessel with a narrow mouth. 5. [illegible] (பிங்.) [illegible]
குண்டம்பாய்-தல்	குண்டம்பாய்-தல் kuṇṭambāytal, 2 செ.கு.வி.(v.i.) நேர்ந்துகொண்டு தீக்குழியில் நடத்தல்; to walk on fire in fulfilment of a vow. [குண்டம் + பாய்-.]
குண்டரம்	குண்டரம் kuṇṭaram, பெ.(n.) திரட்சியுள்ள அரம்; round file. மறுவ. உருட்டாம் [குண்டு + அரம்.]
குண்டலக்கடுக்கன்	குண்டலக்கடுக்கன் kuṇḍalakkaḍukkaṉ, பெ.(n.) வட்டக் கடுக்கன் வகை; a large ear-ring. குண்டலம்+கடுக்கன்)
குண்டலகேசி	குண்டலகேசி kuṇṭalaāci, பெ.(n.) 1. பிற மதத்தாரை வாதில் வென்று தன் மதத்தை நிலைநாட்டிய ஒரு புத்தமதப் பெண் துறவி (நீலகேசி);; a Buddhistic nun who stabilised Buddhism by vanquishing the representatives of other religions in disputation. 2. ஐம்பெருங் காப்பியத்துள் ஒன்றானதும் நாதகுத்தனார் இயற்றியதும் குண்டலகேசியின் வரலாறு உணர்த்துவதுமான நூல் (யாப்.வி.);; an epic poem by {Nātakuttapår} describing the life and work of {Kundalakéci} one of {Imperurikāppiyam} [குண்டலம் + கேசி.]

குண்டலகேசி விருத்தம்	குண்டலகேசி விருத்தம் kuṇṭalaāciviruttam, பெ.(n.) விருத்தப் பாவகையினால் இயன்ற குண்டலகேசி யென்னும் நூல் (மணிமே.பக்.448);; the poem {Kundalakesi} as composed in viruttam metre. [குண்டல + கேசி + விருத்தம்]
குண்டலப்பாலை	குண்டலப்பாலை kuṇṭalappālai, பெ.(n.) 23 சிறந்த மூலிகைகளுள் ஒன்றான கற்பக மூலிகை; it is one of the 23 all healing drugs contemplated in the Siddhar's medicine (சா.அக.);. [குண்டலம் + பாலை.]
குண்டலப்புழு	குண்டலப்புழு kuṇṭalappuḻu, பெ.(n.) குண்டலப் பூச்சி பார்க்க;see {kundala-p-pucci} "கோழி விட்டெறி குழையினைக் குண்டலப் புழுவென்று" (திருவானைக். திருநாட்.122);. [குண்டலம் + புழு.]
குண்டலப்பூச்சி	குண்டலப்பூச்சி kuṇṭalappūcci, பெ.(n.) வளைந்து சுருண்டு கொள்ளும் புழுவகை; a kind of worm that rolls itself up. "சுண்டுவிரலிலே குண்டலப்பூச்சி சுருண்டு கிடப்பானேன்"(குற்றா.குற.123:3);. [குண்டலம் + பூச்சி.]
குண்டலம்	குண்டலம் kuṇṭalam, பெ.(n.) 1. ஆடவர் காதணி வகை; gold ear-ring worn by men. "குண்டல மொருபுடை குலாவி வில்லிட" (சீவக.1009);. 2. வானம் (பிங்.);; sky, atmosphere, heaven. 3. வட்டம்; circle. 4. சுழி; zero. க. குண்டல, குண்டல, கொண்டலு;தெ. குண்டல்மு;படை. கொண்மாகெ. {Skt. kundala} [குள் + குண்டு → குண்டலம்.]
குண்டலமண்டலம்	குண்டலமண்டலம் kuṇṭalamaṇṭalam, பெ.(n.) சுருண்டு வளைகை; colling round. [குண்டலம் + மண்டலம்.]
குண்டலரேகை	குண்டலரேகை kuṇṭalarēkai, பெ.(n.) கைவரை வகை (திருவாரூ.குற);; a line in palm of hand. [குண்டலம் + (வரைகை); ரேகை.]
குண்டலவாசி	குண்டலவாசி kuṇṭalavāci, பெ.(n.) விண்வெளிப் பாமில் உலவுபவன்; one who travels in the etheric region of the sky (சா.அக.);. [குண்டலம் + வாசி. வசி → வாசி.]

குண்டலவுழுவை	குண்டலவுழுவை kuṇṭalavuḻuvai, பெ.(n.) நன்னீரிலும் கழியிலும் வாழும் மஞ்சள் நிறமுள்ள மீன்வகை; a yellowish fish found in fresh water and in backwater. [குண்டலம் + உழுவை.]
குண்டலன்	குண்டலன் kuṇṭalaṉ, பெ.(n.) குண்டல மணிவோன்; one who wears the {kundalam} "ஓர் குண்டலன்" (சூடா.1:10);. [குண்டலம் + குண்டலன்.]
குண்டலாத்தி	குண்டலாத்தி kuṇṭalātti, பெ.(n.) சங்கன் வேர்; mistletoe berry-thorn (சா.அக.);. [குண்டலம் + குண்டலத்தி.]
குண்டலி	குண்டலி1 kuṇṭali, பெ.(n.) 1.தொப்புள்; umbilical region "குண்டலியா னனலை யோம்பி" (சி.சி.9:8);.. 2.குய்யத்திற்கும் எருவாய்க்கும் நடுவில் இருப்பதாகக் கருதும் மூலாதாரம் (ஔவை.கு. நினைப்புறு.2);; mystic circle situated between the anus and generative organ. [குண்டு + குண்டலி.] குண்டலி kuṇṭali, பெ.(n.) 1. சீந்தில் (தைலவ. தைல56);; gulancha. 2. சங்கஞ்செடி (திவா.);; mistletoeberry-thorn. [குண்டலம் + குண்டலி.] குண்டலி kuṇṭali, பெ.(n.) தூயமாயை (சி.போ.பா. 2:2, பக்.133);;{Primal-Maya,} as the presiding power in {kundali.} [குண்டல் → குண்டலி.] குண்டலி4 kuṇṭali, பெ.(n.) 1. பாம்பு; snake. 2. மயில்
குண்டலிக்கவிசை	குண்டலிக்கவிசை kuṇṭalikkavisai, பெ.(n.) வயிற்றிலேற்படும் ஒருவகை விக்கம்; abdomina dropsy (சா.அக.);. [குண்டலி + கவிசை.]

குண்டலிக்குள் காயசித்தி	குண்டலிக்குள் காயசித்தி kuṇṭalikkuḷkāyasitti, பெ.(n.) நாகதாளி; snake hood (சா. அக.);. [குண்டலி → குள் → காயம் → சித்தி.]
குண்டலிகம்	குண்டலிகம் guṇṭaligam, பெ.(n.) 1. சீந்தில்; moon creeper. 2. மூலாதாரம்; the first and the lowes psycical region in the human body. 3. மான்; deer 4. குண்டலி ஆற்றல்; serpents power. 5. தாளகம்; orpiment. 6. பாம்பு; snake. 7. மயில்; peacock. 8. தொப்புள்; the navel region. 9. சுருட்டை; carpet snake. 10.'ஓம்' என்னும் மந்திரம்; the mystic sound {öm'} 11. உயிர்வளி; the prana (சா.அக.);. [குண்டலி → குண்டலிகம்.]
குண்டலிசக்தி	குண்டலிசக்தி kuṇṭalisakti, பெ.(n.) குண்டலினி பார்க்க;see {kundalni.} [குண்டலி(னி); + சக்தி.]
குண்டலிசம்பங்கி	குண்டலிசம்பங்கி kuṇṭalisambaṅgi, பெ.(n.) புல் சம்பங்கிப் பூ;சுருட்டைச் சம்பங்கி; a species of coiled champauk (சா.அக.);. [குண்டலி + சம்பங்கி.]
குண்டலிப்பாம்பு	குண்டலிப்பாம்பு kuṇṭalippāmbu, பெ.(n.) குண்டலிசக்தி, வல்லபை சக்தி; the serpent's power colled up at the end of the spinal column (சா.அக.);. [குண்டலி + பாம்பு.]
குண்டலிப்பாலை	குண்டலிப்பாலை kuṇṭalippālai, பெ.(n.) ஒருவகைப் பாலை; a kind of paulay (சா.அக.);. [குண்டலி + பாலை.]

குண்டலியோகம்	குண்டலியோகம் kuṇṭaliyōkam, பெ.(n.) சிவயோகம்; a kind of yoga practice (சா.அக.);. [குண்டலி+ ஒகம்.]
குண்டலிவளி	குண்டலிவளி kuṇṭalivaḷi, பெ.(n.) குண்டலினி பார்க்க;see {kundaint} 2. வயிற்றில் குத்தலை உண்டாக்கும் ஒருவகை வளி; a kind of flatulency air or gas in the stomach or the intestines. It is attended with acute pain (சா.அக.);. [குண்டலி + வளி.]
குண்டலினி	குண்டலினி kuṇṭaliṉi, பெ.(n.) 1. மாமாயை_5.சிவாக்); primal {maya,} 2. மூலாதாரத்தி லுள்ள பாம்பின் வடிவமைந்த ஒரு ஆற்றல் (பிரபோத. 44:20);; a Sakti or principle in the form of a serpent, abiding in the {mūsādāram.} [குண்டலி → குண்டலினி.]
குண்டவண்டன்	குண்டவண்டன் kuṇṭavaṇṭaṉ, பெ.(n.) குள்ளமாய்த் தடித்தவன்; short, stumpy person (j);. [குண்டன் + வண்டண்.]
குண்டழி-த்தல்	குண்டழி-த்தல் kuṇṭaḻittal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) விலங்கின் விதையடித்தல்; castrating, depriving of virility (சா.அக.);. [குண்டு + அழி.]
குண்டற்காய்ச்சி	குண்டற்காய்ச்சி kuṇṭaṟkāycci, பெ.(n.) ஒரு வகைத் தென்னை; a kind of cocoanut discriminated according to its fructility (சா.அக.);. மறுவ. குண்டற்கச்சி [குண்டல் + காய்ச்சி.]
குண்டனி	குண்டனி kuṇṭaṉi, பெ.(n.) குறளை (யாழ்.அக.);; calumny. [குள் → குண்டு → குண்டனி (வளைவு, ஒரம் சொல்லுதல்.]
குண்டா	குண்டா kuṇṭā, பெ.(n.) உருண்டு திரண்ட கலம்; kind of vessel. மரா. குண்டா [குண்டு → குண்டா.]

குண்டாக்கன்	குண்டாக்கன் kuṇṭākkaṉ, பெ.(n.) தலைவன்; leader, chief. "சமணர்க்கோர் குண்டாக்கனாய்" (தேவா.963:8);. [குண்டன் + குண்டாக்கன்.]
குண்டாங்கரணம்	குண்டாங்கரணம் kuṇṭāṅgaraṇam, பெ.(n.) குட்டிக்கரணம்; somersault. [குண்டு + அம் + கரணம்.]
குண்டாச்சட்டி	குண்டாச்சட்டி kuṇṭāccaṭṭi, பெ.(n.) குண்டான் சட்டி பார்க்க;see {kungä0-catti} [குண்டான் சட்டி → குண்டாச்சட்டி.]
குண்டாஞ்சட்டி	குண்டாஞ்சட்டி kuṇṭāñjaṭṭi, பெ.(n.) குண்டான் சட்டி பார்க்க;see {Kungä0-catty.} [குண்டான் சட்டி → குண்டாஞ்சட்டி.]
குண்டாணி	குண்டாணி kuṇṭāṇi, பெ.(n.) குடையாணி1 பார்க்க;see {kuda-y-ani} [குண்டு + ஆணி.]
குண்டாணிக்கொடி	குண்டாணிக்கொடி kuṇḍāṇikkoḍi, பெ.(n.) குந்தாணிக் கொடி பார்க்க;see {kungāṇi-k-kogi} [குண்டாணி + கொடி.]
குண்டாந்தடி	குண்டாந்தடி kuṇḍāndaḍi, பெ.(n.) பருத்துக் குறுகிய கைத்தடி; short stout stick. [குண்டு → குண்டான் + தடி.]
குண்டாமண்டி	குண்டாமண்டி kuṇṭāmaṇṭi, பெ.(n.) குறும்பு; mischief. ம. குண்டாமண்டி [குண்டு + மண்டி).]
குண்டாலக்கட்டி	குண்டாலக்கட்டி kuṇṭālakkaṭṭi, பெ.(n.) செவ்வாப்புக் கட்டி; blisters in several parts of the body specially in children (சா.அக.);. [குண்டலம் → குண்டாலம் + கட்டி.]

குண்டாலம்	குண்டாலம் kuṇṭālam, பெ.(n.) குண்டாலக்கட்டி;see {kundalak-kaff} [குண்டு + குண்டாலம்.]
குண்டாலி	குண்டாலி kuṇṭāli, பெ.(n.) சங்கஞ்செடி, mistletoe berry-thorn (சா.அக.);. [குண்டு → குண்டாலி.]
குண்டான்	குண்டான் kuṇṭāṉ, பெ.(n.) குண்டான் சட்டி பார்க்க;see {kundan-catfi} [குண்டு + குண்டான்.]
குண்டான்சட்டி	குண்டான்சட்டி kuṇṭāṉcaṭṭi, பெ.(n.) வாயகன்ற ஏன வகை; vessel with wide mouth. [குண்டான் + சட்டி.]
குண்டி	குண்டி kuṇṭi, பெ.(n.) 1. உருண்டு திரண்டபுட்டம் (ஆசனப்பக்கம்);; buttocks, posteriors, ramp of an animal, any rump-like protuberance. 2. குண்டிப் போன்ற அடிப்பக்கம்; the end of a fruit or nut opposite to the stalk, bottom as of a vessel. 3. இதயம்; heart. குண்டிக்காய். 4. சிறுநீரகம்; kidney. 5. மீன் சினை; roe of fish, spawn. ம.குண்டி; க. குண்டெ; தெ. குட்டெ; து. குல்லிகெ; [குண்டு → குண்டி.]
குண்டிக்காய்	குண்டிக்காய் kuṇṭikkāy, பெ.(n.) 1. சிறுநீரகம்; kidneys. 2.இதயம்; heart. 3. உட்காரும் பக்கம் (பிருட்டபாகம்);; buttocks posteriors. ம. குண்டிக்காய்; க. குண்டு (ஆண்குறி விதை);; தெ. குண்டு; நா. குண்டுர்காய்; பர்.குன்டெர்காய்;கோண். குன்துர்காய். [குண்டி + காய்.]
குண்டிக்காயெரிச்சல்	குண்டிக்காயெரிச்சல் kuṇṭikkāyericcal, பெ.(n.) சிறுநீரகத்தில் காணும் ஒரு நோய்; inflammation of =::neys. [குண்டிக்காய் + எரிச்சல்.]

கண்டிக்கொழுப்பு	கண்டிக்கொழுப்பு kaṇṭikkoḻuppu, பெ.(n.) இறுமாப்பு; lit. fatness of buttocks. Pride, wantonless arrogance, sauciness, insolence. [குண்டி+ கொழும்பு.]
குண்டிகம்	குண்டிகம்1 guṇṭigam, பெ.(n.) எரு, வறட்டி; cow durg cake. 2. பேரேலம்; large cardamon (சா.அக.);. [குண்டு → குண்டிகம்.] குண்டிகம்2 guṇṭigam, பெ.(n.) துகள் (யாழ்.அக.);; power. [குள் → குண்டு → குண்டிகம்.] குண்டிகம்3 guṇṭigam, பெ.(n.) எருவறட்டி (யாழ்.அக.);; dried cow-dung cake. [குள் → குண்டிகம் (வட்டமானது);.]
குண்டிகாய்-தல்	குண்டிகாய்-தல் kuṇṭikāytal, 3 செ.கு.வி.(v.i.) உணவின் மையால் வயிறு காய்தல்; lit, to be thinned of the outtocks. To become emacitated on acrart-of insufficient food, etc., to grow lean. [குண்டி + காய்.]
குண்டிளுத்து-தல்	குண்டிளுத்து-தல் kuṇṭiḷuddudal, செ.கு.வி.(v.i.) வைத்தல் பார்க்க;see {kuta-wattal} [குண்டி + குத்து.]
குண்டிகை	குண்டிகை guṇṭigai, பெ.(n.) 1. கமண்டலம்; pitcher. "நான் முகன் குண்டிகை _த (திவ். இயற்.நான்.9);. 2. குடுக்கை; cocoa-- riter shell, used as a receptacle. "குண்டி பருத்தி" (தொல்.பாயி.உரை);. 3. நூற்றெட்டு ஒன்று; one of an Upanisad among ம. குண்டிக {Skt. kundika} [குண்டு → குண்டிகை.]
குண்டித்துணி	குண்டித்துணி kuṇṭittuṇi, பெ.(n.) அரைத்துணி: waist cloth. [குண்டி + துணி.]

குண்டிப்பட்டை	குண்டிப்பட்டை kuṇṭippaṭṭai, பெ.(n.) உருண்டு திரண்ட புட்டம்; buttocks. [குண்டி + பட்டை.]
குண்டிப்பி	குண்டிப்பி kuṇṭippi, பெ.(n.) சிப்பி முத்து; pearl of oysters (சா.அக.);. [குண்டு → குண்டி → குண்டிப்பா.]
குண்டிப்புறம்	குண்டிப்புறம் kuṇṭippuṟam, பெ.(n.) புட்டம்; buttocks (சா.அக.);. [குண்டி + புறம்.]
குண்டிமற-த்தல்	குண்டிமற-த்தல் kuṇṭimaṟattal, 3 செ.கு.வி.(v.i.) நினைவுமறதி மிகவுமுடையனாதல்; to be extremely absent-minded. [குண்டி + மற.]
குண்டிமுனை	குண்டிமுனை kuṇṭimuṉai, பெ.(n.) இடுப்பெலும்புக் கூட்டின் முன்பக்கத்துக்குமேலிருக்கும் ஒரு முனை; the anterior upperbone of the pelvis (சா.அக.);. [குண்டி + முனை.]
குண்டியம்	குண்டியம் kuṇṭiyam, பெ.(n.) 1. குறளை (உரி.நி.);; slander. 2. மந்தணத்தை வெளிப்படுத்துகை; exposure of secrets. 3. பொய்; falsehood, lie. [குண்டு → குண்டி.]
குண்டியடி-த்தல்	குண்டியடி-த்தல் kuṇḍiyaḍittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) நிலத்திலிட்ட விதைகள் மூடுமாறு உழவுமாட்டையோட்டுதல்; to level ploughed land by a drag, after sowing. [குண்டி + அடி.]
குண்டியெலும்பு	குண்டியெலும்பு kuṇṭiyelumbu, பெ.(n.) இருக்கை (ஆசனம்); எலும்பு; os sacrum. [குண்டி + எலும்பு.]
குண்டிவற்று-தல்	குண்டிவற்று-தல் kuṇṭivaṟṟudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) குண்டிகாய் பார்க்க;see {kund-kay.} [குண்டி → வற்று.]

குண்டு	குண்டு1 kuṇṭu, பெ.(n.) 1. பந்துபோல் உருண்டு கனப்பது; ball, anything globular and heavy. 2. நிறைகல் வகை (பிங்.);; a standard weight. 3. துலாக்கோல் (பிங்.);; scales. 4. உருண்டை வடிவான ஒருவகை ஏனம்; round vessel of medium size. 5.பீரங்கிக் குண்டு; cannon ball bullet. 6. உருண்டையான பொன்மணி; globular gold bead. "பொன்னின் பட்டைமேற் குண்டு வைத்த' (S.I.I.ii.182);. 7. கஞ்சா முதலிய மயக்கம் தரும் உருண்டை; bolus of bhang or other narcotic drug. 8. விலங்குகளின் விதை; testicle of beasts. 9. ஆண்குதிரை (சூடா.);; stallion, adult male horse. 10. காதர்ப்பசந்து என்னும் மாவகை; a kidney shaped graft mango. ம. குண்டு; க. குண்டு, குண்ட; தெ., து., பட.குண்டு;கோத. குண்ட்கல் (உருண்டையான கல்);. {Mar. guṇḍa} [குள் → குண்டு.] குண்டூசி, குண்டுச்சம்பா, குண்டுமல்லிகை என்பவற்றில் குண்டு என்னுஞ் சொல் உருட்சி பற்றியது. உருட்சிக் கருத்தும், திரட்சிக் கருத்தை தோற்றுவிக்கு மாதலால், குண்டு, குண்டன், குண்டை, குண்டந்தடி, குண்டடியன், குண்டுக்கழுதை வளைவுக் கருத்து வேரடிப் பிறந்தனவாகவும்
குண்டுக்கட்டு	குண்டுக்கட்டு kuṇṭukkaṭṭu, பெ.(n.) 1. திரளச் சேர்த்துக் கட்டுங்கட்டு; tying anything en masse. 2. ஒருவனுடைய கழுத்தையும் காலையும் ஒன்று சேர்த்துத் திரளாகக்ந் கட்டும் கட்டு; binding one's neck and heels and forcing him into a position like a ball. [குண்டு + கட்டு.]
குண்டுக்கட்டு விளக்கு	குண்டுக்கட்டு விளக்கு kuṇṭukkaṭṭuviḷakku, பெ.(n.) சொட்டுச்சொட்டாக எண்ணெய் திரியில் விழுமாறு குண்டு உள்ள விளக்கு; a kind of lamp which has a driping oil bowl. [குண்டு + கட்டு + விளக்கு.] [P] குண்டுக்கட்டு விளக்கு
குண்டுக்கட்டை	குண்டுக்கட்டை kuṇṭukkaṭṭai, பெ.(n.) பிளக்காத உருண்டை விறகு; unhewn or unsplit pieces of wood. [குண்டு + கட்டை.]
குண்டுக்கயம்	குண்டுக்கயம் kuṇṭukkayam, பெ.(n.) ஆழமான நீர்நிலை; deep-pond. "விழுந்தோர் மாய்க்குங் குண்டு கயத்து அருகா"(மலை.220);. [குண்டு + கயம்.]

குண்டுக்கல்	குண்டுக்கல் kuṇṭukkal, பெ.(n.) 1.வேலை செய்து செப்பனிடப்படாத கல்; unshaped or undressed stone, rubble. 2. துலைகோலின் நிறைகல்; weights of a balance. [குண்டு + கல்.]
குண்டுக்கலம்	குண்டுக்கலம் kuṇṭukkalam, பெ.(n.) 24 மரக்கால் கொண்ட அளவு(C.G.);; a standard measure of capacity = 24 {marakkal} (G.);. [குண்டு + கலம்.]
குண்டுக்காளை	குண்டுக்காளை kuṇṭukkāḷai, பெ.(n.) பொலி யெருது; bull. [குண்டு + காளை.]
குண்டுக்கிராமம்	குண்டுக்கிராமம் kuṇṭukkirāmam, பெ.(n.) 1690 ஆம் ஆண்டில் கடலூரிலுள்ள புனித டேவிட் கோட்டையிலிருந்து சுடப்பெற்ற குண்டு விழுந்த தொலைவிற்கு உட்பட்டவையும், மராட்டிய களால் கம்பெனியார்க்கு விற்கப்பட்டவையுமான 11 சிற்றூர்கள் (G.S.A. 143);; villages, 11 in number included within random shot of a brass gun fired from Ft. St. David at Cuddalore in 1690, and forming the territory sold to the East Indian Company by the Maharastras. [குண்டு + கிராமம்.]
குண்டுக்குதிரை	குண்டுக்குதிரை kuṇṭukkudirai, பெ.(n.) ஆண்குதிரை; stallion, adult male horse. [குண்டு + குதிரை.]
குண்டுக்குழல்	குண்டுக்குழல் kuṇṭukkuḻl, பெ.(n.) குண்டுக் குழாய் பார்க்க;see {kungu-k-kusal} [குண்டு + குழல்.]
குண்டுக்குழாய்	குண்டுக்குழாய் kuṇṭukkuḻāy, பெ.(n.) ஒருவகைத் துப்பாக்கி; small cannon, blunderbuss. [குண்டு + குழாய்.]
குண்டுக்கெம்பு	குண்டுக்கெம்பு kuṇṭukkembu, பெ.(n.) குச்சுக் கெம்பு (C.G.); பார்க்க;see {kuccu-k-kembu.} [குண்டு + கெம்பு.]
குண்டுங் குழியுமாய்	குண்டுங் குழியுமாய் kuṇṭuṅguḻiyumāy, மேடும் பள்ளமுமாய்; uneven. [குண்டும் + குழியும் + ஆய்.]

குண்டுச்சம்பா	குண்டுச்சம்பா kuṇṭuccambā, பெ.(n.) ஆறு மாதத்தில் விளையும் சம்பாநெல் வகை; a kind of {camba} paddy that matures in six months. [குண்டு + சம்பா.]
குண்டுச்சுழி	குண்டுச்சுழி kuṇṭucculi, பெ.(n.) உயிர்மெய் யெழுத்துகளின் கொம்பில் வளைக்கும் சுழி; the circular portion of kombu which forms part of the symbols of certain vowel-consonants, as in கெ, கோ etc. [குண்டு + சுழி.]
குண்டுச்சூளை	குண்டுச்சூளை kuṇṭuccūḷai, பெ.(n.) வட்டமாக அமைக்கப்படும் காளவாய் (இ.வ.);; circle kin. [குண்டு + சூளை.]
குண்டுசட்டி	குண்டுசட்டி kuṇṭusaṭṭi, பெ.(n.) உருண்டையான சட்டிவகை; round earthen vessel. "கூனையும் குடமும் குண்டு சட்டியும்" (தனிப்பா.I 169,20);. [குண்டு + சட்டி.] குண்டு சட்டியில் குதிரை ஒட்டுதல் என்பது ஒரே வகையான பணி செய்தல் எனப் பொருள் தரும் பழமொழி. மிகவும் பருமனாக இருப்பவனை குண்டுசட்டி என்பது நகையாட்டுக் குறிப்புமொழி. குண்டுசட்டியில் கரணம் போடுகிறான் என்பது இயலாமையைக் காட்டும் இகழ்வு.
குண்டுசாலை	குண்டுசாலை kuṇṭucālai, பெ.(n.) பெருநகரின் எல்லை; boundary of a principal town. [குண்டு + சாலை.]
குண்டுசொக்காய்	குண்டுசொக்காய் kuṇṭusokkāy, பெ.(n.) ஒருவகைச் சட்டை; a kind of jacket "குண்டு சொக்காய் தந்தான்"(விறலிவிடு.113);. [குண்டு + சொக்காய்.]
குண்டுணி	குண்டுணி kuṇṭuṇi, பெ.(n.) 1. கலகமூட்டுகை; inciting, instigating to a quarrel. 2. கோட்சொல்; slander, calumny. 3. கோட் சொல்லுவோன்; tale bearer. "யாரோடுங் குண்டுணியாய்த் திரிய வேண்டாம் (உலக.);. [குண்டு + குண்டுணி.] குண்டுண்ணுதல் = ஒருவனை ஏதேனும் ஒரு நோக்கத்திற்காக அடிக்கடி அணுகி வளைய வளைய வந்து நயப்புறுத்துதல். குண்டுணிச் செயலில் ஈடுபட்டுப் பிறரை வயப்படுத்துபவன் குண்டுணி.

குண்டுனிநாரதர்	குண்டுனிநாரதர் kuṇṭuṉināradar, பெ.(n.) கோட் சொல்லிக் கலக மூட்டுபவன்; lit {Narada,} the talabearer. Talebearere, instigator of quarrels (கொ.வ.);. [குண்டுணி + நாரதர்.]
குண்டு தலையணை	குண்டு தலையணை kuṇṭudalaiyaṇai, பெ.(n.) வட்டத் தலையணை; small round pillow. [குண்டு + தலையணை.]
குண்டு தைரியம்	குண்டு தைரியம் kuṇṭudairiyam, பெ.(n.) முரட்டுத் துணிவு; rash courage, fool hardiness. [குண்டு + தைரியம்.]
குண்டுநீர்	குண்டுநீர் kuṇṭunīr, பெ.(n.) கடல்; the sea, as being deep. "குண்டுநீர் வையத்து"(நாலடி.94);. [குண்டு + நீர்.]
குண்டுநூல்	குண்டுநூல் kuṇṭunūl, பெ.(n.) நுனியில் ஈயக்குண்டு கட்டப்பட்டிருக்கும் அளவுநூற் கயிறு; plumb line used by masons. ம. குண்டுநூலு:க. குண்டு. [குண்டு + நூல்.] [P] குண்டுநூல்
குண்டுப்பிணையல்	குண்டுப்பிணையல் kuṇṭuppiṇaiyal, பெ.(n.) கீல்வகை(யாழ்ப்.);; a kind of hinge. [குண்டு + பிணையல்.]
குண்டுப்பி	குண்டுப்பி kuṇṭuppi, பெ.(n.) சிப்பிமுத்து; pearl of oysters (சா.அக.);. [குண்டு + இப்பி. இப்பி = சிப்பி.]
குண்டுபடு-தல்	குண்டுபடு-தல் kuṇḍubaḍudal, 20 செ.கு.வி.(v.i.) வெடிகுண்டால் தாக்கப்படுதல்; to be shot, to be wounded with bullet. குண்டுபட்டுச் செத்தான் (உ.வ.);. [குண்டு + படு.]

குண்டுபாய்-தல்	குண்டுபாய்-தல் kuṇṭupāytal, 2 செ.கு.வி.(v.i.) ஆழம்படுதல்; to become hollow. முள்ளுக்குத்திய இடம் குண்டு பாய்ந்து விட்டது (கொ.வ.);. [குண்டு + பாய்.]
குண்டுபோடு-தல்	குண்டுபோடு-தல் kuṇṭupōṭudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அரசில் உயர்ந்த பதவியில் இருப்பவர்கள் வரும். நேரத்திலும், பிற சிறப்பு நேர்வுகளிலும் மரியாதையின் பொருட்டு வெடிபோதல்; to fire a salute as a sign of honor to distinguished persons etc. 2. காலத்தை உணர்த்துவதற்காக வெடிபோடுதல்; to mark the time of day by gun-fire. 3. இறத்தல்; to die. 4. தொழில், தேர்வு முதலி யவற்றில் தோல்வி யடைதல்; to fail, to be unsuccessful, as in an undertaking, examination etc. [குண்டு + போடு-.]
குண்டுமணி	குண்டுமணி kuṇṭumaṇi, பெ.(n.) குன்றிமணி பார்க்க;see {kut/imani} [குண்டு + மணி-.]
குண்டுமரக்கால்	குண்டுமரக்கால் kuṇṭumarakkāl, பெ.(n.) எட்டுப்படி கொண்ட அளவு (G.Th.D.I.238);; a grain measure of capacity 8 {padi.} [குண்டு + மரக்கால்.]
குண்டுமரம்	குண்டுமரம் kuṇṭumaram, பெ.(n.) நெசவுத்தறியின் ஓர் ஒஉறுப்பு; lower half of the batten, the heavy round bottom piece of the batten of which the upperpartis the palakai, which gives it its force. [குண்டு + மரம்.]
குண்டுமருந்து	குண்டுமருந்து kuṇṭumarundu, பெ.(n.) வெடி மருந்து; bullet and powder, Gun powder. [குண்டு + மருந்து.]
குண்டுமல்லிகை	குண்டுமல்லிகை guṇṭumalligai, பெ.(n.) குடமல்லைகை (மூ.அ.);;{tuscah} jasmine. மறுவ. குடமல்லிகை [குண்டு + மல்லிகை.]
குண்டு மாலை	குண்டு மாலை kuṇṭumālai, பெ.(n.) மணி யாலமைந்த கழுத்தணி வகை(இ.வ.);; necklace of beads. [குண்டு + மாலை.]

குண்டுமாற்றுக்குழிமாற்று	குண்டுமாற்றுக்குழிமாற்று kuṇṭumāṟṟukkuḻimāṟṟu, பெ.(n.) 1. பெண்ணைக் கொடுத்துப்பெண் எடுக்கை; exchange between families, of daughters in marriage. 2. ஏமாற்றுக் காரியம்; deceitful action. [குண்டுமாற்று + குழிமாற்று.]
குண்டுரம்	குண்டுரம் kuṇṭuram, பெ.(n.) குழியிற் சேர்த்து வைக்கும் சாணம் முதலிய உரம்; manure of cowdung etc., as stored in a pit. [குள் + குழி → குண்டு + உரம்.]
குண்டுருட்டாய்க் கட்டு-தல்	குண்டுருட்டாய்க் கட்டு-தல் kuṇṭuruṭṭāykkaṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. திரளச் சேர்த்துக் கட்டுதல்; to tie anything enmasse. 2. ஒருவனுடைய தலை கால்களை ஒன்று சேர்த்துத் திரளக் கட்டுதல்; to tie up head to heel, as rolling one into a ball. [குண்டு + உருட்டாய் + கட்டு.]
குண்டுலகரம்	குண்டுலகரம் guṇṭulagaram, பெ.(n.) கழித்து தொடங்குவதாகிய பொதுலகரம் (இ.வ.);; the Tam letter 'ல' as beginning with a loop. [குண்டு + லகரம்.]
குண்டுவட்டில்	குண்டுவட்டில் kuṇṭuvaṭṭil, பெ.(n.) உட்குழிந்தவட்டில்; a hollow dish. [குண்டு + வட்டில்.]
குண்டூசி	குண்டூசி kuṇṭūci, பெ.(n.) தலைதிரண்டுள்ள ஊசி pin. ம. குண்டூசி; க. குண்டு சூசி;தெ. குண்டு சூதி. [குண்டு + ஊசி.]
குண்டெழுத்தாணி	குண்டெழுத்தாணி kuṇṭeḻuttāṇi, பெ.(n.) தலை பக்கம் திரண்டுள்ள எழுத்தாணிவகை; style wit knob at the top. [குண்டு + எழுத்தாணி.]
குண்டெழுத்து	குண்டெழுத்து kuṇṭeḻuttu, பெ.(n.) திரண்டு தடித்த எழுத்து; bold round hand. [குண்டு + எழுத்து]

குண்டேறு	குண்டேறு kuṇṭēṟu, பெ.(n.) மீன்வகை; a kind & fish. [குண்டு + ஏறு.]
குண்டை	குண்டை1 kuṇṭai, பெ.(n.) 1. எருது; bull. "வைய பூண்கல்லா சிறுகுண்டை" (நாலடி;350); 2. இடபவோரை (பிங்.);; taurus a sign of th zodiac. 3. குறுகித்தடித்தது; that which is sho and stout. "குண்டைக் குறட்பூதம்"(தேவா.944:); 4. குறுமை; shortness. "குண்டைக் கோட்குறுமுட் கள்ளி" (அகநா.184);. ம. குண்ட [குள் → குண்டு → குண்டை.] குண்டை2 kuṇṭai, பெ.(n.) சட்டி(யாழ்.அக.);; ear the pot. [குண்டு→ குண்டை.]
குண்டைச்சம்பா	குண்டைச்சம்பா kuṇṭaiccambā, பெ.(n.) சம்பா நெல்வகை(வின்..);; a kind of {cambāpaddy} [குண்டை + சம்பா.]
குண்டையம்	குண்டையம் kuṇṭaiyam, பெ.(n.) பிட்டு செ சுறாமீன்; shark fish. [குண்டு → குண்டையம்.]
குண்டோதரன்	குண்டோதரன் kuṇṭōtaraṉ, பெ.(n.) 1. பெருவயிறு குறுவடிவம் உடையனான சிவகணத்தவருள் ஒருவன்; a short gluttonous goblin in the hos - Siva, having a capacioush round be "குண்டோதரனெனு நாமப் பூண்டு"(திருவால 4:22);. 2. பெருந்தீனிக் காரன்; a stout big-bel=: glutton. [குண்டு + உதரன் – குண்டோதரன்.]
குண்ணவாடை	குண்ணவாடை kuṇṇavāṭai, பெ.(n.) வடகீழக்கு காற்று; north-east wind. குண்ணவாடை கூனாலும் கூட்டும், கலைத்தாலும் கலைக்கும் (இ.வ.); [குண்ணம் குணக்கு = கிழக்கு + வாடை.]

குண்ணி	குண்ணி kuṇṇi, பெ.(n.) குன்றிமணி; crab's eye. jeweller's bead (சா.அக.);. [குள் → குண்ணி.]
குண்ணியம்	குண்ணியம் kuṇṇiyam, பெ.(n.) பெருக்கப்படும் என multiplicand. [குள் →குண்ணி → குண்ணியம்.]
குணக்காய்ப்பேசு-தல்	குணக்காய்ப்பேசு-தல் kuṇakkāyppēcudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வீண்வாதஞ் செய்தல்; to talk per versely, advance captious argument. [குணக்கு + ஆய் + பேசு.]
குணக்கிராகி	குணக்கிராகி kuṇakkirāki, பெ.(n.) நற்குணத்தையே கொள்பவன்; one who recognises and appriceates the good points only (செ.அக.);. [குணம் + கிராகி (கிரகித்துக் கொள்பவன் குணங்கொளி எனின் முற்றுந்தமிழாம்.]
குணக்கு	குணக்கு1 kuṇakkudal, 5செ.குன்றாவி.(v.t.) வளைத்தல்; to bend. [குள் + குணக்கு.] குணக்கு2 kuṇakku, பெ.(n.) 1. கிழக்க; east. " கரைபொரு தொடுகடற் குணக்கும்" (புறநா.6:3);. 2. கோணல்; crookedness, curvature. நாயின் வாளைக் குணக்கெடுக்கலாமா? (உ.வ.);. 3. எதிரிடை; crossness, opposition. குணக்குப் பண்ணாதே (உ.வ.);. 4. நோய்முற்றிச் சிக்கலாதல்; complicatun in sickness. அவனுக்கு உடம்பு குணக்காயிருக்கிறது. [குள் → குணக்கு.] குணக்கு3 kuṇakkudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. பின்னிற்றல் (யாழ்.அக.);; to be backward;
குணக்குன்று	குணக்குன்று kuṇakkuṉṟu, பெ.(n.) நற்குணம் மிக்கவன்; lit. a mountain of good qualities, person of noble character. [குணம் + குன்று.]

குணக்கேடன்	குணக்கேடன் kuṇakāṭaṉ, பெ.(n.) நற்குண மற்றவன்; ill-natured person. "இரங்காக் குணக்கேடன்"(சைவசஆசா. 17);. [குணம் + கேடன்.]
குணக்கேடு	குணக்கேடு kuṇakāṭu, பெ.(n.) 1. கெட்ட பண்பு; bad disposition, ill-nature. 2. நோய் குணமாக்க முடியாத நிலைக்கு மாறுகை; unfavourable symptom in disease. [குணம் + கேடு.]
குணகண்டி	குணகண்டி guṇagaṇṭi, பெ.(n.) சிவதை (மலை.);; Indian jalap. [குணம் + கண்டி.]
குணகம்	குணகம் guṇagam, பெ.(n.) பெருக்குந்தொகை; multiplier [குள்(கூடுதல்); → குணகு + அக.] குணகம் guṇagam, பெ.(n.) நகங்கறுத்துக் கெட்டி யாகி விடுதல்; a condition of nail in which it is discoloured and becomes hard (சா.அக.);. [குல் → குன் → குனகம்.]
குணகர்	குணகர் guṇagar, பெ.(n.) கணக்கர்; accountant [கணி → குணி → குணகர்.]
குணகன்	குணகன் guṇagaṉ, பெ.(n.) கணக்கன்; mathematician. [குண்டு → குணகன்.]
குணகாங்கி	குணகாங்கி kuṇakāṅgi, பெ.(n.) குணகாங்கியம் பார்க்க; see {kuma-kargiyam.} "குணகாங்கி யென்னுங் கருநாடகச் சந்தமும்" (யாப்.வி.96,பக்-490);. [குணம் → குணகங்கி (நற்பண்பினள்);.]

குணகாங்கியம்	குணகாங்கியம் kuṇakāṅgiyam, பெ.(n.) பழைய தொரு கன்னட யாப்பு நூல்; an ancient treatise on prosody in Kanarese. "குணகாங்கியமென்னுங் கருநாடகச் சந்தமே போல மகடூஉ முன்னிலைத் தாய்"(காரிகை, பாயிரவுரை);. [குணம் → குணகாங்கி → குணாகங்கியம்.]
குணகாரம்	குணகாரம் kuṇakāram, பெ.(n.) பெருக்கல் (சூடா.); (Arith.);; multiplication. [குள் → குழி(பெருக்குதல்); → குணிகாரம் - குணிகாரம் → குணகாரம்.]
குணகி	குணகி guṇagi, பெ.(n.) குணவான் (யாழ்.அக.);; person of good qualities. [+ குணகன் குணகி.]
குணகு	குணகு1 guṇagudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வளைதல்; to become bent or crooked. 2. சோர்தல்; to sink, faint, fade, droop. 3. மனந்தளர்தல்; to be dejected. 4 மாறுதல்; to feel uneasy, to be vexed. ம. குணகுக [குணக்கு → குணகு.] குணகு 2 guṇagu, பெ.(n.) குணங்கு பார்க்க;see {kuṇarigu:} [குணக்கு → குணகு.] குணகு3 guṇagu, பெ.(n.) பூத பிசாசம்; goblin. [குள் → குளகு → குணகு (குள்ளமானது);.]
குணகுணி	குணகுணி guṇaguṇi, பெ.(n.) குணமும் குணமுடைய பொருளும்; an object and its attributes. [குணம் + குணி.]
குனகுனிபாவம்	குனகுனிபாவம் guṉaguṉipāvam, பெ.(n.) பண்பும் பண்பியும் போலப் பிரியாமலிருக்கும் நிலை; state of inseparableness as an object and its attributes. "அனல் வெம்மையும் போல் … குணகுனிபாவமாகி" (சி.சி4:6);. [குணம் + குனி + பாவம்.]

குனகோளார்த்தம்	குனகோளார்த்தம் kuṉaāḷārttam, பெ.(n.) புவியின் கிழக்குப் பாதிக்கோளம்; eastern hemisphere. [குணக்கு + கோளம் + அர்த்தம். அர்த்தம் = பாதி.]
குணங்கர்	குணங்கர் kuṇaṅgar, பெ.(n.) பூதங்கள், தீக்குணப் பேய்கள்; devil, goblin, evil spirit. "திரண்டன குணங்கரீட்டம்" (கந்தபு.முதனாட்பானு.312);. [குணங்கு + குணங்கர்.]
குனங்காட்டு-தல்	குனங்காட்டு-தல் kuṉaṅgāṭṭudal, 5.செ.கு.வி.(v.i.) 1. இயற்கைக் குணத்தை வெளிப்படுத்துதல்; to come out in one's true colours, reveal one's true character. 2. நோய் குணமாகுங் குறிகாட்டுதல்; to show signs of cure, as discese. [குணம் + காட்டு.]
குணங்கு	குணங்கு1 kuṇaṅgudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) வளைதல்; to bend. [குணகு → குணங்கு.] குணங்கு2 kuṇaṅgu, பெ.(n.) பூதம், பிசாசம்; devil gobin "குணங்கினம் கானம் பாடி" (கல்லா.34:4); (பிங்.);. [குணகு → குணங்கு.]
குணங்குறி	குணங்குறி kuṇaṅguṟi, பெ.(n.) தன்மையும் வடிவிம் form and attribute characteristics. "குணங்குறியற் றின்பநிட்டை கூடவன்றோ" (தாயு.நின்றநிலை.3);. [குணம் + குறி.]
குணசந்தி	குணசந்தி kuṇasandi, பெ.(n.) அ, ஆ முன், இ = வந்தால் அவ்விரண்டுங் கெட ஏகாரமும், உ, ஊ வந்தால் அவ்வாறே ஒகாரமுந் தோன்றும் வட மொழிச் சந்தி (நன்.239,உரை);; sandhi or euphonic combination in Sanskrit of 'a' or 'a' with I and 'u' short or long, resulting repectively in 'e' and 'c' as. தேவேந்திரன், ஞானோதயம். [குணம் + சந்தி.]
குணசாகரர்	குணசாகரர் kuṇacākarar, பெ.(n.) யாப்பருங்கலக் காரிகையின் உரையாசிரியர்; commentator of {Yăpparurigalakkārigai} [குணம் + சாகரர்.]

குணசாலி	குணசாலி kuṇacāli, பெ.(n.) நற்குணமுள்ளவன்; good and virtuous person, one of noble character. [குணம் + சாலி.]
குணசீலன்	குணசீலன் kuṇacīlaṉ, பெ.(n.) நற்குண நற்செயலு நடபவன்; a man of noble character and actions. [குண + சீலன்.]
குனசைவம்	குனசைவம் kuṉasaivam, பெ.(n.) பதினாறு வகைச் சிவசமயங்களுள் சிவபிரானை எண் குணங்களுடை பவராக மனத்தில் நினைத்து அடிமை செய்பவர்க்கே வீடு என்னுங் கொள்கை யுள்ள சிவசமயம் (த.நி.போ. வாதிகள் சமயம், 200);; a Saiva sect which holds that salvation is for those who contemplate Siva as having eight attributes and worship Him as -is devoted slaves, one of 16Saivam. [குணம் + சைவம்.]
குணஞ்ஞன்	குணஞ்ஞன் kuṇaññaṉ, பெ.(n.) பிறர் குணங்களை அறிந்து மகிழ்பவன்; one who understands and appreciates the good qualities of others. 2. இனிய குணமுள்ளவன்; pleasant, good-natured, agreeable terson, one of sweet disposition (கொ.வ.);. [குணம் + குணஞ்ஞன்.]
குணட்டு	குணட்டு1 kuṇaṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) மயக்கிப் பேசுதல்; to coax, wheedle speak amorously, as a courtesan. [குள் → குண → குணட்டு.] குணட்டு2 kuṇaṭṭudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. செல்லங் கொஞ்சுதல்; to whine in jest, to speak saucily, as petted children. 2. குதித்து விளையாடுதல்; to caper about. 3. பகட்டுப் பண்ணுதல்(இ.வ.);; to fascinate, attract by fine dress etc., (இ.வ.);. ம.குணட்டுக Fin. kina, Es. kone:Mong. kina, Jap, kenasu, Q. enjuchiy, [குள் → குண → குணட்டு.] குணட்டு3 kuṇaṭṭu, பெ.(n.) கதிர் முதலியவற்றின் சிறுகொத்து; small bunch in a spike of grain ora cluster of grapes. [குள் → குணட்டு.]
குணத்திரயம்	குணத்திரயம் kuṇattirayam, பெ.(n.) சால்பு (சத்துவம்);, கொடுமை (இராசதம்); மடிமை (தாமசம்); என்னும் மூவகை மூலகுணங்கள்; the three-fold fundamental qualities. "குணத்திரயங் குலஞ்சு" (மருதூ:59);. [குணம் → திரயம்.]

குணத்தீமை	குணத்தீமை kuṇattīmai, பெ.(n.) நன்மை தீமைகள்; virtue and vice; merits and demerits. [குணம் + தீமை.]
குணத்துக்குவா-தல் (குணத்துக்குவருதல்)	குணத்துக்குவா-தல் (குணத்துக்குவருதல்) kuṇaddukkuvādalkuṇaddukkuvarudal,(v.i.) 1. சீர்படுதல்; to grow better, reform. 2. நோயினின்று நலம்பெறுதல்; to recover health, as from illness. 3. இணங்குதல்; yield, assent. மறுவ. குணப்படுதல் [குணம் + அத்து + கு + வா.]
குணத்தொகை	குணத்தொகை guṇattogai, பெ.(n.) பண்புத் தொகை (நன்.365);; an appositional compound in which the first memberstands in adjectival relation to the second. [குணம் + தொகை.]
குணத்தொனி	குணத்தொனி kuṇattoṉi, பெ.(n.) வில்லின் நாணோசை; twang of a bowstring. [குணம்(வளைவு, வில்); + தொனி.]
குணதத்துவம்	குணதத்துவம் kuṇadadduvam, பெ.(n.) 1. விளங் காமல் நின்ற மூலப்பகுதி முக்குணமாய்ப் பகுப்படைந்து விளங்கிச் சமமாய் நின்ற நிலை (சி.போ.பா.2:2 பக்.161);; condition in which the Primordial Matter manifests in itself the three-fold division of primary qualities, {satva, rājas, támas} in equal proportion. 2. குண தத்துவத்திற்குரி உலகம்; the world in which the above condition prevails. [குணம் + தத்துவம்.]
குணதரன்	குணதரன் kuṇadaraṉ, பெ.(n.) 1. நற்குண முள்ளவன்; person of noble character. "குணதரனாகிய குசனும்"(இரகு.வாகு1);. 2. முனிவன்; sage. "குணதரரே முனிமங்கை யரே" (திருநூற்.59);. [குணம் + தரன்.]
குணதிசை	குணதிசை kuṇadisai, பெ.(n.) கிழக்கு; east. "குணதிசை பாதம் நீட்டி" (திவ்.திருமாலை,19);. ம. குனதிச [குணம் + திசை. குணம் = கிழக்குத்திசை.]
குணதோடம்	குணதோடம் kuṇatōṭam, பெ.(n.) குணத்தீமை பார்க்க;see {kuna-t-timal} [குணம் + (தோஷம்); தோடம்.]

குணநாற்பது	குணநாற்பது kuṇanāṟpadu, பெ.(n.) நாற்பது பாடலாலாகிய இறந்துபட்ட ஒரு பழைய நூல் (தொல்.பொருள். 246, உரை);; an ancient poem of 40 stanzas, not extant. [குணம் + நாற்பது.]
குணநிதி	குணநிதி kuṇanidi, பெ.(n.) நற்குணம் நிறைந்தவன்; lit., storehouse of good qualities; person of noble character. [குணம் + நிதி.]
குணநூல்	குணநூல் kuṇanūl, பெ.(n.) நாடகத் தமிழ்நூல்களுள் ஒன்று (சிலப்.3:12,உரை);; an ancient treatise on the art of dancing. [குணம் +நூல்.]
குணப்படு-தல்	குணப்படு-தல் kuṇappaḍudal, 20 செ.கு.வி.(v.i) 1. சீர்ப்படுதல்; to change for the better, to reform. 2. நோயினின்று நலமடைதல்; to recover health, as from disease. 3. செழிப்படைதல்; to improve, grow, thrive, as crops. 4. கழிவிரக்கம் கொள்ளுதல்; to repent, to become penitent. [குணம்+ படு.]
குணப்படுத்து-தல்	குணப்படுத்து-தல் kuṇappaḍuddudal, 5செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சீர்ப்படுத்துதல்; to make better, reform 2. நோயைக் குணப்படுத்துதல்; to effect a cure as of disease. [குணம் + படுத்து.]
குணப்பண்பு	குணப்பண்பு kuṇappaṇpu, பெ.(n.) தன்மை குறிக்கும் பண்புச் சொல் (சீவக.11 உரை);; attributes as qualities of objects. [குணம் + பண்பு.]
குணப்பிழை	குணப்பிழை kuṇappiḻai, பெ.(n.) குணக்கேடு; ba: temper. [குணம் + பிழை.]
குணப்பெயர்	குணப்பெயர் kuṇappeyar, பெ.(n.) 1. பண்பு குறிக்கும் பெயர்ச்சொல் (நன்.132);; nouns of quaities, abstract nouns, as கருமை, அழகு 2. பண்பினடியாகப் பிறந்த பெயர்ச்சொல்; nouns derived from abstract nouns as கரியன், அழகன் 3. சிறப்பியல்புபற்றி மக்கட்குப் புலவரால் கொடுக்க. பட்டு வழங்கும் பெயர்(பன்னிருபா.147);; names give by poets to persons on account of their speca qualities. [குணம் + பெயர்.]
குணபத்திரன்	குணபத்திரன் kuṇabattiraṉ, பெ.(n.) 1. அருகக் கடவுள் (யாழ்.அக.);; arhat. 2. கடவுள்; God. [குணம் + பத்திரன்.]

குணபம்	குணபம் kuṇabam, பெ.(n.) 1. பிணம்; corpse "கோழைய ரவரே யல்லாற் குணபம்வே நுலகத் துண்டோ" (பிரபோத.31:28);. 2. சுடுகாட்டிலுள்ள பேய் (பிங்.);; spirit supposed to haunt burning grounds. [குள் → குணம் → குணவம் → குணம்.]
குணபலம்	குணபலம் kuṇabalam, பெ.(n.) அதிவிடையம் (மலை.);; atees. [குணம் + பலம்.]
குணபாகம்	குணபாகம் kuṇapākam, பெ.(n.) 1.தன்மையான நிலை; favourable turn, as of a disease. நோய் கண்பாகமாயிருக்கிறது (உ.வ.);. 2. ஏற்ற பக்குவம்; R-rableness of preparation, as in medicine. பருத்தைக் குணபாகமாகச் செய்க (உ.வ.);. [குணம் + பாகம்.]
கனபாசி	கனபாசி kaṉapāci, பெ.(n.) பிணந்தின்னும் பேய்; spirit, demon, as devouring corpses. "குணபாசி...... நடித்து நின்றயின்றன. புறணி" அர்சமய.பரகா.37). [குணம் + பாசி.]
குணபாடம்	குணபாடம் kuṇapāṭam, பெ.(n.) பதார்த்த குனநூல்; that branch of medical science which reas with medicinal drug and their uses (சா.அக.);. [குணம் + பாடம்.]
குணபாடல்	குணபாடல் kuṇapāṭal, பெ.(n.) குணவாகடம் பார்க்க; see {kuna-vagadam.} [தணம் + பாடல்.]
குணபாடலியற்று வோன்	குணபாடலியற்றுவோன் kuṇapāṭaliyaṟṟuvōṉ, பெ.(n.) நோயின் கூறுபாடுகளை அறிந்தவன்; one and stnoroughly acquainted with the nature of these and their symptoms (சா.அக);. [குணம் + பாடல் + இயற்றுவோன்.]
குணபேதம்	குணபேதம் kuṇapētam, பெ.(n.) 1. குணம் ; change of disposition for the worse, -eracy. 2. நோய் நலமாகாத நிலைக்கு ; Unfavourable symptom of a disease. [குணம் + பேதம்.]

குணபேதி	குணபேதி kuṇapēti, பெ.(n.) ஒருவரின் பண்பை இருந்து; any drugs which bring about orpes - one's character such as intoxicants,-cero-g drug etc (சா.அக.);. [குணம் + பேதி.]
குணம்	குணம்1 kuṇam, பெ.(n.) 1. பொருளின் தன்மை; attribute, property, quality. "அதன் குணங் கருதி" (தொல்.சொல்.416);. 2. ஒழுக்கத் தன்மை; character. "மாண்ட குணத்தொடு மக்கட்பே றில் லெனினும்" (நாலடி,56); 3.மூலகுணங்களாகிய சால்பு (சத்துவம்);, கொடுமை (ராட்சசம்);, மடிமை (தரமசம்);; fundamental qualities. 4. கொள்கை (திவா.);; opinion, belief. 5. காப்பியத்தைச் சிறப்பிக்கும் செறிவு, தெளிவு முதலிய தன்மை; inherent excellence of style in a poetic composition. "அவற்றுள் சொற்சுவை குணம் அலங்காரமென இரு வகைத்து" (குறள்,420, உரை);. 6. நன்மை; favourableness. காரியம் குணமாயிற்று (உ.வ.);. 7. நலமாதல்; convalescence. நோய் நலமாயிற்று. 8. மேன்மை (உ.வ,);; excellence merit. virtue. 9.அறிவுத் தெளிவு; soundness of intellect. 10. நிறம் (பிங்.);; colour.
குணம்பாழ்	குணம்பாழ் kuṇambāḻ, பெ.(n.) மிதித்தால் திகைப்புண்டாக்கும் மூலிகை; a plant supposed to cause perplexity or bewilderment whentouched(சா.அக.);. [குணம் + பாழ்.]
குணம்பேதி-த்தல்	குணம்பேதி-த்தல் kuṇambētittal, செ.கு.வி.(v.i.) பண்பு மாறுதல்; change of temprament of mind or disposition as in some diseases (சா.அக.);. [குணம் + பேதி.]
குணமணி	குணமணி kuṇamaṇi, பெ.(n.) நற்குணமுள்ளவன்; person of excellent character. [குணம் + மணி.]
குணமா-தல்	குணமா-தல் kuṇamātal, 6 செ.கு.வி.(v.i.) நலமாதல்; to become cured, healed restored to health. [குணம் + ஆ.]

குணமாக்கு-தல்	குணமாக்கு-தல் kuṇamākkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நலப்படுத்துதல்; to cure, heal, restore to health. 2. சீர்திருத்துதல்; to reform, amend, correct. [குணம் + ஆக்கு.]
குணமாய்ப்பேசு-தல்	குணமாய்ப்பேசு-தல் kuṇamāyppēcudal, 5 செ.கு.வி. (v.i) 1. அறிவோடு பேசுதல்; talking with reason and sense, talking banely. 2. இசிவு, மயக்கம், வலிப்பு முதலியவற்றால் நினைவு தடுமாறிப் பேசுவதினின்று தெளிந்து இயல்பாய்ப் பேசுதல்; after recovery from delirum, giddiness fits, etc., involving incoherant taiks (சா.அக.);. [குணமாய் + பேசு.]
குணமாய்ப்போ-தல்	குணமாய்ப்போ-தல் kuṇamāyppōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) நோயினின்று தெளிதில்; to recovefrom illness (சா.அக.);. [குணம் + ஆய் + போ.]
குணமாலி	குணமாலி kuṇamāli, பெ.(n.) மாவிலிங்க மரம்; lingam tree (சா.அக.);. [குணம் + மாலி.]
குணமுள்ளது	குணமுள்ளது kuṇamuḷḷadu, பெ.(n.) நலமாகக் கூடியது; that which has curative virtues or heal - ing power. 2. நற்பண்பு வாய்தநது; anything having good qualities (சா.அக.);. [குணம் + உள்ளது.]
குணமுள்ளவன்	குணமுள்ளவன் kuṇamuḷḷavaṉ, பெ.(n). நற்குணம் உடையவன்; person of noble character. [குணம் + உள்ளவன்.]
குணமுற்றவன்	குணமுற்றவன் kuṇamuṟṟavaṉ, பெ.(n.) நற்குண பண்பு வாய்ந்த; man of good qualities (சா.அக.);. குணம் + உற்றவன்.]
குணமூலி	குணமூலி kuṇamūli, பெ.(n.) குணமாக்கும்மருந்துகள்; drugs having healing power, curative drugs (சா.அக.);. [குணம் + மூலி.]
குணலி	குணலி kuṇali, பெ.(n.) 1. சீந்தில்; moon creeper. 2. செவ்வகத்தி; red sesbane (சா.அக.);. [குள் (வளைவு); → குண → குணலி.]

குணலை	குணலை1 kuṇalai, பெ.(n.) 1. ஆரவாரத்துடன் நடிக்குங் கூத்து; a dance attended with shouting "அந்தணர் குணலை கொள்ள" (திருவாலவா.4,22);. 2. வீராவேசத்தாற் கொக்கரிக்கை; warrior's shout of triumph, valour, ordefiance. [குணல் (வளைதல், வளைந்தாடுதல்); → குண → கூத்து.] குணலை kuṇalai, பெ.(n.) நாணத்தால் உடல் வளைகை; bending of the body through bashfulness "கூச்சமுமாய்ச் சற்றே குணலையுமாய்"(பணவிடு.310);. [குள் → குனல் → குணலை.]
குணலையிடு-தல்	குணலையிடு-தல் kuṇalaiyiḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கொக்கரித்தல்; to shout 2. இரைந்து கூத்தாடுதல்; to dance and shout. [குணலை + இடு.]
குணவதம்	குணவதம் kuṇavadam, பெ.(n.) 1. குணவிரதம் பார்க்க;see {kuna-Viratam.} 2. நற்குணம்; good qualities, nobility. "களியுணர்வி னாரைக் குணவதங் கொளுத்த லாமோ" (சீவக.378);. [குணம் + குணவந்தம் → குணவதம்.] குணவதம் kuṇavadam, பெ.(n.) 1. நற்குண முடையவன்; person of noble character. "பரமன் குணவதன் பரத்தி லொளியோன்" (சிலப்.10:181);. 2. குணநோன்பை நோற்பவன் (சிலப்.10:181 உரை);; one who observes {kuna-nónbu.} [குணம் + அந்தன்-குணவந்தன் →குணவதன்.]
குணவதி	குணவதி kuṇavadi, பெ.(n.) நற்குணமுள்ளவள்; woman of noble character. [குணம் + அந்தி-குணவந்தி → குணவதி.]
குணவந்தன்	குணவந்தன் kuṇavandaṉ, பெ.(n.) குணவான் பார்க்க;see {kunavān} [குணம் + அந்தன்-குணவந்தன்.]
குணவல்லயை	குணவல்லயை kuṇavallayai, பெ.(n.) அதிவிடயம்; Indian atees (சா.அக.);. [குணம் + வல்லபை.]

குணவாக்கு	குணவாக்கு kuṇavākku, பெ.(n.) சிறப்பாயமைந்த பண்பு; peculiar characters. [குணம் + வாக்கு.]
குணவாகடம்	குணவாகடம் kuṇavākaḍam, பெ.(n.) மருந்தின் தன்மை, நோய்க் குறிகளைப் பற்றிக் கூறும் ஒரு மருத்துவ நூல்; a medical treatise on the symptoms of diseases. "பேர்பெறுங் குணவாகடஞ் சோதித்து"(அறப். சத்.51);. [குணம் + வாகடம்.]
குணவாகு	குணவாகு kuṇavāku, பெ.(n.) பண்பின் இயல்பு; natural disposition (சா.அக.);. [குணம் + வாகு.]
குணவாகுபெயர்	குணவாகுபெயர் kuṇavākubeyar, பெ.(n.) பண்புப் பெயர் பண்பிக்கு ஆகி வருவது; noun literally signifying abstract quality used figuratively to denote the concrete object having that quality, as, நீலஞ்சூடினாள். [குணம் + ஆகுபெயர்.] நீலஞ்சூடினாள் என்பதில் நீலம் என்னும் பண்புப்பெயர் நீலமலருகு ஆகிவந்தது.
குணவாயில்	குணவாயில் kuṇavāyil, பெ.(n.) கீழ்த்திசை. [குணக்கு + வாயில்.]
குணவான்	குணவான் kuṇavāṉ, பெ.(n.) நற்குணமுள்ளவன், man of noble character. [குணம் + ஆன்.]
குணவிலக்கணம்	குணவிலக்கணம் kuṇavilakkaṇam, பெ.(n.) நோயின் பண்பைப் பற்றிய நூல்; a treatise on the nature and symptom and peculiar to a disease (சா.அக.);. [குணம் + இலக்கணம்.]
குணவியன்	குணவியன் kuṇaviyaṉ, பெ.(n.) மாணிக்க வகையு ளொன்று; a kind of ruby (S.I.I.ii,78);. [குணம் + குணவியன்.]

குணவிரதம்	குணவிரதம் kuṇaviradam, பெ.(n.) பெருநோன்பிற்கு (மகா விரதத்திற்கு); அடுத்தபடியாகக் கொள்ளும் ஒரு சைன நோன்பு (சீவக.2818,உரை);; vow of secondary importance. [குணம் + விரதம்.]
குணவீரபண்டிதர்	குணவீரபண்டிதர் kuṇavīrabaṇṭidar, பெ.(n.) 13-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்த நேமிநாத நூலாசிரியர்; the author of {Néminátam} who lived in the 13th century. [குணம் + வீரம் + பண்டிதர்.]
குணவேற்றுமை	குணவேற்றுமை kuṇavēṟṟumai, பெ.(n.) ஆறாம்வேற்றுமை(தொல்.எழுத்.216, உரை);; genitive case. [குணம் + வேற்றுமை.]
குணன்	குணன் kuṇaṉ, பெ.(n.) 1. குணமுள்ளவன்; person possessing attributes, qualities used usually in compounds as எண்குணன். 2. புழு; worm. [குணம் + அன்.]
குணனம்	குணனம் kuṇaṉam, பெ.(n.) எண்வகைக் கணிதத்துள் ஒன்றாகிய பெருக்கல் (திவா.); ; multiplication, one of {atta-kamidam.} [குணல் → குணலம் → குணளம்.]
குணனீயம்	குணனீயம் kuṇaṉīyam, பெ.(n.) பெருக்கற்படுந்தொகை; multiplicand. [குணல் → குணலியம் குணனிம்.]
குணாக்கரநியாயம்	குணாக்கரநியாயம் kuṇākkaraniyāyam, பெ.(n.) மரம், புத்தகம் முதலியவற்றில் புழுவின் அரிப்பு எழுத்தாதல் போலத் தற்செயலாக நேர்வதைக் குறிக்கும் நெறி (நுண்பொருள்மாலை.);; illustration of letters formed by chance by worm-mark on wood, leaf of a book, etc., to denote any fortuitous or chance occurence. [குணை(புழு); + அக்கரம் (அட்சரம்); + நியாயம்.]
குணாகுணம்	குணாகுணம்1 kuṇākuṇam, பெ.(n.) நன்மையும் தீமையும்; good and evil, merit and defect. [குணம் + அகுணம்.] குணாகுணம்2 kuṇākuṇam, பெ.(n.) நோயின் இயல்வு இயலாமைகள் (யாழ்.அக.);; curability or otherwise of a disease. [குணம் + அகுணம்.] குணாகுணம் kuṇākuṇam, பெ.(n.) நோயை நீக்கமுடியும் தன்மை அல்லது நீக்க முடியாத் தன்மை (யாழ்.அக.);; curability or otherwise of disease. [Skt.guna + aguna → த.குணாகுணம்.]

குணாகுணவிளக்கம்	குணாகுணவிளக்கம் kuṇākuṇaviḷakkam, பெ.(n.) நோயின் பண்பையும் மாறுபாட்டையும் கூறும் நூல்; a book which tells the nature of a disease with its changes (சா.அக.);. [குணம் + அகுணம் + விளக்கம்.]
குணாகுனா	குணாகுனா kuṇākuṉā, பெ.(n.) குனுகுனு. மூக்கின் வழியாய்ப் பேசல்; speaking through the nose (சா.அக.);. குனுக்கல் பார்க்க;see {kurukka} [குனுகுனு → குண, குணா.]
குணாசகம்	குணாசகம் guṇācagam, பெ.(n.) சிறுகாஞ்சொறி small alimbing nettle (சா.அக.);. [குணல்(வளைவு); → குனப் சகம், குணாசகப்(கொ.வ.);]
குணாட்டம்	குணாட்டம் kuṇāṭṭam, பெ.(n.) ஒருவகை வரிக்கூத்து (சிலப்.3:13,உரை..);; a kind of masqueade dance. [குணல் → குணலாட்டம் + குணாட்டம்.]
குணாதிதம்	குணாதிதம் kuṇādidam, பெ.(n.) குணங் கடந்தது; that which is absolute, above all attributes as referring to God. [குணம் (அதைத்தல்); + அதிதம்.]
குணாது	குணாது kuṇātu, பெ.(n.) கிழக்கிலுள்ளது; that which is in the east. "குணாஅது கரைபொரு தொடுகடல்" (புறநா.6:3);. [குணம் (கிழக்கு); – குணாது.]
குணாம்பி	குணாம்பி kuṇāmbi, பெ.(n.) கோமாளி; ludic_s comical, droll fellow, buffoon. ம. குணாம்பி [குள் → குண → குணம்பி → குணாம்பி (குழப்புபவன்,நகையாட்டு செய்பவன்);.]
குணாம்பு	குணாம்பு1 kuṇāmbudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) பகடி பேசுதல்; to speak insultingly, to taunt, to use invective, irony, sarcasm. ம.குனாப்பிக்குக [குள் → குண → குணம்பு → குணாம்பு.]
குனாம்பு	குனாம்பு2 kuṉāmbu, பெ.(n.) பகடி; merry talk, 3rollery, idle joke. [குள் → குண → குணம்பு → குணாம்பு.]

குணாலம்	குணாலம்1 kuṇālam, பெ.(n.) ஒருவகை மகிழ்ச்சிக் கூத்து; riotous dancing. "குணாலடித் திரிமினோ" (திவ்.பெரியாழ்..4:6.9);. 2. வீரத்தால் முழக்கமிடுகை; warrior's shout of trimph. "குணாலமிடு சூரன்" (திருப்பு.185);. [குணல் → குணலம் → குணாலம்(வளைந்தாடுதல்.);
குணாலயம்	குணாலயம்2 kuṇālayam, பெ.(n.) ஒரு பறவை; a bird. "காகங் குணாலஞ் சிலம்புமே" (கம்பரா. ஊர் தேடு 151);. [குணலம் → குணாலம்.]
குணாலயன்	குணாலயன் kuṇālayaṉ, பெ.(n.) குணங்களுக்கு இருப்பிடமானவன்; one who is the abode of all virT-Es. [குணம் + ஆலயன்.]
குணாலை	குணாலை kuṇālai, பெ.(n.) குணலை (சிலப்.3:13 உரை. பக். 89); பார்க்க;see {kunalai} [குணலை → குயாலை.]
குணானன்	குணானன் kuṇāṉaṉ, பெ.(n.) நற்குணமிக்கவ்ன; persor of noble character. "ரட்சிக்குங் குணாளனே" (கவிகுஞ்.10);. [குணன் → குணாளன்.]
குணானுபவம்	குணானுபவம் kuṇāṉubavam, பெ.(n.) பண்பின் நுகர்ச்சி; experience of nature, as of diseases (சா.அக.);. [குணம் + அனுபவம் (குணநுகர்ச்சி.);]

குனி	குனி1 kuṉi, 1. பண்பி; object, as possessing attributes; குணத்தின் பெயர் குணிமேல் நின்றது(குறள்,53,உரை);. 2. நற்குணமுடையவன்; one endowed with good qualities. [குணம் + குணி.] குனி1 kuṉittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t..) வளைத்தல்; to bend, curve. "குனித்த புருவமும்" (தேவா.11:4);. [குனி → குனித்தல்.] குனி2 kuṉittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஆடுதல்; to dance. "அன்பரென் பூடுருகக் குனிக்கும்பாம்பலங் காரப்பரன்" (திருக்கோ:1);. 2.குரல் நடுங்குதல்; to quaver, quiver, shake, as the voice in singing. [குனி + குனித்தல்.] குனி3 kuṉi, பெ.(n.) 1. வளைகை; curvature
குணி	குணி2 kuṇi, பெ.(n.) 1. முடமானது (சூடா.);; that which is lame. 2. சொத்தைக் கையன்; person with a withered hand, useless arm. "கஞ்சன் குணி கூனன்" (சைவச.ஆசா.10);. [குள் → குண → குணி.] குணி3 kuṇittal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. கணித்தல்; to estimate calculate, compute, reckon. "அவர்குழுக் குணிக்கின்" (கந்தபு. அசுரர்தோ.25);. 2. ஆய்தல் (ஆலோசித்தல்);; to reflect, consider. "கொணரும்வகை யாவதெனக் குணிக்கும் வேலை" (கம்மரா.திருவவ.38);. 3. வரையறுத்தல் (திவா.);; to determine, define, limit. 4. பெருக்குதல்; to multiply. [குழித்தல் = பெருக்குதல். குழி→குணி.] குணி4 kuṇi, பெ.(n.) வில் (யாழ்.அக.);; bow. [குள் → குணி.]
குணிக்கரி-த்தல்	குணிக்கரி-த்தல் kuṇikkarittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) பெருக்கல்; multiplicate. [குழி → குணி + கரி.]

குணிக்காரம்	குணிக்காரம் kuṇikkāram, பெ.(n.) பெருக்கல் (யாழ்.அக.);; multiplication. [குணகு → குணகு → குணிக்காரம்.]
குணிதம்	குணிதம் kuṇidam, பெ.(n.) 1. பெருக்கி வந்த தொகை; product of multiplication. 2. மடங்கு; fold as in two-fold. "இவற்றினிருகுனிதஞ் செய்திடுக (சைவச.பொது:16);. [குழி + குணி + குணிதம்.]
குணிப்பானவன்	குணிப்பானவன் kuṇippāṉavaṉ, பெ.(n.) நன்கு மதிக்கற்பாடுடையவன்; a respected person. [குணப்பு + ஆனவன்.]
குணிப்பு	குணிப்பு kuṇippu, பெ.(n.) 1. அளவு; estimate, reck oning, "சேனையின் குணிப்பி லாமையும் (கம்பரா.பிணிவீ.23);. 2. ஆராய்ச்சி; investigation consideration. "குணிப்பின்றி...... பணித்த பிரான்(திருநூற்.23);. 3. மதிப்பு; esteem regard. குணிப்பான மனிதன் (இ.வ.);. [குழி → குணி → குணிப்பு.]
குணிப்பெயர்	குணிப்பெயர் kuṇippeyar, பெ.(n.) பண்பியைக் காட்டும் பெயர்ச்சொல்; concrete noun, dis tfr . {kuna p-peyar} as āfluor. [குணம் → குணி + பெயர்.]
குணில்	குணில் kuṇil, பெ.(n.) 1. குறுந்தடி; short-stick cudgel. "கரும்பு குணிலா மாங்கனி யதிர்க்கும் (ஐங்குறு.87); 2. பறையடிக்கும் கடிப்பு; drum stic "குணில்பாய் முரசி னிரங்கு மருவி" (புறநா.143:9.); 3. கவண் (பிங்.);; sling. [குள் → குணல் → குணில் (வளைவானது);.]
குணிறு	குணிறு kuṇiṟu, பெ.(n.) தடிக்கம்பு; stick "பிடித்தாயமா மடப்பாவைநீள், குணிற்றால் விட தடித்தேகவே"(நூற்றெட்டுத்.திருப்புகழ்.12);. [குள் → குணில் → குணிறு.]

குணு	குணு kuṇu, பெ.(n.) 1. வளைவு; bend. 2. புழு (அக.நி.);; worm, meggot. [குள்(வளைவு); → குணு.]
குணுக்கம்	குணுக்கம் kuṇukkam, பெ.(n.) வருத்தம் (யாழ்.அக.);: suffering, distress. [குள் → குணு → குணுக்கம்.]
குணுக்கன்	குணுக்கன் kuṇukkaṉ, பெ.(n.) மூக்காற் பேசுபவன் (யாழ்.அக.);; one who talks through his nose. [குணுக்கு + அன்.]
குணுக்கு	குணுக்கு1 kuṇukkudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. வளைத்தல்; to bend. 2. நுணுக்குதல்; to powder [குள் → குணு → குணுக்குதல்.] குணுக்கு2 kuṇukku, பெ.(n.) 1. கடிப்பிணை என்னும் காதணி (பிங்.);; an ear-ornament. 2. செவி வடித்தற்கு இடும் குதம்பை (சினேந்.109,உரை.);; ring of lead or brass suspended in the lobe of the ear to stretch it. 3. மீன்வலையின் ஈயக்குண்டு; lead for a fish-net. 4. வெள்ளி; silver 5. பணியாரவகை; a kind of sweet meat. ம.குணுக்கு [குள் + குனுக்கு.] காது வளர்க்கும் போது அணிவது குதம்பையும் வளர்த்தபின் அணிவது குழையும் கடிப்பிணையுமாகும். குதம்பை இன்று குனுக்கு என வழங்குகின்றது (பண்.நா.ப.54);. [P] குணுக்கு
குனுக்குத்தடி	குனுக்குத்தடி kuṉukkuttaḍi, பெ.(n.) இரும்புப் பூணிட்ட கனத்த கழி; club or heavy stick with an iron ferrule. [குணுக்கு + தடி.]

குனுகினி	குனுகினி guṉugiṉi, பெ.(n.) நோய்க் குறுமி (கிருமி);க் கொல்லி; a remedy which expels worms from animal bodies (சா.அக.);. [குணுகு → குணுகினி.]
குனுகு-தல்	குனுகு-தல் guṉugudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கொஞ் சுதல்; to caress, prattle, talk pleasantly. "குணுகி பிட்டுள பொருள் பறித்து" (திருப்பு.676);. 2.வளைதல்; to bend. க. குணுகு [குள் → குணு → குணுகு,] குனுகு-தல் guṉugudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) குனகு பார்க்க;See. {kunagu.} [குனகு →: குனுகு.]
குணுகுணு-த்தல்	குணுகுணு-த்தல் guṇuguṇuttal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) மூக்காற்பேசுதல்; to speak through the nose. 2. முணுமுணுத்தல்; to whine, murmur, grumble. ம. குணுகுணுக்குக; க. கொணகு;து. குணுகுணு, ஆகட்டு, குனகுன [குனுகுணு = ஒலிக்குறிப்பு. ஒ.நோ. முணுமுணு.]
குணுகுணெனல்	குணுகுணெனல் guṇuguīeṉal, பெ.(n.) முணுமுணுத்தற்குறிப்பு; onom, expr. signifying -r-pering, whining. [குணுகுணு + எனல்.]
குணுங்கர்	குணுங்கர் kuṇuṅgar, பெ.(n.) 1. இழிந்தோர்; base, --- persons. 2. புலையர்; low caste men "கட்வித்தோ றின்னுங் குணுங்கர்நாய்" (நாலடி,322);. 3. தோற்கருவியாளர் (திவா.);; drummers. 4. குயிலுவர் (சூடா.);; lute-players. [குணுங்கு → குணுங்கர்.]
குணுங்கலூர்வெட்டு	குணுங்கலூர்வெட்டு kuṇuṅgalūrveṭṭu, பெ.(n.) பழையநாணயவகை (பணவிடு.32);; an ancient coin. தணுங்கலூர் + வெட்டு.]

குணுங்கு	குணுங்கு1 kuṇuṅgudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) வருந்துதல் (யாழ்.அக.);; to suffer to be in distress. [குள் → குணு → குணுங்கு.] குணுங்கு2 kuṇuṅgu, பெ.(n.) 1. பேய் (உரி.நி.);; devil, goblin. 2. கொச்சை நாற்றம்; smell of cattle, buffer,etc. "வெண்ணெ யளைந்த குணுங்கும்" (திவ்.பெரியாழ்.2.4:1);. ம. குணுக்குமணம் [குள் → குணு → குணுக்கு.]
குனேட்டம்	குனேட்டம் kuṉēṭṭam, பெ.(n.) அதிவிடயம் என்னும் மருந்துச் சரக்கு; a bazzar drug called Indan ateas (சா.அக.);. [குள் → குணட்டம் → குணேட்டம்.]
குணேடகம்	குணேடகம் guṇēṭagam, பெ.(n.) குணேட்டம் பார்க்க;see {Kunĕffam.} [குள் → குணேட்டம் → குணேடகம்.]
குணைவண்டு	குணைவண்டு kuṇaivaṇṭu, பெ.(n.) வண்டு வகை; a kind of beetle. [குள் → குணை + வண்டு.]
குத்தகை	குத்தகை guttagai, பெ.(n.) 1. நிலக்குத்தகை ஒப்பந்தம்; contract of lease. "பொழில் குத்தகையாத் தந்தீர்" (குமர.பிர.திருவாரூர்.27);. 2. குத்தகைத் தொகை; lease amount. தெ. து. குத்த க.guttige ம.குத்தக [கொத்து → குத்து → குத்தகை.]
குத்தகைக்கடை-த்தல்	குத்தகைக்கடை-த்தல் guttagaiggaḍaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) குத்தகைக்குக் கொடுத்தல்: to let out, farm, lease out, as land. [குத்தகைக்கு + அடை-.]
குத்தகைக்காரன்	குத்தகைக்காரன் guttagaiggāraṉ, பெ.(n.) குத்தகை வாங்குபவன்; contractor, lessee [குத்தகை + காரன்.]

குத்தகைச்சரக்கு	குத்தகைச்சரக்கு guttagaiccaraggu, பெ.(n.) ஒப்பந்தம் செய்த சரக்கு; goods secured by contract. [குத்தகை + சரக்கு.]
குத்தகைச்சீட்டு	குத்தகைச்சீட்டு guttagaiccīṭṭu, பெ.(n.) குத்தகை ஆவணம்; lease deed. [குத்தகை + சீட்டு.]
குத்தகைதாரன்	குத்தகைதாரன் guttagaitāraṉ, பெ.(n.) குத்தகைக் காரன் பார்க்க;see {kuttaga-k-kārap.} [குத்தகை + தாரன்.]
குத்தகைப்பொருள்	குத்தகைப்பொருள் guttagaipporuḷ, பெ.(n.) குத்தகை ஒப்பந்தப்படி கட்டவேண்டிய பொருள்; money payable by a lessee for the lease. [குத்தகை + பொருள்.]
குத்தகைமாறுதல்	குத்தகைமாறுதல் guddagaimāṟudal, பெ.(n.) குத்தகைக் காலம் முடிவு பெறுகை; expiry of the period of lease. [குத்தகை + மாறுதல்.]
குத்தகையெடு-த்தல்	குத்தகையெடு-த்தல் guttagaiyeḍuttal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) குத்தகைக்கு வாங்குதல்; to obtain a contract of lease. [குத்தகை + எடு.]
குத்தசி	குத்தசி kuttasi, பெ.(n.) உயர் முத்து; superior solid pearis (சா.அக.);. [குத்தச்சி → குத்தசி → குரு – ஒளி.]
குத்தம்	குத்தம் kuttam, பெ.(n.) எருது (பிங்.);; bull. [குட்டம் + குத்தம்.]
குத்தரசம்	குத்தரசம் kuttarasam, பெ.(n.) பெருங்காயம்(மூ.அ.);; asafoetida. [குய்த்தல் + அசம் → குய்த்தலசம் → குய்த்தரசம்.]

குத்தல்	குத்தல்1 kuttal, பெ.(n.) 1. உடம்பின் உள்நோவு; internal pain, aching, throbbing. உடம்பிற் குத்தலுங் குடைச்சலும் பொறுக்க முடியவில்லை (உ.வ.);. 2. மனம் நோகச் செய்கை; htting wounding. அவன் பேச்சு எப்போதும் குத்தல்தான் (உ.வ.);. 3. தெருவிற்கு எதிராக வீடு அமைந்திருப்பது முதலிய குற்றம்; inauspicious position, as of a house opposite to a street, a well opposite to a doorway. 4. நீர்க்குத்தலான இடம்; land or site exposed to the dash of water-currents. 5. குத்தலரிசி(இந்துபாக.54); பார்க்க;see {kutta-amsi} ம. குத்தல்; து. குத்தட, குத்தாட; கோத. குத்ல்;படட. குத்தலு [குத்து → குத்தல்.] குத்தல்2 kuttal, பெ.(n.) கொடுக்கை (அக.நி.);; giving. [குல் → குத்து.]
குத்தலம	குத்தலம kuttalama, பெ.(n.) முக்குருந்து; wild lime (சா.அக.);. [குற்றலம் → குத்தலம்.]
குத்தலரிசி	குத்தலரிசி kuttalarisi, பெ.(n.) குற்றித்தீட்டிய அரிசி; husked rice. "குத்தலரிசி இருநாழியும்" (S.I.I.III,96);. [குத்தல் + அரிசி.]
குத்தலை	குத்தலை kuttalai, பெ.(n.) மேட்டுப்பாங்கான இடத்தில் விளையும் ஒரு வகை நெல்; paddy growing on high ground. ம. குத்தல [குத்து → குத்தலை.]
குத்தவை-த்தல்	குத்தவை-த்தல் kuttavaittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) குந்துதல்; to sit on the heels. [குந்து → குத்து → குத்த + வை.]
குத்தவைத்தல்	குத்தவைத்தல் kuttavaittal, பெ.(n.) புட்டம் நிலத்திற் படியுமாறு உட்கார்தல் (நெல்லை);; a kind of sitting position. [குத்து → குத்த + வைத்தல்.]

குத்தாகம்	குத்தாகம் kuttākam, பெ.(n.) 1. ஓர் அடிக்குள் டார்வதும், சளி, காய்ச்சலுக்கு மருந்தாகும் தன்மையுடையதுமான குட்டிவிளா எனும் சிறிய பூடு; it is a small plant of the earonia genus about 1ft right which cures cold and fever (சா.அக.);. மருந்துச் செடி; herbaclous plant. [குத்து → குத்தகம் → குத்தநாகம்.]
குத்தாங்கல்	குத்தாங்கல் kuttāṅgal, பெ.(n.) செங்குத்தாக உக்கும் கல் அல்லது செங்கல்; stone or bricklaid -crghton edge. [குத்து + ஆம் + கல்.]
குத்தானி	குத்தானி kuttāṉi, பெ.(n.) மரக்கைப்பிடியமைந்த நீண்ட ஊசி வகை; a long needle with a wooden handle. ம. குத்தாணி [குத்து + ஆணி.]
குத்தாமணக்கு	குத்தாமணக்குkuttāmaṇakku, பெ.(n.) உரலா கணக்கு; species of castor-plant. [குத்து + ஆமணக்கு.]
குத்தாமணி	குத்தாமணி kuttāmaṇi, பெ.(n.) உத்தாமணி; hedge=-Ter [கொத்து → குத்து → ஆமணி.]
குத்தாமற்குத்து-தல்	குத்தாமற்குத்து-தல் kuddāmaṟkuddudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. குறிப்பாகக் குற்றத்தைச் சொல்லிக் காட்டுதல்; to make a covert, sarcastic hit at a person. 2. காயம்படாமற் குத்துதல்; causing contusion without intlicting apparent injury(சா.அக.);. [குத்தாமல் + குத்து.]
குத்தார்க்கு	குத்தார்க்கு kuttārkku, பெ.(n.) குத்தூசியால் வாங்கித் தைக்கும் பனைமட்டை நார்; palmyra with or card used for stitching with {kuttàs:} [குத்து + ஆர்க்கு. ஈர்க்கு → ஆர்க்கு.]
குத்தாலம்	குத்தாலம் kuttālam, பெ.(n.) திருவாத்தி (மலை.);; holy mountain ebony. [குத்து + ஆலம்.]

குத்தாலா	குத்தாலா kuttālā, பெ.(n.) கடுகுச்சிவலை (மலை.);; Christmas rose. [குற்று + ஆல் - குற்றால் → குற்றாலா → குத்தாலா.]
குத்தாவகம்	குத்தாவகம் guttāvagam, பெ.(n.) சணல்; hemp, flas (சா.அக.);. [குறு → குற்று + ஆவகம்-குற்றாவகம் – குத்தாவகம்.]
குத்தாளை	குத்தாளை kuttāḷai, பெ.(n.) வானவாரியாக (மழையின் உதவியால் மட்டும்); விளையும் நெல் வகை (G.T.J.D. 1.95);; a paddy growing only with the help of rain. [குறு + தாள் - குற்றாள் → குத்தாள் → குத்தாளை.]
குத்தி	குத்தி kutti, பெ.(n.) குற்றிபார்க்க;see {kurr} [குற்றி → குத்தி.] குத்தி kutti, பெ.(n.) 1. கோணி மூட்டையினின்றும் அரிசி முதலியவற்றைக் குத்தியெடுக்குங் குத்தூசி; iron probe to test the contents of a sack, as of grain, sugar, etc. 2. கலப்பைக்கூர் (செந்.4:212);; coulter of a plough. மறுவ. மூட்டைக்குத்துசி [குத்து + குத்தி.] குத்தி3 kutti, பெ.(n.) மனம், மெய், மொழி ஆகிய முப்புலனடக்கம், restraint, as in thought, speech, or deed. "குற்றம் விட்டார் குத்திமூன் றுடையார்" (திருநூற்.75); [குள் - குத்து(அடக்குதல்); → குத்தி.] குத்தி4 kutti, பெ.(n.)
குத்திக்காட்டு-தல்	குத்திக்காட்டு-தல் kuddikkāṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஒருவன் குற்றத்தைச் சுட்டிக் காட்டி அவன் மனத்தைப் புண்படச் செய்தல்; to wound one's feelings by bluntly pointing out his weakness. [குத்தி + காட்டு.]
குத்திக்கொல்லன்	குத்திக்கொல்லன் kuttikkollaṉ, பெ.(n.) படையாளனாய்க் கருவூலங் கொண்டு செல்பவன்; a person with the {cinkäns} bow employed to carry treasure. தெ. golla. [குத்தி + கொல்லன்.]

குத்திச்சரித்தல்	குத்திச்சரித்தல் kutticcarittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t). வயிற்றில் குத்திக் குடலை வெளிப்படுத்தல்; bringing out the bowels or entrails by stabbing in the abdomen (சா.அக.);. [குத்தி + சரி.]
குத்திச்செருப்பு	குத்திச்செருப்பு kutticceruppu, பெ.(n.) குதியிற் கனமுள்ள செருப்பு; shoes with thick soles. [குத்தி + செருப்பு.]
குத்திச்சேவகன்	குத்திச்சேவகன் gutticcēvagaṉ, பெ.(n.) படைகலம் ஏந்தி கருவூலப் பணம் எடுத்துச் செல்லப் பாதுகாப்பு அளிக்கும் பணியாளன்; a person armed with weapon employed to carry treasure. [குத்தி + சேவகன்.]
குத்திடி	குத்திடி kuttiḍi, பெ.(n.) 1. கடல்மீன்வகை; a genus of sea-fish. 2. பொன்னிறங் கொண்ட கடல் மீன்வகை; a sea-fish, more or less golden, attaining 20 inch in length. [குத்தி + குத்திடி.] [P] குத்திடி
குத்திப்பாய்ச்சு-தல்	குத்திப்பாய்ச்சு-தல் kuddippāyccudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) கட்டடத்தின் சந்துகளிற் சல்லிச் கண்ணாம்பினாற் வலுப்படுத்துதல் (கட்டட.நாமா);: to underpin. [குத்தி + பாய்ச்சு.]
குத்திப்பிடுங்கு-தல்	குத்திப்பிடுங்கு-தல் kuddippiḍuṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கக்கல் உணர்வு உண்டாதல்; to have a tendency to vomit. சோற்றைக் கண்டால் அவனுக்குக் குத்திப் பிடுங்குகிறது (கொ.வ.);. [குத்தி + பிடுங்கு.]
குத்திப்பேசு-தல்	குத்திப்பேசு-தல் kuddippēcudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) நோவுண்டாம்படி ஒருவரைச் சுட்டிப் பேசுதல்; to make a cutting remark by using wounding words. [குத்தி+ பேசு.]
குத்தியள-த்தல்	குத்தியள-த்தல் kuttiyaḷattal, 3 செ.குன்றாவி.(v.t.) அளவுக் கருவியைத் தவசத்தில் பாய்ச்சியளத்தல்; to measure by diving the measure deep into the grain (கொ.வ.);. [குத்தி + அள.]
குத்தியிருமல்	குத்தியிருமல் kuttiyirumal, பெ.(n.) புகைந்து இருமும் இருமல்; coughing often due to irritation (சா.அக.);. [குத்தி + இருமல்.]

குத்தியோட்டம்	குத்தியோட்டம் kuttiyōṭṭam, பெ.(n.) இரண்டு விலாப் பக்கங்களிலும் கூரான கம்பிகளைக் குத்திக் கொண்டு கோயிலை வலம்வரும் ஒரு நேர்வு; fulfilment of a vow by going round a temple with sharp spikes thrust on the sides (இ.வ.);. ம. குத்தியோட்டம் [குத்தி + ஓட்டம்.]
குத்திரக்காரன்	குத்திரக்காரன் kuttirakkāraṉ, பெ.(n.) வஞ்சகன்; ecitful, crafty fellow. [குத்திரம் + காரன்.]
குத்திரப்பேச்சு	குத்திரப்பேச்சு kuttirappēccu, பெ.(n.) இகழ்ந் துரைக்கும் சுடுசொல்; sarcastic language, cutting speech. [குத்திரம் + பேச்சு.]
குத்திரம்'	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;
குத்திரம்	குத்திரம்2 kuttiram, பெ.(n.) மலை (பிங்.);; hill, mountain. [குன்று → குற்று → குற்றிரம் → குத்திரம்(கொ.வ.);.] குத்திரம்3 kuttiram, பெ.(n.) பொய் (யாழ்.அக.);; false hood. [குள் (வளைவு-பொய்); → குட்டிரம் → குத்திரம்.]
குத்திரவித்தை	குத்திரவித்தை kuttiravittai, பெ.(n.) 1. தந்திரம்; craftiness, subtlety, knavery, 2.கரும்வித்தை; sorcery, black magic. [குத்திரம் + வித்தை.]

குத்திருமல்	குத்திருமல் kuttirumal, பெ.(n.) கக்குவானிருமல்; whooping cough. [குத்து + இருமல்.]
குத்திலை	குத்திலை kuttilai, பெ.(n.) தொன்னை; cup made of leaf (இ.வ.);; a container made of stitched leaves. ம. குத்தில [குத்து + இலை.]
குத்திவை-த்தல்	குத்திவை-த்தல் kuttivaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஊற்றுதல்; to pour. விளக்கில் எண்ணெய் ஊற்றி வைத்தல். (உ.வ.);. 2. நிறுத்திவைத்தல்; to put right to street. மூட்டையைக் குத்திவை (உ.வ.);. [குத்தி + வை.]
குத்திட்டி	குத்திட்டி kuttiṭṭi, பெ.(n.) ஈட்டி வகை; ponard. [குத்து + ஈட்டி.] [P] குத்தீட்டி

குத்து	குத்து1 kuddudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. ஊசி முதலியவற்றால் துளையிடுதல்; to puncture, pierce, bore, perforate. "உன்னைக் காதுகுத்த' (திவ்.பெரியாழ்..2,3,1);. 2. ஊசியாற் குத்துதல்; to stab, wound. 3. தைத்தல்; to sew. "பூம்புன னுரையும் புரையக் குத்தி" (பெருங்.வத்தவ.12:48);. 4. கொம்பினால் முட்டுதல்; to gore "வைவாய் மருப்பினான் மாறாது குத்திலின்" (கலித்.106:12);. 5. முட்டியினாற் குத்துதல், இடித்தல்; to strike with the fist, cuff, buffet, box. "குத்துமோதை" (கம்பரா. வாலிவ.43);. 6. புள்ளிகுத்துதல்; to insert punctuation marks, to draw a line of dots. 7. முத்திரை குத்துதல்; to stamp impress. 8. உலக்கையால் இடித்தல்; to pound as in mortar. 9. துப்பாக்கி முதலியன கெட்டித்தல்; to ram down, as in a gun (W.);. 10. பறித்தல்; to pick off, pluck, as young coconuts. குறும்பை குத்தினான் (யாழ்ப்.);. பிங்
குத்துக்கட்டை	குத்துக்கட்டை kuttukkaṭṭai, பெ.(n.) ஒன்றைத் தாங்குவதற்கு நட்டு நிறுத்தப்படும் கட்டை; log of wood planted, as a prop. [குத்து + கட்டை.]
குத்துக்கண்டங்கத்தரி	குத்துக்கண்டங்கத்தரி kuttukkaṇṭaṅgattari, பெ.(n.) கொத்துக் கொத்தாக முளைக்குங் காட்டு கண்டங்கத்திரி; cluster brinjal (சா.அக.);. [குத்து + கண்டங்கத்தரி.]
குத்துக்கம்பி	குத்துக்கம்பி kuttukkambi, பெ.(n.) காது முதலியன குத்துங் கம்பி; wire used to pierce the ear or nose. [குத்து + கம்பி.]
குத்துக்கம்பு	குத்துக்கம்பு kuttukkambu, பெ.(n.) நுனி கூர்மையான வழி; stick with a sharp end. ம. குத்துக்கம்பு [குத்து + கம்பு.]

குத்துக்கரணம்	குத்துக்கரணம் kuttukkaraṇam, பெ.(n.) குட்டிக் கரணம்; somersault (W.); [குட்டிக்கரணம் → குத்துக்கரணம்.]
குத்துக்கரந்தை	குத்துக்கரந்தை kuttukkarandai, பெ.(n.) செடிவகை; a species of fleabane. [குத்து + கரந்தை.]
குத்துக்கல்	குத்துக்கல் kuttukkal, பெ.(n.) 1. செங்குத்தான கல்; sone standing on edge. 2. கட்டுஞ் செங்கல்; bricks placed on edge, as in arching terracing. 3.ஏரிநீரின் ஆழத்தைக் காட்டும் அளவுகல்; stone marking the depth of waterina tank. ம.குத்துகல்லு [குத்து + கல்.]
குத்துக்கழி	குத்துக்கழி kuttukkaḻi, பெ.(n.) கட்டை வண்டியின் பாரில் இருபக்கத்திலும் நடும் கழி; short stout stokes planted on either side of atopless cart. [குத்து + கழி.]
குத்துக்காயம்	குத்துக்காயம் kuttukkāyam, பெ.(n.) ஆயுதங் கொண்டு குத்துவதனால் உண்டாகிய புண்; incised wound, stab. [குத்து + காயம்.]
குத்துக்காரி	குத்துக்காரி kuttukkāri, பெ.(n.) கூலிக்கு நெல் முதலியன குற்றுபவள்; woman whose work is to pound paddy lime etc. [(குத்து + காரி.]
குத்துக்காரை	குத்துக்காரை1 kuttukkārai, பெ.(n.) காரைச் செடி வகை; a small species of {kāra shrub.} [குத்து + காரை] குத்துக்காரை kuttukkārai, பெ.(n.) குற்றிய கலவைச் சுண்ணம்பு; mortarmixed and pounded. [குத்து + காரை.]

குத்துக்கால்	குத்துக்கால் kuttukkāl, பெ.(n.) 1. தாங்குகால் upright stand of a frame, as of a car, side post; support, as of aroof. 2. நெசவுத் தறியின் ஓர் உறுப்பு (M.M.41);; upright post of a loom. 3.தடை; obstruction, impediment, hindranece. "பணி குத்துக்காற்படாது செய்விப்பது" (TA.S. I,6);. [குத்து + கால்.]
குத்துக்காலிடு-தல்	குத்துக்காலிடு-தல் kuddukkāliḍudal, 20செ.கு.வி. (v.i.) காலைக் குத்திட்டு உட்காருதல்; to stupright with folded legs. [குத்து + கால் + இடு.]
குத்துக்காற்சம்மட்டி	குத்துக்காற்சம்மட்டி kuttukkāṟcammaṭṭi, பெ.(n.) செடிவகை; a plant, Indigofera pancifolia. [குத்து + கால் + சம்மட்டி.]
குத்துக்காற்சிமிட்டி	குத்துக்காற்சிமிட்டி kuttukkāṟcimiṭṭi, பெ.(n.) கீல்வாதம்; முழங்கால் வளி முதலிய வாதவலிக்குப் பயன்படுத்தும் ஒரு பச்சிலை; a plant useful for arthritic and rheumatic complaints (சா.அக.);. [குத்து + கால் + சிமிட்டி.]
குத்துக்காற்பயறு	குத்துக்காற்பயறு kuttukkāṟpayaṟu, பெ.(n.) உளுத்தம் பயறு; black gram (சா.அக.);. [குத்துக்கால் + பயறு.]
குத்துக்குடைச்சல்	குத்துக்குடைச்சல் kuttukkuḍaiccal, பெ.(n.) வளியால் (வாயுவால்); உண்டாகும் நோவு; pinching or shooting moving pain as from rheumatism. [குத்து + குடைச்சல்.]
குத்துக்குத்தாக முளை-த்தல்	குத்துக்குத்தாக முளை-த்தல் kuttukkuttākamuḷaittal, 4 செ.கு.வி. (n.) கொத்துக் கொத்தாக முளைத்தல்; growing in clusters (சா.அக.);. [குத்துகுத்தாக + முளை.]
குத்துக்குநில்-தல் (குத்துக்குநிற்றல்)	குத்துக்குநில்-தல் (குத்துக்குநிற்றல்) kuttukkuniltalkuttukkuniṟṟal, 14 செ.கு.வி.(v.i.) 1. எதிர்த்து நிற்றல்; to buffet and oppose, to contend, to contest hotly. உண்பான் உடுப்பான் சிவப்பிராமணன் குத்துக்கு நிற்பான் வீரமுட்டி. 2. வாதிடுதல்; to haggle, as in purchases. [குத்துக்கு + நில்.]

குத்துக்குமிளன்	குத்துக்குமிளன் kuttukkumiḷaṉ, பெ.(n.) கண்ணில் கெட்ட சவ்வுச் சதையை வளர்ப்பிக்கும் ஒரு ஒரு கடைக்கண் நோய்; a disease of the corner orangle of the eye developing a membraneous growth(சா.அக.);. [குத்து + (குமிழன்); குமிளன்.]
குத்துக் குளம்பு	குத்துக் குளம்பு kuttukkuḷambu, பெ.(n.) குதிரை முதலிய விலங்கின் நெட்டான குளம்பு; hool of a horse oran ox, slightly vertical as indicative of its high speed in running. [குத்து + குளம்பு.]
குத்துக்கூலி	குத்துக்கூலி kuttukāli, பெ.(n.) நெல் முதலியவை குற்றுவதற்குக் கொடுக்குங் கூலி; wages for husking paddy. ம. குத்துகூலி [குத்து + கூலி.]
குத்துக்கொம்பு	குத்துக்கொம்பு kuttukkombu, பெ.(n.) விலங்கின் நேர்கொம்பு; straight, erect horn of animal. [குத்து + கொம்பு.]
குத்துக்கோடரி	குத்துக்கோடரி kuttukāṭari, பெ.(n.) குத்திவெட்டுங் கோடரி; axe. (குத்து கோடரி);
குத்துக்கோரை	குத்துக்கோரை kuttukārai, பெ.(n.) கோரை வகை; wet-land sedge. [கொத்து → குத்து + கோரை.]
குத்துச்சண்டை	குத்துச்சண்டை kuttuccaṇṭai, பெ.(n,) குத்துப்போர் பார்க்க;see {kuttu.ppor} [குத்து + சண்டை.]
குத்துச்செடி	குத்துச்செடி kuttucceḍi, பெ.(n.) சிறுசெடி; low shrub. [கொத்து → குத்து + செடி]

குத்துண்(ணு)-தல்	குத்துண்(ணு)-தல் kudduṇṇudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) செங்குத்தாக நிற்றல்; to stand upright. "இறுவரை போலக் குத்துண்டு நிற்கும் இருகரை" (பரிபா.7,உரை.); [குத்து + உண்.]
குத்துணி	குத்துணி1 kuttuṇi, பெ.(n.) 1.குத்துப்பட்டவன்; one who has been stabbed. 2. இழிவுபட்டவன்; a scorn to persons, despised person. [குத்து + உணி – குத்துணி.] குத்துணி2 kuttuṇi, பெ.(n.) பட்டுகலந்த துணிவகை; a cloth woven with a silk and cotton woof. Mhr. khutani. [குத்து → குத்துணி.] குத்துணி3 kuttuṇi, பெ.(n.) ஆடைவகை (யாழ்.அக.);; a kind of cloth. [குத்து + உணி → குத்துணி.]
குத்துத்திராய்	குத்துத்திராய் kuttuttirāy, பெ.(n.) கீரைவகை (M.M.902);; wild Indian chickweed edible herb. [குத்து + திராய்.]
குத்துப்பகன்றை	குத்துப்பகன்றை guttuppagaṉṟai, பெ.(n.) 1. குத்துச் சீந்தில்; a species of moon creeper. 2. ஒரு பகன்றைச் செடி; a species of bind-weed (சா. அக.);. [குத்து + பகன்றை.]
குத்துப்பசளை	குத்துப்பசளை kuttuppasaḷai, பெ.(n.) கொத்துப் பசளை; heart-leaved Malabar night shae. [குத்து + பசளை.]
குத்துப்பலா	குத்துப்பலா kuttuppalā, பெ.(n.) குட்டைப்பலாமரம்; a species of stunted jack. It is capable of turning milk into curd (சா.அக.);. இது பாலைத் தயிராக மாற்றும். [குத்து + பலா.]
குத்துப்பழி	குத்துப்பழி kuttuppaḻi, பெ.(n.) பெருஞ்சண்டை; violent quarrel. [குத்து + பழி.]

குத்துப்பன்னீர்	குத்துப்பன்னீர்1 kuttuppaṉṉīr, பெ.(n.) குத்தாக முளைக்கும் பன்னீர்ச் செடி; dew flower plant (growing in cluster); (சா.அக.);. [குத்து + பன்னீர்.] குத்துப்பன்னீர் kuttuppaṉṉīr, பெ.(n.) மரவகை (யாழ்.அக.);; a kind of tree. [குத்து + பன்னீர்.]
குத்துப்பாடு	குத்துப்பாடு kuttuppāṭu, பெ.(n.) 1. பிறர் மனத்தைத் துன்புறுத்துகை; insinuation, covert insuelt. 2. குற்றம்; fault, defect. அந்த வேலைக்குக் குத்துப்பாடு சொல்லுகிறான் (உ.வ.);. ம. குத்துபாடு
குத்துப்பாரை	குத்துப்பாரை kuttuppārai, பெ.(n.) குத்தப் பயன்படுத்தும் கடப்பாரை; crow bar used for digging. க. குத்துவாரெ [குத்து + பாரை.]
குத்துப்பாலாடை	குத்துப்பாலாடை kuttuppālāṭai, பெ.(n.) குட்டையாக வளரும் பலா மரம்; a species of stunted jack (சா.அக.);. [குத்து + பாலாடை.]
குத்துப்பாறை	குத்துப்பாறை kuttuppāṟai, பெ.(n.) 1. செங்குத் தான பாறை; steep rock, 2. நெற்குற்றும் பாறை; shelf of rock where paddy is pounded (இ.வ.);. 3. மலைப்பக்கத்திலுள்ள செங்குத்தான கற்குவியல்; small perpendicular heap of stones in the vicinity of a rock. ம. குத்துபாற [குத்து + பாறை.]
குத்துப்பிராய்	குத்துப்பிராய் kuttuppirāy, பெ.(n.) கும்பலாய் வளரும் ஒரு வகைப் பிராய்; cluster pirai (சா.அக.);. [குத்து + பிராய்.]
குத்துப்புரை	குத்துப்புரை kuttuppurai, பெ.(n.) நெற்குற்றும் இடம்; a shed where paddy is pounded. ம. குத்துபுர. [குத்து புரை.]

குத்துப்புள்	குத்துப்புள் kuttuppuḷ, பெ.(n.) கிட்டிப்புள் செங்குத்தாய் விழும் இடம்; the place where the pul in the game of tip-cat falls on edge when struck(J);. [கிட்டிப்புள் → குட்டிப்புள் → குத்துப்புள் (கொ.வ);.]
குத்துப்பூகியம்	குத்துப்பூகியம் kuttuppūkiyam, பெ.(n.) பாவட்டை; Indian pavetta (சா. அக.);. [குத்து + பூகியம்.]
குத்துப்போர்	குத்துப்போர் kuttuppōr, பெ.(n.) 1. செங்குத்தாக வைக்குங் கதிர்ச்சூடு; the first layer of sheaves in a stack, placed with ears uppermost. 2. குத்துச்சண்டை; boxing, fisticuffs. 3. தீராப் பகை; violentenmity. அவ்விரு குடும்பத்துக்கும் எப்பொழுதும் குத்துப்போர்தான் (உ.வ.);. ம. குத்துபோர் [குத்து + போர்.]
குத்துமதிப்பாய்	குத்துமதிப்பாய் kuddumadippāy, ஓர் அளவாய்; approximately. குத்து மதிப்பாய் அதன் விலையைச் சொல் (உ.வ.);. [குத்து + மதிப்பு + ஆய்.]
குத்துமானம்	குத்துமானம் kuttumāṉam, பெ.(n.) கட்டட வளைவுக்கு (கமானுக்கு); மேல்குத்தாக வைக்கும் செங்கல் வேலை; brick-work just above an arch with bricks placed on edge. [குத்து + மானம்.]
குத்துமி	குத்துமி kuttumi, பெ.(n.) தவிடு சலிக்கப்பெறாத உமி; husk with bran separated from rice by pounding. [குத்து + உமி.]
குத்துமுள்	குத்துமுள் kuttumuḷ, பெ.(n.) குதிரைமுள்; spur. ம. குத்துமுள்ளு [குத்து + முள்.]

குத்துயிர்கொலை யுயிர்	குத்துயிர்கொலையுயிர் kuttuyirkolaiyuyir, பெ.(n.) கத்திக் குத்தினால் ஏற்பட்ட அஞ்சத்தகு நிலைமை; an endangered condition of life in a case of stabbing condition of life and death (சா.அக.);. [குற்றுயிர் → குத்துயிர் + கொலையுயிர்.]
குத்துவல்லயம்	குத்துவல்லயம் kuttuvallayam, பெ.(n.) கையிர் கொண்டு குத்துதற்கு உதவும் ஈட்டி; hand javelin. [குத்து + வல்லயம்.]
குத்துவலி	குத்துவலி kuttuvali, பெ.(n.) இசிவுநோவு; shooting pinching pain. தேகமெல்லாம் குத்துவலியாயிருக்கிறது (உ.வ.);. [குத்து + வலி. வலி = வலிப்பு.]
குத்துவலிப்பிடிப்பு	குத்துவலிப்பிடிப்பு kuttuvalippiḍippu, பெ.(n.) மேகத்தினால் உடம்பின் மூட்டு அல்லது பொருத்து களில் அழற்சி கண்டு இறுகி அசைக்கவொட்டவர் செய்யும் ஓர் ஆதை (வாத); நோய்; acute artic rheumatism frequently producing ankylosis ofre joints (சா.அக.);. [குத்துவலி + பிடிப்பு.]
குத்துவலை	குத்துவலை kuttuvalai, பெ.(n.) மீன்பிடிக்கும் வலை வகையுள் ஒன்று (பர.);; afishing-net. ம. குத்துவல்
குத்துவா	குத்துவா kuttuvā, பெ.(n.) கடல்மீன்வகை; a herring, golden, glossed with purple. [குத்துவாய் + குத்துவா(கொ.வ.);.]
குத்துவாகை	குத்துவாகை kuttuvākai, பெ.(n.) நிலவாரை; east indian senna (சா.அக.);. [குத்து + வகை.]
குத்துவாதம்	குத்துவாதம் kuttuvātam, பெ.(n.) குத்தூதை பார்க்க;see {kultūdai} [குத்து + வாதம்.]

குத்துவாதை	குத்துவாதை kuttuvātai, பெ.(n.) பசிவருத்தம்; pain of hunger. "குத்துவாதை மிக நலிந்து" (உத்தரா.இராவணன் பிறப்.18);. [குத்து வாதை.]
குத்துவாமீன்	குத்துவாமீன் kuttuvāmīṉ, பெ.(n.) குத்துவா பார்க்க;see {kuttuva,} [குத்துவாய் + மீன் - குத்துவாய் மீன் → குத்துவா மீன்.]
குத்துவாய்	குத்துவாய்1 kuttuvāy, பெ.(n.) கடிவாய்; the seat of bite. 2. வெட்டுவாய்; the mouth of an incised wound (சா.அக.);. [குத்து + வாய்.] குத்துவாய் kuttuvāy, பெ.(n.) பூச்சி முதலியவற்றின் கடிவாய் (யாழ்.அக.);; spot where a scorpion has stung or an insect has bitten. [குத்து + வாய்.]
குத்துவாள்	குத்துவாள் kuttuvāḷ, பெ.(n.) உடைவாள்; poniard, dagger. [குத்து + வாள்.]
குத்துவான்	குத்துவான் kuttuvāṉ, பெ.(n.) ஊசி, அச்சங் காரணமாக இரவில் வழங்கும் பெயர்; needle, the word being used only at nights from a superstitious fear. [குத்து → குத்துவான் அச்சுறுத்தும் நோக்கில் இடப்படும் பெயர்.]
குத்துவிளக்கு	குத்துவிளக்கு kuttuviḷakku, பெ.(n.) 1. கூரான அடிமுனையை நிலத்தில் குத்தி நிலையாக நிறுத்தும் விளக்கு; standing brass lamp. "குத்து விளக்கெரிய"(திவ்.திருப்பா.19);. 2. பாதமும், தண்டும் அகலமாக அமைந்த மாழை விளக்கு (குத்திட நிற்கும் விளக்கு);; standing brass lamp. "தொண்டைமானார் வார்ப்பீத்துக் குடுத்த திருக் குத்துவிளக்கு இரண்டில்" (தெ.கல்.தொ.7கல்93);. ம.குத்துவிளக்கு;க. குத்துவெளகு. [குத்து + விளக்கு.] [P]

குத்துவெட்டு	குத்துவெட்டு kuttuveṭṭu, பெ.(n.) 1. சண்டையிற் படும் காயங்கள்; stabs and cuts, as infighting with deadly weapons. 2. தீராப்பகை; violent enmity. அவனுக்கும் இவனுக்கும் குத்து வெட்டாயிருக்கிறது (உ.வ.);. 3. எழுத்துக் கிறுக்கு; dots and strokes, as erasures. 4. நாணயம் முதலிய வற்றில் படும் பழுது; blemishes, as in coins from wear and tear (கொ.வ.);. [குத்து + வெட்டு.]
குத்துளி	குத்துளி kuttuḷi, பெ.(n.) துளை உண்டாக்கப் பயன்படுத்தும் ஒரு வகை உளி; a kind of chrel used to make holes. ம. குத்துளி [குத்து + உளி.] குத்துளி kuttuḷi, பெ.(n.) களைவெட்டி, களை கொத்து; small hoe for weeding out grass. [குத்து+உளி]
குத்துளைச்சல்	குத்துளைச்சல் kuttuḷaiccal, பெ.(n.) பூச்சி யாலுண்டாகும் காதுவலி; ear ache or acute pain in the ear due to some microbes (சா.அக.);. [குத்து + உளைச்சல்.]
குத்துறுத்தல்	குத்துறுத்தல் kuttuṟuttal, பெ.(n.) தைத்தல்; sewing. [குத்து + உறுத்தல்.]
குத்துனாம்பழம்	குத்துனாம்பழம் kuttuṉāmbaḻm, பெ.(n.) பேரீச்சம்பழம்; wild date fruit (சா.அக.);. [கொத்து → கொத்தனம் → குத்தனம் + பழம் – குத்தனாம்பழம்.] ஒ.நோ.வித்து-தெ. வித்தனம்.]
குத்துனி	குத்துனி kuttuṉi, பெ.(n.) குத்துணி பார்க்க;see {kutturi} (G.Tr. 2.118);. [குத்து +உண் – குத்துண் → குத்துணி → குத்துணி.]

குத்துசி	குத்துசி kuttusi, பெ.(n.) 1. குத்தித் தைக்கும் ஊசிவகை; a pricker, bradawl. 2. கூரைவேயும் ஊசி; long needle used for thatching or hedging. 3. கோணி மூட்டைகளில் நெல் முதலியவற்றைக் குத்தியெடுக்கும் கருவி; testing needle for thrusting into a sack of grain and bringing out a few grains as a specimen. ம. குத்துகுசி;த. ஊசி→skt soci [குத்து + ஊசி.]
குத்துாதை	குத்துாதை kuttai, பெ.(n.) ஊதை மிகுந்து உடம்பு நொந்து, சயித்தியமும் ஒக்கக் கூடி எரிச்சலையும் குத்தலையும் உண்டாக்கும் ஒரு நோய்; a kind of acute rheumatism due to the aggravated condition of vatha (wind); it is marked by bodily pain, burning sensation and piercing pain in the affected parts (சா.அக.);. [குத்து + ஊதை.]
குத்தெனவிழு-தல்	குத்தெனவிழு-தல் kuddeṉaviḻudal, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. தலைகீழாய் விழுதல்; to fall headlong. 2. செங்குத்தாக விழுதல்; to fall on edge or in a perpendicular position. [குத்து + என + விழு.]
குத்தோக்காளம்	குத்தோக்காளம் kuttōkkāḷam, பெ.(n.) வயிற்றுப்புரட்டலோடு வரும் கக்கல்; vomiting attended with twisting pain in stomach. [குத்து + ஒக்காளம்.]
குதக்கு-தல்	குதக்கு-தல் kudakkudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) மெல்லுதல்; to turn about edibles in the mouth munch. [உதப்பு → குதப்பு → குதக்க.]
குதக்கேடு	குதக்கேடு1 kudakāṭu, பெ.(n.) மூலநோய்; piles [குதம் + கேடு.] குதக்கேடு2 kudakāṭu, பெ.(n.) சீர்கேடு (யாழ்.அக.);; ruin;degeneration. [குதை + குதம் + கேடு.]
குதகீலம்	குதகீலம் kudaālam, பெ.(n.) மூலநோய்; piles hemorrhoids. [குதம் + கீலம்.]

குதட்டு-தல்	குதட்டு-தல் kudaṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1.குதப்பு-தல் பார்க்க;see {kudapu-} "குமுதவாகுதட்டிப் பழங்கொடத்தை" (கல்லா49);. 2. குழறிட் பேசுதல்; to babble, prattle "தீஞ்சொல்... குதட்டியே" (பெரியபு.கண்ணப்.22);. [குது → குதட்டு.]
குதண்டகம்	குதண்டகம் gudaṇṭagam, பெ.(n.) ஆதொண்டை (சா.அக.);; thorny creeper. [குதண்டம் → குதண்டகம்.]
குதநாயகம்	குதநாயகம் gudanāyagam, பெ.(n.) பெருமருந்து; Indian birth-wort (சா.அக.);. [குதம் + நாயகம்.]
குதநெகிழ்ச்சி	குதநெகிழ்ச்சி gudanegiḻcci, பெ.(n.) அண்டு தள்ளுகை; prolapsus. [குதம் + நெகிழ்ச்சி.]
குதப்பன்	குதப்பன் kudappaṉ, பெ.(n.) சவரியாற்செய்த தேய்ப்புக்கருவி (பெரிய.24);; coir brush. [குது + குதப்பன்.]
குதப்பூரிகம்	குதப்பூரிகம் gudappūrigam, பெ.(n.) சம்பு நாவல்; large fruit jaumoon (சா.அக.);. [குதுப்பு → குதுப்பூரி → குதுப்பூரிகம் → குதப்பூரிகம்.]
குதப்பை	குதப்பை kudappai, பெ.(n.) மலக்குடலின் உட்சவ்விலுண்டாகும் பை; sacciform muscous membrane of the rectum. 2. குதப்பைப் பிணி; sacciform disease of the anus (சா.அக.);. [குது → குதுப்பு → குதப்பை.]
குதபம்	குதபம் kudabam, பெ.(n.) 1. பதினைந்தாகப் பகுக்கப்பட்ட பகற்காலத்தின் எட்டாம் பாகம் (சங்.அக.);; midday, the eighth of the 15 divisions of the daytime. 2. தருப்பை (மூ.அ.);; darbha grass. [குத்து → குத்துவம் → குத்துபம் → குதபம்(கொ.வ.);.]
குதபன்	குதபன் kudabaṉ, பெ.(n.) 1. சூரியன்; Sun. 2. தீ; fire (யாழ்.அக.);. [குல்(எரிதல்); → குதவன் → குதபன்.]

குதபாகம்	குதபாகம் kudapākam, பெ.(n.) குழந்தைகளுக்கு எருவாயில் ஏற்படும் சீழ்ஒழுக்கு; suppuration in the anal region of the child (சா.அக.);. [குதம் + பாகம்.]
குதம்	குதம்1 kudam, பெ.(n.) வேள்வி; homa, oblation 'குதஞ்செய்யு மங்கி' (திருமந்.423);. [குத்து → குத்தும் → குதம்(தருப்பைப்புல் கொண்டு செய்யும் வேள்வி.] குதம்2 kudam, பெ.(n.) தருப்பை (மலை.);; darba grass. [குத்து → குத்தம் → குதம்(குத்துப்புல்);.] குதம்3 kudam, பெ.(n.) மலங்கழியும் வாயில்; anus. "இலிங்கத் தொருகா லைங்காற் குதத்தில்" (காசிக. இல்லொழுக். 19);. தெ. குத்த [குல் (துளை); குத்து → குத்தம் → குதம்.] குதம்4 kudam, பெ.(n.) தும்மல், sneeze.
குதம்பு	குதம்பு1 kudambudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. துணியை நீரில் அலசுதல்; to wash cloth gently in water, causing splash. 2. பனம்பழத்தின் தோலை அலசுதல்; to wash the fibre skin or other parts of palmyra fruit in order to get the pulp. [குது → குதும்பு → குதம்பு.] குதம்பு2 kudambudal, 15 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கொதித்தல்; to boil up, to bubble up, as boiling water. 2. வெகுளியடைதல்; to get angry, furious. [குது → குதும்பு → குதம்பு.]

குதம்பை	குதம்பை1 kudambai, பெ.(n.) 1. காது பெருக்கு வதற்காக இடும் ஒலை, சீலை முதலியவற்றின் சுருள்; role of palmyra leaves or cloth worn in the earlobe to widen the perforation. "சீலைக் குதம்பை பொருகாது" (திவ்.பெரியாழ்.3.3:1);. 2. காதணிவகை; A kind of ear-ring. "திருக்குதம்பை யொன்று பொன் இருகழஞ்சே எட்டு மஞ்சாடி" (SI.I.II,143);. 3.காதில் குதம்பை அணிந்த பெண்; lady wearing kudamba ear-sing. [குதம்பு → குதம்பை.] குதம்பை kudambai, பெ.(n.) பூடு வகை (யாழ்.அக.);; a shrub. 2. பெண்; women. [குடம்பு → குதம்பு → குதம்பை. குதம்பை = காதி குதம்பை அணிந்தவள்).]
குதம்பைச்சித்தர்	குதம்பைச்சித்தர் kudambaicciddar, பெ.(n.) தம் பெயரால் ஒரு சிறு நூல் இயற்றிய ஒரு சித்தர்; a cittar, author of a small work named after him. [குதம்பை + சித்தர்.] காதில் குதம்பை அணிந்த பெண்ணைக் குதம்பாய் என விளித்துப் பாடும் நூலியற்றியதால் குதம்பைச் சித்த எனப் பெயர் பெற்றார்.
குதமூலம்	குதமூலம் kudamūlam, பெ.(n.) எருவாயில் உண்டாகும் முளைமூலம், இதனின்று சீழும் இரத்தமும் ஒழுகும்; small round tumour situates at the verge of anus and attended with the discharge of pus and blood (சா.அக.);. [குதம் + மூலம்.]
குதயந்திரம்	குதயந்திரம் kudayandiram, பெ.(n.) எருவாயைச் சோதிப்பதற்காகவும், கார மருந்திடவும் பயன்படும் ஒரு கருவி; an instrument containing two aper tures, one for seeing the interior of the rectum and the otherfor applying an alkali (சா.அக.);. [குதம் + சயந்திரம்.]

குதர்	குதர்1 kudardal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. கோதி யெடுத்தல்; to peck, at, stroke. "சேவல்... மென்யூக்குதர் செம்மலூரன்" (திருக்கோ.369); 2. அடியோடு எடுத்தல்; to lift up, as a stone, to throw up, as clouds on a furrow. "திண்கோட்டில் வண்ணப் புற்றங்குதர்ந்து" (திருக்கோ. 346); 3. குதர்க்கவாதம் பண்ணுதல் (இனி.நாற்.12);; to al gue perwersly. [குது → குதர்.] குதர்2 kudar, பெ.(n.) பிரிவு; separation. [குது → குதர்.]
குதர்க்கக்காரன்	குதர்க்கக்காரன் kudarkkakkāraṉ, பெ.(n.) வேண்டுமென்றே வழக்காடுபவன்; frivolous disputant, sophist;disputatious person. [குதர்க்கம் + காரன்.]
குதர்க்கம்	குதர்க்கம் kudarkkam, பெ.(n.) 1.வேண்டுமென்றே புரியும் வழக்கு; fallacious, captious argument, sophistry. "கோதுறுங் குதர்க்க மென்றே கோர விரவாளி"(பிரபோத.34,22);. 2. குந்தகம்; impedment in business, embarrassment. [குது → குதுர் → குதுர்க்கம் → குதர்க்கம்.]
குதர்க்கி	குதர்க்கி kudarkki, பெ.(n.) வீண்பேச்சு பேசுபவன்; frivolous disputant, sophist. [குதர்க்கம் → குதர்க்கம்.]
குதர்செல்(லு)-தல்	குதர்செல்(லு)-தல் kudarcelludal, 13 செ.கு.வி.(v.i.) நெறிதவறிச் செல்லுதல்; to deviate from the right Course. miss the way. "குதர்சென்று கொள்ளாத கூர்மை" (இனி.நாற்.12);. [குது → குது → குதர் + சொல்.]
குதல்(லு)-தல்	குதல்(லு)-தல் kudalludal, 13 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. குத்தல் ; to prick, pierce. 2. சினத்தல்; to dig up and scatter. [குல் → குத்து → குதல்.]

குதலை	குதலை kudalai, பெ.(n.) மழலைச் சொல்; lisps prattle of children. "இதழ்குவித்துப் பணித்த குதலையுந் தெரியாது" (கல்லா.5); 2.இனியமொழி; soft talk, pleasant speech, as of young girls. "குதலைச் செவ்வாய்க் குறுந்தொடி மகளிர்" (சிலப்.30:114);. 3. அறிவில்லான் (திவா.);; simpleton ignorant fellow. [ஒருகா. குழறு → குதரு → குதலை.]
குதலைமை	குதலைமை kudalaimai, பெ.(n.) 1. பொருள் விளங்காமை (திருக்கோ.140,உரை);; indistinctness as in child's prattle. 2. தளர்ச்சி; failure of strength. straitened circumstances. "குதலைமை தந்தைக்கட் டோன்றின்" (நாலடி.197);. [குமுறு → குதரு → குதலு → குதலை → குதலைமை.]
குதவளையம்	குதவளையம் kudavaḷaiyam, பெ.(n.) எருவாயைச் சுருக்கும் வண்ணம் வாய்ந்த வளையம்; circular or ring like muscles which close the external orifice ofthe anus (சா.அக.);. [குதம் → வளையம்.]
குதவாய்	குதவாய் kudavāy, பெ.(n.) எருவாய்; anal orifice (சா.அக.);. [குதம் → வாய்.]
குதற்கம்மல்	குதற்கம்மல் kudaṟkammal, பெ.(n.) ஒரு வகைக் கண்ணோய்; an eye disease (சா.அக.);. [குத்தல் + கம்மல் - குத்தற்கம்மல் → குதற்கம்மல்.]
குதற்று	குதற்று kudaṟṟu, பெ.(n.) நெறிதவறுகை; missing the way, deviating from the right course. "குதற்று வல்லசுரர்கள் கூற்றம்"(திவ். திருவாய். 10,1:6);. [குதறு → குதற்று.]
குதறாதி	குதறாதி kudaṟādi, பெ.(n.) புளி; tamarind (சா.அக.);. [குதல் + ஆதி - குதலாதி → குதறாதி.]

குதறு	குதறு1 kudaṟudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. சிதறுதல்; to dig up and scatter, to tear up; to scratch up and scatter, as fowls, to spill out. 2. கிண்டுதல்; to stirup, loosen, grubup, as earth about plants. [குதல் → குதறு.] குதறு2 kudaṟudal, 5 செ.கு.வி.(v.i) 1. நெறி தவறுதல் (திவ்.திருவாய்.10.1:6.அரும்..);; to deviate from the right course, to go astray, to miss the way. 2. புண் மிகுதல்; to be blistered, covered with sores. 3. குலைதல்; to become loose, rough, daranged, dishevelled, as the hair, to be disturbed, inflamed;as the eyes (W.);. [குதல் → குதறு.]
குதனு	குதனு kudaṉu, பெ.(n.) அழகில்லாத உடம்பு; body with disagreable appearance (சா.அக.);. [குதல் → குதலு.]
குதனை	குதனை kudaṉai, பெ.(n.) குதனைக்கேடு பார்க்க;see {kudañas-k-kédu.} [குதல் → குதனை.]
குதனைக்கேடு	குதனைக்கேடு kudaṉaikāṭu, பெ.(n.) 1. புறக்கணிப்பு (அலட்சியப்போக்கு);; negligence, slovenliness. 2. துப்புரவின்மை; filthiness. 3. திறமையின்மை; want of dexteritty, clumsiness, awkwardness. [குதல் → குதனை + கேடு.]
குதாங்குரம்	குதாங்குரம் kutāṅguram, பெ.(n.) மூலமுளை; piles. குதம் → அங்குரம்(முளை); – குதங்குரம் - குதாங்குரம் (கொ.வ.);]
குதாம்பு	குதாம்பு1 kutāmbu, பெ.(n.) பண்டசாலை; godown. [குடாம்பு → குடாம்பு → குதாம்பு.] குதாம்பு2 kutāmbu, பெ.(n.) அரிசி குத்தும் யந்திரசாலை; rice mill. [குத்து → குத்தாம்பு → குதாம்பு.]

குதாவடை	குதாவடை kutāvaḍai, பெ.(n.) குதாவிடை பார்க்க;see{ kudāvidai -} [குதாவிடை → குதாவடை.]
குதாவிடை	குதாவிடை kutāviḍai, பெ.(n.) 1. அலங்கோலம்; embarrassment, dislocation in business. "காரியம் குதாவிடையாயிருக்கிறது" (ய.);. 2. காலச் கணக்கம்; delay. [குதிரா + இடை - குதிராவிடை → குதாவிடை.]
குதானன்	குதானன் kutāṉaṉ, பெ.(n.) தாளி; convolvulus creeper;american bindweed (சா.அக.);. [குத்து → குத்தன் → குத்தனன் → குதானன்.]
குதி	குதி1 kudiddala, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. பாய்தல் (திவா.);; to jump, leap, spring, bound. 2. நீர் முதலியன எழும்பிவிழுதல்; to splash, as water, to spurt out. "மலர் தேன் குதிக்க" (தஞ்சைவா.67);. 3. கூத்தாடுதல்; to dance with joy, frolic. 4. செருக்குக் கொள்ளுதல்; to be hautghy arrogant. அதிகமாகக் குதிக்கிறான் (உ.வ.);. [குது → குதி.] குதி2 kudiddal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) கடந்து விடுதல்; to leap over, overcome, escape from. "கூற்றங் குதித்தலுங் கைகூடும்" (குறள். 269);. [குது → குதி.] குதி3 kudi, பெ.(n.) 1. குதிப்பு; jump, leap. ஒரு குதி குதித்தான் (உ.வ.);. 2. குதிங்கால்
குதிக்கள்ளன்	குதிக்கள்ளன் kudikkaḷḷaṉ, பெ.(n.) குதிப் பிளவை (M.L.);; boil or abscess on the heel. [குதி + கள்ளன்.]

குதிக்கால்	குதிக்கால் kudikkāl, பெ.(n.) குதிங்கால் பார்க்க;see {kudo-ri-kāl} [குதி + கால்.]
குதிக்கால் மேகப்புடை	குதிக்கால் மேகப்புடை kudikkālmēkappuḍai, பெ.(n.) மேகத்தினால் குதிகால் எலும்பு வளர்ந்து பிதுங்கிக் காணல்; exostoses on the heal due to gonorrheal infection (சா.அக.);. [குதிக்கால் + மேகம் + புடை.]
குதிக்கால்வலி	குதிக்கால்வலி kudikkālvali, பெ.(n.) குதிக்கால் நோவு; pain in the heel. 2. குதிக்கால் அழுந்த வைக்கும்போது தோன்றும் வலி; pain caused by pressure onthe heel (சா.அக.);. [குதிக்கால் + வலி.]
குதிக்கால்வாதம்	குதிக்கால்வாதம் kudikkālvādam, பெ.(n.) குதிக்காலூதை பார்க்க;see {kudo-k-kas-uda} [குதிக்கால் + வாதம்.]
குதிக்கால்விரணம்	குதிக்கால்விரணம் kudikkālviraṇam, பெ.(n.) குதிக்காலிற் காணும் புண்; ulcertation of the heel (சா.அக.);. [குதிக்கால் + விரணம்.]
குதிக்கால்வெட்டி	குதிக்கால்வெட்டி kudikkālveṭṭi, பெ.(n.) ஏமாற்றுக்காரன்; cheat, deceiver (நெல்லை.);. [குதி + கால் + வெட்டி.]
குதிக்கால்வெடிப்பு	குதிக்கால்வெடிப்பு kudikkālveḍippu, பெ.(n.) குதிகாலிற் பித்தம் அல்லது பனியினாற் காணும் வெடிப்பு; crack of the heel due to bilious condition or frost-bite (சா.அக.);. [குதிகால் + வெடிப்பு.]
குதிக்காலிசிவு	குதிக்காலிசிவு kudikkālisivu, பெ.(n.) குதிகாலிற் காணும் இசிவு வலி; cramp in the heels (சா.அக.);. [குதிக்கால் + இசிவு.]

குதிக்காலூதை	குதிக்காலூதை kudikkālūdai, பெ.(n.) ஊன்றுவதற்கு முடியாமல் நோய் கொள்ளும் ஓர் ஊதை நோய்; a disease which unable one to rest on the heel due to neurolgic pain (சா.அக.);. [குதிக்கால் + ஊதை(வாதம்);.]
குதிகள்ளான்	குதிகள்ளான் gudigaḷḷāṉ, பெ.(n.) குதிக்கள்ளன் பார்க்க;see {kudo-k-kasan} [குதிக்கள்ளன் → குதிகள்ளான்.]
குதிகாளான்	குதிகாளான் kudikāḷāṉ, பெ.(n.) குதிக்காலி லுண்டாகும் காளானைப் போன்ற கழலை; a tumour in the heel resembling fungus (சா.அக.);. [குதிக்கால் → குதிகாளன்.]
குதிகொள்(ளு)-தல்	குதிகொள்(ளு)-தல் gudigoḷḷudal, 6 செ.கு.வி.(v.i.) 1. குதித்தல்; to jump. 2. பெருகுதல்; to increase. 3. பொலிவொடு விளங்குதல்; to be resplendent. [குத்து → குதி + கொள்.]
குதிங்கால்	குதிங்கால் kudiṅgāl, பெ.(n.) உள்ளங்காலின் பின்பகுதி; heel of the foot. [குதி + கால் = குதிக்கால்→ குதிங்கால்.]
குதிங்காற்சிப்பி	குதிங்காற்சிப்பி kudiṅgāṟcippi, பெ.(n.) குதிக்கா வெலும்பு; heel bone. [குதி + கால் =குதிக்கால் → குதிங்கல் + சிப்பி.]
குதிச்சந்து	குதிச்சந்து kudiccandu, பெ.(n.) உடலில் நாடி இயங்கும் பத்து இடங்களுள் ஒன்று; one of the ten places in the human body slected for feeling the pulsation (சா.அக.);. [குதி + சந்து.]
குதிப்பணிகம்	குதிப்பணிகம் gudippaṇigam, பெ.(n.) பலாவினிச் செடி அல்லது பலா வீழி; an unidentified plant (சா.அக.);. [குதி + பணிகம்.]

குதிப்பிளவை	குதிப்பிளவை kudippiḷavai, பெ.(n.) குதிக்காலில் உண்டாகும் புற்றுநோய்; cancer of the heel (சா.அக.);. [குதி + பிளவை.]
குதிப்பு	குதிப்பு kudippu, பெ.(n.) 1. குதிக்கை; leaping, jumping. 2. கருவங்கொள்கை; haughtiness, arrogance. 3. சுதும்பு என்னும் மீன்; milk-fish. [குதி → குதிப்பு.]
குதிப்புண்	குதிப்புண் kudippuṇ, பெ.(n.) குதிக்காலில் வரும் புண், கட்டி பிளவை முதலியன; a common name for wound or sore abscess, ulceration carbuncle etc. of the heel (சா.அக.);. [குதி – பண்.]
குதிப்புற்று	குதிப்புற்று kudippuṟṟu, பெ.(n.) குதிக்காலிற் காணும் புற்று; cancer of the heel (சா.அக.);. [குதி + புற்று.]
குதிமுள்	குதிமுள் kudimuḷ, பெ.(n.) குதிரைமுள் ; spur. [குதி + முள்.]
குதியன்	குதியன் kudiyaṉ, பெ.(n.) 1. குதிப்பு; jump. 2. அதிமதி பண்ணுகை; ostentatious. மறுவ. குதிப்பு. [குதி → குதியன்.]
குதியாணி	குதியாணி kudiyāṇi, பெ.(n.) குதிக்காலில் உண்டாகும் புண்ணாணி; corn on the heel. [குதி + ஆணி.]

குதிர்	குதிர் kudir, பெ.(n.) 1. ஒருவகை மரம்; a low shrub with sharp axillary spines. "கரிகுதிர் மாரத்த கான வாழ்க்கை" (அகநா.75);. 2. நெல் முதலிய தவசங்கள் வைக்கும் கூடு; large earthern receptacle for storing grain. "காப்பதற்கோர் குதிர்பண்ணி" (ஞானவா.மித்தை.11);. க. குதிர் [குது - குது → குதிர்.]
குதிர்-தல்	குதிர்-தல் kudirdal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) தீர்மானப்படுதல்; to be settled, determined, fixed up. வீட்டின் விலை குதிர்ந்தது(உ.வ.);. தெ. குடுரு [குது → குதுர் → குதிர்.]
குதிர்ப்பாடு	குதிர்ப்பாடு kudirppāṭu, பெ.(n.) தீர்மானப்படுகை; settlement, arrangement. தெ. குடுரு பாகு [குதுர் → குதிர் + பாடு.]
குதிரம்	குதிரம் kudiram, பெ.(n.) 35 கழஞ்சளவுள்ள எரியணம் (கருப்பூரம்); (கணக்கதி.);; 35 {kalariu} of camphor. [குதி + குதிரம்.]
குதிரி	குதிரி kudiri, பெ.(n.) அடங்காதவன்; unruly, reftractory woman, virago. "குதிரியாய் மடலூர்துமே" (திவ்.திருவாய்.5,3,9);. [குதிரி → குதிரி.]

குதிரை	குதிரை1 kudirai, பெ.(n.) 1. பரி; horse "குதிரை யுளாணினை" (தொல்.பொருள்.623);. 2. கயிறு முறுக்கு கருவி; twisting, stick for making rope, timber-frame for twisting cable. 3. யாழின் ஓர் உறுப்பு; 4. துப்பாக்கியின் உறுப்பு; cock of a gun, hammer in the lock of a fire-arm. 5. குதிரைத் தறி பார்க்க;see {kudra-t-tari} 6. பீப்பாய் முதலியன தாங்கும் சட்டம்; crate for casks. 7. குதிரைமரம் பார்க்க;gymnastic horse-bar 8. ஊர்க்குருவி (மூ.அ.);; sparrow. 9. அதியமானுக்குரிய குதிரை மலை (புறநா.168);; a mountain which belonged to the ancient {atiyamän.} க. குதுரே [குதி → குதிரை.] kudirei, ahorse, Can, kudur-e, probably from kudi, to leap. Comp Sans. {ghosa,} a horse. The Dravidian languages have borrowed {ghosa,} from Sans (in Tamil {göram, gódagam);,} said to be from ghus to retaliate; but kudirei is regarded as an underived, indigenous Dravidian word. It is possible, however, that the two words are ultimately related. (C.G.D.F.L. Pg.584);. குதிரை2 kudirai, பெ.(n.)
குதிரைக்கயிறு	குதிரைக்கயிறு kudiraikkayiṟu, பெ.(n.) குதிரை யின் வாய்வடம்; halter of a horse. [குதிரை+ கயிறு.]
குதிரைக்கலணை	குதிரைக்கலணை kudiraikkalaṇai, பெ.(n.) குதிரைச் சேணம் (பிங்.);; horse-saddle. [குதிரை + கலணை.]
குதிரைக்கவிசனை	குதிரைக்கவிசனை kudiraikkavisaṉai, பெ.(n.) குதிரையுடுப்பு (யாழ்.அக.);; accoutrements of a horse. [குதிரை + (கவி); கவிசனை.]
குதிரைக்காசு	குதிரைக்காசு kudiraikkācu, பெ.(n.) 1. குதிசை யுருப் பதிக்கப் பெற்ற நாணயவகை; coin bearing the impression of a horse. 2. குதிரைப் பவுன் பார்க்க;see {kudirai-p-pavus,} [குதிரை+ காசு.]

குதிரைக்காரன்	குதிரைக்காரன் kudiraikkāraṉ, பெ.(n.) 1. குதிரையைப் பாதுகாப்போன்; horse-keeper, groom. 2. குதிரை வைத்திருப்பவன்; a man who has horse or horses. 3. குதிரைவீரன்; mounted warrior. 4. திப்புசுல்தான் காலத்தில் கொள்ளை யடித்து வந்த குதிரைவீரன் (I.M.P..Tj.579); ; plundering trooper, cavalier of the time of Tippusultan. க.,கு. துரெயவ, குதிரைகார. [குதிரை + காரன்.]
குதிரைக்காரன்கலகம்	குதிரைக்காரன்கலகம் gudiraiggāraṉgalagam, பெ.(n.) ஐதல் முதலியோர் குதிரைப்படைகொண்டு அடித்த கொள்ளை; the cavalry raid of Haidar etc. [குதிரை + காரன் + கலகம்.]
குதிரைக்கால்	குதிரைக்கால் kudiraikkāl, பெ.(n.) சதுரவடிவ அமைப்பில் குதிரை வடிவம் பின்னங்கால்களில் நின்று முன்னங்கால்களை உயர்த்திய தோற்றமுடன் அமைக்கப்பட்ட தூண் (கம்.வழக்.);; kind of column. [குதிரை + கால்.]
குதிரைக்காலிரும்பு	குதிரைக்காலிரும்பு kudiraikkālirumbu, பெ.(n.) தேய்ந்த பரட்டுப்பூண், லாடம்; worn out horse shoe (சா.அக.);. [குதிரை + கால் + இரும்பு.]
குதிரைக்காலூதை	குதிரைக்காலூதை kudiraikkālūdai, பெ.(n.) குதி ஊதை, கால் ஊன்றமுடியாமல் வலிகாணும் ஒரு ஊதை; a disease which unable one to rest on the heel, owingto excessive pain (சா.அக.);. குதிரைகாலூதை பார்க்க;see {kudrā-k-kā-sida} [குதிரைக்கால் + வாதம்.]
குதிரைக்காவல்	குதிரைக்காவல் kudiraikkāval, பெ.(n.) குதிரையைக் காத்தல்; tending horses. ம.குதிரெகாவலு, குதிரெகாபு. [குதிரை + காவல்.]
குதிரைக்காற்கண்டுவாதம்	குதிரைக்காற்கண்டுவாதம் kudiraikkāṟkaṇṭuvādam, பெ.(n.) குதிரை வலி பார்க்க;see {kudirai Vasi,} [குதிரை + கால் + கண்டு + வாதம் (வலி);.]

குதிரைக்குளம்படி	குதிரைக்குளம்படி1 kudiraikkuḷambaḍi, பெ.(n.) நீர்ச்சேம்பு (பதார்த்த.288); பார்க்க;arrow-head. [குதிரை + குளம்பு + அடி.] குதிரைக்குளம்படி2 kudiraikkuḷambaḍi, பெ.(n.) கொடி வகை; goat's-foot creeper. குதிரை + குளம்பு + அடி.]
குதிரைக்குளம்பன்	குதிரைக்குளம்பன் kudiraikkuḷambaṉ, பெ.(n.) ஒருவகைப் பொற்காசு (யாழ்.அக.);; a kind of gold coin. [குதிரை + குளம்பன்.]
குதிரைக்குளம்பு	குதிரைக்குளம்பு kudiraikkuḷambu, பெ.(n.) 1. குதிரையின் குரம்; horse's hoof. 2. குதிரைக் குளம்படி பார்க்க;see {kudira-k-kulambagi} [குதிரை + குளம்பு.]
குதிரைக்கொத்தி வாலி	குதிரைக்கொத்திவாலி kudiraikkoddivāli, பெ.(n.) தவசவகை; a kind of grain, penicum frumentaceum. [குதிரை + கொத்து + வலி.]
குதிரைப்கொம்பு	குதிரைப்கொம்பு kudiraipkombu, பெ.(n.) கிடைத்தற்கரியது; anything non-existent or impossible of attainment, as a horse's horn. துன்பத்திற்குதவும் நண்பர்கள் குதிரைக் கொம்பானார்கள் (உ.வ.);. க. குதுரெயகொம்பு [குதிரை + கொம்பு.] உலகில் இல்லாதது. கிடைத்த கரியது எனும் பொருள் சுட்டியது.
குதிரைக்கொல்லி	குதிரைக்கொல்லி kudiraikkolli, பெ.(n.) குதிரை வாலிப்பூ பார்க்க; see {kudrawā/od} purplewreath. [குதிரை + கொல்லி.]
குதிரைக்கோப்பு	குதிரைக்கோப்பு kudiraikāppu, பெ.(n.) சேணம்; horse-trappings. [குதிரை + கோப்பு.]

குதிரைக்கௌசனை	குதிரைக்கௌசனை kudiraikkausaṉai, பெ.(n.) குதிரைக்கு மேலிடும் அழகு போர்வை; horse-cloth, caparison. [குதிரை + கௌசனை.]
குதிரைச்சம்மட்டி	குதிரைச்சம்மட்டி kudiraiccammaṭṭi, பெ.(n.) குதிரைச் சாட்டை; horse-whip. [குதிரை + சம்மட்டி. சவட்டு → சமட்டு → சம்மட்டு →சம்மட்டி.]
குதிரைச்சயம்	குதிரைச்சயம் kudiraiccayam, பெ.(n.) குதிரைக்கு வரும் ஈளை நோய்; glanders, adisease of horses. [குதிரை + சயம்.]
குதிரைச்சவரன்	குதிரைச்சவரன் kudiraiccavaraṉ, பெ.(n.) குதிரைப்பவுன்பார்க்க;see {kudirappavபா.} [குதிரை + சவரன்.]
குதிரைச்சாணி	குதிரைச்சாணி kudiraiccāṇi, பெ.(n.) 1. குதிரைக்காரன்; horse keeper. 2. குதிரை மருத்துவன்; horse doctor. [குதிரை + சாணி.]
குதிரைச்சாலி	குதிரைச்சாலி kudiraiccāli, பெ.(n.) துயிலிக் கீரை; a kind of greens (சா.அக.);. [குதிரை + சாலி.]
குதிரைச்சீட்டு	குதிரைச்சீட்டு kudiraiccīṭṭu, பெ.(n.) குதிரைப் பந்தயச் சீட்டு; lottery ticket in horse-races. [குதிரை + சீட்டு.]
குதிரைச்செட்டி	குதிரைச்செட்டி kudiraicceṭṭi, பெ.(n.) குதிரை வணிகன்; horse-dealer. "திரு முன்னின்றி கூறுவான் குதிரைச்செட்டி" (திருவாலவா.28,62);. [குதிரை + செட்டி.]

குதிரைச்செவி	குதிரைச்செவி kudiraiccevi, பெ.(n.) 1. குதிரைக் காதைப் போன்ற இலையுடைய ஓர் கள்ளி; a kind of spurge tree, the leaf of which resembles the horse's ear. 2. குங்கிலிய மரம்; indian dammer(சா.அக.);. [குதிரை + செவி.]
குதிரைச் சேவகன்	குதிரைச் சேவகன் gudiraiccēvagaṉ, பெ.(n.) குதிரைவீரன்; cavalier, "குதிரைச் வேசகனாகிய கொள்கையும்" (திருவாச.2, வரி.45);. [குதிரை + சேவகன்.]
குதிரைச்சேவிதம்	குதிரைச்சேவிதம் kudiraiccēvidam, பெ.(n.) சடைத்தும்பை; a kind of leucas (சா.அக.);. [குதிரை + சேவிதம்.]
குதிரைத்தறி	குதிரைத்தறி kudiraiddaṟi, பெ.(n.) நீருடைப்பை அடைத்தற்கு வைக்கோல் முதலியவற்றோடு நிறுத்தும் மரச்சட்டம்; wooden contrivance stuffed with grass and straw to close up a breach in an embankment. "படுங்குருதிக் கடும்புனலை யடைக்கப்பாய்ந்த பலகுதிரைத் தறிபோன்ற" (கலிங்.புது.463);. [குதிரை + தறி.]
குதிரைத்தேர்வு	குதிரைத்தேர்வு kudiraiddērvu, பெ.(n.) 1. குதிரையேற்றம்; horse manship. 2. குதிரையியல்பை யறிவும் விச்சை; science dealing with horses and its nature. [குதிரை + தேர்வு.]
குதிரைநடை	குதிரைநடை kudirainaḍai, பெ.(n.) குதிரை யோட்டத்தின் விரைவுநிலை; pace of a horse. மறுவ. குதிரைப்பாய்ச்சல் [குதிரை + நடை.]
குதிரைநம்பிரான்	குதிரைநம்பிரான் kudirainambirāṉ, பெ.(n.) கோயில் ஊர்வலத்திருமேனி சுமக்கும் குதிரை ஊர்தி (வைணவ.);; wooden horse used as a vehicle for carrying idols. [குதிரை + நம் + (பெருமான்);பிரான்.]
குதிரைநோய்	குதிரைநோய் kudirainōy, பெ.(n.) 1. குதிரைக்குக் காணும் நோய்; disease of horse of general. 2. மனிதருக்குக் காணும் குதிரை நோய்; a mild form of glanders seen in man and contracted from horses (சா.அக.);. [குதிரை + நோய்.]

குதிரைப்பசலை	குதிரைப்பசலை kudiraippasalai, பெ.(n.) சாரணை வகை; a kind of spinach (சா.அக.);. [குதிரை + பசலை.]
குதிரைப்பசிரி	குதிரைப்பசிரி kudiraippasiri, பெ.(n.) சாரணை வகை; dog milk greens. [குதிரை + பகிரி.]
குதிரைப்பட்டை	குதிரைப்பட்டை kudiraippaṭṭai, பெ.(n.) 1. மேற்கூரை தாங்கும் கட்டை; beam placed underneath the roof of a house to support the tiles (இ.வ.);. 2. கூரையின் ஒடு நழுவாமலிருக்கும்படி அடுக்கிய ஓட்டின் முகப்பில் பட்டையாகப் பூசப்படும் சாந்து; thick construction of lime at the edge of a tiled roof preventtiles from slipping. [குதிரை + பட்டை.]
குதிரைப்படை	குதிரைப்படை kudiraippaḍai, பெ.(n.) நால்வகைப் படையுள் ஒன்று (சூடா.);; cavalry, as one of the fourfold division ofan army. [குதிரை + படை.]
குதிரைப்பந்தயம்	குதிரைப்பந்தயம் kudiraippandayam, பெ.(n.) குதிரைகளை ஓடவிட்டு அதன்மேல் பணம் கட்டி விளையாடும் பந்தய விளையாட்டு; horse-race. [குதிரை + பந்தயம்.]
குதிரைப்பந்தி	குதிரைப்பந்தி kudiraippandi, பெ.(n.) 1. குதிரை நிரை; row of horses. 2. குதிரை கட்டும்கொட்டில் (லாயம்);; horse stable. மறுவ. குதிரைநிரை [குதிரை + பந்தி.]
குதிரைப்பந்தித்தேவை	குதிரைப்பந்தித்தேவை kudiraippandiddēvai, பெ.(n.) குதிரைகளைக் கட்டும் கொட்டில் பராமரிப்புக்காகப் பெறும் வரி (கல்.க.சொ.அ.க.);; a kind of tax. [குதிரை + பந்தி + தேவை.]
குதிரைப்பரிட்சை	குதிரைப்பரிட்சை kudiraipparitcai, பெ.(n.) குதிரைத் தேர்வு பார்க்க;see {kudra-t-têrvu.} [குதிரை + பரிட்சை.]

குதிரைப்பல்லன்	குதிரைப்பல்லன் kudiraippallaṉ, பெ.(n.) வெள்ளைப்பூண்டு (மூ.அ.); பார்க்க;garlic. [குதிரை + பல்லன்.]
குதிரைப்பல்லி	குதிரைப்பல்லி kudiraippalli, பெ.(n.) பெரிய பல்லையுடைய பெண்; a woman having large teeth (சா.அக.);. மறுவ. மாட்டுப்பல் [குதிரை + பல்லி.]
குதிரைப்பவுன்	குதிரைப்பவுன் kudiraippavuṉ, பெ.(n.) குதிரை முத்திரை கொண்ட பொன்னாணயம்; sovereign bearing the stamp of a horse on one side. [குதிரை + பவுன.]
குதிரைப்பற்செய்நஞ்சு	குதிரைப்பற்செய்நஞ்சு kudiraippaṟceynañju, பெ.(n.) கனிம செய்நஞ்சு வகை (மூ.அ.);; a mineral poison, one of 32. [குதிரை + பல் + செய் + நஞ்சு.]
குதிரைப்பாடாணம்	குதிரைப்பாடாணம் kudiraippāṭāṇam, பெ.(n.) குதிரைப்பற்பாடாணம் எனும் செய்நஞ்சு (வை.மூ.);; a mineral poison. [குதிரை + பாடாணம்.]
குதிரைப்பாய்ச்சல்	குதிரைப்பாய்ச்சல் kudiraippāyccal, பெ.(n.) பாய்ந்து செல்லும் குதிரையின் கதி; gallop of a horse. [குதிரை + பாய்ச்சல்.]
குதிரைப்பிடுக்கன்	குதிரைப்பிடுக்கன் kudiraippiḍukkaṉ, பெ.(n.) பீநாறி மரம் (மூ.அ.);; field tree. குதிரை+பிடுக்கள்)
குதிரைமசாலி	குதிரைமசாலி kudiraimacāli, பெ.(n.) மரவகை; a kind of tree. [குதிரை + மசாலி.]
குதிரைமசாலை	குதிரைமசாலை kudiraimacālai, பெ.(n.) குதிரை மருந்து; mash, a mixture, of certain ingredients used as a tonic or medicine for horses. [குதிரை + மசாலை.]

குதிரைமட்டம்	குதிரைமட்டம் kudiraimaṭṭam, பெ.(n.) வேகமுள்ள குட்டைக்குதிரை; a fleet-footed pony, (w.);. [குதிரை + மட்டம்.]
குதிரைமரம்	குதிரைமரம் kudiraimaram, பெ.(n.) 1. உடற் பயிற்சிக்குரிய தாண்டுமரம்; gymnastic horse-bar. 2.குதிரைத்தறி பார்க்க (கொ.வ.); see {kudiraltari} 3. மதகு கதவு (யாழ்.அக.);; sluice gate. 4. நெசவிற்பாவு தாங்குதற்குரிய மரச்சட்டம்; wooden frame, shaped like the letter 'X' and fixed to the ground to support the warp stretched out. [குதிரை + மரம்.]
குதிரைமறம்	குதிரைமறம் kudiraimaṟam, பெ.(n.) போர்க் குதிரையின் திறப்பாட்டைக் கூறும் புறத்துறை (பு.வெ.77);; theme describing the prowess of a warhorse. [குதிரை + மறம்.]
குதிரைமறி	குதிரைமறி kudiraimaṟi, பெ.(n.) 1. குதிரைக்குட்டி; filly. 2. பெட்டைக் குதிரை; mare. [குதிரை + மறி.]
குதிரைமால்	குதிரைமால் kudiraimāl, பெ.(n.) அரண்மனையைச் சார்ந்த குதிரைக் கொட்டகை; royal stable. (குதிரை சமால்);
குதிரைமாற்று	குதிரைமாற்று1 kudiraimāṟṟudal, 5 செ.கு.னவி. (v.i.) கெடிதோறும் குதிரைகளை மாற்றிக் கொள்ளுதல்; to relieve horses by relays. [குதிரை + மாற்று.] குதிரைமாற்று kudiraimāṟṟu, பெ.(n.) குதிரை முத்திரையிட்ட நாணயவகை; a coin with horse emblem "காசாயமான குதிரை மாற்றுக்கு" (S.I.I.iv.134);. [குதிரை + மாற்று.]
குதிரைமாறி	குதிரைமாறி kudiraimāṟi, பெ.(n.) 1. குதிரை விற்பவன்; petty horse-dealer. 2. ஏமாற்றுவேலை செய்பவன்; one who works in an underhand manner. [குதிரை + மாறி.]

குதிரைமீன்	குதிரைமீன்1 kudiraimīṉ, பெ.(n.) குழாய்மீன்; pipe fish (சா.அக.);. [குதிரை + மீன்.] குதிரைமீன் kudiraimīṉ, பெ.(n.) மீன்வகை; akind of fish. "குதிரைமீனோ டானைமீன்" (குருகூர்ப். பக்.7);. [குதிரை + மீன்.] [P]
குதிரைமுகம்	குதிரைமுகம் gudiraimugam, பெ.(n.) 1. முழந் தாளெலும்பு; tibia, shin bone. 2. குளத்தின் கரைக் கட்டிற்கு வலியாகும் முட்டுக்கட்டடம்; prop of an embankment. [குதிரை + முகம்.]
குதிரைமுகவோடம்	குதிரைமுகவோடம் gudiraimugavōṭam, பெ.(n.) குதிரையின் உருவை முகப்பிற் கொண்ட தோணி (சிலப்13:176,உரை);; boat with a horse shaped prow. [குதிரை + முகம் + ஓடம்.]
குதிரைமுள்	குதிரைமுள் kudiraimuḷ, பெ.(n.) குதிரையை விரைவுப்படுத்துதற்கு ஏறுவோர் காலில் இட்டுக் கொள்ளும் முட்கருவி; spur used by a horsemen. [குதிரை + முள்.]
குதிரையடி	குதிரையடி kudiraiyaḍi, பெ.(n.) சதுரங்க விளையாட்டில் குதிரை செல்லும் வழி; knight's move in the game of chess. [குதிரை + அடி.]
குதிரையடிப்பச்சிலை	குதிரையடிப்பச்சிலை kudiraiyaḍippaccilai, பெ.(n.) குதிரைக்குளம்படியிலை, நீர்ச்சேம்பு; arrow. head (சா.அக.);. [குதிரை + அடி + பச்சிலை.] இதன் இலைகளை வீக்கங்களுக்குக் கட்டுவர்.
குதிரையாட்டம்	குதிரையாட்டம் kudiraiyāṭṭam, பெ.(n.) பொய்க்கால் குதிரையாட்ட; a kind of dance using the effigy of a horse. ம.குதிரயாட்டம் [குதிரை + ஆட்டம்.]

குதிரையாளி	குதிரையாளி kudiraiyāḷi, பெ.(n.) 1. குதிரை ஏறி நடத்துவோன்; horseman. 2. வைரவன்; Bhairava. [குதிரை + ஆளி.]
குதிரையிராவுத்தன்	குதிரையிராவுத்தன் kudiraiyirāvuddaṉ, பெ.(n.) குதிரைவீரன்; cavalier, trooper, equestrian "கொன்றை மாலைக் குதிரையிராவுத்தன்" (திருவாலவா.46,28.);. [குதிரை + இராவுத்தன்.]
குதிரையிழைப்புளி	குதிரையிழைப்புளி kudiraiyiḻaippuḷi, பெ.(n.) இழைப்புளிவகை (கட்டட.நாமா.);; a kind of jointers. [குதிரை + இழைப்பு + உளி.]
குதிரையுடலன்	குதிரையுடலன் kudiraiyuḍalaṉ, பெ.(n.) குதிரை யுடல் போலும் உடலுள்ள காளைமாடு; bull that has its belly pulled up straight and narrow, as that of a horse. [குதிரை + உடலன்.]
குதிரையேற்றம்	குதிரையேற்றம் kudiraiyēṟṟam, பெ.(n.) குதிரை யேறி நடத்தும் (வித்தை);;(பதார்த்த:1452);; horsemanship. [குதிரை + ஏற்றம்.]
குதிரையேறு-தல்	குதிரையேறு-தல் kudiraiyēṟudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t). 1. குதிரை மேலேறிச் செலுத்துதல்; to mount a horse. 2. சிறுவர்கள் பச்சைக்குதிரை விளையாடுதல்; to play leap-frog. 3. பிறரைக் கீழ்ப்படுத்தி அடக்கியாளுதல்; to ride roughshod, domineer. அவனைக் குதிரையேறுகிறான் (உ.வ.);. [குதிரை + ஏறு.]
குதிரைவடிப்போர்	குதிரைவடிப்போர் kudiraivaḍippōr, பெ.(n.) குதிரை நடத்துவோர் (திவா.);; horse-drivers. [குதிரை + வடிப்போர்.]
குதிரைவண்டி	குதிரைவண்டி kudiraivaṇṭi, பெ.(n.) குதிரையைப் பூட்டி ஓட்டும் வண்டி; a carriage drawn by horse. ம. குதிரவண்டி;க. குதுரெகாடி. [குதிரை + வண்டி.]
குதிரைவரி	குதிரைவரி kudiraivari, பெ.(n.) வரிவகை; a tax (S.I.I.iv.79);. [குதிரை + வரி.]

குதிரைவலி	குதிரைவலி kudiraivali, பெ.(n.) பெண்களுக்குப் பேறு காலத்தில் உண்டாகும் பெருவலி; excessive labour pains. [குதிரை + வலி.]
குதிரைவலிப்பு	குதிரைவலிப்பு kudiraivalippu, பெ.(n.) குதிரையின் காற்சுண்டுவாதம் வலிப்பு (M.CM.D. (1887);.249);; a horse disease attended with quivering in the legs. ம. குதிரவலி [குதிரை + வலிப்பு.]
குதிரைவாய்க்கருவி	குதிரைவாய்க்கருவி kudiraivāykkaruvi, பெ.(n.) கடிவாளம்; bridle of a horse. [குதிரை + வாய் + கருவி.]
குதிரைவாரப்பட்டை	குதிரைவாரப்பட்டை kudiraivārappaṭṭai, பெ.(n.) வீட்டுக்கூரை இறவாணத்தின் கூடல்வாய்மரம்; hrafter in sloping roofs. [குதிரை + வாரம் + பட்டடை.]
குதிரைவால்	குதிரைவால் kudiraivāl, பெ.(n.) 1. குதிரையின் வால்; the tail of a horse. 2. ஒரு வகைச் கொடி; the horsetail creeper. ம.குதிரவால் [குதிரை + வால்.]
குதிரைவாலி	குதிரைவாலி kudiraivāli, பெ.(n.) 1. ஒருவகைப் புன்செய்ப்பயிர்; poor man's horse-tail millet. 2. குதிரைவாலிப்பூ; purple wreath. 3. ஒருவகை நெல்; a kind of paddy. ம.குதிரவாலி [குதிரை + வாலி.]
குதிரைவாலிக்கியாழம்	குதிரைவாலிக்கியாழம் kudiraivālikkiyāḻm, பெ.(n.) குதிரைவாலிப் புல் அல்லது பூவினின்று இறங்குங் கியாழம் (சா.அக.);; decoction prepare from horse tail grass or purple wrath. [குதிரைவாலி + கியாழம்.]
குதிரைவாலிகம்	குதிரைவாலிகம் gudiraivāligam, பெ.(n.) 1. கொடிப்பாசி; moss creeping upon water 2. கோரைப்பில்; horay grass (சா.அக.);. [குதிரை + வாலிகம்.]

குதிரைவாலிச்சம்பா	குதிரைவாலிச்சம்பா kudiraivāliccambā, பெ.(n.) சம்பா நெல்வகை; a kind of paddy, like horse a millet. ம.குதிரவாலி [குதிரை + வாலி + சம்பா.]
குதிரைவாலிச்சாமை	குதிரைவாலிச்சாமை kudiraivāliccāmai, பெ.(n.) 1. ஒரு வகைச் சாமை; horsetail millet. 2. ஒட்டுப்பண்; sticking grass (சா.அக.);. [குதிரை + வாலி + சாமை.]
குதிரைவாலிப்புல்	குதிரைவாலிப்புல் kudiraivālippul, பெ.(n.) புல்வகை; a species of grass. ம. குதிரவால்ப்புல் மறுவ, குதிரைவாற்றல் [குதிரை + வாலி + புல்.]
குதிரைவாலிப்பூ	குதிரைவாலிப்பூ, kudiraivālippū, பெ.(n.) கொடிவகையுள் ஒன்று; purple wreath. [குதிரை + வாலி + பூ.]
குதிரைவிசிகயிறு	குதிரைவிசிகயிறு gudiraivisigayiṟu, பெ.(n.) குதிரைமரத்தை நிலைப்பட நிறுத்துதற்குக் கட்டும் கயிறு; rope for fixing the kudirai-maram in position. [குதிரை விசி + கயிறு.]
குதிரைவிட்டை	குதிரைவிட்டை kudiraiviṭṭai, பெ.(n.) குதிரைச் சாணி ; horse dung (சா.அக.);. [குதிரை + விட்டை.]
குதிரைவிடு-தல்	குதிரைவிடு-தல் kudiraiviḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. குதிரையைச் சாரியாக விடுதல்; to set of in a gallop or trot. 2. குதிரைப்பந்தயம் விடுதல்; to compete in a horse race. [குதிரை + விடு-.]
குதிரைவிலாடம்	குதிரைவிலாடம் kudiraivilāṭam, பெ.(n.) வரிவகை; a tax (M.E.R.86 of 1928-9);. [குதிரை + இலாபம்.]

குதிரைவீரர்	குதிரைவீரர் kudiraivīrar, பெ.(n.) குதிரைப் படையாளர்; cavalry, troopers cavaliers. [குதிரை + வீரர்.]
குதிரைவையாளிவீதி	குதிரைவையாளிவீதி kudiraivaiyāḷivīdi, பெ.(n.) குதிரை செலுத்தற்குரி செண்டுவெளி (சூடா.);; the place where horses are trained in different kinds of exercise. [குதிரை + வையாளி + வீதி.]
குதிவாதம்	குதிவாதம் kudivādam, பெ.(n.) குதிஆதை பார்க்க;see {kudo-v-Joa.} [குதில் + வாதம்.]
குதிவூதை	குதிவூதை kudivūdai, பெ.(n.) குதிங்கால் ஊதை; neuralgiac pain in the heels. [குதில் + ஊதை.]
குது	குது kudu, பெ.(n.) மகிழ்ச்சி; joy. [குல் + குது.]
குதுகம்	குதுகம் gudugam, பெ.(n.) விருப்பம் (யாழ்.அக.);; desire, longing. [குல் → குது → குதுகம்.] குதுகம் gudugam, பெ.(n.) விருப்பம் (யாழ்.அக.);; desire, longing. [Skt.kautuka → த.குதுகம்.]

குதுகலம்	குதுகலம் gudugalam, பெ.(n.) குதூகலம் பார்க்க;see {kudūkalam.} "குதுகலம்பொங்க" (தணிகைப்பு.பிரமன்.சிருட்.83);. [குதூகலம் → குதுகலம்.] குதுகலம்1 gudugalam, பெ.(n.) அகக்களிப்பு; joy, delight, rapture. [குது. + ஆகுலம் - குதாகுலம் → குதூகலம்.] குதுகலம் gudugalam, பெ.(n.) குதுகம் பார்க்க (யாழ்.அக.);;see {kudugam.} [குல் → குது → குதுகல் → குதுகலம் → குதூகலம்
குதுகலி-த்தல்	குதுகலி-த்தல் gudugaliddal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கரிப்பு உண்டாக்குதல்; to make joyful. "குதுகலித் தாவியை யாகுலஞ் செய்யும்" (திவ்.நாய்ச்5:7);. [குதூகலி → குதுகல.] குதுகலி-த்தல் gudugaliddal, 4 செ.கு.வி.(v. அகமகிழ்தல்; to rejoice, to delight in. "அருளின் மூழ்கிக் குதூகலித் தூடுதலோடும்" (கந்தபு.வீரவாகு.51);. [குதூகலம் → குதூகலி.]
குதுகலிப்பு	குதுகலிப்பு gudugalippu, பெ.(n.) மகிழ்ச்சி; ecstasy joyfulness, rapture. [குதுகலி → குதுகலிப்பு.]
குதுகுது	குதுகுது1 gudugududdal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) ஆசைப்படுதல்; to desire eagerly. "நாற்றங் குது குதுப்ப"(பரிபா.20.13);. [குது + குது.] குதுகுது2 gudugududdal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) குளிரால் நடுங்குதல்; to shiver from cold. [குது + குது.]
குதுகுதுப்பு	குதுகுதுப்பு guduguduppu, பெ.(n.) 1. ஆவல்; desire, eagarness. "குதுகுதுப்பின்றி நின்று" (திருவாச6:34);. 2. குளிரால் நடுங்குகை; shivering with cold. [குது + குதுப்பு.]

குதுகுதெனல்	குதுகுதெனல் gudugudeṉal, பெ.(n.) குளிர்சுரக் குறிப்பு; expr. signifying feverishness attended with shivering. [குது + குது + எனல்.]
குதுகுலம்	குதுகுலம் gudugulam, பெ.(n.) குதுரகலம் பார்க்க;see {Kudigalam,} "குதுகுலத் துளவின் றாமம்" (அரிசமய பதுமை. 103);. [குது + குலம்.]
குதுகுலி-த்தல்	குதுகுலி-த்தல் guduguliddal, 14 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மிகுகளி கொள்ளுதல் (யாழ்.அக.);; to be rapturous; to be enthusiastic. 2. மகிழ்ச்சி மிகுதியால் பூரித்தல் (யாழ்.அக.);; to swell with joy. இளங்கொங்கை குதுகுலிப்ப" (திவ்.பெரியாழ்.3,6,2);. [குது + (கலி); குலி.]
குதும்பகர்	குதும்பகர் gudumbagar, பெ.(n.) தும்பை (மலை.);; bilter toom-bay. [குதும்பு → குதும்பகர்.]
குதும்பை	குதும்பை kudumbai, பெ.(n.) மூக்கொற்றிப் பூ; Indian dantana indico. [குதும்பு + குதும்பை.]
குதுவை	குதுவை kuduvai, பெ.(n.) கொதுவை; mortage. தெ. குதுவ [கொதுவை → குதுவை.]
குதூணகம்	குதூணகம் gutūṇagam, பெ.(n.) கண்ணொய்களு ளொன்று (யாழ்.அக.);; a disease of the eye. [குத்துண் → குத்துணகம் → குதுரணகம்.]
குதூனகம்	குதூனகம் gutūṉagam, பெ.(n.) குழந்தைகளுக்குக காணும் ஒரு கண்ணோய்; an eye, disease cotmon in children (சா.அக.);. [குது + (ஊனம்); ஊனகம் – குதுனகம்.]

குதேட்டி	குதேட்டி kutēṭṭi, பெ.(n.) மயிலடிக்குருந்து; peacock's-foot tree. [குத்தட்டி → குதேட்டி.]
குதை	குதை1 kudai, பெ.(n.) 1. விற்குதை; notch at the end of a bow to secure the loop of a bow strong "குதைவரிச் சிலைநூதல்" (கம்பரா.நகர.49); 2. அம்பினடி (சங்.அக.);; notch at the feather end of an arrow. 3. அம்பு; arrow. "குதை யென்றினைத்துருந்தே" (கந்தபு.அக்கினி.85);. 4. அணிகலனின் பூட்டு; bow, loop, running not, button or clasp of a bracelet. 5. முயற்சி; effort. "கொண்ட குதை மாறாதே" (ஈடு, 6:10,2);. [குது – குதை.] குதை2 kudaiddal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) விற்குதைபின் நாணைப்பூட்டுதல்; to fasten the bow-string at the notch. "குதைக்கின்றன நிமிர்வெஞ்சிலை" (கம்பா. இராவணன்வ.46);. [குது → குதை.] குதை3 kudaidal, 3 செ.கு.வி.(v.i.) செலுத்துதல்;
குதைச்சு	குதைச்சு kudaiccu, பெ.(n.) 1. சொக்காயில் பொத்தானிடும் துளை; button-hole. 2. தாலியுரு வகை; a pendant in {tali,} representing the {navatāli.} [குல் → குத்து → குதை → குதைச்சு.]
குதைபோடு-தல்	குதைபோடு-தல் kudaipōṭudal, 19 செ.கு.வி.(v.i.) முடிச்சுப் போடுதல்; to button, to fasten as with a button. [குதை + போடு.]
குதைமணி	குதைமணி kudaimaṇi, பெ.(n.) கொக்கிவகை; a kind of hook, button. [குதை + மணி.]
குதைமுடிச்சு	குதைமுடிச்சு kudaimuḍiccu, பெ.(n.) சுருக்கு முடிச்சு; button of a running knotor noose. [குதை + முடிச்சு.]

குதையாணி	குதையாணி kudaiyāṇi, பெ.(n.) கரையாணி; fastening pin or bolt in jewellry.] [குதை + ஆணி.]
குந்தக்கம்	குந்தக்கம் kundakkam, பெ.(n.) குந்தகம் பார்க்க;see kundagam. [குத்தகம் → குந்தக்கம்.] குந்தக்கம்2 kundakkam, பெ.(n.) 1. குந்தகம், குழப்பம்; confusion. 2. குண்டக்கம், கோள்; backbiting. [குந்தக → குத்தக்கம்.]
குந்தக்குந்தம்	குந்தக்குந்தம் kundakkundam, பெ.(n.) புனுகு; civet (சா.அக.);. [குந்தம் + குந்தம்.]
குந்தகத்தசைநார்	குந்தகத்தசைநார் gundagattasainār, பெ.(n.) தடைப்படுத்தும் தசைநார்; obturator ligament (சா.அக.);. [குந்தகம் + தசை + நார்.]
குந்தகம்	குந்தகம்1 gundagam, பெ.(n.) தடை; obstrucle, obstacle. 2. குறைந்த விலை; low price. க. குந்தகமு;தெ. குத்தகமு. தெ. குந்தகமு; க, குந்தகமு; மராட்;குந்த [குல் → குந்து → குந்தகம்.] குந்தகம்2 gundagam, பெ.(n.) கீழ்மகன்; low, mean, fellow. "குந்தகனாமிந்தக் குறியுடையான்" (பஞ்ச.திருமுக.690);. [குண்டகன் + குந்தகன்.]
குந்தகன்	குந்தகன்2 gundagaṉ, பெ.(n.) குங்கிலியம்; Indian olibanum (சா.அக.);. [குல் → குந்து → குத்தகம்.]

குந்தனை	குந்தனை kundaṉai, பெ.(n.) எண்ணெய் காய்ச்கம் போது, காய்ச்சும் கலம் சிதையுமாயின் அதிலுள்ள எண்ணெய் வீணாகாமற் காத்தற்பொருட்டு, அப்பாத்திரத்திற்கு ஆதாரமாய் வைக்கப்படும் இரும்பு அணட் (தைலவ. பாயி.19);; special iron cauldron holding the vessel in which medicinal oil is prepared and serving as receptacleifthe vessel gives way. [குந்து + அணை. குந்து = பழுது, திது. அணை = தடை, தடுப்பு.] எண்ணெய் மருந்து (கிருதம்); காய்ச்சும் பொழுது, ஏனம் விரிந்து பழுதுண்டாகக் கூடுமெனக் கருதி, அதற்குத் துணையாக, எண்ணெய் முடியும் வரையில் பொருந்தியிருக்கும் படி வைக்கும் ஓர் ஏனம். இது மருந்து எண்ணெய் ஏனத்தின் வயிறு மட்டும் கொள்ளும்படியாக அமைந்து அடிப்பாகத்தில் கரி நெருப்பின் புகையானது வெளியே போகும்படி துளை ஏற்படுத்தி, வட்டமாயுள்ள அடிகளமைத்து அண்டாவைப்போல் இரும்பினாற் செய்யப்பட்டது (சா.அக.);.
குந்தந்தள்ளுகை	குந்தந்தள்ளுகை gundandaḷḷugai, பெ.(n.) கண்ணிற் குந்தநோய் விழுகை; staphy-loma. [குந்தம் + தள்ளுகை.]
குந்தம்	குந்தம்1 kundam, பெ.(n.) குதிரை; horse "வெற்றிசேர் குந்தம்"(திருவிளை.நரிபரி.106);. [குருவிந்தம் → குந்தம்.] குந்தம்2 kundam, பெ.(n.) 1. கற்செய்நஞ்சு; mineral .poison. 2. நான்கு பலங்கொண்ட ஒரு நிறை (தைலவ.தைல.100);; a standard weight 4 palam. [குல் → குந்து → குந்தம்.] குந்தம்3 kundam, பெ.(n.) வைக்கோற்படப்பு; hay stack. [குது + குந்து → குந்தம்.] குந்தம்4 kundam, பெ.(n.) 1. கண்ணோய்வகை (மூ.அ.);; tulercle on the cornea of the eye, staphyloma. 2. துன்பந்தருவது; that which gives distress. "மெய்குந்தமாக" (திவ்.இயற்.4:79);.
குந்தம்புறப்பாடல்	குந்தம்புறப்பாடல் kundambuṟappāṭal, பெ.(n.) கண் விழியில் கொப்புளம் உண்டாதல்; the rising of a lbercle in the eye, protrusion of the eye-ta. (சா.அக.);. [குந்தம் + புறப்படல்.]
குந்தம்பூ	குந்தம்பூ kundambū, பெ.(n.) கண்ணிலுண்டாகும் பூ; cataract in the eye (சா.அக.);. [குந்தம் + பூ.]

குந்தமம்	குந்தமம் kundamam, பெ.(n.) பூனை (யாழ்.அ.க.);; Cat. [குந்து + அம்மை - குந்தம்மை → குந்தமம்.]
குந்தரை-த்தல்	குந்தரை-த்தல் kundaraittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) -- வீணாயிருத்தல் (யாழ்.அக.);; to sit idly. [குந்து + அரை (உட்கார்ந்து பொழுதுபோக்குதல்.]
குந்தலகீடி	குந்தலகீடி kundalaāṭi, பெ.(n.) பெருங்குடலில் வளரும் ஓர் நீண்ட நாகப்பூச்சி; long thread-worm inhabiting the large intestines (சா.அக.);. [குந்தலம் + கீடி. வ. க்ரீட → த.கீடி.]
குந்தலவராளி	குந்தலவராளி kundalavarāḷi, பெ.(n.) ஒரு பண் வகை (இராகம்); இசை (பரத.இராக.55);; a musical mode. [குந்தலம் + வராளி.]
குந்தவை	குந்தவை kundavai, பெ.(n.) சோழப்பேரரசன் முதல் இராசராசனின் தமக்கையாரின் பெயர்; name of elder sister of the great {Chōla} Emperor {Rājarājan} 1."ஸ்ரீ ராஜராஜவேதர் திருத்தமக்கையார் வல்லவரையர் வந்தியத்தேவர் மகாதேவியார் ஆழ்வார் பராந்தகன் குந்தவையார் எழுந்தருளுவித்த திருமேனிகள்" (S.I.I.i6);. [குந்தம் = நறுமணமிக்க குண்டுமல்லிகை. குண்டு → குந்து → குந்தம் + அவ்வை, குந்தவ்வை → குந்தவை. குண்டு மல்லிகை மலரின் பெயரமைந்த பெண்.]
குந்தவை சிநாலயத்துத் தேவர்	குந்தவை சிநாலயத்துத் தேவர் kundavaisinālayattuttēvar, பெ.(n.) முதல் இராசராசனின் தமைக்கையாரும் வல்லவரையன் வந்தியத்தேவரின் தேவியாருமாகிய குந்தவையாரின் பெயரால் கட்டப்பட்ட சமணதெய்வக் கோயிலெழுந்தருளி யுள்ள தீர்த்தங்கரர்(தெ.கல்.தொ.2.2கல்.43);; one of holy person, Arhat. [குந்தவை + சிநாலயம் + அத்து + தேவர்.]
குந்தளம்	குந்தளம் kundaḷam, பெ.(n.) 1. பெண்டிர் தலை மயிர்; woman's hair. "சந்தமலி குந்தளநன் மாதினொடு" (தேவா.107:1);. 2.மயிர்க்குழற்சி(பிங்.);; hair crinkles curls. 3. குழற்கொத்து (பிங்.);; woman's locks. 4. சாளுக்கியர் நாடு; country of the {châluckyas.} ம.குந்தளம்; க. கூதலு;தெ. குந்தலமு. skt kunfala [கூதளம் → குந்தளம்.].
குந்தளர்	குந்தளர் kundaḷar, பெ.(n.) குந்தள நாட்டில் ஆட்சிபுரிந்த சாளுக்கிய வேந்தர்; chalukyas, as rulers of Kundalam "குந்தளரைக் கூடற் சங்கமத்து வென்ற" (கலிங்.193,புதுப்.); [குந்தளம் → குந்தார்.]

குந்தளை	குந்தளை kundaḷai, பெ.(n.) மருந்து எண்ணெய்ப் ஏனம் வைக்கும் புரிமணை; a stand or seat made of straw for kepping medicated oil pots, any round wooden base for keeping pots (சா.அக.);. [குந்து + குந்தளை.]
குந்தன்	குந்தன் kundaṉ, பெ.(n.) 1. திருமால்;{višnu} "வல்வினை மாய்த்தறஞ் செய் குந்தன்றன்னை" (திவ்.திருவாய்.79:7);. 2. தூய தன்மையுடையவன்; holy person. "வண்டீங் கவிசெய்குந்தன்" (திவ்.திருவாய்.7.9.7);. [குந்து → குந்தன்.]
குந்தனக்காரன்	குந்தனக்காரன் kundaṉakkāraṉ, பெ.(n.) ஒன்பான் மணிகளை அணிகலன்களில் பதிப்போன்; one who enchases or sets precious stones. [குந்தனம் + சகாரன்.]
குந்தனம்	குந்தனம் kundaṉam, பெ.(n.) 1. ஒன்பான் மணிகளை அணிகலன்களில் பதிக்குமிடம்; interspace for enchasing or setting gems in jewel. "குந்தனத்தி லழுத்தின….. ரத்தினங்கள்" (திவ். திருநெடுந்.வியா.பக்.17);. 2. தங்கம் (சங்.அக.);; gold, fine gold. [குந்து + குந்தனம்.]
குந்தாங்குச்சி	குந்தாங்குச்சி kundāṅgucci, பெ.(n.) சிறுவர்கள் நொண்டியாடித் தொடும் விளையாட்டு; game in which a player hops on one foot in order to touch or catch any of the other players within bounds. [குந்தம் + குச்சி – குந்தாங்குச்சி.]
குந்தாடு-தல்	குந்தாடு-தல் kundāṭudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) நொண்டிக் கொண்டு விளையாடுதல்; to play hopping on one foot (கோவை.);. [குந்து + ஆடு.]

குந்தாணி	குந்தாணி1 kundāṇi, பெ.(n.) 1. பேருரல்; large mortar. குந்தாணி போல் இருக்கிறாள் (உ.வ.); 2.உரலின் வாய்க்கூடு (இந்துபாக.44);; protective ring placed over a mortar to prevent the grainfrom scattering. [குண்டு + ஆணி - குண்டாணி → குந்தாணி, 'ஆணி' சொல்லாக்க. ஈறு.] [P] குந்தாணி குந்தாணி2 kundāṇi, பெ.(n.) கண்ணோய்வகை; an eye disease. [குந்தம் + ஆணி.]
குந்தாணிக்கொடி	குந்தாணிக்கொடி kundāṇikkoḍi, கொடிவகை; mortar-flower bindweed. [குந்தாணி + கொடி.]
குந்தாணிப்பீரங்கி	குந்தாணிப்பீரங்கி kundāṇippīraṅgi, பெ.(n.) வெடிகுண்டுளை மேலெறிந்துவீசும் உரல் வடிவான பீரங்கி; mortar for throwing shells at high angles. [குந்தாணி + பீரங்கி.]
குந்தாலம்	குந்தாலம்1 kundālam, பெ.(n.) குந்தாலி1 பார்க்க;see {kundall} [குந்தாலி → குந்தாலம்.] குந்தாலம்2 kundālam, பெ.(n.) புள்வகை (யாழ்.அக.);; a kind of bird. [குந்து → குந்தாலம்.] குந்தாலம் kundālam, பெ.(n.) புண் வகை (யாழ்.அக.);; a kind of bird. [Skt.gundala → த.குந்தாலம்.]
குந்தாலி	குந்தாலி kundāli, பெ.(n.) 1. குத்தித் தோண்டும் கருவி வகை; pick-axe with one prong. pick-axe "குந்தாலிக்கும் பாரை வலிது" (திருமந்.2909);. 2. கணிச்சி (பு.வெ.9:38,உரை);; battle-axe. ம. குந்தாலி; க. குத்தா, குத்தலி, குத்லி; தெ., பட., குட. குத்திலி; து. குத்தலி, குத்தொலி; கோத. குதய்;மா.க்வாதலி. {Skt. kuddâla} [குத்து → குந்து → குந்தாலி.]

குந்தாளி	குந்தாளி1 kundāḷi, பெ.(n.) குந்தாலி1 பார்க்க;see {kundali.} [குந்தாலி → குந்தாளி.] குந்தாளி2 kundāḷittal, 4 .செ.கு.வி. (v.i.) 1. களித்துக் கூத்தாடல்; to leap for joy. 2. முன்னங் காலைப் பதியவைத்து நடத்தல்; to tread on one's toes, to walk on tiptoe. 3. குதிப்பதற்கு முயற்சி செய்தல்; to attempt to leap. ம.குந்தாளிக்குக [கொந்தளி → குந்தாளி.]
குந்தி	குந்தி1 kundi, பெ.(n.) கள் (திவா.);; toddy. [குத்தி → குந்தி.] குந்தி2 kundi, பெ.(n.) பாண்டு மனைவியருள் மூத்தாள் மூத்தாள் (பாரத);; Kundi, the first wife of {Pāngu} [குள் → குந்து → குந்தி = குள்ளமானவள்.]
குந்திகறையோன்	குந்திகறையோன் gundigaṟaiyōṉ, பெ.(n.) பச்சோந்தி; green lizard (சா.அக.);. [ஒருகா. குந்தி + (கரைவோன்); கறையோன்.]
குந்திநட-த்தல்	குந்திநட-த்தல் kundinaḍattal, 3 செ.கு.வி.(v.i.) முன்னங்காலை மாத்திரம் ஊன்றி நடத்தல்; to walk on tiptoe. ம. குந்திநட [குந்து → குந்தி + நட.]
குந்திநில்-தல் (குந்தி நிற்றல்)	குந்திநில்-தல் (குந்தி நிற்றல்) kundiniltalkundiniṟṟal, 14 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒற்றைக் காலால் நிற்றல் (பிங்.);; to stand on one leg. 2. முன்னங்காலால் நிற்றல்; to stand on tiptoe. [குந்தி + நில்.]
குந்தியடித்தல்	குந்தியடித்தல் kundiyaḍittal, பெ.(n.) நொண்டி யடித்தல் என்னும் விளையாட்டு (யாழ்.அக.);; a game. [குந்து → குந்தி + அடி.]

குந்திரம்	குந்திரம்1 kundiram, பெ.(n.) ஒரு பறவை; a bird (சா.அக.);. 2. தென்னை; coconut tree. [குந்து → குந்திரம்.] குந்திரம்2 kundiram, பெ.(n.) புல்வகை (யாழ்.அக.);; a kind of grass. [குந்து → குந்திரம்.] குந்திரம் kundiram, பெ.(n.) புல்வகை (யாழ்.அக.);; a kind of grass. [Skt.gundra → த.குந்திரம்.]
குந்திரா	குந்திரா kundirā, பெ.(n.) குந்திராத்தீவு பார்க்க;see {kundiráttivu.} [குந்திராத்தீவு → குந்திரா.]
குந்திராத்தீவு	குந்திராத்தீவு kundirāttīvu, பெ.(n.) மாலத்தீவு; Maldive Islands. [குந்திரம்(தென்னை); + தீவு.]
குந்திராத்தோணி	குந்திராத்தோணி kundirāttōṇi, பெ.(n.) மாலத் தீவார் தென்னை மரத்தாற் செய்யும் படகு; canore in the Maldives constructed wholly from the coconut tree. [குந்திரம் + தோணி. குந்திரம் = தென்னை.]
குந்திவை-த்தல்	குந்திவை-த்தல் kundivaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) முன்னங்காலை மட்டும் ஊன்றி நடத்தல்; to walk on tiptoe. "நெட்டி குந்தி வைத்து"(பிரபோத.11:17);. [குந்தி + வை.]

குந்து	குந்து1 kundudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. இரு காலையும் ஊன்றி வைத்து உட்காருதல்; to sit on the heels with legs folded upright. 2. உட்காருதல்; to sit, squat. 3. முன்னங்கால்களை மட்டும் ஊன்றி நிற்றல்; to stand on tiptoe. "குந்தியுறித் தயி ருண்டவர்" (பாரத.கிருட்.199);. 4. நொண்டி நடத்தல்; to hop on one leg. "அடியொன்று கடிதோட்டிக் குந்தி வந்தனனெடுஞ் சிலைமுதற் பகம்பாகும்பக348. 5. வளைதல்; to bend, as abow, "குந்து வன்னெடுஞ் சிலைமுதற் படைகளும்"(கம்பரா பிரமாத்56);. ம.குந்திக்குக [குல் → குள் → குந்து.] குந்து2 kundu, பெ.(n.) 1. உட்காருகை; sitting on the heels, squatting. 2. திண்ணையொட்டு; pial or raised floor of a verandah used as a seat. 3. நொண்டுகை; hopping. l.sid, sed;
குந்துக்கால்	குந்துக்கால் kundukkāl, பெ.(n.) இராமேசுவரம் அருகிலிருந்த பழைய முகவைத் துறைமுகம்; old {mugavai-t-turaimugam} near to Rameshwaram. [குன்று → குந்து → கால்.]
குந்துகால்	குந்துகால் kundukāl, பெ.(n.) 1. முன்புற மட்டும் ஊன்றிய கால்; tiptoe. 2. குந்தியிருக்கை; squatting, sitting on the heels. 3.தாங்கி நடக்கும் கால், நொண்டிக்கால்; a limping or lame leg. ம.குந்துகால் [குந்து + கால்.]
குந்துகாலன்	குந்துகாலன் kundukālaṉ, பெ.(n.) 1. முன்கால் களால் நடப்பவன்; one who walks with raised heels (கொ.வ.);. 2. காலை இழுத்து நடப்பவன்; one who hobbles or limps. [குந்து + காலன்.]

குந்துகாலி	குந்துகாலி kundukāli, பெ.(n.) முன்னங்காலால் நடப்பவள்; a woman walking on tip-toe (சா.அக.);. [குந்து + காலி.] குந்துகாலி kundukāli, பெ.(n.) அடிவலுவற்ற மரம் (யாழ்.அக.);; post which is weak at the base. [குள் → குந்து → காலி.]
குந்துத்தடி	குந்துத்தடி kunduttaḍi, பெ.(n.) பனைநார் உரிக்கும் முட்கருவி; stick with several prongs or forks to extrac fibre from the palmyra. [குந்து + தடி.]
குந்துதிண்ணை	குந்துதிண்ணை kundudiṇṇai, பெ.(n.) ஒட்டுத் திண்ணை; a small platform or pial adjoining a verandah used as a seat. [குந்து + திண்ணை.]
குந்துப்பு	குந்துப்பு kunduppu, பெ.(n.) ஒற்றைக் காலால் நடந்தாடும் சிறுவர் விளையாட்டு; a boy's game of hopping on one leg. [குந்து → குந்துப்பு.]
குந்துமணி	குந்துமணி kundumaṇi, பெ.(n.) குன்றிமணி பார்க்க;see {kunrimani} [குன்றிமணி → குந்துமணி(கொ.வ.);.]
குந்துரு	குந்துரு kunduru, பெ.(n.) குந்துருக்கம்பார்க்க;see {kundurukkam.} [குந்துருக்கம் → குந்துரு.]
குந்துருக்கம்	குந்துருக்கம் kundurukkam, பெ.(n.) 1. மேல் நாட்டுச் சாம்பிராணி; salai tree (மலை.); 2. வெள்ளைக் குங்கிலியம்; Konkany resin. [குந்துள் → குந்துருக்கம்.]
குந்துருக்கன்	குந்துருக்கன் kundurukkaṉ, பெ.(n.) கருங்குங்கிலியம்; black hammer (சா.அக.);. [குந்துருக்கம் → குந்துருக்கன்.]

குப்பக்காட்டான்	குப்பக்காட்டான் kuppakkāṭṭāṉ, பெ.(n.) நாட்டுப்புறத்தான்; rustic, boor. [குப்பம் காட்டான்)
குப்பக்காடு	குப்பக்காடு kuppakkāṭu, பெ.(n.) பட்டிக்காடு; rural parts, village with straggling huts. [குப்பம் + காடு.]
குப்பங்குடியேற்று-தல்	குப்பங்குடியேற்று-தல் kuppaṅguḍiyēṟṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) சிற்றூர் உண்டாக்குதல்; to establish a kuppam or petty village. [குப்பம் + குடி + ஏற்று.]
குப்பக்கூளி	குப்பக்கூளி kuppakāḷi, பெ.(n.) பூரான், செய்யான்; a venomous centipede (சா.அக.);. [குப்பை + கூளி.]
குப்படம்	குப்படம் kuppaḍam, பெ.(n.) களத்தில் நெல்லடித்த பிறகு நிலக்கிழாருக்குக் கொடுக்கப்படும் விளைச்சலின் பாகம்; the portion of the produce of the lands in a village, given to the mirasdarafter the grain is threshed. [குப்பை → குப்படம்.]
குப்பத்தம்	குப்பத்தம் kuppattam, பெ.(n.) நில உரிமையாளருக் (குரிய துண்டு; mirasdar's share of the produce or yield. தெ. குப்பத்தமு [குப்பம் → குப்பத்தம்.]
குப்பதம்	குப்பதம் kuppadam, பெ.(n.) பூனைக்காலி; cow hage (சா.அக.);. [குப்பை → கும்பத்தம் → குப்பதம்.]

குப்பம்	குப்பம்1 kuppam, பெ.(n.) 1. ஊர் (திவா.);; village. 2. செம்படவர் முதலியோர் வாழும் சிற்றூர்; small village of fishermen and other low caste people. 3.காடு (பிங்.);; jungle. 4. அச்சி நாட்டு நாணயம்; a coin from Acheen. [குழு → கும்பு → குப்பு → குப்பம்.] குப்பம்2 kuppam, பெ.(n.) 1. கூட்டம்; multitude 'குப்ப மந்திமந்திரங்களெல்லாம்' (குற்றா.தல.கவுற்சன.8);. 2. குவியல்; heap (நெல்லை.);. க.குப்பெ;தெ.குப்ப. [குழு → கும்பு → குப்பு → கும்பம்.] குப்பம்3 kuppam, பெ.(n.) திடர் (யாழ்.அக.);; mount raised earth. [குல் → குப்பு → கும்பம்.]
குப்பமரம்	குப்பமரம் kuppamaram, பெ.(n.) நெசவுக்கருவி வகை; vertical peg with a hole to fit in the rounded centre in the left end of the web beam. [குப்பு + மரம்.]
குப்பமன்னி	குப்பமன்னி kuppamaṉṉi, பெ.(n.) குப்பைமேனி; rubblish plant (சா.அக.);. [குப்பை + மன்னி - குப்பைன்னி → குப்பமன்னி.]
குப்பல்	குப்பல் kuppal, பெ.(n.) 1. குவியல்; heap, as of manure. 2. மேடு (திவா.);; high ground, mound. 3. கூட்டம்; multitude, company. [குழு → கும் → குப்பு → கும்பல்.]
குப்பல்விளையாட்டு	குப்பல்விளையாட்டு kuppalviḷaiyāṭṭu, பெ.(n.) பிள்ளைகளின் விளையாட்டு வகை; a children's play in sand. [குப்பல் + விளையாட்டு.]

குப்பலை	குப்பலை1 kuppalai, பெ.(n.) குப்பளை பார்க்க;see {kuppalai} [குப்பல் → குப்பலை.] குப்பலை2 kuppalai, பெ.(n.) செடிவகை (யாழ்.அக.);; a shrub. [குல் → குப்பு → கும்பலை.]
குப்பளை	குப்பளை kuppaḷai, பெ.(n.) வெதுப்படக்கி; Indian birth wort (சா. அக.);. [குப்பல் → குப்பளை.]
குப்பன்	குப்பன் kuppaṉ, பெ.(n.) முன்னிரண்டு குழந்தை களுந்தவறியபின் பிறக்கும் மூன்றாம் மகனுக்கு இடும் பெயர்; name given to the son corn after the death of the first two children. [குப்பை → கும்பன்.] தொடர்ந்து பிறந்த குழந்தை இருக்காமலிருக்க குப்பையில் கிடத்தி எடுத்துக் குப்பன் எனப் பெயரிட்டால் எமன் குழந்தை உயிரை கவர பாட்டான் எனும் நாட்டுப்புற நம்பிக்கையில் ஆண் குழத்தைகளுக்கு இடப்படும் பெயர்.
குப்பா	குப்பா kuppā, பெ.(n.) மீன்கள் வந்து விழும்படி துரிவலையிற் சேர்த்துள்ள பை; the bag forming part of a shore-net. தெ. குப்பாசமு [குள் → குவ் → குப்பு → குப்பாயம் → குப்பா(கொ.வ);.]
குப்பாசம்	குப்பாசம் kuppācam, பெ.(n.) 1. மெய்ச்சட்டை; coat, bodice, jacket, cuirass. "குப்பாசமிட்டுக் குறுக்கே கவசமிட்டு" (தமிழ்நா.192); 2.பாம்புச் சட்டை; slough, cast-off skin of serpent. "பாம்பு குப்பாசங் கழற்றின பொழுது" '(சி.சி.பாயி.பக்.42);. க. கபசெ;தெ. குப்பசமு [குப்பாயம் → குப்பாசம்.]
குப்பாசிவிதை	குப்பாசிவிதை kuppācividai, பெ.(n.) சிறு சீமை துத்தி விதை; maroh mallow (சா.அக.);. [குப்பாசி + விதை.]

குப்பாமணி	குப்பாமணி kuppāmaṇi, பெ.(n.) குப்பைமேனி; rubbish plant (சா.அக.);. ம. குப்பமேனி [குப்பைமேனி → குப்மைன்னி → குப்பாமணி (கொ.வ.);.]
குப்பாயம்	குப்பாயம் kuppāyam, பெ.(n.) 1. சட்டை; jacket, coat "வெங்கணோக்கிற் குப்பாய மிலேச்சனை" (சீவக.431);. 2. மெய்ச்சட்டை; bodic. ம. குப்பாயம்; க., படட., குப்பச;தெ. குப்பாசமு. {Skt. kUrpåsa, Pkt.kuppåsa,} [குள் → குவ் → குப்பு → குப்பாயம்.]
குப்பான்	குப்பான் kuppāṉ, பெ.(n.) மூடன்; fool. [குப்பை → குப்பான்.]
குப்பி	குப்பி1 kuppi, பெ.(n.) 1. ஒருவகைக் குடுவை (புறநா.56,உரை.);; vial, flask, bottle. 2. கடைக் குச்சு; an ornament worn on hair-tuft. "குருகை யூரார் தந்த குப்பியுந் தொங்கலும்" (குற்றா.குற.124);. 3. குப்பிக் கடுக்கன்; ear-ring of a particular shape. 4. சிமிழ்; jewel case. "குப்பியில் மாணிக்கம் போலே" (ஈடு, 1.8:5);. 5.வைரவகை; a species ofdiamond "குருவிந்த மூன்றுங் குப்பி மூன்றும்" (S.I.I.II.429);. 6. யாழின் முறுக்காணி; adjusting screw of a lute. 7. மாட்டுக்கொம்பு முதலியவற்றிற் செருகும் பூண்; ferrule at the end of a scabbard on the horn of an ox, on the tusk of an elephant on the end of a pestle, cover on the spout of a kettle. 8. சாணி; cowdung. மார்கழி மாதத்தில் சிறுமியர் குப்பிமுட்டைத் தட்டுவார்கள். ம. குப்பி; க., து. குப்பி;தெ.குப்பெ. H.kuppi, Pall., {Pkt.kUppa.} L.cuppa It coppa, F coupe; A.S.,E. heap, G. haufe.
குப்பிக்கடுக்கன்	குப்பிக்கடுக்கன் kuppikkaḍukkaṉ, பெ.(n.) ஒருவகைக் கடுக்கன்; a kind of ear-ring. [கும்பி + கடுக்கண்.]

குப்பிக்கல்	குப்பிக்கல் kuppikkal, பெ.(n.) குப்பி செய்வதற்காக பயன்படுத்தும் கல்; a species of glass of which fling was formerly an ingredient, used formaking bottle etc. (சா.அக.);. ம. குப்பிக்கல்லு [குப்பி + கல்.]
குப்பிக்குட்சமைந்த கன்னி	குப்பிக்குட்சமைந்தகன்னி guppiggutcamaindagaṉṉi, பெ.(n.) ஐம்புட்செய் நஞ்சு: a prepared arsenic (w.);. [குப்பி – குப்பிக்குள் + சமைந்த + கன்னி.]
குப்பிக்கெந்தம்	குப்பிக்கெந்தம் kuppikkendam, பெ.(n.) வீட்டின் பின்புறமும் தோட்டங்களிலும் தானாக வளரும் ஒரு கீரைச்செடி; rubbish plant which grows largily in the backyards and gardens of the houses (சா.அக.);. மறுவ. குப்பைமேனி [குப்பி + கெந்தம். கந்தம் → கெந்தம்.]
குப்பிக்கேற்றல்	குப்பிக்கேற்றல் kuppikāṟṟal, தொ.பெ.(vbl.n.) 1. புடம் போடுவதற்காக மருந்தைப் புட்டியி லடைத்தல்; securing medicine in a bottle for purposes of calcination. 2. புடம் போட்டபின் மருந்தை புட்டியிலடைத்தல்; filling in a bottle as medicine ofter calcination (சா. அக.);. [குப்பிக்கு + ஏற்றல்.]
குப்பிச்சரக்கு	குப்பிச்சரக்கு kuppiccarakku, பெ.(n.) குப்பியில் வைத்து நீற்றிய சிந்தூர வகை; medicinal powder prepared in bottles. [குப்பி + சரக்கு.]
குப்பிச்சாரம்	குப்பிச்சாரம் kuppiccāram, பெ.(n.) காசிச் சாரம்; mineral salt. [குப்பி + சாரம்.]
குப்பிச்சுக்கு	குப்பிச்சுக்கு kuppiccukku, பெ.(n.) பொடி செய்து புட்டியில் அடைத்த சுக்குத் தூள்; powdered dried ginger secured in a bottle (சா.அக.);. [குப்பி சுக்கு.]

குப்பிச்செந்தூரம்	குப்பிச்செந்தூரம் kuppiccendūram, பெ.(n.) துப்புரவு செய்த இரசத்தை மற்ற மருந்துகளோடு கூட்டி அரைத்துக் காசிக் குப்பியில் வைத்து முறைப்படி சீலை மண் செய்து, வாலுகா எந்திரத்தில் வைத்து எரிக்க, மேற்பக்கத்தில் படிந்திருக்கக் காணும் சிவப்புச் செந்தூரம். (இரசப்பதங்கம்);; sulbimate of mercury (சா.அக.);. [குப்பி + செந்தூரம்.]
குப்பித்தைலம்	குப்பித்தைலம் kuppittailam, பெ.(n.) நெற் குவியலிற் பல திங்களாகப் புதைத்து வைத்து வேகமாற்றி தைலம்; medicinal oil seasoned by being buried in paddy for several months. [குப்பி + தைலம்.]
குப்பிப்பூ	குப்பிப்பூ kuppippū, பெ.(n) குரா; bottle flower tree (சா.அக..);. [குப்பி + பூ.]
குப்பிப்பொங்கல்	குப்பிப்பொங்கல் kuppippoṅgal, பெ.(n) சுறவ(தை); மாதம் முதல் நாளில் குப்பியெருவை யெரித்துப் பொங்கல் சமைத்து உண்ணும் சிறுமியரின் பண்டிகை; feast observed by Hindu girls on the first day of the month of Tai when they prepare pongal using kuppi cakes as fuel. [குப்பி + பொங்கல்.]
குப்பிமா	குப்பிமா kuppimā, பெ.(n) மாக்கல் (சங்.அக.);; soap-stone. [குப்பி + மா.]
குப்பிமுடித்தல்	குப்பிமுடித்தல் kuppimuḍittal, 4 செ.கு.வி.(w.i.) சடைக்குச்சு என்னும் அணியைக் கூந்தலில் வைத்துப் பின்னுதல்; to fasten the cadaikkuccu ornament in the hair-tuft. [குப்பி + முடி.]
குப்பிமுறை	குப்பிமுறை kuppimuṟai, பெ.(n) பதங்கமுறை; the process of sublimation (சா.அக.);. [குப்பி + முறை]
குப்பியசாலை	குப்பியசாலை kuppiyacālai, பெ.(n) பித்தளைப் பாத்திரஞ் செய்யும் இடம் (யாழ்.அக.);; braziery. [குப்பியம் + சாலை]

குப்பியம்	குப்பியம்1 kuppiyam, பெ.(n) 1. பொன், வெள்ளி யல்லாத மற்ற மாழை; metals other than gold and silver. 2.இழிந்த மாழை; inferior or base metal. 3. வங்க மணல்; lead mixed with sand, lead ore (சா.அக.);. [குப்பி → குப்பியம்.] குப்பியம்2 kuppiyam, பெ.(n) பொன் வெள்ளி யொழிந்த மாழை (உலோகம்); (யாழ்.அக.);; base metal; metal other than silver and gold. [குப்பி → குப்பியம் (குப்பி அல்லது குடுவைகளில் காய்ச்சும் கலப்பட மாழை);.]
குப்பியலரி	குப்பியலரி kuppiyalari, பெ.(n,) ஈழத்தலரி; pagodatree. [குப்பி + அலரி]
குப்பிராட்டி	குப்பிராட்டி kuppirāṭṭi, பெ.(n,) சிறுபெண்கள் தட்டும் வறட்டி; small cow-dung cakes, prepared by young girls. [குப்பி + வறட்டி → குப்பி + சிறிய).]
குப்பிராட்டிப்பொங்கல்	குப்பிராட்டிப்பொங்கல் kuppirāṭṭippoṅgal, பெ.(n.) தைத்திங்களில் சிறுமியரின் குப்பிப்பொங்கல்; afestivity observed by girls in the month of tai. [குப்பி + வறட்டி →குப்பிராட்டி +பொங்கல்.]
குப்பிலவனம்	குப்பிலவனம் kuppilavaṉam, பெ.(n.) வளையலுப்பு; a mineral salt. [குப்பி +லவணம்.]
குப்பிவயிரம்	குப்பிவயிரம் kuppivayiram, பெ.(n.) வயிர வகை; a species of diamond. "குப்பி வயிரம் இருத்தாரம் பளிங்கு வயிரம் நாலும்"(S.I.I.II.431);. [குப்பி + வயிரம்]
குப்பிவைப்பு	குப்பிவைப்பு1 kuppivaippu, பெ.(n) 1. ஒரு வேதியியல் முறை; process of chemical preparation in an alembic; a kind of sublimation. 2.வேதிச்சரக்கு; materials for chemical preparation. [குப்பி + வைப்பு.]
குப்புகுப்பெனல்	குப்புகுப்பெனல் guppuguppeṉal, பெ.(n,) தீ முதலியன மூண்டெழும்போது உண்டாகும் ஓர் ஒலிக்குறிப்பு; onom. expr: signifying jerking, effervescing, bubbling, crackling noise, as of flames, etc. [குப்பு +. குப்பு + எனல்.]

குப்புசம்	குப்புசம் kuppusam, பெ.(n.) புன்கு;{puñgam} tree (சா.அக..);. [குப்புயம் → குப்புசம்.]
குப்புழாய்	குப்புழாய் kuppuḻāy, பெ.(n.) குப்புழை பார்க்க;see {kuppuɰei} [குப்புழை → குப்புழாய்.]
குப்புழை	குப்புழை kuppuḻai, பெ.(n.) கால்நடைகட்கு உணவாகும் இலைகளையுடைய கொடிவகை; a creeper whose leaves serve as food for cattle. ம. குப்புழ [குப்பூழ் → குப்புழை.]
குப்புளா	குப்புளா kuppuḷā, பெ.(n.) மீன்வகை "மயிந்தன் குப்புளாவுடன்" (பறாளை.பள்ளு.74);; a kind of fish. [குப்பு + குப்புளா (சிறியது);.]
குப்புற்றுக் கொள்(ளு)-தல்	குப்புற்றுக் கொள்(ளு)-தல் kuppuṟṟukkoḷḷudal, 7 செ.குன்றாவி. (v.t.) குழந்தைகள் மூன்றாம் மாதத்தில் கவிழ்ந்து கொள்ளுதல்; turning orlying with the face downwards as children do in the third month (சா.அக.);. [குப்புறு → குப்புற்று + கொள்-.]
குப்புறக்கவிழ்-த்தல்	குப்புறக்கவிழ்-த்தல் kuppuṟakkaviḻttal, 4 செ.கு.வி (v.i) தலைகீழாய்க் கவிழ்த்தல்; turning up side down (சா.அக.);. குப்புற → குப்புறம் +கவிழ்_.]
குப்புறக்கிட_த்தல்	குப்புறக்கிட_த்தல் kuppuṟakkiḍattal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) கவிழ்ந்து கிடத்தல்; to lie prone orface downwards. [குப்புற → குப்புறம் + கிட.]
குப்புறப்பிடி	குப்புறப்பிடி kuppuṟappiḍi, 4 செ.கு.வி. (v.i.) முகம் கவிழும்படிப் பிடித்தல்; holding anything with the face down-ward (சா.அக.);. [குப்புற → கும்புறம் + பிடி.]
குப்புறல்	குப்புறல் kuppuṟal, பெ.(n,) குப்புறப்படுத்தல்; lying upon the belly (சா.அக.);. [குப்புறு → குப்புறல்.]
குப்புறவிழு _தல்	குப்புறவிழு _தல் kuppuṟaviḻudal, 2 செ.கு.வி(v.i.) தலைகவிழ விழுதல்; to trip and fall forward, to fall flat. On the face. [குப்புற + விழு_.]

குப்புறு	குப்புறு1 kuppuṟudal, 20 செ.குன்றாவி.(v.i.) கடத்தல்; to traverse, cross. "குப்புறற் கருமை யாலக் குலவரைச் சாரல் வைகி" (கம்பரா. வரைக்35);. [குப்பு + உறு_.] குப்புறு2 kuppuṟudal, 20 செ.கு.வி.(v.i.) 1.பாய்ந்தது கடத்தல்; to spring or leap across, " குறுமுனி குடித்த வேலை குப்புறுங் கொள்கைத் தாதல்" (கம்பரா.கடறா.15);. 2. தலைகவிழ விழுதல்; to fall head long. "கதிரவனும்...குடபாற் கடலிற் குப்புற்றான்" 3.தலைகுனிதல்; to hang one's face downs (செ.அக.); Fin. Kompastua: Es. Kumistada: Q. kumpay. [கவிழ்ப்பு → கப்பு → குப்பு உறு_.]
குப்பெனல்	குப்பெனல் kuppeṉal, பெ.(n,) திடீரெனல்; expr. Signifyingsuddenness. [குப்பு + எனல்_.]
குப்பை	குப்பை1 kuppai, பெ.(n,) 1. குவியல்; collection. heap. "உப்பின் பெருங்குப்பை நீர்படியி னில்லாகும்'(திரிகடு.83);. 2. கூட்டம்; clump, group. "ஆம்பலங் குப்பையை" (கல்லா. 43:28);. "குன்றெனக் குவைஇய குன்றாக் குப்பை" (பொருந.244);. 4. செத்தை; sweetings rubbish. refuse. 5. மேடு (சூடா.);; mound high ground 6. மலம்; dung, excrement. ordure. குப்பை எடுக்கிறவன் (இ.வ.);. ம. குட்ப; க. குப்பே குப்பே தெ. குப்பம்;து. குப்பெ,குப்பெ,கிப்பெ; கோத. சிபட துட. க்ட் கொலா. குப்பகல் (ஒன்று சேர்த்தல்);; கூய். குள்.குன்று பர். (மேடு);; கோண். குப்பம்;குரு.கெப்பா-மால். கபெட் பட. குப்பெ. A.S., OE., E. heap OS, -:- ME - Du, - ccc Icel. hopr, Dan. hobi Swed.--: G.CHG. - w R. kupa; Lith. Kaupas [குவி → குவிப்பு → குப்பு → குப்பை.] {kupp-ei,} sweepings

குப்பைக்காட்சி	குப்பைக்காட்சி kuppaikkāṭci, பெ.(n.) பறையர் நத்தத்திற்குரிய நிலவரி (நெல்லை.);: ground rent payable by parayås for putting up huts on the lands. ம. குப்பக்காழ்ச '[குப்பை + காட்சி.]
குப்பைக்கார்த்திகை	குப்பைக்கார்த்திகை guppaiggārttigai, பெ.(n.) பிற்கார்த்திகை; the day following {kārttikai} festival, when lamps are lit. [குப்பு → குப்பை → கார்த்திகை.]
குப்பைக்காரன்	குப்பைக்காரன் kuppaikkāraṉ, பெ.(n.) குப்பை வாருவோன்; street-sweeper. scavenger. [குப்பை + காரன்.]
குப்பைக்காலன்	குப்பைக்காலன் kuppaikkālaṉ, பெ.(n.) ஆகூழ்க் காலுடையவன்; auspicious person, one who brings good fortune, even as he comes. 'ஒருவன் செய்தது வாய்த்துவரப் புக்கவாறே அவன் குப்பைக் காலன் காண்... என்னக்கடவது" (ஈடு,79:9);. [குப்பை = செல்வம். குப்பை + காலன்.]
குப்பைக்கீரை	குப்பைக்கீரை kuppaikārai, பெ.(n) 1. குள்ளத் தண்டுக் கீரை; a weed of cotton soils. 2. அறைக் கீரை; a vigorous potherb much esteemed. ம. குப்பக்கீர [குப்பை + கீரை.]
குப்பைக்குடையாள்	குப்பைக்குடையாள் kuppaikkuḍaiyāḷ, பெ.(n.) சிறுகீரை; field spinach (சா.அக.);. [குப்பை + குடையாள்.]
குப்பைக்குழி	குப்பைக்குழி kuppaikkuḻi, பெ.(n.) குப்பைகளைப் போடும் குழி; a pit to collect rubbish and sweepings. ம. குப்பக்குழி [குப்பை + குழி.]
குப்பைகிளர்-த்தல்	குப்பைகிளர்-த்தல் guppaigiḷarttal, 14.செ.கு.வி. (v.i.) குப்பைகிளை... பார்க்க;see {kuppakia} "குப்பை கிளர்த்தன்ன செல்வத்தை" (திவ். திருவாய்.3.9:5);. [குப்பை + கிளர்.]

குப்பைகிளறு-தல்	குப்பைகிளறு-தல் guppaigiḷaṟudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) குப்பைகிளை-, பார்க்க;see {kuppaikia} [குப்பை + கிளறு.]
குப்பைகிளை-த்தல்	குப்பைகிளை-த்தல் guppaigiḷaittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) குப்பையைக் கிண்டுதல்; to scratch up a heap of refuse, as a hen. "குப்பை கிளைப்போவாக் கோழிபோல்" (நாலடி. 341);. 2. குற்றம் வெளிப் படுவதற்குத் துருவித் துருவி உசாவுதல்; to enquire into for exposing unsavoury details. [குப்பை + கிளை.]
குப்பைகொளுத்தி	குப்பைகொளுத்தி guppaigoḷutti, பெ.(n.) குப்பைகளைக் கொளுத்திச் சாம்பலாக்கும்படி பயன்படுத்தும் அடுப்பு அல்லது எந்திரம்; shut in fire for burning waste material, a furnace for burning rubbish to ashes (சா.அக.);. [குப்பை + கொளுத்தி.]
குப்பைச்சம்பா	குப்பைச்சம்பா kuppaiccambā, பெ.(n.) நெல்வகை; a kind of paddy. [குப்பை + (கம்பு); சம்பா.]
குப்பைநோய்	குப்பைநோய் kuppainōy, பெ.(n.) குதிரைகளுக்கு வரும் ஒருவகை நோய்; a disease attackig horses (சா.அக.);. [குப்பை + நோய்.]
குப்பைப்பருத்தி	குப்பைப்பருத்தி kuppaipparutti, பெ.(n.) உப்பம் பருத்திவகை; a species of cotton. [குப்பை + பருத்தி.]
குப்பைமஞ்சள்	குப்பைமஞ்சள் kuppaimañjaḷ, பெ.(n.) 1. இழிந்த மஞ்சள்; an inferior kind of turmeric. 2. குரங்கு மஞ்சள்; monkey turmeric (சா.அக.);. [குப்பை + மஞ்சள்.]
குப்பைமன்னி	குப்பைமன்னி kuppaimaṉṉi, பெ.(n.) 1. குப்பை மேனிக்கீரை; Indian acalypha. [குப்பை + மன்னி.]
குப்பைமுள்ளி	குப்பைமுள்ளி kuppaimuḷḷi, பெ.(n.) சிவப்புமுள்ளிக் கீரை; red prickly-spinach (சா.அக.);. [குப்பை + முள்ளி.]

குப்பைமூலிகை	குப்பைமூலிகை guppaimūligai, பெ.(n.) முடக் கொத்தான்; paisy curer (சா.அக.);. [குப்பை + மூலிகை.]
குப்பைமேடு	குப்பைமேடு kuppaimēṭu, பெ.(n.) கூளக்குவியல் (பிங்.);; dung hill, heap of sweepings, of rubbish. [குப்பை + மேடு.]
குப்பைமேனிமெழுகு	குப்பைமேனிமெழுகு guppaimēṉimeḻugu, பெ.(n.) குப்பைமேனியை மற்றச் சரக்குகளோடு சேர்த்துச் செய்யும் மெழுகு; a wax like preparation from rubbish plant mixed with other ingredients (சா.அக.);.
குப்பையலரி	குப்பையலரி kuppaiyalari, பெ.(n.) ஈழத்தலரி; pagoda tree (சா.அக.);. [குப்பை + அலரி.]
குப்பையன்	குப்பையன் kuppaiyaṉ, பெ.(n.) அழுக்கடைந்தவன்; slovenly person, used in contempt. [குப்பை + அன்.]
குப்பையெரு	குப்பையெரு kuppaiyeru, பெ.(n.) நாட்டெரு; country manure. [குப்பை + எரு.]
குப்பைவாரி	குப்பைவாரி kuppaivāri, பெ.(n.) குப்பை வாருவோன்; scavenger. 2. செத்தை கூட்டுங் கருவி; stiff broom made of withes or bamboo, rake. [குப்பை + வை.]
குப்பைவை-த்தல்	குப்பைவை-த்தல் kuppaivaittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) பயிர்களுக்கு உரம்போடுதல்; to manure with sweepings, rubbish, refuse. [குப்பை + வை.]

குபிலன்	குபிலன் kubilaṉ, பெ.(n.) அரசன் (யாழ்.அக.);; king. [குவை → குவி → குவிரன் → குயிலன்.] குபிலன் kubilaṉ, பெ.(n.) அரசன் (யாழ்.அக.);; king. [Skt.gupila → த.குபிலன்.]
குபினன்	குபினன் kubiṉaṉ, பெ.(n.) வலைஞன் (யாழ்.அக.);; fisherman. [குப்பினி(வலை); → கும்பினன் + குயினன்.] குபினன் kubiṉaṉ, பெ.(n.) வலைஞன் (யாழ்.அக.);; fisherman. த.வ.மீனவன். [Skt.kupinin → த.குபினன்.]
குபினி	குபினி kubiṉi, பெ.(n.) மீன்பிடிக்கும் வலைவகை (யாழ்.அக.);; a kind of fishing net. [குப்பினி → குயினி.] குபினி kubiṉi, பெ.(n.) மீன் பிடிக்கும் வலை வகை (யாழ்.அக.);; a kind of fishing net. [Skt.kupini → த.குபினி.]
குபீரெனல்	குபீரெனல் kupīreṉal, பெ.(n.) வேகமாதற் குறிப்பு; onom, expr signifying burning fiercely, rushing suddenly, flowing, forcibly gushing out in streams. "ஆலயத்துளிருந்து குபீர் குபீரென"(திருப்பு.296);. [குபூர் + எனல்.]
குபீலெனல்	குபீலெனல் kupīleṉal, பெ.(n.) குபீரெனல் பார்க்க;see {kubiredal} [குயிலெனல் → குயிரெனல்.]

குபேரன்	குபேரன் kupēraṉ, பெ.(n.) எட்டுத்திக்குப்பாலகருள் வடதிசைக்கு உரியவனும் நிதியின் கிழவனும், இயக்கர்களுக்குத் தலைவனுமான தேவன்;{Kubera}the god of wealth, lord of Yaksas, regent of th North "ஒருவனோ குபேரனின்னோ டுடன் பிறந்தவர்கள்" (கம்பரா.குர்ப்.53);. 2. பணக்காரன்; rich man. "வாக்கினால் குபேர னாக்கினான் (தமிழ்நா.206);. 3. சந்திரன்; moon. "சூரன் குலத்தோர் குபேரன் குலத்தோர்" (பாரத இராச.116);. [குப்பை → செல்வம் குப்பை → குப்பையன் → குப்பரன் → குபேரன்.]
குபேரிகை	குபேரிகை gupērigai, பெ.(n.) வட்டத்திருப்பி (தைலவ.தைல.4);; sickle leaf. [குப்புரிகை → குபேரிகை.]
கும்பக்குடம்	கும்பக்குடம் kumbakkuḍam, பெ.(n.) 1. தேரின் உறுப்புக்களுளொன்று; dome of a temple car 2. கரகம்; decorated water pot carried in procession. கும்பக்குடம் [P]
கும்பகயம்	கும்பகயம் gumbagayam, பெ.(n.) பேய்த்தேற்றாl; a bitter veriety of clearing nut (சா.அக.);. [கும்பம் + காயம்.]
கும்பகருணன்	கும்பகருணன் gumbagaruṇaṉ, பெ.(n.) 1. இராவணன் தம்பியருள் ஒருவன்; kumba karuna younger brother of {Ravana,} as pot-eared "கும்பகருணனுந் தோற்று முனக்கே பெருந்துயிதான் தந்தானோ" (திவ். திருப்பா.10);. 2. பெருந் தூக்கமுள்ளவன்; sound sleeper (கொ.வ.);. [கும்பம் + கருணன், கும்பகருணன் = குடம் போன்ற காதுடையவன்.] Skt. karna → த. கருணன்.
கும்பகாமாலை	கும்பகாமாலை kumbakāmālai, பெ.(n.) காமாலை நோய் வகை; a kind of jaundice (சா.அக.);. [கும்பம் + காமாலை.]
கும்பகாரம்	கும்பகாரம் kumbakāram, பெ.(n.) 1. கண்ணுக்கு வலிமையும், இரப்பைகளுக்கு அழகையம் கொடுக்கும் அஞ்சனம்; a mineral substance (antmony); used as collyrium to strengethen the eyes and beauty the lashes. (சா.அக.);. மறுவ. கும்பகாரிகை [கும்பம் + (காரிகை);காரம்.]

கும்பகாரி	கும்பகாரி1 kumbakāri, பெ.(n.) சிவப்பு நஞ்சு; red arsenic (சா.அக.);. [கும்பம் + காரி.] கும்பகாரி kumbakāri, பெ.(n.) 1. மண்பாண்டடம் செய்பவள் (யாழ்.அக.);;- potter woman. 2. கண்ணிலிடும். மைவகை; a kind of collyrium. 3. செம்பாடாணம் எனும் செய்நஞ்சு; a mineral poison. [கும்பம் + காரி.] கும்பகாரி kumbakāri, பெ.(n.) 1. குயத்தி; potterwoman. 2. கண்ணிலிடும் மை வகை; a kind of collyrium. 3. செம்பாடாணம் என்னும் செய்ந்நஞ்சு வகை; a mineral poison. [Skt.kumbha-{} → த.கும்பகாரி.]
கும்பகாரிகை	கும்பகாரிகை gumbagārigai, பெ.(n.) கண்ணுககிடும் மருந்து; collyrium for the eyes (சா.அக.);. [கும்பம் + காரிகை.]
கும்பங்கம்	கும்பங்கம் kumbaṅgam, பெ.(n.) கருங்கழுகு கருங்கூளி; black eagle, it is so called probab of r its body resembling a pot in shape (சா.அக.); [கும்பம் + அங்கம்.]
கும்பசரம்	கும்பசரம் kumbasaram, பெ.(n.) சிவதை; Indian jalap (சா.அக.);. [கும்பம் + சரம்.]
கும்பசாதி	கும்பசாதி kumbacāti, பெ.(n.) பெண்களின் நாலுவகைச் சாதிகளில் ஒன்றாகிய சங்கினி சாதி; one of thefour clases of women characterised according to their lust (சா.அக.);. [கும்பம் + சாதி.]
கும்பசீனிதம்	கும்பசீனிதம் kumbacīṉidam, பெ.(n.) பீநாறிச் சங்கு; smooth volkameria (சா.அக.);. [கும்பம் + சீனிதம்.]

கும்பதும்பி	கும்பதும்பி kumbadumbi, பெ.(n.) குடத்தைப் போன்ற சுரைக்காய்; a large round gourd resembling a pot (சா.அக.);. [கும்பம் + தும்பி.]
கும்பநாயறு	கும்பநாயறு kumbanāyaṟu, பெ.(n.) கும்பஞாயிறு, மாசிமாதம் கும்பராசியில் கதிரவன் நிற்கும் நிலை (கல்.க.சொ.அ.மு.);. [கும்பம் + (ஞாயிறு); நாயிறு(கொ.வ.);]
கும்பநீர்	கும்பநீர் kumbanīr, பெ.(n.) குடத்துத் தண்ணீர்; water contained in a drinking pot. (சா.அக.);. [கும்பம் + நீர்.]
கும்பப்புடம்	கும்பப்புடம் kumbappuḍam, பெ.(n.) ஒரு பானையில் 40 துளைகளிட்டு, அதில் பாதிவரை அடுப்புக்கரியால் நிரப்பி, அதன்மீது மருந்தை வைத்து, அப்பானை வாயை மடக்கால் மூடி சீலைமண் செய்து உலர்த்தி அடுப்பில் ஏற்றி, அப்பானையின் மடக்கு மீது நெருப்பையிட்டு, மூன்று நாள்கள் அடுப்பில் வைத்து எரிக்கும் ஒரு முறை; a process of calcination in which a large round pot, containing 40 holes at the bottom, is half-filled with charcoal, over, which is placed the required medicine. The lid of the potis then covered with the dish, then hermitically sealed by uting the joint with clay and then getting it dried this apparatus is placed on an oven and heated for three days continuously (சா.அக.); [கும்பம்+புடம்.]
கும்பப்பூ	கும்பப்பூ kumbappū, பெ.(n.) கும்ப(மாசி); மாதத்து அறுவடையாகும் பாசன விளைச்சல்; crop harvested in the month of {mǎci.} [கும்பம் (மாசிமாதம்); + பூ.]

கும்பம்	கும்பம்1 kumbam, பெ.(n.) 1. குவிந்து திரண்டிருக்கும் கலம்; earthen pot, jar. 2. கும்பவடிவான மேற்கட்டிடம்; dome. 3.கும்பம் போன்ற யானை மண்டை; forntal glob of an elephant's forehead. "கும்பத்தின் கரியைக் கோண்மா கொன்றென (கம்பரா. இரணியன்வ. 125);. 4. கும்பவோரை; Aquarius, constellation of the zodiac. 5. கும்பமாதம்; the eleventh Indian month. 6.நெற்றி; forehead. 7.இருபுயங்களுக்கும் இடையிலுள்ள முதுகின் மேற்பக்கம்; upper part of the back between the shoulders. [கும் → கும்பு → கும்பம்.] கும்பம்2 kumbam, பெ.(n.) 1. குவியல்; heap. 2.நூறுகோடி (திவா.);; a thousand million. [குழு → கும்பு → கும்பம்.] கும்பம்3 kumbam, பெ.(n.) ஒரு சிற்றூரின் காற்பங்கு அளவுள்ள பகுதி (சுக்கிரநீதி
கும்பம் செய்தல்	கும்பம் செய்தல் kumbamceytal, பெ.(n.) பிணத்தைப் புதைத்தல்; burying the dead. [கும்பம் + செய்தல். கும்பம் = தாழி.]
கும்பம்பாலை	கும்பம்பாலை kumbambālai, பெ.(n.) கோபுர முதலியற்றின்மேல் வைக்கும் ஒப்பனைக் கலசம்; pitcher-shaped finial as of a tower. [கும்பம் + சாலை.] கும்பம்பாலை kumbambālai, பெ.(n.) கோபுலம் முதலியவற்றின்மேல் வைக்கும் அணியழகுக் கலசம்; pitcher shaped finial as of a tower. [கும்பம் + பாலை.] [Skt.kumba → த.கும்பம்.]
கும்பமாதி	கும்பமாதி kumbamāti, பெ.(n.) சிவதை; Indian jalap (சா.அக.);. [கும்பம் + ஆதி.]

கும்பமாமுனி	கும்பமாமுனி kumbamāmuṉi, பெ.(n.) கும்பமுனி, அகத்தியர்; the sage agastya (சா.அக.);. மறுவ. அகத்தியர் [கும்பம்+மா+முனி.] குடமலை முனிவனாகிய அகத்தியனைக் குடமலையில் இருந்தவனாகக் கருதுவதே மரபு. வடவர் இதனையுணராது குடத்தில் (கும்பத்தில்); பிறந்தவன் என்று புனைந்துரைக்கும் தொல்கதை ஒரு கட்டுக் கதையாகும்.
கும்பமின்	கும்பமின் kumbamiṉ, பெ.(n.) கடல் நத்தை; sea snail with a fissure in the shell, at the bottom portion (சா.அக.);. [கும்பம்+மீன்.]
கும்பமுத்திரை	கும்பமுத்திரை kumbamuttirai, பெ.(n.) வழிபாட்டு முத்திரை வகை (சைவாநுட்.வி.12);; a hand-pose, in worship. [கும்பம் + முத்திரை.] கும்பமுத்திரை kumbamuttirai, பெ.(n.) முத்திரை வகை (சைவாநுட்சி.12);; a hand pose in worship. [கும்பம் + முத்திரை.] [Skt. kumba → த.கும்பம்.]
கும்பமூர்த்தன்	கும்பமூர்த்தன் kumbamūrttaṉ, பெ.(n.) மாந்தரை நோயால் பிடிக்கச் செய்வதாகக் கருதப்பட்ட பேய்; a demon believed to cause diseases in human beings (சா.அக.);. [கும்பம்+மூர்த்தன்.]
கும்பரேகை	கும்பரேகை kumbarēkai, பெ.(n.) கைவரை வகை (திருவாரூர்.குற.Ms.);; a line in palm of hand. [கும்பம் + (வரைகை); ரேகை.] கும்பரேகை kumbarēkai, பெ.(n.) கைவரிகை (திருவாரூர். குற.Ms.);; [Skt.kumba+{} → த.கும்பரேகை.]

கும்பல்	கும்பல்1 kumbal, பெ.(n.) 1. குவியல்; heap. 2. திரள் clump, cluster, tuft. 3. கூட்டம்; company, crowd collection, group, mass. "கும்பலா வொருமிக்கக் கூட்டி" (இராமநா. உயுத்.33);. [கும் → கும்பு→கும்பல்.] கும்பல்2 kumbal, பெ.(n.) கும்பனாற்றம் பார்க்க;see {kumbanassam.} [கும்பு → கும்பல்.]
கும்பலக்கொடி	கும்பலக்கொடி kumbalakkoḍi, பெ.(n.) குமிழ் பார்க்க;see {kumi!} மறுவ, குமிழங்கொடி [கும்பளக்கொடி→கும்பலக்கொடி]
கும்பலடி-த்தல்	கும்பலடி-த்தல் kumbalaḍittal, செ.கு.வி.(v.i.) 1. குடி வாசனையடித்தல்; flavour of being over-boiled 2. சுடு நாற்றம் வீசுதல்; throwing scorched smell of over burnt.
கும்பலம்	கும்பலம் kumbalam, பெ.(n.) 1. குடத்தைப் போன்ற பூசணி; pumpkin so called because of its rese.-- blance of water pot. 2. சிறு குமிழ்; bell-verar.(சா.அக.);. [கும்பல் → கும்பலம்.]
கும்பலிகம்	கும்பலிகம் gumbaligam, பெ.(n.) மூலாதாரம்; the lowest centre in the pelvic region of the human body (சா.அக);. [கும்பல் → கும்பலிகம்.]
கும்பவாதம்	கும்பவாதம் kumbavātam, பெ.(n.) தோள், கை மிக வலித்து, கன்னமும் கண்ணும் கடுத்து தலையில் துடிப்புண்டாகி, வாயுக் கோளாறடைந்து தொப்புளின் கீழ் வலி காணும் ஓர் ஊதை நோய் a kind of rheumatisnwithin the shoulder and ar-s inflammation of cheeks and eyes, tremor of the head, flatulent disorders and colicky pain below the navel (சா.அக.);. [கும்பம் + வாதம்.]
கும்பளக்கொடி	கும்பளக்கொடி kumbaḷakkoḍi, பெ.(n.) குமிழங்கொடி; kashmeretree (சா.அக.);. [கும்பளம் (பூசணி);+கொடி.]

கும்பற்காடு	கும்பற்காடு kumbaṟkāṭu, பெ.(n.) அடர்ந்த காடு; thick forest. [கும்பல்+காடு.]
கும்பற்சாதம்	கும்பற்சாதம் kumbaṟcātam, பெ.(n.) 1. புகை சூழ்ந்த அன்னம்; smoked rice. 2. தீய்ந்த சாதம்;charred boiled rice (சா.அக.);. [கும்பல்+சாதம்.]
கும்பன்	கும்பன் kumbaṉ, பெ.(n.) 1. ஓர் அரக்கன்; a {rākšasa.} 2. இழிந்தவன்; libertine. [குல் → கும்பு (எரிதல், வேதல்); → கும்பன்.] கும்பன் kumbaṉ, பெ.(n.) 1. அரக்கன்; a raksasa. 2. வஞ்சகன்; libertine. [Skt.kumba → த.கும்பன்.]
கும்பனாற்றம்	கும்பனாற்றம் kumbaṉāṟṟam, பெ.(n.) தீய்ந்து போன உணவிலுண்டாகும் நாற்றம்; smell of charred rice, due to insufficient waterfor boiling(கொ.வ.);. [கும்பல்+நாற்றம்.]
கும்பா	கும்பா kumbā, பெ.(n.) உண்கலவகை; shaped silveror brass vessel. "கொப்பரை கிடாரநற் கும்பை" (பிரபோத.11:31);. [கும்பு→கும்பா.]
கும்பாகாரம்	கும்பாகாரம் kumbākāram, பெ.(n.) காட்டுக்கோழி; jungle fowl (சா.அக.);. [கும்பம் + (ஆகரம்);ஆகாரம்.]
கும்பாசம்	கும்பாசம் kumbācam, பெ.(n.) பவளக்கொடி; coral Reef.
கும்பாசாரம்	கும்பாசாரம் kumbācāram, பெ.(n.) கும்பாரம்1 பார்க்க; see {kumbāram,} [கூம்பு → கும்பு + ஆசாரம்.]

கும்பாதிரி	கும்பாதிரி1 kumbātiri, பெ.(n.) பெரிய மரவகை; lac tree. [கும்பம் + (அத்திரி); ஆதீரி.] கும்பாதிரி2 kumbātiri, பெ.(n.) அறிவுத்தந்தை; god father, sponser. [கும்பம் (அத்திரி); ஆதிரி.]
கும்பாரம்	கும்பாரம்1 kumbāram, பெ.(n.) அம்பாரம்; heap, pile. [கும்பு + கும்பாரம்.] கும்பாரம்2 kumbāram, பெ.(n.) கும்பம் (யாழ்.அக.);; pot. [கும்பு + கும்பாரம் (ஆரம்ப சொல்லாக்க ஈறு);.]
கும்பாளை	கும்பாளை kumbāḷai, பெ.(n.) மழையை நம்பியே விளையும் நெல்வகை(G.T.J.D.95);; a paddy growing solely with the help of rain. [கும்பளம் → கும்பாளை.]
கும்பி	கும்பி1 kumbi, பெ.(n.) 1. சேறு (பிங்.);; mud, mire or slough emitting stinking smell. 2. சுடுசாம்பல்; hot ashes. தெ. கும்பி [கும்பு → கும்பி.] கும்பி2 kumbi, பெ.(n.) வயிறு; belly. "ஒருசாண் கும்பிதுர்க்கின்ற கொடியரால்" (பிரபோத. 11:13);. [கும்பு → கும்பி.] கும்பி3 kumbi, பெ.(n.) யானை(திவா.);; elephant. [கும்பு → கும்பி.] கும்பி4 kumbi, பெ.(n.) 1. கும்பியாகம் பார்க்க;see {kumbbagam}
கும்பி எருசாணி	கும்பி எருசாணி kumbierucāṇi, பெ.(n.) எரிக்கப்பட்ட உமியின் சாம்பல், மாட்டுச்சாணம் (உழ.நெ.க.அக.);; ash of husk or cowding. [கும்பி + எரு + சாணி.]

கும்பிகபிடகம்	கும்பிகபிடகம் gumbigabiḍagam, பெ.(n.) ஒரு கண்நோய்; an eye diesease (சா.அக.);. மறுவ. கும்பிகம் [கும்பிகம் + பிடகம்.]
கும்பிகம்	கும்பிகம் gumbigam, பெ.(n.) நீலோற்பல விதை; seeds of blue Indian water lily. 2. பெருக்குமிழ். 3. ஆண்குறி; male genital. 4. ஒரு பூடு; a plant. 5. கண்ணிமை ஓரத்தில் குருக்கள் எழும்புவதனால் உண்டாகும் வீக்கம்; swelling of the eye-lids, due to the number of boils (சா.அக.);. [கும்பு + கும்பிகம்.]
கும்பிகவேது	கும்பிகவேது gumbigavētu, பெ.(n.) வேது பிடித்தல்; treatment by vapour (சா.அக.);. [கும்பு → கும்பிகம் + வேது.]
கும்பிகா	கும்பிகா kumbikā, பெ.(n.) நாவற் கொட்டையைப் போன்ற ஒருவிதக் கல் பரு; a black wart resembling the stone or the seed of jambolin fruit in shape. 2. கழற்கொடி; bonduc-nut-creeper. 3. வெண்பாதிரி; white trumpet flower. 4. ஆகாச தாமரை; sky lotus (சா.அக.);. [கும்பிக்காய் → கும்பிகா.]
கும்பிகை	கும்பிகை gumbigai, பெ.(n.) வாத்தியவகை(கம்பரா. பிமாத். 5);; a kind of drum. [கும்பிடு + அரி.]
கும்பிடரி	கும்பிடரி kumbiḍari, பெ.(n.) பயிரிடுவோர் நிலக்கிழார்க்கேனும், ஆலயத்திற்கேனும் காணிக்கையாக்கும் கதிர்க்கட்டு; bundle of sheaves presented by the ryot to the chief of a village or to the temple, as a mark of respect [கும்பிடு + அரி.]
கும்பிடானை	கும்பிடானை kumbiṭāṉai, பெ.(n.) பிண்டம்; foetus (சா.அக.);. [கும்பி + (இடுவன் → இடான்);இடானை. கம்பி = வயிறு.]

கும்பிடு	கும்பிடு1 kumbiḍudal, 17 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. கைகுவித்து வணங்குதல்; to join hands in worship, to make obeisance with the hands joined and rased. "தலையினாற் கும்பிட்டுக் கூத்துமாடி" (தேவா. 727,3);. 2. கெஞ்சுதல்; to beg, solicit, entreat (இ.வ.);. Fin.kumartua:Mordwin. koma.Es. kummardada, Hanti, kumatali, Mong. kumri, Jap, kubomi [கூம்பு → கூம்பு + இடு =கும்பிடு.] கும்பிடு2 kumbiḍu, பெ.(n.) வணக்கம்; worship, obesisance with hands joined. "நான் கும்பிடும்போ தரைக்கும்பிடாதலால்" (தாயு. கருணா. 6);. [கூப்பு → கூம்பு + இடு =கும்பிடு.]
கும்பிடுகல்	கும்பிடுகல் gumbiḍugal, பெ.(n.) பிண்டக்கல்; white lime stone, a secret term used in alchemy [கும்பி+இடு+கல். கும்பி = வயிறு.]
கும்பிடுகள்ளன்	கும்பிடுகள்ளன் gumbiḍugaḷḷaṉ, பெ.(n.) வணக்கங்காட்டும் வஞ்சன்; servile, hypocrite, cringing dissembles. [கும்பிடு + கள்ளன்.]
கும்பிடுகற்சுண்ணம்	கும்பிடுகற்சுண்ணம் gumbiḍugaṟcuṇṇam, பெ.(n.) சுந்தரானந்தர் நூலிற் கூறியுள்ள வழலைச் சுண்ணம்; an alchamical compound of calcium referred to (Sandaranandhar's); work on Tamil medicine (சா.அக.);. [கும்பிடு + கல் + கண்ணம்.]
கும்பிடுகிளிஞ்சில்	கும்பிடுகிளிஞ்சில் gumbiḍugiḷiñjil, பெ.(n.) கிளிஞ்சல் வகை; a species of cokee, a bivalve shell. [கும்பிடு + கிளிஞ்சில்.]
கும்பிடுசட்டி	கும்பிடுசட்டி kumbiḍusaḍḍi, பெ.(n.) 1. கணப்புச் சட்டி; chafing-dish orportable furnace. 2. தட்டார் நெருப்பு வைக்கும் சட்டி; potsherdin which fire is kept by goldsmiths. [கும்பி + இடு + சட்டி.]
கும்பிடுபூச்சி	கும்பிடுபூச்சி kumbiḍupūcci, பெ.(n.) முன்னங் கால்களைக் கூட்டிக் கும்பிடுவதுபோல் தோன்றும் ஒருவகை இலைப்பூச்சி; praying wisect, as holding its auterior legsina manner suggesting hands clasped in prayer (யாழ்ப்.);.. [கும்பிடு + பூச்சி.]

கும்பிடுபோடு-தல்	கும்பிடுபோடு-தல் kumbiḍupōḍudal, 19 செ.கு.வி.(v.t.) கைகுவித்து வணங்குதல்; to worship with joined hands. [கும்பிடு + போடு.]
கும்பித்திரு-த்தல்	கும்பித்திரு-த்தல் kumbittiruttal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) ஊழ்க (சமாதி); நிலையிலிருத்தல்; being in a state in which the individuals consciousnes gets fused and is lost in the transcendental. 2. மூச்சற்றிருத்தல்; being in a state of trance or suspended animation (சா.அக.);. [கும்பு → கும்பி→கும்பித்து + இரு.]
கும்பித்துபோ-தல்	கும்பித்துபோ-தல் kumbittupōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) ஊழ்க (சமாதி); புக வேண்டித் தம்பித்தல்; causing respiration to cease so as to enter samadhi. 2 மூச்சொடுக்கி நிற்றல்; being in a state of breathlessness (சா.அக.);. [கும்பி → கும்பித்து + போ.]
கும்பிநாசம்	கும்பிநாசம் kumbinācam, பெ.(n.) பாம்பு(பிங்.);; Snake. [கும்பி + நசம்.]
கும்பிநாசி	கும்பிநாசி kumbināci, பெ.(n.) குடத்தைப் போன்ற மூக்கு; jar nose (சா.அக.);. [கும்பம் → கும்பி + நாசி. நாளி→நாசி.]
கும்பிநாற்றம்	கும்பிநாற்றம் kumbināṟṟam, பெ.(n.) கும்பநாற்றம் பார்க்க;See. {kumbanassam.} [கும்பு(கும்பல்); → கும்பி + நாற்றம்.]
கும்பிப்போ-தல்	கும்பிப்போ-தல் kumbippōtal, 8 செ.கு.வி.(v.i.) புகைசூழல்; being clouded with smoke when charredor overburnt (சா.அக.);. [கும்பி + போ.]
கும்பிபாகம்	கும்பிபாகம் kumbipākam, பெ.(n.) ஏழுநகரத்துள் ஒன்றானம் பாவஞ்செய்தவரைக் குயச் சூளையிற் சுடுவதுபோல் வாட்டுவதுமாகிய நரகம்; a hel in which the wicked are baked as if in potter's kiln, one of {elu-maragam.} "கும்பிபாக நரகத்திடைக் குளிப்ப"(காசிக. சிவசன்மாவை.310);. [கும்பி + பாகம்.]
கும்பிமுகம்	கும்பிமுகம் gumbimugam, பெ.(n.) நெருப்பைப் போற் சிவந்த புண்; a red inflamed wound. 2. ஒரு சிவந்த நச்சுப்பூச்சி; a kind of red venomous insect (சா.அக.);. [கும்பி + முகம்.]

கும்பியழித்தல்	கும்பியழித்தல் kumbiyal̲ittal, பெ.(n.) ஒரு விளையாட்டு (யாழ்.அக.);; a game. [கும்பி + அழித்தல்.]
கும்பிரச்சரு	கும்பிரச்சரு kumbiraccaru, பெ.(n.) பேரிலாழம்; bile of cobra snake (சா.அக.);. [கும்பிலம் + (சுரு); சரு.]
கும்பிலம்	கும்பிலம் kumbilam, பெ.(n.) அகாலத்தில் பிறந்த குழந்தை; child begotton in undue season. 2. கரு முற்றாத குழந்தை; a child of an imperfect pregnation. 2. ஒரு மீன்; a kind of fish called gilt head. 4. முதலை; crocodile (சா.அக.);. [கும்பு → கும்பிலம்.]
கும்பிலன்	கும்பிலன் kumbilan̲, பெ.(n.) திருடன் (யாழ்.அக.);; house-breaker, thief. [கும்பு → கும்பில் (கழிவு); → கும்பிலன்] கும்பிலன் kumbilan̲, பெ.(n.) 1. திருடன்; house-breaker, theif. 2. மனைவியின் தம்பி; wife's brother, brother-in-law. [Skt.kumbhila → த.கும்பிலன்.]
கும்பீரம்	கும்பீரம் kumbīram, பெ.(n.) கும்பீலம் பார்க்க;See. {kumbiam.} [கும்பீலம்→கும்பீரம்.]
கும்பீலம்	கும்பீலம்1 kumbīlam, பெ.(n.) யானையையும் விழுங்கக்கூடிய பெரிய முதலை; a tremendously big crocodile capable of devouring even an elephant (சா.அக.);. [கும்பம்→கும்பிலம்→கும்பீலம்.] கும்பீலம்2 kumbīlam, பெ.(n.) முதலை (யாழ்.அக.);; crocodile. [கும்பில் (கழிவு); → கும்பீலம்.] கும்பீலம் kumbīlam, பெ.(n.) முதலை (யாழ்.அக.);; crocodile. [Skt.kumbhila → த.கும்பீலம்.] [P]

கும்பு	கும்பு1 kumbudal, 5. செ.கு.வி.(v.i.) சமைத்தஉணவு தீய்ந்துபோதல்; to become overburnt, charred, smoked, as food when boiled with insufficient water. [கும் → கும்பு.]
கும்பு-தல்	கும்பு-தல் kumbudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) திரள், குழு; crowd, collection, group. தெ. கும்பு;க.கும்பா. [கும் → கும்பு.]
கும்புளிக்காய்	கும்புளிக்காய் kumbuḷikkāy, பெ.(n.) தீவுப்பகுதியில் விளையும் பருத்த தேங்காய்; a round big coconut in the Isands of Andaman and Nicobars (சா.அக.);. [கும்பளம்→கும்புளி+காய். கும்பளம் = பூசணி.]
கும்பை	கும்பை1 kumbai, பெ.(n.) 1. சிறுமரம்; White emetic nut. 2. பெருங்கம்பளிமரம்; Broad gardenia. 3. திக்காமல்லிகை; Dikmali gum-plant. [கும்பு → கும்பை.] கும்பை2 kumbai, பெ.(n.) சேரி; settlement, especially of {Pañcamas.} தெ. கொம்ப I [கும்பு → கும்பை.] கும்பை3 kumbai, பெ.(n.) குடம் (யாழ்.அக.);; pot. [கும்பம் → கும்பை.] கும்பை4 kumbai, பெ.(n.) வேசி (யாழ்.அக.);; prostitute. [கும்பில் → கும்பிலி → கும்பை.]
கும்பைப்பிசின்	கும்பைப்பிசின் kumbaippisiṉ, பெ.(n.) கும்பை மரத்தின் பிசின்; combly resin (சா.அக.);. [கும்பை + பிசின்.]
கும்பைமரம்	கும்பைமரம் kumbaimaram, பெ.(n.) கம்பிப் பிசின்; combly resin tree. It yields a yellow gum which is anti-spasmodic and insecticide (சா.அக.);. [கும்பை + மரம்.]

கும்மட்டம்	கும்மட்டம்1 kummaṭṭam, பெ.(n.) ஒருவகைச் சிறுபறை; a small drum. தெ. கும்மெட்ட । [கும் → கும்மட்டம்.] கும்மட்டம்2 kummaṭṭam, பெ.(n.) 1. காகிதத்தாலான கூட்டுவிளக்கு; globe lights made of paper, chinese lantern. 2. விமானக்கூண்டு; cupola, dome. 3. கட்டடவளைவு; arch, vault, arched roof. [கும் + மட்டம்.]
கும்மட்டி	கும்மட்டி1 kummaṭṭi, பெ.(n.) 1. கும்மாளம், குதிக்கை; romping, jumping. 2. கும்மாளமடித்து ஆடுங் கூத்து; a rustic dance. [கும் → கும்மு → கும்மட்டி.] கும்மட்டி2 kummaṭṭi, பெ.(n.) கும்மட்டம்1 பார்க்க;See. {kummattam.} [கும்மட்டம் → கும்மட்டி.] கும்மட்டி3 kummaṭṭi, பெ.(n.) நெருப்புவைக்குஞ் சட்டி (திவ்.திருக்குறுந். 5, வ்யா);; chafing-dish. தெ. கும்பட்டி;க. கும்பட்டி. [குய் → கும் → கும்மட்டி.] கும்மட்டி4 kummaṭṭi, பெ.(n.) கொம்மட்டி பார்க்க (பதார்த்த.700);; a small water-melon. see {kommatti} [கொம்மட்டி → கும்மட்டி.]
கும்மட்டிக்கீரை	கும்மட்டிக்கீரை kummaṭṭikārai, பெ.(n.) ஒருவகைக் கறிக்கீரை; a kind of vegetable green (சா.அக.);. [கும்பு → கும்பல் → கும்மல் + சட்டி – கும்மல்சட்டி → கும்மட்டி + கீரை.]
கும்மட்டிகுத்து-தல்	கும்மட்டிகுத்து-தல் gummaṭṭiguddudal, 5 செ.கு.வி. குதித்து விளையாடுதல்; to jump and romp about. [கும்மட்டி + குத்து.]

கும்மல்	கும்மல்1 kummal, பெ.(n.) ஆடையை நனைத்து நெம்புகை; washing cloth by plunging it into water and pressing it with hands. [குல் → கும்மு → கும்மல்.] கும்மல்2 kummal, பெ.(n.) கும்பல் பார்க்க;See. {kumbal.} [குழுமு → கும்மு → கும்மல்.] கும்மல்3 kummal, பெ.(n.) அரிசி, உப்பு, காய்கறி முதலிய பொருள்களின் குவியல்; heap of vegetables. சந்தையில் காய்கறிகளைக் கும்மல் கும்மலாகக் குவித்து வைத்திருப்பார்கள். (உ.வ.);. [குழுமு → கும்மு → கும்மல்.] கும்மல்4 kummal, பெ.(n.) அரிவாள்; sickle. [குல் → குய் → கும் → கும்மல்.]
கும்மலி	கும்மலி1 kummalittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) விளையாடுதல்; to revel, sport, flutter. "குருகினங் கூடியாங்கே கும்மலித் திறகுலர்த்தி" (தேவா.511,8);. [கும் → கும்மலி.] கும்மலி2 kummali, பெ.(n.) பருத்தவள்; corpulent stout woman. [குள் → கும் → கும்மலி.]
கும்மாயம்	கும்மாயம் kummāyam, பெ.(n.) 1. குழையச் சமைத்த பருப்பு "பயற்றுத்தன்மை கெடாது கும்மாய மியற்றி (மணி.27, 185);; well-boiled dhal. 2. சுண்ணாம்பு; lime, mortar. [குய் (சுடுதல்); → கும் → கும்மாயம்.]
கும்மாளங்கொட்டு-தல்	கும்மாளங்கொட்டு-தல் kummāḷaṅgoṭṭudal, செ.கு.வி.(v.i.) குதித்து விளையாடுதல்; to jump and move sportively. [கும்மாளம் + கொட்டு.]
கும்மாளம்	கும்மாளம் kummāḷam, பெ.(n.) 1. குதித்து விளையாடுகை; jumping, romping, moving sportively, as children, claves, etc. 2. குதித்தாடும் ஓர் அநாகரிகக்கூத்து; a rustic dance. [குள் → கும் → கும்மாளம்.]

கும்மாளி	கும்மாளி1 kummāḷittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) மனநோயின் விளைவாகக் குதித்தல், கை கொட்டல், தன்னை உயர்வாகப் பேசிக்கொள்ளல்; mild form of mania in which the symptoms are manifested under the form of gaiety or sport, as jumping, clapping hands and indulging in other agreeable hallucinations (சா.அக.);. [கும்மல் → கும்மளி → கும்மாளி.] கும்மாளி2 kummāḷi, பெ.(n.) கும்மாளம் (யாழ்.அக.);; romp; jumping about. [கும்மாளம் → கும்மாளி.]
கும்மி	கும்மி kummi, பெ.(n.) 1. மகளிர் கை கொட்டிப் பாடியாடும் விளையாட்டு; dance with clapping of hands to time and singing, especially among girls. 2. கும்மிப்பாட்டு; poem composed in a adapted to kummi dance. [கொம்மை → கொம்மி → கும்மி.]
கும்மியடி-த்தல்	கும்மியடி-த்தல் kummiyaḍittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) பாடிக் கொண்டு கைகொட்டியாடுதல்; to play the kummi dance. [கும்மி + அடி.]
கும்மிருட்டு	கும்மிருட்டு1 kummiruṭṭu, பெ.(n.) செறி விருட்டு; pitch darkness, intense darkness. ம. குற்றாக்குற்றிருட்டு [கும் + இருட்டு. கும் = நெருக்கம், செறிவு ஆகியன குறிக்கும் ஒலிக்குறிப்புச் சொல்.] கும்மிருட்டு2 kummiruṭṭu, பெ.(n.) காரிருள்; cimmeriam, thick darkness. [கும் + இருட்டு.]
கும்மு-தல்	கும்மு-தல் kummudal, 5.செ.கு.வி.(v.i.) கைகூடுதல், உண்டாதல்; to happen, occur. "பண்டுநினைத்த பருவங் கும்முதடி" (கனம் கிருஷ்ணையர், கீர்த்.4);. [குல் → கும்மு.]
கும்மெனல்	கும்மெனல்1 kummeṉal, பெ.(n.) இருளடரச்சி, காதடைப்பு முதலியவற்றைக் கூறுமிடத்துவரும் குறிப்பு; onom. expr. signifying being over whelmed, as by excessive darkness or being confused, as by a sound in the ears when partly filled with water. "கொண்டைமலரே கும்கும்கும் என்னக் கோயம்புத்தூர்நாடி நடந்துவா பின்கூட்டி" (நாடோடிப் பாட்டு);. [கும்மு → கும்மெணல்-ஒலிக்குறிப்பு.] கும்மெனல்2 kummeṉal, பெ.(n.) மணம் வீசுதல்; to diffuseodor. "கொண்டைமலரே கும்கும்கும் என்னக் கோயம்புத்துர்நாடி நடந்துவா பின்கூடி" (நாடோடிப் பாட்டு);. [கும்மு → கும்மெனல்.]

குமக்கி	குமக்கி kumakki, பெ.(n.) கடுகுரோகிணி; black hellebore (சா.அக.);; [கும் → குமக்கி.]
குமஞ்சம்	குமஞ்சம் kumañjam, பெ.(n.) 1. பறங்கிச்சாம்பி ராணி; salaitree. 2. நறும்புகை; frankincense. [கும் + குமஞ்சம்.]
கும்ஞ்சான்	கும்ஞ்சான்1 kumñjāṉ, பெ.(n.) 1. ஆண் குமஞ்சான் அல்லது குங்கிலியம்; male frankincerse. 2. பெண்குமஞ்சான் அல்லது சாம்பிராணி; female frankincense. 3. நறுமணப் புகை வகை; different varieties of incense. 4. பறங்கிச் சாம்பிராணி; banzam in (சா.அக.);. [கும்மல்→குமைதல்→குறைந்தான்→குமஞ்சளன்.]
குமஞ்சான்	குமஞ்சான்2 kumañjāṉ, பெ.(n.) குமஞ்சம் பார்க்க;See. {kumasjam.} [குமஞ்சம் → குமஞ்சான்.]
குமஞ்சி	குமஞ்சி kumañji, பெ.(n.) ஆந்தை; owl (சா.அக.);. [கும்→கும்மந்தி→கும்மஞ்சி→குமஞ்சி.]
குமஞை	குமஞை kumañai, பெ.(n.) ஆந்தை; owl (சா.அக.);. [குமஞ்சி→குமஞை.]
குமட்டி	குமட்டி kumaṭṭi, பெ.(n.) சுரைக்கொடி; bottle gourd creeper. 2. காட்டுப் பூவம்; eye-balltree (சா.அக.);. [கும்→கும்மந்தி→குமைந்தான்→குமஞ்சான்.]
குமட்டிக்காளான்	குமட்டிக்காளான் kumaṭṭikkāḷāṉ, பெ.(n.) மரக்காளான்; mushrooms growing on trees (சா.அக.);. [குமட்டி + காளான்.]
குமட்டிக்கீரை	குமட்டிக்கீரை kumaṭṭikārai, பெ.(n.) ஒருவகைக் கறிக்கீரை; a kind of vegetable green (சா.அக.);. [கும்மட்டி→குமட்டி+கீரை.]

குமட்டிக்கொண்டிரு-த்தல்	குமட்டிக்கொண்டிரு-த்தல் kumaṭṭikkoṇṭiruttal, 3 செ.கு.வி.(v.i.) ஒக்காளித்திருத்தல்; being nausecous (சா.அக.);. [கும்→குமட்டு→குமட்டி + கொண்டிரு-.]
குமட்டு-தல்	குமட்டு-தல் kumaṭṭudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. வாயால் எடுத்தல்; to have vomiting sensation, keck. 2. நிறையவுண்டு தெவிட்டுதல்; to retch from overeating. "பொழிந்த மாநிலம் புற்றாக் குமட்டிய புனிற்றா" (கம்பரா. கார்கா.47);.
குமட்டு	குமட்டு2 kumaṭṭudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கக்குதல்; to vomit, elect. "வடவை குமட்டி யெதிரெடுத்து வயங்குஞ் சூலப்படை" (காசிக. வயிர.22);. 2. அருவருத்தல்; to loathe, detest; to feel repugnant about. [கும் → குமட்டு.] குமட்டு3 kumaṭṭu, பெ.(n.) அருவருப்பினால் உண்டாகும் கக்கல்; vomiting with loathing, kecking. அதை உண்டதும் ஒருகுமட்டுக் குமட்டியது. [கும் → குமட்டு.]
குமட்டுகை	குமட்டுகை gumaṭṭugai, பெ.(n.) குமட்டுதல்; a sudden feeling of nausea (சா.அக);. [குமட்டு→குமட்டுகை.]
குமட்டூர்க்கண்ணனார்	குமட்டூர்க்கண்ணனார் kumaṭṭūrkkaṇṇaṉār, பெ.(n.) பதிற்றுப்பத்தின் இரண்டாம் பத்தினை இயற்றிய புலவர்; the author of the second ten of {patirru-p-pattu.} [குமட்டூர் + கண்ணன் + ஆர்.]
குமடு	குமடு kumaḍu, பெ.(n.) கன்னம்; cheek. [கும் → குமடு.]
குமடெறிவான்	குமடெறிவான் kumaḍeṟivāṉ, பெ.(n.) கருப்பூரவகை (சிலப்.14,109,உரை.);; a kind of cam. phor. [குமடு → எறிவான்.]

குமண்டை	குமண்டை kumaṇṭai, பெ.(n.) 1. ஒருவகை மகிழ்ச்சிக்கூத்து; a dance of delight, merry dance. "இட்டகுமண்டைய பேய்... உகளித்தனவே" (பாரத.பதினாறாம்.51);. 2. செருக்குமேலிட்டுச் செய்யும் செயல்; head strong haughty deed. "தக்கனார் கொண்ட வேள்விக் குமண்டையது கெட" (தேவா.441,5);. [கும் → குமள் → குமண்டை.]
குமண்டையிடு-தல்	குமண்டையிடு-தல் kumaṇḍaiyiḍudal, 20 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மகிழ்ச்சியாற் குதித்தல்; to cut capers; to leap for joy. 2. நிறையவுண்டு தெவிட்டுதல் (யாழ்.அக.);; to retch from over-eating. [கும் → குமள் → குமண்டை + இடு.]
குமணதனுசாதி	குமணதனுசாதி kumaṇadaṉucādi, பெ.(n.) இச்சையின் அடிப்படையில் பிரித்திருக்கும் ஆண் சாதி நான்கு வகையுள் ஒன்று; one of the four classes of men divided according the lust [குமணம் + தனு + சாதி.]
குமணன்	குமணன் kumaṇaṉ, பெ.(n.) தன்தலையை வெட்டி அதனை விரும்பிய தம்பி கையிற் கொடுத்து வேண்டியபொருளைப் பெறுமாறு தன்னிடம் இரந்த புலவனுக்குத் தன் வாளையீந்த ஒரு பெருவள்ளல் (புறநா.164);; an ancient chief, who was so liberal as to give away his sword to a needy poet for cutting his head off and taking it over to his brother who had set a price on it. [கும்→கும்மல்→குமள்→குமளம்(மென்மை, இளமை இனிமை); →குமணம் →குமணன்(இனிய பண்பினன்);. குமனம் பார்க்க; see {kumakam]}
குமம்	குமம் kumam, பெ.(n.) கூட்டம்; Arabian costus [கும்→ குமம்.]
குமர்	குமர் kumar, பெ.(n.) 1. கன்னிமை; virginity. "குமரிருக்குஞ் சசிபோல்வாள் (குற்றா.தல.தருமசாமி.47);. 2. கன்னி; grown-up unmarried girl. 3. அழியாத்தன்மை; impregnability, unsullied condition. "குமருறப் பிணித்த பைம்பொற்கொடி" (பாரத.இந்திரப்.32,ஹ ' கும் → குமர்.]
குமரக்கிரியை	குமரக்கிரியை kumarakkiriyai, பெ.(n.) சிரித்தல், சிறுநீர்க்குடித்தல், தரையைக் குத்தல், கல் பொறுக்கல் முதலிய குணங்களை யுண்டாக்கும் ஓர் அரத்தப் பிரமை; a state of unsound mind manifesting such tendencies as laughing drinking urine, striking with the feet on the ground gathering pebbles etc., [குமரம் + கிரியை.]

குமரகச்சாணம்	குமரகச்சாணம் gumaragaccāṇam, பெ.(n.) பழைய வரிவகை; an ancient tax (S.I.I.iii.115);. [குமரகம் + சாணம்.]
குமரகண்டம்	குமரகண்டம் gumaragaṇṭam, பெ.(n.) ஒருவகை வலிப்பு; epileptic fits attended with violent convulsions. "குமரகண்ட வலிப்புவருஞ் சிலநேரம்" (தனிப்பா.i,264,2);. [குமரம் + கண்டம்.]
குமரகண்டவலி	குமரகண்டவலி gumaragaṇṭavali, பெ.(n.) ஒர்வகை இழுப்பு அல்லது தணுப்பினால் (சிலேட்டுமத்தால்); பிறந்து, காய்ச்சல், தலைவலி கண்டு, முன் கழுத்தையும், முகத்தையும் முறுக்கித் தோளின் பக்கம் வைத்தல் தாடை, கண், செவி, உதடு இவற்றை கோணச் செய்தல் முதலிய குறிகளோடு காணும் வலிப்புநோய்; a kind of epilipte form fits marked by fever and head ache altended with violent convulsions when neck and face are distorted to one side of the shoulder thereby twisting the face especially chin, eyes and ears. It is due to concerted action of the deranged vaycu(gas); (சா.அக.);. [குமுறல்→குமரல் + கண்டம் + வலி. கண்டம் = திங்கு. வலி = வலிப்பு.]
குமரகண்டன்	குமரகண்டன் gumaragaṇṭaṉ, பெ.(n.) குமர கண்டம் பார்க்க;See. {kumara-kansam,} "குமரகண்டன் முதலியன விடும்பையினைப் பெருக்கும்" (சேதுபு.துராசார.35);. [குமரம் + கண்டன்.]
குமரகமூலி	குமரகமூலி gumaragamūli, பெ.(n.) கோழிக்கால் கீரை.புதினாக் கீரை; Indian pepper mint (சா.அக.);. [குமரகன் – மூலி. குமரகன் = கோழி.]
குமரகன்	குமரகன் gumaragaṉ, பெ.(n.) 1. கோழி; towl. 2. சேவல்; cock. [குமரன் (முருகன்); → குமரகன் (முருகனின் கொடி யான சேவல்).]
குமரகன் பூடு	குமரகன் பூடு gumaragaṉpūṭu, பெ.(n.) கோழிக்கால் பூடு; plant resembling the leg of fowl (சா.அக.);. [குமரகன் + பூடு.]
குமரகன் பெண்டீர்	குமரகன் பெண்டீர் gumaragaṉpeṇṭīr, பெ.(n.) வள்ளிக்கொடி; sweet potato creeper (சா.அக.);. [குமரகன் + பெண்டிர்.]
குமரகுருபரர்	குமரகுருபரர் gumaragurubarar, பெ.(n.) நீதிநெறி விளக்கம் முதலிய சிற்றிலக்கியங்கள் இயற்றியவரும் பதினேழாம் நூற்றாண்டில் விளங்கியவருமான ஆசிரியர்; the author of {nitineri-vilakkam} and other poems 17th c. [குமரன் + குரு + பரர்.]

குமரகோட்டம்	குமரகோட்டம் kumaraāṭṭam, பெ.(n.) கச்சியிலுள்ள முருகக்கடவுள் கோயில்; a shrine in conjeevaram sacred to Skanda. "குமரகோட்டம்வா"(ழாறுமாமுகப்பிரான்" (கந்தபு.கடவுள்.18); [குமரன் + கோட்டம்.]
குமரதண்டம்	குமரதண்டம் kumaradaṇṭam, பெ.(n.) குமரக் கடவுளைப் படைத்தலைவராகக் கொண்ட தேவர்படை; army of gods under Skanda's command. "குமரதண்டம் புகுந்திண்டிய வெள்ளம்" (திவ்.திருப்பள்ளி.6);. [குமரன் + தண்டம்.]
குமரப்பாரை	குமரப்பாரை kumarappārai, பெ.(n.) பெரிய கடல்மீன்வகை (M.M.668);; horse mackerel, glossy green, attaining 5 ft. in length. [குமரம் + பாரை.]
குமரப்பிள்ளை	குமரப்பிள்ளை kumarappiḷḷai, பெ.(n.) குமரி; virgin (சா.அக.);. [குமர் + பிள்ளை.]
குமரம்	குமரம்1 kumaram, பெ.(n.) கொம்பில்லாத விலங்கு (சூடா.);; hornless animal. [கும் → குமர் → குமரம்.] குமரம்2 kumaram, பெ.(n.) பழங்காலத்திலிருந் ததாகச் சிலர் கருதுகின்ற ஓர் தமிழ் இலக்கண நூல்; a fictitious work on tamil grammer believed to have perished. [குமரன் → குமரம்.]
குமரமூக்கன்	குமரமூக்கன் kumaramūkkaṉ, பெ.(n.) கொம் பேறிமூக்கன்; krait. [கொம்பேறிமூக்கன் → குமரமூக்கன்.]
குமரலண்டம்	குமரலண்டம் kumaralaṇṭam, பெ.(n.) பிடுக்கில் இரைச்சலிடும் ஒருவகை அண்டநோய்; reducible hernia (சா.அக.);. [குமுறல்→குமுரல் + அண்டம்.]
குமரவலி	குமரவலி kumaravali, பெ.(n.) காக்கைவலிப்பு நோய் வகை (திருப்பு.176,புதுப்.);; a kind of epileptic fit. [குமரம் + வலி.]
குமரவேள்	குமரவேள் kumaravēḷ, பெ.(n.) முருகக் கடவுள் ; Skanda "வலவனை... குமரவேள் முன்னருய்த்தான்" (கந்தபு:ஏமகூட.6);. [குமரன் + வேள்.]

குமரன்	குமரன் kumaraṉ, பெ.(n.) 1. இளைஞன்; yourg man, youth. "இருந்த குலக்குமரர்தமை... பருக நோக்கி" (கம்பரா.மிதிலைக்.157);. 2. புதல்வன்; sor "முருகன்; Skanda, as son of {Šiva} "குன்று தோறாடிய குமரற் போற்றுவோம்" (கந்தபு. கடவுள்.15.); 4. வைரவன் (சூடா.);; Bhairava. [கும் → குமர் → குமரன்.]
குமரனேறும் பச்சிலை	குமரனேறும் பச்சிலை kumaraṉēṟumbaccilai, பெ.(n.) மயிற்சிகைப் பூடு; peacock's cress (சா.அக.);. [குமரன்(முருகன்); + ஏறும் + பச்சிலை.]
குமரனேறும் புள்	குமரனேறும் புள் kumaraṉēṟumbuḷ, பெ.(n.) மயில்; pea-cock (சா.அக.);. [குமரன் + ஏறும் + புள் (பறவை);.]
குமரி	குமரி1 kumari, பெ.(n.) 1. கன்னி; virgin, maiz "குமரிமணஞ் செய்துகொண்டு" (திவ். பெரியாழ்.3.8:3). 2. பருவமடைந்த பெண்; grown-up; unmarried girl. 3. புதல்வி; daughter. " தக்கனீன்ற… குமரியான" (கந்தபு.பாயி.57);. 4. கொற்றவை {durga,} "விழிநுதற் குமரி (சிலப்.11,214);. 5. குமரியாறு; a river. "வடவேங்கடந் தென் குமரி (தொல்.பாயி.);; 6. குமரி முனை; Cape Comorin. 7. கன்னிக் குமரிக்கடல் நீர்; sacred watersat cape Comorin. "தென்றிசைக்குமரி யாடிய வருவோள்" (மணி.13,7);. 8. அழிவின்மை; perpetuayouthhood
குமரிக்கடல்	குமரிக்கடல் kumarikkaḍal, பெ.(n.) குமரி யருகிலுள்ள கடல் (சிலப்.8,1, உரை);; sea near {Kumari} [குமரி + கடல்.]

குமரிக்கண்டம்	குமரிக்கண்டம் kumarikkaṇṭam, பெ.(n.) தென்கடலில் மூழ்கி விட்டதாகக் கருதப்படும் தமிழர் வாழ்ந்த நிலப்பகுதி; land submerged in the Indian Ocean where ancient Tamils suposed to have lived for along period. "மெய்ந்நெறி சேர்வது குமரிகண்டம்" (கந்தபு.அண்டகோ.47);. [குமரி + கண்டம்.]
குமரிக்கருப்பினி	குமரிக்கருப்பினி kumarikkaruppiṉi, பெ.(n.) சிறுபெண்ணாயிருக்கும் போதே கருப்பமடையும் பெண்; a young pregnant girl (சா.அக.);. மறுவ, குமரிக்கருவத்தி, குமரிக்கருவாளி [குமரி + கருப்பினி.]
குமரிக்கற்றாழை	குமரிக்கற்றாழை kumarikkaṟṟāḻai, பெ.(n.) 1. சோற்றுக்கற்றாழை; aloe pulp 2. செங்கற்றாழை; red aloe (சா.அக.);. [குமரி + கற்றாழை.]
குமரிக்காமம்	குமரிக்காமம் kumarikkāmam, பெ.(n.) பெண்ணின் நாதம்; sexual discharge in women. semen muliebre. "கொள்ளடா கொள்ளடா குமரிக்காமம். கொண்டவனே உயிர்பிழைப்பான் மற்றோன் சாவான்" (பூரணசந்திரரோதயம்); (சா.அக);. [குமரி + காமம்.]
குமரிக்கோடு	குமரிக்கோடு kumarikāṭu, பெ.(n.) குமரிக்கடற் பக்கத்திருந்த ஒரு மலை; a mountain or banks of a river said to have existed near {Kumari.} "குமரிக் கோடுங் கொடுங்கடல் கொள்ள" (சிலப்.11:20);. [குமரி + கோடு.]
குமரிகற்பம்	குமரிகற்பம் gumarigaṟpam, பெ.(n.) 1. சோற்றுக் கற்றாழையிற் கொள்ளும் காயகற்ப மருந்து; medcine taken along with aloe-pulp for rejuvenation. 2. பெண்ணின் நாதத்தோடு மருந்தைச் சேர்த்துக் கொள்ளும் காயகற்ப மருந்து; a rejuvenating medicine in which the female vaginal secretion forms the ingredient amongst other drugs used for the purpose (சா.அக.);. [குமரி + கற்பம். கற்பம் = கலுவத்தில் (கல்வம், இட்டரைத்த மருந்து.]
குமரிகாசம்	குமரிகாசம் kumarikācam, பெ.(n.) கண்ணுக் கேற்படும் ஒருவகைக் காசநோய்; cataract of the eyes. It is marked by a bluish-white appearance like contrusion, intolerable pain and irritation, muco purulent discharge, piercing pain in the iris. As a result of deranged vayu (humour); It is also characterised by dilatation of the pupil, swelling due to the collection of morbid fluid in the eye and impaired vision (சா.அக.);. [குமுறுல்→குமரன்→குமரி+காசம்.] இதனால் கண்கள் கலங்கித் தாங்க முடியாத கடுப்புடன் வலியுண்டாகிப் பீளை சேர்ந்து, நடு விழியில் குத்தலும், அதனுடன் கண்ணில் வலியுங் கொண்டு கண்மணி பெருத்துவிங்கித்திரண்டு நீர்கோத்துக்கொண்டு பார்வைக்குக் கெடுதி நேரிடும்.

குமரிச்சாறு	குமரிச்சாறு kumariccāṟu, பெ.(n.) கற்றாழைச் சாறு; aloe juice. [குமரி + சாறு.]
குமரிச்சீவன்	குமரிச்சீவன் kumariccīvaṉ, பெ.(n.) புத்திரச் சீவிப் பூடு; childs amule ttree (சா.அக.);. [குமரி + சீவன்.]
குமரிச்சுறா	குமரிச்சுறா kumariccuṟā, பெ.(n.) 15 அடி நீளமுள்ள குரங்கன்சுறாமீன்(M.M.851);; zebra shark, tawny, attaining 15 ft. in length. [குமரி + சுறா.]
குமரிச்சேர்ப்பன்	குமரிச்சேர்ப்பன் kumariccērppaṉ, பெ.(n.) குமரித்துறைக்குரிய பாண்டியன் (திவா.);; the {pandya} king. as lord of cape comorin. [குமரி + சேர்ப்பன்.]
குமரிச்சோறு	குமரிச்சோறு kumariccōṟu, பெ.(n.) கற்றாழை சோறு; aloe pulp (சா.அக.);. [குமரி + சோறு.]
குமரிஞாழல்	குமரிஞாழல் kumariñāḻl, பெ.(n.) 1.மல்லிகை; as mine. 2. சங்கம் பூ; cinnamon. [குமரி + ஞாழல்.]
குமரித்துறை	குமரித்துறை kumaritturai, பெ.(n.) கன்னியாகுமரி நீர்த்துறை; the bathing-ghat at Cape Comorin. "பொருநைத்துறையொடு குமரித் துறையவள் புதுநீரோடுகவே (மீனாட்.பிள்ளைத். நீராடற்.10);. [குமரி + துறை.]
குமரித்தெய்வம்	குமரித்தெய்வம் kumaritteyvam, பெ.(n.) கன்னியாகுமரித் தெய்வம்; the goddess Kumar at Cape Comorin. [குமரி + தெய்வம்.]
குமரித்தைலம்	குமரித்தைலம் kumarittailam, பெ.(n.) சோற்றுக கற்றாழையை முதன்மையாகக் கொண்டு உண்டாக்கும் மருந்து எண்ணெய்; a.medicatec prepared with aloe as a chief-ingredients among with other drugs which is used for anointing the head (சா.அக.);. மறுவ. குமரியெண்ணெய் [குமரி + தைலம்.]

குமரிதபோதம்	குமரிதபோதம் kumaridapōdam, பெ.(n.) துயின நிலை; the highest degree or state of the sour which yogis attain entire quiescence (சா.அக.); [குமரி + இத + போதம்.]
குமரிநாதம்	குமரிநாதம் kumarinātam, பெ.(n.) குமரிக் காலம் sexual discharge in women. [குமரி + நாதம்.] குமரிநாதம் என்பதற்கு மாதவிலக்குக் குருதி எனப் பிற மருத்துவ அகரமுதலிகளில் குறிக்கப் பட்டிருப்பது தவறு என மருத்துவர் சாம்பசிவம் பிள்ளை தெளிவாக்கியிருக்கிறார்.
குமரிநீர்	குமரிநீர் kumarinīr, பெ.(n.) 1. பெண்ணின் காமக்களைநீர் (குமரிக்காமம்);; sexual discharge in women. 2. கற்றாழை நீர்; aloe juice. 3. வெடியுப்புச் செய்நீர்; nitric acid. 4. சிறுமியின் சிறுநீர்; girls urine (சா.அக.);. [குமரி + நீர்.]
குமரிநீலி	குமரிநீலி kumarinīli, பெ.(n.) குமரி நஞ்சு; a kind of prepared arsenic (சா.அக.);. [குமரி + நீலி.]
குமரிப்பகவதி	குமரிப்பகவதி gumarippagavadi, பெ.(n.) குமரித்தெய்வம்;See. {kumari-t-teyvam.} [குமரி + பகவதி.]
குமரிப்படை	குமரிப்படை kumarippaḍai, பெ.(n.) அழியாச்சேனை; invincible army. "குமரிப்படைதழீ இய" (புறநா.294);. [குமரி + படை.]
குமரிப்பருவம்	குமரிப்பருவம் kumarripparuvam, பெ.(n.) கருத்தரித்தற்குரிய பருவம், பருவகாலம்; the reproductive period of a woman's life (சா.அக.);. [குமரி + பருவம்.]
குமரிப்பால்	குமரிப்பால் kumarippāl, பெ.(n.) 1.குமரிச்சாறு; aloe juice. 2. பருவப் பெண்ணின் முலைப்பால்; the breast milk of a young woman (சா.அக.);. [குமரி + பால்.]

குமரிப்பூ	குமரிப்பூ kumarippū, பெ.(n.) இளம் பெண்ணின் மாதவிலக்கு அரத்தம்; the menstrual blood of a virgin girl (சா.அக.);. [குமரி + பூ.]
குமரிப்போர்	குமரிப்போர் kumarippōr, பெ.(n.) கன்னிப்போர்; first military engagement of a prince. "குமரிப்போருள்... கொன்றதன்றே" (சீவக.806);. [குமரி + போர்.]
குமரி மஞ்சனத்தி	குமரி மஞ்சனத்தி kumarimaññjaṉatti, பெ.(n.) பூசு மஞ்சள்; Indian saffron(சா.அக.);. [குமரி + மஞ்சணத்தி.]
குமரிமடல்	குமரிமடல் kumarimaḍal, பெ.(n.) கற்றாழை மடல் (சா.அக.);; leaf of aloe. [குமரி + மடல்.]
குமரிமணி	குமரிமணி kumarimaṇi, பெ.(n.) பருவப் பெண்ணின் நோனி (யோனிலிங்கம்);; the small elongated organ or elitoris of a young woman (சா.அக.);. [குமரி + மணி.]
குமரிமதில்	குமரிமதில் kumarimadil, பெ.(n.) அழியாக்கோட்டை (சீவக.336);; pregnable fortress. [குமரி + மதில்.]
குமரிமூ-த்தல்	குமரிமூ-த்தல் kumarimūttal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கன்னிகையாகவேயிருந்து மூப்படைதல்; to live and die as a virgin; to live ones days in virginity. "குமரிமூத்தவக் கொடுங்குழை நல்லாள்" (மணிமே.22:143);; pregnable fortress. 2. பயினின்றிக் கழிதல்; to be wasted to lie fruitless. "குமரி மூத்தவென் பாத்திரம்" (மணிமே.14:77);. [குமரி + மூத்தல்.]
குமரிமூலம்	குமரிமூலம் kumarimūlam, பெ.(n.) கற்றாழை வேர்; aloe root (சா.அக.);. [குமரி + மூலம்.]

குமரியச்சரம்	குமரியச்சரம் kumariyaccaram, பெ.(n.) குழந்தைகளுக்கு அழிற்சியினால் நாக்குக் கொப்புளிக் காமலே தடித்து, வெடித்து, சுரங்காய்ந்து, அரத்தமாய் வயிற்றுப் போக்குதடன் கக்கலையும் உண்டாகும் ஒரு நோய்; a kind of stomatitis due to alimentary disorder. It is marked by swollen tongue, fissure from inflammation without ulceration, fever, dysentery and vomiting (சா.அக.);. [குமரி + அச்சரம்.]
குமரியன்னம்	குமரியன்னம் kumariyaṉṉam, பெ.(n.) குமரிச்சோறு,கற்றாழைச் சோறு; aloe pulp (சா.அக.);. [குமரி + அன்னம்.]
குமரியாடு-தல்	குமரியாடு-தல் kumariyāṭudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கன்னியாகுமரி நீரில் நீராடி தென்புலத்தார் கடன் முதலியவை செய்தல்; to perform sacred ablutions at cape comorin. "தென்றிசைக் குமரியாடிய வருவோன்" (மணி.13,7);. 2. கன்னியோடு மருவுதல்; to copulate with a virgin. "சிந்தை நலிகின்ற திருநீர்க் குமரியாட" (சீவக.2020);. [குமரி + ஆடு.]
குமரியாறு	குமரியாறு kumariyāṟu, பெ.(n.) தமிழகத்துக்குத் தெற்கெல்லையாய்க் கடலாற் கொள்ளப்பட்டதாகக் கூறப்படுங் கன்னியாறு; the kumara river mentioned in Tamil literature as having been once the southern boundary of the Tamil land, and afterwards submerged in the Indian ocean. "குமரியாறும் பனைநாட்டோடு கெடுவதற்கு முன்னையது" (தொல்.பொ.649, உரை);. [குமரி + ஆறு.]
குமரியிசை	குமரியிசை kumariyisai, பெ.(n.) பேரீச்சம் பழம்; wild date fruit (சா.அக.);. [குமரி + இசை.]
குமரியிருட்டு	குமரியிருட்டு kumariyiruṭṭu, பெ.(n.) கன்னி யிருட்டு; darkness just before dawn. [குமரி + இருட்டு.]
குமரிரு-த்தல்	குமரிரு-த்தல் kumariruttal, 3 செ.கு.வி.(v.i.) விணே கழிதல்; to pass away unused; to be wasted. "ஆத்மகுணங்கள் குமரிருந்துபோமித்தனை" (ஈடு,2.8:1);. [கும்மல் → குமல் → குமர் + இரு.]

குமரிலிங்கம்	குமரிலிங்கம் kumariliṅgam, பெ.(n.) பெண்ணின் நோனி; clitoris of a young woman (சா.அக.);. மறுவ, குமரிமணி [குமரி + லிங்கம்.]
குமரிவளி	குமரிவளி kumarivaḷi, பெ.(n.) ஒரு காற்றுப் பிடிப்பு; a kind of windy humour (சா.அக.);. [குமரி + வளி.]
குமரிவாழை	குமரிவாழை kumarivāḻai, பெ.(n.) ஈனாத இளவாழை; young plantain that has not yet yielded. "குமரிவாழையின் குருத்தகம் விரித்து" (சிலப்,16:42);. [குமரி + வாழை.]
குமரேசசதகம்	குமரேசசதகம் gumarēsasadagam, பெ.(n.) குமரேசனை முன்னிலைப்படுத்திக் குருபாததாசர் இயற்றிய சதகநூல்; ethical poem of 100 stanzas addressing {kumarécan, bykuru-pâta-tacar.} [குமரேசர் + சதகம்.]
குமல்	குமல் kumal, பெ.(n.) அரிவாள் (அக.நி.);; sickle. [கும்மல் → குமல்.]
குமலி	குமலி kumali, பெ.(n.) துளசி; holy basil (சா.அக.);. [கும் → குமலி.]
குமளம்	குமளம் kumaḷam, பெ.(n.) 1. மென்மை; softness. 2. இளமை; youthfulness. 3. இனிமை; sweetness. 4. நறுமணம்; fragrance. Guj. kumaka [கும் → கும்மு கும்மளம் குமளம்.] த. குமளம்» skt. {kõmala.}
குமணம்பாசு	குமணம்பாசு kumaṇambācu, பெ.(n.) இரண்டடி நீளமுள்ள; tawnyfish, bluish, attaining 2 ft. in length. [குமளம் + பாசு.]

குமனீம்	குமனீம் kumaṉīm, பெ.(n.) 1. பறங்கிச் சாம்பிராணி; Indian resin. 2. குங்குலியம்; saul dammer. 3. சாம்பிராணி; frankincemse (சா.அக.);. [கும்மல்→கும்மலம்→கும்மலிம்→குமனீம் (கொ.வ);.]
குமாரகம்	குமாரகம் gumāragam, பெ.(n.) ஒருவகை ஈயம்; a kind of lead. 2. மாவிலங்கம்; lingam tree. 3. பத்து, பன்னிரண்டு அகவைப் பெண்; a girl of 10 or 12 years. 4. கற்பழியாப்பெண்; a chaste woman. 5. இரட்டை மல்லிகை; double flowered jasmine (சா.அக.);. [கும்→குமல்→குமரம்→குமாரகம்.]
குமாரகாலம்	குமாரகாலம் kumārakālam, பெ.(n.) குமரப் பருவம்; the period of youth. "குமாரகால நிறைவுற வுய்த்து" (பெருங்,நரவாண.8,44);. [குமரம் → குமாரம் + காலம்.] குமாரகாலம் kumārakālam, பெ.(n.) இளையபருவம்; the period of youth. "குமார கால நிறைவுற வுய்த்து" (பெருங்.நரவாண.8, 44);. [குமார + காலம்.] [Skt.{} → த.குமார(ம்);.]
குமாரசுவாமி	குமாரசுவாமி kumārasuvāmi, பெ.(n.) முருகக் கடவுள்; Skanda, as the son of {Šiva.} "நக்கீரனாரால் உரைகண்டு குமாரசுவாமியாற் கேட்கப்பட்ட தென்க" (இறை.1,உரை,பக்.8);. [குமரன் + சுவாமி.]
குமாரசுவாமியம்	குமாரசுவாமியம் kumārasuvāmiyam, பெ. (n.) நல்லூர்க் குமாரசுவாமிதேசிகர் இயற்றிய ஒரு சோதிடநூல்; a treatise in astrology by {na/ür-kkumâracuvâmi-desigar.} [குமார் → சுவாமியம்.]
குமாரத்தி	குமாரத்தி kumāratti, பெ.(n.) மகள்; daughter. [குமாரன் → குமாரத்தி.]

குமாரதந்திரம்	குமாரதந்திரம்1 kumāradandiram, பெ.(n.) முருகக்கடவுளின் வழிபாட்டு நெறியை தெரிவிக்கும் ஆகமம்; an agama in sanskrit dealing with skanda and his worship. "குமாரதந்திர நெறிப்படி... பூசனை புரிந்தனர்"(கந்தபு.மீட்சி.24);. [குமாரன் + தந்திரம்.] குமாரதந்திரம்2 kumāradandiram, பெ.(n.) இராவணன் (கோகர்ணத்தில்); தவம் செய்து இயற்றிய ஓர் மருத்துவ நூல் (வடமொழியில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட ஆயுள் வேதத்தின் ஒரு பாகம்);; one of the divisions of {Ayurvèda} in to sanskrit originally written by Ravana (சா.அக.);. [குமாரம் + தந்திரம்.]
குமாரதெய்வம்	குமாரதெய்வம் kumāradeyvam, பெ.(n.) குமாரசுவாமி பார்க்க;See. {kumâra-Suwami} "அவன் குமாரதெய்வம்"(இறை.1,உரை, பக்.7);. [குமாரன் + தெய்வம்.]
குமாரப்பல்லக்கு	குமாரப்பல்லக்கு kumārappallakku, பெ.(n.) சிறுபல்லக்கு; small palankeen. [குமரன் → குமாரன் + பல்லக்கு.]
குமாரப்பாறை	குமாரப்பாறை kumārappāṟai, பெ.(n.) 5 அடி நீளமுள்ள ஒரு கடல்மீன்; a kind of horse mackerel, its length is about 5 feet (சா.அக.);. [குமாரம் + பாறை.]
குமாரபிருத்தியம்	குமாரபிருத்தியம் kumārabiruttiyam, பெ.(n.) குழந்தைகளுக்கும் பெண்களுக்கும் வரும் நோய்களின் காரணம், குறி, குணம், முறை முதலியவற்றைப் பற்றிக் கூறும் ஆறு மருத்துவ நூல்கள்; 6 books in Ayurveda, which tells the diseases peculiar to infants and women. It contains etymology, symptomatology etc (சா.அக.);. [குமாரம் + மிருத்தியம்.]
குமாரம்	குமாரம் kumāram, பெ.(n.) உருக்கி ஓடவிட்ட பொன் (யாழ்.அக.);; gold melted and refined. [குமர் → குமாரம்.]
குமாரமடைப்பள்ளி	குமாரமடைப்பள்ளி kumāramaḍaippaḷḷi, பெ.(n.) அரச குமரர்க்குச் சமையல் செய்தோதது மரபில்வந்தவர்கள்; a sub-caste of {mata p-pa/} who got their name from their ancestors having been cooks of princes. [குமரர் → குமாரர் + மடை + பள்ளி.]
குமாரவாகனம்	குமாரவாகனம் kumāravākaṉam, பெ.(n.) 1.மயில்; peacock. 2. யானை; elephant (சா.அக.);. [குமாரன் + வாகனம்.]

குமாரவிருத்தியை	குமாரவிருத்தியை kumāraviruttiyai, பெ.(n.) மருத்துவச்சி; mid-wife (சா.அக.);. [குமாரம் + விருத்தியை.] குமாரவிருத்தியை kumāraviruttiyai, பெ.(n.) மருத்துவச்சி (யாழ்.அக.);; mid-wife child's nurse. [Skt.{}-{} → த.குமார விருத்தியை.]
குமாரன்	குமாரன் kumāraṉ, பெ.(n.) 1. புதல்வன்; son. 2. இளைஞன்; young man. 3. முருகக்கடவுள்; Skanda, as son of {Šiva.} "கோயில்செல்லுபு குமார னிருந்தான்" (கந்தபு.குமார.16);. [குமரன் → குமாரன்.]
குமாரி	குமாரி kumāri, பெ.(n.) 1.புதல்வி; daughter. 2. காளி;{kal} 3. அழியா இளமையினள்; woman of perpectual youth ever in the prime of life. "அமர்செய் கயற்கட் குமாரியைக் காக்க" (மீனாட்.பிள்ளைத்காப்பு. 4);. 4. தங்கத்தைக் கரைக்குமோர் கரைப்பான்; solvent of gold (W.);. [கும் → குமரி → குமாரி.]
குமாரிகா	குமாரிகா kumārikā, பெ.(n.) காய்ப்பாகல். [குமரி _ பாய் = குமளிக்காய் → குமாரிகா.]
குமாரிகை	குமாரிகை gumārigai, பெ.(n.) பத்துமுதல் பன்னிரண்டு அகவைப் பெண்; a girl of 10-12years (சா.அக.);. [குமரி → குமாரி + கை.]

குமி	குமி1 kumidal, 2 செ.கு.வி.(v.i.) திரளுதல்; to accumulate, to be heaped up, to crowd (கொ.வ.);. [கும் → குமி-.] குமி2 kumittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) திரளச் செய்த; to accumulate, heap up, to gather. [கும் → குமி-.] குமி3 kumittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) அரிசி முதலியவற்றை அதிகமாகக் குற்றுதல்; to coverpound, as rice. [குமி → குமி-த்தல்.]
குமிகை	குமிகை gumigai, பெ.(n.) முதிராத எள்ளு (பிங்.);; immature sesamum. 2. வெள்ளெள்ளு (மலை.);; white sesamum. [கும் → குமிகை.]
குமிகைச் சோளம்	குமிகைச் சோளம் gumigaiccōḷam, பெ.(n.) வெண்சோளம்; white guinea-corn (சா.அக.);. [குமிகை + சோளம்.]
குமிட்டி-த்தல்	குமிட்டி-த்தல் kumiṭṭittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) குமிழ் போலாதல்; to swell, form as a tumour. [குமிழ் → குமிட்டித்தல்.]
குமிட்டிக்கல்	குமிட்டிக்கல் kumiṭṭikkal, பெ.(n.) கற்கிட்டம்; over burnt brick (சா.அக.);. [குமிட்டி + கல்.]
குமிட்டிக்காய்	குமிட்டிக்காய் kumiṭṭikkāy, பெ.(n.) கறிக்குமிட்டி'; a vegetable variety of {kumatti} (சா.அக.);. மறுவ..கல்யாணபூசணி [கும்மட்டி → குமட்டி → குமிட்டி + காய்.]
குமிட்டிமாதுளை	குமிட்டிமாதுளை kumiṭṭimātuḷai, பெ.(n.) கொம்மட்டி மாதுளை; melon lime-citrus(சா.அக.);. மறுவ. சீதளை [கொம்மட்டி → குமட்டி + மாதுளை.]

குமிட்டில்	குமிட்டில் kumiṭṭil, பெ.(n.) ஒரு கீரை; a vegetable green (சா.அக.);. [குமிட்டி → குமிட்டில்.]
குமிட்டு	குமிட்டு kumiṭṭu, பெ.(n.) குவியல் (யாழ்.அக.);; heap. [கும் → குமிழ் → குமிட்டு.]
குமிட்டல்	குமிட்டல் kumiṭṭal, பெ.(n.) கிட்டம்; iron dross (W);. [குமிடம் + கல்.]
குமிடு	குமிடு kumiḍu, பெ.(n.) குன்று; hill. "காடுங் குமிடு பிடமாக" (பாடு.போற்றி.);. [கும் → குமி → குமிடு.]
குமிண்சிரிப்பு	குமிண்சிரிப்பு kumiṇcirippu, பெ.(n.) புன்சிரிப்பு; gentle smile. "குளித்த புருவமும் கொவ்வைச் செவ்வாயில் குமிண் சிரிப்பும்" (தேவா.11.4);. [குமிழ் + சிரிப்பு = குமிண் சிரிப்பு.]
குமிண்டி	குமிண்டி kumiṇṭi, பெ.(n.) கீரைவகை; a kind of greens. "குமிண்டியும் பண்ணையும் கூட முளைக்கின்ற" (தனிப்பா.142,38);. [குமுள் → குமுழ்→குமுண்→ குமிண். குமுழ் = ஒருவகை மணம் வீசுதல்மட்டிக்கீரை.]
குமிதம்	குமிதம் kumidam, பெ.(n.) தேக்குமரம்; teak wood; Indian oak (சா.அக.);. [கும்மு → கும்மிதம் → குமிதம் (திரண்டது);.]
குமிலம்	குமிலம் kumilam, பெ.(n.) பேரொலி (பிங்.);; uproar, tumult, great noise, roar, acclamation shout. [குமுல்→குமில்→குமிலம்.]

குமிலயம்	குமிலயம் kumilayam, பெ.(n.) குப்பைமேனி. இது குப்பையில் வளரும் ஒருவகைக் கீரை; rubbish plant. It is common in indian gardens and backyards of houses (சா.அக.);. மறுவ. மயிலக்கீரை [குமிலி→குமிலியம்→குமிலயம்.]
குமிலவோதை	குமிலவோதை kumilavōtai, பெ.(n.) பேரார வாரம்; tremendous noise, uproar. "சாப நாணறு குமிலவோதை" (இரகு. யாக.87);. [குமுல்→குமில்→குமிலம் + ஒதை.]
குமிலி	குமிலி kumili, பெ.(n.) துளசி; sacred basil. [குமுல்→குமில்→குமிலி.]
குமிழ்	குமிழ்1 kumiḻttal, 4 செ.கு.வி.(v.l.) 1. குமிழி யிடுதல்; to grow into a conical shape, to be spherical, globular, to form in to bubble. "செழுங்குருதி கொழித்திழிந்து குமிழித்தெறிய" (திவ்.பெரியாழ். 4:8,7);. 2. மயிர்சிலிர்த்தல்; to stand on end, as hair, to horripilate. [கும் → குமிழ் → குமிழ்த்தல்.] குமிழ்2 kumiḻttal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. ஒலிக்கச் செய்தல்; to cause to sound. "அதிர்முக முடைய வலம்புரி குமிழ்த்து" (திவ்.பெரியாழ். 4:7,3);. 2. கொழித்தல் (தைலவ. வைத்திய.12);; to winnow. [கும் → குமிழ்.] குமிழ்1 kumiḻ, பெ.(n.) 1. நீர்க்குமிழி (பிங்.);; water bubble. 2. உருண்டு திரண்ட வடிவம்; knob, as of wooden sandals, stud, pommel, anything round or convex, as the head of a nail. 3. எருத்தின் திமில்; hump of an ox. 4. உள்ளங்கால் வீக்கம்; swelling in the sole of the foot.
குமிழ்-தல்	குமிழ்-தல் kumiḻtal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) சித்திரவேலை செதுக்கப்படுதல்; to be embossed or worked in relief. மரத்திற் குமிழ்ந்த யானை. [குமி → குமிழ்.]

குமிழ்க்கட்டை	குமிழ்க்கட்டை kumiḻkkaṭṭai, பெ.(n.) பாதக்குறடு; knobbed or studded wooden Sandlas. [குமிழ் + கட்டை.]
குமிழ்க்கொடி	குமிழ்க்கொடி kumiḻkkoḍi, பெ.(n.) நிலக்குமிழ்; small cashmere tree. [குமிழ் + கொடி.]
குமிழ்குமிழ்-த்தல்	குமிழ்குமிழ்-த்தல் kumiḻkumiḻttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) பிறர்க்குத் தோன்றாமல் மறைத்தல்; to hide from others, hush. "கோட்டமின் முற்றங் குமிழ் குமிழ்த் துரைப்ப" (பெருங். உஞ்சைக் 34:184);. [குமிழ் +குமிழ்.]
குமிழ்நோய்	குமிழ்நோய் kumiḻnōy, பெ.(n.) குமிழ்போற் படலத்தைப் புடைப்பிக்கும் கண்ணோய் (சீவரட். 270);; tubercle in the cornea of the eye. [குமிழ் + நோய்.]
குமிழ்ப்பிடி	குமிழ்ப்பிடி kumiḻppiḍi, பெ.(n.) கதவு முதலியவற்றில் தைத்த குமிழ்க் கைப்பிடி; rounded handle, knob (கொ.வ.);. [குமிழ் + பிடி.]
குமிழ்ப்பு	குமிழ்ப்பு kumiḻppu, பெ.(n.) 1. குமிழெழுகை; bubbling up. 2. மயிர்ச்சிலிர்ப்பு(உரி.நி.);; hairs standing on end, horripilation. 3. கொழிக்கை (தைலவ. வைத்திய.12);; winnowing. [குமிழ் → குமிழ்ப்பு.]
குமிழ்மிட்டான்	குமிழ்மிட்டான் kumiḻmiṭṭāṉ, பெ.(n.) தண்ணீர் மிட்டான்; water root (சா.அக.);. [குமிழ் + (மீட்டான்); → மிட்டான்.]
குமிழ்ரோகம்	குமிழ்ரோகம் kumiḻrōkam, பெ.(n.) குமிழ்நோய் பார்க்க;See. {kumilhŏy.} [குமிழ் + ரோகம்.]
குமிழ்வண்டு	குமிழ்வண்டு kumiḻvaṇṭu, பெ.(n.) வண்டு வகை; carpenter bee (வின்.);. [குமிழ் + வண்டு.]

குமிழகம்	குமிழகம் kumiḻkam, பெ.(n.) குமிழ் மரம்; kashmere commonly foundin Himalayas, Nilgris in the east and west coasts including Malabar (சா.அக.);. மறுவ. குமிழ், கும்பிடுதேக்கு, குமிழங்கொடி. [குமிழ் + அகம்.] இது இமாலயம், நீலகிரி மலையாளம் ஆகிய இடங்களில் வளரும். இதன் நிழல் உடம்பிற்கு நன்மையைத் தரும்.
குமிழஞ்சுளுந்து	குமிழஞ்சுளுந்து kumiḻñjuḷundu, பெ.(n.) குமிழங்கழியில் ஏற்றும் தீப்பந்தம் (சங்.அக);; torches made of tamil sticks. [குமிழ் → குமிழம் + சுளுந்து. சுள் = எரிதல். சுள் → சுளுந்து.]
குமிழஞ்சூழ்	குமிழஞ்சூழ் kumiḻñjūḻ, பெ.(n.) குமிழஞ்சுளுந்து பார்க்க;See. {kumilar-culundu.} [குமிழஞ்சுளுந்து → குமிழஞ்சூழ்.]
குமிழம்	குமிழம் kumiḻm, பெ.(n). குமிழ மரம்; a tree of teak variety. மறுவ, குமிழகம், கும்பிடுதேக்கு, குமிழம், குமிழ். [குமிழ் → குமிழம்.]
குமிழன்	குமிழன் kumiḻn, பெ.(n.) குமிழம் பார்க்க;See. {umilam} [குமிழ் → குமிழன்.] வகைகள்: நிலக்குமிழ்,பெருங்குமிழ்(சா.அக.);.
குமிழாணி	குமிழாணி kumiḻāṇi, பெ.(n.) 1. தலையிற் குமிழ் கொண்ட ஆணி; stud nail (C.E.M.);. 2. குமிழ்ப்பிடி பார்க்க;See. {kumis-p-pig,} [குமிழ் + ஆணி.]

குமிழி	குமிழி1 kumiḻi, பெ.(n.) நீர் முதலியவற்றிலெழுங் குமிழி; bubble. "குமிழிவிட் டுமிழ் குருதி" (சீவக. 2239. 2. பாதக் குறட்டின் குமிழ்; boss, knob, as 5f wooden sandals. 3. ஊற்றுவாய்; spring, as the source of a stream. "கிண்ணகத்தில் குமிழிக் கீழே சாவிபோமா போலே" (ஈடு,5:3,7);. [கும் → குமிழ் → குமிழி.] குமிழி2 kumiḻi, பெ.(n.) கீழ்க்குமிழி பார்க்க;See. (S.I.I.iii.411);. [குமிழ் → குமிழி.]
குமிழி-த்தல்	குமிழி-த்தல் kumiḻittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) குமிழி கொள்ளுதல்; to bubble, to rise in bubbles, in pustules. [குமிழி → குமிழித்தல்.]
குமிழி நீருண்(ணு)-தல்	குமிழி நீருண்(ணு)-தல் kumiḻinīruṇṇudal, 12 செ.கு.வி.(v.i.) ஒரு பொருளில் ஆழங்காற்பட்டுக் கிடத்தல்; lit., to dive deep causing bubbles, to dive deep into a subject. "கிடாம்பியாச்சானோடு வாசியறக் குமிழ் நீருண்டது" (ஈடு, 10:6,1);. [குமிழ் → குமிழி + நீருண்-.]
குமிளம்	குமிளம் kumiḷam, பெ.(n.) கடைக்கண்ணின் வெள்விழியில் குமிழ்போல் கொப்புளத்தை உண்டாக்கும் ஒரு கண்ணோய்; a tubercle on the white or sclerotic coat of the eye. (சா.அக.);. [குமிழ் → குமிள் → குமிளம்.]
குமிளா	குமிளா kumiḷā, பெ.(n.) மீன்வகை; a kind of fish. "கிளிகுமிளா மாசினி" (பறாளை.பள்ளு,74);. [குமிள் → குமிளா.]
குமிளி	குமிளி1 kumiḷi, பெ.(n.) நீர்க்குமிழி; bubble on water (சா.அக.);. [கும் → குமிள் → குமிளி.] குமிளி2 kumiḷi, பெ.(n.) குப்பி; bottle. [குமிழ் → குமிள் + குமிளி.]
குமிளிக்கண்	குமிளிக்கண் kumiḷikkaṇ, பெ.(n.) குருக்கள் எழும்பிய கண்; eye marked by vesicles (சா.அக.);. [குமிளி + கண்.]

குமிளிபாய்-தல்	குமிளிபாய்-தல் kumiḷipāytal, 2 செ.கு.வி.(v.i.) நீர்க்குமிழியைப் போல் எழும்பல்; rising like bubbles (சா.அக.);. [குமிளி+ பாய்-.]
குமிறு-தல்	குமிறு-தல் kumiṟudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) ஒலித்தல் (சூடா.);; to resound, roar. [கும்→குமிறு-.]
குமின்குமினெனல்	குமின்குமினெனல் kumiṉkumiṉeṉal, பெ.(n.) சிலம்பு முதலிய அணிகலன்களின் ஒலிக்குறிப்பு; onom. Expr. signifying tinkling sound, as of anklets. "மின்னனார் குமின் குமின்னலங்காரம் பெற நடஞ்செய்"(கம்பரந்.6);. [குமின் + குமின் + எனல்.]
குமு	குமு kumu, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1.பெருகுதல், பரவுதல்; to spread. 2. உடைதல், இடிதல்; to be broken, into pieces to fall down and perish. [கும்→குமு.]
குமுக்கு	குமுக்கு1 kumukku, பெ.(n.) 1. மொத்தம்; whole, total, lump, gross, wholesale. பண்டங்களையெல்லாம் குமுக்காய் வாங்கினான் (உ.வ.);. 2. பெருந்தொகை; lion's share; large number; considerable quantity. 3. கூட்டம்; band, clan, crowd, party (இ.வ.);. [கும்→குமு→முக்கு.] குமுக்கு2 kumukku, பெ.(n.) உதவி; aid, help, assistance. "குமுக்குப்பண்ண" (வின்.); [கும்→குமுக்கு.] குமுக்கு3 kumukku, பெ.(n.) கமுக்கம்; secrecy. மறுவ. கமுக்கம், மந்தணம், உள்ளாளம். [கமுக்கு → குமுக்கு.]
குமுகம்	குமுகம் gumugam, பெ.(n.) 1. பன்றி; hog. 2. பிரப்பங் கொடி; cane creeper, water-rattan (சா.அக.);. [கும் → கும்மு → கும்முகம்→குமுகம் (திரட்சி);.]
குமுகுமு-த்தல்	குமுகுமு-த்தல் gumugumuttal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) மணம் மிக வீசுதல்; to spread fragrance, to send whiffs of odour. "பசுமஞ்சள் குமுகுமுக்க" (அழகர்கல.10);. [கும் → குமு + குமு. கும் = பெருகு. பரவு.]

குமுகுமெனல்	குமுகுமெனல் gumugumeṉal, பெ.(n.) 1. பேரொலிக்குறிப்பு; onam. expr. signifying uproar. "குடமுழ வாண னீராயிரங் கரங்கொண்டு குமுகுமெனவே முழக்க" (திருப்போ. சந்.பிள்ளைத்.சிறுபறை.2);. 2. மணம் வீசுதற் குறிப்பு; expr. signifying sending out whiffs of odour. "மணந்தான் குமுகுமென் றடிக்கவில்லை" (தனிப்பா. 1,389,44);. [குமு + குமு + எனல்.]
குமுங்கு-தல்	குமுங்கு-தல் kumuṅgudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) மசிதல்; to mash. "உரலிற் குமுங்க விடித்து" (தைலவ.தைல.49);; 2. உள்ளாக இறங்குதல்; to sink, as a building. கட்டடம் குமுங்கி விட்டது (கொ.வ.);. [கும் → குமு.]
குமுடக்கனிவழி	குமுடக்கனிவழி kumuḍakkaṉivaḻi, பெ.(n.) மட்டைச் சிலந்தி; an ulcer of the size of an egg an egg shaped veneral boil (சா.அக.);. [குமுடம் + கனி + (முழி); வழி.]
குமுதகம்	குமுதகம்1 gumudagam, பெ.(n.) கட்டடத்தின் எழுதகவகை; a kind of moulding (W);. [குமு → குமுது → குமுதகம்.] குமுதகம்2 gumudagam, பெ.(n.) 1.செவ்வாம்பல்; red lily. 2. தருப்பை; sacrificial grass. 3. வெள்ளி; silver. 4. வெள்ளைநஞ்சு; a white arsenic(சா.அக.);.
குமுதபத்திரம்	குமுதபத்திரம் kumudabaddiram, பெ. (n.) பெருங்குமிழ் (சா.அக.);; coomb teak. [குமுதம் + பத்திரம்.]
குமுதச் சிலந்தி	குமுதச் சிலந்தி kumudaccilandi, பெ.(n.) கொப்புளமாகாமல் சீழ் வடியும் புண்வகை a kind of ulcer. [குமுதம் + சிலந்தி.]

குமுதநண்பன்	குமுதநண்பன் kumudanaṇpaṉ, பெ.(n.) நிலவு (அல்லிப் பூவிற்குத் தலைவன்);; lit, lord of the water lily, moon. "காமக் கருத்தாக் குமுதநாதன் கங்குல் வரக்கண்டும்" (தனிப்பா.1: 334,40); மறுவ. குமுதநாதன் [குமுதம் + நண்பன்.]
குமுதப்படை	குமுதப்படை1 kumudappaḍai, பெ.(n.) 1. கோயிற்கருவறையின் வெளிப்புற மதிலில் வேலைப்பாடமைந்த அடிப்பகுதி; decorated part at the bottom of the wall of the inner sanctuary of a Hindu-temple. "குமுதப் படையிலே கல்வெட்டிக் கொடுத்தபடி" (S.1.1.1, 138);. 2. குமுதம்' பார்க்க;See. kumudam. [குமுதம் + படை.] குமுதப்படை2 kumudappaḍai, பெ.(n.) கருங்கற் கோயில் கட்டடத்தில், அடிப்படைத் தளவரிசை மட்டத்தின் மேல், கீழ்நோக்கிய இதழ்களாக அமைக்கப்பெறும் சிற்ப வரி; floral decoration of the temple. "இறையனார் கோயில் திருஅக்கிய மண்டபம் முன்பு திருக்கற்செய்து நின்ற குமுதப்படை மேல் – கல்லடிப்" (தெ.கல். தொ.1 கல்561);. [குமுதம் + படை.]
குமுதபதிமங்கை	குமுதபதிமங்கை kumudabadimaṅgai, பெ.(n.) செவ்வல்லி; red-indian water lily (சா.அக.);. [குமுதம் + பதி + மங்கை.]
குமுதம்	குமுதம்1 kumudam, பெ.(n.) கருப்பூரம் (யாழ்.அக.);; camphor. [கும் + குமுதம்.] குமுதம்2 kumudam, பெ.(n.) 1. வெள்ளாம்பல் (திவா.);; esculent white water-lily. 2. செவ்வாம்பல்; red Indian water-lily "துவரித ழலர்வன குமுதம்" elephantat the south west quarter, one of {asta-tik-kasam.} 4. வெள்ளைச் செய்ந்நஞ்சு; a mineral poison. 5. கற்செய்நஞ்சு; prepared arsenic. 6. ஒரு படைப் பிரிவு; a block of army. 9 யானையும் 9 தேரும், 27 குதிரையும், 45 காலாள்குளும் கொண்ட படை (பிங்.);; an army consisting of 9 elephants, 9 choriots, 27 norses, and 45 infantry. 7. பல்லாயிரமம் அக்குரோணி கொண்ட சேனைத் தொகை (பிங்.);; an army consisting of several thousands of akkuroni. 8. மிகுதி; abundance, as of produce, largeness, as of income (J);. 9. கட்டடத்தின் எழுதகவகை; 10. கருவிழியில் உண்டாகும் ஒருவகை நோய்; a disease of the pupil of the

குமுதிகை	குமுதிகை gumudigai, பெ.(n.) பூசணி; sweet pumpkin (சா.அக.);. [கும் → கும்மு → கும்முதிகை→குமுதிகை.]
குமுதிசை	குமுதிசை kumudisai, பெ.(n.) மணம் வீசும் மரம்; a fragrant tree (சா.அக.);. [கும்→கும்மு + திகை – கும்முதிகை→குமுதிசை. திகு (திகழ்); → திகைதல் = தெளிதல் விளங்குதல் மணம் வீசுதல். இது உங்களுக்கு விளங்கியதா என்பதை இது உங்களுக்குத் திகைஞ்சுதா என வழங்குவது நாட்டுப்புற வழக்கு.]
குமுதிப்பனை	குமுதிப்பனை kumudippaṉai, பெ.(n.) கிச்சிலிப்பனை; Malayan sago palm. [குமுது → குமுதி + பனை.]
குமுது	குமுது kumudu, பெ.(n.) 1. பெருக்கம், வளர்ச்சி; largeness, growth. 2. தோற்றம்; appearance. [கும் → கும்மு → கும்முது → குமுது.]
குமுதை	குமுதை1 kumudai, பெ.(n.) 1. குமிழ்மரவகை; Coomb teak. 2. பூடுவகை (யாழ்.அக.);; a shrub. [குமுது → குமுதை.] குமுதை2 kumudai, பெ.(n.) ஒரு மரம்; a tree. 2. கல் நஞ்சு; a kind of native arsenic (சா.அக.);. [குமுது→குமுதை.]
குமுந்தம்	குமுந்தம் kumundam, பெ.(n.) கற்செய் நஞ்சு (மூ.அ.);; mineral poison. [குமுல்→குமுந்தம்.]
குமுல்	குமுல் kumul, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. வேதல்; to boil 2. எரிதல்; to burn. [கும் → குமு → குமுல்.]
குமுலி	குமுலி kumuli, பெ.(n.) 1. துளசி; sacred basil (வின்.);. 2. பெருந்தும்பை; large leucas (சா.அக.);. [கும்→கும்மு→குமுல்→குமிலி. ஒ.நோ. குமலி, குமிலி.]

குமுலு	குமுலு kumulu, 5 செ.கு.வி.(v.i) 1. உள்ளுக்குள் நீடித்து வேதல், உட்கொதித்தல்; to boil Inernally. 2. வெந்து அழிதல்; to get spoiled by over boiling. 3. அழிந்து போதல்; to get ruined. [குமுல் → குமிலு.]
குமுறக்காய்-தல்	குமுறக்காய்-தல் kumuṟakkāytal, 2 செ.கு.வி.(v.i.) நன்றாகக் காய்தல்; to be boiling hot, as oil heated to a high degree, to boil up (இ.வ.);. [குமுல்→குமுறல்→குமுற + காய்-.]
குமுறக்காய்ச்சு-தல்	குமுறக்காய்ச்சு-தல் kumuṟakkāyccudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) கொதிக்கும்படி மிகுந்த தீயிட்டுக் காய்ச்சுதல்; heating any liquid to boiling point (சா.அக.);. [குமுற + காய்ச்சு-.]
குமுறப்பிழி-தல்	குமுறப்பிழி-தல் kumuṟappiḻidal, 2 செ.கு.வி.(v.i.) இறுகப்பிழிதல்; to press out hard, as juice (இ.வ.);. குமுற + பிழி-.]
குமுறல்	குமுறல் kumuṟal, பெ.(n.) பேரொலி (திவா.); roaring, rumbling, resounding. [குமுறு → குமுறல்.]
குமுறலண்டம்	குமுறலண்டம் kumuṟalaṇṭam, பெ.(n.) அண்ட ஊதை வகை (சீவரட்.112);; rupture, hernia. [குமுறல் + அண்டம்.]
குமுறவிடி-த்தல்	குமுறவிடி-த்தல் kumuṟaviḍittal, 4 செ.குன்றாவி. நெல் முதலியவற்றை நன்கு இடித்தல்; to pound, comminucate forcibley in a mortar, as grain. [குமுறு → குமுற + இடி-.]
குமுறவெரி-த்தல்	குமுறவெரி-த்தல் kumuṟaverittal, எரித்தல்; heating or boiling anything to a great heat (சா.அக.). [குமுற + எரி-.]

குமுறு-தல்	குமுறு-தல் kumuṟudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. அதிரொலி செய்தல்; to resound, to trumpet, as an elephant, to bellow, to rumble, crash, as thunder. "குத்திடக் குமுறிப் பாயும்" (கம்பரா. வரைக்.34);. 2. கலப்போசை யெழுதல்; to have confused, uproar. "குமுறுமோசை விழவு"(திவ்.திருவாய்.6:52);. 3. மனத்தினுள்ளேயே வருந்துதல்; to burst with distress. "கண்கணீர் மல்க நின்று நின்று குமுறுமே" (திவ்.திருவாய்.6:5,1);. 4.பீரிடுதல்; to gush out, as milk from the breast. "வெம்முலை குமுறு பாலுக" (கம்பரா. பள்ளி.118);. 5. கொதித்தல்; to effervesce, bubble up, as in boiling. [கும்→குமுறு-.]
குமேதகம்	குமேதகம் gumētagam, பெ.(n.) நீர்ச்சுருக்கு; difficulty in passing urine attended with the pain and a sense of heat (சா.அக.);. [கும்மு+உதகம்-கும்முதகம்→குமேதகம்.]
குமேரு	குமேரு kumēru, பெ.(n.) பேய், பிசாசுகளுக்கு இருப்பிடமான ஞாலத் தென்முனை (துருவம்);; south pole as the region of demons. [குமுல்→குமிறு→குமேறு→குமேரு.] தென்கடல் வளாகத்துக் குமரிக் கண்டத்தின் படிப்படியான அழிவு காரணமாக தென்திசையும் தென்முனையும் அஞ்சத்தக்கனவாயின.

குமை	குமை1 kumaidal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. குழைய வேதல்; to be over-boiled, to be boiled soft to a mash, as greens. சோறு குமையச் சமைத்தா (உ.வ.);. 2. குழம்புதல்; to be mixed up. எல்லாம் ஒன்றாய்க் குமைந்து கிடக்கின்றன (உ.வ.);. 3. வெப்பத்தாள் புழுங்குதல்; to be hot, sultry. 4. கண்முதலியன இறுகிக்கொள்ளுதல்; to close together, as the eyelids from heatin the system (வின்.);. 5. சோர்தல்; to faint, droop, as one in a swoon. 6. அழிதல்; to be destroyed. 7. வருந்துதல்; to distressed, worried. "கொசுகு கடியாலுங் குமைந்தோம்" (தமிழ்நா.259);. [கும்→குமை.] குமை2 kumaittal, 18 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. துவைத்தல்; to tread down, tread out into a mash. "கூற்றைக் குரை கழலா லன்று குமைத்தார் போலும்" (தேவா.44:6);.
குமைஞ்சான்	குமைஞ்சான் kumaiñjāṉ, பெ.(n.) 1. ஆண் குமஞ்சான், குங்கிலியம்; male frankincense. 2. பெண் குமஞ்சான் அல்லது சாம்பிராணி; female frankincense. 3. நறும்புகை வகை; different varieties of incense. 4. பறங்கிச் சாம்பிராணி; benzamin [குமை → குமைந்தான் → குமைஞ்சான்.]
குமைதின்(னு)-தல்	குமைதின்(னு)-தல் kumaidiṉṉudal, 13 செ.கு.வி.(v.i.) அடியுண்ணுதல்; to suffer, thrashing. "கானகம் போய்க் குமை தின்பர்கள்" (திவ்.திருவாய்.4:1,2);. [குமை + தின்-.]

குய்	குய்1 kuytal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) வேதல், எரிதல்; to bron, to boil. "குய்ப்புகை கிமழ" (அக.நா.);. [குல் → குய்.] குய்2 kuytal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. துளைத்தல்; to make hole. 2. குத்துதல்; to pierce. "குய்ப்புகை கிமழ" (அக.நா.);. [குள் → குய்.] குய்3 kuytal, பெ.(n.) 1. தாளிப்பு; seasoning with spices. "கமழ்குய் யடிசில்" (புறநா.10);. 2. தாளித்த கறி; spicy, seasoned curry. "பொரியுங் குய்யும் வறைகளு நிவந்த வாசம்" (சீவக.2971);. 3.நறும்புகை (பிங்.);; burnt odours, insense, odorous smoke. 4. சாம்பிராணி (
குய்மனத்தாளர்	குய்மனத்தாளர் kuymaṉattāḷar, பெ.(n.) ஏய்ப்பாளர்; deceitful persons. "குய்மனத்தாளர் குறைப்பினங் காட்டி" (பெருங்.இலாவண.19:57);. [குய் + மனம் + அத்து + ஆளர். 'அத்து'சாரியை.]
குய்யகர்	குய்யகர் guyyagar, பெ.(n.) தொன்மக் கதைகளில் குபேரன் நிதியைக் காவல்புரியும் தேவ கூட்டத்தார்; a class of demigods in the service of Kuberato whose custody histreasures are comitted asper puranas. [குய் → குய்யகன் → குய்யகர்.]
குய்யகோடகம்	குய்யகோடகம் guyyaāṭagam, பெ.(n.) கோவணம்; a piece of cloth worn in the loins to cover the genital (சா.அக.);. [குய்யம்(குதம்);+கோடகம்.]

குய்யதீபகம்	குய்யதீபகம் guyyatīpagam, பெ.(n.) மின்மினிப் பூச்சி; fire fly (சா.அக.);. [குய்→குய்ய + தீபகம்.] குய்யதீபகம் guyyatīpagam, பெ.(n.) மின்மினி (யாழ்.அக.);; fire-fly. த.வ. எரிபூச்சி [Skt.guhyadipaka → த.குய்யதீபனம்.]
குய்யதீயகம்	குய்யதீயகம் guyyatīyagam, பெ.(n.) மின்மினி (யாழ்.அக.);; fire-fly. [குய் = எரிதல், குய் → குய்ய + தீயகம்.]
குய்யப்பால்	குய்யப்பால் kuyyappāl, பெ.(n.) முலைப்பால்; woman's breast milk (சா.அக.);. [குய்யம் + பால் (குய்யம் = உட்டுளை, பால் சுரக்கும் நுண்துளை, மார்கம்);.]
குய்யப்பத்திரம்	குய்யப்பத்திரம் kuyyappattiram, பெ.(n.) அரசிலை; leaf of peepultree (சா.அக.);. [குய்யம் + பால் (குய்யம் = உட்டுளை, பால் சுரக்கும் நுண்துளை, மார்கம்);.]
குய்யப்புண்	குய்யப்புண் kuyyappuṇ, பெ.(n.) 1. மலவாய்ப்புண்; ulcer of the anus. 2. ஆண்குறிப்புண்; ulceration of the penis. 3. பெண் குறிப்புண்; pudendal ulcer. 4. ஆண் பெண் இருவருக்கும் குறியில் வரும் புண்; ulceration of the male and female genitals (சா.அக.);. [குள் → குய் → குய்யம் + புண். குய்யம் = குழி. உட்டுளை.]
குய்யபீதம்	குய்யபீதம் kuyyapītam, பெ.(n.) எட்டி மரம்; nux.vomica tree (சா.அக.);. மறுவ, குய்ய பீசகம். [குய்யம் + பீதம் பேதம்→பீதம்.]
குய்யபுட்பகம்	குய்யபுட்பகம் guyyabuṭbagam, பெ.(n.) மகிழமரம்; monkeyfacefloweredtree. 2. அத்திமரம்; fig tree soalled from the hidden blossom (சா.அக.);. [குய்யம் + புட்பகம்.]

குய்யபேதி	குய்யபேதி kuyyapēti, பெ.(n.) மலவாய் வழியாய் ஏற்படும் கழிவு; discharge of foeces from the anus (சா.அக.);. [குய்யம் (துளை, மலவாய்);பிள் → பேள்→பேதி.]
குய்யம்	குய்யம் kuyyam, பெ.(n.) 1. மறைவானது (சூடா.);; that which is secret, mystical, hidden, private. 2. பெண்குறி; genetive organ especially of women. "மென்துகிற் குய்யத் தடம் படிந்து" (குளா.சீய.49);. 3. குதம் (பிங்.);; anus. 4. ஏமாற்று, ஏய்ப்பு (வஞ்சகம்);; dissimilation, deceitfulness hypocirsy. "நட்பிடைக் குய்யம் வைத்தான்" (சீவக.358);. [குள் →குய் (துளை, பொய், மறைவு);→குய்யம்.]
குய்யமல்லிகம்	குய்யமல்லிகம் guyyamalligam, பெ.(n.) அழிஞ்சில்; alangium (சா.அக);. மறுவ. அங்கோலம் [குய்யம் + மல்லிகம்.]
குய்யன்	குய்யன் kuyyaṉ, பெ.(n.) குயவன்; potter. [குய் (சுடுதல்); →குய்யம்→குய்யன்.]
குய்யோ முறையோவெனல்	குய்யோ முறையோவெனல் kuyyōmuṟaiyōveṉal, பெ.(n.) கூச்சலோடு முறையிடுதற் குறிப்பு; onom, expr. signifying loud complaint. [குய்யோ + முறையோ + எனல்.]
குயக்கணக்கு	குயக்கணக்கு kuyakkaṇakku, பெ.(n.) 1. தவறான கணக்கு; wrong, clumsy reckoning pottering in calculation. 2. குயவரில் கணக்குப் பார்க்கும் ஒருவகையினர்; a sub-sect among potters, as doing the duties of an accountant. [குய்யன் + கணக்கு.]
குயக்கருவி	குயக்கருவி kuyakkaruvi, பெ.(n.) 1. குயவர் பயன்படுத்தும் கருவி; potter's imlements. [குயவன் +கருவி.]
குயக்கலத்தி	குயக்கலத்தி kuyakkalatti, பெ.(n.) 1. மண் பாண்டவோடு; a piece of an earthenpot. 2. மண்பாண்டம்; earthenpot or vessel. [குயம் + கலத்தி.]

குயக்கலம்	குயக்கலம் kuyakkalam, பெ.(n.) குசக்கலம், மட்பாண்டம்; potter's vessel. 2. ஒரு நூல் (நன்.274,மயிலை);; a treatise. [குயம் + கலம்.]
குயக்காணம்	குயக்காணம் kuyakkāṇam, பெ.(n.) 1. குயவர் செலுத்திவந்த பழையவரி (S.I.I.II.509);; tax on potters. [குயவன் + காணம்.]
குயக்கால்	குயக்கால் kuyakkāl, பெ.(n.) மட்பாண்டம் செய்யும் சக்கரம்; potter's wheel. [குயம் + கால்.]
குயக்காலம்	குயக்காலம் kuyakkālam, பெ.(n.) நிலக்கடம்பு (மலை.);; common cadamba. [குயக்கால் + அம் – குயக்காலம்.]
குயக்குண்டு	குயக்குண்டு kuyakkuṇṭu, பெ.(n.) குயவர் மண்ணெடுக்குங் குழி; pit where from clay is taken by potters to make pots (கொ.வ.);. [குயம் + குண்டு. குண்டு = குழி, பள்ளம்.]
குயக்குழாய்	குயக்குழாய் kuyakkuḻāy, பெ.(n.) கடு மண்ணாலான குழாய்; brick tube. [குயவன் + குழாய்).]
குயத்தி	குயத்தி kuyatti, பெ.(n.) குயக்குடிப்பெண்; female poter. "சக்கரந் தான்சுழற்றத் தகுங்குயத்தி" (சிவப்பிரபந்.பி.ஷாடன.6);. [குயவன்-குயத்தி.]
குயத்தினலகை	குயத்தினலகை guyattiṉalagai, பெ.(n.) நிலவாகை Tinnevelly senna. [குயம் = அரிவாள். குயம்+அத்து+இன்+அலகை (அலகு → அலகை); 'அத்து' , 'இன்' சாரியை. அரிவாள்முனை போன்ற செடி.]
குயபாசியம்	குயபாசியம் kuyapāciyam, பெ.(n.) பீநாறிச் சங்கு; smooth, volkameria (சா.அக.);. [குயம் + பாசியம்.]

குயபேதி	குயபேதி kuyapēti, பெ.(n.) குய்யபேதி பார்க்க;See. {Киууаpédi.} [குய்யபேதி → குயபேதி.]
குயம்	குயம்1 kuyam, பெ.(n.) 1. அரிவாள்; sickle, reaping-hook, curved knife. "கொடுவாய்க் குயத்து" (சிலப்.16:30);. 2. முடிமழிப்பாளன் கத்தி; razor. "அருங்குயந் தான்களைந்து" (சீவக.2500);. 3. குயக்குடி; potter caste. [குல்→குய்→குயம்.] குயம்2 kuyam, பெ.(n.) இளமை (திவா.);; juvenility, youth. [குழ → குய → குயம்.] குயம்3 kuyam, பெ.(n.) முலை; women's breast. "குச்சிலிய மாதர் குயமும்" (தனிப்பார்.ii, 75,190);. [குல் → குய் → குயம். குய் = துளை. குயம் = நுண்ணிய பால் சுரப்புத் துளையுள்ள மார்பகம்.] குயம்4 kuyam, பெ.(n.)
குயம்பிக்கடி	குயம்பிக்கடி kuyambikkaḍi, பெ.(n.) சுரை; bottle gourd (சா.அக.);. [குயம் → குயம்பு + கடம் – குயம்புக்கடம்→குயம்பிக்கடி (கொ.வ.);.] உட்டுளையும் குடம் போன்ற வடிவமும் கொண்ட கரைக்காய்.
குயமயக்கு	குயமயக்கு kuyamayakku, பெ.(n.) தாறுமாறு; disorder, lack of method. [குயம் + மயக்கு.]
குயமாதுகம்	குயமாதுகம் guyamātugam, பெ.(n.) கடுக்காய், Indian galnut (சா.அக.);. [குயம் + (மதுகம்);மாதுகம்.]

குயல்	குயல் kuyal, பெ.(n.) தேர்ச்சி, திறமை; skill, talent [குள் = கூர்மை. குள் → குய்→குயல்.]
குயலன்	குயலன் kuyalaṉ, பெ.(n.) தேர்ந்தவன்; man of great skill, dexterity. "வஞ்சக் குயலர்க்கென்றுங் கரவனாம்" (தேவா.406,4);. [குயல் → குயலன்.]
குயவரி	குயவரி kuyavari, பெ.(n.) வரிப்புலி (அரிவாள் போன்ற வரிகளையுடையது);; tiger, as having sickle-shaped strpes. "வேழங் குயவரி கோட்பிழைத்து" (திணைமாலை.25);. [குயம் + வரி.]
குயவன்	குயவன்1 kuyavaṉ, பெ.(n.) மட்பாண்டம் வனைபவன்; potter. "திருநீல கண்டத்துக் குயவனார்க் கடியேன்" (தேவா.736:1);. மறுவ. குய்யன் [குய் (சுடுதல், எரித்தல்); → குய்யம்→ குய்யன்→குய்யவன்→குயவன் (கடுபவன்);. பசு மட்பாண்டங்களைச் குளையிலிட்டுச் சுடும் தொழில் செய்வதால் பெற்ற பெயர்.] குயவன்2 kuyavaṉ, பெ.(n.) மறைபொருளானவன்; God, the invisible, "யானோர் குயவன்" (சிவப்.பிரபந்.பிட்சாடன.6);. [குய்யம் → குயவன்.]
குயவன்மணை	குயவன்மணை kuyavaṉmaṇai, பெ.(n.) மட்பாண்டம் வனைய உதவும் சக்கரத்தின் அடிக்கட்டை; foot of a potter's wheel. [குயவன் + மனை.]
குயவு	குயவு kuyavu, பெ.(n.) 1. தேர் (பிங்.);; car, chariot. 2. கோங்கிலவு மரம்; false tragacanth. [குள் (கூர்மை);→குய்→ குயவு (கூர்மையான தேர் மொட்டு);.]
குயா	குயா kuyā, பெ.(n.) கோங்கு (பிங்.); ; false tragacanth. மறுவ, குயவு, குயாகம். குயவு குயா)

குயாகம்	குயாகம் kuyākam, பெ.(n.) குயா, கோங்கிலவு: false tragacanth (சா. அக.);. குயவு → குயா→குயாகம்.]
குயிமாவதி	குயிமாவதி kuyimāvadi, பெ.(n.) கொக்கிறகு; stork's feather (சா.அக.);. [குயிமம் + அவதி.]
குயில்(லு)-தல்	குயில்(லு)-தல் kuyilludal, 8 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. சொல்லுதல்; to utter tell: "பொய் குயிலினுஞ் சோம்பினும்" (சிவப்.பிரபந்.நிரஞ்.18);. 2. கூவுதல் (சூடா.);; to call, whoop, halloo. [குயில் → குயில்லு-.] குயில்(லு)-தல் kuyilludal, 13 செ.கு.வி.(v.i.) 1. செய்தல்; to make, execute, shape, construct. 2.நெய்தல்; to weave. "ஊசியொடு குயின்ற தூரகம் பட்டும்" (தொல்.சொல்.74,உரை);. 3.பின்னுதல்; to plait, braid, in twine (வின்.);. 4. துளைத்தல் (பிங்.);; to bore, perforate, tunnel. "குன்று குயின்றன்ன வோங்குநிலை வாயில்" (நெடுநல்.88);. 5. மணி முதலியவை பதித்தல்; to encase, set, as precious stones. "சுடர்மணியின் பத்திகுயின்றிட்ட பழுப்பேணியில்" (கந்தபு.வள்ளி.50);. [குயில் → குயில்(லு);.]

குயில்	குயில்3 kuyilludal, 15 செ.கு.வி.(v.i.) நடைபெறுதல்; to take place. "தெய்வ நடன மெதிர்குயில" (தணிகைப்பு.அகத்திய.83);. 2. செறிதல் (திவா.);; to be thick, close, crowded. 3. இசைக்கருவி ஒலித்தல்; to sound, play. "வீணை குழலொடு குயில" (சீவக.1255);. [குயில் → குயில்(லு);.] குயில்4 kuyil, பெ.(n.) 1. சொல் (திவா.); word. 2. குயில் பறவை (திவா.);; koel, Indian cuckoo. தெ. குக்கின்; க. குகில்; ம. குயில்;மகாராட். கொய்ல. [கூ→கூவு→கூயு→குயி→குயில்(கூவுவது);.] [P] குயில் குயில்6 kuyil, பெ.(n.) தழை (பிங்.)
குயில்கடவு-தல்	குயில்கடவு-தல் kuyilkaḍavudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) கண்ணுக்கினிதாய்த் தோன்றுதல் (யாழ்ப்.);; to present a pleasing, thriving aspect, as a field with luxuriant crop (யாழ்ப்.);. அவனுக்கென்ன? தொட்டதெல்லாம் குயில் கூவுகிறது (உ.வ.);. [குயில் + கூவு-.] பச்சைப்பசேலென இருக்கும் பூஞ்சோலையில் அல்லது பொதும்பரில் குயில் மகிழ்ந்து கூவும் எனும் கருத்தில் செழிப்பைச் சுட்டும் மரபுத் தொடராயிற்று.
குயில்மொழி	குயில்மொழி kuyilmoḻi, பெ.(n.) அதிமதுரம் பார்க்க (சா.அக.);;See. {adimaduram} [குயில் + (முழி); மொழி.]
குயிலண்டம்	குயிலண்டம் kuyilaṇṭam, பெ.(n.) துரிஞ்சில்; bat. 2. குயில் முட்டை; of Indian cuckoo (சா.அக.);. [குயில் + அண்டம்.]
குயிலமோதி	குயிலமோதி kuyilamōti, பெ.(n.) அதிமதுர; liquor rice (சா.அக.);. [குயில் (முழி →மொழி); மோதி.]

குயிலல்	குயிலல் kuyilal, பெ.(n.) துளைத்தல்; boring, perforating (சா.அக.);. [குய் → குயில் → குயிலல்.]
குயிலாயம்	குயிலாயம்1 kuyilāyam, பெ.(n.) பறவைக்கூடு; bird's nest. 2. சுவருள் அறை; niche in a wall. [குயில் + ஆலயம் - குயிலாலயம் → குயிலாயம். ஆலயம் = சுற்றுச் சுவர் அமைந்த வளமனை அல்லது கோயில்.] குயிலாயம் kuyilāyam, பெ.(n.) மட்கலம் வனையும் கூடம்; pottery, potter's workshop. [குய் = சுடுதல். குய்தகுயில்→குயிலாயம். மட்பாண்டம் சுடும் சூளை சார்ந்த இடம்.]
குயிலுவக்கருவி	குயிலுவக்கருவி kuyiluvakkaruvi, பெ.(n.) இசைக்கருவிகள்; musical instruments with accompaniments. "கூடிய குயிலுவக் கருவிகண்மே டுயின்று" (மணி.7,45);. [குயில் = இசைத்தல், பாடுதல். குயில் → குயிலுவம் (இசைக்கப்படுவது);.]
குயிலுவத்தொழில்	குயிலுவத்தொழில் kuyiluvattoḻil, குயிலுவம் (பிங்.) பார்க்க;See. {kuyiluvam.} [குயிலுவம் + தொழில்.]
குயிலுவம்	குயிலுவம் kuyiluvam, பெ.(n.) வாச்சியங்கள் வாசிக்கை (திவா.);; playing on stringed musical instruments, drums, tabrets, clarionets, horns. [குயிலல் = பாடுதல், இசைத்தல், குயில்→ குயிலுவம் (இசைக்கப் பயன்படுவது);.]
குயிலுவர்	குயிலுவர் kuyiluvar, பெ.(n.) வாச்சியம் வாசிப்போர்; players on string instruments, drums, tablets, clarionets horns. "பயிறொழிற் குயிலுவர் நிற்ப" (சிலப்.5, 52.அரும்.] [குயில்→குயிலல் =பாடுதல், இசைத்தல், குயிலுவர் = இசைக்கருவி இயக்குபவர்.]
குயிற்கண்பப்பளி	குயிற்கண்பப்பளி kuyiṟkaṇpappaḷi, பெ.(n.) சேலைவகை; a kind of saree. [குயில் + கண் + பப்பளி.]
குயிற்கண்மணி	குயிற்கண்மணி kuyiṟkaṇmaṇi, பெ.(n.) வயிர மணி வகை (சௌகந்திகப்பதுமராகம்); (யாழ்.அக.);; a kind of topaz. குயில் + கண்மணி]

குயிற்று	குயிற்று1 kuyiṟṟudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) சொல்லுதல்; to tell, say, utter, to lay down, as rules. "சுமார்த்தத்திற் குயிற்றுபல கருமத்தும்" (விநாயகபு.73,24);. [குய்→குயில்→குயிற்று. குயிலல் = பேசுதல் ஒலித்தல்.]
குயிற்று-தல்	குயிற்று-தல் kuyiṟṟudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. செய்தல்; to make, construct, form, perform. "அருநடங் குயிற்று மாதி வானவனே" (பதினொ.பட்டினத். கோயினான்.32);. 2. மணி பதித்தல்; to encase, set, as gems. "மணியொடு வயிரங் குயிற்றிய" (சிலப்.5:147);. [குள் → குய் → குயில்→குயிற்று. குள் = கூடுதல், சேர்தல்.]
குயின்	குயின்1 kuyiṉ, பெ.(n.) மேகம்; cloud. "குயினென் கிளவிடயிதுயகை யாகும்"(தொல்.எழுத்து.235);. [குள்→குய்→குயின். குள் = கூடுதல், திரளுதல்.] குயின்2 kuyiṉ, பெ.(n.) செயல் (இலக்.வி.126,உரை);; deed, work. [குல்→குள்→குய்→குயின்.]
குயின்மூக்கெலும்பு	குயின்மூக்கெலும்பு kuyiṉmūkkelumbu, பெ.(n.) முதுகின் அடியெலும்பு (இங்.வை.4);; coccyx, as resembling the koel's beak. [குயில் + மூக்கு + எலும்பு.]
குயின்மொழி	குயின்மொழி kuyiṉmoḻi, பெ.(n) 1. இன்மொழி; soft, sweet words, like the notes of the koel. 2. அதிமதுரம் (மலை.);; liquorice. [குயில் + மொழி.]
குயினர்	குயினர் kuyiṉar, பெ.(n.) மணிகள் துளையிடுவோர்; those who polish and perforate gems. "திருமணி குயினரும்"(மதுரைக்.511);. 2. தையற்காரர் (பிங்.);; tailor. [குயில் → குயிலு + நர் → குயினர்.]
குயீ	குயீ kuyī, பெ.(n.) ஒருவகை நாடி; a kind of artery (சா.அக.);. [குய் குயி → குயீ(கொ.வ.);.]
குரக்களி-த்தல்	குரக்களி-த்தல் kurakkaḷittal, செ.கு.வி.(v.i.) குரக்குவலி பார்க்க;See. {kurakkuvah} [குரக்கு + வலித்தல் → குரக்குவலித்தல் → குரக்களித்தல்).]

குரக்கன்சாறு-தல்	குரக்கன்சாறு-தல் kurakkaṉcāṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கேழ்வரகு விதைத்த பின் வயலைக் கிளறிக் கொடுத்தல்; to hoe in {kurakkapgrain} lightly after sowing. 2. கேழ்வரகு விதைத்தல்; to sow {kurakkan.} [குரக்கன் + சாறு-.]
குரங்கு	குரங்கு kuraṅgu, பெ.(n.) குரங்கு; monkey. [குரங்கு → குரக்கு (வலித்தல் திரிபு.] குரங்கு1 kuraṅgudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. வளைதல்; to bend, incline. "பாடினாள்... இலைப்பொழில் குரங்கின" (சீவக.719);. 2. தொங்குதல்; to hang down, dangle. "குரங்குளைப் பரிமா" (திருவிளை.மெய்க்கா.16);. 3. தங்குதல்; to repose, rest, lie. "நிகள மூழ்கிக் கோட்டத்துக் குரங்க" (சீவக.262);. 4.குறைதல்; to diminish. "குரங்கா வாற்ற லெம்பியோ தேய்ந்தோன்" (கம்பரா.பாசப்.5);. 5.இரங்குதல் (சது.);; to frelent, grieve, feel sorry. 6.தாழ்தல்; to droop, wither. "சடப்பட்டுக் குரங்கி வெந்தது (சீவக.719);". [குல் → குர → குரங்கு = குரங்குதல் = குன்றுதல் = வளைதல்.]
குரக்கு ஊதை	குரக்கு ஊதை kurakkuūtai, பெ.(n.) குரக்குவலி; spasmodi affection. "குரக்குவாதம் பிடித்து வலித்து"(கலிங்.138, புதுப்.);. [குரக்கு + ஊதை]
குரக்குக்கால்கை	குரக்குக்கால்கை kurakkukkālkai, பெ.(n.) குளிர் அல்லது வலுவின்மையால் குரக்கு வாங்கும் கால்கை; limbs affected with cramps due to cold or weakness (சா.அக.);. [குரக்கு + கால்கை.]
குரக்குவலி-த்தல்	குரக்குவலி-த்தல் kurakkuvalittal, 4செ.கு.வி.(v.i.) குரக்குவலி உண்டாதல்; to suffer from {kurakkuva} (கொ.வ.);. [குரங்கு + வலி.]
குரக்குவலி	குரக்குவலி kurakkuvali, பெ.(n.) கைகால்களில் வரும் ஒருவகை வலிப்பு; pain in limbs attended with shivering, spasmodic affection. [குரங்குவலி → குரக்குவலி.]

குரக்குவாதம்	குரக்குவாதம் kurakkuvātam, பெ.(n.) குரக்குவலி பார்க்க;See. {kurakkuval} "குரக்குவாதம் பிடித்து வலித்து" (கலிங்.138, புதுப்.);. [குரக்கு + வாதம்.]
குரக்கொளி	குரக்கொளி kurakkoḷi, பெ.(n.) குரக்குவலிபார்க்க;See. {kurakkuvali-,} "கைகால் குரக்கொளி வாங்குகிறது" (இழி.); [குரக்குவலி→குரக்களி→குரக்கொளி.]
குரகதம்	குரகதம் guragadam, பெ.(n.) 1. குதிரை; horse. "குரகதமுகம்புரை குலைக டுங்கிய……. வாழை" (கந்தபு.வரைபுனை,9);. 2. குதிரைப்பற் செய்நஞ்சு (மூ. அக.);; a mineral poison. [குரகு → குரகதம்.]
குரகம்	குரகம் guragam, பெ.(n.) 1. மைனாப்புள்; common myna, starling. 2. நீர்வாழ் பறவைப் பொது; aquatic birds. Ag.,OF. grue (crane);; OHG., O.S. krano, OE. Cran; E. Crane. [குரகு → குரகம்(வினை);.]
குரகுமஞ்சள்	குரகுமஞ்சள் guragumañjaḷ, பெ.(n.) சாப்பிராவிரை; arnotto. [குரு → குரகு + மஞ்சள்.]
குரங்ககம்	குரங்ககம் guraṅgagam, பெ.(n.) ஓர் அவரை; a kind of bean (சா.அக.);. [குரங்குதல் = வளைதல். குரங்கு → குரங்ககம்.]
குரங்கதம்	குரங்கதம் kuraṅgadam, பெ.(n.) மான்; deer (சா.அக.);. [குரகு → குரங்கு → குரங்கதம்.]

குரங்கம்	குரங்கம்1 kuraṅgam, பெ.(n.) எட்டி (மூ.அ.);; strychnine tree. [குரங்கு → குரங்கம்.] குரங்கம்2 kuraṅgam, பெ.(n.) 1. மான்; deer, antelope. 2. விலங்கு; quadruped, beast. [குரகு = ஒலிக் குறிப்பு. குரகு → குரங்கு → குரங்கம்.] குரங்கம்3 kuraṅgam, பெ.(n.) மலைக்கொன்றை; Darjeeling red cedar. [குறங்கு → குரங்கம்.] குரங்கம்1 kuraṅgam, பெ.(n.) குரங்கு போலக் குறும்புத்தனம் செய்பவன்; mischievous fellow, as a monkey. [குரங்கு → குரங்கன்.]
குரங்கன்	குரங்கன்2 kuraṅgaṉ, பெ.(n.) குரங்கம் (மலை.); பார்க்க;See. {kurangam} [குரங்கு → குரங்கம் → குரங்கள்.]
குரங்கன்சுறா	குரங்கன்சுறா kuraṅgaṉcuṟā, பெ.(n.) 1.சுறாமீன் வகை; zebra shark' tawny with spots, attaining 15ft in length. 2. ஒருவகைக் கடல்மீன்; fawn coloured shark, grey (M.M.850);. ம. குரங்கன் [குரங்கு → குரங்கன் + சுறா.] [P] குரங்கன்சுறா
குரங்காட்டம்	குரங்காட்டம் kuraṅgāṭṭam, பெ.(n.) குரங்கின் கூத்து; apish tricks, anties. அவனைக் குரங்காட்டம் ஆட்டிவைக்கிறான் (உ.வ.);. [குரங்கு + ஆட்டம்.]
குரங்காட்டி	குரங்காட்டி kuraṅgāṭṭi, பெ.(n.) குரங்கை ஆடச் செய்து வித்தை காட்டி வாழ்வோன்; one who lives by exibiting monkey. [குரங்கு + ஆட்டி.]

குரங்கி	குரங்கி kuraṅgi, பெ.(n.) நிலவு (பிங்.);; lit., on having antelop spote moon. மான்போன்ற கறையையுடையவன்(உ.வ.);. [குரங்கு + குரங்கி.]
குரங்கிலை	குரங்கிலை kuraṅgilai, பெ.(n.) முசுமுசுக்கை இலை; leaf of musumusukkai, leaf of bristle bryony (சா.அக.);. [குரங்கு + இலை.]
குரங்குக்கல்	குரங்குக்கல் kuraṅgukkal, பெ.(n.) சுவரில் உத்தரம், விட்டம் தாங்க அடியிற் பதிக்கப்படும் கல்(மது.வழக்.);; stone to support the beam of a roof. [குரங்கு + கல்.]
குரங்குக்கா	குரங்குக்கா kuraṅgukkā, பெ.(n.) முக முசுக்கை; leaf of bristle brynory (சா.அக.);. மறுவ. குரங்கிலை [குல் → குர → குரங்கு + (காய்);கா.]
குரங்குக்காய்	குரங்குக்காய் kuraṅgukkāy, பெ.(n.) விளங்காய்; wood apple (சா.அக.);. [குல்→குர→குரங்கு+காய்.]
குரங்குக்கை	குரங்குக்கை kuraṅgukkai, பெ.(n.) சூப்பிய கை; the wasting of the muscles of the hand, Apehand (சா.அக.);. [குரங்கு + கை. குரங்குதல் = குன்றல். குறைதல், கும்பிப் போதல்.]
குரங்குக்கொடி	குரங்குக்கொடி kuraṅgukkoḍi, பெ.(n.) ஆனைத்திப்பிலி; monkey creeper (சா.அக.);. [குரங்கு + கொடி.]
குரங்குச்சத்துவம்	குரங்குச்சத்துவம் kuraṅguccattuvam, பெ.(n.) பெண்களின் பத்து மெய்ப்பாடு (சத்துவம்);களுள் ஒன்று (கொக்கோ.4:27);; the natural disposition of a woman, classed under the monkey type, one of pattucattuvam. [குரங்கு + சத்துவம்.]

குரங்குச்சம்பந்தம்	குரங்குச்சம்பந்தம் kuraṅguccambandam, பெ.(n.) குரங்குப்பிடி முறைமை; the principle of monkey's grasp. [குரங்கு + சம்பந்தம்.]
குரங்குச்சேட்டை	குரங்குச்சேட்டை kuraṅguccēṭṭai, பெ.(n.) குறும்பு செய்கை; mean, monkeyish tricks, Apish mischief. [குரங்கு + சேட்டை. த. கெடு → செடு → சேடு →சேட்டை.]
குரங்குச்சொறி	குரங்குச்சொறி kuraṅguccoṟi, பெ.(n.) பூனைக்காலி; monkey's itch (சா.அக.);. [குரங்கு + (சொற்றி); சொறி.]
குரங்குண்டகி	குரங்குண்டகி guraṅguṇṭagi, பெ.(n.) மலை நாரத்தை; trifoliate, winged lime (சா.அக.);. [குரங்கு + உண்டகி-குரங்குண்டகி (வளைவுண்டது. வளைவுற்றது);.]
குரங்குத்தாழ்ப்பாள்	குரங்குத்தாழ்ப்பாள் kuraṅguttāḻppāḷ, பெ.(n.) கொக்கித் தாழ்ப்பாள்; door hook. [குரங்கு + தாழ்ப்பாள்.]
குரங்குதின்னி	குரங்குதின்னி kuraṅgudiṉṉi, பெ.(n.) கருங் குரங்குகளைத் தின்பவராகிய கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தின் மலைகளில் வாழுமோர் இன மக்கள்; A aboriginal tribe in the hills of Coimbatore, as eaters of the black monkey. [குரங்கு + தின்னி.]
குரங்குநாபி	குரங்குநாபி kuraṅgunāpi, பெ.(n.) மான்மணத்தி (கஸ்தூரி);; a strong scented substance found in a bag attached to the belly of the deer just above the navel (சா.அக.);. [குரங்கு +(நாவி); நாபி.]
குரங்குப்பட்டை	குரங்குப்பட்டை kuraṅguppaṭṭai, பெ.(n.) கூரை யோடுகள் கலைந்து போகாதபடி முகட்டிலிருந்து அடிவரையிற் கட்டும் சுண்ணாம்புப் பட்டை; long narrow construction of lime running parallel from the top to the base of the rooftoprevent the tiles from being dislodged. [குரங்கு + பட்டை.]

குரங்குப்பலா	குரங்குப்பலா kuraṅguppalā, பெ.(n.) சிறுபலா; small jack (சா.அக.);. [குரங்கு + பலா.]
குரங்குப்பிடி	குரங்குப்பிடி kuraṅguppiḍi, பெ.(n.) 1. விடாப்படி; lit. grasp of a monkey, firm grasp. 2. ஒட்டாரம் (பிடிவாதம்);; doggedness, stubborness, pertinacity, obstiriacy. [குரங்கு + பிடி.]
குரங்குப்புத்தி	குரங்குப்புத்தி kuraṅgupputti, பெ.(n.) நிலையற்ற மனப்பாங்கு; roving tendency, unsteadiness. [குரங்கு + (புலம் → புந்தி); புத்தி.]
குரங்குமச்சு	குரங்குமச்சு kuraṅgumaccu, பெ.(n.) கூரையின் கீழ் அமைக்கும் மச்சு; loft under the thathed roof of a house (இ.வ.);. [குரங்கு + மச்சு.]
குரங்கு மஞ்சனத்தி	குரங்கு மஞ்சனத்தி kuraṅgumañjaṉatti, பெ.(n.) ஒரு வகை நுணா; a kind of dying mulberry (சா.அக.);. [குரங்கு + மஞ்சணத்தி.]
குரங்குமஞ்சணாறி	குரங்குமஞ்சணாறி kuraṅgumañjaṇāṟi, பெ.(n.) ஒருவகைச் சிறுமரம்; kamela. [குரங்கு + மஞ்சல் + நாறி.]
குரங்குமஞ்சள்	குரங்குமஞ்சள் kuraṅgumañjaḷ, பெ.(n.) ஒருவகை மஞ்சள்; west coast turmeric. [குரங்கு + மஞ்சள்.]
குரங்குமுரசு	குரங்குமுரசு kuraṅgumurasu, பெ.(n.) இரு குரங்கின் கை அதாவது முசுமுசுக்கை; bristle bryony (சா.அக.);. [குரங்கு + முரசு.]
குரங்குமூஞ்சி	குரங்குமூஞ்சி kuraṅgumūñji, பெ.(n.) 1. அழகில்லா முகம்; monkey face, ugly face. 2. குரங்கு மஞ்சணாறி பார்க்க;See. {kuraigய mañjanāri -}

குரங்குமூஞ்சிக்காய்	குரங்குமூஞ்சிக்காய் kuraṅgumūñjikkāy, பெ.(n.) முகப்பிற் சிவந்த மாங்காய்; red-faced mango fruit (இ.வ.);. [குரங்கு + மூஞ்சி + காய்.]
குரங்கு மூஞ்சிப்பாலை	குரங்கு மூஞ்சிப்பாலை kuraṅgumūñjippālai, பெ.(n.) கணுப்பாலை; monkey face paulay (சா.அக.);. [குரங்கு + மூஞ்சி + பாலை.]
குரங்குமூஞ்சிப்பூ	குரங்குமூஞ்சிப்பூ kuraṅgumūñjippū, பெ.(n.) மகிழம்பூ மரம்; ape face flower (சா.அக.);. [குரங்கு + மூஞ்சி + பூ.]
குரங்குமூஞ்சிமரம்	குரங்குமூஞ்சிமரம் kuraṅgumūñjimaram, பெ.(n.) கபிலப்பொடி மரம்; monkey face tree (சா.அக.);. [குரங்கு + மூஞ்சி + மரம்.]
குரங்குவலி	குரங்குவலி kuraṅguvali, பெ.(n.) குரக்குவலி பார்க்க;See. {kurakkuvas,} [குரக்குவலி + குரங்குவலி.]
குரச்சை	குரச்சை kuraccai, பெ.(n.) குரசு (பிங்.); பார்க்க;See. {kurasu.} [குரக → குரச்சை.]
குரசு	குரசு kurasu, பெ.(n.) குதிரைக் குளம்பு (பிங்.);; horse's hoof. [குல் → குர → குரசு(வளைவு, வட்டம்);.]
குரஞ்சனம்	குரஞ்சனம் kurañjaṉam, பெ.(n.) வெண்காரம்; borax (சா.அக.);. [குல்→குர→குரஞ்சணம்.]

குரடன்	குரடன் kuraḍaṉ, பெ.(n.) சக்கிலியன் (யாழ்.அக.);: cobbler. [குரடு + குரடன்.]
குரண்டகம்	குரண்டகம் guraṇṭagam, பெ.(n.) 1. மருதோன்றி; henna with green flowers. 2. பெருங்குறிஞ்சி(பிங்.);; a species of conehead. 3.பழுப்புநிறம்; yellowish red colour. 4. ஓதம்; hydrocele. 5 மஞ்சள் வாடாமல்லிகை; yellow amaranth. ம. குறிஞ்ஞி; க. கொரடெ, கோரடெ, கோரண்ட, கோரண்டி,கோரண்டெ;தெ. கோரண்ட கோராட் து. கோரண்மெ, கோரடெட் {Skt. kurunta, kuruntaka, Pkt. korinta.} [குரல் = கொத்து குரல் → குரள் → குரண்டு → குரண்டகம்.]
குரண்டநாசி	குரண்டநாசி kuraṇṭanāci, பெ.(n.) பருத்திச்செடி; countery cotton plant (சா.அக.);. [குரண்ட + நாசி (நாளி → நாசி);.]
குரண்டம்	குரண்டம்1 kuraṇṭam, பெ.(n.) குரண்டகம் பார்க்க;See. {kurangagam.} [குறல் → குரள்→குரண்டு → குரண்டகம்.] குரண்டம்2 kuraṇṭam, பெ.(n.) கொக்குவகை (திவா.);; Indian crane. [குல் → குர(வளைவு);→குரண்டு→குரண்டம்.]
குரண்டி	குரண்டி kuraṇṭi, பெ.(n.) செடிவகை; ashrub. [குரண்டு → குரண்டி.]
குரணம்	குரணம் kuraṇam, பெ.(n.) முயற்சி; effort, perseverance. [குல் → குரு → குரணம்.] குரணம் kuraṇam, பெ.(n.) முயற்சி (யாழ்.அக.);; effort, perseverance. [Skt.gurana → த.குரணம்.]

குரத்தம்	குரத்தம் kurattam, பெ.(n.) ஆரவாரம் (சது.); noise, clamour, uproar. [குல் → குர → குரல் → குரற்று → குரற்றம் → குரத்தம்.]
குரத்தி	குரத்தி kuratti, பெ.(n.) 1. குருவின் மனைவி; wife of a preceptor or priest. "குரத்தியை நினைத்த நெஞ்சை" (திருவிளை.அங்கம்.19);. 2. குருவின் பதவியை ஏற்றிருப்பவள்; precepress priestess. 3. தலைவி (திவா.);; mistress lady of the house. [குரவன் → குரத்தி.]
குரத்திகள்	குரத்திகள் gurattigaḷ, பெ.(n.) சமணப்பெண் துறவியர்; ஆங்கிலம் சமணப்பெண் ஆசிரியை; female ascetic of jain order. "ஸ்ரீ திருமலைக் குரத்திகள் மாணாக்கன்" (கழுகுமலைக்கல்வெட்டுகள்);. [குரத்தி + கள்.]
குரப்பம்	குரப்பம் kurappam, பெ.(n.) குதிரை தேய்க்கும் கருவி; curry comb. தெ.கொரப்பழு; க.கொரப்ப;ம.குரப்ப [குல் → குரப்பு → குரம்பம்.]
குரப்புல்	குரப்புல் kurappul, பெ.(n.) தருப்பைப்புல்; sacrificial grass (சா.அக.);. [குல் → குர → குரல் + புல் - குரற்புல் → குரப்புல்.]
குரப்புவெட்டி	குரப்புவெட்டி kurappuveṭṭi, பெ.(n.) வரிவகை; a tax (S.I.I.viii,322);. [குரம்பு + வெட்டி.]
குரப்பூலிகம்	குரப்பூலிகம் gurappūligam, பெ.(n.) சரக் கொன்றை; Indian laburnam (சா.அக.);. [குரப்பு + ஊலிகம்]

குரம்	குரம்1 kuram, பெ.(n.) 1. தருப்பை; dharba grass. 2. பாகல் பார்க்க; balsam bear. [குல் → குர → குரம்.] குரம்1 kuram, பெ.(n.) குதிரைக் குளம்பு; horses hool. "குரந்தரு விசையினர் மொண்டு" (இரகு. இரகுவுற்.56);. 2. பசு (திவா.);; cow. [குல் → குர → (குரசு); → குரம் (வளைவு);.]
குரம்பி	குரம்பி kurambi, பெ.(n.) 1. அணைக்கட்டு; artificial bank, dam, couseway, bund. 2. ஆற்றினின்று பாசனக் கால்களுக்கு நீரைத் திருப்பும் அணை; dam of sand, brushwood, loose stones, etc., running out from the banks of a river diagonally for a distance upstream, to turn the water into an irrigation channel. 3. வரப்பு; ridge in a paddy field or garden. "மாநீர்க் குரம்பெலாம் செம்பொன்" (கம்பரா.நாட்டும்.2);. 4. எல்லை; boundary limit. "குரம்பெழுந்து குற்றங் கொண்டேறார்" (நாலடி.153);. [குல் → குர → குரம்பு.]
குரம்பை	குரம்பை1 kurambai, பெ.(n.) 1. சிறுகுடில்; small hut, hovel, shed. "இலைவேய் குரம்பை" (மதுரைக். 310);. 2. பறவைக்கூடு; birds nest. 3. உடல்; body. "பொருந்திய குரம்பை தன்னைப் பொருளெனக் கருத வேண்டா" (தேவா.488,1);. 4. தவசப் கூடு (தானியக்கூடு);; granary, store house for grain. "நெற்குவை குரம்பையி னிரப்பு வித்தனார்"(கந்தபு. நாட்டு.26);. ம. குரவு; க.கொம்பெ;தெ.கொம்ப. [குல் → குர → குரம்பு → குரம்பை.] குரம்பை2 kurambai, பெ.(n.) இசைவகை; a melody type. [குரம்பு → குரம்பை.]
குரமடம்	குரமடம் kuramaḍam, பெ.(n.) பெருங்காயம்; asafoetida. [குல் → குரு + (மட்டு);மட்டம் → குரமட்டம் → குரமடம்.]

குரமாலிங்கம்	குரமாலிங்கம் kuramāliṅgam, பெ.(n.) பாதிரி; trumpet flower tree (சா.அக.);. [குரல் → குரம் + ஊலிகம் - குறமூலிகம் → குரமாலிகம்.]
குரமுளை	குரமுளை kuramuḷai, பெ.(n.) வித்தினின்று தோன்றும் முளை; shoot, sprout. [குரு + முளை → குரமுளை.]
குரமேலனிகம்	குரமேலனிகம் guramēlaṉigam, பெ.(n.) கோழிக்காற் பூடு; fowl's legplant (சா.அக.);. மறுவ. குமரகன்பூடு [குறமூலிகம் → குரமேனிகம்(பர்திரிப்பூ போன்றது.]
குரரம்	குரரம் kuraram, பெ.(n.) 1. ஒரு பூடு; plant. 2. பெண் பருந்து; a female hawk or eagle. 3. பெண்ணாடு; ewe, sheep. (சா.அக.);. [குரல் = (கொத்து, திரட்சி); திரண்ட பெண். குரல் → குரலம் → குரரம்(கொ.வ.);.]
குரரி	குரரி kurari, பெ.(n.) பறவைவகை; a kind of bird. "வானிற் சிறுகுரரி நின்றொதுங்கி" (விறலிவிடு.5.);. [குரலி → குரரி.]

குரல்	குரல்1 kural, பெ.(n.) 1. கதிர்; cornear, spike. "வரகி னிருங்குரல்" (மதுரைக்.272);. 2. பூங்கொத்து; flower cluster. "கமழ்குரற் றுழாய்" (பதிற்றுப்.31,8);. 3.ஒன்றோடொன்றற்குள்ள சேர்க்கை; link, tie, band. "குரலமை யொருகாழ்" (கலித்.54.7);. 4. தினை, வாழை முதலியவற்றின் தோகை; stalk, sheath of millet or plantain. "பரூஉக்குரற் சிறுதினை" (புறநா.168:6);. 5. தினை (மலை.);; Italian millet. 6. பாதிரி (மலை.); பார்க்க;See. {pâtiri} ம.குரல்; க.கொலெ; தெ. கொர்ரலு;து.கொர்லு. E. Craw, the threat of fowle; Dan. kroe, G. hragen, Scot. craog, Sans. kreeva, the neck E. crop, A.S. crop, Dut. crop the craw of a bird. [குல் → குர → குரல் (கொத்து);.] குரல்2 kural, பெ.(n.)
குரல்குளிறு-தல்	குரல்குளிறு-தல் kuralkuḷiṟudal, 16 செ.கு.வி.(v.i.) யாழ் முதலியவற்றில் சுருதி கலைதல்; to iar to in disharmony, as instruments out of tune. [குரல் + குளிறு.]
குரல்கம்மல்	குரல்கம்மல் kuralkammal, பெ.(n.) குரல்வளையில் உள்ளீரம் வறண்டு பேசமுடியாமல் கம்மிய பேச்சையுண்டாக்கும் ஒரு தொண்டை நோய்; a disease of the larynx due to dryness (சா.அக.);. [குரல் + கம்மல்.]
குரல்கம்மு-தல்	குரல்கம்மு-தல் kuralkammudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) குரல் வறண்டு பேசமுடியாமல் இடர்ப்படுதல்; to inconvenience to speak because od dryness in the larynx(சா.அக.);. [குரல் + கம்மு.]
குரல் திரிபு	குரல் திரிபு kuraltiribu, பெ.(n.) குரலிசையில் செய்யப்படும் குரல்நிலை வேறுபாடு (கிரகபேதம்);; modulation of tonal differences in vocal music. (குரல்+திரிபு); குரல் நிலை கருதி பெட்டியில் உள்ள குறிப்பிட்ட ஒரு நிலைக்கேற்ப குரலை நிறுத்திக்கொண்டு பாடாமல் வெவ்வேறு குரல் நிலைகளில் பாடும் திறமை குரல்திரிபு எனப்படும். இதனை வடமொழியாளர் கிரகபேதம் என்பர். பழந்தமிழரின் இசைக்கலை வளர்ச்சி நுட்பத்திற்கும்திட்பத்திற்கும் குரல்திரிபு சான்று பகர்வதாகும்.

குரல்நெரி-த்தல்	குரல்நெரி-த்தல் kuralnerittal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) தொண்டையை அழுத்திக் குரல்வளை முறியும்படிச் செய்தல்; fracturing the throat by pressing the anterior part of the neck (சா.அக.);. [குரல் + நெரித்தல்.]
குரல்பாய்ச்சு-தல்	குரல்பாய்ச்சு-தல் kuralpāyccudal, 5 செ.கு.வி.(v.i) அழுகையின் குரல் நீட்டுதல்; to prolong the voice unrestrainedly in wailing (இ.வ.);. [குரல் + பாய்ச்சு-.]
குரல்மாற்றம்	குரல்மாற்றம் kuralmāṟṟam, பெ.(n.) வேற்றுக்குரல்; change of voice in the throat due to the affection of the larynix (சா.அக.);. [குரல் + மாற்றம்.]
குரல்வளை	குரல்வளை kuralvaḷai, பெ.(n.) மிடற்றின் உறுப்பு; Adam's apple, projection of the thyroid cartilage of the larynx. "மணிக்காற் குரல் வளைக் கழுத்தில்" (பெருங்.மகத.14:55);. [குரல் + வளை.]
குரல்வளைத்தபம்	குரல்வளைத்தபம் kuralvaḷaittabam, பெ.(n.) குரல்வளைக் கேற்படும் அழற்சி; affection of the larynx. 2. தெண்டைப்புண்; an acute type of inflammation of the larynx (சா.அக.);. குரல்வளை யழற்சி பார்க்க;See. {Kuravaas-y-alarco} [குரல்வளை +(தாபனம்);தபூம்.]
குரல்வளை நெரித்தல்	குரல்வளை நெரித்தல் kuralvaḷaineritta l, பெ.(n.) தெண்டையை அமுக்கல்; squeezing the throat (சா.அக.);. [குரல் + வளை + நெரித்தல்.]
குரல்வளைநோய்	குரல்வளைநோய் kuralvaḷainōy, பெ.(n.) குரல்வளைக்கேற்படும் நோய்கள்; diseases in general of the larynx (சா.அக.);. [குரல்வளை + நோய்.]
குரல்வளைமுருந்து	குரல்வளைமுருந்து kuralvaḷaimurundu, பெ.(n.) வட்டவடிவிலான குரல் வளையிலுள்ள இள யெலும்பு; ring like cartilage of the larynx (சா.அக.);. [குரல்வளை + முருந்து.]
குரல்வளையழற்சி	குரல்வளையழற்சி kuralvaḷaiyalṟci, பெ.(n.) குரல்வளையில் ஏற்படும். ஒவ்வாமை; inflammation of larynx (சா.அக.);. [குரல்வளை + அழற்சி.]

குரல்வளையறு-த்தல்	குரல்வளையறு-த்தல் kuralvaḷaiyaṟuttal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பேச்சின் ஒலியை குணபடுத்த வேண்டிச் குரல் வளையில் அறுவைச் சிகிச்சை செய்தல்; an operation for opening the larynxfor purposes of curing voice-defect. 2. மருந்தினால் குரல்வளையைத் தூய்மைப்படுத்துதல்; curing voice defects by application of medicine (சா.அக.);. [குரல் + வளை + அறத்தல்.]
குரல்வளையறுத்துக்கொள்ளல்	குரல்வளையறுத்துக்கொள்ளல் kuralvaḷaiyaṟuttukkoḷḷal, தெ.பெ..(v.b.l.n.) தற்கொலை புரிதல்; committing suicide by cutting the throat (சா.அக.);. [குரல்வளை + அறுத்து + கொள்ளல.]
குரல்வளையிசிவு	குரல்வளையிசிவு kuralvaḷaiyisivu, பெ.(n.) தொண்டை ஊதையினால் மிடற்றிலுண்டாகும் இசிவு; a pulling sensation in the trachea (சா.அக.);. [குரல்வளை + இசிவு.]
குரல்வாங்கு-தல்	குரல்வாங்கு-தல் kuralvāṅgudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) குரலெடுத்துப்பாடுதல்; to raise the voice in music. மறுவ. குரலெடு, குரல்விடு. [குரல் + வாங்கு.]
குரல்விடு-தல்	குரல்விடு-தல் kuralviḍudal, 20 செ.கு.வி.(v.i.) குரலெடுத்தல் பார்க்க;See. {kuralpu.} [குரல் + விடு.]
குரலடைப்பு	குரலடைப்பு kuralaḍaippu, பெ.(n.) 1. குரல் கம்முகை; hoarseness. 2. பேசமுடியறாமற்போகை; loss of speech. [குரல் + அடைப்பு.]
குரலதிர்ச்சி	குரலதிர்ச்சி kuraladircci, பெ.(n.) குரலசைவு; vocal vibration (சா.அக.);. [குரல் + அதிர்ச்சி.]
குரலி	குரலி kurali, பெ.(n.) 1. தொண்டைக் குழி; glottis. 2. பாதிரி மரம்; trumpet flower tree (சா.அக.);. [குரல் + குரலி.]

குரலிசைக்குறியீடு	குரலிசைக்குறியீடு kuralisaikkuṟiyīṭu, பெ.(n.) பழந்தமிழிசையில் ஏழிசை ஒலிப்புச் சுரங்களான சரிகமபதநி என்னும் இசைநிரல் (சரளிவரிசை);; sa, ri, ga, ma, pa, dha, ni the seven musical basic tones of ancient Tamil music system. [குரலிசை + குறியீடு.] குறிப்பிட்ட ஏழு பறவை விலங்கினங்களின் ஓசையை அடியொற்றி ஒலிப்பு ஒப்புமை கருதி நெருங்கிய எழுத்தொலிப்பாக ஏழிசைக்கு இடப்பட்ட குறியீடுகள் குரலிசைக் குறியீடுகள் எனப்பட்டன. குரல், துத்தம், கைக்கிளை, உழை, இளி, விளரி, தாரம் என்னும் ஏழனுள் கைக்கிளைக்குரிய 'க' ஓசை பெருநாரையின் குரலோசையைக் குறிக்கும். ஆரியர் வருகைக்குப் பின் இசைநூல்கள் இதனைக் குதிரையின் கனைப்பொலியாகக் குறிப்பிட்டிருப்பது ஏற்புடையதன்று. பிற்காலத்தில் கருநாடக இசையென்று பெயர் பெற்ற பழந்தமிழிசையில் ஏழிசையின் (குரலிசையின்); குறியீடுகள் ச, ரி, க, ம, ப, த, நி என்றே இருந்தன என்பதைப் பின்வரும் சிகண்டியாரின் பஞ்சமரபு நூற்பாவிலிருந்தும் அறியலாம். சரிகம பதநியென் றேழெழுத்தாற் றானம் வரிபரந்த கண்ணினாய் வைத்துத் - தெரிவரிய ஏழிசையுந் தோன்று மிவற்றுள்ளே பண்பிறக்குஞ் சூழ்முதலாம் கத்தத் துளை. மேற்கண்ட இசைக் குறியீடுகளுக்கு முறையே குரல், துத்தம், கைக்கிளை, உழை, இளி, விளரி, தாரம் என்று பெயர் சூட்டப்பட்டன. மேல்கட்டையில் (மேல் ஸ்தாயி); பாடுவதைத் தாரத்தாயி என்று இன்றும் கூறுகின்றனர். இதில் ஏழாவது பெயர் தாம் ஆளப்படுதல் காண்க. குரல் என்பது வண்டின் ஒரு சீரான குரலை (ச); குறித்தது. துத்தம் என்பது கிளியைக் குறித்த தத்தை என்ற சொல்லின் திரிபாய் கிளியின் ஓசையைக் (ரி); குறித்தது கைக்கிளை என்பது கூட்டமாகவோ துணைப் பறவையுடனோ [illegible] தனித்து
குரலிராவம்	குரலிராவம் kuralirāvam, பெ.(n.) எதிரொலி பாயும் குரலோசை; vocal resonance (சா.அக.);. [குரல் + இராவம்.]
குரலின்மை	குரலின்மை kuraliṉmai, பெ.(n.) குளிர்ச்சியால் தொண்டை கம்மல்; harsh rough, grating voice, when the throat is affected with cold (சா.அக.);. [குரல் + இன்மை.]
குரலீனம்	குரலீனம் kuralīṉam, பெ.(n.) கழுதை; ass, so called from its hoarse voice (சா.அக.);. [குரல் + ஈனம்.(அருவருப்பான குரலோசை கொண்டது);.]
குரலுறுப்பு	குரலுறுப்பு kuraluṟuppu, பெ.(n.) ஓசையின் உறுப்பு; organ of voice, larynx (சா.அக.);. [குரல் + உறுப்பு.]

குரலெடு-த்தல்	குரலெடு-த்தல் kuraleḍuttal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) குரலை மேலே எடுத்து நிறுத்துதல்; to lift up the voice, ascend the musical scale, maintain a high pitch in singing. மறுவ. குரல்வாங்கு, குரல்விடு [குரல் + எடு-.]
குரவகம்	குரவகம் guravagam, பெ.(n.) 1. வாடாக்குறிஞ்சி (பிங்.);; a plant whose flower does not change colourin withering. 2. மருதோன்றி (மலை.);; henna. [குல் → குரல் → குரவகம்.]
குரவகி	குரவகி guravagi, பெ.(n.) 1. கோழிக்கீரை; cocks greens. 2. குறிஞ்சா; scammony swallow wort (சா.அக.);. [குரவு → குரவகி.]
குரவடிகள்	குரவடிகள் guravaḍigaḷ, பெ.(n.) சமண ஆசிரியத்துறவியர் "ஸ்ரீ திருநறுங் கொண்ட பலதேவக் குரவடிகள் மாணாக்கர் கனகவீர அடிகள்" (கழுகுமலைக் கல்வெட்டு); (கல்.அக.);. [குரவு + அடிகள்.]
குரவம்	குரவம் kuravam, பெ.(n.) 1. குரா; common bottle flower. "பல குரவ மழனகுவன" (சூளா.தூது.2);. 2. பேரிந்து (மலை.);; date palm. 3. கோட்டம் (சூடா.);; putchock, fragrant root of the costum plant. [குரா → குரவம்.]
குரவம்பாவை	குரவம்பாவை kuravambāvai, பெ.(n.) பாவையின் வடிவுடைய குரம்பூ; common bottle-flower blossom, as shapded like a doll. "குரவம் பாவை கொப்புளித்து" (சீவக.2690);. [குரவம் + பாவை. குரு → குரவம்.]
குரவன்	குரவன் kuravaṉ, பெ.(n.) அரசன், ஆசிரியன், தாய், தந்தை, தமையன் என்ற ஐங்குரவருள் ஒருவர்; elderly person, qualified by age, family connection, respectability, knowledge or authority to give advice and exercise control, any of {air-kuravan.} "நிகிரில் குரவரிவர்" (ஆசாரக்.17);. 2. அமைச்சர் (பிங்.);; minister. 3. அயன் (திவா.);; brahma, as the father of all. [குரு → குருவன் → குரவன்.]

குரவிகம்	குரவிகம் guravigam, பெ.(n.) பேரீஞ்சு; wild date palm (சா.அக.);. [குரவு → குரலிகம்.]
குரவிகா	குரவிகா kuravikā, பெ.(n.) புல்லாமணக்கு; a plant resembling castor plant. (சா.அக.);. [குரு → குருவு → குரலிகம் → குரலிகர்.]
குரவிளிம்பு	குரவிளிம்பு kuraviḷimbu, பெ.(n.) பிடரி எலும்பையும் பித்திகை எலும்பையும் இணைக்கும் சுருக்கு விளிம்பு; lamboid suture which unites the occipital and the parietal bones (சா.அக.);. [குர + விளிம்பு.]
குரவு	குரவு1 kuravu, பெ.(n.) குரா பார்க்க;See. {kura.} "குரவுவார் குழன்மடவாள்" (திருவாச.5,17);. ஒ.நோ.குரா. [குல் → குர → குரவு.] குரவு2 kuravu, பெ.(n.) ஆசிரியத்தன்மை; office of a guru. "அருந்தமிழ்க் குரவு பூண்ட" (காஞ்சிப்பு.கடவுள்வா.9);. [குரு → குருவு → குரவு.] குரவு3 kuravu, பெ.(n.) நறுமணம்; fragrant smell (சா. அக.);. [குரு → குருவு → குரவு.] குரவு4 kuravu, பெ.(n.) நறுமணம் (யாழ்.அக.);; fragrance. [குல் → குரு → குரவு.]
குரவுநிறமணி	குரவுநிறமணி kuravuniṟamaṇi, பெ.(n.) கோவரங்கப் வயிரமணி (பதுமராகம்); வகை (யாழ்.அக.);; a kind of topaz. [குரு → குரவு + நிறம் + மணி.]

குரவை	குரவை kuravai, பெ.(n.) 1. முல்லை அல்லது குறிஞ்சிநில மகளிர் தம்முட் கைகோத்தாடும் கூத்துவகை; dance in a circle prevalent among the women of sylvan or hill tracts. "ஆய்ச்சியர் குரவை, குன்றக்குரவை" (சிலப்);. 2. மகளிர், விழா நாள்களில் நாவாற் குழறி இடும் மகிழ்ச்சியொலி; chorus of shrill sound madeby women by wagging the tongue, uttered onfestive occassions. 3. கடல்; sea. "பவத்தின் பரவைக் குரவையை……… கடப்பரிதால்" (வைராக.தீப.18);. E. chorus, L. chorus, G. choros, orig, a dance in a ring, cf. of E. coracle, a small oval rowboat. W. carwgt corwg. anything round. Gael. eurach, a wicker-boat. ஒ.நோ. குலவை.ம.குரவ. [குலவை → குரவை, குலவையிடுதல், குடிவையிட்டு ஆடுதல்.]
குரவைக்கூத்து	குரவைக்கூத்து kuravaikāttu, பெ.(n.) குரவை1 பார்க்க (சிலப்.3,12,உரை);;See. {kuraval} [குரவை + கூத்து.]
குரவைத்திகிரி	குரவைத்திகிரி guravaittigiri, பெ.(n.) ஆண்துடரி என்னும் மூலிகை (சா.அக.);; a shrub-useful in kidney diseasses. மறுவ: விரகச்செடி [குரவை + திகிரி.]
குரவைப்பறை	குரவைப்பறை kuravaippaṟai, பெ.(n.) ஒருவகைக் குறிஞ்சிப் பறை (இறை.1,17,உரை);; a drum of the hilly tracts. [குரவை + பறை.]
குரவையிடு-தல்	குரவையிடு-தல் kuravaiyiḍudal, 20செ.கு.வி.(v.i.) நாவாற் குழறி மகிழ்ச்சியொலி செய்தல்; to utter in chorus a shrill sound by wagging the tongue as done by women on festive and religious occasions (இ.வ.);. [குலவை → குரவை + இடு.]
குரற்கந்து	குரற்கந்து kuraṟkandu, பெ.(n.) சர்க்கரை அல்லது தேன் சேர்த்துப் பக்குவப்படுத்திய பனிநீர்ப்பூ ரோசாப்பூ; a confection of rose prepared in sugar or honey (சா.அக.);. மறுவ. குல்கந்து [குரல் + கந்து. குரலை வலுப்படுத்துவது.]
குரற்கம்மல்	குரற்கம்மல் kuraṟkammal, பெ.(n.) குரல்வளையில் உள்ளிரம் வறண்டு பேசமுடியாமல், கம்மிய பேச்சையுண்டாக்கும் ஒரு தொண்டைநோய்; a disease of the larynx due to dryness and the inablity to talk except with hoarse voice (சா.அக.);. [குரல் + கம்மல்.]

குரற்கணப்பு	குரற்கணப்பு kuraṟkaṇappu, பெ.(n.) குளிர்ச்சியால் தொண்டை கம்மல்; harsh, rough, grating voice, as when the throat is affected with cold (சா.அக.);. இது காற்றுக் கோளாறினாலும் அதிகக் கூச்சலிடு வதாலும் உண்டாகி, குரல்வளையில் தங்கிப் பேச் சொலியை மாற்றும். [குரல் + கனைப்பு.]
குரற்செப்பு	குரற்செப்பு kuraṟceppu, பெ.(n.) குரள்வளை; glottis (சா.அக.);. மறுவ:குரல்வளை [குரல் + செப்பு.]
குரணாசனி	குரணாசனி kuraṇācaṉi, பெ.(n.) குரலோசையைக் கெடுக்கும் உணவு வகை முதலியன; food substances that affect the voice of the throat (சா.அக.);. [குரல் + நாசனி.]
குரா	குரா kurā, பெ.(n.) வெள்வெட்கி (குராமரம்); மரம்; common bortle flower. "குராநற் செழும்போது கொண்டு" (திவ். இயற் 2, 31);. [குரல் → குரவு → குரா.]
குராசானிப்பூடு	குராசானிப்பூடு kurācāṉippūṭu, பெ.(n.) ஓர் ஓமப்பூடு; a plant (சா.அக.);. [குராசானி + பூடு – குராசானி – ஊர்ப்பெயர்.]
குராதர்	குராதர் kurātar, பெ.(n.) குணதத்துவ அதிபர் எண்மரில் ஒருவர் (சி.சி.8,2, மறைஞா);; [குரு + ஆதர் – குராதர்.]
குராமரம்	குராமரம் kurāmaram, பெ.(n.) வறண்ட நிலத்தில் வளர்வதும், படகு செய்வதற்குப் பயன்படுவதுமான ஒருவகைமரம்; common bottle flower tree. It is very common in ceylon where fishing boats are made of its wood (சா.அக.);. மறுவ:வெள்வெட்சி [குரவு → குரா + மரம்.]

குரால்	குரால் kurāl, பெ.(n.) 1. புகர்நிறம் (திவா.);; dim, tawny colour. 2. பசு; cow. "குஞ்சர மெண்கு குராலரி யேனம்" (சேதுபு.மங்கல.27);. 3. கோட்டான்; a kind of owl. "பலவூண் பொருந்திய குராலின் குரலும்" (மணிமே.6,76);. [குரு → குரால்.]
குராற்பசு	குராற்பசு kurāṟpasu, பெ.(n.) கபிலைநிறப் பசு; tawny cow. "குராற் பசுவைக் கொன்றான் பாவத்தை" (S.I.I.iii,121.);. [குரு → குரால் + பசு (பசு=பெற்றம்);.]
குரிச்சி கட்டல்	குரிச்சி கட்டல் guriccigaṭṭal, பெ.(n.) கைகளால் முடக்கல்; persistent, and organic contracture of a joint in certain diseases such as small box rheumatism attended with veneral disease [குரிச்சி + கட்டல்.]
குரிசில்	குரிசில் kurisil, பெ.(n.) 1. பெருமையிற் சிறந்தோன் (திவா.);; person of dignity, illustrious person. 2. வள்ளல்; philanthropist, benefactor. "குரிசினீ நல்க யாங் கொள்ளும் பரிசில்" (பு.வெ.9,5);. 3. தலைவன்; lord, chief. "போர்மிகு பொருந குரிசிலென" (திருமுரு.276);. [குரு → குருசில் → குரிசில்.]
குரிஞ்சி	குரிஞ்சி kuriñji, பெ.(n.) 1. ஈந்து; wild date-palm. 2. குரிங்கை; cone head. 3. மருதோன்றி; common-nail dye. 4. செம்முள்ளி; throny nail dye. 5. வேங்கை; common vengai. 6. வைரமணி; chalcedony (சா. அக.);. [குரு → குருஞ்சி → குறிஞ்சி.]
குரிந்தை	குரிந்தை kurindai, பெ.(n.) 1. குருக்கத்தி (மலை.);; common delight of the woods. 2. சிறுகுறிஞ்சா; small Indian pecauanha. [குரு → குருந்தை → குரிந்தை.]

குரிவியாலன்	குரிவியாலன் kuriviyālaṉ, பெ.(n.) ஆலமரவகை; a common avenue-fig having stoutair-roots. ம.குர்யாலு [குரு → குருவி → குரிவி + துலன்.]
குரீஇ	குரீஇ kurīi, பெ.(n.) 1. குருவி; small bird. "குன்றத் திறுத்த குரீஇயினம்" (புறநா.19);. 2 பறவை (பிங்.);; bird. [குல் → குறு→குறுகு→குருவி→குரீஇ.]
குதிஇப்பூளை	குதிஇப்பூளை kudiippūḷai, பெ.(n.) சிறுதுளை பார்க்க;{seesirulula} "குரீஇப்பூளை குறு நறுங்கண்ணி"(குறிஞ்சிப்72);; wolly caper. [குரீஇ→பூளை.]
குரீரம்	குரீரம் kurīram, பெ.(n.) புணர்ச்சி, இணலாடுதல்; copulation(சா.அக.);. [குரீஇ→குரீஇலம்(குருவியின் செயல்);→குரீரம்.]
குரு	குரு1 kuruttal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1.தோன்றுதல், to appear. "அதினின்று மொருபுருடன் குருத்தான்" (விநாயகபு.72,4);. 2. வேர்க்குரு உண்டாதல்; to break out, as prickly heat. [குல் (தோன்றல் கருத்து → குரு.] குரு1 kuruttal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) வெகுளி யடைதல்; to be indignant, enraged. [குல் → குரு.] குரு3 kuru, பெ.(n.) 1. அம்மை முதலிய கொப்புளங் காணும் நோய்; postule, blister, any eruptive, disease, as small-pox, measles. "வெப்பு நோயுங் குருவுந் தொடர" (சிலப்.உரைபெறு கட்டுரை);. 2. புண்; boil.sore. "கிருமி குருவின் மிளிர்த்தத்து" (திவ்.இயற். திருவிருத்.48);. 3. வேர்க்குரு (பிங்.);; prickly heat. 4. புளகம்; horripilation. "மயிர்க்கண் குருக்கொண்டு" ... விவாக ...

குருக்கக் காய்ச்சல்	குருக்கக் காய்ச்சல் kurukkakkāyccal, 8 செ.குன்றாவி. (v.t.) கண்டக் காய்ச்சுதல்; boiling down as to become thick and consistent (சா.அக.);. [குறுக்க → குருக்க + காய்ச்சல்.]
குருக்கஞ்செடி	குருக்கஞ்செடி kurukkañjeḍi, பெ.(n.) பிரமதண்டு; yellow thistle (சா.அக.);. [குரு → குருக்கம் + செடி.]
குருக்கண்	குருக்கண் kurukkaṇ, பெ.(n.) 1. குருட்டுக் கண்; blind eye with eruptions or vesicles. 2. பெண் முலை; woman's breast. 3. ஞானக்கண்; eye of wisdom, third eye (சா.அக.);. [குல் (துளை); → குரு + கண்.]
குருக்கத்தி	குருக்கத்தி1 kurukkatti, பெ.(n.) மாதவிக்கொடி; common delight of the woods. "குடந்தைக் கிடந்த கோவே குருக்கத்திப்பூச் சூட்ட வாராய்" (திவ்.பெரியாழ்.2:7,7);. [குல் → குரு → குருக்கன் → குருக்கத்தி.] குருக்கத்தி2 kurukkatti, பெ.(n.) கல்லால்; white fig. [குரு → குருக்கத்தி.]
குருக்கத்தியெண் ணெய்	குருக்கத்தியெண்ணெய் kurukkattiyeṇīey, பெ.(n.) வசந்த கால மல்லிகை எண்ணெய்; oil of spring creeper(சா.அக.);. [குருக்கத்தி + எண்ணெய்.]
குருக்கம்	குருக்கம் kurukkam, பெ.(n.) குறுக்கு, இடுப்பு; hip (சா.அக.);. [குறுக்கு → குறுக்கம் → குருக்கம்.]
குருக்கல்	குருக்கல் kurukkal, பெ.(n.) 1. குருவுண்டாதல்; breaking out of prickly heat. 2. அம்மைக் குருவெழும்பல்; rising of pocks as in small-pox (சா.அக.);. [குல் → குரு → குருத்தல் → குருக்கல்.]

குருக்கள்	குருக்கள்1 kurukkaḷ, பெ.(n.) 1.ஆசிரியன் (சீவக.கடவுள்வா.1,உரை);; priests. 2. சிவன் கோயிலிற் பூசனை புரியும் ஆரியச்சிவனியர்; officiating Brahman priests in {Siva} temples (கொ.வ.);. 3.பார்ப்பனரல்லாத சைவர்க்குக் காரியங்கள் செய்விக்கும் சைவவேளாளர்;{Salva Wellalaprests} who ministered to non-Brahmins. [குல் → கள்.] குருக்கள்2 kurukkaḷ, பெ.(n.) நூற்றவர் கௌரவர்; Kauravas as descendants of Kuru. "குருக்கள் தமக்குப் படைத்தலைவரை வகுத்தது" (தொல். பொருள்.72, உரை,ப.231);. [குல் → கள். குரு - ஒரு மரபினத்தின் பெயர்.]
குருக்கன்	குருக்கன் kurukkaṉ, பெ.(n.) காகச் செய்நஞ்சு (சங்.அக.);; a prepared arsenic. [குரு → குருக்கன்.] குருக்கன் kurukkaṉ, பெ.(n.) கேப்பை (மலை.);; ragi, a millet, Eleusine coracana. த.வ.கேழ்வரகு. [Sinh.kurrakan → த.குரக்கன்.]
குருக்காணிக்கை	குருக்காணிக்கை kurukkāṇikkai, பெ.(n.) வேதபாடம் படித்து முடித்தபின் சீடன் தன் ஆசிரியனுக்குக் காணிக்கை தருதல்; to present to a guru by his pupil after completing his védic studies under him. [குரு + காணிக்கை.]
குருக்காதி	குருக்காதி kurukkāti, பெ.(n.) குரு மருந்துகள் முடிக்கப் பயன்படும் சரக்குகள்; the ingredients necessary for preparation of quintessential medicines (சா.அக.);. [குரு → குருக்கம் + ஆதி.]
குருக்காரம்	குருக்காரம் kurukkāram, பெ.(n.) காரக்குரு; any substance added to a metal etc. (சா.அக.);. [குரு + காரம்.]
குருக்கி	குருக்கி kurukki, பெ.(n.) முழங்காற்கு மேல் வீக்கங் காணும் குதிரைநோய்வகை (அசுவசா.111);; a disease of the horse is which there is swelling just above the knees. [குருக்கு → குருக்கி.]

குருக்கிடை	குருக்கிடை kurukkiḍai, பெ.(n.) குருக்கிடை நூல் அல்லது குருமருந்து முறையைச் சொல்லும் நூல்; a treatise on the preparation of quite essential medicines or salt used in alchemy (சா.அக.);. [குரு + இடை.]
குருக்கிலை	குருக்கிலை kurukkilai, பெ.(n.) பிரமதண்டின் இலை; prickly poppy (சா.அக.);. [குருக்கு + இலை.]
குருக்கு	குருக்கு1 kurukku, பெ.(n.) பிரமதண்டுச் செடி; prickly poppy. உன்வீட்டிலே எருக்கும் குருக்கும் முளைக்க (உ.வ.);. மறுவ. பிரண்டை [குரு → குருக்கு.] குருக்கு kurukku, பெ.(n.) இளம்பனை முதலியவை நெருங்கிய தோப்பு; plantation thick with young palm trees (இ.வ.);. [குல் → குரு → குருக்கு.] குருக்கு3 kurukku, பெ.(n.) நெருஞ்சி; cowthorn. [குல் → குரு → குருக்க/.]
குருக்குத்தி	குருக்குத்தி kurukkutti, பெ.(n.) 1. குருக்கு பார்க்க;See. kurukku. 2. பயிரில் விழும் நோய் வகை; a disease causing blight to growing grain. [குருக்கு → குருக்கத்தி.]
குருக்குப்பால்	குருக்குப்பால் kurukkuppāl, பெ.(n.) கண் வலிக்குப் பயன்படும் பிரம்மதண்டுச் செடியின் மஞ்சள் பால்; the yellow juice of prickly poppy, used in opthamalmia (சா.அக.);. [குருக்கு + பால்.]
குருக்கொடு-த்தல்	குருக்கொடு-த்தல் kurukkoḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கோயிற்பூசை புரிதல்; to offer puja in temples. "குருக்கொடுக்கும் நம்பிமா ரென்றிருந் தோம்" (தமிழ்நா.216);. 2. கொடுமை செய்யத் தூண்டுதல்; to incite, commonly to evil deeds (வின்.);. [குரு + கொடு.]

குருக்கொள்(ளு)-தல்	குருக்கொள்(ளு)-தல் kurukkoḷḷudal, 16 செ.கு.வி. (v.i.) குருவின் தன்மையை மேற்கொள்ளுதல்; to arrogate the function of a teacher. "இராசநீதி குருக்கொண்டு முதிர்ந்தனையோ" (பாரத. குதுபோர்.241);. [குரு + கொள்.]
குருகடம்	குருகடம் gurugaḍam, பெ.(n.) அரத்தத்திலிருக்கும் அணுவுறுப்பு; blood corpuscle (சா.அக.);. [குரு → கடம்.]
குருகண்டகம்	குருகண்டகம் guruganṭagam, பெ.(n.) முருங்கை; horse radish. 2. கண்டகச்சிலை காகிக் கருகில் கண்டகி என்னும் நதியில் கிடைக்கும் பூசைக்குரிய கல்(சா.அக.);; worshipable stone obtained from kandaki viva in north india. [குரு + கண்டகம்.]
குருகாரம்	குருகாரம் kurukāram, பெ.(n.) பொரி காரம்; borax 2. குரு முறைக்குப் பயன்படுத்தும் கார மருந்து; an alkaloid used for preparing a universal medicine known as philospher's powder (சா.அக.);. [குரு + காரம்.]
குருகிதம்	குருகிதம் gurugidam, பெ.(n.) முருந்துகளிலிருந்து எடுக்கும் ஒரு பொருள்; a peculiar substance obtained from cartilages (சா.அக.);. [குரு → குருகு → குருகிதம்.]
குருகிலை	குருகிலை1 gurugilai, பெ.(n.) குருக்கிலை; leaves of erythrina (சா.அக.);. [குருக்கு → குருக்கு + இலை.] குருகிலை2 gurugilai, பெ.(n.) ஒருவகை மரம்; a tree. "பெய்ய முழங்கத் தளிர்க்குங் குருநிலை" (நான்மணி.37);. [குருகு + இலை.]
குருகிற்றாளி	குருகிற்றாளி gurugiṟṟāḷi, பெ.(n.) ஒருவகைக் கிழங்கு; a kind of root. [குருகு → குருகில் + தாளி.]

குருகு	குருகு1 gurugu, பெ.(n.) 1.விலங்கு முதலியவற்றின் இளமை (சூடா.);; young, as of an animal. 2. குட்டி; young of a beast. "சிங்கக் குருகு" (திவ். திருப்பா. 1,வ்யா);. 3. குருத்து; pith, as of tree or elephant's tusk. "குருகு பறியா நீளிரும் பனைமிசை" (பரிபா.2,43);. "ஆளிநன்மான் .... வேழத்து வெண்கோடு வாங்கிக் குருத்தருந்தும்"(அகநா.381);. 4. வெண்மை (திவா.);; whiteness. 5. பறவை (சூடா.);; bird. 6. தாரை; heron, stork, crane. "வான்பறைக் குருகி னெடுவரி பொறப்ப"(பதிற்றுப்.83,2.); 7. கோழி (பிங்.);; hen. 8. அன்றில்; the {agri} bird. "குருகுபெயர்க் குன்றம்" (மணிமே.5,13);. 9. மூலநாள் (திவா.);; the 19th naksatra 10. துருத்தி வைத்தூதும் கொல்லுலை மூக்கு; hole in the centre of the smith's forge for the nozzle of the bellows. "ஊதுலைக் குருகி னுயிர்த்தனர்" (சிலப்
குருகுக்கிழங்கு	குருகுக்கிழங்கு guruguggiḻṅgu, பெ.(n.) உண்ணுதற்குரிய இளங்கிழங்கு; very young yams or other edible roots (வின்.);. [குருகு + கிழங்கு.]
குருகுணம்	குருகுணம் guruguṇam, பெ.(n.) எளிதில் செரிமானம் ஆகாமல் வயிறு, குடல்களுக்கு துன்பத்தை உண்டுபண்ணும் வன்மையான பொருள்களின் பண்பு; the nature of any substance that could not be easily digestible or one that gives trouble to the disgestive organs such as, the stomach, and the intestines. 2. மென்மையான குணம்; sterling quality (சா.அக.);. [குரு + குணம்.]
குருகுபெயர்க் குன்றம்	குருகுபெயர்க் குன்றம் gurugubeyarggunram, பெ.(n.) கிரவுஞ்சமலை பார்க்க;See. {kiravuriamala} a mountain. "குருகு பெயர்க் குன்றங் கொன்றோன்" (மணிமே.5:13);. [குருகு + பெயர் + குன்றம்.]
குருகுமண்	குருகுமண் gurugumaṇ, பெ.(n.) வெள்ளைமண்; white earth. [குருகு + மண்.]

குருகுமணல்	குருகுமணல் gurugumaṇal, பெ.(n.) வெண்பொடி மணல்; fine white sand. [குரு + மணல்.]
குருகுரகம்	குருகுரகம் guruguragam, பெ.(n.) குருகுரு ஒலிப்பு; gurgling Sound (சா.அக.);. [குரு + குரு → குருகுரு → குருகுரகம்.]
குருகுரம்	குருகுரம் guruguram, பெ.(n.) சதையைத் துளைக்கும் புழு; a worm burrowing into the skin [குல் → குரு + குரம்.]
குருகுரு	குருகுரு1 guguruttal, 16 செ.கு.வி.(v.i.) வேர்க்குரு உண்டாதல்; to to breat out, as prickly heat. [குருத்தல் = உண்டாதல். குரு → குருகுருத்தல்.] குருகுரு2 guruguruttal, 16 செ.கு.வி.(v.i.) 1. நமைத்தல்; to itch and tingle. 2. நெஞ்சை உறுத்துதல்; to rankle in one's mind. அவன் பேசியது நெஞ்சில் குருகுருக்கிறது (உ.வ.);. [குல் → குடு → குரு] குருகுரு3 guruguru, பெ.(n.) தொண்டையில் கொப்புளிக்கும் ஓசை; gurgling sound as in throat etc. (சா.அக.);. [குலு + குலு → குறு + குறு → குரு + குரு.]
குருகுலம்	குருகுலம்1 gurugulam, பெ.(n.) குருவின்கொடி வழியினர்; the Kurudynasty. "குருகுலத்துவ ரியற்கை நன்று" (பாரத.கிருட்டின.118);. [குரு + குலம்.] குருகுலம்2 gurugulam, பெ.(n.) குருவின் வாழ்விடம்; residence or home of a guru. [குரு + குலம்.]
குருகுலவாசம்	குருகுலவாசம் gurugulavācam, பெ.(n.) கல்வியின் பொருட்டு மாணாக்கன் ஆசிரியன் மனையில் வாழ்கை; residence or life of a pupil in the guru's home. [குருகுலம் + வாசம்.]

குருகுளிகை	குருகுளிகை guruguḷigai, பெ.(n.) பெருமை வாய்ந்த குளிகை; reputed pill (சா.அக.);. [குரு (மேன்மை + குளிகை.]
குருகூர்	குருகூர் kuruār, பெ.(n.) சடகோபர் பிறந்த ஊராகிய ஆழ்வார் திருநகரி; Alvar Tirunagari, the birth-place of {šaọ̣aGopar} in Thoothukkudi district. "குருகூர்ச் சடகோபன் சொல்" (திவ். திருவாய்.1:1,11);. மறுவ. குருகை [குருகு + ஊர்.]
குருகூர் நம்பி	குருகூர் நம்பி kuruārnambi, பெ.(n.) சடகோபர் பார்க்க (இலக்.வி.900, உரை);;See. {sadagdhar} [குருகூர் + நம்பி.]
குருகை	குருகை gurugai, பெ.(n.) குருகர்பார்க்க;{kurugp} town "குருகைக் கோன் சடகோபள் சொல்"(திவ்.திருவாய்.3:6,11);. [குருகு → குருகை.]
குருங்காடகம்	குருங்காடகம் guruṅgāṭagam, பெ.(n.) மூக்கு கண், காது, தொண்டை ஆக இந் நான்கு துளை களும் கூடுமிடம்; the place of union of the four cavities viz. nose, eyes, ears and throat (சா.அக.);. [குரும் +(கூடகம்);காடகம்.]
குருங்காடை	குருங்காடை kuruṅgāṭai, பெ.(n.) உயர்ந்த காடை; a superior kind of quail (சா.அக.);. [குரும் + காடை.]
குருச்சாரகம்	குருச்சாரகம் guruccāragam, பெ.(n.) இருள்விடு செடி; a plant (சா.அக.);. [குரு +(சாலகம்); சாரகம்.]
குருச்சி	குருச்சி kurucci, பெ.(n.) குரிச்சி பார்க்க;See. {kuricci} [குரு → குருச்சி.] குருச்சி kurucci, பெ.(n.) சீனக்காரம்; alum (வின்.);. [குரு + குருச்சி.]

குருச்சுண்ணம்	குருச்சுண்ணம் kuruccuṇṇam, பெ.(n.) முப்பு; the mystic three salts used in alchemy. It is the quintessence salt prepared by a secret process [குரு + சுண்ணம்.]
குருச்சோவிருத்தம்	குருச்சோவிருத்தம் kuruccōviruttam, பெ.(n.) நெட்டி தளம்; an unknown plant (சா.அக.);. [குரு சோ + இருத்தம்.]
குருசகம்	குருசகம் gurusagam, பெ.(n.) வெண்தோன்றி; skyroot (சா. அக.);. [குருக → குருசகம்.]
குருசம்	குருசம் kurusam, பெ.(n.) வெண்டோன்றி(மலை.);; Malabar glory lily. [குரு → குருசம்.]
குருசாமி	குருசாமி kurucāmi, பெ.(n.) 1. குருவின் நெஞ்சிற்குகந்தவன்; the most revered of masters, chief of preceptors. 2.குருநாதன் பார்க்க;See. {kurunădan} [குரு → சாமி.]
குருசாரம்	குருசாரம் kurucāram, பெ.(n.) பொடிகாரம்; an alkaline powder. 2. சிவசாரம்; an alkaloid preparation as opposed to. சத்தி சாரம் (சா.அக.);. [குரு + சாரம்.]
குருசித்தன்	குருசித்தன் kurusittaṉ, பெ.(n.) இதளிய(இரசவாத); முறைகளில் வல்லோனாகிய சித்தன்; a {siddha} skilled in alchemy. 2. சித்தர்களிற் சிறந்தோன் அதாவது அகத்திய முனி; saga Agastya, the chief of the Siddhar's school (சா.அக.);. [குரு + சித்தன்.]
குருசில்	குருசில் kurusil, பெ.(n.) குரிசில்பார்க்க;See. kuricil "போர்மிகு குருசில்" (பதிற்றுப்.31:36);. [குரு + குருசில்.]

குருசுரம்	குருசுரம் kurusuram, பெ.(n.) உடம்பிற் றினைபோல் குருக்களை எழுப்பும் ஒருவகைக் காய்ச்சல்; an acute fever characterised by crop of pustules of the size of millet seeds (சா.அக.);. மறுவ. நாய்முள் காய்ச்சல் [குரு + சுரம்.]
குருசூரியன்	குருசூரியன் kurucūriyaṉ, பெ.(n.) வைரம்; diamond (சா.அக.);. [குரு + சூரியன்.]
குருசெயநீர்	குருசெயநீர் kuruseyanīr, பெ.(n.) பூ நீருப்பு செயநீர்; a strong pungent fluid prepared by exposing to nights dew a mixture in which the efforescent salt of the soil of the fuller's earth forms the chief-ingredients (சா.அக.);. [குரு + செயநீர்.]
குருசேவை	குருசேவை kurucēvai, பெ.(n.) ஆசிரியனை வழிபடுகை; service to a guru, of four kinds viz; ஆத்தம் அங்கம், தானம், சற்பாவம். "அதிகாரி செயும் குருசேவையினை" (வேதா.ஆ.11);. [குரு + சேவை.]
குருஞ்சூல்	குருஞ்சூல் kuruñjūl, பெ.(n.) அகச்சூலி; [குரு → குரும் + குல்.]
குருட்டடி	குருட்டடி kuruḍḍaḍi, பெ.(n.) சற்றும் நினைத்துப் பார்க்காமல் (யோசனையில்லாது); அடிக்கும் அடி; indiscrimenate unthinking beating (சா.அக.);. [குருடு + அடி.]
குருட்டாட்டம்	குருட்டாட்டம் kuruṭṭāṭṭam, பெ.(n.) கண்மூடித்தனமான செய்கை; blind, ineffective act, as the blind leading the blind. "குருடுங் குருடுங் குருட்டாட்ட மாடி" (திருமந்.1680);. [குருட்டு + ஆட்டம்.]
குருட்டீ	குருட்டீ kuruṭṭī, பெ.(n.) 1. மாடு முதலியவற்றின் மேல் தங்கும் ஒரு வகை ஈ; gad-fly, horse fly, 2. இருட்டிற்கண் தெரியாத ஒரு வகை ஈ; a kind of fly that cannot see in the night. [குருடு + ஈ]

குருட்டுக்கண்	குருட்டுக்கண் kuruṭṭukkaṇ, பெ.(n.) பார்வை யில்லாக் கண்; blind eye (சா.அக.);.
குருட்டுக்கண்ணாடி	குருட்டுக்கண்ணாடி kuruṭṭukkaṇṇāṭi, பெ.(n.) முகந்தெரியாத கண்ணாடி; unserviceable lookingglass, mirror that has lost its reflective power. [குருடு + கண்ணாடி.]
குருட்டுக்கல்	குருட்டுக்கல் kuruṭṭukkal, பெ.(n.) ஒளிமங்கின மணி; turbid ordim gem (வின்.);. ம.குருட்டுக்கல்லு [குருடு + கல்.]
குருட்டுக்கிரகம்	குருட்டுக்கிரகம் guruṭṭuggiragam, பெ.(n.) குழந்தைகளுக்குக் காணும் கோள்நிலைக் குற்றம், a morbid condition in children due to the malinfluence of a particular planet perhaps venus [குருடு + கிரகம்.]
குருட்டுக்கொக்கு	குருட்டுக்கொக்கு kuruṭṭukkokku, பெ.(n.) நொள்ளை மடையான் என்ற கொக்கு; blind heron, squident-eyed (M.M.640);. தெ. குட்டிக்கொங்க [குருடு + கொக்கு.]
குருட்டுச்சாயம்	குருட்டுச்சாயம் kuruṭṭuccāyam, பெ.(n.) மங்கலான சாயம்; faint colours in dyeing. [குருடு + சாயம்.]
குருட்டுத்தனம்	குருட்டுத்தனம் kuruṭṭuttaṉam, பெ.(n.) 1. குருட்டுத்தனம்; blindness. 2.கண்மூடித்தனம்; foolishness, recklessness (கொ.வ.);. க.குருடதன;தெ. குட்டிதன. [குருட்டு + தனம்.]
குருட்டுத்திர்ப்பு	குருட்டுத்திர்ப்பு kuruṭṭuttirppu, பெ.(n.) அறிவில்லாத தீர்மானம்; undiscerning judgement [குருடு + தீர்ப்பு.]

குருட்டுநாள்	குருட்டுநாள் kuruṭṭunāḷ, பெ.(n.) செவ்வாயும் சனியும் (சோதிட.சிந்.ப.36);; Tuesday and Saturday, as being considered blind. ம. குருட்டுநாள் [குருடு + நாள்.]
குருட்டுநியாயம்	குருட்டுநியாயம் kuruṭṭuniyāyam, பெ.(n.) குருட்டு வழக்கு பார்க்க;See. {kurutfu-valakku.} [குருட்டு + நியாயம்.(நயன் → நயம் → நாயம் → வ. நியாயம்);.]
குருட்டுநோய்	குருட்டுநோய் kuruṭṭunōy, பெ.(n.) 1. காரணம் தெரியாத நோய்; diseases for which no causes could be assigned. 2. கண்குருடு; blindness [குருட்டு + நோய்.]
குருட்டுப்பக்கம்	குருட்டுப்பக்கம் kuruṭṭuppakkam, பெ.(n.) அச்சடிச் சேலையின் மங்கலான பக்கம்; reverse side of printed cloth, as the blind side (இ.வ.);. [குருடு + பக்கம்.]
குருட்டுப்பணம்	குருட்டுப்பணம் kuruṭṭuppaṇam, பெ.(n.) தேய்ந்த நாணயம்; worn out coin (கொ.வ.);. [குருடு → குருட்டு + பணம்.]
குருட்டுப்பத்தி	குருட்டுப்பத்தி kuruṭṭuppatti, பெ.(n.) மூடப்பத்தி; blind faith, superstition. [குருட்டு + பத்தி.]
குருட்டுப்பலகை	குருட்டுப்பலகை guruṭṭuppalagai, பெ.(n.) அழுக்கடைந்த எழுதுபலகை; dirty slate (இ.வ.);. [குருட்டு + பலகை.]
குருட்டுப்பனங்காய்	குருட்டுப்பனங்காய் kuruṭṭuppaṉaṅgāy, பெ.(n.) உள்ளீடற்ற பனங்காய்; pulpless palmyra fruit [குருட்டு + பனங்காய்.]
குருட்டுப்பாடம்	குருட்டுப்பாடம் kuruṭṭuppāṭam, பெ.(n.) பொருளுணர்ச்சியில்லாமற் செய்யும் மனப்பாடம்; lesson blindly committed to memory without regard to the meaning, anything learnt by rote. [குருட்டு + பாடம்.]

குருட்டுப்பாலை	குருட்டுப்பாலை kuruṭṭuppālai, பெ.(n.) நந்தியா வட்டம்; eye flower (சா.அக.);. [குருட்டு + பாலை.]
குருட்டுப்பாவலி	குருட்டுப்பாவலி kuruṭṭuppāvali, பெ.(n.) ஒருவகைக் காதணி; ear ornament worn in the tragus. [குருடு + பாவலி.]
குருட்டுமருத்துவம்	குருட்டுமருத்துவம் kuruṭṭumaruttuvam, பெ.(n.) கண்மூடித்தனமாய்ச் செய்யும் மருத்துவம்; the blind procedure and practice of aquack (சா.அக.);. [குருடு + மருத்துவம்.]
குருட்டுமருத்துவன்	குருட்டுமருத்துவன் kuruṭṭumaruttuvaṉ, பெ.(n.) நூலின் முறை தெரியாத மருத்துவன்; one who practices medicine, without the knowedge of science (சா.அக.);. [குருட்டு + மருத்துவன்.]
குருட்டுமாசு	குருட்டுமாசு kuruṭṭumācu, பெ.(n.) ஓடி மறைகும் முகில் மேகம்; blinding mist. [குருடு + மாசு.]
குருட்டுமுத்து	குருட்டுமுத்து kuruṭṭumuttu, பெ.(n.) மங்கலான முத்து; dim lusterless peari. [குருட்டு + முத்து.]
குருட்டுமை	குருட்டுமை kuruṭṭumai, பெ.(n.) எழுத்துத் தெரியாத மசி; pale ink. [குருடு + மை.]
குருட்டுயோகம்	குருட்டுயோகம் kuruṭṭuyōkam, பெ.(n.) முயற்சியின்றிச் செல்வமுண்டாதற்கு காரணமாக ஓகம்; fluke, stroke, of fortune. குருட்டு ஓகம் பார்க்க [குருடு(ஓகம்); + யோகம்.]

குருட்டுவவ்வால்	குருட்டுவவ்வால் kuruṭṭuvavvāl, பெ.(n.) பகலிற் கண்தெரியாத வாவல்வகை (M.M.156);; bat, as blind at daytime. [குருடு + வாவல் → வவ்வால். வாவுதல் = தாவுதல்.]
குருட்டுவழி	குருட்டுவழி kuruṭṭuvaḻi, பெ.(n.) கண்மூடித்தன மான முறை; blind procedure. ம. குருட்டுவழி [குருடு + வழி.]
குருட்டுவளம்	குருட்டுவளம் kuruṭṭuvaḷam, பெ.(n.) பார்வைக்குப் படாத புடவையின் உட்புறம்; inner side of a cloth orgarment opp. to {pārva-valam.} [குருடு + வளம்.]
குருட்டுவைத்தியம்	குருட்டுவைத்தியம் kuruṭṭuvaittiyam, பெ.(n.) குருட்டு மருத்துவம் பார்க்க;See. {kuruttu. masuttuvam,} [குருட்டு + வைத்தியம்.]
குருட்டுவைத்திய ன்	குருட்டுவைத்தியன் kuruṭṭuvaittiyaṉ, பெ.(n.) குருட்டு மருத்துவன் பார்க்க;See. {kuruttu. masuttuvas.} [குருட்டு + வைத்தியன்.]
குருட்டுவெளவால்	குருட்டுவெளவால் kuruṭṭuveḷavāl, பெ.(n.) குருட்டுவவ்வால் பார்க்க;See. {kurutuvawal} வகைகள்: 1. சிறகுநீண்டோன் 2. வெண் வயிற்றோன் 3. கருந் தாடியன் 4. உதடுகருங்கி (சா.அக.);. [குருடு + வெளவால்.]
குருட்டெலி	குருட்டெலி kuruṭṭeli, பெ.(n.) கடித்தால் நச்சு உண்டாக்கும் ஒருவித எலி; a kind of rat, the bite of which is considered poisonous (சா.அக.);. [குருடு + எலி.]

குருட்டெழுத்து	குருட்டெழுத்து kuruṭṭeḻuttu, பெ.(n.) மங்கலான எழுத்து; indistinct script or letter (வின்.);. ம.குருட்டெழுத்து [குருடு + எழுத்து.]
குருடகம்	குருடகம் guruḍagam, பெ.(n.) கல்லுப்பனை; a kind of palmyra. [குருடு → குருட்கம்.]
குருடகா	குருடகா kuruḍakā, பெ.(n.) உத்தாமணி; [கருடகம் → குருடகா.]
குருடன்	குருடன் kuruḍaṉ, பெ.(n.) 1. கண்ணில்லாதவன்; bind man. "ஏதிலா ரிற்கட் குருடனாய்" (நாலடி.58);. 2. சுக்கிரன்(அக.நி.);; venus. 3 பிறவிக் குருடனாகிய திருதராட்டிரன்;{dirutharattiran,} as congenitally blind. ம.குருடன்; க.குருட,குட்ட, குரட; தெ.குட்டி, க்ருட்டி; து.குருடெ, குர்டெ, குர்ட; கோத. குர்ட்ண்; மால. க்வொட்ரி;பட.குருட. [குருடு + அன்.]
குருடனாசனி	குருடனாசனி kuruḍaṉācaṉi, பெ.(n.) கஞ்சாங் கோரை; white basil (சா.அக.);. [குருடு + நாசினி.]
குருடி	குருடி kuruḍi, பெ.(n.) கண்ணில்லாதவன்; blind womaп. ம.,க., பட. குருடி. [குருடு → குருடி.]

குருடு	குருடு1 kuruḍu, பெ.(n.) . 1. பார்வையின்மை; blindness, absence of vision. "கூனுங் குருடும்" (தமிழ்நா.58);. 2. ஒளியின்மை; dimness in gems opacity. 3. ஆடை முதலியவற்றின் குருட்டுப்பக்கம்; the wrong side of a cloth, unfinished, unpolished, undressed side of a thing (வின்.);. 4. மூடன்; blind ignorant fellow used in contempt. ம.,க., பட. குருடு; தெ. குட்டி, க்ருட்டு; து.குருடு, குர்டு; கோத. குர்ட்;நா. குட்டி. {kuru-du,} blindness, blind: ultimate basekuru (like kira, the ultimate base of {kiragu,} old). Comp. Persian {kūr; Kurdkor Ossete kurm, blind (C.G.D.F.L. Pg.593);. [குல் → குரு(கருமை); → குருள் → குருடு.] குருடு2 kuruḍu, பெ.(n.) 1. காதின் வெளிப்புறத்துள்ள செவிள்; tragus. 2. குருட்டுப் பரவலி
குருத்தடை-த்தல்	குருத்தடை-த்தல் kuruttaḍaittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. நெல் முதலிய பயிர்கள் குருத்து விடாதிருத்தல்; to bestunted, as grain, putting forth no new leaves. 2. கதிர் பொதிநிரம்புதல்; to be big with sprouts [குருத்து + அடை-.]
குருத்தம்	குருத்தம் kuruttam, பெ.(n.) வெள்ளியைப் போன்ற ஒரு மாழை (உலோகம்);; a metal resembling silver(சா.அக.);. [குரு → குருத்தம்.]
குருத்தாமரை	குருத்தாமரை kuruttāmarai, பெ.(n.) ஆகாசத் தாமரை; sky lotus (சா.அக.);. [குரு + தாமரை.]
குருத்தானம்	குருத்தானம் kuruttāṉam, பெ.(n.) கோயில்களில் அருச்சனை செய்யும் குருக்கள் பணி; post of a priest. "குருக்கள் வரந்தரும் பெருமாளுக்கு குருஸ்தானமாக" (தெ.கல்.தொ.12.கல்.222);. [குரு + தானம். தானம் = இடம்.]
குருத்திருத்தல்	குருத்திருத்தல் kuruttiruttal, பெ.(n.) வேர்க்குரு கொள்ளல்; breaking out of the prickly heat [குருத்து + இருத்தல்.]

குருத்திலை	குருத்திலை kuruttilai, பெ.(n.) பனை, தென்னை, ஈச்சை முதலியவற்றின் இளவோலை; the tender and unexpande leaves of palm trees such as palmyra, coconut, date etc. (சா.அக.);. [குருத்து + இலை.]
குருத்திறகு	குருத்திறகு guruttiṟagu, பெ.(n.) மெல்லிய உள்ளிறகு; soft feathers, down. [குருத்து + இறகு.]
குருத்து	குருத்து kuruttu, பெ.(n.) 1. மரம் முதலியவற்றின் குருத்து; sprout, white tender leaves of a tree, shoots of grain and leguminous plants. குருத்திற் கரும்புதின்றற்றே" (நாலடி.211);. 2. காதுக் குருத்து; tender part of the internal ear, tympanum. 3. தந்தம், மூளை யிவற்றின் குருத்து; pith, as of elephant's tusk, brain matter. 4. வெண்மை (பிங்.);; whiteness. 5. இளமை; tenderness. [குல் (முளைத்தல்); → குரு → குருத்து.]
குருத்துக்கக்கு-தல்	குருத்துக்கக்கு-தல் kuruddukkakkudal, 15 செ.கு.வி.(v.i.); 1. தவசக் குருத்துப் பிரிந்து அழிவுறுதல்; to part from the roots and perish, as tendershoots of grain by early flooding. [குருத்து + கக்கு.]
குருத்துக்குழந்தை	குருத்துக்குழந்தை kuruttukkuḻndai, பெ.(n.) அப்பொழுது பிறந்த குழந்தை; just born baby (சா.அக.);. [குருத்து + குழந்தை.]
குருத்துத்தாளி	குருத்துத்தாளி kuruttuttāḷi, பெ.(n.) சிறுதாளி; hairy leaved creemy white bind weed (சா.அக.);. [குருத்து + தாளி.]
குருத்துப்பூச்சி	குருத்துப்பூச்சி kuruttuppūcci, பெ.(n.) சோளப் பயிரை யழிக்கும் பூச்சிவகை; a pest that damages maize (இ.வ.);. [குருத்து + பூச்சி.]

குருத்துமணல்	குருத்துமணல் kuruttumaṇal, பெ.(n.) பொடி மணல்; fine sand. [குருத்து + மணல்.]
குருத்துவக்கறி	குருத்துவக்கறி kuruttuvakkaṟi, பெ.(n.) எளிதில் செரிமானம் ஆகாத புலால் அல்லது காய்; vegetable or animal food not easily digestible. 2. அதிகம் காற்றை உண்டு பண்ணும் மாவுப் பண்டம்; any substance in food promoting flatulency,starchy food (சா.அக.);. [குருத்துவம் + கறி.]
குருத்துவம்	குருத்துவம் kuruttuvam, பெ.(n.) 1. குருவின் தன்மை; state of a guru, priesthood. 2. பெருமை; honour, nobility. "குருத்துவமான மனத்தின்" (ஞானவா.சித்.3);. 3. உடலின் நிறை; heaviness of a body, gravity. 4. நன்றி; gratitude "குருத்துவங் கெட்டவன்" (இ.வ.);. [குரு + குருத்துவம்.]
குருத்துவாங்கு-தல்	குருத்துவாங்கு-தல் kurudduvāṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) குருத்து விடுதல்; to shoot forth ears. பயிர் குருத்து வாங்குகிறது (உ.வ.);. [குருத்து + வாங்கு-.]
குருத்துவிடு-தல்	குருத்துவிடு-தல் kurudduviḍudal, 5 செ.கு.வி. (v.t.) பனை முதலியவற்றில் புது வோலை கிளம்பல்; shooting of new leaves (சா.அக.);. [குருத்து + விடு-.]
குருத்துவேலன்	குருத்துவேலன் kuruttuvēlaṉ, பெ.(n.) முள்வேல்; thorn babool (சா.அக.);. [குருத்து + வேல் + அன்.]
குருத்தோலை	குருத்தோலை kuruttōlai, பெ.(n.) பனை முதலியவற்றின் குருத்தாயுள்ள ஓலை; young, tender unexpanded palm leaf. ம.குருத்தோலா [குருத்து + ஒலை.]

குருத்தோலை ஞாயிறு	குருத்தோலை ஞாயிறு kuruttōlaiñāyiṟu, பெ.(n.) ஞாயிறன்று கிறித்துநாதர் எருசலேம் நகர்க்குள் வெற்றி முழக்கத்துடன் நுழைந்ததைக் கொண்டாடும் கிறித்தவத் திருநாள்; Palm Sunday, the Sunday next before Easter, in commemoration of Christ's triumphal entry into Jerusalem(கிறித்);. [குருத்தோலை + ஞாயிறு.]
குருத்தோலைப் பெருநாள்	குருத்தோலைப் பெருநாள் kuruttōlaipperunāḷ, பெ.(n.) குருத்தோலை ஞாயிறு பார்க்க;See. {kuruttösa-săyiru.} [குருத்தோலை + பெருநாள்.]
குருதட்சினை	குருதட்சினை kurudaṭciṉai, பெ.(n.) குருக்காணிக்கை பார்க்க;See.{kurukkamikkal} [குரு + காணிக்கை.]
குருதாளகம்	குருதாளகம் gurutāḷagam, பெ.(n.) தாளகத்தைக் கொண்டு தயாரித்த குருமருந்து; a quintessence derived from orpiment by the process of calcination (சா.அக.);. மறுவ. தாளகக்குரு [குரு + தாளகம்.]
குருதி	குருதி kurudi, பெ.(n.) 1. அரத்தம் (திவா.);; blood. 2. சிவப்பு ; red. "குருதித் துகிலின் னுறையை" (சீவக.926);. 3. செவ்வாய் (திவா.);; Mars.. 4. மூளை; brain. ஒ.நோ.குருத்து ம.குருதி Aust. Kruwe. [குல் → குரு(சிவப்பு); → குருதி.]
குருதிக்காகிதம்	குருதிக்காகிதம் kurudikkākidam, பெ.(n.) சருக்கரைக் கிழங்கு; ground sugar root (சா.அக.); [குருதி + (காய்த்தம்); காயிதம் → காகிதம்.]
குருதிக்காந்தள்	குருதிக்காந்தள் kurudikkāndaḷ, பெ.(n.) செங்காந்தள் பார்க்க (சீவக.1651,உரை);; malabar glory lily. [குருதி + காந்தள்.]

குருதிக்குருகடம்	குருதிக்குருகடம் gurudiggurugaḍam, பெ.(n.) அரத்தத்திலுள்ள சிறு நுண் அணுத்துகள்; corpuscles in the blood (சா.அக.);. [குருதி + (குருகளம்); குருகடம்.]
குருதிக்குழி	குருதிக்குழி kurudikkuḻi, பெ.(n.) அரத்தம் சொரியும் நோனித்து; the vagina of a woman serving as a channal for discharge of menstrual blood. 2. இருதயம்; heart containing blood(சா.அக.);. [குருதி + குழி.]
குருதிக்கூத்தன்	குருதிக்கூத்தன் kurudikāddaṉ, பெ.(n.) சிவப்புக் கூத்தன் குதம்பை; a red variety of கூத்தன் குதம்பை (சா.அக.);. [குருதி + கூத்தன்.]
குருதிசாலம்	குருதிசாலம் kurudicālam, பெ.(n.) அரத்த உயிரணு; blood cell (சா.அக.);. [குருதி + சாலம்.]
குருதிசிந்தல்	குருதிசிந்தல் kurudisindal, பெ.(n.) அரத்தம் சொரிதல்; shedding blood (சா.அக.);. [குருதி + சிந்தல்.]
குருதிப்பலி	குருதிப்பலி kurudippali, பெ.(n.) வீரன் தன் அரத்தத்தைக் கொற்றவைக்குக் கொடுக்கும் பலி (தொல்.பொருள், 59,உரை.);; oblation in which a warrior makes an offering of his own blood to {Durgā.} [குருதி + பலி.]
குருதிப்புனல்	குருதிப்புனல் kurudippuṉal, அரத்தம்; blood. "விழுந்து கொழுங்குருதிப் புனலென்று" (கலிங். புதுப். 156);. ம.குருதிப்புனல் [குருதி + புனல்.]
குருதிமாநக்கி	குருதிமாநக்கி kurudimānakki, பெ.(n.) அரத்தத்தை உறிஞ்சும் அட்டை; leech sucking blood (சா.அக.);. [குருதி + மா + நக்கி.]
குருதியூட்டு-தல்	குருதியூட்டு-தல் kurudiyūṭṭudal, 15 செ.கு.வி.(v.i.) விலங்குகளை உயிர்ப்பலி கொடுத்தல்; lit, to feed with blood to offer animal sacrifice. [குருதி + ஊட்டு.]

குருதிரோகம்	குருதிரோகம் kurudirōkam, பெ.(n.) அரத்தக் கதிப்பு, சோகை, அரத்த வேகம், அரத்தத்தைப் பற்றிய நோய்கள்; diseases relating to blood such as plethora (சா.அக.);. [குருதி + ரோகம்.]
குருதிவாரம்	குருதிவாரம் kurudivāram, பெ.(n.) செவ்வாய்க்கிழமை; Tuesday. "புதியசீலை…….. குருதிவாரந் தனக்குக் கொஞ்ச நாளிற் கிழியும்" (அறப்.சத.61);. [குருதி + வாரம். வாரம் = கிழமை.]
குருது	குருது1 kurudu, பெ.(n.) தவசங்களைக் கொட்டி வைக்கும் குதிர்i ; receptacle for storing grain, granary. [குதி → குருது.] குருது2 kurudu, பெ.(n.) நெய் (மூ.அ.);; clarified butter, ghee. [குல் → குரு → குருது.]
குருதுபலம்	குருதுபலம் kurudubalam, பெ.(n.) மணப்பொருள்; Arabian costus (சா.அக.);. [குருது + பலம்.]
குருதோன்றல்	குருதோன்றல் kurutōṉṟal, பெ.(n.) அம்மை வார்த்தல்; appearance of pustules in small pox, chicken pox, measles etc., 2. குருவைக் கனவில் காணல்; appearance of a quru or spiritual teacher in the dream (சா.அக.);. [குரு + தோன்றல்.]
குருந்தக்கல்	குருந்தக்கல்1 kurundakkal, பெ.(n.) குருவிந்தக்கல் பார்க்க;See. {kuruvindakkal} [குருந்தம் + கல்.] குருந்தக்கல்2 kurundakkal, பெ.(n.) குருந்தமரம்; a tree. 2. ஒரு வகை மாணிக்கம்; a kind of ruby. 3. குருவிந்தக் கல்; a variety of corundam net to diamond, distinguished for its extreme hardness. 4. வச்சிரக்கல்; diamond Speat (சா. அக.);. [குருந்தம் + கல்.]
குருந்தகம்	குருந்தகம் gurundagam, பெ.(n.) மயில்; pea-cock (சா.அக.);. [குருந்த → குருந்தகம்.]

குருந்தம்	குருந்தம்1 kurundam, பெ.(n.) குருந்தக்கல் பார்க்க;See. {kurunda-k-ka/ } [குருவிந்தக்கல் → குருந்தக்கல்.] குருந்தம்2 kurundam, பெ.(n.) குருந்து2 பார்க்க;See. {kurundu.} "குருந்தமொன் றொசித்தா னொடுஞ் சென்று" (திவ்.பெரியாழ்.4:4,7);. [குருந்து → குருந்தம்.]
குருந்தம்பொடி	குருந்தம்பொடி kurundambodi, பெ.(n.) குருந்தக் கற்பொடி; emery powder. [குருத்தம் + பொடி.]
குருந்தான்	குருந்தான் kurundāṉ, பெ.(n.) காட்டெலுமிச்சை; wild lime tree (சா.அக.);. [குரு → குருந்தான்.]
குருந்து	குருந்து1 kurundu, பெ.(n.) 1.வெண்குருத்து (பிங்.);; white tender leaf, tender shoots. 2.குழந்தை; infant. [குருத்து → குருந்து.] குருந்து2 kurundu, பெ.(n.) புனவெலுமிச்சை (பிங்.);; wild lime. 2. காட்டெலுமிச்சை வகை; a species of wild lime. 3. ஒருவகைச் சிறுமரம்; a species of wild lime. 4. குருக்கத்தி (பிங்.);; common delight of the woods. [குரு → குருந்து.] குருந்து3 kurundu, பெ.(n.) குருந்தக்கல் பார்க்க;See. {kurunda-k-ka/} [குரு + குருந்து.] குருந்து4 kurundu, பெ.(n.) குருந்தமரம்; wild lime tree.
குருந்துழாய்	குருந்துழாய் kurunduḻāy, பெ.(n.) சிறுதுளசி; small leaved basil (சா.அக.);. [குரு → குரும் + துழாய்.]

குருந்துதிகம்	குருந்துதிகம் gurundudigam, பெ.(n.) புன்னை மரம்; Alexandrian laurel (சா.அக.);.
குருந்தை	குருந்தை kurundai, பெ.(n.) குறிஞ்சா மரம்; common delight of the woods (சா.அக.);. [குரு → குருந்து → குருந்தை.] குருந்தை2 kurundai, பெ.(n.) நாகமல்லி; broad leaved jasmine. [குரு → குருந்தை.]
குருநகாரிலம்	குருநகாரிலம் kurunakārilam, பெ.(n.) விழிப்பு நிலை (சாக்கிரம்);; walking state one of the stations of the soul (சா.அக.);. [குருநாகம் → குருநாகரிலம்.]
குருநகை	குருநகை gurunagai, பெ.(n.) புன்சிரிப்பு; smile. "குருநகையி னந்தி மகிழ்கொள்ள" (தணிகைப்பு. நந்திப்பு.7);. [குரு + நகை.]
குருநடைகொள்ளல்	குருநடைகொள்ளல் gurunaḍaigoḷḷal, பெ.(n.) 1. குருவழியைப் பின்பற்றுதல்; following the footsteps of a guru or spiritual teacher. 2. இரா உணவு முடிந்தவுடன்; உறங்குவதற்கு முன் சிறுநடையாக 100 அடியாவது உலாவுதல்; walking about a shor distance of at least 100ft. soon afternight meals and just before retiring to bed (சா.அக.);. [குரு + நடை + கொள்ளல்.]
குருநமச்சிவாயர்	குருநமச்சிவாயர் kurunamaccivāyar, பெ.(n.) 16ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்துவரும் அண்ணா மலை வெண்பாவை இயற்றியவருமாகிய ஒரு துறவி; a saint and poet, the author of Annamalai venba who lived in16th century. [குரு + நமச்சிவாயர்.]
குருநாகம்	குருநாகம் kurunākam, பெ.(n.) நாகத்தினால் செய்த குருபற்பம்; the highly concentrated extract of zinc. 2. நாகப்பாம்பிலுயர்ந்தது; king of cobras (சா.அக.);. [குரு + நாகம்.]
குருநாடி	குருநாடி kurunāṭi, பெ.(n.) 1. நாடி கொண்டு நோயியல்பு அறியும் வகைகளை உணர்த்தும் ஒரு மருத்துவநூல்; a treatise dealing with the dragnosis of disease by feeling the pulse. 2 தேவ குருவின் அருளால் இயற்றப் பெற்றதாகக் கூறும் ஆரூட நூல்; a treatise on augury believed to be inspired by Brhaspathi. [குரு + நாடி.]

குருநாத்தகடு	குருநாத்தகடு gurunāttagaḍu, பெ.(n.) ஒளியுள்ள ஒருவகை மெல்லிய வண்ணத் தகடு; foliated tinsel. [குறு + நாகம் + தகடு.]
குருநாதன்	குருநாதன் kurunātaṉ, பெ.(n.) 1. பேராசான் (பரமகுர);; exalted guru, great master. 2. தம் தந்தையாகிய சிவபெருமானுக்கு ஓம் என்னும் எழுத்தின் தன்மையை ஒருமுறை உணர்த்திய முருகக்கடவுள்; Skanda, as having once intiated his father {Šiva} into the mystic explanation of (pranavam); 'om.' "முகமாறுடைக் குருநான்" (கந்தரலங்.71);. [குரு + நாதன்.]
குருநாப்பட்டை	குருநாப்பட்டை kurunāppaṭṭai, பெ.(n.) குருநாத்தகடு பார்க்க;See. {kuru-na-ttagadu} [குறுமை + நாகம் + பட்டை.]
குருநாள்	குருநாள் kurunāḷ, பெ.(n.) அறிவன் கிழமை (வியாழக்கிழமை);; Thursday as Jupiter's day (தேவகுருவுக்குரியது);. 2. பூசம் (பிங்.); பார்க்க; the 8th naksatra. [குரு + நாள்.]
குருநிந்தை	குருநிந்தை kurunindai, பெ.(n.) ஐம்பெரும் கரிக (பாதகம்); களுள் ஒன்றாகிய குருவைப் பழித்தல்; dissrespect towardsor speaking ill of, one's guru. one of {aimperum-pâtagam.} [குரு + நிந்தை.]
குருநிலம்	குருநிலம் kurunilam, பெ.(n.) குருகொடிவழியினர் நாடு; country of the Kurus. "குருநிலத்திற் பாதி யினிக் கொடாதிருத்தால்" (பாரத. கிருட்டிண.7);. [குரு + நிலம்.]
குருநூல்	குருநூல் kurunūl, பெ.(n.) முதன்மையான நூல்; original work. 2. மேன்மையான நூல்; a reputed work. 3. குரு மருந்து முறைகளைப் பற்றி கூறும் மருத்துவநூல்; a medical work on the principles and preparation of quintessence salts (சா.அக.);. [குரு + நூல்.]
குருநெய்ப்பு கொள்-ளல்	குருநெய்ப்பு கொள்-ளல் guruneyppugoḷḷal, செ.கு.வி.(v.i.) சிறுசிரங்கு சீழ் கொள்ளல்; supperation of pustules. 2. அம்மைப்பால் கொள்ளல்; pustules maturing in to small-pox.(சா.அக.);. [குரு + நெய்ப்பு + கொள்ளல்.]

குருநோய்	குருநோய் kurunōy, பெ.(n.) அம்மை முதலிய கொப்புளங் காணும் நோய் (சிலப்.உரைபெறு.1);; eruptive disease, as small pox. [குரு + நோய்.]
குருப்பட்டம்	குருப்பட்டம் kuruppaṭṭam, பெ.(n.) கிறித்தவ குருவுக்குக் கொடுத்தற்குரிய பட்டம்; title of an ordained Christian minister (கிறித்.);. [குரு + பட்டம்.]
குருப்பட்டுக்கறுப்பு	குருப்பட்டுக்கறுப்பு kuruppaṭṭukkaṟuppu, பெ.(n.) கல்லாடத்தில் சொல்லியுள்ள ஒரு கறுப்புக் குருமருந்து; a black universal medicine described In a Tamil medical treatise known as {"Kallādam".} 2. பட்டுக் கொளுத்திய சாம்பல்; ashes of burnt silk [குரு = மருந்து. குரு + பட்டு + கறுப்பு. பட்டுத் துணியைக் கொளுத்திய சாம்பல், சாம்பல் நிறமாயிருத்தலால் பட்டு கறுப்பு என்றுவந்தது.]
குருப்பி-த்தல்	குருப்பி-த்தல் gurubbiddal, 7 செ.கு.வி.(v.i.) பருவுண்டாதல்; to break out, as pimples. ம. குருப்பு [குரு → குரும்பி.]
குருப்பியம்	குருப்பியம் kuruppiyam, பெ.(n.) துத்தநாகம்; zinc (சா.அக.);. [குரு → குருப்பியம்.]
குருப்பிரசாதம்	குருப்பிரசாதம் kuruppiracātam, பெ.(n.) 1. குருவின் அருள்; favour, grace, blessing of the guru. 2. குருவுண்ட உணவின் எச்சம்; leavings of a guru's food. [குரு + பிரசாதம். குருவருள் பார்க்க;See. kuா-w. aruḷ]
குருப்பு	குருப்பு kuruppu, பெ.(n.) பரு; pimples, pustule. தெ.குருப்பு. [குரு → குருப்பு.]
குருப்புகை	குருப்புகை guruppugai, பெ.(n.) நறுமணப்புகை; a very fragrants smoke (சா.அக.);. [குரு + புகை.]
குருப்பூச்சி	குருப்பூச்சி kuruppūcci, பெ.(n.) புள்ளியொடு கூடிய குளவி வகை; a kind of spotted wasp (வின்.);. [குரு + பூச்சி.]

குருபக்குவம்	குருபக்குவம் kurubakkuvam, பெ.(n.) சிறுதும்பி அல்லது சிறுதும்பை; small laucas. It is so called from its use in calcination of metals (சா.அக.);. [குரு + பக்குவம்.]
குருபடாதி	குருபடாதி kurubaṭāti, பெ.(n.) புனுகு; civet (சா.அக.);. [குரு + படாதி.]
குருபண்ணல்	குருபண்ணல் kurubaṇṇal, பெ.(n.) பொடி செய்தல்; powdering. 2. குருமுடித்தல்; the art of finding or preparing a universal remedy for curing all allments (சா.அக.);. [குரு + பண்ணல்.]
குருபத்தி	குருபத்தி kurubatti, பெ.(n.) குருவினிடம் கொள்ளும் அன்பு; reverence towards guru. [குரு + பத்தி. வற்று-பத்தி.]
குருபத்திரம்	குருபத்திரம் kurubattiram, பெ.(n.) 1. துத்தநாகம்; zinc. 2. புளியமரம்; tamarind tree. 3. சிறிய இலை; small leaf. 4. மேன்மையான இரும்பு அதாவது காந்தம்; magnet (சா.அக.);. [குரு + பத்திரம்.]
குருபதம்	குருபதம் kurubadam, பெ.(n.) பூநீறு; the efflorescent salt gathered from the soil of fuller's earth. 2. ஐந்திலை நொச்சி (சா.அக.);; five lead chaste tree. [குரு + பதம்.]
குருபரம்பரை	குருபரம்பரை kurubarambarai, பெ.(n.) 1. (ஆசாரிய பரம்பரை); ஆசிரியப் பரம்பரை; regular succession of gurus. 2. 'ஆழ்வாராசாரியர்களின்' வரலாறு கூறும் நூல்; a hagiology of {Alvārs} and Acharyas. [குரு + பரம்பரை.]
குருபரவுணி	குருபரவுணி kurubaravuṇi, பெ.(n.) காட்டா மணக்கு; croton plant (சா.அக.);. [குரு + பரல் + (உளி); உணி. சிவந்த வித்து உடையது.]
குருபரன்	குருபரன் kurubaraṉ, பெ.(n.) முருகன் குருவிற் கெல்லாம் சிறந்த குரு; great, supreme guru. "மெய்த்தவ நிலைமைத் தாய குருபரன்" (இரகு. இந்துமதி.87);. [குரு + பரன்.]

குருபற்பம்	குருபற்பம் kurubaṟbam, பெ.(n.) அனைத்து வகை மருந்துகள் செய்யப் பயன்படுத்தும் மருத்துவ முப்பு; in medicine quintessense of the three saltingredients for preparing all kinds of medicines. 2. எல்லா நோய்களையும் குணப்படுத்தும் மருந்து; all healing drugs. 3. வாதமுப்பு; a universal medicine for transmuting lesser metals into gold(சா.அக.);. [குரு + பற்பம்.]
குருபன்னி	குருபன்னி kurubaṉṉi, பெ.(n.) குருவின் மனைவி; wife of a guru. [குரு + (பத்தினி); பன்னி. Skt. patni(மனைவி.);.]
குருபாகம்	குருபாகம் kurupākam, பெ.(n.) குருமூலமாய்க் கற்பிக்கப்பட்ட முறை; the method or process inspired by a guru (teacher);. 2. குருமருந்தை முடிக்கும் முறை; the method of preparing an all healing drug (சா.அக.);. [குரு + பாகம்.]
குருபாததாசர்	குருபாததாசர் kurupātatācar, பெ.(n.) குமரேச சதகம் இயற்றிய ஆசிரியர்; the author of {Kumarésa-Catagam.} [குறு + பாதம் + தாசர்.]
குருபாரம்பரியம்	குருபாரம்பரியம் kurupārambariyam, பெ.(n.) ஆசாரிய பரம்பரை; regular succession of gurus. [குரு + பாரம்பரியம்.]
குருபீடம்	குருபீடம் kurupīṭam, பெ.(n.) குருவினது இடம்; seat or office of a guru. [குரு + பீடம். பீடு = பெருமை, பீடு – பீடம்.]
குருபுறப்படல்	குருபுறப்படல் kuruburabbaḍal, பெ.(n.) குரு வெழும்பல்; the breaking out of pimples, pustules etc upon the skin as rash, vesicles etc. accompanying a disease 2. அம்மை கொள்ளல்; being attacked with small-pox (சா.அக.);. [குரு + புறப்படல்.]
குரும்பட்டி	குரும்பட்டி kurumbaṭṭi, பெ.(n.) தென்னை, பனைகளின் குரும்பை; immature coconuts or palmyra nuts. [குரும்பை → குரும்பட்டி.]

குரும்பவரை	குரும்பவரை kurumbavarai, பெ.(n.) வெள்ளை யவரை; white bean (சா.அக.);. [குரும்பு + அவரை.]
குரும்பவன்	குரும்பவன் kurumbavaṉ, பெ.(n.) நிலப்பனை; ground palm (சா.அக.);. [குரும் → குரும்பு → குரும்பவன்.]
குரும்பி	குரும்பி1 kurumbi, பெ.(n.) . புற்றாஞ்சோறு; comb of white ant's nest. "பாம்புறை புற்றிற் குரும்பி யேய்க்கும்" (பெரும்பாண்.277);. [குரு → குரும்பு → குரும்பி.] குரும்பி2 kurumbi, பெ.(n.) தென்னம் பூவினின்றும் காய்க்கும் தேங்காயின் ஆரம்பநிலை (உழ.நெ.க.அக.);; the stage of fruit buds of coconut. [குரு → குரும்பி.]
குரும்பிகம்	குரும்பிகம் gurumbigam, பெ.(n.) ஒரு பூடு; stooing toombay flower plant. (சா. அக.);. [குரும்பி → குரும்பிகம்.]
குரும்பை	குரும்பை1 kurumbai, பெ.(n.) 1. தெங்கு, பனைகளின் இளங்காய்; immature coconuts or palmyra nuts, fruit buds. "இரும்பனையின் குரும்பி நீரும்" (புறநா.24,2);. 2. இளநீர்; tender coconut. "குன்றுங் குரும்பையும் வெறுத்தநின் னினமுலை" (கல்லா.52);. 3. குரும்பி (புற்றாஞ்சோறு);; comb of white ants nest. 4. பெருங்குரும்பை (தைலவ.தைல.24);; bow-string hemp. [குரு → குரும்பை.] குரும்பை kurumbai, பெ.(n.) காதினுள் திரளும் குறும்பி; ear-wax (இ.வ.);. [குரு → குரும்பை.]
குருமகன்	குருமகன் gurumagaṉ, பெ.(n.) 1. குரு; priest. "எங்குருமக னிருந்தோ னவன்பால்" (மணி.16;64);. 2. குருவின் மகன்; priest's son. [குரு + மகன்.]

குருமணல்	குருமணல் kurumaṇal, பெ.(n.) 1. வெள்ளி மணல்; white sand or silver ore. 2. நுண்ணிய மணல்; fine sand (சா.அக.);. [குரு + மணல்.]
குருமணி	குருமணி kurumaṇi, பெ.(n.) குருவிற் சிறந்த குரு; exalted guru, highly esteemed guru, as a gem among gurus. "குருமணி தன்றாள்வாழ்க்" (திருவாச.1,3);. [குரு + மணி.]
குருமம்	குருமம் kurumam, பெ.(n.) மலையிலுப்பை; oval mohwah. 2. காட்டிலுப்பை; wild mohwah (சா.அக.);. [குரு → குருமம்.]
குருமருந்து	குருமருந்து kurumarundu, பெ.(n.) மருத்துவத்தில் எல்லாவகை நோய்களைக் கண்டிக்கவும், உடம்பைப் பொன் போலாக்கவும், வாதத்தில் இரும்பு, செம்பு முதலிய இழிந்த உலோகங்களைப் பொன்னாக மாற்றவும் சக்தி வாய்ந்த முதன்மையான மருந்து; a universal medicine of high potent, which cures, not only all diseases of the systems, but also transmuting inferior metals such as iron, copper etc. into gold (சா.அக.);. [குரு + மருந்து.]
குருமலை	குருமலை kurumalai, பெ.(n.) சாமிமலை (கழ.தமி.அக.);; Swamimalai. [குரு + மலை.]
குருமன்	குருமன் kurumaṉ, பெ.(n.) ஒருசார் விலங்கு பறவைகளின் இளமைப்பெயர்; the young of certain animals and birds. குட்டிகுருமன் (உ.வ.);. [குரு → குருமன்.]
குருமாத்திரை	குருமாத்திரை kurumāttirai, பெ.(n.) நோய்க் காகக் குழந்தைகளுக்கு முலைப்பாலில் இழைத்துக் கொடுக்கும் மான்மணத்தி (கத்தூரி); மாத்திரை; musk pills macerated in women's breast milk and given for indigestion to children. 2. உயர்ந்த மாத்திரை; superior pill. 3. சிறுமாத்திரை; small pill (சா.அக.);. [குரு + மாத்திரை.]
குருமான்	குருமான் kurumāṉ, பெ.(n.) குருமன் பார்க்க;See. {kuṇunmaṇ} [குல் → குரு → குருமான்.]

குருமி-த்தல்	குருமி-த்தல் kurumittal, 4 செ.கு.வி.(v.i) பேரொலி செய்தல்; to make a crash, as a ship dashing against a rock. "குருமித்து மதலை பொங்கி" (சீவக.521);. [குல் → குரு → குருமி.]
குருமிளகு	குருமிளகு gurumiḷagu, பெ.(n.) நல்ல மிளகு; superior pepper. [குரு + மிளகு.]
குருமுகறன்	குருமுகறன் gurumugaṟaṉ, பெ.(n.) குருமுகன்; one having face pisted with small pox (சா.அ.);. [குரு + முகறன்.] குருமுகறன் gurumugaṟaṉ, பெ.(n.) குருமூஞ்சி பார்க்க;See. {kurumūñci} [குரு (வேர்க்குரு); + முகறன்.]
குருமுடி-த்தல்	குருமுடி-த்தல் kurumuḍittal, 1 செ.கு.வி.(v.i.) மாழைகளை (உலோகம்); நீற்றுதற்குதவும் மருந்து செய்தல் (யாழ்.அக.);; to make a preparation helpful for calcining metals. [குரு + முடி-.]
குருமுத்து	குருமுத்து kurumuttu, பெ.(n.) சிவந்த புள்ளிகளுடன் விளைந்த முத்து; pear with red spots. [குரு + முத்து.] முத்திற்கமைந்த குற்றங்களுள் இது ஒன்றாகும் (கல்.க.சொ.அ.மு.);.
குருமுப்பு	குருமுப்பு kurumuppu, பெ.(n.) பூநீறு முப்பு; an alchamical preparation called muppu of ancient Siddhars supposed to have been in practice in the Dravidian period by which metals were transmitted into gold, all diseases were redically cured, and life prolonged by rejuvenation [குரு + முப்பு.]
குருமுனி	குருமுனி kurumuṉi, பெ.(n.) அகத்தியர் பார்க்க (சா.அக.);;See. agattiyar குரு + முனி.]
குருமுனியழகி	குருமுனியழகி kurumuṉiyaḻki, பெ.(n.) ஊர்க்கள்ளி பார்க்க (சா.அக.);;See. {rkkal} [குரு + முனி + அழகு.]

குருமூஞ்சி	குருமூஞ்சி kurumūñji, பெ.(n.) அம்மை வடுவுள்ள முகத்தவன்-ள்; one having face pitted with small pox. மறுவ, குருமுகன், குருமுகறன் [குரு + மூஞ்சி.]
குருமூர்த்தம்	குருமூர்த்தம் kurumūrttam, பெ.(n.) குருவாக ஒத வந்த கடவுட் திருமேனி;(தனிப்பா.II.246ll,581);: manifestation of god in the form of a guruto his devotees. [குரு + மூர்த்தம் குருத்திருமேனி பார்க்க;]{kurய-- tiruméni]
குருமூர்த்தி	குருமூர்த்தி kurumūrtti, பெ.(n.) 1. குரு; guru. 2. தென்முகக்கடவுள் பார்க்க;See. {tenmuga-kkadavu/} [குரு + மூர்த்தி.]
குருமூலி	குருமூலி1 kurumūli, பெ.(n.) காற்றுப்பிடிப்பு மருத்துவம் (ஒகம்);, காயகற்பம் இவற்றிற்கு உதவும் தென்பொதிகையிலுள்ள மூலிகைகள். இவற்றை உட்கொள்ள ஆணவம் அடங்கி, ஞானப்பாலுறும். இது மானிடர்க்குக் கிட்டாது; rare drugs useful in yoga rejuvenations. They kill pride and inprove wisdom, theyarenotprocurable forordinaryhuman beings (சா.அக.);. [குரு + மூலி.] குருமூலி2 kurumūli, பெ.(n.) கஞ்சா; gunjah. 2. பொற்றலை கையாந்தகரை, mary-goldverbesena (சா.அக.);. [குரு + மூலி(ஆதி);.]
குருமெழுகு	குருமெழுகு gurumeḻugu, பெ.(n.) எலியிலிருந்து செய்யப்படும் ஒரு நஞ்சு மெழுகு, a wax like medcine prepared from rats bone. [குரு + மெழுகு.]

குருமை	குருமை1 kurumai, பெ.(n.) நிறம் (தொல்.சொல்.303);; lustre, brightness. [குரு → குருமை.] குருமை2 kurumai, பெ.(n.) பெருமை; dignity, superiority. " குருமை யெய்திய குணநிலை" (சீவக.2748);. [குரு + குருமை.] குருமை2 kurumai, பெ.(n.) 1. நிறம்; lustre. 2. சிறந்த மந்திரத்திற்குப் பயன்படும் மை; a superior kind of black paint used in magic. 3. பெருமை; greatness (சா.அக.);. [குரு + மை.]
குருலிங்கம்	குருலிங்கம் kuruliṅgam, பெ.(n.) ஆறுவகை சிவத்திருமேனிகளுள் ஒன்று(சித்.சிகா.201);; atom of Siva, one of {satvita-liñkam,} [குரு + இலிங்கம்.]
குருவகம்	குருவகம் guruvagam, பெ.(n.) வெண் சிவப்பு (யாழ்.அக);; pink. [குரு → குருவகம்.]
குருவங்கம்	குருவங்கம் kuruvaṅgam, பெ.(n.) வங்கக்குரு; lead quintessence. 2. வெள்ளீயம்; tin (சா.அக.);. [குரு + வங்கம்.]
குருவடிம்பம்	குருவடிம்பம் kuruvaḍimbam, பெ.(n.) நெல்லிப் பருப்பு; the kernel of Indian gooseberry (சா.அக.);. [குரு + வடிம்பு + அம்.]

குருவண்டு	குருவண்டு1 kuruvaṇṭu, பெ.(n.) முப்புக்குரு; a secret name for philospher's powder (சா.அக.);. [குரு + வண்டு.] குருவண்டு2 kuruvaṇṭu, பெ.(n.) புள்ளியுள்ள குளவி வகை; a kind of spotted wasp. வகைகள்: 1. அறுபுள்ளிவண்டு - beetle or wasp with six spot on its back. 2. கொளுஞ்சியடி வண்டு – beetle found under wild indigo tree. 3. குழிவண்டு – beetle found under the earth. 4. நீருக்குள் சுழலும் வண்டு - beetle found whirling in water. 5. எரிவண்டு - teline fly or blistering beetle. 6. துவரைச் செடிவண்டு – beetle found in the dholl plant. 7. கழுதை வண்டு –another variety of beetle(சா.அக.);. [குரு + வண்டு.]
குருவண்டுப்பு	குருவண்டுப்பு kuruvaṇṭuppu, பெ.(n.) ஒரு வகைக் கல்லுப்பு; a kind of sea-salt. 2. முப்புக்குரு. (சா.அக.);. [குரு + வண்டு + உப்பு.]
குருவமண்	குருவமண் kuruvamaṇ, பெ.(n.) இளகிய மண்; soft earth (கூவநூல்.); (கட்தொ.வரி);. [குரு → குருவம் + மண்.]
குருவரகு	குருவரகு guruvaragu, பெ.(n.) வரகுவகை (விவசா.நூன்மு.4.);; a kind of ragi. [குரு + வரகு.]
குருவரசன்	குருவரசன் kuruvarasaṉ, பெ.(n.) மயில்துத்தம்; blue vitriol, copper sulphate (சா. அக.);. [குரு + அரசன்.]
குருவரன்	குருவரன் kuruvaraṉ, பெ.(n.) குருபரன்; kurubaran. "குருவரனிடத் துரைத்தான்" (திருவாலவா.1:2);. [குரு + பரன் - குருபரன் → குருவரன்(கொ.வ.);.]
குருவரிக்கற்றாழை	குருவரிக்கற்றாழை kuruvarikkaṟṟāḻai, பெ.(n.) வரிக்கற்றாழை; striped aloe, so called probably for its usefulness in calcination (சா.அக.);. [குரு + வரி + கற்றாழை.]

குருவருடம்	குருவருடம் kuruvaruḍam, பெ.(n.) ஒன்பது வருடங்களுள் ஒன்று; one of nava-varudam. [குரு + வருடம்.]
குருவன்	குருவன் kuruvaṉ, பெ.(n.) குரு; priest. "வானோர் குருவனே போற்றி" (திருவாச.5:68);. [குரு → குருவன்.]
குருவாக்கம்	குருவாக்கம் kuruvākkam, பெ.(n.) 1.குரு மருந்தைக் கொண்டு முடித்த ஊதை (வாத);ப் பொன்; gold obtained by employing the universal powder for purposes of transmutations. 2. மாற்று உயர்ந்த பொன்; alchemical gold beyond the standared test. This concentrated gold when added to silver infusion can easily convert the whole mass into gold. 3. தங்கச்செம்பு; concentrated gold (சா.அக.);. [குரு + ஆக்கம்.]
குருவாக்காலி	குருவாக்காலி kuruvākkāli, பெ.(n.) பூனைக்காலி; cowhage plant (சா.அக.);. [குருவாக்கம் + காலி.]
குருவாக்கி	குருவாக்கி kuruvākki, பெ.(n.) பெரிய அம்மை; a kind of small-pox in which the scabs fall off. [குரு + ஆக்கி.]
குருவாக்கு	குருவாக்கு kuruvākku, பெ.(n.) குருமொழி; word or command of guru. [குரு + வாக்கு.]
குருவாயரி-தல்	குருவாயரி-தல் kuruvāyaridal, 2 செ.குன்றாவி.(v.t.) பொடியாகக் கத்தியால் துணித்தல்; cutting into slices with a knife (சா.அக.);. [குரு + ஆய் + அரிதல்.]
குருவார்-த்தல்	குருவார்-த்தல் kuruvārttal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) அம்மை வார்த்தல்; getting on, being attakked with smallpox (சா.அக);. [குரு + வார்.]
குருவாரம்	குருவாரம் kuruvāram, பெ.(n.) வியாழக்கிழமை; Thursday, as a Jupiter's day. [குரு + வாரம்.]

குருவால்	குருவால் kuruvāl, பெ.(n.) இத்தி; white fig. [குரு + ஆல்.]
குருவாளி	குருவாளி kuruvāḷi, பெ.(n.) குருமருந்தைச் செய்து முடிப்போன்; one who is skilled in preparing an all healing drug or panacea (சா.அக.);. [குரு + ஆளி.]
குருவி	குருவி1 kuruvi, பெ.(n.) பறவை வகை; small bird. "குருவிசேர் வரை" (சீவக. 2237);. [குல் → குரு → குருவி.] வகைகள்: 1. தூக்கணாங் குருவி 2. Indian tailor. கருங்குருவி - black sparrow. 3. சிட்டுக்குருவி – small sparrow. 4. ஊர்க்குருவி -village sparrow. 5. அடைக்கலாங் குருவி - house sparrow. 6. மலைக் குருவி – hill sparrow. 7. மஞ்சட் குருவி - weaver bird. 8. கள்ளிக் குருவி - white headed balbler. 9. பீக்குருவி - dung bird. 10. தாசிரிக் குருவி - southern scumitar bird. 11. தச்சன் குருவி - carpenter bird. 12. [illegible]
குருவிக்கண்	குருவிக்கண் kuruvikkaṇ, பெ.(n.) 1. சிறுகண்; small eyes. 2. சிறுதுளை; small hole, eyelet. [குருவி + கண்.]
குருவிக்கல்	குருவிக்கல் kuruvikkal, பெ.(n.) ஒருவகைச் செம்மண்; red soil (இ.வ.);. [குருவி + கல்.]

குருவிக்கார்	குருவிக்கார் kuruvikkār, பெ.(n.) கார்நெல்வகை; a small kind of black paddy (w.);. [குருவி + கார்.]
குருவிக்காரன்	குருவிக்காரன் kuruvikkāraṉ, பெ.(n.) 1. குருவி பிடிப்போன்; bird-catcher, bird fancier. 2. மறைந் திருந்து குருவிகளைப் போல ஒலி செய்து குருவிபிடிக்கும் ஒருவகைக் குடியினன்; a class of bird-catcher, who docoy birds by concealing themselves and successfully imitating their cries. [குருவி காரன்.]
குருவிக்குடல்	குருவிக்குடல் kuruvikkuḍal, பெ.(n.) அடிக்கடி உண்டாகும் உணவு விருப்பம்; frequent craving for food as the result of eating too little at a time (W);. [குருவி + குடல்.]
குருவிக்கூடு	குருவிக்கூடு kuruvikāṭu, பெ.(n.) குருவிகட்டும் கூடு; small bird's nest. [குருவி + கூடு.]
குருவிக்கொழுந்து	குருவிக்கொழுந்து kuruvikkoḻundu, பெ.(n.) குன்றிமணி இலைக்கொழுந்து; tender leaves of crab's eye plant (சா.அக.);. [குருவி + கொழுந்து.]
குருவிகம்	குருவிகம் guruvigam, பெ.(n.) குன்றிமணி, குன்றிக்கொட்டை; the legume of this creeper consists of 4-6 seeds, which are roundish and polished (சா.அக.);. [குறு → குரு → குருவிகம்.]

குருவிச்சி	குருவிச்சி1 kuruvicci, பெ.(n.) புல்லுருவி; a parasitic plant. 2. பேராமுட்டி; fragrant sticky mallow. மறுவ. குருவிச்சை [குரு (விச்சக); → விச்சி.] குருவிச்சி வகைகள் 1. முள்ளுக்குருவிச்சி; prickly ivory wood. 2. பட்டைக்குருவிரசு அல்லது காட்டு வெற்றிலை; rough ivory. 3. வெள்ளைக் குருவிச்சி; white or gray ivory woods. 4. ஈட்டிமுனைக் குருவிச்சி; lance leaved ivory wood. 5. அண்டக் குருவிச்சி; oval leaved ivory wood. 6. வானிலைக் குருவிச்சி; saw leaved ivory wood (சா.அக.);. [குரு → குருவித்தி → குருவிச்சி.] குருவிச்சி2 kuruvicci, பெ.(n.) குருவிச்சை பார்க்க;See. {kuru Vicca} [குருவிச்சை → குருவிச்சி.]
குருவிச்சை	குருவிச்சை kuruviccai, பெ.(n.) 1. குருவிஞ்சி; 2. ஒருவகை மரம்; ovate-leaved ivory wood. 3. புல்லுருவி; a semi-parasite. [குரு → குருவிச்சை.]
குருவிஞ்சி	குருவிஞ்சி kuruviñji, பெ.(n.) 1. பேராமுட்டி; pinktinged white sticky mallow. 2. குருவிப்பூண்டு;See. {kuruvi-pôndu.} [குரு + இஞ்சி.]
குருவித்தேங்காய்	குருவித்தேங்காய் kuruvittēṅgāy, பெ.(n.) 1. சிறு தேங்காய்; small coconut, 2. ஒருவகைமரம்; a kind of tree. [குருவி + தேங்காய்.]
குருவிதம்	குருவிதம் kuruvidam, பெ.(n.) பெருமுத்தக் காசு, பெருங்கோரைக் கிழங்கு; a big variety of {kóray} root (சா.அக.);. [குரு → குருவிதம்.]

குருவிந்தக்கல்	குருவிந்தக்கல் kuruvindakkal, பெ.(n.) 1. குரு விந்தம்; ruby. 2. சாளைக்கல் செய்வதற்குதவும் ஒரு வகைக்கல்; grey flint, emery. 3. காவிக்கல்; red ochre. "இரத்தின மறியாதா னொருவன் குருவிந்தக் கல்லோ டொக்கும் இது என்றால்' (ஈடு.3:1,2);. [குருவிந்தம் + கல்.]
குருவிந்தகம்	குருவிந்தகம் guruvindagam, பெ.(n.) காட்டு மொச்சை; a wild variety of bean (சா.அக.);. [குருவிந்தம் → குருவிந்தகம்.]
குருவிந்தகன்	குருவிந்தகன் guruvindagaṉ, பெ.(n.) கோரைக் கிழங்கு;{karay} root (சா.அக.);. [குருவிந்தம் → குருவிந்தகன்.]
குருவிந்தம்	குருவிந்தம் kuruvindam, பெ.(n.) 1. தரக்குறை வான மாணிக்க வகை (சிலப்.14:186,உரை);; inferior kind of ruby. 2. குன்றி; crab's eye. 3. வாற் கோதுமை மணி; a corn of barley. 4. சாதிலிங்கம்; vermilion. 5. முத்தக்காசு; straight sedge. [குரு → குருவி → குருவிந்தம்.]
குருவிந்துநாதம்	குருவிந்துநாதம் kuruvindunātam, பெ.(n.) மூன்று மாதத்தைய குருப்பிண்டக் குரு; the essence extracted from a three month's old foetus (சா.அக.);. [குரு + விந்து + நாதம்.]
குருவிப்பசி	குருவிப்பசி kuruvippasi, பெ.(n.) சிறுகச் சிறுக சாப்பிடுவதால் அதிகம் உண்டாகும் பசி; frequent experience of hunger due to eating a very small quantity (சா.அக.);. [குருவி + பசி.]
குருவிப்பாக்கு	குருவிப்பாக்கு kuruvippākku, பெ.(n.) குருவித்தலைப் பாக்கு பார்க்க;See. {kuruwitaa. p-pâkku.} [குருவி + பாக்கு.]

குருவிப்பாகல்	குருவிப்பாகல் kuruvippākal, பெ.(n.) குருவித் தலைப்பாகல் பார்க்க;See. {kuruvittasai-p-paga} [குருவித்தலை → குருவி + பாகல்.]
குருவிப்பூண்டு	குருவிப்பூண்டு kuruvippūṇṭu, பெ.(n.) சிற்றா முட்டி; white small flowered rose mallow (சா.அக.);. [குருவி + பூண்டு.]
குருவிப்பேத்தை	குருவிப்பேத்தை kuruvippēttai, பெ.(n.) கடல் மீன்வகை; a sea-fish, greenish, attaining1ft.in length. [குருவி + பேத்தை.]
குருவியோகம்	குருவியோகம் kuruviyōkam, பெ.(n.) குருவியைப் போல் அடிக்கடி மாதரைப் புணர்தல்; having cotion with a woman very frequently like sparrow (சா.அக.);. [குருவி + போகம்.]
குருவிமீன்	குருவிமீன் kuruvimīṉ, பெ.(n.) குருவிக்கு இரையான சிறிய மீன்; a greenish sea-fish (சா.அக.);. [குருவி + மீன்.]
குருவியால்	குருவியால் kuruviyāl, பெ.(n.) கித்தி பார்க்க (சா.அக.);;See. kitti [குருவி + ஆல்.]
குருவியினம்	குருவியினம் kuruviyiṉam, பெ.(n.) குருவியைச் சேர்ந்த குலம்; birds of the sparrow kind (சா.அக.);. [குருவி + இனம்.]
குருவியுணவு	குருவியுணவு kuruviyuṇavu, பெ.(n.) குறைந்த அளவாகக் கொள்ளும் சாப்பாடு; food taken in small quantity (சா.அக.);. [குருவி + உணவு.]
குருவிரசு	குருவிரசு kuruvirasu, பெ.(n.) 1. ஆசாதிமரம்; Ivory wood. 2. பட்டை விரசா பார்க்க;See. {pattai-Virasa.} [குரு + விரசு.]

குருவிரத்தம்	குருவிரத்தம் kuruvirattam, பெ.(n.) மிகச் சிவப்பு அரத்தம்; bright red blood (சா.அக.); [குருவி + அரத்தம்.]
குருவிரிஞ்சி	குருவிரிஞ்சி kuruviriñji, பெ.(n.) மாதவிடாய்ச் சீலை; menstrual blood cloth (சா.அக.);. [குரு + விரிஞ்சி.]
குருவிலேகியம்	குருவிலேகியம் kuruvilēkiyam, பெ.(n.) ஊர்க் குருவி, அடைக்கலாங் குருவி, அல்லது சிட்டுக் குருவி இவற்றைக் கொண்டு தயாரிக்கும் இளகம். இது பெண் போகவிச்சையை அதிகரிக் கும்; electuary prepared with the flesh of village house or small sparrow as a chief ingredients amongst otherbazzardrugs. It is considered as aphrodisiac (சா.அக.);. [குருவி+ (இளகியம்); லேகியம்.]
குருவிவாய்	குருவிவாய் kuruvivāy, பெ.(n.) மிகச் சிறிய வாய்; a very small mouth (சா.அக.);. [குருவி + வாய்.]
குருவிவாலன்	குருவிவாலன் kuruvivālaṉ, பெ.(n.) பெருநெல் வகை; a large kind of bearded paddy. [குருவி + வாலன்.]
குருவிவேர்	குருவிவேர் kuruvivēr, பெ.(n.) 1. ஒரு வாசனை வேர்; a fregrant root. 2. வெட்டிவேர்; khus-khus root (சா.அக.);. [குருவி + வேர்.]
குருவினி	குருவினி kuruviṉi, பெ.(n.) சூலி; a pregnant woman (சா.அக.);. [குரு → குருவினி.]
குருவிச்சம்வேர்	குருவிச்சம்வேர் kuruviccamvēr, பெ.(n.) பேரீந்தின் வேர்; root of date tree (சா.அக.);. [குரு + ஈச்சம் + வேர்.]

குருவீடு	குருவீடு kuruvīṭu, பெ.(n.) நஞ்சுக்கொடி; umbili cal cord (சா.அக.);. [குரு + வீடு.]
குருவுக்காதி	குருவுக்காதி1 kuruvukkāti, பெ.(n.) பச்சைக் கற்பூரம் (மூ.க.);; crude camphor. [குருவுக்கு + ஆதி.] குருவுக்காதி2 kuruvukkāti, பெ.(n.) குருமருந்து செய்ய உதவியாக உள்ள பொருள்கள்; in alchamy. [குருவுக்கு + ஆதி.] 1. பச்சைக் கற்பூரம்; crude camphor. 2. வசநாபி; aconite. 3. வேதை செந்தூரம்; a red oxide used in alchamy. 4. கற்பூரம்; camphor cinnamomum.
குருவுப்பு	குருவுப்பு kuruvuppu, பெ.(n.) பிண்ட உப்புச் செயநீர்; a strong alkaline liquid prepared from the salt extracted from the foetus. 2. முப்பு; the sacred three salts (சா.அக.);. [குரு + உப்பு.]
குருவுபதேசம்	குருவுபதேசம் kuruvubatēcam, பெ.(n.) போதனை; spiritual inspiration (சா.அக.);. குருமொழி பார்க்க;See. {kuru-most} மறுவ. ஆசான் அறவுரை, குருமொழி. [குரு + உபதேசம்.]
குருவெழும்பல்	குருவெழும்பல் kuruveḻumbal, பெ.(n.) சிறு சிரங்கு உண்டாதல்; rising oferuptions orformation of pustules, vesicles etc (சா.அக.);. [குரு + எழும்பல்.]
குருவெள்ளிமதி யோகம்	குருவெள்ளிமதியோகம் kuruveḷḷimadiyōkam, பெ.(n.) பிறப்பியத்தில் வியாழன் வெள்ளி நிலவு மூவரும் ஓர் ஒரையிலிருப்பதாலுண்டாந் நல் வாய்ப்பு (யாழ்.அக.);; an ausicious combination of Juiter, Venus and Moon in the same zodiacal house in a horoscope. [குரு + வெள்ளி + மதி + ஒகம்.]
குருவெறும்பு	குருவெறும்பு kuruveṟumbu, பெ.(n.) முசிறு என்னும் பெரிய சிவப்பெறும்பு; large red ant. [குரு + உறும்பு.]

குருவேர்	குருவேர் kuruvēr, பெ.(n.) குருவிவேர் பார்க்க;See. {kuruvi-Vér} [குரு + வேர்.]
குருவை	குருவை kuruvai, பெ.(n.) ஒரு மட்ட நெல்; an interior variety of paddy 2. குருங்கத்தலை மீன்; small scianea (சா.அக.);. [குறு → குறுவை → குருவை.]
குருவைக்குமரி	குருவைக்குமரி kuruvaikkumari, பெ.(n.) சிறு கற்றாழை; small Indian aloe (சா.அக.); [குறுவை → குருவை + குமரி.]
குருவைநெல்	குருவைநெல் kuruvainel, பெ.(n.) ஒரு மட்ட நெல்; there are different kinds of inferior paddy that comes from Tirunelveli and Thanjavur. வகைகள் 1. அறுபதாங் குறுவை 2. கருங்குருவை; 3. கற் குருவை; stone crop yielding hard rice difficult for digestion. 4. மட்டக் குருவை; coarse paddy. 5. மைக்குருவை; jet black paddy. 6. செங்குருவை; red crop and so on (சா.அக.);. [குரு – குருவை - குறுவை → குருவை + நெல். (குரு -சிவப்பு.]
குருவைப்பூசல்	குருவைப்பூசல் kuruvaippūcal, பெ.(n.) முப்பூவைப் பூசுதல்; a metal which is intended for transmutation will be coated with quintessence of three salts (சா.அக.);. [குறுவை → குருவை + பூசல் (பூசுதல்);.]
குருவையரிசி	குருவையரிசி kuruvaiyarisi, பெ.(n. நெல்லின் அரிசி; rice from kuruvai paddy (சா.அக.). [குருவை + அரிசி.]
குருள்	குருள்1 kuruḷ, பெ.(n.) 1.பெண்டிர் தலைமயிர் (பிங்.);; womans's hair. 2. நெற்றியின் மயிர்ச்சுருள்; curl, lock of hair, especially on the forehead, love lock. LG.„Du. „OF. krul G.krol O.E.crol, crul E. Curi [குல் (குத்தல், துளை, இருள் - கருமை. கல் → குரு → குருள்.]

குருள்(ளு)	குருள்(ளு)2 kuruḷḷudal, 7 செ.கு.வி.(v.i.) சுருளாதல்; to curl. "குருண்ட வார்குழல்" (திருவிசை.திருவாலி.1:3);. {Fin. kāria:Es. kāvida, Q. kuru, Kuruk. Kūrnā } [குல் → குரு → குருள்.]
குருளை	குருளை kuruḷai, பெ.(n.) 1. நாய், பன்றி, புலி, முயல், நரி முதலிய ஒருசார் விலங்கின் இளமை (தொல்.பொருள்.564–565);; animals like dog, hog, tiger, rabbit, wolf etc. young of certain animals. 2. பாம்பின் குட்டி; young of a snake. "சிறுவெள் ளரவினவ் வரிக் குருளை" (குருந்.119); 3. குழந்தை; child. "அருட்குருவாங் குருளை" (சி.சி.பரபக்.பாயிரம்.4);. 4. ஆமை (மூ.அ.);; tortoise. E.girl, female child, ME.gule, girle, gesse, LG, gor, child; COD., O.G., gor, a child. [குல் → குரு → குருள் → குருளை.]
குரூஉக்கனி	குரூஉக்கனி kurūukkaṉi, பெ.(n.) கோட்டை மதிலில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் துளை; a hole made in the fort wall, through which they can see the enemies and attack them. [குரூஉ + கனி.]
குரூஉப்புகை	குரூஉப்புகை gurūuppugai, பெ.(n.) மணமுள்ள புகை (திவா.);; savoury smoke.

குரை	குரை1 kuraittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. ஆர வாரித்தல்; to jubilate, shout. "குவவுக்குரையிருக்கை" (பதிற்றுப்.84:20);. 2. குலைத்தல்; to bark as a dog. "ஞாளி குரைதருமே" (திருக்கோ.175);. E. blare, neigh, crow. A.S. hnoegan, Icel. hneggja, Scot, nicher Fin. karjua, kaijua:Es. karjuda, Komi. Gorsini. [குரு → குரை.] குரை2 kurai, பெ.(n.) ஒலி; noise, roar, shout. "துரைத்தலைக் குரைப்புனல்" (பொருந.240);. [குரு → குரை.] குரை3 kurai, பெ.(n.) 1. பெருமை (ஈடு.4:9,9);; augustness, majesty. 2. பரப்பு (ஈடு.4:9,9)
குரைப்பு	குரைப்பு kuraippu, பெ.(n.) ஓசை; noise. "உங்காரக் குரைப்பினால்"(சேதுபு.தேவிபுர.47);. [குரு → குரை → குரைப்பு.]
குரைமுகன்	குரைமுகன் guraimugaṉ, பெ.(n.) நாய்(பிங்.);; barking-mouthed dog. [குரை + முகன்.]
குரைய	குரைய kuraiya, ஓர் அசைநிலை; an expletive. "கெடலருங் குரைய கொற்றம்" (சீவக.1914);. [குரு → குரை → குரைய.]
குரோசகம்	குரோசகம் gurōcagam, பெ.(n.) துருக்கியிலுள்ள குராசன் என்னும் ஊரில் விளையும் ஓமம்; black henbane. [குராசன் → குரோசகம்.]
குரோசம்	குரோசம் kurōcam, பெ.(n.) 1. குரலோசை பார்க்க;See. {kura/Ösal} 2 1/4 மைல் கொண்ட தொலைவு; Indian leaque, kQs = about 2 1/4 miles = 2000 தண்டம். 2. கூப்பிடுதூரம் (திவா.);; distance of a call. [குரல் + ஓசை → குரலோசை → குரோசை → குரோசம். குரலோசை பார்க்க;See.kuratosa.]

குரோசியம்	குரோசியம் kurōciyam, பெ.(n.) நவரை வாழை; a species of plantain (சா.அக.);. [குராசன் → குரோசியம்.]
குரோட்டம்	குரோட்டம் kurōṭṭam, பெ.(n.) நரி (பிங்.);; jackal. 2. பன்றி; hog. [குருட்டம் → குரோட்டம்.]
குரோட்டன்	குரோட்டன் kurōṭṭaṉ, பெ.(n.) ஆண் நரி; male of afox. he-jackal (சா.அக.);. [குரு → குருட்டன் → குரோட்டன்.]
குரோட்டா	குரோட்டா kurōṭṭā, பெ.(n.) கரோட்டம் (சூடா.); பார்க்க;See. {kurottam,} [குரோட்டம் → குரோட்டா.]
குரோட்டு	குரோட்டு kurōṭṭu, பெ.(n.) பன்றி; hog (சா.அக.);. [குரோட்டம் → குரோட்டு.]
குரோடம்	குரோடம் kurōṭam, பெ.(n.) பன்றி; hog. 2. முட்பன்றி; porcupine (சா.அக.);. [குரோட்டம் → குரோடம்.]

குல்	குல்1 kul, வேர்.(v.r.) 1. முற்படுதல்; to move forward, to go forward. 2. அசைதல்; to move the body in a graceful and affected manner. 3. மேலெழும்புதல், உயர்தல்; to go up. 4. வளர்தல்; to grow. 5. விரைதல்; to go fast, hasten. 6. மிகுதிப்படுதல்; to become excess. 7. பரவுதல்; to spread. த. குலுங்கு; தெ. குலுகு (அசைதல்);; குவி. குலு (பரவுதல்);, க்லை(தவசம்.அடிக்கும்.அகன்ற களம்);;கோத. குல்க் (அசைத்தல்);. [உல் → குல்.] குல்2 kul, வேர்.(v.r.) (தோன்றல் கருத்துல்) 1. தோன்றுதல்; to orginate, to appear. 2. முளைத்தல்; to spout. 3. மென்மைப்படுதல்; to become thin. 4. இளமையாதல், அழகாதல்; to become, young, beautiful.
குல்மம்	குல்மம் kulmam, பெ.(n.) குலுமம் பார்க்க;See. kulmam. [குலுமம் → குல்மம்.]
குல்லகம்	குல்லகம் gullagam, பெ.(n.) வறுமை; poverty. "குல்லக வேடங் கொண்ட வள்ளல்" (யசோதர.1:23);. [குல் → குல்லம் → குல்லகம்.]
குல்லம்	குல்லம் kullam, பெ.(n.) முறம்; winnowing basket, fan for sifting or winnowing, fanner. [குல் → குல்லம்.]
குல்லரி	குல்லரி kullari, பெ.(n.) இலந்தை பார்க்க;See. ilandaijujube tree. ஒ.நோ.குல்வலி. [குல் + வரி - குல்வரி → குல்லரி.]

குல்லாக்கட்டை	குல்லாக்கட்டை kullākkaṭṭai, பெ.(n.) தொப்பிக் கட்டை; post set up in shallow water to indicate the existence of channel. மறுவ தொப்பிக்கட்டை [குல்லாய் + கட்டை.]
குல்லாய்	குல்லாய் kullāy, பெ. (n.) 1. தலைக்கு அணியும் தொப்பி; cap. 2. பாய்மரம்; mart. {U.kulāh} [குல் (வளைவு, மரம் → குல் → குல்லாய்.] த. குல்லாய் → {ப.kulah} குல்லாய் kullāy, பெ.(n.) குல்லா பார்க்க;see {} [U.kulla → த.குல்லாய்.]
குல்லாய்தோணி	குல்லாய்தோணி kullāytōṇi, பெ. (n.) பாய்மரம் பொருத்திய தோணி; a boat with a mart. {U. kulāh} [குல் (வளைவு); மரம் → குல் → குல்லாய்.]
குல்லாய்ப்போடு-தல்	குல்லாய்ப்போடு-தல் kullāyppōṭudal, 20 செ.கு.வி. (v.t.) ஏமாற்றுதல்; lit., to cap me, to cajole, coax. 2. குல்லாய்ப்போடுதல் பார்க்க;See. {ku/āy-pôdu.} [குல்லாய் → குல்லா + போடு.]
குல்லான்	குல்லான் kullāṉ, பெ.(n.) தோண்டுதற்குரிய கூர்மையான முளை; sharp pointed stake for digging (J.); [குல்லம் + ஆணி - குல்லாணி → குல்லான்.]
குல்லி	குல்லி kulli, பெ.(n.) ஒருவகைப் பூடு; a kind of shrub (j);. [குல் → குல்லி.]

குல்லியம்	குல்லியம் kulliyam, பெ.(n.) ஆலோசனை (யாழ்.அக.);; counsel. [குல் → குல்லியம்.] குல்லியம் kulliyam, பெ.(n.) எலும்பு; bone.
குல்லை	குல்லை1 kullai, பெ.(n.) 1. புனத்துளசி (பிங்.);; wild basil. 2. துளசி (திவா.);; sacred basil. 3. வெட்சி scarlet ixora. 4. கஞ்சா (அக.நி.); ; Indian hemp. [குள் → குல்லி → குல்லை.] குல்லை2 kullai, பெ.(n.) ஏய்ப்பு; deceit. "குல்லைத் திருடரைநீ கூடாதே" (தெய்வச்.விறலிவிடு.356);. [குல் → குல்லை.] குல்லை3 kullai, பெ.(n.) நாய்த்துளசி; white basil. [குல் → குல்லை.]
குல்வலி	குல்வலி kulvali, பெ.(n.) இலந்தை (மலை.);; jujube tree. [குல் + வரி - குல்வரி → குல்வலி.]
குலக்காய்	குலக்காய் kulakkāy, பெ.(n.) சாதிக்காய் (தைலவ.தைல.35);; nutmeg. [குல் → குல்லம் + காய் - குல்லாக்காய் → குலக்காய்.]
குலக்கு	குலக்கு kulakku, பெ.(n.) இலை, பூ, பழம் முதலியவற்றின் சிறுகொத்து; small cluster or bunch, offruits, flowers and leaves (யாழ்ப்.);. [குல் → குலை → குலக்கு.]
குலக்கொடி	குலக்கொடி kulakkoḍi, பெ.(n.) நற்குலத்துப் பெண்; woman of noble birth. "வையை யென்ற பொய்யாக் குலக்கொடி" (சிலப்.13:170);. [குலம் + கொடி.]

குலக்கொழுந்து	குலக்கொழுந்து kulakkoḻundu, பெ.(n.) குலத்தை விளங்கச் செய்பவன்-ள்; one who brings glory to one's family "இராமா னுசனெனுங் குலக்கொழுந்தே" (திவ்.இராமானுச.60);. [குலம் + கொழுந்து.]
குலகம்	குலகம் gulagam, பெ.(n.) 1. கருந்தும்பை; black toom-bay indica. 2. பேய்ப்புடல் (கழி.தமி.அக.);; devils snake gourd. [குல் → குலகம்.]
குலகலகன்	குலகலகன் gulagalagaṉ, பெ.(n.) குலம் முதலிய வற்றோடு கலகஞ் செய்து தொலைப்பவன்; one who fights and overthrows a family or sect. "பரசமய, குலகலக சிவசமய குலதிலக" (திருச்செந். பிள்.தாலப்.9);. [குலம் + கலகன்.]
குலகாயம்	குலகாயம் kulakāyam, பெ.(n.) குலவொழுக்கம்; rules or customs of caste or tribe. இச்செயல் உனக்குக் குலகாயமா? [குலம் + காயம்.] குலகாயம்2 kulakāyam, பெ.(n.) பேய்ப்புடல் (மலை.);; wild snake-gourd. [குல் → குலகம் → குலகாயம்.]
குலகாலம்	குலகாலம் kulakālam, பெ.(n.) நிலக்கடம்பு(மலை.);; a plant. [குலம் + காலம்.]
குலகாலன்	குலகாலன் kulakālaṉ, பெ.(n.) குலத்தை அழிப்பவன்; one who ruins a family or tribe. "அசுரர் குலகாலா" (திருப்பு.634);.
குலகிரி	குலகிரி gulagiri, பெ.(n.) எண்குலமலை (பிங்.);; chief mountain ranges in jambu-duipa. மறுவ, குலபருவதம் [குலம் + கிரி.]
குலகுரு	குலகுரு gulaguru, பெ.(n.) குலத்திற்குரிய ஆசிரியன் குரு; family guru. [குலம் + குரு.]

குலங்கிழார்கள்	குலங்கிழார்கள் kulaṅgiḻārkaḷ, பெ.(n.) கோயில் பணிகளை நடத்தும் பொறுப்பாளர்கள், அர்ச்சகர் கள்; priests who are responsible for the conduct of temple activities. "திருவக்கரை மகாதேவர் கோயில்காணி உடைய குலங்கிழவன் பற்பநாபந் திருவேங்கடவன்" (தெ.கல்.தொ. XVII. கல்206.); "திருவல்லிக்கேணி குலங்கிழார்கள்" (கல்வெட்டு வெளியீட்டுத் தொகுதி.8.கல்.29); (கல்.க.சொ. அ.மு.); [குலம் = கோயில். குலம் + கிழார்கள். கோயிலைத் தேவகுலம், தேகுலம் என வழங்குதலும் உண்டு.]
குலங்கூறு	குலங்கூறு1 kulaṅāṟudal, 1 செ.கு.வி.(v.i.) 1. உயர்குடிப் பிறப்பைப் பாராட்டுதல்; to boast of high birth. [குலம் + கூறுதல்.]
குலங்கூறு-தல்	குலங்கூறு-தல் kulaṅāṟudal, 11 செ.கு.வி.(v.t.) பிறன் குலத்தை இழித்துக் கூறுதல்; to belttle wit one, as of low perentage. [குலம் + கூறுதல்.]
குலங்கெட்டவன்	குலங்கெட்டவன் kulaṅgeṭṭavaṉ, பெ.(n.) சாதியொழுக்கம் தவறியவன்; one who has disgraced his birth. [குலம் + கெட்டவன்.]
குலச்சவ்வு	குலச்சவ்வு kulaccavvu, பெ.(n.) தலைப் புலால்; the scalp, the skin of the top of the head (சா.அக.);. [குலம் + சவ்வு.]
குலச்சிறைநாயனார்	குலச்சிறைநாயனார் kulacciṟaināyaṉār, பெ.(n.) கூன் பாண்டியனது அமைச்சரும், திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனார் காலத்தவரும், நாயன்மார் அறுபத்து மூவருள் ஒருவருமாகிய அடியார் (பெரியபு.);; a canonized {šaiva} saint minister of {kü0pâfidiya,} and contemporary of {Thiru ñāna-campanthamUrthy nayanār,} one of 63. [குலம் + சிறை + நாயனார். குலச்சிறை = கோயில் குளம்.]
குலசங்கு	குலசங்கு kulasaṅgu, பெ.(n.) முட்சங்கு; a species of conch with thorn-like points (சா.அக.);. [குலம் + சங்கு.]
குலசங்குலம்	குலசங்குலம் kulasaṅgulam, பெ.(n.) நத்தைச்சூரி; bristly button weed (சா.அக.); [குலம் + சங்குலம்.]
குலசம்	குலசம் kulasam, பெ.(n.) செவ்வந்தி; Indian chamomile (சா.அக.);. [குல் + குலசம்.]

குலசன்	குலசன் kulasaṉ, பெ.(n.) நற்குலத்தோன்; man of respectable family. [குலம் + அத்து + அன் - குலத்தன் → குலச்சன் →குலசன்.] குலசன் kulasaṉ, பெ.(n.) நற்குலத்தோன்; man of respectable family. த.வ.குடிப்பிறப்பளான். [Skt.kula-ja → த.குலசன்] குல → குல → குலவு. குலவுதல் = கூடுதல். குல் → குலம் : கூட்டம், குடும்பம், வகுப்பு, குலப்பிரிவு, இனம். த.குலம் → Skt.kula.(வ.வ.1:127. [Skt.kula → kulaja → த.குலசன்.] 'ன்' ஆ. பா.ஈறு.
குலசேகரப்பெரும ாள்	குலசேகரப்பெருமாள் kulacēkarapperumāḷ, பெ.(n.) சேரமன்னரும் பெருமாள் திருமொழி இயற்றியவரும் ஆழ்வார் பன்னிருவருள் ஒருவருமாகிய அடியாள்; a Chera king, on of the 12 canonized {vaiśnava} saint, who was the author of Perumal {Thirumos.} [குலசேகரன் + பெருமாள்.]
குலசேகரன்	குலசேகரன் kulacēkaraṉ, பெ.(n.) 1. குலத்தின் புகழ்மிக்கவன்; illustrious person of a family. 2. குலசேகரப் பெருமாள்; a Chera king. "சேரன் குலசேகரன் முடிவேந்தர் சிகாமணியே" (திவ்.பெருமாள். தனியன்);. [குலம் + சேகரன்.]
குலசேகரன்படி	குலசேகரன்படி kulacēkaraṉpaḍi, பெ.(n.) திருமால் கோயிலின் கருவறை வாயிற்படியைக் குறிக்கும் பெயர்; the stone step at the entrance to the sanctuary of a Vishnu temple. [குலம் + சேகரன் + படி.]
குலசேகராழ்வார்	குலசேகராழ்வார் kulacēkarāḻvār, பெ.(n.) குலசேகரப் பெருமாள் பார்க்க;See. {Kulasegarap-perumāl.} [குலசேகரன் + ஆழ்வார்.]
குலஞ்செப்புதல்	குலஞ்செப்புதல் kulañjeppudal, 15 செ.கு.வி.(v.i.) தன் குலுப்பெருமை கூறுதல்; to boast of one's family or birth. [குலம் + செப்புதல்.]
குலஞ்செய்-தல்	குலஞ்செய்-தல் kulañjeytal, 1 செ.கு.வி.(v.i.) குலத்தை நிலைநிறுத்துதல்; to found a family "குலஞ்செய்த குமரர்" (சீவக.2915);. [குலம் + செய்-.]

குலட்டம்	குலட்டம் kulaṭṭam, பெ.(n.) கருநீலக்கல், நீலாஞ்சனக்கல்; a blue stone used in medicine, and applied as collyrium to the eye and an astringent of sores (சா.அக.);. [குலட்டு → குலட்டம்.]
குலட்டு	குலட்டு kulaṭṭu, பெ.(n.) bunch of fruit. (சா.அக.);. ஒ.நோ. குலக்கு [குலை → குலைத்து → குலட்டு.]
குலடி	குலடி kulaḍi, பெ.(n.) ஒருவகைச் சிவப்பு செய்நஞ்சு (யாழ்.அக.);; a kind of red mineral poison. [குலடு → குலடி.]
குலடு	குலடு kulaḍu, பெ.(n.) குலப்பெருமை அழிப்பவள்; unchart women. [குலடு → குலடி.]
குலடை	குலடை kulaḍai, பெ.(n.) கற்பொழுக்கங் கெட்டவள் (யாழ்.அக.);; unchaste, fallen woman. [குலடு → குலடி → குலடை.]
குலத்தம்	குலத்தம்1 kulattam, பெ.(n.) கணுக்கால்; ankle. 2. கொள்ளு; horse gram (சா.அக.);. [குல் → குலத்தம்.]
குலத்தம்பயறு	குலத்தம்பயறு kulattambayaṟu, பெ.(n.) மொச்சைக் காய்; Indian bean (சா.அக.);. [குலத்தம் + பயறு.]
குலத்தி	குலத்தி kulatti, பெ.(n.) இலந்தை (சா.அக.);; jujube [குலத்தம் → குலத்தி.]

குலத்திகம்	குலத்திகம் gulattigam, பெ.(n.) மொச்சைக்காய்; Indian bean (சா.அக.);. [குலத்தி → குலத்திகம்.]
குலத்திகாலன்	குலத்திகாலன் kulattikālaṉ, பெ.(n.) இடுகொள் (சா.அக.);; four leaved cassia. [குலத்தி + காலன்.]
குலத்திகை	குலத்திகை gulattigai, பெ.(n.) காட்டுக்கொள் (சா.அக.);; wild horse gram. [குலத்தி → குலத்திகை.]
குலதருமம்	குலதருமம் kuladarumam, பெ.(n .) குலவொழுக்கம்; time-honoured custom observed by a family or caste. [குலம் + தருமம். குலவொழுக்கம் பார்க்க;See. {kulavolukkam.]}
குலதனம்	குலதனம் kuladaṉam, பெ.(n.) மேலான செல்வம், மதிப்பமைந்த செல்வம்; "பலதனத்தொடு நிறை குலத்தனக் குவையும்" முதல் இராசேந்திரன் மெய்க்கிர்த்தி); (கல்.க.சொ.அ.மு.);. [குலம் + தனம்.]
குலதிலகன்	குலதிலகன் guladilagaṉ, பெ.(n.) குலத்திற் சிறந்து விளங்குபவன்; one who adorns a family. "சிவசமய குலதிலக தாலோ தாலேலோ" (திருச்செந்.பிள். தாலப்.9);. குலக்கொழுந்து பார்க்க;See. {Kபa-k. ko/undu.} [குலம் + திலகன்.]
குலதெய்வம்	குலதெய்வம் kuladeyvam, பெ.(n.) ஒரு குலத்தார் வழிவழியாக வழிபட்டுவருங் கடவுள்; family deity "நினையாந் தொழத்தக்க குலதேவதையாய் வழிபட்டு" (சிவப்.பிரபந்.பிள்.சிற்றிற்.6);. [குலம் + தெய்வம்.]
குலந்தம்	குலந்தம் kulandam, பெ.(n.) கொள்ளு; horse gram (சா.அக.);. [குல் (வளைவு); → குலந்தம்.]
குலந்தெரி-த்தல்	குலந்தெரி-த்தல் kulanderittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) குலப்பழி தூற்றுதல்; to dwell on another's parentage commonly in ridicule. [குலம் + தெரித்தல். தெரித்தல் = சொல்லுதல்.]

குலப்பகம்	குலப்பகம் gulappagam, பெ.(n.) கக்குவான்; whooping cough. 2. செம்புமணல்; copper ore (சா.அக.);. [குலப்பு → குலப்பகம்.]
குலப்பகை	குலப்பகை gulappagai, பெ.(n.) 1. வழிவழியாக உள்ள இனப்பகை; inbred malice or hatred, as between tribes prepetuated from generation to generation. 2. பூனையெலிகளுக்கு உள்ளது போன்ற இயற்கைப் பகை; natural enmity between different species, as cats and rats. [குலம் + பகை.]
குலப்பம்	குலப்பம்1 kulappam, பெ.(n.) செம்புமணல்; sand containing copper. [குலப்பு → குலப்பம்.] குலப்பம்2 kulappam, பெ.(n.) கக்குவான் இருமல்; whooping cough. [குலை → குலைப்பம். ஒ.நோ.குலைப்பன்.]
குலப்பரத்தை	குலப்பரத்தை kulapparattai, பெ.(n.) ஒருவற்கே உரிமை பூண்டொழுகும் பரத்தையர் குலத்தவள் (நம்பியகப்.113);; woman of the courtesan class, who remains faithful to a single person. 2. கணிகையர் குலத்தவர்; courtesan by birth. [குலம் + பரத்தை.]
குலப்பன்	குலப்பன் kulappaṉ, பெ.(n.) குயவன்; potter. [குவாளன் → குலப்பன் → குலப்பன்(கொ.வ.);.]
குலப்பெயர்	குலப்பெயர் kulappeyar, பெ.(n.) குலம்பற்றி வழங்கும் பெயர்; caste names. "பார்ப்பா ரரசர் வணிகர் வேளாளரெனப் பாற்பாடு நாற்பெயர் குலப்பெயராகும்" (பன்னிருபா.144);. [குலம் + பெயர்.]
குலபதி	குலபதி kulabadi, பெ.(n.) குலத்துக்குத் தலைவன்; head of a family, caste or tribe. "முதுகவரைக் குலபதியாய்" (திவ்.பெரியதி.6:6,7);. 2. 10,000 மாணவர்க்கு உணவு முதலியன அளித்துக் கல்வி கற்பிக்கும் ஆசிரியன்; the teacher who feeds 10,000 pupils and instructs them. [குலம் + பதி.]

குலம்	குலம் kulam, பெ.(n.) 1. குடி; family, lineage. "குலந்தாங்கு சாதிக ணாலினும்" (திவ்.திருவாய்.3:7,9);. 2. உயர்குலம்; noble lineage, high birth. "குலம் வேண்டின் வேண்டுக யார்க்கும் பணிவு" (குறள்,960);. 3. சாதி; caste, tribe, nation. "குலனுங் குடிமையும்" (நான்மணி.82);. 4. மகன்; son. "குலத்தொடுங் கோற லெண்ணி" (சீவக.261);. 5. இனம் (உரி.நி.);; class, sort, species, genus. 6. குழு; community. "பிரபந்த குலம்" 7. கூட்டம்; her, block, school, collecton assemblage. "மாளிகைக் குலந் துகைத்து" (தணிகைப்பு. சீபரி.373). 8. வீடு (பிங்.);; house, abode.
குலம்பம்	குலம்பம் kulambam, பெ.(n.) செம்பு மணல்; copper ore (சா.அக.);. [குலம்பு → குலம்பம்.]
குலம்பா	குலம்பா kulambā, பெ.(n.) பேய்ச்சுரை (மலை.);; wild bottle gourd. [குலம்பை → குலம்பா.]
குலம்புகுந்தவன்	குலம்புகுந்தவன் gulambugundavaṉ, பெ.(n.) சாதி மாறியவன்; one who has mingled with persons of a different caste, a term of reproach. [குலம் + புகுந்தவன்.]
குலம்பெயர்-தல்	குலம்பெயர்-தல் kulambeyartal, 3 செ.கு.வி.(v.i.) மாறுபாடடைதல்; to change for the better or the worse, as a tree in transplanting, to improve or degenerate (யாழ்ப்.);. [குலம் + பெயர்.]
குலமகள்	குலமகள் gulamagaḷ, பெ.(n.) நற்குடியிற் பிறந்தவள்; woman of good family, of noble birth. "குலமகடன் குலமகனை" (கலிங்.223);. [குலம் + மகள்.]

குலமகன்	குலமகன் gulamagaṉ, பெ.(n.) 1. நற்குடியிற் பிறந்தோன்; man of good family, of noble birth. 2. குலத்திற் பிறந்த மகன்; legitimate son. "குலமகடன் குலமகன்" (கலிங்.223);. [குலம் + மகன்.]
குலமணி	குலமணி kulamaṇi, பெ.(n.) 1. உயர்வகை மணிக்கல் (சாதிரத்தினம்);; superior, genuine gem. 2. குலத்திற் சிறந்தோன்;See. {KulatiCirandōs).} [குலம் + மணி.]
குலமதம்	குலமதம் kulamadam, பெ.(n.) உயர்குடிப்பிறப்பால் தோன்றுஞ் செருக்கு; pride of birth. [குலம் + மதம்.]
குலமரியாதை	குலமரியாதை kulamariyātai, பெ.(n.) குலத்தின் ஒழுங்கு; propriety of conduct, established rule or custom of a family. மறுவ, குலமதிப்பு. [குலம் + மரியாதை.]
குலமருது	குலமருது kulamarudu, பெ.(n.) ஒரு வகை மருது; a kind of murudah tree (சா.அக.);. [குலம் + மருது.] குலமருது kulamarudu, பெ.(n.) வெள்ளைமருது; flowering mardah. [குலம் + மருது.]
குலமாரி	குலமாரி kulamāri, பெ.(n.) சிற்றூர்த் தெய்வம்; a village goddess. [குலம் + மாரி.]
குலமீன்	குலமீன் kulamīṉ, பெ.(n.) உயர்ந்த மீன்; high class fish. 2. உண்பதற்குத் தகுந்த மீன்; fish of a superior class fit for eating (சா.அக.);. 3. அருந்ததி; Arundad "குலமீ னருகிய கற்பும்" (கல்லா.73,1);. [குலம் + மீன்.]

குலமுதல்	குலமுதல் kulamudal, பெ.(n.) 1. கொடிவழியின் மூலகாரணன்; first ancestor, founder of a family. "தென்னர் குலமுதல்" (சிலப்.4:22);. 2.மகன்; son. "குலமுதலைக் கொண்டொளித்த லன்றி" (பு.வெ. 10:6);. 3. குலதெய்வம்; family god. "மலையரை கடவுள் குலமுதல் வழுத்தி" (ஐங்குறு.259);. [குலம் + முதல்.]
குலமுதற்பாலை	குலமுதற்பாலை kulamudaṟpālai, பெ.(n.) பண்வகை (சிலப்.13:109, உரை);.; a musical node. [குலம் + முதல் + பாலை.]
குலமுள்ளோன்	குலமுள்ளோன் kulamuḷḷōṉ, பெ.(n.) நற்குடிப் பிறந்தவன் (திவா.);; man of good family, of noble birth. [குலம் + உள்ளோன்.]
குலமுறை	குலமுறை kulamuṟai, பெ.(n.) 1. கொடிவழி வரலாறு (பரம்பரை);; genealogy. "குலமுறை கிளத்து படலம்" (கம்பரா.);. 2. கொடிவழியாய் வந்த குல வழக்கம்; custom of a family handed down by tradition. குலமுறையை அனுசரிப்பதே அழகு (கொ.வ.);. [குலம் + முறை.]
குலவரி	குலவரி kulavari, பெ.(n.) 1. சந்தனம்; sandal wood. 2. செஞ்சந்தனம்; red sandal. [குலம் + வரி.]
குலவருத்தனை	குலவருத்தனை kulavaruttaṉai, பெ.(n.) சிற்றூர் அலுவலர் குடிகளிடமிருந்தும் அரசுக்கு வரி செலுத்துபவரிடமிருந்தும் பெற்றுக்கொள்ளும் பொருள்; the perquisites of village officers, paid by farmers and by those who pay land revenue to Government. [குலம் + வருத்தனை.]
குலவரை	குலவரை kulavarai, பெ.(n.) 1. எண்குல மலை (அட்டகுல பருவதம்); (திவா.);; chief mountain ranges of Jambu-dvipa. 2. மேன்மையான மலை; lofty mountain. "அக்குலவரைச் சாரல் வைகி" (கம்பரா.வரைக்.35);. 3. நாகம்; mineralized zinc. 4. மந்தாரச்சிலை (சங்.அக.);; a black stone. [குலம் + வரை.]

குலவலி	குலவலி kulavali, பெ.(n.) இலந்தை (சா.அக.);; jujube. [குலவல்லி → குலவலி.]
குலவல்லி	குலவல்லி kulavalli, பெ.(n.) இலந்தை (சா.அக.);; [குலம் + வல்லி.]
குலவள்ளிநெல்	குலவள்ளிநெல் kulavaḷḷinel, பெ.(n.) நெல்வகை; a kind of paddy. [குலம் + வள்ளி +நெல்.]
குலவன்	குலவன் kulavaṉ, பெ.(n.) உயர்குலத்திற் பிறந்தவன்; person of noble birth. 'பனிக்கதிர்க்குலவன் பயந்தருள் பாவையை' (கல்லா.10);. [குலம் → குலவன்.]
குலவாரம்	குலவாரம் kulavāram, பெ.(n.) செவ்வாய்க்கிழமை, வெள்ளிக் கிழமை; Tuesday,Friday (சோ.க.சொ. அ.மு.). [குலம் + வாரம்.]
குலவாழை	குலவாழை kulavāḻai, பெ.(n.) 1. 7 அல்லது 8 திங்களில் விளையும் ஒருவகைச் சம்பா நெல்; asub species of Camba paddy, taking 7 to 8 months to mature. 2. ஒருவகைப் பிசின் மரம்; aspecies of gamboge. 3. சிறந்த வாழை; superior kind of plantain (சா.அக.);. [குலம் + வாழை.]
குலவிச்சை	குலவிச்சை kulaviccai, பெ.(n.) குலவித்தை பார்க்க;See. {kula-yital} "குலவிச்சை கல்லாமற் பாகம்படும்" (பழமொ.6);. [குலம் + வித்தை + விச்சை.]
குலவித்தை	குலவித்தை kulavittai, பெ.(n.) குலத்தில் வழி வழியாய் வரும் கலையறிவு (வித்தை);; knowledge, learning, art, handed down in a family. [குலம் + வித்தை.]

குலவிரி	குலவிரி kulaviri, பெ.(n.) சந்தன மரம்; sandal tree (சா.அக.); [குலம் + விரி.]
குலவிருது	குலவிருது kulavirudu, பெ.(n.) 1. குலத்திற்குரிய பட்டம்; title, insigma peculiar to family. 2. கொடி முதலிய விருது; standard, banner. 3. குலப் பிறப்பால் தோன்றும் சிறப்புப் பண்பு; pecularity or propensity in an individual which is a family trait (வின்.);. [குலம் + விருது.]
குலவிளக்கு	குலவிளக்கு kulaviḷakku, பெ.(n.) குலத்தை விளங்கச் செய்பவன்-ள்; shining light of a family. "கொம்பனார்க் கெல்லாம் கொழுந்தே குல விளக்கே"திவ்திருப்பா.17). [குலம் + விளக்கு.]
குலவு	குலவு1 kulavudal, 9 செ.கு.வி.(v.i.) 1. விளங்குதல்; to shine, gleam to be conspicuous. "குலவு கோலத்த கொடிநெடு மாடங்கள்" (தேவா.794.7);. 2. மகிழ்ச்சி கொள்ளுதல்; to rejoice. "பாரிடங் குலவிச் செல்ல" (கந்தபு.தாரக.18);. 3. உலாவுதல்; to walk, move about. "எமதன்னையை நினைத்தே குலவினனோ" (சிவரக.விசயை.14);. ஒ.நோ.உலவு. 4. நெருங்கியுறவாடுதல்; to be on very intimate terms. அவனோடு குலவுகிறான் 5. தங்குதல்; to lie, remain. "பாற்கடலில் குலவுகின்றதோர் பொருளெலாம்" (கந்தபு.குமார.4);. 6. வளைதல்; to bend, curve. "குலவுச்சினைப் பூக்கொய்து" (புறநா.11:4);. 7. குவிதல்; to lie heaped, as sand. "குலவு மணல்" (ஐங்குறு.153);. [குல் → குல → குலவு.]
குலவுகாசம்	குலவுகாசம் kulavukācam, பெ.(n.) நாணல் (மலை.); ; kaus. [குலவு + காசம்.]

குலவேல்	குலவேல் kulavēl, பெ.(n.) கஞ்சாங்கோரை (சா.அக.);; hoary basil. [குலம் + வேலி.]
குலவேளை	குலவேளை kulavēḷai, பெ.(n.) நல்வேளை a sticky plant growing in waste places. [குலம் + வேளை.]
குலவை	குலவை kulavai, பெ.(n.) பண்டிகை நாள்களில் மகளிர் நாவாற் குழறியிடும் மகிழ்வொலி; ululation chorus of shrill sounds made by women by wagging the tongue, uttered on festive occassions(G.Tn.D.135);. [குரவை → குலவை.]
குலனி	குலனி kulaṉi, பெ.(n.) செவ்வந்தி; Indian chaomile (சா.அக.);. [குல் → குலனி.]
குலா	குலா kulā, பெ.(n.) மகிழ்ச்சி; joy, delight, exultation. "நிலாவிரி முற்றத்துக் குலவோ டேறி" (பெருங்.வத்தவ.12,14);. [குலவு → குலா.]
குலாகலம்	குலாகலம் kulākalam, பெ.(n.) ஒரு பூடு; a plant. 2. நாய்கள் சிறுநீர் கழிக்கும் முன் முகரும் பூடு; a plant which dogs are fond of smelling before they expell urine (சா.அக.);.
குலாகுலவாரம்	குலாகுலவாரம் kulākulavāram, பெ.(n.) அறிவன் கிழமை; Wednesday, (சோ.க. சொ.அ.மு.);. [குலம் + குலம் + வாரம்.]
குலாங்குலி	குலாங்குலி kulāṅguli, பெ.(n.) காவட்டம் புல் (மலை.);; citromella grass. [குலா + அங்குலி.]
குலாமல்லி	குலாமல்லி kulāmalli, பெ.(n.) முட்செவ்வந்தி; rose flower. 2. வைத்திய முப்பு; a quintessence salt used in medicine (சா.அக.);. [குலவு → குலா + மல்லி.]

குலாமல்லிச்சுண்ணம்	குலாமல்லிச்சுண்ணம் kulāmalliccuṇṇam, பெ.(n.) குடற்கண்ணம். நஞ்சுக் கொடியினின்று தயாரிக்கப்படும் ஒருவகைச் சுண்ண மருந்து; an alkaline prepared from the navel cord of children (சா.அக.);. [குலாமல்லி + சுண்ணாம்.]
குலாயம்	குலாயம் kulāyam, பெ.(n.) 1. பறவை கட்டுங் கூடு; bird's nest. "சேனந் தனது குலாயந்தனில்"(கைவல்ய.சத்.124);. 2. மக்களாற் செய்யப்படும் பறவைக்கூடு; bird's cage. [குலா → குலாயம்.] குலாயம் kulāyam, பெ.(n.) 1. பறவைகட்டுங் கூடு; bird's nest. "சேனந் தனது குலாயெந்தனில்" (கைவல்ய.சந்.124);. 2. மக்களாற் செய்யப்படும் பறவைக் கூடு (பிங்.);; bird's cage. [Skt.{} → த.குலாயம்.] [P]
குலாரி	குலாரி kulāri, பெ.(n.) ஒருவகை வண்டி; charriot, Indian coach. க.கொலாரு; ம.குலால்; தெ.கொல்லாபண்டி; [குள் → கொள் → கொள்ளரி → குலாரி.] குலாரி kulāri, பெ.(n.) ஒரு வகை வண்டி (வின்.);; chariot, Indian coach. த.வ. குடாரி. க. குலாரு; ம. குலால். [Mhr.{}+த.குலாரி.]
குலாலம்	குலாலம் kulālam, பெ.(n.) காட்டுச்சேவல்; wild cock. 2. ஒரு ஆந்தை; owl. 3. ஒரு பூடு; a plant. 4. நீலாஞ்சனக் கல்; 855u, a blue stone applied as a collyrium to the eyes (சா.அக.);. [குலம் → குலாலம்.]
குலாலன்	குலாலன் kulālaṉ, பெ.(n.) குயவன்; potter. "குலாலற் கேற்பப் பெருங்குய மருளி" (பெருங். வத்தவ.9,48);. [குலவு → குலாவு → குலாள் → குலாளன் → குலாலன்.]

குலாவு	குலாவு1 kulāvudal, 5 செ.கு.வி.(v.i) 1. அங்கு மிங்கும் நடத்தல்; to walk or move about, haunt. 2. நட்பாடுதல்; to be on intimate terms, to be friends. அவனோடு அதிகமாகக் குலாவுகிறான். 3. விளங்குதல்; to shine, to be conspicuous. 4. மகிழ்தல்; to rejoice, exult, delight. 5. நிலை பெறுதல்; to settle, rest. "பூந்துகில்….. புகைகூடி…….. குலாய கொள்கைத்தே" (சீவக.1007);. [குலவு → குலாவுதல்.] குலாவு2 kulāvudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) கொண்டாடுதல் (பிங்.);; to admire, praise, extol. [குலவு → குலாவு.] குலாவு3 kulāvudal, செ.கு.வி.(v.i.) வளைதல்; to be bent, curved. "குலாவணங்கு வில்லெயினர் கோன்" (யாப்.வி.22);. [குல் குலவு குலாவு]
குலி	குலி kuli, பெ. (n.) கண்டங்கத்திரி; prickly night - shade (சா.அக.);. [குல் → குலி.]
குலிக்கம்	குலிக்கம் kulikkam, பெ.(n.) இலுப்பை; bassia (சா.அக.);. [குல் → குலுக்கு → குலுக்கம் → குலிக்கம்.]
குலிகச்செப்பு	குலிகச்செப்பு guligacceppu, பெ.(n.) சாதிலிங்கம் செப்பு; vexmillion box. "குலிகச் செப்பன கொம்மை வரிமுலை" (சீவக.641);. [குலிகம் + செப்பு.]

குலிகம்	குலிகம்1 guligam, பெ.(n.) 1. சாதிலிங்கம்; vermilion. "பொருங்குலிக மப்பியன" (கம்பரா. வரைக்.25);. 2. சிவப்பு (திவா.); redness. [குலிக்கம் → குலிகம்.] குலிகம்2 guligam, பெ.(n.) இருப்பை (பிங்.);; south Indian mahua. [குலிக்கம் → குலிகம்.]
குலிங்கம்	குலிங்கம் kuliṅgam, பெ.(n.) 1. ஒரு நாடு; name of a country. "தேமரு வலங்காத குவிலங்கரில்" (பாரத.பத்தாம்.27);. 2. ஊர்க்குருவி (சூடா.);; sparrow. 3. தீங்கு செய்யலாகாது என்று மற்ற உயிர்கட்குப் போதித்துத் தான் தீங்கிழைக்கும் ஒரு பறவை. (வேதாரணிய சுக்கீவ.40);; a fabulous bird which preaches good behaviour, but itself persists in evil doing. [குல் → குலி → குலிங்கம்.]
குலிசக்குகை	குலிசக்குகை gulisaggugai, பெ.(n.) அதிக வெப்பத்தைத் தாங்கக் கூடிய பாத்திரம்; crucible made to stand high temperature (சா.அக.);. [குலிச + குகை (குகை = பாத்திரம்);.]
குலிசநாயகம்	குலிசநாயகம் gulisanāyagam, பெ.(n.) ஒரு லீலை; a kind of Coitus (சா.அக.);. [குலிசம் + நாயகம்.]
குலிசபாணி	குலிசபாணி kulisapāṇi, பெ.(n.) 1. இந்திரன்; Indra, as armed with thunde bolt. "தெவ்வடு தீறற் குலிசபாணி" (திருக்காளத்.பு.53:25);. (வைரத்தா லாகிய ஆயுதத்தைக் கையிலுடையவன்);. [குலிசம் + பாணி.]

குலிசம்	குலிசம்1 kulisam, பெ.(n.) வைரத்தாலாகிய ஆயுதம்; Indra's thunderbolt. "குலிசத் தமரர்கோன்" (கம்பரா.நகர.4);. 2. வைரம்; diamond. "வெயில் விடு குலிச கேயூரங்கள்" (திருப்போ.சந். திருப்பள்.9); [குல் (குத்துதல்); → குலிசம்.] \ குலிசம்2 kulisam, பெ.(n.) 1. கற்பரிச் செய்நஞ்சு: a mineral poison. 2. இருப்பை (மலை.); பார்க்க;See.{iruppa} 3. வன்னி (மலை.); பார்க்க;See. {vanni} Indian mesquit. [குல் → குலிசம்.] குலிசம் kulisam, பெ.(n.) நிரயம் வகைகளுளொன்று (நரக விசேடம்); (சிவதரு.சுவர்க்க நரக.109);; a kind of hell.
குலிசல்	குலிசல் kulisal, பெ.(n.) நாகச்செய்ந்நஞ்சு; a mineral poison. [குல் → குலி → குலிசல்.]
குலிசவேறு	குலிசவேறு kulisavēṟu, பெ.(n.) வைரத்தா லாகிய ஆயுதம்; Indra's thunderbolt. "குலிச வேற்றா லற்றசிறை" (பெரியபு.திருஞான.1015);. [குலிசம் → குலிசன்.]
குலிசன்	குலிசன்1 kulisaṉ, பெ.(n.) இந்திரன்; Indra, as armed with {kuliśan} (குலிசத்தை யுடையவன்.);. 2. கற்பரிச் செய்ந்நஞ்சு (சங்.அக.);; a mineral poi. son. [குலிசம் → குலிசன்.]
குலிசி	குலிசி kulisi, பெ.(n.) குலிசத்தையுடைய இந்திரன்; Indra, as armed with {kulisan.} "நேமியோ குலிசியோ" (கம்பரா.பிணிவீ.70);. [குலிசம் → குலிசி.]
குலிஞ்சன்	குலிஞ்சன் kuliñjaṉ, பெ.(n.) உயர்குலத்தோன் (திவா.);; man of noble birth. [குலத்தன் → குலஞ்சன் → குலிஞ்சன் (கொ.வ.);.]

குலிஞன்	குலிஞன் kuliñaṉ, பெ.(n.) உயர்குலத்தோன்; man of noble birth. [குலிஞ்சன் → குலிஞன்.]
குலிந்தம்	குலிந்தம் kulindam, பெ.(n.) குளிந்தம் என்னும் நாடு (சது);; an ancient. [குளிந்தம் → குலிந்தம்.]
குலிரம்	குலிரம் kuliram, பெ.(n.) 1. நண்டு; crab. 2.புற்று நோய்; cancer (சா.அக.);. [குல் → குலிர் → குலிரம்.]
குலிரவம்	குலிரவம் kuliravam, பெ.(n.) கழலை; புற்றுப் போல் வளரக்கூடிய ஓர் கட்டி; an internal abscess or tumour (சா.அக.);. [குலி → குலிரவம்.]
குலிலி	குலிலி kulili, பெ.(n.) வீரமுழக்கொலி; shout of triumph, etc., as on a battle field. "குலிலியிட்ட களத்தில்" (திருப்பு.271);. குல் → குலில் → குலி.]
குலிவம்	குலிவம் kulivam, பெ.(n.) இலுப்பை; mahua tree. 2. வன்னி வயிரம்; core of vanni tree. [குல் → குலி → குலிவம்.]
குலின்	குலின் kuliṉ, பெ.(n.) காசித்தும்பை; balsam flower (சா.அக.);. [குல் → குலின்.]
குலீரம்	குலீரம் kulīram, பெ.(n.) பனைமரம்; palmyra tree (சா.அக.); [குல் → குலிர் → குலிரம் → குலீரம்.]
குலுக்கம்	குலுக்கம் kulukkam, பெ.(n.) ஒருவகைப் பறவை; an unknown bird (சா.அக.);. [குல் → குலுக்கு → குலுக்கம்.]

குலுக்கி	குலுக்கி kulukki, பெ.(n.) பிலுக்குபவள்; gay, dressy, mincing woman. தெ. குலுக்கலாடி [குலுக்கு → குலுக்கி.]
குலுக்கு-தல்	குலுக்கு-தல் kulukkudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. அசைத்தல்; to shake, as a vessel, a palanquin, to shake up and down, to agitate, to shake together in a mass. "நெடுவரை குலுக்கிய குலத்தோளை" (கம்பரா.ஊர்தேடு. 209);. 2. குலுங்கச் செய்து கலத்தல்; to mix by shaking together, as in a bottle. [குலுங்கு → குலுக்கு.]
குலுங்கு	குலுங்கு2 kuluṅgu, பெ.(n.) 1 . அசைப்பு; shake, jolt. 2.பிலுக்கு; affected gestures, foppish airs. தெ. குலுக்கு. குலு;.க. குலுக்கு. [குலுங்கு → குலுக்கு.]
குலுக்குக்காரி	குலுக்குக்காரி kulukkukkāri, பெ.(n.) பிலுக்குபவள்; gay, dressy, mincing woman. [குலுக்கு + வாரி.]
குலுக்குச்சீட்டு	குலுக்குச்சீட்டு kulukkuccīṭṭu, பெ.(n.) சீட்டு களைக் குலுக்கிப்போட்டு எடுத்தவருக்குத் தொகை கொடுக்குஞ் சீட்டு வகை; chit-fund conducted on basis of casting lots. [குலுக்கு + சீட்டு.]
குலுக்கெனல்	குலுக்கெனல் kulukkeṉal, பெ.(n.) சிரித்தற்குறிப்பு; onom. expr: signifying laughter. குலுக்கென்று நகைத்தான். [குலுக்கு + எனல்.]
குலுக்கை	குலுக்கை kulukkai, பெ.(n.) குதிர்; circular earthen bin for storing grain (இ.வ.);. [குலுக்கு → குலுக்கை.]

குலுகம்	குலுகம் gulugam, பெ.(n.) நாக்கில் படிந்த வெண்படலம்; the fur of the tongue. It is a coating seen upon the tongue in various diseases (சா.அக.);. [குல் → குலுகம்.]
குலுகுலு-த்தல்	குலுகுலு-த்தல் guluguluttal, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. குறுகுறுவென்று செல்லுதல்; to creep or crawl noisily, as vermin in a basket. பாம்பு பெட்டிக் குள்ளே குலுகுலுக்கென்றது. 2. குடுகுடென் றொலித்தல்; to make a buzzing sound, as anything in the ear. காதுக்குள் ஏதோ குலுகுலுக்கின்றது. [குரு + குரு.]
குலுகுலுப்பு	குலுகுலுப்பு guluguluppu, பெ.(n.) தினவு; itching (சா.அக.);. [குலு + குலு. குனுகுலு → குலுகுலுப்பு.]
குலுங்கு-தல்	குலுங்கு-தல் kuluṅgudal, 8 செ.கு.வி.(v.i.) 1. அசைதல்; to be shaken, agitated. "கொங்கை குலுங்கநின் றுந்தீபற" (திருவாச.14:11);; shudder, quake with fear. 3. நிறைதல்; to abound, to be Full. அந்த மரம் குலுங்கக் காய்த்திருக்கிறது. [குல் → குலு → குலுங்கு.]
குலுங்குடை-த்தல்	குலுங்குடை-த்தல் kuluṅguḍaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஏலத்தொகையை ஏறவொட்டாமல் தடுத்தல்; to conspire together against the rise of prices at an auction. [குலுங்கை + உடை.]
குலுத்தம்	குலுத்தம் kuluttam, பெ.(n.) கொள்ளு (திவா.);; horse gram. [குலு → குலுத்தம்.]
குலுத்திகா	குலுத்திகா kuluttikā, பெ.(n.) கருங்கொள்ளு பார்க்க;See. {karuriko/u.} [குலுத்திகை → குலுத்திகா.]
குலுப்பை	குலுப்பை kuluppai, பெ.(n.) தானியம் சேமித்து வைப்பதற்கான உறைவடிவக் களஞ்சியம் (கட்.தொ.வரி.);; circular earthern fin for grain. மறுவ. குலுக்கை. [குலு → குலுப்பை.]

குலுமம்	குலுமம் kulumam, பெ.(n.) 1. மண்ணீரல், மலக்குடல் முதலியவற்றின் பெருக்கத்தால் உண்டாகும் வயிற்றுநோய் வகை chornic enlargement of the spleen; grandular enlargement in the abdomen, as of the mesentric gland. 2. 45 காலாட்களும், 27 குதிரைகளும், 9 தேர்களும், 9 யானைகளும் அடங்கிய படைப்பிரிவு (சூடா.);; a division of an army consisting of 45 foot, 27 horses, 9 chariots and 9 elephants. [குல் → குலு → குலுமம்.]
குலுமமூலம்	குலுமமூலம் kulumamūlam, பெ.(n.) இஞ்சி(மலை.);; Jamaica ginger. [குலுமம் + மூலம்.]
குலுமை	குலுமை kulumai, பெ.(n.) குலுக்கை பார்க்க (இ.வ.);;See. {kulukkai} [குலு → குலுமை.]
குலை-தல்	குலை-தல் kulaidal, 1 செ.கு.வி.(v.i.) 1. அவிழ்தல்; to become loose; to be dishevelled, unravelled. "கொண்டை குலைந்து போயிற்று." 2. கலைதல்; to disperse, as a crowd, to scatter. "கூட்டம் குலைந்தது." 3. நிலைகெடுதல்; to bederanged, disordered, upset, thrown into confusion. "கோளி பங்கய மூழ்கக் குலைந்தவால்" (கம்பரா. வரைக்.621);. 4. மனங்குழைதல்; to lose one's heart become melted, softened. "முளரிமொட்டென்று குலையுங் காமக்குருடர்க்கு" (பட்டினத்.திருப்பா. கஞ்சித்தரு.அடி.233);. 5. நடுங்குதல்; to trumble, shudder, quiver, shiver. "வேழம் எதிரக் குலைவரால்" (இரகு.நகர.56); 6. அழிதல்; to be annihilated, destroyed, put an end to. "உலகெலாங் குலைந்தன்று" (கந்தபு.திருநகரப்.11);. 7. கோபக்குறி காட்டுதல் (பிங்.);; to show signs of anger. [குலை குலைதல்.]

குலை	குலை2 kulaittal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. அவிழ்தல்; to untie, loosen, dishevel. 2. பிரித்தல்; to rake down as a scaffolding, to remove, as the decorations of a car after festival. 3.தாறுமாறாக்குதல்; to derange, disturb. 4. அழித்ததல்; to destroy, ruin, to violate, as chastity. 5. வீரத்தைக் குறைத்துப் பேசல்; to dishearten, discourage, disconcert. 6. அசைத்தல்; to shake agitate. [குலை → குலைத்தல்.] குலை2 kulaittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. நாய் குலைத்தல்; to bark, as a dog. 2. குழறிப்பேசுதல்; to talk inchoerently and confusedly (கொ.வ.);. [குல் → குலை.] குலை3 kulaittal, 4 செ.குன்றாவி (v.i.) குலையாக ஈனுதல்; to shoot forth in a bunch, as a plantain. "முல்லை குலைத்தன காண்" (திணை மாலை.112);. [குலை குலைத்தல்.]
குலைக்கட்டி	குலைக்கட்டி kulaikkaṭṭi, பெ.(n.) மண்ணீரல் பெரியதாக வீங்குதல்; enlargement of the spleen (சா.அக.);. [குலை + கட்டி.]
குலைக்கல்	குலைக்கல் kulaikkal, பெ.(n.) கோரோசனை; bezoar (w);. [குலை + கல்.]
குலைக்கால்	குலைக்கால் kulaikkāl, பெ.(n.) முடவாட்டுக்கால்; coral stone. 2. ஒருவகை மரம்; an unknown tree (சா.அக.);. [குலை + கால்.]
குலைகுலை-தல்	குலைகுலை-தல் gulaigulaidal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) பதறுதல்; to tremble; to be agitated greatly, as at sad news, to be in a state of trepidation. "உள்ளங் குலைகுலைந்து" (சீகாளத்.4, கன்னி.124);. [குலை + குலை.]

குலைச்சல்	குலைச்சல் kulaiccal, பெ.(n.) அழிவு; destruction, ruin (இ.வ);. [குலைத்தல் → குலைச்சல்.]
குலைசூலை	குலைசூலை kulaicūlai, பெ.(n.) ஈரற் குலையில் உண்டாகும் ஒரு குத்தல் நோய்; a disease of the liver. 2. நெஞ்சுவலி; chest ache (சா.அக.);. [குலை + சூலை.]
குலைஞ்சி	குலைஞ்சி kulaiñji, பெ.(n.) பனஞ்செறும்பு; palmyra spathe. [குலை → குலைஞ்சி.]
குலைத்துக்காட்டு-தல்	குலைத்துக்காட்டு-தல் kulaiddukkāṭṭudal, 11.செ.கு.வி. (v.i.) 1. குலைத்து அறிவித்தல்; to give notice, warm, as dogs by barking. 2. பூத பைசாசங்களின் வரவைக் கருநாய் குறிப்பிடுதல்; to point out demons in times ofepidemics, as black dogs whose sight is supposed to be especially keen. [குலைத்து + காட்டு-.]
குலைதள்ளு-தல்	குலைதள்ளு-தல் kulaidaḷḷudal, 7 செ.கு.வி.(v.i.) குலையாக ஈனுதல்; to shoot forth in clustors, bunches, as fruits, flowers, etc (கொ.வ.);. [குலை + தள்ளு-.]
குலைதறி	குலைதறி kulaidaṟi, பெ.(n.) குலையை ஒரே வெட்டாக வெட்டுகை; cutting of a bunch of fruits at one stroke (w.);. [குலை → தறி.]
குலைநெரியற்றேங்காய்	குலைநெரியற்றேங்காய் kulaineriyaṟṟēṅgāy, பெ.(n.) குலை நெருக்கத்தால் சிறுகிய தேங்காய்; coconut not developed to its full size on account of pressure in the bunch. [குலை + நெரியல் + தேங்காய்.]
குலைநோய்	குலைநோய் kulainōy, பெ.(n.) குலையெரிவு பார்க்க;See. {kula-y-ervu.} [குலை + நோய்.] குலைநோய் kulainōy, பெ.(n.) ஈரல்நோய்; liver complaint. [குலை + நோய்.]

குலைப்பதைப்பு	குலைப்பதைப்பு kulaippadaippu, பெ.(n.) நெஞ்சுத் துடிப்பு; palpitation of the heart. 2. பயம், குளிர் இவற்றால் ஈரற்குலை காணும் நடுக்கம்; a trembling movement of the internal organs, due to nervous anxiety, fear, cold or other causes (சா.அக.);. [குலை + பதைப்பு.]
குலைப்பரு	குலைப்பரு kulaipparu, பெ.(n.) குலையி லுண்டாகும் பரு; a tumour orother swelling in the viscera (சா.அக.);. [குலை + பரு.]
குலைப்பன்	குலைப்பன் kulaippaṉ, பெ.(n.) 1. குளிர்காய்ச்சல்; shivering fits in fever, rigor. 2. கக்குவான்; whooping cough. [குலை → குலைப்பன்.]
குலைப்பு	குலைப்பு1 kulaippu, பெ.(n.) நடுக்குவாதம் shivering fits. "முயலகன் குலைப்பொடு" (திருப்பு.252);. [குலை → குலைப்பு.] குலைப்பு2 kulaippu, பெ.(n.) குரைக்கை; barking, snarling (கொ.வ.);. [குலை → குலைப்பு.]
குலைப்புநடுக்கு வாதம்	குலைப்புநடுக்குவாதம் kulaippunaḍukkuvātam, பெ.(n.) shaking palsy. 2. நடுக்குவலி; shiveringfits. 3. குரைக்கை; bark. [குவைப்பு + நடுக்கு + வாதம்.]
குலைபடுவன்	குலைபடுவன் kulaibaḍuvaṉ, பெ.(n.) ஈரற்குலைப் புண்; tumours, ulcers, in liver or lungs. [குலை + படுவன்.]
குலைபிடித்தல்	குலைபிடித்தல் kulaibiḍittal, 4 செ.வி. (v.t.) குலையை இழுத்துப் பிடிக்கும் ஒரு நோய்; spasm of any of the visceral organs (சா.அக.);. [குலை + பிடி-.]
குலைபோடு-தல்	குலைபோடு-தல் kulaipōṭudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) குலைதள்ளுதல் பார்க்க;;See. {kulai-tallutal} [குலை + போடு-.]

குலைமரம்	குலைமரம் kulaimaram, பெ.(n.) இடலை மரம்; idalai [குலை + மரம்.]
குலைமுட்டி	குலைமுட்டி kulaimuṭṭi, பெ.(n.) குலையெரிவு பார்க்க;See. {kula-y-erwu} [குலை + (முட்டு); முட்டி.]
குலைமுட்டிநோய்	குலைமுட்டிநோய் kulaimuṭṭinōy, பெ.(n.) மூச்சுப்பை இறுகுவதனால் மூச்சுத் திணறும்படி செய்யும் கால்நடைகளுக்கு வரும் நோய்; a disease in caltle marked by congestion of the lungs with hard breathing (சா.அக.);. [குலை + முட்டி + நோய்.]
குலையாத்திரம்	குலையாத்திரம் kulaiyāttiram, பெ.(n.) தீராப்பசி'; insatiable appetite, craving for food. [குலை + ஆத்திரம்.]
குலையிலுதை-த்தல்	குலையிலுதை-த்தல் kulaiyiludaiddal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வயிற்றிலுதைத்தல்; kicking in the pit of the stomach (சா.அக.);. [குலையில் + உதை-.]
குலையுயிர்	குலையுயிர் kulaiyuyir, பெ.(n.) இருதயத்தை விட்டுப் பிரியும் உயிர்; life expected to leave the heart, life in danger. குற்றுயிரும் குலையுயிருமாகக் கிடந்தான் (சா.அக.);. [குலை + உயிர்.]
குலையெரிவு	குலையெரிவு kulaiyerivu, பெ.(n.) மார்பெரிச்சல் (ஆங்.மருத்.);; heart burn, irritation in the chest. [குலை + எரிவு.] குலையெரிவு kulaiyerivu, பெ.(n.) செரியாமை யினால் நெஞ்செரிச்சலையுண்டாக்கும் ஒரு நோய்; heart burning arising from dyspepsia. 2. வயிற்றில் ஏற்படும் ஒரு குழப்பம்; an uneasy or painful sensation in the stomach (சா.அக.);. [குலை + எரிவு.]
குலையோடே	குலையோடே kulaiyōṭē, பெ.எ.(adv.) முழுதும்; wholly without exception, root and branch "கொத்தோடே குலையோ" (கொ.வ);. [குலை + ஓடு + ஏ.]

குலைவட்டம்	குலைவட்டம் kulaivaṭṭam, பெ.(n.) 1. அம்புக் குதை; notch at the end of an arrow. "குலைவட்டக் குருதியம்பு" (சீவக.2184);. [குலை + வட்டம்.]
குலைவளி	குலைவளி kulaivaḷi, பெ.(n.) வளிநோய் வகை; poricarditis. [குலை + வளி.]
குலைவற்றல்	குலைவற்றல் kulaivaṟṟal, பெ.(n.) ஈரற்குலை வற்றுதல்; atrophy of the liver. ஈரல் குலை வற்றக் கத்தினேன் (சா.அக.);. [குலை + வற்றல்.]
குலைவாயு	குலைவாயு kulaivāyu, பெ.(n.) குலைவளி பார்க்க;See. {kula} [குலை + வாயு.]
குலைவாழை	குலைவாழை kulaivāḻai, பெ.(n.) ஒருவகை வாழை; a species of plantain. "குலைவாழை பழுத்த" (சீவக. 1191);. [குலை + வாழை.]
குலைவெட்டி	குலைவெட்டி kulaiveṭṭi, பெ.(n.) வரிவகை; a tax. "குலைவெட்டியும் குரப்புவெட்டியும்" (S.I.I.viii.322);. [குலை + வெட்டி.]
குலைவியாதி	குலைவியாதி kulaiviyāti, பெ.(n.) குலைநோய் பார்க்க;See. {kulandy.} [குலை + வியாதி.]
குலைவிலை	குலைவிலை kulaivilai, பெ.(n.) மரத்திலிருக்கும் போதே பனங்காய்க் குலையை விற்கை; sale of palmyra fruits while on the tree. [குலை + விலை.]
குலோத்துங்கசோழனுலா	குலோத்துங்கசோழனுலா kulōttuṅgacōḻnulā, பெ.(n.) பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டில் ஆண்ட இரண்டாங் குலோத்துங்க சோழன்மேல் ஒட்டக் கூத்தர் பாடிய உலாச் சிற்றிலக்கியம்; a poem on the chola king {kulöttunga} II by {Küttar,} 12th C. [குலோத்துங்க சோழன் + உலா.]

குலோமம்	குலோமம் kulōmam, பெ.(n.) 1. பக்கவிலாவின் சவ்வு; membrance. 2. வலது பக்கத்துப் கீழ்ப்பகுதியில் குடித்த நீர், இறங்கி நிற்குமிடம்; that portion at the bottom of the stomach on the right side where the water drunk collects. (சா.அக.);. [குலை → குலைமம் →குலோமம்.]
குலோமன்	குலோமன் kulōmaṉ, பெ.(n.) வலது நுரையீரல்; the right lung (சா.அக.);. [குலை → குலைமம் → குலோமம் → குலோமன்.]
குலோமி	குலோமி kulōmi, பெ.(n.) வெள்ளறுகு (மலை.);; small chiretta, white doob grass. [குல் →குலமி → குலோமி.]
குவங்கம்	குவங்கம் kuvaṅgam, பெ.(n.) 1. ஈயம்; lead. 2. காரீயம்; black lead (சா.அக.);. [குருவங்கம் → குவங்கம்.]
குவங்கியா	குவங்கியா kuvaṅgiyā, பெ.(n.) ஈயத்தண்டுச் செடி, கிண்டல் கொடி (சா.அக.);; a creeper. [குருவங்கியம் → குவங்கியா.]
குவசிவேம்பின்பட்டை	குவசிவேம்பின்பட்டை kuvasivēmbiṉpaṭṭai, பெ.(n.) மலை வேம்பின் பட்டை; bark of quassia (சா.அக.);. [குவடு → குவட்டு → குவத்து → குவச்சி → குவேசி → குவேம்பின்பட்டை.]
குவட்டிடைக்குச்சு	குவட்டிடைக்குச்சு kuvaḍḍiḍaikkuccu, பெ.(n.) தாம்பூரச்சிகை; an unknown plant with alchemical virtues (சா.அக.);. [குவட்டு இடை + குச்சு.]
குவட்டிலுதித்தோன்	குவட்டிலுதித்தோன் kuvaṭṭiludiddōṉ, பெ.(n.) தங்கத்தைக் கரைக்கும் வேதிப்பொருள்; a mineral – solvent of gold. [குவடு → குவட்டில் + உதித்தோன்.]
குவட்டிலுறுசாமை	குவட்டிலுறுசாமை kuvaṭṭiluṟucāmai, பெ.(n.) கலைச் செம்பு (சா.அக.);. [குவட்டில் + உறு + சாமை.]

குவட்டிற்புளிதம்	குவட்டிற்புளிதம் kuvaṭṭiṟpuḷidam, பெ.(n.) சுங்கச் செய்ந்நஞ்சு; a mineral poison. [குவட்டில் + புளிதம்.]
குவட்டினியம்	குவட்டினியம் kuvaṭṭiṉiyam, பெ.(n.) நீலாஞ்சனக் கல்; sulphuret of antimony (சா.அக.);. [குவடு → குவட்டு + இன் + ஈயம்.]
குவட்டினுறு கண்ணி	குவட்டினுறு கண்ணி guvaṭṭiṉuṟugaṇṇi, பெ.(n.) கோவைக் கொடி; Indian creeper (சா.அக.);. [குவட்டின் + உறு + கண்ணி.]
குவட்டுக்கல்	குவட்டுக்கல் kuvaṭṭukkal, பெ.(n.) மலையில் மேயும் ஆடுகளின் மணத்தி (கோரோசனை);; bezoar found in sheep feeding in mountains (W);. [குவடு → குவட்டு + கல்.]
குவட்டுக்கூர்மை	குவட்டுக்கூர்மை kuvaṭṭukārmai, பெ.(n.) தொட்டிச் செய்ந்நஞ்சு; a mineral poison. [குவடு → குவட்டு + கூர்மை.]
குவட்டுநுண்முலைச்சி	குவட்டுநுண்முலைச்சி kuvaṭṭunuṇmulaicci, பெ.(n.) குவட்டு முலைச்சி பார்க்க;See. {kuvattu mulaicci} [குவடு → குவட்டு.]

குவடு	குவடு kuvaḍu, பெ.(n.) தங்கத்தைக் கரைக்கும் ஒரு வேதிப் பொருள் (யாழ்.அக.);; a mineral solvent of gold. [குவட்டு + முலைச்சி.] குவடு kuvaḍu, பெ.(n.) 1.திரட்சி (பிங்.);; roundness, rotundity anything round. 2. மலை (திவா.);; mountain hill. 3. குன்று (பிங்.);; hillock. 4. மலையுச்சி (திவா.);; top of a hill, peak 5. மரக் கிளை (பிங்.);; branch of a tree. 6. சங்கச் செய்நஞ்சு (சங். அக.);; a mineral poison. ம.குவடு ஒ.நோ.குலவு.. [குவி → குவ்வு → குவடு.]
குவடுறு	குவடுறு kuvaḍuṟu, பெ.(n.) கலைச் செம்பு(சா.அக.); பார்க்க;See. {kalaccembu.} [குவடு + உறு.]
குவம்	குவம் kuvam, பெ.(n.) ஆம்பல் (மலை.);: water-lily. [கூவம் → குவம்.]
குவரம்	குவரம் kuvaram, பெ.(n.) துவர்ப்பு; astringence (சா.அக.);. [துவர் → குவர் → குவரம்.]
குவரி	குவரி kuvari, பெ.(n.) வாலுளுவை (சா.அக.);; black oil tree. [குவர் → குவரி.]
குவரிகுண்டல்	குவரிகுண்டல் guvariguṇṭal, பெ.(n.) வாலுளுவை (மலை.);; black oil tree. [குவரி + குண்டல்.]

குவரியா	குவரியா kuvariyā, பெ.(n.) பூனைக்காலி; cowhage plant (சா.அக.);. [குவரி → குவரியா.]
குவலகம்	குவலகம் guvalagam, பெ.(n.) நெய்தற் பூ; white Indian water lily (சா.அக.);. [குவலி → குவலிகம் → குவலகம்.]
குவலந்தம்	குவலந்தம் kuvalandam, பெ.(n.) செங்கழுநீர்; red Indian water-lily (சா.அக.);. [குவலி → குவலந்தம்.]
குவலம்	குவலம் kuvalam, பெ.(n.) ஒருவகைச் செய்நஞ்சு; a mineral poison. [குவு → குவல் → குவலம்.]
குவலமயம்	குவலமயம் kuvalamayam, பெ.(n.) மருவு; organy an aromatic shrub (சா.அக.);. [குவலம் + அயம்.]
குவலயாபீடம்	குவலயாபீடம் kuvalayāpīṭam, பெ.(n.) கம்சன் கண்ணனைக் கொல்லும்படி ஏவிய யானை, the el. elephant which {kamsā} despatched agains Krishna. "கூற்றமென்னமேற் றூண்டினன் குவலயாபீடம்" (பாகவத.11, கஞ்சனைக்.14);. [குவலயம் + பீடம்.]
குவலி	குவலி kuvali, பெ.(n.) இலந்தை (சூடா.);; jujubetree [குவல் → குவலி.]
குவலிடம்	குவலிடம் kuvaliḍam, பெ.(n.) ஊர் (சது.);; village. [குவவு → குவலிடம்.]

குவலியம்	குவலியம் kuvaliyam, பெ.(n.) 1. நெய்தல் (திவா.);; white Indianwater-lily. 2. கருங்குவளை; blue nelumbu. "குவலியத்திருமலர்" (சூடா.);. 3. செங் குவளை; purple Indian water-lily (W);. [குவலி → குவலியம்.]
குவலை	குவலை kuvalai, பெ.(n.) 1. கஞ்சா (மலை.);; Indian hemp. 2. துளசி (மலை.);; sacred-basil. [குவல் → குவலை.]
குவலையன்	குவலையன் kuvalaiyaṉ, பெ.(n.) துரிசு; blue vitriol. [குவலை + அன்.]
குவவு-தல்	குவவு-தல் kuvavudal, 10 செ.கு.வி. (v.i.) குவிதல் (சூடா.);; to be piled up. 2. குவித்தல்; to heap up, gather. "காட்டகத் தமிர்துங் காண்வரக் குவவி" (சீவக.2110);. [குல் → குள் → குவ் → குவவு.]
குவவு	குவவு2 kuvavu, பெ.(n.) 1. திரட்சி; roundness, fullness, plumpness. "ஓங்கு மணற் குவவுத் தாழை" (புறநா.24.); 2. குவியல் (பிங்.);; heap, pile. 3. கூட்டம்; assemblage, collection, clump, group army (பதிற்றுப் 84.20);. 4. ஒன்றோடொன்று பிணைகை; interwining. "குவவுக்குர லேனல்" (மலைபடு.108);. 5. பெருமை (சூடா.);; greatness, largeness. 6. நிலவுகம் (சது.);; earth. 7. மேடு; mound, hillock (W);. [குல் → குள் → குவ் → குவவு.]
குவளச்சி	குவளச்சி kuvaḷacci, பெ.(n.) புற்றாஞ்சோறு (யாழ்.அக.);; comb of white ant's nest. [குவள் → குவளச்சி.]

குவளம்	குவளம் kuvaḷam, பெ.(n.) வில்வம்; bael tree (சா.அக.);. [குவள் + குவளம்.]
குவளை	குவளை1 kuvaḷai, பெ.(n.) 1. கருங்குவளை; blue nelumbo. "குவளை... கொடிச்சி கண்போன் மலர்தலும்" (ஐங்குறு.299);. 2.செங்கழுநீர்; purple Indian water-lily. "விளக்கிட்டன்ன கடிகமழ் குவளை" (சீவக.256);. 3. ஒரு பேரெண்; a large number. "நெய்தலும் குவளையும் ஆம்பலும் சங்கமும் நுதலிய செய்குறியீட்டம்" (பரிபா.2:13);. [குவள் → குவளை.] குவளை2 kuvaḷai, பெ.(n.) 1. அணிகளில் மணி பதிக்குங்குழி; socket or bed for a gem in a jewel. 2. அக்கமணி முதலியன பதிக்குங் கடுக்கண் குவளை; socket in an ear ring for insetting {ruaråksa} or other bead. 3.மகளில் கழுத்தணிகளில் ஒன்று; a neck ornament (இ.வ.);. 4. கண்குழி; socket of the eye. 5. கண்ணின் மேலிமை; eyelid. 6. கண்ணின் மூக்கடி மூலை; inner corner of the eye (இ.வ.);. 7. ஒருவகைப் பாத்திரம்
குவளைக் கடுக்கண்	குவளைக் கடுக்கண் kuvaḷaikkaḍukkaṇ, பெ.(n.) மணியழுத்தின கடுக்கண்வகை; ear-ring with a bead or gem enchased in it. [குவளை + கடுக்கன்.]
குவளைக்காசம்	குவளைக்காசம் kuvaḷaikkācam, பெ.(n.) புருவம் வலித்து குத்தலுண்டாகிக் கனத்து, கடைக்கண் வீங்கி பார்வை நீலநிறமடைந்து தலைவலி உண்டாகி, வெளிவிழியைச் சுற்றி சிறு முளைகள் எழும்பும் ஓர் கண்ணோய்; a disease of the eyes characterised by the following symptoms viz pain in the eyebrows, piercing pain and heaviness of the eye, swelling of the angle of the eye, blue tint in the lens, head-ache, and small vesicle on the white of the eye (சா.அக.);. [குவளை + காசம்.]
குவளைத்தாரான்	குவளைத்தாரான் kuvaḷaittārāṉ, பெ.(n.) தருமன் (சூடா.);; lit., one who wears kuvalai garland. [குவளை + தாரான். குவளை = மாலையணிந்தவன்.]

குவளைமலை	குவளைமலை kuvaḷaimalai, பெ.(n.) காரீய மலை; mountain containing black lead-ore (சா.அக.);. [குவளை + மலை.]
குவளைமாலையர்	குவளைமாலையர் kuvaḷaimālaiyar, பெ.(n.) வேளாளர் (குவளை மாலையணிந்தோர்);; it., those who wear kuvalai garland (வின்.);. [குவளை + மாலையர்.]
குவளையச்சு	குவளையச்சு kuvaḷaiyaccu, பெ.(n.) கடுக்கனில் குவளை அமைத்தற்குரிய அச்சு; mould for making the kuvalai of an ear-ring. [குவளை + அச்சு.]
குவளையெலும்பு	குவளையெலும்பு kuvaḷaiyelumbu, பெ.(n.) கண்குழி முன்பாக இருக்கும் எலும்பு; socket bone of the eye (சா.அக.); [குவலை + எலும்பு.]
குவளைவிப்புருத்தி	குவளைவிப்புருத்தி kuvaḷaivippurutti, பெ.(n.) 1.இமை கனத்து, கடைக்கண் குத்தல், சீழ்வடிதல், தினவெடுத்தல், கண்ணுறுத்தல், விழிக்க வொட்டாமை, கண் சிவந்து எரிதல் முதலிய குணங்களைக் காட்டும் நோய்; disease of the eye lids accompanies by thickeing of the lids, pain in the corner of the eye, muco-prulent discharge intohing, irritation, inablity to open the eyes. 2. இடுப்பு, முழங்கால், கைகள், விலா, நெஞ்சு, முதுகு, இவ்விடங்களில் வலியுண்டாகி, குதத்தில் குத்தலை உண்டாக்கி சீழ் ஒழுகும் ஒரு கோப்பு; a disease marked by pain in the groin, the limbs chest and in the anus attended with discharge o pus (சா.அக.);. [குவளை + விப்புருத்தி.]
குவளைவிக்கம்	குவளைவிக்கம் kuvaḷaivikkam, பெ.(n.) கண் குவளை வீக்கம்; swelling over the socket of the eye. 2. இமை வீக்கம்; swelling of the eye-lic (சா.அக.);. [குவளை + வீக்கம்.]
குவா	குவா kuvā, பெ.(n.) ஆரொட்டி ; east Indiar arrowroot. [குவவு + குவா.]
குவாக்குவாவெனல்	குவாக்குவாவெனல் kuvākkuvāveṉal, பெ.(n.) அறைக்குழந்தையின் அழுகைக் குறிப்பு; onom. expr signigying squalling crying, as a new-born infant. [குவா + குவா + எனல்.]

குவாகம்	குவாகம்1 kuvākam, பெ.(n.) கமுகு (மலை.);; Arecapalm. [கமுகு → கமுகம் → குவாகம்(கொ.வ.);.] குவாகம்2 kuvākam, பெ.(n.) ஒரு வகைப் பிசின் மரம்; lignum-vitae. [குவ்வு → குவ்வகம் → குவாகம்.] \
குவாகு	குவாகு kuvāku, பெ.(n.) பேராமல்ல; large tubed jasmine (சா.அக.);. [குவவு → குவாகு.]
குவாகுலம்	குவாகுலம் kuvākulam, பெ.(n.) ஒட்டகம் (சா.அக.); பார்க்க;See. {offagam} [குவாகு → குவாகிலம் (குவாகுமரம் போல் நெட்டையானது);.]
குவாசகம்	குவாசகம் guvācagam, பெ.(n.) பூனை முட்குறண்டி; a thorny shrub (சா.அக.); [குவ்வு + சாகம்.]
குவாசவம்	குவாசவம் kuvācavam, பெ.(n.) மணித்தக்காளி; black-berried solanum (சா.அக.);. [குவ்வு + ஆசவம்.]
குவசியாசக்கை	குவசியாசக்கை kuvasiyāsakkai, பெ.(n.) ஒரு மரத்தின் கசப்புச் சக்கை; the bark of quassiar [குவச்சியம் + சக்கை.]
குவாட்சுக்கல்	குவாட்சுக்கல் kuvāṭcukkal, பெ.(n.) படிகக்கல்; a name given to the purer variety of silica such as rock crystal etc (சா.அக.);. [குவாட்டி + கல் - குவாட்டிக்கல் → குவாட்சுக்கல் (கொ.வ.);.]
குவாட்டி	குவாட்டி kuvāṭṭi, பெ.(n.) ஒரு வகைச் சிப்பி; oyster. [கவை → கவைத்தி → கவாட்டி → குவாட்டி.]

குவாதநூல்	குவாதநூல் kuvātanūl, பெ.(n.) வடமொழியில் எழுதப்பெற்ற ஒரு மூலிகை நிகண்டு; a herbal dixtionary in Sanskrit (சா.அக.);. [குவாதம் + நூல். மருந்துச் சாறுகள் காய்ச்சி வடிப்பது தொடர்பான நூல்).]
குவாதம்	குவாதம்1 kuvātam, பெ.(n.) கியாழம் (தைலவ. தைல.114);; decoction, extract. [குய் + ஒதம் - குயோதம் → குயாதம் → குவாதம்.] \ குவாதம்2 kuvātam, பெ.(n.) வீண்பேச்சு; captious argument, perverse talk. [குறு + வாதம் - குறுவாதம் → குவாதம்.]
குவாதி	குவாதி kuvāti, பெ.(n.) கொதிக்க வைக்கப் பயன்படுத்தும் பாண்டம்; boiling pot (சா.அக.);. [குய் + ஆதி - குயாதி → குவாதி.]
குவாதிகம்	குவாதிகம் guvātigam, பெ.(n.) பால் சேர்ந்த கியாழம்; a decoction made with milk (சா.அக.);. [குய்யாதி → குய்யாதிகம் → குயாதிகம் → குவாதிகம்.]
குவாதிகத்திரவம்	குவாதிகத்திரவம் guvātigattiravam, பெ.(n.) சாராயம்; a spiritious liquor. [குவாதிகம் + திரவம்.]
குவாதிதம்	குவாதிதம் kuvādidam, பெ.(n.) மஞ்சள், பெருங் காயம், பால் இவைகள் சேர்ந்த கியாழம்; a decoction prepared with turmeric, asafoetida and milk. 2. தேன் சேர்ந்த மது; a spiritious liquor prepared with honey (சா.அக.);. [குவாதிகம் → குவதிதம்.]
குவாது	குவாது kuvātu, பெ.(n.) வீண்பேச்சு; fallacious argument. "அசடு மாதர் குவாதுசொல் கேடிகள்" (திருப்பு. 479);. [குறு + வாது. குறுவாது → குவாது.]
குவாயு	குவாயு kuvāyu, பெ.(n.) 1. நோயாளியின் உடம்பி னின்று வீசும் நச்சுக் காற்று; a volatile deletrious principle arising from the bodies of the sick. 2.நச்சுக் காய்ச்சல், malaria (சா.அக.);. [குல் → குறு → வாயு.]

குவால்	குவால் kuvāl, பெ.(n.) 1. குவியல் (பிங்.);; heap, pile 2. கூட்டம்; collection, group. "மரகதக் குவாஅன் மாமணிப் பிறக்கம்" (திருவாச.3.1:24);. 3.மேடுதிவா.); mound, hillock. 4. மிகுதி; abundance, excess. "இத்தையே திருவுள்ளத்திலே குவாலாகக் கொண்டு" (ஈடு.2.7:3);. ' 5. நெற்போர் (திவா.);; heap of threshed paddy. [குவை → குவால்.]
குவி	குவி1 kuvidal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கூம்புதல்; to close, as flowers by night. "குவிந்த வண்குமுதங்களே" (கம்பரா. கைகேசி.53);. 2.வாயினாற் கூடுதல்; to assume a circular form, as the lips in kissing or in pronouncing labial vowels. "மணித்துவர் வாயிதழைக் குவித்து விரித்தமுது" (திருச்செந். பிள்ளைத்.வாரணைப்.5);. 3. நெருங்கக் கூடுதல் (திவா.);; to crowd.press as people, assandgrain, to become conical);. 4. குவியாதல்; to be piled up formed in heaps, as sand, grain, to become conecal. 5. உருண்டு திரளுதல்; to become round globular. "மேருவிற் குவிந்த தோளான்" (கம்பரா.நிகும்ப.92);. 6. கூடுதல்; to be accumulated, stored up, hoarded as treasure. வேண்டிய பணம் குவிந்து விட்டது. 7. சுருங்குதல்; to contract decrease. "குவிதலுடன் விரிதலற்று" (தாயு.சின்மயா.8);. 8. ஒருமுகப்படுதல்; to coverage, tobe concentrated, as the mind, to be absorbed, as in contemplation. மனம் கடவுளின் வழிபாட்டிற் குவிந்துள்ளது. [குல் → குள் → குவ்வு → குவி.]
குவிந்தமனம்	குவிந்தமனம் kuvindamaṉam, பெ.(n.) ஒடுங்கிய மனம்; mind brought to a common centre, concentrated mind(சா.அக);. [குவி → குவிந்த → மனம்.]
குவிமாடம்	குவிமாடம் kuvimāṭam, பெ.(n.) நெடுநிலை மாடங்களில் இறுதி மாட; upper storey of the building. [குவி + மாடம் = உச்சிக் குவிந்த மேல் மாடம்.]

குவிமுட்கருவி	குவிமுட்கருவி kuvimuṭkaruvi, பெ.(n.) யானையை அடக்கும் ஒர் ஆயுதம்; a kind of elephant goad. "குவிமுட் கருவியும் கோணமும்" (மணி.18,163);. [குவி + முள் + கருவி.]
குவியல்	குவியல் kuviyal, பெ.(n.) குவித்திருப்பது; heap, pile. [குவி + குவியல்.]
குவியாடி	குவியாடி kuviyāṭi, பெ.(n.) குவிந்த கண்ணாடி வில்லை; concave lens (சா.அக.);.
குவிரம்	குவிரம் kuviram, பெ.(n.) காடு; forest (சா.அக.);. கவி- குவி- குவிரம்)
குவில்	குவில் kuvil, பெ.(n.) 1. அறுக்கை (சது.);; reaping, curting. 2. கைப்பிடியளவுள்ள கதிர்க்கொத்து (வின்.);; handful of reaped grain in stalks. [கிள் → கிவ் → கிவுல் → குவில்.]
குவிவு	குவிவு kuvivu, பெ.(n.) 1. குவியல்; heap, councical pile, accumulation. 2. கும்பவடிவு (வின்.);; conicalness, anything conical in shape. [குல் → குள் → குவ் → குவி → குவிவு.]
குவேலம்	குவேலம் kuvēlam, பெ.(n.) ஆம்பல் (சா.அக.);; lly. [குவலி → குவேலம்.]
குவேலயம்	குவேலயம் kuvēlayam, பெ.(n.) ஆம்பல் (சா.அக.);; lily. [குவலி → குவலயம் → குவலயம்.]

குவை	குவை kuvai, பெ.(n.) 1. குவியல் (திவ.); heap, conical. 2. குப்பைமேடு (திவா.); dunghil. 3. தொகுதி; collection accumulatit'n, crowd, shoal, row. "சிரக்குவை நெளித்தான்" (கம்பரா. மாரீச.04);. 4. கண்ணின் வெண்படலத்தில் உண்டாகும் நோய்வகை (சீவரட்.);; a disease of the sclerotic or the white of the eye. [குல் → குள் → குவ் → குவ்வு → குவை.] குவை2 kuvai, பெ.(n.) பொன்னுருக்கும் குகை; crucible, melting-pot. "இருந்தைக் குவை யொத்தன" (தணிகைப்பு. திருநாட்டுப்.63);. ம. குவ [குகை → குவை.]
குவையெழுச்சி	குவையெழுச்சி kuvaiyeḻucci, பெ.(n.) கண்ணின் வெள்விழியில் உளுந்தைப் போல் சதை உண்டாகித் துன்புறுத்தும் ஓர் கண் நோய்; a malignant growth of flesh of the size of a black-gram on the white of the eye (சா.அக.);. [குவை + எழுச்சி. குவை = திரட்சி, தட்டி.]
குழு	குழ kuḻu, பெ.எ. (adj.) இளமையான; young tender. "மழவும் குழவும் இளமைப்பொருள" (தொல்.சொல்.312);. [குல் → குள் → குழ.] குழு1 kuḻu, பெ.(n.) 1. மக்கட்கூட்டம் (திவா.); class, society, band, assembly. 2. பெண்கள் கூட்டம் (பிங்.);; assembly orgathering of women. 3. ஆடு முதலியவற்றின் கூட்டம்; flock, herd, swarm, shoal. 4. தொகுதி; bundle, heap. "இந்தனக் குழுவை' (ஞானா.63.11);. ம. குழு [குல் → குள் → குழு.] குழு2 kuḻu, பெ.(n.) 1. சூழ்ச்சி, தந்திரம்; Ingenuity. 2 தந்திரமான சொல்; shrewd utterance. 3 திறமையான

குழக்குக்குழக்கெனல்	குழக்குக்குழக்கெனல் kuḻkkukkuḻkkeṉal, பெ.(n.) 1. ஓர் ஒலிக்குறிப்பு (வின்.);; onom. Expr. signifying, rumbling sound. 2. வலியற்றுத் தெங்குதற் குறிப்பு; hanging loose, as arms with feebleness. [குழக்கு + குழக்கு + எனல்.]
குழக்குமழக்கெனல்	குழக்குமழக்கெனல் kuḻkkumaḻkkeṉal, பெ.(n.) தடித்துப் பருத்தற்குறிப்பு; expr. signifying being fleshy and rounded, plump. அந்தக் குழந்தை குழக்குமழக்கென்றிருக்கின்றது. [குழக்கு + மழக்கு + எனல்.]
குழகயம்	குழகயம் kuḻkayam, பெ.(n.) மனோரஞ்சிதம்; cupids plant (சா.அக.);. [குழகு → குழகயம்.]
குழகன்	குழகன் kuḻkaṉ, பெ.(n.) 1. இளையோன்; youth "நின்மணக் குழகன்" (திருவிளை.திருமண.44);. 2. அழகன்; beautiful person. "கொட்கப் பெயர்க்குங் குழகன" (திருவாச.3,12);. 3. முருகக் கடவுள் (பிங்.);; {skanda.} 4. பிறர்க்கு இணங்குபவன்; person of yielding or accommodating nature. "குறவை கோத்த குழகனை" (திவ்.திருவாய்.3,6,3);. [குழ → குழகு → குழகன்.]
குழகு	குழகு kuḻku, பெ.(n.) 1. இளமைச் செவ்வி; youth fulness. "கொம்மைக் குழகாடுங் கோலவரை மார்பர்" (சீவக.2790);. 2. அழகு; beauty. "கொன்றை குடிக் குழகாக... விளையாடும்" (தேவா.468); 3. குழந்தை; infant. "குழகென வெடுத்துகந்தவுமை" (திருப்பு.106);. [குழ → குழகு → குழகன்.]
குழகு-தல்	குழகு-தல் kuḻkudal, 6 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கொஞ்சி விளையாடுதல்; to prattle playfully. "கிளியோடுங் குழகேலே" (திவ்.திருவாய்.6,2,5);. 2.கவர்தல்; to coax, wheedle. "குழகியெங்கள் குழமணன் கொண்டு" (திவ்.திருவாய்.6,2,6);. [குழ → குழகு.]

குழகுழ-த்தல்	குழகுழ-த்தல் kuḻkuḻttal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. நெகிழ்ந்திருத்தல்; to be mashy pulpy. 2. மன உறுதியறுதல்; to be timid, to be chicken hearted. [குழ → குழகு.]
குழகுழத்தபுண்	குழகுழத்தபுண் kuḻkuḻttabuṇ, பெ.(n.) அழுகின புண்; putrid sore-ulcer (சா.அக.);. [குழ + குழத்த + புண்.]
குழகுழவெனல்	குழகுழவெனல் kuḻkuḻveṉal, பெ.(n.) இளகியிருக்கும் குறிப்பு; expr. signifying sliminess, softness as of {kū.} [குழ + குழ + எனல்.] �ொழி களின் ஈற்றில், அரைமாத்திரையாய்க் குறுகி ��கை; a kind of garland for the neck. "குழங்கன் மாலை.... மார்பீர்" (சீவக.743);. [குழ → குழங்கு → குழங்கல்.]
குழச்சி	குழச்சி kuḻcci, பெ.(n.) பவளப்புற்று நஞ்சு; a kind of prepared arsenic. 2. சேர்ந்தாடு பாவைச் செடி; an unknown plant (சா.அக.);. [குழ → குழச்சி.]
குழந்தை	குழந்தை kuḻndai, பெ.(n.) 1. கைப்பிள்ளை; infant, baby suckling. "குழந்தையை உயிர்த்த மலடிக்கு" (கம்பரா.உருக்கா.65.); 2.இளமைப்பருவம்; childhood, tender age. "குழந்தை வெண்மதி" (கம்பரா.உர்தேடு.209);. ம. குழந்த; க.கொணசு; தெ.கொடுகு (மகன்);; கொண்டிகா; து.கொரை (சிறிய); கொலா. கொச்சை; நா.கொச்ச; பர்.கொச்;கூ.கோடு. ME. E. child; OE. cild, Gothr. kilthei, womb Fin. kakara, Komi, kaga; Gondi, koko; Mong. caxa, Q. kaka; Jap, kaka [குழ + குழந்தை.] 1. குருத்துக் குழந்தை 2. அறைக் குழந்தை 3. முலையுண் குழந்தை

குழந்தைகுஞ்சு	குழந்தைகுஞ்சு guḻndaiguñju, பெ.(n.) குழந்தை குட்டி பார்க்க;See. {kulanda kutfi} [குழந்தை + குஞ்சு.]
குழந்தைகுட்டி	குழந்தைகுட்டி guḻndaiguṭṭi, பெ.(n.) பல அகவை யினரான குழந்தைகள்; children varying in age. அவனுக்குக் குழந்தை குட்டி அதிகம் (கொ.வ.);. [குழந்தை + குட்டி.]
குழந்தைகுட்டிக்காரன்	குழந்தைகுட்டிக்காரன் guḻndaiguṭṭiggāraṉ, பெ.(n.) பெரிய குடும்பமுடையவன்; man with a large family (கொ.வ.);. [குழந்தை + குட்டிக்காரன்]
குழந்தைச்சாமி	குழந்தைச்சாமி kuḻndaiccāmi, பெ.(n.) முருகக் கடவுள் (குழந்தைத் தெய்வம்);; lit, child-god, skanda. [குழந்தை + சாமி.]
குழந்தைநீர்	குழந்தைநீர் kuḻndainīr, பெ.(n.) இளநீர் (தைலவ.);; milk of the tender coconut. [குழ → குழந்தை + நீர்.]
குழந்தைப்பசி	குழந்தைப்பசி kuḻndaippasi, பெ.(n.) அடிக்கடி உண்டாகும் பசி; hunger occuring in a short duration of time (சா.அக.);. [குழந்தை + பசி.]
குழந்தைப்புத்தி	குழந்தைப்புத்தி kuḻndaipputti, பெ.(n.) சிறு பிள்ளையறிவு; childishness, puerility, youthful undiscretion. [குழந்தை + புத்தி.]
குழந்தைமதக்கனி	குழந்தைமதக்கனி kuḻndaimadakkaṉi, பெ.(n.) நிலத் துளசி; holy basil (சா.அக.);. [குழந்தை + (மணக்கனி); மதக்கனி.]

குழந்தையறை	குழந்தையறை kuḻndaiyaṟai, பெ.(n.) 1. குழந்தை களைக் காப்பாற்றி வளர்க்குமிடம்; a place where children are nursed and taken care of. 2. குழந்தையைப் பெற்ற அறை; lying in room (சா.அக.);. [குழந்தை + இசிவு.]
குழந்தையிசிவு	குழந்தையிசிவு kuḻndaiyisivu, பெ.(n.) தெற்கித்திக் கணை; an affection in children characterised by contraction of inter-coastal muscles (சா.அக.);. [குழந்தை + இசிவு.]
குழநெல்லி	குழநெல்லி kuḻnelli, பெ.(n.) மிகுதியாகப் பழுத்த நெல்லி; over riped gooseberry (சா.அக.);. [குழ + நெல்லி.]
குழப்படி	குழப்படி kuḻppaḍi, பெ.(n.) குழப்பம்; confusion, disturbance (கொ.வ.);. [குழப்பம் → குழப்படி.]
குழப்படிகாரன்	குழப்படிகாரன் kuḻppaḍikāraṉ, பெ.(n.) 1. சண்டை செய்வோன்; quarrelsome person. 2. கலகஞ்செய்வோன்; rioter. 3. குறும்பன்; mischievous fellow. [குழம்பு + அடி + காரன்.]
குழப்பம்	குழப்பம் kuḻppam, பெ.(n.) 1. தாறுமாறு; confusion, muddle, disorder, embroilment. 2. மனக் கலக்கம்; perturbation, agitation, bewilderment, indecision. 3. கலகம்; disturtance, quarrel, commotion, tumult, 4. அரசகலகம்; sedition, insurection, rebellion. 5. கொந்தளிப்பு (வின்.);; squall, storm, hurricane, boisterousness of the weather or sea. ம. குழப்பம்;க. கொழம்ப [குழம்பு → குழப்பு → குழப்பம்.]
குழப்பன்	குழப்பன் kuḻppaṉ, பெ.(n.) கலகக்காரன் (யாழ்.அக.);; quarrelsome fellow, anarchist. [குழப்பு → குழப்பன்.]

குழப்பு	குழப்பு1 kuḻppudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. கலக்குதல்; to mix stir. "சேறெலாங் குழப்பி" (காஞ்சிப்.நாட்டுப்.74.); 2. பிறழ்வித்தல்; to confuse, disturb, derange. "நடுக்குழப்பிய நா" (குற்றா.தல.கவுற்சன.53); 3. வியப்படையச் செய்தல்; to bewil der perplex. "கடிமனை தொறுங் குழப்பி" (திருவாலவா.13,9);. 4. மனத்தைக் கலக்குதல்; to disconcert, trouble, vex, annoy; to cause doubt, hesitation. 2. காரியக் கேடாக்குதல்; to frustrate, as a design, to interrupt, to hinder, to spoil, as a business. 6. குழப்பிப்பேசுதல்; to prevaricate, shuffle, evade questions. ம. குழப்புக [குழம்பு → குழப்பு-.] குழப்பு2 kuḻppu, பெ.(n.)
குழம்பல்	குழம்பல் kuḻmbal, பெ.(n.) 1. கலங்குகை, perturbation. 2. குழும்பான பொருள்; anything of a thick consistency. [குள் + குழ → குழம்பு → குழம்பல்.]
குழம்பாய்க் காய்ச்சுதல்	குழம்பாய்க் காய்ச்சுதல் kuḻmbāykkāyccudal, 12.செ.கு.வி.(v.t.) குழம்பாயிருக்கும்படிக் காய்ச்சுதல்; boiling down to a thick consistence (சா.அக.);. [குழம்பு + ஆய் + காய்ச்சுதல்.]
குழம்பு	குழம்பு1 kuḻmbudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கலங்குதல்; to become mixed, to be stirred up, mingled, as liquides of different consistency, as powders with liquids. 2. மனங்கலங்குதல்; to be disconcerted, troubled, confused. அவன் குழம்பி நிற்கிறான். 3.நிலைக்குலைதல்; to be disturbed, agitated, to be boisterous, as the sea. ம. குழம்புக [குள் → குழ → குழம்பு.] குழம்பு2 kuḻmbu, பெ.(n.) 1. குழம்பான பொருள்; mixture, liquid of thick consistency, as sandal paste. "சந்தனக் குழம்பும்" (திவ்.இயற்.2:76);. 2. காய்கறிக் குழம்பு (பிங்.);; thickened curry broth. 3. குழைசேறு (வின்.);; mud, slime, macerated earth. ம. குழம்பு [குள் → குழ → குழம்பு.]

குழம்புகறி	குழம்புகறி guḻmbugaṟi, பெ.(n.) 1. குழம்பிலிட்ட கறி; vegetable or meat boiled in sauce. 2. குழம்பிற்குப் பயன்படும் காய்கறி; vegetable or meat used in the preparation of sause. 3. குழம் பாகச் செய்த கறி; curry sauce (சா.அக.);. [குழம்பு + காய்ச்சுதல்.]
குழம்பு காய்ச்சுதல்	குழம்பு காய்ச்சுதல் kuḻmbukāyccudal, 12 செ.குன்றாவி. (v.t.) குழம்பு காய்ச்சுதல்; preparing sauce for use in food (சா.அக.);. [குழம்பு + காய்ச்சுதல்.]
குழம்பு கூட்டல்	குழம்பு கூட்டல் kuḻmbuāṭṭal, பெ.(n.) குழம் புக்காக வேண்டிய பொருள்களை ஒன்றாகக் கலத்தல்; mixing up curry stuffs for preparing sauce (சா.அக.);. [குழம்பு + கூட்டல்.]
குழம்புசாதி	குழம்புசாதி kuḻmbucāti, பெ.(n.) நன்மை தீமை கலப்பில் உண்டாவதாகக் கருதப்படும் மாந்தப் பிறவி அல்லது விலங்குப்பிறவி (திவ்.திருச்சந்த.16);; birth as man or animal, at tribute to the joint effect of {papa and punya.} [குழம்பு +சாதி.]
குழம்புத்தான்	குழம்புத்தான் kuḻmbuttāṉ, பெ.(n.) குழம்பிலிட்ட வெந்த காய்கறித் துண்டு; vegetable cut up and boiled soft in curry broth. [குழம்பு + தான். தாள் → தாண் → தான்(கொ.வ.);]
குழம்புத்தாள்	குழம்புத்தாள் kuḻmbuttāḷ, பெ.(n.) குழம்பில் வெந்த காய்கறித் துண்டு; vegetables or meat boiled in curry broth (சா.அக.);. [குழம்பு + தான். தாள் = குழம்பு வைத்த ஏனத்தில் அடியில் தங்கிய காய்களின் துண்டு,.]
குழம்புதாளித்தல்	குழம்புதாளித்தல் kuḻmbutāḷittal, பெ.(n.) கறிக்குழம்பிற் கறி மசாலையிட்டுத் தாளித்தல்; seasoning sauce with condiments foruse food (சா.அக.);. [குழம்பு → தாளித்தல்.]
குழம்புப்பால்	குழம்புப்பால் kuḻmbuppāl, பெ.(n.) வற்றக் காய்ச்சிய பால்; milk thicked by boiling. [குழம்பு + பால்.]
குழம்புவடகம்	குழம்புவடகம் guḻmbuvaḍagam, பெ.(n.) கறி தாளிக்கும் வடகம்; curry condiments consisting of pulses onion, mustard curry leaf garlic etc. grounded together, made into balls or cakes and then dried in the sun. It is used for seasoning curry preparation (சா.அக.);. [குழம்பு + வற்றல்.]

குழம்புவற்றல்	குழம்புவற்றல் kuḻmbuvaṟṟal, பெ.(n.) குழம்பிற்கு உபயோகப்படும் மீன், கறி, காய்; dried fish or mutton ordried vegetable used for preparing sauce (சா.அக.);. [குழம்பு + வற்றல்.]
குழம்புவை-த்தல்	குழம்புவை-த்தல் kuḻmbuvaittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. குழம்பு காய்ச்சுதல்; to make thick curry. 2. குழம்பு வடிவான மருந்து காய்ச்சுதல்; to make liquid medicine of a thick consistency. [குழம்பு + வைத்தல்.]
குழமகன்	குழமகன் guḻmagaṉ, பெ.(n.) 1.இளம்பருவமுள்ள தலைவன்; youthful-hero, as of a poem. "குழமகனைக் கலிவெண்பாக் கொண்டு...... விளங்க வுரைத்தாங்கு" (இலக்.வி.858);. 2. மாதர்கள் குழமகனைப் புகழ்ந்து கூறும் ஒரு சிற்றிலக்கியம் (தொ.283);; A poetic composition in which women extol the worth of a youthful hero. 3. மரப்பாவை; wodden doll. "உத்திரியம் பட்டுங் குழமகன்றனக்கு நல்கி" (பாரத.நிறைமீ.136); [குழ + மகன்.]
குழமணம்	குழமணம் kuḻmaṇam, பெ.(n.) பாவைக்குச் செய்யும் திருமணம் (பிங்.);; marriage of dolls. [குழ + மணம்.]
குழமணன்	குழமணன் kuḻmaṇaṉ, பெ.(n.) மரப்பாவை; wooden doll. "எங்கள் குழமணன் கொண்டு" (திவ். திருவாய். 6:2:6);. [குழமணம் → குழமணன்.]
குழமணிதூரம்	குழமணிதூரம் kuḻmaṇitūram, பெ.(n.) வென்றவர் தம்மீது இரங்குமாறு பாடிக் கொண்டு தோற்றவர் ஆடும் ஒருவகை கூத்து (திவ்.பெரியதி.10.3);; a dance by the vanquished, accompanied with singing to excite the pity of the victors. [குழமணி + தூரம். குழமணி = பாவை, பதுமை, பாவைக்கூத்து. தோல் → தோரம் → தூரம் (தோற்பாவை);.]
குழல்(லு)-தல்	குழல்(லு)-தல் kuḻludal, 14 செ.கு.வி.(v.i.) 1.சுருளுதல்; to curl. "கடைகுழன்ற கருங்குழல்கள்" (சீவக.164);. 2. சுருட்டி முடிக்கப்படுதல் (வின்.);; to be folded back into a roll or tried in a lock, as the hair of women in {kusa.} [குழை → குழல்.]

குழல்	குழல்2 kuḻl, பெ.(n.) 1. மயிர்க்குழற்சி; curling hair. "குழலுடைச் சிகழிகை" (சீவக.1092);. 2. ஐம்பாலுள் சுருட்டி முடிக்கப்படுவது; woman's hairdressed by coiling and tying up behind in a roll one of {aimpā/} 3. மயிர் (பிங்.);; woman hair. [குழை → குழல்.] குழல்3 kuḻl, பெ.(n.) 1. துளையுடைய பொருள் (திவா.);; any tube-shaped thing. 2. இசைக்குழல் (சூடா.);; flute, pipe. 3. குழலிசை; music of the pipe. "குழலினிது யாழினிதென்ப" (குறள்.66);. 4. உட்டுளை; tubularity, hollowness. "குழற்கா லரவிந்தங் கூம்ப" (தமிழ்நா.63);. 5. ஒருவகைக் கழுத்தணி; a kind of neck ornament (இ.வ.);. 6.மீன்வகை; milk-fish, brilliant glossy blue, attaining 3 or 4ft. in length. "வறற்குழற் ஆட்டின்' (சிறுபாண்.163);.
குழல்சுடு-தல்	குழல்சுடு-தல் kuḻlcuḍudal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) துப்பாக்கி; to fire a gun. [குழல் → சுடு.]
குழல்மாது	குழல்மாது kuḻlmātu, பெ.(n.) கரிசலாங்கண்ணி; eclipse plant (சா.அக.);. [குழல் → மாது.]
குழல்விசை	குழல்விசை kuḻlvisai, பெ.(n.) அரத்தக் குழாயின் இழுப்பு; tension of a blood vessel (சா.அக.);. [குழல் + விசை.]
குழல்விரணம்	குழல்விரணம் kuḻlviraṇam, பெ.(n.) இரத்தக் குழலுக்கு ஏற்படும் விரணப்புண்; ulceration of blood vessels (சா.அக.);. [குழல் + இரணம். குழற்புண் பார்க்க;See. {kularpum)}
குழல்விருத்தி	குழல்விருத்தி kuḻlvirutti, பெ.(n.) குழுலூது வோர்க்கும் கொடுக்கும் சலுகை; rent-free lands assigned to pipers of a village (இ.வ.);. [குழல் + விருத்தி.]

குழல்விழு-தல்	குழல்விழு-தல் kuḻviḻudal, 3 செ.கு.வி.(v.i.) துளை யுண்டாதல்; to form a hollow, as within a horn. [குழல் + விழுதல்.]
குழல்விளக்கம்	குழல்விளக்கம் kuḻviḷakkam, பெ.(n.) குழலைப் பற்றிய விவரம்; description of a vessel (சா.அக.);. [குழல் + விளக்கம்.]
குழலப்பம்	குழலப்பம் kuḻappam, பெ.(n.) பிட்டு; a sweet cylinderical confection prepared from rice flour (சா.அக.);. மறுவ, குழல்பிட்டு [குழல் + அம்பம்.]
குழலற்றகோளம்	குழலற்றகோளம் kuḻaṟṟaāḷam, பெ.(n.) 1. குழாய் இல்லாத கோளம்; ductless gland. 2. ஊரலற்ற கோளம்; a gland like body, without any known secretory function (சா.அக.);. [குழல் + அற்ற + கோளம்.]
குழலாதொண்டை	குழலாதொண்டை kuḻātoṇṭai, பெ.(n.) ஒருவகை ஆதொண்டை, காத்தொட்டி, கற்ப வகையிலொன்று; caper shrub. It is classified as one of the drugs used in rejuvenation (சா.அக.);. [குழல் + ஆத்தொண்டை.]
குழலாள்பால்	குழலாள்பால் kuḻāḷpāl, பெ.(n.) முலைப்பால்; woman's breast milk (சா.அக.);. [குழலாள் + பால்.]
குழலிசிவு	குழலிசிவு kuḻisivu, பெ.(n.) அரத்தக் குழாயின் இசிவுவலி; spasm of a vessel (சா.அக.);. [குழல் + இசிவு.]
குழலிதச்சம்	குழலிதச்சம் kuḻidaccam, பெ.(n.) சிறுகுறிஞ்சா; small Indians Specacuanha (சா.அக.);. [குழல் + தச்சம்.]

குழலூதி	குழலூதி kuḻlūti, பெ.(n.) குழல் வாசிப்பவன்; one who plays flute. ம. குழலூதி [குழல் + ஊதி.]
குழலொடுக்கம்	குழலொடுக்கம் kuḻloḍukkam, பெ.(n.) குழல் சுருக்கம்; construction of a vessel (சா.அக.);. [குழல் + ஒடுக்கம்.]
குழலோன்	குழலோன் kuḻlōṉ, பெ.(n.) வேய்ங்குழல் ஊதுபவன்; one who plays on an aerophone (flutist, a trumpetch etc.); flute player. "வழுவின் றிசைக்கும் குழலோன் நானும்" (சிலப்.3,69);. ம. குழல்காரன் [குழல் → குழலோன்.]
குழவி	குழவி1 kuḻvi, பெ.(n.) 1. கைக்குழந்தை; infant. babe. "ஈன்ற குழவி முகங்கண் டிரங்கி" (மணி.11,114); 2. ஒருசார் விலங்கின் பிள்ளைப் பெயர் (தொல்.பொ.575);; young of certain animals, viz. யானை, பசு, எருமை, கடமை, மரை, குரங்கு, முசு, ஊரகம். 3. புல்மர முதலிய ஓரறிவுயிரின் இளமைப் பெயர்; young of the vegetable kingdom. "வீழில் தாழைக் குழவி" (தொல்.பொ.579,உரை);. [குள் → குழ → குழவி.] குழவி2 kuḻvi, பெ.(n.) அம்மி கல்லுரல்களின் அரைக்குங்கல்; the roller of ammi and kallural, grinding pestle. "புரையறு குழவியின்.... அரைக்குநர்" (பரிபா.10,83);. [குள் → குழ → குழவி.] குழவி3 kuḻvi, பெ.(n.) பெருமை (யாழ்.அக.);; greatness. [குழு → குழுவி → குழவி.]
குழவிக்கல்	குழவிக்கல் kuḻvikkal, பெ.(n.) குழவி2 பார்க்க;See. {kulavi} [குழவி + கல்.]
குழவிகொள்பவர்	குழவிகொள்பவர் guḻvigoḷpavar, பெ.(n.) குழந்தையை வளர்ப்பவர்; those who bring up a child. "குழவிகொள்பவரினோம்புமதி" (புறநா.5);. [குழவி + கொள்பவர்.]

குழவிஞாயிறு	குழவிஞாயிறு kuḻviñāyiṟu, பெ.(n.) எழுஞாயிறு (தொல்.பொ.579,உரை);; rising sun. [குழவி + ஞாயிறு.]
குழவித்தாய்	குழவித்தாய் kuḻvittāy, பெ.(n.) 1. மிளகரணை; lopez rool. 2. குழந்தையின் தாய்; mother of a child. 3. கடுக்காய்; indian galnut supposed to protect children like mother (சா.அக.);. [குழவி + தாய்.]
குழவித்திங்கள்	குழவித்திங்கள் kuḻvittiṅgaḷ, பெ.(n.) இளநிலா (அல்); பிறைநிலா (தொல்.பொ.759,உரை);; crescent moon. [குழவி + திங்கள்.]
குழவிதோசம்	குழவிதோசம் kuḻvitōcam, பெ.(n.) குழந்தைக்குக் காணும் பலவகை குற்றப்பாடுகள் (தோசங்கள்);; different kinds of morbid affection in children from various causes (சா.அக.);. மறுவ. குழந்தை நலி, குழந்தை நைப்பு. [குழவி + தோசம். Skt {Dasa→} த.தோசம்.]
குழவிப்பாம்பு	குழவிப்பாம்பு kuḻvippāmbu, பெ.(n.) குழிமீன்; congereel. [குழவி + பாம்பு.]
குழவிப்பிண்டம்	குழவிப்பிண்டம் kuḻvippiṇṭam, பெ.(n.) 1. இளங்கருப்பிண்டம்; tender factus, the young of an animal in its earliest stage of development (சா.அக.);. [குழவி + பிண்டம்.]
குழவிழைப்புளி	குழவிழைப்புளி kuḻviḻaippuḷi, பெ.(n.) இழைப் புளி வகை; a kind of smoothing plane. [குழைவு + இழைப்புளி, குழை விழைப்புளி → குழவிழைப்புளி.]
குழவு	குழவு kuḻvu, பெ.(n.) இளமை (தொல்.சொல்.312);; young, tenderage juvenility. [குழ → குழவு.]
குழவுண்டை	குழவுண்டை kuḻvuṇṭai, பெ.(n.) ஒரு வகைக் கொழுக்கட்டை; a kind of sweet puff or light pastery (சா.அக.);. [குழ + (உருண்டை); உண்டை.]

குழற்கொத்து	குழற்கொத்து kuḻṟkottu, பெ.(n.) 1. கூந்தற்கற்றை (பிங்.);; tuff of a woman's hair. 2. செயற்கைமுடி; false hair for dressing the head. [குழல் + கொத்து.]
குழற்கொப்புளம்	குழற்கொப்புளம் kuḻṟkoppuḷam, பெ.(n.) உடம்பின் குழலுள் காணும் கொப்புளம்; an ulceron the walls of a vessel (சா.அக.);. [குழல் + கொப்புளம்.]
குழற்சவ்வு	குழற்சவ்வு kuḻṟcavvu, பெ.(n.) உடம்பினுள் இருக்கும் குழாயின் சவ்வு; tubular membrane (சா.அக.);. [குழல் + சவ்வு.]
குழற்சி	குழற்சி kuḻṟci, பெ.(n.) 1. சுருண்டிருக்கை (சீவக. 1092,உரை);; curling as of woman's hair. 2. சுருட்டி முடிக்கும் கொண்டை (பின்.);; roll or lock hair tied behind. [குபுல் → குழற்சி.]
குழற்சிகை	குழற்சிகை guḻṟcigai, பெ.(n.) தலைமயிர்; hair of the head. "குழற் சிகைக் கோதை குட்டி" (சீவக.252);. [குழல் + சிகை.]
குழற்சுருக்கம்	குழற்சுருக்கம் kuḻṟcurukkam, பெ.(n.) குருதி குழுலுக்கேற்படும் சுருக்கம்; constriction or narrowing of a vessel (சா.அக.);. [குழல் + சுருக்கம்.]
குழற்சேதனம்	குழற்சேதனம் kuḻṟcētaṉam, பெ.(n.) குருதிக் குழலைக் கத்தியால் அறுத்தல் அல்லது பிளத்தல்; the dissection of a blood vessel (சா.அக.);. [குடில் + சேதனம்.]
குழற்பிசகு	குழற்பிசகு guḻṟpisagu, பெ.(n.) உடமபினுள் குருதிக் குழல் நழுகல்; displacement of a vessel in the body (சா.அக.);. [குழல் + பிசகு.]
குழற்பிட்டு	குழற்பிட்டு kuḻṟpiṭṭu, பெ.(n.) மூங்கிற்குழலில் வைத்து அவிக்கும் பிட்டு; a kind of soft pastry steamed in the hellow of a bamboo piece. [குழல் + பிட்டு.]

குழற்றடை	குழற்றடை kuḻṟṟaḍai, பெ.(n.) குருதி குழலியக்கத் தடை; obstructions to a vessel (சா.அக.);. [குடில் + தடை.]
குழற்றிறப்பு	குழற்றிறப்பு kuḻṟṟiṟappu, பெ.(n.) துளையுள்ள திறவுகோல் (சாவி);; key with a hole. [குழல் + திறப்பு.]
குழற்று-தல்	குழற்று-தல் kuḻṟṟudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) குழறி யொலித்தல்; to make incoherent or indistrict sounds, as when affected with strong emotion. "குரவையிற் குழற்றுவாரும்" (கம்பரா. ஊர்தேடு. 188);. [குழறு → குழற்று.]
குழறு-தல்	குழறு-தல் kuḻṟudal, 15 செ.கு.வி.(v.i.) 1. பேச்சுத் தெளிவின்றித் தடுமாறுதல்; to babble, as an infant to talk indistinctly, to gabble. "வாய் குழறா" (திருவாச.21,10);. 2. கூவுதல்; to cry, as a bird; to crow, as a cock. "கூகை நன்பகற் குழற" (பட்டினப்.268);. 3. கலத்தல்; to mingle, to be mixed up. "இருடாரகை குழறிற்றென்ன.... மலர் மயிர் சொருகி" (கோயிற்பு.பதஞ்.14);. 4. கேடுதருதல்; to cause ruin, destruction. "குழறிய கொடுவினை யிலரே" (தேவா.249,7);. [குழல் → குழறு.]
குழறுபடை	குழறுபடை kuḻṟubaḍai, பெ.(n.) 1. சொற்றடு மாற்றம்; incoherent talk. 2. தாறுமாறு; confusion, as in business. [குழறு + படு – படை.]
குழாஅல்	குழாஅல் kuḻāal, பெ.(n.) கூடுகை; gathering flocking together. "நாரை.... மரத்தொறுந் குழாஅலின்" (பதிற்றுப்.29);. [குழுவு → குழா → குழாஅல்.]
குழாங் கொண்டாடு-தல்	குழாங் கொண்டாடு-தல் kuḻāṅgoṇṭāṭudal, 12 செ.கு.வி.(v.i.) நெருங்கி உறவாடுதல்; to move closely or on intimate terms (இ.வ.);. [குழம் + கொண்டாடு.]

குழாம்	குழாம் kuḻām, பெ.(n.) 1. கூட்டம்; herd, flock, swarim, shoal. "மயிற்குழாத்தொடும் போடுகு மன்னம்" (கந்தபு.திருநகரப்.31);. 2. சபை; society company, association. "சான்றோர் குழாஅத்து" (குறள்.840);. [குழு → குழுவம் → குழாம்.]
குழாம்பல்	குழாம்பல் kuḻāmbal, பெ.(n.) குழம்பியிறுகிய பொருள்; any liquid of a thick consistency, as curry, mud. [குழம்பல் → குழாம்பல்.]
குழாய்க்கந்தகம்	குழாய்க்கந்தகம் guḻāyggandagam, பெ.(n.) வாணக் கந்தகம்; roll or stick sulphur (சா.அக.);. [குழாய் + கந்தகம்.]
குழாய்க்கிணறு	குழாய்க்கிணறு kuḻāykkiṇaṟu, பெ.(n.) குழா யிறக்கி உண்டாக்கிய கிணறு; Artesian well, 'obe-well. [குழாய் + கிணறு.]
குழாய்ப்பிட்டு	குழாய்ப்பிட்டு kuḻāyppiṭṭu, பெ.(n.) குழற்பிட்டு; a kind of soft pastry. [குழல் → குழாய் + பிட்டு.]
குழாய்மீன்	குழாய்மீன் kuḻāymīṉ, பெ.(n.) குழல்மீன்; pipe fish (சா.அக.);. [குழாய் + மீன்.] [P] குழல்
குழாய்மூங்கில்	குழாய்மூங்கில் kuḻāymūṅgil, பெ.(n.) உள்ளே தொளையுள்ள மூங்கில்; cornmon bamboo. [குழாய் + மூங்கில்.]
குழாயிரும்பு	குழாயிரும்பு kuḻāyirumbu, பெ.(n.) உருக்கி அச்சில் வார்த்த இரும்பு; cast iron (சா.அக.);. [குழாய் + இரும்பு.]

குழாயோடு	குழாயோடு kuḻāyōṭu, பெ.(n.) உட்குழலாயுள்ள ஒருவகை ஓடு; kind of tublar tile. [குழாய் + ஒடு.]
குழி	குழி1 kuḻidal, 4 செ.கு.வி.(v.i) உட்குழிவாதல்; to be hollowed out, as a hole, a pit, acanity, to sink,hollow. "குழிந்தாழ்ந்த கண்ணவாய்" (நாலடி,49);. ம. குழியுக; க.குழி;கெ. க்ரொய்யு, க்ரொய்யி. Fin, {kava,} Es, kaeva; Mari. koem, Turk. kazy, Cl. Gaywi [குழி → குழிதல்.] குழி2 kuḻittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1.குழியாக்குதல்; to form pits, hollows, cavities, to sink, excavate. "குழித்து நிற்பது நீர்" (நான்மணி.30);. 2. செதுக்குதல்; to inscribe, engrave. "குழித்த மோதிரம்" (கலித்.84,உரை.);. ம.குழிக்குக; க.குழி; து.குரைபுனி, குரெபினி, கொரெபுனி, கொரையினி;தெ. க்ரொச்சு, க்ரெச்சு, [குழி → குழித்தல்.] குழி3 kuḻi, பெ.(n.) 1. பள்ளம் (திவா.);; pit hole, hollow, cavity, dimple, depression, excavation. பிங்
குழிக்கண்	குழிக்கண் kuḻikkaṇ, பெ.(n.) பெ.(n.); குழிவான கண்; sunken eye. க. குழிகண், குணிகண்ணு, குளிகண்ணு, குளிகண். [குழி + கண்.]
குழிக்கண்ணன்	குழிக்கண்ணன் kuḻikkaṇṇaṉ, பெ.(n.) குழிந்த கண்ணுள்ளவன்; a sunken eyed man. ம. குழிகண்ணன், குழிக்கண்ணன். [குழி + கண்ணன்.]
குழிக்கண்ணி	குழிக்கண்ணி kuḻikkaṇṇi, பெ.(n.) குழிவான கண்ணுள்ளவள்; woman with sunken eyes. "பெருகு குழிக்கண்ணி செங்கண்ணி" (பரத.ஒழிபி.39);. ம. குழிகண்ணி, குழிக்கண்ணி, [குழி + கண்ணி.]

www.valluvarvallalarvattam.com 8464 of 19068.

குழிக்கணக்கு	குழிக்கணக்கு kuḻikkaṇakku, பெ.(n.) ஒருவகை நிலவளவை; square measure of land. ம. குழிக்கணக்கு [குழி + கணக்கு.]
குழிக்கல்	குழிக்கல் kuḻikkal, பெ.(n.) குழியம்மி பார்க்க;See. {kūsī-y-ammi} [குழி + கல்.]
குழிக்கலம்	குழிக்கலம் kuḻikkalam, பெ.(n.) குழிவாயுள்ள ஏனம்; a basin or pot with a deep hollow. [குழி + கலம்.]
குழிக்கிட்டி	குழிக்கிட்டி kuḻikkiṭṭi, பெ.(n.) கிட்டி விளையாட்டு; the game of tip-cat. [குழி + கிட்டி.]
குழிக்குத்து	குழிக்குத்து kuḻikkuttu, பெ.(n.) செடி முதலிய வற்றைப் பிடுங்கி நடுங்குழி; pit made for transplantation. [குழி + குத்து.]
குழிங்கை	குழிங்கை kuḻiṅgai, பெ.(n.) உள்ளங்கை (இ.வ.);: palm of the hand. [குழியும் + கை - குழியுங்கை → குழிங்கை.]
குழிச்சட்டி	குழிச்சட்டி kuḻiccaṭṭi, பெ.(n.) 1. பணியாரஞ்சுடும் குழியுள்ள மண்சட்டி; earthen pan with hollow cavities for frying cakes. 2. ஆழமான மண்சட்டி; a hollow earthern cooking pot (சா.அக.);. ம. குழிகலம் [குழி + சட்டி.]

குழிச்சிலந்தி	குழிச்சிலந்தி kuḻiccilandi, பெ.(n.) குழிவிழும் ஒரு சிலந்திப்புண்; any sore or ulcer with a hole or cavity (சா.அக.);. [குழி + சிலந்தி.] குழிச்சிலந்தி kuḻiccilandi, பெ.(n.) சிலந்திவகை; a species of spider. [குழி + சிலந்தி.]
குழிசி	குழிசி kuḻisi, பெ.(n.) 1. பானை; pot, cooking vessel. "சோறடு குழிசி" (பெரும்பாண்.366);. 2. மிடா (திவா.);; large pot. 3. சக்கரத்தின் குடம்; hub of a wheel. "கூகுளி முகம்பொரக் குழிசி மாண்டன" (சீவக.2229);. [குழி → குழித்தி → குழிசி.]
குழிசீலை	குழிசீலை kuḻicīlai, பெ.(n.) கோவணம் (இ.வ.);; a narrow piece of cloth wornover the privities, loin-cloth. ம. குழிச்சீலை [கிழி → குழி + சீலை.]
குழிசோதனை	குழிசோதனை kuḻicōtaṉai, பெ.(n.) விளைந்த வயலில் குழியளவுள்ள இடத்தில் வளர்ந்த கதிரை அறுத்தளந்து விளைவு மொத்தத்தை மதிப்பீடு செய்தல் (இ.வ.);; estimation of the total produce of a field from that of a single {kuliharvested.} [குழி + சோதனை.]
குழித்தட்டு	குழித்தட்டு kuḻittaṭṭu, பெ.(n.) தாம்பாளவகை; a kind of plate or salver (S.I.I.iii.295);. [குழி + தட்டு.]
குழித்தருப்பணம்	குழித்தருப்பணம் kuḻittaruppaṇam, பெ.(n.) இறந்த நாள் முதல் பத்தாம் நாள் முடிய இறந்தவர் பொருட்டு நட்ட கல்லுள்ள குழியில் செய்யும் நீர்க்கடன்; libation offered to the deceased, for ten days from the day of death in a pit in which is placed a stone representing the deceased. [குழி + தருப்பணம்.]

குழித்தளிகை	குழித்தளிகை gul̠ittaḷigai, பெ.(n.) கோவிலிற் கறி கன் கன்னல் முதலியவற்றோடு இடும் படையல்: boiled rice and relish, offered to gods in temples. [குழி + தளிகை.]
குழித்தாமரை	குழித்தாமரை kul̠ittāmarai, பெ.(n.) கொட்டைப் பாசி (மலை.);; root lees nelumbo, floating in tanks and ditches. ம. குழித்தாமர [குழி + தாமரை.]
குழித்தாழி	குழித்தாழி kul̠ittāl̠i, பெ.(n.) கால்நடைகளுக்கு நீர் கொடுக்க பயன்படுத்தும் திண்மையான ஏனம்; a large earthern vessel used to water cattle. ம. குழித்தாளி [குழி + தாளி.]
குழித்தி	குழித்தி kul̠itti, பெ.(n.) குழித்தாழி பார்க்க;See. {kush-t-tä//} மறுவ. குழிதாழி [குழி → குழித்தி.]
குழித்தைலம்	குழித்தைலம் kul̠ittailam, பெ.(n.) குடத்தில் மூலிகைகளை நிரப்பி எரித்துவடிக்கும் தைலம்; lit. pit oil extracted by burying and heating the pot containing medicinal herbs. "காந்தட் கிழங்கை குழித்தைலமாக இறக்கி" (இராசவைத். 96,உரை);. [குழி + தைலம்.]
குழிதந்தம்	குழிதந்தம் kul̠idandam, பெ.(n.) நகம்; nail (சா.அக.);. [குழி + தந்தம்.]
குழிதாழி	குழிதாழி kul̠itāl̠i, பெ.(n.) பூத்தொட்டி; flower pot. [குழி + தாழி.]

குழிதிற-த்தல்	குழிதிற-த்தல் kuḻidiṟaddal, 3 செ.கு.வி.(v.i.) சில விழாக்களின் முடிவில் தீயில் நடந்து சென்று நேர்ந்து கொண்டதை நிறைவேற்றுவதற்காகக் குழிகளில் தழல் பரப்பி வைத்தல்; to open the sacred fire pit with appropriate ceremonies, as in muharram feast. [குழி + திறத்தல்.]
குழிந்தம்	குழிந்தம் kuḻindam, பெ.(n.) நகம் nail (சா.அக.);. [குழி → குழிந்தம்.]
குழிந்திரு-த்தல்	குழிந்திரு-த்தல் kuḻindiruttal, 3 செ.கு.வி.(v.i.) குழியாயிருத்தல்; being hollow like a cavity [குழிந்து → இருத்தல்.]
குழிந்தெடு-த்தல்	குழிந்தெடு-த்தல் kuḻindeḍuttal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) ஆராய்ந்து பார்த்தல்; to scrutinize, dive deep, to bevery inquistive about. [குழிந்து + எடுத்தல்.]
குழிநரி	குழிநரி kuḻinari, பெ.(n.) 1.குள்ளநரி; jackal. "காயும் சிந்தைக் குழிநரிக் கள்ளத்தான்." (குற்றா. தல. வேடன்வலம்.13);. 2.மணலிற் குழி செய்து கொண்டு அதனுள் விழும் எறும்பு முதலியவற்றை உணவாகக் கொள்ளும் சிறுபூச்சி; ant-lion, neuropterous insect the larva of which makes in the sand a pit-fall to capture ants. ம. குழிநரி [குழி + நரி.] குழிநரி kuḻinari, பெ.(n.) குழிப்பன்றி பார்க்க;See. {kuḥ-panṇi} [குழி + நரி.]
குழிநாவல்	குழிநாவல் kuḻināval, பெ.(n.) நாவல் மரவகை; common, myrtle. [குழி + நாவல்.]
குழிப்பணம்	குழிப்பணம் kuḻippaṇam, பெ.(n.) 18ஆம் நூற்றாண்டில் மதுரைப் பகுதியில் வழங்கிவந்த ஒருவகை நாணயம்; a Madura coin, currentin the 18th c (I.M.P. Mr.3-A);. [குழி + பணம்.]
குழிப்பணியாரம்	குழிப்பணியாரம் kuḻippaṇiyāram, பெ.(n.) பணியாரவகை; a kind of cake. [குழி + பணியாரம்.]

குழிப்பறங்கிக்காய்	குழிப்பறங்கிக்காய் kuḻippaṟaṅgikkāy, பெ.(n.) கோடைப் பூசணி (பதார்த்.699);; a species of pumpkin. [குழி + பறங்கி + காய்.]
குழிப்பறை	குழிப்பறை kuḻippaṟai, பெ.(n.) பழங்குடி இனத் தாரின் குடிப்பெயர் (வின்.);; a kind of scheduled class people. [குழி + பறை.]
குழிப்பன்றி	குழிப்பன்றி kuḻippaṉṟi, பெ.(n.) பூச்சிவகை; antlion. [குழி + பன்றி.]
குழிப்பன்னா	குழிப்பன்னா kuḻippaṉṉā, பெ.(n.) கடல்மீன்கள்; species of sea-fish, (a); brownish-red, attaining more than 21/2 ft. in length (b); greyish, attaining 16. in length, (c); silvery-grey, attaining 9in, length. [குழி + பன்னா.]
குழிப்பாடி	குழிப்பாடி kuḻippāṭi, பெ.(n.) குழிப்பாடி என்னும் ஊரில் நெய்த துணிவகைகள் (தொல்.சொல். 116,உரை);; cloth made in town of {kus-p-pādī} [குழி + பாடி - குழிப்பாடி (இடவாகுயெர்);]
குழிப்பாம்பு	குழிப்பாம்பு kuḻippāmbu, பெ.(n.) குழிமீன் பார்க்க;See. {kulimin} [குழி + பாம்பு.]
குழிப்பாறை	குழிப்பாறை kuḻippāṟai, பெ. (n.) பாறைமீன்வகை; a kind of {parafish.} [குழி + பாறை.]
குழிப்பிள்ளை	குழிப்பிள்ளை kuḻippiḷḷai, பெ.(n.) ஆழத்தில் நடுந்தென்னங்கன்று; young coconuttree planted deep. [குழி + பிள்ளை.]
குழிப்பு	குழிப்பு kuḻippu, பெ.(n.) 1. குழி செய்கை; forming pits, hollows. 2. தாழ்வு; depression. 3. செய்யுட் சந்த வகை; a peculiar harmonic rythem inverse, as "அணியுடன்ற பரி பரியுடன்ற கரி கரியுடன்ற கொடி". [குழி → குழிப்பு.]

குழிப்புண்	குழிப்புண் kuḻippuṇ, பெ.(n.) 1. குழிவிழுந்த புண்; ulcer in which holes are formed. "கானா வாழைக்கு முலைக்கண் குழிப்பு ணாறிவிடும்" (பதார்த்த.365);. 2. வாய்ப்புண் (இ.வ.);; inflammation in the mouth. [குழி + புண்.]
குழிப்பூதரம்	குழிப்பூதரம் kuḻippūtaram, பெ.(n.) மீனைமரம்; a kind of tree (சா.அக.);. [குழி + பூதரம்.]
குழிப்பூப்புடம்	குழிப்பூப்புடம் kuḻippūppuḍam, பெ.(n.) முப் பூப்புடங்களுள் மருந்தைக் குழியில் வைத்து எடுக்கும் புடவகை; calcining medicine by putting it into a closed pit or hole for some time, one of {mu-p-pup-pu!am.} [குழிப்பூ + புடம்.]
குழிப்பெருக்கம்	குழிப்பெருக்கம் kuḻipperukkam, பெ.(n.) குழி மாற்று பார்க்க;See. {kulimarru.} மறுவ குழிமாற்று ம. குழிப்பெருக்கம் [குழி + பெருக்கம்.]
குழிபறி-த்தல்	குழிபறி-த்தல் kuḻibaṟittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. குழி தோண்டுதல்; to dig a pit. "குழிபறித்தரக்கரோடு மல்லரை யிருத்தி" (பாரத.இருட்.179);. 2. சூழ்ச்சிக் கலந்துரையாடிப் (சதியாலோசனை செய்து); பிறர்க்குத் தீங்கு செய்ய முயலுதல்; to try to run, undermine. [குழி + பறி-.]
குழியறி-தல்	குழியறி-தல் kuḻiyaṟidal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) பள்ளம் விழுதல் (யாழ்.அக.);; to become hollow, to be full of its or ruts. [குழி + பறி.]
குழிமாடம்	குழிமாடம் kuḻimāṭam, பெ.(n.) சவக்குழிக்குமேல் கட்டப்படும் கட்டடம்; a tomb. ம. குழிமாடம் [குழி + மாடம்.]

குழிமாத்தி	குழிமாத்தி kuḻimātti, பெ.(n.) மலை வேம்பு; Indian mahogany (சா.அக.);. [குழி (மரத்தி);மாத்தி.]
குழிமாந்தம்	குழிமாந்தம் kuḻimāndam, பெ-(n) உச்சியில் குழிவிழுமாறு தோன்றும் மாந்தநோய் வகை (சீவரட்);; a child's disease in which the fontanel of the head sinks. [குழி + மாந்தம்.]
குழிமாற்று	குழிமாற்று kuḻimāṟṟu, பெ.(n.) 1. வருக்க வாய்ப்பாடு; table of squares. 2. பெருக்கல் வாய்ப்பாடு; multiplication table. மறுவ. குழிப்பெருக்கம் [குழி + மாற்று.]
குழிமாறு-தல்	குழிமாறு-தல் kuḻimāṟudal, 8 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வருக்கித்தல் (வின்.);; to square. 2 பெருக்குதல்; to multiply. [குழி + மாறு.] குழிமாறு-தல் kuḻimāṟudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) குழியை நிரப்பிப் பரப்பாக்குதல் (யாழ்.அக.);; to level up. [குழி + மாறு.]
குழிமி	குழிமி kuḻimi, பெ.(n.) 1. மதகு; sluice. 2. பாத்திரத்தின் மூக்கு; spout of a vessel. [குழி → குழிமி.]
குழிமிட்டான்	குழிமிட்டான் kuḻimiṭṭāṉ, பெ.(n.) 1. நத்தைச்சூரி நாணல் வகை (மலை.);; bristly button weed. 2. தண்ணீர் விட்டான் கிழங்குக் கொடி; a common climber with many thick fleshy roots. 3. செடிவகை; rough basil. [குழிமி → குழிமிட்டான்.]
குழிமீட்டான்	குழிமீட்டான் kuḻimīṭṭāṉ, பெ.(n.) குழிமிட்டான் (பதார்த்த.295); பார்க்க;See. {kulimittān} [குழி + மீட்டான்.]
குழிமீண்டான்	குழிமீண்டான் kuḻimīṇṭāṉ, பெ.(n.) உயிர் போனதாக நினைத்துக் குழியில் வைத்துப் பின்னர், எடுத்த பிள்ளை; child which with a view to avert its premature death is treated as dead, placed in a grave and then taken back. [குழி + மீண்டான்.]

குழிமீன்	குழிமீன் kuḻimīṉ, பெ.(n.) பாம்பு வடிவான மீன்வகை; congereel, olive, attaining more than 10ft in length. [குழி + மீன்.]
குழிமுசடி	குழிமுசடி kuḻimusaḍi, பெ.(n.) மீன் கொல்லி; fish killer (சா.அக.);. [குழி (ழூயடி);முசடி.]
குழிமுயல்	குழிமுயல் kuḻimuyal, பெ.(n.) முயல்வகை; rabbit. ம. குழிமுயல் [குழி + முயல்.]
குழிமுயல்வளை	குழிமுயல்வளை kuḻimuyalvaḷai, பெ.(n.) சீமை முயல் வசிக்குமிடம்; cony burrow (சா.அக.);. [குழி + முயல் + வளை.]
குழியச்சு	குழியச்சு kuḻiyaccu, பெ.(n.) பொன்மணி உருவாக்கும் அச்சு; mould for making gold beads. [குழி + அச்சு.]
குழியடிச்சான்	குழியடிச்சான் kuḻiyaḍiccāṉ, பெ.(n.) ஆவணி புரட்டாசி மாதங்களில் விதைக்கப்பெற்று நான்கு மாதங்களில் விளையும் நெல்வகை (இ.வ.);; a course paddy sown in {avani-purattaci} maturing in four months. [குழி + அடிச்சான்.]
குழியடுப்பு	குழியடுப்பு kuḻiyaḍuppu, பெ.(n.) தரையைத் தோண்டி உருவாக்கும் அடுப்பு; an oven dig out in the earth. ம. குழியடுப்பு [குழி → குழித்தி.]
குழியம்	குழியம் kuḻiyam, பெ.(n.) 1. திரள்வடிவு (திவா.);; globular, round shape. 2. நறுமண உருண்டை (14,171.அரும்.);; perfume ball. [குழி → குழியம்.]

குழியம்மி	குழியம்மி kuḻiyammi, பெ.(n.) மருந்தரைக்கும் கலுவம்; a kind of hollow stone mortar used for macerating medicines. ம. குழியம்மி [குழி + அம்மி.]
குழியல்	குழியல் kuḻiyal, பெ.(n.) 1. மாழையாற் செய்யப்பட்ட ஒருவகைக் குழிவான ஏனம்; a kind of hollow metallic vessel. 2. அகப்பை; a ladle, spoon. ம. குழியல் [குழி → குழியல்.]
குழியவிடு-தல்	குழியவிடு-தல் kuḻiyaviḍudal, 3.செ.குன்றாவி. (v.t.) பொன்னைக் குழியுண்டாம்படி அச்சிடுதல்; to form the halves of hollowgold beads to be afterwards soldered together, in jewellery. [குழி – குழியவிடு.]
குழியானை	குழியானை kuḻiyāṉai, பெ.(n.) குழிதரிபார்க்க;See. {kulinari} மறுவ. குழிநரி ம. குழியான [குழி + யானை.]
குழியில் விழு-தல்	குழியில் விழு-தல் kuḻiyilviḻudal, 3 செ.கு.வி.(v.i.) தீநெறிப்படுதல்; lit, to fall into a pit; to fall into evil ways, vice. [குழி + இல் + விழு.]
குழியில் வை-த்தல்	குழியில் வை-த்தல் kuḻiyilvaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1.பிணத்தைப் புதைத்தல்; burrying as the dead. 2. மருந்தப் புடக்குழியில் வைத்தல்; placing a medicine in a pit for purposes of calcinations (சா.அக.);. [குழி + வை.]
குழிவண்டு	குழிவண்டு kuḻivaṇṭu, பெ.(n.) குழியில் வசிக்கும் வண்டு; beetle living in holes under ground (சா.அக.);. [குழி + வண்டு.]
குழிவயிறு	குழிவயிறு kuḻivayiṟu, பெ.(n.) 1.வயிறு; belly. 2. கருக்குழி; womb. 3. பள்ளம்; cavity or depression. 4. புடமிடும் குழி; a pit of varied depth intended for calcination. (சா.அக.);. [குழி + வயிறு.]

குழிவரியேற்று-தல்	குழிவரியேற்று-தல் kuḻivariyēṟṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) . அரசிறையிடுதல் (S.I.I.iii,12);; to levyland tax. [குழி + வரி + ஏற்று,ஹ '
குழிவாழை	குழிவாழை kuḻivāḻai, பெ.(n.) வாழைவகை; a species of plantain. [குழி + வாழை.]
குழிவாளை	குழிவாளை kuḻivāḷai, பெ.(n.) குழிவிழும் ஒரு தோல் நோய் (கிரந்தி);ப்புண்; a kind of syphilitic ulcer with a cavity or depression in the centre (சா.அக.);. [குழி + வாளை.]
குழிவித்து வை-த்தல்	குழிவித்து வை-த்தல் kuḻivittuvaittal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) உழவு காலில் கொஞ்சங் கொஞ்சமாக விதையையிட்டுப் புழுதி மண்ணையிட்டு மூடி வைத்தல்; to as the land is furrowed, and cover it with dust. [குழி → குழிவி → குழிவித்து + வை.]
குழிவு	குழிவு kuḻivu, பெ.(n.) 1. குழிந்திருக்கை; holowness, depression. 2. மாணிக்கக் குற்றங்களுள் ஒன்று; a flaw in ruby. "மாணிக்கம் குழிவும் பிரகரமும்" (S.I.I.ii,81);. ம. குழிவு [குழி → குழிவு.]
குழிவெட்டி	குழிவெட்டி kuḻiveṭṭi, பெ.(n.) பிணக்குழி தோண்டு பவன்; grave digger. [குழி + வெட்டி.]
குழிவெட்டு	குழிவெட்டு kuḻiveṭṭu, பெ.(n.) வயல் நிலத்தைச் சமப்படுத்த மேட்டை வெட்டும் வெட்டு; digging in a field for the purpose of levelling it. [குழி + வெட்டு.]
குழிவேர்	குழிவேர் kuḻivēr, பெ.(n.) நிலத்துக்குள் புதைந்த வேர்; root burried under the earth (சா.அக.);. [குழி + வேர்.]
குழுக்கடா	குழுக்கடா kuḻukkaṭā, பெ.(n.) காட்டெருமை; wik buffalo (சா.அக.);. [குழு + கடா.]

குழுக்காலி	குழுக்காலி kuḻukkāli, பெ.(n.) கட்டுக்கடங்காமற் கொழுத்திருக்கும் மந்தைமாடு (இ.வ.);; well shapet intractable bull in a herd. [குழு + காலி.]
குழுக்கூலி	குழுக்கூலி kuḻukāli, பெ.(n.) களவு போனதை மீட்டுக் கொடுப்பதற்காகப் பொருட்குரியவ கொடுக்கும் பொருளில் இடைநின்று அச் செயலுக்கு உதவிய சிற்றூர்க் காவற்காரனுக்குரிய பங்கு; share of money paid to the villags watchman for acting as intermediary an restoring the stolen property of to the owner. [குழு + கூலி.]
குழுக்கெண்டை	குழுக்கெண்டை kuḻukkeṇṭai, பெ.(n.) வால்மீன் (மீன்பிடி.சொ.தொ.);; a kind of fish. [குழு + கெண்டை.]
குழுதாடி	குழுதாடி kuḻutāṭi, பெ.(n.) குழுதாழி பார்க்க;See. {kusutā/} [குழு + (தாழி);தாடி.]
குழுதாழி	குழுதாழி kuḻutāḻi, பெ.(n.) 1. குழுதாழி, மாட்டுத் தொட்டி; cattle trough, made of clay and burnt. 2. குழுதாழி பார்க்க;See. {kய்lutal} மறுவ. குழித்தி [குழு → குழு + தாழி.]
குழுப்படை	குழுப்படை kuḻuppaḍai, பெ.(n.) அரசனால் அமர்த்தப்பட்ட தலைவனையுடைய படை (சுக்கிரநீதி,303);; forces under the command of a general appointed by the king. [குழு → படை.]
குழும்பு	குழும்பு1 kuḻumbu, பெ.(n.) குழி; pit. "ஆழ்ந்த குழும்பிற் றிருமணி கிளர" (மதுரைக் 273);. [குழு → குழும்பு.] குழும்பு2 kuḻumbu, பெ.(n.) திரள்; herd, flock, swarm, crowd. "களிற்றுக் குழும்பின்" (மதுரைக்.24);. [குழு → குழும்பு.]

குழுமல்	குழுமல் kuḻumal, பெ.(n.) 1. கூடுகை; assembling, crowding. "விண்ணவர் யாவரும் குழுமலுற்று" (கந்தபு.தேவகிரி.21);. 2.கூட்டம் (பிங்.);; assembly, crowd. [குழு → குழுமல்.]
குழுமு-தல்	குழுமு-தல் kuḻumudal, 7 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கூடுதல்; to collect in large numbers, as men, animals. "மாத ரெண்ணிலார் குழுமி" (காஞ்சிப்பு. பன்னிரு.134);. 2. கலத்தல்; to gather to gether, mix. "கொன் றையும் துளவ மும் குழுமத் தொடுத்த" (சிலப்.12, உரைப்பாட்டு மடைக்குப்பின் செய்யுள்.10); 3. கூடி முழங்குதல்; to roar in company, as tigers. "கூட்டுறை வயமாப்புலியொடு குழும" (மதுரைக். 677);. ம. குழுமுக Fin. kummuta; Es, kummuda; Hanti.kump:Hung. hab, Jap. Kab [குழு → குழுமுதல்.]
குழுமுரல்	குழுமுரல் kuḻumural, பெ.(n.) ஒருவகை முரல் மீன்; a species of thick needle-fish. [குழு → குழுமுறல்.]
குழுமேதி	குழுமேதி kuḻumēti, பெ.(n.) காட்டெருமை; wild buffalo (சா.அக.);. [குழு + மோதி. போத்து → மோத்து → மோதி → மேதி.]
குழுமை	குழுமை kuḻumai, பெ.(n.) ஒற்றுமை, ஒன்று பாட்டுணர்பு; integrity colesion. [குழு → குழுமை.]
குழுமைக்கட்டி	குழுமைக்கட்டி kuḻumaikkaṭṭi, பெ.(n.) 1. உமிழ்நீர்ச் சுரப்பியில் எரிச்சலை உண்டுபண்ணி, கழுத்தைச் சுற்றி வீக்கங் காணும் ஒரு நோய்; a disease consisting of inflammation of the salivary glands with swelling along its neck. 2. குளுமக் (சைத்திய); கட்டி; a tumour orswelling of the tonsils from cold (சா.அக.);. [குளுமை → குழுமை + கட்டி.]

குழுவல்	குழுவல் kuḻuval, பெ.(n.) 1. கூடுகை; crowding, assembling. "குமரருமங்கைமாருங் குழுவலால்" (கம்பரா.வரைக்.28);. 2.கூட்டம்; crowd, assembly. [குழு → குழுவல்.]
குழுவன்	குழுவன்1 kuḻuvaṉ, பெ.(n.) குளுவன் (சங்.அக.); பார்க்க;See. {kuluvan} [குழு → குழுவன்.] குழுவன்2 kuḻuvaṉ, பெ.(n.) சொற்கேளாதவன் (யாழ்.அக.);; intractable person. [குறுவன் → குழுவன்.]
குழுவு-தல்	குழுவு-தல் kuḻuvudal, 6 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கூடுதல்; to assemble inlarge numbers, to crowd. "மள்ளர் குழீஇய விழவினானும்" (குறுந்.31);. 2. கலத்தல்; to associate, mingle. "இகலில ரெஃகு டையார் தம்முட் குழீஇம்" (நாலடி.137);. [குழு – குழுவு.]
குழூஉ	குழூஉ kumūu, பெ.(n.) கூட்டம்; class, assembly, crowd. "சாதிகுழூஉ" (நன்.211);. [குழுவு → குழூஉ.]
குழூஉக்குறி	குழூஉக்குறி kuḻūukkuṟi, பெ.(n.) 1. சிற்சில கூட்டத்தார்க்குள் வழங்கும் குறிப்பு மொழி (நன்.267);; conventional term, peculiar to a society or profession one of three {tagudi. Valakku.} [குழூஉ +குறி.]
குழூஉநிலை	குழூஉநிலை kuḻūunilai, பெ.(n.) கோபுரமுதலிய கட்டடத்தின் தளநிலைகள்; series of stories in a building. "குழூஉநிலைப் புதவின்" (பதிற்றுப்.53.16);. [குழூஉ + நிலை.]
குழுஉப்பெயர்	குழுஉப்பெயர் kuḻuuppeyar, பெ.(n.) கூட்டம் பற்றி வரும் பெயர்ச்சொல்; collective noun. "சாதிகுழுஉப்பெயர்" (நன்.211);. [குழுஉ + பெயர்.]

குழை	குழை1 kuḻaidal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. இளகு பதமாதல்; to become soft, mashy 6, pulpy, as wellcooked. 'குழையச் சமைத்த பகுப்பு' (திவ். பெரியாழ்.3, 1,3.வ்யா);. 2. மனமிளகுதல்; to melt, become tender as the mind. "தொண்டரினம் குழையாத் தொழும்" (பதினொ.பட்டினத்.திருவே. 28);. 3.சோறு அளிதல்; to be overboiled, as rice. 4. நெருங்கி உறவாடுதல்; to be in close intimacy, to be hand in glove with. குழைந்து பரிமாறுகிறார்கள். 5. வளைதல்; to be bent, as a bow. "திண்சிலை குழைய" (சூளா.அரசியற்.319);. 6.வாடுதல்; to fade, languish become spoilt, as flowers or twigs. "மோப்பக்குழையும் அனிச்சம்" (குறள்.90);. 7. துவளுதல்; to wave, as a flag, to sway to and fro. "குழைந்த நுண்ணிடை" (கம்பரா.சித்திர.9); 8. தளர்தல்; to be tired to be weighed down "கோதைசூழ் கொம்பிற் குழைந்து" (பு.வெ.12, பெண்பாற்.14);. வருந்துதல்
குழைக்கடி-த்தல்	குழைக்கடி-த்தல் kuḻaikkaḍittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) குழையடித்தல் (யாழ்.அக.);; to effect a cure by magic, passing a handful of neem twigs over the patient's body. [குழைக்கு + அடி.]
குழைக்காட்டான்	குழைக்காட்டான் kuḻaikkāṭṭāṉ, பெ.(n.) நாட்டுப் புறத்தான்; rustic, boor. [குழைக்காடு → குழைக்காட்டான்.]
குழைகறி	குழைகறி guḻaigaṟi, பெ.(n.) குழைந்தகறி; vegetable curry softened by boiling. [குழை + கறி.]
குழைகுழை-த்தல்	குழைகுழை-த்தல் guḻaiguḻaittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) குழம்பிக்கிடத்தல்; to be confused. "குழைகுழைத்த கல்வியினுங் கேள்வியினுங் கல்லாமை குணமே" (தண்டலை.83);. [குழை + குழைத்தல்.]

குழைச்சரக்கு	குழைச்சரக்கு kuḻaiccarakku, பெ.(n.) 1. சார மற்ற பண்டம்; worthless stuff. "குழைச்சரக்கே யாகிலும் விடவொண்ணாத" (திவ். திருப்பா.4. வ்யா);. 2. காக்கப்படும் பொருள்; that which is protected preserved. "நாங்கள் உனக்குக் குழைச் சரக் கானபடி" (திவ். திருப்பா.10.வ்யா);. [குழை + சரக்கு.]
குழைச்சல்	குழைச்சல் kuḻaiccal, பெ.(n.) வணக்கங்காட்டுகை (கொ.வ.);; obsequiousness servility. [குழை → குழைச்சல்.]
குழைச்சாந்து	குழைச்சாந்து kuḻaiccāndu, பெ.(n.) கட்டடம் பூசுதற்கு உதவும் கலவைச்சாந்து; softended mortar, as used in rough plastering. [குழை + சாந்து.]
குழைச்சான்	குழைச்சான் kuḻaiccāṉ, பெ.(n.) எப்பொழுதும் குழைந்து பணிந்து நிற்பவன், அடிமைக் குணமுள்ளவன்; slavery person. [குழை → குழைச்சான்.]
குழைச்சான் கொட்டுக் கொட்டு-தல்	குழைச்சான் கொட்டுக் கொட்டு-தல் kuḻaiccāṉkoṭṭukkoṭṭudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) அடிமை போல் வணக்கவொடுக்கமாய் நடத்தல்; to behave in a servile or obseduious manner. குழைச்சான் + கொட்டு + கொட்டுதல்.]
குழைச்சி	குழைச்சி1 kuḻaicci, பெ.(n.) புற்றாஞ்சோறு(சங்.அக.);; comb of white ant's nest. [குழை → குழைச்சி.] குழைச்சி kuḻaicci, பெ.(n.) குழைச்சு பார்க்க;See. {kufaiccu.} [குழை → குழைச்சி.] குழைச்சி3 kuḻaicci, பெ.(n.) மண்வெட்டியின் காம்பு (முகவை);; handle of spade. [குழை → குழைச்சி.]
குழைச்சு	குழைச்சு kuḻaiccu, பெ.(n.) 1. கயிற்றுச் சுருக்கு; loop, noose in a string or cord. 2. முடிச்சு; tie, knot. 3. உடம்பிலுள்ள எலும்பின் சந்து; joint of the body, especially the socket joint of the shoulder or thigh. 4. ஆயுதக் குளசு; eye or socket of a hoe, adze, etc. [குழை → குழைச்சு.]

குழைச்சுப்படு-தல்	குழைச்சுப்படு-தல் kuḻaiccuppaḍudal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சுருக்கிப்படுதல்; to be coiled, looped, as a rope. 2. சிக்குப்படுதல்; to be knotted, tangled. [குழைச்சு + படுதல்.]
குழைச்சு மண்வெட்டி	குழைச்சு மண்வெட்டி kuḻaiccumaṇveṭṭi, பெ.(n.) மண்வெட்டிவகை; hoe with a socket for the handle. [குழைச்சு + மண்வெட்டி.]
குழைச்சுவிடு-தல்	குழைச்சுவிடு-தல் kuḻaiccuviḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உடல்மூட்டு விடுதல்; to be disjointed, dislocated. 2. மண்வெட்டியின் காது முறிதல்; to be broken, as the socket of hoe. [குழைச்சு + விடுதல்.]
குழைசேறு	குழைசேறு kuḻaicēṟu, பெ.(n.) கலங்கற்சேறு (திவ.);; softmire, slime. [குழை + சேறு.]
குழைந்தசோறு	குழைந்தசோறு kuḻaindacōṟu, பெ.(n.) அதிகமாக வெந்து குழைந்த சோறு; over boled rice (சா.அக.);. [குழை → குழைந்த + சோறு.]
குழைந்தநீர்	குழைந்தநீர் kuḻaindanīr, பெ.(n.) இளநீர்; water of tender coconut (சா.அக.);. [குழை → குழைந்த + நீர்.]
குழைந்தபதம்	குழைந்தபதம் kuḻaindabadam, பெ.(n.) அழிந்த பதம்; over boiled condition (சா.அக.);. [குழை → குழைந்த + பதம்.]
குழைந்தவன்னம்	குழைந்தவன்னம் kuḻaindavaṉṉam, பெ.(n.) குழைந்தசோறு; over boiled rice. (சா.அக.);. [குழைந்த + வன்னம். வரைநெல் → வன்ன → வன்னம்(மூங்கிலரிசிச் சோறு.]

குழைநாற்றம்	குழைநாற்றம் kuḻaināṟṟam, பெ.(n.) அழுகிய இலைநாற்றம்; rotten smell of a leaf (சா.அக.);. [குழை + நாற்றம்.]
குழைப்பாசி	குழைப்பாசி kuḻaippāci, பெ.(n.) இலைப்பாசி; large leaved moss (சா.அக.);. [குழை + பாசி.]
குழைபிடி-த்தல்	குழைபிடி-த்தல் kuḻaibiḍittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) ஒரு செயலைத் தடைசெய்தல்; lit., to hold a bough, to obstruct an affair. [குழை + பிடித்தல்.]
குழைமறைவு	குழைமறைவு kuḻaimaṟaivu, பெ.(n.) 1. பார்வையை மேற்செல்ல விடாது தடுக்கும் தழையின் செறிவு; dense foliage, shrubbery ortrees, as intercepting vision. 2. மறைந்து ஒதுங்குகை; skulking, evading. [குழை + மறைவு.]
குழைமுகப்புரிசை	குழைமுகப்புரிசை guḻaimugappurisai, பெ.(n.) அந்தப்புரம்; lit., the apartment guarded by women. women's apartment in a palace,harem zenana. "குழைமுகப் புரிசையும் குரிசிறானகப்பட" (சீவக.275);. [குழைமுகம் + புரிசை.]
குழைமுகம்	குழைமுகம் guḻaimugam, பெ.(n.) கட்டட அமைப்பு வகை; a type of building construction. [குழை + முகம்.]
குழையடி-த்தல்	குழையடி-த்தல் kuḻaiyaḍittal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. வேப்பிலையால் உடம்பில் அடித்து மந்திரித்து நோய் தீர்த்தல்; to effect a magic cure bypassing a handful ofneem twigsover the body. 2. வயப்படுத்த சூழ்வினை (தந்திரஞ்); செய்தல்; to wheedle, use artful means to secure a selfish interest. 3. தழையை உரமாக இடுதல்; to apply green manureto paddy fields. [குழை + அடித்தல்.]
குழையல்	குழையல் kuḻaiyal, பெ.(n.) குழைந்தபொருள்; that which is mashed or softened, as over boiledrice. குழையற்சோறு (உ.வ.);. [குழை → குழையில்.]
குழையவடி-த்தல்	குழையவடி-த்தல் kuḻaiyavaḍittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) சிறிது இளக்கமாகச் சோறு வடித்தல்; boiling down rice so as to be soft when eating (சா.அக.);. [குழை → குழைய + வடி.]

குழையற்கறி	குழையற்கறி kuḻaiyaṟkaṟi, பெ.(n.) 1. குழைய வெந்தகறி; mashy or pulpy curry. 2. அதிகமாக வெந்தகறி; curry overboiled. [குழையல் + கறி.]
குழையற்பனாட்டு	குழையற்பனாட்டு kuḻaiyaṟpaṉāṭṭu, பெ.(n.) பனம்பழச்சாற்றின் இறுகல்; juice of palmyra fruits, dried into a jelly. [கழையல் + பனாட்டு.]
குழையாணி	குழையாணி kuḻaiyāṇi, பெ.(n.) கொண்டையானி; stub-nail. [குழை + ஆணி.]
குழையுரம்	குழையுரம் kuḻaiyuram, பெ.(n.) மரக்குழையாகிய உரம்; green manure. [குழை + உரம். குழை = இலை, தழை.]
குழைவாயிரு-த்தல்	குழைவாயிரு-த்தல் kuḻaivāyiruttal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மெதுவாயிருத்தல்; being soft (சா.அக.);. 2. மென்மையாகவும் பக்குவமாகவும் நடந்து கொள்ளுதல்; to behave gently and obediently. [குழைவு + ஆய் + இரு.]
குழைவு	குழைவு kuḻaivu, பெ.(n.) 1. நெகிழ்கை (சூடா.);; mashy condition. 2. இரக்கம்; tenderness of mind, pity. "கொடுமை தலைக்கொண்டு சற்றுங் குறைவிலாமல்" (சிவரக.சித்திரகேது.1);. 3. வாடுகை; fading, languishing. "கொடி போலுருவாள் குழைவுற்றனளோ" (சிவரக. கணபதிவந்.4);. [குழை → குழைவு.] குழைவு kuḻaivu, பெ.(n.) 1. அணைவு; embrace. 2. கலப்பு; mixture, combination. 3. வளைவு; bend. [குள் → குழை → குழைவு.]
குழைவுசீனி	குழைவுசீனி kuḻaivucīṉi, பெ.(n.) வெள்ளைச் சருக்கரை; refined, white sugar. [குழைவு சீனி.]

குழைவுதிரனை	குழைவுதிரனை kuḻaivudiraṉai, பெ.(n.) வளைவாகவுள்ள திரணை (கட்டட.நாமா.);; cordon work. [குழைவு + திரணை.]
குழைவுப்பலமுனை	குழைவுப்பலமுனை kuḻaivuppalamuṉai, பெ.(n.) வளைவான பகுதிகளில் கல்லிழைக்கப் பயன்படும் பலமுனை உளிவகை (மது.வழ.); (கட்.தொ.வரி.);; a kind of chisel. [குழைவு + பல முனை.]
குழைவுளி	குழைவுளி kuḻaivuḷi, பெ.(n.) உளிவகை (C.E.M.);; socket chisel. [குழைவு → குள்ள + குடை.]
குள்ளக்கார்	குள்ளக்கார் kuḷḷakkār, பெ.(n.) குள்ளம், சித்திரைக்கடப்பு என்னும் நெல்; a kind of paddy. [குள்ளம் + கார்.]
குள்ளக்குடைச்சல்	குள்ளக்குடைச்சல் kuḷḷakkuḍaiccal, பெ.(n.) ஆழ்ந்தவலி; deep seated pain (சா.அக.);. [குள்ள + குடைச்சல்.]
குள்ளக்குடை-தல்	குள்ளக்குடை-தல் kuḷḷakkuḍaidal, 3. செ.கு.வி. (v.i.) நீருள் மிகவும் குடைநது மூழ்குததல் (அகநா.63, உரை);; to dive deep, plunge. [குள் + குடைச்சல்.]
குள்ளக்குளிர்-தல்	குள்ளக்குளிர்-தல் kuḷḷakkuḷirtal, 3 செ.கு.வி.(v.i.) மிகக் குளிர்ந்திருத்தல்; to be intensely cool and refreshing. "குள்ளக்குளிரக்குடைந்து நீராடாதோ" (திவ்.திருப்பா.13);. [குள்ளம் + குளிர்தல்.]
குள்ளக்குறுகவிரு-த்தல்	குள்ளக்குறுகவிரு-த்தல் guḷḷagguṟugaviruttal, 3 செ.கு.வி.(v.i.) மிகக்குட்டையாக இருத்தல்; to be very short dwarf-fish. [குள்ளம் + குறுக + இருத்தல்.]
குள்ளக்கெண்டை	குள்ளக்கெண்டை kuḷḷakkeṇṭai, பெ.(n.) குறுங்கெண்டை மீன்வகை; carp, silvery small. [குள்ளம் + கெண்டை..]

குள்ளக்கேழ்வரகு	குள்ளக்கேழ்வரகு guḷḷagāḻvaragu, பெ.(n.) மூனறு மாதத்தில் விளையும் கேழ்வரகுப் பயிரில் ஒரு வகை (உழ.நெ.க.அக.);; a kind of rags crop. [குள்ளம் + கேழ்வரகு.]
குள்ளத்தண்டுக்கீரை	குள்ளத்தண்டுக்கீரை kuḷḷattaṇṭukārai, பெ.(n.) குப்பைக்கீரை; a weed of cotton soils. [குள்ளம் + தண்டு + கீரை.]
குள்ளத்தாரா	குள்ளத்தாரா kuḷḷattārā, பெ.(n.) ஒருவகைச் சிறுவாத்து; a species of short duck. [குள்ளம் + தாரா.]
குள்ளநரி	குள்ளநரி kuḷḷanari, பெ.(n.) நரிவகை; jackal. Fin. kettu, Karel. kettu; Jap, kitsune; Tulu. Kudige [குள்ளம் + நரி.] [P]
குள்ளநரிக்குசு	குள்ளநரிக்குசு kuḷḷanarikkusu, பெ.(n.) திகைப் பூச்சி; an insect causing perplexity of mind when touched or otherwise come in contact with it.(சா.அக.);. [குள்ளநரி + குக.]
குள்ளப்புடலை	குள்ளப்புடலை kuḷḷappuḍalai, பெ.(n.) குள்ளப் புடலங்காய்; a short or stunted snake-gourd (சா.அக.);. [குள்ளம் + புடவை.]
குள்ளம்	குள்ளம் kuḷḷam, பெ.(n.) 1. குறள்; shortness in stature, dwarfishness. 2. கொடுமை; wickedness, cruelty (W.); 3.தந்திரம்; craft, cunning.க. குள்ளு [குள் → குள்ளம்.]

குள்ளம்பாய்-தல்	குள்ளம்பாய்-தல் kuḷḷambāytal, 3 செ.கு.வி.(v.i.) 1. குறுகிக் கொண்டு வருதல்; to become shorter and shorter. 2. பிறர் அறிய முடியாதபடி தந்திரமாயிருத்தல்; to be crafty and cunning beyond detection. கள்ளனுக்குள் குள்ளம் பாய்தல். [குள்ளம் + பாய்தல்.]
குள்ளல்	குள்ளல் kuḷḷal, பெ.(n.) குள்ளம்; shortness in stature, dwarfishness. [குள் + அல் – குள்ளல்.]
குள்ளவண்டு	குள்ளவண்டு kuḷḷavaṇṭu, பெ.(n.) 1. சிறுகரு வண்டு; small black bee. 2. செயலில் விரைவுள்ளவன்; prompt and deligent person. one who is swift and business like. [குள்ளம் + வண்டு.]
குள்ளவாழை	குள்ளவாழை kuḷḷavāḻai, பெ.(n.) குழிவாழை பார்க்க;See. {kuso-vasa.} [குள்ளம் + வாழை.]
குள்ளன்	குள்ளன் kuḷḷaṉ, பெ.(n.) 1. குறளன்; short, under-sized man, dwarf. 2. தந்திரக்காரன்; artful, cunning fellow. ம.குள்ளன்; க.,படட.குள்ள;கோத.குள்ளன். [குள் + அன்.]
குள்ளன்கம்பு	குள்ளன்கம்பு kuḷḷaṉkambu, பெ.(n.) அரிசிக்கம்பு; a short species of kambu. [குள்ளன் + கம்பு.]
குள்ளாரால்	குள்ளாரால் kuḷḷārāl, பெ.(n.) சேற்றாரால் பார்க்க;See. {cérrārā/} [குள்ளம் + ஆரால்.]
குள்ளி	குள்ளி kuḷḷi, பெ.(n.) குள்ளமானவள்; a shortstatured woman, ம., து., படகுள்ளி, [கள் → குள்ளி.]

குள்ளிக்கோழிமீன்	குள்ளிக்கோழிமீன் kuḷḷikāḻimīṉ, பெ.(n.) பவளக் குன்றுகளிலும் பவளச்செடி நிறைந்த கடல் ஓரங்களிலும் அகப்படும் ஒரு வகை வண்ணாத்தி மீன்; a small sturgeon fish found usually in coral reefs on the sea-coasts (சா.அக.);. [குள்ளி + கோழி + மீன்.]
குள்ளிதாச்சான்	குள்ளிதாச்சான் kuḷḷitāccāṉ, பெ.(n.) குளியிடிச்சான், நெல்வகை; a kind of paddy. [குள்ளி + தாச்சான்.]
குள்ளிமல்லிகை	குள்ளிமல்லிகை guḷḷimalligai, பெ.(n.) ஒரு வகை மல்லிகை, சிறுமல்லைகை; very small jasmine (சா.அக.);. [குள்ளி + மல்லிகை.]
குள்ளிருமல்	குள்ளிருமல் kuḷḷirumal, பெ.(n.) கக்கிருமல்; whooping-cough. [குள் + இருமல், குள் – ஒலிக்குறிப்பு.]
குளக்கட்டியெனல்	குளக்கட்டியெனல் kuḷakkaṭṭiyeṉal, பெ.(n.) ஊறுதியற்றுத் தளர்தலை யுணர்த்தும் குறிப்பு; expr. signigying the falling of anything infirm or loosely set, as the head of an infant. [குளக்கட்டி + எனல். 'குளக்கட்டி' ஒலிக்குறிப்புச் சொல்.]
குளக்கட்டு	குளக்கட்டு kuḷakkaṭṭu, பெ.(n.) 1. குளத்தின் கரையைக் கட்டுகை; constructing the bund of a tank. 2. குளத்திற்குக் கட்டப்பட்ட கரை; artificial bund of a tank. [குளம் + கட்டு.]
குளக்கடவு	குளக்கடவு kuḷakkaḍavu, பெ.(n.) குளத்தில் இறங்கிக் குளிக்கும் படித்துறை; a bathing ghat. மறுவ. படித்துறை ம. குளக்கடவு [குளம் + கடவு.]
குளக்கமலம்	குளக்கமலம் kuḷakkamalam, பெ.(n.) வைப்பரி தாரம்; a prepared orpiment (சா.அக.);. [குள் → குள + கமலம்.]

குளக்கன்	குளக்கன் kuḷakkaṉ, பெ.(n.) மீன்வகை; a kind of fish. "பறவையுறவி குளக்கன்றோகை" (பறாளை, பள்ளு.15);. [குள் → குளக்கன்.]
குளக்கால்	குளக்கால் kuḷakkāl, பெ.(n.) குளத்துக்கு நீர்வரும் வாய்க்கால்; fedding channel of a tank. [குளம் + கால்.]
குளக்கிழாத்தி	குளக்கிழாத்தி kuḷakkiḻātti, பெ.(n.) ஒரு ஆற்றுமீன் (மீன்.பிடிசொ.தொ.);; a river fish. [குளம் + கிளாத்தி.]
குளக்கீழ்	குளக்கீழ் kuḷakāḻ, பெ.(n.) குளத்தின் மதகையடுத்துள்ள வயல்; field in front of the sluice gate of a tank. [குளம் + கீழ்.]
குளக்குத்தல்	குளக்குத்தல் kuḷakkuttal, பெ.(n.) குளத்தை அடுத்திருப்பதால் மனைகட்கு உண்டாகும் கேடு; insecurity to a house from its proximity to a tank. [குளம் + குத்தல்.]
குளக்குரிமையாசான்	குளக்குரிமையாசான் kuḷakkurimaiyācāṉ, பெ.(n.) செம்பருந்து; red kite (சா.அக.);. [குளம் + கு + உரிமை + ஆசான்.]
குளக்குருவி	குளக்குருவி kuḷakkuruvi, பெ.(n.) 1. நண்டு; crab. living in tanks. 2. ஆற்று நண்டு; rivier crab. (சா.அக.);. [குளம் + குருவி.]
குளக்கெழுத்தி	குளக்கெழுத்தி kuḷakkeḻutti, பெ.(n.) 1. ஆற்று மீன் வகை; largeriver-fish, silvery, attaining more than 4 ft. in length, 2.15 sitsusmã, cat-fish. [குளம் + கெழுத்தி.]
குளக்கொட்டி	குளக்கொட்டி kuḷakkoṭṭi, பெ.(n.) ஒருவகை நீர்ப் பூடு; a tankplant. [குளம் + கொட்டி.]

குளக்கொட்டு	குளக்கொட்டு kuḷakkoṭṭu, பெ.(n.) களைக் கொட்டு; kind of small hoe or spade for cutting weeds. [குள்ள → குள + கொட்டு.]
குளக்கோரை	குளக்கோரை kuḷakārai, பெ.(n.) பெட்டிக் கோரை; a glabrous rush like sedge. [குளம் + கோரை.]
குளகபயம்	குளகபயம் guḷagabayam, பெ.(n.) 1. முட்துளசி; prickly basil. 2. சுணையுள்ள துளசி; bristly or sharp basil (சா.அக.);. [குள் → குளக → பயம்.]
குளகம்	குளகம்1 guḷagam, பெ.(n.) 1.மரக்கால் (பிங்.);; standard grain measure. 2. ஆழாக்கு; dry or liquid measure 1/8 {nási} (V);. ம. குளகம்; க.கொளக; தெ.கொல;பட.கோக. [குளகு → குளகம்.] குளகம்2 guḷagam, பெ.(n.) பல பாடல்கள் ஒருவினை கொள்ளும் அமைதி (தண்டி.3);; combination of three or more stanzas having single finite verb, dist. fr. Muttakam. ம. குளகம் [குளகு → குளகம்.] குளகம் guḷagam, பெ.(n.) குற்றெழுத்துத் தொடர்ந்த செய்யுள் (பிங்.);; a poem consisting only of short sounds. [குள் → குள்ளகம் → குளகம்.] குளகம்4 guḷagam, பெ.(n.) குராம் பார்க்க;See. {kurām.} [குள் → குளகம்.]
குளகறி	குளகறி guḷagaṟi, பெ.(n.) வெஞ்சனவகை (பணவிடு.275);; a relish. [குளகு + கறி.]
குளகன்	குளகன் guḷagaṉ, பெ.(n.) இளமையோன்; youth. "குளகன் வந்துழி" (கந்தபு.குமார.1);. [குழகன் → குளகன்.]

குளகு	குளகு guḷagu, பெ.(n.) 1. விலங்கின் இலையுணவு; herbs, grass, anything that serves as food for herbivorous animals. 'வாரணமுள்குளகருந்தி' (கலித்.42);. 2. குறிஞ்சி நில மகளிர் உடையாகக் கொள்ளும் தழை; foliage,sewing as clothes for women of the hill tract. "குளகரைச் சுற்றியி குறமடந்தையர்" (காசிக.44:16);. 3. இலைக்கறி; greens, pornerbs. ஒ.நோ.குழை. Fin. kiltti; FD. killi,Koraga. killi(small);:Mong, kili [குள் → குளகு.]
குளகுள-த்தல்	குளகுள-த்தல் guḷaguḷattal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) நெகிழ்ந்திருத்தல்; to grow soft, as jaggery, to become pulpy, to be loosely set. [குள + குள.]
குளகுளத்தபுண்	குளகுளத்தபுண் guḷaguḷattabuṇ, பெ.(n.) அழுகிய புண்; putrid or rolton sore (சா.அக.); [குள + குள - குளகுள → குளகுளத்த புண்.]
குளகுளவெனல்	குளகுளவெனல் guḷaguḷaveṉal, பெ.(n.) குளகுளெ என்னும் ஒலிகுறிப்பு; onom expr. குளகுளவென்று கொதிக்கிறது. [குள + குள + எனல்.]
குளகுளெனல்	குளகுளெனல் guḷaguḷeṉal, பெ.(n.) 1. ஓர் ஒலிக்குறிப்பு; onom. Expr. signifying gurgling sound, as water when boiled. 2. நெகிழ்ந்திருக்கை; growing soft, as jaggery, becoming pulpy. [குள + குள + எனல்.]
குளங்கரை	குளங்கரை kuḷaṅgarai, பெ.(n.) தடாகத்தின் கரை (சீவக.1488.உரை.);; bank or bund of a tank. [குளம் + களை.]
குளங்காந்தம்	குளங்காந்தம் kuḷaṅgāndam, பெ.(n.) நச்சுப் பாலை; a kind of milky plant, used as an antidote to snake pite (சா.அக.);. [குள் + அம் + காந்தம்.]
குளங்கி	குளங்கி kuḷaṅgi, பெ.(n.) குன்றி; snake fruit (சா.அக.);. [குள் → குள்ளங்கி → குளங்கி.]

குளங்கோவை	குளங்கோவை kuḷaṅāvai, பெ.(n.) நீர்ப்பிடியில் உண்டாகும் குளநெல் சாகுபடி; cultivation in the bed of a tank. [குளம் + கோவை.]
குளச்சம்பு	குளச்சம்பு kuḷaccambu, பெ.(n.) பத்தியத்திற்கு உதவும் குளத்து நத்தை; tank snail useful in diet (சா.அக.);. [குளம் + சம்பு.]
குளச்சிப்பி	குளச்சிப்பி kuḷaccippi, பெ.(n.) குளத்திலகப்படும் சிப்பி; oyester shell found in tanks (சா.அக.); [குளம் + சிப்பி.]
குளச்சு	குளச்சு kuḷaccu, பெ.(n.) குழைச்சு பார்க்க;See. {ku/accu.} [குழைச்சு + குளச்சு.]
குளச்செந்நெல்	குளச்செந்நெல் kuḷaccennel, பெ.(n.) குளநெல் பார்க்க;See. {kufane/} [குளம் + செந்நெல்.]
குளச்சேம்பு	குளச்சேம்பு kuḷaccēmbu, பெ.(n.) ஒருவகைச் சேம்பு; a kind of colocasia. ம. குளச்சேம்பு [குளம் + சேம்பு.]
குளசு	குளசு kuḷasu, பெ.(n.) குழைச்சு பார்க்க;See. {kulaccu.} [குழைச்சு → குளசு.]
குளஞ்சி	குளஞ்சி kuḷañji, பெ.(n.) கிச்சிலி; sylhet orange. [கொழுஞ்சி → குளஞ்சி.]

குளத்தடி	குளத்தடி kuḷattaḍi, பெ.(n.) குளத்தருகிலுள்ள வயல்; paddy field adjoining a tank. ம. களத்தடி [குளம் + அத்து + அடி.]
குளத்தாங்கரை	குளத்தாங்கரை1 kuḷattāṅgarai, பெ.(n.) குளத்தின் கரை; bank or bund of a tank. ம.குளங்கரை [குளம் + அத்து + கரை.] குளத்தாங்கரை2 kuḷattāṅgarai, பெ.(n.) குளத் தங்கரை பார்க்க;See. {kulattarikarai} [குளம் + அத்து + கரை.]
குளத்தி	குளத்தி kuḷatti, பெ.(n.) நாறுகரந்தை; Indian.globe thistle. 2. சிவகரந்தை; Ceylon toolsy (சா.அக.);. [குள்ளம் → குளம் → குளத்தி(சிறியது.);]
குளத்தியா	குளத்தியா kuḷattiyā, பெ.(n.) கொடி முந்திரி வகை; grapes (rசா.அக.);. [குளத்தி(சிறியது); → குளத்தியாள் → குளத்தியா.]
குளத்தில் நிற்கும்துளசி	குளத்தில் நிற்கும்துளசி kuḷattilniṟkumtuḷasi, பெ.(n.) அரத்த மண்டலிப்பூடு (சா.அக.);; a herb. [குளத்தில் + நிற்கும் + துளசி.]
குளத்திலமர்ந்த மரத்தி	குளத்திலமர்ந்த மரத்தி kuḷattilamarndamaratti, பெ.(n.) நாக சிங்கி; a tree supposed to be found growing in tanks (சா.அக.);. [குளத்தில் + அமர்ந்த + மரத்தி.]
குளத்துக்கடவு	குளத்துக்கடவு kuḷattukkaḍavu, பெ.(n.) குளத்தில் இறங்கிக் குளிக்க ஏதுவாக அமைந்த இடம்; a bathing ghat. ம. குளக்கடவு [குளம் + அத்து + கடவு.]

குளத்துக்கிழங்கு	குளத்துக்கிழங்கு kuḷattukkiḻṅgu, பெ.(n.) குளத்தில் முளைக்குங் கொட்டிக் கிழங்கு; small bulbous root ofan aquatic plant (சா.அக.);. [குளத்து + கிழங்கு.]
குளத்துக்குப்போ-தல்	குளத்துக்குப்போ-தல் kuḷattukkuppōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) மலங்கழித்தல் (கொ.வ.);; lit., to go to a tank, to go to a stool, evacuate. [குளம் + அத்து + கு + போதல்.]
குளத்துக்குருவி	குளத்துக்குருவி kuḷattukkuruvi, பெ.(n.) குள நண்டு பார்க்க;See. {kulanangu.} [குளம் + அத்து + குருவி.]
குளத்துக்குள் உருத்திராக்கம்	குளத்துக்குள் உருத்திராக்கம் kuḷattukkuḷuruttirākkam, பெ.(n.) நத்தை; snail (சா.அக.);. [குளம் + அத்து + கு + உள் + உத்திராக்கம்.]
குளத்துக்குள் குறத்தி	குளத்துக்குள் குறத்தி kuḷattukkuḷkuṟatti, பெ.(n.) 1. நீரறளி; water gannaire. 2. வல்லாரை; Indian penny-wort(சா.அக.);. [குளம் + அத்து + கு + உள் + குறத்தி.]
குளத்துக்கொக்கு	குளத்துக்கொக்கு kuḷattukkokku, பெ.(n.) ஒரு வகைப் பறவை; the pond-heron. ம.குளக்கொக்கு [குளம் + அத்து. கொக்கு.]
குளத்துக்கோரை	குளத்துக்கோரை kuḷattukārai, பெ.(n.) குளத்தில் முளைக்கும் கோரைப்புல்; a species of sedge-grass found in tanks (சா.அக.);. [குளத்து + கோரை.]
குளத்துக்கோழி	குளத்துக்கோழி kuḷattukāḻi, பெ.(n.) நீரில் வாழும் ஒருவகைப் பறவை; the water fowl. ம. குளக்கோழி [குளம் + அத்து + கோழி.] [P] குனத்துக்கோழி

குளத்துச்சிப்பி	குளத்துச்சிப்பி kuḷattuccippi, பெ.(n.) கிளிஞ்சில்; bi-valve shell (சா. அக.);. [குளத்து + சிம்பி.]
குளத்துத்திடல்	குளத்துத்திடல் kuḷattuttiḍal, பெ.(n.) கிளிஞ்சில்: bi-valveshell so called from its being found on or collected from tank beds (சா.அக.);. [குளத்து + திடல்.]
குளத்துநீர்	குளத்துநீர் kuḷattunīr, பெ.(n.) வாத நோயை உண்டுபண்ணும் குளத்துத் தண்ணீர்; tank water promoting rheumatism (சா.அக.);. [குளம் + அத்து + நீர்.]
குளத்துப்படி	குளத்துப்படி kuḷattuppaḍi, பெ.(n.) குளத்தில் இறங்கி வருவதற்கு ஏதுவாக அமைக்கப்படும் படிக்கட்டு; the paved steps of a pond. ம.குளப்பட, குளப்படவு. [குளம் + அத்து + படி.]
குளத்துமுட்டை	குளத்துமுட்டை kuḷattumuṭṭai, பெ.(n.) காய்ந்த எரு; dried cow dung found in grazing plains or maidans (சா.அக.);. [குளத்து + முட்டை.]
குளத்துள்வாய்	குளத்துள்வாய் kuḷattuḷvāy, பெ.(n.) 1.குளத்தின் உள்ளிடம்; bed of a tank. 2. குளத்தின் மடை யருகில் ஆழ்ந்துள்ள உள்ளிடம்; deep par of a tank near the flood gate (W);. [குளத்து + உள் + வாய்.]
குளத்தோண்டி	குளத்தோண்டி kuḷattōṇṭi, பெ.(n.) 1. குளம் தோண்டும் தொழிலாளி; one who makes a living by digging wells,ponds, etc. 2. அழிக்கும் வேலை செய்பவன்; one who ruins. [குளம் + தோண்டி.]
குளநண்டு	குளநண்டு kuḷananṭu, பெ.(n.) நண்டு வகை; pond crab. [குளம் + நண்டு.] [P] குளநண்டு

குளநாவல்	குளநாவல் kuḷanāval, பெ.(n.) குளத்தில் வசிக்கும் நண்டு; pond crab (சா.அக.);. [குளம் + நாவல்.]
குளநெல்	குளநெல் kuḷanel, பெ.(n.) குளத்தின் நீர்ப்பிடியில் தானாக விளையும் நெல்; wild rice, growing, spontaneously in the bed of a tank. "மெல்விரல் மெலியக் கொய்த குளநெல்லும்" (சீவக.355);. ம. குளப்பாண்டி [குளம் + நெல்.]
குளநெல்லி	குளநெல்லி kuḷanelli, பெ.(n.) குளத்து நீரால் பயிராகும் நெல்; paddy growing in ponds without cultivation (சா.அக.);. [குளம் + (நெல்);நெல்லி.]
குளப்பச்சை	குளப்பச்சை kuḷappaccai, பெ.(n.) குளத்தின் வடிவாகக் கையில் ஊசியால் குத்தியெழுதும் பச்சைக்குத்து; tattoo on the arm in the shape of a tank. [குளம் + பச்சை.]
குளப்படி	குளப்படி kuḷappaḍi, பெ.(n.) 1.குளம்பு படிந்த சுவடு; hoof-marks. "குளப்பிடி நீருமளப்பருந் தன்மைப் பிரளய சலதியும்" (பதினொ. திருவிடைம. 7);. 2. குளம்புச் சுவட்டில் தேங்கிய நீர்; puddles in hook marks. "அவர்கள் வியசனம் குளப்படி யென்னும்படி" (அஷ்டாதச.தத்வத்.ஈக.11);. [குளம்பு + அடி – குளம்படி – குளப்படி.]
குளப்படிக் கோரை	குளப்படிக் கோரை kuḷappaḍikārai, பெ.(n.) குளக்கரையில் உண்டாகும் கோரை வகை; a sedge growing on the banks of a tank. [குளம் + படி + கோரை.]
குளப்படுகை	குளப்படுகை guḷappaḍugai, பெ.(n.) குளத்துக்கு அருகில் உள்ள நிலம்; a sirst south; lands adjacent to tanks. [குளம் + படுகை.]
குளப்பண்ணை	குளப்பண்ணை kuḷappaṇṇai, பெ.(n.) காட்டுக் கொளுஞ்சி; orange tree (சா.அக.);. [குள்ள → குள → பண்ணை.]

குளப்பயறு	குளப்பயறு kuḷappayaṟu, பெ.(n.) பயறுவகை; a kind of pulse. [குளம் + பயறு.]
குளப்பற்றுநெல்	குளப்பற்றுநெல் kuḷapparṟunel, பெ.(n.) குளநெல் பார்க்க;See. {kulanel} [குளம் + பற்று +நெல்.]
குளப்பறிப்பு	குளப்பறிப்பு kuḷappaṟippu, பெ.(n.) ஏரியின் வெட்டுக் கிடங்கு; hollow dug out in the bed of a tank. "குளமும் குளப்பறியும் உட்பட்ட நிலத்தில்" (கல்வெட்.);. [குளம் + பறிப்பு.]
குளப்பாகல்	குளப்பாகல் kuḷappākal, பெ.(n.) மிதிபாகல்; balsam pear. [குளம் + மாகல்.]
குளப்பாடு	குளப்பாடு kuḷappāṭu, பெ.(n.) குளப்படுகை பார்க்க;See. {kula-p-paguga.} ம. குளப்பாடு [குளம் + பாடு.]
குளப்பாலை இலை	குளப்பாலை இலை kuḷappālaiilai, பெ.(n.) கசப்பு வெட்பாலை இலை; leaves of bister cleander (சா.அக.);. [குடசப்பாலை → குடப்பாலை → குளப்பாலை + இலை.]
குளப்பாலை	குளப்பாலை kuḷappālai, பெ.(n.) குடசப்பாலை; (பதார்த்த.234);; conessibark. [குடசப்பாலை → குளப்பாலை.]
குளப்புக்கூறுகொள்(ளு)-தல்	குளப்புக்கூறுகொள்(ளு)-தல் guḷappugāṟugoḷḷudal, 16செ.குன்றா.வி.(v.i.) பெருந்துன்பமுறுத்துதல்; lit, to trample with hoofs, to cause, great missery "திருமாலாற் குளப்புக் கூறு கொளப்பட்டு" (திவ். நாய்ச்.13,6);. [குளம்பு → குளப்பு.]

குளப்புரவு	குளப்புரவு kuḷappuravu, பெ.(n.) குளத்தின் நீர்பாய்ந்து சாகுபடியாகத் தகுந்த நிலம்; the whole extent of land irrigable under a tank. ம. குளப்புரவு [குளம் + புரவு.]
குளப்பூ	குளப்பூ kuḷappū, பெ.(n.) ஓர் வகை முட்செவ்வந்தி; damask persian rose (சா.அக.);. [குளம் + பூ.]
குளப்பொருக்கு	குளப்பொருக்கு kuḷapporukku, பெ.(n.) ஏரிக்குள் உண்டாகும் கரம்பைமண்; chapped mud in a tnak, used for mannure. [குளம் + பொருக்கு.]
குளபாகம்	குளபாகம் kuḷapākam, பெ.(n.) மிக அழகானச் செய்யுள் நடை; lit., sugar-like style easy flowing style of composition. [குளம் + பாகம்.]
குளம்	குளம் kuḷam, பெ.(n.) 1. தடாகம் (பிங்.);; tank, pond, reservoir. 2. ஏரி; lake. "குளக்கீழ் விளைந்த……, வெண்ணெல்" (புறநா.33.5);. 3. சிலை, மார்கழி (பரிபா.11,76உரை.);; the month of {markali} 4. நெற்றி; forhead. "திருக்குள முளைத்த கட்டாமரை" (கல்லா.31,9);. ம.குளம்; க.கொலி, கொளகெ. கொண; தெ.கொலனு, கொலகு, கொலகுவு; து.குள, கொள; பட.கொள; பிரா.கும்பு; Skt. {k0ía} {küla} a pond, C. (p.456); and Gt (p.521); refer the word to {D. köka} 2 {(kusa);,} which may be right. They think {kö/a} or {kusa} comes from T. M. {kus,} to bathe; this is wrong, as {kök,} means "a hold, a reservoir" (of {köff,} etsc. cf. {kula} 2, {kulu);, kū a} might also be referred to {d. ku#} 1 and 2 ; cf . Sk. {cugâ,} a small well, and {cunṭi,} etc (No.150); (K.K.E.D.XXVI);. [குள் → குளம்.] குளம்2 kuḷam, பெ.(n.) 1. சருக்கரை (திவா.);; sugar. 2. வெல்லம் (சூடா.);; jaggery.

குளம்படி	குளம்படி kuḷambaḍi, பெ.(n.) குதிரை, ஆடு, மாடு, கழுதை முதலியவற்றின் பாதம்; the hoots of horse; sheep, cattle, ass etc. (சா.அக.);. [குளம்பு + அடி.]
குளம்பல்	குளம்பல் kuḷambal, பெ.(n.) சந்தனக் குழம்பு; semi solid sandal paste (சா.அக.);. [குளம்பு → குளம்பல்.]
குளம்பழுகல்	குளம்பழுகல் guḷambaḻugal, பெ.(n.) கால்நடையின் குளம்பு நோய்வகை (கால்.வி.132);; foot-rot, ulcer in the feet of sheep and goats. [குளம் + அழுகல்.]
குளம்பாசி	குளம்பாசி kuḷambāci, பெ.(n.) குளத்தில் மீன் பிடிக்கும் உரிமை; fishing right in a tank. [குளம் + பாசி.]
குளம்பு	குளம்பு kuḷambu, பெ.(n.) ஒருவகை விலங்குகளின் காலடி; hoof of an animal. "வெள்ளுளைக் கலிமான் கவிகுளம் புகள" (புறநா. 15);. ம.குளம்பு.; க.கொளக, கொளகு, கொனகு; கோத.கொள்க;பட.கோகு. [குள் → குளம்பு.]
குளம்புக்களிம்பு	குளம்புக்களிம்பு kuḷambukkaḷimbu, பெ.(n.) குளம்பிலிடும்பூச்சு மருந்து (கால்.வி.132);; ointment for hoof. [குளம்பு + களிம்பு.]
குளம்புகிள்ளு-தல்	குளம்புகிள்ளு-தல் guḷambugiḷḷudal, 15 செ.கு.வி. (v.i.) கன்றின் குளம்பு முனையைச்சீவுதல்; to clip off the edge of a calf's hoof as soon as it is born. [குளம்பு + கிள்ளுதல்.]
குளம்புச் சிலந்தி	குளம்புச் சிலந்தி kuḷambuccilandi, பெ.(n.) கால்நடைகளின் குளம்பிலுண்டாகும் சிலந்தி வகை (கால்.வி.132);l; foul, a hoof disease. [குளம்பு + சிலந்தி.]
குளம்புச்சீவல்	குளம்புச்சீவல் kuḷambuccīval, பெ.(n.) துண்டு துண்டாக சீவியெடுத்த கொம்பு; thin slices pared of hoofs (சா.அக.);. [குளம்பு + சீவல்.]
குளம்வளா	குளம்வளா kuḷamvaḷā, பெ.(n.) குளப்பரப்பு; area of the tank. [குளம்(வளவு); வளா.]

குளமச்சம்	குளமச்சம் kuḷamaccam, பெ.(n.) கோரை; sedge grass (சா.அக.);. [குளம் + மச்சம்.]
குளமருது	குளமருது kuḷamarudu, பெ.(n.) ஆற்று மருது, நீர் மருது; narrow leaved myrolaban of Travancore ம.குளமருது [குளம் + மருது.]
குளமழி-தல்	குளமழி-தல் kuḷamaḻidal, 3 செ.கு.வி.(v.i.) மீன் பிடிக்கும்படி குளம் நீர் வற்றுதல்; to have the water in a tank considerabley reduced to allow easy fishing. [குளம் + அழிதல்.]
குளமின்	குளமின் kuḷamiṉ, பெ.(n.) குளத்துமீன்; tank fish which is useful in cases of fever and dropsy (சா.அக.);. [குளம் + மின்.]
குளமூடிகம்	குளமூடிகம் guḷamūṭigam, பெ.(n.) தொடரிச்செடி; an unknown plant supposed to possess magic virtue (சா.அக.);. [குளம் + ஊடிகம்.]
குளவஞ்சி	குளவஞ்சி kuḷavañji, பெ.(n.) வஞ்சிக்கொடி; slender rattan (சா.அக.);. [குளம் + வஞ்சி.]
குளவட்டை	குளவட்டை kuḷavaṭṭai, பெ.(n.) நீரட்டை; small kind of leech. ம.குளயட்ட [குளம் + வட்டை.]
குளவடம்பு	குளவடம்பு kuḷavaḍambu, பெ.(n.) குளத்தி லுண்டாகுங் கொடிவகை; a creeper in tanks. [குளம் + அடம்பு.]
குளவடை	குளவடை kuḷavaḍai, பெ.(n.) பழைய ஏரிவரி; an ancient tax on tanks (S.I.I.ii.247);. [குளம் + அடை.]

குளவடைக்கடமை	குளவடைக்கடமை kuḷavaḍaikkaḍamai, பெ.(n.) ஏரிக்குளங்களைப் பராமரிப்பதற்கு உரியதாகப் பெறும்வரி (கல்.க.சொ.அக.);. [குளம் + அடை + கடமை.]
குளவரகு	குளவரகு guḷavaragu, பெ.(n.) வரகுவகை; tank millet. [குளம் + வரகு.]
குளவல்லிமா	குளவல்லிமா kuḷavallimā, பெ.(n.) தழுதாழை; wind killer (சா.அக.);. [குளம் + வல்லி (மாய்);மா.]
குளவாழை	குளவாழை kuḷavāl̠ai, பெ.(n.) ஆடவை மடங்கல் (ஆணி, ஆவணி); மாதங்களில் விதைக்கப் பெற்று ஆறுமாதத்திற் பயிராகும் குளநெல்வகை; a coarse tank-paddy, sown in {ani-avani} maturing in six months. [குளம் + வாழை.] குளவாழை kuḷavāl̠ai, பெ.(n.) ஒரு மட்ட நெல்; a coarse paddy grown in tank bed. 2. புளி, மாங்காய்; narrow medium leaved gambogo (சா.அக.);. [குளம் + வாழை.]
குளவி	குளவி kuḷavi, பெ.(n.) 1. கொட்டுமியல்புள்ள ஈ வகை; wasp, clay-building fly. "சுற்றுங் கடுங்குளவிச் சூரைத் தூறு" (தனிப்பா.107,44);. 2.வண்டுவகை; carpenter bee. 3. காட்டுமல்லிகை; wild jasmine. "கரந்தை குளவி கடிகமழ் கலிமா" (குறிஞ்சிப்.76);. 4.மலைமல்லிகை வகை; Indian cork. "கூதளங்க கவினிய குளவி" (புறநா.168,12);. 5.பச்சிலைமரம்; mysore gamboge. ம.குளவி;க.கொளவி. [குள் → குள்ளகம் → குளகம்.] [P] குளவி

குளவிக்கூடு	குளவிக்கூடு kuḷavikāṭu, பெ.(n.) குளவி கட்டிய கூடி, தேனில் குழைத்துக் கொடுக்க வாந்தியை நிறுத்தும்; wasps nest, when mixed with honey stops vomitting (சா.அக.);. [குளவி + கூடு.]
குளவிக்கூண்டுக் கருக்கு	குளவிக்கூண்டுக் கருக்கு kuḷavikāṇṭukkarukku, பெ.(n.) குளவிக் கூட்டின் களிமண்ணை நீரில் போட்டு இறக்கிய கியாழம்; the decoction prepared from the clay of the wasp which arrests hiccough (சா.அக.);. [குளவி + கூண்டு + கருக்கு.]
குளவிக்கொட்டு	குளவிக்கொட்டு kuḷavikkoṭṭu, பெ.(n.) குளவி கடித்தல்; the sting of a wasp (சா.அக.);. [குளவி + கொட்டு.]
குளவித்தேன்	குளவித்தேன் kuḷavittēṉ, பெ.(n.) குளவி கட்டுந்தேன்; honey extracted from beehive (சா.அக.);. [குளவி + தேன்.]
குளவிதைப்பு	குளவிதைப்பு kuḷavidaippu, பெ.(n.) குகுளநெற் சாகுபடி; sowring in a tank bed. [குளம் + விதைப்பு.]
குளவிந்தம்	குளவிந்தம் kuḷavindam, பெ.(n.) மருந்தாக உதவும் மஞ்சள்வகை; a kind of turmeric, used medicinally. [குளம் + விந்தம்.]
குளவிமண்	குளவிமண் kuḷavimaṇ, பெ.(n.) குளவிக் கூட்டு மண்; mud in a warsp's nest. [குளவி + மண்.]
குளவிமெழுகு	குளவிமெழுகு guḷavimeḻugu, பெ.(n.) குளவிக் கூட்டின் மெழுகு; bees wax (சா.அக.);. [குளவி + மெழுகு.]

குளவுரி	குளவுரி kuḷavuri, பெ.(n.) சந்தனம்; sandal wood (சா.அக.);. [குள + உரி.]
குனவெட்டு	குனவெட்டு kuṉaveṭṭu, பெ.(n.) 1. ஏரியைப் பழுது பார்த்தல்; tank repair. 2. ஏரி பழுது பார்த்தலுக்குக்குடிகள் செலுத்தும் வரி; a cess paid by the ryots to the land-holderson account of tank repair. [குளம் + வெட்டு.]
குளவெட்டுமானியம்	குளவெட்டுமானியம் kuḷaveṭṭumāṉiyam, பெ.(n.) ஏரிவெட்டுக்கு ஆள் அமர்த்த விடப்படும் சலுகை நிலம்; inam granted for the service of procuring workmen for tank repair. குளவெட்டு + மானியம்.]
குளவெள்ளரி	குளவெள்ளரி kuḷaveḷḷari, பெ.(n.) ஏரியின் உள்வாயில் விளையும் வெள்ளரி; cucumbers raised in tank beds [குளம் + வெள்ளரி.]
குளறி	குளறி kuḷaṟi, பெ.(n.) முகைப்புல்; couch-grass (சா.அக.);. [குளறு → குளறி.]
குளறிப்பேசு-தல்	குளறிப்பேசு-தல் kuḷaṟippēcudal, 12 செ.குன்றாவி. (v.t.) தடுமாறிப் பேசுதல்; indistinctness in utterance especially due to cleft palate (சா.அக.);. [குளறு → குளறி + பேசு.]
குளறியடி-த்தல்	குளறியடி-த்தல் kuḷaṟiyaḍittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) மார்பில் அடித்தழுதல்; to wail and beat the breasts in mourning. [குளறி + அத்தல்.]

குளறு-தல்	குளறு-தல் kuḷaṟudal, 6 செ.கு.வி.(v.i.) அச்சம் முதலியவற்றால் மொழி தடுமாறுதல்; to stammer through fear, anger, confussion of mind. 2. நரிமுதலியன ஊளையிடுதல்; to howl, yell, make a hideous noise, as jackals. ம.குளறுக [குழறு → குளறு.] குளறு-தல் kuḷaṟudal, 11 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. தடு மாறிப்பேசுதல்; to falter to stumble in one's speech. "பயனின் மொழிகள் குளறாமுன்" (சிவப். பிரபந்.வெங்கைக்கலம்96);. 2. கெடுத்தல்; to spoil காரியத்தைக் குளறாதே. [குழறு → குளறு.]
குளறுபடி	குளறுபடி kuḷaṟubaḍi, பெ.(n.) குழறுபடை பார்க்க;See. {kusarupadaf} [குளறு + படி..]
குளறுபடை	குளறுபடை kuḷaṟubaḍai, பெ.(n.) 1. சொல் தடுமாற்றம்; incoherent talk. 2. குழப்பம்; confusion. "நானானெக் குளறுபடை புடைபெயர்த்திடவும்" (தாயு.மௌன.5);. [குழறு → குளறு + படை.]
குளறுவாய்	குளறுவாய் kuḷaṟuvāy, பெ.(n.) நாக்குக் குளறும் வாய்; mouth with faltering tongue. 2. குளறிப் பேசல்; defective utterances (சா.அக.);. [குழறு → குளறு + வாய்.]
குளாம்பல்	குளாம்பல் kuḷāmbal, பெ.(n.) குளத்தில் தோன்றும் ஆம்பல் (நன்.256,மயிலை.);; water-lity. [குளம் + ஆம்பல்.]

குளி	குளி1 kuḷittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. நீராடுதல்; to bathe. "களிப்பர் குளிப்பர்" (பரிபா.6:103);. 2. கழுத்துவரை குளித்தல்; to wash one's body up to the neck. 3. மாதவிலக்குக் குளியல்; to take purificatory bath after menstruation. அவள் குளித்து நான்கு மாதம் ஆயிற்று (கொ.வ.);. 4. தைத்தல்; to pierce, as an arrow. "கூர்ங்கணை குளிப்ப" (பு.வெ.10, சிறப்பிற்.10, கொளு.);. 5. அழுந்துதல்; to press against. "மென்கொங்கை யென் னங்கத் திடைக்குளிப்ப" (திருக்கோ.351);. 6.வலிய உட்புகுதல்; to enter the thick of a fight. "கடற்படை குளிப்ப மண்டி" (புறநா6);. 7. மறைதல்; to hide, conceal oneself. "யானறித லஞ்சிக் குளித்து" (கலித்.98);. 8. தோல்வியுறுதல்; to be defeated. "மீன் குளிக்குங் கற்பின்" (சீவக.2141);. குளி
குளிககாலம்	குளிககாலம் guḷigagālam, பெ.(n.) திருமணச் சடங்குகளுக்கு மங்கலமானதும், இறப்புச் சடங்குகளுக்கு அமங்கலமானதும் ஒவ்வொரு நாளும் குளிகன் தோன்றும் நேரத்திலிருந்து 3 3/4 நாழிகை வரை உள்ளதுமான காலம்; the period of time in each day extending to an hour and half from the rising of kulikan or kulikai considered auspicious for marriage ceremonies and inauspicious for funeral ceremonies. மறுவ. குளிகைக்காலம் [குளிகன் + காலம்.] குளிகன் என்பது காணாக் கோள்களுள் ஒன்று. அதற்குரிய காலத்தைக் குளிகன்காலம் அல்லது_. குளிகக்காலம் என்பதே பொருந்தும், குளிகைக்காலம் என்பது தவறு. குளிகை என்பது உருண்டையான மாத்திரையைக் குறிப்பதாகும்.
குளிகம்	குளிகம் guḷigam, பெ.(n.) மருந்தின் பொது; medicine in general (சா.அக);. [குளி → குளிகம்.]
குளிகன்	குளிகன் guḷigaṉ, பெ.(n.) 1. எண்பெரு நாகத் தொன்று; a divine serpent, one of {astamānāgam} "குளிகாதி...... வெங்கணாகம்" (கம்பரா. நாகபா.62);. 2. காணாக் கோள்களுள் ஒன்று; name ofan invisible planet. [குளி → குளிகன்.]
குளிகாரன்	குளிகாரன் kuḷikāraṉ, பெ.(n.) முத்துக்குளிப்பவன்; diver for pearls or chanks. [குளி + காரன்.]

குளிகுளி-த்தல்	குளிகுளி-த்தல் guḷiguḷittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) பிள்ளை பெறல்; to be delivered of a child. [குளி → குளித்தல்.]
குளிகை	குளிகை1 guḷigai, பெ.(n.) 1.மாத்திரை; pill. 2. மந்திர வலிமையுள்ள மாத்திரை; magic pill supposed to have supernatural powers "குளிகையிட்டுப் பொன்னாக்குவன்" (திருமந்.2709);. [குள் → குளி → குளிகை (உருண்டை);.] குளிகை2 guḷigai, பெ.(n.) குளிகன்காலம் பார்க்க;See. {Kulgänkälam.} [குளிகன் → குளிகை.]
குளிகைக்கட்டு	குளிகைக்கட்டு guḷigaiggaṭṭu, பெ.(n.) 1. பாவு கீறிச் சுற்றப்படும் முன், சிறு நூலால் சில குளிகைகள் சேர்த்துக் கட்டப்படுவது; fastening some globules with thread while fixing warp. 2. தறியில் சில குளிகைகள் சேர்ந்து இழைகள் நீட்டிக் கட்டும் கலணைக் கோலுடன் சேர்த்துக் கட்டப்படும் கட்டு; fastening some globules when attaching warp thread to loom. [குளிகை + கட்டு.]
குளிகைக்கலை	குளிகைக்கலை guḷigaiggalai, பெ.(n.) உயிர் வளியை இட மூக்குத்துளை வழியாகச் செலுத்தும் நிலவுக் (சந்திர);கலை; the vital air {(prān);} passing through the left nostril (சா.அக.); [குளிகை + கலை.]
குளிகைக்காலம்	குளிகைக்காலம் guḷigaiggālam, பெ.(n.) குளிககாலம் பார்க்க;See. {kugakālam.} [குளிகள் + காலம்→குளிககாலம்→குளிகைக்காலம்.]
குளிகைகட்டுக்கயிறு	குளிகைகட்டுக்கயிறு guḷigaigaṭṭuggayiṟu, பெ.(n.) கட்டு கட்டும் இடங்கல் பயன்படுத்தப் படும் இருவகையான கயிறுகள்; two kinds of strings used to make knobs when fastening poles etc. (உழ..நெ.க.அக.);. 2. குளிகை கட்டிய பிறகு உயிர் கொடுத்தல்; the process of consolidating mercury into a pill and then animating it.(சா.அக.);. [குளிகை + கட்டு + கயிறு.]
குளிகைகட்டு-தல்	குளிகைகட்டு-தல் guḷigaigaṭṭudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மாத்திரை செய்தல்; to make pills. 2. சித்திக் குளிகையை உடலிற் கட்டிக் கொள்ளுதல்; to fastem a magical pill on the body, either as an amulet against poisonous bites or as a means to attain supernatural powersuch as flying through the air. [குளிகை + கட்டு.]
குளிகைகூட்டு- தல்	குளிகைகூட்டு- தல் guḷigaiāṭṭudal, 5.செ.குன்றாவி.(v.t.) குளிகையாகச் செய்தல்; making into a pill (சா.அக.);. [குளிகை + கூட்டு-.]

குளிகைகோடிடல்	குளிகைகோடிடல் guḷigaiāḍiḍal, பெ.(n.) குளிகைக்கு உறையிடல்; giving a coating to pills (சா.அக.);. [குளிகை + கோடிடல்.]
குளிகைசித்தர்	குளிகைசித்தர் guḷigaisittar, பெ.(n.) சித்தரில் தேர்ந்தோர்; skilled men amongst {Siddhars,} who could perform miracles. 2. இதளிய (இரச);க் குளிகையைக் கொண்டு வானம் பாயும் சித்தர்கள்;{Šiddhar's} skilled in or capable of flying in the sky with the aid of animated mercurial pill(சா.அக.);. [குளிகை + சித்தர்.]
குளிகைசித்தி	குளிகைசித்தி guḷigaisitti, பெ.(n.) இரசகுளிகை முதலியவற்றாற் கூடியதாகக் கருதும் வானுலாவும் வல்லமை; the power of flying in the air believed to be acquired by means of mercurial pills. [குளிகை + சித்தி.]
குளிகைப்போக்கு	குளிகைப்போக்கு guḷigaippōggu, பெ.(n.) சத்துத் தீர்ந்த குளிகையின் தன்மை, வேகம், வலி முதலியன; the nature, force, or power etc. of an animated mercurial pill (சா.அக.);. [குளிகை + போக்கு.]
குளிகைபாடம்	குளிகைபாடம் guḷigaipāṭam, பெ.(n.) இதளிய (இரச);க் குளிகையைச் செய்யும் முறைகளையும் அதற்குச் சாரணை கொடுக்கும் விதிகளையும் பற்றிய நூல்; a treatise on the method of preparing mercury pilis and the principles to be observed in giving life to then. 2. இதளிய (இரச);க் குளிகை இட்ட சாரணை; animation imparted to mercury pill (சா.அக.);. [குளிகை + பாடம்.]
குளிகைபோடல்	குளிகைபோடல் guḷigaipōṭal, பெ.(n.) இதளிய (இரச);க் குளிகையை வாயிலடக்கிக் கொள்ளுதல்; securing a mercurial pill in the mouth. 2. அபினி உட்கொள்ளல்; swallowing opium pill (சா.அக.);. [குளிகை + போடல்.]
குளிகைமணி	குளிகைமணி guḷigaimaṇi, பெ.(n.) இதளியமணி (இரசமணி);; mercurial pill (சா.அக.);. [குளிகை + மணி.]
குளிகையந்திரம்	குளிகையந்திரம் guḷigaiyandiram, பெ.(n.) மருந்து மாத்திரைகள் செய்யுமோர் கருவி; a machine for preparing pills (சா.அக.);. [குளிகை + இயந்திரம்.]

குளிகையாட்டல்	குளிகையாட்டல் guḷigaiyāṭṭal, பெ.(n.) மாத்திரை செய்தல்; making or preparing pills (சா.அக.);. [குளிகை + ஆட்டல்.]
குளிகையாடல்	குளிகையாடல் guḷigaiyāḍal, பெ.(n.) சத்துத் தீர்ந்த இதளிய (இரச);க் குளிகையை வாயிலடக்கிக் கொண்டு வானத்தில் காற்றினுடே பறத்தல்; flying in the atmosphere or aerial region by securing in the mouth the animated mercurial pill. 2. அண்டம் பாய்தல்; flying in the etheric region from one planet to another with the aid of mercurial pill (சா.அக.);. [குளிகை + ஆடல்.]
குளிகையிடு-தல்	குளிகையிடு-தல் guḷigaiyiḍudal, 20 செ.கு.வி.(v.i.) சித்திக் குளிகையை உடம்பைக் கீறி உட்புகுத்துதல்; to insert a pill in an incision made in the body in order to counter act the influence of poisonous bites or to communicate supernatural power. [குளிகை + இடு-.]
குளிகையோட்டம்	குளிகையோட்டம் guḷigaiyōṭṭam, பெ.(n.) குளிகையின் வேகம்; the dynamic force or power of mercury pill (சா.அக.);. [குளிகை + ஒட்டம்.]
குளிகைவேகம்	குளிகைவேகம் guḷigaivēgam, பெ.(n.) குளிகை யின் வேகம்; the dynamic force or power of mercury pill (சா.அக.);. [குளிகை + வேகம்.]
குளிகைவேதை	குளிகைவேதை guḷigaivētai, பெ.(n.) இதளிய (இரச);க் குளிகையைக் கொண்டு செய்யும் வேதிமுறை; the art of making gold with the aid of consolidated mercurial pill (சா.அக.);. [குளிகை + வேதை.]
குளிசங்கட்டல்	குளிசங்கட்டல் kuḷisaṅgaṭṭal, பெ.(n.) கோள் (கிரக); குற்றங்களை நீக்கம் செய்ய வேண்டி தாயத்து மந்திரித்துக் குழந்தை அல்லது பெண்களுக்கு உடம்பில் கட்டுதல்; tying an amulet to a child or woman after performing necessary ceremonial rites and chanting of mastrams so as to be free from morbid affections (சா.அக.); [குளிசம் + கட்டல்.]
குளிசங்கு	குளிசங்கு kuḷisaṅgu, பெ.(n.) நீரூட் குளித் தெடுத்த சங்கு; chank obtained by diving (W);. [குளி + சங்கு.]

குளிசம்	குளிசம்1 kuḷisam, பெ.(n.) 1. பாதுகாப்பிற்காகக் கட்டிக் கொள்ளும் ஒருவகைத் தகடு; amulet (G.Sm.D.I.J. 145);. 2. காப்புக் கட்டிற்குரிய மெல்லிய மாழைத்தகடு; thin piece of metal with magical characters worn as a charm against evil spirits ordisease. 3. பாம்பாட்டிகள், நஞ்சு இறக்குவோர் முதலானோர் கையில் காப்பிற்காகக் கட்டிக் கொள்ளும் வேர்; root tied round the finger of a snake-charmer or poison charmes, as an amulet. 4.சில மூலிகைகள் நன்றாகப் பயன்படுவதற்கு மந்திரமாகச் செய்யும் காப்பு; magical rites for securing the full medicinal efficacy of certain plants. [குள் → குளி → குளிசம்.] குளிசம்2 kuḷisam, பெ.(n.) குளிகை பார்க்க (இ.வ.);;See. {kugal} [குள் → குளி → குளிசம்.] குளிசம்3 kuḷisam, பெ.(n.) வளையம் (யாழ்.அக.);; ring. [குளிகை → குளிசம்.]
குளிசமாடல்	குளிசமாடல் kuḷisamāṭal, பெ.(n.) மந்திரித்துத் தகடு எழுதிக் கட்டல்; tying a talisman or as amulet after necessary incantations. It is done in the case of persons suffering from diseases or from the evil influence of demons, devils or other spirits (சா.அக.);. [குளிசம் + ஆடல்.]
குளிசிங்கி	குளிசிங்கி kuḷisiṅgi, பெ.(n.) பேச்சினால் வயப்படுத்துகை; coaxing.
குளிசீலை	குளிசீலை kuḷicīlai, பெ.(n.) கோவணம் (கொ.வ.);; loin cloth. [குளி + சீலை.]
குளித்தல்	குளித்தல் kuḷittal, பெ.(n.) நீராடல்; having a bath, which removes lethargy bodily heat, sense of fatigue etc. 2. சூதகமாதல்; menstruating (சா.அக.);. [குளி → குளித்தல்.]
குளித்தாமரை	குளித்தாமரை kuḷittāmarai, பெ.(n.) ஆகாயத் தாமரை; a herbal plant (சா.அக.);. [குளிர்+ தாமரை-குளிர்தாமரை→குளித்தாமரை (கொ.வா.);.]

குளித்திப்பூடு	குளித்திப்பூடு kuḷittippūṭu, பெ.(n.) இதன் இலைகள் வீக்கங்களுக்குக் கட்டப் பயன்படும் பூண்டு; arrow head, its leaves areapplied to swelling (சா.அக.);. மறுவ. குதிலைக்குளம்படி [குளித்தி + பூடு.]
குளிதுறை	குளிதுறை kuḷiduṟai, பெ.(n.) குளியல்துறை; bathing ghat. "குளிதுறையிற் சிதடனார்க்கு வலம்புரியின் மணி கிடைத்தவாறு" (குற்றாதல. திருமால்.84);. [குளி + துறை.]
குளிப்பச்சை	குளிப்பச்சை kuḷippaccai, பெ.(n.) ஆற்றுப் பச்சைக் கல்; a green stone. [குளி + பச்சை.]
குளிப்பாட்டு	குளிப்பாட்டு1 kuḷippāṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) நீராட்டுதல்; to bath or wash. "பொருநைநீர் குளிப்பாட்டி" (காஞ்சிப்பு.தழுவ.288);. [குளிப்பு + ஆட்டு-.]
குளிப்பாட்டு-தல்	குளிப்பாட்டு-தல் kuḷippāṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) புகழ்ந்து வயப்படுத்துதல்; to win over, by flattery. [குளிப்பு + ஆட்டு-.]
குளிப்பிடப்பாறு	குளிப்பிடப்பாறு kuḷippiḍappāṟu, பெ.(n.) முத்துக் குளிக்குந் துறை; the banks of a pearl or chank fishery. [குளிப்பு + இடம் +. பாறு. (பாறு = அகன்ற இடம், கரையோரக் கடற்பகுதி.]
குளிப்பித்தல்	குளிப்பித்தல் kuḷippittal, பெ.(n.) நீராடச் செய்வித்தல்; causing to bathe (சா.அக.);. [குளி → குளிப்பித்தல்.]
குளிப்பு	குளிப்பு kuḷippu, பெ.(n.) நீராடுகை; washing, bathing. [குளி → குளிப்பு.]
குளிமீட்டான்	குளிமீட்டான் kuḷimīṭṭāṉ, பெ.(n.) 1. நத்தைச் சூரி; bristly button-weed. 2.தண்ணீர்விட்டான் கிழங்கு; water root (சா.அக.);. [குளி → குளிமீட்டான்.]

குளியம்	குளியம்1 kuḷiyam, பெ.(n.) வேங்கைப்புலி (அக.நி.);; man-eates. மறுவ. வரிப்புலி [குளி → குளியம் (உருட்சி, திரட்சி, வலிமை);.] குளியம்2 kuḷiyam, பெ.(n.) 1. உருண்டை (அக.நி.);; ball, globe. 2. மருந்து (பிங்.);; medicine. [குளி → குளியம்(உருட்சி, திரட்சி.]
குளியல்	குளியல் kuḷiyal, பெ.(n.) நீராடுகை; bathing. "காலை மாலைக் குளியல்" (பதார்த்த. 1307, தலைப்பு.] [குளி → குளியல்.]
குளியலாட்டல்	குளியலாட்டல் kuḷiyalāṭṭal, பெ.(n.) நீராட்டல்; giving a bath (சா.அக.);. [குளியல் + ஆட்டல்.]
குளியாமலிரு-த்தல்	குளியாமலிரு-த்தல் kuḷiyāmaliruttal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) கருப்பமாயிருத்தல் (கொ.வ.);; lit, to be without menstrual bath, to be pregnant. [குளியாமல் + இரு-.]
குளியாள்	குளியாள் kuḷiyāḷ, பெ.(n.) முத்துக் குளிப்போன்; pearler, chank diver. [குளி + ஆள்.]
குளியிடிச்சான்	குளியிடிச்சான் kuḷiyiḍiccāṉ, பெ.(n.) நெல்வகை (விவசா. நூன்.2););; a kind of paddy. [குளி + (இத்தான்); இடிச்சான்.]
குளியோடு-தல்	குளியோடு-தல் kuḷiyōṭudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) முத்துச்சிப்பி முதலியவை எடுத்தற்காகக் குளித்தல்; to dive for pearls or chanks. [குளி + ஒடு-.]

குளிர்-தல்	குளிர்-தல் kuḷirtal, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. பனிக்காற்று உறைத்தல்; to feel cold, chilly, as breeze. குளிர்வாடை 2. குளிர்ச்சியுறுதல்; to be cool, refreshing. "சிங்கி குளிர்ந்துங் கொலும்" (நீதி நெறி.59);. 3. உடம்பு சில்லிடுதல்; to get numbed, as in death. 4. கண்முதலிய பொறிகளுக்கு இனியதாதல்; to be pleasant to the sense of touch, sight or hearing. "என்புறக் குளிரு நெஞ்சுருகும்" (கம்பரா.விபீடண.21);. 5. கருணை யால் முகங்கனிதல்; to be benignant, as the countenance. 6. ஆறுதலடைதல்; to be consoled, conforted; to be satisfied. இப்போதுதான் என் மனம் குளிர்ந்தது. 7.சின்னம்மை முதலியவற்றால் இறத்தல்; to die, as of an epidemic like small pox. குழந்தை அம்மை போட்டுக் குளிர்ந்து போயிற்று (இ.வ.);. ம. குளிர்;க.குளிர். [குள் குளி குளிர்.]
குளிர்	குளிர்2 kuḷirtal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) தங்குதல்; to seal, rest. "குளிரு மரப்பலகை" (சீவக. 1782);. [குள்→குளி→குளிர்.] குளிர்4 kuḷir, பெ.(n.) தங்குகை (சூடா.);; seating, resting. [குள் → குளி → குளிர்).] குளிர்5 kuḷir, பெ.(n.) 1. குடமுழவு (திவா.);; Kettledrum. 2. கிளிகடி கருவி; contrivance to scare away parrots. "தட்டையும் குளிரும்" (குறிஞ்சிப். 43);. 3. கவண் (பிங்.);; sling. ம.குளிர்;க. குளிர். [குளிறு → குளிர் (குளிறு = ஒலி, ஒலித்தல்.);] குளிர்6 kuḷir, பெ.(n.)
குளிர்காணல்	குளிர்காணல் kuḷirkāṇal, பெ.(n.) 1. குளிர்ச்சி தாக்குகை; being affected with cold. 2. உடம்பு நோயாற் சில்லிடுகை (வின்.);; becoming cold, as the body in serious illness. [குளிர் + காணல்.]

குளிர்காந்தி	குளிர்காந்தி kuḷirkāndi, பெ.(n.) நிலவுக் (சந்திர); காந்தி; a flowering plant that turns towards the moon (சா.அக.);. [குளிர் காந்தி.]
குளிர்காய்-தல்	குளிர்காய்-தல் kuḷirkāytal, 2 செ.கு.வி.(v.i.) குளிர் வருத்தாதபடி வெப்பம் பிடித்தல்; to bask in the sun, to warm oneself. [குளிர் + காய்-.]
குளிர்காய்ச்சல்	குளிர்காய்ச்சல் kuḷirkāyccal, பெ.(n.) குளிரொடு தோன்றும் காய்ச்சல் நோய் (பதார்த்த. 842);; ague fever attended with chill. மறுவ. குளிர்ச்சுரம் [குளிர் + காய்ச்சல்.]
குளிர்காலம்	குளிர்காலம் kuḷirkālam, பெ.(n.) பனிக்காலம்; cold season. [குளிர் + காலம்.]
குளிர்காற்று	குளிர்காற்று kuḷirkāṟṟu, பெ.(n.) கூதற்காற்று; cold wind. குளிர்காற்றைப் பொறுக்க முடிய வில்லை (உ.வ.);. [குளிர் + காற்று.]
குளிர்குளிர்ந்துபோ-தல்	குளிர்குளிர்ந்துபோ-தல் kuḷirkuḷirndupōtal, 8 செ.கு.வி.(v.i.) 1. குளிர்ச்சியால் உடல் விறைத்துப் போதல்; to be benumbed of cold. 2. உடம்பு சில்லிடுதல்; to become cold, as a dying person. [குளிர் + குளிர்ந்து + போ-.]
குளிர்குளிரல்	குளிர்குளிரல் kuḷirkuḷiral, பெ.(n.) குளிரால் விறைத்தல்; being benumbled with cold. 2. சில்லிடுதல்; being attacked with chillness of the extremities, as a dying person in cholera(சா.அக.);. [குளிர் + குளிரல்.]
குளிர்கொள்ளல்	குளிர்கொள்ளல் kuḷirkoḷḷal, பெ.(n.) 1. தணுப்புறல், சீதளமடைதல்; becoming chill. 2. குளிரால் வருந்தல்; suffering from cold (சா.அக.);. [குளிர் + கொள்ளல்.]
குளிர்கோணிகம்	குளிர்கோணிகம் guḷirāṇigam, பெ.(n.) பூளைச் செடி; woolly herb (சா.அக.);. [குளிர் + கோணிகம்.]

குளிர்ச்சி	குளிர்ச்சி kuḷircci, பெ.(n.) 1. குளிர்மை; coolness, cold, coldness. 2. மனங்குளிரச் செய்தல் (சீவக.1810, உரை.);; the act of cooling, refreshing with cordials, fans, etc. 3. இனிமையானது; that which is sweet, gratifying or pleasing. 2. மரத்துப் போய்ச் சில்லிடுகை; numbness, frigidity, as in death. உடம்பில் குளிர்ச்சி கண்டுவிட்டது (உ.வ.);. [குளிர் → குளிர்ச்சி.]
குளிர்ச்சித்தைலம்	குளிர்ச்சித்தைலம் kuḷirccittailam, பெ.(n.) சந்தனாதியைப் போல் தலைக்குக் குளிர்ச்சியை உண்டாக்கும் மருந்து எண்ணெய்; medicated oil affording cooling effects to the brain, as sandal wood oil (சா.அக.);. [குளிர்ச்சி + தைலம்.]
குளிர்ச்சிப்பாண்டம்	குளிர்ச்சிப்பாண்டம் kuḷirccippāṇṭam, பெ.(n.) குளிர்ச்சி தரும் பொருள்; cooling substance (சா.அக.);. [குளிர்ச்சி + பாண்டம்.]
குளிர்ச்சிமருந்து	குளிர்ச்சிமருந்து kuḷirccimarundu, பெ.(n.) வெப்பத்தைக் குறைக்கும்மருந்து; cooling medicine. [குளிர்ச்சி + மருந்து.]
குளிர்ச்சியாயிரு-த்தல்	குளிர்ச்சியாயிரு-த்தல் kuḷircciyāyiruttal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. சில்லென இருத்தல்; being cool. 2. குளிர்ச்சியை உணர்தல்; to feel refreshing (சா.அக.);. குளிர்ச்சி + ஆய் + இருத்தல்.]
குளிர்சுரம்	குளிர்சுரம் kuḷircuram, பெ.(n.) குளிர்காய்ச்சல் பார்க்க;See. {kuso-kāycCal} [குளிர் + சுரம்.]
குளிர்த்தி	குளிர்த்தி1 kuḷirtti, பெ.(n.) குளிர்ச்சி; coolness 'நாற்றங் குளிர்த்தி மென்மைகளைக் கொண்டு' (ஈடு.1.2:2);. [குளிர்ச்சி → குளிர்த்தி.] குளிர்த்தி kuḷirtti, பெ.(n.) பூசை வகை (யாழ்.அக.);; a kind of propitiation. [குளிர் → குளிர்த்தி.]

குளிர்த்திக் குடிநீர்	குளிர்த்திக் குடிநீர் kuḷirttikkuḍinīr, பெ.(n.) தாகத்திற்கு அருந்தும் குளிர்ந்த நீர்; cool drink (சா.அக.);. மறுவ. தண்ணருந்தம் [குளிர்த்தி + குடிநீர்.]
குளிர்த்திப்பூண்டு	குளிர்த்திப்பூண்டு kuḷirttippūṇṭu, பெ.(n.) இலைகளை வீக்கங்களுக்குக் கட்ட உதவும் நீர்ச்சேம்பு; arrow head (சா.அக.);. மறுவ, குளித்திப்பூடு, குதிரைக்குளம்படி [குளிர்த்தி + பூண்டு.]
குளிர்தாமரை	குளிர்தாமரை kuḷirtāmarai, பெ.(n.) ஆகாயத் தாமரை; flotting lotus, sky lotus (சா.அக.);. [குளிர் + தாமரை.]
குளிர்திகா	குளிர்திகா kuḷirtikā, பெ.(n.) கருங்கொள்;(சா.அக.);; black horse gram. [குளிர்த்திகை → குளிர்திகா(கொ.வ.);]
குளிர்தேசம்	குளிர்தேசம் kuḷirtēcam, பெ.(n.) குளிர்நாடு பார்க்க;See. {kulir-nādu.} [குளிர் + தேசம்.]
குளிர்ந்த அரத்தம்	குளிர்ந்த அரத்தம் kuḷirndaarattam, பெ.(n.) உறைந்த குருதி; clotted blood (சா.அக.);. [குளிர்ந்த + அரத்தம்.]
குளிர்ந்தகுரல்	குளிர்ந்தகுரல் guḷirndagural, பெ.(n.) இனிய குரல்வளம்; pleasant or delectable voice, as in singing. [குளிர்ந்த + குரல்.]
குளிர்ந்தகொள்ளி	குளிர்ந்தகொள்ளி1 guḷirndagoḷḷi, பெ.(n.) ஏய்ப்புக் கள்ளன் (நயவஞ்சகன்);; lit, exiguous extinguish edfire-brand, honeytongued villain, person with a fair exterior but a foul interior. 2. வெளிக்கு அமைதியாகவும், உள்ளே கொடுமையாகவும் உள்ள பெண்; a mischievous woman apearing mildbut cruel in her activities (சா.அக.); [குளிர்ந்த + கொள்ளி.]

குளிர்ந்தநிறம்	குளிர்ந்தநிறம் kuḷirndaniṟam, பெ.(n.) கண்ணுக்கினிய நிறம்; agreeable, pleasant, fine colour. [குளிர்ந்த + நிறம்.]
குளிர்ந்த நீர்	குளிர்ந்த நீர் kuḷirndanīr, பெ.(n.) 1. பச்சைத் தண்ணீர்; cold water. 2. சுடவைத்து ஆறின நீர்; water cooled after boiling. 3. ஒன்பான் மணிகளிலுள்ள நீரோட்டம்; fine glittering in gems (S.I.I. II,451); [குளிர்ந்த + நீர்.]
குளிர்ந்த பார்வை	குளிர்ந்த பார்வை kuḷirndapārvai, பெ.(n.) இனிய நோக்கம்; benignant look, lookfull ofsweetness. [குளிர்ந்த + பார்வை.]
குளிர்ந்த பேச்சு	குளிர்ந்த பேச்சு kuḷirndapēccu, பெ.(n.) இனிய பேச்சு; sweet words, pleasant, comforting, soothing words. [குளிர்ந்த + பேச்சு.]
குளிர்ந்தமணம்	குளிர்ந்தமணம் kuḷirndamaṇam, பெ.(n.) நறுமணம்; fragrant smell (சா.அக.);. [குளிர்ந்த + மணம்.]
குளிர்ந்தமனம்	குளிர்ந்தமனம் kuḷirndamaṉam, பெ.(n.) இரக்கமுள்ள நெஞ்சம்; kind, benevolent, heart. குளிர்ந்த + மனம்.]
குளிர்ந்தமுகம்	குளிர்ந்தமுகம் guḷirndamugam, பெ.(n.) அருள் விளங்கும் முகம்; benignant countenance. [குளிர்ந்த + முகம்.]
குளிர்ந்துகிட-த்தல்	குளிர்ந்துகிட-த்தல் guḷirndugiḍattal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சூடறியிருத்தல்; to become-cool, as water after boiling. 2. கைகால் சில்லிடுதல்; to become cold, as a dying person. 3. இறத்தல்; to die, used euphemistically [குளிர்ந்து + கிடத்தல்.]

குளிர்ந்துபோதல்	குளிர்ந்துபோதல் kuḷirndupōtal, பெ.(n.) சில்லிட்டுப் போதல்; getting cold and stiffjust before death. [குளிர்ந்து + போதல்.]
குளிர்ந்து வருதல்	குளிர்ந்து வருதல் kuḷirnduvarudal, பெ.(n.) காய்ச்சல் கொள்ளுதல்; feeling feverish (சா.அக);. [குளிர்ந்து + வருதல்.]
குளிர்நடுக்கம்	குளிர்நடுக்கம் kuḷirnaḍukkam, பெ.(n.) குளிரால் ஏற்படும் நடுக்கம்; shivering from cold (சா.அக.);. [குளிர் + நடுக்கம்.]
குளிர்நாடு	குளிர்நாடு kuḷirnāṭu, பெ.(n.) குளிர்ச்சி மிகுந்த நாடு; cold country. [குளிர் + நாடு.]
குளிர்நாவல்	குளிர்நாவல் kuḷirnāval, பெ.(n.) தேவ நாவல்மரம்; a kind of superior jaumoon tree (சா.அக.);. [குளிர் + நாவல்.]
குளிர்ப்பித்தல்	குளிர்ப்பித்தல் kuḷirppittal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) தண்ணீர், நறுமணப் பொருள் முதலியவற்றால் குளிர்ச்சி செய்தல்; refresing with water, perfumes etc. 2. உடம்பின் சூடு போக்கல்; allaying the heat in the system (சா.அக.);. [குளிர் → குளிர்ப்பி.]
குளிர்ப்பு	குளிர்ப்பு kuḷirppu, பெ.(n.) குளிர்மை பார்க்க;See. {kufirmai} [குளிர் + குளிர்ப்பு.]
குளிர்மை	குளிர்மை kuḷirmai, பெ.(n.) 1. குளிர்ச்சி; coolness. 2. அன்பு; kindness, benevolence. அவர்கள் குளிர்மையில்லாதவர்கள் (உ.வ.);. ம. குளிர்ம்ம [குளிர் → குளிர்மை.]

குளிர்மைக்கட்டி	குளிர்மைக்கட்டி kuḷirmaikkaṭṭi, பெ.(n.) பொன்னுக்கு வீங்கி; mumps. [குளிர்மை + கட்டி.]
குளிர்மை கொள்(ளு)தல்	குளிர்மை கொள்(ளு)தல் guḷirmaigoḷḷudal, 16 செ.கு.வி. (v.i.) நடுங்குதல்; to shiver. [குளிர்மை + கொள்ளுதல்.]
குளிர்விடு-தல்	குளிர்விடு-தல் kuḷirviḍudal, 20 செ.கு.வி.(v.i.) அச்சம் நீங்குதல்; to be freed from fear. அவனுக்கு குளிர்விட்டுப் போயிற்று (உ.வ.);. [குளிர் + விடு-.]
குளிர்வீக்கம்	குளிர்வீக்கம் kuḷirvīkkam, பெ.(n.) குளிரா லேற்படும் வீக்கம்; inflammation or swelling caused in cold weather (சா.அக.);. [குளிர் + வீக்கம்.]
குளிரநோக்கு-தல்	குளிரநோக்கு-தல் kuḷiranōkkudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) அருளோடு பார்த்தல்; to cast a gracious look on. "திருக்கண்களாலே குளிர நோக்கி" (ஈடு,1.10:10);. [குளிர + நோக்கு.]
குளிரப்பண்ணல்	குளிரப்பண்ணல் kuḷirappaṇṇal, பெ.(n.) குளிர்ச்சியடையும்படி செய்தல்; cooling, refreshing (சா.அக.);. [குளிர + பண்ணல்.]
குளிரம்	குளிரம் kuḷiram, பெ.(n.) நண்டு (சூடா.);; crab. (சா.அக.);. மறுவ. குளிர் குள்-குளி(சேற்றில் ஒளிதல்/குளிர் அகுளிரம்);
குளிரவை-த்தல்	குளிரவை-த்தல் kuḷiravaittal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) விளக்கை அணைத்தல்; to put out, extinguish, as a light. விளக்கைக் குளிரவை (இ.வ.);. [குளிர் → குளிர + வை.]

குளிரி	குளிரி1 kuḷiri, பெ.(n.) 1. பீலிக் குஞ்சம் (பிங்.);; fan made of peacock's feathers. 2. நீர்ச்சேம்பு; arrow head, aquatic plant. [குளிர் → குளிரி (குளிர்ச்சித்தருவது); .] குளிரி2 kuḷiri, பெ.(n.) குடமுழவு; kettle drum. குளிரிப் புடைப்பொலி (தஞ்சைவா.73);. [குளிறு → குளிரி.]
குளிரிக்குடம்	குளிரிக்குடம் kuḷirikkuḍam, பெ.(n.) பன்னீர்க்குப்பி (திவ்.நாய்ச்.7:4 வியா.);; rose-water bottle. [குளிர + பண்ணல்.]
குளிவை	குளிவை kuḷivai, பெ.(n.) குளுவை பார்க்க;See. {kuluva} "குளிவையும் புதாவும்" (பெருங்.உஞ்சைக் 51,70);. [குளுவை → குளிவை. குளுவை = நீர்ப்பறவை.]
குளிறு	குளிறு1 kuḷiṟudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. ஒலித்தல் (திவா.);; to sound, rattle. [குளிர் → குளிறு-தல்.] குளிறு2 kuḷiṟu, பெ.(n.) 1. ஒலி (சூடா.); sound, rattling noise. 2 குடமுழவு; kettle drum. 3.எறும்பு; ant. [குளிர் → குளிறு.] குளிறு3 kuḷiṟu, பெ.(n.) நண்டு; crab. "எழுகுளிறு மிதித்த வொரு பழம் போல" (குறுந்.24);. [குளி (சேற்றில் மறைதல்); → குளிர் → குளிறு.]
குளுகுளு-த்தல்	குளுகுளு-த்தல் guḷuguḷuttal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. செழித்து வளர்தல்; to grow luxuriantiy. பயிர்கள் குளுகுளுத்திருக்கின்றன. 2. சோகை பற்றுதல்; to become pale, sallow, wan, bloated, as in jaundice; to become weak through morbid state of the body. 3. அழுகிப்போதல்; to become rotten, putrid, as fruits. [குளு + குளு-]

குளுகுளுப்பை	குளுகுளுப்பை guḷuguḷuppai, பெ.(n.) காமாலை நோய்; the state of being pale and bloated in countenance, a kind of jaundice. [குளு + குளுப்பை.]
குளுகுளெனல்	குளுகுளெனல் guḷuguḷeṉal, பெ.(n.) கொதித்தற்குறிப்பு; onom expr. of boiling. "பார்ப்பான் குண்டிகை யிருந்த நீரும் குளுகுளு கொதித்ததன்றே" (கம்ப. வருணனை.61);. [குளு + குளு + எனல்.]
குளுத்தியெண் ணெய்	குளுத்தியெண்ணெய் kuḷuttiyeṇīey, பெ.(n.) குடுதணிக்கும் மருந்தெண்ணெய்; a cooling medcine in the form of oil. [குளிர்ச்சி → குளுத்தி + எண்ணெய்.]
குளுந்தண்ணீர்	குளுந்தண்ணீர் kuḷundaṇṇīr, பெ.(n.) முளைத் தண்ணீர் (உழ.நெ.க.அக.);. watering the seeds to sprout. [குளு → குளுந்தண்ணீர்.]
குளுந்தை	குளுந்தை kuḷundai, பெ.(n). கொள் போன்ற மான்மணத்தி வகை (பதார்த்த.1081); musk that resembles horse gram, one of 5kinds of kasturi, [கொள் → குளு → குளுந்தை.]
குளுப்பை	குளுப்பை kuḷuppai, பெ.(n.) நோயால் முகம் ஊதுகை; being bloated, as the face in jaundice. [குளு → குளும்பை.]
குளுப்பைதட்டு-தல்	குளுப்பைதட்டு-தல் kuḷuppaidaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) நோயால் முகம் ஊதித் தோன்றுதல்; to become bloated as the face in jaundice. அவன் முகம் குளுப்பை தட்டியிருக்கிறது (உ.வ.);. [குளுப்பை + தட்டு-.]
குளுப்பை பாய்-தல்	குளுப்பை பாய்-தல் kuḷuppaipāytal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) நோயால் கன்னம் கதித்தல்; becoming turgid through disease as the cheeks (சா.அக.);. [குளுப்பை + பாய்தல்.]
குளுப்பைமுகம்	குளுப்பைமுகம் guḷuppaimugam, பெ.(n.) அதைத்த முகம்; bloated face (சா.அக.);. [குளும்பை + முகம்.]
குளும்பாறை	குளும்பாறை kuḷumbāṟai, பெ.(n.) ஒருவகைக் கடல்மீன்; horse mackerel, greenish, attaining 28 in. in length. [குளு → குளும்பாறை.]

குளுமி	குளுமி kuḷumi, பெ.(n.) மதகு (P.T.L.);; sluice. [குள் → குளுமி.]
குளுமை	குளுமை kuḷumai, பெ.(n.) குளிர்ச்சி; coldness, chillness. Fin. kylma; Es. kulm; Mordvin. kelma; Mong. kolmy, Jap. shimo:Q. culi [குளிர்மை → குளுமை.]
குளுமைகொள்ளல்	குளுமைகொள்ளல் guḷumaigoḷḷal, பெ.(n.) நீர் கொள்ளுதல்; catching cold (சா.அக.);. [குளுமை + கொள்ளல்.]
குளுமைமூலம்	குளுமைமூலம் kuḷumaimūlam, பெ.(n.) இஞ்சி; ginger (சா.அக.);. [குளுமை + மூலம்.]
குளுவன்	குளுவன் kuḷuvaṉ, பெ.(n.) குறவனுடைய பாங்கன்; a fowler's attendant. "குளுவச்சிங்கன் வந்தான்" (குற்றா.குற.792.9);. மறுவ, குழுவன் [குளு → குளுவை → குளுவன். (குளுவைப் பறவை வேட்டைக்குத் துணையானவன்.]
குளுவை	குளுவை kuḷuvai, பெ.(n.) ஊரற் பறவை (சிலப்.10:117,உரை.);; a water-bird. [குளு → குளுவை (சிறிய பறவை);.]
குளுரி	குளுரி kuḷuri, பெ.(n.) குளிரி, நீர்ச்சேம்பு; water archer (சா.அக.);. [குளிரி → குளுரி (கொ.வ.);]
குளைச்சக்கரம்	குளைச்சக்கரம் kuḷaiccakkaram, பெ.(n.) ஒடு (சங்.அக.);; tile. [குள் → குளை + சக்கரம். ஒருகா. குளைச்சக்கரம்.]

குளைச்சு	குளைச்சு kuḷaiccu, பெ.(n.) நாலிலொன்று; onefourth. [குள் → குளை → குளைச்சு.]
குளைஞ்சி	குளைஞ்சி kuḷaiñji, பெ.(n.) வஞ்சிக்கொடி; slender rattan (சா.அக.);. [குள் → குளை → குளைஞ்சி.]
குளையாள்	குளையாள் kuḷaiyāḷ, பெ.(n.) பெண் காமக்களை; secretion from ovary in women (சா.அக.);. [குள் → குளை → குளையாள்.]
குற்சலை	குற்சலை kuṟcalai, பெ.(n.) அவுரி; indigo plant (சா.அக.);. [குறு + சாலை - குறுசாலை → குற்சலை (கொ.வ.);.]
குற்பகம்	குற்பகம் guṟpagam, பெ.(n.) நாணல் (மலை.);; kaus, a large and coarse grass. [குற்று + பூகம் - குற்றுப்பூகம் → குற்பகம் (கொ.வ);.]
குற்பம்	குற்பம் kuṟpam, பெ.(n.) பரடு; ankle (சா.அக.);. [குல் (பொருத்து); → குல்பு → குற்பு → குற்பம்.]
குற்பாதம்	குற்பாதம் kuṟpātam, பெ.(n.) குறண்டிக்கால்; குறைந்த கால்; club-foot (சா.அக.);. [குறு → குறை + பாதம் - குறைபாதம் → குற்பாதம். (கொ.வ.);
குற்றங்காட்டு-தல்	குற்றங்காட்டு-தல் kuṟṟaṅgāṭṭudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) குற்றத்தை எடுத்துச் சொல்லுதல்; to expose faults. [குற்றம் + காட்டு-.]
குற்றங்காண்(ணு)-தல்	குற்றங்காண்(ணு)-தல் kuṟṟaṅgāṇṇudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) தவறு கண்டுபிடித்தல்; to find fault; pick holes. [குற்றம் +காணு-.]

குற்றச்சாட்டு	குற்றச்சாட்டு kuṟṟaccāṭṭu, பெ.(n.) குற்றவாளி யாக்குதல்; to accusation, charge. [குற்றம் + சாட்டுதல்.]
குற்றஞ்சாட்டு-தல்	குற்றஞ்சாட்டு-தல் kuṟṟañjāṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) குற்றஞ்சுமத்து-தல் பார்க்க;See. {kuraṛ. Cunattu} [குற்றம் + சாட்டு.]
குற்ற ஞ் சுமத் து- த ல்	குற்ற ஞ் சுமத் து- த ல் kuṟṟañjumaddudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) ஒருவன்மீது குற்றத்தை ஏற்றுதல்; [குற்றம் + சுமத்து-.]
குற்றத்தண்டம்	குற்றத்தண்டம் kuṟṟattaṇṭam, பெ.(n.) செய்த குற்றத்திற்குரிய தண்டனை; penalty (I.M.P.N.A. 341:2);. [குற்றம் + தண்டம்.]
குற்றந்தீர்-த்தல்	குற்றந்தீர்-த்தல் kuṟṟandīrttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) துப்புரவு செய்தல்; cleaning the impurities as from metals and metallic compounds (சா.அக.);. [குற்றம் + தீர்-.]
குற்றப்படு-தல்	குற்றப்படு-தல் kuṟṟappaḍudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) குற்றத்திற்கு உள்ளாதல்; to be in fault, be guilty. "குடிக்குற்றப்பட்டாரை" (சிலப். 14:146,உரை);. [குற்றம் + படுதல்.]
குற்றப்படுத்து-தல்	குற்றப்படுத்து-தல் kuṟṟappaḍuddudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) குற்றம் ஆக்குதல்; to defile, befoul, pollute. ம.குற்றப்படுத்துக. [குற்றம் + படுத்து. 'படு' த.வி. 'படுத்து' பி.வி.]
குற்றப்பத்திரம்	குற்றப்பத்திரம் kuṟṟappattiram, பெ.(n.) குற்றச் சாட்டு ஏடு (குற்றப்பத்திரிகை);; charge sheet. [குற்றம் + பத்திரம்.]
குற்றப்பாட்டேடு	குற்றப்பாட்டேடு kuṟṟappāṭṭēṭu, பெ.(n.) முறை மன்றத்தில் ஒருவன் மீது குற்றத்தின் விவரங் காட்டிப் படிக்கப்படும் ஆவணம்; charge sheet. [குற்றம் + பாடு + ஏடு.]
குற்றப்பாடு	குற்றப்பாடு kuṟṟappāṭu, பெ.(n.) 1. குற்றத்திற்கு உட்படுகை; beig in fault, being accused. 2. குற்றம்; fault, crime. ம. குற்றப்பாடு [குற்றம் + (படு); பாடு.]

குற்றப்பிடிப்பு	குற்றப்பிடிப்பு kuṟṟappiḍippu, பெ.(n.) குற்றங் களைத் தெரிந்தெடுக்கை; censorship. [குற்றம் + பிடிப்பு.]
குற்றம்	குற்றம்1 kuṟṟam, பெ.(n.) 1. பிழை; fault, moral or physical blemish, defect, flaw, error. "ஏதிலார் குற்றம்போல் தங்குற்றம் காண்கிற்பின்" (குறள்.190);. 2. பழி; reproach, stigma, blame. "குற்றமின் முனிவரும்" (கந்தபு. வரைபுனை.218);. 3.துன்பம்; pain, distress. "குடும்பத்தைக் குற்ற மறைப்பான்" (குறள், 1029);. 4. அங்கக்குறை; bodily deformity. உறுப்புக் குற்றமுள்ளவன். 5. தீங்கு; crime oftence. "கோடாத வேதனுக் கியான்செய்த குற்றமென்" (கந்தரலங்.76); 6. தெய்வத்தின் சினம் முதலியவற்றிற்குக் காரணமான தீட்டு; impurity, ceremonial or moral defilement, as cause of offence to the deity. 7. தண்டம்; penalty, mulcting, fine. குற்றமிறுத்தல். ம.குற்றம்; க.கொரதெ, குத்த தெ.கொத; குட.கொரு, கொரவு; துட.. க்வர்;கோத.கொர்வ், [குல் → குறு → குற்றம்.]
குற்றம்பாராட்டு-தல்	குற்றம்பாராட்டு-தல் kuṟṟambārāṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பிறர் குற்றத்தை மிகுதிப்படுத்துதல்; to exaggerate one's faults, dwell too much upon one's faults, magnify guilt. [குற்றம் + பாராட்டு-.]
குற்றம்போடு-தல்	குற்றம்போடு-தல் kuṟṟambōṭudal, 7 செ.கு.வி. (v.i.) தண்டம் விதித்தல் (வின்.);; to impase fine, mulct. [குற்றம் + போடு-.]
குற்றல்	குற்றல் kuṟṟal, பெ.(n.) 1. நெரித்தல்; creeking. 2. பறித்தல்; plucking (சா.அக.);. "வித்துக்குற் றுண்ணா விழுப்பம் மிக வினிதே" (இனி.நா.);. [குற்று → குற்றல்.]
குற்றவாளி	குற்றவாளி kuṟṟavāḷi, பெ.(n.) குற்றஞ்செய்தோன்; delinquent, offender, culprit, criminal. 2. குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவ;ம. குற்றவாளி [குற்றம் + ஆள் → ஆளி.]

குற்றவீடு	குற்றவீடு kuṟṟavīṭu, பெ.(n.) காமம், வெகுளி முதலிய குற்றங்கள் நீங்குகை; faultlessness, sinlessness, suppression of human passions. "குற்றவீடெய்தி" (மணிமே. 26:51);. [குற்றம் + விடு → வீடு.]
குற்றவுணர்வு	குற்றவுணர்வு kuṟṟavuṇarvu, பெ.(n.) தவறு இழைத்ததால் அல்லது தவறு இழைத்ததாக நினைத்துக் கொள்வதால் உண்டாகும் மனநிலை; guilt complex. [குற்றம் + உணர்வு.]
குற்றாக்குரவையர்	குற்றாக்குரவையர் kuṟṟākkuravaiyar, பெ.(n.) ஆண்குழந்தைகளுக்குக் காதுகுத்துதல் சடங்கை முந்நூல் அணிவிக்கும்வரை செய்யாதிருக்கும் ஒருசார் பார்ப்பன வகுப்பினர்; a sect of Tamil speaking Brahmins who postpone the ear-boring ceremony of their boys till {munnú (upanayanam);.} [குற்றா + குரவையர், குல + ஐயர் - குலவையர் → குரவையர்.]
குற்றாய்	குற்றாய் kuṟṟāy, பெ.(n.) மீன் வகை; a kind of fish. ம. குற்றால் [குற்றால் → குற்றாய்.]
குற்றால்	குற்றால் kuṟṟāl, பெ.(n.) மீன் வகை; a kind of fish. ம.குற்றால் [குறு → குற்றால்.]
குற்றாலகம்	குற்றாலகம் guṟṟālagam, பெ(.n.) மலையாறு; mountain river (சா.அக). [குன்று + ஆலி (குளிர்நீர், பனிநீர்);- குன்றாலி → குற்றாலி → குற்றாலகம்.]

குற்றாலம்	குற்றாலம்1 kuṟṟālam, பெ.(n.) அருவியால் பெயர் பெற்றதும் உடல் நலத்திற்கேற்றதும் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் உள்ளதுமான ஒரு சிவத்தலம்; a village in Tinnavelly district, sacred of Siva and famous for its waterfalls, a sanatorium. "குற்றாலத்துறை கூத்தன்" (தேவா.1181.உற்றா.);. மறுவ, குற்றாலம் [குன்று (குற்று); + (ஆலி);ஆலம் → குற்றாலம் (குளிர்ந்த மலையருவி);.] குட்டையான ஆலமரம் (குறு + ஆலம்); என்னும் பொருளில் குற்றாலம் எனப் பெயர் வந்ததாகக் கூறுவர். எனினும் குளிர்ந்த மலையருவிக்குக் குற்றாலகம் (ஆலி - பனிநீர்); எனப் பண்டுதொட்டே பெயர் வழங்கியுள்ளது கருதத்தக்கது. குற்றாலம்2 kuṟṟālam, பெ.(n.) ஆடவை (ஆனி); முதல் கன்னி (புரட்டாசி); வரையுள்ள மாதங்களில் விதைக்கப் பெற்று ஐந்து மாதத்தில் விளையும் ஒரு வகை நெல்; a kind of paddy, sown between {An.} and {Purattaši} maturing onfive months. ம. குற்றாலன் [குற்றி + நெல் - குற்றிநெல் → குற்றால் → குற்றாலம்.]
குற்றி	குற்றி1 kuṟṟi, பெ.(n.) மரக்கட்டை; stump, slab, stack block log. "கொல்லை யிரும்புனத்துக் குற்றி யடைந்த புல்" (நாலடி. 178);. ம. குற்றி; க. குசி; து. குத்தி; பர். குச்சி;கோண். குத்திய. [குறு → குற்றி.] குற்றி kuṟṟi, பெ.(n.) வாய் குறுகிய சிறு எனவகை; a kind of small narrow-necked vessel. "சுண்ணக் குற்றியும்" (பெருங். உஞ்சைக். 38:168);. [குறு → குற்றி.]

குற்றிசை	குற்றிசை1 kuṟṟisai, பெ.(n.) 1.குறுகிய சந்தம் (வின்);; short metre in viruttam verse, opp, to {neṭišai} [குறு + இசை. குறு = குறுமை, சிறுமை.] குற்றிசை2 kuṟṟisai, பெ.(n.) தலைவன் தன் மனைவியோடு இறுதிக்காலம் வரையில் வாழாமல் துறவு வாழ்க்கை மேற்கொள்ளும் குறுகிய புகழ் தக்கதன்று என்று கூறம் புறத்துறை (பு.வெ.12, இருபாற்.17);; [குறு + இசை – குற்றிசை. இசை = புகழ்.] வாழ்நாள் வரையில் கூடி வாழ்வதற்காக அமைந்த வாழ்க்கைத் துணைவியாகிய மனைவியை, துறவு மேற்கொண்டு புகழ் பெறுவதற்காக விட்டு நீங்குவதும் தவறு என்று இடித்து அறம் கூறுவது குற்றிசை என்னும் துறையாம். எக்காரணத்தைக் கொண்டும் மனைவியைப் பிரிவது அறங்கண் மாறுவதாகக் கருதப்பட்டது. இதனை "பொற்றார் அகலம் புல்லிய மகளிர்க்கு அற்றாங் கொழுகா தறங்கண் மாறின்று" (பு.வெ.12.கொளு.86); என்று புறப்பொருள் வெண்பாமாலை கூறும். காண்மாறுதல் = மறுத்தல். உரையாசிரியர் இதனை மேலும் விளக்கும் முகத்தான். 'குற்றிசை - குறுகிய புகழ். அஃதாவது காமஞ் சான்ற கடைக் கோட்காலை ஏமஞ் சான்ற மக்களொடும் மனைவியொடுமிருந்து சிறந்தது பயிற்றாது பிறர் முற்றத் துறந்தார் என்று புகழும் சிறு புகழையே விரும்பி அறங்கண் மாறிக் கற்புடை இல்லாளைக் கைவிடுவாரும் உஊராகலின் அக்குறுகிய புகழைப் பழித்துக் கூறலின், இது குற்றிசை எனப்பட்டது' என்று கூறுகின்றார். குற்றிசை என்னும் துறைப்பொருள் உணராது சென்னைப் பல்கலைக்கழக அகராதி 'தலைவன் மனைவியைப் புறக்கணித்து அறநெறிப்பிறழ்ந்து ஒழுகுவதைக் கூறும் புறத்துறை என்று கூறியிருப்பது பொருள் விளக்கம் போதாதது
குற்றிப்பிராய்	குற்றிப்பிராய் kuṟṟippirāy, பெ.(n.) குற்றிப்பலா; stunted jack (சா.அக.);. [குறு → குற்றி + பிராய், பலா → பிலா → பிரா → பிராய் (கொ.வ.);.]
குற்றிமரம்	குற்றிமரம் kuṟṟimaram, பெ.(n.) கோக்காலி மரம்; plank placed in a house parallel to a wall as a support for utensils. [குற்றி + மரம்.]
குற்றியலிகரம்	குற்றியலிகரம் guṟṟiyaligaram, பெ.(n.) சார்பெழுத்துகளுள் ஒன்றாய், அரைமாத்திரையாகக் குறுகிய இகரம (தொல்.எழுத்து.2);; shortend 'இ' having ony half a {mättraasin} words கேண்மியா, நாகியாது, one of {sārbeluttu.} [குறு + இயல் + இகரம்.]
குற்றியஉகரம்	குற்றியஉகரம் guṟṟiyaugaram, பெ.(n.) சார் பெழுத்துகளுள் ஒன்றாய்ப் பெரும்பாலும் மொழி களின் ஈற்றில், அரைமாத்திரையாய்க் குறுகி வரும் உகரம்; 'உ' having only half of a mattira found generally at the end of words, one of {carbeluttu} (தொல்.எழுத் 'உ';2);. மறுவ. குற்றுகரம் [குறு + இயல் + உகரம்.]

குற்றிருமல்	குற்றிருமல் kuṟṟirumal, பெ.(n.) சிணுக்கிருமல்; whooping cough. 2. மென்மையான இருமல்; slight cough (சா.அக.);. [குறு + இருமல்.]
குற்றிவிளா	குற்றிவிளா kuṟṟiviḷā, பெ.(n.) நாய்விளா; dog wood apple (சா.அக.);. [குறு → குற்றி + விளா.]
குற்று	குற்று1 kuṟṟudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. இடித்தல் (சூடா.);; to pound. 2. தாக்குதல்; to strike, hit, butt. "மூரற் பகுவாயிற் குற்றா நிற்கும் சிலவரை" (கந்தபு.சிங்கமு.139);. 3. நெரித்தல்; to crush, as lice. 4. ஊடுருவிக் குத்துதல்; to punch, prick, pierce. [குல் → குறு → குற்று.] குற்று2 kuṟṟu, பெ.(n.) உள்ளே பாயும்படியான குத்தல்; puncture (சா.அக.);. [குல் → குறு → குற்று.]
குற்றுக்காயம்	குற்றுக்காயம் kuṟṟukkāyam, பெ.(n.) கூரான கத்தி அல்லது வேறு விதக் கருவியால் துளையுறும் படிக்குத்துவதினால் ஏற்பட்ட காயம்; wound caused by pricking or piercing with a knife or other pointed instrument (சா.அக.);. [குற்று + காயம்.]
குற்றுகரம்	குற்றுகரம் guṟṟugaram, பெ.(n.) குற்றியலுகரம் பார்க்க;See. {kurriya-sugaram} (தொல்.எழுத்.45, உரை.);. [குறு + உகரம்.]
குற்றுநெல்	குற்றுநெல் kuṟṟunel, பெ.(n.) நெற்குற்றுதற்கு ஏற்பட்ட ஒரு பழைய வரி; cess paid for pounding paddy (I.M.P.cg.1000);. [குற்று + நெல்.]
குற்றுமி	குற்றுமி kuṟṟumi, பெ.(n.) குற்றிநீக்கிய உமி (வின்.);; broken husk. [குற்று + உமி.]
குற்றுயிர்	குற்றுயிர் kuṟṟuyir, பெ.(n.) 1. குறையுயிர்; state of being half-dead. 2. குற்றெழுத்து ; short vowel "குற்றுயி ரளபெயி னீறாம்" (நன்.108);. [குறுமை + உயிர்.]

குற்றுவாகை	குற்றுவாகை kuṟṟuvākai, பெ.(n.) சிறுவாகை; stinted or mall sirissa (சா.அக.);. [குறு குற்று வாகை)
குற்றுவாய்	குற்றுவாய் kuṟṟuvāy, பெ.(n.) கடல்மீன் வகை; a herring, golden glossed with purple fish. மறுவ. குத்துவாய் [குற்று + வாய்.]
குற்றுழிஞை	குற்றுழிஞை kuṟṟuḻiñai, பெ.(n.) பகைவரது கோட்டை மதிலின்மேல் வீரன் ஒருவன் தனியனாகவே நின்று தன் திறல் பெருமையைக் காட்டுவது கூறும் புறத்துளை (பு.வெ.6,13);; [குறு + உழிஞை.]
குற்றூசி	குற்றூசி kuṟṟūci, பெ.(n.) உடம்பில் குத்தும் ஊசி; injection needle (சா.அக.);. [குறு + ஊசி.]
குற்றெழுத்து	குற்றெழுத்து kuṟṟeḻuttu, பெ.(n.) ஒரு மாத்திரையுள்ள உயிரெழுத்து (தொல்.எழுத்து.3.);; short vowel. ம. குற்றெழுத்து [குறு + எழுத்து.]
குற்றேத்தம்	குற்றேத்தம் kuṟṟēttam, பெ.(n.) ஆறு. பெருங்கால், குளம், ஏரி ஆகியவற்றின் கரையில் குத்திட்டு நிறுத்திய மரத்தின்வழி நீர் இறைக்க அமைக்கப் பெறும் ஏற்றம்; a well sweep or picottah set near water source for irrigational purpose. 'இவ்வாய்க்கால்கள் கன்னியர் குறங்கறுத்துக் குத்தவும் விலங்கடைக்கவும் குற்றேத்தம் பண்ணவும் - பெறாதாகவும்' (பெரியலெய்டன் செப்பேடுகள்);. மறுவ. குற்றேற்றம் [குறு + ஏற்றம் - குற்றேற்றம் → குற்றேத்தம்.]
குற்றேல்	குற்றேல் kuṟṟēl, பெ.(n.) குற்றேவல்; menial service. "குலங்கெழு குமரரைக் குற்றே லருளி" (பெருங்.உஞ்சைக்.32,15);. [குறு + ஏவல் - குற்றேவல் → குற்றேல் (கொ.வ.);. குற்றேவல் பார்க்க;See. {Kபreval}
குற்றேவல்	குற்றேவல் kuṟṟēval, பெ.(n.) பணிவிடை; menial service. "குற்றேவ லெங்களைக் கொள்ளாமற் போகாது" (திவ்.திருப்பா.29);. [குறு + ஏவல் – குற்றேவல்.]
குற்றேற்றம்	குற்றேற்றம் kuṟṟēṟṟam, பெ.(n.) சிறு ஏற்றம்; small picottah (தெ. இ.கல்.தொ.1:151);. [குறு + ஏவல் – குற்றேவல்.]

குற்றொற்று	குற்றொற்று kuṟṟoṟṟu, பெ.(n.) குற்றெழுத்தின் பின்வரும் மெய்யெழுத்து; [குறுமை + ஒற்று – குற்றொற்று.]
குற	குற1 kuṟattal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) வெளிப் படுத்துதல்; to emit, give out. "கொந்தக் குழலைக் குறந்த புழுகட்டி" (திவ். பெரியாழ். 2.5:8);. [குல் → குறு → குற.] குற2 kuṟattal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) வார்த்தல்; to pour. "புண்ணிலே புளியைக் கறந்திட்டால் கரிக்குமாபோலே" (திவ். பெரியாழ். 2.9:1, வியா, பக்.451);. [குல் → குற]
குறக்கூத்து	குறக்கூத்து kuṟakāttu, பெ.(n.) குறவராடுங் கூத்து; dance of {kuravar } [குறம் + கூத்து.]
குறக்கெஞ்சு	குறக்கெஞ்சு kuṟakkeñju, பெ.(n.) குற்றஞ்செய்த குறவன் கெஞ்சுஞ்செயல்; cringing attitude of {kuravan.} [குறம் + கெஞ்சு.]
குறங்கறு-த்தல்	குறங்கறு-த்தல் kuṟaṅgaṟuttal, செ.கு.வி.(v.i.) கால்வாயினின்று வேறு தனிக்கால் பிரித்தல்; to branch out, as channels. "கண்ணன் வாய் நின்றும் இவ்வூர் நிலத்தாறே குறங்கறுத்துப் புறவூர்க்கு நீர் பாயும் வாய்க்காலும்" (S.I.I.ii.57,13);. [குறுங்கு + அறு-.]
குறங்கன்	குறங்கன் kuṟaṅgaṉ, பெ.(n.) மலைக்கொன்றை (L);; shingle tree. [குறங்கு + அன்.]

குறங்கு	குறங்கு1 kuṟaṅgu, பெ.(n.) 1. தொடை; thigh. "செறிந்த குறங்கின்…. அஃதை (அகநா.96);. 2. கிளைக்கால்; branch channel. (S.I.I.ii, 352);. 3. கொக்கி; clasp, catch link. [குறு → குற → குறங்கு (ஒ.நோ. உறு → உற → உறங்கு.] குறங்கு2 kuṟaṅgu, பெ.(n.) மலையடிவாரம்; foot of a mountain. "கட்டிக் குறங்கைக் குறங்காலு மோதி" (தக்கயாகப்.540);. [குல் → குற → குறங்கு.]
குறங்குச்சம்பா	குறங்குச்சம்பா kuṟaṅguccambā, பெ.(n.) கட்டைச்செம்பாளை நெல்; a kind of coarse {campa} paddy. [குறங்கு + சம்பா.]
குறங்குசெறி	குறங்குசெறி kuṟaṅguseṟi, பெ.(n.) தொடையணி; ornament for the thigh "குறங்கு செறிதிரள் குறங்கினிற் செறித்து" (சிலப். 6:86);. [குறங்கு + செறி.]
குறங்கொட்டி	குறங்கொட்டி kuṟaṅgoṭṭi, பெ.(n.) துலா முதலிய வற்றோடு இணைக்கும் மரக்கட்டை; short piece or strip of wood tied to the end of a well-sweep, to a rafter or to the broken leg of a chair. [குறங்கு + ஒட்டி.]
குறச்சாதனை	குறச்சாதனை kuṟaccātaṉai, பெ.(n.) குற்றஞ் செய்த குறவனைப் போற் செய்யும் வன்செயல்; stubborn inflexible nature, as of a {kuravas.} [குறம் + சாதனை.]
குறஞ்சால்	குறஞ்சால் kuṟañjāl, பெ.(n.) குறையுழவுடைய நிலம் (யாழ்.அக.);; and partially ploughed. [குறும் + சால் - குறுஞ்சால் → குறஞ்சால்.]
குறஞ்சி	குறஞ்சி kuṟañji, பெ.(n.) 1. மருதோன்றி (மலை.); ; henna. 2. செம்முள்ளி (மலை.);; common yellow nail dye. 3. ஈந்து (மலை.);; date palm. [குறிஞ்சி → குறஞ்சி.]

குறட்டரியம்	குறட்டரியம் kuṟaṭṭariyam, பெ.(n.) குறையை மெல்ல வெளியிடுகை; complaint, murmur, expression of dissatisfaction or discontent. அவன் குறட்டரியம் பண்ணுகிறான் (இ.வ.); [குறு → குறட்டு + அரியம்.]
குறட்டாழிசை	குறட்டாழிசை kuṟaṭṭāḻisai, பெ.(n.) நாற்சீரின் மிக்க சீர்களால் வரும் அடியிரண்டாய் ஈற்றடி குறைந்து வருவனவும் வேற்றுத்தளை தட்டுக் குறள் வெண்பாவிற் சிதைந்து வருவனவுமாகிய பாவினம் (காரிகை, செய். 9,உரை);; verse of two unequal lines, of five or more feet, the second line being always shorter than the others. [குறள் + தாழிசை.]
குறட்டிழுப்பு	குறட்டிழுப்பு kuṟaṭṭiluppu, பெ.(n.) குறட்டுவலி பார்க்க;See. {kurattuvas} [குறள் → குறட்டு + இழுப்பு.]
குறட்டின்கண்	குறட்டின்கண் kuṟaṭṭiṉkaṇ, பெ.(n.) குறட்டின் துளை; fenestrum or opening of forceps (சா.அக.);. [குறடு + இன் + கண்.]
குறட்டுக்கம்பு	குறட்டுக்கம்பு kuṟaṭṭukkambu, பெ.(n.) தலைப்பக்கத்தில் குமிழுள்ள கம்பு; cane with head. "முரட்டும் குறட்டுக் கம்பாலே யடிபடிவோ" (குரு.கூர்ப்.8);. [குறடு + கம்பு.]
குறட்டுச்சுவர்	குறட்டுச்சுவர் kuṟaṭṭuccuvar, பெ.(n.) மண்தாங்கிச் சுவர் (CEM);; retaining wall. [குறடு + சுவர்.]
குறட்டுச்செருப்பு	குறட்டுச்செருப்பு kuṟaṭṭucceruppu, பெ.(n.) பெருவிரலில் மாட்டத்தக்க மோதிரமுள்ள செருப்பு; a kind of sandals with a loop to admit the great toe. [குறடு + செருப்பு.]
குறட்டுப்பாக்குவெட்டி	குறட்டுப்பாக்குவெட்டி kuṟaṭṭuppākkuveṭṭi, பெ.(n.) பாக்குவெட்டி வகை; arecanut-crackerwith a forked mouth. [குறடு + பாக்கு + வெட்டி.]

குறட்டுவலி	குறட்டுவலி kuṟaṭṭuvali, பெ.(n.) உடல் நலிவாற் காணும் இழுப்பு; a spasmodic painful contraction of the limb or muscle through weakness (சா.அக.); மறுவ. குறட்டிழுப்பு [குறடு + வலி.]
குறட்டுவாங்கல்	குறட்டுவாங்கல் kuṟaṭṭuvāṅgal, பெ.(n.) குறட்டு வலியை நீக்குதல்; Curing Cramps (சா.அக.);. [குறடு → குறட்டு + வாங்கல்.]
குறட்டுவாதம்	குறட்டுவாதம் kuṟaṭṭuvātam, பெ.(n.) வலிப்பு நோய்வகை; a kind of spasm, convulsion. [குறட்டு + வாதம்.]
குறட்டெழுதகம்	குறட்டெழுதகம் guṟaṭṭeḻudagam, பெ.(n.) வாசல் நிலையில் அமைந்த அழகிய மரவேலை (கட்.தொ.வரி);; a kind of nice wood work on door frame. [குறடு → குறட்டு + எழுதகம்.]
குறட்டை	குறட்டை1 kuṟaṭṭai, பெ.(n.) 1. சவரிக்கொடி; bitter snake gourd. 2. காக்கணங்கொவ்வை; mussel shell creeper. 3. எலிவகை; a kind of rat. [குறடு → குறட்டை..] குறட்டை2 kuṟaṭṭai, பெ.(n.) உறக்கத்தில் மூச்சு விடும் ஒலி; snoring, snorting. "கோட்டுவாயோடி வடியக குறட்டைவிட்டு" (இராமநா.உயுத்.32);. Fin. korista, Es, koriseda:Q. jorjuy. [குல் → குறட்டு → குறட்டை.]
குறட்டைவிடல்	குறட்டைவிடல் kuṟaḍḍaiviḍal, பெ.(n.) தூக்கத்தில் விடும் ஒலி மூச்சு; breathing with a rough, hoarse noise in sleep (சா.அக.);. [குறட்டை + விடல்.]
குறட்பா	குறட்பா kuṟaṭpā, பெ..(n.) குறள்வெண்பா;{kural veṇbā,} a two line metre in Tamil prosody. "வள்ளுவனா ரோது குறட்பா" (வள்ளுவமா.43);. [குறள் + பா.]

குறடா	குறடா kuṟaṭā, பெ.(n.) குதிரைச் சவுக்கு; horse whip. க.கொரடா [குறடு → குறடா (கொ.வ);.]
குறடு	குறடு1 kuṟaḍu, பெ.(n.) 1. கம்மியரது பற்றுக்குறடு; pincers, tongs, forceps. "கொட்டி யுண்பாரும் குறடுபோற் கைவிடுவர்" (நாலடி.208);. 2. சுவடி தூக்குங் கயிற்றுக் குறடு; satchel-pin, hook for hanging up school boy's {da} books. 3. நண்டு; crab. 4. பாதக்குறடு (யாழ்.அக..); sandals. தெ.கொரடு [குறு → குறள் → குறடு (வளைந்தது);.] [P] குறடு குறடு2 kuṟaḍu, பெ.(n.) 1. மரத்துண்டு; small block or clump of wood. "சந்தன மென்குறடு" (வாக்குண்.28);. 2. பலகை (சூடா.);; plank, board. 3. இறைச்சி கொத்தும் பட்டடை மரம்; block for cutting meat. "ஊனமர் குறடு போல" (சீவக. 2281);
குறண்டல்	குறண்டல் kuṟaṇṭal, பெ.(n.) 1. குரக்குவலி; cramps. 2. இசிவுண்டாதல்; being attacked with convulsion(சா.அக.);. [குறண்டு → குறண்டல்.]
குறண்டல்வாதம்	குறண்டல்வாதம் kuṟaṇṭalvātam, பெ.(n.) ஒருவகை வலிப்புநோய்; [குறண்டல் + வாதம்.]
குறண்டற்கிழவன்	குறண்டற்கிழவன் kuṟaṇṭaṟkiḻvaṉ, பெ.(n.) கூனற்கிழவன் (j);; hunch-backed old man. [குறண்டல் + கிழவன்.]
குறண்டற்சுறுக்கம்	குறண்டற்சுறுக்கம் kuṟaṇṭaṟcuṟukkam, பெ.(n.) குழுப்பு வலி; spasmodic contraction (சா.அக.);. [குறண்டல் + சுறுக்கம்.]

குறண்டற்பனங்கிழங்கு	குறண்டற்பனங்கிழங்கு kuṟaṇṭaṟpaṉaṅgiḻṅgu, பெ.(n.) சுருங்கிய அல்லது சுருண்டு வளைந்துள்ள பனங்கிழங்கு; palmyra root withered and bent (சா.அக.);. [குறண்டல் → பனங்கிழங்கு.]
குறண்டி	குறண்டி1 kuṟaṇṭi, பெ.(n.) செவ்வழிப் பண்வகை (பிங்.);; a secondary melody-type of the {sevvas} class. [குறண்டு → குறண்டி (குறைப்பண்வகை);] குறண்டி2 kuṟaṇṭi, பெ.(n.) 1. முட்செடி வகை; a thorny shrub. 2. தூண்டில் முள்; barb of fish hook. [குறு → குறண்டு → குறண்டி.]
குறண்டிப்பிடி-த்தல்	குறண்டிப்பிடி-த்தல் kuṟaṇḍippiḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) மிகவும் கருமியாய் இருத்தல்; to be close fisted, grasping, miserly. [குறண்டி + பிடி-.]
குறண்டிப்போ-தல்	குறண்டிப்போ-தல் kuṟaṇṭippōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) கூனலாதல்; to grow crooked, to be bent, hunch-backet. [குறண்டி + போ-.]
குறண்டிவளையம்	குறண்டிவளையம் kuṟaṇṭivaḷaiyam, பெ.(n.) தொட்டிற் சங்கிலி மாட்டும் வளையம்; double hooks, fixed to a roof beam for hanging a cradle. [குறண்டி + வளையம்.]
குறண்டினகால்	குறண்டினகால் kuṟaṇṭiṉakāl, பெ.(n.) குறைந்த கால்; clubfoot. 2. சப்பைக்கால்; short and distorted foot, of congenital origin (சா.அக.);. [குறண்டி + கால் → குறண்டினகால்.]
குறண்டு-தல்	குறண்டு-தல் kuṟaṇṭudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. வளைதல்; to be crooked or bent, as horns, fingers, limbs, fruits. 2. வலிப்பு கொள்ளுதல்; to be convulsed, to have spasms. 3. சுருண்டு கொள்ளுதல்; to coil up, as a small reptile. [குறடு → குறண்டு.]
குறத்தனம்	குறத்தனம் kuṟattaṉam, பெ.(n.) பாசாங்கு; pretence, dissimulation. [குறம் + தனம்.]

குறத்தி	குறத்தி1 kuṟatti, பெ.(n.) குறிஞ்சிநிலப் பெண்(இறை.1,உரை.);; woman of the hilly tract. 2. குறச்சாதிப் பெண்; woman of the {kuravatribe,} [குறம் → குறத்தி.] குறத்தி2 kuṟatti, பெ.(n.) 1. நிலப்பனை (மலை.);; a ground palmplant common in sandy tracts. மறுவ. குறத்திகை, குறத்திகா. [குறம் → குறத்தி.] [P] குறத்தி
குறத்திகம்	குறத்திகம் guṟattigam, பெ.(n.) குடசப்பாலை (சா.அக.);; a kind of plant. [குறம் → குறத்திகம்.]
குறத்திகள்	குறத்திகள் guṟattigaḷ, பெ.(n.) 1. குரத்திகள் பார்க்க;See. {kurattga!} 2. சமணப்பெண் துறவியர்; female ascetics of Jain order. "ஶ்ரீதிருமலைக் குறத்திகள் மாணாக்கன் ஏனாதி குத்தனஞ் சாத்திச் செய்வித்த படிமம்" (தெ.கல்.தொ.5.கல். 370); (கல்.க.சொ.அக.);. [குரவன் (ஆசிரியன்); → குரத்தி + கள் - குரத்திகள் → குறத்திகள்(கொ.வ.);.]
குறத்திகா	குறத்திகா kuṟattikā, பெ.(n.) குறத்திகை பார்க்க;See. {kurattiga:} [குறத்திகை → குறத்திகா.]
குறத்திகை	குறத்திகை guṟattigai, பெ.(n.) நிலப்பனை; ground palm (சா.அக.);. [குன்றம்→குறம்→குறத்தி→குறத்திகை.]
குறத்திப்பாசி	குறத்திப்பாசி kuṟattippāci, பெ.(n.) வெண்மையும் உருட்சியுமான காய்களையுடைய புல்வகை (M.M.669);; job's tears, a small coarse grass, having large, round, white, shining fruits. மறுவ. பூனாச்சிப்புல் (சா.அக.);. [குறத்தி + பாசி.]
குறத்திப்பாட்டு	குறத்திப்பாட்டு kuṟattippāṭṭu, பெ.(n.) தலைவிக்கு அவளது காதல் பற்றி குறத்தி குறி சொல்வதாகக் கூறும் ஒரு வகைச் சிற்றிலக்கியம் (தொன்.வி.283);; a poem in which a {kurava} woman is represented as describing to a maiden her fortune in her love affair. [குறத்தி + பாட்டு.]

குறத்திமுலைப்பால்	குறத்திமுலைப்பால் kuṟattimulaippāl, பெ.(n.) தேன்; honey (சா.அக.);. [குறத்தி + முலை + பால். குறத்திமுலை = மலைமுகடு.]
குறப்பாசாங்கு	குறப்பாசாங்கு kuṟappācāṅgu, பெ.(n.) குற்றஞ் செய்த குறவன் ஒன்றும் அறியாதவன்போல் காட்டும் போலி நடிப்பு; pretended simplicity or feigned innocense, as the trick of a {kuravar} [குறம் + பாசாங்கு.]
குறம்	குறம் kuṟam, பெ.(n.) 1. குறக்குடி;{kurava} tribe. 2. குறத்தி சொல்லும் குறி (சங்.அக.);; palmistry, fortune-telling 3. குறவர் கூற்றாக வரும் கலம்பகவுறுப்புள் ஒன்று; a theme in Kalampagam as representing the speech of {kuravad opus)tā} "தவங்குற மறம் பாண்" (இலக்.வி.812);; 4. குறத்திப்பாட்டு பார்க்க;See. {kusatti-p-pattu,} மீனாட்சியம்பை குறம். [குன்று → குன்றம் → குறம்.]
குறம்படை	குறம்படை kuṟambaḍai, பெ.(n.) கோட்டை; fort. குறம்படை மழவர் (அக.நா.35);. [குறும் + படை.]
குறமகளிளவெயினி	குறமகளிளவெயினி guṟamagaḷiḷaveyiṉi, பெ.(n.) புறநானூற்றில் 157 ஆம் பாடலியற்றியவரும் குறச்சாதியினருமான ஒரு பெண்பாற்புலவர்; a {Kurava} poetess who composed the 157th stanza in {Puranāpūru.} [குறமகள் + இளவெயினி.]
குறவஞ்சி	குறவஞ்சி kuṟavañji, பெ.(n.) 1. குறிசொல்லும் குறமகள்; woman of the {kurava} tribe; fortune-teller. 2. குறத்திப்பாட்டு; a kind of dramatic poem. [குறம் + வஞ்சி →குறவஞ்சி.]
குறவனவன்	குறவனவன் kuṟavaṉavaṉ, பெ.(n.) எருக்குவிய லில் தோன்றும் வெண்புழு (யாழ்ப்.);; large white grub found in dung heaps. [குறு(வெள்); + வெண்வன் – குறுவணவன்.]
குறவம்	குறவம் kuṟavam, பெ.(n.) கோட்டம் என்னும் நறுமண வேர்; Arabian costus (சா.அக.);. [குழு→குழுவம்→குறவம்(கொ.வ.);.]

குறவழக்கு	குறவழக்கு kuṟavaḻkku, பெ.(n.) 1. தீரா வழக்கு; complicated, involved lawsuit. 2. வலக்காரமாய் ஒட்டாரம் பிடித்து (பிடிவாதமாய்); மேற்கொள்ளும் முறையற்ற வழக்கு; lawless contention obstinately maintained. [குறம் + வழக்கு.]
குறவன்	குறவன் kuṟavaṉ, பெ.(n.) 1. குறிஞ்சிநில மகன்; inhabitant of the hilly tract. "குறவரு மருளுங் குன்றத்து" (மலைபடு.275);. 2. பாலைநிலமகன் (பிங்.);; in habitant of the desert tract. 3. வலை வைத்தல், பாம்பு பிடித்தல், கூடைமுடைதல், குறி சொல்லுதல் முதலிய தொழில்கள் செய்யும் குடியினன்;{kurava,} a caste of fowlers, snake catchers, basket-makers and fortune-tellers. 4. பாசாங்கு பண்ணுகிறவன்; pretended cringing hypocrite. 3. இதளியம் (மூ.அக.);; mercury, quicksilver. [குன்றம் → குறம் + அன் → குறவன்.]
குறவாணர்	குறவாணர் kuṟavāṇar, பெ.(n.) மலைக்குறவர்; the {kurava} tribe of the mountain. "முடிந்த பொழுதிற் குறவாணர்" (திவ்.இயற்.3,89);. [குன்றம் → குறம் + (வாழ்நர்); வாணர்.]
குறவான்	குறவான் kuṟavāṉ, பெ.(n.) ஒருவகைக் கடல்மீன்; a sea fish known as file or trigger fish (சா.அக.);. [குறவன் → குறவன்.] [P] குறவான்
குறவி	குறவி kuṟavi, பெ.(n.) குறக்குடிப் பெண்; a woman of {kurava} caste, fem.of {kuravan} "குறவிதோண் மணந்த செல்வக் குமரவேள்" (தேவா.758:3);. [குறவன் → குறவி(பெண்பால்);.]
குறவிளிம்பு	குறவிளிம்பு kuṟaviḷimbu, பெ. (n.) மண்டைப் பொருத்து; lamboidal suture (சா.அக.);. [குறம் + விளிம்பு.]

குறவை	குறவை1 kuṟavai, பெ.(n.) பத்தியத்திற்கு உதவும் குறவைமீன்; spotted doke, It is useful in diet. வகைகள்: 1. பெருங்குறவை 2. கற்குறவை 3. கருங் குறவை 4. மணியாங் குறவை 5. பறக்குறவை (சா.அக.);. [குறம் + வை → குறவை.]
குறழ்-தல்	குறழ்-தல் kuṟaḻtal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) குனிதல் (வழூஉப்பொருள்);; to stoop, bend low. "அவனாங்கே பாராக் குறழா" (கலித்.65:10);. [குழறு → குழறா → குறழா(குறழ்); – சொல்வழு.] 'குழறா' என்பது எழுதுவோரால் 'குறழா' எனப் பிறழ எழுதப்பட்டு அதற்குக் குனிதல் என்னும் பொருளும் நச்சினியார்க்கினியரால் தரப்பட்டுள்ளது. குறழ்தல் என்னும் சொல் பண்டை இலக்கியத்தில் யாண்டும் 'குனிதல்' என்னும் பொருளில் பயின்றிலது. இச்சொல்லும் பொருளும் தவற்று வடிவினவாம். கலித்தொகையில் (65:10); 'குறழா' எனும் சொல் 'குழறா' எனத் திருத்தப்படல் வேண்டும்.
குறள்	குறள்1 kuṟaḷ, பெ.(n.) தமிழ் மறையாகிய திருக்குறள்;{Tirukkural,} the sacred book of the Tamils. "உலகெலாங் கொள்ள மொழிந்தார் குறள்" (வள்ளுவமா.33);. [குறு → குறள்.] குறள்2 kuṟaḷ, பெ.(n.) பாதிரி; trumpet flower tree (சா.அக.);. [குறு → குறள்.] குறள்3 kuṟaḷ, பெ.(n.) 1. குறுமை; shortness, dwarfishness. "குண்டைக் குறட்பூதம்" (தேவா. 944:1);. 2. ஈரடி உயரமுள்ள குள்ளன்; dwarf, about 2ft. highdist, {tr.cindu.} "தேரை நடப்பன போற் குறள்" (சீவக.631); 3. பூதம் (பிங்.);; imp, goblin. 4. சிறுமை; smallness. "வரகின் குறளவிழ்ச் சொன்றி" (பெரும்பாண். 193);. குறளடி

குறள்செய்	குறள்செய் kuṟaḷcey, பெ.(n.) குறுகிய நன்செய் நிலம், புன்செய் நிலத்தின் ஊடே வெட்டி அமைக்கப் படும் நன்செய்நிலம்; area of irrigated field formed amidst dry land. [குறள் + செய்.] குறள்செய் kuṟaḷcey, பெ.(n.) குறள் வெண்பாவினினமாக, எவ்வகைச் சீர்தளையடிகளாலும் செம்மையாகிய ஓசையும் பொருளுமுடையதாய்த் தம்முள் அளவொத்த இரண்டடியால் வரும் செந்துறை; a {sendura} metre of {kura/venbā} type of prosody comprising of various components and combination of syllabic cir ad talai with rythmic stanzas. "கொன்றைவேந்தன் செல்வனடியினை என்றும் ஏத்தித் தொழுவோம் யாமே" (கொன்றை. காப்பு);. [குறள் + வெண் + செந்துறை.]
குறள்வெண்பா	குறள்வெண்பா kuṟaḷveṇpā, பெ.(n.) முதலடி நாற்சீரும், இரண்டாமடி முச்சீருமாகி வரும் ஈரடி வெண்பா (இலக்.வி.730,உரை.);; distich of venba metre the firstline consisting offour and the second of three {cir} [குறள் + வெண்பா.]
குறளடி	குறளடி kuṟaḷaḍi, பெ.(n.) இருசீரான் வரும் அடி (இலக்.வி.);; a line consisting of two {cir} [குறள் + அடி.]
குறளடி வஞ்சிப்பா	குறளடி வஞ்சிப்பா kuṟaḷaḍivañjippā, பெ.(n.) குறளடியால் மூன்றுமுதற் பலவடி கொண்டு தனிச்சொல்லும் கரிதகமும் பெற்றுவரும் வஞ்சிப்பா (காரிகை.செய்.24);; a kind of {vasji} verse consisting of three or more lines of {kusakad,} with a detached foot and {agavarcuridagam.} [குறள் + அடி + வஞ்சி + பா.]
குறளன்	குறளன் kuṟaḷaṉ, பெ.(n.) 1. குள்ளன்; short person, dwarf. 2. வாமனனாக உருவெடுத்த திருமால்;{Visnu,} as a dwarf. ம. குறளன் [குறள் → குறளன்.]

குறளி	குறளி1 kuṟaḷi, பெ.(n.) 1. குறியவள்; dwarfish woman. "ஒருதொழில் செய்யுங் குறளி வந்து" (சீவக. 1653, உரை.);. 2. குறளிப்பிசாசு; dwarf goblin. "வாயிலிடிக்குது குறளி யம்மே" (குற்றா.குற.71);. 3. குறளிவித்தை; trick of a dwarf goblin. 4. கற்பிழந்தவள்;(சூடா.);; unchaste woman. [குறள் → குறளி.] குறளி2 kuṟaḷi, பெ.(n.) குறும்பன்; mischievous person. [குறள் → குறளி.]
குறளிக்கூத்து	குறளிக்கூத்து kuṟaḷikāttu, பெ.(n.) குறும்புச் செயல்கள்; mischievous devilish act. [குறளி + கூத்து.]
குறளிப்பந்தம்	குறளிப்பந்தம் kuṟaḷippandam, பெ.(n.) குறளிப் பேயால் வீடு கொளுத்த இடப்படுவதாகக் கருதப்படும் தீப்பந்தம்; burning ball of rags supposed to be used by the {kural} devil to set fire to houses. [குறளி + பந்தம்.]
குறளிப்பிசாசு	குறளிப்பிசாசு kuṟaḷippicācu, பெ.(n.) மாயவித்தை செய்யும் பேய்வகை; dwarf-demon supposed to revel in black magic performances. [குறளி + பிசாசு.]
குறளிவித்தை	குறளிவித்தை kuṟaḷivittai, பெ.(n.) குறளியின் உதவியாற் செய்யப்படும் மாயவித்தை; magical tricks, legerdemain, as aided by the {kuraldevil.} [குறளி + வித்தை.]
குறளை	குறளை kuṟaḷai, பெ.(n.) 1. கோட்சொல்; calumny, aspersion, backbiting. "பொய்யே குறளை கடுஞ்சொல் பயனில் சொல்லென" (மணிமே.30:68);. 2. வறுமை; poverty, adversity. "குறளை யுணட்பளவு தோன்றும்" (திரிகடு.37);. 3.நிந்தனை; sarcastic expressions, censure, reproach. 4. குள்ளம்; dwarfishness. [குறு → குறள் → குறளை.]

குறாவிப்போதல்	குறாவிப்போதல் kuṟāvippōtal, பெ.(n.) 1. மெலிதல்; growing lean. 2. ஒடுங்குதல்; being reduced (சா.அக.);. [குறளவு → குறாவி + போ.]
குறாவு-தல்	குறாவு-தல் kuṟāvudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. வாடுதல்; to sink, as the spirit by disappointment, hunger; to droop, as plants by drought. 2. ஒடுங்குதல் (யாழ்.அக.);; to shrink, contract, recede. 3. மெலிதல் (யாழ்.அக.);; to become reduced, lean, as a person, animal. 4. புண் ஆறி வடுவாதல்; to heal, as a Sore, cicatrice. [குறு → குறுகு → குறுவு → குறாவு.]
குறாள்	குறாள் kuṟāḷ, பெ.(n.) 1. கன்னி; virgin. 2. பெண் ஆட்டுக்குட்டி; Ewe lamb. [குறு + ஆள்.]
குறி	குறி1 kuṟittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கருதுதல்; to design, intend, contemplate, consider, think. "கொலைகுறித் தன்ன மாலை" (அகநா.364);. 2. ஊழ்கம் செய்தல்; to meditate. "ஞானியர்தாங் குறியெட்டக் கரத்தார்." (அட்டப். திருவேங்கடமா. 57);. 3. வரையறுத்தல் (பிங்.);; to determine, ascertain. 4. கோடு வரைதல்; to draw, as a line. 'புழுக்குறித்தது எழுத்தானாற் போல' (ஈடு,2.4:3);. 5. குறித்துக் கொள்ளுதல்; to note down, to make the first draft in writing, to sketch an outline in painting, to trace. இந்நூலின் அரும்பதங்களைக் குறிக்க. 6. சுட்டுதல்; to refer to denote, suggest, specify 6. பற்றுதல்; to pertain, relate to, எதைக் குறித்துப் பேசினாய்?" 8.இலக்கு வைத்தல்; to aim at, as in shooting. "வெய்யோன் குறித்தெறி பிறங்கல்" (கந்தபு.கயமுகன்வ.38);.
குறிக்கடை	குறிக்கடை kuṟikkaḍai, பெ.(n.) குறி, அளவுகோல்; measure. [குறிக்கு + அடை – குறிக்கடை.]

குறிக்கொட்டாங்கச்சி	குறிக்கொட்டாங்கச்சி kuṟikkoṭṭāṅgacci, பெ.(n.) குறி வைத்தலுக்குரிய தேங்காய்க் கண்மூடி அளவு (உழ.நெ.க. அக.);; coconut shell used as a marker. [குறி + கொட்டாங்கச்சி (கொட்டான்காய் + சில்);.]
குறிக்கொள்(ளு)	குறிக்கொள்(ளு)1 kuṟikkoḷḷudal, 16 செ.குன்றா.வி. (v.t.) 1. கைக்கொள்ளுதல்; to grasp, seize, hold. "கோது படலில்ல குறிக்கொண்டு" (சீவக. 499);. 2. மனத்துக் கொள்ளுதல்; to comprehend, understand. "ஏத்த நில்லா குறிக்கொண்மினிடரே" (திவ்.திருவாய்.8:6,6);. 3. கவனித்துப் பாதுகாத்தல்; to guard carefully. "பறவை யரையா வுறகல் பள்ளியறை குறிக்கொண்மின்" (திவ்.பெரியாழ். 5:2,9);. 4. ஒன்றையே குறியாகப் பற்றுதல்; to fix the mind steadily on one subject, to concentrate. "குறிக்கொள் ஞானங்களால்" (திவ்.திருவாய், 2:3,8);. க. குறிக்கொள் [குறி + கொள்.] குறிக்கொள்(ளு)2 kuṟikkoḷḷudal, 16 செ.கு.வி.(v.i.) மேன்மைப் படுதல்; to be remarkable, distinguised. [குறி + கொள்.]
குறிக்கொள்வோன்	குறிக்கொள்வோன் kuṟikkoḷvōṉ, பெ.(n.) ஒன்றையே இடைவிடாது சிந்திப்பவன் (பிங்.);; one who sets his heart on one pursuit or object, one who concentrates his attention on one thing. [குறி + கொள்வோன்.]

குறிக்கோள்	குறிக்கோள் kuṟikāḷ, பெ.(n.) 1. மனவொருமை (திவா.);; single-minded devotion, concentration. 2. நினைவில் வைக்கை (திவா.);; cherishing in memory, remembering. "குறிக்கோட் டகையது கொள்கெனத் தந்தேன்" (சிலப். 30:63);. 3. அறியுந்திறம்; comprehension or power of understanding. "என்றுணரும் குறிக்கோ ளில்லா" (கம்பரா.சூர்ப்.140);. 4. உயர்ந்த கருதுகோள்; ideal. "குறிக்கோளி லாது கெட்டேன்" (தேவா. 632:9);. 5. நல்லுணர்வு; wisdom, good sense, sagacity. "கொன்றேன் பல்லுயிரைக் குறிக்கோளொன் றிலாமையினால்" (திவ்.பெரியதி. 1:9,3);. 6. யாழ் மிடற்றுதலிற் கருத்தோடு செய்ய வேண்டிய பண்ணல் முதலிய தொழில்கள்; acts needed to play upon a violin properly, numbering-8, viz, பண்ணல், பரிவட்டணை, ஆராய்தல், தைவரல், செலவு, விளையாட்டு, கையூழ், குறும்போக்கு. 7. மேன்மைப்பாடு (வின்.);; the state of being distinguished or illustrious. [குறி + கொள் - குறிக்கொள் → குறிக்கோள்.]
குறிகண்டுநோதல்	குறிகண்டுநோதல் guṟigaṇṭunōtal, பெ.(n.) பிள்ளைப்பேற்றின்போது (பிரசவத்தில்); பனிக்குட முடைந்து நோய் காணுதல்; commencement of labour after the discharge of liquoramni. 2. வீங்கி வலித்தல்; pain from swelling (சா.அக.);. [குறி + கண்டு + நோதல்.]
குறிகண்டுவடித்தல்	குறிகண்டுவடித்தல் guṟigaṇḍuvaḍittal, பெ.(n.) மருந்து, எண்ணெய் முதலியவற்றைப் பதம் பார்த்து இறுத்தல்; filtering at the proper stage as medicated oil etc. during their preparation (சா.அக.); [குறி + கண்டு + வடித்தல்.]
குறிகாண்(ணு)-தல்	குறிகாண்(ணு)-தல் kuṟikāṇṇudal, 12 செ.கு.வி.(v.i.) 1. அறிகுறி தோன்றுதல்; to appear, as symptoms, signs. 2. குறிப்பிடுதல்; to forebode, betoken, typify. 3. பிள்ளைப் பேற்றுக்குரிய குறி தோன்றுதல்; to have slight discharge at or before the presentation at child birth. [குறி + காண்.]
குறிகாரன்	குறிகாரன் kuṟikāraṉ, பெ.(n.) 1. குறிப்பாக அடிப்பவன்; good marksman. 2. குறி சொல்வோன்; sooth sayer, diviner. [குறி + காரன்.]
குறி-கூடுதல்	குறி-கூடுதல் kuṟiāṭudal, 12 செ.கு.வி.(v.i.) நோக்கம் நிறைவேறுதல்; to realise, achieve, as an object "கும்பிடவே குறிகூடும்" (தேவா.314:5);. [குறி + கூடு-.]

குறிகூறுபவன்	குறிகூறுபவன் kuṟiāṟubavaṉ, பெ.(n.) குறி சொல்வோன்; sooth sayer (சா.அக.);. மறுவ. குறிகாரன் [குறி + கூறுபவன்.]
குறிகெட்டவன்	குறிகெட்டவன் guṟigeṭṭavaṉ, பெ.(n.) நெறி யற்றவன்; dishonest, shameless, unprincipled .man [குறி + கெட்டவன்.]
குறிகேள்-தல் (குறிகேட்டல்)	குறிகேள்-தல் (குறிகேட்டல்) kuṟiāḷtalkuṟiāṭṭal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. குறிசொல்லுமாறு குறிசொல்பவனை வினாவுதல்; to consult a fortune-teller, diviner. 2. குறிகாரன் சொல்வதைச் செவிமடுத்தல்; to hear what the diviner foresays. [குறி + கேள்-.]
குறிகோள்	குறிகோள் kuṟiāḷ, பெ.(n.) 1. மெய்யறிவு; wisdom. 2. மனவொருமை; concentration of mind (சா.அக);. [குறி + கோள்(வினைத்தொகை குறிகோள் = மனத்துட்கொண்ட கோட்பாடு.]
குறிச்சி	குறிச்சி1 kuṟicci, பெ.(n.) 1. குறிஞ்சி நிலத்தூர்; village in the hilly tract. "குறிஞ்சி புக்க மான்போலவும்" (இறை.1, உரை);. 2 ஊர் (திவா.);; vilage. ம. குறிச்சி க.குறிகை [குறிஞ்சி → குறிச்சி (வலித்தல் திரிவு);.] குறிச்சி2 kuṟicci, பெ.(n.) குழந்தைக்கு வருங் குத்திருமலுக்கு காப்பாக (இரட்சையாக);க் கட்டும் ஓலைச்சுருள்; an {Óla} amulet tied to a child's waist and believed to ward off attacks of whooping cough. [குறி → குறிச்சி.] குறிச்சி kuṟicci, பெ.(n.) சிறு குடியிருப்பு: a hamlet. க. குறிகெ(சிற்றுர்); குறசி-சிறுமரக்காடு. [குறு-குறிச்சி]
குறிச்சிப்பி	குறிச்சிப்பி kuṟiccippi, பெ.(n.) சிப்பிமுத்து; oyster -pear (சா.அக.);. [குறி + சிப்பி.]

குறிச்சூத்திரம்	குறிச்சூத்திரம் kuṟiccūttiram, பெ.(n.) ஒரு நூலிற்ப் பயின்றுவரும் குறியீடுகளைத் தெரிவிக்கின்ற நூற்பா (தமி.இல.க.சொ. அக.);; sutra mentioning technical terms in a work. [குறி + சூத்திரம்.]
குறிசாடு-தல்	குறிசாடு-தல் kuṟicāṭudal, 19 செ.கு.வி.(v.i.) 1. குறி தவறாது துப்பாக்கியாற் சுடுதல்; to shoot with out missing the mark. 2. மாட்டுக்குச் சூடு இடுதல் (வின்.);; to brandmarks upon cattle. [குறி + சாடு-.]
குறிசாற்றல்	குறிசாற்றல் kuṟicāṟṟal, பெ.(n.) கொம்பை ஊதிச் சிற்றூர் அவையைக் கூட்டுதல்; convening a meeting of the village assembly by blowing a horn. மறுவ. சங்கூதல் [குறி + சாற்றல்.]
குறிசொல்(லு)-தல்	குறிசொல்(லு)-தல் kuṟisolludal, 8 செ.கு.வி.(v.i.) ஒருவரது ஆகூழ் முதலியவற்றைப் பற்றிக் குறிபார்த்துக் கூறுதல்; to tell one's fortune, to divine. [குறி + சொல்-.]
குறிசொல்வோன்	குறிசொல்வோன் kuṟisolvōṉ, பெ.(n.) 1. மந்திரக்காரன்; magician foretelling events. 2. ஆருடம் சொல்வோன்; fortune teller. 3. சேவல்; cock, fowl [குறி + சொல்வோன்.]

குறிஞ்சா	குறிஞ்சா1 kuṟiñjā, பெ.(n.) 1. குருக்கத்தி; common delight of the woods. 2. பெருங்குறிஞ்சா; a species of scammony swallow wort. 3.நஞ்சறுப்பான்; Indian ipecacunha. 4. குடசப் பாலை; green wax-flower. 5. குறிஞ்சி நிலத்தில் விளையும் பூடு; any plant growing on inferior hilly soil. [குறிஞ்சி → குறிஞ்சா.] குறிஞ்சா வகைகள் : 1. சிறுகுறிஞ்சா 2. பெருங்குறிஞ்சா 3. கருங்குறிஞ்சா 4. நீர்க்குறிஞ்சா 5. மலைவண்ணக்குறிஞ்சா 6. பவளக்குறிஞ்ச 7. எருமைக் குறிஞ்சா 8. கனைக் குறிஞ்சா 9. அழுதைக்குறிஞ்சா
குறிஞ்சி	குறிஞ்சி1 kuṟiñji, பெ.(n.) 1. ஐவகை நிலத்துள் ஒன்றாகிய மலையும் மலைசார்ந்த நிலமும்; hilly tract, one of five kinds of nilam. 2. குறிஞ்சிப் பண்; a specific melody-type. "குறிஞ்சிப் பாடி" (திருமுருகு.239);. 3. புணர்தலாகிய உரிப்பொருள்; clandestine union of lovers assigned by poetic convention to the hilly tract. "குறிஞ்சி சான்ற… மலை" (மதராக் 300);. 4. குறிஞ்சிப்பாட்டு; a poem. "கோல்குறிஞ்சி பட்டினப்பாலை" (பத்துப்பா. தனிப்பா.);. 5. மருதோன்றி (மலை.);; henna. 6. பெருங்குறிஞ்சி ; a species of conehead. 7. சிறுகுறிஞ்சி ; a species of conehead. 8. செம்முள்ளி (சூடா.);; thorny nail dye. 9. பூடுவகை; conehead, shrub. 10. மரவகை; square branched conehead. 11. ஈந்து (மலை.);; dwarf wild date palm. [குன்றம் → குறம் → குறும்பு → குறிஞ்சி.]

குறிஞ்சிக்கல்	குறிஞ்சிக்கல் kuṟiñjikkal, பெ.(n.) மலையில் உள்ள சுக்கான் கல்; mountain lime stone (சா.அக.);. [குறிஞ்சி + கல்.]
குறிஞ்சிக்கிழவன்	குறிஞ்சிக்கிழவன் kuṟiñjikkiḻvaṉ, பெ.(n.) குறிஞ்சிநிலத்துத் தெய்வமான முருகக் கடவுள் (பிங்.);; Murugan, as the god of the hilly tracts. மறுவ. குறிஞ்சிக் கிறைவன், குறிஞ்சிமன். [குறிஞ்சி + கிழவன்/.]
குறிஞ்சிக்கிறைவன்	குறிஞ்சிக்கிறைவன் kuṟiñjikkiṟaivaṉ, பெ.(n.) குறிஞ்சிக் கிழவன் (பிங்.);; பார்க்க see {kuri-kkila van} [குறிஞ்சிக்கு + இறைவன்.]
குறிஞ்சித்திணை	குறிஞ்சித்திணை kuṟiñjittiṇai, பெ.(n.) ஐவகை நிலத்துள் ஒன்றாகிய மலையும் மலையைச் சார்ந்த இடமும்; hilly tract. [குறிஞ்சி + திணை.]
குறிஞ்சித்தினை	குறிஞ்சித்தினை kuṟiñjittiṉai, பெ.(n.) மலைப் பகுதியில் விளையும் தினை; millet growing inhilly tracts (சா.அக.);. [குறிஞ்சி + திணை.]
குறிஞ்சிநீர்	குறிஞ்சிநீர் kuṟiñjinīr, பெ.(n.) மலைத் தண்ணீர்; mountain water. 2. சுனை நீர்; hill spring water (சா.அக.);. [குறிஞ்சி + நீர்.]
குறிஞ்சிப்பண்	குறிஞ்சிப்பண் kuṟiñjippaṇ, பெ.(n.) நால்வகைப் பெரும்பண்களுள் ஒன்று (பிங்.);; one of the four melody-types. மறுவ. குறிஞ்சியாழ் [குறிஞ்சி + பண்.]
குறிஞ்சிப்பறவை	குறிஞ்சிப்பறவை kuṟiñjippaṟavai, பெ.(n.) மலைப் பகுதியில் வாழும் நாட்டு மயில், கிளி முதலிய பறவைகள்; birds peculiar to hilly tracts as peacock, parrot etc. (சா.அக.);. [குறிஞ்சி + பறவை.]

குறிஞ்சிப்பறை	குறிஞ்சிப்பறை kuṟiñjippaṟai, பெ.(n.) குறிஞ்சி நிலத்துக்குரிய தொண்டகப்பறை; a kind of drum peculiar to {kuruń.} [குறிஞ்சி + பறை.]
குறிஞ்சிப்பாட்டு	குறிஞ்சிப்பாட்டு kuṟiñjippāṭṭu, பெ.(n.) பத்துப் பாட்டுள் ஒன்றானதும், தலைவியின் வேற்றுமை கண்டு வருந்திய செவிலிக்குப் பாங்கி அறத்தொடு நிற்குங் கூற்றாகக் கபிலர் பாடியதுமான செய்யுள்; a poem in {Pattu-p-pattu,} by {Kabilar} treating of the tactful way in which the confidante communicates to the foster mother, the heroine's love affair. [குறிஞ்சி + பாட்டு.]
குறிஞ்சிப்புள்	குறிஞ்சிப்புள் kuṟiñjippuḷ, பெ.(n.) குறிஞ்சிப் பறவை; hilly birds like pea-cock, parrots etc. [குறிஞ்சி + புள்.]
குறிஞ்சிப்பூ	குறிஞ்சிப்பூ, kuṟiñjippū, பெ.(n.) குறிஞ்சி நிலத்துப்பூ; flowers peculiar to hilly regions. 2. கார்த்திகைப் பூ (சா.அக.);; flowers of plough-root plant. [குறிஞ்சி + பூ.]
குறிஞ்சிமரம்	குறிஞ்சிமரம் kuṟiñjimaram, பெ.(n.) குறிஞ்சி நிலத்தில் முளைக்கும் சந்தனமரம், வேங்கை, அகில், தேக்கு முதலியன; trees in general growing in hilly tracts such as kino, east Indian kino, sandal wood tree, eagle wood, teak etc. (சா.அக.);.
குறிஞ்சிமன்	குறிஞ்சிமன் kuṟiñjimaṉ, பெ.(n.) குறிஞ்சிக் கிழவன் பார்க்க(திவா.);;See. {kuriff-k-kijavan} [குறிஞ்சி + மன்.]
குறிஞ்சியாழ்	குறிஞ்சியாழ் kuṟiñjiyāḻ, பெ.(n.) குறிஞ்சிப்பண் (பிங்.); பார்க்க;See. {kurip-par.} மறுவ. குறிஞ்சிப்பண் [குறிஞ்சி + யாழ்.]
குறிஞ்சியாழ்த்திறம்	குறிஞ்சியாழ்த்திறம் kuṟiñjiyāḻttiṟam, பெ.(n.) குறைந்த சுரங்கள் கொண்ட எண்வகைக் குறிஞ்சிப்பண் (திவா.);; secondary melody-type of the {kuriff} class played on a reduced scale, of which there are 8, viz. , நைவளம், காந்தாரம், படுமலை, பஞ்சுரம், மருள், அயிர்ப்பு, அரற்று, செந்திறம். [குறிஞ்சி + யாழ் + திறம். (திறம் = ஐந்து சுரங்களைக் கொண்ட பண்வகை);.]

குறிஞ்சியுணவு	குறிஞ்சியுணவு kuṟiñjiyuṇavu, பெ.(n.) குறிஞ்சி நிலமக்கள் கொள்ளும் உணவாகிய கிழங்கு தினை, தேன், மூங்கிலரிசி முதலியன; articles of food or staple food for those living in hilly tracts as bulbous roots, millet, honey, bamboo rice etc.(சா.அக.);. [குறிஞ்சி + உணவு.]
குறிஞ்சியுரிப்பொருள்	குறிஞ்சியுரிப்பொருள் kuṟiñjiyuripporuḷ, பெ.(n.) குறிஞ்சிநில மக்களின் காம ஒழுக்கம்; the essen. tial characteristics of lovers in sexual inter course, the subject matter of {kuriñpoetry} (சா.அக.);. [குறிஞ்சி + உரிப்பொருள்.]
குறிஞ்சில்	குறிஞ்சில் kuṟiñjil, பெ.(n.) தொட்டிச் செய்ந்நஞ்சு (மூ.அக.);; a prepared arsenic. [குறிஞ்சி + இல் – குறிஞ்சில்.]
குறிஞ்சிலி	குறிஞ்சிலி kuṟiñjili, பெ.(n.) காதில் அணிதற்குரிய பூவகை; a kind of flower worn as an ear-ornament. "காதிடைக் குற்றமில் குறிஞ்சிலிக் கொத்தும்" (திருவாலவா.54:20);. [குறிஞ்சி → குறிஞ்சில் → குறிஞ்சிலி.]
குறிஞ்சிலைக்கல்	குறிஞ்சிலைக்கல் kuṟiñjilaikkal, பெ.(n.) ஈரக்கல் (வின்.);; red stone. [குறும் + சிலை + கல்.]
குறிஞ்சிவேந்தன்	குறிஞ்சிவேந்தன் kuṟiñjivēndaṉ, பெ.(n.) குறிஞ்சிக் கிழவன் (சூடா.);;பார்க்க;See. {kurirŕ. k-kilavas};.} [குறிஞ்சி + வேந்தன்.]
குறிஞன்	குறிஞன் kuṟiñaṉ, பெ.(n.) வறியன் (அக.நி.);; poor person. [குறு → குறிஞன்.]
குறித்தகள்ளன்	குறித்தகள்ளன் guṟittagaḷḷaṉ, பெ.(n.) பேர் பெற்ற பழந்திருடன்; notorious robber or thief. [குறித்த + கள்ளன்.]

குறித்தழை-த்தல்	குறித்தழை-த்தல் kuṟittaḻaittal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. கூட்டத்திலுள்ள ஒருவனைக் குறிப்பிட்டழைத் தல்; to call or beckon one out of an assembly. 2. பாதுகாக்கும்படி அழைத்தல்; to call upon one for protection, 3. நேரில் வந்து காட்சி தரும்படி தேவதையைப் பேராலழைத்தல்; to invoke a deity by name to appear. [குறித்து + அழை-.] o
குறித்து	குறித்து kuṟittu, வி.எ. (adv.) தொடர்புற்று நோக்கி; with the intention of; towards. [குறி → குறித்து-.]
குறிநட்டு	குறிநட்டு kuṟinaṭṭu, பெ.(n.) கணுக்கால் எலும்பு; nkle bone (சா.அக.);. [குதிநாட்டு → குறிநாட்டு → குறிதட்டு (கொ.வ.);.]
குறிநிலையணி	குறிநிலையணி kuṟinilaiyaṇi, பெ.(n.) ஒரு பொருளைப் புகழும் சொற்களால் குறித்தற்குத் குதியாகிய பிறிதொரு பொருளையும் சொல்லும் அணி (அணியி.73);; a figure of speech in which an object worth knowing is referred to by associaon on the course of extolling a different object. [குறி + நிலை + அணி.]
குறிநோய்	குறிநோய் kuṟinōy, பெ.(n.) ஆண்குறி அல்லது பெண்குறி நோய்; disease of the male or female enital. [குறி + நோய்.]
குறிப்பறி-தல்	குறிப்பறி-தல் kuṟippaṟidal, 2 செ.கு.வி.(v.i.) நோக்கமறிதல்; to take the clue, to guess one's ntentions. "குறிப்பறிந்து காலங்கருதி" (குறள்.696);. [குறிப்பு + அறி-.]
குறிப்பாளி	குறிப்பாளி kuṟippāḷi, பெ.(n.) உய்த்துணர்பவன்; person of quick discernment, one who shrewdly eads hints and signs. [குறிப்பு + ஆளி.]
குறிப்பி-த்தல்	குறிப்பி-த்தல் kuṟippittal, பி.வி. (caus.) குறிப்பினால் நினைப்பூட்டுதல்; to remind, call to mind by sign or hint. [குறி → குறிப்பி-.]

குறிப்பிடம்	குறிப்பிடம் kuṟippiḍam, பெ.(n.) 1. குறித்த இடம்; appointed place, the place of assignation. 2. சுருக்கம் (யாழ்.அக.);; summary, compendium, pitome. 3. கிறித்து பட்ட பாடுகளைக் காட்டும் படிமம் (R.C.);; image representing the sufferings of Chirst 4. வினாவிடையாயமைந்த சமய அறிவுறூஉ நூல் (கிறித்து);; Catechism. [குறிப்பு + இடம்.]
குறிப்பிடைச்சொல்	குறிப்பிடைச்சொல் kuṟippiḍaiccol, பெ.(n.) ஆங்கிலத்தில் ஒரு பொருளைச் சுட்டிக்காட்ட உதவும் உரிச்சொல்வகை; demonstrative. [குறிப்பு + இடைச்சொல்.]
குறிப்பு	குறிப்பு1 kuṟippu, பெ.(n.) 1. உள்ளக்கருத்து; intention, inmost thought, real purpose or motive. "இனியென் திருக்குறிப்பே" (திவ்.பெரியாழ்.5.4:1);. 2. பொறியானன்றி மனத்தாற் குறித்துணரப் படுவது (தொல்.சொல்.297,சேனா);; object of mental apprehension dist, {fr.pambu.} 3. ஒன்பது வகைச் சுவைகளில் உண்டாகும் மனநிலை (சிலப்.3:13 உரை); (Rhet.);; mental response to the nine sentiments. 4. மனவொருமை(பிங்.);; concentration of thought. 5. குறிப்பறிதல், இங்கிதம்; internal emotion attended with external gestures. "குறிப்பறிது" (குறள்.696);. 6. சைகை; gesture, significant look or word: "உணர்த்தியே குறிப்பால்" (கந்தபு.கணங்கள்.29);. 7. பிறர் கருதியதனைக் காணவல்ல கூரிய அறிவு; capacity to read into the minds of others, sharp, penetrative intellect. "குறிப்பிற் குறிப்புணரா வாயின்" (குறள்.705);. 8. சுருக்கம்; summary, abstract.ம.குறிப்பு. 9. ஓசை, நிறம் முதலிய பொருளைக் குறிப்பது; work suggestive of sound or colour etc. "வினையே குறிப்பே யிசையே பண்பே" (தொல்.சொல்.260);
குறிப்புக்கட்டை	குறிப்புக்கட்டை kuṟippukkaṭṭai, பெ.(n.) ஏதத்தை (ஆபத்தை);க் காட்ட நீரில் நடும்மரம்; a post or block at a ford to indicate danger from quicksand etc. [குறிப்பு + கட்டை..]
குறிப்புக்காரன்	குறிப்புக்காரன் kuṟippukkāraṉ, பெ.(n.) குறிகாரன், பார்க்க;See. {Kurkaram.} [குறிப்பு + காரன்.]

குறிப்புச்சொல்	குறிப்புச்சொல் kuṟippuccol, பெ.(n.) சொல்லு வோன் குறிப்பினால் நேர்பொருளன்றி வேறு பொருளை உணர்த்தும் சொல் (குறள்,711,உரை);;மறுவ. குறிப்புநிலை, குறிப்புமொழி. [குறிப்பு + சொல்.]
குறிப்புத்தொழில்	குறிப்புத்தொழில் kuṟipputtoḻil, பெ.(n.) குறிப்பாகச் செய்யும் செய்கை; significant gesture. "இவள்செய்த இக்குறிப்புத் தொழிலால்" (பரிபா. 12:90-92,உரை);. [குறிப்பு + தொழில்.]
குறிப்புநிலை	குறிப்புநிலை kuṟippunilai, பெ.(n.) குறிப்புச்சொல், (நன்.460-.மயிலை.); பார்க்க;See. {kurippu.c-col} [குறிப்பு + நிலை.]
குறிப்புப்பெயரெச்சம்	குறிப்புப்பெயரெச்சம் kuṟippuppeyareccam, பெ.(n.) செயலையும் காலத்தையும் வெளிப்படையாகக் காட்டாத பெயரெச்சம்; [குறிப்பு + பெயர் + எச்சம்.]
குறிப்புப்பொருள்	குறிப்புப்பொருள் kuṟippupporuḷ, பெ.(n.) குறிப்பாலுணரப்படும் பொருள் (நன்.259,விருத்.); (Gram.);; implied meaning. [குறிப்பு + பொருள்.]
குறிப்புமுற்று	குறிப்புமுற்று kuṟippumuṟṟu, பெ.(n.) குறிப்பு வினைமுற்று(நன்.351); பார்க்க;See. {kuppu-via. nṇurṇu:} [குறிப்பு + முற்று.]
குறிப்புமொழி	குறிப்புமொழி kuṟippumoḻi, பெ.(n.) குறிப்புச் சொல் பார்க்க;See. {kurippu.c-col} "எழுத்தொடுஞ் சொல்லொடும் புணரா தாகிப் பொருட்புறத்ததுவே குறிப்புமொழி யென்ப" (தொல்.பொருள்.491);. [குறிப்பு + மொழி.]
குறிப்புருவகம்	குறிப்புருவகம் guṟippuruvagam, பெ.(n.) குறிப்பினாற் பெறப்படும் உருவகவணி (குறள்,1030, உரை.);; implied metaphor. [குறிப்பு + உருவகம்.]
குறிப்புவமை	குறிப்புவமை kuṟippuvamai, பெ.(n.) குறிப்பா லுணரப்படும் உவமையணி (தொல்.பொருள்.278,உரை);; [குறிப்பு + உவமை.]
குறிப்புவினை	குறிப்புவினை kuṟippuviṉai, பெ.(n.) பொருட் பெயர், இடப்பெயர் முதலியவற்றின் அடியாகப் பிறந்து செயலையும் காலத்தையும் வெளிப்படை யாகக் காட்டாமல் வினைத் தன்மையைக் கொண்டுள்ள சொல் (நன்.321.உரை);; [குறிப்பு + வினை.]
குறிப்புவினைமுற்று	குறிப்புவினைமுற்று kuṟippuviṉaimuṟṟu, பெ.(n.) குறிப்புவினை பார்க்க (வின்.323,உரை.);;See. {kurippuwidai} மறுவ. குறிப்புமுற்று [குறிப்பு + வினை + முற்று.]
குறிப்புவினையாலணையும் பெயர்	குறிப்புவினையாலணையும் பெயர் kuṟippuviṉaiyālaṇaiyumbeyar, பெ.(n.) முன்பு குறிப்பு வினையாய்ப் பின்பு பொருள்களைக் குறித்தற்கு வரும் பெயர் (நன்.321.விருத்.); [குறிப்பு + வினை + ஆல் + அணையும் + பெயர்.]

குறிப்புவினையெச்சம்	குறிப்புவினையெச்சம் kuṟippuviṉaiyeccam, பெ.(n.) தொழில் காலங்களைக் குறிப்பாகக் காட்டும் வினையெச்சம் (நன்.342,உரை);; [குறிப்பு + வினை + எச்சம்.]
குறிப்புற்று	குறிப்புற்று kuṟippuṟṟu, பெ.(n.) ஆண் பெண் குறியில் மேக நோய்த் தொடர்பாய் ஏற்படும் புற்றுப்புண்; hard industrated or infecting sore or ulcer on the genital of a male or female arising from the veneral causes (சா.அக.);. [குறிப்பு + புற்று.]
குறிப்பெச்சம்	குறிப்பெச்சம் kuṟippeccam, பெ.(n.) கூறிய சொற்களைக் கொண்டு அவற்றின் கருத்தாகக் கொள்ளும் பொருள் (குறள்.411, உரை);; suggested sense. [குறிப்பு + எச்சம்.]
குறிப்பெழுத்து	குறிப்பெழுத்து kuṟippeḻuttu, பெ.(n.) சுருக்கெழுத்து; abbreviation, contraction of names, words, etc. as எ-று for என்றவாறு. [குறிப்பு + எழுத்து.]
குறிப்பெழுது-தல்	குறிப்பெழுது-தல் kuṟippeḻududal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கருத்துச் செய்திக்குறிப்பு எழுதுதல்; to write memoranda, notes, index, etc. 2. பிறப்புக் குறிப்பெழுதுதல்; to note down the date, hour, etc., of a child's birth. 3. பேரேட்டில் எழுதுவதன் முன்னர் கணக்கைக் குறிப்புப் புத்தகத்தில் எழுதுதல்; to make entries in day book. [குறிப்பு + எழுது-.]
குறிப்பேடு	குறிப்பேடு kuṟippēṭu, பெ.(n.) 1. நாள்தோறும் வரவு செலவுக் கணக்குகளைப் பதியும் புத்தகம்; day-book, the items of which are transferred to ledger. 2. நினைவுக் குறிப்பேடு; memorandum book. [குறிப்பு + ஏடு.]
குறிப்போலை	குறிப்போலை kuṟippōlai, பெ.(n.) 1.கணக்குக் குறிப்பு எழுதிய ஓலை; old record of a child's birth, for casting its nativity. [குறிப்பு + ஓலை.]
குறிபார்-த்தல்	குறிபார்-த்தல் kuṟipārttal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1.நிமித்தம் பார்த்தல்; to observe signs, omens. 2. நன்மை தீமைகளைக் குறிபார்த்துச் சொல்லுதல்; to tell fortunes. 3. இலக்குப் பார்த்தல்; to aim at a mark. [குறி + பார்-.]
குறிபிழை-த்தல்	குறிபிழை-த்தல் kuṟibiḻaittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. இலக்குத் தவறுதல்; to miss the mark, as in shooting. 2. மழைக்குறி தோன்றியும் மழை பெய்யாது விடுதல்; to fail, as signs of rain. [குறி + பிழை-.]

குறிபோடு-தல்	குறிபோடு-தல் kuṟipōṭudal, 19 செ.கு.வி.(v.i.) 1. அடையாளம் இடுதல்; to mark, sign. 2. எண்ணுதற்குக் கோடு இடுதல்; to make marks for helping calculation. [குறி + போடு-.]
குறிமோசம்	குறிமோசம் kuṟimōcam, பெ.(n.) தவசக்குவிய லிலிருந்து சிறிதளவு திருடிக்கொண்டு பின்பு அக்குவியலில் திருட்டுக்குறி இடுவது (W.G.);; a fraudulent mark put upon a stock of grain after removing a portion of it clandestinely. [குறி + மோசம்.]
குறியன்	குறியன் kuṟiyaṉ, பெ.(n.) 1. மடையான் பறவை; paddy bird. 2. நாரை; crane (சா.அக.);. [குறு → குறி → குறியான்.]
குறியிடம்	குறியிடம் kuṟiyiḍam, பெ.(n.) தலைவனும் தலைவியும் கூடுதற்குக் குறித்த இடம்; [குறி + இடம்.]
குறியிடையீடு	குறியிடையீடு kuṟiyiḍaiyīḍu, பெ.(n.) தலைவனும் தலைவியும் குறித்தவிடத்துக் கூடாதவாறு நேரும் இடையூறு (நம்பியகப்.155);;குறி + இடையீடு,ஹ '
குறியீடு	குறியீடு kuṟiyīṭu, பெ.(n.) குறியாக இட்டாளும் பெயர்; name given to a thing or concept, technical term. "அளபெடை யென்னும் குறியீடே" [குறி + ஈடு.]
குறியெதிர்ப்பு	குறியெதிர்ப்பு kuṟiyedirppu, பெ.(n.) அளவு குறித்து வாங்கி வாங்கியவாறே எதிர்கொடுப்பது; exact return of things borrowed. "மற்றெல்லாங் குறியெதிர்ப்பை நீர துடைத்து" (குறள்.221);. குறி + எதிர்ப்பு.]
குறியோன்	குறியோன் kuṟiyōṉ, பெ.(n.) 1.குள்ளன்; person of short stature. 2. அகத்தியன்; Agastya, as short "குறியோ னிருந்த மலைபயில் வார்தமிழ்" (தஞ்சைவா.109);. ம. குறியவன் [குறி → குறியோன்.]

குறில்	குறில் kuṟil, பெ.(n.) 1. குற்றெழுத்து (நன்.64); (Gram.); short vowel, opp. to {medi/} 2. குறுமை; shortness, dwarfishness. "குறினெடி லளவு சான்ற கூளியும்" (கந்தபு. விண்குடி. 44);. [குறு → குறில்.]
குறிலவனம்	குறிலவனம் kuṟilavaṉam, பெ.(n.) சோற்றுப்பு; common salt (சா.அக.);. [குறு → குறி + லவணம்.]
குறிவில்லு	குறிவில்லு kuṟivillu, பெ.(n.) பழுவெலும்பு; rib-bone (சா.அக.);. [குறி (எல்லு); வில்லு.]
குறு	குறு1 kuṟudal, 8 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பறித்தல்; to pluck. "பூக்குற் றெய்திய புனலணி யூரன்" (ஐங்குறு. 23);. 2. மேலிழுத்து வாங்குதல்; to pull up. "கயிறுகுறு முகவை" (பதிற்றுப். 22:14);. 3. ஒழித்தல்; to abandon, leave off, give up. "இச்சைமற் றாச்சிரயங் குற்றோன்" (ஞானா. 61,19);. 4. நெல் முதலியன குற்றுதல்; to pound in a mortar, husk. "வெதிர்நெற் குறுவாம்" (கலித். 42);. [குல் → குறு.] குறு2 kuṟuttal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) அளவிற் குறுகுதல்; to become short; to contract, diminish, shrink. தெ., க., ம. குறு. [குல் → குறு.]
குறுக்கடி	குறுக்கடி kuṟukkaḍi, பெ.(n.) 1. குறுக்கு வழிப்பாதை; short cut. 2. நேர்வழியாலன்றிக் குறுக்கே புகுந்து செய்யுஞ்செயல்; anything done by way of short cut or in a compendious method. 3. ஒழுங்கற்ற பேச்சு; short, abrupt speech, unreasoned talk. குறுக்கடியாய்ப் பேசுகிறான் (உ.வ.);. [குறுக்கு + அடி.]

குறுக்கம்	குறுக்கம்1 kuṟukkam, பெ.(n.) 1. குறுகிய நிலை; shortness 'ஐ' ஔக் குறுக்கம்' (நன். 99);. 2. சுருக்கம்; abridgement, albreviation, contraction, epitome, summary. 3. 3/4 முதல் 7 ஏக்கர் வரை பலவிடங்களில் பல்வேறு வகையாக வழங்கும் புன்செய் அளவு வகை; measure of dry land varying in different parts of Tamil country from 3/4 acre to 7 acres(R.F);. 4. கௌரிசெய்நஞ்சு; a prepared arsenic. [குறுகு → குறுக்கம்.] குறுக்கம்2 kuṟukkam, பெ.(n.) 1. சுருக்கம்; reduction 2. கௌரி நஞ்சு; a native arsenic (சா.அக.);. [குல் → குறு → குறுக்கம்.]
குறுக்கல்	குறுக்கல் kuṟukkal, பெ.(n.) 1. குறைக்கை; reduction, contraction. 2. நெடிலைக் குறிலாக்குஞ் செய்யுள் திரிபு (நன். 155);; [குறுக்கு → குறுக்கல்.]
குறுக்களவு	குறுக்களவு kuṟukkaḷavu, பெ.(n.) குறுக்குத் தூரம்; measurement across, diameter, அந்த வீட்டின் குறுக்களவு என்ன? [குறுக்கு + அளவு.]
குறுக்கன்	குறுக்கன் kuṟukkaṉ, பெ.(n.) 1. குள்ளநரி; jackal. 2. கேழ்வரகு; ragi (சா.அக.);. [குறு → குறுக்கு → குறுக்கன்.]
குறுக்கி	குறுக்கி kuṟukki, பெ.(n.) நாறம் நாதம்; ovarian secretion in woman (சா. அக.);. [குல் → குறு → குறுக்கி.]
குறுக்கிடு-தல்	குறுக்கிடு-தல் kuṟukkiḍudal, 18 செ.கு.வி.(v.i.) 1. குறுக்கே செல்லுதல்; to pass across, as animals of bad omen. பூனை குறுக்கிட்டது. 2. பிறர் செயலில் தலையிடுதல்; to interfere in another's affair. 3. தடையாக எதிர்ப்படுதல்; to crossthe path of, to intervene. "மீன்களைக் குறிக்கிட்டு மறித்துப் படுக்கும் வலையை யுடைய பரதவர்" (சிலப்.6:142, உரை);. [குறுக்கு + இடு-.]

குறுக்கிணைப்பு	குறுக்கிணைப்பு kuṟukkiṇaippu, பெ.(n.) ' ஒரு மரத்தை மற்றொரு மரத்தின் குறுக்கு வாட்டத்தில் இணைக்கும் இணைப்பு (தச்.பொறி.);; a wooden piece fixed cross-wise. [குறுக்கு + இணைப்பு.]
குறுக்கீடு	குறுக்கீடு kuṟukāṭu, பெ.(n.) குறுக்கிடுகை; crossing, intervention, interference. [குறுக்கீடு → குறுக்கீடு.]
குறுக்கு	குறுக்கு1 kuṟukkudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. குறையச் செய்தல்; to shorten, curtail, reduce, contract, lessen, retrench. செலவைக் குறுக்க வேண்டும். 2. சுருக்குதல்; to abbreviate, abridge, epitomise, abstract. அந்நூலைக் குறுக்கி யெழுதுக. 3. நெருங்கச் செய்தல்; to cause to draw near, to bring within easy reach. "திருநாவாய் குறுக்கும்வகை யுண்டுகொலோ" (திவ். திருவாய்.9:8:1);. ம. குறுக்குக; க. கொரெ; து. குந்தாவுனி;கோத., துட. குர்க். [குறுகு → குறுக்கு.] குறுக்கு2 kuṟukkudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) அண்மை யாதல்; to be near, close by "திருநாவாய் எத்தனையிடம் போகுமென்று எதிரே வருகின்றார் சிலரைக் கேட்டருள குறுக்கும் என்றார்களாய்' (ஈடு,9.8:1);. [குறுகு → குறுக்கு.] குறுக்கு3 kuṟukku, பெ.(n.) 1. நெடுமைக்கு மாறான அகலம்; transverseness, breadth.
குறுக்குக்கட்டு	குறுக்குக்கட்டு kuṟukkukkaṭṭu, பெ.(n.) பெட்டி முதலியவற்றைக் குறுக்காகக் கயிற்றாற் கட்டும் கட்டு; tying transversely or crosswise, as in fastening a case. 2. மகளிர் நீராடும் பாது மார்புக்கு மேலேகட்டும் சேலைக்கட்டு; tying a cloth a little above the breasts and around the body, as women while bathing. [குறுக்கு + கட்டு.]
குறுக்குக்கால்	குறுக்குக்கால் kuṟukkukkāl, பெ.(n.) நடக்கும் போது கால்கள் குறுக்காகப்படும் குற்றம்; cross-leg deformity. [குறுக்கு + கால்.]

குறுக்குக்கிளை	குறுக்குக்கிளை kuṟukkukkiḷai, பெ.(n.) பக்கக்கிளை; lateral branch. [குறுக்கு + கிளை.]
குறுக்குக்கேள்வி	குறுக்குக்கேள்வி kuṟukkukāḷvi, பெ.(n.) 1. முறைமன்ற வழக்கில் சான்றாளியை மடக்கிக் கேட்கும் கேள்வி; cross-questioning, cross-examination. 2. ஒழுங்கற்ற கேள்வி; irrelevant question, perverse question. 3. இருவர் வினாவிக் கொண்டிருக்க இடையில் பிறனொருவன் கேட்கும் கேள்வி; question by way of interruption or intrusion. [குறுக்கு + கேள்வி.]
குறுடகக்குச்சட்டம்	குறுடகக்குச்சட்டம் guṟuḍagaguccaḍḍam, பெ.(n.) 1. குறுக்காகப் போடும் சட்டம்; cross piece in a frame. 2. கூரையின் குறுக்குக் கட்டை; brace to connect a pair of rafters. 3. குறுக்காக இடும் உத்தரம்; crossbeam. [குறுக்கு + சட்டம்.]
குறுக்குச்சார்	குறுக்குச்சார் kuṟukkuccār, பெ.(n.) வீட்டின் குறுக்கிடம் (யாழ்ப்.);; short or cross side of a house, raised floor on either side of the shorter wall of a house. [குறுக்கு + சார்.]
குறுக்குச்சால்	குறுக்குச்சால் kuṟukkuccāl, பெ.(n.) முதலில் உவு செய்யப்பட்ட திசைக்குக் குறுக்காக மறு உழவு செய்தல். (உழ.நெ.க.அக);; cross ploughing. [குறுக்கு + சால்.]
குறுக்குச்சாலோட்டு-தல்	குறுக்குச்சாலோட்டு-தல் kuṟukkuccālōṭṭudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) தன்னலங் கருதிப் பிறர் செயலில் இடையிடுதல், ஊடு விழுதல்; lit; to run a furrow transversely, to interfere with another's work for gaining one's own ends. [குறுக்கு + சால் + ஒட்டு-.]
குறுக்குச்சுவர்	குறுக்குச்சுவர் kuṟukkuccuvar, பெ.(n.) பாகஞ் செய்து கொண்ட மனையில் எல்லை குறித்தற்குக் இடும் (C.E.M.); சுவர்; partition-wall. [குறுக்கு + சுவர்.]
குறுக்குச்சூத்திரம்	குறுக்குச்சூத்திரம் kuṟukkuccūttiram, பெ.(n.) குறுக்கு நூற்பா (வின்.);; formula, brief comprehensive rule, theorem, expressing the shortest method of performing a calculation. [குறுக்கு + சூத்திரம். குறுக்கு நூற்பா பார்க்க;See. {kurukku-nuspá.)}

குறுக்குத்தசைநார்	குறுக்குத்தசைநார் kuṟukkuttasainār, பெ.(n.) குறுக்கே ஓடும் தசைநார்; transverse muscular fibre (சா.அக.);. [குறுக்கு + தசை + நார்.]
குறுக்குத்தெரு	குறுக்குத்தெரு kuṟukkutteru, பெ.(n.) பெரிய தெருவிலிருந்து பிரிந்து செல்லும் சிறிய தெரு (பொ.வழக்.);; side street cutting across big street. [குறுக்கு + தெரு.]
குறுக்குநிமிர்-தல்	குறுக்குநிமிர்-தல் kuṟukkunimirtal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அளவுக்கு மிஞ்சி வேலை வாங்குதல்; to have one's powers over taxed, to be overworked. 2. சோம்பேறியாதல்; to grow lazy. வேலை யில்லாமல் குறுக்கு நிமிர்ந்துவிட்டான். [குறுக்கு + நிமிர்-.]
குறுக்குநூற்பா	குறுக்குநூற்பா kuṟukkunūṟpā, பெ.(n.) கணிதத்தில் சுருக்கமாய் அறிதற்கு ஏற்ற வழியைத் தெரிவிக்கும் நூற்பா; formula, brief comprehensive rule, theorem, expressing the shortest method of performing a calculation. மறுவ. குறுக்குச் சூத்திரம் [குறுக்கு + நூல் + பா.]
குறுக்குநோய்	குறுக்குநோய் kuṟukkunōy, பெ.(n.) இடுப்புநோய்; hip pain. 2. சந்துப்பிடிப்பு; hip gout (சா.அக.);. [குறுக்கு + நோய்.]
குறுக்குப்பாடு	குறுக்குப்பாடு kuṟukkuppāṭu, பெ.(n.) குறுக் கான பக்கம்; transverse direction. [குறுக்கு + பாடு.]
குறுக்குப்பாதை	குறுக்குப்பாதை kuṟukkuppātai, பெ.(n.) குறுக்கு வழி; short cut. [குறுக்கு + பாதை.]
குறுக்குப்பிண்டம்	குறுக்குப்பிண்டம் kuṟukkuppiṇṭam, பெ.(n.) பேறு (பிரசவ); காலத்தில் குறுக்காய்ப் பாய்ந்த குழந்தை; any abnormal presentation requiring the manual turning of the foetus in delivery (சா.அக.);. [குறுக்கு + பிண்டம்.]

குறுக்குப்பிறப்பு	குறுக்குப்பிறப்பு kuṟukkuppiṟappu, பெ.(n.) இருகுல (சாதி);ப் பிறப்பு; a person or an animal produced from a male or female of different race or castes or different breeds (சா.அக.);. [குறுக்கு + பிறப்பு.]
குறுக்குக்புத்தி	குறுக்குக்புத்தி kuṟukkukputti, பெ.(n.) கோணலறிவு; cross-grained mentality. [குறுக்கு + புத்தி.]
குறுக்கும்நெடுக்கும்	குறுக்கும்நெடுக்கும் kuṟukkumneḍukkum, பெ.(n.) இங்குமங்கும்; lit.lengthwise and breathwise, here and there. [குறுக்கும் + நெடுக்கும்.]
குறுக்குமறுக்கு	குறுக்குமறுக்கு kuṟukkumaṟukku, பெ.(n.) குறுக்கே மறுத்துப் பேசுகை; interrupting a person when he is speaking and contradicting him. "மணியக்காரன் கணக்குப் பார்க்கிறதும் அதற்குக் கோவில்குருக்கள் குறுக்குமறுக்குச் சொல்வதும்!" (தாசில்தார்நா.27);. [குறுக்கு + மறுக்கு.]
குறுக்குமறுக்கும்	குறுக்குமறுக்கும் kuṟukkumaṟukkum, வி.எ. [குறுக்கும் + மறுக்கும்.]
குறுக்குவரி	குறுக்குவரி kuṟukkuvari, பெ.(n.) ஒரு சதுரத்தின் அல்லது நீட்டத்தின் குறக்காகச் செல்லும் கோடு (இ.வ.);; diagonal. [குறுக்கு + வரி.]
குறுக்குவலி	குறுக்குவலி1 kuṟukkuvalittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) பேறுகால வேதனைப்படுதல்; to suffer from labourpains. [குறுக்கு + வலி-.] குறுக்குவலி kuṟukkuvali, பெ.(n.) இடுப்புவலி; labour pain (சா.அக.);. [குறுக்கு + வலி.]

குறுக்குவழி	குறுக்குவழி kuṟukkuvaḻi, பெ.(n.) 1. குறுக்குப் பாதை; short way. 2. கோணல்வழி; crooked way, path of evil. ம. குறுக்குவழி [குறுக்கு + வழி.]
குறுக்குவாதம்	குறுக்குவாதம் kuṟukkuvātam, பெ.(n.) இடுப்பு ஊதை நோய் (வாதம்);; pain in the loin due to aggravated vayu in the system (சா.அக.);. [குறுக்கு + வாதம்.]
குறுக்குவிசாரணை	குறுக்குவிசாரணை kuṟukkuvicāraṇai, பெ.(n.) முறைமன்ற வழக்கில் சான்றாளியை மடக்கிக் கேட்கும் கேள்வி; cross examination. மறுவ. குறுக்குக்கோட்பாடு, குறுக்கு உசாவல், குறுக்கு உசாவனை, குறுக்கு வினா. [குறுக்கு + விசாரணை, குறுக்கு உசாவல் பார்க்க;See. {kurukku-usaval}
குறுக்குவிட்டத்தூலக்கட்டு	குறுக்குவிட்டத்தூலக்கட்டு kuṟukkuviṭṭattūlakkaṭṭu, பெ.(n.) கூரையின் மேற்கோப்பு அமைப்புகளுள் ஒருவகை (கட்.தொ.வரி.);; a kind of shape of top of thatched roof. [குறுக்கு + விட்டம் + தூலம் + கட்டு,.]
குறுக்குவிட்டம்	குறுக்குவிட்டம் kuṟukkuviṭṭam, பெ.(n.) அச்சுமரத்தின் மேற்பகுதிக்குக் கீழுள்ள சட்டம் (உழ.நெ.ச.அக.);; a cross bar cutting across the axis. [குறுக்கு + விட்டம்.]
குறுக்குவினா	குறுக்குவினா kuṟukkuviṉā, பெ.(n.) குறுக்குக் கேள்வி; cross examination. [குறுக்கு + வினா.]
குறுக்குவெட்டுத் தோற்றம்	குறுக்குவெட்டுத்தோற்றம் kuṟukkuveṭṭuttōṟṟam, பெ.(n.) கட்டடக் குறுக்குவெட்டு அமைப்பினை விளக்கும் வரைபடம் (பொ.வழக்.); (கட்.தொ.வரி);; transverse view shown in building plan. [குறுக்கு + வெட்டு + தோற்றம்.]
குறுக்கெலும்பு	குறுக்கெலும்பு kuṟukkelumbu, பெ.(n.) இடுப் பெலும்பு; hip bone (சா.அக.);. [குறுக்கு + எலும்பு.]

குறுக்கே	குறுக்கே kuṟukā, வி.எ. (adv.) 1. இடையே; crosswise, transversely, athwart, across. பூனை குறுக்கே போயிற்று (உ,வ.);. 2. நடுவில்; between, in the middle. பெரியோர்கள் பேசுகையில் குறுக்கே பேசலாகாது (உ.வ.);. 3. எதிராக; in opposition to. நான் சொல்வதற்கெல்லாம் அவன் உறுக்கே சொல்லுகிறான் (உ.வ.);. ம. குறுக்கனெ [குறுக்கு + ஏ.]
குறுக்கேநில்-தல் (குறுக்கே நிற்றல்)	குறுக்கேநில்-தல் (குறுக்கே நிற்றல்) kuṟukāniltalkuṟukāniṟṟal, 5.செ.கு.வி.(v.i.) இடையூறாக இருத்தல்; to be obstructive, to be a hindrance. காரியம் முடிய வொட்டாமல் அவன் குறுக்கே நிற்கிறான் (உ.வ.);. [குறுக்கே + நில்.]
குறுக்கேமடக்கு-தல்	குறுக்கேமடக்கு-தல் kuṟukāmaḍakkudal, 1. இடையிற்பேசி வாயடக்குதல்; to interrupt rudely and refute; interrupt and silence one by a curt reply 2. ஒரு பொருளை நினைத்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுது மயங்க அடித்தல்; to create confusion in the mind of a person while he is thinking out a question. [குறுக்கே + மடக்கு-.]
குறுக்கேமுறி	குறுக்கேமுறி1 kuṟukāmuṟittal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) ஒரு செயலை இடையே விட்டொழித்தல்; to break off in the middle of a business, to leave a work unfinished. [குறுக்கு + ஏ + முறி-.] குறுக்கேமுறி2 kuṟukāmuṟittal, 4. செ.குன்றாவி. (v.t.) வெறுப்பால் கூட்டத்தினின்று இடையே பிரிதல்; to leave a company in displeasure. [குறுக்கு + ஏ + முறி-.]
குறுக்கே விழு-தல்	குறுக்கே விழு-தல் kuṟukāviḻudal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) ஒரு செயலின் இடையே தலையிடுதல்; to interfere, meddle. [குறுக்கே + விழு-.]
குறுக்கேற்றமாய்	குறுக்கேற்றமாய் kuṟukāṟṟamāy, வி.எ.(adv.) பொருத்தமில்லாமல்; irreleventl at a tangent. [குறுக்கு + ஏற்றமாய்.]

குறுக்கை	குறுக்கை1 kuṟukkai, பெ.(n.) அட்டவீரட்டங்களுள் ஒன்றானதும் சிவபிரான் காமனை எரித்ததுமான சோழநாட்டுத்தலம்; a shrine in {Tanjavor} district where Siva burnt {kāmap} to ashes one of {affa. wiallam} "குறுக்கைவீ ரட்டனாரே" (தேவா.191:1);. [குறுக்கு → குறுக்கை.] குறுக்கை2 kuṟukkai, பெ.(n.) 1. புலி, (பெருங். இலாவாண.18,18.அரும்);; tiger. 2.உடைவாள்; dagger, poniard. "குறுக்கை புக்க கொளுவமை கச்சையன்" (பெருங். இலாவாண. 18:18);. 3. சுருங்கிய கை; withered handy (சா.அக);. [குறு + கை - குறுங்கை → குறிக்கை.]
குறுக்கையர்	குறுக்கையர் kuṟukkaiyar, பெ.(n.) வேளாள மரபில் திருநாவுக்கரசு நாயனார் பிறந்த குடியைச் சார்ந்தவர்; member of the family in the {Vēlāja} caste to which {Thirunavukkarasar} belonged. "வேளாண் குலத்தின் கண் வரும் பெருமைக் குறுக்கையர்தங் குடி விளங்கும்" (பெரியபு. திருநாவுக்.15);. [குறுக்கை + அர். குறுக்கை = புலி.]
குறுகக்காய்ச்சு-தல்	குறுகக்காய்ச்சு-தல் guṟugaggāyccudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) சுண்டக்காய்ச்சுதல் (யாழ்ப்.);; to boil down a liquid. [குறுகு → குறுக...]
குறுகநறுக்கல்	குறுகநறுக்கல் guṟuganaṟuggal, பெ.(n.) பொடியாய் நறுக்குதல்; crushing into small pieces (சா.அக.);. [குறுக + நறுக்கல்.]
குறுகப்பிடி-த்தல்	குறுகப்பிடி-த்தல் guṟugappiḍittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சுருக்குதல்; to make short; to curtail; as expenses; to retrench, to shorten, as a story. 2. கிட்டப்பிடித்தல்; to hold near or close to. [குறுசு + பிடி-.]
குறுகல்	குறுகல் guṟugal, பெ.(n.) 1. குறைதல்; growing short in stature through old age as in கூனிக்குறுகல். 2. குறுகுதல்; decreasing. (சா.அக.); 3. குறுகிய பொருள்(வின்.);; that which is short, dwarfish, stunted. [குறுகு → குறுகல்.]

குறுகல் முத்து	குறுகல் முத்து guṟugalmuttu, பெ.(n.) இரட்டை முத்து; double peari. [குறுகல் + முத்து.]
குறுகலர்	குறுகலர் guṟugalar, பெ.(n.) பகைவர்; enemies, toes. "குறுகல ரூர்" (திருக்கோ.13);. [குறுகு + அல் + அர்.]
குறுகவரிதல்	குறுகவரிதல் guṟugavaridal, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) பொடியாய் கத்தி கொண்டு அரிதல்; cutting into very small or minuite pieces (சா.அக.);. [குறுக + அரிதல்.]
குறுகவிடி-த்தல்	குறுகவிடி-த்தல் guṟugaviḍittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) தூளாகும் படி செய்தல் ; reducing to fine powder. [குறுக + இடி-.]
குறுகன்னி	குறுகன்னி guṟugaṉṉi, பெ.(n.) சிறுதுவரை; a small kind of dholl (சா.அக.);. [குறு + கன்னி.]
குறுகாதவர்	குறுகாதவர் kuṟukātavar, பெ.(n.) பகைவர்; enemies "குறுகாதவரூர்….. சரத்தாற் செற்றவன்" (தேவா. 169:1);. மறுவ. குறுகலர் குறுகார். [குறகு + ஆ (எதிர்மறைப் பின்னொட்டு); + த் + அ + அர்.]
குறுகார்	குறுகார் kuṟukār, பெ.(n.) பகைவர்; enemies. "குறுகார் தடந்தோ ளிரண்டுந் துணிந்து" (பாரத. முதற்போ. 29);. [குறுகு + ஆ + ஆர்.]

குறுகு	குறுகு1 guṟugudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. குள்ளமாதல்; to grow short, stumpy, dwarfish. "குறுகுறுகென விருத்தி" (கந்தபு. திருக்குற்றாலப்.15);. 2. சிறுகுதல்; to shrink, contract; to be reduced; to decrease, diminish, decline. "உரைகுறுக நிமிர்கீர்த்தி" (கம்பரா. குலமுறை.4);. 3. மாத்திரை குறைதல்; "இடைப்படிற் குறுகு மிடனுமா ருண்ட" (தொல். எழுத்து. 37);. [குல் → குறு → குறுகு.] குறுகு2 guṟugudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) அணுகுதல்; to approach, draw near. "இளங்கோ வேந்தனி ருப்பிடங் குறுகி" (மணிமே. 18:42);. [குல் → குறு . குறுகுதல்.] குறுகு3 guṟugu, பெ.(n.) குறிஞ்சா; clustered gaertnera (சா.அக.);. [குறு குறுகு
குறுகுதாளி	குறுகுதாளி guṟugutāḷi, பெ.(n.) சிறுதாளி (மலை.);; hairy-leaved creamy-white bind weed. [குறுகு + தாளி.]
குறுகுறு-த்தல்	குறுகுறு-த்தல் guṟuguṟuttal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. வெறுப்புத்தோன்ற முணுமுணுத்தல்; to mutter in displeasure, murmur. 2. மனம் உறுத்திக் கொண்டிருத்தல்; to be pricked by conscience. குற்றமுள்ள நெஞ்சு குறுகுறுக்கும் (பழ.);. 3. அச்சம் உறுத்திக்கொண்டிருத்தல்; to be perturbed by fear of detection. 4. தினவுறுதல்; to feel an itching or irritating sensation, as in the ear, in a sore. காது குறுகுறுக்கிறது (உ.வ.);. ம. குறுகுறுக்குக;க. குர்ருகுர்ரு. [குல் → குறு-.]
குறுகுறுநட-த்தல்	குறுகுறுநட-த்தல் guṟuguṟunaḍattal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) குறுகக் குறுக நடந்து செல்லுதல்; to wobble with short steps, as a child. "குறுகுறு நடந்து சிறுகைநீட்டி" (புறநா. 188);. [குறு + குறு + நட -. குறுகுறு - இரட்டைக்கிளவி ஒலிக்குறிப்பு.]

குறுகுறுப்பு	குறுகுறுப்பு1 guṟuguṟuppu, பெ.(n.) 1. விருப்ப மின்மை தோன்ற முருமுருக்கை; muttering in displeasure. 2. குறட்டை; snoring, stertorous breathing. தெ. குர்ர்ரு. 3. அச்சக்குறி காட்டுகை; showing, signs of perturbation with fear. 4. சுறுசுறுப்பு; briskness, bustling activity. [குறுகுறு → குறுகுறுப்பு.] குறுகுறுப்பு guṟuguṟuppu, பெ.(n.) கண்டத்திலும், மார்பிலும் கோழை கட்டுவதால் உண்டாகும் சத்தம்; an abnormal rattling noise in the ear (சா.அக.);. [குறுகுறு → குறுகுறுப்பு.]
குறுகுறுப்பை	குறுகுறுப்பை guṟuguṟuppai, பெ.(n.) குறட்டை (வின்.);; snoring, stertorous breathing. [குறுகுறுப்பு → குறுகுறுப்பை.]
குறுகுறென்றிழுத்தல்	குறுகுறென்றிழுத்தல் guṟuguṟeṉṟiḻuttal, பெ.(n.) சாகுங்காலத்தில் தொண்டையில் கோழை கட்டியிழுத்தல்; ratling noise due to obstruction of phlegm in the throat of dying persons (சா.அக.);. [குறுகுறு + என்று + இழுத்தல். குறுகுறு – ஒலிக்குறிப்பு.]
குறுகுறென்று விழி-த்தல்	குறுகுறென்று விழி-த்தல் guṟuguṟeṉṟuviḻittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) திருட்டுவிழி விழித்தல்; to have a look of fear, a thievish look. புதுத்திருடன் குறுகுறென்று விழிக்கிறான் (உ.வ.);. [குறுகுறு + என்று + விழி-.]
குறுகுறெனல்	குறுகுறெனல் guṟuguṟeṉal, பெ.(n.) 1. விரைவுக் குறிப்பு; onom, expr. signifying (or); showing signs of haste. அவன் குறுகுறென்று நடக்கிறான். 2. தினவுக் குறிப்பு; tingling, as in the ears, a sore. காது குறுகுறென்கிறது. 3. சினக்குறிப்பு; muttering in displeasure. 4. அச்சக்குறிப்பு; being per turbed with fear. புலியைக் கண்டால் மனம் குறுகுறென்கிறது. 5. சுறுசுறுப்பாயிருத்தற் குறிப்பு; being brisk and active. குழந்தை குறுகுறு வென்றிருக்கிறது (உ.வ.);. [குறுகுறு + எனல்.]

குறுகூலி	குறுகூலி kuṟuāli, பெ.(n.) நெல்லைக் குற்றி அரிசி யாக்குதற்குரிய கூல; wages given for pounding anddehusking paddy. "குறுகூலி நெல் நாடுரியும்" (தெ.கல்.தொ. 5, கல் 642, 693); (நன்.400 மயிலை);. மறுவ. குறுங்கூலி [குல் → குறு + கூலி. குறுதல் = குற்றுதல்.]
குறுங்கண்	குறுங்கண்1 kuṟuṅgaṇ, பெ.(n.) பலகணி, சாளரம்; a kind of lattice-window, with small apertious "குறுங்க ணடைக்குங் கூதிர்க் காலையும்" (சிலப். 14: 101);. மறுவ. பலகணி, மான்கண், காலதர். [குறு → குறும் + கண்.] குறுங்கண்2 kuṟuṅgaṇ, பெ.(n.) நெருங்கின கணுவுடையது; that which is closely jointed, knotty. "குறுங்கண்ணான பசு மஞ்சளை" (திவ்.பெரியாழ். 1.1:6, வ்யா.பக்.14);. [குறும் + கண்.]
குறுங்கண்ணி	குறுங்கண்ணி kuṟuṅgaṇṇi, பெ.(n.) முடியில் அணியும் மாலை; wreath for the tuft. "குழவித் திங்களைக் குறுங்கண்ணியாக வுடைய" [இறை. களவி. 1,உரை). [குறும் + கண்ணி.]
குறுங்கணக்கு	குறுங்கணக்கு kuṟuṅgaṇakku, பெ.(n.) உயிர் பன்னிரண்டும் மெய் பதினெட்டுமாகிய முதலெழுத்து; basic letters of the Tamil alphabet,viz., 12 vowels and 18 consonants, opp. to {neduri-kanakku.} ம. குறுங்கணக்கு (குறுகிய அல்லது எளிய கணக்கு); [குறுமை + கணக்கு.]
குறுங்களுசம்	குறுங்களுசம் kuṟuṅgaḷusam, பெ.(n.) வீச்சுவலி; conic spasm (சா.அக.);. [குறும் + கருசம்.]

குறுங்கலி	குறுங்கலி1 kuṟuṅgali, பெ.(n.) பாலையாழ்த் திறத்தொன்று (திவா.);; an ancient melody type of the {pāla class.} [குறுமை + கலி.] குறுங்கலி2 kuṟuṅgali, பெ.(n.) மனைவியைக் கைவிட்டுப் பிறமகளிரை நயக்கும் காமம் கெடுமாறு அறிவுரைக்கும் புறத்துறை;{(Pura);} theme of addressing a hero with a view to turn him away from his illicit loves. [குறும் + கலி. கலி = கேடு. குறு = சிறுமை.] ஒருவன் மனத்தெழுந்த சிறுமைக் குணம் கெடக் கூறுதலின் இது குறுங்கலி எனப்பட்டது. இதனை "நாறிருங் கூந்தல் மகளிரை நயப்ப வேறுபடு வேட்கை வியக் கூறின்று" (பு.வெ.12.கொளு.87); என்னும் நூற்பாவாலும் அறியலாம். இதனை விளக்கும் மேற்கோள் செய்யுள்: "பண்ணவாம் தீஞ்சொல் பவளத் துவர்ச் செவ்வாய்ப் பெண்ணவாம் பேரல்குற் பெய்வளை - கண்ணவாம் நன்னலம் பீர்பூப்ப நல்கார் விடுவதோ தொன்னலம் உண்டார் தொடர்பு". (பு.வெ.12.கொளு.87 மேற்கோள்.); குற்றிசையும் குறுங்கலியும் அகப்பொருட் துறைகளாயினும் அன்பின் ஐந்திணையைத் தழுவாது அறநெறி பிறழ்ந்த வாழ்க்கை முறைகளாதலின் பெருந் திணைக்குரியனவாகிப் புறத்திணை சார்ந்தனவாயின. அதனால் இவை புறப்பொருள் வெண்பாமாலையில் இடம் பெற்றன.
குறுங்கலித்தொகை	குறுங்கலித்தொகை guṟuṅgalittogai, பெ.(n.) கலித்தொகை (புறநா. முகவுரை.);; an ancient Tamil classic. [குறும் + கலி + தொகை. பாலையாழ்த்திறத்தில் அமைந்த குறுங்கலித் துறை சார்ந்த பாடல் தொகுதி யாகலாம்.]
குறுங்கற்றலை	குறுங்கற்றலை kuṟuṅgaṟṟalai, பெ.(n.) கடல்மீன் வகை; a sea fish, silvery-grey, attaining 1ft. in length. [குறுமை + கல் + தலை.]
குறுங்காடு	குறுங்காடு kuṟuṅgāṭu, பெ.(n.) சிறுகாடு; thicket, small forest or jungle, copse, underwood. "குறுங்காட்டின்னகை மனையோள்" (ஐங்குறு.410);. ம. குறுங்காடு [குறுமை + காடு.]
குறுங்கார்	குறுங்கார் kuṟuṅgār, பெ.(n.) நெல்வகை; a kind of paddy. [குறும் + கார்.]
குறுங்காலெலி	குறுங்காலெலி kuṟuṅgāleli, பெ.(n.) எலிவகை (வின்.);; a rat. [குறும் + கால் + எலி.]

குறுங்கிண்ணி	குறுங்கிண்ணி kuṟuṅgiṇṇi, பெ.(n.) வெண்கலம் (யாழ்.அக.);; bell metal. [குறுமை + கிண்ணி.]
குறுங்குடியாள்	குறுங்குடியாள் kuṟuṅguḍiyāḷ, பெ.(n.) தாளகம் (மூ.அக.);; yellow sulphuret of arsenic. [குறும் + குடி + ஆள்.]
குறுங்கூலி	குறுங்கூலி kuṟuṅāli, பெ.(n.) நெல் முதலியன குற்றுங் கூலி (நன். 400. மயிலை);; husking wages. மறுவ. குறுகூலி [குறும் + கூலி. குறுதல் = குற்றுதல்.]
குறுங்கெண்டை	குறுங்கெண்டை kuṟuṅgeṇṭai, பெ.(n.) 1. நன்னீரில் வாழும் மீன்வகை; a fresh water fish, silvery, attaining 5 inches in length. 2. ஆற்று மீன்வகை; a small river-fish, silvery. [குறும் + கெண்டை.]
குறுங்கொள்ளி	குறுங்கொள்ளி kuṟuṅgoḷḷi, பெ.(n.) ஒரு பகுதி எரிந்துபோன கொள்ளிக்கட்டை, குறைக் கொள்ளி; fire brand partially consumed. [குறுமை + கொள்ளி.]
குறுங்கோல்	குறுங்கோல் kuṟuṅāl, பெ.(n.) 1. சிறிய கோல்; a tiny rod, small stick. "குறுங்கோ லெறிந்த நெடுஞ்செவிக் குறுமுயல்" (புறநா. 339);. 2. ஒரு நீட்டலளவைக் கோல்; a yard-measure. ம. குறுங்கோல் [குறும் + கோல்.]
குறுஞ்சம்பா	குறுஞ்சம்பா kuṟuñjambā, பெ.(n.) சம்பா நெல் வகை; a sub-species of {cambá,} paddy. "குறுஞ் சம்பா பித்தங் குடியிருக்கச் செய்யும்" (பதர்த்த. 812);. [குறும் + சம்பா.]
குறுஞ்சாண்காடை	குறுஞ்சாண்காடை kuṟuñjāṇkāṭai, பெ.(n.) குறுகிய சாண் நீளமுள்ள காடை; short quail about a span in length (சா.அக.);. [குறும் + சாண் + காடை.] [P] குறுஞ்சாண்காடை

குறுஞ்சாலி	குறுஞ்சாலி kuṟuñjāli, பெ.(n.) இளமரம்; young tree (சா.அக.);. [குறும் + சாலி.]
குறுஞ்சாலிகை	குறுஞ்சாலிகை guṟuñjāligai, பெ.(n.) சாலிமரம்; arrow thorn tree (சா.அக.);. [குறும் + சாலிகை.]
குறுஞ்சிரிப்பு	குறுஞ்சிரிப்பு kuṟuñjirippu, பெ.(n.) புன்சிரிப்பு; smile. [குறும் + சிரிப்பு.]
குறுஞ்சிலைக்கல்	குறுஞ்சிலைக்கல் kuṟuñjilaikkal, பெ.(n.) ஈரக்கல் (சங்.அக.);; red stone. [குறும் + சிலை + கல்.]
குறுஞ்சீட்டு	குறுஞ்சீட்டு kuṟuñjīṭṭu, பெ.(n.) குடத்தில் இட்டுக் குலுக்கியெடுக்கும் சீட்டு; chits cast into a pot and taken at random. [குறும் + சீட்டு.]
குறுஞ்சீர்வண்ணம்	குறுஞ்சீர்வண்ணம் kuṟuñjīrvaṇṇam, பெ.(n.) குற்றெழுத்துப் பயின்றுவரும் சந்தம் (தொல். பொருள்.533);; [குறும் + சீர் + வண்ணம்.]
குறுஞ்சுருட்டை	குறுஞ்சுருட்டை kuṟuñjuruṭṭai, பெ.(n.) சுருட்டைப் பாம்பிற் சிறிய இனவகை; variety of echis carinata, short carpet snake, as being the smallest. [குறும் + சுருட்டை.]
குறுஞ்சூலி	குறுஞ்சூலி kuṟuñjūli, பெ.(n.) ஒருவகைப் பூடு (நன். 259, மயிலை.);; a kind of shrub. [குறும் + சூலி.]
குறுணல்	குறுணல் kuṟuṇal, பெ.(n.) குறுநொய் (வின்.);; broken rice, bruished grain, grit. [குறுநொய் → குறுணை → குறுணல்.]
குறுணி	குறுணி kuṟuṇi, பெ.(n.) எட்டுப்படி கொண்ட தவச அளவு; a grain measure = 1 {marakka/} or 8 measures (ங);. [குறு + குறுணி.]

குறுணிப்பாடு	குறுணிப்பாடு kuṟuṇippāṭu, பெ.(n.) குறுணி விதைப்பாடுள்ள நிலம்; land requring one {kuruni} of paddy to sow it. [குறுணி + பாடு.]
குறுணை	குறுணை kuṟuṇai, பெ.(n.) குறுநொய்; broken rice, grit. மறுவ. குறுநொய், குருனல் [குறு + நொய்.]
குறுத்தவன்	குறுத்தவன் kuṟuttavaṉ, பெ.(n.) குள்ளன் (யாழ்.அக.);; dwarf. [குறு → குறுத்தவன்.]
குறுந்தட்டி	குறுந்தட்டி kuṟundaṭṭi, பெ.(n.) குறுந்தொட்டிச்செடி; a plant (சா.அக.);. குறுந்தோட்டி → குறுந்தட்டி.]
குறுந்தடி	குறுந்தடி kuṟundaḍi, பெ.(n.) 1. சிறிய கழி (திவா.);; short stick. "கோழிவெண் முட்டைக் கென் செய்வதெந்தாய் குறுந்தடி" (திவ். பெரியதி.10:9,7);. 2. பறையடிக்குங்கோல்; drum stick. "கன்றைக் குறுந்தடியாக் கொண்டு' (சிலப். 17, பாட்டு, 1, உரை.);. 3. தாங்குதூண்; supporting pillar. ம.குறுந்தடி [குறும் + தடி.]
குறுந்தடிப்பு	குறுந்தடிப்பு kuṟundaḍippu, பெ.(n.) சிறிய தடிப்பு; small raised patches on the surface of the skin [குறும் + தடிப்பு.]
குறுந்தறி	குறுந்தறி kuṟundaṟi, பெ.(n.) 1. அணிவகையாகச் செய்யப்பெற்ற கற்றூண் (போதிகை);; ornamental capital of a column or pillar. 2. சிறு முளை; stake. 3. உத்தரத்தைத் தாங்கும்படி சுவரோடு ஒட்டித் தூண்போல் எழுப்பிய கட்டடம்; blocks built in a wall to support timbers. [குறும் + தறி.]

குறுந்தாள்	குறுந்தாள்1 kuṟundāḷ, பெ.(n.) குறுகிய படிக்கட்டு; narrow steps. "குறுந்தாள் ஞாயில்" (பதிற்றுப். 71: 12);. [குறும் + தாள்.] குறுந்தாள்2 kuṟundāḷ, பெ.(n.) சிற்றடி; small step (சா.அக.);. [குறும் + தாள்.]
குறுந்திரட்டு	குறுந்திரட்டு kuṟundiraṭṭu, பெ.(n.) தத்துவராயர் தொகுத்த ஒரு வேதாந்த நூல்; an anthology by {Tattuva-rayar,} treating of {Vēdànta, dist-fr. Perun-tirattu.} ம. குறுந்திரட்டு (கணக்குச் சுருக்கம்); [குறும் + திரட்டு.]
குறுந்துழாய்	குறுந்துழாய் kuṟunduḻāy, பெ.(n.) குறுந்துளசி (மலை.);; a small species of basil. மறுவ. குறுந்துளசி [குறுமை + துழாய்.]
குறுந்துளசி	குறுந்துளசி kuṟunduḷasi, பெ.(n.) சிறுதுளசி (மலை.);; a small species of basil. [குறும் + துளசி.]
குறுந்தேங்காய்	குறுந்தேங்காய் kuṟundēṅgāy, பெ.(n.) சிறு தேங்காய் போல் தோற்றமளிக்கும் ஒருவகைப் பழம்; a fruit resembling a small coconut. [குறும் + தேங்காய்.]
குறுந்தை	குறுந்தை kuṟundai, பெ.(n.) பூவன் வாழை; royal banana (சா.அக.);. [குறு → குறுந்தை.]
குறுந்தொகை	குறுந்தொகை guṟundogai, பெ.(n.) அகப் பொருளைப் பற்றியதும் அகவற்பாக்கள் 402 கொண்டு பூரிக்கோ என்பவரால் தொகுக்கப் பெற்றதும், எட்டுத் தொகையில் சேர்ந்ததுமாகிய ஒரு நூல்; an ancient anthology of Tamil stanzas 402 in number, compiled by {Púrikó} treating of agap-porus one of {effu-t-togai} "நற்றிணை நல்ல குறுந்தொகை" (புறநா. முகவுரை. ப. 1);. [குறும் + தொகை.]

குறுந்தொகை நானூறு	குறுந்தொகை நானூறு guṟundogaināṟu, பெ.(n.) குறுந்தொகை பார்க்க (இறை.பாயி,பக்.5);;See. {Kurunsoga,} [குறுந்தொகை + நானூறு.]
குறுந்தொட்டி	குறுந்தொட்டி kuṟundoṭṭi, பெ.(n.) 1. சிற்றாமுட்டி; rose-coloured sticky mallow. 2. சிறுகாஞ்சொறி (மலை.);; small climbing nettle. ம. குறுந்தோட்டி [குறும் + தொட்டி.]
குறுந்தொடி	குறுந்தொடி kuṟundoḍi, பெ.(n.) சிறு வளையலைப் பூண்ட பெண்; maiden wearing small bracelets. "தொடலைக் குறுந்தொடி" (குறள், 1135);. [குறும் + தொடி.]
குறுந்தோட்டி	குறுந்தோட்டி kuṟundōṭṭi, பெ.(n.) சிறிய அங்குசம்; short goad, dist, fr. {negu-n-tōṭi} 'குறுந்தோட்டி யையும் நெடுந்தோட்டியையும் தம்மிற் பிணைத்து' (சீவக. 1835, உரை);. [குறும் + தோட்டி.]
குறுநகை	குறுநகை guṟunagai, பெ.(n.) புன்சிரிப்பு; smile. "குருபரன்…. குறுநகை கொண்டு கூறும்" (பிரபுலிங். வசவண்ணாகதி, 30);. [குறுமை + நகை.]
குறுநடை	குறுநடை kuṟunaḍai, பெ.(n.) குழந்தை நடை; child's walk. 2. சிறுக அடி வைத்து நடக்கும் தளர் நடை ; a short walk with a short pace, as of children for pleasure (சா.அக.);. "குதலைச் செவ்வாய் குறுநடைப் புதல்வர்க்கு" (மணிமே.7:57);. [குறு + நடை..]
குறுநடைகொள்ளல்	குறுநடைகொள்ளல் guṟunaḍaigoḻḻal, பெ.(n.) நோயாளிகள் அல்லது நலிந்தோர் (பலவீனர்கள்); சிறுக அடி வைத்து சிறிது தொலைவு செல்லல்; taking a short walk with a short pace, as of patients or convalescents (சா.அக.); [குறு + நடை + கொள்ளல்.]
குறுநண்டுக்கால் வெட்டு	குறுநண்டுக்கால்வெட்டு kuṟunaṇṭukkālveṭṭu, பெ.(n.) பழைய நாணய வகை (பணவிடு.136);; an ancient coin. [குறு + நண்டுக்கால் + வெட்டு.]
குறுநணி	குறுநணி kuṟunaṇi, பெ.(n.) மிக்க அணிமை; close. proximity "நம்முட் குறுநணி காண்குவ தாக" (புறநா. 209:15);. [குறுமை + (நண்ணு); நணி.]

குறுநர்	குறுநர் kuṟunar, பெ.(n.) களை முதலியன பறிப்போர்; pluckers, as of weeds. "குறுந ரிட்ட குவளை" (சிலப் 10:86);. [குறு (பறித்தல்); → குறுநர்.]
குறுநரி	குறுநரி kuṟunari, பெ.(n.) குள்ளநரி; fox. "ஏதில் குறுநரி பட்டற்றால்" (கலித்.65);. ம. குறுநரி [குறு + நரி.]
குறுநறுங்கண்ணி	குறுநறுங்கண்ணி kuṟunaṟuṅgaṇṇi, பெ.(n.) குன்றிமணிப்பூ ; crab's eye flower. "குரீஇப் பூளை குறுநறுங் கண்ணி" (குறிஞ்சிப். 72);. மறுவ. குன்றிப்பூ ம. குறுநறுங்கண்ணி [குறும் + நறும் + கண்ணி.]
குறுநாத்தகடு	குறுநாத்தகடு guṟunāttagaḍu, பெ.(n.) பொன் போல் ஒளிரும் மெல்லிய தகடு; foliated tinsel. மறுவ, குறுந்தகடு [குறு + நாகம் + தகடு - குறுநாகத்தகடு → குறுநாத்தகடு. நாகம் = துத்தநாகம்.]
குறுநாப்பட்டை	குறுநாப்பட்டை kuṟunāppaṭṭai, பெ.(n.) குறுநாத் தகடு பார்க்க;See. {kurunāt-tagadu.} [குறு + நாகம் + பட்டை.]
குறுநிகழ்ச்சி	குறுநிகழ்ச்சி guṟunigaḻcci, பெ.(n.) எழுசெங்கழு நீரிதழை ஒரு குறட்டிலடுக்கி வலுவுள்ளவன் ஒருவன் மிகவும் கூரியதோருளி வைத்துக் கூடமிட்டுப் புடைத்தால் ஆறாம் புரையற்று, ஏழாம் புரையிற் செல்லுதற்கு வேண்டும் மிக நுண்ணிய அளவுள்ள காலம்; short duration of time taken by a sharp chisel to pass from the sixth lotus leaf to the seventh in a bunch of seven lotus leaves placed on a stone when the chisel is forcibly thrust into it by a strong man, opp to {neguniga/cci} "கணிகமெனுங் குறுநிகழ்ச்சியும்" (மணிமே.27:191);. [குறுமை + நிகழ்ச்சி.]
குறுநிலமன்னன்	குறுநிலமன்னன் kuṟunilamaṉṉaṉ, பெ.(n.) சிற்றரசன் (பிங்.);; petty, tributary chief. ம. குறுநிலமன்னன் [குறுநிலம் + மன்னன்.]

குறுநிலைவழக்கு	குறுநிலைவழக்கு kuṟunilaivaḻkku, பெ.(n.) குழூஉக்குறி வழக்கு (நேமி.சொல்.10,உரை);; terms peculiar to any class; conventional terms. [குறுநிலை + வழக்கு.]
குறுநெளிப்பு	குறுநெளிப்பு kuṟuneḷippu, பெ.(n.) போலிப்பு நகையாட்டுக்காக (கேலியாக); உடலை நெளித்துக் காட்டுகை (யாழ்.);; affected twisting of the body as in mimicry. [குறு + தெளிப்பு.]
குறுநெறி	குறுநெறி kuṟuneṟi, பெ.(n.) குறுகிய மயிர் நெறிப்பு; wave of curls of hair. "குறுநெறிக் கொண்ட கூந்தல்" (பெரும்பாண்.162);. ம. குறுநிற [குறு + நெறி.]
குறுநை	குறுநை kuṟunai, பெ.(n.) குறுநொய் பார்க்க;See. {kuṛunoy.} [குறுநொய்→குறுநை.]
குறுநொய்	குறுநொய் kuṟunoy, பெ.(n.) அரிசி முதலிய வற்றின் சிறுநொய்; broken rice, bruised grain, grit. மறுவ. குருணை [குறு + நொய்.]
குறுநோவு	குறுநோவு kuṟunōvu, பெ.(n.) உடலின் கழிவு; bodily secretiod (சா.அக.);. [குறு + நோவு.]
குறுப்பாலை	குறுப்பாலை kuṟuppālai, பெ.(n.) 1.சிறுபாலை; small paulay of the mimusops genus. 2. புத்திர சீவி; grey barked nageia (சா.அக.);. [குறு → பாலை.]
குறுப்பி	குறுப்பி kuṟuppi, பெ.(n.) பொன்னிமிளை; gold pyrites (சா.அக.);. [குறு → குறுப்பி.]

குறுப்பிகம்	குறுப்பிகம் guṟuppigam, வெண்கொய்யா; white guava (சா.அக.). [குறு → குறும்பிகம்.]
குறும்படி	குறும்படி kuṟumbaḍi, பெ.(n.) வாசற்படி; threshold, sil. நிலையும் குறும்படியும் (இ.வ.);. [குறும் + படி..]
குறும்படை	குறும்படை kuṟumbaḍai, பெ.(n.) கோட்டை; fort "குறும்படை மழவர்" (அகநா.35);. [குறும்பு + அடை.]
குறும்பர் கோட்டம்	குறும்பர் கோட்டம் kuṟumbarāṭṭam, பெ.(n.) குறும்பரின் கோட்டை(வின்.);; stronghold of the {Kurumbās.} [குறும்பர் + கோட்டம்.]
குறும்பலா	குறும்பலா kuṟumbalā, பெ.(n.) 1. ஒருவகைக் கூழைப்பலாமரம்; a kind of short jack tree. 2. திருக்குற்றாலத்திலுள்ள சிவாலயம்; Siva shrine at {Thirukkuralam,} "குறும்பலா மேவிய கொல்லேற் றண்ணல்" (தேவா. 911:11);. [குறும் + பலா.]
குறும்பறை	குறும்பறை kuṟumbaṟai, பெ.(n.) பறவைப்பேடு; hen, female of the feathered kind as probably short in stature. "குறும்பறை யசைஇ" (புறநா. 67:9); [குறும் + பறை.]
குறும்பன்	குறும்பன் kuṟumbaṉ, பெ.(n.) 1. குறும்பு; mischief. 2. குறும்புக்காரன்; mischief maker. ம. குறும்பன்;க. குறும்புகார. [குறும்பு + அன்.]
குறும்பனைநாடு	குறும்பனைநாடு kuṟumbaṉaināṭu, பெ.(n.) முற்காலத்தில் குமரிக்குத் தெற்கே கடல் கொள்ளப்பட்ட தமிழ்நாட்டுப்பகுதிகளுள் ஒன்று; an ancient province of the Tamil land believed to have been submerged by sea of kumari. 'ஏழ்குறும்பனை நாடும்' (சிலப். 8.1 உரை.); [குறும் + பனை + நாடு.]
குறும்பாட்டம்	குறும்பாட்டம் kuṟumbāṭṭam, பெ.(n.) குறும்புத் குறும்பாட்டம்; wickedness. mischievousness. [குறும்பு + ஆட்டம்.]

குறும்பாடு	குறும்பாடு1 kuṟumbāṭu, பெ.(n.) குறும்பாட்டம்; wickedness. "குறும்பாட்டையு மோதிடும்" (அழகர் கல.41);. [குறும்பு + ஆடு.] குறும்பாடு kuṟumbāṭu, பெ.(n.) ஒருவகை ஆடு; short, woolly sheep with twisted horns. "குறும்பாட்டை மோதிடும்" (அழகர்கல.41);. [குறும்பு (குன்றம்); + ஆடு.]
குறும்பி	குறும்பி kuṟumbi, பெ.(n.) 1. காதுள் அழுக்கு; ear wax. "உள்ளுங் குறும்பி யொழுகுங் காதை" (பட்டினத். திருப்பா. கச்சித்திருவகவல், வரி 37);. 2. மலம், சிறுநீர் முதலியன. excretion of the body, as urine and faeces "குறும்பி யூர்வதோர் கூட்டகத் திட்டு' (தேவா. 370:6);. ம. குரும்பி [குல் → குறு → குறும்பு → குறும்பி.]
குறும்பிடி	குறும்பிடி kuṟumbiḍi, பெ.(n.) 1. சிறுகைப்பிடி; a very short handle. 2. உடைவாள்; short scimitar. "குறங்கிடைப் பதித்த கூர்நுனைக் குறும்பிடி" (மதுரைக் 637);. [குறும் + பிடி.]
குறும்பி முடங்கு-தல்	குறும்பி முடங்கு-தல் kuṟumbimuḍaṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) காதில் அழுக்குச் சேர்தல்; collection of the ear-wax. (சா.அக.);. [குறும்பி + முடங்கு-.]
குறும்பிவாங்கி	குறும்பிவாங்கி kuṟumbivāṅgi, பெ.(n.) காதுக் குறும்பி எடுக்குங் கருவி; ear pick. [குறும்பி + வாங்கி.]
குறும்பிவாங்கு-தல்	குறும்பிவாங்கு-தல் kuṟumbivāṅgudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) காது அழுக்கை நீக்கல்; cleaning the dirt of the ear (சா.அக.);. [குறும்பி + வாங்கு-.]
குறும்பின்மை	குறும்பின்மை kuṟumbiṉmai, பெ.(n.) துன்பம் விளைக்கும் குறும்பரசர் இல்லாமையாகிய நாட்டமைதிவகை (பிங்.);; freedom from petty troublesome chieftains, as promoting the prosperity of a state. [குறும்பு + இன்மை.]

குறும்பு	குறும்பு1 kuṟumbu, பெ.(n.) 1. குன்றம்; hill. 2. பாலை நிலத்தூர்; village in a desert tract. [குன்றம் → குறம் → குறும்பு.] குறும்பு2 kuṟumbu, பெ.(n.) 1. ஊர் (திவா.);; village. 2. குறுநிலமன்னர்; petty chieftains. "குறும் படைந்த வரண்" (புறநா. 97);. 3. பகைவர்; enemy. "இருட்குறும் பெறியும் வெய்யோன்" (கூர்மபு. பதிக.10);. 4. அரண்; stronghold. "குறும்பல் குறும்பிற் றதும்ப வைகி" (புறநா. 177);. 5. வலிமை; strength, power. "அரவுக் குறும்பெறிந்த சிறுகட் டீர்வை" (மலைபடு. 504);. 6. தென்னாட்டிலுள்ள தொன்மையான மக்களுள் ஒரு பிரிவினர்; a class of tribes supposed to form a part of the aborigines of South India, divided into.
குறும்புக்காரன்	காட்டுக்குறும்பு நாட்டுக்குறும்பு குறும்புக்காரன் kuṟumbukkāraṉ, பெ.(n.) குறும்பு செய்பவன்; mischief maker. க. குறும்பு கார [குறும்பு + காரன்.]
குறும்புத்தனம்	குறும்புத்தனம் kuṟumbuttaṉam, பெ.(n.) குறும்பு செய்தல்; wickedness, mischief. [குறும்பு + தனம்.]
குறும்புவன்னியன்	குறும்புவன்னியன் kuṟumbuvaṉṉiyaṉ, பெ.(n.) வன்னியருள் ஒருவகையார் (வின்.);; a sub-caste of {Vanniya tribe} [குறும்பு + வன்னியன்.]
குறும்புழை	குறும்புழை kuṟumbuḻai, பெ.(n.) சிறிய வாயில்; trapdoor small entrance. "குறும்புழை போயினன்" (பெருங். உஞ்சைக். 36: 371);. [குறுமை + புழை.]

குறும்பூழ்	குறும்பூழ் kuṟumbūḻ, பெ.(n.) பெ.(n.); காடை; quail "குறும்பூழ்போற் கொழுங்கான் முகை சுமந்தன." (சீவக. 1651);. [குறுமை + பூழ்.]
குறும்பெறி-தல்	குறும்பெறி-தல் kuṟumbeṟidal, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) காவலோடு இருந்த பகைவரின் சிற்றூரினை அழித்தல், தொல்லை தரும் பகைக்குழுவினை அழித்தல்; to destroy the settlement of the enemy, to destroy enemy force. "காவேரிக்கு வடகரையில் கஞ்சனூரகத்திலே விட்டுக் கொடு இருந்த குறும்பெறிந்து நிரைகொண்ட ஆடும், மாடும் எருமையும் கிடாவும்" (தெ.இ.கல்.தொ.VIII: 284:6,7);. [குறும்பு + எறி-.]
குறும்பொறி	குறும்பொறி kuṟumboṟi, பெ.(n.) ஒட்டியாணம் ; girdle;sash. "குறும்பொறிக் கொண்ட நறுந்தண் சாயல்" (திருமுருக. 213);. [குறும் + பொறி.]
குறும்பொறை	குறும்பொறை kuṟumboṟai, பெ.(n.) 1. சிறுமலை (பிங்.);; hillock. "வரையக நண்ணிக் குறும்பொறை நாடி" (பதிற்றுப். 74:7);. 2. குறிஞ்சிநிலம் (பிங்.);; the hilly tract. 3. குறிஞ்சிநிலத்தூர் (பிங்.);; town in a hilly tract. 4. காடு; forest, jungle "குருந்தவிழ் குறும்பொறை" (நற். 321.] [குறும் + பொறை. பொறை = கற்பாங்கான மலை.] குறும்பொறை kuṟumboṟai, பெ.(n.) முல்லை நிலத் தலைவன்; a chieftain of hilly forest area. குறும் பொறைநாடன். [குறும்+பொறை [கற்குன்று]]
குறும்பொறைநாடன்	குறும்பொறைநாடன் kuṟumboṟaināṭaṉ, பெ.(n.) முல்லைநிலத் தலைவன் (இறை.1.18);; chief of the Sylvan tract. [குறும்பொறை + நாடன்.]
குறும்போக்கு	குறும்போக்கு kuṟumbōkku, பெ.(n.) யாழ் மீட்டும் முறைகளுள் ஒன்று (சீவக. 657, உரை);; a mode of playing on the lute. [குறும் + போக்கு.]
குறும்போது	குறும்போது kuṟumbōtu, பெ.(n.) மலரும் பருவமுள்ள அரும்பு (பெருங். இலாவாண.15,21);; bud about to blossom. [குறும் + போது.]

குறும்விரியன்	குறும்விரியன் kuṟumviriyaṉ, பெ.(n.) குட்டையான விரியன்; short viper of the viperidae genus (சா.அக.);. [குறும் + விரியன்.] [P]
குறுமக்கள்	குறுமக்கள் kuṟumakkaḷ, பெ.(n.) சிறுபிள்ளைகள் (சூடா.);; children, youngsters. மறுவ. குறுமாக்கள் ம. குறுமர், குறுமாரு. [குறுமை + மக்கள்.]
குறுமகள்	குறுமகள் guṟumagaḷ, பெ.(n.) 1. இளம்பெண்; girl, young woman. "வண்டிமிர் சுடர்நுதற் குறுமகள்" (ஐங்குறு. 254);. 2.மனைவி; wite. "மெல்லியற் குறுமகள்" (புறநா. 196:14);. [குறுமை + மகள்.]
குறுமடல்	குறுமடல் kuṟumaḍal, பெ.(n.) திருநீறு வைக்கும் சிறிய மடல்; small receptacle for sacred ashes. "குறுமடல் ஒன்று பொன் இருபதின் கழஞ்சரை" (S.I.I. II, 144);. [குறும் + மடல்.]
குறுமண்பூமி	குறுமண்பூமி kuṟumaṇpūmi, பெ.(n.) இளகிய மண்தன்மையுடைய நிலம் (கட்.தொ.வரி.);; ground with fine loose soil. [குறு + மண் + பூமி.]
குறுமணல்	குறுமணல் kuṟumaṇal, பெ.(n.) வெள்ளி கலந்த மணல்; sand containing minute particles of silvet. [குறும் + மணல்.]
குறுமல்	குறுமல் kuṟumal, பெ.(n.) பொடி (பிங்.);; powder. ம. குறும்பல் [குறு → குறுமு → குறுமன்.]

குறுமாக்கள்	குறுமாக்கள் kuṟumākkaḷ, பெ.(n.) சிறு பிள்ளைகள்; children. "ஊர்க்குறு மாக்கள் வெண்கோடு கழாஅலின்" (புறநா.94);. மறுவ, குறுமக்கள் ம. குறுமார், குறுமாரு. [குறுமை + மாக்கள்.]
குறுமாந்தம்	குறுமாந்தம் kuṟumāndam, பெ.(n.) குழந்தை நோய்வகை (ஆங்.மருத்.);; croup. [குறும் + மாந்தம்.]
குறுமாடி	குறுமாடி kuṟumāṭi, பெ.(n.) வீட்டின் முகட்டுறுப்பு (கட்.தொ.வரி.);; portico. [குறு + மாடி.]
குறுமீன்	குறுமீன் kuṟumīṉ, பெ.(n.) பொடி மீன்; small lfish (அயிரை); (சா.அக.);. ம. குறுமீன் [குறு + மீன்.]
குறுமுட்டன்	குறுமுட்டன் kuṟumuṭṭaṉ, பெ.(n.) முரடன் (வின்);; one daringly insolent, brute, savage. [குறுமுட்டு →குருமுட்டன்.]
குறுமுட்டான வேலை	குறுமுட்டான வேலை kuṟumuṭṭāṉavēlai, பெ.(n.) வேண்டிய கருவிகளின்றிச் சுருக்கமாகச் செய்யப்படும் வேலை; work on a very small scale with insufficient materials. [குறுமுட்டு + ஆன + வேலை.]
குறுமுட்டு	குறுமுட்டு kuṟumuṭṭu, பெ.(n.) 1. அளவு கடந்த செருக்கு; gross insolence, impertinence. 2. ஒரு தொழிலைச் செய்யாமலே சுணக்கமாயிருந்து இறுதியில் முடித்தற்கு விரையும் விரைவு; great urgency, as for business put off until the last moment. 3. ஒடுக்கம்; narrowness, closeness. 4. வலுக்கட்டாயம்; coercion, compulsion. 5. திடீரென்று எதிர்ப்படுகை; sudden encounter, as at a corner. [குறு + முட்டு.]

குறுமுடிகுடி	குறுமுடிகுடி guṟumuḍiguḍi, பெ.(n.) சிற்றரசுரிமை யுடைய குலம்; family of petty chiefs. "குறுமுடி குடிப்பிறந்தோர் முதலியோருமாய் (தொல். பொருள்.50. உரை.);. [குறு + முடி + குடி.]
குறுமுத்து	குறுமுத்து kuṟumuttu, பெ.(n.) பிறப்பிலேயே வடிவில் சிறியதாக அமைந்த முத்து; a diminutive pearl. "ஸ்ரீராஜராஜ தேவர் ஸ்ரீபாத புஷ்பமாக அட்டித் திருவடி தொழுத ஒப்பு முத்தும், குறுமுத்தும்" (தெ.கல்.தொ.2.கல்:59);. [குறு + முத்து.]
குறுமுயல்	குறுமுயல் kuṟumuyal, பெ.(n.) குழிமுயல் பார்க்க' see {kuli-muya/} [குறு + முயல்.]
குறுமுள்ளி	குறுமுள்ளி kuṟumuḷḷi, பெ.(n.) கொட்டைக்களா; small sweet thorn (சா.அக.);. [குறு + முள்ளி.]
குறுமுறுவல்	குறுமுறுவல் kuṟumuṟuval, பெ.(n.) புன்சிரிப்பு; smile. [குறு + முறுவல்.]
குறுமுனி	குறுமுனி kuṟumuṉi, பெ.(n.) குறுமுனிவன் அகத்தியன்; sage Agattiya. "அகப்பொரு ளமுதினைக் குறுமுனி தேறவும்" (கல்லா. 62:20);. ம. குறுமுனி [குறு + முனி.]
குறுமுனிவன்	குறுமுனிவன் kuṟumuṉivaṉ, பெ.(n.) அகத்தியன் (குறுகிய வடிவுடையவன்);; lit. dwarfish sage, Agastya. "படி நேர் நிறுவவரு குறுமுனிவன்" (சேதுபு. நாட்டுப்.1);. [குறு + முனிவன்.]
குறுமூச்சு	குறுமூச்சு kuṟumūccu, பெ.(n.) திணறின. மூச்சு (இ.வ.);; hard breathing. [குறு + மூச்சு.]

குறுமை	குறுமை kuṟumai, பெ.(n.) 1. குறுகிய தன்மை; shortness, brevity, conciseness. "குறுமையாய் நெடுமையாகி" (கர்சிக.ஓங்காரவிலிங். 22);. 2. குள்ளம்; dwarfishness, low stature. 3. குறைவு; defectiveness, imperfection. "ஒருத்ன் மண்டிய குறுமையும்" (தொல். பொருள். 67);. 4. அண்மை (பட்டினப்.28);; nearness, closeness, proximity. ம. குறும்; க. குறுசு; தெ. கொர, கொறுவ; து. கொறதெ; கோத. கொர்வ்; துட. க்வர்சில்;குட. கொறு, கொறவு. [குறு + மை.]
குறுமொழி	குறுமொழி kuṟumoḻi, பெ.(n.) கொச்சை வழக்கு; slang. [குறு + மொழி.]
குறுமொழிக்கோட்டி	குறுமொழிக்கோட்டி kuṟumoḻikāṭṭi, பெ.(n.) பிறரை இகழ்ந்து நகையாடுதலையே பொழுது போக்காகவுடைய கீழ்மக்கள்கூட்டம்; band of riffraffs who spend their time in mocking and revil ing others. "குறுமொழிக் கோட்டி நெடு நகைபுக்கு" (சிலப் 16:64);. [குறு + மொழி + கோட்டி.]
குறுவஞ்சி	குறுவஞ்சி kuṟuvañji, பெ.(n.) படையெடுத்து வந்த பெருவேந்தனுக்குச் சிறுவேந்தன் பணிந்து திறை கொடுத்துத் தன் குடிகளைப் புரக்கும் புறத்துறை (பு.வெ.3,17);; [குறு + வஞ்சி.]
குறுவட்டம்	குறுவட்டம் kuṟuvaṭṭam, பெ.(n.) குறுக்களவு (கணக்கதி);; diameter. [குறு + வட்டம்.]
குறுவளை	குறுவளை kuṟuvaḷai, பெ.(n.) கடல்மீன்வகை; a sea-fish, greenish. ம. குறுவல [குறு + வளை.]
குறுவா	குறுவா kuṟuvā, பெ.(n.) வரிக்கற்றலை மீன்; a seafish. [குறு + வாய் - குறுவாய் → குறுவா.]

குறுவால்	குறுவால் kuṟuvāl, பெ.(n.) இச்சி மரம்; joined ovate leaved fig. [குறு + ஆல்.]
குறுவாழ்க்கை	குறுவாழ்க்கை kuṟuvāḻkkai, பெ.(n.) 1.ஏழைமை (திவா.);; poverty. 2. சின்னஞ்சிறு கால இன்பம்; short-lived enjoyment. [குறுமை + வாழ்க்கை.]
குறுவியர்	குறுவியர் kuṟuviyar, பெ.(n.) குறுவேர்வை; slight perspiration. "குறுவியர் பொடித்த கோலவாண் முகத்தள்" (மணிமே. 18:40);. [குறு + வியர்.]
குறுவிரியன்	குறுவிரியன் kuṟuviriyaṉ, பெ.(n.) விரியன் பாம்பிற் சிறியவகை (M.M.);; short viper. [குறு + விரியன்.]
குறுவிலை	குறுவிலை kuṟuvilai, பெ.(n.) பண்டங்கள் விலைக்கு அரிதாகக் கிடைத்தல் (வின்);; scarcity, dearth. [குறு + விலை.]
குறுவிழிக்கொள்	குறுவிழிக்கொள்1 kuṟuviḻikkoḷḷudal, 21 செ.கு.வி.(v.i.) இகழ்குவிதல்; to close, as eye-lids, flowers. "குவளை யஞ்சிக் குறுவிழிக் கொள்ளும் வாட்கண்" (சீவக 2998);. [குறு + விழி + கொள்.] குறுவிழிக்கொள்2 kuṟuviḻikkoḷḷudal, 21 செ.கு.வி.(v.i.) அரைக்கண்ணாற் பார்த்தல்; to see with eyes half-closed. "குறுவிழிக் கொண்டு வந்தார் போனார் நிழலாட்டம் பார்த்துக் கொண்டு கிடக்கையாலே" (திவ்.பெரியாழ்.2:5:3, வ்யா.பக். 340);. [குறு + விழி + கொள்.]
குறுவிழிவிழி-த்தல்	குறுவிழிவிழி-த்தல் kuṟuviḻiviḻittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வெகுளி, அச்சம் முதலியவற்றால் வெறித்துப் பார்த்தல்; to stare, look intently through angeror fear. [குறு + விழி-.]
குறுவிற்று	குறுவிற்று kuṟuviṟṟu, பெ.(n.) அடுத்தடுத்து ஈனும் பசு; cow that calves frequently. [குறு + ஈற்று. ஈன் → ஈன்று → ஈற்று.]

குறுவெண்பாட்டு	குறுவெண்பாட்டு kuṟuveṇpāṭṭu, பெ.(n.) இரண்டடியானும் மூன்றடியானும் வரும் அளவடிக்குரிய பாட்டு (இளம்.தொல்.செய்.114);. (உரை. சொ.களஞ்.);; verse with stanza each of two or three lines. [குறு + வெண் + பாட்டு.]
குறுவெறும்பு	குறுவெறும்பு kuṟuveṟumbu, பெ.(n.) பெரிய சிவப்பெறும்பு; hup a large red ant (சா.அக.);. [குறு + எறும்பு. குறு = சிவப்பு.]
குறுவேர்	குறுவேர் kuṟuvēr, பெ.(n.) ஒருவகை நறுமணவர்(M.M.225);; black cuscus grass. [குறு + வேர்.]
குறுவேர்வை	குறுவேர்வை kuṟuvērvai, பெ.(n.) அச்சம் முதலியவற்றால் சிறிதாகத் தோன்றும் வியர்வை; slight perspiration through fear or any strong emotion. "முகங் குறுவேர் பொடித்த வாறும்" (திருவாச. 6:57);. [குறு + வேர்வை.]
குறுவை	குறுவை kuṟuvai, பெ.(n.) 1. விடை மாதத்தில் (வைகாசியில்); விதைத்து இரண்டு மாதத்தில் அறுவடையாகும் கறுப்பு நெல்வகை; a dark species of paddy sown in {vaikaci} and reaped in two months. 2. மூன்று மாதத்தில் பயிராகும் ஒருவகைச் செந்நெல்; an inferior reddish paddy, maturing in three months. ம. குறுவ, குர்வ்வ. [குறு → குறுவை.]
குறுவைக்கிளையான்	குறுவைக்கிளையான் kuṟuvaikkiḷaiyāṉ, பெ.(n.) நெல்வகை; a kind of paddy. "மட்டுப்படாத குறுவைக்கிளையான்" (நெல்விடு.180);. [குறுவை + கு + இளையான்.]
குறுவைநோவு	குறுவைநோவு kuṟuvainōvu, பெ.(n.) கால்நடைகட்குத் தொண்டையில் உண்டாகும் நோய்வகை; malignant sore throat, a disease of cattle. [குறுவை + நோவு.]
குறுவைமிளகாய்நெல்	குறுவைமிளகாய்நெல் kuṟuvaimiḷakāynel, பெ.(n.) நெல்வகை; a kind of paddy. [குறுவை + மிளகாய் + நெல்.]

குறை	குறை1 kuṟaidal, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. சிறுகுதல்; to diminish, decrease, wane, divindle, decline. "மன்னுயிர் கண்முற்று நாடொறுங் குறைந்தவன்றே" (கந்தபுமேரு.28.);. 2.மதிப்பு, இடம், பொருள், ஏவல் முதலியவற்றால் தாழ்தல்; to be reduced in value, in estimation, in circumstances,in rank அவன் பெருமை குறைந்து விட்டது. 3. பற்றாமற் போதல்; to be wanting, to prove insufficient, to be short,in weight, measure, or number. பொருள் வாங்கக் கையிற் பணம் குறைவாயுள்ளது. 4. அரைகுறையாதல்; to be imperfect, unfinished, defective, deficient. இதுகுறை வேலை. 5. விலையேறும்படி பண்டம் அருகுதல்; to be dear, difficult of attainment, scarce. 6. எழுத்துக் கெடுதல்; "ஒருமொழி மூவழிக் குறைதலு மனைத்தே" (நன்.156);. 7. வருத்தி உயிரொடுங்குதல்; to droop in affiction. "கணவன் குறையக் குறைவாள்" (கம்பரா. நகர்நீங்.53);. 8. குறைவுற்று வருந்துதல்; to languish from worries. "நாளுமிகும் பணிசெய்து குறைந்தடையு நன்னாளில்" (பெரியபு. திருநாவு. 45);. 9. துணிவு குன்றுதல்; to lose courage. "அரிகுரலோசை யஞ்சி…ஆனை குறையு மனமாகி" (தேவா. 883:9);.
குறைக்கருமம்	குறைக்கருமம் kuṟaikkarumam, பெ.(n.) முடியாது எஞ்சிய செயல்; unfinished part of a business, affair etc. "உறுகுறைக் கருமம் உள்ளக மருங்கின்" (பெருங். இலாவண 10:27);. [குறை + கருமம்.]
குறைக்காரியம்	குறைக்காரியம் kuṟaikkāriyam, பெ.(n.) காரியத்தின் முடியாத பகுதி; unfinished part of business, affair, etc. அரைகுறையாய் இருக்கும் காரியம் (உ.வ.);. [குறை + காரியம்.]
குறைக்கொள்ளி	குறைக்கொள்ளி kuṟaikkoḷḷi, பெ.(n.) 1. பாதி வெந்த கட்டை; fire-brand partially consumed. 2. வீடுகளில் தீவைப்பதாகக் கருதப்படும் ஒருவகைப் பேய் (இ.வ.);; imp that is believed to set fire to houses. [குறை + கொள்ளி.]
குறைகண்	குறைகண் guṟaigaṇ, பெ.(n.) குறைந்த பார்வை; short sight (சா.அக.);. [குறை + கண்.]

குறைகண்ணுறங்கு	குறைகண்ணுறங்கு guṟaigaṇṇuṟaṅgu, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கண் செருகல்; sleeping slightly. 2. அரைக்கண் தூக்கங் கொள்ளல்; being half a sleep, sleeping with eyes partially closed. [குறை + கண் + உறங்கு.]
குறைகரகரப்பு	குறைகரகரப்பு guṟaigaragarappu, பெ.(n.) கரகரவென மெதுவாய்க் கேட்கும் ஒசை; a low creaching noise (சா.அக.);. [குறை + கரகரப்பு.]
குறைகால்	குறைகால் kuṟaikāl, பெ.(n.) அங்கப்பழுதுள்ள கால்; defective leg (சா.அக.);. [குறை + கால்.]
குறைகுடம்	குறைகுடம் guṟaiguḍam, பெ.(n.) கல்வி கேள்விகளால் நிரம்பாதோன்; lit, a pot half-filed with water. A self conceited person, lacking in sound education and good manners, opp. to {mia.kulam.} அவன் ஒரு குறைகுடம். [குறை + குடம்.]
குறைகை	குறைகை guṟaigai, பெ.(n.) ஊனப்பட்ட சிறுகை; deformed short arm (சா.அக.);. [குறை + கை.]
குறைகொள்(ளு)-தல்	குறைகொள்(ளு)-தல் guṟaigoḷḷudal, 11செ.கு.வி.(v.i.) 1. மனக்குறையைப் பாராட்டுதல்; to take a thing amiss, to be piqued; to feel aggrieved, to complain. 2. தன் குறையைக் கூறிக்கொள்ளுதல்; to represent one's wants needs. "மந்திரி குறைகொண் டிரப்ப" (பெருங். மகத. 21:124);. [குறை + கொள்ளு-.]
குறைகோள்	குறைகோள் kuṟaiāḷ, பெ.(n.) இரத்தல் (சூடா.);; begging, petitioning, mendicancy. [குறை + கோள்.]

குறைச்சல்	குறைச்சல் kuṟaiccal, பெ.(n.) 1. குறைவு; deficiency, scarcity, as of an article; curtailment. அவனுக்குச் செலவு குறைச்சல் (உவ.);. 2. இழிவு; discredit, disparagement. என்னைப்பற்றிக் குறைச்சலாய்ப் பேசினான் (உ.வ.);. [குறை → குறைச்சல்.]
குறைச்சால்	குறைச்சால் kuṟaiccāl, பெ.(n.) உழவு நிலத்தில் சாலோடாத இடம் (வின்.);; balk in ploughing. [குறை + சால்.]
குறைச்சிஃறாழிசைக் கொச்சகம்	குறைச்சிஃறாழிசைக் கொச்சகம் guṟaissiḵṟāḻisaiggossagam, பெ.(n.) ஈற்றடி குறைந்து சில தாழிசைகளால் வருவது; a kind of koccagam. [குறை + சில் + தாழிசை + கொச்சகம்.]
குறைசெய்-தல்	குறைசெய்-தல் kuṟaiseytal, 1 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. மதிப்புத் தாழ்வு பண்ணுதல்; to treat with disrespect. 2. வெட்டுதல்; to cut off, disfigure by cutting off. "எனைச் செங்கை தீண்டிக் குறைசெய்து போவதுவோ" (கந்தபு. அசமுகிபுலம்.10);. [குறை + செய்-.]
குறைசொல்(லு)-தல்	குறைசொல்(லு)-தல் kuṟaisolludal, 6 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மனத்திலுள்ள குறையைப் பிறர் அறியக் கூறுதல்; to complain, state grievances, pray for redress, express, dissatisfaction. 2.தனக்கு வேண்டுவனவற்றைச் சொல்லிக் கொள்ளுதல்; to represent one's wants. 3. குற்றஞ்சாட்டுதல்; to charge with fault, censure, criticise, blame. [குறை + சொல்லு-.]
குறைஞ்சால்	குறைஞ்சால் kuṟaiñjāl, பெ.(n.) குறைச்சால் பார்க்க (யாழ்.அக.);;See. {kura-c-cã/} [குறைசால் → குறைஞ்சால் (கொ.வ.);.]
குறைத்தலை	குறைத்தலை kuṟaittalai, பெ.(n.) தலையில்லாத பிணம்; headless body, belived to dance on the battlefield. "குரங்குபட மேதினி குறைத்தலை பட" (கம்பரா. யுத்த மந்திரப். 61);. [குறை + தலை.]

குறைதீர்	குறைதீர்1 kuṟaitīrtal, 2.செ.கு.வி.(v.i.) 1. மனக் குறை நீங்குதல்; to have wants supplied, to be satisfied: "குறைதீர்ந்த கொடையே பகையைப் யுறவாக்கும்" (காஞ்சிப்பு. புராணவர.15);. [குறை + தீர்-.] குறைதீர்2 kuṟaitīrttal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. வேண்டியவற்றை உதவுதல்; to supply, as one's wants or needs; to satisfy. 2. கடமையைச் செய்து முடித்தல்; to fulfil, as an obligation. [குறை + தீர்.]
குறைநய-த்தல்	குறைநய-த்தல் kuṟainayattal, 3 செ.கு.வி.(v.i.) குறை தீர்க்க வேண்டுதல்; request to redress grivances. "கொலைவேற் கண்ணி குறை நயந்தது" (திருக்கோ. 158, கொளு);. [குறை + நய.] செ.அக. முதலியில் குறை நயத்தலைக் குறை நேர்தலாகக் குறித்திருப்பது தவறு.
குறைநரம்பு	குறைநரம்பு kuṟainarambu, பெ.(n.) குறைந்த சுரமுள்ள யாழ்த்திரம் (திவா.);; lit, lute with less than the normal number of strings. A musical mode deficientin notes, opp, to {niranarambu.} [குறை + நரம்பு.]
குறைநாடோன்	குறைநாடோன் kuṟaināṭōṉ, பெ.(n.) கருநொச்சி (சா.அக.);; willow leaved justicia. குறை + (நாடன்); நாடோன்.]
குறைநாள்	குறைநாள் kuṟaināḷ, பெ.(n.) நாள், மாதம், ஆண்டு, வாழ்நாள் இவற்றில் மீதியிருக்குங் காலம்; ramaining portion of the day, month, year or lifetime, குறைநாளும் கழிக்க வேணும் (உ.வ.);. [குறை + நாள்.]
குறைநிறை	குறைநிறை kuṟainiṟai, பெ.(n.) 1. ஏற்றமும் குறைவும்; defect and excess. 2. குடும்பத்திலுள் நலந்தீங்குகள்; domestic wants and comforts. [குறை + நிறை.]
குறைநேர்-தல்	குறைநேர்-தல் kuṟainērtal, 2 செ.கு.வி.(v.i.) குறையை நீக்க உடன்படுதல்; to consent to make up one's wants. "முனியுமக் குறைநேர்ந்தோன்" (பாரத. சம்ப.10);. [குறை + நேர்-.]

குறைநோக்கு	குறைநோக்கு kuṟainōkku, பெ.(n.) குறைந்த பார்வை; short sight (சா.அக.);. [குறை + நோக்கு-.]
குறைநோய்	குறைநோய் kuṟainōy, பெ.(n.) குட்டநோய்; leprosy, as eating away one's limbs. [குறை + நோய்.]
குறைநோய்ப்புண்	குறைநோய்ப்புண் kuṟainōyppuṇ, பெ.(n.) பெருநோயிற் காணும் அழிபுண்; rottlen or putrid ulcers in leprosy (சா.அக.);. [குறை + நோய் + புண்.]
குறைப்பக்கம்	குறைப்பக்கம் kuṟaippakkam, பெ.(n.) தேய் பிறைநாள்; dark fortnight, period of waning moon. "குவைசேரவுற்று வருங் குறைபக்கச் சதுர்த்தசி பின்" (விதாந. பஞ்சாங்க.26);. [குறை + பக்கம் த. பக்கம்→Skt. paksa.]
குறைப்பஃறாழிசைக் கொச்சகம்	குறைப்பஃறாழிசைக் கொச்சகம் guṟaippakṟāḻisaiggossagam, பெ.(n.) ஈற்றடி குறைந்து பல தாழிசைகளால் வருவது; a kind of koccagam. [குறை + பல் + தாழிசை + கொச்சகம்.]
குறைப்பட்டவர்	குறைப்பட்டவர் kuṟaippaṭṭavar, பெ.(n.) குடும்பத்தில் நேர்ந்த இறப்பு முதலிய நிகழ்வுகளால் துன்பப்பட்டவர்; lit., persons bereaved of their near relations. Persons who have suffered great affection. [குறை + பட்டவர்.]
குறைப்பட்டவள்	குறைப்பட்டவள் kuṟaippaṭṭavaḷ, பெ.(n.) கைம்பெண்; widow. [குறை + பட்டவள்.]
குறைப்படு-தல்	குறைப்படு-தல் kuṟaippaḍudal, 20 செ.கு.வி.(v.i.) மனக்குறையுறுதல்; to be displeased, discontented. "குறைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறான்" (பெருங்.இலாவாண. 19:7);. [குறை + படுதல்.]
குறைப்பிண்டம்	குறைப்பிண்டம் kuṟaippiṇṭam, பெ.(n.) முதிர்ச்சியடையாத பிண்டம்; undeveloped or immature foetus; 2. காலத்திற்கு முன்னதாகவே வெளிவரும் பிண்டம்; foetus coming out before the full term or the time of maturity (சா.அக);. [குறை + பிண்டம்.]

குறைப்பிணம்	குறைப்பிணம் kuṟaippiṇam, பெ.(n.) அரை குறையாய் எரிந்து கிடக்கும் பிணம்; half-burnt corpse. "குய்ம்மனத்தாளர் குறைப்பிணங் காட்டி" (பெருங். இலாவாண. 19:7);. [குறை + பிணம்.]
குறைப்பிள்ளை	குறைப்பிள்ளை kuṟaippiḷḷai, பெ.(n.) பருவம் நிரம்புமுன் பெற்ற கருப்பிண்டம்; undeveloped foetus delivered before time. அவர் குறைப்பிள்ளை பெற்றாள். [குறை + பிள்ளை.]
குறைப்பேர்	குறைப்பேர் kuṟaippēr, பெ.(n.) 1. மற்றவர்; other persons, rest, as of a company. நீ வந்தாயே, குறைப் பேரெல்லாம் எங்கே? (உ.வ.);. 2. சுருக்கிக் கூறும் இயற்பெயர்; abbreviated name, as {kittu} for Krishnan. [குறை + பேர்.]
குறைப்பொழுது	குறைப்பொழுது kuṟaippoḻudu, பெ.(n.) 1. செல்ல வேண்டிய காலம்; unexpired portion of time. காலக்குறைவு; the remaining portion of the day, month, year, etc., [குறை + பொழுது.]
குறைப்போக்கு	குறைப்போக்கு kuṟaippōkku, பெ.(n.) மாதவிடாய்க் காலத்தில் பெண்களுக்குக் காணும் குறைவான குருதி; scanty discharge in menstruation (சா.அக.);. [குறை + போக்கு.]
குறைபடு	குறைபடு1 kuṟaibaḍudal, 20 செ.கு.வி.(v.i.) 1. குறைவாதல்; to be wanting, to diminish, to become scarce. 2. துணிப்படுதல்; to be broken into pieces, to be shivered into fragments. "நீர்கல் குறைபட வெறிந்து" (பரிபா, 20);. [குறை + படுதல்.] குறைபடு2 kuṟaibaḍuttal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. முகத்தல்; to draw up, as water by the clouds. "கடல்குறைபடுத்தநீர்" (பரிபா. 20);. 2. மதிப்புக் குறைவுண்டாக்குதல்; to put one to shame. [குறை + படு-.]
நறைபடு	நறைபடு2 naṟaibaḍuttal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) குறைவுண்டாக்குதல்; to fail in rendering what is due, to cause deficiency. [குறை + படு-.]

குறைபாடு	குறைபாடு kuṟaipāṭu, பெ.(n.) 1. குறைவு; defciency, defect. "ஈசன் பூசை யியற்றினேன் குறைபாடின்றி" (பிரமோத், 17,19);. 2. மனக்குறை; want, need, discontent. [குறைபடு → குறைபாடு.]
குறைமகன்	குறைமகன் guṟaimagaṉ, பெ.(n.) நிலைமை யிழந்தவன்; one who has lost his status in life. "செல்வ நீத்த குறைமகன்" (பெருங். இலாவாண. 8,32);. [குறை + மகன்.]
குறைமதி	குறைமதி kuṟaimadi, பெ.(n.) தேய்பிறை; waning moon. "குறைமதி நீரோ நின்பேராற்றல்' (கந்தபு. அசமுகிபு.11);. [குறை + மதி. மதி = நிலவு.]
குறைமாதக்கருப்பம்	குறைமாதக்கருப்பம் kuṟaimātakkaruppam, பெ.(n.) பத்து மாதமும் (40 வாரம்); கடவாத கருப்பம்; the period of pregnancy, in which the full term of 40 weeks is not completed (சா.அக.);. [குறை + மாதம் + கருப்பம்.]
குறைமாதக்காரி	குறைமாதக்காரி kuṟaimātakkāri, பெ.(n.) மாத அளவு நிரம்புமுன் பிள்ளை ஈன்றவள்; woman who has given birth to a child prematurely. [குறை + மாதம் + காரி.]
குறைமாதப்பிள்ளை	குறைமாதப்பிள்ளை kuṟaimātappiḷḷai, பெ.(n.) மாத அளவு நிரம்பு முன்பிறந்த பிள்ளை; child bom prematurely. [குறை + மாதம் + பிள்ளை.]
குறைமாதம்	குறைமாதம் kuṟaimātam, பெ.(n.) 1. மாதத்தின் மீதி; remaining part of the month. 2. கருமுற்றிப் பேற்றிற்குரிய கால அளவிற் குறைவுபட்ட மாதம்; deficiency in the period required for the full development of foetus, as in premature delivery. [குறை + மாதம்.]
குறையணி கொள்(ளு)-தல்	குறையணி கொள்(ளு)-தல் guṟaiyaṇigoḷḷudal, 16 செ.கு.வி.(v.i.) அரைகுறையாக ஒப்பனை செய்து கொள்ளுதல்; to be imperfectly dressed or adorned. "குறையணி கொண்ட வாறே" (சீவக. 2537);. [குறையணி + கொள்ளு-.]
குறையரவு	குறையரவு kuṟaiyaravu, பெ.(n.) குட்டையான பாம்புவகை; a kind of serpent, as being short. "குறையரவு திண்டி" (சீவக. 1271);. [குறை + அரவு.]

குறையலாளி	குறையலாளி kuṟaiyalāḷi, பெ.(n.) திருமங்கை மன்னன்;{Thirumanga-ālvås,} as the chief of {Kuraya} "மங்கையர் கோன் குறையலாளி" (திவ். பெரியதி. 4,4,10);. [குறையல் + ஆளி.]
குறையவை	குறையவை kuṟaiyavai, பெ.(n.) அறிவு குணங்களாற் குறைவுபட்டார் கூடிய அவையம் (யாப்.வி.96,515);; assembly of inferiors, opp. to {mira-y-ava:} [குறை + அவை.]
குறையறு	குறையறு1 kuṟaiyaṟudal, 2 செ.கு.வி.(v.i.) மனக்குறை நீங்குதல்; to be freed from wants, anxiety etc. [குறை + அறுதல்.] குறையறு2 kuṟaiyaṟuttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) குறைநீங்கக் கொடுத்தல்; to bestow liberally and free one from wants anxiety, etc. "சோறுந் தண்ணீரும் குறையறுத்துக் கொண் டிருக்குமா போலே' (ஈடு, 9.3:1);. [குறை + அறு-.]
குறையாக்கேள்வி	குறையாக்கேள்வி kuṟaiyākāḷvi, பெ.(n.) நிரம்பிய அறிவு; perfect learning, sound erudition. "குறையாக் கேள்வி மாடலன்" (சிலப். 28:111);. [குறை + ஆ + கேள்வி. ஆ =எதிர்மறைப் பின்னொட்டு.]
குறையிர-த்தல்	குறையிர-த்தல் kuṟaiyirattal, 3 செ.குன்றாவி. (v.t.) தன் குறைகூறி வேண்டுதல்; to beg, supplicate, petition for one's wants. "மாலைக் குறையிரந்து"(திவ். இயற்.2:17);. [குறை + இரத்தல்.]
குறையுடல்	குறையுடல் kuṟaiyuḍal, பெ.(n.) தலையில்லாத உடல்; headless body believed to dance on the battlefield. "குறையுடலும் கும்பிட்டு நிற்குமாலோ" (கலிங். 97);. [குறை + உடல்.]
குறையுணவு	குறையுணவு kuṟaiyuṇavu, பெ.(n.) 1. பத்திய உணவு; food restricted by diet. 2. அற்ப உணவு; simplefood. 3. பசி தீர்க்காத குறைந்த உணவு; food not ordinarily satisfying hunger. 4. துறவியர் கொள்ளும் ஒருவேளை உணவு; yogi's diet. 5. கெடுதியான உணவு; faulty diet such as indigestible food etc. (சா.அக.);. [குறை + உணவு.]
குறையுறவு	குறையுறவு kuṟaiyuṟavu, பெ.(n.) மனக்குறை கொண்டிருக்கை; being in distress. "தோழியிடைச் சென்று……. பின்னும் குறையுறவு தோன்ற நின்று" (திருக்கோ. 90.அவ.);. [குறை + உறவு.]

குறையுறு-தல்	குறையுறு-தல் kuṟaiyuṟudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) குறைகூறி வேண்டுல்; to beg, entreat, supplicate for one's wants. "இரந்து குறையுற்ற கிழவனை" (தொல். பொருள். 237);. [குறை + உறு-.]
குறையொற்றுமை உருவகம்	குறையொற்றுமை உருவகம் guṟaiyoṟṟumaiuruvagam, பெ.(n.) உருவகத்திலோர் குறை தோன்றச் சொல்வது; metaphor with one compoment modified. நெற்றி விழியில்லாச் சங்கரன் (கழ.தமி.அக.);. [குறை + ஒற்றுமை + உருவகம்.]
குறைவங்கம்	குறைவங்கம் kuṟaivaṅgam, பெ.(n.) குறையுறுப்பு; defective organ (சா. அக.);. [குறைவு + அங்கம்.]
குறைவயிறு	குறைவயிறு kuṟaivayiṟu, பெ.(n.) 1. உணவு குறைவாகக் கொண்ட வயிறு; stomach partially filled with food. 2. அரைவயிறு; half filled belly. அரைவயிறு குறை வயிறாக உண்பவன் (கொ.வ.);. [குறை + வயிறு.]
குறைவறு-த்தல்	குறைவறு-த்தல் kuṟaivaṟuttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) குறைதீர் பார்க்க (பெரியபு.கழறிற்.95);;See. {kurai} [குறை + தீர்.]
குறைவறுப்பு	குறைவறுப்பு kuṟaivaṟuppu, பெ.(n.) 1. அரண்மனைக்குரிய பண்டச்சுமை; head-load of articles, intended for the palace. "குறைவறுப்பு எடுக்கவும்" (S.I.I.vi.29);. 2. மதிப்புரவாக அனுப்பும் பண்டங்கள்; supplies made, as to a superior. (பெரியபு:திருஞான.1072);. [குறைவு + அறுப்பு.]
குறைவாளர்	குறைவாளர் kuṟaivāḷar, பெ.(n.) குறையுடையவர்; persons in want, "மாதா பிதாக்கள் ப்ரஜைகளில் குறைவாளர் பக்கலிலேயிறே இரங்குவது" (ஈடு. 4:5,8);. [குறைவு + ஆளர்.]
குறைவிரல்	குறைவிரல் kuṟaiviral, பெ.(n.) குட்ட நோயால் குறைந்த விரல்; mutilated digit in leprosy. 2. விரற் பழுது; short deformed fingers (சா.அக.);. [குறை + விரல்.]
குறைவிரிவு	குறைவிரிவு kuṟaivirivu, பெ.(n.) 1. முழுவதும் விரியாதது; partial distension as of cellular membrane. 2. முழுவதும் பூக்காதது; not fully blossomed (சா.அக.);. [குறை + விரிவு.]

குறைவில்	குறைவில் kuṟaivil, பெ.(n.) வானவில்; rainbow. "வானத்துக் குறைவிலேய்ப்ப" (பெரும்பாண். 292);. [குறை + வில்.]
குறைவிலறிவுடைமை	குறைவிலறிவுடைமை kuṟaivilaṟivuḍaimai, பெ.(n.) குறைவில்லாத அறிவைக் கொண்டிருத்த லாகிய இறைவன் எண்குணத்துள் ஒன்று (பிங்.);; possession of unlimited wisdom, one of God's eight attributes. [குறைவு + இல் + அறிவுடைமை.]
குறைவு	குறைவு kuṟaivu, பெ.(n.) 1. குறைபாடு; lack, want, deficiency, dearth, limit "நாடக நடித்ததோ குறைவில்லை" (தாயு. எங்குநிறை.5);. 2. குற்றம்; defect, default. 3. குறைந்த அளவுள்ளது; little, small, quantity. 4. ஏழ்மை (திவா.);; indigence, poverty. 5. காரியபலன்; use value, profit. "மாறாளன் கவராத மணிமாமை குறைவிலமே" (திவ். திருவாய். 4:8,1);. [குறை → குறைவு.]
குறைவேண்டுநர்	குறைவேண்டுநர் kuṟaivēṇṭunar, பெ.(n.) நன்மையான செயல்களை விரும்புவோர்; persons petitioning for their wants. "முறைவேண்டுநர்க்கும் குறைவேண்டு நர்க்கும்" (பெரும்பாண். 443);. [குறை + வேண்டுநர்.]
குறோக்கை	குறோக்கை kuṟōkkai, பெ.(n.) குறட்டை; snoring. "குரங்கு குத்தி கொண்டு குறோக்கை கத்தி" (ஒழிவி. யோக.10);. மறுவ. குறட்டை தெ. குரக [குறக்கு (ஒலிக்குறிப்பு); → குறக்கை → குறோக்கை. குறக்கை பார்க்க;See. {kurakka]}
குறோட்டை	குறோட்டை kuṟōṭṭai, பெ.(n.) 1. காக்கணம்; mussell shell creeper. 2. பீச்சு விளாத்தி; a species of wood-apple tree giving out fetid smell. [குறட்டை → குறோட்டை.]
குன்பாண்டு	குன்பாண்டு kuṉpāṇṭu, பெ.(n.) வெண்பாதிரி; white trumpet flower (சா.அக.);. [குல் + பாண்டு - குல்பாண்டு → குன்பாண்டு. பாண்டு = வெண்மை.]

குன்மக்கட்டி	குன்மக்கட்டி kuṉmakkaṭṭi, பெ.(n.) வயிற்றில் உண்டாகும் ஒருவகைக் கட்டி; Billy; glandular enlargement in the abdomen, tumour. [குன்மம் + கட்டி.]
குன்மக்கழிச்சல்	குன்மக்கழிச்சல் kuṉmakkaḻiccal, பெ.(n.) செரியாமையினால் ஏற்படும் கழிச்சால்; diarrhoea due to indigestion (சா.அக.);. [குல் → குன்மம் + கழிச்சல்.]
குன்மக்காசம்	குன்மக்காசம் kuṉmakkācam, பெ.(n.) குன்ம நோயினால் ஏற்பட்ட காசநோய்;{kāsam} arising due to dyspepsia(சா.அக.);. [குன்மம் + காசம்.]
குன்மக்காமாலை	குன்மக்காமாலை kuṉmakkāmālai, பெ.(n.) குன்ம நோயினால் உண்டான காமாலை; jaundice connected with dyspepsia due to obstruction of the liver (சா.அக.);. [குன்மம் + காமாலை.]
குன்மக்குடோரி	குன்மக்குடோரி kuṉmakkuṭōri, பெ.(n.) குன்மத்தைப் போக்க வல்ல ஒருவகை நீர்ப்பூடு (பதார்த்த. 244);; a water-plant capable of curing chronic dyspepsia. [குன்மம் + (கோடாலி); குடோரி.]
குன்மக்கோடாலி	குன்மக்கோடாலி kuṉmakāṭāli, பெ.(n.) மரத்தைக் கோடாலி கொண்டு வேரறப் பிளப்பது போல், உடம்பிலுள்ள நோயை வேரறக் களைந்து குணமாக்கும் மருந்து; a medicine capable of curing radically diseases in the system in the same way as a tree is uprooted with an axe severing all connections with the ground (சா.அக.);. [குல் + குன்மம் + கோடாலி.]
குன்மக்கோளாறு	குன்மக்கோளாறு kuṉmakāḷāṟu, பெ.(n.) செரியாமையினால் ஏற்படும் குற்றங்கள்; dyspeptic disorders (சா. அக.);. [குன்மம் + கோளாறு.]

குன்மச்சூலை	குன்மச்சூலை kuṉmaccūlai, பெ.(n.) குன்மத்தினால் வயிற்றில் உண்டாகும் குத்தல் நோய்; colicky pain in the abdomen experienced in case of dyspepsia. [குன்மம் + சூலை.] குன்மச்சூலை kuṉmaccūlai, பெ.(n.) குன்மம்1 பார்க்க (இங்.வை.);;See. {kunmam'.} [குன்மம் + சூலை.]
குன்மத்தலைவலி	குன்மத்தலைவலி kuṉmattalaivali, பெ.(n.) குடல் ஈரல் போன்ற உறுப்புகள், குன்மக் கோளாறடை வதினால் ஏற்படும் தலைவலி; head-ache arising from the derangment of the stomach, bowel or liver due to dyspepsia (சா.அக.);. [குன்மம் + தலைவலி.]
குன்மத்தைப்போக்கி	குன்மத்தைப்போக்கி kuṉmattaippōkki, பெ.(n. மான்செவிக் கள்ளி; leafy tree-spurge. It is so called from its virtue of curing dyspepsia (சா.அக.). [குன்மம் + அத்து + ஐ + போக்கி.]
குன்மப்போக்கு	குன்மப்போக்கு kuṉmappōkku, பெ.(n.) குன்மத்தினால் உண்டாகும் வயிற்றுப்போக்கு; diarrhoea due to indigestion (சா.அக.);. [குல் = கூடுதல் கருத்துவேர். குல் → தண்டு → குன்மம்.]
குன்மம்	குன்மம்1 kuṉmam, பெ.(n.) செரிமானமின்மை, வயிற்றுவலி முதலியன காணும் வயிற்றுநோய் (சீவரட்.);; chronic dyspepsia; glandular enlargement in the abdomen, as of the mesenteric gland, causing indigestion, colic and emaciation. 2. 9 யானை,9 தேர், 27 குதிரை, 45 காலாள்கள் கொண்ட படைவகுப்பு (சூடா.);; a division of an army consisting of elephants, 9 chariots, 27 horses and 45 foot soldiers. 3. அடர்ந்த தூறு (சூடா,);l; dense thicket, bush. [குல் (குத்தல், வலி); → குன்மம்.] குன்மம்2 kuṉmam, பெ.(n.) 1. புரளச் செய்தல்; causing to roll. 2. உள்கட்டி; internal tumour. 3. அடி வயிற்றுக் கட்டி; abdominal tumour (சா.அக.);. [குல் → குல்மு → குன்மு → குன்மம்.] குன்மம்3 kuṉmam, பெ.(n.) பித்தம் அதிகரித்து, செரியாமையினால் ஏப்பத்தோடு வலியை உண்டாக்கும் ஒரு நோய்; dyspepsia arising from chronic enlargement of the spleen. [குல் (குத்தல், வலி → குன்மம்.] வகைகள்:

குன்மை	குன்மை kuṉmai, பெ.(n.) சிறுகாஞ்சொறி; small climbing nettle (சா.அக.);. [குல் → குன்மு → குன்மம்.]
குன்றக்கூற்றம்	குன்றக்கூற்றம் kuṉṟakāṟṟam, பெ.(n.) திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம் உடையார்பாளையம் வட்டம் நடுநாட்டின் தென் எல்லைப் பகுதியில் குன்றம் என்னும் ஊரைத் தலைநகரமாகக் கொண்டுள்ள கூற்றமாகும் (கல்.க.சொ.அ.மு.);; name of a {kūtram} in {udayāpālayam} taluk. [குன்றம் + கூற்றம்.]
குன்றக்கூறல்	குன்றக்கூறல் kuṉṟakāṟal, பெ.(n.) பத்துவகை நூற்குற்றங்களுள் கூறவேண்டியதைக் குறைவு படச் சொல்லுகையாகிய குற்றம் (தொல். பொருள். 664);; incomplete statement, a defect in composition one often {nor-kusram,} [குன்றுதல் = குறைதல். குன்று → குன்ற + கூறல்.]
குன்றகத்தலை அறு-த்தல்	குன்றகத்தலை அறு-த்தல் guṉṟagattalaiaṟuttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) பெரிய தலையைத் தானே அறுத்தல்;ஸ்ரீகம்பருமற்கு யாண்டு இருபதாவது – படாரிக்கு நவகண்டங் குடுத்து குன்றகத்தலை அறுத்துப் பிடலிகைமேல் வைத்தானுக்கு திருவான் மூர் ஊரார் வைத்த பரிசாவது" (தெ.கல்.தொ.12, கல்.106); (செங்கம் நடுகல்);. [குன்றகம் + தலை + அறு-.] செஞ்சோற்றுக் கடன் தப்பாமல் தன் அரசனுக்கு வெற்றி வேண்டி வீரன் தன்னைத் தானே பலியிடல் இச்செயலை, புறப்பொருள் வெண்பாமாலை வாகையுள் அவிப்பலி என்று சிறப்பித்துக் கூறும். தமிழகத்தில் வடி ஆர்க்காடு மாவட்டத்திலுள்ள செங்கம் நடுகற் பொறிப்பு இதனைப் புலப்படுத்தும்.
குன்றபலம்	குன்றபலம் kuṉṟabalam, பெ.(n.) ஒருவகைக் கருந்திணை; akind of black millet (சா.அக.); [குன்று + பலம் (தவசம்); – குன்றபலம்.]
குன்றம்	குன்றம் kuṉṟam, பெ.(n.) மலை; hill, mountain. "பொதியிற் குன்றத்துக் கற்கால் கொண்டு" (சிலப். 25:122);. [குன்று → குன்றம்.]
குன்றர்	குன்றர் kuṉṟar, பெ.(n.) குன்றவாணர்; hill tribes "குன்றர் முழங்குங் குரவை" (திருக்கோ. 127);. [குன்று + அர் – குன்றர்.]
குன்றல்	குன்றல் kuṉṟal, பெ.(n.) 1. குறைகை; diminishing, decreasing. 2. கெடுதல் விகாரம் (Gram.);; elision, omission. "மெய்பிறி தாதல் மிகுதல் குன்ற லென்று" (தொல். எழுத்து. 109);. [குன்று → குன்றல்.]

குன்றவர்	குன்றவர் kuṉṟavar, பெ.(n.) குன்றவாணர் (திவா.); பார்க்க;See. {kudravämar.} ம. குன்னவன் [குன்று → குன்றவர்.]
குன்றவாணர்	குன்றவாணர் kuṉṟavāṇar, பெ.(n.) குறிஞ்சிநில மக்கள்; mountaineers, inhabitants of the hilly tract. "இருங்குன்ற வாண ரிளங்கொடியே" (திருக்கோ. 15);. [குன்றம் + வாணர்.]
குன்றவில்லி	குன்றவில்லி kuṉṟavilli, பெ.(n.) சிவன் (திவா.);;{Siva,} as having Mt. {Meru} for his bow. மேரு மலையை வில்லாகக் கொண்டவன். [குன்றம் + வில்வி.]
குன்றாவாடை	குன்றாவாடை kuṉṟāvāṭai, பெ.(n.) வடகீழ்க் காற்று; north-east wind. [குன்று + ஆ + வாடை. ஆ – எதிர்மறை.]
குன்றி	குன்றி1 kuṉṟittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. குன்று போல் குவித்தல், ஒன்றாகக் கூட்டுதல்; to heap up, make a lump of, to hill. 2. வளர்தல்; to be increased, grow(சேரா.நா.);. 3. குன்றிமணி வளர்தல்; to be increased, grow (சேரா.நா.);. ம. குன்னிக்குக [குல் → குன் → குன்றி.] குன்றி2 kuṉṟi, பெ.(n.) 1. குன்றிச் செடி; crab's eye creeper. 2. குன்றிமணி1 பார்க்க;See. {kunrimani.} 3. குன்றிமணி1 பார்க்க;See. {kurimani.} "குன்றுவ குன்றி யனைய செயின்" (குறள்.965);. 4. மனோ சிலை (வின்.);; a mineral poison. [குல் → குன்று → குன்றி.]
குன்றிநிறக் கண்ணன்	குன்றிநிறக் கண்ணன் kuṉṟiniṟakkaṇṇaṉ, பெ.(n.) 1. குன்றிமணி போற்சிவந்த கண்ணு டையவன்; one whose eyes are as red as the kuri. 2. சிவந்த கண்களையுடைய காட்டுப்பன்றி; Indian wild hog. [குன்றி + நிறம் + கண்ணன்.]

குன்றிநேசி	குன்றிநேசி kuṉṟinēci, பெ.(n.) வீட்டுப்பல்லி; house lizard (சா.அக.);. [குன்றி + நேசி.]
குன்றிப்பிரமாணம்	குன்றிப்பிரமாணம் kuṉṟippiramāṇam, பெ.(n.) குன்றிமணியளவு; as big as crab's eye. மறுவ. குன்றியளவு [குன்றி + பிரமாணம். குன்றியளவு பார்க்க;See. {kudri-y-alavu.]}
குன்றிப்போ-தல்	குன்றிப்போ-தல் kuṉṟippōtal, 8 செ.கு.வி.(v.i.) மெலிவுறல்'; being emaciated, as through disease or mental worry (சா.அக.);. [குன்று → குன்றி + போ-.]
குன்றிபோல்செடிச்சி	குன்றிபோல்செடிச்சி kuṉṟipōlceḍicci, பெ.(n.) தொழுகண்ணிச் செடி; a medicinal plant resem bling liquorice plant (சா.அக.);. இதுகுன்றிச்செடியைப்போலிருப்பதால் இப்பெயர் பெற்றது.
குன்றிமணி	குன்றிமணி kuṉṟimaṇi, பெ.(n.) 1. குன்றிச் செடியின் சிவப்பு வித்து; thered seedor crab's eye 2. குன்றி1 பார்க்க;See. {kur}. 3. 4 நெல் அல்லது ½ மஞ்சாடி எடையுள்ள பொன் நிறுக்கும் நிறைவகை (கணக்கதி.);; a standard weight for gold = paddy grains =2gr. troy = {massagi} = 1/12 pagoda 4. அதிமதுரம்; liquorice, [குன்றி + மணி.]
குன்றிமணிச்சம்பா	குன்றிமணிச்சம்பா kuṉṟimaṇiccambā, பெ.(n.) செந்நிறமுள்ள சம்பா நெல்வகை (பதார்த்த. 319);; a kind of reddish {cambā-paddy.} [குன்றி + மணி + சம்பா.]
குன்றிமேனி	குன்றிமேனி kuṉṟimēṉi, பெ.(n.) நிழல்பட்டால் தலை கவிழ்ந்திருக்கும் ஒரு பூடு; an unknown plan having a peculiar virtue of drooping when shad: falls on it (சா.அக.);. [குன்றி + மேனி.]
குன்றியலுகரம்	குன்றியலுகரம் guṉṟiyalugaram, பெ.(n.) குற்றியலுகரம்; shortened 'u' "குடுதுறு வெண்னூ குன்றிய லுகரமொடு" (நன். 331);. [குன்று + இயல் + உகரம்.]
குன்றிவேர்	குன்றிவேர் kuṉṟivēr, பெ.(n.) அதிமதுரம் (தைலவ. தைல. 4);; liquorice root. [குன்றி + வேர்.]

குன்று	குன்று1 kuṉṟudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. குறைதல்; to decrease, diminish, become reduced. 2. அழிவடைதல்; to be ruined. "குன்றா முது குன்றுடையான்" (சிவப். பிரபந். பிக்ஷாட.2);. 3. நிலைகெடுதல்; to fall from high position. "குன்றின் அனையாரும் குன்றுவர்" (குறள், 965);. 4.எழுத்துக் கெடுதல் (தொல்.எழுத்து.109); (Gram);; to be omitted, as a letter. 5. வாடுதல்; to droop, languish to be dispirited. அவன் துயரத்தால் மனங்குன்றினான். 6. வளர்ச்சி யறுதல்; to become stunted to be arrested in growth. சிறுகன்றுகளின் முதுகிற் கையை வைத்தாற் குன்றிவிடும் (இ.வ.);. ம. குன்னுக; க., தெ. குந்து; து. குந்துனி; குட. கொறு; கோத. குர்க்; துட. குறக்; கூ. கோக்;பட. குக்கு. [குல் → குன்று.] குன்று2 kuṉṟu, பெ.(n.) 1. குறைவு (சூடா.);; defIciency. 2. சிறுமலை; hill.
குன்றுகூப்பிடு-தல்	குன்றுகூப்பிடு-தல் kuṉṟuāppiḍudal, 20 செ.கு.வி.(v.i.) குன்றானது எதிரொலி செய்யுமாறு கூவி விளையாடுதல்; to rouse the echoes of the hill by shouting in play. [குன்று + கூம்பிடு-.]
குன்றுபயன்	குன்றுபயன் kuṉṟubayaṉ, பெ.(n.) கள வொழுக்கம்; clandestine union, as of lovers. "கொள்ளாரிக் குன்றுபயன்" (பரிபா. 9:26);. [குன்று + பயன்.]
குன்றுமுத்துக்கொடி	குன்றுமுத்துக்கொடி kuṉṟumuttukkoḍi, பெ.(n.) கொடிவகை (விவசா.6);; a creeper. [குன்று + முத்துக்கொடி.]
குன்றுவர்	குன்றுவர் kuṉṟuvar, பெ.(n.) 1. குறிஞ்சிநிலமக்கள் (தொல். பொருள். 20, உரை);; people of the hilly tract, mountaineers. 2. பழனிமலையிற் பயிரிட்டு வாழும் ஓர் இனத்தார்; name of the principal cultivating caste on the Palani hills. [குன்று → குன்றுவர். குன்று → குன்றவர் என்பதே மரபு. எனினும் குன்று → குன்றுவர் என்பது குன்றவர் என்னும் பொருளில் வழக்கூன்றிய இடவழக்கு.]
குன்றுவாடை	குன்றுவாடை kuṉṟuvāṭai, பெ.(n.) வடமேல் காற்று; north west wind dist. fr. {kunrā-vāgai} (கடல்வ);. [குன்று + வாடை.]

குன்றெறிந்தோன்	குன்றெறிந்தோன் kuṉṟeṟindōṉ, பெ.(n.) முருகக் கடவுள் (பிங்.);; lit., one who clove a mountain with hislance. குன்றத்தைத் தனது வேலால் எறிந்தவன். [குன்று + எறிந்தோன்.]
குன்றைத்தான்	குன்றைத்தான் kuṉṟaittāṉ, பெ.(n.) துரிசு; blue vitrio (சா.அக.);. [குன்று → குன்றைத்தான்.]
குன்றை வில்லாக்கினோன்	குன்றை வில்லாக்கினோன் kuṉṟaivillākkiṉōṉ, பெ.(n.) துரிசு (சங்.அக.);; blue vitriol. [குன்றை + வில்லாக்கினோன்.]
குன்னம்	குன்னம் kuṉṉam, பெ.(n.) 1. மதிப்புக்குறைவு; disgrace, dishonor. "இங்கே யொருத்திநா னிருந்ததே பெருங்குன்னம்" (இராமநா.);. 2. பழி; scandal. "கன்னிமேலே யெறிந்தாற் குன்னஞ் சொல் லாரோ" (இராமநா. உயுத். 82);. [குல் → குன்னம்.]
குன்னல்	குன்னல் kuṉṉal, பெ.(n.) சளி சுரத்தோடு மாட்டுக்கு வரும் நோய்; a cattle disease with cold and fever. [குல் → குன் → குன்னல்.]
குன்னாங்குருச்சியாக	குன்னாங்குருச்சியாக kuṉṉāṅgurucciyāka, பெ.(adv.) ஏகாந்தமாக; privately, secretly. "இது தன்னைக் குன்னாங்குருச்சியாக வன்றிக்கே எல்லாருமறியும்படி ப்ரஹித்தமாகச் சொன்னேன்" (திவ்.பெரியாழ்.2.2:5, வியா.பக்.259);. [குன்னா + குருச்சியாக.]
குன்னா-த்தல்	குன்னா-த்தல் kuṉṉāttal, 6 செ.கு.வி.(v.i.) குளிரால் உடம்பு கூனிப் போதல் (நெடுநெல்.9, உரை);; to shrink and crouch with cold, to contract limbs and look small. [குல் → குன்னு → குன்னா-.]
குன்னான்	குன்னான் kuṉṉāṉ, பெ.(n.) ஒரு வகை எலி; a kind of rat. [குல்→குன்→குன்னான்.]

குன்னி	குன்னி kuṉṉi, பெ.(n.) குன்றிமணி; crabis eye, jewellers lead (சா.அக.);. மறுவ. குண்டுமணி Fin. kovyt; Es. kebi; Hung. keves; Mong. gopi Jap, kuwashii.O.Jap. kupasi [குல் → குன் → குன்றி→குன்னி (கொ.வ.);.]
குணக்காசிகம்	குணக்காசிகம் guṇaggācigam, பெ.(n.) கடைச் சரக்குகளைச் சேர்த்து செய்யும் ஒரு மருந்து; a medcine prepared by bazaar drug (சா.அக.); [குனம் + காசிகம்.]
குனகு-தல்	குனகு-தல் guṉagudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) கொஞ்சிப் பேசுதல்; to prattle sweetly. "குனகியல ருடனிருந்து" (திருப்பு. 20);. [குல் → குன் → குனகு.]
குனட்டம்	குனட்டம் kuṉaṭṭam, பெ.(n.) அதிவிடையம்(மலை.); பார்க்க;See. {advigayam} [குனட்டு → குண்ட்டம்.]
குனடி	குனடி kuṉaḍi, பெ.(n.) நேப்பாளத்திருந்து வரும் ஒரு கடைச்சரக்கு; a bazar drug exported from Nepa (சா.அக.);. [குல் → குள் → குனடி.]
குனாவகம்	குனாவகம் guṉāvagam, பெ.(n.) கூத்தன் குதம்பை pointed leaved hog weed (சா.அக.);. [குல் → குன் → குனவு → குனவகம் → குனாவகம்]

குனி-தல்	குனி-தல் kuṉidal, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1 வளைதல்; to bend, as a bow. "குனிவளர் சிலை" (சீவக. 486); 2. வணங்குதல் (சூடா.);; to bow, make obeisance 3. தாழ்தல் (சூடா.);; to stoop, to descend low "குனிந்த வூசலிற் கொடிச்சி" (கம்பரா. சித்திர. 24); 4. வீழ்தல்; to fall, as in battle. "குஞ்சரங் குனிம நூறி" (சீவக. 2293);. 5. இரங்குதல் (சது.);; to pity commiserate, relent. ம.குனி; க.குனி;தெ.குங்கு. [குல் → குன் → குனி. குல் = வளைதல்.]
குனிப்பாய்ப்பார்-த்தல்	குனிப்பாய்ப்பார்-த்தல் kuṉippāyppārttal, 4 செ.கு.வி. (v..i) கவனமாய் உற்றுப்பார்த்தல்; looking with special attention (சா.அக.);. [குனிப்பு + ஆய் + பார்-.]
குனிவி-த்தல்	குனிவி-த்தல் kuṉivittal, பி.வி.(cas.v.) வளைத்தல்; to bend. "கொன்படைத் தகுனிவிற் குனிவித்தே" (கந்தபு:தாரக.122);. [குனி → குனிவி.]
குனை	குனை kuṉai, பெ.(n.) கூர்மையான பக்கம்; the sharp point or tip of a thing. "பிரம்பின் குனை படலால்" [குல் → குனை]
குனைப்புல்	குனைப்புல் kuṉaippul, பெ.(n.) மேம்புல்; the tip of grass (சா.அக.);. [குனை + புல்.]

கூ	கூ1ā, பெ.(n.) உயிர்மெய் எழுத்து; the syllable formed by adding back long vowel (u); to the velar voiceless stop (k);, one of the secondary alphabet of the Tamil language. [க் + ஊ –கூ.] கூ2ā, பெ.(n.) புவி; earth. "கூநின் றளந்த குறளென்ப" (வள்ளுவமா.14.);. ம.,க, கூ [ஒருகா. குவலயம் →குவயம்→குவை→கூ.] கூ3ā, பெ.(n.) 1. குயில் கூவும் ஒலி; cooing, as of koel. 2. கூவிளம் வாய்ப்பாட்டில் நேரசையைக் குறிக்கும் எழுத்து; a letter of {kūVijam} tables, {nérasa.} 3. கூக்குரதல் (முறையீட்டொலி);; piteous cry. 4. ஒரு பெண் பேய் (த.சொ.அக.);; female devil. [கூ = விளிக்குரல், ஒலிக்குறிப்பு, பேசிரைச்சல், அரற்றும் பெண்பேய்.]
கூஉய்	கூஉய்āuy, வி.எ.(adv.) 1. கூவியெனப் பொருள்படும் அளபெடுத்த தெரிநிலை வினையெச்சம்; elongated adverb denoting the meaning "having beckoned". "நம்பி தன்னைக் கூஉய்க் கொணர்மி னென்றான்" (சீவக. 1282);. [கூவு →கூவி→ கூஉய்.]
கூக்குரல்	கூக்குரல்1ākkural, பெ.(n.) 1. பேரொலி; shout, outcry, uproar, clamour. "நும்மேங்கு கூக்குரல் கேட்டுமே" (திவ்.திருவாய்.9,5,3);. 2. குறைதீர்க்க வேண்டி முறையிடும் ஒலி; Piteous cry, as in seeking redress. [கூவு + குரல்- கூவுகுரல் → கூக்குரல்.] கூக்குரல்2ākkural, பெ.(n.) 1. குழந்தைகள் கத்துவதுபோன்ற கூவென்னும் ஒலி; cry, as of children or koel. "குழவி யேங்கிய கூஉக் குரல் கேட்டு" (மணிமே.13,17);. [கூவு + குரல் - கூவுகுரல் → கூக்குரல்.]
கூக்கேட்டல்	கூக்கேட்டல்ākāṭṭal, பெ.(n.) ஏவல் கேட்கை; lit., responding to a call, waiting one's command, serving. "நாடொரு வழித்தாய்க் கூக்கேட்ப" (பு.வெ.6:31);. [கூ + கேட்டல்.]

கூகத்தாள்	கூகத்தாள்ākattāḷ, பெ.(n.) புன்னை; common punna (சா.அக.);.
கூகம்	கூகம்1ākam, பெ.(n.) மறைவு, உன்னிப்பு, மந்தணம்; the state of being hidden, disguised, secret. கூகமாய்ச் சொன்னான் (நெல்லை.);. கூகம்2ākam, பெ.(n.) 1. கோட்டான் {(Pond.);;} rock horned-owl. 2. ஆந்தை (யாழ்.அக.);; owl. [கூ → கூகம். கூ = கூவுதல்.]
கூகமானம்	கூகமானம்ākamāṉam, பெ.(n.) மறைபொருள் (யாழ்.அக.);; hidden or secret thing. [ஊகம் → கூகம் → மானம்.]
கூகனகம்	கூகனகம்āgaṉagam, பெ.(n.) இழிவழக்கு (யாழ்.அக.);; indecent language. [கூகனம் → கூகனகம்.]
கூகனம்	கூகனம்ākaṉam, பெ.(n.) 1. மறைந்த பொருளுடைய சொல் (வின்.);; a term of hidden significance 2. இழிவழக்கு, கீழ்த்தரமான மொழி; indecent term. 3. மாய்மாலம் (யாழ்.அக.);; pretence deceit. [கூகல்→கூகலம் → கூகனம்.]
கூகாகம்	கூகாகம்ākākam, பெ.(n.) கமுகு (மலை.);; Arecapalm. [கா - கூ(உயரம்); + (கமுகு → காகு); காகம்.]
கூகாரி	கூகாரிākāri, பெ.(n.) காக்கை; crow (சா.அக.);. [கூ (கூவு); + காரி (சனி);.]

கூகாவெனல்	கூகாவெனல்ākāveṉal, பெ.(n.) 1. பேரொலிக் குறிப்பு; bawling, screeching. "கூகாவென வென்கிளை கூடியழ' (கந்தரனு:11);. 2. முறையிடு தற்குறிப்பு; complaining, lamenting. [சு + கா + எனல்.]
கூகு	கூகுāku, பெ.(n.) எட்டு அகவைப் பெண்; eight years old girl. [குழ→குழகு→கூகு.]
கூகூ	கூகூāā, பெ.(n.) 1. ஒலிக்குறிப்பு வகையு ளொன்று; onom. clamour, outcry. "ஏற்றெழுந்த கூகூவொலித் திரள்" (காஞ்சிப்பு. அரிசாப. 4);. 2. அச்சப்பொருள் தரும் ஓர் இடைச்சொல் (த.சொ.அக.);; particle denoting fear. [கூ + கூ.]
கூகூவெனல்	கூகூவெனல்āāveṉal, பெ.(n.) கூகாவெனல் பார்க்க;See. {k-ka.w-era } "நல்லடிக் கன்பாகா தவரெனக் கூகூவென்று" (வெங்கைக்கோ. 210);. [கூ + கூ + எனல்.]
கூகை	கூகை1ākai, பெ.(n.) 1. கோட்டான்; rock hornedowl. "கோழி கூகை யாயிரண் டல்லவை" (தொல்.பொருள்.மரபு.56);. 2. குரங்கு முகமும் மஞ்சள் நிறமும் உடைய ஆந்தை; barn owl. கூகைகள் குரலெழுப்பும் பாழ்மண்டபம். 3. ஒருவகைப் பருந்து; a species of kite (சா.அக.);. ம. கூமன்; க. கூகி, கூ.கெ, கூம்பெ; தெ. கூம்பி, கூம்ப; து.கும்ம, கூ.கெ பட. கும்ம; கொலா. கூப; பர். குஞஞி;கூ. குஞ்சி. Skt. ghUka, Mar. ghubad. [கூவல் → கூகு → கூகை.] சாகப் போகின்றவரை கூப்பிடும் பறவை என்பது பழங்காலக் கருத்து. [P] கூகை கூகை2ākai, பெ.(n.) கூவைச் செடி; east Indian arrow root. "கூகையுங் கோட்டமும்.... பரந்து" (சீவக. 1905);. "... பயிருங் கூகையின் குரலும்"

கூகைக்கட்டு	கூகைக்கட்டுākaikkaṭṭu, பெ.(n.) கூகை போல முகத்தை வீங்கச் செய்யும் 'பொன்னுக்கு வீங்கி' என்னும் புட்டாளம்மைக்கட்டு; mumps, as making the face look like an owl. மறுவ. பொன்னுக்கு வீங்கி, புட்டாளம்மை, கூகை நீர்க்கட்டி, கூகைவீக்கம் [கூகை + கட்டு.]
கூகைக்கிழங்கு	கூகைக்கிழங்குākaikkiḻṅgu, பெ.(n.) கூகை நீறு பார்க்க;See. {kilgai.niய} (சா.அக.);. [கூகை + கிழங்கு.]
கூகைக்கோழியார்	கூகைக்கோழியார்ākaikāḻiyār, பெ.(n.) புறநானூறு 364 ஆம் பாடலைப் பாடிய புலவர்; Sangam poet. [கூகை + கோழி + ஆர்.]
கூகைகுழறு-தல்	கூகைகுழறு-தல்āgaiguḻrudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) ஆந்தை அலறுதல்; to hoot, as an owl. [கூகை + குழறு-]
கூகைதாளி	கூகைதாளிākaitāḷi, பெ.(n.) 1. தாளி வகையைச் சார்ந்ததும், தொட்டிகளில் வைத்துப்பயிர் செய்வதும், கழிச்சல், வாந்தி இவற்றை உண்டாக்கு வதுமான தேவதாளி; a kind of the convolvulus genus. If is an emetic and purgative; and can cure piles, leprosy etc. 2. நுரைபீர்க்கு; snack luffa (சா.அக.);. [கூவை→கூகை + தாளி.]
கூகைநீர்	கூகைநீர்ākainīr, பெ.(n.) கூகைக்கிழங்குச் சாறு; the juice of arrow root plant (சா.அக.);. [கூகை + நீர்.]
கூகைநீர்க்கட்டி	கூகைநீர்க்கட்டிākainīrkkaṭṭi, பெ.(n.) கூகைக்கட்டு (வின்.); பார்க்க;See. {kügař-k-katfu.} [கூகை + நீர் + கட்டு.]
கூகைநீலி	கூகைநீலிākainīli, பெ.(n.) கொடிச்சிணுங்கி; a kind of sensitive creeper (சா.அக.);. [கூகை + நீலி.]

கூகைநீறு	கூகைநீறுākainīṟu, பெ.(n.) கூவைக் கிழங்கின் மாவு; arrow-root four. "கூகை நீற்றால்.... மார்புநோ யண்டுமோ" (பதார்த்த. 1013);. [கூகை + (நூறு); நீறு.] கூகைநீறு வகைகள்: 1. சிவப்புக்கூவை 2. பெருங்கூவை 3. மலையிஞ்சிக்கூவை 4. சினக்கூவை 5. மலைக்கூவை 6. மரவள்ளிக்கிழங்கு 7. மஞ்சள் மர வள்ளிக்கிழங்கு 8. சீமை மரவள்ளிக்கிழங்கு (சா.அக.);.
கூகைமஞ்சள்	கூகைமஞ்சள்ākaimañjaḷ, பெ.(n.) மலை வசம்பு (L.);, sweet costus. [கூகை + மஞ்சள்.]
கூகைவீக்கம்	கூகைவீக்கம்ākaivīkkam, பெ.(n.) கூகைக்கட்டு (வின்.); பார்க்க;See. {kùgař-k-katfu.} மறுவ புட்டாளம்மை, பொன்னுக்கு விங்கி. [கூகை + வீக்கம்.]
கூச்சக்கண்	கூச்சக்கண்āccakkaṇ, பெ.(n.) கூகங்கண்; tender eyes or eyes sensitive to light (சா.அக.);. [கூகம் + கண்.]
கூச்சக்காரன்	கூச்சக்காரன்āccakkāraṉ, பெ.(n.) 1. வெட்கப் படுபவன்; shy, bashful, person. 2. உடற்கூச்சமுள்ளவன்; ticklish person. [கூச்சம் + காரன்.]
கூச்சங்காட்டு-தல்	கூச்சங்காட்டு-தல்āccaṅgāṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) உடற்கூச்சம் உண்டாக்குதல்; to tickle, titillate. [கூச்சம் + காட்டு-.]

கூச்சத்தம்	கூச்சத்தம்āccattam, பெ.(n.) கூக்குரல் (யாழ்.அக.);; out cry. [கூ + சத்தம்.]
கூச்சப்பார்வை	கூச்சப்பார்வைāccappārvai, பெ.(n.) மந்தப் பார்வை; sight dimmed by light (சா.அக.); [கூச்சம் + பார்வை.]
கூச்சம்	கூச்சம்1āccam, பெ.(n.) . 1. நாணுகை; shyness, bashfulness, modesty, delicacy, shame. "கைதொழூஉங் கூச்சங் களைந்து" (சைவச. ஆசாரிய. 68.);. 2. உடல் கூகசை; ticklishness. 3. கண், பல் முதலியன கூகசை; delicacy, as of on eye, unpleasant tingling, as of a tooth. 4. அக்குட் கூச்சம்; titilation. 5. மனமெழாமை; hesitating, shrinking. அந்தக் கொடியவனது வீட்டிற் புகக் கூச்சம் உண்டாயிற்று (உ.வ.);. 6. அச்சத் தாலுண்டாகும் நடுக்கம்; tremulousness; timidity, fear. அவனைப் பார்க்கும் போதே கூச்சமெடுக் கிறது (உ.வ.);. 7. அச்சம்; fear "கூச்சமாநு ஷிகமென்று கூட்டமாட்டார்" (போ.நிக.568);. [கூசு → கூச்சம்.] கூச்சம்2āccam, பெ.(n.)
கூச்சமயிர்	கூச்சமயிர்āccamayir, பெ.(n.) சிலிர்த்த மயிர்; erectile hairs (சா.அக.);. [கூச்சம் + மயிர்]
கூச்சல்	கூச்சல்āccal, பெ.(n.) 1. பேரொலி; outcry, clamour, hue and cry. 2. கக்கல் (வாந்தி);, வயிற்றுப்போக்கு (இ.வ.);; epidemic cholera. ம. கூச்சல் [கூவு → கூச்சல்.]

கூச்சி	கூச்சிācci, பெ.(n.) விளாம்பழத்தின் சதைப் பற்று (வின்.);; the pulp of the fruit of wood-apple. ம. கூஞ்து, கூஞ்ஞி, கூஞ்ஞை து.கூஞ்சி, கூஞ்சி. [கூக → கூச்சி.]
கூச்சிதம்	கூச்சிதம்āccidam, பெ.(n.) 1. கூச்சிரம் (வின்.); பார்க்க;See. {kicciam.} 2. நிலக்கடம்பு (சா.அக.);; ground cadamba. [கூச்சிரம் → கூச்சிதம்.]
கூச்சிரம்	கூச்சிரம்ācciram, பெ.(n.) வெண்கடம்பு (மலை.);; seaside, Indian oak or common Indian oak. [கூச்சு → கூச்சிரம்.]
கூச்சிலகம்	கூச்சிலகம்āccilagam, பெ.(n.) கோப்பிரண்டை; a kind of adamantine creeper (சா.அக.);. [குச்சு → கூச்சில் → கூச்சிலகம்.]
கூச்சு	கூச்சு1āccu, பெ.(n.) கூரிய முனை; sharp point, cone shaped point as in developed abscess. தெ.கூ.சி [கூ → கூச்சு.] கூச்சு2āccu, பெ.(n.) 1. மயிர்ப்புளகம்; horripilation. "மயிர்க் கூச்சுமறா" (திவ்.பெரியாழ்.5:3:5);. 2. விசைப்பிசின்; India rubber (சா.அக.);. [குச்சு → கூச்சு.]
கூச்சுத்தலை	கூச்சுத்தலைāccuttalai, பெ.(n.) கோபுரத்தலை; steeple-head (சா.அக.);. [கூச்சு1 + தலை.]
கூசம்	கூசம்1ācam, பெ.(n.) கூச்சம்; shyness. "பேசுமின் கூசமின்றி" (திவ்.= திருவாய்.10:2:4);. கூசம்2ācam, பெ.(n.) கொங்கை (யாழ்.);; female breast. [கூச்சு1 → கூசம்.]

கூசல்	கூசல்1ācal, பெ.(n.) 1. நாணம், கூச்சம்; shyness. "பேசிடீர் கூச லின்றி" (திருவாலவா. 27:72);. 2. மனங்குலைகை (பிங்.);; perplexity, confusion. 3. அச்சம் (திவா.);; fear. "கூசலின்றிக் குற்றேவல் கொண்டனரோ" (கந்தபு.மேரு.71);. ம.கூசல் [கூக → கூசல்.] கூசல்2ācal, பெ.(n.) கூச்சல், பேரொலி; outcry, clamour. [கூவு → கூசல்.]
கூசனம்	கூசனம்ācaṉam, பெ.(n.) மதியாமை (யாழ்.அக.);; nonchalance. [கூசல் → கூசனம்.]
கூசாக்கல்	கூசாக்கல்ācākkal, பெ.(n.) சிற்பம் முதலிய வேலைக்குப் பயன்படுத்தாத கல் (இ.வ.);; undressed stone. [கூச்சு → கூசா கல்.]
கூசான்மலி	கூசான்மலிācāṉmali, பெ.(n.) பட்டுநூல் மரம்; silkworm tree; Indian mulberry tree. [கூசான் + மலி.]
கூசி	கூசிāci, பெ.(n.) கரிக்கோல் (எழுதுகோல்); (யாழ்.அக.);; pencil. [கூச்சு1 → கூசு → கூசி.]
கூசிக்கரி	கூசிக்கரிācikkari, பெ.(n.) காரீயக் கல்; black lead (சா.அக.);. [கூசி + கரி.]
கூசிகை	கூசிகைācigai, பெ.(n.) கரிக்கோல் (எழுதுகோல்);; pencil. [கூசி → கூசிகை.]

கூசிதம்	கூசிதம்ācidam, பெ.(n.) 1. பறவைகளின் ஒலி (யாழ்.அக.);; bird's cry. 2. ஓசை (த.சொ.அக.);; sound. [கூச்சு → கூசு → கூசி.]
கூசிப்பார்-த்தல்	கூசிப்பார்-த்தல்ācippārttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கூசிவிழி பார்க்க;See. {kisit} 2. அரைக் கண்ணால் பார்த்தல்; looking with half-closed eyes. [கூசி + பார்-.]
கூசிவிழி-த்தல்	கூசிவிழி-த்தல்āciviḻittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கண் கூச்சத்துடன் நோக்குதல்; to look with dazzled eyes. 2. அருளுடன் பார்த்தல் (வின்.);; to look with eyes of grace. [கூசி + விழி.]
கூசுகண்	கூசுகண்1ācugaṇ, பெ. (n.) 1. கூ. சிவிழி –த்தல் பார்க்க;{see kūšMilf-} [கூக + கண்.]
கூககண்	கூககண்2āgagaṇ, பெ.(n.) இடுங்கிப்பார்க்கும்படி செய்யும் கண்ணோய் வகை (வின்.);; a kind of near sightedness, causing one to keep the eyes nearly shut. [கூசு → கண்.]
கூசு	கூசு1ācudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. நாணுதல்; to be shy, bashful. "அச்சமுங் கொண்டு கூசி" (திருவிளை. திருநாட். 31);. 2. உடல் கூச்சங் கொள்ளுதல்; to be ticklish. 3. கண், பல் முதலின கூசுதல்; to be tender, weak, sensitive, as an eye, a limb; to be set on edge, as a tooth. "காணக்கண் கூசுதே" (தனிப்பா.);. [கூ → கூசு.] கூசு2ācudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1.அஞ்சிப் பின் வாங்குதல்; to recoil, shrink back as from fear. "கூசின வல்ல பேச நாணின" (கம்பரா. பால பூக்கொய். 6);. 2. நிலைகுலைதல் (பிங்.);; to be routed as on army. [கூ → கூக.]

கூசுமாண்டர்	கூசுமாண்டர்ācumāṇṭar, பெ.(n.) நிரைய (நரக); வுலகின் தலைவர்; lord of hells. "கூசுமாண்டர் முப்பத்திரண்டு நரகங்களுக்கும் அதிபதியாய்" (சி.போ.பா.2:3, பக்.204);. [கூசு + மாண்டர்.] கூசுமாண்டர்ācumāṇṭar, பெ.(n.) நிரைய (நரக); உலகங்களுக்குத் தலைவர்; "கூசுமாண்டர் முப்பத்திரண்டு நரகங்களுக்கும் அதிபதியாய்" (சி.போ.பா.2,3,பக்.204);. [Skt.{} → த.கூசுமாண்டர்.]
கூட்டக்கட்டு	கூட்டக்கட்டுāṭṭakkaṭṭu, பெ.(n.) ஒற்றுமையோடு உதவக் கூடிய சுற்றத்தாரின் கட்டுப்பாடு; ties of blood, the bond of union among relations. [கூட்டம் + கட்டு.]
கூட்டக்கலகம்	கூட்டக்கலகம்āṭṭaggalagam, பெ.(n.) மாந்தர் கூட்டமிட்டு விளைக்கும் கலகம்; riot. [கூட்டம் + கலகம்.]
கூட்டக்கொள்ளை	கூட்டக்கொள்ளைāṭṭakkoḷḷai, பெ.(n.) கூட்டமாகச் சேர்ந்து புரியுங் கொள்ளை; dacoity. ம. கூட்டக்கவர்ச்ச [கூட்டம் + கொள்ளை.]
கூட்டச்சாலை	கூட்டச்சாலைāṭṭaccālai, பெ.(n.) நிழற்சாலை, இரு பக்கங்களிலுமுள்ள மரநெருக்கத்தால் நிழல் செறிந்த பாதை (வின்.);; public road shaded with thickly grown trees on its sides, avenue. மறுவ. நிழற்சாலை [கூட்டம் + சாலை.]
கூட்டடி	கூட்டடிāḍḍaḍi, பெ.(n.) அளத்தில் உப்பைக் குவியலாக இட்டிருக்கும் இடம்; place ina salt-pan where saltis heaped up. [கூட்டம் + அடி.]

கூட்டத்தார்	கூட்டத்தார்āṭṭattār, பெ.(n.) 1. பழங்குடியைச் சார்ந்தத ஒரு வகுப்பினர்; members of a tribe. 2. குமுகாயத்தின் ஒரு பிரிவினர்; members of a society. [கூட்டம் → கூட்டத்தார்.]
கூட்டநாட்டம்	கூட்டநாட்டம்āṭṭanāṭṭam, பெ.(n.) மாந்தர் கூடுதற்குரிய நிலைமை; possibility of people gathering. [கூட்டம் + நாட்டம்.]
கூட்டப்பிராய்	கூட்டப்பிராய்āṭṭappirāy, பெ.(n.) குற்றிப்பலா; stunted jack (சா.அக.);. [கூட்டம் + பிராய்.]
கூட்டம்	கூட்டம்1āṭṭam, பெ.(n.) 1. கூடுகை; union, combination, meeting. 2. திரள் (திவா.);; crowd, flock, clump, swarm, group. 3. மந்தை; herd. 4. அவை (பிங்.);; association, society, assembly, confederation. "கூட்டம் பாவையு மன்னவன் றொண்டு செய் கூட்டம்" (கந்தபு.திருநகர. 44);. 5. இனத்தார்; kindred, relations, tribe. 6. நட்பினர் (சூடா.);; friends. companions. ம. கூட்டம்; க., து., பட. கூட; தெ. கூடமு; கோத., துட கூட்ம்;குட. கூடி. [கூடு → கூட்டம்.] கூட்டம்2āṭṭam, பெ.(n.) . 1. வகை (வின்.);; class, kind, series, set, species, genus. 2. கூட்டவணி (திவா.); பார்க்க;See. {kita-y-am} 3. போர் (திவா.);; battle, fighting. 4. மெய்யுறு புணர்ச்சி; copulation, sexual intercourse.
கூட்டமாமூலி	கூட்டமாமூலிāṭṭamāmūli, பெ.(n.) ஆயிரத்தெட்டு மூலி; a classification consisting of a group 1008 plants or herbs (சா.அக.);. [கூட்டம் + ஆ (ஆயிரம்); + மூலி.]

கூட்டமை	கூட்டமை1āṭṭamaidal, 2 செ.கு.வி.(v.i.) பலவகை உறுப்புகளும் சேர்ந்தமைதல்; to be mixed, as the ingredients of sandal paste, to be set in order, as the different parts of a musical instrument. "கூட்டமை வனப்பிற் கோட்பதிக் குரல்" (பெருங். வத்தவ. 3:123);. [கூட்டு + அமை-.] கூட்டமைāṭṭamai, பெ.(n.) காய்கறியமுது (பிங்.);; cooked vegetable food. [கூட்டு + அமை.]
கூட்டமைதி	கூட்டமைதிāṭṭamaidi, பெ.(n.) திருமணத்தின் போது கூட்டும்வேள்வித்தீ; sacrificial fire at the wedding ceremony. "கூட்டமை தீமுதற் குறையா நெறிமையின்" (பெருங். வத்தவ. 17:113);. [கூட்டு + அமை + தீ.]
கூட்டமைவு	கூட்டமைவுāṭṭamaivu, பெ.(n.) கூடியிருக்கை; residing together. "அவளொடு பின் கூட்டமைவும்" (பெருங். இலாவாண. 17,16);. [கூட்டு + அமைவு.]
கூட்டர்	கூட்டர்āṭṭar, பெ.(n.) 1. தோழர்; companions. 2. இனத்தார்; members of the same clan or tribe. "ன் கூட்டரா மரக்கர்" (கம்பரா. சடாயுவு. 84);. ம. கூட்டர் [கூட்டு → கூட்டார்.]
கூட்டரக்கு	கூட்டரக்குāṭṭarakku, பெ.(n.) செவ்வரக்கு; "கூட்டரக் கெறிந்த பஞ்சின்" (சீவக. 1166);. [கூட்டு + அரக்கு.]
கூட்டரவு	கூட்டரவுāṭṭaravu, பெ.(n.) 1. கூடுகை; uniting, joining. 2. உடனுறைகை; association, acquaintance. "போதமிக்கவர் கூட்டரவு" (ஞானவா. முமுட்.25);. 3. பொருட்கூட்டம் (வின்.);; collection aggregate, series. 4. சேர்க்கை; combination, union "இவற்றின் கூட்டரவின் ஒருணர்வுண்டாம்" (சி.போ.பா.அவையடக். ப.36);. [கூடு → கூட்டு + அரவு.]
கூட்டரளி	கூட்டரளிāṭṭaraḷi, பெ.(n.) பார்க்க இரட்டையலரி (சா.அக.);;See. {irattai-y-alari - } [கூட்டு + அரளி.]

கூட்டரிசி	கூட்டரிசிāṭṭarisi, பெ.(n.) கறியிற் கூட்டுவதற்கு அரைத்த அரிசிமா (யாழ்.அக.);; rice flour used in preparing curry. [கூடு → கூட்டு +அரிசி.]
கூட்டல்	கூட்டல்āṭṭal, பெ.(n.) 1. கூடுகை, இணைகை; uniting, joining. 2. வலிய அரசனது துணையைத் தேடுகை; See.king the alliance of powerful kings. "கூடினரைப் பிரித்தல் கூட்டல்" (பு.வெ.9,37,உரை);. 3. எண்களை ஒன்றோடொன்று கூட்டுதலாகிய கணிதவகை; addition (Arith.);. ம. கூட்டல் [கூடு → கூட்டல்.]
கூட்டவணி	கூட்டவணிāṭṭavaṇi, பெ.(n.) ஒரு காலத்தி லுண்டாகும் பல தொழில்களின் கூட்டத்தைக் கூறுவதாகவேனும், தனித்தனியே தொழிலை விளைத்தற்குரிய பல காரணங்களை ஒன்று கூடியதால் ஒரு தொழில் பிறப்பதாகக் கூறுவதாக வேனும் வரும் அணிவகை; (அணியி.55); a figure of speech which consists in enumerating together various actions or causes associated with some common object or result. [கூட்டம் + அணி.]
கூட்டவியல்	கூட்டவியல்āṭṭaviyal, பெ.(n.) காய்கறிகள், தயிர் முதலியவற்றால் செய்யப்படும் ஒருவகை கூட்டுக்கறி; a kind of curry in semiliquid form made of vegetables, curd etc. [கூட்டு + அவியல்.]
கூட்டற்றவன்	கூட்டற்றவன்āṭṭaṟṟavaṉ, பெ.(n.) 1. சேரத்தகாதவன் (வின்.);; one unfit for company. 2. ஒன்றுக்கும் பயனற்றவன்; useless person. 3. இனத்தினின்று விலக்குண்டவன்; outcaste excommunicated person.
கூட்டாக்கு-தல்	கூட்டாக்கு-தல் kattakku- 5 செ.குன்றாவி (v.t.) பொருட்படுத்துதல் (திருநெல்.);; to take into account, to mind. [கூட்டு + ஆக்கு.]
கூட்டாக்குழப்பம்	கூட்டாக்குழப்பம்āṭṭākkuḻppam, பெ.(n.) தாறுமாறு (வின்.);; confusion of things, disorder. [கூட்டா + குழப்பம்.]
கூட்டாஞ்சோறு	கூட்டாஞ்சோறுāṭṭāñjōṟu, பெ.(n.) 1. கூடியுண்ணும் உணவு (இ.வ.);; common meal, as at a picnic. 2. காய்கறிகளைச் சேர்த்துப் பொங்கிய சோறு (நெ.வ.);; rice boiled with vegetables. ஆடிப்பெருக்கு நாளன்று கூட்டாஞ்சோறு உண்டோம் (உ.வ.);. [கூட்டு + ஆம் + சோறு.]

கூட்டாணி	கூட்டாணிāṭṭāṇi, பெ.(n.) மரப்பலகை முதலியவற்றை இணைக்கும் ஆணி; nail for joining two or more pieces of wood. [கூடு → கூட்டு + அணி.]
கூட்டாளன்	கூட்டாளன்āṭṭāḷaṉ, பெ.(n.) கூட்டாளி பார்க்க;See. {kital,} "கூட்டாளாசிவகாமக் கொடிக் கிசைந்த கொழுநா" (அருட்பா. vi, அருள்வி. 14);. ம. கூட்டாள் [கூட்டு + ஆளன்.]
கூட்டாளி	கூட்டாளிāṭṭāḷi, பெ.(n.) 1. நண்பன்; associate, companion. 2.பங்காளி; partner in trade, co-partner. 3. பணவணிக முகவர்; agent of money lending business. 4. உடனொத்தவன்; equal compeer. என் கூட்டாளியானால் 4. இணையி லொன்று (வின்.);; fellow, one of a pair, as oxen, horses. ம. கூட்டக்காரன் [கூட்டு + ஆளி.] கூட்டாளிāṭṭāḷi, பெ(n.) செயலில் ஒருவருக்குத் துணையாக ஈடுபடுபவர்; associate; companion, 2. கூட்டுத்தொழிலை நடத்து பவருள் ஒருவர்; partner. [கூட்டு+[ஆள்]→ ஆளி]
கூட்டிக்கட்டு-தல்	கூட்டிக்கட்டு-தல்āṭṭikkaṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சேர்த்துக் கட்டுதல்; to gather and tie together 2. பிறர்நிலத்தைத் தன்னதாகச் சேர்த்துக் கொள்ளுதல்; to encroach on another's land. [கூட்டு → கூட்டி + கட்டு.]
கூட்டிக்கொடு-த்தல்	கூட்டிக்கொடு-த்தல்āḍḍikkoḍuttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. முன்னிருந்ததோடு சேர்த்துக் கொடுத்தல்; to give more, increase, add to. 2. பெண்களைப் பரத்தமைக்குக் கூட்டிவிடுதல்; to play the pimp, pander. [கூட்டி + கொடு.]
கூட்டிக்கொள்ளு-தல்	கூட்டிக்கொள்ளு-தல்āṭṭikkoḷḷudal, 16 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கூட்டமுதலியவற்றில் சேர்த்துக் கொள்ளுதல்; to take, admit one as into society, company etc. 2. மருந்து உணவு முதலியவற்றில் வேண்டும் பொருள்களைச் சேர்த்தல்; to add ingredients, as in medicine food, etc. 3. உணவு உட்கொள்ளுதல்; to take in, as food. இன்று என்ன கூட்டிக் கொண்டாய்? (உ.வ.);. [கூட்டி + கொள்.]

கூட்டிப்பிடி-த்தல்	கூட்டிப்பிடி-த்தல்āḍḍippiḍittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சேர்த்துப்பற்றுதல்; to hold together, as by the hand 2. பிறர்க்குரிய நிலத்தைத் தன்னதாக்குதல் (வின்.);; to encroach upon, as another's lands. 3. துணி முதலியவற்றை அதிகமாக அளப்பதற்கு இழுத்துப்பிடித்தல் (வின்.);; to grasp too much, as in measuring cloth. 4. ஒருவனை மன்னித்து ஏற்றுக்கொள்ளுதல் (இ.வ.);; to receive and treat with kindness, as a repenting prodigal. [கூட்டி + பிடி.]
கூட்டிப்பேசமுடியாமை	கூட்டிப்பேசமுடியாமைāḍḍippēcamuḍiyāmai, பெ.(n.) சொற்களைச் சேர்த்துத் தொடர்ச்சியாகப் பேசக்கூடாமை; inablity to arrange words into sentences synthetically (சா.அக.);. [கூட்டி + பேச + முடியாமை.]
கூட்டிப்போ-தல்	கூட்டிப்போ-தல்āṭṭippōtal, 15 செ.குன்றாவி. (v.t.) கூட அழைத்துக்கொண்டு செல்லுதல்; to take along. [கூட்டி + போ.]
கூட்டிமுடி-த்தல்	கூட்டிமுடி-த்தல்āḍḍimuḍittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கூந்தல் முதலியவற்றைச் சேர்த்துக் கட்டுதல்; to gather and tie, as hair. 2. முற்றுவித்தல்; to accomplish, achieve. [கூட்டி + முடி.]
கூட்டியுரை-த்தல்	கூட்டியுரை-த்தல்āṭṭiyuraittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஒரு சொல்லை மற்றோரிடத்தும் சேர்த்துப் பொருள் கூறுதல் (புறநா.140, உரை.);; to construe a sentence by imparting into it a word or phrase from a neighbouring passage. [கூட்டி + உரை.]
கூட்டிவிடு-தல்	கூட்டிவிடு-தல்āḍḍiviḍudal, 20 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. கூட்டியனுப்புதல்; to send one along with another. 2. கூட்டிக்கொடுத்தல் பார்க்க;See. {ki-k. kogu-} 3. கூட்டிவை பார்க்க;See. {kūṭi-vai} [கூட்டி + விடு-.]
கூட்டிவிழுங்கல்	கூட்டிவிழுங்கல்āṭṭiviḻuṅgal, ஒன்றுசேர்த்து விழுங்குதல்; swallowing after collecting the fragments in the mouth (சா.அக.). [கூட்டி + விழுங்கல்.]
கூட்டிவை-த்தல்	கூட்டிவை-த்தல்āṭṭivaittal, 4 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. சேர்த்து வைத்தல்; to accumulate, lay up, hoard. 2. வேண்டியன புரிந்து நன்மை செய்தல்; to bless with success, to bestow prosperity on one. கடவுள் உனக்குக் கூட்டி வைப்பார். 3. மாறுபாட்டாரை இணங்கி யொன்றுபடச் செய்தல்; to effect reconciliation, as between hostile parties. [கூட்டி + வை-.]

கூட்டு	கூட்டு1āṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. இணைத்தல்; to unite, join, combine, connect. "திருவடிக்கட் கூட்டினை" (திவ்.திருவாய்.4:9,9);. 2. கலத்தல்; to compound, mingle, mix, amalga mate. 3. அதிகப்படுத்துதல்; to increase பேசியதற்குமேல் வட்டி கூட்டித்தர வேண்டும். 4. தொகை கூட்டுதல்; to add sum up. 5. அவை கூட்டுதல்; to convene, convoke, as an assembly. 6. துடைப்பத்தாற் பெருக்குதல்; to gather up with a broom. 7. முடித்தல்; to finish. "கூறுமாக்கதை கூட்டுமுன்" (பிரமோத். 22-23);. ம. கூட்டுக [கூடு → கூட்டு.] கூட்டு2āṭṭudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) சீழ் முதலியன உண்டாதல் (யாழ்ப்.);; to form, as pus. [கூடு → கூட்டு.]
கூட்டு-தல்	கூட்டு-தல்āṭṭudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) அருளுரை வழங்குதல்; to teach. "உஜ்ஜீவிக்க வாராயென்று தம் திருவுள்ளத்தோடே கூட்டுகிறார்" (ஈடு. 1:1,1);. [கூடு → கூட்டு.]
கூட்டுக்கச்சவடம்	கூட்டுக்கச்சவடம்āḍḍukkaccavaḍam, பெ.(n.) கூட்டு வாணிகம் பார்க்க;See. {kittu-vangam.} [கூட்டு + கச்சவடம்.]
கூட்டுக்கணக்கு	கூட்டுக்கணக்கு1āṭṭukkaṇakku, பெ.(n.) கூட்டல்; addition. [கூட்டு + கணக்கு.] கூட்டுக்கணக்கு2āṭṭukkaṇakku, பெ.(n.) 1.பலர் ஒன்று சேர்ந்து வரவுசெலவு செய்யுங் கணக்கு; joint Account. 2. கூட்டு வணிகக் கணக்கு (இ.வ.);; partnership account. [கூட்டு + கணக்கு.]
கூட்டுக்கலவை	கூட்டுக்கலவைāṭṭukkalavai, பெ.(n.) பல மருந்துகளைக் கூட்டிக் கலந்தது; compound mixture (சா.அக.);. [கூட்டு + கலவை.]

கூட்டுக்கறி	கூட்டுக்கறிāṭṭukkaṟi, பெ.(n.) 1. காய்கறியும் பருப்புங் கலந்து செய்த கறியுணவு; a vegetable curryin semiliquid form. "கூட்டுக்கறியிலே கலந்த பேராசை" (அருட்பா.VI, அவாவறு.4);. [கூட்டு + கறி.]
கூட்டுக்காரன்	கூட்டுக்காரன்āṭṭukkāraṉ, பெ.(n.) கூட்டாளி; partner, associate. ம. கூட்டுக்காரன் [கூட்டு + காரன்.]
கூட்டுக்கால்	கூட்டுக்கால்āṭṭukkāl, பெ.(n.) பாய்ந்தோடுகை; gallop. குதிரை கூட்டுக்காலிற் செல்லுகிறது. இ.வ.). [கூட்டு + கால்.]
கூட்டுக்கால்கட்டு-தல்	கூட்டுக்கால்கட்டு-தல்āṭṭukkālkaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. விலங்கின் முன்னங்கால்களைக் கூட்டிக் கட்டுதல்; to tie a beast's fore-legs to gether. 2. வலியற்ற தூணிற்கு முட்டுக்கொடுத்தல் (இ.வ.);; to set up an additional prop as a support to a weak pillar. [கூட்டு + கால் + கட்டு.]
கூட்டுக்கீரை	கூட்டுக்கீரைāṭṭukārai, பெ.(n.) கலவைக்கீரை (Pond.);; edible greens, mixed together and cooked as a dish. [கூட்டு + கீரை.]
கூட்டுக்குடிநீர்	கூட்டுக்குடிநீர்āḍḍukkuḍinīr, பெ.(n.) பலவகை மருந்து சேர்ந்த கருக்கு (கியாழம்); அல்லது பழுகு சாறு; a mixture of medicine taken in (சா.அக.);. [கூட்டு + குடி + நீர்.]
கூட்டுக்குடும்பம்	கூட்டுக்குடும்பம்āḍḍukkuḍumbam, பெ.(n.) பிரிவினையாகாத தனிப்பெருங் குடும்பம் (இ.வ.);; joint family. ம. கூட்டுகுடும்பம் [கூட்டு + குடும்பம்.]
கூட்டுக்குளிகை	கூட்டுக்குளிகைāṭṭugguḷigai, பெ.(n.) பல மருந்துகள் சேர்ந்த மாத்திரை; a compound pill (சா.அக.);. [கூட்டு + குளிகை.]

கூட்டுக்கூட்டு-தல்	கூட்டுக்கூட்டு-தல்āṭṭukāṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) சந்தனத்தில் நறுமணஞ்சேர்த்தல் (இ.வ.);; to mix scents in preparing sandal paste. [கூட்டு + கூட்டு.]
கூட்டுச்சரக்கு	கூட்டுச்சரக்குāṭṭuccarakku, பெ.(n.) மருந்தில் சேர்க்க வேண்டிய கடைச்சரக்குகள்; bazar drugs that are necessary to drugs to be added (சா.அக.);. [கூட்டு + சரக்கு.]
கூட்டுச்சீட்டு	கூட்டுச்சீட்டுāṭṭuccīṭṭu, பெ.(n.) பலர் ஒருங்குசேர்ந்து குறித்த தவணைகளில் பணங்கட்டி, ஏலமூலமாகவோ, குலுக்குச்சீட்டு மூலமாகவோ உறுதிசெய்யப்பட்டவருக்கு ஒரே தொகையாகக் கொடுக்கும் சீட்டுவகை; association chit-fund where the amount of the bid or the sum total of the premia is paid periodically either to be lowest bidderorto one whose nameis decided casting lots. [கூட்டு + சீட்டு.]
கூட்டுண்டாக்கு-தல்	கூட்டுண்டாக்கு-தல்āṭṭuṇṭākkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) கூடும்படிசெய்தல்; effecting a union (சா.அக.);. [கூட்டு + உண்டாக்கு.]
கூட்டுண்டாகல்	கூட்டுண்டாகல்āṭṭuṇṭākal, பெ.(n.) கலவி செய்தல்; having copulation. 2. கலவியேற்படல்; the happening or occurence of a sexual act. (சா.அக.);. [கூட்டு + உண்டாகல்.]
கூட்டுண்(ணு)	கூட்டுண்(ணு)1āṭṭuṇṇudal, 12 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கூடியுண்ணுதல்; to dine together, as at a feast. "வரிவண்டு பண்னலங் கூட்டுண்ணும் (பு. வெ.949);. 2. முழுமையாகக் கலவியின்பம் நுகர்தல்; to enjoy to the full. "என்னுண்ணலங், கூட்டுண்டான்" (புவெ. 9:49);. [கூட்டு + உண்-.] கூட்டுண்(ணு)2āṭṭuṇṇudal, 12 செ.குன்றாவி. (v.i.) 1. திறைகொள்ளுதல்; to accept tribute. "கொடித்திண்டே மன்னராற் கூட்டுண்டு வாழ்வார்" (பழ. 266);. 2.கலவி செய்தல்; to have sexual intercourse "கூட்டுண்டு நீங்கிய...... கண்ணன்" (திவ்.திருவாய். 9:5.7);. [கூட்டு + உண்-.]
கூட்டுத்தட்டு	கூட்டுத்தட்டுāṭṭuttaṭṭu, பெ.(n.) கறிக்குரிய குழம்புப் பொடிகள் வைக்கும் பல அறை களையுடைய தட்டு (வின்.);; tray with a set of compartments for holding curry powders. [கூட்டு + தட்டு.]

கூட்டுநீர்	கூட்டுநீர்āṭṭunīr, பெ.(n.) மருந்து கலந்த நீர்; lotion (சா.அக.);. [கூட்டு + நீர்.]
கூட்டுப்பங்கு	கூட்டுப்பங்குāṭṭuppaṅgu, பெ.(n.) வாணிகத்தில் சேர்ந்துகொள்ளும் பங்கு (இ.வ.);; share in a partnership concern. [கூட்டு + பங்கு.]
கூட்டுப்படகு	கூட்டுப்படகுāḍḍuppaḍagu, பெ.(n.) 16, பயணிகள்வரை செல்லுதற்கோ, மூன்று முதல் 7 கல்லெடை (டன்); பொருள்களை யேற்றுவதற்கோ பயன்படுவதும், மேற்கூடுள்ளதுமான தோணிவகை (M.M.915);, boats provided with movable tops, to carry about 16 passengers or cargo varying from 3 to 7 tons. {கூட்டு + படகு.]
கூட்டுப்படை	கூட்டுப்படைāḍḍuppaḍai, பெ.(n.) துணைப்படை (ஈடு. 10:3.5);; auxiliary force. [கூட்டு + படை.]
கூட்டுப்பயிர்	கூட்டுப்பயிர்āṭṭuppayir, பெ.(n.) பிறருடன் சேர்ந்து செய்யும் வேளாண்தொழில் (இ.வ.);; joint cultivation. [கூட்டு + பயிர்.]
கூட்டுப்பல்லக்கு	கூட்டுப்பல்லக்குāṭṭuppallakku, பெ.(n.) செருகு கதவுள்ள பல்லக்கு; palan quin with sliding doors. [கூட்டு + பல்லக்கு.]
கூட்டுப்புழு	கூட்டுப்புழுāṭṭuppuḻu, பெ.(n.) முத்தோன்றிப் புழு (திரியவதாரப் புழு);. இது கூட்டைப் பின்னிக் கொண்டு அதனுள் அசையாமற் சிலநாள் வரை இரைகொள்ளாமல் இருந்து பூச்சியாக மாறும்; an insect or moth which assumes the state of metamorphosis before changing from the larva, to the winged state (சா.அக.);. [கூட்டு + புழு.]
கூட்டுமரம்	கூட்டுமரம்āṭṭumaram, பெ.(n.) பாய்மரத்தைச் சார்ந்த மரம் (Pond.);; mast. [கூட்டு + மரம்.]
கூட்டுமருந்து	கூட்டுமருந்துāṭṭumarundu, பெ.(n.) கலவை மருந்து; a compound of different ingredients blended together (சா.அக.); [கூட்டு + மருந்து.]

கூட்டுமா	கூட்டுமாāṭṭumā, பெ.(n.) கறியிற் சேர்க்கும் மா (இ.வ.);; flour used in curry. [கூட்டு + மா.]
கூட்டுமாறு	கூட்டுமாறுāṭṭumāṟu, பெ.(n.) விளக்குமாறு (இ.வ.);; broom. [கூட்டு + மாறு.]
கூட்டுமூட்டு	கூட்டுமூட்டுāṭṭumūṭṭu, பெ.(n.) 1. ஒரு செயலைச் செய்வதற்குப் பலருங் கூடுகை (வின்.);; combination and co-operation of persons for effecting an object. 2. சூழ்ச்சி செய்யுமுன் கூடும் ஆய்வுக்கூட்டம்; league, confederacy, conspiraey. 3. பழிப்புரை; slander, aspersion calumny. [கூட்டு + மூட்டு.]
கூட்டுவட்டி	கூட்டுவட்டிāṭṭuvaṭṭi, பெ.(n.) கடாவு வட்டி (இ.வ.);; compound interest. [கூட்டு + வட்டி.]
கூட்டுவண்டி	கூட்டுவண்டிāṭṭuvaṇṭi, பெ.(n.) மேற்கூடுள்ள வண்டி (இ.வ.);; cart with hood or curved top, opp. to {motta-Vand.} [கூண்டு → கூட்டு + வண்டி.] [P] கூட்டுவண்டி
கூட்டுவருக்கம்	கூட்டுவருக்கம்āṭṭuvarukkam, பெ.(n.) நறுமண மருந்து எண்ணெயின் கலவை; a mixture of several odoriferous ointments (சா.அக.);. [கூட்டு + வருக்கம்.]
கூட்டுவாய்	கூட்டுவாய்āṭṭuvāy, பெ.(n.) செம்பு, ஏனம் முதலியவற்றின் பொருத்து(இ.வ.);; dove-tail joint in a metal vessel, etc. [கூட்டு + வாய்.]
கூட்டுவான்	கூட்டுவான்āṭṭuvāṉ, பெ.(n.) 1. கறியிற் கூட்டப்படும் கறியமுது வகைகள் (இ.வ.);; condiments. 2. கறி; curry. ம. கூட்டான், கூட்டுவான்;க. கூடு. [கூட்டு → கூட்டுவான்.]

கூட்டுவிரல்	கூட்டுவிரல்āṭṭuviral, பெ.(n.) ஒன்றுசேர்ந்த விரல்கள்; toes or fingers united by a membrane (சா.அக.);. [கூட்டு + விரல்.]
கூட்டுறவாக்கல்	கூட்டுறவாக்கல்āṭṭuṟavākkal, பெ.(n.) மருந்துகள் ஒன்றோடொன்று கலக்கும்படி வேதியியற் கூட்டாகச் செய்தல்; causing medicines to combine chemically (சா.அக.);. [கூட்டு + உறவாக்கல்.]
கூட்டுறவினியக்கம்	கூட்டுறவினியக்கம்āṭṭuṟaviṉiyakkam, பெ.(n.) கூட்டுறவுத் தொடர்பால் ஒன்றுக்கேற்படும் இயக்கத்தினால் மற்றவை தானாகவே இயங்கு நிலைமை; the coincident movement voluntarily taking place in others, when the primary one is affected (சா.அக.);. [கூட்டுறவின் + இயக்கம்.]
கூட்டுறவு	கூட்டுறவுāṭṭuṟavu, பெ.(n.) 1. நெருங்கிய உறவு; intimate connection. "கொள்ளை வினைக் கூட்டுறவால்" (அருட்பா,VI, அருள்விள.84);. 2. நட்பு; friendship, alliance. [கூட்டு + உறவு.] கூட்டுறவு2āṭṭuṟavu, பெ.(n.) ஒற்றுமையாய் வேலைசெய்கை (Mod.);; co-operation. [கூட்டு + உறவு).] [P] கூட்டுறவு
கூட்டுறவுக்கழகம்	கூட்டுறவுக்கழகம்āṭṭuṟavukkaḻkam, பெ.(n.) பலர் இணைந்து செயற்படும் கூட்டமைப்பு (mod.);; co-operative society. [கூட்டுறவு + கழகம்.]
கூட்டுறவு முறைமை	கூட்டுறவு முறைமைāṭṭuṟavumuṟaimai, பெ.(n.) இயற்பியல் அல்லது வேதியியல் முறைப்படி மாற்றம் அடையும் முறைமை; the system of chemical or alchemical combination (சா.அக.);. [கூட்டுறவு + முறைமை.]

கூட்டெழுத்து	கூட்டெழுத்துāṭṭeḻuttu, பெ.(n.) 1. விரைவாகக் கூட்டியெழுதும் எழுத்து; cursive writing, running hand. 2. எழுத்துகளைச் சேர்த்தெழுதும் எழுத்து; two or more letters written conjointly. 3. இரண்டு முதலாகிய மெய்கள் இணைந்த வடவெழுத்து (நன். 146, மயிலை.);; conjunct consonants as க்ஷ (ks);. [கூட்டு + எழுத்து.]
கூட்டை	கூட்டைāṭṭai, பெ.(n.) கூத்துவகையுளொன்று (அக.நி.);; a kind of dance. [கூடு + கூட்டை.]
கூட்டோடு	கூட்டோடுāṭṭōṭu, வி.எ. (adv.) அடியோடு; completely, root and branch. "கொன்றான்காண் புறமூன்றுங் கூட்டோடே சாழலோ" (திருவாச. 12:16);. [கூடு → கூட்டு + (ஒடு); ஒடு.]
கூட்டோடுகளை-தல்	கூட்டோடுகளை-தல்āṭṭōṭugaḷaidal, 2 செ.குன்றாவி. (v.trans) வேரற அல்லது அடியோடு நீக்கல்; uprooting or curing radically as diseases in the system (சா.அக.). [கூட்டோடு + களைதல்.]
கூட்டோடு கைலாசம்	கூட்டோடு கைலாசம்āṭṭōṭugailācam, பெ.(n.) உயிரோடு உடல் மறைதல்; disappearig or vanishing of the body with the soul (சா.அக.); [கூட்டோடு + கைலாசம்.]
கூட்டோடுபோ-தல்	கூட்டோடுபோ-தல்āṭṭōṭupōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) உயிரோடு உடல் மறைதல்; disappearance or vanising of the body with the soul (சா.அக.);. [கூட்டோடு + போதல்.]
கூட்டோடுவிழு-தல்	கூட்டோடுவிழு-தல்āṭṭōṭuviḻudal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) மயிர் திரட்சியாய் உதிரல்; falling of the hair in patches (சா.அக5.);. [கூட்டோடு + விழல்.]
கூட	கூட1āṭa, வி.எ.(adv.) 1. உடன்; with together, with. "கூடநின்று" (குற்றா. தல. கவுற்சன. 65);. 2. மேற்பட; more than due, more than enough, in addition to. ம. கூடெ; க., தெ., து. கூட;பட. கோட. [கூடு → கூட.] கூட2āṭa, இடை. (part.) உம்மைப்பொருள் தரும் இடைச்சொல்; a particle having the force of also. Even. "பிரியமொடு பகையாளி கூட வுறவாகுவன்" (குமரேச. சத. 67);. [கூடு → கூட.]

கூடக்கீரை	கூடக்கீரைāṭakārai, பெ.(n.) கலவைக்கீரை; a mixture of various greens (சா.அக.);. [கூடு → கூட + கீரை.]
கூடகம்	கூடகம்āṭagam, பெ.(n.) வஞ்சகம்; fraud, deceit. "கூடகத் தொழில்செய்யுங் கொடியனை" (குற்றாதல. கவுற்சன. 65);. [குள் → குடு → குடகம் → கூடகம்.]
கூடகவெலும்பு	கூடகவெலும்புāṭagavelumbu, பெ.(n.) நாசியறை இரண்டின் பிற்பகுதியில் குறுக்கே இலம்பாயுள்ள தகட்டெலும்பு; the bone across the nostrils in the back of the nose (சா.அக.);. [கூடகம் + எலும்பு.]
கூடகாரம்	கூடகாரம்1āṭakāram, பெ.(n.) 1. மேன்மாடம் (இறை. 21,112);; hall in the topmost floor of a house. 2.மாளிகையின் நெற்றிக் கூடு (சீவக. 2328, உரை);; balcony. மறுவ. கூடாகாரம் [கூடம் + கரம் - கூடகரம் → கூடகாரம்.] கூடகாரம்2āṭakāram, பெ.(n.) கூடம்; mansion, House. "கூடகாரத்திற்குத் துப்பாகும்" (புறத்திரட்டு. 1104);. [கூடம் + கரம் – கூடகரம் → கூடகாரம்.]
கூடங்கம்	கூடங்கம்āṭaṅgam, பெ.(n.) மறைவான அங்கம்; hidden body. 2. ஆமை; tortoise (சா.அக.);. மறுவ. கூடாங்கம் [கூடு + அங்கம்.]
கூடச்சித்திரி	கூடச்சித்திரிāṭaccittiri, பெ.(n.) சதுரக்கள்ளி (சங்.அக.); பார்க்க;See. square spurge. [கூடம் + சித்திரி]
கூடசதுக்கம்	கூடசதுக்கம்āṭasadukkam, பெ.(n.) நான்காமடியிலுள்ள எழுத்துகள் யாவும், ஏனை மூன்றடிகளுள்ளும், மறைந்து நிற்குமாறு பாடப்பெறுஞ் சித்திரகவி (தண்டி.95);; stanza of four lines in which the letters constituting the last line are all found amongst the first three lines. [கூடம் + சதுக்கம்.]

கூடசம்	கூடசம்āṭasam, பெ.(n.) வெட்பாலை; dysentary rosebery (சா.அக.);. [கூடு → கூட்சம்.]
கூடசன்மலி	கூடசன்மலிāṭasaṉmali, பெ.(n.) முள்ளிலவு நிரம்பிய நிரையம்; a hell abounding in thorny red silk-cotton. "கூட சன்மலிக் கும்பியிற் றள்ளி" (குற்றா.தல.கவுற்சன. 65);. [கூடம் + சன்மலி.]
கூடசாரன்	கூடசாரன்āṭacāraṉ, பெ.(n.) மந்தணத்தூதுவன் (யாழ்.அக.);; secret emissary. [கூடு → கூடம் + (சரம்); சாரன்.]
கூடசாலம்	கூடசாலம்āṭacālam, பெ.(n.) எழுநிரையத் தொன்று (சூடா.);; a hell. [கூடசன்மலி → கூடசாலம்.]
கூடப்பிறத்தல்	கூடப்பிறத்தல்āṭappiṟattal, பெ.(n.) பிறவன் பிறவிமாருடன் பிறத்தல்; being born with brothers and sisters (சா.அக.);. [கூட + பிறத்தல்.]
கூடப்பிறந்தவன்	கூடப்பிறந்தவன்āṭappiṟandavaṉ, பெ.(n.) உடன் பிறந்தவன்; brother. ம. கூடப்பிறந்தவன் [கூட + பிறந்த + அவன்.]
கூடப்பிறப்பு	கூடப்பிறப்புāṭappiṟappu, பெ.(n.) உடன்பிறப்பு; brother or sister. 2. இரட்டைப்பிறப்பு அதாவது ஒன்றுசேர்ந்து பிறத்தல்; being born together as twins (சா.அக.);. உனக்குக் கூடப் பிறந்தவர் எத்தனையர்? ம. கூடப்பிறப்பு [கூட + பிறப்பு]
கூடப்பொன்	கூடப்பொன்āṭappoṉ, பெ.(n.) கலப்புப் பொன்; an alloy of gold (சா.அக.);. [கூடு → கூட + பொன்.]

கூடபாகலம்	கூடபாகலம்āṭapākalam, பெ.(n.) யானைக்கு வரும் கடுஞ்சரநோய்; bilious fever which elephants are subject to. "கூடமாகலந் தெளிந்து மெல்லக்கயந் தெளிவுற்ற தென்ன" (பாரத. பதின்மூ.159);. [கூடு → கூட + பாகலம்.]
கூடபூரி	கூடபூரிāṭapūri, பெ.(n.) ஒரு வகை நாரை; a kind of crane (சா.அக.);. [கூடு → கூட + பூரி]
கூடம்	கூடம்1āṭam, பெ.(n.) 1. வீடு (பிங்.); house. 2. வீட்டின் கூடம்; drawing room, hall. 3. தாழ்வாரம் (இ.வ.);; verandah. 4. யானைச்சாலை; elephantstall. "மதிலைநட் டமைத்ததன் பழங்கூடம்"(கல்லா. 60.22);. 5. மேலிடம்; top. "கூடக் கூம்பு" (பெருங். உஞ்சைக். 40:72);. 6.கோபுரம் (பிங்.);; temple tower. 7. அரண்மனைக் கோபுரம்; palace tower. 8. மன்றாக அமைந்த தேவகோட்டம்; open space under trees, considered as a shrine. "கூடஞ்செய் சாரல்" (திருக்கோ. 129);. [கூடு → கூடம்.] கூடம்2āṭam, பெ.(n.) 1. சம்மட்டி (பிங்.);; blacksmith's sledge. 2. மலையுச்சி (பிங்.);; mountain peak.
கூடம்பில்	கூடம்பில்āṭambil, பெ.(n.) கரை (மலை.);; calabash. [குடம் → குடம்பில் → கூம்பில்.]
கூடமாட	கூடமாடāṭamāṭa, வி.எ.(adv.) செயற்றுணை யாய்; as a helping hand. "கூடமாடக் கொஞ்சம் நின்று வேலை செய்" (இ.வ.);. [கூடு → கூட + மாட. (எதுகை மரபிணைச் சொல்);.]

கூடல்	கூடல்1āṭal, பெ.(n.) 1. பொருந்துகை (உரி.நி.);; joining, uniting. 2. புணர்ச்சி; sexual union. "கூடற்கட் சென்றதென் னெஞ்சு" (குறள், 1284);. 3. ஆறு கடலில் கலக்குமிடம்; mouth of a river. "மலியோதத் தொலி கூடல்" (பட்டினப்.98.);. 4.ஆறுகள் ஒன்றோடொன்று கூடுமிடம்; confluence of rivers. 5. தேடுகை (பிங்.);;See.king. 6.தலைவனைப் பிரிந்த மகளிர் அவன் வரும் நிலையறிதற் பொருட்டுத் தரையில் சுழிக்குஞ் சுழிக்குறி (அகப்.);; loops.drawn on sand by a love-lorn lady for divining the safe arrival of her lord. "வசுதேவர்தங் கோமகன் வரிற் கூடிடு கூடலே" (திவ்.நாய்ச்.3);. ம. கூடல் [கூடு → கூடல்] கூடல்2āṭal, பெ.(n.) 1. மதுரை; Madurai "கூடனெடுங் கொடி யெழவே" (கலித். 31);. 2. [illegible]
கூடல்கிழான்	கூடல்கிழான்āṭalkiḻāṉ, பெ.(n.) வேளாளர் குடிகளுள் ஒருவகை (சேக்கிழார். 4:12);; a sub-sect of the {vésàacaste.} [கூடல் + கிழான்.]
கூடல்சரம்	கூடல்சரம்āṭalcaram, பெ.(n.) இரண்டு கைமரங்களின் இணைப்பு (செங்.வழக்);; joint of two wooden rasters. [கூடல் + சரம்.]
கூடல்நாரத்தை	கூடல்நாரத்தைāṭalnārattai, பெ.(n.) கடார நாரத்தை; lemon citron (சா.அக.);; akind of {nārattai} [கூடல் + நாரத்தை]
கூடல் வளைத்தல்	கூடல் வளைத்தல்āṭalvaḷaittal, பெ.(n.) மகளிர் விளையாட்டில் ஒன்று (சா.அக.);; a game of young girls. [கூடல் + வளைத்தல்.]

கூடல்வாசரம்	கூடல்வாசரம்āṭalvācaram, பெ.(n.) ஓடுவேய்ந்த வீட்டில் பக்கவாட்டில் வரும் மரச்சட்டம்(செங். வழக்); (கட்.தொ.வரி.);; wooden frame used to support tailes in tiled roof [கூடல் + (வாய்ச்சரம்); வாசலம்]
கூடல்வாய்	கூடல்வாய்āṭalvāy, பெ.(n.) கூரையின் சேர்க்கை மூலை(இ.வ.);; hip of a roof. [கூடல் + வாய்.]
கூடல்வாயோடு	கூடல்வாயோடுāṭalvāyōṭu, பெ.(n.) கூடல்வாய் மூலையை மூட உதவும் ஒடு (C.E.M.);; gutter tiles used to cover hip of a roof. [கூடல் + வாய் + ஒடு]
கூடலர்	கூடலர்āṭalar, பெ.(n.) கூடாதார் பார்க்க;See. {kagada} "கூடலர் குடர்மாலை சூட்டி" (பு.வெ.2:9,கொளு);. ம. கூடலர் [கூடு + அல் + அர்]
கூடலி-த்தல்	கூடலி-த்தல்āṭalittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) கிளர்ந்து வளைதல்; to over hang, as the eye brows "குறுபெயர்ப் புருவங் கூடலிப்ப" (திவ்.பெரியாழ். 3: 6,8);. [கூடல் → கூடலி]
கூடலிழை-த்தல்	கூடலிழை-த்தல்āṭaliḻaittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) கூடற்சுழி வரைதல்; to draw {küdas} on sand. "நீடலந் துறையிற் கூடலிழைத்து" (திருக்கோ 186);. [கூடல் + இழை.]
கூடலூர்கிழார்	கூடலூர்கிழார்āṭalūrkiḻār, பெ.(n.) முதுமொழிக்காஞ்சி இயற்றியவரும், ஐங்குறுநூறு தொகுத்தவருமான புலவர்; the poet who composed {mudumoff-k-kāsī} and compiled {Air guruընրա} [கூடலூர் + கிழார்]
கூடவிமானம்	கூடவிமானம்āṭavimāṉam, பெ.(n.) சதுரமான அடித்தளமுள்ள மேற்கட்டு (விமானம்); (பொ.வழக்); (கட்.தொ.வரி.);; temple tower with a square base. [கூடல் + விமானம்]

கூடற்குறி	கூடற்குறிāṭaṟkuṟi, பெ.(n.) தலைமகன் பிரிந்துழித் தலைவி பார்க்குங் குறி; divination resorted by heroine when seperated from her lover. [கூடல் + குறி.]
கூடற்கோ	கூடற்கோāṭaṟā, பெ.(n.) பாண்டியன்; any king of the Pandiya dynasty (இரு.நூ.அக);. [கூடல் + கோ]
கூடற்கோமான்	கூடற்கோமான்1āṭaṟāmāṉ, பெ.(n.) பாண்டியன் (திவா.);;{Pārigya} the king of Madura. [கூடல் + கோமான்.]
கூடற்கரை	கூடற்கரைāṭaṟkarai, பெ.(n.) பேய்ச்சுரை; false calabash (சா.அ க.);. [கூடல் + கரை]
கூடற்பற்றை	கூடற்பற்றைāṭaṟpaṟṟai, பெ.(n.) புதர் (யாழ்ப்.);; thicket. [கூடல் + பற்றை]
கூடற்றெய்வம்	கூடற்றெய்வம்āṭaṟṟeyvam, பெ.(n.) கூடற்சுழிக்குரிய பெண் தெய்வம் (திருக்கோ. 180, உரை.);; the deity of {kūdacus.} [கூடல் + தெய்வம்.]
கூடனை	கூடனைāṭaṉai, பெ.(n.) பீலிக்கண் (யாழ்.அக.);; eye of pea-cock feather. [கூடு → கூடனை]
கூடாக்கு	கூடாக்கு1āṭākku, பெ.(n.) குடாக்கு (வின்.); பார்க்க;See. {kudakku.} ball of tobacco etc. used in hookah. [கூடு + ஆக்கு] கூடாக்கு2āṭākku, பெ.(n.) உக்கா புகையிலை; tobacco used in hookah. (சா.அக.);. [கூடு → கூடாக்கு]
கூடாகாரம்	கூடாகாரம்āṭākāram, பெ.(n.) மேல்வீடு (யாழ்.அக.);; upper storey. [கூடம் + கரம் - கூடகரம் → கூடாகாரம்.]

கூடாங்கம்	கூடாங்கம்āṭāṅgam, பெ.(n.) ஆமை (யாழ்.அக);; tortoise. [கூடு + அங்கம்]
கூடாதார்	கூடாதார்āṭātār, பெ.(n.) கூடார் பார்க்க;See. {kiga} "கூடாதா ர் சேனை" (சினேந். 379);. [கூடு + ஆ + த் + ஆர். 'ஆ' எ.ம.இ.நி. 'த்' சாரியை.]
கூடாநட்பு	கூடாநட்புāṭānaṭpu, பெ.(n.) அகத்தாற் கூடாது புறத்தாற் கூடியொழுகும் நட்பு (குறள். அதி.83);; insincere and unreal friendship. [கூடா(த); + நட்பு]
கூடாப்பெண்	கூடாப்பெண்āṭāppeṇ, பெ.(n.) கலவியறியாக் கன்னி; a woman who has no carnal knowledge of man (சா.அக.);. [கூடு → கூடா(த); + பெண்]
கூடாமகளிர்	கூடாமகளிர்āṭāmagaḷir, பெ.(n.) புணரக்கூடாத அல்லது தகாத பெண்கள்; women unfit to visit and they are classified. [கூடா + மகளிர்]
கூடாமையணி	கூடாமையணிāṭāmaiyaṇi, பெ.(n.) அணிவகையு ளொன்று (அணியி.36);; figure of speech in which an impossibility is predicated to have occurred. [கூடாமை + அணி]
கூடார்	கூடார்āṭār, பெ.(n.) பகைவர்; enemies, foes. "கூடாரரனெரி கூட " (திருக்கோ. 161);. மறுவ. கூடாதார் [கூடு + ஆ + ஆர். 'ஆ' எ.ம.இ.நி. புணர்ந்து கெட்டது.]
கூடார்த்தம்	கூடார்த்தம்āṭārttam, பெ.(n.) மறைந்து கிடக்குங் கருத்து, hidden meaning. "தாம் உபதேசித்தருளிய கூடார்த்தத்தை வெளியிடலாகா தென்று சொல்லியிருந்தும்" (திவ்யசூரி.213);. [கூடா(த); (கிடைக்காத); + அர்த்தம்.]
கூடாரக்கட்டில்	கூடாரக்கட்டில்āṭārakkaṭṭil, பெ.(n.) மூடுகட்டில் (யாழ்ப்.);; bed with tent and curtains. [கூடாரம் + கட்டில்]

கூடாரப்பண்டி	கூடாரப்பண்டிāṭārappaṇṭi, பெ.(n.) கூடார வண்டி (சிலப். 6,120. அரும்.); பார்க்க;See. {kidara vangi} [கூடாரம் + (வண்டி); பண்டி]
கூடாரப்பண்டிகை	கூடாரப்பண்டிகைāṭārappaṇṭigai, பெ.(n.) கிறித்துவம் கொண்டாடும் திருநாள் (கிறித்.);; feast of tabernacles. [கூடாரம் + பண்டிகை]
கூடாரப்பல்லக்கு	கூடாரப்பல்லக்குāṭārappallakku, பெ.(n.) மூடுபல்லக்கு (யாழ்.அக.);; closed palanquin. [கூடாரம் + பல்லக்கு]
கூடாரம்	கூடாரம்1āṭāram, பெ.(n.) 1. கூம்பு வடிவான கூரையையுடைய குடில், படவீடு, படுக்கை; tent pavilion, tabernacle, booth, awning, tent covering for a bed. 2. வண்டடிக்கூடு (இ.வ.);; hood covering of a cart. ம. கூடாரம்; க., து., படக. கூடார;தெ. கூடாரமு. {skt. kutaru} [கூடு → கூடாரம்] கூடாரம்2āṭāram, பெ.(n.) மாளிகையின் உப்பரிகை; balcony of the palace. ' "கூடார மாடமயில் போல" (சீவக. 2328);. [கூடு → கூடாரம்]
கூடாரம் போடு-தல்	கூடாரம் போடு-தல்āṭārambōṭudal, 19 செ.கு.வி.(v.i.) 1. படவீடு அமைதல்; to pitch a tent. 2. வண்டிக்கு மேற்கூடு இடுதல் (இ.வ.);; to put a covering orhooded top over a cart. [கூடாரம் + போடு]
கூடாரமாடம்	கூடாரமாடம்āṭāramāṭam, பெ.(n.) கோபுர உறுப்புகளுள் ஒன்று (கட்.தொ.வரி.);; a detail on temple towers. [கூடாரம் + மாடம்]
கூடாரவண்டி	கூடாரவண்டிāṭāravaṇṭi, பெ.(n.) மேற்கூடுள்ள வண்டி (இ.வ.);; cart with hooded top. [கூடாரம் + வண்டி]

கூடாவியற்கை	கூடாவியற்கைāṭāviyaṟkai, பெ.(n.) பெண்களைப் புணருவதற்கு ஆண்மையற்ற தனம்; functional impotency. (சா.அக.);. [கூடா (த); + இயற்கை]
கூடாவுவமை	கூடாவுவமைāṭāvuvamai, பெ.(n.) ஒரு பொருட்கு இயல்பில்லாதவற்றை உள்ளதாகச் சொல்லி, அதனை ஒன்றற் குவமையாக்கி உரைப்பது; a simile in which the comparison is made with a thing having only a hypothetical existence "காமுகர்க்குத்தண் மதியந் திக்கால்வ போலும்" மறுவ. மருட்கை உவமை [கூடா (த); + உவமை]
கூடாவெலும்பு	கூடாவெலும்புāṭāvelumbu, பெ.(n.) பொருந்தாத எலும்பு; a bone which does not unite (சா.அக.);. [கூடா (த); + எலும்பு]
கூடாவொழுக்கம்	கூடாவொழுக்கம்āṭāvoḻukkam, பெ.(n.) தகாத ஒழுக்கம் (குறள், அதி.28);; improper or immoral conduct, as in appropriate to one's mode of life. [கூடா(த); + ஒழுக்கம்]
கூடிநாடித்திரி-தல்	கூடிநாடித்திரி-தல்āṭināṭiddiridal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) பிறருடன் விடாதுசேர்ந்திருத்தல்; to be always in the company of. [கூடி + நாடி + திரி]
கூடியமட்டும்	கூடியமட்டும்āṭiyamaṭṭum, வி.எ.(adv.) கூடியவரை பார்க்க;See. {kudiya-Varai} [கூடிய + மட்டும்]
கூடியவரை	கூடியவரைāṭiyavarai, பெ.(n.) இயன்றவரை (கொ.வ.);; asfaras possible, as much as one is able, to the utmost. [கூடிய + வரை]
கூடியற்பெயர்	கூடியற்பெயர்āṭiyaṟpeyar, பெ.(n.) கூட்டத்தைக் குறிக்கும் பெயர் (நேமி.சொல். 31);; collective noun. [கூடு + இயல் + பெயர்]
கூடியாடு-தல்	கூடியாடு-தல்āṭiyāṭudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கூடிச்சேர்ந்து ஆடுதல்; to dance or dally together. 2. சேர்ந்து பணியாற்றுதல்; to mingle with, come in touch with, work in company with. ம. கூடியாடுக [கூடு + ஆடு]

கூடியிருக்கை	கூடியிருக்கை1āṭiyirukkai, பெ.(n.) புணர்ச்சியாயிருத்தல்; being in the act of copulation (சா.அக.);. [கூடு → கூடி + இருக்கை] கூடியிருக்கை2āṭiyirukkai, பெ.(n.) 1.இணையர் (கணவன் மனைவி); வாழ்க்கை; living as husband and wife. 2. ஒன்றாக வாழுகை; living together. [கூடு → கூடி + இருக்கை]
கூடிவா-தல் (கூடிவருதல்)	கூடிவா-தல் (கூடிவருதல்)āṭivādalāṭivarudal, 18 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சேர்ந்து வருதல்; to accompany, to move in company. 2. கைகூடி வருதல்; to succeed, be prosperous, as in an undertaking. 3.மிகுதியாதல்; to increase, அவனுக்கு நாளுக்குநாள் பொருள் கூடிவருகிறது (கொ.வ.);. [கூடி + வரு (வா);]
கூடினரைப்பிரி-த்தல்	கூடினரைப்பிரி-த்தல்āṭiṉaraippirittal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) பகையரசர்களைத் தம்முட் பிளவுண்டாக்கிப் பிரிக்கை (பு.வெ. 9,37.உரை.);; separating enemy-kings by creatingdissensions between them. [கூடி→கூடு →கூடின + அவர் + ஐ + பிரி]
கூடு	கூடு1āṭudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. ஒன்று சேர்தல்; to come together, join, meet, to become one as rivers. "அங்கை மலர்கூடத் தலைமேற் குவித்தருளி". 2. திரளுதல்; to collect, crowd together, assemble, congregate, muster. "கூடிய வண்டினங்காள்" (திவ். திருவாய். 6:8,3);. 3. பொருந்துதல் (திவா.);; to combine, coalesce, reunite, as broken bones. 4. கிடைத்தல்; to be available. "உவமை இவ்வுலகிற் கூடுமோ"(கம்பரா. உருக்கா.44);. 5. இயலுதல்; to be possible, practicable attainable. "ஈவது கூடா வெல்லை" (கந்தபு.மேரு. 20);. 6. நேரிடுதல்; to come, to pass, to happen. "திருவாறன்விளை கைதொழக் கூடுங் கொலோ" (திவ்.திருவாய். 7:103.);. 7.இணங்குதல்; to become reconciled, pacified, conciliated. 8. தகுதியாதல்; to be fit, suitable, appropriate, proper, decent, expedient. 9. தொகை சேர்தல்; to accumulate, to be hoarded, stored up. 10. மிகுதியாதல், வீங்குதல்; to abound, swell, increase. கூடின துயரம்" கந்தபு
கூடுகொம்பன்	கூடுகொம்பன்āṭugombaṉ, பெ.(n.) முனைப்பகுதி தம்முட்கூடிய கொம்புகளுள்ள மாடு (வின்.);; oxwhose horns almost meet at the points. [கூடி + கொம்பன்]

கூடுங்கொடிச்சி	கூடுங்கொடிச்சிāḍuṅgoḍicci, பெ.(n.) தொழுகண்ணி; telegraph plant (சா.அக.);. [கூடும்+ கொடிச்சி]
கூடுதல்	கூடுதல்1āṭudal, பெ.(n.) 1. மிகுதி, அதிகம்; excess. அவனுக்கு கூடுதலாகவே கொடுத்திருக்கிறது (உ.வ.);. 2. வெற்றி; success. அவனுக்கு எல்லாம் கூடுதலாயிருக்கிறது (உ.வ.);. [கூடு → கூடுதல்] கூடுதல்2āṭudal, பெ.(n.) 1. மொத்தம் (இ.வ.);; total. 2. பெருமம் மேலெல்லை; maximum. கூடுதல் எட்டனா கூலி கிடைக்கும். [கூடு → கூடுதல்]
கூடுதலை	கூடுதலைāṭudalai, பெ.(n.) அறச்சாலை (இ.வ.);; an asylum. [கூடு + தலை (இடம்);]
கூடுபூரி-த்தல்	கூடுபூரி-த்தல்āṭupūrittal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) நிரப்புதல்; to fill up, stuff. அதிருஷ்டத்துக்குத் தாரித்ரயத்தைக் கூடுபூரித்த இத்தனை (திவ். திருமாலை.6. வியா.33);. [கூடு + பூரி]
கூடுவாய்	கூடுவாய்āṭuvāy, பெ.(n.) இரண்டு மரச்சட்டங்கள் பொருந்தும் இடம்; joint of two wooden pieces. கூடுவாய் சரிபார்த்துப் பொருத்து வழக்கு. (தச்சு.தொ.வரி);. [கூடு + வாய்]
கூடுவாய்மூலை	கூடுவாய்மூலைāṭuvāymūlai, பெ.(n.) மேற்கூரையிணையும் மூலை; the ridge of a roof. [கூடு + வாய் + மூலை]
கூடுவிட்டுக்கூடுபாய்-தல்	கூடுவிட்டுக்கூடுபாய்-தல்āṭuviṭṭukāṭupāytal, 2 செ.கு.வி.(v.i.) தன்னுயிரை மற்றொரு உடலிற்கு மாற்றிக் கொள்ளும் மந்திரக்கலை; the magic art of leaving one's own body and entering another body at will. [கூடு + விட்டு + கூடு + பாய்]

கூடுவிட்டுப்போ-தல்	கூடுவிட்டுப்போ-தல்āṭuviṭṭuppōtal, 8 செ.குன்றாவி. (v.i.) இறத்தல்; dying (சா.அக.);. [கூடு + விட்டு + போ.]
கூடுவிடு-தல்	கூடுவிடு-தல்āḍuviḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. இறத்தல்; to die. lit., to leave the body. "கூடுவிட்டிங் காவிதான் போயினபின்" (நல்வழி, 22);. 2. எலும்பு தோன்ற இளைத்தல்; being to be reduced to a skeleton as in wasting diseases. அவனுடைய மார்பு கூடுவிட்டிருக்கிறது (உ.வ.);. [கூடு + விடு]
கூடுவிழு-தல்	கூடுவிழு-தல்āṭuviḻudal, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. இறத்தல் (யாழ். அக.);; to die. 2. ஆணிச்சிதல் விழுதல்; droping off the polypus in the anus. 3. நோயின் வேர் கழலுதல்; being rooted out as diseases. [கூடு + விடு]
கூடுவை-த்தல்	கூடுவை-த்தல்āṭuvaittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. ஆணிச்சிதல் காய்ந்து சவ்வுபற்றுதல் (யாழ்.அக.);; to begin to heal, after the dropping of the core of anulcer. 2.நோய் வேர்வைத்துப் பலத்தல் (யாழ்.அக.);; to become critical, as the condition of a patient. 3. புண் புரையோடுதல் (இ.வ.);; to form a running sore. [கூடு + வை]
கூடை	கூடை1āṭai, பெ.(n.) 1. பிரம்பு முதலியவற்றாற் பின்னப்படும் பெட்டி; basket made of rattan, {Öla} or bamboo. 2. மழைநீர் படாதபடி உடல்மேல் இட்டுக்கொள்ளும் சம்பைக் கொங்காணி; palm-leaf Cover worn over the personas a protection from rain. ம. கூட; க. கூடெ, கூட; தெ. கூட; து. பட. கூடெ; கோத., துட. கூட்;கோண். கூல. Fin. kaha; Jap. katama:Gondi, {kūca} [கூடு + கூடை] கூடை2āṭai, பெ.(n.) 1. முத்திரைக்கை வகை (சிலப். 3:20);; a kind of hand-pose. 2. கூடைப்பாடல் பார்க்க; {seekūda-p-pāda,} [கூடு + கூடை]
கூடைக்காரன்	கூடைக்காரன்āṭaikkāraṉ, பெ.(n.) 1. கூடையிற் காய்கறி விற்போன்; one who sells vegetables, carrying them in a basket. 2. கூடையிற் பண்டமெடுத்து வருங் கூலிக்காரன்; coolie with a basket for carrying goods. [கூடை + காரன்]

கூடைக்குத்தகை	கூடைக்குத்தகைāṭaigguttagai, பெ.(n.) மதிப்பாகத் தீர்மானிக்கும் குத்தகை (C.G.);; lt.lease by the basket. Rental fixed on a rough estimate. [கூடை + குத்தகை]
கூடைச்சோறு	கூடைச்சோறுāṭaiccōṟu, பெ.(n.) திருமணத்தில் மண உறவினர் (சம்பந்திகள்); தம் வீடு செல்லும்பொழுது அவர்களுக்கு பெண் வீட்டார் அனுப்பும் சிற்றுணா (இ.வ.);; basketfuls of food and dainties presented by the bride's people to the bridegroom's party when the latter depart homeward. [கூடை + சோறு]
கூடைப்பணியாரம்	கூடைப்பணியாரம்āṭaippaṇiyāram, பெ.(n.) திருமணத்தில் மணையிலுள்ள மாப்பிள்ளைக்கு முன் கூடைகளில் வைக்கும் தின்பண்டம் (இ.வ.);; basketfull of confections presented to the bridegroom by the bride's people at the time of marriage. [கூடை + பணியாரம்]
கூடைப்பாடல்	கூடைப்பாடல்āṭaippāṭal, பெ.(n.) சொற்செறிவும் இசைச்செறிவுமுடைய பாடல் (சிலப்.3:67, உரை);; a song which combines wealth of words with richness of melody. [கூடை + பாடல்]
கூடையன்	கூடையன்āṭaiyaṉ, பெ.(n.) பருத்தவன் (யாழ்.அக.);; corpulent person. [கூடை + அன்]
கூண்டடுப்பு	கூண்டடுப்புāṇḍaḍuppu, பெ.(n.) அனலடுப்பு (இந்துபாக.67);: analaguppu covered brick over. [கூண்டு + அடுப்பு]
கூண்டா-தல்	கூண்டா-தல்āṇṭātal, 8 செ.கு.வி.(v.i.) மயிர் சிக்குப்படுதல்; to get matted or interlocked, as the hair. [கூண்டு + ஆ(கு);]
கூண்டு	கூண்டுāṇṭu, பெ.(n.) கூடு; nest. [குள் → குண்டு → கூண்டு → கூடு]
கூண்டு-தல்	கூண்டு-தல்āṇṭudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கூடுதல்; to accrue, to be added, "வண்ட வெட்டாதான்" 2. குழுமுதல் (இ.வ.);; to assemble. [குள் → குண்டு → கூண்டு]

கூண்டுப்புழு	கூண்டுப்புழுāṇṭuppuḻu, பெ.(n.) புழுவகை; chrysalis. [கூண்டு + புழு]
கூண்டெலும்பு	கூண்டெலும்புāṇṭelumbu, பெ.(n.) rib bone. 2. உடம்பின் கோவை எலும்பு; skeleton (சா.அக.);. [கூண்டு + எலும்பு.]
கூத்தக்காணி	கூத்தக்காணிāttakkāṇi, பெ.(n.) கோயில் திருவிழாநாளில் கூத்தாடும் குழுவினர்க்கு அளிக்கப்பெறும் இறையிலி நிலம்; land gifted to those who stage dramas in temple festivals. திருநாளுக்குக் கூத்தாடுகைக்குக் காணியாக அளிக்கப்பெறும் நிலம் (புதுக்.கல். 139);. (கல்.க.சொ.அ.மு.);. [கூத்தன் + காணி.]
கூத்தச்சாக்கையன்	கூத்தச்சாக்கையன்āttaccākkaiyaṉ, பெ.(n.) கூத்து நிகழ்த்தும் சாக்கையர் குலத்தான்; a person of {cakkaya} caste whose profession is dancing and acting. "கொட்டிச்சேதம்.... ....பறையூர்க் கூத்தச் சாக்கைய னாடலின்" (சிலப். 28:77);. [கூத்தன் + சாக்கையன்]
கூத்தநூல்	கூத்தநூல்āttanūl, பெ.(n.) ஆடற்கலை முத்திரை பற்றிய நூல் (சீவக. 124, உரை.);; treatise on gesticulation in dancing. [கூத்து + நூல் – கூத்துநூல் → கூத்தநூல். 'அ' ஈறு ஆறன் உருபு. ஒ.நோ. (ஆறன் உருபு 'அது' என்பதன் ஈற்றுக்குறை.]
கூத்தப்பள்ளி	கூத்தப்பள்ளிāttappaḷḷi, பெ.(n.) அரண் மனையைச் சார்ந்த நாடகவரங்கு (இறை:21, ப.112.);; theatre hall attached to a palace. [கூத்து + பள்ளி.]
கூத்தம்பலம்	கூத்தம்பலம்āttambalam, பெ.(n.) வளைக்கை பிடித்தாடுதற்குரிய கோயிலரங்கு (TA. S.II.143);; theatre hall in temple. [கூத்து + அம்பலம்.]
கூத்தர்	கூத்தர்āttar, பெ.(n.) கூத்து நடிப்போர்; actors, dancers. "கூத்தரும் பாணரும்" (தொல். பொருள்.91);. [கூத்து + அர்.]
கூத்தராற்றுப்படை	கூத்தராற்றுப்படைāttarāṟṟuppaḍai, பெ.(n.) பரிசில் பெறச் செல்லும் கூத்தனைப் பரிசில் பெற்றவன், ஒரு தலைவனிடம் ஆற்றுப்படுத்தும் புறத்துறை (பு.வெ.9: 29);; theme of a dancer, himself a recipient of unstinted favours at the hands of a king or chieftain, directing and exhorting his brother in the profession to avail himself of the royal bounty. 2. பத்துப்பாட்டினுள் பத்தாவதாகிய மலைபடுகடாம் (தொலை. சொல். 462, சேனா.);; the tenth poem of the {Pattu-p-pâttu.} [கூத்தர் + ஆற்று + படை.]

கூத்தரிசி	கூத்தரிசிāttarisi, பெ.(n.) கைக்குத்தலரிசி; hand pounded rice as distinguished from milled rice. It is a corrupt form for {kuttalariš} (சா.அக.);. [குற்று + அரிசி - குற்றரிசி → கூத்தரிஇ (கொ.வ.);.]
குத்தரிசிக்காரி	குத்தரிசிக்காரி kuttarisikkāri, பெ.(n.) அரிசி குற்றி விற்பவள் (வின்.);; woman who pounds and sells rice. [குத்து + அரிசி + காரி.] இதனைக் கூத்தரிசிக்காரி என வின்சுலோ அகரமுதலிகுறித்திருப்பது தவறு.
கூத்தவாதி	கூத்தவாதிāttavāti, பெ.(n.) சிவனார் வேம்பு; Shiva's neem (சா. அக.);. [கூத்த(ன்); + ஆதி.]
கூத்தறுப்பு	கூத்தறுப்புāttaṟuppu, பெ.(n.) பிறர் பயிரைத் திருட்டுத்தனமாக அறுத்துக்கொண்டு போகை (இ.வ.);; clandestine removal of crops. [கூத்து (விளையாட்டு); + அறுப்பு.]
கூத்தன்	கூத்தன்āttaṉ, பெ.(n.) 1.நாட்டியக்காரன்; dancer, actor குழியும்ப ரேத்துமெங் கூத்தன்" (திருக்கோ. 135);. 2. ஆதன் (ஆன்ம); வாழ்வாகிய பெருநாடகத்தை நடத்துவிப்பவன்; lit, the stage manager who enacts the great drama of life, soul, spirit. "கூத்தன் புறப்பட்டக்கால்" (நாலடி. 26);. 3. சிவன், {siva,} "சிற்றம்பலத்து மாணிக்கக் கூத்தன்" (திருக்கோ. 23);. 4. ஒட்டக்கூத்தர்;{ottak-küttar,} the famous poet. "கூத்தன் கவிச்சக்கரவர்த்தி வாழியே" (தக்கயாகப்பரணி, முடிவு);. 5. துரிசு (சங்.அக.);; suplhate of copper. [கூத்து → கூத்தன்.]
கூத்தன் குதம்பை	கூத்தன் குதம்பைāddaṉkudambai, பெ.(n.) மூக்கொற்றி; pointed-leaved hogweed. [கூத்தன் + குதம்பை.]

கூத்தன்செம்பு	கூத்தன்செம்புāttaṉcembu, பெ.(n.) துரிசுச் செம்பு; copper extracted from blue vitriol (சா.அக.);. [கூத்தன் + செம்பு.]
கூத்தனம்	கூத்தனம்āttaṉam, பெ.(n.) தில்லை மரம்; tiger's milk tree (சா.அ க.);. [கூத்து → கூத்தனம்.]
கூத்தட்டு	கூத்தட்டுāttaṭṭu, பெ.(n.) நடிப்பு; dancing, acting on the stage. "கூத்தாட் டவைக்குழாத் தற்றே" (குறள். 332);. [கூத்து + ஆட்டு.]
கூத்தாடி	கூத்தாடிāttāṭi, பெ.(n.) 1. நாட்டியக்காரன்; dancer, player, actor "கூத்தாடிப் பையலுக்கோ" (தனிப்பா. II.7.14);. 2. கழைக்கூத்தன்; pole dancer, acrobat. 3. மனம்போனபடி நடப்பவன்; reckless, self willed, unprincipled person. [கூத்து + ஆடி.]
கூத்தாடிச்சி	கூத்தாடிச்சிāttāṭicci, பெ.(n.) 1.கூத்து நடிப்பவள்; dancing-girl. 2. அடங்காது ஓலமிட்டுத் திரிபவள் (இ.வ.);; boisterous, unruly woman. [கூத்து + ஆடிச்சி.]
கூத்தாடு-தல்	கூத்தாடு-தல்āddāṭudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. நடித்தல் (சிலப். 12, ப.319);; to dance, act on the stage. 2. மகிழ்ச்சி (வின்.);; to be elacted with success, etc. 3. செழித்திருத்தல்; to prosper, thrive. அவ்வீட்டில் செல்வம் கூத்தாடுகிறது. 4. வலிந்து வேண்டுதல்; to importune, persistently request. தனக்கு அது வேண்டுமென்று கூத்தாடுகிறான் (உ.வ.);. ம. கூத்தாடுக;க., து. கூதாடு. [கூத்து + ஆடு.]
கூத்தாடுசன்னி	கூத்தாடுசன்னிāttāṭusaṉṉi, பெ.(n.) 1. கூத்தாடச் செய்யும் வலிப்பு நோய் (சன்னி);; dancing mania. 2. பருவப் பெண்களுக்கு காணும் ஒருவகை சூலக வலிப்பு; dancing chorea (சா.அக.);. [கூத்தாடு + சன்னி.]

கூத்தாண்டவர்	கூத்தாண்டவர்āttāṇṭavar, பெ.(n.) சிற்றூர்ச் சிறுதெய்வம் (இ.வ.);; a village deity. [கூத்து + ஆண்டவர்.] குறிப்பாகப்பேடுகளும் அலிகளும் வழிபடும் சிற்றூர்த் தெய்வமாகக் கருதப்படுகிறது.
கூத்தி	கூத்திātti, பெ.(n.) 1. நாடகக்கணிகை (திவா.);; female actor, dancer, dancing. 2. விலைமகள் (கொ.வ.);; courtesan, prostitute. 3. வைப்பாட்டி; concubine, kept mistress. "நட்டணைசேர் கூத்திமா ரோடு" (பணவிடு.225);. [கூத்து → கூத்தி.]
கூத்திக்கள்ளன்	கூத்திக்கள்ளன்āttikkaḷḷaṉ, பெ.(n.) கூத்திகளோடு மிகவும் உறவாடுபவன் (இ.வ.);; whoremonger. [கூத்தி + கள்ளன்.]
கூத்தியார்	கூத்தியார்āttiyār, பெ.(n.) வைப்பாட்டி (கொ.வ.);; concubine, kept mistress. [கூத்து→கூத்தி + ஆர்.]
கூத்து	கூத்துāttu, பெ.(n.) 1. நளிநயம், நடனம்; dance, dancing. "ஆடுதுங் கூத்தே" (திவ். திருவாய், 1:5);. அல்லியம், கொட்டி, குடை, குடம், பாண்டரங்கம், மல், துடி, கடையம், பேடு, மரக்கால், பாவை என்னும் பதினொருவகைக் கூத்து; divine dances, eleven in number, viz alliyam, {kotti kūdai kudam, pandarargam, ma/ tugi kagayam, pēgu, marakkalpavai} "கொட்டியிவை காண் பதினோர் கூத்து" (சிலப். 3:14, உரை);. 3. நாடகம்; dramatic performance, action. "பிறவி மாமாயக் கூத்தினையே" (திவ். திருவாய் 8:4,11);. 4.விந்தைச் செயல்; strange event or incident. அங்கே ஏதாவது கூத்து நடக்கும் (உ.வ.);. 5. கேலிக்கூத்து; roll or ludicrous action, as a pantomime. 6. குழப்பம்; confusion. 7. நாடகம் பற்றியமைந்த ஒரு கடைக்கழக நூல் (இறை.1 ப.5);; a treatise of the last Sangam, on the art of dancing. ம., க. கூத்து;துட. கூத். {skt. kUrdda} [குல் → குத்து → கூத்து (பலவகைகளில் கால் குத்திட்டு ஆடுவது);.]

கூத்துக்களரி	கூத்துக்களரிāttukkaḷari, பெ.(n.) நாடகச்சாலை; play-house, theatre. [கூத்து + களரி.]
கூத்துக்காரன்	கூத்துக்காரன்āttukkāraṉ, பெ.(n.) 1. கூத்தாடு வோன்; actor dancer. 2. கூத்தாட்டுவோன் (வின்.);; dancing-master. 3. நகையாடி (வின்.);; buffoon, mimic, comical person. ம. கூத்துகாரன் [கூத்து + காரன்]
கூத்துப்பண்ணு-தல்	கூத்துப்பண்ணு-தல்ādduppaṇṇudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வேடிக்கைபண்ணுதல்; to make fun, to do a droll or funny action. 2. குழப்பஞ்செய்தல் (வின்.);; to confound, derange. [கூத்து + பண்ணு.]
கூத்துப்பாட்டு	கூத்துப்பாட்டுāttuppāṭṭu, பெ.(n.) நாடகப்பாடல் (வின்.);; songs sung in dancing and dramatic performances. [கூத்து + பாட்டு]
கூத்துப்பொட்டல்	கூத்துப்பொட்டல்āttuppoṭṭal, பெ.(n.) நாடகவெளி; maiden or the open space for dramatic performances. [கூத்து + பொட்டல்]
கூத்துவிடு-தல்	கூத்துவிடு-தல்ādduviḍudal, 20 செ.கு.வி.(v.i.) 1. நாடகக் கதை மாந்தரை அவைக்கு அறிவித்தல் to introduce the actors in a play. 2. வேடிக்கை செய்தல் (யாழ்ப்);; to say something odd or droll, to do a funny or humorous thing to amuse an audience. 3. தெருக்கூத்து நடத்துதல்; to arrange for a street play. [கூத்து + விடு.]
கூத்துள் படுவோன்	கூத்துள் படுவோன்āttuḷpaḍuvōṉ, பெ.(n.) ஆடலாசிரியன்; one who teaches dancing. "கூத்தள் படுவோன் காட்டிய முறைமையின்... இருங்கல நல்கி" (சிலப். 26:125);. [கூத்து + உள்படு + (ஆன்); ஒன்.]
கூத்ம்	கூத்ம்ātm, பெ.(n.) 1. குதம்; anus. 2. தூதுளை; three lobed night shade. 3. வெள்ளரிக்காய்; cucumber. [குள் → குது → குதம்.]

கூதல்	கூதல்ātal, பெ.(n.) 1. குளிர்; sensation of cold, chillness. "கூர்மழை போற் பனிக்கூதல்" (திவ். பெருமாள். 6:1.);. 2. காய்ச்சற் குறிர் (வின்.);; chils before intermittent fever. [குது → குதல்→ கூதல்.]
கூதல்விறை-த்தல்	கூதல்விறை-த்தல்ātalviṟaittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) குளிரினால் விறைத்தல்; being stiffened with cold. (சா.அக.);. [கூதல் + விறை-.]
கூதளச்சான்	கூதளச்சான்ātaḷaccāṉ, பெ.(n.) பெருங்கோரை; a kind of {köraygrass} (சா.அக.);. [குதள் → கூதள் + அச்சன்.]
கூதளம்	கூதளம்ātaḷam, பெ.(n.) 1. தூதுவளை (மலை.);; three-lobed night shade. 2. கூதாளி பார்க்க;See. {kadai.} "கூதளங் கவினிய குளவிமுன்றி" (புறநூ. 168,12);. 3. வெள்ளரி; mottled melon. [கூதள் → கூதளம்.]
கூதற்காய்-தல்	கூதற்காய்-தல்ātaṟkāytal, 2 செ.கு.வி.(v.i.) குளிர்காய்தல் (இ.வ.);; to warm oneself. [கூதள் + காய்]
கூதற்காற்று	கூதற்காற்றுātaṟkāṟṟu, பெ.(n.) சில்லென்று அடிக்குங் குளிர்காற்று ; chill breeze in cold weather (சா.அக.); [கூதல் + காற்று.]
கூதறை	கூதறைātaṟai, பெ.(n.) 1. இழிந்தது (இ.வ.);; that which is mean, base, vulgar. 2. இழிந்த குணமுடையவன்-ள்; base, vulgar, disreputable. "மாண்ட மனமுடைய ராகாத கூதறைகள்" (பழ.106);. 3. கிழியல் (சங். அக.);; mutilation. [குள் → குது → கூது→ கூதறை.]
கூதாரி	கூதாரிātāri, பெ.(n.) வெள்ளரி (மலை.);; mottled melon. [கூதல் → கூதாரி.]

கூதாளம்	கூதாளம்ātāḷam, பெ.(n.) கூதாளி(திவா.); பார்க்க;See. {küdâsı} [கூதளம் → கூதாளம்.]
கூதாளி	கூதாளிātāḷi, பெ.(n.) 1. செடிவகை (திவா.);; convolvulus. 2. தூதுவளை (வின்.);; three lobed night shade. [கூதளம் → கூதாளி.]
கூதி	கூதிāti, பெ.(n.) பெண்குறி; pudendum muliebre. மறுவ. துள், பூக்கு, புண்டை. ம.,து. கூதி [குள் (துளை); → குத்து → கூதி.]
கூதிர்	கூதிர்ātir, பெ.(n.) 1. பனிக்காற்று (பிங்.);; chil wind. 2. காற்று (பிங்.);; wind. 3. சாரற் காலமெனப்படும் துலை (ஐப்பசி); நளி (கார்த்திகை); மாதங்கள் (தொல். பொருள். 6);; autumn, the months of {Aippaši and Kārttiga,} one of six seasons. 4. குளிர் (வின்.);; sensation of cold. [கூதல் → கூதிர்.]
கூதிர்ப்பாசறை	கூதிர்ப்பாசறைātirppācaṟai, பெ.(n.) போர்மேற் சென்ற அரசன் கூதிர்காலத்தில் தங்கும் படைவீடு (தொல். பொருள்.76);; winter encampment of a king waging war. [கூதல் → கூதிர் + பாசறை.]
கூதை	கூதைātai, பெ.(n.) காற்று (திவா.);; wind. [ஊதை → கூதை]
கூதைசெய்தல்	கூதைசெய்தல்ātaiseytal, 1 செ.குன்றாவி. (v.t.) காதை மூளியாக்குதல்; to mutilate the ear. "காது செய்வான் கூதை செய்து" (திவ். திருவாய் 9:19);. [கூதை + செய்.]

கூந்தல்	கூந்தல்1āndal, பெ.(n.) 1. பெண்டிர் தலைமயிர் (பிங்.);; long flowing tresses of a woman. 2. மயிற்றோகை; peacock's tail. "கூந்தன் மென்மயில்" (கம்பரா.சித்திரகூட.31);. 3. குதிரைப் பிடரிமயிர்; horses mane. "கூந்தற் குதிரை" (கலித். 163: 53);. 4. யானைக் கழுத்து மயிர்; hair of an elephant's neck. "கூந்தலம் பிடியின்" (நைடத. அன்.தூது.23);. 5. குதிரை; horse. "கூந்த லென்னும் பெயரொடு" (பரிபா. 3.31);. ம. கூந்தல்; க. கூதல்;து. கூசல். {skt. kündæa} [குல் → குய் → குய்ந்தல் (கருமை); → கூந்தல்] கூந்தல்2āndal, பெ.(n.) கேசியென்னும் அரக்கன்; an {/Asuraslain by Krishnad,} "கூந்த லெரிசினங் கொன்றோய்" (பரி.பா.3:31);.
கூந்தல்கொள்(ளு)-தல்	கூந்தல்கொள்(ளு)-தல்āndalkoḷḷudal, 16 செ.கு.வி. (v.i.) மகளிரைத் தழுவுதல்; lit., to lay hold of a woman's tresses, to embrace a woman. "யாரிவனெங் கூந்தல் கொள்வான்" (கலித். 89);. [கூந்தல் + கொள்-.]
கூந்தல்சேகம்	கூந்தல்சேகம்āndalcēkam, பெ.(n.) தென்னை மரத்தின் மட்டை; the stem of coconut leaves (சா.அக.);. [கூந்தல் + சேகம்.]
கூந்தல்தொடு-தல்	கூந்தல்தொடு-தல்āndaldoḍudal, 20 செ.கு.வி.(v.i.) கூந்தல்கொள்(ளு);-தல் பார்க்க;See. {kindai-kol,} "பூங்கோதை வேண்டேங் கூந்தல் தொடேம்" (சீவக. 1229);. [கூந்தல் + தொடு-.]
கூந்தல்மாரி	கூந்தல்மாரிāndalmāri, பெ.(n.) தேவதாரு; deccani deodar (சா.அக.);. [கூந்தல் + மாரி.]
கூந்தல்முள்ளி	கூந்தல்முள்ளிāndalmuḷḷi, பெ.(n.) நீண்ட முட்களையுடைய ஒருவகை முள்ளி; a thishts with long thorns (சா.அக.);. [கூந்தல் + முள்ளி.]

கூந்தல்வேல்	கூந்தல்வேல்āndalvēl, பெ.(n.) ஒருவகை வேலமரம்; சாலி; elephant thorn (சா.அக.);. [கூந்தல் + வேல்.]
கூந்தலழகி	கூந்தலழகிāndalaḻki, பெ.(n.) ஒரு மரம்(சா.அக.);; a tree. [கூந்தல் + அழகி.]
கூந்தலறுகு	கூந்தலறுகுāndalaṟugu, பெ.(n.) அறுகம் புல்வகை (வின்.);; hairy-grass. [கூந்தல் + அறுகு.]
கூந்தலாற்று-தல்	கூந்தலாற்று-தல்āndalāṟṟudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) ஈரமயிரைக் கோதி உலர்த்துதல்; to loosen and dry one's hair after bathing. [கூந்தல் + ஆற்று.]
கூந்தலெழில் மாணிக்கம்	கூந்தலெழில் மாணிக்கம்āndaleḻilmāṇikkam, பெ.(n.) மயிர்மாணிக்கம்; morning mallow (சா.அக.);. [கூந்தல் + எழில் + மாணிக்கம்.]
கூந்தளம்பாவை	கூந்தளம்பாவைāndaḷambāvai, பெ.(n.) பூவகை; convolvulus flower. 'காந்தமணி கூந்தளம் பாவை நீண்டு" (சீவக. 1671);. [கூந்தல் + அம் + பாவை.]
கூந்தற்கணவாய்	கூந்தற்கணவாய்āndaṟkaṇavāy, பெ.(n.) மீன்வகை (வின்.);; a species of cuttlefish. [கூந்தல் + கணவாய்]
கூந்தற்கமுகு	கூந்தற்கமுகுāndaṟgamugu, பெ.(n.) 1. கமுகு வகை(பிங்.);; Areca palm. 2. தாளிப்பனை (இராட்.);; talipot palm. [கூந்தல் + கமுகு.]
கூந்தற்பனை	கூந்தற்பனைāndaṟpaṉai, பெ.(n.) 1.தாளிப்பனை (பிங்.);; talipot palm. 2. திப்பிலிப்பனை; jaggery palm. [கூந்தல் + பனை.]

கூந்தற்பனைக்கள்	கூந்தற்பனைக்கள்āndaṟpaṉaikkaḷ, பெ.(n.) கூந்தற்பனையின் பாளையினின்று எடுக்கும் கள்; toddy extracted from the spathe of the blastered sagtree (சா. அக.);. [கூந்தல் + பனை + கள்.] இதனைப் புளிக்க வைத்து வாலையிலிட்டுக் காய்ச்சி ஒரு வித வெறிநீர் இறக்கலாம். இதை மருந்தில் பயன்படுத்துவர். இது மலச்சிக்கலைப் போக்கும். இக்கள்ளைக்காய்ச்சி எடுக்கும்வெல்லம் கூந்தல் வெல்லம்.
கூந்தற்பனைச்சாராயம்	கூந்தற்பனைச்சாராயம்āndaṟpaṉaiccārāyam, பெ.(n.) கூந்தற்பனைக்கள் பார்க்க;See. {kündar-pana-k-ka/} [கூந்தற்பனை + சாராயம்.]
கூந்தற்பனைவெல்லம்	கூந்தற்பனைவெல்லம்āndaṟpaṉaivellam, பெ.(n.) கூந்தற்பனையின் சாற்றினின்று எடுக்கும் வெல்லம்; jaggery obtained from the sap of bastard sags tree (சா.அக.);. [கூந்தற்பனை + வெல்லம்.]
கூந்தற்பாசி	கூந்தற்பாசிāndaṟpāci, பொ.(n.) நீர்ப்பூடுவகை (யாழ்.அக.);; trailing moss. [கூந்தல் + பாசி.]
கூந்தற்பூகம்	கூந்தற்பூகம்āndaṟpūkam, பெ.(n.) கூந்தற் கழுகு1 பார்க்க;See. {kündar-kamugu.} [கூந்தல் + பூகம்.]
கூந்தன்மா	கூந்தன்மாāndaṉmā, பெ.(n.) குதிரை; horse. "கூந்தன்மாவென்று கண்டார் சொல்லும்படி" (பரிபா. 31, உரை.);. [கூந்தல் = பிடரி மயிர். கூந்தல் + மா.]
கூந்தாலம்	கூந்தாலம்āndālam, பெ.(n.) கூந்தாலி பார்க்க;See. {kūndāh} [கொந்து → குந்தாலம் → கூந்தாலம்.]

கூந்தாலி	கூந்தாலிāndāli, பெ.(n.) கடப்பாரை (வின்.);; crowbar, pick-axe. ம. குந்தாலி [கொந்து → கொந்தாலி → கூந்தாலி.] [P] கூந்தாலி
கூந்தியாவுழுந்து	கூந்தியாவுழுந்துāndiyāvuḻundu, பெ.(n.) உழுந்துவகையு ளொன்று (நாஞ்சி.);; a kind of blackgram. [கொத்து → கொந்து → கொந்தியம் → கூந்தியம் + உழுந்து.]
கூந்து	கூந்துāndu, பெ.(n.) கூந்தல்3,4 பார்க்க;See. {kinda} "கூந்திளம் பிடி" (சூளா. நாட்டு. 19);. [குல் → கூல் → கூந்து.]
கூப்பாடு	கூப்பாடு1āppāṭu, பெ.(n.) பேரொலி; great noise, up roar (சா.அக.);. மெதுவாகப் பேசுவரை விட்டு ஏன் கூப்பாடு போடுகிறாய்? (உ.வ.);. [கூ3 + பாடு – கூப்பாடு.] கூப்பாடு2āppāṭu, பெ.(n.) 1. கூப்பிடுகை; call, summoning. 2. பேரொலி; clamour, great noise. ம. கூப்பாடு [கூ + பாடு – கூம்பாடு.]
கூப்பாடுதூரம்	கூப்பாடுதூரம்āppāṭutūram, பெ.(n.) கூப்பிடு தூரம் பார்க்க;See. {kūppidu-tūram.} [கூப்பாடு + தூரம்.]
கூப்பிடாரொட்டி	கூப்பிடாரொட்டிāppiṭāroṭṭi, பெ.(n.) கரு நொச்சி (சா.அக.);; a plant. [கூப்பு + இடர் + ஒட்டி – கூப்பிடாரொட்டி.]

கூப்பிடு	கூப்பிடு1āppiḍudal, 9 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. அழைத்தல்; to call, call by name, summon. 2. வரவழைத்தல்; to invite. Fin. kutsua; Hunti, kutta, Lap, goccot; Jap, kuch; Q. Jotokay. [கூவு → கூவிடு → கூப்பிடு.] கூப்பிடு2āppiḍudal, 19 செ.கு.வி.(v.i.) 1. அச்சம், துயரம் முதலியவற்றாற் கத்துதல்; to call out, cry out, halloo, shriek. 2. உதவி வேண்டிக் கரைதல்; cry for help. ம. கூப்பிடுக [கூவு → கூவிடு → கூப்பிடு.] கூப்பிடு3āppiḍudal, 20 செ.குன்றாவி.(v.i.) தொழுதற்குக் கைகுவித்தல்; to join hands in worship. "கூப்பிட்டேன்
கூப்பிடுதூரம்	கூப்பிடுதூரம்āppiḍutūram, பெ.(n.) கூப்பிடு தொலைவு பார்க்க;See. {kuppidu-tolavu.} [கூப்பிடு + தூரம்.]
கூப்பிடுதொலைவு	கூப்பிடுதொலைவுāppiḍudolaivu, பெ.(n.) கூப்பீடு, ஒரு குரோசவளவு (திவா.);; lit, the distance at which a shout can be heard Indian league. ஒருவன் கூப்பிட்டாற் பிறன் கேட்குந்தொலைவு. மறுவ, கூப்பிடுதொலைவு [கூப்பிடு + தொலைவு.] எண்சாண் கோல் ஐந்நூறு கொண்டதொலைவு ஒரு கூப்பீடு (குரோசம்); எனப்படும்.
கூப்பிடுவான்	கூப்பிடுவான்āppiḍuvāṉ, பெ.(n.) கதறிக் கொண்டே இறக்கச் செய்வதாகிய ஆட்டுநோய் (யாழ்ப்.);; a kind of lung disease especially among goats, causing continuous bleating and sudden death. [கூவிடு → கூப்பிடு → கூப்பிடுவான்.]

கூப்பில்	கூப்பில்āppil, பெ.(n.) பூசுணைக்காய்; pumpkin (சா.அக.);. மறுவ. கும்பளம் [கும்பு → கூம்பு → கூப்பில்.]
கூப்பீடு	கூப்பீடுāppīṭu, பெ.(n.) 1. கூப்பாடு; call, whoop. "வருந்திக் கூப்பிடுங் கூப்பீட்டைக் கேட்கவும்" (புறநா.44, உரை);. 2. கூப்பிடுதூரம்; calling distance. "முழநான்குகோல் அக்கோலைஞ்துறு கூப்பீடு" (வீரசோ.யாப்.33.உரை);. [கூப்பிடு → கூப்பீடு.]
கூப்பு	கூப்பு1āppudal, 18 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. கைகுவித்தல்; to join hands as in worship. "வாளொடுங் கோலொடுங் கூப்பு" (சீவக. 430);. 2. குவித்தல்; to heap up, as sand or grain. "கூப்பிய கனக மாழையால்" (சீவக. 913);. 3.சுருக்குதல்; to close, contract, shut in, as an umbrella, to withdraw, draw in, as the sun his rays. சூரியன் கிரணங்களைக் கூப்பிட்டுக் கொண்டு மறைந்தான் (வின்.);. ம. கூப்புக [குவிப்பு → கூப்பு.] கூப்புāppu, பெ.(n.) குவியச் செய்கை; joining hands as in worship. "என் கைகூப்புச் செய்கையே" (திவ். திருவாய். 4:3,2);. [குவி → குவிப்பு → கூப்பு.]
கூப்புரம்	கூப்புரம்āppuram, பெ.(n.) கூப்புறம் பார்க்க;See. {kưppuṇan7.} [குவி + புறம் - குவிபுறம் → கூப்புறம் (கொ.வ.);.]
கூப்புறம்	கூப்புறம்āppuṟam, பெ.(n.) முழங்கை; elbow (சா.அக.);. [குவி + புறம் - குவிபுறம் → கூப்புறம் (கொ.வ.);.]

கூபகம்	கூபகம்1āpagam, பெ.(n.) இடுப்பிலுள்ள எலும்புக் கூட்டின் குழிவிடம் (இங்.வை.13);; pelvis. [குள் → குவ் → கூவல் → கூவகம் → கூபகம்.] கூபகம்2āpagam, பெ.(n.) மலைநாட்டிற் கொல்லத்தைத் தலைநகராகக் கொண்ட ஒரு நாடு; name of a country whose capital was Quilon. "கூபக மிரட்ட மொட்டம்" (பாரத. படை.19); (TA.S.II.16);. [கூவல் → கூபம் (பள்ளம், பள்ளத்தாக்கு); → கூபகம்.]
கூபம்	கூபம்āpam, பெ.(n.) 1. கிணறு, well. 2. ஊற்றுக் குழி; spring (சா.அக.);. [கூவல் → கூவம் → கூபம்.]
கூபரம்	கூபரம்āparam, பெ.(n.) முழங்கை; elbow. [கூப்புறம் → கூபரம் (கொ.வ.);.]
கூம்பல்	கூம்பல்āmbal, பெ.(n.) குமிழமரம் (திவா.);; coomb teak. ம. கூம்பன் [கூம்பு → கூம்பல்.]
கூம்பு	கூம்பு1āmbudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. குவிதல்; to close, to shut, as a flower "செய்ய கமல மலர்கூம்ப" (நைடத. சந்திரோ.2.);. 2. ஒடுங்குதல், சுருங்குதல் (சூடா.);; to contract, shrink. 3. ஊக்கங் குறைதல்; to lose courage, zeal or enthusiasm, "வடவர் வாடக் குடவர் கூம்ப" (பட்டினப். 276);. 4. சேறு (வின்.);; mud. கூம்பினிற் புதைத்த கல் (W.);. ம. கூம்புக [குவி → கும்பு → கூம்பு.] கூம்பு2āmbu, பெ.(n.) 1. பாய்மரம்; mastofa vessel. "கூம்புமுதன் முறிய வீங்குபிணி ய'விழ்ந்து" (மணிமே. 4.30);. 2. தேர்மொட்டு (திவா.);; cone shaped pinnacle of a chariot. 3. பூமொட்டு; bud. "தாழைக் கூம்பவிழ்ந்த வொண்பூ" (ஐந்.ஐம்.49);. [குழும்பு → கும்பு → கூம்பு.]

கூம்பூரணம்	கூம்பூரணம்āmbūraṇam, பெ.(n.) கொள்ளுக் காய்வேளை; purple wild indigo (சா.அக.);. [கூம்பு + பூரணம்.] கூம்பூரணம்āmbūraṇam, பெ.(n.) கொள்ளுக்காய் வேளை; purple wild indiger-tephrosia purperea.
கூமம்	கூமம்āmam, பெ.(n.) நீர்நிலை (யாழ்.அக.);; pond, pool. [கூவல் → கூபம் → கூமம் (கொ.வ.);.]
கூமரை	கூமரைāmarai, பெ.(n.) காட்டிலவு(மலை.); பார்க்க;See. {kåtfijavu.} [கூம்பு + உறை - கூம்புறை → கூவுரை → கூமரை (கொ.வ.);.]
கூமா	கூமாāmā, பெ.(n.) கூவமா (யாழ்ப்.); பார்க்க;See. {kŪVamā.} [கூவமா → கூமா.]
கூமுட்டாள்	கூமுட்டாள்āmuṭṭāḷ, பெ.(n.) பெருமூடன் (இ.வ.);; stupid, fool, a term of abuse. மறுவ. கூமுட்டை, கூழ்முட்டை [கூழ் + முட்டை + ஆள். கெட்டுப்போன முட்டை போன்று பயன்படாத ஆள்.]
கூமுட்டை	கூமுட்டைāmuṭṭai, பெ.(n.) கூழ்முட்டை (இழி.வ.); பார்க்க;See. {kūl-muffa} [கூழ்முட்டை → கூமுட்டை.]

கூர்	கூர்1ārtal, 16 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மிகுதல்; to be abundant, excessive. "பெருவறங் கூர்ந்த கானம்" (பெரும்பாண். 23);. 2. விருப்பங்கொள்ளுதல்; to covet hanker after. "எங்கையர் தோள் கூடினான்பின் பெரிது கூர்ந்து" (திணைமாலை. 124);. 3. வளைதல்; to bend. "மெய்கூர்ந்த பனியொடு" (கலித். 31:6);. 4. அளவு குறைதல், குன்னாத்தல் (நெடுநல், 9 உரை);; to contractwith cold. [குல் → கூடல் → கூழ். குல் = கூடுதல் கருத்து வேர் மிகுதல், மேற்செல்லுதல், வளைதல், கருங்கல் பொருள்களில் விரிந்தது.] கூர்3ār, பெ.(n.) 1. மிகுதி; exuberance, abundance. "கூரி லாண்மைச் சிறியேன்" (புறநா.75:4);. 2. கூர்மை; sharpness, as of a point or edge. "கூர்வேற் கோன்" (திவ்.பெரியாழ்.4:2,7);. 3. கூர்மை புள்ளு துளி
கூர்-த்தல்	கூர்-த்தல்ārttal, 12 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மிகுதல்; to be abundant, excessive. "கூர்ப்புங் கழிவு முள்ளது சிறக்கும்" (தொல்.சொல்.314);. 2. கூர்மையாதல்; to be sharp, as the edge or point of an instrument "கூர்க்குநன் மூவிலைவேல்" (தேவா.367:8);. 3. அறிவு நுட்பமாதல்; to be keen, acute, penetrating, as the intellect. 4. உவர்த்தல்; to be saltish, brackish. "மென்று றைப்புனல் கூர்ப்புறக் கடலேறி" (தணிகைப்பு. திருநாட்.164);. 5. சினத்தல்; to be enraged, become furious. "கூர்த்துநாய் கவ்விக் கொளக்கண்டும்" (நாலடி.70);. [குல் → கூல் → கூர்.]
கூர்க்கறுப்பன்	கூர்க்கறுப்பன்ārkkaṟuppaṉ, பெ.(n.) உயர்ந்த நெல்வகை (வின்.);; a kind of bearded paddy of superior quality. [கூர் + கறுப்பன். (கறுப்பன் = தாடியுடைய கறுப்பன் தெய்வம்);.]
கூர்கெட்டுப்-போதல்	கூர்கெட்டுப்-போதல்ārkeṭṭuppōtal, 8 செ.குன்றாவி. (v.t.) அறிவு மழுங்குதல்; becoming dull witted through old age (சா.அக.);. கூர்கெட்டவனாயிருக்காதே. [கூர் + கெட்டு + போ-.]

கூர்கெடல்	கூர்கெடல்ārkeḍal, பெ. (n.) அறிவு மழுங்கல்; becoming dullwitted (சா.அக.);. [கூர் + கெடல்.]
கூர்கெடு-தல்	கூர்கெடு-தல்ārkeḍudal, 20 செ.கு.வி.(v.i.) 1. நுனி மழுங்குதல்; to become blunt, dull, to lose point, as a tool. 2. அறிவு மழுங்குதல்; to become dull-witted, to lose one's sharpness of intellect, as in old age. [கூர் + கெடு.]
கூர்கேவு	கூர்கேவுārāvu, பெ.(n.) வெண்கடுகு (மலை.); பார்க்க;See. {vess-kadugu.} [கூர் + கேவு. கடுகு → கடுவு → கேவு (கொ.வ.);.]
கூர்ங்கண்	கூர்ங்கண்ārṅgaṇ, பெ.(n.) ஊடுருவிப் பார்க்குங் கண்; sharp, piercing eyes. [கூர் → கூர்ம் + கண்.]
கூர்ச்சகம்	கூர்ச்சகம்ārccagam, பெ.(n.) பல்லுக்குச்சி (யாழ்.அக.);; tooth brush. [கூர் + (சாகம்); சகம்.]
கூர்ச்சசேகரம்	கூர்ச்சசேகரம்ārccacēkaram, பெ.(n.) தென்னை மரம்; coconut tree (சா.அக.);. [கூர் → கூர்த்த (உயரமான); → கூர்ச்ச + சேகரம். செம் + கேரம் - செங்கேரம் → சேகரம் (தென்னை);.]
கூர்ச்சம்	கூர்ச்சம்1ārccam, பெ.(n.) கட்டடத்திற்கு உதவுஞ் சிறுகால் (இ.வ.);; small-sized post used in building. [கூர் → கூர்த்தம் (நெடுங்கழி); → கூர்ச்சம் (கொ.வ.);.] கூர்ச்சம்2ārccam, பெ.(n.) 1. தருப்பை (பிங்.);; darbha grass. 2. மறை (வேதக்);க் கருமங்களிற் பயன்படுத்தும் தருப்பைக் கொத்து; bundle of darbha grass used in ceremonies and sacrifices "கோலும் புல்லும் ஒரு கையிற் கூர்ச்சமும்" (தேவா.497:8);. [கூர் → கூர்த்தம் (நெடும்புல்); → கூர்ச்சம்.]

கூர்ச்சரம்	கூர்ச்சரம்ārccaram, பெ.(n.) 1. குச்சர மாநிலம்; Gujarat state. 2. ஐம்பத்தாறு நாடுகளுளொன்று; Gujarat, one of 56 ancient countries. Gur, Gujjar, Gujari, Gurjar [குச்சரம் → கூச்சரம்: குச்சரம் = ஆலமரம். அம்மரத்தின் கீழ் நடந்த குச்சரர் வாணிகம், வணிகரின் குடிப்பெயர், வணிகரால் பெயர் பெற்ற நிலப்பகுதி.]
கூர்ச்சரி	கூர்ச்சரிārccari, பெ.(n.) பண்வகையு ளொன்று (பரத.இராக.56);; a specific melody-type. [குச்சம் → குச்சரி = இடுப்பில் கட்டிக் கொள்ளும் மணி, அம் மணியோசைக்கு ஏற்ப ஆடும் ஆடல்.]
கூர்ச்சாரம்	கூர்ச்சாரம்ārccāram, பெ.(n.) சிவச்சாரம் (சா.அக.);;{sivacaram.} [கூர் + சாரம்.]
கூர்ச்சி	கூர்ச்சி1ārcci, பெ.(n.) குருச்சி1 பார்க்க;See. {kurucci} [குருச்சி → கூர்ச்சி.] கூர்ச்சி2ārcci, பெ.(n.) கூர்மை; sharpness, keenness, pointedness. "கூர்ச்சிவா யரவம் வீழ்த்தி" (குற்றா.தல.கவுற்.10);. [கூர் → கூர்ச்சி.]
கூர்ச்சிகை	கூர்ச்சிகைārccigai, பெ.(n.) 1. பூவரும்பு; flowerbud. 2. ஊசி; needle (சா.அக.);. 3. தூரிகை கரிக்கோல் (எழுதுகோல்); (யாழ்.அக.);; pencil, painter's brush. [கூர் → கூர்ச்சி → கூர்ச்சிகை.]
கூர்ச்சு	கூர்ச்சுārccu, பெ.(n.) 1. கூர்ச்சி2 பார்க்க;See. {kürcci"} 2. கூரிய முளை; pointed stick, stake. கூர்ச்சுக் கட்டையாய்ப் போயிற்று (இ.வ.);. [கூர் → கூர்ச்சு.]
கூர்ச்சுக்குல்லா	கூர்ச்சுக்குல்லாārccukkullā, பெ.(n.) நெடுங்குல்லா (வின்.);; conical shaped cap. [கூர்ச்சு + குல்லா.]

கூர்சீவியபாக்கு	கூர்சீவியபாக்குārcīviyapākku, பெ.(n.) இழைத்த பாக்குச் சீவல்; scraped betel nut (ச.அக.);. [கூர் + சீவிய + பாக்கு.]
கூர்சீவு	கூர்சீவு1ārcīvudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கூராக்குதல்; to sharpen, make pointed. 2. சீவுதல்; to scrape, slice of as areca nut. கூர்சிவின பாக்கு (இ.வ.);. [கூர் + சீவு.]
கூர்சீவு-தல்	கூர்சீவு-தல்ārcīvudal, 10 செ.கு.வி. (v.i.) 2. கொம்பு சீவுதல்; to sharper the horn of an ox to pierce the opponent. 2. பகை மூட்டுதல் (இ.வ);; to incite, as to a quarrel. [கூர் + சீவு-.]
கூர்த்தல்	கூர்த்தல்ārttal, பெ.(n.) மிகுதியாதல்; being excessive. 2. உவர்த்தல்; being saltish (சா.அக.);. [கூர் → கூர்த்தல்.]
கூர்த்தலை	கூர்த்தலைārttalai, பெ.(n.) 1. கூர்மையான தலை; cone head, tower head. 2. உள்ளங்கால், உள்ளங்கையின் மேற்பாகம்; the upper part of the palm of the hand and the sole of the feet(சா.அக.);. [கூர் + தலை.]
கூர்த்திகை	கூர்த்திகைārttigai, பெ.(n.) 1. மட்டிப்படைக்கலம் (திவா.);; a weapon shaped like a sledge - hammer. 2. படைக்கலம்; arms, weapons. [கூர் + திகை.]
கூர்துளை இணைப்பு	கூர்துளை இணைப்புārtuḷaiiṇaippu, பெ.(n.) இழைத்த இரு சட்டங்களிலும் 'நல்புறம்' வரைந்து இணைக்கும் இணைப்பு (தச்.தொ.வரி.);; a mode of joining two wooden frames in joinery. [கூர் + துளை + இணைப்பு.]
கூர்ந்த பஞ்சமம்	கூர்ந்த பஞ்சமம்ārndabañjamam, பெ.(n.) மருதயாழ்த்திற வகை (பிங்.);; an ancient secondary melody type of Marudam class. [கூர் → கூர்ந்த + பஞ்சமம்.]
கூர்நாடி	கூர்நாடிārnāṭi, பெ.(n.) கடு (துரித); நாடி; sharp pulses (சா.அக.);. [கூர் → கூர்ந்த + பஞ்சமம்.]

கூர்ப்பகழி	கூர்ப்பகழிārppagaḻi, பெ.(n.) 1. கனிம நஞ்சு (சங்.அக.);; a mineral poison. 2. கூரான அம்பு; sharp arrow. [கூர் + பகழி.]
கூர்ப்படைதறை	கூர்ப்படைதறைārppaḍaidaṟai, பெ.(n.) கீழ்க்காய் நெல்லி; small leaved feather foil (சா.அக.);. [கீழ்ப்படு + (அத்துறு); அத்துறை - கீழ்ப்படைத்துறை → கூர்ப்படைதறை (கொ.வ.);.]
கூர்ப்பம்	கூர்ப்பம்ārppam, பெ.(n.) புருவநடு; middle of the eye-brows (சா.அக.);. [கூர் → கூர்ப்பம்.]
கூர்ப்பரம்	கூர்ப்பரம்ārpparam, பெ.(n.) முழங்கை (பிங்.);; elbow. [கூர் → கூர்ப்பம்.]
கூர்ப்பிஞ்சு	கூர்ப்பிஞ்சுārppiñju, பெ.(n.) மிதிபாகற் பிஞ்சு; ground bitter gourd creeper (சா.அக.);. [கூர் + பிஞ்சு.]
கூர்ப்பிடு-தல்	கூர்ப்பிடு-தல்ārppiḍudal, 20 செ.கு.வி.(v.i.) தீட்டிக் கூர்மையாக்குதல்; to sharpen, as a tool. "படையைக் கூர்ப்பிடுத லோடும்" (சீவக. 2303);. [கூர் → கூர்ப்பு (கூர்மை); + இடு.]
கூர்ப்பு	கூர்ப்புārppu, பெ.(n.) 1. உள்ளது சிறந்து மிகுகை (தொல்.சொல்.314);; abundance, excess, improvement. 2. கூர்மை; sharpness, pointedness. "கூர்ப்புக் கொண்டகட்கொடிச்சியர்" (கந்தபு. திருநாட்டு.45);. 3. அறிவுக்கூர்மை; keenness of perception, acuteness of intellect "கூர்ப்பில்லா மனுடனும்" (சூடா.11:132);. 4. உவர்ப்பு; brackishness, saltness. ம. கூர்ப்பு;க., து.கூர்பு [கூர் → கூர்ப்பு.]

கூர்மக்கருடமூலி	கூர்மக்கருடமூலிārmakkaruḍamūli, பெ.(n.) வெள்ளை நாயுருவி; a white species of {nayuruvi} (சா.அக.);. [கூர்மம் + கருடன் + மூலி.]
கூர்மக்கை	கூர்மக்கைārmakkai, பெ.(n.) பெருவிரலை நீட்டி மற்றை விரல்களை வளைத்துக் கீழ்நோக்கிப் பிடிக்கும் நாட்டிய முத்திரைக் கை (பரத.பாவ.39);; gesticulation in dancing, in which the thumb is held straight and the other fingers are bent and pointed downwards. [கூர்மம் + கை.]
கூர்மகன்னியான்	கூர்மகன்னியான்ārmagaṉṉiyāṉ, பெ.(n.) சிவனார் வேம்பு;{shiva's} neem (சா.அக.);. [கூர் → கூர்மம் + (கண்ணி); கன்னி + ஆன்.]
கூர்மச்சக்கரம்	கூர்மச்சக்கரம்ārmaccakkaram, பெ.(n.) ஒவியப்பா வகையுளொன்று (யாப்.வி.497);; a kind of {cittirakavi.} [கூர்மம் + சக்கரம். கூர்மம் = ஆமை.]
கூர்மத்தானம்	கூர்மத்தானம்ārmattāṉam, பெ.(n.) சம்மணம் அல்லது கால்மேல் கால் போட்டு உட்காருகை; a posture with folded legs (சா.அக.);. [கூர்மமம் + தானம்.]
கூர்மத்தோடு	கூர்மத்தோடுārmattōṭu, பெ.(n.) ஆமையோடு; the shell of a turtle (சா.அக.);. [கூர்மம் + அத்து + ஒடு.]
கூர்மபுத்தி	கூர்மபுத்திārmabutti, பெ.(n.) நுண்ணிய அறிவு; keen intellect (சா.அக.);. [கூர்மம் + புத்தி. புலம் → புந்தி → புத்தி.]
கூர்மம்	கூர்மம்ārmam, பெ.(n.) ஆமை; tortoise. மறுவ. ஆமை, யாமை [குல் (வளைதல், தாழ்தல், பின்வாங்குதல்); கூல் → கூர் → கூர்மம். (கால்களை உள்ளிழுத்துக் கொள்வது. ஒ.நோ. கூர்மிகை (பின்முனை வளைந்த வீணை);.]

கூர்மமகோதரம்	கூர்மமகோதரம்ārmamaātaram, பெ.(n.) காற்றுத் திரட்சியால் வயிற்றில் கட்டியைப்போல் வீக்கங் கண்டு, சோறு செல்லாமல் ஆமைபோல் வயிறு விம்மி இரைச்சலை உண்டாக்கும் ஒருவகை நோய்; a kind of abdominal dropry, swelling or enlargement of the abdomen resembling, the shape of a turtle (சா.அக.);. கூர்மம் + மகோதரம். ஆமைவயிறு பார்க்க;See.{āmavayiru.]}
கூர்மமுனிமுறிப்பு	கூர்மமுனிமுறிப்புārmamuṉimuṟippu, பெ.(n.) மாழைகளை (உலோகங்களை);ச் செய்வதற்கான கூர்மமுனி சொன்ன முறை; the method in the works of the sage Kurmarishi for alterning the virtues of metals for the purposes of purifying them (சா.அக.);. [கூர்மம் + முனி + முறிப்பு. கூர்மம் = நுண்ணறிவு.] கூர்மமுனிமுறிப்புārmamuṉimuṟippu, பெ.(n.) மாழைகளை முறித்து தூய்மை (சுத்தி); செய்வதற்கான கூர்ம முனி (ரிஷி); சொன்ன பாகம்;' the method or principle laid down in the works of the sage {} for altering the virtues of metals for purposes of purifying them. [கூர்மமுனி + முறிப்பு.] முறி → முறிப்பு.
கூர்மல்லி	கூர்மல்லிārmalli, பெ.(n.) ஊசிமல்லிகை (சா.அக);; slender jasmine. [கூர் + மல்லி.]
கூர்மவளி	கூர்மவளிārmavaḷi, பெ.(n.) மயிர்க் கூச்செறிப் பையும், விழி இமைப்பையும் உண்டாக்கும் பத்து வளிகளில் ஒன்று; one of the ten vital airs of the system causing the hairs stand in the ends, and winking of the eye lids (சா.அக.);. மறுவ, கூர்மன் [கூர்மம் + வளி.]
கூர்மவாயு	கூர்மவாயுārmavāyu, பெ.(n.) கூர்மவளி பார்க்க;See. {kūrma-vaf} [கூர்மம் + வாயு.]
கூர்மவிருக்கை	கூர்மவிருக்கைārmavirukkai, பெ.(n.) சம்மணம் அல்லது கால்மேல் கால் போட்டு உட்காருகை; a posture with folded legs (சா.அக.);. [கூர்மம் + இருக்கை.]

கூர்மாசனம்	கூர்மாசனம்ārmācaṉam, பெ.(n.) கூர்ம விருக்கை பார்க்க;See. {kūrma-v-irukkal} [கூர்மம் + ஆசனம்.]
கூர்மிகை	கூர்மிகைārmigai, பெ.(n.) வீணைவகை யுளொன்று (பரத.ஒழிபி.15);; a kind of lute. [கூர்மி → கூர்மிகை.]
கூர்முக்கோணம்	கூர்முக்கோணம்ārmukāṇam, பெ.(n.) ஒவ்வொரு கோணமும் நேர்கோணத்துக்குக் குறைந்ததாயுள்ள முக்கோணம் (வின்.);; acuteangled triangle. [கூர் + முக்கோணம்.]
கூர்முள்	கூர்முள்ārmuḷ, பெ.(n.) குதிரை செலுத்துங் கருவி; spurs. "கூர்முட் பிடித்துத் தேர்மு னின்ற திசைமுகன்" (சிலப். 6:44,உரை.);. ம. கூமுள்ளு (ஒரு மருந்துச் செடி); [கூர் + முள்.]
கூர்மை	கூர்மைārmai, பெ.(n.) 1. படைக்கலன் முதலிய வற்றின் கூர்; sharpness, pointedness. "கூர்மையின் முல்லை யலைக்கு மெயிற்றாய்" (நாலடி, 287);. 2. நுண்மை (திவா.);; keenness of sight, acuteness, intellect, penetration, subtlety சிறப்பு (திருக்கோ. 346,உரை.);; excellence, superiority. 4. கல்லுப்பு (சங்.அக.);; rock-sait. 5. வெடியுப்பு (சங்.அக.);; saltpetre. ம. கூர்மை [கூர் → கூர்மை.]
கூர்மைக்கரிவாள்	கூர்மைக்கரிவாள்ārmaikkarivāḷ, பெ.(n.) வழலை (சவர்க்காரம்); (வின்.);; soap. [கூர்மை + கரிவாள் (கரிப்புள்ளது.);]
கூர்மைச்சி	கூர்மைச்சிārmaicci, பெ.(n.) குதிரைக் காதைப் போன்ற இலையுடைய ஒரு கள்ளி; a kind of spurge tree, the leaf of which resembles the horse's ear (சா.அக.);. [கூர்மை → கூர்மைச்சி.]

கூர்மைநாரி	கூர்மைநாரிārmaināri, பெ.(n.) கெந்திலவணம் என்னும் உப்புவகை; a kind of salt (சா.அக.);. [கூர்மை + நாரி.]
கூர்மைப்பார்வை	கூர்மைப்பார்வைārmaippārvai, பெ.(n.) நுட்பமான பார்வை; sharp sight. [கூர்மை + பார்வை.]
கூர்மைபார்	கூர்மைபார்1ārmaipārttal, 14 செ.கு.வி.(v.i.) படைக்கலனின் கூர்மையைச் சரிபார்த்தல்; to try the sharpness of an instrument. மறுவ, கூர்பார் [கூர்மை + பார்.]
கூர்மையார்	கூர்மையார்2ārmaiyārttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஒருவன் திறமையைத் தெரிவுசெய்தல்; to test one's acuteness of intellector ability. மறுவ, கூர்பார் [கூர்மை + பார்.]
கூர்மைமணல்	கூர்மைமணல்ārmaimaṇal, பெ.(n.) வெள்ளி மணல்; white sand or silver ore. 2. நுண்ணிய மணல்; fine sand. மறுவ, நுண்மணல் [கூர் + மணல்.]
கூர்மையில்லோன்	கூர்மையில்லோன்ārmaiyillōṉ, பெ.(n.) அறிவற்றவன், மந்தன் (பிங்.);; dullard, stupid person. [கூர்மை + இல்லோன்.]
கூர்மையுப்பு	கூர்மையுப்புārmaiyuppu, பெ.(n.) கல்லுப்பு; salt (சா.அக.);. [கூர்மை + உப்பு.]
கூர்வலகம்	கூர்வலகம்ārvalagam, பெ.(n.) நாணல் (சா.அக.);; kaus, a large and coarse grass. [கூர் + அலகு + அம்.]
கூர்வாங்கு-தல்	கூர்வாங்கு-தல்ārvāṅgudal, செ.குன்றாவி. (v.t.) படைக்கலன் முதலியவற்றைக் கூர்மையாக்குதல் (இ.வ.);; to sharpen the edge, whet. [கூர் + வாங்கு.]

கூர்வாயிரும்பு	கூர்வாயிரும்புārvāyirumbu, பெ.(n.) அரிவாள் மணை (பிங்.);; knife blade fastened to a piece of wood for cutting vegetables. மறுவ, அரிவாள்மனை [கூர் + வாய் + இரும்பு.]
கூர்வாலி	கூர்வாலிārvāli, பெ.(n.) செம்பருந்து; red hawk (சா.அக.);. [கூர் + வாலி.]
கூர்வை	கூர்வைārvai, பெ.(n.) கப்பலின் குறுக்குக்கட்டை (கடற்.);; transom, beam across the stern post of a ship. [கூர் + கூர்வை.]
கூரணம்	கூரணம்āraṇam, பெ.(n.) 1. கோடகசாலை (மலை.); பார்க்க;See. {kōdagasāla} Coromandel gendarussa. 2. பாகல் (யாழ்.அக.);; balsam pear. [கூர் → கூரணம். கூர் = பகுதி, கசப்பு மிகுதி.]
கூரம்	கூரம்1āram, பெ.(n.) யாழ்; a kind of, stringed musical instrument. "கூர நாண் குரல்" (பரிபா.19:44);. [குல் → கூல் (வளைவு); → கூர் → கூரம்.] கூரம்2āram, பெ.(n.) கூரணம் (மலை.);; very small plant. [கூரணம் → கூரம்.] கூரம்3āram, பெ.(n.) 1. கொடுமை; cruelty severity. "கூரமிக்கவன்" (தேவா.893.5);. 2. பொறாமை (திவா.);; envy, jealousy. 3. அழிவு; destruction. [கூல் (அழித்தல், கெடுத்தல்); → கூரம். கூர் = மிகுதல், பொங்குதல், கெடுதல்.]
கூரம்பாகம்	கூரம்பாகம்ārambākam, பெ.(n.) கோடகசாலை (சா.அக.);; [கூரம் + பாகம்.]

கூரம்பு	கூரம்புārambu, பெ.(n.) நிரையம்; a hell. "கூரம்பு வெம்மணல்" (ஏலா.67);. ம. கூரம்பு [கூர் → கூரம்பு.]
கூரரம்	கூரரம்āraram, பெ.(n.) முழங்கை; elbow (சா.அக.);. [கீழ்ப்புறம் → கூர்ப்புறம் → கூரம் (கொ.வ);.]
கூரல்	கூரல்1āral, பெ.(n.) 1. பெண்களின் தலைமயிர் (பிங்.);; woman's hair. 2. இறகு (பிங்.);; feathers. [குரல் (கொத்து); → கூரல்.] கூரல்2āral, பெ.(n.) குடலினின்று பண்ணை என்னும் கூழ்ப்பசை செய்யப் பயன்படும் மீன்வகை; a large fish from the intestines of which a glue is made. 2. பறவையிறகு; plume of bird, feather. ம. கூரல் [குரல் (கொத்து); → கூரல்.]
கூறறுக்கும்வாள்	கூறறுக்கும்வாள்ārar̠ukkumvāḷ, பெ.(n.) அரம்பவகை (c.); dovetail saw. [கூர் + அறுக்கும் + வாள்.]
கூரன்	கூரன்1āraṉ, பெ.(n.) நெல்வகை (வின்.);; abearded kind of paddy. [கூர் → கூரன்.] கூரன்2āraṉ, பெ.(n.) நாய் (பிங்.);; dog. [குக்கல் → குக்கரன் → கூரன்.] கூரன்āraṉ, பெ.(n.) ஆண்பாற் பெயர்வகை (யாப்.வி.537);; a term indicative of the masculine gender. [கூர் + அன்.]

கூராக்கு-தல்	கூராக்கு-தல்ārākkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) கத்தி முதலியவற்றைக் கூர்படுத்துதல்; to make point, shaper. ம. கூர்ப்பிடுக [கூர் + ஆக்கு.]
கூராணி	கூராணிārāṇi, பெ.(n.) ஆணிவகை (வின்.);; sharp nail or pin. ம. கூராணி [கூர் + ஆணி.]
கூராம்பிளாச்சு	கூராம்பிளாச்சுārāmbiḷāccu, பெ.(n.) மண் கொத்தும் மரக்கருவி (யாழ்ப்.);; a kind of pointed wooden shovel for grubbing up the earth. [கூர் + ஆம் + பிளாச்சு.]
கூரியகண்	கூரியகண்āriyagaṇ, பெ.(n.) கூர்மையான.கண்; keen eye (சா.அக.);. [கூர் → கூரிய + கண்.]
கூரியபரணி	கூரியபரணிāriyabaraṇi, பெ.(n.) சிறுகுறிஞ்சா; small Indian ipecacuanha (சா.அக.);. [கூரிய + பரணி.]
கூரியம்	கூரியம்1āriyam, பெ.(n.) கை, கால்; certain parts of the body as hands, feet etc. (சா.அக.);. [கூறு → கூறியம் → கூரியம்.] கூரியம்2āriyam, பெ.(n.) கூர்மை (யாழ்.அக.);; sharpness. [கூர் → கூரியம்.]
கூரியவன்னி	கூரியவன்னிāriyavaṉṉi, பெ.(n.) கொடிவேலி (சங்.அக.);; ceylon leadwood. [கூர் → கூரி + வன்னி.]

கூரியன்	கூரியன்āriyaṉ, பெ.(n.) 1. கூர்மையுள்ளவன்; sharp, clever person "கூரியருங் கூரியரை யல்லாரை" (சிவதரு. பாயிர. 6);. 2. அறிவன் (புதன்);; mercury. "சுக்கில பக்க மேவுங் கூரியன்" (சேதுபு. இராமனரு.87);. [கூரி → கூரியன்.]
கூரியலவணம்	கூரியலவணம்āriyalavaṇam, பெ.(n.) துரிசு; blue vitriol (சா.அக.);. [கூரிய + லவணம்.]
கூரியவான்	கூரியவான்āriyavāṉ, பெ.(n.) நுண்ணறி வுள்ளோன்; man of acute intelligence, genius [கூர் → கூரியவன் → கூரியவான்.]
கூரிலவணம்	கூரிலவணம்ārilavaṇam, பெ.(n.) அமரியுப்பு (வின்.);; salt taken from urine. [கூரி + லவணம்.]
கூருமி	கூருமிārumi, பெ.(n.) உமி மூக்கு (வின்.);; sharp tip of the husk. [கூர் + உமி - கூருமி (உமி மூடிய கூர்முனை);.]
கூரெள்	கூரெள்āreḷ, பெ.(n.) எள்வகை; a variety of sesame. [கூம் + எள்.]
கூரெள்ளெண்ணெய்	கூரெள்ளெண்ணெய்āreḷḷeṇīey, பெ.(n.) கூரெள் ஆட்டிய எண்ணெய்; oil extracted from the sesamum seed (சா.அக.);. [கூர் + எள் + எண்ணெய்.]
கூரை	கூரைārai, பெ.(n.) 1. இறக்கச்சரிவு; sloping roof, commonly thatched with grass or palm leaf. "குறுங்கூரைக் குடிநாப்பண்" (பட்டினப்.81);. 2. குடில் (பு.வெ.10,முல்லைப். 9,உரை);; small hut, shed, cottage. ம. கூர;பிரா. உர (வீடு); [கூர் → கூரை (கூர் முனை வடிவான விட்டு முகடு, முகடு கொண்ட வீடு);.]

கூரைக்கட்டு	கூரைக்கட்டுāraikkaṭṭu, பெ.(n.) கூரை வீடு(வின்.);; thatched house. [கூரை + கட்டு.]
கூரைக்கொட்டில்	கூரைக்கொட்டில்āraikkoṭṭil, பெ.(n.) மாட்டுக்கொட்டில்; thatched cattle shed. [கூரை + கொட்டில்.]
கூரைச்சால்	கூரைச்சால்āraiccāl, பெ.(n.) மனப்பந்தலில் வைக்குங் தண்ணீர்ச்சால் (இ.வ.);; water-pot.placed on a marriage dais. [கூரை + சால்.]
கூரைத்தகடு	கூரைத்தகடுāraittagaḍu, பெ.(n.) கூரையை மூடப் பயன்படும் இரும்புத்தகடு அல்லது மாழை (உலோக);த் தகடு (கட்.தொ.வரி.);; metal sheets used as roofing material.
கூரைதட்டு-தல்	கூரைதட்டு-தல்āraidaṭṭudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) ஆண்பிள்ளை பிறந்தமைபற்றி மாமனோ அல்லது மற்ற உற்றாரோ மகிழ்ச்சிக் குறியாகக் கூரை யைத் தட்டுதல் (யாழ்ப்.);; to tap the roof for joy, as the uncle or other relations do when a male child is born. [கூரை + தட்டு-.]
கூரைமானம்	கூரைமானம்āraimāṉam, பெ.(n.) கூரைப் பகுதியை மூடப் பயன்படும் ஒடு, புல், தகடு முதலிய பொருள்கள் (பொ.வழக்.);; tiles, grass, thatch etc. used as roofing materials. மறுவ, கூரைச்சாதனம் [கூரை + மானம்.]
கூரையில்லாச்சுவர்	கூரையில்லாச்சுவர்āraiyillāccuvar, பெ.(n.) சவர்க்காரம்; washing soda (சா.அக.);. [கூரை + இல்லா + சுவர். மரஞ்செடி கொடி நிழலின்றிக் கட்டாந்தரையாகக் காணப்படும் (சுவம்); சவுள் நிலம்.]
கூரைவீடு	கூரைவீடுāraivīṭu, பெ.(n.) ஒலையாலேனும் புல்லாலேனும் வேய்ந்த வீடு; thatched house. [கூரை + வீடு.]

கூல்(லு)-தல்	கூல்(லு)-தல்āludal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. அழிதல்; to ruin, to destroy. 2. இடிந்து விழுதல்; to fall down. க., தெ. கூலு [குல் → கூல்]
கூல்	கூல்āl, பெ.(n.) 1. கூர்மை; sharpness. 2. நீட்சி; length. [குல் → கூல்]
கூலக்கடை	கூலக்கடைālakkaḍai, பெ.(n.) பலதவசக் கடை (சிலப்.14,211,உரை.);; grain shop. [கூலம் + கடை.] இன்று கூலக்கடை விதியில் பொன் வாங்கலாம்(நெ.வழ.);
கூலகம்	கூலகம்ālagam, பெ.(n.) கறையான் புற்று; ant hill (சா.அக.);. [குல் → கூல் → கூலகம்.]
கூலத்தாடிகம்	கூலத்தாடிகம்ālattāṭigam, பெ.(n.) நாறு கரந்தை; sweet basil (சா.அக.);. [கூலம் + தாளிகம் - கூலத்தாளிகம் → கூலத்தாடிகம்.]
கூலம்	கூலம்1ālam, பெ.(n.) மூங்கில் நெல், மணல் நெல் (ஐவனம்);, நெல், புல், வரகு, தினை, சாமை, இறுங்கு (சோளம்);, துவரை, இறகி, எள்ளு, கொள்ளு, பயறு, உழுந்து, அவரை, கம்பு, காராமணி, குதிரைவால் முதலிய பதினெண்வகைப் பண்டம்; grains specially of 18 kinds, viz., nel, pul, varagu, {tinai sāmai irungu, tuvaraiiragiellu, kollu, payaru,ulundu, avarai kaọalai,} moccai "கூலங்குவித்த கூல விதியும்" (சிலப்.14:211);. Fin. {kylva; } Karel, kulva, Es, kulvata; Hung. koles (millet.); [குல் → கூல் (நீட்சி, கூரான கதிர்); → கூலம்.] கூலம்2ālam, பெ.(n.) சோறு, உணவு; boiled rice. கூலம்3ālam, பெ.(n.) கடைத்தெரு; street having shops and stalls on either side, bazaar street "விளக்கொலி பரந்த வெறிகமழ் கூலத்து" (பெருங். உஞ்சைக் 33:82);. [கூல் → கூலம். கூலம் விற்கும் இடம், கடைத்தெரு.] கூலம்4ālam, பெ.(n.)

கூலவாணிகன் சாத்தனார்	கூலவாணிகன் சாத்தனார்ālavāṇigaṉcāttaṉār, பெ.(n.) கூலவாணிகஞ் செய்தவரும் மணிமேகலையை இயற்றியவருமான கழகப்புலவர்; the trade-poet who {wrote-Manimégalai. Külavānigam} means one who trades inprains. [கூலம் + வாணிகன் + சாத்தன் + ஆர்.]
கூலவிந்து	கூலவிந்துālavindu, பெ.(n.) காஞ்சிரை; nux vomica (சா.அக.);. [கூலம் + விந்து.]
கூலி	கூலி1āli, பெ.(n.) 1. வேலைக்குப் பெறும் ஊதியம்; wages, pay. "முயற்சி மெய்வருத்தக் கூலிதரும்" (குறள்,619);. 2. வாடகை (வின்.);; fare, hire, freight. தெ.,து. கூலி [கூலம் → கூலி.] உடலுழைப்புத் தொழிலாளர் தம் உழைப்புக்கு ஈடாகத் தவசமாக (கூலமாக);ப் பெற்று வந்த ஊதியம் நாளடைவில் நாணயமாகப் பெறும் ஊதியத்தையும் குறித்தது. கூலி2āli, பெ.(n.) கூலிக்காரன்; worker on daily wage. ம., க.தெ.,து.பர்.கோண். கூலி [கூலம் – கூலி. கூலமாக ஊதியம் பெறுபவன்.]
கூலிக்காரன்	கூலிக்காரன்ālikkāraṉ, பெ.(n.) கூலிக்காக வேலை செய்பவன்; cooly, day-labourer. மறுவ. கூலியாள் ம. கூலிக்காரன்; க. கூலிகார;து. கூலிதாயெ; கோத.கூலிகார்ன்;பட கூலிகார [கூலி + காரன்.]
கூலிக்குமாரடி-த்தல்	கூலிக்குமாரடி-த்தல்ālikkumāraḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) மனமின்றித் தொழில் செய்தல் (கொ.வ.);; lit., to beat the breasts for hire at a funeral, to work insincerely. [கூலி + கு + மார் + அடி.] தொடர்பில்லாத பிணத்தருகில் கூலிப்பணத்திற்காக மாரடித்து ஒப்பாளி வைத்து அழும் மகளிர் செயல் போன்ற போலித் தொழில்.
கூலிச்சேவகன்	கூலிச்சேவகன்āliccēvagaṉ, பெ.(n.) 1. கூலிப் படையாளன் (M.E.R.262/195);; mercenary soldeir. 2. கூலிக்கு வேலை செய்வோன் (திவ். அமலனாதி.5.வியா.ப.68);; hired labourer. [கூலி + சேவகன்.]

கூலிப்பாடு	கூலிப்பாடுālippāṭu, பெ.(n.) கூலிப்பிழைப்பு பார்க்க;See. {kū/Ho-pilappu.} [கூலி + பாடு. பாடு = உழைப்பு.]
கூலிப்பிழைப்பு	கூலிப்பிழைப்புālippiḻaippu, பெ.(n.) அற்றைக் கூலி பெற்று நடத்தும் வாழ்க்கை (வின்.);; life of a hired labourer, making a living by day-labour. [கூலி + பிழைப்பு.]
கூலியாள்	கூலியாள்āliyāḷ, பெ.(n.) கூலிக்காரன்; hired labourer cooly. "கூலியாளாய்வன் கரை யடைப்பா ரில்லை" (திவருவாத.பு.மண்சுமந்த.28);. மறுவ. கூலியாள் [கூலி + ஆள்.]
கூவகர்	கூவகர்āvagar, பெ.(n.) கூபக நாட்டார்; inhabitants of {Kūpaga} country. "கூவகர் சாவகர்" (கலிங்.புதுப்.316);. மறுவ, கூபகர் [கூவகம் → கூவகர்.]
கூவநூல்	கூவநூல்āvanūl, பெ.(n.) கூவனூல் (சங்.அக.); பார்க்க;See. {kūva-mo/} [கூவல் + நூல். கூவல் = கிணறு.]
கூவம்	கூவம்āvam, பெ.(n.) கிணறு; well. "கூவத்தின் சிறுபுனலைக் கடலயிர்த்த தொவ்வாதோ" (கம்பரா. விபீடண.103);. [கூவல் → கூவம்.]
கூவமா	கூவமாāvamā, பெ.(n.) மரவகை (யாழ்ப்.);; a kind of tree. மறுவ. கூமா [கூவல் + மா. மா = மரம்.]
கூவரகு	கூவரகுāvaragu, பெ.(n.) காட்டுவரகு (சித்.வை.);; akind of millet. [கூழ் + வரகு - கூழ்வரகு → (கூவகு);.]

கூவல்	கூவல்1āval, பெ.(n.) கூவுகை; crying aloud, bawling, crowing. "தேவி மாரொடுங் கூவல்செய் தொழிலினர்" (கம்பரா.சடாயுவுயிர்.31);. ம. கூகல் [கூ → கூவு → கூவல்.] கூவல்2āval, பெ.(n.) 1. கிணறு; well "கூவலன்ன விடரகம்" (மலைபடு. 366);. 2. குழி (வின்.);; hollow, hole, pit. [குள் + குள் → குவ் → குவ்வல் → கூவல்.]
கூவனூல்	கூவனூல்āvaṉūl, பெ.(n.) கிணறு வெட்டுதற் குரிய இடமுதலியவற்றையுணர்த்தும் நூல்; science of determining sites suitable for sinking wells. மறுவ. கூவநூல் [கூவல் + நூல்.]
கூவனூலோர்	கூவனூலோர்āvaṉūlōr, பெ.(n.) கிணறுவெட்டும் கலையில் வல்லவர் (திவா.);; persons skilled in science of {kūvanūl.} [கூவல் + நூலோர்.]
கூவியர்	கூவியர்āviyar, பெ.(n.) 1. உணவு சமைப்போர் (திவா.);; cooks. 2. அப்பவாணிகர்; pancake sellers "தீஞ்சேற்றுக் கூவியர் தூங்குவன ருறங்க" (மதுரைக். 627);. [குவ்வு → கூவு → கூவி (குழியப்பம்); → கூவியர்.]

கூவிரம்	கூவிரம்1āviram, பெ.(n.) 1. sólsusuth (stiil.);; bael. 2. Insmou unsousmé (5slášālū.66);; a mountain tree. [குவி → குவிரம் → கூவிரம்.] கூவிரம்2āviram, பெ.(n.) 1. நேரில் இருக்கைக்கு எதிராக நடப்பெற்று கையாற் பற்றிக்கொள்ளு தற்குப் பயன்படுவதும், தாமரை மொட்டு வடிவில் அமைந்ததுமான ஓர் உறுப்பு; ornamental stake in the form of a lotus bud, fixed in front of the seat in a chariot and held by the hand for support. "கூவிரஞ்செறி….. தேரொடும்" (கம்பரா.இராவ.176);. 2. தேர் (பிங்.);; chariot, car. 3. தேர்க்கொடி (சூடா.);; streamers or banners of car. 4.தேரின் அழகு படுத்தப்பட்ட தலைப்பகுதி; decorated pinnacle of a chariot "கூவிரத்திகிரி யூர்வோன்"(ஞானா.7:17);. [குவி → குவிரம் → கூவிரம்.]
கூவிரி	கூவிரிāviri, பெ.(n.) 1. தேர் மொட்டு கொண்டது கூவிரத்தை யுடையது; lit.., one having {kÙviram.} 2. தேர் (திவா.);; chariot, car. [கூவிரம் → கூவிரி.]
கூவிளக்குடுக்கை	கூவிளக்குடுக்கைāviḷakkuḍukkai, பெ.(n.) பழக் குடுக்கை; empty shell of bael fruit (சா.அக.);. [கூவிளம் + குடுக்கை.]
கூவிளங்கனி	கூவிளங்கனி1āviḷaṅgaṉi, பெ.(n.) நேர் நிரை நிரை குறிக்கும் வாய்பாடு (காளிகை. உறுப்.7,உரை.);; mnemonic for the metrical foot of {nér-niraj-nirai} கூவிளங்கனி2āviḷaṅgaṉi, பெ.(n.) வில்வப்பழம்; beal fruit (riped); (சா.அக.);. [கூவிளம் + கனி.]
கூவிளங்காய்	கூவிளங்காய்āviḷaṅgāy, பெ.(n.) நேர்நிரை நேர் குறிக்கும் வாய்பாடு (காரிகை.உறுப்.7,உரை.);; mmemonic for the metrical foot of {nés-niras-nēr.} [கூவிளம் + காய்.]
கூவிளந்தண்ணிழல்	கூவிளந்தண்ணிழல்āviḷandaṇṇiḻl, பெ.(n.) நேர் நிரை நேர் நிரை குறிக்கும் வாய்பாடு (காரிகை.உறுப்.8,உரை.);; mnemonic for the metrical foot of {nērmira-nēr-nirai} [கூவிளம் + தண் + நிழல்.]

கூவிளந்தண்பூ	கூவிளந்தண்பூāviḷandaṇpū, பெ.(n.) நேர் நிரை நேர் நேர் குறிக்கும் வாய்பாடு (காரிகை. உறப்.8, உரை.);; mnemonic for the metrical foot of {nérinfra-nēr-nēr.} [கூவிளம் + தண் + பூ.]
கூவிளநறுநிழல்	கூவிளநறுநிழல்āviḷanaṟunil̤l, பெ.(n.) நேர் நிரை நிரை நிரை குறிக்கும் வாய்பாடு (காரிகை, உறுப்.8.உரை.);; mnemonic for the metrical foot of {nër-nira-niras-nira} [கூவிளம் + நறு + நிழல்.]
கூவிளநறும்பூ	கூவிளநறும்பூāviḷanaṟumbū, பெ.(n.) நேர் நிரை நிரை நேர் குறிக்கும் வாய்பாடு (காரிகை. உறுப்.8,உரை);; mnemonic for the metrical foot of {nérmira-mira-nēr.} [கூவிளம் + நறும் + பூ.]
கூவிளம்	கூவிளம்1āviḷam, பெ.(n.) 1.வில்வம் (குறிஞ்சி.65);; bael. 2. பெரியமாவிலங்கம் (L.);; a species of garlic pear. [கோ + விளம் - கோவிளம் → கூவிளம்.] கூவிளம்2āviḷam, பெ.(n.) நேர்நிரை குறிக்கும் வாய்பாடு (காரிகை, உறுப்.7,உரை);; mnemonic for the metrical foot of {nés-niral} [கூ + விளம்.] கூவிளம்3āviḷam, பெ.(n.) கோளகவைப்பு நஞ்சு (சங்.அக.);; a mineral poison. [குய் → குய்வு → குய்வுளம் → கூவுளம் → கூவிளம்.1]
கூவிளம்பத்திரி	கூவிளம்பத்திரிāviḷambattiri, பெ.(n.) வில்வ இலை; beal leaf. It is not only capable of cooling the system, but also tends to invigorate it and this is very well explained in the verses of Thirumular. "பச்சிளங் கூவிளம் பத்திரி யுண்டிர் நிச்சயம் சொன்னோம் நெருப்புங் குளிர்ந்திடும் அச்சமுமில்லை அழகாந் திருமேனி வச்சிரம் போல வந்திடும் விந்துவே" (திருமந்திரம்.); [கூவிளம் + பத்திரி.]
கூவிளமாதிகம்	கூவிளமாதிகம்āviḷamātigam, பெ.(n.) விளா; wood-apple tree (சா.அக.);. [கூவிளம் + ஆதிகம்.]

கூவிளி	கூவிளிāviḷi, பெ.(n.) 1. கூப்பிடும் ஓசை; long continuous roar or trumpet, as of an elephant. "நிறையழி யானை நெடுங்கூமே விளியும்" (மணி. 7:67);. 2. கூப்பிடுதொலைவு; calling distance. "அஞ்சு கூவிளிச் சேய்த்தென்ன" (திருவிளை. யானை.29);. [கூவு + விளி - கூவுவிளி → கூவிளி.]
கூவிளித்தல்	கூவிளித்தல்āviḷittal, பெ.(n.) உண்ணுதல்; eating (சா.அக.);. [கவ்வளித்தல் → குவ்வளித்தல் → குவளித்தல் → கூவிளித்தல்.]
கூவிளை	கூவிளைāviḷai, பெ.(n.) 1. கூவிளம்1 (திவா.); {kaviam.} 2. வில்வமரம்; beal tree (சா.அக.);. [கூவிளம் → கூவிளைவு.]
கூவு	கூவு1āvudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. பறவை கூவுதல்; to crow, as a cock, to scream, as peacocks to cry, as a cuckoo or birds in general. "கூவின பூங்குயில்" (திருவாச.20:3);. 2. கதறுதல், ஒலி யெழுப்புதல்; to call out, whoop, hallow. 3. யானை முதலியன பிளிறுதல்; to trumpet, as an elephant "கூங்கை மதமா" (பரிபா.10:49);. 4. ஒலமிடுதல்; to cryoutfor help. "வந்த வீரன் கூவிய சசியை நோக்கி" (கந்தபு.மகாகாளர்.6);. ம.கூகுக; க., படட. கூகு; தெ. கூய; து. கூகுனி; குட. கூ; கொலா. நா.கூக்; பர். கூய், கூப், கோண். கூச்சானா; கூ. கூப்க;ம. கூக்ரெ. [கூ → கூவு-.] கூவு2āvudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) அழைத்தல்; to call, summon. "மழலை முற்றாத விளஞ் சொல்லா லுன்னைக் கூவுகின்றான்" (திவ். பெரியாழ்.1:4,5);. Aust.cooee [கூ → கூவு.]
கூவுதூரம்	கூவுதூரம்āvutūram, பெ.(n.) கூப்பிடு தொலைவு (இ.வ.);; calling distance. மறுவ. கூப்பிடுதொலைவு, கூவுதொலைவு. [கூவு + தூரம்.]

கூவுவான்	கூவுவான்1āvuvāṉ, பெ.(n.) 1. கூவுதல் செய்வோன்; lit., that which crows. 2. சேவல்; cock. [கூவு → கூவுவோன் → கூவுவான்.]
கூவை	கூவை1āvai, பெ.(n.) செடிவகை; East Indian arrow root "புலவுவிற் பொலிகூவை" (மதுரைக்:142);. [கூவல் (பள்ளம்); கூவை.] கூவை2āvai, பெ.(n.) கூட்டம்; crowd, horde, gathering. "விற்கூளியர் கூவை காணின்" (மலைபடு.422);. [குழு → குழுவு → கூவு → கூவை.]
கூவைக்கட்டு	கூவைக்கட்டுāvaikkaṭṭu, பெ.(n.) பொன்னுக்கு வீங்கி, புட்டாளம்மை எனும் அம்மைநோய்; mumps (சா.அக.);. மறுவ, கூகைக்கட்டு [கூவை + கட்டு.]
கூவைக்கார்	கூவைக்கார்āvaikkār, பெ.(n.) கார் நெல்வகை (A);; a kind of {kärpaddy.} [கூவை + கார்.]
கூவைச்சம்பா	கூவைச்சம்பாāvaiccambā, பெ.(n.) சம்பா நெல்வகை (A);; a kind of {cambapaddy.} [கூவை + சம்பா.]
கூவைநீறு	கூவைநீறு1āvainīṟu, பெ.(n.) கிழங்கின் மாவு; flour of {kūvai} root. [கூவை + (நூறு); நீறு.] கூவைநீறு2āvainīṟu, பெ.(n.) கூகை நீறுபார்க்க;See. {kilgai.niய} "கூவை நீறுங் கொழுங்கொடிக் கவலையும்" (சிலப்.25:42);. [குய் → குய்வு → குய்வுளம் → கூவுளம்.]
கூவைவல்லி	கூவைவல்லிāvaivalli, பெ.(n.) ஒரு நோய்; an unknown disease (சா.அக.);. [கூவை + வல்லி.]

கூவைவாய்மணி	கூவைவாய்மணிāvaivāymaṇi, பெ.(n.) பலவிதமாக உண்டாகும் முத்துகள்; many kinds of pearls. [குவவு → கூவு → கூலை + வாய் + மணி.]
கூழ்	கூழ்1āḻ, பெ.(n.) மாவு முதலியவற்றால் குழையச் சமைத்த உணவுவகை (திவா.);; thick gruel, por. ridge, semi liquid food. 2. பலவகை உணவு; food. "கொளக்கொளக் குறைபடாக் கூழுடை வியனகர்" (புறநா.70:7);. 3. பயிர் (திவா.);; growing crop. 4. பொருள்; wealth. "கூழுங் குடியு மொருங் கிழக்கும்" (குறள்,554);. 5. பொன் (திவா.);; gold. [கூல் (கூலம், தவசம்); → கூள் → கூழ்.] கூழ்2āḻ, பெ.(n.) கலக்கம்; doubt, confusion. "தத்துவநூல் கூழற்றது" (திவ்.இராமநூச.65);. [குல் → குள் → கூழ் → கூழ்த்தல்] கூழ்2āḻttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஐயுறுதல்; to doubt, suspect "அவனிவனென்று கூமன் மின்" (திவ் திருவாய்
கூழ்க்கஞ்சி	கூழ்க்கஞ்சிāḻkkañji, பெ.(n.) மாவுக் கஞ்சி; porridge prepared from flour. [கூழ் + கஞ்சி.]
கூழ்க்கெளுத்தி	கூழ்க்கெளுத்திāḻkkeḷutti, பெ.(n.) குள்ளக் கெளிற்று மீன்; cat fish of stunted growth (சா.அக.);. [குழை + கெளுத்தி → கூழைக்கெளுத்தி → கூழ்க் கெளுத்தி.]
கூழ்ப்பசை	கூழ்ப்பசைāḻppasai, பெ.(n.) 1. கஞ்சிப்பசை; rice gruel for starching cloths. 2. மாப்பசை; paste. [கூழ் + பசை.]
கூழ்ப்பண்டம்	கூழ்ப்பண்டம்āḻppaṇṭam, பெ.(n.) சாம்பற் பூசணிக்காய், கலியாணப்பூசணி; a variety of white pumpkin (சா.அக.); [கூழ் + பண்டம்.]

கூழ்ப்பதம்	கூழ்ப்பதம்ālppadam, பெ.(n.) பாம்பு (அக.நி.);; snake. [குள் → குழ் → கூழ் + பதம். கூழ் = தெளிவில்லாத, கண்ணுக்குத் தெரியாத. பதம் = பாதம், கால்.]
கூழ்ப்பு	கூழ்ப்புālppu, பெ.(n.) ஐயம்; doubt, suspicion. "எல்லை யிலாதன கூழ்ப்புச் செய்யுமத்திற நிற்க" (திவ்.திருவாய. 8,2:6);. [குள் → குழ் → கூழ் → கூழ்ப்பு.]
கூழ்படு-தல்	கூழ்படு-தல்ālpaḍudal, 20 செ.கு.வி.(v.i.) கலக்க முண்டாதல், தெளிவின்றியிருத்தல்; to be confused "செல்படை யின்றிக் கூழ்பட வறுப்ப" (பெருங்.மகத.27:31);. [கூழ் + படு.]
கூழ்மணத்தான்	கூழ்மணத்தான்ālmaṇattāṉ, பெ.(n.) வெண் கழுகு; white coloured vulture. மறுவ. கூழமணத்தான், கூழிச்சந்தான் [கூழை → கூழ் + மணத்தான்.]
கூழ்முட்டை	கூழ்முட்டைālmuṭṭai, பெ.(n.) கெட்டுப்போன முட்டை; addled egg. [கூழ் + முட்டை.]
கூழ்முன்னை	கூழ்முன்னைālmuṉṉai, பெ.(n.) தென்னாட்டி லுள்ள ஒரு சிறு மரவகை (மலை.);; ovate leave firebrand teak of the deccan. மறுவ. கூழாமணி [கூழ் + முன்னை.]
கூழ்வட்டு	கூழ்வட்டுālvaṭṭu, பெ.(n.) கூழ்வடகம் பார்க்க;See. {kūl-Vadagam.} [கூழ் + வட்டு வட்டு = வட்டமாக வார்த்தது.]
கூழ்வடகம்	கூழ்வடகம்ālvaḍagam, பெ.(n.) அரிசிமாக் கூழால் செய்யப்படும் வடக வற்றல்; water cakes of flour, seasoned and dried in the sun. மறுவ, கூழ்வடாம் [கூழ் + வடகம். (வட்டு → வட்டகம் → வடகம்.]

கூழ்வடாம்	கூழ்வடாம்āḻvaṭām, பெ.(n.) கூழ்வடகம் பார்க்க;See. {Kū/vadagam.} [கூழ்வட்டு + கூழ்வட்டகம் → கூழ்வடகம் →, கூழ்வடாம்.]
கூழ்வரகு	கூழ்வரகுāḻvaragu, பெ.(n.) கேழ்வரகு (மலை.); பார்க்க;See. {ké/-varagu.} [கேழ்வரகு → கூழ்வரகு.]
கூழக்கெளுத்தி	கூழக்கெளுத்திāḻkkeḷutti, பெ.(n.) கெளுத்தி மீன்வகை; a river fish, silvery, altaining 4ft in length. [கூழை + கெளுத்தி - கூழைக்கெளுத்தி → கூழக் கெளுத்தி.]
கூழகம்	கூழகம்āḻkam, பெ.(n.) எள்ளு; gingelly seed (சா.அக.);. மறுவ, கூழம் [கூழ் + கூழகம்.]
கூழங்கை	கூழங்கைāḻṅgai, பெ.(n.) முடமான கை; maimed hand. "கூழங்கைத் தம்பிரான்" (இ.வ.); [கூழை + கை - கூழைக்கை → கூழங்கை.]
கூழம்	கூழம்āḻm, பெ.(n.) எள்; sesame. [கூழ் → கூழம் (உணவாக அமைவது);.] தரைவழியாகவும் கடல் வழியாகவும் செல்வோர் எள்ளுருண்டைகளை உணவாக எடுத்துச் செல்லுவதால் இது உணவு எனப்பட்டது.
கூழமணத்தான்	கூழமணத்தான்āḻmaṇattāṉ, பெ.(n.) வெள்ளைக் கூளி; white coloured vulture (சா.அக.);. [கூழை → கூழ + மணத்தான்.]

கூழன்	கூழன்1āḻṉ, பெ.(n.) 1. கூழன்பலா பார்க்க;See. {kalappala.} 2. கூழான் (சங்.அக.); பார்க்க;See. {kú/ān.} [கூழை → கூழன்.] கூழன்2āḻṉ, பெ.(n.) தெளிந்த அறிவில்லாதவன் (பெருங்.பக்.732, நீலகேசியுரை);; one devoid of clear understanding. [கூழை + அன் - கூழையன் → கூழன்.]
கூழன்பலா	கூழன்பலாāḻṉpalā, பெ.(n.) பலாவகை (யாழ்ப்.);; a kind of jack tree. [கூழை → கூழன் + பலா. கூழை = குட்டையானது.]
கூழா	கூழா1āḻātal, 7 செ.கு.வி.(v.i.) சோறு குழைதல் (கொ.வ.);; to be over-boiled, as rice. 2. முட்டை பதனழிதல்; to become addled, as eggs. [கூழ் + ஆ-.] கூழாāḻā, பெ.(n.) நறுவிலி (யாழ்ப்.);; sebesten. [கூழை → கூழா.]
கூழாங்கல்	கூழாங்கல்1āḻāṅgal, பெ.(n.) வழவழப்பான சிறுகல் வகை; shingles, loose pebbles, especially those on the sea-shore. [கூழை + கல் - கூழைக்கல் → கூழாங்கல்.]
கூழாங்கல் ஒட்டு-தல்	கூழாங்கல் ஒட்டு-தல்āḻāṅgaloṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) சுவர்களில் அழகு வேலைக் காக சில உருண்டையான பழுப்பு மற்றும் பல வண்ணக் கற்களை ஒட்டுதல். (பொ.வழக்.); (கட்.தொ.வரி.);; fixing pebbles etc. to coverwalks, as a mode of decoration. [கூழாங்கல் + ஒட்டு.]
கூழாம்பாணி	கூழாம்பாணிāḻāmbāṇi, பெ.(n.) சர்க்கரை கரைந்து கூழ் போலுள்ள நீர் (யாழ்);; treacle, mo. lasses. [கூழ் + ஆம் + பாணி.]
கூழாமட்டி	கூழாமட்டிāḻāmaṭṭi, பெ.(n.) மந்த அறிவும் அச்சமும் உள்ளவன் (வின்.);; dull and cowardly man. [கூழை → கூழா + மட்டி.]
கூழாமணம்	கூழாமணம்āḻāmaṇam, பெ.(n.) சமையற்காரர் பயன்படுத்தும் பிடிதுணி (இ.வ.);; bit of cloth or piece of gunny used by cooks. [கூழ் + ஆமணம். ஆவணம் (சுற்றுத்துணி); → ஆமணம்.]

கூழாமணி	கூழாமணிāḻāmaṇi, பெ.(n.) கூழ்முன்னை பார்க்க;See. {kūl-munsal so} [கூழ்முன்னை → கூழாமணி (கொ.வ.);.]
கூழாள்	கூழாள்āḻāḷ, பெ.(n.) உணவின் பொருட்டு எவர்க்கேனும் தன்னை எழுதிக் கொடுப்பவன்; one who sells himself for livelihood. "கூழாட்பட்டு நின்றவர்களை" (திவ்.திருப்பல்.3);. [கூழ் + ஆள்.]
கூழான்	கூழான்1āḻāṉ, பெ.(n.) கண்டகிக்கல், கூழாங்கல் (யாழ்.அக.);; salagram, a kind of stone found in the {Gandagi} [கூழை → கூழான்.] கூழான்2āḻāṉ, பெ.(n.) இராவணன் மீசைப்புல் (சா.அக.);; a kind of grass. [கூழை (கட்டை, தடிப்பு); → கூழான்.]
கூழிச்சந்தான்	கூழிச்சந்தான்āḻiccandāṉ, பெ.(n.) கூழமணத்தான் பார்க்க;See. {kia-mapattan} (சா.அக.);. [கூளி → கூழி + (சந்தன்); சந்தான்.]
கூழை	கூழை1āḻai, பெ.(n.) 1. பெண்டிர் தலைமயிர்; woman's hair. "கூழை விரித்தல்" (தொல்.பொ. 262);. 2. இறகு (திவா.);; feathers, plumage. 3. மயிற் றோகை (பிங்.);; peacock's tail. 4. வால்; tail. "புன் கூழையங் குறுநரி" [குழை (கொத்து); → கூழை.] கூழை2āḻai, பெ.(n.) நடு(திவா.);; middle, centre. [உள் → குள் → கூள் → கூழ் → கூழை.] கூழை3āḻai, பெ.(n.) 1. குட்டையானது; that which is short. "நாய் கூழைவாலாற் குழைக்கின்றது போல" (திவ்.திருவாய்,9:4,3);. 2. அறிவுக்குறைவு; dullness of intellect, stupidity. "கூழைமாந்தர்தஞ் செல்கதி" [illegible]

உழைக்கடா	உழைக்கடா uḻaikkaṭā, பெ.(n.) நீர்வாழ் பறவை; pelican. "கொக்கு கோழி கூழைக் கடாமுகம்" (பரத.பா.வ.36);. [கூழை + கடா.]
கூழைக்கிடா	கூழைக்கிடாāḻaikkiṭā, பெ.(n.) 1. நீர்வாழ் பறவை வகை; pelican, as tailless. 2. வாலில்லாத எருமைக் கடா; tailless he-buffalo. [கூழை + (கடா); கிடா.]
கூழைக்கும்பீடு	கூழைக்கும்பீடுāḻaikkumbīṭu, பொய் வணக்கம்; hypocritical, insincere obeisance. [கூழை + (கும்பிடு); கும்பீடு.] கூழைக்கும்பிடு போட்டு ஏமாற்றாதே
கூழைக்குரங்கு	கூழைக்குரங்குāḻaikkuraṅgu, பெ.(n.) வாலில்லாக் குரங்கு; tailess monkey (சா.அக.);. [கூழை + குரங்கு.]
கூழைக்குறும்பு	கூழைக்குறும்புāḻaikkuṟumbu, பெ.(n.) பிறர் அறியாமற் செய்யுங் குறும்பு; secret mischief. [கூழை + குறும்பு.]
கூழைக்கை	கூழைக்கைāḻaikkai, பெ.(n.) குறைக்கப்பட்ட கை; maimed hand. [கூழை + கை.]
கூழைக்கையன்	கூழைக்கையன்āḻaikkaiyaṉ, பெ.(n.) குட்டைக்கை உள்ளவன்; a person with a maimed hand (சா.அக.);. [கூழை + கையன்.]
கூழைக்கொம்பன்	கூழைக்கொம்பன்āḻaikkombaṉ, பெ.(n.) மழுங்கின கொம்புள்ள மாடு; ox with blunt horns. [கூழை + கொம்பன்.]
கூழைத்தண்டுக்கீரை	கூழைத்தண்டுக்கீரைāḻaittaṇṭukārai, பெ.(n.) கீரைவகை (விவசா.4);; a kind of greens. [கூழை + தண்டு + கீரை.]

கூழைத்தனம்	கூழைத்தனம்āḻaittaṉam, பெ.(n.) பொய்மை வேடம் பூண்டு குழைந்து காட்டுகை; false humility dissimulation. "நீங்கள் கோயிற் கூழைத்தனம் அடிக்கிறபடி இதுவோ" (திருவிருத். 99,வியா.468);. [கூழை + தனம்.]
கூழைத்தொடை	கூழைத்தொடைāḻaittoḍai, பெ.(n.) அளவடியுள் இறுதிச் சீர்க்கனன்றி ஒழிந்த மூன்று சீர்க் கண்ணும் மோனை முதலாயின வரத் தொடுப்பது (இலக்.வி.723, உரை);; versification which requires {móna,} etc., to occur in the first three feet of a four-footed line of a verse. [கூழை + தொடை]
கூழைநரி	கூழைநரிāḻainari, பெ.(n.) வால் குட்டையான நரி; short tailed fox. [கூழை + நரி.]
கூழைப்பாம்பு	கூழைப்பாம்புāḻaippāmbu, பெ.(n.) தலைக்கும் உடலுக்கும் இடையில் கழுத்தின்றி ஒன்றுபோல் தடித்துள்ள குள்ளமான பாம்புவகை (M.M.224);; dwarf snake, whose head is not marked off from the body by constriction of neck. [கூழை + பாம்பு.]
கூழைப்பார்வை	கூழைப்பார்வைāḻaippārvai, பெ.(n.) ஏமாற்றுப் பார்வை; sly look. "இன்றுணை நாரைக் கிரை தேடிக் கூழைப் பார்வைக் கார்வயல் மேயும்" (திவ். பெரியதி.9:6,3);. [கூழை + பார்வை.]
கூழைமுட்டை	கூழைமுட்டைāḻaimuṭṭai, பெ.(n.) அழுகின முட்டை (R.);; rotten egg. மறுவ, கூழ்முட்டை, கூமுட்டை [குழை → கூழ் → கூழை + முட்டை.]
கூழைமை	கூழைமைāḻaimai, பெ.(n.) 1. கடமை; duties fusiners. "கூத்தனுக் காட்பட் டிருப்ப தன்றோ நந்தம் கூழைமையே"(தேவா.11:5);. 2. குழைந்து நடக்கை; fondling, caressing. "கொவ்வைக் கனிவாய் கொடுத்துக் கூழைமை செய்யாமே" (திவ்பெரியாழ். 3:2,5);. [குழை → கூழை → கூழைமை.]
கூழையன்	கூழையன்āḻaiyaṉ, பெ.(n.) 1. குள்ளன்; short, stunted person. 2. முழு மடையன்; dolt, idiot. [கூழை + அன்.]
கூழைவாலன்	கூழைவாலன்āḻaivālaṉ, பெ.(n.) குட்டையான பாம்புவகை (M.M.224);; short-tailed snake which lives underground belonging to the family of uropeltidce. [கூழை + வாலன்.]

கூள்(ளு)-தல்	கூள்(ளு)-தல்āḷudal, 16 செ.கு.வி.(v.i.) திரளுதல்; to crowd together, assemble, muster. "கூண்டன கரிகள்" (இரகு.மீட் சி.42);. [குள் → கூள்.]
கூளப்படை	கூளப்படைāḷappaḍai, பெ.(n.) பலவகையினர் கலந்த கூட்டுப்படை (ஈடு:6:6,1,அரும்);; army constituted of various classes of persons. [குள் → கூள் → கூளம் + படை.]
கூளம்	கூளம்āḷam, பெ.(n.) 1. சண்டு; broken pieces of straw, of hemp chaff. 2. திப்பி (யாழ்.);; sediment, lees, dregs, chips. {Chin. ku.} [குள → கூள் → கூளம்(கூடுவது அல்லது திரள்வது);.]
கூளன்	கூளன்āḷaṉ, பெ.(n.) பயனற்றவன்; worthless, useless person "ஊனடி பேணாக் கூளன்" (திருப்பு.109);. [உள் → குள் → கூள் → கூளன்.]
கூளி	கூளி1āḷi, பெ.(n.) 1. கூட்டம் (பிங்.);; company, multitude. 2. குடும்பம் (பிங்.);; family. 3. படைத் தலைவன் (சூடா.);; commander of an army. [கூள் → கூளி.] கூளி2āḷi, பெ.(n.) 1. பேய்; devil, demon. "கணங்கொள் கூளியொடு" (பட்டினப் 259);; dwafish malformed race of goblins constifuting the army of {Śiva.} 2. பெருங்கழுகு (வின்.);; large species of eagle. [குல் (கொல்); → கூல் கூளி (கொல்லுவது);.] கூளி3āḷi, பெ.(n.) 1. குள்ளம் (அக.நி.);; dwarfishness, shortness. 2. கற்பில்லாதவள் (சூடா.);; unchaste woman. [குள் → கூள் → கூளி (குட்டை, சிறுமை, இழிவு);.]
கூளிப்பனை	கூளிப்பனைāḷippaṉai, பெ.(n.) தாளிப்பனை (சங்.அக.); talipot palm. [கூளி + பனை.]

கூளியர்	கூளியர்āḷiyar, பெ.(n.) 1. படைவீரர் (பிங்.);; soldiers, warriors. 2. வேட்டுவர்; hunters, those who live by chase. "காய்சின முன்பிற் கடுங்கட் கூளியர்" (மதுரைக். 691);. 3. வழிப்பறி செய்யும் கள்வர்; highway robbers, plunderers. "குரங்கன்ன புன்குறுங் கூளியர்" (புறநா. 136:13);. 4. குறவர் (பிங்.);; mountaineers. 5. ஏவல் செய்வோர்; attendants. "வேறுபல் லுருவிற் குறும்பல் கூளியர்" (திருமுருகு.28.2);. 5. நண்பர் (சூடா.);; friends. [குள் → கூள் (கூடுதல், கூட்டம்); → கூளி → கூளியர்.]
கூற்றம்	கூற்றம்1āṟṟam, பெ.(n.) 1. பகுதி; species, class. "கூற்றங்கள் பலவுந் தொக்க கூற்றத்தில்" (சீவக. 1143);. 2. உயிரை உடலினின்று பிரிப்பவன்; lit., one who separates soul from body. 3. எமன்; Yama. "மாற்றருங் கூற்றம்" (தொல். பொருள். 79);. 3. அழிவுண்டாக்குவது; that which ruins, destroys. "அல்லவை செய்வார்க் கறங்கூற்றம்"(நான்மணி. 84);. 4. பழங்காலத்தில் நாட்டின் ஒரு பகுதி; division of a country, in ancient times. "மிழலைக் கூற்றத்துடனே ... முத்தூற்றுக் கூற்றத்தைக் கொண்ட" (புநறா. 24,உரை);. [கூறு → கூற்று → கூற்றம். கூறு = பங்கு.] கூற்றம்2āṟṟam, பெ.(n.) சொல்; word. "அறைகின்ற கூற்றமு மொன்றே" (திருவிளை. பழியஞ்.27);.
கூற்றரிசி	கூற்றரிசிāṟṟarisi, பெ.(n.) குத்தலரிசி; pounded rice. "எற்சோறு கூ ற்றரிசி" (insc.);. [குற்று + அரிசி - குற்றரிசி → கூற்றரிசி.]
கூற்றன்	கூற்றன்āṟṟaṉ, பெ.(n.) எமன்; the god of death. "வெட்டுங் கடாமிசைத் தோன்றும் வெங்கூற்றன்" (கந்தரலங் .65);. [கூறு → கூற்று → கூற்றன். உடலையும் உயிரையும் கூறுபடுத்துபவன் கூற்றன்.]

கூற்றன் கொலையோன்	கூற்றன் கொலையோன்ā<u>rr</u>a<u>n</u>kolaiyō<u>n</u>, பெ.(n.) துரிசு (சங்.அக.);; blue vitriol. [கூற்றன் + (கொலையான்); கொலையோன்.]
கூற்றன்வாய்	கூற்றன்வாய்ā<u>rr</u>a<u>n</u>vāy, பெ.(n.) தலைமதகு; main sluice. "கூற்றன்வாய்மீதே உவன்றி செய்து நீர்கொண்டு போந்து" (S.I.I.II.521);. [கூற்றன் + வாய்.]
கூற்றிலக்கை	கூற்றிலக்கைā<u>rr</u>ilakkai, பெ.(n.) ஊர்ப் பொது விடத்தில் செயல் நிகழ்த்துவதற்குரியதாக இடங் கொள்ளுகைக்குச் செலுத்தும் காணிக்கை வரி; a tax paid for conducting function at the common space of a village. [கூற்று + இலக்கை.]
கூற்று	கூற்று1ā<u>rr</u>u, பெ.(n.) 1. கூறுகை; utterance, declaration, proclamation. 2. மொழி, சொல்; word, speech. "கூற்றுக் கிளியே" (ஞானா.பாயி.1.8);. 3. கூறத்தக்கது; that which is fit to be spoken. "திருநாமங் கூறுவதே யாவர்க்குங் கூற்று" (திவ்.இயற்.நான்.49);. [கூறு → கூற்று.] கூற்று2ā<u>rr</u>u, பெ.(n.) 1. எமன்; Yama, the god of death "கூற்றுடன்று மேல்வரினும்" (குறள், 765);. 2. காலன் (பிங்.);;{Kāla,} the chief attendant of Yama. மறுவ, கூற்றுவன் கூற்றம் [கூறு → கூற்று.]
கூற்றுதைத்தோன்	கூற்றுதைத்தோன்ā<u>rr</u>udaiddō<u>n</u>, பெ.(n.) சிவன் (எமனைக் காலால் உதைத்தவன்);; lit. one who trampled Yama under foot, Siva. "கூற்றுதைத் தார் நெல்வேலி குறுகினாரே" (பெரியபு. திருஞான.886);. [கூற்று + உதைத்தோன்.]
கூற்றுநெல்லு	கூற்றுநெல்லுā<u>rr</u>unellu, பெ.(n.) தவசக் கடமைகளுளொன்று (S.I.V.196);; a tax in grain. [கூறு → கூற்று + நெல்லு.]
கூற்றுவநாயனார்	கூற்றுவநாயனார்ā<u>rr</u>uvanāya<u>n</u>ār, பெ.(n.) அறுபத்து மூவர் நாயன்மாருள் ஒருவர் (பெரியபு.);; a Cononized Saiva Saint. one of 63. [கூற்றுவன் + நாயனார்.]

கூற்றுவன்	கூற்றுவன்ā̄ṟṟuvaṉ, பெ.(n.) எமன்; Yama, the god of death. "இவன் வெங்கூற்றுவன்" (நைடத. நளன்றூது.16);. மறுவ. கூற்று கூற்றம். [கூறு → கூற்று → கூற்றுவன்.] கூற்றுவன்ā̄ṟṟuvaṉ, as the lord of the south. "தென்புலக்கோன் பொறி யொற்றி" (திவ். பெரியாழ்.5,2,2);. [தென்புலம் + கோன்]
கூற்றுவன்தங்கைச்சி	கூற்றுவன்தங்கைச்சிā̄ṟṟuvaṉtaṅgaicci, பெ.(n.) சிறுகீரை (சங்.அக.); amaranth. [கூற்றுவன் + (தங்கை); தங்கைச்சி.]
கூறடை-த்தல்	கூறடை-த்தல்āṟaḍaittal, 4 செ.குன்றாவி.(v.i.) பகுதியாகப் பிரித்தல்; to divide into lots. "கூறடைத்த பரிசே" (S.I.I.I.65);. [கூறு + அடை-.] -
கூறாப்பு	கூறாப்புāṟāppu, பெ.(n.) கவிந்த மேகம் (திருநெல்.);; gathering clouds, cloudy sky. [குதுப்பு → குறுப்பு → கூறாப்பு (கொ.வ.);.]
கூறி	கூறிāṟi, பெ.(n.) கறுப்பு மட்டிவாய் மீன்; black rockcod, silvery-grey attaining 30 in length. [குதுப்பு = திரட்சி, கூடம், குதுப்பு → குறுப்பு → கூறாப்பு (கொ.வ.);.]
கூறிட்டுமொழிதல்	கூறிட்டுமொழிதல்āṟiṭṭumoḻidal, பெ.(n.) வினாக் களுக்கு ஏற்பப் பகுத்துக் கூறும் விடை; answering questions seriatim. "கூறிட்டு மொழிதலென விளம்புவர்" (மணிமே.30:243);. [கூறு + இட்டு + மொழிதல்.]
கூறிடு-தல்	கூறிடு-தல்āṟiḍudal, 20 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. துண்டாக்குதல்; to cut into pieces or slices, bisect, divide. 2. பங்கிடுதல்; to distribute in portions. "மலைந்தார்க்கு மொற்றாய்ந் துரைத்தார்க்கும்.... புலவர்க்கும்..... கூறிட்டார் கொண்ட நிரை" (பு.வெ.1, 14);. [கூறு + இடு.]
கூறியதுகூறல்	கூறியதுகூறல்āṟiyaduāṟal, பெ.(n.) முன் மொழிந்ததனையே பயனின்றிப் பின்னும் மொழிவதாகிய நூற்குற்றம்; tautology, a defect in literary composition, one of ten {"nűr-kurram.} "கூறியது கூறன் மாறுகொளக் கூறல்" (தொ.பொருள்.664);. [கூறியது + கூறல்.]

கூறியான்	கூறியான்āṟiyāṉ, பெ.(n.) பல்லக்கி லேறிச் செல்லும் செல்வனது சிறப்புப் பெயர்களை யெடுத்துக் கூறுவோனாகிய சிவியார் பிரிவினரின் தலைவன் (யாழ்ப்.);; headman of the {Civiyar} or palanguin bearers proclaiming the titles of the person seated in it. [கூறு → கூறியான் (கூறுபவன்);.]
கூறு	கூறு1āṟudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. சொல்லுதல்; to speak, say, declare, assert. "கூறிய முறையின்" (தொல்.சொல்70);. 2. விலை கூறுதல்; to cry out the price, as an auctioner. 3. உரத்த குரலில் அறிவித்தல் (வின்.);; to cry aloud. promulgate, proclaim. Fin.kerota; Es.kordus Hung. kerd,keres; Mong. gere; Jap, kuringoto(repeat);. [குல் → கூல் → கூறு. குல் = பொருத்து (பொருத்தமாய் சொல்);.] கூறு2āṟudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) கூறு செய்தல்; to divide. "இது பண்டாரங் கூறுமாறு கூறிற்று" (குறள்.386,மணக்.);. [குல் → கூல் → கூறு. குல் = குத்து, வெட்டு, பங்கிடு.] கூறு3āṟu, பெ.(n.) கூறுபாடு
கூறுகாக	கூறுகாகāṟukāka, பெ.(n.) பங்குத்தொகை (இ.வ.);; share-money. [கூறு → காசு.]
கூறுகிள்ளல்	கூறுகிள்ளல்āṟugiḷḷal, பெ.(n.) குழி தோண்டிக் கால்நடும்போது கடப்பாரையின் மறுமுனையால் கம்பைச் சுற்றியுள்ள மண்ணைக் கிட்டித்தல் (நெல்லை.);; ramming the earth around a pole erected in the earth. மறுவ. கூறுகுத்துதல் [கூறு + கிள்ளல். கிள்ளல் = கிட்டித்தல், கெட்டிப் படுத்துதல்.]
கூறுகுத்து-தல்	கூறுகுத்து-தல்āṟuguddudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) நட்ட காலைச் சுற்றியுள்ள மண்ணைக் குத்தி வலுப்படுத்துதல்; to tam the earth around a pole, erected in the earth. [கூறு + குத்து-.]

கூறுகெட்டுப்போ-தல்	கூறுகெட்டுப்போ-தல்āṟugeṭṭuppōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) முதுமை காரணமாக மனத் தடுமாற்றம் ஏற்படல்; mental disorder coming on in aged person. [கூறு + கெட்டு + போ-.]
கூறுகெடல்	கூறுகெடல்āṟugeḍal, பெ.(n.) கூறுகெட்டுப் போதல்; mental, disorder due to old age (சா.அக.);. [குல் → கூல் → கூறு + கெடல்.]
கூறுகொள்(ளு)	கூறுகொள்(ளு)1āṟugoḷḷudal, 10 செ.குன்றாவி. (v.t.) வாயில் திணித்துக் கொள்ளுதல்; to stuft, cram. "குழந்தை மண்ணைக் கூறு கொள்ளு கிறது" (வின்.);. [கூறு + கொள்.] கூறுகொள்(ளு)2āṟugoḷḷudal, 10 செ.குன்றாவி (v.t.) தனதுடைமையாக்கிக் கொள்ளுதல்; to appropriate. "கூனி மருந்திட்டுக் கூறு கொண்டாள்" (விறலிவிடு.883);. [கூறு + கொள்-.]
கூறுசட்டம்	கூறுசட்டம்āṟusaṭṭam, பெ.(n.) நல்ல மாதுளை; sweet pomagranate (சா.அக.);. [கூறு + சட்டம்.]
கூறுசீட்டு	கூறுசீட்டுāṟucīṭṭu, பெ.(n.) பிரிவினை ஆவணம் (இ.வ.);; deed of partition. மறுவ. பாகக்பிரிவினை ஆவணம் [கூறு + சீட்டு. கூறு = பங்கு, பாகம்.]
கூறுசெய்	கூறுசெய்1āṟuseytal, 1 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. துண்டாக்குதல்; cut in pieces, divide. 2. பங்கிடுதல்; to distribute in portions or small quantities. [கூறு + செய்_.] கூறுசெய்2āṟuseytal, 1செ.கு.வி.(v.i.) மணியம் பண்ணுதல்; to exercise authority as in the assessment of taxes, etc., "கூறு செய்த ஊரிலே குறும்பு செய்து" (அஷ்டாதச.71);. [கூறு + செய்-.]
கூறுசெய்வான்	கூறுசெய்வான்āṟuseyvāṉ, பெ.(n.) மணியகாரன்; lit., one who apportions. village revenue officer. "ராஜாக்கள் ஊர்தோறுங் கூறு செய்வார்களை வைக்குமா போலே" (ஈடு.5:2,8);. [கூறு + செய்வான். தனக்குரிய ஊர்களில் நிலவரி தண்டுபவன்.]

கூறுபடியான ஊர்கள்	கூறுபடியான ஊர்கள்āṟubaḍiyāṉaūrkaḷ, பெ.(n.) பாடி காவலுக்குரியதான பங்குப்படி பிரிக்கப்பட்ட ஊர்கள்; apportionment of villages for {kaval.} "குலோத்துங்கச் சோழகச் சிராயனேன் - என் கூறுபடியான ஊர்களில் இத்தேவர் தேவதானம்" (தெ.கல்.தொ.8, கல் 319); கல்.க.சொ.அ.மு.);. [கூறு + படி + ஆன + ஊர்கள்.]
கூறுபடு_தல்	கூறுபடு_தல்āṟubaḍudal, 20 செ.கு.வி.(v.i.) பிரிவுபடுதல்; to be divided. [கூறு + படு-.]
கூறுபடுத்து_தல்	கூறுபடுத்து_தல்āṟubaḍuddudal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) பிரிவு செய்தல்; to divide, analyse, classify. [கூறு + படுத்து.]
கூறுபாட்டு வேதியல்	கூறுபாட்டு வேதியல்āṟupāṭṭuvētiyal, பெ.(n.) பொருள்களின் இயற்பியல் வேதியல் பகுதிகளைப் பற்றிக் கூறும் நூல்; analytical chemistry. [கூறுபாடு → கூறுபாட்டு + இதனியம்.]
கூறுபாடல்	கூறுபாடல்āṟupāṭal, பெ.(n.) வாய்ப்பாட்டு; vocal music "கூறுபாடலுங் குழலின் பாடலும்" (கம்பரா.நாட்டுப்.56);. மறுவ. வாய்ப்பாட்டு, குரலிசை [கூறு + பாடல்.]
கூறுபாடு	கூறுபாடுāṟupāṭu, பெ.(n.) 1.பாகுபாடு; division, sub division, classification. 2. பகுதி (திவா.);; portion, section. 3. தன்மை; quality, nature. நோயின் கூறுபாடு தெரிந்து மருந்து கொடுக்க. [கூறு + பாடு.]
கூறுவசம்	கூறுவசம்āṟuvasam, பெ.(n.) ஓமம்; Indian dill seed. [கூறு + வசம்.]
கூறுவிக்குறு	கூறுவிக்குறு1āṟuvikkuṟudal, 20 செ.குன்றாவி (v.t.) பிறரைக் கொண்டு சொல்வித்தல்; to make another speak on one's behalf. "கொத்தவிழ் கோதையாற் கூறுவிக்குற்றது" (திருக்கோ.263,கொளு.);. [கூறு → கூறுவிக்கு.]
கூறை	கூறைāṟai, பெ.(n.) 1. ஆடை; cloth, cloths, garment "அத்திட்ட கூறையரைச் சுற்றி" (நாலடி, 281);. 2. கூறைப்புடவை பார்க்க;See. {kirappupaiya} [கூறை = ஊர்ப்பெயர்.அவ்வூரில் நெய்த புடவை. கூறை நாடு எனக் கூறுவது மரபு.]

கூறைகோட்படு-தல்	கூறைகோட்படு-தல்āṟaiāḍpaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) ஆடையைப் பறிகொடுத்தல்; to be robbed of one's cloths. "இக்காட்டிற் போகிற் கூறை கோட்பட்டான்" (நன்.383, மயிலை.);. [கூறை + கோள் + படு.]
கூறைநாடு	கூறைநாடுāṟaināṭu, பெ.(n.) மயிலாடுதுறைக்கு அருகில் சேலைகள் மிகுதியாக நெய்யப்படும் ஓர் ஊர்; a village near {Mayiladutural} noted for the manufacture of sarees. [கூறை + நாடு.]
கூறைப்பாய்	கூறைப்பாய்āṟaippāy, பெ.(n.) தோணிப்பாய் (வின்.);; canvas sail. [கூறை + பாய்.]
கூறைப்புடவை	கூறைப்புடவைāṟaippuḍavai, பெ.(n.) தாலி கட்டும் நேரத்திற்கு முன் மணமகளுக்கு மணமகன் வீட்டார் கொடுக்கும் சேலை; clothe presented to the bride by the bridegrooms's parents and worn by her before { taff} } is tied. [கூறை + புடவை. கூறை = புத்தாடை, துணி, புதுப்புடவை]
கூறைப்பை	கூறைப்பைāṟaippai, பெ.(n.) 1. துணியாற்செய்த பணப்பை; purse, made of cloth. 2. சேலைகள் வைக்கும் பை; bag for keeping sarees. "தானே கூறைப்பையும் சுமந்துகொண்டுபோய்" (ஈடு.4:1,2);. [கூறை + பை.]
கூறையுடுத்தல்	கூறையுடுத்தல்āṟaiyuḍuttal, பெ.(n.) நாத்தூணார் மணமகட்குக் கூறைப்புடைவை உடுத்துகை; dressing bride with the wedding cloth by the bridegroom's sister. [கூறை + உடுத்து-.]

கூன்	கூன்āṉ, பெ.(n.) 1. வளைவு; bend, curve. "கூனிரும்பினிற் குறைத்து" (நைடத.நாட்டுப்.10);. 2. உடற்கூனல் (திவா.);; humpon the back of the body. 3.கூனன்; hump-back. "சிறுகுறுங் கூனுங் குறளுஞ் சென்று" (சிலப்.27:214);. ம.,க.,துட. கூன்;தெ.,து.,பட., கூனு: [குல் → குன் → கூன்.] கூன்2āṉ, பெ.(n.) 1. நத்தை (திவா.);; snail. 2. ஆந்தை (உரி.நி.);; owl. 3. கொப்பரை கடாரம்; cauldron. "குருதி சாறெனப் பாய்வது குரைகடற் கூனில்" (கம்பரா.கிங்கர.40);. 4. செய்யுளில் அளவுக்கு மேல்வரும் அசையுஞ் சீரும்; extra detached foot of a verse. "சீர் கூனாத னேரடிக் குரித்தே" (தொல்.பொருள்.361);.
கூன்கிடை	கூன்கிடைāṉkiḍai, பெ.(n.) ஐவகை மெய்க் குற்றங்களுள் ஒன்றாகிய உடல் கூனிக்கிடக்கை (பிங்.);; lying with the body disposed in a crooked posture, one of five {mey-k-kurram.} [குல் → குன் → கூன் + கிடை.]
கூன்பாண்டியன்	கூன்பாண்டியன்āṉpāṇṭiyaṉ, பெ.(n.) திருஞானசம்பந்தர் காலத்து அரசு செய்த பாண்டியன்; the hunch backed {Pandya} king, who was a contemporary of {TirunanaSambandar.} [கூன் + பாண்டியன்.]
கூன்முதுகு	கூன்முதுகுāṉmudugu, பெ.(n.) 1. கூனலானமுதுகு; lit., back with a hunch. 2.ஆமையோடு (மூ.அக.);; tortoise shell. [கூன் + முதுகு.]
கூன்வாள்	கூன்வாள்āṉvāḷ, பெ.(n.) வளைவான வாள் (பிங்.);; scimitar, sickle. [கூன் + முதுகு.]

கூனல்	கூனல்āṉal, பெ.(n.) வளைவு; bend, curve ம.கூனன்; க.கூன,கூன;பட கூன . [கூன் → கூனல்.]
கூனலங்காய்	கூனலங்காய்āṉalaṅgāy, பெ.(n.) புளியங்காய்; green tamarind. "கூனலங்காய் தினையவரை" (திருவிளை.நாட்டு.42.); [கூனல் + அம் + காய்.]
கூனற்கிழவன்	கூனற்கிழவன்āṉaṟkiḻvaṉ, பெ.(n.) உடல் வளைந்த மூதாளன்; bendoldma. "கூன்ற்கிழவன் கொடுக்கும் பண்யமதில்" (விறலிவிடு.);. [கூனல் + கிழவன்.]
கூனன்	கூனன்āṉaṉ, பெ.(n.) கூனலுள்ளவன் (பிங்.);; humpback. [கூன் + அன்]
கூணன்முதுகு	கூணன்முதுகுāṇaṉmudugu, பெ.(n.) கூன்முதுகு பார்க்க;See. {k mudugu}. [கூனல் + முதுகு.]
கூனாள்	கூனாள்āṉāḷ, பெ.(n.) கூனி (நன். 276, மயிலை.);; hunch backed woman. [கூன் + (அள்); ஆள்.]

கூனி	கூனி1āṉi, பெ.(n.) 1. கூனலுள்ளவள்; hunchbacked woman. "கூனி தன்னொடு மணமனை புக்கு" (சிலப்.3:171);. 2. இராமபிரான் முடிசூடுதலைச் சூழ்ச்சி செய்து தடுத்த மந்தரை; Mandaraia a slave of {Kaikeyi,} who intrigued with her mistress on the day of {Rama's} coronation and prevented it. 3. வானவில்; rainbow. "கிழக்கில் ஆனிமாதம் கூனிபோட்டால் அறுபதுநாள் மழையில்லை" (யாழ்ப்.);. 4. கூனியிறால் பார்க்க;See. {kilayiral} "கூனிகொத்தி... கொக்கிருக்கும் பண்ணை" (குற்றா.குற.94);. ம. கூனி; க; ககூனி,கூனி; தெ. கூனிதி; து. கடன, கூனெ;பட. கூனி [கூன் → கூனி.] கூனி2āṉi, பெ.(n.) மீனமாதம் (பங்குனி);;{Paiguni,} the 12th Tamil month. March-April. "ஆனி அடிகோலாதே கூனி குடிபோகாதே" [கூன் → கூனி.] கூனி3āṉi, பெ.(n.)
கூனிக்குயம்	கூனிக்குயம்āṉikkuyam, பெ.(n.) அரிவாள் (அக்.நி.);; sickle. [கூனி (வளைந்த); + குயம். (கொய் → குய் → குயம்);.]
கூனிப்பொடி	கூனிப்பொடிāṉippoḍi, பெ.(n.) கூனியிறால் பாக்க;{see kūni-y-irā/} [கூனி + பொடி.]
கூனிப்போ-தல்	கூனிப்போ-தல்āṉippōtal, 7 செ.கு.வி.(v.i.) மூப்பு முதலியவற்றால் உடல் வளைதல்; to be bent with age, to stoop from infirmity. [கூனி + போ.]
கூனியிறால்	கூனியிறால்āṉiyiṟāl, பெ.(n.) இறால்மீன்வகை (M.M.373);: common shrimp, as hunch backed. மறுவ. கூனிப்பொடி [கூனி + இறால்.]
கூனிரும்பு	கூனிரும்புāṉirumbu, பெ.(n.) 1.வளைந்த இரும்பு; lit., curved iron. 2.அரிவாள்; sickle. "கூனிரும்பினிற் குறைத்து" (நைடத.நாட்டுப்.10.);. [கூன் + இரும்பு.]

கூனு-தல்	கூனு-தல்āṉudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. வளைதல்; to curve, to become crooked, to bend down. "கூனிக் குயத்தின் வாய்நெல் லரிந்து" (பொருக. 242);. 2. முதுகு வளைதல்; to become hunch-backed. ம. கூனுக; க. கோத., கூட. கூனு; தெ.பட.கூனு; து கூனு; கூரு; [கூன் → கூனு.]
கூனை	கூனைāṉai, பெ.(n.) 1. மிடா; large earthen boiler. "கரும்பேந்திரத் தொழுகு சாறகன் கூனையின்" 2. நீர்ச்சால்; baling bucket "விழுந்த பேரைக் கூனைகொண் டமிழ்த்துவார் போல்" [கூல் → கூன் → கூனை (வளைந்த மிடா);.]
கூனைவண்டு	கூனைவண்டுāṉaivaṇṭu, பெ.(n.) பூச்சிவகை (இ.வ.);; a kind of small insect. [கூனை + வண்டு.]
கைஅம்பு	கைஅம்பு kaiambu, பெ.(n.) கைக்கணை; smaller arrow. [கை13 + அம்பு.]
கை ஒப்பிதம்	கை ஒப்பிதம் kaioppidam, பெ.(n.) ஒப்புகைக்கான கையொப்பம்; signature(கொ.நா.ஆவ.35ப.132);. [கை + ஒப்பிதம்.]
கைஒலை கட்டோலை	கைஒலை கட்டோலை gaiolaigaṭṭōlai, பெ.(n.) படி ஒலை; copyof document on hand (கொ.நா.ஆவ.58 ப.247);. [கை + ஒலை + கட்டு + ஒலை.]
கைக்கட்டி	கைக்கட்டி kaikkaṭṭi, பெ.(n.) 1. கையுறை (சூடா);; gloves. 2.அக்குட்புண் (இ.வ.);; boil or tumour in the arm-pit. 3. ஓர் அணிகலன்; an ornament. 4. கைச்சட்டை: hand of shirt. [கை + கட்டி.]
கைக்கட்டுபவளம்	கைக்கட்டுபவளம் kaikkaṭṭubavaḷam, பெ.(n.) பவளத்தாலான ஒருவகைக் கையணி (பர.);; coral bracelet. [கை + கட்டு – பவளம்.]

கைக்கடகம்	கைக்கடகம் gaiggaḍagam, பெ.(n.) கையில் அணியும் கடகம்; a hand bracelet. க. கைகடக;து.க.கிடக. [கை – கட்டு + பவளம்.]
கைக்கடன்	கைக்கடன் kaikkaḍaṉ, பெ.(n.) 1. ஒப்பந்தமுறியோ வட்டியோ இல்லாமல் குறுகிய காலத்தில் திருப்பித்தரும் வகையில் கடனாகப் பெறும் பொருள்கள் அல்லது பணம்: a temporary loan of articles or money without bond or interest. 2.கடப்பாடு; obligation, duty. "உம்முடைய கைக்கடன்றனுயிர்காக்கக் கடவீர்" (கம்பரா.கும்பகர்.355);. மறுவ.கைமாற்றுக்கடன். க. கைகட, கெய்கட;து. கைகட. [கை + கடன்.]
கைக்கடன்தீர்-த்தல்	கைக்கடன்தீர்-த்தல் kaikkaḍaṉtīrttal, 4 செ. குன்றாவி.(v.t.) பெற்ற கடனை அடைத்தல்: to clear it or return a loans. க. கெய்கடதீரிக. [கைக்கடன்+தீர்.]
கைக்கடனாற்றல்	கைக்கடனாற்றல் kaikkaḍaṉāṟṟal, பெ.(n.) உதவிபுரிதலாகிய வேளாண் மாந்தரியல்பு (சூடா.);; rendering assistance, helping, obliging, mentioned as a characteristic of the Velalas. [கை + கடன் + ஆற்றல்.]
கைக்கடனாற்று-தல்	கைக்கடனாற்று-தல் kaikkaḍaṉāṟṟudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) உறுதியின்றி நம்பிக்கை கொடுத்தல்; to assure without any trust. [கை + கடன் + ஆற்று-.]
கைக்கடியாரம்	கைக்கடியாரம் kaikkaḍiyāram, பெ.(n.) கையிலெடுத்தாளும் சிறுகடியாரம்: wrist watch. [கை + கடியாரம்.]
கைக்கடுதாசி	கைக்கடுதாசி kaikkaḍutāci, பெ.(n.) கைச்சீட்டு பார்க்க;see kai-c-cittu. [கை + கடுதாசி.]

கைக்கணக்கு	கைக்கணக்கு1 kaikkaṇakku, பெ.(n.) 1.கணக்குக் குறிக்கப்பெறும் சிற்றேடு; memorandum of accounts. கையைக்கொண்டுஎண்ணப்படும்கணக்கு. 2.சான்றுச்சீட்டு (யாழ்.அக.);; receipt. 3.ஒருறுதி; an assurance. ம. கைக்கணக்கு. [கண் – அக்கு – கணக்கு. கை + கணக்கு.]
கைக்கணக்குமுதல்	கைக்கணக்குமுதல் kaikkaṇakkumudal, பெ.(n.) பழைய வரிவகை. (S.I.I.VI.33);; a kind of ancient tax. [கை + கணக்கு + முதல்.]
கைக்கணிசம்	கைக்கணிசம் kaikkaṇisam, பெ.(n.) கையால் மதிக்கும் மதிப்பு: estimation of weight or quantity by the hand. [கை + கணிசம்.]
கைக்கனை	கைக்கனை kaikkaṉai, பெ.(n.) கைஅம்புபார்க்க;see kai-ambu. [கை – கணை.]
கைக்கத்தி	கைக்கத்தி1 kaikkatti, பெ.(n.) சிறு கத்தி; pocket knife, small knife. க. கெய்கத்தி;து.கயிகத்தி. [கை + கத்தி. கை : சிறுமை.] கைக்கத்தி2 kaikkatti, பெ.(n.) விரலால் எடுத்துக் கொண்டு அறுக்குங் கத்தி; a surgeon's knife (சா.அக.);. ம.கைக்கத்தி. [கை + கத்தி.]
கைக்கத்திரிகை	கைக்கத்திரிகை gaiggattirigai, பெ.(n.) மயிர் வெட்டுங் கருவி; shears, clipping instrument. 'கைக்கத்திரிகையிட்டு நறுக்கின தலையாட்டத்தை யுடைய பரிகள்' (பு.வெ.3:10,உரை);. [கை + கத்திரிகை.]
கைக்கதவு	கைக்கதவு kaikkadavu, பெ.(n.) சிறு நுழைகதவு; trapdoor. "கைக்கதவும்தாழ்திறக்கக்காண்கிலேன்" (நெல்விடு431);. [கை + கதவு. கடவு → கதவு]

கைக்கரடு	கைக்கரடு kaikkaraḍu, பெ.(n.) முன்கையும் முழங்கையும் இணையும் பொருத்து(வின்.);; wrist. மறுவ.மணிக்கட்டு. [கை + கரடு. கரண் : திரட்சி,முருடு கரண் → கரடு]
கைக்கரண்டி	கைக்கரண்டி kaikkaraṇṭi, பெ.(n.) சிறு கரண்டி; small-spoon, tea-spoon. து. கயிசமுட்டு. [கை + கரண்டி.கரள் → கரண் → கரண்டு → கரண்டி]
கைக்கரணம்	கைக்கரணம் kaikkaraṇam, பெ.(n.) 1.கைச்சாடை (நெல்லை);; sign, as of dumb show. 2. கொத்துக் கரண்டிவகை (இ.வ.);; a small trowel. மறுவ. கைச்சாடை. [கை + கரணம்.]
கைக்கரணை	கைக்கரணை1 kaikkaraṇai, பெ.(n.) கொத்தனார் கைக்கரண்டி; a mason's tool. கைக்கரணை [கை + கரணை.] கைக்கரணை2 kaikkaraṇai, பெ.(n.) கையில் உண்டாகும் ஒருவகைச்சிலந்தி(இ.வ.);; whitlow. [கை + கரணை.கரள் → கரணை: மேல்தோல்சமனற்றும் உரிய நிறமாற்றம் காணப்படுதல்.]
கைக்கரத்தை	கைக்கரத்தை kaikkarattai, பெ.(n.) ஆள் இழுப்பு வண்டி (யாழ்ப்.);; rickshaw. Fr. Carte. [கை+கரத்தை.கரு → கரத்தை : ஒற்றைமாட்டுவண்டி கைக்கரத்தை : கையால் இழுக்கும்வண்டி.]
கைக்கல்	கைக்கல் kaikkal, பெ.(n.) தட்டாங்கல்விளையாட்டில் தரையில் கற்களை வைத்தபின் கையில் எஞ்சியிருக்கும் ஒற்றைக் கல்; the single stone which is in hand after keeping the remaining stones on ground in one of girls lay with stones. மறுவ.ஆட்சிக்கல். [கை + கல்.] விளையாட்டின் தொடக்கத்தில் விளையாட்டுக் கற்கள் மேலெறிந்துபிடிக்கப்படுவதால் அக் கல்லைக் கைக்கல் என்பர்.

கைக்கவளம்	கைக்கவளம் kaikkavaḷam, பெ.(n.) ஒருமுறை கையால் எடுத்து வாயிடும் அளவு உணவு; so much food as is taken with the fingers and put into the mouth. க.கெய்துத்து. [கை + கவளம்.] கைக்கவளம் kaikkavaḷam, பெ.(n.) ஒருமுறை வாயில்போடக் கையால் எடுக்கும் அளவு உணவு; so much food as is taken with the fingers and put into the mouth. க. கெய்துத்து. [கை + கவளம்.]
கைக்கவசம்	கைக்கவசம் kaikkavasam, பெ.(n.) கையுறை: gloves. மறுவ, கையுறை. [கை + கவசம்.]
கைக்கழுத்து	கைக்கழுத்து kaikkaḻuttu, பெ.(n.) முன்கை மணிக்கட்டு; wrist, "திருக் கைக்கழுத்தின் வளையில்" (S.I.I.IV.81);. மறுவ, மணிக்கட்டு, கைக்காடு. [கை + கழுத்து.]
கைக்கறுப்பு	கைக்கறுப்பு kaikkaṟuppu, பெ.(n.) உள்ளங்கை கறுக்கும்ஒருவகைத்தோல்நோய்(பால்வினைநோய்);; a venereal affection by which the palm is rendered black. [கை + கறுப்பு.]
கைக்காசு	கைக்காசு kaikkācu, பெ.(n.) 1.கையிலுள்ள காசு, cash on hand. 2.முதலீடு (மூலதனம்); கைக்காசிற்கு இழப்பில்லாமல் வணிகம் நடத்து. |கை + காசு.]

கைக்காணம்	கைக்காணம் kaikkāṇam, பெ.(n.) கையூட்டு (இ.வ..);; bribe. மறுவ. கையூட்டு. ம.கைக்கரணம். [கை + காணம். காணம் : பழங்காலக் காசு.]
கைக்காணி	கைக்காணி kaikkāṇi, பெ.(n.) காணிக்கை,கொடை; present, gift. 'இடப விலச்சனையைக் கைக் காணியாக இட்டு' (கலித், 82:12.உரை);. ம.கய்க்காணம். [கை + காணி.]
கைக்காணிக்கை	கைக்காணிக்கை kaikkāṇikkai, பெ.(n.) 1.கையால் அளிக்கும் காணிக்கை; present given with hand. 2. பெரியோர், மேலானோர், ஆகியோரைக் காணும் காணிக்கை; present given to elders and respected ones on the occassion of a visit or an offering to God while visiting a temple. க. கெய்காணிகெ.
கைக்காப்பு	கைக்காப்பு kaikkāppu, பெ.(n.) கையிலணியுங் காப்பு; wristlet, bracelet. க. கெய்கட்டு. [கை + காப்பு.]
கைக்காய்	கைக்காய் kaikkāy, பெ.(n.) சதுரங்கம் போன்ற ஆட்டங்களில் ஆடுவதற்காகக் கையில் வைத்திருக்கும் காய்; a die cat chess etc. that is in one's hand. க.கெய்குதுரெ. [கை + காய்.]
கைக்காய்ச்சல்	கைக்காய்ச்சல் kaikkāyccal, பெ.(n.) கையில் உண்டாகும் ஒருவகைஎரிச்சல்; a burning sensation in hand. [கை + காய்ச்சல்.]

கைக்காரன்	கைக்காரன்1 kaikkāraṉ, 1. உதவுபவன்; one who helps others. 2. பணக்காரன்; rich man. க.கெய்ருடக [கை + காரன்.] கைக்காரன்2 kaikkāraṉ, பெ.(n.) 1. வல்லாளன்: man of ability or skill. 2. செல்வன் (இ.வ.); wealthy person. ம. கய்க்காரன், கைக்காரன்;க.கெய்ருடக. [கை + காரன்.] கைக்காரன்3 kaikkāraṉ, பெ.(n.) 1.சூழ்ச்சியாளன்; a man of invention, sagacious person. 2. ஏமாற்றுபவன்; deceiver. க.கெய்கார.
கைக்காரியம்	கைக்காரியம் kaikkāriyam, பெ.(n.) கைவேலை (உ.வ.);; work on hand, immediate engagement. [கை + காரியம்.]
கைக்காளவாய்	கைக்காளவாய் kaikkāḷavāy, பெ.(n.) சுண்ணாம்பு கடுவதற்குக் கிணறுபோலக் கட்டப்பட்ட காளவாய் (கட்டட.நாமா.9);; a kind of lime kiln. [கை + காளவாய்.]
கைக்காறை	கைக்காறை kaikkāṟai, பெ.(n.) ஒருவகைக் கையணி; bracelet, arm-ring. 'திருக்கைக்காறை யொன்று'(S.I.I.II.144);. [கை + காறை.]
கைக்கிட்டி	கைக்கிட்டி kaikkiṭṭi, பெ.(n.) கைகளிலிட்டு இறக்குங் கோல் (வின்.);; instrument of torture for the hand. [கை + கிட்டி.]
கைக்கிரியை	கைக்கிரியை kaikkiriyai, பெ.(n.) கையினாற் செய்யும் வேலை; the work done with hand, manual labour. [கை + கிரியை.]

கைக்கிளவர்	கைக்கிளவர் kaikkiḷavar, பெ.(n.) கைக்கோளர் பார்க்க;see kai-k-olar. மறுவ, கைக்குளர் கைக்கொளவர். [கை – கிளவர் (கொ.வ.);.]
கைக்கிளவன்.	கைக்கிளவன். kaikkiḷavaṉ, பெ.(n.) கைக்கோளன் (இ.வ..); பார்க்க;see kai-k-kolan. [கை + கிளவன்(கொ.வ.);.] கை:சிறுமைப்பொருள் முன்னொட்டு,கிளை ஒழுக்கம்.கை + கிளை.
கைக்கிளை	கைக்கிளை kaikkiḷai, பெ.(n.) 1. ஒருதலைக் காமம்; unreciprocated sexual love, as one sided. "கைக்கிளை முதலாப் பெருந்திணை யிறுவாய்" (தொல்,பொருள் அகத்.1);. 2. ஐந்து விருத்தச் செய்யுளில் ஒருதலைக் காமத்தைப்பற்றிக் கூறும் சிற்றிலக்கியம்(இலக்.வி827);; poem in five viruttam versestreating of unrecipocated love. 3.ஏழிசையுள் மூன்றாவதாகிய காந்தாரப்பண் (திவா.);; the third note of the gamut one of seven isai. 4. மருட்பா பார்க்க;see marutpa, a kind of verse. "கைக்கிளை பரிபாட் டங்கதச்செய்யுளோடு"(தொல்.பொருள்.430);. கை - சிறுமைப் பொருள் முன்னொட்டு. கிளை , ஒழுக்கம். [கை + கிளை + திணை.] கைக்கிளையாவது, ஆடவன் பெண்டு ஆகிய இருவருள்ளும் ஒருவருக்கே காதல் இருப்பது. இது ஒருதலைக் காமம். கை என்பது பக்கம். கிளை என்பது நேயம். ஆகவே கைக்கிளை என்பது ஒருதலைக் காதல் (தமிழர் திருமணம் 28);.
கைக்கிளைத்தி னை	கைக்கிளைத்தினை kaikkiḷaittiṉai, பெ.(n.) கைக்கிளையைப்பற்றிக் கூறும் திணை (தொல், பொருள்.1, உரை);; theme treating of kai-k-kilai [கை + கிளை + திணை.]
கைக்கிளைமருட் பா	கைக்கிளைமருட்பா kaikkiḷaimaruṭpā, பெ.(n.) மருட்பாவகை (பாப்பா.132);, a kind of verse. [கை + கிளை + மருட்பா.]
கைக்கீறல்	கைக்கீறல் kaikāṟal, பெ.(n.) கைக்கீறுபார்க்க;see kai-k-kiru. [கை + கீறல்.]

கைக்கீறு	கைக்கீறு kaikāṟu, பெ.(n.) தற்குறிக் கீற்று; signature mark made by an illiterate person. ம.கைக்கீறு. [கை + கீறு,]
கைக்குக்கீழ்	கைக்குக்கீழ் kaikkukāḻ, வி.எ.(adv.) பிறரது ஆளுகைக்கு உட்பட்டு; under (another); control or authority, the state of being at (another); disposition. க. கெய்கௌகெ.. [கை + கு +கீழ்,]
கைக்குட்டை	கைக்குட்டை1 kaikkuṭṭai, பெ.(n.) சிறுதுண்டு; hand kerchief. க. கெய்பாவட கெய்வட்ட. [கை + குட்டை(கை-சிறுமைப்பொருள்முன்னொட்டு);.] கைக்குட்டை2 kaikkuṭṭai, பெ.(n.) இரண்டு மணிக்கட்டுகளையும் பிணைக்கும் கயிறு அல்லது தொடரி(சங்கிலி);; handcuff. மறுவ..கைவிலங்கு, கைக்களை. [கை + குட்டை.]
கைக்குடை	கைக்குடை kaikkuḍai, பெ.(n.) சிறுகுடை; parasol, small umbrella. "அலர்கதிர் ஞாயிற்றைக் கைக்குடையுங்காக்கும்."(அறநெறி.43);. [கை-குடை.(கை-சிறுமைப்பொருள்முன்னொட்டு);.]
கைக்குத்தலரிசி	கைக்குத்தலரிசி kaikkuttalarisi, பெ.(n.) நெல்லை உரலிலிட்டு உலக்கையால்குத்தி ஆக்கப்படும்அரிசி; rice got by pounding paddy with pestle in mortar. [கை + குத்தல் + அரிசி.] கைக்குத்தலரிசி kaikkuttalarisi, பெ.(n.) கையால் குத்தியமுனை முறியாத அரிசி; rice obtained by hand pounding. [கை + குத்தல் + அரிசி.] நெல்லை.ஆலையில் இட்டு அரைத்து அரிசியாக்காமல் உரலிலிட்டு உலக்கையால் குத்தி எடுக்கும் அரிசி.

கைக்குத்து	கைக்குத்து kaikkuttu, பெ.(n.) கைமுட்டியால் தாக்குகை; blow with the fist cuff in boxing. "கைக்குத்தது படலும்"(கம்பரா.முதற்போ.176);. ம.கைக்குத்து. [கை + குத்து.]
கைக்குதல்	கைக்குதல் kaikkudal, தொ.பெ.(vbl.n.) கசத்தல்; being bitter (சா.அக.);. [கை → கைக்கு.]
கைக்குதவு-தல்	கைக்குதவு-தல் kaikkudavudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஏற்றபொழுதிற் பொருள் வகையாலோ வினை வகையாலோ உதவிசெய்தல்; to be opportunely useful, to be of timely help. [கைக்கு + உதவு-.]
கைக்குந்தாலி	கைக்குந்தாலி kaikkundāli, பெ.(n.) சிறுகுந்தாலி; a small hoe. க. கெய்குத்தலி:பட கைகுத்தலி. [கை + குந்தாலி.]
கைக்குநீர்கொள்(ளு)-தல்	கைக்குநீர்கொள்(ளு)-தல் kaikkunīrkoḷḷudal, 16.செ.கு.வி.(v.i.) சிறுநீர்விடுதல்(யாழ்.அக.);: lit.to take Water for washing hands, while going to pass urine (used euphemistically);. ம.கைக்கினி கொள்ளுக. [கைக்கு + நீர் + கொள்(ளு);-.]
கைக்குமெய்க்குமில்லாமை	கைக்குமெய்க்குமில்லாமை kaikkumeykkumillāmai, பெ.(n.) உண்ணவும் உடுக்கவுமில்லாத நிலை; the struggle of existence for food and cloth. [கைக்கும் + மெய்க்கும் + இல்லாமை.]
கைக்குவா-தல் (கைக்கு வருதல்)	கைக்குவா-தல் (கைக்கு வருதல்) kaikkuvādalkaikkuvarudal, 18 செ.கு.வி.(v.i.) 1.கையிற்கிட்டுதல்: to come to hand. 2. மகன் தந்தைக்கு உதவியாய் வருவதுபோல், பயன் உள்ளதாக இருத்தல், உதவி செய்தல்; to become useful or afford assistance, as a grown up son to his father. க. கெய்கெபரு. [கைக்கு + வா-.]
கைக்குழந்தை	கைக்குழந்தை kaikkuḻndai, பெ.(n.) 1. இடுப்புப் பிள்ளை; small baby. 2.சிறுகுழந்தை; infant. ம. கைக்குஞ்து: க. கெய்கூசு: பட கைகூசு, [கை + குழந்தை (கை - சிறுமைப் பொருள் முன்னொட்டு);]

www.valluvarvallalarvattam.com 8703 of 19068.

கைக்குழவி	கைக்குழவி1 kaikkuḻvi, பெ.(n.) கைக்குழந்தை பார்க்க;see kai-k-kulandai. "மூர்த்திகைக் குழவியே போல் முதற்புரியாடல்" (கந்தபு:திருவவ.114);. [கை + குழவி.] கைக்குழவி2 kaikkuḻvi, பெ.(n.) சிறிய அம்மிக் குழவி; small macerating stone. [கை + குழவி.]
கைக்குழி	கைக்குழி kaikkuḻi, பெ.(n.) அக்குள், கமுக்கட்டு; the arm-pit. ம.கய்க்குழி(கைக்கூடு);;க.கங்குள்:தெ.சங்கலு:து. கிதுகில்: படக்குவ. [கை + குழி.]
கைக்குழித்தாமரை	கைக்குழித்தாமரை kaikkuḻittāmarai, பெ.(n.) அக்குளில் தோன்றும்புண்வகை (யாழ்.அக.);: atumour in the arm-pit (செ.அக.);. [கை – குழி + தாமரை.]
கைக்குழைச்சு	கைக்குழைச்சு kaikkuḻaiccu, பெ.(n.) மணிக்கட்டு (இ.வ.);: wrist(செ.அக.);. [கை + குழைச்சு.]
கைக்குள்	கைக்குள்1 kaikkuḷ, பெ.(n.) 1. உடனே (யாழ்.அக.); ; immediately 2. சடுதி; quick (செ.அக.);. [கை + கு + உள்.] கைக்குள் kaikkuḷ, பெ.(n.) கட்டுப்பாடு; control.obedience. என் கைக்குள்ளேயே வளர்ந்தவன். [கை + உள்.]
கைக்குள்வளர்-தல்	கைக்குள்வளர்-தல் kaikkuḷvaḷartal, 2செ.கு.வி.(v.i.) ஒருவர் பொறுப்பில் வளர்தல்; to grow in one's custody. என் கைக்குள் வளர்ந்தவன் என்னையே எதிர்க்கின்றான். [கைக்குள் + வளர்-.]

கைக்குள்ளா-தல்	கைக்குள்ளா-தல் kaikkuḷḷātal, பெ.(n.) 1. வெற்றி பெறல்; gaining success. 2.வயப்படுத்துதல்; winning (சா.அக.);. [கைக்குள் + ஆதல். ஆதல்-து.வி.]
கைக்குளசு	கைக்குளசு kaikkuḷasu, பெ.(n.) கைக்குழைச்சு பார்க்க;see kai-k-kulaiccu. [குழைச்சு → குளசு. கை + குளசு.]
கைக்குளர்	கைக்குளர் kaikkuḷar, பெ.(n.) கைக்கோளர்; a class of weavers. மறுவ. கைக்குளர்: கைக்கொளவர். [கை + கோளர் + குளர்.]
கைக்குற்றம்	கைக்குற்றம் kaikkuṟṟam, பெ.(n.) 1. கைத்தவறு; Slip of the hand. 2. சிறுபிழை; lapse, slight, accidental mistake. ம.கைக்குற்றம்;க.கெய்தப்பு. [கை + குற்றம்.]
கைக்குறி	கைக்குறி kaikkuṟi, பெ.(n.) 1. வாழ்வின் போக்கினைக் குறிப்பதாகக் கருதும் கைவரி (இரேகை);; lines on the palms as indicating one's career or course of life. 2. கையளவு; handful 'கைக்குறியாப்பை வாங்குவது' (ஈடு, 1,4:6);. [கை + குறி.]
கைக்குறிப்பு	கைக்குறிப்பு kaikkuṟippu, பெ.(n.) நினைவுக் குறிப்பு; written record, memorandum (செ.அக.); ம.கைக்குறிப்பு; க. கெய்காகத;து.கயிகன்னெ. [கை + குறிப்பு.]
கைக்குறிப்பேடு	கைக்குறிப்பேடு kaikkuṟippēṭu, பெ.(n.) 1. அற்றைக்குறிப்பேடு; rough day book. 2. வருவாய்த்துறையினரின் நாட்குறிப்பு; ittah book of the Revenue official. [கை + குறிப்பு + ஏடு.]
கைக்குன்று	கைக்குன்று kaikkuṉṟu, பெ.(n.) யானை; elephant (சா.அக);. கைக்குன்று [கை + குன்று.]

கைக்கூச்சம்	கைக்கூச்சம் kaikāccam, பெ.(n.) ஈயாமை, இவறற்றனம்(கஞ்சத்தனம்); (இ.வ.);; miserliness. [கை + கூச்சம்.]
கைக்கூட்டம்	கைக்கூட்டம் kaikāṭṭam, பெ.(n.) அணிவகுப்புக் கூட்டம்; battle array. "கைக்கூட்ட மிட்டாற்போலே என்னவுமாம்" (திங் பெரியாழ்.5:2:1,வியா);(செ.அக.); [கை + கூட்டம்.]
கைக்கூட்டன்	கைக்கூட்டன் kaikāṭṭaṉ, பெ.(n.) காவற்காரன்; watchman, warder, prison guard. 'ராஜபுத்ரனைச் சிறையிலே இட்டுவைத்தால் கைக்கூட்டனுக்குப் பாலுஞ் சோறும் இடுவாரைப் போல'(ஈடு,7,10:8); [கை + கூட்டன்.]
கைக்கூலி	கைக்கூலி1 kaikāli, பெ.(n.) 1.அற்றைக்கூலி; daily wages. 2. கையிலே கொடுக்கும் விலைப்பொருள்; cash payment. 'கைக்கூலி கொடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்"(ஈடு4,6:1);. கையூட்டு; bribe, glove money. ம.கைக்கூலி: க. கைகூலி, கெய்கூலி. [கை + கூலி.] கைக்கூலி2 kaikāli, பெ.(n.) 1. மணமகளுக்குப் பெண்வீட்டார் கொடுக்கும் தொகை (வின்.);: money paid by the parents of the bride to the bridegroom. 2. கையூட்டு; bribe. 'கைக்கூலி தான்வாங்கு காலறுவான்" (தனிப்பா.1,108:47);. ம.கய்க்கூலி;க. கெய்கூலி. [கை + கூலி.]
கைக்கூலிக்காரன்	கைக்கூலிக்காரன் kaikālikkāraṉ, பெ.(n.) நாட் கூலிக்குப் பணி செய்பவன்; a day labourer. க. கெய்கூலிகார. [கை + கூலி + காரன்.]
கைக்கெளிமை	கைக்கெளிமை kaikkeḷimai, பெ.(n.) உள்ளீடற்று எடையில்லாத மென்மை (இலேசு);; lightness. [கை + கு + எளிமை.]

கைக்கேடு	கைக்கேடு kaikāṭu, பெ.(n.) 1. கீழறுப்பு; treachery. 2. எதிர்பாராது நேர்ந்த கேடு; unintentional error, accidental loss. [கை + கேடு.]
கைக்கேடுபோ-தல்	கைக்கேடுபோ-தல் kaikāṭupōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) பிறர் சூழ்ச்சிக்குட்பட்டுக் கேடு அடைதல்; to run risk or loss unawares by another's deception. [கை + கேடு + போ-.]
கைக்கை	கைக்கை kaikkai, பெ.(n.) 1. கசப்பு: bitter. 2.வெறுப்பு; aversion. [கை + கை.]
கைக்கொட்டை	கைக்கொட்டை1 kaikkoṭṭai, பெ.(n.) கைத்திண்டு (வின்.);; pillow cushion for the arm (செ.அக.);. மறுவ. கைத்திரண்டு. [கை + கொட்டை.]
கைக்கொடு-த்தல்	கைக்கொடு-த்தல் kaikkoḍuttal, 4 செ.குவி (v.i.) கைகொடு பார்க்க;see Kai-kodu. "நற்சவையிற். கைக்கொடுத்தல் சாலவு முன்னினிதே" (இனி .நாற்.2);. [கை + கொடு-.]
கைக்கொள்(ளு)	கைக்கொள்(ளு)1 kaikkoḷḷudal, 13 செ. குன்றாவி.(v.t.) 1.கையில் எடுத்துக் கொள்ளுதல்; to take in hand, take up, occupy, have in charge. "கணவிர மாலை கைக்கொண் டென்ன"(மணிமே. 5:48);. 2. பேணிக் கொள்ளுதல்; to observe; to practise; to maintain. அறத்தைக் கைக்கொண்டு நடக்கிறார்கள். 3. ஏற்றுக் கொள்ளுதல், ஒப்புக் கொள்ளுதல், மேற்கொள்ளுதல்; to accept, adopt, admit. 'சொன்னவார்த்தை ஆப்தமென்ற கைக் கொள்ள வேண்டும்படி ' (ஈடு.4:7.பிர.);. 4. கவர்தல்: to seize.grasp. "கணநிரைகைக்கொண்டு" (பு.வெ.1:9);. 5.வளைத்துக் கொள்ளுதல்; to surround. "கண்ணுதலோ னிருமருங்கு மொன்றாகக் கைக் கொண்டார்" (கோயிற்பு.பதஞ்.18);. ம.கய்க்கொள்ளுக. கைக்கொள்ளுக;க.கெய்கொள்: தெ. கைகொனு. [கை + கொள்.] கைக்கொள்(ளு)2 kaikkoḷḷudal, பெ.(n.)

கைக்கொள்	கைக்கொள்3 kaikkoḷ, பெ.(n.) தலைவன் தலைவி யரின் களவுகற்பொழுக்கங்கள்(தொல்.பொருள்.498, உரை);; life of hero and heroin through clandestine union or arranged marriage. [கை + கொள்]
கைக்கொளவர்	கைக்கொளவர் kaikkoḷavar, பெ.(n.) 1.அரசனைச் சூழ்ந்துபாதுகாக்கும்பொறுப்பேற்றபடைமறவர்; special body guards of the king in the army. 2. நெசவாளர்; Weaver. [கை +(கொளுவர்); கொளவர்.] அரசனைப் பாதுகாக்கும் பொறுப்பைக் கையில் கொண்டவர்.
கைக்கொளவன்	கைக்கொளவன் kaikkoḷavaṉ, பெ.(n.) போரில் அரசனைப் பாதுகாக்கும் மெய்காப்பு மறவன்; a soldier who takes the responsibility of guarding the royal king. மறுவ.கைக்கோளன். [கை+(கொளுவன்); கொளவன்.]
கைக்கோட்சேனாதிபதி	கைக்கோட்சேனாதிபதி kaikāṭcēṉādibadi, பெ.(n.) மண்வெட்டி; a spade, a hoe. ம. கய்க்கோட்டு. [கை + கோட்டு + சேனாதிபதி.]
கைக்கோட்டு	கைக்கோட்டு kaikāṭṭu, பெ.(n.) மண்வெட்டி; a spade, a hoe. கைக்கோட்டு ம.கய்க்கோட்டு. [கை + (கொட்டு); கோட்டு.]
கைக்கோட்டை	கைக்கோட்டை kaikāṭṭai, பெ.(n.) யானை; elephant. [கை + (கோடு); கோட்டை.]
கைக்கோடரி	கைக்கோடரி kaikāṭari, பெ.(n.) சிறு கோடரி: hatchet, Small axe, hand axe. ம.கைக்கோடாலி; க.கெய்கொடலி.கைகோட்லி; தெ. செயிகொட்டலி;படட. கைகொடலி. [கை + கோடரி.]

கைக்கோரணி	கைக்கோரணி kaikāraṇi, பெ.(n.) 1. கைச்சாடை (வின்.);; signs with the hands, as of a dumb person or a dying man(சா.அக.);. [கை + கோரணி.குறள் → குரண் → குரணி → கோரணி (கொ.வ.);.]
கைக்கோரணி காட்டு-தல்	கைக்கோரணி காட்டு-தல் kaikāraṇikāṭṭudal, 5.செ.கு.வி.(v.i.) இறக்குந்தறுவாயிலிருத்தல்(இ.வ.);; to be at the point of death. [கை + கோரணி + காட்டு-.]
கைக்கோல்	கைக்கோல்1 kaikāl, பெ.(n.) 1.ஊன்றுகோல்; staff, walking stick. "தன்கைக்கோலம்மனைக்கோலாகிய ஞான்று" (நாலடி.14); . 2.பற்றுக் கொடிறு; goldsmith's pincers. "கைக்கோற் கொல்லன்"(சிலப்.16:108);. ம.கைக்கோல்;க.கெய்கோலு. [கை + கோல்.] கைக்கோல்2 kaikāl, பெ.(n.) செங்கோல்; sceptre. "எழுமேதி னிக்குங் கைக்கோல் செலுத்துங் குலோத்துங்கன்"(குலோத்.கோ.391);. [கை + கோல்.]
கைக்கோலிளையர்	கைக்கோலிளையர் kaikāliḷaiyar, பெ.(n.) கையில் கோல் பிடித்துக் காவற்றொழில் புரிவோர்; watchmen, guards, as holding a staff. "காவற் றொழிலொடு கைக்கோ லிளையரும்" (பெருங். உஞ்சைக்.57:70);. [கை + கோல் + இளையர்.]
கைக்கோள்	கைக்கோள் kaikāḷ, பெ.(n.) கைப்பற்றிக் கொள்ளுதல்; seizure. [கை + கோள்.]
கைக்கோள்முதலி	கைக்கோள்முதலி kaikāḷmudali, பெ.(n.) கைக்கோளக் குடியினரின் தலைவர்; chief of the Kaikkola caste. "கைக்கோளர்க்கும் கைக்கோள் முதலிகளுக்கும் உள்ள மனையும்" (தெ.இ.கல்.தொ:I:121); [கைக்கோள் + முதலி.]
கைக்கோளப்படை	கைக்கோளப்படை kaikāḷappaḍai, பெ.(n.) சோழர் சிறப்புப்படை; special army of Cōlās. [கைக்கோள் + படை.] "ஸ்ரீ ராஜராஜ தேவர், கைக்கோளப்படை பிரந்தகந் தெரிஞ்ச கைக்கோளரும் சூத்திரசோழந் தெரிஞ்ச கைக்கோளரும் பாண்டிய குலாசநித் தெரிஞ்சகைக்கோளரும்" (தெ.கல்.தொ.4.கல்.391); நான்கு வகைகளைக் கொண்ட இப் படைப் பிரிவு முதல் இராசராசன் ஆட்சியில் சிறந்த படைப்பிரிவாக இருந்ததாம். (கல்.அக.);.

கைக்கோளர்	கைக்கோளர்1 kaikāḷar, பெ.(n.) கைக்கோளன் பார்க்க;see kai-kōlan. கைக்கோளர்2 kaikāḷar, பெ.(n.) நெசவுத்தொழில் செய்வோர்; weavers community. "கங்கநல்லூர் கைக்கோளருங்"(ஆவ.2கட்.11ப.24);. [கை + கோளர்.] கைக்கோளர்3 kaikāḷar, பெ.(n.) நெசவாளர்; weavers. [கை + கோள் + ஆர்.] கைக்கோளர்4 kaikāḷar, பெ.(n.) அரசரின் படைப்பிரிவில் வரி தண்டுவதற்காகத் தேர்ந்தெடுத்த படை மக்கள்; selected people in the administration for collection of tax using mild power. "இரட்டித்துவந்த பொன் 30 தண்டப் போந்த சமரகேசரித் தெரிந்த கைக்கோளர் தண்டிப்பொன் கொண்ருவருக வென்று இராஜராஜ மாராயர் கடையீடு வரக்காட்ட" SII.XXII. Pt.1, 27-5p.21). [கை + கோள் + அர்.]
கைக்கோளன்	கைக்கோளன் kaikāḷaṉ, பெ.(n.) 1. போர்க் காலத்தில் அரசனைச் சூழ நின்று பாதுகாக்கும் பொறுப்பேற்றுச் சூளுரைக்கும் சிறப்புப்படைமறவன்; special army men who function as reliable bodyguards of the king. 2. இன்று பெரும்பாலும் நெசவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் ஒரு தமிழ்க்குடியினன்; a caste, now mostly weavers, found in all districts. ம.கய்க்கோளன்;தெ.கைகோல. [கைக்கொளவன் → கைக்கோளன்.]
கைக்கோளன்காடி	கைக்கோளன்காடி kaikāḷaṉkāṭi, பெ.(n.) 1. நெசவுக்காரர் ஆக்கும் அரிசிக்காடி, fermented liquid prepared from boiled rice and used by weavers for yarns. 2. ஆறு மாதத்திய காடி; fermented liquid six months old (சா.அக.);. [கைக்கோளன் + காடி.]
கைகட்டிநில்(-தல்) (கைகட்டிநிற்றல்)	கைகட்டிநில்(-தல்) (கைகட்டிநிற்றல்) gaigaṭṭiniltalgaigaṭṭiniṟṟal, 14 செ.கு.வி.(v.i.) கைகளைக் கட்டிக்கொண்டு வணங்கி நிற்றல்; to stand submissively with folded arms. [கை + கட்டி + நில்-.]
கைகட்டு	கைகட்டு gaigaṭṭu, பெ.(n.) கூலியாள்களின் சேர்க்கைக் கூட்டம் (இ.வ.);; batch, as of workmen. [கை + கட்டு-.]

கைகட-த்தல்	கைகட-த்தல் gaigaḍattal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வயப்படாமல் மீறுதல்; to pass beyond one's control. 'நின்னைக்கைகடந்துநின்னுண்கண்களே, எனக்குச் சொல்லலுறுவதொரு காரியம்'(குறள் 1271,உரை);. 2. கைக்கு எட்டாமற்போதல்; to escape; to pass out of one's hands; to pass beyond one's reach. "தோண் முயங்கிடாது…. கைகடக்க விட்டிருந்து" (கம்பரா.கார்மு.54);. [கை + கட-.]
கைகடந்தபோகம்	கைகடந்தபோகம் gaigaḍandapōgam, பெ.(n.) மிகுதியான காமம்; too much of indulgence in sexual intercourse (சா.அக.);. [கை + கடந்த + போகம்.]
கைகடி-த்தல்	கைகடி-த்தல் gaigaḍittal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) கைமுதலுக்கு இழப்பு நேர்தல்; to loss (of capitalin hand);. ம.கைகடிக்குக. [கை + கடி.]
கைகடை-தல்	கைகடை-தல் gaigaḍaidal, 12 செ.குன்றாவி.(v.t.) கையால் கடைதல்; to churn or stir about with the hands. க.கெய்கடெ. [கை + கடை-.]
கைகண்ட	கைகண்ட1 gaiganṭa, கு.பெ.எ.(adj.) தேர்ந்த; skilled. அவர்இந்தத் தொழிலில் கைகண்டவர்(சா.அக.); [கை + கண்ட.] கைகண்ட2 gaiganṭa, கு.பெ.எ.(adj.) நின்ற மதியுடைய, நற்றிறமிக்க; immediatelyuseful, efficacious. "தீவினைக் கருக்கெடும்மிது கைகண்ட யோகமே.(தேவா. 927:5);. [கை + கண்ட.]
கைகண்டசாரம்	கைகண்டசாரம் gaiganṭacāram, பெ.(n.) 1.நவச் சாரம்; chloride of ammonium. 2. கைகண்ட பலன்; the result in hand immediate benefit. [கை + கண்ட + சாரம்.]

கைகண்டது	கைகண்டது gaigaṇṭadu, பெ.(n.) 1.படிப்பினையால் சிறந்ததெனக் கொள்ளப்பட்டது; that which is found usually efficacious after experience. "சான்றோர் புகழும்வெருகெண்ணெய்தவறா திதுகை கண்டோம் நாம்" (பராச சேகரம்.); (சா.அக.);. 2. கைகூடு-தல் பார்க்க;see kai-küdu-. 3. தோன்றினது; that which appeared. [கை + கண்டது.]
கைகண்டபணி	கைகண்டபணி gaigaṇṭabaṇi, பெ.(n.) பழக்கப்பட்ட பணி, தேர்ச்சி பெற்ற பணி; work which is known to a person or to which a person is accustomed. க.கெய்கண்ட கெலச. [கைகண்ட + பணி.]
கைகண்டபயன்	கைகண்டபயன் gaigaṇṭabayaṉ, பெ.(n.) நடைமுறையில் உறுதிப்படுத்தப்பட்ட பயன்; established benefit. [கைகண்ட + பயன்.]
கைகண்டபரிகாரி	கைகண்டபரிகாரி gaigaṇṭabarigāri, பெ.(n.) பட்டறிவு மிக்க மருத்துவன்; an experienced physician (சா.அக.);. [கை + கண்ட + பரிகாரி.]
கைகண்டபலன்	கைகண்டபலன் gaigaṇṭabalaṉ, பெ.(n.) கை கண்ட பயன் பார்க்க;see kai-kanda-payan. [கை + கண்ட + பலன்.]
கைகண்டமருந்து	கைகண்டமருந்து gaigaṇṭamarundu, பெ.(n.) 1. நோய் தீர்க்கும் மருந்து; the medicine which cures a disease. 2. கை தேர்ந்த மருந்து; a medicine the virtues of which are tried. 3. நோய்க்குரிய மருந்து; the medicine which exerts a special action in the prevention and cure of a disease(சா.அக.);. [கை + கண்ட + மருந்து.]
கைகண்டமுறை	கைகண்டமுறை gaigaṇṭamuṟai, பெ.(n.) நுகர்ச்சியால் தெளிந்த முறை; an efficient method determined by experience(சா.அக.);. [கை + கண்ட + முறை.]

கைகண்டயோகம்	கைகண்டயோகம் gaigaṇṭayōgam, பெ.(n.) வழக்கத்தால் நலம்.உள்ளதெனத்தெரிந்தமருந்து; any Medicine found by trial to possess peculiar efficacy in the cure of a particular disease. "கைகண்டயோகந் தடவர் தீரும்"(திவ்.நாய்ச்.12:5);. [கை + கண்ட + யோகம்.]
கைகண்டவள்	கைகண்டவள் gaigaṇṭavaḷ, பெ.(n.) பரத்தை; prostitute (சா.அக.);. [கை + கண்டவள்.]
கைகண்டவேலை	கைகண்டவேலை1 gaigaṇṭavēlai, பெ.(n.) கைகண்டபணிபார்க்க;see kai-kanda-pani. க.கெய்கண்ட கெலச. [கை + கண்ட + வேலை..] கைகண்டவேலை2 ஒருவருக்கு நன்கு தெரிந்த அல்லது பழக்கப்பட்ட வேலை; work which is known to a person or to which a person is accustomed. க.கெய்கண்டகெலச [கை + கண்ட + வேலை.]
கைகம்	கைகம் gaigam, பெ.(n.) வக்கிராந்தி செய் (வைப்பு); நஞ்சு (யாழ்.அக.);; a mineral poison. [கச → கயி → கை → கைகம்.]
கைகயன்.	கைகயன். gaigayaṉ, பெ.(n.) 1.கேகயநாட்டுமன்னன்; king of Kegaya. "கைகயன் மகள் விழுந்தரற்ற" (கம்பரா.கிளைகண்டு.40);. 2. கேகய நாட்டைச் சார்ந்தவன்; inhabitant of Kegaya. "கைகயர் வேந்தன்" (கம்பரா.எழுச்.64);. [கேகயன் → கைகயன்.]
கைகர-த்தல்	கைகர-த்தல் gaigarattal, 3 செ.குன்றாவி (v.t.) ஒளித்தல்; to hide, conceal. "சான்றவர் கைகரப்ப" (பழ.242);. [கை + கர-.]
கைகல-த்தல்	கைகல-த்தல் gaigalattal, பெ.(n.) 3செ.கு.வி.(v.i.); 1.கூடுதல்; to unite. join. "ஆசையிற் கைகலந்து"(திருப்பு:296);. 2.நெருங்கிப்பொருதல்; to engage in a hand-to-hand fight. "மதன் படையுங்கைகலக்குந்தானே" (தனிப்பா. 1,326,24);. [கை + கல-.]

கைகவி-த்தல்	கைகவி-த்தல் gaigavittal, 4 செ.குன்றாவி, (v.t.) 1.கைக்குறியால் அடக்குதல்; to check as by gesture. 'மற்று அவனைக் கைகவித்து' (பாரத வெண்.34.உரை);. 2.புகலிடம்கொடுத்தல்: toprotect. "அஞ்சே லென்றுகைகவியாய்"(திவ். பெரியாழ்.5,3:7);. [கை + கவி-.]
கைகழி-தல்	கைகழி-தல் gaigaḻidal, 3 செ.கு.வி.(v.i.) எல்லை கடத்தல்; to go beyond, exceed the bounds, overstep the limits to go beyond the hand, etc. "அப்ராப்தமானதிலே கைகழியப் போய்"(ஈடு4,6:8); க.கெய்கழி. [கை + கழி-.]
கைகழுவிவிடு-தல்	கைகழுவிவிடு-தல் gaigaḻuviviḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) முடியாதென்று மறுத்தல்; to refuse, to rescue. சாகுந்தறுவாயிலிருந்த ஒரு நோயாளியை மருத்துவர் கைகழுவிவிட்டார்(இ.வ.); [கை + கழுவி + விடு-.]
கைககழுவு	கைககழுவு1 gaigagaḻuvudal, 5 செ.கு.வி (v.i.) கையலம்புதல்; to wash the hands. க. கெய்தொளெ;படகைதோகு. கை + கழுவு-.]
கைகழுவு	கைகழுவு2 gaigaḻuvudal, பெ.(n.) 5 செ.குன்றாவி (v.t.); 1.விட்டு விடுதல்; to relinguish, abandon. 2. பொறுப்பை நீக்கிக்கொள்ளுதல்; to avoid one's responsibility. [கை + கழுவு-.]
கைகளத்துளர்	கைகளத்துளர் gaigaḷattuḷar, பெ.(n.) பெரம்பலூர் மாவட்டச் சிற்றூர்; a village in Perambalur Dt. [கை(சிறு); + களத்தூர்.]
கைகாக	கைகாக kaikāka, பெ.(n.) கைக்காசு பார்க்க;see kai-k-kasu. [கை + காசு}

கைகாட்டி	கைகாட்டி kaikāṭṭi, பெ.(n.) 1.கைகாட்டிமரம்பார்க்க;see kai-kātti-maram. 2. மாமியாரிடத்தில் மருமகள் கைகாட்டியல்லது வாயாற்பேசுதல் கூடா தென்னும் வழக்கத்தையுடைய ஒருசார் கணக்க வகுப்பினர் (இ.வ.);; A caste of accountants, so called from their custom of prohibiting a daughter-in-law, to communicate with her mother-in-law except by signs. ம.கைகாட்டி. [கை + காட்டி.]
கைகாட்டிமரம்	கைகாட்டிமரம் kaikāṭṭimaram, பெ.(n.) ஊர்களுக்குச் செல்லும் வழி சொல்லி அடையாளங் கைகாட்டிமரம் குறிக்கும் மரம்; sign board, semaphore. [கை + காட்டி + மரம்.]
கைகாட்டிவிடு-தல்	கைகாட்டிவிடு-தல் kaikāḍḍiviḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தொழிலைப் பழக்கிக் கொடுத்தல்; to train a person. 2.தான் பொறுப்பேற்காமல் வேறொருவரைக் காட்டிவிடுதல்; to guide one to seek help from some one else. [கை + காட்டி + விடு-.]
கைகாட்டு	கைகாட்டு1 kaikāṭṭudal, 5. செ.கு.வி (v.i.) 1. சைகை காட்டுதல்; to make signs with the hand. "பேதையார் கைகாட்டும்பொன்னும்" (நாலடி.328);. 2. நாட்டியத்தில் தொழிற்கை பிடித்தல்; to gesticulate with hands as dancing girls. 3. கொடியசைத்து அடையாளங்காட்டுதல் (உ.வ.);; to wave the flag, as in railway stations. 4. நோய் அறிய, நாடி பார்க்கக் கையைக் காட்டுதல்; to show hand in order that the physician feels the pulse and diagnoses disease. ம.கை காட்டுக;க.கெய்தோரு. [கை + காட்டு-.] கைகாட்டு2 kaikāṭṭudal, 5.செ.கு.வி.(v.i.) திறமை காட்டுதல்; to exhibit (the power of); one's strength. யாரிடத்தில் கைகாட்டுகிறாய் (உ.வ.);. க.கெய்தோறு. [கை + காட்டு-.] கைகாட்டு3 kaikāṭṭudal, 5.செ.கு.வி.(v.i.) 1.சிறிது கொடுத்தல்; to give a little.

கைகாண்(ணு)	கைகாண்(ணு)1 kaikāṇṇudal, 16.செ.குன்றாவி, (v.t.) பட்டறிவின் வாயிலாக அறிதல்; to find out by experience. "மருந்துகை கண்டேன்" (பெரியபு. கண்ணப்.181);. [கை + காண்(ணு);-.);] கைகாண்(ணு)2 kaikāṇṇudal, 12செ.கு.வி.(v.i.) 1. மெய்ப்பித்தல் (யாழ்ப்.அக.);; to prove, 2. நிறை வேறுதல்; to complete. [கை + காண்(ணு);-.]
கைகாய்த்து-தல்	கைகாய்த்து-தல் kaikāyddudal, பி.வி.2(caus.) எரியச் செய்தல்; to burn, "காடுகை காய்த்திய நீடுநா ளிருக்கை"(பதிற்றுப்.82:9);. [கை + காய்த்து-.]
கைகாய்ப்பு	கைகாய்ப்பு kaikāyppu, பெ.(n.) கடும் உழைப்பில் உள்ளங்கையில் ஏற்படும் தோல் தடிப்பு; hardening of skin in palm due to hard work. [கை + காய்ப்பு.]
கைகாரன்	கைகாரன் kaikāraṉ, பெ.(n.) கைக்காரன் பார்க்க: See kai-k-kāran. [கை + காரன்.]
கைகால்கரணைவிழல்	கைகால்கரணைவிழல் kaikālkaraṇaiviḻl, பெ.(n.) கைகால்பருத்ததனால் அல்லது வீங்குவதால் மடிப்பு விழுதல்; formation of folds in the cutaneous portion of the limbs from corpulency or swelling(சா.அக.);. [கைகால் + கரணை + விழல்.]
கைகால்நடுக்கம்	கைகால்நடுக்கம் kaikālnaḍukkam, பெ.(n.) 1.கை கால் இவற்றில் காணப்படும் நடுக்கம். shivering of the limbs. 2. குழந்தை அல்லது வலுவில்லார்க்கு ஏற்படும் நடுக்கம்; inability to keep the fingers and toes free from continued motion as in convalescents or children (சா.அக.);. [கைகால் + நடுக்கம்.]
கைகால்பிடி-த்தல்	கைகால்பிடி-த்தல் kaikālpiḍittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) வெந்நீரிட்டுக் கைகால்களைத் தடவிப் பிடித்து பலவாறு திருப்பி நெட்டி முறித்தல்; to press and rub over the limbs at the same time bending and racking the joints especially when giving a hot bath (சா.அக.);. [கைகால் + பிடி-.]
கைகால்முடக்கு	கைகால்முடக்கு kaikālmuḍakku, பெ.(n.) 1. கை கால் மரத்து நீட்டவும் மடக்கவும் முடியாமற்போகும் ஒருவகை ஊதை (வாத); நோய்; a kind of rheumatic affection of the limbs arising from undue pressure exerted in the nervous system due to forcible throwing of stones, bending of bows etc. (சா.அக.);. [கை + கால் + முடக்கு.]

கைகால்முரடுகட்டு-தல்	கைகால்முரடுகட்டு-தல் gaigālmuraḍugaḍḍudal, 5.செ.குன்றாவி(v.t.) முழங்கை முழங்கால் ஆகியவை திருப்ப முடியாது கரடு கட்டுதல்; the hardening or stiffening of a joint such as the elbow or knee in which there is no rotatary movement (சா.அக.);. [கைகால் + முரடு + கட்டு-.]
கைகால்முறுக்கு-தல்	கைகால்முறுக்கு-தல் kaikālmuṟukkudal, 8 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. கைகால்களைப் பலவாறு திருப்புதல்; twisting the limbs in various ways for the purpose of stimulating the circulation of blood. 2 கைகால் பிடித்தல் பார்க்க;see kai-kai-pid. [கை + கால் + முறுக்கு-.]
கைகால் வலி	கைகால் வலி kaikālvali, பெ.(n.) கைகால் குத்தல் அல்லது குடைச்சல்; intense pricking or boring pain in the extremities (சா.அக.);. [கை + கால் + வலி.]
கைகால் வழங்காமை	கைகால் வழங்காமை kaikālvaḻṅgāmai, பெ.(n.) 1.கையால் பயன்படாதிருத்தல்; the state of being in capable of using hands and feet. 2 கைகால் செயல் இழத்தல்: deadening, or loss of motion and sensation of the limbs through paralytic attack (சா.அக.);. [கை + கால் + வழங்காமை.]
கைகால்வற்று-தல்	கைகால்வற்று-தல் kaikālvaṟṟudal, 5.செ.கு.வி.(v.i.) கை கால் சூம்புதல்: atrophy of the limbs (சா.அக.);. [கை + கால் + வற்று-.]
கைகால்வாங்கு-தல்	கைகால்வாங்கு-தல் kaikālvāṅgudal, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) கைகால் நீக்குதல்: amputation of the limbs (சா.அக);. [கை + கால் + வாங்கு-.]
கைகால்விழு-தல்	கைகால்விழு-தல் kaikālviḻudal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) கைகால் உணர்ச்சி அசைவு ஆகியவை இல்லாமற் போதல்; to lose motion and sensation of the limbs through paralytic attack(சா.அக.);. [கைகால் + விழு-.]
கைகால்வீங்கு-தல்	கைகால்வீங்கு-தல் kaikālvīṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1.கைகால் பொதுவாக வீங்கிக்கொள்ளுதல்; to swell, of the limbs ordinarily from a disease. 2. சாவுக்குறி அடையாளமாகப் புறங்கை புறங்கால் வீங்குதல்; to swell, of in-steps, back of the palm indicating fata ltermination. [கை + கால் + வீங்கு-.]
கைகால்வெடிப்பு	கைகால்வெடிப்பு kaikālveḍippu, பெ.(n.) கைகால்களில் ஏற்படும் வெடிப்பு; crack or fissure of the extremities through bilious disorders or frost bite (சா.அக.);. [கைகால் + வெடிப்பு.]

கைகாலசதி	கைகாலசதி kaikālasadi, பெ.(n.) வலுக்குறைவினால் உண்டாகும் கைகாலுளைச்சல்; exhaustion of the limbs through weakness(சா.அக.);. [கை + கால் + அசதி.]
கைகாலடி-த்தல்	கைகாலடி-த்தல் kaikālaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பக்கவூதையால் கை கால் உணர்ச்சியறல்; to be attacked with paralysis of the limbs (சா.அக.);. [கை + கால் + அடி-.]
கைகாலதிர்ச்சி	கைகாலதிர்ச்சி kaikāladircci, பெ.(n.) கைகால் நடுக்கம்; trembling of hand and leg(சா.அக.);. [கை + கால் + அதிர்ச்சி.]
கைகாலயர்-தல்	கைகாலயர்-தல் kaikālayartal, 2 செ.கு.வி (v.i.) கைகால் கனத்து, திமிர்த்து ஒய்தல்; heavy becoming and benumbed as hands and feet (சா.அக.);. [கை + கால் + அயர்-.]
கைகாலழற்சி	கைகாலழற்சி kaikālalrci, பெ.(n.) கைகாலெரிவு; burning of the extremities (சா.அக.);. [கை + கால் + அழற்சி.]
கைகாலாட்டு-தல்	கைகாலாட்டு-தல் kaikālāṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1.கைகாலசைத்தல்; to move hands and legs.. 2. சோம்பி இருக்காமல் ஏதாவது பணி செய்தல்; to do some work instead being lazy(சா.அக.);. [கை + கால் + ஆட்டு-.]
கைகாலிற்றுவிழல்	கைகாலிற்றுவிழல் kaikālirruvilḻ, தொ.பெ. (vbl.n.) குட்ட நோயால் கைகால் இற்றுவிழல்; dropping off of the digits in leprosy(சா.அக.);. [கை + கால் + இற்று + விழல்.]
கைகாலுதறு-தல்	கைகாலுதறு-தல் kaikāludaṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.t.) கைகால் நடுங்குதல்; to shiver as the hands and feet (சா.அக.);. [கை + கால் + உதறு-.]
கைகாலுதை-த்தல்	கைகாலுதை-த்தல் kaikāludaiddal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கால், கை வலிப்புக் கண்டு கையையும் காலையும் உதைத்துக் கொள்ளுதல்; to move the hands and feet alternatively or in quick succession due to convulsions as epilepsy. 2. குழந்தைகள் கிடக்கும்போது கையையும் காலையும் உதைத்துக் கொள்ளல்; to move hands and feet spontaneously as by children when lying(சா.அக.);. [கை + கால் + உதை-.]

கைகாலுளைச்சல்	கைகாலுளைச்சல் kaikāluḷaiccal, பெ.(n.) கைகால் குடைச்சல்; boring pain of the limbs experienced in rheumatism or other nervous affections(சா.அக.);. [கை + கால் + உளைச்சல்.]
கைகாலுறுப்பு	கைகாலுறுப்பு kaikāluṟuppu, பெ.(n.) சேர்க்கை உறுப்பு; a jointed and divisible part of the limbs,appendages of the limbs (சா.அக.);. [கை + கால் + உறுப்பு.]
கைகாலூது-தல்	கைகாலூது-தல் kaikālūdudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கைகால் வீக்கம் கொள்ளல் அல்லது.பருத்தல்; to swell or enlarge abnormal by referring to extremities (சா.அக.);. [கை + கால் +ஊது-. உல் → ஊல் → ஊது]
கைகாலூனம்	கைகாலூனம் kaikālūṉam, பெ.(n.) கைகால் நொண்டி; defective formation of limbs (சா.அக.);. [கை + கால் + ஊனம்.]
கைகாலெரிச்சல்	கைகாலெரிச்சல் kaikālericcal, பெ.(n.) 1.கை காலெரிவு; burning of the extremities 2. பித்தவெரிச்சல்; burning sensation of the palm and the sole from biliousness (சா.அக.);. [கை + கால் +எரிச்சல்.]
கைகாலோய்ச்சல்	கைகாலோய்ச்சல் kaikālōyccal, பெ.(n.) வலுவின்மையால் காணும் கைகால் அசதி; exhaution of the limbs through weakness(சா.அக.);. [கை + கால் + ஒய்ச்சல்.]
கைகாலோய்-தல்	கைகாலோய்-தல் kaikālōytal, 2 செ.கு.வி.(v.i.) கைகால் கனத்து மரத்துப் போதல்; hands and feet becoming heavy and benumbed (சா.அக.);. [கை + கால் + ஒய்-.]
கைகாவல்	கைகாவல் kaikāval, பெ.(n.) 1. இன்றியமையாத நேரத்திற்பயன்படுத்தப்படும்பொருள்கள்(இ.வ.);; that which is useful in emergency as medicines, provisions and weapons. 2. கையுதவி; a ready or necessary help(சா.அக.);. 3. காத்தல் ; protection, guard. ம.கைகாவல். [கை + காவல்] கைகாவல்2 kaikāval, வேண்டியதற்குமேல் ஒன்று இருப்பிலிருப்பு; something excess in gossession more than the actual requirement. [கை + காவல்.]

கைகாற்கழுவல்	கைகாற்கழுவல் kaikāṟkaḻuval, பெ.(n.) கைகால்களைத் தண்ணீரால் கழுவுதல்; washing hands and feet (சா.அக.);. [கை + கால் + கழுவல்.]
கைகாற்காந்து-தல்	கைகாற்காந்து-தல் kaikāṟkāndudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கைகால்களில் காணும் சூடு; glowing of heal experienced due to high temperature (சா.அக.);. [கை + கால் + காந்து-.]
கைகாற்குடைச்சல்	கைகாற்குடைச்சல் kaikāṟkuḍaiccal, பெ.(n.) 1 கைகால் குடைதல்; aching of the limbs. 2. கைகால்களுக்கேற்படும் ஊதைக் குடைச்சல்; rheumatic pain of the limbs (சா.அக.);. [கை + கால் + குடைச்சல்.]
கைகாற்குத்தல்	கைகாற்குத்தல் kaikāṟkuttal, தொ.பெ.(vbl.n.) கைகால்களில் உண்டாகும் குத்தல் வலி; excruciating or piercing pain experienced in wounds, ulcers or other injuries inflicated in the limbs (சா.அக.);. [கை கால் + குத்தல்.]
கைகாற்குறண்டு-தல்	கைகாற்குறண்டு-தல் kaikāṟkuṟaṇṭudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) கைகால் வெலவெலத்தல்; being convulsed in the hands and feet (சா.அக.);. [கை கால் + குறண்டு-.]
கைகாற்சந்துளைவு	கைகாற்சந்துளைவு kaikāṟcanduḷaivu, பெ.(n.) 1. கைகாற் குடைதல்; aching of the limbs. 2. கை கால்களுக்கு கால்களுக்கு ஏற்படும் ஊதை(வாத);க் குடைச்சல்; rheumatic pain of the limbs(சா.அக.);. [கை + கால் + சந்து + உளைவு.]
கைகாற்சில்லிடு-தல்	கைகாற்சில்லிடு-தல் kaikāṟcilliḍudal, 18 செ.கு.வி. (v.i.) கைகால் குளிர்ச்சியடைதல்; getting chillness of extremities which is a premonitory symptom of death (சா.அக.);. [கை + கால் + சில்லிடு-.]
கைகாற்சுத்திசெய்-தல்	கைகாற்சுத்திசெய்-தல் kaikāṟsuttiseytal, 1 செ.குன்றாவி.(v.t.) மருந்துநீர் அல்லது கருக்கினால் கைகாலைக் கழுவுதல்; cleaning of hands and feet with a lotion or other disinfectants, Sterlization of hands and feet. 2. மரபு கோட்பாட்டின்படி (ஐதிகம்); தூள்மைசெய்தல்; ceremonial cleaning of hands and feet (சா.அக.);. [கை + கால் + சுத்தி + செய்-.]
கைகாற்சுரப்பு	கைகாற்சுரப்பு kaikāṟcurappu, பெ.(n.) கைகால் வீக்கம்; swelling of the limbs (சா.அக.);. [கை + கால் + சுரப்பு.]

கைகாற்சுரவை	கைகாற்சுரவை kaikāṟcuravai, பெ.(n.) கைகால் வீக்கம்; swelling of the limbs (சா.அக.);. [கை + கால் + சுரவை.]
கைகாற்செத்துப் போ-தல்	கைகாற்செத்துப்போ-தல் kaikāṟcettuppōtal, 8 செ.கு.வி (v.t.) 1. கைகால் ஒய்ச்சல்; exhausion of the limbs. 2. கைகால் உணர்ச்சியற்றுப் போதல்; loss of motion and sensation of the limbs (சா.அக.);. [கை + கால் + செத்து + போ-.]
கைகாற்பிடி-த்தல்	கைகாற்பிடி-த்தல் kaikāṟpiḍittal, பெ.(n.) 4 செ.குன்றாவி. (v.t.); வெந்நீரால் கைக்கால்களை வருடிப் பிடித்துப் பலவாறு திருப்பி நெட்டி முறித்தல்; pressing and rubbing over the limbs at the same time bending and racking the joints especially when giving a hot bath(சா.அக.);. [கை + கால் + பிடி-.]
கைகாற்பிடிப்பு	கைகாற்பிடிப்பு kaikāṟpiḍippu, பெ.(n.) 1.கைகால் அசையமுடியாமல்செய்யும்ஊதை(வாத);நோய்; a kind of arthritis marked by inability to stretch or bend the joints due to stiffening of the limbs (சா.அக.);. [கை + கால் + பிடிப்பு.]
கைகாற்றிமிர்	கைகாற்றிமிர் kaikāṟṟimir, பெ.(n.) கைகால்களில் ஏற்படும் திமிர்; numbness of the limbs (சா.அக.);. [கை + கால் + திமிர்.]
கைகீழ்	கைகீழ் kaiāḻ, பெ.(n.) கையமைச்சல்; dependency, subordination as of servant. [கை + கீழ்.]
கைகுலுக்கு-தல்	கைகுலுக்கு-தல் gaiguluggudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) மகிழ்ச்சிக் குறியாக ஒருவர் கையை ஒருவர் பிடித்து அசைத்தல்; to shake hands. [கை + குலுக்கு-.]
கைகுவி	கைகுவி1 gaiguvittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) கை கூப்புதல்; to greet with one's palms joined together in front of the chest. மறுவ. கைகூப்பு;கைமுகிழ். [கை + குவி-] கைகுவி2 gaiguvittal, 4செ.கு.வி.(v.i.) கொம்மை கொட்டுதல் (யாழ்.அக.);; to clap hands and dance. [கை + குவி-.]

கைகுளிர	கைகுளிர gaiguḷira, கு.வி.எ (adv.) தாராளமாய்; liberally, freely. கைகுளிரக் கொடுத்தான். [கை + குளிர.]
கைகுறண்டு-தல்	கைகுறண்டு-தல் gaiguṟaṇṭudal, பெ.(n.) 5.செ.கு.வி.(v.i.); 1. வலிப்புநோயினால் கை மடங்குதல் (வின்.);; to be affected by spasms in the hands; to be cramped in the hands. 2. இவறத் (கஞ்சத்); தனமாயிருத்தல்; to be stingy, parsimonious, close-fisted. [கை + குறண்டு-]
கைகுறுகிநில்-தல்(நிற்றல்)	கைகுறுகிநில்-தல்(நிற்றல்) gaiguṟuginiltalniṟṟal, கைகட்டிநில்-தல்(நிற்றல்)பார்க்க;see-kaikati-nil-. [கை + குறுகி + நில்-.]
கைகூசு-தல்	கைகூசு-தல் kaiācudal, 5. செ.கு,வி. (v.i.) 1. அச்சத்தால் அல்லது வெட்கத்தால் பின்னடைதல் (வின்.);; to shrink, draw back, shrink out of fear or reserve. 2.இவறன்மை(கஞ்சத்தனம்);கொள்ளுதல்; to be stingy, parsimonious. [கை + கூசு-.]
கைகூட்டு-தல்	கைகூட்டு-தல் kaiāṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) கைகூப்புபார்க்க;see kal-kuppu. "வணங்கித் தன் கைகூட்டினளாகி"(பெருங்.வத்தவ.13:34:35);. [கை + கூட்டு-.]
கைகூடு-தல்	கைகூடு-தல் kaiāṭudal, 5.செ.கு.வி.(v.i.) 1.எடுத்த பணியில் வெற்றியடைதல்; to succeed, prosper. காரியங் கைகூடிற்று. க.கெய்கூடு. [கை + கூடு-.]
கைகூடு	கைகூடு2 kaiāṭudal, 5.செ.கு.வி.(v.i.) கிட்டுதல்; to approach, draw near. "கடுங்களிறு கண்கனலக் கைகூடி"(பு.வெ.7:12);. [கை + கூடு-.]
கைகூப்பி	கைகூப்பி kaiāppi, பெ.(n.) சிப்பி; bi-value shell (சா.அக.);. மறுவ.கும்பிடுகிளிஞ்சல். [கை + கூப்பி.] கைகூப்பியதுபோன்றவடிவம்பெற்றமையால்இப் பெயர்பெற்றிருக்கலாம்.

கைகூப்பு	கைகூப்பு1 kaiāppudal, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. கையைக் குவித்துக் கும்பிடுதல் (சூடா.);: to worship,adore, as by raising joined hands (செ.அக.);. 2. கொப்பி கொட்டல்; to clap hands in kummi dance. ம.கைகூப்புக. [கை + கூப்பு-.] கைகூப்பு2 kaiāppudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) கைகுவி-தல் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see kai.kuvi- (செ.அக.);. [கை + கூப்பு-.] கைகூப்பு3 kaiāppu, பெ.(n.) 1. கைகுவித்து வணங்குகை; worshipping with joined hands. "எண் கைகூப்புச் செய்கையே"(திவ்.திருவாய் 4,3:2); 2. அடிமுதல் கூப்பிய கைவரையுள்ள அளவு(வின்.);; distance from the feet to the tip of the fingers of the hands joined and raised above the head. [கை + கூப்பு.]
கைகேசி	கைகேசி1 kaiāci, பெ.(n.) கரிசலாங்கண்ணி; eclipse plant(சா.அக.);. [கை + (கசி);); கேசி.] கைகேசி2 kaiāci, பெ.(n.) கேகயவரசன் மகளும் தசரதன் மனைவியருள் ஒருத்தியும் பரதன் தாயுமானவன்; daughter of the king of Kégaya,one of the wife of Dasarada and mother of Bharata. "உனைப்பயந்த கைகேசி தன்சொற் கேட்டு"(திவ்.பெருமாள்.9:1);. [கேகயன் → கைகேசி.] கைகேசி3 kaiāci, பெ.(n.) கையாந்தகரை; a herb. மறுவ.கைவீசி. [கைவீசி-கைகேசி.]
கைகேயி	கைகேயி kaiāyi, பெ.(n.) கைகேசி2 பார்க்க;see kaikesi. "கைகேயி நினைந்த கருத்திதுவோ". (கம்பரா.பிராட்டிகளங்.15);.

கைகொட்டு	கைகொட்டு1 gaigoṭṭudal, 5.செ.குன்றாவி (v.t.) கைகளைத் தட்டுதல்; to clap the hands, as in ridicule or applause. "கைகட்டிவாய்பொத்தி நிற்பாரைக் கண்டே கைகொட்டிச் சிரிக்கின்றீர்" (அருட்பா.VI.உறுதி.9);. ம.கைகொட்டுக;க.கெய்கட்டு. [கை + கொட்டு-.] கைகொட்டு2 gaigoṭṭudal, 5.செ.கு.வி.(v.i.) 1. உள்ளங்கைகள் இரண்டை ஒன்றோடொன்று சேருமாறு அடித்து ஒலி உண்டாக்குதல்; to clap;applause by clapping the hands. 2. எள்ளி நகையாடுதல்; to ridicule, laugh at derisively. ம. கைகொட்டுக. [கை + கொட்டு-.]
கைகொடு	கைகொடு1 gaigoḍuttal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1.உதவிசெய்தல்; to lend a hand in aidor succour, render assistance. "உற்றுழியுங் கைகொடுக்கும்" (நீதிநெறி.2);. 2.கைலாகுகொடு-த்தல்பார்க்க;see kailagu-kodu-. "விடையார்க்குங் கைகொடுக்குந் தொழில்பூண்டான்" (குற்றா.தல. யானைபூ சித்த, 18:40);. ம.கைகொடுக்குக;க.கெய்கொடு. [கை + கொடு-.] கைகொடு2 gaigoḍuttal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1.கைகுலுக்கு-தல் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see kai. kulukku-. 2. கையடித்து உறுதி கூறுதல்; to strike hands as in concluding a bargain. ம. கைகொடுக்குக. [கை + கொடு-.] கைகொடு3 gaigoḍuttal, 4.செ.குன்றாவி.(v.t.) ஏமாற்றுதல்; to deceive. மறுவ. கடுக்காய்கொடு. கெய்கொடு.
கைகோ-த்தல்	கைகோ-த்தல் kaiāttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தோளோடு தோள் பின்னுதல்; to take another's arm, to be arm to arm. 2. கைபிணைதல் (சிலப்.5:70, உரை);; to clasp one another's hands, join hands. 3. நட்புச் செய்தல்; to make friends with "வஞ்சகக்காரர்கள் கைகோவாமல் நற்குணத்தார் கைகோத்து நான்றிரிவது" (தாயு. எந்நாட் அன்பர்நெறி, 2);. 4. சண்டைபிடித்தல் (உ.வ.);; to start fighting, to come to blows. [கை + கோ-.] [கைகோள் + சேனை + அதிபதி.]

கைகோட்சேனாதிபதி	கைகோட்சேனாதிபதி kaiāṭcēṉādibadi, பெ.(n.) அரசரின் மெய்காவற்படைத் தலைவர்; chief of the bodyguard unit of the king. "திருநெல்வேலிகைகோட் சேனாதிபதி களோம்"(தெ.இ.க.தொ.5க.417);,
கைகோத்தாடு-தல்	கைகோத்தாடு-தல் kaiāddāṭudal, 5.செ.கு.வி.(v.i.) குரவையாடுதல்; to dance the rural dance of females. [கைகோத்து + ஆடு-.]
கைகோர்-த்தல்	கைகோர்-த்தல் kaiārttal, 4செ.கு.வி.(v.i.) கைகோத்தல்பார்க்க;see kai-ko-. [கைகோ → கைகோர்-த்தல்.]
கைகோலு-தல்	கைகோலு-தல் kaiāludal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1.முயலுதல்; to make effort, to attempt. 2. தொடங்குதல் (இ.வ.);; to make a beginning. [கை + கோல் - கைகோல் → கைகோலு.]
கைகோலு	கைகோலு2 kaiāludal, 5.செ.குன்றாவி, (v.t.) 1. சூளுரைத்தல், உறுதியேற்றல்; to resolve, determine, To swear. "கைகோலிஞாலமளந்து" (திவ்.இயற்.2.47);. 2.கைகூப்புபார்க்க;see kai-koppu. [கை + கோலு-.]
கைகோவை	கைகோவை kaiāvai, பெ.(n.) பொற்கொல்லர் தொழிலினொன்று (யாழ்.அக.);; a process in gold Smith craft. [கை + கோவை.]
கைகோள்	கைகோள் kaiāḷ, பெ.(n.) 1. தலைவியரின் களவு கற்பொழுக்கங்கள்(தொல்பொருள்.498,உரை);; con-duct of lovers, comprising of clandestine intercourse as well as subsequent wedding life(Akap.);. 2. சோரப் புணர்ச்சி; illicit intercourse with a female (சா.அக.);. [கை + கோள்.]
கைங்கரியம்	கைங்கரியம் kaiṅgariyam, பெ.(n.) பணிவிடை; service, employment of a servant. Skt. kankarya.
கைச்சங்கம்	கைச்சங்கம் kaiccaṅgam, பெ.(n.) நாகரவண்டு, நத்தை(யாழ்.அக);; snail. [கைச் + சங்கம்.]

கைச்சங்கிலி	கைச்சங்கிலி kaiccaṅgili, பெ.(n.) கைவிலங்கு; handcuff, chain, a shackle. ம.கைச்சங்ங்ல;க.கைகோள. [கை + சங்கிலி.]
கைச்சட்டம்	கைச்சட்டம் kaiccaṭṭam, பெ.(n.) கூரையின் குறுக்குச் சட்டம் (வின்.);; cross piece for rafters. மறுவ.கைவிட்டம். [கை + சட்டம்.]
கைச்சட்டை	கைச்சட்டை kaiccaṭṭai, பெ.(n.) 1. அரைச்சட்டை; short-sleeved shirt, bodice. 2. கையுறை; gloves. [கை + சட்டை.]
கைச்சம்	கைச்சம் kaiccam, பெ.(n.) ஆணை; order. "இப்பரிசு கைச்சம் செய்தோம்சபையோம்"(SII.XIV.78-4p.50);. [கை → கைச்சம்.]
கைச்சம்பிரதாயம்	கைச்சம்பிரதாயம் kaiccambiratāyam, பெ.(n.) கைச்சித்திரம் (யாழ்.அக.);; dexterity of hand, skill in manual labour. [கை (வ.); சம்பிரதாயம்.]
கைச்சரக்கு	கைச்சரக்கு kaiccarakku, பெ.(n.) கற்பித்துக் கூறுவது, இட்டுக்கட்டிச் சொல்வது; fabricated reports, exaggerations. நடந்ததைக் கூறாமல் கைச்சரக்கைச் சேர்த்துக் கதைவிடலாமா? (உ.வ.);. [கை + சரக்கு.]
கைச்சரசம்	கைச்சரசம் kaissarasam, பெ.(n.) 1. ஆண் பெண்ணைத் தொட்டு விளையாடும் விளையாட்டு; wanton sport, dallying. 2. கைச்சேட்டை; ungraceful gestures with the hand. 3. நகையாட்டு; joking by action. மாப்பிள்ளை என்னிடம் கைச்சரசம் வேண்டா (உ.வ.);. மறுவ, கைச்சேட்டை.கைக்குறும்பு. [கை + சரசம்.]
கைச்சரடு	கைச்சரடு1 kaiccaraḍu, பெ.(n.) கைச்சாடு (பதிற்றுப்.19, உரை);பார்க்க;see kai.c-cadu. [கை + சரடு.]

கைச்சரி	கைச்சரி kaiccari, பெ.(n.) கைவளை; a kind of armring, bracelet. [கைச்செறி → கைச்சரி.] காப்புக்கு மேற்பகுதியில் கையில் அணியப்படும் சரிகை என்னும் அணிகலன். இது மேலே பருத்தும் கீழே சிறுத்தும் சிறு குழாய் வடிவில் இருக்கும்; பொன்னினா லானது.
கைச்சல்	கைச்சல் kaiccal, பெ.(n.) 1.வெறுப்பு(யாழ்.அக.);; dislike. 2.கைப்பு,கசப்பு; bitterness. [கள் → கை → கைச்சல்.]
கைச்சவளம்	கைச்சவளம் kaiccavaḷam, பெ.(n.) குத்தீட்டி, கையீட்டி(புவெ.10.சிறப்பிற்.10,உரை);; a kind of hand lance, spear. [கை + சவளம். சவளம் : குத்தாயுதம்]
கைச்சற்றிராய்	கைச்சற்றிராய் kaiccaṟṟirāy, பெ.(n.) திராய் வகைகளுளொன்று (வின்.);; a kind of chickweed, as bitter, mollugo. [கைச்சல் + திராய்.]
கைச்சற்றோடை	கைச்சற்றோடை kaiccaṟṟōṭai, பெ.(n.) கைச்சனாரத்தை (வின்.); பார்க்க;see kaiccanārattai. மறுவ. புளி நாரத்தை. [கைச்சல் + தோடை. தோடை : எலுமிச்சை, ஆரஞ்சு போன்ற காய்கள் காய்க்கும் செடிவகை. புளிப்பின் மிகுதியால் கசப்புத்தன்மை கொண்டதால் இப் பெயர் பெற்றதாம்.]
கைச்சனம்	கைச்சனம் kaiccaṉam, பெ.(n.) புளிநரளை (சித்.அக.);; bristly trifoliate vine. [கய் → கை + சனம். சனம் : இனம்(வின்);.]
கைச்சனாரத்தை	கைச்சனாரத்தை kaiccaṉārattai, பெ.(n.) புளிநாரத்தை (மலை.);; bitter orange. [கைச்சல் + நாரத்தை.]

கைச்சாடு	கைச்சாடு kaiccāṭu, பெ.(n.) கையுறை; gloves. தொழின்மாட்சிமைப்பட்டகைச்சாட்டைஇறுகக்கட்டி (கலித்.7,உரை);.மின்வலர் கைச்சாடின்றிப்பணி செய்ய இயலாது (உ.வ.);. 2. குத்துச் சண்டையில் கையில் அணியும் திண்ணுறை; gloves for wrestling. மறுவ. கையுறை. க. கெய்சீல;படகய்சீர. [கை + சாடு. தோடு → தாடு → சாடு.]
கைச்சாடை	கைச்சாடை kaiccāṭai, பெ.(n.) கையால் காட்டும் மனக்குறிப்பு; significant movement of hand to evoke a response or convey intention. [கை + சாடை.]
கைச்சாத்து	கைச்சாத்து kaiccāttu, பெ.(n.) 1. கையெழுத்து; signature. "தந்தைதன் தந்தைதான் வேறெழுது கைச்சாத்து"(பெரியபு.தடுத்தாட்.61);. 2.பொருட்பட்டி, invoice, list of goods with the vendor's signature. 3. பற்றுச்சீட்டு; receipt for land tax paid, acknowledgement of payment. ம. கைச்சார்த்து. [கை + சாத்து. சாற்று → சாத்து : சொல்லுகை.]
கைச்சாது	கைச்சாது kaiccātu, பெ.(n.) 1. பணம் செலுத்தி யதற்கானபற்றுச்சீட்டு; receipt. "குண்டிகையில் இட்டு கைச்சாதுக் கொள்ள"(SII.VI.57-4p.32);. [கை + (சாத்து); சாது(கொ.வ.);.]
கைச்சாய்ப்பு	கைச்சாய்ப்பு kaiccāyppu, பெ.(n.) சாய்மானம் (யாழ்.அக.);; back, as of a chair, anything to lean on. [கை + சாய்ப்பு.]
கைச்சார்பு	கைச்சார்பு kaiccārpu, பெ.(n.) கைச்சாய்ப்புபார்க்க;see kai-c-cayppu. [கை + சார்பு.]
கைச்சால்	கைச்சால் kaiccāl, பெ.(n.) நீரிறைக்குங் கைவாளி (வின்.);; hand bucket. [கை + சால்.சால் : நீரிறைக்குங் கலம்.]

கைச்சாளை	கைச்சாளை kaiccāḷai, பெ.(n.) வளாகச் சுவரில் வைக்கப்பட்டிருக்கும்பதிவின் மீதுள்ள கூரை; the roof (கட்.தொ.);. [கை + சாளை.]
கைச்சி	கைச்சி1 kaicci, பெ.(n.) கழுகு (மலை.);; areca-nutpalm. கைச்சி2 kaicci, பெ.(n.) 1. சிரட்டை; coconutshell,half of a dried Palmyra nut. 2. ஊமற்கச்சி; snail. [கை : சிறியது. கை → கைச்சி.]
கைச்சிட்டா	கைச்சிட்டா kaicciṭṭā, பெ.(n.) அன்றாடக்குறிப்பேடு (இ.வ.);; rough day-book. கைக்குறிப்பேடு பார்க்க;see kai-k-kurippédu. [கை + சிட்டா. U.cittah → த. சிட்டா.]
கைச்சித்தி	கைச்சித்தி kaiccitti, பெ.(n.) கைப்பேறுபார்க்க;see kai-p-peru. [கை + சித்தி. சித்தி:நலம், வெற்றி.]
கைச்சித்திரம்	கைச்சித்திரம் kaiccittiram, பெ.(n.) 1. தொழிற்றிறமை; dexterity of hand, skill in manual labour, in fine arts. இவருடைய கைச்சித்திரம் எண்ணி மகிழத்தக்கது(உ.வ.);. 2.கைநளினம்; sleight of hand. [கை + சித்திரம்.]
கைச்சிமிட்டு	கைச்சிமிட்டு kaiccimiṭṭu, பெ.(n.) 1. கமுக்கமாக (இரகசியமாக);க் கைகாட்டுங்குறிப்பு: secretgesture orsign with the hand. 2.கைத்திறன்; sleight of hand. [கை + சிமிட்டு. சிமிட்டு : கள்ளவேலை. சிமிழ்த்து → சிமிட்டு.]
கைச்சிறை	கைச்சிறை kaicciṟai, பெ.(n.) 1. கையகத்தது; that which is in one's hand or possession, as property. "கைச்சிறையான வநேகமும் விழுங்கப்பட்டு" (திருப்பு:579);. 2.பணயமாக வைக்கப்பட்ட ஆள்; hostage. ம.கைச்சிற;க.கெய்சிறெ. [கை + சிறை.]

கைச்சின்னம்	கைச்சின்னம் kaiccinnam, பெ.(n.) தேவாரம்பெற்ற சிவப்பதிகளில் ஒன்று; one of Sivatemples on which there are hymns in Têvãram. [கை + சின்னம். சின்னம் : அடையாளம்.] இந்நாளில் இவ்வூர் கச்சனம் என வழங்கப் பெறுகிறது; நாகை மாவட்டத்தில் எட்டுக்குடிக்கருகில் உள்ளது.
கைச்சீட்டு	கைச்சீட்டு kaiccīṭṭu, பெ.(n.) 1. கையாலெழுதிய குறிப்புச்சீட்டு; written acknowledgement,anyshort memorandum in writting. 2. கடன்முறி; a bond. ம. கய்ச்சீட்டு, கைச்சீட்டு;க.கெய்காகத.கெய்சீட்டு, [கை + சீட்டு.]
கைச்சீப்பு	கைச்சீப்பு kaiccīppu, பெ.(n.) தோட்பட்டையெலும்பு (வின்.);; scapula, shoulder blade. ம. கைசீட்டு. [கை + சீப்பு. சிப்பு:விலா எலும்பு(வின்);.]
கைச்சுடர்	கைச்சுடர் kaiccuḍar, பெ.(n.) சிறுவிளக்கு; a small lamp. க. கெய்சொடர். [கை + சுடர்.]
கைச்சுத்தம்	கைச்சுத்தம் kaiccuttam, பெ.(n.) கைத்தூய்மை பார்க்க;see kai-t-tūymai. [கை + சுத்தம்.]
கைச்சுத்தி	கைச்சுத்தி kaiccutti, பெ.(n.) கைச்சுத்தியல்பார்க்க;see kai-c-cuttiyal. [கை சுத்தி.]
கைச்சுத்தியல்	கைச்சுத்தியல் kaiccuttiyal, பெ.(n.) சுத்தியல்வகை;தட்டார் பயன்படுத்துஞ் சுத்தியல் வகை (C.E.M.);: small hammer for working in gold. கைச்சுத்தியல் [கை + சுத்தி + அல். (அல் : தொழிற்பெயர் ஈறு. ஒ.நோ. பட்டியல், செதுத்தல் → செத்துதல் - அடித்தல்,தாக்குதல். செத்து → (சொத்து);சுத்து.]

கைச்சுரிகை	கைச்சுரிகை gaiccurigai, பெ.(n.) உடைவாள்(சீவக. 558, உரை);, dagger. [கை + கரிகை.]
கைச்சுருக்க	கைச்சுருக்க kaiccurukka, வி.எ.(adv.)விரைவாய்; quick, hastily. கைச்சுருக்கக் கடைக்குப்போய்வா. [கை + சுருக்க.]
கைச்சுருக்கு	கைச்சுருக்கு1 kaiccurukkudal, 3செ.கு.வி.(v.i.) கைகுறுக்கு பார்க்க;see kay-kurukku. [கை + சுருக்கு-.] கைச்சுருக்கு2 kaiccurukku, பெ.(n.) 1.கைத்திறன்; expertness, dexterity of hand in any craft or excercise. 2. கையிறுக்கம்; stinginess, close fistedness. ம.கைச்சுறுக்கு. [கை + சுருக்கு.]
கைகருங்கு-தல்	கைகருங்கு-தல் gaigaruṅgudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) செலவு குறைதல்; to be cut down expenses. [கை + சுருங்கு-.]
கைச்சுருள்	கைச்சுருள் kaiccuruḷ, பெ.(n.) 1.திருமணத்தில் நாகவல்லிக்கு முன்னும் மற்றும் சில நற்செயல் நிகழ்வுகளிலும் மணமக்களுக்குக் கொடுக்கும் வெற்றிலைச்சுருள்; roll of betel leaves offered to bride and bridegroom when going to bathe on the day of marriage and on similar auspicious occasions. 2. மணமக்களுக்குத் தம்பலத்தோடு (தாம்பூலத்தோடு);கொடுக்கும்பணம்; a wedding gift of money presented with roll of betel leaves. மறுவ. இலைப்பணம், இலைவயம்,கும்பிடுபணம். [கை + சுருள்.] கையில்கொடுக்கும்வெற்றிலைச்சுருளுக்குவழங்கிய இப்பெயர்.அச்சுருளோடுகொடுக்கும்பணத்திற்கும்வழங்கியது. இலைக்குள் (வெற்றிலை); வைத்துத் தந்தது இலைவயம் - இலவசம் ஆயிற்று.
கைச்சுவடி	கைச்சுவடி kaiccuvaḍi, பெ.(n.) கையேடு பார்க்க;see kai-y-ēdu. மறுவ.கையேடு. [கை + சுவடி.]
கைச்சுழி	கைச்சுழி kaicculi, பெ.(n.) விதைக்கும்போது விதைகள் ஒன்றுகூடி விழுகை (யாழ்ப்.);; falling in handfuls, as seeds in sowing. [கை + சுழி.]

கைச்சுழிப்படு-தல்	கைச்சுழிப்படு-தல் kaicculippaḍudal, 20செ.கு.வி. (v.i.) சரியாக விதையாமையால் பயிர் ஓரிடத்துக் குவிந்துவளர்தல்(யாழ்ப்.);; to grow in clumps,as grain sown by untrained hands. [கைச்சுழி + படு-.]
கைச்சுழியா-தல்	கைச்சுழியா-தல் kaicculiyātal, 6 செ.கு.வி.(v.i.) கைச்சுழிப்படு-தல், (யாழ்ப்.);பார்க்க;see kai-C-Culi-p-padu-. [கை + சுழி + ஆ-.]
கைச்சுறுக்கு	கைச்சுறுக்கு kaiccuṟukku, பெ.(n.) கைச்சுருக்கு2 பார்க்க;see kai-c-curukku. [கை + சுறுக்கு.]
கைச்சூடு	கைச்சூடு1 kaiccūṭu, பெ.(n.) 1.கையைத்தேய்த்தல், தீக்காய்தல் முதலியவற்றால் உண்டாகுஞ்சூடு(வின்.);: heat produced in the hand by friction orby holding it to the fire. 2. கை பொறுக்கக்கூடிய சூடு; bearable heat. கைச்சூடு பதமாக எண்ணெய் காய்ச்சித் தலைக்குத் தேய்(உவ.);. ம.கைச்சூடு. [கை + சூடு.] கைச்சூடு கைச்சூடு2 kaiccūṭu, பெ.(n.) கதிரறுப்பவர் களுக்குக் கொடுக்கும் அரிக்கட்டு (யாழ்ப்.);; sheaf given to reapers. [கை + சூடு. சூடு : விளைந்த கதிர்.]
கைச்செட்டு	கைச்செட்டு kaicceṭṭu, பெ.(n.) 1. சிக்கனம் (யாழ். அக.);; thrift, economy, புதிதாக வந்த மருமகளின் கைச்செட்டு மாமியாருக்கு மிகவும் பிடித்துவிட்டது (உ.வ.);. 2.சில்லறை வணிகம் (யாழ். அக.);; retail trading. [கை + செட்டு.]
கைச்செட்டை	கைச்செட்டை kaicceṭṭai, பெ.(n.) கைச்சீப்பு பார்க்க;see kai-c-cippu. [கை + செட்டை.]
கைச்செய்கை	கைச்செய்கை kaicceykai, பெ.(n.) வயல் முதலியவற்றில் செய்யுங் கைவேலை(வின்.);; manual labour in field or garden. [கை + செய்கை.]

கைச்செலவு	கைச்செலவு kaiccelavu, பெ.(n.) 1. சொந்தச் செலவு; personal expense. கைச்செலவுக்குக்கூடக் காசில்லை (உ.வ.);. 2. சில்லறைச்செலவு ; sundry expenses. கைச்செலவுக்குஇவ்வளவுபணமா?(உ.வ.);. ம. கைச்செலவு; க.கைகாசு;பட.கைசெலவு. [கை + செலவு.]
கைச்செறி	கைச்செறி kaicceṟi, பெ.(n.) 1. தோலினாற் செய்த கையுறை; gloves made of leather. "காற்செறி நாணெறிகைச்செறிகட்டி" (பெரியபு:கண்ணப்ப.60);. 2. கையில் அணியும் அணிகலன்; ornament worn on hand. [கை + செறி.]
கைச்சேட்டை	கைச்சேட்டை kaiccēṭṭai, பெ.(n.) கையாற்செய்யுங் குறும்புச் செயல்; mischievous acts of the hand. [கை + சேட்டை.]
கைச்சைகை	கைச்சைகை gaiccaigai, பெ.(n.) 1.கையால்காட்டுங் குறிப்பு; sign made by the hand. 2. கையொப்பம் (இ.வ.);; signature. மறுவ, கைச்சாடை. க. கெய்மாட, கெய்சன்னெ;படகைசன்னிய, [கை + சைகை.]
கைச்சொடுக்கு	கைச்சொடுக்கு1 kaiccoḍukku, பெ.(n.) கைப்பெருவிரலையும் நடுவிரலையும் ஒன்றோடொன்று உராய்ந்து உண்டாக்கும் ஓசை; a snap with the fingers. க. கெய்கொடுகு. [கை + சொடுக்கு.] கைச்சொடுக்கு2 kaiccoḍukkudal, 5 செ. குன்றாவி.(v.t.) விரல்களை நெட்டியெடுத்தல்; to snap with the fingers. க. கெய்கொடுங்கு [கை + சொடுக்கு.]
கைச்சோர்வு	கைச்சோர்வு kaiccōrvu, பெ.(n.) 1. இழுப்புநோய் போன்றவற்றால் கை உணர்வற்றுப் போதல்; loss of sensation in hand or the arm though paralysis. 2. வன்முறைத் தாக்குதலால் கைதளர்ந்து போதல்; disablement effected by violence(சா.அக.);. [கை + சோர்வு.]
கைச்சோரம்	கைச்சோரம் kaiccōram, பெ.(n.) கச்சோரம் (தைலவ.தைல.77);பார்க்க;see kaccoram. [கை + சோரம்.]

கைச்சோலம்	கைச்சோலம்1 kaiccōlam, பெ.(n.) கிச்சிலிக் கிழங்கு; an aromatic root (சா.அக.);. [கை : சிறிய. கை+ சோலம். கல்லம் → சோலம்.] கைச்சோலம்2 kaiccōlam, பெ.(n.) ஒருவகை ஏனம்; a kind of metal vessel. "வெண்கலக் கைச்சோலமொன்று"(S.I.I.II.4089);. [கை : சிறிய கை + சோலம்.] கைச்சோலம்3 kaiccōlam, பெ.(n.) இறைவன் வழிபாட்டிற்குரிய ஏனங்களுள் ஒன்று; a vessel for worship. "மேற்படி நிறை கைச்சோலம் ஒன்று" (SII.V.521-7, p.212);. [கச்சோலம் → கைச்சோலம்.]
கைசகர்	கைசகர் gaisagar, பெ.(n.) வன்னியர் (அக.நி.);; persons of the Vannniya caste. [கைச்+ சகர்.சாகு, வேளாண்மை,உழவுத்தொழில்.சாகு → சாகர் → சகர்.]
கைசருவு-தல்	கைசருவு-தல் kaisaruvudal, பெ.(n.) 5 செ.குன்றாவி (v.t.); 1.எதிர்த்தல்(யாழ்ப்.);: to attack.assault. 2.திருடுதல்; to pifer, steal. 3. தகாதமுறையில் பெண்களிடம் நடந்துகொள்ளுதல் (இ.வ.);; to commit indecent assault, as on a woman. கைசருவிய வேண்டும் இன்னமும் வேண்டும்(உ.வ.);. {கை + சருவு.]
கைசலி-த்தல்	கைசலி-த்தல் kaisalittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1.கையோய்த்ல்; to be tired, exhausted, wearied, as the arms in swimming carrying a burden, etc. "வேதாவும் கைசலித்து விட்டானே" (பட்டினத். திருப்பா.பொது.ப.172);. 2. வறுமையுறுதல்; to be reduced to poverty, to be in straitened circumstances. [கை + சலி-.]
கைசளை-த்தல்	கைசளை-த்தல் kaisaḷaittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) கைசலி-த்தல்.பார்க்க;see kai-Sali-. [கை + சளை-.]
கைசா	கைசா kaicā, பெ.(n.) இரு கழஞ்சு கொண்ட நிறை (கணக்கதி.7:8);.; a weight =2 kalanju. ம.கைசு(1/4பலம்); Mar. kaich [கஃசு → கைசா(கொ.வ.);.]

கைசிகம்	கைசிகம் gaisigam, பெ.(n.) 1. பண்வகையுளொன்று(பரத.இராக.56);: a musical mode. 2. இசை; music. [கைசெய் → கைசிகம்]
கைசியம்	கைசியம் kaisiyam, பெ.(n.) மயிர் (யாழ்.அக.);; hair. [கேசம் → கைசியம்.]
கைசிகன்	கைசிகன் gaisigaṉ, பெ.(n.) நம்பாடுவான்(திவ்.திருமாலை.33, வியா.ப.202);; the devotee Nampāduvāṇ who sang in the kaiśiga melody. [கைசிகம் → கைசிகன்.]
கைசெய்	கைசெய்1 kaiseytal, 1.செ.கு.வி.(v.i.) 1.தொழில் செய்தல்; to do manual labour, work with one's. hands. "நும்மெய் வருத்திக் கைசெய் துய்ம்மினோ" (திவ்.திருவாய்.3,9:6);. 2. அழகு படுத்துதல்; to ador n, decorate, trick out. "மானிட மகளிர்க்கு.........கை செய்து பிறப்பிக்கும் அழகு" (திருமுருகு.17.உரை);. 3. உதவி செய்தல் (ஈடு.4,8:7);: to assist. பட.கைமாடு. [கை + செய்-.] கைசெய்2 kaiseytal, 1 செ.குன்றாவி(v.t.) 1. நடத்துதல்; to conduct. "பாரதங் கைசெய்த" (திவ்.பெரியாழ்.2,1:1);. 2.பழக்குதல்; to domesticate. Fin. Kesy (to tame, domesticate); [கை + செய்-.]
கைசேர்-தல்	கைசேர்-தல் kaicērtal, 2 செ.குன்றாவி(v.t.) ஒன்று சேர்தல்; to join (the hand);; க. கெய்சேரு. [கை + சேர்-.]
கைசோர்-தல்	கைசோர்-தல் kaicōrtal, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கைதளர்ந்து விழுதல்; to be loosened from the hand, to fell. 2. கைசலி பார்க்க;see kai-Sali-. க. கெய்சோல். [கை + சோர்-.]

கைசோர்ந்துபோ-தல்	கைசோர்ந்துபோ-தல் kaicōrndupōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) 1.கைவிட்டுப்போதல்; to slip out of one's hands, to be lost. 2. வறுமைநிலை அடைதல்; to become poor. [கை + சோர்ந்து + போ-.]
கைஞ்ஞானம்	கைஞ்ஞானம் kaiññāṉam, பெ.(n.) சிற்றறிவு(அற்ப); அறிவு; shallow, superficial knowledge. "கைஞ்ஞானங் கொண்டொழுகுங் காரறி வாளர்" (நாலடி.311);. [கை + ஞானம். கை : சிறிய.]
கைத்தகம்	கைத்தகம் gaittagam, பெ.(n.) தாழை; fragrant screw-pine. 2. எட்டி; nux-vomica (சா.அக.);. [கை(கசப்பு); → கைத்தகம்.]
கைத்தகோடரம்	கைத்தகோடரம் kaittaāṭaram, பெ.(n.) எட்டி (மலை.);nux-vomica. [கைத்த(கசப்பான); + கோடரம்.]
கைத்தட்டு	கைத்தட்டு kaittaṭṭu, பெ.(n.) குவளை அல்லது ஏனம்; a small cup or basin. க. கெய்பட்லு. [கை + தட்டு.]
கைத்தடி	கைத்தடி1 kaittaḍi, பெ.(n.) 1. ஊன்றுகோல்; walking-stick. "ஒரு கைத்தடி கொண்டடிக்கவோ வலியிலேன்" (அருட்பா.5.தெய்வமணி.31);. 2.சிறுதடி; short stick. க. கயிகம்ப, கெய்கோலு:து.கயிகம்ப;படட. கைதடி. [கை + தடி.] கைத்தடி kaittaḍi, பெ.(n.) 1. சொத்துரிமைப் பங்கீட்டு ஆவணம்; partition deed. 2.தற்குறிக்கீற்று: mark of signature made by an illiterate person. ம.கைத்தடி. [கை + தடி. கைத்தடி : ஊன்றுகோல்போல் பாதுகாப்பான ஆவணம் அல்லது கையெழுத்து.] கைத்தடி3 kaittaḍi, பெ.(n.) கையாள்; man employed to execute one's unlawful wishes. அவருக்கு கைத்தடியாக இருப்பதில் இவனுக்கு வெட்கமில்லையே! - தடி -

கைத்தடிப்படி	கைத்தடிப்படி kaittaḍippaḍi, பெ.(n.) 1. கையிழப்பு பார்க்க;see kai-y-ilappu. 2. ஊன்றுகோல்; crutch. து. கைத்தண்டா.
கைத்தண்டம்	கைத்தண்டம் kaittaṇṭam, பெ.(n.) 1. கையிழப்பு பார்க்க;see kai-y-ilappu. 2. ஊன்றுகோல்; crutch. து. கைத்தண்டா. [கை + தண்டம்.]
கைத்தண்டலம்	கைத்தண்டலம் kaittaṇṭalam, பெ.(n.) காஞ்சிபுரம் மாவட்டச் சிற்றூர்: a village in Kanjipuram Dt. [கை(சிறு); + தண்டலம்.]
கைத்தண்டு	கைத்தண்டு kaittaṇṭu, பெ.(n.) 1.கைத்தடி; hand stick. 2. ஒக(யோக);த் தண்டு; resting rod used by ascetics in yoga. [கை + தண்டு.]
கைத்தப்பு	கைத்தப்பு kaittappu, பெ.(n.) கைக்குற்றம்பார்க்க: See kai-k-kurram. ம. கைத்தப்பு;க. கெய்தப்பு. [கை + தப்பு.]
கைத்தபழம்	கைத்தபழம் kaittabaḻm, பெ.(n.) சோற்றுக் கற்றாழைப் பால்; the juice of aloe-pulp (சா.அக.);. [கை → கைத்த + பழம்.]
கைத்தரவு	கைத்தரவு kaittaravu, பெ.(n.) வரவு வைத்த கைச்சாத்து. "கார்தோறும் குடுத்து இவர் கையால் தரவு கொள்வோமாகவும்"(தெ.இ.க.தொ.5க.415);. [கை + தரவு.]
கைத்தராசு	கைத்தராசு kaittarācu, பெ.(n.) சிறு நிறைகோல் (தராசு);; small balance used for weighing precious metals and stones. [கை + தராசு.]

கைத்தல்	கைத்தல்1 kaittal, தொ.பெ.(vbl.n.) 1.கசத்தல்; tasting bitter. 2. களிம்பேறல்; forming verdigris (சா.அக.);. 3. அலைத்தல்; torment. 4. சினத்தல்; to get angry. 5. வெறுத்தல்; to hate. [கை + கைத்தல்.] கைத்தல்2 kaittal, பெ.(n.) அணி செய்தல் (அலங்கத்தல்);; to decorate. [கை → கைத்தல். கை : அழகு.] கைத்தல்3 kaittal, பெ.(n.) கறிவகை; a kind of vegetable curry. "கரியல் பொடித்துவல் கைத்தல்" (சரவண.பணவிடு.,274);. [கை → கைத்தல்.]
கைத்தலம்	கைத்தலம்1 kaittalam, பெ.(n.) உள்ளங்கைப்பகுதி; palm of the hand, metacarpus. "கைத்தலமொத்தா" (பெருங்.வத்தவ.14:71);. கைத்தலமும் முக அளவும் க.கெய்தள [கை + தலம்.] கைத்தலம்2 kaittalam, பெ.(n.) கைத்தலைப்பூண்டு பார்க்க;see kaittalai-p-pundu. [கைத்தலை → கைத்தலம்.]
கைத்தலம்பால்	கைத்தலம்பால் kaittalambāl, பெ.(n.) கன்றில்லாமல் கறக்கும் ஆவின் பால்; cow's milk drawn without the aid of a calf(சா.அக.);. ம.கைத்தலம். [கை + தலம் + பால்.]
கைத்தலைப்பூண்டு	கைத்தலைப்பூண்டு kaittalaippūṇṭu, பெ.(n.) சிற்றெழுத்தாணிப் பூடு (சித்.அக.);; a variety of style plant. [கைத்தலை + பூண்டு.]

கைத்தவறு	கைத்தவறு kaittavaṟu, பெ.(n.) கைக்குற்றம் பார்க்க;see kai-k-kurram. க. கெய்தப்பு [கை + தவறு.]
கைத்தளம்	கைத்தளம் kaittaḷam, பெ.(n.) கேடய வகை (சீவக.1561, உரை.);; a kind of shield. [கை + தளம்.]
கைத்தளை	கைத்தளை kaittaḷai, பெ.(n.) இருகைகளையும் பிணைத்துக் கட்டும்படியாக அமைந்த, சிறு தொடரி (சங்கிலி);யால் இணைக்கப்பட்ட, மாழையாலான இருவட்டங்களைக் கொண்ட கருவி; handcuff. "கைத்தளை நீக்கி யென்முன் காட்டு" (பட்டினத்.பொது.42);. மறுவ. கைவிலங்கு. ம.கைத்தள. [கை + தளை.]
கைத்தா	கைத்தா kaittā, பெ.(n.) காட்டாமணக்கு (மலை.); பார்க்க;see kāttāmanakku. [கை + தாள் - கைத்தாள் → கைத்தா.]
கைத்தாக்கு	கைத்தாக்கு kaittākku, பெ.(n.) 1. கையினால் கொடுத்த குத்து; a blow dealt with the hand. 2. கையினால் குத்துகை; pounding with the hand as rice (சா.அக.);. [கை + தாக்கு.]
கைத்தாங்கல்	கைத்தாங்கல் kaittāṅgal, பெ.(n.) கையால் தாங்கி நிற்கை; supporting a person or thing by the arms. மருத்துவமனையிலிருந்து ஒரு நோயாளியைக் கைத்தாங்கலாக அழைத்து வந்தனர் (இ.வ.);. ம.கைத்தாங்ஙு. [கை + தாங்கல்.]
கைத்தாமணக்கு	கைத்தாமணக்கு kaittāmaṇakku, பெ.(n.) காட்டாமணி (சித்.அக.);; Malabar nut. [கைத்த + ஆமணக்கு.]
கைத்தாய்	கைத்தாய் kaittāy, பெ.(n.) 1. தூக்கி வளர்த்த தாய்; nurse. 2.செவிலித்தாய்; wet-nurse. 3.வளர்ப்புத்தாய்; foster-mother(சா.அக.);. [கை + தாய்.]

கைத்தாயர்	கைத்தாயர் kaittāyar, பெ.(n.) கைத்தாய் பார்க்க: see kaithaay. "ஓர் உயிரைத் தருகின்ற போதிருகைத்தாயர் தம்பால் வருகின்ற நண்பு" (திருமந்.459);.
கைத்தாராளம்	கைத்தாராளம் kaittārāḷam, பெ.(n.) பெருந்தன்மை, வள்ளன்மை; open-handedness, liberality. க. கெய்தொட்டது. [கை + தாராளம்.]
கைத்தாள்	கைத்தாள் kaittāḷ, பெ.(n.) 1. திறவுகோல்; key. "கைத்தாள் கொண்டாருந் திறந்தறிவா ரில்லை" (திருமந்.2604);. 2. கையாலிடுந் தாழ்ப்பாள்; bolt 3. கைத்தாழ் பார்க்க;see kai-t-tal. க.கெய்தாழு. [கை + தாழ் → கைத்தாள்.]
கைத்தாழ்	கைத்தாழ் kaittāḻ, பெ.(n.) திறவுகோல்; key. [கை + தாழ்.] இதனைக்கைத்தாள் என்பதுகொள்கைவழக்கு.
கைத்தாளம்	கைத்தாளம் kaittāḷam, பெ.(n.) 1. தாளக்கருவி; cymbals. "கொக்கரை கைத்தாள மொந்தை" (தேவா.965:7);. 2. கையாற் போடுந் தாளம்; beating time with the hand. "செத்தவ ரெழுவ ரென்று கைத்தாளம் போடு" (அருட்பா.vi,நாமாவ.161);. கைத்தாளம் ம.கைத்தாளம்; க.,து. கைதாள;தெ.கைதாளமு. [கை + தாளம்.]
கைத்திட்டம்	கைத்திட்டம் kaittiṭṭam, பெ.(n.) 1.கைமதிப்பு; rough estimation of the weight or measure of a thing by the hand. கைத்திட்டமாக உப்புப்போடு (உ.வ.);. 2. அறுதியிட்டகையிருப்புத் தொகை; balance struck in accounts, balance in hand. [கை + திட்டம்.]
கைத்திண்டு	கைத்திண்டு kaittiṇṭu, பெ.(n.) கைக்கு வைத்துக் கொள்ளும் சாய்வுத் திண்டு; a pillow to lean on. [கை + திண்டு.]

கைத்திரி	கைத்திரி kaittiri, பெ.(n.) இடக்கை என்னுந் தோற்கருவி; a small drum. "குழையுடற் றளைவிரி கைத்திரிகறங்க" (கல்லா.8:12);. [கை + திரி.]
கைத்திறன்	கைத்திறன் kaittiṟaṉ, பெ.(n.) கைக்குணம்; the virtue or efficacy of the hand. 2. பயிற்சி; practice. 3. பட்டறிவு; experience. து. கய்யெட்டெ. [கை + திறன்.]
கைத்திட்டு	கைத்திட்டு kaittiṭṭu, பெ.(n.) ஆவணம் (T.A.S.);; document, deed, record of gift. மணற்குடி யூரோம் கைத்தீட்டு. ம.கைத்தீட்டு. [கை + (தீற்று);தீட்டு.]
கைத்தீட்டு	கைத்தீட்டு2 kaittīṭṭu, பெ.(n.) நேரில் கையெழுத்திட்டு எழுதிக் கொடுத்த உறுதிச் சீட்டு."பஞ்சவந் பிரமராயர்க்கு நாங்கள் கைத்தீட்டு இட்டுக் குடுத்த (ஆவ.10-17-2 பக்.42-4);(கி.பி.1072);. [கை + தீட்டு.]
கைத்தீபம்	கைத்தீபம் kaittīpam, பெ.(n.) 1.கைத்தீவட்டி(பிங்.); பார்க்க;see kai-t-tivatti. 2.கைவிளக்கு; small,hand lamp. கைவிளக்கை வைத்துக்கொண்டு கிணற்றில் விழுவார்களா?(பழ.);. க.கெய்தீவிகெ. [கை + தீபம்.]
கைத்தீவட்டி	கைத்தீவட்டி kaittīvaṭṭi, பெ.(n.) சிறு தீவட்டி; small torch. [கை + தீவட்டி.]
கைத்தீவர்த்தி	கைத்தீவர்த்தி kaittīvartti, பெ.(n.) கைத்தீவட்டி (வின்.); பார்க்க;see kai-t-tivatti. [கை + தீவர்த்தி.]

கைத்தீற்றி	கைத்தீற்றி kaittīṟṟi, பெ.(n.) கையால் ஊட்டும் தீனி; foodgiven to calves, lambs, kids,etc.by hand, food for infants. மறுவ.கைத்தீனி. ம.கைத்தீற்றி. [கை + தீற்றி.]
கைத்தீன்	கைத்தீன் kaittīṉ, பெ.(n.) கையில் வைத்து ஊட்டும் உணவு (வின்.);; food given to calves, lambs, kids, etc., by hand, food for infants. ம.கைத்தீற்றி. [கை + தீன்.]
கைத்து	கைத்து1 kaittu, பெ.(n.) செல்வம்; lit., that which is in hand, gold, riches,wealth. "கைத்துண்டாம்போழ்தே கரவா தறஞ்செய்மின்"(நாலடி.19);. [கையகத்தது → கைத்து.] கைத்து2 kaittu, பெ.(n.) வெறுப்பு(சூடா.);; abhorrence. [கை(தவறு);கசப்பு → கைத்து.]
கைத்துடுக்கு	கைத்துடுக்கு kaittuḍukku, பெ.(n.) கையால் அடித்தல் போன்றுசெய்யுந் தீய பழக்கம்; bad habit of the hand, as fighting, pilfering etc. கைத்துடுக்கால் சீரழிபவர்கள் மிகுதி(உ.வ.);. க.கெய்துடுகு. [கை + துடுக்கு.]
கைத்துடுப்பு	கைத்துடுப்பு kaittuḍuppu, பெ.(n.) 1.கூழ்முதலியன துழாவுங் கருவி; small ladle used in stirring liquid food. "கைத்துடுப்பால்........ துழாவித் துழாவிக் கொள்ளீரே"(கலிங்.537);. 2. படகு வலிக்குஞ் சிறிய தண்டு; small oar. [கை + துடுப்பு.]
கைத்துண்டு	கைத்துண்டு kaittuṇṭu, பெ.(n.) 1. கைக்குட்டை, hand kerchief. 2. கைமரம்; pair of rafters framed together with a joint at one end. ம.கைத்துகில். [கை + துண்டு.]

கைத்துணிகரம்	கைத்துணிகரம் gaittuṇigaram, பெ.(n.) கைத்துணிச்சல்பார்க்க;see kai-t-tuniccal. [கை + துணிகரம்.]
கைத்துணிச்சல்	கைத்துணிச்சல் kaittuṇiccal, பெ.(n.) துணிந்த செய்கை (இ.வ.);; act of daring. [கை + துணிச்சல்.]
கைத்துணை	கைத்துணை1 kaittuṇai, பெ.(n.) உதவியாள்; a helpmate. க.கெய்குடக. [கை + துணை.] கைத்துணை2 kaittuṇai, பெ.(n.) உதவி,துணைமை; help, assistance. கைத்துப்பாக்கி க. கெய்தநரவு. [கை + துணை.]
கைத்துப்பாக்கி	கைத்துப்பாக்கி kaittuppākki, பெ.(n.) கைத்துமுக்கிபார்க்க;see kai-t-tumukki. மறுவ. கைத்துமிக்கி, ம.கைத்தோக்கு. [கை + துப்பாக்கி.]
கைத்துப்போ-தல்	கைத்துப்போ-தல் kaittuppōtal, 8 செ.கு.வி.(v.i.) களிம்பேறல்; forming verdigris (சா.அக.);. [கைத்து + போ-.]
கைத்துமுக்கி	கைத்துமுக்கி kaittumukki, பெ.(n.) 1.கைத்துவக்கு, கைத்துப்பாக்கி; hand pistal. [கை + துமுக்கி.]
கைத்துருவுமனை	கைத்துருவுமனை kaitturuvumaṉai, பெ.(n.) சிறு துருவுமணை; nut scraper. [கை + துருவு + மணை.]

கைத்துவக்கு	கைத்துவக்கு1 kaittuvakku, பெ.(n.) கைத்துமுக்கி (துப்பாக்கி);பார்க்க;see kai-t-tumukki. [கை + துவக்கு.] கைத்துவக்கு2 kaittuvakku, பெ.(n.) சிறு தொடரி (சங்கிலி);; a small chain. [கை + துவக்கு.]
கைத்துக்கு	கைத்துக்கு2 kaittukku, பெ.(n.) கையினால் எடுக்கக் கூடிய ஒரு தூக்களவு; so much weight as can be lifted by hand. [கை + தூக்கு. தூக்கு : 16 சேர் கொண்ட எடையளவு.]
கைத்துரண்	கைத்துரண்1 kaitturaṇ, பெ.(n.) சிறுதூண்; small pillar. [கை + தூண்.]
கைத்தூண்	கைத்தூண்2 kaittūṇ, பெ.(n.) பிறர் கையால் உண்கை; accepting food from another's hands. "கடவதன்றுநின் கைத்தூண் வாழ்க்கை" (சிலப்,15:57);. [கைத்து + ஊண்.]
கைத்தூய்மை	கைத்தூய்மை kaittūymai, பெ.(n.) 1. களவு செய்யாமை; not to cover other's property. 2. கையூட்டுப் பொறாமை; non-taking of bribes. 3. திருத்தமான கைத்தொழில்; fine workmanship. [கை + தூய்மை.]
கைத்தேங்காய்	கைத்தேங்காய் kaittēṅgāy, பெ.(n.) புத்தாண்டு நாளன்று தேங்காயை உருட்டியாடும் விளையாட்டு வகை(வின்.);; a new year's game in which coconuts are rolled forcibly one against another and broken. [கை + தேங்காய்.]
கைத்தொண்டு	கைத்தொண்டு kaittoṇṭu, பெ.(n.) 1. கையினாற் செய்யும் கோயிற் பணிவிடை; manual service in temple. "காசுவாசியுடன் பெற்றார் கைத்தொண்டாகு மடிமையினால்" (பெரியபு:திருநாவுக்.260);. 2. குற்றேவல்; menial service. மறுவ கைப்பணி. [கை + தொண்டு.]
கைத்தொழில்	கைத்தொழில் kaittoḻil, பெ.(n.) 1.கையாற்செய்யும் வேலை; manual art, industries, handicrafts. "கைத்தொழி லமைத்தபின்" (பெருங்.இலா வாண. 10:91);. 2. பெண்களது கைத்திறனை வெளிக் காட்டும் ஐவகைத் தொழில்; the five skilled accomplishments of women. இலை எழுதுதல், கிள்ளல், பூத்தொடுத்தல், யாழ்.மீட்டுதல் போன்றவை பெண்கள் கைத்திறன் காட்டும் ஐவகைத் தொழில்கள் எனப் பண்டைக்காலத்தில் கருதப்பட்டது ம.கைத்தொழில். [கை + தொழில்.]

கைத்தொழும்பு	கைத்தொழும்பு kaittoḻumbu, பெ.(n.) கைத் தொண்டு (யாழ்.அக.);; manual service. [கை + தொழும்பு.]
கைத்தோணி	கைத்தோணி kaittōṇi, பெ.(n.) கையினால் இயக்கும் ஒரு வகை மரக்கலம்; a kind of wooden boat which is propelled by hands. [கை + தோணி.]
கைதகம்	கைதகம் gaidagam, பெ.(n.) தாழம்பு; fragrant screwpine (சா.அக.);. [கை → கைது → கைதகம்.]
கைதட்டிப்பண்டாரம்	கைதட்டிப்பண்டாரம் kaidaṭṭippaṇṭāram, பெ.(n.) வாய் திறவாது, கைதட்டி இரந்துண்ணும் சைவப் பண்டாரம் (இ.வ.);; a Saiva mendicant who wanders about mutely, clapping hands for alms. [கை + தட்டி + பண்டாரம்.]
கைதட்டிப்போடு-தல்	கைதட்டிப்போடு-தல் kaidaṭṭippōṭudal, பெ.(n.) 19 செ.குன்றாவி.(v.t.); நீக்கிவிடுதல்(வின்.);: to forsake, give up. [கை + தட்டி + போடு-.]
கைதட்டிவை-த்தல்	கைதட்டிவை-த்தல் kaidaṭṭivaiddal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) பூப்படையாப் பெண்ணைப் பூப்பெய்தியவளாகக் கொண்டு உரிய நிகழ்வுகள் செய்தல்; to perform the rites connected with puberty to any immature girl. [கைதட்டி + வை-.]

கைதட்டு	கைதட்டு1 kaidaṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி(v.t.) 1. வியப்பு,வெறுப்பு:நகைப்பு முதலியவற்றின் குறியாகக் குறியாகக் கைகொட்டுதல்; to clap or strike hands together in token of defiance, triumph, derision, admirationetc. "கைதட்டி வெண்ணகை செய்வர் கண்டாய்" (அருட்பா.II, புறமொழிக்.10);. 2. புலையரும் வீட்டுவிலக்கான பெண்களும் ஒதுங்கிச் செல்வதற்காகக் கையைத் தட்டுதல்; to warm off, as an outcaste pulayas,a woman in menstruation etc. 3. கையடி பார்க்க;see kai-y-adi. 4. கைதப்புதல்(வின்.);பார்க்க;see kai-tappu-. க.கெய்தட்டு;பட.கைதட்டு. [கை + தட்டு-.] கைதட்டு2 kaidaṭṭudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) பூப்பு எய்துதல் (இ.வ.);; to attain puberty, to be in menses, as signified by clapping of hands. [கை + தட்டு-.] கைதட்டு3 kaidaṭṭudal, பெ.(n.) கைகொட்டுதல்; clapping the hands. க. கெய்சப்பளி;பட கைசப்படெ. [கை + தட்டு-.]
கைதப்பு-தல்	கைதப்பு-தல் kaidappudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கையினின்று தவறிப் போதல்; to slip from the hand, as a thing,to escape or get out of control, as a person or animal. "கானவர் வலையிற் பட்டுக் கைதப்பி யோடும்"(கைவல்.தத்து.13);. 2. இலக்குத் தவறுதல்; to miss the mark. க. கெய்தப்பு;பட.கைதப்பு. [கை + தப்பு-.]
கைதரு-தல்	கைதரு-தல் kaidarudal, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. இடங் கொடுத்தல்; to give a hold. 2. உதவுதல்; to help. 3. கைகூடுதல்; to materialize. [கை + தரு-.]
கைதல்	கைதல் kaidal, பெ.(n.) தாழை; fragrant screw-pine. "கைதல் சூழ்கழிக் கானல் (தேவா.532:2);. ம.கைத; க.கேதகெ,கேதிகை; தெ.,கே.தகி;து.கேதை, கேதயி, கேதாயி. Skt. ketaka. [கை → கைதல்.]

கைதலைவை-த்தல்	கைதலைவை-த்தல் kaidalaivaiddal, 4செ.கு.வி.(v.i.) பெருந்துயரடைதல்(கையைத் தலைமீதுவைத்தல்);; lit., to place the hand on the head; to mourn, lament, grieve, "கறைகெழு குடிகள் கைதலை வைப்ப" (சிலம்:4:9);. [கை + தலை+ வை-.]
கைதவம்	கைதவம்1 kaidavam, பெ.(n.) 1.ஏய்ப்பு,வஞ்சம்; cunning, craftiness. "மைதவழ் கண்ணி கைதவந் திருப்பா"(பெருங்.மகத. 15:18);. 2. பொய்; falsehood. "கைதவம் புகலேன்"(கந்தபு. வரவுகேள்.4); 3. துன்பம்; affliction, suffering. "கைதவமே செய்யு மதுவின்களி"(பிரமோத் சிவராத்திரி.17);. ம.கைதவம். [கை → கைத்து → கைத்துவம் → கைதவம்.] கைதவம் kaidavam, பெ..(n.) ஓரிடத்தில் வளரும் பொருள் மற்றொரு இடத்துக்குப் பொருந்திய பெயரைப்புனைந்து வருவது; unusual name. [கை+[தவல்]தவம்]
கைத்தவம்	கைத்தவம்2 kaittavam, பெ.(n.) மிகுபுகழ்; great eulogy, praise, panegyric. [கை + தவம். கைமேல் பயன் கண்டதவமுயற்சி, புகழ்.]
கைதவறு-தல்	கைதவறு-தல் kaidavaṟudal, பெ.(n.) 5 செ.கு.வி.(v.i.); 1 கைதப்பு-, பார்க்க;see kai-tappu. 2. கைப் பிழையாதல்; to err or commit a mistake by a slip of the hand. 3.தொலைந்து போதல்; to be lost. என் புத்தகம் கைதவறிவிட்டது(உ.வ.);. 4.இறத்தல்: to die. குழந்தை கைதவறிவிட்டது. [கை + தவறு-.]

கைதவன்	கைதவன்1 kaidavaṉ, பெ.(n.) 1. பாண்டியன்; Pănợya king. "கைதவனுஞ் சொன்னான்" (பெரியபு. திருஞான.749);. 2. பாண்டியனின் பட்டப் பெயர்களிலொன்று; one of the title of Pandiakings. மறுவ. பாண்டியன், செழியன், கூடற்கோமான், தென்னவன், வேம்பின்றாரோன், வழுதி, குமரிச்சேர்ப்பன், வைகைத்துறைவன்,மாறன்,பொதியவெற்பன்.மீனவன். [கைதவம் → கைதவன்(மிகுபுகழ் உடையவன்.] கைதவன்2 kaidavaṉ, பெ.(n.) ஏய்ப்பவன், வஞ்சகன்; deceitful, cunning person. "கைதவனாமிக் கானவ னேயோ" (திருவிளை.பழியஞ்.28);. கைதவம் → கைதவன்.] கைதவன்3 kaidavaṉ, பெ.(n.) திருமாலாற் கொல்லப்பட்ட ஓர் அசுரன்; an Asura slain by visnu. "மதுகைடவரும் வயிறுருக மாண்டார்" (திவ்.இயற். 3:66);. [கை - கைதவன்.]
கைதவை	கைதவை kaidavai, பெ.(n.) கொற்றவை (துர்க்கை); (யாழ்.அக.);; Durga. [கொற்றவை → கொதவை → கைதவை.]
கைதழுவுதல்	கைதழுவுதல் kaidaḻuvudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கைகோர்த்தல்; to clasp hand in hand. "தொடந்து கைதழீஇ நடந்து" (பெருங்.உஞ்சைக்41:110);. [கை + தழுவு-.]
கைதளர்-தல்	கைதளர்-தல் kaidaḷardal, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1.கையின் வலிமை அல்லது ஆற்றல் இழத்தல்: to lose the use or power of one's hand. 2. தோற்றுப் போதல்; to be defeated. 3.வறுமை; to be in reduced circumstances. க.கெய்கெடு. [கை + தளர்-.]

கைதா-தல்(கைதருதல்)	கைதா-தல்(கைதருதல்) kaidādalkaidarudal, 18செ.கு.வி.(v.i.) 1.வறுமை, இடுக்கண் முதலியவற்றில் உதவிபுரிதல்; to render help, save, rescue, as from poverty,danger, etc. "காவலனார் பெருங்கருணை கைதந்தபடி யென்று" (பெரியபு:திருஞான.1118);. 2. உறுதி கொடுத்தல்: to give assurance. "எய்தவல்லையேற்கு கைதருக"(பாரத. குருகுல. 44);. 3.மணம்புரிதல்; to marry. "கோதையா லுறவுகொண்டு கைதரல்குறித்த கோமகன்" (பாரத.குருகுல.131);. 4. மிகுதல்; to increase. "உவகை கைதர" (கம்பரா.மீட்சி.268);. [கை + தா-.]
கைதாங்கி	கைதாங்கி kaitāṅgi, பெ.(n.) கைப்பிடி (யாழ்.அக.);; handle. [கை + தாங்கி.]
கைதாங்கியடி-த்தல்	கைதாங்கியடி-த்தல் kaitāṅgiyaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மெதுவாயடித்தல் (இ.வ.);; to beat or strike gently. 2. ஓங்கி வலுவாயடித்தல்; to strike forcibly. [கை + தாங்கி + அடி-.]
கைதாங்கியுழு-தல்	கைதாங்கியுழு-தல் kaidāṅgiyuḻudal, பெ.(n.) 5செ.கு.வி.(v.i.); மேலாக உழுதல் (வின்.);; to plough lightly. [கை + தாங்கி + உழு-.]
கைதாங்கு-தல்	கைதாங்கு-தல் kaidāṅgudal, 5.செ.குன்றாவி(v.t.) 1. கைதாங்கல் கொடுத்தல்; to support one by the arm. 2. அழிவெய்தாமற் காத்தல்; to save from ruin. [கை + தாங்கு-.]
கைதீண்டு-தல்	கைதீண்டு-தல் kaidīṇṭudal, 5.செ.குன்றாவி(v.t.) 1. அடித்தல்; to beat. 2: முறைகேடாகப் பெண்டிரை pool8); to commit indecent assault on a .naonnW |கை திண்டு-)
கைதுடை-த்தல்	கைதுடை-த்தல் ka-tuda, 4 செ.குன்றாவி.(v.t) súlLGILTỤI#sü; togiveupforgood; toforsake,abandon. எமைக் கைதுடைத் தேகவும்" (கம்பரா. நகர்நீ.159);. |கை துடை)

கைதூக்கல்	கைதூக்கல் kaitūkkal, பெ.(n.) 1. உதவுகை; help. 2. ஒப்புகை; acceptance. [கை + தூக்கல்.]
கைதூக்கிவிடு-தல்	கைதூக்கிவிடு-தல் kaidūkkiviḍudal, 5 செ.கு.வி. (v.t.) 1. கைதூக்கு-தல் பார்க்க;see kai-tūkku-, 2. கூட்டத்தின் நடுவில் கையைப் பிடித்து வெளியே இழுத்துவிடுதல் (கொ.வ.);; to drag out one by the hand from an assembly or crowd. [கை + தூக்கிவிடு-.]
கைதுக்கு	கைதுக்கு1 kaidukkudal, 5.செ.குன்றாவி(v.t.) 1. கையை உயர்த்துதல்; to raise the hand. 2. இசைவு தெரிவித்தல்; to record agreement or approval. ம.கைபொக்கு [கை + தூக்கு-.]
கைதூக்கு	கைதூக்கு2 kaidūkkudal, 5 செ.குன்றாவி(v.t.) 1. வறுமையில் வருந்துவோர், நீரில் அழுந்துவோர் முதலியோரைக் காத்தல்; to lend a helping hand, to save from ruin; to rescue from sinking. 2. ஏற்றுக்கொள்ளுதற் குறியாகக் கையை உயர்த்துதல்; to hold up the hand to record agreement or approval. 3. விடுதலையாக்கல்; to get released, freed. 4. காப்பாற்றுதல்; to save. ம.கையொக்குக. [கை + தூக்கு-.]
கைதூவாமை	கைதூவாமை1 kaitūvāmai, பெ.(n.) 1. கையொழியாமை (திவா.); ; incessant, unceasing work. 2.ஒழியாவொழுக்கம்; moral conduct of departing from a right course. மறுவ.கையொழியாமை. [கை + தூவு + ஆ + மை. 'ஆ' எ.ம.இ.நி.] கைதூவாமை2 kaitūvāmai, பெ.(n.) படைக் கலன்களுள் ஒன்று,கைவிடாப்படை(அக.நி.);; a kind of weapon. [கை + தூவாமை.]

கைதூவு	கைதூவு1 kaidūvudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) கையொழிதல்; to have rest or leisure, as from one's activities. "புலவற் களியொடு….. கை தூவலை" (கலித்.50);. [கை + தூவு-.] கைதூவு2 kaitūvu, பெ.(n.) செயலற்றிருக்கை; restorleisure from work. "நனிவிருந் தயருங் கைதூவின்மையின்"(நற்.280);. [கை + தூவு-.]
கைதேர்-தல்	கைதேர்-தல் kaitērtal, 2 செ.குன்றாவி(v.t.) திறமையடைதல்; to become an adept. [கை + தேர்-.]
கைதேர்ந்தவன்	கைதேர்ந்தவன் kaitērndavaṉ, பெ.(n.) திறமையாளன்; adept, expert. [கை + தேர்ந்தவன்.]
கைதை	கைதை1 kaidai, பெ.(n.) தாழை; fragrant screw-pine. "கைதையம்படப்பை" (அகநா.100:18);. ம.கைதா. [கள் : முள். கள் → கய் → கை (கைது); கைதை : முள்ளுள்ள தாழை(வட.வர.131); கைதை→Skt.kaitaka.] கைதை2 kaidai, பெ.(n.) எட்டி; nux vomicca. [கை → கைத்து → கைதை.] கைதை3 kaidai, பெ.(n.) வயல் (பிங்.);; paddy field. Skt. kĕdåra. [செய் → கை → கைதை(கொ.வ.);.]
கைதைச்சுரிகையன்	கைதைச்சுரிகையன் gaidaiccurigaiyaṉ, பெ.(n.) தாழையை வாளாக உடைய காமன் (பிங்.);; lit., one having screw-pine for his weapon: Kama, the god of love. மறுவ.காமன். [கைதை + சூரி → கரி + கையன் - கைதைகரி கையன் (கொ.வ);.] தாழையை வாளாக உடையவனாதலால் இப் பெயர் பெற்றிருக்கலாம்.

கைதொடல்	கைதொடல்1 kaidoḍal, பெ.(n.) 1.உண்கை(பிங்.);; taking food, eating. 2. உணவு; food as taken by the hand. "கைதொடல்கண்படைவெய்துறுபெரும்பயம்" (ஞானா.35);. 3.சிறிதுண்ணல்; eating a small quantity. [கை + தொடல்.] கைதொடல்2 kaidoḍal, பெ.(n.) திருமணம்(யாழ்.அக.);; marriage. [கை + தொடல்.]
கைதொடன்	கைதொடன் kaidoḍaṉ, பெ.(n.) 1.உதவிசெய்வோன்; one who helps or serves. "தூசித்தலையிலவர்களே கைதொடராய்" (ஈடு.4,4:1);. 2. அறிவாற்றலுடன் செயலைச் செய்வோன்; one who does an act intelli-gently. "ஜநநிபக்கல் அபராதத்திற் கை தொடனாயிருக்க" (ஈடு.6,10:10);. [கை + தொடு + அன்.]
கைதொடு	கைதொடு1 kaidoḍudal, 20 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. கையினால் மெய்தீண்டுதல்; to touch with the hand. "சக்கரவர்த்தித் திருமகன் இத்தைக் கை தொட்டுச் சிட்சித்து" (ஈடு.4,2:8);. 2. சூளுரைத்தல்; to lift one's hand, in oath to swear. 3. உண்ணுதல் (பிங்.);; to eat. 4. தொடங்குதல்; to commence, begin, enter upon. அவன் கை தொட்ட நிகழ்வு(காரியம்);நல்லதே(உ.வ.);. 5. மணஞ் செய்தல்(வின்.);:to marry. [கை + தொடு-.] கைதொடு2 kaidoḍuddal, 17 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1.திருமணஞ் செய்துவைத்தல்(வின்.);: to marry,join hands in marriage. [கை + தொடு-.]
கைதொடுமானம்	கைதொடுமானம் kaidoḍumāṉam, பெ.(n.) உதவி; help, support. "தன் வெறுமையைக் கை தொடுமானமாகக் கொண்டு" (ஈடு.6,10:8);. [கை + தொடு – மானம்.]

கைதொழு-தல்	கைதொழு-தல் kaidoḻudal, பெ.(n.) 1 செ.குன்றாவி.(v.t.); 1. வணங்குதல்; to adore, worship as with hands joined. "காதலி தன்னொடு கைதொழ தெடுத்து" (மணிமே.13:20);. 2. கும்பிடுவதற்காகக் கையைத் தலைமேல் உயர்த்துதல்; to lift up the hands above the head,as in adoration or worship. "கைதொழூஉப்பரவி"(திருமுருகு.252);. {கை + தொழு-.]
கைதோணி	கைதோணி kaitōṇi, பெ.(n.) ஒருவகைப் பூடு; a kind of an unknown herb (சா.அக.);. [கை + தோணி.] நீர்வளமுள்ள இடங்களில் வளரும் பூண்டானதால் இப் பெயர் பெற்றிருக்கலாம்.
கைதோய்வு	கைதோய்வு kaitōyvu, பெ.(n.) கையால் எட்டிப்பிடிக்கக் கூடிய நிலை; being within hand's reach. "கைதோய் வன்ன கார்மழைத் தொழுதி" (மலைபடு.362);. [கை + தோய்வு.]
கைந்தலை	கைந்தலை kaindalai, பெ.(n.) 1. கைம்பெண், கணவனை இழந்தவள்; widow. "கைந்தலைவிரைந்து நோக்குந் தக்கபேரன்பையும்" (திருவாலவா.41:28);. [கைம்(மை); + தலை.]
கைந்நட்டம்	கைந்நட்டம் kainnaṭṭam, பெ.(n.) கையிழப்பு பார்க்க;see kai-y-ilappu. [கை + நட்டம்.]
கைந்நலம்	கைந்நலம் kainnalam, பெ.(n.) கன்றிறந்தபின் பால் கொடுக்கும் மாடு; cow that milks after having lost its calf. {கை + நலம்.]
கைந்நவில்	கைந்நவில் kainnavil, பெ.(n.) கைத்தொழில்; handi crafts. [கை + நவில்.]
கைந்நவிலாளர்	கைந்நவிலாளர் kainnavilāḷar, பெ.(n.) கை வினைஞர், கையால் தொழில் செய்யப் பழகியவர்; handicrafts men. 'கைந்நவி லாளர் காடெறிந்து" (பெருங், உஞ்சைக். 46:66);. [கை + நவிலாளர்.]

கைந்நறுக்கு	கைந்நறுக்கு kainnaṟukku, பெ.(n.) கையுறுதி; firmness, stability. [கை + நறுக்கு.]
கைந்நன்றி	கைந்நன்றி kainnaṉṟi, பெ.(n.) செய்நன்றி; gratitude, benefits done. [கை + நன்றி.]
கைந்நாகம்	கைந்நாகம் kainnākam, பெ.(n.) யானை; elephant, as having a trunk. "கைந்நாகம்..........கடல்வந்த தோர்காட்சி" (கம்பரா.கடறாவு.40);. [கை + நாகம்.]
கைந்நாடிபார்-த்தல்	கைந்நாடிபார்-த்தல் kainnāṭipārttal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) நாடியோட்டம் பார்த்தல்; to observe the blood circulation in hand by feeling the pulse. [கைந்நாடி + பார்-.]
கைந்நிதானம்	கைந்நிதானம் kainnitāṉam, பெ.(n.) கையில்நிறை முதலியவற்றை மதிப்பிடுகை (உ.வ.);; estimation of weight, etc. by the hand. ம. கைநிதானம். [கை + நிதானம்.]
கைந்நிலை	கைந்நிலை1 kainnilai, பெ.(n.) பதினெண்கீழ்க் கணக்கு நூல்களுளொன்றும், அகப்பொருள் பற்றியதும், புல்லங்காடர் என்ற புலவரியற்றியது மான நூல்; an ancient love poem by, Pullarikādar, one of Padloen kilkkanakku. "நாலடி நான்மணி......... கைந்நிலைய வாங்கீழ்க் கணக்கு" (தனிப்பா.);. கைந்நிலை [கை + நிலை.] கைந்நிலை2 kainnilai, பெ.(n.) பாசறை (தக்கயாகப்ப.274);; military camp. ம.கைநில. [கை + நிலை.]
கைந்நிறுத்து-தல்	கைந்நிறுத்து-தல் kainniṟuddudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t) 1. நிலைநிறுத்துதல்; to establish. "காப்புக்கைந் நிறுத்த வல்வேற் கோசர்" (அகநா.113);. 2. அடக்குதல்; to subdue, conquer. "காமங்கைந்நிறுக் கல்லாது"(அகநா.198);. [கை + நிறுத்து-.]

கைந்நிறை	கைந்நிறை kainniṟai, பெ.(n.) சீராக அடுக்குதல்: to be nicely arranged. க. கெய்நிறெ. [கை + நிறை.]
கைந்நீட்டு	கைந்நீட்டு1 kainnīṭṭu, பெ.(n.) கைப்பிடி; handle, haft. தமது கிடுகைக் காம்புடனே கைந்நீட்டுச் செறிக்கவும் (புறநா.98,உரை);. ம. கைநாட. [கை + நீட்டு.] கைந்நீட்டு2 kainnīṭṭudal, 5.செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. கையைநீட்டுதல்; to stretch out the hand. 2.இரத்தல்; to beg, pray for gift or charity. 3. திருடுதல்; to steal, pilfer. 4. கையூட்டு வாங்குதல்; to accept bribe. ம.கைநீட்டுக;க.கெய்நீடு. [கை + நீட்டு-.] கைந்நீட்டு3 kainnīṭṭu, பெ.(n.) கைப்பிடி; handle, haft. தமது கிடுகைக் காம்புடனே கைந்நீட்டுச் செறிக்கவும்(புறநா.98,உரை);.
கைந்நீவு-தல்	கைந்நீவு-தல் kainnīvudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) அவமதித்துக் கடத்தல்; to defy, disregard. "மதமாக் கொடுந்தோட்டி கைந்நீவி" (பரிபா.10:49);. [கை + நீவு.]
கைந்நூல்	கைந்நூல்1 kainnūl, பெ.(n.) கையிற் கட்டும் காப்பு நாண்; ceremonial thread worn on the wrist. "கைந்நூல் யாவாம்" (குறுந்.218);. [கை + நூல்.] பண்டைத் தமிழரின் கைந்நூல் கட்டும் வழக்கம் வடபுலத்தில் ரக்ஷாபந்தன் என மருவி வழங்கலாயிற்று. கைந்நூல்2 kainnūl, பெ.(n.) கையால் நூற்ற நூல் (கதர் நூல்);; hand spun thread. காந்தியடிகள் எப்பொழுதும் கைந்நூலாடையே அணிவார்(உ.வ.);. [கை + நூல்.]

கைந்நெகிழ்-தல்	கைந்நெகிழ்-தல் gainnegiḻtal, 2 செ.கு.வி.(v.i.) கையிலிருந்து நழுவி விழுதல்; to slip down from the hand. [கை + நெகிழ்-.]
கைந்நொடி	கைந்நொடி1 kainnoḍi, பெ.(n.) 1. ஒலியுண்டாக்க இருவிரல்களை அழுத்தி எடுத்தல்; a snap with the fingers. 2. கையை நொடிக்கும் நேரம்; a unit of time marked by a snap of the finger. மாந்தருடைய கண்ணிமையுங் கைந்நொடியும் (நன்.99,மயிலை.);. க. கெய்சிடுகு, [கை + நொடி.] கைந்நொடி2 kainnoḍittal, 4.செ.குன்றாவி.(v.t.) விரலை நொடித்தல்; to snap the finger. ம.கைநொடிக்குக.கைஞொடிக்குக;க.கெய்நொடு. [கை + நொடி-.]
கைநட்டம்	கைநட்டம் kainaṭṭam, பெ.(n.) கையிழப்பு பார்க்க: See kai-y-ilappu. ம.கைநழ்டம். Skt. nasta → த.நட்டம்.
கைநடுக்கம்	கைநடுக்கம் kainaḍukkam, பெ.(n.) மூப்பு, அச்சம் முதலியவற்றால் கைநடுங்குகை; tremulousness of the hand through age, nervousness, etc. (செ.அக.);. [கை + நடுக்கம்.]
கைநம்பிக்கை	கைநம்பிக்கை kainambikkai, பெ.(n.) 1.கையடித்து உறுதிமொழி கூறுகை; giving or striking the hand in token of a promise or assurance. 2. கைக்கடன்; temporary oral loan. கை நம்பிக்கை யாகக் கொடு (செ.அக.);. து. கைநம்பி.கெ. [கை + நம்பிக்கை.]
கைநலப்பால்	கைநலப்பால் kainalappāl, பெ.(n.) கன்றின் உதவியின்றிக்கையா ற்கறக்கும்பால்(யாழ்.அக.);; milk drawn by the hand without the help of the calf. [கை + நலம் + பால்.]

கைநலம்	கைநலம்1 kainalam, பெ.(n.) வாய்ப்பான உள்ளங்கைக் கோடு (அஸ்தரேகை); அமைந்தவர் மருத்துவத் தொழிலில் கைதொட்டவுடன் குணமாகும் தன்மை; [கை + நலம்.] கைநலம்2 kainalam, பெ.(n.) 1.கைராசி; auspiciousness of one's hand supposed to produce the desired end. 2. கைநலப்பால்(யாழ்.அக.); பார்க்க;see kai-nala-p-pâl. [கை + நலம்.]
கைநறுக்கு	கைநறுக்கு kainaṟukku, பெ.(n.) கைச்சீட்டு பார்க்க;see kai-c-cittu. [கை + நறுக்கு.]
கைநன்றி	கைநன்றி kainaṉṟi, பெ.(n.) செய்ந்நன்றி(யாழ்.அக.);; gratitude. [கை + நன்றி.]
கைநனை-த்தல்	கைநனை-த்தல் kainaṉaittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. பிறர் வீட்டில் உணவு கொள்ளுதல்; to partake of food in another's house. 2. சாவு வீட்டில் உண்ணுதல்; to partake of food in a deseased person's house. துக்க வீட்டில் கைநனைக்காமல் போகலாமா?(நெல்லை.);. [கை + நனை-.] உணவு கொள்வதற்கு முன்னும் உண்டபின்னும் நீரால் கையைக் கழுவும் பண்பாட்டுப் பழக்கத்தின் அடிப்படையில் கைநனைத்தல் உண்ணுதலைக் குறித்தது.
கைநாட்டு	கைநாட்டு1 kaināṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. கையெழுத்திடுதல்; to affix or put one's signature. As in a bond. 2.தற்குறிக் கீறல்; an illiterate person making his mark in token of his signature. [கை + நாட்டு. நட்டு → நாட்டு, நாட்டுதல் : நிறுவுதல், நிலைநிறுத்தம் படைக்கல், எழுதுதல்.] கைநாட்டு kaināṭṭu, பெ.(n.) 1.கையெழுத்து; signature. "கோவலனார் கைநாட்டைக் கொற்றவனுந்தான்பார்த்து" (கோவ.க.25);. 2.எழுத்தறிவு அற்றவன்; an illiterate person. க. கெய்றுது. மறுவ, கைக்கீறு. [கை + நாட்டு.]

கைநாட்டுப் பேர்வழி	கைநாட்டுப் பேர்வழி kaināṭṭuppērvaḻi, பெ.(n.) படிப்பறிவற்றவன்: ignorant. இவன் ஒரு கைநாட்டு. பேர்வழி. எதைப் பேசியும் பயனில்லை(உ.வ);. மறுவ. தற்குறி. [கைநாட்டு + பேர்வழி.]
கைநாடி	கைநாடி kaināṭi, பெ.(n.) 1. மணிக்கட்டில் துடிக்கும் குருதிநாடி; the pulse feltat the wrist. 2. கையில் ஓடும் நாடி; arteries of the arm (சா.அக.);. [கை + நாடி.நாளி → நாடி.]
கைநிமிர்-தல்	கைநிமிர்-தல் kainimirtal, 2 செ.கு.வி.(v.i.) அகவையாகி(வயதாகி);வளர்தல்: to grow up to adolescence. கைநிமிர்ந்த பிள்ளை இருக்கும் போது உனக்கென்னகவலை(நெல்லை);. [கை + நிமிர்-.]
கைநிமிர்ந்தாதனம்	கைநிமிர்ந்தாதனம் kainimirndātaṉam, பெ.(n.) இருக்கை (ஆசன); வகையுளொன்று (தத்துவப்.108, உரை);; a yogic posture. [கை + நிமிர்த்து + ஆதனம்.]
கைநிரை	கைநிரை kainirai, பெ.(n.) ஒலைகளால் செய்த தடுப்புத்திரை, நிரைச்சல்; screen of plaited palm, leaves. "கைநிரை கட்டிக்கொண்டிருக்கிறநாளிலே" (ஈடு. 4,6:6);. [கை + நிரை. கை + ஒழுங்கு.]
கைநிலை	கைநிலை kainilai, பெ.(n.) வீரர்கள் தங்குதற்குப் பாசறையில் தனித்தனியே அமைக்கப்பட்ட குடிசை (பு.வெ.4:7,2-உரை);; soldiers lines, military guarters in a camp. [கை + நிலை. கை : திறமை, திறமைமிக்க மறவர்.]
கைநிறக்கல்	கைநிறக்கல் kainiṟakkal, பெ.(n.) செம்பாறைக்கல்; gravel stone (சா.அக.);. [கை + நிறம் + கல்.]
கைநிறம்	கைநிறம் kainiṟam, பெ.(n.) வெண்கலம்; bell-metal (சா.அக.);. [கை + நிறம்.]

கைநிறை	கைநிறை kaiṉiṟai, பெ.(n.) கையால் தூக்கி மதிக்கும் நிறை; estimation of the weight of a thing by lifting it in hand. மறுவ.கைமதிப்பு [கை + நிறை.]
கைநீட்டம்	கைநீட்டம் kainīṭṭam, பெ.(n.) 1.கொடை(இ.வ.);; presents, gift, donation. 2.அன்றன்று கடை திறந்தவுடன் முதன்முதலாக விற்கும் பண்டத்திற்கு வாங்கும் முதற்பணம்; first cash payment received for the first article sold after opening the shop for the day. ம. கைநீட்டம். [கை + நீட்டம்.]
கைநீட்டல்	கைநீட்டல் kainīṭṭal, பெ.(n.) அடித்தல்; striking. கைநீட்டு2-தல் பார்க்க;see kai-nittu-. [கை + நீட்டல்.]
கைநீட்டு	கைநீட்டு1 kainīṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. கையை நீட்டுதல்; to stretch out the hand. 2.இரத்தல்; to beg, pray for gift or charity. 3.திருடுதல்; to steal, pilfer. 4. கையூட்டு வாங்குதல்; to accept bribe. ம. கைநீட்டுக;க.கெய்நீடு. [கை + நீட்டு-.] கைநீட்டு2 kainīṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி(v.t.) 1. அடிக்கக் கையோங்குதல்; to lift one's hand against another. 2.இழவு வினாவுதல் (விசாரித்தல்);; to condole. ம.கைநீட்டுக. [கை + நீட்டு-.]
கைநீளம்	கைநீளம் kainīḷam, பெ.(n.) 1. தாராளம் (இ.வ.);; liberality. 2. திருடுங்குணம்; thievish tendency. 3. அடிக்குங் குணம்; show of power, disposition to strike. ம. கைநீளம். [கை + நீளம்).]

கைநீளு-தல்	கைநீளு-தல் kainīḷudal, 16 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கொடுத்தல்:to give. "கைநீண்டதயரதன்" (கம்பரா.);. 2. அடித்தல்; to beat. இனிக் கண்டபடி கைநீளுதல் கூடாது. 3. திருடுதல்; to steal. எல்லா விடங்களிலும் கை நீண்டதால் அவனது பெயர் கெட்டுப் போனது (உ.வ.); [கை + நீளு. நீள் → நீளு.] கையை நீட்டிச் செய்யும் வினைகளானதால் இப் பெயர்பெற்றதாம்.
கைநுணுக்கம்	கைநுணுக்கம் kainuṇukkam, பெ.(n.) 1. அழகான வேலைப்பாடு; fine workmanship. 2. இவறற்றனம் (கஞ்சத்தனம்);; close-fistedness. [கை + நுணுக்கம்.] கையினால் நுணுகிச்செய்யும் வேலை.
கைநெகிழ்-தல்	கைநெகிழ்-தல் gainegiḻtal, 2.செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கைதவற விடுதல்; to let slip: "மெள்ள மெள்ளக்கைநெகிழவிட்டாய்"(தாயு.பராபர.334);. [கை + நெகிழ்-.]
கைநெசவு	கைநெசவு kainesavu, பெ.(n.) 1.சிறுநெசவுத்தறி; a small loom. 2. கையால் நெய்யும் தறி; a loom that is marked by hand. க. கெய்மக்க. [கை + நெசவு.]
கைநெரி-த்தல்	கைநெரி-த்தல் kainerittal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) துக்கம் அச்சம்முதலியவற்றால்கையைநெரித்தல்; to wring one's hands in grief, fear, etc. "மந்தி எழுந்தெழுந்து கைநெரிக்கும் ஈங்கோயே" (ஈங்கோய்.);. [கை + நெரி-.]
கைநெல்லி	கைநெல்லி kainelli, பெ.(n.) உள்ளே இருக்கும் நிறத்தையே புறத்திலும் காட்டும் நெல்லிக்கனி; nelli fruit which is transparent as a crystal for clarity. "தோற்றர வடுக்குங் கைநெல்லி போலெனல்" (மணிமே.29:83);. மறுவ..அங்கையுள் நெல்லி,உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி, உள்ளகங்காண்நெல்லி. [அங்கை → கை → நெல்லி.] அகம் + காண் + நெல்லி - அகங்காண் நெல்லி - அங்கைநெல்லி - கைநெல்லி எனத் திரிந்தது. உள்ளே இருக்கும் நிறமே புறத்தும் காணப்படுதலால் அகங்காண் நெல்லி எனப் பெயர் பெற்றது. உள்ளங்கை நெல்லி என்பது பொருட் பொருத்தமற்றது.
கைநொடுநொடு-த்தல்	கைநொடுநொடு-த்தல் kainoḍunoḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கண்டவெல்லாவற்றையுங் கையால் தொடுதல் (யாழ்.அக.);; to be restless of hand and touch everything near about. [கை + நொடுநொடு-.]

கைநோட்டம்	கைநோட்டம் kainōṭṭam, பெ.(n.) 1. கையினாற் குறிப்புணர்த்தல் (சாடை); (இ.வ.);; sign or gesture made by hand. 2.கைவேலைத்திறம்; manual skill. 3. கையால் அளவிடும் மதிப்பு; estimation by hand. ம.கைநோட்டம்;து..கைநோட. [கை + நோட்டம்.]
கைப்பக்கம்	கைப்பக்கம் kaippakkam, பெ.(n.) கு.வி.எ. (adv.); அருகில் (இ.வ.);: very close, near at hand. அவன் என் கைப்பக்கம் இருந்தான் (உவ);. [கை + பக்கம்.]
கைப்பகர்ப்பு	கைப்பகர்ப்பு gaippagarppu, பெ.(n.) இசைவின்றிப் பெற்றுக்கொண்டபடி (இ.வ.);; unauthorised copy, as of a document filed in court. [கை + பகர்ப்பு.]
கைப்பகற்றல்	கைப்பகற்றல் gaippagaṟṟal, பெ.(n.) மனக்கசப்பைப் போக்கல்; removing the bitterness from a substance (சா.அக.);. அண்ணன் தம்பியிடம் கைப்பகற்றல் நண்பர்கள் கடமையாகும். [கை → கைப்பு + அகற்றல்.]
கைப்பங்கொட்டை	கைப்பங்கொட்டை kaippaṅgoṭṭai, பெ.(n.) ஒருவகை மரம்; a variety of tree. [கை → கைப்பு + அம் + கொட்டை.] எட்டிக் கொட்டையைப் போன்று மும்மடங்கு நச்சுத்தன்மையுடையதும், வெண்ணிறப்பூக்களைக் கொண்டதும், மருத்துவத்திற்குப் பயன்படுவதுமான இம் மரம் பிலிப்பைன்சு நாட்டில் அதிகம் காணப்படுகிறது.
கைப்பட்டை	கைப்பட்டை kaippaṭṭai, பெ.(n.) 1. தோட்பட்டை, shoulder blade. 2. கைமரம் தாங்கும் சட்டம் (இ.வ.);; sleeper, joist to support a superstructure. 3. நீர் முகக்கும் சிறுபட்டை (வின்.);; small ðlabucket. [கை + பட்டை.]

கைப்பட	கைப்பட kaippaḍa, கு.வி.எ.(adv.) சொந்தக் கையெழுத்தாக; in one's own hand writting. அதைத் தட்டச்சுக்குக் கொடுக்காமல், ஏன் கைப்பட எழுதிக் கொடுத்தாய்? (உ.வ.);. ம.கய்பட கைப்பட. [கை + பட. படு → பட.]
கைப்படு	கைப்படு1 kaippaḍudal, 20 செ.கு.வி.(v.i.) கைவயமாதல்; to fall into one's hands. "ஒள்வாடனொன்னார்கைப்பட்டக்கால்" (நாலடி.129);. [கை + படு-.] கைப்படு2 kaippaḍudal, 17 செ.குன்றாவி.(v.t.); 1. தொடுதல்; to meet, 2. பார்த்தல்; find, "புனைசெய் கோல் வளையைக் கைப்படுதி" (சீவக.1600);. [கை + படு-.] கைப்படு3 kaippaḍuttal, 18செகுன்றாவி.(v.t.) 1. கைப்பற்றுதல்; to seize, take hold of, acquire. "கடல்சூழ் வையங் கைப்படுத்தான்" (சீவக. 1058.);. 2. தெளிதல்; to find out, discover. "நின்......... மாயப் பரத்தைமை........கைப்படுத்தேன்" (கலித்.98);. [கை + படு-.]
கைப்படை	கைப்படை kaippaḍai, பெ.(n.) 1. படைக்கலம், ஆயுதம்; weapons. "வென்றிக் கைப்படை நவின்ற வெம்போர்"(சூளா.சீய.128);. 2. மணியாகப் பலகை (இ.வ.);; mason's smoothing plane. [கை + படை.]
கைப்பண்டம்	கைப்பண்டம் kaippaṇṭam, பெ.(n.) கையிலுள்ள பொருள்; things in hand. கைப்பண்டம் கருணைக் கிழங்கு(உ.வ.);. [கை + பண்டம்.]

கைப்பணம்	கைப்பணம்1 kaippaṇam, பெ.(n.) 1. கையிலுள்ள தொகை; cash in hand. 2.சொந்தப் பணம்; one's own money. கைப்பணம் போட்டு அந்தப் பொத்தகத்தை அச்சிட்டார். 3. வணிகத்தில் கடனின்றிக் கைமேற் கொடுக்கும் பணம் (யாழ்.அக.);; cash-payment for purchase. மறுவ.ரொக்கம். ம. கைப்பணம்;க. கெய்கண்டு. [கை + பணம்.] கைப்பணம்2 kaippaṇam, பெ.(n.) முதலீடு (மூலதனம்);; capital. [கை + பணம்.]
கைப்பணி	கைப்பணி kaippaṇi, பெ.(n.) 1.கல்தச்சர் (சிற்பர்); கருவிகளுள் ஒன்று; a kind of instrument used by menial stone cutters. 2. கைத்தொண்டு; manual service in the temple of deity. 3. மணியாகப் பலகை; polishing board used by the mason. 4. முடவன் தவழ்வதற்குக் கொள்ளும் கைப்பிடி; hand hold for lame persons who have to crawl. ம.கைப்பணி [கை + பணி.]
கைப்பத்து	கைப்பத்து kaippattu, பெ.(n.) விளக்கக் (விவர);குறிப்பு; statement, report, detailed account, particulars. [கை + பற்று - கைப்பற்று → கைப்பத்து.]
கைப்பதட்டம்	கைப்பதட்டம் kaippadaṭṭam, பெ.(n.) கைப்பதற்றம் பார்க்க;see kai-p-padarram. [கை + பதற்றம்-கைப்பதற்றம்-கைப்பதட்டம்(கொ.வ.);.]
கைப்பதம்	கைப்பதம் kaippadam, பெ.(n.) 1.அடுதலில்,மருந்து தருதலில் தனித்திறம்; special skill in cooking or compounding medicine. அடுவதில்அவர் கைப்பதம் யார்க்கும் வராது(உ.வ.);. தெ.கயிபதமு. [கை + பதம்.]
கைப்பதர்	கைப்பதர் kaippadar, பெ.(n.) களவு, கொலை, கொள்ளை முதலியபழிச்செயல்கள்; mean acts such as stealing, murder and robbery. 'வாய்ப்பதர் கைப்பதர் சிசுப்பதர் வாழாது' (இ.வ.);. [கை(சிறுமை, இழிவு); + பதர்.]

கைப்பதற்றம்	கைப்பதற்றம் kaippadarṟam, பெ.(n.) 1. பதற்றத்தில் கைபதறுகை; tremulousness of the hand as in haste. 2.திருடுங்தகுணம் (வின்.);; thievishness (செ.அக.);. [கை + பதற்றம்-கைப்பதற்றம்.]
கைப்பதிவு	கைப்பதிவு kaippadivu, பெ.(n.) கையொப்பம் பார்க்க;see kai-y-oppam. ம.கைப்பதிவு. [கை + பதிவு.]
கைப்பந்தம்	கைப்பந்தம் kaippandam, பெ.(n.) கைத்தீவட்டி: flambeau, hand torch. [கை + பந்தம்.]
கைப்பயிர்	கைப்பயிர் kaippayir, பெ.(n.) இளம்பயிர்; young crop. [கை + பயிர். கை : இளமை குறித்த முன்னொட்டு.]
கைப்பயில்	கைப்பயில் gaibayirgaiiḷamaiguṟittamuṉṉoṭṭugaibbayil, பெ.(n.) 1. கையால் குறிப்புணர்த்துகை (வின்.);; beckoning with the hand, hand language, as of dumb persons. 2.கைவரைவு நூல்; palmistry. [கை + பயில்.]
கைப்பரிசு	கைப்பரிசு1 kaipparisu, பெ.(n.) 1.சிறுதெப்பம்; small raft. "கைப்பரிசு காரர்போ லறிவான வங்கமுங் கைவிட்டு" (தாயு.தேசோ.2);. [கை + பரிசு.] கைப்பரிசு2 kaipparisu, பெ.(n.) கையூட்டு (இ.வ.); bribe. [கை + பரிசு.] நல்லெண்ணத்தில் சிறப்புச் செய்யக் கையில் கொடுக்கும் பொருளைக் குறித்து, பின்னர் தவறான எண்ணத்தில் கொடுப்பதையும் குறிக்க வழங்கியது.
கைப்பரிட்சை	கைப்பரிட்சை kaippariṭcai, பெ.(n.) கைப்பழக்கம்1 பார்க்க;see kai-p-palakkam(சா.அக.);. [கை + பரிட்சை.]

கைப்பழக்கம்	கைப்பழக்கம்1 kaippalkkam, பெ.(n.) நாடி பார்த்தல்; feeling the pulse. [கை + பழக்கம்.] கைப்பழக்கம்2 kaippalkkam, பெ.(n.) பட்டறிவால் பெறும் திறம்; manual skill acquired by practice. "சித்திரமும் கைப்பழக்கம்" (தனிப்பா.1:91:5);. ம. கைப்பழக்கம். [கை + பழக்கம்.]
கைப்பள்ளம்	கைப்பள்ளம் kaippallam, பெ.(n.) உள்ளங்கைக் குழி; hollow of the hand. க. கெய்கொப்பெ [கை + பள்ளம்.]
கைப்பற்றம்	கைப்பற்றம் kaipparram, பெ.(n.) 1. கைப்பிடி; handle. 2. கைத்தாங்கல்; supporting a person or thing by the hands. மறுவ.கைத்தாங்கல். [கை + பற்றம்.]
கைப்பற்று	கைப்பற்று1 kaipparrudal, 5.செ.குன்றாவி(v.t.) 1. திருமணம் செய்தல்; to marry. 2. கைவயத்திலொடுக்குதல்; to restrain with hands. 3. வாங்குதல்; to purchase. 4. உரிமைப்படுத்திக் கொள்; to annex. [கை + பற்று-.] கைப்பற்று2 kaipparrudal, 5.செ.குன்றாவி(v.t.) கையிற் கொள்ளுதல்; to apply the hand, or lay hold of, with vehimence or eagerness. "கைப்பற்றிய விற்கொடு" (கந்தபு.காம.35);. 2. கவர்ந்து கொள்ளுதல்; to seize eagerly or by force. ம.கைப்பற்றுக; க. கெய்துடுகு;து..கைபட்டு. Fin. kaapala (to capture);. Est. kaabata. Hung. kap, Mong. xabuc, Q. hapi [கை + பற்று-.] கைப்பற்று3 kaipparrudal, 15 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கைகதூக்குதல்; to uphold, to save from ruin. [கை + பற்று-.]

கைப்பற்றுநிலம்	கைப்பற்றுநிலம் kaipparrunilam, பெ.(n.) நீண்ட காலம் ஆளுகையிலிருக்கும்.நிலம்; land acquired by darkhast or by prescription. [கைப்பற்று + நிலம்.]
கைப்பற்றுப்பாத்தியம்	கைப்பற்றுப்பாத்தியம் kaipparruppāttiyam, பெ.(n.) கைப்பற்றுரிமை; right to land acquired by prescription. Skt. pattıyam → த. பாத்தியம். [கைப்பற்று + பாத்தியம்.]
கைப்பறை	கைப்பறை kaipparai, பெ.(n.) சிறு பறை a hand drum. க. கெய்பறெ. [கை + பறை.]
கைப்பறையன்	கைப்பறையன் kaipparaiyan, பெ.(n.) சிறுபறையை அடிப்பவன்; a drummer who beats a small drum with his hand or stick. க. கெய்பறெக. [கை + பறையன்.]
கைப்பாகம்	கைப்பாகம் kaippākam, பெ.(n.) கைப்பதம்பார்க்க;see kai-p-padam, பதமறிந்து மருந்து, சமையல் முதலியன பக்குவம் செய்யும் திறம்; skill in cooking, skill in compounding medicine. ம.கைபாகம் [கை + பாகம்.]

கைப்பாடு	கைப்பாடு1 kaippāṭu, பெ.(n.) கையிழப்பு; loss in trade or otherwise. [கை + பாடு.] கைப்பாடு2 kaippāṭu, பெ.(n.) 1. உடைமை, உடைமைப்பொருள்; possession. 2.கைவயம் உள்ள பொருள்; possession, subjection. 3.கைப்பதிவு; impression of the hand. 4. கையிழப்பு (சேர.நா.);; loss from one's own hand. ம.கைப்பாடு. [கை + பாடு. படு → பாடு.] கைப்பாடு3 kaippāṭu, பெ.(n.) உடலுழைப்பு; manual labour, toil by hand. [கை + பாடு. பாடு : வேலை. பிடிக்கை.]
கைப்பாடுபடு-தல்	கைப்பாடுபடு-தல் kaibbāḍubaḍudal, பெ.(n.) 20 செ.கு.வி. (v.i.); அரும்பாடுபட்டு உழைத்தல்; to work with the hand, toil, labour hard. அவன் கைப்பாடுபட்டு முன்னுக்கு வந்தான் (உ.வ.);. [கைப்பாடு + படு-.]
கைப்பாணி	கைப்பாணி kaippāṇi, பெ.(n.) 1. கைப்பணிபார்க்க;see kai-p-pani; 2. மணியாசுப் பலகை; mason's smoothing plane. 'கைப்பாணியிட்டு மெழுக்கு வாசியிலே பிரமிக்கும்படி' (ஈடு.5:1:5);. 3. முடவன் தவழ்வதற்குக் கொள்ளும் கைப்பிடி; hand hold for lame persons who have to crawl. 'முடவனாய்க் கைப்பாணி கொண்டு தவழ்வா னொருவன்' (பழ.16.உரை);. ம.கைப்பாணி [கை + (பணி);பாணி.]
கைப்பாணிப்பு	கைப்பாணிப்பு kaippāṇippu, பெ.(n.) பொருளைக் கையில் எடுத்து நிறுத்திடும் மதிப்பு; estimating the weight of anything by hand. [கை + பாணிப்பு.]
கைப்பாத்திரம்	கைப்பாத்திரம் kaippāttiram, பெ.(n.) கையேனம் பார்க்க;see kai-y-ēnam. [கை + பாத்திரம்.பாத்திரம் : கொள்கலன்.]

கைப்பாதி	கைப்பாதி kaippāti, பெ.(n.) இரண்டாய்ப் பிளப்பதிற் சிறுபாதி; a small portion in division. [கை + பாதி.]
கைப்பால்	கைப்பால் kaippāl, பெ.(n.) வாங்குவோர் எதிரில் கறவாமல் முன்னரே கறந்து கொண்டு வந்து விற்கும் பால்; milk not milked in the presence of the buyer, but brought by the milk man in his can. [கை + பால்.]
கைப்பாலை	கைப்பாலை kaippālai, பெ.(n.) வெட்பாலை; Tellicherry bark (சா.அக.);. [கை + பாலை.]
கைப்பான்	கைப்பான் kaippāṉ, பெ.(n.) 1. பாகல்; spiked bitter cucumber. 2. கசப்பு மருந்து; bitter medicine. 3. கசக்கக் கூடிய பொருள்; any substance that is bitter [கய் → கை → கைப்பான்.]
கைப்பான்கொட்டை	கைப்பான்கொட்டை kaippāṉkoṭṭai, பெ.(n.) கைப்பங்கொட்டை பார்க்க;see kaippan-kotta (சா.அக.);. [கய் → கை → கைப்பான் + கொட்டை.]
கைப்பிச்சை	கைப்பிச்சை kaippiccai, பெ.(n.) களத்தில் கொடுக்கும்பிச்சை (R.T.);; handful of grain given in charity at the threshing floor. [கை + பிச்சை.]
கைப்பிசகு	கைப்பிசகு gaippisagu, பெ.(n.) கைக்குற்றம் பார்க்க;see kai-k-kurram. [கை + பிசகு.பிழை → பிசகு.]

கைப்பிடி	கைப்பிடி1 kaippiḍittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1 உறுதியாகப் பிடித்தல்; to seize with hand, grasp firmy. "இம்முறைகைப்பிடித்தல்" (தணிகைப்பு.அகத் 415);. 2. மணம் புரிதல்; to marry. "கண்ணாலங் கோடித்துக் கன்னிதன்னைக் கைப்பிடிப்பான் (திவ்.நாய்ச்.11:9);. [கை + பிடி-.] கைப்பிடி2 kaippiḍi, பெ.(n.) 1. கையாற் பிடிக்கை; grasp, grip of the hand. 2 ஆயுதம் முதலியவற்றின் பிடி; handle, as of a tool, ear, as of a pitcher. 3. படிக்கட்டு முதலியவற்றின் பக்கங்களில் கையாற் பிடித்துச்செல்ல அமைக்கும் சுவர், சட்டம் முதலியன; hand rail, rail of a ship, parapet of a house. 4 திருமணம்; marriage. "கைப்பிடிநாயகன்" (பட்டினத் திருவே.மாலை.3);. 5.உலக்கை; pestle. 6.பிடியளவு: a handful.
கைப்பிடிக்கணை யாழி	கைப்பிடி கய்பிடி கெய்பிடி கைபிடி செயிபிடி கைபுடி கைப்பிடிக்கணையாழி kaippiḍikkaṇaiyāḻi, பெ.(n.) திருமணத்தின்போது மாப்பிள்ளைக்கும் பெண்வீட்டார் கொடுக்கும் கணையாழி : ring presented to the bridegroom by the bride's parents a marriage. [கைப்பிடி + கணையாழி.]
கைப்பிடிகாப்பு	கைப்பிடிகாப்பு kaippiḍikāppu, பெ.(n.) 1. நெருங்கிய நட்பு; close friendship, mental confidence. 2.அணுக்கமான (அந்தரங்கமான);ஆள்; confidential servant. [கை + பிடி + காப்பு.]
கைப்பிடிச்சக்கை	கைப்பிடிச்சக்கை kaippiḍiccakkai, பெ.(n.) தேய்ப்புவேலைக்குப் பயன்படும்மரப்பலகை; a wooden plank used for masonry polishing work. கைப்பிடிச்சக்கை [கை + பிடி + சக்கை.] இது நான்கு முதல் ஆறு அங்குல அளவுள்ளதாய் இருக்கும்.
கைப்பிடிச்சட்டம்	கைப்பிடிச்சட்டம் kaippiḍiccaḍḍam, பெ.(n.) படிக்கட்டில் கைப்பிடி இணைக்கப்பட்ட சட்டம்; hand rail on the sides of a stair-case, banisters. [கை + பிடி + சட்டம்.]

கைப்பிடிச்சுருள்	கைப்பிடிச்சுருள் kaippiḍiccuruḷ, பெ.(n.) மணநிகழ்வில், மணமகளுடைய தந்தையால் மணமக்களின் விரல்களைச் சேர்த்துக் கட்டின பட்டையை அவிழ்த்ததற்காக, மணமகளின் பிறவனுக்குத் (சகோதரனுக்கு); தரும் பணப் பரிசு (G.Tn.D.136);; present to the bride's brother when he unties the silk tied by the bride's father uniting the fingers of the bride and bridegroom. [கை + பிடி + சுருள். பணவளத்திற்கேற்பக் கைப்பிடிச்சுருள் மாறுபடும்.]
கைப்பிடிச்சுவர்	கைப்பிடிச்சுவர் kaippiḍiccuvar, பெ.(n.) 1. மொட்டை மாடி, படிக்கட்டு, பாலம் முதலியவற்றின் பக்கங்களில் கையாற்பிடித்துக்கொண்டுசெல்லுமாறு அமைக்கப்பட்ட உயரக் குறைவான சுவர் (C.E.M.);: கைப்பிடிச் செங்கல் wall similar to railings on both the side of staircase, bridge, etc., parapet wall. 2. சிறு சுவர்; small wall. க. கெய்பிடிகோடெ. [கைப்பிடி + சுவர்.]
கைப்பிடிச் செங்கல்	கைப்பிடிச் செங்கல் kaippiḍicceṅgal, பெ.(n.) வரிசையாக நின்றுகொண்டு கைக்குக் கை மாறும் பொருள்; act of passing on a thing by hand in a row. கிடக்கின்ற விறகு கட்டைகளைக் கைப்பிடிச் செங்கலாய் உள்ளே அடுங்குங்கள் (நெல்லை.);. [கைப்பிடி + செங்கல்.] கட்டடக்கூலித்தொழிலாளர் கைக்குக்கை செங்கல் மாற்றுவது போன்று பொருள்களை வரிசையாக மாற்றுதல்.
கைப்பிடிமடி	கைப்பிடிமடி kaippiḍimaḍi, பெ.(n.) 1. மீன்தங்கும் சிறிய வலைப்பை; small netted bag for fishing. 2. வலைப்பையின் முன்பகுதி (மீனவ.);; front side of the netted bag. [கைப்பிடி + மடி.]
கைப்பிடிமோதிரம்	கைப்பிடிமோதிரம் kaippiḍimōtiram, பெ.(n.) கைப்பிடிக் கணையாழி பார்க்க; see kai-p-pidi-k- Kaпai-y-ali. [கைப்பிடி + மோதிரம்.]
கைப்பிடியாய்ப்பிடி-த்தல்	கைப்பிடியாய்ப்பிடி-த்தல் kaippiḍiyāyppiḍittal, 4 செ.குன்றா.வி.(v.t.) கையுங் களவுமாய்ப்பிடித்தல்; to catch a thief red handed, to detect a fraud even in the act of perpetration. [கைப்பிடி + பிடி-.]
கைப்பிடிவாள்	கைப்பிடிவாள் kaippiḍivāḷ, பெ.(n.) 1. கைவாள்; small sword (சூடா.);. 2. கை அரம்பம்; hand saw. மறுவ, கைவாள். [கைப்பிடி + வாள்.]

கைப்பிடிவேலி	கைப்பிடிவேலி kaippiḍivēli, பெ.(n.) கோயில் கட்டட அடித்தள வரிசை அமைப்பினுள் ஒரு பகுதி; a part of a foundation structure of a temple. [கைப்பிடி + வேலி.]
கைப்பிணக்கிடு-தல்	கைப்பிணக்கிடு-தல் kaippiṇakkiḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) கைகோர்த்தல்; to hold the hands of another in one's own hands. "அவர்களோடே கைப்பிணக்கிடுகை முதலான இவன் செய்யும் விஷமங்கள் வாசாம கோசர மாகையாலே" (திவ்.பெரியாழ்.2:7.4, வியா.ப.395);. [கை + பிணக்கு + இடு-.]
கைப்பிணி	கைப்பிணி kaippiṇi, பெ.(n.) கையால்தழுவுகை; embracing. [கை + பிணை – கைப்பிணை → கைப்பிணி.]
கைப்பிணை	கைப்பிணை kaippiṇai, பெ.(n.) 1. காக்கும்படி கையில் ஒப்படைக்கப்பட்ட பொருள் அல்லது மாந்தர்; person or thing entrusted to one's care, trust. 2.வேண்டுங் காலங்களில் குற்றவாளி தவறாமல் வருவதற்கு முறை(நீதி);மன்றம்அமர்த்தும் பிணையம்; bail or security demanded by the court to ensure the appearance of the accused when summoned. [கை + பிணை.]
கைப்பிழி	கைப்பிழி kaippiḻi, பெ.(n.) கையால் பிழியப்பட்டது; that which is squeezed. Fin. kapsata (to squeeze);; Mong. Xabci; Q. gapi. [கை + பிழி.]
கைப்பிழை	கைப்பிழை1 kaippiḻai, பெ.(n.) கைக்குற்றம்பார்க்க see kai-k-kurram. ம.கய்பிழ. [கை + பிழை.] கைப்பிழை2 kaippiḻai, பெ.(n.) கவனக்குறைவால் நிகழ்ந்த குற்றச் செயல்; mistake due to carelessness. "பள்ளிசெல்வன் இவ்வூரிருக்கும் பள்ள வேணாட்டரையனைக் கைப்பிழையாலெய்து செத்தமையில்"(S.I.I.Vol.VII,68-12);. க. கெய்தப்பு [கை + பிழை.]

கைப்பிழைபுகு-தல்	கைப்பிழைபுகு-தல் gaibbiḻaibugudal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1.கைத்தவறுநேர்தல்; to occur by slip of hand. "சம்புபுரத்திருக்கும் பள்ளிசெல்வன் இவ்வூரிருக்கும் பள்ளி வேணாட்டராயனைக் கைப் பிழையால் எய்து செத்தமையில்நாட்டவரும்சம்புவரையரும் கூடி இவன் வேணாட்டரையனுக்காகச் சாக வேண்டாம். கைப்பிழைபுகுந்தது'(S.I.I.Vol.VII,68.);. [கைப்பிழை + புகு-.]
கைப்பிள்ளை	கைப்பிள்ளை kaippiḷḷai, பெ.(n.) கைக்குழந்தை; baby in arms. வேலைக்காரிக்குக் கைப்பிள்ளை சாக்கு (பழ.);. வயிற்றுப் பிள்ளையை நம்பி, கைப்பிள்ளையைவிட்டதுபோல் (பழ.);. [கை + பிள்ளை.]
கைப்பிள்ளைக்காரி	கைப்பிள்ளைக்காரி kaippiḷḷaikkāri, பெ.(n.) கைக்குழந்தை வைத்திருப்பவள்; woman having new born baby. [கை + பிள்ளை + காரி.]
கைப்பு	கைப்பு1 kaippu, பெ.(n.) 1. அறுசுவையினொன்றான கசப்பு; oñe among the six flavours. 2.கசப்புப்பண்டம்; bitterness. 3. வெறுப்பு; dislike, aversion. ம.கைப்பு. Russ.gorik. [கை → கைப்பு.] கைப்பு2 kaippu, பெ.(n.) ஆடுதின்னாப்பாளை; wormkiller. [கை → கைப்பு.] கைப்பு kaippu, பெ.(n.) ஈயமில்லா ஏனத்தில் வைக்கப்பட்ட உணவின் சுவை taste of food kept in a lead uncoated vessel. [கரிப்பு→சிகைப்பு]
கைப்புக்கந்தம்	கைப்புக்கந்தம் kaippukkandam, பெ.(n.) கசப்புச் சரக்கு; aromatic drugs with a bitter taste(சா.அக.);. [கைப்பு + கந்தம்.]

கைப்புக்கெண்டை	கைப்புக்கெண்டை kaippukkeṇṭai, பெ.(n.) கருங்கெண்டைமீன்; bitter carp (சா.அக.);. கைப்புக்கெண்டை [கைப்பு + கெண்டை.]
கைப்புச்சரக்கு	கைப்புச்சரக்கு kaippuccarakku, பெ.(n.) கசப்பு மருந்துச் சரக்கு; any medicinal agent having a bitter taste (சா.அக.);. [கைப்பு + சரக்கு.]
கைப்புச்சீந்தில்	கைப்புச்சீந்தில் kaippuccīndil, பெ.(n.) சீந்தில்; a kind of medicinal creeper. [கைப்பு + சீந்தில்.]
கைப்புட்டில்	கைப்புட்டில் kaipputtil, பெ.(n.) கைவிரலுறை; armoured glove, glove (யாழ்.அக.);. [கை + புட்டில்.] புட்டில் : கூடை. கூடை போன்ற அமைப்பையுடையதால் இப் பெயர் பெற்றது.
கைப்புடை	கைப்புடை1 kaippuḍai, பெ.(n.) கைப்புட்டில்பார்க்க;see kai-p-puttil. [கை + புடை.] கைப்புடை2 kaippuḍai, பெ.(n.) அம்பின் இருபுறமும் இழைமுள் உள்ள கீழ்ப்பகுதி; the lower, feathered part of an arrow(கருநா.);. க.கெய்பொடெ. [கை + புடை.] கைப்புடை3 kaippuḍai, பெ.(n.) கைக்கட்டி; boil or obscess in hand. [கை + புடை.] கைப்புடை4 kaippuḍai, பெ.(n.) 1. வாயிற்காவலர் தங்குமிடம்; guard's room. 'தங்கள் கைப்புடைகளிலே இருத்தி' (ஈடு.10,9:9);. 2. அருகு; nearness. "வெண்மதிக் கைப்புடை வியாழம் போல"(பெருங். இலாவாண. 19:92);.

கைப்புண்	கைப்புண் kaippuṇ, பெ.(n.) 1. ள்ளங்கைப்புண்; any sore or ulcer in the palm (சா.அக.);. கைப்புண்ணுக் கண்ணாடியா?(பழ.);. 2.தெளிவாகத் தெரிவது; anything clear to eyes. ம.கய்யில் புண்ணு;படட.கையுண்ணு. [கை + புண்.]
கைப்புண்ணியம்	கைப்புண்ணியம் kaippuṇṇiyam, பெ.(n.) 1.பெருந் தன்மை, தயாளம்; benevolence, liberality. 2. கையமைவு (கைராசி);; luckiness of one's hand. ம.கைப்புண்ணியம். மறுவ. கைப்பேறு, கைவாக்கு, கைப்பாங்கு (கைராசி); கைப்பேறு. [கை + புண்ணியம்.]
கைப்புத்துவர்ப்பு	கைப்புத்துவர்ப்பு kaipputtuvarppu, பெ.(n.) கசப்போடு கூடிய துவர்ப்பு; bitter drugs with markedly astringent taste(சா.அக.);. [கைப்பு + துவர்ப்பு.]
கைப்புநீர்	கைப்புநீர் kaippunīr, பெ.(n.) 1. உப்புத்தண்ணீர்; brackish water(சா.அக.);. 2. கசப்பு நீர்; water bitter in taste. 3. உப்புநீரின் வண்டல்; brine remaining after salt has been derived from it in salt works, [கைப்பு + நீர்.]
கைப்புப்பட்டை	கைப்புப்பட்டை kaippuppaṭṭai, பெ.(n.) ஒருவகை மரத்தின் கசப்புப் பட்டை; bitter bark of a tree(சா.அக.);. [கைப்பு + பட்டை.]
கைப்புப்பண்டம்	கைப்புப்பண்டம் kaippuppaṇṭam, பெ.(n.) கசப்புத் தின்பண்டம்; any bitter substance(சா.அக.);. [கைப்பு + பண்டம்.]
கைப்புப் பீர்க்கு	கைப்புப் பீர்க்கு kaippuppīrkku, பெ.(n.) கசப்புப் பீர்க்கு; bitter gourd(சா.அக.);. [கைப்பு + பீர்க்கு.]
கைப்புப்புல்	கைப்புப்புல் kaippuppul, பெ.(n.) கசத்தம்புல்; bitter grass (சா.அக.);. [கைப்பு + புல்.]

கைப்புமருந்து	கைப்புமருந்து kaippumarundu, பெ.(n.) கசப்பு மருந்து; bitter medicine (சா,அக.);. [கைப்பு + மருந்து.]
கைப்புமாறல்	கைப்புமாறல் kaippumāṟal, பெ.(n.) 1. கசப்பு மாறுதல்; change of bitterness (சா.அக.);. 2. மருந்துணாக்கொள்ளும்போதுகசப்புப்பண்டங்களை விலக்கல்; abstaining from taking bitter substances when on diet. [கைப்பு + மாறல்.]
கைப்புமானோன்	கைப்புமானோன் kaippumāṉōṉ, பெ.(n.) ஒருவகைச் செய்நஞ்சு; a kind of arsenic. [கைப்பு + உம் + ஆனோன்.]
கைப்புயம்	கைப்புயம் kaippuyam, பெ.(n.) கைப்பட்டைபார்க்க: see kai-p-pattai. [கை + புயம்.]
கைப்புரட்டு	கைப்புரட்டு kaippuraṭṭu, பெ.(n.) கைத்திறமையால் செய்து காட்டும் ஏமாற்று வேலை; illusionary acts performed by the sleight of the hand. 2.கைமாற்று; short loan by way of accommodation. [கை + புரட்டு.] கைப்புரட்டு kaippuraṭṭu, பெ.(n.) கையெழுத்துப் போடத் தெரியாதவர்; illiterate person. மறுவ, கை நாட்டு [கை+புரட்டு]
கைப்புலி	கைப்புலி kaippuli, பெ.(n.) யானை; elephant.lit., tiger with a hand elephant. [கை + புலி]
கைப்புவலியுறுத்தி	கைப்புவலியுறுத்தி kaippuvaliyuṟutti, பெ.(n.) வலிமையை உண்டாக்கும் கசப்பு மருந்து; bitter tonic, (சா.அக.);. [கைப்பு + வலி + உறுத்தி.]

கைப்புவாதுமை	கைப்புவாதுமை kaippuvātumai, பெ.(n.) கசப்பு வாதுமைக் கொட்டை; bitter almond (சா.அக.);. [கைப்பு + வாதுமை.]
கைப்புவெட்பாலை	கைப்புவெட்பாலை kaippuveṭpālai, பெ.(n.) கசப்பு வெட்பாலை; bitter oleander (சா.அக.);. [கைப்பு + வெட்பாலை – கைப்புவெட்பாலை.]
கைப்புவேம்பு	கைப்புவேம்பு kaippuvēmbu, பெ.(n.) நிலவேம்பு; king of bitters, Justicia Paniculata (சா.அக.);. [கைப்பு + வேம்பு.]
கைப்பூட்டு	கைப்பூட்டு1 kaippūṭṭu, பெ.(n.) சிறிய பூட்டு; small lock. ம.கைப்பூட்டு [(கை + பூட்டு.] கைப்பூட்டு2 kaippūṭṭu, பெ.(n.) 1.மல்லரின்கைப்பிடி; hand-grip in wrestling. 2. தோட் பொருத்து; shoulder joint. ம.கைப்பூட்டு. [கை + பூட்டு.]
கைப்பெட்டகம்	கைப்பெட்டகம் gaippeṭṭagam, பெ.(n.) கைப் பெட்டி பார்க்க;see kai-p-pētti. ம.கைப்பெட்டகம்;க.கைபெட்டிக. [கை + பெட்டகம்.]
கைப்பெட்டி	கைப்பெட்டி kaippeṭṭi, பெ.(n.) சிறுபெட்டி; small box. ம. கைபெட்டி, கய்பெட்டி; க.கைபெட்டிகெ, கெய்பெட்டிகெ; தெ.சேபெட்டெ;பட. கைப்பெட்டி. [கை + பெட்டி.]
கைப்பேறிப்புளி	கைப்பேறிப்புளி kaippēṟippuḷi, பெ.(n.) காட்டெலுமிச்சை; Indian wild lime(சா.அக.);. [கைப்பு + ஏறி + புளி.]

கைப்பேறு	கைப்பேறு kaippēṟu, பெ.(n.) மருத்துவக் குணம் உண்டாவதாகக்கருதப்படும் தன்மை; success or skill in medical treatment. மறுவ, கைராசி. [கை + பேறு.]
கைப்பை	கைப்பை kaippai, பெ.(n.) 1. சொந்தச் செலவிற்காகப் பணம் வைக்கும் பை; a purse or bundle of money for one's use. 2. சிறுபை; a small bag. க. கெய்கண்டு, கெய்சீல;படகைசீர, கய்சீர. [கை + பை.]
கைப்பொட்டு	கைப்பொட்டு kaippoṭṭu, பெ.(n.) ஒருவகை அணி; a kind of an ornament. "திருக்கைப் பொட்டு ஒன்று" (S.I.I.II.80,7);. [கை + பொட்டு.]
கைப்பொருள்	கைப்பொருள் kaipporuḷ, பெ.(n.) கையிலுள்ள பொருள்; cash in hand, property in possession. "கைப்பொருள் போகூழாற் றோன்றும் மடி' (குறள்.371);. மறுவ. கைம்முதல். ம.கைப்பொருள்;க.கெய்கண்டு. [கை + பொருள்.]
கைப்பொல்லம்	கைப்பொல்லம் kaippollam, பெ.(n.) சிறுதுண்டு (யாழ்.அக.);; small piece. [கை + பொல்லம்.]
கைப்பொலி	கைப்பொலி kaippoli, பெ.(n.) கையாலள்ளும்பொலி; a handful of winnowed corn in the heap. [கை + பொலி.]
கைப்பொழுது	கைப்பொழுது kaippoḻudu, பெ.(n.) கதிரவன் தோன்றும் போதும் மறையும் போதும் நிலவுலகுக்குமேல் கைம்முழ வுயரத்திலிருப்பதாகத் தோன்றும் சிறு நேரம் (வின்.);; the time during which the rising or setting sun is just above the horizon. கைப்பொழுதாயும் காட்டுக்குப் போகலையா? கைப்பொழுது இருக்கவே வேலையை ஏறக்கட்டி விட்டாயா? (உ.வ.);. [கை + பொழுது.]

கைப்பொறுப்பாய்	கைப்பொறுப்பாய் kaipporuppāy, கு.வி.எ.(adv.) 1. பொறுப்பாய்,அக்கறையாய்; with full responsibility, earnestly. 2. ஊக்கம் தளராமல்; diligently. [கை + பொறுப்பாய்.]
கைப்பொறுப்பு	கைப்பொறுப்பு kaipporuppu, பெ.(n.) 1. வணிகம் முதலியவற்றில் செலவு இழப்பு முதலியவை தன் பொறுப்பு ஆகுகை; monetary or financial responsibility. 2. இழப்பு; loss. 3. தன் பொறுப்பு; self responsibility. [கை + பொறுப்பு.]
கைபடி-தல்	கைபடி-தல் kaibaḍidal, 4செ.கு.வி.(v.i.) தொழிலிற் கைதிருத்தல்; to acquire ease and skill in manual art and craft. "கைபடியத் திருமகளைப் படைத்திவளைப் படைத்தனன்"(தனிப்பா.1,147:48); [கை + படி-.]
கைபதறு-தல்	கைபதறு-தல் kaibadaṟudal, 8 செ.கு.வி.(v.i.) பதற்றப்படுதல்; to be in a hurry. "காரியவசத்தினர்கள் கைபதறல் செய்யார்" (பிரபோத.5:24);. [கை + பதறு-.]
கைபதில்	கைபதில் kaibadil, பெ.(n.) கைமாற்று பார்க்க;see kai-marru. து..கைபத்லு. [கை + பதில்.]
கைபரி-தல்	கைபரி-தல் kaibaridal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) ஒழுங்கு குலைதல்; to fall into disorder. "கார்மழை முன்பிற் கைபரிந்து" (பதிற்றுப்.83:1);. [கை + பரி-.]
கைபரிமாறு	கைபரிமாறு1 kaibarimāṟudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தூய்மை கெடும்படி தொடுதல்; to pollute or make unclean by touch. 2. கற்பை யழித்தல்; to violate the chastity of a woman. 3. கவர்தல், எடுத்துக்கொள்ளுதல்; to missappropriate, to embezzle. [கை + பரிமாறு-.] கைபரிமாறு2 kaibarimāṟudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) அடிபிடிசண்டையிடுதல்; to fight, exchange blows. [கை + பரிமாறு-.]

கைபலிதம்	கைபலிதம் kaibalidam, பெ.(n.) கைவரியால் (அஸ்த ரேகையால்); மருத்துவத் தொழிலில் கை தொட்டவுடன் குணமாகும் தன்மை; the curing power of diseases due to peculiar link(சா.அக.);. [கை + பலிதம்.]
கைபறி-தல்	கைபறி-தல் kaibaṟidal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) கை தவறுதல் (வின்.); (செ.அக.);; to slip, as a hold, to slip or fall out of the hands. [கை + பறி-.]
கைபாகம்	கைபாகம் kaipākam, பெ.(n.) 1.கைம்முறை; the skill of hand in compounding medicines as opposed to ceypagam. 2. வீட்டு மருந்து; household medicine. 3.மருத்துவமுறைசாராமருத்துவம்(பண்டுவம்);; non medicinal treatment. 4.சமையல் பாகம்; skill in cooking (சா.அக.);. [கை + பாகம்.]
கைபார்	கைபார்1 kaipārttal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1.கைந்நாடி பார்த்தல் ; to feel the pulse of. 2. கைவரை (இரேகை); பார்த்தல்; to read the line of the palm. 3. உதவி நாடுதல்; to seek the help of. ஏழைகள் செல்வரின் கைபார்த்து வாழவேண்டி யிருக்கிறது(உ.வ.);. [கை + பார்-.] கைபார்2 kaipārttal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. பழுதுபார்த்தல்(யாழ்ப்.);: to make repairs. 2.வணிகச்சரக்குகளைச் சரிபார்த்தல்; to examine goods, as a trader: 3.பொருள்களைத் தரம் பிரித்தல்; to divide according to quality or standard. [கை + பார். கை : ஒழுங்கு.]
கைபாரமாய்ப் பொடித்தல்	கைபாரமாய்ப் பொடித்தல் kaipāramāyppoḍittal, தொ.பெ.(vbl.n.) கையின் வலிவு கொண்டளவில் அழுத்திப்பொடி செய்தல்; pulverising by exerting as much pressure as possible with the hand(சா.அக.);. [கை + பாரமாய் + பொடித்தல்.]
கைபிசை-தல்	கைபிசை-தல் kaibisaidal, பெ.(n.) 4 செ.கு.வி.(v.i.); செய்வ தறியாது திகைத்தல்; lit., to wring the hands, to be in a fix, to be in deep affliction. [கை + பிசை-.]

கைபிடி	கைபிடி1 kaibiḍittal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) கைக்கொள்ளுதல்; to take on hand,entertain, cherish. "கைபிடித்து விடுதற் குரியதோ" (அரிச்சந். நகர்நீ.123);. க.கெய்விடி, கெய்பிடி. [கை + பிடி.] கைபிடி2 kaibiḍittal, பெ.(n.) 4செ.குன்றாவி(v.t.); மணம் செய்தல்; to marry. கைபிடித்த நாள் முதலாய் அவளைக் கண்கலங்காமல் காத்து வருகிறேன் (உ.வ.);. [கை + பிடி-.] கைபிடி3 kaibiḍi, பெ.(n.) 1.கைப்பிடிபார்க்க;see kai-p-pidi. 2.கையிற்பெற்றுக்கொண்டபொருள்; money or thing received on hand. 'இவ்வாடு திருவுண்ணாழிகையுடையார் கைபிடி' (S.I.I.III.107);. [கை + பிடி-.]
கைபிடித்துப் பார்-த்தல்	கைபிடித்துப் பார்-த்தல் kaibiḍittubbārttal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1.நாடித்துடிப்பை அறிதல்; to feeling the pulse of a patient. 2. உள்ளகை வரியை ஆய்தல்; to read the lines of the palm. 3.வல்லமையை ஆய்தல்; to try one's ability or strength (சா.அக.);. [கை + பிடித்து + பார்-.]
கைப்பிடிபத்திரம்	கைப்பிடிபத்திரம்2 kaibbiḍibattiram, பெ.(n.) கைபிடிகாப்புபார்க்க;see kai-pidi-kappu. [கைபிடி + பத்திரம்.]
கைபிடியாவணம்	கைபிடியாவணம் kaibiḍiyāvaṇam, பெ.(n.) வைப்பு நிதி, வைப்புப்பொருள்; wealth well secured or guarded. [கைபிடி + ஆவணம்.]
கைபிழைபாடு	கைபிழைபாடு kaibiḻaibāṭu, பெ.(n.) கைப்பிழை (வின்.); பார்க்க;see kai-p-pilai. [கைபிழை + பாடு.]
கைபின்வளைவு	கைபின்வளைவு kaibiṉvaḷaivu, பெ.(n.) பிறக்கும் பொழுதே கையின் பக்கமாக வளைந்திருக்கும் ஒரு வகை முடம்; backward deviation of the hand from the time of birth (சா.அக.);. [கை + பின் + வளைவு.]

கைபுகு-தல்	கைபுகு-தல் gaibugudal, 21 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வயப் படுதல்; to come with in one's reach or grasp. "திருமந்திரங் கைபுகுந்தவாறே ஈசுவரன் கைபுகும்" (ஸ்ரீவசன.97);. 2. ஒருவன் பேரிலிருந்த ஆவணம் பிறனொருவன் பேருக்கு மாறுதல்; to be assigned, to be made over, as a document. இது கைபுகுந்த ஆவணம் (பத்திரம்); (இ.வ.);. க.கெய்வொகு.கெய்புகு. [கை + புகு-.]
கைபுடை-த்தல்	கைபுடை-த்தல் kaibuḍaittal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) கைத்தட்டுதல்; to strike one's hand on. "காணுநர் கைபுடைத்திரங்க" (பதிற்றும்.19);. [கை + புடை-.]
கைபுனை	கைபுனை1 kaibuṉaidal, 2 செ.குன்றாவி(v.t.) 1. அழகுபடுத்துதல்; to adorn, decorate. "கைபுனைந்த பூமலி சேக்கை" (பு.வெ.12, பெண்பாற்.4);. 2. பூத்தொடுத்தல்(வின்.);; to string as flowers. க.கெய்கெய்;தெ.கைசேய். [கை + புனை-.] கைபுனை2 kaibuṉai, 1.பூத்தொடுக்கை(சது.); stringing as flowers. "கைப்புனைந் தியற்றாக் கவின்பெரு வனப்பு" (திருமுருகு.);. [கை + புனை.]
கைபூசு-தல்	கைபூசு-தல் kaipūcudal, 5.செ.குன்றாவி(v.t.) 1. உண்ட கையைக் கழுவுதல்; to wash the hand after meals. "மறையோ ரினிதருந்திக் கைபூசி" (கூர்மபு. தென்புலத்.9);. [கை + பூசு-.]
கைபோ	கைபோ1 kaipōtal, 8 செ.கு.வி.(v.i.) முற்றும் வல்லவனாதல்; to attain thorough mastery. "ஓவியத்துறை கைபோய வொருவனை" (நைடத. அன்.கண்.6);. [கை + போ-.] கைபோ2 kaipōtal, 8 செ.குன்றாவி(v.t.) கடந்து செல்லுதல்; to overstep, pass beyond, exceed the limits. "நிறையெனுஞ் சிறையைக் கைபோய்" (சீவக.710);. [கை + போ-.]

கைபோடு-தல்	கைபோடு-தல் kaipōṭudal, பெ.(n.) 20 செ.கு.வி. (v.i.); 1.கை வைத்தல்; to put or apply the hand. 2. கைகொடுத்து உறுதிதருதல்(இ.வ.);; to confirm a promise by offering the hand. 3.தொழிலேற்கத் தொடங்குதல்; to undertake a business. 'வேலையில் இன்னுங்கைபோடவில்லை'(வின்);. 4.பிறரறியாமல்கைகளைத் துணியால் மறைத்துக் கொண்டு கைக்குறிப்பால் விலை பேசுதல் (உ.வ.);; to consult secretly about the price of a thing by making signs with hands under cover. 4.காமவெறியோடு தொடுதல்(இ.வ.);; to commit indecent as salt on a woman. க.கெய்காகு. [கை + போடு-.]
கைம்பெண்	கைம்பெண் kaimbeṇ, பெ.(n.) கைம்பெண்டாட்டி பார்க்க;see kaim-pendatti. [கை + பெண்.]
கைம்பெண்கூறு	கைம்பெண்கூறு kaimbeṇāṟu, பெ.(n.) ஆண் வழித்தோன்றலில்லாத கணவனையிழந்தாளுக்குக் குடும்பச் சொத்திலிருந்து கொடுக்கும்வாழ்க்கைப்படி (சீவனாம்சம்);(இ.வ.);; allowance, out of family funds, made to a son's widow for maintenance. [கைம்பெண் + கூறு.]
கைம்பெண்சாதி	கைம்பெண்சாதி kaimbeṇcāti, பெ.(n.) கைம்பெண்; widow. [கைம்பெண் + சாதி.]
கைம்பெண்டாட்டி	கைம்பெண்டாட்டி kaimbeṇṭāṭṭi, பெ.(n.) கணவனை இழந்தவள் (விதவை);; widow. மறுவ. கைம்மை, கைனி, கலங்கழி, மடக்கை. [கைம்(மை); + பெண்டாட்டி.]
கைம்பெண்ணுடை	கைம்பெண்ணுடை kaimbeṇṇuḍai, பெ.(n.) கணவனை இழந்த பெண் உடுத்தத் தக்க உடை; a dress of a widow. [கைம்பெண் + உடை.]

கைம்பெண்மணம்	கைம்பெண்மணம் kaimbeṇmaṇam, பெ.(n.) கணவனையிழந்தவளைமணத்தல்; marring a widow. [கைம்பெண் + மணம்.] மணமகள் நிலை பற்றி, தமிழ் மணங்கள் 1. கன்னி மணம், 2. கட்டுப்பட்ட மணம், 3. கைம்பெண்மணம் என முத்திறப்படும். இவற்றுள் பின்னவை யிரண்டும் இழந்தோர் மணமாகவும் இடைத்தரத்தோர் மணமாகவும் இருந்து வந்திருக்கின்றன(தமிழர்திருமணம்,28);.
கைம்மகவு	கைம்மகவு gaimmagavu, பெ.(n.) பச்சிளங் குழந்தை ; babe in arms. "கைம்மகவொடுங் காதலவரொடும்" (பரிபா.15:47);. மறுவ.கைப்பிள்ளை,கைக்குப்பிள்ளை,கைக்குழந்தை, இளம்பிள்ளை. க. கைம்மொகு;தெ. செய்பிட்ட. [கை + மகவு.]
கைம்மட்டம்	கைம்மட்டம் kaimmaṭṭam, பெ.(n.) 1. கைமதிப்பீடு, கைமட்டு; level fixed by hand. 2. கொத்தன் கைமட்டம் பார்க்க உதவும் கருவி(ரசமட்டம்);; hand level used to see level by the mason. மறுவ. கைமட்டு, கைமதியம். [கை + மட்டம்.]
கைம்மடல்	கைம்மடல் kaimmaḍal, பெ.(n.) தோட்பட்டை (யாழ்.அக.);; scapula, shoulder blade. 2.கைச்சீப்பு; comb. [கை + மடல்.]
கைம்மணி	கைம்மணி kaimmaṇi, பெ.(n.) 1.பூசையில் வழங்கும் சிறுமணி; hand bell used in worship. "கைம்மணிச் சீரன்றிச் சீரறியா" (தமிழ்வா.102);. 2.கைத்தாளம்; cong used in temple. 3.கோல்கொண்டடிக்கும் வட்ட மணிவகை(சேமக்கலம்);; cymbals. மறுவ. படலிகை, பரந்தவட்டம். க.கெய்கண்டெ [கை + மணி.]
கைம்மதம்	கைம்மதம் kaimmadam, பெ.(n.) யானையின் துதிக்கையினின்றுவெளியேறும்மதநீர்(திவா.);; exudation from the trunk of an elephant in rut. [கை + மதம்.]

கைம்மதியம்	கைம்மதியம் kaimmadiyam, பெ.(n.) கைமட்டு: level fixed by hand. [கை + மதியம்(மதிப்பீடு);.]
கைம்மயக்கம்	கைம்மயக்கம் kaimmayakkam, பெ.(n.) இன்ப மயக்கம்; fascination,infatutation. "திரிகண்ண ரானவர்செய்தகைம்மயக்கமோ"குற்றா.குற70:26). [கை + மயக்கம்.]
கைம்மயக்கு	கைம்மயக்கு kaimmayakku, பெ.(n.) 1. கைம் மயக்கம்பார்க்க;see kai-m-mayakkam. 2.ஒருவசிய மருந்து; [கை + மயக்கு.]
கைம்மரம்	கைம்மரம் kaimmaram, பெ.(n.) வீட்டின் பாய்ச்சு மரம்; one of the sloping beams of the house, rafter. கைம்மரம் [கை + மரம்.]
கைம்மருந்து	கைம்மருந்து kaimmarundu, பெ.(n.) 1.கையிலுள்ள மயக்கு (வசிய); மருந்து; medicine for infatuation kept always on hand for use. "அவன் கைம்மருந்தான் மெய்ம்மறந்து திரிகின்றாயோ" (தனிப்பா.1.323:18);. 2. தான் பயன்படுத்திப் பயன் அடைந்த (அனுபவப்பட்ட); மருந்து (வின்.);: simple medicine prepared from one's own experience. 3. கணவனைத் தன்வயமாக்கப் பெண்டிர் பயன்படுத்தும் மருந்து: specifics administered by wives to keep their husbands from straying. 4. மருத்துவரின்றித் தாமே செய்து கொடுக்கு மருந்து: self prepared medicine without doctor. து. கயிமர்த். [கை + மருந்து.]
கைம்மலை	கைம்மலை kaimmalai, பெ.(n.) மலை போன்றது, கையை உடைய யானை (அக.நி.);; lit, mountain with a hand, elephant. [கை + மலை.]
கைம்மறதி	கைம்மறதி kaimmaṟadi, பெ.(n.) நினைவுதவறுகை; forgetfulness, as of a place where a thing was kept. தமிழர் வரலாறு என்ற பாவாணரின் நூலை கைமறதியாக எங்கோ வைத்துவிட்டேன் (உ.வ.);. 2. அயர்ச்சி; forgetfulness. [கை + மறதி.]

கைம்மறி-த்தல்	கைம்மறி-த்தல் kaimmaṟittal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. கையால் தடுத்தல்; to check or resist with the forearm. 2. கைகவித்து விலக்குதல்; to wave the open hand as a sign of disapproval. "கைம்மறித்த காந்தளந்தோதகாதெனவே" (சீவக.1227);. [கை + மறி-.]
கைம்மறை	கைம்மறை1 kaimmaṟai, பெ.(n.) கையால்மறைத்தல்; hiding through hands. [கை + மறை.]
கைம்மா	கைம்மா kaimmā, பெ.(n.) துதிக்கையை உடைய விலங்கு, யானை; elephant, an animal with a trunk. "பொலம்படைக் கைம்மாவை" (பரிபா.11:52);. மறுவ.கைக்குன்று.கைம்மலை.உம்பல்.உ.வா.ஒங்கல், கரி, கள்வன், கறையடி, குஞ்சரம். தும்பி, நால்வாய், புகர்முகம், புழைக்கை (பூட்கை);. பெருமா, பொங்கடி, யானை (எனை);, வழுவை, வாரணம், வேழம், கைப்புலி. கை + மா – கைம்மா.]
கைம்மாட்டாங்கானா-தல்	கைம்மாட்டாங்கானா-தல் kaimmāṭṭāṅgāṉātal, 6 செ.கு.வி.(v.i.) கையெழுத்து இடுவதற்கு ஆகமாட்டாதவனாக இருத்தல்; one who becomes unfit to put his own signature. "இது பற்றமுடையான் கைய்ம்மாட்டாங் கானமைக்கு. இவைபற்றமுடையான இவை தாண்டான் எழுத்து" (தெ.கல்.தொ.5 கல்.985); (கல்.அக.); [கை + மாட்டாங்கான் (மாட்டாமை); + ஆதல்.]
கைம்மாட்டாங்கு	கைம்மாட்டாங்கு kaimmāṭṭāṅgu, பெ.(n.) தற்குறி; mark. "ஆளுடையானும் கைம்மாட்டாங் கானமைக்கும்" (S.I.I.VII.406);. [கை + மாட்டாங்கு (மாட்டாமை, இயலாமை, கையால் எழுதத் தெரியாமை);.]
கைம்மாய்ச்சி	கைம்மாய்ச்சி kaimmāycci, பெ.(n.) கைவிலங்கு (யாழ்.அக.);, handcuff. மறுவ.கைமாச்சி, கைமாச்சு, [கை + மாய்ச்சி(மாய்ச்சி : பூட்டுவிலங்கு.]
கைம்மாயம்	கைம்மாயம் kaimmāyam, பெ.(n.) கைமயக்கு பார்க்க;see kai-mayakku. [கை + மாயம்.]
கைம்மாற்று	கைம்மாற்று kaimmāṟṟu, பெ.(n.) சிறிய கடன் தொகை; hand loan (of money);. கைமாற்றாக வாங்கிய பணத்தை மறுநாளே திரும்பக் கொடுத்து விட்டேன்(நெல்.வழ.);. க.கெய்பதலு. [கை + மாற்று.]

கைம்மாறு	கைம்மாறு1 kaimmāṟudal, 5.செ.குன்றாவி.(v.t.) 1.மேற்கொள்ளுதல்; to assume, partake, usurp. "களிற்றியல் கைம்மாறுவார்" (பரிபா.9:50);. து. கயிமாருனி. [கை + மாறு-.] கைம்மாறு2 kaimmāṟu, பெ.(n.) 1. பகரம் (பதிலி);; substitute, exchange. "கைம்மாறா நோயும் பசலையுந்தந்து"(குறள் 1183);. 2. செய்த உதவிக்குச் செய்யும் நன்றி ; recompense, return. "கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு" (குறள்.211);. [கை + மாறு. கையினது மறுசெய்கை, அதேபோன்ற மாற்றுச் செய்கை.]
கைம்மாறுவெற்றிலை	கைம்மாறுவெற்றிலை kaimmāṟuveṟṟilai, பெ.(n.) ஒரு வகை வெற்றிலை; a kind of betel leaf (சா.அக.);. மறுவ. கம்மாறு வெற்றிலை, [கய் → கைம் + மாறு + வெற்றிலை.]
கைம்மிகல்	கைம்மிகல் gaimmigal, பெ.(n.) கைமிகுதல்பார்க்க;see kai-migu-. [கை + மிகல்.]
கைம்மிகு-தல்	கைம்மிகு-தல் gaimmigudal, 21செ.கு.வி.(v.i.) 1. அன்பு, துன்பம்,நோய் போன்றவை அளவுகடத்தல்; to exceed the limit, to be beyond sufferance, as love. sorrow, disease. "காப்புக் கைம்மிகுதல்" thlóðgei " (தொல்,பொருள்.214);. 2. இனக் கட்டுப்பாட்டிற்கு மாறுபட்டு ஒழுகுதல்; to violate the caste rules. "கைம்மிகனலிதல்" (தொல். பொருள்.260);. [கை + மிகு-.]
கைம்மிடிப்பு	கைம்மிடிப்பு kaimmiḍippu, பெ.(n.) கையிலொன்று மில்லாமை; nothing iñ hand. [கை + மிடிப்பு.]
கைம்மிறு-தல்	கைம்மிறு-தல் kaimmiṟudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) அளவுக்கு மிஞ்சுதல்; to exceed, transgress. கடன் பட்டவரின் வாழ்க்கை கைம்மீறிப் போய்விட்டது(உ.வ.);. து. கைமீரு. [கை + மீறு.]

கைம்மீன்	கைம்மீன் kaimmīṉ, பெ.(n.) பதின்மூன்றாவது விண்மீன் (அத்தம்);; the 13th naksatra. [கை + மீன்.]
கைம்முகிழ்-த்தல்	கைம்முகிழ்-த்தல் gaimmugiḻttal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) கடவுள் வழிபாடு வணக்கம் முதலியவற்றில் கையைக் கூப்புதல் (உ.வ.);; to join or unite the palms of the hand, as in salute, prayer, etc. து. படகைமுகி. [கை + முகிழ்-.]
கைம்முட்டு	கைம்முட்டு kaimmuṭṭu, பெ.(n.) கைம்மிடிப்பு பார்க்க;see kai-m-midippu. [கை + முட்டு.]
கைம்முடக்கம்	கைம்முடக்கம் kaimmuḍakkam, பெ.(n.) மூட்டு வினைக்கேடு; lameness. [கை + முடக்கம்.]
கைம்முடிப்பு	கைம்முடிப்பு kaimmuḍippu, பெ.(n.) முடிப்புப் பணம்; wrapped money, bundled cash. [கை + முடிப்பு.]
கைம்முதல்	கைம்முதல் kaimmudal, பெ.(n.) 1.வணிகம் முதலியவற்றிற்கு வைத்த கைப்பொருள்; business capital investment. 2. கையில் இருக்கும் பணம்; cash in hand, savings, ready money. "கைம்முதற்கு நட்டமில்லை" (பணவிடு.241);. 3.விலைமதிப்புமிக்க பொருள்; cash valuables. "கைம்முதல் கொடுத்தனர்" (உபதேச கா. சிவத்துரோ.72);. 4. முறை (சாதனம்);; means. 'ஒரு கைம்முத லின்றிக்கே யிருக்க'(ஈடு4,7:9);. ம. கைமுதல். [கை + முதல் - கைமுதல் → கைம்முதல்.]
கைம்முற்று-தல்	கைம்முற்று-தல் kaimmuṟṟudal, 6 செ.கு.வி.(v.i.) முடிவு பெறுதல்; to be finished, exhausted. "கைம்முற் றலநின் புகழே" (புறநா.53:8);. [கை + முற்று-.]
கைம்முறி-தல்	கைம்முறி-தல் kaimmuṟidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) ஏற்ற துணை இல்லாது போதல்; devoid of companion. [கை + முறி-.] கைம்முறை

கைம்முறை	கைம்முறை kaimmuṟai, பெ.(n.) ஆடல் (நர்த்தனம்);; dance. "நின்று பண்ணுங் கைம்முறை தப்பா" -- (சரவண.பணவிடு.417);. [கை + முறை.]
கைம்மூலம்	கைம்மூலம் kaimmūlam, பெ.(n.) 1.அக்குள்; arm pit. 2. கன்று செத்த பின்பு கறக்கும் பால்; milk drawn after the death of calf. 3. கையினடி; back arm. 4. முகாந்திரம்; cause, reason. [கை + மூலம்.]
கைம்மெய்காட்டு-தல்	கைம்மெய்காட்டு-தல் kaimmeykāṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) அபிநயங்காட்டல்; to indicate passion. [கை + மெய் + காட்டு-.]
கைம்மேல்	கைம்மேல் kaimmēl, வி.எ.(adv.) கைமேலே பார்க்க;see kai-mélé. [கை + மேல்.]
கைம்மேற்பணம்	கைம்மேற்பணம் kaimmēṟpaṇam, பெ.(n.) உடனே கையிற் கொடுக்கும் பணம்; cash on hand. [கை + மேல் + பணம்.]
கைம்மை	கைம்மை1 kaimmai, பெ.(n.) 1.காதலனைப் பிரிந்திருக்குந் தனிமை; love-lorn condition. "கைம்மையா லொண்கலையும்..... தோற்றவர்கள்" (பதினொ. ஆளு. திருவுலா 128);. 2. கணவனை யிழந்த நிலைமை; widowhood. "கருந்தடங் கண்ணி கைம்மை கூறின்று" (பு.வெ.10, சிறப்பிற். 4. கொளு);. 3. கணவனை இழந்தவள் (விதவை);; widow. "ஓர் கைம்மையைக் கலத்த னோக்கி" (நைடத. கலிதோன்று.9);. [கை → கைம்மை.] கைம்மை2 kaimmai, பெ.(n.) 1. சிறுமை; ture, degradation, ignominy, "கைம்மை கொள்ளேல் காஞ்சன" (மணிமே.20.122);. 2. அறி வின்மை; ignorance. "கைம்மையி னானின் கழல் பர வாது" (பதினொ. ஆளு. திருவந்.18);. 3. பொய்; lie. "கைம்மை சொல்லி" (திவ். திருவாய். 5:1:1);

கைம்மை பெற்றோன்.	கைம்மை பெற்றோன். kaimmaiberṟōṉ, பெ.(n.) கைம்பெண்ணிடம் பிறந்தவன் (சூடா.);; one born of a widow. [கைம்மை + பெற்றோன்]
கைம்மை வினை	கைம்மை வினை kaimmaiviṉai, பெ.(n.) கையால் வேலை செய்யும் திறம்; manual skill. "கைம்மை வினையினில் வேறுவேறு கறியமுதாக்கி"(பெரியபு. இளையான்குடி. 22);. [கை → கைம்மை + வினை.]
கைம்மோசம்	கைம்மோசம் kaimmōcam, பெ.(n.) செய்கைப் பிழை; error, omission. கை + மோசம்.]
கைமகவு	கைமகவு gaimagavu, பெ.(n.) கைப்பிள்ளை பார்க்க;see kai-p-pillai. [கை + மகவு.]
கைமட்டம்	கைமட்டம் kaimaṭṭam, பெ.(n.) 1.கைமதிப்பு பார்க்க;see kil-madippu. 2. கைப்பழக்கம் (வின்.);: precision of hand acquired by practice. 3. கொத்தன் மட்டம் பார்ப்பதற்கு உதவுங் கருவி (இ.வ.);; a mason's implement for level-testing. 4. தரைமட்டத்திலிருந்து தாழவிட்ட கை நுனி வரையிலுள்ள உயரம்; height up to the tips of the hanging arms. கைமட்டத்துக்குச் சுவரை உயர்த்து (உ.வ.);. [கை + மட்டம்.]
கைமட்டு	கைமட்டு kaimaṭṭu, பெ.(n.) கைமதிப்பு (வின்.); பார்க்க;see kai-madippu. [கை + மட்டு.]
கைம்மடங்கு-தல்	கைம்மடங்கு-தல் kaimmaḍaṅgudal, 5 செ.கு,வி (v.i.) வாளாவிருத்தல்; laziness, not doing anywork "உழவினார் கைம்மடங்கின் இல்லை" (குறள்.1036);.
கைமடிப்பு	கைமடிப்பு kaimaḍippu, பெ.(n.) கீழறுப்பு. ஏமாற்று (வஞ்சகச் செயல்); (வின்.);; cheating, duplicity. [கை + மடிப்பு.]

கைமண்டை	கைமண்டை kaimaṇṭai, பெ.(n.) 1.நீர் முதலியன ஏற்பதற்கு ஏனம்போல் குவித்துக் கொள்ளுங் கை; hands held like a bowl. குழந்தைக்குப் பாலைக் கைமண்டை வைத்துப் புகட்டு (உ.வ.); [கை + மண்டை. மொந்தை → மந்தை → மண்டை.]
கைமணி	கைமணி kaimaṇi, பெ.(n.) பூசை போன்றவற்றில் பயன்படுத்தும் சிறிய மணி; a kind of small bell. "கைமணி ஒரணை நிறை ஐம்பத்தெண்பலம்" (S.I.I.V.521:10);. ம. கைமணி, [கை + மணி.]
கைமதிப்பு	கைமதிப்பு kaimadippu, பெ.(n.) 1. கையால் தூக்கி மதிக்கும் மதிப்பு: estimating weight by hand. 2. தோராய மதிப்பு (இ.வ.);; rough estimation. ம. கைமதிப்பு. [கை + மதிப்பு.]
கைமதியம்	கைமதியம் kaimadiyam, பெ.(n.) கைமதிப்பு (யாழ்.அக.); பார்க்க;see kai-madippu. [கை + மதி + அம்.அம் சொ.ஆ.ஈறு. ஒ.நோ: தேக்கம்.]
கைமதில்	கைமதில் kaimadil, பெ.(n.) உயரம் குறைந்த மதில்; a low wall. ம. கைமதில். [கை + மதில்]
கைமயக்கு	கைமயக்கு kaimayakku, பெ.(n.) வசிய மருந்து(இ.வ.);; a preparation of drugs for keeping a person under fascination. [கை + மயக்கு.]
கைமரம்	கைமரம் kaimaram, பெ.(n.) 1. வீட்டுக்கூரையின் மரச்சட்டம் அல்லது நெற்றிச்சரம்; rafter of roof. 2. உழுத வயலைச் சமமாக்கப் பயன்படுத்தும் பலகை; a short leveling plank used in paddy fields. ம. கைமரம். [கை + மரம்.]

கைமருத்துவம்	கைமருத்துவம் kaimaruttuvam, பெ.(n.) 1.பட்டறிவு மருத்துவம்; practice of medicine through experience. 2. வீட்டு மருத்துவம்; home treatment. 3. கைப்பாகம்: palliative treatment. 4. எல்லோருக்கும் தெரிந்த மருத்துவம்; medical treatment known to everybody, well known medical treatment. க. கெய்கரண. [கை + மருத்துவம்.]
கைமருந்து	கைமருந்து kaimarundu, பெ.(n.) 1.அணியம் செய்து கையிலிருக்கும் மருந்து; prepared medicine on hand, 2. கைமுறையாற் செய்த மருந்து; medicine prepared by experience. 3. கைக்கிடு மருந்து; medicine applied to hand or arm (சா.அக.);. [கை + மருந்து.]
கைமலம்	கைமலம் kaimalam, பெ.(n.) 1. கன்றிறந்த பின் பால் கொடுக்கும் மாடு (இவ.);; cow that milks after having lost its calf (செ.அக.);. 2. கைம்மூலம் பார்க்க;see kai-m-mulam. [கை + மூலம் - கைமூலம் → கைமலம் (கொ.வ);.]
கைமலிவு	கைமலிவு kaimalivu, பெ.(n.) விலைநயம்; cheapness, கைமலிவு பார்த்து வாங்கு (இ.வ.);. [கை + மலிவு.]
கைமறதி	கைமறதி kaimaṟadi, பெ.(n.) கைத்தவறு பார்க்க (வின்.);;see kai-t-tavaru. [கை + மறதி.]
கைமறி-தல்	கைமறி-தல் kaimaṟidal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) கைமாறு1தல் பார்க்க;see kai-maru- [கை + மறி-.]
கைமறு-த்தல்	கைமறு-த்தல் kaimaṟuttal, 4 செ.குன்றாவி, (v.t.) கொடுக்க மறுத்தல்; to refuse to give, deny. [கை + மறு-.]
கைமறை	கைமறை kaimaṟai, பெ.(n.) விதைத்தபின் விதை உள்ளடங்க உழும் மேலுழவு (யாழ்ப்.);; ploughing after sowing, to cover the seed. [கை + மறை.]

கைமறைப்பு	கைமறைப்பு kaimaṟaippu, பெ.(n.) மருந்து அணியமாக்குதலில் ஏற்படும் அற்றம்; secrecy in the preparation of medicine (சா.அக.);. [கை + மறைப்பு.]
கைமாட்டாதார்	கைமாட்டாதார் kaimāṭṭātār, பெ.(n.) வேலை செய்ய இயலாதவர்; incapable or incompetent persons;maimed, disabled or weak persons. "கைமாட்டாதார்……. நரகமென்ற பதல்வர்" (பிரபோத.13:10);. [கை + மாட்டாதார்.]
கைமாட்டிக்கொள்(ளு)-தல்	கைமாட்டிக்கொள்(ளு)-தல் kaimāṭṭikkoḷḷudal, 12 செ.கு.வி.(v.i.) அகப்பட்டுக் கொள்ளுதல்; to get entangled, to be caught. [கை + மாட்டிக்கொள்(ளு);-.]
கைமாட்டு-தல்	கைமாட்டு-தல் kaimāṭṭudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) கைமாட்டிக்கொள்(ளு);-தல் பார்க்க;see kai. matti-k-ko(lu);-. [கை + மாட்டு.]
கைமாயம்	கைமாயம் kaimāyam, பெ.(n.) 1.கையினாற் செய்யும் மாயவித்தை; magic, sleight of hand. 2. திறன்மிகு திருட்டு (வின்.);; dexterous stealing. ம. கைமாயம். [கை + மாயம்]
கைமாயவித்தை	கைமாயவித்தை kaimāyavittai, பெ.(n.) செய்ய முடியாத செயலைச் செய்வதாகச் சொல்லிச் செய்யுந் தொழில் (Pond.);; jugglery. [கை + மாய + வித்தை.]
கைமார்	கைமார் kaimār, பெ.(n.) முழம் என்னும் நீட்டல் அளவு; elmeasure. Fin. kyynārā (elmeasure);. Est. kuunar. Mordvin. kener, Hung. konyok: Jap. kuneru, Q. kanay. [கை + மார்.] மார் என்பது கைகளையும் அகன்ற பக்கவாக்கில் நீட்டிய அளவு. ஒரு முழம் என்பது முழங்கை முதல் நடுவிரல் நுனி வரையிலான அளவைக் குறிப்பதாகலின் முழங்கை யளவினதாகிய மார் என்னும் பொருளில் கைமார் என இடவழக்குச் சொல்லாயிற்று.
கைமாற்றம்	கைமாற்றம் kaimāṟṟam, பெ.(n.) கைமாற்று பார்க்க;see kai-marru-. ம. கைமாற்றம். [கை + மாற்றம்.]

கைமாற்றம்பிள்ளை	கைமாற்றம்பிள்ளை kaimāṟṟambiḷḷai, பெ.(n.) கைமாற்றுக்கடன் கணக்குப் பார்க்கும் பணியாளன் (இ.வ.);; accountant in charge of call-loans. [கை + மாற்றம் + பிள்ளை.]
கைமாற்று	கைமாற்று1 kaimāṟṟudal, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) 1.ஆளை வேலையினின்று முறைமாற்றுதல் (வின்.);: to relieve, as persons in work, by relays. 2. Usins unitsis); Glérigou; to barter, exchange. 3. solippi (Q.5u.);; to sell, dispose of |கை மாற்று-) கைமாற்று kal-marய, பெ.(n) 1. சிறிய கடன்; Glorsog, snåååLoir; short loan without bond for a given time, கைமாற்றாகக் கொஞ்சம் பணம் கொடு. 2. ஒருவர் வயம் இருந்தது மற்றொருவர் வயம் ஆதல்; changing of hands ownership. 3. கையை மாற்றி மாற்றி நீரிற் போட்டு நீந்தும் நீச்சல் (இ.வ.);; swimming with alternate overarm stroke. 4. பண்டமாற்று (இ.வ.);; barter, exchange. 5. விற்பனை (இ.வ.);; sale. க. கெய்பதலு. [கை + மாற்று.]
மைமாற்றுக்கடன்	மைமாற்றுக்கடன் maimāṟṟukkaḍaṉ, பெ.(n.) கைக்கடன் பார்க்க;see kai-k-kadan. [கை + மாற்று + கடன்.]
கைமாறாட்டம்	கைமாறாட்டம் kaimāṟāṭṭam, பெ.(n.) 1.கைத் தவறு; slip of the hand. 2 கைவன்மையாற் செய்யும் ஏமாற்றம்; juggling with hand, deception practised by sleight of hand. [கை + மாறாட்டம்.]
கைமாறாப்பு	கைமாறாப்பு kaimāṟāppu, பெ.(n.) கைகளை மாற்றி மார்போடு சேர்த்துத் தோள்மேல் வைக்கை; folding of arms cross-wise against the breast, the right hand touching the left shoulder and the left hand the right (shoulder); one. [கை + மாறாப்பு.]

கைமாறு	கைமாறு1 kaimāṟudal, 11. செ.கு.வி. (v.i.) ஒருவருரிமை இன்னொருவருக்கு மாறுதல்; to transfer one's right to another. [கை + மாறு-.] கைமாறு2 kaimāṟudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1.ஒருவர் கையினின்றும் மற்றொருவர் கைக்குச் செல்லுதல்; to change hands, as a thing when sold. இந்த வீடு எத்தனை கைமாறியிருக்கிறது என்கிறீர்கள். 2. வேலையாள்கள் முறைமாறுதல்; to be relieved in work, as by relays. 3. ஒழுக்கத்தைக் கைவிடுதல்; to change one's conduct. "கடிதகன்று கைமாறி"(கலித். 65);. 4. கட்சி மாறுதல்; to change sides, leave one party and join other. ம. கைமறியுக, கைமாறுக. [கை + மாறு-.] கைமாறு2 kaimāṟu, பெ.(n.) 1. கைம்மாறு பார்க்க;see kai-m-măru. 2. கைம்மாறு பார்க்க;see kai-m-marru. [கை + மாறு-.]
கைமிகு	கைமிகு1 gaimigudal, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1 அளவு கடத்தல்; to go beyond, 2.மிகுதியாதல்; to become exessive. 3. தடுக்க முடியாததாதல்; to become uncontrollable. க. கெய்மிகு. [கை + மிகு-.]
கைமிஞ்சு	கைமிஞ்சு1 kaimiñjudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1.வரம்பு மீறுதல்; to overstep or transgress the limits, to go beyond bounds, "போனா ளெனைவிட்டுக்கைமிஞ்சியே" (தனிப்பா.2. 138:351);. 2. பிறரோடு சண்டை செய்ய முற்படுதல்; to be disposed to fight; to be aggressive. க. கெய்மிஞ்சு. [கை + மிஞ்சு-.] கைமிஞ்சு2 kaimiñjudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1.நோய் கட்டுப்படாமை; turning of disease beyond cure. 2. அடித்தல்; striking. 3. அளவுக்குமேல் சேர்த்தல்; adding beyond the normal quantity as salt, tamarind or chilli to a sauce (சா.அக.);. [கை + மிஞ்சு-.]

கைமிடுக்கு	கைமிடுக்கு kaimiḍukku, பெ.(n.) 1. கைத்தேர்ச்சி; dexterity, skill, speedy execution. 2. படைத்திறன்; might of arms, strength (சேரநா.);. 3. திறமை; ability. என் கைமிடுக்காலே யறிந்து சொல்லுகிறேன் (உ.வ.);. ம. கைமிடுக்கு. [கை + மிடுக்கு.]
கைமுகம்	கைமுகம் gaimugam, பெ.(n.) உடலைவிட்டு உயிர்போகும் கதிகளுள் ஒன்று (சீவக.948, உரை);;
கைமுகிழ்-தல்	கைமுகிழ்-தல் gaimugiltal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) இரு கைகளைக் கூட்டி வணங்குதல்; to join hands out of respect, to salute, to pray to god. க. கைமுகி; து. கயிமுகிழனி;படட. கைமொகெ. [கை + முட்டி.]
கைமுட்டி	கைமுட்டி1 kaimuṭṭi, பெ.(n.) 1. விரல் மடக்கியுள்ள கை; clenched fist. 2. முட்டிபோர்; boxing with the fist. து. கய்தமுட்டெ. [கை + முட்டி.]
கைமுட்டு	கைமுட்டு2 kaimuṭṭu, பெ.(n.) 1.விரற்கணு; knuckle. 2. முழங்கைச் சந்து; elbow joint. ம. கைமுட்டு [கை + முட்டு.] கைமுட்டு3 kaimuṭṭu, பெ.(n.) கைமுடக்கம்பார்க்க see kai-mudakkam. [கை + முட்டு.]
கைமுடக்கம்	கைமுடக்கம் kaimuḍakkam, பெ.(n.) செய்கைக்குக் கை பயன்படாமை; inablity to use the hand, as from paralysis. 2. பண முட்டுப்பாடு; straitened circumstances, severe straits. [கை + முடக்கம்.]
கைமுடக்கு	கைமுடக்கு kaimuḍakku, பெ.(n.) கைநொண்டி; lame of hand. கைமுடக்கு நோய் வந்தமையால் நலிந்து போனான் (உ.வ.); [கை + முடக்கு – கைமுடக்கு.]

கைமுடக்குவாதம்	கைமுடக்குவாதம் kaimuḍakkuvātam, பெ.(n.) கைகளை அசைக்கவும், நீட்டவும் முடியாமற் செய்யும் ஒரு வகை நோய்; a kind of rheumatism affecting the joints of the arm or hand due to the aggravated condition of vayu which prevails in the arm (சா.அக.);. [கை + முடக்கு + நோய்.]
கைமுடம்	கைமுடம் kaimuḍam, பெ.(n.) 1. கைநொண்டி; lame of hand. 2. திருகிய கை; a deformity of the hand in which it is twisted out of shape or position (சா.அக.); [கை + முடம். முட → முடம்.]
கைமுடிப்பு	கைமுடிப்பு kaimuḍippu, பெ.(n.) 1. கைப்பொருள்; cash or property in possession, savings. 2. கட்டுச்சோறு; food for a journey. [கை + முடிப்பு.]
கைமுடை	கைமுடை1 kaimuḍai, பெ.(n.) கைமுடக்கம்2 பார்க்க;see kai-mudakkam. [கைமுடக்கம் → கைமுடை.] கைமுடை2 kaimuḍai, பெ.(n.) செலவுக்குப் பணத்தட்டுப்பாடு; straitened circumstances, severe straits. [கை + முடை.]
கைமுடைஞ்சல்	கைமுடைஞ்சல்1 kaimuḍaiñjal, பெ.(n.) 1.கை இளைத்தல் அல்லது சூம்பல்; atrophsy of hand. 2. கைமுடக்கம்2 பார்க்க;see kai-mudakkam. கைமுடைஞ்சலுக்குப் பணம் தேவைப்படுகிறது (உ.வ.);. [முட → முடை → முடைஞ்சல். கை + முடைஞ்சல்.] கைமுடைஞ்சல்2 kaimuḍaiñjal, பெ.(n.) கைமுடை பார்க்க;see kai-mudai. [கை + முடைஞ்சல்.]

கைமுறை	கைமுறை kaimuṟai, பெ.(n.) 1. மருந்து செய்யும் வழக்க முறை; the practice of making medicine without a regular medical education but chiefly relying on experience of observation; empirical method (சா.அக.);. பாட்டி மருத்துவம் என்பது நம் முன்னோர் கைமுறையாகச் செய்து வந்த பயனுள்ள மருத்துவ முறையாகும். 2. விளையாட்டு முதலியவற்றில் மாறிமாறி வரும் முறை; one's turn as in play. [கை + முறை.] கைமுறை1 kaimuṟai, பெ.(n.) 1. விளையாட்டு முதலியவற்றில் மாறி மாறி வரும் முறை; one's turn, as in play. [கை + முறை.] கைமுறை2 kaimuṟai, பெ.(n.) மருந்து செய்யும் பட்டறிவு முறை; empirical method of preparing medicine. [கை + முறை.]
கைமுதல்	கைமுதல் kaimudal, பெ.(n.) கைம்முதல் பார்க்க;see kai-m-mudal. ம. கைமுதல் [கை + முதல்.]
கைமுதிகஞாயம்	கைமுதிகஞாயம் gaimudigayam, பெ.(n.) அதுவே அப்படியானால் மற்றதனைப்பற்றிக் கூறுவதேன் என்னும் வாதநெறி; illustration of arguing a posteriori, "குழறுபடை கைமுதிக நியாயத்தான் இனிது விளங்கும்" (சித். மரபுகண். 21);. [கை + (முதுக்கு); முதிக + ஞாயம். முதுக்கு : அறிவு]
கைமுதிர்-தல்	கைமுதிர்-தல் kaimudirdal, 2 செ.கு.வி.(v.t.) இளமைப் பருவம் நிரம்புதல் (இ.வ.);; to be grown up. [கை + முதிர்-.]
கைமுந்து	கைமுந்து1 kaimundudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) கைமிஞ்சு-தல் பார்க்க;see kai.minju-. [கை + முந்து-.]
கைமுந்து-தல்	கைமுந்து-தல் kaimundudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) திருடுதல்; to steal, pilfer. அவன் கைமுந்துந் தன்மையன். [கை + முந்து-.]

கைமுழம்	கைமுழம் kaimuḻm, பெ.(n.) முழங்கை நீளமுள்ள அளவு; length of fore-arm. மூன்று கைம்முழம் மல்லிகைப்பூ வாங்கி வந்தேன் (உ.வ.);. க. கெய்மாரு. [கை + முழம்.]
கைமுளி	கைமுளி kaimuḷi, பெ.(n.) மணிக்கட்டிலுள்ள எலும்பு; [கை + முளி.]
கைமுறி	கைமுறி kaimuṟi, பெ.(n.) 1. ஓலைத்துண்டு; a piece of palm leaf. 2. ஓலைச்சீட்டு; note on a piece of palm leaf. ம. கைமுறி (குறிப்பு);. [கை + முறி.]
கைமுறுக்கு	கைமுறுக்கு kaimuṟukku, பெ.(n.) கையால் பிழிந்து திரித்துச் சுட்டெடுக்கும் கார முறுக்கு; a kind of snack made of rice flour using fingers to give the shape of screw like twisting. [கை + முறுக்கு.]
கைமுறை மருந்து	கைமுறை மருந்து kaimuṟaimarundu, பெ.(n.) 1.பழக்கத்தால் செய்த மருந்து; medicine prepared from experience. 2. சாதனைப் பழக்கத்தாற் செய்த மருந்து; medicine based on habitual preparation (சா.அக.);. [கைமுறை + மருந்து.]
கைமுறை வேதியியல்	கைமுறை வேதியியல் kaimuṟaivētiyiyal, பெ.(n.) செய்முறை (சோதனை); வகையைக் கூறும் வேதியியல் நூல்; a book on practical chemistry (சா.அக.);. [கைமுறை + வேதியியல்.]
கைமுனை	கைமுனை1 kaimuṉai, பெ.(n.) கையின் நுனிப்பகுதி; the point of the hand. க. கெய்துகி. [கை + முனை.] கைமுனை2 kaimuṉai, பெ.(n.) கைவிரலின் முன் பகுதி; the point of the hand. க. கெய்துகி. [கை + முனை.]

கைமூட்டு	கைமூட்டு kaimūṭṭu, பெ.(n.) தோட்பொருத்து; shoulder-joint. ம. கைமூட்டு. [கை + மூட்டு.]
கைமூலம்	கைமூலம்1 kaimūlam, பெ.(n.) கமுக்கட்டு (பிங்.);: armpit. [கை + மூலம்.] கைமூலம்2 kaimūlam, பெ.(n.) கைராசிபார்க்க;see kai-rāši. [கை + மூலம்.] கைமூலம் kaimūlam, பெ.(n.) கன்றிழந்த கறவைமாடு; milch cow, that has lost its calf. கை + மூலம்,]
கைமெய்காட்டு-தல்	கைமெய்காட்டு-தல் kaimeykāṭṭudal, பெ.(n.) 5 செ.கு.வி. (v.i.); மெய்ப்பாடு தோன்ற உறுப்பசைவு காட்டல் (அபிநயங்காட்டுதல்);; to make gesticulations. [கை + மெய் + காட்டு-.]
கைமெய்யாய்	கைமெய்யாய் kaimeyyāy, வி.எ.(adv.) கையும் களவுமாய் (இ.வ.);; in the very act of crime, redhanded. [கை + மெய் + ஆய்.]
கைமேசு	கைமேசு kaimēcu, பெ.(n.) கைவிரலுறை; gloves. [கை + மேசு.]
கைமேலே	கைமேலே kaimēlē, வி.எ.(adv.) உடன்கையில்; in quick return, immediately. கைமேலே பயன் கிடைத்தது (உ.வ.);.
கைமேற்பணம்	கைமேற்பணம் kaimēṟpaṇam, பெ.(n.) பொருளின் விற்பனை முதலியவற்றுக்காக உடன் கையிற் கொடுக்கும் பணம்; ready money, cash payment. [கைமேல் + பணம்.]

கைமோசம்	கைமோசம் kaimōcam, பெ.(n.) கைக்கேடு பார்க்க: See kai-k-kédu. ம. கைமோசம் [கை + மோசம்.]
கைமோசம்போ-தல்	கைமோசம்போ-தல் kaimōcambōtal, பெ.(n.) 8 செ.கு.வி.(v.i.); கைக்கேடுபோ-தல் பார்க்க;see kai-k-kédu-po-. [கைமோசம் + போ-.]
கையகப்படு	கையகப்படு1 gaiyagappaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) வயப்படுதல்; to come under one's control. "மாநிலங் கையகப்படுவது பொய்யா காதே"(புறநா.58);. [கையகம் + படு-.] கையகப்படு2 gaiyagappaḍuttal, 20 செ.குன்றாவி, (v.t.) 1. ஒப்புக் கொடுத்தல்;சிக்கப் பண்ணுதல்; to entangle 3. பிடித்தல்; to hold, control. 4. கைக்குட்சேருதல்; to hold within hands. [கையகம் + படு-.]
கையகப்படுத்து-தல்	கையகப்படுத்து-தல் gaiyagappaḍuddudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தன்வயப்படுத்துதல்; to get possession of, to inveigle, entice. 2. காட்டிக் கொடுத்தல்; to betray(செ.அக.);. 4. சிக்க வைத்தல்; to entangle (கழ.தமி.அக.);. [கையகம் + படுத்து-.]
கையகல்(லு)-தல்	கையகல்(லு)-தல் gaiyagalludal, 7 செ.கு.வி. (v.i.) விட்டு நீங்குதல்; to separate from, depart from. [கை + அகல்(லு);-.]
கையகலக்கரை	கையகலக்கரை gaiyagalaggarai, பெ.(n.) சேலை வேட்டி போன்றவற்றின் நீளவாக்கு ஒர விளிம்பில் உள்ள கை அகலத்தில் உள்ள வண்ணக் கரை; border of a cloth or saree to the breadth equal to that of a palm. [கை + அகலம் + கரை.]
கையகலம்	கையகலம் gaiyagalam, பெ.(n.) மிகச் சிறிய; very small, hand breadth. ம. கையகலம். [கை + அகலம்.]

கையசதி	கையசதி kaiyasadi, பெ.(n.) கைகடுப்பு; fatigue in the hand. [கை + அசதி.]
கையசதிவாதம்	கையசதிவாதம் kaiyasadivādam, பெ.(n.) கைகடுத்து, பிடரி நரம்பை யிழுத்து வலியை உண்டாக்கும் ஒருவகை ஊதைநோய்; an affection of cold marked by severe pain of the arm and spasmotic contraction of the nape (சா.அக.);. [கை + அசதி + வாதம்.]
கையடக்கஅகரமுதலி	கையடக்கஅகரமுதலி gaiyaḍaggaagaramudali, பெ.(n.) கையடக்கமாக ஆளும் வகையில் அச்சிடப்பட்ட அகரமுதலி; a packet dictionary. [கை + அடக்கம் + அகரமுதலி.]
கையடக்கப்பதிப்பு	கையடக்கப்பதிப்பு kaiyaḍakkappadippu, பெ.(n.) சிறிய அளவிலான நூற்பதிப்பு; a small size publication of a book. [கை + அடக்கம் + பதிப்பு.]
கொட்டுக் கூடை	கொட்டுக் கூடை koṭṭukāṭai, பெ.(n.) 1.கிண்ணவடிவான கூடை (வின்.);; a cup-shaped basket. 2. கூடைபோன்ற வடிவுள்ள மாழையிலான ஏனம் (இ.வ.);; a basket-shaped metal vessel. 3. வெண்கலத்தாலான சிறு உண்கலம்; a vessel made of bell metal. 4. சென்னாக்கூனியை அளந்தறிதற்குரிய சிறு கூடை; a small basket to measure the fish (மீ.பிடி.தொ.அக.);. [கொட்டு + கூடை.]
கொட்டுக்கோல்	கொட்டுக்கோல் koṭṭukāl, பெ.(n.) மேளம் முதலிய தாளக் கருவிகளை அடிக்கப் பயன்படுத்தும் கோல்; stick used for drumming, drum-stick. ம. கொட்டுக்கோல், கொட்டுகம்பு. [கொட்டு + கோல்]
கொட்டுச்சீட்டு	கொட்டுச்சீட்டு koṭṭuccīṭṭu, பெ.(n.) குலுக்கி யெடுக்கும் சீட்டு (இ.வ.);; a chit transaction in which the prize at each instalment is determined by the drawing of lots, dist. fr. elaccittu. [கொட்டு + சீட்டு]

கொட்டுச்செத்தல்	கொட்டுச்செத்தல் koṭṭuccettal, பெ.(n.) அறக்காய்ந்த தேங்காய் (யாழ்.அக.);; fully dried coconut. [கொட்டு + செத்தல். கொட்டை → கொட்டு செத்தல் : நெற்று.]
கொட்டுச்செம்பு	கொட்டுச்செம்பு koṭṭuccembu, பெ.(n.) தகடடித்துச் செய்த தாமிரச் செம்பு (வின்.);; a copper pot made by beating plates into shape. [கொட்டு + செம்பு.]
கொட்டுத்தட்டு	கொட்டுத்தட்டு koṭṭuttaṭṭu, பெ.(n.) மத்தளத்தின் வலந்தரையின் நடுப்பகுதி; the central part of right hand side of the music instrument mirudangam. [கொட்டு + தட்டு.]
கொட்டுப்படாதவன்	கொட்டுப்படாதவன் koṭṭuppaṭātavaṉ, பெ.(n.) ஏச்சு வாங்காதவன், வடுப்படாதவன் (இ.வ.);; one of unblemished character. [கொட்டு + படாதவன்.]
கொட்டுப்பனை	கொட்டுப்பனை koṭṭuppaṉai, பெ.(n.) தறிக்கப்பட்ட பனையினடி; chopped root of a palm. [கொட்டு + பனை.]
கொட்டுப்பிடி	கொட்டுப்பிடி koḍḍuppiḍi, பெ.(n.) கொட்டாப்புளி; wooden mallet. "கொட்டுப்பிடி போலுங் கூனும்" (சீவக.2798);. குட்டு → கொட்டு. [கொட்டு + பிடி.]
கொட்டுப்பித்தளை	கொட்டுப்பித்தளை koṭṭuppittaḷai, பெ.(n.) கொட்டுவேலை செய்ய உதவும் பித்தளை; brass for the (work); use of smith. [கொட்டு + பித்தளை.]
கொட்டுப்புரி	கொட்டுப்புரி koṭṭuppuri, பெ.(n.) சிறுதுடைப்ப வகை; a kind of small broom;brush. [கொட்டு + புரி.]

கொட்டுப்பூசல்	கொட்டுப்பூசல் koṭṭuppūcal, பெ.(n.) சிறு சண்டை; street fight. "ஊரழிஞ்சி தொறுக்கொள்ள கொட்டுப்பூசல் போய்" (ஆவ.6-4, ப.16);. (செங்கம் நடுகல். 971/57);. [கொட்டு (பறைமுழக்கம்); + பூசல்.]
கொட்டுமண்	கொட்டுமண் koṭṭumaṇ, பெ.(n.) எடுத்துக் கொண்டுவந்து இடும் மண்; loose earth thrown to improve land, repair a road, etc., dist. fr. nilaiman. மறுவ போடுமண். [கொட்டு + மண்.]
கொட்டுமண்வெட்டி	கொட்டுமண்வெட்டி koṭṭumaṇveṭṭi, பெ.(n.) மண்வெட்டி வகைகளுள் ஒன்று; a kind of hoe, spade. [கொட்டு + மண் + வெட்டி.]
கொட்டுமம்பட்டி	கொட்டுமம்பட்டி koṭṭumambaṭṭi, பெ.(n.) தேய்ந்த மண்வெட்டி; blunt spade. [கொட்டு + (மண்வெட்டி); மம்பட்டி (கொ.வ.);.]
கொட்டுமுழக்கு	கொட்டுமுழக்கு koṭṭumuḻkku, பெ.(n.) விழாக்கால இன்னிசைமுழக்கம்; sounding of drums and pipes on festive occasions. [கொட்டு + முழக்கு.]
கொட்டுமுறி	கொட்டுமுறி koṭṭumuṟi, பெ.(n.) உயர்ந்த பித்தளை வகை (வின்.);; a superior kind of brass. [கொட்டு + முறி.]
கொட்டுமேளம்	கொட்டுமேளம் koṭṭumēḷam, பெ.(n.) 1. பறை, தாரை, தப்பட்டை முதலான இசைக் கருவிகள்; drums and pipes. 2. முறையான திருமணம்; legal marriage. கொட்டுமேளமா கட்டுதாலியா? (உ.வ.);. [கொட்டு + மேளம்.]
கொட்டுரசம்	கொட்டுரசம் koṭṭurasam, பெ.(n.) பருப்பிடாத சாறு; a kind of pepper-water prepared without dhall. மறுவ, கொட்டுச்சாறு. [கொட்டு + ரசம்.]

கொட்டுவலை	கொட்டுவலை koṭṭuvalai, பெ.(n.) நீண்ட மீன்வலை; long fishing net. [கொட்டு + வலை.]
கொட்டுவாய்	கொட்டுவாய் koṭṭuvāy, பெ.(n.) 1.தேள் முதலியவை கொட்டின இடம்; the spot stung by a scorpion or other poisonous insects. கொட்டுவாயில் மருந்தைப்போடு, 2.நெருக்கடியான நேரம்; nick of time. கொட்டுவாயில் வந்து கேட்கிறான் (உ.வ.);. [கொட்டு + வாய்.]
கொட்டுவான்	கொட்டுவான்1 koṭṭuvāṉ, பெ.(n.) 1. கொட்டாப்புளி; mallet. கொட்டுவானால் அடித்துத் தகரத்தைச் சமனாக்கு. 2. தேள் முதலியவை; scorpion. கொட்டுவான் கொட்டியதால் வலி தாங்க முடியவில்லை. 3 புற்செதுக்குங் கருவிவகை; hoe with a long handle. [கொட்டு → கொட்டுவான்.] கொட்டுவான்2 koṭṭuvāṉ, பெ.(n.) கொட்டுக் கன்னான்; brazier who works by beating plates into shape. நெளிந்த குடத்தைச் கொட்டுவானிடம் கொடுத்துச் சரிசெய் (உ.வ.);. [கொட்டு → கொட்டுவான்.]
கொட்டுவிடக்காலி	கொட்டுவிடக்காலி koḍḍuviḍakkāli, காலினால் கொட்டும் செங்குளவி; a red species of wasp having its sting in its legs (சா.அக.). [கொட்டு + விடம் + காலி.]
கொட்டுவிடம்	கொட்டுவிடம் koḍḍuviḍam, பெ.(n.) தேள் கொட்டலால் ஏற்பட்ட நஞ்சு; poison due to scorpion sting (சா.அக.);. [கொட்டு + விடம்.]
கொட்டுவிரியன் பாம்பு	கொட்டுவிரியன்பாம்பு koṭṭuviriyaṉpāmbu, பெ.(n.) ஆழ்கடலில் வாழும் ஒருவகைப்பாம்பு; a kind of snake living in deep sea. [கொட்டு + விரியன் + பாம்பு]

கொட்டுவேலை	கொட்டுவேலை1 koṭṭuvēlai, பெ.(n.) கொட்டுக் கன்னார் வேலை (வின்.); beaten work, dist. fr. vārppuvēlai. ம. கொட்டுபணி. [கொட்டு + வேலை.] கொட்டுவேலை2 koṭṭuvēlai, பெ.(n.) துணியில் அச்சடித்தல்; print on cloth (சிற்பரத்.முன்.ப.9);. [கொட்டு + வேலை.]
கொட்டுளு	கொட்டுளு koṭṭuḷu, பெ.(n.) ஊமைச்சி மீன்; trunk fish. ம. கொட்டுள். [கொட்டு + உளு.]
கொட்டெரிச்சல்	கொட்டெரிச்சல் koṭṭericcal, பெ.(n.) 1. கொட்டு வதனா லுண்டாகும் எரிவு; burning sensation due to stinging by a scorpion (சா.அக.);. [கொட்டு + எரிச்சல்.]
கொட்டேணி	கொட்டேணி koṭṭēṇi, பெ.(n.) பன்மாடிக்கட்டடம், கட்டுவோர் ஆழ்துளைக் கற்காறை அடிமானம் இடுதற்காகப் பயன்படுத்தும் எந்திர ஏணி இடிப்புப் பொறி; pile driver used to lay pile foundation for multistoreyed buildings. [கொட்டுதல் : இடித்தல், ஏணி : ஏணி போன்ற இயந்திரம். கொட்டு + ஏணி.]

கொட்டை	கொட்டை1 koṭṭai, பெ.(n.) 1.விதை (பிங்.);; seed of any kind not enclosed in chaff or husk, nut, stone, kernel. 2. விதைக்கொட்டை; testicles. 3. தாமரைக்கொட்டை; pericarp of the lotus flower. "தாமரை வள்ளிதழ் பொதிந்த கொட்டை போல" (பெருங், உஞ்சைக். 38:258);. 4. பலாபூசணிகளின் பிஞ்சு (கொ.வ.);, fruit bud of the jack; very small green pumpkin. 5. உருண்டை வடிவம்; large rounded form, as in writing. கொட்டையெழுத்து. ம. கொட்ட; க., து. கொட்டெ; தெ. குலிடி; பட. கொட்டெ;குரு. கொடா. [குள் → கொள் → கோள் → கோளம் : வட்டம், உருண்டை. கொள் → கொட்டு → கொட்டை(வே.க165.); (ஒ.நோ. 173.);] கொட்டை2 koṭṭai, பெ.(n.) 1. தங்கத்தாலான மகளிர் தலையணி வகை; a gold ornament for women's hair. 2. கிடுகுதாங்குங் கால் முதலியவற்றின் தலைப்பகுதி; head of a pole used as a prop. "மணிபுனை செம்பொற் கொட்டை" (சீவக.113);. 3. யானையின் [illegible] சிறப்பு
கொட்டைக்கச்சி	கொட்டைக்கச்சி koṭṭaikkacci, பெ.(n.) கொட்டாங்காய்ச்சில் பார்க்க;see kottan-kay-c. cil. [கொட்டான் + காய் + சில் - கொட்டாங்காய்ச்சில் கொட்டைக்கச்சி (கொ.வ.);.]
கொட்டைக்கட்டு-தல்	கொட்டைக்கட்டு-தல் koṭṭaikkaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. இலுப்பைக்காய் வைத்துச் சூதாடுதல் (வின்.);; to gamble with mahua seeds. 2. நாய்ப்புலி யென்னும் ஆட்டத்திற் புலியைக் கட்டுதல் (இ.வ.);; to checkmate the tiger in the game of nåyppuli. [கொட்டை + கட்டு-.]
கொட்டைக்கரந்தை	கொட்டைக்கரந்தை koṭṭaikkarandai, பெ.(n.) செடிவகை; Indian globe - thistle. [கொட்டை + கரந்தை.]
கொட்டைக்களா	கொட்டைக்களா koṭṭaikkaḷā, பெ.(n.) ஒரு வகைத் தணக்கு; whirling nut (சா,அக.);. [கொட்டை + களா.]

கொட்டைக்காய்	கொட்டைக்காய் koṭṭaikkāy, பெ.(n.) 1. விதைகள் பெருத்தும் நிறைந்தும் உள்ள காய்; fruit, the seeds or stones of which are disproportionately large or numerous. 2. காய்ந்து சுருங்கிய பொருள்; a shrunk and dried object. [கொட்டை + காய்.]
கொட்டைக்காய்ச்சி	கொட்டைக்காய்ச்சி koṭṭaikkāycci, பெ.(n.) தசைப்பற்று அதிகமின்றிக் கொட்டை பருத்துள்ள காய்காய்க்கும் மாமரம்; a species of mango yielding fruits of large stones with a small quantity of pulp. [கொட்டை + காய்ச்சி.]
கொட்டைக்கூலி	கொட்டைக்கூலி koṭṭaikāli, பெ.(n.) வரி வகை; a tax (SII.VIII.139);. [கொட்டை + கூலி.]
கொட்டைக்கையில்	கொட்டைக்கையில் koṭṭaikkaiyil, பெ.(n.) கொட்டங்காய்ச்சில் (யாழ்);; portion of coconut shell. மறுவ. கொட்டாஞ்சி, கொட்டாங்கச்சி (தஞ்.வ.);. [கொட்டை + (காய் + சில்); கயில்.]
கொட்டைக்காலி	கொட்டைக்காலி koṭṭaikkāli, பெ.(n.) கொட்டைச் சேம்பு பார்க்க;see kottai-c-cémbu. ம. கொட்டக்காலி. [கொட்டை + காலி.]
கொட்டைக்கொடி	கொட்டைக்கொடி koḍḍaikkoḍi, பெ.(n.) ஆண் கருவுயிர்மக் கொடி; spermatic cord (சா.அக.);. [கொட்டை + கொடி.]
கொட்டைச்செத்தல்	கொட்டைச்செத்தல் koṭṭaiccettal, பெ.(n.) கொட்டைத் தேங்காய் (யாழ்ப்.); பார்க்க: see kottatai-t-těngay. [கொட்டை + செத்தல்.]
கொட்டைச்சேம்பு	கொட்டைச்சேம்பு koṭṭaiccēmbu, பெ.(n.) ஒருவகைச் சேம்பு: a kind of caladium. ம. கொட்டச்சேம்பு. [கொட்டை + சேம்பு.]

கொட்டைகடு-தல்	கொட்டைகடு-தல் goḍḍaigaḍudal, 17 செ.குன்றாவி. (v.t.) முந்திரிக்கொட்டைகளைத் தீயிலிட்டு எடுத்தல்; to fry the cashewnut. [கொட்டை + கடு-.]
கொட்டைசெத்தவன்	கொட்டைசெத்தவன் koṭṭaisettavaṉ, பெ.(n.) கையாலாகதவன் (கொ.வ.);; lit. an emasculated person, coward, nerveless man. [கொட்டை + செத்தவன்.]
கொட்டைத்தணக்கு	கொட்டைத்தணக்கு koṭṭaittaṇakku, பெ.(n.) தணக்குவகை (L);; whirling-nut. [கொட்டை + தணக்கு.]
கொட்டைத்தேங்காய்	கொட்டைத்தேங்காய் koṭṭaittēṅgāy, பெ.(n.) கொப்பரைத் தேங்காய் (யாழ்ப்.);; dry coconut in which the kernel rattles. ம.கொட்டத்தேங்ங. [கொட்டை + தேங்காய்.]
கொட்டைதாழ்த்து-தல்	கொட்டைதாழ்த்து-தல் koṭṭaidāḻddudal, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) பழக்கொட்டையை நிலத்தில் விதைத்தல் (வின்.);; to plant fruit-stones. [கொட்டை + தாழ்த்து-.]
கொட்டைநண்டு	கொட்டைநண்டு koṭṭainaṇṭu, பெ.(n.) முதுகில் முள்ளுடைய கடல்நண்டு; a kind of sea crab which has thorn on the back. [கொட்டை + நண்டு.]
கொட்டைநாகம்	கொட்டைநாகம் koṭṭainākam, பெ.(n.) நாவல் மரவகை (L.);, jamoon plum. [கொட்டை + நாகம்.]
கொட்டைநாவல்	கொட்டைநாவல் koṭṭaināval, பெ.(n.) கொட்டை நாகம் (யாழ்ப்); பார்க்க;see kottai-nāgam. மறுவ நரிநாவல், சிறுநாவல். [கொட்டை + நாவல்.]
கொட்டைநாளம்	கொட்டைநாளம் koṭṭaināḷam, பெ.(n.) கொட்டைக் கரந்தை பார்க்க;see kottai-k-karandai (சா.அக.); [கொட்டை + நாளம்.]

கொட்டைநூல்-தல் (கொட்டைநூற்றல்)	கொட்டைநூல்-தல் (கொட்டைநூற்றல்) koṭṭainūltalkoṭṭainūṟṟal, 9 செ.குன்றாவி(v.t.) 1, பஞ்சுநூற்றல்; to spir cotton; கப்பலோடிப் பட்ட கடன், கொட்டை நூற்றுத் தீருமோ? 2. பயனற்ற வேலை செய்தல் (உ.வ.);; to be engaged in an unprofitable work. 3. வீண்காலம் போக்குதல் (உ.வ.);; to waste or idle away one's time. [கொட்டை + நூல்.]
கொட்டைநெய்	கொட்டைநெய் koṭṭainey, பெ.(n.) சிற்றாமணக் கெண்ணெய்; oil from small castor seeds (சா.அக.);. [கொட்டை + நெய்.]
கொட்டைப்பயறு	கொட்டைப்பயறு koṭṭaippayaṟu, பெ.(n.) மணற்பாங்கான நிலத்தில் புரட்டாசியில் விதைத்து நான்கு மாதங்களில் விளையும் பயறுவகை (M.M. 329.);; a kind of pulse raised in sandy soil, sown in Purattāsī and maturing in four months. [கொட்டை + பயறு.]
கொட்டைப்பருந்து	கொட்டைப்பருந்து koṭṭaipparundu, பெ.(n.) பருந்து வகை; black kite. [கொட்டை + பருந்து.]
கொட்டைப்பருப்பு	கொட்டைப்பருப்பு koṭṭaipparuppu, பெ.(n.) கொட்டைப்பயறுள்ளிருக்கும் பருப்பு; kernel inside the nut (சா.அக.);. [கொட்டை + பருப்பு]
கொட்டைப்பனை	கொட்டைப்பனை koṭṭaippaṉai, பெ.(n.) தாளிப்பனை; talipot palm (சா.அக.);. [கொட்டை + பனை.]
கொட்டைப்பாக்கன் ஏந்தல்	கொட்டைப்பாக்கன் ஏந்தல் koṭṭaippākkaṉēndal, பெ.(n.) புதுக்கோட்டை மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Pudukkottai Dt. [கொட்டை + பாக்கன் + ஏந்தல் (ஏரி);.]
கொட்டைப்பாக்கு	கொட்டைப்பாக்கு koṭṭaippākku, பெ.(n.) வேகவைக்காமல் உணக்கிய முழுப்பாக்கு; areca-nut dried without boiling, raw areca-nut. "கொட்டைப்பாக் கென்றுரைக்கிற் கோழைமலம் போம்"(பதார்த்த 1437);. ம.கொட்டப்பாக்கு கொட்டடய்க்க. [கொட்டை + பாக்கு.]

கொட்டைப்பாக்குத் தலை	கொட்டைப்பாக்குத்தலை koṭṭaippākkuttalai, பெ.(n.) மிகச் சிறிய தலை; an abnormally small head- microceaphalus. cf. மாங்காய்த்தலை. [கொட்டைப்பாக்கு + தலை.]
கொட்டைப்பாக்குத் தலைப்பா	கொட்டைப்பாக்குத்தலைப்பா koṭṭaippākkuttalaippā, பெ.(n.) குஞ்சுத்தலைப்பா (யாழ்.அக.);; a kind of turban. [கொட்டை + பாக்கு + தலைப்பா.]
கொட்டைப்பாசம்	கொட்டைப்பாசம் koṭṭaippācam, பெ.(n.) குளிர்தாமரை; floating lotus (சா.அக.);. [கொட்டை + பாசம்.]
கொட்டைப்பாசி	கொட்டைப்பாசி koṭṭaippāci, பெ.(n.) நீர்ப்பாசி வகை; a kind of moss. 'கொட்டைப் பாசியின் வேரையொத்த சிதரின சீரையை' (பெரும்பாண். 468. உரை);. [கொட்டை + பாசி.]
கொட்டைப்பாய்	கொட்டைப்பாய் koṭṭaippāy, பெ.(n.) முரட்டுப் பாய், a rough or dry mat. ம. கொட்டப்பாய. [கொட்டை + பாய்.]
கொட்டைப்பாலை	கொட்டைப்பாலை koṭṭaippālai, பெ.(n.) கொட்டைக் கரந்தை பார்க்க;see kottai-k-karandai (சா.அக.);. [கொட்டை + பாலை.]
கொட்டைப்புளி	கொட்டைப்புளி koṭṭaippuḷi, பெ.(n.) விதையெடுக்காத புளி; pulp of tamarind fruits with the Seeds. [கொட்டை + புளி.]
கொட்டைப்பூவரசு	கொட்டைப்பூவரசு koṭṭaippūvarasu, பெ.(n.) கொட்டை முதிர்ந்த காய்கள் காய்க்கும் பூவரசு; portia tree yielding fruit of matured seeds (சா.அக.);. [கொட்டை + பூவரசு.]

கொட்டைப்பெட்டி	கொட்டைப்பெட்டி koṭṭaippeṭṭi, பெ.(n.) 1. (தாம்பூலப்); பெட்டி (வின்.);; betel-box, basket for betel, areca-nuts. 2. நெசவுக்குரிய பஞ்சுச்சுருள் வைக்கும் பெட்டி; basket for cotton yarn. 3. பனைநாராற் செய்த சிறுபெட்டி வகை; a small basket of palmyra leaves or fibres [கொட்டை + பெட்டி.]
கொட்டைப்பை	கொட்டைப்பை koṭṭaippai, பெ.(n.) 1. விதைப் பை: testicle sac. 2. விதையைக் கவர்ந்துகொண்டிருக்கும் பை; a pouch investing the testicle(சா.அக.);. [கொட்டை + பை.]
கொட்டைபரப்பு-தல்	கொட்டைபரப்பு-தல் koṭṭaibarabbudal, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) பகைவரது நாட்டை அழித்துத் தரைமட்டமாக்குதல்; to destroy completely, raze to the ground, as an enemy's town. "திரிபுரஞ் சுட்டுக் கொட்டை பரப்புங் குரிசில்"(திருப்பு.);. மறுவ கொட்டைமுத்து விதைத்தல். [கொட்டை + பரப்பு-.]
கொட்டைபருத்தல்	கொட்டைபருத்தல் koṭṭaibaruttal, பெ.(n.) விதை பெரிதாதல்; enlargement of the testicles (சா.அக.);. [கொட்டை + பருத்தல்.]
கொட்டைபற்றுதல்	கொட்டைபற்றுதல் koṭṭaibaṟṟudal, பெ.(n.) கொட்டைபிடித்தல் பார்க்க;see kottai-pittal. [கொட்டை + பற்றுதல்.]
கொட்டைபிசைதல்	கொட்டைபிசைதல் koṭṭaibisaidal, பெ.(n.) 1. விதையைப் பிசைதல்; squeezing the testicles. 2. ஒருவகைக் கொலை; a mode of causing death(சா.அக.);. [கொட்டை + பிசை.]
கொட்டைபிடித்தல்	கொட்டைபிடித்தல் koḍḍaibiḍittal, பெ.(n.) பிஞ்சுகளுக்குக் கொட்டை பிடித்தல்; embryonic formation of nut in an immature fruit (சா.அக.);. [கொட்டை + பிடித்தல்.]
கொட்டைபோடு-தல்	கொட்டைபோடு-தல் koṭṭaipōṭudal, 19 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. விதை விதைத்தல்; to sow seeds in garden - beds. 2. பலாமரம் முதலியன பிஞ்சுவிடுதல் (இ.வ.);; to shoot forth fruit-buds, as the jack-tree. 3. தொழில் முதலியவற்றில் பழக்கப்படுதல் (கொ.வ.);; to be experienced, as in a profession. 4. இறத்தல் (இ.வ.);; to die. [கொட்டை + போடு-.]

கொட்டைமறைவு	கொட்டைமறைவு koṭṭaimaṟaivu, பெ.(n.) விதை பிடுக்கினுள்ளிறங்காமல் வயிற்றினுள்ளே மறைந்து நிற்றல்; concealment of the testicles within the abdomen (சா.அக.);. [கொட்டை + மறைவு.]
கொட்டைமுத்து	கொட்டைமுத்து koṭṭaimuttu, பெ.(n.) ஆமணக்கு முத்து; the seed of the castor plant. மறுவ. சிற்றாமணக்கு விதை (மலை.); [கொட்டை + முத்து.]
கொட்டைமுத்தூற்று-தல்	கொட்டைமுத்தூற்று-தல் koṭṭaimuddūṟṟudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) ஆமணக்கு விதையிலிருந்து எண்ணெயெடுத்தல்; extracting oil from castor seed by boiling process (சா.அக.);. [கொட்டைமுத்து + ஊற்று-.]
கொட்டைமுத்தெண்ணெய்	கொட்டைமுத்தெண்ணெய் koṭṭaimutteṇīey, பெ.(n.) விளக்கெண்ணெய்; castor oil (சா.அக.);. [கொட்டை + முத்து + எண்ணெய்.]
கொட்டைமுதல்	கொட்டைமுதல் koṭṭaimudal, பெ.(n.) 1.கைமுதல்; initial capital of a business. 2. விதைத்தல்; to sow Seed. மறுவ. விதைமுதல். [கொட்டை + முதல்.]
கொட்டைமுதிர்ச்சி	கொட்டைமுதிர்ச்சி koṭṭaimudircci, பெ.(n.) பழத்தினுள்ளிருக்கும் விதை முதிர்ந்து பெரிதாதல்; maturity of the nut in a fruit (சா.அக.);. [கொட்டை + முதிர்ச்சி.]
கொட்டைமுந்திரி	கொட்டைமுந்திரி koṭṭaimundiri, பெ.(n.) மரவகை; cashewnut tree. [கொட்டை + முந்திரி.]
கொட்டைமுந்திரிகை	கொட்டைமுந்திரிகை goṭṭaimundirigai, பெ.(n.) முந்திரியின் பருப்பு; cashewnut. [கொட்டை + முந்திரிகை.]

கொட்டைமூலம்	கொட்டைமூலம் koṭṭaimūlam, பெ.(n.) கொட்டிக் கிழங்கு; a kind of cyprus root (சா.அக.);. [கொட்டை + மூலம்.]
கொட்டையடி-த்தல்	கொட்டையடி-த்தல் koḍḍaiyaḍittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஆடு மாடுகளுக்கு விதையடித்தல்; castration as in bulls (சா.அக.);. [கொட்டை + அடி-.]
கொட்டையடித்தவன்	கொட்டையடித்தவன் koḍḍaiyaḍittavaṉ, பெ.(n.) விதையெடுக்கப்பட்டவன்; one in whom the testicles have been removed (சா.அக.);. [கொட்டை + அடித்தவன்.]
கொட்டையரைஞாண்	கொட்டையரைஞாண் koṭṭaiyaraiñāṇ, பெ.(n.) குழந்தையணிவகை (பெரியபு:சிறுத்.60);; a child's ornament. [கொட்டை + அரைஞாண்.]
கொட்டையழுகு-தல்	கொட்டையழுகு-தல் goṭṭaiyaḻugudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பழத்தினுள் கொட்டை அழுகுதல்; rotten condition of the nut inside a fruit. 2. பெண்நோயால் ஆண்விதை அழுகல்; putrid state of the testicles from venereal disease (சா.அக.);. [கொட்டை + அழுகு-.]
கொட்டையாண்டார்	கொட்டையாண்டார் koṭṭaiyāṇṭār, பெ.(n.) கோட்டையாண்டார் பார்க்க;see kolay-andar. [கோட்டை → கொட்டை + ஆண்டார்.]
கொட்டையிடு-தல்	கொட்டையிடு-தல் koḍḍaiyiḍudal, 20 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கொட்டையோடு-, பார்க்க;see kottai.podu-, 2. பஞ்சுச்சுருள் செய்தல் (வின்.);; to prepare cotton roll. [கொட்டை + இடு-.]
கொட்டையிலந்தை	கொட்டையிலந்தை koṭṭaiyilandai, பெ.(n.) இலந்தை மரவகை (L.);; woody, fruited jujube. [கொட்டை + இலந்தை.]
கொட்டையிலாப்பழம்	கொட்டையிலாப்பழம் koṭṭaiyilāppaḻm, பெ.(n.) 1. விதையில்லாத பழம்; seedless fruit. 2. விதையில்லாத பிடுக்கு; indicating scrotum deprived of testicles which lie concealed in the abdomen (சா.அக.);. [கொட்டை + இல்லா + பழம்.]

கொட்டையிலாமுந்திரி	கொட்டையிலாமுந்திரி koṭṭaiyilāmundiri, பெ.(n.) விதையில்லாக் கொடிமுந்திரி (திராட்சை);; seedless raisin (சா.அக.);. மறுவ. கிசுமிசுப்பழம். [கொட்டை + இல்லா + முந்திரி.]
கொட்டையிலான்	கொட்டையிலான் koṭṭaiyilāṉ, பெ.(n.) விதையில்லான்; one deprived of testicles (சா.அக.);. [கொட்டை + இல்லான்.]
கொட்டையிலை	கொட்டையிலை koṭṭaiyilai, பெ.(n.) கொட்டைக் கரந்தை (சங்.அக..); பார்க்க;see kottai-k-karandai. [கொட்டை + இலை.]
கொட்டையீனம்	கொட்டையீனம் koṭṭaiyīṉam, பெ.(n.) விதைபிடுக்கினுள் இறங்காமை; a condition in which the testicles have not descended into the scrotum (சா.அக.); (கொ.வ.);. [கொட்டை + ஊனம் - கொட்டையூனம் → கொட்டையீனம்.]
கொட்டையீனன்	கொட்டையீனன் koṭṭaiyīṉaṉ, பெ.(n.) பிடுக்கில் கீழிறங்காது மேலேறி நிற்கும் விதையுள்ளவன்; one in whom the testicles fails to descend into the scrotum (சா.அக.);. [கொட்டை + (ஊனன்); ஈனன்.]
கொட்டையூர்	கொட்டையூர் koṭṭaiyūr, பெ.(n.) தஞ்சைமாவட்டம், கும்பகோணம் அருகே அமைந்துள்ள ஒர் ஊர்; a village situated near Kumbakonam in Thanjavur Dt. [கொட்டை + ஊர்.] ஆமணக்குக் கொட்டை மிகுதியாக விளைந்துள்ளமையால் இப் பெயர் பெற்றதாம். அவ்வூரில் அமைந்துள்ள திருக்கோயிலின் காவல் (தல); மரம் ஆமணக்குச் செடி. சிவக் கொழுந்து தேசிகர் வாழ்ந்த ஊர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது (த.நா.ஊ.பெ.);.
கொட்டையெடு-த்தல்	கொட்டையெடு-த்தல் koḍḍaiyeḍuttal, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. பேடியாக்கல்; making effeminate by depriving virility - emasculating (சா.அக.);. 2. முந்திரி மரத்தினின்று கொட்டைகளை எடுத்தல்; to reap the cashewnut. 3. புளிபோன்ற பழங்களிலிருந்து கொட்டையை நீக்குதல்; to remove the nut as of tamarind. [கொட்டை + எடு-.]

கொட்டைவலி	கொட்டைவலி koṭṭaivali, பெ.(n.) விதையில் ஏற்படும் வலி; pain of the testicles (சா.அக.);. [கொட்டை + வலி.]
கொட்டைவாங்கு-தல்	கொட்டைவாங்கு-தல் koṭṭaivāṅgudal, 5செ.குன்றாவி (v.t.) ஆடுமாடுகளுக்கு விதையடித்தல்; castration (சா.அக.);. [கொட்டை + வாங்கு-.]
கொட்டைவாழை	கொட்டைவாழை koṭṭaivāḻai, பெ.(n.) கொட்டை மிகுந்திருத்தலால் உண்ண உதவாத கனியுடைய வாழை வகை (இ.வ.);; a kind of plantain yielding stony fruit, not edible. [கொட்டை + வாழை.]
கொட்டைவீக்கம்	கொட்டைவீக்கம் koṭṭaivīkkam, பெ.(n.) விதைக் பருத்துக் காணல்; enlargement of the testicles (சா.அக.);. [கொட்டை + வீக்கம்.]
கொட்பாட்டன்	கொட்பாட்டன் koṭpāṭṭaṉ, பெ.(n.) கொள்ளுப் பாட்டன் பார்க்க;see kollu-p-pâttan. [கொள் + பாட்டன் → கொட்பாட்டன்.]
கொட்பு	கொட்பு1 koṭpu, பெ.(n.) 1. சுழற்சி; whirling, revolving. "கொட்புறு கலினப் பாய்மா"(கம்பரா. மிதிலை. 13);. 2. சுற்றித்திரிகை (திவா.); wandering, rambling, going about. 3. மனச்சுழற்சி (சீவக. 540, உரை);; perturbation, agitation. 4 நிலையின்மை; inconstancy, instability. "கொட்பின்றி யொல்லும்வா யூன்றும் நிலை"(குறள், 789);. 5. வளைவு (வின்.);; Curve, bend. [கொள் → கொட்பு.] கொட்பு2 koṭpu, பெ.(n.) கருத்து; intention, idea. "கூட வைக்கும் கொட்பின ளாகி"(மணிமே.21,77);. [கொள் + கொட்பு.]

கொட்பூ	கொட்பூ koṭpū, பெ.(n.) ஒருவகைக் காதணி (கல்.அக.);; ear jewel. [கொள் + கொட்பு.] இது மேற்காதில் அணியப்படும் பூ வடிவினதான காதணி.
கொட்பேரன்	கொட்பேரன் koṭpēraṉ, பெ.(n.) கொள்ளுப்பேரன் பார்க்க;see Kolu-p-peran. "பிரமதேவனுக்குக் கொட்பேரன்" (இராமநா. ஆரணி.19);. [கொள்ளுப்பேரன் → கொட்பேரன்.]
கொடகம்	கொடகம் goḍagam, பெ.(n.) குறிஞ்சா (L.); பார்க்க;see kurinjå. [குடகம் → கொடகம்.]
கொடகன்	கொடகன் goḍagaṉ, பெ.(n.) ஒரு புளி; Malabar gamboge (சா.அக.);. [கோட்டகன் → கொடகன்.]
கொடகு	கொடகு goḍagu, பெ.(n.) குடகுமொழி, கருநாடக மாநிலம் குடகு மாவட்டத்தில் 80,000 மக்கள் பேசிவரும் திருந்திய திராவிட மொழி: a Dravidian language spoken by 80,000 people in Coorg Dt of Karnataka State. [குடகு → கொடகு (கொ.வ.);.]
கொடகுத்துவா	கொடகுத்துவா goḍaguttuvā, பெ.(n.) கோடகத்துவா பார்க்க;see köda-kattuvâ. [கோடு + கத்துவாய் - கோடகத்துவாய் → கோடகத்துவா → கொடகத்துவா (கொ.வ.);]
கொடகொடப்பு	கொடகொடப்பு goḍagoḍappu, பெ.(n.) ஒலிக் குறிப்புச் சொல்; onom expression. [கொட + கொடப்பு.]
கொடட்டி	கொடட்டி koḍaḍḍi, பெ.(n.) இராமநாதபுரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Ramanadapuram Dt. [கோடு + (பட்டி); அட்டி → கோடட்டி → கொடட்டி.]

கொடப்பட்டினம்	கொடப்பட்டினம் koḍappaḍḍiṉam, பெ.(n.) காஞ்சிபுரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Kanjipuram Dt. [குட → கொட + பட்டினம்.]
கொடமநல்லூர்	கொடமநல்லூர் koḍamanallūr, பெ.(n.) திருவள்ளூர் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Thiruvallur Dt. [குடவன் → குடமன் → கொடமன் + நல்லூர்.]
கொடமாண்டப்பட்டி	கொடமாண்டப்பட்டி koḍamāṇḍappaḍḍi, பெ.(n.) தருமபுரி மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Dharmapuri Dt. [குட → கொட + மாண்டன் + பட்டி.]
கொடரிச்சட்டி	கொடரிச்சட்டி koḍariccaḍḍi, பெ.(n.) எழுத்தாணி போன்ற பூவுள்ள ஒருவகைப் பூண்டு; style plant, having a style-like flower (சா.அக.);. மறுவ: கொடரி, எழுத்தானிக்கூர், எழுத்தாணிப் பூண்டு, எழுத்தாணிப் பச்சிலை, எழுத்தாணிப் பச்சை, கடற்கொழுப்பை. [கோடரி → கொடரி + சட்டி.]
கொடலி	கொடலி koḍali, பெ.(n.) பிறந்தமேனி; nudity (சா.அக.);. [கோடி : ஆடை, கோடி + இலி - கோடிலி → கொடலி.]
கொடவப்புரசு	கொடவப்புரசு koḍavappurasu, பெ.(n.) குடவப் புரசு; East Indian stain wood (சா.அக.);. மறுவ. கரும்புரசு. [குடவம் + புரசு.]
கொடவர்	கொடவர் koḍavar, பெ.(n.) கோயிற் கொத்துகளுள் ஒரு பிரிவினர்; a class of temple - servants "கொடவர் கொடுவா ளெடுப்பார்" (கோயிலொ, 44);. [குடவர் → கொடவர்.]
கொடவண்டி	கொடவண்டி koḍavaṇḍi, பெ.(n.) வண்டி குடை சாய்கை; to be upset as a cart, to be overturned. கொடவண்டி தூக்கிப் போட்டு அவனுக்குப் பெரிய காயம் (நெல்லை.);. [குடை (குடைசாய்ந்த); → கொட + வண்டி (கொ.வ.);.]

கொடவாகம்	கொடவாகம் koḍavākam, பெ.(n.) வெண் தோன்றி; November flower plant (சா.அக.);. மறுவ. கொசாலகம். [குடவாகம் → கொடவாகம்.]
கொடவான்	கொடவான் koḍavāṉ, பெ.(n.) கொத்துமல்லியைத் தாக்கும் ஒரு வகை நோய்; a disease attacking coriander plant. [கொடுவன் → கொடவான்.]
கொடவிளாகம்	கொடவிளாகம் koḍaviḷākam, பெ.(n.) நாகைச் சிற்றூர்; a village in Nagai Dt. [குட → கொட + விளாகம்.]
கொடா	கொடா koṭā, பெ.(n.) நச்சுவித்துகளைக் கொண்ட மரம்; nux-vomica tree (சா.அக.);. மறுவ. எட்டி. [கொடு → கொடவு → கொடா.]
கொடாக்கண்டன்	கொடாக்கண்டன் koṭākkaṇṭaṉ, பெ.(n.) சிறிதும் ஈயாத இவறன் (கொ.வ.);; confirmed miser, as stubborn in refusing to give, opp. to Vidakkandan (சா.அக.);. [கொடா(த); + கண்டன்.]
கொடாரி	கொடாரி koṭāri, பெ.(n.) கோடரி; axe. "கிளையைச் சாடுங் கொடாரியின் காம்பு போன்றாய்"(பிரபோத. 2, 28);. [கோடரி → கொடாரி.]
கொடாவி	கொடாவி koṭāvi, பெ.(n.) நாயுருவி; Indian - burr (சா.அக.);. [கொறுவி → கொடுவி → கொடாவி.]
கொடிக்கச்சி	கொடிக்கச்சி koḍikkacci, பெ.(n.) சுழற்சிக் கொட்டைச் செடி அல்லது கெச்சக்காய்ச் செடி; eagle stone creeper or nicker tree (சா.அக.);. [கொடி + கச்சி.]

கொடிக்கச்சீருகம்	கொடிக்கச்சீருகம் goḍiggaccīrugam, பெ.(n.) பொடு தலை; creeping vervain (சா.அக.);. [கொடி + கச்சீருகம்.]
கொடிக்கத்தரி	கொடிக்கத்தரி koḍikkattari, பெ.(n.) நீண்ட கத்திரிக்காய்; a species of long brinjal. cf. கண்டங்கத்தரி (சா.அக.);. [கொடி + கத்தரி.]
கொடிக்கப்பல்	கொடிக்கப்பல் koḍikkappal, பெ.(n.) கொடிகட்டிய சிறுமரக்கலம் (இ.வ);; galley or cruiser flying a pennon. ம. கொடிக்கப்பல். [கொடி + கப்பல்.]
கொடிக்கம்பம்	கொடிக்கம்பம் koḍikkambam, பெ.(n.) கோயில்களின் முன்புறம் கொடியேற்றுவதற்காக நடும் மரம்; flag staff in a temple. "திருக் கம்பத்திலே"(கோயிலொ. 73);. மறுவ..கொடிமரம். [கொடி + கம்பம்.]
கொடிக்கயிறு	கொடிக்கயிறு1 koḍikkayiṟu, பெ.(n.) 1.வீணாத் தண்டின் நடுவில் ஒடும் கயிறுபோன்ற அமைப்பு; the cord-like structure passing through the spinal channel and extending from the brain. 2. இடுப்பில் கட்டிக்கொண்டு மீன்பிடி வலையினை இழுக்க உதவும் கயிறு; the rope used for pulling out the fishing net by tying with hip (மீ.பிடி.தொ.);. [கொடி + கயிறு.] கொடிக்கயிறு2 koḍikkayiṟu, பெ.(n.) 1. முறுக் கேறின. கயிறு; well-twined rope. "கொடிக் கயிற் றொடுங் கொணர்ந்தனர்" (உபதேசகா. சிவநாம. 155.);. 2. கொடியாகக் கட்டுங்கயிறு; rope used as a clothes-line. 3. கொடியேற்ற, இறக்கப் பயன்படும் கயிறு; rope used to hoist or lower flags. ம.கொடிக்கயிறு. [கொடி + கயிறு.]

கொடிக்கருக்கு	கொடிக்கருக்கு koḍikkarukku, பெ.(n.) வாயில் நிலைகள், தூண்கள் போன்றவற்றில் செய்யப்படும் சிற்பவேலைப்பாடு; decorative workmanship of architectural things in pillars and door frames(சா.அக.);. கொடிக்கருக்கு [கொடி + கருக்கு.]
கொடிக்கருணை	கொடிக்கருணை koḍikkaruṇai, பெ.(n.) கருணை வகை (இ.வ.);; a tuberous-rooted plant. [கொடி + கருணை.]
கொடிக்கரும்பு	கொடிக்கரும்பு koḍikkarumbu, பெ.(n.) நேராக வளர்ந்த கரும்பு; straight sugarcane. "கொடிக்கரும் புடுத்த வேலி' (சீவக. 1184);. [கொடி + கரும்பு.]
கொடிகருவேல்	கொடிகருவேல் goḍigaruvēl, பெ.(n.) கருவேலன் கொடி; babool creeper (சா.அக.);. [கொடி + கருவேல்.]
கொடிக்கல்	கொடிக்கல் koḍikkal, பெ.(n.) சர்க்கரைவள்ளி; sweet potato creeper-Dioscorea sative (சா.அக.);. [கொடி + கல்.]
கொடிக்கவி	கொடிக்கவி koḍikkavi, பெ.(n.) தில்லையிலுள்ள கோயிலிற் கொடியேறும்படி உமாபதி சிவாசாரி யாரால் இயற்றப்பெற்றதும், மெய்கண்டசாத்திரம் பதினான்கனுள் ஒன்றுமான சைவ சமய நூல்; a short treatise on the Saiva-siddhanda philosophy, by Umapati-Śivaccariyar, one of 14 Mey-kanda-cattiram q.v., believed to have been composed for raising the temple flag at Chidambaram. [கொடி + கவி.]
கொடிக்கழல்	கொடிக்கழல் koḍikkal̲l, பெ.(n.) கழற்சிபார்க்க: See kalarci. ம. கொடிக்கழல். [கொடி + கழல்.]
கொடிக்கழற்சி	கொடிக்கழற்சி koḍikkal̲rci, பெ.(n.) கழற்சிக் கொடி; a creeper of two spicies. மறுவ. கழற்கொடி.. [கொடி + கழற்சி.]

கொடிக்கள்ளி	கொடிக்கள்ளி koḍikkaḷḷi, பெ.(n.) 1. கொடிவகை; moon-creeper. 2. கள்ளிவகை; beak-flowered creeping milk-hedge. "கொடிக்கள்ளிப் பாலுக்குக் கூறு" (பதார்த்த 124);. [கொடி + கள்ளி.]
கொடிக்காக்கட்டான்	கொடிக்காக்கட்டான் koḍikkākkaḍḍāṉ, பெ.(n.) காக்கட்டான் வகை; sky-blue bindweed. [கொடி + காக்கட்டான்.]
கொடிக்காசரை	கொடிக்காசரை koḍikkācarai, பெ.(n.) கொடிக் காசரை; a kind of edible greens (சா.அக.);. [கொடி + காசரை.]
கொடிக்காசினி	கொடிக்காசினி koḍikkāciṉi, பெ.(n.) 1. மல்லிகை; Arabian jasmine 2. படர்மல்லிகை; large - flowered jasmine (சா.அக.);. [கொடி + காசினி.]
கொடிக்காய்	கொடிக்காய் koḍikkāy, பெ.(n.) கொடிகளில் காய்க்கும் மருத்துவத்திற்குரிய காய்கள்; the vegetables useful to medicine. கீழ்க்காணும் கொடிகளில் காய்க்கும் காய்கள். [கொடி + காய்.] வகைகள்: 1. கலியாணப் பூசணிக்காய். 2. பறங்கிக் காய். 3. குமட்டிக்காய். 4. சுரைக்காய். 5. வெள்ளரிக்காய். 6. கொட்டையவரைக்காய். 7. மொச்சைக்காய். 8. பீர்க்கங்காய். 9. புடலங்காய். 10. பாகற்காய். 11. அதனங்காய். 12. துதுளங்காய்

கொடிக்கால்	கொடிக்கால்1 koḍikkāl, பெ.(n.) 1. வெற்றிலைக் கொடி படரும் கொம்பு (வின்.);; stake or stick set to support the betel creeper. 2. வெற்றிலை (மலை.);; betel. 3. வெற்றிலைத்தோட்டம்; betel garden. 4. காய்கறித்தோட்டம் (இ.வ.);; vegetable garder 5. கொடிக்கம்பம்; flagstaff of a temple. "கோயிலின் முன்னுற்ற கொடிக்காலை"(தனிப்பா. 1:361:98);. ம. கொடிக்கால். [கொடி + கால்.] கொடிக்கால்2 koḍikkāl, பெ.(n.) வெற்றிலை பயிரிடும் நிலம்; land where betal is grown. "அக்கவி மூலையில் கொடிக்கால் கிணறும்" (நத்தம். ஆய்வேடு. ப.174-24);. [கொடி + கால்.]
கொடிக்கால்கத்தரி	கொடிக்கால்கத்தரி koḍikkālkattari, பெ.(n.) 1. கருங்கொடிக் கத்தரி; a species of black brinjal. 2. வெற்றிலைத் தோட்டத்தில் பயிராகும் கத்தரி; brinjal cultivated in betel-vine yard (சா.அக.);. [கொடிக்கால் + கத்தரி.]
கொடிக்கால்மரம்	கொடிக்கால்மரம் koḍikkālmaram, பெ.(n.) அகத்திமரம்; sesbane tree (சா.அக.);. [கொடிக்கால் + மரம்.]
கொடிக்கால்மூலை மூலை	கொடிக்கால்மூலை மூலை koḍikkālmūlaimūlai, பெ.(n.) 1. வெற்றிலைத் தோட்டமுள்ள திசை; lit., betelgarden quarter. 2. ஊரின் வடமேற்கு மூலை; the north-west corner of a village. கொடிக்கால் மூலையில் மின்னினால் உறுதியாய் மழைவரும் (இ.வ.);. [கொடிக்கால் + மூலை.]
கொடிக்கால்வேளாளன்	கொடிக்கால்வேளாளன் koḍikkālvēḷāḷaṉ, பெ.(n.) கொடிக்காற் பயிர் செய்யும் வேளாள cultivating betel. [கொடிக்கால் + வேளாளன்.]
கொடிக்காற்கீரை	கொடிக்காற்கீரை koḍikkāṟārai, பெ.(n.) அகத்திக்கீரை; sesbane leaves used as edible greens (சா.அக.);. [கொடிக்கால் + கீரை.]

கொடிக்கிழங்கு	கொடிக்கிழங்கு koḍikkiḻṅgu, பெ.(n.) கொடியின் அடியில் விளையும் கிழங்கின் வகை; the several varieties of medicinal and esculent bulbous roots under the stem of creepers. [கொடி + கிழங்கு.] கொடிக்கிழங்கு வகைகள்: 1. சீந்திற் கிழங்கு 2. கருடன் கிழங்கு 3. கூகைக்கிழங்கு 4. புளிநாளைக் கிழங்கு 5. மாகாளிக்கிழங்கு 6. தண்ணிர்விட்டான் கிழங்கு 7. தாமரைக் கிழங்கு 8. செவ்வல்லிக்கிழங்கு 9. நெய்தற் கிழங்கு 10. செங்கழுநீர்க்கிழங்கு 11. கொட்டிக்கிழங்கு 12. பூமி சருக்கரைக் கிழங்கு
கொடிக்கிழிவு	கொடிக்கிழிவு koḍikkiḻivu, பெ.(n.) பெண்கள் கொடி மூலத்தில் கருவுயிர்த்தலால் உண்டாகும் olors; laceration of the perineum (&m.91%.);.
கொடிக்குலி	கொடிக்குலி koḍikkuli, பெ.(n.) நூலாஞ்செடி; common cherry nutmeg (சா.அக.);. [கொடி + குலி.]
கொடிக்குளம்	கொடிக்குளம் koḍikkuḷam, பெ.(n.) மதுரைத் தெற்கு மாவட்டத்தில் அமைந்த ஓர் ஊர்; a village situated south of Madurai. [கோடி + குளம் - கோடிக்குளம் → கொடிக்குளம்.] ஆனைமலையின் ஒரு கோடியில் இவ்வூர் அமைந்திருப்பதால் முதலில் கோடிக்குளம் என்று பெயர்பெற்று நாளடைவில் கொடிக்குளம் என மருவி வந்ததாம் (த.நா.ஊ.பெ.);.
கொடிக்குறிஞ்சா	கொடிக்குறிஞ்சா koḍikkuṟiñjā, பெ.(n.) சிறு குறிஞ்சா; small Indian ipecacuanha;a climber (சா.அக.);. [கொடி + குறிஞ்சா.]
கொடிக்கூடை	கொடிக்கூடை koḍikāḍai, பெ.(n.) 1. நாணற் கூடை (வின்.);; wicker-basket. 2. சுட்டுக் கொடியாலான கூடை; a basket made of binding creeper. [கொடி + கூடை.]

கொடிக்கூந்தல்	கொடிக்கூந்தல் koḍikāndal, பெ.(n.) 1. கொடிகளில் மயிர்க்கூந்தல் போலிருக்கும் ஒரு திரட்சி; a slender turining growth by which a plant attaches itself to something for support. 2. அம்மையார்; sister's thread. மறுவ, கொடியார் கூந்தல். (கொடி கூந்தல்.);
கொடிக்கெண்டை	கொடிக்கெண்டை kopf-k-kengai பெ.(n.) ஒரு வகைக் கெண்டைமீன்; a kind of fish (மீ.பி.டி.தொ.);. [கொடி + கெண்டை.]
கொடிக்கையான்	கொடிக்கையான் koḍikkaiyāṉ, பெ.(n.) கையாந்தகரை வகை (வின்.);; a plant growing in wet places. [கொடி + கையான்.]
கொடிக்கொத்தான்	கொடிக்கொத்தான்1 koḍikkottāṉ, பெ.(n.) 1. முடக்கொத்தான்; palsy curer. 2. கொத்தான்; green thread creeper (சா.அக.);. [கொடி + கொத்தான்.] கொடிக்கொத்தான்2 koḍikkottāṉ, பெ.(n.) கொற்றான் பார்க்க;see koran. [கொடி + கொத்தான்.]
கொடிகட்டிநில்-தல்(கொடிகட்டி நிற்றல்)	கொடிகட்டிநில்-தல்(கொடிகட்டி நிற்றல்) goḍigaḍḍiniltalgoḍigaḍḍiniṟṟal, 14 செ.கு.வி.(vi.) 1. கொடிகட்டு1,2 பார்க்க: see kodi-kattu-, 2. உறுதிப்பாட்டுடன் முயற்சியை மேற்கொள்ளுதல்; to set about a thing with the utmost zeal and promptness. 3. நோயாளி முதலியோர் கயிற்றைப் பிடித்துக்கொண்டு நிற்றல் (யாழ்.);; to stand by, holding a rope attached to a beam, as a woman in labour, a sick person etc. [கொடிகட்டி + நில்-.]
கொடிகட்டிவாழ்-தல்	கொடிகட்டிவாழ்-தல் goḍigaḍḍivāḻtal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) மிகுந்த செல்வ வாழ்க்கையில் இருத்தல் (கொ.வ.);; to live in great prosperity. [கொடிகட்டி + வாழ்-.]
கொடிகட்டு-தல்	கொடிகட்டு-தல் goḍigaḍḍudal, 5 செ.கு.வி (v.i.) 1. கொடியெடுத்தல், பார்க்க;see Kodi-y-edu-, 2. போருக்குவருதல்; to declare hostility.challenge. 3. கொடியேற்று-தல், பார்க்க;see kodiy-érru-, [கொடி + கட்டு-.]
கொடிகம்	கொடிகம் goḍigam, பெ.(n.) ஒருவகை வெந்தயம்; horse-shoe fenugreek (சா.அக.);. [கொடு → கொடுகம் → கொடிகம்.]

கொடிகிழிதல்	கொடிகிழிதல் goḍigiḻidal, பெ.(n.) கருவுயிர்த்தலில் பெண்களுக்குக் கொடிமூலம் பிளத்தல்; laceration of the perineum (சா.அக.);. [கொடி + கிழி-.]
கொடிங்கியம்	கொடிங்கியம் koḍiṅgiyam, பெ.(n.) கோவை மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Kovai Dt. [கொடிங்கு → கொடிங்கியம்.]
கொடிச்சண்பகம்	கொடிச்சண்பகம் goḍiccaṇpagam, பெ.(n.) கொடிச்சம்பங்கி (வின்.); பார்க்க;see kodi-c-cambarigi. [கொடி + சண்பகம்.]
கொடிச்சம்பங்கி	கொடிச்சம்பங்கி koḍiccambaṅgi, பெ.(n.) கொடிவகை; creeper champak. மறுவ, காமப்பூ. [கொடி + சம்பங்கி.]
கொடிச்சல்லிமூலம்	கொடிச்சல்லிமூலம் koḍiccallimūlam, பெ.(n.) 1. நஞ்சுக்கொடி; umbilical cord. 2. குடல்; intestines (சா.அக.);. [கொடி + சல்லி + மூலம்.]
கொடிச்சாறு	கொடிச்சாறு koḍiccāṟu, பெ.(n.) 1. சிறுபிள்ளையின் சிறுநீர்; boy's or girl's urine. 2. மாதவிலக்கு; menstrual blood. 3. பெண் காமநீர்; semen muliebre (சா.அக.);. [கொடி + சாறு.]

கொடிச்சி	கொடிச்சி1 koḍicci, பெ.(n.) 1. தண்ணீரைக் கட்டும் கொடி; water bounding plant. 2. காவட்டம்புல்; citronella grass. 3. சித்திரமூலம்; Ceylon leadwort. 4.புற்றாஞ்சோறு; burrow of white-ants. 5. இரத்த நஞ்சு; a poisonous substance in blood. 6. குண்டு மணி; crab's eye. 7. மூவிலைக் குருந்து; three leaved spring creeper. 8. குறிஞ்சி நிலத்துப் பெண்; a woman inhabiting a hilly tract. "கொடிச்சி காக்கும் பெருங்குர லேனல்" (ஐங்குறு. 296);. 9. கன்னம்; cheek. 10. தாடை; jaw. 11 வெண்மை; whiteness (சா.அக.);. [கொடி → கொடிச்சி.] கொடிச்சி2 koḍicci, பெ.(n.) 1. குறிஞ்சிநிலத்துப் பெண்; woman of the hilly tract.
கொடிச்சிங்கேரி	கொடிச்சிங்கேரி koḍicciṅāri, பெ.(n.) கருடக் கொடி (சித்.அக.);; Indian birthwort. [கொடி + சிங்கேரி.]
கொடிச்சித்தாமரை	கொடிச்சித்தாமரை koḍiccittāmarai, பெ.(n.) நீலத்தாமரை (சித்.அக.);: blue nelumbo. [கொடிச்சி + தாமரை.]
கொடிச்சிதம்	கொடிச்சிதம் koḍiccidam, பெ.(n.) கொடிவேல்; American sumech (சா.அக.);. [கொடிச்சி → கொடிச்சிதம்.]
கொடிச்சியர்	கொடிச்சியர் koḍicciyar, பெ.(n.) குறிஞ்சிநிலப் பெண்கள்: women in the land of forecters, mountainers. [கொடிச்சி + அர்.]

கொடிச்சிவால்	கொடிச்சிவால் koḍiccivāl, பெ.(n.) நுனி வெண்மையான பசுவின் வால் (யாழ்ப்.);; cow's tail white at the tip. [கொடிச்சி + வால்.]
கொடிச்சிவாலி	கொடிச்சிவாலி koḍiccivāli, பெ.(n.) நுனி வெளுத்த வாலுள்ள பசு (யாழ்ப்.);; cow with tail white at the tip. [கொடிச்சி + வாலி.]
கொடிச்சித்தல்	கொடிச்சித்தல் koḍiccittal, பெ.(n.) கொடிவேல்; American sumach (சா.அக.);. [கொடி + சீத்தல்.]
கொடிச்சீத்தா	கொடிச்சீத்தா koḍiccīttā, பெ.(n.) சீத்தாக்கொடி; custard apple creeper (சா.அக.);. [கொடி + சீத்தா.]
கொடிச்சீலை	கொடிச்சீலை koḍiccīlai, பெ.(n.) 1. கொடியின் செண்டா; pennon, flag. 2. சித்திரப்படாம்; variegated painted cloth. 3. துகிற்கொடி; flag, banner as a badge of honour. மறுவ. விருதுக்கொடி. [கொடி + சீலை.]
கொடிச்சூரை	கொடிச்சூரை koḍiccūrai, பெ.(n.) சூரைவகை (வின்.);; creeper species of jujube. [கொடி + சூரை.]
கொடிச்செங்கழற்சி	கொடிச்செங்கழற்சி koḍicceṅgalṟci, பெ.(n.) சிவப்புக் கழற்சிக்கொடி; red bondue creeper (சா.அக);. [கொடி + செம்மை + கழற்சி.]
கொடிச்சேணி	கொடிச்சேணி koḍiccēṇi, பெ.(n.) பெருந்தக்காளி; cape gooseberry (சா.அக.);. [கொடி + சேணி.]

கொடிச்சை	கொடிச்சை koḍiccai, பெ.(n.) 1. கன்னம்; cheek. 2. தாடை jaw. ம. கொடிஞ்ஞு. [கொடி → கொடிச்சை]
கொடிசிலடக்கம்	கொடிசிலடக்கம் koḍisilaḍakkam, பெ.(n.) வாயிலடக்கம்; holding in the mouth as a pill (சா.அக.); [கொடிறு → கொடிசு + இல் + அடக்கல்.]
கொடிசு	கொடிசு koḍisu, பெ.(n.) கொடிறு; the joint of the jaw-bones (சா.அக.);. [கொடிறு → கொடிசு (கொ.வ.);.]
கொடிசுற்றிப்பிற-த்தல்	கொடிசுற்றிப்பிற-த்தல் koḍisuṟṟippiṟattal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) பெற்றோர்க்கும் தாய் மாமனுக்கும் தீங்குவிளைதற்கு அறிகுறியாகத் தொப்பூழ்க்கொடி சுற்றிக்கொண்டு குழந்தை பிறத்தல் (உ.வ.);; to be born, as a child, with umbilical cord, around the neck,deemed ominous to parents and maternal uncle. [கொடி + சுற்றி + பிற-.]
கொடிசுற்று-தல்	கொடிசுற்று-தல் koḍisuṟṟudal, 5 செ.கு.வி (v.i.) தொப்பூழ்க்கொடி குழந்தையைச் சுற்றிக்கொள்ளுதல்; umblical cord encircling the child. [கொடி + சுற்று-.]
கொடிசை	கொடிசை koḍisai, பெ.(n.) 1. கன்னம்; cheek. 2. நரம்பு; nerve. மறுவ துப்பு. [கொடிறு → கொடிசு → கொடிசை.]
கொடிஞ்சி	கொடிஞ்சி koḍiñji, பெ.(n.) 1. கைக்குதவியாகத் தேர்த்தட்டின் முன்னே நடப்பட்டுத் தாமரைப்பூ வடிவுள்ள அழகு பொதிந்த உறுப்பு; ornamental staff in the form of a lotus, fixed in front of the seat in a chariot and held by the hand as support. "மணித்தேர்க் கொடிஞ்சி கையாற் பற்றி"(மணிமே. 4:48.);. 2. தேர்; car chariot. "கொய்யுளை கொடிஞ்சி குஞ்சரம்" (ஞானா. 7:18);. [கொடி : நுனி, முகடு. கொடி → கொடிஞ்சி (தேர் மொட்டு);.]
கொடிஞ்சில்	கொடிஞ்சில் koḍiñjil, பெ.(n.) கொடிஞ்சிற்பலகை பார்க்க;see kodinjir-palagai, [கொடி → கொடிஞ்சில்.]

கொடிஞ்சிலடி-த்தல்	கொடிஞ்சிலடி-த்தல் koḍiñjilaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கொடிஞ்சிற் பலகையால் ஆற்றுக்கால் தோண்டுதல்; to dredge a river - channel with a shovel. [கொடிஞ்சில் + அடி-.]
கொடிஞ்சிற்பலகை	கொடிஞ்சிற்பலகை goḍiñjiṟpalagai, பெ.(n.) எருதுகளைக் கொண்டு ஆற்றுக்கால் தோண்டும் பலகை; large wooden shovel or scoop for dredging river-channels. [கொடிஞ்சில் + பலகை.]
கொடிஞாழல்	கொடிஞாழல் koḍiñāḻl, பெ.(n.) மயிர்க்கொன்றை; Barbados flower fence (சா.அக.);. [கொடி + ஞாழல்.]
கொடித்தக்காளி	கொடித்தக்காளி koḍittakkāḷi, பெ.(n.) தென்னமெரிக்க நாட்டைச் சார்ந்த தக்காளிவகை (மூ.அக.);; tomato, pailing plant introduced from South America. ம. கொடித்தக்காளி. [கொடி + தக்காளி).]
கொடித்தட்டு	கொடித்தட்டு1 koḍittaḍḍu, பெ.(n.) காற்றாடிச் சண்டை (வின்.);; competition with two kites to see which cuts the other's string. [கொடி + தட்டு.] கொடித்தட்டு2 koḍiddaḍḍudal, 5 செ.குன்றாவி, (v.t.) நல்லபாம்பு கடித்தல்; to bite, as of cobra. [கொடி + தட்டுதல். கொடி அசைந்துபடுதல் கொடிபோன்ற பாம்புகடித்தல்] மொழித்துறையில் அவர் (தமிழர்); நாகரிகம் அடைந்திருப்பது போன்று பண்பாடும் அடைந்திருந்தனர் ஒன்றிற்கு இரண்டிற்குப் போதலை இடக்கரடக்கல் என்றும் சாதலைப் பெரும்பிறிது என்றும் நல்லபாம்பு கடித்தலைக் கொடித்தட்டல் என்றும் மங்கலவழக்காயும் கூறிவந்தனர் [பண்.தமி. பண். நா.106]. கொடித்தட்டு koḍittaḍḍu, பெ(n.) சாணிமண்,எரு போன்றபவற்றை அள்ளுவதற்கு முரட்டுக் காட்டுக் கொடிகளால் பின்னப்பட்ட குழிவுள்ள குழிவுள்ள தட்டு; flat type of basket made of rough Creeper used to take dung and soil. [கொடி+தட்டு]
கொடித்தடக்கி	கொடித்தடக்கி koḍittaḍakki, பெ.(n.) 1. மரவகை (மூ.அக.);; a tree. 2. நாய்க்காலின் மேல்விரல் (யாழ்.அக.);; small projection near the toes of a dog. [கொடி + தடக்கி.]

கொடித்தடம்	கொடித்தடம் koḍittaḍam, பெ.(n.) ஒற்றையடிப் பாதை (இ.வ.);; footpath. [கொடி + தடம்.]
கொடித்தடுக்கல்	கொடித்தடுக்கல் koḍittaḍukkal, பெ.(n.) பாம்பு தீண்டல்; to bite as of cobra. [கொடி + தடுக்கல்.]
கொடித்தடை	கொடித்தடை koḍittaḍai, பெ.(n.) 1. கொடியால் உண்டாகுந் தடை; lit., prohibition by a stage. 2. கொடியேற்றியுள்ள திருவிழாக்காலத்தில் ஊர் விட்டு ஊர்செல்லக் கூடாதென்னுங் காப்புத்தடை; prohibition against travel during a temple. festival. [கொடி + தடை.]
கொடித்தண்டு	கொடித்தண்டு koḍittaṇḍu, பெ.(n.) கொடிக்கம்பம் பார்க்க;see kodi-k-kambam, 'கருடப்புள் ளெழுதிய கொடித்தண்டு'(சிலப். 11:136, உரை);. [கொடி + தண்டு.]
கொடித்தம்பட்டன்	கொடித்தம்பட்டன் koḍittambaḍḍaṉ, பெ.(n.) வாளவரை வகை; fat - podded sword-bean [கொடி + தம்பட்டன்.]
கொடித்தம்பம்	கொடித்தம்பம் koḍittambam, பெ.(n.) கொடி கட்டுந் தறி; a post for tying a flag. [கொடி + தம்பம்.]
கொடித்தரம்	கொடித்தரம் koḍittaram, பெ.(n.) 1. கதிரவன் தோன்றும்போது அல்லது மறையும்போது வானுச்சியில் தோன்றும் எட்டாம் நாள் நிலவு (வின்.);; the waxing or waning moon in the 8th, sometimes also in the 7th or 9th phase, when it is in the meridian at sunrise or sunset. [கொடி + தரம்.]
கொடித்தாலி	கொடித்தாலி koḍittāli, பெ.(n.) சரட்டுத்தாலி (இ.வ.); பார்க்க;see carattu-t-tāli. [கொடி + தாலி]
கொடித்தி	கொடித்தி koḍitti, பெ.(n.) கொடிச்சி (தைலவ. தைல.17); பார்க்க;see kodicci. [கொடிச்சி → கொடித்தி. கொடித்தி.என்னும் சொல்லை கொடித்தீ என செ.அக குறிப்பது தவறு.]

கொடித்திப்பிலி	கொடித்திப்பிலி koḍittippili, பெ.(n.) 1. திப்பிலிக் கொடி; pepper creeper. 2. சிறுதிப்பிலி; a small variety of pepper (சா.அக.);. [கொடி + திப்பிலி.]
கொடித்திருப்பாடகம்	கொடித்திருப்பாடகம் goḍittiruppāḍagam, பெ.(n.) ஒருவகைத் தாவணி; a kind of shoe. [கொடி + திரு + பாடகம்]
கொடித்திரும்பு-தல்	கொடித்திரும்பு-தல் koḍiddirumbudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கோள்கள் வானுச்சியைக் கடத்தல்; to pass the meridian, as the sun or other heavenly body. "கொடித்திரும்பின உடனே"(யாழ்ப்.);. [கொடி + திரும்பு-.]
கொடித்தீ	கொடித்தீ koḍittī, பெ.(n.) சித்திரமூலம்; Ceylon leadwort (சா.அக.);. மறுவ. கொடிச்சி. [கொடித்து → கொடித்தி → கொடித்தீ (கொ.வ.);.]
கொடித்துத்தி	கொடித்துத்தி koḍittutti, பெ.(n.) சிறுதுத்திவகை (வின்.);; membranous carpelled evening – mallow. [கொடி + துத்தி.]
கொடித்தூண்	கொடித்தூண் koḍittūṇ, பெ.(n.) கொடியோடும் வீணாத்தண்டு; the vertebaral column through which the spinal cord passes (சா.அக.);. [கொடி + தூண்.]
கொடித்தோட்டம்	கொடித்தோட்டம் koḍittōḍḍam, பெ.(n.) மிளகு அல்லது வெற்றிலைத் தோட்டம்; pepper or betel grove. ம. கொடித்தோட்டம். [கொடி + தோட்டம்.]
கொடித்தோதிகம்	கொடித்தோதிகம் goḍittōtigam, பெ.(n.) நீராரை; pseudoferuns marselia qudri-folia (சா.அக.);. [கொடி + தோதிகம்.]

கொடிதினம்	கொடிதினம் koḍidiṉam, பெ.(n.) கொடிநாள் பார்க்க;see kodi-nal. [கொடி + தினம்.]
கொடிது	கொடிது koḍidu, பெ.(n.) கொடியது; that which is virulent, harsh. "வறுமைகொடிது". [கொடியது + கொடிது.]
கொடிதூக்கு-தல்	கொடிதூக்கு-தல் koḍidūkkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) புணர்ச்சிக்காக உடையை =உயர்த்துதல்; to lift a woman's cloth for the purpose of sexual inter course. [கொடி + தூக்கு.]
கொடிநஞ்சுமாவு	கொடிநஞ்சுமாவு koḍinañjumāvu, பெ.(n.) நஞ்சுக்கொடி; umbilical cord (சா.அக.);. [கொடி + நஞ்சு.]
கொடிநரம்பு	கொடிநரம்பு koḍinarambu, பெ.(n.) 1. மேலேழும்பிக் காணும் உடம்பின் பச்சை நரம்பு; veins seen prominent by raised above the surface of the body. 2. உடம்பில் கொடியைப்போற் படர்ந்து காணும் நரம்பின் கூட்டம்; spinal nerves with their ramifications extending to several parts of the body. 3. உடம்பின் நடுப்பாகத்தில் இதயம், வயிறு, அடிவயிற்றுப்பகுதி ஆகியவற்றில் வலைபோற் காணப்படும் நரம்புக் கூட்டம்; the great net-work of nerves or veins upon the heart, about the stomach and other abdominal viscera (சா.அக.);. [கொடி + நரம்பு.]
கொடிநாட்டியழை-த்தல்	கொடிநாட்டியழை-த்தல் koḍināḍḍiyaḻaittal, 4 செ.கு.வி (v.i.) உயிர்ப்பிழைக்க கையை நீட்டிச் செய்கை மூலம் உதவி வேண்டுதல்; ask for some help by showing hands to save the life (மீ.பிடி.தொ.);. [கொடி + நாட்டி + அழை-.]
கொடிநாய்	கொடிநாய் koḍināy, பெ.(n.) சோணங்கி நாய் (வின்.);; grey-hound. [கொடி + நாய்.]
கொடிநாரத்தன்	கொடிநாரத்தன் koḍinārattaṉ, பெ.(n.) கொடி நாரத்தை (அ.வை.ர.1667); பார்க்க;see kodinārattai. [கொடி + நாரத்தன்.]
கொடிநாரத்தை	கொடிநாரத்தை koḍinārattai, பெ.(n.) நாரத்தை வகை (சித்.அக.);; a kind of citron. [கொடி + நாரத்தை.]

கொடிநாவல்	கொடிநாவல் koḍināval, பெ.(n.) நாவல் வகை (வின்.);; species of jambolanum. [கொடி + நாவல்.]
கொடிநாள்	கொடிநாள் koḍināḷ, பெ.(n.) முன்னாள் படைவீரர் மேம்பாட்டிற்காக நிதி திரட்டும் வகையில் குறிப்பிட்ட நாள்; flag day, observed to raise funds for ex-service men. [கொடி + நாள்.] முன்னாள் படைவீரர்களுக்கெனக் குறிப்பிடப்பட்ட முத்திரை அச்சிடப்பட்ட முத்திரைத்தாள், துணி முதலியன விற்கப்படும் நாள்.
கொடிநாளம்	கொடிநாளம் koḍināḷam, பெ.(n.) 1. பச்சை நரம்பு; vein. 2. காரிரத்தக்குழாய்களடங்கிய வலைபோன்ற கூட்டம்; a great net-work of veins (சா.அக.);. [கொடி + நாளம்.]
கொடி நிம்பியம்	கொடி நிம்பியம் koḍinimbiyam, பெ.(n.) வேர்க்கடலை; ground nut (சா.அக.);. [கொடி + நிம்பியம்]
கொடிநிலை	கொடிநிலை koḍinilai, பெ.(n.) 1. கடவுளர்தம் கொடிகளுள் ஒன்றனோடு அரசன் கொடியை உவமித்துப் புகழும் புறத்துறை (பு.வெ. 9,36);; theme eulogising the king's flag as resembling that of Brahma, Visnu or Siva. 2. கீழ்திசையில் நிலையாக எழுஞ்சூரியன்; the sun regularly rising in the east. "கொடிநிலை கந்தழி வள்ளி"(தொல். பொருள். 88);. [கொடி : உச்சி. நுனிமேல் கதிரவனை உச்சிக்கிழான் என்பதை ஒப்பு நோக்குக. கொடி + நிலை.]
கொடிநெட்டி	கொடிநெட்டி koḍineḍḍi, பெ.(n.) நீர்ச்சுண்டி (மலை.);;பார்க்க;see nir-c-cundi, water mimosa. [கொடி + நெட்டி.]
கொடிநெல்லி	கொடிநெல்லி koḍinelli, பெ.(n.) படர்நெல்லி; gooseberry creeper (சா.அக.);. [கொடி + நெல்லி.] ஒரு காயசித்தி மூலி. சூதத்தை மணியாகப் பண்ணும். கொடிநெல்வாயல்

கொடிநெல்வாயல்	கொடிநெல்வாயல் koḍinelvāyal, பெ.(n.) திருவள்ளூர் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Tiruvallur Dt. [கொடிநெல்லி → கொடிநெல் + வாயல்]
கொடிநேத்திரிகம்	கொடிநேத்திரிகம் goḍinēttirigam, பெ.(n.) பெருங்குன்றிமணி; a big variety of red bead vine (சா.அக.);. [கொடி + நேத்திரிகம் (நேத்திரிகம் - வ.மொ. (விழி போல்); இருப்பதால் இப் பெயர் பெற்றிருக்கலாம்.]
கொடிநை	கொடிநை koḍinai, பெ.(n.) சுண்டி; water mimosa (சா.அக.);. [கொடி → கொடிநை.]
கொடிப்பசலை	கொடிப்பசலை koḍippasalai, பெ.(n.) 1. மஞ்சட்செம்முள்ளி; common yellow nail-dye. 2. பசலைக்கொடி; spinach Creeper. 3: சிறுபசலை; small-leaved Indian spinach (சா.அக.);. [கொடி + பசலை.]
கொடிப்பசளை	கொடிப்பசளை koḍippasaḷai, பெ.(n.) கொடிப் பசலை (இ.வ.); பார்க்க;see kodi-p-pasalai. [கொடி + (பசலை); பசளை.]
கொடிப்பட்டை	கொடிப்பட்டை koḍippaḍḍai, பெ.(n.) நீரிறைக்கும் ஒலைப்பட்டை (வின்.);; ola-bucket. [கொடி + பட்டை.]
கொடிப்படை	கொடிப்படை koḍippaḍai, பெ.(n.) சேனையின் முன்னணிப்படை; front rank of an army, van. "கொடிப்படை போக்கிப் படிப்படை நிறீஇ" (பெருங். மகத 24:39);. மறுவ. துசிப்படை (தூசு - துணிக்கொடி); [கொடி + படை.]
கொடிப்பந்தர்	கொடிப்பந்தர் koḍippandar, பெ.(n.) கொடிகள் படர்ந்த பந்தல்; a power or shady retreat made of interwining creepers. "எழுநிலை மாடமு மிடுகு கொடிப்பந்தரும்"(பெருங். இலாவாண. 15:11);. [கொடி + (பந்தல்); பந்தர்.]

கொடிப்பயறு	கொடிப்பயறு koḍippayaṟu, பெ.(n.) பயறுவகை (வின்.);; a kind of pulse that puts forth tendrils. [கொடி + பயறு.]
கொடிப்பலாசம்	கொடிப்பலாசம் koḍippalācam, பெ.(n.) கொடி முருக்கம்; species of palaus climber - Butea superba (சா.அக.);. [கொடி + பலாசம்.]
கொடிப்பவழம்	கொடிப்பவழம் koḍippavaḻm, பெ.(n.) பவழம் பார்க்க;see pavalam. "கொளுவொடு படாஅக் கொடிப்பவ ழத்து" (பெருங். இலாவாண. 2:127);. [கொடி + பவழம்.]
கொடிப்பவளம்	கொடிப்பவளம் koḍippavaḷam, பெ.(n.) பவளக்கொடி; brittle epidermis of the stem of coral. [கொடி + பவளம்.]
கொடிப்பவுத்திரம்	கொடிப்பவுத்திரம் koḍippavuttiram, பெ.(n.) குதத்திற்கும் குய்யத்திற்கும் நடுவே கொடிபோல் நீளமாக ஒடும் ஒருவகை மூலநோய்; a kind of fistula or opening near the line of perinellu communicating with the anus or rectum, a fistula through the premium into the anus(சா.அக.);. [கொடி + பவுத்திரம்.]
கொடிப்பாகல்	கொடிப்பாகல் koḍippākal, பெ.(n.) கொடியில் விளையும் பாகற்காய்; spiked bitter cucumber - Momondica charantia (சா.அக.);. [கொடி + பாகல்.]
கொடிப்பாசி	கொடிப்பாசி koḍippāci, பெ.(n.) நீர்ப்பாசிவகை (M.M. 668.);; a kind of moss creeping upon water. மறுவ, கனைப்பாசி. [கொடி + பாசி.]
கொடிப்பாசூரி	கொடிப்பாசூரி koḍippācūri, பெ.(n.) நத்தைச்சூரி; bristly button weed (சா.அக.); [கொடி + பாசூரி.]

கொடிப்பாதை	கொடிப்பாதை koḍippātai, பெ.(n.) கொடித்தடம் (இ.வ.); பார்க்க;see kodi-t-tadam. [கொடி + பாதை.]
கொடிப்பாலை	கொடிப்பாலை koḍippālai, பெ.(n.) 1. பாலைவகை (L.);; greenwax-flower. 2. பாலையாழ்த்திறவகை (திவா.);; an ancient secondary melody - type of the pālai class. ம. கொடிப்பால. [கொடி + பாலை.]
கொடிப்பாவை	கொடிப்பாவை koḍippāvai, பெ.(n.) 1. காட்டுக் கொடி பார்க்க;see kattu-k-kodi. 2. கொடியைப் போன்ற பெண்; a girl slender and wring like a creeper (சா.அக.);. [கொடி + பாவை.]
கொடிப்பிணை	கொடிப்பிணை koḍippiṇai, பெ.(n.) வங்கமணல் (யாழ்.அக.);; lead ore. [கொடி + பிணை.]
கொடிப்பிணையல்	கொடிப்பிணையல் koḍippiṇaiyal, பெ.(n.) நீளப் புனையும் மாலைவகை; a kind of garland. [கொடி + பிணையல்.]
கொடிப்பிரட்டி	கொடிப்பிரட்டி koḍippiraḍḍi, பெ.(n.) ஒருவகைச் செடி; an unidentified plant (சா.அக.);.
கொடிப்பிரண்டை	கொடிப்பிரண்டை koḍippiraṇḍai, பெ.(n.) பிரண்டைக் கொடி; adamant creeper (சா.அக.);. [கொடி + பிரண்டை.]
கொடிப்பிள்ளை	கொடிப்பிள்ளை koḍippiḷḷai, பெ.(n.) 1. காக்கைக் குஞ்சு; the young of a crow. 2. பள்ளையாடு; a dwarf goat. 3. கொடிசுற்றிப் பிறந்த பிள்ளை; child born with navel-cord round its neck (சா.அக.);. [கொடி + பிள்ளை.]
கொடிப்புங்கு	கொடிப்புங்கு koḍippuṅgu, பெ.(n.) கொடிப்புன்கு பார்க்க;see kodi-p-puŋgu. [கொடி + புன்கு - கொடிப்புன்கு → கொடிப்புங்கு.]

கொடிப்புடவை	கொடிப்புடவை koḍippuḍavai, பெ.(n.) அறுதலி (விதவை);க்கு முதலாண்டுப் பயன்பாட்டிற்கெனச் சுற்றத்தார் கொடியிலிடும் புதுச்சேலை; new cloth which relatives of a arudali place on a clothes-line for use during the first year of her widowhood. [கொடி + புடவை.]
கொடிப்புல்	கொடிப்புல் koḍippul, பெ.(n.) அறுகு பார்க்க;see arugu. "கொடிப்புல்லென்று கறிப்பான"(சீவக.932);. மறுவ. கொடியறுகு. [கொடி + புல்.]
கொடிப்புலி	கொடிப்புலி koḍippuli, பெ.(n.) நீண்ட வேங்கைப் புலி; a long and thin tiger; a tiger of an extended body resembling a grey-hound (சா.அக.);. [கொடி + புலி.]
கொடிப்புன்கு	கொடிப்புன்கு koḍippuṉku, பெ.(n.) கொடிவகை (L.);; hog creeper. மறுவ. சுரபுன்கு. [கொடி + புன்கு.]
கொடிப்பூ	கொடிப்பூ koḍippū, பெ.(n.) நால்வகைப் பூக்களுட் கொடிகளிற் பூப்பது; flower of creepers, one of nālvagappu. "சின்னப்பூ வணிந்துங் கொடிப்பூக் கொய்தும்" (பெருங். இலாவாண.12:130);. [கொடி + பூ.]
கொடிப்பூகம்	கொடிப்பூகம் koḍippūkam, பெ.(n.) காமப்பூ; creeper champauk (சா.அக.);. மறுவ. கொடிச்சம்பங்கி, [கொடி + பூகம்.]
கொடிப்பூளை	கொடிப்பூளை koḍippūḷai, பெ.(n.) பூளைக்கொடி; a species of climbing woolplant-Aerua seandens (சா.அக.);. [கொடி + பூளை.]

கொடிப்பை	கொடிப்பை koḍippai, பெ.(n.) 1. பொன்னாங்கண்ணி, sessile plant. 2. ஒரு மீன்; a fish (சா.அக.);. மறுவ, கொடுப்பை.
கொடிபடர்-தல்	கொடிபடர்-தல் koḍibaḍartal, 3 செ.கு.வி.(v.i.) கொடி சூழ்தல்; spreading of creeper (சா.அக.);. [கொடி + படர்-.]
கொடிபிடி-த்தல்	கொடிபிடி-த்தல் koḍibiḍittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. வேலை நிறுத்தம் மேற்கொள்ளல்; to go on strike.. 2. முரணாகச் செயல்படுதல்; to act perversely. [கொடி + பிடி-.]
கொடிபிள-த்தல்	கொடிபிள-த்தல் koḍibiḷattal, பெ.(n.) 4 செ.கு.வி.(v.i.); கொடிகிழி-தல் பார்க்க;see kodi-killi- [கொடி + பிள-.]
கொடிபோடு-தல்	கொடிபோடு-தல் koḍipōḍudal, 19 செ.குன்றாவி. (v.t.) போருக்கு அழைக்கவேனும் வெற்றி குறிக்கவேனும் கொடி நாட்டுதல்; to hoist a flag as a challenge or signal of victory. 2. உறுதியாயிருத்தல்; to be determined. 3. தன்னதாக்க வழிபண்ணுதல் (யாழ்.அக.);; to device ways and means of appropriating. [கொடி + போடு-.]
கொடிமங்கலம்	கொடிமங்கலம் koḍimaṅgalam, பெ.(n.) மதுரை மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Madurai Dt. [கொடி + மங்கலம்.]
கொடிமணி	கொடிமணி koḍimaṇi, பெ.(n.) 1. மணிக்குடல்; mesentery retaining the intestines and their appendages. 2. கொடிமாதுளை பார்க்க (சா.அக.);;see kodi-mădulai. [கொடி + மணி.]
கொடிமந்தாரை	கொடிமந்தாரை koḍimandārai, பெ.(n.) மந்தாரைக் கொடி; climbing mountain ebony (சா.அக.);. [கொடி + மந்தாரை.]
கொடிமப்பு	கொடிமப்பு koḍimappu, பெ.(n.) கொடிபோன்று நீளமாகக் காட்சி தரும் மேகம்; a cloud in the shape of creeper. மறுவ. கொடிமேகம். [கொடி + மப்பு.]

கொடிமரம்	கொடிமரம் koḍimaram, பெ.(n.) 1. கொடியைக் கட்டுவதற்காக நடப்படும் மரம்; a flag-staff. 2. கோவில் கொடிமரம்; flag-staff in a temple. கொடிமரம் ம. கொடிமரம்; து..கொடிமர;பட. கொடிமொர. [கொடி + மரம்.]
கொடிமல்லிகை	கொடிமல்லிகை goḍimalligai, பெ.(n.) 1. மல்லிகை (பிங்.);; Arabian jasmine. 2. சாதிமல்லிகை (L.); large flowered jasmine. [கொடி + மல்லிகை.]
கொடிமாசிகள்	கொடிமாசிகள் goḍimācigaḷ, பெ.(n.) நிலையற்றோடும் மேகங்கள் (வின்.);; flitting clouds. [கொடி + மாசி.]
கொடிமாடு	கொடிமாடு koḍimāḍu, பெ.(n.) 1. நீண்டு தளர்ந்த மாடு (வின்.);; bullock, lank and long. 2. கதரடித்த வைக்கோலில் ஒட்டியுள்ள நெல்மணிகளை அறவே நீக்க மாடுகளைப் பக்கவாட்டில் இணைத்துச் சுற்றிவரச் செய்தலில் (கிடாவடி); வலக்கைப்பக்கம் முதலில் நிற்கும் மாட்டின் பெயர்; the bullock on the right most end of team of bullocks used to go round & round for threshing out the remaining grains from the straw from which most of the paddy has been threshed out by hand. [கொடி + மாடு.]
கொடிமாதளத்தி	கொடிமாதளத்தி koḍimātaḷatti, பெ.(n.) வேளை; vēlay(சா.அக.);. [கொடி + மாதளத்தி.]
கொடிமாதுளை	கொடிமாதுளை koḍimātuḷai, பெ.(n.) 1. துரிஞ்சி மாதுளை; creeping anaur. 2. கொம்மட்டி மாதுளை; pomegranate lime. [கொடி + மாதுளை.]
கொடிமாதுளைச் சோறு	கொடிமாதுளைச்சோறு koḍimātuḷaiccōṟu, பெ.(n.) கொடிமாதுளையின் உட்சதைப்பற்று; the pulp of creeper of pomegranate lime (சா.அக.);. [கொடி + மாதுளை + சோறு.]
கொடிமாமரம்	கொடிமாமரம் koḍimāmaram, பெ.(n.) தரையோடு படர்ந்திருக்கும் ஒட்டு மாமரம்; graft mango tree (சா.அக.);. [கொடி + மரம்.]

கொடிமின்	கொடிமின் koḍimiṉ, பெ.(n.) கொடிமின்னல் பார்க்க;see kodi-minnal. [கொடி + மின்.]
கொடிமின்னல்	கொடிமின்னல் koḍimiṉṉal, பெ.(n.) கொடிபோல் வீசி ஒளிரும் மின்னல்; extended streak of lightning. [கொடி + மின்னல்.]
கொடிமின்னை	கொடிமின்னை koḍimiṉṉai, பெ.(n.) மூக்குத்திக் கொடி; pointed leaved hogweed - Boerhaavia rependa alias B. Verticillata (சா.அக.);. [கொடி + மின்னை.]
கொடிமுடி	கொடிமுடி koḍimuḍi, பெ.(n.) கிளைகள் பிணைத்திருக்கும் செடிவகை (வின்.);; a shrub with intertwined branches. [கொடி + முடி.]
கொடிமுடிந்தவழக்கு	கொடிமுடிந்தவழக்கு koḍimuḍindavaḻkku, பெ.(n.) ஓயாத சிக்கல் வழக்கு (இ.வ.);; intricate never-ending dispute. [கொடி + முடிந்த + வழக்கு.]
கொடிமுடிபருவதம்	கொடிமுடிபருவதம் koḍimuḍibaruvadam, பெ.(n.) வெள்ளிமலை; mountain containing silver ore (சா.அக.);. [கொடி + முடி + பருவதம்.]
கொடிமுடியன்	கொடிமுடியன் koḍimuḍiyaṉ, பெ.(n.) கொம்பேறி மூக்கன் (யாழ்.); பார்க்க;see kombēri-mūkkan. [கொடி + முடி + அன். அன் - சொ. ஆ.ஈறு]
கொடிமுடிவாயில்	கொடிமுடிவாயில் koḍimuḍivāyil, பெ.(n.) அறமன்றம்; court of justice. [கொடிமுடி + வாயில்.]
கொடிமுண்டி	கொடிமுண்டி koḍimuṇḍi, பெ.(n.) 1. கொடிமுந்திரி; a kind of grape plant. 2. கொட்டைக்களா; false wild jujube (சா.அக.);. [கொடி + முந்தி - கொடிமுந்தி → கொடிமுண்டி.]

கொடிமுதன்மருந்து	கொடிமுதன்மருந்து koḍimudaṉmarundu, பெ.(n.) 1.சமூலம்; herbaceous creeper as a whole. 2. பெண்ணின் முதல் தீட்டு; the blood ir first menstruation. 3. தலைச்சன் பிள்ளை நச்சுக்கொடி யினின்று தயாரிக்கும் ஓர் சுண்ண மருந்து; a calcium compound prepared from the navel - cord of a first born child (சா.அக.);. [கொடி + முதல் + மருந்து.]
கொடிமுந்திரி	கொடிமுந்திரி koḍimundiri, பெ.(n.) திராட்சை (பதார்த்த.762);; grape vine. ம. கொடிமுந்திரி. [கொடி + முந்திரி.]
கொடிமுந்திரிகை	கொடிமுந்திரிகை goḍimundirigai, பெ.(n.) கொடி முந்திரி பார்க்க;see kodi-mundiri. [கொடி + முந்திரிகை.]
கொடிமுரிதம்	கொடிமுரிதம் koḍimuridam, பெ.(n.) நேர்வாளம்; croton plant (சா.அக.);. [கொடி + முரிதம்.]
கொடிமுருக்கம்	கொடிமுருக்கம் koḍimurukkam, பெ.(n.) கொடிப் பலாசம்; a species of palaus climber (சா.அக.);. [கொடி + முருக்கம்.]
கொடிமுல்லை	கொடிமுல்லை koḍimullai, பெ.(n.) ஊசிமுல்லை (சா.அக.);; eared jasmine. [கொடி + முல்லை.]
கொடிமுறுக்கு	கொடிமுறுக்கு koḍimuṟukku, பெ.(n.) நன்றாக ஏறின முறுக்கு (இ.வ.);; inextricable twist, as of a twine. [கொடி + முறுக்கு.]
கொடிமுன்னிகம்	கொடிமுன்னிகம் goḍimuṉṉigam, பெ.(n.) கொடிமுல்லை; eared jasmine. [கொடி + முள் + இகம் - கொடிமுள்ளிகம் → கொடி முண்ணிகம் → கொடிமுன்னிகம்.]
கொடிமுன்னை	கொடிமுன்னை koḍimuṉṉai, பெ.(n.) மூக்குத்திக் கொடி (L.);; pointed leaved hogweed. [கொடி + முன்னை.]

கொடிமூக்கு	கொடிமூக்கு koḍimūkku, பெ.(n.) நீண்ட மூக்கு: long slender nose. 'ஒழுகுபொற் கொடிமூக்கும்" (சீவக.165);. [கொடி + மூக்கு.] கொடிமூக்கு koḍimūkku, பெ.(n.) மூக்கின் நுனி: tip of the nose. "சோதி நயனங் கொடி மூக்கிலேயுறச்சீர்திகடச்சிங்காதனமணக்கச் செய்யுமே" (திருமந்:540);. [கொடி+மூக்கு]
கொடிமூகாக்கினி	கொடிமூகாக்கினி koḍimūkākkiṉi, பெ.(n.) நெல்லி; gooseberry tree Phyllanthus emblica (சா.அக.);. [கொடி + முகம் + அக்கினி - கொடிமூகாக்கினி (கொ.வ.);.]
கொடிமூட்டு	கொடிமூட்டு1 koḍimūḍḍudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) பெண்கள் கருவுயிர்த்தலில் கிழிந்த கொடி மூலத்தைத் தைத்தல்; suturing the torn or lacerated portion of the perineum during child birth, plastic surgery of the perineum (சா.அக.);. [கொடி + மூட்டு-.] கொடிமூட்டு2 koḍimūḍḍu, பெ.(n.) கொடிமூலத்தின் தையல்; suture of the perineum (சா.அக.);. [கொடி + மூட்டு.]
கொடிமூலக்கழலை	கொடிமூலக்கழலை koḍimūlakkaḻlai, பெ.(n.) குதத்திற்கும் குய்யத்திற்கும் நடுவிலுண்டாகும் கழலை; any tumour in the perineum (சா.அக.);. [கொடி + மூலம் + கழலை.]
கொடிமூலம்	கொடிமூலம் koḍimūlam, பெ.(n.) 1.நஞ்சுக்கொடி; umbilical cord. 2. வழலை; fuller's earth. 3. கொடியின் அடிவேர்; root of creeper. 4. மரத்தின் மேல் படர்ந்த கொடி; creeper on a tree. 5. குதத்திற்கும் குய்யத்திற்கும் நடுவே கொடியின் இரு பக்கமுள்ள சதைப்பகுதி; the space or area between the anus and the genital organs, perineum. 6. கொடியின் கிழங்கு; the root of a creeper. 7. கொடிக்கயிற்றின் பிறப்பு; the beginning of the spinal cord in the sacral region (சா.அக.);. [கொடி + மூலம்.]

கொடிமூலி	கொடிமூலி koḍimūli, பெ.(n.) 1. சிவப்புச் சித்திர மூலம்; rosy flowered leadwort. 2. மூலிகைக் கொடிகள்; medicinal creepers (சா.அக.);. [கொடி + மூலி.]
கொடியகடுந்தீ	கொடியகடுந்தீ goḍiyagaḍundī, பெ.(n.) 1. கொடிவேலி; leadwort. 2: புடத்திற்குப் போடும் காடாக்கினி; conflagration of fire or great fire used in calcination (சா.அக.);. [கொடிய + கடும் + தீ.]
கொடியகற்பி	கொடியகற்பி goḍiyagaṟpi, பெ.(n.) கற்ப மூலிகையான நீலஞ்சோதி எனும் திருகுகள்ளி வேர்; root of twisted milk spurge (சா.அக.);. [கொடிய + கற்பி.]
கொடியசுரம்	கொடியசுரம் koḍiyasuram, பெ.(n.) 1. வெப்பக் காய்ச்சல்; thermic fever. 2. கடுமையான காய்ச்சல்; high degree of fever (சா.அக.);. [கொடிய + சுரம்.]
கொடியடுப்பு	கொடியடுப்பு koḍiyaḍuppu, பெ.(n.) 1. அடுப்புப் புகை; a kind of domestic oven. 2. பக்க அடுப்பு; side-oven. ம. கொடியடுப்பு. கொடியடுப்பு [கொடி + அடுப்பு.]
கொடியணிவட்டம்	கொடியணிவட்டம் koḍiyaṇivaḍḍam, பெ.(n.) சுவர்த்தூணில் அமைக்கப்படும் அழகு அணி; a kind of decoration made in wall pillars. [கொடி + அணி + வட்டம்.]
கொடியத்தி	கொடியத்தி koḍiyatti, பெ.(n.) நீரத்தி (மலை.); பார்க்க;see nir-atti. [கொடி + அத்தி.]
கொடியதகம்	கொடியதகம் goḍiyadagam, பெ.(n.) கொடிவேலி சித்திரமூலம்; Plumbago genus (சா.அக.);. [கொடி + அதகம்.]

கொடியந்தம்	கொடியந்தம் koḍiyandam, பெ.(n.) வீணாத்தண்டு வழியாய் மூளையில் போய் ஒடுங்கும் கொடிக் கயிற்றின் முடிவு. the terminal portion of the spinal cord running through the vertebral column and connecting with brain (சா.அக.);. [கொடி + அந்தம்.]
கொடியநிறக்குன்னி	கொடியநிறக்குன்னி koḍiyaniṟakkuṉṉi, பெ.(n.) கருநொச்சி; black notci (சா.அக.);. [(கொடிய + நிறம் + குன்னி.]
கொடியபீசம்	கொடியபீசம் koḍiyapīcam, பெ.(n.) சீதாங்க நஞ்சு; a mineral poison (சா.அக.);. [கொடிய + பீசம்.]
கொடியமன்னன்	கொடியமன்னன் koḍiyamaṉṉaṉ, பெ.(n.) கோடாசொரி வைப்புநஞ்சு (யாழ்.அக.); பார்க்க;see ködāsori-Vaippu-nanju. [கொடிய + மன்னன்.]
கொடியரசு	கொடியரசு koḍiyarasu, பெ.(n.) 1. அரசுவகை; wild pipal. 2. அவரை (மலை.); பார்க்க;see avarai. [கொடி + அரசு.]
கொடியராகு	கொடியராகு koḍiyarāku, பெ.(n.) கோமேதகம் (யாழ்.அக.);; cinnamon stone, a species of garnet. [கொடிய + ராகு.]
கொடியவர்	கொடியவர் koḍiyavar, பெ.(n.) கொடுமையான குணங்களையுடையவர்; one who is harsh (குறள், 550. பரிமே.); (உரை சொ. 2);. ம. கொடியவன். [கொடு → கொடியவர்.]
கொடியவருக்கை	கொடியவருக்கை koḍiyavarukkai, பெ.(n.) பெருந்தும்பை; bitter leucus (சா.அக.);. [கொடிய + வருக்கை.]

கொடியவரை	கொடியவரை koḍiyavarai, பெ.(n.) அவரை; country bean creeper-Dolichos albus (சா.அக.);. [கொடி + அவரை.]
கொடியவியாதி	கொடியவியாதி koḍiyaviyāti, பெ.(n.) கொடிய நோய் பார்க்க: see kodiya-noy. [கொடிய + வியாதி.]
கொடியவீரன்	கொடியவீரன் koḍiyavīraṉ, பெ.(n.) கோடாசொரி வைப்புநஞ்சு (வின்.); பார்க்க: see kodasori-vaippu-nanju. [கொடிய + வீரன்.]
கொடியழிஞ்சில்	கொடியழிஞ்சில் koḍiyaḻiñjil, பெ.(n.) கூவழிஞ்சில்; alangiam creeper. மறுவ. கூவழிஞ்சில். [கொடி + அழிஞ்சில்.]
கொடியறுகு	கொடியறுகு goḍiyaṟugu, பெ.(n.) அறுகுவகை; a species of Bermuda grass. [கொடி + அறுகு.]
கொடியன்	கொடியன்1 koḍiyaṉ, பெ.(n.) தீயன் (சூடா.);; cruel man. [கொடுமை → கொடியன்.] கொடியன்2 koḍiyaṉ, பெ.(n.) செங்கோள் (கேது); (சூடா.);; the descending node. [கொடுமை → கொடியன்.]
கொடியனல்ராகு	கொடியனல்ராகு koḍiyaṉalrāku, பெ.(n.) கோமேதகம்; sardonyx (சா.அக.);. [கொடியனல் + ராகு.]
கொடியாச்சி	கொடியாச்சி koḍiyācci, பெ.(n.) பிள்ளைத்தாய்ச்சிக் கொடி; an unknown plant. probably a creeper useful to pregnant woman (சா.அக.);, [கொடி + ஆய்ச்சி.]

கொடியாடு	கொடியாடு koḍiyāḍu, பெ.(n.) ஆண்டிற்கொருமுறை ஒரு குட்டி ஈனும் நீண்டகாலுள்ள ஆடு; long legged goat which annually begets one kid. Opp. to palladu. "கொடியாடு நற்கறியாம்" (பதார்த்த. 845.);. மறுவ: வெள்ளாடு. [கொடி + ஆடு.] கொடியாட்டுக்கறியை அதிகாலையில் சமைத்துச் சாப்பிட இடுப்புவலி, ஈளை, வெட்டைச் சூடு போகும் எனச் சா.அக. கூறும்,
கொடியாடை	கொடியாடை koḍiyāḍai, பெ.(n.) கொடிச்சீலை பார்க்க see kodi.c-cilai. "கொடியாடை முதலானதுகளைத் தைக்கிறதும்"(கோவிலொ.94);. ம. கொடியாட. [கொடி + ஆடை.]
கொடியாந்தரம்	கொடியாந்தரம் koḍiyāndaram, பெ.(n.) கொடுமை; cruelty. [கொடிய + அந்தரம்.]
கொடியாம்பல்	கொடியாம்பல் koḍiyāmbal, பெ.(n.) 1 ஆம்பல் கொடி, Indian water lily. 2. நீராம்பல் என்னும் ஒரு வகைப் பாண்டு நோய்; a kind of ascites (சா.அக.);. [கொடி + ஆம்பல்.]
கொடியார் கூந்தல்	கொடியார் கூந்தல் koḍiyārāndal, பெ.(n.) கொடியார் கூந்தலெனும் பூண்டுவகை; a kind of plant called kodiyār-kūndal. மறுவ. அம்மையார் கூந்தல். [கொடியார்(பெண்டிர்); + கூந்தல்.]
கொடியால்	கொடியால் koḍiyāl, பெ.(n.) ஆலமரவகை (வின்.);: a kind of banyan. [கொடி + ஆல்.]
கொடியாலம்	கொடியாலம் koḍiyālam, பெ.(n.) தஞ்சை மாவட்டத்தில் காவிரித் தென்கரையில் அமைந்த பண்டைய ஊர்; a village in Thanjavur Dt. "தென்கரைராச கம்பீர வளநாட்டுக் கொடியாலம் ஊர் ஒன்று"(தெ.இ.கல்.329, 2);. [கொடி + ஆலம்.]

கொடியாள்	கொடியாள்1 koḍiyāḷ, பெ.(n.) கொடி போன்ற பெண்; slender and beautiful lady as a vine. "கொடியாளை,,,,,,, மருமானுக் கருள்செய்ய" (சீவக. 1057);. ம. கொடியாள். [கொடி + கொடியாள்.] கொடியாள்2 koḍiyāḷ, பெ.(n.) கொடுமையானவள்; cruel woman. "உள்ளமுங் கோடிய கொடியாள்" (கம்பரா. மந்தரை.81);. கொடியாள்கூந்தல் ம. கொடியாள். [கொடுமை → கொடியாள்.]
கொடியாள் கூந்தல்	கொடியாள் கூந்தல் koḍiyāḷāndal, பெ.(n.) கொடியார்கூந்தல் (வின்.); பார்க்க;see kodyarkundal. [கொடியாள்1 + கூந்தல்.]
கொடியாளம்	கொடியாளம் koḍiyāḷam, பெ.(n.) தருமபுரி மாவட்டத்துச்சிற்றூர்; a village in Dharmapuri Dt. [கொடியாலம் → கொடியாளம்.]
கொடியாளன்	கொடியாளன் koḍiyāḷaṉ, பெ.(n.) கோடா கௌரி செய்நஞ்சு; a kind of prepared arsenic (சா.அக.);. [கொடு → கொடி + ஆளன்.]
கொடியான்	கொடியான் koḍiyāṉ, பெ.(n.) கொடுமையானவன்; cruel man. "கொடியான் வருமென்று குலாவுவதோ" (கம்பரா. உருக்காட்டு.9);. [கொடியன்1 → கொடியான்.]
கொடியிடை	கொடியிடை koḍiyiḍai, பெ.(n.) சிற்றிடை; slim waist, or loins (suggestive of slender shapeliness of a female);. ம. கொடியிட, கொடிநடுவு. [கொடி + இடை.]
கொடியிலஞ்சு	கொடியிலஞ்சு koḍiyilañju, பெ.(n.) கொடியில் காய்க்கின்ற கறிகள் ஐந்து; creeper vegetables fruits. "அடைக்காயமுது இலையமுது கொம்பில் அஞ்சு கொடியில் அஞ்சுமுதல் கறியமுதும்" (S.I.I.XXIV. 412);. [கொடி + இல் + (ஐந்து); அஞ்சு.]

கொடியிலந்தை	கொடியிலந்தை koḍiyilandai, பெ.(n.) இலந்தை வகை (வின்.);; a spreading shrub. [கொடி + இலந்தை.]
கொடியிலாஞ்சு	கொடியிலாஞ்சு koḍiyilāñju, பெ.(n.) கொடியில் காய்கின்ற கறிகள் ஐந்து; creeper vegetable fruits five. [கொடி + இலாஞ்சு.]
கொடியில்லை	கொடியில்லை1 koḍiyillai, பெ.(n.) மருந்துக்குப் பயன்படும் இலை வகைகள் (பதார்த்த குண சிந்தாமணியிற் சொல்லியுள்ளவை);; creeperleaves useful in medicine as laid down in Tamil Materia medica viz. [கொடி + இலை.] வகைகள்: 1. தூதுளையிலை, 2. பறங்கியிலை, 3. சுரையிலை, 4. பேய்ச்சுரையிலை, 5. பாகலிலை, 6. அவரையிலை, 7. காராமணியிலை, 8. கொடிக் குறிஞ்சாவிலை, 9. கறிவேப்பிலை, 10. ஊசிப்பாலை யிலை, 11. கோவையிலை, 12. முசுமுகக்கையிலை,
கொடியிலை	கொடியிலை2 koḍiyilai, பெ.(n.) வாழையிலையின் நுனிப்பகுதி; the tip of the plantain leaf (சேரநா.);. ம. கொடியில. [கொடி + இலை.]
கொடியிறக்கம்	கொடியிறக்கம் koḍiyiṟakkam, பெ.(n.) முடிவு பண்ணுதல் (யாழ்.அக.);; concluding, finishing. [கொடி + இறக்கம்.]

கொடியிறக்கு	கொடியிறக்கு1 koḍiyiṟakkudal, 5 செ. குன்றாவி.(v.t.) முடிவு பண்ணுதல்; to conclude ம. கொடியிறக்குக. [கொடி + இறக்கு-.] கொடியிறக்கு2 koḍiyiṟakkudal, 5 செ. குன்றாவி.(v.t.); 1. ஏற்றின கொடியைத் தாழ்த்துதல்; to strike or lower a flag. 2. திருவிழா முடிவாகக் கொடியைக் கீழிறக்கிவிடுதல்; to take down the temple flag, as indicating the close of a festival. 3. காற்றாடியை இறக்குதல் (யாழ்ப்.);; to pull or haul down a kite. [கொடி + இறக்கு-.]
கொடியீச்சு	கொடியீச்சு koḍiyīccu, பெ.(n.) சவ்வரிசி பார்க்க;see cavvarisi. [கொடி + ஈச்சு.]
கொடியீச்சை	கொடியீச்சை koḍiyīccai, பெ.(n.) சீமையீச்சை: common Indian fern. [கொடி + ஈச்சை.]
கொடியீசு	கொடியீசு koḍiyīcu, பெ.(n.) கொடியீச்சையார்க்க;see kodi-yiccai (சா.அக.);. [கொடி + ஈசு.]
கொடியூசிதம்	கொடியூசிதம் koḍiyūcidam, பெ.(n.) பச்சைத் திப்பிலி; green plant of long pepper (சா.அக.);. [கொடி + ஊசிதம்.]
கொடியூமத்தை	கொடியூமத்தை koḍiyūmattai, பெ.(n.) ஊமத்தைக் கொடி; datura creeper (சா.அக.);. [கொடி + ஊமத்தை.]

கொடியூர்	கொடியூர் koḍiyūr, பெ.(n.) திருவண்ணாமலை அருகே அமைந்துள்ள சிற்றூர்; a small village near Thiruvannāmalai. [கொடி + ஊர்.] ஆல் விளக்கணி (கார்த்திகைத்தீபம்); விழாவிற் குரிய கொடியினை இவ் வூரிலிருந்து எடுத்துச் செல்வதால் இவ் வூர் கொடியூர் எனப் பெயர் பெற்றதாம்.
கொடியெடு-த்தல்	கொடியெடு-த்தல் koḍiyeḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) அறைகூவுகை, வெற்றி என்பவற்றின் அறிகுறியாகக் கொடி பிடித்தல்; to raise the standard as a signal of a challenge or victory. "நுண்கலை நீத்த நீந்திக் கொடியெடுத்த வர்க்கு நல்கு" (சீவக. 291);. [கொடி + எடு-.]
கொடியெலுமிச்சை	கொடியெலுமிச்சை koḍiyelumiccai, பெ.(n.) எலுமிச்சை வகை (பதார்த்த. 678);; Italian lemon. [கொடி + எலுமிச்சை.]
கொடியேற்றம்	கொடியேற்றம் koḍiyēṟṟam, பெ.(n.) திருவிழாத் தொடக்கத்தில் கொடிமரத்தில் கொடியை யுயர்த்துகை; hoisting a flag in the temple at the commencement of a periodical festival. ம. கொடியேற்றம். [கொடி + ஏற்றம்.]
கொடியேற்று	கொடியேற்று1 koḍiyēṟṟudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) திருவிழாத் தொடக்கத்தில் கொடியை உயர்த்துதல்; to hoist a flag in a temple indicating the beginning of a periodical festival. "திருக்கொடி யேற்று நான்று" (S.I.I, II, 125);. ம. கொடியேற்றுக. [கொடி + ஏற்று-.] கொடியேற்று2 koḍiyēṟṟu, பெ.(n.) கொடியேற்றம் பார்க்க;see kodi-y-erram. "காமன்கொடி யேற்றென வியப்ப" (குமர. பிர. முத்துக். 77);. [கொடி + ஏற்று.]
கொடியேறு	கொடியேறு koḍiyēṟu, பெ.(n.) திருவிழாத் தொடங்குவதைக் குறிக்கக் கொடியேறுதல்; the flag to be hoisted in temples as an indication of festival. ம. கொடியேறுக. [கொடி + ஏறு.]

கொடியொட்டி	கொடியொட்டி koḍiyoḍḍi, பெ.(n.) கருப்பையை அடுத்து ஒட்டிக்கொண்டிருக்கும் நஞ்சுக்கொடியின் சதைப் பாகம்; that part of the placenta which comes next to uterine wall (சா.அக.);. [கொடி + ஒட்டி.]
கொடியோடு-தல்	கொடியோடு-தல் koḍiyōḍudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1.கொடியுண்டாகிப் படர்தல் (இ.வ.);; to shoot forth tendrils. 2. கை அல்லது கண் வரைவு (ரேகை); நீளுதல்; to be marked with long-lines as palm; to be marked with fine red capillary streaks, as eyes, etc., 3. இறக்குங்காலத்தில் மூச்சு இழைதல்; to be feeble, as breath at the time of death. [கொடி + ஒடு-.]
கொடியோன்	கொடியோன்1 koḍiyōṉ, பெ.(n.) தீயவன்; cruel man. "கொடியோர்த் தெறுதலும்" (புறநா. 29:9);. ம. கொடியோன். [கொடு (கொடுமை); → கொடியோன்.] கொடியோன்2 koḍiyōṉ, பெ.(n.) 1. கற்றாழை (மலை.); பார்க்க;see karaajai. 2. கறிப்புடோல்; vegetable gourd or snake gourd. 3. கற்பூரம்; champor. 4. வீரம்; corrosive sublimate. [கொடி + கொடியோன்.]
கொடிலி	கொடிலி koḍili, பெ.(n.) விட்டில்பூச்சி; kokra laurel (சா.அக.);. [கூடு + இல்லி - கூடில்லி → கொடில்லி → கொடிலி (கொ.வ.);.]
கொடிவகை	கொடிவகை goḍivagai, பெ.(n.) கொடி; creeper. [கொள் → கொடு → கொடி. கொள் : பற்று.]
கொடிவங்கம்	கொடிவங்கம் koḍivaṅgam, பெ.(n.) வங்கமணல்; lead ore (சா.அக.);. [கொடி + வங்கம்.]

கொடிவசலி	கொடிவசலி koḍivasali, பெ.(n.) நல்ல பாலை; green-wax flower (சா.அக.);. மறுவ. கொடிப்பாலை, [கொடி + வசலி.]
கொடிவசலை	கொடிவசலை koḍivasalai, பெ.(n.) 1. மஞ்சட் செம்முள்ளி; common yellow nail-dye-Barberia prionitis. 2. பசலைக்கொடி; spimach creeper. 3. சிறுபசலை; small leaved Indian spinach (சா.அக.);. மறுவ. கொடிப்பசலை. ம. கொடிவசள. [கொடி + (பசலை); வசலை.]'
கொடிவஞ்சி	கொடிவஞ்சி koḍivañji, பெ.(n.) வஞ்சிக்கொடி; slender rattan (சா.அக.);. [கொடி + வஞ்சி.]
கொடிவட்டக்கல்	கொடிவட்டக்கல் koḍivaḍḍakkal, பெ.(n.) நஞ்சுக் கொடியில் உண்டாகும் கல் அல்லது மணலைப் போன்ற திரட்சி; calcareous or sabulus deposits contained in the placenta (சா.அக.); [கொடி + வட்டம் + கல்.]
கொடிவட்டப்பிறை	கொடிவட்டப்பிறை koḍivaḍḍappiṟai, பெ.(n.) கருவில் இரட்டைப் பிள்ளை உண்டாகியிருக்கும் போது சில வேளை ஏற்படும் பிறையைப் போன்ற கொடி; a crescentic form of placenta, sometimes occuring in twin pregnancy (சா.அக.);. [கொடி + வட்டம் + பிறை.]
கொடிவட்டம்	கொடிவட்டம் koḍivaḍḍam, பெ.(n.) நஞ்சுக்கொடி கருப்பையில் ஒட்டிக்கொண்டிருக்கும் வட்டப்பகுதி; the round, flat organ within the uterus which establishes communication between the mother and child by means of the umbilical cord - Placenta (சா.அக.);. [கொடி + வட்டம்.]
கொடிவடாகிகம்	கொடிவடாகிகம் goḍivaḍāgigam, பெ.(n.) காமப்பூ; creeper champauk (சா.அக.);. [கொடி + (வளங்கம் (பிறை); → வடங்கம்); வடாகிகம்.]

கொடிவயலை	கொடிவயலை koḍivayalai, பெ.(n.) கொடிப் பசலை பார்க்க: see kodi-p-pasalai. [கொடி + (வசலை); வயலை.]
கொடிவலசை	கொடிவலசை koḍivalasai, பெ.(n.) திருவள்ளூர் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Tiruvallur Dt. [கொடி + வலசை.]
கொடிவலி	கொடிவலி1 koḍivalittal, பெ.(n.) 4 செ.குன்றாவி (v.t.); 1.காற்றாடிக் கயிற்றை இழுத்தல்; to draw in the string of a kite. 2. வளார்களைச் செடியினின்றும் எடுத்தல்; to draw out a withe for use. [கொடி + வலி,] கொடிவலி2 koḍivali, பெ.(n.) குதத்திற்கும் குய்யத்திற்கும் இடையே பெண்களுக்குக் காணும் வலி; a chronic rupture in females between the rectum and the vagina - perineal rupture(சா.அக.);. [கொடி + வலி.]
கொடிவலை	கொடிவலை koḍivalai, பெ.(n.) இரண்டு தூண்களை இணைக்கும் சிறிய உத்தரம்; a cross beam which connects two pillars (கட்.தொ.); [கொடி + வலை.]
கொடிவழி	கொடிவழி koḍivaḻi, பெ.(n.) 1.ஒற்றையடிப்பாதை (இ.வ.);; foot-path. 2. குடி வழி; genealogical tree. [கொடி வழி.]
கொடிவழித்தீர்த்தம்	கொடிவழித்தீர்த்தம் koḍivaḻittīrttam, பெ.(n.) திருப்பதி மலையிலுள்ள ஒரு நல்வினைச் சுனை; a sacred spring on Tirupati hills. 'கொடிவழித் தீர்த்த முதலிய மிக்க.... வேங்கடம்'(சிலப். 11:41, உரை);. [கொடி + வழி + தீர்த்தம்.]
கொடிவழுதலை	கொடிவழுதலை koḍivaḻudalai, பெ.(n.) வழுதுணைவகை (யாழ்.அக.);; a kind of night shade. [கொடி வழுதலை.]

கொடிவாகனன்	கொடிவாகனன் koḍivākaṉaṉ, பெ.(n.) காக்கையை ஊர்தியாகக் கொண்ட (சனி); காரிக்கோள்; Planetary god Sani with crow in his standard. [கொடி + வாகனன்.]
கொடிவிசி	கொடிவிசி koḍivisi, பெ.(n.) வட்டமான கட்டுநார்; round ligament (சா.அக.);. [கொடி + விசி. விசி : கட்டு.]
கொடிவிடு-தல்	கொடிவிடு-தல் koḍiviḍudal, பெ.(n.) 20 செ.கு.வி.(v.i.); 1. கொடியோடு1 – பார்க்க;see kodi-y-ōdu-, 2. மிகுதியாதல்; to increase, shoot up. "காமங் கொடிவிட." (பரிபா. 6:103);. [கொடு + விடு-.]
கொடிவிதை	கொடிவிதை koḍividai, பெ.(n.) மோதிரக்கண்ணி: climbing flax (சா.அக.);. [கொடி + விதை.]
கொடிவிரியன்	கொடிவிரியன் koḍiviriyaṉ, பெ.(n.) செவ்விரியன்; red viper (சா.அக.);. [கொடி + விரியன்.]
கொடிவிரை	கொடிவிரை koḍivirai, பெ.(n.) கொடிச்சணல்; creeping falsah; climbing flax (சா.அக.);. [கொடி + விரை.]
கொடிவீசு-தல்	கொடிவீசு-தல் koḍivīcudal, 15 செ.கு.வி.(v.i.) கொடியோடு1 பார்க்க;see Kodi-y-odu-. [கொடி + வீசு-.]
கொடிவீடு	கொடிவீடு koḍivīḍu, பெ.(n.) படர்கொடிகளால் அமைந்த வீடு (பெருங். உதயணன்சரித். ப. 199);; arbour, summer-house. [கொடி + வீடு.]
கொடிவேம்பு	கொடிவேம்பு koḍivēmbu, பெ.(n.) கொடியாகப் படர்ந்த வேம்பு; margosa creëper (சா.அக.);. [கொடி + வேம்பு.]

கொடிவேர்	கொடிவேர் koḍivēr, பெ.(n.) 1. தலைச்சன் பிள்ளை; the first-born child of a woman. 2. கொடியின்வேர்; the root of a creeper. 3. கொடிவேலி பார்க்க;see kodi-veli. 4. நஞ்சுக் கொடி வட்டம்; placenta (சா.அக.);. [கொடி + வேர்.]
கொடுவேரி	கொடுவேரி koḍuvēri, பெ.(n.) கொடுவேலி பார்க்க;see kodu-veli (வேளாண்.கலை.அக.);. [கொடு + வேரி.] கொடுவேரி koḍuvēri, பெ.(n.) கொடுவேலி பார்க்க;see kodu-veli. "செங்கொடு வேரி தேமா மணிச்சிகை"(குறிஞ்சிப்.64);. ம. கொடுவேரி. [கொடு + (வேலி); வேரி.]
கொடிவேல்	கொடிவேல் koḍivēl, பெ.(n.) வேலன்கொடி; acacia creeper (சா.அக.);. [கொடி + வேல்.]
கொடிவேலம்	கொடிவேலம் koḍivēlam, பெ.(n.) 1 முள்ளில்லாத வேல்; American sumach. 2. ஒருவகைப் பெரிய நீண்ட கத்திரிக்காய்; a variety of large and long shapped brinjal (சா.அக.);. [கொடி + வேல் (அம் – சொ.ஆ.ஈறு);.]
கொடிவேலன்	கொடிவேலன் koḍivēlaṉ, பெ.(n.) திவிதிவி பார்க்க;see divi-divi. [கொடி + வேலன்.]
கொடிவேலி	கொடிவேலி koḍivēli, பெ.(n.) 1. கொடுவேலி பார்க்க;see kodu-velli. 2 கொடு வேலி வகை (L.);; rosy flowered leadwort. மறுவ. சித்திரமூலம். [கொடுவேலி → கொடிவேலி.] கொடிவேலி koḍivēli, பெ.(n.) செங்கொடிவேலி; a plant. [கொடி+வேலி]
கொடிற்றுக்கோல்	கொடிற்றுக்கோல் koḍiṟṟukāl, பெ.(n.) செங்கல் முதலியவற்றைப் பெயர்த்தெடுப்பதற்குக் கள்வர் பயன்படுத்துங்கருவி (சிலப்.16:142. உரை);; jemmy, crow-bar, one of the implements of a burglar for removing stones from a wall. [கொடிறு + கோல்.]

கொடிற்றுச்சன்னி	கொடிற்றுச்சன்னி koḍiṟṟuccaṉṉi, பெ.(n.) பற்கள் பூட்டிக்கொள்ளும்படி செய்யும் நரப்பிசிவு வகை; lockjaw, tetanus. [கொடிறு + சன்னி.]
கொடிறு	கொடிறு1 koḍiṟu, பெ.(n.); cheek, jaw. "கொடிறுடைக்குங் கூன்கையர்" (குறள் 1077);. 2. யானை மதச்சுவடு (பிங்.);; marks of elephant's must 3. குறடு; pincers. "கொடிறும் பேதையுங் கொண்டது விடா" (திருவாச. 4:63);. [கொடு → கொடிறு.] கொடிறு2 koḍiṟu, பெ.(n.) எட்டாவது கோள், மீன், பூசம்; eigth naksatra pusam. [கொடு → கொடிறு (குறடு);.]
கொடு	கொடு1 koḍuttal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1.ஈதல்; to give, grant, supply. "கொடுப்பதூஉந்துய்ப்பதூஉமில்லார்க்கு" (குறள்,1005);. 2.பெற்றெடுத்தல்; to bring forth. "பார்வதி யேழுலகுங் கொடுத்தாள்" (பிரமோத். 9:61);. 3. பங்கிடுதல்; to divide, distribute, as a sum of money. இந்தத் தொகையைப் பத்துப்பேருக்குக் கொடு (இ.வ.);. 4. விற்றல்; to sell. "தில்லைமுன்றிற் கொடுக்கோ வளை" (திருக்கோ. 63);. 5. உடன்படுதல்; to allow, permit. "மலரன்றி மிதிப்பக் கொடான்" (திருக்கோ. 303);. 6. சாகக் கொடுத்தல்; to lose by death, as giving to Yama. "நீபயந்த கோட்டானைத் தானே கொடு" (தனிப்பா 1,35:68);. 7.திட்டுதல்; to abuse roundly. நன்றாய்க் கொடுத்தாளா? வேணும், வேணும் (இ.வ.);. 8. அடித்தல்; to belabour. thrash.
கொடுக்கல்வாங்கல்	கொடுக்கல்வாங்கல்1 koḍukkalvāṅgal, பெ.(n.) பனங் கொடுத்து வாங்குகை (உ.வ.);, வட்டித் தொழில்; money transactions, lending and borrowing. [கொடுக்கல் + வாங்கல்.] கொடுக்கல்வாங்கல்2 koḍukkalvāṅgal, பெ.(n.) பெண் கொடுத்துவாங்குகை, எதிர் பெண் எடுத்தல்; to take bride in exchange. [கொடுக்கல் + வாங்கல்.]

கொடுக்கறு-த்தல்	கொடுக்கறு-த்தல் koḍukkaṟuttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) to break down one's mischievous tendency lit to cut off the sting of a scorpion. [கொடுக்கு + அறு-.]
கொடுக்கறுவாள்	கொடுக்கறுவாள் koḍukkaṟuvāḷ, பெ.(n.) ஒரு வகை அறுவாள்; a kind of knife. [கொடு - கொடுக்கு (வளைவு); + அறுவாள்.] கொடுக்கறுவாள்
கொடுக்கன்	கொடுக்கன்1 koḍukkaṉ, பெ.(n.) தேள் வகை (யாழ்.);; a kind of scorpion (வே.க.166);. [கொடு → கொடுக்கன்.] கொடுக்கன்2 koḍukkaṉ, பெ.(n.) மகன்; son. வயிர மேகனார் கொடுக்கன் சிற்றன்புலியூர் நாடன் (S.I.I. VII, 32);. தெ. கொடுக்கு
கொடுக்காடுபிடிக்கை	கொடுக்காடுபிடிக்கை koḍukkāḍubiḍikkai, பெ.(n.) கொழுத்தாடு பிடிக்கை பார்க்க;see kosuttådu-pidikkai. [கொடுக்கு + ஆடு + பிடிக்கை.]
கொடுக்காய்	கொடுக்காய் koḍukkāy, பெ.(n.) கொடுக்காய்ப் புளி பார்க்க;see Kodukkäy-p-puli. [கொடு + காய்.]
கொடுக்காய்ப்புளி	கொடுக்காய்ப்புளி koḍukkāyppuḷi, பெ.(n.) மரவகை; Manilla tamarind. [கொடுக்காய் + புளி. கொடு : வளைவு, கொடுக்காய் : வளைந்தகாய்.]
கொடுக்கான்	கொடுக்கான் koḍukkāṉ, பெ.(n.) 1. நட்டுவாய்க் காலி; black lobster mouthed - legged scorpion (சா.அக.);. 2. தேள்; scorpion, [கொடுக்கள் → கொடுக்கான்.]
கொடுக்கிலை	கொடுக்கிலை koḍukkilai, பெ.(n.) 1. தேட்கொடுக்கியிலை; leaf of scorpion plant. 2. தேள்கொடுக்கி: scorpion plant. 3. வயற்கொடுக்கி; field scorpion plant (சா.அக.);. [கொடுக்கு + இலை.]

கொடுக்கு	கொடுக்கு1 koḍukku, பெ.(n.) 1. கவர்; divarication of branches 2. பின் (கோவணம்);; back-lap. [குள் → கொடு → கொடுக்கு.] கொடுக்கு2 koḍukkudal, 18 செ.கு.வி.(v.i.) கொடு1-த்தல் பார்க்க: see kodu-. [கொடு → கொடுகு.] கொடுக்கு3 koḍukkudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) நடுக்குதல் (இ.வ.);; to cause one to shudder. [கொடு → கொடுகு → கொடுக்கு.] கொடுக்கு4 koḍukku, பெ.(n.) 1.தேள் முதலியவற்றின் கொட்டும் உறுப்பு; sting of a wasp, hornet, scorpion. தேளுக்குக் கொடுக்கிலே நஞ்சு, தேவடியாளுக்கு உடம்பிலே நஞ்சு (பழ);. 2. நண்டு முதலியவற்றின் இடுக்கிக் கால் (உ.வ.);; claws of a crab, lobster. 3. குறும்பன். தீக்குணப் பையன்; mischievous lad.
கொடுக்குக்கட்டிநில்-தல் (நிற்றல்)	கொடுக்குக்கட்டிநில்-தல் (நிற்றல்) koḍukkukkaḍḍiniltalniṟṟal, 14 செ.கு.வி.(v.i) 1.விடாப்பிடியா யிருத்தல்; to stand with a firm resolve; to be resolute or determined 2 ஊக்கமாயிருத்தல்; to be earnestly engaged, as in an enterprise. [கொடுக்குக்கட்டி + நில்.]
கொடுக்குப்பிடி-த்தல்	கொடுக்குப்பிடி-த்தல் koḍukkuppiḍittal, 18 செ.குன்றாவி (v.t.) ஒருவனை விடாது ஊழியன் போன்று, பின்தொடர்ந்து திரிதல்; to act as a person's satellite or underling. [கொடுக்கு + பிடி-.]
கொடுக்குமால்	கொடுக்குமால் koḍukkumāl, பெ.(n.) கலத்தின் முன்பகுதியில் காப்புக்காக அமைக்கப்பட்ட முக்கோணம் போன்ற காப்புப் பகுதி; jib, triangular portion of the boat or ship. [கொடுக்கு + மால்.]
கொடுக்கூர்	கொடுக்கூர் koḍukār, பெ.(n.) சேரநாட்டில் புகழ் பெற்ற ஊர்களிலொன்று; a famous village in Céra kingdom. [கொடுக்கு + ஊர்.]

கொடுக்கூர்ப்போர்	கொடுக்கூர்ப்போர் koḍukārppōr, பெ.(n.) சேரன் செங்குட்டுவன் செய்த போர்களில் குறிப்பிடத்தக்கது; site of a remarkable battle waged by Céran Serguttuvan and Pandiya etc., kings. [கொடுக்கூர் + போர்.] சோான் செங்குட்டுவன் கொங்கர் செங்களத்தே நடந்த போரில் தன்னை எதிர்த்த கொங்கர், சோழர், பாண்டியர் ஆகியோாை வென்றதாக இளங்கோவடி களால் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.
கொடுகணி	கொடுகணி goḍugaṇi, பெ.(n.) 1.சிற்றாமுட்டி; rose coloured sticky mallow. 2. சிறுகாஞ்சொறி; small climbing nettle. 3. காட்டெலுமிச்சை; wild lime (சா.அக.);. [கொடு + (சுள்); கணி]
கொடுகிலை	கொடுகிலை goḍugilai, பெ.(n.) நகுதலிலை; common cherry nutmeg. [கொடுகு + இலை.]
கொடுகு	கொடுகு1 goḍugudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. குளிரால் நடுங்குதல் (இ.வ.);; to shrink or shiver with cold. 2. பற்கூசுதல்; to have the teeth set on edge (மு.தா.84.);. பற்கொடுகுதல் அதிகமா யிருக்கிறது (உ.வ.);. ம. கோடுக. [குள் → குடு → கொடு → கொடுகு.] கொடுகு2 goḍugudal, 10 செ.கு.வி.(v.i.) கொடுமையாதல்; to be cruel, ruthless. "கொடுகு வெஞ்சிலை வடுக வேடுவர்"(தேவா. 918:1);. [கொடு → கொடுகு.]
கொடுகொட்டி	கொடுகொட்டி goḍugoḍḍi, பெ.(n.) 1. பதினோராடல்களுள், முப்புரம் எரித்தஞான்று சிவனாடிய கூத்து;Śiva's dance on the destruction of Tiripuram, one. of 11 ktitu. "இமையவ னாடிய கொடுகொட்டி யாடலும்"(சிலப். 6:43);. 2. ஒருவகைப் பறை; a kind of drum. "குடமுழவங் கொடுகொட்டி குழலு மோங்க"(தேவா 225:2);. [கொடுங்கொட்டி → கொடுகொட்டி (நச்);.] எண்திசையும் தீ எரியக்கண்டு இரங்காது கைகொட்டி நின்று ஆடுதலிற் கொடுமை யுடைத்தாதல் நோக்கி கொடுகொட்டி என்று பெயராயிற்று [அடியார்க். சிலப். 6:43]. கொடுங்கொட்டி கொடுகொட்டி எனத்திரிபுற்றது. எல்லாவற்றையும் அழித்து நின்று ஆடுதலின் கொடுங்கொட்டி என்றார். கொட்டுவது கொட்டி. கொட்டப்படும் இசைக்கருவிகளின் பாடலுக்கு இசைந்தனவும் ஆடலுக்கு இசைந்தனவும் என இருவகைப்படும். இங்குகொட்டி என்பது ஆடலுக்கு இசைந்த கைகொட்டு ஓசையைக் குறித்தது. கொடுகொட்டி ஆடலைக் கொட்டிச் சேதம் எனவும் கூறுவர்.

கொடுகொடு-த்தல்	கொடுகொடு-த்தல் goḍugoḍuttal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. குளிரால் நடுங்குதல்; to shiver or tremble with cold. 2. சடுதிப்படுதல் (இ.வ,);; to be hasty. [குடுகுடு → கொடுகொடு.]
கொடுங்கண்	கொடுங்கண் koḍuṅgaṇ, பெ.(n.) தீமை விளைவிக்கும் பார்வை (இ.வ.);; evil-eye. [கொடும் + கண்.]
கொடுங்கரி	கொடுங்கரி koḍuṅgari, பெ.(n.) பொய்ச்சாட்சி (யாழ்.அக.);: false witness. [கொடுமை + கரி.]
கொடுங்களூர்	கொடுங்களூர் koḍuṅgaḷur, பெ.(n.) சேர அரசர்களது தலைநகரம்: Kodungalur. the capital of the Céra kings who ruled Céranādu. ம.கொடுங்நல்லூர்,கொடுங்நல்லூர், கொடுங்ஙொல்லூர், கொடுங்கோளூர் [கொடும் + (கோளூர்); களூர்.]
கொடுங்காய்	கொடுங்காய் koḍuṅgāy, பெ.(n.) வெள்ளரி, lit., crooked fruit cucumber. "வாள்வரிக் கொடுங்காய்' (சிலப் 16:25);. [கொடுமை + காய். கொடு : வளைவு.]
கொடுங்காரம்	கொடுங்காரம் koḍuṅgāram, பெ.(n.) 1.தாலம்பச் செய்நஞ்சு; a kind of arsenic. 2.கொடிய காரம்; strong alkali (சா.அக.);. [கொடுமை + காரம்.]
கொடுங்காரல்	கொடுங்காரல் koḍuṅgāral, பெ.(n.) காரல்மீன்; a small kind of fish (மீன்.பிடி.தொ.);. [கொடும் + காரல்.] கொடுங்காரல் koḍuṅgāral, பெ.(n.) 1. உள்வளைந்த கால்; inner arched post, pillar. 2. கோயில் மண்டபத் தூண்களில் போதிகையைத் தாங்கும் சிறிய அமைப்புடைய தூண் (கட்.தொ.);; a small curved plank which connects the pillars and entablature. [கொடும் + கால்.]

கொடுங்கால்	கொடுங்கால்2 koḍuṅgāl, பெ.(n.) ஈன்றவுடன் எழுந்து நிற்கும் கன்றின் வளைந்த முன்கால், bentforeleg of the calf. [கொடும் + கால்.]
கொடுங்காலம்	கொடுங்காலம் koḍuṅgālam, பெ.(n.) கொடுமையான காலம்; a time of death, scarcity, drought general suffering - oppression, cruelly. [கொடுமை + காலம்.]
கொடுங்காறல்	கொடுங்காறல் koḍuṅgāṟal, பெ.(n.) சுதுப்பு நாங்காறல் மீன்: horse-mackerel (செ.அக.);. [கொடும் + காறல்.]
கொடுங்கீறு	கொடுங்கீறு koḍuṅāṟu, பெ.(n.) கிழிந்த கீற்று; palm frond mat which is torn. [கொடும் + கீறு.]
கொடுங்கு-தல்	கொடுங்கு-தல் koḍuṅgudal, 11 செ.கு.வி.(v.i.) கொடுகு-தல் பார்க்க: see kodugu-. [கொடுகு → கொடுங்கு.]
கொடுங்குழை	கொடுங்குழை koḍuṅguḻai, பெ.(n.) வளைந்த காதணி; twisted ear-ornament, one of sixteen kinds of ear-ornament. [கொடு + குழை,]
கொடுங்குளம்	கொடுங்குளம் koḍuṅguḷam, பெ.(n.) குமரி மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Kanyakumari Dt. [கொடும் + குளம்.]
கொடுங்குன்றம்	கொடுங்குன்றம் koḍuṅguṉṟam, பெ.(n.) இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலுள்ள பிரான்மலை (தேவா.);; Piranmalai, a hill and a town in the Ramanathapuram Dt. [கொடும் + குன்றம்.]
கொடுங்கூற்று	கொடுங்கூற்று koḍuṅāṟṟu, பெ.(n.) கொடிய நமன்; god of death, Yama. [கொடும் + கூற்று.]

கொடுங்கை	கொடுங்கை koḍuṅgai, பெ.(n.) 1.மடித்த கை; folded arm. "மன்னர் மன்னவன் கொடுங்கைமேற் றுயின்றனள்" (நைடத. கான்புகு 21);. 2. வீடு முதலியவற்றின் வெளிப்புறம் நீண்டு வளைந்துள்ள உறுப்பு; curved cornice or projection on the sides or front of a building, car, etc. "மரகதக் கொடுங்கை சுற்றமைய வைத்தனன்"(தணிகைப்பு.வள். 12);. 3. கொடுமை (யாழ்ப்.);; severity, harshness, oppression. கொடுங்கை [கொடும் + கை.]
கொடுங்கைத்தாடி	கொடுங்கைத்தாடி koḍuṅgaittāḍi, பெ.(n.) நீண்டு வளைந்த தாடி (வின்.);; a long, rounded beard. [கொடுங்கை + தாடி.]
கொடுங்கையூர்	கொடுங்கையூர் koḍuṅgaiyūr, பெ.(n.) சென்னை மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Chennai Dt. [கொடுங்கை + ஊர்.]
கொடுங்கொடிச்சிலை	கொடுங்கொடிச்சிலை koḍuṅgoḍiccilai, பெ.(n.) மஞ்சட்கல்; yellow ochre. [கொடும் + கொடி + சிலை.]
கொடுங்கோடாசூரி	கொடுங்கோடாசூரி koḍuṅāḍācūri, பெ.(n.) அகத்தியர் செய்த நஞ்சுமுறிநூல்; a treatise on poisons with their antidotes and treatment compiled by Agastiya (சா.அக.);. [கொடும் + கோடா + சூரி.]
கொடுங்கோபிச்சிலை	கொடுங்கோபிச்சிலை koḍuṅāpiccilai, பெ.(n.) 1. ஒருவகை மஞ்சள்நிறக் கல் (வின்.);; a kind of yellow stone. 2. சுண்ணாமபுக்கல்; lime-stone. [கொடுங்கோபி + சிலை.]

கொடுங்கோல்	கொடுங்கோல் koḍuṅāl, பெ.(n.) முறை (நீதி); தவறிய அரசாட்சி (lit., curved sceptre);; unjust or unrighteous rule, despotic government, tyranny opp. to Cergõl. "கொடுங்கோ லுண்டுகொல்" (சிலப்.23:111);. [கொடுமை + கோல்.] செம்மை நேர்மை; கொடுமை வளைவு;முறை தவறிய ஆட்சி கொடுங்கோல். Qöm (StäGohironolulg866); koguri-köva-y-urukk; Glu.(n); & 556 mismsuns; spreading hogweed (சா.அக.);. [கொடுங்கோவை + உருக்கி.]
கொடுங்கோள்	கொடுங்கோள் koḍuṅāḷ, பெ.(n.) புறம்பே வசைகூறல், speak reproachfully behind the back, back biting. [கொடும் + கோள்.]
கொடுங்கோளூர்	கொடுங்கோளூர்1 koḍuṅāḷūr, பெ.(n.) 1. சேர நாட்டிலிருந்த ஒரு பழைய தலைநகரம்; a capital city in Céra kingdom. 2. கழறிற்றறிவார் என்னும் சேரநாட்டு மன்னரான சிவனடியாரின் தலைநகரம்; capital city of the Saiva Saint and king of the céra country. [கடும் + கோ - கடுங்கோ + வேள் + ஊர் - கடுங்கோவேளூர் கொடுங்கோவேளூர் → கொடுங்கோளூர் (கொ.வ.); கடுங்கோ என்பது சேரர்களின் இயற்பெயர். இதில் அகரமுதல் கொகர முதலாகத் திரிந்ததால் கடுங்கோ → கொடுங்கோ எனத் திரிந்தது. இருங்கோவேள் என்பது இருங்கோள் எனத் திரிந்தது போன்று கொடுங்கோவேள் → கொடுங்கோள் + ஊர் எனத் திரிந்தது.] மேற்குக் கடற்கரையில் அமைந்துள்ள சேரமானின் தலைநகர். இப்பொழுது கொடுங்கலூர் எனப்படுகிறது. கொடுங்கோளூர்2 koḍuṅāḷūr, பெ.(n.) கேரள மாநிலத்தில் பகவதியம்மனைக் கண்ணகியாக வழிபடும் ஊர்; a place in Kēraḷa where Bhagavadi is worshipped as Kannagi. (சதாசிவ பண்டாரத்தாரின் பிற்காலச் சோழர் வரலாறு ப.106);. [கொடும் + கோளூர்.]
கொடுங்கோன்மை	கொடுங்கோன்மை koḍuṅāṉmai, பெ.(n.) செங்கோன்மையின் கோடுதல் தன்மை (நேர்மையற்ற ஆட்சி);; unrighteous rule. opp. to cengonmai.
கொடுசூரி	கொடுசூரி koḍucūri, பெ.(n.) கொடுசூலி பார்க்க;see kodu-šūli. [கொடு + சூலி → சூரி.]
கொடுசூலி	கொடுசூலி koḍucūli, பெ.(n.) கடுஞ்சினத்தள்; cruel, wicked woman, as Kāli. [கொடு + சூலி + சூரி.]

கொடுசூலித்தனம்	கொடுசூலித்தனம் koḍucūlittaṉam, பெ.(n.) மிக்க கடுஞ்சினத்தன்மை (உ.வ.);; extreme wickedness or cruelty applied to women. [கொடுஞ்சூலி + தனம்.]
கொடுஞ்சி	கொடுஞ்சி koḍuñji, பெ.(n.) கொடிஞ்சி பார்க்க;see kodinji. "பூண்ட பொன்னுகக் கொடுஞ்சி...... கடுஞ்செல லாழித் திண்டேர்" (பெருங், உஞ்சைக். 48:15);. [கொடி → கொடிஞ்சி → கொடுஞ்சி.]
கொடுஞ்சுரம்	கொடுஞ்சுரம் koḍuñjuram, பெ.(n.) 1. நஞ்சுச்சுரம்; malignant fever. 2. கடுங்காய்ச்சல்; high degree of fever (சா.அக.);. [கொடும் + சுரம்.]
கொடுஞ்சூரி	கொடுஞ்சூரி koḍuñjūri, பெ.(n.) 1. கொடியவன்; wickedman. 2. கொடுசூரி (வின்.); பார்க்க;see kodu-suri. [கொடுமை + சூரி.]
கொடுஞ்சொல்	கொடுஞ்சொல் koḍuñjol, பெ.(n.) வன்சொல்; rude language harsh speech. [கொடு → கொடும் + சொல்.]
கொடுஞ்சொறி	கொடுஞ்சொறி koḍuñjoṟi, பெ.(n.) விலங்குகளுக்குக் காணுஞ் சொறிநோய்வகை; mango, scab or itch in animals. [கொடும் + சொறி.]
கொடு-த்தல்	கொடு-த்தல் koḍuttal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) ஈதல்; to give to gift, to grant. [கொள் → கொடு.] கொடுத்தலும் பலவகைப்படும். அவை, வழக்கத்திற் கொடுத்தல், உரிமையிற் கொடுத்தல், அச்சத்தில் கொடுத்தல் பாவனையிற் கொடுத்தல், உவகையிற் கொடுத்தல் வெகுளியிற் கொடுத்தல், அவலத்தில் கொடுத்தல் முதலியன [ஆறு. நன். 298] [வரை.சொ.க.].

கொடுத்துவை	கொடுத்துவை1 koḍuttuvaittal, 4 செ. குன்றாவி.(v.t.) 1. நம்பிக்கையாய் ஒருவரிடம் பொருளை வைத்தல்; to entrust or charge with. 2. எதிர்பாராத வாய்ப்புப்பெறுதல்; to get unexpected chance. குபேரன் பட்டணம் கொள்ளையானாலும் கொடுத்து வைக்காதவனுக்கு ஏதுமில்லை (பழ);. [கொடுத்து + வை-.] கொடுத்துவை2 koḍuttuvaittal, பெ.(n.) 4 செ.கு.வி. (v.i.); முற்பயனால் உதவுதல்; to be lucky, உன்னைத் திருமணம் செய்து கொள்ள அவனுக்குக் கொடுத்து வைக்கவில்லை. [கொடுத்து + வை-.]
கொடுத்துவைத்தது	கொடுத்துவைத்தது koḍudduvaiddadu, பெ.(n.) நற்பேறு; luck. [கொடுத்து + வைத்தது.]
கொடுத்துவைத்தவன்	கொடுத்துவைத்தவன் koḍuttuvaittavaṉ, பெ.(n.) நற்பேறு அடைபவன்; lucky person. [கொடுத்து + வைத்தவன்.]
கொடுதலை	கொடுதலை koḍudalai, பெ.(n.) பணம் முதலியன செலுத்தகை (இ.வ.);; giving paying. [கொடு + தலை]
கொடுதலைமடிப்பு	கொடுதலைமடிப்பு koḍudalaimaḍippu, பெ.(n.) கொடுமுடிச்சு பார்க்க;see kodu-mudiccu. [கொடுதலை + மடிப்பு.]
கொடுதலைமுடிச்சு	கொடுதலைமுடிச்சு koḍudalaimuḍiccu, பெ.(n.) கொடுமுடிச்சு1பார்க்க;see kodu-mudiccu. [கொடுதலை + முடிச்சு.]
கொடுதலைவிற்பூட்டு	கொடுதலைவிற்பூட்டு koḍudalaiviṟpūḍḍu, பெ.(n.) கொடுதலை முடிச்சு பார்க்க: see kodutalai. Mudiccu. [கொடுதலை + விற்பூட்டு.]

கொடுதி	கொடுதி koḍudi, பெ.(n.) 1. மரவாணி (யாழ்ப்.);; peg for fastening a tenon in a mortise. 2. மடிப்புத்தொழில்; folding work (இரு.நூ.);. ம. கொடுதி. [கொடு → கொடுதி.] கொடுதி koḍudi, பெ.(n.) வழிபடும்தெய்வத்திற்குத் தரும் காணிக்கைப் பொருள், காணிக்கைத் தரும் விழா; a ceremony of making offerings to the village deity. மறுவ,கொடை, பருவம், நன்மை. [கொடு-கொடுதி]
கொடுந்தமிழ்	கொடுந்தமிழ் koḍundamiḻ, பெ.(n.) செந்தமிழ் நாட்டைச் சூழ்ந்திருக்கும் நிலங்களில் வழங்கும் தமிழ்மொழி (நன்.273, உரை);; Tamil dialects current in regions surrounding Centamilnādu. ம. கொடுந்தமிழ். [கொள் (கொண்); கொடு : வளைவு, வளைவான கொடும் + தமிழ் - கொடுந்தமிழ் : செந்தமிழினின்று திரிந்த தமிழ் (வ.மொ.வ.7);.] இலக்கணம் நிரம்பிய சிறந்த செப்பமான தமிழ் செந்தமிழ், அது திரிந்தது கொடுந்தமிழ், செம்மை நேர்மை, கொடுமை வளைவு, செங்கோல், கொடுங்கோல் என்னுஞ் சொற்களை நோக்குக.
கொடுந்தமிழ்நாடு	கொடுந்தமிழ்நாடு koḍundamiḻnāḍu, பெ.(n.) கொடுந்தமிழ் பேசப்படுவனவாகிய தென்பாண்டி, குட்டம், குடம், கற்கா, வேணாடு, பூழி, பன்றி, அருவா, அருவாவடதலை, சீதம், மலாடு, புனனாடு என்னும் பன்னிருநிலங்கள் (நன். 273, உரை);;(தொல்.சொல் 400. சேனா.);; regions where kogun-tamil is spoken, 12 in number, viz., Ten-pāndi, Kuttam, Kugam, Karka, Vēnāgu. Pūḷi, Panri, Aruvā, Aruvā-Vagatala, Cidam, Malāgu, Punanāgu. Cenavaraiyar giving Pongar-nādu and Olinadu, instead of Venadu and Punanādu. [கொடுந்தமிழ் + நாடு.] தொல்காப்பியர் காலத்தில் இவையெல்லாம் செந்தமிழ் நிலமே. பிற்காலத்தில் செந்தமிழ் நிலப்பரப்பு மிகச் சுருங்கிய பின்னர் இப் பன்னிரண்டும் கொடுந்தமிழ்நாடு எனக் கணக்கிடப்பட்டன - பாவாணர் (தமிழ் வரலாறு 1967 ப.46);.
கொடுந்தலை	கொடுந்தலை koḍundalai, பெ.(n.) வளைந்த தலை. [கொடு → கொடும் + தலை.]
கொடுந்தலைப்பாறை	கொடுந்தலைப்பாறை koḍundalaippāṟai, பெ.(n.) கொடிய பார்வையுடைய பாறைமீன்; a kind of fish having wild sight (மீன்.பிடி.தொ.);. [கொடும் + தலை + பாறை.]
கொடுந்தலைப் பொருவா	கொடுந்தலைப்பொருவா koḍundalaipporuvā, பெ.(n.) அறுவிரல் நீளமும், பொன்மை கலந்த வெண்ணிறமும் உள்ள கடல்மீன்வகை; anchovy. a sea-fish, silvery, tinged with gold, attaining 6 inches in length. [கொடும் + தலை + பொருவா.]

கொடுந்தறி	கொடுந்தறி koḍundaṟi, பெ.(n.) வளைந்த முளைக்கோல்; curved marking stick. "செங்கேழ் வட்டஞ் சுருக்கிக் கொடுந்தறிச் சிலம்பி வானூல்" (நெடுநல்.58);. [கொடும் + தறி.]
கொடுந்தாள்	கொடுந்தாள் koḍundāḷ, பெ.(n.) கோடியிருந்த தாள்; bended leg. கொடுந்தாள் அலவன். [கொடும் + தாள்.]
கொடுந்திண்ணை	கொடுந்திண்ணை koḍundiṇṇai, பெ.(n.) சுற்றுத்திண்ணை; a curved raised floor or veranda either out side or inside of the house (கட்.தொ.);. [கொடும் + திண்ணை.]
கொடுந்துயர்	கொடுந்துயர் koḍunduyar, பெ.(n.) மிக்க துயரமாகிய இறப்பு; death. "குரவர்க் குற்ற கொடுந்துயர் கேட்டு"(மணிமே.3:18);. [கொடுமை + துயர்.]
கொடுந்துன்பம்	கொடுந்துன்பம் koḍunduṉpam, பெ.(n.) 1. தாங்கவொண்ணாத் துயரம்; unbearable suffering. 2. புண்ணால் ஏற்பட்ட பெருந்துன்பம்; grievous hurt (சா.அக.);. [கொடும் + துன்பம்.]
கொடுந்தொழில்	கொடுந்தொழில் koḍundoḻil, பெ.(n.) கொடுமையான செய்கை; cruel deed. [கொடுமை + தொழில்.]
கொடுந்தொழிலாளன்	கொடுந்தொழிலாளன் koḍundoḻilāḷaṉ, பெ.(n.) 1. கொடுஞ்செய்கையுள்ளவன்; lit, one given to cruel deeds. 2. எமன்; Yama "கொடுந்தொழி லாளன் கொன்றனன் குவிப்ப"(மணிமே. 6.100);. [கொடும் + தொழிலாளன்.]
கொடுநஞ்சு	கொடுநஞ்சு koḍunañju, பெ.(n.) 1.கொல்லுந்தன்மையுள்ள நஞ்சு; fatal poison, venom. 2. வெள்ளை வைப்புநஞ்சு. (வின்.);; a mineral poison. [கொடு → கொடும் + நஞ்சு.]
கொடுநா	கொடுநா koḍunā, பெ.(n.) சித்திரமூலம் என்னும் மூலிகை; leadwort(சா.அக.);. மறுவ. கொடுவேலி. [கொடு + (நாவி); →நா.]

கொடுநாக்கு	கொடுநாக்கு koḍunākku, பெ.(n.) கருநாக்கு; vile tongue (karunakku);. [கொடு + நாக்கு.]
கொடுநாக்கெறி-தல்	கொடுநாக்கெறி-தல் koḍunākkeṟidal, பெ.(n.) 2 செ.கு.வி. (v.i.); நாக்கைச் சப்புக் கொட்டல்; to beat the tongue against the palate. [கொடு + நாக்கு + எறி-.]
கொடுநாவி	கொடுநாவி koḍunāvi, பெ.(n.) கொடுவேலி, சித்திரமூலம்; plumbago genus. [கொடு + நாவி.] இது மூவகைப்படும்; மருத்துவக் குணம் உடையது [சா.அக.].
கொடுநீபம்	கொடுநீபம் koḍunīpam, பெ.(n.) மஞ்சட் கடம்பு; yellow cadamba (சா.அக.);. [கொடு + நீபம்.]
கொடுநீர்	கொடுநீர் koḍunīr, பெ.(n.) கழுதையின் சிறுநீர்; ass's urine (சா.அக.);. [கொடு + நீர்.]
கொடுநுகம்	கொடுநுகம் goḍunugam, பெ.(n.) 1.நுகத்தடி; yoke. "கொடுநுக நுழைந்த கணைக்கா லத்திரி" (அகநா. 350);. 2. கலப்பை; plough. 3. மகம் பார்க்க;see magam. [கொடு + நுகம்.]
கொடுநோய்	கொடுநோய் koḍunōy, பெ.(n.) மாட்டுநோய் வகை; a disease of cattle. [கொடு + நோய்.]
கொடுப்பக்குழி	கொடுப்பக்குழி koḍuppakkuḻi, பெ.(n.) குமரி மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Kanyakumari Dt. [கொடுப்பு + குழி - கொடுப்புக்குழி → கொடுப்பக்குழி.]

கொடுப்பரளை	கொடுப்பரளை koḍupparaḷai, பெ.(n.) வாய்நோய் வகை; a disease of the mouth. [கொடு + பரளை.]
கொடுப்பனை	கொடுப்பனை koḍuppaṉai, பெ.(n.) கொடுப் பனவு பார்க்க;see kodu-p-panavu. [கொடு + பனை.]
கொடுப்பு	கொடுப்பு1 koḍuppu, பெ.(n.) 1.கதுப்பு: jaw including cheek (சா.அக.);. 2. கடைவாய்; region in the mouth near molar teeth. [கொள் (கொண்); → கொடு : வளைவு. வளைவான கொடு → கொடுப்பு குறடுபோன்ற கதுப்பு (அலகு); (வ.மொ.வ.1); கொடுப்பு2 koḍuppu, பெ.(n.) 1.கொடுக்கை; giving. 2. விளையாட்டாக அடிக்கை (வின்.);; playful dealing of blows. ம. கொடுப்பு. [கொடு → கொடுப்பு.]
கொடுப்புப்பல்	கொடுப்புப்பல் koḍuppuppal, பெ.(n.) 1. மெல்லும் பல்; molar teeth. 2. கடைவாய்ப் பல்; grinders (சா.அக.);. [கொடு → கொடுப்பு + பல்.]
கொடுப்புப்பீறி	கொடுப்புப்பீறி koḍuppuppīṟi, பெ.(n.) கன்னத்திற்கும் தாடைக்கும் இடையே யுண்டாகும் ஒரு சிலந்தி; cancer arising between the cheeck and the jaw (சா.அக.);. [கொடு → கொடுப்பு + பீறி.]
கொடுப்புலியார்	கொடுப்புலியார் koḍuppuliyār, பெ.(n.) கள்ளர்குடிப் பட்டப்பெயர்களுள் ஒன்று (கள்ளர் சரித்.ப.98);; a caste title of Kallars. [கொடும் + புலி + ஆர். கொடும்புலி → கொடுப்புலி.]
கொடுப்பை	கொடுப்பை koḍuppai, பெ.(n.) பொன்னாங்காணி (மலை.);; sessile plant, a plant. growing in damp places. ம. கொடுப்பை, [கொடுப்பு → கொடுப்பை.]

கொடுப்பைத்தைலம்	கொடுப்பைத்தைலம் koḍuppaittailam, பெ.(n.) பொன்னாங்கண்ணித் தைலம்; medicated oil prepared with sessile plant as chief ingredient (சா.அக.);. மறுவ, கொடுபைநெய். [கொடுப்பை + தைலம்.] இது மூளைக்குக் குளிர்ச்சியைத் தரும்.
கொடுப்பைநெய்	கொடுப்பைநெய் koḍuppainey, பெ.(n.) பொன்னாங்கண்ணி நெய்; a medicated ghee prepared with dry sessile plant mixed with other ingredients (சா.அக.);. மறுவ. கொடுபைக்கிருதம் [கொடுப்பை + நெய்.]
கொடுபச்சை	கொடுபச்சை koḍubaccai, பெ.(n.) 1. பொன்னாங்கண்ணி; sessile plant. 2. ஒரு வகை மீன்; a fish (சா.அக.);. [கொடு + பச்சை.]
கொடுபடு-தல்	கொடுபடு-தல் koḍubaḍudal, பெ.(n.) 20 செ.கு.வி.(v.i.); கடன் முதலியன செலுத்தப்படுதல்; to be discharged or paid, as a debt, to be returned, as borrowed article. [கொடு + படு-. படு-து.வி.]
கொடுபாடு	கொடுபாடு koḍupāḍu, பெ.(n.) கொடுதலை (இ.வ.); பார்க்க;see kodu-talai. [கொடு + பாடு.]
கொடுபோ-தல்	கொடுபோ-தல் koḍupōtal, பெ.(n.) 8 செ.குன்றாவி.(v.t.); கொண்டு செல்லுதல்; to carry. "தன்பொருள் கொடுபோந் தென்ன" (கந்தபு. ஆற்று.30);. [கொடு + போ-.]
கொடும்பகல்	கொடும்பகல் goḍumbagal, பெ.(n.) நண்பகல் (இ.வ.);; mid-day. [கொடும் + பகல்.]
கொடும்பறை	கொடும்பறை koḍumbaṟai, பெ.(n.) கண்கள் வளைந்த பறை; a drum with a curved central spot. "கொடும்பறைக் கோடியர் கடும்புடன் வாழ்த்தும்" (மதுரைக்.523);. [கொடும் + பறை.]

கொடும்பனி	கொடும்பனி koḍumbaṉi, பெ.(n.) கடும்பனி; severe cold, frost. [கொடும் + பனி.]
கொடும்பனிக்காலம்	கொடும்பனிக்காலம் koḍumbaṉikkālam, பெ.(n.) பனி மிகுந்துள்ள கும்ப, மீன மாதங்கள் (பிங்.);; the months of Masi and Panguni, season of heavy dews. [கொடும் + பனி + காலம்.]
கொடும்பாடன்	கொடும்பாடன் koḍumbāḍaṉ, பெ.(n.) கொடியவன்; cruel man, "கண்ணறையன் கொடும்பாட னென்றுரைக்க வேண்டா" (தேவா. 670:9);. [கொடும்பாடு → கொடும்பாடன்.]
கொடும்பாடு	கொடும்பாடு koḍumbāḍu, பெ.(n.) 1. கொடுமை, துன்பம்; cruelty, severity, hardship. "கோவலர் வாழ்க்கையோர் கொடும்பா டில்லை" (சிலம் 15:1121);. 2. மாறுபாடு; perversit. "கொடும்பா டறியற்க வெம்மறிவு" (பரிபா:2:76);. [கொடுமை + பாடு – கொடும்பாடு.]
கொடும்பாதகம்	கொடும்பாதகம் goḍumbātagam, பெ.(n.) 1. அல்நயன், அறக்கேடு (அநீதி);, injustice. 2. கொடிய ஏய்ப்பு (வஞ்சனை); deceit. [கொடும் + பாதகம்.]
கொடும்பாவி	கொடும்பாவி1 koḍumbāvi, பெ.(n.) 1.கொடுஞ் செயற்காரன்; heinous sinner. "பயமெனுமோர் கொடும்பாவிப் பயலே" (அருட்பா,vi. தான் பெற்ற.17);. "கொடும்பாவியானாலும் கொண்ட மாமியார் வேண்டும்" - பழ. 2. எதிர்ப்பைத் தெரிவிக்கும் வகையில் தெருவில் இழுத்துச் சென்று எரிக்கும் உருவம்; effigy (as a protest.);. கொடுமைக்காரனுக்குக் கொடும்பாவி எரித் தார்கள் (உ.வ.);. [கொடும் + பாவி.] கொடும்பாவி2 koḍumbāvi, பெ.(n.) பஞ்ச முதலியன உண்டான காலங்களில் அவை தீரும்படி, ஊர்த்தெருக்களிற் கட்டியிழுத்துக் கொளுத்தப்படும் வைக்கோரலுருவம் (உ.வ.);; straw effigy representing the most heinous sinner, dragged through the village streets in time of drought and then burnt to expiate public crime and bring rain. [கொடுமை + பாவி – கொடும்பாவி.]

கொடும்பாவை	கொடும்பாவை koḍumbāvai, பெ.(n.) கொடும்பாவி2;see kodum-pāvi. [கொள் → கொடு → கொடுமை → கொடும் + பாவை.]
கொடும்பாளூர்	கொடும்பாளூர் koḍumbāḷūr, பெ.(n.) புதுக்கோட்டைச் சீமையில் உள்ள வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க ஒருர்; a village in Pudukkottai state noted for its historical interest. "கோனாட்டுக் கொடிநகரங் கொடும்பாளூர்"(பெரியபு. இடங்கழி.);. [கொடும்பை (குளம், நீர்நிலை); + ஆளூர் கொடும்பையாளூர் கொடும்பாளூர்.] பெரிய நீர்நிலைகள் அமைந்திருந்தமையால் பிற்காலத்தில் கொடும்பாளூர் என்றும் வழங்கி இருக்கலாம். கி.பி.768-815-இல் பராந்தக நெடுஞ்செழியனால் எழுதப்பட்ட வேள்விக்குடிச் செப்பேட்டில் 'கொடும்பாளூர்' என்று குறிப்பிட்டுள்ளதை ஒப்பு நோக்கலாம்.
கொடும்பாளூர் அரையர்	கொடும்பாளூர் அரையர் koḍumbāḷūraraiyar, பெ.(n.) கள்ளர்குடிப் பட்டப்பெயர்களுள் ஒன்று (கள்ளர்சரித்.ப.98);; a caste title of Kallars. [கொடும்பாளூர் + அரையர்.]
கொடும்பு	கொடும்பு1 koḍumbu, பெ.(n.) கொடுமை; cruelty, severity. [கொள் → (கொண்); கொடு : வளைவு, வளைவான. கொடு → கொடுமை = வளைவு, தீமை, கடுமை. கொடு → கொடும்பு : கொடுமை); கொடும்பு2 koḍumbu, பெ.(n.) 1. சிம்பு; small fibrous rising on a surface of thread or string. 'வெண்சிறு கடுகளவும் கொடும்பில்லை யாம்படி தீற்றி' (மலைபடு 24, உரை);. 2. தவிட்டுப்பொடி (இ.வ.);; bran. 3. முறுக்கு மிகுதியான கயிறு; highly twisted rope (மீன்.பி.டி.தொ.);. [கொடு → கொடும்பு.]
கொடும்புராயர்	கொடும்புராயர் koḍumburāyar, பெ.(n.) கொடும்பாளூர் அரையர் பார்க்க;see kodumpalur-araiyar. [கொடும்பை → கொடும்பு + அரையர்.]
கொடும்புரி	கொடும்புரி koḍumburi, பெ.(n.) 1. கொடி முறுக்கு பார்க்க;see kodi-murukku. 2. கடுஞ்சூழ்ச்சி (வின்.);; deep-laid plot. [கொடும் + புரி.]
கொடும்புலி	கொடும்புலி koḍumbuli, பெ.(n.) 1. அரிமா (சிங்கம்); (உரி.நி.);; lion. 2. மடங்கல் (சிங்கராசி);; leo, a constellation of the zodiac. [கொடும் + புலி.]

கொடும்பேதி	கொடும்பேதி koḍumbēti, பெ.(n.) 1. மச்சமுனி யென்னும் சித்தன் வசமிருந்த ஒரு கவன குளிகை; animated mercurial pill in possession of a siddha named Maccamuni, for flying in the sky. 2. கொடிய வயிற்றுப்போக்கு; diarrhoea of virulent type, violent purging. 3. கக்கல் கழிச்சல்; cholera (சா.அக.);. [கொடும் + பேதி.]
கொடும்பை	கொடும்பை1 koḍumbai, பெ.(n.) 1. நீர்வீழ்ச்சி(அ.க.நி.);, waterfall. 2. குன்றம் (அக.நி.);; bill, hil-lock. 3. குளம் (அக.நி.);; tank. 4. தூம்பு (சது.);; gutter. drain. 5. தாம்பு (அக.நி.);; rope, halter. 6. பச்சிலைப்பூடுவகை (அக.நி.);; a kind of evergreen shrub with medicinal properties. [குடும்பு + கொடும்பு → கொடும்பை.] கொடும்பை2 koḍumbai, பெ.(n.) 1 கொடும்பாளூர் பார்க்க;see kopumbalur, "கொடும்பை நெடுங்குளக் கோட்டகம்" (சிலப். 11:71);. 2. ஒரு பச்சிலை; a medicineal green leaf. [கொடும்பு → கொடும்பை.]
கொடும்பைத்தியம்	கொடும்பைத்தியம் koḍumbaittiyam, பெ.(n.) 1.கொடிய கிறுக்கு; dangerous lunacy; extreme insanity. 2. ஊறு செய்யும் கிறுக்கு; insanity leading to acts of violence (சா.அக.);. [கொடும் + பைத்தியம்.]
கொடும்பைப்பட்டி	கொடும்பைப்பட்டி koḍumbaippaḍḍi, பெ.(n.) கரூர் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Erode Dt. [கொடும்பை + பட்டி.]
கொடும்போக்கு	கொடும்போக்கு koḍumbōkku, பெ.(n.) வீட்டிற்குத் திரும்பிவருங்கருத்தின்றி வெளியேறுகை (இ.வ.);; departure, as from home, with no intention of returning. [கொடும் + போக்கு.]
கொடுமச்சேறு	கொடுமச்சேறு koḍumaccēṟu, பெ.(n.) கடலடிச்சேறு; mire in the bottem of the sea (மீன்.பி.டி.தொ.);. [கொடும் + அடிச்சேறு - கொடுமடிச்சேறு → கொடுமச்சேறு.]

கொடுமடி	கொடுமடி koḍumaḍi, பெ.(n.) பண்டம் இடுதற்காக வளைத்துக் கட்டிய மடி; cloth at the waist folded to hold things, as in a bag. "கொடுமடி யுடையர் கோற்கைக் கோவலர்" (அகநா. 54:10);. [கொடு + மடி.]
கொடுமணம்	கொடுமணம் koḍumaṇam, பெ.(n.) அணிகலன்களுக்குப் பேர்பெற்ற பழையதோர் ஊர்: an ancient town noted for manufacture of jewellery. "கொடுமணம் பட்ட வினைமா ணருங்கலம்"(பதிற்றுப். 74); [கொடு + மணம்.] கொடூவூர், கொடூர் என்பன கொடையளிக்கப்பட்ட ஊர்களின் பெயர்கள். கொடுமணம் என்பது திருமணக் கொடையாக வழங்கப்பட்ட ஊராகலாம்.
கொடுமணல்	கொடுமணல் koḍumaṇal, பெ.(n.) ஈரோடு மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Erode Dt. [கொடு + மணல்.] கொடு = வளைந்த. ஆற்றங்கரையின் வளைந்த மணல் மேட்டருகில் அமைந்த ஊராகலாம்.
கொடுமரம்	கொடுமரம் koḍumaram, பெ.(n.) 1. வில்; bow. "கொடுமரந் தேய்த்தார்." (கலித். 12);. 2. சிலை (தனு);யோரை (சூடா.);; Sagittarius, a constellation of the zodiac. 3. ஏணிப்பழு; rung of a ladder. "கொடுமரம் பற்றி நெட்டிதண்பொலிந்தும்" (கல்லா. 22.98);. [கொடு + மரம். கொள் → (கொண்); → கொடு : வளைவு.]
கொடுமலையாளம்	கொடுமலையாளம் koḍumalaiyāḷam, பெ.(n.) 1.அரிதிற் பொருள்படும் மலையாள மொழிவகை ; a Malaiyalam dialect considered difficult to be understood. 2. கொடுமலையாளம் பேசும் மலையாள நாட்டுப் பகுதி; that part of Malabar where Kodumalaiyalam is spoken. "கொடுமலை யாளக் குடியிருப்புடையோன்" (மனோன். பாயி.);. [கொடு + மலையாளம் → கொடுமலையாளம் எளிதில் விளங்காத பழமலையாளம் (மலையாள் + அம்);.]
கொடுமன்	கொடுமன் koḍumaṉ, பெ.(n.) 1. சரிவு, சாரல்; slope. 2. கொடுமைக்காரன்; wicked person. [கொடு + அன் - கொடுவன் → கொடுமன்.]
கொடுமனூர்	கொடுமனூர் koḍumaṉūr, பெ.(n.) கடலூர் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Kadalur Dt. [கொடுமன் (சரிவு, சாரல்); + ஊர்.]

கொடுமுடி	கொடுமுடி koḍumuḍi, பெ.(n.) 1.மலையுச்சி; summit of a mountain, peak. 2. உப்பரிகை; terrace or top of a mansion. "கோடுயர் மாடத்துக் கொடுமுடி" (பெருங்.மகத.8:15);. 3. பாண்டிக் கொடுமுடி பார்க்க;see Pāndi-k-kodumudi. [கொடு + முடி.]
கொடுமுடிச்சு	கொடுமுடிச்சு koḍumuḍiccu, பெ.(n.) 1.அவிழ்க்க முடியாத முடிச்சு; hard, inextricable knot. 2. கேடு சூழும் சூழ்ச்சி; malignant plot, vile conspiracy. [கொடு + முடிச்சு.]
கொடுமுடிந்த வழக்கு	கொடுமுடிந்த வழக்கு koḍumuḍindavaḻkku, பெ.(n.) கொடிமுடிந்த வழக்கு பார்க்க;kodi mudinda-valakku. [கொடி → கொடு + முடிந்த + வழக்கு.]
கொடுமுடிப்பூடு	கொடுமுடிப்பூடு koḍumuḍippūḍu, பெ.(n.) கோபுரங்களில் வளர்ந்துள்ள செடிவகை; plants growing in vimanas of temple (சா.அக.);. [கொடுமுடி + பூடு.]
கொடுமுண்டி	கொடுமுண்டி koḍumuṇḍi, பெ.(n.) சொத்தைக்களா (L.);; bushy roundish - leaved sweet thorn. [கொடு + முண்டி.]
கொடுமுறுக்கு	கொடுமுறுக்கு koḍumuṟukku, பெ.(n.) 1. நூலின் மிகச் சுற்றியேறிய முறுக்கு; inextricable twisting of strands or inextricable knots in a string. 2. சிம்பு(பத்துப்.ப. 607, கீழ்க்குறிப்பு);; small fibrous risings on the smooth surface of a string. [கொடு + முறுக்கு.]
கொடுமூலி	கொடுமூலி koḍumūli, பெ.(n.) செங்கொடிவேலி; a runnig plant whose root is a powerful caustic; rose coloured leaved-wort (சா.அக.);. [கொடு + மூலி.]
கொடுமூலை	கொடுமூலை koḍumūlai, பெ.(n.) எளிதில் அறிந்து செல்லக்கூடாத மூலையிடம் (இ.வ.);; out-of the way corner. [கொடு + மூலை.]

கொடுமை	கொடுமை1 koḍumai, பெ.(n.) 1.மாந்தத் தன்மையற்ற கொடுஞ்செயல்; cruelty, tyranny. inhumanity. "கொடுமைபல செய்தன"(தேவா. 945:1);. 2.கடுமை (கந்தபு.பார்.6);; severity, harshness. 3. முருட்டுத்தன்மை; roughness, uncouthness. 4. தீமை; vileness, wickedness. "கூனுஞ் சிறிய கோத்தாயுங்கொடுமை யிழைப்பை" (கம்பரா. மந்திரப். 1);. 5. வேண்டா வார்த்தை (அக.நி.);; harsh words, slander. ம.கொடும. [கொடு → கொடுமை.] கொடுமை2 koḍumai, பெ.(n.) 1.வளைவு (சிலப். 11:20.);; crookedness, obliquity. 2 மனக்கோட்டம்; partiality. "கொடுமையுஞ் செம்மையும்"(பரிபா 4: 50); 3. ஒருபாற்கோடுதல் (நீதிதவறுதல்);; injustice. "கொடியோர் கொடுமை" (தொல்பொருள். 147);.
கொடுமைசொல்(லு)-தல்	கொடுமைசொல்(லு)-தல் koḍumaisolludal, 8 செ.குன்றாவி.(v.t.) தீமை பயக்கும் கொடுஞ் சொற்களைக் கூறுதல் (கொ.வ.);; to speak harsh or cruel words. [கொடுமை + சொல்-.]
கொடுமைத்தானம்	கொடுமைத்தானம் koḍumaittāṉam, பெ.(n.) பிறப்போரைக்கு எட்டாமிடம் (சங்.அக.);; the eigth house from the ascendant. [கொடுமை + தானம். தானம் : இடம்.]
கொடுவரி	கொடுவரி koḍuvari, பெ.(n.) வளைந்த வரிகளையுடைய புலி; lit., that which has curved stripes, tiger. "கொடுவரி வழங்குங் கோடுயர் நெடுவரை" (புறநா. 135:1);. மறுவ. வேங்கை, வரிப்புலி, கொடுவாய். [கொடு(வளைந்த);. + வரி]
கொடுவலை	கொடுவலை koḍuvalai, பெ.(n.) ஒருவகை மீன் வலை; a kind of fishing net (பரத.கலை.சொ.அக);. [கொடு + வலை.]

கொடுவா	கொடுவா1 koḍuvādalkoḍuvarudal, 15 செ.குன்றாவி.(v.t.) கொண்டுவருதல்; to bring. "கொடுவருதி ரிரதமெனக் கூற லோடும்"(கந்தபு தாரக. 31);. [கொண்டு → கொடு + வா-.] கொடுவா2 koḍuvā, பெ.(n.) ஒருவகைமீன்; a kind of fish. [கொடு → கொடுவாய்]
கொடுவாக்குட்டி	கொடுவாக்குட்டி koḍuvākkuḍḍi, பெ.(n.) சிறு கொடுவா மீன்; a kind of small fish (மீன்.பிடி.தொ.);. [கொடுவாய் + குட்டி → கொடுவாக்குட்டி]
கொடுவாஞ்சி	கொடுவாஞ்சி koḍuvāñji, பெ.(n.) கொட்டாஞ்சி; Kottànji, which see (சா.அக.);. [கொடு + வாஞ்சி.]
கொடுவாத்திருக்கை	கொடுவாத்திருக்கை koḍuvāttirukkai, பெ.(n.) ஒருவகைத்திருக்கை மீன்; a kind of fish. [கொடு + வாய் + திருக்கை.] கொடுவாத்திருக்கை

கொடுவாய்	கொடுவாய்1 koḍuvāy, பெ.(n.) 1.வாள் முதலியவற்றின் வளைந்த வாய்; curved or bent edge, as of a bill-hook: "கொவாய்க் குயத்து" (சிலப். 16:30);. 2. குறளை (பிங்.);; tale-bearing, backbiting. 3. பழிச்சொல்; reproach. "கன்னிகா காமியெனுங் கொடுவாய்"(சீகாழித். கொச்சை.31);. 4. ஐந்தடி நீளமும் சாம்பல் நிறமும் உள்ள மீன்வகை (M.M.195.);, cockup, grey, attaining 5ft. in length. 5. புலிவகை (இ.வ.);; a species of tiger. 6. தூங்கும்போது வழியும் எச்சில்: saliva flowing out of mouth during sleep. [கொடு(வளைந்த); + வாய்.] கொடுவாய்2 koḍuvāy, பெ.(n.) கோடைவாய் பார்க்க;see ködai-vāy. [கொடுமை + வாய்.]
கொடுவாய்க்கத்தி	கொடுவாய் கொடுவாய்க்கத்தி koḍuvāykkatti, பெ.(n.) வளைந்த கத்தி; curved knife. [கொடுவாள் + கத்தி - கொடுவாள்கத்தி → கொடுவாய்க்கத்தி.]
கொடுவாயிரும்பு	கொடுவாயிரும்பு koḍuvāyirumbu, பெ.(n.) தூண்டில் முதலியவற்றிலுள்ள இரும்புக் கொக்கி; iron hook, as of an angle. "கொடுவாயிரும்பின் கோளிரை துற்றி"(அகநா. 36:2);. [கொடு(வளைந்த); + வாய் + இரும்பு.]
கொடுவால்முறுக்கு-தல்	கொடுவால்முறுக்கு-தல் koḍuvālmuṟukkudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) வண்டியில் பூட்டிய மாட்டின் வாலை விரைவாகச் செல்வதற்காக முறுக்குதல்; to twist the tail of the ox to drive it fast. [கொடுவால் + முறுக்கு-.]
கொடுவாவல்	கொடுவாவல் koḍuvāval, பெ.(n.) கொடுவாய்4 பார்க்க;see kodu-vāy. [கொடு + வாவல்.]
கொடுவாள்	கொடுவாள் koḍuvāḷ, பெ.(n.) 1.அரிவாள்; amputating knife, bill-hook, sickle. 2. மழு; battle axe. "வலக்கை யஞ்சுடர்க் கொடுவாள் பிடித்தோள்" (சிலப். 23:8);. [கொடு + வாள்.]

கொடுவாளை	கொடுவாளை koḍuvāḷai, பெ.(n.) 1. ஓர் ஆற்று மீன்; a river fish Indian perch. 2. பனையேறி மீன்; nayar fish-lates fish (சா.அக.);. [கொடு + வாளை.]
கொடுவிலார்பட்டி	கொடுவிலார்பட்டி koḍuvilārpaḍḍi, பெ.(n.) தேனி மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Teni Dt. [கொடு + வி(ல்);லார் + பட்டி.]
கொடுவிழுதை	கொடுவிழுதை koḍuviḻudai, பெ.(n.) பெருநெல் வகை (இ.வ.);; a kind of paddy. [கொடு + விழுதை.]
கொடுவினை	கொடுவினை koḍuviṉai, பெ.(n.) முற்பிறவியில் செய்த தீவினை; evil deeds of former births. "கொடுவினையா ரென்றும் குறுகாவடி"(தேவா. 969:2);. [கொடு + வினை.]
கொடுவூர்	கொடுவூர் koḍuvūr, பெ.(n.) இராமநாதபுரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village donated in olden days in Ramanadhapuram Dt. [கொடு + ஊர் - கொடுவூர் (கொடையளித்த ஊர்);.]
கொடுவேலி	கொடுவேலி koḍuvēli, பெ.(n.) சித்திரமூலம் என்னும் கொடி (மலை.);; Ceylon leadwort, climber. மறுவ. அகனாதி, அணிஞ்சகம், அணிஞ்சில், அதிகநாறி, அதிபநிங்கி, அரி, அருணவேலி, அழல், அழற்சூடி, அனல், அனலம், ஆங்காரசத்தி, ஆண்கொடிவேலி, ஆதிமகாமூலி, இலதை வன்னி, உக்கன், உடல்வேதிச்சி, உதகவன், உதங்கன், உமிழ்நீர்பெருக்கி, எழுநா, ஒலிகைச்செடி, கனலி, காணிலம், காரிகை, காரிமை, காரீமை, காவிக்கருப்பி, கானலிந்தரின்கொடி, கூரியவன்னி, கொடிச்சி, கொடிவேர், கொடிவேலி, கொடுவேரி, கோணுங்காகிலம், கோமுச்சிரவல்லி, சத்தி, சதாவேதா, சதாவேதை, சாத்துவாதி, சித்தர்மூலம், சித்திமூலம், சித்திரக்கொடி, சித்திரகம், சிலைமண், சிவம், செருக்கன், சோதி காந்தம், தணலாகினி, தணலாற்றி , தபனகம், தமாகி, தழல், தழற்கொடி தாகம், திகனாதி, திசைநாச்செடி, துவயாக்கினி, நடக்கையறிவாள், நெருப்புமூலி, பகப்பாதி, பாடினம், மகந்தம், வங்கி, வச்சகாரம், வசகம், வசங்கம், வஞ்சகாரம், வறாளம், வன்னி, வனமா, வாளகச்சிகை வெண்கொடிமூலம். [கொடு + வேலி.]
கொடுவை	கொடுவை koḍuvai, பெ.(n.) கெட்டவியல்பு; wicked-ness. 'கொடுவைப் பசுக்களை'(ஈடு 4, 8:4);. [கொடு → கொடுகு. கொடுகுதல் : கொடிதாதல், கொடு → கொடுவை : தீயதன்மை.(வ.மொ.வ.);.]

கொடூர்	கொடூர் koṭūr, பெ.(n.) திருவள்ளூர் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Thiruvallur Dt. கொடு + ஊர் – கொடுவூர் → கொடூர் (கொடையளித்த ஊர்);,]
கொடூரம்	கொடூரம் koṭūram, பெ.(n.) கொடுமை; cruelty, severity, harshness. [கொடு → கொடுரம் → கொடூரம்.]
கொடை	கொடை1 koḍai, பெ.(n.) உயிர், உடம்பு, உறுப்பு முதலிய எல்லாப் பொருளும் கொடுக்கை (தொல். பொருள். 257);; the act of gift as of life body and parts of body. [கொடு → கொடை.] கொடை2 koḍai, பெ.(n.) 1. ஈகை; giving away, as a gift, donation. "இல்லான் கொடையே கொடைப்பயன்" (நாலடி. 65);. இலுப்பை சக்கரைக் கொடையாம் துரைகள் மெச்சின நடையாம் (பழ);. 2. கைக்கொண்ட நிரையை, இரவலர்க்கு வரையாது கொடுக்கும் புறத்துறை; Puram theme of a king distributing liberally to the poor the enemy's cattle captured by him. "உண்டாட்டுக் கொடையென" (தொல், பொருள்.58);. 3. சிற்றூர்த் தெய்வத்திற்கு மூன்று நாள் செய்யும் திருவிழா (G.M.D.I. 117);; three day festival of a village deity. 4. வசவு, திட்டு, அடி, round abuse, round blows. அவள் கொடுத்த கொடை ஏழுசன்மத்திற்குப் போதும். 5. அடி; round blows. [கொடு → கொடை..]
கொடைக்கடம்	கொடைக்கடம் koḍaikkaḍam, பெ.(n.) கொடையாகிய கடமை; charity - giving considered a duty. "கொடைக் கடம்பூண் கொள்கை யனாகி" (பெருங்,நரவாண.8:43);. [கொடை + (கடன்); → கொடை..]
கொடைக்கானல்	கொடைக்கானல் koḍaikkāṉal, பெ.(n.) பழனி மலைத் தொடரின் தென்பால் 7000 அடிக்குமேல் உயரமுள்ள மலைப்பகுதி: the southern ridge of the Palani Hills, more than 7,000 ft. high. 2. கோடைக்கானல் மலையின் உச்சியில் குளிர்ச்சிக்காகத் தங்கும் ஒரு மலைநகர்; a sanatorium at the top of Kōdakkânal. [கோடைக்கானல் → கொடைக்கானல்.] கோடைக்காற்று வீசும் மேற்குத் திசை கோடை எனப்படும்.கோடைக்கானல் என்பது மேற்கு மலைக்காடு எனப் பொருள்படும். கானல் = சோலை, அடர்ந்த காடு.

கொடைக்கை	கொடைக்கை koḍaikkai, பெ.(n.) வீட்டின்முகடு; ridge of a roof. [கொடு → கொடை + கை.]
கொடைசாலி	கொடைசாலி koḍaicāli, பெ.(n.) ஈகையாளன்; a liberal man, banefactor. [கொடை + சாலி. ஒருகா. கொடையாளி → கொடைசாலி (கொ.வ.);.]
கொடைத்தம்பம்	கொடைத்தம்பம் koḍaittambam, பெ.(n.) ஈகத்திற்கு அறிகுறியாக நாட்டு தம்பம்; pillar commemorating one's munificence. [கொடை + தம்பம்.]
கொடைநம்பிகள்	கொடைநம்பிகள் goḍainambigaḷ, பெ.(n.) திருவாய்மொழிக்கு "மனத்தாலும் வாயாலும்" என்னுந் தனியனைப் பாடியவர்; a Vasnavite poet who contributed eulogical preface to one of Tiruvâimolli hymns. [கொடை + நம்பிகள்.]
கொடைநேர்	கொடைநேர்1 koḍainērtal, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) மகளை மணம் செய்துகொடுக்க உடன்படுதல்; to agree to give one's daughter in marriage (இ.வ.);. "ஆர்வுற் றெமர்கொடை நேர்ந்தார்"(கலித். 104:75);. [கொடு → கொடை + நேர்தல்.] கொடைநேர்2 koḍainērtal, 2 செ.கு.வி.(v.i.) சிறுதெய்வத்திற்கு விழா எடுக்கத் தீர்மானித்தல்; to promise or mentally resolve the celebration of a festive worship to a deity. [கொடு → கொடை + நேர்தல்.]
கொடைப்பணக்காரன்	கொடைப்பணக்காரன் koḍaippaṇakkāraṉ, பெ.(n.) மிகுந்த செல்வமுள்ளவன்; man of great wealth. [கொடை + பணக்காரன்.]
கொடைப்பொருள்	கொடைப்பொருள் koḍaipporuḷ, பெ.(n.) கொடுக்கப்படும் பொருள்; material that is gifted. [கொடை + பொருள்.]
கொண்டைபோடு-தல்	கொண்டைபோடு-தல் koṇṭaipōṭudal, 19 செ.கு.வி.(v.i.) கல்வியறிவின்மை, நாகரிகமின்மையைக் குறித்தல்; indicative of an illiterate and uncultured person. இதையெல்லாம் கொண்டை போட்ட ஆளைப்பார்த்துச் சொல் (உ.வ.);. [கொண்டை + போடு-.]

கொடைமடம்	கொடைமடம் koḍaimaḍam, பெ.(n.) வரை வின்றிக் கொடுக்கை (இ.வ.);; unrestricted munificence. "கொடைமடம் படுத லல்லது" (புறநா. 142:5);. [கொடை + மடம். கொடைமடம் : கொடுப்பதில் நேரும் அறியாமையின் வெளிப்பாடு.] யாருக்கு எது எப்போது எக்காரணத்திற்காகத் தருதல் வேண்டும் என்று ஆய்ந்து நோக்காமல், பரிவும் அன்பும் மட்டுமே கருதி உடனே கேட்டதைத் தருதலும், கேளாமலே அதன் பின்விளைவு நோக்காமல் தருதலும் கொடைமடம் எனப்படும்.
கொடைமடம்கடு-தல்	கொடைமடம்கடு-தல் koḍaimaḍamkaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) கொடைமடம் பார்க்க;see kodai madam. [கொடை + மடம் + படு.]
கொடைமுடி	கொடைமுடி koḍaimuḍi, பெ.(n.) சரக்கொன்றை; Indian laburnum. [குடை → கொடை + முடி.]
கொடைமை	கொடைமை koḍaimai, பெ.(n.) கொடைத்தொழில்; munificence "கொடுத்த லெய்திய கொடையமையானும்" (தொல், பொருள்.63);. [கொடு → கொடைமை.]
கொடையாளன்	கொடையாளன் koḍaiyāḷaṉ, பெ.(n.) ஈகையுள்ளவன்; munificent person (இ.வ.); "கோலக்கா மேவுங் கொடையாளா" (அருட்பா. i. விண்ணப். 16);. [கொடை + ஆளன்.]
கொடையாளி	கொடையாளி koḍaiyāḷi, பெ.(n.) கொடையாளன் பார்க்க;see kodai-y-alan. [கொடை + ஆளி. ஒ.நோ. பாட்டாளி.]
கொடையெதிர்-தல்	கொடையெதிர்-தல் koḍaiyedirdal, 2.செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கொடுத்தலை மேற்கொள்ளுதல் (இ.வ.);; to make a gift offering. "குத்தொக வரூஉங் கொடை யெதிர் கிளவி" (தொல்.சொல். 99. இளம்);. 2. கொடுப்பதனை யேற்றல் (இ.வ.);; to accept or receive. "கொடையெதிர் கிளவியெனக் கொள்வோனாகவும்" (இலக்.கொத்.ப.5);. [கொடை + எதிர்.]
கொடையோன்	கொடையோன் koḍaiyōṉ, பெ.(n.) கொடையாளன் (பிங்.); பார்க்க;see kodai-y-alan. [கொடையான் → கொடயோன்.]
கொடைவஞ்சி	கொடைவஞ்சி koḍaivañji, பெ.(n.) போரில் வென்றுகொண்ட பொருளைப் பாடிய பாணர்க்கு அரசன் பரிசாக அளிப்பதைக் கூறும் புறத்துறை (பு.வெ.3,16);; [கொடை + வஞ்சி.]

கொடைவினா	கொடைவினா koḍaiviṉā, பெ.(n.) 1. கொடுக்கும் நோக்கத்தோடு கேட்கும் வினா; a question implying willingness to give as Has he no dress?. 2. அறுவகை வினாக்களிலொன்று; one of the six kinds of interrogation. 'சாத்தற்கு ஆடையில்லையோ என்பது கொடைவினா' (நன்.385, உரை);. [கொடை + வினா.]
கொடைவீரம்	கொடைவீரம் koḍaivīram, பெ.(n.) மிகு கொடையினா லுண்டாகும் வீரம்; heroism, magnanimity created by the exercise of munificence. [கொடை + வீரம்.]
கொண்கன்	கொண்கன்1 koṇkaṉ, பெ.(n.) 1. கணவன்; husband. 2. தலைவன்; hero, leader. 3. நெய்தனிலத் தலைவன்" (திவா.);; hero of maritime tract. [கொள்கு → கொண்கு + அன்.]
கொண்காகிதம்	கொண்காகிதம் koṇkākidam, பெ.(n.) முயற்புல்; hare's tail grass (சா.அக.);. மறுவ. மூகைப்புல்.
கொண்கானம்	கொண்கானம்1 koṇkāṉam, பெ.(n.) மலையொன்றின் பெயர்; a name of a mountain. "பொன்படு கொண்கான நன்னன்' (நற்.391); (புறநா.154,உரை);. [கொண்மூ (மேகம்); → கொண் + கானம்.] கொண்கானம்3 koṇkāṉam, பெ.(n.) ஒரு மலை; Mt. Konkara. "பொன்படு கொண்கான நன்னன்" (நற்.391);. [கொண்மூ (மேகம்); → கொண் + கானம்.]
கொண்ட	கொண்ட1 koṇṭa, வி.எ.(adv.) 1. எடுக்கப்பட்ட; having taken. 2. வாங்கப்பட்ட; received. 3. விலைக்கு வாங்கப்பட்ட; purchased. ம. கொண்ட. [கொள் → கொண் → கொண்ட.] கொண்ட2 koṇṭa, இடை.(part.) ஓர் உவமச்சொல்; a word denoting comparison. "யாழ்கொண்ட விமிழிசை"(கலித்.29:17);. [கொள் → கொண்ட.]

கொண்டக்கரை	கொண்டக்கரை koṇṭakkarai, பெ.(n.) சிறுகரை, small bund. [கொண்டம் + கரை.]
கொண்டக்காரர்	கொண்டக்காரர் koṇṭakkārar, பெ.(n.) பரதவ இனத்தாருள் ஒரு பிரிவினர்; a sub caste of fishermen. [கொண்டை + காரர்.]
கொண்டக்கிரி	கொண்டக்கிரி koṇṭakkiri, பெ.(n.) ஒருவகைப் பண் (யாழ்.அக.);; a kind of musical mode. [கொண்டைக்கிரி → கொண்டக்கிரி.] மேகராகக் குறிஞ்சியின் ஒருவகையாகலாம்.
கொண்டகம்புகு-தல்	கொண்டகம்புகு-தல் goṇṭagambugudal, பெ.(n.) 21 செ.கு.வி. (v.i.); பெருந்திணைத் துறைகளு ளொன்று; one of the themes in love poetry which explains the lust. "கண்டுகளித்துக் கயலுண்கண் நீர்மல்கக் கொண்டகம் புக்காள் கொடியன்னாள்" (பு.வெ.12:3);. [கொண் + அகம் + புகு-.]
கொண்டகரை	கொண்டகரை goṇṭagarai, பெ.(n.) திருவள்ளூர் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Tiruvallur Dt. [கொண்டன் + கரை.]
கொண்டகாரிகுப்பம்	கொண்டகாரிகுப்பம் goṇṭagāriguppam, பெ.(n.) காஞ்சிபுரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Kanjipuram Dt. [கொண்டன் + காரி + குப்பம்.]
கொண்டகி	கொண்டகி goṇṭagi, பெ.(n.) நச்சுவித்துகளைக் கொண்ட மரம்; strychnos nux-vomica (சா.அக.);. [கள் → கண்டு → கண்டகி → கொண்டகி.]
கொண்டகுண்டம்	கொண்டகுண்டம் goṇṭaguṇṭam, பெ.(n.) கொண்டகி பார்க்க: see kondagi. [கண்டு → கண்ட + குண்டம் - கண்டகுண்டம் → கொண்டகுண்டம்.]

கொண்டகுளம்	கொண்டகுளம் goṇṭaguḷam, பெ.(n.) எட்டிமரம் (மலை.);; with a piosonous and very bitter fruit. [கள் → கண்ட + குளம் → கொண்டகுளம்.]
கொண்டங்கி	கொண்டங்கி koṇṭaṅgi, பெ.(n.) காஞ்சிபுரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Kanjipuram Dt. [கொண்டன் + அங்கி. அணங்கு → அணங்கி → அங்கி.]
கொண்டங்குறவான்	கொண்டங்குறவான் koṇṭaṅguṟavāṉ, பெ.(n.) வெண்மை கலந்த சிவப்பு வரியையுடைய ஒரு வகைக் கடல்மீன்; a sea-fish with white and red stripes (சா.அக.);. [கண்டங்கறையன் → கொண்டங்குறவான்.]
கொண்டச்சானி	கொண்டச்சானி koṇṭaccāṉi, பெ.(n.) நஞ்சறுப்பான்; a medicinal creeper. [கண்டம் + சாலி - கண்டசாலி → கொண்டச்சானி.]
கொண்டச்சானிக் கிழங்கு	கொண்டச்சானிக்கிழங்கு koṇṭaccāṉikkiḻṅgu, பெ.(n.) நஞ்சறுக்கும் கிழங்குவகை; root of above creeper. [கண்டம் → சாலி + கிழங்கு.]
கொண்டசமுத்திரம்	கொண்டசமுத்திரம் koṇṭasamuttiram, பெ.(n.) விழுப்புரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Viluppuram Dt. த. கடலன் → Skt. samuttiram. [கொண்டன் + சமுத்திரம்.] இவ்வூரின் பழைய பெயர் கொண்டன்கடலனூர்.
கொண்டசிரம்	கொண்டசிரம் koṇṭasiram, பெ.(n.) 1. கடற்கரையிலுள்ள தாழை; sea-weed. 2. செந்தாழை; false tragacanth (சா.அக.);. மறுவ. கொந்தாழை. [கண்டல் + சிரம் – கொண்டசிரம்.]
கொண்டஞ்சேரி	கொண்டஞ்சேரி koṇṭañjēri, பெ.(n.) திருவள்ளூர் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Tiruvallur Dt. [கொண்டன் + சேரி.]

கொண்டடை	கொண்டடை1 koṇḍaḍaidal, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) பகுதிபகுதியாகக் கூரைவேய்தல்; to cover the sloping roof (with Ölas); in part by part (கட்.தொ.);. [கொண்டு (பகுதியாகக் கொண்டு); + அடை-.] கொண்டடை2 koṇḍaḍai, பெ.(n.) கூரைவேயும் போது பகுதி பகுதியாகக் கட்டப்படும் ஒரு பகுதி: a portion tied at the time of covering the roof with olas (கட்.தொ.);. [கொண்டு (பகுதியாகக் கொண்டு); + அடை.]
கொண்டதும்பை	கொண்டதும்பை koṇṭadumbai, பெ.(n.) மலைத் தும்பை; stooping toombay (சா.அக.);. மறுவ. கவிழ்தும்பை. [கொண்டை + தும்பை.]
கொண்டப்பநாயக் கன்பட்டி	கொண்டப்பநாயக்கன்பட்டி koṇṭappanāyakkaṉpaṭṭi, பெ.(n.) சேலம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Salem Dt. [கொண்டப்பன் + நாயக்கன் + பட்டி.]
கொண்டப்பனை	கொண்டப்பனை1 koṇṭappaṉai, பெ.(n.) பனைமடலில் தீ மூட்டும் விழா; a festival of fire using palm leaves. மறுவ. காந்தம்பனை, கூந்தற்பனை. [குண்டம் → கொண்டம் + பனை.] கொண்டப்பனை2 koṇṭappaṉai, பெ.(n.) 1. ஈர்ப்புப் பனை; hill arecanut palm. 2.மலைப்பனை; hill toddy palm. 3. குடைப்பனை; umbrella palm (சா.அக.);. [கொண்டை + பனை.]
கொண்டபாகம்	கொண்டபாகம் koṇṭapākam, பெ.(n.) 1. நிறை சுமை; full weight. 2. பொறுக்கக்கூடிய சுமை; weight which one could bear (சா.அக.);. [குண்டைபாகம் → கொண்டபாகம்.]
கொண்டபாடு	கொண்டபாடு koṇṭapāṭu, பெ.(n.) கோட்பாடு; opinion, belief. 'நெறியன்றி ஒருவர் தம்மை மனத்தின்கட் கொண்டக்கால் அக்கொண்ட பாட்டினின்றும் மீட்டுத் தெருட்டுதல்' (பழ.37, உரை);. [கொண்ட + பாடு.]

கொண்டபாரம்	கொண்டபாரம் koṇṭapāram, பெ.(n.) நிறை சுமை: full load (யாழ்.அக.);. [கொள் → கொண்ட (நிறைந்த); + பாரம்.]
கொண்டபாளையம்	கொண்டபாளையம் koṇṭapāḷaiyam, பெ.(n.) ஊர்ப்பெயர்; name of a place. [கொண்டன் + பாளையம்.]
கொண்டம்	கொண்டம்1 koṇṭam, பெ.(n.) குறிஞ்சா; an edible and medicinal creeper. [குண்டம் → கொண்டம்.] கொண்டம்2 koṇṭam, பெ.(n.) மேட்டுநிலத்தில் பாய்ச்சுதற்காகத் தேக்கிய நீர்நிலை; small reservoir formed by damming a river or channel for irrigating field on a high level. [குண்டம் → கொண்டம்.] கொண்டம் koṇṭam, பெ.(n.) கால்வாயின் குறுக்குத் தடுபபு: middle check in the channel. [கெழள்-கொண்டம்]
கொண்டம்பட்டி	கொண்டம்பட்டி koṇṭambaṭṭi, பெ.(n.) கோவை மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Kovai Dt. [கொண்டன் + பட்டி.]
கொண்டமங்கலம்	கொண்டமங்கலம் koṇṭamaṅgalam, பெ.(n.) காஞ்சிபுரம் மாவட்டத்துச் சிற்றுார்; a village in Kanjipuram Dt. [கொண்டன் + மங்கலம்.]
கொண்டமாந்தம்	கொண்டமாந்தம் koṇṭamāndam, பெ.(n.) குழந்தைகளுக்குண்டாகும் ஒருவகை மாந்த நோய்; indigestion in children due to derangement of the three humours in the system (சா.அக.);. [கண்டல் → கொண்டல் → கொண்ட + மாந்தம்.]

கொண்டயனேரி	கொண்டயனேரி koṇṭayaṉēri, பெ.(n.) சிவகங்கை வட்டத்தில் சோழபுரம் கோயிலுக்கு வழங்கப்பட்ட ஏரி; a lake donated to the temple, at Cholapuram in Sivagangai Dt. "துடையனூர் முட்டத்து திருச்சேரலூரும் அமண்புரத்ததூரும் கொண்டைய னேரியும்"(S.I.I. XXVI.526);. [கொண்டயன் + ஏரி.]
கொண்டராங்கி கீரனூர்	கொண்டராங்கி கீரனூர் koṇṭarāṅgiāraṉūr, பெ.(n.) திண்டுக்கல் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Dindukkal Dt. [கண்டீரக்கோ → கண்டிரங்கோ → கொண்டரங்கோ. கொண்டராங்கி + கீரனூர்.]
கொண்டல்	கொண்டல்1 koṇṭal, பெ.(n.) 1.கொள்ளுகை; taking. "உணங்கற் றலையிற் பலிகொண்ட லென்னே"(தேவா. 614:5); 2. மேகம் (இ.வ.);; cloud. "கொண்டல் வண்ணா குடக்கூத்தா" (திவ். திருவாய்,8:5,6); 3. மழை (ஞான. 43:14, உரை);; rain. 4. மேழவோரை, மேடராசி (சாதகசிந். காலநிக. 24);; aries a constellation of the zodiac. 5. கொண்டற்கல் பார்க்க;see kondar-kall(சங்.அக.);. 6. மகளிர் விளையாட்டுவகை; a girls' game. [கொள் → கொண்டு → கொண்டல்.] கொண்டல்2 koṇṭal, பெ.(n.) 1. கீழ்காற்று (இ.வ.);; east wind. "கொண்டன்மாமழை பொழிந்த….. துளி" (புறநா. 34:22);. 2. காற்று (பிங்; wind. 3. கிழக்கு; east. [குள் → குணக்கு (கிழக்கு); → குண்டல் → கொண்டல்.]
கொண்டல்தொவகரை	கொண்டல்தொவகரை goṇṭaltovagarai, பெ.(n.) கிழக்கிலிருந்து மேற்காய்ச் செல்லும் கடல் நீரோட்டம்; under water current in sea which passes from east to west (மீன்.பிடி.தொ.);. [கொண்டல்2 → (தொகுவரை); தொவகரை (கொ.வ.);.]
கொண்டல்நீர்	கொண்டல்நீர் koṇṭalnīr, பெ.(n.) கிழக்கிலிருந்து மேற்காய் வரும் கடல்நீரோட்டம்; under water current in sea that passes from east to west (மீன்.பிடி.தொ.);. [கொண்டல் + நீர்.]
கொண்டல் மிதி-த்தல்	கொண்டல் மிதி-த்தல் koṇṭalmididdal, 4 செ. குன்றாவி (v.t.) தீ மிதித்தல்; fire walking (யாழ்.அக.);. [கொண்ட + மிதி. கொண்டல் : நெருப்பு.. கொண்டல்3 பார்க்க;see kordal3.]

கொண்டல்மேனி	கொண்டல்மேனி koṇṭalmēṉi, பெ.(n.) நீலத் தாமரை; blue lotus (சா.அக.);. [கொண்டல் + மேனி.]
கொண்டல்வண்ணன்	கொண்டல்வண்ணன் koṇṭalvaṇṇaṉ, பெ.(n.) மேகநிறமுடையவன்; Visnu as the cloud-coloured. "கொண்டல் வண்ணனை" (திவ். அமலனாதி.10);. [கொண்டல் + வண்ணன்.]
கொண்டலடித்தல்	கொண்டலடித்தல் koṇḍalaḍittal, பெ.(n.) மகளிர் விளையாட்டிலொன்று: a kind of woman's play. [கொண்டல் + அடித்தல்.]
கொண்டலவ்வம்	கொண்டலவ்வம் koṇṭalavvam, பெ.(n.) இலவங்கப்பட்டை (சா.அக.);; wild cinnamon, cassia lignia or cassia bark. [கொண்டை + இலவங்கம் - கொண்டையிலவங்கம் → கொண்டலவ்வம்.]
கொண்டலாங்குப்பம்	கொண்டலாங்குப்பம் koṇṭalāṅguppam, பெ.(n.) விழுப்புரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Villuppuram Dt. [கொண்டலான் + குப்பம்.]
கொண்டலாத்தி	கொண்டலாத்தி1 koṇṭalātti, பெ.(n.) 1. கொண்டையை அசைக்கும் ஒரு குருவி; கொண்டலாத்தி mountain bulbul with crest erected at will. 2. சிவப்புக் கொண்டலாத்தி; red-whiskered bulbul. 3. கொண்டைக் குருவி; crested bird. 4. புழுக்கொத்தி; a large kind of crested bird (சா.அக.);. [கொண்டை + கிளாறு → கொண்டைலாறு → கொண்டலாத்தி (கொ.வ.);.] கொண்டலாத்தி2 koṇṭalātti, பெ.(n.) கொண்டைக் கிளாத்தி என்னும் மீன்வகை; a kind of fish. ம. கொண்டலாத்த;தெ. கொண்டலாடி. [கொண்டை + (கிளர்த்தி); லாத்தி→கொண்டைலாத்தி → கொண்டலாத்தி (கொ.வ.);.]
கொண்டலுப்பு	கொண்டலுப்பு koṇṭaluppu, பெ.(n.) கறுப்புப்பு; black salt (சா.அக.);. [கொண்டல் + உப்பு.]

கொண்டலை	கொண்டலை koṇṭalai, பெ.(n.) 1. கொண்டல் மரம்; sea side Indian oak. 2. சமுத்திரக் கடம்பு பார்க்க;see samuttira-k-kadambu. [கொண்டல் → கொண்டலை.]
கொண்டவலை	கொண்டவலை koṇṭavalai, பெ.(n.) கொண்டை வலை பார்க்க;see kondai-valai. மறுவ. இருவலை. [கொண்டை → கொண்டவலை (கொ.வ.);.]
கொண்டவன்	கொண்டவன் koṇṭavaṉ, பெ.(n.) 1. பொருளைப் பெற்றுக் கொண்டவன்; one who receives the material. 2. கணவன்; husband. கொண்டவன் தன்பக்கம் இருந்தால் கூரையேறிச் சண்டையிடலாம் (பழ);. ம. கொண்டவன்;பட. கொண்டம. [கொள் → கொண்டு → கொண்டவன்.]
கொண்டவன் கொடுத்தவன்	கொண்டவன் கொடுத்தவன் koṇḍavaṉkoḍuttavaṉ, பெ.(n.) கொண்டான் கொடுத்தான் பார்க்க;see kondān-koduttān. [கொண்டவன் + கொடுத்தவன்.]
கொண்டவாக்கம்	கொண்டவாக்கம் koṇṭavākkam, பெ.(n.) காஞ்சிபுரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Kanjipuram Dt. [கொண்டன் + (பாக்கம்); வாக்கம்.]
கொண்டவாகை	கொண்டவாகை koṇṭavākai, பெ.(n.) கொண்டைவாகை பார்க்க;see kondai-vagi. [கொண்டைவாகை → கொண்டவாகை (கொ.வ);.]
கொண்டற்கல்	கொண்டற்கல் koṇṭaṟkal, பெ.(n.) கொண்டற் சிலை பார்க்க;see kondar-cilai (சா.அக.);. [கொண்டல் + கல்.]
கொண்டற்சிலை	கொண்டற்சிலை koṇṭaṟcilai, பெ.(n.) மந்தாரச் சீலை; a species of black stone (mineral); thought capable of converting camphor into copper (சா.அக.);. [கொண்டல் + சிலை.] இதனால் கற்பூரம் செம்பாகும் எனக் கருதினர்.

கொண்டற்பகை	கொண்டற்பகை goṇṭaṟpagai, பெ.(n.) காற்று; wind, air as enemy of clouds or rain (சா.அக.);. [கொண்டல் + பகை.]
கொண்டா	கொண்டா koṇṭā, பெ.(n.) ஆந்திரப்பிரதேசம் விசாகப்பட்டிணம், திரு (ஸ்ரீ);காகுளம் மாவட்டங்களில் 40000 பழங்குடிமக்கள் பேசும் திராவிட மொழி. கூயி, கூவி மொழிகளுடன் தொடர்புடையது; a Dravidian language spoken by tribals in Višakapattinam, Srikakulam districts of Andhra Pradesh. [குன்று → தெ கொண்டா(மலை, மலைவாழ்மக்களின் மொழி.] இந்தக்"கொண்டா" மொழிபற்றிக் காண்க: Sanford B. Steever(Ed.); The Dravidian Languages; 1998. London, Routledge see Ch.1X (pp.241-269);: "Konda" by Bh. Krishnamurthi and Brett A. Bentham.
கொண்டாச்சான்	கொண்டாச்சான் koṇṭāccāṉ, பெ.(n.) ஒட்டை lasto Lmit55;see offai-maram. |குண்டு கொண்டு ஆச்சான்)
கொண்டாட்டக்காரன்	கொண்டாட்டக்காரன் kongata-k-karam, பெ.(n) 1. மகிழ்ச்சியுள்ளவன்; cheerful man, 2. தோழன்; companion. [கொண்டாட்டம் + காரன்.]
கொண்டாட்டம்	கொண்டாட்டம்1 koṇṭāṭṭam, பெ.(n.) 1.பொழுது போக்கு; pastime. 2. சிறப்பு நிகழ்ச்சி; celebration. விடுதலைநாள் கொண்டாட்டம். 3. திருவிழா; festival. கடை கெட்ட மூளிக்குக் கோபம் கொண்டாட்டம் (பழ);. ம. கொண்டாட்டம்; க., து. கொண்டாட;தெ. கொண்டாடமு. [கொள் → கொண் → கொண்டு + ஆட்டம் ஆடு → ஆட்டம். (எதையேனும் கையில் கொண்டு அல்லது வெற்றி கொண்டு ஆடுதல்);.] கொண்டாட்டம்2 koṇṭāṭṭam, பெ.(n.) 1. கொண்டாட்டு; joy. 'காதலன் கொண்டாட்டத்தாலே களித்து'(சீவக. 229,உரை);. 2. களிப்பு; delight. [கொண்டு + ஆட்டம்.] மகிழ்ச்சிக்குரிய இனிய நினைவை அல்லது நிகழ்ச்சியை மனத்துட் கொண்டு ஆடுதல். ஒன்றனை அல்லது ஒருவரைத் தலைமேற் கொண்டு ஆடுதல்.

கொண்டாட்டு	கொண்டாட்டு koṇṭāṭṭu, பெ.(n.) 1. கொள்கை; policy. 2. சீராட்டு; civilities, great attention to a guest. 3.பாரட்டல்; praise, appreciation, fond ling. Caressing. "கொண்டாட்டும் குலம்புனைவும்" (திவ்.திருவாய்.4,9:3);. [கொண்டு + ஆட்டு.]
கொண்டாடல்	கொண்டாடல் koṇṭāṭal, பெ.(n.) 1. கொண்டாடுதல்; celebrate. 2. பேயாடல்; dancing through the influence of devils (சா.அக.);. [கொண்டு + ஆடல்.]
கொண்டாடு-தல்	கொண்டாடு-தல் koṇṭāṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கூடிக்குலவுதல்; to enjoy a person's society. 2.பாராட்டுதல் (இ.வ.);; to praise. "கொண்டாடுதல் புரியாவரு தக்கன்" (தேவா.908:9);. 3. விழா முதலியன கொண்டாடுதல்; celebrating a festival. 4. பலர் அறியும்படி தெரிவித்தல்; claim; சொத்துக்கு உரிமை கொண்டாட வந்துவிட்டான் (உ.வ.);. ம. கொண்டாடுக;க.,தெ.,து.கொண்டாடு: துட. கொண்டார். [கொண்டு + ஆடு.]
கொண்டாபுரம்	கொண்டாபுரம் koṇṭāpuram, பெ.(n.) திருவள்ளூர் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Tiruvallur Dt. [கொண்டான் + புரம்.]
கொண்டாரணியம்	கொண்டாரணியம் koṇṭāraṇiyam, பெ.(n.) நுழைய முடியாத பெருங்காடு; thick impenetrable forest. "கொண்டாரணியமான இடம்". [கள் → (முள்); → கண்டு → கொண்டு + ஆரணியம். ஆரணியம் : காடு → அரண் → அரணியம் → ஆரணியம்.]
கொண்டாழி	கொண்டாழி koṇṭāḻi, பெ.(n.) நிலத்தின் பெயர்; name of a land. இறையிழிச்சின நிலம் தேவதானம் கொண்டாழி என்னும் பழம்படி நிலம் ஐஞ்சும் (S.I.I. XXII, 389);. [ஒருகா. கொண்டன் + வாழி.]

கொண்டான்	கொண்டான்1 koṇṭāṉ, பெ.(n.) 1.கொண்டவன் பார்க்க (இ.வ.);;see kondavan. "கொண்டானிற்றுன்னிய கேளிர் பிறரில்லை" (நான்மணி.56);. 2. கொண்டல் பார்க்க;see kondal. 3. ஒரு விளையாட்டு; a kind of play. [கொண்டவன் → கொண்டான்.] கொண்டான்2 koṇṭāṉ, பெ.(n.) தமிழை இழித்துக்கூறிய குயக்கொண்டான்; kuya-k-köndan, who under estimated Tamil by making false remarks. [குயக்கொண்டான் → கொண்டான் (முதற்குறை); கொண்டான்மார் பார்க்க;see kondanmar.]
கொண்டான்கொடுத்தான்	கொண்டான்கொடுத்தான் koṇḍāṉkoḍuttāṉ, பெ.(n.) கொண்டுங் கொடுத்தும் மணத்தொடர்பு செய்தோர்; persons who have entered into matrimonial alliance by the marriage of their sons and daughters in exchange. மறுவ விழைவர் (சம்பந்தி);, உறவாடி. [கொண்டவன் + கொடுத்தவன் → கொண்டான் கொடுத்தான்.] பழ: 'கொண்டானும் கொடுத்தானும் ஒண்ணு;இந்தக் கலியாணத்தைக் கூட்டி வைத்தவன் வாயில் மண்ணு'.
கொண்டான்மார்	கொண்டான்மார் koṇṭāṉmār, பெ.(n.) 1. காட்டிக் கொடுப்பவர்; இரண்டகர்; traitors. 2. நம்பவைத்து ஏய்ப்பவர்கள்; cheats, deceivers. 3. இரண்டகம் சேய்வோர்; betrayers; treacherous people. மறுவ.ஐந்தாம்படை, இரண்டகர், காட்டிக்கொடுப்பவர், கோடரிக்காம்பு, கருங்காலி. [குயக்கொண்டான் → கொண்டான் + மார் - கொண்டான்மார் (முதற்குறை);.] குயக்கொண்டான் என்பவன் தமிழனாய் இருந்தும் தமிழ்மீதும் தமிழினத்தின் மீதும் சிறிதும் பற்றும் பரிவும் இல்லாமலும் தமிழ் வரலாறு தமிழர் வரலாறு ஆகியவற்றின் உண்மை நிலைகளை யுணராமலும் '"ஆரியம் நன்று தமிழ் தீது" என முற்றிலும் வேண்டுமென்றே உண்மைக்குப் புறம்பாகத் தமிழைத் தாழ்த்தியுரைத்தான். தமிழுக்கும் தமிழினத்துக்கும் இரண்டகம் செய்தான். நன்றி கெட்ட இவன் பெயரை, நன்றி கெட்டுத் தன்னினத்தைத் தானே காட்டிக் கொடுக்கும் அனைவர்க்கும் ஆள்வது வழக்கமாயிற்று. இவன் ஒரு குயக்கொண்டான் என்றும் பேசலாயினர். இதன் பலர்பால் வடிவம் கொண்டான்மார். குயக்கொண்டானின் இழிசெயலை, "ஆரியம் நன்று தமிழ்தீது என்றுரைத்த காரியத்தாற் காலக்கோட் பட்டானை" என்னும் வெண்பாவாலும் அறியலாம்.

கொண்டானடித்தல்	கொண்டானடித்தல் koṇḍāṉaḍittal, பெ.(n.) ஒருவகை விளையாட்டு; a kind of game. "கொண்டனடிக்கிறாக்" (நந்தனார் சரித்திரம்);. [கொண்டான் + அடித்தல்.]
கொண்டானடி-த்தல்	கொண்டானடி-த்தல் koṇḍāṉaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) மகிழ்ச்சியால் தடுத்தாடுதல்; to dance in merriment. "பேயெழும்பி யெழும்பிக் கொண்டானடிக்க" (இராமநா. உயுத்.78);. [கொண்டான் + அடி-.]
கொண்டி	கொண்டி1 koṇṭi, பெ.(n.) 1.பிறர் பொருளைக் கொள்ளுகை; getting possession of somebody else's property "நெஞ்சு நடுக்குறூஉக் கொண்டி மகளிர்" (மதுரைக்.583);. 2. களவு; theft. "கொண்டி யிலே பிடியுண்டு" (ஈடு.7,7:2);. 3. கொள்ளை; plunder "கொண்டியும் பெரிதென"(புறநா.78:6.);. ம. கொண்டி,கொள்ள; க.கொள்ளெ;தெ.கொல்ல. [கொள் → கொண் → கொண்டி (வே.க.166);.] கொண்டி2 koṇṭi, பெ.(n.) கப்பம்; tribute. "கொண்டி வேண்டுவ னாயின்"(புறநா.51.6);. மறுவ திறை. [கொள் → கொண்டி (வே.க.199);.] கொண்டி3 koṇṭi, பெ.(n.) மிகுதி
கொண்டிக்கடுக்கன்	கொண்டிக்கடுக்கன் koṇḍikkaḍukkaṉ, பெ.(n.) காதணிவகை; a kind of ear-ring. [கொண்டி + கடுக்கன்.]
கொண்டிக்கதவு	கொண்டிக்கதவு koṇṭikkadavu, பெ.(n.) குடுமிக்கதவு; door that turns on projecting pins at the corners. [கொண்டி + கதவு.]

கொண்டிக்கல்	கொண்டிக்கல் koṇṭikkal, பெ.(n.) தாழ்வாரம் அமைக்கச் சுவரில் பொருத்தப்படும் கல்; a stone fixed to the wall to form a sloped roof (சா.அக.);. [கொண்டி + கல்.]
கொண்டிக்காரன்பட்டி	கொண்டிக்காரன்பட்டி koṇṭikkāraṉpaṭṭi, பெ.(n.) தேனி மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Theni Dt. [கொண்டிக்காரன் + பட்டி.]
கொண்டிக்காவல்	கொண்டிக்காவல் koṇṭikkāval, பெ.(n.) ஊர்ப்பொதுவிலிருந்து புன்செய் புறம்போக்குகளுக்குப் போடப்படும் காவல்; a guarding system for the dry waste land of the village for which expenses are met by it own fund. [கொண்டி + காவல்.] கொண்டி என்பது பகைவர் நாட்டிலிருந்து கொள்ளையடித்து வந்த பொருள்களைக் குறிக்கும். அவற்றைக் காப்பது பொதுக்கடமையானது போன்று ஊர்ப்பொது நிலதைக்காப்பதும் அதே சொல்லால் அழைக்கப்படுவதாயிற்று.
கொண்டிச்செட்டிப்பட்டி	கொண்டிச்செட்டிப்பட்டி koṇṭicceṭṭippaṭṭi, பெ.(n.) நாமக்கல் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Namakkal Dt. [கொண்டி + செட்டி + பட்டி.]
கொண்டிசொல்(லு)-தல்	கொண்டிசொல்(லு)-தல் koṇṭisolludal, 8 செ. குன்றாவி.(v.t.) கொண்டிபேசு-தல் பார்க்க;see kondi-p-pesu-. [கொண்டி + சொல்(லு);-.]
கொண்டித்தனம்	கொண்டித்தனம் koṇṭittaṉam, பெ.(n.) அடங்காத தன்மை; insubordination. [கொண்டி + தனம்.]
கொண்டித்தொட்டி	கொண்டித்தொட்டி koṇṭittoṭṭi, பெ.(n.) கொண்டித்தொழு பார்க்க;see kondit-t-tolu. [கொண்டி + தொட்டி.]
கொண்டிப்பணம்	கொண்டிப்பணம் koṇṭippaṇam, பெ.(n.) ஆடுமாடுகள் பட்டி மேய்தலுக்கு இடும் தண்டம்; fine imposed for graying cattle in prohibited area (வின்.);. [கொண்டி + பணம்.]

கொண்டிப்பாறை	கொண்டிப்பாறை koṇṭippāṟai, பெ.(n.) ஒருவகை மீன்; a kind of fish. [கொண்டி + பாறை.]
கொண்டிபேசு-தல்	கொண்டிபேசு-தல் koṇṭipēcudal, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. பகைமையால் கொடுமை பேசுதல்; speak ill of any one out of ill-feeling. 2. கோட்சொல்லுதல்; to tell tales. 3. குறை கூறுதல்; to point out one's defect. 4. குற்றம் சுமத்திப் பேசுதல்; to accuse. |கொண்டி + பேசு-.]
கொண்டிமகளிர்	கொண்டிமகளிர் goṇṭimagaḷir, பெ.(n.) 1.சிறை பிடிக்கப்பட்ட மகளிர் (இ.வ.);; captive women. "கொண்டி மகளி ருண்டுறை மூழ்கி" (பட்டினப். 246);. 2. பரத்தையர் (இ.வ.);; prostitutes. "வண்டிற்றுறக்குங் கொண்டி மகளிரை" (மணிமே. 18:109);. [கொண்டி + மகளிர்.]
கொண்டிமாடு	கொண்டிமாடு koṇṭimāṭu, பெ.(n.) பட்டிமாடு; stray cattle. [கொண்டி + மாடு.]
கொண்டிமேய்-தல்	கொண்டிமேய்-தல் koṇṭimēytal, 2 செ.கு.வி.(v.i.) பட்டி மேய்தல்; to graze stealthily in prohibited areas. [கொண்டி + மேய்-.]
கொண்டியம்	கொண்டியம் koṇṭiyam, பெ.(n.) 1. குறளை; calumny, back - biting (பிங்.); 2.புறங்கூறல்; asperse, slander. 3.பொய்ச்சொல்; falsehood, lie. க. கொண்டெய;தெ. கொண்டெமு. [கொள் → கொண்டி (வளைவு); → கொண்டியம்.]
கொண்டியாரம்	கொண்டியாரம் koṇṭiyāram, பெ.(n.) 1. நிந்தை மொழி; invective. 2 பிறர் செயலில் தலையிடுகை; meddling. 3. செருக்கு; haughtiness. 4. சிறப்பு; elegance. ம.கொண்டியாரம்; க. கொண்டய;தெ. கொண்டெமு. [கொண்டி + ஆரம் (சொல்லாக்க ஈறு);.]

கொண்டியோட்டி	கொண்டியோட்டி koṇṭiyōṭṭi, பெ.(n.) கொண்டித் தொழுவுக்குப் பட்டிமாட்டைச் செலுத்துவோன்; (G.T.D.i.241); impounder of stray cattle. [கொண்டி + ஒட்டி.]
கொண்டிலாத்தி	கொண்டிலாத்தி koṇṭilātti, பெ.(n.) கொண்டலாத்தி பார்க்க;see kondalätti. மறுவ. கொண்டைக் கிளர்த்தி, கொண்டிலான். [கொண்டைலாத்தி → கொண்டலாத்தி → கொண்டிலாத்தி (கொ.வ.);.]
கொண்டிலான்	கொண்டிலான் koṇṭilāṉ, பெ.(n.) கொண்டலாத்தி பார்க்க;see kondalatti. ம. கொண்டிலான்;தெ. கொண்டலாடி. [கொண்டை → கொண்டில் + ஆன்.]
கொண்டின்னி	கொண்டின்னி koṇṭiṉṉi, பெ.(n.) தும்பை (சங்.அக.);; black gaub. [கொண்டி – தேள்கொடுக்கு, நஞ்சு, கொண்டி + தின்னி (நஞ்சு முறிப்பது);.]
கொண்டு	கொண்டு1 koṇṭu, பெ.(n.) 1. முதல்; from beginning with. "அடியிற்கொண்டு முடிகாறும்" (இறை. 3:45);. 2. குறித்து (இ.வ.);; towards, in the direction of. "குடதிசைக் கொண்டு" (சிலப்.10:34);. [கொள் → கொண்டு.] கொண்டு2 koṇṭu, இடை.(part.) 1. மூன்றாம் வேற்றுமைச் சொல்லுருபு (பி.வி.6, உரை);; a sign of the instrumental case. வாள்கொண்டு மரத்தை அறுத்தார்கள். 2. அசைநிலை; expletive. "எனக்குமுன் றனக்குங் கொண்டு" (திருவிளை. நரிபரி. 83);. ம, து. கொண்டு. [கொள் → கொண்டு.]
கொண்டுகட்டுவணிகம்	கொண்டுகட்டுவணிகம் goṇṭugaṭṭuvaṇigam, பெ.(n.) பண்டங்களை மலிந்தபோது வாங்கிக் கட்டி, விலையேறின காலத்தில் விற்கை; trading in articles bought cheap in retail and stored up awaiting a favourable market. [கொண்டு + கட்டு + வணிகம்.]

கொண்டுகடவோம்	கொண்டுகடவோம் goṇḍugaḍavōm, வி. (v.) கைக்கொண்டு செலுத்துவோம்; to pay at own risk. "இப் பொன்கொண்டு கடவோம்" (தெ.கல் தொ.12. கல்.71);. [கொள் → கொண்டு + கடவு + ஓம் (ஓம் : தன்மைப் பன்மை ஈறு);.]
கொண்டுகண்மாறு-தல்	கொண்டுகண்மாறு-தல் goṇṭugaṇmāṟudal, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) நட்புக்கொண்டு புறக்கணித்தல் (இ.வ.);; to make friends and then ignore. "கொண்டுகண் மாறல் கொடுமையிற் றுவ்வாது" (முது காஞ்.37);. [கொண்டு + கண் + மாறு.]
கொண்டுகூட்டல்	கொண்டுகூட்டல் koṇṭuāṭṭal, பெ.(n.) மருந்துப்பொருள்களை நன்கு அறிந்து அதன் பின் பயன்படுத்துதல் அல்லது சேர்த்தல்; using or mixing up ingredients after studying the drug well (சா.அக.);. [கொண்டு + கூட்டல்.]
கொண்டுகூட்டு	கொண்டுகூட்டு koṇṭuāṭṭu, பெ.(n.) 1. எண் வகைப் பொருள்கோளுள் செய்யுளின் அடிகள் பலவற்றிலும் உள்ள சொற்களைப் பொருளுக்கு ஏற்றவிடத்தில் எடுத்துக் கூட்டிப் பொருள் கொள்ளு முறை; mode of construing a stanza in which words are appropriately transposed to arrive at the proper meaning, one of eight poru!-k-ol "கோப்புடை மொழிகளை ஏற்புழி யிசைப்பது கொண்டு கூட்டே" (நன். 418);. 2. உடன்படு; accept. [கொண்டு + கூட்டு.] தெங்கங்காய் போலத் திரண்டுருண்ட பைங்கூந்தல் வெண்கோழி முட்டை யுடைத்தன்னை மாமேனி யஞ்சனத் தன்ன பசலை தணிவாமே வங்கத்துச் சென்றார் வரின் என்னும் பாடலுள் வங்கத்துச் சென்றார்வரின், அஞ்சனத்தன்ன பைங்கூந்தல் உடையானது மாமேனி மேல் தெங்கங்காய் போலத் திரண்டுருண்ட கோழி வெண் முட்டை யுடைத்தன்ன பசலை தணிவாம் எனக் கூட்டுவது கொண்டுகூட்டாம்.
கொண்டுகூற்று	கொண்டுகூற்று koṇṭuāṟṟu, பெ.(n.) அயலார் நேரிற் சொல்வதாகக் கூறும் மொழி (இ.வ.);; direct speech. 'கொண்டுகூற்றாகக் கூறப்படுவனவும்' (தொல்.பொருள்.115, உரை);. [கொண்டு + கூற்று.]
கொண்டுகொடு-த்தல்	கொண்டுகொடு-த்தல் goṇḍugoḍuttal, பெ.(n.) 4 செ. குன்றாவி.(v.t.); பெண்ணைக் கொண்டுங் கொடுத்தும் மணவுறவு கொள்ளுதல்; to give and take in marriage as a girl.
கொண்டுகொடுப்பனை	கொண்டுகொடுப்பனை goṇḍugoḍuppaṉai, பெ.(n.) பெண்ணைக் கொண்டுங் கொடுத்துஞ் செய்யும் திருமண வுறவு; giving and taking a girl in marriage in exchange,. மறுவ. எதிர்பெண். [கொண்டு + கொடுப்பனை.]

கொண்டுகொடுப்பு	கொண்டுகொடுப்பு goṇḍugoḍuppu, பெ.(n.) கொண்டு கொடுப்பனை பார்க்கவும்;see kondu-. Koduppanai. [கொண்டு + கொடுப்பு.]
கொண்டுசெலுத்து-தல்	கொண்டுசெலுத்து-தல் koṇṭuseluddudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தடைபல கடந்து செயலை முடிவுவரை நடத்துதல்; carry to completion though with difficulty, to succeed against odds. 2. ஆளுவம் செய்தல் (நிருவகித்தல்);; to be able to manage. [கொண்டு + செலுத்து-.]
கொண்டுணி	கொண்டுணி koṇṭuṇi, பெ.(n.) கோட் சொல்வோன்; slanderer. மறுவ.குண்டுணி. [கொள் → கோள் → கொண்டு → கொண்டுணி.]
கொண்டுதலைக்கழிதல்	கொண்டுதலைக்கழிதல் koṇṭudalaikkaḻidal, பெ.(n.) தலைவன் தலைவியை உடன்கொண்டு போதலைக் கூறும் அகத்துறை; theme describing the elopement of the hero with his lady-love (தொல்பொருள்.);. [கொண்டு + தலை + கழிதல்.]
கொண்டுநடத்து-தல்	கொண்டுநடத்து-தல் koṇḍunaḍaddudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1.கொண்டுசெலுத்து-தல் பார்க்க;Kondu-seluttu-. 2. கொடுக்கல் வாங்கல்; to do banking business. [கொண்டு + நடத்து-.]
கொண்டுநிலை	கொண்டுநிலை koṇṭunilai, பெ.(n.) குரவைக் கூத்தில் தலைவனது வரைவு வேண்டிப்பாடும் பாட்டு (இ.வ.);; Kuravai song praying for the hero's union in wedlock with the heroine. "என்றியாங் கொண்டு நிலைபாடி யாடுங் குரவையை" (சிலப் : 24. இறுதிப்பாட்டுமடை.); மறுவ. திருமணம், மன்றல், மணம், வரைவு, கலியாணம். [கொண்டு + நிலை.]
கொண்டுநிலைக் கூற்று	கொண்டுநிலைக்கூற்று koṇṭunilaikāṟṟu, பெ.(n.) இகந்துபடாமல் தலைமகனைத் தாங்கிக் கூறுந் தோழியின் சொல்; words of encouragement by the heroine's maid, dissuading the hero from desperate action. 'இதனைக் கொண்டுநிலைக் கூற்றென்று சொல்வது' (இறை.9, உரை);. [கொண்டு + நிலை + கூற்று.]
கொண்டுநிலைகூறல்	கொண்டுநிலைகூறல் koṇṭunilaiāṟal, பெ.(n.) மடல் விலக்கிற்குரிய கிளவிகளு ளொன்று (அகப்.9,26);; words dissuading a hero from serious action. {கொண்டு + நிலை + கூறல்.]

கொண்டுபோ-தல்	கொண்டுபோ-தல் koṇṭupōtal, 8 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. எடுத்துக்கொண்டு செல்லுதல்; to carry. "கொண்டுபோவான் வந்து நின்றார்" (திவ். பெரியாழ். 2, 2:7);. 2. அழைத்துச் செல்லுதல்; to lead escoort. குருடனை வெளியிற் கொண்டுபோய் விடு. 3. கவர்ந்து செல்லுதல்; to carry away (இ.வ.);. "செங்கண்மால் தான் கொண்டு போனான்" (திவ். பெரியாழ்.3, 8:4);. 4. நடத்துதல்; to conduct. நூலாசிரியர் கதையை விறுவிறுப்பாகக் கொண்டு போயிருக்கிறார். 5. நெறிப்படுத்துதல்; to direct. திரைக்கதையை எப்படிக் கொண்டுபோவதென்று தெரியாமல் இயக்குநர் திணறி இருக்கிறார் (உ.வ.);. [கொண்டு + போ-.]
கொண்டுமிஞ்சு-தல்	கொண்டுமிஞ்சு-தல் koṇṭumiñjudal, 5.செ.குன்றாவி. (v.t.) மிகு வரவு; excess income. 'கொண்டு மிஞ்சிப் போச்சி கொடுக்கல் வாங்கலாச்சி' (கோமாளிப்பாட்டு);. [கொண்டு + மிஞ்சு-.]
கொண்டுமுதல்	கொண்டுமுதல் koṇṭumudal, பெ.(n.) வணிக மூலதனம்; business capital. மறுவ. கொள்முதல். [கொள் → கொண்டு + முதல்.]
கொண்டுமொழி-தல்	கொண்டுமொழி-தல் koṇṭumoḻidal, 2 செ. குன்றாவி.(v.t.) அயலார் சொல்லை அவர் சொல்வதாகவே எடுத்துக் கூறல்; to report a person's speech in direct form. [கொண்டு + மொழி-.]
கொண்டுலங்கம்	கொண்டுலங்கம் koṇṭulaṅgam, பெ.(n.) பேராமுட்டி; fragrant pavonia (சா.அக.);. [கொண்டல் + அங்கம்.]
கொண்டுவந்தவள்	கொண்டுவந்தவள் koṇṭuvandavaḷ, பெ.(n.) அதிகமாகச் சீர் கொண்டுவந்த மருமகள்; the daughter-in-law who brought more money. கொண்டுவந்தவளாக இருப்பதால் மாமியாரைத் திட்டுவதா? (உ.வ.);. [கொண்டு + வந்தவள்.]

கொண்டுவரு-தல்	கொண்டுவரு-தல் koṇṭuvarudal, 15 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. அழைத்து வருதல்; to bring as of a man. நோயாளியை முன்னரே என்னிடம் கொண்டு வந்திருக்கலாம். 2. எடுத்து வருதல் (உ.வ.);; to bring, as of a thing. நான் சொன்ன பொத்தகங்களைக் கொண்டுவந்தாயா?. 3. தீர்மானத்தை முன் வைத்தல்; to bring a motion to an assembly. எதிர்க்கட்சியினர் கொண்டு வந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் தோற்றுப்போயிற்று (உ.வ.);. 4. சட்ட முன்வரைவை அறிமுகப்படுத்துதல்; to bring a bill before the assembly. [கொண்டு + வரு-.]
கொண்டுவலை	கொண்டுவலை koṇṭuvalai, பெ.(n.) மீன்பிடி வலை வகையுளொன்று; a kind of fishing net. [கொண்டு + வலை.] கொண்டுவலை koṇṭuvalai, பெ.(n.) இருபுறமும் கைப்பிடியுள்ள மீன்பிடி வலை; double hold net. [கொண்டு+வலை பிடித்த மீனொடு வலையை இழுத்து வருவதற்கானபிடியுள்ள வலை]
கொண்டுவில்-தல் (கொண்டுவிற்றல்)	கொண்டுவில்-தல் (கொண்டுவிற்றல்) koṇṭuviltalkoṇṭuvirral, 9 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அப்போதைக்கப்போது வணிகத்திற்காகப் பண்டங்களை வாங்கி விற்றல்; to carry on a petty trade by buying and selling things every now and then. "கொண்டு விற்றல் கூலித்தொழில்" (தணிகைப்பு. அகத். 197);. 2. பணவணிகம் முதலியவை செய்தல்; to carry-on money lending business. [கொண்டு + வில்-.]
கொண்டுவிலை	கொண்டுவிலை koṇṭuvilai, பெ.(n.) பண வணிகம் முதலியன; money-lending business, trade etc. [கொண்டு + விலை.]
கொண்டுவிற்றல்	கொண்டுவிற்றல் koṇṭuvirral, பெ.(n.) போட்டி வணிகம், எதிர்ச் செட்டு; competition in trade;buying and selling again directly at a small profit. [கொண்டு + விற்றல்.]
கொண்டூர்	கொண்டூர் koṇṭūr, பெ.(n.) கடலூர் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Kadalur Dt. [குண்டு (குளம்); → கொண்டு + ஊர்.]

கொண்டேசன்	கொண்டேசன் koṇṭēcaṉ, பெ.(n.) சுக்கு (மூ.அக.);; dry ginger. [குன்று + உச்சல் → குன்றுச்சல் → குண்டச்சல் → கொண்டோசன் → கொண்டேசன் (கொ.வ);..]
கொண்டை	கொண்டை1 koṇṭai, பெ.(n.) 1. பெண்களின் ஐம்பான்முடியுள் கூந்தலைத் திரளாகச் சேர்த்துக் கட்டும் முடிவகை; tuft dressing of hair in large coil on the head, one of aimpanmudi of ladies. குடல் கூழுக்கு அழுகிறதாம்; கொண்டை பூவுக்கு அழுகிறதாம் (பழ);. 2. சொருக்கு; dressing of hair by turning up and folding. 3 குழந்தைகளுக்கு உச்சிக்கொண்டை கட்டப் பயன்படும் நார்வளையம்; fibre ring used in dressing the hair of child. 4. பறவைசூட்டு; crest of a bird. 5. ஆணி, பம்பரம் முதலியனவற்றின் குமிழ்த்தலை; head, as of a nall, round top. 6. திமில்; hump. தெ. கொண்டெ; ம. கொண்ட; க. கொண்டே, கொண்டெ; து., குட., பட. கொண்டே; கோத. கொண்ட்; துட. க்விட்;பிரா. கண்ட். [குள் → குண்டு → கொண்டை.] வகைகள்: 1. இடுமுடிக் கொண்டை, 2. முத்துமுடிக் கொண்டை, 3. வளையம்புக் கொண்டை, 4. புரிக்கொண்டை,
கொண்டைஆறு	கொண்டைஆறு koṇṭaiāṟu, பெ.(n.) திண்டுக்கல் மாவட்டம் பழனிமலைப் பகுதியில் உள்ள ஆறு; a river in Palani hill area. [குண்டை → கொண்டை + ஆறு.]
கொண்டைக்கட்டி	கொண்டைக்கட்டி koṇṭaikkaṭṭi, பெ.(n.) வேளாளருள் ஒருவகை; a group of agriculturists. மறுவ. கொண்டைக்கட்டி வேளாளர். [கொண்டை + கட்டி.]
கொண்டைக்கரிச்சான்	கொண்டைக்கரிச்சான் koṇṭaikkariccāṉ, பெ.(n.) உச்சிச் சூட்டுள்ள கரிக்குருவி வகை; hair crested king-crow. [கொண்டை + கரிச்சான்.]

கொண்டைக்காரன்	கொண்டைக்காரன் koṇṭaikkāraṉ, பெ.(n.) 1.தலைமயிரைத் திரளாக முடித்துக் கட்டியவன்; one who wears his hair in a knot. 2. மென்மையுடையவன்; respectable person. 3. செருக்குடையவன்; haughty man. [கொண்டை + காரன்.]
கொண்டைக்காரி	கொண்டைக்காரி koṇṭaikkāri, பெ.(n.) மயிர்க்கொண்டையிட்ட பெண்; a woman having a tuft of hair tied into a coiled knot (சா.அக.);. [கொண்டை + காரி.] கொண்டைக்காரி koṇṭaikkāri, பெ.(n.) பணக்காரி; a wealthy woman. அவள் பெயர் கொண்டைக்காரி (மீனவ.);. மறுவ. தொப்பைக்காரி [கொண்டை+காரி]
கொண்டைக்கிரி	கொண்டைக்கிரி koṇṭaikkiri, பெ.(n.) முல்லைநிலப் பண்வகை (பிங்.);; a secondary melody-type of the mullai class. [கெண்டை + கிரி. ஒருகா. கொண்டைஆகிரி.]
கொண்டைக்கிருட்டி	கொண்டைக்கிருட்டி koṇṭaikkiruṭṭi, பெ.(n.) கொண்டையை அசைக்கும் ஒரு குருவி; mountair bulbul with crust erected at will (சா.அக.);. [கொண்டை + (கிளர்த்தி); கிருட்டி.]
கொண்டைக்கிலாத்தி	கொண்டைக்கிலாத்தி koṇṭaikkilātti, பெ.(n.) கொண்டைக்கிளர்த்தி பார்க்க;see kondai-k-kilartti. [கொண்டை + (கிளர்த்தி); கிலாத்தி.]
கொண்டைக்கிளர்த்தி	கொண்டைக்கிளர்த்தி koṇṭaikkiḷartti, பெ.(n.) கொண்டையை அசைக்கும் குருவி; mountain bulbul which shakes crust at will. [கொண்டை + கிளர்த்தி.]
கொண்டைக்கிளாறு	கொண்டைக்கிளாறு koṇṭaikkiḷāṟu, பெ.(n.) கொண்டைகிளர்த்திபார்க்க (சா.அக.);;see kondai-kilartti. [கொண்டை + (கிளர்த்தி); கிளாறு.]

கொண்டைக்கிளிஞ்சான்	கொண்டைக்கிளிஞ்சான் koṇṭaikkiḷiñjāṉ, பெ.(n.) ஒருவகைக் கடல்மீன்; a kind of sea-fish. [கொண்டை + கிளிஞ்சான்.]
கொண்டைக்குச்சு	கொண்டைக்குச்சு koṇṭaikkuccu, பெ.(n.) 1. சடைக்குச்சு; a hair-ornament with pendants. 2. கொண்டையில் செருகும் ஊசிவகை; ornamented hair-pin. [கொண்டை + குச்சு.]
கொண்டக்குலாத்தி	கொண்டக்குலாத்தி koṇṭakkulātti, பெ.(n.) கொண்டடைக் கிளர்த்தி பார்க்க;see Kondai kilartti. "கொண்டைக் குலாத்தியும் மாடப்புறாவும்" (குற்றா.குற. 87:2);. [கொண்டை + (கிளர்த்தி); குலாத்தி.]
கொண்டைக்கோல்	கொண்டைக்கோல் koṇṭaikāl, பெ.(n.) 1.தலையிற் கொண்டையுள்ள கழி; a staff with a knob at its head. 2. ஆழத்திற்கு அறிகுறியாக நீரிடையில் நடுங்கோல்; a post planted to indicate the depth of water. 'ஆழங்காலிலே இழிந்து அமிழ்ந்துவார் அவ்விடத்தே கொண்டைக்கோல் நாட்டு மாபோலே' (ஈடு, 10.7:1);. 3. மகிழ்ச்சி காரணமாக உயர்த்தி யசைக்கும் ஆடை கட்டிய கோல்; a staff with cloth uplifted and flourished as a sign of joy. "கொண்டைக் கோலொடு குணலை யிட்டார்" (கோயிற்பு. இரணிய. 130);. 4. எல்லை குறிக்கும் கோல்; boundary post. அளக்கும் பிரதேசத்துக்கு கொண்டைக்கோல் நாட்டுகிறார் (திவ். திருநெடுந். 5 விலா.);. [கொண்டை + கோல்.]
கொண்டைகட்டிமறவன்	கொண்டைகட்டிமறவன் goṇṭaigaṭṭimaṟavaṉ, பெ.(n.) மறவர் வகை; a sub-sect of Maravar caste. [கொண்டை + கட்டி + மறவன்.]
கொண்டைகட்டிவேளாளர்	கொண்டைகட்டிவேளாளர் goṇṭaigaṭṭivēḷāḷar, பெ.(n.) திருமணத்திற் கொண்டையாகத் தலை மயிரை முடிக்கும் வேளாளவகையினர்; a sub-sect of Velalas who put up the hair in a peculiar fashion during marriage. மறுவ, கொண்டைகட்டி. [கொண்டை + கட்டி + வேளாளர்.]
கொண்டை குலைந்துபோ-தல்	கொண்டை குலைந்துபோ-தல் goṇṭaigulaindupōtal, 8 செ.கு.வி.(v.i.) அவமானப்படுதல்; to suffer loss of honour. [கொண்டை + குலைந்து + போ-.]

கொண்டைச்சாணி	கொண்டைச்சாணி koṇṭaiccāṇi, பெ.(n.) 1. நஞ்சறுப்பான்; a creeper used as an antidote for poison. 2. நாய்ப்பாலை; Indian ipecacuanha. 3. கழுதைப்பாலை; common Indian ipecacuanka (சா.அக.);. மறுவ. கழுதைப்பாலை, கொண்டைச்சீனிக் கிழங்கு, கொண்டைச்சாணிக் கிழங்கு. [கொண்டை (சீனி); + சாணி.]
கொண்டைத்தலை	கொண்டைத்தலை koṇṭaittalai, பெ.(n.) மயிர்முடித் தலை; head with a hair knot. [கொண்டை + தலை.]
கொண்டைத்திருகி	கொண்டைத்திருகி goṇṭaittirugi, பெ.(n.) கதவுக்குடுமி செருகுந்துளை; hole in the sill into which the corner pin of a door is fitted கட்.தொ.). [கொண்டை + திருகி.]
கொண்டைத்திருகு	கொண்டைத்திருகு goṇṭaittirugu, பெ.(n.) மகளிர் தலையிலணியும் செவ்வந்திப்பூ வடிவிலானதாகிய திருகாணிவகை; ornament for hair in the shape of a chrysanthemum flower with a spiral wire underneath, worn by women. [கொண்டை + திருகு.]
கொண்டைத்தும் பை	கொண்டைத்தும்பை koṇṭaittumbai, பெ.(n.) கசிழ்தும்பை; stooping tommbay, மறுவ. மலைத்தும்பை. [கொண்டை + தும்பை.]
கொண்டைத்துலா	கொண்டைத்துலா koṇṭaittulā, பெ.(n.) கயிறு நழுவிவிடாதபடி கொண்டை கட்டிய துலாவகை; picottah with a crest-like projection at the end to prevent the rope from slipping. [கொண்டை + துலா.]
கொண்டைப்புல்	கொண்டைப்புல் koṇṭaippul, பெ.(n.) மயிற் கொண்டைப்புல்; trail grass (சா.அக.);. ம. கொண்டப்புல். [கொண்டை + புல்.]

கொண்டைப்பூ	கொண்டைப்பூ koṇṭaippū, பெ.(n.) கொண்டைத் திருகு பார்க்க;see Kondai-t-tirugu. ம. கொண்டைப்பூ. [கொண்டை + பூ.]
கொண்டைமார்சா	கொண்டைமார்சா koṇṭaimārcā, பெ.(n.) கரைப்பரப்பினின்று ஆழக் கடல்நோக்கிச் செல்லும் கடலலை; wave moving from coast towards the deep sea. [கொண்டை (கிழக்கு); + மார்சா.] கிழக்கு நோக்கிய அலை என்பதேயாம். மார்தல் = நீளுதல், ஓங்குதல்.
கொண்டைமாறு	கொண்டைமாறு koṇṭaimāṟu, பெ.(n.) 1. கொண்டை போன்ற அடிப்பக்கமுடைய வளார்; twigs of a shrub with knob-like root. 2. மரத்தின் உச்சியிலிருந்தெடுக்கும் சிறுசுள்ளி; twigs gathered from the top-most part of the trees. 3. கொண்டையுள்ள விளக்குமாறு; a kind of broom with a knob-like handle. [கொண்டை + மாறு.]
கொண்டைமுசு	கொண்டைமுசு koṇṭaimusu, பெ.(n.) பெரிய கருங்குரங்கு வகை; a large black-faced monkey. மறுவ. கொண்டை முகடு, கொண்டைமுசுறு. முசாண்டலம். முககோத்தி. [கொண்டை + முசு.]
கொண்டைமுசுறு	கொண்டைமுசுறு koṇṭaimusuṟu, பெ.(n.) கொண்டைமுசு பார்க்க;see kondai-musu. மறுவ. கொண்டை முகிறு. கொண்டை முகடு. [கொண்டை + (முசு); முசுறு.]
கொண்டைமுடி-தல்	கொண்டைமுடி-தல் koṇḍaimuḍidal, 2 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. ஏமாற்றுதல்; to deceive. 2. அணியுறக் கூந்தலை அள்ளி முடித்தல்; to tie the hair knot. [கொண்டை + முடி-.]
கொண்டைமேற்காற்றடிக்க	கொண்டைமேற்காற்றடிக்க koṇḍaimēṟkāṟṟaḍikka, வி.எ. (adv.) the breeze playing about the tuft. 'கொண்டைமேல் காற்றடிக்கத் திரியப் பெறாதே' (திருவிருத். 23: வியா. ப. 150);. [கொண்டை + மேல் + காற்று + அடிக்க.]

கொண்டையங்கோட்டை மறவன்	கொண்டையங்கோட்டை மறவன் koṇṭaiyaṅāṭṭaimaṟavaṉ, பெ.(n.) கொண்டைகட்டி மறவன் பார்க்க;see kondai-katti-maravan. [கொண்டை + அம் + கோட்டை + மறவன்.]
கொண்டையடுப்பு	கொண்டையடுப்பு koṇḍaiyaḍuppu, பெ.(n.) சூட்டடுப்பு; a kind of domestic oven. [கொண்டை + அடுப்பு.]
கொண்டையம்	கொண்டையம் koṇṭaiyam, பெ.(n.) 1. உச்சி; top. 2. மலைமுகடு; hill top. கொண்டையத்தில் ஏறாதே (உ.வ.);. 3. வீட்டின் முகடு, கூரையின் உச்சி; top of the thatched house. [கொள் → கொண்டு → கொண்டையம் (முடிச்சு);.]
கொண்டையழகி	கொண்டையழகி koṇṭaiyaḻki, பெ.(n.) கூந்தழலகி; a woman with flowing hairs long enough to be dressed into a large coil, which adds to her beauty (சா.அக.);. [கொண்டை + அழகி.]
கொண்டையன்	கொண்டையன் koṇṭaiyaṉ, பெ.(n.) உச்சிக் கொண்டையுள்ள பருந்துவகை; a species of crested kite. [கொண்டை → கொண்டையன்.]
கொண்டையாணி	கொண்டையாணி koṇṭaiyāṇi, பெ.(n.) 1. மேற்கொண்டையுள்ள ஆணி; nail with round head stud. 2. கடையாணி; axle pin of a wheel. [கொண்டை + ஆணி.]
கொண்டையூசி	கொண்டையூசி koṇṭaiyūci, பெ.(n.) 1. குண்டூசி; pin. 2. கொண்டை அவிழாதபடி செருகும் கம்பி; hair-pin to keep the hair intact. [கொண்டை + ஊசி.]
கொண்டையூசிவளைவு	கொண்டையூசிவளைவு koṇṭaiyūcivaḷaivu, பெ.(n.) கொண்டை ஊசி வளைவு; hair-pin bend. கொண்டைஊசி வளைவு [கொண்டை + ஊசி + வளைவு.]

கொண்டைலாத்தி	கொண்டைலாத்தி koṇṭailātti, பெ.(n.) கொண்டைக்கிளர்த்தி பார்க்க;see kondai-k-kilartti. [கொண்டை + (கிளர்த்தி);லாத்தி.]
கொண்டைவலை	கொண்டைவலை koṇṭaivalai, பெ.(n.) அலைவாயிலிருந்து வீசிமீனைப்பிடிக்கும் ஒருவகை வலை; a kind of shore-net used in catching sea-fish. [கொண்டை + வலை.]
கொண்டைவலைப்பு	கொண்டைவலைப்பு koṇṭaivalaippu, பெ.(n.) நேர்தொலைவாய் மீன் வலைக்கை; fishing from due distance. [கொண்டை + வலைப்பு.]
கொண்டைவாகை	கொண்டைவாகை koṇṭaivākai, பெ.(n.) வாகைமர வகை; doon siriss tree. [கொண்டை + வாகை.]
கொண்டோசனை	கொண்டோசனை koṇṭōcaṉai, பெ.(n.) ஒருவகை மூலிகை; a kind of medicinal plant. "தட்டிலாக் கொண்டோசனைக் கிழங்கு" (தெய்வச். விறலிவிடு. 407);. [கண்டு → கொண்டு → கொண்டோசனை.]
கொண்டோடி	கொண்டோடி koṇṭōṭi, பெ.(n.) ஏற்றத்தில் துலாவையும் அதன் கொடியையும் பிணிக்குங் கயிறு (யாழ்.அக.);; rope fastening the pole to the beam of the picotta. [கொண்டு + ஓடி.]
கொண்டோன்	கொண்டோன் koṇṭōṉ, பெ.(n.) கணவன் (இ.வ.);; husband. "கொண்டோ னல்லது தெய்வமும் பேணாப் பெண்டிர்" (மணிமே. 18:101);. ம. கொண்டோன். [கொண்டான் → கொண்டோன்.]
கொண்னாட்டிவிளை	கொண்னாட்டிவிளை koṇṉāṭṭiviḷai, பெ.(n.) குமரி மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Kanniyakumari Dt. [கொண்ணன் + (பட்டி); அட்டி + விளை (நிலம்);.]

கொண்முடிபு	கொண்முடிபு koṇmuḍibu, பெ.(n.) முடிந்த முடிவு (சித்தாந்தம்);; well established conclusion, settled opinion or doctrine received or admitted truth. [கொண் + முடிபு]
கொண்மூ	கொண்மூ koṇmū, பெ.(n.) 1. முகில்; cloud. "நீருடைக் கொண்மு" (பெருங்.உஞ்சைக்.43);. 2. வானம் (பிங்.);; sky. [கொள் → கொண்ம் → கொண்மூ (நீரை முகந்து கொண்டிருப்பது);.]
கொண்மூமுத்து	கொண்மூமுத்து koṇmūmuttu, பெ.(n.) முகிலிற்பிறந்த கதிர் முத்து; a pearl formed in the cloud. [கொண்மூ + முத்து.] வானிலிருந்து வீழ்ந்த எரிகல் அல்லது கொள்ளிக்கல்லை மேகமுத்தாகக் கருதியிருக்கலாம்.
கொணக்கலவாடி	கொணக்கலவாடி koṇakkalavāṭi, பெ.(n.) விழுப்புரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Villuppuram Dt. [குணக்கு (கிழக்கு); + கல் + பாடி-குணக்குக்கல்பாடி → குணக்கல்வாடி → குணக்கலவாடி → கொணக்கலவாடி.]
கொணக்கு-தல்	கொணக்கு-தல் koṇakkudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) கெடுத்தல்; to spoil. இந்தக் கலியாணத்திலே தேவையில்லாம கொணக்கிட்டாளே (நெல்லை);.
கொணகொண-த்தல்	கொணகொண-த்தல் goṇagoṇattal, பெ.(n.) மூக்கின் வழியாய்ப் பேசல்; the nasal quality of voice (சா.அக.);. [கொண + கொண-.]
கொணங்கு	கொணங்கு1 koṇaṅgu, பெ.(n.) 1. குறிஞ்சா; an edible and medicinal creeper. 2. முறையற்று ஓடுகிற (பொறி); எஞ்சின் கொணங்கிப் போச்சு (நெல்லை);. [குணங்கு → கொணங்கு.] கொணங்கு2 koṇaṅgudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) சரியில்லாமல் போதல்; to get disordered, இயந்திரம் கொணங்கிப் போச்சு (நெல்லை);. [குணங்கு → கொணங்கு.]

கொணசில்	கொணசில் koṇasil, பெ.(n.) கோணல்; curve. மறுவ. கொணக்கு. [குணகு → கொணசில்.]
கொணட்டு-தல்	கொணட்டு-தல் koṇaṭṭudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) பகட்டுதல்; to make show. காரியம் முடிவதற்காகச் கொணட்டுகிறான் (நெல்லை);. [குணட்டு → கொணட்டு.]
கொணமங்கலம்	கொணமங்கலம் koṇamaṅgalam, பெ.(n.) விழுப்புரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Villuppuram Dt. [குண்ணல் → கொண்ணல் → கொணல் + மங்கலம்.]
கொணமணப்பிள்ளை	கொணமணப்பிள்ளை koṇamaṇappiḷḷai, பெ.(n.) திருமணச் சடங்கில் பொம்மையொன்றைப் பிள்ளையாகப் பாவித்துப் பெண், மாப்பிள்ளையிடங் கொடுத்துத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளுஞ் சடங்கு; a marriage ceremony in which the bride presents the bridegroom with a doll representing a child, which he returns back to her (loc.);. [குழமணம் → கொணமணம் + பிள்ளை.]
கொணலவாடி	கொணலவாடி koṇalavāṭi, பெ.(n.) விழுப்புரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Villuppuram Dt. [குண்ணல் → கொண்ணல் + பாடி - கொண்ணப்பாடி → கொணலவாடி.]
கொணலூர்	கொணலூர் koṇalūr, பெ.(n.) விழுப்புரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Villuppuram Dt. [குண்ணல் → கொண்ணல் + ஊர்-கொண்ணலூர் → கொணலூர்.]
கொணா-தல் (கொணர்-தல்)	கொணா-தல் (கொணர்-தல்) koṇātalkoṇartal, 13 செ.குன்றாவி.(v.t.) கொண்டுவருதல்; to bring. "அருந்தவனைக் கொணர்துமென" (கம்பரா. திருவவ. 38. நன்.160, மயிலை.);. [கொண்டுவா → கொணா(கொ.வ);.]
கொணாரம்	கொணாரம் koṇāram, பெ.(n.) எருமையின் உக்காரம்; bellowing of a buffalo. மறுவ முக்காரம், சிலைப்பு, உக்காரம். [குணல் → குணர் → குணாரம் → கொணாரம்.]

கொணி	கொணி koṇi, பெ.(n.) மரத்திலுள்ள காய், பழம் போன்றவற்றை வீழ்த்த எறியும் தடி; a stick thrown to fall fruits etc., from trees (சேரநா.); ம. கொணி. [கொள் → கொண் + இ.]
கொணிகை	கொணிகை goṇigai, பெ.(n.) ஒருவகை வரி; a kind of tax. "திருமுக் காட்சி நல்லெருது நற்பசு கொணிகை விரிமூட்டு தறியிறை"(S.I.I.IV,415:2);. [கொள் → கொளிகை → கொணிகை.]
கொத்தகரை	கொத்தகரை gottagarai, பெ.(n.) பேரரத்தை; greater galangal (சா.அக.);. ம. கொத்தச்சக்கை [கோ + தகரை-கோத்தகரை → கொத்தகரை.]
கொத்தகுறிக்கி	கொத்தகுறிக்கி gottaguṟiggi, பெ.(n.) தருமபுரி மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Dharmapuri Dt. [த.கொல் (புதிய); → தெ. கொத்த + த. குறிச்சி); → க. குறிக்கி.]
கொத்தங்குடி	கொத்தங்குடி kottaṅguḍi, பெ.(n.) கடலூர் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Kadalur Dt. [கொற்றன் → கொத்தன் + குடி.]
கொத்தச்சக்கை	கொத்தச்சக்கை kottaccakkai, பெ.(n.) பலாப்பிஞ்சு; tender jack-fruit. [கொத்தை + சக்கை. கொத்தை : முற்றாதது.]
கொத்தட்டை	கொத்தட்டை kottaṭṭai, பெ.(n.) கடலூர் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Kadalur Dt. [கொற்றன் → கொத்தன் + தட்டை(மேட்டுநிலம்);.]
கொத்தடிமை	கொத்தடிமை kottaḍimai, பெ.(n.) குடும்பத்தோடு அடிமையாதல்; servitude of a family. "கொத்தடிமையான குடிநான் பராபரமே" (தாயு. பராபரக். 148);. [கொத்து + அடிமை.]

கொத்தடியேந்தல்	கொத்தடியேந்தல் kottaḍiyēndal, பெ.(n.) இராமநாதபுரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Ramanadhapuram Dt.. [கொத்து + அடி + ஏந்தல்(எரி);.]
கொத்தணி	கொத்தணி kottaṇi, பெ.(n.) குண்றிமணி; a seed of a medicinal climber yielding a beautiful bean.(சா.அக.);. [கொத்து + அணி.]
கொத்தப்பருத்தி	கொத்தப்பருத்தி kottapparutti, பெ.(n.) கழிவுப்பருத்தி; cotton waste. [கழித்தல் → கத்தல் → கொத்தல் + பருத்தி.]
கொத்தப்பிரார்	கொத்தப்பிரார் kottappirār, பெ.(n.) கள்ளர்குடிப் பட்டப்பெயர்களுள் ஒன்று (கள்ளர் சரித்.ப.98);; a caste title of Kallars, [கொற்றப்பிரியர் → கொத்தப்பிரியர்.]
கொத்தப்புள்ளி	கொத்தப்புள்ளி kottappuḷḷi, பெ.(n.) திண்டுக்கல்மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Dindukkal Dt. [கொற்றன் → கொத்தன் + (பள்ளி); புள்ளி (கொ.வ);.]
கொத்தம்	கொத்தம்1 kottam, பெ.(n.) எல்லை (பிங்.);; boundary, limit. [கொல் → கொத்து + அம்.] கொத்தம்2 kottam, பெ.(n.) கொத்தன் வேலை, கட்டடத் தொழில்; masonry (பண்.த.நா.பண்.98);. [கொத்து → கொத்தம்.] கொத்தம்3 kottam, பெ.(n.) புதுமை; newness. தெ.கொத்த(புதிய);. [குல் → குது → கொத்து + அம்.] எதுவுந் தோன்றியவுடன் புதுமையாயிருக்குமாதலால், தோண்றற் கருத்தில் புதுமைக் கருத்துத்தோன்றிற்று (குது); - கொத்தம் (மு.தா. 42);. கொத்தம்4 kottam, பெ.(n.) கொத்துமல்லி; coriander leaf. "கடுகிங்கு கொத்தம் மதுரம் வசம்பு"(சரசோதி.); [கொத்து

கொத்தம்பரி	கொத்தம்பரி kottambari, பெ.(n.) கொத்துமல்லி: a bunch of coriandar leaf (கல்.அக.);. க.கொத்தம்பரி, கொத்துமிரி. கொத்தமரி. [கொத்துமல்லி → க. கொத்துமரி → கொத்தம்பரி (கொ.வ);.]
கொத்தம்பாக்கம்	கொத்தம்பாக்கம் kottambākkam, பெ.(n.) விழுப்புரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Villuppuram Dt. [கொற்றன் → கொத்தன் + பாக்கம்.]
கொத்தம கண்டகம்	கொத்தம கண்டகம் gottamagaṇṭagam, பெ.(n.) பற்பாடகம்; fever plant (சா.அக.);. [கொத்து → கொத்தமம் + கண்டகம்.]
கொத்தமங்கலம்	கொத்தமங்கலம் kottamaṅgalam, பெ.(n.) விழுப்புரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Villuppuram Dt. [கொற்றன் → கொத்தன் + மங்கலம்.]
கொத்தமல்லி	கொத்தமல்லி kottamalli, பெ.(n.) கொத்துமல்லி பார்க்க;see kottumalli. ம., தொ., பட. கொத்தமல்லி. [கொத்து + மல்லி - கொத்துமல்லி → கொத்தமல்லி.]
கொத்தமல்லிக் கீரை	கொத்தமல்லிக் கீரை kottamallikārai, பெ.(n.) கறிக்குதவும் பச்சைக் கொத்துமல்லியிலை; green coriander leaves used in curry (சா.அக.);. மறுவ. கொத்தமல்லித்தழை. [கொத்து + மல்லி - கொத்தமல்லி + கீரை.]
கொத்தமல்லிச் சூரணம்	கொத்தமல்லிச் சூரணம் kottamalliccūraṇam, பெ.(n.) கொத்தமல்லி விதையைப் பொடி செய்து மற்றக் கடைப்பொருள்களுடன் சேர்த்துச் செய்த மருந்துப் பொடி; powder of coriander seeds mixed with other medicinal ingredients (சா.அக.);. [கொத்தமல்லி + சூரணம்.]

கொத்தமல்லிசூரி	கொத்தமல்லிசூரி kottamallicūri, பெ.(n.) கொப்புளிப்பான் நோய்; chicken-pox or measles. மறுவ. நீர்க்கொளுவன், கொத்தமல்லியம்மை. [கொத்தமல்லி + (வைசூரி);சூரி]
கொத்தமல்லித் தைலம்	கொத்தமல்லித் தைலம் kottamallittailam, பெ.(n.) கொத்தமல்லியெண்ணெய் பார்க்க;see kottamalli-y-enney. [கொத்தமல்லி + தைலம்.]
கொத்தமல்லிமணி	கொத்தமல்லிமணி kottamallimaṇi, பெ.(n.) மகளிர் கழுத்தணி வகை; a kind of necklace worn by women. [கொத்தமல்லி + மணி.]
கொத்தமல்லியம் மை	கொத்தமல்லியம்மை kottamalliyammai, பெ.(n.) கொப்புளிப்பான் பார்க்க: see koppulippan. ம. கொத்தமல்லியம்ம. [கொத்தமல்லி + அம்மை.]
கொத்தமல்லியெ ண்ணெய்	கொத்தமல்லியெண்ணெய் kottamalliyeṇīey, பெ.(n.) கொத்தமல்லி விதையை வாலையிலிட்டு வடிக்கும் எண்ணெய்; a volatile oil extracted from coriander seeds (சா.அக.);. [கொத்தமல்லி + எண்ணெய்.]
கொத்தமல்லி விதை	கொத்தமல்லி விதை koddamallividai, பெ.(n.) உருளரசி; common coriander seed (சா.அக.);. [கொத்தமல்லி + விதை.]
கொத்தமுரி	கொத்தமுரி kottamuri, பெ.(n.) கொத்தமல்லி பார்க்க;see kottamalli. உருளரிசி கொத்தமுரி யென்றாற் போல' (இறை. , உரை);. [கொத்து + மல்லி - கொத்துமல்லி → கொத்தமுரி.]
கொத்தயம்	கொத்தயம் kottayam, பெ.(n.) திண்டுக்கல் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Dindugul Dt. [கொத்து + ஆயம் – கொத்தாயம் → கொத்தயம்.]

கொத்தர்குப்பம்	கொத்தர்குப்பம் kottarkuppam, பெ.(n.) கட்டடத்தொழில் மேற்கொள்வோர் வாழும் ஊர்; a village where masons are living. [கொத்தர் + குப்பம்.] கட்டடத்தொழில் வல்லவர்கள் இப்பகுதியில் பெரும்பான்மையினர் வாழ்ந்தமையால் இப்பெயர் பெற்றிருக்கலாம்.
கொத்தரல்	கொத்தரல் kottaral, பெ.(n.) கொத்தறல் பார்க்க see kottaral. [கொத்து + (அறல்); அரல்.]
கொத்தரி-த்தல்	கொத்தரி-த்தல் kottarittal, 4 செ.குன்றா.வி. (v.t.) கொத்திடுதல்; to chisel, pick. இதைக் கொத்தரித்து விடு (உ.வ.);. [கொத்து → கொத்தரி.]
கொத்தரி	கொத்தரி kottari, பெ.(n.) சிவகங்கை மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Sivagangai Dt. [கொடித்தலம் → கொத்தலம் → கொத்தரி.]
கொத்தரிவாள்	கொத்தரிவாள் kottarivāḷ, பெ.(n.) அரிவாள் வகை; a kind of sickle. [கொத்து + அரிவாள்.]
கொத்தல்	கொத்தல் kottal, தொ.பெ.(vbl.n.) 1. பாம்பு கடித்தல்; biting as a snake. 2 கறிகொத்துதல்; chopping as of meat. 3. பறவை மூக்கினால் மோதல்; striking with the beak as birds. "நெடுங்கணார் தோட்கிளி கொத்தலின்" (சீகாளத். பு. நக்கீர. 30);. 4. இரை கொத்தியெடுத்தல்; picking up grains as birds (சா.அக.);. 5. நோண்டுதல்; delving, digging the ground with a spade. 6. களைகொத்தல்; to remove weeds by using hoe. ம. கொத்தல். [குல் → குத்து → கொத்து → கொத்தல்.]
கொத்தல பெத்தாம்பட்டி	கொத்தல பெத்தாம்பட்டி kottalabettāmbaṭṭi, பெ.(n.) தருமபுரி மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Dharmapuri Dt. [கொடித்தலம் → கொத்தலம் + பெத்தன் (பெரியவன்); பட்டி.]

கொத்தலரி	கொத்தலரி gottalari, பெ.(n.) அடுக்கலரிப்பூ; cluster oleander. [கொத்து + அலரி.]
கொத்தவரங்காய்ப் பின்னல்	கொத்தவரங்காய்ப்பின்னல் kottavaraṅgāyppiṉṉal, பெ.(n.) கொத்தவரங்காய் போலக் குழந்தைகட்குப் பின்னும் பின்னல் வகை; plaiting the hair of a child in the form of a cluster bean. [கொத்தவரங்காய் + பின்னல்.]
கொத்தவரை	கொத்தவரை kottavarai, பெ.(n.) கொத்துக் கொத்தாகக் காய்க்கும் அவரை வகை; cluster bean. ம. கொத்தவர. [கொத்து + அவரை.]
கொத்தவன்	கொத்தவன் kottavaṉ, பெ.(n.) முடக்கற்றான்; palsy curer (சா.அக.);. [முடக்கற்றான் → கொற்றான் → கொத்தான் → கொத்தவன்.]
கொத்தவாசல்	கொத்தவாசல் kottavācal, பெ.(n.) கடலூர் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Kadalur Dt. [கொற்றன் → கொத்தன் + (வாயல்); வாசல்.]
கொத்தவாஞ்சேரி	கொத்தவாஞ்சேரி kottavāñjēri, பெ.(n.) கடலூர் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Kadalur Dt. [கொற்றவன் + சேரி - கொற்றவன்சேரி → கொத்தவாஞ்சேரி.]
கொத்தவாற்சாவடி	கொத்தவாற்சாவடி kottavāṟcāvaḍi, பெ.(n.) 1. காவல்நிலையம்; police station. 2. நகர நடுவில் உணவுப்பொருள்கள் முதலியன விற்கப்படும் வணிக மையம்; Central place in some towns serving as a market for provisions etc. [கோட்டை + வாசல் - கொத்தவாசல் + (தாவடி); சாவடி.]
கொத்தழி-தல்	கொத்தழி-தல் koddaḻidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) முற்றுமழிதல் (வின்.);; to lie waste or desolate, to be in ruins. [கொத்து(முழுவதும்); + அழி-.]
கொத்தள-த்தல்	கொத்தள-த்தல் kottaḷattal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) கூலியாகத் தவசங் கொடுத்தல்; to pay wages in kind, as to an artisan. "கூலிவேலை செய்தால் கொத்தளக்குமாறு போல"(சி.சி. 2: 21. மறைஞா.);. [கொத்து = நெற்கட்டு, கதிர்த்தாள் கட்டு (ஒரு நாள் அடிப்பில் உதிர்ந்த தவசம்); கொத்து + அள-.]

www.valluvarvallalarvattam.com 8916 of 19058

கொத்தளம்	கொத்தளம் kottaḷam, பெ.(n.) கோட்டை மதிலுறுப்புகளுள் ஒன்று (பிங்.);; part of a rampart, bastion, defensive erection on the top of a rampart. ம. கொத்தளம்; க. கொத்தள; தெ. கொத்தடமு, க்ரொத்தட, க்ரொத்தளமு, கொத்தள;து. கொத்தள, கொத்தல். Pāli.kottaka. [கொத்து + அளம் (சொல்லாக்க ஈறு);.]
கொத்தளி	கொத்தளி kottaḷi, பெ.(n.) கொத்தளிப்பாய் (வின்.); பார்க்க;see kottali-p-pay. [கொத்து → கொத்துளி → கொத்தளி.]
கொத்தளிப்பாய்	கொத்தளிப்பாய் kottaḷippāy, பெ.(n.) புற்பாய் (பிங்.);; mat made of rushes. [கொத்தளி + பாய்.]
கொத்தளை	கொத்தளை kottaḷai, பெ.(n.) கூட்டமாய்த் திரியும் மீன்வகை; a kind of fish which moves as a group. [கொத்து → கொத்தல் → கொத்தலை → கொத்தளை (கொ.வ.);.]
கொத்தறுவாள்	கொத்தறுவாள் kottaṟuvāḷ, பெ.(n.) ஆட்டுக் கறியை அறுப்பதற்கும் கொத்துவதற்கும் பயன்படும் அறுவாள்; knife used to choping meat. [கொத்து + அறுவாள்.]

கொத்தன்	கொத்தன்1 kottaṉ, பெ.(n.) கட்டட வேலை செய்வோன்; mason, brick-layer (வே.க.179);. [கொத்து → கொத்தன்.] கொத்தன்2 kottaṉ, பெ.(n.) கோயிற் திறவுகோல் (சாவிக்); கொத்தினை வைத்திருக்க உரிமையுள்ள குடியினன்; an authorised man to keep the temple key bunch. [கொத்து + அன்.] கொத்தன்3 kottaṉ, பெ.(n.) சவண்டிக்கொத்தன் பார்க்க;see cavandi-k-kottan. [கொத்து + அன்.] கொத்தன்4 kottaṉ, பெ.(n.) கொத்தச்சக்கை பார்க்க;see kotta-c-cakkai. [ம. கொத்தச்சக்கெ (பலாப்பிஞ்சு); → கொத்தன்.] கொத்தன்2 kottaṉ, பெ.(n.) நத்தை (Pond.);; snail.
கொத்தன்குளம்சேரி	கொத்தன்குளம்சேரி kottaṉkuḷamcēri, பெ.(n.) குமரி மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Kanyakumari Dt. [கொத்தன் + குளம் + சேரி.]
கொத்தனாம்பட்டி	கொத்தனாம்பட்டி kottaṉāmbaṭṭi, பெ.(n.) தருமபுரி மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Kadalur dt. [கொற்றன் → கொத்தன் + பட்டி.]
கொத்தனார்	கொத்தனார் kottaṉār, பெ.(n.) தலைமைக் கொத்தன்; head mason. [கொத்தன் → கொத்தனார்.]
கொத்தனிக்கோட்டை	கொத்தனிக்கோட்டை kottaṉikāṭṭai, பெ.(n.) இராமநாதபுரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Ramanadhapuram Dt. [கொற்றன் → கொத்தன் + தனி + கோட்டை.]

கொத்தனூர்	கொத்தனூர் kottaṉūr, பெ.(n.) கடலூர் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Kadalur Dt. [கொற்றன் → கொத்தன் + ஊர்.]
கொத்தனை	கொத்தனை kottaṉai, பெ.(n.) கூட்டமாகச் செல்லும் சிறுமீன் வகை; a kind of small fish living in shoals. "கொத்தனை யுகளுநன்னீர்" (பாரத. சூதுபோர்.14);. [கொத்து → கொத்தல் → கொத்தலை → கொத்தனை.]
கொத்தாங்கொளுஞ்சி	கொத்தாங்கொளுஞ்சி kottāṅgoḷuñji, பெ.(n.) கொழிஞ்சிவகை (பெரியமாட். 113.);; a plant. [கொற்றான் → கொத்தான் + கொளுஞ்சி.]
கொத்தாபட்டி	கொத்தாபட்டி kottāpaṭṭi, பெ.(n.) தேனி மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Theni Dt. [கொத்தன் + பட்டி - கொத்தன்பட்டி → கொத்தாபட்டி.]
கொத்தார்குழவி	கொத்தார்குழவி kottārkuḻvi, பெ.(n.) சீவக மூலி; wild sarsaparilla (சா.அக.);. [கொத்து + ஆர் + குழவி.]
கொத்தாள்	கொத்தாள் kottāḷ, பெ.(n.) 1. வேளாண் தொழிற்கூலியாள்r; hired labourer in agricultural operations. 2. அடிமை; slave. [கொத்து + ஆள்.]

கொத்தான்	கொத்தான்1 kottāṉ, பெ.(n.) கொற்றான் பார்க்க;see korrān. [கொற்றான் → கொத்தான்.] கொத்தான் வகை : 1.எருமைக்கொத்தான், 2. கொடிக் கொத்தான், 3. கங்கொத்தான், 4. கறிக்கொத்தான், 5. முடக்கொத்தான், 6. வேரிலாக்கொத்தான், 7. முட் கொத்தான் [சா.அக.]. கொத்தான் kottāṉ, பெ.(n.) நண்டு போல் மணலைத் துளைக்கும் வண்டு; a type of beetle like crab. [கொத்து+ஆன்.]
கொத்தான் இஞ்சி	கொத்தான் இஞ்சி kottāṉiñji, பெ.(n.) பச்சை இஞ்சி; green ginger (சா.அக.);. [கொத்தான் + இஞ்சி.]
கொத்தான் சூரிகை	கொத்தான் சூரிகை gottāṉcūrigai, பெ.(n.) பச்சைமிளகு; green pepper (சா. அக.);. [கொத்தான் + சூரிகை).]
கொத்தான் வாகை	கொத்தான் வாகை kottāṉvākai, பெ.(n.) வாகைவகை (பு.வெ.8:2. கொளு, உரை);; a species of sirissa. மறுவ. வெண்கண்ணி. [கொத்தான் + வாகை.]
கொத்தி	கொத்தி1 kotti, பெ.(n.) மீன்கொத்திப் பறவை; kingfisher (சா.அக.);. [கொத்து → கொத்தி] கொத்தி2 kotti, பெ.(n.) 1. குருட்டு விலங்கு; blind animal. 2.பூனை; cat. மறுவ. பூசை. E. cat: O. E. cattle: M.E. cattes: L.L. cattus, catta: ONF. Chat: O.N. kottr: O.H.G. kazza. [கொத்து → கொத்தை. கொத்தை = குருடு.]

www.valluvarvallalarvattam.com 8920 of 19068.

கொத்திக்கொண்டு போ-தல்	கொத்திக்கொண்டுபோ-தல் kottikkoṇṭupōtal, 8 செ.குன்றாவி.(v.t.) தவறவிடாமல் கைப்பற்றுதல்; swoop away, உன் அழகிற்கு யாராவது உன்னைக் கொத்திக்கொண்டு போய்விடுவார்கள் (உ.வ.);. [கொத்தி + கொண்டு + போ-.]
கொத்திடல்	கொத்திடல் kottiḍal, பெ.(n.) இராமநாதபுரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Ramanadhapuram Dt. [கோ (அரசன்); + திடல் – கோத்திடல் → கொத்திடல்.]
கொத்தித்தின்(னு)-தல்	கொத்தித்தின்(னு)-தல் koddiddiṉṉudal, 14 செ. குன்றாவி (v.t.) 1. கொத்தி யுண்ணுதல்; lit., to peck and eat. 2. மிகுதியாகத் துன்பப்படுத்துதல் (கொ.வ.);; to harass, torment. [கொத்தி + தின்(னு-.]
கொத்திதழி	கொத்திதழி koddidaḻi, பெ.(n.) சரக்கொன்றை பார்க்க (தைலவ.தைல.135,26.);;see cara-k-konrai. [கொத்து + இதழி.]
கொத்திப்பறத்து-தல்	கொத்திப்பறத்து-தல் koddippaṟaddudal, 5 செ. குன்றாவி (v.t.) துன்பப்படுத்தி வெருட்டுதல்; to torment and drive off. [கொத்து → கொத்தி + பறத்து-.]
கொத்திப்பிடுங்கு-தல்	கொத்திப்பிடுங்கு-தல் koddippiḍuṅgudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) கொத்தித்தின்(னு);-தல், பார்க்க;see kotti-t-tin(nu);-. [கொத்தி + பிடுங்கு-.]
கொத்திமங்கலம்	கொத்திமங்கலம் kottimaṅgalam, பெ.(n.) காஞ்சிபுரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Kanjipuram Dt. [கொத்தி + மங்கலம்.]
கொத்தியரி-த்தல்	கொத்தியரி-த்தல் kottiyarittal, 4 செ.குன்றாவி (v.t.) நாசமாக்குதல்; to destroy. [கொத்தி + அரி-.]
கொத்தியார்கோட்டை	கொத்தியார்கோட்டை kottiyārāṭṭai, பெ.(n.) இராமநாதபுரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Ramanadhapuram Dt. [கொற்றியார் → கொத்தியார் + கோட்டை.]
கொத்தியெடு-த்தல்	கொத்தியெடு-த்தல் kottiyeḍuttal, 4 செ.குன்றாவி (v.t.) மூக்கால் கொத்தியெடுத்தல்; picking up grains as by fowls, pigeons etc. (சா.அக.);. [கொத்தி + எடு-.]
கொத்திலை	கொத்திலை kottilai, பெ.(n.) 1. நிலவேம்பு; ground neem. மறுவ. காக்கைப்பிலை, காகோளி. [கைத்து → கொத்து + இலை.]

கொத்து	கொத்து1 koddudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நிலத்தைக் கிண்டுதல்; to grub up, hoe. 2. அலகால் குத்தியெடுத்தல்; to peck, as a bird. "கழுகு கொத்திடக் களத்திடைக் கவிழ்ந்தனர்" (காசிக. தக்கன்வேள்வியை.48);. 3. குத்திக் கடித்தல்; to bite, as a snake. 4. வெட்டுதல்; to chop, hack, mince. கொல்லிமலைப் பக்கங்களில் பலாக்காய் கொத்துகிறார்கள். 5. எழுத்து முதலியன செதுக்குதல்; to carve, engrave. 6. பிளத்தல்; split; விறகு கொத்த ஆள் கிடைக்கவில்லை (கிரி.); (வே.க.178);. 7. அம்மி, உரல் முதலியவற்றில் கொத்துதல், உளியால் கொத்துதல்; to chisel, to chop. ம. கொத்துக; க.கொத்து; தெ. குச்சு; குட. கொத்த; துட. க்விந்த்க்;கோத. கொத்ய். Bāli n-getep, nu-get. ME. Cutten, kutten; Swed. kuta, kota; Ice. kuta. [குத்து → கொத்து.]
கொத்துக்கட்டி	கொத்துக்கட்டி kottukkaṭṭi, பெ.(n.) மண்கட்டி (யாழ்.);; clods hoed up. [கொத்து + கட்டி.]
கொத்துக்கடம்பை	கொத்துக்கடம்பை kottukkaḍambai, பெ.(n.) குத்தாக வளரும் ஒரு சிறிய செடி; a small shrub growing dense, known as buttermilk leaf plant (சா.அக.);. [குத்து → கொத்து + கடம்பை.]
கொத்துக்கணக்கு	கொத்துக்கணக்கு1 kottukkaṇakku, பெ.(n.) கொடிவழிக் கணக்கு வேலை (இ.வ.);; hereditary office of accountant. [கொத்து + கணக்கு.] கொத்துக்கணக்கு2 kottukkaṇakku, பெ.(n.) கொத்தன் சம்பளக் கணக்கு (இ.வ.);; account of mason's wages. [கொத்து + கணக்கு.]
கொத்துக்கத்தரி	கொத்துக்கத்தரி kottukkattari, பெ.(n.) சுண்டை பார்க்க;see sundai. [கொத்து + கத்தரி.]

கொத்துக்கம்பு	கொத்துக்கம்பு kottukkambu, பெ.(n.) கம்புவகை (G.Sm.D.I.I.219.);; a variety of millet. [கொத்து + கம்பு.]
கொத்துக்கரண்டி	கொத்துக்கரண்டி kottukkaraṇṭi, பெ.(n.) கொத்துவேலைக்குரிய அரசிலைக் கரண்டி; mason's trowel. [கொத்து + கரண்டி.]
கொத்துக்களா	கொத்துக்களா kottukkaḷā, பெ.(n.) 1. ஒரு வகைக் களா; fascicled leaved berberry. 2. மலைக்களா; Indian cranberry (சா.அக.);. [கொத்து + களா.]
கொத்துக்கறி	கொத்துக்கறி kottukkaṟi, பெ.(n.) சிறுசிறு துண்டுகளாக நறுக்கிய இறைச்சி; chopped meat. [கொத்து + கறி.]
கொத்துக்காடு	கொத்துக்காடு kottukkāṭu, பெ.(n.) உழவினாலன்றிக் கொத்திப் பயிரிடுவதற்குரிய நிலம் (G.Sm.D.I., II,43.);; land cultivable by hoeing and not by ploughing, opp. to ulavukkādu. [கொத்து + காடு.]
கொத்துக்காரச்சம் மட்டி	கொத்துக்காரச்சம்மட்டி kottukkāraccammaṭṭi, பெ.(n.) ஒரு மருந்துச்செடி; a medicinal plant. [கொத்துக்காரன் + சம்மட்டி.]
கொத்துக்காரன்	கொத்துக்காரன்1 kottukkāraṉ, பெ.(n.) 1. வேலையாள்களின் தலைவன் (இ.வ.);; head of a company of labourers, as of those engaged in reaping. 2. சவண்டிக்கொத்தன் பார்க்க;see cavandi-k-kottan. [கொத்து + காரன்.] கொத்துக்காரன்2 kottukkāraṉ, பெ.(n.) 1. கொத்துவேலை செய்பவன்; mason, brick layer. 2. கல்வேலை செய்பவன்; stone mason. 3. ஊர்த்தலைவன்; village head. 4. பண்ணை மேலாளர், manager of a farm. [கொத்து + காரன்.]

கொத்துக்காரனுளி	கொத்துக்காரனுளி kottukkāraṉuḷi, பெ.(n.) உளிவகை; gouge (புதுவை);. [கொத்துக்காரன் + உளி.]
கொத்துக்காரி	கொத்துக்காரி kottukkāri, பெ.(n.) கோயிலிற்கொடிவழி உரிமையுடைய நாட்டிய மங்கை (இ.வ.);; dancing girl holding hereditary rights in a temple. [கொத்து (கொத்தடிமை); + காரி.]
கொத்துக்காரை	கொத்துக்காரை kottukkārai, பெ.(n.) 1. பெருங்காரை; divine jasmine. 2. பூங்காரை; poisonous fruit (சா.அக.);. [கொத்து + காரை.]
கொத்துக்கிளை	கொத்துக்கிளை kottukkiḷai, பெ.(n.) நகு தாளிலை; cherry nutmeg (சா.அக.);. [கொத்து + கிளை.]
கொத்துக்கீரை	கொத்துக்கீரை kottukārai, பெ.(n.) கறிவகை (நாஞ்.);; a kind of dish. [கொத்து + கீரை.]
கொத்துக்குறடு	கொத்துக்குறடு kottukkuṟaḍu, பெ.(n.) நண்டு; Crab. [கொத்து + குறடு.]
கொத்துக்கோவை	கொத்துக்கோவை kottukāvai, பெ.(n.) 1. காக்கைப் பிலை; esculent leaved false kamela. 2. காகோளி; downy-leaved false hamela (சா.அக.); [கொத்து + கோவை.]
கொத்துங்குறடு	கொத்துங்குறடு kottuṅguṟaḍu, பெ.(n.) 1. நண்டு (யாழ்.அக.);; crab. 2. கொத்துதற்குக் குறடு போன்ற உறுப்புடையது; lit. that which has pincer-like mandibles to strike. [கொத்தும் + குறடு.]
கொத்துங்குறையுமாய்	கொத்துங்குறையுமாய் kottuṅguṟaiyumāy, கு.வி.எ. (adv.) அரைகுறையாய் (வின்.);; in an incomplete or unfinished state. [கொத்தும் + குறையும் + ஆய்.]

கொத்துங்கூற்றானுள்ளோன்	கொத்துங்கூற்றானுள்ளோன் kottuṅāṟṟāṉuḷḷōṉ, பெ.(n.) நண்டு; crab (சா.அக.);. மறுவ. கொத்துங்குறடு. [கொத்தும் + கூற்றான் + உள்ளோன்.]
கொத்துச்சட்டி	கொத்துச்சட்டி kottuccaṭṭi, பெ.(n.) 1. உணவு பரிமாறப் பயன்படும் என வகை (கொ.வ.);; a cluster of cups, used in serving food. 2. கட்டட வேலைக்குப் பயன்படும் இருப்புச்சட்டி; small recep-tacle of iron sheet, used by masons for keeping mortar. மறுவ. குத்துச்சட்டி. [கொத்து + சட்டி.]
கொத்துச்சரப்பணி	கொத்துச்சரப்பணி kottuccarappaṇi, பெ.(n.) மகளிர் கழுத்தணிவகை; a kind of gold chain for the neck, worn by women. [கொத்து + சரப்பணி.]
கொத்துச்சரப்பளி	கொத்துச்சரப்பளி kottuccarappaḷi, பெ.(n.) கொத்துச்சரப்பணி பார்க்க;see kottu-c-carappaлi. [கொத்து (சரப்பணி); + சரப்பளி.]
கொத்துச்சரம்	கொத்துச்சரம் kottuccaram, பெ.(n.) பொன்மணியாராகிய மாலை (வின்.);; strings of golden beads. [கொத்து + சரம்.]
கொத்துச்சவடி	கொத்துச்சவடி kottuccavaḍi, பெ.(n.) கொத்துச்சரப்பணி பார்க்க;see kottu-c-carappaлi. [கொத்து + சவடி.]
கொத்துணி	கொத்துணி kottuṇi, பெ.(n.) 1. பலர்க்குப் பொதுவான அடிமை; slave owned in common by several persons. 2. பலர்க்குப் பொதுவான தோட்டம்; garden owned by several persons. [கொத்து + (கூட்டம், பொது); உண் - கொத்துண் → கொத்துணி.]
கொத்துத்தம்பட்டன்	கொத்துத்தம்பட்டன் kottuttambaṭṭaṉ, பெ.(n.) கொடித்தம்பட்டன்; sword-bean (சா.அக.);. [கொத்து + தம்பட்டன்]

கொத்துத்தாழ்வடம்	கொத்துத்தாழ்வடம் kottuttāḻvaḍam, பெ.(n.) பவளங்கள் இடையிட்டு முகப்பில் தங்கக் கட்டமைந்த உருத்திராக்க மாலை (இ.வ.);; string of rudraksa beads inter-spersed with coral. [கொத்து + தாழ்வடம்.]
கொத்துத்தூர்வை	கொத்துத்தூர்வை kottuttūrvai, பெ.(n.) கொத்துதலாலாகுந் தரையின் இளக்கம் (யாழ்ப்.);; looseness of earth caused by hoeing. [கொத்து + தூர்வை.]
கொத்துப்பசலை	கொத்துப்பசலை kottuppasalai, பெ.(n.) ஒரு வகைக் கீரை; a kind of green plant. [கொத்து + பசலை. பசளை → பசலை.]
கொத்துப்பசளை	கொத்துப்பசளை kottuppasaḷai, பெ.(n.) கொடிப்பசளை (M.M. 461.); பார்க்க;see kodi-p-pašalai. [கொத்து + பசளை.]
கொத்துப்பணி	கொத்துப்பணி kottuppaṇi, பெ.(n.) கொத்து வேலை பார்க்க;see kottu-velai. ம. கொத்துபணி. [கொத்து + பணி]
கொத்துப்பத்துவேலை	கொத்துப்பத்துவேலை kottuppattuvēlai, பெ.(n.) கோபுரம், விமானம் போன்றவற்றில் சுதையுருவங்கள் செய்யும் வேலை; stucco structure on temple towers (கட்.தொ.);. [கொத்து + (பற்று); பத்து + வேலை.]
கொத்துப்பலகை	கொத்துப்பலகை gottuppalagai, பெ.(n.) பாத்தியில் படிந்திருக்கும் உப்பை வாருவதற்கு ஏந்தாகக் கொத்தும் பலகை; a plank used to grub up the salt to facilitate the collection of salt from salt pan (பரத. கடற். சொ.);. [கொத்து + பலகை.]
கொத்துப்பற்று-தல்	கொத்துப்பற்று-தல் koddupparṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பலனடைதல்; to reap the fruit of one's labours. 2. கூலித்தவசம் பெறுதல்; lit., to receive wages in kind. [கொத்து + பற்று-.]

கொத்துப்பாசி	கொத்துப்பாசி kottuppāci, பெ.(n.) பாசிவகையுளொன்று; a kind of moss. [கொத்து + பாசி.]
கொத்துப்புங்கன்	கொத்துப்புங்கன் kottuppuṅgaṉ, பெ.(n.) 1. காய்கள் கொத்தாக விடும் புன்கு; Indian beech yielding fruits in clusters. 2. சரப்புன்கு; hogcreeper. [கொத்து + புங்கன்.]
கொத்துப்புடல்	கொத்துப்புடல் kottuppuḍal, பெ.(n.) புடலைவகை (வின்.);; a kind of snake-gourd. [கொத்து + புடல்.]
கொத்துமணி	கொத்துமணி kottumaṇi, பெ.(n.) பல மணிகள்சேர்ந்த மணிக்கொத்து; cluster of bells. [கொத்து + மணி.]
கொத்துமல்லி	கொத்துமல்லி kottumalli, பெ.(n.) 1. ஒருவகைச் செடி; annual plant with aromatic fruit, coriander. 2.சம்பாரப் பண்டங்களுள் ஒன்றாகிய கொத்துமல்லி விதை ; coriander seed, used as a condiment. ம.,தெ.,படட. கொத்துமல்லி; க. கொத்துமலி, கொத்துமிலி, கொத்தும்பரி; Skt. kusrumburu. [கொத்து + மல்லி.]
கொத்துமாலை	கொத்துமாலை kottumālai, பெ.(n.) பல பூச்சரங்கள் சேர்த்து ஒன்றாகக் கட்டிய பூமாலை; garland of many wreaths. 'கொத்துமாலை நிறைந்த பெரிய தோளினையும்'(திருக்கோ. 391, உரை);. [கொத்து + மாலை.]
கொத்துமானம்	கொத்துமானம் kottumāṉam, பெ.(n.) அணிகலன்களில் நுண்ணுளியால் செய்யப்படும் அழகு வேலைப்பாடு; fine chisel - workmanship in gold or silver. [கொத்து + மானம்.]
கொத்துமானவேலை	கொத்துமானவேலை kottumāṉavēlai, பெ.(n.) கொத்துமானம் பார்க்க;see kottu-mânam. [கொத்து + மானம் + வேலை.]

கொத்துமேகம்	கொத்துமேகம் kottumēkam, பெ.(n.) கொத்துக்கொத்தாயிருக்கும் முகில்; an assemblage of clouds. [கொத்து + மேகம்.]
கொத்துலதம்	கொத்துலதம் kodduladam, பெ.(n.) மாமரம்; mango tree. [கொத்து + அதுலம் → கொத்ததலம் → கொத்துலதம் (கொ.வ.);.]
கொத்துவசளை	கொத்துவசளை kottuvasaḷai, பெ.(n.) கொடிப்பசளை; heart leaved Malabar night shade (சா.அக.);. [கொத்துப்பசளை → கொத்துவசளை.]
கொத்துவலை	கொத்துவலை kottuvalai, பெ.(n.) அறுபட்டு இருகூறான மீன்பிடி வலை; a portion of the fishing net which is cut into two pieces (மீன்.பி.டி.தொ.);. [கொத்து + வலை.]
கொத்துவாய்	கொத்துவாய் kottuvāy, பெ.(n.) வெட்டுவாய்; a long deep cut made in the flesh; an incision of considerable length particularly of flesh (சா.அக.);. [கொத்து + வாய்.]
கொத்துவால்	கொத்துவால் kottuvāl, பெ.(n.) தேளின் கொடுக்கைப் போன்ற கொட்டும் வால்; stinging tail as of a scorpion (சா.அக.);. [கொட்டுவால் → கொத்துவால் (கொ.வ.);] கொத்துவால் kottuvāl, பெ.(n.) கொத்தவால் பார்க்க;see {}. [U.{} → த.கொத்துவால்.]

கொத்துவான்	கொத்துவான் kottuvāṉ, பெ.(n.) மண்வெட்டி; Spade. [கொத்து → கொத்துவான்.] கொத்துவான் kottuvāṉ, பெ.(n.) களைவெட்டி: களைக்கொத்து(கொங்.வ);; hoe. [கொத்து+வ்-ஆன்+கொத்துவான்]
கொத்துவானம்	கொத்துவானம் kottuvāṉam, பெ.(n.) முகில்கள் கொத்துக் கொத்தாகவுள்ள வானம் (வின்.);; mackerel sky. [கொத்து + வானம்.]
கொத்துவேலை	கொத்துவேலை kottuvēlai, பெ.(n.) 1. உளியாற் கொத்திச் செய்யும் சித்திரவேலை; carved work, engraving statuary. 2 கட்டட வேலை; masonry, brick laying. 3. உரல் ஆட்டுக்கல் போன்றவற்றை உளியாற் கொத்திச் செப்பனிடுதல்; shaping mortar, wetgrinder, etc. ம. கொத்துபணி, கொத்துவேல. [கொத்து + வேலை.]
கெத்துவேலைச்செம்பு	கெத்துவேலைச்செம்பு kettuvēlaiccembu, பெ.(n.) வேலைப்பாடுள்ள செம்பு (வின்.);; a copper pot of fine workmanship. [கொத்துவேலை + செம்பு.]
கொத்துளி	கொத்துளி kottuḷi, பெ.(n.) உளிவகை (Pond.); a kind of chisel. [கொத்து + உளி.]

கொத்தை	கொத்தை1 kottai, பெ.(n.) 1. சொத்தை; rottenness. 2. ஈனம்; blot, blemish, defect. 'அவர் வமிசத்துக்குக் கொத்தையாங் காண்' (ஈடு. 5:4:7);. 3. நூல் முதலியவற்றின் சிம்பு; fibrous rising on cloth scab, scale. 'கொத்தையும் நெருடுமான சீலை' (வின்.); 4. அரைகுறை; Incompleteness 'வெந்தது கொத்தையாக வாயிலிடுமாபோல'(ஈடு. 1,3:1);. 5. குருடன்: blind man. "கொத்தைக்கு மூங்கர் வழி காட்டுவித்து" (தேவா. 1040:2);. 6. கரிசன்: sinner. "கொத்தைபோ னிரயக்குழி கூடுவார்" (சிவதரு.கோபுர.271);. 7. சமய அறிவில்லாமை; spiritual Ignorance "கொத்தை மாந்தர்" (சங்கற்ப, பாடாணவாதி சங்கற்ப. வரி.38);. [குல் குந்து குத்து
கொத்தைநூல்	கொத்தைநூல் kottainūl, பெ.(n.) சிம்புவிழுந்த பருத்தி நூல் (வின்.);; ill-cleaned cotton yarn. [கொத்தை + நூல்.]
கொதக்கு	கொதக்கு kodakku, பெ.(n.) பயனற்ற; useless. [குந்து → கொந்து → கொதக்கு.]
கொகொதத்தல்	கொகொதத்தல் gogodaddal, தொ.பெ. (vbl.n.) சிரங்கு,புண் அழிதல்; putrefaction of itch, wounds, injuries, sores etc. (சா.அக.);. [கொத + கொதத்தல்.]
கொதப்பல்	கொதப்பல் kodappal, தொ.பெ. (vbl.n.) 1. மெல்லாது வாயை அசைத்தல்; eating with the lips close 2. மெல்லுதல்; masticating. 3. உதப்புதல்; shiffing the mouth with food (சா.அக.);. [குதப்பு → கொதப்பு + அல்.]

கொதி	கொதி1 kodiddal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நீர் முதலியன காய்ந்து பொங்குதல்; to boil, bubble up from heat. effervesce. "குண்டிகை யிருந்த நீருங்..... கொதித்த தன்றே" (கம்பரா. வருணனை. 61);. 2. சூடுடையதாதல்; to be heated, as the body, ground, etc. உடம்பு கொதிக்கிறது (உ.வ.);. 3. சினத்தல் (பிங்.);; to be infuriated, enraged, to burn with indignation. 4. வருத்தமுறுதல்; to be offended; to be distressed: to be moved with pity. அவன் செய்த தீங்கால் என் நெஞ்சு கொதிக்கிறது. 5. ஆசை மிகக் கொள்ளுதல்; to burn with desire, hanker after. அவன் உன்னைப் பார்க்கக் கொதிக்கிறான் (இ.வ.);. 6. வயிறு நழுக்குதல்; to have slight diarrhoea. ம. கொதிக்குக; க., பட. குதி;து. குதி, கொதி. [குள் → குதி → கொதி.] கொதி2 kodi, பெ.(n.) 1. நீர் முதலியவற்றின் கொதிப்பு; bubbling up, as of boiling water or oil.
கொதிக்கண்	கொதிக்கண் kodikkaṇ, பெ.(n.) கொடுங்கண் பார்க்க;see kodun-gan. [கொதி + கண்.]
கொதிக்கவை-த்தல்	கொதிக்கவை-த்தல் kodikkavaiddal, 4 செ. குன்றா.வி.(v.t.) 1. குழம்பு முதலியவற்றை அடுப்பில் வைத்துக் கொதிக்கும்வரை சூடேற்றல்; boiling broth or sauce to a stage till its contents are completely cooked or baked; the operation of boiling while cooking. 2. உடம்பில் பற்றுப் போடுவதற்காகக் கரைத்த மருந்துகளைக் கரண்டியி லிட்டுக் கொதிக்கும் வரை சூடுக்காட்டல்; heating a solution of medicine in a big spoon to a boiling point for external application. 3. கருக்கு (கியாழம்); வற்றும்படி கொதிக்கும்வரை சூடேற்றல்; boiling down decoction till it is sufficiently reduced in quantity (சா.அக.);. க., பட. குதசு. [கொதிக்க + வை-.]
கொதிக்கழிச்சல்	கொதிக்கழிச்சல் kodikkaḻiccal, பெ.(n.) வெப்பத்தால் உண்டாகும் வயிற்றுப்போக்கு; diarrhoea attended with flux. [கொதி + கழிச்சல்.]
கொதிகஞ்சி	கொதிகஞ்சி godigañji, பெ.(n.) உலைநீரில் கொதிக்கும் அரிசியினின்று வடிக்கும் கஞ்சி; rice-water taken hot in cooking. [கொதி + கஞ்சி.]

கொதிகருப்பஞ்சாறு	கொதிகருப்பஞ்சாறு godigaruppañjāṟu, பெ.(n.) கொதிக்க வைத்த கரும்பின் சாறு; boiled sugarcane juice (சா.அக.);. [கொதி + கரும்பு + அம் + சாறு.]
கொதிகருப்பநீர்	கொதிகருப்பநீர் godigaruppanīr, பெ.(n.) 1. சுட வைத்த இனிப்புகள் (யாழ்ப்.);; heated sweet toddy. 2. பனிக்குடத்து நீர்; amniotic fluid. [கொதி + கருப்பநீர்.]
கொதிகலன்	கொதிகலன் godigalaṉ, பெ.(n.) நீராவி உண்டாக்கப் பயன்படுத்தும் கலன்; boiler. [கொதி + கலன்.]
கொதிகிளம்பக்காய்ச்சல்	கொதிகிளம்பக்காய்ச்சல் godigiḷambaggāyccal, பெ.(n.) குமிழியெழும்பும்படி காய்ச்சுதல்; heating to the boiling point (சா.அக.);. [கொதி + கிளம்ப + காய்ச்சல்.]
கொதிகுடல்	கொதிகுடல் godiguḍal, பெ.(n.) 1. பசியினால் கொதிக்கும் குடல்; bowels easily excited by hunger. 2. பசியைத் தாங்க முடியாத வயிறு; stomach incapable of bearing hunger (சா.அக.);. [கொதி + குடல்.]
கொதிகுடலன்	கொதிகுடலன் godiguḍalaṉ, பெ.(n.) பசி தணியாதவயிறுள்ளவன் (யாழ்ப்.);; a man of insatiable appetite. [கொதி + குடல் + அன்.]
கொதிகொதி-த்தல்	கொதிகொதி-த்தல் godigodiddal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) உலைப்பெய்த அரிசி முதலியவற்றினின்றும் கொதியெழும்புதல்; to bubble up, as boiling rice. [கொதி + கொதி-.]
கொதிகொள்ளல்	கொதிகொள்ளல் godigoḷḷal, பெ.(n.) 1. கொதியுண்டாதல்; reaching the boiling point. 2. உடலின் வெக்கை; developing excessive heat in the system. 3. அரத்தக் கழிச்சலால் உடம்பு சுடுதல்; being attacked with or suffering from dysentery. 4. காய்ச்சலினால் உடம்பு காந்துதல்; generating heat from the body as in fever (சா.அக.);. [கொதி + கொள்ளல்.]
கொதிதண்ணீர்	கொதிதண்ணீர் kodidaṇṇīr, பெ.(n.) 1. வெந்நீர் (யாழ்.அக.);; boiling water. 2. சோறு கொதிக்கும் போது வடிந்த நீர்; water seethed with rice (சா.அக.);. [கொதி + தண்ணீர்.]

கொதிதைலம்	கொதிதைலம் kodidailam, பெ.(n.) 1. எண்ணெயில் மருந்துப் பொருள்களைக் கூட்டிக் காய்ச்சிக் கொதிக்க வைத்து இறக்கிய எண்ணெய்; medicated oil prepared by mixing up drugs in oil and then boiling it sufficiently. 2. முத்துக்கொட்டை முதலிய விதைகளை இடித்துத் தண்ணீரிற் கலந்து கொதிக்கவைப்பதனால் இறங்கும் எண்ணெய்ச் சத்து; oil extracted from castor seeds by boiling process (சா.அக.);. [கொதி + தைலம்.]
கொதிநிலை	கொதிநிலை kodinilai, பெ.(n.) கொதிக்கும் வெப்ப அளவு; boiling point. [கொதி + நிலை.]
கொதிநிலையம்	கொதிநிலையம் kodinilaiyam, பெ.(n.) கொதிநிலை பார்க்க;see kodi-nilai. [கொதி + நிலை. அம் - செல்லாக்க ஈறு.]
கொதிநீர்	கொதிநீர் kodinīr, பெ.(n.) கொதிக்கின்ற நீர்; boiling water (சா.அக.);. [கொதி + நீர்.]
கொதிப்படக்கி	கொதிப்படக்கி kodippaḍakki, பெ.(n.) உடம்பினுள்ள வெப்பத்தைப் போக்கும் மருந்துகள்: medicinal agents tending to soothe or allay the irritation and assuage pain (சா.அக.);. மறுவ. கொதிப்பாற்றி. [கொதிப்பு + அடக்கி.]
கொதிப்பாற்றி	கொதிப்பாற்றி kodippāṟṟi, பெ.(n.) வெப்பந்தணிக்கும் மருந்து (இ.வ.);; sedative, palliative. [கொதிப்பு + ஆற்றி.]
கொதிப்பி	கொதிப்பி1 kodippiddal, 18 செ.குன்றாவி (v.t.) சுடச் செய்தல்; to be boiled. [கொதி + பி. பி - பிறவினை ஈறு.] கொதிப்பி2 kodippiddal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சிற்றுணா உண்ணுதல்; to take small refreshment. [கொதி → கொதிப்பி.]

கொதிப்பு	கொதிப்பு kodippu, பெ.(n.) 1. பொங்குகை; boiling, bubbling up, offervesce. 2. வெப்பம்; heat. 3. காய்ச்சல்; fever. 4. சினம்; rage, anger. "மறவன் கொதிப்புரைத்தன்று" (பு.வெ.8:27, கொளு);. 5 வயிற்றெரிச்சல்; grief, sorrow. 6. பரபரப்பு; flutter, flurried state of mind. "கொழுநரைத் தழுவுறுங் கொதிப்பால்" (கம்பரா. இலங்கையெரி. 27);. [கொதி → கொதிப்பு.]
கொதிப்புக்கணம்	கொதிப்புக்கணம் kodippukkaṇam, பெ.(n.) கருப்பச் சூட்டினால் குழந்தைகளுக்கேற்படும் கணநோய்; mesenteric fever in children due to congenital causes (சா.அக.);. [கொதிப்பு + கணம்.]
கொதிப்புக்கொள்ளல்	கொதிப்புக்கொள்ளல் kodippukkoḷḷal, பெ.(n.) 1. உடம்பு சுடுகை; getting heated in constitution. 2. கொதிக்கை; bubbling by heat. 3. சினத்தால் வெப்புக்கொள்ளல்; getting hot or violent through anger (சா.அக.);. கொதிப்பு + கொள் + அல்.]
கொதிப்பேறல்	கொதிப்பேறல் kodippēṟal, பெ.(n.) 1. உடம்பில் வெப்பம் கொள்ளல்; getting heated in the system. 2. உடம்பிற் சூடு அதிகப்படல்; the system becoming increased in heat (சா.அக.);. [கொதிப்பு + ஏறல்.]
கொதிபிடி-த்தல்	கொதிபிடி-த்தல் kodibiḍiddal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) உண்ணும்போது நேர்ந்த தீக்கண் பார்வையால் உண்டி குன்றிப் போகை (இ.வ.);; being affected in the appetite by the greedy eyes of a person looking on when one is taking meals. [கொதி + பிடி-.]
கொதிபோடு-தல்	கொதிபோடு-தல் kodipōṭudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) கொதி4.5 பார்க்க;see kodi1.5. [கொதி + போடு-.]
கொதிமந்தம்	கொதிமந்தம் kodimandam, பெ.(n.) வெப்பால் வரும் மந்த நோய் (யாழ்.அக.);; indigestion caused by excess of heat in the system. [கொதி + மந்தம்.]
கொதியல்	கொதியல் kodiyal, பெ.(n.) 1. கொதிப்பு (வின்.); பார்க்க;see kodippu. 2. நெகிழ்ந்த அணிகலனுறுப்பை இறுகச் செய்யும் வேலை; the work of tightening the loose parts of an ornament. [கொதி → கொதியல்.]

கொதியல்போடு-தல்	கொதியல்போடு-தல் kodiyalpōṭudal, 18 செ. குன்றாவி.(v.t.) நெகிழ்ந்த அணிகலனுறுப்பை இறுகச் செய்தல் (இ.வ.);; to tighten the loose parts of an ornament. [கொதியல் + போடு-.]
கொதியன்	கொதியன் kodiyaṉ, பெ.(n.) உணவில் ஆசைமிக்கவன் (இ.வ.);; one who hankers after food. [கொதி → கொதியன்.]
கொதியிறங்கு-தல்	கொதியிறங்கு-தல் kodiyiṟaṅgudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) செருக்குக் குறைதல்; to deminish as pride, vanity, haughtiness, anger etc. [கொதி + இறங்கு-.]
கொதியெடு-த்தல்	கொதியெடு-த்தல் kodiyeḍuddal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) கொதியிறங்கு-தல் பார்க்க;see kodi-y-iangu-. [கொதி + எடு-.]
கொதியெண்ணி	கொதியெண்ணி kodiyeṇṇi, பெ.(n.) உணவுண்ணக் காத்திருப்போன் (யாழ்.அக.);; one who waits for meals. [கொதி + எண்ணி.]
கொதியெண்ணெய்	கொதியெண்ணெய் kodiyeṇīey, பெ.(n.) கொதிக்க வைத்தெடுத்த மருந்தெண்ணெய் வகை; a medicinal oil, as boiled (வின்.);. [கொதி + எண்ணெய்.]
கொதியெழும்பு-தல்	கொதியெழும்பு-தல் kodiyeḻumbudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கொதித்தல்; to boil. 2. உட்சுரங் காய்தல்; to have a slight internal fever (சா.அக.);. [கொதி + எழும்பு-.]
கொதிவரக்காய்ச்சு-தல்,	கொதிவரக்காய்ச்சு-தல், kodivarakkāyccudal, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) கொதியெழும்பக் காய்ச்சுதல்; heating to the boiling point (சா.அக.);. [கொதிவர + காய்ச்சு-.]
கொதிவா-தல்	கொதிவா-தல் kodivādal, பெ.(n.) 18 செ.கு.வி.(v.i.); கொதியெழும்பு-தல் பார்க்க;see kodi-elmbu-.
கொதிவெந்நீர்	கொதிவெந்நீர் kodivennīr, பெ.(n.) கொதிக்கும் நீர்: boiling water (சா.அக.);. [கொதி + வெந்நீர்.]

கொதிக்கென்று போ-தல்	கொதிக்கென்று போ-தல் kodikkeṉṟupōdal, 8 செ.கு.வி. (v.i,) சூட்டால் மலத்தோடு இரத்தம் கழிதல்; the fluxing or discharging of mucus matter in stools as in dysentry or diarrhoea (சா.அக.);. [கொதுக்கு + என்று + போ-.]
கொதுக்கொதுக்கென்றுபோ-தல்	கொதுக்கொதுக்கென்றுபோ-தல் kodukkodukkeṉṟupōdal, 8 செ.கு.வி.(v.t.) செரியாமையால் அடிக்கடி சிற்றளவு மலங்கழிதல்; having looseness of bowels, due to indigestion (சா.அக.);. மறுவ. கொதுக்கொதுக்கெனக் கொட்டல். [கொதுக்கு + கொதுக்கு + என்று + போ-.]
கொதுகு	கொதுகு godugu, பெ.(n.) கொசு; mosquito, gnat, fly. "கொதுகறாக் கண்ணி னோன்பிகள்" (தேவா. 381: 9);. ம. கொதுகு. Fin. Koi: Est. koi: Mari. Koje; Mansi. Kij; Turk. Kuja; Kirghig. Kujo; Kazakh. Koja; Jap. Ka. [கொத்து → கொது → கொதுகு.] கொத்துவதனால் கொதுகு எனப் பெயர் பெற்றது. கொதுகு → கொசு எனத் திரிந்தது. 'கு' சொல்லாக்க ஈறு. முயலை → முயல்கு என்றும் யானையைத் தெலுங்கில் ஏனிகு என்றும் வழங்குவதுபோன்றுகொத்து → கொது → கொதுகு என வழங்கினர்.
கொதுகுலசவையார்	கொதுகுலசவையார் godugulasavaiyār, பெ.(n.) தூதர் எனப்படும் இனத்தார்; the caste of Tudar. "கொதுகுல சவையாரிற் சூரியன்" (T.A.S);. [கொத்து + குலம் + (அவை); சவை + ஆர்.]
கொதுகுலம்	கொதுகுலம் godugulam, பெ.(n.) மழலை கொஞ்சுகை (யாழ்.அக.);; lisping. [குதுகலி → கொதுகுலம்.]
கொதுகுலவன்	கொதுகுலவன் godugulavaṉ, பெ.(n.) முந்தையமரக்காலின் பெயர்; name of grain measure in the Tirunedungalam area in Lalkudi Tk. "இந்நெல்லுமுப்பதின் கலமும் கொதுகுலான் என்னும் மரக்காலால் நிசதம்முற்றத்து அட்டி" (S.I.I. XXVI.738:5);. [குதுகலம் → குதுகலவன் → கொதுகுலவன்.]
கொதுகுலி-த்தல்	கொதுகுலி-த்தல் goduguliddal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) குழைந்துருகுதல் (யாழ்.அக.);; to melt. [குதுகலித்தல் → கொதுகுலி-]

கொதுகொது-த்தல்	கொதுகொது-த்தல் godugoduddal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) ஒலிக்குறிப்பு; onom. expr. to throb with pain. [கொது + கொது-.]
கொதுகொதுப்பு	கொதுகொதுப்பு godugoduppu, பெ.(n.) 1. கொஞ்சமாய் உடம்பு காய்தல்; slight febrile affection. 2. சினத்தாலுண்டாகும் சூடு; heat felt in an agitated or excited state (சா.அக.);. 3. குளிரால் நடுங்குகை ; shivering with cold. [குது → கொது + கொதுப்பு.]
கொதுகொதெனல்	கொதுகொதெனல் godugodeṉal, பெ.(n.) 1. நோவெடுத்தற் குறிப்பு (வின்.);; onom. Expr. of throbbing, as with pain. 2. சிறு காய்ச்சற் குறிப்பு; slight rise of temperature in the body. 3. புண் அல்லது கட்டி வீங்கிப் பழுத்திருத்தற் குறிப்பு; highly inflamed condition, as of a sore. [கொது + கொது + எனல்.]
கொதும்பு	கொதும்பு kodumbu, பெ.(n.) கதம்பை நார் (இ.வ.);: coconut fibre (சா.அக.);. [கோது → கதும் → கொதும்பு.]
கொதுவா	கொதுவா koduvā, பெ.(n.) ஒருவகை மீன்; a kind of fish. [கதுவு → கதுவா → கொதுவா.]
கொதுவை	கொதுவை1 koduvai, பெ.(n.) மரத்தை உளியால் தோண்டுகை; cut made in wood with a chisel. [கொத்து → கொத்துகை → கொதுவை.] கொதுவை2 koduvai, பெ.(n.) அடைமானம்; pledge, pawn, mortgage. [குத்தவை → கொதுவை.]
கொதை	கொதை kodai, பெ.(n.) மரத்தில் உளியால் தோண்டுகை; chiselling wood with chisel. [கொத்து → கொதை.]
கொந்தக்குலம்	கொந்தக்குலம் kondakkulam, பெ.(n.) மதுரைக்கு அருகிலுள்ள கொந்தகையூரினரும் பாண்டியர் படைத்தலைவருமான பழைய வேளாள மரபினர்i; the family of Velalas in Kondagai near Madurai, formerly commanders under the Pandiyas, "உயர் கொந்தக் குலத்துட்டோன்றி (திருவாலவா.39:1);. [கொந்தகை → கொந்தகன் + குலம்.]

கொந்தகன்	கொந்தகன் gondagaṉ, பெ.(n.) படைத்தலைவன்; commander of an army. "கொந்தகன் வாக்கிது (திருவாலவா. 30:45);. [கொந்தகை → கொந்தகன்.]
கொந்தகன்பெருங் கரை	கொந்தகன்பெருங்கரை gondagaṉperuṅgarai, பெ.(n.) a village in Sivagangai Dt. [கொந்தன் → கொந்தகன் + பெரும் + கரை.]
கொந்தகை	கொந்தகை gondagai, பெ.(n.) சிவகங்கை மாவட்டத்தில் அமைந்த ஓர் ஊர்; a village in Sivagangai Dt. [குந்தவை → கொந்தவை + கொந்தகை] கி.பி. 985 - 1014 காலச் சோழ மன்னான இராசராசனின் மகள் குந்தவையின் நினைவால் இவ் வூருக்கு அப் பெயர் வழங்கி இருக்கலாம். [த.நா.ஊ.பெ.]
கொந்தம்	கொந்தம் kondam, பெ.(n.) மயிர்க்குழற்சி; fine wavy, dense curls of hair. "கொந்தக் குழலை" (திவ். பெரியாழ். 2, 5:8);. [கொந்தளம் → கொந்தம். கொந்தளம் : பெண்கள் தலைமயிர்ச் சுருள்.]
கொந்தமணி	கொந்தமணி kondamaṇi, பெ.(n.) மகளிர் கழுத்தணி வகை (இ.வ.);; a kind of necklace worn by women. [கொத்து → கொந்து + மணி – கொந்தமணி.]
கொந்தமூர்	கொந்தமூர் kondamūr, பெ.(n.) விழுப்புரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Villuppuram Dt. [கொந்தன் + ஆமூர் - கொந்தாமூர் → கொந்தமூர்.] குந்தம் = ஒரு படைக்கலன். கையில் குந்தப் படைக்கலன் ஏந்தியவன் குந்தகன்_கொந்தகன்;கொந்தகண் → கொந்தன் + ஆமூர் -- கொந்தன் ஆமூர் → கொந்தமூர் [கொ.வ.].
கொந்தரிவாள்	கொந்தரிவாள் kondarivāḷ, பெ.(n.) முட்செடிகளை வெட்டியழித்து நீக்கப் பயன்படும் அரிவாள் வகை (இ.வ.);; sickle, long-handled bill-hook, as for clearing prickly-pear. [கொந்து + அரிவாள்.] மறுவ. கொந்தறுவாள்.

கொந்தல்	கொந்தல் kondal, பெ.(n.) 1. கொத்துவகை; picking, nibbling. 2. பறவை முதலியவற்றாற் கொத்துப்பட்ட கனி; fruits injured by birds, reptiles, etc. 3. தணியாச் சினம் (பிங்.);; wrath, fury. 4. கடுங்குளிர்; biting cold. கொந்தலிற் கொடுகிக் கிடக்கிறான் (உ.வ.);. 5. போலியொழுக்கம் (ஆசாரம்);: feigned orthodoxy. [கொத்து → கொந்து → கொந்தல்.]
கொந்தல்மாங்காய்	கொந்தல்மாங்காய் kondalmāṅgāy, பெ.(n.) சேதப்பட்ட மாங்காய் (யாழ்ப்.);; mango fruit injured or stunted in growth. [கொந்தல் + மாங்காய்.]
கொந்தவக்காய்	கொந்தவக்காய் kondavakkāy, பெ.(n.) கொந்தளங்காய் பார்க்க;see kondalaigal. [கொந்து+ஆவக்காய்-கொந்தாவக்காய்= கொந்தவக்காய்]
கொந்தவர்	கொந்தவர் kondavar, பெ.(n.) கட்டுக்கோப்பான படையினர்; diciplined warriors. 'இராசராசதேவர் படைவில்லாள் கொந்தவரில்"(கல்வெட்டு அறிக்கை - எண். 92/895 கல்அக); [கொத்து→ கொந்து→ கொந்தவர்]
கொந்தழல்	கொந்தழல் kondaḻl, பெ{n.) 1. முறுகிய தீ; raging fire. கொந்தழற்புண்ணொடு"(பெருங் வத்தவ 13: 71);. 2. பெருந்தீ; great fire (சா.அக.);. ம. கொந்தழல். [கொந்து+அமுல்]
கொந்தழற்புண்	கொந்தழற்புண் kondaḻṟpuṇ, பெ.(n.) பற்றி எரியும் தீச்சுட்ட புண்; extensive burns caused by a raging fire (சா.அக.);. [கொந்து + அழல் + புண்]
கொந்தளங்காய்	கொந்தளங்காய் kondaḷaṅgāy, பெ.(n.) சமுத்திராப் பழம்; sea-side Indian oak (சா.அக.);. [கொந்தளம் + காய்]

கொந்தளம்	கொந்தளம் kondaḷam, பெ.(n.) 1.கொந்தளங்காய், sea-side Indian oak. 2. கல்யானை என்னும் காண்டாமிருகம்; rhinoceros, 3. சுருட்டை மயிர்; curly hair. 4. விலங்கின் குட்டி; young of an animal. 5. பெண்ணின் கூந்தல்; woman's hair. 6. மயிர்க் குழற்சி; lock of hair (சா.அக.);. ம.கொந்தளம்; Skt. Kundala. [கொத்து→ கொந்து→ கொந்தளம்] கொந்தளம்2 kondaḷam, பெ.(n.) 1. குழப்பம், confusion, turmoil. "கொந்தள மாக்கி" (திவ்நாய்ச் 12:9);. 2. கூத்துவகை ; a kind of dance. [கொந்தளி→ கொந்தளம்]
கொந்தளவரசர்	கொந்தளவரசர் kondaḷavarasar, பெ.(n.) மேலைச் சாளுக்கிய அரசர்; western Calukkia king. "கொந்தள வரசர் தந்தள மிரிய" (முதற் குலோத்துங்கன் மெய்க்கீர்த்தி); (கல். அக.); [குந்தளம் → கொந்தளம் + அரசர்.]
கொந்தளி-த்தல்	கொந்தளி-த்தல் kondaḷittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பொங்கியெழுதல்; to be rough or boisterous; to swell, as the sea; to be stormy, tumultuous. 'திரைகள் மேல்நோக்கிக் கொந்தளித்து' (திவ்.திருவிருத். 52:292, வியா.);. [கொதி → கொந்தளி.]
கொந்தளிப்பு	கொந்தளிப்பு kondaḷippu, பெ.(n.) 1. குழப்பம், கெற்சிதம்; emotional, upheaval. 2. மும்முரம்; excitement. [கொதி → கொந்தளி → கொந்தளிப்பு.]

கொந்தளை	கொந்தளை1 kondaḷai, பெ.(n.) 1. பேய்க் கொம்மட்டி; bitter apple. 2. கொந்தளங்காய் பார்க்க;see kondalangay (சா.அக.);. [கொந்தளம் → கொந்தளை.] கொந்தளை2 kondaḷai, பெ.(n.) கடற்பக்கத்து மரவகை (L.);; seaside Indian oak. [கொந்தாழை → கொந்தளை.]
கொந்தறுவாள்	கொந்தறுவாள் kondaṟuvāḷ, பெ.(n.) முட் செடிகளை வெட்டியழிக்க உதவும் அறுவாள்; sickle, long handled bill-hook as for clearing prickly-pear. [கொந்து + அறுவாள்.]
கொந்தாங்கொள்ளை	கொந்தாங்கொள்ளை kondāṅgoḷḷai, பெ.(n.) நிறைய; abundance. கொந்தாங் கொள்ளையாய்த் தின்பானுக்குக் கொட்டியமு (இ.வ.);. [கொந்து + ஆம் + கொள்ளை.]
கொந்தாலி	கொந்தாலி kondāli, பெ.(n.) குந்தாலி (யாழ்ப்.); பார்க்க;see kundali. [குந்தாலி → கொந்தாலி.] கொந்தாலி kondāli, பெ.(n.) குந்தாலி (யாழ்ப்.);; pick axe. [Skt.{} → த.கொந்தாலி.]
கொந்தாழம்	கொந்தாழம் kondāḻm, பெ.(n.) 1. கடற்கரையிலுள்ள தாழை; sea-weed. 2. செந்தாழை; false tragacanth. 3. ஒரு மருந்து; a medicine. 4. கொந்தாளம் பார்க்க;see kondalam (சா.அக.);. [கொந்து + ஆழம்.]
கொந்தாழை	கொந்தாழை kondāḻai, பெ.(n.) கடற்றாழை (வின்.);: sea-weed. [கொத்து → கொந்து + தாழை.]

கொந்தாளம்	கொந்தாளம் kondāḷam, பெ.(n.) நஞ்சை நீக்குமோர் மூலிகை; medicinal plant used as an antidote for poison (சா.அக.);. [கொந்து + தாளம்.] கொந்தாளம் kondāḷam, பெ.(n.) கடினமான மண்ணை வெட்டவுதவும் வேளாண் கருவி; a implement used to cut the hardened earth. [கொந்து+கொத்தாளம்]
கொந்தாளி-த்தல்	கொந்தாளி-த்தல் kondāḷittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கொந்தளி-த்தல், (யாழ்.அக.); பார்க்க;see kondali-. [கொந்தளி → கொந்தாளி.]
கொந்தி	கொந்தி1 kondi, பெ.(n.) வீட்டின் மூலைப் பகுதி (கட்.தொ.);; a corner of the house. [கொந்து → கொந்தி.] கொந்தி2 kondi, பெ.(n.) வரிக்கூத்து வகை (சிலப்.3: 13, உரை);; mask, masquerade dance. [குந்தி → கொந்தி.]
கொந்திக்காய்	கொந்திக்காய்2 kondikkāy, பெ.(n.) மகளிர் கைமுட்டுக்குமேல் அணியும் அணிவகை (இ.வ.);; a string of gold or coral beads worn by women above the elbow. [கொந்தி + காய்.] கொந்திக்காய்2 kondikkāy, பெ.(n.) மிடறு (இ.வ.);; throat. [கொந்தி + காய்.]

கொந்து	கொந்து1 kondudal, 5 செ.குன்றாவி, (v.t.) 1. கொத்துதல்; to peck, pick, mince. 2. பழம் முதலியவற்றை அலகாற் குதறுதல்; to injure fruits by pecking, gnawing. 3. அச்சுறுத்தல்; to threaten, intimidate, terrify. "கொந்தி யிரும்பிற் பிணிப்பர்கயத்தை", uskoláis; 1skrofous கயத்தை"(நான்மணி. 12);. 4. குத்துதல்; to gore pierce. "கொந்தியயி லலகம்பால்" (பெரியபு. கண்ணப்.145);. [கொத்து → கொந்து.] கொந்து2 kondudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒற்றைக்காலாற் குதித்தல்; to hop, as in a game. 2. மிகு தூய்மையும் ஒழுக்கமும் காட்டிக் கொள்ளுதல்; to pretend to be very orthodox. [கிந்து → கொந்து-.] கொந்து3 kondudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. எரிதல்; to burn, to be in flames. "[illegible]"(சீவக. [illegible])
கொந்துகம்	கொந்துகம் gondugam, பெ.(n.) 1. குதிரைவாலிச்சம்பா; horse tail paddy. 2. குதிரைவாலிச் சாமை; horse tail millet. 3. குதிரைவாலிப் புல்; horse tail grass. 4. குதிரைவாலி போன்ற பூடுவகை; equisetacae family of plants (சா.அக.);. [கூந்தல் → கொந்து → கொந்துகம்.]
கொப்பகரை	கொப்பகரை goppagarai, பெ.(n.) தருமபுரி மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Dharmapuri Dt. [குப்பன் → கொப்பன் + கரை.]
கொப்பணன்	கொப்பணன் koppaṇaṉ, பெ.(n.) கம்பணஉடையார் காலத்துக் காஞ்சிபுரத்துக் கோயிலலுவலர்; temple officer of Kanjipuram during the period of Kambana Udaiyar. "இவை கொப்பணன் எழுத்து" (S.I.I:87);. [கொப்பு + அண்ணன்.]

கொப்பம்	கொப்பம்1 koppam, பெ.(n.) யானை பிடிப்பதற்காக வெட்டும் பெருங்குழி; keddah for elephants. "கைம்மலைசெல் கொப்பத்து வீழ" (குமர. பிர. மீனாட். பிள்ளை. 11);. [குல் → குப்பு → (கப்பல்); → கப்பம் (குழி); → கொப்பம்.] கொப்பம்2 koppam, பெ.(n.) 1. ஒரு நாடு; a country. "பப்பரம் கொப்பம் வங்கம்" (பாரத. படை. 19);. 2. பெல்லாரி மாவட்டத்தையடுத்து நிசாம் ஆளுகைக்குட்பட்ட ஓர் ஊர்; a town in the Nizam dominious bordering Bellary district. "கொப்பத்தொருகளிற்றாற் கொண்டோனும்" (விக்கிரம.உலா, 40);. [குப்பம் → கொப்பம்.] கொப்பம்3 koppam, பெ.(n.) சேலம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Salem Dt.
கொப்பயம்பட்டி	கொப்பயம்பட்டி koppayambaṭṭi, பெ.(n.) தேனி மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Theni Dt.
கொப்பரம்	கொப்பரம் kopparam, பெ.(n.) 1. முழங்கை; elbow. 2. மற்போர் வகை; a mode of grappling the arms in wrestling. ம. கொப்பரம்; தெ. கொப்பரமு; Skt. kurpara. [குப்பரம் → கொப்பரம்.]
கொப்பரம்பாய்ச்சு	கொப்பரம்பாய்ச்சு1 kopparambāyccudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மல்லுக்குக் கைகோத்தல் (யாழ்.அக.);; to grapple an antagonist, as in wrestling. [குப்பரம் → கொப்பரம் + பாய்ச்சு-.]
கொப்பரம் பாய்ச்சு	கொப்பரம் பாய்ச்சு2 kopparambāyccudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) அதட்டுதல்; to upbraid, bluster. [குப்பரம் → கொப்பரம் + பாய்ச்சு-.]
கொப்பரி	கொப்பரி koppari, பெ.(n.) கொப்பரை2 (பிங்.); பார்க்க;see kopparai. [கொப்பரை → கொப்பரி.]

கொப்பரை	கொப்பரை1 kopparai, பெ.(n.) கைப்பிடியோடு கூடிய பெரிய ஏனம்; brass or copper boiler with rings for handles, cauldron. "கும்பம் வட்டகை கொப்பரை" (பிரபோத.11:31);. [கப்பரை → கொப்பரை.] கொப்பரை2 kopparai, பெ.(n.) 1. நீர் வைக்கும் ஏனம்; kettle; water jar made of brass or copper. 2. கடாரம்; boiler (சா.அக.);. ம. கொப்பார; க கொப்பர, காப்பளிகெ,;தெ. கொப்பெர. [கப்பரை → கொப்பரை.] கொப்பரை3 kopparai, பெ.(n.) நீர்வற்றிய தேங்காய்; dried coconut kernel, copra. ம. கொப்பா, கொப்ர; க. கொப்பரி தெ. கொப்பரி, கொப்பர; து. கொப்பரி, கொப்பர; பட. கொப்பர; U. khopra [குப்பல் (உட்குழிந்தது); → கப்பல் → கப்பரை → கொப்பரை.]
கொப்பரைக்கல்	கொப்பரைக்கல் kopparaikkal, பெ.(n.) 1. கல் வகைகளுளொன்று; a kind of stone. 2. குறிஞ்சி நிலத்தமைந்த பாறைவகைகளு ளொன்று (சங்.தொ.);; a kind of rock which is found in the hilly tracts. [கொப்பரை + கல்.]
கொப்பரைவெட்டு	கொப்பரைவெட்டு kopparaiveṭṭu, பெ.(n.) பழைய நாணய வகை பணவிடு.136); an ancient coin. [கொப்பரை + வெட்டு.]
கொப்பளம்	கொப்பளம் koppaḷam, பெ.(n.) கொப்புளம் பார்க்க;see koppulam. [கொப்புளம் → கொப்பளம்.]
கொப்பளி-த்தல்	கொப்பளி-த்தல் koppaḷittal, 4 செ.குன்றாவி. செ.கு.வி. (v.t. & v.i.) கொப்புளி-த்தல், பார்க்க;see koppuli-. "புறத்திற் கழுவிக்கை கொப்பளிக்க" (சைவச. பொது. 314);. குடிக்கிறது கூழ் கொப்பளிக்கிறது பன்னீர் (பழ);. [கொப்புளி → கொப்பளி. கும்முதல் : திரளுதல், மேலெழும்புதல். கும்மு → குப்பு → குப்புள் → குப்புளித்தல் → கொப்பளித்தல்.]
கொப்பாட்டன்	கொப்பாட்டன் goppāṭṭaṉ, பெ.(n.) மூன்றாம் பாட்டன் (யாழ்.);; great-great-grandfather. [கோ + பாட்டன் = கோப்பாட்டன் → கொப்பாட்டன்]

கொப்பாடை	கொப்பாடை koppāṭai, பெ.(n.) அம்மைநோயில் ஒருவகை; a kind of small pox. [கொப்பு + ஆடை.]
கொப்பாந்தேன்	கொப்பாந்தேன் koppāndēṉ, பெ.(n.) கொம்புத்தேன் (யாழ்.); பார்க்க;see kombu-t-tēn. [கொம்பு + ஆம் + தேன்.]
கொப்பி	கொப்பி koppi, பெ.(n.) கும்மியாட்டம்; a game of young girls attended with clapping of hands, singing and dancing. [கும்மி → கொம்மி → கொப்பி.]
கொப்பிகொட்டு-தல்	கொப்பிகொட்டு-தல் goppigoṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கும்மியடித்தல்; to clap hands in kummi dance. [கும்மி → கொம்மி → கொப்பி + கொட்டு-.]
கொப்பிப்பொங்கல்	கொப்பிப்பொங்கல் koppippoṅgal, பெ.(n.) குப்பிப்பொங்கல்; feast observed by Hindu girls on the first day of the month of 'Tai'. [கும்மி → கொம்மி → கொப்பி + பொங்கல்.]
கொப்பு	கொப்பு1 koppu, பெ.(n.) மரக்கிளை; branch of a tree. ம. கொப்பு; க. கொம்பை; தெ. கொம்மு; து..கொம்பு; குட. கொம்பி;நா.கொம்ம். கொலா. கொம், கோத. கொப் Skt. kürpara. [கொம்பு → கொப்பு. (வ.மொ.வ.7);.] கொப்பு2 koppu, பெ.(n.) 1. மகளிர் காதணிவகை; woman's ear ornament worn at the top of the helix, as flower-shaped. "கொப்பிட்ட வுடையாகர்" (தண்டலை. சத.12);. துப்பற்ற நாரிக்குக் கொப்பு அழகைப்பார் (பழ);. 2. மயிர்முடி (பிங்.);; chignon;coil of hair (பிங்.); 3. கொண்டை; to tie hair in a knot. ம.க.தெ.,து. கொப்பு;குட. கொப்பும்பி. [கொம்பு → கொப்பு (வ.மொ.வர.7);.] கொப்பு3 koppu, பெ.(n.) தலைமுடியை அள்ளிச் செருகுகை; wearing the hair in a bunch. [கொள் → கொப்பு.]

கொப்புக்குடை	கொப்புக்குடை koppukkuḍai, பெ.(n.) கொப்பணியிலிருந்து தொங்கும் குடைவடிவான உறுப்பு; umbrella shaped pendants hanging from "koppu" ornaments. [கொப்பு + குடை.]
கொப்புசம்புல்	கொப்புசம்புல் koppusambul, பெ.(n.) காதணி வகை; a kind of ear ornament (தாசில்தார்நா.20);. மறுவ. கொப்புக்குடை [கொப்பு + சம்புல்.]
கொப்புமயிர்மாட்டி	கொப்புமயிர்மாட்டி koppumayirmāṭṭi, பெ.(n.) மகளிர் கூந்தலில் மாட்டும் காதணிவகை; golden hair-hook connecting 'koppu' ornament to a strand of hair behind the ear, worn by women. [கொப்பு + மயிர் + மாட்டி.]
கொப்புவர்ணம்	கொப்புவர்ணம் koppuvarṇam, பெ.(n.) சேலைவகை; a kind of saree. "கொப்பு வர்ணமாய்த் தீர்ந்த கொப்புவர்ணம்"(விறலிவிடு 713);. [கொப்பு + (வண்ணம்); வர்ணம்.]
கொப்புவாளி	கொப்புவாளி koppuvāḷi, பெ.(n.) மகளிர் அணியும் வாளி என்னும் காதணி வகை; woman's ornament for the helix of the ear having a knob and a pendant. [கொப்பு + வாளி.]
கொப்புள்	கொப்புள்1 koppuḷ, பெ.(n.) உந்தி; navel. கொப்புள் கொடி அறுத்தார்கள் (உ.வ.);. [குல் → கும்மு → குப்பு → குப்புள் → கொப்புள்.] கொப்புள்2 koppuḷ, பெ.(n.) கொப்புளம் பார்க்க: see koppulam. "வாதக் கொப்புளொடு வருத்தங் கொண்டகொல்" (பெருங். மகத. 8:16);. [கொப்புள்1 → கொப்புள்2.]
கொப்புள்பால்இறங்கு-தல்	கொப்புள்பால்இறங்கு-தல் koppuḷpāliṟaṅgudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) மாடு ஈனுமுன் மடி கனத்தல்: [கொப்புள் + பால் + இறங்கு-.]

கொப்புளப்பற்று	கொப்புளப்பற்று koppuḷapparṟu, பெ.(n.) 1. கொப்புளத்தின்மேல் காணும் பக்கு: blister scab. 2. கொப்புளத்திற்குப் போடும் பற்று; medicinal coat over blister or boil (சா.அக.);. [கொப்புளம் + பற்று.] கொப்புளம்
கொப்புளம்	கொப்புளம் koppuḷam, பெ.(n.) 1. குமிழி (பிங்.);; bubble. 2. சீழ் நிரம்பிய மெல்லிய சிறு புடைப்பு; pustule; blister, vesicle, as of chicken-pox, "கோவத் தன்ன கொப்புளம்" (பெருங். உஞ்சைக். 54:59);. Fin. kupla (bubble, blister);, Est. kubl; Hung. Hupolyag; Jap. Kobu. [கொப்புளி → கொப்புளம்.]
கொப்புளவண்டு	கொப்புளவண்டு koppuḷavaṇṭu, பெ.(n.) எரிவண்டு; spanish fly, an insect, which strikes against the eye ball causing severe smarting. (சா.அக.);. [கொப்புளம் + வண்டு.]
கொப்புளவாதம்	கொப்புளவாதம் koppuḷavātam, பெ.(n.) வளி மற்றும் பித்தம் மிகையுள்ள பண்டங்களை உண்ணுவதால் உச்சி முதல் உள்ளங்கால் வரை உண்டாகும் கொப்புளங்கள்; lesions occuring in the skin in groups and characterised by dense eruptions all over the body arising from eating excessively articles of fare promoting acute disorders of the two humours viz. wind and bile in the system (சா.அக.);. [கொப்புளம் + வாதம்.]
கொப்புளி	கொப்புளி1 koppuḷittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கொப்புளங் கொள்ளுதல்; to blister. "எடுத்தடி கொப்புளிக்க" (தனிப்பா.1,146:644);. 2.நீர் முதலியவை குமிழியிட்டு வெளிவருதல்; to rise in bubbles, as water. 3. வாய் குமிழ்த்தல்; to puff out the cheeks and blow. "செய்யவாய் கொப்புளிப்ப" (திவ்.பெரியாழ், 3, 6:8);. [கொப்புள் → கொப்புளி.] கொப்புளி2 koppuḷittal, 4 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. நீர் முதலியவற்றால் வாயை அலசி உமிழ்தல்; to gargle, rinse. 2. நீர் முதலியவற்றை வெளிவிடுதல்; to discharge in jets. "குருதிகொப் புளிக்கும் வேலான்"(சீவக. 1889);. [குப்புளி → கொப்புளி.]

www.valluvarvallalarvattam.com 8948 of 19068.

கொப்புளிக்குநீர்	கொப்புளிக்குநீர் koppuḷikkunīr, பெ.(n.) வாய் கொப்புளிக்கும் மருந்துநீர்; fluid preparation used for gargling (சா.அக.);. [கொப்புளிக்கும் + நீர்.]
கொப்புளிச்சுறா	கொப்புளிச்சுறா koppuḷiccuṟā, பெ.(n.) சுறாமீன் வகைகளிலொன்று; a kind of shark (மீன்.பிடி.தொ.);. [கொப்புளி + சுறா.]
கொப்புளிப்பான்	கொப்புளிப்பான் koppuḷippāṉ, பெ.(n.) அம்மை நோய் வகை; a kind of chicken-pox or measles. [கொப்புளி → கொப்புளிப்பான்.]
கொப்புறக்கோலா	கொப்புறக்கோலா koppuṟakālā, பெ.(n.) பறக்குந் தன்மையுள்ள கோலாமீன்; flying fish as of kola. [குப்புறு → கொப்புறு + கோலா.]
கொப்பூர்	கொப்பூர் koppūr, பெ.(n.) திருவள்ளூர் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Thiruvallur Dt. [குப்பூர் → கொப்பூர்.]
கொப்பூழ்	கொப்பூழ் koppūḻ, பெ.(n.) 1. உந்தி; navel, umbilicus. "மாயோன் கொப்பூழ் மலர்ந்த தாமரை"(பரிபா. ப. 174);. 2. கொப்புளம்; boil. "நங்கை சீறடி நீர்க்கொப் பூழி னறியன தொடர்ந்து சென்று"(கம்பரா. தைல. 53);. [கொப்புள் → கொப்பூழ்.]
கொப்பூழ்க்கொடி	கொப்பூழ்க்கொடி koppūḻkkoḍi, பெ.(n.) 1. உந்திக் கொடி; umbilical cord, navel string, funis. 2. நஞ்சுக்கொடி; umbilical cord. [கொப்பூழ் + கொடி.]
கொப்பூழறு-த்தல்	கொப்பூழறு-த்தல் koppūḻruttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) பிறந்த குழந்தையின் உந்திக் கொடியை அறுத்தல்; to cut the umbilical cord of a new born infant. [கொப்பூழ் + அறு-.]

கொப்பெனல்	கொப்பெனல் koppeṉal, பெ.(n.) விரைவுக்குறிப்பு; onom. expr. of moving quickly, swiftly or suddenly. கொப்பென வந்தார்கள் (வின்.);. [குப்பு → கொப்பு + எனல்.]
கொப்பை	கொப்பை1 koppai, பெ.(n.) கல்லுப்பு; sea-salt (சா.அக.);. [கொப்பு → கொப்பை.] கொப்பை2 koppai, பெ.(n.) கொப்பம்2 பார்க்க;see koppam. "கொப்பையிற் பொருகளத்திலே" (கலிங்.191);. [கொப்பம் → கொப்பை.]
கொம்படி-த்தல்	கொம்படி-த்தல் kombaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கொம்பால் முட்டிப் பொருதல் (யாழ்.அக.);; to fight with horns, as oxen, buffaloes, rams, goats etc. 2. மேலாண்மை செலுத்துதல்; to impose one's authority [கொம்பு + அடி-.]
கொம்படிப்பட்டி	கொம்படிப்பட்டி kombaḍippaḍḍi, பெ.(n.) சேலம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Salem Dt. [கொம்பு + அடி + பட்டி.]
கொம்பத்தாள்	கொம்பத்தாள் kombattāḷ, பெ.(n.) கொம்பாள் (வின்.); பார்க்க: see kombāl. [கொம்பு + அத்து, அத்து – சாரியை. கொம்பத்து + ஆள்.]
கொம்பர்	கொம்பர் kombar, பெ.(n.) கொம்பு பார்க்க;see kombu. "நாறு மலர்க்கொம்பர்" (சீவக. 2019);. [கொம்பு → கொம்பர் (வேக168);.]
கொம்பரக்கு	கொம்பரக்கு kombarakku, பெ.(n.) அரக்கு வகை (தைலவ. தைல. 94, 20.);; stick lac. [கொம்பு + அரக்கு.]
கொம்பரக்குமரம்	கொம்பரக்குமரம் kombarakkumaram, பெ.(n.) கிளைகளில் அரக்கு உண்டாகும் மரம்; croton-lac tree (சா.அக.);. [கொம்பாக்கு + மரம்.]

கொம்பரண்டை	கொம்பரண்டை kombaraṇṭai, பெ.(n.) கட்டு மரத்தின் ஒருறுப்பு; a part of a catamaran. [கொம்பர் + அரண்டை.]
கொம்பரணை	கொம்பரணை kombaraṇai, பெ.(n.) மர ஆணி; a wooden nail. [கொம்பு + அரணை.]
கொம்பரி	கொம்பரி kombari, பெ.(n.) இலவ மரத்திலுண்டாகும் பிசின்; gum from silk-cotton tree (சா.அக.);. [கொம்பு → கொம்புரி → கொம்பரி.]
கொம்பரை	கொம்பரை kombarai, பெ.(n.) மாட்டுநோய் வகை (தஞ். சர. III. 119.);: a disease in cattle. [கொம்பு → கொம்பரை.]
கொம்பளவு	கொம்பளவு kombaḷavu, பெ.(n.) கொம்பை முதலிற் கொண்ட எழுத்தாகிய ளகரம் (இ.வ.);; the letter la ('ள'); as beginning with '__' [கொம்பு → அளவு.]
கொம்பன்	கொம்பன்1 kombaṉ, பெ.(n.) வல்லாளன்; one who is proficient. ம. கொம்பன். [கொம்பு + அன்.] உனக்கென்ன கொம்பு முளைத்திருக்கிறதா என்பது உலக வழக்கு. இது தலைவேட்ட மாடும் நாகர் வழக்கத்தினின்று தோன்றியிருக்கலாம். பண்டை மூவேந்தர் முடியும் கொம்பு வடிவில் குவித்திருந்தது கவனிக்கத்தக்கது. கொம்பன்2 kombaṉ, பெ.(n.) 1 ஆண்யானை; maleelephant. 2. ஒரு நீண்ட பாகல்; a long bitter fruit of momordica genus. 3. கொம்புள்ள விலங்கு; horned animal. 4. கொம்புள்ள கெளுத்தி மீன்வகை; a kind of fish with horn (சா.அக.);. கொம்பன் [கொம்பு → கொம்பன். கொம்பு + அன். அன் - உடைமை குறித்த ஈறு. (வே.க.168);.] கொம்பன்3 kombaṉ, பெ.(n.) 1. ஒருவகை அம்மை நோய்; a kind of small-pox.

அல்லது கழிச்சல்

கொம்பன்ஆனை	கொம்பன்ஆனை kombaṉāṉai, பெ.(n.) தந்தங்கள் உள்ள ஆண்யானை; male-elephant, tusker. "மகராசா அவர்களும் இந்த நன்றிக்காக ஏகோசி மகராசா அவர்களுக்கு கும்பினி ஒரு கொம்பன் ஆனையும் ரொக்கமும் கொடுக் கிறோமென்று" (தஞ்.மரா.செப்.50-1-40);. [கொம்பு + அன் + ஆனை.]
கொம்பன்கெளுத்தி	கொம்பன்கெளுத்தி kombaṉkeḷutti, பெ.(n.) கொம்புள்ள கெளுத்தி மீன்; a fresh water fish. [கொம்பன் + கெளுத்தி.]
கொம்பன்சம்பா	கொம்பன்சம்பா kombaṉcambā, பெ.(n.) ஆடவை (ஆனி);, கன்னி (புரட்டாசி); மாதங்களில் விதைக்கப்பட்டு 5 மாதத்தில் விளையும் சம்பா நெல்வகை (இ.வ.);; a kind of camba paddy, sown between Ani and Purattäsi, maturing in five months. [கொம்பன் + சம்பா.]
கொம்பன்சுறா	கொம்பன்சுறா kombaṉcuṟā, பெ.(n.) சாம்பனிறத்துடன் 7 அடிவரை நீண்டுவளரக்கூடிய சுறாமீன் வகை (M.M.850.);; hammer-headed shark, deep grey, attaining 7 ft. in length. கொம்பன் சுறா [கொம்பன் + சுறா.]
கொம்பன்திருக்கை	கொம்பன்திருக்கை kombaṉtirukkai, பெ.(n.) நீல நிறமுள்ளதும் 18 அடிக்குமேல் வளர்வதுமான கடல் மீன் வகை; sea-devil, deep purplish, attaining 18 ft. and upwards across the disc which is twice as broad as long. [கொம்பன் + திருக்கை.]
கொம்பன்பாகல்	கொம்பன்பாகல் kombaṉpākal, பெ.(n.) கொம்புப் பாகல் (கொ.வ.); பார்க்க;see kombu-p-pagal. [கொம்பன் + பாகல்.]
கொம்பன் பிலால்	கொம்பன் பிலால் kombaṉpilāl, பெ.(n.) உருப்பருத்த மீன் வகை; a kind of fish with heavy body. [கொம்பன் + பிலால்.]
கொம்பன்யானை	கொம்பன்யானை kombaṉyāṉai, பெ.(n.) பெரிய, கொம்புகளுடைய யானை (இ.வ.);; big tusked elephant. ம. கொம்பனான. [கொம்பன் + யானை.]
கொம்பனார்	கொம்பனார் kombaṉār, பெ.(n.) கொம்புபோல் ஒல்குந் தன்மையுள்ள பெண்டிர்; women, slender and supple as the twig of a plant. "கொம்பனார்க் கெல்லாங் கொழுந்தே" (திவ். திருப்பா. 17);. ம. கொம்பல். [கொம்பு + அன்னார்.]

கொம்பாடி	கொம்பாடி kombāṭi, பெ.(n.) மதுரை மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Madurai Dt. [கொம்பன் + பாடி – கொம்பன்பாடி → கொம்பாடி.]
கொம்பாப்பிள்ளை	கொம்பாப்பிள்ளை kombāppiḷḷai, பெ.(n.) lit, man with horns. 1. செல்வ முதலிய தகுதிகளால் உயர்ந்தவன்; man of rank or wealth, used ironically. கொம்பு முளைத்தவன்; 2. அதிகாரக் குடியிற்பிறந்தோன் (யாழ்.அக.);; one born in an aristocratic family. [கொம்பு + ஆம் + பிள்ளை.]
கொம்பாலயம்	கொம்பாலயம் kombālayam, பெ.(n.) தெய்வம் தங்குவதாகக் கொண்டு பூசிக்கப்பெறும் சில மரக்கிளைகள் (இ.வ.);; branches of certain trees considered as the seat of a deity and worshipped. [கொம்பு + ஆலயம்.]
கொம்பாள்	கொம்பாள் kombāḷ, பெ.(n.) 1. மரத்திலேறியிருந்து காவல் புரிவோன் (வின்.);; man engaged in watching from a tree. 2. உளவாள் (இ.வ.);; a look-out,spy. [கொம்பு + ஆள்.]
கொம்பி	கொம்பி1 kombi, பெ.(n.) காரி (சனி);; saturn, "கொம்பியருக்கன் குசன்" (சினேந். 198);. [கொம்பு → கொம்பி.] கொம்பி2 kombi, பெ.(n.) வல்லாண்மை மிக்கவள்; a female who is proficient. [கொம்பன் - ஆ.பா. கொம்பி – பெ.பா.]
கொம்பிலேயேறு-தல்	கொம்பிலேயேறு-தல் kombilēyēṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வீண் செருக்குக் கொள்ளுதல்; to be haughty. [கொம்பு + இல் + ஏறு-.]
கொம்பிற்கொள்கை	கொம்பிற்கொள்கை kombiṟkoḷkai, பெ.(n.) தந்தப்பூண் கட்டிய கோல்; "கொம்பிற் கொள்கை ஒன்றிலத் தடவிக்கட்டின மாணிக்கம்" (தெ.இ.கல். தொ. II. கல்.11-38);. [கொம்பு + இல் + கொள்கை.]
கொம்பிறுக்கை	கொம்பிறுக்கை kombiṟukkai, பெ.(n.) கட்டுமரத்தின் ஓர் உறுப்பு; a part in a catamaran. [கொம்பு + (இருக்கை); இறுக்கை.]

கொம்பினர்	கொம்பினர் kombiṉar, பெ.(n.) கொம்பனார் பார்க்க;see kombarar. "குளிர்மணற் கேணியுட் கொம்பினர் படர்ந்தும்" (கல்லா.71:31);. [கொம்பு + அன்னார் - கொம்பனார் → கொம்பினர்.]
கொம்பீரம்	கொம்பீரம் kombīram, பெ.(n.) பச்சைக் கற்பூரம்; crude camphor (சா.அக.);. [கொம்பு → கொம்பீரம்.]
கொம்பு	கொம்பு1 kombudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) முயலுதல் (யாழ்.அக.);; to try. [கும்பு → கொம்பு.] கொம்பு2 kombudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) சினத்தல்; to get angry. "ஈசன்மேற் கொம்பி"(பஞ்ச. திருமுக. 107);. [குண்மு → கும்மு → கொம்மு → கொம்பு.] கொம்பு3 kombu, பெ.(n.) 1. மரக்கிளை; bough, branch, twig. "வளியெறி கொம்பின் வருந்தி" (மணிமே. 24: 86);. 2. நாற்றுமுளை (இ.வ.);; seedling. 3. கோல் (Madr.);; stick, staff, pole. 4. பல்லக்கு முதலியவற்றின் கொம்பு; poles of palanquin, etc. "முற்கொம்பு தாங்கி முன்னடக்கும்.... முனிவன்" (திருவிளை. இந்திரன். 65);. 5. விலங்கின் கொம்பு; horn of an animal. குதிரை குணமறிந்து ... தம்பிரான் கொம்பு கொடுக்க வில்லை
கொம்பு ஆக	கொம்பு ஆக kombuāka, பெ.(n.) தச்சரின் கருவி வகை; an implement of carpenter (உருளையைச் சரிசெய்ய உதவுவது);. [கொம்பு + ஆசு.]
கொம்புக்கட்டை	கொம்புக்கட்டை kombukkaṭṭai, பெ.(n.) கானாதடியைக் கட்டுமரத்தில் நிறுத்தப் பயன்படும் ஓருறுப்பு; a part in catamaran which is used to keep the kanatadi (மீன்.பிடி.தொ.); [கொம்பு + கட்டை.]

கொம்புக்கடமை	கொம்புக்கடமை kombukkaḍamai, பெ.(n.) மீன் படகுக்கு உரிய வரி (வின்.);; tax on fishing boats. [கொம்பு + கடமை.]
கொம்புக்கயிறு	கொம்புக்கயிறு kombukkayiṟu, பெ.(n.) 1. உப்பங்கழியில் வலைக்குமோர் வலைக்கூற; a part of fishing net used in salt-pan (மீன்.பிடி.தொ.);. 2. மாட்டின் இரு கொம்புகளைச் சுற்றிக் கட்டும் கொம்புக்கயிறு நெற்றிக்கயிறு; a rope for tying around the horns of a cow. [கொம்பு + கயிறு.]
கொம்புக்கள்ளி	கொம்புக்கள்ளி kombukkaḷḷi, பெ.(n.) கள்ளிவகை (L.);; a variety of milk-hedge. [கொம்பு + கள்ளி.]
கொம்புக்காரல்	கொம்புக்காரல் kombukkāral, பெ.(n.) காரல் மீன் வகை; a kind of fish by name karal. [கொம்பு + காரல்.]
கொம்புக்காரன்	கொம்புக்காரன் kombukkāraṉ, பெ.(n.) 1. கொம்பு இசைக் கருவி ஊதுபவன்; horn-blower. 2. கக்கற்கழிச்சலுக்குரிய தெய்வம்; cholera-deity. ம. கொம்புகாரன். [கொம்பு + காரன்.]
கொம்புக்கால்	கொம்புக்கால் kombukkāl, பெ.(n.) 1. முகடு தாங்கும் கவட்டு மரம்; forked support for a rooftree. 2. கொ, கோ முதலியவற்றில் உள்ள கொம்புங்காலும் (வின்.);; the symbols, 'கெ', 'பே' and 'ரா' as in ko. (கோ.); [கொம்பு + கால்.]
கொம்புக்கெளிறு	கொம்புக்கெளிறு kombukkeḷiṟu, பெ.(n.) ஆறடி நீளமும் வெளிர் நீலநிறமும் உள்ளதாய் நன்னீரில் வாழும் கெளிற்று மீன்வகை; a fresh-water fish, bluish-leaden, attaining 6 ft. in length. [கொம்பு + கெளிறு.]
கொம்புக்கெளுத்தி	கொம்புக்கெளுத்தி kombukkeḷutti, பெ.(n.) நன்னீரில் வாழும் கெளுத்திமீன்; a kind of fish living in fresh water (மீன்.பிடி.தொ.);. [கொம்பு + கெளுத்தி.]

கொம்புகன்	கொம்புகன் gombugaṉ, பெ.(n.) நீண்ட பாகற்காய்; long balsam-pear (சா.அக.);. [கொம்பு → கொம்புகன்.]
கொம்புகாவி	கொம்புகாவி kombukāvi, பெ.(n.) பல்லக்குத் தூக்குவோன் (யாழ்.);; palanquin-bearer. [கொம்பு + (காவு); காவி.]
கொம்புகொள்(ளு)-தல்	கொம்புகொள்(ளு)-தல் gombugoḷḷudal, பெ.(n.) 16 செ.கு.வி. (v.i.); ஆணி முதலியவற்றில் பட்டு ஆடை கிழிதல் (கொ.வ.);; to be torn, as a cloth caught by a nail. [கொம்பு + கொள்(ளு);-.]
கொம்புச்சிமிழ்	கொம்புச்சிமிழ் kombuccimiḻ, பெ.(n.) மருந்து வைப்பதற்காக விலங்கின் கொம்பு அல்லது தந்தத்தினாற் செய்த பரணை; a small case or box made of horn or ivory for preserving medicine (சா.அக.); [கொம்பு + சிமிழ்.]
கொம்புச்சுத்தியல்	கொம்புச்சுத்தியல் kombuccuttiyal, பெ.(n.) தட்டார் பயன்படுத்துஞ் சுத்தியல் வகை (இ.வ.);; a kind of hammer used by gold-smiths. [கொம்பு + சுத்தியல்.]
கொம்புச்சுழி	கொம்புச்சுழி kombuccuḻi, பெ.(n.) 1.சுழிபார்க்க;see culi. The circular portion in the symbol 'கெ'. 2. மாட்டின் கொம்புகளுக்கிடையேயுள்ள சுழி; circular or curved marks on the head between horns of the cow. [கொம்பு + சுழி.]
கொம்புச்சுளை	கொம்புச்சுளை kombuccuḷai, பெ.(n.) பருத்திக் காட்டில் மடிப்பருத்தி குவித்து வைக்குமிடம்; a place for storing cotton. [கொம்பு + சுளை.]
கொம்புச்சொளை	கொம்புச்சொளை kombuccoḷai, பெ.(n.) பருத்திக் காட்டில் மடிப்பருத்தி குவித்து வைக்குமிடத்தில், அடையாளத்திற்காக ஒரு சுளைப்பருத்தியை ஒரு செடியின் உச்சியில் அடையாளமாக வைத்தல்; a single cotton stick kept above the heap of harverted cotton as an indication. [கொம்பு + சொளை.]
கொம்புசாய்-தல்	கொம்புசாய்-தல் kombucāytal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) கதிர்முற்றிச் சாய்தல் (வின்.);; to bow down with weight, as ripe corn. [கொம்பு + சாய்-.]

கொம்புசீவிவிடு-தல்	கொம்புசீவிவிடு-தல் kombucīvividudal, 20 செ.குன்றாவி, (v.t.) 1. சண்டை மூட்டி விடுதல்; to incite quarrel. 2. ஆர்வப்படுத்துதல் (இ.வ.);; to encourage; to egg on. [கொம்பு + சீவி + விடு-.]
கொம்புசுற்று-தல்	கொம்புசுற்று-தல் kombusuṟṟudal, 5 செ.கு.வி. விளையாட்டில் எதிரியை மடக்கி வெல்லல்; to corner and defeat opponent in sport. இவன் கொம்பு சுற்றி விளையாடுவதில் வல்லவன் (நெல்.வழ.);. [கொம்பு + (கத்து); சுற்று.]
கொம்புத்தண்டு	கொம்புத்தண்டு kombuttaṇṭu, பெ.(n.) மரக்கலத்தின் வேகத்தைக் குறைக்க அதன் முன்பகுதியில் நிற்கும் துடுப்பு; an oar, or paddle in the front, used to reduce the speed of a boat (மீன்.பிடி.தொ.);. [கொம்பு + தண்டு.]
கொம்புத்துறை	கொம்புத்துறை kombutturai, பெ.(n.) மரம், இரும்பு போன்றவற்றைக் கொண்டு கடலில் உண்டாக்கும் துறைமுகம்; structure of iron or wood, open below running out into sea, used as landing stage. [கொம்பு + துறை.]
கொம்புத்தேன்	கொம்புத்தேன் kombuttēṉ, பெ.(n.) மரக் கொம்பிலுள்ள தேன்கூட்டிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட தூய்மையான தேன் (பதார்த்த.198.);; lit., honey gathered from the honey combs on the branch of a tree. pure honey. [கொம்பு + தேன்.]
கொம்புத்தேனீ	கொம்புத்தேனீ kombuttēṉī, பெ.(n.) தேனீவகை (M.M.);; tree-bee, found on the plains and low hill ranges. [கொம்பு + தேன் + ஈ.]
கொம்புதூக்கி	கொம்புதூக்கி kombutūkki, பெ.(n.) மரக்கலத்தைக் கடலில் நிறுத்திடப் பயன்படும் ஒருறுப்பு; a kind of instrument used to anchor the boat in the sea (மின்.பிடி.தொ.);. [கொம்பு + நங்கூரம்.]
கொம்புப்பயறு	கொம்புப்பயறு kombuppayaṟu, பெ.(n.) தவசவகை (வின்.);; a kind of pulse. [கொம்பு + பயறு.]

கொம்புப்பழம்	கொம்புப்பழம் kombuppaḻm, பெ.(n.) எலுமிச்சை; lime (சா.அக.);. [கொம்பு + பழம்.]
கொம்புப்பாகல்	கொம்புப்பாகல் kombuppākal, பெ.(n.) நீண்ட பாகல்வகை (பதார்த்த.712);; long balsam-pear, climber. [கொம்பு + பாகல்.]
கொம்புப்பிடி	கொம்புப்பிடி kombuppiḍi, பெ.(n.) கத்தி போன்றவற்றிற்குக் கொம்பு முதலியவற்றாற் செய்த பிடி (இ.வ.);; handle, as of a knife, made of horn, tusk, etc. [கொம்பு + பிடி.]
கொம்புப்பிறை	கொம்புப்பிறை kombuppiṟai, பெ.(n.) பெரியார் சீர்திருத்த எழுத்துகள் புழக்கத்திற்கு வருமுன்ணொ, ணோ முதலிய எழுத்துகளில் இருந்த கொம்பும் பிறையும்; the symbols 'கெ' 'கே' ' ' and as in forms ணொ, ணோ (ணெ,ணே);. [கொம்பு + பிறை.]
கொம்புப்புடல்	கொம்புப்புடல் kombuppuḍal, பெ.(n.) 1. குட்டைப்புடல் (யாழ்ப்.);; short snake-gourd, climber. 2. புடல் வகை; palwal snake-gourd, extensive climber. [கொம்பு + புடல்.]
கொம்புபடு-தல்	கொம்புபடு-தல் kombubaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) கொம்புகொள்-தல் பார்க்க: see kombu-kol-. [கொம்பு + படு-.]
கொம்புபிடி-த்தல்	கொம்புபிடி-த்தல் kombubiḍittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) கொம்பையூதுதல் (வின்.);; to blow a horn. [கொம்பு + பிடி-.]
கொம்புமண்வீசு-தல்	கொம்புமண்வீசு-தல் kombumaṇvīcudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) கொம்புகளால் மாடு தரையைப் பெயர்த்தெறிதல்; cattle plunging their horn into earth. இந்தத் தொம்பக்காளை கொம்புமண் வீசிக் கொண்டே யிருக்கும் (நெல்லை);. [கொம்புமண் + வீசு-.]
கொம்புமிளகு	கொம்புமிளகு gombumiḷagu, பெ.(n.) ஒருவகை மிளகு; a kind of pepper (சா.அக.);. [கொம்பு + மிளகு.]
கொம்புமுட்டடை	கொம்புமுட்டடை kombumuḍḍaḍai, பெ.(n.) மரக் கொம்பிலிடும் முட்டை; eggs laid on branches of trees (சா.அக.);. [கொம்பு + முட்டை.]

கொம்புமுளை-த்தல்	கொம்புமுளை-த்தல் kombumuḷaittal, பெ.(n.) 4 செ.கு.வி. (v.i.); பிறர்க்கில்லாத சிறப்புண்டாயிருத்தல்; to have special merits or excellences, used ironically. அவன் கொம்பு முளைத்தவன் (உ.வ.);. [கொம்பு + முளை-.]
கொம்புவேளா	கொம்புவேளா kombuvēḷā, பெ.(n.) தலையின் முன்பக்கத்தே கொம்புடைய வேளாமீன்; a kind of fish having horn on the fore-head (மீன்.பிடி.தொ.);. [கொம்பு + வேளா.]
கொம்பூதி	கொம்பூதி1 kombūti, பெ.(n.) 1. கொம்பூதுவோன் (யாழ்ப்.);; horn blower, trumpeter. 2. நத்தை (சங்.அக.);; snail. ம. கொம்பூதி, கொம்புகாரன். [கொம்பு + ஊதி, ஊது + இ.] கொம்பூதி2 kombūti, பெ.(n.) இராமநாதபுரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Ramanadhapuram Dt. [கொம்பு + ஊதி.]
கொம்பெருது	கொம்பெருது komberudu, பெ.(n.) உச்சிக் கொம்பன், ஒற்றைக்கொம்புள்ள எருதினத்தைச் சார்ந்த விலங்கு; unicorn. மறுவ, உச்சிக்கொம்பன். க. ஒக்கோடு நந்தி [கொம்பு + எருது.] ஒரே கொம்புள்ள எருது அறப்பழங்காலத்தில் இருந்ததாகப் பழங்கதைகள் கூறுகின்றன. ஒற்றைக் கொம்புள்ள எருதிற்கு உச்சிக்கொம்பன் என்னும் பெயர் பழங்காலத்தில் வழங்கியதைச் சாம்பசிவம் பிள்ளையின் மருத்துவ அகரமுதலி எடுத்துக்காட்டுகிறது. சிந்துவெளி முத்திரைகள் பெரும்பாலானவற்றில் ஒற்றைக்கொம்பெருதின் உருவம் தெளிவாகப் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. இது ஒருகாலத்தில் உலகத்தில் வாழ்ந்த உயிரினமா அல்லது கற்பனை வடிவமா என்பது குறித்து அறிஞர்கள் இன்னும் எந்த முடிவுக்கும் வாவில்லை. வரலாற்றுக்கு முந்தைய அறப்பழங்காலத்திலிருந்தே ஒற்றைக் கொம்பெருது எனப்படும் உச்சிக்கொம்பன் பற்றிய கருத்து தென்னாட்டு மக்களிடமும் நிலவி வந்துள்ளது. இன்றைய கருநாடக மாநிலத்தின் மேற்குப் பகுதிகளில் வாழும் மக்கள் மாரியம்மன் கோயிலுக்கு நேர்த்திக்கடனாக தச்சர்களின் வாயிலாக ஒற்றைக்கொம்புள்ள மரப்பொம்மைகளைச் செய்து கோயில் காணிக்கை செலுத்துகிறார்கள். இத்தகைய ஒற்றைக்கொம்பு மரப்பொம்மைகளை மைசூர் பல்கலைக்கழகத்திலுள்ள ஊரக அருங்காட்சியகத்தில் (Folklore Museum); பார்வைக்கு வைத்திருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டில் சேலம் மாவட்டத்தில் மேட்டூர் அணையைச் சார்ந்த காவேரிபுரத்திற்கு அருகிலுள்ள கோட்டையூர் மாரியம்மன் கோவிலில் ஆண்டுதோறும் ஆடி 18-ஆம் நாளை அடுத்து வரும் காரிக்கிழமை (சனி); அன்று 14 ஊரினர் சேர்ந்து கூட்டாகப் பொன்னேர் கட்டும் விழா நடத்துகின்றனர். அந்தப் பொன்னேரில் மாடுகளைக் பூட்டாமல் திருமணமாகாத இரு இளைஞர்களை எருதாகப் பூட்டி, கோயிலைச்சுற்றி மூன்றுமுறை பொன்னேர் உழும் விழா நடத்துகின்றனர். பொன்னேரின் எருதுகளாகச் செயற்படும் இரு இளைஞர்களின் தலையில் ஒருவனுக்கு ஒற்றைக்கொம்புத் தலைப்பாகையும் மற்றொருவனுக்கு இரட்டைக் கொம்புத் தலைப்பாகையும் அணிவிக்கின்றனர். இந்நிகழ்ச்சி ஆண்டுதோறும் நடைபெற்று வருகின்றது. ஒற்றைக்கொம்பு எருதினை ஏரில் பூட்டும்

ஒரு காலத்தில் நிலவியதை இந்நிகழ்ச்சி

கொம்பேரிப்பட்டி	கொம்பேரிப்பட்டி kombērippaṭṭi, பெ.(n.) திண்டுக்கல் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Dhindukkal Dt. [கோம்பு + ஏரி + பட்டி - கோம்பேரிப்பட்டி → கொம்பேரிப்பட்டி.]
கொம்பேறிமூக்கன்	கொம்பேறிமூக்கன் kombēṟimūkkaṉ, பெ.(n.) மரப்பாம்பு வகை (M.M.206.);; tree-snake, non poisonous. மறுவ. கொம்பேறி, கொம்பேறிமூர்க்கன். [கொம்பு + ஏறி + மூக்கன்.]
கொம்பேறிமூர்க்கன்	கொம்பேறிமூர்க்கன் kombēṟimūrkkaṉ, பெ.(n.) கொம்பேறி மூக்கன் (வின்.); பார்க்க;see komberimokkan. [கொம்பேறி + மூர்க்கன்.]
கொம்பேறியேந்தல்	கொம்பேறியேந்தல் kombēṟiyēndal, பெ.(n.) சிவகங்கை மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Sivagangai Dt. [கோம்பு + ஏறி + ஏந்தல் - கோம்பேறியேந்தல் → கொம்பேறியேந்தல்.]
கொம்மகப்பேடு	கொம்மகப்பேடு gommagappēṭu, பெ.(n.) திருவள்ளுவர் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Thiruvalluvar Dt. [கொம்பு → கொம்பகன் + பேடு.]
கொம்மசமுத்திரம்	கொம்மசமுத்திரம் kommasamuttiram, பெ.(n.) விழுப்புரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Villuppuram Dt. [கொம்பன் + சமுத்திரம்.]
கொம்மட்டி	கொம்மட்டி kommaṭṭi, பெ.(n.) 1. கொடிவகை (சைவச.பொது,297.);; a small water-melon, climber. 2. தும்பட்டி (M.M. 371,);; country cucumber, climber. 3. நீர்முலாம்பழம்; a kind of fruit as of water-melon. மறுவ.கொமட்டி. [கும்மட்டி + கொம்மட்டி.]
கொம்மட்டிக்காய்	கொம்மட்டிக்காய் kommaṭṭikkāy, பெ.(n.) தும்மடிக்காய்; a kind of bryonia (சா.அக.);. [கொம்மட்டி + காய்.]

கொம்மடிக்கீரை	கொம்மடிக்கீரை kommaḍikārai, பெ.(n.) செங்கீரை (வின்.);; cockscomb greens. [கொம்மட்டி + கீரை.]
கொம்மட்டிக்கொடி	கொம்மட்டிக்கொடி kommaḍḍikkoḍi, பெ.(n.) பேய்க்கொம்மட்டி, water-melon (சா.அக.);. [கொம்மட்டி + கொடி.]
கொம்மட்டிச் சீரகம்	கொம்மட்டிச் சீரகம் gommaṭṭiccīragam, பெ.(n.) கருஞ்சீரகம் பார்க்க;see karunjiragam(சா.அக.);. [கொம்மட்டி + சீரகம்.]
கொம்மட்டிச்சுரை	கொம்மட்டிச்சுரை kommaṭṭiccurai, பெ.(n.) கறிக்குரிய சுரைச்செடி வகை (வின்.);; a gourd used for curry. மறுவ. காட்டுச்சுரைக்காய். [கொம்மட்டி + கரை.]
கொம்மட்டி மரம்	கொம்மட்டி மரம் kommaṭṭimaram, பெ.(n.) கசப்பு மாதுளை; bitter pomegranate tree (சா.அக.);. [கொம்மட்டி + மரம்.]
கொம்மட்டி மாதுளை	கொம்மட்டி மாதுளை kommaṭṭimātuḷai, பெ.(n.) மரவகை (சிலப். 16:25, உரை);; citron, a tree. மறுவ. கொடிமாதுளை, துரிஞ்சி. [கொம்மட்டி + மாதுளை.] இதனை உண்பதனால் பாடவல்ல இனிய குரலோசை உண்டாகுமாம் (சா.அக.);.
கொம்மடி	கொம்மடி kommaḍi, பெ.(n.) கொம்மட்டிவகை; a kind of water-melon. "சிற்றவரைக் கொம்மடிகள்" (தேசிகப். 18:4);. [கொம்மட்டி → கொம்மடி.]
கொம்மம்பட்டு	கொம்மம்பட்டு kommambaṭṭu, பெ.(n.) தருமபுரி மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Dharmapuri Dt. [கொம்மம் + பட்டு.]

கொம்மலகுட்டை	கொம்மலகுட்டை gommalaguṭṭai, பெ.(n.) தருமபுரி மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Dharmapuri Dt. [கும்மலன் → கொம்மலன் + குட்டை.]
கொம்மன்தாங்கல்	கொம்மன்தாங்கல் kommaṉtāṅgal, பெ.(n.) திருவள்ளூர் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Thiruvallur Dt. [கொம்மன் + தாங்கல்.]
கொம்மாதி	கொம்மாதி kommāti, பெ.(n.) நெட்டிலிங்க மரம்; Indian mast tree (சா.அக.);. [கொம் → கொம்மாதி.]
கொம்மி	கொம்மி1 kommi, பெ.(n.) கோட்டம்; common bottle-flower (சா.அக.);. [கும்மி → கொம்மி.] கொம்மி2 kommi, பெ.(n.) கும்மி1 பார்க்க;see kummi, a kind of dance accompanied with singing and clapping of hands. "மடவார் கொம்மியே பாடி"(அருட்பா, vi, மாயாவிள. 7);. [கும்மி → கொம்மி.]
கொம்மெனல்	கொம்மெனல் kommeṉal, பெ.(n.) 1. ஓர் ஒலிக்குறிப்பு; an imitative sound. "கூர நாண்குரல் கொம்மென வொலிப்ப" (பரிபா. 19:44);. 2. பெருக்கக் குறிப்பு (தொல். சொல். 298, உரை);; expr. denoting luxuriance. 3. விரைவுக் குறிப்பு; expr. denoting haste. "கொம்மென வெழுந்தனள்" (கந்தபு. தெய்வயானை. 9);. [கொம் + எனல்.]
கொம்மேடு	கொம்மேடு kommēṭu, பெ.(n.) விழுப்புரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Villuppuram Dt [கொம்மை + மேடு.]

கொம்மை	கொம்மை1 kommai, பெ.(n.) 1. வட்டம் (பிங்.);; circle, circularity. 2. பெருமை; largeness, bigness. "அம்மையு மழகுங் கொம்மையொடு கழுமி" (பெருங். உஞ்சைக். 40:210);. 3. திரட்சி (சூடா.);; conicalness, roundness, rotundity. 4. இளமுலை; breast of a youthful woman. "வாரணி கொம்மை" (பரிபா. 22:30);. 5. இளமை (திவா.); youth. 6. அழகு (பிங்.);; beauty. 7. மார்பு (பிங்.);; breast, chest. 8. வலிமை (பிங்.);; strength. ம. கொம்ம; க. கொம்மெ;தெ. கொம்ம. [கும் → கும்மை → கொம்மை.] கொம்மை2 kommai, பெ.(n.) 1. மேடு (பிங்.);; elevated place, mound. 2. வீடு; house.
கொம்மைகொட்டு-தல்	கொம்மைகொட்டு-தல் gommaigoṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி, (v.t.) 1. தட்டியழைத்தல்; to call a person by clapping hands; to invite. "கூற்றத்தைக் கொம்மை கொட்டி" (சீவக. 1109);. 2. புகழ்தற் குறியாக முதுகைத் தட்டிக்கொடுத்தல்; to pat on the back. as in appreciation. "குடங்கையாற் கொம்மை கொட்டுவ போன்றவை" (சீவக. 529);. 3. மகளிர் கைகொட்டிப் பாடியாடும் விளையாட்டு; dance with clapping of hands to time and singing, especially among girls. [கும் → கொம் → கொம்மை. கொம்மை + கொட்டு-.].
கொமட்டு-தல்	கொமட்டு-தல் komaṭṭudal, 6 செ.கு.வி.(n.) 1. ஓங்கரித்தல்; to vomit. 2. குமட்டு-தல் பார்க்க;see kumattu-. [குமட்டு → கொமட்டு.]
கொமடிப்பட்டு	கொமடிப்பட்டு komaḍippaḍḍu, பெ.(n.) விழுப்புரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Villuppuram Dt. [கோம்பு + அடி + பட்டு - கோம்படிப்பட்டு → கொமடிப்பட்டு.]

கொமரப்பாறை	கொமரப்பாறை komarappāṟai, பெ.(n.) 1. கொமாரப்பாறை பார்க்க;see komara-p-parai. (பரத. கலை. சொ. அக.);. 2. ஐந்தடி நீளமுள்ளதும் பசுமை நிறத்ததுமான கடல்மீன் வகை: horse-mackerel, glossy-green, attaining 5 ft. in length. [கும்மாரம் → கொமாரம் + பாறை.]
கொமருகாரியம்	கொமருகாரியம் komarukāriyam, பெ.(n.) பெண்ணின் திருமண தொடர்பான ஏற்பாடுகள்; arrangements regarding the marriage of maiden (நெல்லை.);. [குமரி → குமரு → கொமரு + காரியம் (கொ.வ);.] இது குமரி காரியம் என்றிருத்தல் வேண்டும்.
கொமாளிப்பட்டி	கொமாளிப்பட்டி komāḷippaṭṭi, பெ.(n.) தருமபுரி மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Dharmapuri Dt. [கோமாளி → கொமாளி + பட்டி.]
கொய்	கொய்1 koytal, 1 செ.குன்றாவி (v.t.) 1 பறித்தல்; to pluck, cull, as flowers. "பனிமலர் கொய்தும் பாவை புனைந்தும் "(பெருங். இலாவாண. 19:161);. 2. அறுத்தல்; to cut reap. "சிறுதினை கொய்ய" (மதுரைக். 271);. 3. கத்தரித்தல்; to shear, crop, as hair; to trim, as plants, to snip off. "கொய்தார் மன்னவன்" (பு.வெ.3:3.கொளு);. 4. தெரிந்தெடுத்தல்; to choose, select. "பொருந்துவதொன் றெமக்குக் கொய்துரை" (கோயிற்பு. பதஞ். 54);. 5. சீலை கொய்தல்; to plait, gather into folds, as ends of a cloth. "கோடிப் பூந்துகில் கொய்து" (பெருங். இலாவாண.5:165);. 6. சிலிர்த்தல்; to bristle, as manes of a horse. "கொய்சுவற் புரவி" (மலைபடு.572);. ம.கொய்க; க.கொய், குய்; கெ. கோயு; து..கொய்பிணி, கொயிபிணி; கோத,, குட., பர்., கொய்; துட. க்விய்; கோண்; கொயியானா,கொய்தான; குவி.கொய்பலி; குரு. கொய்னா;பட., கூய்.,
கொய்கை	கொய்கை koykai, பெ.(n.) 1. அறுவை; reap. 2. பறிக்கை; pluck. 3. மடிக்கை; plait. [கொய் → கொய்கை. ஒ.நோ: செய் → செய்கை.]

கொய்கைமேனி	கொய்கைமேனி koykaimēṉi, ஒருவகைத் தென்னை; a species of coconut (சா.அக.). [கொய்கை + மேனி.]
கொய்ச்சாளை	கொய்ச்சாளை koyccāḷai, பெ.(n.) மீன்வகை (யாழ்.அக.);; a kind of fish. [குய் → கொய் + சாளை.]
கொய்சகம்	கொய்சகம்1 goycagam, பெ.(n.) ஓரங்கொய்து சுருக்கப்பட்ட உடை; puckered or tucked-up ends of a cloth, as a woman's;vornamental pleating in a woman's dress hanging from the right hip. 'கொய்சக மருங்குறச் சேர்த்தி' (கம்பரா. தேரேறு. 6);. [கொய்து → கொய்சு → கொய்சகம்(மடித்து உடுப்பது);.] கொய்சகம்2 goycagam, பெ.(n.) அணிவகை; an ornament. "செருந்திப்பூ இரண்டும் கொய்சகம் இரண்டும் உளப்பட பொன் முப்பத்திரு கழஞ்செகாலும்" (S.I.I.V.520:17);. [கொய்து → கொய்சு → கொய்சகம்.]
கொய்சுவனம்	கொய்சுவனம் koycuvaṉam, பெ.(n.) கொய்சகம் (கொ.வ.); பார்க்க;see koyšagam. [கொய்சு → கொய்சுவனம்.]
கொய்துகூட்டு-தல்	கொய்துகூட்டு-தல் koyduāṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) நெறிபிடித்துக் கட்டுதல்; to develop a swelling of lymph glands or nodes. [கொய்து + கூட்டு-]
கொய்ப்பசிரிக்கீரை	கொய்ப்பசிரிக்கீரை koyppasirikārai, பெ.(n.) நீருமரி (L.);; sea side Indian saltwort. [கொய்ப்பசிரி + கீரை.]
கொய்மீன்	கொய்மீன் koymīṉ, பெ.(n.) மீன்வகை; a kind of fish. "கொய்மீன் செப்பலி" (குருகூர்ப். 20);. [கொய் + மீன்.]
கொய்யக்காரன்	கொய்யக்காரன் koyyakkāraṉ, பெ.(n.) தேங்காய், பனங்காய் போன்றவற்றைப் பறிப்பவன்; a person authorised to pluck coconuts, arecanuts etc., ம. கொய்யக்காரன். [கொய் + அ + காரன்.]

கொய்யகச்சட்டி	கொய்யகச்சட்டி goyyagaccaṭṭi, பெ.(n.) விளிம்பகன்ற சட்டிவகை (வின்.);; a kind of earthen pot with brim. [கொய்யகம் + சட்டி.]
கொய்யகம்	கொய்யகம் goyyagam, பெ.(n.) 1. கொய்சகம் பார்க்க;see koyšagam. 2. மண்டபத்தில் அழகுபடுத்தி மேலே தொங்கவிடப்பட்ட ஆடை; ornamental folds of cloth used as hangings in a hall. "பசும்பொ னுடுக்கை கொய்யக மீப்பட நாற்றினர்" (உபதேசகா. சிவபுண்ணிய. 62);. [கொய் + அகம்.]
கொய்யடி	கொய்யடி koyyaḍi, பெ.(n.) கொய்யடிநாரை (வின்.); பார்க்க;see koyyadi-nārai. [கொய் + அடி.]
கொய்யடிநாரை	கொய்யடிநாரை koyyaḍinārai, வண்டானம் என்ற நாரைவகை (திவா.); pelican ibis. [கொய்யடி + நாரை.]
கொய்யல்	கொய்யல் koyyal, பெ.(n.) 1. சிறியது; that which is small. 2. சிறிய மரவகை; a tree of smaller size. "கொங்கார் கோடலொடு கொய்யல்" (பெருங். உஞ்சைக். 51:51);. [கொய் → கொய்யல்.]
கொய்யன் விளை	கொய்யன் விளை koyyaṉviḷai, பெ.(n.) குமரி மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Kanyakumari Dt. [குய்யன் (குயவன்); → கொய்யன் + விளை.]
கொய்யா	கொய்யா1 koyyā, பெ.(n.) மரவகை (பதார்த்த.744);; guava tree. [கொய்யல் (சிறியது); → கொய்யா.] கொய்யா2 koyyā, பெ.(n.) நெய்வார் கருவிவகை (யாழ்.அக.);; a weaving instrument. [குய்யல் → கொய்யல் → கொய்யா.]
கொய்யாக்கட்டை	கொய்யாக்கட்டை koyyākkaṭṭai, பெ.(n.) 1. இடுக்கிச் சட்டம்; 2. அச்சின் மீது இரண்டருகுகளிலும் வண்டிச் சட்டத்தைத் தாங்கும்படி குறுக்காக வைக்கப்படும் கட்டைகள் (இ.வ.);; wooden pieces placed on either side of the axle supporting the cart-frame. 3. சாளரக் கதவை மூடப் பயன்படும் சிறிய மரத்துண்டு; a piece of wood used to close the window door. [கொய்யல் + கட்டை.]

கொய்யாக்கம்	கொய்யாக்கம் koyyākkam, பெ.(n.) யுனானி மருந்துக்குப் பயன்படும் ஒரு மரம்; a tree useful in preparing unani medicine. [கொய் → கொய்யாக்கம்.]
கொய்யாக்கயிறு	கொய்யாக்கயிறு koyyākkayiṟu, பெ.(n.) நெசவுக் கருவிவகை; a weaving instrument. [கொய்யல் → கொய்யா + கயிறு.]
கொய்யாக்குறிஞ்சி	கொய்யாக்குறிஞ்சி koyyākkuṟiñji, பெ.(n.) குறிஞ்சிப் பண்; tunes peculiar to hilly tracts. [கொய்யா + குறிஞ்சி.]
கொய்யான்	கொய்யான் koyyāṉ, பெ.(n.) 1. மண்ணாலான பரணி (யாழ்.அக.);; earthen jar. 2. பருமலையையும் பாயின் நடுப்பகுதியையும் இணைக்கும் வளைவுக் கயிறு; a rope used to connect the sail and the mast of a vessel (மீன்பிடி.தொ.);. [கொய் → கொய்யான்.]
கொய்யுளை	கொய்யுளை koyyuḷai, பெ.(n.) 1. குதிரைப் பிடரிமயிர்; horse's mane. "ஐயீ ராயிரங் கொய்யுளைப் புரவியும்" (சிலப். 26:134);. 2. குதிரை; horse. "கொய்யுளை கொடிஞ்சி குஞ்சரம்" (ஞானா.7:18);. [கொய் + உளை – கொய்யுளை (வெட்டிய பிடரிமயிர்);.]
கொய்யோ	கொய்யோ koyyō, பெ.(n.) இடை. (int.);. வெற்றிக் குறிப்புச் சொல் (யாழ்.அக.);; an exclamation of victory. [கொல் → கொய் → கொய்யோ. ஒ.நோ: கொல்லோ.]
கொய்யோக்கூறல்	கொய்யோக்கூறல் koyyōkāṟal, வெற்றிகூறல்; to exclaim victory. [கொய்யோ + கூறல்.]
கொய்னானிகம்	கொய்னானிகம் goyṉāṉigam, பெ.(n.) பண்ணைக் கீரை; cock's comb greens (சா.அக.);. [கொயின் + ஆனிகம்.]

கொயிர்சேறு	கொயிர்சேறு koyircēṟu, பெ.(n.) கடலடிச்சேறு; mire in the bottom of the sea (மீன்பிடி.தொ.);. [கயில் : அடிப்பாகம்;கயில் → கொயில் → கொயிர் + சேறு.]
கொரக்கவலி	கொரக்கவலி korakkavali, பெ.(n.) கைகால் கோணிக் கொண்டு போதல்; limbs to get disorder. 'யப்பா; இதென்ன இந்த விரலு இப்படிக் கொரக்களிச்சிட்டுப் போகுது' (நெல்லை);. [கொரக்கம் + வலி.]
கொரக்கவாடி	கொரக்கவாடி korakkavāṭi, பெ.(n.) கடலூர் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Kadalur Dt. [கோரக்கன் → கொரக்கன் + (பாடி); வாடி.]
கொரக்களி	கொரக்களி korakkaḷi, பெ.(n.) குறும்பு; mischievousness. 'இந்தக் கொரக்களித்தளம்தானே வேண்டாங்கறேன்' (நெல்லை);. [குரங்கு → குரக்கு → குரக்களி → கொரக்களி.]
கொரக்கன்	கொரக்கன் korakkaṉ, பெ.(n.) ஒருவகை மீன்; a kind of fish. [குரக்கன் → கொரக்கன்.]
கொரக்கூடை	கொரக்கூடை korakāṭai, பெ.(n.) உப்பிட்ட மீனை நிரல்பட வைத்தற்குரிய மூங்கிற்கூடை; a basket made of bamboo which is used to keep the salted fish in order (மீ.பிடி.தொ.);. [குரக்கன் → கொர + கூடை.]
கொரக்கை	கொரக்கை korakkai, பெ.(n.) குறட்டை (நீலகேசி, 375, உரை);; snoring. க. கொருக்கு. [குர் → கொர → கொரக்கை.]
கொரகா	கொரகா korakā, பெ.(n.) கருநாடக மாநிலம் தென் கன்னடத்தில் வாழும் சுமார் 4000 மக்கள் பேசும் திராவிட மொழி; a Dravidian language spoken in South Kannada District. (The Koraga language; Linguistic Survey of India Series, Poona, 1971);. [குரகர் → கொரகா.]

கொரட்டு	கொரட்டு koraṭṭu, பெ.(n.) வீட்டின் முற்றம்; the courtyard in a house. [குறடு → குறுட்டு → கொரட்டு.]
கொரட்டூர்	கொரட்டூர் koraṭṭūr, பெ.(n.) திருவள்ளூர் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Thiruvallur Dt. [காள் → கரட்டு → கொரட்டு + ஊர்.]
கொரடா	கொரடா koraṭā, பெ.(n.) குதிரைச்சவுக்கு; horsewhip, whip, Scourge. [குறடு → கொரடா.]
கொரண்டம்	கொரண்டம் koraṇṭam, பெ.(n.) குறிஞ்சி; a thorny shurb growing in mountain (சா.அக.);. [குறிஞ்சி → குறஞ்சி → குறண்டம் → கொரண்டம்.]
கொரண்டி	கொரண்டி koraṇṭi, பெ.(n.) 1. முட்குறண்டி; thorny coranday. 2. கட்டாந்தரையில் முளைக்கும் ஒரு முட்செடி; a thorny shrub which grows on barren land (சா.அக.);. [குல் → குறு → குறண்டி → கொரண்டி.]
கொரணி	கொரணி koraṇi, பெ.(n.) காட்டு வரகு; wild varagu (millet); (சா.அக.);. [குறம் → குறணி → கொரணி.]
கொரப்பு	கொரப்பு korappu, பெ.(n.) கட்டட வேலைக்குப் பயன்படும் மரவகைகளுளொன்று; a kind of tree used for building works (கட்.தொ.);. [குரப்பு → கொரப்பு.]
கொரம்பாடு-தல்	கொரம்பாடு-தல் korambāṭudal, 12 செ.குன்றாவி. (v.t.) இரக்கம் வருமாறு மன்றாடுதல்; a sincere merciful prayer. என்ன இழவு அவன் கொரம் பாடுதான் (நெல்லை.);. [கோரி → கோரம் → கொரம் + பாடு.] குறைபாடுதல் என்பது நெல்லையில் கொரம்பாடுதல் எனவும் வடகொங்கு பகுதிகளில் கொரமாடுதல் எனவும் திரிந்து சொச்சை வழக்குகளாயின.

கொரல்குட்டை	கொரல்குட்டை koralkuṭṭai, பெ.(n.) குமரி மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Kanyakumari Dt. [கொரலி → கொரல் + குட்டை.]
கொரலி	கொரலி korali, பெ.(n.) 1. தினை (M.M. 893.);; Italian millet. 2. வெண்தினை (M.M. 894.);; white İtalian millet (சா.அக.);. மறுவ, குதிரைவாலி, கோராலி. [குதிரைவாலி → கோராலி → கொரலி.]
கொரவநந்தல்	கொரவநந்தல் koravanandal, பெ.(n.) விழுப்புரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Villuppuram Dt. [குறவன் → கொரவன் (கொ.வ); + நந்தல்.]
கொரவை	கொரவை koravai, பெ.(n.) குரவை பார்க்க;see kuravai. [குரவை → கொரவை.]
கொரளன்வயல்	கொரளன்வயல் koraḷaṉvayal, பெ.(n.) புதுக்கோட்டை மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Pudukkottai Dt. [கரள் → கரளன் → கொரளன் + வயல்.]
கொரளிவித்தை	கொரளிவித்தை koraḷivittai, பெ.(n.) குட்டிச் சாத்தன்வழிச் செய்யும் ஒரு கலை; magical tricks aided by kurali devil. மறுவ. குறளிவித்தை. [குறளி → கொரளி + வித்தை.]
கொரளூர்	கொரளூர் koraḷūr, பெ.(n.) விழுப்புரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Villuppuram Dt. [கரள் → கொரள் + ஊர்.]
கொராங்கரி	கொராங்கரி korāṅgari, பெ.(n.) மல்லிகை; jasmine (சா.அக.);. [கூரங்கலி → கொராங்கரி.]

கொராலி	கொராலி korāli, பெ.(n.) குட்டி ஈனாத ஆடு; sheep not calved. [குறையாளி → கொறாளி → கொராலி (கொ.வ.);.]
கொராலு	கொராலு korālu, பெ.(n.) ஆட்டின் வகை; a kind of goat. [குறி(கம்பளியாடு); → குறால் → கொராலு.]
கொரி	கொரி kori, பெ.(n.) கன்றின் வாய்ப்பூட்டு (இ.வ.);; muzzle of a young calf. [கொளி → கொலி → கொரி.]
கொரிக்கடி	கொரிக்கடி korikkaḍi, பெ.(n.) எழுத்தாணிப்பூடு; a plant whose flower shoots up in the form of a style. மறுவ. கொரிக்கம், கொரிக்கலம். [கூரி + செடி - கூரிச்சொடி → கொரிக்கடி.]
கொரிக்கியம்	கொரிக்கியம் korikkiyam, பெ.(n.) கொழிஞ்சி; the orange tree. மறுவ. கொழுஞ்சி. [கொழிஞ்சி → கொரிக்கி → கொரிக்கியம்.] பூவாது காய்க்கும் மரம்.
கொரிக்கும்பல்	கொரிக்கும்பல் korikkumbal, பெ.(n.) முன்பல்; incisor. [கொரிக்கும் + பல்.]
கொரிகா	கொரிகா korikā, பெ.(n.) கொடுக்காய்ப் புளி; Manilla tamarind. [கொடுக்காய் → கொரிகா.]
கொரிகை	கொரிகை gorigai, பெ.(n.) கொரிக்கடி பார்க்க;see kori-k-kadi. [கூரிச்செடி → கொரிகை.]

கொரித்தலை	கொரித்தலை korittalai, பெ.(n.) நிலவேம்பு; a medicinal plant. [கொரி + தலை.]
கொரிந்தை	கொரிந்தை korindai, பெ.(n.) 1. காட்டுத் கத்தரிச் செடி; hedge bringal sepiaria. 2. காட்டுக் கண்டங்கத்தரி; wild Indian (சா.அக.);. [கூரி → கொரி → கொரிந்தை.]
கொரிவி	கொரிவி korivi, பெ.(n.) 1. கோரன்; a kind of shrub. 2. சுளுந்துக்கட்டை; torch for traveling made of dry sticks of the shrub köran (சா.அக.);. [கொளுவி → கொரிவி (கொ.வ.);.]
கொரு	கொரு koru, பெ.(n.) நகையுணர்வோடு குறை பேசுகை; redicule. கொருப்பேசுறதுலே ஒண்ணும் குறைச்சலில்லே (நெல்லை);. [குறை → கொரு (கொ.வ.);.]
கொருக்கந்தாங்கல்	கொருக்கந்தாங்கல் korukkandāṅgal, பெ.(n.) காஞ்சிபுரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Kanjipuram Dt. [கோரக்கன் → கொருக்கன் + தாங்கல்.]
கொருக்கலப்பை	கொருக்கலப்பை korukkalappai, பெ.(n.) மூன்று அல்லது நான்கு பற்கள் கொண்ட கலப்பை; a plough with three or four spikes. கொருக்கலப்பை [கூர் → கூரு → கொரு → கொரு + கலப்பை.] ஒவ்வொரு பல்லும் 1 1/4 அல்லது 1 1/2 அடி இடைவெளி கொண்டது. இந்தக் கலப்பையை உழுது கொண்டு போகும் போதே, வித்துக் கொட்டானிலிருந்து பல்லுகளுக்குப் போய்ச்சேரும் குழாய் வழியாக விதைகள் விழும் அமைப்புக் கொண்டது. மாடுகளால் இழுக்கப்படுவது (பல் = கலப்பையின் உழுகிற நுனி);.
கொருக்கன்தண்டலம்	கொருக்கன்தண்டலம் korukkaṉtaṇṭalam, பெ.(n.) திருவள்ளுவர் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Tiruvalluvar Dt. [கோரக்கன் → கொருக்கன் + தண்டலம்.]
கொருக்காப்புளி	கொருக்காப்புளி korukkāppuḷi, பெ.(n.) கொடுக்காய்ப்புளிபார்க்க;see kodu-k-key-p-puli. [கொடுக்காய் (வளைந்த காய்); → கொருக்காய் + புளி.]

கொருக்கு	கொருக்கு korukku, பெ.(n.) கொறுக்கு (M.L.); பார்க்க;see korukku. [கொறுக்கு → கொருக்கு.]
கொருக்கை	கொருக்கை1 korukkai, பெ.(n.) ஒருவகை மீன்; a kind of fish. [குரக்கன் → கொரக்கன் → கொருக்கை.] கொருக்கை2 korukkai, பெ.(n.) கடலூர் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Kadalur Dt. [கொருக்கு → கொருக்கை (புல்வகை);.]
கொருக்கைத்தோட்டம்	கொருக்கைத்தோட்டம் korukkaittōṭṭam, பெ.(n.) தஞ்சை மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Tanjai Dt. [கொருக்கை + தோட்டம்.]
கொருடன்	கொருடன்1 koruḍaṉ, பெ.(n.) கொவ்வைக் கொடி; hedge creeper. [குருள் → கொருள் → கொருடன்.] கொருடன் koruḍaṉ, பெ.(n.) 1. கோவைக்கொடி; a hedge creeper. 2. கொல்லன்கோவை; a climbing shrub. 3. காரை பார்க்க;see kārai. [கொருடன்1 → கொருடன்.]
கொருணர்வாசம்	கொருணர்வாசம் koruṇarvācam, பெ.(n.) வெண்கருங்காலி; egg fruited ebony (சா.அக.);. [குருள் → கொருண் → கொருணர் + வாசம்.]
கொருவாய்	கொருவாய் koruvāy, பெ.(n.) பல் உடைந்து ஒட்டையாய் இருக்கை; row of teeth with one or more gaps. பானை விளிம்பு உடைந்து கொருவாயாய்ப் போகிறது (நெல்.வழ.);. [ஒருவு : விலகியிருத்தல், இடைவெளி.ஒருவு → கொருவு.]
கொருவோடு	கொருவோடு koruvōṭu, பெ.(n.) தட்டோடு (சென்னை);; flat tile. [கொரு (இடைவெளி); + ஒடு.]

கொல்குறும்பு	கொல்குறும்பு kolkuṟumbu, பெ.(n.) பாலை நிலத்தூர் (கொல்லும் வேடர் நிறைந்த சிற்றூர்); (இறை.1:18.);; village in a desert tract, as inhabited by murderous tribes of hunters. [கொல் + குறும்பு.]
கொல்சட்டம்	கொல்சட்டம் kolcaṭṭam, பெ.(n.) தேர்ச்சக்கரத்தின் வெளிப்பகுதிச் சட்ட அமைப்பு (கட்.தொ.);; the outer frame part of a car wheel. [கொல் + சட்டம்.]
கொல்லங்கொண்டபாண்டியன்	கொல்லங்கொண்டபாண்டியன் kollaṅgoṇṭapāṇṭiyaṉ, பெ.(n.) கி.பி. 1274இல் சேரநாட்டின்மீது படையெடுத்த குலசேகரபாண்டியனின் மறுபெயர்; another name of Kusasegara-Pandyan since he conquered Kollam. [கொல்லம் + கொண்ட + பாண்டியன்.]
கொல்லங்கொவ்வை	கொல்லங்கொவ்வை kollaṅgovvai, பெ.(n.) கொடிவகை (பதார்த்த.346.);; a climbing shrub. [கொல்லம் + கொவ்வை.]
கொல்லங்கோடு	கொல்லங்கோடு kollaṅāṭu, பெ.(n.) குமரி மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Kanyakumari Dt. [கொல்லன் + கோடு.]
கொல்லச்சேரி	கொல்லச்சேரி kollaccēri, பெ.(n.) காஞ்சிபுரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Kanjipuram Dt. [கொல்லன் + சேரி.]
கொல்லச்சேவகன்	கொல்லச்சேவகன் gollaccēvagaṉ, பெ.(n.) கருவூலத்தில் பணிபுரியும் நம்பிக்கையான வேலையாள்; a trustworthy employee in treasury. [கொல்லம் + சேவகன்.]
கொல்லத்தங்குறிச்சி	கொல்லத்தங்குறிச்சி kollattaṅguṟicci, பெ.(n.) கடலூர் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Kadalur Dt. [கொல்லத்தன் + குறிச்சி.]
கொல்லப்பட்டறை	கொல்லப்பட்டறை kollappaṭṭaṟai, பெ.(n.) கொல்லன் உலைக்கூடம்; blacksmith's workshop. [கொல்லன் + பட்டறை.]

கொல்லப்பட்டி	கொல்லப்பட்டி kollappaṭṭi, பெ.(n.) திண்டுக்கல் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Dhindukkal Dt. [கொல்லன் + பட்டி.]
கொல்லப்பாக்கம்	கொல்லப்பாக்கம் kollappākkam, பெ.(n.) கொல்லர்பாக்கம் பார்க்க: see kollar-pakkam. [கொல்லர் + பாக்கம்.]
கொல்லம்	கொல்லம் kollam, பெ.(n.) 1. கடல் கொண்டதாகக் கருதும் தென்றமிழ் நாடுகளுள் ஒன்று; an ancient division of Tamil land believed to have been submerged under sea. "குமரி கொல்ல முதலிய பன்மலை நாடும்" (சிலப். 8:1 உரை);. 2. சேர நாட்டிலுள்ள ஒரு கடற்கரைப் பட்டினம்: a town on the west-coast in Kerala. 3. கொல்லமாண்டு (T.A.S. IV.9); பார்க்க;see kollam-andu. [கொல் = நீரூற்று. கொல் → கொல்லம்.]
கொல்லம்பாகல்	கொல்லம்பாகல் kollambākal, பெ.(n.) ஒருவகைப் பாகல்; a kind of bitter-gourd. [கொல்லம் + பாகல்.]
கொல்லமருது	கொல்லமருது kollamarudu, பெ.(n.) கருப்பு மருது; black marudhu (சா.அக.);. [கொல்லம் + மருது.]
கொல்லமா	கொல்லமா kollamā, பெ.(n.) 1. கொட்டை முந்திரி பார்க்க;see kottai-mundiri. 2. ஆனைக் குரு (L.); பார்க்க;see anai-k-kuru. ம. கொல்லமாவு. [கொல்லம் + மா.]
கொல்லமாண்டு	கொல்லமாண்டு kollamāṇṭu, பெ.(n.) கி.பி.824ஆம் ஆண்டு தொடங்கித் தென்தமிழ் நாட்டிலும் கேரளத்திலும் வழங்கும் ஆண்டுமானக் கணக்கு; Kollam era which commenced in 824 A.D. ம. கொல்லம். [(கொல்லம் + ஆண்டு.]

கொல்லமிளகு	கொல்லமிளகு gollamiḷagu, பெ.(n.) 1. மேற்கத்தி மிளகாய்; chilly from the west coast. 2. கொல்லத்தில் விளையும் மிளகு; pepper grown in Kollam (சா.அக.);. ம. கொல்லமுளகு. [கொல்லம் + மிளகு.]
கொல்லர்	கொல்லர் kollar, பெ.(n.) அரண்மனை வாயில் காப்போர்; watchmen at the entrance-gate of a palace. "கொல்லரெனை யாரென்றா ரப்பாநான் வித்துவா னென்று சொன்னேன்" (விறலிவிடு. 1035);. ம. கொல்லர். [கொல் = இடுப்பு, படைக்கலன்; கொல் → கொல்லர்.]
கொல்லர்பாக்கம்	கொல்லர்பாக்கம் kollarpākkam, பெ.(n.) காஞ்சிபுரம் மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள ஒரு ஊர்; a village situated in Kanjipuram Dt. [கொல்லர் + பாக்கம்.] கொல்லுத்தொழில் செய்வோர் பெரும்பான்மையினாக வாழ்ந்தமையால் இப் பெயர் அமைந்ததாகலாம்.
கொல்லலகுப்பம்	கொல்லலகுப்பம் gollalaguppam, பெ.(n.) திருவள்ளுர் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village Tiruvallur Dt. [கோவாளர் (ஆயர்); → தெ. கொல்லலு + குப்பம். கொல்லலுகுப்பம் → கொல்லலகுப்பம் (ஆயர் குப்பம்);.]
கொல்லற்றுக்காரன்	கொல்லற்றுக்காரன் kollaṟṟukkāraṉ, பெ.(n.) கொத்தன் (C.E.M.);; brick-layer, mason. [கொல் → கொலுவு → கொலுத்துக்காரன் → கொல்லத்துக்காரன் → கொல்லற்றுக்காரன்.]
கொல்லற்றுவேலை	கொல்லற்றுவேலை kollaṟṟuvēlai, பெ.(n.) கொத்துவேலை; masonry. [கொல்லற்று + வேலை – கொல்லற்றுவேலை.]
கொல்லறு	கொல்லறு kollaṟu, பெ.(n.) கொத்தன் கரண்டி (C.E.M.);; mason's trowel. மறுவ. கொல்லுறு. [கொல் = கொத்துதல்; கொல்லுறு → கொல்லறு.]

கொல்லன்	கொல்லன்1 kollaṉ, பெ.(n.) 1. கருமான்; blacksmith. "மென்றோன் மிதியுலைக் கொல்லன்" (பெரும்பாண். 207);. கொல்லன் தெருவிலே ஊசி விற்கிறதா? (பழ);. 2. தச்சன்; carpenter. 3. கம்மியன்; blacksmith (மு.தா. 213);. கொல்லத் தெருவில் ஊசி விற்றாற் போல (பழ.); ம. கொல்லன்; பட. கொல்ல; கோத. கொலெல்; துட. க்வலல்;குட. கொல்லெ. [கொள் → கொல்வன்.] கொல்லன்2 kollaṉ, பெ.(n.) கருவூலக்காரன் (P.T.L.);; custodian of treasury (மு.தா. 213);. தெ. கொல்லர். [கொல் → கொல்லன்.]
கொல்லன் ஏந்தல்	கொல்லன் ஏந்தல் kollaṉēndal, பெ.(n.) இராமநாதபுரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Ramanadhapuram Dt. [கொல்லன் + எந்தள் (ஏரி);.]
கொல்லன்கிட்டம்	கொல்லன்கிட்டம் kollaṉkiṭṭam, பெ.(n.) இருப்புக்கிட்டம்; iron dross (சா.அக.);. [கொல்லன் + கிட்டம்.]
கொல்லன்குதம்பை	கொல்லன்குதம்பை kollaṉkudambai, பெ.(n.) பலாமி; an unknown plant (சா.அக.);. [கொல்லன் + குதம்பை.]
கொல்லன்குளம்	கொல்லன்குளம் kollaṉkuḷam, பெ.(n.) மதுரை மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Madurai Dt. [கொல்லன் + குளம்.]
கொல்லன் கூதகம்	கொல்லன் கூதகம் gollaṉātagam, பெ.(n.) பல்லிப்பூடு; lizard plant. [கொல்லன் + கூதகம்.]

கொல்லன்கோவை	கொல்லன்கோவை kollaṉāvai, பெ.(n.) 1. கொல்லங்கொவ்வைபார்க்க;see kolllan-kovvai. 2. காக்கணம்பார்க்க;see kakkaram (மு.தா.213);. [கொல்லன் + கோவை.]
கொல்லன்சேரி	கொல்லன்சேரி kollaṉcēri, பெ.(n.) கொல்லர் பாக்கம் பார்க்க;see kollar-pakkam. [கொல்லன் + சேரி.]
கொல்லன்பகை	கொல்லன்பகை gollaṉpagai, பெ.(n.) அஞ்சனவைப்பநஞ்சு (மூ.அக.);; a mineral poison. [கொல்லன் + பகை.]
கொல்லன்பட்டடை	கொல்லன்பட்டடை kollaṉpaḍḍaḍai, பெ.(n.) அடைகல் (C.G.);; anvil. [கொல்லன் + பட்டடை.]
கொல்லன்பட்டரை	கொல்லன்பட்டரை kollaṉpaṭṭarai, பெ.(n.) கொல்லன்பட்டறை பார்க்க;see kollan-pattarai. [கொல்லன் + பட்டறை.]
கொல்லன்பட்டறை	கொல்லன்பட்டறை kollaṉpaṭṭaṟai, பெ.(n.) கொல்லன் உலைக்களம்; smithy. மறுவ. கொல்லனுலை. [கொல்லன் + (பட்டடை); பட்டறை. பட்டடை உள்ள இடம்.]
கொல்லன்விளை	கொல்லன்விளை kollaṉviḷai, பெ.(n.) குமரி மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Kanyakumari Dt. [கொல்லன் + விளை.]
கொல்லனுலை	கொல்லனுலை kollaṉulai, பெ.(n.) கொல்லனின் உலைக்களம்; blacksmith's worshop, smithy. [கொல்லன் + உலை.]

கொல்லா	கொல்லா kollā, பெ.(n.) கருவூலத்திற் பணியாற்றும் நம்பிக்கையான வேலையாள் (இ.வ.);; a trust-worthy employee in public treasuries. ம. கொல்லர்;தெ.கொல்லா. [கொல்லன்2 → கொல்லா (கொ.வ.);.]
கொல்லாக்கொலை	கொல்லாக்கொலை kollākkolai, பெ.(n.) வதைத்தல் (இ.வ.);; torture. ம. கொல்லாக்கொல. [கொல் + ஆ + கொலை, ஆ = எதிர்மறை இடைநிலை.]
கொல்லாகிகம்	கொல்லாகிகம் gollāgigam, பெ.(n.) செம்முள்ளி; yellow nail dye (சா.அக.);. [கொல்லங்கோவை → கொல்லங்கோகி → கொல்லலாகிகம் (கொ.வ);.]
கொல்லாநோன்பியர்	கொல்லாநோன்பியர் kollānōṉpiyar, பெ.(n.) 1. கொல்லாமையை நோன்பாக உடையவர்; those who have vowed to abstain from killing. "கொல்லா விரதியர் நேர்நின்ற முக்கட் குருமணியே" (தாயு.பாயப்புலி நூல், 22);. 2. சமணர்; Jains. [கொல்லா + நோன்பியர்.]
கொல்லாநோன்பு	கொல்லாநோன்பு kollānōṉpu, பெ.(n.) உயிர்களைக் கொல்லாமையாகிய வொழுக்கம்; vow of abstaining from killing. "கொல்லா விரதங்குவலயமெல் லாம்ஓங்க" (தாயு.பராபர.54.);. [கொல்லா + நோன்பு.]
கொல்லாப்பண்டி	கொல்லாப்பண்டி kollāppaṇṭi, பெ.(n.) உயர் நிலையிலுள்ளோர் ஏறிச்செல்லும் பண்டைக். காலத்துத் தேர்; a car like vehicle drawn by bullocks, used in ancient times by persons of rank. [கொல்லி (வளைந்த மேற்கூண்டு); கொல்லா + பண்டி (வண்டி, தேர்);.]
கொல்லாமறை	கொல்லாமறை kollāmaṟai, பெ.(n.) கொல்லா மையை வற்புறுத்தும் சமண மதநூல் (வின்.);; Jain scriptures, as enjoining abstinence from killing. [கொல் + ஆ மறை.]
கொல்லாமை	கொல்லாமை kollāmai, பெ.(n.) உயிர்க்கொலை செய்யாமை (குறள்.அதி.26);; abstinence from killing, as a virtue. [கொல் + ஆ + மை.]

கொல்லாவண்டி	கொல்லாவண்டி kollāvaṇṭi, பெ.(n.) கொல்லாப்பண்டி பார்க்க;see kolla-p-pandi. 'உருவுதிரையையுடைய கொல்லா வண்டி' (சீவக. 858, உரை.);. [கொல்லி (வளைந்தமேற்கூண்டு); → கொல்லா + வண்டி.]
கொல்லாவேதம்	கொல்லாவேதம் kollāvētam, பெ.(n.) கொல்லாமறை பார்க்க;see kollā-marai. [கொல் + ஆ + வேதம்.]
கொல்லாவேதன்	கொல்லாவேதன் kollāvētaṉ, பெ.(n.) கொல்லாவேதத்தை அருளிச் செய்தவனாகிய அரகன் (சூடா.);; Arhat, as the author of kolla védam. [கொல் + ஆ + வேதன்.]
கொல்லி	கொல்லி kolli, பெ.(n.) 1. நெருப்பு; fire. 2 ஆட் கொல்லி; gold. 3. உயிரைக் கொல்லும் பூடு; plant which kills an animal. 4. செய்நஞ்சு; poison. 5. கொல்லும் தன்மையது; anything of a destructive nature. 6. மொழியிறுதியில் பல பூண்டின் பெயர்களைக் குறிக்கும் சொல்; a second term, it occurs in the names of different plants (சா.அக.);. [கொல் → கொல்லி.] கொல்லி2 kolli, பெ.(n.) 1. கொல்லு-பவன்-பவள்-வது; that which kills. "சினமென்னுஞ் சேர்ந்தாரைக் கொல்லி"(குறள். 306);. 2. கொல்லிப் பாவை; killing figure of a lady by her beauty. [கொல் → கொல்லி (வினையாலணையும் பெயர்);.] கொல்லி3 kolli, பெ.(n.) நீருற்று; fountain.
கொல்லிக்கிழங்கு	கொல்லிக்கிழங்கு kollikkiḻṅgu, பெ.(n.) கலப்பைக் கிழங்கு; plough root (சா.அக.);. மறுவ. காந்தட்கிழங்கு, கார்த்திகைக் கிழங்கு. [கொல்லி (வளைவு); + கிழங்கு.] இதனைச் சாப்பிட்டால் உயிரைக் கொல்லும். இதனால் இப்பெயர் பெற்றது.

கொல்லிக்கூற்றம்	கொல்லிக்கூற்றம் kollikāṟṟam, பெ.(n.) கொல்லிமலை பார்க்க;see kolli-malai. [கொல்லி + கூற்றம்.]
கொல்லிக் கௌவாணம்	கொல்லிக் கௌவாணம் kollikkeḷavāṇam, பெ.(n.) முற்காலத்து வழங்கிய ஒருவகைச் சிறுபண் (திவா.);; an ancient secondary melody-type. [கொல்லி + கௌவாணம்.]
கொல்லிகம்	கொல்லிகம் golligam, பெ.(n.) ஆற்று முள்ளங்கி பார்க்க;see arru-mullangi. [கொல்லி → கொல்லிகம்.]
கொல்லிச்சி	கொல்லிச்சி kollicci, பெ.(n.) கொல்லர்குடிப் பெண் (யாழ்.அக.);; woman of the blacksmith caste. [கொல்லி → கொல்லித்தி → கொல்லிச்சி.]
கொல்லிச்சிலம்பன்	கொல்லிச்சிலம்பன் kolliccilambaṉ, பெ.(n.) கொல்லிமலைத் தலைவனாகிய சேரன் (திவா.);; lit. lord of the Kolli hills, Céra King. [கொல்லி + சிலம்பன்.]
கொல்லிட்டுப்போ-தல்	கொல்லிட்டுப்போ-தல் kolliṭṭuppōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) ஒலியடங்குதல் (இ.வ.);; to be struck dumb; to be calm and silent. [கொல் (வளைவு, சாய்வு, அடக்கம்); + இட்டு + போ-.]
கொல்லித்திறம்	கொல்லித்திறம் kollittiṟam, பெ.(n.) முற்காலத்து வழங்கிய பண்வகை; an ancient secondary melody-type. [கொல்லி + திறம்.]

கொல்லுப்பணி	கொல்லுப்பணி kolluppaṇi, பெ.(n.) கொல்லுத்தொழில்; the job of blacksmith. ம. கொல்லுப்பணி. [கொல் → கொல்லு + பணி.] கொல்லுப்பணி kolluppaṇi, பெ.(n.) இரும்புக்கருவிகள் செய்யும் தொழில்; the work of a black Smith. [கொல் = அடித்தல், சம்மட்டியால் அடித்தல், கொல் → கொல்லு கொல்லு + பணி.]
கொல்லிப்பாவை	கொல்லிப்பாவை kollippāvai, பெ.(n.) கொல்லி மலையில் தேவரால் நிறுவப்பட்டு நோக்குவோரைத் தன்வயப்படுத்தும் அணங்கு (மோகினி);ப் படிமம் (சிலப், 6: 61, உரை);; woman-shaped statue in the Kolli-hills believed to have been carved by the celestials and to have the power of fascinating all those who look at it. [கொல்லி + பாவை.]
கொல்லிமலை	கொல்லிமலை kollimalai, பெ.(n.) சேலம் மாவட்டம் ஆத்தூர் வட்டத்திலுள்ள குன்றுத்தொடரில் அமைந்துள்ள ஓர் ஊர்; a village situated at hills in Salem Dt. "கொத்தீட் டியபுதுப் பூத்தேனும் ஊறும் குறிஞ்சியின் தேன்வைத் திட்டிய கொல்லி மாமலை யுங்கொங்கு மண்டலமே" (கொங்கு மண்டல சதகம்);. [கொல்லி (நீரூற்று); + மலை.]
கொல்லிமலைக்கிச்சிலி	கொல்லிமலைக்கிச்சிலி kollimalaikkiccili, பெ.(n.) கொல்லிமலையின்மேல் விளையும் கிச்சிலிப்பழம்; orange (சா.அக.);. [கொல்லி + மலை + கிச்சிலி.]
கொல்லிமழவன்	கொல்லிமழவன் kollimaḻvaṉ, பெ.(n.) கொல்லி மலையை யாண்ட அரசருள் ஒருவர்; name of a king who ruled th hill Kollimalai. [கொல்லி + மழவன்.]
கொல்லியங்குணம்	கொல்லியங்குணம் kolliyaṅguṇam, பெ.(n.) தென்னார்க்காட்டு மாவட்டம் திண்டிவனம் வட்டம் மயிலத்திற்குப் பக்கத்தில் அமைந்துள்ள ஓர் ஊர்; a village situated near Mayilam at Tindivanam taluk in Villupuram Dt. [கொல்லி + அம் + குணம்.] மயிலை மலைக்குரிய மறுவடிவப் பெயரான கொல்லியங் குன்றம் என்பதே நாளடைவில் கொல்லியங் குணம் என வழங்குவதாயிற்று.

கொல்லிருப்பு	கொல்லிருப்பு kolliruppu, பெ.(n.) கடலூர் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Kadalur Dt. [கொல்லன் + இருப்பு - கொல்லனிருப்பு → கொல்லிருப்பு.]
கொல்லிவராடி	கொல்லிவராடி kollivarāṭi, பெ.(n.) பாலையாழ்த்திற வகை (பிங்.);; an ancient secondary melody-type of the Pālai class. [கொல்லி + (வராளி); வராடி.);
கொல்லிவாள்	கொல்லிவாள் kollivāḷ, பெ.(n.) தேய்ந்த வாள்; wornout and hence useless Sword. ம. கொல்லிவாள். [கொல்லி (வளைவு, மழுக்கம்); + வாள்.]
கொல்லிவெற்பன்	கொல்லிவெற்பன் kolliveṟpaṉ, பெ.(n.) கொல்லிச்சிலம்பன் (சூடா.); பார்க்க;see kolli-c-cilamban. [கொல்லி + வெற்பன்.]
கொல்லுக்கொலை	கொல்லுக்கொலை kollukkolai, பெ.(n.) கொடுங்கொலை; reduplication of கொலை; brutal murder. அவன் கொல்லுக் கொலைக்கு அஞ்சாதவன் (கொ.வ.);. [கொல்லு + கொலை.]
கொல்லுத்தடி	கொல்லுத்தடி kolluttaḍi, பெ.(n.) கதவுச்சட்டம்; door frame (கட்.தொ.);. [கொல்லு + தடி.]
கொல்லுத்தடியாணி	கொல்லுத்தடியாணி kolluttaḍiyāṇi, பெ.(n.) கதவில் தைக்கும் ஆணிவகை (வின்.);; large nail for studding doors or gates to add to their strength. [கொல்லு + தடி + ஆணி.]
கொல்லுத்தொழில்	கொல்லுத்தொழில் kolluttoḻil, பெ.(n.) கொல்லுப்பணி பார்க்க: see kollu-p-pani. ம. கொல்லிவாள். [கொல்லு + தொழில்.]

கொல்லுப்பட்டறை	கொல்லுப்பட்டறை kolluppaṭṭaṟai, பெ.(n.) கொல்லன்பட்டறை பார்க்க;see kollan-pattarai. [கொல்லு + பட்டறை.]
கொல்லுப்பலகை	கொல்லுப்பலகை golluppalagai, பெ.(n.) மண்தாங்கிப் பலகை; a board which supports the wall over a door, window (கட்.தொ.);. [கொல்லு + பலகை.]
கொல்லுமருந்து	கொல்லுமருந்து kollumarundu, பெ.(n.) உயிரைக்கொல்லும் மருந்து; medicinal agents causing death (சா.அக.);. [கொல்லும் + மருந்து.]
கொல்லுமூலி	கொல்லுமூலி kollumūli, பெ.(n.) உயிரைக் கொல்லும் மூலிகை; any herb capable of causing death (சா.அக.);. [கொல்லும் + மூலி.]
கொல்லுலை	கொல்லுலை kollulai, பெ.(n.) கொல்லனுலை; black-smith's forge. "கொல்லுலைக் கூடத்தினால்" (குமர. பிர, நீதிநெறி. 14);. [கொல் + உலை.]
கொல்லூர்	கொல்லூர் kollūr, பெ.(n.) விழுப்புரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Villuppuram Dt. [கொல் (புதிய); + ஊர்.]
கொல்லெனல்	கொல்லெனல் kolleṉal, பெ.(n.) 1. ஓர் ஒலிக்குறிப்பு (பிங்.);; an imitative sound. 2. ஒலியடங்குதல் குறிப்பு (இ.வ.);; expr. denoting perfect calm. [கொல் + எனல்.] உல் → உலம்பு. உலம்புதல் = அலப்புதல். உலம்பு → அலம்பு அலம்புதல் = ஒலித்தல். உல் → ஒல் (ஒல்லெனல்); : ஒலிக்குறிப்பு ஒல் → ஒலி. உல் → ஒல் = ஒலி, தாலாட்டு. ஒலாட்டு = தாலாட்டு. ஒல் → ஒலம் = ஒலி, ஒசை, கூவிளி உல் → குல் → குலை → குரை = ஒலி, ஆரவாரம். "நுரைத்தலைக் குரைப்புனல்" (பொருந. 240);. "குவவுக் குரையிருக்கை" (பதிற்றுப். 84:20);. குல் → கொல் (கொல்லெனல்); = ஒலிக் குறிப்பு.

கொல்லேறுகோடல்	கொல்லேறுகோடல் kollēṟuāṭal, பெ.(n.) ஏறுதழுவல்; capture of the bull at large as a proof of bravery, by a man seeking in marriage the hand of a woman, a custom among herdsmen in ancient times. மறுவ. ஏறுகோள். ஏறுதழுவல், மஞ்சு விரட்டு, கொல்லேறு கோடல் சல்லிக்கட்டு. [கொல்லேறு + கோடல்.] பண்டைக் காலத்தில் முல்லை நிலத்திலிருந்த ஆயரிடை, ஏறு தழுவி மணப்பதே குலமரபாக இருந்து வந்தது. ஓர் ஆயர்பாடியில் அல்லது சேரியில், ஒரு பெண் குழந்தை பிறந்தவுடன் அதன் பெயருக்கு ஒரு சேங்கண்றைப் பெற்றோர் ஒதுக்கிவைப்பர். அக் கன்றைக் காயடியாமலும், வேலையில் வயக்காமலும், கொழுத்த ஊட்டங் கொடுத்துக் கொம்பு சீவிக் கூராக்குவர். ஆண்டுதோறும், குறித்த நன்னாளில், மணப்பருவமடைந்த மங்கையர்க்குரிய காளைகளையெல்லாம் ஒரு தொழுவத்தில் அடைத்து வைத்து, ஒவ்வொன்றாகத் திறந்து விடுவர். மக்கள் ஆரவாரத்தையும் ஏறுகோட்பறை முழக்கத்தையும் கண்டும் கேட்டும், மருண்டோடும். ஒவ்வொரு கொல்லேற்றையும், மாணியரான ஆய இளைஞர் பிடித்து அடக்கி முயல்வர். பலர் கொல்லேறுகளால் குத்திக் கொல்லப்படுவது முண்டு. ஒரு கொல்லேற்றை எவன் பிடித்தடக்கி நிறுத்துகின்றானோ அவன் அவ் ஏற்றிற்குரிய ஆய மகளை மணப்பான். இம் மணமுறை, கலித்தொகை என்னும் சங்க நூலில், முல்லைக் கலியில் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. வட நாட்டிற் கண்ணன் ஏழ் ஏறுதழுவி நப்பின்னையை மணந்தது இத் தமிழ் மரபே. ஏறு தழுவல் என்னும் பண்டை வழக்கமே, இன்று கள்ளர் மறவரிடைச் 'சல்லிக்கட்டு' என்றும் 'மஞ்சுவிரட்டு' என்றும் வழங்கி வருகின்றது [தமிழர் திருமணம் பக்.19,20].
கொல்லை	கொல்லை1 kollai, பெ.(n.) 1. முல்லைநிலம்; sylvan tract. "கொல்லை பயின்று வல்லை யோங்கிய" (பெருங். உஞ்சைக், 49:110);. 2. புன்செய் நிலம் (திவா.);; dry land. 3. புறம்போக்கு (தரிசு); (அகநா. 89, உரை);; uncultivated land. 4. தோட்டம் (கொ.வ.);; enclosed garden, grove. 5. புழக்கடை; backyard, open space behind and attached to a house. 6. மலங்கழிக்குமிடம்; latrine. 7. மலம்; stool. குழந்தைக்குக் கொல்லை எப்படிப் போகிறது? (இ.வ.);. மறுவ புறக்கடை, பூந்தோட்டம், புழக்கடை, கொல்லை நிலம். [குல் → கொல் → கொல்லை.] கொல்லை2 kollai, பெ.(n.) வரம்பு கடந்து ஒழுகுபவன்-ள்; one who transgresses conventional bounds. "கொல்லை யென்பாகொலோ குணமிக்கன ளென்பாகொலோ" (திவ். திருவாய். 6:7:4);.
கொல்லைக்காடு	கொல்லைக்காடு kollaikkāṭu, பெ.(n.) புறம்போக்கு நிலம்; uncultivated land. சூதன் கொல்லையிலே மாடு மேயும் (பழ);. கொல்லைக் காட்டு நரி பல்லைக் காட்டினதுபோல (பழ);. [கொல்லை + காடு.]

கொல்லைக்காரன்	கொல்லைக்காரன் kollaikkāraṉ, பெ.(n.) 1. தோட்டம் வயல் முதலியவற்றில் வேலை செய்பவன் (பஞ்சதந்.);; gardener, farmer, cultivator. 2. குப்பையெடுப்பவன் (உ.வ.);; scavenger. [கொல்லை + காரன்.]
கொல்லைக்கிருத்தல்	கொல்லைக்கிருத்தல் kollaikkiruttal, பெ.(n.) கொல்லைக்குப்போ-தல் பார்க்க;see kollaikku-p-pŏ-. [கொல்லைக்கு + இருத்தல்.]
கொல்லைக்கீரை	கொல்லைக்கீரை kollaikārai, பெ.(n.) 1. குப்பைக் கீரை பார்க்க;see kuppai-k-kirai. 2. கொல்லையில் விளையும் கீரை; greens grown in backyard of houses (சா.அக.);. [கொல்லை + கீரை.]
கொல்லைக்குப்பல்லி	கொல்லைக்குப்பல்லி kollaikkuppalli, பெ.(n.) கொல்லைப்பல்லி பார்க்க;see kollai-p-palli (சா.அக.);. [கொல்லைக்கு + பல்லி.]
கொல்லைக்குப் போ-தல்	கொல்லைக்குப்போ-தல் kollaikkuppōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மலங்கழித்தல்; lit., to go to backyard. 2. கொல்லைப்புறஞ் செல்லுதல்; to go to stool. குழந்தை கொல்லைக்குப் போய்விட்டது (உ.வ.);. மறுவ. கொல்லைப்புறஞ் செல்லுதல், கொல்லைக் கிருத்தல். [கொல்லை + கு + போ-.]
கொல்லைக்கோவை	கொல்லைக்கோவை kollaikāvai, பெ.(n.) கொல்லன்கோவை பார்க்க;see kolan-kovai (சா.அக.);. [கொல்லை → கொல்லன் + கோவை.]
கொல்லைத்தறை	கொல்லைத்தறை kollaittaṟai, பெ.(n.) புதர்கள் நிறைந்த மேட்டுநிலம்; highland waste. "இந்நாற் பேர் எல்லைக்கு நடுவுபட்ட கொல்லைத்தறை காடுவெட்டிக் கட்டை பறித்து மேடும் பள்ளமும் திருத்தி நீர் நிலமாக" (SII.VII.97-13 p.40);. [கொல்லை + (தரை); தறை.]
கொல்லைப்பயறு	கொல்லைப்பயறு kollaippayaṟu, பெ.(n.) காட்டுக்கொள், வயற்பயறு (M.M. 329.);; wild horsegram, a climber. [கொல்லை + பயறு.]
கொல்லைப்பயிர்	கொல்லைப்பயிர் kollaippayir, பெ.(n.) கொள், மொச்சை முதலிய மேட்டுநிலப் புன்செய்ப் பயிர்; grains of dryland such as gram, country bean etc. (சா.அக.);. [கொல்லை + பயறு.]

கொல்லைப்பல்லி	கொல்லைப்பல்லி kollaippalli, பெ.(n.) குடியோட்டிப் பூடு; lizard plant (சா.அக.);. மறுவ. நின்றிடத் தீய்ஞ்சான். [கொல்லை + பல்லி.] {இது மந்திரவித்தை செய்யப் பயன்படும் மூலிகை என்பர்.}
கொல்லைப் பொன்வரி	கொல்லைப் பொன்வரி kollaipponvari, பெ.(n.) பொன்வேலை செய்யும் தொழில்வழிக் கிடைக்கும் வருவாய்; revenue through goldsmith. "நரசிங்கராயபுரத்தில் வாசல்வழி தறிக்கடமை நெற்கடமையிலும் கொல்லை பொன்வரியிலும் சந்தை மகிமை குத்தகையிலும் இந்த ஊரை நோக்கி வரும் சகல ஆதாயத்திலும்" (திருப்.கல்.தொ.2, கல்.133-11);. [கொல்லை + பொன் + வரி.]
கொல்லைமுதிரை	கொல்லைமுதிரை kollaimudirai, பெ.(n.) கோதுமை; wheat (சா.அக.);. [கொல்லை + முதிரை.]
கொல்லைமை	கொல்லைமை1 kollaimai, பெ.(n.) 1. கொல்லைப் பல்லிப்பூண்டைக் கொண்டு செய்யும் ஒரு மந்திர வித்தை மை; a magic done with an herbal ointment. 2. கொல்லைப் பல்லி பார்க்க;see kollai-p-palli (சா.அக.);. [கொல்லை + மை.] கொல்லைமை2 kollaimai, பெ.(n.) வரம்பழிந்து ஒழுகுகை; act of transgressing or violating conventional bounds. "ஆய்ச்சியர் தம்மொடுங் கொல்லைமை செய்து" (திவ்.திருவாய்.4:2:2);. [கொல்லை + மை.]
கொல்லைவிளைவி-த்தல்	கொல்லைவிளைவி-த்தல் kollaiviḷaivittal, பி.வி. (caus.v.) தோட்டம் பயிரிடுதல் (யாழ்ப்.);; to cultivate a garden. [கொல்லை + விளைவி-.]
கொல்லைவெளி	கொல்லைவெளி kollaiveḷi, பெ.(n.) வயல்வெளி (இ.வ.);; open uncultivated plots. [கொல்லை + வெளி.]
கொல்வாத்துவிக்கி	கொல்வாத்துவிக்கி kolvāttuvikki, பெ.(n.) ஆனைவணங்கி பார்க்க;see anai-vanangi. [கொல் + (வாட்டு); வாத்து + விக்கி.]

கொலரி	கொலரி kolari, பெ.(n.) சீரில்லாமல் விட்டுவிட்டு அடிக்கும் காற்று; disrupted flow of air. [கொலரி + காத்து (கொ.வ.); அரி + காற்று.]
கொலாமி	கொலாமி kolāmi, பெ.(n.) திருந்தாத் திராவிட மொழிகளுள் ஒன்று; one of the uncultivated languages of Dravidian family. [குலம் → குலமி → கொலாமி.]
கொலிப்பூடு	கொலிப்பூடு kolippūṭu, பெ.(n.) 1. கொல்லிப் பூடு; any plant causing death. 2. கோலி பார்க்க;see koli. 3. மயிர்; hair. 4. இலந்தை; jujuba. 5. உடும்பு; guana. 6. திப்பிலி; long-pepper. 7. பன்றிக்கிழங்கு; pig-root. 8. சிற்றழிஞ்கில்; acute-leaved privet. 9. புங்கன்; elliptic-leaved privet (சா.அக.);. [கொல்லி + பூடு.]
கொலு	கொலு1 kolu, பெ.(n.) சித்திரமூலம்; Ceylon leadwort (சா.அக.);. [கொல் → கொலு.] கொலு2 kolu, பெ.(n.) 1. ஒலக்க இருப்பு; royal presence, durbar, sitting-in-state; presence of the deityina temple. "இருந்திடுங் கொலுவில்" (மச்சபு. நைமிசா. 5);. 2. ஒன்பது நாள் நிகழும் (ஒன்பானிரா); கலை விழாவில் பொம்மை முதலியவற்றை அழகுடன் அமைத்தல்; decorations in a Hindu house at the time of the Navarathiri festival. ம. கொலுச்சு; க. கொலக, கொணக, தெ., பட. கொலுசு;து. கொணக, கணக. [கோலு → கொலு.]
கொலுக்கூடம்	கொலுக்கூடம் kolukāṭam, பெ.(n.) இறைவன் அல்லது மன்னன் வீற்றிருக்கும் மண்டபம்; presence chamber, as of a deity or king. "உயர்கொலு மண்டபத் திடையோ" (சிவரக. விசையை. 13);. [கோலு → கொலு + கூடம்.]

கொலுசு	கொலுசு kolusu, பெ.(n.) தங்கம், வெள்ளி ஆகிய மாழைகளால் செய்யப்பட்டுக் காலில் அணியும் மகளிர் அணிவகைகளுளொன்று; a kind of ornament made by metals worn around the ankle. Fin. koliya (chain of gold or silver);, kolikko (coin);, Livonian. kol (ferrule);. Q. quigi (silver, coin);. [கோலு → கொலு → கொலுசு.]
கொலுப்பலகை	கொலுப்பலகை goluppalagai, பெ.(n.) 1. மண்தாங்கிப்பலகை; a board which supports the wall over a door, window (கட்.தொ.);. 2. கதவில் அழகிற்கு அமைக்கப்படும் சட்டம்; a decorative frame work in a door. [குல் → குல்லு → கொலு + பலகை.]
கொலுமகொண்டான்	கொலுமகொண்டான் golumagoṇṭāṉ, பெ.(n.) திண்டுக்கல் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Tindukkal Dt. [கொல்லன் → கொலுவன் → கொலுமன் + கொண்டான்.]
கொலுமண்டபம்	கொலுமண்டபம் kolumaṇṭabam, பெ.(n.) அரசவை; royal court. ம. கொலுமண்டபம் [கொலு (கோலு = ஒழுங்காக அமைந்த படிக்கட்டு கோலு → கொலு (படிக்கட்டு அமைந்த அரசனின் இருக்கை); + மண்டபம்.]
கொலுவீற்றிரு-த்தல்	கொலுவீற்றிரு-த்தல் koluvīṟṟiruttal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கொலுமண்டபத்தில் அரசன் அரியணையில் அமர்ந்திருத்தல்; to adorn the throne as a king in the royal court. 2. திருமடத்துத் தலைவர், மடத்துக் குருபூசை விழாவில், அடியார்களும், சீடர்களும் புடைசூழ்ந்திருக்கக் கொலுமண்டபத்தில் துறவரசாக வீற்றிருத்தல்; to adorn the holy seat as a great Saint. [கொலு + வீற்று + இரு-.]
கொலுவை-த்தல்	கொலுவை-த்தல் koluvaittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) ஒன்பான் இரவு (நவராத்திரி); நாள்களில் வீட்டில் பொம்மைகளை அணிகளாக வைத்தல்; to decorate dolls in a Hindu house at the time of Navarathiri festival. ம. கொலுவய்க்குக. [கொலு + வை-.]

கொலை	கொலை1 kolaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) குலைத்தல்; to bark as of dog. [குலை → கொலை (கொ.வ.);.] கொலை2 kolaidal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) குலைதல்; to be disturbed, shatter. [குலை → கொலை.] கொலை1 kolai, பெ.(n.) 1. உயிர்வதை; killing, slaying, murder, assassination. "கொலையே களவே" (மணிமே. 24; 125);. கொலைக்கே அஞ்சாதவன் பழிக்கு அஞ்சுவானா (பழ);. 2. தீங்கு, கொடுமை; vexation, teasing, tormenting. படுகொலை. 3. பொறுத்துக் கொள்ள முடியாத அளவுக்குச் சிதைத்தல்; to damage incorrigibly; spoil. 4. கொல்லுதற்கொருப் படுகை (இளம்.தொல். பொருள்.254); (உரை.சொ.);; consent to murder. ம. கொல; க., து, பட. கொலெ; கோத. கொல்;துட. க்வல்ய் [(குல்) [illegible]
கொலைக்கடம்பூட்டு-தல்	கொலைக்கடம்பூட்டு-தல் kolaikkaḍambūḍḍudal, பெ.(n.) 5 செ.குன்றாவி. (v.t.); கொலைத்தண்டனை நிறைவேற்றுதல்; to carry out capital sentence. "குற்றங் காட்டிக் கொலைக்கடம் பூட்டுதும்"(பெருங். மகத. 25: 103);. [கொலை + கடம் + பூட்டு-.]
கொலைக்களம்	கொலைக்களம் kolaikkaḷam, பெ.(n.) 1. கொல்லப்படும் இடம்; place of execution. "கொலைக்களக் காதை" (சிலப். 16);. 2. கொலை நடந்த இடம்; a place where killing was done. 3. அழிவைத் தருமிடம்; place of destruction. ம. கொலைக்களம். [கொலை + களம்.]
கொலைக்கும்பல்	கொலைக்கும்பல் kolaikkumbal, பெ.(n.) 1. கொலை செய்யும் கும்பல்; gang of murderers, criminals. 2. பழிக்கு அஞ்சாத கும்பல்; a gang which will not flinch from any heinous crime. [கொலை + கும்பல்.]
கொலைக்குற்றம்	கொலைக்குற்றம் kolaikkuṟṟam, பெ.(n.) உயிர்வதை செய்தலாகிய குற்றம் (உ.வ.);; offence or crime of murder. ம. கொலைக்குற்றம். [கொலை + குற்றம்.]

கொலைக்கொம்பன்	கொலைக்கொம்பன் kolaikkomban̠, பெ.(n.) கொல்லும் பண்புள்ள கொம்பானை; a vicious tusker. ம. கொலைக்கொம்பன். [கொலை + கொம்பன்.]
கொலைகாரன்	கொலைகாரன் kolaikāran̠, பெ.(n.) 1. கொலை செய்பவன்; murderer, assassin. 2. பழிபாவங்களுக்கு அஞ்சாதவன்; one who will not flinch from any heinous crime. [கொலை + காரன்.]
கொலைச்சிறை	கொலைச்சிறை kolaiccir̠ai, பெ.(n.) சிறைச் சாலையில் கொலைக்குற்றம் செய்தவர்களை வைக்கும் அறை; prison-cell of criminals sentenced to death. "கொலைச்சிறை யிருவரை" (பெருங். இலாவாண. 17:71);. [கொலை + சிறை.]
கொலைசுற்று-தல்	கொலைசுற்று-தல் kolaisur̠r̠udal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) கொலைப்பழி வழிவழியாகத் தொடர்தல் (உ.வ.);; to be encompassed as a person or family, by the sin of murder, kill, slay. ம. கொலைக்குற்றம். [கொலை + சுற்று-.]
கொலைசூழ்-தல்	கொலைசூழ்-தல் kolaicūl̠tal, 2 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. கொல்லும் வழியை நாடுதல்; to plot against a person's life 2. கொலைசுற்று-தல் பார்க்க;see kolai-curru. [கொலை + சூழ்-.]
கொலைசூழ்ச்சி	கொலைசூழ்ச்சி kolaicūl̠cci, பெ.(n.) கொல்லுவதற்காகச் செய்யப்படும் கமுக்கத் திட்டம்; conspiracy for murder. [கொலை + சூழ்ச்சி.]
கொலைசெய்-தல்	கொலைசெய்-தல் kolaiseytal, 1.செ.குன்றாவி (v.i.) கொல்லுதல்; to murder. [கொலை + செய்-.]
கொலைஞன்	கொலைஞன் kolaiñan̠, பெ.(n.) 1. கொலைகாரன் பார்க்க;see kolai-gāran. "கொலைஞருலையேற்றித் தீமடுப்ப" (நாலடி. 331);. 2 வேடன் (சூடா.);; hunter. 3. சண்டாளன் (திவா.);; candalan, one whose profession is to kill animals (செ.அக..);. [கொலை → கொலைஞன். ஒ.நோ.:கலை → கலைஞன்.]

கொலைத்தீர்ப்பு	கொலைத்தீர்ப்பு kolaittīrppu, பெ.(n.) தூக்குத் தண்டனை; sentence of death. மறுவ. கொலைத்தண்டனை. ம. கொலத்தீர்ப்பு. [கொலை + தீர்ப்பு.]
கொலைத்தண்டனை	கொலைத்தண்டனை kolaittaṇṭaṉai, பெ.(n.) தூக்கு தண்டனை: punishment of hanging death Sentence. மறுவ. மரணதண்டனை. [கொலை + தண்டனை.]
கொலைநவில்(லு)-தல்	கொலைநவில்(லு)-தல் kolainavilludal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) கொலை செய்தல்; to commit murder. "கொலைநவில் வேட்டுவர்" (மணிமே.13:31);. [கொலை + நவில்.]
கொலைநன்	கொலைநன் kolainaṉ, பெ.(n.) கொலைகாரன் பார்க்க;see kolai-karan. "வாழுயிர்க் கூற்றமான கொலைநரை" (சீவக. 2770);. [கொலைஞன் → கொலைநன்.]
கொலைநிலம்	கொலைநிலம் kolainilam, பெ.(n.) கொலைக் களம் பார்க்க;see kolai-k-kalam. ம. கொலநிலம். [கொலை + நிலம்.]
கொலை நினைக்கை	கொலை நினைக்கை kolainiṉaikkai, பெ.(n.) மனத்தில் தோன்றும் தீக்குண மூன்றினொன்று; one of the three bad thoughts in mind, i.e. to kill. [கொலை + நினைக்கை.]
கொலைப்பழி	கொலைப்பழி kolaippaḻi, பெ.(n.) கொலைப் பாதகம் பார்க்க;see kolai-p-pādagam. [கொலை + பழி.]

கொலைப்பாதகம்	கொலைப்பாதகம் golaippātagam, பெ.(n.) 1. கொலையாலுண்டான அவச்சொல் அல்லது குற்றம் (கொ.வ.);; crime or sin of murder. 2. பெருந்தீச்செயல்; any heinous crime. ம. கொலபாதகம். [கொலை + பாதகம் (பாதிப்பு → பாதகம்);.]
கொலைப்பாதகன்	கொலைப்பாதகன் golaippātagaṉ, பெ.(n.) கொலைக்குற்றம் போன்ற பெருந்தீங்கு செய்தவன்; one who commits murder or any other heinous crimes. ம. கொலபாதகன், கொலபாதகி. [கொலை + பாதகன்.]
கொலைப்பாவம்	கொலைப்பாவம் kolaippāvam, பெ.(n.) கொலை செய்வதால் உண்டாகும் குற்றம்; sin of murder. [கொலை + பாவம்.]
கொலைப் பைத்தியம்	கொலைப் பைத்தியம் kolaippaittiyam, பெ.(n.) கொலை செய்வதற்கு ஆர்வம் உண்டாக்கும் பைத்தியம்; homicidal insanity; a form of mania characterised by a desire to commit murder; an insane tendency to murder (சா.அக.);. [கொலை + பைத்தியம்.]
கொலைபுரிந்தவன்	கொலைபுரிந்தவன் kolaiburindavaṉ, பெ.(n.) கொலையாளி பார்க்க;see kolai-y-ali. [கொலை + புரிந்தவன்.]
கொலைமகள்	கொலைமகள் golaimagaḷ, பெ.(n.) Korravai, as having slain the Asuras. "கொலைமகள் கவினை" (பிரமோத். 7:26);. [கொலை + மகள்.]
கொலைமரம்	கொலைமரம் kolaimaram, பெ.(n.) கழுமரம்; a gibbet, gallows. ம. கொலமரம். [கொலை + மரம்.]
கொலைமலை	கொலைமலை kolaimalai, பெ.(n.) கொலை செய்யும் மலைபோன்ற யானை; lit., murderous mountain elephant. "பெருமதக் கொலைமலை" (கல்லா.4);. [கொலை + மலை.]

கொலைமறுத்தல்	கொலைமறுத்தல் kolaimaṟuttal, பெ.(n.) கொலை செய்தல் கூடாதென்பதைப்பற்றிச் சாந்தலிங்க சுவாமிகளால் பாடப்பெற்ற நூல்; a poem by Sandalinga-Suvamigal disapproving of killing. [கொலை + மறுத்தல்.]
கொலைமுட்டி	கொலைமுட்டி kolaimuṭṭi, பெ.(n.) நுரையீரல் இறுகவும். வயிறு வீங்கவும். மூச்சுத் திணறவுஞ்செய்யும் கால்நடை நோய். (M.CM.D. 1887/249);; a cattle-disease involving congestion of lungs, swelling of abdomen and difficulty in breathing. [கொலை + முட்டி.]
கொலைமேற்கொள்-ளல்	கொலைமேற்கொள்-ளல் kolaimēṟkoḷḷal, 13 செ.குன்றாவி. (v.i.) முன்கருத்தோடு கொல்லுதல்; to murder as a duty imposed on oneself (pre-meditated murder); (சா.அக.);. [கொலை + மேற்கொள்.]
கொலையாளன்	கொலையாளன் kolaiyāḷaṉ, பெ.(n.) கொலைகாரன் (பிங்.); பார்க்க;see kolai-karan. ம. கொலயாள். [கொலை + ஆள் + அன்.]
கொலையாளி	கொலையாளி kolaiyāḷi, பெ.(n.) கொலைகாரன்; murderer. தேடிக் கொண்டிருந்த கொலையாளி பிடிபட்டான் (உ.வ.);. ம. கொலயாளி. [கொலை + ஆள் + இ.]
கொலையிச்சைக் கிரகம்	கொலையிச்சைக் கிரகம் golaiyiccaiggiragam, பெ.(n.) ஒருவகைக் கோள்நோய்; a kind of mania attributed to be influence of an evil planet to which the patient is subjected (சா.அக.);. [கொலை + இச்சை + கிரகம்.]
கொலையுண்(ணு)-தல்	கொலையுண்(ணு)-தல் kolaiyuṇṇudal, 15 செ.கு.வி. (v.i.) கொலை செய்யப்படுதல்; to be killed, murdered. ம. கொலபெட்டுக. [கொலை + உண்ணு-.]
கொலையோன்	கொலையோன் kolaiyōṉ, பெ.(n.) துரிசு: green vitriol (சா.அக.);. [கொலையான் → கொலையோன்.]

கொலை வழக்கு	கொலை வழக்கு kolaivaḻkku, பெ.(n.) கொலையைப்பற்றிய வழக்கு; a murder-case. [கொலை + வழக்கு.]
கொலைவன்	கொலைவன் kolaivaṉ, பெ.(n.) 1. கொலைகாரன் பார்க்க: see kolai-karan. "கொலைவ னல்லையோ கொற்றவனாயினை" (மணிமே.25:174); 2. வேடன்; hunter one who lives by chase. "கொலைவர் கொடுமாந் தேய்த்தார்" (கலித். 12);. 3. சிவன் (ஊழிக்கடவுள்);: Siva. as the destroyer. "கொலைவன் குடிய குழவித் திங்கள்" (கலித். 103:14); (செ.அக.);. [கொலை + அன்.]
கொலைவாள்	கொலைவாள் kolaivāḷ, பெ.(n.) அரச ஒறுப்பை நிறைவேற்றப் பயன்படுத்தும் வாள்; sword used to execute death sentence. [கொலை + வாள்.]
கொலைவாளை	கொலைவாளை kolaivāḷai, பெ.(n.) ஒருவகை நெல் (இ.வ.);, a kind of paddy. [குலை → கொலை + வாளை.]
கொலைவெறி	கொலைவெறி kolaiveṟi, பெ.(n.) கொலை செய்வதற்கு விருப்பம் உண்டாக்கும் கிறுக்கு; homicidal insanity; a form of mania characterised by a desire to commit murder (சா.அக.);. [கொலை + வெறி.]
கொவ்வங்காய்	கொவ்வங்காய் kovvaṅgāy, பெ.(n.) கொவ்வைக்காய் பார்க்க;see kovvai-k-kay. [கொவ்வை → கொவ்வம் + காய்.]
கொவ்வங்காய்ப்பதம்	கொவ்வங்காய்ப்பதம் kovvaṅgāyppadam, பெ.(n.) கொவ்வைக்காய்ப்பதம் (யாழ்ப்.); பார்க்க;see kovvai-k-kay-p-padam. [கொவ்வை + காய் + பதம்.]

கொவ்வை	கொவ்வை kovvai, பெ.(n.) 1. கொவ்வைக்கொடி. a common creeper of the hedges. 2. கொவ்வைப்பழம்; red fruits of a common creeper of the hedges. "கொவ்வைச் செவ்வாய்" (திருவாச. 6:2);. [குவ்வை → கொவ்வை.]
கொவ்வைக்கனி	கொவ்வைக்கனி kovvaikkaṉi, பெ.(n.) கொவ்வைப் பழம்; riped caped fruit. [கொவ்வை + கனி.]
கொவ்வைக்கனிமணி	கொவ்வைக்கனிமணி kovvaikkaṉimaṇi, பெ.(n.) கோவரங்கப் பதுமராகம் (யாழ்.அக.);; a kind of precious stone. [கொவ்வை + கனி + மணி.]
கொவ்வைக்காய்	கொவ்வைக்காய் kovvaikkāy, பெ.(n.) கொவ்வைச் செடியின் காய்; unriped caped fruit. [கொவ்வை + காய்.]
கொவ்வைக்காய்ப்பதம்	கொவ்வைக்காய்ப்பதம்1 kovvaikkāyppadam, பெ.(n.) இளம்பதம்; a stage at which anything is selected when it is only tender and soft (சா.அக.);. [கோவை → கொவ்வை + காய் + பதம்.] கொவ்வைக்காய்ப்பதம்2 kovvaikkāyppadam, பெ.(n.) கொவ்வைக்காய்போற் பசுமையாய் நெற்பயிரில் தோன்றும் இளம்பதம் (யாழ்ப்.);; a stage in the growth of paddy when it is tender and green as a kovvai fruit. [கொவ்வை + காய் + பதம்.]
கொவ்வைக்கிழங்கு	கொவ்வைக்கிழங்கு kovvaikkiḻṅgu, பெ.(n.) கோவைக்கிழங்கு; root of common creeper of the hedges (சா.அக.);. [கொவ்வை + கிழங்கு.]
கொவ்வைத்தண்டு	கொவ்வைத்தண்டு kovvaittaṇṭu, பெ.(n.) கோவைக் கொடியின் தண்டு; the stem of Indian caper (சா.அக.);. [கொவ்வை + தண்டு.]

கொவ்வையங்கனி	கொவ்வையங்கனி kovvaiyaṅgaṉi, பெ.(n.) கொவ்வைக்கனி பார்க்க;see kovvai-k-kani [கொவ்வை + அம் + கனி.]
கொவளை	கொவளை kovaḷai, பெ.(n.) வெள்ளைத்தகரை பார்க்க (L.);;see vellai-t-tagarai. [குவளை → கொவளை (கொ.வ.);.]
கொவிந்தம்	கொவிந்தம் kovindam, பெ.(n.) செம்முள்ளி; thorny nail dye. [குருவிந்தம் → கொவிந்தம்.]
கொவிள்	கொவிள் koviḷ, பெ.(n.) மரவகை (L.); white cutch, a tree (செ.அக.);. [குவிள் → கொவிள் (கொ.வ.);.]
கொழஞ்சியப்பர்	கொழஞ்சியப்பர் koḻñjiyappar, பெ.(n.) சிறு தேவதை; folk deity. [கொழஞ்சி + அப்பர்.] கொழஞ்சியப்பரை, குழந்தையப்பர் எனக் கொள்வது ஒரு மிகைத் திருத்தமே. கொழஞ்சி மரத் தெய்வம் என்ற அடிப்படையில் அமைந்ததே இப் பெயர்.

கொழி	கொழி1 koḻittal, 4 செ.குன்றா.வி.(v.t.) கொப்புளித்தல்; gargling (சா.அக.);. [கொள் → கொளி → கொழி.] கொழி2 koḻittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தெள்ளுதல்; to sift in a winnowing fan. "குற்றபாகு கொழிப்பவர் கோள்" (கம்பரா. நாட்டுப். 29);. 2. ஒதுக்குதல்; to waft ashore, as fine sand by the waves. 3. வாருதல்; to carry or wash away, as a river or flood. "கிரியுள வெல்லாங் கொழித்து வந்துற வணைதரும் பாலி" (கந்தபு. ஆற்றுப். 23);. 4. பொழிதல்; to emit, as rays; to send forth, as showers. "கொடிய வெண்டிங்காள் கொழிக்கு நினது கதிர்" (நைடத, சந்திரோ.6); (செ.அக.); ம. கொழிக்குக; க.,பட. கொச்க; தெ. கொடு; கோத. கொத்; துட. க்விச்; கோண். கொச்சானா; கூ. கடோக்ல; குவி. கொச்சாலி;கொலா. கொன்சிவ். [குல் → குள் → கொள் → கொழு → கொழி.] கொழி3 koḻittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.)
கொழிஞ்சி	கொழிஞ்சி koḻiñji, பெ.(n.) 1. கிச்சிலி (L.);; syhet orange, a tree. 2. நாரத்தை பார்க்க;see narattai. 3. கொள்ளுக்காய் வேளை பார்க்க;see kollu-k-kay-velai. 4. பூவாது காய்க்கும் மரம் (வின்.);; tree or plants. as the figs. which bear fruit without blossoming (செ.அக.);. ம. கொழிஞ்ஞில். [கொழி → கொழிஞ்சி.]
கொழிதமேனி	கொழிதமேனி koḻidamēṉi, பெ.(n.) 1. குப்பை மேனி; Indian acalypha. 2. குறுக்கு அவரை; Goa bean (சா.அக.);. 3. கோழி அவரை; sword bean (சா.அக.);. மறுவ. வாளவரை, பெருங்கோழியவரை, கோழிப் பூண்டு. [கொழி → கொழிதம் + மேனி.]
கொழிதாகிகம்	கொழிதாகிகம் goḻitāgigam, பெ.(n.) நாயுருவி; Indian burr (சா.அக.);. மறுவ. முள்துடரி, கொல்லன்கோவிகம். கொழிப்பாயாசம். [கொழிதம் → கொழிதாகிகம்.]

கொழிப்பு	கொழிப்பு koḻippu, பெ.(n.) 1. கொழிக்கை; sifting, wafting ashore. 2. செழிப்பு; prosperity. 3. குற்றம் (திவா.);; fault, defect. [கொழி → கொழிப்பு. ஒ.நோ.: செழி → செழிப்பு.]
கொழிப்பூ	கொழிப்பூ koḻippū, பெ.(n.) கொழிப்பூண்டு பார்க்க;see koli-p-pundu. [கொழி + (பூண்டு); பூ.]
கொழிப்பூண்டு	கொழிப்பூண்டு koḻippūṇṭu, பெ.(n.) குப்பைமேனி (மலை.);; rubbish plant Indian acalypha, a shrub. [கொழி + பூண்டு.]
கொழிபாயசம்	கொழிபாயசம் koḻipāyasam, பெ.(n.) காஞ்சொறி பார்க்க;see känjori. [குள் → கொள் → கொழி + (பாயச்சம்); பாயசம்.]
கொழிமணல்	கொழிமணல் koḻimaṇal, பெ.(n.) 1. சிறு மணல்; fine sand. 2. மெருகு மணல்; goldsmith's sand (சா.அக.);. [கொழி + மணல்.]
கொழியல்	கொழியல் koḻiyal, பெ.(n.) கொழியலரிசி பார்க்க;see koliyal-arisi. "நெல்லு இடிசல் கொழியல் இல்லாமல்" (கோயிலொ.62);. ம. கொழியல். [கொழி → கொழியல்.]
கொழியலரிசி	கொழியலரிசி koḻiyalarisi, பெ.(n.) நன்றாகக் குற்றித் தீட்டப்படாத அரிசி; ill-cleaned rice. 'குற்றாத கொழியலரிசியை' (பெரும்பாண். 275, உரை);. [கொழி → கொழியல் + அரிசி.]
கொழியால்மட்டி	கொழியால்மட்டி koḻiyālmaṭṭi, பெ.(n.) சிவப்பு; red colour (சா.அக.);. [கொழியல் + மட்டி.]

கொழிற்பூண்டு	கொழிற்பூண்டு koḻiṟpūṇṭu, பெ.(n.) குப்பைமேனி; a kind of plant as of vermifuge;an antidote. [கொழியல் + பூண்டு.]
கொழு	கொழு1 koḻuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. செழித்தல்; to prosper, flourish to be rich or fertile, as soil. "குடிகொழுத்தக் கண்ணும்" (நாலடி. 96);. 2. உடற்கொழுப்பு மிகுதல்; to grow fat; to be plump: "சிறுமியரெலாங் கொழுத்தே"(தனிப்பா.);. 3. குழம்பாயிருத்தல்; to be of thick consistency, as sandal paste. சந்தனத்தைக் கொழுக்கப் பூசு. 4. திமிர்கொள்ளுதல் (உ.வ.);; to be saucy, impertinent insolent. 5. மண் கொழித்தல், மதர்த்தல் (உ.வ.);; to become too rich, to be productive, as land (செ.அக.);. ம. கொழுக்குக; க. கொர்வு, கொப்பு; தெ. க்ரொச்சு, கொவ்வு; து. கொம்மை (கொழுப்பு);; கோண். கொர்வின்ச்; கூய். க்ரோக; குவி. கொர்வ்; நா. கொலா, கொரு; கோத. க்வள்ப்;பிரா. கும்பேன். Fin. kuu (fat);; Mari. Koja; Hung. haj; Jap. koyasu (to enrich, fatten);. [குள் → கொள் → கொழு.]
கொழுக்கச்செய்-தல்	கொழுக்கச்செய்-தல் koḻukkacceytal, 1 செ. குன்றாவி. (v.t.) வளர்த்தல்; to feed luxuriously; to pamper (சா.அக.);. [கொழுக்க + செய்-.]
கொழுக்கட்டு-தல்	கொழுக்கட்டு-தல் koḻukkaṭṭudal, 5 செ.கு.வி (v.i.) கலப்பைக்காறு மாட்டுதல் (வின்.);; to fasten the share to the plough. [கொழு + கட்டு-.]
கொழுக்கட்டை	கொழுக்கட்டை koḻukkaṭṭai, பெ.(n.) வெல்லம் முதலியன சேர்த்து அரிசிமாவால் உருண்டை வடிவாகச் செய்யும் சிற்றுண்டிவகை; bolus-like preparation of rice flour usually with coconut scrapings, sugar, etc. கொழுக்கட்டைக்குத் தலையுமில்லை குடியனுக்கு முறையுமில்லை (பழ);. ம. கொழுக்கட்ட. [குள் = உருண்டை;குள் → குழு → கொழு + கட்டை.]

கொழுக்கட்டைத் தேக்கு	கொழுக்கட்டைத் தேக்கு koḻukkaṭṭaittēkku, பெ.(n.) போதக நாறி மரம்; fire-brand teak (சா.அக.);. [கொழுக்கட்டை + தேக்கு.] இது மருந்துப்பொருளாகப் பயன்படுகிறது.
கொழுக்கட்டைப்புல்	கொழுக்கட்டைப்புல் goḻuggaḍḍaippul, பெ.(n.) கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்திலுள்ளதும் கால்நடைகள் மேய்தற்கு உரியதுமாகிய கொழுப்புச்சத்து மிகுந்த புல்வகை; a kind of grass in Coimbatore Dt., very fattening for cattle. [கொழு + கட்டை + புல்.]
கொழுக்கட்டைமந்தாரை	கொழுக்கட்டைமந்தாரை koḻukkaṭṭaimandārai, பெ.(n.) ஒரு வகை மந்தாரை; a kind of ebony (சா.அக.);. [கொழுக்கட்டை + மந்தாரை.]
கொழுக்கரி	கொழுக்கரி koḻukkari, பெ.(n.) கொழுந்துவிட்டு எரியக்கூடிய கரி; dense or solid charcoal capable of burning with flame (சா.அக.);. [கொழு + கரி.]
கொழுக்குத்து	கொழுக்குத்து koḻukkuttu, பெ.(n.) எல்லையைக் குறிப்பதற்குப் பூமியில் நாட்டப்பட்டிருக்கும் குத்துக் கல்;(காழ்மரக்கால்);(கல்.அக.);; stone mark for identifying the boundary in land, mile-stone. [கொழு + குத்து.]
கொழுக்கொடு-த்தல்	கொழுக்கொடு-த்தல் koḻukkoḍuttal, பெ.(n.) 4 செ.கு.வி. (v.i.); 1. இளக்காரங் கொடுத்தல்; to be indulgent. 'நீ நியமியாமல் கொழுக்கொடுத்தன்றோ இப்படி இவன் தீம்பிலே தகனேற வேண்டிற்று' (திவ். பெரியாழ்..2,9:2.வியா.ப.454.); 2. பெருமையுண்டாக்குதல் (திவ்.பெரியாழ்.2,9:2, ஜீ.);; to exalt. [கொழு + கொடு-.]
கொழுக்கொம்பு	கொழுக்கொம்பு koḻukkombu, பெ.(n.) கொழுகொம்பு பார்க்க;see kolu-kombu (வே.க. 198);. [கொள்கொம்பு → கொழுகொம்பு.]
கொழுகழுவுகாலம்	கொழுகழுவுகாலம் goḻugaḻuvugālam, பெ.(n.) உழவு முடியுங்காலம் (இ.வ.);; time of the year when ploughing is finished. [கொழு + கழுவு + காலம்.]

கொழுகொம்பு	கொழுகொம்பு goḻugombu, பெ.(n.) 1. கொடிகள் ஏறிப் படர்தற்கு நடும் கொம்பு; stick or pole for supporting a creeper. "வேத நறுங்கொடி படருங்கொழுகொம்பே" (செவ்வந்திப்பு. திருமனச்ச. 9);. 2. பற்றுக்கோடு; help, support, aid. 3. மரத்தின் நடுக்கிளை; central upright branch of a tree. [கொழு + கொம்பு.]
கொழுகொழு-த்தல்	கொழுகொழு-த்தல் goḻugoḻuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மிகுந்த சதைப்பற்றுடன் இருத்தல்; to be chubby. குழந்தை கொழுகொழுவென் றிருக்கிறது (உ.வ.);. 2. செல்வச்செழிப்பு மிகுதல்; to become rich, prosperous. [கொழு + கொழு-.]
கொழுகொழுப்பு	கொழுகொழுப்பு goḻugoḻuppu, பெ.(n.) 1. செழுமை; luxuriance. 2. ஊழற்சதை; flabbiness (செ.அக.);. ம. கொழுகொழு. [கொழு + கொழுப்பு.]
கொழுகொழுவெனல்	கொழுகொழுவெனல் goḻugoḻuveṉal, பெ.(n.) உடற்கொழுப்பு மிகுதலைக் காட்டும் குறிப்பு; onom. expr. signifying growing fat. [கொழு கொழு + எனல்.]
கொழுங்கண்	கொழுங்கண் koḻuṅgaṇ, பெ.(n.) அருள்நோக்கு (கருணைக்கண்);; sight with compassion, bene volence. [கொழு = கொழுமை. கொழும் + கண்.]
கொழுங்காதிகம்	கொழுங்காதிகம் goḻuṅgātigam, பெ.(n.) பீநாறி; fetid tree-Sterculia foctida (சா.அக.);. [கொழும் + காதிகம்.]
கொழுங்கிகா	கொழுங்கிகா koḻuṅgikā, பெ.(n.) மல்லிகை; jasmine (சா.அக.);. [கொழும் + சிகை - கொழுஞ்சிகை → கொழுங்கிகா (கொ.வ.);.]
கொழுங்கிரி	கொழுங்கிரி koḻuṅgiri, பெ.(n.) மல்லிகை (மலை);; jasmine. [கொழுஞ்சிகை → கொழுஞ்சிரி → கொழுங்கிரி.]

கொழுச்சால்	கொழுச்சால் koḻuccāl, பெ.(n.) ஏர்ச்சால்; a furrow made by the plough share. ம. கொழுச்சால். [கொழு + சால்.]
கொழுச்சிராய்	கொழுச்சிராய் koḻucciräy, பெ.(n.) கலப்பையிற் கொழுவை இணைக்கும் மரத்துண்டு (யாழ்ப்.);; piece of wood which holds the share to the plough. [கொழு + சிராய்.]
கொழுஞ்சி	கொழுஞ்சி koḻuñji, பெ.(n.) 1. நாய்வேளை (சித்.அக.);; a sticky plant. 2. கடற்கரைப் பூண்டு; shrub on the seashore. [கொழு → கொழுஞ்சி.]
கொழுஞ்சிச்சோளம்	கொழுஞ்சிச்சோளம் koḻuñjiccōḷam, பெ.(n.) முத்துச்சோளம்; ripe millet (சா.அக.);. [கொழுஞ்சி + சோளம்.]
கொழுஞ்சிநாரத்தை	கொழுஞ்சிநாரத்தை koḻuñjinārattai, பெ.(n.) 1. கிச்சிலிப்பழம்; common orange. 2. நாய்வேளை; dog mustard. 3. கொள்ளுக்காய்; purple wild Indigo (சா.அக.);. மறுவ. கொழுஞ்சிப் பழம். [கொழுஞ்சி + நாரத்தை.]
கொழுஞ்சிப்பழம்	கொழுஞ்சிப்பழம் koḻuñjippaḻm, பெ.(n.) 1. கிச்சிலி; common orange. 2. தித்திப்பு நாரத்தை; sweet bigarade orange. 3. கொள்ளுக் காய்வேளை; purple wild indigo (சா.அக.);. [கொழுஞ்சி + பழம்.]
கொழுஞ்சியடிவண்டு	கொழுஞ்சியடிவண்டு koḻuñjiyaḍivaṇḍu, பெ.(n.) கொழுஞ்சிமரத்தின் அடியில் முளைத்திருக்கும் எருக்கஞ் செடியில் பற்றிநிற்கும் ஒருவகை வண்டு; a kind of beette frequenting the madar plant grown under the orange tree. This is very useful for preparing universal quintessence medicine (சா.அக.);. [கொழுஞ்சி + அடி + வண்டு.]

கொழுஞ்சினி	கொழுஞ்சினி koḻuñjiṉi, பெ.(n.) நாய்வேளை; dog mustard plant (சா.அக.);. [கொழுஞ்சி → கொழுஞ்சினி.]
கொழுஞ்சுடர்	கொழுஞ்சுடர் koḻuñjuḍar, பெ.(n.) துரிசு; blue vitriol (சா.அக.);. [கொழுமை + சுடர்.]
கொழுத்தகயல்	கொழுத்தகயல் goḻuttagayal, பெ.(n.) வளர்ச்சியுற்ற கெண்டைமீன்; developed carp fish (மீன்.பிடி.தொ.);. [கொழு → கொழுத்த + கயல்.]
கொழுத்தசாப்பாடு	கொழுத்தசாப்பாடு koḻuttacāppāṭu, பெ.(n.) உயர் உணவு; rich meals (சா.அக.);. [கொழு → கொழுத்த + சாப்பாடு.]
கொழுத்தசுண்ணாம்பு	கொழுத்தசுண்ணாம்பு koḻuttasuṇṇāmbu, பெ.(n.) நீர்கலக்கும் போது, அதிக அளவில் வெப்பத்தைக் கக்கிப் பொடியாக நீற்றும் சுண்ணாம்பு; a lime stone which emits more heat when making slaked lime (கட்.தொ.);. [கொழுத்த + சுண்ணாம்பு.]
கொழுத்தட்டு-தல்	கொழுத்தட்டு-தல் koḻuddaṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) கொழுவைக் கூர்மையாக்குதல் (வின்.);; to sharpen the plough share. [கொழு + தட்டு-.]
கொழுத்தடை	கொழுத்தடை koḻuttaḍai, பெ.(n.) கொழுத்தாடை பார்க்க;see kolu-t-tādai. [கொழு + தடை.]
கொழுத்தமுரல்	கொழுத்தமுரல் koḻuttamural, பெ.(n.) ஏழு அங்குல நீளமுள்ள திருவன் கோலாமீன்; half beak, attaining 7 in. in length. மறுவ. கொழுத்த மூரல். [கொழுத்த + (மூரல்);முரல்.]
கொழுத்தமூரல்	கொழுத்தமூரல் koḻuttamūral, பெ.(n.) திருவன்கோலா மீன்; a kind of kola fish. [கொழுத்த + மூரல்.]

கொழுத்தவன்	கொழுத்தவன் koluttavaṉ, பெ.(n.) 1. அடங்காதவன்; uncontrollable person. கொழுத்தவ னெல்லாம் ஒருநாள் புழுத்து நாறும்போதுதான் உணர்வான் (உ.வ.);. 2. பணக்காரன்; very rich man (வழ.சொ.அக.);. [கொழு → கொழுத்தவன் (வினையா.பெ);.]
கொழுத்தவீரல்	கொழுத்தவீரல் koluttavīral, கொழுப்படைந்த ஈரல்; liver with fatty accumulation (சா.அக.). [கொழுத்த + ஈரல்.]
கொழுத்தவுடம்பு	கொழுத்தவுடம்பு koluttavuḍambu, பெ.(n.) பருத்த உடம்பு; corpulent body (சா.அக.);. [கொழுத்த + உடம்பு.]
கொழுத்தாடுபிடிக்கை	கொழுத்தாடுபிடிக்கை koluttāḍubiḍikkai, பெ.(n.) நரி ஆட்டுமந்தையிற் புகுந்து பிடிப்பது போலும் விளையாட்டு; game in imitation of a fox capturing a sheep in a flock. [கொழுத்த + ஆடு + பிடிக்கை.]
கொழுத்துப்போ-தல்	கொழுத்துப்போ-தல் koluttuppōtal, 8 செ.குவி (v.i.) கொழுப்புண்டாதல்; growing fat (சா.அக.);. [கொழுத்து + போ-.]
கொழுதம்பிநத்தம்	கொழுதம்பிநத்தம் koludambinaddam, பெ.(n.) தருமபுரி மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Dharmapuri Dt. [கொழு + தம்பி + நத்தம்.]
கொழுதாடை	கொழுதாடை kolutāṭai, பெ.(n.) கரும்பின் மேல் பாகம்; the top portion of sugarcane stalk (சா.அக.);. அவன் கிடக்கிறான் கொழுதாடைப்பயல் (இ.வ.);. [கழுது → கொழுது + ஆடை.]
கொழுது-தல்	கொழுது-தல் kolududal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. குடைதல் (இ.வ.);; drill through. "கொழுதிவண்டிமிருந் தாரான்" (நைடத. சுயம்வர. 155);. 2. பறித்தல் (இ,வ.);; to pluck, pick off. "ஞாழலஞ்சினைத் தாழினர் கொழுதி" (நற். 106);. 3. கிழித்தல் (இ.வ.);; tear. "பௌவநீர்ச் சாய்க் கொழுதி" (கலித். 76);. [குள் → கொள் → கொழுது → கொழுதுதல்.]

கொழுந்தரும்பு	கொழுந்தரும்பு koḻundarumbu, பெ.(n.) பூக்களில் முதலாக உண்டாகும் அரும்பு; the first shoot or growth in a flower;bud (சா.அக.);. [கொழுந்து + அரும்பு.]
கொழுந்தன்	கொழுந்தன் koḻundaṉ, பெ.(n.) 1. கணவன் (இ.வ.); husband. "கொழுந்தா வென்றாள்" (கம்பரா. பிராட்டி. 9);. 2. கணவனுக்கு இளையவன் (உ.வ.);; husband's younger brother. [கொள் → கொழு → கொழுந்தன். கொழுந்து இளமை. கொழுந்தன் = கணவனுக்கு இளையவன்.]
கொழுந்தன்பு	கொழுந்தன்பு koḻundaṉpu, பெ.(n.) இளகிய அன்பு (இ.வ.);; doting affection. "கொழுந்தன்பு செய்தருள் கூர" (திருமந். 280);. [கொழுந்து + அன்பு.]
கொழுந்தனூர்	கொழுந்தனூர் koḻundaṉūr, பெ.(n.) திருவள்ளூர் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்i; a village in Tiruvallur Dt. [கொழுந்தன் + ஊர்.]
கொழுந்தி	கொழுந்தி koḻundi, பெ.(n.) 1. மனைவியுடன் பிறந்தவள்; wife's sister. 2. உடன்பிறந்தவன் மனைவி (இ.வ.);; brother's wife. "எம்பி நின்றம்பி நீதோழன்மங்கை கொழுந்தி" (கம்பரா. காட்சிப். 23);. 3. கொழுந்தன் பார்க்க;see kolundan. மறுவ. கொழுந்தியாள். [கொழுந்து → கொழுந்தி.]
கொழுந்தியாள்	கொழுந்தியாள் koḻundiyāḷ, பெ.(n.) கொழுந்தி பார்க்க;see kolundi. ம. கொளந்தயாள். [கொழுந்து → கொழுந்தி + ஆள்.]
கொழுந்திராம்பட்டு	கொழுந்திராம்பட்டு koḻundirāmbaṭṭu, பெ.(n.) விழுப்புரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Villuppuram Dt. [கொழுந்திலை (வெற்றிலை); + பட்டு – கொழுந்திலைப்பட்டு → கொழுந்திராம்பட்டு (கொ.வ.);.]

கொழுந்திலை	கொழுந்திலை kol̲undilai, பெ.(n.) 1. தளிர்; tender leaf. 2. தேயிலை; tea (சா.அக.);. [கொழுந்து + இலை.]
கொழுந்திலோதியம்	கொழுந்திலோதியம் kol̲undilōtiyam, பெ.(n.) பேரகத்தி; West Indian sesbane (சா.அக.);. [கொழுந்தி + லோதியம்.]
கொழுந்து	கொழுந்து1 kol̲undudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. ஒளிர்தல்; to be kindled as fire. 2. காய்ச்சப்படுதல் (இ.வ.);; to be heated. "எரியழற் கொழுந்தும் வேலுய்த்திட்டென"(இரகு, யாகம்.27);. 3. வெயிலிற்கருதல்; to be burnt as by the sun. [குல் (எரிதல்); → குள் → குழு கொழு → கொழுந்து.] கொழுந்து2 kol̲undu, பெ.(n.) 1. இளந்தளிர் (இ.வ.);; tender leaf. "ஏற்ப வீரிஇய விலையுங் கொழுந்தும்"(பெருங்.இலாவாண.2:143);. 2. இளமையானது; anything young. "பிறைக்கொழுந்து" (நைடத.அன். தூது. 12);. 3. மென்மை (இ.வ.);; tendeness. "வாழை… மடல்போலக் கொழுந்துள செவி" (சூடா. 12:150);. 4. நடுதற்குரிய பதியம்; shoot of plant cut for planting. 5. மருக்கொழுந்து பார்க்க;see maru-k-kolundu. "கொழுந்து செவ் வந்தி" (கந்தபு. இந்திரன். 42);.
கொழுந்துக்கால்	கொழுந்துக்கால் kol̲undukkāl, பெ.(n.) வெற்றிலைக் கொடிக்கு நடும் கொழுகொம்பு; stick or pole planted to support the betel creeper. [கொழுந்து + கால்.]
கொழுந்துகிள்ளி	கொழுந்துகிள்ளி gol̲undugiḷḷi, பெ.(n.) நட்புப்பிரிப்பவன்; mischief-maker. [கொழுந்து + கிள்ளி.] மேலும் துளிர்த்துத் தளிரவிடாமல் கொழுந்துகளைக் கிள்ளிச் செடியின் வளர்ச்சி தடுப்பது போல் குடும்பம் அல்லது நாட்டின் வளர்ச்சி கெடுப்பவனும் நண்பர் உறவினர்க்குத் தீங்கு விளைவிப்பவனும் பெற்ற உருவகப்பெயர்.

கொழுந்துடைமாது	கொழுந்துடைமாது koḻunduḍaimātu, பெ.(n.) ஒருவகைக் கள்ளி அதாவது கொம்புக்கள்ளி; any spurge of the eupborbia genus grown near a village. But it generally refers to the creeper (சா.அக.);. [கொழுந்து → கொழுந்துடை.]
கொழுந்துதல்	கொழுந்துதல் koḻundudal, பெ.(n.) 1. வெயிலினால் கருகுதல்; being scorched. 2. கொழுந்துவிட்டெரிதல்; burning with a brilliant flame. 3. பழுக்கக் காய்ச்சப்படுதல்; being heated to redness as iron in a forge (சா.அக.);. [குல் → குள் → குழு → கொழு → கொழுந்து.]
கொழுந்து நீரோட்டம்	கொழுந்து நீரோட்டம் koḻundunīrōṭṭam, பெ.(n.) கோலம்2 பார்க்க;see kolam2. [கொழுந்து + நீரோட்டம்.]
கொழுந்துபதி-த்தல்	கொழுந்துபதி-த்தல் koḻundubadiddal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கிளைக்கும்படி கொடியை நடுதல்; to plant a stoloniferous stem. [கொழுந்து + பதி.]
கொழுந்துமணல்	கொழுந்துமணல் koḻundumaṇal, பெ.(n.) மென் மணல்; soft sand with which goldsmiths clean jewels (சா.அக.);. [கொழுந்து + மணல்.]
கொழுந்துவிடு-தல்	கொழுந்துவிடு-தல் koḻunduviḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தளிர்விடுதல் (இ.வ.);; to send forth tender shoots. "கொழுந்துவிட் டோடிப் படரும்" (திவ். இராமானுச நூற். 61);. 2. ஒளிர்விடுதல்; to blaze up. "கொழுந்துவிட் டெரியும் பசித்தழல்" (குசேலோ. குசேலர்மேல் கட. 52);. [கொழுந்து + விடு.]
கொழுந்துவேர்	கொழுந்துவேர் koḻunduvēr, பெ.(n.) இளவேர்; tender and slender root (சா.அக.);. [கொழுந்து + வேர்.]
கொழுந்தொட்டி	கொழுந்தொட்டி koḻundoṭṭi, பெ.(n.) புல்வகை (வின்);; socking-grass [கொழுமை + தொட்டி.]
கொழுந்தோடு-தல்	கொழுந்தோடு-தல் koḻundōṭudal, பெ.(n.) கொழுந்துவிடு-தல் பார்க்க;see kolundu-vidu-(இ.வ.);. "படர்ந்துகொழுந் தோடுதென் மனப்பந்தலிலே" (தனிப்பா. ii. 137, 347);. [கொழுந்து + ஒடு.]

கொழுநன்	கொழுநன் koḻunaṉ, பெ.(n.) 1. கணவன் (இ.வ.);; husband. "தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றொழு தெழுவாள்" (குறள். 55);. 2. இறைவன் (சூடா.);; Lord. Fin. kosija (suitor);, Turk. koca (husband);; Jap. Kazoku; O.Jap. kasumu (to take by force);; Q. qusa (husband);. [கொள் → கொளுவு → கொழுவு → கொழுநன். கொழுவுதல் = அணைத்துக்கொள்ளல். கொழுநன் = மணந்து கொள்பவன்.]
கொழுநிழல்	கொழுநிழல் koḻuniḻl, பெ.(n.) குளிர்ந்த நிழல்; cool shadow, pleasant shadow. [கொழு + நிழல்.]
கொழுநீர்	கொழுநீர் koḻunīr, பெ.(n.) 1. பெருகிய நீர் (இ.வ.);; abundance of water. "கோமுகி யென்னுங் கொழுநீரிலஞ்சி" (மணிமே.11:39);. 2. மிகப் புளித்த கள்: highly fermented toddy. 3. வியர்வை (யாழ்.அக.);; sweat. 4. பழுக்கக் காய்ச்சிய இரும்புக் கரண்டியின் நுனியை நனைத்துத் தரப்படும் நீர்; water in which hot iron ladle is dipped. [கொழு = பெருகிய. கொழு + நீர்.]
கொழுப்படை-த்தல்	கொழுப்படை-த்தல் koḻuppaḍaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) தொண்டையிற் கொழுப்படைத்தல்; obstruction of the throat by fatty tissue which renders respiration difficult (சா.அக.);. [கொழுப்பு + அடை.]
கொழுப்பமிலம்	கொழுப்பமிலம் koḻuppamilam, பெ.(n.) கொழுப்புப் பொருளுள்ள அமிலம்; fatty acid. [கொழுப்பு + அமிலம்.]
கொழுப்பயன்	கொழுப்பயன் koḻuppayaṉ, பெ.(n.) வேளாண்மையில் கிடைக்கும் வருவாய்; net income or gain in Agriculture. [கொழுப்பு + பயன்.]

கொழுப்பழிவு	கொழுப்பழிவு koḻuppaḻivu, பெ.(n.) உடலில் உள்ள கொழுப்பு நீங்குகை; lypolysis. [கொழுப்பு + அழிவு.]
கொழுப்பான	கொழுப்பான koḻuppāṉa, பெ.எ.(adj.) நிணமுள்ள; lardaceous;plumpy (சா.அக.);.
கொழுப்பிறக்கு-தல்	கொழுப்பிறக்கு-தல் koḻuppiṟakkudal, 9 செ. குன்றாவி.(v.t.) செருக்கடக்குதல்; to reduce one's pride. [கொழுப்பு + இறக்கு.]
கொழுப்பு	கொழுப்பு koḻuppu, பெ.(n.) 1. செழிப்பு (பிங்.);: richness. 2. நிணம் (பிங்.);; fat. 3. தசைவளம்; plumpness. "கழிப்புநீ ராரலொடு கொழுப்பிறாக் கொளிஇய" (பெருங். மகத. 4:42);. 4. குழம்பா யிருக்கை; thickness in consistency, as sandal paste. 5. தினவு; sauciness, impudence. 6. நிலத்தின் மதர்ப்பு; state of soil being too rich to be productive. 7. சாந்துப் பூச்சின்மேல் நுண்மையான கதை அல்லது கெட்டியான சுதைமாக் (சிமிண்ட்); கரைசலை வைத்து அழுத்துவது; pressing the paste like substance on the already pasted area. ம. கொழுப்பு; க. கொப்பு, கொர்பு; தெ. க்ரொவ்வு. கொவ்வு; து. கொம்மெ; துட. கோவ், க்வாள்ப்; கோத. க்வாள்ப்; க்ரோக; நா. கொரு;பர். கொர். [குள் → குழு → கொழு → கொழுப்பு.]
கொழுப்புக்கட்டி	கொழுப்புக்கட்டி koḻuppukkaṭṭi, பெ.(n.) நிணக்கழலை (இங்.வை. 306);; fatty tumour. [கொழுப்பு + கட்டி.]
கொழுப்புக்கரை-தல்	கொழுப்புக்கரை-தல் koḻuppukkaraidal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) உடலில் உள்ள கொழுப்புச் சத்துகளின் அளவு நாளுக்கு நாள் குறைதல்; deterioration of the fatty substance in the tissues, the splitting up of fat (சா.அக.);. [கொழுப்பு + கரை.]
கொழுப்புக்கல்	கொழுப்புக்கல் koḻuppukkal, பெ.(n.) சிவப்புக்கல்வகை (வின்.);; a soft red stone. [கொழுப்பு + கல்.]

கொழுப்புக்கழலை	கொழுப்புக்கழலை koluppukkalai, பெ.(n.) 1. கொழுப்பிருக்கும் சவ்வானது வளர்ந்து முடிச்சுப் போல் எழும்பிப் பிறகு நாளாவட்டத்தில் பெரிதாகும் ஒரு கட்டி; a tumour consisting of a mass of fatty matter enclosed in a thin capsule which, at first, resembles a knot and then developes gradually into a large swelling lipoma. 2. கொத்துக்கழலை பார்க்க;see kottu-k-kalalai. 3. பிடுக்கில் உண்டாகும் கொழுப்புக் கழலை; a fatty scrotal tumour (சா.அக.);. மறுவ. கொழுப்புக் கட்டி. [கொழுப்பு + கழலை.]
கொழுப்புக்குடல்	கொழுப்புக்குடல் koluppukkuḍal, பெ.(n.) ஆட்டின் சிலுப்பிக் குடல் (வின்.);; a part of intestine of sheep or goats. [கொழுப்பு + குடல்.]
கொழுப்புக்கேடு	கொழுப்புக்கேடு koluppukāṭu, பெ.(n.) கொழுப்புச் சத்து அழிதல்; necrosis of the fatty tissue (சா.அக.);. மறுவ. கொழுப்புளுத்தல். [கொழுப்பு + கேடு.]
கொழுப்புக்கொள்(ளு)-தல்	கொழுப்புக்கொள்(ளு)-தல் koluppukkoḷḷudal, 10 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கொழுத்தல்; getting fat. 2. கொழுப்பை இழுத்துக்கொள்ளல்; absorbing fat (சா.அக.);. [கொழுப்பு + கொள்(ளு);.]
கொழுப்புச்சதை	கொழுப்புச்சதை koluppuccadai, பெ.(n.) ஊழற்சதை; flabbiness. [கொழுப்பு + சதை.]
கொழுப்புப்பிடி-த்தல்	கொழுப்புப்பிடி-த்தல் koluppuppiḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கொழுப்புண்டாதல்; formation of fat (சா.அக.);. [கொழுப்பு + பிடி.]
கொழுப்புப்பிண்டம்	கொழுப்புப்பிண்டம் koluppuppiṇṭam, பெ.(n.) 1. கொழுப்புத் திரட்சிப் பிணங்கள் தண்ணீரில் நாட்படக் கிடந்து அழுகுவதாலும், ஈர மண்ணில் புதைந்து கிடப்பதாலும் உண்டாகும் மெழுகு போன்ற பூசான் படிவு; a soft, unctuous or waxy substance formed from the decomposition of dead bodies under certain circumstances as long immersion in water, burial in moist earth etc., adipocere. 2. உறைந்த கொழுப்புருண்டை; a lump of congealed fat (சா.அக.);. [கொழுப்பு + பிண்டம்.]
கொழுப்புமடி	கொழுப்புமடி koluppumaḍi, பெ.(n.) பால் தராத பெருத்த மடி; fleshy udder of a cow, not yielding. தெ. க்ரொவ்வு, கொவ்வு. [கொழுப்பு + மடி.]

கொழுப்புமயக்கம்	கொழுப்புமயக்கம் koḻuppumayakkam, பெ.(n.) உடம்பில் கொழுப்பினால் உண்டாகும் மயக்கம் அல்லது மூர்ச்சை; faintness or swooning due to fat in the system (சா.அக.);. [கொழுப்பு + மயக்கம்.]
கொழுப்புமிஞ்சுதல்	கொழுப்புமிஞ்சுதல் koḻuppumiñjudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) உடம்பில் கொழுப்பு அளவுக்கு மீறிச் சேர்தல்; excessive accumulation of fat in the body - obesity (சா.அக.);. மறுவ. கொழுப்பேறல். [கொழுப்பு + மிஞ்சுதல்.]
கொழுப்புமூத்திரம்	கொழுப்புமூத்திரம் koḻuppumūttiram, பெ.(n.) குண்டிக்காய் நோயினால் ஏற்படும் கொழுப்புக் கலந்த நீர்; urine marked by the presence on fat in it (சா.அக.);. [கொழுப்பு + மூத்திரம்.]
கொழுப்புளு-த்தல்	கொழுப்புளு-த்தல் koḻuppuḷuttal, 14 செ.கு.வி.(v.i.) கொழுப்புச்சத்துச் சிதைதல்; necrosis of the fatty tissue (சா.அக.);. [கொழுப்பு + உளு.]
கொழும்காகதாளி	கொழும்காகதாளி koḻumkākatāḷi, பெ.(n.) ஆச்சா; Ceylon ebony-Diospyros ebenum (சா.அக.);. [கொழு → கொழும் + காகதாளி.]
கொழும்பு	கொழும்பு koḻumbu, பெ.(n.) இலங்கையின் தலைநகரம் (இ.வ.);; modern capital of Sri Lanka "கயக்காவி நாறுங் கொழும்பிற் ப்ரசண்டா (தமிழ்நா.146);. [கலம் + கோம்பு - கலக்கோம்பு (கப்பல் தங்கும் கடல்முகம்); கலம்பு → கொலம்பு → கொழும்பு (கொ.வ.);.]
கொழும்புக்கிழங்கு	கொழும்புக்கிழங்கு koḻumbukkiḻṅgu, பெ.(n.) கொழும்புவேர் பார்க்க;see kolumbu-vér (யாழ்ப்.); [கொழும்பு + கிழங்கு.]
கொழும்புக்கொட்டை	கொழும்புக்கொட்டை koḻumbukkoṭṭai, பெ.(n.) 1. இலங்கையிற் பயிராகும் காப்பிக்கொட்டை; Ceylor coffee. மறுவ. கொழும்புக்கோப்பி. [கொழும்பு + கொட்டை.]
கொழும்புக்கொட்டைக்களா	கொழும்புக்கொட்டைக்களா koḻumbukkoṭṭaikkaḷā, பெ.(n.) 1. இலங்கைக் கொட்டைக்களா; Ceylor plum. 2. கொழும்புப்பழம் பார்க்க;see kolumbu-p palam. [கொழும்பு + கொட்டை + களா.]

கொழும்புகா	கொழும்புகா koḻumbukā, பெ.(n.) நன்னாரி வேர் Indian sarsaparilla (சா.அக.);. [கொழும் + புகா (உண்ணத்தக்கது);.]
கொழும்புகை	கொழும்புகை goḻumbugai, பெ.(n.) நறும்புகை; perfume (சா.அக);. [கொழும் + புகை.]
கொழும்புச்சவ்வரிசி	கொழும்புச்சவ்வரிசி koḻumbussavvarisi, பெ.(n.) இலங்கைப் பனையிலிருக்கும் சவ்வரிசி; Ceylon sago, a product of Ceylon sago-palm (சா.அக.);. [கொழும்பு + சவ்வரிசி.]
கொழும்புச்சாராயம்	கொழும்புச்சாராயம் koḻumbuccārāyam, பெ.(n.) தென்னங்கள்ளினின்று வாலையி லிட்டிறக்கிய சாராயம்; Colombo arrack distilled from the juice of coconut palm (சா.அக.);. [கொழும்பு + சாராயம்.]
கொழும்புச்சிவகரந்தை	கொழும்புச்சிவகரந்தை goḻumbuccivagarandai, பெ.(n.) சுரக்கரந்தை; fever toolsy or Ceylon toolsy (சா.அக.);. [கொழும்பு + சிவகரந்தை.]
கொழும்புச்சேவகன்	கொழும்புச்சேவகன் goḻumbuccēvagaṉ, பெ.(n.) இலங்கையில் பயிராகும் சிற்றாமுட்டி; Ceylon pavonia (சா.அக.);. [கொழும்பு + சேவகன்.]
கொழும்புத்தேங்காய்	கொழும்புத்தேங்காய் koḻumbuttēṅgāy, பெ.(n.) ஈழத்துத் தேங்காய்; Ceylon coconut (சா.அக.);. [கொழும்பு + தேங்காய்.]
கொழும்புத்தேயிலை	கொழும்புத்தேயிலை koḻumbuttēyilai, பெ.(n.) 1. இலங்கைத் தேயிலை; Ceylon tea or Indian tea. 2. கருக்குவாலி; deccany olive wood (சா.அக.);. [கொழும்பு + தேயிலை.]

கொழும்புநாரத்தை	கொழும்புநாரத்தை koḻumbunārattai, பெ.(n.) ஈழத்து நாரத்தை; green orange of Ceylon. [கொழும்பு + நாரத்தை.]
கொழும்புநாவல்	கொழும்புநாவல் koḻumbunāval, பெ.(n.) வெண்ணாவல்; white jammon. [கொழும்பு +நாவல்.]
கொழும்புப்பட்டை	கொழும்புப்பட்டை koḻumbuppaṭṭai, பெ.(n.) ஈழத்துஇலங்கப்பட்டை; Ceylon cinnamon. [கொழும்பு + பட்டை.]
கொழும்புப்பழம்	கொழும்புப்பழம் koḻumbuppaḻm, பெ.(n.) மோரீசு கொட்டைப் பழம் எனவும் வழங்கப்படும் ஈழத்துக் கொட்டைக்களா; Ceylon plum-flacourtia mamontechi. It is also known as Mauritius plum. The nut of this fruit ground with turmeric is prescribed for lying in women to prevent absorption of moisture in the system. [கொழும்பு + பழம்.] மறுவ. மோரீசு கொட்டைப்பழம். இதனை மஞ்சளுடன் அரைத்துப் பூசக் கருவுயிர்த்த பெண்களுக்கு ஈரம் தங்காது. இதன் முள் அம்மைப்பால் எடுக்க உதவும்.
கொழும்புப்பனை	கொழும்புப்பனை koḻumbuppaṉai, பெ.(n.) ஈழநாட்டுத் தாளிப் பனை; Ceylon fan tree. கொழும்பு + பனை,]
கொழும்புப்பாக்கு	கொழும்புப்பாக்கு koḻumbuppākku, பெ.(n.) கொட்டைப்பாக்கு பார்க்க;see kottai-p-pakku. [கொழும்பு + பாக்கு.]
கொழும்புப்பாசி	கொழும்புப்பாசி koḻumbuppāci, பெ.(n.) இலங்கைக் கடற்பாசி; Ceylon moss. [கொழும்பு + பாசி.]
கொழும்புப்பிசின்	கொழும்புப்பிசின் koḻumbuppisiṉ, பெ.(n.) சோலைப்புளி; Ceylon gamboge (சா.அக.);. [கொழும்பு + பிசின்.]

கொழும்புமுல்லை	கொழும்புமுல்லை koḻumbumullai, பெ.(n.) நந்தியா வட்டம்; Ceylon jasmine (சா.அக.);. [கொழும்பு + முல்லை.]
கொழும்புவேர்	கொழும்புவேர் koḻumbuvēr, பெ.(n.) சீனவேர்; China root. [கொழும்பு + வேர்.]
கொழும்புவைரம்	கொழும்புவைரம் koḻumbuvairam, பெ.(n.) ஈழ நாட்டு வைரம் போன்ற ஒரு கல்; a mineral of Ceylon esteemed in jewellery (சா.அக.);. மறுவ. துவரைமல்லி. [கொழும்பு + வைரம்.]
கொழுமகொண்டான்	கொழுமகொண்டான் goḻumagoṇṭāṉ, பெ.(n.) திண்டுக்கல் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Tindukkal Dt. [கொல்லன் → கொலுவன் → கொலுமன் → கொழுமன் + கொண்டான்.]
கொழுமடை	கொழுமடை koḻumaḍai, பெ.(n.) திருநெல்வேலி மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Thirunelveli Dt. [கொழு + மடை.]
கொழுமம்	கொழுமம் koḻumam, பெ.(n.) கோவைமாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Kövai Dt. [கொழு → கொழுமம்.]
கொழுமரம்	கொழுமரம் koḻumaram, பெ.(n.) செம்மரம் (மலை.);; Coramandal redwood. [கொழு + மரம். கொழு = செழுமை, பருமை.]
கொழுமாமிகம்	கொழுமாமிகம் goḻumāmigam, பெ.(n.) பேரவுரி; a variety of Indigo plant with large leaves (சா.அக.);. [கொழு + ஆமிகம்.]

கொழுமிச்சை	கொழுமிச்சை koḻumiccai, பெ.(n.) 1. நாரத்தை; bitter orange (மலை.);. 2. கிச்சிலிவகை; sylhet orange. [கொழு → கொழுமித்தை → கொழுமிச்சை.]
கொழுமீதி	கொழுமீதி koḻumīti, பெ.(n.) அரசுவரிபோக நில உடைமையாளர் அடையும் நில வருமானம் (W.G.);; net income from land after paying land Revenue. [கொழு = ஏர், உழவு. கொழு + மீதி,]
கொழுமீன்	கொழுமீன் koḻumīṉ, பெ.(n.) 1. கழிமீன் வகை (இ.வ.);; backwater fish. "இருங்கழிவாய்த் கொழுமீ னுண்ட வன்னங்களே" (திருக்கோ.188);. 2. எண்ணெய்ச் சத்துள்ள நெத்திலி மீன்; anchovy fish. ம. கொழுமீன். [கொழு + மீன்.]
கொழுமுகை	கொழுமுகை goḻumugai, பெ.(n.) கொழுவிய அரும்பு; fragrant tender shoot (வேளாண்,கலை);. (கொழு + முகை.]
கொழுமுதல்	கொழுமுதல்1 koḻumudal, பெ.(n.) மரத்தின் பருத்த அடிப்பாக்கம் (இ.வ.);; stout stem of a tree. "கொழுமுதற் றெங்கொடு" (பெருங்மகத.19:40);. [கொழு + முதல். கொழு = திரண்ட, பருத்த முதல் = அடிப்பகுதி.] கொழுமுதல்2 koḻumudal, பெ.(n.) நில வருவாயில் அரசு வரிபோக நிலவுரிமையாளர் பெறும் பங்கு (யாழ்.அக.);; owner's share of the produce of afield after deducting the government dues. [கொள்முதல் → கொளுமுதல் → கொழுமுதல்.]
கொழுமுறி	கொழுமுறி koḻumuṟi, பெ.(n.) இளந்தளிர்; tender shoot (சா.அக.);. [கொழு + முறி.]

கொழுமை	கொழுமை koḻumai, பெ.(n.) 1. செழுமை (பிங்.);; fertility. 2. இளமை (சிலப்.4:39);; freshness. 3. அழகு (பொருந.26);; beauty. 4. நிறம் (திவா.);; colour. 5. குளிர்ச்சி (மதுரைக்.406);; coolness. Gk. kallos, kolos. [கொழு → கொழுமை.]
கொழுமோர்	கொழுமோர் koḻumōr, பெ.(n.) குழந்தைகள் திடீரென்று கொண்ட அச்சத்தைப் போக்கக் காய்ச்சிய கொழுவைத் தோய்த்துக் கொடுக்கும் மோர் (இ.வ.);; buttermilk heated by thrusting a hot iron spoon into it, and given to children when affected with sudden fright. [கொழு + மோர்.]
கொழுலாபம்	கொழுலாபம் koḻulāpam, பெ.(n.) கொழுப்பயன் பார்க்க;see kolu-p-payan. மறுவ, கொழுப்பயன், கொழு ஆதாயம். [கொழு = ஏர், உழவு கொழு + லாபம்.]
கொழுவடி-த்தல்	கொழுவடி-த்தல் koḻuvaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கலப்பை முனையில் பொருத்தப்படும் கொழுக் கம்பியைக் கூராக்குதல்; to make sharp the iron rod of a plough. [கொழு + வடி-.]
கொழுவனூர்	கொழுவனூர் koḻuvaṉūr, பெ.(n.) புதுக்கோட்டை மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Pudukkottai Dt. [கொழுவன் + ஊர்.]
கொழுவாப்பு	கொழுவாப்பு koḻuvāppu, பெ.(n.) கலப்பையின் கொழுக் கழன்று போகாமலிருக்க அடிக்கும் ஆப்பு; wedge used to tight plough share. ம. கொழுவாப்பு. [கொழு + ஆப்பு.]
கொழுவாரம்	கொழுவாரம் koḻuvāram, பெ.(n.) குடியானவனுக்கு உரிய வாரம்; cultivators share of the produce. மேல்வாரம் நீக்கிக் கொழுவாரத்தால் பூசை நடக்கும் (S.I.I.VIII. 234);. [கொழு + வாரம்.]

கொழுவாரி	கொழுவாரி koḻuvāri, பெ.(n.) விழுப்புரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Villuppuram Dt. [கொழு + வாரி(விளைச்சல்);.]
கொழுவிறக்கு-தல்	கொழுவிறக்கு-தல் koḻuviṟakkudal, 4 செ. குன்றாவி.(v.t.) வேளாண்பணி தொடங்குதல்; to start agricultural activities. ம. கொழுவிறக்குக. [கொழு + இறக்கு-.]
கொழுவு	கொழுவு1 koḻuvu, பெ.(n.) கொழுகொழுப்பு பார்க்க;see kolu-koluppu. [கொழு → கொழுவு.] கொழுவு2 koḻuvudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) தொங்கவிடுதல்; to hang. "குடையைத் தோளில் கொழுவிக் கொண்டு புறப்பட்டான்" (கிரி.);. [கொழு → கொழுவு.]
கொழுவுகதவு	கொழுவுகதவு goḻuvugadavu, பெ.(n.) கீற்கதவு; door with hinges. [கொழுவு + கதவு.]
கொழுவுகோல்	கொழுவுகோல் koḻuvuāl, பெ.(n.) கொழுகொம்பு (இ,வ.);; stick or pole for supporting a creeper. "கொழுவு கோலுறாக் கொடியென" (வரத.பாகவத. நாரசிங். 64);. [கொழுவு + கோல்.]
கொழுவை-த்தல்	கொழுவை-த்தல் koḻuvaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கொழுவிறக்கு-தல் பார்க்க;see kolu-v-irakku-. ம.கொழுவய்க்குக. [கொழு + வை-.]
கொழை	கொழை koḻai, பெ.(n.) கடலூர் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Cudalur Dt. [குழை + கொழை.]

கொள்(ளு)	கொள்(ளு)1 koḷḷudal, 10 செ.குன்றாவி, (v.t.) 1. கையில் எடுத்துக்கொள்ளுதல் (இ.வ.);; to seize. "கொண்ட வாளொடும்" (சீவக.430);. 2. பெறுதல் (இ.வ.);; to receive as a gift. "நல்லா றெனினுங் கொளறீது" (குறள்.222);. 3. விலைக்கு வாங்குதல் (இ.வ.);; to buy. "கோதையினுங் கொள்வார்" (நைடத.நகரப்.18);. அறப்படித்தவன் அங்காடி போனால் விற்கவும்மாட்டான், கொள்ளவும் மாட்டான் (பழ);. 4. உரிமையாகக் கொள்ளுதல் (இ.வ.);; to acquire. "விடலையைக் காண வோடி…வீதி கொண்டார்" (சீவக.457);. 5. திருமணம் செய்தல் (இ.வ.);; to marry. "தாங்கொண்ட மனையாளை" (நாலடி.3);. 6. கவர்தல் (இ.வ.);; carry off. "மனையாளை மாற்றார் கொள" (நாலடி.3);. 7. தன்னுட் கொள்ளுதல் (இ.வ.);; to contain. "சிதரரிக் கண்கொண்ட நீர்" (நாலடி.394);. 8. முகத்தல் (இ.வ.);; to draw in.
கொள்	கொள்2 koḷ, து.வி.(aux.v.) 1. தற்பொருட்டில் வரும் ஒரு துணைவினை; an auxilary which makes a verb reflexive.as in. பிடித்துக்கொள். 2. எதிர்மறை ஏவல் ஒருமை வினையோடு சேர்க்கப்படும் ஓர் அசை (கலித்.115, உரை);; an expletive added to neg.imp. sing. verb, aš in அஞ்சாதே கொள். [குல் → குள் → கொள்.] கொள்3 koḷ, பெ.(n.) 1. காணம் (பிங்.);; a shrub. 2. குடைவேல்; umbrella thorn-babul. "உண்ணா வர கொடு கொள்வித் தின்று" (வெ.6: 26, கொளு.);. 3. முற்காலத்தில் வழங்கிய சிறு நிறையளவு (தொல். எழுத்து. 164, உரை);; a small measure of weight used in ancient times. [குல் (வளைதல்); → குள் → கொள்.] கொள்4 koḷ, பெ.(n.) வளைந்த காயுள்ள பயற்றுவகை; horse gram. "காயுங் கோணக்காய் சொல்லடா மைத்துனா கதையும் விடுவித்தேன் கொள்ளடா மைத்துனா"(விடுகதை);, 'கொள்' என்றால் வாயைத் திறக்கிறது;கடிவாளம் என்றால் வாயை மூடுகிறதா? (பழ);.

கொள்கலம்	கொள்கலம் koḷkalam, பெ.(n.) 1. பண்டம் இடும்கலம் (இ.வ.);; receptacle. "இடும்பைக்கே கொள்கலம் கொல்லோ" (குறள். 1029);. 2. பனை யோலை, மூங்கில் இவற்றால் ஆகிய கூடை; basket made of palm leaf or bamboo. [கொள் + கலம்.]
கொள்கிரயம்	கொள்கிரயம் koḷkirayam, பெ.(n.) 1. கொள்முதல் பார்க்க;see kol-mudal. 2. விலைக்குக் கொண்ட பொருள்; purchase, anything purchased. [கொள் + கிரயம்.]
கொள்கை	கொள்கை koḷkai, பெ.(n.) 1. பெறுகை; taking. "பலியிடிற் கொள்கை பழுது" (சைவச. பொது.338);. 2. கோட்பாடு; doctrine. "குடிப்பிறப் பாளர்தங் கொள்கையிற் குன்றார்" (நாலடி.141);. 3. செயற்பாட்டுத்திட்டம்; policy. அரசின் புதிய கல்விக் கொள்கை நன்றாக இருக்கிறது (உ.வ.);. 4. நெறிமுறை; principle, tenet, doctrine. 5. நோன்பு; vow. "தாவில் கொள்கை" (திருமுருகு.89);. 6. ஒழுக்கம்; conduct. "குலந்தீது கொள்கை யழிந்தக் கடை" (நான்மணி.94);. 7. நிகழ்ச்சி; event. "புகுந்த கொள்கை யுடனுறைந் தறிந்தா னென்ன" (கம்பரா.முதற்போர். 132);. 8. இயல்பு; quality. "கொம்பினின்று நுடங்குறு கொள்கையார்" (கம்பரா.கிளை.10); 9. செருக்கு
கொள்கைக்கண் ணோட்டம்	கொள்கைக்கண்ணோட்டம் koḷkaikkaṇṇōṭṭam, பெ.(n.) கருத்தளவில் நோக்குதல்; theoreticalsense. [கொள்கை + கண்ணோட்டம்.]
கொள்கைப்பற்று	கொள்கைப்பற்று koḷkaippaṟṟu, பெ.(n.) கொண்ட கோட்பாட்டின்மேல் கொண்டுள்ள பிடிப்பு; attachment to principle. மறுவ. கொள்கைப்பிடிப்பு. [கொள்கை + பற்று.]

கொள்கையிடம்	கொள்கையிடம் koḷkaiyiḍam, பெ.(n.) தவச்சாலை; mutt. "கோலங் குயின்ற கொள்கை யிடங்களும்" (மணிமே.28:67);. [கொள்கை + இடம்.]
கொள்கொம்பு	கொள்கொம்பு koḷkombu, பெ.(n.) 1. கொழுகொம்பு (இ.வ.);; supporting post. "கொள்கொம் பொடியக் கொடிவீழ்ந் ததுபோல்" (கம்பரா. சடாயுவு.130);. 2. சார்பு; dependence. 3. புகலிடம்; place of refuge, asylum. [கொள் + கொம்பு.]
கொள்பு	கொள்பு koḷpu, பெ.(n.) கொள்கை; theory. [கொள் + பு – கொள்பு (படைத். பாவாணர்);.]
கொள்பொற்றி	கொள்பொற்றி koḷpoṟṟi, பெ.(n.) திருமேனிகட்குக் காதணியாகச் சாத்தும் பொன் அணிகலன்; gold ear ornament to be worn by idol. "திருக்காதில் சாத்தும் கொள்பொற்றிநால்கு (தெ.கல்.தொ.5, கல்.644);. [கொள் + பொற்றி.]
கொள்முதல்	கொள்முதல் koḷmudal, பெ.(n.) 1. வாங்கின விலை; cost price. 2. பெருமளவில் வாங்குதல்; procurement as a lot. தேவையான சருக்கரையைக் கொள்முதல் செய்ய வெளிநாடு சென்றிருக்கிறார் (உ.வ.);. [கொள் + முதல்.]
கொள்வனவு	கொள்வனவு koḷvaṉavu, பெ.(n.) 1. கொள்ளுகை; receiving, taking, borrowing, buying. 2. பெண் கொள்ளுகை; taking in marriage. மறுவ.கொள்வினை. [கொள்வினை → கொள்வனவு.]
கொள்வனை	கொள்வனை koḷvaṉai, பெ.(n.) 1. கொள்ளுகை; buying, borrowing. 2. பெண் கொள்ளுகை; taking in marriage. [கொள்வினை → கொள்வனை.]
கொள்வனைகொடுப்பனை	கொள்வனைகொடுப்பனை goḷvaṉaigoḍuppaṉai, பெ.(n.) 1. கொடுக்கல் வாங்கல்; borrowing and lend-ing. 2. பெண்ணைக் கொடுத்துப் பெண்ணை எடுக்கும் திருமணத் தொடர்பு; giving and taking in marriage, intermarrying. மறுவ. கொள்வினை கொடுப்பினை. [கொள்வனை + கொடுப்பனை.]

கொள்விலை	கொள்விலை koḷvilai, பெ.(n.) கொள்முதல் பார்க்க;see kol-mudal. [கொள் + விலை.]
கொள்விலைக்காணி	கொள்விலைக்காணி koḷvilaikkāṇi, பெ.(n.) விலைக்கு வாங்கின நிலம்; land acquired by purchase. [கொள்விலை + காணி.]
கொள்வினை	கொள்வினை koḷviṉai, பெ.(n.) 1. கொள்ளுகை; buying, borrowing. 2. பெண் கொள்ளுகை; taking in marriage. [கொள் + வினை.]
கொள்வினை கொடுப்பினை	கொள்வினை கொடுப்பினை goḷviṉaigoḍuppiṉai, பெ.(n.) பெண் கொடுத்தோ பெண்ணெடுத்தோ செய்துகொள்ளும் உறவு; giving or taking a bride in marriage. அடுத்த ஊரில் நாங்கள் கொள்வினை கொடுப்பினை வைத்துக்கொள்வதில்லை (உ.வ.);. மறுவ. கொள்வனை கொடுப்பனை, கொண்டு கொடுத்தல். [கொள்வினை + கொடுப்பினை.]
கொள்வோன்	கொள்வோன் koḷvōṉ, பெ.(n.) 1. வாங்குவோன்; buyer one who accepts anything. 2. கற்போன்; student. "கொள்வோன் கொள்வகை யறிந்து" (நன்.பொது.36);. 3. நான்காம் வேற்றுமை; dative case. "பலவு மறைந்தனர் கொள்வோன்" (இலக்.கொத்.36);. [கொள் + (ஆன்); ஒன்.);]
கொள்ள	கொள்ள koḷḷa, வி.எ. (adv.) 1. இன்னும்; further on. 2. நிரம்ப; as much as required. உணவு கொள்ளக் கிடைத்தது (இ.வ.);. 3. காரணப் பொருளிலேனும் காலப் பொருளிலேனுமுள்ள செயவெனெச்சத்துடன் கூடி வருந் துணைவினை; an auxiliary used, for the sake of emphasis, along with another verbal participle denoting reason or time. நான் போகக் கொள்ளக் காரியம் நடந்தது. [கொள் + அ.]
கொள்ளட்டு	கொள்ளட்டு koḷḷaṭṭu, பெ.(n.) 1. செடிவகை; ciliateleaved yellow horse-gram. 2. உண்ணுவதற்காகச்சமைக்கப்பட்டது; that which is cooked for eating. [கொள் + அட்டு (அடு → அட்டு); அடுதல் = சமைத்தல்.]

கொள்ளத்தநல்லூர்	கொள்ளத்தநல்லூர் koḷḷattanallūr, பெ.(n.) காஞ்சிபுரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Kanjipuram Dt. [கொள்ளத்தன் + நல்லூர்.]
கொள்ளப்படு	கொள்ளப்படு1 koḷḷappaḍudal, 20 செ.குன்றாவி.(v.t.) மனத்துக் கொள்ளுதல்; to take to heart. "கொள்ளப் படாது மறப்ப தறிவிலென் கூற்றுக்களே" (திருக்கோ.87); [கொள் + அ + படு-.] கொள்ளப்படு2 koḷḷappaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நன்கு மதிக்கப்படுதல்; to be held in esteem. "கொளப்பட்டே மென்றெண்ணி" (குறள். 699);. 2. ஒப்பளிக்கப்படுதல்; to be approved. [கொள் + அ + படு-.]
கொள்ளம்	கொள்ளம் koḷḷam, பெ.(n.) குழை சேறு; mud, slime. "பாசடை பூத்த கொள்ளம் புகுந்து" (கல்லா.73:17);, (பிங்.);. ம. கொள்ளம். [குள் → கொள் → கொள்ளம்.]
கொள்ளம்பாக்கம்	கொள்ளம்பாக்கம் koḷḷambākkam, பெ.(n.) காஞ்சிபுரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Kanjipuram Dt. [கொள்ளன் + பாக்கம்.]
கொள்ளம்மை	கொள்ளம்மை koḷḷammai, பெ.(n.) கரம், பிதற்றல், மிகுகுளிர் முதலிய குணங்களுண்டாகி மூன்றாம் நாளில் தலையில் குருத்தோன்றிப் பிறகு குரு முதிர்ந்து 13ஆம் நாளில் இறங்கி, பக்குகள் உதிரும் ஓர் அம்மை; a kind of small-pox marked by eruptive fever. raving. delirium, fits etc. In this the eruptions make their appearence on the third day; and then pimples are developed to the size of horse-gram and become vesicles with watery head, and lastly they dry upon or about the 13th day when scabs fall of. cf. பயற்றம்மை (சா.அக.);. [கொள் + அம்மை.]
கொள்ளல்	கொள்ளல் koḷḷal, பெ.(n.) 1. உட்கொள்ளல்; taking in. 2. சாப்பிடுதல் அல்லது குடித்தல்; eating or drinking. 3. உயிர் கொள்ளல்; animation. 4. வேர் கொள்ளல்; taking root. 5. நோய் கொள்ளல்; being affected with illness; contracting a disease. 6. ஏனம் முதலியவற்றினுள்ளே அடங்குதல்; to contain in a vessel etc. 7. மனத்துக்குப் பிடித்தல்; to be contained as in a vessel, taking mind (சா.அக.);. ம. கொள்ளல் (ஏற்றுக்கொள்ளுதல், வாங்குதல்);. [கொள் + அல்.]

கொள்ளளவு	கொள்ளளவு koḷḷaḷavu, பெ.(n.) 1 பிடிக்குமளவு; as much as can be held-capacity. 2. உட்கொள்ளுமளவு; as much quantity as could be swallowed or eaten (சா.அக.);. [கொள் + அளவு.]
கொள்ளற்பாடு	கொள்ளற்பாடு koḷḷaṟpāṭu, பெ.(n.) மேன்மை (யாழ்ப்.);; worthiness. [கொள்ளல் + பாடு.]
கொள்ளன்	கொள்ளன் koḷḷaṉ, பெ.(n.) 1. குதிரைக் கொள்; horse-gram. 2. சிறுவிடுகொள் அல்லது பெருவிடு கொள்; an unknown plant probably referring to Indigo seed, as a collyrium in diseases of the eyes. 3. பண்டைக் காலத்து நிறைஅளவு; a small weight for weighing used in olden days. 4. கொள்ளுத் தவசம்; gram in general (சா.அக.); [கொள் + அன்.]
கொள்ளனூர்	கொள்ளனூர் koḷḷar, பெ.(n.) திருவள்ளூர் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Thiruvallur Dt.. [கொள்ளன் + ஊர்.]
கொள்ளாக்குமரி	கொள்ளாக்குமரி koḷḷākkumari, பெ.(n.) திருமணம் செய்து கொடுக்கப்படாத பெண்; un married girl. இவள் கொள்ளாக்குமரி (நெல்லை.);. [கொள்ளா + குமரி.] கொள்ளாக்குமரி என்பதை கொள்ளாக்குமரு என்பது நெல்லை வழக்கு.
கொள்ளாக்கொள்ளி	கொள்ளாக்கொள்ளி koḷḷākkoḷḷi, பெ.(n.) தணியாத உண்டிவிருப்ப முள்ளவன் (இ.வ.);; a person with insatiable hunger for food. [கொள்ளா(த); + கொள் + இ.]
கொள்ளாக் கொள்ளை	கொள்ளாக் கொள்ளை koḷḷākkoḷḷai, பெ.(n.) கொள்ளாத கொள்ளை பார்க்க;see kollada-kollai. [கொள்ளாத + கொள்ளை.]
கொள்ளாத கொள்ளை	கொள்ளாத கொள்ளை goḷḷātagoḷḷai, பெ.(n.) மிகுதி (யாழ்ப்.);; plenty. [கொள்ளாத + கொள்ளை.]

கொள்ளாதசிறை	கொள்ளாதசிறை koḷḷātasiṟai, பெ.(n.) அடிமைபோல் உழைப்பவ-ன்-ள் (வின்.);; slave-like, assiduous person. [கொள்ளாத (மிகுந்த); + சிறை.]
கொள்ளாத புகழ்	கொள்ளாத புகழ் goḷḷātabugaḻ, பெ.(n.) அளவுகடந்த புகழ்; unbounded - praise. [கொள்ளாத → கொள்ள + புகழ்.]
கொள்ளாமை	கொள்ளாமை koḷḷāmai, பெ.(n.) 1. மிகை; excessiveness. 2. பகை; enmity. 3. மனத்துக்குப் பிடியாமை; disagreement. [கொள் + ஆ + மை.]
கொள்ளார்	கொள்ளார்1 koḷḷār, பெ.(n.) 1. மனம் பொறாதவர்; envious person (இ.வ.);. 'பொறாதாரைக் கொள்ளாரென்பவாகலின்' (தொல். பொருள். 147, உரை);. 2. பகைவர் (இ.வ.);; enemies, foes. "கொள்ளார் தேஎங் குறித்த கொற்றமும்" (தொல்பொருள்.67);. [கொள் + ஆர் - கொள்ளார். (ஆ- எதிர்மறை இடைநிலை புணர்ந்து கெட்டது.);] கொள்ளார்2 koḷḷār, பெ.(n.) விழுப்புரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Villuppuram Dt. [கொள்ளாரை → கொள்ளார்.]
கொள்ளி	கொள்ளி koḷḷi, பெ.(n.) 1. கொள்ளிக்கட்டை பார்க்க;see kolli-k-kattai. "புனவர் கொள்ளியிர்" (ஐங்குறு.295);. 2. நெருப்பு; fire. "கைக்கொள் கொள்ளியர்" (நெடுநல்.8);. 3. பொறாமையும் கடுஞ்சீற்றமுள்ளவன்; jealous, quick - tempered person. 4. கலகம் மூட்டுபவன் (இ.வ.);; one who kindles strife. கொள்ளி நாக்கன், வாய் திறந்தால் குடும்பம் அழிந்துவிடும் (பழ.);. 5. கொள்ளி வைப்பவன், மகன் (இ.வ.);; son. 6. எருமை நாக்கி (மலை.);; buffalo - tongue milk hedge. கொள்ளியை இழுத்துப்போட்டால் கொதிக்கிறது அடங்கிவிடும் (பழ);. ம., படகொள்ளி: க. கொன்னி, கொன்னெ; து. கொள்ளி, கொல்லி; கோத. கொன்ய்;து. க்வின்ய். [குள் → குள் → கொள் → கொள்ளி.]

கொள்ளி அறை	கொள்ளி அறை koḷḷiaṟai, பெ.(n.) சுடுகாடு; burning ground. "கொள்ளி அறையிற் கொளுந்தாமற் காக்கலாம்" (திருமந்.591);. [கொள்ளி + கட்டை.]
கொள்ளிக்கட்டை	கொள்ளிக்கட்டை koḷḷikkaṭṭai, பெ.(n.) எரிகட்டை; firebrand. [கொள்ளி + கட்டை.]
கொள்ளிக்கட்டைத் தேக்கு	கொள்ளிக்கட்டைத் தேக்கு koḷḷikkaṭṭaittēkku, பெ.(n.) பீநாறி; woolly-leaved firebrand teak (L.);. [கொள்ளிக்கட்டை + தேக்கு.]
கொள்ளிக்கட்டை நண்டு	கொள்ளிக்கட்டை நண்டு koḷḷikkaṭṭainaṇṭu, பெ.(n.) நீளுருட்டாய்த் தோன்றும் கடல் நண்டு; a kind of sea crab of cylinderical shape (மீன்.பிடி.தொ.);. [கொள்ளிக்கட்டை + நண்டு.]
கொள்ளிக்கண்	கொள்ளிக்கண் koḷḷikkaṇ, பெ.(n.) தீய கண்; evil eye. [கொள்ளி + கண்.]
கொள்ளிக்கண்ணன்/கண்ணி	கொள்ளிக்கண்ணன்/கண்ணி koḷḷikkaṇṇaṉkaṇṇi, பெ.(n.) கொடிய பார்வையை யுடையவன்/ள்; man or woman with fiery, evil eyes (சா.அக.);. [கொள்ளி + கண்ணன்.]
கொள்ளிக்கரப்பான்	கொள்ளிக்கரப்பான் koḷḷikkarappāṉ, பெ.(n.) குழந்தைகட்கு வரும் கரப்பான்வகை; a skin disease of children characterised by the development of blobs upon different parts of the body. [கொள்ளி + கரப்பான்.]
கொள்ளிக்கருவாடு	கொள்ளிக்கருவாடு koḷḷikkaruvāṭu, பெ.(n.) ஒருவகைக் கருவாடு; a kind of salted and dried fish (பதார்த்த. 929);. [கொள்ளி + கருவாடு.]
கொள்ளிக்கன்னி	கொள்ளிக்கன்னி koḷḷikkaṉṉi, பெ.(n.) வன்னிவாகை; fragrant Acacia. மறுவ. காட்டுத்துரிஞ்சில், சிலையூஞ்சல், கருவாகை. [கொள்ளி + கன்னி.]

கொள்ளிக்காடு	கொள்ளிக்காடு koḷḷikkāṭu, பெ.(n.) தேவாரம் பெற்ற சிவப்பதிகளில் ஒன்று; a siva temple on which Thevaram stanzas exist. [கொள்ளி + காடு.]
கொள்ளிக்கால்	கொள்ளிக்கால் koḷḷikkāl, பெ.(n.) 1. ஒற்றைக் கால் வெளுத்திருத்தலாகிய குதிரைக் குற்றம்; the defect of a horse in having one of its legs white. "நஞ்சபாதங் கொள்ளிக்கால் வெள்ளிக் கண்" (திருவாத.பு. குதிரையிட்.35);. 2. நல்வினை வயப்படாத கால்; unlucky foot. அவன் கொள்ளிக் காலுள்ளவன் (உ.வ.);. ம. கொள்ளிக்கால்.. [கொள்ளி + கால்.]
கொள்ளிக்காற் குதிரை	கொள்ளிக்காற் குதிரை koḷḷikkāṟkudirai, பெ.(n.) ஒரு கால் வெள்ளையான குதிரை; a horse having white in one leg. [கொள்ளிக்கால் + குதிரை.]
கொள்ளிக்கிழங்கு	கொள்ளிக்கிழங்கு koḷḷikkiḻṅgu, பெ.(n.) மரவள்ளிக் கிழங்கு; tapioca tuber. ம. கொள்ளிக்கிழங்ஙு. [கொள்ளி + கிழங்கு.]
கொள்ளிக்குடம்	கொள்ளிக்குடம் koḷḷikkuḍam, பெ.(n.) புதுமட்குடம்; new terracotta water vessel. "ஆற்றுத் தண்ணீ ரமுது தூணி கொள்ளிக்குடத்தால் நிசதி ஒரு குடம்"(S.II. XIII.88-6 p.42); (கி.பி.9854);. [கொல் → கொல்லி → கொள்ளி + குடம்.]
கொள்ளிக்கொட்டான்	கொள்ளிக்கொட்டான் koḷḷikkoṭṭāṉ, பெ.(n.) கொள்ளியெறும்பு பார்க்க;see kolli-erumbu. [கொள்ளி + கொட்டான்.]
கொள்ளிக்கொம்பு	கொள்ளிக்கொம்பு koḷḷikkombu, பெ.(n.) மாட்டுக்கொம்பி லொருவகை; a kind of horn feature among cows. [கொள்ளி + கொம்பு.] கொம்பு முனையில் வெள்ளையிருந்தால் ஆகாது என்பர்.

கொள்ளிகை	கொள்ளிகை goḷḷigai, பெ.(n.) எருமை நாக்கி பார்க்க;see erurnai-nākki (சா.அக.);. [கொள் → கொள்ளிகை.]
கொள்ளிசுட்டான்	கொள்ளிசுட்டான் koḷḷisuṭṭāṉ, பெ.(n.) தீப்பட்டபுண்; injuries caused by fire, burns (சா.அக.);. கொள்ளி + சுட்டான்.]
கொள்ளிசெருகு-தல்	கொள்ளிசெருகு-தல் goḷḷiserugudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.i.) தீமையை யுட்படுத்துதல்; to put into trouble. [கொள்ளி + செருகு.]
கொள்ளி சொருகு-தல்	கொள்ளி சொருகு-தல் goḷḷisorugudal, வி.(v.) 1. தீ வைத்தல்; to insert a firebrand as an incendi-ary in the roof of a house. 2. கேடு செய்தல்; to cause or bring about another's ruin. [கொள்ளி + சொருகு.]
கொள்ளிடம்	கொள்ளிடம் koḷḷiḍam, பெ.(n.) காவிரியினின்று பிரியும் ஓர் ஆறு; a branch of Kävéri. "குங்குமங்க ளுந்திவருங்கொள்ளிடத்தின்" (தேவா.210:6);. [கொள் + இடம் - கொள்ளிடம் (வெள்ளப்பெருக்கை வாங்கிக் கொள்ளும் இடமானது.]
கொள்ளித்தேள்	கொள்ளித்தேள் koḷḷittēḷ, பெ.(n.) கடுமையாகக் கொட்டும் தோள்; a kind of scorpion causing intense pain by its sting. "வெங்கொள்ளித் தேள்போன்ற வினை" (அருட்பா.11.எழுத்தறி.28);. [கொள்ளி + தேள்.]
கொள்ளிப்பாக்கம்	கொள்ளிப்பாக்கம் koḷḷippākkam, பெ.(n.) தொண்டைமண்டலத்தில் இருந்த ஊர்; "மேற்பாலெல்லெ மணற் பாக்கத்தெல் லெயின்னும் கொள்ளிபாக்கத் தெல்லெயின் கிழக்கும்"(பல்.செ முப்.ப.167 வ.113, காசாக்குடிச். செ.);. [கொள்ளி + பாக்கம்.]
கொள்ளிப்பாக்கை	கொள்ளிப்பாக்கை koḷḷippākkai, பெ.(n.) ஐதராபாத்துக்கு வடகிழக்கில் 45 கல் தொலைவில் உள்ள குல்பர்கா எனும் ஊர்; the present Kulburg 45 miles northeast of Hydrabad. [கொள்ளி + (பாக்கம்); பாக்கை.]
கொள்ளிப்பிசாசு	கொள்ளிப்பிசாசு koḷḷippicācu, பெ.(n.) கொள்ளிப்பேய் பார்க்க;see kolli-p-pey. [கொள்ளி + பிசாசு.]

கொள்ளிப்புண்	கொள்ளிப்புண் koḷḷippuṇ, பெ.(n.) கொள்ளியாற் சுட்ட புண்; injury or wound caused by a fire-brand, black scorched wound (சா.அக.);. மறுவ. தீப்புண் [கொள்ளி + புண்.]
கொள்ளிப்பேய்	கொள்ளிப்பேய் koḷḷippēy, பெ.(n.) தீயுடன் திரியும் எனக் கருதப்படும் பேய்; a ghost described as moving about with a burning fire brand. ம. கொள்ளியன். [கொள்ளி + பேய்.]
கொள்ளிபெறு-தல்	கொள்ளிபெறு-தல் koḷḷiberudal, 20 செ.குன்றாவி. (v.t.) இறந்த தேவதாசியின் உடலை எரியூட்டக் கோயிலினின்று நெருப்புப்பெறுதல்; to take fire from a temple for lighting the funeral pyre of a dancing - girl in temple service. "கொள்ளி பெற்றவர்களா யிருக்கிற எம் பெருமானடியாளுக்கு" (கோயிலொ. 94.); [கொள்ளி + பெறு-.]
கொள்ளிமண்டிலம்	கொள்ளிமண்டிலம் koḷḷimaṇṭilam, பெ.(n.) கொள்ளிவட்டம் பார்க்க;see kolli-vattam. "கொள்ளி மண்டிலம் போல்….. திரிந்திடுவ' (சீவக. 1771);. [கொள்ளி + மண்டிலம்.]
கொள்ளிமாலை	கொள்ளிமாலை koḷḷimālai, பெ.(n.) பிணத்திற்கு அணியும் மாலை; wreath of flowers laid upon a corpse. 'கொள்ளி மாலையுங் கொடிபடு கூறையும்' (மணிமே.6:94,உரை);. [கொள்ளி + மாலை.]
கொள்ளிமீன்	கொள்ளிமீன்1 koḷḷimīṉ, பெ.(n.) ஒருவகை மீன்; a kind of fish. ம. கொள்ளிக்கால். [கொள்ளி + மீன்.] கொள்ளிமீன்2 koḷḷimīṉ, பெ.(n.) விண்மீன் கொள்ளி, எரிமீன்; meteor, shooting star. ம. கொள்ளிமீன். [கொள்ளி + மீன்.]
கொள்ளி முடிவான்	கொள்ளி முடிவான் koḷḷimuḍivāṉ, பெ.(n.) ஒயாது தீமை தருபவன் (வழ.சொ.அக.);; evil doer. [கொள்ளி + முடிவான்.]

கொள்ளியம்	கொள்ளியம் koḷḷiyam, பெ.(n.) 1. உமரி; marsh samphire. 2. புன்கு ; Indian beech. 3. பவழப் பூடு; gloss wort. [கொள்ளி → கொள்ளியம்.]
கொள்ளியற்றசொத்து	கொள்ளியற்றசொத்து koḷḷiyaṟṟasottu, பெ.(n.) பிள்ளை இல்லாதவனின் சொத்து; unclaimed property because of non-succession. கொள்ளித்த சொத்து (நெல்லை.);. [கொள்ளி + அற்ற + சொத்து.] இறந்தபின் கொள்ளி வைத்து ஈமக்கடனாற்று வதற்கு வழியுரிமையாளர் இல்லாத சொத்து கொள்ளியற்ற சொத்து எனப்பட்டது.
கொள்ளியில்போ-தல்	கொள்ளியில்போ-தல் koḷḷiyilpōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) கொள்ளையிற் போ-தல் பார்க்க;see kollaiyir- põ. [கொள்ளி + இல் + போ-.] கொள்ளை என்பது பெருங்களவைக் குறிக்கும். கொள்ளை என்பது மிகுதிப் பொருளது. பலரை ஒருங்கே கொல்லும் கொடிய கழிச்சல் நோய். இதனால் கொள்ளை நோய் எனப்பட்டதாம்.
கொள்ளியெறும்பு	கொள்ளியெறும்பு koḷḷiyeṟumbu, பெ.(n.) கடியால் மிக்க கடுப்பை உண்டாக்கும் சிற்றெறும்பு வகை (உ.வ.);; a species of small ant causing intense pain by its bite. [கொள்ளி + எறும்பு.]
கொள்ளிலை	கொள்ளிலை koḷḷilai, பெ.(n.) 1. கொள்ளுக்காய் வேளை பார்க்க;see kollu-k-kåi-vélai. 2.கொள்ளுச்செடியின் இலை; the leaf of horse - gram plant. [கொள் + இலை.]
கொள்ளிவட்டம்	கொள்ளிவட்டம் koḷḷivaṭṭam, பெ.(n.) கொள்ளியைச் சுழற்றுதலிற் றோன்றும் வட்ட வடிவு; imaginary circle in the air caused by swinging round a firebrand. "கறங்கோலை கொள்ளி வட்டம்" (திருமந்.2313);. ம. கொள்ளிவட்டம். [கொள்ளி + வட்டம்.]
கொள்ளிவாய்க்குணங்கு	கொள்ளிவாய்க்குணங்கு koḷḷivāykkuṇaṅgu, பெ.(n.) கொள்ளிவாய்ப் பிசாசு பார்க்க;see kollivay-p-pisasu. "கொள்ளி வாய்க் குணங்குள்ளுதோ றிவறிய" (கல்லா.95:11);. [கொள்ளிவாய் + குணங்கு.]
கொள்ளிவாய்ச்சர்ப்பம்	கொள்ளிவாய்ச்சர்ப்பம் koḷḷivāyccarppam, பெ.(n.) கொள்ளி விரியன் பார்க்க;see kolli-viriyan. [கொள்ளிவாய் + சர்ப்பம்.]

கொள்ளிவாய்ப்பிசாசு	கொள்ளிவாய்ப்பிசாசு koḷḷivāyppicācu, பெ.(n.) கொள்ளிவாய்ப்பேய் பார்க்க;see kollivay-p-pey. ம. கொள்ளிவாய்ப்பிசாசு. [கொள்ளிவாய் + பிசாசு.]
கொள்ளிவாய்ப்பேய்	கொள்ளிவாய்ப்பேய் koḷḷivāyppēy, பெ.(n.) வாயில் நெருப்புடையதாகக் கருதப்படும் பேய்வகை; jack-o-lantern. "கொள்ளிவாய்ப் பேய்காக்குங் கோபுரமும்" (கலிங்.90);. [கொள்ளிவாய் + பேய்.]
கொள்ளிவாய்விரியன்	கொள்ளிவாய்விரியன் koḷḷivāyviriyaṉ, பெ.(n.) கொள்ளிவிரியன் பார்க்க;see kolli-viriyan. [கொள்ளிவாய் + விரியன்.]
கொள்ளிவாயெறும்பு	கொள்ளிவாயெறும்பு koḷḷivāyeṟumbu, பெ.(n.) கொள்ளியெறும்பு பார்க்க;see kolli-erumbu. [கொள்ளிவாய் + எறும்பு.]
கொள்ளிவால்	கொள்ளிவால் koḷḷivāl, பெ.(n.) நுதி (நுனி); வெள்ளை வால்; tip of the white tail. [கொள்ளி + வால்.]
கொள்ளிவாலி	கொள்ளிவாலி koḷḷivāli, பெ.(n.) கறுப்புடலும், வெள்ளை வாலுங் கொண்ட ஆன் (மாடு); அல்லது நாய்; cow or dog with dark body and white tail. [கொள்ளி + வால்.] நன்னிமித்தமும் ஆகுவழி (ரா.சி);யும் இல்லாத தாகக்கருதப்பட்டதால் கொள்ளிவாலி எனப்பட்டது.
கொள்ளிவாலெறும்பு	கொள்ளிவாலெறும்பு koḷḷivāleṟumbu, பெ.(n.) ஒருவகை எறும்பு: a kind of ant. [கொள்ளிவால் + எறும்பு.]

கொள்ளிவிரியன்	கொள்ளிவிரியன் koḷḷiviriyaṉ, பெ.(n.) விரியன் பாம்பு வகை; Russell's viper. மறுவ. கொள்ளிவாய் விரியன். [கொள்ளி + விரியன்.]
கொள்ளிவீங்கு	கொள்ளிவீங்கு koḷḷivīṅgu, பெ.(n.) மாட்டுக்கு வரும் தொண்டை நோய்வகை (M.Cm.D (1887);248);; malignant sore throat of cattle. [கொள்ளி + வீங்கு.]
கொள்ளிவை-த்தல்	கொள்ளிவை-த்தல் koḷḷivaittal, 4 செ.கு.வி.(v.t.) 1. நெருப்பு வைத்தல்; to set fire to. 2. பிணத்துக்கு எரிசடங்கு செய்தல்; to light the funeral pyre 3.கேடு விளைத்தல்; ruin a family. 4. கலகமூட்டுதல்; to kindle strife. ம. கொள்ளிவய்க்குக;படை. கொள்ளிபீ. [கொள்ளி + வை-.]
கொள்ளு	கொள்ளு koḷḷu, பெ.(n.) தட்டையான வெளிர்ப்பழுப்பு நிறத் தவசம்; a kind of gram, horse gram. கொள்ளு என்றால் வாய்திறக்கும் கடிவாளம் என்றால் வாய் மூடிக் கொள்ளும் (பழ);. மறுவ. காணம். [கொள் → கொள்ளு. கொள்2 பார்க்க.]
கொள்ளுக்கஞ்சி	கொள்ளுக்கஞ்சி koḷḷukkañji, பெ.(n.) கொள்ளும், அரிசியும் கலந்து வேகவைத்த கஞ்சி; a gruel or light food obtained by boiling rice and gram together. [கொள்ளு + கஞ்சி.]
கொள்ளுக்காய் வேளை	கொள்ளுக்காய் வேளை koḷḷukkāyvēḷai, பெ.(n.) கொழுஞ்சிச் செடி; zanzibar Indigo. [கொள்ளு + காய + வேளை.] கடுப்புச் சுவையும், ஊதை, சூலை, கண்நோய், வயிற்று நோய் முதலியவற்றைத் தீர்க்கும் மருத்துவத் தன்மையும் உடைய மூலிகை.
கொள்ளுச்சாறு	கொள்ளுச்சாறு koḷḷuccāṟu, பெ.(n.) கொள்ளினை வேகவைத்து வடிகட்டிய சாறு; water extracted from boiled horse-gram. [கொள்ளு + சாறு.]

கொள்ளுத்தாத்தன்	கொள்ளுத்தாத்தன் koḷḷuttāttaṉ, பெ.(n.) கொள்ளுப்பாட்டான் பார்க்க;see kollu-p-pāttan. மறுவ. பூட்டன், கொள்ளுப்பாட்டன். [கொள் → கொள்ளு + தாத்தன்.] தாத்தாவின் தந்தையை எள்ளுத்தாத்தன் என்றும் பாட்டியின் தந்தையைக் கொள்ளுத்தாத்தன் என்றும் வழங்கும் வழக்கமும் உள்ளது.
கொள்ளுத்தாத்தா	கொள்ளுத்தாத்தா koḷḷuttāttā, பெ.(n.) கொள்ளுத்தாத்தன் பார்க்க;see kollu-t-tattan. [கொள்ளு + தாத்தன் → கொள்ளுத்தாத்தன். கொள்ளுத்தாத்தா என்னும் விளியை எழுவாயாக ஆள்வது வழு.]
கொள்ளுநர்	கொள்ளுநர் koḷḷunar, பெ.(n.) 1.கொள்வோர்; buyers. 2. கற்போர்; learners. "கொள்ளுநர் கொள்ளக் குறையா தாதலின்" (கல்லா: 11:21);. [கொள்ளு + நர்.]
கொள்ளுப்பாட்டன்	கொள்ளுப்பாட்டன் koḷḷuppāṭṭaṉ, பெ.(n.) பாட்டனுக்குத் தந்தை; great-grand-father மறுவ. கொள்ளுத் தாத்தன், பூட்டன்,கொப்பாட்டன். [கொள்ளு + பாட்டன்.] பாட்டியின் தந்தையைக் கொள்ளுப்பாட்டன் என்றும் பாட்டனின் தந்தையை எள்ளுப்பாட்டன் என்றும் வழங்கும் வழக்கமும் உள்ளது. பாட்டியின் தாயைக் கொள்ளுப்பாட்டி என்பதை ஒப்பிடுக.
கொள்ளுப்பாட்டி	கொள்ளுப்பாட்டி koḷḷuppāṭṭi, பெ.(n.) பாட்டியின் அம்மா; great-grand-mother. மறுவ. பூட்டி. [கொள்ளு + பாட்டி.] பாட்டனின் தாயை எள்ளுப்பாட்டி என்றும் பாட்டியின் தாயைக் கொள்ளுப்பாட்டி என்றும் அழைப்பது மரபு. கொள்ளுப்போன் பார்க்க;see kollu-p-peran.
கொள்ளுப்பூண்டு	கொள்ளுப்பூண்டு koḷḷuppūṇṭu, பெ.(n.) காணம்; Madras horse-gram. [கொள்ளு + பூண்டு.]

கொள்ளுப்பேத்தி	கொள்ளுப்பேத்தி koḷḷuppētti, பெ.(n.) பேரனுக்கு மகள்; great grand daughter. [கொள்ளு + பேத்தி.] பேத்தியின் மகளைக் கொள்ளுப்பேத்தி என்றும் போனின் மகளை எள்ளுப்பேத்தி என்றும் அழைப்பது மரபு.
கொள்ளுப்பேரன்	கொள்ளுப்பேரன் koḷḷuppēraṉ, பெ.(n.) பேரன் மகன்; great-grand son. [கொள்ளு + பேரன்.] பேரனின் மகனை எள்ளுப்பேரன் என்றும் பேத்தியின் மகனைக் கொள்ளுப்பேரன் என்றும் வழங்குதல் மரபு. மகன்வழி மகனும், பேரன்வழி மகனும் எள்ளும் நீரும் இறைத்து ஈமக்கடன் செய்தற்குரியர். மகளின் பிள்ளைகளும், பேத்தியின் பிள்ளைகளும் பிறர் மனைக்கு மருமக்கள்மாராகக் கொள்ளப்பட் வராதலின் கொள்ளுப்பேரன். கொள்ளுப்பேத்தி என அழைத்தற் குரியராவர்.
கொள்ளுரசம்	கொள்ளுரசம் koḷḷurasam, பெ.(n.) கொள்ளுச்சாறு பார்க்க;see kollu-c-caru. மறுவ, கொள்ளுச்சாறு. [கொள்ளு + ரசம்.]
கொள்ளெனல்	கொள்ளெனல் koḷḷeṉal, பெ.(n.) 1. பறை முதலியவற்றின் ஒலிக்குறிப்பு; "கொள்ளென் குரலொடு கோட்பறை கொளீஇ" (பெருங்.வத்தவ.5:62);. 2. மிகுதிக் குறிப்பு (expr.signifying);: plenty. "கொள்ளென்று கிளர்ந்தெழுந்த பெருஞ்செல்வம்" (திவ்.திருவாய்.4, 9:4);. [கொள் + எனல்.]

கொள்ளை	கொள்ளை koḷḷai, பெ.(n.) 1 சூறை கொள்ளுகை; robbery. கொள்ளைக்குப் போனாலும் கூட்டு ஆகாது(பழ);. 2. மிகுதி; plenty. "கொள்ளைமா மதத்த நால்வாய்க் குஞ்சரம்" (பாகவ.1,5:14);. 3. கூட்டம்; crowd. "கொள்ளை யிற்பலர் கூறலும்" (கந்தபு. விண்குடி.14);. 4. பெருவாரிநோய்; plague. 5. தடை; hindrance. அதைச் செய்ய உனக்கு என்ன கொள்ளை? 6. விலை; price. "சில்பத வுணவின் கொள்ளை சாற்றி" (பெரும்பாண்.64);. 7. பயன்; use. "நானிருந் தென்ன கொள்ளை" (இராமநா. பாலகா.9);. ம.,து. கொள்ள; க.கொள்ளெ, கொள்; தெ.கொல்ல; நா. கொச் (எடுத்தல்);; கூ. கொட (எடுத்துச் செல்லுதல்);;கொலா. கொச்ல (கொண்டு செல்லுதல்); [கொள் → கொள்ளை.]
கொள்ளைஎகனை	கொள்ளைஎகனை goḷḷaieganai, பெ.(n.) மலிவு; cheap. இப்ப கத்திரிக்காய் கொள்ளை எகனை (நெல்லை.);. [கொள்ளை + எகனை. கொள்ளை = மிகுதி. எக்குதல் உயர்தல். எக்கனை → எகனை.]
கொள்ளைக்காய்ச்சல்	கொள்ளைக்காய்ச்சல் koḷḷaikkāyccal, பெ.(n.) 1. பெருவாரி தொற்றுச் சுரம்; infectious epidemic fever. 2. பெருந்தடுமன்; influenza. 3. கோதாரிக் காய்ச்சல் பார்க்க;see kõdări-k-kăiccal. [கொள்ளை + காய்ச்சல்.]
கொள்ளைக்காரன்	கொள்ளைக்காரன் koḷḷaikkāraṉ, பெ.(n.) கொள்ளையடிப்பவன்; dacoit ம. கொள்ளைக்காரன்;க., பட. கொள்ளெகார. [கொள்ளை + காரன்.]
கொள்ளைக்கூட்டம்	கொள்ளைக்கூட்டம் koḷḷaikāṭṭam, பெ.(n.) கொள்ளைக்காரர்களின் கூட்டம்; dacoit. ம. கொள்ளைக்காரன்;க., பட. கொள்ளெகார. [கொள்ளை + காரன்..]

கொள்ளை கொடு-த்தல்	கொள்ளை கொடு-த்தல் goḷḷaigoḍuttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) பறிகொடுத்தல்; to be robbed. [கொள்ளை + கொடு-.]
கொள்ளை கொள்ளு	கொள்ளை கொள்ளு1 goḷḷaigoḷḷudal, 7 செ.குன்றாவி. (v.t.) மக்கள் பெருவாரி நோயில் இறத்தல்; carrying away lives of people as by epidemics. மறுவ. கொள்ளை நோய். [கொள்ளை + கொள்(ளு);-.]
கொள்ளைகொள்ளு	கொள்ளைகொள்ளு2 goḷḷaigoḷḷudal, 16 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. உள்ளத்தை மிகவும் கவர்தல்; to entirely captivate the mind and heart. 2. எதிர்பாராத வகையில் எடுத்துக்கொள்ளுதல்; to be taken away unexpectedly. 'கடல் கொள்ளை கொண்ட நகரங்களுள் இதுவும் ஒன்று'. 3. கொள்ளையடித்தல்; to plunder. 'வேற்றுப் புலத்தைக்........ கொள்ளைகொண்ட தொழிலை' (பு.வெ.3:15, கொளு உரை);. 4. பறித்தல்; to rob. [கொள்ளை + கொள்(ளு);-.]
கொள்ளைசாற்று-தல்	கொள்ளைசாற்று-தல் koḷḷaicāṟṟudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) கொள்ளையூட்டு-பார்க்க;see kollai-y-uttu-. [கொள்ளை + சாற்று-.]
கொள்ளைத்தலைவன்	கொள்ளைத்தலைவன் koḷḷaittalaivaṉ, பெ.(n.) கொள்ளைக்காரர்களின் தலைவன்; a chief of bandits. ம. கொள்ளத்தலவன். [கொள்ளை + தலைவன்.]
கொள்ளைநாள்	கொள்ளைநாள் koḷḷaināḷ, பெ.(n.) மிகுதியான நாள்; plenty days. 'ஒன்னையப் பார்த்துக் கொள்ளை நாளாச்சிடா!' (நெல்லை);. [கொள்ளை + நாள்.]
கொள்ளைநோய்	கொள்ளைநோய் koḷḷainōy, பெ.(n.) பெருவாரி நோய்; epidemic. [கொள்ளை + நோய்.]
கொள்ளைப்படை	கொள்ளைப்படை koḷḷaippaḍai, பெ.(n.) 1. கொள்ளைக்காரர்களின் போர்; compaign or battle attended with pillage and loot. 2. கொள்ளையர் கூட்டம் ; a band of robbers or decoits. ம. கொள்ளப்பட. [கொள்ளை + படை.]

கொள்ளைபோ-தல்	கொள்ளைபோ-தல் koḷḷaipōtal, 8 செ.கு.வி.(v.i.) 1. பொருள் முதலியன பலவாறாக அழிபடுதல்; to be wasted in all ways, as wealth. "கொள்ளை போகின்ற செல்வம்" (கம்பரா.மாரீச.77);. 2. களவு போதல்; to be plundered. [கொள்ளை + போ-.]
கொள்ளையடி-த்தல்	கொள்ளையடி-த்தல் koḷḷaiyaḍittal, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) சூறையாடுதல்; to plunder, to rob. ம. கொள்ளையடிக்குக. [கொள்ளை + அடி-.]
கொள்ளையள்(ளு)-தல்	கொள்ளையள்(ளு)-தல் koḷḷaiyaḷḷudal, பெ.(n.) 5 செ.குன்றாவி. (v.t.); திருடுதல்; to rob, steal. [கொள்ளை + அள்(ளு);-.]
கொள்ளையாடு-தல்	கொள்ளையாடு-தல் koḷḷaiyāṭudal, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) கொள்ளையடி-த்தல் பார்க்க;see kollai-y-adi- "கொள்ளை யாட்டயர் கொடியகோ லரசனை" (காஞ்சிப்பு.பன்னிரு.336);. [கொள்ளை + ஆடு-.]
கொள்ளையிடு-தல்	கொள்ளையிடு-தல் koḷḷaiyiḍudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) திருடுதல்; to rob, steal. [கொள்ளை + இடு-.]
கொள்ளையிற்போ-தல்	கொள்ளையிற்போ-தல் koḷḷaiyiṟpōtal, பெ.(n.) 8 செ.கு.வி. (v.i.); கொள்ளை நோயில் இறத்தல்; being carried away in an epidemic. கொள்ளையில போக (நெல்லை);. [கொள்ளையில் + போ-.]
கொள்ளையூட்டு-தல்	கொள்ளையூட்டு-தல் koḷḷaiyūṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) கொள்ளைகொள்ளும்படி விடுதல்; to give over to plunder. 'வேற்றுப்புலத்தைக் கொள்ளையூட்டி' (பு.வெ.3:15,கொளு, உரை);. [கொள்ளை + ஊட்டு-.]
கொள்ளையூதியம்	கொள்ளையூதியம் koḷḷaiyūtiyam, பெ.(n.) மிகுதியான ஊதியம், எதிர்பார்ப்புக்கு அதிகமான ஊதியம்; over gain. [கொள்ளை + ஊதியம்.]
கொள்ளையெடு-த்தல்	கொள்ளையெடு-த்தல் koḷḷaiyeḍuttal, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) திருடுதல்; to rob. [கொள்ளை + எடு-.]

கொள்ளைலாபம்	கொள்ளைலாபம் koḷḷailāpam, பெ.(n.) கொள்ளையூதியம் பார்க்க;see kollai-y-ūdiyam. ம. கொள்ளைலாபம். [கொள்ளை + லாபம்.]
கொள்ளைவை-த்தல்	கொள்ளைவை-த்தல் koḷḷaivaittal, 4 செ.குன்றா.வி. (v.t.) கொள்ளையடி-த்தல் பார்க்க;see kollai-yadi-. [கொள்ளை + வை-.]
கொளகொள-த்தல்	கொளகொள-த்தல் goḷagoḷattal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) இறுகலான தன்மை மாறி இளகிப் போதல்; to be soft and loose as an over-ripe fruit. பழம் கொள கொளத்துப் போயிற்று (உ.வ.);. [குழகுழ → கொளகொள.]
கொளகொளெனல்	கொளகொளெனல் goḷagoḷeṉal, பெ.(n.) 1. ஓர் ஒலிக்குறிப்பு; 2. குழறுதற் குறிப்பு; speaking indistinctly and foolishly. 3. பதமாறி இளகியிருத்தற் குறிப்பு; expr. of being loose and soft as an over-ripe fruit. [கொளகொள + எனல்.]
கொளச்சிமண்வெட்டி	கொளச்சிமண்வெட்டி koḷaccimaṇveṭṭi, பெ.(n.) மண்வெட்டி வகைகளுளொன்று; a kind of spade. [கொளச்சி + மண்வெட்டி.]
கொளஞ்சி	கொளஞ்சி koḷañji, பெ.(n.) குளஞ்சி மரம்; a kind of orange tree bearing a small reddish fruit. ம. கொளஞ்ஞில். [குளஞ்சி → கொளஞ்சி.]
கொளத்துக்காரர்	கொளத்துக்காரர் koḷattukkārar, பெ.(n.) கொத்தனார் பார்க்க;see kottanar. [கொலுத்து + காரர்.]
கொளத்துவேலை	கொளத்துவேலை koḷattuvēlai, பெ.(n.) கொத்து வேலை பார்க்க;see kottu-velai. [கொலுத்து + வேலை.]

கொளத்தூர்	கொளத்தூர் koḷattūr, பெ.(n.) சேலம் மாவட்டம் மேட்டூர் வட்டத்தில் அமைந்துள்ள ஓர் ஊர்; a village situated in Mettur taluk in Salem Dt. [குளம் → குளத்து + ஊர். குளத்து → கொளத்தூர்.]
கொளபாத்திரம்	கொளபாத்திரம் koḷapāttiram, பெ.(n.) நீள் உருண்டை வடிவ ஏனம்; cylindrical drinking – vessel. [குள் → குள உருண்டை) → கொள + பாத்திரம்.]
கொளம்கொண்டை	கொளம்கொண்டை koḷamkoṇṭai, பெ.(n.) நாமக்கல் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Namakkal Dt. [குளம் → கொளம் + கொண்டை.]
கொளமணிவாக்கம்	கொளமணிவாக்கம் koḷamaṇivākkam, பெ.(n.) திருவள்ளூர் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Thiruvallur Dt. [குளம் + மண்ணி + (பாக்கம்); வாக்கம் - குளமண்ணிவாக்கம் → கொளமணிவாக்கம்.]
கொளமா	கொளமா koḷamā, பெ.(n.) கும்பாதிரி (L.);; gum lac tree.
கொளல்வினா	கொளல்வினா koḷalviṉā, பெ.(n.) ஒரு பண்டத்தைக் கொள்ளும் நோக்கத்தோடு கேட்கும் கேள்வி (நன்.385, உரை);. question implying a desire to obtain a thing. "பயறுளதா வணிகீரென்பது கொளல்வினா"(நன்.385, உரை);. [கொள் → கொளல் + வினா.]
கொளறு	கொளறு koḷaṟu, பெ.(n.) கட்டடத்தொழிலாளர் பயன்படுத்தும் கரண்டி; a mason's trowel. [கொள்ளுறு → கொளறு.]
கொளாஅல்	கொளாஅல் koḷāal, பெ.(n.) கொள்ளச் செய்கை; application, as of a grammatical rule. [கொளல் → கொளாஅல்.]

கொளி	கொளி1 koḷittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) கொழி-த்தல் பார்க்க;see koli-. [கொழி → கொளி.] கொளி2 koḷi, பெ.(n.) 1. கொண்டவன்; one who preserves. 2. வாங்கிக்கொண்டவன்; one who purchases or takes. ம. கொளி. [கொள் + இ. 'இ' உடைமை குறித்த ஈறு.]
கொளிஞ்சிப்பட்டி	கொளிஞ்சிப்பட்டி koḷiñjippaṭṭi, பெ.(n.) தேனி மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Theni Dt. [கொழிஞ்சி → கொளிஞ்சி + பட்டி.]
கொளிஞ்சிவாடி	கொளிஞ்சிவாடி koḷiñjivāṭi, பெ.(n.) கோவை மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Kovai Dt. [கொழிஞ்சி → கொளிஞ்சி + வாடி.]
கொளினிவலை	கொளினிவலை koḷiṉivalai, பெ.(n.) கொண்டை வலை பார்க்க;see kondai-valai. [கொள் → கொளினி + வலை.]
கொளு	கொளு1 koḷu, பெ.(n.) செய்யுள் முதலியவற்றின் கருத்தை விளக்கும் சொற்றொடர் (பு.வெ.);: gist. as of a poem. [கொள் → கொளு.] கொளு2 koḷu, பெ.(n.) 1. பழவெலும்பு; rib. "கொளுமிடை வீணாதண்டு" (ஞானா.7:14);. 2. உருவு திரையை மாட்டுங் கருவி; fastening hook of a curtain. "கஞ்சிகைக் கொளுவொடு கயிற்று நிலை யமைத்து" (பெருங், உஞ்சைக். 58:52);. [கொள் → கொளு.]
கொளுக்கி	கொளுக்கி koḷukki, பெ.(n.) 1. கொக்கி; hook. 2. கைவலை பின்னும்போது பிணைக்கப்பெறும் கொம்பு; a kind of hook like stick used for netting. [கொளுவு → கொளுக்கி.]

கொளுகொம்பு	கொளுகொம்பு goḷugombu, பெ.(n.) கொழு கொம்பு பார்க்க;see kolu-kombu. "கொளு கொம்பிலாத தனிக் கொடிபோல்"(கந்தரலங்.99);. [கொழு → கொளு + கொம்பு.]
கொளுகொளு-த்தல்	கொளுகொளு-த்தல் goḷugoḷuttal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) கொளகொள-த்தல் பார்க்க;see kola-kola-. [குழகுழ → கொளுகொளு.]
கொளுஞ்சி	கொளுஞ்சி koḷuñji, பெ.(n.) கொழிஞ்சி பார்க்க;see koliñji. ம. கொளஞ்ஞில். [கொழிஞ்சி → கொளுஞ்சி.]
கொளுச்சொல்	கொளுச்சொல் koḷuccol, பெ.(n.) கருத்து; theme. [கொளு + சொல்.]
கொளுசு	கொளுசு koḷusu, பெ.(n.) குழை (யாழ்.அக.);; knot. [குளைச்சு → கொளுசு.]
கொளுத்தி	கொளுத்தி koḷutti, பெ.(n.) 1. கொளுத்துகை; burning. கடுகத்துனை நெருப்பானாலும் போரைக் கொளுத்திவிடும் (பழ);. 2. அறிவு புகட்டுகை; teaching. [கொளுத்து → கொளுத்தி. 'இ' தொ.பெ.ஈறு. ஒ.நோ. போறறு → போற்றி = போற்றுகை.]

கொளுத்து	கொளுத்து1 koḷuddudal, 5 செ.குன்றா.வி. (v.t.) 1. கொளச்செய்தல்; to cause to hold. பூநாற்றத்தவாகிய புகையைக் கொளுத்தி அமைத்த ஊனையும் (புறநா.14, உரை);. 2. விளக்குதல்; to explain "விதியோர் கொளுத்திய வீரிய முடையது (பெருங்.உஞ்சைக்.38:294);. 3. அறிவுறுத்துதல்; to teach. "சேனெறி செல்லக் கோனெறி கொளுத்தி"(பெருங்.உஞ்சைக்.58:70);. 4. வீணை முதலியன மீட்டுதல்; to play as on a lute. "நரம்பினாம கருவியைக் கொளுத்து மாக்கள்" (சூடா 2:39);. 5 நாடக முதலியவற்றை நடப்பித்தல்; to cause to enact, as a drama. "கூடிய நெறியின கொளுத்துங் காலை" (சிலப்.3:17);. 6. கண்டித்தல்; to reprove sharply. நான் அவனை நன்றாய்க் கொளுத்திவிட்டேன். 7. சண்டை மூட்டுதல் (வின்.);: to instigate quarrel. 8. தூற்றுதல்; to slander. [கொள் → கொளு → கொளுத்து.]
கொளுந்து	கொளுந்து1 koḷundudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) தீப்பற்றுதல்; to burn, as fire. "தீக்கொளுந் தினவுந் தெரிகின்றிலர்" (கம்பரா. இலங்கையெரி.5);. "கொள்ளி அறையிற் கொளுந்தாமற் காக்கலாம்" (திருமந்:591);. [கொள் → கொளுந்து → கொளுந்து.] கொளுந்து2 koḷundu, பெ.(n.) 1. தீக்கொழுந்து; flame. 2. தீப்பந்தம்; fire ball. [கொளு → கொளுந்து.]
கொளுமீதி	கொளுமீதி koḷumīti, பெ.(n.) இறைகொடுத்து மிஞ்சின தவசம்; grain which remains after paying revenues. [கொழு → கொளு + மீதி.]
கொளுமுதல்	கொளுமுதல் koḷumudal, பெ.(n.) 1. கொளுமீதி பார்க்க;see kolu-miti. 2. செழிப்பு; flourishing as of crops. [கொழு → கொளு + முதல்.]

கொளுவம்	கொளுவம் koḷuvam, பெ.(n.) கோவைத்துறை உரைநடை; prose of a kōvai prosody. [கொளு → கொளுவம்.]
கொளுவல்	கொளுவல் koḷuval, பெ.(n.) 1. குடல்வலி; abdominal pain. 2. குடலிசிவு; cramp of the bowels. [கொளுவு → கொளுவல்.]
கொளுவி	கொளுவி koḷuvi, பெ.(n.) கொக்கி (யாழ்ப்.);; clasp (j);. [கொளுவு → கொளுவி.]
கொளுவிக்கொள்(ளு)-தல்	கொளுவிக்கொள்(ளு)-தல் koḷuvikkoḷḷudal, 16 செ.கு.வி. (v.i) பின்னிக்கொள்ளுதல்; to become entangled. சங்கிலி கொளுவிக்கொண்டது. [கொளுவு → கொளுவி + கொள்.]
கொளுவிப்பிடி	கொளுவிப்பிடி1 koḷuvippiḍittal, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. மாட்டிவிடுதல் (வின்.);; to hook in. 2. வயப்படுத்துதல் (வின்.);; catch. [கொளுவி + பிடி.] கொளுவிப்பிடி2 koḷuvippiḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வழக்குத்தொடுத்தல் (r);; to prosecute a law-suit (R.);. [கொளுவு → கொளுவி + பிடி.]
கொளுவியிழு-த்தல்	கொளுவியிழு-த்தல் koḷuviyiḻuttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சண்டைக்கிழுத்தல்; to provoke a quarrel. 2. துன்பத்துக்கு உள்ளாக்குதல்; to bring one into trouble or difficulty. [கொளுவு → கொளுவி + இழு.]
கொளுவிவிடு-தல்	கொளுவிவிடு-தல் koḷuviviḍudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. காதணி முதலியன பூட்டுதல்; to fasten on, as ear-rings. 2. வேலையில் அமர்த்துதல்; to settle a person in office. 3. தாகத இடத்தில் மணம் புரிவத்தல்; to effect an unequal match. 4. சண்டை மூட்டுதல்; to set by the ears. [கொளுவு → கொளுவி + விடு-.]

கொளுவு	கொளுவு1 koḷuvudal, பெ.(n.) 5 செ.குன்றாவி. (v.t.); 1. கொள்ளச் செய்தல்; to cause to hold. "மலைப் பெருவிற் பாம்புஞாண் கொளீஇ" (புறநா.55:1);. 2. தீமுட்டுதல்; to kindle, as fire. "தீக் கொளுவும் விடங்க" (திருவாச.6:19);. 3. பூட்டுதல்; to clasp, hook on, lock. "அறிவென்னுந் தாள் கொளுவி" (திவ். இயற்.3:12);. 4. தூண்டிவிடுதல்; to urge on, as a dog. "கதநாய் கொளுவுவென்" (கலித்.144:20);. 5. அகப்படுத்துதல் (வின்.);; to entangle. 6. கூட்டுச் சேர்த்தல் (யாழ்.);; to take into partnership. 7. செருப்பு முதலியன அணிதல்; wearing sandals etc. [கொளு → கொளுவு.] கொளுவு2 koḷuvudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.)
கொளுவுகயிறு	கொளுவுகயிறு goḷuvugayiṟu, பெ.(n.) எடுகட்டும் கயிற்றின் முடிப்பு (யாழ்ப்.);; loop of the tying string of an Ōla book. [கொளுவு + கயிறு.]
கொளுவுநிலை மொழி	கொளுவுநிலைமொழி koḷuvunilaimoḻi, பெ.(n.) சொற்பகுதிகள் ஒன்றுடன் ஒன்று நேரடியாகச் சேர்ந்து சொல்லுண்டாகும் அமைப்புடைய மொழி; agglutinative language. மறுவ. ஒட்டுநிலைமொழி. [கொளுவு + நிலை + மொழி.]

கொளை	கொளை1 koḷai, பெ.(n.) 1. பிடிப்பு; hold, as of a string in a bow. "நாரியின் கொளை நீக்கி" (சீகாளத்.பு. சிலந்தி:57);. 2. கோட்பாடு; determination. "கொளைதளராதவர்"(கலித்.34:17);. 3. பயன்; result. "தெளி யெனக் கொண்டதன் கொளையன்றோ" (கலித். 132:17);. 4. இசை; melody. "புரிநரம்பின் கொளை" (பரிபா.7:77);. 5. கைமுதலியவற்றால் தாளமிட்டு ஒற்றறுக்கை; beating time with hands or cymbals. "கொளைபுணர் சீர்நரம்பு" (சிலம். 17, ஒன்றன் பகுதி 2);. 6. பாட்டு; song. "படுக ணிமிழ்கொளை" (பரிபா.16:12);. [கொள் → கொளை.] கொளை2 koḷai, பெ.(n.) நுனி; tip, top.
கொளையமை-த்தல்	கொளையமை-த்தல் koḷaiyamaittal, பெ.(n.) 4 செ. குன்றாவி. (v.t.); நாணேற்றிடுதல்; to string the bow. "கொடுவெஞ் சிலையைக் கொளையமைத்து (சீவக. 1659);. [கொளை + அமை-.]
கொற்கலுழி	கொற்கலுழி koṟkaluḻi, பெ.(n.) கஞ்சா; ganjah plant (சா.அக);. [கொல் + கலுழி.]

கொற்கை	கொற்கை koṟkai, பெ.(n.) 1. தூத்துக்குடி மாவட்டம் திருவைகுண்டம் வட்டம் திருச்செந்தூர் அருகில் உள்ள ஓர் ஊர்; a village near Thiruchendur at Thiruvaikundam Taluk in Thuthukudi Dt. 2. தாமிரபரணி புகுமுகத்தமைந்த பழைய துறைமுகப்பட்டினம்; an ancient seaport of Pandiyans submersed. "கொற்கைக் கோமான் கொற்கையம் பெருந்துறை (ஐங்குறு.188);. [கொல் → கொற்கு → கொற்கை.] கொற்கை koṟkai, பெ.(n.) பாண்டியர்களின் கடற்றுறைத் தலைநகரம், capital city and seaport of the pandiya kingdom. றுவ..கொல்லூர், கொன்னூர்,கொத்துதர். [கால்-புதிய கொல்+கை-கொற்கைபுதூர்] கி.பி. 1100-1200 அளவில் அதிகமான கடல் சீற்றங்களால் மணல் மேடிட்டு கொற்கை துறை முகமும், நகரும் மறைந்தன. பிறகு காயல் துறைமுக _மாயிற்று.
கொற்கைகிழான்	கொற்கைகிழான் goṟgaigiḻāṉ, பெ.(n.) வேள்வி செய்து பாண்டியன் பெருவழுதியிடம் கொடை பெற்ற அந்தணர்; a Brahmin who performed yagam and got presents from Peruvaludi Pandiyan. "பிழையாத கொற்கை கிழானற் கொற்றன கொண்ட வேள்வி" (பாண்டி.செப்.பத்,பக்.22.வ.35);. [கொற்கை + கிழான்.]
கொற்கைவேந்தன்	கொற்கைவேந்தன் koṟkaivēndaṉ, பெ.(n.) 1. பாண்டியர்களின் பெயர்களுள் ஒன்று. 2 அரிகேசரி பராக்கிரம பாண்டியனின் (கி.பி.1463); பட்டப்பெயர்களுள் ஒன்று; one of the titles of Arikésar Parākkirama-Pāndiyan (1463 A.D); 'கொற்கைவேந்தன் பணிபவராகி யெந்நாளும் விளங்குவரே (SII XXVI 549-9 p 374);. [கொற்கை + வேந்தன்.]
கொற்சேரி	கொற்சேரி koṟcēri, பெ.(n.) கொல்லர் வாழும் இடம்; blacksmiths quarters. "வைகொண்டூ வூசி கொற்சேரியின் விற்று" (திருக்கோ.386);. [கொல் + சேரி → கொற்சேரி.]
கொற்றக்குடை	கொற்றக்குடை koṟṟakkuḍai, பெ.(n.) அரசக்குடை; umbrella. an emblem of royalty. "கொற்றக்குடையும் வெற்றிவேலும்"(பெருங்.உஞ்சைக்.57:56);. "காமுண்ட சுவாமியும் கொற்றக்குடை பன்மை முந்நூற்று வரும்" (நத்தம் ஆய்வேடு பக்.165-13);. ம. கொற்றக்குட. [கொற்றம் + குடை. கொற்று → கொற்றம்.]
கொற்றத்தேவி	கொற்றத்தேவி koṟṟattēvi, பெ.(n.) பட்டத்தரசி; queen-consort. "கொற்றத்தேவி செற்றந் தீர்க்கும் பெற்றியர்" (பெருங்.வத்தவ.14:18);. [கொற்றம் + தேவி.]

கொற்றப் பெருங்கணி	கொற்றப் பெருங்கணி ko<u>rr</u>apperuṅgaṇi, பெ.(n.) அரசக் கணியன்; state astrologer. "வெற்றி வேந்தன் கொற்றப் பெருங்கணி" (பெருங். மகத.22:244);. [கொற்றம் + பெருங்கணி.]
கொற்றம்	கொற்றம் ko<u>rr</u>am, பெ.(n.) 1. வெற்றி; victory. "கொற்றங் கொளக்கிடந்த தில்" (குறள்,583);. 2. வீரம்; bravery. "பெரும்படைக் கொற்றம் பிடழிந்து" (பெருங்.மகத.3:90);. 3. வன்மை (சூடா.);; strength. 4. அரசியல்; kingship. "கொற்றங் கொண்டு கோலினி தோச்சென" (பெருங்.இலாவாண.5:73);. ம. கொற்றம். [கொற்று → கொற்றம்]
கொற்றம்வை-த்தல்	கொற்றம்வை-த்தல் ko<u>rr</u>amvaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) அரசாட்சியை ஒருவரிடம் ஒப்புவித்தல்; to entrust the government to a person. "நீ யொருவன் மேற் கொற்றம் வைப்பின்" (சீவக.204);. [கொற்றம் + வை-.]
கொற்றமுரசு	கொற்றமுரசு ko<u>rr</u>amurasu, பெ.(n.) அரசுக்குரிய வெற்றி முரசு: trumpet of victory. "கொற்ற முரசிற் கோடனை கொட்டி" (பெருங்.இலாவாண 11:186);. [கொற்று → கொற்றம் + முரசு]
கொற்றலிதொட்டி	கொற்றலிதொட்டி ko<u>rr</u>alidoṭṭi, பெ.(n.) தருமபுரி மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Dharmapuri Dt. [குறு + ஆலி – குற்றாலி → கொற்றலி + தொட்டி.]
கொற்றவஞ்சி	கொற்றவஞ்சி ko<u>rr</u>avañji, பெ.(n.) பகைவரை வாளோச்சி அழித்த அரசனது புகழைப் பெருக வுரைக்கும் புறத்துறை (பு.வெ.3:7.);; theme extolling a king who destroyed his foes with his sword. [கொற்றம் + வஞ்சி]
கொற்றவள்ளை	கொற்றவள்ளை ko<u>rr</u>avaḷḷai, பெ.(n.) 1. பகைவர் நாடு கெடுவதற்கு வருந்துவதைக் கூறுமுகத்தான் அரசன் புகழைச் சொல்லும் புறத்துறை (பு.வெ.3:8);; theme indirectly describing the prowess of a king by regretting that the enemy's country will be destroyed. "குன்றாச் சிறப்பின் கொற்ற வள்ளையும்" (தொல்.பொருள்.புறத்.8);. 2. பகைவர் நாடழிகை (திவா.);; devastation of a hostile kingdom. 3 தோற்ற வேந்தன் கொடுக்குந் திறை (தொல்.பொருள்.63, உரை);; tribute paid by a defeated king. [கொற்றம் + வள்ளை.]

கொற்றவன்	கொற்றவன்1 koṟṟavaṉ, பெ.(n.) 1. அரசன்; king. "குடையி னீழற் கொற்றவன்" (சீவக.2544);. 2. வெற்றியாளன்; victor. "ஊர்கொண்ட வுயர் கொற்றவ" (மதுரைக். 88);. ம. கொற்றவன். [கொற்றம் → கொற்றவன்.] கொற்றவன்2 koṟṟavaṉ, பெ.(n.) முடக்கொற்றான்; baloon-vine. மறுவ.முடக்கொற்றான். [கொற்றான் → கொற்றவன்.]
கொற்றவாயில்	கொற்றவாயில் koṟṟavāyil, பெ.(n.) அரண்மனை வாயில் ; portico at the entrance of a palace or temple. "கொடிக் கோசம்பிக் கொற்ற வாயில்" (பெருங். மகத.27:194);. மறுவ. ஆசாரவாசல். ம. கொற்றவாதில். [கொற்றம் + வாயில்.]
கொற்றவாயில்சே ரி	கொற்றவாயில்சேரி koṟṟavāyilcēri, பெ.(n.) மதுரை நகருக்குள் இருந்த குடியிருப்பு; a colony in Madurai. "அண்டநாட்டு தேவதானந் திருத்துருத்தி தேவர்க்கு மாடமதிரை கொற்றவாயிற் சேரி குன்றஞ் சுந்தரி வைத்த திருநொந்தா விளக்கு" (SII.XXIII.504-4 p.382);. [கொற்றம் + வாயில் + சேரி.]
கொற்றவி	கொற்றவி koṟṟavi, பெ.(n.) அரசி; queen. "கொற்றவி மகனை நோக்கிக் கூறினாள்" (சீவக.2609); ம. கொற்றவி. [கொற்றம் → கொற்றவி.]
கொற்றவுழிஞை	கொற்றவுழிஞை koṟṟavuḻiñai, பெ.(n.) பகைவர் நகரைக் கைக்கொள்ளுதற் பொருட்டு அரசன் படையெடுத்துச் செல்லுதலைக் கூறும் புறத்துறை (பு.வெ.6:5);; theme describing the march of a king with his army to capture the enemy's city. [கொற்றம் + உழிஞை.]

கொற்றவை	கொற்றவை koṟṟavai, பெ.(n.) வெற்றிக்குரியவளாகக் கருதப்படும் துர்க்கை; Durga, as the goddess of victory. "முற்றவை காட்டிக் கொற்றவை பழிச்சி" (பெருங். இலாவாண.2:31);. ம. கொற்றவை. [கொற்றம் + அவ்வை.] கொற்றம் = வெற்றி. அம்மை → அவ்வை = தாய். கொற்றம் + அவ்வை - கொற்றவ்வை கொற்றவை. காளியால் போர் வெற்றி தரப்படுவதென்று கருதி அவளைக் கொற்றவை என்றனர் {தமிழர் மதம், 34}. கொற்றவை (காளி);, ஆரிய வருகைக்கு முற்பட்ட குமரி நாட்டுத் தூய தமிழ்த் தெய்வம். ஆரியர் இத் தெய்வத்திற்கு துர்கா என்னும் புதுப்பெயரை இட்டுக்கொண்டனர். காளி என்னும் பெயரைக் காலி என்று கூட்டித் திரித்துக் கொண்டனர் {வண்.மொ.வழு.44}.
கொற்றவைநிலை	கொற்றவைநிலை koṟṟavainilai, பெ.(n.) காளிக்குப்பலியிட்டுப் பரவும் புறத்துறை; theme of offering sacrifice to Durga and worshipping her. "மறங்கடைக் கூட்டிய துடிநிலை சிறந்த கொற்றவை நிலையும்" (தொல்.பொருள்.புறத்.4);. [கொற்றவை + நிலை.]
கொற்றன்	கொற்றன் koṟṟaṉ, பெ.(n.) 1. கொத்தன்; mason. 2. கற்றச்சன்; stone cutters; artisans. ம. கொற்று. [கொற்று → கொற்றன்.]
கொற்றன்புத்தூர்	கொற்றன்புத்தூர் koṟṟaṉputtūr, பெ.(n.) பெருவழுதிப் பாண்டியனால் வழங்கப்பட்ட வேள்விக் குடியின் கிழக்கு எல்லையாக அமைந்த ஊர்; a village, western boundary of Velvikkudi. "அற்றம் இல்லாக் கொற்றன் புத்தூர்" (பாண்டி.செ.பத்.ப.30 வ.121 வே.கு.செ.);. [கொற்றன் + புத்தூர்.]
கொற்றாள்	கொற்றாள் koṟṟāḷ, பெ.(n.) கல் மற்றும் மண்வேலை செய்பவ-ன்-ள்; labourer working in earth, stone etc. "என்போலத் திருந்து கொற்றாள் கிடையாது" (திருவாலவா.30:11);. மறுவ. சிற்றாள். [குறு → குற்று → கொற்று + ஆள். கொற்றாள் என்னும் சிற்றாள் எனப் பொருள்தரும். குறு → குற்று → கொற்று = சிறியது.]
கொற்றான்	கொற்றான் koṟṟāṉ, பெ.(n.) இலையற்ற கொடிவகை (M.M.230);; parasitic leafless plant. [கொற்று (நெருக்கம். புதர்); → கொற்றான்.]

கொற்றி	கொற்றி1 korri, பெ.(n.) 1. ஆவின் இளங்கன்று; the young calf of a cow. 2. கருந்தாளி; black satinwood (சா.அக);. 3. இளங்கன்றுள்ள ஆன் (யாழ்.அக.);; cow having a young calf. ம. கொற்றி;தெ. குர்ரி. [கொல் → கொற்று → கொற்றி.] கொற்றி - இளமை சுட்டிய பெயர். குற்றி என்பதன் திரிபு, மறி, குறி, செள்ளை, மூடி, மருக்கை, கன்று, குட்டி, பிள்ளை, பார்ப்பு. குஞ்சு, கயம், குன்னி, முன்னி, முளகு, குளகு, குழவி, மகவு போன்றன இளமைப் பெயர்கள். கொற்றி2 korri, பெ.(n.) 1. கொற்றவை பார்க்க;see korravai. "பெருங்காட்டுக் கொற்றிக்குப் பேய்நொடித் தாங்கு" (கலித்.89);. 2. ஒருவகை வரிக்கூத்து (சிலப்.3:13. உரை);; a masquerade dance. ம. கொற்றி;தெ. கொட்டமு. [கொற்றம் → கொற்றி.] கொற்றி இளமைப் பெயராதலின் கன்னி, குமரி என்பவற்றுக்கு நிகராக ஆளப்பட்டது. கொற்றி3
கொற்றிக்கலை	கொற்றிக்கலை korrikkalai, பெ.(n.) 1. நிலவேம்பு; ground neem. a medicinal plant Justicia paniculata. 2. கொறித்தலை; blotched-head (சா.அக.);. [கொற்றி + கலை.]
கொற்றிக்கோரை	கொற்றிக்கோரை korrikārai, பெ.(n.) கோரைவகை; a kind of sedge. [கொற்றி + கோரை.]
கொற்றியார்	கொற்றியார் korriyār, பெ.(n.) 1. துளசிமாலை முதலிய சின்னங்களை யணிந்து திருமாலடியராய்த் திரியும் பெண்துறவிகள்; a sect of Vaisnava female mendicants wearing basil garlands and other religious marks. 2. ஒரு கலம்பக வுறுப்பு; one of the constituent themes of Kalambagam. 3.பிள்ளைப் பேற்றின் அதிதேவதை (யாழ்ப்.);; Goddess of parturition. கொற்றி + ஆர் – கொற்றியார்,]
கொற்றியார்பூசை	கொற்றியார்பூசை korriyārpūcai, பெ.(n.) கருவுயிர்த்த பத்தாவது நாள் பெண்ணை முழுக்காட்டி அறையைத் தூய்மை செய்து வீட்டிற்குள் அழைத்து வந்து அன்றிரவு காட்டேரி மனநிறைவு அடையும்படி போடும் பூசை; a ceremonial offering made to the female deity named Kätteri responsible for parturition or child birth on the tenth day of delivery. In this the lying in room is ceremoniously cleaned and the woman is given a bath and admitted into the house. The worship is conducted purely by women only (சா.அக.);. [கொற்றி + ஆர் + பூசை.]

கொற்றியாரைவழி விடு-தல்	கொற்றியாரைவழிவிடு-தல் koṟṟiyāraivaḻiviḍudal, 20 செ.கு.வி.(v.i.) கருவுயிர்த்த ஐந்தாம் நாள் பிள்ளைப்பேற்றின் அதிகாரத் தெய்வத்தை வழியனுப்பும் நோக்கில் கருவுயிர்த்த பெண் படுத்திருந்த பாயுடன் அவள் கொண்ட உணவின் ஒவ்வொரு வகையிலும் சிறிது எடுத்துக்கொள்ளச் சொல்லி மருத்துவச்சியை ஊருக்குப்புறத்தே போகச் செய்தல் (யாழ்ப்.);; to bid farewell to the Goddess of Parturiton on the fifth day after child birth. by sending away the midwife to some open place or jungle with the mat used by the mother and morsel of each of the dishes she had tasted. [கொற்றியார் + ஐ + வழிவிடு-.]
கொற்றியோடு	கொற்றியோடு koṟṟiyōṭu, பெ.(n.) குமரிமாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Kanyakumari Dt. [கொற்றி + ஒடு (ஓடை);.]
கொற்றிலக்கை	கொற்றிலக்கை koṟṟilakkai, பெ.(n.) 1. ஒரு பழைய வரி; an ancient tax. 2. ஆள் ஒன்றுக்கமைந்த ஊதியம்; wage for a person. [கொற்று + இலக்கை.] கொற்று + இலக்கை,. இவ் விரு சொற்றொடர் இரண்டு பொருளில் கல்வெட்டுகளில் கூறப்பட்டுள்ளன. உருபும் பயனும் பெறுதற்கமைந்த தொகைநிலையில், கொற்றுக்கு உரிய ஊதியமாகும் 'இலக்கை' என்றும், பலர் கூடிச் செய்த பணியில் ஆள் ஒன்றிற்கமைந்த ஊதியம் என்றும் பொருள் தருவதோடு, ஒரு துறைக்கமைந்த பல அதிகாரிகளின் பணியாகிய கொற்றுக்கு, அதிகாரி ஒருவர்க்கு அமைந்த ஊதியமாகப் பெறுதற்கு அரசால் அனுமதிக்கப்பட்ட ஊர்களின் வரி, ஆயம், கடமை முதலிய வருவாய்களும் கொற்றிலக்கை என்னும் பெயரால் கூறப்பெறும். இவ்வாறாக, ஊழியத்தின் நாள் ஊதியமாகவும், அதிகாரிகள் பெறுதற்கமைந்த வரியின் பெயராகவும் கொற்றிலக்கை இடம் பெற்றுள்ளமையினைக் கல்வெட்டுச் செய்திகள் கூறுகின்றன. "திருநந்தவனக் குடிகளுக்கு இலக்கைக்கும் கொற்றுக்கும் உடலான நிலம் இருபத்தைஞ்சுமா" (தெ.கல்.தொ..8, கல்.56);. "கோயில் அதிகாரி கொற்றிலக்கையும்" "அதிகாரிப் பேறான கொற்றிலக்கையும்" (நாயக்கர் காலம்);. "அதிகாரிப் பேறான கொற்றிலக்கையும்" (தெ.கல்.தொ.17, கல்.289,532);.

கொற்று	கொற்று1 korru, பெ.(n.) தொழிலாளர் பலர் அமைந்த கூட்டம்; group of labour. [கொத்து → கொற்று] இத் திருநந்தவனம் செய்ய வேண்டும் பேராய் நிச்சயித்த நாயகம் பேர் ஐஞ்சும் பேர் தொண்ணுற்றைஞ்சும் ஆகப் பேர் நூறு. இதில் நாயகம் பேர் ஐவர்க்கு கொற்றுக்கு நாள் ஒன்றுக்குப் பேர் ஒன்றுக்கு முக்குறுணியாக நெல்லுக் கலனே முக்குறுணியும் புடவை முதல் ஆட்டைக்குப் பேரால் மூன்றாகக் காக பதினைஞ்சும். போக தொண்ணுற்றைவர்க்கு கொற்றுக்கு நாள் ஒன்றுக்கு பேர் ஒன்றுக்கு நெல்லு பதக்காக புடவை முதல் ஆட்டைக்கு பேரால் காசு இரண்டாக காசு நூற்றுத் தொண்ணுறும் (தெ.கல்.தொ.8.கல்.55);. "திருநந்தவனப் புறமாக விலைகொண்ட நிலத்து ஊர்பழ நிலம் ஏழு மாவும் கொற்றுக்கு உடலாகவும்" "திருநந்தவனத்துக்கும் திருநந்தவனப்புறமாக கொற்றுக்கும் விலைகொண்ட நிலம்" (தெ.கல்.தொ.12. கல் 15:1); (கல்.அக.);. தொழிலாளர் பலர் அமைந்த கூட்டம் (தொகுதியர், கூட்டாளர், தொழில்குழு); ஒரு தொழிலுக்கமைந்த பலர் சேர்ந்த குழுவே கொற்று எனப்பட்டது. ஒருசிலர் சேர்ந்து செய்யும் ஊழியமும் கொற்றெனவே கூறப்பெறும். கொற்றும் கொத்தும் கல்வெட்டுகளில் மயங்கக் கூறப்பெறினும் வேறுபட்ட பொருள் கொண்டனவேயாகும். கொற்று2 korru, பெ.(n.) 1 கொற்று வேலை; masonry. "கொற்றுள விவரில்" (திருவாலவா.30:23);. 2. கொத்தன் (உ.வ.);: mason. 3. ஒரு செய்யும் வேலையளவு
கொற்றுவாய்	கொற்றுவாய் korruvāy, பெ.(n.) கல்வேலை செய்யும்போது உருவச் சிதைவு ஏற்பட உடைகை; figure getting damaged when a stone is being sculpted. [கொற்று + வாய்.]
கொற்றுறை	கொற்றுறை korrurai, பெ.(n.) கொல்லன் பட்டடை; blacksmith's workshop. "கொற்றுறைக் குற்றில" (புறநா.95);. [கொல் + துறை.]
கொற்றை	கொற்றை korrai, பெ.(n.) கொத்தை; blot, blemish, defect, "ப்ரேமத்துக்குக் கொற்றையாகையாலே" (திவ்.பெரியாழ்.2, 4:1, வியா.ப.310. அரும்);. [குழத்தல் → குழத்து → கொத்து → கொத்தை (பழுது); → கொற்றை.]
கொறகொறப்பு	கொறகொறப்பு goragorappu, பெ.(n.) குளிர்ச்சியானால் குழந்தைகளுக்குத் தொண்டையில் அல்லது நெஞ்சில் கோழை காட்டிக் காணும் ஒலி; rale or ab-normal noise either in the throat or the lungs, generally common in children affected with cold or phlegm (சா.அக.);. [குறுகுறு → கொறகொற → கொறகொறப்பு.]

கொறகொறெனல்	கொறகொறெனல் goṟagoṟeṉal, பெ.(n.) கொறகொறப்பு பார்க்க;see kora-Korappu. [கொறகொற + எனல்.]
கொறண்டல் வாதம்	கொறண்டல் வாதம் koṟaṇṭalvātam, பெ.(n.) குறண்டல் வாதம் பார்க்க;see kurandal-vadam (சா.அக.);. [குறண்டல் → கொறண்டல் + வாதம்.]
கொறவி	கொறவி koṟavi, பெ.(n.) கடல்மீன் வகையுளொன்று; a kind of a sea fish. [குறவி → கொறவி.]
கொறாவு-தல்	கொறாவு-தல் koṟāvudal, 6 செ.கு.வி. (v.i.) முகப்பொலி விழத்தல் (மீன்.பி.டி.தொ.);; to lose glamour. [குறளவு → கொறாவு.]
கொறிக்கு-தல்	கொறிக்கு-தல் koṟikkudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) பல்லாற்கோதுதல்; gnawing. [கொறு → கொறிக்குதல்.]
கொறித்துப்பார்-த்தல்	கொறித்துப்பார்-த்தல் koṟittuppārttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. குத்துதற்குத் தக்கபடி காய்ந்துள்ளதா என்பதை அறிய அவித்த நெல்லை வாயிலிட்டுப் பதம்பார்த்தல்; to ascertain by tasting whether the paddy, grain that has been boiled is dry enough for the husking. 2. அகங்காரங் கொண்டு வெறித்துப் பார்த்தல்; to stare at with impudence. [கொறித்து + பார்-.]
கொறிதலை	கொறிதலை koṟidalai, பெ.(n.) நிலவேம்பு; ground neem. [கொறி + தலை.]
கொறிப்புத்தம்	கொறிப்புத்தம் koṟipputtam, பெ.(n.) சருக்கரை வேம்பு; margosa tree;the bark of which is sweet to taste (சா.அக.);. [கொறி + புத்தம்.]
கொறு	கொறு koṟu, பெ.(n.) கன்றின் வாய்ப்பூட்டு; wicket-muzzle of a calf. மறுவ. கொரி. [கொரி → கொறு.]

கொறுக்கச்சி	கொறுக்கச்சி koṟukkacci, 1. நாய்வேம்பு; dog neem, same as dog mustard. 2. நிலவேம்பு; ground neem. 3. நாணல் வகை; European bamboo reed. [குறுக்கச்சி → கொறுக்கச்சி.]
கொறுக்கச்சீரிகம்	கொறுக்கச்சீரிகம் goṟuggaccīrigam, பெ.(n.) பேரவுரி; long-podded Indigo plant. [கொறுக்கை + சீரிகம்.]
கொறுக்கம்புளி	கொறுக்கம்புளி koṟukkambuḷi, பெ.(n.) கொறுக்காய்ப்புளி பார்க்க;see Korukkay-p-puli. [கொறுக்காய்ப்புளி → கொறுக்கம்புளி.]
கொறுக்கல்	கொறுக்கல் koṟukkal, பெ.(n.) கொறுக்கை பார்க்க (இ.வ.);;see korukkai. [கொறு → கொறுக்கல்.]
கொறுக்கா	கொறுக்கா koṟukkā, பெ.(n.) கொறுக்காய்ப்புளி (மலை.); பார்க்க;see korukkäi-p-puli. [கொடுக்காய் → கொடுக்கா → கொறுக்காய் → கொறுக்கா.]
கொறுக்காம்பட்டி	கொறுக்காம்பட்டி koṟukkāmbaṭṭi, பெ.(n.) சேலம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Selam Dt. [கொறுக்கன் + பட்டி → கொறுக்காம்பட்டி.]
கொறுக்காய்	கொறுக்காய் koṟukkāy, பெ.(n.) கொறுக்காய்ப் புளி பார்க்க;see korukkay-p-puli. [கொடுக்காய் → கொறுக்காய்.]
கொறுக்காய்ப்புளி	கொறுக்காய்ப்புளி koṟukkāyppuḷi, பெ.(n.) 1. கொடுக்காய்ப்புளி; Manila tamarind. 2. ஈழப்புளி Malabar gamboge. [கொடுக்காய் → கொறுக்காய் + புளி.] ஒரு சிறிய மரம். இதன் காயைப் புளியைப் போல் கறிக்குப் பயன்படுத்துவதும் உண்டு.

கொறுக்கு	கொறுக்கு koṟukku, பெ.(n.) மேகநோய் வகை; syphilis. தெ. கொறுக்கு. [கொறு + கொறுக்கு.]
கொறுக்குக்கொண்டான்	கொறுக்குக்கொண்டான் koṟukkukkoṇṭāṉ, பெ.(n.) கொறுக்கு நோயால் பீடிக்கப்பட்டவன்; one who is suffering from chancre (சா.அக.);. [கொறுக்கு + கொண்டான்.]
கொறுக்குவலி	கொறுக்குவலி koṟukkuvali, பெ.(n.) 1. குரக்குவலி; cramps. 2. வலிப்பு; epilepsy. 3. ஒரு நரம்புவலி; spasm (சா.அக.);. [குறக்கு → கொறுக்கு + வலி.]
கொறுக்கை	கொறுக்கை1 koṟukkai, பெ.(n.) 1. நாணல்வகை (மலை.);; European bamboo reed. 2. கடல்மீன் வகை; a kind of sea fish. 3. கொறுக்கு (M.L.); பார்க்க;see korukku. [குறுக்கை → கொறுக்கை.] கொறுக்கை2 koṟukkai, பெ.(n.) குறட்டை மூச்சு;(பிங்.);; snoring. [கொறு → கொறுக்கை.]
கொறுக்கைப்புல்	கொறுக்கைப்புல் koṟukkaippul, பெ.(n.) நாணல்; European bamboo reed (சா.அக.);. [கொறுக்கை + புல்.]
கொறுக்கைப்புளி	கொறுக்கைப்புளி koṟukkaippuḷi, பெ.(n.) கொறுக்காய்ப்புளிபார்க்க;see Korukkay-p-puli. மறுவ. கொறுக்கா ஈழம்புளி, கொறுக்காப்புளி, [கொடுக்காய் → கொறுக்காய் + புளி →. கொறுக்காய்ப்புளி → கொறுக்கைப்புளி.]
கொறுக்கைப்பேணி	கொறுக்கைப்பேணி koṟukkaippēṇi, பெ.(n.) பேய்ப்பாற்சோற்றி; a plant of the species of Indian guttapercha yielding an elastic substance (சா.அக.);. [கொறுக்கை + பேணி.]

கொறுக்கைவலி	கொறுக்கைவலி koṟukkaivali, பெ.(n.) கொறுக்கு வலி பார்க்க;see korukku-vali (சா.அக.);. [கொறுக்கை + வலி.]
கொறுக்கைவிடல்	கொறுக்கைவிடல் koṟukkaiviḍal, பெ.(n.) குறட்டை விடல்; snoring (சா.அக.);. [கொறுக்கை + விடல்.]
கொறுக்கோல்	கொறுக்கோல் koṟukāl, பெ.(n.) கொறுபார்க்க;see koru. 'முன்னணைக் கன்று பசுக்களோடே போனால் முலையுண்ணாமைக்குக் கொறுக்கோ லென்று அதின் மூஞ்சியிலே கட்டி விடுவார்கள்' (ஈடு, 4, 8:4);. [கொறு + கோல்.]
கொறுகொறு-த்தல்	கொறுகொறு-த்தல் goṟugoṟuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சினம் காட்டுதல்; to bubble with anger. "இட்டிடை கோறு நாங்களெனக்கொறு கொறுப்ப" (சீவக.2040);. 2. குறட்டை விடுதல்; to snore. தெ. கொறகொறலாடு.
கொறுகொறுப்பு	கொறுகொறுப்பு goṟugoṟuppu, பெ.(n.) 1. கொற கொறப்பு பார்க்க;see Kora korappu. 2 அலட்டுகை (யாழ்.அக.);; pestering. [கொறுகொறு → கொறுகொறுப்பு.]
கொறுகொறுவெனல்	கொறுகொறுவெனல் goṟugoṟuveṉal, பெ.(n.) 1. ஓர் ஒலிக்குறிப்பு; "பாற்கடல் கொறுகொறுவென்ன" (தணிகைப்பு.நாகமருள்.3);. 2..சினக்குறிப்பு (onom. expr signifying);; anger. [கொறு + கொறு + எனல்.]
கொறுங்கை	கொறுங்கை koṟuṅgai, பெ.(n.) நாணல் வகை; European bamboo reed. [கொறுக்கை → கொறுங்கை.]
கொறுடு	கொறுடு koṟuḍu, பெ.(n.) கன்னம் (ஈ.டு, 8, 3:4);; cheek. [கொடிறு → கொறுடு.]
கொறுவாய்	கொறுவாய் koṟuvāy, பெ.(n.) உடைந்த விளிம்பு நெல்லை); broken rim or edge. மறுவ. ஒறுவாய், கதுவாய். [கதுவாய் → கொறுவாய்.]

கொன்	கொன் koṉ, பெ.(n.) 1. பயனின்மை (தொல்,சொல். 256);; uselessness. 2. அச்சம்; fear. "கொன் முனையிரவூர் போல" (குறுந்.91);. [கொல் → கொன்.] கொன்2 koṉ, பெ.(n.) 1. கூர்மை; sharpness. 2. நுனி; tip. 3. காலம் (தொல்.சொல். 256);; season. 4. விடியற்காலம்; dawn. "கொன்னிளம் பரிதி' (சீவக. 173);. 5. பெருமை; greatness. "கொன்னூர்துஞ்சினு மியாந்துஞ் சலமே" (குறுந். 138);. 6. வலி (சூடா.);; strength. [குல் → கொல் (குத்துதல்); → கொன்.]
கொன்றல்	கொன்றல் koṉṟal, பெ.(n.) கொல்லுதல்; murder. [கொல் → கொன்றல்.]
கொன்றன்	கொன்றன் koṉṟaṉ, பெ.(n.) வாழை; plantain tree (சா.அக.);. [கொல் → கொன்றன.]
கொன்றான்சாறு	கொன்றான்சாறு koṉṟāṉcāṟu, பெ.(n.) வாழைச்சாறு; the juice of plantain bark (சா.அக.);. [கொன்றன் → கொன்றான் + சாறு.]
கொன்றுண்ணி	கொன்றுண்ணி koṉṟuṇṇi, பெ.(n.) பிற உயிரினைக் கொன்று பிறகு உண்ணும் உயிரி; predator. [கொன்று + உண்ணி.]
கொன்று-தல்	கொன்று-தல் koṉṟudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கொன்னிப் பேசல் அல்லது திக்கிப் பேசல்; stammering. 2. குழறிப் பேசல்; babbling. 3. குழந்தைபோற் பேசல்; prattling like child (சா.அக.);. [கொன் → கொன்று.]

<table>
<tr><td>கொன்றை</td><td>கொன்றை koṉṟai, பெ.(n.)
1. சரக்கொன்றை; Indian laburnum.
"பொலனணி கொன்றையும்" (ஐங்குறு. 435);.
2. செங்கொன்றை; red Indian laburnum.
3. மஞ்சட்கொன்றை; Siamese tree.
4. கடுக்கை மரம்; gallnut tree.
மறுவ. கொன்னை மரம்.
[கொல் → கொன்று → கொன்றை (கொத்து);.]
வகைகள்:
1. சரக்கொண்றை
2. மயிற்கொண்றை
3. சிவப்புக் கொன்றை
4. கருங்கொன்றை
5. குளோப் பூக்கொன்றை
6. காட்டுக்கொன்றை
7. மஞ்சட்கொன்றை</td></tr>
<tr><td>கொன்றைக்களி</td><td>கொன்றைக்களி koṉṟaikkaḷi, பெ.(n.)
கொன்றைப் புளிபார்க்க;see koorai-p-puli.
[கொன்றை + களி.]</td></tr>
<tr><td>கொன்றைக்காய்</td><td>கொன்றைக்காய் koṉṟaikkāy, பெ.(n.)
1. கொன்னைக் காய்; purging cassia pod.
2. கொற்றைப்புளிபார்க்க;see Korrai-p-p-puli.
[கொன்றை + காய்.]
இதனை இடித்து வடிகட்டிச் சிறிதளவு சாப்பிட மலத்தை இளக்கும். அதிகளவு சாப்பிடக் கழிச்சலாகும்.</td></tr>
<tr><td>கொன்றைக்குழல்</td><td>கொன்றைக்குழல் koṉṟaikkuḻl, பெ.(n.)
கொன்றைப்பழக்குழல் பார்க்க;see Konrai-p-pala-k-kulai,
[கொன்றை + குழல்]</td></tr>
<tr><td>கொன்றைசூடி</td><td>கொன்றைசூடி1 koṉṟaicūṭi, பெ.(n.)
கொன்றை மாலை சூடியவன், சிவன் (திவா.);; siva, as crowned with konrai flowers.
[கொன்றை + சூடி.]

கொன்றைசூடி2 koṉṟaicūṭi, பெ.(n.)
சிவகரந்தை; sweet basil (சா.அக.);.
[கொன்றை + சூடி]</td></tr>
</table>

கொன்றைப்பட்டை	கொன்றைப்பட்டை koṉṟaippaṭṭai, பெ.(n.) கொன்றை மரத்தின் அடிமரத்துப் பட்டை; bark of the stem of cassia tree-cassia bark. [கொன்றை + பட்டை] இதை இடித்து எண்ணெயிற் குழைத்து அம்மைப் புண், வண்டுகடி, சதை வெடிப்பு முதலியவற்றுக்குப் பூசலாம்(சா.அக.);.
கொன்றைப்பழக்குழல்	கொன்றைப்பழக்குழல் koṉṟaippaḻkkuḻl, பெ.(n.) கொன்றைப் பழத்தைத் துளைத்துச் செய்யப்பட்ட ஊதுகுழல்; musical pipe made of the konrai-pod. 'கொன்றைப் பழக்குழற் கோவலர்'(சிலப்.17.பாட்டு,உரை);. [கொன்றை + பழம் + குழல்]
கொன்றைப்புளி	கொன்றைப்புளி koṉṟaippuḷi, பெ.(n.) கொன்றைக் காய்க்குள் விதையைச் சுற்றிலுமுள்ள பசை; mucilaginous pulp surrounding the seeds of cassia. [கொன்றை + புளி] இது மலம் இளக்கும்; வறுமைக் காலத்தில் உணவாகும். நீரிழிவை நீக்கும். பெண்களுக்குக் குல்கந்துடன் சேர்த்துக் கொடுக்க மலம் இளக்கும். குழந்தைகட்கு வயிற்றுப்பிசத்தால் காணும் வலிக்குத் தொப்புளைச் சுற்றித் தடவுதலும் உண்டு (சா.அக.);.
கொன்றைப்பூ	கொன்றைப்பூ koṉṟaippū, பெ.(n.) கொன்றை மரத்தின் பூ; cassia flowers. [கொன்றை + பூ] இதனைக் கியாழம் இட்டுக் கழிச்சல், சீதக்கழிச்சல் ஆகியவற்றைக் குணமாக்கலாம் (சா.அக.);. சிவனுக்குகந்தமலர்.
கொன்றைவாருதி	கொன்றைவாருதி koṉṟaivārudi, பெ.(n.) 1.ஒரு பூண்டு (மலை);; marsh-samphire. 2 பவளப்பூண்டு; species of glasswort (சா.அக.);. [கொன்றை + வாருதி]
கொன்றைவேந்தன்	கொன்றைவேந்தன் koṉṟaivēndaṉ, பெ.(n.) ஔவையார் இயற்றிய 'கொன்றை வேய்ந்த' என்று தொடங்கும் ஒரு நீதிநூல்; a short moral code in Tamil by Avvaiyar commencing with Konraiveynda. [கொன்றை + வேய்ந்தன் - கொன்றைவேய்ந்தன் → கொன்றைவேந்தன்.]
கொன்னக்குடி	கொன்னக்குடி koṉṉakkuḍi, பெ.(n.) இராமநாதபுரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Ramanadhapuram Dt. [கொன்னை + குடி.]

கொன்னக்குளம்	கொன்னக்குளம் koṉṉakkuḷam, பெ.(n.) சிவகங்கை மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Sivagangai Dt. [கொன்னை + குளம்.]
கொன்னக்கோல்	கொன்னக்கோல் koṉṉakāl, பெ.(n.) கச்சேரியின்போது பக்க இன்னியமாக வாயால் சொல்லப்படும் தாளம்; vocalized rhythmic beat as an accompaniment in a concert. [கொன்னை + கோல்]
கொன்னத்தான்பட்டி	கொன்னத்தான்பட்டி koṉṉattāṉpaṭṭi, பெ.(n.) சிவகங்கை மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Sivagangai Dt. [கொன்னம் → கொன்னத்தான் + பட்டி.]
கொன்னாளர்	கொன்னாளர் koṉṉāḷar, பெ.(n.) கரிசாளர் (பாவிகள்);; sinner, contemptible person, wretch. [கொன்னாள் + அர்]
கொன்னாளன்	கொன்னாளன் koṉṉāḷaṉ, பெ.(n.) 1.பயனற்றவன்; useless person. "நம்மருளாக் கொன்னாளன்" (கலித். 42:18);. 2. பாழ்வினையன் (பாவி);; sinner. "வடதிசையுங் கொன்னாளர் சாலப் பலர்" (நாலடி.. 243);. [கொன் + ஆளன்.]
கொன்னி-த்தல்	கொன்னி-த்தல் koṉṉittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நாத்திரும்பாதிருத்தல்; have an impediment in one's speech. 2. திக்குதல்; to stammer. [கொன்னு → கொன்னி.]
கொன்னிப்பு	கொன்னிப்பு koṉṉippu, பெ.(n.) 1. திக்கிப் பேசுகை; stammering. 2. நோய் வகை (பரராச.i, 236);; a disease. [கொன் → கொன்னிப்பு.]
கொன்னிப்பேசு-தல்	கொன்னிப்பேசு-தல் koṉṉippēcudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தெத்திப் பேசுதல்; to stammer, 2. குழந்தையைப் போற் பேசுதல்; prattle like a child (சா.அக.);. [கொன்னி + பேசு-.]

கொன்னு	கொன்னு1 konnudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. திக்கிப் பேசுதல்; to stammer; stutter. 2. குழறுதல், to babble. "ஒன்னார்கள் வாய்கொன்ன" (தனிப்பா, 1.386:38);.
கொன்னு-தல்	கொன்னு-தல் konnudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) பெருமையுறுதல் (தணிகைப்பு.நாட்140);; to become famous.
கொன்னெச்சன்	கொன்னெச்சன் konneccan, பெ.(n.) மாட்டிற்பற்றும் ஈவகை; a kind of gadfly biting cattle. [கொன் + எச்சன்.]
கொன்னே	கொன்னே konnē, கு.வி.எ.(adv.) வீணே; for no purpose. [கொன் → கொன்னே.]
கொன்னை	கொன்னை1 konnai, பெ.(n.) 1. திக்கிப்பேசுகை; stammering. 2. குழறுவகை; babbling. ம. கொஞ்ஞு; க.,பட, கொதசு;கெ.கொதுகு [கொன்னு → கொன்னை.] கொன்னை2 konnai, பெ.(n.) தொன்னை (இ.வ.);; cup made of leaves. [குல் → கொல் → கொன் → கொன்னை.] கொன்னை3 konnai, பெ.(n.) கொன்றை பார்க்க;see konrai. [கொன்றை → கொன்னை.] கொன்னை4 konnai, பெ.(n.) சிறிய வெற்றிலையடுக்கு; a bunch of betel leaves. [குல் → கொல் → கொன் → கொன்னை.]
கொன்னைச்சொல்	கொன்னைச்சொல் konnaiccol, பெ.(n.) இடை நிலையாய்ப் பயன்படும் சொல் (வழ.சொ.அக.);; expletive. [கொன்னை + சொல்.]

கொன்னைத்தெங்கு	கொன்னைத்தெங்கு koṉṉaitteṅgu, பெ.(n.) 1. முடத்தெங்கு, வளைந்த தென்னை; crooked cocopalm. 2. காய்க்காத தெங்கு (நாஞ்);; barren cocoanut palm. [கொன் → கொன்னை + தெங்கு.]
கொன்னைப்புளி	கொன்னைப்புளி koṉṉaippuḷi, பெ.(n.) கொன்றைப்புளி பார்க்க;see konrai-p-puli (சா.அக.);. [கொன்றைப்புளி → கொன்னைப்புளி]
கொன்னையன்	கொன்னையன் koṉṉaiyaṉ, பெ.(n.) திக்கிப் பேசுபவன்; a man of indistinct or inperfect. anticulation. ம. கொஞ்ஞன். [கொன்னை → கொன்னையன்.]
கொன்னைவாய்	கொன்னைவாய் koṉṉaivāy, பெ.(n.) தெத்துவாய்; defective utterance (சா.அக.);. [கொன்னை + வாய்]
கொன்னைவாயன்	கொன்னைவாயன் koṉṉaivāyaṉ, பெ.(n.) தெத்துவாயன்; stammerer; one who makes faltering speech (சா.அக.);. [கொன்னை + வாய் + அன்]
கொனை	கொனை koṉai, பெ.(n.) நுனி; tip end as of a needle. "பிரம்பின் கொனைபடலால்" (அஷ்டப்.திருவரங். மா.89);. [முனை → குனை → கொனை. நுனியைக் கொனை என்பது வடார்க்காட்டு வழக்கு.] Russ. Konesh; E. cone, a sold pointed figure; Fr. cone; L. conus; Gr. konos, a peak, a cone eh.E.D. E. hone; A.S; han; Ice.hein; Skt. cana. கொன்னை, கொன்னையன் முதலிய சொற்கள் கொனை என்பதினின்றும் திரிந்தவையே (க.வி.43, ஒ.மொ.370);. கோ

கோ	கோ1ā, 1. ககர மெய்யும் ஒகார நெடிலும் சேர்ந்த உயிர்மெய்யெழுத்து; the compound of க் + ஓ. 2. ஒலிக்குறிப்பு; word imitative of sounds. [க் + ஓ.] கோ2āttal, 4 செ.குன்றாவி, (v.t.) 1. மணி முதலியவற்றினூடு நூலைப் புகுத்தி இணைத்தல்; to string, as beads, flowers. ola leaves; to file; to insert; to thread, as a needle. "கோத்தணிந்தவெற்பு மணி" (பெரியபு. மானக்கஞ்.22);. இறைச்சி தின்றாலும் எலும்பைக் கோத்துக் கழுத்தில் அணிகிறதா (பழ);. 2. ஒழுங்கு படுத்துதல்; to compose, compile, arrange, reduce to order; to systematise. 'பார்த்தவிட மெங்கனுங்கோத்தநிலை குலையாது" (தாயு. கருணாகர.4);. 3. முறையாகக் கூறுதல்; to narrate in order; "பூமியாண் முறையுங் கோத்தார்" (பாரத. சம்பவ.113);. 4. தொகுத்துரைத்தல்; to enumerate, recount.
கோஇல்	கோஇல்āil, பெ.(n.) திருக்கோயில்; temple (கல். அக.);. [கோ + இல்-கோஇல்.] இடையில் யகர வகர உடம்படுமெய் புணர்க்காமல் ஆள்வது பண்டையோர் மாபு. கோ = பெரிய எனப் பொருள்படும் குறிப்புப் பெயரெச்சம். கோ.இல் = பெரியவீடு, அாசனின் அரண்மனை. இது குறிப்புப் பெயரெச்சத் தொடாதலின் விட்டிசைத்தது. எனவே உடம்படுமெய் புணர்க்கப்படவில்லை. நாளடைவில் விட்டிசை கெடாமல் யகர உடம்படுமெய் சேர்த்து ஆயிடை, மாயிருஞாலம் என வழங்கியதும் உண்டு. இருசொல்லும் ஒட்டி ஒருசொல் நீர்மைத்தாகும்போது ஆவூர், மாவிலை என 'வகா' உடம்படுமெய் பெறும். கோயில்,கோவில் பார்க்க.
கோக்கணம்	கோக்கணம்ākkaṇam, பெ.(n.) ஆனைத் திப்பிலி; elephant pepper (சா.அக.);. [கோ + கணம். கோ = பெரிய.]
கோக்கதவு	கோக்கதவுākkadavu, பெ.(n.) பெரிய கதவு; big-door. களத்திற்குக் கோக்கதவு கூட்டி விட்டிருக்கிறது (நாஞ்.);. [கோ + கதவு.]

கோக்கருநந்தடக்கன்	கோக்கருநந்தடக்கன்ākkarunandaḍakkaṉ, பெ.(n.) சேரநாட்டுத் தென்பகுதியை ஆண்ட அரசருள் ஒருவன்; a king who ruled the south Travancore (சிற.பெ.அக.);. [கோ + கரு + நந்தடக்கன்.]
கோக்கலம்	கோக்கலம்ākkalam, பெ.(n.) வெண்கல ஏனம் (நாஞ்.);; vessels or utensils made of bell-metal. [கோ + கலம்.]
கோக்கள்	கோக்கள்ākkaḷ, பெ.(n.) 1. அரசர்; king. 2. சிறந்தோர்; eminent personality. 3. பெரியோர்; elders. [கோ+கள்(பன்மையீறு-கோக்கள்.]
கோக்காமரம்	கோக்காமரம்ākkāmaram, பெ.(n.) கோக்கால் மரம் பார்க்க;see kōkkāl-maram. [கோவன் → கோன் → கோ.]
கோக்காரை	கோக்காரைākkārai, பெ.(n.) சங்கஞ்செடி; mistletoe berry thron (சா.அக.);. [கோ + காரை.]
கோக்கால்மரம்	கோக்கால்மரம்ākkālmaram, பெ.(n.) 1. கடலில் செலுத்தும் கட்டுமர வகைகளில் ஒன்று; a kind of raft or catamaran. 2. தூக்குமரம்; scaffold for execution of criminals. [கோ + கால் - கோக்கால் + மரம்(கால் கோத்த மரம்);]
கோக்காலி	கோக்காலிākkāli, பெ.(n.) 1. சட்டிபானை முதலியவை வைப்பதற்குச் சுவரையொட்டி அமைக்கப்படுஞ் சட்டம் (பதிற்றுப். 43, உரை);; bracket in a wall for holding pots. 2. நெட்டையானவன்; a tall person. கோக்காலி மாதிரி வளர்ந்ததுதான் மிச்சம் ஒரு கூறு கிடையாது (நெல்லை);. 3. உயரமான மொட்டான்; stool for greater heights. 4. வைக்கோலை எடுக்க உதவும் வளைந்த கொம்பு; a pole fixed with a hook to handle hay etc. கோக்காலி [கோ + கால் + இ.]

கோக்காளை முறைமை	கோக்காளை முறைமைākkāḷaimuṟaimai, பெ.(n.) 'கோ' என்பது ஆநிரையையுங் காளையையுங் குறிக்குமெனினும், அச் சொல்லுக்குப்பின் பலீவர்த்தம் என்ற சொல் வருவதானால், அது ஆநிரையையே குறிப்பதாகக் கொள்ளும் முறைமை (திவ்.பெரியாழ். 2, 1:2. வியா.ப.210);; the illustration of the meaning of 'kö' or cattle being confined to cows' because immediately thereafter palivartham or bull is mentioned. [கோ + காளை + முறைமை.] கறவை = கறக்கும் ஆடு (மாடு, பெற்றம்);. கறவை → காவை → காவு → கோவு → கோ. கறவை என்னும் சொல் சோவியத்து மொழிகளில் 'கறவ' என்றும் ஆத்திரேலியப் பழங்குடி மொழிகளில 'கறக்' என்றும் வழங்குவதால் உலகமொழிகள் பிரிவதற்கு முன்பே கால்நடை வளர்ப்புக் காலத்தில் தமிழில் தோன்றிய சொல்லாகலாம். ஆங்கிலத்தில் கறவை - cow என வழங்குதலை ஒப்பிடுக.
கோக்கிரந்தி	கோக்கிரந்திākkirandi, பெ.(n.) கோக்கிரந்தை பார்க்க;see kö-k-kirandai. [கோ + கிரந்தி.]
கோக்கிரந்தை	கோக்கிரந்தைākkirandai, பெ.(n.) எருவறட்டி; cowdung cake (சா.அக.);. [கோ + கிரந்தை. கரள் → கரந்தை → (கட்டி); வ. கிரந்தை.]
கோக்கிலம்	கோக்கிலம்ākkilam, பெ.(n.) 1. உயரமாய் வளர்ந்த மரம்; any tree rising to a great height; any tall majestic tree. 2. ஒரு முள்மரம்; camel tree; camel thistle. [கோ → கோக்கு → கோக்கில் → கோக்கிலம்.]
கோக்கிழானடிகள்	கோக்கிழானடிகள்āggiḻāṉaḍigaḷ, பெ.(n.) முதல் பராந்தகச் சோழனின் பட்டத்தரசி;(பிற். சோழ. வர.சதாசிவன்.ப.57);; Queen of Paranthaga Cholan. [கோ + கிழான் + அடிகள்.]
கோக்கு	கோக்குākku, பெ.(n.) நூலோட்டுகை (இ.வ.);; basting, tacking. [கோ(கோத்தல்); – கோக்கு. த.கோக்கு →U kok.]
கோக்குஞ்சம்	கோக்குஞ்சம்ākkuñjam, பெ.(n.) அம்பறாத்தூணி; quiver. [கோ + குஞ்சம்.]
கோக்குமாக்கு	கோக்குமாக்குākkumākku, பெ.(n.) புரட்டுச் செயல்; juggling. கோக்குமாக்குச் செய்யாதே (உ.வ.);. [கோக்கு மாக்கு - எதுகை நோக்கி வந்த மரபிணைச் சொல்.]

கோக்குளமுற்றனார்	கோக்குளமுற்றனார்ākkuḷamuṟṟaṉār, பெ.(n.) கழக்கடைப் புலவருள் ஒருவர்; a poet of Sangam age. [கோ + குளம் + முற்றம் + அன் + ஆர்.] உழவர்களின் துணைகொண்டு பரந்த நன்செய் நிலத்தை உழுவித்துண்டு வந்த வேளாண்மரபினர், அவ்வுரிமையால் பெற்ற பட்டம்தான் 'கோ' என்று நற்றிணைப் பதிப்பாசிரியர் கூறுகிறார்.
கோக்குற்றம்	கோக்குற்றம்ākkuṟṟam, பெ.(n.) ஆட்சியாளரிடம் எதிர்நோக்கும் இடையூறு; any hindrance anticipated from the administratiors. "இன்னெல்லுக்கு கோக்குற்றமும், குடிக்குற்றமும் ஏரிக்குற்றமுஞ் சொல்லாதே ஆட்டாண்டு தோறும்"(SII.XXII.282-43p.224);. [கோ + குற்றம்.] ஏரியில் நீரின்றியோ அல்லது வேறு காரணம் பற்றியோ, விளைச்சல் குறைவாக இருந்தாலும், உடன்வாழும் குடிமக்களால் ஏதேனும் இடைஞ்சல் ஏற்பட்டாலும், ஆளுவோரால் ஏதேனும் கோளாறுகள் நேர்ந்தாலும், கோயிலுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய நெல்லை ஆண்டுதோறும் தடையின்றி வழங்க வேண்டு மென்பது உட்கருத்து.
கோக்கோடி	கோக்கோடிākāṭi, பெ.(n.) நீர்நிலை; water tank (சா.அக.);. [கோ = நீர். கோ + கோடி.]
கோக்கோதைமார்பன்	கோக்கோதைமார்பன்ākātaimārpaṉ, பெ.(n.) சோழ அரசன்; Colla king. [கோ (அரசன்); + கோதை + மார்பன்.] இயற்பெயருக்கு முன் 'கோ' என்னும் சொல் அடையாகச் சேர்ந்துள்ளது.
கோகஞ்சம்பா	கோகஞ்சம்பாākañjambā, பெ.(n.) கல்லிடையே விளையும் சம்பாநெல்; cambā paddy grown in crevices of rocks or other stony places (சா.அக.);. [கோலு → கோக்கு → கோக்கன் → கோகன் + சம்பா.] கல்லிடை நூல்கோத்தாற் போன்று வேர் வீழ்த்து முளைப்பது.
கோகடம்	கோகடம்ākaḍam, பெ.(n.) முயல்வகை (யாழ்.அக.);; a kind of hare. [கோ (நீட்சி); + கடம்.] நீண்ட காது காரணமாகப் பெற்ற பெயராகலாம். கோகடம்ākaḍam, பெ.(n.) முயல் வகை (யாழ்.அக.);; a kind of hare. [Skt.{} → த.கோகடம்.]

கோகண்டகம்	கோகண்டகம்āganṭagam, பெ.(n.) கோகண்டம் பார்க்க;see kö-gandam (சா.அக.);. [கோ + கண்டகம்.]
கோகண்டம்	கோகண்டம்ākanṭam, பெ.(n.) 1. நெருஞ்சி; a small prostrate herb. 2. நீர்முள்ளி; cattle thorn (சா.அக.);. கோ =அம்பு. கூர்மையானது. கண்டம் = துண்டு. [கோ + கண்டம்.] கோகண்டம்ākanṭam, பெ.(n.) நெருஞ்சி (மலை);; a small prostrate herb. [Skt.{} → த.கோகண்டம்.]
கோகணமுள்	கோகணமுள்ākaṇamuḷ, பெ.(n.) கோகண்டம் பார்க்க;see kõgandam. [கோகண்டம் → கோகணம் + முள்.]
கோகது	கோகதுākadu, பெ.(n.) காட்டுப் புறா; wood pigeon (சா.அக.);. [கோ = புறா;திசையை அறிந்து செல்வது. கோ + (கதுவாலி);கது.]
கோகதேவன்	கோகதேவன்ākatēvaṉ, பெ.(n.) புறா; pigeon (சா.அக.);. [கோகது → கோகதேவன்.]
கோகந்தம்	கோகந்தம்ākandam, பெ.(n.) கந்தகச் செய்ந்நஞ்சு (வின்.);; a sulphuric mineral poison. [கோ + கந்தம்.]
கோகந்தான்	கோகந்தான்ākandāṉ, பெ.(n.) இராமநாதபுரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Ramanadhapuram Dt. [கோகன் + அந்தை - கோகந்தை → கோகந்தான்.]

கோகநெய்	கோகநெய்ākaney, பெ.(n.) கோகம் வெண்ணெய்; mate mangosteen kokum butter tree (சா.அக.);. [கோகம் (உயரமான மரம்); + நெய்.] ஈளை காசம், கண்டமாலை, கை கால் வெடிப்புக்கும் போடலாம். இது கோகம் பட்டர் என்றும் வழங்கப்படும். இது ஒருவகை மங்குகதான் பழமரம். இதன் விதையில் எண்ணெய் எடுப்பதால் இப் பெயர் வந்தது (சா.அக.);
கோகம்	கோகம்1ākam, பெ.(n.) 1 சக்கரவாகப் புள்; ruddy shield-rake. "கோகங்களெல்லைப் போதிற் றணந்திட" (இரகு. திக்குவி. 247);. 2 செந்நாய்; a species of wolf. 3. தவளை; frog 4 பல்லி; houselizard. [குள் → குக்கம் (வாடியது); → கோகம்.] கோகம்2ākam, பெ.(n.) 1. உலர்ந்த பூ (வின்.);; dried or withered flower. 2 மலைப் புளிச்சை; hill hemp bendy-Hibiscus fureatus. 3. கோகமரம்; kokum butter tree 4. துணி; cloth (சா.அக.);. 5. பேரீந்து; wild date - palm 6. சிற்றீந்து (நாநார்த்த.);; a variety of date – palm. [கோ → கோகம்.]
கோகமுகம்	கோகமுகம்āgamugam, பெ.(n.) ஒநாய் முகம்; face resembling that of wolf; wolf face (சா.அக.);. [கோகம் + முகம்.]
கோகயம்	கோகயம்ākayam, பெ.(n.) தாமரை (மலை.);; lotus flower (சா.அக.);. [கோ + கயம்.] கோகயம்ākayam, பெ.(n.) தாமரை (மலை);; lotus flower. [Skt.{} → த.கோகயம்.]

கோகர்ணம்	கோகர்ணம்1ākarṇam, பெ.(n.) 1. கோகழிபார்க்க;see ko-kali. 2. கோகன்னம்1 பார்க்க;see kokannam. மறுவ. கோகழி. [கோ + (கழி); கர்ணம்.] கோகர்ணம்2ākarṇam, பெ.(n.) கோகன்னம்2 பார்க்க;see kökannam. [கோ + கன்னம் (காது); - கோகன்னம் → Skt.gökarnam] கன்னம் என்னும் காதைக் குறிக்கும் சொல்வடமொழியில் கர்ணம் எனத் திரிந்தது. கோகர்ணம்ākarṇam, பெ.(n.) 1. மலை நாட்டில் உள்ள ஒரு சிவன்கோயில்;{} shrine in Malabar. 2. மூக்குச் சட்டி; a vessel with a nozzle for pouring liquids from. [Skt.{} → த.கோகர்ணம்.]
கோகர்ணவாதனம்	கோகர்ணவாதனம்ākarṇavātaṉam, பெ.(n.) கோகன்னம்2,4 பார்க்க;see kokannam. [கோ + கர்ணம் + ஆதனம்(கோ = ஆவு, கர்ணம் = காது);.]
கோகரணம்	கோகரணம்ākaraṇam, பெ.(n.) 1.கோ கன்னம்2,4 பார்க்க;see kogannam. "கசகரணங்கள் சேர்ந்த கோகரண மார்க்கம்" (திருவேங்.சத.66);. 2. கோகாணம்2-2 பார்க்க;see kokarnam. "கோலக் கோபுரக் கோகரனஞ் சூழா"(தேவா.1182:9);. [கோ + கரணம்.]
கோகரந்தபுத்தூர்	கோகரந்தபுத்தூர்ākarandabuttūr, பெ.(n.) கோவிந்தபுத்தூர் பார்க்க (தஞ்சை .ஊர்.);;see kövinda-puttur. [கோகரந்த + புத்தூர்.]
கோகருணம்	கோகருணம்1ākaruṇam, பெ.(n.) கோகன்னம் பார்க்க;see kokannam [கோ + (காணம்);கருணம்.] கோகருணம்2ākaruṇam, பெ.(n.) 1. மோதிர விரற்சாண்; span from tip of ring finger to tip of thumb. 2. மான்வகை; a kind of antelope. [கோ + (காணம்); கருணம்.]

கோகருணி	கோகருணிākaruṇi, பெ.(n.) பெருங் குரும்பை; the unripe fruit of Palmyra. 2. எருக்கு; bow-string hemp (சா.அக.);. [கோ + கருணி.]
கோகலி	கோகலிākali, பெ.(n.) கடம்பு; sea side Indian oak. [கோக்காலி → கோகலி.]
கோகலிவாழை	கோகலிவாழைākalivāḻai, பெ.(n.) காட்டுமல்லிகை; wild jasmine. [கோக்காலி → கோகலி + வாழை.]
கோகழி	கோகழிākaḻi, பெ.(n.) திருவாவடுதுறை என்னும் சிவத்தலம்; Tiruvavadudurai a Śiva shrine. "கோகழி யாண்ட குருமணிதன் றாள்வாழ்க" (திருவா. 1:3);. [கோ + கழி.] சமணமும் பௌத்தமும் பெருகியிருந்த காலத்தில் கோவா பகுதியைச்சார்ந்த கடற்கழியிலிருந்த சிவன் கோவில் கோகழி எனப்பட்டது. கோகழி என்பதற்குப் பெரிய கழிமுகம் எனப்பொருள் நிலவியது. தொன்மங்கள் (புராணங்கள்); பெருகியபோது ஆவினது செவி (கோகர்ணம்); என்னும் பொருள் பொருத்தப்பட்டது. இக்கோவிலின் பெயரே திருவாவடுதுறைக் கோவிலுக்கும் பெயராயிற்று. கோகழியிலிருந்த சிவத்தாணு (இலிங்கம்); சதுரத்தின் மேல் அறுகோணம் அதன்மேல் எண்கோணம் அதன்மேல் குமிழ் உருளை வடிவினது என்பர்.
கோகன்னம்	கோகன்னம்1ākaṉṉam, பெ.(n.) 1. மலைநாட்டில் சிவன் கோயில் கொண்ட ஓர் இடம்; Sivashrine in Malabar. "ஆவினது செவிபோல அவ்விலிங்க நிமிர்வுறலால் மேவினது கோகன்ன மெனும் பெயர்" (பிரமோத். 2:55);. 2. கோகழி பார்க்க;see ko-kali. [கோ + கன்னம் (காது);.] கோகன்னம்2ākaṉṉam, பெ.(n.) 1. ஆவின் காதைப்போற் காதுகளுடைய ஒருவகை மான்; a species of deer with ears resembling those of the cow. 2. மூக்குச் சட்டி; a vessel with a nozzle for pouring liquids from. 3. ஒரு பெண்பாம்பு; a female serpent (சா.அக.);. 4. ஆவினை (பசுவை);ப் போலக் காதை மாத்திரம் அசைத்துக் காண்பிக்கும் ஒரு வித்தை; an art of moving or shaking the ears alone as cows do. [கோ + கன்னம் (காது);.] கோகன்னம்3ākaṉṉam, பெ.(n.) ஒக விருக்கையுளொன்று; a yogic posture. "கோகன்னங் கேசரமேற் பாதம் (தத்துவப். 108);

கோகனகச்சிலை	கோகனகச்சிலைāgaṉagaccilai, பெ.(n.) பழமராக் கல்; a precious stone, jacinth, hyacinth. [கோ + கனகம் + சிலை.]
கோகனகம்	கோகனகம்āgaṉagam, பெ.(n.) 1. கோகனதம் பார்க்க;see koganadam. "கோகனகத்தவள் கேள்வன்" (திவ். திருவாய். 9, 8:2);. 2. செந்தாமரை; red lotus. 3. செவ்வாம்பல்; red Indian water-lily. 4. செந்தும்பை; a red variety of leucas (சா.அக.);. [கோ + கனகம்).] பொன்னிறத் தாமரை கோகனகம் எனப்பட்டது.
கோகனகை	கோகனகைāgaṉagai, பெ.(n.) கோகனதை (திவா.); பார்க்க;see kõganadai. [கோ + (கனகம்); கனதை - கோகனதை → கோகனகை.]
கோகனதத்தோன்	கோகனதத்தோன்ākaṉadaddōṉ, பெ.(n.) கோகனதன் பார்க்க;see kdganadan. "கோகன தத்தோன் றுண்ட மாகிய விடத்தில்" (கந்தபு. ததீசியத்.17);.
கோகனதம்	கோகனதம்ākaṉadam, பெ.(n.) செந்தாமரை; red lotus. "கோகனத முகங்காட்ட" (தேவா.575:3);. [கோ + கனதம்.]
கோகனதன்	கோகனதன்ākaṉadaṉ, பெ.(n.) தாமரையிற்பிறந்த நான்முகன்; Brahma as lotus - born. "கோகனதன் சொற்கொண்டு" (கோயிற்பு. நடரா. 68);. [கோ + கனதன்.]
கோகனதை	கோகனதைākaṉadai, பெ.(n.) தாமரையில் இருப்பவள் (இலக்குமி);; Laksmi, as seated on the lotus. "கோகனதை பிரியாத குழகன் போல" (சேதுபு. சேதுபந். 37);. [கோ + (கனகம்); கனதை.]
கோகனம்	கோகனம்ākaṉam, பெ.(n.) 1. கரிசலாங் கண்ணி; a plant found in wet places. 2. நிலக் கடம்பு; a plant. 3. நிலவேம்பு; ground neem. [கோ + (கனகம்); கனம்.]

கோகாலியம்	கோகாலியம்ākāliyam, பெ.(n.) ஒருவகைப் பூடு; a herbal plant (சா.அக.);. [கோ + காலியம்.]
கோகானம்	கோகானம்ākāṉam, பெ.(n.) வேய்ங்குழலோசை; sound produced from flute. [கோ + கானம்.]
கோகி	கோகிāki, பெ.(n.) 1. தும்பைப் பூ; leucas flower. 2. விலாமிச்சு; a fragrant grass. 3. நீர்முள்ளி; water thistle (சா.அக.);. [கோகு → கோகி.]
கோகிதம்	கோகிதம்ākidam, பெ.(n.) குதிங்கால் (யாழ். அக.);; heel. [கோகு → கோகிதம்.]
கோகிலநயனம்	கோகிலநயனம்ākilanayaṉam, பெ.(n.) 1. குயில் கண்; eyes like those of the cuckoo. 2. முள்ளுக் கத்தரி; European caper. 3. நீர் முள்ளி; long-flowered nail dye (சா.அக.);. [கூவு → கூகு → கோகு → கோகிலம் + நயனம்.]
கோகிலப்பிரிய	கோகிலப்பிரியākilappiriya, பெ.(n.) முதனிலைப் பண்களுளொன்று (சங்.சந்.47);; a primary raga. [கூவு → கூகு → கோகு → கோகிலம் + பிரிய.]

கோகிலம்	கோகிலம்1ākilam, பெ.(n.) 1. குயில்; koel. "இருளாநின்ற கோகிலமே" (திருக்கோ. 322);. 2. பல்லி (திவா.);; wall-lizard. 3. கிளி; parrot. [கூவு → கூகு → கோகு → கோகிலம்.] கோகிலம்2ākilam, பெ.(n.) குரங்கு (பிங்.);; monkey. [குறுகுகு (வளைதல்); → கோகு → கோகிலம்.] கோகிலம்3ākilam, பெ.(n.) 1. துளை; tube; anything tubular. 2. சிறுகுறிஞ்சான் (மலை.);; small Indian ipecacuanha. 3. இலந்தை; jujube fruit tree. 4. கரி; carbon.
கோகிலவாசம்	கோகிலவாசம்ākilavācam, பெ.(n.) குயிலுக்கு இருப்பிடமான மாமரம்; the abode of koels, mango tree. [கோகிலம் + வாசம்.]
கோகிலவீசம்	கோகிலவீசம்ākilavīcam, பெ.(n.) மஞ்சிட்டி (சித்.அக.);; manjeet. [கோகிலம் + வீசம்.]
கோகிலவெலி	கோகிலவெலிākilaveli, பெ.(n.) குயிலைப்போல் மேலே புள்ளிகளையுடைய எலி; a kind of rat spotted like koel (சா.அக.); [கூவு → கூகு → கோகு → கோகிலம் + எலி.]
கோகிலா	கோகிலாākilā, பெ.(n.) சிறுகுறிஞ்சான்; small Indian ipecacuanha. [கோகிலம் → கோகிலா.கோகிலம் பார்க்க;see kogilam (சா.அக.);.]

கோகிலாபுரம்	கோகிலாபுரம்ākilāpuram, பெ.(n.) தேனி மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Theni Dt. [கோகிலம் + புரம்.]
கோகிலானந்தம்	கோகிலானந்தம்ākilāṉandam, பெ.(n.) மாமரம் (மூ.அக.);; mango tree. [கோகிலம் + ஆனந்தம்.]
கோகிலி	கோகிலிākili, பெ.(n.) 1 மணலிக்கீரை; sand greens. 2. மணிப் புங்கு; rusty soap-nut (சா.அக.);. [கோகுல் → கோகிலி.]
கோகினிசம்பை	கோகினிசம்பைākiṉisambai, பெ.(n.) சிவகங்கை மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Sivagangai Dt. [கோகிலி + சண்பை - கோகிலிசண்பை → சகோகினி சம்பை.]
கோகு	கோகுāku, பெ.(n.) 1. தோள்; shoulder. "கொற்ற வன்றன் கோகின்மேல் வெற்றிவாளின் வீசினான்" (சூளா. அரசி, 240);. 2. ஏய்ப்பு (கபடம்);; guile. "கொத்தைக்கு மூங்கர் வழிகாட்டு வித்தென்னைக் கோகு செய்தாய்"(தேவா. 1040);. 3. அடைவுகேடு (ஈடு.3:5:4);; irregularity, disorder. 4. கழுதை; ass, "வீழ்ந்து கோகிறப்புழி" (உபதேசகா. உருத்திரா. 193);. [குல் → குகு → கோகு(வளைவு);.]
கோகுகட்டு-தல்	கோகுகட்டு-தல்āgugaṭṭudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) கோகுகட்டுண் டுழலாதர்" (திவ். திருவாய். 3, 5:4);. [கோகு + கட்டு-.]
கோகுகம்	கோகுகம்āgugam, பெ.(n.) மணிப்புங்கு; rusty soap-nut (சா.அக.);. மறுவ. கோகிலி. [கோகு → கோகுகம்.]
கோகுடி	கோகுடிākuḍi, பெ.(n.) ஒருவகைப்பூ (கோகுடிப்பூ);; a kind of flower. "ஞாழன் மௌவ னறுந்தன் கோகுடி" (குறிஞ்சிப்.18);. [கொகுடி → கோகுடி.]

கோகுத்தம்	கோகுத்தம்ākuttam, பெ.(n.) மல்லிகை (மலை.);; Arabian jasmine. [கோகுந்தம் → கோகுத்தம்.]
கோகுதட்டு-தல்	கோகுதட்டு-தல்ākudaṭṭudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) ஆரவாரஞ் செய்தல்; to parade one's strength by patting oneself on the shoulder. "கோகுதட்டிடு தனஞ்சயன்." (பாரத. நிரைமீட்சி. 68);. [கோக்கு → கோகு + தட்டு-.]
கோகுந்தம்	கோகுந்தம்ākundam, பெ.(n.) மலைமல்லிகை; hill jasmine or wild jasmine (சா.அக.);. [கொகுந்தம் → கோகுந்தம்.]
கோகுலம்	கோகுலம்1ākulam, பெ.(n.) கண்ணன் வளர்ந்த ஆயர்பாடி; the village where Krisna was brought up. "கோகுலத் தாயன் வேட்ட" (திருச்செந். பு. 18:26);. [கோ + குலம்.] கோகுலம்2ākulam, பெ.(n.) குயில்; koel. "கோகுலமாய்க் கூவுநரும்" (பரிபா. 9:65);. மறுவ. கோகிலம். [கோகிலம் → கோகுலம்.] கோகுலம்3ākulam, பெ.(n.) துளை; tube. மறுவ. கோகிலம். [கோகிலம் → கோகுலம்.] கோகுலம்4ākulam, பெ.(n.) கோகிலம்3 பார்க்க;see kōgilam.
கோகுல வாய்சகம்	கோகுல வாய்சகம்āgulavāycagam, பெ.(n.) விளாம்பிசின்; the gum of wood-apple tree (சா.அக.);. [கோகு → கோகுலம் – வாய்சகம்.]
கோகுள்	கோகுள்ākuḷ, பெ.(n.) மரவகை; a kind of tree. 'கோகுளிலையைக் கொண்டு' (ஈடு. 7. 2:1);. [கோகு → கோகுள்.]

கோகொட்டை	கோகொட்டைākoṭṭai, பெ.(n.) மஞ்சள்நாங்கு; a species of gamboge. [கோ + கொட்டை.]
கோகோகிழங்கு	கோகோகிழங்குāākiḻṅgu, பெ.(n.) சேம்பு, சேப்பங்கிழங்கு; Indian kales, cocoa root (சா.அக.);. [கோகோ + கிழங்கு.]
கோகோசனம்	கோகோசனம்āācaṉam, பெ.(n.) ஆன்மணத்தி (கோரோசனை); (மூ.அக.);; bezoar. மறுவ கோரோசனை. [கோ + (கோசம்); கோசனம்.]
கோகோட்டம்	கோகோட்டம்āāṭṭam, பெ.(n.) ஆன்கொட்டில்; place or yard of cow. [கோ + கோட்டம்.]
கோகோடு	கோகோடுāāṭu, பெ.(n.) நீலகிரி மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Nilagiri Dt. [கோ(உயரம்); + கோடு.]
கோகோவெனல்	கோகோவெனல்āāveṉal, பெ.(n.) 1. பேரொலி செய்தற்குறிப்பு: onom. Expr. of crying or bawling loudly. "கோகோவென்று வந்திருகை தலை புடைத்து" (பாரத.பதினேழாம். 254);. 2. இரக்கக் குறிப்பு; onom. expression of sympathy. [கோகோ + எனல்.]
கோங்கண தூபம்	கோங்கண தூபம்āṅgaṇatūpam, பெ.(n.) வெள்ளைக் குங்கிலியம்; concan resin; white dammer (சா.அக.);. [கோங்கணம் + (தூவம்); தூபம்,]
கோங்கணம்	கோங்கணம்āṅgaṇam, பெ.(n.) 1. ஒரு பறவை; an unknown bird. 2. ஒருவகை மீன்; a kind of fish. 3. ஒரு நாடு; a nation (சா.அக.);. [கொங்கணம் → கோங்கணம்.]

கோங்கந்தட்டம்	கோங்கந்தட்டம்āṅgandaṭṭam, பெ.(n.) 1. கோங்கம்பூ; flower of kongu tree. "கோங்கந் தட்டம் வாங்கினர் வைத்தும்" (பெருங். இலாவாண. 14:24);. 2. கோங்கம் வடிவமாகச் செய்யப்பட்ட தாம்பாளம்; a plate made like köngu flower. [கோங்கு + அம் + தட்டம்.]
கோங்கம்	கோங்கம்1āṅgam, பெ.(n.) கோங்கிலவு பார்க்க;see Kongilavu. "முறியினர்க் கோங்கம்" (ஐங்குறு. 366);. [கோங்கு → கோங்கம்.] கோங்கம்2āṅgam, பெ.(n.) நெல்லி; emblic myrobalan. [கோரங்கம் → கோங்கம்.]
கோங்கல்	கோங்கல்āṅgal, பெ.(n.) 1. நெல்லி; Indian gooseberry. 2. கோங்கிலவு; false tragacanth. 3. கோளகச் செய்நஞ்சு; a mineral poison (சா.அக.);. [கோங்கு → கோங்கல்.]
கோங்கலர்	கோங்கலர்āṅgalar, பெ.(n.) முற்காலத்து வழங்கிய ஒருவகைத் துகில் (சிலப். 14:108, உரை);; a garment of ancient time. [கோங்கு + அலர்.]
கோங்காடு	கோங்காடுāṅgāṭu, பெ.(n.) காஞ்சிபுரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Kanjipuram Dt. [கோன் + காடு.]
கோங்கிமார்	கோங்கிமார்āṅgimār, பெ.(n.) கோனார்கள் (யாதவர்கள்);; sheperd community. "எனக்கு கோங்கிமாற்கள் ரெண்டு தெருவீதி கட்டடம் விட்டுக் குடுக்கவும்" (திருமலை.செப்.10/1645, பக்.35);. [கோனன் → கோங்கி + மார்.]
கோங்கில்லம்	கோங்கில்லம்āṅgillam, பெ.(n.) கோங்கிலவு, பஞ்சுமரம்; golden silk cotton tree (சா.அக.);. [கோங்கு + இலவம் - கோங்கிலவம் → கோங்கிலவம் → கோங்கிலவம் → இலவம் → இல்லம்.]
கோங்கிலவன்பட்டை	கோங்கிலவன்பட்டைāṅgilavaṉpaṭṭai, பெ.(n.) கோங்கிலவ மரத்தின் பட்டை; the bark of golden silk cotton tree or false tragacanth tree (சா.அக.);. [கோங்கு (உயரம்); + இலவம் + பட்டை.] இது பல் நோயைப் போக்கும். கல்நாரைப் பொடியாக்கும்.

கோங்கிலவன் பிசின்	கோங்கிலவன் பிசின் kumāṅgilavaṉbisiṉ, பெ.(n.) கோங்கிலவு மரத்தின் பிசின்; gum of golden silk cotton tree. [கோங்கு + இலவு + பிசின்.] இது வெள்ளை, சிவப்பு, கறுப்பு நிறமாக இருக்கும். சிவப்பினம் இருமலுக்கு நல்லது (சா.அக.);.
கோங்கிலவன் பூ	கோங்கிலவன் பூāṅgilavaṉpū, பெ.(n.) கோங்கிலவ மரத்தின் பூ; இது ஒரு வாணாள் மூலி; flower of false tragacanth tree. It is useful in rejuvenation (சா.அக.);. [கோங்கு + இலவன் + பூ.]
கோங்கிலவு	கோங்கிலவுāṅgilavu, பெ.(n.) இலவு மரவகை (L.);; a kind of tree as of false tragacanth. [கோங்கு (உயரம்); → கோங்கிலவு.]
கோங்கிலி	கோங்கிலிāṅgili, பெ.(n.) வச்சிர வேங்கை; heart-wood kino tree (சா.அக.);. [கொங்கில் → கோங்கிலி.]
கோங்கிவயல்	கோங்கிவயல்āṅgivayal, பெ.(n.) இராமநாதபுரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Ramanathapuram Dt. [கொழிஞ்சில் → கோஞ்சி → கோங்கி + வயல்.]
கோங்கிளங்கோசர்	கோங்கிளங்கோசர்āṅgiḷaṅācar, பெ.(n.) கொங்குநாட்டில் குடியேறியோர்; immigrates in Kongu-nadu. [கொங்கு → கோங்கு + இளங்கோசர்.]

கோங்கு	கோங்கு1āṅgu, பெ.(n.) குவிந்த மொட்டுகளாய்ப் பூக்கும் மரவகை; a tree with conical flower buds. "வேங்கை வெற்பின் விரிந்த கோங்கின் முகைவனப் பேந்திய முற்றா விளமுலை" (புறநா. 334:9–10);. [கொங்கை → கொங்கு → கோங்கு.] கொங்கைபோற் குவிந்த மொட்டு, அதன் மலர், அது பூக்கும் மரம் (தமி. வர. 219);. வகைகள் : 1. வெள்ளைக் கோங்கு 2. உறப்புக் கோங்கு 3. நீர்க்கோங்கு 4. கறைக்கோங்கு 5. நெடுவாற் கோங்கு 6. கருங்கோங்கு; 7. இலைக் கோங்கு. கோங்கு2āṅgu, பெ.(n.) 1. காங்கு; dipterocarp dammer. 2. முள்ளிலவு; red cotton tree. 3. தனக்கு; odal tree.
கோங்குடிப்பட்டு	கோங்குடிப்பட்டுāṅguḍippaḍḍu, பெ.(n.) புதுக்கோட்டை மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Pudukkottai Dt. [கோன் + குடி + பட்டு.]
கோங்குப்பிசின்	கோங்குப்பிசின்āṅguppisiṉ, பெ.(n.) பலவகைக் கோங்கு மரங்களின் பிசின்; gum of golden cotton tree. It is a mixture of gums of several kinds of golden cotton trees (சா.அக.);. [கோங்கு + பிசின்.]
கோங்குப்பொன்	கோங்குப்பொன்āṅguppoṉ, பெ.(n.) பித்தளை; brass (சா.அக.);. [கோங்கு + பொன்.]
கோங்குமரம்	கோங்குமரம்āṅgumaram, பெ.(n.) உறுதியான மரவகைகளுளொன்று; a kind of strong tree. [கோங்கு (உயரம்); + மரம்.] பிற நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதியாகும் மரவகை.

கோச்சடை	கோச்சடைāccaḍai, பெ.(n.) 1. இராமநாதபுரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Ramanathapuram Dt. 2. மதுரை மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Madurai Dt. [கோ + (சடையன்); சடை.]
கோச்சடையன் இரண தீரன்	கோச்சடையன் இரண தீரன்āccaḍaiyaṉiraṇatīraṉ, பெ.(n.) முற்காலப் பாண்டிய மன்னன்; a Pandya king. இவன் கி.பி. 674-725 வரை ஆட்சி செய்தவன். [கோ + சடையன் + இரணதீரன்.]
கோச்சூலி	கோச்சூலிāccūli, பெ.(n.) சினையுற்ற மாடு; cow-in-calf, conceived cow (சா.அக.);. [கோ + சூலி.]
கோச்செங்கட்சோழ நாயனார்	கோச்செங்கட்சோழ நாயனார்ācceṅgaṭcōḻnāyaṉār, பெ.(n.) நாயன்மார் அறுபத்து மூவருள் ஒருவராகிய சோழவரசர் (பெரியபு. 4);; the Cola king canonized Saiva saint, one of 63. [கோ + செங்கண் + சோழன் + நாயனார்.]
கோச்செய்-தல்	கோச்செய்-தல்āceytal, 1.செ.கு.வி. (v.i.) ஆட்சி செய்தல்; to rule. "ஐவர் வந்து கோச்செய்து சமைக்க" (தேவா.997:6);. "அரசன் தன் ஆணைவழிச் செய்யும் செயல் போலச் செய்து". "இத் தர்மத்துள்ளார் யாவரேனும் கோச் செய்வது செய்து செலுத்த வெட்டிக் குடுத்தோம்" (தொ. 8. கல். 29);. [கோ + செய்-.]
கோசக்கம்	கோசக்கம்ācakkam, பெ.(n.) குழப்பம் (யாழ். அக.);; confusion. [கோக → கோசகம் → கோசக்கம் → கோன் → கோ.]
கோசக்காய்	கோசக்காய்ācakkāy, பெ.(n.) 1. சாதிக்காய்; nutmeg (சா.அக.);. 2. வெள்ளரிக்காய்; cucumber. இந்தத் தடவை கோசக்காய் விளைச்சல் அதிகம் (கொங்கு.);. [கோசம் + காய்.]
கோசக்கிலம்	கோசக்கிலம்ācakkilam, பெ.(n.) வெண் சுண்டை; white coloured solanum (சா.அக.);. [கோசம் + கிலம்.]

கோசகசாலை	கோசகசாலைācagacālai, பெ.(n.) ஒருவகைப் பூடு; a kind of herbal plant. [கோசகம் + சாலை.]
கோசகம்	கோசகம்ācagam, பெ.(n.) 1. முட்டை; egg. 2. விதை; testicle. 3. குறி; symbol. 4. ஒருவகைக் கரும்பு; a kind of Sugar-cane (சா.அக.);. [கோசம் → கோசகா.]
கோசகாரகம்	கோசகாரகம்ācagāragam, பெ.(n.) செங்கரும்பு; red sugar-cane (சா.அக.);. [கோசம் + காரகம்.]
கோசகாரம்	கோசகாரம்ācakāram, பெ.(n.) 1 பட்டுப்பூச்சி; silk worm. "கோசகாரப் புழுப்போல்" (ஞானவா. மனத். 22);. 2. தென்னைமரம்; coconut tree. 3.கரும்பு; sugar-cane. [கோசம் + காரம்.]
கோசங்கம்	கோசங்கம்ācaṅgam, பெ.(n.) வைகறைப்பொழுது (யாழ்.அக.);; early morning. dawn. [கோசு + அங்கம்.]
கோசந்தனம்	கோசந்தனம்ācandaṉam, பெ.(n.) 1. மஞ்சட்சந்தனவகை; a kind of yellow sandal-wood. 2. ஒரு நச்சு அட்டை; a venomous leech (சா.அக.);. [கோசம் → கோ + சந்தனம்.]
கோசநாசி	கோசநாசிācanāci, பெ.(n.) 1. ஆண்குறி எழுச்சியில்லாதவன்; one who is destitute of the power of erection of the male organ. 2. அலி; eunuch (சா.அக.);. [கோசம் + நாசி.]
கோசநெறி	கோசநெறிācaneṟi, பெ.(n.) 1. பிடுக்கின் வீக்கம்; enlargement of the scrotum. 2. பீச நரம்பின் வீக்கம்; swelling of the spermatic cord. 3. பிடுக்கிலுள்ள நரம்புத் திரட்சி; varicosis of the scrotum. 4. ஆண் அல்லது பெண்குறியின் கோளம்; male or female sexual gland (சா.அக.);. [கோசம் + நெறி.]

www.valluvarvallalarvattam.com 9081 of 19068.

கோசப்பட்டு	கோசப்பட்டுācappaṭṭu, பெ.(n.) காஞ்சிபுரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Kanjipuram Dt. [கோசன் + பட்டு.]
கோசபலம்	கோசபலம்ācabalam, பெ.(n.) 1. பெரும் பீர்க்கு; acute-angled cucumber. 2. பிடுக்கு; scrotum. 3. சாதிக்காய்; nutmeg. 4. நறுமணம்; perfume. 5. தம்பட்டை அவரை; fowls bean (சா.அக.);. [கோச + பலம்.]
கோசபீசம்	கோசபீசம்ācapīcam, பெ.(n.) 1. பொன்னாக்கல் ஆய்வில் உருக்கு முகத்தில் கொடுக்கும் ஒரு மருந்துக் கலப்பு; 2. பொன்னுக்கு மாற்று ஏறுவதற்காகப் பயன்படுத்துமோர் உப்புச் சரக்கு; an alkaloid used in alchemy for increasing the fineness of gold. 3. மூப்பு; a quintessence prepared from three mystic salts; 4. பிடுக்கிலுள்ள விதைகள்; testicles contained in the scrotum (சா.அக.);. [கோசம் + பீசம்.]
கோசம்	கோசம்1ācam, பெ.(n.) 1. முட்டை (பிங்.);; egg. 2. உறை (அக.நி.);; sheath, scabbard case, receptacle. 3. ஐங்கோசம்; sheaths or cases believed to constitute the body. "பிணங்கிய கோச பாசப் பின்னலை" (கைவல்.தத்து.10);. 4.மதிலுறுப்பு (பிங்.);; a part of fortress wall. 5. ஆண்குறி; penis. "ஐயர்தங் கோச நோக்கினர்"(கந்தபு.ததீசியுத். 54);. 6. கருப்பை; womb. "சஞ்சலமான கோசத் தசையினை" (பாரத. சம்பவ. 72);. 7. கருவூலம் (திவா.);; treasure. 8. கருவூலச் சாலை; treasury. "ஐம்பெருங் குழுவு மத்தி கோசமும்"(பெருங். வத்தவ. 9:5);. 9. அகரமுதலி முதலிய புத்தகம்; treatise, book, vocabulary, dictionary. "காப்பியக் கோசமும் கட்டிலும் பள்ளியும்"(பெருங். உஞ்சைக் 38:167);. 10. பட்டா (இ.வ.);; register. தொகுதி (பெருங்

கோசம்பி	கோசம்பிācambi, பெ.(n.) கங்கைக் கரையிலுள்ள ஒரு பழைய நகரம்; an ancient city on the banks of the Ganges in the lower part of the Doab. "கொடிக் கோசம்பி கோமகன்" (மணிமே.15:161);. [கோசம் → கோசம்பி.]
கோசமணி	கோசமணிācamaṇi, பெ.(n.) பெண்குறியின் மணி; the projecting part of a female genital, clitoris (சா.அக.);. [கோசம் + மணி.]
கோசமதம்	கோசமதம்1ācamadam, பெ.(n.) 1. யானையின் குறியினின்று வரும் மதநீர்; must from the genital organ of an elephant when it ruts. 2. காமத்தினால் ஆண் அல்லது பெண் குறியினின்று ஒழுகும் விந்து அல்லது நாதம்; seminal or ovarian discharge in man or woman from lust (சா.அக.);. [கோசம் + மதம்.]
கோசமலர்	கோசமலர்ācamalar, பெ.(n.) ஆண்குறியின் முன்பாகம்; the vascular body forming the extremity of the penis-glans penis (சா.அக.);. [கோசம் + மலர்.]
கோசமாற்று-தல்	கோசமாற்று-தல்ācamāṟṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) உரிமையாவணம் முதலியவற்றில் பேர் மாற்றுதல்; to transfer patta, etc., in another's name. [கோசம் + மாற்று.]
கோசர்	கோசர்1ācar, பெ.(n.) பழைய வீரக்குடியினருள் ஒரு சாரார்; an ancient caste of warriors. "மெய்ம்மலி பெரும்பூட் செம்மற் கோசர்"(அகநா.15);, "இளந்தேன் கொப்புளிக்கும் நெய்தல் மலர்கள் செறிந்த வளமிக்க வயல்களையுடைய கோசர்களின் நன்னாடு" (அகநா. 113);. கண்ணகிக்கு விழாச் செய்த கொங்கு நாட்டவர். கோசர்ācar, பெ.(n.) 1.கடைக்கழகக் காலத்தில் வாழ்ந்த குறுநில மன்னர் மரபினர்; Chieftains of sangam period. வாய்மொழிக் கோசர் போல வன்கண் சூழ்ச்சியும் வேண்டுமாற் சிறிதே. 2. மலைவாழ்மக்கள் மரபினர்; a group of hill tribes. [கோ-கோயர்-கோசர்] கோசர் வாழ்ந்த நிலம் கோசலம் எனவும் கூறுவர்.
கோசரபலம்	கோசரபலம்ācarabalam, பெ.(n.) பிறப்பு ஓரையிலிருந்து தற்காலத்தில் கோள்கள் இருக்கும் நிலையில் பலன்; influence of planets at a given moment with reference to their relative position from the birth-rasi. [கோசரம் + பலம்.]

கோசரம்	கோசரம்1ācaram, பெ.(n.) 1. ஐம்பொறி மனம் இவற்றுக்குத் தொடர்பானது; object of sense, as sound, colour, etc. "சிந்தைக்குங் கோசர மல்லன்" (திவ். திருவாய்.1, 9:6);. 2. பொறியுணர்வு; sensation, perception, range of the organs of sense. "நயன கோசர மறைதலும்" (கம்பரா. மிதிலைக். 40);. 3. ஊர் (பிங்.);; town, village. 4. குறித்த காலத்தில் கோள்கள் இருக்கும் நிலை; position of planets at a given moment. 5. கோசரபலம் பார்க்க;see kösara-palam. 6. கண் வரிசை; range of the eyes(சா.அக.);. [கோ + சரம்.] கோசரம்2ācaram, பெ.(n.) கொடிவழி (சைவ. பொது. 331, உரை);; lineage, family. [கோ + சரம்.] கோசரம்3ācaram, பெ.(n.) 1. பூந்தாது (பிங்.);; farina, pollen of a flower. 2. மகிழம்பூ
கோசரன்	கோசரன்ācaraṉ, பெ.(n.) துறவி; ascetic, mendicant. [கோசரம் → கோசரன்.]
கோசரி-த்தல்	கோசரி-த்தல்ācarittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) அறிவுக்குப் புலனாதல்; to be cognizable by the senses or intellect. "அனுபவஞான மாத்திரையின் விளங்கிச் கோசரிப்பதாயும்"(சி.போ.பா. 6:2.ப. 121, சுவாமி);. [கோசரம்1 → கோசரித்தல்.]
கோசலம்	கோசலம்1ācalam, பெ.(n.) மாட்டின் சிறுநீர்; cow's urine. "கோசல மோர்நா ளோர்நாள் கோமயம்" (காசிக. வியாதன்சாப. 18);. [கோ + சலம்.] கோசலம்2ācalam, பெ.(n.) 1. ஐம்பத்தாறு நாடுகளுள் ஒன்று; modern Oudh, one of 56 tesam. "கோசலத் திறைவ னெய்த"(சீவக.2184);. 2. தமிழ்நூல்களில் குறிக்கப்பெறும் பதினெண்மொழியுள் ஒன்று (திவா.);; one of eighteen languages referred to in the ancient Tamil works. [கோ + சாலை - கோசாலை (மாட்டுப்பட்டியுள்ள ஊர்); → கோசலம்.]

கோசலமாமூலி	கோசலமாமூலிācalamāmūli, பெ.(n.) காட்டாமணக்கு; Moghul castor, purging nut, physic nut. [கோசலர் + மா + மூலி.] இதனைக் கரப்பான், சிரங்கு, வெட்டுக்காயம் போன்றவற்றுக்கிடலாம் (சா.அக.);.
கோசலரேகை	கோசலரேகைācalarēkai, பெ.(n.) கையின் வரி (கைரேகை); வகை (திருவாரூர்.குற.Ms);; a line in palm of hand. [கோசலம் + ரேகை (வரி-வரிசை → ரேகை);.]
கோசலை	கோசலை1ācalai, பெ.(n.) கோசலம்2 பார்க்க;see kosaram. "வைகுறு கோசலை மன்னர் மன்னனே" (கம்பரா. திருவவ. 90);. [கோசலம்2 → கோசலை.] கோசலை2ācalai, பெ.(n.) இராமனின் தாய்: Kausayā, mother of Rama. "திருவுறப் பயந்தனடிறங்கொள் கோசலை"(கம்பரா. திருவவ. 104); [கோசலம் → கோசலை.]
கோசவதி	கோசவதிācavadi, பெ.(n.) பீர்க்கு (தைலவ.);: sponge-gourd. [கோசம் → கோசவதி.]
கோசவாகாரக்கட்டி	கோசவாகாரக்கட்டிācavākārakkaṭṭi, பெ.(n.) பையைப்போல் உள்ள கழலை வகை (இங்.வை.307);; cystic tumour. [கோசம் + ஆகாரம் + கட்டி.] கோசவாகாரக்கட்டிācavākārakkaṭṭi, பெ.(n.) பையைப்போல உள்ள கழலை வகை (இங்.வை.307);; cystic tumour. [கோசவாகாரம் + கட்டி.] [Skt.{}+{} → த.கோசவாகாரம்.] குள் → கள் → கட்டு → கட்டி.
கோசனகம்	கோசனகம்ācaṉagam, பெ.(n.) 1. கையாந்த கரை; a plant growing in marshy places. 2. நிலக் கடம்பு வகை; a kind of medicinal plant. [கோசம் + கனகம்.]

கோசனை	கோசனை1ācaṉai, பெ.(n.) ஆன்மணத்தி (கோரோசனை);; bezoar taken from the intestine of the cow. [கோரோசனை → கோசனை.] கோசனை2ācaṉai, பெ.(n.) பேரொலி (யாழ்.அக.); uproar, clamour (சா.அக.);. [கோரோசனை → கோசனை.]
கோசாகாரப்புழு	கோசாகாரப்புழுācākārappuḻu, பெ.(n.) பட்டுப்புழு; silkworm. "பற்றறாக் கோசாகாரப் புழுப்போல்" (சொரூபசாரம்.98);. [கோசாகாரம் + புழு.]
கோசாங்கம்	கோசாங்கம்ācāṅgam, பெ.(n.) நாணல்; kaus. [கோசம் → கோசாங்கம்.] கோசாங்கம்ācāṅgam, பெ.(n.) நாணல் (மலை);; kaus. [Skt.{} → த.கோசாங்கம்.]
கோசாங்கோரை	கோசாங்கோரைācāṅārai, பெ.(n.) கிழங்கு; tuberous root (சா.அக);. [கோசம் + கோரை → கோசங்கோரை → கோசாங்கோரை.]
கோசாமரம்	கோசாமரம்ācāmaram, பெ.(n.) 1. பயனற்ற மரம்; useless tree. 2. காய்க்காத மரம்; Wild tree. 3. காய்க்காத மரம்; tree not yielding fruits (சா.அக);. [கோசா(த); + மரம் - கோசமரம் → கோசாமரம்.]
கோசாமி	கோசாமிācāmi, பெ.(n.) கோசாயி பார்க்க;see kosāyi. [கோ + சாமி.] கோசாமிācāmi, பெ.(n.) கோசாயி பார்க்க;see {}. [Skt.{} → த.கோசாமி.]

கோசாயி	கோசாயிācāyi, பெ.(n.) வடநாட்டுத் துறவியருள் ஒருவகையார்; a class of ascetics from North India. மரா. கோசாவி → த. கோசாயி.
கோசாரம்	கோசாரம்1ācāram, பெ.(n.) குறித்த காலத்தில் கோள்கள் இருக்கும் நிலை; position of planets at a given moments. [கோள் + சாரம்.] கோசாரம்2ācāram, பெ.(n.) 1. அடங்கல்; deminish. 2. அறியத்தக்கது; worth to know. 3. மகிழமரம்; pointed leaved ape-flower tree. 4. செய்தி; matter. [கோ + சாரம்.]
கோசாலம்	கோசாலம்1ācālam, பெ.(n.) கோசாலை1 பார்க்க;see kosalai. [கோசாலை → கோசாலம்.] கோசாலம்2ācālam, பெ.(n.) அகங்கை; palm of the hand (சா.அக.);. [கோசம் → கோசலம் → கோசாலம்.]
கோசாவித்திரி	கோசாவித்திரிācāvittiri, பெ.(n.) ஆக்களைத் துதிக்கும் மந்திரம்; mantra propitiating cow. 'கோசாவித்திரி முதலிய தோத்திரங்களைச் செய்து' (சைவச. பொது.168, உரை);. [கோ + சாவித்திரி.]
கோசாவெடு-த்தல்	கோசாவெடு-த்தல்ācāveḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வெளிநாட்டில் பணியாற்றுதற்கு அதிகார ஆவணம் (பத்திரம்);பெறுதல்; to obtain power of attorney for acting as agent outside British India. கோசம் → கோசா + எடு-.] கோசாவெடு-த்தல்ācāveḍuttal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) வெளிநாட்டில் பணியாற்றுதற்கு அதிகார ஆவணம் (பத்திரம்); பெறுதல்; to obtain power of attorney for acting as agent outside British India.
கோசான்	கோசான்ācāṉ, பெ.(n.) ஆண்குறி (உ.வ.);; mem-brum virile. [கோசம் → கோசான்.]

கோசிகம்	கோசிகம்1ācigam, பெ.(n.) 1. பட்டாடை; silk cloth. "கோசிகம் போல" (பெருங்.உஞ்சைக். 43:154);. "கோசிகச் செம்பொ னாடை கொம்பனா ரசைத்தல் போலும்" (நைடத.இளவே.4);. 2. ஒரு பண்; a primary melody type, corresponding to Pairavi. 3. சாமவேதம் (சூடா.);;Šāmavēdā. 4. கூகை; owl. "கூகைப்பெயர் கோசிக மென்பது" (உபதேசகா. சிவநாம.47);. [கோசம் → கோசிகம்.] கோசிகம்2ācigam, பெ.(n.) 1. விலாமிச்சை வேர்; the root of a fragrant grass. 2. வெட்டிவேர்; cuscus root (சா.அக);. [கோசு → கோசிகம்.]
கோசிகன்	கோசிகன்1ācigan̲, பெ.(n.) விசுவாமித்திரன்; Visuvâmitra, as the descendant of Kausika. "கோசிகற் கொருமொழி சனகன் கூறுவான்" (கம்பரா. கார்முக.64);. [கௌசிகன் → கோசிகன்.] கோசிகன்2ācigan̲, பெ.(n.) கோவலன் காலத்தில் வாsurpsholsâr; a contemporary of Kovalan in Silappatikaram. [கௌசிகன் → கோசிகன்.]
கோசிகை	கோசிகைācigai, பெ.(n.) 1. பட்டாடை; silk cloth. "கோசிகையாம் ... அரங்கேசர்க் கரவரசே" (அஷ்டப்.திருவரங்.மா.87);. 2. குடிக்கும் ஏனம்; drinking vessels. 3. மல்லிகைக்கொடி; a variety of jasmine creeper. 4. ஆனைச் செவியடி; cow's tongue. 5. குறட்டைப்பாசி; coix millet. [கோசி → கோசிகை.]
கோசிலம்	கோசிலம்ācilam, பெ.(n.) மொச்சைவகை; a kind of bean (சா.அக.);. [கொள் (வளைவு); → கோசு → கோசிலம்.]

கோசிலேபிடித்து வா-தல் (கோசிலேபிடித்து வரு-தல்)	கோசிலேபிடித்துவா-தல் (கோசிலேபிடித்து வரு-தல்)ācilēpiḍidduvādalācilēpiḍidduvarudal, 18 செ.குன்றாவி (v.t.) செ.கு.வி.(v.i.); காற்றின் ஒட்டத்தில் செல்லும்படி கப்பற் சுக்கானைத் திருப்புதல் (வின்.);; to turn the rudder of a ship to facilitate sailing towards of the flow of the wind direction. [கோசு (வளைவு); + இல் + ஏ + பிடித்து + வா-.]
கோசு	கோசு1ācu, பெ.(n.) 1. கூப்பிடு தொலைவு; a measure of distance, linear measure of Tamil Nadu 1 mile 110 feet, calling distance. "சன்னிதிக்கு அப்புறத்தில் இரண்டு கோசு அளவிலிருக்கும் பாபவிநாசனிக்கு" (குருபரம். பன்னீ.217);. 2. இரண்டு காதம்; the distance of twenty miles. [காதம் → காசம் → காசு → கோசு.] கோசு2ācu, பெ.(n.) கோசம்4 பார்க்க;see kōsam. [கோசம் → கோசு.] கோசு3ācu, பெ.(n.) 1. தோணிப்பாயின் முன்புறக் கயிறு (வின்.);; lower front rope of the sail of a boat 2. தடவை முறை (யாழ்ப்.);; turn, time. 3. தோல்வி; defeat, loss, overthrow. அவன் இதிலே கோசுபோய் விட்டான். 4. காரியம்; affair, concern. அவன் கோசுக்குப் போகாதே. 5. பாயின் கீழ்ப்புறம்
கோசுக்கால்	கோசுக்கால்ācukkal, பெ.(n.) 1. கீரையின் நீண்ட மெல்லிய கால் (யாழ்ப்.);; long slender stalks of pot herbs. 2. பருமனின்றி நெடுக வளர்ந்த கால்; a leg which has grown in length without proportionate breadth. [கோல் → கோசு + கால்.]
கோசுப்பாய்	கோசுப்பாய்ācuppāy, பெ.(n.) கப்பலின் பின்புறப் பாய்; spankar, after-sail in a barque. [கோசு2 + பாய்.]
கோசுப்பாய்மரம்	கோசுப்பாய்மரம்ācuppāymaram, பெ.(n.) பெரிய பாய்மரம்; the mast of a vessel. [கோசு + பாய்மரம்.]
கோசுப்புறம்	கோசுப்புறம்ācuppuṟam, பெ.(n.) மரக்கலத்தின் வலப்பக்கம் (மீன்.தொ.);; right side of a wooden vessel. [கோசு + புறம்.]

கோசுப்பெட்டி	கோசுப்பெட்டிācuppeṭṭi, பெ.(n.) வில் வண்டி; a roofed cart. [கோத்தல் → கோச்சுதல் (கூரையமைத்தல்); கோச்சு → கோசு + பெட்டி.]
கோசுபோ-தல்	கோசுபோ-தல்ācupōtal, 8 செ.கு.வி.(v.i.) தாழ்ச்சியாதல்; to fall low in status, to be degraded. 2. தோல்வியுறுதல்; to be defeated. தெ. கோள் போவுட [கோள் (வளைவு); → கோய் → கோசு + போ.]
கோசும்பரி	கோசும்பரிācumbari, பெ.(n.) காய்கறிகளைப் பச்சையாகவே மசாலையிட்டு ஆக்கிய ஒருவகைப் பச்சடி; a side food which is made of raw vege tables seasoned with condiments so as to give it a relish and taken with main food to increase taste (சா.அக);. மறுவ. கோகமலி. க.,து. கோசும்பரி;மரா. கோசிம்பரி. [கொய்து + உண்பலி - கொய்துண்பலி → கோசும்பரி.]
கோசுமந்தில்	கோசுமந்தில்ācumandil, பெ.(n.) படகின் பின் பக்கத்துப் பாய் தாங்கும் கட்டை; gaff lift, the spar upon which the upper edge of a fore and aft sail is extended. [கோசு + (மந்து); மந்தில்.]
கோசுவாரி	கோசுவாரிācuvāri, பெ.(n.) பாய்மரத்தின் கீழ்புறத்தில் பாயைக் கட்டப் பயன்படும் குறுக்கு வாட்டக் கழி; the spar on which the bottom of the sail rope is fixed upon. [கோசுவரி → கோசுவாரி.]
கோசுவிழு-தல்	கோசுவிழு-தல்ācuviḻudal, 2 செ.கு.வி.(v.i.) துணிவெட்டும்போது கோணிப்போதல்; zigzag cutting of the cloth by mistake. [கோள் → கோசு + விழு.]
கோஞ்சகக்குடி	கோஞ்சகக்குடிāñjagagguḍi, பெ.(n.) சிவகங்கை மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village n Sivagangai Dt.
கோஞ்சண வயல்	கோஞ்சண வயல்āñjaṇavayal, பெ.(n.) இராமநாதபுரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Ramanadhapuram dt. [கொழிஞ்சில் → கொஞ்சனி → கோஞ்சணி + வயல்.]

கோட்காரன்	கோட்காரன்āṭkāraṉ, பெ.(n.) கோட்சொல்லி (வின்.);; slanderer. [கோள் + காரன்.]
கோட்கூறு	கோட்கூறுāṭāṟu, ஒரையை (இராசியை) முப்பது வகையாகப் பிரிக்கை; division of a sign of the zodiac into 30 sections, being the number of its degrees. 2. கோள் குற்றம்; good or evil influence of the planets. [கோள் + கூறு.]
கோட்கரும்பு	கோட்கரும்புāṭkarumbu, பெ.(n.) தேன் குடிக்கும் வண்டு; a kind of beetlè. [கோள் + கரும்பு.]
கோட்சுறா	கோட்சுறாāṭcuṟā, பெ.(n.) கொல்லும் தலைமையுள்ள சுறாமீன்; a kind of shark which capable of taking life of human. [கோள் + சுறா.]
கோட்சொல்லி	கோட்சொல்லிāṭcolli, குறளை கூறுவோன் (உ.வ.); talo-bearer, slanderer. [கோள் + சொல்லி.]
கோட்சொல்(லு)-தல்	கோட்சொல்(லு)-தல்āṭcolludal, பெ.(n.) 13 செ.கு.வி.(v.i.); 1. குறளை கூறுதல்; to tales-bear. [கோள் + சொல்.]
கோட்டக்ககம்	கோட்டக்ககம்āṭṭaggagam, பெ.(n.) குமரி மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Kanyakumari Dt. [கோடு → கோட்டு + அக்ககம்.]
கோட்டக்கரை	கோட்டக்கரைāṭṭakkarai, பெ.(n.) குமரி மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Kanyakumari Dt. [கோடு → கோட்ட + கரை,]
கோட்டக்கினி	கோட்டக்கினிāṭṭakkiṉi, பெ.(n.) வயிற்றெரிச்சல்; burning senstation in the stomach (சா.அக.);. [கோடு + அக்கினி.]

கோட்டகம்	கோட்டகம்1āṭṭagam, பெ.(n.) 1. குளக்கரை; shore, bank. "நெடுங்குளக் கோட்டகம்" (சிலப். 11:71);. 2. பள்ளம் (சிலப். 11:71, உரை);; pit, ditch. 3. ஆழமான நீர்நிலை; deep tank. "கோட்டக நிலைப்படா நிறைந்தன" (சீவக.41);. 4. குளம்; pool. "கோட்டகத்தி னகம்புகும்" (கந்தபு.ஆற்.35);. 5. கோயில்; temple. [கோட்டம் → கோட்டகம்.] கோட்டகம்2āṭṭagam, பெ.(n.) செங்கத்தாரி; false pea-cock's foot tree (சா.அக);. [கோடு → கோட்டு + அகம்.] கோட்டகம்3āṭṭagam, பெ.(n.) பல தெருக்கள் கூடுமிடம்; junction of the streets. [கூடு கூட்டு கோட்டு
கோட்டகயப்பாக்கம்	கோட்டகயப்பாக்கம்āṭṭagayappāggam, பெ.(n.) காஞ்சிபுரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Kanjipuram Dt. [கோடு → கோட்டு + கயம் + பாக்கம்.]
கோட்டகாரம்	கோட்டகாரம்āṭṭakāram, பெ.(n.) நெற்களஞ்சியம்; granary. "ஊருணி குளமுங் கரையும் ஐயன் கோயிலுந் திருமுற்றமும் கோட்டகாரமும் வெள்ளான் சுடுகாடும். புதைச் சுடுகாடும் பறைச்சேரியும்" (தெ.இ.கல்.தொ.II, கல்.-1, பகுதி-1, வரி 4); [கோட்டை + காரம்.]
கோட்டகுப்பம்	கோட்டகுப்பம்āṭṭaguppam, பெ.(n.) திருவள்ளூர் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Thiruvallur Dt. [கோடு → கோட்டு + குப்பம் → கோட்டகுப்பம்.]
கோட்டங்காவலர்	கோட்டங்காவலர்āṭṭaṅgāvalar, பெ.(n.) சிறைக்கூடங்காப்போர்; warders of a jail. "கோட்டங் காவலர்....இசைத்துமென் றேகி" (மணிமே.19:48);. [கோட்டம் + காவலர்.]

கோட்டடி	கோட்டடி1āḍḍaḍittal, 4 செ.கு.வி (v.i) தேர்வில் தோல்வியடைதல் (இ.வ.);; to fail in an examination. பத்தாம் வகுப்பில் இரண்டுமுறை கோட்டடித்து விட்டான். [கோள் → கோட்டு + அடி-.] கோட்டடி2āḍḍaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சீட்டாட்டத்தில் எல்லாப் பிடிகளையுந் தனியே பிடிக்க முயலுதல்; to play alone hand to win all the tricks in a card-game. [கூட்டு → கோட்டு + அடி-.]
கோட்டந்தை	கோட்டந்தைāṭṭandai, பெ.(n.) இராமநாதபுரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Ramanadhapuram Dt. [கோடு → கோட்டு + அந்தை – கோட்டந்தை.]
கோட்டபஞ்சரம்	கோட்டபஞ்சரம்āṭṭabañjaram, பெ.(n.) கோயிற் கருவறைப் புறச்சுவரில் அழகிய சிறிய கோட்டம் போன்று அமைந்த அமைப்பு; small niche on the outer wall of innermost sauctuary of the temple. [கோட்டம் + பஞ்சரம்.]
கோட்டபேதம்	கோட்டபேதம்āṭṭapētam, பெ.(n.) குடலுக்குண்டான சிதைவு; waste sustained by bowels (சா.அக.);. [கோட்டம் + பேதம்.] கோட்டபேதம்āṭṭapētam, பெ.(n.) குடலுக்குண்டான சிதைவு; morbid affections of the bowels. (சா.அக.);
கோட்டம்பட்டி	கோட்டம்பட்டிāṭṭambaṭṭi, பெ.(n.) கோவைமாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Kovai Dt. [கோட்டம் + பட்டி.]
கோட்டம்பலவனார்	கோட்டம்பலவனார்āṭṭambalavaṉār, பெ.(n.) சங்கப்புலவர்களில் ஒருவர்; one of the Sangam poets. [கோட்டம்பலம் → கோட்டம்பலவன் + ஆர்.] நற்றிணை என்னும் நூலில் 95ஆம் பாடலை இவர் இயற்றியுள்ளார். கோட்டம்பலம் என்னும் ஊரினராதலின் கோட்டம்பலவன் எனப்பட்டார். "ஆர்" உயர்வுப்பன்மையிறு.
கோட்டமருதூர்	கோட்டமருதூர்āṭṭamarutūr, பெ.(n.) விழுப்புரம்மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Villuppuram Dt. [கோடு → கோட்டு + மருதூர்.]

கோட்டயம்	கோட்டயம்āṭṭayam, பெ.(n.) 1. சேரநாட்டின் பழைய சிற்றரசுகளுள் ஒன்று; one of the ancient principalities of Kerala. 2. கேரள மாநிலத்தின் நகரங்களுளொன்று; name of a town, head-quarters of the present kottayam Dt. ம. கோட்டயம். [கோட்டை + அகம் - கோட்டகம் → கோட்டயம்.]
கோட்டமடுகு	கோட்டமடுகுāḍḍamaḍugu, பெ.(n.) தருமபுரி மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Dharmapuri Dt. [கோட்டை + (மடு); மடுகு (மடுவு → மடுகு);.]
கோட்டரம்	கோட்டரம்āṭṭaram, பெ.(n.) 1. குரங்கு; monkey. 2 பொய்மை; falsehood. 3. நீர்நிலை; pool, tank. [கோடு வளைவு) → கோட்டு + அரம்.]
கோட்டரவு	கோட்டரவுāṭṭaravu, பெ.(n.) 1. மனத்துயர் (யாழ்ப்.);; distress. 2 குரங்குமனம்; mischievous mind (சா.அக);. [கோடுதல் = வளைதல், மனம் சாய்தல், வருந்துதல் கோடு + அரவு (சொல்லாக்கு ஈறு);.]
கோட்ட விளை	கோட்ட விளைāṭṭaviḷai, பெ.(n.) குமரிமாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Kanyakumari Dt. [கோடு → கோட்டு + விளை – கோட்டவிளை.]
கோட்டாக்கினி	கோட்டாக்கினிāṭṭākkiṉi, பெ.(n.) வயிற்றுத் தீ; the thermal heat supposed to be in the secral region (சா.அக);. [கோடக்கினி → கோட்டாக்கினி.]
கோட்டாரப்பட்டி	கோட்டாரப்பட்டிāṭṭārappaṭṭi, பெ.(n.) தருமபுரி மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Dharmapuri Dt. [கொட்டாரம் → கோட்டாரம் + பட்டி.]

கோட்டாரம்	கோட்டாரம்1āṭṭāram, பெ.(n.) 1. கிணறு; well. 2.குளம்; pond. 3. குளத்திற்கு செல்லும் படி; the stairs leading to a pond. 3. நாற்சதுரத் தரவு; square well. 4. தாமரைத்தடம்; lotus tank. 5. மரம்; tree. ம. கோட்டாரம். [கோட்டகம் → கோட்டாரம்.] கோட்டாரம்2āṭṭāram, பெ.(n.) 1. அரண் சூழ்ந்த நகரம்; a fortified town. 2. அரண்மனை; palace. 3. தலைநகரம்; capital. 4. காவலமைந்த இடம்; a strong hold. ம. கோட்டாரம். [கோட்டகம் → கோட்டம்.]
கோட்டாரன்	கோட்டாரன்āṭṭāraṉ, பெ.(n.) 1.தீய ஒழுக்கங்கொண்டவன்; one who leads a low or infamous life. 2. காமவிருப்பமுடையவன்; a debouched man. ம. கோட்டாரன். [கோடு → கோட்டு + காரன் – கோட்டுகாரன் → கோட்டாரன் (கொ.வ);]
கோட்டாரி	கோட்டாரிāṭṭāri, பெ.(n.) 1. கல்லாரை (மலை.);; iron weed. 2. மலையடிவாரங்களில் அகப்படும் ஆரையைப் போன்ற ஓர் அரிய கொடி; an unknown creeper of the species of marselia said to be found very rarely at the foot of the hills (சா.அக);. [கோடு + ஆரை.]
கோட்டாலம்	கோட்டாலம்āṭṭālam, பெ.(n.) விழுப்புரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Villuppuram Dt. [கோடு → கோட்டு + ஆலம்.]

கோட்டாலை	கோட்டாலைāṭṭālai, பெ.(n.) 1. துன்பம் (திவா.);; distress. 2. நகையாட்டுக் கூத்து; grotesque gestures. as of one possessed by the devil antic. "கூத்தாடு வாயிதென்ன கோட்டாலை" (பணவிடு. 158); 3. மூடநடத்தை; foolish behaviour 4. களியாட்டம்; dalliance. 4. உலைவு; to get loosened. 5. நோய்; disease. [கொடு(வளைவு); → கோடு + ஆலை – கோட்டாலை.]
கோட்டாலைக்காரன்	கோட்டாலைக்காரன்āṭṭālaikkāraṉ, பெ.(n.) 1. தொல்லை செய்வோன்; troublesome person. 2. பகடியாடி; buffoon, joker. [கொடு → கோடு + ஆலை + காரன்.]
கோட்டாற்றுநிலைப்படை	கோட்டாற்றுநிலைப்படைāḍḍāṟṟunilaippaḍai, பெ.(n.) குலோத்துங்கன் தான் வென்ற கோட்டாற்றில் தன் படையைச் சேர்ந்த தலைவரின் கீழ் அமைத்த நிலைப்படை (பிற்.சோழ.வர. சதாசிவ. பண்.பக்.288-289);; a kind of army camp of the Chola king Kulothungan stationed at Köttàru. [கோட்டாறு + நிலைப்படை.]
கோட்டாறு	கோட்டாறுāṭṭāṟu, பெ.(n.) குமரிமுனைக்கு வடக்கில் நாஞ்சில் நாட்டிலுள்ள ஊர்; a village in Nanjilnadu north of Kumarimunai. "குறுகலர் குலைய கோட்டாறு உட்பட" – முதற் குலோத்துங்கன் மெய்க்கீர்த்தி (கல்.அக.);. [கோடு + ஆறு.] சங்க கால வேள் ஆயின் ஆய்குடி இதுவே என்பர் மு.இராகவையங்கார் (வேளிர் வரலாறு;இரண்டாம் பதிப்பு 1916 பக். 33);.
கோட்டான்	கோட்டான்āṭṭāṉ, பெ.(n.) 1. கூகை (இ.வ.);; rock horned owl. "கூகையைக் கோட்டா னென்றலும்" (தொல்,பொருள்.623);. 2. கொக்கு வகை (யாழ்ப்.);; a species of bittern. ம. கோட்டான். [கோடு = கொம்பு, வளைவு, கோடு + ஆன் - கோட்டான். கொம்புடைமையின் கோட்டானையும் வளைந்த கழுத்துடைமையின் கொக்கையும் குறித்தது.]
கோட்டான்கறி	கோட்டான்கறிāṭṭāṉkaṟi, பெ.(n.) கோட்டானின் இறைச்சி; meat of hooting owl. "கொற்றவரை மயக்கும் கோட்டானின் கறி" என்பது பழமொழி (சா.அக);. [கோட்டான் + கறி] இது நோய்களை விரட்டும். பசியையும் காட்டானை போல் மதமும் உண்டாக்கும். மருந்து குணமுடையது.

கோட்டான்காய்	கோட்டான்காய்āṭṭāṉkāy, பெ.(n.) கூகைத்தேங்காய்; blughted coconut. [கோட்டான் + காய்] இது நோய்களை விரட்டும். பசியையும் காட்டானை போல் மதமும் உண்டாக்கும்.
கோட்டான்கோட்டான்	கோட்டான்கோட்டான்āṭṭāṉāṭṭāṉ, பெ.(n.) பிள்ளைகளின் விளையாட்டு வகை (இ.வ.);; a game of children. [கோட்டான் + கோட்டான்.]
கோட்டான்திருக்கை	கோட்டான்திருக்கைāṭṭāṉtirukkai, பெ.(n.) 18 அடி நீளமுள்ளதும் பச்சையும் நீலமுங் கலந்த நிறமுடையதுமான கடல்மீன் வகை; sea- devil, deep-purplish, attaining, 18 ft. and upwards across the disc which is twice as broad as long. [கோட்டான் + திருக்கை.]
கோட்டி	கோட்டி1āṭṭi, பெ.(n.) 1. துன்பம் (வின்.);; trouble, vexation, annoyance. 2. மூலைக்கோளாறு (வின்.);; madness, insanity. "காமக் கோட்டியால் மனங்கூசினேன்"(இராமநா. உயுத். 41); 3. பகடி; joke, mimicry. 4. நகையாட்டுக் கூத்து; grotesque gestures, as of one possessed by the devil; actic. 5. அழகு; beauty. 6. உலைவு; to get loosensed. ம.கோட்டி. [கோள் → கோட்டி.] கோட்டி2āṭṭi, பெ.(n.) 1. அவை (சபை); (இ.வ.);; assembly of learned or respectable persons. "தோமறு கோட்டியும்" (மணிமே.1:43);. 2. கூட்டம் (பிங்.);; multitude, collection, class. 3. பேச்சு, அவைப்பேச்சு, சொற்பொழிவு (இ.வ.);; speech, or utteranice as in an asembly.
கோட்டிக்காரன்	கோட்டிக்காரன்āṭṭikkāraṉ, பெ.(n.) பித்தன் (நெல்லை.);; mad man. [கோட்டி + காரன்]

கோட்டிகொள்	கோட்டிகொள்1āṭṭigoḷḷudal, 16 செ.கு.வி. (v.i.) அவையில் உரையாற்றுதல்; to speak as in an assembly. "நூலின்றிக் கோட்டி கொளல்" (குறள், 401);. [கோட்டி + கொள்(ளு);-.] கோட்டிகொள்2āṭṭigoḷḷudal, பெ.(n.) 10 செ.குன்றாவி, (v.t.); 1. துன்புறுத்தல்; to annoy, vex. 2. இகழ்தல்; to jeer at, banter, mock. [கோட்டி + கொள்(ளு);-.]
கோட்டிதம்	கோட்டிதம்āṭṭidam, பெ.(n.) தோலினின்றும், அதைச் சேர்ந்த மயிர், நகங்கள், குளம்பு, கொம்பு நகம் உருவாவதற்கு அடிப்படையான வெடியகப் பொருள் முதலியவற்றினின்றும் எடுக்கப்படும் பசை; impure viscous substance obtained by boiling animal substances such as skins, hairs, nails, hoofs; keratin (சா.அக);. [கூட்டு → கூட்டி → கூட்டிதம் → கோட்டிதம்.]
கோட்டியம்	கோட்டியம்āṭṭiyam, பெ.(n.) 1. வியப்பு; miracle. 2. திகைப்பு; astonishment,wonder. [கோட்டி → கோட்டியம்.] கோட்டியம்āṭṭiyam, பெ.(n.) நுரையீரல் நடு; the centre of the lungs (சா.அக.);.
கோட்டியாழ்	கோட்டியாழ்āṭṭiyāḻ, பெ.(n.) நால்வகை யாழினொன்று; one among the four kinds of lutes. மறுவ. செங்கோட்டியாழ். [கோடு → கோட்டி + யாழ்.]
கோட்டில்வாழ்விலங்கு	கோட்டில்வாழ்விலங்குāṭṭilvāḻvilaṅgu, பெ.(n.) கிளைகளில் உறையும் அணில், குரங்கு போன்றவை; animals living on branches of trees such as the squirrel, monkey etc.(சா.அக);. [(கோடு + இல்); கோட்டில் + வாழ் + விலங்கு]
கோட்டிலக்கம்	கோட்டிலக்கம்āṭṭilakkam, பெ.(n.) 1. வகுத்தமிச்சம்; remainder, in division. 2. ஒருவகைச் சதுரக்கணக்கு (வின்.);; magic square. [கூடு → கூட்டு → கோட்டு + இலக்கம்.]

கோட்டிறால்	கோட்டிறால்āṭṭiṟāl, பெ.(n.) பாறைகளின் இடுக்குகளில் வாழுமோர்வகை இறால்மீன்; a kind of fish living in the gaps of rocks. [கோடு + இறால்]
கோட்டினம்	கோட்டினம்āṭṭiṉam, பெ.(n.) கொம்புடைய எருமைக் கூட்டம் (இ.வ.);; herd of buffaloes, as having horns. "கோட்டினத் தாயர் மகனன்றே" (கலித்.103:33);. [கோடு + இனம்]
கோட்டு	கோட்டு1āṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. வளைத்தல்; to bend, cause to stoop. "நகைமுகங்கோட்டி நின்றாள்" (சீவக. 1568);. 2. வளைத்து முறித்தல் (திவா.);; to break. 3. சித்திரம் முதலியன எழுதுதல்; to draw picture. "தன்னாம மேருவினுங் கோட்டி னானே" (பாரத. சிறப்புப். 19);. 4. கட்டுதல்; to build. "ஒரு மண்டபங் கோட்டினேன்" (பாரத. வாரணா.123);. ம. கோட்டுக. [கோடு → கோட்டு.] கோட்டு2āṭṭu, பெ.(n.) 1. வளைவு; bend. 2. எழுதுகை; writing. 3. கட்டு; bind. 4. எருமை; buffalo. [கோடு → கோட்டு.]
கோட்டுக்காறல்	கோட்டுக்காறல்āṭṭukkāṟal, பெ.(n.) வெள்ளியைப் போல் பளபளக்கும் ஒரு வகைக் கடல்மீன்; a kind of sea-fish which shines as silver. [கோடு + காறல்]
கோட்டுச்சம்பா	கோட்டுச்சம்பாāṭṭuccambā, பெ.(n.) விளைந்த நெல்லரியை கயிற்றால் கோடுபிடித்து அடித்த துப்புரவான முதல்தர நெல்; fine paddy obtained by threshing the reaped paddy stalk. கோட்டுச் சம்பா ஆக்கிவைத்தால் போட்டுச் சாப்பிட வருவார்கள் (பழ);. [கோடு + சம்பா.]

கோட்டுநீறு	கோட்டுநீறுāṭṭunīṟu, பெ.(n.) 1 கிளிஞ்சல் சுண்ணாம்பு; shell lime. 2. சங்குச் சுண்ணாம்பு; a chank lime (சா.அக);. [கோடு (சுண்ணாம்பு); + (நூறு); நீறு. நூறுதல் = அறைத்தல்]
கோட்டுநூறு	கோட்டுநூறுāṭṭunūṟu, பெ.(n.) கோட்டுநீறு பார்க்க;see kottu-niru. 'கோட்டு நூறும் மஞ்சளுங் கூடியவழிப் பிறந்த செவ்வண்ணம் போல' (தொல், எழுத்து. 6,உரை);. மறுவ. கோட்டு நீறு. [கோட்டுநீறு → கோட்டுநூறு.]
கோட்டுநோய்	கோட்டுநோய்āṭṭunōy, பெ.(n.) வயிற்றுநோய்; stomach disease (சா.அக);. [கோடு + நோய்] கோட்டுநோய்āṭṭunōy, பெ.(n.) வயிற்று நோய்; stomach-ache colic (சா.அக.); [கோட்டு + நோய்.] [Skt.{} → த.கோட்டு.]
கோட்டுப்பலகை	கோட்டுப்பலகைāṭṭuppalagai, பெ.(n.) உப்பளத்தில் உப்புவாரும் பலகை (மீனவ.);; a plank used for taking salt in salt-pan. [கோடு + பலகை]
கோட்டுப்பிடி-த்தல்	கோட்டுப்பிடி-த்தல்āḍḍuppiḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நெல்லின் அரிகளை யடித்தல் (உ.வ.);; to thresh the sheaves of paddy. [கோட்டு + பிடி.]
கோட்டுப்புலி	கோட்டுப்புலிāṭṭuppuli, பெ.(n.) இராமநாதபுரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Ramanadhapuram Dt. [கோடு → கோட்டு + புலி.]
கோட்டுப்பூ	கோட்டுப்பூ1āṭṭuppū, பெ.(n.) 1. மரக்கொம்புகளில் தோன்றும் பூ; flowers on the branches of a tree. "கோட்டுப் பூப்போல மலர்ந்துபிற் கூம்பாது" (நாலடி.215);. [கோடு + பூ] பூக்கள் கோட்டுப்பூ, கொடிப்பூ, நீர்ப்பூ, நிலப்பூ என நால்வகைப்படும். கோட்டுப்பூ2āṭṭuppū, கல் தாமரை; stone lotus. 2. ஒருவகைத் தாழை; a kind of screwpine (சா.அக);. [கோடு + பூ.]

கோட்டுமண்கொள்(ளு)-தல்	கோட்டுமண்கொள்(ளு)-தல்āṭṭumaṇkoḷḷudal, பெ.(n.) 16 செ.கு.வி.(v.i.); மண்ணைக் கொம்பாற் குத்திப் பெயர்த்தல்; to break up earth with horns or tusks. "கோட்டுமண் கொண்டிடந்து" (திவ்.பெரியாழ். 3.3.9);. மறுவ. கோட்டுமண்ணெடுத்தல். [கோடு → கோட்டு + மண் + கொள்.]
கோட்டுமலை	கோட்டுமலைāṭṭumalai, பெ.(n.) 1. கொம்புள்ள மலையாகிய யானை; elephant. 2. வெண்கல் மலை; hill consisting white or marble stones. [கோடு (கொம்பு); → கோட்டு + மலை.]
கோட்டுமா	கோட்டுமாāṭṭumā, பெ.(n.) 1. யானை; ele phant. "கோட்டுமா வழங்குங் காட்டக நெறியே" (ஐங்குறு.282);. 2. காட்டுப்பன்றி (சிலப்.15:99,அரும்.);; boar. 3.எருமைக் கடா; he-buffalo. "கோட்டுமா வூரவும்" (சிலப்.15:98);. 4. கொம்புள்ள விலங்கு; animal with tusks or horns. [கோடு(கொம்பு); + மா.]
கோட்டுமால்	கோட்டுமால்āṭṭumāl, பெ.(n.) வலைகளை வைத்துக் கட்டும் பெரிய வலைப்பை (மீனவ.);; a big netted bag used for keeping the fishing net. [கூட்டு → கோட்டு + மால்.]
கோட்டுமீன்	கோட்டுமீன்āṭṭumīṉ, பெ.(n.) சுறா; shark. "கோட்டுமீ னெறிந்த வுவகையர்" (நற்.49);. [கோடு → கோட்டு + மீன்.]
கோட்டுமுத்து	கோட்டுமுத்துāṭṭumuttu, பெ.(n.) யானை மருப்பு முதலியவற்றில் உண்டாகுவதாகக் கருதப்படும் முத்து; pearls claimed to be derived from the tusk of an elephant (சா.அக);. [கோடு → கோட்டு + முத்து.]
கோட்டுமுளை	கோட்டுமுளைāṭṭumuḷai, பெ.(n.) கடலூர் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Kadalur Dt. மறுவ. கோட்டிமுளை [கோடு → கோட்டு + முளை.]

கோட்டுவாச்சியம்	கோட்டுவாச்சியம்āṭṭuvācciyam, பெ.(n.) கம்பியுள்ள இசைக்கருவி; a kind of stringed musical instrument. கோட்டுவாத்தியம் [கோடு + வாச்சியம்.]
கோட்டுவாய்	கோட்டுவாய்āṭṭuvāy, பெ.(n.) 1. கோடை வாய்; Dribble. "முகத்தொழுகு கோட்டு வாயு நெடுமூச்சுங் கண்டு" (இராமநா.சுந்தர.4);. 2. கொட்டாவி (இ.வ.);; yawning. 3. வாயிலிருந்து வழிந்த உமிழ்நீர் காய்ந்து உண்டாக்கிய கோடு; saliva trickling from ones mouth, dribble. 'கோட்டுவாயைக்கூடத் துடைக்காமல் வெளியே கிளம்பிவிட்டாயா?'(உ.வ.);. ம. கோட்டுவா(ய்);. [கோட்டு + வாய்.] கோட்டுவாய்āṭṭuvāy, பெ.(n.) உறங்கும் போது எச்சில் வழிந்து காய்ந்த வெண்கோட்டுக் கறை; saliva stain due to dripping from mouth during sleeping time. [கோடு+வாய் [இரண்டன் உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகையாதலின்ஒற்று இரட்டித்தது]
கோட்டுவாய்சலம்	கோட்டுவாய்சலம்āṭṭuvāycalam, பெ.(n.) வாய்ஒழுக்க நீர்; dribbled saliva (சா.அக);. [கோடு + வாய் + சலம்.]
கோட்டுவாய்த்திருக்கை	கோட்டுவாய்த்திருக்கைāṭṭuvāyttirukkai, பெ.(n.) திருக்கை மீன் வகைகளிலொன்று; a kind of fish. [கோட்டுவாய் + திருக்கை.]
கோட்டுவாய்வடிதல்	கோட்டுவாய்வடிதல்āḍḍuvāyvaḍidal, பெ.(n.) தொ.பெ.(vbl.n.); வாயினின்று நீர் ஒழுகல்; the flowing of saliva as that founded at the corners of the mouth during sleep in a patient suffering from phlegmatic fever (சா.அக);. [கோட்டுவாய் + வடி-.]
கோட்டுவான்	கோட்டுவான்āṭṭuvāṉ, பெ.(n.) 1. கோட்டான்; rock horned owl. 2. ஒருவகை நீர்ப்பறவை (யாழ்.அக.);; an aquatic bird. [கோடு → கோட்டு + ஆன். (வகர உடம்படுமெய் இடையில் மிக்கது.);]

கோட்டுறல்	கோட்டுறல்āṭṭuṟal, பெ.(n.) 1. வளைகை; bending. 2. எழுதுகை; writing. [கோடு → உறல் – கோட்டுறல்.]
கோட்டுறுகன்னி	கோட்டுறுகன்னிāṭṭuṟugaṉṉi, பெ.(n.) கோவை; Indian caper (சா.அக.);. [கோட்டு + உறு + கன்னி.]
கோட்டூர்	கோட்டூர்āṭṭūr, பெ.(n.) 1. நாகை மாவட்டம் திருத்துறைப்பூண்டியின் அருகில் அமைந்த ஒர் ஊர்; a village near Tirutturaippundi. 2. சென்னைக்கருகிலுள்ள ஊர்; a village near Chennai. [கோடு → கோட்டு + ஊர் – கோட்டூர் = ஏரியூர்.] கோடு = ஏரிக்கரை, கரையுயர்த்தப்பட்ட ஏரி. கோடு என்பது ஏரியைக் குறித்த சொல்லாதலின் ஏரியையடுத்திருக்கும் ஊர், கோடு + ஊர் - கோட்டூர் எனப்பெயர் பெற்றது.
கோட்டூர்தி	கோட்டூர்திāṭṭūrti, பெ.(n.) யானை மருப்பினாற் செய்த பல்லக்கு; palanquin made of elephant's tusks. "தேவிய ரேறிய பெருங்கோட் டூர்தி" (பெருங்.உஞ்சைக்.38.180);. [கோட்டு + ஊர்தி]
கோட்டூர்நாடு	கோட்டூர்நாடுāṭṭūrnāṭu, பெ.(n.) சென்னை மாநகரில் கோட்டூரைச் சுற்றியுள்ள பண்டைய பகுதி; old habitations around the köttür village of Chennai. "ஜயங்கொண்ட சோழ மண்டலத்து புலியூர்க் கோட்டமான குலோத்துங்க சோழவளநாட்டு கோட்டூர் நாட்டுத் திருவான்மியூரில்" (செ.மா,கல். 1967-125, 6); (கி.பி.13 ஆம் நூற்றாண்டு);. [கோடு + ஊர் – கோட்டூர் + நாடு, கோடு = ஏரிக்கரை, ஏரி, கோட்டூர் : ஏரியூர்.]
கோட்டெங்கு	கோட்டெங்குāṭṭeṅgu, பெ.(n.) குலைகளை யுடைய தெங்கு; coconut tree bearing bunches of coconuts. "கோட்டெங்கிற் குலைவாழை" (பட்டினப்.16);. [கோள் + தெங்கு.]
கோட்டேரி	கோட்டேரிāṭṭēri, பெ.(n.) கடலூர் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Kadalur Dt. [கோடு → கோட்டு + ஏரி.]

கோட்டை	கோட்டை1āṭṭai, பெ.(n.) வட்டமான மதிலரண் (சூடா.);; castle, fort, stronghold. "தங்கிவர்பெலக்கிற்கோட்டை கொத்தளமுஞ் சதுரிலுப் பரிகையாசாரம்" (சாதகசிந்.692);. கோட்டையில் பெண் பிறந்தாலும் போட்ட புள்ளி தட்டாது (பழ);. ம. கோட்ட; க. கோடெ (மண்கவர், கவர்);, கோட்ட, கோட் (நகரம்,கோட்டை);; தெ. குடி,கோட,கோமு, கோட்டார (அரணுள்ள நகரம்);; து., குட,, பட.கோடெ;கொலா. கொடா (சுவர்);. Indon. Kota; Ar. Hājiz; Spain. Castalla; Argentina. castel-ar; Itali. castel di leva; Mexico. castano-s. Chile. castilla. Eng. castle acre; Ireland. castle har: Scottland.castle hay:Wales. castle caer-einion Pkt. kudda Mal. Kŏta. [கோ (உயரம்); → கோடு → கோட்டை.] கோ = உயரம். கோடு = உயரமானது, மதிற்கவர், பக்கச்சுவர், மலைமுகடு. கோட்டை = உயர்ந்த மதிற்கவர்களைக் கொண்ட பாதுகாப்பு அரண், பகைவர்களாலும், விலங்குகளாலும், படையெடுப்பு களாலும் எவ்விதத் தீங்கும் நேராமல் இருப்பதற்காகப் பழங்கால அரசர்கள் அரண்மனையைச் சுற்றிலும் மிக வலுவான கோட்டையை அமைத்துக் கொண்டார்கள். நகரத்தைச் சுற்றிலும்கூட கோட்டை அமைத்துக் கொள்வது உண்டு. கோட்டை வேளாளர் என்னும் அரச வேளாளர் தம் குடியிருப்புகளைச் சுற்றிலும்
கோட்டைஏர்	கோட்டைஏர்āṭṭaiēr, பெ.(n.) உழுவதற்கு முன்பும் பின்பும் கலப்பையைத் தலைமாற்றிக் கொண்டு செல்கை; to carry the plough on the shoulder upside down before and after ploughing to field. [கோட்.டை + ஏர்.]
கோட்டைக்கடன்	கோட்டைக்கடன்āḍḍaikkaḍaṉ, பெ.(n.) அறுப்புக் காலத்தில் நெற்கொடுத்துத் தீர்ப்பதாகச் சொல்லி வாங்ழகுஞ் சிறுகடன் (இ.வ.);; short loan of money returnable in kind after harvest. [கோட்டை2 + கடன்.]
கோட்டைக்காடு	கோட்டைக்காடுāṭṭaikkāṭu, பெ.(n.) காஞ்சிபுரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Kanjipuram Dt. [கோட்டை1 + காடு.]
கோட்டைக்கிழங்கு	கோட்டைக்கிழங்குāṭṭaikkiḻṅgu, பெ.(n.) வாழைக் கிழங்கு; plantain root (சா.அக.);. மறுவ. தாயைக் கொல்லி. [கோட்டை + கிழங்கு.]

கோட்டைக்குழி	கோட்டைக்குழிāṭṭaikkuḻi, பெ.(n.) கோட்டையைச்சுற்றி அமைக்கப்படும் பள்ளம்; a moat, trench. மறுவ. அகழி. ம.கோட்டக்குழி. [கோட்டை + குழி.]
கோட்டைகட்டு	கோட்டைகட்டு1āṭṭaigaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மதிலரண் எடுத்தல்; to construct a fort. 2. பெரும் பொருள் திரட்டுதல்; to accumulate a huge fortune. 3. பரிவேடம் கொள்ளுதல்; to form a halo, as the moon. ம. கோட்ட கெட்டுக [கோட்டை + கட்டு-.] கோட்டைகட்டு2āṭṭaigaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) நெல் மணிகளைக் கோட்டையாகக் கட்டி வைத்தல் (இ.வ.);; to store paddy-seeds in bundles. [கோட்டை + கட்டு-.] கோட்டைகட்டு3āṭṭaigaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கோலி விளையாடுதல்; to play with glass marbles. [கோட்டை + கட்டு.] குறிப்பிட்ட தொலைவிலிருந்து ஒரு கோடிட்டு, அக் கோட்டினின்று பக்கக் கோடுகளும் இட்டு இதற்கிடையில் கோலிக் குண்டுகளை இடுதல். எவரது குண்டு அந்தக் கோட்டின் அருகில் நிற்கிறதோ அவர் வெற்றி பெற்றதாகக் கருதி விளையாடும் விளையாட்டு. கோட்டைகட்டு4āṭṭaigaṭṭu, பெ.(n.)
கோட்டைச்சுவர்	கோட்டைச்சுவர்āṭṭaiccuvar, பெ.(n.) அரண்மனைச் சுவர்; fortress, castle. [கோட்டை + சுவர்.]
கோட்டைத்தணக்குஎ	கோட்டைத்தணக்குஎāṭṭaittaṇakkue, பெ.(n.) மரவகைகளு ளொன்று; a kind of tree. [கோட்டை + தணக்கு.]
கோட்டைப்படி	கோட்டைப்படிāḍḍaippaḍi, பெ.(n.) கோட்டைவாயில்; gate of a fort. ம. கோட்டப்படி. [கோட்டை + படி.]

கோட்டைப்பணம்	கோட்டைப்பணம்āṭṭaippaṇam, பெ.(n.) கோட்டையைப் பழுது பார்க்க விதிக்கும் வரி; a tax for the repair building of forts. ம. கோட்டப்பணம். [கோட்டை + பணம்.]
கோட்டைப்பப்பளி	கோட்டைப்பப்பளிāṭṭaippappaḷi, பெ.(n.) புடைவை வகை (இ.வ.);; a kind of saree. [கோட்டை + (பூப்புள்ளி); பப்பளி.]
கோட்டைப்பவுன்	கோட்டைப்பவுன்āṭṭaippavuṉ, பெ.(n.) பொன் நாணய வகை; gold sovereign with the royal arms impressed on the reverse, dist. fr. kudiraipavun. [கோட்டை + பவுன்,]
கோட்டைப்பூண்டி	கோட்டைப்பூண்டிāṭṭaippūṇṭi, பெ.(n.) விழுப்புரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Villuppuram Dt. [கோட்டை + பூண்டி.]
கோட்டைப்பொறி	கோட்டைப்பொறிāṭṭaippoṟi, பெ.(n.) கோட்டையில் அமைக்கப்படும் பொறி; a machine erected in the fortress. [கோட்டை + பொறி.]
கோட்டைப்போர்	கோட்டைப்போர்āṭṭaippōr, பெ.(n.) வைக்கோற்போர் (யாழ்.அக.);; hay-stack. [கோட்டை + போர்.]
கோட்டைபிடி-த்தல்	கோட்டைபிடி-த்தல்āḍḍaibiḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) அரிய செயலைச் செய்து முடித்தல்; to accomplish a great or arduous task, usually in contempt. [கோட்டை + பிடி.]
கோட்டைமதில்	கோட்டைமதில்āṭṭaimadil, பெ.(n.) வலிய (அரண்);மனையைச் சுற்றியமையும் சுவர்; compound wall of a palace. ம. கோட்டமதில். [கோட்டை + மதில்]

கோட்டைமேடு	கோட்டைமேடுāṭṭaimēṭu, பெ.(n.) 1. அகழிக்குப் புறம்பேயுள்ள மண்மேடு (கட்டட. நாமா.7);; glacis. 2. கொள்ளிடம் ஆறு கடலுடன் கலக்குமிடத்தில் ஏற்பட்ட தீவினில் கட்டப்பட்ட கோட்டையைச் சுற்றியுள்ள மேடு; the mound around the fort constructed in an Island formed by the lagoon of Kollidam. [கோட்டை + மேடு.] கொள்ளிடம் ஆறு கடலில் கலக்குமிடத்தில் உருவான தீவில் பதினேழாம் நூற்றாண்டில் ஒரு கோட்டை கட்டப்பட்டது. இதனைத் தீவுக்கோட்டை என்று அழைத்தனர். அதைச் சுற்றி அகழியும் அமைக்கப்பட்டு முதலைகள் வளர்க்கப்பட்டன. இக் கோட்டையை ஆங்கிலேயர்கள் 1742 ல் கைப்பற்றினர். கடலரிப்பால் கோட்டை அழிந்துபட்டது. தற்போது அக் கோட்டை இருந்த மேடுமட்டுமே தெரிவதால் கோட்டைமேடு என வழங்கப்படுகிறது.
கோட்டையடி	கோட்டையடிāḍḍaiyaḍi, பெ.(n.) குமரி மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Kanniyakumari Dt. [கோட்டை + அடி.]
கோட்டையடுப்பு	கோட்டையடுப்புāḍḍaiyaḍuppu, பெ.(n.) காடியடுப்புஅ (உ.வ.);; oven-trench. [கோட்டு → கோட்டை + அடுப்பு.]
கோட்டையம்மன்	கோட்டையம்மன்āṭṭaiyammaṉ, பெ.(n.) கன்னியாகுமரிக் கோயிலில் அமைந்த தெய்வம்; one of the deities installed at the temple in Kanniyākumari. ம. கோட்டயம்மன். [கோட்டை + அம்மன்.]
கோட்டையாண்டார்	கோட்டையாண்டார்āṭṭaiyāṇṭār, பெ.(n.) கள்ளர்குடிப் பட்டப்பெயர்களுள் ஒன்று (கள்ளர் சரித்.பக்.98);; a caste title of Kallars. [கோட்டை + ஆண்டார்.]
கோட்டைவடம்	கோட்டைவடம்āḍḍaivaḍam, பெ.(n.) கவலை (கமலை);யைப் பயன்படுத்தாத நேரங்களில் கோதாயம் போட்ட நிலையில் வடத்தைச் சுற்றி வைத்தல்; keeping the rope of 'watch-lift' in circular posture when it is in not use [கோட்டை + வடம்.]
கோட்டைவாயில்	கோட்டைவாயில்āṭṭaivāyil, பெ.(n.) கோட்டைக்குச் செல்லும் வாயில்; entrance of a fort. மறுவ. கோட்டைபடி. ம. கோட்டவாதில். [கோட்டை + வாயில்.]

கோட்டைவிதைப் பாடு	கோட்டைவிதைப்பாடுāṭṭaividaippāṭu, பெ.(n.) ஒரு கோட்டை விதை விதைக்கக் கூடிய நிலவளவு (G. Tn. D. I, 238);; land measure about 1.62 acres = the extent of land which requires one kottai of seed for sowing. மறுவ.கோட்டைவிரைப்பாடு. [கோட்டை + விதைப்பாடு.]
கோட்டைவிரைப் பாடு	கோட்டைவிரைப்பாடுāṭṭaiviraippāṭu, பெ.(n.) கோட்டைவிதைப்பாடு பார்க்க;see kottai vidai-p-pâdu. [கோட்டை + விரைப்பாடு.]
கோட்டைவெளி	கோட்டைவெளிāṭṭaiveḷi, பெ.(n.) கோட்டைக்கு வெளியிலுள்ள இடம் (G. E. M.);; esplanade. [கோட்டை + வெளி.]
கோட்டைவேளாளர்	கோட்டைவேளாளர்āṭṭaivēḷāḷar, பெ.(n.) தூத்துக்குடி மாவட்டம் திருவைகுண்டத்தில் கோட்டைக்குள் வாழ்ந்துவரும் வேளாள வகையினர்; a sect of Velalas living in a fort at Srivaikundam in Tuttukudi Dt. [கோட்டை + வேளாளர்.]
கோட்படு	கோட்படு1āḍpaḍuttal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) கோளாறடையச் செய்தல்; to cause derangement or disorder in the system (சா.அக.);. [குள் (வளைவு); → கோள் + படு.] கோட்படு2āḍpaḍudal, 20 செ.கு.வி.(v.i.) 1. பிடிக்கப்படுதல்; to be captured. "புலிதானே புறத்ததாகக் குட்டி கோட்படா தென்ன" (கம்பரா.சூர்ப்ப. 102);.. 2. அறியப்படுதல்; to be realised. "ஞானத்தாலுங் கோட்படாப் பதமே" (கம்பரா.அனுமப்.36);. 3. வலிமை கொள்ளுதல்; become powerful. "பனிமதக் குவடு கோட்பட்டெழுந்துறப் பாய்ந்த வாற்றால்" (இரகு. திக்குவி.225);. [கோள் + படு – கோட்படு.]
கோட்படுபதம்	கோட்படுபதம்āḍbaḍubadam, பெ.(n.) 1. மாட்டுக் குளம்பு (யாழ்.அக.);; hoof. 2. குளம்பின் சுவடு, hoof mark. [கோட்படுதல் = வளைதல், கோட்படு + (பாதம்); பதம்.]

கோட்பதம்	கோட்பதம்āṭpadam, பெ.(n.) கோட்படுபதம் பார்க்க;see köt-padu-padam. [கோட்டுபதம் → கோட்டுபதம்.]
கோட்பலவு	கோட்பலவுāṭpalavu, பெ.(n.) குலைகளை யுடைய பலாமரம்; jack tree having bunches of jack fruit. [கோள் + பலவு.]
கோட்பறை	கோட்பறைāṭpaṟai, பெ.(n.) செய்திகளை நகரத்தார்க்குத் தெரிவிக்கும் பறை; proclamation-drum. "கொள்ளென் குரலொடு கோட்பறை கொளீஇ" (பெருங்.வத்தவ.5:62);. [கோள் + பறை.]
கோட்பாடு	கோட்பாடு1āṭpāṭu, பெ.(n.) 1. கொள்கை; doctrines. 2. நடத்தை (சிலப்பதி.16. அரும்.); ; conduct. 3. கடைப்பிடிப்பு; adherence. Adhesion. 4. நிலைமை; state, condition. 5. கொண்டிருக்கும் தன்மை; state of having. [கொள் → கோள் + பாடு → கோட்பாடு.] ஒ.நோ. ஒருமைப்பாடு. பண்பாடு. கோட்பாடு2āṭpāṭu, பெ.(n.) கொள்கைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு நிறுவப்படும் கூற்று; tenet, conclusion, thesis. [கொள் → கோள் + பாடு.]
கோட்பு	கோட்புāṭpu, பெ.(n.) 1. கொள்ளுகை (யாழ்.அக.);; taking. 2. வலிமை; strength. "விதியின் கோட்பான்வீடினன்" (கம்பரா.உருக்காட்.81);. [கொள் → கோள் + பு. ('பு' சொல்லாக்க ஈறு);.]
கோட்புகு-தல்	கோட்புகு-தல்āṭpugudal, 21 செ.கு.வி.(v.i.) மரம் முதலியன பயன் கொள்ளும் பருவத்ததாதல்; to mature, as trees. 'கோட்புகாத கன்னிக்கமுகு (சீவக. 169. உரை);. [கொள் → கோள் + புகு-.]
கோட்புலி	கோட்புலிāṭpuli, பெ.(n.) கொண்டதை விடாத புலி; the tiger which will not let go what it has caught. [கொள் → கோள் + புலி.]

கோட்புலி நாயனார்	கோட்புலி நாயனார்āṭpulināyaṉār, பெ.(n.) நாயன்மார் அறுபத்து மூவருள் ஒருவர் (பெரியபு.);: a canonized Saiva Saint, one of 63. [கோள் + புலி + நாயன் + ஆர். கொண்டதை விடாதபுலி → கோட்புலி.]
கோடக்ககம்	கோடக்ககம்āṭaggagam, பெ.(n.) குமரி மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Kanyakumari Dt. [கோடன் + அக்ககம் (அக்கசாலை);.]
கோடக்கன்	கோடக்கன்āṭakkaṉ, பெ.(n.) கொட்டைப்பாக்கு; areca-nut (சா.அக.);. [கோடு + (அடைக்காய்); அடக்கன் → கோட்டக்கன் → கோடக்கன் (கொ.வ.);.]
கோடக்குடி	கோடக்குடிāḍakkuḍi, பெ.(n.) இராமநாதபுரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Rāmānādapuram Dt. [கோடன் + குடி.]
கோடக்குத்துவா	கோடக்குத்துவாāṭakkuttuvā, பெ.(n.) 1. கடல் மீன்வகை; a heming, greenish, Pellona indica. 2. குத்துவா மீன்வகை; a herring, golden, glossed with purple. Pellona brachysoma. [கோடு + அ + குத்துவாய். 'அ' ஆறன்உருபு.]
கோடகசாலை	கோடகசாலைāṭagacālai, பெ.(n.) ஒருவகைப்பூடு; a very small plant (பதார்த்த.252);. ம. கோடாசாரி. [கோடம் → கோடகம் + சாலை.]
கோடகபாசியம்	கோடகபாசியம்āṭagapāciyam, பெ.(n.) வேம்பு; neem tree (சா.அக.);. [கோடம் → கோடகம் + பாசியம்.]

கோடகம்	கோடகம்1āṭagam, பெ.(n.) 1. முடியுறுப்பு ஐந்தனுள் ஒன்று (திவா.);; ornamental curves of a crown, one of five mudi-y-uruppu. 2. கோபுரமாகச்(சிகரமாகச்); செய்த முடிவகை; a kind of tapering crown. "கோடக மணிந்த கோல முடியினாய்" (சீவக.2989);. 3. பல தெருக் கூடுமிடம் (பிங்.);; junction where several streets meet crossing. 4.குண்டிகை (வின்.);; ewer. ம. கோடகம். Skt. kŏtaka (curve. bend); [கோடு + அகம்.] கோடகம்2āṭagam, பெ.(n.) 1. குதிரை; horse. "பச்சைக் கோடகக் காற்றை" (கல்லா. 17:48);. 2. இரலை (அகவதி); பார்க்க (சங்.அக.);; the first star. Skt. ghôta Russ. koni. Mal. kuda [கோடு + அகம்.]
கோடகி	கோடகிāṭagi, பெ.(n.) நீர்மேல் நெருப்புச்செடி; water - fire plant. [கோடங்கம் → கோடகி.] இது இசிவு போன்ற நோய்களைப் போக்கும் (சா.அக.);.
கோடங்கம்	கோடங்கம்āṭaṅgam, பெ.(n.) உடுக்கை மரம் அல்லது கருங்காலி; black wood-acacia catechu (சா.அக.);. மறுவ. கோடங்கி. [கோடு + அங்கம்.]
கோடங்கி	கோடங்கிāṭaṅgi, பெ.(n.) 1. உடுக்கை (தஞ்சை.);; a small hand drum. 2. உடுக்கடித்துக் குறி சொல்வோன் (இ.வ.);; soothsayer who uses the udukku drum. 3. ஒரு மரம்; a tree. கோடாங்கி ம.க. கோடங்கி; தெ. கோணங்கி;து. கோடங்கி, கோடங்யெ. [கொடு → கோடு → கோடங்கி.] கோடங்க மரத்தால் செய்த உடுக்கை அதனையடிப்பவனையும் குறித்தது.

கோடங்கி பார்-த்தல்	கோடங்கி பார்-த்தல்āṭaṅgipārttal, 4 செ.கு.வி (v.i.) கோடங்கியிடம் குறி கேட்டல் (வின்.);; to consult a soothsayer. [கோடங்கி + பார்.]
கோடங்கிழங்கு	கோடங்கிழங்குāṭaṅgiḻṅgu, பெ.(n.) சிற்றரத்தை; lesser galangal. [கோடு = வளைதல், கோடு + அம் - கோடம் + கிழங்கு.
கோடங்குடி	கோடங்குடிāḍaṅguḍi, பெ.(n.) நாகப்பட்டினம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Nagappattinan Dt. [கோடல் + குடி - கோடல்குடி → கோடங்குடி.]
கோடணை	கோடணை1āṭaṇai, பெ.(n.) 1. சங்கின் ஒலி (திவா.);; sound. 2. முழக்கம்; loud noise "கோடனை போக்கி "(பெருங்.உஞ்சைக். 49:85);. 3. யாழ் மீட்டல்; playing on the lute. "குழலவன் கோடணை யறைவாம்" (சீவக.603);. 4. இசைக் கருவி; musical instrument. "பாடிமிழ் பனித்துறைக் கோடனை யரவமும்" (பெருங்.உஞ்சைக்.41:3);. 5. ஒப்பனை (அலங்காரம்); (மணிமே.5; 94,அரும்.); decoration. [த.கோடனை → skt. góshana.] [கோடு + அணை. கோடு = சங்கு.] சங்கின் முழக்கம் கோடணை. இது skt.goshana என வடமொழியில் திரிந்தது. கோடணை2āṭaṇai, பெ.(n.) கொடுமை (பிங்.);; cruelty. [கொடு → கோடு → கோடணை.]
கோடணைபோக்கு-தல்	கோடணைபோக்கு-தல்āṭaṇaipōkkudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) பெரு முழக்கம் உண்டாகச் செய்தல்; to cause loud noise. "கோடணை போக்கியதிர் குரன்முரசு"(பெருங்.உஞ்சைக்.49:85);. [கோடணை + போக்கு. கோடணை1 பார்க்க;see ködanai1.]
கோடதகம்	கோடதகம்āṭadagam, பெ.(n.) சுக்கு (சீவரட்.);; dried ginger. மறுவ. கோடதரம். [குள் (குழி, ஒடுக்கு); → குடு → குடுது → கோடது → கோடதகம்]

கோடதாரம்	கோடதாரம்āṭatāram, பெ.(n.) சுக்குநாறிப் புல்; ginger grass-paniculm repens (சா.அக.);. [கோடம் + தாரம்.] கோடதாரம்āṭatāram, பெ.(n.) தேமல்; a skin disease. [கோடு(கண்ணாம்பு, வெண்மை);-கோட + நோய்.]
கோடபதி	கோடபதிāṭabadi, பெ.(n.) 1. கோடவதி பார்க்க;see kōda-vati. 2. உதயணனுடைய யாழ்; the lute belonging to Udayanan. "கூட்டமை வனப்பிற்கோட பதிக்குரல்"(பெருங்.வத்தவ.3:123);. [கோடு + பதி.]
கோடம்	கோடம்1āṭam, பெ.(n.) செங்கருங்காலி (மலை.);; red catechu. ம. கோடம். [கோடு → கோடம்.] கோடம்2āṭam, பெ.(n.) 1. பேரொலி; loud noise. "இங்கய லெழுந்த கோடம் யாது" (பாரத. பதின்மூன்.155);. 2. வெண்கலம் (சங்.அக.);; bellmetal. [கோடு(சங்கு); → கோடம்.] கோடம்3āṭam, பெ.(n.) எல்லை (சது.);; border. [கோடி → கோடம்.] கோடம்4āṭam, பெ.(n.) முடியுறுப்பு ஐந்தனுள் ஒன்று; ornamental curves of a crown, one of five mudi-y-uruppu. "கோடங்களிலும்......... கோத்த முத்து" (S.I.I.II.87);.
கோடமாதீதம்	கோடமாதீதம்āṭamātītam, பெ.(n.) மதகரிவேம்பு; javanese cedar of sandal neem-Cedrela toona (சா.அக.);. [கோடு → கோடம் + ஆதிதம்.]

கோடரகம்	கோடரகம்āṭaragam, பெ.(n.) சதுரக்கள்ளி; square spurge uphorbia an tiquorum (சா.அக);. [கோடு = பக்கம். கோடு → கோடர் + அகம்.]
கோடரம்	கோடரம்1āṭaram, பெ.(n.) 1. எட்டி; a poisonous and very bitter tree. 2. உணர்ச்சி; sensation. 3. அழிஞ்சில்; sage leaved alangium. 4. சிவதை; Indian rhubarb. 5. வெண்சிவதை; white variety of rhubarbe. 6. மயிர்ச் சாந்து; an unguent used to perfume the hair (சா.அக.);. [கோடு → கோடரம்.] கோடரம்2āṭaram, பெ.(n.) 1. மரப்பொந்து; hollow of a tree. "அத்தருவின் கோடரத்து" (பாரத. நாடு. 10);. 2. மரக்கிளை (பிங்.);; branch of a tree. 3. மரம் (அக.நி.);; tree. 4. சோலை (பிங்.);; grove. 5. தேரின் மொட்டு (பிங்.);; pinnacle of a car. க. கோடக.
கோடரவம்	கோடரவம்āṭaravam, பெ.(n.) துன்பம் (இ,வ.);; distress. "பணிந்தெழுவார் தம்மனத்திற் கோடரவந்தீர்க்குமவன்"(தேவா.821:2);. [கோடு + அரவம்.]
கோடரவாலி	கோடரவாலிāṭaravāli, பெ.(n.) வேப்பமரம்; margosa tree (சா.அக.);. [கோடரம் + ஆலி.]

கோடரி	கோடரி1āṭari, பெ.(n.) மரத்தை பிளக்கும் கருவிவகைகளிளொன்று (பிங்.);; a kind of axe, wood cutter. கோடரி மறுவ. கோடாலி. ம. கோடாலி; க. கொடலி, கொட்லி; கொட்டலி; தெ. கொடரி, கொலா, கொல்லி; மால. கொதலி; பட. கொடலி; கூய். கொட்டேலி; Skt. kuthåra [கோடு → கோடரி, கோடு = மரக்கிளை, அரிதல்= அறுத்தல், வெட்டுதல், கோடரி = மரக்கிளையை வெட்டும் அல்லது பிளக்குங்கருவி.] கோடரி வகை: 1. சிறுகாம்புக் கோடரி 2. பெருங்காம்புக் கோடரி 3. அங்குசக் கோடரி 4. உள்மடிப் பெருங்கோடரி 5. தலைக்கனக் கோடரி 6. உள்மடிக் கூர்க் கூர்க் கோடரி 7. இருதலைக் கோடரி. கோடரிāṭari, பெ.(n.)
கோடரிக்கரந்தை	கோடரிக்கரந்தைāṭarikkarandai, பெ.(n.) கோடாலிக்கரந்தை பார்க்க;see kodali-k-karandai. [கோடரி + கரந்தை.]
கோடரிக்காம்பு	கோடரிக்காம்புāṭarikkāmbu, பெ.(n.) 1. கோடரியின் மரப்பிடி; the wooden handle of an axe. 2. தன் குலத்தை அழிப்பவன்; one who destroys one's own family. இந்தப் பையன் அவன் குலத்தையே அழிக்கவந்த கோடரிக்காம்பு (உ.வ.);. மறுவ. கோடாலிக்காம்பு. ம. கோடாலிக்காம்பு;பட. கொடலிகாவு. [கோடரி + காம்பு]
கோடரிக்கொண்டை	கோடரிக்கொண்டைāṭarikkoṇṭai, பெ.(n.) காம்பு கழன்ற கோடரியை நினைவூட்டும் உருவம் கொண்ட கொண்டை; a knot of hair dressing resembling a axe without handle. கோடலிக் கொண்டைக்காரி (நெல்லை.);. மறுவ: கோடாலி, [கோடரி + கொண்டை.]

கோடரோகம்	கோடரோகம்āṭarōkam, பெ.(n.) கோடநோய் பார்க்க;see kōdanōy. [கோடு + ரோகம்.]
கோடல்	கோடல்1āṭal, பெ.(n.) 1. கொள்ளுகை; taking. "நானம் பகர்ந்திடக் கோடல் செய்வார்" (நைடத. நகரப். 31);. 2. பாடங்கேட்கை; taking lessons from a teacher. "கோடன் மரபே கூறுங் காலை"(நன்.40);. 3. மனத்துக் கொள்ளுகை; considering. "கொல்லு மாற்றல ருளரெனக் கோடலுங் கொண்டாய்" (கம்பரா.உயுத்.மந்திரப்.104);. 4. மருமகள்; daughter-in-law. தெ. கோடாலு. [கொள் → கோடல்.] கோடல்2āṭal, பெ.(n.) 1. வளைவு (உரி.நி.);; curving. 2. முறிக்கை (தி.வா.);; breaking. ம. கோடல். [கோடு → கோடல்.]
கோடல்வாவி	கோடல்வாவிāṭalvāvi, பெ.(n.) திண்டுக்கல் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Thindukkal Dt. [கோடல் + வாவி.]
கோடலம்	கோடலம்āṭalam, பெ.(n.) பிறைபோல் வளைந்த மாலைவகை; a kind of garland in the shape of the crescent moon. [கோடு → கோடலம்]
கோடலி	கோடலிāṭali, பெ.(n.) 1. இலந்தை; jujube. 2. காட்டுக்கொடி; wild creeper. 3. கோடாலி மரம்; axe tree. 4. தெருணை; Mysore plum (சா.அக);. [குடலி → கூடலி → கோடலி.]

கோடவதி	கோடவதிāṭavadi, பெ.(n.) வீணை (திவா.);; lute. [கோடு → கோடவி → கோடவதி.] விரவுப்பெயர் போன்று வீணையைப் பெண்பாலாக்கிக் கூறிய கூற்று.
கோடவி	கோடவி kāriyaārruāṭavi, பெ.(n.) காளி (துர்க்கை); (யாழ்.அக.);; Durga. [கொற்றவை → கோட்டவி → கோடவி.]
கோடற்பூசினி	கோடற்பூசினிāṭaṟpūciṉi, பெ.(n.) கோடைப் பூசனி பார்க்க;see Kodai-p-pusani (சா.அக.);. [கோடை + பூசனி - கோடற்பூசனி (கொ.வ.);.]
கோடன்	கோடன்1āṭaṉ, பெ.(n.) குயக்கோடன் என்னும் குயவன் ஒருவனின் பெயர்; name of a potter. [கோடு → கோடன்.] தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரத்தில் பேராசிரியர், மந்திரம் என்னும் சொல்லுக்குப் பொருள் கூறுங்கால் தமிழை இகழ்ந்த கோடன் என்னும் குயவன் நக்கீரரால் சவிக்கப்பட்டு இறந்தமையைச் சுட்டிக் காட்டுகிறார். முரணில் பொதியின் முதற் புத்தேள் வாழி பாண கபிலரும் வாழி - யாணியல் ஆனந்த வேட்கையான் வேட்கோ குயக்கோடன் ஆனந்தஞ் சேர்க சுவா. கோடன்2āṭaṉ, பெ.(n.) கால்நொண்டி; a lame man (சா.அக.);. [கொடு → கோடு → கோடன்.] கோடன்āṭaṉ, பெ.(n.) ஒருவகைக் களைச் செடி, a kind of weed. [கோடு-கோடான்]
கோடன்சம்பா	கோடன்சம்பாāṭaṉcambā, பெ.(n.) வேனிற் காலத்தில் விதைக்கப் பெற்று ஐந்து மாதங்களிற் பயிராகும் சம்பாநெல் வகை (இ.வ.);: Samba paddy sown in hot season and maturing in five months. [கோடை → கோடன் + சம்பா.]

கோடன்நாடு	கோடன்நாடுāṭaṉnāṭu, பெ.(n.) நீலகிரி மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Nilagiri Dt. [கோடன் + நாடு.]
கோடா	கோடாāṭā, பெ.(n.) 1. சாராய வண்டல் (யாழ்ப்.);; sediments of liquor. 2. பட்டைச் சாராயம்; arrack derived from bark. 3. அரக்குமண்டி; refuse of lac(சா.அக.);. [கூடு → கோடு → கோடம் → கோடா (கொ.வ.);.] கோடாāṭā, பெ.(n.) கோட்டா பார்க்க;see {}.
கோடாக்கிழங்கு	கோடாக்கிழங்குāṭākkiḻṅgu, பெ.(n.) கோணக்கிழங்கு; a fragrant tuber. [கோடானி + கிழங்கு → கோடாகிழங்கு.]
கோடாக்குளிகை	கோடாக்குளிகைāṭāgguḷigai, பெ.(n.) சாராய வண்டலைக் கொண்டு செய்யும் மருந்து உருண்டை; a medicinal pill made of dregs of spirituos liquors as arrack as a chief ingredient. [கோடா + குளிகை.]
கோடாகோடி	கோடாகோடிāṭāāṭi, பெ.(n.) 1. கோடானு கோடி பார்க்க;see kōdānu-kōdi. "கொம்மைபெறுங் கோடா கோடி"(அருட்பா.i. நெஞ்சறி.85);. 2. அளவின்மை; infinite. 3. தாமரை; lotus. ம. கோடாகோடி. [கோடி + கோடி - கோடிகோடி → கோடாகோடி.]
கோடாங்கல்	கோடாங்கல்āṭāṅgal, பெ.(n.) மலை உச்சிகளில் கூர்மையாகவுள்ள கற்கள்; stones of nail like projections on the summit of rocks; stones like a pyramid in shape (சா.அக.);. [கோடு + (அம்); ஆம் + கல்.]

கோடாங்கி	கோடாங்கி1āṭāṅgi, பெ.(n.) 1. கோடங்கிபார்க்க;see kōfangi. 2. வரிக்கூத்து வகை; a masquerade dance. ம., க. கோடாங்கி; தெ. கோணங்கி;து. கோடங்கி.கோடங்கியெ. [கொடு → கோடு → கோடங்கி → கோடாங்கி.] கோடாங்கி2āṭāṅgi, பெ.(n.) மகளிர் வரிப் புடைவை வகை (வின்.);; women's striped sari. ம. கோடாங்கி;பட. கோடிங்கெ (முரட்டுப் போர்வை);. [கோடு + அங்கி - கோடங்கி → கோடாங்கி.]
கோடாங்கிநாயக்கன்பட்டி	கோடாங்கிநாயக்கன்பட்டிāṭāṅgināyakkaṉpaṭṭi, பெ.(n.) திண்டுக்கல் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Thingukkal Dt.. [கோடாங்கி + நாயக்கன் + பட்டி.]
கோடாங்கிபட்டி	கோடாங்கிபட்டிāṭāṅgibaṭṭi, பெ.(n.) திண்டுக்கல் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Thingukkal Dt. [கோடாங்கி + பட்டி.]
கோடாங்கிபாளையம்	கோடாங்கிபாளையம்āṭāṅgipāḷaiyam, பெ.(n.) கோவை மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Kovai Dt. [கோடாங்கி + பாளையம்.]
கோடாசரி	கோடாசரிāṭācari, பெ.(n.) கோடகசாலை என்னும் பூண்டு வகை; coromandel gendarussa. மறுவ. கோடகசாலை, கோடாசுழி, கோடாசூரி, ம. கோடாசாரி. [கோடகசாலை → கோடாசரி.]
கோடாசலம்	கோடாசலம்āṭācalam, பெ.(n.) வயிற்றுப் போக்கைக் கட்டும் மருந்துவகை (பதார்த்த.1215);; a medicinal pill for arresting diarrhoea. மறுவ. கோடாசலக் குளிகை, கோடாசுழி. ம. கோடாசாரி.
கோடாசுழி	கோடாசுழிāṭāculi, பெ.(n.) வயிற்றுப்போக்கு மருந்து; a dose of physic (சா.அக.);. [குடல் → குடலம் → கோடலம் → கோடா + சுழி.]

கோடாசுழிமாத்திரை	கோடாசுழிமாத்திரைāṭāculimāttirai, பெ.(n.) கோடாசலக்குளிகை பார்க்க: see kodasala-k-kuligai. [கோடாசுழி + மாத்திரை.]
கோடாசூரி	கோடாசூரிāṭācūri, பெ.(n.) கோடகசாலை; Coromandal gendarusa. [கோடகசாலை → கோடாசூரி.]
கோடாசொரிச் செய்நஞ்சு	கோடாசொரிச் செய்நஞ்சுāṭācoricceynañju, பெ.(n.) வைப்பு நஞ்சுவகை (வின்.);; a prepared arsenic. மறுவ. கோடாசொரி. [கோடகசாலை → கோடகசொரி + செய்நஞ்சு.]
கோடாஞ்சி	கோடாஞ்சிāṭāñji, பெ.(n.) நெடுநாரைப்பூடு; fragrant cherry nut meg (சா.அக.);. ம. கோடாஞ்சி, [கோடு → கோடாஞ்சி.] சென்னைப் பல்கலைக்கழக அகரமுதலி இச்சொல்லுக்குப் பெரிய மரவகை எனப்பொருள் குறித்துள்ளது.
கோடாந்தூர்	கோடாந்தூர்āṭāndūr, பெ.(n.) கரூர் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Karur Dt. [கோடன் + (அழுந்தூர்); ஆந்தூர்.]
கோடாந்தை	கோடாந்தைāṭāndai, பெ.(n.) இராமநாதபுரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Râmanadapuram Dt. [கோடன் + ஆந்தை.]
கோடாநீர்	கோடாநீர்āṭānīr, பெ.(n.) தடிப்பில்லாத நீர்; fluid not thick (சா.அக.);. [கோடு → கோடா + நீர்.]

கோடாமணி	கோடாமணிāṭāmaṇi, பெ.(n.) மணிகள் போன்று தேரின் விளிம்புகளில் செதுக்கப்படும் உருவம்; a figure engraved on the edges of the chariot as a bead of coral. [கோடா + மணி.]
கோடாமை	கோடாமைāṭāmai, பெ.(n.) 1. மனக்கோட்டம் கொள்ளாமை; absence of envy or dislike. 2. கோணாமை; poise. 3. திரியாமை; of stable mind. 4. சலியாமை; untirableness. 5. ஒருதலைக் கணில்லாமை; fair and neutral outlook. "கோடாமை சான்றோர்க் கணி"(குறள்.118);. [கோடு + ஆ + மை. 'ஆ' எ.ம.இ.நிலை.]
கோடாய்	கோடாய்āṭāy, பெ.(n.) செவிலித்தாய்; foster mother. "கோடாய் மடந்தையை நாட"(திருக்கோ, 235, கொளு);. [கொள் → கோள் + தாய்.]
கோடாரி	கோடாரிāṭāri, பெ.(n.) கோடரி பார்க்க;see kōdari (சங்.அக.);. [கோடரி → கோடாரி.]
கோடாரிக்காம்பு	கோடாரிக்காம்புāṭārikkāmbu, பெ.(n.) கோடரிக்காம்பு பார்க்க;see kōdari-k-kāmbu. ம. கோடாலிக்காம்பு, கோடாலிக்கை. [கோடு + அரி - கோடரி + காம்பு - கோடரிக்காம்பு → கோடாரிக்காம்பு.]
கோடாரேந்தல்	கோடாரேந்தல்āṭārēndal, பெ.(n.) இராமநாதபுரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Rämanädapuram Dt. [கோடலம் → கோடாலம் + ஏந்தல் → கோடாலஏந்தல் → கோடாரேந்தல். ஏந்தல் = ஏரி.]
கோடாலம்	கோடாலம்āṭālam, பெ.(n.) பிறைபோல் வளைந்த மாலைவகை; crescent shaped necklace, as of pearls. "குளிர்முத்தின் கோடாலமும்" (திவ். பெரியாழ். 3.3:1);. [கோடு → கோடாலம்.]

கோடாலி	கோடாலி1āṭāli, பெ.(n.) கோடரி பார்க்க;see kōdari. மறுவ. கோடரி. ம. கோடாலி; க. கொடலி, கொட்லி; தெ. கொட்டலி; கொலா. கொல்லி; மால. கொதலி; கூய். கொட்டேலி;பட. கொடலி. [கோடு + அரி - கோடரி → கோடாலி.] கோடாலி2āṭāli, பெ.(n.) சுரக்கோடாலி; a pill (சா.அக.);. [கோடரி → கோடாலி.]
கோடாலிக்கரந்தை	கோடாலிக்கரந்தைāṭālikkarandai, பெ.(n.) கொட்டைக்கரந்தை பார்க்க;see kottai-k-karandai. [கோடாலி + கரந்தை.]
கோடாலிக்காம்பு	கோடாலிக்காம்புāṭālikkāmbu, பெ.(n.) கோடரிக்காம்பு பார்க்க;see kōdari-k-kāmbu. குலத்தைக் கெடுக்கவந்த கோடாலிக் காம்பே. ம. கோடாலிக்காம்பு;பட. கொடலிகாவு. [கோடரிக்காம்பு → கோடாலிக்காம்பு.]
கோடாலிக்குடோரி	கோடாலிக்குடோரிāṭālikkuṭōri, பெ.(n.) 1. இசிவு (சன்னி); முதலிய நோய்களைக் குணப்படுத்துவதற்குக் கீறியிடும் ஒரு மருந்துச் சரக்கு; a medicinal preparation applied to wounds in scarification as a cure for apoplexy. 2. இதள் மாற்றிய (இராச வாத); முறைப்படி மாழைகளை உருக்க வேண்டிப் பயன்படும் ஒரு மருந்து; in al-chemya chemical substance used for melting a metal (சா.அக.);. [கோடாலி + குடோரி = கீள் → கீனுறு (கீறு); → குடுறு → குடோரி.]
கோடாலிக்கொண்டை	கோடாலிக்கொண்டைāṭālikkoṇṭai, பெ.(n.) கோடாலிமுடிச்சு பார்க்க;see kbdali-mudiccu. கோடாலிக்கொண்டை [கோடாலி + கொண்டை.]
கோடாலிமரம்	கோடாலிமரம்āṭālimaram, பெ.(n.) சரளமரம், அரக்க மரம்; potato plum of Mysore (சா.அக.);. [கோடரி → கோடாலி + மரம்.]

கோடாலிமுடிச்சு	கோடாலிமுடிச்சுāḍālimuḍiccu, பெ.(n.) கூந்தலை அள்ளிச் சுருட்டிப் போட்டுக்கொள்ளும் முடிச்சு (தஞ்சை.);; a casual way of knotting the hair. மறுவ. கோடாலிக் கொண்டை. [கோடரி → கோடாலி + முடிச்சு.]
கோடாலைக்கல்	கோடாலைக்கல்āṭālaikkal, பெ.(n.) சூடாலைக்கல் என வழங்கும் ஒருவகை மருந்துச் சரக்கு; kind of loadstone probably manganese, one of the 126 kinds of natural substances (சா.அக.);. [கோடாலை + கல்.]
கோடாலைச்சக்கரம்	கோடாலைச்சக்கரம்āṭālaiccakkaram, பெ.(n.) கோடாலைக்கல் பார்க்க;see kodalai-k-kal(சா.அக.);. [கோடாலை + சக்கரம்.]
கோடாவடி-த்தல்	கோடாவடி-த்தல்āḍāvaḍittal, 4.செ.குன்றாவி (v.t.) பட்டைச் சாராய வண்டலை நீரிலிட்டுக் கரைத்தல் (வின்.);; to dissolve the dregs of an inferior kind of arrack in water (W.);. [கோடா + அடி.]
கோடான்	கோடான்1āṭāṉ, பெ.(n.) சிவகங்கை மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Sivagangai Dt [கோடன் → கோடான்.] கோடான்2āṭāṉ, பெ.(n.) 1. புன்செய்ப் பொழியிலுள்ள ஒருவகைக் கிழங்குச் செடி; a kind of tuber plant. 2. கொத்துமல்லியில் தோன்றும் ஒருவகை நோய்; a kind of disease in coriander plant. [கோடன் → கோடான்.]
கோடான்குறிச்சி	கோடான்குறிச்சிāṭāṉkuṟicci, பெ.(n.) சிவகங்கை மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in sivagangai Dt. [கோடன் → கோடான் + குறிச்சி.]
கோடானி	கோடானிāṭāṉi, பெ.(n.) நறுமணமிக்க வேர்; fragrant coray root (சா.அக.);. [கோடு → கோடானி.]
கோடானுகோடி	கோடானுகோடிāṭāṉuāṭi, பெ.(n.) பலகோடி; immense number, as a hundred billions. "கோடானு கோடி கொடுப்பினும்"(தமிழ்நா. 40);. ம.கோடானுகோடி;கோடார்கோடி. [கோடி + ஆன + கோடி → கோடானகோடி → கோடானுகோடி.]

கோடிக்கரை	கோடிக்கரை1āṭikkarai, பெ.(n.) நாகை மாவட்டம் திருமறைக்காட்டருகில் அமைந்த ஒர் ஊர்; a village situated near Tirumaraikkadu in Nagappattinam Dt. [கோடி + கரை.] இதன் இலக்கியப்பெயர் தொன்முதுகுடி என்பதாகும். கோடியில் அமைந்ததாலும், கடல், ஏரி, ஆறு, குளம் இவற்றின் கரைகளில் அமைந்த ஊர்கள் போலக் கரை என்னும் பின்னொட்டு அடைவதாலும் இப்பெயர் வழங்கப்படுகிறது. கோடிக்கரை2āṭikkarai, பெ.(n.) தனுக்கோடி முதலிய தூய நீர்த்துறை; sacred sea-bathing ghats at Ködikkari, Dhanusködi, etc. [கோடி + கரை.]
கோடிக்கரைச்செறிவு	கோடிக்கரைச்செறிவுāṭikkaraicceṟivu, பெ.(n.) குமரிமுனை புகையிலை; tobacco of Cape Comerin (சா.அக.);. [கோடிக்கரை + செறிவு.]
கோடிக்கரையான் தோணி	கோடிக்கரையான்தோணிāṭikkaraiyāṉtōṇi, பெ.(n.) கோடிக்கரையிலுள்ள தோணி, அதாவது கள்ளத்தோணி; vessel at ködi-k- karai. Piratical vessel. [கோடிக்கரை + ஆன் + தோணி.]
கோடிக்கல்	கோடிக்கல்āṭikkal, பெ.(n.) கட்டடத்தின் மூலைக்கல் (வின்.);; corner stone. ம. கோடிக்கல். [கோடி + கல்.]
கோடிக்காரன்	கோடிக்காரன்1āṭikkāraṉ, பெ.(n.) கோயிற்றிருமேனிகள் ஊர்தியில் உலாவரும் போது தூக்க வருபவன்; one who carries temple idols on mounts. மறுவ. திருவடித்தாங்கி. [கோடி + காரன். கோடுதல் = கொள்ளுதல், சுமத்தல்.] கோடிக்காரன்2āṭikkāraṉ, பெ.(n.) கொடுக்கல் வாங்கல் செய்யும் மார்வாரி வணிகன்; Marvari, money lender. [கோடி + காரன்.]
கோடிக்கிளை	கோடிக்கிளைāṭikkiḷai, பெ.(n.) நகுதாளியிலை; common cherry nutmeg (சா.அக.);. [கோடி + கிளை.]

கோடிக்குத்தல்	கோடிக்குத்தல்āṭikkuttal, பெ.(n.) 1. தெருப்பாய்ச்சல்; situation of a house at the street-end. facing streetward, considered inauspicious. 2. தெருக்கோடி; corner of a street. 3. சிற்றூரின் கடைசிப்பகுதியில் அமைந்த வீடு; a house situated at the end of the small village. [கோடி + குத்தல்.]
கோடிகச்சு	கோடிகச்சுāṭigaccu, பெ.(n.) முகமதியரின் (இசுலாத்தின்); ஐந்து கடமைகளில் ஒன்றான மக்காவிற்குப் புனிதப் பயணம் (யாத்திரை); மேற்கொள்ளுதல்; Haj Pilgarimage. "கோடிகச்சு செய்த பலனுமடைவா ராகவும்"(சேதுபதி மன்னர் செப்பேடுகள் எ.55-65, பக்.476); [கோடி + கச்சு (ஹஜ் → கச்சு.);.]
கோடிகம்	கோடிகம்1āṭigam, பெ.(n.) 1. பூந்தட்டு; salver or tray for flowers. "பூ நிறைசெய்த... கோடிகம்" (சீவக. 2707);. 2. குண்டிகை (பிங்.);; ewer pot with a spout. 3. அணிகலச்செப்பு (பிங்.);; jewel casket. [கோடி → கோடிகம்.] கோடிகம்2āṭigam, பெ.(n.) 1. இந்திரகோபப் பூச்சி; lady's fly. 2. நுனி; tip. 3. மூலை; corner. 4 ஆடை; cloth. "செங்கோடிகம்" (பெருங். உஞ்சைச். 57:43);. 5. சிலை; statue. 6. இளமை; youth. [கோடு → கோடி → கோடிகம்.]
கோடிகர்	கோடிகர்āṭigar, பெ.(n.) ஆடைநெய்வோர்; weaver. "கோடிகர் வரைப்பினும்"(பெருங். இலாவாண. 8:67);. [கோடிகம் → கோடிகர்.]
கோடிகரி-த்தல்	கோடிகரி-த்தல்āṭigarittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) தொகுத்துச் சொல்லுதல்; to sum up in order, systematize and summarise. [கோடி + கரி.]
கோடிகாட்டு-தல்	கோடிகாட்டு-தல்āṭikāṭṭudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) செய்தியைப் புரிந்துகொள்ளும்படியாகக் குறிப்புக் காட்டுதல்; to hint at. கோடிகாட்டினால் போதும் புரிந்துகொள்வேன் (உ.வ.);. [கோடு → கோடி + காட்டு.]

கோடிகாண்பி-த்தல்	கோடிகாண்பி-த்தல்āṭikāṇpittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. குறிப்புக்காட்டுதல்; to hint at slightly. 2. சுருங்கச் சொல்லி விளங்கவைத்தல்; to make one under. stand by hinting. [கோடி + காண்பி.]
கோடிகாவன்	கோடிகாவன்āṭikāvaṉ, பெ.(n.) கோடிக்கரை கோவிலுக்கு நிலக்கொடை கொடுத்தவன்; donar of land to kōdikkarai temple. "திருக்கோடிக்காவாகிய கண்ணமங்கலத்து ஆத்திரையன் கிழவன் கோடிகாவன் மெழுக்குப்புறம் வைத்த நிலத்துக் கீழ்பாற் கெல்லை" (S.I.I.XIII, 125-3pg.64);. [கோடி + காவன்.]
கோடிகோடாக்கினி	கோடிகோடாக்கினிāṭiāṭākkiṉi, பெ.(n.) பேரழிவு தரும் காட்டுத்தீ; great conflagration (சா.அக.);. [கோடி + கோடாக்கினி.]
கோடிச்சிலை	கோடிச்சிலைāṭiccilai, பெ.(n.) 1. 120 தமிழ் மருத்துவ இயற்கைப் பொருள்களில் ஒன்றான மஞ்சட்கல்; the yellow stone. 2. புதிய சீலை; a new sari (சா.அக.);. [கோடி + சிலை (எதிரொலிப்பது, கல்);-கோடிச்சிலை → கோடிச்சீலை.]
கோடிச்செல்வன்	கோடிச்செல்வன்āṭiccelvaṉ, பெ.(n.) மிகப்பெருஞ் செல்வன், பணக்காரன்; fabulously wealthy man, multi-millionaire. [கோடி + செல்வன்.]
கோடிச்செல்வி	கோடிச்செல்விāṭiccelvi, பெ.(n.) மிகப்பெரும் பணக்காரி; fabulously wealthy woman. [கோடி + செல்வி.]
கோடிசித்தி	கோடிசித்திāṭisitti, பெ.(n.) சேர்ந்தாடு பாவை என்னும் மருந்து; an unknown drug (சா.அக.);. [கோடு + சித்தி.]
கோடிசீமான்	கோடிசீமான்āṭicīmāṉ, பெ.(n.) பெருஞ் செல்வன்; multi-millionaire. [கோடி + சீமான்.]
கோடிஞ்சி	கோடிஞ்சிāṭiñji, பெ.(n.) கோழி; fowl, cock or hen (சா.அக.);. [கோழி → கோழிஞ்சி → கோடிஞ்சி (கொ.வ.);.]

கோடிட்ட	கோடிட்டaṭiṭṭa, பெ.எ.(adj.) கோடுபோட்டுவிடப்பட்ட; indicated by a line. [கோடு + இட்ட.]
கோடிட்டுக்காட்டு-தல்	கோடிட்டுக்காட்டு-தல்āṭiṭṭukkāṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வலியுறுத்திச் சுட்டிக்காட்டுதல்; to underline, under Score. [கோடிட்டு + காட்டு.]
கோடிடு-தல்	கோடிடு-தல்āḍiḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) அடக்கோடிடுதல்; to underline [கோடு + இடு.]
கோடித்தரை	கோடித்தரைāṭittarai, பெ.(n.) 1. விளை நிலமாகப் புதிதாய் வெட்டித் திருத்தப்பட்ட நிலம் (யாழ்.அக.);; land newly converted and made fit for cultivation. 2. புதுச்செய்கை; new act. 3. பூண்டதரை; newly converted land, floor. [கோடி (புதியது); + தரை.]
கோடிதம்	கோடிதம்āṭidam, பெ.(n.) ஒரு முகில்; a cloud, blue sky; azure. [கூடு → கோடு → கோடிதம்.]
கோடிதீர்த்தம்	கோடிதீர்த்தம்āṭitīrttam, பெ.(n.) கடலிற் குளித்தற்கரிய நற்பேறுடைய இடங்களான (புண்ணியத் தலங்கள்); தனுக்கோடி போன்ற கோடிக்கரை; sacred sea bathing ghat at Dapuskódi etc., [கோடி + (நீர்த்தம்); தீர்த்தம்.]
கோடிதூங்கி	கோடிதூங்கிāṭitūṅgi, பெ.(n.) வேலையில்லாது சோம்பித்திரிபவன்-ள்; loiterer, one who hangs about other's houses. [கோடிதூங்கு → கோடி தூங்கி.]
கோடிதூங்கு-தல்	கோடிதூங்கு-தல்āṭidūṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மூலையில் உறங்குதல்; to sleep in a corner. 2. சோம்பித்திரிதல்; to loiter about. [கோடி + தூங்கு.]
கோடிநீர்	கோடிநீர்āṭinīr, பெ.(n.) தண்ணீர்க்குடம்; water pot (சா.அக.);. [கோடி + நீர்.]

கோடிப்பருவம்	கோடிப்பருவம்āṭipparuvam, பெ.(n.) இளமைப் பருவம் (யாழ்.அக.);; youth. அவனை நான் கோடியில் பார்த்த போது அழகாய் இருந்தான் (கொங்கு);. மறுவ வாலைப்பருவம், கோடிவயது. தெ. கோடெபருவமு. [கோடி + பருவம்.]
கோடிப்பல்லி	கோடிப்பல்லிāṭippalli, பெ.(n.) தருமபுரி மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Dharumapuri Dt. [கோடி + (பள்ளி); பல்லி.]
கோடிப்பள்ளம்	கோடிப்பள்ளம்āṭippaḷḷam, பெ.(n.) திருவள்ளூர் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Thiruvallur Dt. [கோடி + பள்ளம்.]
கோடிப்பாக்கம்	கோடிப்பாக்கம்āṭippākkam, பெ.(n.) விழுப்புரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Villuppuram dt.. [கோடி + பாக்கம்.]
கோடிப்பாம்பு	கோடிப்பாம்புāṭippāmbu, பெ.(n.) பழக்கப்படாத பாம்பு; wild or untamed young cobra. "வெட்ட வெளியிலே கோடிப்பாம் பாடுமோ" (குற்றா.குற. 124:31);. [கோடி (புதிய); + பாம்பு.]
கோடிப்பாலை	கோடிப்பாலைāṭippālai, பெ.(n.) கொடிப் பாலை (சிலப். 3:71, கீழ்க்குறிப்பு); பார்க்க;see kodi-p-palai. [கோடி + பாலை]
கோடிப்பாளைக்கருக்கு	கோடிப்பாளைக்கருக்குāṭippāḷaikkarukku, பெ.(n.) மகளிரின் நெற்றிச்சுட்டி என்னும் சூளா மணிவகைகளின் முன்னமைப்பு; a frontal decoration of an ornament worn by women hanging above the forehead. கோடிப்பாளை கருக்கு [கோடி (இறுதி); + பாளை + கருக்கு - கோடிப்பாளைக் கருக்கு.] பாக்குப்பாளை போன்று பூவேலைப்பாடுகள் செதுக்கப்பட்ட அணிகல வேலைப்பாடுகளை பாளைக்கருக்கு என்பர்.
கோடிப்புங்கு	கோடிப்புங்குāṭippuṅgu, பெ.(n.) இராமநாதபுரம் விளத்தூர் பகுதியில் இருந்த ஒரு ஊரின் பெயர்; 'விளத்தூர் மண் கோட்டை சோளிக்குடி சிருதவயல் கோடிப்புங்கு'(சே.செ.52-37, பக்.262);. [கோடி + புங்கு.]

கோடிப்பூட்டு இணைப்பு	கோடிப்பூட்டு இணைப்புāṭippūṭṭuiṇaippu, பெ.(n.) மரவேலைப்பாட்டின்போது பயன்படுத்தப்படும் ஒரு வகை இணைப்பு; a kind of joint used in wooden works. [கோடி + பூட்டு + இணைப்பு.]
கோடிபோடு-தல்	கோடிபோடு-தல்āṭipōṭudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) கணவன் இறந்தவுடன் கைம்பெண்ணுக்கு உறவினர் புதுப்புடவை போடுதல்; to offer a new cloth to a widow in mourning by relations. [கோடி + போடு-.]
கோடிம்பகம்	கோடிம்பகம்āṭimbagam, பெ.(n.) கோடும்பிகம் பார்க்க;see kodumbigam (சா.அக.);. [கோடும்பிகம் → கோடிம்பகம்.]
கோடிம்பம்	கோடிம்பம்āṭimbam, பெ.(n.) கரும்பூசணி; sweet water melon (சா.அக.); [கோடு + நிம்பம்.]
கோடிமட்டம்	கோடிமட்டம்āṭimaṭṭam, பெ.(n.) சுவர்களின் கோடியைச் சரிபார்க்க உதவும் கருவி; an instrumental used for the correction of the corner of a wall in masonry work. மறுவ. மூலைமட்டம். [கோடு + மட்டம்.]
கோடிமுடி-தல்	கோடிமுடி-தல்āḍimuḍidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தன்னை விருந்திற்கழைக்கும்படி மணமகன் முதலியோருடைய புதிய ஆடையில் பணம் முடிதல் (யாழ்ப்.);; to tie a piece of money in the new cloth as of a bridegroom to oblige him to give an invitation to a feast. 2. ஒருவகை விளையாட்டு; a kind of play. [கோடி + முடி-.]
கோடிமுரிதல்	கோடிமுரிதல்āṭimuridal, பெ.(n.) வயிரக்குற்றம் பன்னிரண்டனுள் ஒன்று (சிலப். 14:180, உரை.);; a flaw in diamonds, one of 12 vayirakkurram. [கோடி + முரி.]
கோடிமூட்டு	கோடிமூட்டுāṭimūṭṭu, பெ.(n.) மரப்பலகை, சட்டம் ஆகியவை மூலைகளில் பொருந்துமாறு இணைக்கப்படும் இணைப்பு; a joint which connects the corners of the wooden planks and frames. [கோடி + மூட்டு.]

கோடியக்கரை	கோடியக்கரைāṭiyakkarai, பெ.(n.) கோடியக்கரை பார்க்க;see kōdi-k-karai. [கோடி + அ + கரை.]
கோடியக்காடு	கோடியக்காடுāṭiyakkāṭu, பெ.(n.) நாகை மாவட்டம் திருமறைக் காட்டிற்குத் தெற்கே உள்ள காடு; a forest situated in Tirutturai-p-pundi taluk in Nägai Dt. [கோடி + அ + காடு.]
கோடியம்	கோடியம்āṭiyam, பெ.(n.) விழுப்புரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Viluppuram Dt. [கோடி → கோடியம்.]
கோடியர்	கோடியர்1āṭiyar, பெ.(n.) 1. கூத்தர்; professional dancers. "கொடும்பறைக் கோடியர்" (மதுரைக். 523);. 2. நாடகர்; actors or actress. [கோடு → கோடியர் (வளைந்தாடும் கூத்தர்);.] கோடியர்2āṭiyar, பெ.(n.) சிவிகையின் முன்பின் முனைகளைத் தாங்கிச்செல்வோர் (யாழ்.அக.);; those who carry a palanquin at its two ends. "விழவிற் கோடியர் நீர்மை போல" (புறநா.29);. [கோடு → கோடி → கோடியர்.]
கோடியலூர்தி	கோடியலூர்திāṭiyalūrti, பெ.(n.) யானை மருப்பினால் செய்யப்பட்ட ஊர்தி: vehicle or conveyance made of elephant's tusks. "கோடிய லூர்தியுங் கொண்டு விசியுறுத்து" (பெருங். உஞ்சைக். 37:219);. [கோடு + இயல் + ஊர்தி.]
கோடியன்	கோடியன்āṭiyaṉ, பெ.(n.) பல்லக்கு மற்றும் ஊர்தி சுமப்போன்; bearer of palanquin or vāganam of an idol. [கோடு = பல்லக்குத்தண்டு, மரம். கோடு → கோடியன்.]
கோடியிணைப்பு	கோடியிணைப்புāṭiyiṇaippu, பெ.(n.) மரச் சட்டங்களின் கோடியில் இணைக்கும் இணைப்பு: a joint between the corners of wooden planks. [கோடி + இணைப்பு.]

கோடியில்லாமை	கோடியில்லாமைāṭiyillāmai, பெ.(n.) வயிரக்குற்றம் 12-ல் ஒன்று (சிலப். 14:180, உரை);; a flaw in diamonds, one of 12 vairakkurram. [கோடி + இல்லாமை.]
கோடியுடம்பு	கோடியுடம்புāḍiyuḍambu, பெ.(n.) 1. மெல்லிய உடம்பு (யாழ்ப்.);; tender body. 2 இளைத்தவுடம்பு; young body. [கொடி → கோடி + உடம்பு.]
கோடியூர்	கோடியூர்āṭiyūr, பெ.(n.) குமரி மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Kanyakumari Dt [கோடி + ஊர்.]
கோடியெடு	கோடியெடு1āḍiyeḍuttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) திரும்பச் சொல்லுதல் (ஈடு.10.3:1);; to repeat. [கோடி + எடு.] கோடியெடு2āḍiyeḍuttal, பெ.(n.) 4 செ.குன்றாவி. (v.t.); இறந்தவர் வீட்டுக்குப் புத்தாடை வாங்கிச் செல்லுதல்; to buy and carry a new cloth to deceased house. [கோடி (புத்தாடை); + எடு.]
கோடியோடு-தல்	கோடியோடு-தல்āṭiyōṭudal, 5.செ.கு.வி.(v.i.) ஏரி நீர் நிரம்பிவழிதல் (C.G.);; to overflow, as surplus water in a tank. [கோடி + ஒடு.]
கோடிரம	கோடிரம1āṭirama, பெ.(n.) 1. ஒரு விலங்கு; an ichneumon. 2. ஓர் பூச்சியினம்; insect coccinella of various kinds. 3. கீரி; mongoose (சா.அக.);. ம. கோடிரம். [கோடு → கோடிரம்.]
கோடிரம்	கோடிரம்2āṭiram, பெ.(n.) கோடிரவம்பார்க்க;see kōdiravam. [கோடு → கோடிரம்.]
கோடிரவம்	கோடிரவம்āṭiravam, பெ.(n.) சதுரக்கள்ளி (மலை.);; square spurge. [கோடு → கோடிரம் → கோடிரவம்.]
கோடிலம்	கோடிலம்āṭilam, பெ.(n.) 1. கோட்டம்; put chock. 2. ஒருவகை நறுமணச் செடி; a kind of fragrant plant. [கோடு → கோடிலம்.]

கோடிவகை	கோடிவகைāṭivagai, பெ.(n.) ஆடைவகைகள்; type of clothings. [கோடி + வகை.] வகைகள்: கோசிகம், பீதகம், பச்சிலை, அரத்தம், நுண்டுகில், கண்ணம், வடகம், பஞ்சு, இட்டு, பாகம், கோங்கலர், கோபம், குருதி, கரியல், பேடகம், பூங்காக்காழம், துரியம், நூல்யாப்பு, திருக்கு, தேவாங்கு, குச்சலி, தேவகிரி, இறஞ்சி, வெண்பொத்தி., செம்பொத்தி, பணி பொத்தி (கழ.த..அக.);.
கோடிவஞ்சி	கோடிவஞ்சிāṭivañji, பெ.(n.) சிறுகுறிஞ்சான்; small Indian ipecacuanha (சா.அக.);. [கோடி + வஞ்சி.]
கோடிவயது	கோடிவயதுāṭivayadu, பெ.(n.) 1. இளமை; youth 2. கோடிப்பருவம் பார்க்க;see kodi p-paruvam (சா.அக.);. [கோடி + வயது.]
கோடிவளி	கோடிவளிāṭivaḷi, பெ.(n.) திருவள்ளூர் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Thiruvallur dt. [கோடி + வளி.]
கோடிவெள்ளை	கோடிவெள்ளைāṭiveḷḷai, பெ.(n.) புதிய ஆடையின் முதல் வெள்ளை; first wash of new Cloths. [கோடி + வெள்ளை.]
கோடீகரி-த்தல்	கோடீகரி-த்தல்āṭīkarittal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) தொகுத்துச்சொல்லுதல்; to sum up in order, systematise and summarise. [கொள் → கோள் → கோடு (மனத்துட் கொள்ளுதல்); + கரித்தல்.]
கோடீரம்	கோடீரம்1āṭīram, பெ.(n.) 1. முடி (வின்.);; crest, diadem. 2. முனிவர்களின் சடை; long matted hair. as of ascetics. "வெண்ணிலவு விரிந்த கோடிரம்" (குமர.பிர. மதுரைக். 101);. 3. மண்ணாங்கட்டியுடைக்குந் தடி முதலியன; a pole clods is used to break the clod of earth. [கோடு(வளைவு); → கோடுரம் → கோடீரம்.] கோடீரம்2āṭīram, பெ.(n.) வானவில்; rain-bow. [கோடு = வளைவு. கோடு → கோடிரம் → கோடீரம்.]

கோடுகடைதொழில்	கோடுகடைதொழில்āḍugaḍaidoḻil, பெ.(n.) யானைக்கோடு முதலியவற்றைக் கடையும்தொழில்; the art of carving tusks. [கோடு + கடை + தொழில்.]
கோடுகீறு-தல்	கோடுகீறு-தல்āṭuāṟudal, பெ.(n.) 5 செ.கு.வி. (v.i.); கோடிகாண்பி பார்க்க;see kodi-kanbi. [கோடு + கீறு.]
கோடுங்கிரி	கோடுங்கிரிāṭuṅgiri, பெ.(n.) மல்லிகை; jasmine (சா.அக.);. [கோடு = புதிய, கலி = மணம். கோடும் + கலி → கோடுங்கலி → கோடுங்கிரி(கொ.வ);.]
கோடுபாடு	கோடுபாடுāṭupāṭu, பெ.(n.) மூலைமுடுக்கு; in all Corners. [கோடு + பாடு.]
கோடுபோடு-தல்	கோடுபோடு-தல்āṭupōṭudal, 19 செ.குன்றாவி. (v.t.) உப்பளப் பாத்தியில் படிந்த உப்புப்படிவத்தில் பலகையால் கோடுபோடுதல்; to draw lines on the surface of crystalized salt. [கோடு + போடு.]
கோடும்பிகம்	கோடும்பிகம்āṭumbigam, பெ.(n.) தும்மட்டி; country cucumber (சா.அக.);. [கொள் → கொடு → கொடும்பி → கொடும்பிகம் → கோடும்பிகம்.]
கோடுமட்டி	கோடுமட்டிāṭumaṭṭi, பெ.(n.) மட்டி வகைகளுலொன்று; a kind of shell. [கோடு + மட்டி.]
கோடுமுத்தம்	கோடுமுத்தம்āṭumuttam, பெ.(n.) சங்கிற் பிறந்த வெண்ணிறமுத்து; white pearl from sea shell oyster. [கோடு = பங்கு. கோடு + முத்தம்.]
கோடுருவகம்	கோடுருவகம்āṭuruvagam, பெ.(n.) அத்தி; a kind of fig tree (சா.அக.);. [கோடு + உருவகம்.]

கோடுரை	கோடுரைāṭurai, பெ.(n.) சங்கஞ்செடி; a thorny kind of shrub (சா.அக.);. [கோடு + கோடுரை.]
கோடுவாய்	கோடுவாய்āṭuvāy, பெ.(n.) கோட்டுவாய் பார்க்க;see köttu-vái (சா.அக.);. [கோட்டுவாய் → கோடுவாய்.]
கோடை	கோடை1āṭai, பெ.(n.) 1. மேல்காற்று; west wind. "கோடை தூற்றக் கூடிய வூழிலை" (ஞானா. 28:12);. 2. வேனிற்காலம் (பிங்.);; summer season. 3. வெயில்; sun shine. "வெந்துயர்க் கோடை மாத்தலை கரப்ப" (திருவாசக.3:71);. 4. கோடைப்பயிர் (இ.வ.);; summer crop. 5. கோடைக்கானல்; a mountain. "வெள்வீ வேலிக் கோடைப் பொருந' (புறநா.205:6);. க. கோடெ; ம. கோட; படை. (தென்மேற்கு பருவமழை);; கோத.. கெட்;துட. க்வாட் (பருவமழை, ஆண்டு);. [கொடு → கோடு → கோடை.(குடக்கு);→கோடை.] கோடை2āṭai, பெ.(n.) 1. கோடற்கிழங்கு; a bulbous root grown in the summer season. 2. கரந்தை; sweet basil. [கோடு → கோடை.]
கோடைக்கட்டி	கோடைக்கட்டிāṭaikkaṭṭi, பெ.(n.) வேனிற் காலத்தில் உடம்பில் காணும் அரத்தக் கொப்புளம்; boils occuring in summer due to excessive heal of the body (சா.அக.);. மறுவ. கோடைக் கொப்புளம். [கோடை + கட்டி.]
கோடைக்கண்ணி	கோடைக்கண்ணிāṭaikkaṇṇi, பெ.(n.) 1. ஒரு வகை நெல்; a kind of paddy. 2. வேனிற்காலத்துப் பூ; summer flower (சா.அக.);. [கோடை + கண்ணி.]

கோடைக்காந்தள்	கோடைக்காந்தள்āṭaikkāndaḷ, பெ.(n.) வெண்காந்தள்; Malabar glory (சா.அக.);. [கோடை + காந்தள்.]
கோடைக்காந்திரம்	கோடைக்காந்திரம்āṭaikkāndiram, பெ.(n.) பொழுதுவணங்கி (சூரியகாந்தி);; sunflower (சா.அக.);. [கோடை + காந்திரம்.]
கோடைக்காலம்	கோடைக்காலம்āṭaikkālam, பெ.(n.) வேனிற்காலம்; hot weather, summer season (சா.அக.);. [கோடை + காலம்.]
கோடைக்காற்று	கோடைக்காற்றுāṭaikkāṟṟu, பெ.(n.) 1. மேற்குக் காற்று; west wind. 2. நெருப்புக்காற்று; the hot west wind. 3. வேனிற் பருவத்தின் காற்று; breeze of summer season (சா.அக.);. ம. கோடக்காற்று;படட.கோடெதாயி. [கோடை + காற்று.]
கோடைக்கானல்	கோடைக்கானல்āṭaikkāṉal, பெ.(n.) 1. பழனி மலைத் தொடரின் தென்பால் 7,000 அடிக்குமேல் உயரமுள்ள மலைப் பகுதி; the southern ridge of the Palani hills. more than 7000 ft. high. 2. கோடைக்கானல் மலையின் உச்சியில் குளிர்ச்சிக்காகத் தங்கும் ஒரு மலைநகர்; a sanatorium at the top of Kodaikkanal hill. [கோடை (மேற்கு); + கானல்.]
கோடைக்கிழங்கு	கோடைக்கிழங்குāṭaikkiḻṅgu, பெ.(n.) சிற்றரத்தை (மலை.);; lesser galangal. ம. கோடக்கிழங்ஙு, மறுவ. குட்டியிடுக்கி. [கோடை + கிழங்கு.]
கோடைக்கீரிசம்	கோடைக்கீரிசம்āṭaikārisam, பெ.(n.) மணிப்பிரண்டை;, a species of adamantine creeper (சா.அக.);. [கோடை + (கிரிச்சம்); கீரிசம்.]

கோடைக்குவாடான்	கோடைக்குவாடான்āṭaikkuvāṭāṉ, பெ.(n.) ஆவிரை என்னுமோர் மூலிகை (மலை.);; Cassia. [கோடை + வாடான்.]
கோடைக்குறுவை	கோடைக்குறுவைāṭaikkuṟuvai, பெ.(n.) நெல்வகை; a kind of paddy. "கோடைக் குறுவை குளவாளை செங்குறுவை (நெல்விடு.179);. மறுவ. சித்திரைக்குறுவை. [கோடை + குறுவை.]
கோடைக்கேப்பை	கோடைக்கேப்பைāṭaikāppai, பெ.(n.) கேழ்வரகு வகை; a kind of ragi. [கோடை + கேப்பை.]
கோடைக்கொட்டை	கோடைக்கொட்டைāṭaikkoṭṭai, பெ.(n.) நிலக்கடலை; ground-nut, as usually a summer crop. [கோடை + கொட்டை.]
கோடைக்கொப்புளம்	கோடைக்கொப்புளம்āṭaikkoppuḷam, பெ.(n.) கோடைக்கட்டி பார்க்க;see kodai-k-katti. (சா.அக.);. [கோடை + கொப்புளம்.]
கோடைச்சம்பா	கோடைச்சம்பாāṭaiccambā, பெ.(n.) வேனிற்காலத்துப் பயிராகும் சம்பாநெல்; Samba paddy grown in summer season (சா.அக.);. [கோடை + சம்பா.]
கோடைச்சவுக்கு	கோடைச்சவுக்குāṭaiccavukku, பெ.(n.) ஆற்றுச்சவுக்கு (L.);; tamarisk. [கோடை + சவுக்கு.]
கோடைச்செய்கை	கோடைச்செய்கைāṭaicceykai, பெ.(n.) மறுபயிருக்குக் கோடைக் காலத்தில் நிலத்தைப் பண்படுத்துவகை (வின்.);; preparation of land in hot season for the next crop. [கோடை + செய்கை.]

கோடைச்சோளம்	கோடைச்சோளம்āṭaiccōḷam, பெ.(n.) தஞ்சையில் கோடை காலத்திற் பயிரிடப்படும் சோளம்; cholam cultivated in Thanjavur area in Summer. [கோடை + சோளம்.]
கோடைத்தண்ணீர்	கோடைத்தண்ணீர்āṭaittaṇṇīr, பெ.(n.) 1. கள்; toddy, as a beverage in hot weather. 2. பனிக் கட்டி உருகிய தண்ணீர்; ice-water (சா.அக.);. [கோடை + தண்ணீர்.]
கோடைத்தணி	கோடைத்தணிāṭaittaṇi, பெ.(n.) ஆனைத்தொண்டி; ordure tree (சா.அக.);. மறுவ:கோடைத்தொண்டி. [கோடை + (தலை);தணி.]
கோடைத்தாணி	கோடைத்தாணிāṭaittāṇi, பெ.(n.) ஒருவகைப் பூடு; a kind of herb as of net-veined Indian nettle (சா.அக.);. [கோடை + தாளி)தாணி.]
கோடைத்திருநாள்	கோடைத்திருநாள்āṭaittirunāḷ, பெ.(n.) கோடைகாலத்தில் நடைபெறுகின்ற திருவிழா; a celebration in summer. "இறையமுது நூறும் கொடைத்திருநாள் பிற்பத்தில் முதல் திருநாளில்" (திருப்பதி.கல்.தொ.3.கல்7-2);. [கோடை + திருநாள்.]
கோடைத்தொண்டி	கோடைத்தொண்டிāṭaittoṇṭi, பெ.(n.) ஆனைத்தொண்டி; ordure tree - sterculia lata (சா.அக.);. மறுவ. கோடைத்தணி [கோடை + தொண்டி.]
கோடைப்பயிர்	கோடைப்பயிர்āṭaippayir, பெ.(n.) 1.கோடைக்காலத்துப் பயிர்; crop raised in hot season. 2. கோடைச்சாகுபடியின் விளை பொருள்; produce of cultivation in the hot season. ம.கோடைநெல் (ஒருவகை நெல்);. [கோடை + பயிர்.]
கோடைப்பாலி	கோடைப்பாலிāṭaippāli, பெ.(n.) மடச்சாம்பிராணி; Malabar mahogany (சா.அக.);. [கோடை + (பால்); பாலி.]

கோடைப்புரோசனம்	கோடைப்புரோசனம்ā̄ṭaippurōcaṉam, பெ.(n.) கோடைப்பயிர் பார்க்க;see kodai-p-payir. [கோடை + புரோசனம்.]
கோடைப்பூகிகம்	கோடைப்பூகிகம்ā̄ṭaippūgigam, பெ.(n.) மஞ்சள்அந்திமல்லிகை; yellow evening jasmine (சா.அக.);. [கோடை + (போகம்); பூகிகம்.]
கோடைப்பூசணி	கோடைப்பூசணிā̄ṭaippūcaṇi, பெ.(n.) கோடைக்காலத்தில் காய்க்கும் பூசணிவகை; a species of pumpkin bearing fruit in hot season. [கோடை + பூசணி.]
கோடைப்போகம்	கோடைப்போகம்ā̄ṭaippōkam, பெ.(n.) கோடைப்பயிர் பார்க்க: see kodai-p-payir. [கோடை + போகம்.]
கோடையாடியபெரும்பூதனார்	கோடையாடியபெரும்பூதனார்ā̄ṭaiyāṭiyaberumbūtaṉār, பெ.(n.) சங்ககாலப் புலவர்களு ளொருவர்; a Sangam poet. [கோடை (கொடைக்கானல் மலை); + பாடிய + பெரும்பூதனார்.] இவர் பாடிய பாடல் கிடைத்திலது. அக்காலத்தில் மலை, ஊர்பற்றிப் பாடும்போது அதனை முன்பு பாடிய புலவரைக் குறிப்பிடுதல் உண்டு. அதனடியாக இவர் கோடையைப்பற்றிப் பாடியிருக்கக் கூடும். பெரும்பூதனார் என்னும் அவரின் இயற்பெயருடன் கூடி இப் பெயர் அமைந்தது எனக் கருதப்படுகிறது.
கோடைமழை	கோடைமழைā̄ṭaimaḻai, பெ.(n.) கோடைகாலத்து மழை; summer rain. ம. கோடமழ;பட.கோடெமே. [கோடை + மழை.]
கோடையடிக்காரன்	கோடையடிக்காரன்ā̄ḍaiyaḍikkāraṉ, பெ.(n.) ஒருவரிடத்தினின்று பிடுங்கி மற்றொருவர்க்கு ஏராளமாய்க் கொடுப்பவன்; one who is liberal at another's expense (loc.);. [கோடை + அடி + காரன்.]
கோடையடிபடு-தல்	கோடையடிபடு-தல்ā̄ḍaiyaḍibaḍudal, 20 செ.கு.வி (v.i.) வெய்யிலிலடிபடுதல்; to roam in hot sun. [கோடை + அடிபடு.]

கோடையான்தோட்டம்	கோடையான்தோட்டம்āṭaiyāṉtōṭṭam, பெ.(n.) தஞ்சை மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Thanjai Dt. [கோடையான் + தோட்டம்.]
கோடையிடி	கோடையிடிāḍaiyiḍi, பெ.(n.) கோடைப்பருவத்துமழையிடி; thunder during rains in hot season. [கோடை + இடி.]
கோடையெலுமிச்சை	கோடையெலுமிச்சைāṭaiyelumiccai, பெ.(n.) புதுச்சேரி எலுமிச்சை; Pondicherry lime (சா.அக.);. [கோடை + எலுமிச்சை.]
கோடைவாகளி	கோடைவாகளிāṭaivākaḷi, பெ.(n.) சிறு செருகப்படை; a low spreading plant. as a diffuse prostrate herb. மறுவ:கோடைவாசனி. [கோடை + வாகளி.] இது அறுத்த வயலிலும், குளக்கரையிலும் படரும், சொறிசிரங்கு, படை முதலிய நோய்களைப் போக்கும் (சா.அக.);.
கோடைவாய்	கோடைவாய்āṭaivāy, பெ.(n.) வாயினின்றுவடியும் நீர்; dribble. மறுவ. கொடுவாய், கோட்டவாய். [கோட்டுவாய் → கோடைவாய்.]

கோண்	கோண்1āṇ, பெ.(n.) 1. வளைவு; crookedness. "கோணார் பிறை" (திருவாசக. 16:5);. 2. கோணம்; an angle. "முக்கோ ணிவர்தரு வட்டம்" (குற்றா.தல. பராசத்.3);. 3. மாறுபாடு; crossness of disposition. "கோணைக் களிற்றுக் கொடித்தேர்" (சீவக. 28);. 4. கொடுங்கோன்மை (திவா.);: tyranny, ம. கோண்; க. கோண, கோன; தெ. கோணமு; து. கோண;பட.கோணெ (வளைவு);. Skt. kona. [கோள் → கோண்.] கோண்2āṇ, பெ.(n.) நுண்ணிய பகுதி; a minute division. "அணுவினைச் சத கூறிட்ட கோணினுமுளன்" (கம்பரா,இரணிய. 124); [குள் → கொள் → கோள் → கோண்.]
கோண்டகம்	கோண்டகம்āṇṭagam, பெ.(n.) நெருஞ்சில்; caltrope (சா.அக.);. [குள் → குண்டு → குண்டகம் → கோண்டகம்.]
கோண்டகு	கோண்டகுāṇṭagu, பெ.(n.) குறிஞ்சான்; an edible and medicinal creeper (சா.அக.);. [குண்டகம் → கோண்டகு.]
கோண்டகை	கோண்டகைāṇṭagai, பெ.(n.) கொடியரசு; a kind of tree as of ficus (சா.அக.);. [கொள் → கொண்டகை → கோண்டகை.]

கோண்டம்	கோண்டம்1āṇṭam, பெ.(n.) கோண்டகம் பார்க்க;see kōndagam. [கோண்டகம் → கோண்டம்.] கோண்டம்āṇṭam, பெ.(n.) குறிஞ்சாவகை (மலை.);; a species of scammony swallow-wort. [கோண்டகம் → கோண்டம்.] கோண்டம்3āṇṭam, பெ.(n.) 1. கோதண்டம்2 (யாழ்.அக.); பார்க்க;see kōdangam 2. தூக்கு; pendents, anything suspended. [குண்டம் → கோண்டம்.]
கோண்டலன் குப்பம்	கோண்டலன் குப்பம்āṇṭalaṉkuppam, பெ.(n.) விழுப்புரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Villuppuram Dt. [கொண்டலன் → கோண்டலன் + குப்பம்.]
கோண்டன்	கோண்டன்āṇṭaṉ, பெ.(n.) 1.கீழ்மகன்; loafer. 2. பெருங் கொப்பூழன்; one who has a large navel. ம. கோண்டன். [குண்டன் → கோண்டன்.]
கோண்டன்கிழங்கு	கோண்டன்கிழங்குāṇṭaṉkiḻṅgu, பெ.(n.) கோரைக்கிழங்கு பார்க்க;see Korai-k-kilangu. [கோண்டன் + கிழங்கு.]
கோண்டி	கோண்டிāṇṭi, பெ.(n.) ஆந்திர மாநிலம் (கம்மம், அடிலபாத்);, சட்டிச்கார் (பச்தர்);, மகாராட்டிரம் (வார்தா, நாக்பூர்);, ஒரிசா மாநிலங்களில் பழங்குடி மக்களால் பேசப்பட்டு வரும் திராவிட மொழி:a.Dravidian language spoken by Tribals in Andhra Pradesh, Chattisgarh, Maharashtra and Orissa. கோண்டி பேசுவோர் இருபது இலக்கம் பேர். தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம் இவற்றை அடுத்து அதிக மக்கள் பேசும் திராவிட மொழி கோண்டி மொழியே ஆகும்.
கோண்டூர்	கோண்டூர்āṇṭūr, பெ.(n.) விழுப்புரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Villuppuram Dt. [கோண்டன்(கோரைக்கிழங்கு);→கோண்டு + ஊா.]

கோண்டை	கோண்டை1āṇṭai, பெ.(n.) 1 இலந்தை; jujube. 2. பாக்குமரம்; areca-nut tree. [குண்டை → கோண்டை.]
கோண்பாய்ச்சல்	கோண்பாய்ச்சல்āṇpāyccal, பெ.(n.) குறுக்கிடு வழி (இ.வ.);; cross-wise or slanting direction. [குள் → கோள் → கோண் + பாய்ச்சல்.]
கோண்பு	கோண்புāṇpu, பெ.(n.) கோணுதல்; to be bent, curved. [கோண் → கோண்பு. ஒ.நோ. காண் → காண்பு.]
கோண்மா	கோண்மாāṇmā, பெ.(n.) இரைக்காகப் பிற உயிரினங்களைக் கொல்லும் புலி, அரிமா முதலியன; beast of prey, as lion, tiger etc. "கும்பத்தின்கரியைக் கோண்மாக் கொன்றென"(கம்பரா. இரணிய. 125);. [கோள் + மா - கோள்மா → கோண்மா.]
கோண்மா நெடுங்கோட்டனார்	கோண்மா நெடுங்கோட்டனார்āṇmāneḍuṅāḍḍaṉār, பெ.(n.) கடைக்கழகப் புலவர்களி லொருவர்; one among Sangam poets. [கோண்மா + நெடுங்கோட்டனார்.] இவர் கடைக்கழக நூல்களில் ஒன்றான நற்றிணையின் 40ஆவது பாடலைப் பாடியுள்ளார். அப் பாடலில் வருகின்ற கோண்மா நெடுங்கோடு என்னும் சொற்றொடரிலிருந்து இப் பெயர் வழங்கப்பட் டிருக்கலாம்.
கோண்மீன்	கோண்மீன்āṇmīṉ, பெ.(n.) கோள் (கிரகம்);; planet. "வாணிற விசும்பிற் கோண்மீன்" (சிறுபாண். 242);. [கோள் → கோண் + மீன்.]
கோண்விழு-தல்	கோண்விழு-தல்āṇviḻudal, 2 செ.கு.வி.(v.i.) கோணலாதல் (வின்.);; to become crooked, uneven. [கோண் + விழு.]
கோணக்கண்	கோணக்கண்āṇakkaṇ, பெ.(n.) மாறுகண்; squint. [கோண் + அ + கண்.] கண்களின் இருவிழிகளும் வெவ்வேறு திசை களைப் பார்ப்பது போன்ற நிலை.
கோணக்கணிதவியல்	கோணக்கணிதவியல்āṇakkaṇidaviyal, பெ.(n.) கோணங்களைக் கொண்டு பயிலும் கணக்கு; trigonometry. [கோணம் + கணிதம் + இயல்.]

கோணக்களிகிண்டு-தல்	கோணக்களிகிண்டு-தல்āṇaggaḷigiṇṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) குழப்பமுண்டாதல் (நெல்லை);; to create confusion. இப்படிக் கோணக்களி கிண்டுவது நல்லதன்று (உ.வ.);. [கோணல் + களி + கிண்டு.]
கோணக்காப்பு	கோணக்காப்புāṇakkāppu, பெ.(n.) கை கால்களிலணியும் கோணல்வளை; angulated anklet or bangles. [கோணல் + காப்பு.]
கோணக்காய்	கோணக்காய்āṇakkāy, பெ.(n.) கோணற் காய் பார்க்க;see konar-kay (சா.அக.);. [கோணல் + காய் - கோணற்காய் → கோணக்காய்.]
கோணக்கால்	கோணக்கால்āṇakkāl, பெ.(n.) கோணற் கால் பார்க்க;see konar-kal (சா.அக.);. [கோணல் + கால் - கோணற்கால் → கோணக்கால்.]
கோணக்கிணாக்கி	கோணக்கிணாக்கிāṇakkiṇākki, பெ.(n.) சிற்றரத்தை வகை (மலை.);; nodding galangal. மறுவ:கோணாக்கிணக்கி. [கோணல் + (கிணக்கி); கிணாக்கி.]
கோணக்கீச்சான்	கோணக்கீச்சான்āṇakāccāṉ, பெ.(n.) உடல்வளைந்த கீச்சான் மீன்; a kind of fish having twisted body. [கோணல் + கீச்சான்.]
கோணக்குழல்	கோணக்குழல்āṇakkuḻl, பெ.(n.) ஒருவகை வளைந்த ஊதுகுழல்; a kind of trumpet. ம. கோணக்குழல். [கோண(ம்); + குழல்.]
கோணக்கூத்து	கோணக்கூத்துāṇakāttu, பெ.(n.) இழுப்பினால் குதிக்கச் செய்யும் ஒரு நோய் (சா.அக.);; a disease marked by a peculiar jumping or springing motion in the patient due to clonic spasm of the muscles,saltatory spasm. [கோணல் + கூத்து,]

கோணக்கொம்பு	கோணக்கொம்புāṇakkombu, பெ.(n.) 1. வாங்கால் என்னும் ஊது கருவி; bugle - horn, wind instrument (loc.);. 2. மாட்டுக் கொம்பில் ஒரு வகை; a kind of cow horn. [கோணல் + கொம்பு.]
கோணக்கொன்றை	கோணக்கொன்றைāṇakkoṉṟai, பெ.(n.) கோணக்காய்க் கொன்றை; purging cassia (சா.அக.);. [கோணல் + கொன்றை - கோணற்கொன்றை → கோணக்கொன்றை.]
கோணக்கோணவிழு-தல்	கோணக்கோணவிழு-தல்āṇakāṇaviḻudal, 2 செ.கு.வி (v.i.) வலிப்பு நோயினால் கைகால் இழுத்தல்; distortion of the limbs as in fits (சா.அக.);. [கோண + கோண + விழு-.]
கோணக்கோதயம்	கோணக்கோதயம்āṇakātayam, பெ.(n.) தகரை; ringworm plant (சா.அக.);. [கோணல் + கோதயம்.]
கோணங்கி	கோணங்கிāṇaṅgi, பெ.(n.) 1. கோமாளி; clown or fool in a play, buffoon. 2. கோடங்கி பார்க்க;see kodangi. 3. நகைச்சுவை நாடகம்; a kind of humourous drama. 4. உடற்கோணி ஆட்டம்; a twisted dance. [கோண் → கோணங்கி.]
கோணங்கிக் கூத்து	கோணங்கிக் கூத்துāṇaṅgikāttu, பெ.(n.) 1. கோமாளிக்கூத்து; dancing of a clown. 2. ஒழுங்கற்ற நடையுடைகள்; droll and improper conduct or dress. [கோணங்கி + கூத்து.]
கோணங்கித்தாசரி	கோணங்கித்தாசரிāṇaṅgittācari, பெ.(n.) தாசரி இனத்திலுள்ள கோணங்கி; a konangi belonging to Dasari caste. [கோணங்கி + தாசரி.]
கோணங்கிப்பட்டி	கோணங்கிப்பட்டிāṇaṅgippaṭṭi, பெ.(n.) நாமக்கல் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Namakkal Dt. [கோணங்கி + பட்டி.]
கோணங்கிப்பல்லு	கோணங்கிப்பல்லுāṇaṅgippallu, பெ.(n.) அழகற்று நீண்டுள்ள பல் (வின்.);; projecting unsightly teeth (W.);. [கோணங்கி + பல்லு. பல் → பல்லு.]

கோணங்கிப்பாட்டு	கோணங்கிப்பாட்டுāṇaṅgippāṭṭu, பெ.(n.) செய்யுள் வகை; a kind of poem. [கோணங்கி + பாட்டு.]
கோணங்கியம்மை	கோணங்கியம்மைāṇaṅgiyammai, பெ.(n.) உடல் உறுப்புகளைக் குறைத்து வேறுபடுத்தும் அம்மை வகை (வின்.);; a kind of small pox which contracts and distorts the limbs. [கோணங்கி + அம்மை.]
கோணத்தடி	கோணத்தடிāṇattaḍi, பெ.(n.) அதிகாரக் குறியாகக் கொண்டு செல்லும் தடிவகை (இ.வ.);; a staff with a curved head, an emblem of authority. [கோண் → கோணல் + தடி.]
கோணத்தண்டு	கோணத்தண்டுāṇattaṇṭu, பெ.(n.) 1. ஒருபுறம் வளைந்த ஆண்குறி; penis inclined to one side. 2. வாசியை மாற்றுவதற்குப் பயன்படும் ஒக தண்டு; a stick or a wooden rod with a curve at the top used by yogis, for directing vital air from the right nostril to the left and vice versa (சா.அக.);. [கோணல் + தண்டு.]
கோணத்தேளி	கோணத்தேளிāṇattēḷi, பெ.(n.) உருவமைப்பில் கோணலாய்த் தோன்றும் மீன்; a kind of fish which seems to be having twisted body. [கோணல் + தேளி.]
கோணப்பார்வை	கோணப்பார்வைāṇappārvai, பெ.(n.) மாறு கண் (இ.வ.);; squint eye. [கோணல் + பார்வை.]
கோணப்பாறை	கோணப்பாறைāṇappāṟai, பெ.(n.) பூம்புகாருக்கு வடகிழக்கில் கடலடியில் அமைந்திருக்கும் ஒரு பாறை; an under sea-rock situated at north east of Poompukar. [கோணம் + பாறை.]
கோணப்புளி	கோணப்புளிāṇappuḷi, பெ.(n.) கொடுக்காய்ப் புளி (L.);; Manilla tamarind. [கோணல் + புளி.]

கோணமங்கலம்	கோணமங்கலம்āṇamaṅgalam, பெ.(n.) கடலூர் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Cuddalore Dt. [கோணம் (எருமை); + மங்கலம்.]
கோணமலை	கோணமலைāṇamalai, பெ.(n.) திரிகோணமலை; Trikōna-malai a place name in Sri Lanka. மறுவ:கோணாமலை. [கோணம் + மலை.]
கோணமுகம்	கோணமுகம்āṇamugam, பெ.(n.) ஒருபக்கம் கோணிய முகம்; face distorted to one side, as in paralysis, or in birth (சா.அக.);. [கோணல் + முகம்.]
கோணமூக்கு	கோணமூக்குāṇamūkku, பெ.(n.) பிறவியிலேயே அல்லது காயம், அடி முதலியவற்றால் ஊனமான மூக்கு; mis-shapen or ill-shaped nose by congenital or traumatic cause (சா.அக.);. மறுவ;கோணைமுகம். [கோணல் + மூக்கு.]
கோணயன்	கோணயன்āṇayaṉ, பெ.(n.) அறிவிலி, பயனற்றவன்; a senseless fellow, a worthless man. ம. கோணயன் [கோன் → கோணயன்.]
கோணல்	கோணல்1āṇal, பெ.(n.) 1.வளைவு (பிங்.);; wryness, obliquity, deflection. 2. கூன் (திவா.);; hump, deformity. 3. மாறுபாடு (சூடா.);; crookedness, as of mind. 4. மனவுளைச்சல் (உ.வ.);; uneasiness of mind. ம. கோணல். [கோண் → கோணல்.] கோணல்2āṇal, பெ.(n.) முறையற்ற போக்கு; perversity, deviation. உன்னறிவு ஏன் கோணலாகப் போகிறது? (உ.வ.);. [கோண் → கோணல்.]

கோணல்குணம்	கோணல்குணம்āṇalkuṇam, பெ.(n.) 1. மனத்துன்பம்; uneasiness of mind. 2. கோணல் பார்க்க;see kōnal (சா.அக.);. [கோணல் + குணம்.]
கோணல்சம்பா	கோணல்சம்பாāṇalcambā, பெ.(n.) நெல்வகை (விவசா.1);; a kind of paddy. [கோணல் + சம்பா.]
கோணல்மாணல்	கோணல்மாணல்āṇalmāṇal, பெ.(n.) 1. தாறுமாறு; crookedness, of a complex nature, difficult to set right. 2. மாறுபாடு; confused state or condition (சா.அக.);. [கோணல் + மாணல்.]
கோணல்மூஞ்சி	கோணல்மூஞ்சிāṇalmūñji, பெ.(n.) வெறுப்பு, சிரிப்பு முதலியவற்றைக் காட்டும் முகம் (இ.வ.);; grimace, wry face expressing annoyance, etc. or meant to raise a laugh. [கோணல் + மூஞ்சி.]
கோணல்வளைவு	கோணல்வளைவுāṇalvaḷaivu, பெ.(n.) வளைவு வகை (கட்டட.நாமா.16);; skew. [கோணல் + வளைவு.]
கோணலயம்	கோணலயம்āṇalayam, பெ.(n.) அரிவாள்; a sickle, reaping hook. [கோணல் + அயம் (இரும்பு);.]
கோணலிலை	கோணலிலைāṇalilai, பெ.(n.) காட்டுநெல்லி; triple-nerved mercury (சா.அக.);. [கோணல் + இலை.]
கோணவட்டம்	கோணவட்டம்1āṇavaṭṭam, பெ.(n.) கோணலாயுள்ள வட்டம்; irregular circle. [கோணல் + வட்டம்.]
கோண வட்டம்	கோண வட்டம்2āṇavaṭṭam, பெ.(n.) அரசவிருதுகளுள் ஒன்று; an emblem of royalty. "கோணவட்டக் கோல முகத்த" (பெருங். மகத. 20:22);. கோணல் + வட்டம்.]
கோணவழக்கு	கோணவழக்குāṇavaḻkku, பெ.(n.) நேர்மையற்ற சொற்போர்; perverse argument. [கோணல் + வழக்கு.]

கோணவாசல்	கோணவாசல்āṇavācal, பெ.(n.) அரண்மனை முதலியவற்றில் வளைந்து செல்லும் வாயில் (இ.வ.);; gateways leading to a hall, circuitously arranged, as in a palace. [கோணம் + வாசல்.]
கோணவாய்	கோணவாய்āṇavāy, பெ.(n.) கோணலாயுள்ள வாய்; wry mouth. [கோணம் + வாய்.]
கோணவாயன்	கோணவாயன்āṇavāyaṉ, பெ.(n.) பன்றி; pig. மறுவ. பன்றி, மிறுதாறு. [கோணல் + வாயன்.]
கோணவாளை	கோணவாளைāṇavāḷai, பெ.(n.) வாளைமீன் வகைகளிலொன்று; a kind of fish. [கோணல் + வாளை.]
கோணவிட்டம்	கோணவிட்டம்āṇaviṭṭam, பெ.(n.) மூலைகளை இணைக்கும் விட்டம்; a cross beam which connects the corners. [கோணம் + விட்டம்.]
கோணவிருட்சம்	கோணவிருட்சம்āṇaviruṭcam, பெ.(n.) கரும்பு; sugarcane (சா.அக.);. [கோல் → கோன் → கோண் → கோணம் + விருட்சம்.]
கோண வீச்சம்	கோண வீச்சம்āṇavīccam, பெ.(n.) ஒரு புள்ளியிலிருந்து எழும் இருவேறு கோடுகளுக்கிடைய உள்ள தூரம்; amplitude of two lines starting from a particular point. [கோணம் + வீச்சம்.]
கோணவுடம்பு	கோணவுடம்புāṇavuḍambu, பெ.(n.) கருவிலேயே ஒரு பக்கமாகத் திரும்பிக் கோண வடிவாய்க் காணப்படும் உடம்பு; the body of a baby in the womb which is so distorted to one side that it exhibits a ghastly appearance (சா.அ.க.);. [கோணல் + உடம்பு.]

கோணவெழுச்சி	கோணவெழுச்சிāṇaveḻucci, பெ.(n.) உள் வளைந்த ஆண்குறியேழுச்சி; painful erection with incurvation of the penis towards the scrotum occurring in gonorrhoea (சா.அக.);. [கோணல் + எழுச்சி.]
கோணவேல்	கோணவேல்āṇavēl, பெ.(n.) மரு என்ற முள்ளில்லாத வேல மரவகை; divi-divi tree. மறுவ: கோணவேலன். [கோணல் + வேல்.]
கோணவேலன்	கோணவேலன்āṇavēlaṉ, பெ.(n.) கோணவேல் பார்க்க;see kona-vel. [கோணம் + அளவு.]
கோணளவு	கோணளவுāṇaḷavu, பெ.(n.) கோணங்களின் மதிப்பீடு: angular measurement. [கோணம் + அளவு.]
கோணற்கழுத்து	கோணற்கழுத்துāṇaṟkaḻuttu, பெ.(n.) கோணக்கழுத்து பார்க்க;see Kona-k-kaluttu (சா.அக.);. [கோணல் + கழுத்து.]
கோணற்காய்	கோணற்காய்āṇaṟkāy, பெ.(n.) கோணை வேல் பார்க்க;see kónai-věl (சா.அக.);. [கோணல் + காய்.]
கோணற்காரன்	கோணற்காரன்āṇaṟkāraṉ, பெ.(n.) ஒரு மரம்; mountain snow-ball tree (சா.அக.);. [கோணல் + காரன்.]
கோணற்கால்	கோணற்கால்āṇaṟkāl, பெ.(n.) உள் வளைந்த கால்; bandy leg (சா.அக.);. மறுவ;கோணக்கால. [கோணல் + கால்.]

கோணற்பாய்	கோணற்பாய்āṇaṟpāy, பெ.(n.) சிறுமரப்பாய்; wooden mat. [கோணல் + பாய்.]
கோணன்	கோணன்āṇaṉ, பெ.(n.) 1. கூனன் (பிங்.);; humpback. 2. அற (நீதி);க்கேடன்; unjust, unrighteous person. "கொடுமராதியைப் பண்ணிடுங் கோணன்" (சிவதரு, பாவ. 66);. [கோணு → கோணன்.] கோணன்āṇaṉ, பெ.(n.) காரி (சனி);; saturn. ம. கோணன். [கோண் → கோணன்.]'
கோணா	கோணாāṇā, பெ.(n.) ஒர் நீலகிரிப்பூடு; Nilgiri herb elm (சா.அக.);. [கோண் → கோணா.]
கோணாக்கினாக்கி	கோணாக்கினாக்கிāṇākkiṉākki, பெ.(n.) சிற்றரத்தை; nodding galangal (சா.அக.);. [கோணக்கினாக்கி → கோணாக்கிணாக்கி.]
கோணாகோணம்	கோணாகோணம்āṇāāṇam, பெ.(n.) கோணத்துட் கோணம் (தொல். எழுத்து. 311. உரை);; angular figure within an angular figure. [கோணம் + கோணம். கோணகோணம் → கோணாகோணம்.]
கோணாமானாவெனல்	கோணாமானாவெனல்āṇāmāṉāveṉal, பெ.(n.) தாறுமாறாதற் குறிப்பு: expr. signifying confusion or disorderliness. [கோணு → கோணா → மாணா + எனல்.]
கோணாமுகம்	கோணாமுகம்āṇāmugam, பெ.(n.) சூழ்ந்த அகழியிருக்கை (வின்.);; a fortified capital surrounded by a ditch. [கோள் → கோண் → கோணா + முகம்.]

கோணாய்	கோணாய்āṇāy, பெ.(n.) 1. ஓநாய்; Indian wolf. 2. ஆண் நரி; male jackal. [கொள் → கோள் → கோண் + நாய் → கோணாய்.]
கோணாவட்டம்	கோணாவட்டம்āṇāvaṭṭam, பெ.(n.) 1.கோணத்துள் வட்டம் (தொல். எழுத்து. 311, உரை);; circle within an angular figure. 2. அரச விருதுகளுள் ஒன்று; an emblem of royalty. "கூந்தற் பிச்சமுங் கோணா வட்டமும்" (பெருங். உஞ்சைக். 46:62);. [கோணம் + வட்டம் → கோணவட்டம் → கோணாவட்டம்.]
கோணாவலை	கோணாவலைāṇāvalai, பெ.(n.) இறால்மீன் பிடிக்கப் பயன்படும் வலை (மீனவ.);; net used for prawn fishing. [கோணம் + வலை - கோணவலை → கோணாவலை.]
கோணி	கோணி1āṇi, பெ.(n.) அத்தி; country fig. [கோளி → கோணி.] கோணி2āṇi, பெ.(n.) 1. சாக்குப்பை; sacks made of jute fibre, gunny bag, sack cloth. கோணி கொண்டது. எருது சுமந்தது (பழ);. 2. எட்டு மரக்கால் கொண்ட ஓர் அளவு; a measure of capacity 2 tūni = 8 marakkāl. "கோணித் தீம் பசும்பால் வாரெரித்திட்டு" (தைலவ. தைல. 135);. 3. கந்தை; tatters. 4. பதினாயிரங் கோடா கோடி; ten thousand crores of a crore. 5. இருதூணி என்னுமோ ரளவை; a measure knownas "iru thooni" மறுவ. கோணிகை, கோணிப்பை, கோணியல். ம. கோணி; க., தெ., து., பட. கோணி; skt. goni. [கோள் → கோளி → கோணி.]
கோணிக்கயிறு	கோணிக்கயிறுāṇikkayiṟu, பெ.(n.) சாக்குத் தைக்கும் சணல்நூல் (இ.வ.);; gunny twine. ம. கோனிக்கயர். [கோணி + கயிறு.]

கோணிக்கவாயன்	கோணிக்கவாயன்āṇikkavāyaṉ, பெ.(n.) நெல்வகை; a kind of paddy. [கோணி + கவையன் - கோணிக்கவையன் → கோணக்கவாயன்.]
கோணிக்குணங்கல்	கோணிக்குணங்கல்āṇikkuṇaṅgal, பெ.(n.) மனம் தளர்தல்; getting uneasiness of mind through annoyance (சா.அக.);. [கோண் → கோணி + குணங்கல்.]
கோணிக்குறுகல்	கோணிக்குறுகல்āṇigguṟugal, பெ.(n.) மூப்பினால் வளைந்து சிறுத்தல்; becoming short and crooked through old age (சா.அக.);. [கோணி + குறுகல்.]
கோணிக்கொடு-த்தல்	கோணிக்கொடு-த்தல்āṇikkoḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) மனமில்லாமற் கொடுத்தல்; to give grudgingly or with reluctance. [கோனு + கொடு → கோணிக்கொடு.]
கோணிக்கொள்ளல்	கோணிக்கொள்ளல்āṇikkoḷḷal, பெ.(n.) 1. வளைந்து கொள்ளல்; being bent. 2. சினங் கொள்ளல்; getting angry. 3. பிணக்குக் கொள்ளல்; quarrelling as of lovers (சா.அக.);. [கோணி + கொள்ளல்.]
கோணிகை	கோணிகை1āṇigai, பெ.(n.) கோணி2 பார்க்க;see kōni2. [கோண் → கோணிகை.] கோணிகை2āṇigai, பெ.(n.) சிற்றூரில் ஏற்பட்டிருந்த பழைய வரிவகை (I.M.P.T.P. 234);; an ancient village cess. [கோண் → கோணிகை.]
கோணித்தட்டம்மை	கோணித்தட்டம்மைāṇittaṭṭammai, பெ.(n.) ஒருவகைத் தட்டம்மை; a kind of small-pox with elevated or raised flat patches in the body (சா.அக.);. மறுவ: கோணித்தட்டு. [கோணி + தட்டம்மை.]
கோணித்தட்டு	கோணித்தட்டுāṇittaṭṭu, பெ.(n.) கோணித்தட்டம்மை பார்க்க;see koni-t-tattammai. [கோண் → கோணி + பட்டு.]

கோணிப்பட்டு	கோணிப்பட்டுāṇippaṭṭu, பெ.(n.) பட்டுவகை (S.I.I.VIII.23);; a kind of silk. [கோண் → கோணி + பட்டு.]
கோணிப்பட்டை	கோணிப்பட்டைāṇippaṭṭai, பெ.(n.) சாக்குத் துணி; coarse gunny-cloth. [கோணி + பட்டை.]
கோணிப்பை	கோணிப்பைāṇippai, பெ.(n.) சாக்கு; coarse sack, gunny-bag. [கோணி + பை.]
கோணிப்போ-தல்	கோணிப்போ-தல்āṇippōtal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வளைதல்; to grow wry (சா.அக.);. [கோண் → கோணி + போ.]
கோணியம்	கோணியம்āṇiyam, பெ.(n.) கோப்பிரண்டை பார்க்க;see kōppirandai (சா.அக.);. [கோப்பிரண்டை → கோணியம்.]
கோணியல்	கோணியல்āṇiyal, பெ.(n.) கோணிப்பை பார்க்க;see köni-p-pai. [கோணி → கோணியல்.]
கோணியலூசி	கோணியலூசிāṇiyalūci, பெ.(n.) கோணியூசி பார்க்க;see köni-y-usi. [கோணி → கோணியல்.]
கோணியூசி	கோணியூசிāṇiyūci, பெ.(n.) சாக்குத் தைக்கும் ஊசி; packing-needle for sewing gunny bags, bodkin. மறுவ கோணியலூசி. ம. கோணிசூசி. [கோணி + ஊசி.]
கோணீசுவரர்	கோணீசுவரர்āṇīcuvarar, பெ.(n.) திருக்கோண மாமலையிலே கோயில் கொண்டிருக்கும் இறைவன்; God at Tirikonamalai in Sri Lanka. [கோணி + ஈசுவரன்.]

கோணு-தல்	கோணு-தல்āṇudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வளைதல் (பிங்.);; to be bent, curved. 2. கோணலாயிருத்தல்; to be awry, crooked, oblique. 3. நெறி பிறழ்தல்; to deviate, swerve from the proper course. 4. முகங்கோணுதல். மாறுபடுதல் (சூடா.);; to be perverse, to be changed as circumstances. 5. வெறுப்புக் கொள்ளுதல்; to have dislike or aversion. "கோணாதே குலவி நுழைந்தனையே" (அருட்பா. 6. திருவடிப்புகழ்ச் 1:4);. 6. சாய்தல்; to in cline. ம. கோணுக. Fin. kaantya, kaantaa (to turn);, kaannos (turn);; Kari. Keanda; Est. kaanata; Komi. Kezni; Mong. yandai. [கோள் → கோண் → கோணு-தல்.]
கோணுசி	கோணுசிāṇusi, பெ.(n.) கோணியூசிபார்க்க;see kōni-usi. [கோண் + ஊசி.] கோணை1 1. வளைவு; curvature. 2. கோணல்; crookedness. 3. கொடுமை (அக.நி.);; severity, cruelty. 4. தொல்லை; difficulty, trouble. "கோணை பெரிதுடைத்தெம் பெம்மானைக் கூறுதலே" (திவ்.திருவாய். 2.5:10);. 5. வலிமை; strength. "கோணை யிருங்குண்டை அட்டப். திருவேங்.மா. 58). [கோண் → கோணை.]
கோணை	கோணை2āṇai, பெ.(n.) அழிவின்மை (திவா.);. imperishability. [கோள் = வட்டம், நிறைவு, அழிவின்மை. கோள் → கோண் → கோணை.]
கோணைக்கத்தி	கோணைக்கத்திāṇaikkatti, பெ.(n.) அறுவை செய்வதற்குப் பயன்படும் வளைந்த கத்தி; a curved knife used in surgery (சா.அக.);. [கோணை + கத்தி.]

கோணைக்கழுத்தன்	கோணைக்கழுத்தன்āṇaikkaḻuttaṉ, பெ.(n.) வளைவுள்ள கழுத்துள்ளோன்; a man of crooked neck (சா.அக.);. [கோண் → கோணை + கழுத்து + அன்.]
கோணைக்களிறு	கோணைக்களிறுāṇaikkaḷiṟu, பெ.(n.) வலுவுள்ள இளம்யானை; male of the elephant. [கோணை + களிறு.]
கோணைக்குரங்கன்	கோணைக்குரங்கன்āṇaikkuraṅgaṉ, பெ.(n.) சூழ்ச்சிக்குணமும் குறும்புத்தனமும் உள்ளவன்: a man of crooked and mischivous disposition (சா.அக.);. [கோணை + குரங்கு + அன்.]
கோணைத்தலைப்பாடி	கோணைத்தலைப்பாடிāṇaittalaippāṭi, பெ.(n.) தஞ்சை மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Thanjai Dt. [கோணை + தலை + பாடி.]
கோணைப்பல்	கோணைப்பல்āṇaippal, பெ.(n.) 1. ஒழுங்கில்லாமல் வளர்ந்த பல்; an irregular tooth. 2. கோரைப்பல்; canine tooth. ம. கொம்பல்லு: ப. கோணெகல்லு. [கோணை + பல்.]
கோணைப்பெருமான்	கோணைப்பெருமான்āṇaipperumāṉ, பெ.(n.) ஒற்றைத் திருவடிச் சிவம்; Siva in his Egapādādam form. [கோணை + பெருமான்.]
கோணைப்பேச்சு	கோணைப்பேச்சுāṇaippēccu, பெ.(n.) அயன் மொழி (இ.வ.);; foreign language. [கோண் → கோணை + பேச்சு.]
கோணை மாதம்	கோணை மாதம்āṇaimātam, பெ.(n.) சிலை மாதம் (மார்கழி); (வின்.);; Mārkali. as an unpropitious month. மறுவ. பீடை மாதம். [கோணை + மாதம்.]

கோணைமுகம்	கோணைமுகம்āṇaimugam, பெ.(n.) கோணமுகம் பார்க்க;see kōna-mugam (சா.அக.);. [கோண் → கோணை + முகம்.]
கோணையன்	கோணையன்āṇaiyaṉ, பெ.(n.) தீக்குணமுள்ளவன் (இ,வ.);; man of crooked disposition. [கோணை → கோணையன்.]
கோணையாராய்ச்சி	கோணையாராய்ச்சிāṇaiyārāycci, பெ.(n.) தவறான ஆய்வு; perverted research. [கோணை + ஆராய்ச்சி.]
கோணைவாயன் (கோணைவாய்ச்சி)	கோணைவாயன் (கோணைவாய்ச்சி)āṇaivāyaṉāṇaivāycci, பெ.(n.) பிறவியில் அல்லது வலிப்பினால் ஒருபக்கம் வளைந்த வாய் உள்ளவன்-ன்: man with a writhed or distorted mouth due to congenital causes or nervous affections (சா.அக.);. [கோனை + வாய் + அன்.]
கோணைவேல்	கோணைவேல்āṇaivēl, பெ.(n.) முள்ளில்லாத வேல்; American sumach (சா.அக.);. மறுவ. கோணற்காய் [கோணை + வேல்.]
கோத்தக்கொடி	கோத்தக்கொடிāttakkoḍi, பெ.(n.) இலந்தை; jujube (சா.அக.);. [கோத்தல் + கொடி.]
கோத்தகிரி	கோத்தகிரிāttagiri, பெ.(n.) நீலகிரி மாவட்டத்தில் அமைந்த ஓர் ஊர்; a village situated in Nilgiris District. [கோத்தர் + கிரி → கோத்தகிரி. கேரி → கிரி] கோத்தர்கள் வாழும் இடமாதலால் இப் பெயர் பெற்றது.
கோத்தணி	கோத்தணிāttaṇi, பெ.(n.) கொடிமுந்திரி பார்க்க;see kodi-mundiri. [கொத்து + அணி - கொத்தணி → கோத்தணி.]

கோத்தணிகை	கோத்தணிகைāttaṇigai, பெ.(n.) கோத்தணி பார்க்க;see kõttaṇi. [கோத்தணி → கோத்தணிகை.]
கோத்தந்தம்	கோத்தந்தம்1āttandam, பெ.(n.) 1. மாட்டுக் கொம்பு; horn of cattle. 2.. மாட்டுப்பல்; tooth of cow. மறுவ. கோதந்தம். [கோ + தந்தம்.]
கோத்தபுட்பகம்	கோத்தபுட்பகம்āttabuṭbagam, பெ.(n.) செம்மரம்; redwood; red cedar (சா.அக.);. [கோத்தல் + புட்பகம்.]
கோத்தம்	கோத்தம்āttam, பெ.(n.) நீலமலையில் பேசப்படும் திருந்தாத் திராவிட மொழிகளுள் ஒன்று; one of the uncultivated the Dravidian languages, which is spoken at Nilgiri hills. [கோ → கோத்தம்.]
கோத்தமாலை	கோத்தமாலைāttamālai, பெ.(n.) தொடையல்; garland. [கோத்த + மாலை.]
கோத்தர்	கோத்தர்āttar, பெ.(n.) நீல மலைவாழ் பழங்குடியினத்தவர்; Kotas a tribe on the Nilgiris District. கோத்தகிரி முதலிய ஏழு ஊர்களில் மொத்தம் சில நூறு கோத்தர் வாழ்கின்றனர். 1981-ல் 492 பேர் இருந்தனர். கோத்தர் தம் ஊர்களைக் 'கோகால்' என அழைக்கின்றனர்.
கோத்தர்மொழி	கோத்தர்மொழிāttarmoḻi, பெ.(n.) கோத்தம் பார்க்க;see kõttam. [கோத்தர் + மொழி]
கோத்தற்கோவை	கோத்தற்கோவைāttaṟāvai, பெ.(n.) காக்கைப் பாலை; esculent-leaved false kamela (சா.அக.);. [கோத்தல் + கோவை]

கோத்தனம்	கோத்தனம்āttaṉam, பெ.(n.) நாற்பது சரமுள்ள முத்துமாலை; pear garland is having forty strings. [கோ + தனம்.]
கோத்தனி	கோத்தனிāttaṉi, பெ.(n.) கொடிமுந்திரி பார்க்க: see kodi-mundiri. [கோத்தணி → கோத்தனி.]
கோத்திகவாசனம்	கோத்திகவாசனம்āttigavācaṉam, பெ.(n.) முழந்தாளைக் சுண்டிக் குளசிரண்டில் பதியவைத்து உட்கார்ந்திருத்தல்; a posture in which the legs are folded crosswise and the inward joints of the feet made to rest in the flexure on either side (சா.அக.);. [குத்தகம் → கோத்திகம் + ஆசனம்.]
கோத்திரப்பெயர்	கோத்திரப்பெயர்āttirappeyar, பெ.(n.) குடிப்பெயர் (பன்னிருபா. 146);; patronymic. [கோத்திரம் + பெயர்.] கோத்திரப்பெயர்āttirappeyar, பெ.(n.) குடிப்பெயர் (பன்னிருபா.146);; patronymic. [Skt.{} → த.கோத்திரம் + பெயர்.]
கோத்திரம்	கோத்திரம்1āttiram, பெ.(n.) 1. தொட்டி செய் நஞ்சு; a prepared arsenic. 2. கொடிமுந்திரிகை; common grape. 3. நெட்டிப்புல்; sola pith grass. 4. மறுபிறப்பிற்குக் காரணமான தீவினை; karma determining re-birth. 5. நிலம்; earth. 6. காடு; forest. 7. குடை; umbrella (சா.அக.);. [கோ + திரம்.] கோத்திரம்2āttiram, பெ.(n.) 1. மரபுவழி; lineage 2. தலைமுறை; generation. 3. கால்வழி; lineage, family. "எவ்வூரெக் கோத்திரத்தீர்" (பெருங். மகத. 6:185);. [கொத்து → கோத்து → கோத்திரம்.] கோத்திரம்

கோத்திரமின்மை	கோத்திரமின்மைāttiramiṉmai, பெ.(n.) அருகன் எண்குணங்களுள் மறுபிறப்புக்குரிய வினையில்லாமை (பிங்.);; condition of being free from karma that causes re-birth, one of arugan-en-kunam. [கோத்திரம் + இன்மை.] கோத்திரமின்மைāttiramiṉmai, பெ.(n.) அருகன் எண்குணங்களுள் மறுபிறப்புக்குரிய முன் வினையில்லாமை (பிங்.);; condition of being free from Karma that causes rebirth, one of arukan-en-kunam. [Skt.{} → த.கோத்திரம் + இன்மை.]
கோத்திரி	கோத்திரி1āttiri, பெ.(n.) 1. கொடிமுந்திரிகை; grape vine. 2. முசுமுசுக்கை; bristly bryony. [கோத்து → கோத்திரி.] கோத்திரி3āttiri, பெ.(n.) தெய்வங்களுக்குப் படைப்பிட்டு அதன் பேரில் நாட்டும் திரி அல்லது சிறு பந்தம் (நாஞ்சில்);; burning wick or small torch placed on an offering of cooked rice to a deity. ம. கோத்திரி. [கோ + திரி.] கோத்திரி1āttiri, பெ.(n.) நற்குலத்தோள்; man of noble birth. "பரத்துவசனுக் குறவுரிய கோத்திரி" (பாரத.பதினான்காம்.200);.
கோத்தரி	கோத்தரி2āttari, பெ.(n.) மலை; mountain. "கொங்கின் புசககோத்திரி" (திருப்பு: 1187);. [குவடு → கோடு → கோ → கோத்து → கோத்திரி.]
கோத்திரிகை	கோத்திரிகைāttirigai, பெ.(n.) 1. கொடி முந்திரிகை; grape vine. 2 முசுமுசுக்கை; rough bryony (சா.அக.);. [கோத்து → கோத்திரிகை.]
கோத்திரேயம்	கோத்திரேயம்āttirēyam, பெ.(n.) வெண்பருத்தி; white cotton (சா.அக.);.

கோத்திரை	கோத்திரைāttirai, பெ.(n.) 1. நிலம் (பிங்.); earth. 2. மலை; mountain. [கோ → கோத்து (மலை); → கோத்திரை.] கோத்திரைāttirai, பெ.(n.) நிலம்; earth. [Skt.{} → த.கோத்திரை.]
கோத்திழை-த்தல்	கோத்திழை-த்தல்āttiḻaittal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) பாய், கூடை முதலியவற்றைப் பழுதுபார்த்தல்; to patch up a hole or rent, as in a mat, a basket. [கோ → கோர் → கோத்து + இழை-.]
கோத்துக்கொடு-த்தல்	கோத்துக்கொடு-த்தல்āttukkoḍuttal, 4 செ.குன்றாவி (v.t.) 1 பிறருக்கு ஊசியில் நூலைக் கோத்துக் கொடுத்தல்; to thread a needle and pass it to another. 2. இருவருக்குள் பகையுண்டாகும்படி ஒருவர் கூற்றை மற்றவர்க்கு மாறுபடுத்திக் கூறுதல் (வின்.);; to tell tales and create enmity between two persons. [கோர் → கோத்து + கொடு-.]
கோத்தும்பி	கோத்தும்பிāttumbi, பெ.(n.) 1 அரசவண்டு; king of beetle. 2. 'கோத்தும்பீ' என்ற தொடரைப் பாட்டின் ஈறுதோறுங் கொண்ட திருவாசகப் பதிகம்; a poem in Tiruvasagam with the refrain köttumbs at the end of each verse. [கோ + தும்பி.]
கோத்துவாங்கு	கோத்துவாங்கு1ādduvāṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஆடைக்கரையை வேறு நூலில் தனியாக நெய்தல்; to weave the borders of a cloth with threads of a different colour. கோத்துவாங்கு2āttuvāṅgu, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) கோணி முதலியன தைத்தல்; to do coarse sewing as of gunny bags, mats. [கோத்து + வாங்கு-.]
கோத்துவிடு-தல்	கோத்துவிடு-தல்ādduviḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1.துன்பத்துக்கு உள்ளாகுதல்; to bring into difficulties. 2. பகைமூட்டுதல் (வின்.);; to show discord, create enmity. [கோத்து + விடு-.]

கோத்தை	கோத்தைāttai, பெ.(n.) 1. பழுது; defect. Blemish, flaw. "கோத்தை யுண்டாமோ" (பரிபா. 175:5);. 2. குருடன்; a blind person. 3. பீளை; rheum. secretion from the eyes. 4. அழிம்பன்; destroyer. 5. ஆண்நரி; male jackal. Gk. Kakos. [கோது → கோத்து → கோத்தை.]
கோத்தொட்டுண் ணப்பாலது	கோத்தொட்டுண்ணப்பாலதுāddoṭṭuṇṇappāladu, பெ.(n.) அரசன் உரிமையுடன் பெற்று நுகர்தற்குரியதான இறைவரி கடமை முதலிய வரி வகைகள்; land revenue etc lawfully accruing to a king, "ஊராட்சியும் வட்டி நாழியும் உள்ளிட்டுக் கோத்தொட்டுண்ணப் பால தெவ்வகைப் பட்டதும் கோக்கொள்ளாதேய் பள்ளிச் சந்தத்துக்கேய் பெறுவதாகவும்" (பெரிய லெய்டன் செப்பேடுகள்.);. [கோ (அரசன்); + தொட்டு + உண்ணற்பாலது.]
கோதஒடைப்பட்டி	கோதஒடைப்பட்டிātaoḍaippaḍḍi, பெ.(n.) தேனி மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Theni Dt. [கோதன் + ஒடை + பட்டி.]
கோதகம்	கோதகம்ātagam, பெ.(n.) 1. சுக்குநாறிப் புல்; ginger grass. 2. அழிஞ்சில்; sage leaved alangium (சா.அக.);. [கோது → கோதகம்.]
கோதங்கிப்பட்டி	கோதங்கிப்பட்டிātaṅgippaṭṭi, பெ.(n.) தேனி மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Theni Dt. [கோடங்கி → கோதங்கி + பட்டி.]
கோதடி	கோதடிātaḍi, பெ.(n.) கப்பற் கயிற்றை உரைசாமற் காக்குங் கருவி (Naut.);; chafing-gear, any material used to protect sails or rigging at points where they are exposed to friction. [கோ + தடி.]
கோதண்டப்புலியர்	கோதண்டப்புலியர்ātaṇṭappuliyar, பெ.(n.) கள்ளர்குடிப் பட்டப்பெயர்களுள் ஒன்று (கள்ளர் சரித்.பக்.98);; a caste title of Kallars. [கோதண்டம் + புலி + அர்.]

கோதண்டபாணி	கோதண்டபாணிātaṇṭapāṇi, பெ.(n.) இராமன் (வில்லை கையிற் கொண்டவன்);; Rama, as having bow Kodandam in his hand. "கோதண்டபாணிகுலமருகன்" (திருப்போ. சந்நிதி. மாலை, 66);. [கோதண்டம் + தண்டம் + பாணி.] கோதண்டபாணிātaṇṭapāṇi, பெ.(n.) இராமன் (வில்லை கையிற் கொண்டவன்);;{}, a having bow in his hand. "கோதண்டபாணி குலமருகன்" (திருப்போ.சந்நிதி.மாலை.66);. [Skt.{}+{} → த.கோதண்டபாணி.]
கோதண்டம்	கோதண்டம்1ātaṇṭam, பெ.(n.) 1. வில்; bow. "கனகவரைக் கோதண்டன்" (திருப்போ. சந். தாலாட்டு காப்பு.);. 2. இராமன் வில்; the bow of Rama. 3. புருவ நடுவம்; space between eyebrows. "அணைவரிய கோதண்ட மடைந்தருளி"(சி.சி. 9:8);. [கோ + தண்டம்.] கோதண்டம்2ātaṇṭam, பெ.(n.) 1. பள்ளிச் சிறாரைத் தண்டிக்குந் தொங்கு கயிறு (உ.வ.);; rope or swing suspended in old-time schools for infliction of punishment. 2. பழங்காலத்தில் பிடிபட்ட குற்றவாளியின் கைகால்களைக் கட்டி தண்டிக்க மரத்தினால் செய்யப்பட்ட ஓர் அமைப்பு; stocks in ancient time used to punish criminals (prisoners);. ம.கோதாண்டம்; க. கோதண்ட;தெ. கோதண்டமு. [கோ + தண்டம்.]
கோமண்டவெள்ளம்	கோமண்டவெள்ளம்āmaṇṭaveḷḷam, பெ.(n.) கோதண்டவெளி (தக்கயாகம்.334, உரை); பார்க்க;see ködanda-veli. [கோதண்டம் + வெள்ளம்.]
கோதண்டவெளி	கோதண்டவெளிātaṇṭaveḷi, பெ.(n.) நெற்றிக் கண் (தக்கயாகப்.34,உரை.);;Šiva's third eye, in the forehead. மறுவ. கோதண்டவெள்ளம். [கோதண்டம் + வெளி.]
கோதண்டவேர்	கோதண்டவேர்ātaṇṭavēr, பெ.(n.) கணுக்கால்; ankle (சா. அக.);. [கோதண்டம் + வேர்.]
கோதண்டை	கோதண்டைātaṇṭai, பெ.(n.) சிற்றூர்ப் பெயர்; name of a village. [கோ + தண்டலை - கோத்தண்டலை → கோதண்டை.]

கோதத்தம்	கோதத்தம்ātattam, பெ.(n.) 1. அரிதாரம்; yellow orpiment. 2. ஒரு வெண்தாதுவுப்பு; a white mineral substance, apparently an earthy salt (சா.அக.);. [கோ + தத்தம்]
கோதந்தம்	கோதந்தம்ātandam, பெ.(n.) 1. மாட்டுக்கொம்பு; horn of cattle. 2. ஆவின் பால்; cow's tooth (சா.அக.);. [கோ + தந்தம்]
கோதந்தி	கோதந்திātandi, பெ.(n.) 1. தாடை; jaw. 2. கதுப்பு; chin. 3. கன்னம்; cheek (சா. அக.);. [கொழுது + அந்தி - கொழுதந்தி → கோதந்தி]
கோதப்பட்டி	கோதப்பட்டிātappaṭṭi, பெ.(n.) தேனி மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Theni Dt. [கோதன் + பட்டி.]
கோதம்	கோதம்1ātam, பெ.(n.) 1. பொல்லாங்கு; fault. "கோதஞ்செய் குடர்கள்" (சீவக. 1583);. 2. சீதாங்க செய்நெஞ்சு (W.);; a mineral poison. [கோது → கோதகம்] கோதம்2ātam, பெ.(n.) 1. சினம்; anger. "கோதம்புரி மனத்தார்" (பிரமோத்.13:12);. 2. குற்றம்; fault;blemish. 3. வெறுப்பு; hatred aversion. [கதம் → கொதம் → கோதம்] கோதம்3ātam, பெ.(n.) கோத்திரம் பார்க்க;see Kottiram. "நீசகோதமும் நின்றுதித்திட" (மேருமந். 332);. [கோத்திரம் → [illegible]]
கோதமன்	கோதமன்ātaman, பெ.(n.) கௌதமன் பார்க்க;see Koudaman "கோதமன் காதலன் கூறன் மேயினான்" (கம்பரா. கார்முக. 11);. [கவுதமன் → கோதமன்.]

கோதமனார்	கோதமனார்ātamaṉār, பெ.(n.) கடைச்சங்கப் புலவருள் ஒருவர் (பாவலர். சரித்.);; a poet in the last Tamil Academy of Sangam age. [கோதமன் + ஆர்.]
கோதமாயவா	கோதமாயவாātamāyavā, பெ.(n.) கோதுமை; wheat (சா.அக.);. [கோதுமை + யவம்.]
கோதரணி	கோதரணிātaraṇi, பெ.(n.) ஒருவகைப் பூ; a kind of flower (சா.அக.);. [கோது + (அரளி);அரணி.]
கோதரபுட்பி	கோதரபுட்பிātarabuṭbi, பெ.(n.) ஒரு பூடு; a plant (சா. அக.);. [கோதரம் + புட்பி.]
கோதரம்	கோதரம்ātaram, பெ.(n.) சுக்கு; dry ginger (சா.அக.);. [கோது → கோதரம்.]
கோதரவம்	கோதரவம்ātaravam, பெ.(n.) 1. உடும்பு; guana. 2. ஒரு கொடிய நச்சுப்பாம்பு; a very poisonous snake (சா.அக.);. [கோது + அரவம்.]
கோதல்	கோதல்ātal, பெ.(n.) 1. அழிந்த பண்டம்; decayed or decomposed matter or substance. 2. முத்தமிடல்; kissing. 3. எயிற்று நீர்; sucking the lips (சா. அக.);. [கொழுது → கோது → கோதல்.]
கோதலூத்து	கோதலூத்துātalūttu, பெ.(n.) தேனி மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Theni Dt. [கொழிதல் → கோதல் + ஊத்து.]

கோதவாடி	கோதவாடிātavāṭi, பெ.(n.) கோவை மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Kovai dt. [கோதன் + (பாடி); வாடி.]
கோதளங்காய்	கோதளங்காய்ātaḷaṅgāy, பெ.(n.) சமுத்திராப் பழம்; common Indian oak (சா.அக.);. [கோதளம் + காய்.]
கோதனம்	கோதனம்1ātaṉam, பெ.(n.) 1. ஆவின்கன்று (பிங்.);; calf. 2 ஆன் (பசுச்); செல்வம்; cows considered as wealth. "மாதனம் கோதனங்கள்" (திருவாலவா. 40:4);. மறுவ: கோதன்னம். [கோ + தனம்.]
கோதா	கோதா1ātā, பெ.(n.) உடும்பு: guana. [கோது → கோதா.] கோதா2ātā, பெ.(n.) 1. கொம்மட்டி; small water-melon. 2. நாரத்தை; citron (சா.அக.);. ம. கோத; Skt. gŏdhå. [கோது → கோதா.] கோதாātā, பெ.(n.) மற்கட்டும் களம்; wrestling ground. [U.{} → த.கோதா.]
கோதாக்கினி	கோதாக்கினிātākkiṉi, பெ.(n.) செழுமலர்க் கொன்றை; a flowering tree of the cassia genus. [கோது + (அழகினி); அக்கினி.]
கோதாட்டம்	கோதாட்டம்ātāṭṭam, பெ.(n.) கோதாட்டு பார்க்க (வின்.);;see kōdāttu. [கொழுது → கோது + ஆட்டம்.]

கோதாட்டு	கோதாட்டு1ādāṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. தீவினை முதலிய குற்றங்களைப் போக்குதல்; to cleanse or purify from sin or dirt. "நந்தம்மைக் கோதாட்டி" (திருவாச. 7:17);. 2. சீராட்டுதல்; to caress, tend with care. "குருவி பறவாமற் கோதாட்டி" (பட்டினத்.திருப்பா.17:8);. [கொழுது → கோது + ஆட்டு.] கோதாட்டு2ātāṭṭu, பெ.(n.) 1. அழுக்கைப் போக்கித் தூய்மை செய்தல் (சா. அக.);; purifying by removing the dirt. 2. வருந்தகை; vexing, illtreatment. 3. வஞ்சிக்கை (W.);; deceit, guile fraud. 4. குறும்பு விளையாட்டு; mischiveous sport. "கோதாட்டொழி" (ஆத்திசூ.);. மறுவ: கோதாட்டம். [கோது + ஆட்டு.]
கோதாணி	கோதாணி1ātāṇi, பெ.(n.) பெருங்குரும்பை; bowstring hemp, stemless plant (சங்.அக.);. [கோது + (தாளி); தாணி.] கோதாணி2ātāṇi, பெ.(n.) கால்நடைகளுக்குத் தீவனம் வைக்கும் நெடுங்கூடை; a long open basket for cattle feed. [கோது + (தாழி); தாணி.]
கோதாரணம்	கோதாரணம்ātāraṇam, பெ.(n.) 1. கலப்பை (யாழ்.அக.);. plough. 2. மண்வெட்டி; spade. hoe. ம. கோதாரணம்.
கோதாரி	கோதாரிātāri, பெ.(n.) 1. கக்கல்கழிச்சல் நோய்; spasmodic cholera. 2. கொள்ளைநோய்; epidemic, pestilential disease, as small-pox, scarlet fever. மறுவ: கோதாரிக் கழிச்சல். [கோது → கோதாரி.]
கோதாரிக் காய்ச்சல்	கோதாரிக் காய்ச்சல்ātārikkāyccal, பெ.(n.) பெருவாரிச் சுரம், influenza (சா. அக.);. [கோதாரி + காய்ச்சல்.]

கோதாரிக் குரல்	கோதாரிக் குரல்ātārikkural, பெ.(n.) கக்கல் கழிச்சல் (வாந்தி பேதிக்); குரல்; cholera-voice (சா. அக.);. [கோதாரி + குரல்.]
கோதாவரி	கோதாவரிātāvari, பெ.(n.) கோதாவிரி பார்க்க;see kōdāviri. மறுவ;கோதாவிரி. [கோதாவிரி → கோதாவரி.]
கோதாவிரி	கோதாவிரிātāviri, பெ.(n.) ஆந்திர மாநிலத்தில் பாயும் ஒரு பேராறு (சூடா.);; the river Godavari in Andhra Pradesh. "சான்றோர் கவியெனக் கிடந்த கோதாவிரி" (கம்பரா. சூர்ப்ப.1);. [கோதை + விரி - கோதாவிரி (கோதை = பெண். விரி : விரிந்து செல்வது.);.]
கோதாளை	கோதாளைātāḷai, பெ.(n.) கப்பற்குழாயின் வாய் (Naut);; limber hole, mouth of conduit on either side of the kelson to afford a passage for water to the pump-well. [கோ + துளை - கோதுளை → கோதாளை.]
கோதானம்	கோதானம்ātāṉam, பெ.(n.) பத்துவகைக் கொடைகளில் ஒன்றாகிய ஆ(பசு);க்கொடை; gift of a cow, one of ten gifts. அப்பன் சோற்றுக்கு அழுகிறான். பிள்ளை கும்பகோணத்தில் கோதானம் செய்கிறான் (பழ);. [கோ + தானம்.]
கோதி	கோதி1āti, பெ.(n.) கோதுமை; wheat. [கோது → கோதி.] கோதி2āti, பெ.(n.) நெற்றி; forehead. [குது → கொது → கோது → கோதி.]
கோதிகை	கோதிகைātigai, பெ.(n.) 1. உடும்பு (தைலவ. பாயி. 57);; a big lizard. 2. முதலை (யாழ்.அக.);; crocodile. [கோள் → கோள்து → கோது → கோதிகை.]
கோதிமம்	கோதிமம்ātimam, பெ.(n.) கோதுமை; wheat (சா.அக.);. மறுவ;கோதி, கோதமாயவா.

கோதிமுடி-த்தல்	கோதிமுடி-த்தல்ātimuḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) மயிர்சீவிக்கட்டுதல்; to form a hair-knot. [கோதி + முடி-]
கோதில்லாச் சாறு	கோதில்லாச் சாறுātillāccāṟu, பெ.(n.) இலை, காம்பு, செத்தைகள் இல்லாத சாறு; juice free from leaves, strings and other rubbish (சா.அக.);. [கோது_+ இல்லா + சாறு.]
கோதில்லாப்புளி	கோதில்லாப்புளிātillāppuḷi, பெ.(n.) காம்புகள் களைந்த புளி; tamarind got rid of strings and other strings (சா.அக.);. [கோது + இல்லா + புளி.]
கோது	கோது1ādudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அலகால் இறகைக் குடைந்து நேராக்குதல்; to peck and adjust with the beak, as feathers. "மயில்கோது கயிலாயம்" (தேவா. 1157: 6);. 2. மயிர்ச்சிக்கெடுத்தல்; to disentangle, as the hair, with the fingers. "கோதிச் சிக்கின்றி முடிக்கின்ற…. குழலி" (பெருந்தொ. 1323);. 3. சிறிது சிறிதாக உண்ணுதல்; to pick, as food in eating; to take in small quantities, as birds, sickly or dainty children, bashful persons. குழந்தை சோற்றைக் கோதுகிறது. 4 வெளிச் சிதறுதல்; to scatter, spill. "கோதிக் குழம்பலைக்குங் கும்பத்தை" (நாலடி,47);. 5. ஓலையை வாருதல்; to tear in strips, as tender leaves. 6. தோண்டுதல் (யாழ்ப்.);; to hollow, excavate, scoop out. ம. கோது [கொழுது → கோது.] கோது2ātu, பெ.(n.) 1. சக்கை; refuse, waste, empty kernels of grain, lees, residuum, leavings; fibre, as of a tamarind fruit, sugarcane. "… கோதுபோற் போகு முடம்பு" (நாலடி …

கோதுகம்	கோதுகம்1ātugam, பெ.(n.) உள்ளக் களிப்பு; joy. delight. "கோதுக மியாவர் கொண்டாடுவார்" (சூளா. முத். 36);. [குதுகலம் → குதுகம் → கோதுகம்.] கோதுகம்2ātugam, பெ.(n.) கச்சோலம் (சித்.அக.);; long zedoary. [கொழுது → கொழுதுகம் → கோதுகம்.]. கோதுகம்ātugam, பெ.(n.) உள்ளிக்களிப்பு; joy, delight. "கோதுக மியாவர் கொண்டாடுவார்" (சூளா.முத்.36);. [Skt.kautuka → த.கோதுகம்.]
கோதுகலம்	கோதுகலம்ātugalam, பெ.(n.) குதுகலம் விருப்பம்; desiser, longing. "கோதுகலமுடைக்குட்டனேயோ" (திவ்.பெரியாழ்.2:9:6); மறுவ. குதுகம், குதூகலம். [குது → குதுகம் → குதுகலம் → கோதுகலம்.] கோதுகலம்ātugalam, பெ.(n.) கோதுகம் பார்க்க;see {}. "கோதுகலமுடைக் குட்டனேயோ" (திவ்.பெரியாழ்.2.9:6);. [Skt.{} → த.கோதுகலம்.]
கோதுகுலம்	கோதுகுலம்ātugulam, பெ.(n.) கோதுகலம் பார்க்க;see kōdu-kalam. "கோதுகுலமுடைமபாவாய்" '(திவ்.திருப்பா.8); [கோது + குலம்.]
கோது நரம்பு	கோது நரம்புātunarambu, பெ.(n.) செடி, இலை முதலியவற்றின் நரம்பு; filaments of plants and flowers (சா. அக.);. [கோது + நரம்பு.]
கோதுபழம்	கோதுபழம்ātubaḻm, பெ.(n.) புளியம்பழம்; tamarind fruit (சா.அக.);. [கோது + பழம்.]

கோதும்பி	கோதும்பிātumbi, பெ.(n.) கோத்தும்பீ என்ற தொடரைப் பாட்டின் ஈறுதோறுங் கொண்ட திருவாசகப் பதிகம்; a poem in Tiruvâsagam with the refrain kottumbi at the end of each verse. [கோத்தும்பி → கோதும்பி.]
கோதும்பை	கோதும்பைātumbai, பெ.(n.) கோதுமை (உ.வ.);; wheat. [கோது → கோதும்பை.]
கோதுமம்	கோதுமம்ātumam, பெ.(n.) கோதுமை (யாழ்.அக.);; wheat. [கோதும்பை → கோதுமம்.]
கோதுமை	கோதுமைātumai, பெ.(n.) ஒருவகைத் தவசம் (பதார்த்த.827);; wheat, triticum vulgare. ஏழாயிரம் பொன் பெற்ற குதிரை இறப்பைப் பிடுங்கையில் குருட்டுக் குதிரை கோதுமை ரொட்டிக்கு வீங்கினதாம் (பழ);. ம. கோதூமம். [கோத்தும்பை → கோதுமை.] கோதுமைātumai, பெ.(n.) ஒருவகைத் தவசம் (பதார்த்த. 827);; wheat, triticum vulgare. [Skt.{} → த.கோதுமை.]
கோதுமைஅடை	கோதுமைஅடைātumaiaḍai, பெ.(n.) கோதுமை அடை; bread made of wheat (சா.அக.);. [கோதுமை + அடை.]
கோதுமைக்கஞ்சி	கோதுமைக்கஞ்சிātumaikkañji, பெ.(n.) 1. கோதுமை நொய்யைக் கொண்டு அணியமாக்கப்படும் கஞ்சி; conjee prepared from wheat flour which is taken to check profuse menstruation. 2. வாற்கோதுமைக் கஞ்சி; barley water (சா.அக.);. [கோதுமை + கஞ்சி.]
கோதுமைக்களி	கோதுமைக்களிātumaikkaḷi, பெ.(n.) கோதுமை மாவைத் தண்ணீரிலிட்டுக் கொதிக்க வைத்துக் கிண்டிய களி; pudding prepared from wheat flour by boiling it in water and stirring (சா.அக.);. [கோதுமை + களி.]

கோதுமைக்காடி	கோதுமைக்காடிātumaikkāṭi, பெ.(n.) கோதுமைக் கஞ்சியைப் புளிக்க வைத்து அணியமாக்கும் காடி; alcoholic fermentation of wheat conjee (சா.அக.);. [கோதுமை + காடி.]
கோதுமைக்கூழ்	கோதுமைக்கூழ்ātumaikāḻ, பெ.(n.) கோதுமை மாவு அல்லது நொய்யைக் கொண்டு அணியமாக்கப்படும் பாயசம்; wheat porridge prepared like wheat pudding, but in a liquid form (சா.அக.);. [கோதுமை + கூழ்.]
கோதுமைச்சத்து	கோதுமைச்சத்துātumaiccattu, பெ.(n.) 1. கோதுமை துகள் (ரவா); அல்லது மாவைத் தண்ணீரி லிட்டுப் பிழிந்தெடுத்த சாறு; liquid essence of wheat pressed and filtered out from a solution of wheat gruel or flour. 2. கோதுமையில் அடங்கியுள்ள பொருள்கள்; the glutinous starchy substance etc., contained in wheat (சா.அக.);. [கோதுமை + சத்து.]
கோதுமைத்தவிடு	கோதுமைத்தவிடுātumaittaviḍu, பெ.(n.) கோதுமையினின்று கழிந்த மேற்றோல்; the husk or outer coat of wheat; wheat bran. [கோதுமை + தவிடு.] இது சிறிதளவு மலத்தை இளக்கும். நீரிழிவுக்கும் கொடுக்கலாம். கட்டுக்கட்டவும், வறுத்து ஒத்தடம் கொடுக்கவும் பயன்படும். மார்பு வலி, வயிற்று வலி முதலியன குணமாகும் (சா. அக.);.
கோதுமைநாகம்	கோதுமைநாகம்ātumainākam, பெ.(n.) கோதுமைத் தவசம் போன்ற புள்ளியுடைய பாம்புவகை; a species of cobra with wheat-like patches. [கோதுமை + நாகம்.]
கோதுமைப்பாணி	கோதுமைப்பாணிātumaippāṇi, பெ.(n.) கோதுமை மாவைத் தண்ணீரிலிட்டுக் கொதிக்க வைத்துக் கிண்டிய சாரம்; mucilage of starch. It is obtained by boiling wheat flour and water and constantly stirring for a few minutes (சா.அக.);. [கோதுமை + பாணி.]
கோதுமைப்பால்	கோதுமைப்பால்ātumaippāl, பெ.(n.) கோதுமைச்சத்து பார்க்க;see ködumai-c-cattu. [கோதுமை + பால்.]

கோதுமைமணி	கோதுமைமணிātumaimaṇi, பெ.(n.) 1. கோது மைத் தவசம்; wheat grain. 2. கோதுமைத் தவசம் போன்ற பொன்மணிகளால் அமைந்த கழுத்தணி; a kind of necklace formed of wheat-like beads of gold. [கோதுமை + மணி]
கோதுமையரவை	கோதுமையரவைātumaiyaravai, பெ.(n.) கோதுமையரிசியை உடைத்துப் பிரித்தெடுத்த நுண்ணியநொய்; fine crushed particles prepared from the heart of wheat (சா.அக.);. [கோதுமை + அரவை. அரவை → ரவை → ரவா எனத் திரிபுற்றது.]
கோதுமையரிசி	கோதுமையரிசிātumaiyarisi, பெ.(n.) கோதுமையை உடைத்துப் பிரித்தெடுத்த பருத்த நொய்; large particles of crushed wheat cooked and used like rice for eating (சா.அக.);. [கோதுமை + அரிசி.]
கோதுமைரவா	கோதுமைரவாātumairavā, பெ.(n.) கோதுமையரவை பார்க்க;see kōdumai-aravai. [கோதுமை + (அரவை); ரவா.]
கோதுவி-த்தல்	கோதுவி-த்தல்ātuvittal, 1. பி.வி.(v.cau.) நீக்குவித்தல்: to remove. root out. Exterminate. "வினையாயின கோதுவித்தாய் நீறெழு" (தேவா. 1139:2);. [கோது → கோதுவி.]
கோதுவை	கோதுவைātuvai, பெ.(n.) அடமானம்; pledge. "மடத்துச் சொத்துக்கள் யாதேனும் கோதுவை வைக்க விக்கிரயஞ் செய்ய தானங் கொடுக்க எவ்வித சுதந்திரமும் கொள்ளக் கூடாது"[செ.மா.கல்.1967/171,18). [கொதுவை → கோதுவை.]
கோதூமம்	கோதூமம்ātūmam, பெ.(n.) கோதுமை; wheat. "நலம்தகு பொருள் கோதுமம்" (திருவானைக். நானவி. 25);. [கோதுமை → கோதுமம்.] கோதூமம்ātūmam, பெ.(n.) கோதுமை பார்க்க;see {}. "நலத்தகு பொருள் கோதூமம்" (திருவானைக் நானவி.25);. [Skt.{} → த.கோதூமை.]

கோதூர்	கோதூர்ātūr, பெ.(n.) நாமக்கல் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Namakkal Dt. [கோது + ஊர்.]
கோதூளி	கோதூளிātūḷi, பெ.(n.) வீட்டுக்குத் திரும்பி வரும் மாடுகளின் நடையால் துளியெழுங் காலமாகிய மாலை நேரம் (பிங்.);; evening, as the time when dust is raised by home returning cattle, considered auspecious. மறுவ: கோதுளி சமயம்;கோதூளிலக்கினம். [கோ + துளி.] கோதூளிātūḷi, பெ.(n.) சாயுங்காலம் (பிங்.); வீட்டுக்குத் திரும்பி வரும் ஆசுக்களின் நடையால் தூளியெழுங் காலம்; evening, as the time when dust is raised by home returning cattle, considered auspicious. [Skt.{} → த.கோதூளி.]
கோதூளிசமயம்	கோதூளிசமயம்ātūḷisamayam, பெ.(n.) கோதூளி பார்க்க;see koduli. [கோதூளி + சமயம்.] கோதூளிசமயம்ātūḷisamayam, பெ.(n.) கோதூளி பார்க்க;see {}. [Skt.{}+samayam → த.கோதூளிசமயம்.]
கோதேரன்	கோதேரன்ātēraṉ, பெ.(n.) காவற்காரன் (யாழ்.அக.);; protector. [கோ + தேரன் (தேர்க்காரன்);.]
கோதேனுகம்	கோதேனுகம்ātēṉugam, பெ.(n.) சதையொட்டியிலை; the leaf of an unknown plant supposed to unite the two cut portions of flesh, as in incision (சா.அக.);. [கோ + தேனுகம்.]

கோதை	கோதை1ātai, பெ.(n.) 1. பெண்களின் தலைமயிர் (பிங்.);; women's hair. 2. ஆண்டாள்; a Vaisnava female saint. 3. பூமாலை; garland of flowers worn by women. "கூந்தல் வேய்ந்த கோதையும்"(பெருங். உஞ்சைக். 48.77);. 4. முத்தாரம்; garland of pearls. "கோதை சூடிப் பூண்சுமந்து" (பதிற்றுப். 88:31);. 5. ஒழுங்கு (பிங்.);; order, Regularity, row, series. 6. பெண்; woman, beautiful as a garland. "நறுமலர்க் கோதைக்கு நல்லற முரைத்து" (மணிமே.பதி. 81);. 7.பேய்; goblin. "துரகமுகக் கோதைக்கிடை" (திருப்பு. 137);. [கோது → கோதை.] கோதை2ātai, பெ.(n.) சேரர் பட்டப் பெயர்களுளொன்று; a title of the Cera kings. "மாவள் ளீகைக் கோதையும்"(புறநா.172: 10);.
கோதைக்குடி	கோதைக்குடிātaikkuḍi, பெ.(n.) இலால்குடி வட்டம், ஆலம்பாக்கத்திற்கு அருகிலிருந்த சிற்றூர்; a small village near Alambakkam in Lalgudi taluk. "கொங்குலாங் கோதைய்க்குடி உய்ய வந்தாள் தன் தம்பிரானுக்கு" (SII.XXVI.778-3 pg.564);. [கோதை (சேரன்); + குடி.]
கோதைமங்கலம்	கோதைமங்கலம்ātaimaṅgalam, பெ.(n.) திண்டுக்கல் மாவட்டம் பழனியின் அருகில் அமைந்த ஓர் ஊர்; a village situated near Palani in Thindukkal Dt. [கோதை + மங்கலம்.] கடை ஏழு வள்ளல்களுள் ஒருவனான பேகன் தனது பாத்தை கோதை என்பவளுக்கு இலவயமாகக் கொடுத்தமையால் இப் பெயர் பெற்றதாம்.
கோதைமாதவி	கோதைமாதவிātaimātavi, பெ.(n.) மாலைபோலப் பூக்கும் ஒருவகைக் குருக்கத்தி; a species of kurukkatti (சா.அக.);. [கோதை + மாதவி.]
கோதையர்	கோதையர்ātaiyar, பெ.(n.) மாதர்; women. [கோது → கோதையர்.]

கோதையன்	கோதையன்ātaiyaṉ, பெ.(n.) பயனில்லாப் பொருளைக் கூறுவோன்; man of empty words. "எந்நாக் கோதையர்க் கூற லுண்டே" (சீவக. 3098);. [கோது → கோதையன்.]
கோதையாள்வியான புரவுவரிநங்கை	கோதையாள்வியான புரவுவரிநங்கைātaiyāḷviyāṉaburavuvarinaṅgai, பெ.(n.) திண்டிவனம் வட்டாரத்திலுள்ள பெருமுக்கல் ஊரில் உள்ள கோயில்; temple of the Perumukkal in Tindvanam taluk. "இக்கோயில் தேவரடிமகள் கோதையாள்வியான புரவுவரி நங்கை வினாயகப் பிள்ளையார்க்கு" (த.நா.தொ.ஆய்வு. தொடர்.எண். 114/1992 கல்.46,4);. [கோதை + ஆள்வி + ஆன + புரவுவரி + நங்கை.]
கோதையிருப்பு	கோதையிருப்புātaiyiruppu, பெ.(n.) திண்டுக்கல் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Thindukkal Dt. [கோதை + இருப்பு.]
கோதையூர்	கோதையூர்ātaiyūr, பெ.(n.) குமரி மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Kanyakumari Dt. [கோதை + ஊர்.]
கோந்தச்சார்	கோந்தச்சார்āndaccār, பெ.(n.) அற்பன்; an insignificant contemptible person. [கோந்தி + சார் - கோந்திச்சார் → கோந்தச்சார். கோந்தி = குரங்கு.]
கோந்தளங்காய்	கோந்தளங்காய்āndaḷaṅgāy, பெ.(n.) 1. குறு தேங்காய்; unripe coconut. 2. சமுத்திராப்பழம்; seaside Indian oak. [கோந்தளம் + காய்.]
கோந்தளாகிகம்	கோந்தளாகிகம்āndaḷāgigam, பெ.(n.) முயற்புல்; hare grass (சா.அக.);. [கோந்தளம் + ஆகிகம்.]
கோந்தனை	கோந்தனைāndaṉai, பெ.(n.) பேய்க் கொம்மட்டி; colocynth, climber. [கோது → கோந்து → கோந்தனை.]

கோந்தி	கோந்திāndi, பெ.(n.) குரங்கு; monkey. க., து., நா. கோதி; தெ. கோதி, க்ரோதி;கட. கோதி, கோந்தி. [தெ.கோடி → கோந்தி]
கோந்திக்குணம்	கோந்திக்குணம்āndikkuṇam, பெ.(n.) குரங்குக் குறும்பு; apishness, foolery (சா.அக.);. [கோந்தி + குணம்.]
கோந்துரு	கோந்துரு1ānduru, பெ.(n.) 1. பூட்டனுக்குப் பாட்டன் (யாழ்ப்.);; ancestor in the fifth line, great grandfather's grandfather (J.);. 2. கேலி எள்ளல்; ridicule (W.);. [கொந்துள் → கோந்துள் → கோந்துரு.] கோந்துரு2ānduru, பெ.(n.) வஞ்சகம் (யாழ்.அக.);; duplicity. [கோது → கோந்து → கோந்துரு.]
கோந்துலா	கோந்துலாāndulā, பெ.(n.) மராட்டியப் பிச்சைக்காரர் பயன்படுத்தும் பறைவகை (இ.வ.);; a kind of musical drum used by Mahratta beggars. [மரா. கோண்தல → கோந்துலா.] கோந்துலாāndulā, பெ.(n.) மராட்டியப் பிச்சைக்காரர் பயன்படுத்தும் பறைவகை (இ.வ.);; a kind of musical drum used by Mahratta beggars. [Mhr.{} → த.கோந்துலா.]
கோநகர்	கோநகர்ānagar, பெ.(n.) 1. தலைநகர்; capita city. "கோநக ரெதிர்கொளா" (சிலப்.27:255); 2.. கோயில்; temple. "மாயோன் கோநக ரெட்டும் (கந்தபு. திருநகரப். 88);. [கோ + நகர்] அாசனின் தலைநகர் அரசிருக்கை, கோநகர் படைவீடு என்னும் பெயர்களுள் ஒன்றால் அழைக்கப்பெற்றது இவற்றுள் அரசிருக்கை என்பது அரசன் நிலையாக வாழு நகரையே குறிக்கும். கோநகர் என்பது அரச குடும்பத்தின இருந்து ஆளும் நகரையும், படைவீடு என்பது படை நிறுத்தப்பெற்று அாசன், நாடுகாவல் சுற்றும்போக்கிக தங்கக்கூடிய நகரையும் குறிப்பது முண்டு (பழந்தமிழாட்சி. பக் 12 → 13

கோநசம்	கோநசம்ānasam, பெ.(n.) ஒருவகைப் பாம்பு (யாழ்.அக.);; a kind of snake. [கோ + (நாசம்);நசம்.]
கோநாக்கிலை	கோநாக்கிலைānākkilai, பெ.(n.) ஆன்நாக்கிலை; a plant, the leaves of which resemble the tongue of the cow (சா.அக.);. [கோ + நாக்கு + இலை]
கோநாகசர்ப்பம்	கோநாகசர்ப்பம்ānākasarppam, பெ.(n.) மிக்க வெய்யிலினாலும், அலைச்சலினாலும் அடிபட்டு பசுக்களின் மூக்கிலிருந்துண்டாகிப் பிறகு வெளிப்பட்டுத் திரிவதாகக் கருதப்பட்ட ஒருவகை நாகம்; a kind of cobra imagined to be originating from the nostrils of the cow knocking about in the scorching sun and exhausted by fatigue (சா.அக.);. மறுவ. கோநசம்.
கோநாதன்	கோநாதன்ānātaṉ, பெ.(n.) 1. எருது; a bug (எருது);. 2. இடையன்; a shepherd. [கோ + நாதன்.]
கோநாய்	கோநாய்ānāy, பெ.(n.) 1. ஆண்நரி; male jackal. 2. ஓநாய்; wolf. "கோநாயினம் வெரூஉம் வெற்ப" (பழ.292);. ஆட்டுக்கிடையிலே கோநாய் புகுந்ததுபோல் (பழ);. கோநாய் [கோ + நாய்.]
கோநிலையம்	கோநிலையம்ānilaiyam, பெ.(n.) அரசமனை; palace. [கோ + நிலையம்.]
கோநீர்	கோநீர்ānīr, பெ.(n.) ஆன் (பசு); மூத்திரம்; cow's urine (சா.அக.);. மறுவ. கோமியம். [கோ + நீர்.]
கோநெய்	கோநெய்āney, பெ.(n.) ஆன் (பசு); நெய்; cow's ghee (சா.அக.);. [கோ + நெய்.]

கோநொந்தோலி	கோநொந்தோலிānondōli, பெ.(n.) நொந்தோலி மீன்வகையில் பெரிய மீன் (மீனவ.);; a kind of big fish by name nondoli. [கோ + (நெய்த்தோலி); நொந்தோலி.]
கோநோக்கம்	கோநோக்கம்ānōkkam, பெ.(n.) கண்டங் கத்தரி; a thorny plant which bears small yellow fruits (சா.அக.);. [கோ + (நூக்கம்); நோக்கம்.]
கோப்பதவாரம்	கோப்பதவாரம்āppadavāram, பெ.(n.) அரசர்க்குரிய இறை (T.A.S.II.82.);; tax due to the king. [கோ + பதம் + வாரம்.]
கோப்பரம்	கோப்பரம்āpparam, பெ.(n.) உதவாக்கரை, ஒன்றுக்கும் பயன்படாதவன்: useless fellow அவன் ஒரு கோப்பரம். ஒன்றுக்கும் பயனில்லை (நெல்லை.);. மறுவ. ஆதம் (ஆதாயம்); அற்றவன், துப்பற்றவன் விட்டேற்றி, உதவாக்கரை, கழிசடை. [கோ = மாடு, எருது, கோ + உரம் - கோவரம் → கோப்புரம் → கோப்பரம் (மாட்டுச்சாணம், எரு, குப்பை);.]
கோப்பழி-த்தல்	கோப்பழி-த்தல்āppaḻittal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) சீரழித்தல்; to ruin, pull down, dismantle. "குருமாமணி யூசலைக் கோப்பழித்து" (திருக்கோ. 161);. [கோப்பு + அழி.]
கோப்பன்	கோப்பன்āppaṉ, பெ.(n.) 1. கெட்டிக்காரன்; capable person not easily bamboozled. 2. தேர்ந்த போக்கிரி; clever scoundrel. [கோ → கோப்பன்.]
கோப்பாட்டன்	கோப்பாட்டன்āppāṭṭaṉ, பெ.(n.) கொட்பாட்டன் (வின்.);; grandfather's father. [கொட்பாட்டன் → கோட்பாட்டன்.]
கோப்பாண்டியன்	கோப்பாண்டியன்āppāṇṭiyaṉ, பெ.(n.) பாண்டியன் (திவா.);; Pandya, as king of kings. [கோ + பாண்டியன்.]

கோப்பாளச்சுவர்	கோப்பாளச்சுவர்āppāḷaccuvar, பெ.(n.) இருபக்க ஒட்டுச்சார்பின் மேல் முக்கோண வடிவிலமைந்த சுவர் (கட். தொ.);; triangular wall on a partition wall. கோப்பாளச்சுவர் [கோப்பாளம் + சுவர்.]
கோப்பாளம்	கோப்பாளம்āppāḷam, பெ.(n.) மாலியர் (வைணவர்); திருமாலின் பன்னிரு பெயர்களை ஒதி உடலிற் பன்னிரு இடங்களில் செங்குத்து முக்கீற்றாக இடும் திருமண் குறி; the Vaisnava sectarian tridental mark, worn on the person in twelve places, reciting the twelve names of Vishnu. அவன் நெற்றியில் கோப்பாளம் போட்டிருக்கிறான் (நெல்லை);. மறுவ. திருமண், நாமம். [கோவலன் → கோபாலன் → கோப்பாளம்.] கோபாலன் பெயரைச் சொல்லி இட்டுக் கொள்ளும் அடையாளக் குறியீடு கோப்பாளம் எனப்பெயர் பெற்றது.
கோப்பாளி	கோப்பாளி koāppāḷi, பெ.(n.) 1. வரிக்கூத்துவகை (சிலப். 3:13, உரை);; a masquerade dance. 2. கோப்பன் பார்க்க (loc.); see koppan. [கோப்பு + ஆளி.]
கோப்பிகா	கோப்பிகாāppikā, பெ.(n.) புன்னை; common poon or Alexandrian laurel (சா.அக.);. [குப்பி → கோப்பி → கோப்பிகை → கோப்பிகா.]
கோப்பிடு-தல்	கோப்பிடு-தல்āppiḍudal, 18 செ.குன்றாவி.(v.t.) ஏற்பாடு செய்தல்; to make arrangements; to scheme. "கூட்டுக்குளேயடைக்கக் கோப்பிட்டாள்" (விறலிவிடு. 603);. ம.கோப்பிடுக. [கோப்பு + இடு-.]
கோப்பியகன்	கோப்பியகன்āppiyagaṉ, பெ.(n.) அடிமை; slave. [கோப்பியன் → கோப்பியகன்.]

கோப்பியம்	கோப்பியம்āppiyam, பெ.(n.) 1. ஒளித்து வைத்தல்; keeping hidden or concealed (சா.அக.);. 2. கண்ணியம்; sence of decency. 3. காத்தல்; to save, protect. 4. அடக்கம்; humility, quietness. 5. கோலம் (கழ.த.அக.);; decorative designs drawn on floor. 6. மறைபொருள்; secrecy, concealment, privacy. எல்லாம் கோப்பியமாக நடக்கிறது (உ..வ.);. ம. கோப்பியம் (மந்தணம்);; Skt. gopya. [குப்பு → கூப்பு → கோப்பு → கோப்பியம்.]
கோப்பியாதி	கோப்பியாதிāppiyāti, பெ.(n.) ஈடு; substitute, compensatory. [கோப்பியம் + ஆதி.]
கோப்பிரசாரபூமி	கோப்பிரசாரபூமிāppiracārapūmi, பெ.(n.) அரசு ஆணைவழி கோயிலுக்கு விளம்பரப்படுத்திய நிலம்; land to temples notified by king. "ஆக இந் நாற்பால் எல்லைக்கும் உட்பட்ட இருபத்தஞ்சு பாடகமும் கோப்பிரசார பூமியாரு எல்லோருக்கும் சாதாரணம் ஆதலால்"(தெ.கல். தொ.Vகல். 993:4);. [கோ + பிரசாரம் + பூமி.]
கோப்பிரண்டை	கோப்பிரண்டைāppiraṇṭai, பெ.(n.) களிப் பிரண்டை; a species of adamantine creeper. It is round and smooth and is prescribed for flatulence. [கோ + பிரண்டை.] உருண்டையாயும், வழவழப்பாயுமிருக்கும். இது ஊதை நோய்க்குப் பயன்படும்.
கோப்பிராமணர்,	கோப்பிராமணர்,āppirāmaṇar, பெ.(n.) இறைவனுக்குக் கொடை அளிக்க ஆனிரைகளைப் பேணி வந்த அந்தணர்; bhramin who took care of the cows endowed to a temple. "அகிதம் பண்ணினாள் அவாள் கெங்கைக் கரையில் கோகஸ்த்தியும் கோப்பிராமணரையும் கொன்னை தோஷத்தில் அடைவார்கள்"(தஞ்.மரா.செப்.50, 26-43);. [கோ + பிராமணர்.]

கோப்பு	கோப்பு1āppu, பெ.(n.) 1. கோக்கை; stringing, inserting, threading, adorning. 2. ஒழுங்கு;arrangement, order, method. "விரதத்தின் கோப்பனைத்தும்" (விநாயகபு.62:15);. 3. அமைப் பழகு; beauty, as of form or construction;finish. "ஊசலைக் கோப்பழித்து" (திருக்கோ. 161);. 4. ஒப்பனை; decoration, ornament, embellishment. "கோப்பணி வான்றோய் குடி"(திருக்கோ. 196);. 5. கவிவு; that which covers, as a cloud, a roof; that which over-whelms, as grief. "நீப்பருந் துயர் கோப்புக் கொள்ளலும்"(விநாயகபு.7:3);. 6. இடம்பம் (வின்.);; gaudiness, showiness, parade. 7. பகிடி (வின்.);; jest, sport, farce. 8. சூழ்ச்சி (உபாயம்);; means, device, scheme. "வேந்தர் பொன்னைக் கொள்ளை கொள்ளக் கள்ளியிந்தக் கோப் பெடுத்தாள்" (விறலிவிடு. 421);. 9. தோள் முதலியவற்றிற் கோக்கப்படும் சுமை; bundle, pack, as taken on shoulders. "தோட்கோப்புக் ... (நாலடி ...
கோப்புக்கயிறு	கோப்புக்கயிறுāppukkayiṟu, பெ.(n.) இருவேறு வலைகளை இணைக்க உதவுங் கயிறு (மீனவ.);; a rope used for joining the two different nets. [கோப்பு +. கயிறு.]
கோப்புக்கூட்டு-தல்	கோப்புக்கூட்டு-தல்āppukāṭṭudal, 5 செ. குன்றாவி.(v.t.) அணியமாதல் (இ.வ.);; to make or get ready. [கோப்பு + கூட்டு.]
கோப்புக்கொடு-த்தல்	கோப்புக்கொடு-த்தல்āppukkoḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சமையலுக்கு வேண்டிய காய்கறிப் பொருள்களைக் கொடுத்தல்; to give or supply vegetables, curry stuffs etc. necessary for preparing food (சா.அக.);. [கோப்பு + கொடு.]
கோப்புத்தட்டு-தல்	கோப்புத்தட்டு-தல்āppuddaṭṭudal, தொ.பெ. (vbl.n.) கடலடிப் பாறை முகட்டிற் சிக்கிய வலையைக் குளியாள் நீக்குதல் (மீனவ.);; to remove the intangle of the net on the top of the sea rock. [கோப்பு + தட்டு-.]
கோப்புப்பட்டறை	கோப்புப்பட்டறைāppuppaṭṭaṟai, பெ.(n.) பல உதிரிப் பொருள்களை இணைக்குமிடம்; fabrication shop. [கோப்பு + பட்டறை.]

கோப்புப்போடு-தல்	கோப்புப்போடு-தல்āppuppōṭudal, 19 செ. குன்றாவி.(v.t.) மனைக்குமேற் கோப்பு அமைத்தல் (கட்.தொ.);; to form the top joints of a house. [கோப்பு + போடு-.]
கோப்புமட்டம்	கோப்புமட்டம்āppumaṭṭam, பெ.(n.) கட்டடச் சுவரின் மேல்வரி (கட்.தொ.);; top layer of the wall. [கோப்பு + மட்டம்.]
கோப்புமுறை	கோப்புமுறைāppumuṟai, பெ.(n.) பொருத்தும் முறை; art or manner of fitting or arranging things. "மூக்குங் கோடுங் கோப்புமுறை கொளீஇ" (பெருங். உஞ்சைக். 58:53);. [கோப்பு + முறை.]
கோப்பெண்டு	கோப்பெண்டுāppeṇṭu, பெ.(n.) அரசன் மனைவி; Queen, "பெருங்கோப் பெண்டு மொருங்குடன் மாய்ந்தனள்" (சிலப். 25:86);. [கோ + பெண்டு.]
கோப்பெருங்கணக்கர்	கோப்பெருங்கணக்கர்āpperuṅgaṇakkar, பெ.(n.) அரசு தலைமைக் கணக்கர்; chief accountants of a state. "கோப்பெருங் கணக்கரைக் குழுவிடை விளங்க" (பெருங். நரவாண.7:122);. [கோ + பெருங்கணக்கர்.]
கோப்பெருங்கிழவோள்	கோப்பெருங்கிழவோள்āpperuṅgiḻvōḷ, பெ.(n.) கோப்பெருந்தேவி பார்க்க;see ko-p-perun-devi. "குன்றாக் கற்பினெங் கோப்பெருங் கிழவோள்" (பெருங்.இலாவாண. 11:47);. [கோ + பெரும் + கிழவோள்.]
கோப்பெருஞ்சிங்கவேளார்	கோப்பெருஞ்சிங்கவேளார்āpperuñjiṅgavēḷār, பெ.(n.) நடுநாட்டு மன்னர் கோப்பெருஞ் சிங்கனின் அதிகாரி; an officer of the King of Nadu Nadu, kopperuń-singan. "கூடலூர்க் கூடலூருடையான் திருவரங்கன் பெரிய நாயனான கோப்பெருஞ்சிங்கவேளார் வைத்த திருநொந்தா விளக்கொன்றுக்கு" (SII.XII.227-6 pg.141);. [கோ + பெருஞ்சிங்கன் + வேளார்.]
கோப்பெருஞ்சிங்கன்	கோப்பெருஞ்சிங்கன்āpperuñjiṅgaṉ, பெ.(n.) சேந்தமங்கலத்தைத் தலைநகராகக் கொண்டு நடுநாட்டை ஆண்ட காடவர் குல மன்னர்களில் சிறந்தவர்; a popular king of the Kadava dynasty who ruled from Séndamangalam on the banks of Kadilam in Nadunadu (Viluppuram Dt.);. [கோ + பெருஞ்சிங்கன்.]
கோப்பெருஞ்சேரல் இரும்பொறை	கோப்பெருஞ்சேரல் இரும்பொறைāpperuñjēralirumboṟai, பெ.(n.) ஒரு சேர மன்னன்; a Cēra king. [கோ + பெருஞ்சேரல் + இரும்பொறை.]

கோப்பெருஞ்சோழன்	கோப்பெருஞ்சோழன்āpperuñjōḻṉ, பெ.(n.) சோழ மன்னர்களில் ஒருவன்; a Cola king. [கோ + பெருஞ்சோழன்.] உறையூரைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆண்டவன்; மிக்க புலமையுடையோன்; கிள்ளி வளவனுக்குப் பின் அரசு கட்டி லேறியவன். இவனுக்கு நலங்கிள்ளி, நெடுங்கிள்ளி என்னும் மக்களிருந்தனர். இவர்கள் தந்தைமீது காழ்ப்புணர்ச்சி கொண்டு தாக்க முற்பட்டபோது மனம் வருந்தி வடக்கிருந்து உயிர் நீத்தான். இவனைக் காணாமலேயே இவன்மீது நட்புக் கொண்ட பிசிராந்தையார் இவனருகில் அமர்ந்து வடக்கிருந்து உயிர் நீத்தார்.
கோப்பெருந்தேவி	கோப்பெருந்தேவிāpperundēvi, பெ.(n.) பட்டத்தரசி; chief queen, queen consort. "ஓர்த்துடனிருந்த கோப்பெருந் தேவி" (சிலப்.27:251);. [கோ + பெருந்தேவி.]
கோப்பெருமுதியர்	கோப்பெருமுதியர்āpperumudiyar, பெ.(n.) அரசாங்கத்தில் பட்டறிவு மிகுந்த விருத்தர்; aged and experienced counsellors in a state. "வாணிகர்க் கறையுங் கோப்பெரு முதியர்"(பெருங். இலாவாண. 2:164);. [கோ + பெருமுதியர்.]
கோப்பெருவேந்தன்	கோப்பெருவேந்தன்āpperuvēndaṉ, பெ.(n.) அரசர்க்கரசன்; king of kings, emperor. "கோப்பெரு வேந்தன் யாப்புறுத் தமைத்தபின்" (பெருங். மகத. 22:78);. [கோ + பெருவேந்தன்.]
கோப்பை	கோப்பைāppai, பெ.(n.) 1. வெள்ளைக் களி மண்ணினாற் செய்த சீனக் கலம் (சா.அக);; a porcelain Cup manufactured in China. 2. வேலைப்பாடு கொண்ட பரிசுப் பொருள்; cup trophy. நமது நாடு காற்பந்து போட்டியில் உலகக் கோப்பையை வென்றது (உ.வ.); 3. உண்கலம்; cup drinkingvessel. ம. கோப்ப; க., து. குப்பி; தெ. குப்பெ;பட.கோப்பெ. H. kuppi; Pali., Pkt. Kūppa; L. cuppa; F. Coupe; E. cup; Port. Copa. [கும்பம் = மட்பாண்டம். கும்பம் → கும்பி → குப்பி → கோப்பை.]
கோப்பைவெடிப்பு	கோப்பைவெடிப்புāppaiveḍippu, பெ.(n.) மரத்தில் ஆண்டு வளைவுகள் சரியாகப் பொருந்தாமல் வெடிக்கும் வெடிப்பு (கட்.தொ.);; crack in joints of wooden planks. [கோப்பை + வெடிப்பு.]

கோபக்கண்ணி	கோபக்கண்ணிāpakkaṇṇi, பெ.(n.) 1. முண்டினி மரம்; an unknown tree. 2. கோபக்கண்ணுடையவள்; woman with an angry look (சா.அக.);. [கோபம் + கண்ணி.]
கோபக்காரன்	கோபக்காரன்āpakkāraṉ, பெ.(n.) சினம்மிகுந்தவன்; irritable, hot-tempered man. [கோபம் + காரன்.]
கோபக்காரி	கோபக்காரி1āpakkāri, பெ.(n.) மிகுசினமுள்ள பெண்: angry woman. [கோபம் + காரி.] கோபக்காரி2āpakkāri, பெ.(n.) தலைச்சுருளி; Indian birth wort (சா.அக.);. [கோபம் + காரி.]
கோபக்குண்டம்	கோபக்குண்டம்āpakkuṇṭam, பெ.(n.) எட்டி மரம்; strychnine tree. மறுவ;கோபதிண்டம். [கோபம் + குண்டம்.]
கோபக்குரு	கோபக்குருāpakkuru, பெ.(n.) வெள்ளைக் கழற்கொடி (சா. அக);; white bead vine. [கோபம் + குரு.]
கோபங்காய்ந்தோர்	கோபங்காய்ந்தோர்āpaṅgāyndōr, பெ.(n.) sages, saints, as persons who have subdued their temper. [கோபம் + காய்ந்தோர்.]
கோபங்கொள்(ளு)-தல்	கோபங்கொள்(ளு)-தல்āpaṅgoḷḷudal, 16 செ.கு.வி. (v.i.) புண் முதலியவை உக்கிரமாதல் (யாழ்ப்.);; to be inflamed, irritated. as a sore or wound, to become aggravated, as a disease, to rage, as the sea. [கோபம் + கொள்ளு.]
கோபச்சுரம்	கோபச்சுரம்āpaccuram, பெ.(n.) சினம் வரும்படி பித்தம் மிகுந்திருக்கும் காய்ச்சல் (சீவரட்.32);; bilious fever. [கோபம் + காம்.]
கோபஞ்செலுத்து-தல்	கோபஞ்செலுத்து-தல்āpañjeluddudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) சினத்தை வெளிக்காட்டுதல் (வின்.);; to give vent to anger. [கோபம் + செலுத்து.]

கோபத்தீ	கோபத்தீāpattī, பெ.(n.) 1. கோபத்தின் சூடு; heat arising from anger;wrath (சா.அக.);. 2. உயிர்த் தீக்களுள் ஒன்றான சினம் (சூடா.);; the fire of anger, one of uyir-t-ti. [கோபம் + தீ.]
கோபதாப்ம்	கோபதாப்ம்āpatāpm, பெ.(n.) கடுஞ்சினம்; fury, rage. [கோபம் + தாபம்.]
கோபதி	கோபதிāpadi, பெ.(n.) 1. எருது (உரி.நி);: bull, as lord of cows. 2. தேவர்த் தலைவன் (இந்திரன்);; Indra, as king of Svarga. 3. கதிரவன்: sun. [கோ + பதி.] கோபதிāpadi, பெ.(n.) 1. எருது (உரி.நி.);; bull, as lord of cows. [Skt.{}-poti → த.கோபதி.]
கோபதிண்டம்	கோபதிண்டம்āpadiṇṭam, பெ.(n.) கோபக் குண்டம் பார்க்க;see Koba-k-kundam. [கோபக்குண்டம் → கோபதிண்டம்.]

கோபம்	கோபம்1āpam, பெ.(n.) 1. சினம்; anger. 2. வெறுப்பு: dislike. [குப்பள் = சிவப்பு. குப்பள் → குப்பளி → குப்பு → கோப்பு → கோபம் (கொ.வ.);.] Skt., Pali., kõpa; Pkt. Kõva; Sinh. kov kõ. கோபநிலைகள்: கோபம் சிறிது பொழுது நிற்பது: சினம் நீடித்து நிற்கும் கோபம்; சீற்றம் சீறியெழுங் கோபம்: வெகுளி அல்லது காய்வு அல்லது உருத்திரம் நெருப்புத்தன்மையுள்ள கடுங்கோபம்: கொதிப்பு கண் போன்ற உறவினர்க்குச் செய்யப்பட் கொடுமைபற்றிப் பொங்கியெழுங் கோபம்; எரிச்சல் மனத்தை உறுத்துங் கோபம்; கடுப்பு பொறாமையோடு கூடிய கோபம்; சுறம் அல்லது வன்மம் பழிவாங்குங் கோபம்; கறுவு தணியாக் கோபம்; கறுப்பு கருப்பன்முகம் கறுத்துத் தோன்றும் கோபம்; சிவப்பு அல்லது செயிர் சிவப்பன் முகம் சிவந்து தோன்றுங் கோபம்: விளம் நச்சுத் தன்மையான கோபம்: வெறி அறிவிழந்த கோபம்: முனிவு அல்லது முனைவு வெறுப்போடு கூடிய கோபம்; கதம் என்றும் இயல்பான கோபம்; கனிவு முகஞ்சுளிக்கும் கோபம்: செற்றம் அல்லது செறல் பகைவனை அழிக்கும் கோபம்; ஊடல் மனைவி கணவனொடு கோபித்துக் கொண்டு உரையாடாத மென்கோபம்: புலவி ஊடலின் வளர்ந்த நிலை: துணி ஊடலின் முதிர்ந்த நிலை;சடைவு உறவினர் குறைகூறும் அமைதியான கோபம் (சொல். கட். 49);. கோபம்2āpam, பெ.(n.) தம்பலப் பூச்சி; cochineal. "கொல்லை நெடுவழிக் கோபம் ஊரவும்" (சிறுபாண்.168);.
கோபல்	கோபல்āpal, பெ.(n.) இது அம்பரைப் போன்ற ஒரு போலிகடைச்சரக்கு; false amber or copal, it is fraudently sold in bazaars as a substitute for amber (சா. அக.);. [குப்பள் = சிவப்பு. குப்பள் → கோப்பல் → கோபல்.]
கோபவல்லி	கோபவல்லிāpavalli, பெ.(n.) 1. பெருங்குரும்பை; moorva stemless plant. 2. நன்னாரி; Indian sarsaparilla (சா.அக.);. [கோபம் (சிவப்பு); + வல்லி.] கோபவல்லிāpavalli, பெ.(n.) 1. பெருங் குப்பை; moorva stemless plant. 2. நன்னாரி; indian sarsaparilla (சா.அக.);. [Skt.{}-valli → த.கோபவல்லி.]
கோபன்	கோபன்āpaṉ, பெ.(n.) 1. இடையன்; shepherd, cowherd. 2. அதிகாரி; officer. 3. காப்போன்; guard. 4. சிவன்; Siva, கூன் மதியர் கோபர் (தேவா.542:4);. [கோ + கோவன் → கோபன் (கொ.வ.);.]

கோபனை	கோபனைāpaṉai, பெ.(n.) கவண் (யாழ்ப்);; sling to drive away birds etc. [கோப்பு → கோப்பனை → கோபனை.]
கோபாக்கினி	கோபாக்கினிāpākkiṉi, பெ.(n.) கோபத்தீ பார்க்க;see köba-t-ti. [கோபம் + அழனி → அக்கினி.]
கோபாபத்திரம்	கோபாபத்திரம்āpāpattiram, பெ.(n.) ஆம்பற் கிழங்கு, கொட்டிக் கிழங்கு; esculent bulbous root of Indian water-lily (சா.அக.);. [கோபம் (சிவப்பு); + பத்திரம்.]
கோபாலகன்	கோபாலகன்āpālagaṉ, பெ.(n.) 1. இடையன்; shepherd, cow-herd. 2. கண்ணன்; Lord Krisnan. "குருந்தொசித்த கோபாலகன்" (திவ்.இயற்.3:32);. [கோ + பாலகன்.]
கோபாலகிருட்டி ணபாரதியார்	கோபாலகிருட்டிணபாரதியார்āpālagiruṭṭiṇapāradiyār, பெ.(n.) பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுப் புலவர்களுளொருவர்; "நந்தனார் சரித்திர" ஆசிரியர்; a poet of nineteenth century author of Nandanär-carttiram. [கோபாலன் + கிருட்டிணன் + பாரதியார்.]
கோபாலசக்கரம்	கோபாலசக்கரம்āpālasakkaram, பெ.(n.) பழைய நாணய வகை (பணவிடு.145);; an ancient Coin.
கோபாலர்	கோபாலர்1āpālar, பெ.(n.) 1. அரசர்; king, 2. இடையர்; shepherd, cowherd. [கோ + பாலர்.] கோபாலர்2āpālar, பெ.(n.) கள்ளர்குடிப் பட்டப்பெயர்களுள் ஒன்று (கள்ளர் சரித்.பக்.98);; a caste title of Kallars. [கோவலர் → கோபாலர்.]
கோபாலம்	கோபாலம்āpālam, பெ.(n.) கன்னி (புரட்டாசி); மாதத்தில் காரி (சனி);க்கிழமை தோறும் இரந்து நோற்கும் நோன்பு; a religious vow to beg on Saturdays in the month of Purattasi. [கோபாலன் → கோபாலம்.]

கோபாலன்	கோபாலன்āpālaṉ, பெ.(n.) 1. இடையன்; shepherd. 2. கண்ணன்; Lord Krisna. "கோபாலா போரேறே" - (பாரத.கிருட்.34);. Skt., Pali. gõpåla; Pkt. Gövāla; Pan. Gavăl; Nep. gwalö; Uri goala, H. goal, gual; Guj, goval. Mar. govala, gova, govla; Beng. goyal (cowshed);. [கோ + பாலன்.]
கோபாலி	கோபாலிāpāli, பெ.(n.) வேணுகோபாலன் உருவம் பொறிக்கப்பெற்றுச் சேலம் பகுதியில் வழங்கிய ஒரு வகை நாணயம் (G.Sm.D.I.i, 290);; a fanam current in the Salem district, having the figure of Krishna with the flute. [கோபாலன் → கோபாலி.]
கோபாவல்லி	கோபாவல்லிāpāvalli, பெ.(n.) மருள் என்னும் சணல் வகை; lowstring hemp (சா.அக.);. [கோபம் = சிவப்பு, கோபம் + வல்லி - கோபவல்லி → கோபாவல்லி.]
கோபாவேசம்	கோபாவேசம்āpāvēcam, பெ.(n.) சினங்கொண்ட நிலைமை; the state of being red with anger; angry mood (சா.அக.);. [கோபம் + ஆவேசம்.]

கோபி	கோபி1āpittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சினம் கொள்ளுதல்; to be angry, indignant, offended; to take umbrage. 2. புண் முதலியன சினத்தல் (யாழ்ப்.);; to be morbidly irritated; to be virulent, as an ulcer. ம. கோபிக்குக. [கோப்புதல் = மேலெழுப்புதல், கோப்பு → கோப்பி → கோபி = சினம் பொங்குதல்.] கோபி2āpittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) கடிதல்; tobe angry with, to reprove, check, reprimand. [கோபி1 → கோபி2.] கோபி3āpi, பெ.(n.) சினமுள்ளவன்; hot tempered man. ம. கோபி. [குப்பு → கோப்பு → கோப்பி → கோபி.] கோபி4āpi, பெ.(n.)
கோபிகம்	கோபிகம்āpigam, பெ.(n.) அசோகு; asōgā tree (சா.அக.);. [கோபி (சிவப்பு); கோபிகம்.]
கோபிகாவசந்தம்	கோபிகாவசந்தம்āpikāvasandam, பெ.(n.) பண்வகை (இராகவகை); (பரத.இராக.102);; a specific melody - type. [கோபிகை + வசந்தம்.]
கோபிகாவி	கோபிகாவிāpikāvi, பெ.(n.) 1. ஒருவகைச் சிவந்த மஞ்சட்காவி; a kind of reddish yellow ochre. 2. பூரான் காவி; common yellow ochre. [கோபி + காவி.]

கோபிசந்தனம்	கோபிசந்தனம்āpisandaṉam, பெ.(n.) 1. கோபிக்கல்; yellow ochre. 2. திருமண்; yellow earth worn by Vaisnavites on their forehead (சா.அக.);. "தாமரைத் திருமணியு மெய்க் கோபி சந்தனமும்" (பிரபோத.10:13);. [கோபி + சந்தனம்.] கோபிசந்தனம்āpisandaṉam, பெ.(n.) ஒருசார் திருமால் அடியவர்கள் ஊர்த்துவ புண்டரமாக நெற்றியிலணிவதும் வெண்மை கலந்த மஞ்சள் நிறமுள்ளதுமாகிய ஒருவகைத் திருமண்; yellowish earth used by certain decotees of Visnu for upright sectarian marks. "தாமரைத் திருமணியு மெய்க்கோபி சந்தனமும்" (பிரபோத.10:13);. த.வ. திருமால் திருமண். [Mhr.{} → த.கோபிசந்தனம்.]
கோபிசாற்று-தல்	கோபிசாற்று-தல்āpicāṟṟudal, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) ஏமாற்றுதல் (உ.வ.);: to deceive. [கோபம் = சிவப்பு. கோபம் → கோபி = செஞ்சந்தனம்.]
கோபித்தம்	கோபித்தம்āpittam, பெ.(n.) எருது அல்லது ஆவின் பித்தப் பையினின்று எடுத்து அணியமாக்கப்படும் மான்மணத்தி; ox bile;bile of cowsbezoar (சா.அக.);. [கோ + பித்தம்.]
கோபித்தவக்கினி	கோபித்தவக்கினிāpittavakkiṉi, பெ.(n.) 1. அகட்டுத் தீ; gastric fire. 2. பித்தம்; bile (சா.அக.);. [கோபித்தம் + அக்கினி.]
கோபிதாரம்	கோபிதாரம்āpitāram, பெ.(n.) குரா (பிங்.);; bottle flower. [கோபி + தாரம்.]
கோபிப்பேய்ச்சூலை	கோபிப்பேய்ச்சூலைāpippēyccūlai, பெ.(n.) பித்தம் மிகுந்து சினக்கும்போது பேய் பிடித்த வர்களைப் போல் நடுக்கங் கண்டு சூலைநோய் கொண்டவர்களைப் போல் கை, கால் வலுவற்று ஒன்றையெடுக்கவும், நடக்கவும் முடியாமற் செய்யுமோர் நிலைமை; an agitated condition or strong emotion by which one is rendered unable to handle any substance or to walk any distance, owing to the shivering of the body arising from anger. It is due to the affection of the nervous system as a result of the aggravated condition of bile in the system (சா.அக.);. [கோபி + பேய் + சூலை.]
கோபிபோடு-தல்	கோபிபோடு-தல்āpipōṭudal, 19 செ.குன்றாவி.(v.t.) கோபிசாற்று-தல் பார்க்க;see købi-sārru-. [கோபி + போடு.]

கோபியடி-த்தல்	கோபியடி-த்தல்āpiyaḍittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) சுவர்க்கு மஞ்சட்காவி பூசுதல்; to brush walls with yellow-wash. [கோபி + அடி.]
கோபினை	கோபினைāpiṉai, பெ.(n.) சினம் (யாழ்.அக.);; anger. [கோபம் → கோபினை.]
கோபீகன்	கோபீகன்āpīkaṉ, பெ.(n.) கடுங்கோபமுள்ளவன்; extremely hot-tempered man. "பொறையிலாத கோபீகன்" (திருப்பு. 530);. [கோபம் → கோபிகன் → கோபீகன்.]
கோபுரக்கல்	கோபுரக்கல்āpurakkal, பெ.(n.) செங்கல்; brick; red brick (சா.அக.);. [கோபுரம் + கல்.]
கோபுரக்கள்ளி	கோபுரக்கள்ளிāpurakkaḷḷi, பெ.(n.) பெருங்கள்ளி; a kind of tall spurge (சா.அக.);. [கோபுரம் + கள்ளி.]
கோபுரச்சங்கு	கோபுரச்சங்குāpuraccaṅgu, பெ.(n.) கோபுரவடிவுடைய சங்கு (மீனவ.);; a shell having the shape of temple tower. [கோபுரம் + சங்கு.]
கோபுரச்சித்தன்	கோபுரச்சித்தன்āpuraccittaṉ, பெ.(n.) பொன்னாக்கும் ஆற்றல் முறைகளை இயற்றிய சித்தர்களுள் ஒருவர்; one of the Sidda's who instituted the principles of alchemy (சா.அக.);. [கோபுரம் + சித்தன்.]
கோபுரத்தலை	கோபுரத்தலைāpurattalai, பெ.(n.) கோபுரத்தைப்போல் அடி பருத்தும், மேற்பக்கம் கூச்சாகவும், உச்சியுயர்ந்தும் காணும் தலை; tower head-Acrocephalia, it is a deformity of the head in which its vertical diametre is increased and the top is more or less pointed like a tower (சா.அக.);. [கோபுரம் + தலை.]
கோபுரத்தும்பை	கோபுரத்தும்பைāpurattumbai, பெ.(n.) அடுக்குத் தும்பை (மலை.);; species of balsam. [கோபுரம் + தும்பை]

கோபுரத்துமெய்காப்பான்	கோபுரத்துமெய்காப்பான்āpurattumeykāppāṉ, பெ.(n.) கோயில் காவலன்; temple guard. "கோபுரத்து மெய்காப்பான் நொருவன் இவன்னெ சாலை உண் வெண்கல நூறும் எண்ணி புகுவிக்கவு பொதவைப்பிக்கவும் கடவான்" (SII.XIX.357:67, pg. 185);. [கோபுரத்து + மெய்காப்பான்.]
கோபுரந்தாங்கி	கோபுரந்தாங்கிāpurandāṅgi, பெ.(n.) 1. கோபுரந்தாங்கிப்பதுமை பார்க்க;see kopurandangi-p-padumai. 2. செயற்பொறுப் பாளராய் நடிப்பவன்; one who has an immoderate sense of self-importance and thinks that on him alone everything depends. 3. பூடுவகை (M.M.95);; Coromandel chiretta. [கோபுரம் + தாங்கி]
கோபுரந்தாங்கிப்பதுமை	கோபுரந்தாங்கிப்பதுமைāpurandāṅgippadumai, பெ.(n.) கோபுரத்தைத் தாங்குவது போல, கோபுர உச்சியிலுள்ள பதுமை; figure at the top of a tower seeming to support it. [கோபுரம் + தாங்கி + பதுமை]
கோபுரப்புடம்	கோபுரப்புடம்āpurappuḍam, பெ.(n.) காட்டெருவைக் கோபுரம் போலக் குவித்து நிரப்பி இடும் புடம்; calcination of metals with dried cow-dung heaped like a cone. [கோபுரம் + புடம்.]
கோபுரம்	கோபுரம்1āpuram, பெ.(n.) நகரம் அல்லது கோயிலின் பெருவாயில் (திவா.);; tower-gate of a city or temple. கோ = அரசு, தலைமை. புரம் = உயர்வு, உயர்ந்த கட்டடம். புரை = உயர்ச்சி, 'புரைஉயர் பாகும்' (தொல். உரி, 4); வேந்தன் இருந்த உயர்ந்த எழுநிலைக் கட்டடம் முதலிற் கோபுரம் எனப்பட்டது. பின்பு கோயிலில் அமைந்த எழுநிலை மாடமும் வானளாவி நின்று அப் பெயர் பெற்றது. அதன் அமைப்புத் தேரை ஒத்ததாகும். கோபுரம் உள்ள நகர்களின் பெயர்களே, முதலில், 'புரம்' என்னும் ஈறு பெற்றன. எ.டு. : காஞ்சிபுரம், கங்கைகொண்ட சோழபுரம். வேந்தன் தன் தலைநகரை நாற்புறமும் நோக்கவும், தொலைவிற் பகைவர் வரவைக் காணவும், பகைவர் முற்றுகையிட்டு உழிஞைப்போரை நடத்துங்கால் நொச்சிப்போரைக் கண்காணிக்கவும், அவன் அரண்மனையின்மேல் எழுநிலை கொண்ட ஓர் உயர்ந்த தேர்போன்ற கட்டடம் கட்டப்பட்டிருந்தது. அது 'புரம்' எனப்பட்டது. 'புரம்' = உயர்ந்த கட்டடமான மேன்மாடம். புரம் என்பது பின்பு, புரத்தைக் கொண்ட அரண்மனையையும், அதன் சூழலையும் குறித்து, அதன்பின் நகர் என்னும் சொற்போல் தலைநகர் முழுவதையும் குறித்து, நாளடைவில் நகரப் பொதுப் பெயராயிற்று. அரண்மனையிலுள்ள புரம் அரசன் இருக்கையாதலால், கோபுரம் எனப்பட்டது. கோ = அரசன், கோ இருந்த இல் கோயில் எனப்பட்டதை நோக்குக. பகைவர் வரவு காண்டற்குக் கோபுரம் சிறந்த அமைப்பென்று கண்டபின், நகரைச் சூழ்ந்த கோட்டை மதிலிலும், வாயிலிற் பெரிதாகவும் மற்ற இடங்களிற் சிறியனவாகவும் கோபுரங்கள் கட்டப்பட்டன. சிறியன கொத்தளம் எனப்பட்டன. (பண். தமி. நா.பக். 135-6); கோ என்பது உயரமான, பெரிய எனப் பொருள் தரும், புரம் = வளைந்த சுற்றுமதில்.கோபுரம் = சுற்றுச்சுவரில் உயரமாகக் கட்டப்பெற்ற நுழைவாயில் கட்டடப் பகுதி, கொடியேந்திய யானையும் தேரும் உள்நுழையும் வண்ணம் நுழைவாயில் அமைந்த உயர்ந்த மதிற்கவர்ப்பகுதி. புரம், புரி என்பன சுற்று மதில்கள் உயர்த்திக் கட்டப்பட்ட நகரம், அரண்மனை, கோட்டை ஆகியவற்றைக் குறிக்கும். தமிழர் வரலாற்றில் அரண்மனையிலும் நகரத்தைச் சுற்றிலும் கோட்டை மதில்களில் அமைக்கப்பட்ட கோபுரங்கள் கோவில்களில் இடம்பெற்றபோது நுழைவாயில் கோபுரங்களாக உயர்த்திக்

கோபுரவாசல்	கோபுரவாசல்āpuravācal, பெ.(n.) கோபுரத்தின் கீழ்நிலை; gateway under a tower. மறுவ;கோபுரவாயில். [கோபுரம் + வாசல்.]
கோபுரவாயில்	கோபுரவாயில்āpuravāyil, பெ.(n.) கோபுரவாசல் பார்க்க;see kõpuravasal. மறுவ. கோபுரவாயில். [கோபுரம் + வாசல்.]
கோம்பல்	கோம்பல்1āmbal, பெ.(n.) 1. குறையாத சினம் (பிங்.);; vehement anger. 2. மிகுசினம் (திவா.);; rage 3. முன்கோபம் (திவா.);; hot temper. [கோம்பு → கோம்பல்.]
கோம்பவிளை	கோம்பவிளைāmbaviḷai, பெ.(n.) குமரி மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Kanyakumari Dt. [கோம்பு + விளை.]
கோம்பறை	கோம்பறை1āmbaṟai, பெ.(n.) பயனற்றது (யாழ்.அக.);; that which is good for nothing. [கோம்பை → கோம்பறை.] கோம்பறை2āmbaṟai, பெ.(n.) ஒருவகைக் கடல் மீன்: a kind of sea fish. [கோம்பு → கோம்பறை (முக்கோண வடிவினது);.]
கோம்பி	கோம்பிāmbi, பெ.(n.) 1. பச்சோந்தி (பிங்.);; chameleon. 2. ஒந்திப் பொது: bloodsucker. "கோம்பிக் கொதுங்கி மேயா மஞ்ஞை" (திருக்கோ 21);. [கோம்பு → கோம்பி.]

கோம்பு	கோம்பு1āmbudal, 5 செ.கு.வி (v.i.) சினத்தல் (பிங்.);; to be angry, furious. [கூம்பு → கோம்பு.] கோம்பு2āmbu, பெ.(n.) சினக்குறிப்பு: anger. signs of anger. "கோம்பு படைத்த மொழிசொல்பரத்தையர்" (திருப்பு. 263);. [கூம்பு → கோம்பு.] கோம்பு3āmbu, பெ.(n.) நீர்த்தேக்கப்பகுதிகளில் ஆற்றோடு வந்துசேரும் சிற்றாறு அல்லது நீர்க்கால் பள்ளச்சாய்கால்களில் நிலப்பரப்பின் உட்புகுந்து நீர் தேங்கும் கூம்பு தோற்றத்து பள்ளப் பகுதி; area of water stagnation in the low belts adjacent to the main storage of the dam. இந்த ஆண்டு கோம்பில் நீர் ஏறியதால் முழுவடையில் பயிரிடவில்லை (கொங்.வ.);. [கோத்தல் → கோ (நீர்கோத்தல்); → கோம்பு.]
கோம்புபாளையம்	கோம்புபாளையம்āmbupāḷaiyam, பெ.(n.) கரூர் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Karur Dt. [கோம்பு + பாளையம்.]
கோம்பூர்	கோம்பூர்āmbūr, பெ.(n.) தருமபுரி மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Dharmapuri Dt. [கோம்பு + ஊர்.]

கோம்பை	கோம்பை1āmbai, பெ.(n.) 1. தேங்காய் முதலியவற்றின் மேலோடு (தஞ்சை.);; shell of a coconut or arecanut with the husk, young palmyra fruit after the edible kernel is removed. 2. அறிவிலி (தஞ்சை.);; empty headed person. 3. காட்டிலுள்ள மரக்கட்டை வேலி; stockade in a forest. ம. கோம்ப. [குரும்பை → கோம்பை.] கோம்பை2āmbai, பெ.(n.) தேனி மாவட்டத்தில் ஓர் ஊர்; a town in Theni district noted for dogs. [கோம்பு → கோம்பை.] கோம்பை3āmbai, பெ.(n.) கூரை, ஓட்டு வீடுகளின் பக்கச் கவர்களின் முக்கோண வடிவ மேற்பகுதி (கட்.தொ.);; top triangular portion of side walls of tiled or thatched houses. [கோம்பு → கோம்பை.] கோம்பை
கோம்பைக் கலயம்	கோம்பைக் கலயம்āmbaikkalayam, பெ.(n.) அடியற்ற மட்பாண்டம்; a bottomless mud-vessel. [கோம்பை + கலயம்.]
கோம்பை நாய்	கோம்பை நாய்āmbaināy, பெ.(n.) கோம்பை ஊரிலுள்ளதும் காவல் புரிவதிற் சிறந்ததுமான ஒருவகைச் செந்நாய்; species of large red dogs used as watch dogs, bred in Kombai in Theni district. [கோம்பை + நாய்.]
கோம்பைப்பட்டி	கோம்பைப்பட்டிāmbaippaṭṭi, பெ.(n.) திண்டுக்கல் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Dhindukkal dt. [கோம்பை + பட்டி.]
கோம்மரை	கோம்மரைāmmarai, பெ.(n.) தஞ்சாவூர் மாவட்டம் தண்டந்தோட்டம் அருகிருந்த ஊர்; a place near Thandanthottam in Thanjavur dt. "மாத்தர கோத்திரத்து இரண்ய கேசி சூத்திரத்து கோம்மரை சுவாமிதத்தா பட்டன்"(பல்.செ.முப்.பக் 222 வ..208, தண்.தோ.செ.);. [கோம்பரை → கோம்மரை.]

கோமக்கள்ளி	கோமக்கள்ளிāmakkaḷḷi, பெ.(n.) சதுரக் கள்ளி: square-spurge. [கூர்மம் + கள்ளி - கூர்மக்கள்ளி → கூமக்கள்ளி → கோமக்கள்ளி.]
கோமகள்	கோமகள்āmagaḷ, பெ.(n.) 1. அரசி; queen. "எங்கோமகளை யாட்டிய வந்நாள்" (சிலப். 25:161);. 2. தலைவி (பிங்.);; lady in authority, mistress. ம. கோமள் [கோ + மகள்.]
கோமகன்	கோமகன்āmagaṉ, பெ.(n.) 1. இளவரசன்; prince, son of a king. கோமகற் பெற்று (பெருங். நரவாண. 7:36);. 2. அரசன்; king. "கோமகன் கொற்றங் குறைவின் றோங்கி" (சிலப். 36:6);. 3. மதிப்பிற் குரியவர்; eminent person. [கோ + மகன்.]
கோமங்கலம்	கோமங்கலம்āmaṅgalam, பெ.(n.) கோவை மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Kovai Dt. [கோ + மங்கலம்.]
கோமசூரிகை	கோமசூரிகைāmacūrigai, பெ.(n.) கால்நடைகளுக் குண்டாகும் அம்மை; cow-pox. small pox of cattle - vaccinia (சா.அக.);. [கோமம் + சூரிகை.]
கோமட்டி	கோமட்டிāmaṭṭi, பெ.(n.) தெலுங்கு வணிக வகையினர்; Telugu-speaking merchant-caste. ம.கோமட்டி; க. கோமடி, கோமடிக; தெ. கோமடி;கூ. கோமடி, கோமடிகெ [கோமுட்டி → கோமட்டி.]
கோமடந்தை	கோமடந்தைāmaḍandai, பெ.(n.) அரசலக்குமி, அரசி; queen, goddess of Sovereignty. "கோமடந்தை களிகூர"(பாரத அருச்சுனன்றீர். 40);. ம. கோமடந்த. [கோ + மடந்தை.]

கோமடம்	கோமடம்āmaḍam, பெ.(n.) பெரிய மடம்; big mutt. "கஞ்சிபோசன் இராமபிரான் பட்டரூய கோமடத்து சூரியதேவபட்டருய அத்திக்குறி நம்பிப்பிரான் பட்டரூய" (தெ.இ.கல்.தொ.6 கல்.3716);. [கோ + மடம்.]
கோமணம்	கோமணம்āmaṇam, பெ.(n.) கோவணம்பார்க்க;see kōvaṇam. மறுவ. தாய்ச்சிலை. ம. கோமணம், து. கோமன. (கோமணம் கோவணம்);
கோமணாண்டி	கோமணாண்டிāmaṇāṇṭi, பெ.(n.) கோவணாண்டி பார்க்க;see kōvanāndi. [கோவணான்டி → கோமணாண்டி.]
கோமணிக் குன்றம்	கோமணிக் குன்றம்āmaṇikkuṉṟam, பெ.(n.) பித்தளைக்கான கனிமங்கள் கிடைக்கும் மலை; mountain containing brass ore (சா.அக.);. [கோமணி + குன்றம்.]
கோமதம்	கோமதம்āmadam, பெ.(n.) கோரோசனை பார்க்க;see kŏrŏsanai (சா.அக.);. [கோ = மாடு. கோ + மதம்.]
கோமதி	கோமதிāmadi, பெ.(n.) 1. பீகார் மாநிலத்து ஆறு; a river of Bihar. "ஆன கோமதி வந்தெய்து மரவம்" (கம்பரா. வேள்வி.5); 2. ஒரு தெய்வம்; a Goddess. [கோமளத்தி → கோமதி}
கோமதை	கோமதைāmadai, பெ.(n.) கோமதி பார்க்க;see kõmadi. [கோமதி + கோமதை]
கோமம்	கோமம்āmam, பெ.(n.) 1. ஈரல்; liver, 2. சங்கு செய்நஞ்சு; a variety of white arsenic (சா.அக.);. கோப்பு → கோமம் (கூரானது);}

கோமம்பட்டி	கோமம்பட்டிāmambaṭṭi, பெ.(n.) தருமபுரி மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Dharmapuri dt. [கோமம் + பட்டி.]
கோமம்பட்டு	கோமம்பட்டுāmambaṭṭu, பெ.(n.) தருமபுரி மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Dharmapuri Dt. [கோமம் + பட்டு.]
கோமயம்	கோமயம்āmayam, பெ.(n.) 1.மாட்டுச்சாணம்; cow-dung. "கோமயப் பூச்சிச் செய்தே" (இரகு.கடிம.79);. 2. ஆன் (பகவின்); சிறுநீர்; cows urine. "இருநான்கு பஞ்சதசியேழ் இரண்டு தன்னில் வரமாகுங் கொள்கோமயம்" (சைவச. பெ.கு. 198);. 3.காடிநீர்; fermented liquid, vinegar. 4. ஆ (பசு);த்தன்மை; the nature or peculiarity of a cow (சா.அக.);. [கோ + மயம்]
கோமரத்தாடி	கோமரத்தாடிāmarattāṭi, பெ.(n.) உடலில் தெய்வங்களேறுவதால் வெறியாடுபவன் (G.Tn. D.I. 109);; a person who is inspired by deities and dances. [கோ + மரம் + அத்து + ஆடி.]
கோமரம்	கோமரம்1āmaram, பெ.(n.) தெய்வமேறி ஆடுகை (தெய்வ ஆவேசம்); (G.Tn.D I.109);; inspiration, possession by spirits. [ம. கோமரம் → த. கோமரம்.] கோமரம்2āmaram, பெ.(n.) சதுரக்கள்ளி (மலை.);; square spurge. [கூர் → கோ + மரம்]
கோமராசி	கோமராசிāmarāci, பெ.(n.) குரங்கன்சுறா அல்லது புலிச்சுறா வென்னும் ஒருவகைக் கடல்மீன்; tiger-shark-Stegostoma tigrinum (சா.அக.);. [கோமம் + ராசி (உயிரினம்);]
கோமரி	கோமரிāmari, பெ.(n.) ஓமம்; a species of cumin (சா.அக.);. [கூர்மலி → கூமலி → கோமரி]

கோமலகம்	கோமலகம்āmalagam, பெ.(n.) தாமரை நார் நூல்; lotus thread. மறுவ. கோபத்திரம். [கோமலம் → கோமலகம்]
கோமலதை	கோமலதைāmaladai, பெ.(n.) மென்மை; that which is soft. [கோமலம் → கோமலதை]
கோமலம்	கோமலம்āmalam, பெ.(n.) 1. அழகு; beauty. 2. நீர்; water. 3. பேய்த்தேர்; a ghost (temple car); chariot, 4.மிருது; softness. 5. இளவேனில்; spring Season. [கும் → கும்மல் → கும்மலம் → கோமலம்]
கோமலமூலகம்	கோமலமூலகம்āmalamūlagam, பெ.(n.) முருங்கை; drumstick tree. [கோமலம் + மூலகம்]
கோமளம்	கோமளம்āmaḷam, பெ.(n.) 1. மென்மை; softness, tenderness. "கோமளக் கொழுந்து" (திருவாச.5:68);. 2); இளமை; youthfullness, juvenility. "கோமளவான் கன்றைப்புல்கி" (திவ். திருவாய் 4:4:5);. 3. அழகு (சூடா.);; loveliness, beauty. "கோமளம் பத்மராகம்" (அரிச்.நாட்டு. 10);. 4.கறவை பெற்றம் (சூடா.);: milch cow. 5.மாணிக்கவகை; a kind of ruby. "மாணிக்கம்…….. கோமளமும்" (S.I.I.ii,431.51);. 6. மகிழ்ச்சி; joy. [கும்மல் → கும்மலம் → கோமளம்]

கோமளாங்கம்	கோமளாங்கம்āmaḷāṅgam, பெ.(n.) மென்மையான வுடம்பு; tender body (சா.அக.);. [கோமளம் + அங்கம் → கோமளாங்கம்]
கோமாட்டி	கோமாட்டிāmāṭṭi, பெ.(n.) தலைவி; heroine, mistress. "கவிரிதழ்க் குறக்கோ மாட்டி கணவனை (குற்றா, தல, நூற்பயன் 49);. [கோவன் → கோபன் → கோமம் + ஆட்டி → கோமாட்டி.]
கோமாணங்கையர்	கோமாணங்கையர்āmāṇaṅgaiyar, பெ.(n.) அரசன் பெருந்தேவி: queen-in-chief in a kings harem. "பைந்தொடிக் கோமாணங்கையர்"(பெருங். உஞ்சைக். 40.63);. [கோமாள் + நங்கையர்.]
கோமாதாக்கள்	கோமாதாக்கள்āmātākkaḷ, பெ.(n.) நந்தை, பத்திரை. சுரபி, சுசீலை, சுமனை என்ற ஐவகை ஆன் (பசு);கள்; the fine 'mother cows', viz., nantal, pattirai, surabi, susilai. Sumanai. [கோ + மாதாக்கள்.]
கோமாப்பு	கோமாப்புāmāppu, பெ.(n.) நரிநாவல்; small jaumoon (சா.அக.);. [கோ + (மால்); மாப்பு]
கோமாபுரம்	கோமாபுரம்āmāpuram, பெ.(n.) தஞ்சை மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Thanjai dt. [கோமம் + புரம்.]
கோடயு	கோடயுāṭayu, பெ.(n.) 1. நரி; fox; jackal. 2. சிறு கலன்; small vessel. [குறு → கோ + மாயு]
கோமர்	கோமர்āmar, பெ.(n.) நாவல் மரம்; jamoon tree (சா. அக.);. [கோமம் + மரம் - கோமமரம் → கோமார் (கொ.வ.);]

கோமாரி	கோமாரிāmāri, பெ.(n.) மாடுகளின் கால்களிலும் வாயிலும் வரும் ஒருவகை நோய்; a kind of disease in the mouth and leg of cow. மறுவ கோதாரி. [கோ (மாடு); + மாரி (நோய்);.]
கோமாள்	கோமாள்āmāḷ, பெ.(n.) தலைவி; mistress. "கோமாட் கோடிய குறிப்பின னாகி" (பெருங். மகத. 8:59);. [கோமகள் → கோமாள்]
கோமாளம்	கோமாளம்āmāḷam, பெ.(n.) 1. கும்மாளம் குதித்து ஆடுகை; jumping, romping, as of fat bullocks. 2. கொண்டாட்டம்; celebration. 3. பகடி விளையாட்டு; a kind of fun play. ம. கோமாளம். [கும்மாளம் → கோமாளம்]
கோமாளி	கோமாளி1āmāḷittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) கோமாளித்தனஞ் செய்தல் (பாண்டி);; to play the buffoon; to indulge in drollery. [கோமாளம் → கோமாளி.] கோமாளி2āmāḷi, பெ.(n.) 1. நகைச்சுவையூட்டுபவன்; buffoon, a clown. "நிலையிலாத கோமாளி (திருப்பு. 530);. 2. பேதை; a simpleton. ம. கோமாளி;கோத. கோமாள்ய. [கும்மாளம் → கும்மாளி → கோமாளி.]
கோமாளித்தனம்	கோமாளித்தனம்āmāḷittaṉam, பெ.(n.) பேதைத்தனம்; baffoonness. [கோமாளி + தனம்.]
கோமாளிக்குணம்	கோமாளிக்குணம்āmāḷikkuṇam, பெ.(n.) பித்து; madness (சா. அக.);. [கோமாளி + குணம்.]

கோமாளிக்கூத்து	கோமாளிக்கூத்துāmāḷikāttu, பெ.(n.) நகைப்பு விளைக்குஞ் செயல்; buffoonery. [கோமாளி + கூத்து.]
கோமாளூர்	கோமாளூர்āmāḷūr, பெ.(n.) விழுப்புரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Villuppuram dt. [கோமாள் + ஊர்.]
கோமான்	கோமான்1āmāṉ, பெ.(n.) 1. அரசன்; king. "வத்தவர் கோமான் வயவர் திரிதர"(பெருங். உஞ்சைக். 44:93);. 2. பெருமையிற் சிறந்தோன்; person of eminence, lord. "கோமாற்கே நாமென்று மீளா வாளாய்"(தேவா. 1236:1); 3. குரு (பிங்.);; spiritual preceptor. 4. மூத்தோன் (திவா.);; elder. [கோ + (மகன்); மான்] கோமான்2āmāṉ, பெ.(n.) பன்றி; hog. [கூர்மம் → கோமம் → கோமான்] கோமான்3āmāṉ, பெ.(n.) சதுரக்கள்ளி; square spurge. [கூர்மம் → கோமம் → கோமான்.]
கோமி	கோமிāmi, பெ.(n.) கோமதி பார்க்க;see kōmadi. "கோமியு முறையுங் குடமுக்கிலே" (தேவா. 432:8);. [கோமதி → கோமி.]
கோமிருகம்	கோமிருகம்āmirugam, பெ.(n.) கத்தூரிமான்; musk deer (சா.அக.);. [கோ + மிருகம்.]
கோமிலாய்	கோமிலாய்āmilāy, பெ.(n.) காட்டுவிலங்கின் தன்மையன் (யாழ்.அக.);; rude, brutish person. [கோமுரான் → கோமிலா(ன்);ய்.]

கோமுகம்	கோமுகம்1āmugam, பெ.(n.) 1. கோமுகா விருக்கை பார்க்க;see Komuga-v-irukkai. 2. கோமுகி பார்க்க;see komugi. ஒரு விரல் உசரத்து கோமுகம் ஒன்று (S.I.I. ii. 176. 60);. [கோ + முகம்] கோமுகம்2āmugam, பெ.(n.) ஒருவகை இசைக் கருவி; a kind of musical instrument. [கோ + முகம்]
கோமுகாவிருக்கை	கோமுகாவிருக்கைāmukāvirukkai, பெ.(n.) கணுக்கால்களை இடுப்புச் சந்திற் சேர்க்கும் மாட்டின் முகம் போன்ற ஒக இருக்கை வகை; a yogic posture which consists in crossing the ankles and placing them in the hip joints. மறுவ. கோமுகாசனம் [கோமுகம் + இருக்கை]
கோமுகி	கோமுகிāmugi, பெ.(n.) ஆன் (பசு); முதலியவற்றின் முகமாகச் செய்யப்பட்ட நீர்விழும்வாய்; gargoyle as in the form of cows' head, projecting from a building, pedestal of a lingam etc. மறுவ. கோமுகம், கோமுகை. [கோ + முகி]
கோமுகை	கோமுகைāmugai, பெ.(n.) கோமுகிபார்க்க see ko-mugi. "ஒருமுழங் கோமுகையோடும்" (சைவச. பொது. 505);. [கோ + (முகி); முகை.]
கோமுச்சிரவல்லி	கோமுச்சிரவல்லிāmucciravalli, பெ.(n.) சித்திரமூலம் என்னும் கொடி (மலை.);; Ceylon leadwort, climber. மறுவ. கொடுவேலி. [கோமுகம் + சிரவல்லி.]
கோமுட்டி	கோமுட்டி1āmuṭṭi, பெ.(n.) தெலுங்கு பேசும் வணிகர்; Telugu speaking merchant. [கோ + முட்டி. மாட்டு மந்தைகளையுடைய செல்வன்.] கோமுட்டி2āmuṭṭi, பெ.(n.) பாயுடன் கூடிய மரம்; a wood along with a mat. [கோ + முட்டி.]

கோமுட்டிக்குட்டு	கோமுட்டிக்குட்டுāmuṭṭikkuṭṭu, பெ.(n.) கோமுட்டிகளின் கமுக்கமான வணிகத் தரவுகள்; trade-secrets, as of a kömutti. [கோமுட்டி + குட்டு.]
கோமுட்டிச்சாட்சி	கோமுட்டிச்சாட்சிāmuṭṭiccāṭci, பெ.(n.) வழக்காடி, எதிர்வழக்காடி இருவருக்கும் ஏற்ப உரைக்கும் சான்று (கோமுட்டி சொல்லுஞ் சான்று);; evidence equally favourable to the plaintiff and defendant, evidence of ambiguous value. [கோமுட்டி + சாட்சி.]
கோமுராச்சுறா	கோமுராச்சுறாāmurāccuṟā, பெ.(n.) சுறாமீன் வகைகளுலொன்று; a kind of shark fish. கோமுராச்சுறாமீன் [கோமுரா + சுறா.]
கோமுற்றவர்	கோமுற்றவர்āmuṟṟavar, பெ.(n.) அரசர்; king, "கோமுற்றவர் கொள்ளுதல்" (அஷ்டாதச, ப. 71);. [கோ + முற்று - கோமுற்று → கோமுற்றவர்.]
கோமுறியான்	கோமுறியான்āmuṟiyāṉ, பெ.(n.) பிலால் வகையைச் சார்ந்ததொரு கடல்மீன் (மீனவ.);; a kind of sea fish as of pilāl. [கோ + முறியான்.]
கோமுறை	கோமுறை1āmuṟai, பெ.(n.) அரசனது நெறி தவறாத ஆட்சி; just rule of a king. "கோமுறையன்றிப் படுபொருள் வெளவிய" (சிலப். 23:101);. [கோ + முறை.] கோமுறை2āmuṟai, பெ.(n.) அரசிறை; revenue. "நாம் கொள்ளும் கோமுறைகளுமே" (S.I.I.V.312);. [கோ + முறை.]
கோமுறைபாடு	கோமுறைபாடுāmuṟaipāṭu, பெ.(n.) அரசு இட்டுள்ள இறை, வரி முதலிய கட்டுப்பாடுகள்; regularisation of rate, tax levied by the Government. "இந் நான்கெல்லைக்கு உட்பட்ட நஞ்செய் புஞ்செய் பட்டடை கொடித்தோட்டம் மரவடை மாவடை மற்றும் நாங்கொள்ளும் கோமுறை பாடுகளும் மற்றும் எப்பேற்பட்ட சுவந்திரங்களும்" (SII.V. 763→6 p. 329);. [கோ + முறைபாடு.]

கோமுனி	கோமுனிāmuṉi, பெ.(n.) அரச குரு; royal sage. "சரங்களே கொடு கோமுனி யிருக்கையோர் கூட மாக்கினான்"(கம்பரா. வேள்வி. 49);. [கோ + முனி.]
கோமூத்திரம்	கோமூத்திரம்āmūttiram, பெ.(n.) ஆவின் சிறுநீர்; cow's urine (சா.அக.);. [கோ + மூத்திரம்.] முள் - (மொள்); = மோள். மோளுதல் → சிறுநீர்விடுதல். மோள் + நிரம் - (மோட்டிரம்); - மோத்திரம் → மூத்திரம். மோள் என்னும் வினையும் மோத்திரம் என்னும் பெயர் வடிவும் இன்றும் பாண்டி நாட்டில் வழங்குகிறது (வட.வர.244);.
கோமூத்திரிகை	கோமூத்திரிகை1āmūttirigai, பெ.(n.) 1. ஒரு வகைப் புல்; a kind of yellowish brown grass. 2. ஒரு கொடி; a creeper (சா. அக.);. [கோ + (மூத்திரம்); மூத்திரிகை.] கோமூத்திரிகை2āmūttirigai, பெ.(n.) ஒரு செய்யுளின் முன்னிரண்டடி மேல்வரியாகவும் பின்னிரண்டடி கீழ்வரியாகவும் எழுதி அவ் விரண்டு வரியின் எழுத்துகளையும் மாட்டின் சிறுநீர்த் தாரைபோல் மாறிமாறிப்படிக்க அச் செய்யுளாகும்படி அமைத்துப் பாடும் சித்திரகவி (தண்டி. 95);; verse of two lines composed in such a way that the first letter of the first, the 2nd of the 2nd, the 3rd of the first, the 4th of the 2nd, etc., when read together form the 1st line and the 1st of the 2nd, the 2nd of the 1st, the 3rd of the 2nd, the 4th of the 1st etc., form the second line. கோமூத்திரிகை Skt. muttirika. [கோ + (மூத்திரம்); மூத்திரிகை.]
கோமேதகத்தீவு	கோமேதகத்தீவுāmētagattīvu, பெ.(n.) தொன்மங்களில் கூறப்பட்ட எழுவகைத் தீவுகளுள் ஒன்று: (சி.போ,பா,ப.209);; an annular continent mentioned in Puranas. [கோமேதகம் + தீவு.]
கோமேதகம்	கோமேதகம்āmētagam, பெ.(n.) ஒன்பான் மணிகளுளொன்று (சிலப். 14:190, உரை);; sardonyx from the Himalayas and the Indus, one of nine gems. [கோ + மேதகம். கோ + (மேதம்); மேதகம். கோ = மாடு. மேதம் = கொழுப்பு.] மாட்டுக் கொழுப்பின் நிறம் கொண்ட மணி கோமேதகம் எனப்பட்டது. இதில் வெண்மை, வெளிர்மஞ்சள், சிவப்பு, கருநீல வகைகளும் உண்டு.
கோமேதம்	கோமேதம்1āmētam, பெ.(n.) கோமேதகம் பார்க்க;see kōmēdagam. [கோ + (மேதகம்); மேதம்.] கோமேதம்2āmētam, பெ.(n.) ஆவின் கொழுப்பைத் தீயிலிடும் வேள்வி: cow.sacrifice. "கோமே மிராச சூயம்" (உத்தரா.திக்குவி. 117);. [கோ + மேதம். கோ = ஆ, மாடு, மேதம் = கொழுப்பு.]

கோய்	கோய்āy, பெ.(n.) 1. கள் முகக்கும் ஏனம்; vessel for taking out toddy. "ஓரிற் கோயிற் றேருமால்" (புறநா. 300);. 2. மணத்தி (பரணி);ச் செப்பு; small perfume box. "சாந்துக்கோய் புகிய செல்வ" (சீவக. 764);. 3. தாழி (பரணி); நாள் (சங்.அக.);; the second naksatra. [கோளி → கோள் → கோய்.]
கோயக்கண்	கோயக்கண்āyakkaṇ, பெ.(n.) மாறுகண்; squint eye. [கோய் + கண் - கோய்க்கண் → கோயக்கண்.]
கோயம்புத்தூர்	கோயம்புத்தூர்āyambuttūr, பெ.(n.) கோவன் புத்தூர் பார்க்க;see kovan-puttur. [கோவன் (ஆயன்); + புத்தூர் = கோவன்புத்தூர் → கோயம்புத்தூர்.] கோவன் என்னும் ஆயர் இனத் தலைவன் வாழ்ந்த ஊர் என்பதனால் கோவன்புத்தூர் ஆகிப் பின்னர்க் கோயம்புத்தூர் ஆயிற்று.
கோயம்பேடு	கோயம்பேடுāyambēṭu, பெ.(n.) சென்னை மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Chennai Dt. [கோள் = பகைவரிடம் கொள்ளையடித்த மாடுகள். கோள் → கோ + அன் - கோயன் (மாடு மேய்ப்பவன். மாட்டு மந்தைக்காரன்.); + பேடு (மேட்டு நிலம்); → கோயம்பேடு.]
கோயமுத்தூர்	கோயமுத்தூர்āyamuttūr, பெ.(n.) கோவன் புத்தூர் பார்க்க;see kövan-puttur. [கோவன் - கோயன் + புத்தூர்.]

கோயர்	கோயர்āyar, பெ.(n.) 1. கோயன் பார்க்க;see koyan. 2. கோசர் என்னும் வகுப்பினர்; people known as Kosar. 3. கோதாவிரிக்கரையில் வாழும் திராவிட வகுப்பினர்; a Dravidian tribal group of people in the Godaviri region of Andra Pradesh. [கோ → கோயன் → கோயர் (மாடு மேய்ப்பவர்);.] கோயர்āyar, பெ.(n.) மலை நிலைத் தலைவர்; head ofhill tribe. 2.அரசக் கிளை மரபினர்; a branch of a royal family. மறுவகோசர், கோமன்,கோமர். ம.கோயர்_கோய்கள் (அரசர்);. [கோ+அர்-கோசர்-கோயர்]
கோயன்	கோயன்āyaṉ, பெ.(n.) 1. மாடுமேய்ப்பவன், ஆயன்; a cowherd. 2. மாட்டு மந்தைக்கு உரிமை யாளன்; owner of a herd. [கோள் = பகைவரிடம் கொள்ளையடித்த மாடுகள், கோள் → கோ + அன் → கோயன்.]
கோயா	கோயாāyā, பெ.(n.) ஆந்திர மாநிலத்தில் வாரங்கல், கம்மம், கோதாவரிப் பகுதிகளிலும், சட்டித்(ஸ்);கர் (பஸ்தர்);, ஒரியா (கோரபட்); மாநிலங்களிலும் பழங்குடிமக்கள் இரண்டிலக்கம் பேருக்குமேல் பேசி வரும் திரவிடமொழி; a Dravidian language spoken by more than two lakhs Tribals in Andhra Pradesh (Warangal, Kammam, Godavari); etc. [கோ = மலை. கோ → கோயன் → கோயா (மலைவாழ்நன்);.]

கோயில்	கோயில்1āyil, பெ.(n.) அரண்மனை; palace, residence of a king or noble man. "கோயின் மன்னனைக் குறுகினள்" (சிலப்.20:47);. [கோ + இல்_- கோயில்.] கோயில் எனும் சொல் தொடக்க காலத்தில் அரசனின் அரண்மனையை மட்டும் குறித்தது (கோ - அரசன், இல் - வீடு); இச் சொல் (கோ); பெரியது என்றும் பொருள்பட்டதால் பெரிய வீடு என்றும் தொடக்கத்தில் ஆளப்பட்டது. பெரிய வீடு என்று பொருள்பட்ட போது அரசன் வாழும் வீட்டைவிட, கடவுள் இருக்கும் கட்டடம் மிகப் பெரிதாக இருக்க வேண்டும் எனும் கருத்தில் கோயில்கள் அரண்மனைகளைவிட, பெரியனவாகக் கட்டப்பட்டன. இக் கருத்தில் 'கோ' (பெரிய); பெயரெச்சமாக நிற்பதால் கோயில் என்பதைச் சேர்த்து எழுதாமல் கோ இல் எனப் பிரித்து எழுதுவதும் வழக்கமாக இருந்தது. பிரித்து எழுதப்பட்ட கோஇல் என்னும் சொல்லே கல்வெட்டிலும் கடவுள் ஆலயத்தைக் குறிக்கப் பயன்பட்டிருக்கிறது. இடையில் யகரவகா உடம்படுமெய்கள் சேர்க்காமல் பெயர்ச்சொற்களையும் பெயர் ஈறுகளையும் பிரித்து எழுதுவதைத் தொல்காப்பியரும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். நாய் என்பது நாஇ என உயிரெழுத்து இகரம் சேர்த்துத் தொல்காப்பியத்தில் குறிப்பிடப்படுகிறது ஐந்திராவிட மொழிகளான மராத்தி, குச்சா மொழிகளிலும் உடம்படுமெய்களான யகர வகரங்கள் சேர்க்கப்படுவதில்லை. கோ என்னும் சொல்லுக்குத் தலைவன், அரசன் கடவுள், பெரியது என்னும் அடிப்படைப் பொருள்கள் உள்ளன. "வாயில் வந்து கோயில் காட்ட" எனும் சிலப்பதிகாரத் தொடரில் கோயில் என்னும் சொல் அரண்மனையையே குறித்தது தொல்காப்பியருக்கும் முந்தைய பழங்காலத்தில் கோயில்கள் மாங்களின் கீழ் அமைந்த சிறு உருவங்களாக இருந்தன. கடவுள் கோவிலுக்கென்று கட்டடங்கள் எழுப்பப்பட்டதற்கான சான்றுகள் சிந்துவெளி நாகரிகத்தில் கூடக் கிடைக்கவில்லை ஆதலால் கோட்டைகளோடு அமைந்த அாசன் வீடு ஒன்றே பெரிய கட்டடமாக இருந்ததால் கோயில் அரண்மனையை மட்டும் குறித்தது. மலையாள மொழியிலும் கோயில் அரண்மனையைக் குறிக்கும். கடவுள் இருக்கும் கோயிலை அம்பலம் என்பர் (பகவதி அம்பலம்);. நாளடைவில் அரண்மனையைக் குறித்த கோயில் எனும் [illegible] கடவுள் ஆலயத்தையும் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டது கடவுள் இருக்கும்
கோயில்கணக்கு	கோயில்கணக்குāyilkaṇakku, பெ.(n.) கோயிற்கணக்கு பார்க்க;see koyir-kanakku. "இப்படிக்கு கோயில் கணக்கு தப்பிலா வேளான் எழுத்து" (SII. XXVI. 15-16 p.11);. [கோயில் + கணக்கு.]
கோயில்காளை	கோயில்காளைāyilkāḷai, பெ.(n.) கோயிற் காளை பார்க்க;see Koyir-kalai. [கோயில் + காளை.]
கோயில்குடியான்	கோயில்குடியான்āyilkuḍiyāṉ, பெ.(n.) துரிஞ்சில்; dark sirissa (சா.அக.);. [கோயில் + குடியான்.]
கோயில்தானத்தார்	கோயில்தானத்தார்āyiltāṉattār, பெ.(n.) திருக்கோயில் வழிபாடுகள். திருவிழாக்கள். திருப் பணிகள் ஆகியவற்றைப் பொறுப்புடன் நிகழ்த்துவதற்கு ஊர்ச்சபையாரால் அமைக்கப்பெறும் பெருமக்கள்; a set of people asked to administer temple affairs. "உடையார் திருக்கோபுரமடைய நாயனார் கோயில் தானத்தார்க்கு அருளிச் செயல்படி"(S.I.I. XVII.130);. [கோயில் + தானம் + அத்து + ஆர்.]

கோயில்மகிமை	கோயில்மகிமைāyilmagimai, பெ.(n.) கோயில் காணிக்கை; donations to the temple. [கோயில் + மகிமை]
கோயில்மாடு	கோயில்மாடுāyilmāṭu, பெ.(n.) 1. கோயிற்கு விடப்பட்ட மாடு, கோயிலில் விளக்கெரிக்கத் தேவைப்படும் நெய்யை வழங்குதற்காகக் கொடையாக வழங்கப்பட்ட மாடு; cow or bull belonging to a temple. 2. பெருமாள்மாடு; trained bull taken by wandering mendicants. 3. கோயிற்காளை பார்க்க;see koyir-kalai. [கோயில் + மாடு.]
கோயில்யானை	கோயில்யானைāyilyāṉai, பெ.(n.) கோயிலில் உள்ள யானை; temple elephant. [கோயில் + யானை.] நிலம் விற்ற பிறகு எல்லை உறுதி செய்து ஊர் ஆட்சி மன்றத்தினர் நிலம் விற்றவர் வாங்கியவர் ஆகியவர் யானை முன் செல்லக் கற்களையும் கள்ளியையும் பயன்படுத்தி நிலத்தின் நான்கெல்லையும் உறுதி செய்வது.
கோயில்வாசி	கோயில்வாசிāyilvāci, பெ.(n.) அரசர்க்குரிய இறை; taxes due to the king (S.I.I.iii. 80);. [கோயில் + வாசி.]
கோயில்வாரியம்	கோயில்வாரியம்āyilvāriyam, பெ.(n.) கோயில் மேலாண்மை அவை; managing committee of a temple. "கோயில் வாரியம்" (S.I.I.iii, 80);. [கோயில் + வாரியம்]
கோயில்வெண்ணி	கோயில்வெண்ணிāyilveṇṇi, பெ.(n.) கரிகாற் சோழன் தன் பகைவர்களுடன் பொருது வெற்றிபெற்ற இடம்; the place where kari-kal solan has fought with his opponent and won. மறுவ. வெண்ணிக்கூற்றம், திருவெண்ணியூர், கோயில் உண்ணி. [கோயில் + வெண்ணி (வெண்நாவல் மரம்);.] தஞ்சை மாவட் த்தில் உள்ள வரலாற்றுச் சிறப்புடைய ஊர். கரிகாலன் சோமான் பெருஞ்சேரலாதனை வென்றவூர், வெண்ணாவல் மாத்தை வெண்ணி என்பர்.. வெண்ணாவல் மரம் இருந்ததால் பெற்ற பெயர்.
கோயிலக்கரமண்டபம்	கோயிலக்கரமண்டபம்āyilakkaramaṇṭabam, பெ.(n.) கோயில் முன்மண்டபம்; the first mandapam in a temple. "இக்கோயிலக்கற மண்டபத்து தளம் வடவெற்றாற்றி நித்தவினோத புரத்து அழியா நிலையில் வியாபாரிகளில் கோட்டாறுடையான முகிலன் குனிச்சாண்டார் தன்மம்" (புது.கல்.1029);. [கோயில் + அக்கரம் + மண்டபம்,]

கோயிலகம்	கோயிலகம்āyilagam, பெ.(n.) கோயில் உள்ளகம்; the inner part of the temple. [கோயில் + ஆகம்.]
கோயிலங்காடியார்	கோயிலங்காடியார்āyilaṅgāṭiyār, பெ.(n.) தமிழ் நாட்டு வணிகக்குடிகளுள் ஒன்று; one of the business communities of Tamilnadu. "நாட்டார் மாடையில் வகுக்கும் காணிக்கை திருத்தாயார் காணிக்கை திருமகனார் காணிக்கை பத்திவரி செட்டிகள் வாணிகள் சேனையங்காடியார் கொயிலங்காடியார்". [கோயில் + அங்காடியார்.]
கோயிலாஞ்சேரி	கோயிலாஞ்சேரிāyilāñjēri, பெ.(n.) சென்னை மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Chennai Dt. [கோயிலான் + சேரி.]
கோயிலாம்பாக்கம்	கோயிலாம்பாக்கம்āyilāmbākkam, பெ.(n.) சென்னை மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Chennai Dt [கோயிலான் + பாக்கம்.]
கோயிலார்	கோயிலார்āyilār, பெ.(n.) கோயிற் பணியாளர்; servents of a temple (யாழ்.அக);. [கோயில் + ஆர்.]
கோயிலாழ்வார்	கோயிலாழ்வார்āyilāḻvār, பெ.(n.) 1. வழிபாட்டுப் பெட்டி; box-shrine for private worship. 2. கருவறை; inner sanctuary or sanctum, sanctorum of a temple. "கோயிலாழ்வார்க் குள்ளே பெரிய பெருமாள் கண் வளர்ந்தருளுகிறபடி" (திவ். திருமாலை. 21 வியா.76);. மறுவ. உண்ணாழிகை. [கோயில் + ஆழ்வார்.]
கோயிலாள்	கோயிலாள்āyilāḷ, பெ.(n.) பட்டத்தரசி; crowned queen. "தானுங் கோயிலாளும் புறம்போந்து நின்று (பதிற்றுப். 8, பதி. இறுதி);. [கோ + இலாள். இல்லாள் → இலாள்.]
கோயிலொழுகு	கோயிலொழுகுāyiloḻugu, பெ.(n.) திருவரங்கத்துக் கோயிலின் வரலாறு கூறும் நூல்; a book dealing with the history, properties etc., of the Srirangam temple. [கோயில் + ஒழுகு.]

கோயிற்கட்டணம்	கோயிற்கட்டணம்āyiṟkaṭṭaṇam, பெ.(n.) உவளகம் (அந்தப்புரம்);: palace-zenana. 'பெரிய பிராட்டியார் எழுந்தருளியிருக்கிற கோயிற்கட்டணமாய்" (ஈடு.10.10:9);. [கோயில் + கட்டணம்.]
கோயிற்கட்டி	கோயிற்கட்டிāyiṟkaṭṭi, பெ.(n.) உண்டைக்கட்டி: balls of cooked rice distributed in temples. [கோயில் + கட்டி.]
கோயிற்கணக்கு	கோயிற்கணக்கு1āyiṟkaṇakku, பெ.(n.) கோயிற்கணக்கன்; temple accountant. "இக் கோயிற் கணக்குகாணியுடைய நெற்குப்பை உடையான்" (S.I.I.V,645);. [கோயில் + கணக்கு.] கோயிற்கணக்கு2āyiṟkaṇakku, பெ.(n.) ஊர் தோறும் கிறித்தவரின் பிறப்பிறப்பு மற்றும் மண நிகழ்வுபற்றிப் பதியும் கோயிலிலுள்ள கணக்குப் புத்தகம் (யாழ்.அக.);; the Parish registry. [கோயில் + கணக்கு.]
கோயிற்கணக்குக் காணி	கோயிற்கணக்குக் காணிāyiṟkaṇakkukkāṇi, பெ.(n.) கோயில் கணக்கர் இறையிலிநிலம்: Govt. Tax free land of the temple accountant. "திருவூறலுடையார் கோயில் கணக்குக் காணி உடைய பெருந்துறுடையான்" (S.I.I.V.1380-2 p. 500);. கோயில் + கணக்கு + காணி,]
கோயிற்கலஞ்செய் -தல்	கோயிற்கலஞ்செய்-தல்āyiṟkalañjeytal, பெ.(n.) 1. செ.கு.வி. (v.i); கோயிலிடித்தல்; to demolish a temple. "மாந்தரைக் குழியுளுந்துதல் கோயிற் கலஞ் செய்தல்" (நீலகேசி, 540);. [கோயில் + கு + அலம் + செய்.]
கோயிற்காலம்	கோயிற்காலம்āyiṟkālam, பெ.(n.) கோயில்களில் அவ்வக் காலத்துச் செய்யப்படும் பூசை; temple worship performed at different hours of the day. [கோயில் + காலம்.]
கோயிற்காளை	கோயிற்காளைāyiṟkāḷai, பெ.(n.) 1. கோயிலுக்கு விடப்பட்ட காளை; bull of the temple. 2. அடங்காத்தடியன்; fat and unruly fellow. [கோயில் + காளை.]

கோயிற்கிராமம்	கோயிற்கிராமம்āyiṟkirāmam, பெ.(n.) கோயிலுக்குச் சொந்தமான சிற்றூர்; a village belonging to a temple. [கோயில் + (கம்மம்); கிராமம்.]
கோயிற்குட்டி	கோயிற்குட்டிāyiṟkuṭṭi, பெ.(n.) கோயிற் பிள்ளை பார்க்க;see koyir- pillai. [கோயில் + குட்டி.]
கோயிற்குடிமை	கோயிற்குடிமைāyiṟkuḍimai, பெ.(n.) கோயிலுக்குரிய பணியாளர் கோயில் நிலபுலன்களில் வீடு கட்டிக்கொண்டு வாழும் உரிமை; right to erect house in temple land by the temple servant. "கொயில் குடிமை திருஅரங்கு விரபொகம், மடஅரிசி உள்ளிட்டன தவிர்வதாகவும்" (தெ.க.தொ.8, கல்.44);, [கோயில் + குடிமை.]
கோயிற்குடியான்	கோயிற்குடியான்āyiṟkuḍiyāṉ, பெ.(n.) சங்கூதும் பணிசெய்வோன்; conch-blower, a servile caste. [கோயில் + குடியான்.]
கோயிற்குத்து	கோயிற்குத்துāyiṟkuttu, பெ.(n.) கோயில் வாசலுக்கு நேராக மனையின் வாசலமைதல்; the entrance of a home kept directly opposite to the entrance of a temple. [கோயில் + குத்து.]
கோயிற்குறுணி	கோயிற்குறுணிāyiṟkuṟuṇi, பெ.(n.) களத்தில் முதன் முதலாகக் கோயிலுக்குக் கொடுக்கும் குறுணியளவுள்ள தவசம்; first kuruni of a harvest given as an offering to the temple. ம. கோயிற்குறுணி, [கோயில் + குறுணி.]
கோயிற்கூட்டி	கோயிற்கூட்டிāyiṟāṭṭi, பெ.(n.) கிறித்தவக் கோயிலைப் பெருக்கித் தூய்மை செய்பவள்; church sweeper [கோயில் + கூட்டி.]
கோயிற்கூழைத்தனம்	கோயிற்கூழைத்தனம்āyiṟāḻaittaṉam, பெ.(n.) அரசன் அவையிலுள்ளார் காட்டும் போலி வணக்கம்; hypocritical behaviour, characteristic of courters. 'நீங்கள் கோயிற் கூழைத்தனம் அடிக்கிறபடி இதுவோ! (திவ். இயற்.திருவிருத். 90, வியா. 468);. [கோயில் + கூழை + தனம்.]

கோயிற்கேள்வி	கோயிற்கேள்விāyiṟāḷvi, பெ.(n.) கோயில் மேலாளர் (I.M.P.N.A. 191);: temple manager. [கோயில் + கேள்வி. கேள்விகேட்டவர் = மேலாளர்.]
கோயிற்கொத்து	கோயிற்கொத்துāyiṟkottu, பெ.(n.) கோயில் அல்லது அரண்மனைப் பணியாள்கள் (M.E.R. 1923-4, p. 103);; temple or palace servants "கோயிற்கொத் தடிமைத் தாசி இருக்குமனை" (சரவண. பணவிடு. 192);. [கோயில் + கொத்து.]
கோயிற்கொள்(ளு)-தல்	கோயிற்கொள்(ளு)-தல்āyiṟkoḷḷudal, 13 செ. குன்றாவி, (v.t.) வாழுமிடமாகக் கொள்ளுதல்; to take up abode in, inhabit. "திருக்கடித் தானத்தைக் கோயில் கொண்டான்"(திவ். திருவாய். 8:6:5);. [கோயில் + கொள்(ளு);-.]
கோயிற்சாந்து	கோயிற்சாந்துāyiṟcāndu, பெ.(n.) அரசர் பூசுதற்குரிய கலவைச் சந்தனம்; sandal-paste of superior quality, as suited to a king. 'கோயிற்சாந்தை உன்னால் ஒளிக்கப்போமோ' (திவ்.திருப்பா.10, வியா.120);. [கோயில் + சாந்து.]
கோயிற்சுற்று	கோயிற்சுற்றுāyiṟcuṟṟu, பெ.(n.) கோயிலைஅடுத்துள்ள இடம்; vicinity or neighbourhood of a temple. [கோயில் + சுற்று.]
கோயிற்சேரி	கோயிற்சேரிāyiṟcēri, பெ.(n.) கோயிலுக்குச் சொந்தமான குடியிருப்புப் பகுதி; part of a village belonging to a temple. [கோயில் + சேரி.]
கோயிற்படி	கோயிற்படிāyiṟpaḍi, பெ.(n.) கோயிலிற் கிடைக்கும் அன்றாடக் கட்டளை (வின்.);; daily allowance for the expenditure of a temple. [கோயில் + படி.]
கோயிற்பண்ணியர் விருத்தம்	கோயிற்பண்ணியர் விருத்தம்āyiṟpaṇṇiyarviruttam, பெ.(n.) நம்பியாண்டார் நம்பியால் இயற்றப்பெற்றுப் பதினொராந் திருமுறையுள் சேர்க்கப்பெற்றுள்ளதொரு சிற்றிலக்கியம்: a poem in Patinorāntirumurai composed by Nambi yāṉḍār nambi. [கோயில் + பண்ணியர் + விருத்தம்.]
கோயிற்பணிப்பெண்	கோயிற்பணிப்பெண்āyiṟpaṇippeṇ, பெ.(n.) கோயிலிற் பணியாற்றும் பெண்; maid servant of the temple. [கோயில் + பணிப்பெண்.]

கோயிற்பதாகை	கோயிற்பதாகைāyiṟpatākai, பெ.(n.) சென்னை மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Chennai Dt. [கோயில் + (படாகை); பதாகை.]
கோயிற்பாளையம்	கோயிற்பாளையம்āyiṟpāḷaiyam, பெ.(n.) ஈரோடு மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Erode Dt. [கோயில் + பாளையம்.]
கோயிற்பற்று	கோயிற்பற்றுāyiṟpaṟṟu, பெ.(n.) 1. கோயிலுக்குரிய நிலம் முதலியவை; lands, etc. belonging to a temple. 2 கிறித்தவக்கோயிலின் ஆளுகைக்குட்பட்ட ஊர்ப்பகுதி; Parish district belonging to a church. ம. கோயிர்ப்பற்று. [கோயில் + பற்று.]
கோயிற்பறவை	கோயிற்பறவைāyiṟpaṟavai, பெ.(n.) 1. புறா; pigeon. 2. மயில்; peacock (சா. அக.);. [கோயில் + பறவை.]
கோயிற்பாறை	கோயிற்பாறைāyiṟpāṟai, பெ.(n.) பூம்புகாருக்குக் கிழக்கே 15 பாகக் கடலடியில் காணுமொரு கடற்பாறை; a sea rock at about 15 fathom depth in the sea east of Pumpugar. [கோயில் + பாறை.]
கோயிற்பிராகரம்	கோயிற்பிராகரம்1āyiṟpirākaram, பெ.(n.) கோயிற்றிருரச்சுற்று பார்க்க;see köylr-riruccurru. [கோயில் + பிராகாரம்.]
கோயிற்பிராகாரம்	கோயிற்பிராகாரம்2āyiṟpirākāram, பெ.(n.) கிருத்தவக் கோயில்களில் பிணம் புதைக்குமிடம்; church yard. [கோயில் + பிராகாரம்.]
கோயிற்பிள்ளை	கோயிற்பிள்ளைāyiṟpiḷḷai, பெ.(n.) கிறித்தவக் கோயிலின் அலுவலர்; church warden; sexton. மறுவ. கோயிற்குட்டி. [கோயில் + பிள்ளை.]
கோயிற்புரம்	கோயிற்புரம்āyiṟpuram, பெ.(n.) குமரி மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Kanyakumari Dt. [கோயில் + புரம்.]

கோயிற்புராணம்	கோயிற்புராணம்āyiṟpurāṇam, பெ.(n.) உமாபதி சிவாச்சாரியார்(சிதம்பரம்); தில்லையின் பெருமை குறித்து இயற்றிய தொன்மநூல்; a puramam by UmapathiSvāccāriyār dealing with Chidambaram. [கோயில் + புராணம்.]
கோயிற்புறம்	கோயிற்புறம்āyiṟpuṟam, பெ.(n.) கோவிலுக்குக் கொடையாக விடப்பட்ட நிலம்; land endowed to a temple. [கோயில் + புறம்.]
கோயிற்புறா	கோயிற்புறாāyiṟpuṟā, பெ.(n.) மாடப் புறா; blue rock-pigeon. [கோயில் + புறா.]
கோயிற்பூனை	கோயிற்பூனைāyiṟpūṉai, பெ.(n.) மதவேடதாரி (வின்.);; dissembler in religion;hypocrite. [கோயில் + பூனை.]
கோயிற்பெண்டுகள்	கோயிற்பெண்டுகள்āyiṟpeṇṭugaḷ, பெ.(n.) கோயில்களில் பணிபுரியும் பெண்கள்; தேவரடியார்; women working in temple. "தன்மீஸ்வரமுடைய நாயனார் கோயில் தானத்தோம் கோயில் பெண்டுகள் மக்களும், புத்திர புத்திரரும்"(S.I.I.VI. 254);. [கோயில் + பெண்டுகள்.]
கோயிற்பெருச்சாளி	கோயிற்பெருச்சாளிāyiṟperuccāḷi, பெ.(n.) கோயிற் சொத்தைப் பறிக்க முயல்வோன்; one who misappropriates temple funds. "உங்களப்பன் கோயிற் பெருச்சாளி" (தனிப்பா.);. [கோயில் + பெருச்சாளி, பெருச்சாளி = உழைப்பின்றி உண்டு கொழுப்பது. அதுபோல் கோயிற் சொத்தை உண்டு கொழுப்போன்.]
கோயிற்றமப்பேறு	கோயிற்றமப்பேறுāyiṟṟamappēṟu, பெ.(n.) ஒருவகை வரி; a kind of tax in nanjai land. "அந்தராயம் குடிமை கொயிற்றமப் பேறு நகர வினியோகம் உள்ளிட்டு வருவனவும் இந்நிலத்துக்கு தண்டாதொழியக் கடவதாகவும்"(S.I.I.XVII.287-3);. [கோயில் + தாமம் + பேறு.]
கோயிற்றமர்	கோயிற்றமர்āyiṟṟamar, பெ.(n.) வழிபாடு, வரவுசெலவுக் கணக்கு, கண்காணிப்பு, தணிக்கை ஆய்வு ஆகிய அனைத்துப் பணிகளையும் நிகழ்த்தும் பூசகர்; the priest who is looking after the administration of the temple. "அடுத்த ஆண்டைச் செலவு கோயிற்றமர் தவிராமையாலும்" (தெ.க.தொ.8, கல்97);. [கோயில் + தமர்.]

கோயிற்றிருச்சுற்று	கோயிற்றிருச்சுற்றுāyiṟṟiruccuṟṟu, பெ.(n.) கோயிற்சுற்று பார்க்க;see Koyir-surru. [கோயில் + திரு+ சுற்று.]
கோயிற்றூக்கு	கோயிற்றூக்குāyiṟṟūkku, பெ.(n.) தாளவகையுள் ஒன்று (சிலப்.14:150, உரை);; a variety of time-measure. [கோயில் + தூக்கு.]
கோயின்மேரை	கோயின்மேரைāyiṉmērai, பெ.(n.) கோயிலுக்குக் கொடுக்கும் விளைச்சல் பகுதி; portion of agricultural produce set apart for temple. [கோயில் + மேரை.]
கோயின்மை	கோயின்மைāyiṉmai, பெ.(n.) 1. பெருமை; royal dignity, pride, as of a king. "அடிமை யென்னுமக் கோயின்மை யாலே" (திவ். பெரியாழ்.5.1:4);. 2. செருக்கு; arrogance, conceit. "கொங்கை நஞ்சுண்ட கோயின்மைகொலோ" (திவ். பெரியதி. 11.1:4);. மறுவ: கோவின்மை. [கோயில் → கோயின்மை.]
கோயினான்மணி மாலை	கோயினான்மணிமாலைāyiṉāṉmaṇimālai, பெ.(n.) சிதம்பரத்திலுள்ள சிவபெருமான்மீது பட்டினத்தடிகள் பாடியதொரு சிற்றிலக்கியம்; a poem by Pattinattadigal in praise of Śiva at Chidambaram. [கோயில் + நான்மணி + மாலை.]
கோர்	கோர்1ārttal, 4 செ.குன்றாவி (v.t.) கோ-த்தல் பார்க்க;see kō-. [கோ → கோர்.] கோர்2ārttal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) நூலை அல்லது நாணைத் துளைவழி துருவச் செய்தல்; to send the edge of a thread through the hole of the needle. கோர் - செங்குத்து see கோரவாரம். [குள் → குர் → குரு → கோர் → கோர்-த்தல்]
கோர்க்கலம்	கோர்க்கலம்ārkkalam, பெ.(n.) மட்கலம் (யாழ்ப்.);; earthen vessel. [கோர் + கலம்.]

கோர்க்காலி	கோர்க்காலிārkkāli, பெ.(n.) கோக்காலி பார்க்க;see kökkäli. [கோக்காலி → கோர்க்காலி.]
கோர்கச்சா	கோர்கச்சாārkaccā, பெ.(n.) மீன்திரட்டி வைத்தற்குரிய வலைப்பை; a netted bag to collect and keep the fish during the time of fishing. [கோர் + கச்சா(வு);.]
கோர்கோர்	கோர்கோர்ārār, பெ.(n.) சிறுவர் சண்டை, சேவற் சண்டையின்போது தூண்டிவிடும் உணர்ச்சிச் சொல்லடுக்கு; a phrase used in Children's war. [கோர் + கோர்.]
கோர்த்தம்	கோர்த்தம்ārttam, பெ.(n.) மூளையின் பெரும் பங்கு; the superior and chief portion of the brain occupying the whole upper cavity of the skull- cerebrum (சா.அக.);. இது மண்டை ஓட்டு (கபால); அறையில் நெற்றி தொடங்கிப் பிடரி வரையிலுமுள்ள அகலமான பகுதி. [கோ → கோர்த்தம்.]
கோர்த்தரம்	கோர்த்தரம்ārttaram, பெ.(n.) சிறு மூளை; portion of the brain which is posterior to and underlies the great cerebral mass or cerebrum - cerebellum (சா.அக.);. [கோ → கோர்த்தம் → கோர்த்தரம்.] இது பிடரியெலும்பினது கீழ்ப்பள்ளத்துள் ளடங்கிய மூளையின் பகுதி.

கோர்வை	கோர்வை korvai, பெ.(n.) கோவை பார்க்க;see kōvai. ம. கோர்வ. [கோ → கோர் → கோர்வை.] கோர்வை2ārvai, பெ.(n.) சொற்கட்டு அமைப்பின் முடிவில் வரும் தொடர்; a phrase coming at the end of a sequence of words. [கோ → கோர் → கோர்வை.] கோர்வை3ārvai, பெ.(n.) உடற்பகுதியையும் முந்தானையையும் சேர்த்து நெய்யப்படும் சேலை; saree woven with contrasting colour border and palla. [கோ → கோர் → கோர்வை.] கோர்வை4ārvai, பெ.(n.) அன்னவெட்டி என்னும் சேற்றுக் கரண்டி; spoon to take rice. [கோ → கோர் → கோர்வை.] கோர்வைப்புகையிலை புகையிலை அடுக்கு; tobacco leaves strung together on a line. [... புகையிலை.]
கோர்வைமரம்	கோர்வைமரம்ārvaimaram, பெ.(n.) கைமரங்களின் இணைப்பு; wooden joints. [கோர்வை + மரம்.]
கோரக்கநாதர்	கோரக்கநாதர்ārakkanātar, பெ.(n.) ஒன்பது சித்தருள் ஒருவர் (சது.);; one among the nine Šiddhas. [குரவர் → குரக்கர் → கோரக்கர் + நாதர்.]
கோரக்கர்	கோரக்கர்ārakkar, பெ.(n.) கோரக்கநாதம் பார்க்க;see kōrrakka-nādar. [குரவர் → குரக்கர் → கோரக்கர்.]
கோரக்கர்புளி	கோரக்கர்புளிārakkarpuḷi, பெ.(n.) ஆனைப் புளிபப்பரப்புளி; Korakha's tamarind, baobab (சா.அக.); [கோரக்கர் + புளி.] கோரக்கர் இம் மரத்தினடியே இருந்து உணர்த்தியதனால் இப் பெயர் பெற்றது.

கோரக்கர் மூலி	கோரக்கர் மூலிārakkarmūli, பெ.(n.) கஞ்சாங்குல்லை (மூ.அ.);; the drug ganja, as used by Korakkar. "புகையென்று கோரக்கர் மூல தன்னை"(அகத்.வல்.);. [கோரக்கர் + மூலி.] கோரக்கர் இம் மூலிகையை மருந்தாகச் செய்து வந்தவராம். இது குறித்தே இப் பூண்டுக்குக் கோரக்கர் மூலி எனப் பெயர் வந்திருக்கலாம் (பாவலர் சரித்.ப. 117);.
கோரக்கர் வைப்பு	கோரக்கர் வைப்புārakkarvaippu, பெ.(n.) கோரக்கர் எழுதிய நூல்களுள் ஒன்று; a book writ ten by Körakkar. [கோரக்கர் + வைப்பு.]
கோரகம்	கோரகம்1āragam, பெ.(n.) கோரம்(வின்.); பார்க்க;see köram (W.);. தெ. கோர. [கோரம் → கோரகம்.] கோரகம்2āragam, பெ.(n.) அரும்பு (பிங்.);; bud. [குல் → குரவம் → குரகம் → கோரகம்.] கோரகம்3āragam, பெ.(n.) தக்கோலம் (நாநார்த்த);; Cubeb. [குரகம் → கோரகம்.]
கோரகுப்பம்	கோரகுப்பம்āraguppam, பெ.(n.) திருவள்ளூர் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Thiruvallur Dt. [கோரை + குப்பம் → கோரைக்குப்பம் → கோரகுப்பம் (கொ.வ.);.]
கோரகை	கோரகை1āragai, பெ.(n.) 1. அகப்பை; ladle. "கோரகைக்குட் பதிகடுகற்கம்" (தைலவ. பாயி. 14);. 2. புத்தத் துறவியரின் உணவு வாங்கும் ஏனம் (மணிமே.5:59, அரும்.);; begging bowl of the Buddhist ascetics. [கோர் → கோரகை (மொள்ளுவது);.] கோரகை2āragai, பெ.(n.) 1. குயில்; Indian cuckoo. 2. இளம் பூவரும்பு; bud of flower. "புல்லி நீப்பன பூவிரி கோரகை"(சேதுபு. திருநாட்டு. 120);. [கொள் → கோள் → கோளகை → கோரகை.]

கோரங்கம்	கோரங்கம்āraṅgam, பெ.(n.) நெல்லி (மலை);; Indian gooseberry. மறுவ. கோரங்காமிகம். [குளங்கம் → கோளங்கம் → கோரகம்.]
கோரங்கி	கோரங்கிāraṅgi, பெ.(n.) 1. சிற்றேலம் (மலை.);; small cardamom. 2. பூலா; feather-foil. 3. கோரங்கி நெல்; paddy grown in Korangi (Godaveri Dist.); (சா. அக.);. [குளாங்கி → கோரங்கி.]
கோரங்கிப்பயறு	கோரங்கிப்பயறுāraṅgippayaṟu, பெ.(n.) கோதாவரி மாவட்டம் கோரங்கி நாட்டில் விளையும் பயறு; pulse or cereals cultivated in Korangi (Godaveri Dist.); (சா.அக.);. [கோரங்கி + பயறு.]
கோரங்கிமூலம்	கோரங்கிமூலம்āraṅgimūlam, பெ.(n.) பூலாங்கிழங்கு; bulbous root of pula. [கோரங்கி + மூலம்]
கோரங்கியேலம்	கோரங்கியேலம்āraṅgiyēlam, பெ.(n.) சிற்றேலம்; little cardamom (சா.அக.);. [கோரங்கி + ஏலம்.]
கோரங்கிழங்கு	கோரங்கிழங்குāraṅgiḻṅgu, பெ.(n.) கோரைக்கிழங்கு பார்க்க; see Korai-k-kilangu. [கோரை → கோரம் + கிழங்கு.]
கோரங்கு	கோரங்குāraṅgu, பெ.(n.) நீர்க்கோழி; water-towl (சா. அக.);. [கோரங்கி → கோரங்கு.]
கோரசண்டி	கோரசண்டிārasaṇṭi, பெ.(n.) தலைச்சுருளிப் பூண்டு; Indian birth-wort (சா.அக.);. மறுவ. பெருமருந்துப்பூடு. [கோரை + சண்டி - கோரைச்சண்டி → கோரசண்டி (கொ.வ.);.]

கோரசம்	கோரசம்ārasam, பெ.(n.) 1. சிவல் என்னும் பறவைவகை (பிங்.);; a kind of partridge. 2. கவுதாரி; grey partridge. [குரசம் → கோரசம்.]
கோரடம்	கோரடம்āraḍam, பெ.(n.) கருங்காலி; a kind of ebony (சா.அக.);. [கால் → காரடம் → கோரடம்.]
கோரண்டம்	கோரண்டம்āraṇṭam, பெ.(n.) 1. பெருங்குறிஞ்சி (பிங்.);; a species of conehead. 2. மரு தோன்றி (வின்.);; henna. 3. செம்முள்ளி (தைலவ. தைல. 10);; thorny nail-dye. மறுவ. கோரண்ணம். [குரண்டம் → கோரண்டம்.]
கோரண்ணம்	கோரண்ணம்āraṇṇam, பெ.(n.) கோரண்டம் பார்க்க;see kōrandam (சா.அக.);. [கோரண்டம் → கோரண்ணம்.]
கோரணப்பட்டு	கோரணப்பட்டுāraṇappaṭṭu, பெ.(n.) கடலூர் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Cuddalore Dt. [காரணை → கோரணம் + பட்டு.]
கோரணம்பட்டி	கோரணம்பட்டிāraṇambaṭṭi, பெ.(n.) நாமக்கல் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Namakkal Dt. [கோரணம் + பட்டி.]

கோரணி	கோரணி1āraṇi, பெ.(n.) 1. கேலிக்கூத்து; mockery by gesture;mimicry. "தோகையர் பாலர்கள் கோரணி கொண்டு"(பட்டினத். உடற்கூற்று வண்ணம். 3);. 2. முகஞ்களித்தல் (இராட்.);; grimace, distortion of the countenance, as in pain or mimi cry. 3. திமிர்வாதம் (வின்.);; epilepsy. 4. முணுமுணுப்பு (யாழ்ப்.);; captious complaint. [குறளி → குரணி → கோரணி.] கோரணி2āraṇi, பெ.(n.) 1. குழப்பம், கோளாறு; confusion; "கோரணிப் படுத்துமக் கொடியரோவலர்" (இரட்சணிய.ப.81);. 2. கவனத்தை வேறுவழியில் திருப்புதல் (பாண்டி);; diversion of attention. [குரளு → குரணி → கோரணி.]
கோரனைப்பூடு	கோரனைப்பூடுāraṉaippūṭu, பெ.(n.) வெட்டிவேர்; khus khus root (சா.அக.);. [கோரை → கோரணை + பூடு.]
கோரநந்தம்	கோரநந்தம்āranandam, பெ.(n.) 1. கோரைப்புல்; curved tusks, as of wild boars. 2. பாம்பின் நச்சுப்பல்; poisonous fang of a snake. [கூர் → கூர → கோரம் + தந்தம்]
கோரதம்	கோரதம்āradam, பெ.(n.) பெரும்பாலும் எருதுகளால் இழுக்கப்படும் தேர்; a car, generally drawn by oxen. [கோ + ரதம்.] கோரதம்āradam, பெ.(n.) பெரும்பாலும் எருதுகளால் இழுக்கப்படும் தேர்; a car, generally drawn by oxen. த.வ.காளைத்தேர். [Skt.{}-ratha → த.கோரதம்.]
கோரநீடு	கோரநீடுāranīṭu, பெ.(n.) பூனை; cat (சா. அக.);. [கோரை + (நீட்டு); நீடு - கோரைநீடு (கோரைப்புல் போன்ற மீசையுடையது);.]

கோரப்பல்	கோரப்பல்ārappal, பெ.(n.) 1) கொடுமையான, தோற்றமுடையப் பல்; ugly-looking tooth. 2. பாம்பின் நச்சுப் பல்; poisonous fang of a snake. 3. நான்கு முன்பற்களுக்கு அடுத்தபடி இரு பக்கத்திலுள்ள பற்கள்; the two sharp-pointed teeth in both jaws one on each side between the incisors, and grinders-canine teeth. 3. முறிந்த பல்; projecting stump of a tooth-snag tooth. 4.தெத்துப் பல்; deformed tooth (சா.அக.);. மறுவ. கோரதந்தம். ம. கோம்பல்லு. [கோரை → கோரம் + பல்.]
கோரப்பிடி	கோரப்பிடிārappiḍi, பெ.(n.) வறுமை போன்றவற்றின் தப்பமுடியாத தீவிரநிலை; vice-like grip as of poverty. வறுமையின் கோரப்பிடியில் சிக்கித் தவிக்கின்றனர் (உ.வ.);. [கோரம் + பிடி]
கோரபுட்பம்	கோரபுட்பம்ārabuṭbam, பெ.(n.) 1, ஊமத்தம் பூ; datura flower. 2. வெண்கலம்; bell-metal, bronze (சா. அக.);. [கோரம் + புட்பம்]
கோரம்	கோரம்1āram, பெ.(n.) 1. கோளகச் செய்நஞ்சு; a native arsenic. 2. ஊமத்தை; thorn apple. 3. மகிழம் விதை;seed of makila. 4. வெப்பம்; heat. 5. கொடுமை: cruelty, severity. 6. கொடூரமானது; that which creates fear. "நின்முகக் கமலுங் கோரமாம்" (திருச்செந்.4:13:17);. 7. ஒரு மறைமொழி; a mantra. 8. கொடுந்தோற்றம்; that which is hideus. [குள் → குரம் (வளைவு); → கோரம்] கோரம்2āram, 1. வளைவு; curvature. 2. புகையிலை; tobacco. 3. வட்டில்; eating dish, a hollow metallic plate. "அமுதுடைக் கோர நீக்கி (கம்பரா.அயோத்தி.மந்திரப்.25);.

கோரம்பர்	கோரம்பர்ārambar, பெ.(n.) கழைக்கூத்தர் (வின்.);; pole-dancers. [கோல் + அம்பர்.]
கோரம்பலம்	கோரம்பலம்ārambalam, பெ.(n.) 1. கேளிக்கை; diversion, drollfry, amusement, bufoonery 2. தந்திரம்: excuse, subterfuge, pretence, shift, trick. 3. வாய்ச்சண்டை; altercation, bickering. 4. உதவி; help, assist. 5. கோளாறு; disorder. [கோரம் + அம்பலம்]
கோரம்பாய்	கோரம்பாய்ārambāy, பெ.(n.) கோரைப்பாய் பார்க்க;see Кбrai-p-pay. [கோரைப்பாய் → கோரம்பாய் (கொ.வ.);]
கோரம்பு	கோரம்புārambu, பெ.(n.) தீம்பு; wickedness. "அதுவுமுன் கோரம்புக் கேற்கு மன்றே" (திவ். பெருமாள். 6:4);. [கோரம் → கோரம்பு.]
கோரமங்கலம்	கோரமங்கலம்āramaṅgalam, பெ.(n.) திருவள்ளூர் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Thiruvallur Dt. [கோரை + மங்கலம்.]
கோரமரணம்	கோரமரணம்āramaraṇam, பெ.(n.) வலிமிகுவிக்கும் சாவு; painful death; agonising death (சா. அக.);. [கோரம் + (மடி); மரணம்.]
கோரமூஞ்சி	கோரமூஞ்சிāramūñji, பெ.(n.) 1. கொடுமையான முகம்; horrible face in a monster birth. 2. கழிந்த முகம்; distortion of the countenance - grimace (சா.அக.);. [கோரம் + (முகம்); மூஞ்சி]

கோரவாதம்	கோரவாதம்āravātam, பெ.(n.) உடம்பின் நரம்புகளில் காற்றுப் பிடிப்புப் பரவிக் கீல்களைத் தளரச் செய்யுமோர் ஊதை நோய்; a kind of rheumatism (சா.அக.);. [கோரம் + வாதம்]
கோரவாரம்	கோரவாரம்āravāram, பெ.(n.) சந்தனமரம் (யாழ்.அக.);; sandal-wood tree (சா.அக.);. [கோர் (செங்குத்து உயரம்); → கோர + வாரம்] கோரவாரம்āravāram, பெ.(n.) சந்தனமரம் (யாழ்.அக.);; sandalwood tree. [Skt.{}+{} → த.கோரவாரம்.]
கோரவிருத்தி	கோரவிருத்திāravirutti, பெ.(n.) 1. அரக்கக் குணம்; one of the three inherent qualities of man. 2. அதிகச் சூடு; increase of heat in the system. 3. நஞ்சின் மிகுதி; excess of poison (சா.அக.);. [கோரம் + விருத்தி.]
கோரவெய்யில்	கோரவெய்யில்āraveyyil, பெ.(n.) கொடிய வெய்யில்; severe or scorching sun (சா.அக.);. [கோரம் + வெய்யில்.]
கோரன்	கோரன்1āraṉ, பெ.(n.) 1. சிவன்; Lord Šiva. 2. சுளுந்துக் கட்டை; torch tree. [குல் → குரு → கோரன்.] கோரன்2āraṉ, பெ.(n.) கொங்குவள நாட்டிலே வல்லம் என்னும் ஊரில் வாழ்ந்தவன். கொலை, களவு முதலிய தீத்தொழில்களைச் செய்து கொண்டிருந்தமையால் இப்பெயர் பெற்றிருக்கலாம். பேசுதலைக் கடைப்பிடித்துத் தனது தீத்தொழில் களையும் போக்கிக் கொண்டவன். [குல் → குரு → கோரன்.]

கோரா	கோராārā, பெ.(n.) 1. அழுக்கெடுக்காதது; unbleached as cotton cloth. 2. சாயம் ஏற்றாதது; undyed as silk. 3. கோரப்பட்டு பார்க்க;see kora-p-pattu. 4. கரச்சி மீன்: a kind of sea-fish Pristipoma caripa. 5. பழக்கப்படாத புதிய குதிரை, காளை போன்ற விலங்கு; untamed horse, bull etc. [கோரம் → கோரா.]
கோராடம்	கோராடம்ārāṭam, பெ.(n.) பூஞ்சாந்துப் பட்டை, ஒரு கடைச்சரக்கு; a bazaar drug (சா. அக.);. [கோரடம் → கோராடம்.]
கோராதனம்	கோராதனம்ārātaṉam, பெ.(n.) ஒகவகை; a yogic posture (தத்தவப்..109, உரை);. [கோர் → கோராப்பு.]
கோராப்பட்டு	கோராப்பட்டுārāppaṭṭu, பெ.(n.) 1. யுனானி மருத்துவத்தில் ஆண்மைப் பெருக்கத்திற்குப் பயன்படுத்தும் ஒரு கடைப்பொருள்; a bazaar drug prescribed by Unani practitioners for increasing the secretion of semen. 2. சாயம் ஏற்றாத வெண்பட்டு; undyed white silk (சா.அக.);. [கோரம் + பட்டு.]
கோராப்பு	கோராப்புārāppu, பெ.(n.) கோரைப்புல் வடிவிலுள்ள ஒருவகைக் கடல்வாழ் பயிரி; a kind of sea plant as of bul rush. [கோர் → கோராப்பு.]
கோராமசன்னி	கோராமசன்னிārāmasaṉṉi, பெ.(n.) குழந்தைகளுக்கு உடம்பு நெருப்பைப்போற் காய்ந்து சதை குலுங்கவும். கைகால் துடிக்கவும் செய்யும் ஒரு குளிர் ஊதைநோய்; a kind of typhoid fever in children marked by fits or convulsions followed by violent agitation of muscles and limbs due to high temperature (சா.அக.);. [கோரம் → கோராமம் + சன்னி.]
கோராவாரி	கோராவாரிārāvāri, பெ.(n.) புயற்காற்று; storm, so called from its carrying dust and dirt along with it (சா.அக.);. [கோரம் → கோரா + வாரி.] கோராவாரிārāvāri, பெ.(n.) பெரும்புயல் (j.);; violent storm. [Skt.{}+{} → த.கோராவாரி.]

கோரான்காவி	கோரான்காவிāṟāṉkāvi, பெ.(n.) ஒருவகைக் காவி: a kind of red ochre not bright or clear (சா.அக.);. [கோரான் + காவி.]
கோரான்குச்சு	கோரான்குச்சுāṟāṉkuccu, பெ.(n.) கோரான் பார்க்க;see kōrān. [கோரான் + குச்சு]
கோரான் சிவப்பு	கோரான் சிவப்புāṟāṉcivappu, பெ.(n.) கம்மலான சிவப்புநிறம்; dull red colour (சா.அக.);. [கோன் → கோரான் + சிவப்பு.]
கோரான்சுளுத்து	கோரான்சுளுத்துāṟāṉcuḷuttu, பெ.(n.) கோரான் பார்க்க;see koran (சா.அக.);. [கோரான் + களந்து]
கோரான்சூள்	கோரான்சூள்āṟāṉcūḷ, பெ.(n.) கோரான் பார்க்க;see koram (சா. அக.);. [கோரான் + சூள்]
கோரான் வெள்ளை	கோரான் வெள்ளைāṟāṉveḷḷai, பெ.(n.) கம்மலான வெள்ளை மண் வகை; a kind of dull white clay (சா.அக.);. [கோரான் + வெள்ளை]
கோரி	கோரி1āṟittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கடுமையாதல்; to become violent, to hement; to rage. 'கோரித் தொன்பது வாயிலும்...... கொளுத்த' (திருவிளை.குண்மோ.16);. [குரு → கோர் → கோரி.] கோரி2āṟi, பெ.(n.) மலைமகள்; Parvati. 'கோரியென் னுள்ளங் குலாவிநின் றாளே' (திரும;ந.1110);. [கௌரி → கோரி]

கோரிக்கை	கோரிக்கைārikkai, பெ.(n.) 1.. வேண்டுகோள்; request. 2. விருப்பம்; desire. 3. மன்றாட்டம்; pray. [கோலு → கோரு → கோரி] கோரிக்கை1 அகப்பை; wooden spoon: ladle. "முக்கோரிகை நெய்யூற்று" (தைவல.தைல.135, வரி 137);. [கோரகை → கோரிகை.]
கோரிகை	கோரிகை2ārigai, பெ.(n.) மரக்குதிரையின்மேல் வைக்கும் ஒலை நெற்கூடை (யாழ்ப்.);; large ola bag for grain, set on a wooden horse. [கோர் → கோரிகை]
கோரிதம்	கோரிதம்āridam, பெ.(n.) 1. துகள்; dust. 2. விள்ளல்; a piece. [கோர் → கோரிதம்]
கோரியை	கோரியைāriyai, பெ.(n.) கோரிகை1 பார்க்க;see kōrigai (சா.அக.);. [கோரிகை → கோரியை]
கோரு	கோரு1ārudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வேண்டிக்கொள்ளுதல்; to request, solicit. 2. விரும்புதல்; to wish, desire. 3. நினைத்தல்; to think. தெ., து. கோரு;க., ம. கோறு. [கோது → கோரு.] கோரு2ārudal, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) கோலு4 பார்க்க;see kolu. கிணற்றிலிருந்து தண்ணீர் கோருகிறான் (உ.வ.);. [கோது → கோரு.]
கோருடன்	கோருடன்āruḍaṉ, பெ.(n.) கோரை பார்க்க;see korai (சா. அக.);. [கோறு → கோரு]

கோரை	கோரை1ārai, பெ.(n.) 1. கோரை2 பார்க்க;see kórai. 2. மயிர்; hair. 3. முடி, மயிர்i; lock hair (சா. அக.);. [கோல் → கோர் → கோரை.] கோரை2ārai, பெ.(n.) 1. வழலை; the three mystic salts. 2. முட்டையுட் சவ்வு; the membrane covering albumen and yolk. [கோலு + கோரை] கோரை3ārai, பெ.(n.) 1. புல்வகை (K.R.);; sedges and bulrushes. 2. ஒருவகைக் கிழங்கு; a kind of root. 3. ஒருவகைக் கடற்புல்; a kind of sea grass. ம. கோர. [கோர் (நீட்சி); → கோரை]
கோரைக்காடன்	கோரைக்காடன்āraikkāṭaṉ, பெ.(n.) நாங்குநேரி வட்டம் ஏர்வாடிப்பகுதியில் உள்ள பெரும் பழஞ்சியின் படைத்தலைவன்; army chief. "பெரும் பழஞ்சி இருக்கின்ற படைத்தலைவன் கொறைக் காடனுக்கு" (தெ.இ.க.தொ.14, கல்.44-20);. [கோரை + காடன்]
கோரைக்கிழங்கு	கோரைக்கிழங்குāraikkiḻṅgu, பெ.(n.) 1. முத்தக்காசு வகை; fragrant tuber of cyperus rotundus. 2. முத்தக்காசு; straight sedge (பதார்த்த.443);. [கோரை + கிழங்கு] இது நறுமணம் உள்ளது. இதயம், வயிறு இவற்றிற்கு வலிவைக் கொடுக்கும். வறட்சியை உண்டாக்கும்; வியர்வையைத் தோற்றுவிக்கும். நீரைப் போக்கும்; கூந்தல் வளர்ச்சிக்குப் பயன்படும் (சா. அக.);.
கோரைகிண்டி	கோரைகிண்டிāraigiṇṭi, பெ.(n.) கோரையுள்ளான் பார்க்க;see kórai-y-ullan. மறுவ. கோரைகுத்தி. [கோரை + கிண்டி.]
கோரைகுச்சு	கோரைகுச்சுāraiguccu, பெ.(n.) கொறுக்கை; European bamboo reed (loc.);. [கோரை + குச்சு.]

கோரைகுத்தி	கோரைகுத்திāraigutti, பெ.(n.) கோரையுள்ளான் பார்க்க;see köral-y-ullan. [கோரை + குத்தி.]
கோரைச்சம்பா	கோரைச்சம்பாāraiccambā, பெ.(n.) சம்பா நெல்வகை (பதார்த்த. 811);; rush-paddy. [கோரை + சம்பா]
கோரைச்சுண்ணம்	கோரைச்சுண்ணம்āraiccuṇṇam, பெ.(n.) வழலைச் சுண்ணம்; the universal salt (சா.அக.);. [கோரை + சுண்ணம்]
கோரைத்தண்டு	கோரைத்தண்டுāraittaṇṭu, பெ.(n.) கோரைப் புல்லின் அடித்தண்டு; the tuber of cyperus or sedge grass (சா.அக.);. [கோரை + தண்டு]
கோரைநிலம்	கோரைநிலம்ārainilam, பெ.(n.) கற்கரடு, கருமலை, ஆரணி, உவற்பொட்டல், களிமண்உப்பு, மண் போன்றவை கொண்டதாக இருக்கும் நிலம்; a kind of land. [கோரை + நிலம்] கோரை மட்டும் வளரும் நிலம்.
கோரைப்பதி	கோரைப்பதிāraippadi, பெ.(n.) பெரும்பீர்க்கு; a large species of luffa (சா.அக.);. [கோரை + பதி.]
கோரைப்பாய்	கோரைப்பாய்āraippāy, பெ.(n.) கோரைப் புல்லாற் பின்னப்பட்டப் பாய் (உ.வ.);; grass mat, bulrush mat. ம. கோரப்பாய். [கோரை + பாய்.]
கோரைப்புல்	கோரைப்புல்āraippul, பெ.(n.) கோரை2 பார்க்க;see kõrai. ம.கோரப்புல்லு, கோரம்புல்லு. [கோரை + புல்.]

கோரைப்புற்கிழங்கு	கோரைப்புற்கிழங்குāraippuṟkiḻṅgu, பெ.(n.) கோரைக்கிழங்கு பார்க்க;see Korai-k-kilangu. [கோரை + புல் + கிழங்கு.]
கோரைப்பேரிகம்	கோரைப்பேரிகம்āraippērigam, பெ.(n.) மிசிரிப்பருப்பு, சாலா மிசிரி; salep-Salep orchid (சா.அக.);. [கோரை + பேரிகம்.]
கோரைமயிர்	கோரைமயிர்āraimayir, பெ.(n.) முறைப்புள்ள நீண்ட மயிர்; long and stiff hair. கோரைமயிர் குடியைக் கெடுக்கும் (பழ.);. [கோரை + மயிர்.]
கோரைமுடி	கோரைமுடிāraimuḍi, பெ.(n.) கோரைமயிர் பார்க்க;see körai-mayir. [கோரை + முடி.]
கோரைமூஞ்சி	கோரைமூஞ்சிāraimūñji, பெ.(n.) கோரமூஞ்சி பார்க்க;see kora-munji [கோரை + மூஞ்சி.]
கோரையஞ்சீலா	கோரையஞ்சீலாāraiyañjīlā, பெ.(n.) சீலாமீன் வகைகளுளொன்று; a kind of silä fish (சா.அக.);. [கோரை +அம் + சீலா.]
கோரையரிசி	கோரையரிசிāraiyarisi, பெ.(n.) நீண்ட அரிசி; needle shaped rice (சா.அக.);. மறுவ. சிலந்தியரிசி, பூங்கோரை. [கோரை + அரிசி.]
கோரையிறால்	கோரையிறால்āraiyiṟāl, பெ.(n.) நீண்ட மீசைகளையுடைய ஒருவகைக் கடலிறால்; sea-prawn with long-whiskers (சா.அக.);. [கோரை + இறால்.]

கோரையுள்ளான்	கோரையுள்ளான்āraiyuḷḷāṉ, பெ.(n.) ஒருவகை நீண்ட உள்ளான் பறவை; species of long snipe. கோரையுள்ளான் மறுவ கோரைகிண்டி,கோரைகுத்தி,கோரைவெட்டி. [கோரை + உள்ளான்.]
கோரையுளுவை	கோரையுளுவைāraiyuḷuvai, பெ.(n.) பழுப்பு நிறமுடைய உளுவைமீன் (மீனவ.);; uluvai fish, brown in Colour. கோரையுளுவை [கோரை + உளுவை.]
கோரையூதை	கோரையூதைāraiyūtai, பெ.(n.) இடுப்புக் கடுத்து நொந்து, துறட்டியைப்போல் நடுப்படத் தறித்து வலித்து நடக்கவும், நிமிரவும் முடியாது சந்து மட்டும் வலிக்கும் ஒருவகை ஊதைநோய் (யூகி.முனி. 1200);; a rheumatic affection of the muscles about the loins. It is characterised by severe pain of the small of the back and piercing pain in the pelvis due to the inflammatory condition of the fibrous tissues. It is aggravated by movements of limbs often preventing the patient form walking or maintaining an erect position (சா.அக.);. [கோரை + ஊதை.]
கோரைவாதம்	கோரைவாதம்āraivātam, பெ.(n.) கோரையூதை பார்க்க;see korai-y-Udai. [கோரை + வாதம்.]
கோரைவீரம்	கோரைவீரம்āraivīram, பெ.(n.) போகர் நூலிற் சொல்லிய வண்ணம் காகத்தினிறகை கொக்கினிறகைப்போல் வெண்மையாக்கும் திறமுடைய ஒரு வகை வீரவைப்பு; a prepared compound of corrosive sublimate capable of converting the black wing of a crow into a white one resembling that of a stork (சா.அக.);. [கோரை + வீரம்.]
கோரைவெட்டி	கோரைவெட்டிāraiveṭṭi, பெ.(n.) கோரையுள்ளான் பார்க்க;see kōrai-y-ullān. [கோரை + வெட்டி.]
கோரோசம்	கோரோசம்ārōcam, பெ.(n.) கோரோசனை பார்க்க;see kōrōsanai (சா.அக.);. மறுவ. கோவுரசனம், கோரோசனம். [கோரோசனை → கோரோசம்.]

கோரோசனை	கோரோசனைārōcaṉai, பெ.(n.) ஆவின் வயிற்றினின்று எடுக்கப்படும் மஞ்சணிறமுள்ள மணப்பொருள் (பதார்த்த. 1083);; bezoar taken from the stomach of cows. மறுவ கோரோசம், கோரோசனம், மான்மணத்தி. [கோ (மாடு); + அரிசனம் (மஞ்சள்); - கோயரிசனம் → கோரோசனம் → கோரோசனை. மாட்டின் மஞ்சள் நிறமுள்ள மணப்பொருள் மஞ்சள் நிறத்தின் ஒப்புமை நோக்கி கோயரிசனம் எனப்பட்டது. இது பிறமொழியாளரால் வடதமிழில் கோரோசனம் எனத்திரித்து வடமொழியிலும் கடன் கொள்ளப்பட்டது]
கோரோசனைக்குளிகை	கோரோசனைக்குளிகைārōcaṉaigguḷigai, பெ.(n.) குழந்தைகளுக்கேற்படும் கோழை. இருமல், சுரம், தலைவலி முதலியவற்றுக்குக் கொடுக்கும் ஒரு மாத்திரை; a pill prepared with bezoar as chief ingredient and prescribed for morbid affections in apoplexy and children's diseases such as phlegm in the chest, cough, fever, headache etc. (சா.அக.);. மறுவ. கோரோசனை மாத்திரை. [கோரோசனை + குளிகை.]
கோரோசனைப் பாவிகம்	கோரோசனைப் பாவிகம்ārōcaṉaippāvigam, பெ.(n.) வைப்புக் கோரோசனை; artificially prepared pezoar: false bezoar (சா.அக.);. [கோரோசனை + பாவிகம்.]
கோரோசனைப் புளிப்பு	கோரோசனைப் புளிப்புārōcaṉaippuḷippu, பெ.(n.) கோரோசனைத் தூள்; gallic acid occurring in the bezoar stones in the form of a powder (சா.அக.);. [கோரோசனை + புளிப்பு.]
கோரோசனைமாத்திரை	கோரோசனைமாத்திரைārōcaṉaimāttirai, பெ.(n.) கோரோசனைக் குளிகை பார்க்க;see körösanai-k-kuligai (சா.அக.);. [கோரோசனை + மாத்திரை.]

கோல்	கோல்1āl, பெ.(n.) 1.கழி, கம்பு; rod, stick. "அலைக்கொரு கோறா" (கலித்.82:24);. கோல் ஆட குரங்கு ஆடும் (பழ);. 2. மரக் கொம்பு (சூடா.);; branch. 3. ஊன்றுகோல்; staff. "கோலூன்றி "(நாலடி.13);. கோல் இழந்த குருடனைப் போல (பழ);. 4. சித்திரந் தீட்டுங் கோல் (பிங்.);; brush, pencil, as for painting "இன்னமுது கோறோய்த்து" (நைடத.நளன்றூ. 89);. 5. அரசாட்சி; government. "மன்னவன் கோற்கீழ்ப் படின்" (குறள்,558);. 6. முத்திரைக் கோல் (வின்);; staff or stamp for marking. 7. தீக்கடைகோல்; stick used for churning the flint stone to produce fire. "கைக்கோ லுமிழ்ந்த வெற்படு சிறுதீ" (பெருங். நரவாண.8:134);. 8. பிரம்பு; cane. 9. குதிரையை முடுக்கி ஓட்டும் சவுக்கு குதிரைச் சம்மட்டி (சூடா.)
கோல்கடமான்	கோல்கடமான்ālkaḍamāṉ, பெ.(n.) ஒருவகை கடல்மீன்; a kind of sea fish. [கோல் + கடமான்.]
கோல்காரன்	கோல்காரன்ālkāraṉ, பெ.(n.) 1. காவற்காரன்; a watchman. 2. ஊர்க்காவலன்; a village servant. [கோல் + காரன்.]
கோல்குடிதாங்கியார்	கோல்குடிதாங்கியார்ālkuḍitāṅgiyār, பெ.(n.) ஊரவைத் தலைவர்; village headman. "இவ்வூர் பெருங்குளத்திலிருந்து அறுவமடையும், கோல்குடி தாங்கியார் நிலம் உட்பட மனைக்குழி நூற்றுநால் காணி" (ஆவ.98, ப.54);. [கோல் + குடி + தாங்கியார்.]
கோல்கொடு-த்தல்	கோல்கொடு-த்தல்ālkoḍuttal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) கோலாற் கண்ணிலானை நடத்திவருதல் (வின்.);; to lead the blind with a staff. [கோல் + கொடு.]
கோல்கொள்(ளு)-தல்	கோல்கொள்(ளு)-தல்ālkoḷḷudal, 13, செ.குன்றாவி. (v.t.) விலங்கு பூட்டிய தேர் முதலியன செலுத்துதல்; to drive, as a car drawn by horses, with a whip in hand. "கொள்வார் கோல்கொள்ளக் கொடித்திண்டே ரேறுவோர்" (பரிபா.11:51);. [கோல் + கொள்(ளு);.]

கோல்நிறைகூலி	கோல்நிறைகூலிālniṟaiāli, பெ.(n.) வரிவகை (S.I.I. iii. 266);; a tax on articles measured by weight. [கோல் + நிறை + கூலி.]
கோல்பிடி-த்தல்	கோல்பிடி-த்தல்ālpiḍittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) கோல் கொடு-த்தல் பார்க்க;see kol-koḍu-. [கோல் + பிடி.]
கோல்போடு-தல்	கோல்போடு-தல்ālpōṭudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) தண்டு வலித்தல் (தூண்டிலிடுதல்); (மீனவ.);; fishing with rod. [கோல் + போடு.]
கோல்மட்டம்	கோல்மட்டம்ālmaṭṭam, பெ.(n.) கோலுயரம், கோலளவு; staff-height, as a standard. [கோல் + மட்டம்.]
கோல்மரம்	கோல்மரம்ālmaram, பெ.(n.) வண்டியின் ஏர்க்கால் மரம்; pole of a cart. [கோல் + மரம்.]
கோல்மூலி	கோல்மூலிālmūli, பெ.(n.) இலந்தை; jujube (சா.அக.);. [கோல் + மூலி.]
கோல்வலி-த்தல்	கோல்வலி-த்தல்ālvalittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) துடுப்புக்கோலால் பரிசல் தள்ளுதல்; to propel boat with Oars. [கோல் + வலி-.]
கோல்வள்ளம்	கோல்வள்ளம்ālvaḷḷam, பெ.(n.) விளிம்பு பிரம்பு கட்டின வட்டில்; a cup with ornamental brim "மணிக்கோல் வள்ளத்தவ னேந்த" (சீவக. 2700);. [கொள் → கோல் + வள்ளம்.]
கோல்வளை	கோல்வளை1ālvaḷai, பெ.(n.) 1.அழகிய வளை; beautiful ring. 2. பெண்; female. [கோல் (அழகு + வளை.] கோல்வளை2ālvaḷai, பெ.(n.) வளைவகை; a variety of bangles. கோல்வளை, கழல் வளை, வரிவளை என்னுமாபோல (திவ்.பெரியாழ்.3.4:8, வியா. பக்.618);. [கோள் + வளை.]

கோல்விழுக்காடு	கோல்விழுக்காடுālviḻukkāṭu, பெ.(n.) தற்செயல்; chance, accident. 'கோல்விழுக் காட்டாலே பரிகாரமாயிருக்கை யன்றிக்கே' (ஈடு. 4.10:5.);. [கோல் + விழுக்காடு.]
கோலக்கல்	கோலக்கல்ālakkal, பெ.(n.) கோலப்பொடியாக இடித்தற்குரிய (வெங்கக்); கல்; a kind of white stone powdered and used for drawing decorative figures on the floor. [கோலம் + கல்.]
கோலக்காரன்	கோலக்காரன்ālakkāraṉ, பெ.(n.) கேலிக்காரன் (இ.வ.);; humorist, jester. [கோலம் (புனைவு); + காரன்.]
கோலகந்தம்	கோலகந்தம்ālagandam, பெ.(n.) புழுக்களைக் கொல்லப் பயன்படும் ஒரு கிழங்கு; a bulbous root used for killing worms (சா.அக.);. [கோலம் + கந்தம்.]
கோலகப்பை	கோலகப்பைālagappai, பெ.(n.) நீண்ட காம்பையுடைய அகப்பை (இ.வ.);; ladle with a long handle, as used in the preparation of large quantities of rice and curry. [கோல் + அகப்பை.]
கோலகம்	கோலகம்ālagam, பெ.(n.) திப்பிலி (மலை.);; long pepper. [கோலம் → கோலகம்.]
கோலங்கட்டு-தல்	கோலங்கட்டு-தல்ālaṅgaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) நாடகம் முதலியவற்றிற்கு வேடம் பூணுதல் (யாழ்ப்.);; to put on dress as an actor, dress up for the → atricals; to put on a mask or costume. [கோலம் + கட்டு.]
கோலங்காட்டு-தல்	கோலங்காட்டு-தல்ālaṅgāṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மணமக்களை மணப்பந்தலுக்கு அழைத்துக் கொண்டு வருதல்(இ,வ.);; to conduct the bridegroom and the bride to the marriage dais. 2. சாயல் கொள்ளுதல்; to represent, personify. 3. மாதிரி காட்டுதல்; to show an example. [கோலம் + காட்டு.]

கோலங்காண்(ணு)-தல்	கோலங்காண்(ணு)-தல்ālaṅgāṇṇudal, 15.செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. ஒப்பனை செய்தல்; to adorn, beautify, decorate. கோலாங்காண் படலம் (கம்பரா.);. 2. துன்பத்திற்கு உள்ளாக்குதல்; to reduce one to a wretched condition. அவன் என்னை இக்கோலங் கண்டான் (இ.வ.);. [கோலம் + காண்(ணு);.]
கோலங்கெடு-தல	கோலங்கெடு-தலālaṅgeḍudala, பெ.(n.) 20 செ.கு.வி. (v.i.); 1. அழகு கெடுதல்; to spoil the beauty. 2. சீரழிதல்; to disorder, to get deranged. [கோலம் + கெடு.]
கோலங்கொள்(ளு)-தல்	கோலங்கொள்(ளு)-தல்ālaṅgoḷḷudal, 16 செ.கு.வி. (v.i.) 1.நிகழ்வுக்கேற்ப வேடம் பூணுதல்; to put on appropriate dress. "கொற்றவை கோலங்கொண்டு" (பரிபா.11.100);. 2. பொய்த் தோற்றம் காட்டுதல்; to put it on. 3. மந்தாரமாயிருத்தல் (யாழ்ப்.);; to assume a cloudy appearance. [கோலம் + கொள்(ளு);.]
கோலச்சங்கம்	கோலச்சங்கம்ālaccaṅgam, பெ.(n.) கோலச்சங்கு பார்க்க;see kola-c-cangu (சா.அக.);. [கோலம் + (சங்கு); சங்கம்.]
கோலச்சங்கு	கோலச்சங்குālaccaṅgu, பெ.(n.) முட்சங்கு; mistletoe berry thorn. [கோலம் + சங்கு.]
கோலச்சாரி	கோலச்சாரிālaccāri, பெ.(n.) வேட்டுவப்பெண் கொற்றவையுருக்கொண்டு ஆடுங் கூத்து (சிலப். பதி. 73, உரை);; masquerade dance by a woman of the Védar caste disguised as Durgai. [கோலம் + (சாலி = சான்றவள், பொருந்தியவள்); சாரி.]
கோலச்சுண்ணம்	கோலச்சுண்ணம்ālaccuṇṇam, பெ.(n.) வழலைச் சுண்ணம்; [கோலம் + சுண்ணம்.]
கோலசிம்பி	கோலசிம்பிālasimbi, பெ.(n.) பூனைப் பிடுக்கன் கொடி; cat bean. [கோலம் + சிம்பி.]

கோலஞ்செய்வாள்	கோலஞ்செய்வாள்ālañjeyvāḷ, பெ.(n.) தலைவிக்கு ஒப்பனை செய்பவள் (சூடா.);; lady's dressing-maid. [கோலம் + செய்வாள்.]
கோலடி	கோலடிāladi, பெ.(n.) கையாலடித்த தவசத்தைக் குவித்துக் கோலாலடிக்கை (G.Sm. D.I.i.210);; threshing of paddy and other grain with sticks, after beating them with hand. [கோல் + அடி.]
கோலதளம்	கோலதளம்āladaḷam, பெ.(n.) கோலந்தனா பார்க்க (சா.அக.);;see kölandanä. [கோலம் + தளம்.]
கோலந்தனா	கோலந்தனாālandaṉā, பெ.(n.) ஞாழல்; a mixture of various shrubs used in perfumes and punguents such as cassia, jasmine etc. (சா.அக.); [கோலம் = ஒப்பனை. தளம் = பொடி. கோலம் +தனம் -கோலந்தனம் → கோலந்தானா (கொ.வ.);.]
கோலநகுடவேர்	கோலநகுடவேர்ālanaguḍavēr, பெ.(n.) அமுக்கிரா (இராசவைத்.);; Indian winter cherry root. [கோலம் + நகுடம் + வேர்.]
கோலப்பாம்பு	கோலப்பாம்புālappāmbu, பெ.(n.) ஒருவகைக் கடற்பாம்பு; a kind of sea snake (மீனவ.);. [கோலம் + பாம்பு.]
கோலப்புச்சம்	கோலப்புச்சம்ālappuccam, பெ.(n.) ஒருவகை நாரை; a kind of crane (சா.அக.);. [கோலம் + புச்சம்.]
கோலப்பொடி	கோலப்பொடிālappoḍi, பெ.(n.) கோலமிடுதற்குதவும் அரிசிமா அல்லது ஒருவகை வெள்ளைக் கற்பொடி; rice-flour or white stone-powder used for drawing decorative figures in houses. [கோலம் + பொடி.]

கோலம்	கோலம்1ālam, பெ.(n.) 1. அழகு; beauty, gracefulness. "கோலத் தனிக்கொம்பர்" (திருக்கோ.45);. 2. நிறம்; colour. "கார்க்கோல மேனி யானை" (கம்பரா. கும்பக. 154);. 3. உருவம்; form, shape, external or general appearance. மானுடக் கோலம். 4. தன்மை; nature. 5. வேடம்; costume, appropriate dress; attire, as worn by actors; trappings; equipment; habiliment. "உஙளவரிக் கோலத்து"(சிலப்.5:216);. 6. அணிகலன்; ornament, as jewelry. "குறங்கிணை திரண்டன கோலம் பொறாஅ" சிலப். 30:18).
கோலம்போடு-தல்	கோலம்போடு-தல்ālambōṭudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சுவர், தரை முதலியவற்றில் அழகான வரியிடுதல்; to draw ornamental figures on wall or floor with rice flour or white stone powder. 2. ஒப்பனை செய்வித்தல்; to decorate. 3. கோட்டமிடுதல்; to bend. 4. புனைந்து கொள்ளுதல், வேடமணிதல்; to wear costume. [கோலம் + போடு.]
கோலம்வா-தல் (கோலம்வருதல்)	கோலம்வா-தல் (கோலம்வருதல்)ālamvādalālamvarudal, 18 செ.கு.வி.(v.i.) ஊர்வலம் வருதல் (வின்.);; to go in procession. [கோலம் + வா.]
கோலமா	கோலமாālamā, பெ.(n.) கோலப்பொடி பார்க்க;see kola-p-podi. மறுவ. கோலமாவு, கோலப்பொடி. [கோலம் + மா.]
கோலமாலம்	கோலமாலம்ālamālam, பெ.(n.) மலையாமணக்கு (மலை.);; Coral plant. [கோலம் + ஆலம்.]

கோலமாவு	கோலமாவுālamāvu, பெ.(n.) கோலப்பொடி பார்க்க;see köla-p-podi. [கோலம் + மாவு.]
கோலமாறு-தல்	கோலமாறு-தல்ālamāṟudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. முன்கொண்ட தோற்றம் மாறுதல்; to change in appearance or dress. "நகுடனுங் கோலமாறினான்" (தனிப்பா.); 2. வேடம் புனைதல் (வின்.);; to be disguised; to put on dress, as an actor. [கோலம் + மாறு.]
கோலமிடு-தல்	கோலமிடு-தல்ālamiḍudal, 20 செ.குன்றாவி (v.t.) கோலம்போடு-தல் பார்க்க;see kòlam-podu-. "கோலமிடுதல் குடைபிடித்தல்" (சினேந்.458);. [கோலம் + இடு-.]
கோலமுத்தம்	கோலமுத்தம்ālamuttam, பெ.(n.) ஒருவகைப் பூடு; an unknown plant (சா.அக.);. [கோலம் + முத்தம்.]
கோலரக்கு	கோலரக்குālarakku, பெ.(n.) கொம்பரக்கு; shellac. [கோல் + அரக்கு.]
கோலரம்	கோலரம்ālaram, பெ.(n.) முளை (சது.);; shoot from a Seed or root. [கோலம் → கோலரம்.]
கோலரி	கோலரிālari, பெ.(n.) அமுக்கிரா; amukkirä (சா.அக.);. [கோல் + அரி.]
கோலல்	கோலல்ālal, பெ.(n.) கோலுலதல்; to surround. [கொலு → கோலு → கோலல்.]

கோலலவணம்	கோலலவணம்ālalavaṇam, பெ.(n.) துரிசு (வின்.);; a kind of blue vitriol. [கோலம் + லவணம் (உப்பு);.]
கோலவல்லி	கோலவல்லிālavalli, பெ.(n.) கொடிவகை (யாழ்.அக.);; a creeper. [கோலம் + வல்லி.] இதன் காய் மிளகைப்போல் இருக்கும்.
கோலவல்லீசம்	கோலவல்லீசம்ālavallīcam, பெ.(n.) செவ்வியம்; common pepper (சா.அக.);. [கோலம் + (வல்லியம்); வல்லீசம்.]
கோலவுணவு	கோலவுணவுālavuṇavu, பெ.(n.) பன்றியின் உணவாகிய கோரைக் கிழங்கு (இராசவைத்.);; sedge tuber, as hog's food. [கோலம் + உணவு. கோலம் = பன்றி.]
கோலவேர்	கோலவேர்ālavēr, பெ.(n.) நிலப்பனை (மலை.);; ground palm. [கோலம் + வேர்.]
கோலறை	கோலறைālaṟai, பெ.(n.) 1. கூலியாள் வேலை செய்தற்காக அளவுகோலால் அறுதி செய்து கொடுக்கப்பட்ட நிலம்; working area portioned out for each individual labourer, as determined by a measuring-rod. "வாணிச்சிக் கிடுங் கோலறைக் கோரா ளின்றி" (திருவாலவா.30:8);. 2. குழித்தரை; a pit land. [கோல் + அறை.]
கோலறையிடு-தல்	கோலறையிடு-தல்ālaṟaiyiḍudal, பெ.(n.) 20 செ.கு.வி. (v.i.); வேலை செய்யுமிடங்களைக் கூலியாள்களுக்கு வகுத்துக் கொடுத்தல்; to measure off an area for work for different labourers. "மனைகடொறுங் கோலறையிட்டு வேண்டி யடைப்பாயென" (திருவாலவா.30:6);. [கோல் + அறை + இடு-.]
கோலன்	கோலன்ālaṉ, பெ.(n.) 1. கையில் கோல் கொண்டவன்; one who is with a staff. 2. நீண்ட வடிவுடையது; a lengthy one. 3. ஒப்பனையும் புனைவும் கொண்டவன்; one who is with make up. [கோல் + அன்.]

கோலன்வல்லி	கோலன்வல்லிālaṉvalli, பெ.(n.) ஆனைத் திப்பிலி; pericarps of pothos officinalis (சா.அக.);. [கோலன் + வல்லி.]
கோலன்வைப்பு	கோலன்வைப்புālaṉvaippu, பெ.(n.) சிவனார் வேம்பு; Siva's neem (சா.அக.);. [கோலன் + வைப்பு.]
கோலா	கோலா1ālā, பெ.(n.) திப்பிலி; long pepper [கோலன் + கோலா.] கோலா2ālā, பெ.(n.) 1. கடல்மீன். இதன் உடம்பு நீண்டும் ஒல்லியாயும், தலைக் கூச்சாகவும், எலும்பு பச்சை நிறமாயும் இருக்கும்; a kind of fish; gasfish or garpeck. It has a slender body pointed head and green bone. 2. பறக்கும் மீன்வகை (யாழ்.அக.);; flying fish. ம. கோலான். Fin. kala, Est. kala; Mari, kol; Hung. hal; Mong. Xalima; Jap. Karei; Q. Calma [கோலன் → கோலா.] வகைகள் : 1. வட்டமுக்குத்
கோலாக்கட்டா	கோலாக்கட்டாālākkaṭṭā, பெ.(n.) 18 அங்குல நீளம் வளர்வதும் நீலமிடையிட்ட பச்சை நிறமுள்ளதுமான கடல்மீன்வகை; a sea-fish, greenish, shot with blue, attaining 18 in. in length. [கோலன் + (கட்டு); கட்டா.]
கோலாகலம்பண்(ணு)-தல்	கோலாகலம்பண்(ணு)-தல்ālākalambaṇṇudal, பெ.(n.) 11.செ.கு.வி. (v.i.); ஒழுங்கீனமாக நடத்தல் (வின்.);; to be disorderly. to lead a dissipated or dissolute life (சா.அக.);. [கோலாகலம் + பண்ணு.]
கோலாகலனேந்தல்	கோலாகலனேந்தல்ālākalaṉēndal, பெ.(n.) கோரைக்கிழங்கு (இராசவைத்.);; sedge tuber. as hog's food. [கோலாகலன் - பேரொலி எழுப்பும் பன்றி. நந்து →நந்தல் (விரும்பும் உணவு);. கோலாகலன் + நந்தல்.]

கோலாகாலி	கோலாகாலிālākāli, பெ.(n.) ஆடம்பரமாய் நடப்பவன்-ள்; extravagant person fond of display or pomp. [கோலாகலம் → கோலாகாலி.]
கோலாங்கூலம்	கோலாங்கூலம்ālāṅālam, பெ.(n.) முசு: langur. a large and black kind of wild bearded ape. [கால் → கோல் + நாங்குலம் (நாஞ்சில்);. கலப்பை போல் முதுகு வளைந்த கருங்குரங்கு.]
கோலாச்சி	கோலாச்சிālācci, பெ.(n.) மீன் வகை; a kind of fish. [கோல் + ஆச்சி.]
கோலாச்சுறா	கோலாச்சுறாālāccuṟā, பெ.(n.) மீன்வகை (F.L.);; a kind of shark, grey or brown. [கோலன் + சுறா.]
கோலாஞ்சி	கோலாஞ்சி1ālāñji, பெ.(n.) மிகு ஒப்பனை, ஆகுலம், பகட்டு (யாழ்ப்.);; excessive decoration, finery in dress, style above one's rank a condition. கொலு → கோலு → கோலஞ்சி → கோலாஞ்சி.] கோலாஞ்சி2ālāñji, பெ.(n.) 1. அடுக்கு; one on top of another. 2. அணியம்; ready. 3. அதிகோலம்; over graceful, over handsome. [கொலுவுதல் : பொருத்துதல், அடுக்குதல், அழகுபடுத்துதல். கொலு → கோலு → கோலஞ்சி.]
கோலாட்டப்பாட்டு	கோலாட்டப்பாட்டுālāṭṭappāṭṭu, பெ.(n.) கோலடித்து விளையாடும்போது பாடும், ஒருவகைப் பாட்டு; a kind of song in a children's play with short coloured sticks. ம. கோலடிப்பாட்டு. [கோலாட்டம் + பாட்டு.]

கோலாட்டம்	கோலாட்டம்ālāṭṭam, பெ.(n.) 1. வண்ணமிட்ட கோல்களைக் கொண்டு தாளத்திற்கும் பாட்டிற்கு மிசையச் சிறார் தட்டிக் கொண்டு விளையாடும் ஒரு வகை விளையாட்டு; a children's game in which they sing and dance in a ring, marking time with beats of short coloured sticks. "செவ்வாய்ச்சியர் கோலாட்டம்" (காஞ்சிப்பு. வாணீச.54);. 2. துலை, நளி, சிலை (ஐப்பசி, கார்த்திகை, மார்கழி); மாதங்களிளொன்றில் கோலாட்டத்துடன் இளம்பெண்கள் கொண்டாடும் ஒரு விழா; a festival celebrated by girls with kölättam in the months of tulai. nali, cilai Aippasi, Kărtigai or Mărgali. ம.கோலடி; க.கோலாட; தெ.கோலாடமு;து.கோலாட. [கோல் + ஆட்டம்.]
கோலாடி	கோலாடிālāṭi, பெ.(n.) அரசாணை செல்லும் இடம்; sphere of royal authority or influence. "என் கோலாடி குறுகப்பெறா" (திவ்.பெரியாழ்.5:4:4);. [கோல் + ஆடி.]
கோலாடு	கோலாடுālāṭu, பெ.(n.) ஆட்டுவகை (இ.வ.);; a kind of sheep. [கோல் + ஆடு.]
கோலாந்தி	கோலாந்திālāndi, பெ.(n.) பற்பாடகச் செடி; fever plant (சா.அக.);. [கோல் → கோலாந்தி.]
கோலாபம்	கோலாபம்ālāpam, பெ.(n.) சிவதை; Indian jalep (சா.அக.);. [கலாவம் → கலாபம் → கோலாபம்.]
கோலாமரம்	கோலாமரம்ālāmaram, பெ.(n.) கோலாமீன் பிடிக்கச் செல்லும் மரக்கலம்; a wooden vessel used for fishing of kola fish (மீனவ.);. [கோலா + மரம்.]
கோலாமாலாவெனல்	கோலாமாலாவெனல்ālāmālāveṉal, பெ.(n.) குழப்பக் குறிப்பு; expr. denoting confusion or disorderliness. திருமணத்தைக் கோலாமாலா வென்று நடத்திவிட்டான் (இ.வ.);. [கோலாமாலா = ஒலிக்குறிப்பு. கோலா + மாலா + எனல்.]

கோலாமி	கோலாமிālāmi, பெ.(n.) ஆந்திர (அடிலாபாத்);, மராட்டிய (வார்தா); மாநிலங்களில் பழங்குடிமக்கள் பேசி வரும் திராவிட மொழி; a Dravidian language spoken by Tribals in Andhra Pradesh (Adilabad); and Maharashtra (Wardha);. மறுவ, கொலாமி. [ஒருகா. குல → குளு → (குழு); குலுமி → கோலாமி.] இம்மொழியைப் பலரும் கொலாமி என்றே வழங்குபவர். இம்மொழிபற்றிக் காண்க: S B. Steever(Ed.); The Dravidian Languages (London 1998);; Ch. XI pp. 301-7 'Kolami' by P.S. Subramanyam.
கோலாமீன்	கோலாமீன்ālāmīṉ, பெ.(n.) 1.கோலா பார்க்க;see kölä. 2. பறவை மீன்; a flying fish (சா.அக.);. [கோலா + மீன்.]
கோலாரிக்கம்	கோலாரிக்கம்ālārikkam, பெ.(n.) இருவரிடும் சண்டை (இராட்.);; duel. தெ. கொலாரகமு. [கோல் + (ஆர்த்தல்); ஆரிக்கம்.]
கோலாலம்	கோலாலம்ālālam, பெ.(n.) கோலாகலம் பார்க்க;see kolakalam. "கோலால மாகிக் குரைகடல்வாயன்றெழுந்த வாலாலம்" (திருவாச. 12:8);. [கோலாகலம் → கோலாலம்.]
கோலாலிண்டு	கோலாலிண்டுālāliṇṭu, பெ.(n.) ஒரு முள்ளி; Indian black berry (சா.அக.);. [கோலால் + இண்டு.]
கோலாவத்தம்	கோலாவத்தம்ālāvattam, பெ.(n.) கீழ்க்காய்நெல்லி; a small plant with slender green main branches (சா.அக.);. [கோல் + ஆவத்தம்.]
கோலாவலை	கோலாவலைālāvalai, பெ.(n.) கோலாமீன் பிடிக்கும் வலைவகை; a kind of net generally used for fishing of kola fish. [கோலா + வலை.]
கோலாவிதை	கோலாவிதைālāvidai, பெ.(n.) இலந்தை விதை; jujube seed (சா.அக.);. [கோலா + விதை.]

கோலாள்	கோலாள்ālāḷ, பெ.(n.) தேர்ப்பாகன்; charioteer. "அங்கவன்றன் கோலாளைக் கொன்று" (பாரத. வெண். 799);. [கோல் = துறட்டி (அங்குசம்);. கோல் + ஆள்.]
கோலி	கோலி1āli, பெ.(n.) கூந்தல், மயிர் (சது.);; hair. [கோலு (நீட்சி); → கோலி.] கோலி2āli, பெ.(n.) இலந்தை (பிங்.);; jujube tree (சா.அக.);. [கோல் → கோலி.] கோலி3āli, பெ.(n.) திப்பிலி (மலை.);; long pepper. Mhr. Göli. தெ., ம. கோலி (goli);; து. கோளி (gōli);. [கோலன் (குச்சி போன்றது); → கோலா → கோலி.] கோலி4āli, பெ.(n.) 1.சிற்றழிஞ்சில்; privet. 2. புன்குவகை; a species of privet. [கோலன் → கோலி.]
கோலிக்கற்றை	கோலிக்கற்றைālikkaṟṟai, பெ.(n.) சாமரம் (சங்.அக.);; chowry, tail of the yak. [கோலி1 + கற்றை.]
கோலிக்கொள்(ளு)-தல்	கோலிக்கொள்(ளு)-தல்ālikkoḷḷudal, 16 செ.குன்றாவி,.(v.t.) சேர்த்துக் கொள்ளுதல் (வின்.);; to gather up, amass, accumulate, as property. [கோலி + கொள்(ளு); -. கோலுதல் = சேர்த்தல், திரட்டல்.]
கோலிகக்கருவி	கோலிகக்கருவிāligaggaruvi, பெ.(n.) நெசவுக் கருவி; loom. [கோலிகன் + கருவி.]
கோலிகம்	கோலிகம்āligam, பெ.(n.) இலந்தை; jujube. [கோலி → கோலிகம்.]

கோலிகன்	கோலிகன்āligaṉ, பெ.(n.) 1. நெசவுத்தொழில் செய்பவன் (நேமிநா.எழுத்து.16,.உரை);; weaver. 2. கோலிகரால் நெய்யப்பட்ட ஆடை (தொல்.சொல். 114, உரை);; a kind of coarse cloth, as woven by kõligar. ம. கோலியன். [கோலி + அன். கோலுதல் = சேர்த்தல், இணைத்தல். கோலியர் = நூலிழைகளை இணைத்து துணி நெய்வோர். கோல் → கோலு → கோலியன் → கோலிவன் → கோலிகன். ககரம் சகரமாகத் திரிந்தபோது கோலியர் → சோலியர் → சாலியர் எனத் திரிந்தது.]
கோலிசம்	கோலிசம்ālisam, பெ.(n.) மிளகு; black pepper-piper nigrum (சா.அக.);. [கோலி → கோலிசம்.]
கோலிஞ்சி	கோலிஞ்சிāliñji, பெ.(n.) மலையிஞ்சி (நாஞ்சில்);; a kind of ginger. ம. கோலிஞ்சி. [கோல் + இஞ்சி.]
கோலியடி-த்தல்	கோலியடி-த்தல்āliyaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கோலியுண்டையால் விளையாடுதல்; to play marbles. [கோலி + அடி.]
கோலியர்	கோலியர்āliyar, பெ.(n.) நெய்வோர்; weaver. ம. கோலிகர். [கோலு → கோலியர்.]
கோலியள்(ளு)-தல்	கோலியள்(ளு)-தல்āliyaḷḷudal, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) வாரியெடுத்தல் (யாழ்ப்.);; to bale, take up with a bucket, as water. or gather with a sweep of the arm, as earth, grain. [கோலுதல் = அகலவாட்டில் இருகை சேர்த்தல். கோலி + அள்(ளு);.]
கோலியன்	கோலியன்āliyaṉ, பெ.(n.) கோலிகன் பார்க்க;see kõligan. ம. கோலியன். [கோலிகன் → கோலியன்.]
கோலிவா(ரு)தல்	கோலிவா(ரு)தல்ālivārudal, 15 செ.குன்றாவி, (v.t.) சுற்றி வருதல்; to go round, envelope, as an army. [கோலு + வா.]

கோலிவாசி	கோலிவாசிāliväci, பெ.(n.) கரடி; bear (சா.அக.);. [கோலி(நீண்டமயிர்); + வாசி.]
கோலிளகுதல்	கோலிளகுதல்āliḷagudal, பெ.(n.) அரசன் சாவு, செங்கோல் தளர்ந்து முடிவுறல்; death of a king, fall of the sceptre. 'கோலிளகுதல் மங்கல மரபு' (சீவக. 2146, உரை);. [கோ + இளகுதல்.]
கோலினிறம்	கோலினிறம்āliṉiṟam, பெ.(n.) அழிஞ்சில்; a medicinal tree whose root, fruit, leaves, flowers are an antidote against poison (சா.அக.);. [கோல் + நிறம்.]
கோலு	கோலு1āludal, பெ.(n.) 5 செ.குன்றாவி (v.t.); 1. பாத்தி முதலியன வகுத்தல்; to make, form, as beds in a garden. 2. வளைத்தல்; to enclose, envelop, encompass; to stretch round. "நெடுங்காழ்க் கண்டங்கோலி" (முல்லைப்.44);. 3. திரட்டிவைத்தல்; to gather. "கோலாப் பிரசமன் னாட்கு" (திருக்கோ. 110);. 4. நீர் முதலியவற்றை முகந்து அள்ளுதல்; to bale, draw up, as with an Olabucket; to gather with a sweep of arm. 'கோலித் தண்ணீர் குடிக்கப்பட்ட..... குடை' (கலித்.23.உரை);. 5. விரித்தல்; to spread out. "கணமயிறொக்கெண்ணுழையாத் தழைகோலிநின் றாலும்" (திருக்கோ. 347);. 6. தொடங்குதல்; to commence. 'பரஸ்வரூபத்தை நிரூபிக்கக் கோலி' (ஈடு.அவ.ஜீ.);. 7. உண்டாக்குதல்; to construct, compass, effect. ஆலோசித்தல்
கோலுபட்டை	கோலுபட்டைālubaṭṭai, பெ.(n.) இறைகூடை வகை (யாழ்ப்.);; a kind of ola bucket. [கோலு + பட்டை.]
கோலுமை	கோலுமைālumai, பெ.(n.) தொடக்கம் (வின்.);; preparation, commencement. [கோலு → கோலுமை.]

கோலெரி	கோலெரிāleri, பெ.(n.) விளக்குத் தண்டின்மேல் உள்ளச் சுடரொளி; lamp on a post. "கோலெரி கொளைநறை" (பரிபா.17:6);. [கோல் + எரி.]
கோலெழுத்து	கோலெழுத்துāleḻuttu, பெ.(n.) 1. எழுதும் பரப்பில் கீறல் அல்லது பள்ளம் விழாமல் எழுதுகோலில் மை தோய்த்து, துணி, மரப்பட்டை, மட்பானை ஆகியவற்றின் மீது எழுதும் எழுத்து; style used to write using ink or colour powder or liquid. 2. ஒப்பனைக் கோலம்; a decorative drawing. 3. மலையாள நாட்டில் வழங்கும் ஒருவகை எழுத்து (I.M.P. Trav. 93-B.);; a variety of script used in Malabar. ம.கோலழுத்து. [கோல் + எழுத்து.] கண்ணெழுத்து என்பது எழுதும் பரப்பில் கீறல் விழ எழுதுவது, ஒலைச் சுவடி எழுத்து போன்றது.
கோலை	கோலைālai, பெ.(n.) மிளகு (தைலவ. தைல. 135, வரி. 91);; black-pepper. [கோல் → கோலை.]
கோலொற்று-தல்	கோலொற்று-தல்āloṟṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) அம்பு தொடுத்தல்; to shoot an arrow. "கோலொற்றக்குனிந்த வாறே"(சீவக.797);. [கோல் + ஒற்று.]
கோலோகம்	கோலோகம்ālōkam, பெ.(n.) ஆ(பசு);க்களுக்குரிய விண்ணுலகம்; paradise of cows as cow-world. "கோலோகம் விட்டிழிந்து" (காசிக. விச்சுவநா.8);. [கோல் + உலகம்.]
கோலோர்	கோலோர்ālōr, பெ.(n.) மதயானையை அடக்கி நடத்தும் குத்துக்கோற்காரர்; spearmen controlling an elephant in rut. "கோலார்க் கொன்று மேலோர் வீசி" (மதுரைக். 381);. [கோல் → கோலோர்.]
கோவக்காரி	கோவக்காரிāvakkāri, பெ.(n.) தலைச்சுருளிச் செடி; Indian birth wort (சா.அக.);. [கோபக்காரி → கோவக்காரி.]
கோவக்கீச்சான்	கோவக்கீச்சான்āvakāccāṉ, பெ.(n.) ஒருவகை கடல்மீன் (மீனவ.);; a kind of sea fish. [கோவம் + கீச்சான்.]

கோவங்கம்	கோவங்கம்āvaṅgam, பெ.(n.) சரகண்ட செய்நஞ்சு; a kind of native arsenic (சா.அக.);. [கோ + வங்கம்.]
கோவங்கிழங்கு	கோவங்கிழங்குāvaṅgiḻṅgu, பெ.(n.) கோவைக் கிழங்கு பார்க்க;see kövai-k-kilangu (சா.அக.);. [கொவ்வை → கோவை + கிழங்கு.]
கோவசூரி	கோவசூரிāvacūri, பெ.(n.) கோவைசூரி பார்க்க;see kovai-Suri. [கோவைசூரி → கோவசூரி.]
கோவசை	கோவசைāvasai, பெ.(n.) மலட்டுமாடு; cow not calved (சா.அக.);. [கோ + வசை.]
கோவஞ்சி	கோவஞ்சி1āvañji, பெ.(n.) ஒருவகைச் சங்கு; a kind of conch. [கோ + (வளஞ்சி); வஞ்சி.] கோவஞ்சி2 மீன் வகை; a kind of fish. கோவஞ்சிக்கடியன் பொதியன் (பறாளை. பள்ளு.16);. [கோ + (வளஞ்சி); வஞ்சி.]
கோவண்டக்குறிச்சி	கோவண்டக்குறிச்சிāvaṇṭakkuṟicci, பெ.(n.) திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Tiruchirappalli Dt. [கோ + அண்டன் + குறிச்சி.]
கோவணக்குண்டியன்	கோவணக்குண்டியன்āvaṇakkuṇṭiyaṉ, பெ.(n.) கோவணாண்டி; a religious mendicant of the Śiva sect who has no clothing but the fore-lape (சா.அக.);. [கோவணம் + குண்டியன்.]

கோவணம்	கோவணம்āvaṇam, பெ.(n.) குண்டித்துணி; man's loin-cloth, fore-lape. "துன்னம்பெய் கோவணம்" (திருவாச.12:2);. கோவணத்தில் ஒரு காசு இருந்தால் கோழி கூப்பிட பாட்டு வரும் (பழ);. மறுவ. தாச்சிலை. ம. கோவணம்;க., து. கோவண: தெ. கோவணமு [கோ (கோத்தல்); + அணம்.]
கோவணவர்	கோவணவர்āvaṇavar, பெ.(n.) கோயில் கண்காணிப்பாளர் (விசாரணையாளர்); (கோயிலொ,65); superintendent of a temple. [கோ + (பணவர்); வணவர்.]
கோவணவன்	கோவணவன்āvaṇavaṉ, பெ.(n.) கோவணன் பார்க்க see kovanan. "இஞ்ஞுநின்ற கோவனவன்" (திருவிசை. கருவூர். 46);. [கோ + (பணவன்); வணவன்.]
கோவணன்	கோவணன்1āvaṇaṉ, பெ.(n.) சிவன் (சது.);; siva one with a loin-cloth fore-lape. [கோவணம் + அன்.] கோவணன்2āvaṇaṉ, பெ.(n.) வசிட்டன் (சது.);; Vasista, as having Kāmatenu with him. [கோவணம் + அன்.]
கோவணாண்டி	கோவணாண்டிāvaṇāṇṭi, பெ.(n.) a begger with only a loin cloth for his clothing, destitute person. [கோவணம் + ஆண்டி.]
கோவணி	கோவணிāvaṇi, பெ.(n.) ஆத்தி (மூ.அ.);; common mountain ebony. [குவணி → கோவணி.]
கோவத்தக்குடி	கோவத்தக்குடிāvattakkuḍi, பெ.(n.) திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Tiruchirappalli Dt. [கோ + அத்தன் + குடி.]
கோவத்தி	கோவத்திāvatti, பெ.(n.) கோவதை பார்க்க;see kö-vadai. [கோவதை → கோவத்தி.]

கோவதை	கோவதைāvadai, பெ.(n.) ஆ(பசு);க்கொலை; slaughter of cows, considered a sin. "கொந்தலர்த்தார் மைந்தனைமுன் கோவதை செய்தார்க்கு" (பெரியபு.மனுநீதி. 34);. [கோ + வதை.]
கோவந்தபுத்தூர்	கோவந்தபுத்தூர்āvandabuttūr, பெ.(n.) தஞ்சை மாவட்ட ஊர்ப் பெயர்களிலொன்று; a village in Thanjavur Dt. [கோ + வந்தன் + புத்தூர்.]
கோவம்	கோவம்1āvam, பெ.(n.) கோபம்; angar. "கோவந். தோன்றிடிற் றாயையு முயிருனுங் கொடியோர்" (கம்பரா.படைக்கா.23);. [கோப்பு → கோப்பி → கோபி → கோவி → கோவம்] கோவம்2āvam, பெ.(n.) 1. தம்பலப்பூச்சி; cochinea. "கோவத் தன்ன கொங்குசேர் புறைத்தலின்" (சிறுபாண்.71);. 2. பொன்; gold. [கோபம் → கோவம்.]
கோவர்	கோவர்āvar, பெ.(n.) இடையர்; shepherds. [கோ → கோவு + அர்.]
கோவர்த்தனம்	கோவர்த்தனம்āvarttaṉam, பெ.(n.) இந்திரன் சினந்து விடுத்த பெருமழையைத் தடுத்து ஆநிரைகளையும் இடையர்களையும் காப்பதற்காகக் கண்ணனாற் குடையாகத் தாங்கப்பட்டதும் வடமதுரைப் பக்கத்துள்ளதுமான ஒரு மலை (திவ். பெரியாழ்.3:5:1);; celebrated hill in Brindaban near Muttra lifted up and held by Krisnă to shelter cows and cowherds from a rain storm sent by Indira. [கோ + வர்த்தனம்.] ஆநிரை மீட்பு நிகழ்வுற்ற இடமாதலின் இவ் வூர் இப் பெயர் ஏற்றதெனலாம்.
கோவர்த்தனர்	கோவர்த்தனர்āvarttaṉar, பெ.(n.) கோவைசியர் (பிங்.);; herds men (சா.அக.);. [கோ (மாடு); + வர்த்தனர்.]
கோவரகழுதை	கோவரகழுதைāvaragaḻudai, பெ.(n.) கோவேறுகழுதை பார்க்க;see kövéru-kaludai. [கோவேறு → கோவா + கழுதை.]

கோவல்	கோவல்1 val, பெ.(n.) 1. மாட்டு மந்தை; herd, flock. 2. ஊரின் பொது மேய்ச்சலிடம்; common pasture of a village. மறுவ. மந்தைவெளி. ஆவடி, [கோள் = போரில் கொள்ளை கொண்ட மாடுகள். கோள் → கோ(மாடு); → கோவு + அல் → கோவல்.]
கோவல்	கோவல்2āval, பெ.(n.) கோவலூர் பார்க்க;see kovalur. "கோவ லிடைகழியே பற்றி" (திவ்.இயற். 1.86);. [கோ → கோவு → கோவல்1 → கோவல்2 (மாட்டு மந்தையிருந்த ஊர்);] கோவல்āval, பெ.(n.) மாட்டுமந்தை; a cow pen. [கோ-கோவுமாடு]+அல்-கோவல்.கோவல்-மாட்டுமந்தை]
கோவலகணவாய்	கோவலகணவாய்āvalagaṇavāy, பெ.(n.) கணவாய்ச்சிப்பி மீன்வகை (வின்.);; a species of cuttle fish. [கோ + வல் + கணவாய்]
கோவலர்	கோவலர்āvalar, பெ.(n.) 1. முல்லைநில மக்கள்; men of the sylvan tract, herdsmen. "குருந்தங்கண்ணிக் கோவலர்" (ஐங்குறு 439);. 2. இடையர்; shepherds. [கோ → கோவு(மாடு); → கோவல் (மாட்டுமந்தை); + அர் → கோவலர்.]
கோவலராய்ப்பேரையன்	கோவலராய்ப்பேரையன்āvalarāyppēraiyaṉ, பெ.(n.) விழுப்புரம் மாவட்டம் சம்பையில் தண்டனை பெற்ற வணிகன்; a merchant, who was punished by the guild at Jambai in Thirukkovalur taluk in Villuppuram Dt. "முடியனூரிருக்கும் பள்ளிச்சேரி அடியநம்பியான கோவலராயப் பேரையன்"- (தெ.இ.க.தொ.22, கல்.67-5);. [கோவலர் + ஆயன் + பேர் + அரையன்.]

கோவலன்	கோவலன்1āvalaṉ, பெ.(n.) 1. மாட்டு மந்தைகளுடைய பெருஞ்செல்வன்; a rich man of cattle wealth. 2. சிலப்பதிகாரக் காப்பியத் தலைவன்; hero of the epic Sillappadikāram. "கொண்டேத்தும் கிழமையில் கோவலன் என் பான்மன்னோ" (சிலப்);. [கோ → கோவு → கோவல் (மாட்டு மந்தை); + அன் → கோவலன்.] மாட்டு மந்தைகளுக்குத் தலைவன் கோவலன் எனப்பட்டான். நாளடைவில் இச் சொல் பெருஞ்செல்வன் என்னும் பொருள்பட்டதால் இப் பொருளில் சிலப்பதிகாரக் கோவலனுக்கும் காரணப்பெயராயிற்று. கோவலன்2āvalaṉ, பெ.(n.) திருமால் பெயர்களுள் ஒன்று; one of the name of Tirumal. [கோவலன் → Skt.gōpāla.] கோவலன்āvalaṉ, பெ.(n.) மாட்டுமந்தைகளை யுடைய செல்வன்; a wealthy person who has a number cowpen. [கோ-கோவு-கோவல் அன் கோவல் (மாட்டு மந்தை);.] கோவலன் எனும் தமிழ்ச் சொல்லும் கோவாள் [கோ+பால-மாடுவளர்ப்பவன், மேய்க்கும் பணி யாளர்] என்னும் வடதமிழ்ச் சொல்லும் வேறானவை.
கோவலி	கோவலிāvali, பெ.(n.) பற்கிட்டுகை; tetanus. [கோல் → கோ + வலி.]
கோவலூர்	கோவலூர்āvalūr, பெ.(n.) விழுப்புரம் மாவட்டத்திலுள்ளதும் பழைமையுடையதுமாகிய திருக்கோவலூர்; Tirukkovalūr in Vilupuram Dt. of historic interest. "முரண்மிகு கோவலூர் நூறி" (புறநா. 99);. [கோவல் = மாட்டுமந்தை. கோவல் + ஊர் → கோவலூர்.] கோவலூர்āvalūr, பெ.(n.) மலையமான் திருமுடிக்காரியின் தலைநகர்; the capital city of Tamil king malayaman Tirumudīkārī. கோவலூர் நூறி.(புறம்);. [கோவல் +[மாட்டுமந்தை]+ஊர்.]

கோவலை	கோவலைāvalai, பெ.(n.) 1. நீரோட்டமுள்ள கழிமுகங்களில் பயன்படும் மீன்வலை; a kind of fishing net used for fishing in backwaters. 2. நீளமும் அகலமும் உள்ள பெரிய வலை (மீனவ.);; big net, long and broad. [கோ + வலை.] கோவலைāvalai, பெ. (n) நீளத்திலும் அகலத்திலும் பெரிய வலை; a net big in size, [கோ-[பெரிய]+வலை]
கோவளம்	கோவளம்1āvaḷam, பெ.(n.) 1. கடற்குள் நீண்ட தரைமுனை; cape, headland. 2. தரைமுனையிலுள்ள ஊர்; town near a headland. ம. கோவளம்; M. kblam. கோவளம்2āvaḷam, பெ.(n.) கோயில் முன்மண்டபத்தில் குமுதப்படைக்கு மேலுள்ள பகுதி; portion above the kumudappadai in the front mandapam. "திரு அக்கிறமண்டபம் முன்பு திருக்கற் செய்துநின்ற குமுத படைக்குமேல் திருக்கற்சாத்த வாங்கி கோவளத்து கல்லடிப்பிக்கவும்" (SII.XVII. 561 - 23 p. 236); (கி.பி.1237);. [கோ → கோவளம்.]
கோவளை	கோவளைāvaḷai, பெ.(n.) நரிவாழை (L.);; tube-flower. [கோ + வளை.]
கோவன்	கோவன்āvaṉ, பெ.(n.) 1. இடையன்; herdsman. "கோவ னிரைமீட்டனன்" (சீவக. 455);. 2. அரசன்; king. "கோவனும் மக்களும்" (சீவக. 1843);. 3. வசிட்டன் (அக.நி.);; Vasitan. 4. சிவன் (அக.நி.);; Siva. [கோ → கோவு (மாடு); + அன்.]
கோவன்காய்	கோவன்காய்āvaṉkāy, பெ.(n.) மலைத் தக்காளி; mountain currant tomato (சா.அக.);. [கோவன் + காய்.] கோவன்புத்தூர் கோயமுத்தூரின் முந்தைய பெயர்; early form of Coimbatore. "பேரூர் நாட்டு கோவந்தபுத்தூரான வீரகேரள நல்லூர்ப்பால் பெருமாட்டிகள்" (SII:V241-6 பக்.88);. [கோவன் + புத்துர் → கோவன்புத்தூர்.]

கோவன்வெண்ணெய்க்கூத்தன்	கோவன்வெண்ணெய்க்கூத்தன்āvaṉveṇīeykāttaṉ, பெ.(n.) திருமால்புரம் நகரக் கணக்கனின் பெயர்; name of the acccoontant of Thirumalpuram in Velur Dt. 'இப்படிக்கு நகரக்கணக்குக் கோவன் வெண்ணெய்க் கூத்தன் இவை என் எழுத்து' (தெ.இ.க.தொ-22, கல்.271-18);.
கோவாங்கம்	கோவாங்கம்āvāṅgam, பெ.(n.) 1. செம்மணி; a ruby. 2. மாணிக்கத்தின் நான்காவது பிரிவு; the fourth shape of red beads. [கோவு + அங்கம்.]
கோவாங்காட்டு மூலை	கோவாங்காட்டு மூலைāvāṅgāṭṭumūlai, பெ.(n.) வடமேற்கு மூலை; north-western direction. [கோவன்காடு → கோவாங்காட்டு + மூலை.] இம்மூலையில் மின்னினால், உடனே மழை வந்து விடும். அதாவது, பூட்டிய ஏரை அவிழ்த்து வடத்தைச் சுருட்டும் முன்பு மழை வந்துவிடும் என்பது நம்பிக்கை. அதனால் இம்மூலையை வடஞ்சுருட்டி மூலை என்றும் அழைப்பர்.
கோவாங்கு	கோவாங்குāvāṅgu, பெ.(n.) படிதமென்னும் மாணிக்க வகை (சிலப்.14:186, உரை);; a kind of ruby. [கோவாங்கம் → கோவாங்கு.]
கோவாங்குமணி	கோவாங்குமணிāvāṅgumaṇi, பெ.(n.) ஒருவகை மாணிக்கம் (இரத்தினம்);; a kind of ruby. [கோவாங்கு + மணி.] கோவைப்பழம், செங்கல், குராமலர், மஞ்சளென்னு மிவைபோன்ற நிறத்தினையுடையது.
கோவாரி	கோவாரிāvāri, பெ.(n.) மாடுகளுக்கு வரும் அம்மை நோய்வகை;(M.Cm. D.1887, 247);; rinderpest. [கோ + வாரி.]
கோவாலவண்டி	கோவாலவண்டிāvālavaṇṭi, பெ.(n.) கொல்லாப்பாண்டி பார்க்க;(சிலப்.ப.199.);;see kolla-p-pandi. [கொல்லாப்பண்டி → கோவாலவண்டி.]
கோவி	கோவி1āvi, பெ.(n.) சினமுள்ளவன்-ள்; angry person. "கோவி யவாவன்" (சைவச.ஆசாரக்.17);. [கோபம் → கோபி → கோவி.] கோவி2āvi, பெ.(n.) இடைச்சி; shepherdess. "கோவி நாயகன்" (திவ். பெரியதி. 2.1:4);. [கோவன் → கோவி.]
கோவிக்கல்	கோவிக்கல்āvikkal, பெ.(n.) அரண்மனை (T.A.S.V., 205);; palace. [கோ → கோவு → கோவி + கல்.]

கோவிக்கீரை	கோவிக்கீரைāvikārai, பெ.(n.) முட்டைக்கோசு (பாண்டி.);; cabbage. [கோவி + கீரை.]
கோவிசந்தனம்	கோவிசந்தனம்āvisandaṉam, பெ.(n.) கோபி சந்தானம் பார்க்க;see kōbi-sandānam. "கோவிசந் தனத்தினைக் கோடு நெற்றியில்" (சேதுபு. சேதுபல. 128);. [கோபி → கோவி(சந்தனம்); + சந்தானம்.]
கோவிட்டு	கோவிட்டுāviṭṭu, பெ.(n.) மாட்டுச் சாணம் (தைலவ.பாயி.41.);; cowdung. [கோ + விட்டு. புட்டை → விட்டை → விட்டு. கோவிட்டை பார்க்க;see kỏ-vittai.]
கோவிட்டை	கோவிட்டைāviṭṭai, பெ.(n.) மாட்டுச்சாணி; cow-dung (சா.அக.);. [கோ + விட்டை.]
கோவிடாணம்	கோவிடாணம்āviṭāṇam, பெ.(n.) நளிநயமுத்திரை வகை (செந். x, 424);; a handpose in dance. [கோ + விடானம்.]
கோவித்தியர்	கோவித்தியர்āvittiyar, பெ.(n.) முல்லைநில மகளிர் (தொல்.பொருள்.20, உரை);; women of the sylvan tract, shepherdesses. [கோவி → கோவித்தியர்.]
கோவிதன்	கோவிதன்āvidaṉ, பெ.(n.) நன்குணர்ந்தோன்; expert (பகவற். 3:17);. [கோவி → கோவித்தியர்.]
கோவிதாரம்	கோவிதாரம்āvitāram, பெ.(n.) 1. குரா; a kind of shrub bottle - flower. 2. காட்டாத்தி (மலை.);; a species of tree whose fruit is holy, mountain ebony; fig tree (சா.அக.);. [கோவி (சிவப்பு); + தாரம்.]
கோவிதேசுவரம்	கோவிதேசுவரம்āvitēcuvaram, பெ.(n.) சிவனிடங்க ளாயிரத்தெட்டனு ளொன்று; one of 1008 Siva temples. [கோவு → கோவிதன் + ஈசுவரம்.]
கோவிந்தக்கொள்ளி	கோவிந்தக்கொள்ளிāvindakkoḷḷi, பெ.(n.) கோவிந்தா சத்தமிட்டு ஏதிலி (அநாதைப்); பிணத்துக்கிடுங் கொள்ளி; burning an unclaimed corpse with cries of Govinda. [கோவிந்தம் + கொள்ளி.]

கோவிந்தசதகம்	கோவிந்தசதகம்āvindasadagam, பெ.(n.) நாராயண பாரதியார் இயற்றியதும் ஒவ்வொரு செய்யுளும் ஒவ்வொரு பழமொழியைக் கொண்டு கோவிந்தனே யென்று முடியப்பெறுவதுமாகிய சதக நூல்வகை; a sadagam poem by Nārāyana Bárati, each stanza explaining a proverb and ending with an address to Govinda. [கோவிந்தன் + சதகம்.]
கோவிந்தம்	கோவிந்தம்āvindam, பெ.(n.) செம்முள்ளி; thorny nail dye (சா.அக.);. [கோவி(சிவப்பு); → கோவிந்தம்.]
கோவிந்தம்போடு-தல்	கோவிந்தம்போடு-தல்āvindambōṭudal, 20 செ.கு.வி.(v.i.) 'கோவிந்தா' என்று சொல்லிக் கையால் வணங்குதல் (கொ.வ.);; to bow or salute uttering the name of Govinda. [கோவிந்தம் + போடு-.]
கோவிந்தர்	கோவிந்தர்āvindar, பெ.(n.) இடையர், முல்லைநில மக்கள் (திவா.);; men of the sylvan tract, herdsmen. [கோ → கோவு → கோவந்தர் → கோவிந்தர்.]
கோவிந்தன்	கோவிந்தன்āvindan̲, பெ.(n.) திருமால் (பிங்.);: Visnu. [கோ → கோவு (மாடு); → கோவந்தன் → கோவிந்தன்.]
கோவியம்	கோவியம்āviyam, பெ.(n.) கோவிட்டை பார்க்க;see kö-vittai (சா.அக.);. [கோ + (மயம் → மியம்); → வியம்.]
கோவிராசராசகேசரி	கோவிராசராசகேசரிāvirācarācaācari, பெ.(n.) முதலாம் இராசராச சோழனுடைய பட்டப்பெயர்; a title of Rajaraja I. ஶ்ரீ கோவிராஜராஜகேசரி பந்மரான ஶ்ரீராஜராஜ தேவர்க்குயாண்டு" (S.I.I.III.-15 p.23);. [கோ + இராசன் + இராசன் + கேசரி.]

கோவில்	கோவில்āvil, பெ.(n.) கடவுளின் உருவச் சிலையைக் கொண்டு எழுப்பப்படும் வழிபாட்டுக்கான கட்டடம்; temple. ம. கோவில்;தெ. கோவிய, [கோ தலைமை, கோ → கோவு = தலைமையான இறைவன் கோவு + இல் = கோவில். கோயில் பார்க்க.] இறைவனுக்காக எழுப்பப்படும் ஆலயத்தைக் கோவில் என்பதே மரபிலக்கணத்திற்கு ஏற்றதாகும். "இ, ஈ, ஐவழி யவ்வும் ஏனை உயிர்வழி வவ்வும் ஏமுனிவ்விருமையும் உயிர்வரின் உடம்படுமெய்யென்றாகும்." என்ற நன்னூல் இலக்கண நெறிக்கேற்பக் கோ + இல் = கோவில் எனப் புணர்வதே பொருத்தமாகும். தமிழர்களின் கோவில் கட்டடக்கலையைத் திராவிடக் கட்டடக்கலை என இக்காலத்தில் குறிப்பிடுகின்றனர். மிகப் பழங்காலத்தில் மரங்களின் கீழ்த் தெய்வ வழிபாடு நடந்தது. அதன் பிறகு சிறுகூரை அளவில் கோயில்கள் எழுந்தன. மண்ணாலும் செங்கல்லாலும் மரத்தாலும் கோவில்கள் அமைக்கப்பட்டன. கோச்செங்கட் சோழன் எண்டோள் ஈசற்கு எழுபது மாடங்கள் கட்டினான் எனக் கூறப்படுகின்றது. அதன்பிறகு பல்லவர் காலத்தில் குகைக் கோவில்களும் கற்கோவில்களும் உருவெடுத்தன. சோழர் காலத்திலும், பாண்டியர் காலத்திலும், விசயநகர மன்னர் காலத்திலும் கற்களால் ஆன பெருங்கோவில்கள் தமிழக வரலாற்றில் தலைமையிடத்தைப் பெற்றிருந்தன. திராவிடக் கட்டடக்கலை என்பது ஆறு வகைக் கோவில் அமைப்புகளைக் கொண்டது. 1. குடிசையின் கூரை அமைப்பு;வட்டக் குடிசை அமைப்பு 2. சதுரக் கோவில் அமைப்பு 3. நீள்சதுரக் கோவில் அமைப்பு 4. நீண்ட அரை உருளை வடிவில் அமைந்த தூங்கானை மாடக் கோயில் அமைப்பு 5.நீழற்குடையமைப்பு
கோவில்கோட்டை	கோவில்கோட்டைāvilāṭṭai, பெ.(n.) கி.பி.1729-ல் இன்றைய புதுக்கோட்டை வட்டத்தின் பண்டைய ஆட்சி மாகாணப் பிரிவு; administrative name of Pudukkottai region. "நம்முடையதான குடிக்கானமு கோவில் கோட்டை மாகாணத்தைச் சேர்ந்த சிறுபனையூர்" (தஞ்.மரா.செ.5,61);. [கோவில் + கோட்டை.]
கோவில்திருமடந்தை	கோவில்திருமடந்தைāviltirumaḍandai, பெ.(n.) வைப்பரிதாரம்; an orpiment artificially made, synthetic orpiment (சா.அக.);. [கோவில் + திருமடந்தை.]
கோவில்திருமாளம்	கோவில்திருமாளம்āviltirumāḷam, பெ.(n.) திருவாரூர் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Tiruvarur Dt. [கோவில் + (திருவாளம்);திருமாளம்.]
கோவில்பட்டி	கோவில்பட்டிāvilpaṭṭi, பெ.(n.) தூத்துக்குடி மாவட்டத்தில் ஒரு ஊர்; a town in Thoothukudi Dt. [கோவில் + பட்டி.] செண்பகவல்லி கோவில் அமைந்துள்ளமையால் இப் பெயர் பெற்றதாம்.

கோவில்வாசம் மறியல்	கோவில்வாசம் மறியல்āvilvācammaṟiyal, பெ.(n.) நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டியார்கள் கோவி லதுவலரை முன்னிட்டுக் கொண்டு நடத்தும் ஊர்க்கூட்டவகை (E.T.V,263);; a form of panchayat among the Nattukkottai Chetties, in which the temple-manager takes the lead, dist. fr. magattuväsal-mariyal. [கோவில் + வாசல் + மறியல்.]
கோவில்வீடு	கோவில்வீடுāvilvīṭu, பெ.(n.) 1. வீட்டிலமைந்த குலதெய்வங்களின் கோவில் (G.Tp. D.I.91);; a private chapel or shrine. 2. கோவிலுக்குக் கொடையாக விடப்பட்ட வீடு (இ.வ.);; house given as endowment to a temple. [கோவில் + வீடு.]
கோவில்வெண்ணி	கோவில்வெண்ணிāvilveṇṇi, பெ.(n.) கரிகாலனைப் பாடிய வெண்ணிக் குயத்தியாரின் ஊர்; place of Vennikkuyattyár who praised Karikālān of Sangam poet. [கோவில் + வெண்ணி.]
கோவிலங்கு	கோவிலங்குāvilaṅgu, பெ.(n.) அரிமா (சிங்கம்);; lion, as king of beasts. "கோவிலங்கு பொரவஞ்சுமோ"(பாரத. கிருட்டிண. 122);. [கோ + விலங்கு. கோ = பெரிய, தலைமை, வலிய.]
கோவிலாழ்வார்	கோவிலாழ்வார்āvilāḻvār, பெ.(n.) கோயிலாழ்வார் பார்க்க;see Koyil-alvar. [கோவில் + ஆழ்வார்.]
கோவிற்குடியான்	கோவிற்குடியான்āviṟkuḍiyāṉ, பெ.(n.) பதினெண்குடியுள் சங்கூதும் பணிசெய்வோன் (வின்.);; conch blower, a servile caste, one of 18 kudimakkal. [கோவில் + குடியான்.]
கோவிற்புறா	கோவிற்புறாāviṟpuṟā, பெ.(n.) மாடப்புறா (M.M.99);; blue rock-pigeon. [கோவில் + புறா.]
கோவிற்றுறையார்	கோவிற்றுறையார்āviṟṟuṟaiyār, பெ.(n.) கோயில் வேலைக்காரர்; staff or servants in a temple. [கோவில் + துறையார்.]
கோவின்மை	கோவின்மைāviṉmai, பெ.(n.) கோயின்மை பார்க்க;see keyiomai. 'கொள்ளும்புட் காக்கின்ற கோவின்மையோ'(யாழ்ப். வி. 22, உரை);. [கோ + இன்மை.]

கோவு	கோவு1āvu, பெ.(n.) 1. ஆன், ஆவு, மாடு; cow. 2. ஆவினம்; bovine species. [கோள் → கோ → கோவு.] கோவு2āvu, பெ.(n.) 1. தலைமை; leadership. 2. தலைவன்; leader, head. 3. அரசன்; king. 4. இறைவன்; God. [கோன் → கோ → கோவு.]
கோவுகந்தம்	கோவுகந்தம்āvugandam, பெ.(n.) நச்சுப்பொருள் (யாழ்.அக.);; an arsenic. [கோவு + கந்தம்.]
கோவுரம்	கோவுரம்1āvuram, பெ.(n.) 1. மாட்டுச்சாணம்; cowdung. 2. எரு, உரம்; manure. 3. குப்பை; rubbish. மறுவ. கோப்பரம். ம. கோவுரம், [கோ + உரம்.] கோவுரம்2āvuram, பெ.(n.) கோபுரம்; tower. மறுவ கோவுரம். [கோபுரம் → கோவுரம்.]
கோவூர்	கோவூர்āvūr, பெ.(n.) காஞ்சிபுரம் மாவட்டம் திருப்பெரும்புதூர் வட்டம் குன்றத்தூருக்கருகிலுள்ள ஓர் ஊர்; a village near Kundrattur in Kānjipuram Dt. கோவூரான் திருட குண்ணத்தூரான் தண்டம் கட்டினான் (பழ);. [கோ + ஊர்.] கற்றுப்புற ஊர்கட்குத் தலைமையானதாக விளங்கியமையால் இப் பெயர் பெற்றிருக்கலாம்.

கோவூர்கிழார்	கோவூர்கிழார்āvūrkiḻār, பெ.(n.) கடைக்கழகப்புலவருள் ஒருவர் (புறநா.);; a celebrated poet of the last Sargam. [கோவூர் + கிழார்.] இவர் புறநானூற்றில் 46, 68 ஆம் பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். சிற்றூரின் நிலங்கள் அனைத்தும் ஒரு மாந்தனுக்கு உரிமைப்படின் அவ்வூர்ப்பெயருடன் கிழார் என்னும் அடை சேர்த்து வழங்குவது அக்கால மரபாகும். அவ் வடிப்படையில் கிழார் என்ற அடை சேர்ந்தது.
கோவெண்ணெய்	கோவெண்ணெய்āveṇīey, பெ.(n.) மாட்டு வெண்ணெய்; butter from cow's milk; cow's butter (சா.அக.);. [கோ + வெண்ணெய்.]
கோவெனல்	கோவெனல்āveṉal, பெ.(n.) 1. இரங்கற் குறிப்பு; onom. expr. of bewailing. 2. பேரொலி செய்தற் குறிப்பு (உரி.நி.);; onom.expr. of making loud noise. [கோ + எனல்.]
கோவேங்கைப் பெருங்கதவனார்	கோவேங்கைப் பெருங்கதவனார்āvēṅgaipperuṅgadavaṉār, பெ.(n.) கடைக்கழகப் புலவர்களில் ஒருவர்; a Sangam poet. தொடராற் பெயர் பெற்ற புலவர். குறுந்தொகையின் 134ஆம் பாடலைப் பாடியவர். [கோ + வேங்கை + பெருங்கதவனார்.]
கோவேள்	கோவேள்āvēḷ, பெ.(n.) "இருங்கோ வேட்களுஞ் செம்பு செய்ஞ்ஞரும்" (மணிமே.28:34);. க. கோவ. [குய் = சுடுதல். குய் → கோ + வேள்.]
கோவேறுகழுதை	கோவேறுகழுதைāvēṟugaḻudai, பெ.(n.) கழுதைவகை (சிலப். 6:119, உரை);; mule, as the mount of a king. ம. கொவற்கழுத;க. கோநேரிகத்கெ, [கோ = அரசன், கோ + ஏறு + கழுதை, அரசர் ஏறும் ஊர்தி.]

கோவை	கோவை1āvai, பெ.(n.) கோவன்புத்தூர் பார்க்க;see kövan-puttur. கோவை2āvai, பெ.(n.) அன்னவெட்டியென்னும் ஏனம்: a kind of metalic vessel for taking and serving rice. [கோறு → கோர் → கோர்வை (முகப்பது); → கோவை.] கோவை3āvai, பெ.(n.) 1. கோக்கை; stringing. filling. arranging. "கோவையார்வடக் கொழுங்கவடு"(கம்பரா.வரைக்.1); 2. வரிசை; series, succession, row. 3. கோத்த வடம் (பிங்.);; string of ornamental beads for neck or waist. 4. ஏற்பாடு; arrangement, scheme. "கோத்த கோவைநன் றாயினும்"(பாரத. சூது. 64);. 5. அகப்பொருட் கோவை; a kind of love poem. "நற்றமிழ்க் கோவை யுரைசெய்த" (பிரமோத். கடவுள்.8);. 6. பழையதொரு [illegible]
கோவைக்கலித்துறை	கோவைக்கலித்துறைāvaikkalitturai, பெ.(n.) கட்டளைக் கலித்துறை பார்க்க (வீரசோ. யாப். 18. உரை);: see kattalai-k-kali-t-turai. [கோவை + கலித்துறை.]
கோவைக்காய்	கோவைக்காய்āvaikkāy, பெ.(n.) கோவை பார்கக;see kõvai (சா.அக.);. [கோவை + காய்.]
கோவைக்காய்வற்றல்	கோவைக்காய்வற்றல்āvaikkāyvarral, பெ.(n.) பச்சைக் கோவைக்காயை அறுத்துக் காயவைத்து எண்ணெயிலிட்டு வறுத்த பண்டம்; dried pieces of green caper which are sliced and fried in gingelly oil (சா.அக.);. [கோவை + காய் + வற்றல்.]
கோவைக்கிழங்கு	கோவைக்கிழங்குāvaikkilṅgu, பெ.(n.) 1 கோவை1 பார்க்க;see kovai. 2. கொல்லன் கோவைக்கிழங்கு; root of Brahminy kite caper. 3. கோவை வள்ளிக்கிழங்கு; Goa potato; Goa yam (சா.அக.);. [கோவை + கிழங்கு.]

கோவைக்கீச்சான்	கோவைக்கீச்சான்āvaikāccāṉ, பெ.(n.) கீச்சான் ; a kind of sea-fish. [கோவை + கீச்சான்.]
கோவைக்கீரை	கோவைக்கீரைāvaikārai, பெ.(n.) கோவையிலை; leaves of Indian caper. [கோவை + கீரை.]
கோவைச்சருக்கரை	கோவைச்சருக்கரைāvaiccarukkarai, பெ.(n.) கோவாநாட்டுச் சருக்கரை; Goa sugar (சா.அக.);. [கோவை + சருக்கரை.]
கோவைசியர்	கோவைசியர்āvaisiyar, பெ.(n.) ஆநிரை புரந்து வாபம் வணிக வகையர்; a class of merchants whose professions were cattle raising and agriculture. மறுவ. கோவணிகர். [கோ + வைசியர் (வணிகர்);.] வைசியன் என்னும் சொல் பலவிடங்களுக்குச் சென்று பொருள்களை விற்கும் வணிகனைக் குறித்தது. vis என்னும் வடமொழிச்சொல் புகுதலையும் குடியிருத்தலையும் குறிக்கும். உழவுத் தொழிலோடு கால்நடை மேய்த்து விற்கும் தொழில் கொண்டோர் கோவைசியர் என்றும் உழவுத் தொழிலும் வணிகமும் செய்தோர் பூவைசியர் என்றும் வணிகம்மட்டும் செய்தோர் தனவைசியர் என்றும் அறியப்பட்டனர். கோவணிகன் எனின் முற்றுந் தமிழாம்.
கோவைசூரி	கோவைசூரிāvaicūri, பெ.(n.) மாட்டு வைசூரி; COW pox. [கோ + வைசூரி.]
கோவைத்தண்டு	கோவைத்தண்டுāvaittaṇṭu, பெ.(n.) கோவைச்செடியின் தண்டு; leaf-stalk of indian caper (சா.அக.);. [கோவை + தண்டு.]
கோவைத்தியன்	கோவைத்தியன்āvaittiyaṉ, பெ.(n.) கால்நடைமருத்துவர்; a veterinary doctor who has specialised in the treatment of cows (சா.அக.);. மறுவ.. கோமருத்துவன். [கோ + வைத்தியன்.] கோமருத்துவன் எனின் முற்றுந்தமிழாம்.

கோவைத்துறை	கோவைத்துறைāvaitturai, பெ.(n.) கோவை நூலில் அமைந்த அகப்பொருட்டுறை; theme of the stanzas in a Kovai poem. களவியால் நடகும் ஒழுக்கத்தைக் கூறுவது. [கோவை + துறை.]
கோவைப்பழம்	கோவைப்பழம்āvaippaḻm, பெ.(n.) கனிந்த சிவப்புக் கொவ்வைப்பழம்; red ripe caper fruit. It is eaten raw. [கோவை + பழம்.]
கோவையாணி	கோவையாணிāvaiyāṇi, பெ.(n.) கைமரங்களை இணைக்கும் முளை (பிணை யலாணி); (வின்.);; pegs for jointing rafters together. [கோவை + ஆணி.]
கோவைவள்ளி	கோவைவள்ளிāvaivaḷḷi, பெ.(n.) சிறுவள்ளிக் கிழங்கு; Goa yam; Goa potato (சா.அக.);. [கோவை + வள்ளி.]
கோழ்	கோழ்āḻ, பெ.(n.) 1. வழுவழுப்பான; slippery. oily. "வெண்பொனாற் கோழரை குயின்ற பூகம்" (திருவிளை.திருமணப்.65);. 2. செழிப்பான; thriving luxurious, rich. "கோழிலை வாழை" (அகநா.2);. 3. கொழுப்பான; fat. "கோழிளந தகர்" (திருவிளை. நகரப்.79);. [குல் → குள் → குழ் → சோழ்.]
கோழக்கெளுத்தி	கோழக்கெளுத்திāḻkkeḷutti, பெ.(n.) கூழக்கெளுத்தி எனும் ஆற்று மீன்; a kind of river fish. [கூழை → கோழ → கெளுத்தி.]
கோழகம்	கோழகம்āḻkam, பெ.(n.) கோழம் பார்க்க;see kōlam. [கோழ் → கோழம் → கோழகம்.]

கோழகூரொட்டு	கோழகூரொட்டுāḻāroṭṭu, பெ.(n.) மரப்பலகைகள் கழன்றுவராமல் இணைக்கும் இணைப்பு; a kind of joint in wooden planks. [கோழ + கூர் + ஒட்டு.]
கோழம்	கோழம்āḻm, பெ.(n.) 1. சங்கு செய்நஞ்சு; a mineral poison (யாழ்.அக.);. 2. ஒரு கனிமம்; an ore. [கோழ் → கோழம்.]
கோழம்கொடும லை	கோழம்கொடுமலைāḻmkoḍumalai, பெ.(n.) வெண்கலமலை; a mountain containing bell-metal ore (சா.அக.);. [கோழம் + கொடுமலை.]
கோழம்பம்	கோழம்பம்āḻmbam, பெ.(n.) குழப்பம்: confusion, tumult. "கொடீ ராகிற் கோழம்பமே" (திவ். பெரியாழ்.3.4:5);. [குழப்பம் → கோழப்பம் → கோழும்பம் (கொ.வ.);.]
கோழயர்	கோழயர்āḻyar, பெ.(n.) கள்ளர்குடிப் பட்டப் பெயர்களுள் ஒன்று (கள்ளர் சரித்.பக்.98);; a caste title of Kallars.
கோழரை	கோழரைāḻrai, பெ.(n.) வழுப்பான மரத்தினடி; slippery tree trunk. "கோழரை குயின்ற பூகம்" (திருவிளை. திருமணப். 65);. [கொழுமை + அரை - கொழரை → கோழரை.]

கோழி	கோழி1āḻi, பெ.(n.) வீட்டிலோ அல்லது பண்ணையிலோ முட்டைக்காகவும் இறைச்சிக்காகவும் வளர்க்கப்படும் அதிக உயரம் பறக்காத பறவை; gallinaceous fowl. "குப்பை கிளைப் போவாக் கோழிபோல்" (நாலடி. 341);. மறுவ. குக்குடம். ம. கோழி; க. கோழி, கோளி; தெ. கோடி; து. கோரி: பட. கோயி; கோத. கொய்; துட.க்விட்ய்; குட.கோளி; கோண்., கொலா., நா., பர். கோர்., கூய். கொசு; குவி. கொக்கோதி;குரு. கோலி. [உள் - உளு = துளைக்கும் புழு, உளுத்தல் = புழு, மரத்தைத் துளைத்தல், உளு → உழு → உழுதல் = நிலத்தைக் கீறுதல். குள் → குழி → குழை → குடை. குடைதல் = துளைத்தல். குழி → கொழு → கொழுது → கோது. கோதுதல் = குடைதல். கொழு = நிலத்தைத் துளைக்கும் ஏரூசி. கொழு → கோழி = நிலத்தைக் கிளைக்கும் பறவை(தமிழ் வரலாறு. 82);. கொழுதுதல் = குப்பை கிளறுதல். கொழு → கோழு → கோழி.] கோழிவகை: 1. அறுபதாங்கோழி, 2. கருங் கோழி, 3. கானாங்கோழி, 4. சேவற்கோழி, 5. வான் கோழி. 6. பெட்டைக்கோழி, 7. காட்டுக்கோழி
கோழிக்கண்	கோழிக்கண்āḻikkaṇ, பெ.(n.) குன்றிமணி; jeweller's bead. [கோழி + கண்.] கோழியின் கண்போன்ற வடிவத்தை ஒத்திருந்தமையால் குன்றிமணி இப் பெயர் பெற்றதாம்.
கோழிக்கரணம்	கோழிக்கரணம்āḻikkaraṇam, பெ.(n.) பத்திரை (யாழ்.அக.);; a division of time. [கோழி + கரணம்.]
கோழிக்கல்	கோழிக்கல்āḻikkal, பெ.(n.) கற்களையும் இரும்பையும் மெருகிட உதவும் ஒருவகைக் கல்; a kind of stone used to polish stone and steel. [கோழி + கல்.]
கோழிக்காசிரைக் கீரை	கோழிக்காசிரைக்கீரைāḻikkāciraikārai, பெ.(n.) 1. உமரிக்கீரை; sea blite. 2 கோழிப் பசலை பார்க்க;see Koli-p-pasalai (சா.அக.);. [கோழி + காசிரை + கீரை.]

கோழிக்காடை	கோழிக்காடைāḻikkāṭai, பெ.(n.) ஒருவகைக்காடை; the southern grey partridge. கோழிக்காடை ம. கோழிக்காட. [கோழி + காடை.]
கோழிக்காமம்	கோழிக்காமம்āḻikkāmam, பெ.(n.) கோழிப் புணர்ச்சிபார்க்க: see koli-p-punarcci. [கோழி + காமம்.]
கோழிக்காரம்	கோழிக்காரம்1āḻikkāram, பெ.(n.) 1. கோழி மலங்கூட்டிச் செய்த மருந்துவகை; medicine in which fowl-dung is used. 2. மருந்தாக உட்கொள்ளும் கோழியாணம் (யாழ்.அக.);; medicinal broth of boiled fowl. 3. கஞ்சாப்பயிருக்கு உரமாகும் கோழியெரு (வின்.);; fowl-dung generally used in manuring soil for the ganja plant. [கோழி + காரம்.] கோழிக்காரம்2āḻikkāram, பெ.(n.) கோழிகளின் காய்ந்த கழிவு (மலம்);; dried fowl-dung. [கோழி + காரம்.]
கோழிக்கால்	கோழிக்கால்1āḻikkāl, பெ.(n.) கொடியரசு; wild pipal. [கோழி + கால்.] கோழிக்கால்2āḻikkāl, பெ.(n.) கோழியின்கால், கோழிக்கால் போன்ற அடையாளக் குறிவகை; crossmark shaped like x, as resembling a fowl's foot. ம. கோழிக்கால். [கோழி + கால்.]
கோழிக்காற்புல்	கோழிக்காற்புல்āḻikkāṟpul, பெ.(n.) புல்வகை (வின்.);; Deccan grass. [கோழி + கால் + புல்.]
கோழிக்காற்பூடு	கோழிக்காற்பூடுāḻikkāṟpūṭu, பெ.(n.) கோழித்தலைக் கந்தகம் பார்க்க; a plant, the leaves of which resemble the fowl's leg (சா.அக.);. [கோழி + கால் + பூடு.]

கோழிக்கிரணிகம்	கோழிக்கிரணிகம்āḻiggiraṇigam, பெ.(n.) கோழித்தலைக் கந்தகம் பார்க்க;see koli-t-talai-k-kandagam. [கோழி + கிரணிகம்,]
கோழிக்கிழங்கு	கோழிக்கிழங்குāḻikkiḻṅgu, பெ.(n.) வெருகன் கிழங்கு; bulbous root of வெருகு (சா.அக.);. [கோழி + கிழங்கு.]
கோழிக்கீரணி	கோழிக்கீரணிāḻikāraṇi, பெ.(n.) மாந்தப்புல்; citronella grass. மறுவ.காவட்டம் புல், [கோழி + கீரணி.]
கோழிக்கீரை	கோழிக்கீரைāḻikārai, பெ.(n.) பருப்புக்கீரை (பதார்த்த. 604);; common purslane. ம.கோழிச்சீர; க. கோளிகோழி;தெ. கோளிகூர. [கோழி + கீரை.]
கோழிக்குஞ்சாணம்	கோழிக்குஞ்சாணம்āḻikkuñjāṇam, பெ.(n.) கோழிக்குஞ்சுச் சாறு; chicken-broth (சா.அக.);. [கோழி + குஞ்சு + ஆணம்.]
கோழிக்குஞ்சு	கோழிக்குஞ்சுāḻikkuñju, பெ.(n.) இளங்கோழி; chicken (சா.அக.);. ம.கோழிக்குஞ்ஞூ. [கோழி + குஞ்சு]
கோழிக்குடாப்ஹப	கோழிக்குடாப்ஹபāḻikkuṭābhaba, பெ.(n.) கோழிக்சகூடு பார்க்க;see köli-k-kudu. [கோழி + குடாப்பு.]
கோழிக்குடை	கோழிக்குடைāḻikkuḍai, பெ.(n.) குடைமேற் குடை; a plant (சா.அக.);. [கோழி + குடை.]

கோழிக்குத்தி	கோழிக்குத்திāḻikkutti, பெ.(n.) தஞ்சை மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Thanjavore Dt. [கோழி + குத்தி.]
கோழிக்குரல்	கோழிக்குரல்āḻikkural, பெ.(n.) கோழிகூவுநேரம் பார்க்க;see kōli-kūvu-nēram. [கோழி + குரல்.]
கோழிக்குறும்பான்	கோழிக்குறும்பான்āḻikkuṟumbāṉ, பெ.(n.) கோழிக்கீரை பார்க்க;see koli-k-kirai. [கோழி + குறும்பான்.]
கோழிக்குறுமா	கோழிக்குறுமாāḻikkuṟumā, பெ.(n.) கோழிக் கறியுடன் பச்சை மிளகாய் மசாலையிட்டு அணியமாக்கப்படும் குழம்பு; a kind of stew prepared with the aid of green chilly and other Curry stuffs (சா.அக.);. மறுவ. கோழிச்சாறு. [கோழி + குறுமா.]
கோழிக்குறுமான்	கோழிக்குறுமான்āḻikkuṟumāṉ, பெ.(n.) கோழிக்கீரை பார்க்க;see koli-k-kirai (சா.அக.);. மறுவ. கோழிக்குறும்பான். [கோழி + குறுமான்.]
கோழிக்கூடு	கோழிக்கூடுāḻikāṭu, பெ.(n.) கோழியை அடைத்து வைக்குமிடம் (உ.வ.);; hen-coop, fowl-house. ம.கோழிக்கூடு;பட.கோயிகூடு. [கோழி + கூடு.]
கோழிக்கூடுபழம்	கோழிக்கூடுபழம்āḻikāṭubaḻm, பெ.(n.) கோழிக்கோட்டில் விளையும் வாழைப்பழம்; a kind of plantain fruit grown in Köli-k-ködu (சா.அக.);. [கோழிக்கோடு → கோழிக்கூடு + பழம்.]
கோழிக்கூண்டு	கோழிக்கூண்டுāḻikāṇṭu, பெ.(n.) கோழிக்கூடு பார்க்க;see kōli-k-kūdu. [கோழி + கூண்டு.]

கோழிக்கொடி	கோழிக்கொடிāḻikkoḍi, பெ.(n.) கோழியவரை பார்க்க;see Koli-y-avarai. [கோழி + கொடி.]
கோழிக்கொடியோன்	கோழிக்கொடியோன்āḻikkoḍiyōṉ, பெ.(n.) 1. கோழியைக் கொடியிற் கொண்ட முருகக்கடவுள்; one having a cock on his banner. 2. ஐயனார் (திவா.);; Aiyanār. ம.கோழிக்கொடியோன். [கோழி + கொடியோன்.]
கோழிக்கொண்டை	கோழிக்கொண்டைāḻikkoṇṭai, பெ.(n.) 1. சேவற் சூட்டுப்பண்ணைச் செடி (மலை.);; cockscomb, ornamental shrub. 2. கோழியின் தலையில் வளரும் தசைப்பகுதி; a muscle part grown on the top of the head of a cock. [கோழி + கொண்டை.]
கோழிக்கொண்டைப்பூ	கோழிக்கொண்டைப்பூāḻikkoṇṭaippū, பெ.(n.) கோழியின் கொண்டையின் வடிவினதாக வுள்ள மலர்; a flower resembling the crest of a cock. [கோழி + கொண்டை + பூ.]
கோழிகவிழ்க்கும் நேரம்	கோழிகவிழ்க்கும் நேரம்āḻigaviḻggumnēram, பெ.(n.) மாலைப் பொழுது (அந்தி.);; the time when poultry are shut up (சா.அக.);. [கோழி + கவிழ்க்கும் + நேரம்.]
கோழிகிண்டு-தல்	கோழிகிண்டு-தல்āḻiginṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) உருத்தெரியாதபடி எழுதுதல் (உ.வ.);; to scrawl, scribble. மறுவ. கோழிக்கால் கிறுக்கல். [கோழி + கிண்டு.]
கோழிகூவல்	கோழிகூவல்āḻiāval, பெ.(n.) கோழிகூவு நேரம் பார்க்க;see koli-kūvu-nēram. [கோழி + கூவல்.]
கோழிகூவுநேரம்	கோழிகூவுநேரம்āḻiāvunēram, பெ.(n.) விடியற்காலம் (உ.வ.);; day break, as the time of cockcrowing. [கோழி + கூவு + நேரம்.]
கோழிச்சம்	கோழிச்சம்āḻiccam, பெ.(n.) கோழிக்காரம் பார்க்க;see kōli-k-kāram (சா.அக.);. [கோழி + எச்சம் = கோழியெச்சம் → கோழிச்சம்.]

கோழிச்சாரம்	கோழிச்சாரம்āḻiccāram, பெ.(n.) பெரு நன்னாரி; big sarsaparilla (சா.அக.);. [கோழி + சாரம்.]
கோழிச்சாவல்	கோழிச்சாவல்āḻiccāval, பெ.(n.) கோழிச் சேவல் பார்க்க;see koli-c-ceval (சா.அக.);. [கோழி + சாவல். சேவல் → சாவல் (கொ.வ.);]
கோழிச்சாறு	கோழிச்சாறுāḻiccāṟu, பெ.(n.) 1. கோழி ஆணம்: fowl soup. 2. கோழிக்குஞ்சு ஆணம்; chicken-broth (சா.அக.);. [கோழி + சாறு.]
கோழிச்சிலும்பான்	கோழிச்சிலும்பான்āḻiccilumbāṉ, பெ.(n.) சிறுசிலும்பான் செடி; an unknown plant (சா,அக.);. [கோழி + சிறும்பான்.]
கோழிச்சூடன்	கோழிச்சூடன்āḻiccūṭaṉ, பெ.(n.) கோழிக்கொண்டை பார்க்க;see kōli-k-kondai. [கோழி + சூடன்.]
கோழிச்சேபகம்	கோழிச்சேபகம்āḻiccēpagam, பெ.(n.) கோழிக்கீரணிபார்க்க;see koli-k-kirani (சா.அக.);. [கோழி + சேபகம்.]
கோழிச்சேவல்	கோழிச்சேவல்āḻiccēval, பெ.(n.) ஆண்கோழி; cock. "கோழிச் சேவற் கொடியோன் கோட்டமும்" (சிலப். 14:10);. [கோழி + சேவல். சேவல் → சாவல் (கொ.வ.);]
கோழித்தலைக்கந்தகம்	கோழித்தலைக்கந்தகம்āḻittalaiggandagam, பெ.(n.) சிவந்த கந்தகம்; red sulphur. [கோழி + தலை + கந்தகம்.] இது சேவல் கொண்டையைப்போல் சிவப்பாக இருக்கும். கந்தகம் சேர்ந்த ஒருமாழை (உலோகம்);. இதை வாதமுறையில் பொன் வெள்ளி செய்யப் பயன்படுத்துகின்றனர்(சா.அக.);.

கோழித்தலைக்கெந்தி	கோழித்தலைக்கெந்திāḻittalaikkendi, பெ.(n.) தமிழ் முறைப்படி 32 வைப்புச் செய்நஞ்சுகளிலொன்று; according to Tamil medicine it is a prepared arsenic which is classified as one of the 32 kinds of synthetic poisons (சா.அக.);. [கோழி + தலை + கெந்தி.]
கோழித்தலைச்சூடன்	கோழித்தலைச்சூடன்āḻittalaiccūṭaṉ, பெ.(n.) கோழித்தலைக் கந்தகம் பார்க்க;see koli-t-talai-k-kandagam (சா.அக.);. [கோழி + தலை + சூடன்.]
கோழித்தாடை	கோழித்தாடைāḻittāṭai, பெ.(n.) கோழித் தொண்டையின்கீழ்த் தொங்கும் சதை; the fleshy excrescence hanging under the throat of the domestic fowl, wattle (சா.அக.);. [கோழி + தாடை.]
கோழித்தூக்கம்	கோழித்தூக்கம்āḻittūkkam, பெ.(n.) கோழியைப்போல் அடிக்கடி உறக்கம் கொண் டெழும் தூக்கம்; light sleep enabling one to wake up frequently like a cock even on slight disturbance (சா.அக.);. [கோழி + தூக்கம்.]
கோழிநூல்	கோழிநூல்āḻinūl, பெ.(n.) கோழிகளின் போர்த் தன்மையைக் கூறும் நூல் (பு.வெ. 12. வென்றிப். 6. உரை);; a book describing the methods of cock-fight [கோழி + நூல்.]
கோழிநெஞ்சு	கோழிநெஞ்சுāḻineñju, பெ.(n.) 1. கோழிக்குடையது போன்ற நெஞ்சு; pigeon breast. 2. அச்சத்தால் நடுங்கும் மனம்; timid or agitated heart, chicken heart. [கோழி + நெஞ்சு.]
கோழிப்பசரைக்கீரை	கோழிப்பசரைக்கீரைāḻippasaraikārai, பெ.(n.) கோழிப்பசளை பார்க்க;see koji-p-pasalai. [கோழிப்பசளைக்கீரை → கோழிப்பசரை (கொ.வ.); + கீரை.]
கோழிப்பசளை	கோழிப்பசளைāḻippasaḷai, பெ.(n.) உமரிக் கீரை (L.);; sea-blite. [கோழி + பசளை.]
கோழிப்பறவை	கோழிப்பறவைāḻippaṟavai, பெ.(n.) கோழி பறக்கும் தொலைவு (யாழ்ப்.);; short distance, distance, of a fowl's flight. [கோழி + பறவை.]

கோழிப்பாம்பு	கோழிப்பாம்புāḻippāmbu, பெ.(n.) குக்குடப்பாம்பு (மேருமந்.479, உரை);; winged serpent. [கோழி + பாம்பு.]
கோழிப்பிந்து	கோழிப்பிந்துāḻippindu, பெ.(n.) கோழியின் பித்தப்பை; the gall bladder of fowl (சா.அக.);. [கோழி + (பித்து); பிந்து.]
கோழிப்பீ	கோழிப்பீāḻippī, பெ.(n.) கோழியெச்சம்; fowl's dung, droppings of a fowl (சா.அக.);. [கோழி + பீ,]
கோழிப்புடம்	கோழிப்புடம்āḻippuḍam, பெ.(n.) குக்குடபுடம் (மூ.அ.);; a mode of calcination in preparing medicine. [கோழி + புடம்.]
கோழிப்புணர்ச்சி	கோழிப்புணர்ச்சிāḻippuṇarcci, பெ.(n.) சேர்க்கையில் நீடித்து நிற்காமல் எளிதில் விந்து வெளிப்படும் புணர்ச்சி; sexual intercourse not sustainable, but attended with quick discharge of semen (சா.அக.);. [கோழி + புணர்ச்சி.]
கோழிப்புல்	கோழிப்புல்āḻippul, பெ.(n.) கோழிக்காற்புல் பார்க்க;see kōli-k-kār-pul. [கோழி + புல்.]
கோழிப்பூ	கோழிப்பூāḻippū, பெ.(n.) கோழியின் தலைச்சசூட்டு; cock's-comb. [கோழி + பூ.]
கோழிப்பூண்டு	கோழிப்பூண்டுāḻippūṇṭu, பெ.(n.) கோழியவரை பார்க்க;see Koli-y-avarai (சா.அக.);. [கோழி + பூண்டு.]
கோழிப்போகம்	கோழிப்போகம்āḻippōkam, பெ.(n.) கோழிப்புணர்ச்சி பார்க்க;see kōli-p-punarcci (சா.அக.);. [கோழி + போகம்.]

கோழிப்போர்	கோழிப்போர்1āḻippōr, பெ.(n.) சேவற் சண்டை; cock fight. கோழிப்போர் மறுவ சேவற்போர், சேவற்சண்டை, கோழிச்சண்டை. [கோழி + போர்.] கோழிப்போர்2āḻippōr, பெ.(n.) உறையூரில் நடந்த சண்டை; battle at Uraiyur. "ராஜராஜதேவர் கோழிப்போரில் ஊத்தை அட்டாமல் என்று கடவ திருவிளக்குக்குத் தந்த ஆட்டில் அடுத்த ஆடு நாற்பத்து நாலும் இவநெய் வைத்த காசில் குடுத்த காசு" (தெ.இ.கல்.தொ.II. கல்.24, பகுதி-1 வரி.5);. [கோழி (உறையூர்); + போர். கோழியூர்போர் → கோழிப்போர்.]
கோழிபற்பம்	கோழிபற்பம்āḻibaṟbam, பெ.(n.) கோழிப்புடமிட்டெடுத்த பற்பம்; white powder obtained by calcining egg (சா.அக.);. [கோழி + பற்பம்.]
கோழிமருதை	கோழிமருதைāḻimarudai, பெ.(n.) கருமருது; black marutham or Negroe's olive (சா.அக.);. [கோழி + மருதை.]
கோழிமன்	கோழிமன்āḻimaṉ, பெ.(n.) உறையூர் அரசன்; king of Uraiyur. "கோழிமன் தொடுகழல் வீர சோழன்" (விசயராசேந்திரன் மெய்க்கீர்த்தி);. [கோழி + மன்.]
கோழிமீன்	கோழிமீன்āḻimīṉ, பெ.(n.) பதினெட்டங்குல நீளமும் கருநிறமுமுள்ள கடல்மீன்வகை; sturgeon, கோழிமீன் Blackfish → brown. attaining 18 in. in length. [கோழி + மீன்.]
கோழிமீன்கல்	கோழிமீன்கல்āḻimīṉkal, பெ.(n.) கோழிமீன்மேயும் கடலடிக்கல்; a rock in the sea where the small fishes are sheltered. [கோழி + மீன் + கல்.]
கோழிமுட்டை	கோழிமுட்டைāḻimuṭṭai, பெ.(n.) 1. கோழியின் முட்டை; hen's egg. 2. பாழ் (பூச்சியம்);: cipher. [கோழி + முட்டை.]

கோழிமுட்டைத்தலைம்	கோழிமுட்டைத்தலைம்āḻimuṭṭaittalaim, பெ.(n.) மாந்தம், வலிப்பு முதலியவற்றுக்கு மருந்தாகக் கோழிமுட்டையிலிருந்து இறக்கும் நெய் (வின்.);: medicinal oil extracted from hen's eggs, used for fits spasms etc. [கோழி + முட்டை + தைலம்.]
கோழிமுதுக்கெண்டை	கோழிமுதுக்கெண்டைāḻimudukkeṇṭai, பெ.(n.) ஒருவகைக் கெண்டைமீன்: a kind of fish. [கோழிமுது + கெண்டை.]
கோழிமுள்	கோழிமுள்āḻimuḷ, பெ.(n.) கோழிக்காலிலுள்ள கூரிய நகம்; hooked claws of a cock. [கோழி + முள்.]
கோழிமுள்ளி	கோழிமுள்ளிāḻimuḷḷi, பெ.(n.) கழுதைமுள்ளி; holly-leaved bear's breech. [கோழி + முள்ளி.]
கோழிமுளையான்	கோழிமுளையான்āḻimuḷaiyāṉ, பெ.(n.) ஒரு வகைப்பூடு (யாழ்.அக.);: large-flowered purslane. [கோழி + முளையான்.]
கோழியடி-த்தல்	கோழியடி-த்தல்āḻiyaḍittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) கோழியைக் கொல்லுதல்; to kill a fowl. [கோழி + அடி-.] புலால் உண்பவர் ஆடு, கோழி முதலிய உயிர் (பிராணி);களைக் கொல்வதை ஆடுகொல்லுதல், கோழி கொல்லுதல் என்னாது ஆடடித்தல், கோழியடித்தல் எனக் கூறும் வழக்கு மக்கள் குறிஞ்சி நிலையில் விலங்குகளையும் பறவைகளையும் கல்லாலும் வணரி (வளைதடி); யாலும் அடித்துக் கொன்றதை நினைவூட்டும் சொல்.கட்.க.18,
கோழியவரை	கோழியவரைāḻiyavarai, பெ.(n.) 1. அவரை வகை (பதார்த்த.572);; sword bean. 2. பெருங்கோழியவரைக் கொடி (A.);; West Indian seasidebean. [கோழி + அவரை.]

கோழியாகக்கூவு	கோழியாகக்கூவு1āḻiyākakāvudal, பெ.(n.) 5 செ.கு.வி. (v.i.); ஒயாமல் அழைத்தல்; continuous call 'கோழியாகக் கடவுகிறேன் என்னவென்று கேட்டாயா' (உ.வ.);. [கோழி + ஆக + கூவு.] கோழியாகக்கூவு2āḻiyākakāvudal, பெ.(n.) 5 செ.கு.வி.(v.i.); மன்றாடுதல்; to crow like a cock, to entreat, importune. [கோழி + ஆக + கூவு.]
கோழியாணம்	கோழியாணம்āḻiyāṇam, பெ.(n.) கோழிச்சாறு (வின்.);; chicken broth. [கோழி + ஆணம்.]
கோழியுள்ளான்	கோழியுள்ளான்āḻiyuḷḷāṉ, பெ.(n.) ஒருவகை உள்ளான் (வின்.);; Jack snipe. கோழியுள்ளான் [கோ + உள்ளான்.]
கோழியூர்	கோழியூர்āḻiyūr, பெ.(n.) உறையூரின் மறுபெயர்; another name of the Colas capital Uraiyūr. மறுவ. உறையூர். [கோழி + ஊர்.] சோழன் தன் தலைநகர் நிறுவும் பொருட்டு யானையுடன் புறப்பட்டான். வழியில் கோழியொன்று யானையைத் தாக்கியது. யானை புறங்காட்டி நின்றது. கோழியின் நினைவாக அரசன் தன் தலைநகரை அவ்விடத்து நிறுவி அவ்வூருக்குக் கோழியூர் எனப் பெயரிட்டழைத்தான் என்று கூறுகின்றனர். இது பொருத்தமன்று. மதங்கொண்ட யானையின் தலைமீது கோழி பலமுறை மிதித்தால் மதம் அடங்கும். இவ்வாறு யானைக்கு அஞ்சிய கோழிகள் யானையின் தலை மீது பறந்து மிதித்து மதம் அடக்கிய செய்தி, கோழியூர் எனப்பெயர் பெறக் காரணமாயிற்று. வட்டக்காட்சி (Circus); நடத்துவோர் யானை மதங்கொள்ளும்போது அடக்குவதற்கு,கோழிகளை உடன்கொண்டுசெல்வது வழக்கம்.
கோழியூர்கிழார் மகனார் செழியனார்	கோழியூர்கிழார் மகனார் செழியனார்āḻiyūrgiḻārmagaṉārceḻiyaṉār, பெ.(n.) ஒரு சங்கப் புலவர்; a Sangam poet. [கோழியூர் + கிழார் + மகனார் + செழியனார்.] நற்றிணையில் 380ஆம் பாடலைப் பாடியவர் ஊரால் பெயர் பெற்றவர்.
கோழிவிழுங்கல்	கோழிவிழுங்கல்āḻiviḻuṅgal, பெ.(n.) நாணய வகை (பணவிடு.138);; a coin. [கோழி + விழுங்கல்.]

கோழிவென்றி	கோழிவென்றிāḻiveṉṟi, பெ.(n.) சேவலின் போர் வெற்றியைக் கூறும் புறத்துறை (பு.வெ.12, வென்றிப்.6);; theme describing the victory of a cock in cock-fight. [கோழி + வென்றி.]
கோழிவேந்தன்	கோழிவேந்தன்āḻivēndaṉ, பெ.(n.) 1. சோழ மன்னர்களின் பட்டப்பெயர்: title of Cola kings. 2. சோழன்; Cola as the king of Uraiyur. [கோழியூர் → கோழி + வேந்தன்.] உறையூரைத் தலைநகராகக் கொண்டு அரசு புரிந்த மன்னனுக்குக் கோழி வேந்தன் எனப் பெயர் வழங்கலாயிற்று.
கோழை	கோழைāḻai, பெ.(n.) 1. சளி; phlegm, mucus. "கோழை மிடறாக" (தேவா.263:1);. 2. உமிழ்நீர்; saliva. கோழைவடிதல் (உ.வ.);. 3. மனத் திட்பமின்மை; bashfulness. timidity, "கோழை மனத்தை" (திருப்பு.366);. 4. இரக்கம் (உ.வ.);; tender-heartedness. 5. மனத்திடமில்லாதவன்; bashful, timid person. "கோழைகளா யிருப்பாரை" (ஈடு.9.3:6);. 6. சிறுபிள்ளை; child. "பருவமுறாக் கோழை யறியுமோ" - (விநாயகபு. 72:132);. ம.கோழ;க. கோளே: தெ. கோட்ஆடு (திகைப்படைதல்);. [குழ → கொழு → கோழி.]
கோழைக்கட்டு	கோழைக்கட்டுāḻaikkaṭṭu, பெ.(n.) மூச்சுக் குழலிற் கட்டும் சளித் திரட்டு; accumulation of phlegm in the bronchial tubes. [கோழை + கட்டு.]
கோழைத்தனம்	கோழைத்தனம்āḻaittaṉam, பெ.(n.) மனத்திடன்மை; bashfulness, timidity, cowardice. [கோழை + தனம்.]
கோழைதீர்-தல்	கோழைதீர்-தல்āḻaitīrtal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) மனத்திடம் பெறுதல்; to overcome bashfulness or timidity. [கோழை + தீர்.]

கோழைபடு-தல்	கோழைபடு-தல்āḻaibaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) கீழ்மையடைதல்; to dwindle, decrease. "மேழிச் செல்வங் கோழைபடாது" (கொ.வே.); ம. கோழெப்பெடுக. [கோழை + படு-.]
கோழைபோக்கி	கோழைபோக்கிāḻaipōkki, பெ.(n.) நறுந்தாளி (சங்.அக.);; a fragrant convolvulus. [கோழை + போக்கி.]
கோழையறுக்குஞ் சூரன்	கோழையறுக்குஞ்சூரன்āḻaiyaṟukkuñjūraṉ, பெ.(n.) திப்பிலி (சங்.அக.);; long-pepper. [கோழை + அறுக்கும் + சூரன்.]
கோழையறுப்பான்	கோழையறுப்பான்āḻaiyaṟuppāṉ, பெ.(n.) கோழையைப் போக்கும் பூடு; vegetable expectorant, as loosening phlegm. [கோழை + அறுப்பான்.]
கோழையன்	கோழையன்āḻaiyaṉ, பெ.(n.) மனத்திடமற்றவன்; bashful or timid person, coward. [கோழை + அன்.]
கோழையிருமல்	கோழையிருமல்āḻaiyirumal, பெ.(n.) கோழையால் வரும் இருமல் (யாழ்ப்.);: cough occasioned by the accumulation of phlegm. [கோழை + இருமல்.]
கோழைவிந்து	கோழைவிந்துāḻaivindu, பெ.(n.) துளசி (மலை.);; holy basil. [கோழை (மென்மை); + விந்து (பிந்து); = சிறுவடிவினது.]

கோள்	கோள்1āḷ, பெ.(n.) 1. கொள்ளுகை; taking, receiving, accepting, seizing, holding, envelop- "கோளிரு ளிருக்கை" (பரிபா.4:57); 2 துணிபு: opinion, tenet, creed, decision, determination, Conclusion. "மாசற்றார் கோள்"(குறள், 646);.3 மதிப்பு; estimation, appraising, valuation. "தம்மைத்தாங் கொள்வது கோளன்று" (நாலடி, 165);, 4. வலிமை (பிங்.);; strength, power, ability. 5. தன்மை; quality, nature, character. "யாக்கைக்கோ ளெண்ணார்" (நாலடி.18);. 6. பட்டறிவு, நுகர்ச்சி; enjoyment, experience. "என்னாருயிர் கோளுண்டே" (திவ். திருவாய். 9.6:7);. 7. குறளை; calumny, aspersion, back-biting, tale-bearing. "கோட்செவிக் குறளை காற்றுட னெருப்பு" (கொ.வே.);. 8. பொய் (சூடா);; falsehood. இடையூறு (திவா
கோள்காரன்	கோள்காரன்āḷkāraṉ, பெ.(n.) கோள்மூட்டி பார்க்க;see kol-mutti. சூதுகாரன் கையும் கோள்காரன் வாயும் சும்மாயிராது (பழ);. [கோள் + காரன்.]
கோள்குண்டனி	கோள்குண்டனிāḷkuṇṭaṉi, பெ.(n.) புறங்கூறுகை; tale-bearing, calumny. [கோள் + குண்டனி.]
கோள்சொல்(லு)-தல்	கோள்சொல்(லு)-தல்āḷcolludal, பெ.(n.) 13 செ.கு.வி. (v.i); கோள்முடி-த்தல் பார்க்க;see kol-mudi-. [கோள் + சொல்(லு);.]
கோள்நிலை	கோள்நிலைāḷnilai, பெ.(n.) கதிரவன் குடும்பத்துக் கோள்களின் சுற்றோட்ட நிலை; solar family. "கோல்நிலை திரியின் கோள்நிலை திரியும், கோள்நிலை திரியின் மாரி வாறங் கூரும்"(புறநா);. [கோள் + நிலை.]

கோள்முடி-த்தல்	கோள்முடி-த்தல்āḷmuḋittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. புறந்தூற்றுதல்; to tell tales. 2. கோட்சொல்லி இருவருக்குள் கலகம் விளைத்தல்; to create mischief by slanderous reports. [கொள் → கோள் + முடி-.]
கோள்மூட்டி	கோள்மூட்டிāḷmūṭṭi, பெ.(n.) புறங்கூறி கலகம் விளைப்பவன்; one who creates mischief by slanderous reports, a tale bearer. மறுவ. கோள்காரன். [கோள் + மூட்டி.]
கோள்வாய்	கோள்வாய்āḷvāy, பெ.(n.) புதுப்புண்; fresh wound. 'கலந்துபிரிந்த கோள்வாய் பொறுக்க வரி தாயிருக்கும்'(ஈடு.6.2:ப்ர.);. [கோள் + வாய்.]
கோளக்கட்டி	கோளக்கட்டிāḷakkaṭṭi, பெ.(n.) புண்வகை (இங்.வை.307);; glandular tumour. [கோளம் + கட்டி.]
கோளகச்செய்நஞ்சு	கோளகச்செய்நஞ்சுāḷagacceynañju, பெ.(n.) நாட்படு நஞ்சு (மூ.அக.);; a mineral poison. [கோளகம் + செய் + நஞ்சு.]
கோளகம்	கோளகம்1āḷagam, பெ.(n.) 1. மிளகு; common pepper. 2. திப்பிலி; long-pepper. [கோளம் → கோளகை = வட்டவடிவம். கோளம் → கோளகம் = (உருண்டை); மிளகு (வட.வர.5);.] கோளகம்2āḷagam, பெ.(n.) 1. கோளகச் செய்நஞ்சு பார்க்க;see kolaga-c-cey-nanju. 2. தாளங்கம் (சங்.அக.);; yellow sulphide of arsenic. 3. மண்டல விரியன் (பிங்.);; viper. [கோள் → கோளகம்.]
கோளகன்	கோளகன்1āḷagaṉ, பெ.(n.) கோளுரைப்போன்; one who tells tale against others. [கோள் → கோளகன்.] கோளகன்2āḷagaṉ, பெ.(n.) கைம்பெண் (விதவை); பெற்ற மகன்; widow's son (செ.அக.); [கோள் → கோளகன்.]

கோளகை	கோளகைāḷagai, பெ.(n.) 1. வட்டவடிவம்; sphere, globe. "அண்டகோளகைப் புறத்ததாய்"(கம்பரா. அகலிகைப்.60);. 2. யானைக் கிம்புரி; ornamental ring, as of an elephant's tusk. 3. மணடலிப்பாம்பு (சூடா.);; a large viper. 4. உறை (வின்.);; envelope, receptacle, socket. [கோளம் → கோளகை = வட்டவடிவம், மண்டலிப் பாம்பு (வட.வர.5.);.]
கோளத்தசை	கோளத்தசைāḷattasai, பெ.(n.) ஒருவகைத் திசு; a kind of libogue muscles. [கோளம் + தசை.]
கோளப்பாதி	கோளப்பாதிāḷappāti, பெ.(n.) நிலவுருண்டையின் பாதிப்பகுதி; earth's hemisphere. [கோளம் + பகுதி.] இதனை வடமொழியாளர் கோளார்த்தம் என வழங்குவர்.
கோளம்	கோளம்āḷam, பெ.(n.) 1. உருண்டை; ball, orb, globe sphere. 2. விலங்குகளின் உடலில் நீருறுந் தசைப்பற்று; gland. கோளக்கட்டி (உ.வ.);. [கொள் → கோள் → கோளம் = வட்டம், உருண்டை (வட.வர.முன்.5);.]
கோளம்பம்	கோளம்பம்āḷambam, பெ.(n.) கோள் மறைப்பு (கிரகணம்);; eclipse (சோதிட.அக.);. [அம்பல் = குவிதல், மூடுதல், மறைத்தல், கோள் + (அம்பல்); அம்பம்].
கோளயோகம்	கோளயோகம்āḷayōkam, பெ.(n.) ஒர் ஒரையில் ஏழு கோள்கள் நிற்க வரும் நல்வினை; conjunction of seven planets in one house. "ஒருராசி தன்னிலேதா னோரேழு கோளு நிற்கிலிருமையாங் கோள யோகம்" (சாதகசிந்.2045);. [கோள் → கோளம் + யோகம்.]
கோளரி	கோளரிāḷari, பெ.(n.) அரிமா (ஆண்சிங்கம்); (பிங்.);: lion. [கோள் + அரி. கோள் = வளைவு, திரும்பு, முன்னும் பின்னும் திரும்பிப்பார்க்கும் இயல்புடையது.]
கோளரிக்கொடி யோன்	கோளரிக்கொடியோன்āḷarikkoḍiyōṉ, பெ.(n.) வீமன் (பிங்.);; Bhima, as having a lion-banner. [கோள் + அரி + கொடியோன்.]

கோளரிஞ்சான்	கோளரிஞ்சான்āḷariñjāṉ, பெ.(n.) ஒன்பதரை அங்குல நீளமும் சாம்பல் நிறத்ததுமான ஆற்றுமீன் வகை; carp, leaden-grey, attaining.91/2 in. in length. [கோள் + அரிஞ்சான்.]
கோளவகுப்பு	கோளவகுப்புāḷavaguppu, பெ.(n.) எட்டுப் பக்கத்தும் முகங்களை யுடையதாக அமைக்கும் படை வகுப்பு; octagonal disposition of an army (சுக்கி);நீதி, 339);. மறுவ. கோளவியூகம். [கோளம் + வகுப்பு.]
கோளவங்கம்	கோளவங்கம்āḷavaṅgam, பெ.(n.) ஈயமணல் (சா.அக.);; lead ore. [கோளம் + வங்கம்.]
கோளவியூகம்	கோளவியூகம்āḷaviyūkam, பெ.(n.) கோளவகுப்பு பார்க்க;see kola-vaguppu. [கோளம் + skt. வியூக.]
கோளன்	கோளன்āḷaṉ, பெ.(n.) 1. கோளகன் பார்க்க;see kolagan. "கோளரிருக்கு மூர்" (தனிப்பா. 1:64:127);. 2. கோளுரைப்போன்; one who tells tales. பெருமஞ்சிகன் கோளன் (தணிகைப்பு. அகத.345);. [கோள் → கோளன்.]
கோளா	கோளாāḷā, பெ.(n.) 1. நறுமணப் பண்டங் கலந்ததும் இறைச்சி முதலியவற்றை உள்ளீடாகக் கொண்டதுமான ஒருவகை உண்டை யுணவு (இ.வ.);; balls of minced mutton or vegetables mixed with powdered spices and fried in ghee. 2. மயக்கத்தையுண்டுபண்ணும் கஞ்சாவுருண்டை; balls of gania drug inducing stupor. [கோள் → கோளா = பொரித்த உருண்டைக் கறி, மருந்துருண்டை (வட.வர.5);.]
கோளாங்கல்	கோளாங்கல்āḷāṅgal, பெ.(n.) 1. கூழாங்கல் (j.);; pebbles. 2. பருக்கைக்கல்; small pebbles, gravel. [குள் → கூழை + அம் + கல் - கூழாங்கல் → கோளங்கல் (கொ.வ);.]
கோளாந்தி	கோளாந்திāḷāndi, பெ.(n.) சிவகங்கை மாவட்டத்துச்சிற்றூர்; a village in Sivagangai Dt. [கோளன் + அந்தை - கோளாந்தை → கோளாந்தி.]

கோளாம்பி	கோளாம்பிāḷāmbi, பெ.(n.) படிக்கம் (இ.வ.);; spitton. [கோள் + ஆம்பி.]
கோளார்த்தம்	கோளார்த்தம்āḷārttam, பெ.(n.) கோளத்தின் பாதி; earth's hemisphere. [கோள் + அர்த்தம். வ. கோளப்பாதி பார்க்க;see kola-p-padi.]
கோளாளன்	கோளாளன்āḷāḷaṉ, பெ.(n.) நூற்பொருள் முதலியவற்றை மறவாது உட்கொள்பவன்; a man of retentive memmory or of firm grasp. "கோளாளனென்பான் மறவாதான்"(திரிகடு. 12);. [கோள் + ஆளன்.]
கோளாறு	கோளாறு1āḷāṟu, பெ.(n.) 1. தாறுமாறு; disorder. 2. குற்றம்; fault. 3. சண்டை (J.);; quarrel, tumult, scuffle. [குளறு → குளாறு → கோளாறு.] கோளாறு2āḷāṟu, பெ.(n.) 1. வழிவகை, வழிமுறை; means, expedient. அந்தச் செயல் முடியும்படி நான் ஒரு கோளாறு சொல்லுகிறேன் (உ.வ.);. 2. இலக்கு; aim. கோளாறு பார்த்து எறிந்தேன் (உ.வ.);. மறுவ. கொள்ளாறு, வழிவகை. [கொள் → கோள் + ஆறு - கோளாறு(கைக்கொள்ளத்தக்க வழிவகை);.]

கோளி	கோளி1āḷi, பெ.(n.) 1. கொள்வோன் (சூடா.);; receiver. 2. நான்காம் வேற்றுமை; dative case. "ஒண்கோளியொடு" (வீரசோ. வேற்.1);. 3. ஆல்; banyan. 4. அத்தி (பிங்.);; country fig. 5. பூவாது காய்க்கும் மரம்; tree bearing fruit without outwardly blossoming. "கொழுமென் சினையகோளி யுள்ளும்"(பெரும்பாண்.407);. 6. கொழுஞ்சி (பிங்.);; sylhet orange. [கொள் → கோள் → கோளி.] (வே.க.199); கோளி2āḷi, பெ.(n.) கோளகன் பார்க்க (திவா.);;see kōlagan. [கோளன் → கோளி.] கோளி3āḷi, பெ.(n.) கோளிகை பார்க்க;see koligai. "குண்டேழுங் ... ராறும்" திருக்காளத் ...
கோளிக்குடி	கோளிக்குடிāḷikkuḍi, பெ.(n.) மதுரை மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Madurai Dt. [கோளி (ஆலமரம்); + குடி.]
கோளிகை	கோளிகைāḷigai, பெ.(n.) குதிரை கழுதைகளின் பெட்டை (யாழ்.அக.);; female of a horse or ass. [கோழி → கோளி3 → கோளிகை.] பெட்டையைக் கோழி எனக் குறிப்பது மரபு.
கோளியம்	கோளியம்āḷiyam, பெ.(n.) துத்தி (பிங்.); country mallow. [கோள் → கோளி → கோளியம்.]
கோளிழை-த்தல்	கோளிழை-த்தல்āḷiḻaittal, 16 செ.குன்றாவி (v.t.) கொல்லுதல்; to kill. "குஞ்சரங் கோளிழைக்கும் பாம்பை" (திருக்கோ.21);. [கோள் + இழை-.]
கோளுரை	கோளுரைāḷurai, பெ.(n.) குறளைமொழி; slanderous report. "கோளுரைகள் பேசொணாது" (அறப். சத.8);. [கோள் + உரை.]

கோளேசம்	கோளேசம்āḷēcam, பெ.(n.) குங்குமப்பூ (மலை.);; saffron. [குளசம் → கோளேசம்.]
கோளை	கோளை1āḷai, பெ.(n.) எலி (யாழ்.அக.);; rat. [கோள் → கோளை.] கோளை2āḷai, பெ.(n.) குவளை; bowl. [குவளை → கோளை. (கொ.வ.);] கோளை3āḷai, பெ.(n.) தோழி; female companion. 2. கோதாவரிI; the river Godavari. [இகுளை (தோழி); → கோளை.] கோளை4āḷai, பெ.(n.) மீன்வகை; a kind of fish. "கோளை யாளல்" (குருகூர்ப்..7);. [கோள் → கோளை.]
கோளைக்குத்து	கோளைக்குத்துāḷaikkuttu, பெ.(n.) சளிக் கட்டாலுண்டாகும் நெஞ்சுக்குத்து (J.);; acute throbbing pain in the chest from phlegm. [கோழை + குத்து - கோழைக்குத்து → கோளைக்குத்து (கொ.வ.);.]
கோற்கணக்குக் குழிக்கணக்கு	கோற்கணக்குக் குழிக்கணக்குāṟkaṇakkukkuḻikkaṇakku, பெ.(n.) கோலால் அளந்து கொள்ளப்பட்ட நிலத்தின் குழிக்கணக்கு (இ.வ.);; land surveying, computing the extent of a land in kuli. with a measuring rod. [கோற்கணக்கு + குழிக்கணக்கு.]
கோற்காரன்	கோற்காரன்āṟkāraṉ, பெ.(n.) 1. ஊர் ஊழியக்காரன்(G. Sm. D.I.i.127);; a village servant. 2. ஒடந்தள்ளுவோன் (இ.வ.);; terryman. [கோல் + காரன்.]
கோற்குத்து	கோற்குத்துāṟkuttu, பெ.(n.) கோல்முனையாற் குத்தப்படும் அளவுள்ள நிலம்; bit of land coverable by the end of a staff when planted on the ground. 'ஒரு கோற்குத்துங் கொடேன்'(ஈடு.7:5 பிர.); [கோல் + குத்து.]

கோற்குறிப்பு	கோற்குறிப்புāṟkuṟippu, பெ.(n.) நிலவளவுக் கணக்கு (W.G.);; abstract of land survey. [கோல் + குறிப்பு.]
கோற்கூத்து	கோற்கூத்துāṟāttu, பெ.(n.) வரிக்கூத்துவகை; a kind of masquerade dance. 'கோத்த பறைக் குடும்பு கோற்கூத்து'(சிலப். 3:13. உரை);. [கோல் + கூத்து.]
கோற்கூலி	கோற்கூலிāṟāli, பெ.(n.) வரிவகை (தெ.இ.க.தொ.IV.30);; a tax செய்பவன்; guard or watchman armed with a stick, stationed at the porch of a king's palace. "கோற்றொழி லவற்குக் கூறின னிற்ப" (பெருங். உஞ்சைக். 47:10);. [கோல் + தொழில் + அவன்.]
கோற்றொழிலாளர்	கோற்றொழிலாளர்āṟṟoḻiḷāḷar, பெ.(n.) கோலைக் கையேந்தி அரசர்க்குமுன் வழி விலக்குவோர்; king's attendants armed with sticks, their duty being to disperse the crowd and clear the way for the king to pass. "கோற்றொழி லாளர்மாற்றுமொழி இயம்ப" (பெருங். உஞ்சைக். 58:76);. [கோல் + தொழில் + ஆளர்.]
கோறணி	கோறணிāṟaṇi, பெ.(n.) கோரணி பார்க்க (யாழ்.அக.);;see kõrani. [கோரணி → கோறணி.]
கோறம்பு	கோறம்புāṟambu, பெ.(n.) ஒருவகை நெற்றியணி; an ancient ornament for the forehead. "நெற்றி மேற்றிருத்திய கோறம்புந் திருக்குழலும்" (திவ்.பெரியாழ். 3:4:6);. க. கோரம்ப. [கோலம் +பூ → கோலம்பூ → கோறம்பு.]
கோறர்	கோறர்āṟar, பெ.(n.) கள்ளர்குடிப் பட்டப் பெயர்களுள் ஒன்று (கள்ளர் சரித்,பக்.98);; a caste title of Kallars. [கோல + அர் - கோலர் → கோறர்.]
கோறல்	கோறல்āṟal, பெ.(n.) கொல்லுகை; killing, slaying. "கோறல் பிறவினை யெல்லாந் தரும்" (குறள் 321);. [கொல் → கோறு → கோறல்.]
கோறின்னல்	கோறின்னல்āṟiṉṉal, பெ.(n.) பல்விளக்குகை; cleaning the teeth. "விதித்த கோறின்று' (காஞ்சிப்பு. ஒழுக்.8);. [கோல் + தின்னல். கோல் = குச்சி - பற்குச்சி. பற்குச்சியை மென்று பல்துலகுதல்.]

கோறுண்ணி	கோறுண்ணிāṟuṇṇi, பெ.(n.) பிற உயிரினைக் கொன்று பிறகு உண்ணும் உயிரி; predator. [கோறு + உண்ணி.]
கோறை	கோறைāṟai, பெ.(n.) 1. பழுது; loc.;defect, ble mish. 2. சிராய்ந்த காயம்; scratch, as on the body. 3. துளை (W.);; hole, cavity, hollow, as in a tooth, in fistula. 4. மணிபதிக்குங் குவளை (W.);; socket. [குறை → கோறை.]
கோறைபடு-தல்	கோறைபடு-தல்āṟaibaḍudal, பெ.(n.) 20 செ.கு.வி.(v.i.. 1. பழுதாதல்; to be injured, as clothes, fruits. 2. சிராய்ந்த காயமுண்டாதல்; to have a scratch, as on the body. [குறை → கோறை + படு-.]
கோறையா-தல்	கோறையா-தல்āṟaiyātal, 8 செ.கு.வி.(v.i.) 1. பழுதுபடுதல்; to be injured or spoiled. 2. குழியாதல் (யாழ்ப்.);; to become hollow. [கோறை + ஆ.]
கோறைவை-த்தல்	கோறைவை-த்தல்āṟaivaittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) கோறையா-தல் பார்க்க;see korai-y-a-. [கோறை + வை.]
கோன்	கோன்1āṉ, பெ.(n.) 1. அரசன்; king, 2. தலைவன்; master, lord, "உண்மையுமா யின்மையுமாய்க் கோனாகி" (திருவாச. 5:15);. ம. கோன். [கோவன் → கோன்.] கோன்2āṉ, பெ.(n.) கோனான் பார்க்க (loc.);;see konan. [கோ → கோவன் → கோன்); (வ.மொ.வ.43.); கோன்3āṉ, பெ.(n.) 1. ஞாயிறு; Sun. 2. திங்கள்; Moon. 3. வியாழன்; Jupiter (சோதிட.அக.);. [கோள் → கோ → கோன்.]

கோன்மை	கோன்மை1āṉmai, பெ.(n.) 1. ஆளுகை; rule savereignty. 'பாய்திரை யுலகக் கோன்மை' (உபதேசகா. சிவத்துரோ.2760);. 2. அரசமுறைமை; justice (இரு.நூ.); 3. தனது சட்டங்களைத் தானே அமைத்துக்கொள்ளும் உரிமை; the right constitute their own law of the land, sovereignty. [கோல் → கோன் + மை.] கோன்மை என்பது ஒரு நாட்டிற்குரிய தனியுறுப்பாகப் பண்டைக் காலத்தில் உணரப்பட்டமையால் திருவள்ளுவர் ஏனை மூன்றுறுப்புகளையும் ஆறாக வகுத்து "படைகுடி கூழமைச்சு நட்பரண் ஆறும் உடையான் அரசருள் ஏறு" என்று கூறினார் (பழந்தமிழாட்சி.ப. 8);. ம. கோன்ம. கோன்மை2āṉmai, பெ.(n.) தலைமை; superiority. [கோன் → கோன்மை.]
கோனகப்பாடி	கோனகப்பாடிāṉagappāṭi, பெ.(n.) நாமக்கல் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Namakkal Dt. [கோனகன் + பாடி.]
கோனடிதொடு-தல்	கோனடிதொடு-தல்āṉaḍidoḍudal, 12 செ.கு.வி. (v.i.) அரசனடிமேல் ஆணையிடுதல்; to swear upon king's feet. "உசாவுவங் கோனடி தொட்டேன்" (கலித். 94:36);. [கோன் + அடி + தொடு-.]
கோனாகுளம்	கோனாகுளம்āṉākuḷam, பெ.(n.) இராமநாதபுரம் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Ramanadhapuram Dt. [கோனான் + குளம்.]
கோனாடு	கோனாடு1āṉāṭu, பெ.(n.) சோணாட்டு உட்பிரிவுகளுளொன்று (புறநா. 54);; a division of Cōlā country. [கோன் + நாடு.] கோனாடு2āṉāṭu, பெ.(n.) புதுக்கோட்டைப் பகுதியில் முற்காலத்தில் இருந்த நிலப்பரப்பு (பிற்.சோழ.வரலாறு-சதாசிவ பண்டாரம் ப.6);; a region around Pudukkottai in ancient times. [கோன் + நாடு.] சோழநாட்டிற்கும் பாண்டிய நாட்டிற்கும் இடைப்பட்ட பகுதியில் இருந்த நாடு. கொடும்பாளூர் இதன் தலைநகர். இருக்குவேளிர் எனும் மரபினர் இப் பகுதியை ஆட்சி செய்தனர்.

கோனாப்பட்டு	கோனாப்பட்டுāṉāppaṭṭu, பெ.(n.) புதுக்கோட்டை மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Pudukkottai Dt. [கோனான் + பட்டு.]
கோனான்	கோனான்āṉāṉ, பெ.(n.) இடையர் பட்டப்பெயர்; title of the Idaiyar caste. "எந்தக் கோனான்றன் கையிற்கொடுத்தானோ"(விறலிவிடு. 703);. தெ. கோனாரி. [கோ ஆனிரை, மாடு, கோ → கோன் → கோனான்.]
கோனிச்சி	கோனிச்சிāṉicci, பெ.(n.) இடைச்சி (யாழ்.அக.);; a woman of Idaiyar caste [கோனான் (ஆ.பா.); → கோனிச்சி (பெ.பா.);.]
கோனிப்பூடு	கோனிப்பூடுāṉippūṭu, பெ.(n.) சணல் (சித்.அக.);; Indian hemp. jute [கோனி + பூடு.]
கோனூர்	கோனூர்āṉūr, பெ.(n.) தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலுள்ள ஓர் ஊர்; a village in Thanjavur Dt. [கோன் + ஊர்.]
கோனேரி	கோனேரிāṉēri, பெ.(n.) திருப்பதியிலுள்ளதொரு பொய்கை; a sacred tank on Tirupati hills. "கோனேரி வாழுங் குருகாய்ப் பிறப்பேனே" (திவ். பெருமாள். 4:1);. [கொலுவுதல் = படிக்கட்டுக் கோலுதல். கொலு பொம்மைக்கொலு. கொலு → கோலு → கோனு + ஏரி (கோனேரி = படிக்கட்டுகள் அமைக்கப்பட்ட நீர்நிலை);.]
கோனேரிதாசர்	கோனேரிதாசர்āṉēritācar, பெ.(n.) பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுப் புலவர்களு ளொருவர்; a poet of nineteenth century. [கோனேரி + தாசர்.]

கோனேரியப்ப முதலியார்	கோனேரியப்ப முதலியார்āṉēriyappamudaliyār, பெ.(n.) தமிழில் உபதேசகாண்டம் பாடிய ஆசிரியர்; the author of Upadeśa kåndamin Tamil. [கோனேரி + அப்பன் + முதலியார்.] கோனேரியப்பர் komeri-y-appar, பெ.(n); பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டுப்புலவர்களிலொருவர்; a poet of twelfth century. [கோனேரி + அப்பர்.]
கோனை	கோனைāṉai, பெ.(n.) ஒலி (அக.நி.); ; sound. [கொல் → கொன் → கோன் → கோனை.]
கோனோலை	கோனோலைāṉōlai, பெ.(n.) அரசாணை எழுதப்பட்ட திருமுகம் (S.I.I.II. 351);; written order of a king. [கோ = அரசன். கோ → கோன் + ஓலை.] கௌ
கௌ	கௌ1 keḷa, பெ.(n.) ககர மெய்யும் ஔகார நெட்டுயிரும் சேர்ந்த பின்னண்ண வல்லின உயிர்மெய் சார்பெழுத்தாகிய அசையெழுத்து; vowel consonant secondary letter, being a compound of velar consonant 'k' and vowel 'au' syllable in character. [க் + ஔ → கௌ.] கௌ2 keḷa, பெ.(n.) கொள்ளு; horse-gram (மலை.);.
கௌசிப்பி	கௌசிப்பி keḷasippi, பெ.(n.) முத்தின் மேலுள்ள கூடு; shell covering the pearl. தெ. கௌசிப்ப. [கவ்வு → கௌவு + சிப்பி.]
கௌசு	கௌசு kausu, பெ.(n.) முடைநாற்றம்; bad smell. க.தெ. கௌசு. [கவிச்சி → கௌசு.]
கௌசுகம்	கௌசுகம் geḷasugam, பெ.(n.) 1. ஒருவகை மரம்; a kind of tree, tripterocarp dammer (மலை.);. 2. குங்கிலியம் பார்க்க;see kurigiliyam.

கௌட்டம்	கௌட்டம் keḷaṭṭam, பெ.(n.) மாட்டின் கால் நோய்; a disease affecting the legs of cattle. தெ. கௌட்ட [கவுட்டம் → கௌட்டம்.]
கௌடசாட்சி	கௌடசாட்சி keḷaḍacāḍci, பெ.(n.) பொய்ச்சாட்சி; false witness. [கவல் → கவடு → கௌடம் + சாட்சி.]
கௌடநடை	கௌடநடை keḷaḍanaḍai, பெ.(n.) கௌடநெறி பார்க்க (w);;see kauda-neri. [கௌடம் + நடை.]
கௌடநெறி	கௌடநெறி keḷaḍaneṟi, பெ.(n.) செறிவு முதலிய வைதருப்ப நெறிக்குரிய குணங்கள் நிரம்பி வாராமல் சொற்பெருகத் தொடுக்குஞ் செய்யுனெறி; the Kauda style of poetry characterised mainly by verbosity dist. fr. Vaidharbaneri. [கௌடம் = வங்கநாடு. வெல்லம் காய்ச்சுதலினால் பெயர் பெற்ற நாடு. கௌடம் + நெறி.]
கௌடம்	கௌடம்1 keḷaḍam, பெ.(n.) 1.வங்காள நடுவில் உள்ள ஒரு நாடு; the district of Gaur, central part of Bengal extending from Vanga to the borders of Orissa. 2. கௌட நெறி பார்க்க (தண்டி.4);;see kaudaneri. [கருப்பட்டி - கொர்டு = கூடு (வெல்லம்); → கௌடு → கௌடம் (வெல்லம் காய்ச்சியதால் இப்பெயர் பெற்ற வங்க நாடு] கௌடம்2 keḷaḍam, பெ.(n.) ஒருவகைக் கொடி; a medicinal creeper.
கௌடி	கௌடி1 keḷaḍi, பெ.(n.) கவடி, பலகறை; [கவடி (சோழி, பலகறை); → கௌடி.] கௌடி2 ஒரு பண்; a musical mode. [கவ்வு→கவ்வுளி→கவுளி→கவுடி→கௌடி.] கௌடி3 keḷaḍi, பெ.(n.) 1. வழிமுறையாகக் காட்டப்படுகிறது; a sample of the thing. 2. கோலிகை (மாதிரி);; specimen, illustrative or typical example. தெ. கவுடுவு, கௌடி. கைவடி கைவளி. [கைவழி→கைவடி→கௌடி. கைவழி = (வழிமுறை); அதன் வழிவந்தது. வழிமுறை எனப்பொருள்பட்ட இத்தமிழ்ச்சொல் வழக்கிழந்தது.]

கௌடிபாய்-தல்	கௌடிபாய்-தல் keḷaḍipāytal, 13 செ.கு.வி.(v.i.) ஒருவகை விளையாட்டு; a kind of play. [கவுடி → கௌடி + பாய்-.]
கௌடு	கௌடு keḷaḍu, பெ.(n.) கவடு, கள்ளம்;தெ.கௌடு. [கவல் → கவடு → கௌடு(கொ.வ.);]
கௌணப்பொருள்	கௌணப்பொருள் keḷaṇapporuḷ, பெ.(n.) இலக்கண வகையாற் கொள்ளும் பொருள் (சி.சி. பாயி. 2. ஞானப்.);; secondary meaning or sense of a word, metaphorical sense, opp. to, mukkiyapporul. [கமுக்கம் → கமுணம் → கவுணம் → கௌணம் + பொருள்.]
கௌணியன்	கௌணியன் keḷaṇiyaṉ, பெ.(n.) கவுணியக் குலத்தான்; one born in the Kaundinya gotra. மறுவ. கவுணியன். [கோ = மாடு, ஆனிரை, கோ → கோன் → கோனியன் → கௌணியன் (கவுணியன்); → கவுணியன் - ஆனிரை பேய்க்குடியினன்.] ஐந்திரவிட மொழிகளான குச்சா மொழியில் கோணனி என்னும் சொல்லும் மராத்தியில் கவ்வுள என்னும் சொல்லும் கால்நடை மேய்ப்போரைக் குறித்தல் காண்க.
கௌதகம்	கௌதகம் gaudagam, பெ.(n.) பொதிகை; capital of a pillar, wooden piece attached to a wall supporting the main beam of a house. [கவ்வு → கவுதம் → கௌதகம்.]
கௌதபெருந்தச்சன்	கௌதபெருந்தச்சன் keḷadaberundaccaṉ, பெ.(n.) மாமல்லபுரத்தை உருவாக்கிய தலைமைக் கட்டுமானக் கலைஞருள் ஒருவர்; one of the chief Sthapathis, who were responsible for the rock cut caves and buildings of Mamallapuram. கௌதப் பெருந்தச்சன் என்னும் எழுத்துப் பொறிப்பு, பூஞ்சோலை எனும் சிற்றூர்ப் புடைப்புக் கல்லில் காணப்படுகிறது. [கோதை = பெரியவன், தலைவன். கோதை → கௌதம் + பெருந்தச்சன்.] கௌதம்1 மீன்கொத்தி; kingfisher. [கவ்வு → கவுதம் → கௌதம்.]
கௌதம்	கௌதம்2 keḷadam, பெ.(n.) மழைநீரால் சுவர் நனையாதிருக்கச் சுவரின் உச்சியில் கட்டப்படும் கட்டட அமைப்பு (Tinn);; cornice. [கோ → கோதை (அகன்றது. பெரியது); → கௌதம்.]
கௌதமநதி	கௌதமநதி keḷadamanadi, பெ.(n.) கௌதமை நதி; river Kaudamai. [கௌதம் + நதி.]

கௌதமன்	கௌதமன் keḷadamaṉ, பெ.(n.) 1. கவுதம புத்தன்; the Buddha. 2. ஒரு முனிவர்; an ancient saint. [கோ → கோதை = பெரியவன், தலைவன். கோதை → கோதமன் → கௌதமன்.] கோதை எனும் சொல் பெரிய மாலையையும் ஆற்றல் மிக்க தலைவன் எனும் பொருளில் சேர மன்னனையும் குறித்தல் காண்க.
கௌதமனார்	கௌதமனார் keḷadamaṉār, பெ.(n.) 1. தலைக் கழகப் புலவருள் ஒருவர் (தொல். பொருள்.75. உரை);; a poet of the first Sangam. 2. கோதமன் பார்க்க;see kōdaman. [கோ → கோதை → கோதமன் → கௌதமன். கௌதமன் என்பது வடமொழியில் பெற்ற திரிபு.]
கௌதமி	கௌதமி kaudami, பெ.(n.) 1. ஓர் ஆறு (பிங்.);; a river. 2. கோரோசணை; bezoar-stone (W.);. [கோ → கோதை → கோதமன் → கோதமி (பெருமைமிக்கவள், பெருமைமிக்கது);.] கௌதமி kaudami, பெ.(n.) 1. ஒரு ஆறு (பிங்.);; a river. 2. ஆமணத்தி (கோரோசனை); (வின்.);; bezoar-stone. 3. ஆன்; cow. [Skt.{} → த.கௌதமி.]
கௌதாரி	கௌதாரி keḷatāri, பெ.(n.) ஒரு பறவை; Indian partridge. [கதுவாலி → கவுதாரி → கௌதாரி.]
கௌந்தி	கௌந்தி1 keḷandi, பெ.(n.) 1.வால்மிளகு(மலை.);; cubele. 2. கடுக்காய்வேர் (மூ.அக.);; chebulic myrobalan root. [காந்து → காந்தி → கௌந்தி.] கௌந்தி keḷandi, பெ.(n.) சைன தவப்பெண் (திவா.);; female Jain ascetic. [காந்து → காந்தி → கௌந்தி.]
கௌமாரம்	கௌமாரம் keḷamāram, பெ.(n.) 1.இளம்பருவம்; childhood. 2. முருகக்கடவுளே பரம்பொருளென்று வழிபடும் சமயம்; the religion of the Skanda as supreme being and whose followers are exclusively devoted to his worship. 3. கவுமாரம்;see kavumáram. [குமரன்→குமரம்→கௌமாரம்]

கௌமாரி	கௌமாரி keḷamāri, பெ.(n.) 1. தூய பெண்களுள் ஒருத்தி; one of Catta-mădar. the female principle of Kumara or Skanda. 2. மாகாளீ (பிங்.);; Kali. [குமரி → கௌமாரி]
கௌரம்	கௌரம் keḷaram, பெ.(n.) 1. வெண்மை; whiteness. 2. பொன்னிறம் (சிலப். 12:67, உரை);; yellow colour. 3. அச்சம்; fear. 4. தூய்மை; cleanliness. 5. தாமரை; lotus. 6. நூல்; thread. 7. பொன்; gold. 8. கவுரம் பார்க்க;see kavuram. [கோடு = யானைக் கொம்பு செங்குத்தான செம்மண்மேடு. உயரம் (அச்சம்); கோடு → கோடம் → கோரம் (கொ.வ.);.]
கௌரி	கௌரி1 keḷari, பெ.(n.) 1. மலைமகள், பார்வதி; Parvati. "பேருங் கௌரியென் றழைத்தனர்." (திருவிளை. விருத்த. 4);. 2. காளி; Kali. "அம்பிகை மாதரி கௌரி" (அரிச். 4. துதி);. 3. எட்டு அல்லது பத்தகவைப் பெண்; young girl of 8 or 10 years. 4. பொன்னிறம் (W.);; yellow colour. 5. கடுகு; mustard (மலை.);. 6. கொடிவகை; bristly trifoliate vine. [குமரி → குவரி → கௌரி]

கௌரி	கௌரி2 kauri, பெ.(n.) 1. சோழி; small white or yellow shell, used as a coin in some parts of India (M.M.238);. 2. கவுரி பார்க்க;see kavuri. [கவடி → கவரி → கௌரி] கௌரி1 kauri, பெ.(n.) 1. மலைமகள் (திவா.);; பார்வதி; Parvati. "பேருங் கௌரியென்றழைத்தனர்" (திருவிளை.விருத்த.4);. 2. காளி;{}. "அம்பிகை மாதரிகௌரி" (அரிச்.பு.துதி.);. 3. எட்டு அல்லது பத்தகவைப் பெண்; young girl of for 10 years. 4. பொன்னிறம் (வின்.);; yellow colour. 5. கடுகு (மலை);; mustard. 6. கொடி வகை; bristly trifoliate vine. [த.கௌரி → Skt.கௌரி.] கௌரி2 kauri, பெ.(n.) சோழி
கௌரிக்கங்கை	கௌரிக்கங்கை keḷarikkaṅgai, பெ.(n.) ஒர் ஆறு;a river. [குமரி → குவரி → கௌரி + கங்கை.]
கௌரிகாளை	கௌரிகாளை keḷarikāḷai, பெ.(n.) எக்காள வகை; a long brass trumpet. [குமரி → குவரி → கௌரி + காளை.]
கௌரிகேணி	கௌரிகேணி kauriāṇi, பெ.(n.) 1. கொடிவகை; mussell-shell creeper. S.el.elitoria termaated typiea. 2.வெள்ளைக் காக்கணம் பார்க்க (மலை.);;see vellai-k-käkkanam. [குமரி → குவரி → கௌரி + கேணி.] கௌரிகேணி kauriāṇi, பெ.(n.) வெள்ளைக் காக்கணம் (மலை);; white flowered mussell - shell creeper. [Skt.gaura+{} → த.கௌரிகேணி.]
கௌரிசிப்பி	கௌரிசிப்பி keḷarisippi, பெ.(n.) வழிபாட்டுக் கலனாகப் பயன்படும் பெருஞ்சங்கு(W);; a big conch which is used as a thing to be worshipped. [குமரி → குவரி → கௌரி சிப்பி.]

கௌரிபாத்திரம்	கௌரிபாத்திரம் keḷaripāttiram, பெ.(n.) கௌரிசிப்பி பார்க்க;see kauri-cippi (W.);. [கௌரி + பாத்திரம்.]
கௌரிமைந்தன்	கௌரிமைந்தன் keḷarimaindaṉ, பெ.(n.) முருகக்கடவுள் (பிங்.);; Skanda, as son of Parvati. [குமரி → குவரி → கௌரி + மைந்தன்.]
கௌரியம்	கௌரியம் keḷariyam, பெ.(n.) பாண்டியன் பட்டப் பெயர்; Pandiyas title. "தவிரா வீகைக் கௌரியர் மருக" (புறநா. 3:5);. மறுவ. குமரியர். [குமரி = குமரிநாடு. பாண்டியர்களில் பழை நாடு. கடல் கொண்ட தென்னாடு. குமரி → குமரியர் → குவரியர் → கௌரியர் = பாண்டியர்.]
கௌரிவிரதம்	கௌரிவிரதம் kauriviradam, பெ.(n.) ஐப்பசி மாதத்தில் கௌரியை நோக்கிப் புரியும் நோன்பு; religious observance in honour of Parvati in the month of Aippasi. [கௌரி + விரதம்.] கௌரிவிரதம் kauriviradam, பெ.(n.) துலை (ஐப்பசி); மாதத்தில் மலைமகளை நோக்கிப் புரியும் நோன்பு; religious observance in honour of {} in the month of Aippaci. [Skt.{}+vrata → த.கௌரிவிரதம்.]
கௌரு	கௌரு keḷaru, பெ.(n.) முதிர்வண்ணம். அழுத்தமான நிறம்; bright colour. தெ. கௌரு, கவுரு. [கவிர் → கவுர் → கௌரு.]
கௌவல்	கௌவல் keḷaval, பெ.(n.) கௌவுதல்; grasp with eagerness, to seize with mouth. [கவ்வு → கவ்வல் → கௌவல்.]
கௌவானம்	கௌவானம் keḷavāṉam, பெ.(n.) குறிஞ்சி யாழ்த்திறங்களுள் ஒன்று; an ancient secondary melody. type of the kurinji classs. [கௌளம் + வாணம் = கௌளவானம் → கௌவாணம்.]

கௌவாளன்	கௌவாளன் keḷavāḷaṉ, பெ.(n.) மீன்வகை; a kind of fish. [கவ் → கௌ + ஆளன்-கௌவாளன்.]
கௌவிக்கொள்-தல்	கௌவிக்கொள்-தல் keḷavikkoḷtal, 16 செ. குன்றாவி (v.t.) 1. வாயால் பற்றிக் கொள்ளுதல்; to catch by mouth. 2. கைப்பற்றிக்கொள்; to take by force. தெ. கௌங்கிலி (வலக்காரமாகச் சேர்த்துக்கொள்ளல், அணைத்துக் கொள்ளல்); [கவ்வு → கௌவு + கொள்-கௌவிக்கொள்.]
கௌவியம்	கௌவியம் keḷaviyam, பெ.(n.) ஆனைந்து பசுவினின்று பெறப்படும் பால், தயிர், மோர், வெண்ணெய், நெய் ஆகிய பொருள்கள்; the five choice products of a cow. "தீதில் கௌவியங் கூட்டுபுபிசைந்தனர்" (சூத, சிவமா 2:23);. [கோ(மாடு); → கோவியம் → கவ்வியம். .கவ்வியம் பார்க்க;see Kavviyam.]
கௌவு-தல்	கௌவு-தல் keḷavudal, செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. வாயால் பிடித்தல்; to seize with mouth, grasp with eagerness. "கூர்த்துநாய் கௌவிக் கொளக்கண்டும்" (நாலடி. 70);. 2. கவர்தல்; to absorb, engross. "அகங்கௌவிய களிப்பெய்தி" (திருவிளை. யானை. 24);. [கவ்வு → கௌவு.]
கௌவுகண்	கௌவுகண் geḷavugaṇ, பெ.(n.) கீழ்ப்பார்வை; downcast furtive look. கௌவுகண் போட்டுப் பார்க்கிறான் (நாஞ்.);. [கவ்வு → கௌவு + கண்.]
கௌவுதடி	கௌவுதடி keḷavudaḍi, பெ.(n.) 1.கவரான கழி (அகநா. 34, உரை.);; forked stick. 2. குத்துக்கோல் (சிலப்.16, 162.அரும்.);; pike staff. 3. கவைக்கோல் பார்க்க (W.);;see kavai-k-köl. [கவை → கவ்வு → கௌவு + தடி.]

கௌவை	கௌவை1 keḷavai, பெ.(n.) 1. ஒலி; sound. "குயிற் கௌவையிற் பெரிதே" (ஐங்குறு.369);. 2.வெளிப்பாடு; disclosure. "கற்பொடு புணர்ந்த கௌவை" (தொல்.பொருள். 41);. 3. பழிச்சொல்; ill report, scandal. "கல்லென் கௌவை யெழாஅக் காலே"(ஐங்குறு. 131);. 4. துன்பம் (பிங்.);; affliction, distress. 5. கள் (பிங்.); toddy. [கவ்வை→கௌவை.] கௌவை2 keḷavai, பெ.(n.) 1.வினை; concern, business, affair. 2. எள்ளிளங்காய்; green sesamum seed. "கௌவை போகிய கருங்கா" (மலைபடு.105);. 3. ஆயில்யம்; the nineth naksatra. [செய் → கெய் → கய் → கவ் → கவ்வை → கௌவை.]
கௌவை மரம்	கௌவை மரம் keḷavaimaram, பெ.(n.) அடைப்புக்குள் விலங்குகள் வாராமல் தடுக்குங்கட்டை; cross bar at the entrance of an enclosure to prevent animals from straying (Loc.);. கௌவைமரம் [கவ்வு → கௌவை + மரம்.]
கௌளம்	கௌளம் keḷaḷam, பெ.(n.) இசைவகை, பண்வகை (பரத.இராக.55);; a primary melody-type. [கவ்வு → கவ்வுளம் (செறிந்த பண் வகை); → கௌளம்.]
கௌளி	கௌளி1 keḷaḷi, பெ.(n.) 1. பல்லி; lizard. 2. கவுளி பார்க்க;see kavuli. [கவ்வு → கவ்வுளி → கவுளி → கௌளி.] கௌளி2 keḷaḷi, பெ.(n.) 1. ஒரு பண்வகை (பரத. இராக. 56);; a specific melody - type. 2. நூறு வெற்றிலை கொண்ட கட்டு; bundle of 100 betel leaves. [கவ்வு → கவ்வுளம் → கவுளம் → கௌளி (செறிந்த பண்வகை);.]
கௌளிக்கட்டாயச் சொல்(லு)-தல்	கௌளிக்கட்டாயச்சொல்(லு)-தல் keḷaḷikkaṭṭāyaccolludal, 8 செ.கு.வி.(v.i.) குறிசொல்லி ஏமாற்றுதல் (இ,வ.);; to deceive a person by professing to foretell, to mislead by soothsaying. [கௌளி + கட்டாயம் + சொல்.]

கெளளிக்கட்டு	கெளளிக்கட்டு keḷaḷikkaṭṭu, பெ.(n.) கெளளிக் காதல் பார்க்க; [கொளளி + கட்டு.]
கெளளிக்காதல்	கெளளிக்காதல் keḷaḷikkātal, பெ.(n.) நன்மை தீமைகளை அறிவிக்கும் பல்லி ஒலி (W.);; chirp of a lizard, as presaying good or evil. [கெளளி + காதல், கதைத்தல் (பேசுதல்); = காதல்.]
கெளளிச்சொல்	கெளளிச்சொல் keḷaḷiccol, பெ.(n.) கெளளிக் காதல் பார்க்க;see kauli-k-kādal (Loc.);. [கெளளி + சொல்.]
கெளளிசாத்திரம்	கெளளிசாத்திரம் keḷaḷicāttiram, பெ.(n.) பல்லிச் சொற்குப் பலன் கூறும் நூல்; treatise interpreting the chirps of lizards. [கவுளி → கெளளி + சாத்திரம்.]
கெளளிபத்திரம்	கெளளிபத்திரம் keḷaḷibattiram, பெ.(n.) வெள்ளை வெற்றிலை வகை; white betel-leaf. [கொளி = வெண்மை. கெளளி + பத்திரம்.]
கெளளிபாத்திரம்	கெளளிபாத்திரம் keḷaḷipāttiram, பெ.(n.) 1. மஞ்சள் நிறமான காய்கள் காய்க்குந் தெங்குவகை; a variety of coconut tree bearing yellow coconuts (Loc.);. 2. தேங்காயோட்டினால் செய்யப்பட்டுத் துறவியர் நீர் அல்லது உணவுகொள்ளப் பயன்படுத்தும் ஏனம்; coconut shell used by ascetics as a begging bowl, water - vessel, etc. [கெளளி = வெண்மை. கெளளி + பாத்திரம்.]
கெளனு	கெளனு keḷaṉu, பெ.(n.) 1. நடுப்பகுதி; middle. 2. நடுவு; centre. 3. இலைகளால் செய்த செருப்பு; a slipper made of leaves. தெ. கவுனு. கெளனு. [குள்→குவ்→கவ்→கவல் (பள்ளம், நடுக்குழி);→கவுல்→கவுன் (கவுள்); →கவுனு→கெளனு.] பள்ளமான நடுப்பகுதியும், குழிந்த உள்ளங்காலுக்குப் பொருந்துமாறு பொருத்திக் கட்டிய இலைகளாலான மிதியடியும் கவுன் எனும் சொல்வடிவம் பெறலாயின. ங

ங்	ங்ṅ, பெ.(n.) ஙகரத்தின் இனமெல்லெழுத்தாகிய பின்னண்ண மூக்கொலி மெய்யெழுத்து. தமிழ் நெடுங்கணக்கில் முப்பது முதலெழுத்துகளுள் ஒன்று; the velar nasal consonant related to the velar plosive by place of articulation, being one among the 30 primary alphabets of the Tamil language. [ங் = ககரத்தின் இனமெல்லெழுத்து மெய்.] ங்2ṅ, பெ.(n.) குறுணியைக் குறிக்கும் குறியீடு; symbol for a marakkal or eight measures. [ங்+அ-ங] பண்டைய ஙகர வரிவடிவம் குறுணியைக் குறிக்கும் குறியீடாயிற்று. கலம் என்னும் முகத்தல் அளவுக்குக் கீழளவு எண்களைத் தூணி, பதக்கு, குறுணி என்னும் வரிசையில் குறுணி மூன்றாம் அளவாக நிற்றலின் மூன்றைக் குறிக்கும். ஙகர வடிவு முகத்தல் அளவுக் குறியீடாகியிருக்கலாம்.
ங	ங1ṅa, பெ.(n.) ஙகர ஒற்று முன்னும் அகரவுயிர் பின்னுமாகப் பலுக்கப்படும் மெல்லின உயிர்மெய் யெழுத்தாகிய சார்பெழுத்து; the compound of ங் + அ. velar nasal vowel consonant being one among the secondary alphabets of the Tamil language. "ஙப்போல் வளை" (ஆத்திகசூடி);. [ங் + அ → ங] ஙகா உயிர்மெய்யெழுத்து வரிசையில் அனைத்து உயிர்மெய்யெழுத்துகளும் தமிழ்ச் சொல்லாட்சிகளில் இடம்பெறவில்லை. இவற்றுள் ங ஒன்றே வழக்கி லிருப்பினும் தமிழ் நெடுங்கணக்கில் உயிர்மெய்யெழுத்துகள் பதினெட்டும் மாணவர்களுக்குப் பயிற்றுவிக்கப்படுகின்றன. கற்பிக்குங்கால் எழுத்துக் கோவை இடையீடு படலாகாது என்பதற்காக நெடுங்கணக்கில் பயன்பாடு நோக்காது பயிற்சி யொழுங்கு நோக்கிச் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டன என மரபிலக்கண வல்லுநர் அமைதி கூறுவர். அதனாற்றான் ஔவை யாரும் பயன் கருதாது சுற்றந் தழுவ வேண்டும் என்னும் கருத்தை வலியுறுத்த "ங்ப்போல் வளை" என ஙகர வரிசைத் தழுவலை உவமைகாட்டி விளக்கினார். கல்லாதார் நாவில் திரிபடையும் சொற்களும், ஞாலத் தாய்மொழி காலத்திலிருந்து கிளைத்த உலகமொழிகளில் ஒலித்திரியாகும் ஊடாட்டங்களிலும், தமிழில் பயன்கழிந்த ஙகர உயிர்மெய்யெழுத்தொலிகள் வழக்கூன்றலாம் எனும் கருத்தும் பண்டையோர் முடிபாகலாம்.

ஙகரம்	ஙகரம்ṅagaram, பெ.(n.) குறுணியளவு; a measure of capacity = 8 nali = 1 kuruni. [ங + கரம் - ஙகரம் = ங எனும் உயிர்மெய்யெழுத்து.] வகர உயிர்மெய்யெழுத்தின் வரிவடிவக் குறியீடு பழந்தமிழ்க் கணக்கு நூல்களில் குறுணியளவைக் குறிப்பதற்காக ஆளப்பட்டது. 8 நாழி = 1 குறுணி. ஙனம் nanam, இடை.(part.); சுட்டெழுத்து வினா வெழுத்துகளையொட்டித் தன்மை இடம் முதலிய பொருள்களைத் தரும் இடைச்சொல்; suffix in the sense of place, manner, room, mode, ways used after the demonstrative particles அ.இ.உ.எ.யா as அங்ஙனம், etc. [ங் + அனம் → ஙனம் 'அனம்' → 'கனம்' என்பதன் திரிபு ஈறு. அ+ஙனம் - அங்ஙனம் = அத்தன்மை. ஒ.நோ. நன்கனம்);. அ+கண் - அங்கண் → அங்கணே (கொ.வ.); ? அங்ஙனம் (அவ்விடம்);. இவ்வாறு தன்மை இடப்பொருள்களில் இச் சொல் ஆட்சி பெற்றது.] இனி ஙகரம் மொழி முதலாவது குறித்து, "சுட்டியா வெகா வினாவழி யவ்வை ஒட்டி ஙவ்வு முதலா கும்மே." என நன்னூல் (106); கூறுவது கூர்ந்து நோக்கத்தக்கது. மூன்று கட்டும்யா வினாவும் எகர வினாவுமாகிய இடைச்சொற்களின் பின், அகரத்தைச் சேர்ந்து ஙகர மெய்யும் சொல்லுக்கு முதலாகும். மூன்று கட்டும் யாவினாவும் எகர வினாவுமாகிய இடைச்சொற்களின் பின், அகரத்தை யொட்டி ஙவ்வும் மொழிக்கு முதலாம். எ-டு. அங்ஙனம், இங்ஙனம், உங்ஙனம், யாங்ஙனம், எங்ஙணம் எனவரும். இவற்றை அங்கு எங்கு என்றாற்போல ஒருமொழிகள் என்றால் என்னையெனின் அஞ்ஞான்று. எஞ்ஞான்று என்பனபோலப் பிளவுபட்டு இடையே மெல்லொற்று மிக்கு வருதலின் தொடர்மொழிகளே யாமென்க ஙனமென்பது இடத்தினையும் யினையும் உணர்த்தும் பலபொருள் ஒருசொல்லாய் வரினும்
ஙா	ஙா1ṅa, பெ.(n.) ஙகர ஒற்று முன்னும் ஆகாரவுயிர் பின்னுமாகப் பலுக்கப்படும் மெல்லின உயிர்மெய்யெழுத்தாகிய சார்பெழுத்து; the compound of ங் + ஆ, velar nasal vowel consonant being one among the secondary alphabets of the Tamil language. [ங் + ஆ → ஙா.] ஙா2ṅā, பெ.(n.) 1. குழந்தையின் அழுகையொலி; weeping sound of a child. 2. குழந்தை மொழியில் பாலைக் குறிப்பால் உணர்த்தும் இங்கா என்னும் சொற்குறுக்க ஒலிப்புக் குறியீடு; symbolic sound of a child denoting the requirement of milk from mother. [இங்ஙா → இங்ஙா → ஙா]
ஙாத்தாள்	ஙாத்தாள்ṅāttāḷ, பெ.(n.) எங்கள் ஆத்தரள் என்பதன் மரூஉ வழக்காகிய கடுங் கொச்சைச் சொல்; corrupted form of the compound word. எங்கள் + ஆத்தாள். lit. our mother. [எங்கள் + ஆத்தாள் - ஙாத்தாள் (கொ.வ);.] இத்தகைய கடுங்கொச்சை வழக்கு முற்றிலும் விலக்கத் தக்கது.

ஙி	ஙிṅi, பெ.(n.) ஙகர ஒற்று முன்னும் இகரவுயிர் பின்னுமாகப் பலுக்கப்படும் மெல்லின உயிர்மெய்யெழுத்தாகிய சார்பெழுத்து; the compound of ங் + இ, velar nasal vowel consonant being one among the secondary alphabets of the Tamil language. [ங் + இ → ஙி.]
ஙீ	ஙீṅī, பெ.(n.) ஙகர ஒற்று முன்னும் ஈகாரவுயிர் பின்னுமாகப் பலுக்கப்படும் மெல்லின உயிர்மெய் யெழுத்தாகிய சார்பெழுத்து; the compound of ங் + ஈ, velar nasal vowel consonant being one among the secondary alphabets of the Tamil language. [ங் + ஈ → ஙீ.]
ஙு	ஙுṅu, பெ.(n.) ஙகர ஒற்று முன்னும் உகரவுயிர் பின்னுமாகப் பலுக்கப்படும் மெல்லின உயிர்மெய்யெழுத்தாகிய சார்பெழுத்து; the compound of ங் + உ, velar nasal vowel consonant being one among the secondary alphabets of the Tamil language. |ங் + உ → ஙு.]
ஙூ	ஙூṅū, பெ.(n.) ஙகர ஒற்று முன்னும் ஊகாரவுயிர் பின்னுமாகப் பலுக்கப்படும் மெல்லின உயிர்மெய்யெழுத்தாகிய சார்பெழுத்து; the compound of ங் + ஊ, velar nasal vowel consonant being one among the secondary alphabets of the Tamil language. [ங் + ஊ → ஙூ.]
ஙெ	ஙெṅe, பெ.(n.) ஙகர ஒற்று முன்னும் எகரவுயிர் பின்னுமாகப் பலுக்கப்படும் மெல்லின உயிர்மெய் Quggäästölu &miQuggäg; the compound offi + ST, velar nasal vowel consonant being one among the secondary alphabets of the Tamil language. [ங் + எ - ஙெ.]
ஙே	ஙேṅē, பெ.(n.) ஙகர ஒற்று முன்னும் ஏகாரவுயிர் பின்னுமாகப் பலுக்கப்படும் மெல்லின உயிர்மெய் யெழுத்தாகிய சார்பெழுத்து: the compound of ங் + எ, velar nasal vowel consonant being one among the secondary alphabets of the Tamil language. [ங் + ஏ - ஙே.]

ஙை	ஙைṅai, பெ.(n.) ஙகர ஒற்று முன்னும் ஐகாரவுயிர் பின்னுமாகப் பலுக்கப்படும் மெல்லின உயிர்மெய் யெழுத்தாகிய சார்பெழுத்து; the compound of ங் + ஐ, velar nasal vowel consonant being one among the secondary alphabets of the Tamil language. [ங் + ஐ → ஙை.]
ஙொ	ஙொṅo, பெ.(n.) ஙகர ஒற்று முன்னும் ஒகரவுயிர் பின்னுமாகப் பலுக்கப்படும் மெல்லின உயிர்மெய் யெழுத்தாகிய சார்பெழுத்து; the compound of ங் + ஒ, velar nasal vowel consonant being one among the secondary alphabets of the Tamil language. [ங் + ஒ → ஙொ.]
ஙொக்காள்	ஙொக்காள்ṅokkāḷ, பெ.(n.) உங்கள் அக்காள் என்பதன் மரூஉ வழக்காகிய கொச்சைச் சொல்; corrupted form of the compound word. உங்கள் + அக்காள். lit. your elder sister. ஙொக்காள் வந்தாளா? (நெல்லை.);. [உங்கள் + அக்காள் → ஙொக்காள் (கொ.வ.);.] இத்தகைய கடுங்கொச்சை வழக்குகள் முற்றிலும் விலக்கத்தக்கன.
ஙொண்னன்	ஙொண்னன்ṅoṇṉaṉ, பெ.(n.) உங்கள் அண்ணன் என்பதன் மரு.உ வழக்காகிய கடுங் கொச்சைச் சொல்; corrupted form of the compound word. உங்கள் + அண்ணன் lit. your elder brother. ஙொண்ணன் எங்கே? (நெல்லை.);. [உங்கள் + அண்ணன் - ஙொண்ணன் (கொ.வ.);.] இத்தகைய கடுங்கொச்சை வழக்குகள் முற்றிலும் விலக்கத்தக்கன.
ஙொப்பன்	ஙொப்பன்ṅoppaṉ, பெ.(n.) உங்கள் அப்பன் என்பதன் மரூஉ வழக்காகிய கடுங்கொச்சைச் சொல்; corrupted form of the compound word. உங்கள் + அப்பன். lit. your father. ஙொப்பன் எங்கே? (நெல்லை.);. [உங்கள் + அப்பன் - ஙொப்பன் (கொ.வ.);.] இத்தகைய கடுங்கொச்சை வழக்குகள் முற்றிலும் விலக்கத்தக்கன.

ஙொம்மாள்	ஙொம்மாள்ṅommāḷ, பெ.(n.) உங்கள் அம்மாள் என்பதன் மரூஉ வழக்காகிய கடுங்கொச்சைச் சொல்; corrupted form of the compound word. உங்கள் + அம்மாள். lit. your mother. ஙொம்மாள் எங்கே? (நெல்லை.இ.வ.);. [உங்கள் + அம்மாள் → ஙொம்மாள் (கொ.வ.);.] இத்தகைய கடுங்கொச்சை வழக்குகள் முற்றிலும் விலக்கத்தக்கன.
ஙோ	ஙோṅō, பெ.(n.) ஙகர ஒற்று முன்னும் ஒகாரவுயிர் பின்னுமாகப் பலுக்கப்படும் மெல்லின உயிர்மெய் யெழுத்தாகிய சார்பெழுத்து; the compound of ங் + ஒ, velar nasal vowel consonant being one among the secondary alphabets of the Tamil language. [ங் + ஒ → ஙோ.]
ஙௌ	ஙௌṅau, பெ.(n.) ஙகர ஒற்று முன்னும் ஔகாரவுயிர் பின்னுமாகப் பலுக்கப்படும் மெல்லின உயிர்மெய் யெழுத்தாகிய சார்பெழுத்து; the compound of ங் + ஔ, velar nasal vowel consonant being one among the secondary alphabets of the Tamil language. [ங் + ஔ - ஙௌ.]
சபைக்கூச்சம்	சபைக்கூச்சம் cabaikāccam, பெ. (n.) புதிதாக அவை ஏறும் ஒருவர்க்குக் கூட்டத்தினரைக் கண்டு எழும் அச்சம் அல்லது கூச்சம்; stage fright. அவனுக்கு அது முதல் மேடை, சபைக் கூச்சம் கொஞ்சமும் இல்லை (உவ.); I [அவை → சவை → சபை + கூச்சம். ஒ.நோ. அமர் → சமர். உருவு → உருபு.]
சபைக்கோழை	சபைக்கோழை cabaikāḻai, பெ. (n.) அவைக்கு நடுங்குவோன்; one who is nervous on facing an audience. [சவை → சபை + கோழை]
சபைக்கூட்டு-தல்	சபைக்கூட்டு-தல் cabaikāṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கூட்டங்கூட்டுதல் (கொ.வ.);; to convene an assembly. [சவை → சபை + கூட்டு-,]
சபைக்கூடு-தல்	சபைக்கூடு-தல் cabaikāṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) அவை கூடுதல்; to assemble, as of committee. [சவை → சபை + கூடு-,]
சபைத்தலைவன்	சபைத்தலைவன் cabaittalaivaṉ, பெ. (n.) அவைத்தலைவன்; president of an assembly. [சவை → சபை + தலைவன்]

சபைநடுக்கம்	சபைநடுக்கம் cabainaḍukkam, பெ. (n.) சபைச்கூச்சம் பார்க்க;see {Sabai-k-kiccan.} [சவை → சபை + நடுக்கம்]
சபைப்பிரிவினை	சபைப்பிரிவினை cabaibbiriviṉai, பெ. (n.) கொள்கை மாறுதலால் நேரும் திருச்சபையின் பிளவு (கிறித்.);; schism, split. [சபை + பிரிவினை]
சபைப்பொது	சபைப்பொது cabaibbodu, பெ. (n.) ஊரவைக்குப் பொதுவான ஒன்று; common one of the village assembly. "வடபாற் கெல்லை சபைப்பொதுவான அப்பன்குழிக்கு தெற்கு" (தெ.க.தொ. 13:99-7);. [சபை + பொது]
சபையார்	சபையார் cabaiyār, பெ. (n.) 1. மன்றத்தினர் (சங்கத்தினர்);; members of an assembly or society. 2. வடமப் பிராமணருள் ஒருசாரரார் (G.Tj.D.I. 78);; a class of vadama brahmins. 3. திருச்சபையார்; members of a church (Chr.);. [சபை + ஆர்.'ஆர்' ப. பா ஈறு]
சபையார்பக்கல் கொண்டநிலம்	சபையார்பக்கல்கொண்டநிலம் cabaiyārbakkalkoṇṭanilam, பெ. (n.) அவையார்க்கு ஒதுக்கப்பட்ட நிலம்; reserved land for assembly members. "ஶ்ரீ வெங்கட கொட்டத்து திருக்குடவூர்நாட்டு திருச்சுனூர் சபையார் பக்கலும், மடமுடைய இலக்குமணநம்பிபக்கலும் பொன்குடுத்து விலைகொண்டு திருவிளக்கோயில் பெருமாளுக்கும் பொன்குடுத்து இறைஇழித்திக் கொண்ட நிலமும் சபையார்பக்கல் கொண்ட நிலமும்" (திருப்ப.க. தொ. 1. 8-4);. [சபையார் + பக்கல் + கொண்ட + நிலம்.]
சபையிருத்து-தல்	சபையிருத்து-தல் cabaiyiruddudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தகுதிக்குத்தக்கபடி அவையினரை உரிய இடத்தில் அமர்த்துதல் (வின்.);; to seat a company properly in order of rank. 2. அவையை ஒழுங்குபடச்செய்தல்; to keep an assembly in order (செ.அக.);. [சபை + இருத்து-,]
சபையிற்சேர்-தல்	சபையிற்சேர்-தல் cabaiyiṟcērtal, செ.கு.வி. (v.i.) அறிவு முழுக்குப் பெற்றுக் கிறித்துவ மதத்தைத் தழுவுதல்; to become member of a church by baptism, etc. (R.C.); (செ.அக.);. [சபை + இல் + சேர். சபை மதக் கூட்டமாகக் கருதப்பட்டதால், மதத்திற் சேர்தல் மதத்தைத் தழுவுதல் பொருளில் வந்தது.]
சபையுள்ளார்	சபையுள்ளார் cabaiyuḷḷār, பெ. (n.) நாடக வரங்கில் இசைபாடுவோர் (யாழ்.அக.);; band of singers in a dramatic representation. [சவை → சபை → உள்ளார்]

சபையே-றுதல்	சபையே-றுதல் cabaiyēṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அவைக்குமு ன் வருதல்; to appear before an assembly, to appear, as a performer. 2. அரங்கேறுதல்; to be presented before a learned body for approval. 3. திருட்டு முதலிய தீவழியாற் பேரெடுத்தல் (கொ.வ.);; to gain notoricty as a thief or a habitual of fender. [சவை → சபை + ஏறு-,]
சபையொழுக்கம்	சபையொழுக்கம் cabaiyoḻukkam, பெ. (n.) மரியாதை முறை (இ.வ.);; cliquette (செ. அக.); [சவை → சபை + ஒழுக்கம்]
சபைவண்மை	சபைவண்மை cabaivaṇmai, பெ. (n.) சபை வளமை பார்க்க;see {sabal-Walanai } (செ.அக.);. [சவை → சபை + வண்மை]
சபைவளமை	சபைவளமை cabaivaḷamai, பெ.(n.) சபைக்குரிய அதிகாரம்; the authority of public assembly (செ.அக.);. [சவை → சபை + வளமை]
சபைவழங்கல்	சபைவழங்கல் cabaivaḻṅgal, பெ. (n.) ஊர் மன்றம் செய்யும் பொதுச் செலவினங்கள்; expenditure on common purpose incurred by the village assembly. [சவை → சபை + வழங்கல்]
சபைவினியோகம்	சபைவினியோகம் cabaiviṉiyōkam, பெ. (n.) சபைவழங்க பார்க்க;see {sabaivalaigal} 'முன் சபை விநியோகத்துக்கு அழித்துகொண்ட பொன்' (தெ. க. தொ. 136.115-2);. [சபை + வினியோகம்] Skt. {viniyöga} → வினியோகம்

சம்பகம்	சம்பகம்1 cambagam, பெ. (n.) சண்பகமரம்; champak. "சம்பக நறும் பொழில்" (கம்பரா. தைல. 15);. [செம் → சம் → சம்பகம்] த. சண்பகம் → Skt. campaka. சம்பகம்2 cambagam, பெ. (n.) சம்பம்3 (இ.வ.); பார்க்க;see {Sambam.} [செம் = சிவப்பு.. செம் → சம் → சம்பகம் = சிவப்பு, இளஞ்சிவப்பு, மஞ்சள்.] campaka, campa, kanaka, a tree bearing a yellow fragrant flower, Michelia Campaka; its flower. Gt. (p. 518); is right in deriving campaka from D. can.l., etc., redness, golden colour, as the flower at once suggests that derivation. This is corroborated by kanaka which comes from that D. root in its form of ken, etc., (K.K.E.D XXIII);. champaka, the Michelia champaka, a tree with a yellow fragrant flower. Also jambu, the rose-applic: Drav. {Sembu,} red (C.G.D.F.L.577);.
சம்பங்கி	சம்பங்கி cambaṅgi, பெ. (n.) 1. கொடிச் சம்பங்கி; cowslip creeper. 2. சம்பகம்1 (மலை.); பார்க்க;see {Sampagam} [சம்பகம் → சம்பங்கி]
சம்பங்கிக்காசு	சம்பங்கிக்காசு cambaṅgikkācu, பெ. (n.) பழைய காசு வகை (பணவிடு. 114);; an ancient coin. [சம்பங்கி + காசு]
சம்பங்கிப்பூ	சம்பங்கிப்பூ cambaṅgippū, பெ. (n.) சண்பகப்பூ; champak flower. [சம்பங்கி + பூ] சம்பங்கி வகை: 1. மரச்சம்பங்கி - tree champak - Michelia champaca. 2. நிலச்சம்பங்கி - ground champak. 3. அகச்சம்பங்கி - Indian champak. 4. காட்டுச்சம்பங்கி - wild champak. 5. சிறுசம்பங்கி - cananga flower tree. 6. கொடிச்சம்பங்கி - creeper champak. 7. நாகச்சம்பங்கி - white champak.
சம்பங்கிவிசிறி	சம்பங்கிவிசிறி sambaṅgivisiṟi, பெ. (n.) புடைவை வகை (இ.வ.);; a woman's cloth. [சம்பங்கி + விசிறி

சம்பங்குடலை	சம்பங்குடலை cambaṅguḍalai, பெ. (n.) சம்பங்கூடு (கொ.வ.); பார்க்க;see {&ambarg்du} [சம்பம் + குடலை]
சம்பங்கூடு	சம்பங்கூடு cambaṅāṭu, பெ. (n.) சம்பங் கோரையாற் செய்த கொங்காணி (வின்.);; a covering for the head and shoulders made of plaited sedge. [சம்பு + அம் + கூடு. பின்னர் தென்னங்கீற்றால் செய்த கூட்டையும் குறித்தது]
சம்பங்கூடை	சம்பங்கூடை cambaṅāṭai, பெ. (n.) 1. சம்பங்கூடு பார்க்க;see {sambarġitu.} 2. சம்பங்கோரையாற் செய்த கூடை வகை (வின்.);; a kind of basket made of rushes (செ.அக.);. [சம்பு + அம் + கூடை. சம்பு = சம்பங் கோரை]
சம்பங்கோரை	சம்பங்கோரை cambaṅārai, பெ. (n.) கோரை வகை; elephant grass (செ.அக.);. க. சம்பு குல்லு] [சம்பு + அம் + கோரை]
சங்பங்கோழி	சங்பங்கோழி caṅpaṅāḻi, பெ. (n.) காட்டுக் கோழி (திவா.);; grey jungle fowl. மறுவ. கம்புள் [சம்பு + அம் + கோழி, குள் → கொழு → கோழி = நிலத்தையும் குப்பையும் கிளைக்கும் பறவை] சம்பங்கோழி

சம்படம்	சம்படம்1 cambaḍam, பெ. (n.) கூறை (பிங்.);; cloth. மறுவ. கோடி, கோடிகம், படாம், கோசிகம், பஞ்சி, சாடி, நீவியம், சீரை, கரை, கலிங்கம், சூடி, காடிகம், புட்டம், தூசு, காழகம், வட்டம், தானை, அறுவை, அம்பரம், ஆவரணம், ஆசாரம். சம்படம்2 cambaḍam, பெ. (n.) ஒரு பழைய வரி (I.M.P. Cg. 1095);; an ancient tax. [சம்புடம் → சம்படம்] சம்படம்3 cambaḍam, பெ. (n.) சோம்பல் (யாழ்ப். அக.);; indolence, sluggishiness. க. சம்பு, சொம்பு [சுப்பு → சும்பு → சம்பு → சாம்பு. சாம்புதல் = எரிதல், வாடுதல், ஒடுங்குதல், குவிதல், சும்பு → சம்பு → சம்படம்] சம்படம் → Skt. {lampata} சம்படம்4 cambaḍam, பெ. (n.) சம்பளம்; Salary. "முற்பகுதிக்கும் செலவாகி கையிடு கொண்டு எல்லாவழி சம்படம் ஊதாகி குடுக்கும் காசாயம் பதினேழாவது அடிமாதம்" [illegible]
சம்படி-த்தல்	சம்படி-த்தல் cambaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பயிர் செய்யுங்காலத்து இரண்டாமுறை உழுதல்; to plough field a second time during the season of cultivation. [சம்பு + அடி-,]
சம்பந்தசரணாலயர்	சம்பந்தசரணாலயர் sambandasaraṇālayar, பெ. (n.) 1. திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனாரின் நல்லம்மான்; maternal uncle of {Tiru-fiana-sambanda-mirtti-nayanar.} 2. கி.பி. 16ஆம் நூற்றாண்டில் கந்தபுராணச் சுருக்கம் இயற்றிய ஆசிரியர்; the author of {kandapurana-c-curukkam.}
சம்பந்தர்	சம்பந்தர் cambandar, பெ. (n.) தேவாரம் பாடிய மூவருள் ஒருவரான திருஞானசம்பந்தர்;{Tirufiana-Sambandar,} one of the three celebrated authors of {Tevaram.} [சம்பந்தம் → சம்பந்தர்]
சம்பந்தவிளாகஞ்சேரி	சம்பந்தவிளாகஞ்சேரி cambandaviḷākañjēri, பெ. (n.) திருவாரூர் மாவட்டத்தில் உள்ள நன்னிலத்தை உள்ளக்கிய ஊர்; a villagein {Tiruvārūr} district. "திருவமுதுந் திருவிளக்கும் செலுத்துவதற்குந் நிலன் சம்பந்தவிளாகஞ்சேரி நீங்கலாக நிலன்னொன்றே" (நன்னிக. தொ. 2 கல்.2. தொ. எண். 254-26);. [சம்பந்தவிளாகம் + சேரி] Skt. bandha → த. பந்தம்

சம்பந்தி	சம்பந்தி cambandi, பெ. (n.) துவையல் வகை; a kind of contiment used as a relish in food. ம. சம்மந்தி [சம்பல் → சம்பந்தி] சம்பந்தி cambandi, பெ.(n.) உறவாளி, விழைவன் பெண் கொண்டு கொடுத்து உறவு கொள்பவன்; parent of bride and bridegroom. த.வ.உறவாளி [Skt.sam+bandati. → த.சம்பந்தி]
சம்பம்	சம்பம் cambam, பெ. (n.) எலுமிச்சை (தைலவ.);; acid lime. [சம்பு → சம்பம்] சம்பளம்2 பார்க்க சம்பம்1 cambam, பெ.(n.) 1. இருதலைச்சூலம் (வச்சிராயுதம்);; thunderbolt, the weapon of Indra. "மூசுசம்ப முசலங் கணையம்வாள்" (குற்றா.தல.மந்தமா.99);. 2. மரவைரம் (பிங்.);; close grain; core, as of a tree. [Skt.{} → த.சம்பம்.] சம்பம்2 cambam, பெ.(n.) புனைவுப் பகட்டு (இடம்பம்);; ostentation, show. [Mhr.jambha → Skt.dambha → த.சம்பம்.] சம்பம்3 cambam, பெ.(n.) அங்கநாடு (யாழ்.அக.);; the country of Angam. [Skt.{} → த.சம்பம்.]
சம்பம்புல்	சம்பம்புல் cambambul, பெ. (n.) கூரை வேயப் பயன்படும் புல்வகைகளில் ஒன்று; a kind of hay used to thatch roof (கட்டட);. [சம்பு + அம் + புல்]

சம்பரம்	சம்பரம்1 cambaram, பெ. (n.) நீர் (பிங்.,);; water. [அம் = நீர். அம் → அம்பு = நீர், கடல். அம்பு → அம்பரம் = கடல், வாரி. அம்பரம் → சம்பரம் = நீர்.] சம்பரம் → Skt. {Sambara} சம்பரம்2 cambaram, பெ. (n.) ஆடை; cloth, garment. [அம்பரம் → சம்பரம்] சம்பரம்1 cambaram, பெ.(n.) சரபம் என்னும் எண்காற் பறவை (பிங்.);; a fabulous eight legged creature. [Skt.sambara → த.சம்பரம்.] சம்பரம்2 cambaram, பெ.(n.) சம்பிரமம், 1, 2, 3 பார்க்க (இ.வ.);;{}.
சம்பரி	சம்பரி cambari, பெ. (n.) நேர்வாளம் (மலை.);; Croton.
சம்பரித்தணக்கு	சம்பரித்தணக்கு cambarittaṇakku, பெ. (n.) வெண்டாளி மரம் (L.);; white catamaran tree. [சம்பரி + தணக்கு]
சம்பல்	சம்பல்1 cambal, பெ. (n.) 1. மலிவு; cheapness. 2. விலையிறக்கம் (இ.வ.);; fall in price. [சும் → சும்பு = வாடிச்சுருங்கதல்; சும்பு → சம்பு → சம்பல்] சம்பல்2 cambal, பெ. (n.) தேங்காய், மிளகாய், புளி முதலியவற்றைச் சேர்த்து அரைத்த துவையல்; a kind of tuvaiyal. 'இடியாப்பத்திற்குச் சம்பல் நன்றாக இருக்கும்' (இலங்.); கூட்டுப் பொருள்களை வதக்கி அரைக்கும் துவையல் சம்பல்3 cambal, பெ. (n.) மிளகாய் வற்றல்; dried chilly pieces processed by drying. [சும் → சம் → சம்பல்]

சம்பலச்சீரம்	சம்பலச்சீரம் cambalaccīram, பெ. (n.) எருக்கம்பால்; a milk of madar plant - Calotropis giganta (சா.அக.);. [சம்பவம் + சீரம்]
சம்பலம்	சம்பலம் cambalam, பெ. (n.) 1. எலுமிச்சை; lime fruit - Citrus medica. 2. எருக்கு; madar plant (சா.அக.);. [சம்பு → சம்பலம்]
சம்பவை	சம்பவை cambavai, பெ. (n.) கொற்றவை; goddess Parvati. as the {Sakti} of Sambhu. 'பகவடித சம்பவை மகிடவாகனி' (கூர்மபு. திருக்கலி. 23);. [சாம்பவை → சம்பவை] த. சம்பவை – Skt. {Sämbhavi}
சம்பளக்காரன்	சம்பளக்காரன் cambaḷakkāraṉ, பெ. (n.) சம்பளமாகக் கூலி பெறுபவன் (இ.வ.); salaried person, one receiving fixed periodical wages (சொ க. 19);. [சம்பு + அளம் + காரன்]
சம்பளத்துக்கிரு-த்தல்	சம்பளத்துக்கிரு-த்தல் cambaḷattukkiruttal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) மாதச்சம்பளத்திற்கு வேலை செய்தல் (கொ.வ.);; to be engaged or serve for a salary or monthly pay (செ.அக.);. [சம்பளம் + அத்து + கு + இரு]
சம்பளந்தின்னு-தல்	சம்பளந்தின்னு-தல் cambaḷandiṉṉudal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) கூலிபெறுதல்; to enjoy the benefit of a salary. சம்பளந் தின்னுவதற்கு உழைத்துத் தான் தீரவேண்டும். [சம்பளம் + தின்னு. துன்னு → தின்னு]
சம்பளநத்தம்	சம்பளநத்தம் cambaḷanattam, பெ. (n.) தஞ்சை மாவட்ட ஊர்; a village in Tanjavoor district. [சம்பளம் நத்தம். நந்து + நந்தம் → நத்தம் = மேடான நிலம். சுடுகாட்டிற்குப் போய்த் திரும்பியோர் ஒன்றுகூடி சம்பளம் வழங்கிய மேடான பகுதி, இடம் சம்பளநந்தம்] ஊர்ப்பொதுவிடம் நத்தம் எனப்படும். பார்ப்பளர் அல்லாதார் வாழும் பகுதி என்றும் பொருள் உண்டு. மேய்ச்சல்நிலமும் அப் பெயர் பெறும். தற்போது நத்தம் என்பது, சிறுபான்மையோர் வாழும் இடத்திற்கு வழங்கப்பட்டு வருகிறது.
சம்பளப்பட்டி	சம்பளப்பட்டி cambaḷappaṭṭi, பெ. (n.) சம்பளக் கொடுப்பினை பற்றிய விளக்கம் அடங்கிய பொத்தகம் (இ.வ.);; paybill, acquittance roll. [சம்பளம் + பட்டி]

சம்பளப்பிடித்தம்	சம்பளப்பிடித்தம் cambaḷappiḍittam, பெ. (n.) 1. உரிய சம்பளத்தைக் கொடாது நிறுத்திக் கொள்கை; with holding payment of wages, 2. சம்பளக் குறைவு; deduction in wages. [சம்பளம் + பிடித்தம்]
சம்பளம்	சம்பளம்1 cambaḷam, பெ. (n.) 1. வழியுணவு (பிங்.);; food for journey. 2. வழிப்பொருள் (வின்.);; stock for travelors. 3. செய்த வேலைக்குப் பெறும் கூலி; salary. "பண்பிலுக்குஞ் சம்பள மாதர்" (திருப்பு. 22);. 'சம்பளம் அரைப் பணமானாலும் சளுக்கு முக்காற்பணம்' (பழ.);, 4. கரை (சங்.அக.);; shore, bank. ம. சம்பளம், க. சம்பள; தெ. சம்பளமு;பட. சம்புவ [சம்பு + அளம்] பழங்காலத்தில் சம்பளம் கூலமும் உப்புமாகக் கொடுக்கப்பட்டது. கூலம் தானியம் (கூலமாகக் கொடுக்கப்படுவது கூலி);. கூலத்திற் சிறந்தது நெல்லாதலின் நெல்வகையிற் சிறந்த சம்பாவின் பெயராலும், உப்பின் பெயராலும் சம்பளம் என்னும் பெயர் உண்டாயிற்று. சம்பும் அளமும் சேர்ந்தது சம்பளம். சம்பு என்பது சிறந்த நெல்வகைக்கும் சிறந்த கோரைவகைக்கும் பொதுப்பெயர். ஓங்கி வளர்ந்த சம்பாநெற்பயிரும் சம்பங்கோரையும் ஒத்ததோற்றமுடையனவா யிருத்தல் காண்க. நெல்லைக் குறிக்கும் சம்பு என்னும் பெயர் இன்று சம்பா என வழங்குகின்றது. வகரவீற்றுச் சொற்கள் ஆகார வீறு பெறுவது இயல்பே. எ.டு: கும்பு → கும்பா; தூம்பு → தூம்பா;குண்டு → குண்டா. அளம் எனப்து உப்பு. உப்பு விளைப்போர் அளவர் எனப்படுதல் காண்க. அளம் என்னும் சொல் தன் பொருளிழந்து ஈறாக மாறியபின் உப்பைக்குறிக்க, உம்பளம் என்றொரு ... வேண்டியதாயிற்று ... சம்பளப்பகுதியாகக் கொடுக்கும் ... நின்றுவிடவே
சம்பளம்போடு-தல்	சம்பளம்போடு-தல் cambaḷambōṭudal, பெ. (n.) 1. கூலி வரையறுத்தல்; to fix wages or salary. 2. கூலி கொடுத்தல்; to pay wages. [சம்பளம் + போடு-.]
சம்பளவாள்	சம்பளவாள் cambaḷavāḷ, பெ. (n.) கூலிக்கு அமர்த்தப்பட்ட வேலையாள்; labourer or servant on fixed salary . [சம்பளம் + ஆள்]
சம்பளி	சம்பளி cambaḷi, பெ. (n.) 1. வெற்றிலைப் பை (யாழ்ப்.);; betel pouch. 2. பொருளிடும் பை (வின்.);; bag, wallet (செ.அக.);. க. சம்பளிகெ;தெ. சம்பெள [சம்பரம் = துணி. சம்பரம் → சம்பளம் → சம்பளி]

சம்பன்னகரணி	சம்பன்னகரணி cambaṉṉagaraṇi, பெ. (n.) காயம் தீர்க்கும் மருந்து வகை (வின்.);; a medicament that cures slashes or serious sword-cuts (செ.அக.);. [சம்பன்னம் + கரணி]
சம்பன்னம்	சம்பன்னம் cambaṉṉam, பெ. (n.) நிறைவு (யாழ்.அக.);; completeness, perfection. [அம் → அமல் = நிறைவு. அமல் → சமல் → சம்பல் → சம்பன்னம்] அமல் பார்க்க
சம்பன்னன்	சம்பன்னன் cambaṉṉaṉ, பெ. (n.) 1. செல்வன் (சம்பத்துள்ளவன்);; prosperous or wealthy man. "நரராய்ப் பிறந்து பின் சம்பன்னராய்" (பட்டினத். திருவேகம்ப. 21);. 2. நிறைந்தவன்; One Well endowed as with good qualities - usually last member in compound words. சகலகுண சம்பன்னன். [சம்பன்னம் → சம்பன்னன்]
சம்பனசாரம்	சம்பனசாரம் cambaṉacāram, பெ. (n.) ஏழிலைப் பாலை; seven leaved milky plant - Alstonia scholaris (சா.அக.);.
சம்பாக்கட்டளை	சம்பாக்கட்டளை cambākkaṭṭaḷai, பெ. (n.) கோயிலில் சம்பா நெற்சோறு கொண்டு கடவுளுக்குப் படைக்கச்செய்யும் ஏற்பாடு (இ.வ.);; provision for oblations of Samba rice in a temple. [சம்பா + கட்டளை] ச

சம்பாகம்	சம்பாகம்1 cambākam, பெ. (n.) நன்றாய்ச் சமைத்தது (வின்.);; that which is properly cooked. [சமை + பாகம் → சமைபாகம் → சம்பாகம்] த. சம்பாகம் → Skt. {sam-påka.} சம்பாகம்2 cambākam, பெ. (n.) நாடு (யாழ். அக.);; country. , [சம + பாகம் – சமபாகம் → சம்பாகம்] சம்பாகம்3 cambākam, பெ. (n.) மரவகை (சுக்கிர நீதி. 228);; a kind of tree. [சம்பு + பாகம் – சம்புபாகம் → சம்பாகம்] த. சம்பாகம் – Skt. {sam-påka.}
சம்பாட்டம்	சம்பாட்டம் cambāṭṭam, பெ. (n.) சம்பா3 பார்க்க;see {Samba.} [சம்பா + ஆட்டம்]
சம்பாடம்	சம்பாடம் cambāṭam, பெ. (n.) அணிகலனை அதனிடமுள்ள அரக்கு முதலியவற்றோடு நிறுக்கை (இ.வ.);; weighing a jewel with inlaid lac, precious stone, etc. தெ. சம்பாடமு.
சம்பாத்தியம்	சம்பாத்தியம் cambāttiyam, பெ. (n.) பொருளீட்டுகை; acquisition, earnings. [சம்பாரித்தல் → சம்பாரித்தம் → சம்பாரத்தியம் → சம்பாத்தியம்] நெல்லை அறுவடை செய்தல் எனப் பொருள்படும் சம்பா அரித்தல் என்பது சம்பாரித்தல் என்றாகிப் பொருளீட்டுதலைக் குறித்தது.
சம்பாதனம்	சம்பாதனம் cambātaṉam, பெ. (n.) சம்பாத்தியம் பார்க்க;see {Sambattiyan.}
சம்பாதனை	சம்பாதனை cambātaṉai, பெ. (n.) சம்பாத்தியம் (இ.வ.); பார்க்க;see {Šambittiyam} (செ.அக.);. [சம்பாதி → சம்பாதனை]

சம்பாதி	சம்பாதி1 cambātittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) தேடிப் பெறுதல்; to earn, acquire, secure. [சம்பாரி → சம்பாதி] சம்பாத்தியம் பார்க்க சம்பாதி2 cambāti, பெ. (n.) அருணனது மூத்த புதல்வனும் சடாயுவின் தமையனுமாகிய கழுகரசன்; a vulture-king-elderson of {Arunan} and brother of {Jadayu.} "சம்பாதியிருந்த சம்பாதிவனமும்" (மணிமே. 3:54);. [சம் → சம்பாதி]
சம்பாதிபுரம்	சம்பாதிபுரம் cambātiburam, பெ. (n.) சம்பாதியாற் பூசிக்கப்பெற்ற புள்ளிருக்கு வேளூர் என்னுஞ் சிவத்தலம் (சங்.அக.);;{Pulirukkuvellir,} a Siva shrine in {Tanjavir} District, named after {Sampadi} who worshipped Siva at this place. மறுவ. வினைதீர்த்தான் கோயில், வைத்தீசுவரன் கோயில் [சம்பு → சம்பாதி + புரம்]
சம்பாப்பட்டம்	சம்பாப்பட்டம் cambāppaṭṭam, பெ. (n.) கடக மாதத்தில் விதைத்துத் தொடங்கும் பயிர்ச் செலவு (ஆடிப் பட்டம்);; cultivation Seasonin the month of {Adi.} 2. நெல் பயிர் செய்யும் காலம்; paddy cultivation period. [சம்பா + பட்டம்]
சம்பாபதி	சம்பாபதி cambāpadi, பெ. (n.) 1. சம்புத் தீவைக் காவல் செய்யும் பெண்தெய்வம்; the tutetary goddess of {Jambidvipa} 'சம்பாபதிதன் னாற்ற றோன்ற' (மணிமே. 6: 190);. 2. சம்பாபதியின் இருப்பிடமான காவிரிப்பூம்பட்டினம் (மணிமே. பதி. 8);;{Käviri-p-pim-patinam,} as the abode of {Šambāpadi.} [சம்பு4 → சம்பா + பதி]
சம்பாபுரம்	சம்பாபுரம் cambāpuram, பெ. (n.) அங்க நாட்டின் தலைநகரம் the capital of the {Anga} country. [சம்பா + புரம்] ஒவ்வொரு தீவிற்கும் ஊருக்கும் ஒரு காவல் தெய்வம் இருந்தது. நாவலந்தீவிற்குச் 'சம்பாபதி' என்னும் நாவல் மகளும், மதுரைக்கு மதுராபதியும் காவல் தெய்வம். நாவல் தெய்வ இருக்கை காவிரிப்பூம் பட்டினமென்று மணிமேகலை கூறுவதால் சோழநாடு முதற்காலத்திற் பனிமலை வரை பரவியிருந்தமை உய்த்துணரப்படும் (தம.29);.
சம்பாமிளகாய்	சம்பாமிளகாய் cambāmiḷakāy, பெ. (n.) மிளகாய் வகையுள் ஒன்று (செங்கை}; a kind of chilly. [சம்பா + மிளகாய்]
சம்பாரங்கூட்டு-தல்	சம்பாரங்கூட்டு-தல் cambāraṅāṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கறிக்குக் கூட்டுப் பொருள்களைச் சேர்த்தல் (இ.வ.);; to mix curry stuffs. [சம்பாரம் + கூட்டு]

சம்பாரப்பயிர்கள்	சம்பாரப்பயிர்கள் cambārappayirkaḷ, பெ. (n.) உணவுப் பொருள்களுக்கு மணமும், சுவையும் அளிக்கும் மிளகாய், இஞ்சி, மிளகு, மல்லி போன்றவை; the spiccs, chillies, ginger, coriander, pepperetc. which give good taste and nice odour. [சம்பாரம் + பயிர்கள்]
சம்பாரப்புல்	சம்பாரப்புல் cambārappul, பெ. (n.) . 1. சுக்கு நாறிப்புல்; ginger grass. 2. ஒரு மணப்புல்; any fragrant grass as kuskus etc., 3. கற்பூரப்புல்; lemon grass - Andropogen aromaticus (சா.அக.); [சம்பாரம் + புல்]
சம்பாரப்பொடி	சம்பாரப்பொடி cambārappoḍi, பெ. (n.) கறிக் கூட்டுப் பொடி; curry powder. [சம்பாரம் + பொடி]
சம்பாரம்	சம்பாரம்1 cambāram, பெ. (n.) 1. கூட்டுப்பொருள்கள்; curry-stuffs. "சம்பாரங்கனக்க விட்ட நாய்க்கறியும்" (தனிப்பா ii, 19. 41);. 2. நீர்மோர்; spiced and diluted butter milk, used as a drink. [அம்பர் → அம்பரம் = மஞ்சள், மஞ்சள் நிறமுள்ளது. அம்பரம் → சம்பரம் = சம்பாரம்] சம்பாரம்2 cambāram, பெ. (n.) 1. மாட்டு வண்டியில் பொருட்களைத் தாங்கும் பகுதி (முகவை.);; the axle portion of an bullock cart. 2. கைமரந்தாங்கி; beam supporting the rafters (கட்டட.); [சமம் + பாரம் → சமபாரம் → சம்பாரம்]
சம்பாரவல்லி	சம்பாரவல்லி cambāravalli, பெ. (n.) 1. ஒருவகைக் கொடி முந்திரி; Indian grape vine - Vitis indica. 2. காட்டுக்கொடிமுந்திரி; Indian wild grape vine - Vitis rugosa alias Vitis latifolia (சா.அக.);. [சம்பாரம் + வல்லி]
சம்பாரி	சம்பாரி1 cambārittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) பொருளீட்டுதல்; to earn. [சம்பா + அரி – சம்பாரி. சம்பா = நெல். அரித்தல் = அறுத்தல், நெல் அறுவடை, பின்னர் பொருளீட்டுதலுக்கு ஆயிற்று] சம்பாரி2 cambāri, பெ. (n.) 1. சம்பன் என்ற அசுரனைக் கொன்றவனாகிய, இந்திரன்; Indra, as the vanquisher of an Asura named Jambha. 2. நெருப்புக்கடவுள் (யாழ்.அக.);; Agni, the fire god. [சம்பன் → சம்பாரி]

சம்பால்	சம்பால் cambāl, பெ. (n.) பச்சடி வகை (வின்.);; a kind of savoury dish or preparation. தெ. சம்பாரு [சம்பல்1 → சம்பால்]
சம்பாலம்	சம்பாலம் cambālam, பெ. (n.) ஆட்டுக்கடா (யாழ்.அக.);; he-goat. [சம்பளம்4 → சம்பலம் → சம்பாலம்] சம்பாலம்
சம்பாவாலுகி	சம்பாவாலுகி cambāvālugi, பெ. (n.) வாலுளுவை; Spindle tree - Cela strus paniculata (சா.அக.);.
சம்பாளி	சம்பாளி cambāḷi, பெ. (n.) ஒருவகை நெல்; a variety of paddy. ம. சம்பாளி. [சம்பா1 → சம்பாளி]
சம்பான்	சம்பான் cambāṉ, பெ. (n.) தோணி; skiff. "குரைகடலுக்கொரு சம்பானாய் வருவடிவேலா" (பஞ்ச. திருப்பு.);. Chin. san-pan [அம் = நீர். அம் → அம்பு = நீர், நீர்நிலை, நீர்த்தொடர்பு கொண்டது. அம்பு → அம்பி → அம்பான் → சம்பான் = நீரில் செல்வது, தோணி]
சம்பானோட்டி	சம்பானோட்டி cambāṉōṭṭi, பெ. (n.) தோணி நடத்துவோன் (வின்.);; master of a skiff, pilot. [சம்பான் + ஒட்டி]
சம்பிகபாகம்	சம்பிகபாகம் cambigapāgam, பெ. (n.) கொன்றை; common cassia - Cassia fistula (சா.அக.);.
சம்பிகோ	சம்பிகோ cambiā, பெ. (n.) எலுமிச்சை; lime Citrus medica acida (சா.அக.); [சம்பு6 → சம்பிகோ]
சம்பிளி	சம்பிளி cambiḷi, பெ. (n.) சம்பளி (யாழ்ப்.); பார்க்க;see {šambali.} [சம்பளி → சம்பிளி]

சம்பீரம்	சம்பீரம்1 cambīram, பெ. (n.) 1. எலுமிச்சை; lime - Citrus medica acida. 2. கிச்சிலி; jambiri orange - Citrus aurantium nobilis (jambira); (சா.அக.); சம்பீரம்2 cambīram, பெ. (n.) நாவல்; jaumoon plum. [சம்பு4 → சம்பீரம்]
சம்பு	சம்பு1 cambudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கூம்புதல்; to lose zeal or enthusiasm 'மனஞ் சம்பித் திரியாமல்' (தஞ்சை. சர. Ii, 119);. [சம் → சம் → சம்பு. சும் = சுருங்குதல், குறுகுதல், சும் → சுண்டு = நீர்வற்றுதல், குறைதல், சும் → சும்பு = வாடிச்சுருங்குதல், சும்பு → சம்பு] சம்பு2 cambudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) விலை குறைதல்; to fall in price. [சும் → சம் = வாடிச் சுருங்குதல், விலைக் குறைதல், சும்பு → சம்பு] சம்பு3 cambu, பெ. (n.) சம்பங்கோரை; elephant grass. "சம்பறுத்தார் யாக்கைக்கு" (நல்வழி, 38);. 2. நெட்டி (அக.நி.); sola pith. க. சம்பு;தெ. சம்பு, சம்ம [சும் → சம் → சம்பு]
சம்புகம்	சம்புகம் cambugam, பெ. (n.) நரி; fox, jackal. "பல சம்புகங்க டுதிசொல்ல" (பாரத. வேத். 53);. [சம்பு → சம்புகம்]
சம்புச்சயனம்	சம்புச்சயனம் cambuccayaṉam, பெ. (n.) ஆல் (மூ.அ.);, திருமாலின் படுக்கை; banyan as the couch of {Tirumal} (செ.அக.);. [சம்பு + சயனம்]
சம்புசம்பல்	சம்புசம்பல் sambusambal, பெ. (n.) சதகுப்பை; dili-Seed - Anethum graveolens (சா.அக.);. [சம்பு → சம்பல்]

சம்புடம்	சம்புடம் cambuḍam, பெ. (n.) 1. சிறுசெப்பு; small round metal casket, 2. புத்தகப்பகுதி; Volume, part of a book. 3. நாட்டியத்தில் இருக்கை ஒன்பதனுள் ஒன்று (சிலப். 8:25);; a posture in sitting one of nine irukkai. [செம்படம் → செம்புடம் → சம்புடம்] சம்புடம் cambuḍam, பெ. (n.) ஒருவகையான சிற்ப முத்திரை; a feature in sculpture. [சம்பு-சம்புடம்]
சம்புத்தீவு	சம்புத்தீவு cambuttīvu, பெ. (n.) நாவலந்தீவு (மணிமே. 17:62.);; one of the annular continents. [சம்பு + தீவு. தீர்வு → தீவு]
சம்புநதி	சம்புநதி cambunadi, பெ. (n.) மேருமலைக்கு வடக்கில் ஓடும் நதி; a river believed to flow north of mt. {Meru.} [சம்பு + நதி. சம்புச் (நாவல்);சாறு ஆறாக ஓடுகிறது என்னும் கருத்தடிப்படையில் பெற்ற பெயர்]
சம்புநாவல்	சம்புநாவல் cambunāval, பெ. (n.) காட்டில் வளரும் பெருநாவல் மரம்; large - fruited jaumoon or East Indian rose-apple - Eugenia jambos. மறுவ. பன்னீர் பழமரம். [சம்பு + நாவல்] இதன் பழம் சிறிய அரத்திப்பழம் (ஆப்பிள்); போலிருக்கும்; சுவை குறைந்தது. பன்னீர் மணமுடையது. இதிலிருந்து பன்னீர் எடுக்கலாம். இம் மரத்தின் பட்டை, கொட்டை முதலியவை மருத்துவக் குணமுடையன (சா.அக.);.
சம்புப்பூசி	சம்புப்பூசி cambuppūci, பெ. (n.) வரிக் கடுக்காய்; yellow-striped gall-nut (சா.அக.);.
சம்புப்பெட்டி	சம்புப்பெட்டி cambuppeṭṭi, பெ. (n.) மீனைச் சேர்த்து வைக்கும், சம்பங்கோரையால் முடையப்பட்ட கூடை (மீனவ.);; a kind of box made of rushes. [சம்பு + பெட்டி. பிள் → பிளா → பிழா = வாயகன்ற ஓலைக்கொட்டான். பிள் → (பெள்); → பெட்டி]
சம்புப்பொற்சரம்	சம்புப்பொற்சரம் cambuppoṟcaram, பெ. (n.) சரக்கொன்றை; common cassia - Cassia fistula (சா.அக.); [சம்பு → சம்பை = செழித்து வளர்வது. சம்பு + பொற்சரம். செழிப்பான பூக்களைக் கொண்டது. ஒ.நோ: சர் = நேராக விரைந்து செல்லும் குறிப்பொலி. சர் → சரம் + கொன்றை – சரக்கொன்றை = நேர் (நீண்டு); மலர்த்தொடையாகப் பூக்கும் கொன்றை]

சம்புமலாக்கா	சம்புமலாக்கா cambumalākkā, பெ. (n.) நாவல் வகை; Malay apple - Eugenia {malaccensis.} [சம்பு + மலாக்கா]
சம்புராகம்	சம்புராகம் camburākam, பெ. (n.) கொன்றை; cassia - Cassia fistula (சா.அக.);. [சம்பு → சம்புராகம்]
சம்புரோதம்	சம்புரோதம் camburōtam, பெ. (n.) முள்வெள்ளரி; foreign cucumber - cucumis sativus (சா.அக.);.
சம்புவராயர்	சம்புவராயர் cambuvarāyar, பெ. (n.) வன்னியர், கள்ளர்களின் பட்டப்பெயர்; a title among the {vanniya} and kalla caste.
சம்புவன்னி	சம்புவன்னி cambuvaṉṉi, பெ. (n.) மரபுவழி மரம்; Arjuna's penance tree - Prosopis spicigera (சா.அக.);.
சம்புவிரதி	சம்புவிரதி cambuviradi, பெ. (n.) நாவல் நட்டுப் பிற மதத்தினரைச் சொற்போருக் கழைத்து வெல்ல உறுதி கொண்டவன்-ள்; religious debator who has taken the vow of challenging heretics to a disputation, by planting a branch of {naval} tree. "வென்றாள் மற்றிவன் சம்புவிரதியாய்த் திரிந்தெங்கும்" (நீலகேசி, 286);. [சம்பு + விரதி]
சம்புளி	சம்புளி cambuḷi, பெ. (n.) சம்பளி (யாழ்ப்.); பார்க்க;see {šambali.} [சம்பளி → சம்புளி]
சம்பூ	சம்பூ cambū, பெ. (n.) நாவற்பழம்; jaumoon plum. (சா.அக.);. [சம்பு → சம்பூ] சம்பு4 பார்க்க

சம்பூகம்	சம்பூகம் cambūkam, பெ. (n.) 1. நாவல்; jaumoon plum. 2. நரி; jackal. [சம்பு → சம்பூ → சம்பூகம்] சம்பூகம் cambūkam, பெ. (n.) கிளிஞ்சல் வகை; a bivalue shell. [சங்கு → சம்பு → சம்பூகம்]
சம்பூதம்	சம்பூதம் cambūtam, பெ. (n.) பிறப்பு; birth. [சங்கு → சம்பு → சம்பூகம்]
சம்பூலமாலிகை	சம்பூலமாலிகை cambūlamāligai, பெ. (n.) புது மணவாட்டிக்கும், மணவாளனுக்கும், பெண்ணின் தோழிகள் எழுதும் புதுமையான ஒப்பனை எழுத்து (யாழ்.அக.);; a kind of fancy letter written by bride's friends to the bridegroom and bride.
சம்பை	சம்பை1 cambai, பெ. (n.) சண்பை1 பார்க்க;see {šaṇbai} [சண்பை → சம்பை] சம்பை2 cambai, பெ. (n.) சம்பங்கோரை; elephant grass. சம்பை3 cambai, பெ. (n.) 1. சம்பைச்சரக்கு பார்க்க;see {sambai-c-carakku.} 2. மீன் (நாஞ்.);; fish. [சாம்பு → சம்பை] சம்பை4 cambai, பெ. (n.) மின்னல் (பிங்.);; lightning. மறுவ. சவலை, சபலை, சஞ்சாலை சம்பை5 cambai, பெ. (n.) சம்பைத்தாளம் பார்க்க;see {sambal-t-télam,} "சம்பைக்கு லகுவது துரிதந் துரிதமாம்" (24)
சம்பைக்குத்தகை	சம்பைக்குத்தகை cambaigguttagai, பெ. (n.) மீன் குத்தகை (வின்.);; fish lease. [சம்பை + குத்தகை]

சம்பைக்கொங்காணி	சம்பைக்கொங்காணி cambaikkoṅgāṇi, பெ. (n.) சம்பங்கோரையாற் பின்னிய மழை தாங்கும் கூடு (வின்.);; rain-proof covering made of elephant grass. மறுவ. சம்பங்கூடு [சம்பு1 → சம்பை + கொங்கணி]
சம்பைச்சரக்கு	சம்பைச்சரக்கு cambaiccarakku, பெ. (n.) 1. மட்டச்சரக்கு (வின்.);; inferior or rejected goods. 2. எளிதில் அழியக்கூடிய பண்டங்கள் (இ..வ..);; perishable articles. [சும்பு → சம்பு. சம்புதல் = விலைகுறைதல். சம்பு → சம்பல் = விலையிறக்கம், மலிவு. சம்பு → சம்பை + சரக்கு]
சம்பைத்தாளம்	சம்பைத்தாளம் cambaittāḷam, பெ- (n.) எழுவகைத் தாளத்தொன்று; a variety of time measure, one of seven-tailam. (செ.அக.);. [சம்பை + தாளம்]
சம்மட்டி	சம்மட்டி1 cammaṭṭi, பெ. (n.) 1. குதிரையோட்டுங் கருவி (பிங்.);; horsewhip. 2. சுத்தியல்வகை (பிங்.);; smith's large hammer, sied. ம., பட. சம்மட்டி; க. சம்மட்டிகெ, சம்மடிகெ; தெ. சம்மெட; து. சம்மடிக; துட. சொமொட்ய்; E. hammer, A.S. hamor; G. hammer; Ical. hamarr (a tool for beatings; E. smith (one who smites);; Skt. sam – mardani [சமட்டி → சம்மட்டி. சமட்டுவது சமட்டி.[சம்மட்டி2 cammaṭṭi, பெ. (n.) ஒருவகைப் பூடு; a plant (செ.அக.);
சம்மட்டிக்கூடம்	சம்மட்டிக்கூடம் cammaṭṭikāṭam, பெ. (n.) மாழைகளை அடித்துத் தகடாக்கும் சுத்தியல் வகை (கொ.வ.);; hammer for beating metal into plates or thin leaves. ம. சம்மட்டிக்கூடம் [சம்மட்டி + கூடம்]
சம்மட்டிமக்கள்	சம்மட்டிமக்கள் cammaṭṭimakkaḷ, பெ. (n.) உறவினரல்லாதாரோடு மணம் புரிந்து கொள்ளும் கள்ளர் இனம் (சம்மட்டியைக் கொண்டவர்); (E.T.vi. 291);; lit., hammer-men. an exogamous sect of {kallar} caste. [சம்மட்டி + மக்கள்]

சம்மணங்கால்	சம்மணங்கால் cammaṇaṅgāl, பெ. (n.) சம்மணம் பார்க்க;see {Sammaraṃ.} து. சக்கப்ப, சக்ரமட்டெ [சம்மணம் + கால்]
சம்மணங்கால்போடு-தல்	சம்மணங்கால்போடு-தல் cammaṇaṅgālpōṭudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) இரு காலையும் மடக்கி நிலத்தில் உட்காருதல்; to squat down with folded legs. து. சக்கப்ப குள்ளுனி, சக்க மக்க குள்ளுனி;பட. சக்கரமள்ளு ஆக்கி குளி [சம்மணம் + கால் + போடு-,] சம்மமணங்கால் போடுதல்
சம்மணம்	சம்மணம் cammaṇam, பெ. (n.) சப்பணம் (இ..வ.);; a cross-legged sitting posture. சம்மணம் போட்டுக்கொண்டு சாப்பிடு. ம. சம்மணம்; தெ. சம்மணம்; Pkt. {Samma} [சப்பளி → சப்பளம் → சப்பணம் → சம்மணம் (மு.தா.120);]
சம்மாட்டி	சம்மாட்டி cammāṭṭi, பெ. (n.) 1. கட்டுமரச் சொந்தக்காரன்; owner of catamaran. 2. வள்ளத்தின் உரிமையாளன்; owner of boat. 3. மீன்பிடிகலத்தின் சொந்தக்காரன் (மீனவ.);; owner of fishing vessel.
சம்மாடி	சம்மாடி cammāṭi, பெ. (n.) வள்ளத்தின் (படகின்); தலைவர்; leader of a boat (மீனவ.);. [சம்மாட்டி → சம்மாடி]
சம்மாணம்	சம்மாணம் cammāṇam, பெ. (n.) சம்மணம்; squating. 'சம்மணங் கொட்டுமாப் போலே' (தத்துவப்பிர. 108, உரை. பக்.101);. [சம்மணம் → சம்மாணம்]
சம்மாதம்	சம்மாதம் cammātam, பெ. (n.) 1. ஒரு பழைய வரி (I.M.P. Cg. 835);; an ancient tax. 2. ஆய ஒப்பந்தம் முதலியவற்றில் அரசினரோடு வணிகர் செய்துகொள்ளும் ஒப்பந்தம் (வின்.);; a contract or commutation made by a merchant with the officers of excise.
சம்மான்	சம்மான் cammāṉ, பெ.(n.) தோணி (இ.வ.);; skiff.

சம்மானம்	சம்மானம் cammāṉam, பெ. (n.) சம்மான் (இ,வ,.); பார்க்க;see {sešamā.} [சம்மான் → சம்மானம்] சம்மானம்1 cammāṉam, பெ.(n.) 1. முகமனுரை (உபசாரச் சொல்); (திவா.);; compliment. 2. அன்பளிப்பு; gift, reward, present. "பாடிப் பறை கொண்டு யாம்பெறு சம்மானம்" (திவ்.திருப்பா.27);. 3. இறையிலி நிலம் (வின்.);; land exempt from tax. [Skt.sam-{} → த.சம்மானம்.]
சம்மியம்	சம்மியம் cammiyam, பெ. (n.) கூத்தின் வகை (யாழ்.அக.);; a kind of dance.
சம்மியாகம்	சம்மியாகம் cammiyākam, பெ. (n.) கொன்றை (மலை.);; Indian laburnum.
சம்மெனல்	சம்மெனல் cammeṉal, பெ. (n,) இறுமாப்பு (கம்பீர);க் குறிப்பு (கொ.வ.,);; onom. expr. signifying majestic bearing. அவன் பல்லக்கேறிச் சம் மென்று புறப்பட்டுப் போனான் (செ.அக.);. க. சம்மனெ;பட. சம்மன [சம் + எனல்]
சமஅகவை	சமஅகவை camaagavai, பெ. (n,) ஒத்த பருவம்; equal age. து. சமகட்டுநெல [சமம் + அகவை]
சமக்கட்டுநிலம்	சமக்கட்டுநிலம் camakkaṭṭunilam, பெ. (n.) சமநிலம்1 (இ.வ.); பார்க்க;see {sama-lam'.} து. சமகட்டுநெல [சமம் + கட்டு + நிலம்]
சமக்கிராமம்	சமக்கிராமம் camakkirāmam, பெ. (n.) 1. ஒத்த வருமானமுள்ள ஊர் (வின்.);; a villagehaving equal revenues as another. 2. அடுத்த ஊர்; neighbouring village (செ.அக.);. [சமம் + கிரமம்]

சமக்கோடு	சமக்கோடு camakāṭu, பெ. (n.) சமமானது என்பதைக் காட்டும் சிறு இணைகோடுகள் [சமம் + கோடு]
சமகம்	சமகம் camagam, பெ. (n.) சிவனைப் போற்றிப் பாடும் மந்திரம்; a {vēdic} hymn in praise of {Siva} 'நமகார் சமகம்' (சேதுபு. இராமநா.47);. [சமம் → சமகம்]
சமகரி-த்தல்	சமகரி-த்தல் camagarittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) அளந்து கட்டுதல்; to survey. 'ராஜராஜதேவர் பொது ஊர் சமகரிக்கிற காலத்து' (S.I.I.vi,181);. [சம(ம்); + கரி-,]
சமகன்	சமகன் camagaṉ, பெ. (n.) சந்துசெய்பிபோன்; middle men, one who incharge in reproachment. [சமம் → சமகன்]
சமகன்னி	சமகன்னி camagaṉṉi, பெ. (n.) பக்குவமான பெண் (யாழ்ப்.அக.);; a girl who has attained puberty. [சமை + கன்னி – சமைகன்னி → சமகன்னி]
சமகாலம்	சமகாலம் camakālam, பெ. (n.) 1. தான் வாழும் காலம், ஒருவர் வாழ்ந்த, தோன்றிய காலம்; contemporary period. 'சமகால இலக்கியங்களைப் பாடமாக வைக்க வேண்டும்' (உ.வ.);. 2. ஒரே காலம்; same period or time. க. சமகால [சமம் + காலம்]
சமகோணம்	சமகோணம் camaāṇam, பெ. (n.) ஒத்த கோணங்களையுடைய வடிவம் (வின்.);; equiangular figure. [சமம் + கோணம். கோண் = வளைவு, வளைந்த முனை. கோண் = கோணம்]
சமங்காலிகம்	சமங்காலிகம் camaṅgāligam, பெ. (n.) மஞ்சிட்டி; a plant, madder of Bengal - Bixa orallena (சா.அக);.
சமங்கி	சமங்கி camaṅgi, பெ. (n.) சமங்கை2 பார்க்க;see {Samangai}

சமங்கை	சமங்கை1 camaṅgai, பெ. (n.) தொட்டாற்சுருங்கி; a sensitive plant. சமங்கை2 camaṅgai, பெ. (n.) ஆடுதின்னாப் பாலை; Indian worm killer. [சமங்கை1 → சமங்கை] த. சமங்கை → Skt. {Samanga} சமங்கை
சமச்சக்கரம்	சமச்சக்கரம் camaccakkaram, பெ. (n.) நில நடுக்கோடு (வின்.);; equator, as being equidistant from the poles.
சமச்சதுரம்	சமச்சதுரம் camaccaduram, பெ. (n.) ஒத்த அளவுள்ள நாற்கோணம்; square. ம. சமசதுரம்;தெ. சமசதுரச்ரமு [சமம் + சதுரம். சது → சதுர் → சதுரம்]
சமச்சாதி	சமச்சாதி camaccāti, பெ. (n.) ஒத்த இனத்தார் (இ.வ.);; homogeneous race, identical caste. ம., க. சமசாதி [சமம் + சாதி] சமசாதி → Skt. {sama-jåti}
சமசந்தத்தாண்டகம்	சமசந்தத்தாண்டகம் samasandattāṇṭagam, பெ. (n,) variety of verse in which {Sandam} lines and {tandagam} lines are balanced. [சமம் + சந்ததம் + தாண்டகம்]
சமசந்தி	சமசந்தி samasandi, பெ. (n.) இயைபு (வின்.);; concord, correspondence. [சமம் + சந்தி. அந்தி → சந்தி]
சமசந்திரன்	சமசந்திரன் samasandiraṉ, பெ. (n.) கோள் மறைப்பின் (கிரகணத்தின்); நடுக்காலத்தைக் காட்டும் நிரைகோடு (சாதிரஸ்புடம்); (வின்.);; moon's true langitude at middle of an eclipse. [சமம் + சந்திரன்]

சமசித்தத்துவம்,	சமசித்தத்துவம், samasittattuvam, பெ. (n.) எல்லாவற்றையுஞ் சமமாகக் கருதும் மனநிலை (மணிமே. 30:253, உரை);; mental attitude of viewing all things alike, impartiality. [சமம் + சித்தத்துவம்]
சமசியை	சமசியை samasiyai, பெ. (n.) சமசை பார்க்க;see {Samasai.} [சமசை → சமசியை]
சமசுரம்	சமசுரம் samasuram, பெ. (n.) (இசை); நடுவ இசைக் குறியீடு (மத்திமஸ்வரம்);: middle note. "இனியென்னும் நரம்பு சமகரமாக" (சிலப். 17, கூத்துள். 7, உரை);. [சமம் + சுரம்]
சமசை	சமசை samasai, பெ. (n.) பாடிமுடிக்கும்படி ஒருவனுக்குக் கொடுக்குங் பாவுறுப்பு; word phrase or idea proposed by one person to be incorporated in a stanza by another, as in a trial of poetic skill; "நீரோ சமசை நிலையிட்டீர்" (தனிப்பா. I, 18,30);. [சமம் → சமசை. இனி, சய்யல் → சச்சம் → சமசம் → சமசை என்றுமாம்]
சமசோடி	சமசோடி camacōṭi, பெ. (n.) சமவிணை பார்க்க;see{šama viṇai} (செ.அக.);. [சமம் + சோடி. சுவள் → சுவடி → சோடி = இணை]
சமஞ்சகம்	சமஞ்சகம் camañjagam, பெ. (n.) பொருத்தம்; propriety, fitness (செ.அக.);. [சமம் → சமஞ்சகம்]
சமஞ்செய்-தல்	சமஞ்செய்-தல் camañjeytal, 1 செ.குன்றாவி. (v.i.) 1. மேடுபள்ளம் அற்றதாக்குதல்; to make oven. 2. தட்டையாக்குதல்; to make flat. 3. சரியளவின தாக்குதல்; to make equal to 4. ஒழுங்காக்குதல்; to put in order. 5. நல்லதாக்குதல் அல்லது உரியதாக்குதல்; to make nice or proper. க. சமமாடு, சமகொளிசு; தெ. சமமுசேயு;பட. சமமாடு [சமம் + செய்-,]

சமட்டி	சமட்டி1 camaṭṭi, பெ. (n.) தொகுதி; all. [சவட்டு → சமட்டு → சமட்டி] சமட்டி2 camaṭṭi, பெ. (n.) தொகுதி; aggregate, total. 'வீரியமிகு சமட்டி' (கைவல். தத்துவ. 43);. [சவட்டு → சமட்டு → சமட்டி (ஒ.மொ.377);]
சமட்டு-தல்	சமட்டு-தல் camaṭṭudal, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. காலால் துவைத்தல் (இ.வ.);; to tread, trample. 2. அடித்தல்; to strike. ம. சவிட்டு; E. smite (to strike);; AS. smiten; Du. Smijten [சவட்டு → சமட்டு → சமட்டுதல் (ஒ.மொ.377);]
சமட்டுச்சக்கரம்	சமட்டுச்சக்கரம் camaṭṭuccakkaram, பெ. (n.) மலையாளத்தில் வழங்கும் நீரிறைக்கும் பொறிவகை (இ.வ.);; a mechanism for baling out water, turned by treading, used in the west coast (செ.அக.);. [சமட்டு + சக்கரம்]
சமட்டுப்படி	சமட்டுப்படி camaḍḍuppaḍi, பெ. (n.) வண்டியில் ஏறியிறங்க அமைக்கும் படி (நாஞ்.);; footboard in a carriage. [சமட்டு + படி]
சமட்டுவண்டி	சமட்டுவண்டி camaṭṭuvaṇṭi, பெ. (n.) 1. இரு கால்களால் மாறிமாறி அழுத்தி இயக்கும் வகையில் அமைந்த இரு சக்கரங்களைக் கொண்ட வண்டி; bicycle. 2. முச் சக்கரங்களைக் கொண்ட மிதியிழுவை; cycle rickshaw. மறுவ. மிதிவண்டி ம. சவிட்டுவண்டி. [சமட்டு + வண்டி] கால்களால் துவைத்தல் என்னுமடிப்படையில் சமட்டுதல் மிதிவண்டிக்கு ஆயிற்று. சமட்டுவண்டி

சமண்	சமண் camaṇ, பெ. (n.) 1. அருகமதம்; jainism. "தருக்கினாற் சமண் செய்து" (திவ். பெரியதி. 2, 1,7);. 2. அம்மணம்; nudity. "சமணே திரிவார்கட்கு" (தேவா. 552, 10);. Pkt. {samana} [அமண் → சமண்]
சமண்டலை	சமண்டலை camaṇṭalai, பெ. (n.) சவண்டிலை (யாழ்ப்.); பார்க்க; Trincomalee redwood.
சமண்மை	சமண்மை camaṇmai, பெ. (n,) குறை (யாழ்.அக.);; defect [சமழ்மை → சமன்மை → சமண்மை]
சமணம்	சமணம் camaṇam, பெ. (n.) சேமண் பார்க்க;see {šamaṇ,} [அமண் → சமண் → சமணம்]
சமணர்	சமணர் camaṇar, பெ. (n.) அருகமதத்தினர் (சைனர்);; Jains. "சமணருஞ் சாக்கியரும்" (திவ். திருவாய். 4, 10, 5);. [அமணர் → சமணர்]
சமணர்திடல்	சமணர்திடல் camaṇartiḍal, பெ. (n.) புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் உள்ள ஊர்; a village in {Pudukkottai} district. [சமணர் + திடல்] சமணர்கள் அதிகம் வாழ்ந்த ஊர். இப்பகுதியில் காணப்படும் கல்வெட்டில் திருவெண்ணாயில் ஐஞ்ஞாற்றுப் பெரும்பள்ளி திருத்தல மாடம் என்று குறிக்கப்பட்டுள்ளது. அதனால்அப்பகுதியில் அக்காலத்தில் ஐந்நூற்றுவப் பெரும்பள்ளி என்னும் சமணக் கோயிலும் மடமும் இருந்திருத்தல் வேண்டும். அதன் காரணமாக அப்பகுதியில் தோன்றிய ஊர் சமணர் திடல் என்று பெயர் பெற்றிருக்க வேண்டும் என்று மயிலை சீனி வேங்கடசாமி கருதுவர் (த.ஊ.பெ.);.
சமணி	சமணி camaṇi, பெ. (n.) இலவி மரம் (வின்..);; silk-cotton tree.
சமத்தன்	சமத்தன் camattaṉ, பெ. (n.) வல்லவன்; clever, skillful person. [சமர் → சமர்த்து → சமர்த்தன் = திறமையனவன். சமர்த்தன் → சமத்தன்]

சமத்தாதிரி	சமத்தாதிரி camattātiri, பெ. (n.) கீழ்க்காய் நெல்லி; feather-foil - Phyllauthus polyphyllus alias Pniruri (சா.அக.);.
சமத்தார்	சமத்தார் camattār, பெ. (n.) நாட்டின் உட்பகுதிக்குரிய அதிகாரி (C.G.);; petty revenue official in charge of a sub-division. [சமம் → சமத்தார்]
சமத்தி	சமத்தி1 camatti, பெ. (n.) முட்பலாசு; common coral tree - Erythrina indica (சா.அக.);. சமத்தி2 camatti, பெ. (n.) கெட்டிக்காரி (கொ.வ.);; clever woman (செ.அக.);. [சமத்தன் (ஆ.பா); → சமத்தி (பெ. பா.);]
சமத்திலை	சமத்திலை camattilai, பெ. (n.) பெருங் கரணை அல்லது சேனைக் கிழங்கு; elephant yam - arum campanulatum alias Otaiheita salap (சா.அக.);.
சமத்து	சமத்து1 camattu, பெ. (n.) 1. திறமை (சிலப். 5: 74,அரும்.);; ability skill, cleverness. 2. திறமையுள்ளவன்-ள் (Brah.);; clever person. [சமர்த்து → சமத்து] சமத்து2 camattu, பெ. (n.) நாட்டின் உட்பிரிவு (C.G.);; a division of a district or taluk. சமத்து3 camattu, பெ. (n.) தேங்காய் மட்டை யினாற் செய்யப்பட்ட தூரிகை (இ..வ.);; a small brush made of coconut husk. '
சமத்துக்காரம்	சமத்துக்காரம் camattukkāram, பெ. (n.) 1. பேச்சுத்திறமை; cleverness, skill inspeaking. 2. செய்யுணயம்; poetic cham. 3. தோற்றம்; aspect, manifestation. து. சமத்கார [சமத்து + காரம்]
சமத்துக்காரன்	சமத்துக்காரன் camattukkāraṉ, பெ. (n.) திறமையாளன் (வின்.);; a cleverman. [சமத்து + காரன்]

சமத்துத்தச்சம்	சமத்துத்தச்சம் camattuttaccam, பெ. (n.) இலைக்கள்ளி; leaf spurge-Euphorbia neirifolia (சா.அக.);.
சமத்துவம்	சமத்துவம் camattuvam, பெ. (n.) உலக மக்கள் அனைவரும் சமம் என்றும் அவர்களுக்குச் சம வாய்ப்புகள் கிடைக்க வேண்டும் என்றும் கூறும் கொள்கை; equality; egalitarianism. 'சமத்துவம் பேசுவது எளிது. கடைப்பிடிப்பது கடினம்'. தெ. சமத்வமு [சமம் + அத்துவம் - சமத்துவம்] Skt. atva → த. அத்துவம்
சமதரிசனம்	சமதரிசனம் samadarisaṉam, பெ. (n.) சமப் பார்வை பார்க்க;see {šama-p-pārvai} (செ.அக.);. [சமம் + தரிசனம்] Skt. {darsana} → த. தரிசனம்
சமதலம்	சமதலம் camadalam, பெ. (n.) சமதளம் பார்க்க (கொ.வ.);;see {Sanna-talan.} [சமதனம் →சமதலம்]
சமதலை	சமதலை camadalai, பெ. (n.) புடைவையின் உள்தலைப்பு; inner end of a woman's cloth. [சமம் + தலம்]
சமதலைப்பு	சமதலைப்பு camadalaippu, பெ. (n.) இரு தலைப்புகளிலும் ஒத்த கரையுள்ள புடைவை (இ.வ.);; saree with ends of same pattern. [சமம் + தலைப்பு]
சமதளம்	சமதளம் camadaḷam, பெ. (n.) மேடுபள்ளம் இல்லாமல் ஒரே சீராக இருக்கும் நிலம்: level;evenness. 'சமதளமாகப் பார்த்து வீட்டைக் கட்டு'. [சமம் + தனம்]

சமதனம்	சமதனம் camadaṉam, பெ. (n.) 1. மருக்காரை; common emetic nut;poison fruit -Randia dumetorum - alias R. floribunda. 2. முள்ளம்பன்றி; porcupinc (சா.அக.);.
சமதாடு	சமதாடு camatāṭu, பெ.(n.) 1. உடைவாள் (இ.வ.);; sword, cutlass, a sword worn as an insignia of royalty. 2. பட்டாக்கத்தி; a dagger. ம. சமதாடு; க. ச்மதாடெ;தெ. சமுதாடு [சமர் → சமர்த்து + ஆடு – சமர்த்தாடு → சமதாடு] சமதாடு
சமதாடுக்கப்பல்	சமதாடுக்கப்பல் camatāṭukkappal, பெ. (n.) நாட்டுப் புகையிலை வகை (இ..வ..);; an indigenous variety of tobacco.
சமதாளம்	சமதாளம் camatāḷam, பெ. (n.) ஒன்பான் தாளத்தொன்று (திவா.);; a variety of time measure, one of nava {talam.} [சமம் + தாளம்]
சமதி	சமதி camadi, பெ. (n.) ஒப்பு; conformity. க. சமதெ. [சமம் → சமதி]
சமதை	சமதை camadai, பெ. (n.) 1. ஒப்பு; equality, similarity. 2. வன்மை மென்மை, இடைமை இம்மூன்றுஞ் சமமாகக் கலந்துவரத் தொடுக்கும் செய்யுட்குணம் (தண்டி. 17.);; harmonious blending of hard, soft and medial letters in a verse, a metrical a poetic composition. 3. நடுநிலைமை; fairness, impartiality. க. சமதெ. [சமம் → சமதை]
சமந்தகூடம்	சமந்தகூடம் camandaāṭam, பெ. (n.) இலங்கைத் தீவிலுள்ள ஒருமலை; Adam's Peak in Ceylon.
சமந்தம்	சமந்தம் camandam, பெ. (n.) சமந்தவடம் பார்க்க;see {samanda-kilam.} "ஓங்குயர் சமந்தத் துச்சி மீமிசை" (மணிமே. 11: 22.);
சமந்தன்	சமந்தன் camandaṉ, பெ. (n.) சாமந்தன்1 பார்க்க;see {Simandan'.} [அம் → அமை. அமைதல் = பொருந்துதல். அமை → அமைச்சன். த. அமைச்சன் → Skt. {amåtya} அமை → சமை → சமைந்தன் → சமந்தன்]

சமந்தி	சமந்தி camandi, பெ. (n.) ஊதையடக்கி (வாத மடக்கி);; wind-killer, Cleodendron phlomoides (சா.அக.);. [சமம் → சமந்தி = சமமாக்குவது, ஊதையை அடக்கிச் சமப்படுத்துவது]
சமநிலம்	சமநிலம்1 camanilam, பெ. (n.) மேடு பள்ளமில்லாமல் சமமாக இருக்கும் நிலம்; plain country, level ground. ம. சமநிலம் [சமம்2 + நிலம்] சமநிலம்2 camanilam, பெ. (n.) போர்க்களம் (வின்.);; battle-field. [சமர்3 + நிலம் → சமர்நிலம் → சமநிலம். அமர் → சமர் = போர்]
சமநிலை	சமநிலை1 camanilai, பெ. (n.) 1. நடுவு நிலைமை; fairness, impartiality. 2. சரிநிகர்வு; equality. 3. ஒப்பு; sameness. 4. சமதை பார்கக;see {samadai.} 5. நிறையொத்த நிலை; equibium. [சமம்1 + நிலை] சமநிலை2 camanilai, பெ. (n.) 1. அமைதி நிலை (சாந்த நிலை);; sentiment of tranquility. 'மற்றிவ்வெட்டனோடுஞ் சமநிலைகூட்டி' (தொல். பொருள். 251, உரை);. 2. உள்ளச் சமநிலை; equanimity. [சமம்1 + நிலை] சமநிலை3 camanilai, பெ. (n.) ஏற்றத்தாழ்வு, வேறுபாடு ஆகியவை இல்லாத ஒப்பான நிலை; equal footing, equality. தலைவராயிருந்தாலும் தொண்டாராயிருந்தாலும் சமநிலையில் வைத்துத் தான் பேசுவார். 2. விளையாட்டுகளில் வெற்றி தோல்வியைக் ... முடியாத ...
சமநிலையாளர்	சமநிலையாளர் camanilaiyāḷar, பெ. (n.) நிலை, மதிப்பு, தன்மை, அகவை போன்றவற்றில் ஒத்த தன்மையுள்ளவர்; equal.

சமநிலைவஞ்சி	சமநிலைவஞ்சி camanilaivañji, பெ. (n.) இருசீரடியால் வரும் வஞ்சிப்பாட்டு (தொல். பொருள். 354, உரை);; a {vanji} stanza havingtwo feat in each line. [சமம்2 + நிலை] வன்னிசேர் சடையாய்! இன்னல்சூழ் வினைதீர்! உன்னுவா ரமுதே! (தண்டி.. பக்.252);
சமநிலைவெண்பா	சமநிலைவெண்பா camanilaiveṇpā, பெ. (n.) சவலைவெண்ப (சங்.அக.); பார்க்க;see {savalaiVenbd.} [சமநிலை2 + வெண்பா]
சமநிறை	சமநிறை camaniṟai, பெ. (n.) சமன் தூக்கிய நிலை (புதுவை.);; equibrium. [சமம் + நிறை]
சமநோக்கு	சமநோக்கு camanōkku, பெ. (n.) சமப்பார்வை பார்க்க;see {Sama-p-parvai.} [சமம் + நோக்கு]
சமப்படுத்து-தல்	சமப்படுத்து-தல் camappaḍuddudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. மேடுபள்ளத்தை நீக்கி மட்டமாக்கு; to make level. தோட்டத்தைச் சமப்படுத்த வேண்டும். 2. ஒழுங்குபடுத்து; to put in order. மழைக்குமுன் ஆற்றுக்காலைச் சமப்படுத்த வேண்டும். 3. தக்கதாக்கு, நல்லதாக்கு; to make proper or nice. க. சமகொளிசு;படட. சமமாடு [சமம் + படுத்து-,] சமன்படுத்து-தல் பார்க்க
சமப்பார்வை	சமப்பார்வை camappārvai, பெ. (n.) எல்லாவற்றையும் ஒரேமாதிரியாக நோக்குகை; impartial view; a impartial attitude, considering all things alike. தெ. சமத்ருழ்டி [சமம் + பார்வை]
சமப்பார்வையன்	சமப்பார்வையன் camappārvaiyaṉ, பெ. (n.) பொதுநோக்குடையவன்; one who views impartially. [சமம் + பார்வையன்]

சமப்பால்	சமப்பால் camappāl, பெ. (n.) வன்பாலும், மென்பாலுமின்றி இடைத்தரமாயுள்ள நிலம், முல்லை நெய்தனிலங்கள் (திவா.);; sylvan or maritime tract, as mid-way between {vanpal} and {menpäl.} [சமம்2 + பால்]
சமபந்தி	சமபந்தி camabandi, பெ. (n.) 1. விருந்தில் ஒரே வரிசை; same row at a feast. "சமபந்தியினோர்க்கு" (சேதுபு. தனுக்.10);. 2. ஒரே பந்தியில் உணவு கொள்ளும் உரிமை; right of taking meals at the same table, commensality. 'அவனுக்குச் சமபந்தியில்லை' (உ.வ.);. [சமம்2 + பந்தி]
சமபாகம்	சமபாகம் camapākam, பெ. (n.) ஒத்த பங்கு; an equal share. க. சமபாக [சமம் + பாகம்]
சமபாதவிருத்தம்	சமபாதவிருத்தம் camapātaviruttam, பெ. (n.) இசைப்பா வகை (சிலப். 6: 35, உரை);; a musical composition. [சம்பாதம் + விருத்தம்]
சமபாவு	சமபாவு camapāvu, பெ. (n.) நெல்வகை; a kind of paddy. ம. சம்பாவு, செம்பாவு [சம்பு → சம்பா. ஒ.நோ: கும்பு → கும்பா, தும்பு → தும்பா. குண்டு → குண்டா. சம்பு என்பது சிறந்த நெல்வகைக்கும் சிறந்த கோரைவகைக்கும் பொதுப்பெயர். சம்பா → சம்பாவு → சமபாவு]
சமபூமி	சமபூமி1 camapūmi, பெ. (n.) சமநிலம்1 பார்க்க;see {Sama-nilan.} க. சமபூமி [சமம் + பூமி] சமபூமி2 camapūmi, பெ. (n.) போர்க்களம்; battle field. [சமர் + பூமி – சமர்பூமி → சமபூமி] /Skt.{ bhümi} → த. பூமி
சமபோகம்	சமபோகம் camapōkam, பெ. (n.) சம விளைவு பார்க்க;see {Sama-Vilaivu,} [சமம் + போகம். பூ → பூகம் → போகம்]

சமம்	சமம்1 camam, பெ. (n.) மனவமைதி; peace of mind. "படர்ந்தச் சமதமப் பதாதி" (பிரபோத. 29, 27);. [உம் → அம் → சம் → சமம்] சமம்2 camam, பெ. (n.) 1. ஒப்பு (பிங்.);; likeness, similarity, equality. 2. ஒத்தபொருள்; equal or similar object. 3. நடுவுநிலை; impartiality, free from passion, fairness. "செல்சம முருக்கி" (திருமுரு. 99);. 4. இரட்டையாள எண்; even number. "ச்மநிலையாயின்" (பன்னிருபா. 140);. 5. ஏற்றத்தாழ்வின்மை, ஒரே சீரான தன்மை, மாறுபாடற்ற தன்மை; evenness, levelness. 6. ஒத்த அடிகளையுடைய மண்டிலம் (விருத்தம்); (வீரசோ.யாப். 33, உரை.);; stanza in which all the lines have the same number of feet. ம. சமம்; க., பட. சம; தெ. சமமு; L. similis; E. semblance, simile [கும் → அம்(முதல்) → பொருந்துதல் → ஒப்பு]
சமம்பாவி-த்தல்	சமம்பாவி-த்தல் camambavittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சமமாதற்கு முயலுதல்; to emulate, vie. [சமம்2 + பாவி-,]
சமமழை	சமமழை camamalai, பெ. (n.) நடுத்தரமான மழை; moderate rain. [சம(ம்); + மழை]
சமமாக்கு-தல்	சமமாக்கு-தல் camamākkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) சமஞ்செய்-தல் பார்க்க;see {šamari-jey} க., பட. சமமாடு [சமம் + ஆக்கு-,]
சமமாகக்கருது-தல்	சமமாகக்கருது-தல் camamākakkarududal, 12 செ.குன்றாவி. (v.i.) ஒன்றாகநினைத்தல்; to equate. [சமமாக + கருது-,]
சமமாகு-தல்	சமமாகு-தல் camamākudal, 6 செ.கு.வி. (v.i.) ஒரேயளவினதாகுதல்; to become equal. க. சமவெழ், சமபெழ் [சமம் + ஆகு-,]
சமமாயிரு-த்தல்	சமமாயிரு-த்தல் camamāyiruttal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒருநிகராயிருத்தல்; to equal. 2. நடு நிலையுடன் இருத்தல்; to be impartial. [சமம் + ஆய் + இரு-,]

சமயக்கட்டு	சமயக்கட்டு camayakkaṭṭu, பெ.(n.) மதக் கட்டுப்பாடு; religious obligation. [சமயம் + கட்டு. கள் → கட்டு]
சமயக்கணக்கர்	சமயக்கணக்கர் camayakkaṇakkar, பெ. (n.) சமயநூல் வல்லார்; exponents of various religious systems. "சமயக்கணக்கர் தந்திறங் கேட்டதும்" (மணிமே. பதி.88); [சமயம் + கணக்கர்]
சமயக்கவடன்	சமயக்கவடன் camayakkavaḍaṉ, பெ. (n.) சைமையக்கவடன் பார்க்க;see {&amaṛ2-k-kavaதிர } சமையம் → சமயம் + கவடன்]
சமயக்காட்சியர்	சமயக்காட்சியர் camayakkāṭciyar, பெ. (n.) மதத்தை உணர்ந்தவர்; those who are proficient in a religious system. "சமயக் காட்சிய ரன்பிற் கலந்த வின்பக் கட்டுரை" (பெருங். மகத. 18, 93);. [சமயம் + காட்சியர்]
சமயக்காரர்	சமயக்காரர் camayakkārar, பெ. (n.) மதத்தைப் பின்பற்றுவர்; followers of a religion. [சமயம் + காரர்.'காரர்' உடைமை குறித்த ஈறு]
சமயக்குரவர்	சமயக்குரவர் camayakkuravar, பெ. (n.) மதத்தை நிலைநிறுத்திய பெரியோர்; great man who established a religion. [சமயம் + குரவர்] குரு → குரவன் = பெரியோன். அரசன், ஆசிரியன், தந்தை, தாய், தமையன் என்னுனும் ஐவரும் ஐங்குரவர் என்பப்படுதலையும் இருபெற்றோரும் இருமுதுகுரவர் எனப்படுதரையும் நோக்குக. திருநாவுக்கரசர், சுந்தரர், திருஞானசம்பந்தர், மாணிக்கர் ஆகிய நால்வரும் சமயக்குரவர் என்று சிறப்பித்துக் கூறப்பெறுவர்.
சமயக்கொள்கை	சமயக்கொள்கை camayakkoḷkai, பெ. (n.) சமயக்கோட்பாடு பார்க்க;see {śamaya-k- köpädu,} [சமயம் + கொள்கை]
சமயக்கோட்பாடு	சமயக்கோட்பாடு camayakāṭpāṭu, பெ. (n.) மதக்கொள்கை; religious beliefs, tenets, doctrines. [சமயம் + கோட்பாடு]
சமயகி	சமயகி camayagi, பெ. (n.) நேர்வாளம்; croton seed-croton tigilium (சா.அக.);.

சமயங்கடத்து-தல்	சமயங்கடத்து-தல் camayaṅgaḍaddudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) சமையச்சந்துக்கட்டு பார்க்க;see {Samalyai-kagattu-,} [சமையம் → சமயம் + கடத்து-,]
சமயச்சந்துக்கட்டு	சமயச்சந்துக்கட்டு camayaccandukkaṭṭu, பெ. (n.) சமையச்சந்துக்கட்டு பார்க்க;see {Xатаya-c-caтdи-k-Kaltи/} [சமயம் + சந்துக்கட்டு]
சமயசாத்திரம்	சமயசாத்திரம் camayacāttiram, பெ. (n.) சமயநூல் பார்க்க;see {Samaya-nil.} [சமயம் + சாத்திரம்]
சமயத்தலைவர்	சமயத்தலைவர் camayattalaivar, பெ. (n.) 1. ஒரு மதத்தின் தலைவர்; head of a religion. 2. மடத்துத்தலைவர்; head of a mut, [சமயம் + தலைவர்]
சமயத்தார்	சமயத்தார் camayattār, பெ. (n.) ஒரு மதத்தைச் சார்ந்தவர்; followers of a religious system. "அன்றென்ப வாறு சமயத்தார்" (வள்ளுவமா. 9);. [சமயம் + அத்து + ஆர்] 'அத்து' சாரியை.'ஆர்' பலர்பாலீறு.]
சமயதத்துவம்	சமயதத்துவம் camayadadduvam, பெ. (n.) சமயமெய்ப்பொருள் (மணிமே. 10: 80, உரை); பார்க்க;see {šатaya-тey-p-poru/.} [சமயம் + தத்துவம்] Skt.tatuva → த. தத்துவம்
சமயதருமம்	சமயதருமம் camayadarumam, பெ. (n.) சமயமெய்ப்பொருள் பார்க்க;see {Samaya-ncyp-porul.} [சமயம் + தருமம்] Skt. dharma → த. தருமம்
சமயதி	சமயதி camayadi, பெ. (n.) எல்லா அடிகளும் ஒத்த அளவினதாய் வரும் இசைப்பாட்டு வகை; a metrical composition in which all the lines are of uniform length. [சமம் → சமயத்தி → சமயதி]

சமயதிவாகரர்	சமயதிவாகரர் camayadivākarar, பெ. (n.) நீலகேசியென்னும் சைனநூலின் உரைகார ராகிய வாமன முனிவர்;{Vāmana-munivar,} commentator on {Nilakesi,} a jaina work in Tamil. [சமயம் + திவாகரர்]
சமயநிலை	சமயநிலை camayanilai, பெ. (n.) சமயக் கோட்பாடு பார்க்க;see {Samaya-k-köpädu,} [சமயம் + நிலை]
சமயநூல்	சமயநூல் camayanūl, பெ. (n.) மதத்தைப் பற்றிய நூல்; sacred book of a religion. [சமயம் + நூல்]
சமயநெறி	சமயநெறி camayaneṟi, பெ. (n.) மதக் கொள்கை; creed or religious system. [சமயம் + நெறி]
சமயப்பற்று	சமயப்பற்று camayappaṟṟu, பெ. (n.) மதத்தின்மேல் ஒருவன் கொள்ளும் அன்பு; love of one's own religion. [சமயம் + பற்று]
சமயப்பொறை	சமயப்பொறை camayappoṟai, பெ. (n.) அனைத்துச் சமயங்களிடமும் காட்டும் பொதுநோக்கு; religious tolerence. [சமயம் + பொறை, பொறு→ பொறை]
சமயப்போர்	சமயப்போர் camayappōr, பெ. (n.) மதத்திற்குள் ஏற்படும் சண்டை, குழப்பம், மாறுபாடு; religious controversy. [சமயம் + போர்]
சமயப்போலி	சமயப்போலி camayappōli, பெ. (n.) போலியான மதம் (வின்.);; a travesty of religion. [சமயம் + போலி]

சமயபத்திரம்	சமயபத்திரம் camayabattiram, பெ. (n.) உடன்படிக்கை ஆவணம்; deed of agreement 'என்று பண்ணின தர்மத்தாபன சமயபத்திரம் (தெ.க.தொ.1:84);. Skt. patra → த. பத்திரம்.
சமயபுரம்	சமயபுரம் camayaburam, பெ. (n.) திருச்சிராப்பள்ளிக்கு அருகே உள்ள ஓர் ஊர்; a village near {Tirichirappalli.} மறுவ. கண்ணபுரம், விக்கிபுரம், மாகாளிபுரம் [சமயம் + புரம்]
சமயபேதம்	சமயபேதம் camayapētam, பெ. (n.) சமய வேறுபாடு பார்க்க;see {sanaya-ydrupédu.} [சமயம் + பேதம்] Skt. {bhéda} → த. பேதம்
சமய பேதி	சமய பேதி camayapēti, பெ. (n.) புறச் சமயத்தான் (யாழ்.அக.);; heretic, schismatic. [சமயம் + பேதி] Skt. {bhédin} → த. பேதி
சமயபோதனை	சமயபோதனை camayapōtaṉai, பெ. (n.) 1. மதக் கொள்கைகளை உணர்த்துகை; religious instruction. 2. சமயக்கோட்பாடு பார்க்க;see {šamaya-k-kōpädu.} [சமயம் + போதனை] Skt. {bodhana} -». த. போதனை

சமயம்	சமயம்1 camayam, பெ. (n.) 1. மதம்; creed or religious System. "சாங்கிய சமயந் தாங்கிய பின்னர்" (பெருங். உஞ்சை. 36, 252);. 2. மதநூல்(திவா.);; text-book as of a religion. [சமை → சமையம் → சமயம்] "மதம், சமயம் என்னும் இரு சொல்லும் ஒரு பொருளனவாயினும், தம்முள் நுண்பொருள் வேறுபாடுடையன. ஒரு தெய்வத்தை அல்லது இறைவனை மதித்து வழிபடுவது மதம்; இறைவனை இம்மையிலேனும் மறுமையிலேனும் அடைவதற்குச் சமைவது சமயம்" (த.ம.3);. சமை → சமையம் = பதனடைந்த அல்லது நுகர்ச்சிக்கேற்ற நிலை, வினைக்குத்தக்க வேளை. சமையம் → சமயம் = ஆதன் (ஆன்மா); அல்லது மாந்தன், இறைவன் திருவடிகளை அல்லது வீட்டின்பத்தை அடையச் சமைவாகும் (தகுதியாகும்); நிலைமை;அந்நிலைக்குரிய ஒழுக்கநெறி. நேரத்தைக் குறிக்குஞ் சொல்வடிவுகளில் மகர ஐகாரமும், மதத்தைக் குறிக்குஞ் சொல்வடிவில் மகரமும், வரல் வேண்டுமென வேறுபாடறிக. வடமொழியில் மகரமுள்ள வடிவேயுண்டு. அமையம் என்னும் மூலச்சொல்லும் அங்கில்லை. வடமொழியாளர், சமயம் என்ற தென்சொல்லை 'ஸமய' என்று திரித்தும் ஸம் + அய எனப் பிரித்தும், உடன்வருதல் (to come together); அல்லது ஒன்று சேர்தல் என்று பொருள் காட்டுவர். அங்ஙனம் காட்டிய பின்பும், "ஊழிற் பெருவலி யாவுன மற்றொன்று
சமயம்பார்-த்தல்	சமயம்பார்-த்தல் camayambārttal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) தக்க காலத்தை எதிர்ப்பார்த்திருத்தல்; to watch for a suitable opportunity. சமயம் பார்த்துப் போர் தொடுப்பது பகை நாட்டரசின் வாடிக்கை. [சமயம் + பார்-,]
சமயமதம்	சமயமதம் camayamadam, பெ. (n.) மதவெறி; bigotry, fanaticism. [சமயம் + மதம். மதம் = செருக்கு, வெறி]
சமயமானம்	சமயமானம் camayamāṉam, பெ. (n.) சமயப்பற்று பார்க்க;see {sanaya-p-paru,} "சன்னியாசிக்குஞ் சாதிமானஞ் சமயமானம் விடாது" (வின்.);. [சமயம் + மானம்]
சமயமிரு-த்தல்	சமயமிரு-த்தல் camayamiruttal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) ஒலக்கமிருத்தல்; to sit in state, as a king. "பெண்சாராத தெனவே சமயமிருக்கும் மண்டபமாம்." (சீவக. 2370, உரை.); [சமையம் → சமயம் + இரு-,]

சமயமுதல்வி	சமயமுதல்வி camayamudalvi, பெ, (n.) சக்தி மதத்தின் தலைவியாகிய மலைமகள் (பிங்.);;{Parvadi,} as the supreme being of the {Saktas.} [சமயம் + முதல்வி]
சமயமெய்ப்பொருள்	சமயமெய்ப்பொருள் camayameypporuḷ, பெ. (n.) மதத்தின் அடிப்படை உண்மைகள்; the fundamental doctrines of a religion. [சமயம் + மெய்ப்பொருள்]
சமயலங்கனம்	சமயலங்கனம் camayalaṅgaṉam, பெ. (n.) மதத்கோட்பாட்டை மீறுகை; transgression of religious principles. "சமயலங்கனமுந் தெய்வ நிந்தையுஞ் செய்தனர்" (பெரியபு. திருநாவுக். 83);. [சமயம் + லங்கனம்] Skt. {langhana} → த. லங்கனம்
சமயவாசிரியர்	சமயவாசிரியர் camayavāciriyar, பெ. (n.) சமயக்குரவர் பார்க்க;see {šamaya-k-kura var,} [சமயம் + ஆசிரியர்]
சமயவாதம்	சமயவாதம் camayavātam, பெ. (n.) மதம் பற்றிய ஏரணம்; religious disputation or controversy. [சமயம் + வாதம்]
சமயவாதி	சமயவாதி camayavāti, பெ. (n.) தன் மதத்தை நிறுவும் பொருட்டு வழக்காடுபவன்; exponent of a religion. "சமயவாதிக டத்த மதங்களை" (திருவாச. 4, 52);. [சமயம் + வாதி] Skt. {vådin} → த. வாதி
சமயவாற்றல்	சமயவாற்றல் camayavāṟṟal, பெ. (п.) சொல்லாற்றல் (தொல், சொல், 1 சேனா.);; force of a word, signification. [சமயம் + ஆற்றல்]
சமயவிகற்பம்	சமயவிகற்பம் camayavigaṟpam, பெ. (n.) சமய வேறுபாடு பார்க்க;see {sanaya-Wérupkdu.} "சலசல மிழற்றுஞ் சமய விகற்பமும்" (பெருங். உஞ்சைக். 32, 4);. [சமயம் + விகற்பம்] Skt.vikalpa → த. விகற்பம்

சமயவுசிதம்	சமயவுசிதம் samayavusidam, பெ. (n.) நேரத்துக்குப் பொருத்தம்; suitability to occasion. [சமயம் + உசிதம்] Skt. ucita → த. உசிதம்
சமயவேறுபாடு	சமயவேறுபாடு camayavēṟupāṭu, பெ. (n.) மத வேறுபாடு; diversity of religion. [சமயம் + வேறுபாடு]
சமயவொழுக்கம்	சமயவொழுக்கம் camayavoḻukkam, பெ. (n.) ஒரு சமயத்தைப் பின்பற்றும் ஒழுக்கம்; religious discipline. [சமயம் + ஒழுக்கம்]
சமயாசமயம்	சமயாசமயம்1 camayācamayam, பெ. (n.) உரிய காலம்; proper time. சமயாசமயத்துக்கு உதவ வேண்டும். [சமையம் → சமயம் + சமயம். அடுக்குத்தொடர்] சமயாசமயம்2 camayācamayam, பெ. (n.) தக்கதும் தகாததுமான காலங்கள்; proper and improper time. சமயாசமயந் தெரிந்து நடக்க வேண்டும். [சமையம் → சமயம் + அல் + சமயம்]
சமயாசாரம்	சமயாசாரம் camayācāram, பெ. (n.) மதத்திற்குரிய ஒழுக்கம்; Systematiscdreligious practice, ritual. [சமயம் + ஆசாரம்] Skt. {icia} →த. ஆசாரம்
சமயாசாரியர்	சமயாசாரியர் camayācāriyar, பெ. (n.) சிவனிய மதத்தை நிலைநாட்டின் அப்பர், சம்பந்தர், சுந்தரர், மாணிக்கவாசகர் என்னும் சிவனடியார்கள்; great men who established a religion, especially the four saivaite saints, viz, Appar, Sambandar, Sundarar and {Mänikka vāšagar} [சமயம் + ஆசாரியர். ஆசிரியர் → ஆசாரியார்]
சமயாதீதம்	சமயாதீதம் camayātītam, பெ. (n.) சமயம் கடந்த பரம்பொருள்; the supreme Being as transcending all religions. "சமயாதீதப் பழம்பொருளை" (தாயு. காடுங்கரையும். 2);. [சமயம் + அதிதம்] Skt. atita → த. அதிதம்

சமயி	சமயி camayi, பெ. (n.) மதத்தைச் சார்ந்தவன்; religionist, sectarian. "தக்க சமயிகள் தத்திறங் கேட்டதும்" (மணிமே. 28:86);. [சமய(ம்); → சமயி] 'இ' உடைமை குறித்த ஈறு
சமயோசிதம்	சமயோசிதம் camayōcidam, பெ. (n.) சமயவுசிதம் பார்க்க;see {šamaya-V-ušidam.} [சமயம் + உசிதம்] Skt. ucita த. உசிதம்
சமர்	சமர்1 camar, பெ. (n.) போர் (திவா.);; war, battle, fight. ம. சமர். Skt. {Samar} [சமம் → சமர் (வ.வ. 143);] ஒ.நோ: களம் → களர். சமம் = ஒப்பு. இனி, அமர் → சமர். அமர் என்பது அமர் என்பதன் முதன்மிகையான திரிபு. ஒ.நோ: அமை → சமை. ஒப்புப் பொருளிலிருந்து பொருதல் பொருள் தோன்றும். ஒ.நோ: சமம் = ஒப்பு, போர்;பொருதல் = ஒத்தல், போர்செய்தல். சமர்2 camartal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) பொருதல்; to fight, make {war.} 'சமர்க்க வல்லாயேல்" (விநாயகபு. 74, 249);. [அமர் → சமர்-,] சமர்3 camar, பெ. (n.) சமரம்2 பார்க்க;see {šamaram".} [சம் → சமர்]
சமர்க்களம்	சமர்க்களம் camarkkaḷam, பெ. (n.) போர்க்களம்; battle-field, arena. [சமர் + களம். கள்ளுதல் = கலத்தம், கூடுதல். கள் → களம் = கூட்டம், கூடுமிடம், போர்க்களம். போரிடுவதற்காகக் கூடுமிடம். இனி, அமர்க்களம் → சமர்க்களம்]
சமர்த்தன்	சமர்த்தன் camarttaṉ, பெ. (n.) திறமையானவன்; clever, capable man. "சமர்த்தர்த முரத்து விடுவார்" (இரகு, மீட்சி, 23);. 'சமர்த்தன் பெண்சாதியும் சோரம் போவாள்' (பழ.); [சமர் → சமர்த்து → சமர்த்தன்] த. சமர்த்தன் → Skt. samartha

சமர்த்தாளி	சமர்த்தாளி camarttāḷi, பெ. (n.) சமர்த்தன், திறமையானவன்; clever man. [சமர்த்து + ஆளி]
சமர்த்தி	சமர்த்தி1 camarttittal, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) பொருந்துமாறு கட்டுதல்; to justity and establish, as a theory. [சமர் → சமர்த்தி] சமர்த்தி2 camartti, பெ. (n.) நிறைவு; fulness, plentitude. [சமர் = பொருந்துதல், மிகுதல். சமர் → சமர்த்தி.] சமர்த்தி3 camartti, பெ. (n.) வல்லவள், திறமையானவள்; clever, capable woman. 2. சமைந்த அல்லது பக்குவமடைந்த பெண்; a girl who has attained the age of puberty. ' சமர்த்தி என்ன பெற்றாள்? தலைச்சன் பெண்ணுப் பெற்றாள்' (பழ.); [சமர் → சமர்த்தன் (ஆ.பா.); – சமர்த்தி (பெ.பா.);.] சமர்த்தி4 camartti, பெ. (n.) சமசை (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {Samasa} [சமர் → சமர்த்தி.]
சமர்த்து	சமர்த்து camarttu, பெ. (n.) போர்த்திறமை, திறமை; ability, skill. "சமர்த்தாற்று மாற்றால்" (அரிச்.பு. இந்திர. 46);. 'சமர்த்துள்ள சேவனுக்குப் புல்லும் ஆயுதமாம்' (பழ.);. [சமர் → சமர்த்து] த. சமர்த்து → Skt. {samartha} வடவர் ஸம் + அர்த்த என்று பகுத்து, ஒத்த அல்லது தகுந்த நோக்கங் கொள்ளுதல், தகுந்த நிலைமை பெறுதல், வலிமையடைதல் என்று பொருள் பொருத்துவர் (வ.வ. 141);. போருக்கு வலிமை வேண்டுமாதலின் போரென்றும் சொல் (சமர்); வலிமை அல்லது திறமையையும் உணர்த்தும்.
சமர்நிலம்	சமர்நிலம் camarnilam, பெ. (n.) போர்க்களம்; battle-field. [சமர் + நிலம்]
சமரகேசரி	சமரகேசரி camaraācari, பெ. (n.) பெருவீரன், போரில் அரிமா போன்றவன்; a great warrior, as lion in battle. 'சமரகேசரித் தெரிஞ்ச கைக்கோளரில் கூத்தன் நிகளங்களும்' (தெ.க. தொ. 5: 233);. [சமரம் + கேசரி.]

சமரகோலாகலநல்லூர்	சமரகோலாகலநல்லூர் camaraālākalanallūr, பெ. (n.) காஞ்சிபுரம் வட்டத்திலிருந்த பண்டைய ஊர்; an ancient village in {Kāñjipuram taluk.} "பாண்டி மண்டலத்து வீரநாராயணவள நாட்டுச் சமரகொலாகல நல்லூர் உடையார் ஏகாம்பர நாதனுக்கும்" (தெ.க.தொ. 4: 348/1986); [சமரம் + கோலாகல + நல்லூர்]
சமரகோலாகலன்	சமரகோலாகலன் camaraālākalaṉ, பெ. (n.) சமரவிருப்பன் பார்க்க (கல்);;see {SamaraVIruppa} [சமரம் + கோலாகலன்.] Skt. {kōlähala} → த. கோலாகலம் → கோலாகலன்
சமரங்கபூபதி	சமரங்கபூபதி camaraṅgapūpadi, பெ. (n.) பல போரில் வென்ற அரசன்; winner of many battle, hero of many fights. [சமர் + அங்கம் + பூபதி]
சமரங்கம்	சமரங்கம் camaraṅgam, பெ. (n.) சமர்க்களம் பார்க்க;see {Samar-k-kalam,} [சமர் + அங்கம்] Skt. {anka} —» த. அங்கம்
சமரசம்	சமரசம் samarasam, பெ. (n.) ஒற்றுமை; equality, harmony, identity. "வேதாந்த சித்தாந்த சமரச சுபாவமிதுவே" (தாயு. பரிபூரணா. 5);. 2. நடுநிலைமை; impartiality. 3. சமாதானம்; reconciliation, compromise. [சமம் + ரசம்] Skt. {rasa} → த. ரசம்
சமரசமாய்	சமரசமாய் samarasamāy, வி.அ. (adv.) 1. மன நிறைவாக; satisfactorily. அவர்கள் வழக்கு சமரசமாய் முடிந்தது. 2. சமாதானமாய்; reconciliable. [சமரசம் + ஆம்]
சமரசர்	சமரசர் samarasar, பெ. (n.) 1. நண்பர்; companion, friends. 2. ஒருபக்கம் சாயாத நடுநிலையாளர்; impartial arbiter. [சமரசம் → சமரசர்] Skt. rasa —» த. ரசம்

சமரதன்	சமரதன் camaradaṉ, பெ. (n.) பிறிதொரு தேர் வீரனொடு சளைக்காமற் போர் புரியவல்ல தேர்வீரன்; warrior in chariot who engages another warrior in an equal fight, one of four {ter-Viral.} "சமரதப் பதிகள்" (பாரத. அணிவ. 2);. [சமம் + ரதன்] Skt. ratha —→ த. ரதம்
சமரபீரு	சமரபீரு camarapīru, பெ. (n.) போரில் புறங்காட்டி ஓடல்; running away from fight atter acknowledge of defeat. 'கடுமுரட் சாங்க மய்யனு முதலினர் சமரபீரு வொத்துடைய" (முதல் இராசாதிராசன், மெய்க்கீர்த்தி);. [சமர் → சமரபீரு]
சமரபுரி	சமரபுரி camaraburi, பெ. (n.) தொண்டை நாட்டிலுள்ள திருப்போரூர்;{Tiru-p-portrin Tordainddu.} "சமரபுரியாய் தாலேலோ" (திருப்போ. சந். பிள்ளைத். தாலப். 1);. [சமரம் + புரி]
சமரம்	சமரம்1 camaram, பெ. (n.) போர்; battle, fight. "இலங்கையி லெழுந்த சமரமும்" (சிலப். 26:238); ம. சமர்;தெ. சமரமு [சமர் → சமரம்] த. சமரம் → Skt. {Samara} இருவர் அல்லது இரு படைகள் போர் செய்யும் போது ஒன்றுகலத்தலால், கலத்தல் அல்லது ஒன்றாதற் கருத்தினின்று போர்க் கருத்துப் பிறந்தது. எ-டு : கல → கலாம், கலகம். கைகலத்தல் = சண்டையிடுதல். பொரு = ஒத்தல், போர் செய்தல், பொரு → போர் = பொருத்து, சமர். இங்ஙனமே ஒப்பைக் குறிக்கும் சமம் என்னும் சொல்லினின்றும் போரைக் குறிக்கும் சொற்கள் பிறந்துள்ளன. சமம் = போர். "ஒளிறுவா ளருஞ்சம முருக்கி" (புறம். 382);. சமம் → சமர் = போர் (திவா.);. ஒ.நோ: களம் → களர் சமர்த்தல் = பொருதல். "சமர்க்க வல்லாயேல்" (விநாயகபு. 74:249);. போருக்கு வலிமை வேண்டுமாதலின், போர் என்னும் சொல் வலிமை அல்லது திறமையையும் உணர்த்தும். வலிமை சமர்த்து திறமை
சமரசவாணி	சமரசவாணி samarasavāṉi, பெ. (n.) பாதிரி; trumpet flower - Stereospermum chelonoides (சா.அக.);.

சமரவிருப்பன்	சமரவிருப்பன் camaraviruppaṉ, பெ. (n.) போர் செய்வதில் விருப்பமுள்ளவன்; one who revels in battle. [சமர் → சமர + விருப்பன்]
சமராத்திரம்	சமராத்திரம் camarāttiram, பெ. (n.) சமவிரவு பார்க்க;see {Sama-V-ira VII,} [சமம் + ராத்திரம்] Skt. {rätram} -». த. ராத்திரம்
சமரி	சமரி1 camari, பெ. (n.) போருக்குரிய தெய்வமான கொற்றவை (துர்க்கை); (பிங்.);; Durga, as the goddess of war. மறுவ. அமரி, எண்டோளி, பாலைக்கிழத்தி, குமரி, சக்கரபாணி. [அமர் = போர். அமர் → அமரி = போர்த் தெய்வமான காளி. அமரி → சமரி] அமரி2 பார்க்க. சமரி2 camari, பெ. (n.) பாம்பு (யாழ்.அக.);; Snake. க. சம்மளி [அமரி = நஞ்சு. அமரி → சமரி = நஞ்சுடையது]
சமரிகம்	சமரிகம் camarigam, பெ.(n.) 1. மலையத்தி; mountain fig;downy climbing cluster fig-ficus macrocarpa. 2. மலையகத்தி; bitter sesban (சா.அக.);.
சமருகாச்சி	சமருகாச்சி camarukācci, பெ. (n.) பேரீச்சம் பழம்; Arabian date fruit-phoenix dactylifera (சா.அக.);.
சமரரேகை	சமரரேகை camararēkai, பெ. (n.) சமவரிகை பார்க்க;see {Sama-Varigai.} [சமம் + ரேகை] Skt. {rekhå} → த. ரேகை
சமருடச்சிவரம்	சமருடச்சிவரம் camaruḍaccivaram, பெ. (n.) வரகு; milliet - Panicum maliaceum (சா.அக.);.
சமவணி	சமவணி camavaṇi, பெ. (n.) ஒருவகை அணியிலக்கணம்; a kind of rhetoric. [சமம் – அணி]

சமவயசு	சமவயசு samavayasu, பெ. (n.) சரியகவை பார்க்க;see {šari-ry-aga vai} (செ.அக.);. [சமம் + வயசு] Skt {Wayas} → த. வயசு
சமவயது	சமவயது camavayadu, பெ. (n.) சரியகவை பார்க்க;see {šarify-aga vai.} [சமம் + வயது] Skt. {vayas} → த. வயசு → வயது
சமவர்த்தி	சமவர்த்தி camavartti, பெ. (n.) நடுநிலையில் இருப்பவன், கூற்றுவன் (யாழ்.அக.);; Yama, as impartial. மறுவ. காலன் [சமம் + வர்த்தி] த. வட்டம் → Skt. vartti → த. வர்த்தி
சமவரிகை	சமவரிகை camavarigai, பெ. (n.) நிலநடுக்கோடு (பூமத்தியரேகை);; cquatorial line. [சமம் + வரிகை]
சமவலிமை	சமவலிமை camavalimai, பெ. (n.) இணையான ஆற்றல் அல்லது திறமை; equal strength. [சமம் + வலிமை]
சமவாசம்	சமவாசம் camavācam, பெ. (n.) நம்பு; association. friendship. intercourse. [சமம் + வாசம்]
சமவாதசைவம்	சமவாதசைவம் samavātasaivam, பெ. (n.) முத்தி நிலையில் சிவமும் ஆன்மாவும் ஒக்குமெனக் கொள்ளும் சிவனிய வேறுபாடு (பேதம்); (சி.சி.67. சிவஞான.);; a {Saiva} sect which holds that a liberated soul becomes equal to {Šivan.} [சமவாதம் + சைவம்]

சமவாயம்	சமவாயம் camavāyam, பெ. (n.) ஒத்த கூட்டம் (சூடா.);; assemblage, collection, aggregate. [சமம் + ஆயம் → சமவாயம்] சமவாயம் → Skt.{ sam-aväya}
சமவாயிகாரணம்	சமவாயிகாரணம் camavāyikāraṇam, பெ. (n.) முதற்காரணம் (சி.சி. 1, 18 ஞானப்.);; material cause.
சமவிணை	சமவிணை camaviṇai, பெ. (n.) சரியான இணை; proper match. [சமம்2 + இணை]
சமவிரவு	சமவிரவு camaviravu, பெ. (n.) பகலிரவுகள் நாழிகையளவில் ஒத்த நாள் (வின்.);; equinox, time when day and night are equal. [சமம்2 + இரவு]
சமவிருட்டி	சமவிருட்டி camaviruṭṭi, பெ. (n.) சமமழை பார்க்க;see {Sama-malai} (சா.அக.);. [சமம்2 + விருட்டி] Skt. {virusi} → த. விருட்டி
சமவிலை	சமவிலை camavilai, பெ. (n.) ஏற்றமில்லாத நடுத்தர விலை (வின்.);; moderale price. [சமம்2 + விலை]
சமவிளைவு	சமவிளைவு camaviḷaivu, பெ. (n.) இரண்டு அறுவடையிலும் ஒத்த விளைச்சல்; equal yield in the two cultivation seasons. [சமம்2 + விளைவு]
சமவுவமை	சமவுவமை camavuvamai, பெ. (n.) சமவணி பார்க்க;see {Sama-V-ani} (சழ.அக.);. [சமம்+ உவமை]
சமவுரிமை	சமவுரிமை camavurimai, பெ. (n.) இணையான உரிமை; equal rights. பெண்ணுக்குச் சமவுரிமை தர வேண்டும் (உ.வ.);. [சமம் + உரிமை]
சமவெடுப்பு	சமவெடுப்பு camaveḍuppu, பெ. (n.) குரலும் தாளமும் ஒப்பத் தொடங்கும் எடுப்பு வகை; a variety of {eduppu,} in which the song begins on the principal beat of the time-measure. [சமம் + எடுப்பு]

சமவெண்	சமவெண் camaveṇ, பெ. (n.) 2,4,6, 8, 10 போன்று வரும் இரட்டை எண்களின் வரிசைத் தொடர்; series of even numbers, like 2, 4, 6, 8, 10 etc., [சமம் + எண்]
சமவெளி	சமவெளி camaveḷi, பெ. (n.) 1. மேடு பள்ளமற்ற நிலப்பகுதி; plain, சமவெளிப்பகுதியில் வேளாண்மை நடைபெறும். 2. ஆறுகள் பாயும் நிலப்பகுதி; valey. கங்கைச் சமவெளி. [சமம் + வெளி]
சமவேதம்	சமவேதம் camavētam, பெ. (n.) பிறிதோடு நீக்கமின்றியிருக்கும் பொருள்; inseparably associated object. முதல்வன்... சற்சித்தியோடு சமவேதமாய் நிற்பன் (சி.போ.சிற். 2,4);. [சமம் + வேதம்]
சமவொப்பு	சமவொப்பு camavoppu, பெ. (n.) ஒப்பு; conformity, resemblence. [சமம் + ஒப்பு]
சமழ்	சமழ்1 camaḻtal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வருந்துதல்; to be distressed. தையலாய் சமழாதுரை யென்றதே (சீவக. 1000);. [சவள் → சமழ்] சமழ்2 camaḻttal, 11 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வருந்துதல்; to grieve, to be in distress. "அம்மையிற் செய்தன விம்மை வந்து சந்தித்த பின்னை சமழ்ப்ப தென்னே" (தேவா. 1200, 4);. 2. நாணுதல் (திவா.);; to be ashamed. "முடித்தனனென்று சமழ்த்தன னோக்கி" (பெருங். மகத. 27, 186); 3. தாழ்தல்; to get worsted; to suffer in comparison. "மலர் நிறஞ் சமழ்க்கு மன்றே" (கம்பரா. நாடவி. 65);. [சமழ்1 → சமழ்2]
சமழ்ப்பு	சமழ்ப்பு camaḻppu, பெ. (n.) 1. வருத்தம் (சூடா.);; distress. 2. நாணம், வெட்கம்; shame. "கள்வன் சமழ்ப்பு முகங்காண்மின்" (பரிபா. 20, 36);. 3. சமழ்மை பார்க்க;see {samg/mal} [சமழ் → சமழ்ப்பு]

சமழ்மை	சமழ்மை camaḻmai, பெ. (n.) இழிவு; dishonour, disgrace. "பொங்கு நீர் ஞாலஞ் சமழ்மையாக் கொண்டு விடும்" (நாலடி, 72);. [சமழ் → சமழ்மை]
சமற்காரம்	சமற்காரம் camaṟkāram, பெ. (n.) சமத்துக்காரம் பார்க்க;see {Samattu-k-karam} (செ.அக.);. [சமத்துக்காரம் → சமற்காரம்]
சமன்	சமன்1 camaṉ, பெ. (n.) 1. சமம்2 பார்க்க;see {sanam} "சமன்செய்து சீர்தூக்குங் கோல்போல்" (குறள், 118);; 2. இசை நூலில் வருந் தான நிலை மூன்றனுள் ஒன்று; middle tone (mus.); "வலிவு மெலிவுஞ் சமனு மெல்லாம்" (சிலப். 2: 93);. 3. பக்கம் (அக.நி.);; nearncss. [சமம் → சமன்] சமன்2 camaṉ, பெ. (n.) கூற்றுவன் (பிங்.);; Yama the god of death. மறுவ. காலன் [சமம் → சமன் = நடுநிலை தவறாதவன்]
சமன்கட்டு-தல்	சமன்கட்டு-தல் camaṉkaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கயிற்றுக்கோலின் வரையில் கயிற்றை நிறுத்துதல்; to tie a cord on the mark of a steelyard for equipoising. 2. துலாக்கோலின் தட்டுகள் இரண்டும் ஓரளவில் நிற்கும்படி நிறையைச் சேர்த்தல்; to counterpoise with a like weight or quantity. [சமன் + கட்டு-,]
சமன்சங்கலிதம்	சமன்சங்கலிதம் camaṉcaṅgalidam, பெ. (n.) சமவெண் பார்க்க;see {sama-W-Cரa} [சமன் + சங்கலிதம்] Skt. {saih-kalita} –»த. சங்கலிதம்.
சமன்செய்-தல்	சமன்செய்-தல் camaṉceytal, 1 செ.குன்றாவி. (v.i.) சமஞ்செய்-தல் பார்க்க;see {samai.jey.} [சமன் + செய்-,]
சமன்தொடர்	சமன்தொடர் camaṉtoḍar, பெ. (n.) சமன்பாடு பார்க்க;see {Saman-paidu,} [சமன் + தொடர்]

சமன்படுத்து-தல்	சமன்படுத்து-தல் camaṉpaḍuddudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நிரவுதல், மேடுபள்ள மற்றதாக்குதல்; to equalize. 2. பண்படுத்துதல்; to make right. [சமன் + படுத்து-,] சமப்படுத்து-தல் பார்க்க
சமன்பாடு	சமன்பாடு camaṉpāṭu, பெ. (n.) 1. ஒன்றுக் கொன்று சமநிலையில் இருக்கும் அல்லது ஒத்துப்போகும் தன்மை; balance. கல்விக்கும் தொழில் வளர்ச்சிக்கும் சமன்பாடு இருந்தால்தான் வேலையில்லாநிலை நீங்கும்; 2. இரு அளவுகள் சமம் எனக் காட்டும் குறியீட்டு வடிவிலான கூற்று; mark of an equation; a+b= 9 என்பது ஒரு சமன்பாடு. ம. சந்து [சமம் → சமன் + பாடு]
சமன்மை	சமன்மை camaṉmai, பெ. (n.) இணையான தன்மை; equal state (செ.அக.,);. [சமன் + மை. 'மை' பண். பெ. ஈறு]
சமனகாரி	சமனகாரி camaṉakāri, பெ. (n.) நோய்களைத் தணித்து உடலைக் குளிரும்படிச் செய்யும் மருந்து (பைஷஜ.);; sedative. [சமன் → சமனகாரி = சமன் செய்வது]
சமனப்பாளை	சமனப்பாளை camaṉappāḷai, பெ. (n.) பங்கம் பாலை அல்லது ஆடுதின்னாப் பாலை; wormkiller-Aristolochia Indica (சா.அக.);. [சமன் + அ + பாளை]
சமனப்பூடு	சமனப்பூடு camaṉappūṭu, பெ. (n.) செங்குன்றி; red bead vine - Abrus precatorius (typica); (சா.அக.);.
சமனபுரி	சமனபுரி camaṉaburi, பெ. (n.) காலனூர் (இயமபுரம்);, Yama's city. [சமம் → சமன் → சமன + புரி]

சமனம்	சமனம் camaṉam, பெ. (n.) 1. தணியச் செய்கை; calming, subsiding, soothing, allaying. 2. மறைப்பு (திரோபவம்); (வேதாசூ.47); {Šiva's} function of veiling, designed to keep the souls engrossed in the experiences of the world. 3. வசம்பு (மலை);; sweet flag. 4. ஆடுதின்னாப் பாலை (மலை.);; worm-killer. [சமம் → சமன் → சமனம்]
சமனாகத்தாக்கு-தல்	சமனாகத்தாக்கு-தல் camaṉākaddākkudal, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) to produce a uniformly mellow tone on a musical instrument. [சமம் → சமன் + ஆக + தாக்கு-,]
சமனாதம்	சமனாதம் camaṉātam, பெ. (n.) உவல்மண் (வின்.);; brackish soil. [உவர் → சவல் → சமன் → சமனாதம்]
சமனி-த்தல்	சமனி-த்தல் camaṉittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) அமைதிப்படுத்துதல்; to pacify.soothe. "சமனிக்கு முறையாற் சபையெலா மடங்க" (குற்றா. குற. 48);. [சமன் → சமனி-. 'இ' வினையாக்க ஈறு]
சமனிகை	சமனிகை camaṉigai, பெ. (n.) இடுதிரை (வின்.);; screen, curtain. [சமன் → சமனிகை = சமமாகக் காட்டும் திரை]
சமனிசை	சமனிசை samaṉisai, பெ. (n.) 1. நடு (மத்திம); விசை (பிங்.);; middle tone. 2. சமநிலை1(வின்.);;பார்க்க;see {šamanilai"} [சமன் + இசை]
சமனியகரணி	சமனியகரணி camaṉiyagaraṇi, பெ. (n.) வெட்டுப் புண்ணையும் தழும்பையும் நீக்கும் மருந்து (பிங்.);; medicament which removes scars, turnours, etc., [சமன் → சமனியம் + கரணி]
சமனியம்	சமனியம் camaṉiyam, பெ. (n.) பொது (சாமானியம்);; generality, விசேட சமனியத் தியாதில் (ஞானா. 50, 13);. [சமம் = ஏற்றத்தாழ்வற்றது, உயர்வு தாழ்வில்லாதது. சமம் → சமன் + இயம்]
சமனிலைமருட்பா	சமனிலைமருட்பா camaṉilaimaruṭpā, பெ. (n.) வெண்பாவடியும் ஆசிரியப்பாவடியும் ஒத்து வரும் மருட்பா வகை (இலக்.வி. 749, உரை);; variety of {marutpā} in which the lines in {venba} and {a Siriyam} metres are balanced. [சமம் + நிலை + மருட்பா]

சமனிலைவஞ்சி	சமனிலைவஞ்சி camaṉilaivañji, பெ. (n.) சமநிலைவஞ்சி பார்க்க;(தொல்.பொருள். 354, உரை.);;see {Samanila-Vaiji.} [சமனிலை + வஞ்சி]
சமனை	சமனை camaṉai, பெ. (n.) ஆதன் (ஆன்மா); பெஜ (பெத்த); நிலையிலடையக் கூடிய உயர்ந்த பதவி (சிவசம. 35);; highest stage in spiritual development of the soul when it is in bondage. 2. சிவை (சிவசக்தி); (சதாசிவ. 26);;{Sivassakt}
சமனொளி	சமனொளி camaṉoḷi, பெ. (n.) இலங்கையில் புத்தத் திருத்தலமாயுள்ள ஒரு மலை; Adam's peak in Ceylon, held sacred by Buddhists. "இலங்காதீவத்துச் சமனொளி யென்னுஞ் சிலம்பினை" (மணிமே. 28: 107);.
சமாதிகம்	சமாதிகம் camātigam, பெ. (n.) ஊமத்தை; datura fastuosa (சா.அக.);.
சமாதிமூலி	சமாதிமூலி camātimūli, பெ. (n.) கருங்குன்றி: black jeweller's bead - Abrus genus (சா.அக.);.
சமாது	சமாது camātu, பெ. (n.) 1. ஊமத்தை (மலை.);; thorn apple. 2. கருவூமத்தை (L);; purple stramony.
சமாயிதம்	சமாயிதம் camāyidam, பெ. (n.) உடன்படுகை; agreement. [சமம் → சமாயிதம்]
சமாலம்	சமாலம் camālam, பெ.(n.) மயிற்றோகை, peacock feather. 2. விசிறி; fan. [அம்முதல் = பொருந்துதல். அம் → அமல் = நிறைவு அமல் → சமல் → சமாலம் = நிறைந்து இருக்கும் மயிற்றோகை, அதுபோல் இருக்கும் விசிறி]
சமாவி	சமாவி1 camāvi, பெ. (n.) பூச்செண்டு; a kind of bouquet. [அம் → அமல் → சமல் → சமாலி] சமாவி2 camāvi, பெ. (n.) சடைக்குறண்டி; a kind of thorny shrub - Lepidagathis scariosa (சா.அக.);
சமாலி	சமாலி3 camālittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சமாளி-த்தல் (யாழ். அக.); பார்க்க See {samச்/-} க. சமாளிசு [சமாளி → சமாளி-,]

சமாலுகம்	சமாலுகம் camālugam, பெ. (n.) குறிஞ்சா (மலை.);; species of scammony swallowwort.
சமாளம்	சமாளம் camāḷam, பெ. (n.) களிப்பு (யாழ்ப்.);; mirth, hilarity. தெ. சமாளமு
சமாளி-த்தல்	சமாளி-த்தல் camāḷittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. இருக்கும் ஏந்துகளைக் கொண்டு ஒன்றைத் தீர்த்தல் அல்லது ஒருவரை எதிர்கொள்ளுதல், ஈடுகொடுத்தல்; to cope with. manage, handle. அரசு, வறட்சியைச் சமாளிக்க நடவடிக்கை எடுத்துள்ளது. 2. வெட்க உணர்வு அல்லது குற்ற உணர்வு தரக்கூடிய நிலையில் அதனின்று விடுபட முயலல்; to save oneself from the situation retrieve, gloss over. நாங்கள் நம்பாதத்தார் என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்த போது 'நேற்று வீட்டில் கடவுளைக் கும்பிட்டோம்' என்று பையன் சொல்லச் சமாளிக்க வேண்டியதாயிற்று. க. சமாளிசு [சமை(யம்); + அளி – சமையளி → சமாளி. சமையம் = தக்க காலநிலை. அளித்தல் = தகுதிபற்றிக் கொடுத்தல். சமாளித்தல் சமையம் அல்லது நேரம் பார்த்து அதற்கேற்றவாறு இயங்குதல்] கொடுந்தமிழ் நிலங்களில் தனிச்சிறப்பாக வழங்கும் சொற்களுள் கன்னடச் சொல் சமாளி, பெருவழக்கூன்றிய திசைச்சொற்களுள் ஒன்றாகும்.
சமான்குடைஊசி	சமான்குடைஊசி camāṉkuḍaiūci, பெ. (n.) கிடுகு, புல் முதலியவற்றைக் கூரையாக வேயப் பயன்படும் ஊசி (செங்கை);; peckingneedle for tying grass etc., for roof formation of hut. etc. [சமம் → சமன் → சமான் + குடை + ஊசி]
சமானம்	சமானம்1 camāṉam, பெ. (n.) உவமை; simile. தெ. சமானமு [சமம் → சமானம்] உவமைப்படுத்துவது ஒப்புமை, அதாவது சமத்தன்மை பற்றியமைவதால் சமத்தினின்று திரிந்த சமானம் உவமைப் பொருளுக்காயிற்று என்க. த. சமானம் → Skt. {Samäna} சமானம்2 camāṉam, பெ. (n.) 1. ஒப்பு; likness, equality. 2. ஒத்துள்ளது; that which is equal or similar. ம. சமானம்;தெ. சமானமு த. சமானம் → skt. {samäna}

சமானன்	சமானன்1 camāṉaṉ, பெ. (n.) உண்ட உணவைச் செரிக்கச் செய்யும் ஒருவகைக் காற்று; a vital air of the body, causing digestion. தெ. சமடு [சமம் → சமானன் = உண்ட உணவினைச் சமம் ஆக்குவது, அதாவது ஆற்றலாக ஆக்குவது] சமானன் → skt. {samana} சமானன்2 camāṉaṉ, பெ. (n.) ஒத்தவன், ஒப்பானவன்; person of equal rank.
சமானி	சமானி1 camāṉittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஒப்பிட்டுக் கூறுதல்; to compare, to liken; to treat alike. [சமானம் → சமானி-,] சமானி2 camāṉi, பெ. (n.) ஒப்பானவன் (யாழ். அக.);; equal. [சமம் → சமானன் → சமானி. 'இ' உடைமை குறித்த ஈறு]
சமானியம்	சமானியம் camāṉiyam, பெ. (n.) பொது; general. [சமம் → சமானம் → சமானியம்]
சமி	சமி1 camittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) பொறுத்தல் (பிங்.);; to endure, to forgive. [உம்முதல் = பொருந்துதல், கூடுதல், உம் → அம். அம்முதல் = பொருந்துதல், அம் → அமை. அமைதல் = பொருந்துதல், தாங்குதல், அமை → சமை → சமி.] சமி2 camittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நடத்தல் (பிங்.);; to go, walk.
சமித்திகா	சமித்திகா camittikā, பெ. (n.) கஞ்சா; an Indian hemp - Caunabis sativus (சா.அக.); [சமித்து → சமித்திகா]
சமித்து	சமித்து camittu, பெ. (n.) கஞ்சா (மலை.);; a Indian hemp. சமித்து camittu, பெ.(n.) வேள்விக்குரிய சுள்ளிகள் sacrificial fuel. "சமித்தேந்திய காவன் மன்னன்" (பாரத.சம்பவ.57);. [Skt.samidh → த.சமித்து.]

சமிதம்	சமிதம்1 camidam, பெ. (n.) அமைதி; calmness, equanimity. "உள்ளார்வம் பொறை சமிதம்" (குற்றா. தல. வடவருவி. 50);. [சமம் → சமி → சமிதம்] சமிதம்2 camidam, பெ. (n.) 1. தீ; fire; 2. போர்; war. [சமர் → சமிர் → சமிர்தம் → சமிதம்]
சமிந்தனன்	சமிந்தனன் camindaṉaṉ, பெ. (n.) விறகு; firewood. [சமிதம்2 → சமிந்தனன் = தீப்பற்றி எரிவது]
சமிப்பாகம்	சமிப்பாகம் camippākam, பெ. (n.) வேல மரம்; acacia genus. (சா.அக.);
சமிபாகம்	சமிபாகம் camipākam, பெ. (n.) கொன்றை (மலை);; laburnum.
சமிரகம்	சமிரகம் camiragam, பெ. (n.) உப்பறுகு; a species of Bermuda grass found grown in saline soils (சா.அக.);.
சமிரம்	சமிரம் camiram, பெ. (n.) சிறு வன்னி; a small species of suma tree-Prosopis spicigera (சா.அக.);.
சமிலாகி	சமிலாகி camilāki, பெ. (n.) திப்பிலி (மலை.);; long pepper.
சமிலாகிகம்	சமிலாகிகம் camilāgigam, பெ. (n.) திப்பிலி; long pepper - piper longum (சா.அக.);.
சமிலாதி	சமிலாதி camilāti, பெ. (n.) திப்பிலி வேர்; root of long - pepper (சா.அக.);.
சமீலகம்	சமீலகம் camīlagam, பெ. (n.) மஞ்சட் கடுக்காய்; fully - riped yellow gall-nut (சா.அக.);.

சமுகம்	சமுகம் camugam, பெ. (n.) 1. கூட்டம்; crowd. 2. ஓர் இனத்தார்; a communal group. சமுகம் camugam, பெ.(n.) 1. இறையகம் (சன்னிதானம்);; august presence, as of a king, guru. 2. நேருரை (பேட்டி);; audience, interview, as of a superior. அந்தப் பிரபுவின் சமுகம் கிடைக்கவில்லை. 3. பெரியோரை முன்னிலைப்படுத்த வழங்கும் மதிப்புரவுச் சொல்; a term of respect, used in addressing persons of rank. [Skt.sam-mukha → த.சமுகம்1.]
சமுகவளை	சமுகவளை camugavaḷai, பெ. (n.) தைவேளை: vailay plant - Clcome pentaphylla.
சமுச்சயம்	சமுச்சயம் camuccayam, பெ. (n.) தொகுதி; collection. "சமுச்சாயவுவமை" (தண்டி. 30);
சமுத்திராந்தம்	சமுத்திராந்தம் camuttirāndam, பெ. (n.) 1. சிறுகாஞ்சொறி (மலை.);; small climbing nettle. 2. பருத்தி (வின்.);; Indian cotton plant. 3. சாதிக் காய்; nutmeg சமுத்திராந்தம் camuttirāndam, பெ.(n.) 1. சிறுகாஞ்சொறி; small climbing nettle. 2. பருத்தி (வின்.);; Indian cotton plant. 3. சாதிக்காய்; nutmeg.
சமுத்திரார்த்தம்	சமுத்திரார்த்தம் camuttirārttam, பெ. (n.) சிறுநாகப்பூ (மரவகை);; Ceylon iron – Wood - Mesua ferrea (typica);.
சமுதாடை	சமுதாடை camutāṭai, பெ. (n.) தாள் அகலமாக இருக்கும் புகையிலை வகை; a kind of tobacco which has bigger leaves.
சமுதாய்-த்தல்	சமுதாய்-த்தல் camutāyttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சமாளித்தல் (இ.வ.);; to manage with economy. 2. சமாதானப்படுத்துதல் (யாழ்ப்.);; to reconcile. [சமாளி → சமதாயி → சமுதாய்]

சமுதாயக்கிராமம்	சமுதாயக்கிராமம் camutāyakkirāmam, பெ. (n.) 1. குடிகள் பொதுவாகப் பயன்படுத்தும் நிலவருவாயுள்ள ஊர் (R.T.);; village held in common. 2. நிலக்கிழாரும் குடிகளும் நிலத்தின் வருவாயைச் சரிபாதியாக துய்க்கும் ஊர் (வின்.);; village,whose produce is divided equally between the the proprietor and the cultivators. [சமுதாயம் + கிராமம்]
சமுதாயக்கூடம்	சமுதாயக்கூடம் camutāyakāṭam, பெ. (n.) ஊர்மக்கள் அனைவரும் பயன்படுத்தும் பொருட்டு அமைக்கப்பட்ட பொதுக்கூடம்; community hall. [சமுதாயம் + கூடம்]
சமுதாயகாரியம்	சமுதாயகாரியம் camutāyakāriyam, பெ. (n.) பொதுச்செயல் (வின்.);; public business. [சமுதயம் + காரியம்]
சமுதாயச்சீர்திருத்தம்	சமுதாயச்சீர்திருத்தம் camutāyaccīrtiruttam, பெ. (n.) குமுகாயத்தின் வழக்கவொழுக்கங்களை முன்னேற்றத்தின் பொருட்டுத் திருத்துகை (இக்.வ.);; social reform. தந்தை பெரியார் சமுதாயச் சீர்திருத்தத்தைத் தம் வாழ்நாள் பணியாகச் செய்தார். [சமுதாயம் + சீர்திருத்தம்]
சமுதாயச்சோபை	சமுதாயச்சோபை camutāyaccōpai, பெ. (n.) உறுப்புகள் தனித்தனியாகவன்றி ஒருங்கு கூடுதலால் தோன்றும் அழகு (சீவக. 1357., உரை);; beauty of an object viewed as a whole. [சமுதாயம் + சோபை]
சமுதாயநிலம்	சமுதாயநிலம் camutāyanilam, பெ. (n.) ஊர்ப் பொதுவாக இருந்து பயன்படுத்தும் நிலம்; land held in common by the villagers. [சமுதாயம் + நிலம்]

சமுதாயம்	சமுதாயம் camutāyam, பெ. (n.) 1. மக்களின் திரள்; company, assembly. 2. பெருந்திரள் (சூடா.);; collection as of things. 3. கோயில் ஆளுமை அதிகாரிகளின் கூட்டம் (I.M.P Trav. 99);; managing committee of a temple. 4. பொதுவானது; that which is public, common to all. 5. பொதுவாகவேனும் அவ்வவர்க்குரிய பங்குப்படி பிரித்தேனும் நுகரப்படும் ஊர்ப் பொதுச்சொத்து (இ.வ.);; tenure by which the members of a village community hold the village lands, funds, etc. in common or by which they divide them according to their shares. 6. உடன்படிக்கை (யாழ்ப்.);; mutual agreement, compromise. [கும் → கும்மல் → குமியல் → குவியல் = குவிந்திருப்பது. கும் → கும்பு → கும்பல் = குவியல், திரள். கும்பு → குப்பு → குப்பல் = குவியல், கூட்டம். குப்பு → குப்பை = குவியல். கும்பு → கும்பை = சேரி. இச்சொற்கள் குவிதற்கருத்தோடு கூடற் கருத்தையும் கொண்டன. கும் → சும் → சம் + உத்து + ஆயம் – சமுதாயம். உம் → உத்து = பொருந்துதல். ஆயம் = கூட்டம். சம் என்னும் பொருந்துதல் கருத்துவேர் சம் → சமஸ் → சமஸ்த்து என வடசொற் திரிபெய்தியமையாகப் பாவாணர் கருதியதால் இச் சொல்லைத் தவிர்த்துக் குமுகாயம் என்னும் சொல்லைப் புனைந்து வழங்கினார்] சமுதாயம் –» Skt. {sam-ud-åya}
சமுப்பவம்	சமுப்பவம் camuppavam, பெ. (n.) தைவேளை (மலை.);; a sticky plant growing in sandy places.
சமுர்ப்பன்னம்	சமுர்ப்பன்னம் camurppaṉṉam, பெ. (n.) ஊசிப் பாலை; rosy-milkwort-Uystclima coculantum (சா.அக.);.
சமுள்	சமுள் camuḷ, பெ. (n.) சவண்டலை (மலை.);; Trincomalee red wood.
சமுனம்	சமுனம் camuṉam, பெ (n.) தேக்கு; teak - wood - Teotona graudis (சா.அக.);.

சமை	சமை1 camaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அமைதல்; to be made, constructed, formed. 2. அணியமாதல்; to get ready, to prepare. "வனஞ் செல்வதற்கே சமைந்தார்க டம்மை" (கம்பரா. நகர்நீ.143);. 3. பொருத்தமாதல்; to be suitable. "என்றிவை சமையச் சொன்னான்" (கம்பரா. அங்கத. 8);. [அமை → சமை-,] சமை2 camaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) தொடங்குதல்; to commence. "உரை செயச் சமைந்தான்" (கம்பரா. யுத்த. மந்திரப் 118);. [அமை → சமை-,] சமை3 camaidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நிரம்புதல்; to mature. "மலர்ந்து சமைந்த தில்லைகாண்" (திருவிருத். 68, வியா. 7 2572. பூப்பு அடைதல்; to attain puberty, as a girl. "[illegible] சமைய[illegible]வில்லை" [illegible]
சமைகடை	சமைகடை camaigaḍai, பெ. (n.) முவு (யாழ். அக.);; close, end. [சமை + கடை] சமைகடை camaigaḍai, பெ. எ.(adj.) 1. உடன் பட்ட; agreeing. 2. ஆளுமை செய்ய அமைக்கப் பெற்ற; constituting for administration. 3. திட்டப்படி அமைந்த; being according to plan. 'சமைந்த வாரியத்தார்' (தெ. 7:96); "இவை நாட்டுக்கு சமைந்த நாட்டுக் கணக்கு" (தெ.க.தொ.7:106); [அமை → சமை → சமைந்த]
சமைந்தவடைப்பு	சமைந்தவடைப்பு camaindavaḍaippu, பெ. (n.) 1. தகுதிவாய்ந்த சான்று; proper winess. 2. செப்பேடு போன்றவற்றில் சான்றாகக் கையொப்பமிடுதற்குத் தகுதியுடையாராக அவையோரால் குறிக்கப்பட்ட ஊர்ப்பெருமக்கள்; village elders for attesting witness. "இவ்வூருக்கு சமைந்த அடைப்பு கவுணியந் திருமாலிருஞ் சோலை ஸ்ரீ கிருஷ்ண பட்டனும் ஆக இவ்வனையோம்" (தெ.க.தொ. 8:290);. [சமைந்த + அடைப்பு]

சமைப்பு	சமைப்பு1 camaippu, பெ. (n.) உழைப்பு; exertion, toil. 2. ஊக்கம்; zeal, impulse. [அமை → அமைதி = செயல். அமை → சமை → சமைப்பு] சமைப்பு2 camaippu, பெ. (n.) முயற்சி; action, effort. "சமைப்பாற் சமர்த்தாற்று மாற்றல்" (அரிச்.பு. இந்தி. 46);. [அமை → சமை → சமைப்பு] சமைப்பு3 camaippu, பெ. (n.) அறக்கொடை (தருமக் கொடை); (S.I.I.vii.55);; gift to a charity. [அமை → சமை → சமைப்பு]
சமையக்கவடன்,	சமையக்கவடன், camaiyakkavaḍaṉ, பெ. (n.) நேரத்திற்கேற்றபடி நடக்கும் ஏமாற்றுக்காரன் (வஞ்சகன்);; a hypocrite who acts as occasion suits him; time-server. [சமையம் + கவடன். கவை → சுவடு → கவடன் = மனம் ஒன்றிச் செயல்படாதவன், இருமனத்தன், அவ்வப்போது மாறும் இயல்பினன்]
சமையங்கடத்து-தல்	சமையங்கடத்து-தல் camaiyaṅgaḍaddudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வீணே காலம் போக்குதல்; to while away time. 2. செயலைச் செய்து முடிக்காமல் நாள்கடத்துதல்; to be posiponing. [சமையம் + கடத்து-,]
சமையச்சந்துக்கட்டு	சமையச்சந்துக்கட்டு camaiyaccandukkaṭṭu, பெ. (n.) நெருக்கடியான நேரம்; நெருக்கடியான காலம்; critical time, unlucky conjunction of circumstances; time of difficulty. [சமையம் + சந்து + கட்டு]
சமையணன்	சமையணன் camaiyaṇaṉ, பெ. (n.) ஒரு (ஊர்த்); தெய்வம்; a village deity. தள்ளற ஹூர் காக்குஞ் சமையணனே (பஞ்ச.திருமுக.636);. [சமை(யம்); + அணன்]
சமையத்தறுவாய்	சமையத்தறுவாய் camaiyattaṟuvāy, பெ. (n.) தகுந்தகாலம்; the most proper occasions, critical junction. [சமையம் + தறுவாய்]

சமையத்தார்	சமையத்தார் camaiyattār, பெ. (n.) கோயிலில் பணிபுரிவோர்; temple servants. "தேவன் மிகளோம் பதிபாதமூலத்தோமும் பட்டுடையோமும் சமையத்தோம் மற்றும் இத்தளி பங்குடையோம்" (தெ.க.தொ. 3:236-3); [சமையம் → சமையத்தார்]
சமையபேதம்	சமையபேதம் camaiyapētam, பெ. (n.) சமயவேறுபாடு பார்க்க;{Seesanaya-Wr◌upédu.} [சமையபேதம் + பேதம்]
சமையம்	சமையம் camaiyam, பெ. (n.) 1. பதனடைந்த அல்லது நுகர்ச்சிக்கேற்ற நிலை; suitable or proper opportunity. 2. வேளை, காலம்; time. 'சமையம் வாய்த்தல் களவு செய்வான்' (பழ.); 'சமையம் வாய்த்தால் நமனையும் பலகாரம் செய்வான்' (பழ.); ம. சமயம்; க. சமய; தெ. சமயமு;து. சமய, சமய [உத்தல் = பொருந்துதல். உத்தி (உ+தி); = பொருத்தம், நூற்குப் பொருந்தும் முறை, விளையாட்டிற் கன்னை (கட்சி); பிரிக்க, இருவர் இணைதல். உத்தம் = பொருத்தம். உத்தம் = வ. யுக்த. உத்தி → வ. யுக்தி உ → ஒ. ஒத்தல் = பொருந்துதல், போலுதல் உ → உம். உம்முதல் = பொருந்துதல், கூடுதல், எண்ணும்டை யிடைச்சொல்லானது இதுவே. உம் → அம் = பொருந்தும் நீர், நீரோடு நீரும் நிலத்தொடு நீரும் ஆகப் பெருந்துதல் இரு வகைத்து அம் → அமர். அமர்தல் = பொருந்துதல், அன்பால் உள்ளம் ஒன்றுதல் அம் → அமை. அமைதல் = பொருந்துதல், அடங்கியிருத்தல், கூடுதல், நெருங்குதல், நுகர்ச்சிக் கேற்றதாதல், தக்கதாக வாய்த்தல். அமை → அவை = கூட்டம். அமை → அமையம் = பொருந்தும் நேரம். ஏற்றவேளை, தக்கசெல்வி, வினைநிகழும் சிறுபோது, (த.ம.4); சமை + அம் = (சமையம்); → சமயம். சமைதல் = பக்குவமாதல். பெண்டிர் பூப்படைதலையும் அரிசி சோறாதலையும் சமைதல் என்று சொல்லுவது பக்குவமாதல் என்னுங் கருத்துப் பற்றியே. மதம் ஆதனை வீடுபேற்றிற்குப் பக்குவப்படுத்தலால் ... எனப்பட்டது ... பக்குவமான
சமையம்பார்-த்தல்	சமையம்பார்-த்தல் camaiyambarttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வினைக்குத் தக்க வேளையை எதிர்பார்த்தல்; to watch for a suitable opportunity. [சமையம் + பார்-,]
சமையமண்டபம்	சமையமண்டபம் camaiyamaṇṭabam, பெ. (n.) அரசன் காட்சியளிக்கு மண்டபம்; audience chamber of a king. "சமைய மண்டப நிறைந்திருந்த திரிசங்கு மைந்தனை" (அரிச். பு. வேட்டஞ்செய். 16);. [சமையம் + மண்டபம்]
சமையமந்திரி	சமையமந்திரி camaiyamandiri, பெ. (n.) சமையவமைச்சர் பார்க்கi see {Samalya-V- amaiccar} (தெ.க. தொ-5 க. 51 - 6 பக்-516);. [சமையம் + மந்திரி]

சமையல்	சமையல் camaiyal, பெ. (n.) 1. சமைக்கை; cooking. 2. சமைத்த உணவு; cooked food. 'சமையல் தரமாயிருந்தது' (உ.வ.);. [சமை → சமையல் (செல்வி. மே.78, பக்.425);]
சமையல்வளி	சமையல்வளி camaiyalvaḷi, பெ. (n.) மிகக் குறைந்த அழுத்தத்தில் வளியாக மாறிவிடும் தன்மைகொண்ட நீர்மநிலையில் உள்ள கன்னெய், எரிபொருள்; cooking gas;liquefied petroleum gas. [சமையல் + வளி. வள் → வளி = வளைந்தடிக்கும் காற்று, காற்றுத் தன்மையிலுள்ள எரிபொருள்]
சமையல்வாயு	சமையல்வாயு camaiyalvāyu, பெ. (n.) சமையல்வளி பார்க்க;see {šamai yall-vali.} [சமையல் + வாயு]
சமையலறை	சமையலறை camaiyalaṟai, பெ. (n.) சமையற்கட்டு பார்க்க;see {Samavar-kattu.} மறுவ. அடுக்களை, மடைப்பள்ளி [சமையல் + அறை]
சமையலேனம்	சமையலேனம் camaiyalēṉam, பெ. (n.) சமைப்பதற்குப் பயன்படும் ஏனம் (பாத்திரம்);; cooking vessel. [சமையல் + ஏனம்]
சமையவேறுபாடு	சமையவேறுபாடு camaiyavēṟupāṭu, பெ. (n.) 1. காலமல்லாக் காலம், பொருத்தமற்ற காலம்; unreasonableness, in opportune moment. 2. துன்பமான காலம்; evil time. [சமையம் + வேறுபாடு]
சமையற்கட்டு	சமையற்கட்டு camaiyaṟkaṭṭu, பெ. (n.) உணவு சமைக்கும் அறை, சமையலறை; kitchen. [சமையல் + கட்டு]
சமையற்குறிப்பு	சமையற்குறிப்பு camaiyaṟkuṟippu, பெ. (n.) ஒரு குறிப்பிட்ட உணவு சமைக்கத் தரப்படும் செய்முறை விளக்கம்; recipe, tips for cooking. நேற்றுத் தொலைக்காட்சியில் சொன்ன சமையற் குறிப்பு நன்றாக இருந்தது. [சமையல் + குறிப்பு]

சமையற்கூடம்	சமையற்கூடம் camaiyaṟāṭam, பெ. (n.) சமையற்கட்டு பார்க்க;see {šamaiyar-kalstu} [சமையம் + கூடம்]
சமையசமையம்	சமையசமையம்1 samaiyasamaiyam, பெ. (n.) தக்கதும் தகாததுமான காலங்கள்; proper and improper time. [சமை + அல் + சமையம். 'அல்' எ.ம. இடைநிலை]
சமையாசமையம்	சமையாசமையம்2 camaiyācamaiyam, பெ. (n.) உரியகாலம்; proper time. சமையா சமையத்துக் குதவ வேண்டும். [சமையா + சமையம்]
சமையற்சோடாஉப்பு	சமையற்சோடாஉப்பு camaiyaṟcōṭāuppu, பெ. (n.) சமைக்கும்போது பருப்பு முதலியவற்றை வேகவைப்பதற்குப் பயன்படுத்தும், ஒரு வேதியல் உப்பு; baking soda;sodium bicarbonate. [சமையல் + சோடா + உப்பு]
சமையற்புரை	சமையற்புரை camaiyaṟpurai, பெ. (n.) சமையற்கட்டு (இ.வ.); பார்க்க;see {šamaiyarKa!!и} [சமையல் + புரை]
சமைவு	சமைவு1 camaivu, பெ. (n.) நிலைமை; state, situation. "தம்பியுந் தானுநிற்பதாயினான் சமைவீது" (கம்பரா. அணிவ. 7);. [சமை → சமைவு] சமைவு2 camaivu, பெ. (n.) அழிவு; destruction. "சமைவில் வெம் மிடற்றானை" (இரகு. குறைகூறு. 51);. க. சமெ. [சமை → சமைவு] சமைவு3 camaivu, பெ. (n.) சமை9 பார்க்க;see {&ama".} "முனிவர்கள் சமைவொடும் வழிபட (தேவா. 35, 7);. [சமை → சமைவு]

சய்யல்	சய்யல் cayyal, பெ. (n.) சாயல்; resemblance. [சாயல் → சய்யல்]
சய்யாளம்	சய்யாளம் cayyāḷam, பெ. (n.) நேர்வாளம்; croton seed - Croton tiglium (சா.அக.);.
சய்யை	சய்யை cayyai, பெ. (n.) செய்யுட் போக்கு; flow as of a stanza. பாட்டின் சய்யை நன்றாகவுள்ளது. [இணை → சியை → சய்யை]
சய	சய caya, பெ. (n.) கழித்தல் குறி (-);; minus sign (இலங்.); பத்து சய ஐந்து சமன் ஐந்து.
சயகண்டி	சயகண்டி cayagaṇṭi, பெ. (n.) சேகண்டி; gong. "சங்கமொடு சயகண்டி டக்கை" (திருவேங். சத. 66);. [சேகண்டி → சயகண்டி. குண்டு → குண்டலம் = வட்டம், வளையம், குண்டு → குண்டை = உருண்டுதிரண்ட காளை. குண்டை → கண்டை = வட்டமான அல்லது திரண்ட மணி (வட வர. 104);. கண்டை → கண்டி.] கண்டை → Skt. {ghanta}
சயகண்டை	சயகண்டை cayagaṇṭai, பெ. (n.) சயகண்டி பார்க்க (வின்.);;see {Saya-kangdi} [சயகண்டி → சயகண்டை]
சயகம்	சயகம் cayagam, பெ. (n.) பூவரும்பு (யாழ்.அக.);; flower-bud. [அகைதல் = தளிர்தல்; அகை → அகையம் → அகயம் → சகயம் → சயகம்]
சயதரு	சயதரு cayadaru, பெ. (n.) பாதிரி மலர்; trumpet flower-streos- Permum chelonoides (சா.அக.);.

சயதாளம்	சயதாளம் cayatāḷam, பெ. (n.) ஒன்பான் தாளத்தொன்று (திவா.);; a variety of timemeasure, one of {nava-talam.} சயதாளம் cayatāḷam, பெ.(n.) ஒன்பது (நவ); வகை தாளங்களுள் ஒன்று (திவா.);; [Skt.jaya → த.சமய + த.தாளம்.]
சயந்தகம்	சயந்தகம் cayandagam, பெ. (n.) சாதிலிங்கம்; vermilion - bisul - pheret of mercury (சா.அக.);.
சயந்தம்	சயந்தம் cayandam, பெ. (n.) இறந்துபட்ட ஒரு நாடகத் தமிழ்நூல்' (சிலப். உரைப்பாயிரம்);; a {Natya} work in Tamil, not now extent. 2. இணைக்கை வகையுளொன்று (சிலப். 3:18, உரை);; arihand posture. [சயம்2 → சயந்தம்]
சயந்தமாலை	சயந்தமாலை cayandamālai, பெ. (n.) ஒரு கணிய நூல் (வின்.);; an astronomical treatise in {Tamil.} [சயந்தம் + மாலை]
சயந்தன்	சயந்தன் cayandaṉ, பெ. (n.) இந்திரனின் மகன்; Indra's son. "இந்திர சிறுவன் சாய்த னாகென" (சிலப். 3:119);. சயந்தன் cayandaṉ, பெ.(n.) இந்திரனின் மகன்; Indra's son. "இந்திர சிறுவன் சயந்தருகென" (சிலப் 3:119); [Skt.jayantha → சயந்தன்.]
சயந்தனம்	சயந்தனம் cayandaṉam, பெ. (n.) தேர்; chariot, car. "ஆடகத் தகம்புறு சயந்தனம்" (கம்பரா. சுரள். 53);. [அயர்தல் = தேர் செலுத்துதல். அயர் → சயர் → சயர்த்தல் → சயர்த்தனம் → சயர்ந்தனம் → சயந்தனம்]
சயந்திகம்	சயந்திகம் cayandigam, பெ. (n.) இருவாட்சி (ஒரு வகை மல்லிகை);; a kind of jasmine - Jasminum sambuc flower monorae plant (சா.அக..); .
சயதீர்	சயதீர் cayatīr, பெ. (n.) செயநீர் (இ.வ.);; medicinal preparation of lime and salammoniac (செ.அக.);.

சயபாளம்	சயபாளம் cayapāḷam, பெ. (n.) நேர்வாளம்; croton seed - Croton tigilium (சா.அக.);.
சயம்	சயம்1 cayam, பெ. (n.) 1. கூட்டம் (உரி.நி.);; collection, assembly. 2. மாலை (அக.நி..);; garland. [கள் = கூடுதல். கள் → கள → கய → கயம் = பெருமை, பெரியது. கயம் → சயம்] சயம்3 cayam, பெ. (n.) சருக்கரை (சூடா.);; sugar. [விசயம் = கருப்பஞ்சாறு, கருப்புக்கட்டி,பாகு. பிழி → விழி → விசி → விசையம் → விசயம் → சயம்] சயம்3 cayam, பெ. (n.) ஆம்பல் (மூ.அ.);; Indian water lily. [அயம் = பள்ளம், குளம், சுனை, நீர், சேறு, அயம் → சயம் =நீர் நிலையில் வளர்வது, ஆம்பல்] சயம்1 cayam, பெ.(n.) 1. வெற்றி; triumph, victory. "தண்ணீர்ப்பந்தர் சயம்வெறவைத்தும்" (திருவாச.2, 58);. 2. கதிரவன் (சூரியன்); (அக.நி.);; sun. [Skt.jaya → த.சயம்.]
சயரிதம்	சயரிதம் cayaridam, பெ. (n.) தழுதாழை; wind killer - Cleodendron phlomoides (சா.அக.);.
சயரோவரம்	சயரோவரம் cayarōvaram, பெ. (n.) வெந்தயம்; fenugreek or dill-seed-trigonella fenugraecum (சா.அக.);.
சயலாதி	சயலாதி cayalāti, பெ. (n.) திப்பிலி; long-pepper - Piper longum (சா.அக.);.
சயா	சயா cayā, பெ. (n.) 1. வாதமடக்கி (மலை.);; Wind killer. 2. கடுக்காய் (தைலவ. தைல. 125; chebulic myrobalan.
சயாகம்	சயாகம் cayākam, பெ. (n.) குறிஞ்சா; scammony swallow-wort - Secamony emetica (சா. அக.);

சயாலு	சயாலு cayālu, பெ. (n.) தூங்குமூஞ்சியன் (யாழ். அக.);; idle or sleepy fellow.
சயிக்கம்	சயிக்கம் cayikkam, பெ. (n.) மென்மை (யாழ். அக.);; fineness, thinness. சயிக்கச் சிலை.
சயிக்கர்	சயிக்கர் cayikkar, பெ. (n.) அரசு (மலை);; papal.
சயிக்கா	சயிக்கா cayikkā, பெ. (n.) அரசமரம்; peepal tree - Ficus religiosa (சா.அக.);. [சயிக்கர் → சயிக்கா]
சயிக்காரி	சயிக்காரி cayikkāri, பெ. (n.) bastard kino - Butea frondosa (சா.அக.);.
சயிக்கினை	சயிக்கினை cayikkiṉai, பெ. (n.) சைகை; significant gesture, as with hands. [சயிக்கை → சயிக்கினை]
சயிக்கை	சயிக்கை cayikkai, பெ. (n.) சயிகை (இ.வ.); பார்க்க;see {Sayigai.} [செய் + கை = செய்கை → சைகை → சயிகை → சயிக்கை]
சயிகை,	சயிகை, பெ. (n,) கையால் காட்டும் குறியீடு, சைகை; significant gesture, as with hands. [செய் + கை = செய்கை → சைகை → சயிகை]
சயித்தியக்கட்டி	சயித்தியக்கட்டி cayittiyakkaṭṭi, பெ. (n.) தொண்டைக் கட்டி (கண்டக்கிரந்தி); (இங்.வை.);; tonsilitis, quinsy. [சயித்தியம் + கட்டி]

சயித்தியம்	சயித்தியம் cayittiyam, பெ. (n.) 1. குளிர்ச்சி; coldness, chillness. 2. குளிர்ந்தகாலம்; cold Season. "சயித்தியத்தி லம்பின் முழுகி" (உத்தரரா. இராவணன் பிற. 24);. 3. ஒருநோய் (M.L.);; coma. [சளி → சயி → (சயித்தம்); → சயித்தியம்] த. சயித்தியம் → Sk, {saitya,} வடசொல் {$aiya} வுக்கு {Sita} என்னும் வேர் மூலத்தைக் காட்டுகிறது மா.வி. அகரமுதலி. ஆயின் அச்சொல் நீரம் → ஈரம் → (சீரம்); → சீதம் என வடிவு பெற்றமையைக் காண்க.
சயிதகம்	சயிதகம் cayidagam, பெ. (n.) எருக்க; madar plant - Calotropis gigantea (சா.அக.);.
சயிந்தவம்	சயிந்தவம்1 cayindavam, பெ. (n.) 1. குதிரை (பிங்.);; horsc. 2. சயிந்தவலவணம் (சூடா.);; a kind of rock-salt. சயிந்தவம்2 cayindavam, பெ. (n.) தலை (சூடா.);; head.
சயிரியம்	சயிரியம் cayiriyam, பெ. (n.) செம்முள்ளி; thorny nail-dye - barleria prionitis (சா.அக.);. [அன் = கூர்மை. அள் → அய் → அயல் = கூர்மை, கூரியபொருள். அயில் → அயிர் → சயிர் → சயிரியம்]
சயிலந்தம்	சயிலந்தம் cayilandam, பெ. (n.) சாதிலிங்கம் (மூ.அ.);; vermilion.
சயினி	சயினி cayiṉi, பெ. (n.) திப்பிலி (மலை; long pepper.
சயூனி	சயூனி cayūṉi, பெ. (n.) சயினி (சங்.அக.); பார்க்க;see {Sayini.}
சயை	சயை cayai, பெ. (n.) முன்னை (தைலவ. தைல. 72);; firebrand teak.

சர்க்கம்	சர்க்கம்1 carkkam, பெ. (n.) சருக்கம் பார்க்க;see {Sarukkan",} [சருக்கம் → சர்க்கம்] சர்க்கம்2 carkkam, பெ. (n.) படைப்பு; creation. "நிலவிய சர்க்கம்" (மச்சபு. நைமி. 37);. [சருக்கம் → சர்க்கம்] த. சருக்கம் → Skt. sarga சருக்கம்2 பார்க்க
சர்க்கரை	சர்க்கரை carkkarai, பெ. (n.) சருக்கரை1 பார்க்க;see {sarukkarai'.} [சருக்கம் → சருக்கரை → சர்க்கரை]
சர்க்கரைக்கதளி	சர்க்கரைக்கதளி carkkaraikkadaḷi, பெ. (n.) சருக்கரைக்கதளி பார்க்க;see {sarukkarai-k- kadali } ம. சக்கரக்கதளி [சருக்கரை → சர்க்கரை + கதளி. சூதலி → கதலி = சிறுவாழைக்காய். கதலி → கதளி]
சர்க்கரைக்கிழங்கு	சர்க்கரைக்கிழங்கு carkkaraikkiḻṅgu, பெ. (n.) சருக்கரைவள்ளி பார்க்க;see {Sarukkarai-Vall.} [சருக்கரை → சர்க்கரை + கிழங்கு = சர்க்கரைக் கிழங்கு = சருக்கரை போல் இனிக்கும் கிழங்கு]
சர்க்கரைக்கேளி	சர்க்கரைக்கேளி carkkaraikāḷi, பெ. (n.) சருக்கரைக்கதளி பார்க்க (இ..வ..);;see {Sarukkarai-k-kadali}
சர்க்கரைக்கொடி	சர்க்கரைக்கொடி carkkaraikkoḍi, பெ. (n.) சருக்கரைக்கொடி பார்க்க (G.Sm. D.T.I. 215);;see {Sarukkarai-k-kogii.} [சருக்கரை → சர்க்கரை + கொடி. சர்க்கரை வெள்ளை நிறமுடையது. சர்க்கரை = வெள்ளை]
சர்க்கரைக்கொம்மட்டி	சர்க்கரைக்கொம்மட்டி carkkaraikkommaṭṭi, பெ. (n.) சருக்கரைக்கொம்மட்டி பார்க்க (மூ.அ.);;see {Sarukkarai-k-kommatti.} ம. சக்கரக்கும்மட்டி. [சருக்கரை → சர்க்கரை + கொம்மட்டி]
சர்க்கரைநாரத்தை	சர்க்கரைநாரத்தை carkkarainārattai, பெ. (n.) சருக்கரைநாரத்தை பார்க்க (யாழ்.அக);;see {Sarukkarai-niraltai} [சருக்கரை → சர்க்கரை + நாரத்தை]

சர்க்கரைநோய்	சர்க்கரைநோய் carkkarainōy, பெ. (n.) நீரிழிவு நோய்; diabetes. [சருக்கரை → சர்க்கரை + நோய். நுள் → நொள் → நோள் → நோய்] கணையச்சுரப்பி போதிய அளவு சுரக்காததால் உண்ணும் உணவிலுள்ள சர்க்கரைப் பகுதிகளை, ஆற்றல் பொருளாக மாற்றி, உடலுறுப்புகளுக்குக் கொண்டு செல்வது குறைவதால், ஏற்படும் நோய்.
சர்க்கரைப்பயிர்கள்	சர்க்கரைப்பயிர்கள் carkkaraippayirkaḷ, பெ. (n.) சருக்கரை எடுக்கப் பயன்படும் கரும்பு, தென்னை, பனை, ஈந்து முதலியவை; sugar contended crops such as sugarcane, coconut, palm, datepalm. [சருக்கரை → சர்க்கரை + பயிர்கள்]
சர்க்கரைப்பருப்பு	சர்க்கரைப்பருப்பு carkkaraipparuppu, பெ. (n.) சிற்றுண்டிவகை (பணிகாரவகை); (புதுவை.);; a confectionary. [சருக்கரை → சர்க்கரை + பருப்பு]
சர்க்கரைப்பறங்கி	சர்க்கரைப்பறங்கி carkkaraippaṟaṅgi, பெ. (n.) சருக்கரைப்பூசணி பார்க்க: see {Barukkar-p- рисади.} [சர்க்கரை + பறங்கி]
சர்க்கரைப்பாகு	சர்க்கரைப்பாகு carkkaraippāku, பெ. (n.) சருக்கரைப்பாகு பார்க்க;see {sarukkaraippdg} ம. சக்கரப்பாவு [சருக்கரை → சர்க்கரை + பாகு]
சர்க்கரைப்பாறை	சர்க்கரைப்பாறை carkkaraippāṟai, பெ. (n.) சருக்கரைப்பாறை பார்க்க;see {sarukkarapADaATá21.} ம. சக்கரப்பாற [சருக்கரை → சர்க்கரை + பாறை]
சர்க்கரைப்பானை	சர்க்கரைப்பானை carkkaraippāṉai, பெ. (n.) சர்க்கரைப்பாகினை வைக்கும் மட்கலம்; an earthern vessel used for preserving {'Sarkkaraip-pagu'.} ம. சர்க்கரைப்பான, சக்கரப்பாடம் [சருக்கரை → சர்க்கரை + பானை]

சர்க்கரைப்புகையிலை	சர்க்கரைப்புகையிலை carggaraippugaiyilai, பெ. (n.) சருக்கரைப்புகையிலை பார்க்க;see {šarukkaraf-p-pugalyilai.} ம. சக்கரப்புகயில [சருக்கரை → சர்க்கரை + புகையிலை]
சர்க்கரைப்பூசணி	சர்க்கரைப்பூசணி carkkaraippūcaṇi, பெ. (n.) சருக்கரைப்பூசணி பார்க்க (M.M.129);;see {šarukkarai-p-pljšani.} ம. சக்கரச்சுர, சர்க்கரமத்தன் [சருக்கரை → சர்க்கரை + பூசணி]
சர்க்கரைப்பூந்தி	சர்க்கரைப்பூந்தி carkkaraippūndi, பெ. (n.) சருக்கரைப்பூந்தி பார்க்க (இந்துபாக.);;see {Sarıkkarai-p-pümdi.} [சருக்கரை → சர்க்கரை + பூந்தி]
சர்க்கரைப்பேச்சு	சர்க்கரைப்பேச்சு carkkaraippēccu, பெ. (n.) சருக்கரைப்பேச்சு பார்க்க;see {&arukkaraippëccи. } ம. சக்கரவாக்கு [சருக்கரை → சர்க்கரை + பேச்சு]
சர்க்கரைப்பேரி	சர்க்கரைப்பேரி carkkaraippēri, பெ. (n.) சருக்கரைப்பேரி பார்க்க; [சருக்கரை → சர்க்கரை + பேரி] E. pear → த. பேரி
சர்க்கரைப்பொங்கல்	சர்க்கரைப்பொங்கல் carkkaraippoṅgal, பெ. (n.) சருக்கரைப் பொங்கல் (பதார்த்த. 1403); பார்க்க;see {sarukkaraipporǵgal} (செ.அக.); ம. சக்கரச் சோறு [சருக்கரை → சர்க்கரை + பொங்கல்]
சர்க்கரைப்பொன்னாச்சி	சர்க்கரைப்பொன்னாச்சி carkkaraippoṉṉācci, பெ. (n.) சருக்கரைப் பொன்னாச்சி பார்க்க (இ.வ.);;see {sarukkari-p-poinacci} (செ.அக.);. [சருக்கரை → சர்க்கரை + பொன்னாச்சி]
சர்க்கரைமா	சர்க்கரைமா carkkaraimā, பெ. (n.) சருக்கரை மா பார்க்க;see {Sarukkarai-mi.} ம. சக்கரமாவு [சரககரை → சர்க்கரை + மா]

சர்க்கரைலாடு	சர்க்கரைலாடு carkkarailāṭu, பெ. (n.) இனிப்பு வகை (இந்துபாக. 311);; a kind of sweet confection. [சருக்கரை → சர்க்கரை + லாடு] Skt. {laddu} → த. லட்டு → லாடு
சர்க்கரைவட்டு	சர்க்கரைவட்டு carkkaraivaṭṭu, பெ. (n.) சருக்கரைவட்டு பார்க்க (S.I.I. vii, 311);;see {Sarukkarai-wattu} [சருக்கரை → சர்க்கரை + வட்டு, வட்டு = வட்டமான கருப்புக்கட்டி]
சர்க்கரைவர்த்தி	சர்க்கரைவர்த்தி carkkaraivartti, பெ. (n.) பூடுவகை (வின்.);; a plant - Chenopodium album. (செ.அக.); [சருக்கரை → சர்க்கரை + வர்த்தி]
சர்க்கரைவழங்கு-தல்	சர்க்கரைவழங்கு-தல் carkkaraivaḻṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மகிச்சிக்குறியாகச் சருக்கரை கொடுத்தல் (கொ.வ.);; to distribute sugar, as a token of rejoicing. [சருக்கரை → சர்க்கரை + வழங்கு-,]
சர்க்கரைவள்ளி	சர்க்கரைவள்ளி carkkaraivaḷḷi, பெ. (n.) சருக்கரைவள்ளி பார்க்க;see {sarukkaral-Wal} ம. சக்கரவள்ளி [சருக்கரை → சர்க்கரை + வள்ளி]
சர்க்கரைவள்ளிக்கிழங்கு	சர்க்கரைவள்ளிக்கிழங்கு carkkaraivaḷḷikkiḻṅgu, பெ. (n.) சருக்கரைவள்ளி பார்க்க;see {Sarukkarai-Valli} ம. சக்கரவள்ளி [சருக்கரை → சர்க்கரை + வள்ளி + கிழங்கு]
சர்க்கரைவாயன்	சர்க்கரைவாயன் carkkaraivāyaṉ, பெ. (n.) 1. இனிமையாகப் பேசுபவன்; one who trades in sweet words, one having sweet tongue. 2. உள்ளத்தில் உள்ளதை மறைத்து இனிமை யாகப் பேசுபவன்; one who utters pleasing but insincere words. ம. சக்கரவாயன் [சருக்கரை → சர்க்கரை + வாயன்]
சர்க்கரைக்கல்	சர்க்கரைக்கல் carkkaraikkal, பெ. (n.) பனங்கற்கண்டு; sugar-candy from palm toddy (சேரநா.); ம. சக்கரக்கல்லு [சர்க்கரை + கல்]

சர்க்கரைக்கள்	சர்க்கரைக்கள் carkkaraikkaḷ, பெ. (n.) சருக்கரை உண்டாக்குவதற்குப் பயன்படுத்தும் இனிப்புக்கள்; the sweet toddy from which jaggery is produced. ம. சக்கரக்கள்ளு [சர்க்கரை + கள்]
சர்ச்சரை	சர்ச்சரை1 carccarai, பெ. (n.) சருக்கரை (சூடா.);; roughness, as of bark. [சரசரப்பு → ஒலிகுறிப்புச்சொல். சரசர → சர்ச்சரை = சரசரப்பு, சரசரப்பானது] சர்ச்சரை2 carccarai, பெ. (n.) சச்சரவு (இ.வ.);; quarrel. [சச்சரவு → சர்ச்சரை]
சர்ச்சை	சர்ச்சை carccai, பெ. (n.) 1. ஆராய்ச்சி; inquiry, critical Study. 'சர்ச்சையில்லாமையால் செய்தி (விஷயம்); மறந்துவிட்டது' (உ.வ.);. 2. சொற்போர்; discussion, debate. Skt. {Sarcå}
சர்ப்ப	சர்ப்ப carppa, ஏ.வி. (v.imp.) விரைந்து நட; run, hury up. "ஏகுமின் சர்ப்ப வென்றான்" (திருவிளை. இந்திரன். 64);. [சர் → சர்ப்ப → விரைந்து நட என்னும் பொருளில் வந்த ஒலிக்குறிப்புச் சொல். இது முக்காலங்களிலும் புடைபெயர்ச்சி கொள்ளாமல் ஏவல்வினை வடிவத்தில் மட்டும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது]
சர்ப்பக்கடி	சர்ப்பக்கடி carppakkaḍi, பெ. (n.) கடவுள் திருமுன்பு திருமுழுக்குப்பொருளாக மாறி வியப்பு (அதிசயம்); விளைக்கக்கூடியபடி நல்லபாம்பைக் கலத்திலிட்டு எடுக்குங்காவடி; a serpent taken to a temple in a {kavadi} under a vow, the serpent miraculously transforming into an agreeable offering in the presence of the deity. [சர்ப்பம் + காவடி]
சர்ப்பக்காவு	சர்ப்பக்காவு carppakkāvu, பெ. (n.) நாகங்கள் இருப்பதற்கு அமைந்த தோட்டம் (இ.வ.);; serpent's grove, considered a sacred place. [சர்ப்பம் + காவு]
சர்ப்பசயனம்	சர்ப்பசயனம் sarppasayaṉam, பெ. (n.) திருமாலின் பாம்பணை;{Visnu's} serpent couch. [சர்ப்பம் + சயனம்] Skt.{ Sayana} → த. சயனம்

சர்ப்பசாந்தி	சர்ப்பசாந்தி carppacāndi, பெ. (n.) குழந்தை பிறந்து இறந்திடாமல் நீண்ட ஆயுளோடு வாழவேண்டித் தாம் முற்பிறவியில் நல்ல பாம்பைக் கொன்றதனாலுண்டான தீவினையை நீக்கும் சடங்கு; rites in expiation of the sin of cobra - killing in past births, performed with a view to beget long-lived off spring [சர்ப்பம் + சாந்தி] Skt. {Sandi} → த. சாந்தி
சர்ப்பசாவம்	சர்ப்பசாவம் carppacāvam, பெ. (n.) முற்பிறப்பில் நல்லபாம்பைக் கொன்றதனால் பிறங்கடையற்றுப் போம்படி நேருஞ் சாவம்; curse of childlessness resulting from cobra killing in former births (செ.அக.);. [சர்ப்பம் + சாவம்]
சர்ப்பசிரம்	சர்ப்பசிரம் sarppasiram, பெ. (n.) பாம்பின் படம் போல ஐந்து விரல்களையும் நெருக்கி உள்வளைக்கும் முத்திரை (அபிநய); க்கை (பரத. பாவ.23);; a hand pose which consists in joining the five fingers of a hand and blending them in the form of serpent's hood. [சர்ப்பம் + சிரம்] Skt. {Siras} → த. சிரம்
சர்ப்பதட்டம்	சர்ப்பதட்டம் carppadaṭṭam, பெ. (n.) சர்ப்பக்கடி பார்க்க;see {Saippa-k-kagi} [சர்ப்பம் + தட்டம்] Skt. {dasta} → த. தட்டம்.
சர்ப்பம்	சர்ப்பம் carppam, பெ. (n.) 1. பாம்பு (பிங்.);; snake. 'சர்ப்பத்தின் வாய்த் தவளை போல' (பழ.); 2. பகல் முழுத்தம் (முகூர்த்தம்); பதினைந்தனுள் இரண்டாவது (விதான. குணாகுண.73, உரை.);; the second of 15 divisions of day. [சர்ரெனல் = விரைந்து செல்லுதலை உணர்த்தும் ஒலிக்குறிப்புச் சொல். சர் → சருப்பம் → சர்ப்பம். மாந்தன் பார்வையினின்று மிக விரைந்து (சர்ரென்று மறையும் இயல்பினைக் கொண்டது. sarpa ஊர்ந்து செல்லுதல் என்னும் பொருளையுடைதாக மா.வி. அகரமுதலி காட்டும். ஊர்ந்துசெல்லும் உயிரிகள் பல் இருப்பதையும், ஊர்ந்துசெல்லுதல் என்பதனைக் காட்டிலும் விரைந்து மறையும்தன்மை பொருத்தமாக இருப்பதையும் கண்டுகொள்க. சருக்கம் → Skt. sarpa. சருப்பம் பார்க்க
சர்க்க	சர்க்க carkka, கு.வி.எ. (adv.) விரைவாக; quickly, speedily. "சரக்க விக்கதவந் திறப்பிம்மினே" (தேவா. 843:10);. [சர் → சரக்க = ஒலிக்குறிப்புச் சொல்]

சரக்கட்டை	சரக்கட்டை carakkaṭṭai, பெ. (n.) தேர் செல்லும் போது திசைதிருப்பவும் நிறுத்தவும் பயன்படும் கட்டை; log used to turn direction of a car. [சரம் + கட்டை]
சரக்கவிழ்-தல்	சரக்கவிழ்-தல் carakkaviḻtal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பொய்யான செய்திகளைக் கூறுதல் (கொ.வ.);; lit., to spread out one's wares to make false Statement. [சரக்கு + அவிழ்-,] மூட்டையை அவிழ்த்துப் பொருள்களைக் காட்டுவதுடன் உள்ளத்துள் நினைத்து வைத்துள்ள பொய்ச்செய்திகளைக் காட்டுவதை ஒப்புமைப்பத்தப்பட்டுள்ளதன் பேரிலேயே, "சரக்கவிழ்த்தல்" பொய்யான செய்திகளைக் கூறுவதற்கு ஆளப்பெற்றுள்ளது.
சரக்கறை	சரக்கறை carakkaṟai, பெ. (n.) 1. பண்டங்கள் வைக்குமிடம்; store house, "எல்லாஞ் சாலக்கிடக்குஞ் சரக்கறையோ" (தேவா. 1198:5);. 2. பொன்னறை; treasury. "சரக்கறையிற் புக்கு வேண்டு மொண்கனக மெடுத்திட்டு" (திருவாலவா. 39:4);. 3. அணிகலன்கள் (ஆபரணங்கள்); வைக்கும் அறை (சிலப். 5:7, உரை.);; jewelhouse lockcr. [சரக்கு + அறை]
சரக்காள்	சரக்காள் carakkāḷ, பெ. (n.) பொதுச்செய்தி பலவுந் தெரிந்தவன் (கொ.வ.);; a well-infomed person. [சரக்கு + ஆள்] சரக்கு = காய்ந்தபொருள். பொருள்கள் இருத்தல் போல, செய்திகள் பலவற்றைக் கொண்டவன் சரக்காள் எனப்பட்டான்.
சரக்காளி	சரக்காளி1 carakkāḷi, பெ. (n.) சரக்காள் பார்க்க (க.வ.);;see {Sarakkal} [சரக்காள் → சரக்காளி] சரக்காளி2 carakkāḷi, பெ. (n.) மிகுதி; excess. 'ரசத்தில் புளிப்புச் சரக்காளியா யிருக்கிறது' (இ.வ.);. [சரக்கு + ஆளி]

சரக்காறு	சரக்காறு carakkāṟu, பெ. (n.) அறுவகைச் சரக்குகள்; the six kinds of drugs. [சரக்கு + ஆறு] ஒவ்வொரு பகுதிக்கும், வெவ்வேறு வகையான பொருள்கள் முதன்மையான பொருள்களாகக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் சில பகுதிகளின் முதன்மையான ஆறு சரக்குகளைப் பற்றிச் சாம்பசிவம் மருத்துவ அகரமுதலி குறித்துள்ளது. 1. இலிங்கம்; cinnabar 2. பச்சைக் கருப்பூரம்; crude camphor 3. குங்குமப்பூ; European saffron. 4. படிகாரம்; alum. 5. சாரம்; sal ammoniac. 6. சுக்கு; dried ginger. 1.கொச்சிவீரம்; Cochin corrosive sublimate 2. மிளகு; black pepper 3. திப்பிலி; long pepper, 4. ஏலம்; cardamon. 5.கிராம்பு; clove. 6. சிற்றரத்தை
சரக்கியங்கி	சரக்கியங்கி carakkiyaṅgi, பெ. (n.) சரக்குந்து பார்க்க;see {Sarakkundu,} [சரக்கு + இயங்கி]

சரக்கு	சரக்கு carakku, பெ. (n.) 1. வணிகப்பண்டம்; goods, articles of merchandise. "இலச்சினை யொற்றிய தலைச்சுமைச் சரக்கினர்" (பெருங். மகத, 17,152);. 'சரக்குக் கண்ட இடத்திலே பிள்ளைக்கு அவிழ்தம் கொடுக்க நினைக்கிறது' (பழ.);. 2. பொன் (பிங்.);; gold. 3. விரிந்த கல்வியறிவு முதலியவற்றால் ஏற்படுந் தகுதி அல்லது திறமை; solid worth, ability. 4. சம்பாரச் சரக்கு முதலியன; curry-stuffs, spices, etc. 5. மருந்துப் பண்டம்; medicinal substance, especially arsenic alkalies and acids. 'சரக்குக்கண்ட இடத்திலே பிள்ளை பெறுகிறது' (பழ.);. ம. சரக்கு; க. சரகு, சர்கு;தெ., து. சரக்கு. [சர் → சரகு → சரக்கு = காய்ந்தபண்டம் காய்ந்த வணிகப்பண்டம், வணிகப் பண்டம், கல்வியறிவு (வே.க.213);] சரக்கு2 carakku, பெ. (n.) 1. தென்னை, பனை, அரிசி, வெல்லம் முதலியவற்றிலிருந்து வடிக்கப்படும் புளிப்பேறிய மதுவகை (இ.வ.);; arrack. 2. குடிதேறல்; liquor. 3. கள்; toddy.
சரக்குக்கட்டு-தல்	சரக்குக்கட்டு-தல் carakkukkaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சரக்குப்பிடி-த்தல் பார்க்க;see {Sara kkup-pid.} 2. வணிகத்துக்குப் பண்டம் அனுப்புதல்; to pack and forward merchandise. 3. இதள் (இரசம்); முதலியவற்றை இறுக்கிக்கட்டியாகச் செய்தல்; to solidify liquids as mercury, for medicinal purposes. [சரக்கு + கட்டு-,]
சரக்குக்கடை	சரக்குக்கடை carakkukkaḍai, பெ. (n.) கள்ளுக்கடை (இ...வ..);; toddy-shop. [சரக்கு + கடை]
சரக்குக்கூடம்	சரக்குக்கூடம் carakkukāṭam, பெ. (n.) சரக்கறை பார்க்க;see {Sarakkarai.} [சரக்கு + கூடம்]
சரக்குச்சுண்ணம்	சரக்குச்சுண்ணம் carakkuccuṇṇam, பெ. (n.) சவ்வீரம் (வின்.);; peroxide compound of mercury, sulphur, etc. மறுவ. வீரம் [சரக்கு + சுண்ணம். சுள் → சுண் → சுண்ணம்]

சரக்குந்து	சரக்குந்து carakkundu, பெ. (n.) பண்டங்களை ஏற்றிச்செல்லும் இயங்கி; lorry. [சரக்கு + உந்து]
சரக்குப்பண்ணு	சரக்குப்பண்ணு1 carakkuppaṇṇudal, 5 செ.கு.ன்றாவி. (v.t.) வெயிலிற் காயவைத்தல் (யாழ்ப்.);; to dry in the sun. [சரக்கு + பண்ணு. சர் → சரகு → சரக்கு = காய்ந்த பண்டம். சரக்குப் பண்ணு-தல் =பண்டத்தைக் காயவைத்து உலர்ந்ததாக (சரக்காக); ஆக்குதல்] சரக்குப்பண்ணு2 carakkuppaṇṇudal, 15 செ.குன்றாவி. (v.t.) நன்குமதித்தல் (வின்.);; to regard or esteem. [சரக்கு + பண்ணு. சர் → சரகு → சரக்கு= காய்ந்த பண்டம், பண்டம். சரக்குப் பண்ணுதல் = பண்டம் உருவாக்குதல், மதிப்புக் கூட்டுதல், நன்குமதித்தல்]
சரக்குப்பறி-த்தல்	சரக்குப்பறி-த்தல் carakkuppaṟittal, 14 செ.கு.வி. (v.i.) பண்டங்களைக் கப்பலினின்று இறக்குதல்; to unload cargo. "சரக்குப் பறித்தற்குக் கடலில் நின்ற மரக்கலங்கள்" (மதுரைக். 85, உரை.);. [சரக்கு + பறி-,]
சரக்குப்பிடி-த்தல்	சரக்குப்பிடி-த்தல் carakkuppiḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வணிகத்துக்குப் பண்டங்களை மொத்தாக வாங்குதல்; to buy up goods wholesale for trade. 'மண்டிக் கணக்கப்பிள்ளை சரக்குப் பிடிக்கச் சென்றுள்ளார்' (உ.வ.);. [சரக்கு + பிடி-,]
சரக்குப்புரக்கெனல்	சரக்குப்புரக்கெனல் carakkuppurakkeṉal, பெ. (n.) 1. கிரீச்சொலி, புதுச்செருப்பொலியைக் காட்டும் ஒலிக்குறிப்பு; creaking Sound as of shoes. 2. எடுப்பான நடைக்குறிப்பு (இ,வ,);; brisk, bustling walk. [சரக்கு + புரக்கு + எனல்]
சரக்குமண்டி	சரக்குமண்டி carakkumaṇṭi, பெ. (n.) சரக்கறை, பண்டங்கள் வைக்குமிடம்; warchouse(செ.அக.);. [சரக்கு + மண்டி. மண்டுதல் = நெருங்குதல், நிறைதல், நிறைந்து கூடுதல். மண்டு → மண்டி = பொருள்கள் நிறைந்த இடம், சரக்கறை]
சரக்குமாறு-தல்	சரக்குமாறு-தல் carakkumāṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பண்டமாறுதல்; to barter goods. [சரக்கு + மாறு-,]
சரக்குறடு	சரக்குறடு carakkuṟaḍu, பெ. (n.) நெருப்பில் காய்ந்து சூடான உளியைத் தட்டிக் கூராக்கப் பிடித்துக் கொள்ளப் பயன்படும் கம்மியக் கருவி; forcep. [சரம் + குறடு]

சரக்கெனல்	சரக்கெனல் carakkeṉal, பெ. (n.) ஆணி, தூவல் (பேனா); முதலியவற்றாற் கீறுதல், புல்லை வேகமாக வெட்டுதல், காய்கறிகளை நறுக்குதல் ஆகியவற்றை உணர்த்தும் ஒலிக்குறிப்புச்சொல்; the sound rending, of scratching with nails or with a pen, or cutting the grass and of mincing vegetables. க. சரக்கென [சரக்கு + எனல்]
சரக்கேற்றிப்பறித்தல்	சரக்கேற்றிப்பறித்தல் carakāṟṟippaṟittal, தொ.பெ. (vbl.n.) ஆழமில்லாத துறை முகங்களுக்கு வந்த சரக்கேற்றிய கப்பலைக் கடலில் தொலைவிலேயே நிறுத்திப் படகு மூலம் சரக்கை இறக்குதலும் ஏற்றுதலும் (மீனவ.);; unloading or loading cargo. [சரக்கு + ஏற்றி + பறித்தல்]
சரக்கேற்று-தல்	சரக்கேற்று-தல் carakāṟṟudal, 15 செ.கு.வி. (v.i.) வண்டியிலும் கப்பலிலும் வணிகப் பண்டம் ஏற்றுதல்; to load goods in carts, ships. [சரக்கு + ஏற்று. ஏறு → ஏற்று-,]
சரக்கொட்டகை	சரக்கொட்டகை caraggoṭṭagai, பெ. (n.) பூ மாலைகளால் அழகுபடுத்தப்பட்ட கொட்டகை (இ.வ.);; a pandal decorated with festoons (செ.அக.);. [சரம் + கொட்டகை. சர் → சரம் = நீண்ட அல்லது நேரான மணிக்கோவை அல்லது மலர்த்தொடை]
சரக்கொன்றை	சரக்கொன்றை carakkoṉṟai, பெ. (n.) நேர் நேராகப் (சரஞ்சரமாகப்); பூக்கும் கொன்றை வகை (பதார்த்த. 204);; Indian laburnum. [சரம் + கொன்றை]
சரக்கொன்றைப்புளி	சரக்கொன்றைப்புளி carakkoṉṟaippuḷi, பெ. (n.) சரக்கொன்றைப் பழத்தின் உள்ளீடு; pulp of Indian labournam, used as medicine. [சரக்கொன்றை + புளி]
சரகண்டம்	சரகண்டம் caragaṇṭam, பெ. (n.) நில நடுக்கோட்டு (பூமத்தியரேகை);க்கும் குறிப்பிட்ட இடத்திற்குமுள்ள கோள்களின் உச்சவேறுபாடு; ascensional difference between the equator and the place in question. [சரம் → சரகண்டம்] த. சரகண்டம் → Skt. {Sarakhanda}
சரகத்து	சரகத்து caragattu, பெ. (n.) எல்லை; boundary. [சரகம் → சரகத்து] சரகம்1 பார்க்க

சரகதி	சரகதி caragadi, பெ. (n.) அம்பு போற் செல்வதாகிய குதிரை (அசுவகதி); வகை; a horse's pace resembling arrow's fight, one of five {aSuva-kadi.} [சரம் + கதி]
சரகம்	சரகம்1 caragam, பெ. (n.) 1. எல்லை; boundary. 2. நாட்டின் பகுதி; region, quarter, district. [சுல் → (சுரு); → சரு → சருவு. சருவுதல் = சாய்தல், சரிதல், சரு → சருகு = சாய்தல், வளைதல். சரு → சருக்கம் = நூற்பிரிவு. சரு → சருகம் → சரகம் = நாட்டின் உட்பிரிவு] சரகம்2 caragam, பெ. (n.) 1. தேனீ (பிங்.);; bee. 2. வண்டு; beetle. சரகம் → Skt. {Saragha}
சரகமாதவம்	சரகமாதவம் caragamātavam, பெ. (n.) முட்கிளுவை; Indian balm of Gilead - balsmodeudron berryi (சா.அக.);.
சரகாண்டபாடாணம்	சரகாண்டபாடாணம் carakāṇṭapāṭāṇam, பெ. (n.) பிறவிச் செய்நஞ்சு (பாடாணம்); வகை (மூ.அ.);; a mineral poison.
சரகாண்டம்	சரகாண்டம் carakāṇṭam, பெ. (n.) அம்புக் கூடு (வின்.);; quiver. [சரம் + காண்டம். கள் → கண்டு → கண்டம் = பெருந்துண்டு, பெருநிலப்பிரிவு. கண்டம் → காண்டம் = நூற்பெரும்பிரிவு. அம்புத்தொகுதியை வைக்கும் கூடு.]
சரகாதி	சரகாதி carakāti, பெ. (n.) பெருமருந்து; great medicine or Indian birth - wort- aristolochia indica (சா.அக.);.
சரகு	சரகு caragu, பெ. (n.) சருகு1 பார்க்க;see {sargu'} [சருகு → சரகு]
சரகுண்ணி	சரகுண்ணி caraguṇṇi, பெ. (n.) சிறுவுண்ணி வகை (ஈடு, 1, 5, 5, ஜீ.);; a species of small cattle tick. [சரகு + உண்ணி. சர் → சர→ சருகு = காய்ந்த இலை. சர் → சரகு = காய்ந்தது, சிறியது]
சரகூடம்	சரகூடம் caraāṭam, பெ. (n.) பகைவர் படைக்கலந் தாக்காதவாறு அம்பினாற் கட்டும் பந்தல் (சீவக. 1680, உரை);; a pandal - like formation of arrows serving as protection from hostile weapons. [சரம் + கூடம். கூடு → கூடம்]

சரங்கம்	சரங்கம் caraṅgam, பெ. (n.) செய்நஞ்சு (பாடாண); வகை (வின்.);; a kind of arsenic.
சரச்சிகா	சரச்சிகா caraccikā, பெ. (n.) குறிஞ்சா; scammony swallow-wort - Scamone ematica (சா,அக.);
சரச்சிரா	சரச்சிரா caraccirā, பெ. (n.) கிலுகிலுப்பை; rattle - wort - Crotalaria laburnifolia (சா.அக.);.
சரச்சிறு	சரச்சிறு caracciṟu, பெ. (n.) குறிஞ்சா (மலை);; a species of scammony Swallow-wort (செ.அக.);.
சரசகாரி	சரசகாரி sarasakāri, பெ. (n.) வண்டு கொல்லி அல்லது தேவதாரு; Himalayan deodar, worm - killer - cedrus libani (deodara);.
சரசகாலினி	சரசகாலினி sarasakāliṉi, பெ. (n.) தேக்கு; teak wood - Tecoma grandis (சா.அக.);.
சரசச்சங்கு	சரசச்சங்கு sarasassaṅgu, பெ. (n.) கொம்பு வடிவான சங்கு; horny conch (சா.அக.);. [சரசம் + சங்கு]
சரசசமுகம்	சரசசமுகம் sarasasamugam, பெ. (n.) ஆசாங் கோரை; white basil-Ocimum album (சா.அக.);.
சரசர-த்தல்	சரசர-த்தல் sarasarattal, 12 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சருகு முதலியவை ஒலித்தல் (வின்.);; to rustle, as dry leaves. 2. தொடுதற்குச் சுரசுரவென்றிருத்தல்; to be rough of surface. [சர சர → ஒலிக்குறிப்புச்சொல். சரசர → சரசர-த்தல்]

சரசரப்பு	சரசரப்பு1 sarasarappu, பெ. (n.) ஒலிக்கை; rustling. [சரசர → சரசரப்பு. 'பு' பெயராக்க ஈறு] சரசரப்பு2 sarasarappu, பெ. (n.) 1. மொருமொரு வென்றிருக்கை; rustling, as of starched cloth. 2. சுரசுரப்பு; roughness of surface or edge. "உகிர்…….. சரசரப் பகன்றா லங்கவை நல்ல" (திருவிளை. வேல்வளை.37);. [சுள் → சுர் → சுர. சுரசுர → சுரசுரப்பு = முள்ளுமுள்ளாய் அல்லது கரடுமுடாய் இருத்தல். சுரசுரப்பு → சரசரப்பு]
சரசரெனல்	சரசரெனல் sarasareṉal, பெ. (n.) 1. உலர்ந்த இலைகள் அசைவதை உணர்த்தும் ஒலிக்குறிப்பு; rustling, as of dry leaves. 2. விரைந்து எளிதிற் செல்லுதற்குறிப்பு; gliding along, moving quickly without resistance. [சரசர+ எனல்]
சரசாத்திரம்	சரசாத்திரம் caracāttiram, பெ. (n.) மூக்கு (நாசி); வழியாக மூச்சு விடுவதினின்று, குறி சொல்லுவதைப் பற்றிய நூல் (கொ.வ.);; art of divination by a study of respiration. [சர + சாத்திரம். சர் → சர = நடத்தல், செல்லுதல், மூச்சுச் செல்லுதல்] Skt. {såstra} → த. சாத்திரம்
சரசொத்து	சரசொத்து sarasottu, பெ. (n.) அசையும் சொத்து (C.G.); movable property. [சரம் + சொத்து]
சரசோதிடம்	சரசோதிடம் caracōtiḍam, பெ. (n.) சரசாத்திரம் (கொ.வ.); பார்க்க;see {Sara-sattiram} [சர + சோதிடம்] Skt.{jyötisa} → த. சோதிடம்
சரஞ்சரமாய்	சரஞ்சரமாய் carañjaramāy, கு.வி.எ. (adv.) அடுக்கடுக்காய், வரிசைவரிசையாய்; in piles, inters. அவரைக்காய் சரஞ்சரமாய்த் தொங்குகிறது. [சரம் + சரம் + ஆய்]

சரட்டட்டிகை	சரட்டட்டிகை caraṭṭaṭṭigai, பெ. (n.) பொற்சரடு செய்து பட்டையாகத் தட்டப்பட்டுப் பதக்கங் கட்டிய கழுத்தணி வகை; necklace of gold threads with a padakkam pendant. [சரடு + அட்டிகை. ஒட்டு → அட்டு → அட்டி → அட்டிகை]
சரட்டடைப்பன்	சரட்டடைப்பன் caraḍḍaḍaippaṉ, பெ. (n.) கால்நடை நோய்களுள் ஒன்று (மாட்டுவா. 82);; a kind of cattle disease. [சரடு + அடைப்பன்]
சரட்டுச்சரட்டெனல்	சரட்டுச்சரட்டெனல் caraṭṭuccaraṭṭeṉal, பெ. (n.) 1. ஓர் ஒலிக்குறிப்பு; onom, expr. swishing, rushing sound, as of air in motion. 2. தாராளமாய் மலங்கழிதற் குறிப்பு (யாழ்ப்.); onom. expr. of free and easy motion without obstruction, as of stools. [சரட்டு + சரட்டு + எனல்]
சரட்டுத்தாலி	சரட்டுத்தாலி caraṭṭuttāli, பெ. (n.) பொன் சரட்டிற் கோத்தணியும் தாலிவகை (இ.வ.);; a kind of wedding badge hung in a gold necklet. [சரடு + தாலி]
சரட்டுப்பொருத்தம்	சரட்டுப்பொருத்தம் caraṭṭupporuttam, பெ. (n.) திருமணப்பொருத்தங்களுள் ஒன்று; a kind of agreement in the horoscopes of the prospective bride and bridegroom. [சரடு + பொருத்தம்]
சரட்டுமேனிக்கு	சரட்டுமேனிக்கு caraṭṭumēṉikku, கு.வி.எ. (adv.) சகட்டுமேனிக்கு பார்க்க;see {šagatu-mčnikku} (செ.அக.); [சகட்டுமேனிக்கு → சரட்டுமேனிக்கு]
சரட்டெனல்	சரட்டெனல் caraṭṭeṉal, பெ. (n.) விரைவுக் குறிப்பு; onom. expr, of moving quickly. [சரட்டு + எனல். சர → சரட்டு]
சரட்டை	சரட்டை caraṭṭai, பெ. (n.) 1. சிரட்டை (இ..வ..);; coconut shell. 2. மீன்வகை; a fish, Malacanthus. ம. சிரட்ட (பெரும்பாலும் கொட்டங்காய்ச் சில்லின் கீழ்ப்பகுதி);, சிரட்டி (கொட்டாங் காய்ச்சில்லின் மேற்பகுதி);; சூட. செரடெ;பட. கரட்டலு. [சர் → (சுரடு); → (சுரட்டை); → சிரட்டை = கரடான கொட்டாங்கச்சி. சிரட்டை → சரட்டை]

சரடம்	சரடம்1 caraḍam, பெ. (n.) ஒந்தி (திவா.);; bloodsucker, a kind of lizard. 2. பச்சோந்தி (பிங்.);; chameleon. [சர → சரடம் = மேல்தோல் சமமில்லாமல் சுரசுரப்பாக இருப்பது] த. சரடம் → Skt. {sarata} சரடம்2 caraḍam, பெ. (n.) குசும்பா மரம் (இலக். அக.); (திவா.);; a kind of tree.
சரடு	சரடு1 caraḍu, பெ. (n.) பொன்னால் செய்யப்பட்ட அணிகலன்களின் வலிமைக்காக, உள்ளீட்டில் பொருத்தப்படுதவற்குச் செப்புக்கம்பியால் பின்னலிட்டுச் செய்யப்பெறும் கொடி; copper twisted chain to insert inside gold necklace for making it more strength. "கோத்த சரடு நீக்கு" (தெ.க.2:2:5);. [சர → சரடு] சரடு2 caraḍu, பெ. (n.) 1. முறுக்குநூல்; twisted thread, cord twine. "மறை நான்கே வான்சரடா" (திருவாச. 12, 2);. 2. பொற்கம்பியினாற் செய்த கழுத்தணி வகை; a necklet of plaited gold thread. பொன் வெள்ளி நூல்களால் ஆகிய சரடு; gold, silver or cotton thread. சரடுஞ் சட்டமு நீக்கி (S.I.I.II,16l); 4. மூக்கணாங்கயிறு (Tinn.);; nose-ring of bullocks. 5. வரிசை, மலைத்தொடர் (வின்.); ; chain, as of mountains, row. 6. கைத்திறம் (தந்திரம்); (வின்.);; Stratagem, tricks. ம. சரடு; க. சர; தெ. த்ராடு; கோத. சர்ட்; கொலா. தாட் (கயிறு);; நா. தாட்;பட. சரடு [சர → சரடு]
சரடுதிரி-த்தல்	சரடுதிரி-த்தல் caraḍudiriddal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கயிறுதிரித்தல்; to twist yarn or thread. 2. சரடுமுறுக்கு-தல் பார்க்க;see {$aradu тигикки} [சரடு + திரி-,]
சரடுமுறுக்கு-தல்	சரடுமுறுக்கு-தல் caraḍumuṟukkudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தீயன செய்யத் தூண்டுதல் (வின்.);; to instigate. 2. ஒரு செய்தியைப் பொய்யாகக் கற்பித்து வெளியிடுதல் (இ.வ.);; to invent a story and circulate. [சரடு + முறுக்கு-,]
சரடுவிடு-தல்	சரடுவிடு-தல் caraḍuviḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பிறர் வாயிலாகத் தன் கருத்தை வெளியிடுதல்; to give out one's idea through an intermediary. 2. மறைமுகமாகப் பேசிப் பிறர் கருத்தை அறியமுயலுதல்; to sound a person's views indirectly 3. சரடுமுறுக்கு-தல் பார்க்க;see {šaradu-тшикки-} (செ.அக.);. [சரடு + விடு-,]

சரண்	சரண்1 caraṇ, பெ (n.) சரணம்1 பார்க்க;see {sarapan,} "தனிச்சரண் சரணாமென" (திருவாச. 30,6);. [அரண் → சரண்] சரண்2 caraṇ, பெ (n.) அம்மையார் கூந்தல் (தைலவ. தைல. 14);; seeta's thread.
சரண்டம்	சரண்டம் caranṭam, பெ (n.) பல்லி; lizard [சர → சரண்டம்]
சரண்புகு-தல்	சரண்புகு-தல் caraṇpugudal, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) அடைக்கலம் புகுதல்; to take refuge in. "அருளின் வேலையைச் சரண்புகுந்தனனென" (கம்பரா. விபீடண. 54);. [சரம் + புகு-,]
சரணக்கமலம்	சரணக்கமலம் caraṇakkamalam, பெ. (n.) அடிமலர்; lotus feet. "சரணகமலம் பூண்டார்" (பெரியபு. அப்பூதி . 17);. [சரணம் + கமலம்] Skt. kamala → த. கமலம்
சரணம்	சரணம்1 caraṇam, பெ. (n.) 1. வீடு (சங்.அக.);; house. 2. மருதநிலத்து நகரம் (சூடா.);; a town in Agricultural tract. 3. அடைக்கலம் (பிங்.);; shelter, refuge, asylum. 4. அரசு (மலை.);; pipal. [உரத்தல் = வலிமையாதல். உரம் = வலிமை. உரம் → அரம் → அரண் = வலிய காப்பு, காப்பான கோட்டை, காப்பான காடு, ஒ.நோ: பரம் → பரண். அரண்மனை = காப்பான அரசன்மாளிகை. அரண் → அரணம் = காப்பு, அந்தளகம் (கவசம்);, கோட்டை, மதில், அடவி. அரணம் → சரணம். த. அரணம் → Skt. {caraga.} சரணம் என்னும் வடசொற்குச் சார்தல் (to lean on, rest on); என்று பொருள்படும். "சரி" என்னும் சொல்லை மூலமாகக் காட்டுவர். அது "சார்" என்னும் தென் சொல்லின் திரிபாயிருக்கலாம் (வ.வ. 75);] சரணம்2 caraṇam, பெ. (n.) 1. மயிற்றோகை (பிங்);; peacock's tail. "பச்சைச் சரணமயில் வீரா" (திருப்பு. 1117, புதுப்.);. 2. மயில் (யாழ்.அக.);; peacock.

சரணர்	சரணர் caraṇar, பெ. (n.) வீரச்சிவனிய (சைவ);ப் பெரியோர்; devotees. "நஞ்சோம நாதன் றுதியுளுறு சரணர்" (பிரபுலிங். துதி. 10);.
சரணவாதம்	சரணவாதம் caraṇavātam, பெ. (n.) காலிலுண்டாகும் ஊதை(வாத);ப் பிடிப்பு (யாழ்ப்.);; cramp in the legs. [சரணம் + வாதம்] Skt. {väta} → த. வாதம்
சரணாகசம்	சரணாகசம் saraṇākasam, பெ. (n.) மூக்கிரட்டை; spreading hog-weed-Boerhaavia repens (சா.அக.);.
சரணாகதன்	சரணாகதன் caraṇākadaṉ, பெ. (n.) அடைக்கலம் புகுந்தோன்; refuge. [சரண் + ஆகதன்] Skt. {ågata} → த. ஆகதன்
சரணாகதி	சரணாகதி caraṇākadi, பெ. (n.) அடைக்கலம் புகுகை; taking shelter, seeking refuge. "சரணாகதியாய்ச் சரண்சென் றடைந்தபின்" (மணிமே. 30: 5);. [சரண் + ஆகதி] Skt. {ågati} → த. ஆகதன்
சரணார்த்தி	சரணார்த்தி caraṇārtti, பெ. (n.) அடைக்கலந் தேடுபவன்; one who seeks shelter or refuge. "உளந்தளர்ந்து சரணார்த்தியென்று சார்ந்தார்க்கும்" (பஞ்சதந். சந்திவிக். 123);. [சரண் + ஆர்த்தி] Skt. {årtin} → த. ஆர்த்தி
சரணாரவிந்தம்	சரணாரவிந்தம் caraṇāravindam, பெ. (n.) சரணக்கமலம் பார்க்க;see {sarapa-k-kamalam} "இராமானுசன் சரணாரவிந்தம்" (திவ். இராமானுச. 1);. [சரணம் + அரவிந்தம்] Skt. {aravinda} → த. அரவிந்தம்
சரணிகம்	சரணிகம் caraṇigam, பெ. (n.) வெள்ளை காக்கணம்; white mussel shell creeper- clitorea ternatea (albiflora); (சா.அக.);.

சரணியன்	சரணியன் caraṇiyaṉ, பெ. (n.) காவலன்; savior. 'சரணியனாகத் தனை நினைந்து' (அஷ்டப். அழகர். 47);. [அரண் = காப்பு. அரண் → அரணம் = காப்பு. அரணம் → சரணம் → சரணியன்] த. சரணியன் –» Skt. {Saranya}
சரத்தியார்	சரத்தியார் carattiyār, பெ. (n.) சிறிய தாய் (Brah.);; father's younger brother's wife, mother's younger sister (செ.அக.);. [சிறுதாயார் → சரத்தியார்]
சரந்தொடு-த்தல்	சரந்தொடு-த்தல் carandoḍuttal, 17 செ.கு.ன்றாவி. (v. t.) 1. அம்பெய்தல்; to shoot arrows. 2. மிகுதியாக வைதல்; to shower abuses. அவன் மேல் சரந்தொடுக்கிறான். [சரம் + தொடு-,] கூர் அம்பைப்போல் குத்தும் சொற்களால் வைதல் சரந்தொடுத்தல் எனப்பட்டது.
சரநூல்	சரநூல் caranūl, பெ. (n.) குறி (நிமித்தம்); பார்க்கும் கலை பற்றிய நூல்; a treatise of omen. [சரம் + நூல்]
சரப்பட்டிகை	சரப்பட்டிகை1 carappaṭṭigai, பெ. (n.) கோயிற் றூண்களில் செய்யும் (முத்து மாலை போன்ற); அணிவேலை (கட்டட);; ornamental work of temple pillar. [சரம் + பட்டிகை] சரப்பட்டிகை2 carappaṭṭigai, பெ. (n.) 1. கதவுக்கு மாற்றாக அமைக்கும் செருகு பலகை; wooden plank, used to close doorways. 2. தூண்களுக்கு நடுவில் செல்லும் பலகை (செங்கை..);; tie beam. [சரம் + பட்டிகை]
சரப்பணி	சரப்பணி carappaṇi, பெ. (n.) வயிரமமுத்தின கழுத்தணி வகை(பிங்.);; gold neck-chain inlaid with diamonds. ம. சரப்பளி; க. சரப்பணி, சரபளி, சர்பளி; தெ. சரபணி, சரபிணி, சரபெணி; து. சரபளி, சரபணி, கர்பளி, சரபொளி; பட. செரபணி;கோத. சர்பெய்ள்க் [சரம் + பணி]

சரப்பலகை	சரப்பலகை1 carappalagai, பெ. (n.) கடைகளின் அடைப்புப் பலகை (நெல்லை);; a kind of wooden shutter for shops. [சரம் + பலகை. சரம்சரமாகப் (அடுத்தடுத்து); போடும் செருகு பலகை] சரப்பலகை2 carappalagai, பெ. (n.) தூண்கக்கு நடுவில் செல்லும் பலகை (தஞ்சை.);; tie beam. [சரம் + பலகை]
சரப்பளி	சரப்பளி carappaḷi, பெ. (n.) 1. சரப்பணி பார்க்க (சிலப். 6:99, உரை);;see {Sara-p-pani.} 2. பொன்னால் இயன்ற கழுத்தணி வகை; gold nccklet. ம., க. சரப்பளி [சரப்பணி → சரப்பளி]
சரப்பளிச்சம்பா	சரப்பளிச்சம்பா carappaḷiccambā, பெ. (n.) கடகம் (ஆடி);, மடங்கல் (ஆவணி); மாதங்களில் விதைத்து ஆறு மாதங்களில் அறுவடையாகும் சம்பா நெல்வகை (தஞ்சை.);; a {šambã} paddy sown in {Ādi-Āvani} and maturing in six months. [சரப்பளி + சம்பா]
சரப்பாளிச்சம்பா	சரப்பாளிச்சம்பா carappāḷiccambā, பெ. (n.) சரப்பளிச்சம்பா பார்க்க;see {Sarappai-c- cambái.} [சரப்பளி → சரப்பாளி + சம்பா]
சரப்புல்	சரப்புல் carappul, பெ. (n.) தண்ணீரில் முளைக்கும் புல்; water grass (சா.அக.);. [சரம் + புல்]
சரப்புளி	சரப்புளி carappuḷi, பெ. (n.) 1. இரட்டை வடப் பொற்றொடரி; double chain. 2. பெண்கள் அணியும் கழுத்தணி (மீனவ.);. a kind of women neck ornament. [சரப்பளி → சரப்புளி]
சரபடி	சரபடி carabaḍi, பெ. (n.) சரவடி பார்க்க;see {$arav} அந்தச் சரபடியிலே பெண் கொள்ள வேண்டும் (வின்.);. தெ. சரபடி [சரவடி → சரபடி]

சரபம்	சரபம்1 carabam, பெ. (n.) 1. வரையாடு (பிங்.);; mountain sheep. 2. குறும்பாடு (யாழ். அக.);; woolly sheep. [சுரி → சரி = மலைச்சாரல், மலைவழி. சரி → சர → சரபம் = மலையில் வாழும் ஆடு, குறும்பாடு] சரபம்2 carabam, பெ. (n.) சரவம்1 (பிங்.); பார்க்க;see {šara Van} [சுர் → சர் → சரம் = குத்துவது. சரம் → சரபம் = குத்தும் தன்மையுள்ள, கூரிய உகிர் உள்ள பறவை] சரபம்3 carabam, பெ. (n.) சரவம்2 (பிங்.); பார்க்க;{sorozavzð —= Wz7zz/zió/} [சரவம் → சரபம்]
சரபாரி	சரபாரி carapāri, பெ. (n.) கருவேல்; black acacia Acacia arabica (சா.அக.);.
சரபாண்டி	சரபாண்டி carapāṇṭi, பெ. (n.) தழுதாழை மரம்; downy glory tree - Cleodendron Phlomoides (சா.அக.);.
சரபிதானி	சரபிதானி carabitāṉi, பெ. (n.) சண்பக மலர்; champauk flower-michelia champaca (சா.அக.);.
சரபுங்கு	சரபுங்கு carabuṅgu, பெ. (n.) 1. கொள்ளுக்காய் வேளை; wild indigo - Tephrosia purpurea. 2. கொடிப்புங்கு; hog-creeper - Derris scandens (சா.அக.);. மறுவ. சரபங்கள்

சரம்	சரம்1 caram, பெ. (n.) 1. அசைவு; stirring. 2. நடை (பிங்.);; moving going. 3. இயங்குதிணை (பிங்.);; category ofmovables. 4. மூச்சுக்காற்று; breath. 5. சரராசி (வானியல்.);; one of the four signs of the zodiac. 'வில்லுஞ் செழுஞ்சரமும்' (விதான. தீவினை. 8);. 6. அலைவு; restlessness, fickleness. 'மென்மைச் சரங் கொடுஞ்சரம் போற்றைப்பச் சரங் கொண்டாள்' (திருவாலவா. 57, 31); 7. சரகண்டம் (வின்.);; ascensional difference (கணியம்.);. [சர் = ஓர் ஒலிக்குறிப்பு. சரேரெனல் = விரைவுக் குறிப்பு. சர் → சரம் = அசைதல், நடத்தல், இயங்குதல்.] த. சரம் –» Skt. {Sara} சரம்2 caram, பெ. (n.) 1. வில்லினின்று எய்யப்படும் கூரியமுனையுள்ள நேரான மெல்லிய படைக்கலம், அம்பு; pointed straight slender, missile shot from bow, arrow. 'குனிசிலைச் சரத்தால்' (கம்பரா. வேள்வி.9);. ஐந்து
சரம்பரம்	சரம்பரம் carambaram, பெ. (n.) சரகாண்ட செய்நஞ்சு (யா. அக.);; a mineral poison. [சரம் → சரம்பரம்.]
சரமண்டலம்	சரமண்டலம் caramaṇṭalam, பெ. (n.) ஓர் இசைக்கருவி; a musical instrument. "தம்புரு வீணை சரமண்டலம்" (மான்விடு. 24.);. [சரம் + மண்டலம்]
சரமண்டலி	சரமண்டலி caramaṇṭali, பெ. (n.) ஒரு வகைத் தேள்; a kind of scorpion (சா.அக.);. [சரம் + மண்டலி. சரம் = குத்தும் அதாவது கொட்டும் இயல்புள்ளது. மண்டு → மண்டலம் → மண்டலி = வட்டமான உறுப்புள்ள தேள்]
சரமணி	சரமணி caramaṇi, பெ. (n.) சிறுமணிகள் கட்டிய அரைப்பட்டிகை (வின்.);; waist-belt with tinkling tiny bells. [சரம் + மணி.]
சரமரடம்	சரமரடம் caramaraḍam, பெ. (n.) மரவட்டை; wood louse (சா.அக.);.

சரமழை	சரமழை caramaḻai, பெ. (n.) சரமாரி பார்க்க;see {Saram} "சார்ங்க முதைத்த சரமழை போல்" (திவ். திருப்பா. 4);. [சரம் + மழை. சுல் = துளைத்தற் கருத்துவேர். சுல் → (சுர்); → சுர. சுரத்தல் = உட்டுளையினின்று ஊறுதல்போல் பால் சுரத்தல், பால் சுரத்தல்போல் மழை பொழிதல். சுல் → சுர → சர → சரம்]
சரமாரி	சரமாரி caramāri, பெ. (n.) 1. அம்புமழை; shower of arrows. "சாமாமுகில் ... சரமாரி பொழிந்த" (திவ். பெரியாழ். 3, 5, 8);. 2. தொடர்ச்சி; continuity. சரமாரிக் கேள்விக்குத் திகைத்தான். [சரம் + மாரி. மல் → மால் = கருமை, கருமுகில், கரிய திருமால். மால் → மாரி = முகில், மழை. 'சரமாரி' உருவகம்]
சரமாரிபெய்-தல்	சரமாரிபெய்-தல் caramāribeytal, 1 செ.கு.வி. (v.i.) அம்புமழை பெய்தல்; to shower arrows. க. சரள்கறை [சரம் + மாரி பெய்-,]
சரமாரியாய்	சரமாரியாய் caramāriyāy, கு.வி.எ. (adv.) இடைவிடாமல்; incessantly, as rain; eloquently as speech. 'மழை சரமாரியாய்ப் பெய்தது'. 'சரமாரியாய்ப் பேசாதே' (உ.வ.);. [சரம் + மாரி + ஆய்]
சரமாரியுப்பு	சரமாரியுப்பு caramāriyuppu, பெ. (n.) வழலையுப்பு; a quintessence salt used in alchemy (சா.அக.);. [சரமாரி + உப்பு]
சரமாருதம்	சரமாருதம் caramārudam, பெ. (n.) பேரரத்தை; greater galangal - alpinia galanga (major); (சா.அக.);.
சரமாலை	சரமாலை caramālai, பெ. (n.) தோரண மாலை (யாழ். அக.);; festoon [சரம் + மாலை. மால் → மாலை]
சரமுல்லை	சரமுல்லை caramullai, பெ. (n.) பல் (யாழ்.அக.);; tooth. [சரம் + முல்லை. 'சரமுல்லை' உருவகம்]

சரமூர்த்தி	சரமூர்த்தி caramūrtti, பெ. (n.) சரவுருவத்தார் பார்க்க. see {Sara-v-uruvattir.} [சரம் + மூர்த்தி] Skt. {mürti} → த. மூர்த்தி
சரல்	சரல் caral, பெ. (n.) சரளை2 (இ.வ.); பார்க்க;see {šaralař} ம. சரல் [சரளை → சரலை → சரல்] சரல் caral, பெ. (n.) அகத்தீசுவரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Agastheeswaram Taluk. [சாரல்-சரல்]
சரலங்கா	சரலங்கா caralaṅgā, பெ. (n.) மரவகை; east Indian plum – {kadar} (செ.அக.);.
சரலம்	சரலம் caralam, பெ. (n.) 1 அறுகு; hariall igrass. 2. ஒருவகை மரம்; a kind of tree.
சரலாந்தல்	சரலாந்தல் caralāndal, பெ. (n.) கிளைவிளக்கு வகை; lights held in chandelier. [சர(ம்); + லாந்தல்;சரம் = சரம்சரமாக இருப்பது, நேராக இருப்பது, பக்கவாட்டில் நேராகக் கிளைகொண்டிருப்பது] E. lantern→ த. லாந்தர் → லாந்தல்
சரலிங்கம்	சரலிங்கம் caraliṅgam, பெ. (n.) சிவனியத் துறவி; veera saiva mendicant, jangama. [சரம் = அசைவது, நகர்வது. சரம் + லிங்கம். இலக்கு → இலக்கம் = குறி. இலக்கம் → இலங்கம் → இலிங்கம் → லிங்கம் (கொச்சை);. ஓரிடத்தில் தங்காமல் பலவிடங்களுக்குச் செல்லும் இயல்பு பற்றிச் சரலிங்கம் எனப்பட்டார்]
சரவட்டை	சரவட்டை caravaṭṭai, பெ. (n.) கீழ்த்தரமானது (யாழ்ப்.);; that which is worthless or inferior. [சரவட்டை → சரவட்டை]

சரவடி	சரவடி caravaḍi, பெ. (n.) 1. தொடரும் தலைமுறை; hcreditary. சரவடி சரவடியாக ஊர்க்கணக்கை அக்குடும்பம்தான் பார்க்கிறது. 2. இனம் (வின்.);; a tribe, tamily. இவன் எங்கள் சரவடியைச் சேர்ந்தவன் (செ.அக.);. [சரம் + அடி. சர் → சரம் = நீண்டு அல்லது நேராக இருப்பது. சரவடி = தலைமுறை கடந்து நீண்ட தொடர்பினைக்கொண்டது அல்லது வழிவழியாக வந்த குழு, இனம்]
சரவணம்	சரவணம் caravaṇam, பெ. (n.) 1. நாணற்காடு (பிங்.);; thicket of kaus. 2. நாணல் (பிங்.);; kaus. 3. கொறு.க்கை; european bamboo reed. 'ஊறுநீர்ச் சரவணத்து' (மணிமே. 18: 92.);. [சரம் → சரவணம்] சரம்2 பார்க்க
சரவம்	சரவம்1 caravam, பெ. (n.) 1. அரிமாவைக் கொல்லவல்லதாகக் கூறப்படும் எண்காற்புள்; fabulous eight-legged bird capable of killing lion. 2. விட்டில்; grass-hopper. [சுர் → சர் → சரம் = குத்துவது. சரம் → சரவம் = குத்தும் தன்மையுள்ள கூரிய உகிர் உள்ள பறவை] சரம்2 பார்க்க சரவம்2 caravam, பெ. (n.) ஒட்டகம்; camel. [சுர் → சுரம் = பாலை. சுர் → சுரவம் = பாலைவனத்தில் இருப்பது]
சரவருடம்	சரவருடம் caravaruḍam, பெ. (n.) சரமாரி பார்க்க;see {šaraтäri} [சரம் + வருடம்] Skt. {varsa} (மழை); → த. வருடம்
சரவல்	சரவல் caraval, பெ. (n.) சரவை1 பார்க்க;see {&aravai} 'சரவலில்லமல் எழுதிக் கொண்டு வா' (நாஞ்.);. [சரல் → சரவல்]
சரவலி	சரவலி caravali, பெ. (n.) வரிசை; series. [சரல் → சரவலி]

சரவழகி	சரவழகி caravaḻki, பெ. (n.) சரவாசி பார்க்க;see {šara vási} [சரம் + அழகி]
சரவன்	சரவன் caravaṉ, பெ. (n.) அம்பெய்வோன்; bowman, as having arrows. 'புரமூன்றெரி செய்த சரவா' (தேவா. 112, 1);. [சரம் → சரவன்]
சரவாசி	சரவாசி caravāci, பெ. (n.) குதிரைப்பல் செய்நஞ்சு (யாழ்.அக.);; a mineral poison. [சரம் = நீண்ட அல்லது நேரான மணிக்கோவை. சரம் → சரவாசி]
சரவாணி	சரவாணி caravāṇi, பெ. (n.) சரவன் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {Šara van} [சரம் → ஆணி. ஆளி → ஆணி]
சரவியம்	சரவியம் caraviyam, பெ. (n.) அம்பினால் எய்யுஞ் இலக்கு (யாழ். அக.);; target or aim of all arrow. [சரம் + இயம்] த. சரவியம் → Skt. {Saravya}
சரவிளக்கு	சரவிளக்கு caraviḷakku, பெ. (n.) ஒன்றன் மேலொன்றாக அடுக்கித் தொங்கவிடும் கோயில் விளக்கு; string of lights usually hung in temples. [சரம் + விளக்கு] சரவிளக்கு
சரவீணை	சரவீணை caravīṇai, பெ. (n.) 1. வீணைவகை (சங்.அக.);; a kind of stringed lute. 2. கருவண்டு (வீணைபோல் ஒலி செய்வது); (வின்.);; black beetle, as humming like a lute. [சரம் + வீணை. விண் → வீணை]
சரவு	சரவு caravu, பெ. (n.) வயலின் ஒரு பகுதி; a part to field. 'ஒரு சரவு உழவு நடந்துள்ளது. [சரம் → சரவு]

சரவுருவத்தார்	சரவுருவத்தார் caravuruvattār, பெ. (n.) சிவனடியார்;{śaiva} devotee as a moving form of {Siva.} [சர(ம்); + உருவத்தார். உருவம் + அத்து + ஆர் – உருவத்தார். உருத்தல் = தோன்றுதல். உரு = தோற்றம், வடிவம், வடிவுடைப் பொருள், உடல். உரு → உருவு → உருவம்.]
சரவுலைத்துருத்தி	சரவுலைத்துருத்தி caravulaitturutti, பெ. (n.) இரட்டைத்துருத்தி; double bellowes (சா.அக.);. [சரம் + உலை + துருத்தி. துருத்துதல் = முன் தள்ளுதல். துருத்து → துருத்தி = காற்றை முன்தள்ளும் உலைக்களத் தோற்கருவி]
சரவூரகம்	சரவூரகம் caravūragam, பெ. (n.) கருங்கொடி; common delight of the wood - Hiptage madablota (சா.அக.);.
சரவெலும்பு	சரவெலும்பு caravelumbu, பெ. (n.) முன்னங் காலின் வெளிப்பக்கத்து எலும்பு; the outer and lesser bone of the lower leg (சா.அக.);. [சரம் + எலும்பு. சரம் = நேரானது, நீண்டது. எல் = ஒளி, வெண்மை. எல் → எலும்பு = வெண்மை நிறம் பொருந்தியது]
சரவை	சரவை1 caravai, பெ. (n.) 1. மேல்வரிச் சட்டம் (இ.வ.);; model writing in an ola copy. 2. தெளிவற்ற எழுத்து; confused, illegible writing. [சரம் → சரவை] சரவை2 caravai, பெ. (n.) பரும்படி; coarseness, roughness (Pond.);. [சர → சரசரப்பு = முள்ளுமுள்ளாய் அல்லது கரடுமுரடாய் இருத்தல். சர → சரவை]
சரவைக்கணிப்பு	சரவைக்கணிப்பு caravaikkaṇippu, பெ. (n.) தோராய மதிப்பு; rough estimate. [சரவை + கணிப்பு. கணி → கணிப்பு]
சரவையிடு-தல்	சரவையிடு-தல் caravaiyiḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) எழுத்துப்பிழை திருத்துதல் (வின்.);; to correct spelling mistakes. [சரவை + இடு-,]
சரவையெழுத்து	சரவையெழுத்து caravaiyeḻuttu, பெ. (n.) 1. திருத்தப்படாத முதற்படி, கரட்டுப்படி; rough copy, first draft. 2. படியெடுக்கை; copying. [சரவை2 + எழுத்து]

சரள்	சரள் caraḷ, பெ. (n.) சரளை2 பார்க்க;see {saraja} [சுல் → (சுர்); → சுரம் → சரம் = குத்தும் இயல்புடையது. சர் → சரம் → சரள் = கரட்டுமண்]
சரளங்காய்	சரளங்காய் caraḷaṅgāy, பெ. (n.) தாளிச பத்திரி; east Indian plum - Flacourtia cataphracta (சா.அக,.);. [சரள் → சரளம் + காய்]
சரளதேவதாரம்	சரளதேவதாரம் caraḷatēvatāram, பெ. (n.) சீமைத்தேவதாரு (தைலவ. தைல. 74, உரை);; long-leaved pine. [சரள + தேவதாரம்]
சரளம்	சரளம்1 caraḷam, பெ. (n.) எளிமை; facility, case. 2. தடையின்மை (யாழ்ப்.);; freedom from obstruction. 3. ஒழுங்கு (சழ);; order, regularity. 4. சரளதேவதாரம் பார்க்க;see {šaraḷadēva dāram.} 'மாதவி சரளமெங்கும்' (பெரியபு. நாட்டு. 29);. [சரம் → சராகம் = தடை இல்லாதது. சரம் → சரகம் → சரளம்] த. சரளம் → Skt. {sarala} சரளம்2 caraḷam, பெ. (n.) சிவதை (மலை.);; Indian jalap.
சரளவட்டி	சரளவட்டி caraḷavaṭṭi, பெ. (n.) 1. முதற்கு மட்டும் உரிய வட்டி (C.G.);; simple interest. 2. குறைந்த வட்டி; rate of interest. [சரளம்1 + வட்டி]
சரளாகம்	சரளாகம் caraḷākam, பெ. (n.) கருங்கொடி வேலி; black-flowered lead wort - Plumbago gluns (சா.அக.);. [கரு → கரம் = கருத்திருப்பது, நஞ்சு.; கரம் → சரம் → சரள் → சரளகம் → சரளாகம்]

சரளி	சரளி1 caraḷi, பெ. (n.) the seven notes of the gamutin various combinations. ' அமுதரச, மொழுகு சரளிகள் பழகு சங்கீத வித்தை' (திருவேங். சத. 63);. ம., தெ. சரளி;க. சரளெ [சரம் → சரளி] சரளி caraḷi, பெ. (n.) கோழை (யாழ்ப்.);; phlegm. ம. தெ. சரளி;க. சரளெ [சளி → சரளி]
சரளிகட்டு	சரளிகட்டு caraḷigaṭṭu, பெ. (n.) சளிக்கட்டு (யாழ்ப்.);; collection of phlegm in the chest. [சளி → சரளி + கட்டு]
சரளிகட்டை	சரளிகட்டை caraḷigaṭṭai, பெ. (n.) மேழியின் நுனியில் மாட்டுங்கட்டை; handle of a plough. [சரளி + கட்டை]
சரளிப்பதம்	சரளிப்பதம் caraḷippadam, பெ. (n.) பண்வரிசை இடையிட்டு வரும்படி பாடும் பாட்டு; song with the notes of the gamut accompanying. [சரளி + பதம்]
சரளியலங்காரம்	சரளியலங்காரம் caraḷiyalaṅgāram, பெ. (n.) exercising the voice in the seven notes in all their combinations. [சரளி + அலங்காரம்] Skt. {alahkara} → த. அலங்காரம்
சரளு	சரளு caraḷu, பெ. (n.) 1. சரலங்கா பார்க்க;see {Salalaig} 2. எருமையூர் (மைசூர்); மரவகை; potato plum of Mysore. {kadar} (செ.அக.);.

சரளை	சரளை1 caraḷai, பெ. (n.) தேவதாரு; deodarerythroxylon monogynum (சா.அக.);. சரளை2 caraḷai, பெ. (n.) சிறுமணல் சேர்ந்து கெட்டியான கல்வகை (இ.வ.);; gravel, laterite. I [சரன் = மணற்பாறைச்சல்லி, முரம்பு, சரள் → சரளை] சரளை3 caraḷai, பெ. (n.) சரளைக் கற்கள் கிடைக்கும் குழி; gravel-pit. [சரளை + கல் + குழி]
சரளைகட்டி-த்தல்	சரளைகட்டி-த்தல் caraḷaigaṭṭittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) சரற்கல் இடுவித்துப் பாதையைச் செம்மையாக்குதல் (C.E.M.);; to metal a road. [சரளை + கட்டி-,]
சரளைப்பாதை	சரளைப்பாதை caraḷaippātai, பெ. (n.) சரளைக் கல்லிட்ட நடைபாதை; gravel walk. [சரளை + பாதை]
சரளையிடு-தல்	சரளையிடு-தல் caraḷaiyiḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) சரளைக் கற்களைப் பரப்புதல்; to gravel. [சரளை + இடு-,]
சரன்	சரன் caraṉ, பெ. (n.) 1. ஒற்றன்; spy employed in a state. 2. தூதன் (யாழ்.அக.);; royal messenger. [சரம்1 → சரன் = ஓரிடத்தில் தங்காது திரிபவன், விரைந்து செல்பவன், பலவிடங்களுக்கும் சென்று செய்தி திரட்டுபவன், ஓரிடத்துச் செய்தியைப் பிறருக்குத் தெரிவிப்பவன்] த. சரன் → Skt.. {Sara,}
சரனகோடரம்	சரனகோடரம் caraṉaāṭaram, பெ. (n.) கருஞ்சிற்றகத்தி; black sesbana - Sesbania genus (சா.அக.);.
சரனமலம்	சரனமலம் caraṉamalam, பெ. (n.) இலவுமரம்; silk cotton tree-Bombax malabaricum (சா.அக.);.
சரா	சரா carā, பெ. (n.) சராய் பார்க்க;see {Sardy} 'தலைப்பாகோ டங்கி சரா' (கொண்டல்விடு. 677);. சரா carā, பெ.(n.) குறிப்பு (இ.வ.);; remarks, note. [U.sharah → த.சரா1.]

சராகம்	சராகம்1 carākam, பெ. (n.) 1. தடையின்மை; fluency. 2. போர்; war. [சரி → சரம் → சராகம்] சராகம்2 carākam, பெ. (n.) வண்டு; beetle. [சரகம்2 → சராகம்] சராகம்3 carākam, பெ. (n.) நேர்பாதை (வின்.);; straight road without ramifications or turnings. [சர் → சரம் = தேர7கப் பாயும் அம்பு, சரம் → சராகம்] த. சராகம் → Skt. {saraka} சராகம்4 carākam, பெ. (n.) நாட்டின் பகுதி (யாழ்ப்..);; region, quarter, district. [சரகம்1 → சராகம்]
சராகை	சராகை carākai, பெ. (n.) வட்டில் (சது.);; metal cup. க. சரவிகெ;தெ. சரவெ, செரவ, செரிவி. [சுர் → (சுரு); → சரு → சருவு. சருவுதல் = சாய்தல். சரிதல், சருவு → சரா → சராகை] த. சராகை → Skt. {saraka}
சராங்கம்	சராங்கம்1 carāṅgam, பெ. (n.) 1. நிறைவு; completeness, fulness. 2. தடையின்மை; fluency. சராங்கமாய்ப் படித்தான். [சராகம்1 → சராங்கம்] சராங்கம்2 carāṅgam, பெ. (n.) நேர்மை (வின்.);; straightness, evenness. [சராகம்1 → சராங்கம்]
சராசரம்	சராசரம் carācaram, பெ. (n.) 1. இயங்குதிணை நிலைத்திணைப் பொருள்; the categories of mowables and immovables. "அன்று சராசங்களை வைகுந்தத்தேற்றி" (திவ். பெருமாள் 10,10);. 2. பேரண்டம்; the universe. 'புனவமாதி சராசரம் பயந்த தாணு" (கந்தபு. மார்க்கண். 42);. 3. அவுபல செய்நஞ்சு; a mineral poison. [சர் → சரம் + அ + சரம். 'அ' மறுதலைப் பொருள் முன்னொட்டு]

சராசரி	சராசரி carācari, பெ. (n.) 1. நிரலளவு (சரிவீதம்);; medial estimate, average. சராசரி மக்கள் அனைவரும் படிக்கும் இயல்பியனர். 2. பொதுப்படையான மதிப்பீடு; generally prevailing rate, degree or amount.. [சரி + சரி → சரிச்சரி → சராசரி]
சராசரிமேரை	சராசரிமேரை carācarimērai, பெ. (n.) விளைச்சலிற் சிற்றூர்ப் பணியாளர்க்குப் பிரித்துக் கொடுக்கும் பாகம் (W.G.);; proportion of the crop set apart for a village servant. [சராசரி + மேரை]
சராசனம்	சராசனம்1 carācaṉam, பெ. (n.) வில்; bow. ஏற்றிய சராசனம் வணக்கி (பாரத. வாரணாவத. 56);. [சர(ம்); + ஆசனம். ஆசனம் = இருக்கை. சராசனம் அம்பிற்கு இருக்கையாய் இருப்பது, வில்.] Skt. {asana} → த. ஆசனம் சராசனம்2 carācaṉam, பெ. (n.) அரசு (மலை.);; pipal.
சராட்டெனல்	சராட்டெனல் carāṭṭeṉal, பெ. (n.) சரேரெனல் பார்க்க;see {Sarrenal.} [சராட்டு + எனல்]
சராடி	சராடி carāṭi, பெ. (n.) பறவை வகை (யாழ்.அக.);; a bird. [சகடம் → சகடி → சரடி → சராடி] சராடி → Skt.. {Šarāidi}
சராடிகம்	சராடிகம் carāṭigam, பெ. (n.) கருஞ்சீந்தில் கொடி; a black variety of moon creeper - menispermum genus (சா.அக.);.
சராத்திரயம்	சராத்திரயம் carāttirayam, பெ. (n.) அம்புக் கூடு (யாழ்.அக.);; quiver forholding arrows. [சரம் + திரயம்] Skt. {å-sraya} → த. திரயம்

சராய்	சராய் carāy, பெ. (n.) காற்சட்டை; trousers. I [சர் → சரம் = நீண்ட அல்லது நேரான மணிக்கோவை. சரம் → சராய் = நீளவாக்கில் அமையும் காற்சட்டை] சராய்1 carāy, பெ.(n.) காற்சட்டை; trousers. சராய்2 carāy, பெ.(n.) வழிப்போக்கர் தங்கற்குரிய விடுதி (R.T.);; mansion, rest house for travellers, caravansary. [U.{} → த.சராய்2.]
சராவம்	சராவம்1 carāvam, பெ. (n.) மெலிதகவும் நீண்டதாகவும் இருப்பது; anything long and thin, as a bar, arib. [சர் → சரம் → சராவம்] சராவம்2 carāvam, பெ. (n.) வாயகன்ற மட்கலம், அகல்; shallow wide-mouthed earthern vessel. "பொங்கு சராவத்து நெய்த்துடுப் பெடுத்த" (பதினொ. ஆளு. 16);. [சுர் → (சுரு); → சரு → சருவு. சருவுதல் = சாய்தல். சரிதல். சருவு → சருவம் மேல் நோக்கி சரிவான சட்டி. சருவம் → சராவம்]
சராளம்	சராளம் carāḷam, பெ. (n.) சரளம்1 பார்க்க;see {šaralam.} அந்த வழி சராளம் [சரளம் → சராளம்]
சராளி-த்தல்	சராளி-த்தல் carāḷittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கழிச்சல் ஏற்படுதல்; to have loose motion. [சரளம் → சராளி-,]

சரி	சரி1 caridal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நழுவுதல்; to slip away, slide down. சரிந்த துகில் (திருவிசை. கரு. 5, 10);. 2. கீழே விழுதல்; to roll down, tumble down, stumble and fall down from a height. "சரிந்த பூவுள" (கம்பரா. அயோத். மந்திரப். 56);. 3. குலைதல்; to be upset. "சாடிய வேள்வி சரிந்திட" (திருவாச. 14,5);. 4. பின்னிடுதல்; to give way, yield; to be defeated as an army. "நேர் சரிந்தான் கொடிக்கோழி கொண்டான்" (திவ். திருவாய். 7, 44, 8);. 5. சாதல்; to die. 6. சாய்தல்; to lean, incline, to fall to one side, decline as a heavenly body. 7. சரிவாயிருத்தல் (இ.வ.);; to beaslant, toslope. 8. கூட்டமாய்ச் செல்லுதல்; to flock to a place, to go in crowd. அங்கே மக்கள் சரிகிறார்கள். (செஅக.); சருகு சரிகு சரகு சருகு சரகு
சரிக்கட்டு-தல்	சரிக்கட்டு-தல் carikkaṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. ஒப்பிடுதல் (வின்.);; to compare, show the comparative merits. 2. ஒப்பச்செய்தல்; to rectify, correct, redress. அவரைச் சரிக்கட்டி விட்டால் வெற்றி நமக்குத்தான். 3. இணக்குதல்; to placate, persuade, reconcile. ஆசிரியரைச் சரிக்கட்டப் பெருமுயற்சி தேவைப்பட்டது. 4.கடனைத் தீர்த்தல் (வின்.);; to pay discharge. நெல்லை விற்றுத்தான் வங்கிக்கடனைச் சரிக்கட்ட வேண்டும். 5. ஈடுசெய்தல் (வின்.);. to adjust, indemnify, reimburse. சென்ற ஆண்டு இழப்பை இதைக் கொண்டு சரிக்கட்ட முடியாது. 6. முடிவு படுத்துதல்; to finish, settle. இயக்குநரால்தான் அலுவலகச்சிக்கலைச் சரிகட்ட முடியும். 7. கொல்லுதல்; to composs one's death, kill. கட்சிப்பேரணி என்ற பெயரில் நால்வரைச் சரிக்கட்டி விட்டனர். [சரி + கட்டு-,]
சரிக்கோடிடு-தல்	சரிக்கோடிடு-தல் carikāḍiḍudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) சரியென்பதற்கான குறியீடு போடுதல்; to make tick mark. [சரி + கோடு + இடு-,]

சரிக்கோடு	சரிக்கோடு carikāṭu, பெ. (n.) சரி என்பதனைக் காட்டும் சிறுகோடு; tick mark (V);. [சரி + கோடு]
சரிக்குச்சரி	சரிக்குச்சரி carikkuccari, பெ. (n.) 1. நேரொப்பு (பதிலுக்குப்பதில்);; like for like, measure for measure. 2. பழிக்குப்பழி; retaliation, tit for tat. [சரிக்கு + கரி]
சரிகமபதநி	சரிகமபதநி carigamabadani, பெ. (n.) ஏழுவகைச் கரம்; the seven notes of the gamut. சரிகமபதநிப் பாடல் (பாரத. இந்திப்பிர.42);. [ச + ரி + க + ம + ப + நி] ஏழிசைக்குரிய எழுத்துகள் முதற்காலத்தில் ஏழ் உயிர்நெடில்களாயிருந்தன. அவை நிறவாளத்தி என்னும் சிட்டையிசைக்கு ஏற்காமையால் சரிகமபதநி என்னும் எழுத்துகள் நாளடைவில் கொள்ளப்பட்டன. இவை சட்ஜம், ரிஷபம், காந்தாரம், மத்தியமம், பஞ்சமம், தைவதம், நிசாதம் என்னும் வட சொற்களின் முதலெழுத்துகளாகச் சொல்லப்படுகின்றன. இக் கொள்கை மத்தியமம் பஞ்சமம் என்னும் இரண்டிற்கே ஏற்கும். சமன் பட்டடை என்னும் இரு தென்சொற்களின் முதலெழுத்துகளே ச ப என்பது சிலர் கருத்து. இவையிரண்டுமன்றி இசையின்பத்திற்கேற்ற ஏழெழுத்துகள் நாளடைவிற் பட்டறிவினின்று தெரிந்து கொள்ளப்பட்டன என்பதே பெரும்பால் தமிழிசைவாணர் கருத்தாம் (ப. ப. 115, 116);. ஏழுசுரங்களின் அடையாளவெழுத்துகளான, சரிகமபதநி என்பவை, தமிழில் ஏற்பட்ட குறிகளேயென்றும், அவை குறிக்குஞ் சொற்கள் இப்போது வழக்கிழந்துவிட்டன வென்றும், சில காரணங்காட்டிக் கூறுகின்றனர் தஞ்சை ஆபிரகாம் பண்டிதர் அவர்கள். இது எங்ஙனமிருப்பினும் ஆரியர் வருமுன்னமே தமிழர்க்கு இசைத்தமிழ் இருந்ததென்பதும் ஆரியர் தமிழரிடமிருந்தே இசையைக் கற்றனர் என்பதும் மட்டும் மிகைத் தேற்றம். சரிகமபதநி, என்பவற்றிற்குப் பகரமாக, தமிழ்ச் சுரப் பெயர்களின் முதலெழுத்துகளையே கு, து, க, உ, இ, வி, த, என்று வைத்துக் கொள்ளினும், அன்றி வேறு இனிய இசைவான எழுத்துகளை (க ச த நி ப ம வ); வைத்துக் கொள்ளினும் ஓர் இழுக்குமில்லை (ஓ. மொ. 194, 195);.
சரிகாணு	சரிகாணு1 carikāṇudal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) நேரொத்தல் (வின்.);; to be exactly equal. [சரி + காணு-,] சரிகாணு2 carikāṇudal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சரி பார்த்தல்; to check, examine the accuracy of. கணக்கைச் சரி காணவேணும். 2.நிறைவேற்றுதல்; to fulfil. 3. கொல்வித்தல் (யாழ்ப்.);; to bring about ones' death. [சரி + காணு-,]

சரிகை	சரிகை1 carigai, பெ. (n.) கூத்தின் உறுப்பு செயற்பாடுகளுள் ஒன்று (சிலப். 3:12, உரை);; a gesteculation with the limbs in dancing. [சரி → சரிகை] சரிகை2 carigai, பெ. (n.) ஆடைக்கரை முதலியவற்றிற் சேர்க்கப்படும் பொன் வெள்ளி இழைகள்; gold or silver thread, used as lace. "செம்பொற் சரிகை வேலையிட்டு" (தனிப்பா. 1: 260, 1);. [சர் → சரம் = நீண்ட அல்லது நேரான மலர்க்கோவை. சரம் → சரகை → சரிகை = ஆடையோரத்தில் சரஞ்சரமாக அமைக்கப்படும் மாழை (உலோக); இழை. சரிகை → U. Zari]
சரிகைக்கம்பி	சரிகைக்கம்பி carigaiggambi, பெ. (n.) ஆடையின் விளிம்புச் சரிகைக்கரை; thin laced border in a cloth (செ.அக.);. [சரிகை + கம்பி = சரிகை இழை மாழையால் ஆனதாகையால் கம்பிப் போல் இருக்கும்.]
சரிகைக்கெண்டை	சரிகைக்கெண்டை carigaiggeṇṭai, பெ. (n.) ஆடைக் கரையில் இடும் சரிகைப் பட்டை; cloth-border of braided lace. [சரிகை + கெண்டை. கண்டை → கெண்டை]
சரிகைத்திம்மை	சரிகைத்திம்மை carigaittimmai, பெ. (n.) சரிகைத்திரி (இ.வ.); பார்க்க;see {&angal—tiri} [சரிகை + திம்மை. திம்மை = சரிகைப்பந்து]
சரிகைத்திரி	சரிகைத்திரி carigaittiri, பெ. (n.) சரிகைக் கற்றை (இ.வ.);; skein of gold thread. [சரிகை + திரி]
சரிகைப்பாண்டி	சரிகைப்பாண்டி carigaippāṇṭi, பெ. (n.) பாண்டிவிளையாட்டு வகை; a kind of hopscotch. [சரிகை + பாண்டி] பாண்டிவிளையாட்டு, வட்டு என்றும், சில்லி என்றும் சில்லாக்கு என்றும் எறிகருவியாற் பெயர் பெற்றிருப்பதால் ஒருகால் பாண்டி என்பது எறிகருவிப் பெயராய் இருக்கலாம். பாண்டில் என்னுஞ்சொல், வட்டம் என்று பொருள்படுவதால், அதன் கடைக்குறையான பாண்டி என்பதும் அப் பொருள்படலாம். இருவரிசைக் கட்டங்களில் ஆடப்பெறும். இடவரிசையிற் சில்லியெறியும்போது வலவரிசை வழியாகவும், வலவரிசையிற் சில்லியெறியும்போது, இடவரிசை வழியாகவும் செல்ல வேண்டும். இடவரிசையுச்சக் கட்டத்தில் காலூன்றிக் கொள்ளலாம். (த.வி. 101, 108);.

சரிகைமலை	சரிகைமலை carigaimalai, பெ. (n.) குடவம் (பித்தளை); மலை (யாழ்.அக.);; brass mountain. [சரிகை + மலை.] சரிகை செய்வதற்குப் பெரும்பாலும் குடவம் பயன்படுத்தப்பட்டதால் சரிகை கடவத்தைக் குறித்தது.
சரிகைவெள்ளி	சரிகைவெள்ளி carigaiveḷḷi, பெ. (n.) வெள்ளிச் சரிகையை யுருக்கியெடுத்த வெள்ளி (பதார்த்த. 82);; silver obtained by melting silver-lace. [சரிகை + வெள்ளி.]
சரிகோணம்	சரிகோணம் cariāṇam, பெ. (n.) நேர்கோணம் (யாழ்அக.);; right angle. [சரி + கோணம். கோண் → கோணம் = வளைவு, மூலை]
சரிசம்	சரிசம் sarisam, பெ. (n.) செயலை (அசோகு);; asoka tree - Saraca Indica (சா.அக.);.
சரிசமம்	சரிசமம் sarisamam, பெ. (n.) சரிசமானம் பார்க்க;see {Sari-saminam,} க. சரிசம [சரி + சமம்]
சரிசமமாக்கு-தல்	சரிசமமாக்கு-தல் sarisamamākkudal, 6 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஒப்பானதாக்கு, சீரான நிலையுடையதாக்கு; to equalize. [சரி + சமம் + ஆக்கு-,]
சரிசமானம்	சரிசமானம் sarisamāṉam, பெ. (n.) நேரான ஒப்பு; exact likeness, perfect equality. அவருக்குச் சரிசமானமாய் அமர்வது முறையன்று. [சரி + சமானம். சமம் → சமானம்]
சரிசயம்	சரிசயம் sarisayam, பெ. (n.) சிறு நன்னாரி; small-leaved saraparilla; swallow-workHemidesmus indicus (angustifolia); (சா.அக.);.

சரிசாமம்	சரிசாமம் caricāmam, பெ. (n.) நள்ளிரவு (நடுச்சாமம்);; midnight. [சரி + சாமம்] Skt. {yäma} → த. சாமம்
சரிசு	சரிசு sarisu, பெ. (n.) சரி8 (யாழ்ப்); பார்க்க;see {Šarg .} [சரி → சரிசு]
சரிசெய்-தல்	சரிசெய்-தல் sariseytal, 1 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒழுங்காக்குதல்; to rectify, பழுதுபட்ட கடியாரத்தைச் சரிசெய்ய வேண்டும். 2. பொருத்திக் கொள்ளுதல், தக்கவாறு அமைத்துக் கொள்ளுதல்; to adjust, நாளைய நிகழ்ச்சிக்கு அனைத்தையும் சரி செய்ய வேண்டும். க. சரிமாடு [சரி + செய்-,]
சரிசொல்(லு)	சரிசொல்(லு)1 sarisolludal, 8 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. இசைதல்; to second, support, as a motion. கேட்டதற்குச் சரி சொல்லாமல் போகிறாயே. 2. உறுதிப்படுத்துதல், மெய்ப்பித்துக் காட்டுதல்; to approve. [சரி + சொல்லு-,] சரிசொல்(லு)1 sarisolludal, 8 செ.குன்றாவி. (v.t.) பொறுப்பேற்றல் (இ.வ.);; to answer for, to become responsible. [சரி + சொல்லு-,]
சரிணம்	சரிணம் cariṇam, பெ. (n.) காட்டுத்துளசி; wild basil-Ocimum adscendenn (சா.அக.);.

சரித்தான்பாண்டி	சரித்தான்பாண்டி carittāṉpāṇṭi, பெ. (n.) பாண்டி விளையாட்டு வகை (இ.வ.);; a kind of hop-scotch. [சரி + தான் + பாண்டி] பாண்டிவிளையாட்டில் கரகத்தில் அல்லது மேற்புற வெளியிற் சில்லியெறிந்து, கண்ணை மூடிக் கொண்டாவது, மேனோக்கிக் கொண்டாவது, ஒவ்வொரு கட்டத்திற்குள்ளும் ஒவ்வோர் எட்டு வைத்து நடந்து சென்று சில்லை மிதிக்க வேண்டும் ஒவ்வோர் எட்டு வைக்கும்போதும் 'சரிதானா' என்று கேட்கவேண்டும். கால்கோட்டில் படாது எட்டுச் சரியாயிருப்பின், எதிரியார் சரித்தான் என்று வழிமொழிவர். சரியில்லாவிடில் சரியில்லை என்பர். ஒவ்வொரு முறையும் சரித்தானா என்று கேட்பதால் இவ்விளையாட்டிற்குச் சரித்தான்பாண்டி என்று பெயர் ஏற்பட்டிருக்கலாம். சரித்தான் என்பதற்கு மாறாக 'அமரேசா' என்று சொல்வதும் உண்டு. அதற்கு எதிரியார் 'ரேசு' என்று வழிமொழிவர் (த.வி.);.
சரித்திரை	சரித்திரை carittirai, பெ. (n.) புளியமரம் (மலை);; tamarind. [சரி + திரை]
சரித்து	சரித்து carittu, பெ. (n.) ஆறு (யாழ்.அக.);; river. [சுல் → (சுர்);. சுர → சுரம். சரம் = நீர்நிலை. சர → சரி → சரித்து] சரித்து → Skt. {sarit}
சரித்துடை	சரித்துடை carittuḍai, பெ. (n.) புல்லுருவி; a parasitia plant - Loranthus (genus); (சா.அக.);.
சரிதன்	சரிதன் caridaṉ, பெ. (n.) செயலிற் சிறந்தவன்; a man of deed. "தரும னஞ்சுறு சரிதர்" (கம்பரா. அனுமப். 10);. [சரி → சரிதன்]
சரிதி	சரிதி caridi, பெ. (n.) சரிதன் பார்க்க;see {saridaṉ. } "நரியினிற்றொகுதி யெல்லா நற்பரித் திரள்க ளாக்குஞ் சரிதி" (திருவாத. பு. குதிரை. 58);. [சரி → சரிதி] சரி → Skt. sarit

சரிநிகர்	சரிநிகர் carinigar, பெ. (n.) தன்மை, நிலை, முறை போன்றவற்றில் சமத்தன்மை; equal manner, stateorcondition. சொல்லாய்வில் தேவநேயர்க்குச் சரிநிகர் யார்? க. சரிபரி [சரி + நிகர்]
சரிநிகர்வு	சரிநிகர்வு carinigarvu, பெ. (n.) சரிநிகர் பார்க்க;see {Sarinigar.} [சரி + நிகர்வு]
சரிப்படு-தல்	சரிப்படு-தல் carippaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஏற்றதாதல்; to be agreeable or satisfactory. தாங்கள் அழைக்கும் நாளில் பொழிவுக்கு வர எனக்குச் சரிப்படும். 2. மனமொத்தல்; to suit, agree. அவனுக்கும் எனக்கும் சரிப்படாது 3. நேராதல்; to be right, proper, to come upto the mark or standard. 4. ஒப்பாதல்; to be similar. 5. முடிவுபடுதல்; to be finished, settled. செயலெல்லாம் சரிப்பட்டது தெ. சரிபடு [சரி + படு-,]
சரிப்படுத்து-தல்	சரிப்படுத்து-தல் carippaḍuddudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) சரிக்கட்டு-தல் பார்க்க;see {sar-k-kal} (செஅக);. [சரி + படுத்து-, படு (த.வி.); → படுத்து (பி.வி.);]
சரிப்பி-த்தல்	சரிப்பி-த்தல் carippittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) நடப்பித்தல்; to conduct ceremonies. "சாத்திரப் படி தப்பாமற் சரிப்பித்து" (உத்தரரா. அகவ.);. [சரி + சரிப்பி-. சரி (த.வ.); → சரிப்பி (பி.வி.);]
சரிப்பிடி-த்தல்	சரிப்பிடி-த்தல் carippiḍittal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. பிறனுடன் ஒத்துச்செல்லுதல் (வின்.);; to overtake or keep even with one, as in running, learning. 2. கேடுசூழ்தல் (யாழ்ப்.);; to aim at of plot another's ruin. [சரி + பிடி-,]
சரிப்பேச்சு	சரிப்பேச்சு carippēccu, பெ. (n.) இணையான பேச்சு; a word equal to uttered from arrogance. க. சரிமாது [சரி + பேச்சு]

சரிபம்	சரிபம் caribam, பெ. (n.) அசோகு (மலை.);; asoka tree.
சரிபாசி	சரிபாசி caripāci, பெ. (n.) சிறு நன்னாரி; country saraparilla (சா.அக.);. மறுவ. சரிசயம்
சரிபாதி	சரிபாதி caripāti, பெ. (n.) பேர்பாதி; exact half, molety. க. சரிபாலு [சரி + பாதி]
சரிபார்-த்தல்	சரிபார்-த்தல்1 caripārttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஒத்துப்பார்த்தல் (வின்.);; to compare, check, as a copy with its original. இவையனைத்தும் சரிபார்த்த மெய்ப்பு. [சரி + பார்-,] சரிபார்-த்தல்2 caripārttal, 4 செ.குன்றாவி. & 4 குன்றாவி (v.i. & v.t.) கேடு சூழ்தல் (இ.வ.); to plot one's ruin. [சரி + பார்-,]
சரிபொழுது	சரிபொழுது1 caribol̤udu, பெ. (n.) சாயுங்காலம் (வின்.);; evening (செ.அக..);. [சரி1 + பொழுது] சரிபொழுது2 caribol̤udu, பெ. (n.) 1. உரியநேரம்; exact time. 2. பகல்பொழுது; midday, noon. மறுவ. உருமம், உச்சிப்பொழுது க. சரிபகலு, சரிகொத்து [சரி + பொழுது]

சரிபோ	சரிபோ1 caripōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) ஒத்தல்; To resemble. "தன்பெருஞ் குணப் பொறையினால் -------- நிலமகட் சரிபோவான்" (உபதேசகா. சிவபுராண.11);. [சரி + போ-,] சரிபோ2 caripōtal, 6 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நேர் நடத்தல்; to progress, as a game. 2. அமைதியாதல் (யாழ்ப்.);; to become reconciled, as contending parties. 3. மனப்படி நடத்தல்; to have one's own way. தனக்குச் சரிபோனபடி செலவழிக்கிறான் (வின்.);. [சரி + போ-,]
சரிமணி	சரிமணி carimaṇi, பெ. (n.) மகர் இடையில் அணியும் ஓரணி (திவா.);; a kind of girdle set with gems. [சரி + மணி]
சரிமணிக்கோவை	சரிமணிக்கோவை carimaṇikāvai, பெ. (n.) சரிமணி (பிங்.;பார்க்க;see {sarmani} [சரி + மணிக்கோவை]
சரிமதிப்பு	சரிமதிப்பு carimadippu, பெ. (n.) உரிய மதிப்பு, பொருத்தமான மதிப்பு; accurate value. [சரி + மதிப்பு. மதி → மதிப்பு]
சரிமேரை	சரிமேரை carimērai, பெ. (n.) குடிகளின் உரிமை (R.T.);; established rights or privileges of individual ryot. [சரி + மேரை]
சரியகவை	சரியகவை cariyagavai, பெ. (n.) 1. ஒத்த அகவை; same age. 'பிசிராந்தையாரும் கோப்பெருஞ் சோழனும் சரியகவையினராக இருக்கலாம். 2. தகுந்தஅகவை; suitable age as for marriage. 3. நடுஅகவை; middle age. [சரி + அகவை]
சரியம்	சரியம் cariyam, பெ. (n.) சிறுநன்னாரி (மலை.);; a species of sarsaparilla. Skt. {Sårihå}

சரியற்றது	சரியற்றது cariyaṟṟadu, பெ. (n.) ஒழுங்கற்றது; that is improper etc. 'அவர் பேசியது சரியற்றது' (உ.வ.);. க. சரியல்லாதது [சரி + அற்றது]
சரியா-தல்	சரியா-தல் cariyātal, 6 செ.கு.வி. (v. i.) 1. சரிவா-தல் பார்க்க;see {sarl-W-சி.} 2. முடிவுறுதல்; to be spent, as cash, life. க., தெ. சரியாகு । [சரி + ஆ-,]
சரியாக்கு-தல்	சரியாக்கு-தல் cariyākkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. ஒழுங்குபடுத்துதல்; to make equal. 2. முரண் பாடு போன்றவற்றைத் தீர்த்துவைத்தல்; to resolve the difference of opinion etc., 3. உரிய தாக்குதல்; to put in a proper state, to make proper. க. சரிகொளிசு [சரி + ஆக்கு-,]
சரியாக	சரியாக cariyāka, வி.எ. (adv.) 1. தெளிவாக, குழப்பம் இல்லாமல், தவறு இல்லாமல்; exactly, clearly; correctly. அந்தப் பந்து சரியாக மட்டையில் பட்டுச் சென்றது. செய்வதைச் சரயிகச் செய். 2. குறையாமல்; without wanting. கொண்டுவந்த பொருட்கள் சரியாக இருந்தன. 3. போதுமானதாக; just-enough, exactly. நாள்தோறும் வீட்டுவேலை செய்வதற்குத் தான் நேரம் சரியாக இருக்கிறது. 4. ஒழுங்காக, முறையாக, நல்ல நிலைமை; properiyal right. எனக்கு உடல்நிலை சரியாக இல்லை. 5. கடுமையாக;நன்றாக; soundly, harshly. எனக்கு வந்த சினத்தில் அவனைச் சரியாகத் திட்டிவிட்டேன். । [சரி + ஆக-,]
சரியான	சரியான cariyāṉa, பெ.அ. (adj.) 1. ஒழுங்கான;முறையான;தெளிவான; proper. அந்த நிகழ்ச்சி பற்றிச் சரியான செய்தியில்லை. 2. தகுந்த; ஏற்ற: பொருத்தமான; proper, suitable;right. அந்தச் செயலைச் செய்ய அவன் தான் சரியான ஆள். 3. கடுமையான நல்ல; extreme. இன்றைக்குச் சரியான வெயில். [சரி + ஆன]

சரியானஆள்	சரியானஆள் cariyāṉaāḷ, சி.பெ. (n.) தகுதியான வேலையான்; a labourer of equal standing. கட்டட வேலைக்குச் சரியான ஆள் தேவை. க. சரியாளு [சரியான + ஆன்]
சரியானபேச்சு	சரியானபேச்சு cariyāṉapēccu, பெ. (n.) தக்க பேச்சு; proper speech. [சரியான + பேச்சு]
சரியானவன்	சரியானவன் cariyāṉavaṉ, பெ. (n.) உரிய நிலையில் இருப்பவன்; a man of equal standing or position. க. சரியவனு;படட. சரியானம [சரியான + அன்]
சரியிடு-தல்	சரியிடு-தல் cariyiḍudal, 8 செ.குன்றாவி. (v.t.) படி முதலியவற்றை மூலத்தோடு ஒப்பிடுதல்; to compare, as a copy with its original (செ.அக.);. க. சரியிடு [சரி + இடு-,]
சரியில்லாதது	சரியில்லாதது cariyillādadu, பெ. (n.) சரியற்றது பார்க்க;see {šarify-a Tradu.} க. சரியில்லாதது [சரி + இல்லாதது]
சரியீடு	சரியீடு cariyīṭu, பெ. (n.) 1. சமன்படு பார்க்க;see {Samanpaidu.} 2. ஒத்த பருவம்; equal stage. [சரி + ஈடு]
சரியேசரி	சரியேசரி cariyēcari, பெ. (n.) முழுமையானது, தகுதியானது, உரியது, பொருத்தமானது; very proper indeed. அன்றைய நிலையில் அவர் பேசியது சரியேசரி. க. சரியேசரி [சரி + ஏ + சரி. 'ஏ' தேற்றேகாரம்]

சரியை	சரியை cariyai, பெ. (n.) சரிகை (யாழ்.அக.);; lace. [சரிகை + சரியை]
சரிவயது	சரிவயது carivayadu, பெ. (n.) சரியகைவை பார்க்க;see {šari-y-aga Vai} [சரிகை + வயது] Skt. vayas → த. வயசு → வயது
சரிவர	சரிவர carivara, கு.வி.எ. (adv.) 1. ஒழுங்காய்; righty. 'இந்த வேலையைச் சரிவரச் செய்தால்தான் கூலி கிடைக்கும். 2. முழுதும்; wholly, completely. வரவேண்டியது சரிவர வந்துவிட்டது 3. திட்டமாய்; accurately, exactly. சரிவரப் பாகம் பிரி. க- சரிவரெ [சரி + வர]
சரிவல்	சரிவல் carival, பெ. (n.) சரிவு பார்க்க (இ.வ.);;see {Sariwu.} [சரி → சரிவு → சரிவல்]
சரிவளை	சரிவளை carivaḷai, பெ. (n.) வளைவகை; a variety of bangles. (திவ். பெரியாழ். 3, 4, 8, வியா. பக். 618);. [சரி + வளை]
சரிவா-தல் (சரிவருதல்)	சரிவா-தல் (சரிவருதல்) carivādalcarivarudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நேர்வருதல்; to prove right or correct, as a mathematical problem, a prediction, an experiment. கணக்கு சரிவந்து விட்டதா? 2. சமமாதல்; to be alike equal. அவன் எனக்குச் சரிவந்தவன் (இ.வ.); 3. ஒத்துவருதல்; to agree, tally. 4. தீர்தல் (வின்.);; to be finished, fulfilled. [சரி + வா-,]
சரிவாரம்	சரிவாரம் carivāram, பெ. (n.) நிலச் சொந்தக்காரனும் பயிர் செய்வோனும் தமக்குள் விளைவைச் சரியாகப் பங்கிட்டுக் கொள்ளும் பாகம் (I.M.P. Sm.92);; equal division of produce between the landlord and the ryot. [சரி → வாரம்]

சரிவீதம்	சரிவீதம் carivītam, பெ. (n.) நிரலளவ, பொதுப்படையான கணக்கீடு; medial estimate, average. க. சரிவார [சரி + வீதம்] Skt. vihita → த. வீரம்
சரிவீதமேரை	சரிவீதமேரை carivītamērai, பெ. (n.) விளைச்சலில் சிற்றூர்ப் பணியார்க்குப் பிரித்துக் கொடுக்கும் பாகம்; proportion of the crop set apart for a village servant. [சரிவீதம் + மேரை]
சரிவு	சரிவு carivu, பெ. (n.) 1. சரிந்து விழுகை; sliding, rolling, slipping down. 2. சாய்வு; slope, decivity. 3. நகரம், ஆறு, எல்லை முதலியவற்றின் ஓரம் (இ.வ..);; outskirts of a town; riverside; border; margin. 4. மகளிர் முன்கைகளில் அணியும் வளைவகை (இ.வ.);; a kind of bracelet worn by women on the fore-arms. ம. சரிவு; க. சரி, சறி (பள்ளத்தாக்கு);; தெ. சருகுடு; து. சரி; E. slow [சுரி → சரி → சரிவு]
சரிளப்பா	சரிளப்பா cariḷappā, பெ. (n.) வெண்கடுகு (வின்.);; white mustard.
சரு	சரு caru, பெ. (n.) சோறு (பிங்.);; boiled rice. பட. சரு (ஏனம்); [சுர் → (சுரு); → சரு = சருவப்பானை, கருவப்பானையில் சமைக்கும் உணவு]

சருக்கம்	சருக்கம்1 carukkam, பெ (n.) 1. வட்டம்; circle. 2. நூற்பிரிவு; chapter or section of a literary work. "சருக்கம் இலம்பகம் பரிச்சேத மென்னும்" (தண்டி. 7);. [சருக்கு → சருக்கம் = வட்டம், நூற்பிரிவு. ஒ.நோ: மண்டலம் = வட்டம், நூற்பிரிவு] சருக்கம் → Skt.sarga, வடமொழியாளர் இச் சொல்லை ஸ்ருஜ் என்னும் சொல்லோடு பொருத்திக் காட்டுவர். அதற்கு வீடு, எறி, வீசு, வெளிவிடு என்ற பொருள்களே உண்டு (வே.க. 239);. சருக்கம்2 carukkam, பெ. (n.) படைப்பு; creation. [சருக்கு → சருக்கம்ஹ ' சருக்கு = வட்டம், பிரிவு, பிறப்பு. பல பிறப்புகளின் ஒரு பிரிவு என்னும் நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் சருக்கம் படைப்பை உணர்த்திற்று.
சருக்கரச்சரம்	சருக்கரச்சரம் carukkaraccaram, பெ. (n.) சிறிய சக்கரவடிவில் அமைந்த பொன் தகடுகளைக் கொண்ட கழுத்தணி; a necklace with wheel-shaped golden ringlets. து. சக்கரசர, சக்கரசரோ [சருக்கரம் + சரம்]
சருக்கரா	சருக்கரா carukkarā, பெ. (n.) உடலின் உள்ளுறுப்புகளில் கல்போன்ற தடிப்பு அல்லது கல்லடைப்பு நோய்; calculus. [சருக்கு → சருக்கம் = வட்டம், வட்ட வடிவில் அமைந்த சிறுகல்]
சருக்கராப்பிரபை	சருக்கராப்பிரபை carukkarābbirabai, பெ. (n.) பருக்கைக் கற்களாற் பாவப்பெற்ற நிரய (நரக); வகை (சீவக. 2817, உரை);; a hell paved with pointed stones of sugar-loaf shape, one of {eluna ragam.} [சருக்கரம் + பிரபை. சருக்கம் → சருக்கரம் = வட்டம், வட்ட வடிவக் கற்கள்]

சருக்கரை	சருக்கரை1 carukkarai, பெ. (n.) கரும்பு முதலியவற்றிலிருந்து உண்டாக்கப்படும் இன்பண்டம்; kinds of sweet crystalline substance prepared from various plants esp. the sugarcane, and beetroot for use to cookery, confectionary, brewing, etc. "சருக்கரை செய்யசாலித் தண்டுலம்" (சேதுபு. இராமநா. 63);. E. saccharine, sugar [சுர் → (சுரு); → சரு → சருவு. சருவுதல் = சாய்தல், சரிதல். சருவு → சருகு, சருகுதல் = சரிதல். சருகு → சருக்கு-, சருகுதல் = சாய்தல், சரிதல், வளைதல். சருக்கு → சருக்கம் = வட்டம். சருக்கு → சருக்கரம் → சருக்கரை = வட்டமாக வார்க்கப்பட்ட வெல்லக்கட்டி. ஒ.நோ: வட்டு = வட்டமான கருப்புக்கட்டி] சருக்கரை → – Skt. {Sarukkarå} வடமொழியில் சரள், சிறுகல், கூழாங்கல் கற்கண்டு என்று பொருள் தொடர்பு காட்டுவர். சருக்கரை பெரும்பாலும் கரும்பினின்று தான் எடுக்கப்படுகிறது. இந்தியாவில் இலுப்பைப் பூ, தென்னை, பனை, ஈஞ்சு முதலிய மரங்களினின்றும் எடுப்பதுண்டு. சப்பான், சீனா, அமெரிக்கா முதலிய நாடுகளில் மரப்பட்டைகளில் இருந்தும் சருக்கரை எடுக்கப்படுகிறது. செருமனியில் 'பீட்ரூட்' என்னும் கிழங்கிலிருந்து சருக்கரை எடுக்கப்படுகிறது. 1. நாட்டுச் சருக்கரை அல்லது சிகப்புச் சருக்கரை; country sugar or brown sugar, bane sugar. 2. பூரா சருக்கரை அல்லது நவாத்துச் சருக்கரை; candy sugar. 3. fகள் சருக்கரை; loaf sugar. 4. ஈரச்சருக்கரை; unrefined moist sugar. 5. வெள்ளைச் சருக்கரை, சீனச் சருக்கரை; white refined sugar, China sugar. சருக்கரை
சருக்கரைக்கட்டி	சருக்கரைக்கட்டி carukkaraikkaṭṭi, பெ. (n.) வெல்ல உருண்டை; jaggary lump ball of sugar. [சருக்கரை + கட்டி]
சருக்கரைக்கத்தி	சருக்கரைக்கத்தி carukkaraikkatti, பெ. (n.) காய்ச்சிய வெல்லப்பாகினை அச்சுவார்ப்பில் சமப்படுத்துவதற்கு உதவும் கருவி; an instrument like mason's trowel used to spread molasses into jaggery moulding. [சருக்கரை + கத்தி] சருக்கரைக்கத்தி
சருக்கரைக்கதளி	சருக்கரைக்கதளி carukkaraikkadaḷi, பெ. (n.) ஒருவகை வாழை; a variety of plantain tree. ம. சக்கரக் கதளி [சருக்கரை + கதளி. குதலி → கதலி = சிறுகாய் வாழை. கதலி → கதளி, சருக்கரை = இனிப்புச் சுவை]
சருக்கரைக்கரண்டி	சருக்கரைக்கரண்டி carukkaraikkaraṇṭi, பெ. (n.) காய்ச்சிய வெல்லப்பாகினை அச்சில் இடுவதற்குப் பயன்படும் கரண்டி; ladle used to put molasses into jaggery moulding. [சருக்கரை + கரண்டி. குறண்டு → கறண்டு = தோண்டுங்கருவி. கறண்டு → கரண்டு → கரண்டி]

சருக்கரைக்கிழங்கு	சருக்கரைக்கிழங்கு carukkaraikkiḻṅgu, பெ. (n.) நிலச்சருக்கரைக் கிழங்கு; ground sugar-root - Merma arenario (சா.அக.);. [சருக்கரை + கிழங்கு. சருக்கரை = இனிப்புச்சுவை.]
சருக்கரைக்குத்தி	சருக்கரைக்குத்தி carukkaraikkutti, பெ. (n.) கோணியிலுள்ள சருக்கரையை ஆராயக் குத்தியெடுக்கும் ஊசி; metalic spike to top bales and test the contents. [சருக்கரை + குத்தி. குத்து → குத்தி = குத்தியெடுக்கப் பயன்படும் கருவி] சருக்கரைக்குத்தி
சருக்கரைக்கேளி	சருக்கரைக்கேளி carukkaraikāḷi, பெ. (n.) சருக்கரைக்கதளி, பார்க்க: see {sarukkarai-k- kadali.} மறுவ. தேன் கதலி [சருக்கரை + கேளி. கதளி → கேளி]
சருக்கரைக்கொடி	சருக்கரைக்கொடி carukkaraikkoḍi, பெ. (n.) வெள்ளை வெற்றிலைக்கொடி; a white variety of betel. [சருக்கரை + கொடி]
சருக்கரைக்கொம் மட்டி	சருக்கரைக்கொம்மட்டி carukkaraikkommaṭṭi, பெ. (n.) பச்சை நிறமுடையதும் மேற்புறம் வழுவழுப்பானதும் சதைப்பற்றுடையதும், குளிர்ச்சியைத் தந்து நீர்வேட்கையினைப் போக்குவதுமான பழம்; musk melon - Citrullus vulgaris. மறுவ. தட்பூசணி (தர்பூசினிப்); பழம் [சருக்கரை + கொம்மட்டி. சருக்கரை = இனிப்புச்சுவை]
சருக்கரைக்கொழு மிச்சை	சருக்கரைக்கொழுமிச்சை carukkaraikkoḻumiccai, பெ. (n.) இனிப்பு அல்லது தித்திப்பு நாரத்தை; sathghur orange - Citrus aurantium (citrina); (சா.அக.);. [சருக்கரை + கொழுமிச்சை. சருக்கரை = இனிப்புச்சுவை]
சருக்கரைச்சோறு	சருக்கரைச்சோறு carukkaraiccōṟu, பெ. (n.) சருக்கரைப்பொங்கல் பார்க்க;see {sarukkaraipporӷgal} (சா.அக.);. [சருக்கரை + சோறு]

சருக்கரைநாரத்தை	சருக்கரைநாரத்தை carukkarainārattai, பெ.(n.) நாரத்தை வகை; a kind of sweet orange. [சருக்கரை + நாரத்தை]
சருக்கரைப்பட்டை	சருக்கரைப்பட்டை carukkaraippaṭṭai, பெ. (n.) வண்டிச்சக்கரத்தின் வெளிப்புறம் உள்ள இரும்புப்பட்டை; the iron streap around a wheel. மறுவ. கட்டு து. சக்ரபட்டி [சக்கர்ம் + பட்டை. பட்டு → பட்டம் = பட்டையான தகடு. பட்டு → பட்டை = தட்டையான பொருள்]
சருக்கரைப்பாகு	சருக்கரைப்பாகு carukkaraippāku, பெ. (n.) சருக்கரை அல்லது வெல்லம் உருவாவதற்கு முன்னுள்ள இளகிய பதம்; the inspisated liquid jaggery. [சருக்கரை + பாகு]
சருக்கரைப்பாறை	சருக்கரைப்பாறை carukkaraippāṟai, பெ. (n.) வெள்ளைநிறப் பாறை; clay rock, shale (சேரநா.); ம. சக்கப்பாற [சருக்கரை + பாறை. சருக்கரை = சருக்கரையின் நிறம், வெள்ளை]
சருக்கரைப்புகையிலை	சருக்கரைப்புகையிலை caruggaraippugaiyilai, பெ. (n.) சில மருந்துப் பொருள்களுடன் நறுமணப் பொருள்கள் சேர்த்துச் சருக்கரைப் பாகில் குழைத்து எடுத்த புகையிலை; tobacco seasoned with jaggery syrup as spices (சேரநா.); ம. சக்கரப் புகயில. [சருக்கரை + புகையிலை]
சருக்கரைப்புளி	சருக்கரைப்புளி carukkaraippuḷi, பெ. (n.) 1. தித்திப்புப்புளியம்பழம்; sweet tamarind. 2. கொடுக்காய்ப்புளி; sweet babool - Pitheeolobium dulce (சா.அக.);. [சருக்கரை + புளி. சருக்கரை = இனிப்புச் சுவை]
சருக்கரைப்பூசியம்	சருக்கரைப்பூசியம் carukkaraippūciyam, பெ. (n.) விரிசம் பழம்; assyrian plum cordia myXa (சா.அக.);. [சருக்கரை + பூசியம்]

சருக்கரைப்பூசணி	சருக்கரைப்பூசணி carukkaraippūcaṇi, பெ. (n.) 1. சருக்கரைக்கொம்மட்டி; musk melon. 2. இனிப்புப் பூசணிக்காய் அல்லது பறங்கிக் காய்; squash gourd - cucurbita maxima (சா.அக.);. [சருக்கரை + பூசணி. சருக்கரை = இனிப்புச்சுவை. சுண் → சுண் → சுணை = இலை, காய் முதலியவற்றிலுள்ள சிறுமுள். பூ + சுணை = பூசுணை → பூசணி = பூ போன்ற அதாவது மிகச் சிறுமுள் போன்ற அமைப்பினைக் கொண்டது]
சருக்கரைப்பூசினி	சருக்கரைப்பூசினி carukkaraippūciṉi, பெ. (n.) சருக்கரைப்பூசணி;see {sarukkaraippüsini.} [சருக்கரை + பூசினி = பூசணி → பூசனி → பூசினி.]
சருக்கரைப்பூந்தி	சருக்கரைப்பூந்தி carukkaraippūndi, பெ. (n.) இனிப்புப்பணியார வகை; a kind of sweet confection. [சருக்கரை + பூந்தி] U. பூந்தி → த. பூந்தி
சருக்கரைப்பேச்சு	சருக்கரைப்பேச்சு carukkaraippēccu, பெ. (n.) 1. இனிமை காட்டுஞ்சொல்; honeyed words. 2. போலிப் புகழ்ச்சி; flattery. [சருக்கரை + பேச்சு]
சருக்கரைப்பேரி	சருக்கரைப்பேரி carukkaraippēri, பெ. (n.) பேரி வகை; a kind of pear. [சருக்கரை + பேரி] E. peri → த. பேரி
சருக்கரைப்பொங்கல்	சருக்கரைப்பொங்கல் carukkaraippoṅgal, பெ. (n.) அரிசியுடன் வெல்லம், பால், கொடி முந்திரிப் பழம், நெய் முதலியவற்றைச் சேர்த்துச் சமைத்த சோறு; a danly preparation of boiled rice mixed with jaggery, milk, dried grapes, ghee etc. மறுவ. அக்காரவடிசில், அக்காரடலை, அக்காரடியல் [சருக்கரை + பொங்கல்]
சருக்கரைப்பொன்னாச்சி	சருக்கரைப்பொன்னாச்சி carukkaraippoṉṉācci, பெ. (n.) இனிமையாய்ப் பேசுபவள்; honey mouthed woman. [சருக்கரை + பொன்னாச்சி]

சருக்கரைப்போளம்	சருக்கரைப்போளம் carukkaraippōḷam, பெ. (n.) வாலேந்திர போளம்; sweet myrthBalamo dendron myrrha (சா.அக.);. [சருக்கரை + போளம்] Skt. {bola} → போளம்
சருக்கரைமா	சருக்கரைமா carukkaraimā, பெ. (n.) இனிப்புச் சுவையுடைய பழத்தைத் தரும் மாமரம்; a variety of mango tree yielding fruits as sweet as palmgur, ம. சக்கரமாவு [சருக்கரை + மா]
சருக்கரைமாமணி	சருக்கரைமாமணி carukkaraimāmaṇi, பெ. (n.) கற்கண்டு; sugar-candy. "சருக்கரை மாமணியே...... கச்சியம்" (யாப்.வி.62);. [சருக்கரை + மாமணி. மா + மணி → மாமணி = மாணிக்கம். மணிகளுள் சிறந்தது]
சருக்கரையமுது	சருக்கரையமுது carukkaraiyamudu, பெ. (n.) சருக்கரைப்பொங்கல் பார்க்க;see {&arukkaraippoṟgal} (சா.அக.);. [சருக்கரை + அமுது]
சருக்கரையெலுமிச்சை	சருக்கரையெலுமிச்சை carukkaraiyelumiccai, பெ. (n.) இனிப்புச் சுவையுள்ள எலுமிச்சை; sweet lime - Citrus medica - lumia (சா.அக.);. [சருக்கரை + எலுமிச்சை]
சருக்கரைவட்டு	சருக்கரைவட்டு carukkaraivaṭṭu, பெ. (n,) வெல்லக்கட்டி, ball of Sugar. [சருக்கரை + வட்டு. வள் → வட்டு = வட்டமான அச்சுக் கருப்புக்கட்டி]
சருக்கரைவருணி	சருக்கரைவருணி carukkaraivaruṇi, பெ. (n.) பேய்க்கரும்பு; wild-cane - Sacharum arundinaceum. [சருக்கரை + வருணி]

சருக்கரைவள்ளி	சருக்கரைவள்ளி carukkaraivaḷḷi, பெ. (n.) வெளிர்ச்சிவப்பு நிறமும் மெல்லியதோலும் இனிப்புச் சுவையும் உடைய ஒருவகைக் கிழங்கு; sweet potato - Ipomaea batatas. மறுவ. சருக்கரைக்கிழங்கு, மதுரக்கிழங்கு, வள்ளிக்கிழங்கு, சீனிக்கிழங்கு [சருக்கரை + வள்ளி. வள்ளி என்பது கொடி; வளைந்தது என்னும் பொருளது. வள்ளுதல் = வளைதல். வள் → வள்ளி = கொடி. ஒ.நோ. கொடு → கொடி. கொடுமை = வளைவு. கிழங்கைக் குறிப்பின், வள்ளுதல் = வளமாதல், உருண்டு திரளுதல். வள்ளி = உருண்டு திரண்ட கிழங்கு.]
சருக்கரைவள்ளிக் கிழங்கு	சருக்கரைவள்ளிக்கிழங்கு carukkaraivaḷḷikkiḻṅgu, பெ. (n.) சருக்கரைவள்ளி பார்க்க;see {Sarukkarai-Valli,} [சருக்கரை + வன்னி + கிழங்கு)
சருக்கரைவாலிகம்	சருக்கரைவாலிகம் caruggaraivāligam, பெ. (n.) விளாம்பழம்; wood apple - Feronia elephantum (சா.அக.);. [சருக்கரை + வாலிகம்]
சருக்கரைவேம்பு	சருக்கரைவேம்பு carukkaraivēmbu, பெ. (n.) ஒருவகை வேம்பு; a kind of neem tree - Melia azadirachta (சா.அக.);. [சருக்கரை + வேம்பு] நூறு ஆண்டு நிறைந்த வேம்பின் பட்டை, இலை, பழம் ஆகியன எல்லாம் இனிப்புச் சுவையுடனும், மருத்துவக்குணத்துடனும் இருக்குமாம். இது காயகற்பமூலிகை. இதன் மருத்துவக் குணங்களை "காய சித்தியாகும் கூடிய சிலேட்டுமமறும் தூய விந்து நாதமிவை கத்தியாம் – தூயவர்க்கு எத்திக்குங் கிட்டும் இலையருத்தில் வாயெல்லாம் தித்திக்கும் வேம்பதையே தேடு" (சா.அக.); என்னும் பழம்பாடல் ஒன்று குறிப்பிடுகிறது. இவ்வகை வேம்பு, மிக அரிதாகத்தான் காணப்படும்.
சருக்கால்வேலை	சருக்கால்வேலை carukkālvēlai, பெ. (n.) தாழ்வாரத்தோடு கூடிய கட்டடம் (இ.வ.);; building with verandah. [சுர் → (சுரு); → சரு → சருவு. சருவுதல் = சாய்தல், சரிதல். சரு = சரிவாய் இருக்கும் பகுதி, சரிவாக அமையும் தாழ்வாரத்தோடு ஒட்டிய கட்டடம்]
சருக்கி	சருக்கி carukki, பெ. (n.) பாண்டி விளையாட்டு; a children's game, a variety of hop-scotch (சா.அக.);. மறுவ. வட்டு, சில்லி, சில்லாக்கு [சருக்கு → சருக்கி = பல கட்டங்களுள்ள தாய் நிலத்திற் கீறப்பட்ட அரங்கினுள் வட்டவடிவச் சக்கைக்கல்லை நொண்டிக் காலால் சறுக்கி விளையாடுவது]

சருக்கிருந்தஊர்	சருக்கிருந்தஊர் carukkirundaūr, பெ. (n.) 1. தங்கியிருந்த ஊர்; the village where (one); lived. 2 உறவினரைப் பிரிந்திருந்த ஊர்; village where (one); lived away from (his); relatives. "வாணகோ அரைசரு மருமக்கள் பொற்றொக் கையார் சருக்கிருந்து ஊர்" (செங்கம். நடுகற்கள்); [சருக்கி +இருந்து + ஊர்]
சருக்குக்கட்டை	சருக்குக்கட்டை carukkukkaṭṭai, பெ. (n.) தேரோட்டத்தை ஒழுங்குபடுத்த தேர்க் காலிலிடும் மரக்கட்டை (நெல்லை.);; Wooden brake. [சருக்கு + கட்டை]
சருக்கு-தல்	சருக்கு-தல் carukkudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) சறுக்கு: to slip (செ.அக.);. ம. சர்கு; க., தெ. சருகு;பட. சாரு. [சருவு → சருகு, சருகுதல் = சரிதல். சருகு → சருக்கு. சருக்குதல் → சாப்தல், சரிதல், வளைதல், வழுவுதல், வழுக்குதல், சறுக்குதல் (வே.க.239);]
சருக்கெனல்	சருக்கெனல் carukkeṉal, பெ. (n.) விரைவுக் குறிப்பு; onom. expr. signifying quickness, haste. [சருக்கு + எனல்.]
சருகட்டை	சருகட்டை carugaṭṭai, பெ. (n.) மரவட்டை (இ.வ.);; millipede. I [சருகு1 + அட்டை. ஒட்டு → அட்டு → அட்டை]
சருகடி-த்தல்	சருகடி-த்தல் carugaḍittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) முந்திரி மரத்தின் அடியில் கிடக்கும் இலைச் சந்தில் மறைந்து கிடக்கும் முந்திரிக் கொட்டைகளை எடுப்பதற்காகச் சிறு கோலால் அடித்தல்; to beat the leaves of cashew nut to pluck the nuts which are hidden under leaves. [சருகு + அடி-. அடு → அடி]
சருகம்	சருகம்1 carugam, பெ. (n.) 1. கடுகு; mustard. 2. கல்லுப்பு; sea-salt (natural);. சருகம்2 carugam, பெ. (n.) மாட்டுநோய் வளையுளொன்று (இ.வ.);; a disease affecting cows. தெ. சருக
சருகரி-த்தல்	சருகரி-த்தல் carugarittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பயனைத் துய்க்க இயலாமல் உழைத்தல்; to toil hard without enjoying the resultant advantage. 'மூத்தாள் சருகரிக்க இளையாள் மகிழ்கிறாள்' (பழ.);. [சருகு + அரி-,] சருகரித்தல் = சருகுகளை ஒன்றாகக் கூட்டுதல். சருகுகளைக் கூட்டும் பணி மிகுதியான உழைப்பைக் கொள்ளும். உழைப்புக்குத் தகுந்தபடி சருகுகளின் சேர்க்கை இருக்காது அதனால் சருகரித்தல் பயனைத் துய்க்க இயலாமல் உழைப்பதை உணர்த்திற்று.

சருகா-தல்	சருகா-தல் carukātal, 6 செ.கு.வி. (v.i.) உடல் முதலியன வற்றி மெலிதல் (சருகு போல் ஆதுல்);; to be dried, emaciated, as body. [சருகு + ஆ-. உலர்ந்துவற்றிய இலைபோல் உடல் மெலிதல்]
சருகாமை	சருகாமை carukāmai, பெ. (n.) ஆமைவகை (வின்.);; black land-turtle. [சருகு + ஆமை]
சருகு	சருகு1 carugu, பெ. (n.) 1. உலர்ந்து வற்றிய இலை; dried leaf. "ஒலியா லசையச் சருகெழ" (வெங்கைக்கோ. 173);. 2. வெற்றிலை (இ.வ.);; betel leaf. 3. Splug small. க. தருகு;படட. சீக்கு [சுல் = சுடுதற்கருத்துவேர். சுல் → சுள். சுள்ளெனல் = காய்தல், கடுமையாகச் சுடுதல். சுள் → சள் → சண்டு = காய்ந்த புற்றாள், கூளம். சுர் → சர் → சருகு = காய்ந்த இலை, வற்றியது, சிறியது (வே.க. 213);] சருகு2 carugu, பெ. (n.) சரி7, 4 (நாஞ்.); பார்க்க;see {Sari,} 4 (செ.அக.);. [சரு → சருகு]
சருகுச்சட்டி	சருகுச்சட்டி caruguccaṭṭi, பெ. (n.) சருவம் (இந்துபாக. 62); பார்க்க;see {&aruvam.} [சருவச்சட்டி → சருகுச்சட்டி]
சருகுசன்னாயம்	சருகுசன்னாயம் sarugusaṉṉāyam, பெ. (n.) இலகுவான இருப்புக்கவசம் (யாழ்ப்.);; a light coat of mail. [சருகு + சன்னாயம். சருகு = காய்ந்தது, வற்றியது, எடை குறைந்தது, இலகுவானது] Skt. {san-håha} → த. சன்னாயம்
சருகுசாதனம்	சருகுசாதனம் carugucātaṉam, பெ. (n.) ஓலையாவணம் (சாசனம்);; ola document. [சருகு + சாதனம். சர் → சர → சருகு = காய்ந்த இலை, ஓலை. சருகுசாதனம் = ஓலையில் எழுதப்பட்ட ஆவணம்.] Skt. {säsaa} த. சாதனம்
சருகுண்ணி	சருகுண்ணி caruguṇṇi, பெ. (n.) உண்ணிவகை; wood tick. [சருகு + உண்ணி. சர் → சருகு = காய்ந்த இலை, வற்றியது, இலகுவானது, சிறியது, சருகுண்ணி = சிறிய பூச்சிவகை]

சருகுணி	சருகுணி caruguṇi, பெ. (n.) சருகுண்ணி பார்க்க;see {šагиgилді.} [சருகுண்ணி → சருகுணி]
சருகுதிர்-தல்	சருகுதிர்-தல் carugudirdal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) தோலுதிர்தல் (வின்.);; to cast off slough, as serpent. [சருகு + உதிர்-. சர் → சருகு = காய்ந்த இலை, மரத்தின் காய்ந்த மேற்பட்டை, மேல்தோல்.]
சருகுதிரி	சருகுதிரி carugudiri, பெ. (n.) அம்மை வகை (வின்.);; a kind of small-pox. [சருகு + உதிரி]
சருகுபித்தளை	சருகுபித்தளை carugubittaḷai, பெ. (n.) 1. மெல்லிய குடவ (பித்தளை);த் தகடு; thin leaf of brass. 2. ஓயாமற் பேசுபவன் (C.G.);; talkative person, chatterbox (செ.அக.);. [சருகு + பித்தளை] கனம் குறைந்த குடவத்தை (பித்தளை);த் தட்டியவுடன் ஒலி சிறிது நேரத்திற்குத் தொடர்ந்து ஒலி எழுவது போல் ஓயாமல் பேசுதல் சருகுபித்தளை எனப்பட்டது.
சருகுபுலி	சருகுபுலி carugubuli, பெ. (n.) சிறுத்தை வகை (யாழ்ப்.);; a small panther. [சருகு + புலி. சருக உலர்ந்தது, வற்றியது, சிறியது.]
சருகுபுளி	சருகுபுளி carugubuḷi, பெ. (n.) உலர்ந்த புளி; dried tamarind fruit. [சருகு + புளி]
சருகுமுயல்	சருகுமுயல் carugumuyal, பெ. (n.) சருகுகளை உண்ணும் உக்குளான் (யாழ்ப்.);; a kind of rabit living on dried leaves. [சருகு + முயல்]
சருகுருட்டிமழை	சருகுருட்டிமழை caruguruṭṭimaḻai, பெ. (n.) சருகு முதலியவற்றை அடித்துச் செல்லும் அளவிற்றுப் பெய்யும் மழை; comparatively heavy rain which drives dried leaves etc., away by it stream. [சருகு + உருட்டி + மழை]

சருகை	சருகை carugai, பெ. (n.) சரிகை (யாழ்ப்.); பார்க்க;see {šarigai} [சரிகை → சருகை]
சருகொட்டி	சருகொட்டி carugoṭṭi, பெ. (n.) பறவை வகை (இ.வ.);; a kind of bird. [சருகு → ஒட்டி]
சருச்சரை	சருச்சரை caruccarai, பெ. (n.) சொரசொரப்பு; roughness, ruggedness. "களிற்றினது சருக்கரையாற் பொலிந்த கழுத்தகத்தே" (பு.வெ. 12, பெண்பாற். 2, உரை);. [சுள் → சுர் → சுரசு → சுரசுரப்பு = முள் முள்ளாய் அல்லது கரடுமுரடாய் இருத்தல், சுரசுர → சரசர → சருக்கரை = சுரசுரப்பு. இனி, சுர் → கரு → சரு = சருச்சரு → சருக்கரை என்றுமாம் (வே.க. 206);]
சருசபம்	சருசபம் sarusabam, பெ. (n.) வெண்கடுகு (மலை.);; white mustard. Skt. {sarsapa}
சருணி	சருணி caruṇi, பெ. (n.) சருகுண்ணி பார்க்க;see {šагиguрді.} [சருகுண்ணி → சருணி]
சருத்தி	சருத்தி carutti, பெ. (n.) 1. தேர்க்கொடி (வின்.);; streamer or flag of a war. 2. விருதுக்கொடி; distinguishing banner.
சருதோபத்திரி	சருதோபத்திரி carutōpattiri, பெ. (n.) வேம்பு; margosa tree-Azadirachta indica (சா.அக.);.
சருப்பம்	சருப்பம் caruppam, பெ. (n.) கடுகு; mustard (சா.அக.);.
சருப்பராச்சியம்	சருப்பராச்சியம் carupparācciyam, பெ. (n.) சங்கங்குப்பி (மலை.);; smooth volkameria.

சருப்பராசி	சருப்பராசி carupparāci, பெ. (n.) நாணல் (மலை.);; kaus. [சுல் → (சுர்); → சுரம் → சரம் = நாணல், சரம் → சருப்பம் → சருப்பராசி]
சருபம்	சருபம் carubam, பெ. (n.) அறுகங்கட்டை; the stem of sacred grass-Agrostu linearis.
சருவச்சட்டி	சருவச்சட்டி caruvaccaṭṭi, பெ. (n.) சருவம் பார்க்க;see {šar vam.} [சருவுச்சட்டி → சருவச்சட்டி]
சருவந்து	சருவந்து caruvandu, பெ. (n.) தலைக்கவசம்; helmct. "சருவந்து கைக்கொண்டு" (இரகு. திக்குவி. 232);. [சரு → சருவம் = மேல்நோக்கிச் சரிவாக உள்ள சட்டி. சரு → சருவந்து = மேல்நோக்கிச் சரிவாயுள்ள தலைக்கவசம்] சருவந்து caruvandu, பெ.(n.) தலைக்கவசம்; helmet. "சருவந்து கைக்கொண்டு" (இரகு.திக்குவி.232);. [U.sarband → {}-bandha → த.சருவந்து.]
சருவப்பானை	சருவப்பானை caruvappāṉai, பெ. (n.) சருவம் பார்க்க;see {šartir van} [சருவு → சருவம் + பானை] சருவப்பானை

சருவம்	சருவம் caruvam, பெ. (n.) 1. மேல்நோக்கி சரிவாக உள்ள ஏனம் (பாத்திரம்);; shallow wide-mouthed vessel. 2. சட்டுவம் (அக.நி.);; spatula. [சுர் → (சுரு); → சரு → சருவு. சருவுதல் = சாய்தல், சரிதல். சருவு → சருவல் = 1. சாய்வு. 2. சரிவான நிலம். சருவுச்சட்டி மேல் நோக்கிச் சரிவான சட்டி. [சருவு → சருவம் = மேல் நோக்கிச் சரிவாகவுள்ள கலம். சருவப்பானை, சருவச்சட்டி என்னுங் கலங்கள் மேனோக்கிச் சரிவாயிருத்தலைக் காண்க (வே.க. 238);] த. சருவம் –» Skt. {Sarava} சருவம் caruvam, பெ.(n.) சர்வம் பார்க்க;see {}. "சருவநஞ்சிவைபோம்" (பதார்த்த.1020);. [Skt.sarva → த.சருவம்.]
சருவல்	சருவல்1 caruval, பெ. (n.) 1. சாய்வு; sloping inclining. 2. சரிவான நிலம்; slope, declivity. [சரிவு → சருவு → சருவல்] சருவல்2 caruval, பெ. (n.) 1. நட்புத்தன்மை; friendly, intercourse. "சருவலொழிந்தென் மனமாம் பாங்கி பகையானால்" (அருட்பா. lv, தவ்வி வருதல்);. 2. தொந்தரவு (கொ.வ.);; mischief. [சருவு → சருவல்]
சருவானுபூதி	சருவானுபூதி caruvāṉupūti, பெ. (n.) பேதிக் கிழங்கு (மலை.);;{jalap.}

சருவு	சருவு1 caruvudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பழகுதல்; to become familiar. "என்னுள்ளே சருவியெனை யிந்நாளும் வாட்டுமிடர்" (திருப்போ. சந்நிதி. மாலை. 80);. 2. கொஞ்சிக் குலாவுதல்; to caress amorously. "அங்கவரோடு சருவியும்" (திருப்பு. 6);. 4. போராடுதல்; to quarrel, wrangle. "சருவிய சமயிகள்" (திருப்பு. 928);. [சுர் → (சரு); → சரு → சருவு-,] சருவு2 caruvudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) சரி1 பார்க்க (வின்.);;see {Sari'.} [சுர் → (சுரு); → சரு → சருவு-,] சருவு3 caruvu, பெ. (n.) சரிவு (வின்.);; declivity, steep side of a rock. [சரிவு → சருவு]
சருவுசட்டி	சருவுசட்டி saruvusaṭṭi, பெ. (n.) சருவம் (இ.வ.); பார்க்க;see {Sarшиалт.} [சருவு + சட்டி = மேல்நோக்கிச் சரிவாக உள்ள கலம் (வே.க. 238);]
சரூர்	சரூர் carūr, பெ. (n.) விரைவு; promptitude, dispatch. [சர் – விரைவுப்பொருள் தரும் ஒலிக் குறிப்பு. சர் → சரேரெனல். சர் → சரு → சரூர்] த. சரூர் -» U. {zarūr} சரூர் carūr, பெ.(n.) விரைவு; promptitude, dispatch. [U.{} → த.சரூர்.]
சரேரெனல்	சரேரெனல் carēreṉal, பெ. (n.) விரைவுக் குறிப்பு (திவா.);; onom. expr. of suddenness, haste. [சரேர் + எனல்]
சரேலச்சொரி-தல்	சரேலச்சொரி-தல் carēlaccoridal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) விரைந்துகொட்டுதல்; to fall or descend in quick succession. "மந்திபாயச் சரேலச் சொரிந்தும் முரிந்துக்க பூ" (தேவா. 1152, 3);. [சரேலம் + சொரி-,]

சரேலெனல்	சரேலெனல் carēleṉal, பெ. (n.) சரேரெனல் பார்க்க;see {Sarretal.} [சரேரெனல் → சரேவெனல்]
சரை	சரை1 caraittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சிரை (இ.வ.); பார்க்க;see {Sira} (செ.அக.);. [சிரை → சரை-,] சரை2 carai, பெ. (n.) வாழைச்சருகு முதலியவற்றால் அமைக்கும் மூடிவகை (யாழ்ப்.);; cover made of dried plantain leaves, straw or {Óla.} [சரு(கு); → சரை] சரை1 caraittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) முதுமையடைதல்; to grow old. "சரைத்ததென் யாக்கை" (ஞானவா.சித்.20);. [Skt.{} → த.சரை1-.] சரை2 carai, பெ.(n.) 1. நரை மயிர் (பிங்.);; grey hair. 2. கிழத்தனம்; old age, decrepitude. "நிகரிலாத் தருமமே சரைமரண நீக்கி" (சிவரக.வருணராச.35);.
சரைநெல்	சரைநெல் carainel, பெ. (n.) நெல்வகை (A.);; a kind of paddy. [சரை + நெல்]
சரைமரம்	சரைமரம் caraimaram, பெ. (n.) தூண் முதலியன செய்யப்பயன்படும் மர வகைகளுள் ஒன்று; a kind of wood. [சரை + மரம்]
சரைமலம்	சரைமலம் caraimalam, பெ. (n.) வயிரக் குற்றங்களுள் ஒன்று (சிலப். 14:180, உரை);; a flaw in diamonds. [சரை + மலம்]
சரையாப்பி-த்தல்	சரையாப்பி-த்தல் caraiyāppittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) உள்ளே செலுத்துதல் (யாழ்.அக.);; to thread in, squeeze through, pass through. [சரை + ஆப்பி-. சுல் = குத்துதற் கருத்துவேர். சுல் → (சுர்); → சர் → சரை]

சல்	சல் cal, 13 செ.கு.வி. (v.i.) செல்லுதல்; to go. குமரிக்கண்டத் தமிழில் 'சல்' என்னும் அடியும் செல்லுதல் வினையைக் குறித்திருத்தல் வேண்டும். இன்று அது அப்பொருளில் விடதிரவிட வழிப்பட்ட இந்தியில் வழங்குகின்றது (த.வ. 77);.
சல்லக்கடுப்பு	சல்லக்கடுப்பு callakkaḍuppu, பெ. (n.) சள்ளைக்கடுப்பு (யாழ். அக.); பார்க்க;see {salaiK-ќaфupp} [சளி + கடுப்பு → சளிக்கடுப்பு → சள்ளைக் கடுப்பு → சல்லக்கடுப்பு]
சல்லக்குட்டி	சல்லக்குட்டி callakkuṭṭi, பெ. (n.) சிறிய வெளவால் மீன் (மீனவ.);; small bat fish. [சல்லம் + குட்டி.]
சல்லகண்டம்	சல்லகண்டம் callagaṇṭam, பெ. (n.) புறா (யாழ்.அக.);; dove. [சல்லம் + கண்டம்.] சல்லகண்டம் callagaṇṭam, பெ.(n.) புறா (யாழ்.அக.);; dove. [Skt.jhalla-kantha → த.சல்லகண்டம்.]
சல்லகம்	சல்லகம்1 callagam, பெ. (n.) 1. முள்ளம்பன்றி (சூடா.);; porcupine. 2. நார் (யாழ்.அக.);; fibre. [சுல் → சல் → சல்லகம் = முள்ளுள்ளது] த. சல்லகம் → Skt. salaka சல்லகம்2 callagam, பெ. (n.) சல்லெனவொலிக்கும் கைத்தாளம் (யாழ்.அக.);; large cymbal. [சல் = ஒலிக்குறிப்புச்சொல். சல் → சல்லகம் = சல்லென வொலிக்கும் தாளக்கருவி] த. சல்லகம் → Skt. shallaka.
சல்லகி	சல்லகி callagi, பெ. (n.) 1. சல்லகம்1, 1 பார்க்க. see {salagam} 2. வெள்ளைக் குங்கிலியம் (வின்.);; konkany resin. 3. ஆத்தி (பிங்.);; common mountainebony. 4. முள்ளிலவு (பிங்.);; red flowered silk cotton. 5. தேட் கொடுக்கி (மலை);; Indian turnsole. [சுல் → சல் = குத்துதற்பொருள். சல் → சல்லகி = முள்ளுள்ளது, அல்லது முள் போன்ற வடிவமுள்ளது.]

சல்லகு	சல்லகு callagu, பெ. (n.) விளாம்பிசின்; gum of wood apple tree (சா.அக.);.
சல்லடை	சல்லடை callaḍai, பெ. (n.) தவசம் முதலியன சலிக்குங்கருவி; sieve (செ.அக.);. ம. சல்லட; க. சல்லடி, சல்லாட, சலடெ, சரடெ; தெ. சலட;பட. சாலி. [சலியடை → சல்லடை] சல் → சலி. சலித்தல் = அசைதல், மனங்கலங்குதல், சோர்வடைதல், அருவருப்புக் கொள்ளுதல், சல்லடையாற் சலித்தல் அல்லது சுளகால் (முறத்தால்); தெள்ளியெடுத்தல். சல்லடை
சல்லடைக்கட்டில்	சல்லடைக்கட்டில் callaḍaikkaḍḍil, பெ. (n.) மணல், சுண்ணாம்பு முதலியவற்றைச் சலிப்பதற்குப் பயன்படும் இரும்புக்கம்பி வலையாலான கட்டில்; large sieve for litting sand, lime etc. [சல்லடை + கட்டில்] சல்லடைக்கட்டில்
சல்லடைக்கண்	சல்லடைக்கண் callaḍaikkaṇ, பெ. (n.) சல்லடையின் துளை; hole of sieve. [சல்லடை + கண்]
சல்லடைக்கழிவு	சல்லடைக்கழிவு callaḍaikkaḻivu, பெ. (n.) கப்பி; coarse grit. [சல்லடை + கழிவு]
சல்லடைக்கொப்பு	சல்லடைக்கொப்பு callaḍaikkoppu, பெ. (n.) மகளிரணியும் காதணி வகை (வின்.);; woman's jewel for the helix. [சல்லடை + கொப்பு]
சல்லடைபோட்டுத் தேடு-தல்	சல்லடைபோட்டுத்தேடு-தல் callaḍaipōḍḍuddēḍudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஓரிடங்கூட விடாமல் தேடுதல்; to search thoroughly. ஊர் முழுவதும் சல்லடைபோட்டுத் தேடிவிட்டேன். அவனைக் காணவில்லை. [சல்லடை + போட்டு + தேடு-,]
சல்லடைமுருகு	சல்லடைமுருகு callaḍaimurugu, மகளிர் காதணி வகை (இ.வ.); a kind of ear ornament. [சல்லடை + முருகு. முள் → முரு → முருகு = வளைந்த காதணி]

சல்லபம்	சல்லபம் callabam, பெ. (n.) சல்லகம்1 1 பார்க்க. see {salagam'.} [சல்லகம் → சல்லபம்]
சல்லம்	சல்லம்1 callam, பெ. (n.) பன்றிமுள் (யாழ்.அக..);; porcupine quill. ம. சல்லம். [சுல் → சல் → சல்லம் = முள், பன்றிமுள்.] த. சல்லம் → Skt. {Salala.} சல்லகம்1 பார்க்க சல்லம்2 callam, பெ. (n.) நார் (யாழ்.அக,);; fibre. [சல்லகம் → சல்லம்] சல்லம் → Skt. {Salla.} சல்லம்3 callam, பெ. (n.) சிறியது; that which is small. [சில் → சல் → சல்லம்] சல்லம் → Skt. {Salla.}
சல்லரி	சல்லரி1 callaridal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) துண்டு துண்டாக நறுக்குதல் (யாழ்ப்.);; to hack, cut into pieces. [சில் → சல் + அரி] சல்லரி2 callari, பெ. (n.) 1. பறைப்பொது (திவா.);; drum. 2. திமிலைப்பறை; a kind of drum. "சல்லரியியாழ் முழவ்ம்" (தேவா.89, 2);. ம, சல்லரி → Skt.{jhallari} சல்லரி3 callari, பெ. (n.) கைத்தாளம் (வின்.); large cymbal. [சல் → சல்லரி] தாளக்கருவி.. வெண்கலத்தினாற் செய்யப்பட்டது. சல் அல்லது சல்லரை என்னும் ஓசையுடைமையால் தாளக்கருவியிற் பெரியது சல்லரி என்றும் சிறியது சாலர் என்றும் பெயர் பெற்றன. சல்லரி4 callari, பெ. (n.) ஒரு

சல்லரிப்பறை	சல்லரிப்பறை callarippaṟai, பெ. (n.) ஒருவகைப் பறை; a kind of drum. ம. சல்லரிப்பற [சல்லரி + பறை] சல்லரி2 பார்க்க
சல்லவட்டம்	சல்லவட்டம் callavaṭṭam, பெ. (n.) கேடய வகை; a kind of shield. "சல்லவட்ட மெனுஞ் களகாற் றவிடுவிடப் புடையீரே" (கலிங். 532);. [சல்லம் + வட்டம்]
சல்லவெளவால்	சல்லவெளவால் callavauvāl, பெ. (n.) சிறிய வெளவால் மீன் (மீனவ);.);; a smalbat fish. [சல்லம் + வெளவால்]
சல்லா	சல்லா1 callā, பெ. (n.) கடல் மீன் (நெல்லை. மீனவ.);; sea fish. சல்லா2 callā, பெ. (n.) மெல்லிய துணிவகை; muslin. "நடுச்சாமத்திலே சல்லாப்புடவை குளிர்தாங்குமோ" (தனிப்பா. i. 240 2);. 2. இழை நெருக்கமில்லாத் துணி; thin mull of loose texture. ம. சல்லா; தெ. செல்லா; க. சல்ல;து. சல்லெ. [சல் → சல்லடை = துளையுள்ள கருவி. சல் → சல்லா = நெருக்கமில்லா இழையுடைய துணி]
சல்லாத்துக்கீரை	சல்லாத்துக்கீரை1 callāttukārai, பெ. (n.) இலைக்கோசு; cabage. [சல்லாத்து + கீரை]
சல்லத்துக்கீரை	சல்லத்துக்கீரை2 callattukārai, பெ. (n.) கக்சுக்கீரை என்று வழங்கும் ஒருவகைச் சீமைக்கீரை; garden lettuce - Lactuca scariola (சா.அக.);. [சல்லாத்து + கீரை] வகை: 1. காட்டுச் சல்லாத்துக்கீரை; wild endive - chieorium endivia. 2. காப்பிரிச் சல்லாத்து; curled endive - chicorium intybus.
சல்லாபவுப்பு	சல்லாபவுப்பு callāpavuppu, பெ. (n.) பூரணாதி யுப்பு (மூ.அ.);; a ring of salt. [சல்லாபம் + உப்பு]
சல்லாபி-த்தல்	சல்லாபி-த்தல் callāpittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கலந்து பேசுதல்; to chat, converse.

சல்லாரி	சல்லாரி1 callāri, பெ. (n.) 1. அலசற் சீலை (இ.வ.);; cloth of loose texture. 2. பயனற்றவன்; worthless person. 3. வேடக்காரன் (இ.வ.);; a person with clownish dress. [சல் → சல்லா = இழை நெருக்கமில்லாத் துணி. சல் → சல்வரி → சல்லாரி] சல்லாரி2 callāri, பெ. (n.) சல்லரி2 (வின்); பார்க்க;see {salarif} [சல்வரி → சல்லாரி] சல்லாரி callāri, பெ.(n.) மரவகை (வின்.);; a tree, harwigia.
சல்லாலி	சல்லாலி callāli, பெ. (n.) கோமாளியின் வண்ண ஆடைத் தொங்கல்(வின்.);; coloured strips of cloth hanging from buffoon's dress.
சல்லி	சல்லி1 calli, பெ. (n.) எல்லரி (புறநா. 152, உரை);;: a kind of drum. [எல்லரி → சல்லரி → சல்லி] சல்லி2 calli, பெ. (n.) கல் முதலியவற்றின் உடைந்த துண்டு; a small pieces of stone or glass. "எறிசல்லி புதுமலர்க ளாக்கினான் காண்" (தேவா. 596,8.);. 2. சிறிய கல்; small chips, as of stone, rubble. 3. கிளிஞ்சல் முதலியவற்றின் சிற்றோடு (வின்.);; small flat shells used for lime. 4. சிறுகாசு (இ.வ.);; small copper coin, fractional part of a larger coin, l/12 anna. 5. அணிகலன் தொங்கல் (சூடா.);; short pendant in ornaments. "முத்தாலாகிய சல்லியையும்" (மணிமே. 18:46 உரை);. 6. மெலிந்தவுடலன்; a thin emaciated person. 'அநத் ஆள் சல்லியாயிருப்பான்' (உ.வ.);. 7. பொறுப்பற்றவன்இ, இழிந்தவன்; a mean fellow, a trifler. 8. துளை (உ.வ.);; perforation, hole. 9. பொய் (வின்.);; false hood.

சல்லிக்கட்டு	சல்லிக்கட்டு callikkaṭṭu, பெ. (n.) முரட்டு எருதுகளைக் கொட்டுமுழக்குடன் வெளியில் விட்டுத் துரத்தி, அவற்றினைத் தழுவிப் பிடிக்கச் செய்யும் ஒரு வீர விளையாட்டு; bull baiting festival in which the competitors capture fierce bulls let loose on the occasion. மறுவ. ஏறுகோள், ஏறுதழுவுதல், மஞ்சு வெருட்டு, மாடுபிடி சண்டை, எருதுபிடி, காளைப்போர். [சல்லி + கட்டு. சல்லி என்னும் பெயருடைய ஆயர்குல வீரனால் நடத்தப்பட்ட ஏறுதழுவல் என்னும் வீரவிளையாட்டு] இளைஞரின் வலிமையை யறிதற்குச் சல்லிக் கட்டு-கொல்லேற்றைப் பிடித்துநிறுத்தல், அளவையாகக் கொள்ளப்பட்டது. முல்லை நிலத்திலுள்ள ஆயரும், ஏறுதழுவின இளைஞருக்கே பெண் கொடுத்தனர். இது பண்டை முல்லைநில வழக்கம். தமிழ்நாட்டின் தென்பாகம் சிறந்ததென்பதற்குக் கூறும் காரணங்களுள் சல்லிக்கட்டு, சிலம்பம் முதலிய மறவிளையாட்டுகள் சிறப்பாய் வழங்குதலைக் காட்டுவர். சல்லிக்கட்டு
சல்லிக்கயிறு	சல்லிக்கயிறு callikkayiṟu, பெ. (n.) தென்னை நாரினால் செய்த மெலிதான கயிறு; a thin variety of coir thread. ம. சல்லிக்கயிறு [சல்லி + கயிறு]
சல்லிக்கரண்டி	சல்லிக்கரண்டி callikkaraṇṭi, பெ. (n.) துளையுள்ள ஒருவகைக் கரண்டி;(இந்துபாக. 58);; a broad perforated ladle. [சல்லி + கரண்ட] சல்லிக்கரண்டி
சல்லிக்காசு	சல்லிக்காசு callikkācu, பெ. (n.) சல்லி2 4 பார்க்க;see {salf4} "சல்லிக்கா சொன்று முனக் கீந்தா தரிப்பவரார்" (விறலிவிடு. 211);. [சல்லி + காசு]
சல்லிக்காரன்	சல்லிக்காரன் callikkāraṉ, பெ. (n.) பொய்யன் (கொ.வ.);; liar, hypocrite. க. சலிக;தெ. சல்லிகாடு [சல்லி + காரன்]
சல்லிக்கூடை	சல்லிக்கூடை callikāṭai, பெ. (n.) மீனவர் பயன்படுத்தும் கூடை வகையுள் ஒன்று; a kind of basket. [சல்லி + கூடை] சல்லிக்கூடை

சல்லிக்கெண்டை	சல்லிக்கெண்டை callikkeṇṭai, பெ. (n.) பைம்பழுப்புநிறமும், பொன்னிறக்கண்ணும் 25 பவுண்டு நிறையும் உள்ளதாய் நன்னீரில் வாழும் கெண்டைமீன் வகை; a fresh-Water fish, greenish - brown, eyes golden, weighing 25 lbs. Barbus carnaticus. [சல்லி + கெண்டை]
சல்லிக்கொடி	சல்லிக்கொடி callikkoḍi, பெ. (n.) வையக மூலி (மூ.அக.);; a creeper. [சல்லி + கொடி]
சல்லிகை	சல்லிகை calligai, பெ. (n.) பெரும்பறை வகை; a kind of large drum. ம. சல்லிக. [சல் → சல்லி → சல்லிகை] 'சல்லிகையென்பது சல்லென்ற ஓசையுடைமையாற் பெற்ற பெயர்' (சிலப். 3: 27, உரை); சல்லிகை calligai, பெ. (n.) சல்லென்ற ஓசையை எழுப்பும் இசைக்கருவி; a musical instrument. மறுவ. சல்லி [சல்-சல்லிகை]
சல்லிசு	சல்லிசு1 sallisu, பெ. எ(adj.) எளிதான; easy, gently. U. calis [சில் → சல் → சல்லிசு] சல்லிசு2 sallisu, பெ. (n.) மிகுந்த விலையிறக்கம்; dcad chcap. இன்று சந்தையில் கிழங்கு சல்லிசு. [சில் → சல் → சல்லிசு]
சல்லித்தரை	சல்லித்தரை callittarai, பெ. (n.) 1. கப்பிப் போட்ட தரை (முகவை.);; floor treated with concrete. 2. சரளைக்கல் நிறைந்த தரை (முகவை.);; gravel ground. [சல்லிசு + தரை]
சல்லித்தீவு	சல்லித்தீவு callittīvu, பெ. (n.) நன்னீர்த்தீவை ஒட்டிய நீளுருட்டுக் கல் வளருந் தீவு (மீனவ.);; an Island. [சல்லி + தீவு. தீர்வு → தீவு]

சல்லிநிலம்	சல்லிநிலம் callinilam, பெ. (n.) சங்கு அதிகமாக உருவாகும் கடலடிப்படுகை; water bed where conch yields are more (மீனவ.);. [சல்லி + நிலம்] சங்கு உருவாகும் இடம் சிறியகற்கள் மிகுதியாக நிறைந்திருக்கும் இடமாக இருப்பதால் அவ்விடம் சல்லிநிலம் என அழைக்கப்பட்டது. சேறு, மணல் உள்ள இடங்களில், சங்கு அதிகம் உருவாவதில்லை.
சல்லிப்பலகை	சல்லிப்பலகை callippalagai, பெ. (n.) கப்பலின் முகப்புப்பலகை; head board. [சல்லி1 + பலகை]
சல்லிப்பாட்டுமடை	சல்லிப்பாட்டுமடை callippāḍḍumaḍai, பெ. (n.) ச்ல்லிக்கற்கள் மிகுதியாகக் காணப்படும் கடற்பரப்பு (மீனவ.);; seabed where gravels are more. [சல்லி + படு + மடை → சல்லிபாட்டு மடை. படு → பாடு → பாட்டு]
சல்லிப்பாய்	சல்லிப்பாய் callippāy, பெ. (n.) ஒருவகைப் புல்லால் முடையப்பெற்ற பாய்; a kind of mat made of grass (சேரநா.);. ம. சல்லிப்பாய் [சல்லி + பாய்]
சல்லிப்பொடி	சல்லிப்பொடி callippoḍi, பெ. (n.) உடைந்த துண்டு (இ.வ.);; small piece, fragment, broken shell. [சல்லி + பொடி] சல்லிப்பொடி2 callippoḍi, பெ. (n.) சிறுமீன்; little fish. [சல்லி + பொடி]
சல்லிப்பொதி	சல்லிப்பொதி callippodi, பெ. (n.) பெரும் பொய்யன் (பொய் மூட்டை); (வின்.);; a great liar, as a bag of lies. [சல்லி + பொதி]
சல்லிமாடு	சல்லிமாடு callimāṭu, பெ. (n.) 1. சல்லிக்கட்டுக்குரிய எருது; bull trained for bull-baiting. 2. பட்டிமாடு; stray cattle. [சல்லி + மாடு]
சல்லிமாலை	சல்லிமாலை callimālai, பெ. (n.) பொங்கல் விழாநாள் முதலியவற்றில் மாடுகட்குக் கட்டும் மாலை; decorative wreath for cattle at {pongal} and on {occasions} like {Salli-k-katu} [சல்லி + மாலை]

சல்லிமேய்ச்சல்	சல்லிமேய்ச்சல் callimēyccal, பெ. (n.) புல் அல்லது கிடுகினால் வேயப்படும் கூரை வேய்ச்சல் (மீனவ.);; thatching roof with straws or braided coconut leaves. [சல்லி + மேய்ச்சல். வேய்ச்சல் → மேய்ச்சல்]
சல்லியக்கரு	சல்லியக்கரு calliyakkaru, பெ. (n.) செய்வினை மருந்து வகை (வின்.);; a drug used in black magic. [சல்லியம் + கரு]
சல்லியகரணி	சல்லியகரணி1 calliyagaraṇi, பெ. (n.) படைக்கலன் தைத்த புண்ணை ஆற்றும் மருந்து (திவா.);; medicament which heals wounds caused by weapons. [சல்லியம் + கரணி] சல்லியகரணி2 calliyagaraṇi, பெ. (n.) எருக்கு (பிங்.);; madar. [சல்லியம் + கரணி]
சல்லியசயம்	சல்லியசயம் salliyasayam, பெ. (n.) மருக்காரை; common enaetic nut-Randia dumetorum (சா.அக.);.
சல்லியடி-த்தல்	சல்லியடி-த்தல் calliyaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பொய்கூறுதல்; to talk lies or scandals. 2. தரைக்குக் கப்பியடித்தல்; to lay concrete. [சல்லி + அடி]

சல்லியம்	சல்லியம்1 calliyam, பெ. (n.) 1. அம்பு (பிங்.);; arrow. 2. முள்ளம்பன்றி (பிங்.);; porcupine. 3. எலும்பு (பிங்.);; bone. 4. ஆணி; nail. "நமதூதரறை சல்லிய நிகர்த்த" (இரகு. திக்குவி 95);. 5. இருப்புக்கோல்; iron rod. "சல்லியந் தளர வாங்கிற்று... நலமலி கட்டகம்" (ஞானா. 55:12);. 6. படைக்கல நுனி (சங்.அக.);; sharp point or head of a weapon. 7. ஈட்டி; spear javelin. 8. தொல்லை; disturbance. trouble, mischief. "சல்லியஞ் செய்யு மந்தத் தாடகை" (இராமநா. பாலகா.9);. 9. நிலத்திற்குக் கீழ் இருப்பனவற்றை அறிவிக்கும் கணியம்; art of divining things underground. "சல்லிய காண்டம்" (சினேந்);. 10. மாயக்காட்சி (வின்.);; magical enchantment for warding off missile weapons;black magic. 11. கருநூலுள் ஒன்று (வின்.);; a treatise on magic. [சுல் குத்தற்கருத்து சுல் கூரிய முனையுள்ளது குத்தும் கருவி சல்லியம் கூரிய
சல்லியர்	சல்லியர்1 calliyar, பெ. (n.) நிலத்திற்குக் கீழ் இருப்பனவற்றைத் தெரிவிக்கும் கணிய (ஆருட); வல்லோர்; the men who knows the art of diving things underground. [சல்லியம் → சல்லியர்] சல்லியர்2 calliyar, பெ. (n.) மாயக்கலையில் வல்ல இனத்தார் (வின்.);; a caste of magicians. [சல்லியம் → சவ்வியர்]
சல்லியள-த்தல்	சல்லியள-த்தல் calliyaḷattal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) சல்லியடி-த்தல் பார்க்க (கொ.வ.);;see {sally-al/} [சல்லியம் → அள]
சல்லியன்	சல்லியன்1 calliyaṉ, பெ. (n.) சல்லிக்காரன் பார்க்க;see {ša/li-k-Käraш} [சல்லி → சல்லியன்] சல்லியன்2 calliyaṉ, பெ. (n.) வெள்ளி; the planet {Sukra,} "குரவனாகிக் குறுகிய சல்லியன்" (கந்தபு. கயமுகனு. 52);. [சல்லி → சல்லியன்]

சல்லியாதேவி	சல்லியாதேவி calliyātēvi, பெ. (n.) ஒரு சிறுதேவரை (யாழ்.அக.);; a demoness. [சல்லியர் → சல்லியா + தேவி]
சல்லியுடை-த்தல்	சல்லியுடை-த்தல் calliyuḍaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கற்களைச் சிறிய அளவினதாக உடைத்தல்; to get small stones break bigger ones. 'சல்லியுடைக்கும் வேலைக்கு ஆள் தேவை' (உ.வ.);. க. சல்லிசு, செல்லிசு. (துண்டாக்கு, வெட்டு);, சல்லி ஒடெ [சல்லி + உடை]
சல்லியூஞ்சல்	சல்லியூஞ்சல் calliyūñjal, பெ. (n.) வெள்ளை வாகை; white sirrisa - Albizzia procera (சா.அக.);. [சல்லி + ஊஞ்சல்]
சல்லியூடகம்	சல்லியூடகம் calliyūṭagam, பெ. (n.) வெள்ளிய கடல்மீன் வகை; sea fish, silvery. [சல்லி + ஊடகம்]
சல்லிவெடிப்பு	சல்லிவெடிப்பு callivedippu, பெ. (n.) மரம் வெட்டப்பட்டுக் காயும்போது ஏற்படும் வெடிப்பு; cracks found in dried logs. [சல்லி + வெடிப்பு]
சல்லிவேர்	சல்லிவேர் callivēr, பெ. (n.) ஆணிவேரின் கிளையில் கொத்தாக வளரும் வேர்; root let 'சல்லிவேரறக் கல்லிப் பறிக்கிறது' (பழ.);. [சல்லி + வேர்]
சல்லு	சல்லு1 calludal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) நீர் தெளித்தல் (வின்.);; to sprinkle water. ம. சல்லுசு, க. சல்லிசு, தெ. சல்லின்சு. [சல் → சல்லு (ஒ.மொ. 145);] சல்லு2 calludal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) சல்லடையாற் சலித்தல் (வின்.);; to sift. தெ. சல்லிஞ்சு [சல் → சல்லு]

சல்லூர்	சல்லூர் callūr, பெ. (v.i.) திருமயம் வட்டம் வாழைக்குறிச்சியில் உள்ள ஓரிடம்; name of a place in {Vā laikurichi} in Tirumayam "செம்பியன் (வ);ழை குறி(ச்சி);. சல்லூர். (1. வாழைக்குறிச்சிக் கல்.312);.
சல்லைக்குட்டி	சல்லைக்குட்டி callaikkuṭṭi, பெ. (n.) சிறு வெளவால் மீன் (மீனவ.);; small bat fish. [சல்லி → சல்லை + குட்டி. சல்லி = சிறிய]
சல்லைவெளவால்	சல்லைவெளவால் callaivauvāl, பெ. (n.) சிறிய மீன் (தஞ்சை.மீனவ.);; small fish. [சல்லை + வெளவால்]
சல்லோபில்லோ வென்றிரு-த்தல்	சல்லோபில்லோவென்றிரு-த்தல் callōpillōveṉṟiruttal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) கூச்சமின்றி எளிதாகப் பழகுதல் (கொ.வ.);; to move freely and familiarly. [சல்லோ + பில்லோ + என்றிரு-,]
சலக்கடுப்பு	சலக்கடுப்பு calakkaḍuppu, பெ. (n.) நீர்க்கடுப்பு; strangury. [சலம் + கடுப்பு]
சலக்கண்டகம்	சலக்கண்டகம் calagganṭagam, பெ. (n.) 1. நீர்ப்பூடுவகை (யாழ்.அக.);; an aquatic plant. 2. முதலை; crocodile. [சலம் + கண்டகம். சுள் → கண்டு → கண்டம் → கண்டகம்]
சலக்கண்டம்	சலக்கண்டம் calakkanṭam, பெ. (n.) 1. நீரால் வரும் இழப்பு; danger or accident from water, as inundation, drowning etc., 2. மிக வேர்வை; profuseness of perspiration. சலகண்டமாய் வேர்த்தது (வின்.);. [சலம் + கண்டம். சுள் → கண்டு → கண்டம்]
சலக்கந்தி	சலக்கந்தி calakkandi, பெ. (n.) சகசரபேதி (மூ.அ.);; coarse red ochre.
சலக்கப்புரை	சலக்கப்புரை calakkappurai, பெ. (n.) 1. கழிவறை (இ.வ.);; latrine. 2. குளிக்கும் அறை (வின்.);; bath-room. [சலக்கம் + புரை]
சலக்கம்	சலக்கம் calakkam, பெ. (n.) சலகம்2 பார்க்க;see {salagam'.} [சலகம் → சலக்கம்]

சலக்கமனை	சலக்கமனை calakkamaṉai, பெ. (n.) கழிப்பிடம் (யாழ்.அக.);; latine. [சலக்கம் + மனை]
சலக்கழிச்சல்	சலக்கழிச்சல் calakkaḻiccal, பெ. (n.) நீரிழிவு நோய்; diabetes. [சலம் + கழிச்சல். கழி → கழிச்சல்.'சல்" தொ.பெ.ஈறு]
சலக்கு	சலக்கு calakku, பெ. (n.) எரியுப்பு (நவச்சாரம்); (வின்.);; sal-ammoniac.
சலக்கு.டல்	சலக்கு.டல் calakkuḍal, பெ. (n.) சிறுநீர்ப்பை, மூத்திரப்பை; urinary bladder (செ.அக.);. l [சலம் + குடல்]
சலக்கூர்மை	சலக்கூர்மை calakārmai, பெ. (n.) அமரியுப்பு (மூ.அ.);; urinary salt. [சலம் + கூர்மை]
சலக்கெனல்	சலக்கெனல் calakkeṉal, பெ. (n.) தண்டை முதலான காலணிகள் அசையும்போது எழும் பரல்களின் ஓசைக்குறிப்பு; onom. expr. signifying tintling sound of bells of anket etc., "மணிவாய் திறக்கிற் சலக்கென்பவே" (திருக்கோ. 57);. [சலக்கு + எனல்ர]
சலக்கோவை	சலக்கோவை calakāvai, பெ. (n.) 1. நீர்க் கோர்வை; catarrh. 2. வீக்கம்; dropsy. [சவம் + கோவை. கோர் → கோ → கோவை]

சலகம்	சலகம்1 calagam, பெ. (n.) பொட்டுப்பூச்சி (யாழ்.அக.);; spider. சலகம்2 calagam, பெ. (n.) 1. குளியல்; bath. 2. மலக்கழித்தல்; evacuation of bowels. க. சலக ;தெ. சலகமு [சலம் → சலகம்] சலகம்3 calagam, பெ. (n.) சங்கு; conch. [சலம் → சலகம். நீரில் வளர்வது]
சலகற்பம்	சலகற்பம் calagaṟpam, பெ. (n.) சேறு; mud. [சலம் + கற்பம்]
சலகன்	சலகன் calagaṉ, பெ. (n.) சலகன்பன்றி (வின்.);;see {Salagan-panri} [சலகு2 → சலகன்]
சலகன்பன்றி	சலகன்பன்றி calagaṉpaṉṟi, பெ. (n.) விதையடித்த பன்றி (யாழ்ப்.);; gelded boar. [சலகு2 → சலகன் + பன்றி]
சலகாமி	சலகாமி calakāmi, பெ. (n.) நீரில் பின் வாங்காமற் செல்லுங் குதிரை (வின்.);; horse that can go on water, opp. to {pū-kāmi.} [சலம் + காமி] Skt. {jala-gåmi} Skt. {gåmi} –» த. காமி.
சலகாரம்	சலகாரம் calakāram, பெ. (n.) நீர்வளி;(புதுவை);; hydrogen. [சலம் + காரம்]

சலகு	சலகு1 calagu, பெ. (n.) முத்துச்சிப்பி; pearl oyster. 'சலகிற் கிடந்த முத்துக்கும்' (ஈடு, 5, 1.5);. [சலம் + சலகு] Skt.jala-ja சலகு2 calagu, பெ. (n.) 1. விதையடிக்கை;(யாழ்ப்.);; castration, gelding. 2. படைப்பயிற்சி;(யாழ்.அக.);; military drill. [சுல் → சல் → சலகு]
சலகுபிடித்-தல்	சலகுபிடித்-தல் calagubiḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. விதையடித்தல் (யாழ்ப்.);; to castrate. 2. படைப்பயிற்சி செய்தல் (யாழ்.அக.);; to practise drill. [சலகு + பிடி-,]
சலகை	சலகை1 calagai, பெ. (n.) 1. 60 முதல் 80 படியளவுள்ள ஒரு தவச (தானிய); அளவு; a grain measure = 1/3 poti or a bullock load = 60 to 80 measures. 2. சலகை விதைப்பாடுள்ள நிலம்(I.M.P.Cm.74);; land sufficient in extent for sowing one Salagai of paddy. க. சொலகெ;கெ. சலக சலகை2 calagai, பெ. (n.) காணிக்கைப் பொருள் (வின்.);; visiting presents. [சல → சலகு → சலகை] சலகை3 calagai, பெ. (n.) 1. தோணி (நீரிற் செல்வது);; beat lit., that which goes on water. 2. தெப்பம் (சங்.அக.);; raft. [சலம் → சலகை] சலகை4 calagai, பெ. (n.) வெளிப்பாடு (யாழ்.அக.);; publicity. [சல → சலகை]
சலகொதுகு	சலகொதுகு calagodugu, பெ. (n.) நீர்க்கொதுகு (பிங்.);; a kind of gnat infesting water. [சலம் + கொதுகு = கொசுரு]
சலங்கல்லுமா	சலங்கல்லுமா calaṅgallumā, பெ. (n.) காட்டுக்கோங்கு; prussicacid tree (செ.அக.);.

சலங்கு	சலங்கு calaṅgu, பெ. (n.) 1. கட்டுப் படகு (வின்.);; small boat, barge, coasting vessel. 2. முத்துக் குளிக்கப் பயன்படும் படகு (இ.வ.);; boat used for pearl-fishing (செ.அக.);; [சுல் → சில் = சிறியது, துண்டு. சுல் → சல் → சல்லி. சல் = நறுக்கு. சல் → சலங்கு = சிறுபடகு]
சலங்குக்காரன்	சலங்குக்காரன் calaṅgukkāraṉ, பெ. (n.) முத்துக்குளிப்பவன் (இ.வ.);; pearl-diver. [சலங்கு + காரன்]
சலங்குப்படகு	சலங்குப்படகு calaṅguppaḍagu, பெ. (n.) சலங்கு-2 பார்க்க;see {Salanagul-2} [சலங்கு + படகு]
சலங்குபறித்-தல்	சலங்குபறித்-தல் calaṅgubaṟittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கப்பற் பொருள் இறக்குதல் (வின்.);; to unload a boat. [சலங்கு + பறி-,]
சலங்கை	சலங்கை calaṅgai, பெ. (n.) சதங்கை; tiny bells attached to or used as ornaments. ம. சலங்க, சிலங்க, செலங்க [சதங்கை → சல்ங்கை. நடனத்திலும் பிற ஆட்டங்களிலும் காலில் அணியப்படுவதும் அசையும்போது ஒலியெழுப்பும் வகையில் பல சிறுமணிகள் கட்டியதுமான அணிகலன்]
சலங்கைக்காரர்	சலங்கைக்காரர் calaṅgaikkārar, பெ. (n.) செம்படவர் (இ.வ.);; fishermen . [சலங்கு + காரர் → சலங்குக்காரர் → சலங்கைக்காரர்]
சலங்கைக்கொதி	சலங்கைக்கொதி calaṅgaikkodi, பெ. (n.) சலங்கையொலி போன்ற உலைநீரின் கொதிப்பு; boiling of water or liquid - food characterised by bubbling. [சலங்கை + கொதி]
சலங்கைச்செடி	சலங்கைச்செடி calaṅgaicceḍi, பெ. (n.) செடிவகை (சங்.அக.);; a plant. [சலங்கை + செடி]
சலங்கைப்பார்	சலங்கைப்பார் calaṅgaippār, பெ. (n.) பாறை வகைகளுள் ஒன்று; a kind of rock. [சலங்கை + பார்]

சலங்கைமணி	சலங்கைமணி calaṅgaimaṇi, பெ. (n.) சிறுமணிகள் கோத்த தோல்பட்டை; bell belt. [சலங்கை + மணி. முள் → முட்டு → முத்து = உருண்ட கல் அல்லது விதை. முள் → (மள்); → மண் → மணி = உருண்ட கூலம் அல்லது விதை, உருண்ட பாசி. சலங்கை மணி உருண்ட பாசியோடு கூடிய மணி] சலங்கை மணி
சலங்கைமுன்தாங்கி	சலங்கைமுன்தாங்கி calaṅgaimuṉṯāṅgi, பெ. (n.) மகளிர், காலின் இரண்டாம் விரலில் அணியும் கணையாழி; a ring worn on the second toe by women, one of {ai-variṇam,} [சலங்கை + முன் + தாங்கி]
சலங்கோத்தல்	சலங்கோத்தல் calaṅāttal, பெ. (n.) 1. நீர்கோத்தல் (வின்.);; catching cold. 2. சீழ் பிடித்தல்; suppuration. [சலம் + கோத்தல்]
சலங்கோவை	சலங்கோவை calaṅāvai, பெ. (n.) உடலில் நீர் வைத்தாலாகிய நோய்வகை (இ.வ.);; dropsy. [சலம் + கோவை. கோர் → கோ → கோவை.]
சலசண்டி	சலசண்டி salasaṇṭi, பெ. (n.) வளவளவெனப் பொருளின்றிப் பேசுவார் (மீனவ.);; babble, wishy washy talk.
சலசந்தி	சலசந்தி salasandi, பெ. (n.) இரண்டு கடல்களை இணைக்கும் குறுகிய நீர்ப்பகுதி (இக்.வ.);; strait. [சலம் + சந்தி] சலசதி → Skt. jala + sandhi
சலசம்	சலசம் salasam, பெ. (n.) 1. தாமரை (நீரில் மலர்வது);; lit., that which is born in water, lotus, "சலசத்தீயுள்.... மலர்ப்பொரியட்ட" (தேவா. 575.6);; 2. முத்து; pearl. "முத்திரண்டு வேறு தலசமே சலசமென்ன" (திருவிளை. மாணிக்க. 53);. 3. பாசி (இலக்.அக.);; green moss. [சலம் + சலசம்]

சலசயனம்	சலசயனம் salasayaṉam, பெ. (n.) நீரிடமாகிய திருமால் படுக்கை (திவா.);; bed of water, as of {Tirumā (Visṇu);.} [சலம் + சயனம். சாய் = படுக்கை] Skt. {Sayana} → த. சயனம்
சலசர்ப்பிணி	சலசர்ப்பிணி salasarppiṇi, பெ. (n.) நீரட்டை (நீரிற் செல்வது (வின்.);; leech as creeping in water. [சலம் + சர்ப்பிணி]
சலசரம்	சலசரம் salasaram, பெ. (n.) 1. மீன் (உரி. நி.);; fish. 2. மீன ஓரை (சூடா.);; pisces of the zodiac. 3. படகு, தோணி முதலியவை (சிலப். 14:75, உரை.);; rafter, boat. [சலம் + சரம்]
சலசரிமெழுகு	சலசரிமெழுகு salasarimeḻugu, பெ. (n.) மருந்து வகை (தஞ்சை.சர.iii.76);; a kind of medicine. [சலசரி + மெழுகு]
சலசல	சலசல1 salasala, பெ. (n.) 1. ஆற்றுநீர் முதலியன அசைந்து ஓடுதலை உணர்த்தும் ஒலிக்குறிப்பு; onom. Expr. of purling, as of water. "சலசல மும்மதஞ் சொரிய" (சீவக. 82);. 2. உணர்ச்சிவயப்பட்டு மனம் உலைவுறுதலை உணர்த்தும் ஒலிக்குறிப்பு; onom, expr. signifying rustle. ம., தெ., து. சலசல;க. சலசல [சல + சல. இரட்டைக்கிளவி] சலசல2 salasalattal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சலசலவென ஒலித்தல்; to rustle "பச்சோலை சலசலத்து" (தமிழ்நா. 50);. 2. ஓயாமற் பேசுதல்; to be talking incessantly. [சலசல → சலசலத்தல்]
சலசலப்பு	சலசலப்பு salasalappu, பெ. (n.) 1. நீர் ஓடும் ஓசை; the wash of flowing water. 2. குழப்பம் அல்லது எதிர்ப்பு; ripple, murmur. நான் வீட்டிற்குள் நுழைந்ததும் அங்கு ஏற்பட்ட சலசலப்பு குறைந்தது. 3. அச்சுறுத்தும் பேச்சு; threat. பனங்காட்டு நரி சலசலப்புக்கு அஞ்சாது. 4. அசைவு; wavering. [சலசல → சலசலப்பு. 'பு' பெயராக்க ஈறு]

சலசலெனல்	சலசலெனல் salasalenal, பெ. (n.) 1. சருகு முதலியன அசைதலை உணர்த்தும் ஓர் ஒலிக்குறிப்பு (பிங்.);; onom. expr. of rustling, as of dried leaves. 2. மழைத்தூரல் ஒலியை உணர்த்தும் ஒலிக்குறிப்பு; sounding as of drizzling rain. [சலசல + எனல்]
சலசாதி	சலசாதி calacāti, பெ. (n.) நீர்வாழ்வன; aquatic creature. சலசாதி யனைத்தும் (பிங். 8: 247);. [சலம் + சாதி]
சலசூசி	சலசூசி calacūci, பெ. (n.) நீரட்டை (வின்.);; leech. [சலம் + சூசி. ஊசி → சூசி = குத்துவது]
சலசூத்திரம்	சலசூத்திரம் calacūttiram, பெ. (n.) நீரிறைக்குங் கருவி (வின்.);; Water-pump, hydraulic lift. [சலம் + சூத்திரம்]
சலசை	சலசை salasai, பெ. (n.) திருமகள் (சூடா.);; Laksmi. [சலம் → சலசை]
சலஞ்சலம்	சலஞ்சலம் calañjalam, பெ. (n.) வலம்புரி யாயிரஞ் சூழ்ந்த சங்கு; a fabulous conch said to be surrounded by 1000 valampuri conches. "வலம்புரி சலஞ்சலம் வளைஇய தொத்தனள்" (சீவக. 184);. [சலம் + சலம்]
சலணி	சலணி calaṇi, பெ. (n.) வால் மிளகு (வின்.);; cubcb pepper.
சலத்தம்பம்	சலத்தம்பம் calattambam, பெ. (n.) சலத்தம்பனம் பார்க்க;see {sala-i-tambanam } [சலம் + தம்பம்] Skt. tambam -» த. தம்பம்.
சலத்தம்பனம்	சலத்தம்பனம் calattambanam, பெ. (n.); அறுபத்து நான்கு கலையுள் நீரின் ஆற்றலை மாற்றும் கலை; art of counteracting the natural properties of water by magic, one of {arubattunangu-kalai. } [சலம் + தம்பனம்] Skt. {tambanam} → த. தம்பனம்

சலத்திரம்	சலத்திரம் calattiram, பெ. (n.) ஓலைக்குடை (யாழ்.அக.);; umbrella of palmyra leaves. [சலம் + திரம். நீரை, மழைநீரைத் தடுப்பது] சலத்திரம் → Skt. jala-tra.
சலத்துவாரம்	சலத்துவாரம் calattuvāram, பெ. (n.) சலத்துளை பார்க்க;see {šala-t-tulai} [சலம் + துவாரம்]
சலத்துளை	சலத்துளை calattuḷai, பெ. (n.) 1. சிறுநீர் வழி; urinary passage, urethra. 2. சாய்க்கடை; drain, conduit. [சலம் + துளை]
சலத்தொல்லை	சலத்தொல்லை calattollai, பெ. (n.) விரைவாக மலசலம் கழிக்க வேண்டிய கட்டாயத்தால் ஏற்படும் தொல்லை; discomfort due to urgent need to make water or void excrement. [சலம் + தொல்லை]
சலதரங்கம்	சலதரங்கம் caladaraṅgam, பெ. (n.) 1. நீரலை, wave. 2. பல கிண்ணங்களிற் பலவளவில் நீர்வார்த்துச் சுருதியமைத்துக் கொண்டு சிறு கோலால் தட்டி இசைக்கும் ஒரு வகை இசைக்கருவி; musical cups containing varying quantities of water and played with sticks. [சலம் + தரங்கம்]
சலதரம்	சலதரம் caladaram, பெ. (n.) 1. முகில் (நீரைத் தாங்குவது);; cloud lit, that which holds water "வந்ததா லிச்சலதரமே" (வெங்கைக்கோ. 411);. 2. நீர்நிலை (பிங்.); pond, lake, 3. கடல் (வின்.); ocean. [சலம் + தரம்]
சலதளம்	சலதளம் caladaḷam, பெ. (n.) அரசு (வின்.);; pipal. Skt. {Sala-dala}

சலதாரி	சலதாரி calatāri, பெ. (n.) கங்கை நீரை அணிந்தவனான சிவன்;{Sivan,} as having the Ganges in His locks. "சலதாரி மணிமிடற் றண்ணற்கு" (பரிபா. 9,6);. [சலம் + தாரி] Skt. dhari → த. தாரி.
சலதாரை	சலதாரை calatārai, பெ. (n.) சாய்க்கடை; drainage pipe, sewer, gutter. மறுவ. அங்கணம், நாம்புவாய், புழல், சுருங்கு க., தெ. சலதாரி [சலம் + தாரை]
சலதி	சலதி1 caladi, பெ. (n.) சலநிதி பார்க்க;see {saland} "தமிழெனு மளப்பருஞ் சலதிர தந்தவன்" (கம்பரா. தாடகை.38);. [சலம் + நிதி – சலநிதி → சலதி] சலதி2 caladi, பெ. (n.) பொய் கூறுபவர்; liar. "சலம்புணர் கொள்கைச் சலதி யொடாடி" (சிலப்.9:69);. [(சுல்); → சல் → சலதி (மு.தா. 263);]
சலந்தரம்	சலந்தரம் calandaram, பெ. (n.) சலதரம்-2 பார்க்க (உரி.நி.);;see {saladaram-2.} [சலம் → தரம்]
சலந்தரன்	சலந்தரன் calandaraṉ, பெ. (n.) சிவனால் மடிந்த அசுரன்; an Asura slained by {Sivan.} "சலமுடைய சலந்தரன்ற னுடறடிந்த நல்லாழி" (திருவாச. 12:18);.
சலந்தராரி	சலந்தராரி calandarāri, பெ. (n.) சிவன் வெளிப்பாடுகளுளொன்று (காஞ்சிப். சிவபுண்.22.);; a manifestation of {Sivan,} Skt. jalandhara. [சலம் → சலந்தராரி]
சலந்திரட்டி	சலந்திரட்டி calandiraṭṭi, பெ. (n.) கொற்றான் (சங்.அக.);; parasitic leafless plant. [சலம் + திரட்டி]
சலநாட்டை	சலநாட்டை calanāṭṭai, பெ. (n.) a specific melody type.

சலநாட	சலநாட calanāṭa, பெ. (n.) பண்வகை (மேள கர்த்தாக்களுளொன்று); (சங்.சந்.47);; a primary {Taga,} [சலநாட்டை → சலநாட]
சலநிதி	சலநிதி calanidi, பெ. (n.) கடல்; sea, ocean. "தகுசல நிதிநிறை தரந்த தாயினும்" (இரகு. திக்குவி. 29);. [சலம் + நிதி]
சலநோய்	சலநோய் calanōy, பெ. (n.) நீரிழிவுநோய்; diabetes. [சலம் + நோய்] சர்க்கரைநோய் பார்க்க
சலப்பிசாசு	சலப்பிசாசு calappicācu, பெ. (n.) சலப்பேய் பார்க்க;see {Sala-p-pey,} [சலம் + பிசாசு] Skt. {pisäca} → த. பிசாசு
சலப்பிரமேகம்	சலப்பிரமேகம் calappiramēkam, பெ. (n.) நோய்வகை; a kind of disease. [சலம் + பிரமேகம்]
சலப்பிரளயம்	சலப்பிரளயம் calappiraḷayam, பெ. (n.) பெருவெள்ளம்; deluge. [சலம் + பிரளயம்] Skt. {piralaya} → த. பிரளயம்
சலப்பூ	சலப்பூ calappū, பெ. (n.) மீன்; fish. [சல(ம்); + பூ]
சலப்பேய்	சலப்பேய் calappēy, பெ. (n.) 1. அடிக்கடி குளித்துக் கொண்டிருக்கும்படிச் செய்யும் பேய்; an evil spirit which causes its viction to bathe frequently. 2. சலப்பேய் பிடித்தவன்; person possessed by {Sala-p-pey.} [சலம் + பேய்]

சலப்பை	சலப்பை calappai, பெ. (n.) சிறுநீர்ப்பை, மூத்திரப்பை (வின்.);; the urinary bladder. [சலம் + பை. பொள் → பொய் → (பய்); → பை = துளை, துளையுள்ளது. சலப்பை = நீர்ப்பை, சிறுநீர் நிரம்பிய பை]
சலபத்திரம்	சலபத்திரம் calabattiram, பெ (n.) அரசிலை (மூ.அ.);; pipal leaf. [சலம் + பத்திரம்] Skt. patra → த. பத்திரம்
சலபதி	சலபதி calabadi, பெ. (n.) கடலரசன், வருணன் (பிங்.);;{Varunan,} as sea god. [சலம் + பதி] Skt. pati → த. பதி
சலபம்	சலபம் calabam, பெ. (n.) விட்டில் (பிங்.);; grasshopper, locust.
சலபயரோகம்	சலபயரோகம் calabayarōkam, பெ. (n.) சலவச்சநோய் பார்க்க;see {sala-y-acCa-ndy} [சலம் + பயம் + ரோகம்] Skt.bhaya → த. பயம்; Skt. {rõga} → த. ரோகம்
சலபாதை	சலபாதை calapātai, பெ. (n.) சலத்தொல்லை பார்க்க;see {šala-t-tollai} [சலம் + பாதை] Skt. {bådhä} → த. பாதை
சலபுட்பம்	சலபுட்பம் calabuṭbam, பெ. (n.) சலப்பூ, பார்க்க;see {Sala-p-pil.} [சலம் + புட்பம்] Skt. {puspa} → த. புட்பம்

சலம்	சலம்1 calam, பெ. (n.) 1. நீர்; water. "துவர்பலஹூட்டிச் சலங்குடைவார்" (பரிபா. 10:90);. 'சலம் நுழையாத இடத்திலே எண்ணெயும் எண்ணெய் நுழையாத இடத்தில் புகையும் நுழையும்' (பழ.);. 2. சீழ்நீர்; pus. 3. சிறுநீர், மூத்திரம்; urinc மலசலம். ம. சலம்; க., பட. கீவு (சீழ்; தெ. சீமு; கோண். குலம்;பர். குல்ச: கூய். குல் கனை [சல சல → நீரோட்டத்தைக் குறிக்கும் ஒலிக்குறிப்புச் சொல். சல சல → சலம் = சல சல வென்று ஓடுவது, நீர்.] த. சலம் -» Skt. jala jala, another Sanskrit word for water, is supposed to have been borrowed from the Pre-Sanskrit northern vernaculars (C.G.D.F.L. 571);. சலம்2 calam, பெ. (n.) 1. நடுக்கம் (உரி.நி.);; trembling quivering, wavering. 2. அசையும் அம்புக்குறி; moving target for an arrow, one of four ilakku. "இலக்கமவை........ சலநிச் சலமெனச் சொல்வகையே" (பாரத. வாரணா. 56);. 3. சுழற்சி [illegible]
சலம்பம்	சலம்பம் calambam, பெ. (n.) சிலம்பம் (இ.வ.); fencing. [சிலம்பம் → சலம்பம்]
சலம்பல்	சலம்பல் calambal, பெ. (n.) வாயரட்டை (இ.வ.); a vulgar chatterer. [அல் → அல → அலம்பு → அலம்பல் = ஆரவாரம், வீண்பேச்சு. அலம்பல் → சலம்பல்]
சலம்பிடி	சலம்பிடி1 calambiḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சலம்வை-த்தல் பார்க்க;see {Salam-Wai} [சலம் + பிடி.]
சலம்பிடி-த்தல்	சலம்பிடி-த்தல் calambiḍittal, செ.கு.வி. (v.i.) ஓயாமற் பேசுதல்;(இ.வ.);; to be obstinate, self-willed. [சலம்3 + பிடி-,]
சலம்பு-தல்	சலம்பு-தல் calambudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஓயாமற் பேசுதல்(இ.வ.);; to chatter, talk incessantly (செ.அ.க);. [அல் (அலை); → அலம்பு. அலம்புதல் = அலைதல், அசைத்தல், அசைந்து ஒலித்தல். அல் → அலை → அலப்பு. அலப்புதல் = வீண்பேச்சு பேசுதல், பிதற்றுதல். அலம்பு → சலம்பு]

சலம்புரி	சலம்புரி calamburi, பெ. (n.) சங்கு (யாழ்.அக.);; conch. [சலம் + புரி;வலம்புரி → சலம்புரி]
சலம்விடு-தல்	சலம்விடு-தல் calamviḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. குளிக்கப்பண்ணுதல்; to give a bath, as to a convalescent. 2. சிறுநீர்கழித்தல் (வின்.);; to pass urine. [சலம் + விடு-,]
சலம்வை-த்தல்	சலம்வை-த்தல் calamvaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சீழ்கோத்தல் (M.L.);; to suppurate. [சலம் + வை-,]
சலமடைப்பு	சலமடைப்பு calamaḍaippu, பெ. (n.) நீரடைப்பு (யாழ்.அக.);; strangury. [சலம் + அடைப்பு]
சலமண்டலம்	சலமண்டலம் calamaṇṭalam, பெ. (n.) நச்சுத்தன்மையுள்ள சிலந்தி; tarantula, alarge spider. [சலம் + மண்டலம்]
சலமண்டலி	சலமண்டலி calamaṇṭali, பெ. (n.) சலமண்டலம் பார்க்க;see {Sala-mangalam} [சலம் + மண்டலி]
சலமலம்	சலமலம் calamalam, பெ. (n.) 1. நீரும் மனிதக் கழிவும்; urinary and excrement. 2. கடற்பஞ்சு (வின்.);; sponge. [சலம் + மலம்]
சலமறிப்பு	சலமறிப்பு calamaṟippu, பெ. (n.) சலமடைப்பு (வின்.); பார்க்க;see {šalaт-aфalppи} [சலம் + மறிப்பு]
சலமார்ச்சாரம்	சலமார்ச்சாரம் calamārccāram, பெ. (n.) நீர்ப்பூனை (மூ.அ.);; otter, lutra. [சலம் + மார்ச்சாரம்] Skt.{märjära} → த. மார்ச்சரம்

சலமானம்	சலமானம் calamāṉam, பெ. (n.) செல்லுகை (யாழ்.அக.);; going, passing. Skt. {Salamäna} [செல் → சல் + மானம். 'மானம்' தொ.பெ.வி.]
சலமிடு-தல்	சலமிடு-தல் calamiḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) நாள்தோறும் நீருக்குப் படையல் செய்தல் (அர்க்கியங் கொடுத்தல்);; to offer oblation of water, as in daily rituals or religious exercises. "கிழக்கே சலமிடுவார் தொழுகேதாரம்" (தேவா. 1154, 4);. [சலம் + இடு-,]
சலமூர்த்தி	சலமூர்த்தி calamūrtti, பெ. (n.) உலாவரும் மூலவர் (யாழ்.அக.);; idol in a temple intended for procession. [சலம் + மூர்த்தி] Skt.{mürti} → த. மூர்த்தி.
சலமேகம்	சலமேகம் calamēkam, பெ. (n.) நோய் வகை (சங்.அக.);; a disease. [சலம் + மேகம்]
சலயந்திரம்	சலயந்திரம் calayandiram, பெ. (n.) நீரிறைக்குங் கருவி (யாழ். அக.);; water - lift. [சலம் + எந்திரம்]
சலரசம்	சலரசம் salarasam, பெ. (n.) உப்பு; salt. [சலம் + ரசம்] Skt. {raša} → த. ரசம்
சலராகம்	சலராகம் calarākam, பெ. (n.) வெண்சிவப்பு (யாழ்.அக.);; light red. Skt. jala + {räga.}

சலராசி	சலராசி calarāci, பெ. (n.) கடல் (பிங்.);; ocean. 2. கடக மீன முதலிய ஓரை (நீரோடு தொடர்புடையது);; signs of the Zodiac as {kadagam, minam,} as connected with water. [சலம் + ராசி] Skt. {råsi} -»த. ராசி
சலருகம்	சலருகம் calarugam, பெ. (n.) தாமரை (மலை.);; lotus. [சலம் + ருகம்] Skt. ruha → த. ருகம்
சலரோகம்	சலரோகம் calarōkam, பெ. (n.) சலநோய் பார்க்க;see {Sala-Indy.} [சலம் + ரோகம்] Skt. {röga} —» த. ரோகம்
சலலம்	சலலம் calalam, பெ. (n.) முள்ளம்பன்றியின் முள் (பிங்.);; porcupine quill. [சலம் → சலலம்]
சலலி	சலலி calali, பெ. (n.) சலலம் (வின்.); பார்க்க;see {šalalam} [சலம் → சலலம் → சலலி]
சலலிங்கம்	சலலிங்கம் calaliṅgam, பெ. (n.) உறுப்பி (அங்க); லிங்கம் (சைவச. பொது. 123, உரை);; a small linga usually worn as a pendant. [சலம் + லிங்கம். இலக்கம் → இலங்கம் → இலிங்கம் → லிங்கம் (கொச்சை);] த. இலிங்கம் → Skt. {liga}
சலவகு	சலவகு calavagu, பெ. (n.) இலவம்பிசின் (மூ.அ.);; gum of the red-flowered silk-cotton.
சலவச்சநோய்	சலவச்சநோய் calavaccanōy, பெ. (n.) நீரினிடத்து அச்சத்தை உண்டாக்கும் நாய்க்கடி நோய் (இங்.வை.);; hydrophobia, as causing dread of water. [சல(ம்); + அச்சம் + நோய்]

சலவர்	சலவர் calavar, பெ. (n.) நெய்தனில மக்கள் (பிங்.);; inhabitants of a coastal district, as seafaring men. [சலம் + அர்]
சலவன்	சலவன்1 calavaṉ, பெ. (n.) ஏமாற்றுக்காரன்; deciful person. "சலவருட்சாலச் சலமே" (ehyo/188);. 2. சினமுடையவன்; angry person. 3. பகைவன்; enemy. "அரக்கர்க் கெஞ்ஞான்றுஞ் சலவன்" (திவ். பெரியதி 15.3);. [சலம்3 + சலவன்] சலவன்2 calavaṉ, பெ. (n.) சலகன்பன்றி (யாழ்ப்.); பார்க்க;see {Salagan-pairi,} [சலகன் → சலவன்]
சலவன்பன்றி	சலவன்பன்றி calavaṉpaṉṟi, பெ. (n.) பெண்பன்றி; sow. [சலவன்2 + பன்றி]
சலவாதம்	சலவாதம் calavātam, பெ. (n.) நோய்வகை (கடம்ப. பு. இலீலா. 136);; a malady. [சலம் + வாதம்] Skt. {våta} → த. வாதம்

சலவாதி	சலவாதி1 calavāti, பெ. (n.) 1. சினமுள்ளவன் (வின்.);; angry person. 2. விடாப்பிடிக்காரன்; obstinate person. [சலம்3 + வாதி] சலவாதி2 calavāti, பெ. (n.) இறப்புச் செய்தி சொல்வோன் (வின்.);; person of a servile caste employed to give information of deaths. தெ. சலவாதி [சலம் + வாதி] சலவாதி3 calavāti, பெ. (n.) சலத்தொல்லை பார்க்க;see {Sala-i-lolai,} தெ. சலவாதி [சலம் + வாதி] சலவாதி1 calavāti, பெ.(n.) திண்டிவனம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tindivanam Taluk. [செலவு+ஆளி-செலவாளி-சலவாதி [கொ.வ.]]
சலவாதை	சலவாதை calavātai, பெ. (n.) சலத்தொல்லை பார்க்க;see {sala-l-folar} (செ.அக.);. [சலபாதை → சலவாதை]
சலவாழைக்காய்	சலவாழைக்காய் calavāḻaikkāy, பெ. (n.) மீன் (நீரிலுள்ள வாழைக்காய்);; lit, plantain of the waters, fish. [சலம் → வாழைக்காய்]
சலவிட்டசாவல்	சலவிட்டசாவல் calaviṭṭacāval, பெ. (n.) விதையடித்த சாவல்; capon. [சலம் + விட்ட + சாவல்]
சலவியன்	சலவியன் calaviyaṉ, பெ. (n.) சினமுள்ளவன்; angry person. "சாலுமவ் வீசன் சலவிய னாயினும் (திருமந். 182);. [சலம் + இயன்] சலவாதி1 பார்க்க

கனத்தி	கனத்தி kaṉatti, பெ.(n.) வைப்பரிதாரம் (வின்);; a kind of prepared arsenic. [கனம் → கனத்தி(மிகுவிப்பது);]

சலவியாளம்	சலவியாளம் calaviyāḷam, பெ. (n.) நீர்ப்பாம்பு; water-snake. [சலம் + வியாளம்]
சலவு	சலவு calavu, பெ. (n.) ஆண்குறி (யாழ்.அக.);; membrum virile. [சுல் → சல் → சலவு]
சலவை	சலவை1 calavai, பெ. (n.) ஆடை வெளுக்கை; bleaching or washing of cloth. 2. வெளுத்த துணி; washed cloth. "சலவைசேர் மருங்கில்" (குற்றா. குற. 48);. 3. குளிர் (வின்.);; low temperature of the body, coldness. க. சலவெ; தெ. சலவ;து. செலவ. [அல் → (அலை); அலம்பு = அசைத்தல், அசைந்து ஒலித்தல், அசைந்து வழிதல், கழுதவுதல். அல் → சல் → சல → சலவை = வெளுத்தல். வெளுத்த துணி] சலவை2 calavai, பெ. (n.) தொகுதியெண்களுக்குக் குறியாக இடும் உறை (வின்.);; symbolic unitin kind to aid reckoning or measuring. 2. வணிகத்தில் கொள்ளும் பிசுறு (இ..வ..);; anything extra obtained from a trader as a bargain. க. சலவெ; தெ. சலக ;து. செலவ. சலவை3 calavai, பெ. (n.) நேரியல்; shawl. (தெய்வச்.விறலிவிடு. 607);.
சலவைக்கல்	சலவைக்கல் calavaikkal, பெ. (n.) 1. ஒரு வகை வண்ணக்கல்; marble, polished stone. 2. தாதுப் பொருள் வகை (M.M.); hornblende. 3. கதிரவக் காந்தக்கல் (வின்.); jasper. தெ. சலுப [சலவை1 + கல்]
சலவைநூல்	சலவைநூல் calavainūl, பெ. (n.) சலவைத் தூள் கலந்த கொதிநீரில் தோய்த்து வெண்மை யாக்கப்பட்ட நூல்; bleached thread. I [சலவை + நூல்]

சலவைப்பற்று	சலவைப்பற்று calavaippaṟṟu, பெ. (n.) சலவையாளர்களுக்கு அளித்த நிலம்; washerman's tax free land. "அம்மை அப்பநாயன(ர்);க்க (ச);லவைப்பற்று உலக(க);ளந்த வெள்" (தெ.க.தொ. 9);. [சலவை + பற்று]
சலவைமண்	சலவைமண் calavaimaṇ, பெ. (n.) கவரிற் பூசுதற்குரிய மண் (யாழ்.அக..);; earth used for plastering walls. [சலவை + மண்]
சலன்	சலன் calaṉ, பெ. (n.) கால் (பிங்.);; foot, leg. [சலம்1 → சலன். இயங்குவதற்கு ஏந்தாக இருக்கும் கால்] த. சலன் → Skt. {Salana}
சலன்சலனெனல்	சலன்சலனெனல் calaṉcalaṉeṉal, பெ. (n.) சதங்கை முதலியவற்றின் ஒலிக்குறிப்பு; onom. expr. of tinkling sound. "சதங்கைகள் சலன்கலனென" (திருவாலவா. 28, 51);. [சலன் + சலன் + எனல்]
சலனகாலம்	சலனகாலம் calaṉakālam, பெ. (n.) துன்பக் காலம் (வின்.);; times of hardship, adversity. [சலம் → சலன் → சலனம் + காலம். கோல் → கால் = கம்பு, தூண், நீண்டு தொடரும் காலம். கால் + அம் –காலம்.]
சலனநரம்பு	சலனநரம்பு calaṉanarambu, பெ. (n.) சதைகளை எண்ணியபடி அசைவிக்கும் நரம்பு (இங்.வை. 28.);; motor nerve. [சலனம் + நரம்பு]
சலனம்	சலனம் calaṉam, பெ. (n.) அசைவு; moving, shaking, trembling. "மேருவின் சிகரமுஞ் சலன முற்றிட" (சிவரக. தேவிநாட்.4);. 2. மனக்குழப்பம்; mental agitation. "சவலைமனச் சலனமெலாந் தீர்த்த" (அருட்பா, vi, பிரியேனென்றல். 11);. 3. துன்பம்; trouble, anxiety, affliction. 4. கால் (சிவன். சூடா.);; foot, leg. l [சலம்2 → சலன் → சலனம்]
சலனன்	சலனன் calaṉaṉ, பெ. (n.) காற்று (பிங்.);; wind. [சலம் → சலன் → சலனன் = அசைகை]

சலனை	சலனை calaṉai, பெ. (n.) சலனம்-3 பார்க்க;see {saluam-3} "சலன பயன் ஆனாலும்" (ஒழிவி. சத்திநி.4.);. [சலனம் → சலனை]
சலாக்கு	சலாக்கு calākku, பெ. (n.) மாழைகளிற் செய்யும் சித்திரவேலைகளுக்கு உதவுங் கருவி; burin, engraver's tool. [சுல் → சல் → சலாக்கு]
சலாகு	சலாகு calāku, பெ. (n.) சலாகை1 பார்க்க;see {šalagai} [சுல் → சல் → சலாகு]

சலாகை

சலாகை1 calākai, பெ. (n.)

1. சிறு எஃகூசி; needlelike tool of steel.

"சலாகை நுழைந்த மணித்துளை" (மணிமே. 12:66);.

2. காந்தம் (திவா.);; magnel.

3. அறுவை மருத்துக் கருவிவகை (உ.வ.);; surgeon's probe.

4. துமுக்கிச்சலாகை (வின்.);; ramrod.

5. சவளம் என்னும் ஆயுதம் (பிங்.);; spear, javelin.

6. இருப்புக்கம்பி; iron rod or stake.

7. வரிச்சல் (யாழ்ப்.);; lath for roofing.

[சுல் → சல் → சலாகை]

சலாகை2 calākai, பெ. (n.)

1. நன்மணி; a superior kind of gem.

2. வாகுவலயம் (சீவக. 2696, உரை);; an ornament worn on shoulders.

[சிலாகை = மேலது, உயர்ந்தது. சிலாகை → சலாகை]

சலாகை3 calākai, பெ. (n.)

பத்து விரலம் நீளமுள்ளதும், இடையே மெல்லியதும், முனைகள் கூர்மையின்றி மழுங்கியதாக வுள்ளதும், அஞ்சனமிடுவதற்கும் மருத்துவத்தில் காயத்தின் ஆழத்தை அறிவதற்கும் பயன்படுத்தும் இரும்பு, செம்பு முதலிய மாழைகளாற் செய்த நீண்ட கருவி; a surgical instrument, made of iron or copper, is about 10 in. in long, slender at the middle, blunt at the two ends, used to probe the depth and extent of wounds and applying collyrium to the eyes.

[சல் → சலம் → சலாகை = அசைதல், தீளுதல், தீண்டது]

வகைகள்

1. தூண்டில்முள் சலாகை; fish-hook.

2. கரண்டிச்சலாகை; spoon shaped.

3. ஆணிச்சலாகை; nail-shaped probe.

4. அங்குசச்சலாகை; goad probe.

5. அஞ்சனச்சலாகை; collyrium probe.

6. கருப்பச்சலாகை; roetus ortraction probe.

7. பாறைச்சலாகை; half-moon probe urethral bougie.

8. முனைமழுங்கியசலாகை; a probe with a blunt end - Blunt probe.

9. கயிறுகோர்த்தசலாகை; one with a tape near one end-eyed probe.

10. கத்தரிச்சலாகை; a probe with a long pair of scissors - scissors probe.

11. கம்பிச்சலாகை; a probe of steel wire - wire probe.

12. கருப்பஆய்வுச்சலாகை; a probe of uterina exploration.

சலாகை4 calākai, பெ. (n.)

சோழ, பாண்டியர் ஆட்சிக்காலத்தில் வழக்கில் இருந்த சிறு காசு; a small coin, which was vogue during {Colan} and {Pandyan} rule.

www.valluvarvallalarvattam.com 9468 of 19068

சலாகைப்பாரை	சலாகைப்பாரை calākaippārai, பெ. (n.) தோண்டுதற்கு உதவும் கூர்முனையுள்ள கருவி (வின்.);; sharp pointed implement for digging. [சலாகை + பாரை. சுல் → சுர் → சுரி = துளை, ஏட்டில் துளையிடுங் கருவி. சுல் → சுர் → சுர → சுரம் = உட்டுளை. சுல் → சல் → சலகை → சலாகை. பகு + அர் – பசுர் → பார் = பிளக்கும் நீளிய மாழைத் தண்டு] சலாகைப்பாரை
சலாகையச்சு	சலாகையச்சு calākaiyaccu, பெ. (n.) காசு வகை (M.E.R. 585 of 1922);; a coin. [சலாகை + அச்சு]
சலாகையடி-த்தல்	சலாகையடி-த்தல் calākaiyaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v,i.) வரிச்சல்சேர்த்தல் (யாழ்ப்.);; to nail on laths, prepare laths. [சலாகை + அடி-,]
சலாகையாணி	சலாகையாணி calākaiyāṇi, பெ. (n.) வரிச்சலாணி (யாழ்ப்.);; lath nail. [சலாகை + ஆணி]
சலாங்கம்	சலாங்கம் calāṅgam, பெ. (n.) நாரை வகை (யாழ்.அக.);; a kind of heron.
சலாங்கு	சலாங்கு calāṅgu, பெ. (n.) 1.பொய்யாப்புள் (பிங்.);; rail, water-fowl. 2. கொதுகு, gnat, mosquito. [சலம் → சலங்கு → சாலங்கு]
சலாசயம்	சலாசயம் calācayam, பெ. (n.) 1. நீர்நிலை (நாஞ்.);; reservoir. 2. சிறுநீர்ப்பை (மூத்திரப்பை);; urinary bladder. [சலம் + ஆசயம்]
சலாத்தி	சலாத்தி calātti, பெ. (n.) திரைச்சீலை (யாழ்.அக.);; a curtain.
சலாத்து-தல்	சலாத்து-தல் calāddudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) குலுக்குதல் (இ.வ.);; to shake, as liquid in a vessel. [சலம் → சலத்து → சலாத்து-,]

சலாபக்குளி	சலாபக்குளி calāpakkuḷi, பெ. (n.) 1. முத்துக் குளிப்பு (வின்.);; pearl-fisher, diving for pearls. 2. ஊதியமுள்ள தொழில்; profitable business, as pearl fishing. [சலாபம் + குளி. சலம் = நீர், கடல். சலம் → சலபம் → சலாபம் = கடலில் மூழ்கி யெடுப்பது, முத்துக்குளிக்கை, ஊதியமுள்ள தொழில்]
சலாபச்சக்கரம்	சலாபச்சக்கரம் calāpaccakkaram, பெ. (n.) சித்திரப்பா வகை (யாப்.வி.497);; a kind of poetic composition. [சலாபம் + சக்கரம்]
சலாபத்துறை	சலாபத்துறை calāpattuṟai, பெ. (n.) முத்துக்குளிக்கும் துறைமுகம்; pear fishery. [சலாபம் + துறை]
சலாபம்	சலாபம் calāpam, பெ. (n.) 1. முத்துக்குளிக்கை; pearl fishery. 'முத்தின் சலாபமும்' (S.I.I. iii, 145);; 2. சலாபத்துறை பார்க்க;see {saliba-l-tural.} "துறைவாணர் குளிக்குஞ் சலாபக் குவான் முத்தும்" (மீனாட் பிள்ளைத். முத்தப். 5);. [சலம் → சலபம் → சலாபம் = கடலில் மூழ்கி முத்தெடுக்கை, முத்துக்குளிக்கும் துறை]
சலாம்பு-தல்	சலாம்பு-தல் calāmbudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மண்ணைவெட்டிப் புரட்டுதல் (இ..வ..);; to turn the sod, as with a plough. [அல் → அலம்பு = கலத்தல். அலம்பு → சலம்பு → சலாம்புதல்]
சலாமணி	சலாமணி calāmaṇi, பெ. (n.) சலாவணி (இ..வ..); பார்க்க;see {šalā Vaṇi,} தெ. செலாமணி [செலாவணி → சலாவணி → சலாமணி]
சலார்	சலார் calār, பெ. (n.) 1. விலை (யாழ்ப்.);; price. 2. பணம் கொடுக்கை; cash-payment. 3. கொடை; prize, reward.
சலார்சலாரெனல்	சலார்சலாரெனல் calārcalāreṉal, பெ. (n.) 1. சலார்பிலாரெனல் பார்க்க;see {salirpildrenal} [சலார்சலார் + எனல்]
சலார்பிலாரெனல்	சலார்பிலாரெனல் calārpilāreṉal, பெ. (n.) அணிகலன் அசைதலை உணர்த்தும் ஒலிக்குறிப்பு; onom. expr. signifying clinking as of onaments. "தொடர் சங்கிலிகை சலார்பிலாரென்ன" (திவ். பெரியாழ். 1,7:1);. [சலார் + பிலார் + எனல்]

சலாவணி	சலாவணி calāvaṇi, பெ. (n.) 1. பணப்புழக்கம்; currency, general circulation, as of coin. 2. சாய்கால்; credit, influence. "அவர் பேச்சுக்குச் சலாவணியுண்டு" (இ.வ.);. க., து. செலவாணி; U. {Salaoni.} [செலவாணி → சலாவணி]

சலி	சலி1 calittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அசைதல்; to shake, to move. "நிலையினிற் சலியா நிலைமையானும்" (கல்லா. 11);. 2. மனக்கலக்க மடைதல்; to be trouble in mind, distressed. "சலிக்கு மன்னையும்" (திருவிளை. விருத்த. 9);. 3. சோர்தல்; to be weary, tried, to become exhausted. "மூவர்க்குஞ் சலியாத வுரனும்"(உபதேசகா. சூராதி. 71);. 4. அருவருப்புக் காட்டுதல்; to show or express disgust. ம. சலிக்குக [(சுல்); → சல் → சலி → சலி = தளர்தல், வருந்துதல் (மு.தா. 82);] சலி2 calittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) வெறுத்தல்; to hate, to be disgusted with. 'ஒரே வேலையைச் செய்ததனால் சலித்துப் போயிருக்கிறாள்' (உ.வ.);. ம. சலிக்குக [சுல் → சல் → சலி] சலி3 calittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சினங்கொள்ளுதல்; to get angry. "சாபம்போற் சாருஞ் சலித்து" (ஏலாதி, 60);. [(சுல்); → சல் → சலி] சலி4 calittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) சல்லடையாற் சலித்தல்; to shift, to seperate the longer from smaller bodies with the hand, with a sieve or riddle. 'மணலைச் சலிப்பதற்குப் பெரிய சல்லடை வேண்டும்' (உ.வ.);. க. சலுசு;படட. சலிசு, சல்சு [சல் → சலி] சலி5 calittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) ஒலித்தல் (வின்.);; to sound. [சல் → சலி = 'சல்' என ஒலியெழுப்புதல், ஒலித்தல். இனி சிலை (உ.கொ.செ.); → சலை = சலி என்றுமாம்.]
சலிக்கி	சலிக்கி calikki, பெ. (n.) சல்லடை (முகவை);; sieve. [சலி → சலிக்கி]

சலிகை	சலிகை caligai, பெ. (n.) 1. செல்வாக்கு; influence of wealth or office. "ஊர்க்குஞ் சலிகை நம்மோ டொத்தவர்க்கு மெண்ணிக்கை" (விறலிவிடு. 233);. 2. பழக்கமிகுதி; excessive familiarity, intimacy. "பக்கத்திலே சலிகை பாராட்டி" (விறலிவிடு. 806);. indulgence, indulgent treatment. 4. ஆதரவு; patronage, protection. க., து., சலிகெ;தெ. சலிக. [சல் → சலிகை]
சலிகைக்காரன்	சலிகைக்காரன் caligaiggāraṉ, பெ. (n.) சலுகைக்காரன் பார்க்க;see {salugal-k-kச்ian} [சலிகை + காரன்]
சலிகைக்கிராமம்	சலிகைக்கிராமம் caligaiggirāmam, பெ. (n.) அரசனது நேர்பார்வையிலுள்ள ஊர் (வின்.);; village under the special or immediae protection of a king. [சலிகை + கிராமம்]
சலிதிப்பலி	சலிதிப்பலி calidippali, பெ. (n.) நீர்த்திப்பலி (மலை.);; water long pepper. [சலம் + திப்பிலி → சலத்திப்பிலி → சலிதிப்பிலி]
சலிப்பு	சலிப்பு1 calippu, பெ. (n.) 1. வெறுப்பு; dissatisfaction, disgust. "சாரதிப் பெயரோனைச் சலிப்புறா" (கம்பரா. இராவணன் வதை. 178);. 2. சோர்வு; weariness, languor. ம. சலிப்பு [சுல் → சல் → சலி → சலிப்பு. 'பு' தொ.பெ.ஈறு. (மு.தா. 83);] சலிப்பு2 calippu, பெ. (n.) சினம்; anger. [சல் → சலி → சலிப்பு]
சலிப்புப்பண்ணு-தல்	சலிப்புப்பண்ணு-தல் calippuppaṇṇudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) தொல்லைபண்ணுதல்; to give trouble. [சலிப்பு + பண்ணு-,]

சலியடை	சலியடை caliyaḍai, பெ. (n.) சல்லடை; sieve. [(சுல்); → சல் → சலி → சலியடை (முதா263);]
சலியாமை	சலியாமை caliyāmai, பெ. (n.) அசையாமை; immovable or unalterable state. [சலி + ஆ + மை; 'ஆ' எ. ம. இடைநிலை]
சலிலம்	சலிலம் calilam, பெ. (n.) நீர்; water. "வன்னி சலிலம்" (பாரத. வாரணா. 60);. [சலம் → சலலம் → சலிலம்]
சலிவன்பெரிநாரணன்	சலிவன்பெரிநாரணன் calivaṉperināraṇaṉ, பெ. (n.) திருக்கோவலூர் அருகிலுள்ள சொரயப்பட்டு என்னும் ஏரியைக்கட்டிய தலைவன்; donor who had built the lake in {Sorayappattu} near {Thirukkövallir,} "ஸ்ரீ சலிவன் பெரிநாரணந்" (ஆவணம் 1991-13);. [சலிவன் + பெரிநாரணன்]
சலினி	சலினி caliṉi, பெ. (n.) திப்பிலி (மலை.);; long pepper. [சலனி → சலினி]
சலு	சலு calu, பெ. (n.) சிறங்கைநீர் (யாழ்.அக.);; a handful of water. [ஒருகா:ஒல்லுதல் = பொருந்துதல் ஒல் → அல் → அல்கு. அல்குதல் = பொருத்தித் தங்குதல். அல்கு → அலு → சலு = கையில் தங்கும் நீர்]
சலுக்குப்பிலுக்கெனல்	சலுக்குப்பிலுக்கெனல் calukkuppilukkeṉal, பெ. (n.) சலார்பிலாரெனல் பார்க்க;see {saldpilaireдa/} [சலுக்கு + பிலுக்கு + எனல்]
சலுக்குமொலுக்கெனல்	சலுக்குமொலுக்கெனல் calukkumolukkeṉal, பெ. (n.) தவசங்களை உலக்கையாற் குத்தும் பொழுது எழும் ஒசைக்குறிப்பு; onom.expr. of thumping sound produced by pestle when husking grain. "தந்தவுலக்கை தனை யோச்சிச் சலுக்குமொலுக்கெனக் குத்தீரே" (கலிங். 513);. [சலுக்கு + மொலுக்கு + எனல்]

சலுகை	சலுகை calugai, பெ (n.) 1. நெறிமுறைகளைத் தளர்த்தி வழங்கப்படும் விலக்கு; concession, relief. தொழில் முனைவோரை ஊக்குவிக்கும் பொருட்டுப் பல சலுகைகள் வழங்கப்படுகின்றன. 2. நெறி (விதி); முறைகள் தளர்த்தப்படாத நிலையில் ஒருவர் பெறும் தனிப்பட்ட விடுதலை அல்லது உரிமம்; privilege. 'அந்த அதிகாரி அவருக்கு நெருக்கமானவர் என்பதால் அவர் அத்தனை சலுகையும் பெறுகிறார்' (உ.வ.);
சலுகைக்காரன்	சலுகைக்காரன் calugaiggāraṉ, பெ. (n.) 1. பாதுகாப்போன் (வின்.);; patron, protector. 2. செல்வம் முதலியவற்றால் செருக்குடையவன் (வின்.);; person arrogant from office, wealth or high connection. 3. பெருமைபடைத்தவன்; person of wealth and influence. "சலுகைக் காரர்க் காசை யானேன்" (குற்றா. குற. 42);. [சலுகை + காரன். 'காரன்' உடைமைப் பெயரீறு]
சலுகைக்குவா-(வரு)தல்	சலுகைக்குவா-(வரு)தல் calugaigguvāvarudal, 18 செ.கு.வி. (v.i.) பரிந்து பேசுதல் (வின்.);; to speak on one's behalf. [சலுகைக்கு + வா]
சலுகைகாட்டு-தல்	சலுகைகாட்டு-தல் calugaigāṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பெருமையாய் இருத்தல் (வின்.);; to carry oneself proudly, on account of office, wealth etc. 2. அதிகாரம் கொள்ளுதல்; to bedictatorial overbearing. [சலுகை + காட்டு-,]
சலுகைசொல்(லு)தல்	சலுகைசொல்(லு)தல் salugaisolludal, 13 செ.கு.வி. (v.i.) பெரியோரிடத்திற் குறை வேண்டுதல் (வின்.);; to apply for redress of grievances. [சலுகை + சொல்(லு);-,]
சலுத்து	சலுத்து caluttu, பெ. (n.) பருமலையையும் பாய் மரத்தையும் சேர்த்துக்கட்டுங்கயிறு; a kind of rope used {paravas,} [சலவர் → பரதவர்;பரதவர் பயன்படுத்துங்கயிறு (மீனவ.);]
சலுப்பன்	சலுப்பன்1 caluppaṉ, பெ. (n.) ஓயாமற் பேசுபவன் (இ.வ.);; talkative person, chatterer. மறுவ. அலப்பன், அலப்புணி. ம. அலப்பன் [சலுப்பு → சலுப்பன்] சலுப்பன்2 caluppaṉ, பெ. (n.) சணப்பன்; member of a caste whose profession is flax-dressing. [சணல் → சணப்பு → சணப்பன் = சணலினிற்று நாரெடுப்போன். சணப்பன் → சலப்பன் → சலுப்பன்]

சலுப்பு	சலுப்பு1 caluppudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) உளறுதல் (இ.வ.);; to prattle. [அல் → அல → அலம்பு. அலம்பு (த.வி.); – அலப்பு (பி.வி.); அலப்புதல் = வீண்பேச்சு பேசுதல், பிதற்றுதல். அலப்பு → சலப்பு → சலுப்பு-,] சலுப்பு2 caluppu, பெ. (n.) 1. துண்டு (யாழ்ப்.);; small fragment, particle, flake. 2. நுனிக் கொம்பு (வின்.);; tip of a branch. [சுள் → (சுட்டு); → சிட்டு = சிறியது, சிறு குருவி. சுல் → சில் = சிறியது, துண்டு. சில் → சல் → சல்லி = சிறியது, துண்டு. சல் → சலு → சலுப்பு] சலுப்பு3 caluppu, பெ. (n.) சளிப்பிடிக்கை; cold, catarth. மறுவ. தடுமண் தெ. சலுபு
சவ்வரிசி	சவ்வரிசி savvarisi, பெ. (n.) சவ்வுமரத்தின் சோற்றைக் காய்ச்சிச் செய்யப்படும் பண்டம் (பதார்த்த. 824);; sago, farinaceous and glutinous pith taken out of the stem of several species of a particular genus of palm, especially Metroxylon leave. ம. சவ்வரிசி; க. சாவே, சம்பக்கி;தெ. சம்பு Mar, {"šāga, šāgu} [சவ்வு + அரிசி]
சவ்வாயிரு-த்தல்	சவ்வாயிரு-த்தல் cavvāyiruttal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பிசின் போலாதல் (வின்.);; to be viscid, viscous. [சவ்வு1 + ஆயிரு-,]
சவ்வாவாரி	சவ்வாவாரி cavvāvāri, பெ. (n.) வள்ளத்தில் உயர்த்திய பாய் ஆடாமல் நேராகவும் விறைப்பாகவும் இருக்கும்பொருட்டுச் சேர்த்துக்கட்டப் பயன்படும் பலகை அல்லது கழி (மீனவ.);; wooden plank or stick used to tie the sail of a country boat.
சவ்வியபலம்	சவ்வியபலம் cavviyabalam, பெ. (n.) ஆனைத் திப்பிலி (சங்.அக.);; elephant pepper.
சவ்வியம்	சவ்வியம்1 cavviyam, பெ. (n.) மிளகு; pepper. சவ்வியம்2 cavviyam, பெ. (n.) 1. மிளகுவேர்; root of black-pepper. 2. செவ்வியம் பார்க்க;see {Sevviyam} (சா.அக.);. சவ்வியம்3 cavviyam, பெ. (n.) இடப்பக்கம்; left side.

சவ்வீரம்	சவ்வீரம் cavvīram, பெ. (n.) 1. ஐம்பத்தாறு நாடுகளுள் சிந்து ஆற்றின் கழிமுகத்துக் கருகிலுள்ள நாடு; a country near the mouth of the Indus, one of 56 {tesam.} "கற்றவர் புகழ் சவ்வீரம்" (திருவிளை. நரிபரி. 106);; 2. இதள் (இரசம்);, சீனக்காரம் முதலியவற்றாற் செய்த ஒருவகை மருந்து (வின்.);; strong medicinal compound containing quicksilver, alum, ammonia, etc., sublimated. 3. பறங்கிச் செய்நஞ்சு (பாடாணம்);; a mineral poison.
சவ்வு	சவ்வு1 cavvu, பெ. (n.) 1. கண்முதலியவற்றின் மெல்லிய மூடுதோல்; membrane, as of the diaphragm, the eye. 'கண்ணில் சவ்வு வளர்கிறது' (உ.வ.);. 2. புண்ணின் மூடுதோல் (வின்.);; thin scales, as on a healed wound. 3. புண்சவ்வு; proud flesh in ulcers, scirrhus formation in cancers. "அந்தப் புண்ணில் சவ்வு வைக்கிறது" (இ.வ.);. 4. பழங்கொட்டை முதலியவற்றை மூடியுள்ள தோல் (வின்.);; envelope round the pulp of fruit, of a bulbous root, of a bulb, seed pellicle. ம. சவ்வு;க. சீவு [சவ் → சவ்வு (வ.வ. 143);] சவ்வு2 cavvu, பெ. (n.) மரவகை; sago, fern palm, str., cpycas circinalis.
சவ்வெடு-த்தல்	சவ்வெடு-த்தல் cavveḍuttal, 4 செ.குன்றாவி. (v. t.) 1. தோலுரித்தல்; to peel off, as the skin from beans, gristly parts from meat. 2. செருக்கு (அகந்தை); முதலியவற்றை அடக்குதல் (வின்.);; to humble one's pride, nullify one's influence. [சவ்வு + எடு-,]
சவக்கடல்	சவக்கடல் cavakkaḍal, பெ. (n.) பாலத்தீன நாட்டிலுள்ள ஓர் உப்பு நீரேரி (இக்.வ.);; the dead sea in Palestine. [சவம் + கடல்]
சவக்கம்	சவக்கம்1 cavakkam, பெ. (n.) சோர்வு (யாழ்ப்.);; faintness, exhaustion. [சவங்கு → சவக்கம்] சவக்கம்2 cavakkam, பெ. (n.) சதுரவடிவாக வயிரம்; square diamond. "சவக்கம் இரண்டும் உட்பட (SI. I. II,16);. [சவுக்கம் → சவக்கம்]

சவக்களி-த்தல்	சவக்களி-த்தல் cavakkaḷittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சுவையற்றுப்போதல் (இ.வ.);; to be insipid. spoied. 2. கெட்ட சுவையுடையதாயிருத்தல் (வின்.);; to taste unpleasantly (செ.அக.);. [சலக்கு + அளி-,]
சவக்களை	சவக்களை cavakkaḷai, பெ. (n.) அச்சம் துன்பம் போன்றவற்றால் பாதிக்கப்படுபவரின் பொலிவிழந்த முகத்தோற்றம்; pallor (as of death);. 'தூக்குத்தண்டனை பெற்றவன் மூகம் எப்போதும் சவக்களையுடன் இருக்கும்' (உ.வ.);. [சவம் + களை. குள் → (கள்); → களை = அழகு, தோற்றம்]
சவக்காடு	சவக்காடு cavakkāṭu, பெ. (n.) சுடுகாடு (வின்.);; unenclosed burial-ground. ம. சவப்பறம்பு [சவம் + காடு. கடு → காடு]
சவக்காரம்	சவக்காரம் cavakkāram, பெ. (n.) சவுக்காரம்; soap (செ.அக.);. ம. சவர்க்காரம்; க. சபுகார, சபகார; தெ. சளகார; சௌகார;து. சகபார, சபுகார, சௌகார [சவர் + காரம். கரித்தல் = மிகுதல். கரி → காரம் = மிகுதி]
சவக்காலை	சவக்காலை cavakkālai, பெ. (n.) கல்லறை (யாழ்ப்.);; grave yard. [சவம் + காலை. சாலை → காலை]
சவக்கிடங்கு	சவக்கிடங்கு cavakkiḍaṅgu, பெ. (n.) பிணங்களைக் கெடாமற் காக்கும் அறை; mortuary. ம. சவக்கிடங்ஙு [சவம் + கிடங்கு]
சவக்கிரியை	சவக்கிரியை cavakkiriyai, பெ. (n.) இறுதிச் சடங்கு; funeral rites. [சவம் + கிரியை]

சவக்குச்சவக்கெனல்	சவக்குச்சவக்கெனல் cavakkuccavakkeṉal, பெ. (n.) 1. வளைந்து கொடுத்தற்குறிப்பு (வின்.);; being flexible or elastic, as a twig. 2. ஈரப்பசையாற் பதங்கெடுதற்குறிப்பு; losing crispness, as fried wafers from moisture or damp. [சவக்கு + சவக்கு + எனல்]
சவக்குழி	சவக்குழி cavakkuḻi, பெ. (n.) பிணக்குழி; grave, sepulchre. ம. சவக்குழி [சவம் + குழி. குள் → குழி.]
சவகம்	சவகம் cavagam, பெ. (n.) 1. கடுகு; mustard. 2. ஒருவகைச் சீமைமிளகு; moluccus pepperpiper officinarum (சா.அக.);. [சும் → சுவ். சுவ்வென்று நீரை இழுக்கிறது என்பது வழக்கு. சுவ் → சவ் → சவகம் = நீர் வற்றியது]
சவங்கட்டு-தல்	சவங்கட்டு-தல் cavaṅgaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பிணத்தை ஆடையால் மூடி மூன்று சிறு துணிகளாற் கட்டுதல் (யாழ்ப்.);; to lie up a corpse in a winding sheet with three strips of cloth. [சவம் + கட்டு-. கள் → கட்டு]
சவங்கல்	சவங்கல் cavaṅgal, பெ. (n.) 1. வலியற்றவன்-ள் (இ.வ.);; feeble person;one utterly wanting in energy or spirit. 2. மானமழுங்கினவ-ன்-ள்; one impervious to ridicule;person lost to shame [சவங்கு + அல். 'அல்' தொ.பெ. ஈறு]
சவங்கற்பிழைப்பு	சவங்கற்பிழைப்பு cavaṅgaṟpiḻaippu, பெ. (n.) அடிமையாய்ப் பிழைக்கை (வின்.);; lite of servitude. [சவங்கல் + பிழைப்பு]
சவங்கு-தல்	சவங்கு-தல் cavaṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மனந் தளர்தல்; to become dispirited, disheartened. 2. மானமழுங்கிப் போதல்; to be callous to criticism or ridicule; to be lost to shame. 3. உடல் மெலிதல்; to become lean, emaciated. 4. வீக்கம் வற்றுதல் (இ.வ.);; to shrink, subside, as a boil. 5. மயங்கி வீழ்தல், மூர்ச்சைபோதல் (வின்.);; to faint, droop, languish. [சுள் → சள் → சள்ளல் = சேறு. சுள் → சள். சள்ளுதல் = இளகுதல். சள் → சளை. சளைத்தல் = தளர்தல், சழு சழுங்கு சழுக்கம் நெகிழ்ச்சி சழுங்கு சவுங்கு சவங்கு]

சவச்சாலை	சவச்சாலை cavaccālai, பெ. (n.) கல்லறை; graveyard. [சவம் + சாலை. சால் → சாலை = பெருங்கூடம், அகன்ற இடம்]
சவச்சேமம்	சவச்சேமம் cavaccēmam, பெ. (n.) 1. பிணத்தைப் புதைக்கை; buryinga dead body. 2. பிணத்தை இடுகாட்டிற்கு எடுக்க அணியம் பண்ணுகை; preparation for taking a corpse to the graveyard. [சவம் + சேமம். ஏமம் → சேமம்]
சவசவவெனல்	சவசவவெனல் savasavavenal, பெ. (n.) 1. நெருக்கற்குறிப்பு (யாழ்ப்.);; onom. expr. signifying being thick, crowded, thronged. 2. பளபளப்புக் குறிப்பு; onom. expresignifying being shiny, inflammed, as a boil. [சவ + சவ + எனல்]
சவட்டு	சவட்டு1 cavaṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) வளைவாக்குதல்; to bend, twist. அவன் காலைச் சவட்டி நடக்கிறான் (வின்.);. [சவள் → சவட்டு-,] சவட்டு2 cavaṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. மெல்லுதல்; to chew, masticate. "பஞ்சாய்க் கோரை பல்லிற் சவட்டி" (பெரும்பாண். 217);. 2. விழுங்குதல்;(யாழ்ப்.);; to swallow down. 3. வெல்லுதல் (யாழ்ப்.);; to get the better of. [சவள் → சவட்டு] சவட்டு3 cavaṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. மிதித்தல்; to tread upon, trample. "தோகைச் செந்நெல் சவட்டி" (பெருங். மகத. 2,18);. 2. காலால் மிதித்துச் சேறு குழைத்தல்; to mix clay etc., by treading. 3. கதிர்களைப் பாதத்தால் மிதித்து தவசங்களைப் பிரித்தல்; to tread out grains. 4. அழித்தல்; to destroy, ruin, as a town. "மூதூர் தன்னையுஞ் சவட்டி" (சீவக. 1734);. 5. கொல்லுதல் (பிங்.);; to kill. 6. மொத்துதல், அடித்தல்; to beat, to strike. ம. சவிட்டுக;குட. சவட் [சவள் → சவட்டு-,]

சவட்டுக்கால்	சவட்டுக்கால் cavaṭṭukkāl, பெ. (n.) கெந்துகால்; lame leg. [சவட்டு + கால். சவட்டுதல் = மிதித்தல், மிதிக்கும் அல்லது தத்தும் கால்]
சவட்டுக்காலன்	சவட்டுக்காலன் cavaṭṭukkālaṉ, பெ. (n.) கெந்துகாலன்; lame person. [சவட்டு + காலன். கால் + அன் = காலன். சவட்டுதல் = அடித்தல், உதைத்தல், நிலத்தை உதைப்பது போல் நடக்கும் காலையுடையவன்]
சவட்டுக்கூர்மை	சவட்டுக்கூர்மை cavaṭṭukārmai, பெ. (n.) சவட்டு மண்ணுப்பு (வின்.); பார்க்க;see {saval пад-д-tippu.} [சவடு + கூர்மை. குள் → குர் → கூர் → கூர்மை]
சவட்டுநிலம்	சவட்டுநிலம் cavaṭṭunilam, பெ. (n.) உவர்த்தரை; saline, barren soil. [சவடு + நிலம்.]
சவட்டுப்பு	சவட்டுப்பு cavaṭṭuppu, பெ. (n.) மண்ணின் மேற்பரப்பில் படியும் உப்பு; the saline substance or efflorescent salt found deposited on the surface of the earth (சா.அக.);. தெ. சவுடுப்பு [சவடு + உப்பு] இவ்வுப்பு நிலத்தின் தன்மைக்கேற்பச் சுவையில் மாறுபடும். இதில் பலவகை உண்டு. 1. வளையலுப்பு; bangle earth or glass gall. 2. சவர்க்கார உப்பு; carbonate of soda. 3. சோற்றுப்பு; sodium chloride, commonsalt. 4. உவர் மண் உப்பு; fuller's earth. 5. வெடியுப்பு; nitre etc, obtained by a simple process of lixiviation. 6. காரம்; salt impregnated with soda, sodium sulphate;any alkali salt. 7. பேதியுப்பு; magnesium sulphate. அவற்றுள் சில
சவட்டுமண்	சவட்டுமண் cavaṭṭumaṇ, பெ. (n.) உவர்மண் (இ.வ.);; fuller's earth. [சவடு → மண்]

சவட்டுமண்ணுப்பு	சவட்டுமண்ணுப்பு cavaṭṭumaṇṇuppu, பெ. (n.) உவர்க்கார(சோடா);வுப்புவகை (வின்.);; carbonate of soda - Sodiac carbons. [சவடு + மண் + உப்பு]
சவட்டுவண்டி	சவட்டுவண்டி cavaṭṭuvaṇṭi, பெ. (n.) மிதிவண்டி (இ.வ.);; bicycle, as driven by pedalling (செ.அக.);. ம. சவிட்டுவண்டி. [சவட்டு + வண்டி. வள் → வண்டு = வளையல், வட்டமான பூச்சி. வண்டு → வண்டி = சக்கரம், சக்கரத்தையுடைய ஊர்தி]
சவட்டுவழி	சவட்டுவழி cavaṭṭuvaḻi, பெ. (n.) கால்பாதை; footpath (சேரநா.); ம. சவிட்டுவழி [சவட்டு + வழி]
சவட்டை	சவட்டை cavaṭṭai, பெ. (n.) சாட்டை; cat's tail;whip. "முப்பது சவட்டைத் திண்டோளெடுத் திடா வடித்து" (மேருமந். 317);. [சவட்டு → சலட்டை]
சவடன்	சவடன் cavaḍaṉ, பெ. (n.) பயனற்றவன்; worthlessman. "அஞ்சுபூத மடைசிய சவடனை" (திருப்.ப 557);. [சவடு → சவடன். ஒ.நோ: செவிடு → செவிடன்]
சவடால்	சவடால் cavaṭāl, பெ. (n.) பகட்டு (கொ.வ.);; ostentation, foppery. [சவடன் = பயனற்றவன். சவடன் → சவடாள் = வீண் பகட்டுக் காட்டுபவன். சவடாள் → சவடால்] த. சவடால் → U. {cauṭāl}
சவடாலடி-த்தல்	சவடாலடி-த்தல் cavaḍālaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பகட்டு (இடம்பங்); காட்டுதல்; to be ostentatious, foppish. 2. வீண் பகட்டாரவாரம் (கருவம்); பாராட்டுதல்; to boast, brag, [சவடால்+ அடி-,]

சவடி	சவடி1 cavaḍi, பெ. (n.) 1. பொற்சரடுகளிற் கொத்தாக அமைந்த கழுத்தணிவகை (சிலப். 6,100 உரை.);; an ornament for the neck consisting of three or more gold cords. 2. பெண்கள் காதணிவகை; ear-ornament worn by women. 3. சவடியெலும்பு பார்க்க (வின்.);;see {savalryclumbu.} 4. நச்சுப்பாம்பினுள் ஒருவகை (சித்தர். சிந்து.);; a kind of venomous snake. ம. சவடி. [சவள் → சவடு. நெருங்கியிருத்தல். சவடு → சவடி = நெருங்கியிருக்கும் கொத்துகளைக் கொண்ட கழுத்தணி] சவடி2 cavaḍi, பெ. (n.) கடலாத்தி; white - flowered fragrant trumpet tree.
சவடிக்கடுக்கன்	சவடிக்கடுக்கன் cavaḍikkaḍukkaṉ, பெ. (n.) பெரிய கடுக்கன் வகை (வின்.);; a kind of large ear-ring. ம. சவடிக்கடுக்கன்
சவடிக்கதிர்	சவடிக்கதிர் cavaḍikkadir, பெ. (n.) சவடிமுள் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {šavagdi-mu/} ம. சவடிக்கதிர் [சவடி + கதிர்]
சவடிக்கோவை	சவடிக்கோவை cavaḍikāvai, பெ. (n.) கழுத்தணி வகை (யாழ்ப்.);; a necklace. [சவடி + கோவை. கோர்வை → கோவை]
சவடிப்பூணூல்	சவடிப்பூணூல் cavaḍippūṇūl, பெ. (n.) ஒருவகைப் பொற்பூணூல்; ornamental sacred thread of gold. "இட்ட சவடிப் பூணூலும்" (ஈடு, 3,10:5);. [சவடி + பூணூல்]
சவடிப்பொட்டு	சவடிப்பொட்டு cavaḍippoḍḍu, பெ. (n.) தாலிப்பொட்டு (வின்.);; round gold appended to the {'savadi',} used also as a {tali.} [சவடி + பொட்டு]

சவடிமுள்	சவடிமுள் cavaḍimuḷ, பெ. (n.) கம்பி பின்னுங் கருவி (யாழ்ப்.);; tool for braiding wire. ம. சவடிமுள்ளு
சவடியெலும்பு	சவடியெலும்பு cavaḍiyelumbu, பெ. (n.) காறையெலும்பு (யாழ்.அக.);; collar bone, clavicle. I [சவடி + எலும்பு. எல் (ஒளி, வெண்மை); → எலும்பு]
சி	சி ci, 'ச'கர மெய்யும் 'இ'கர உயிரும் சேர்ந்த உயிர்மெய்மெயழுத்து; syllable formed by adding the short vowel 'i' to the consonant 'c's'. [ச் + இ] சி2 ci, இடை (part.) 1. தொழிற்பெயரீறு; suff. of vbl. nouns. எழுச்சி, வளர்ச்சி, அழற்சி. 2. பெண்பாலீறு; a feminine suffix, as in ஆய்ச்சி.
சிக்க	சிக்க cikka, கு.வி.ஏ. (adv.) 1. சுருக்கமாக; in brief, in a nut-shell. "சிக்க வுரைத்தேம்" (கம்பரா. நிந்த லல்லதை யுண்மை செப்பான்" திருவினை. பழயெஞ் 261. ம. சிக்க (சிறிய, முதிராத, செக்க, செறுக்க; க. சிக்க (சிறிய);, தெ. சிக்கசிக (சிறிய, சிறிதளவு);; து. சிக்க (சிறிய); குட. சிக்க (இளைய);; Pkt. Cikka [சிறு → சிறுக்கு → சிக்கு → சிக்க]
சிக்கங்கோல்	சிக்கங்கோல் cikkaṅāl, பெ. (n.) சிடுக்கு வாரி; forked comb for dressing the hair. "சீப்பு சிக்கங்கோலுந் தேன்மொழிக்கு வாங்கலுற்றாள்" (கோவ. கSS); மறுவ. சிக்குவாரி: மயிர்கோதி, சிறுக்கணி, ஈர்கொல்லி. [சிக்கு + அம் + கோல்]
சிக்கட்டி	சிக்கட்டி cikkaṭṭi, பெ. (n.) அவரை; country bean (சாஅக.); [சிக்கடி1 → சிக்கட்டி]
சிக்கடம்	சிக்கடம் cikkaḍam, பெ. (n.) | பறவையைப் பிடிக்கும் வலை; share. "பறவை சிக்கடத்திற் பட்டவெனத் தேய்ந்தனவே" (பஞ்ச. திருமுக.167);. [சிக்குதல் = ஒன்றனுள் அகப்படுதல். சிக்கு → சிக்கடம்]

சிக்கடி	சிக்கடி1 cikkaḍi, பெ. (n.) அவரை (பிங்.);; fieldbean. தெ. சிக்குடு சிக்கடி2 cikkaḍi, பெ. (n.) சிக்கல்1 பார்க்க (வின்.);;see Sikkal1. [சிக்கு3 → சிக்கல் → சிக்கலி → சிக்கடி] சிக்கடி3 cikkaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சிக்கு நாற்றமடித்தல் (வின்.);; to give out bad smell, as of oily stink. [சிக்கு = நாற்றம் சிக்கு5 + அடி-] சிக்கடி4 sikkadi-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) குழறுபடி செய்தல்; to complicate, confuse. [சிக்கு1 + அடி-,]
சிக்கடிமுக்கடி	சிக்கடிமுக்கடி cikkaḍimukkaḍi, பெ. (n.) சிக்கல்1 பார்க்க;see Sikkal1. [சிக்கடி2 + முக்கடி]
சிக்கணப்பதம்	சிக்கணப்பதம் cikkaṇappadam, பெ. (n.) சிக்குப்பாகம் பார்க்க;see Sikku-p-pagam. ம. சிக்கணபதம் [சிக்கணம் + பதம்]
சிக்கணப்பாகம்	சிக்கணப்பாகம் cikkaṇappākam, பெ. (n.) சிக்குப்பாகம் பார்கக;see Sikku-p-pagam. ம. சிக்கணபாகம் [சிக்கணம் + பாகம்] சிக்கணம்
சிக்கணம்	சிக்கணம் cikkaṇam, பெ. (n.) மழமழ வென்றுள்ளது (நன். 273, மயிலை.);; that which is glossy or slippery. ம. சிக்கணம்; Skt. Cikkanam. [சிக்கு → சிக்கணம். 'அணம்' சொஆ, ஈறு]

சிக்கத்துப்புழுதி	சிக்கத்துப்புழுதி cikkadduppuḻudi, பெ. (n.) உழுதும் விதைக்கப்படாதுள்ள நன்செய் (C.G.);; wet land ploughed but not sown. [சிக்கறுத்தபுழுதி → சிக்கறுத்துப்புழுதி → சிக்கத்துப்புழுதி (மரூஉ.); பூழ்தி = மண் துகள், பூழ்தி → புழுதி]

சிக்கம்	சிக்கம்1 cikkam, பெ. (n.) சீப்பு; comb, "சிகைத் தொழிற் சிக்கமும்" (பெருங் உஞ்சைக் 57:36);. க. சிக்கடி;தெ. சிக்கண்டெ [சிக்கு3 → சிக்கம்] [ஒ.தோ அக்கு – அக்கம்] சிக்கம்2 cikkam, பெ. (n.) மெலிவு (திவா.);; emaciation, waste. [சிக்கு2 – சிக்கம்] சிக்கம்3 cikkam, பெ. (n.) சிறைச்சாலை (வின்.);; prison. [சிக்கு1 – சிக்கம்] சிக்கம்4 cikkam, பெ. (n.) 1. ஈயம்; lead. 2. வெள்ளி; silver. 3. செம்பு; copper. சிக்கம்5 cikkam, பெ. (n.) உறி; a net-work of rope or a string-loop for suspending pots. "தூதையிற் சிக்கங் கரஞ்சேர்த்து" (பதினொ. ஆளு. திருவந். 66);. 2. வலை; net, 3. வலைப்பை முதலியன (வின்.);; net-work, bag of net-work. 4. பின்னல்; net of hair. 5. வால்மிளகு; tailpepper, cubeb, 5. மூக்கணாங் கயிற்றுக்கு மாறாகக் கன்றுக்குட்டியின் வாயைச் சுற்றிக் கட்டும் கயிறு; rope tyed around the face of calf. மறுவ. முகரைக் கயிறு க. சிக்க [சிக்கு1 → சிக்கம்] சிக்கம் cikkam, பெ. (n.) 1. குடுமி. (பிங்.);; tuft of hair on the crown of the head. 2. உச்சி (அக.நி.);; crown of the head.

சிக்கம்பலகை	சிக்கம்பலகை ciggambalagai, பெ. (n.) சிக்குப் பலகை (இ.வ.); பார்க்க;see Sikku-p-palagai. [சிக்குப்பலகை → சிக்கம்பலகை]
சிக்கம்போடு	சிக்கம்போடு1 cikkambōṭudal, 18 செ. குன்றாவி (v.t.) ஒகப்பயிற்சியில், காலினையும் கழுத்தையும் அசையா வண்ணம் இணைத்து முடிச்சுப்போடல்; a string-hoop fastening to the legs and the neck with a view to restrict the movements of the body so as to support the posture in yoga practice. [சிக்கம்5 + போடு-,] சிக்கம்போடு2 cikkambōṭudal, 14 செகுன்றாவி, (v.t.) மூக்கணாங் கயிற்றுக்கு மாறாகக் கன்றுகுட்டியின் வாயைச் சுற்றிக் கயிறு கட்டுதல்; to tie a rope around the face of calf.
சிக்கர்	சிக்கர்1 cikkar, பெ. (n.) சிக்கரத்தெளியல் (திவா.); பார்க்க;see Sikkara-t-teliyal. ம. சிக்கிர் [சீக்கிரி → சிக்கர். சீக்கிரி = ஒருவகை மரம்] சிக்கர்2 cikkar, பெ. (n.) தலைநோவுடையார்; persons suffering from headache. "சிக்கர் சிதடர்" (சிறுபஞ். 70); [சிக்கல்3 → சிக்கர். 'அர்' - பலர்பாலீறு]
சிக்கரத்தெளியல்	சிக்கரத்தெளியல் cikkaratteḷiyal, பெ. (n.) உசிலம்பட்டையிலிருந்து இறக்குங்கள்; toddy cxtracted from sirissa bark. "உக்கிர வூறலுஞ் சிக்கரத் தெளியலும்" (பெருங்.இல7வாண. 2:180); [சிக்கர் + தெளியல். தெளி - தெளிவு, தெளியல் = பதநீர்]
சிக்கரத்தெளிவு	சிக்கரத்தெளிவு cikkaratteḷivu, பெ. (n.) சிக்கரத்தெளியல் பார்க்க;see Sikkara-t-tellyal. [சிக்கரத்தெளியல் → சிக்கரத்தெளிவு]
சிக்கல்நெய்	சிக்கல்நெய் cikkalney, பெ. (n.) நாட்பட வைத்திருப்பதால் சிக்குநாற்றம் ஏற்பட்ட நெய்; stale-ghee from age or long keeping. [சிக்கு5 → சிக்கல். சிக்கு + தெய்]
சிக்கல்பிக்கல்	சிக்கல்பிக்கல் cikkalpikkal, பெ. (n.) சிக்கல்1 (இ.வ.); பார்க்க;see Sikkal1 . [சிக்கல் + பிக்கல்]
சிக்கலாட்டம்	சிக்கலாட்டம் cikkalāṭṭam, பெ. (n.) சிக்கல்1 (இ.வ.); பார்க்க;see Sikkal1. [சிக்கல் + ஆட்டம்]

சிக்கவுரை-த்தல்	சிக்கவுரை-த்தல் cikkavuraittal, 4 செகுன்றாவி (v.t.) சுருக்கமாகக் கூறுதல்; to speak shortly. [சிக்கம் + உரை-,]
சிக்கவை-த்தல்	சிக்கவை-த்தல் cikkavaittal, 4 செகுன்றாவி (v.t.) மாட்டச் செய்தல்; to cause oncself to be caught, to be caught. வகையாகச் சிக்கவைத்து வேடிக்கை பார்க்கிறார். க. சிக்கிசு [சிக்கு → சிக்க + வை-,]
சிக்கறு-த்தல்	சிக்கறு-த்தல் cikkaṟuttal, 4 செகுன்றாவி (v.t.) 1. நூல் முதலியவற்றிற் சிக்குவிடுத்தல்; to unite a knot, disentagle. 2. சிக்கலானதைத் தீர்த்தல்; to settle an intricate business; to cut the gordian knot. 3. துறவறம்புகுதல் (வின்.);; to give up wordly attachment; to become an ascetic. [சிக்கு3 + அறு-,]
சிக்கறுக்கி	சிக்கறுக்கி cikkaṟukki, பெ. (n.) சிடுக்குவாரி (வின்.);; a kind of comb. ம. சிக்கறுக்கி; க. சிக்கடிகெ, சிக்கணிகெ, சிக்கடி;தெ. சிக்கண்டு, சிக்கண்டெ [சிக்கு3 + அறுக்கி]
சிக்கறுப்பான்	சிக்கறுப்பான் cikkaṟuppāṉ, பெ. (n.) சிடுக்குவாரி பார்க்க;see Sigukku-viri. [சிக்கு3 + அறுப்பான்]
சிக்கறுப்பு	சிக்கறுப்பு cikkaṟuppu, பெ. (n.) முடிவு; decision. [சிக்கு + அறுப்பு. அறு → அறுப்பு = அறுத்தல், தீர்வு, முடிவு]
சிக்கனப்பாகம்	சிக்கனப்பாகம் cikkaṉappākam, பெ. (n.) சிக்குப்பாகம் (பைஷஜ. 6); பார்க்க: See Sikku-ppagam. ம. சிக்கணபாகம் [சிக்குப்பாகம் → சிக்கனப்பாகம்] சிக்கனப்பாகம் cikkaṉappākam, பெ. (n.) கல்கத்தைத் திரட்டும்போது கையில் ஒட்டாமல் மாத்திரை உருட்டுவதற்குப் பதமாகவிருக்கும் நிலை; that stage to which a thick consistence of medicine is so rendered as to be free from being sticky with a view to make them into pills.

சிக்கனம்	சிக்கனம் cikkaṉam, பெ. (n.) செட்டு (உவ.);; thrift. [சிக்கு1 + அனம்] சிக்கனம்2 cikkaṉam, பெ. (n.) கஞ்சத்தனம்; niggardness. [சிக்கு + அனம்] சிக்கனம்3 cikkaṉam, பெ. (n.) பாக்கு; arecanut (சாஅக.);. ம. சிக்க, சிக்கணி, சிக்கனம் [சிக்கு + அணம் = சிக்கணம் → சிக்கனம்]
சிக்கனவு	சிக்கனவு cikkaṉavu, பெ. (n.) 1. திண்மை (ஈடு, 5.8:3);;வலிமை; hardness, strength. 2. மனவன்மை; hardness of heart. "அஞ்சத்தக் கதுன் சிக்கனவே" (திருக்கே. 343);. 3. மனவுறுதி; firmness of mind. "சிக்கனவுடனே நின்று" (திருவாலவா. 56:8);. 4. சிக்கனம்1 பார்க்க;see sikkanam1. [சிக்கனம் → சிக்கனவு]
சிக்காரம்	சிக்காரம் cikkāram, பெ. (n.) அழுகை (சாஅக);; lamentation, weeping. [சிக்கு → சிக்கம் + ஆரம் = சிக்காரம்]
சிக்கிமுக்கி	சிக்கிமுக்கி cikkimukki, பெ. (n.) நெருப்புண்டாக்குங் கல்; flint used in producing fire. மறுவ. தித்தட்டி [சக்கிமுக்கி → சிக்கிமுக்கி]

சிக்கு

சிக்கு1 cikkudal, 5 செகுவி (v.i.)

1. சிக்குப் படுதல்; to become entangled, complicated.

2. இறுகுதல்; to be tightened, as a knot.

"புயஞ்சிக்கயாத்தபின்" (பாரத வாரணா5);.

3. ஒன்றனுள் அகப்படுதல்; to be caught, ensnared.

"பொதிந்து சிக்க... மறையக்காப்பின்" (சீவக. 1890);.

4. கிடைத்தல்; to be obtained.

"தரிப்பிடந்தான் __ தெருவாச் சிக்கினதும்" (தனிப்பா. 1,323,18);

ம. சிக்குக; க. சிக்கு, சிகு, சிர்கு, சிலிகு, சிலுகு; தெ., கோத, சிக்கு; து. சிக்குனி, திக்குனி; பட; குவி., சிக்கு; துட. திக்க்; கூ. செக்ப; கொண். சிர்கானா, கொலா. சிக்க் (தொங்குதல்);;பர். சிர்ங்க்

[சிலுக்கு → சிக்கு-,]

சிக்கு2 cikkudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.)

இளைத்தல் (சூடா.);; to become lean or emaciated.

தெ. சிக்கு

சிக்கு3 cikku, பெ. (n.)

1. நூல் முதலியவற்றின் சிக்கு, முறுக்கு; tangle, twist.

"சிக்கறத் தெரிந்த நூல்" (கம்பரா. சித்திர. 32);.

2. சிக்கலாயிருப்பது; intricry, complication.

3. கண்ணி (இ.ல.);; snare, entanglement.

4. மாட்டிக் கொளளுகை; being caught or entangled.

5. தடை; obstacle, impediment.

ம. தெ. சிக்கு க. து., பட. சிக்கு

[சிலுக்கு → சிக்கு]

சிக்கு4 cikku, பெ. (n.)

1. ஐயம்; doubt.

"சிக்கறத் தெளிந்தேன்" (கம்பரா. அனுமப். 21);.

2. உறுதி; firmness.

"சிக்குறச் சேமஞ் செய்தாள்" (கம்பரா. சடாயு.69);.

சிக்கு5 cikku, பெ. (n.)

1. எண்ணெய்ச்சிக்கு; stickiness of hair, due to oil.

2. சிக்குநாற்றம்; rancid smell of oil or ghee on clothes, etc.,

"கூந்தறானுஞ் சிக்குமே னாறுமே" (திருவாலவா. 16:23);.

3. மாசு (யாழ்ப்);; stain.

[சிலு → சிலுத்தல் = சோறு பதனழிதல், பதனழிதல். சிலு → சிலுக்கு → சிக்கு = பதனழிதலினின்று தோன்றும் (மூடை நாற்றம்).

www.valluvarvallalarvattam.com 9491 of 19068

சிக்குக்கழித்தல்	சிக்குக்கழித்தல் cikkukkaḻittal, பெ. (n.) திருமணக்காலத்தில் மணமகனுக்குச் செய்யும் மயிர்கழி சடங்கு; ceremony of shaving the hair of the bridegroom, preliminary to marriage. [சிக்கு + கழித்தல்]
சிக்குச்சிலுகு	சிக்குச்சிலுகு cigguccilugu, பெ. (n.) 1. தொல்லை (தொந்தரவு);; hindrance, trouble. 2. தடை (வில்லங்கம்);; encumbrance. 3. சிக்கலானது; intricacy. தெ. சிலுகு [சிக்கு3 + சிலுகு, மீமிசைப் பொருள் மரபிணை மொழி]
சிக்குச்சிலுவு	சிக்குச்சிலுவு cikkucciluvu, பெ. (n.) சிறு தொடர்பு (இ.வ.); slight connection. [சிக்கு3 + சிலுவு]
சிக்குச்சிறகு	சிக்குச்சிறகு cigguccir̠agu, பெ. (n.) சிக்கல்; tangle. "மேலேயிருக்கிற சிக்குச் சிறகெல்லாம் அறுத்துவிட்டு" (தமிழறி.38.);. [சிக்கு + சிறகு. மோனை நோக்கி வந்த இணைமொழி]
சிக்குண்டாக்கு_தல்	சிக்குண்டாக்கு_தல் cikkuṇṭākkudal, 5 செகுன்றாவி (v.t.) சிக்கு ஏற்படுத்துதல்; to cause to become entangled or ensured, to entangle, ensnare. க. சிக்குக [சிக்கு + உண்டாக்கு-,]
சிக்குண்(ணு)-தல்	சிக்குண்(ணு)-தல் cikkuṇṇudal, 12 செ.கு.வி (v.i.) 1. படுமுடிச்சுப்படுதல்; to be entangled; to form into an inextricable knot. 2. அகப்படுதல்; to be caught. [சிக்கு + உண்_,]

சிக்குத்தலை	சிக்குத்தலை1 cikkuttalai, பெ. (n.) முடை நாற்றமுள்ள தலை; rancid smell of hair. [சிக்கு + தலை] ஈரத்தோடு எண்ணெய்யைத் தடவுதலாலும் பதனழிந்து எண்ணெயைத் தடவுதலாலும் அளவுக்கதிகமாக தலையில் வேர்வை சுரந்து அதனை உரிய முறையில் தூய்மைப்படுத்திக் கொள்ளாமையாலும் ஏற்படும் முடைநாற்றம், சிக்கு நாற்றமாகும். சிக்குத்தலை2 cikkuttalai, பெ. (n.) 1. சிக்குப் பிடித்த தலை; an entangled head of lair. 2. சடைமுடி; matted locks of hair. க. சிக்குதலெ
சிக்குப்படு-தல்	சிக்குப்படு-தல் cikkuppaḍudal, 20 செகுவி (v.i.) வெட்கப்படுதல்; to be ashamed, to beshy or bascful. தெ., பட. சிக்கு படு [சிக்கு + படு_,]
சிக்குப்பலுகை	சிக்குப்பலுகை cigguppalugai, பெ. (n.) பொத்தகத்தைப் பிரித்து வைத்துப் படிப்பதற்கு ஏந்தாகவிருக்கும் பலகைச் சட்டம்; wooden folding frame for keeping book while reading. [சிக்கு + பவகை] இரு பலகைகளை ஒன்றுடனொன்று நடுவில் சிக்கவைத்து அமைக்கப்பட்ட பலகை. மேலானதெனக் கருதும் நூலைத் தரையில் வைத்துப் படிப்பது குற்றமெனக் கருதி, இப் பலகையின் மீது வைத்துப் படிப்பர். [illegible] செய்வது நூலின் கட்டுகோப்புக் குலையாமலிருக்கவும் உதவும்
சிக்குப்பாகம்	சிக்குப்பாகம் cikkuppakam, பெ. (n.) மருந்தெண்ணெய்ப் பக்குவத்துள் கையில் ஒட்டிக் கொள்ளக்கூடியதான பக்குவம் (தைலவ. பாயி.கூ43);; viscous condition, as of a medicinal preparation. ம. சிக்கணபாகம் [சிக்கு3 + பாகம்]
சிக்குப்பாடு	சிக்குப்பாடு cikkuppāṭu, பெ. (n.) சிக்குப்பிக்கு (இ.வ.); பார்க்க;see sikku-p-pikku. [சிக்கு3 + பாடு]
சிக்குப்பிக்கு	சிக்குப்பிக்கு cikkuppikku, பெ. (n.) 1. சிக்கலாயிருப்பது (இ.வ.);; complication. 2. விளங்காப்புதிர்; intricacy. [சிக்கு3 + பிக்கு. எதுகை நோக்கி வந்த இணைமொழி)
சிக்குமுக்கி	சிக்குமுக்கி cikkumukki, பெ. (n.) சிக்கிமுக்கி பார்க்க;see Sikki-mukki. ம. சக்குமுக்கி, சக்கிமுக்கி, சக்குமுக்கு; க. சக்கமுக்கி, தெ. சக்கிமுக்கி; Turk. cakmuk. [சக்கிமுக்கி → சிக்குமுக்கி] சிக்குமுக்கி = தேய்த்துத் தீமூட்டிப் பயன் படுத்தப்படுஞ் சிக்கிமுக்கிக்கல், தொல்பழங்காலத்திலேயே புழக்கத்திலிருந்தது.

சிக்குயத்தி	சிக்குயத்தி cikkuyatti, பெ. (n.) சதகுப்பி, bishop's weed (சா.அக.);.
சிக்குரு	சிக்குரு cikkuru, பெ. (n.) முருங்கை (பிங்,);; drum stick tree (சா.அக.);.
சிக்குருப்பூ	சிக்குருப்பூ cikkuruppū, பெ. (n.) முருங்கை மலர்; flowers of drum-stick tree (சா.அக.);.
சிக்கு வலை	சிக்கு வலை cikkuvalai, பெ. (n.) வலை வகையுளொன்று (மீனவ.);; a kind of trap net. [சிக்கு + வலை] சிக்கு = அகப்படு, பிடி கிட்டு.
சிக்குவாங்கி	சிக்குவாங்கி cikkuvāṅgi, பெ. (n.) சிக்குவாரி (வின்.); பார்க்க;see Sikku-Vari. [சிக்கு3 + வாங்கி. வாங்கு → வாங்கி. 'இ' வினை முதல]
சிக்குவாங்கு-தல்	சிக்குவாங்கு-தல் cikkuvāṅgudal, 5 செகுன்றாவி (v.t.) 1. மயிர் முதலியவற்றிற் சிக்கலெடுத்தல் (வின்.);; to disentagle. 2. முடிச்சவிழ்த்தல் தளர்த்துதல்; unravel, untie. க. சிக்குபிடிசு;படை. சிக்குபுடிசு [சிக்கு3 + வாங்கு-,]
சிக்குவாரி	சிக்குவாரி cikkuvāri, பெ. (n.) ஒரு வகைக் சீப்பு; a kind of comb. [சிக்கு3 + வாரி. வாரி = வாகருவி]
சிக்குவை	சிக்குவை1 cikkuvai, பெ. (n.) 1. தண்ணீர் விட்டான் விட்டான் கிழங்கு (தைலவ, தைவ 73);; climbing as paragus. [சிகுவை → சிக்குவை]
சிக்கெடு-த்தல்	சிக்கெடு-த்தல் cikkeḍuttal, 4 செகுன்றாவி (v.t.) சிக்குவாங்கு_ see sikkuvangu-. க. சிக்குபிடிசு;படை. சிக்கெந்து, சிக்குபுருசு [சிக்கு + எடு-,]

சிக்கென்(னு)-தல்	சிக்கென்(னு)-தல் Sikkennu, 2 செ.கு.வி. (v.i.) இறுகுதல்; to become hardened, as the ground. "நிலனாய்ச் சிக்கென்பதுவும்" (மணிமே.27:143); [சிக்கு3 + என்_,]
சிக்கென	சிக்கென cikkeṉa, குவி.எ. (adv.) 1. உறுதியாக; firmly tenaciously. "எய்ப்பிடத் துன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்" (திருவா. 37:5); 2. இறுக; tightly, closely. "கண்ணெனும் புலங்கொள் வாயுஞ் சிக்கென வடைத்தேன்" (கம்பரா. உலா.14);. 3. கையிறுக்கமாக (கருமியாக);; niggardly. "பெரும் பொருளை……….. பிறர்க்கு வழங்காதே சிக்கெனக் கட்டிவையா தொழிமின்" (பு.வெ. 10: காஞ்சிப். 2, உரை);. 4. விரைவாக; quickly, promptly. "அக்கமுங் காசுஞ் சிக்கெனத் தேடு" (கொன்றைவே.); ம. சிக்கனெ, சிக்கனே; க. சக்கன, செக்கனெ, சக்கனை; தெ. செச்ச. து. சக்க;துட, திக்ச்ன் (எதிர்பாராமல்); Pkt. sigkh
சிக்கெனப்பிடி_த்தல்	சிக்கெனப்பிடி_த்தல் cikkeṉappiḍittal, 4 செகுன்றாவி. (v.i.) 1. உறுதியாகப் பிடித்தல்; to catch firmly, tenaciously. 2. இறுக்கமாகப் பிடித்தல்; to catch tightly. 'சிலவேளைகளில் பழமையை நாம் சிக்கெனப் பிடித்துக் கொள்ளுகிறோம்' (உ.வ.);. [சிக்கு3 + என + பிடி ,]
சிக்கெனவு	சிக்கெனவு cikkeṉavu, பெ. (n.) 1. உறுதி; firmness, tenacity. 2. கையிறுக்கம்; niggardliness, closefistedness. க. சிகணி;தெ. சிக்கனி [சிக்கு3 + எனவு]
சிக்கோளிக்குழல்	சிக்கோளிக்குழல் cikāḷikkuḻl, பெ. (n.) ஆதொண்டை; Ceylon caper (சாஅக);. [சிக்கோளி + குழன்]

சிகண்டி	சிகண்டி1 ciganṭi, பெ. (n.) 1. துருபதனுக்குப் பெண்ணாகப் பிறந்து பின் தேவன் ஒருவனால் ஆணுருவடைந்து பாரதப்போரில் வீடுமன் உயிர் நீங்குதற்குக் காரணமாயிருந்த கதை மாந்தர்; a character as son of Drupada who, originally a female exchanged sex with a Yaksa and brought about the death of Bhisma in the Bharata war. 2. அலி; hermaphrodite. சிகண்டி2 ciganṭi, பெ. (n.) 1. பாலைப்பண்ணுள் ஒன்று (பிங்.);; a secondary melody-type of the palai class. 2. இசை நுணுக்கம் என்ற நூலின் ஆசிரியர் (சிலப். உரைப்பாட்டு மடை);; a sage, author of Isai-nunukkam. 3. தொல்லை கொடுப்பவன்; troublesome, obstinate person. 4. கஞ்சன்; miser. சிகண்டி3 ciganṭi, பெ. (n.) சிற்றாமணக்கு (மலை);; castor plant. சிகண்டி4 ciganṭi, பெ. (n.) மயில்; peacock. "நீலச் சிகண்டியிலேறும் பிரான்" (கத்தரலங். 26);.
சிகண்டிகை	சிகண்டிகை ciganṭigai, பெ. (n.) கருங்குன்றி (மூ.அ.);; a black species of bead vine.
சிகத்துப்புழுதி	சிகத்துப்புழுதி cigadduppuḻudi, பெ. (n.) சிக்கத்துப்புழுதி (R.T.); பார்க்க: See Sikkattu-p-puludi. [சிக்கத்துப்புழுதி → சிகத்துப்புழுதி]
சிகதம்	சிகதம் cigadam, பெ. (n.) சிகதை பார்க்க: See sigadai. "சிகதத்தினா லிலிங்கமு மாற்றி" வேதாரணி மணவாள.19 [சிகதை → சிகதம்]
சிகதாமூத்திரம்	சிகதாமூத்திரம் cigatāmūttiram, பெ. (n.) சிறுநீரில் கல்விழும் நோய் (இங்வை.);; gravel, a disease of the kidneys.
சிகதை	சிகதை cigadai, பெ. (n.) 1. வெண்மணல்; white sand. "சிலையி னீரிற் சிகதையில்" (சிவதரு. பாவவி 60.); 2. மணற்குன்று; sand-hill.

சிகப்பகில்	சிகப்பகில் cigappagil, பெ. (n.) மலைக் கொன்றை (L.);; shingle tree. [சிவப்பு → சிகப்பு + அகில்]
சிகப்பு	சிகப்பு cigappu, பெ. (n.) சிவப்பு பார்க்க sec Siyappu. ம. சிகப்பு, செமப்பு: க. கெம்பு பட கெப்பு [செவ் → செவ → சிவ → சிவப்பு → சிகப்பு]
சிகப்புக்கலவாய்	சிகப்புக்கலவாய் cigappuggalavāy, பெ. (n.) மூன்றடிக்குமேல் வளரக்கூடியதும் உடலில் வெள்ளைப்புள்ளிகளைப் பெற்றதுமான கடல்மீன் வகை; a species of white-spotted sea - fish attaining more than 3 ft. in length. [சிகப்பு + கலவாய்]
சிகரியந்தம்	சிகரியந்தம் cigariyandam, பெ. (n.) புல்லுருவி (மலை);; species of loranthus.
சிகல்	சிகல்1 cigalludal, 13 செ.கு.வி. (v.i.) 1. குறைதல்; to diminish, decrease. 2. கெடுதல்; to perish. [சிதை → கெடு சிதை → சிகை → சிகன் → சிகல்_,] சிகல்2 cigal, பெ. (n.) 1. குறைவு: want. 2. கேடு: ruin. [சிறுகுதல் → சிகல்] சிகல்3 cigal, பெ. (n.) தொழில்; action, deed. "அச்சிகலாலேட நாதனானவன்" (திருவிருத்.68. பக்.3581); [செயல் → சியன் → கிகள்]

சிகை	சிகை1 cigai, பெ. (n.) 1. எஞ்சியது; that which is left;remainder. "சிகை கிடந்த வூடலில்" (பரிபா.7:70); 2. வட்டி; interest on money lent. "இவனிட்ட காசு………..சிகைக்கு அடிப்பிக்கும்" (ஈடு, 49.6);. [இகை → சிகை] சிகை2 cigai, பெ. (n.) 1. தொடர்பு; wordly ties. "பிறவிச் சிகையறவே" (கந்தரர். 50);. 2. உண்டிக் கவளம்; mouthful of cooked rice. "மறுசிகை நீக்கி யுண்டாரும்" (நாலடி.1);, [சிக்கு → சிகை] சிகை3 cigai, பெ. (n.) நிலுவை; arrears. "கீழாண்டைச்சிகை வாசியா நின்றார்" (ஈடு,1.4:7);
சிகைக்காய்	சிகைக்காய் cigaiggāy, பெ. (n.) 1. சீயக்காய் மரம் (பதார்த்த.721);; soap pod wattle. 2. சீயக்காய் பார்க்க;see Siya-k-kay. ம. சீக்கக்காய், சீவக்காய், சீவய்க்க, சீனிக்கா, சீயக்கா, சீக்கக்காயி, க, சீகெகாயி, தெ. சீகாய: து. சிகெகாயி, சீகெ துட. சிங்க். [சிப்பக்காய் → சிகைக்காய்]
சிகையறு-தல்	சிகையறு-தல் cigaiyaṟudal, 4 செ.கு.வி (v.i.) முற்றும் அழிதல்; to be ruined or destroyed completely. "ப்ராரப்த பாபவிசேஷஞ் சிகையறுகிறதென்கிற ஸந்தோஷமும் நடையாடிற் றாகில்" (ரஹஸ்ய.478);.
சிகையானகாசு	சிகையானகாசு cigaiyāṉagācu, பெ. (n.) 1. மொத்தமாகச் சேர்ந்த காசு; accumulated money. 2. ஒரு தொகையாகத் தங்கி நின்ற காசு: the accumulation of money to the required amount. "கணக்கு கெட்டு, இப்பெயரால் சிகையான காசு தண்ட" (தெ.க.தெ.12,க.199);
சிங்கசல்லியம்	சிங்கசல்லியம் siṅgasalliyam, பெ. (n.) கருங்காலி மரவகை; lack sundara tree (சா.அக.);.
சிங்கட்டான்	சிங்கட்டான் ciṅgaṭṭāṉ, பெ. (n.) முள் வேங்கை (L);; thorny blue-druped featherfoil.

சிங்கடாபருப்பு	சிங்கடாபருப்பு ciṅgaṭāparuppu, பெ. (n.) ஒரு கொட்டையின் பருப்பு; the pulp in the seed of the plant trapa bispinosa (சா.அக.);.
சிங்கடியப்பன்	சிங்கடியப்பன் ciṅgaḍiyappaṉ, பெ. (n.) சிங்கடியென்ற பெண்ணுக்குத் தந்தையாகக் கொள்ளப்பட்ட சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்; Sundaramurtti-nayanar, as the foster-father of Sigadi. "சித்தம் வைத்த புகழ்ச் சிங்கடி யப்பன்" (தேவா.735,11);. [சிங்கடி + அப்பன்]
சிங்கணம்	சிங்கணம் ciṅgaṇam, பெ. (n.) வீரராசேந்திரன் வென்ற நாடுகளுள் ஒன்று; இந்நாடு கங்க நாட்டிற்குக் கீழ்த்திசையிலிருந்தது; a country conquered by the Chola king Virarajendra, which is located by the east of 'Ganga nadu'. "சோழனைத் திறைகொண்டு சிங்கன தேசம் அடிப்படுத்து" (தெ.க.தொ. 17, க. 301);
சிங்கமெழுது_தல்	சிங்கமெழுது_தல் ciṅgameḻududal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) உடம்பில் தோன்றும் வெப்பு நோயான அக்கியைப் போக்க குயவரால் செம்மண் பூசப்பெறுதல்; to paint with red ochre on the herpes as a cure, generally done by a potter. [செத்தர் → செங்தா → செங்கம் → சிங்கம் + எழுது_]
சிங்கரந்தகம்	சிங்கரந்தகம் ciṅgarandagam, பெ. (n.) இருமலையும் நாட்பட்ட சளியையும் போக்கும் தூதுவளை என்னும் மூலிகை; three-lobed night shade.
சிங்கல்	சிங்கல்1 ciṅgal, பெ. (n.) 1. குறைகை; diminishing, drooping. "சிங்கலி வருமறை" (கம்பரா. கடிமண. 48]); 2. இளைப்பு (பிங்.);; weakness, exhaustion. [சிக்கு → சிக்கல் → சிங்கள்] செங்காரித்தல் பார்க்க சிங்கல்2 ciṅgal, பெ. (n.) 1. இளைத்தல்; fainting, drooping. 2. இளைப்பு நோய்; exhaustion (சாஅக.);. [சிங்கு → சிங்கள். 'அல்' தொ.பெ.சறு]
சிங்கலாட்டம்	சிங்கலாட்டம் ciṅgalāṭṭam, பெ. (n.) சிக்கல்1 பார்க்க;see Sikkal1. [சிக்கல் + ஆட்டம் - சிக்கவாட்டம் - சிங்கவாட்டம்]
சிங்கலை	சிங்கலை ciṅgalai, பெ. (n.) தொல்லை, தடை, சொத்துரிமையிலுள்ள தடை முதலியன (இ.வ.);; incumbrance;tangle of difficulties. [சிக்கன் → சிக்கவை → சிங்கவை]

சிங்கவல்லி	சிங்கவல்லி ciṅgavalli, பெ. (n.) தூதுவளை (தைலவ.பாயி.57);; three-lobed night shade. [சிக்கு → சிங்கு + வன்வி]
சிங்கவாழை	சிங்கவாழை ciṅgavāḻai, பெ. (n.) சிங்கன் வாழை (யாழ்ப்); பார்கக;see Singan-Valai. [சிங்கன் வாழை → சிங்கவாழை]
சிங்களத்தி	சிங்களத்தி ciṅgaḷatti, பெ. (n.) சிங்கள நாட்டவள்; Sinhalese woman. [சிங்கனம் → சிக்கனத்தி] சிங்களன் (ஆபா.); - சிங்களத்தி (பெ.பா.);
சிங்களம்	சிங்களம் ciṅgaḷam, பெ. (n.) 1. இலங்கை நன். 272, மயிலை); Ceylon. 2. பதினெண் மொழிகளுள் ஒன்றாகிய சிங்களமொழி (தி வா.);; Sinhalese language. 3. சிங்களவர்க்குரியதாய்த் தமிழில் வழங்குங் கூத்துவகை (சீவக. 672, உரை.);; a mode of dancing with gesticulation peculiar to the Sinhalese.
சிங்களமருந்து	சிங்களமருந்து ciṅgaḷamarundu, பெ. (n.) சிங்கள மருத்துவர் செய்து தரும் மருந்து வகை (யாழ்ப்.);; a medicine prepared by Sinhalese physicians, said to be very effective, dist. for Tamil-marundu. [சிங்களம் + மருந்து]
சிங்களர்	சிங்களர் ciṅgaḷar, பெ. (n.) சிங்களத் தீவில் வாழ்வோர்; the Sinhalese. "சிங்களர் வங்களர்" (கவிங். 318);. [சிங்கனம் → சிங்கனா. 'அர்' பலர்பாலீறு]
சிங்களவன்	சிங்களவன் ciṅgaḷavaṉ, பெ. (n.) சிங்கள நாட்டான்; man of Sinhala country. [சிங்களம் → கிங்களவன். 'அன்'-ஆண் பாலீறு]
சிங்களன்	சிங்களன் ciṅgaḷaṉ, பெ. (n.) சிங்களவன் (வின்); பார்க்க;see Singalavan. [சிங்களவன் → சிங்கனன்]

சிங்களாந்தகன்	சிங்களாந்தகன் ciṅgaḷāndagaṉ, பெ. (n.) ஈழத்தை வென்ற சோழமன்னன்; name of the Cola king.
சிங்கன்	சிங்கன் ciṅgaṉ, பெ. (n.) குறவன் குற்றா.குற.); man of the fowler tribe. தெ. சிங்கடு
சிங்கன்வாழை	சிங்கன்வாழை ciṅgaṉvāḻai, பெ. (n.) சிங்கள நாட்டிலிருந்து வந்த வாழை வகை; a variety of plantain introduced from Ceylon. [சிங்கனம் + வாழை]
சிங்கா	சிங்கா ciṅgā, பெ. (n.) அகவையைக் குறிப்பதாய்க் குதிரைப் பற்களிலுண்டாம் நிற வேறுபாடு (அசுவசா.6);; change in the coloration of horse's teeth indicating its age
சிங்காடி	சிங்காடி ciṅgāṭi, பெ. (n.) சிங்காணி (வின்.); பார்க்க;see sirigani. ம. சிங்காடி;க. சிங்காடி [சிங்காணி → சிங்காடி]
சிங்காடிக்காய்	சிங்காடிக்காய் ciṅgāṭikkāy, பெ. (n.) வேங்கைக்காய்; the fruit of kino tree. [சிங்காடி + காய்]
சிங்காணகம்	சிங்காணகம் ciṅgāṇagam, பெ. (n.) 1. மூக்குச் சளி; mucous from the nose. 2. மாழைகளின் மாசு; the scoria of molten metals (சா.அக.);. [சிங்காணம் → சிங்காணகம்]
சிங்காணசில்லி	சிங்காணசில்லி siṅgāṇasilli, பெ. (n.) 1. குடல், வயிறு முதலியவற்றில் உள்ளுறையாய்க் காணப்படும் ஊரற்சவ்வு; the serous membrance which lines the intestines and other internal viscera of the abdominal cavity. 2. மூக்கினுளிருக்கும் சவ்வு; the mucous membrane of the nose (சா.அக.); [சிங்காணம் + சில்லி]
சிங்காணம்	சிங்காணம் ciṅgāṇam, பெ. (n.) மூக்குச்சளி (யாழ்.அக.);; mucous. [சிக்கு → சிக்கனம் = மழமழ வென்றிருப்பது சிக்கணம் → சிங்கனம் → சிங்கானம்)

சிங்காணி	சிங்காணி ciṅgāṇi, பெ. (n.) உண்டை வைத்து அடிக்கும் ஒருவகை வில் (வின்.);; bow for shooting small balls, pellet-bow. மறுவ. சுண்டுவில் ம. சிங்காடி; க. சிங்காடி; தெ. சிங்காணி, சிங்கிணி; து. சிங்காணி பிரு. சிங்கணி பிரு; Skt. Sinjini [சிலும்பு = மரச்சிறாய். சிலும்பு, → சிலுங்கு → சிங்கு → சிங்காணி]
சிங்காரக்கிழக்கு	சிங்காரக்கிழக்கு ciṅgārakkiḻkku, பெ. (n.) சருக்கரை வள்ளிக்கிழங்கு; swect potato. [சிங்காரம் + கிழங்கு]
சிங்காரக்கொட்டை	சிங்காரக்கொட்டை ciṅgārakkoṭṭai, பெ. (n.) 1. வேங்கைமரத்தின் கொட்டை; the nut of a kino tree. 2. முந்திரிக்கொட்டை; cashew nut. [சிங்கரம் + கொட்டை]
சிங்காரக்கோட்டை	சிங்காரக்கோட்டை ciṅgārakāṭṭai, பெ. (n.) இளமஞ்சள் மலர்ச்செடிவகை;(M.M. 995);; primrose willow. [சிங்காரம் + கோட்டை]
சிங்காரக்கோளி	சிங்காரக்கோளி ciṅgārakāḷi, பெ. (n.) வெளுத்த அரளி; common caper. [சிங்காரம் + கோணி]
சிங்காரம்	சிங்காரம் ciṅgāram, பெ. (n.) செந்நிறம்; red colour. [சும் → செம்பு – செப்பு. செம் → செவ் → செவப்பு → சிவப்பு, செம் + காரம் → செங்காரம் → சிங்காரம். 'காரம்' ஒரு ஈறு. ஒ.நோ. வெண்காரம், அதிகாரம்]
சிங்காரவல்லிக்கொடி	சிங்காரவல்லிக்கொடி ciṅgāravallikkoḍi, பெ. (n.) கரும்பசுமை நிறமுள்ள கம்மாறு வெற்றிலை வகை; a kind of betel leaf, dark green and pungent.

சிங்கி	சிங்கி1 ciṅgi, பெ. (n.) பின்னல்; that which is woven or plaited. "சிங்கிசெய் கூட்டின்" (ஞானவா.தாம.4);. [சிங்கு → சிங்கி] சிங்கி2 ciṅgi, பெ. (n.) 1. கடுக்காய் (மூஅ);; gall nut. 2. நன்னீரில் வாழ்வதும் ஓரடி நீளம் உடையதுமான மீன்வகை; a fresh-water fish, leaden, attaining more than one fl. in length. 2. நஞ்சு; poison "கோளரா வெயிற்றுச் சிங்கி" (உபதேசகா. சிவ புண்ணிய. 348);. சிங்கி3 ciṅgi, பெ. (n.) 1. குறத்தி (குற்றா.குற.);; woman of the fowler tribe. 2. துணங்கைக் கூத்து (சிலப். 5:70, உரை.);; a mode of dancing. 3. இராகுவின் தாய் (இலக்அக.);; mother of Rahu, the ascending node. 4. நாணமற்றவள், forward, immodest woman. சிங்கி4 ciṅgi, பெ. (n.) 1. வல்லாரை (மலை);; Indian pennywort. 2. மான்கொம்பு (மூஆ.);; stag's horn. சிங்கி5 ciṅgi, பெ. (n.) 1. கட்டியினின்று ஊனீர் கசியும் தசை நோய்; an ulcer or sorc with a serious discharge. 2. நாவில் வரும் புண் வகை; ulceration of the tongue. 3. மகிழம்பூ; ape-face flower. 4. முப்பத்திரண்டு வைப்பு நஞ்சு வகையுளொன்று; a chemically prepared compound with lead and salpetre as ingredients (சாஅக);. "கலக்குகின்ற வங்கத்தில் இணங்கன் சேர்த்துக் கலந்ததினால் சிங்கி யென்ற பேருமாச்சு" (உரோமரிஷி.சூத்.100); ம. சிங்கி (நஞ்சு);;து. சிங்கி (நஞ்சு); சிங்கி ciṅgi, பெ.(n.)
சிங்கிக்கணமாந்தம்	சிங்கிக்கணமாந்தம் ciṅgikkaṇamāndam, பெ. (n.) குழந்தைகளுக்குச் சரிவரச் செரியாமையினால் ஏற்படும் மாந்தநோய்; aphthac in children tongue due to indigestion. [சிங்கி + கனம் + மாத்தம்]

சிங்கிகம்	சிங்கிகம் ciṅgigam, பெ. (n.) 1. கறிமுள்ளிக்கீரை; prickly greens (சா.அக.);. 2. சிறுவழுதலை (மலை);; Indian nightshade.
சிங்கிக்குரு	சிங்கிக்குரு ciṅgikkuru, பெ. (n.) செம்பின் களிம்பை அகற்றித் தங்கமாக்க, பொன்னாக்க முறைப்படி உருவாக்கப்பட்ட மருந்து; litharage quintessence prepared by an alchemical process. It removes verdigria from copper and as such, can very easily transmute copper into gold (சா.அக.);
சிங்கி கொள்ளு)-தல்	சிங்கி கொள்ளு)-தல் ciṅgigoḷḷudal, 7 செகுன்றாவி (v.t.) வயப்படுத்தி, மகிழ்ச்சிக் கூத்தாடச் செய்தல்; to make one dance with joy, to fascinate, charm. "தேராத சிந்தையரைச் சிங்கி கொளுமல்லாமல் (பிரபோத. 27,14);.
சிங்கிச்செம்பு	சிங்கிச்செம்பு ciṅgiccembu, பெ. (n.) பொன்னாக்க முறைப்படி மிருதார சிங்கியினின்று எடுக்குஞ் செம்பு; copper extracted form litharage by alchemical process (சா.அக.);. [சிங்கி + செம்பு]
சிங்கிச்செயநீர்	சிங்கிச்செயநீர் ciṅgicceyanīr, பெ. (n.) தாரம், வீரம் முதலானவற்றையரைத்து ஈயத்திற்குப் பூசி மலர்ந்த பின், இவ்வெடைக்குக்காரஞ் சேர்த்து இறக்குஞ் செயநீர்; a strong pungent liquid prepared by exposing lead coated with orpiment and corrosive sublimate to night's dew after adding to it a sufficient quantity of borax. [சிங்கி + செயநீர்]
சிங்கிட்டம்	சிங்கிட்டம் ciṅgiṭṭam, பெ. (n.) குடசப்பாலை (மூ.அ);; green wase-flower.
சிங்கித்தைலம்	சிங்கித்தைலம் ciṅgittailam, பெ. (n.) மிருதார சிங்கியுடன் கெந்தகம், நீலம், இதளியம், படிகாரம், பால்துத்தம், நாலி, பரங்கிப் பட்டை, கடுக்காய், வசம்பு, வெங்காரம், துத்தம் முதலியவற்றைச் சமனெடை சேர்த்து இவற்றுடன் புங்கம்பால், ஒதியம்பால், தேங்காய் எண்ணெய் முதலானவற்றைக் கூட்டிக் காய்ச்சி வடிக்கும் எண்ணெய்; a healing balm prepared with litharge, sulphur, indigo, mercury, alum, white vitriol, aconite, china-bark, gall-nut, sweet flag, borax etc., by grinding the mixture with the juices of poongam, and Indian ash trees together with a sufficient quantity of coconut oil
சிங்கிப்பிளவை	சிங்கிப்பிளவை ciṅgippiḷavai, பெ. (n.) தசைப் பிளவை நோய் வகையுளொன்று; a kind of anthurax in men;carbuncle (சா.அக.);. [சிங்கி + பிளவை]
சிங்கிபற்பம்	சிங்கிபற்பம் ciṅgibaṟbam, பெ. (n.) நெஞ்செரிவு, உட்காய்ச்சல், நீர் எரிப்பு முதலான நோய்களைப் போக்கும் சிங்கி பற்பம்; the calcined singi powder is prescribed for burning of chest, internal fever, high coloured urine, etc.

சிங்கிமாதழுவாள்	சிங்கிமாதழுவாள் ciṅgimātaḻuvāḷ, பெ. (n.) கவிழ்தும்பை; stooping leucas (சா.அக.);.
சிங்கிமாந்தக்கணை	சிங்கிமாந்தக்கணை ciṅgimāndakkaṇai, பெ. (n.) குழந்தைகளது உடம்பை இளைக்கச் செய்யும் கணைநோய் வகையுளொன்று; a kind of congenital heat affecting children. It is a wasting disease (சா.அக.);. [சிங்கி + மாத்தம் + கணை]
சிங்கிமாந்தசுரம்	சிங்கிமாந்தசுரம் siṅgimāndasuram, பெ. (n.) குழந்தைகளுக்கு ஏற்படும் காய்ச்சல் நோய் வகை; a kind of convulsive fever of children (சா.அக.);. [சிங்கி + மாத்தம் + கரம்]
சிங்கிமார்க்கம்	சிங்கிமார்க்கம் ciṅgimārkkam, பெ. (n.) பொன்னாக்கத்திற்கு மந்தன முறையில் சிங்கிவைப்பு நஞ்சைக் கொண்டு செய்யும் மருந்து; a secret process of alchemical preparation with the aid of litharge (சா.அக.);. [சிங்கி + மார்க்கம்]
சிங்கிமுப்பு	சிங்கிமுப்பு ciṅgimuppu, பெ. (n.) சிங்கிவைப்பு நஞ்சைக் கொண்டு மந்தண முறையிற் செய்யப்படும் உப்பு வகை; a quintessence salt prepared out of litharge by a secret process (சாஅக.);. [சிங்கி + உப்பு. உப்பு → முப்பு]
சிங்கியடி-த்தல்	சிங்கியடி-த்தல் ciṅgiyaḍittal, 4 செகுவி (v.i.) 1. முடக்கிய இருகைகளாலும் விலாப் புறங்களை அடித்துக் கொண்டு கூத்தாடுதல்; to beat the sides with the elbows and dance. 2. வறுமையால் முட்டுப்படுதல்; to be in straightened circumstances; to suffer from poverty. சோற்றுக்குச் சிங்கியடிக்கிறான். 3. பெண்மைக் குணமின்றியொழுகுதல் (வின்.);; to behave shamelessly, as a virago. 4. கோலி விளையாட்டிற் கோலியைக் கைமுட்டியால் குழியில் தள்ளுதல் (இவ.);; to push marbles with knuckles, in the children's game of marbles. ம. சிங்கியடிக்குக [சிங்கி3 + அடி]
சிங்கிரம்	சிங்கிரம் ciṅgiram, பெ. (n.) குடசப்பாலை (மலை.);; green wax flower.

சிங்கிலி	சிங்கிலி ciṅgili, பெ. (n.) 1. குன்றி (மலை.);; crab'seye. 2. புலிதொடக்கி (மலை.);; Mysore thorn. 3. இண்டு; a species of sensitive tree. 4. விளையாட்டில் மிகையாக ஒருமுறை ஆடும் ஆட்டம் (இ.வ.);; extra turn which a person is entitled to in games
சிங்கிவிளையாட்டு	சிங்கிவிளையாட்டு ciṅgiviḷaiyāṭṭu, பெ. (n.) மாய விளைவுகளை உருவாக்கும் விளையாட்டு வகையுளொன்று; a kind of magic (சாஅக.);. [சிங்கி + விளையாட்டு]
சிங்கிவைப்பு	சிங்கிவைப்பு ciṅgivaippu, பெ. (n.) சிங்கிவைப்புநஞ்சு, பார்க்க; see singi-vaippu-naniju, (சாஅக);. [சிங்கி + வைப்பு]
சிங்கிவைப்புநஞ்சு	சிங்கிவைப்புநஞ்சு1 ciṅgivaippunañju, பெ. (n.) மச்சமுனி 800இல் சொல்லியபடி அரிதாரம், பச்சை, சிவலிங்கம், வெள்ளை, வீரம், நாகம், சிலை, காரம், சாரம், சூதம் ஆகியவற்றை ஒன்றாய்ப் பொடித்துச் செய்யும் வைப்பு; spoo, a poisonous compound prepared as per process of machamuni as dealt within his work '800' (சாஅக);. [சிங்கி + வைப்புநஞ்சு] சிங்கிவைப்புநஞ்சு2 ciṅgivaippunañju, பெ. (n.) மிருதார சிங்கி வைப்பு நஞ்சு; impurc oxide of lead or litharge. (சாஅக);.
சிங்கிறால்	சிங்கிறால் ciṅgiṟāl, பெ. (n.) ஈர்க்கிறால் (M.M.);; lobster. [சிங்கி2 + இறான்]
சிங்கினி	சிங்கினி1 ciṅgiṉi, பெ. (n.) 1. வில் (வின்);; bow. 2. வில்லின் நாண் (யாழ்ப்);; bow string. [சிங்காணி → சிங்கனி → சிங்கினி] சிங்கினி2 ciṅgiṉi, பெ. (n.) 1. கண்டங்கத்திரி; yellow berried night shade. 2. ஒதியமரம்; odinawodier. 3. கொள்ளுப் பயறு (காணப் பயறு);; jungle horse-gram (சா.அக.);.

சிங்கு	சிங்கு1 ciṅgudal, 5 செகுவி (v.i.) 1. குன்றுதல்; to diminish, wane, decrease. "சிங்கா வண்புகழ்ச் சிங்கபுரத்து (சிலப். பதி. 47);. 2. இளைத்தல் (பிங்.);; to faint, fail, droop. 3. அழிதல்; to decay, perish. "சிங்காமைத் தங்கள் கவசமாய்" (கம்பரா. சரபங்க.26); 4. கழிந்து போதல்; to elapse, pass away, as time. "சிங்குமாற் காலம்" (கம்பரா. மருத்து,63);. ம. சிங்கு (பதர்);, து. சிங்கு [இங்குதல் = அழுத்துதல், துன்புறுதல் இங்கு → சிங்கு] சிங்கு2 ciṅgudal, 5 செ.குவி (v.i.) சிக்கிக் கொள்ளுதல்; to be caught. "சிங்கினா ரிரு முதுகுரவ ரென்பவே" (சீவக. 2832); [சிக்கு → சிங்கு_,] சிங்கு3 ciṅgu, பெ. (n.) நாக்கு; tongue (சாஅக);.
சிங்குவை	சிங்குவை ciṅguvai, பெ. (n.) 1. உள்நாக்கு; root of the tongue. 2. ஐம்பொறியிலொன்று; one of the five sensory organs, the mouth including the tongue. [சிங்கு3 → சிங்குவை]
சிங்குவைநோய்	சிங்குவைநோய் ciṅguvainōy, பெ. (n.) நாக்கில் ஏற்படும் புண் முதலான நோய்கள்; a term applied to all diseases, wounds or ulcers etc., of the tongue. [சிங்குவை + தோய்]
சிங்கை	சிங்கை ciṅgai, பெ. (n.) 1. இண்டு; prickly brasilletta climber. 2. சிங்கை முள்; rusty mimosa.
சிங்கையாரியர்	சிங்கையாரியர் ciṅgaiyāriyar, பெ. (n.) யாழ்ப்பாணத்தை ஆண்ட தமிழரசர்கள்; ancient rulers of Jaffna. [சிங்கை + ஆரியர்] இரகுவமிசம் இயற்றிய அரசகேசரி, தட்சினை கைலாச புராணம் பாடிய செகராசசேகரன், அந்தகக் கவி வீரராகவ முதலியாரால் புகழப்பெற்ற பரராசசேகரன் ஆகியோர் இம்மரபினரே.

சிச்சி	சிச்சி cicci, இடை (int.) சிச்சீ பார்க்க;see Sicci. "சிச்சியெனத் தன்மெய்ச் செவி பொத்தி" (கம்பரா. மாரீச.76); து. சிச்சி (மலம்);
சிச்சிரம்	சிச்சிரம் cicciram, பெ. (n.) மீன்கொத்தி (சங்.அக.);; king-fisher.
சிச்சிலி	சிச்சிலி1 ciccili, பெ. (n.) 1. மீன்கொத்தி (சீவக. 2499, உரை);; king-fisher. 2. பறவை வகை; a species of partridge. "அருமறையைச் சிச்சிலிபண் டருந்தத் தேடும" (திருமுறைகண்.17);. ம. சிச்சிலி, த. சிச்சிலி → Skt.tittri சிச்சிலி2 ciccili, பெ. (n.) கோப்பிரண்டைக் கொடி; a species of adamantine creeper (சா.அக.);.
சிச்சிலிப்பான்	சிச்சிலிப்பான் ciccilippāṉ, பெ. (n.) சிச்சிலிர்ப்பான் பார்க்க;see Siccilirppan (சாஅக);. [சிச்சிவிப்பான் → சிச்சிவிப்பான்]
சிச்சிலிப்பொறி	சிச்சிலிப்பொறி ciccilippoṟi, பெ. (n.) சிச்சிலி வடிவாகச் செய்து கோட்டை மதிலில் அமைக்கப்படுவதும் பகைவரை அழித்தற் குரியதுமான எந்திர வகை (சிலப்.15:24, உரை);; a destructive machine in the form of a kingfisher, mounted on the walls of a fortress for defence.
சிச்சிலியாதனம்	சிச்சிலியாதனம் cicciliyātaṉam, பெ. (n.) ஒகநிலை (தத்துவம் 109, உரை.);; a yogic posture.
சிச்சிலிர்ப்பான்	சிச்சிலிர்ப்பான் ciccilirppāṉ, பெ. (n.) 1. தட்டம்மை; measles 2 நீர்க்கொள்ளுவான்; chicken pox (சா.அக.);.
சிச்சிலுப்பான்	சிச்சிலுப்பான்1 cicciluppāṉ, பெ. (n.) மீன் கொத்திப்பறவை; king-fisher (a sparrow); (சா.அக.);. மறுவ. சிரற்புள்; பொன்வாய்ப்புள், சிச்சிரம்;சிச்சிலி. ம. சிச்சிலி [சிச்சிலி → சிச்சிலுப்பான்] சிச்சிலுப்பான்2 cicciluppāṉ, பெ. (n.) சிச்சிலுப்பை (வின்.); பார்க்க;see siccilluppai.

சிச்சிலுப்பை	சிச்சிலுப்பை cicciluppai, பெ. (n.) அம்மை வகை; chicken-pox or measles.
சிச்சீ	சிச்சீ ciccī, இடை (int.) இகழ்ச்சிக் குறிப்பு; expr. meaning fie! used in contempt "சிச்சீ வயிறு வளர்க்கைக்கு மானமழியாது" (நல்வழி,14);. ம. சிச்சி;க., தெ., சிசீ
சிசுகம்	சிசுகம் sisugam, பெ. (n.) 1. மரவகை; a kind of tree. 2. முதலமை; crocodile. 3. திமிங்கலம்; whale (சா.அக.);.
சிசுபாலன்	சிசுபாலன் sisupālaṉ, பெ. (n.) 1. இடை வள்ளல்களெழுவருள் ஒருவன்; a liberal chief, one of seven idai-vallalkal. 2. கண்ணனால் கொல்லப்பட்ட ஒரு மன்னன். "தெழித்துரப்புஞ் சிசுபாலன்" (கவிங். 580);. இடைவள்ளல்கள் எழுவர்: அக்குரன், சந்திமான், அந்திமான், சிசுபாலன், தந்தவக்கிரன், கன்னன், சந்தன்
சிசுமரம்	சிசுமரம் sisumaram, பெ. (n.) நூக்க மரம்; sissum tree (சா.அக.);.
சிசுமாரம்	சிசுமாரம் sisumāram, பெ. (n.) 1. முதலை; crocodile, the gangetic dolphin. 2. முதலமையைப் போன்று வடிவுள்ள பெரிய மீன் வகையுளொன்று; a large fish of the species of whale (சா.அக.);.
சிசுமூலிகம்	சிசுமூலிகம் sisumūligam, பெ. (n.) 1. நூலாஞ் செடி, cotton tree. 2. நூலிலைச் செடி, doodooga (சா.அக.);. [சிச + மூவிகம்]
சிசுமூலிகா	சிசுமூலிகா sisumūlikā, பெ. (n.) சிசுமூலிகம் பார்க்க;see sisu-muligam (சா.அக.);. [சிசமூவிகம் → சிசமூவிகா]

சிஞ்சபாகம்	சிஞ்சபாகம் ciñjapākam, பெ. (n.) சிஞ்சுபாகம் பார்க்க;see sinju-bagam (சா.அக.);. [சிஞ்சபாகம் → கிஞ்சபாகம்]
சிஞ்சம்	சிஞ்சம் ciñjam, பெ. (n.) 1. புளி (வின்.);; tamarind. 2. புளிமா (மலை.);; Indian hog-plum. ம.சிஞ்ச; Skt. cinca புளியம்பழம் வற்றிச்சுருங்கும் இயல்புடைமையால் இஞ்சு என்னும் சொல் சு-சிஞ்சம் என்று திரிந்தது. இஞ்சுதல் - வற்றுதல் ஒ.நோ. இறப்பு → சிறப்பு
சிஞ்சாதிஇளகியம்	சிஞ்சாதிஇளகியம் ciñjātiiḷagiyam, பெ. (n.) இரும்புத்துாள் முதலியவற்றையும் பல மூலிகைகளையும் சேர்த்துக் காய்ச்சிப் பாண்டுநோயினுக்குக் கொடுக்கும் ஆயுள் வேத மருந்து; an ayurvedic medicine prepared with iron dust as a chief ingredient mixed with other herbs and prescribed for dropsy (சா.அக.);. [சிஞ்சாதி + கூழ்] இதனைச் சிஞ்சாதி லேகியம் என சாஅக குறித்துள்ளது.
சிஞ்சாரி	சிஞ்சாரி ciñjāri, பெ. (n.) சிஞ்சாரிகம் பார்க்க;see šinjarigam (சா.அக.);. [சிஞ்சாரிகம் → சிஞ்சாரி]
சிஞ்சாரிகம்	சிஞ்சாரிகம் ciñjārigam, பெ. (n.) புளியமரம்; tamarind tree (சா.அக.);.
சிஞ்சிகம்	சிஞ்சிகம் ciñjigam, பெ. (n.) இசைபாடும் கேகயப் புள்; a bird charmed by music (சா.அக.);.
சிஞ்சிகாநீர்	சிஞ்சிகாநீர் ciñjikānīr, பெ. (n.) காடி; vinegar; any fermented liquid (சா.அக.);. [சிஞ்சிகம் + நீர்]
சிஞ்சிமாரம்	சிஞ்சிமாரம் ciñjimāram, பெ. (n.) முதலை; crocodile (சா.அக.);.

சிஞ்சிரணி	சிஞ்சிரணி ciñjiraṇi, பெ. (n.) மிளிறை என்னும் அரிவாள் மூக்குப் பூண்டு; sickle plant (சாஅக);.
சிஞ்சிரம்	சிஞ்சிரம் ciñjiram, பெ. (n.) சிஞ்சிகம் பார்க்க;see sinjigam (சா.அக.);.
சிஞ்சிலி	சிஞ்சிலி ciñjili, பெ. (n.) மரவகை; a kind of tree. "சிஞ்சிலிவேலியோடும்" (தெ.க.தொ.vii.62);.
சிஞ்சினி	சிஞ்சினி ciñjiṉi, பெ. (n.) புளிகரணை; a plant probably of the vitex genus (சா.அக.);.
சிஞ்சுகம்	சிஞ்சுகம் ciñjugam, பெ. (n.) 1. சிஞ்சிகம் பார்க்க;see sinjigam. 2. கலியாண முருக்க மரம்; Indian coral tree.
சிஞ்சுபாகம்	சிஞ்சுபாகம் ciñjupākam, பெ. (n.) மஞ்சள் காமாலை நோயகற்றும் செடி; an unidentified plant supposed to cure jaundice (சா.அக.);.
சிஞ்சுமாரம்	சிஞ்சுமாரம் ciñjumāram, பெ. (n.) 1. ஒரு பெண் தெய்வம்; a Goddess. 2. முதலை (பிங்.);; crocodile.
சிஞ்சைவித்துரி	சிஞ்சைவித்துரி ciñjaivitturi, பெ. (n.) புளியங்கொட்டைத் தோல்; the outer skin of the tamarind seed (சா.அக.);. [சிஞ்சைவித்து + உரி]
சிட்டக்கல்	சிட்டக்கல் ciṭṭakkal, பெ. (n.) செங்கற்கிட்டம்; over-burnt brick (சா.அக.);. [சிட்டம் + கல்]
சிட்டங்கட்டு-தல்	சிட்டங்கட்டு-தல் ciṭṭaṅgaṭṭudal, 5 செகுவி (v.i.) 1. செங்கல் உருகி உருக்குக் கல்லாதல்; to be overburnt as a brick. 2. திரி எரிந்து கருகிப் போதல்; to be burnt up, as wick. [கிட்டம் → சிட்டம் + கட்டு_]

சிட்டப்பட்டார்	சிட்டப்பட்டார் ciṭṭappaṭṭār, பெ. (n.) அடியார்; devotees. "சிட்டப்பட்டார்க் கெளியான்" (தேவா.33,6);. [சிட்டு → சிட்டம் + பட்டார்]
சிட்டம்	சிட்டம்1 ciṭṭam, பெ. (n.) 1. 2520 அடி நீளமுள்ள நூலை 4 1/2 அடி நீளமுள்ள சுற்றளவில் சுற்றிய வட்டநூற் சுருள்; hank 2. நூல் சுற்றப்பயன்படும் மரத்தாலான சட்டகம்; a wooden instrument for hank. சிட்டம்2 ciṭṭam, பெ. (n.) 1. இரும்பூறல், iron rust 2. உருக்கு அல்லது கற்சிட்டம்; over-burnt brick, charred brick. 3. இருப்புக்கிட்டம்; இரும்பை நெருப்பிற் காய்ச்சுவதால் உதிரும் பொடி; the extraneous matter thrown off in the process of heating or melting iron (சா.அக.);. [கிட்டம் → சிட்டம்] சிட்டம்3 ciṭṭam, பெ. (n.) 1. பெருமை; eminence, greatness. "சிட்ட மார்ந்த மும்மதிலும்" (தேவா. 540, 8);. 2. மதிப்பானது, மரியாதைக்குரியது; that which is estimable, sacret. "சிட்டமாஞ் சிவசின்னங்கள்" (சிவாக சிவரகசியவாலா.9.); ம. சிட்டம் [சிட்டு → சிட்டம்]
சிட்டாய்ப்பற-த்தல்	சிட்டாய்ப்பற-த்தல் ciṭṭāypparattal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) சிட்டுக்குருவி போல விரைந்தோடிப் போதல் (இ.வ.);; to run or fly like a house sparrow. [சிட்டு1 + ஆய் + பற_,]

சிட்டி	சிட்டி1 ciṭṭi, பெ. (n.) 1. சிறுமட்கலம்; a small carthern vessel. 2. ஒர் அளவுக் கருவி (வின்.);; a small measure. 3. சூது கருவியை உருட்டுஞ் செப்பு (வின்.);; small dice-case. க. சிட்டி தெ. சிட்டி [கள் = சிறுமை. சன் → சன்னாணி = சிறிய ஆணி. சள் → (சுட்டு); → சிட்டு = சிறியது, சிறுகுருவி சிட்டு → சிட்டி (மு.தா.129);] சிட்டி2 ciṭṭi, பெ. (n.) சீழ்க்கை (இ.வ.);; whistle. [சீம்க்கை → சிக்கை → சிக்கி → சிட்டி → சிட்டி] சிட்டி3 ciṭṭi, பெ. (n.) சிற்றிலைச் செடியெனப்படும் நெய்ச்சிட்டி; fleabanc (சாஅக);. சிட்டி4 ciṭṭi, பெ. (n.) 1. நொடி; snap of fingers. 2. இரண்டு விரலின் நடுக்கொண்ட அளவு; as much as is taken with the finger and the thumb-pinch, said of medical powder and snuff (சாஅக.);. து. சிடுகு
சிட்டிகை	சிட்டிகை ciṭṭigai, பெ. (n.) 1. கைந்நொடி; snap of the fingers. 2. கைந்நொடிப் பொழுது; moment, as measured by snap of the finger. 3. விரற்பிடியளவு; a pinch, as of snuff. 'ஒரு சிடடிகைப பொடி கொடு' (உ.வ.);. க. சிடிகெ; தெ. சிடிக; து. சிடிகி; படீ. சிடுகு;குட. செடி [சிட்டி → சிட்டிகை] சிட்டிகை ciṭṭigai, பெ. (n.) சிறிய திரிபோட்டு எரியும் விளக்கு; a lamp of small fire. [சிட்டி-சிட்டிகை]
சிட்டிதட்டு-தல்	சிட்டிதட்டு-தல் ciṭṭidaṭṭudal, 5 செ.குவி (v.i.) கைப்பெரு விரலையும் நடுவிரலையும் அழுத்தி உராயச் செய்து ஒலியுண்டாக்குதல்; to snap of the fingers. து. சிடுகு பாடுனி; படீ. சிடகு ஆகு; [சிட்டி + தட்டு_,]
சிட்டிதும்மியிலை	சிட்டிதும்மியிலை ciṭṭidummiyilai, பெ. (n.) தும்பியிலை; leaves of river ebony (சா.அக.);. [சிட்டி + தும்மியிவை]

சிட்டிப்பாம்பு	சிட்டிப்பாம்பு ciṭṭippāmbu, பெ. (n.) பாம்பு வகையுளொன்று; a species of snake (சா.அக.);. [சிட்டி + பாம்பு]
சிட்டிப்பால்	சிட்டிப்பால் ciṭṭippāl, பெ. (n.) ஆடை கட்டிய பால்; cream milk (சா.அக.);. [சிட்டி + பால்]
சிட்டிமந்தாரம்	சிட்டிமந்தாரம் ciṭṭimandāram, பெ. (n.) மயிற்கொன்றை (இங்.வை.);; peacock's crest (சா.அக.); [சிட்டி + மத்தாரம்]
சிட்டிமந்தாரை	சிட்டிமந்தாரை ciṭṭimandārai, பெ. (n.) சிட்டி மந்தாரம் பார்க்க;see Sitti-mandaram (சா.அக.);. [சிட்டி + மத்தாரை]
சிட்டிலிங்கு	சிட்டிலிங்கு ciṭṭiliṅgu, பெ. (n.) காட்டு மரவகை (வின்.);; a forest tree. [சிட்டு + இலிங்கு]
சிட்டு	சிட்டு1 ciṭṭu, பெ. (n.) பெருமை; eminence. "சிட்டாய சிட்டற்கே" (திருவாச. 10:27);. ம. சிட்டு (பெரிய, மேலான); [சுள் → (சூர்); → சீர் → சிற → சிறப்பு (மு.தா.217); சுள் → சிள் → சிட்டு] சிட்டு2 ciṭṭu, பெ. (n.) 1. சிறியது (வின்.);; anything little, that which is small. 2. சிட்டுக்குருவி பார்க்க;see sittu-k-kuruvi. 3. சிலுப்பாக்குடுமி (வின்.);; hair grown about the ears. ம., க. சிட்டு; து. சிட்டெ;தெ. சிட்டா [கள் = சிறுமை. கள்ளாணி = சிறிய ஆணி. சுள் → சுண்டு = சிறியது, சிறிய முகவைக் கருவி (வீசம்படி); சுள் (சுட்டு) சிட்டு

சிட்டுக்குடுமி	சிட்டுக்குடுமி ciḍḍukkuḍumi, பெ. (n.) உச்சியிலுள்ள சிறுகுடுமி (வின்);, small hairtuft on the crown of the head. ம., தெ. சுட்டு; து. சிட்டு;கொலா. சுட்டி. [சிட்டு + குடும]
சிட்டுக்குருவி	சிட்டுக்குருவி ciṭṭukkuruvi, பெ. (n.) சிறுகுருவி வகை (பதார்த்த.882);: a kind of sparrow. 'சிட்டுக் குருவியின் தலையில் பனங்காய் வைத்தது போல' (பழ.);. ம. சிட்டுகுருவி;து. சிட்டெபக்கி [சுள் → (கட்டு); → சிற்று → சிட்டு + குருவி] சிட்டு வகைகள் 1. சிட்டு 2. மஞ்சள் சிட்டு 3. மஞ்சள் தொண்டைச் சிட்டு 4. பச்சைச் சிட்டு 5. நீலச் சிட்டு 6. கருஞ் சிட்டு 7. கருப்பு வெள்ளைப் புதர்ச்சிட்டு 8. சின்ன மின்சிட்டு 9. மின்சிட்டு 10. தேன் சிட்டு 11. ஊதா தேன் சிட்டு 12. தையச் சிட்டு
சிட்டுக்குருவியி ளகியம்	சிட்டுக்குருவியிளகியம் ciṭṭugguruviyiḷagiyam, பெ. (n.) உடல் வலிமைக்கும் சிற்றின்ப நுகர்ச்சிக்கும் சிட்டுக்குருவியைப் பதப்படுத்திக் கடைச்சரக்குகளுடன் சேர்த்துச் செய்யும் இளகியம்; an electuary prepared with the flesh of house sparrow as chief ingredient amongst other bazaar drugs it also improves bodily beauty and invigorates the system (சா.அக.);. [சிட்டுக்குருவி + இளகியம். உள் → (இள்); → இள இளகு → இனகியம்]
சிட்டுக்குருவிலே கியம்	சிட்டுக்குருவிலேகியம் ciṭṭukkuruvilēkiyam, பெ. (n.) சிட்டுக்குருவியிளகியம் பார்க்க see Sittu-k-kuruvi-ilagiyam (சா.அக.); த.இளகியம் → Skt. lehya [சிட்டுக்குருவி + லேகியம்]

சிட்டுணம்	சிட்டுணம் ciṭṭuṇam, பெ. (n.) ஆதொண்டை; climbing caper (சா.அக.);.
சிட்டுலா	சிட்டுலா ciṭṭulā, பெ. (n.) காடை; quail (சா.அக);. [சிட்டு → சிட்டுவன. சிட்டு = சிறுகுருவி] சிட்டு2 பார்க்க
சிட்டை	சிட்டை1 ciṭṭai, பெ. (n.) ஆடைக் கரைவகை (இ.வ.);; short striped border of a cloth. து. சிட்டெபட்டி (கூத்தாடுவோர் தலையில் கட்டும் துணி); [சிட்டு → சிட்டை. சிட்டு= சிறிய, குறுகிய] சிட்டை2 ciṭṭai, பெ. (n.) 1. நாள்வழி வரவு செலவுக் கணக்கிற்கான சிற்றேடு; day book. 2. வரவு செலவு விளத்தம் காட்டும் தனிக் анал ħg, ili Gurržg, sto; memorandum of account containing details of major items of expenses. மறுவ, கைசிட்டை. ம. சிட்ட;து. சிட்டெ சிட்டை3 ciṭṭai, பெ. (n.) கேட்போர்க் கினிமையாகச் செய்திகளைத் தொகுத்துப் பாடம் பண்ணிக் கோவையாகக் கூறும் முறை (உ.வ.);; set mathodical style in singing, speaking, etc. சிட்டை4 ciṭṭai, பெ. (n.)
சிட்டைக்கரி	சிட்டைக்கரி ciṭṭaikkari, பெ. (n.) சிறிய கரித்துண்டு; small piece of charcoal. "ஊதழலிற் சிட்டைக் கரியை யிட்டு" (பஞ்ச. திருமுக. 1280); [சிட்டை + கவி. சிட்டி = சிறுகலம், சிறிய அளவு, சிற்றனவை; சிட்டி → சிட்டை]
சிட்டைமரம்	சிட்டைமரம் ciṭṭaimaram, பெ. (n.) இருவரால் துக்கியெடுத்துச் செல்லப்பெறும் காவடிமரம் (யாழ்ப்);; yoke for load carried on the shoulders between two persons, dist. fr. ka-maram carried by a single person.
சிட்டையிசை	சிட்டையிசை siṭṭaiyisai, பெ. (n.) நிறவாளத்தி; an elaboration of musical modes.

சிடம்	சிடம் ciḍam, பெ. (n.) சாதிக்காய் (மூ.அ.);; nutmeg. [சிதம் → சிடம்]
சிடிகை	சிடிகை ciḍigai, பெ. (n.) ஒருசார் நோயின் மருத்துவமாகச் சூடு இடுகை (C.G.);; Cauterigation. க. சி.டி.கெ. [சுடுகை → சிடுகை → சிடிகை]
சிடிகைவேதை	சிடிகைவேதை ciḍigaivētai, பெ. (n.) வெடியுப்பைக் கட்டிப் பொன்னாக்கம் செய்யும் வழி; the alchemical method usually adoped by consolidating nitre. (சா.அக.);. [சிடிகை + வேதை]
சிடிமுகிவேர்	சிடிமுகிவேர் ciḍimugivēr, பெ. (n.) இன்னதென அறியப்படாத ஒருவகை மருந்துச் செடியின் வேர்; the root of an unknown plant (சா.அக.);. [சிடி + முகிவேர்]
சிடுக்கு	சிடுக்கு1 ciḍukku, பெ. (n.) 1. சிக்கு; tangle. 2. மகளிர் அணிவகை; a kind of ornament for women. "முத்தின் சிடுக்கு ஒரணையிற் கோத்த முத்து" (தெ.க.தொ.2,211);. [சிக்கு3 → சிதிக்கு] சிடுக்கு2 ciḍukku, பெ. (n.) சிடுசிடுப்பு1 பார்க்க: see Sidu-Siduppu1.
சிடுக்குப்பிடுக்கு	சிடுக்குப்பிடுக்கு ciḍukkuppiḍukku, பெ. (n.) சிடுசிடுப்பு பார்க்க;see Sidu-Siduppu.
சிடுக்குவாரி	சிடுக்குவாரி ciḍukkuvāri, பெ. (n.) மயிர்ச் சிக்கலெடுக்குங் கருவி; forked comb for disentangling the hair. [சிடுக்கு1 + வாரி]
சிடுசிடு-த்தல்	சிடுசிடு-த்தல் siḍusiḍuttal, 4 செகுவி (v.i.) சினக் குறிப்புக் காட்டுதல்; to knit the brow in anger, scowl, frown. "சிடுசிடுத்த ராட்சதர் தம்மை" (இராமநா. உயுத்.16);

சிடுசிடுப்பு	சிடுசிடுப்பு siḍusiḍuppu, பெ. (n.) 1. சினக்குறி; knitting the brow in anger, frowning. 2. காய்ச்சும் எண்ணெய்யில் நீரிருப்பதை உணர்த்தும் ஒலிக்குறிப்பு (தைலவபாயி. 56, உரை);; onom. expr. of hissing noise, as of a burning wick when it contains particles of Water. [சிடுசிடு → சிடுசிடுப்பு]
சிடுமூஞ்சி	சிடுமூஞ்சி ciḍumuñji, பெ. (n.) 1. கடுகடுத்த முகம்; frowning face. 2. கடுகடுத்த முக முடையவன்; one having a frowning face. [சிரு + மூஞ்சி முகம் → மூஞ்சி (உ.வ.);]
சிண்	சிண்1 ciṇ, பெ. (n.) கையாள் (யாழ்.அக);; personal attendant. [சில் → சின் → சிண்] சிண்2 ciṇ, பெ. (n.) 1. சூதாட்டத்திற் கூட்டாளி; mate, partner in playing dice. 2. கூட்டாளி; substitute in a game. 3. விளையாட்டிற் பின்னும் ஒருமுறை ஆடுகை; extra turn which a person is entitled to in a game.
சிண்டா	சிண்டா ciṇṭā, பெ. (n.) சிண்டு பார்க்க;see sindu. [சிண்டு → சிண்டா]
சிண்டி	சிண்டி ciṇṭi, பெ. (n.) செம்முள்ளி; created purple nail-dye (சா.அக.);.

சிண்டு	சிண்டு1 ciṇṭu, பெ. (n.) குடுமி (உ.வ.);; hair-tuft. ம. சிண்டி [கண்டு → சுண்டான் = சிறுமொத்தை, சுண்டெலி சுண்டுவிரல் முதலிய புணர்ப் பெயர்களில், கண்டு என்பது சிறுமையைக் குறிக்கும். சுண்டு → சுண்டை = சிறிய காய்வகை கண்டு - சிண்டு= சிறிய குடுமி) சிண்டு2 ciṇṭu, பெ. (n.) 1. ஒரு சிற்றளவு (வின்.);; a small measure of capacity. 2. சிறு ஏனவகை; a small narrow - necked vessel. எண்ணெய்ச் சிண்டு. ம. சிண்டு [சுள் - சுண்டு = சிறியது, சிறுமுகவைக் கருவி (வீசம்படி); சுண்டு → சிண்டு (மு.தா.128); சிண்டு3 ciṇṭudal, 5 செ.குவி (v.i.) சருவுதல்; to touch with mischievous intention.
சிண்டுமுடி	சிண்டுமுடி1 ciṇḍumuḍidal, செகுன்றாவி (v.t.) அவிழ்ந்த கூந்தலை முடிச்சுப்போடுதல்; totic, fasten, to make into a knot, as of hair. 'தலையைச் சிண்டு முடிந்து கொண்டு வேலையைச் செய்' (உ.வ.); சிண்டுமுடி2 ciṇḍumuḍidal, 4 செகுவி. (v.i.) சண்டை மூட்டுதல் (உ.வ.);; to incite persons to a quarrel. 'இவன் சிண்டுமுடிதலில் கைதேர்ந்தவன்' (உ.வ);. [சிண்டு + முடி_,]
சிண்டூரி	சிண்டூரி ciṇṭūri, பெ. (n.) சிறுகீரை; pig greens (சா.அக.);.
சிணாட்டிப்பார்-த்தல்	சிணாட்டிப்பார்- த்தல் ciṇāṭṭippārttal, 4 செ.குவி (v.i.) சண்டைக்கிழுத்தல் (வின்);; to create mischief; to attempt a quarrel. [சிணாட்டி + பார்]
சிணாட்டு	சிணாட்டு1 ciṇāṭṭudal, 5 செகுன்றாவி (v.t.) நோய் திரும்பவும் வருதல்; to relapse, as a disease. நீங்கின நோய் இவனைச் சிணாட்டிக் கொண்டிருக்கிறது (இ.வ.); [சில் → சிள் + ஆட்டு = சினாட்டு = சிணாட்டு] சிணாட்டு2 ciṇāṭṭu, பெ. (n.) சிணாறு (இ.வ.); பார்க்க;see Sinaru.

சிணாற்றைக்கழி-த்தல்	சிணாற்றைக்கழி-த்தல் sinarrai-k-kali, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மரத்தினின்று சிறு கிளைகளை வெட்டுதல்; to prune, lop off branches. 2. வழக்குத் தீர்த்தல்; to settle a dispute. [சிணாறு + கழி_,]
சிணாறு	சிணாறு ciṇāṟu, பெ. (n.) அடர்ந்த சிறு கிளை (இ.வ.);; small close-set branch of trees and bushes. [சிள் → சிண் + அறு = கிணறு → கிணறு]
சிணி	சிணி ciṇi, பெ. (n.) கெட்ட நாற்றம் (வின்.);; unpleasant or of fensive smell.
சிணுக்கம்	சிணுக்கம் ciṇukkam, பெ. (n.) 1. மூக்கால் அழுகை (வின்.);; whining, whimpering. 2. சுருக்கம் விழுகை (இ.வ.);; shrinking, as of cloth;becoming wrinkled. 3. உடன்பாடன் றென்பதையுணர்த்தும் முகக்குறி (உவ.);; facial expression of disapproval or protest. ம. சிணுக்கம் [சிணுங்கு → சிணுக்கம்]
சிணுக்கறுக்கி	சிணுக்கறுக்கி ciṇukkaṟukki, பெ. (n.) சிடுக்குவாரி (இ.வ.); பார்க்க;see Sidukku-vari. [சிணுக்கு3 + அறுக்கி]
சிணுக்கன்	சிணுக்கன் ciṇukkaṉ, பெ. (n.) பயனற்றவன்; worthless person, as always whining. "அம்பலத்தாடிக் கல்லாச் சிணுக்கரை" (திருவிசை. திருமா.4;4,);. [சிணுங்கு → சிணுக்கன்]
சிணுக்காட்டம்	சிணுக்காட்டம் ciṇukkāṭṭam, பெ. (n.) மூக்காலழுகை; whining, whimpering. "சிந்தை யுமக்கேன் சிணுக்காட்டம்" (பஞ்ச.திருமுக. 493);. ம. சிணுங்ஙாட்டம் (இன்பக் கேளிக்கை யாட்டம்); [சிணுக்கு + ஆட்டம்]
சிணுக்கிருமல்	சிணுக்கிருமல் ciṇukkirumal, பெ. (n.) 1. அடிக்கடி வரும் இருமல்; a short, frequent and feeble cough. 2. சிற்றிருமல்; slight cough (சாஅக.);. [சிணுக்கு + இருமல்]

சிணுக்கு	சிணுக்கு1 ciṇukkudal, 5 செகுன்றாவி. (v.t.) 1. சிக்குப்படுத்துதல்; to complicate, entangle. 2. உடன்பாடன்மையையுணர்த்த முகத்தைக் கோட்டுதல்; to show facial signs of dis approval or protest. 3. பிள்ளையைத் திருடுதல்; to kidnap. ம. சிணுக்குக [சிக்கு → சினுக்கு_] சிணுக்கு2 ciṇukkudal, 5 செகுன்றாவி (v.t.) 1. சீண்டுதல்; to be mischieveous. 2. சிறிது சிறிதிகத் தருதல்; to yield in small quantities. தெ. சிறுகு சிணுக்கு3 ciṇukkudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. விட்டுவிட்டு வருதல்; to linger, relapse, as intermittent fever. 2. துளித்தல் (வின்.);; to ooze, issue in drops; to drizzle. சிணுக்கு4 ciṇukku, பெ. (n.) சீண்டுகை; playful or wanton mischief. 'சிணுக்கெல்லாம் பிணக்குக் கிடம்' (வின்);. சிணுக்கு5 ciṇukku, பெ. (n.) சிக்கு (சங்அக.);; tangle, intricacy. [சிக்கு → சிணுக்கு] சிணுக்கு6 ciṇukku, பெ. (n.) 1. உழலைமரம் (யாழ்அக);; block of wood to the neck of straying cattle. 2. விரல் முதலியவற்றின் நொடிப்பு (புதுவை);; fillip. சிணுக்கு7 ciṇukku, பெ. (n.) [illegible]
சிணுக்குச்சிணுக்கெனல்	சிணுக்குச்சிணுக்கெனல்1 ciṇukkucciṇukkeṉal, பெ. (n.) சிறிதுசிறிதாக வெளிவருதற் குறிப்பு; onom. expr. of issuing in drops. [சிணுக்கு + சிணுக்கு + எனல்] சிணுக்குச்சிணுக்கெனல்2 ciṇukkucciṇukkeṉal, பெ. (n.) 1. சிடுசிடுப்புக் குறிப்பு; onom. expr. of scowling. 2. அடிக்கடி அழுது தொந்தரவு செய்தற் குறிப்பு; worrying with frequent crying. [சிணுக்கு + சிணுக்கு + எனல்]

சிணுக்குவலி	சிணுக்குவலி1 ciṇukkuvali, பெ. (n.) 1. சிடுக்கு வாரி (நெல்லை.);; forked comb or dressing the hair. [சிணுக்குவாரி → சிணுக்குவாலி → சிணுக்குவலி (கொச்சை);] சிணுக்குவலி2 ciṇukkuvali, பெ. (n.) குழந்தை பெறுவதற்கு முன்பு ஏற்படும் சிறு வலி (இ.வ.);; slight pains at the commencement of child-birth. [சிணுக்கு + வலி]
சிணுக்குவாங்கி	சிணுக்குவாங்கி ciṇukkuvāṅgi, பெ. (n.) சிடுக்குவாரி (இ.வ.); பார்க்க;see sigukkuvari. [சிணுக்கு + வங்கி]
சிணுக்குவாதம்	சிணுக்குவாதம் ciṇukkuvātam, பெ. (n.) குளிர்ச்சியால் மூட்டுகளுக்கு அடிக்கடி ஏற்படும் ஊதை (வாத); நோய்; a kind of recurrent rheumatism due to exposure (சாஅக.);. Skt. vadam – த. ஊதை. [சிணுக்கு + வாதம்]
சிணுக்குவாரி	சிணுக்குவாரி ciṇukkuvāri, பெ. (n.) சிடுக்குவாரி (இ.வ.); பார்க்க;see sigukkuvari. [சிணுக்கு + வாரி]
சிணுங்கி	சிணுங்கி ciṇuṅgi, பெ. (n.) 1. அழும் குழந்தை; crying child. 2. சிணுங்கும் பெண்; she who whines or whimpers. 3. தொட்டாற்சுருங்கி; a sensitive plant as tottar-sinungi, ninrar sinungi, etc., plants that are sensitive to mere touch or by standing near it (சாஅக.);. ம. சிணுங்கி [சிணுங்கு → சிணுங்கி]
சிணுங்கு_தல்	சிணுங்கு_தல் ciṇuṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மூக்காலழுதல்; to whine, whimper. "ஏங்கியிருந்து சிணுங்கி விளையாடும்" (திவ். பெரியதி.105:1);. 2. விட்டுவிட்டு மழை தூறுதல் (இ.வ.);; to drizzle, intermittingly. 3. கொஞ்சுதல் (சங்அக.); to caress, fondle. ம. சினுக்குக, சிணுங்ஙுக; க. சினுகு (முணுமுணுத்தல்);;தெ. சனுகு
சிணுசிணு_த்தல்	சிணுசிணு_த்தல் siṇusiṇuttal, 4 செ.குவி (v.i.);சிணுங்கு_பார்க்க;see sinungu-. [சிணுங்கு → சிணுசிணு ,]

சித்தக்கல்	சித்தக்கல் cittakkal, பெ. (n.) 1. குறுஞ்சிலைக் கல் (வின்);; a red stone. 2. நாகக் கல்வகையுள் ஒன்று; a kind of zinc stone. 3. ஈரற்கல்; gall Stone (சாஅக.);. [(செந்தூள் → செந்தூளம் → செந்தூரம் → சிந்தூரம் = செந்நீறு, செம்பொடி, சிவப்பு. சிந்தூரம் → திந்தூரம் = சிவப்பு. சிந்து → சித்து → சித்த = சிவப்பு. சித்த + கல்]
சித்தகத்தி	சித்தகத்தி cittagatti, பெ. (n.) 1. சிற்றகத்தி பார்க்க;see Sirragatti. 2. வெண்செம்பை; white sesbane (சாஅக.);. [சிற்றகத்தி → சித்தகத்தி]
சித்தகம்	சித்தகம் cittagam, பெ. (n.) மஞ்சள் மெழுகு; yellow wax.
சித்தகல்பம்	சித்தகல்பம் cittagalpam, பெ. (n.) சித்தகற்பம் பார்க்க;see Sitta-karbam. [சித்தகற்பம் → சித்தகல்பம்]
சித்தகற்பம்	சித்தகற்பம் cittagaṟpam, பெ. (n.) சித்தர்கள் உண்ணும் உடலுக்கு வலிமை தரும் மருந்து (காயகற்பம்);; rejuvenating drug or medicine taken by Sittar (சாஅக.);. [சித்த + கற்பம்]
சித்தகாயகற்பம்	சித்தகாயகற்பம் cittagāyagaṟpam, பெ. (n.) சித்தகற்பம் பார்க்க;see Sitta-karbam (சாஅக);. [சித்த + காயகற்பம்]
சித்தநாதி	சித்தநாதி cittanāti, பெ. (n.) முருங்கை; drumstick tree (சாஅக.);.
சித்தநூற்றெளிவு	சித்தநூற்றெளிவு cittanūṟṟeḷivu, பெ. (n.) சித்த மருத்துவ நூலில் சொல்லியவாறு, ஊடுருவத் தெளிந்து குறிக்கப்பட்ட வழலை அல்லது முப்பு; the mystic three salts expounded with great care and caution as mentioned in Sittar's science (சாஅக.);. [சித்தநூல் + தெளிவு]

சித்தநெறி	சித்தநெறி cittaneṟi, பெ. (n.) சிவவழி பாடியற்றும் சித்தர்கள் மேற்கொண்டதும், தென்பாண்டி நாட்டிலுண்டாகியதுமான சிவநெறி; the Sittar's school of thought in respect of the affairs relating to worship of God Sivan. It started from southern part of Pandiya-nadu. 2. அறிவுக் கொள்கை வழி; way of Sittar's concept.
சித்தப்பா	சித்தப்பா cittappā, பெ. (n.) சிற்றப்பன் பார்க்க;see Sirrappan. [சிற்றப்பன் → சித்தப்பன் → சித்தப்பா]
சித்தபத்திரி	சித்தபத்திரி cittabattiri, பெ. (n.) கஞ்சா; ganjah leaves used by Sittars (சாஅக.);.
சித்தம்	சித்தம்1 cittam, பெ. (n.) 1. மனம்; mind, will. "பத்தர் சித்தம்" (திவ்.திருச்சந்.110); 2. முடிவான மனக்கொள்கை; determination, firm conviction. "தெய்வமென்பதோர் சித்தமுண்டாகி" (திருவாச. 4,42); 3. அகக்கருவி (அந்தக்கரணம்); நான்கனுள் உறுதிப்படுத்தும் தொழில் உடையது; determinative faculty, one of four anta-k-karanam. "சிந்தித்தாய்ச் சித்தம்" (சி.போ.சிற். 4,1,2);. 4. திடம் (சூடா);; courage firmness. [செத்தல் = கருதுதல். செ → செத்து = கருத்து, அறிவு செத்து → சித்து = கருத்து, அறிவு, சித்து → சித்தம் = கருத்து, மனம், அறிவு] த. சித்தம் → Skt. Sitta சித்தம்2 cittam, பெ. (n.) 1. உப்பு வகை; any kind of salt. 2. முருங்கை; drum stick tree.
சித்தமணி	சித்தமணி cittamaṇi, பெ. (n.) 1. பொன்னாங் கண்ணி; sessile. 2. இதளிய மணி; consolidated mercurial pill. 3. பத்து வகை இதளிய ஆற்றல்களுள் ஒன்றான கிளர்ச்சியூட்டும் தன்மை தீர்ந்த குளிகை; one of the ten animated mercurial pills (சா.அக.);
சித்தமருத்தவம்	சித்தமருத்தவம் cittamaruttavam, பெ. (n.) சித்தர்கள் கையாண்ட மருத்துவ முறை; a kind of healing art ascribed to Sittar. மறுவ. தமிழ் மருத்துவம், மூலிகை மருத்துவம், வீட்டு மருத்துவம், நாட்டு மருத்துவம், பாட்டி மருத்துவம், கை மருத்துவம் [சித்தர் + மருத்துவம்]

சித்தமருத்துவமுறை	சித்தமருத்துவமுறை cittamaruttuvamuṟai, பெ. (n.) சித்தர்தம் நூலின் துணையுடன், வைப்புச் சரக்குகளைக் கொண்டு செய்யும் மருந்துகள்; the following are the medicine and medical preparations, according to Sitta system (சா.அக.);. [சித்தமருத்துவம் + முறை]
சித்தமருந்து	சித்தமருந்து cittamarundu, பெ. (n.) சித்த முறைப்படி 212 மூலப் பொருள்களினின்று செய்யும் மருந்துகள்; medicines in Sitta system are prepared from out of the mineral substances which are 212 in number (சா.அக.);. [சித்தர் + மருத்து]
சித்தமார்க்கம்	சித்தமார்க்கம் cittamārkkam, பெ. (n.) சித்தநெறி பார்க்க;see sitta-neri. [சித்தர் + மார்க்கம். மார்க்கம் = நெறி] Skt. marga → த. மார்க்கம்
சித்தர்	சித்தர் cittar, பெ. (n.) 1. ஒகத்தின்மூலம் உலகை உணரும் நுண்ணறிவு பெற்றவர்; mystic. 2. பதினெண்கணத்துள் ஒருசாரார் (கம்பரா. நிந்தனை.10);; supernals unhabiting the inter mediate region between the earth and the sun, one of padine-kanam. 3. முழு அருளையடைந்தோர்; perfected ones. 4. எண் பெரும் பேரறிவுடையோர் (அஷ்டமா சித்தியுடையோர்);; mystics who have acquired the asta-ma-sitti. "ஏறுயர்த்தோர் சித்தராய் விளையாடிய செயல்" (திருவிளை. என்வரம் வல்ல.1); மறுவ. அறிவர், பெற்றியர் [சித்து → சித்தர் ... கண்டவிடத்து மரபையும் மீறும் இயல்பினர்]
சித்தர்கல்வி	சித்தர்கல்வி cittarkalvi, பெ. (n.) பண்டைக் காலத்தில், இந்தியாவிலிருந்த குரு மாணவத் தொடர்பிலமைந்த மரபுவழிக் கல்வி முறை; the Sitta system of education in ancient India followed hereditary (சா.அக.);. [சித்த + கல்வி]
சித்தர்களஞ்சியம்	சித்தர்களஞ்சியம் cittarkaḷañjiyam, பெ. (n.) சித்தர் தம் மந்தணச் செயல்முறையையும், அறிவுத்திறனையும் விளக்கமுறவுரைக்குந் தமிழ்நூல் திரட்டு; a full and exhaustive treatise in Tamil revealing all about Sittar's secrets and their activities (சா.அக.);. [சித்த + களஞ்சியம்]
சித்தர்கற்பம்	சித்தர்கற்பம் cittarkaṟpam, பெ. (n.) சித்தர்கள், நலமுடனும், வலிவுடனும் நீடுழிக் காலம் வாழ்வதற்காக உட்கொண்ட சாகா மருந்து; a very rare medicinal preparation taken generally by Sittars for rejuvenation and for prolonging life it is also known ambrosial medicine (சா.அக.); மறுவ. காயகல்பம் [சித்த + கற்பம்]

சித்தர்காலம்	சித்தர்காலம் cittarkālam, பெ. (n.) சித்த மருந்துகளைப் பயன்படுத்திய காலமான கி.மு. 10,000 முதல் கி.மு. 4,400க்கும் இடைப்பட்ட காலம்; the period 10,000 B.C. to 4,400 B.C. in which siddha medicines were used by ancient people (சா.அக.);. [சித்தர் + காலம்]
சித்தர்குடியிருப்பு	சித்தர்குடியிருப்பு cittarkuḍiyiruppu, பெ. (n.) இரவெரி மரம் (இருளில் ஒளிவிடும் மரம்);; a luminous tree in the dark like burning bush (சாஅக.);. மறுவ. சோதி மரம் [சித்தர் + குடியிருப்பு]
சித்தர்குளிகை	சித்தர்குளிகை cittarguḷigai, பெ. (n.) சித்தர் வானவெளியில் பறப்பதற்குப் பயன்படுத்தும் இதளியக் (பாதரச); குளிகை; the animated mercurial pill used for travelling in the serial regions. These pills were prepared and used by the Sittars in various ways (சா.அக.); [சித்தர் + குளிகை]
சித்தர்கூட்டம்	சித்தர்கூட்டம் cittarāṭṭam, பெ. (n.) ஒரு பொருள் குறித்துச் சித்தர்கள் பலர் ஒரே இடத்தில் கூடும் கூட்டம்; the meeting of several Sittars to form an assembly for some object in view. [சித்தர் + கூட்டம்]
சித்தர்கூனி	சித்தர்கூனி cittarāṉi, பெ. (n.) கட்டுக் காடை; a bird of large size of the coracidae family (சா.அக.);. [சித்தர் + கனி]
சித்தர்கொள்கை	சித்தர்கொள்கை cittarkoḷkai, பெ. (n.) பொன்னாக்கம், மருத்துவம், ஒகம், மெய்ப் பொருளியல் (தத்துவம்); முதலானவை பற்றித் தெளிவாக அமைந்த சித்தர் கோட்பாடுகள்; every one of Sittars has written clearly in their works on four subject viz, alchemy, medicine, yoga, and philosophy (சா.அக.); [சித்தர் + கொள்கை]
சித்தர்சமாதி	சித்தர்சமாதி cittarcamāti, பெ. (n.) சித்தர்கள் தங்கள் உயிரை நீத்து, இலிங்க வடிவமாகி நிலைபெற்ற இடம்; Sittars who attained success metamosphosed their bodies into linga (phallus); form (சா.அக.);. [சித்தர் + சமாதி]
சித்தர்சிகிச்சை	சித்தர்சிகிச்சை cittarcigiccai, பெ. (n.) சித்த மருத்துவம் பார்க்க;see Sitta-maruttuvam. [சித்தர் + சிகிச்சை]

சித்தர்சூரணம்	சித்தர்சூரணம் cittarcūraṇam, பெ. (n.) சித்தர் பொடி பார்க்க;see sittar-podi. வ. சூரணம்;த. பொடி, தூள் [சித்த + குரணம்]
சித்தர்ஞானம்	சித்தர்ஞானம் cittarñāṉam, பெ. (n.) தன்னைத் தானறியும் சித்தர்தம் பேரறிவு; Sittars wisdom insisted on self-knowledge (சா.அக.);. [சித்தர் + ஞானம்]
சித்தர்தங்கம்	சித்தர்தங்கம் cittartaṅgam, பெ. (n.) பொன்னாக்கத்தினாலுண்டான தங்கம்; the synthetic gold obtained through alchemical process (சா.அக.);. [சித்தர் + தங்கம்]
சித்தர் தமிழ்	சித்தர் தமிழ் cittartamiḻ, பெ. (n.) பொன்னாக்கம், மருத்துவம், ஒகம், மெய்யறிவு, கணியம் பற்றித் தெளிவான நடையில் இலக்கணப் பொருத்தத்துடன் எழுதப்பெற்ற பாடல்கள்; Sittar Tamil usually deals with medicines, yoga, philosophy and astrology in highly grammatic form with clearly understandable verses (சா.அக.);. [சித்தர் + தமிழ்]
சித்தர்நாடி	சித்தர்நாடி cittarnāṭi, பெ. (n.) மருத்துவமும் கணியமும் (சோதிடம்); இணைந்து வருமாறு சித்தர்களால் பாடப் பெற்ற நூல்கள்; poetics composed by Sittars dealing with medicines and astrology (சா.அக.); [சித்தர் + நாடி]
சித்தர்நுட்பம்	சித்தர்நுட்பம் cittarnuṭpam, பெ. (n.) சித்தர்தம் நுண்மாண் துழைபுலத்தினால், பல் திறப்பட்ட பொருள் பற்றி எழுதப்பட்ட நூற் சுருக்கம்; synopsis or summary exhibiting only the principle and intricate points of several subjects on a general view such a kind of keen compilation is possible only by siddhars endowed with spiritual knowledge (சா.அக.); [சித்தர் + துட்பம்]
சித்தர்நூல்	சித்தர்நூல் cittarnūl, பெ. (n.) பதினெண் சித்தர்கள் இயற்றிய ஊதை (வாத); மருத்துவம், ஒகம், கணியம் குறித்த நூல்கள்; the several treatises compiled by Sittars on alchemy, medicine, yoga, philosophy, astrology etc. (சா.அக.);. [சித்தர் + நூல்]
சித்தர்நூற்சிறப்பு	சித்தர்நூற்சிறப்பு cittarnūṟciṟappu, பெ. (n.) சித்தர்கள் தங்கள் முறைப்படி இயற்றிய நூல்களும், அவற்றின் மேம்பட்ட கொண் முடிபுகளும்; the superiority of thesience under the Siddha system in all its branches, as composed with the other science leading one to the following higher conclusions (சா.அக.);. [சித்த + நூற்சிறப்பு]

சித்தர்நெறி	சித்தர்நெறி cittarneṟi, பெ. (n.) சித்தநெறி பார்க்க;see Sittaneri.
சித்தர்நோக்கம்	சித்தர்நோக்கம் cittarnōkkam, பெ. (n.) மக்களுக்காக இவ்வுலகின் கண் வரையறுத்த பொருள் பற்றியும், அவர்கள் யாதோர் இடையூறுமின்றி உயிர் வாழ்வதற் குண்டான பொருள்கள் பற்றியும், சித்தர்கள் கொண்ட கருத்துகள்; the following are the end and aims of Siddhars regarding the positive assertions towards the welfares of mankind to enable them to live in this world without any hindrance (சா.அக.);. [சித்த + நோக்கம்]
சித்தர்பட்டை	சித்தர்பட்டை cittarpaṭṭai, பெ. (n.) சித்திர மூலம்; black flowered lead wort (சா.அக.);. [சித்தா + பட்டை]
சித்தர்பதினெண்மர்	சித்தர்பதினெண்மர் ciddarpadiṉeṇmar, பெ. (n.) திருமூலர், நந்திதேவர், இடைக்காடர், புலத்தியர், அகத்தியர், புண்ணாக்கீசர், போகர், புலிக்கீசர், கொங்கணவர், அழுகண்ணி, பாம்பாட்டி, குதம்பை, கருவூரார், அகப்பேய், தேரையர், சட்டைமுனி, பூனைக்கண்ணர், காலாங்கி ஆகிய பதினெட்டுச் சித்தர்கள்; the eighteen Sittars viz., Thirumular, Nandidevar, Idaikkadar, Pulatutiyar, Agattiyar, Punnakkicar, Bogar, Pulikkicar, Konganavar, Aluganni, Pambatti, Kudambai, Karuvurar, Aagappey, Teraiyar, Sattaimuni, Punaikkannar, Kalangi (சா.அக.);.
சித்தர்பொடி	சித்தர்பொடி cittarpoḍi, பெ. (n.) சித்த மருந்துத் தூள்; medicinal powder of Sittars. [சித்த + பொடி]
சித்தர்போக்கு	சித்தர்போக்கு cittarpōkku, பெ. (n.) சித்தர்கள் தங்கள் நூல்களில், ஒவ்வொரு பொருள் பற்றியும் விளக்குங்கால், மேற்கொள்ளும் முறை; the method or ways adopted by the Sittars on every subjects in their works (சா.அக.); [சித்தர் + போக்கு]
சித்தர்மந்தணம்	சித்தர்மந்தணம் cittarmandaṇam, பெ. (n.) குருவருளின் துணையுடன் சித்தர் இயற்றிய நூலில் அமைந்துள்ள மந்தனச் செய்திகள்; the secret methods which ought to be learn through the inspiration of a guru on several matters contained in the works (சா.அக.);. [சித்த + மந்தணம்]

சித்தர்முறை	சித்தர்முறை cittarmuṟai, பெ. (n.) தவறாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுவிடக் கூடாதென்று கருதித் தகுதியுடையார்க்கன்றி ஏனையோர் எளிதில் கைக்கொள்ளவும் கடைப்பிடிக்கவும் முடியாதவாறு சித்தர்களால் மறைக்கப்பட்ட நூல்களும் மருத்துவச் செய்முறைகளும்; the several sciences and scientific methods of preparing medicine of high repute (சா.அக.);. [சித்தா + மறைப்பு] சித்தர்முறை cittarmuṟai, பெ. (n.) மக்கள் வாழ்விற்கு இன்றியமையாத, சித்தர்களால் இயற்றப்பட்ட மருத்துவமுறைகள்; the Sittar's medical system can be learnt from the works compiled by them they have mentioned all that is required for a man's career in
சித்தர்மூலம்	சித்தர்மூலம் cittarmūlam, பெ. (n.) சித்திர மூலம்,1 பார்க்க;see Sittiar-mulam. [சித்தர் + மூலம்]
சித்தர்மூலி	சித்தர்மூலி cittarmūli, பெ. (n.) சித்திரமூலம்,1 பார்க்க;see sittara-mulam.1. [சித்த + மூலி]
சித்தர்வர்க்கம்	சித்தர்வர்க்கம் cittarvarkkam, பெ. (n.) சித்தர் வகுப்பைச் சார்ந்த நவநாத சித்தர், மூல வர்க்க சித்தர் என்ற இரு பிரிவினர்; the two schools of sittars viz 1. Navanada[nine siddhar]. 2. the eighteen Mulavarkka-Sittars (சா.அக.);. [சித்தா
சித்தர்வாக்கியம்	சித்தர்வாக்கியம் cittarvākkiyam, பெ. (n.) சித்தர்தம் அறிவுரைகள்; the sacred sayings of Sittars (சா.அக.); [சித்தர் + வாக்கியம்]
சித்தர்விளையாட்டு	சித்தர்விளையாட்டு cittarviḷaiyāṭṭu, பெ. (n.) சித்தர்கள் புரியும் எண்வகை விளையாட்டுகள் (சித்துகள்);; the eight miracle or supernatural powers played by Sittars (சா.அக.); [சித்தர் + விளையாட்டு]
சித்தர்வேதியல் நூல்	சித்தர்வேதியல்நூல் cittarvētiyalnūl, பெ. (n.) சரக்கு வைப்பின் வேதிம இயல்பை விளக்கும் நூல்; science of Sittars describing the chemical nature of substances (சா.அக.);. [சித்த + வேதியநூல்]

சித்தரகசியம்	சித்தரகசியம் sittaragasiyam, பெ. (n.) சித்தர்மந்தணம் பார்க்க;see Sittar-mandanam. [சித்தர் + ரகசியம்] Skt. rahasya → த. இரகசியம்
சித்தரத்தை	சித்தரத்தை cittarattai, பெ. (n.) சிற்றரத்தை பார்க்க;see Sirrarattai. [சிற்றரத்தை → சித்தரத்தை]
சித்தராருடம்	சித்தராருடம் cittarāruḍam, பெ. (n.) நஞ்சு பற்றிய மருத்துவ நூல் (சீவக. 1287, உரை.);; a treatise describing poisonous snakes, effect of their bite and remedies there of. [சித்த + ஆருடம்]
சித்தரி	சித்தரி cittari, பெ. (n.) சிறுகுளம் (W.G.);; a small tank. [சிற்றோ → சித்தேரி → சித்தரி]
சித்தரி_த்தல்	சித்தரி_த்தல் cittarittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சித்திரி-த்தல் பார்க்க: see sittiri-.
சித்தருண்ணுங்கற்பத்தி	சித்தருண்ணுங்கற்பத்தி cittaruṇṇuṅgaṟpatti, பெ. (n.) திருகுக் கள்ளியின் வேர், twist spurge (சா.அக.);. [சித்தருண்ணும் + கற்பத்தி]
சித்தருண்ணுங்கற்பம்	சித்தருண்ணுங்கற்பம் cittaruṇṇuṅgaṟpam, பெ. (n.) சித்தர்கற்பம் பார்க்க;see sittar-karbam. [சித்தர் + உண்ணும் + கற்பம்]
சித்தருண்ணும்புகைமூலி	சித்தருண்ணும்புகைமூலி cittaruṇṇumbugaimūli, பெ. (n.) கஞ்சா; Indian hemp (சா.அக.);. [சித்தருண்ணும் + புகைமூலி]

சித்தருண்ணுமூலி	சித்தருண்ணுமூலி cittaruṇṇumūli, பெ. (n.) தம் வாணாளை நீட்டிப்பதற்காகச் சித்தர் உட்கொள்ளும் மூலிகைகள்; the drugs taken in by Sittars for purposes of rejuvenation (சா.அக.);. [சித்தருண்ணும் + மூவி]
சித்தல்	சித்தல் cittal, பெ. (n.) சிலை (வின்);; cloth.
சித்தலை	சித்தலை cittalai, பெ. (n.) சிற்றலை; wavelet. [சிற்றவை → சித்தவை]
சித்தவைத்தியம்	சித்தவைத்தியம் cittavaittiyam, பெ. (n.) சித்த மருத்துவம் பார்க்க;see Sitta-maruttuvam. [சித்தர் + வைத்தியம்]

சித்தன்	சித்தன்1 cittaṉ, பெ. (n.) 1. நுண்ணறிவு பெற்றவன், mystics. 2. அருள் பெற்றோன்; one endowed with supernatural powers and capable of performing miracle. 3. முருகன் (திருமுரு. 176, உரை);; Murugan. 4. வைரவன் (பிங்.);; Bhairava. 5. அருகன் (பிங்.);; Arhat. 6. சிவன் (சங்அக);; Sivan, 7. பிள்ளையார்; Lord Ganesh. [சித்து → சித்தன்] வடவர் சித்தன் என்னும் சொல்லை. ஸாத் (dh); என்பதன் திரிபான ஸித் (dh); என்பதனொடு தொடர்புபடுத்தி ஸித்த (Siddha); என்றும், சித்தியை எபித்தி (Siddhi); என்றும் காட்டுவர். எலித் = முடி கைகூடு ஸித்தி = முடிவு, முடிபு. கைகூடல் எபித்த = அரும்பேறு பெற்றவன். சித்தன் ஆற்றலைத் தமிழிற் சித்து என்பதே மரபு. சித்து விளையாடல் என்பது உலக வழக்கு கலம்பகவுறுப்பும் சித்து என்றே பெயர் பெற்றிருத்தல் காண்க. (வவ. 148);, சித்தன்2 cittaṉ, பெ. (n.) வியாழன் (பிங்.);; Jupiter. [சித்து → சித்தன்] சித்தன்3 cittaṉ, பெ. (n.) நேர்மையுள்ளவன்(வின்.);; upright man. [சித்து → சித்தன்] சித்தன்5 cittaṉ, பெ. (n.)
சித்தன்'	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின் அவை முதற்குறிப்பாகி
சித்தன்சாபக்கல்	சித்தன்சாபக்கல் cittaṉcāpakkal, பெ. (n.) தவளைக்கல் (யாழ்.அக.);; laterite slab of iron stone. [சித்தன் + சாபக்கல்]
சித்தன்வாழ்வு	சித்தன்வாழ்வு cittaṉvāḻvu, பெ. (n.) முருகக் கடவுள் வாழ்விடமான திருவாவினன்குடி (திருமுருகு.176,உரை.);; Thiru-v-avinan-kugi, as the abode of Murugan. [சித்தன் + வாழ்வு]

சித்தாச்சிரமம்	சித்தாச்சிரமம் cittācciramam, பெ. (n.) வாமனனாகப் பிறப்பெடுத்த திருமால் தவஞ்செய்த இடம்; a hermitage where Thirumal-performed penance during His Dwarf-incarnation. [சித்தன் + ஆசிரமம்]
சித்தாசனம்	சித்தாசனம் cittācaṉam, பெ. (n.) இடக்குதி காலை உள்ளடக்கி வலக்குதி காலை எதிரில் வைத்து உட்கார்ந்து புருவத்தின் நடுவில் நாட்டம் வைத்திருக்கையாகிய ஒகவகை (சங்.அக.);; yogic posture which consists in placing the left heel under the body and the right heel in front of it and fixing the sight between the eyebrows in meditation. [சித்து + ஆசனம்]
சித்தாடு-தல்	சித்தாடு-தல் ciddāṭudal, 5 செ.குவி (v.i.) சித்து விளையாடு_தல் பார்க்க;see Sittu-Vilai-y-agu.
சித்தாந்தத்தொகை	சித்தாந்தத்தொகை cittāndattogai, பெ. (n.) தமிழ்மொழியிற் செய்த ஒரு புத்த நூல் (சி.சி. பர.சௌத்.2, உரை);; a treatise in Tamil on Buddhism. [சித்தாத்தம் + தொகை]
சித்தாந்தப்பஃறொடை	சித்தாந்தப்பஃறொடை cittāndappakṟoḍai, பெ. (n.) அம்பலவாண தேசிகரியற்றிய நூல்; a Saiva Siddhanda treatise by Ambala-vanaDesigar. [சித்தாத்தம் + பஃறொடை]
சித்தாந்தம்	சித்தாந்தம் cittāndam, பெ. (n.) 1. முடிந்த முடிபு; well-established conclusion, settled opinion or doctrine, received or admitted truth. "மறையின் வைத்த சித்தாந்த வருத்தமதாலே" (திருக்காளத்.பு.29:37);. (வின்.);; astronomical treatise. 3. சிவக்கொண்முடிபு (சைவ சித்தாந்தம்);; saiva siddhanda. 4. சிவனறிவு நூல் (சிவாகமம்);; saiva agamas. "சிவாகமங்கள் சித்தாந்தமாகும்" (சி.சி.8:15);. விடாப்பிடி (பிடிவாதம்);; obstinacy. இந்தச் சித்தாந்தம் ஆகாது. [சித்து → சித்தாந்தம்]
சித்தாந்தன்	சித்தாந்தன் cittāndaṉ, பெ. (n.) சிவன் (யாழ்.அக.);; sivan.

சித்தாந்தி	சித்தாந்தி cittāndi, பெ. (n.) 1. தன் கொள்கையை நாட்டுபவன் (சங்.அக.);; one who establishes or proves his theory logically. 2. வானநூலார்; astronomer. 3. கணக்கியலார்; mathematician. 4. சிவக்கொண்முடிபைச் சார்ந்தவன் (உ.வ);; a follower of the Saiva Siddhanda system, dist. fr. Vedandi. 5. விடாப்பிடியன்; an obstinate person. [சித்தாந்தம் → சித்தாந்தி]
சித்தாமணக்கு	சித்தாமணக்கு cittāmaṇakku, பெ. (n.) சிற்றாமணக்கு பார்க்க;see Sirramarakku (சா.அக.);. [சிற்றாமணக்கு → சித்தாமணக்கு]
சித்தாமல்லி	சித்தாமல்லி cittāmalli, பெ. (n.) சிற்றாமல்லி பார்க்க;see Sirramalli (சா.அக.);. [சிற்றாமல்வி – சித்தாமல்லி]
சித்தாமுட்டி	சித்தாமுட்டி cittāmuṭṭi, பெ. (n.) சிற்றாமுட்டி பார்க்க;see Sirramust (சா.அக.);. [சிற்றாமுட்டி → சித்தாமுட்டி]
சித்தாள்	சித்தாள் cittāḷ, பெ. (n.) சிற்றாள் பார்க்க;see sirrl. [சிற்றான் → சித்தான்]

சித்தி	சித்தி1 cittittal, 4 செகுவி (v.i.) 1. கைகூடுதல்; to be gained, accomplished, to be realised. "சித்தாந்தத்தே நிற்பர் முத்தி சித்தித்தவர்" (திருமந். 2394);. 2. மருந்தினை முழுமையாகச் செய்து முடித்தல்; to succeed in the preparation of medicine of high repute. [சித்து → சித்தி; சித்து = அறிவு, முழுமை. சித்தி → சித்தித்தல்] சித்தி2 citti, பெ. (n.) சிறிய தாய் சித்தப்பாவின் மனைவி, தாயின் தங்கை; mother's younger sister;father's younger brother's wife. [சிற்றாப் → சிற்றாப்த்தி → சித்தி] சித்தி3 citti, பெ. (n.) சித்தியா (தஞ்சைமாலியஅந்); பார்க்க;see sittiya. [சித்தியா → சித்தி] சித்தி4 citti, பெ. (n.) சித்தை1 பார்க்க;see Sittai. [சித்தை → சித்தி] சித்தி5 citti, பெ. (n.) செடில்; hook - swinging festival. சித்தி6 citti, பெ. (n.) நிலக்குமிழ்; Small Cashmere tree.
சித்திக்கண்	சித்திக்கண் cittikkaṇ, பெ. (n.) அறிவுக்கண்; the eye of wisdom (சா.அக.);. [சித்து → சித்தி + கண்]
சித்திக்கண்ணன்	சித்திக்கண்ணன் cittikkaṇṇaṉ, பெ. (n.) துறவி; Sage (சா.அக.);. [சித்து → சித்தி + கண்ணன்]
சித்திக்கல்	சித்திக்கல் cittikkal, பெ. (n.) 1. செடி லாட்டத்திற்காக நாட்டப்பட்ட துண் (G.Sm.D..I.i,122);; stone or wooden pillar set up for hook - swinging 2. குறுஞ்சிலைக்கல் (வின்.);; kind of red stone. [சித்தி4 + கல்]

சித்திக்கலை	சித்திக்கலை cittikkalai, பெ. (n.) சித்திக்கல் பார்க்க;see sitti-k-kal (சா.அக.);.
சித்திக்குளிகை	சித்திக்குளிகை cittigguḷigai, பெ. (n.) எண் வகை இறும்பூதுகளை (அற்புதங்களை); நிகழ்த்தும் குளிகை; a magic pill peculiar to Tamil Sitta medicine prepared to enable one to attain success in the performance of eight miracles (சா.அக.);. [சித்தி + குளிகை. குள் → குளிகை = உருண்டை மாத்திரை]
சித்திக்குறி	சித்திக்குறி cittikkuṟi, பெ. (n.) எட்டிக் கொட்டை; nux vamica nut (சா.அக.);.
சித்திடு	சித்திடு cittiḍu, பெ. (n.) சித்துடு2 (மலை); பார்க்க;see sittugu. [சித்துடு2 → சித்திடு]
சித்திநெறி	சித்திநெறி cittineṟi, பெ. (n.) சித்தநெறி பார்க்க;see Sittaneri,1. [சித்தநெறி → சித்திநெறி]
சித்திமல்லி	சித்திமல்லி cittimalli, பெ. (n.) வெதுப்படக்கி; stinking plant (சா.அக.);.
சித்திமூலம்	சித்திமூலம் cittimūlam, பெ. (n.) 1. கொடுவேலி; Ceylon lead-wort. 2. நிலப் பனையின் கிழங்கு; moosly root. ம. சித்திரமூலம் [சித்திரமூலம் → சித்திமூவம்]
சித்தியம்	சித்தியம் cittiyam, பெ. (n.) கோரி (யாழ்.அக);; turret.
சித்தியர்	சித்தியர்1 cittiyar, பெ. (n.) தெய்வமங்கையர் வகையினர்; a class of celestial women. "சித்தியரிசைப்பத் தீஞ்சொல்" (கம்பரா. ஊர்தேடு. 186.); [சித்தன் (ஆ.பா.); - சித்தி (பெ.பா.); 'இ' பெ.பா.ஈறு] சித்தியர்2 cittiyar, பெ. (n.) சித்திபெற்றவர்கள்; one who attained spiritual power.

சித்தியா	சித்தியா cittiyā, பெ. (n.) சிற்றப்பன்; தந்தையின் தம்பி, அம்மாவின் தங்கை கணவர் (மாலிய அந்தணர்);; father's younger brother; mother's younger sister's husband. [சிற்றையா → சித்தையா → சித்தியா]
சித்தியாகு-தல்	சித்தியாகு-தல் ciddiyākudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பயன்படல்; to become useful (சா.அக.); [சித்தி + ஆகு]
சித்தியார்	சித்தியார் cittiyār, பெ. (n.) சிவஞான சித்தியார்; a treatise on saiva siddhanta. "உந்திகளி றுயர் போதஞ் சித்தியார்" (திராவிடப்.384); [சித்தி → சித்தியா]
சித்திரக் கடம்	சித்திரக் கடம் cittirakkaḍam, பெ. (n.) பெருங்காடு (வின்.);; wild jungle, wilderness. [சித்திரம் + கடம்]
சித்திரக்கண்டகம்	சித்திரக்கண்டகம் cittiragganṭagam, பெ. (n.) சித்திரகண்டம் பார்க்க;see Sittira-kangam (சா.அக.); [சித்திரகண்டம் → சித்திரகண்டகம்]
சித்திரக்கண்டம்	சித்திரக்கண்டம் cittirakkanṭam, பெ. (n.) 1. அழகிய கழுத்து; beautiful neck. 2. பல வண்ணக் கழுத்துடைய மாடப் புறா; house pigeon. [சித்திரம் = ஓவியம், அமுகு, கண்டம் = கழுத்து, சித்திரம் + கண்டம்]
சித்திரக்கம்மம்	சித்திரக்கம்மம் cittirakkammam, பெ. (n.) அழகிய நுண்கலை வேலைப்பாடு; artistic workmanship. "செந்நூ னினந்த சித்திரக் கம்மத்து" (பெருங், உஞ்சைக். 35:98); [சித்திரம் + கம்மம்]
சித்திரக்கம்மி	சித்திரக்கம்மி cittirakkammi, பெ. (n.) ஓவியத் தொழிலமைந்த ஆடைவகை (சிலப். 14:108,உரை.);; a kind of cloth. [சித்திரம் + கம்மி]
சித்திரக்கருங்கல்	சித்திரக்கருங்கல் cittirakkaruṅgal, பெ. (n.) கோடுகளுள்ள கருங்கல் வகை; graphic granite. [சித்திரம் + கருங்கல்]

சித்திரக்கவி	சித்திரக்கவி cittirakkavi, பெ. (n.) 1. நால்வகைப் பாக்களுள் சித்திரத்தில் அமைத்துப் பாடும் மிறைப்பா (பிங்);; a variety of metrical composition filled into fanciful figures, one of nar-pa. 2. சித்திரப்பா பாடுவோன் (சங்.அக.);; one claver in composing Sittira-p-pa. [சித்திரம் + கவி]
சித்திரக்கா	சித்திரக்கா cittirakkā, பெ. (n.) சித்திரக்கவி வகை; a kind of Sittira-k-kavi. "சித்திரக்காவே விசித்திரக்காவே" (யாப்.வி.96);. [சித்திரம் + கா]
சித்திரக்காரன்	சித்திரக்காரன் cittirakkāraṉ, பெ. (n.) 1. ஓவியம் எழுதுவோன்; painter, portraitpainter. "சித்திரகாரருஞ் செய்கெனச் சொல்லி" (பெருங். வத்தவ. 3:28);. 2. சிற்பி (சூடா);; sculptor, engraver. ம. சித்ரக்காரன், சித்ரகான் [சித்திரம் + காரன்]
சித்திரக்காரை	சித்திரக்காரை cittirakkārai, பெ. (n.) புள்ளிகளையுடைய மீன் வகை; a kind of fish (சேரநா);. [சித்திரம் + காரை.]
சித்திரக்காலி	சித்திரக்காலி cittirakkāli, பெ. (n.) 1. காரத் தன்மையுள்ள கொடிவகை; an unknown pungent creeper. 2. நெல்வகை (சங்.அக.);; a kind of paddy.
சித்திரக்கிழங்கு	சித்திரக்கிழங்கு cittirakkiḻṅgu, பெ. (n.) கொடுவேலிக் கிழங்கு; the root of plumbago zeylarica (சேரநா.);. ம. சித்திரக்கிழங்ஙு
சித்திரக்குண்டலி	சித்திரக்குண்டலி cittirakkuṇṭali, பெ. (n.) கூத்து வகை (கல்லா. 27, உரை, பக்.222);; a kind of dance. [சித்திரம் + குண்டவி]
சித்திரக்குத்தன்	சித்திரக்குத்தன் cittirakkuttaṉ, பெ. (n.) கூற்றுவரினிடம் உயிர்களின் நல்வினை தீவினைகளைக் கணக்கெழுதிப் படிப்போனாகக் கருதப்படுவான்; one who believes Yama's officer who records the good end evil deeds of human beings. "சித்திரகுத்த னெழுத்தால்" (திவ். பெரியாழ். 5.2:2);
சித்திரக்குள்ளன்	சித்திரக்குள்ளன் cittirakkuḷḷaṉ, பெ. (n.) உடற் குறையோடுகூடிய குள்ளன்; chandroplatic dwarf with bodily defects (சா.அக.);. [சித்திரம் + குள்ளன். சித்திரம் = குறைவு]

சித்திரக்கூடக்கல்	சித்திரக்கூடக்கல் cittirakāṭakkal, பெ. (n.) நாக வடிவாகச் செய்யப்பட்ட கல்; a stone idol of serpent god (சேரநா.); ம. சித்ரகூடக்கல்லு [சித்திரம் + கூடம் + கல்]
சித்திரக்கூடம்	சித்திரக்கூடம்1 cittirakāṭam, பெ. (n.) 1. ஓவியச் சாலை; decorated or painted hall, hall hung with pictures. "செல்வப் பொற்கிடுகு சூழ்ந்த சித்திரக்கூடம் (சீவக. 2139); 2. தெற்றியம் பலம் (திவா.);; raised platform. 3. தில்லைத் திருமால் கோயில்; a Tirumal shrine in Chidambaram. "தில்லைத் திருச்சித்திரக்கூடஞ் சென்று சேர்மின்களே" (திவ். பெரியதி. 3:2);. [சித்திரம் + கூடம்] சித்திரக்கூடம்2 cittirakāṭam, பெ. (n.) இராமன் காட்டில் வாழ்ந்த போது தங்கியிருந்த ஒரு மலை; a mountain in Bundlekh and where Raman stayed during his exile. "சித்திர கூடத் திருப்பச் சிறுகாக்கை முலை தீண்ட" (திவ்.பெரியாழ்.3.10:6); சித்திரம் கூடம்
சித்திரக்கொடி	சித்திரக்கொடி cittirakkoḍi, பெ. (n.) கொடுவேலி (பிங்.);; ceylon leadwort. [சித்திரம் + கொடி]
சித்திரக்கோலம்	சித்திரக்கோலம் cittirakālam, பெ. (n.) 1. நச்சுப் பல்லி (யாழ்.அக.);; a kind of poisonous lizard. 2. பாம்பு; cobra (சா.அக.); [சித்திரம் + கோவும்]
சித்திரகம்	சித்திரகம் cittiragam, பெ. (n.) 1. கொடுவேலி (மலை.);; Ceylon leadwort. 2. ஆமணக்கு (சூடா.);; castor plant.
சித்திரச்சபை	சித்திரச்சபை cittiraccabai, பெ. (n.) திருக் குற்றாலத்துச் சிவன் நடனமாடும் கோயில் (குற்றா. தல. கடவுள் வண.3);; dancing - hall of Naṭraja at Tiru-k-kurralam in Tirunelveli district. [சித்திரம் + சபை, அவை → சவை → சபை]
சித்திரச்சாலை	சித்திரச்சாலை cittiraccālai, பெ. (n.) சித்திர மண்டபம் பார்க்க;see Sittira-mandabam. "பத்தியிற் குயிற்றிய சித்திரச் சாலையும்" (பெருங், மகத.4:15);. [சித்திரம் + சாவை]

சித்திரச்சிலந்தி	சித்திரச்சிலந்தி cittiraccilandi, பெ. (n.) ஒரு வகைச் சிலந்தி; a kind of spider (சா.அக.); [சித்திரம் + சிவந்தி]
சித்திரச்சூடகம்	சித்திரச்சூடகம் cittiraccūṭagam, பெ. (n.) அழகிய வேலைப்பாடமைந்த விரற்செறி. (குற்றா.குற.51);; a ring of fine workman ship. [சித்திரம் + சூடகம், சூடு → சூடகம் = கைவளை]
சித்திரச்சோறு	சித்திரச்சோறு1 cittiraccōṟu, பெ. (n.) புளிச்சோறு, சருக்கரைச் சோறு, எட்சோறு முதலியன கலந்து செய்த பலவண்ணச் சோறு (சங்.அக.);; boiled rice mixed with spicy condiments, as tamarind, sesamum, suger, etc. "சித்திரச் சோற்றிற் செருக்கினேன்" (அருட்பா, vi. அவாவறுப்பு.7); மறுவ. சித்திரான்னம் [சித்திரம் + சோறு]
சித்திரத்தண்டகம்	சித்திரத்தண்டகம் cittirattaṇṭagam, பெ. (n.) பருத்தி (யாழ்.அக.);; cotton. [சித்திரம் + தண்டகம்]
சித்திரத்தாரணை	சித்திரத்தாரணை cittirattāraṇai, பெ. (n.) ஒன்பதுவகை ஆற்றல்களுளொன்று (யாப்.வி.96.பக்.516);; one of nava-taraṇai (சா.அக.);.
சித்திரத்தாளம்	சித்திரத்தாளம் cittirattāḷam, பெ. (n.) ஒன்பது வகை தாளத்தொன்று (பாததாள. 6);; a variety of time-measure one of nava-talam. [சித்திரம் + தாளம்]
சித்திரத்தையல்	சித்திரத்தையல் cittirattaiyal, பெ. (n.) ஆடைகளில் பூ வேலைப்பாடுகள் அமைந்த தையல்; embroidary (சேரநா.);. மறுவ. சித்திரத் துன்னல் ம. சித்ரத்தய்யல் [சித்திரம் + தையல்]
சித்திரநாடி	சித்திரநாடி cittiranāṭi, பெ. (n.) நடு முதுகிலோடும் சுழிமுனை நாடி; one of the passages of nerve-centre at the top of the vertebral column running down the spinal cord (சாஅக.);.
சித்திரநோய்	சித்திரநோய் cittiranōy, பெ. (n.) குடல் நோய்; a disease of the intestines (சா.அக.);.

சித்திரப்படம்	சித்திரப்படம் cittirappaḍam, பெ. (n.) 1. எழுதிய ஓவியம்: picture. 'சித்திரத்துக் கொக்கே ரத்தினத்தைக் கக்கு' (பழ.); 2. பூந்துகில்; variegated, painted or printed cloth. 3. யாழ் முதலியவற்றில் பல நிறமுள்ள அல்லது பூத்தொழிலமைந்த உறை; decorated clothcover. "சித்திரப்படத்துட் புக்கு" (சிவப்.7:1); ம. சித்രபடம் [சித்திரம் + படம்]
சித்திரப்பாடம்	சித்திரப்பாடம் cittirappāṭam, பெ. (n.) சித்திரப்படம்,2. பார்க்க (யாழ். அக.);;see Sittira-p-pagam, 2. [சித்திரம் + படாம். படம் → படாம்]
சித்திரப் பணி	சித்திரப் பணி cittirappaṇi, பெ. (n.) 1. வியப்பிலாழ்த்தும் வேலைப்பாடு; decorative or ornamental work. 2. ஓவியம் (சிலப்.6:169,அரும்.);; painting. ம. சித்ரப்பணி [சித்திரம் + பணி]
சித்திரப்பலகை	சித்திரப்பலகை cittirappalagai, பெ. (n.) ஓவியம் வரையப் பயன்படும் பலகை; a board used for painting a picture, painted board or plank (சேரநா.);. ம. சித்ரப்பலக [சித்திரம் + பவகை]
சித்திரப்பா	சித்திரப்பா cittirappā, பெ. (n.) சித்திரக்கவி (திவா.); பார்க்க;see Sittira-k-kavi. [சித்திரம் + பா]
சித்திரப்பாலடை	சித்திரப்பாலடை cittirappālaḍai, பெ. (n.) 1. பூடுவகை; painted-leaved tailed tick-trefoil. 2. அம்மான்பச்சரிசி (சங்.அக);; species of euphorbia. [சித்திரம் + பால் + அடை. அடை = இலை]
சித்திரப்பாலா டை	சித்திரப்பாலாடை cittirappālāṭai, பெ. (n.) சித்திரப்பாலடை பார்க்க;see Sittira-p-pilagai. [சித்திரம் + பாலாடை]

சித்திரப்பாலாவி	சித்திரப்பாலாவி cittirappālāvi, பெ. (n.) அம்மான்பச்சரிசி; species of euphorbia. மறுவ. சித்திரவல்லாதி, சீதேவியார் [சிற்றிவைப் பாவாவி → சித்திரப்பாவாவி]
சித்திரப்பாலை	சித்திரப்பாலை cittirappālai, பெ. (n.) சிற்றம்மான் பச்சரிசி (பாலவா. 364);; species of euphorbia. [சித்திரம் + பாலை]
சித்திரப்பாவை	சித்திரப்பாவை cittirappāvai, பெ. (n.) சித்திரத்தில் தீட்டப்பட்ட பெண் வடிவம்; picture, portrait, carved image, especially of a woman. "சித்திரப் பாவையி னத்தக வடங்கி" (நன். 41);. [சித்திரம் + பாவை. பார்ப்பு = பறவைக் குஞ்சு, மக்கட்குழுவி பார்ப்பு → பாப்பு. ஒ.நோ. கோர்வை → கோவை, பார்வை → பாவை = கண்ணில் தோன்றும் உருவம் பாவை = படிமை, பொம்மை, அழகிய
சித்திரப்பாளை	சித்திரப்பாளை cittirappāḷai, பெ. (n.) கேரளத்துத் தெய்யம், கோலம், துள்ளல் முதலிய ஆட்டங்களில் பாக்குமரப் பட்டைகளில் வண்ணந்தீட்டி அணியப்படும் முகமூடி; a painted mask made of spathe of the areca nut palm (worn by actors in teyyam and kolam tullal); (சேரநா.);. ம. சித்രப்பாள [சித்திரம் + பாளை]
சித்திரப்பிரதிமை	சித்திரப்பிரதிமை ciddirappiradimai, பெ. (n.) சித்திரப்பாவை (யாழ்ப்); பார்க்க;See sitia-ppaivai. [சித்திரம் + பிரதிமை] Skt. Pratima → த. பரிதிமை
சித்திரப்புடைவை	சித்திரப்புடைவை cittirappuḍaivai, பெ. (n.) 1. அச்சடிவேலை (இ.வ.);; printed cloth, chintz. 2. பல வண்ண ஒவிய வேலைப்பாடுடைய புடவை; damask. [சித்திரம் + புடைவை]
சித்திரப்புணர்ப்பு	சித்திரப்புணர்ப்பு cittirappuṇarppu, பெ. (n.) இசை கொள்ளும் எழுத்துகளின் மேல் வல்லெழுத்து வந்தபோது மெல்லொற்று போலப் பண்ணிர்மை நிறுத்துகை (சிலப். 3:56, உரை.););; nasalising the hard consonants in singing a musical piece. [சித்திரம் + புணர்ப்பு. புணர் → புணர்ப்பு]
சித்திரப்புல்	சித்திரப்புல் cittirappul, பெ. (n.) ஒவியத் தூரிகையிற் பயன்படுத்தும் ஒருவகைப் புல்; a kind of grass or reed used as a painter's brush. ம. சித்ரப்புல்லு [சித்திரம் + புல்]

சித்திரப்புறா	சித்திரப்புறா cittirappuṟā, பெ. (n.) புள்ளிப்புறா (சீவக.564,உரை);; spotted dove. [சித்திரம் + புறா]
சித்திரப்பூச்சு	சித்திரப்பூச்சு cittirappūccu, பெ. (n.) ஒவிய வேலைப்பாடமைந்த வெள்ளி அல்லது தங்கப் பூச்சு; decorative plating (சேரநா.);. ம. சித்ரப்பூச்சு [சித்திரம் + பூச்சு]
சித்திரப்பூமி	சித்திரப்பூமி cittirappūmi, பெ. (n.) அழகும் வியப்பும் நிறைந்த சோலை, செய்குன்று முதலிய இடங்கள்; beautiful landscape. "சித்திரப்பூமி வித்தக நோக்கி" (பெருங் உஞ்சைக் 33:7);. [சித்திரம் + பூமி] Skt.bhumi → த. பூமி
சித்திரப் பெண்	சித்திரப் பெண் cittirappeṇ, பெ. (n.) 1. வெற்றிலை; betel leaf. 2. வெற்றிலைக் கொடி; betel vine (சா.அக.); [சித்திரம் + பெண். சித்திரம் = அமுகு]
சித்திரப்பேச்சு	சித்திரப்பேச்சு1 cittirappēccu, பெ. (n.) அழகான பேச்சு; rhetorical utterance. [சித்திரம் + பேச்சு] சித்திரப்பேச்சு2 cittirappēccu, பெ. (n.) தந்திரப் பேச்சு; artful speech. [சித்திரம் + பேச்சு]

சித்திரம்	சித்திரம்1 cittiram, பெ. (n.) 1. ஓவியம்; picture, painting. "சித்திரம் பயின்ற செம்பொன் விதானத்து" (பெருங். உஞ்சைக் 37:14);. 'சித்திரமும் கைப்பழக்கம், செந்தமிழும் நாப்பழக்கம்' (பழ.);. 2. சிறப்பு (பிங்.);; excellence. 3. அழகு; beauty. "சித்திரமாக...... செய்த........ பூங்காவின்" (பெருங் வத்தவ. 7:149);. 4. அணியழகு; decoration, embelishment. 5. வியப்பானது; object of wonder, surprise. "சித்திர மிங்கிது வொப்பது" (கம்பரா.கார்முக.19); 6. சித்திரப்பேச்சு1 பார்க்க;see sittira-p-peccu1. 7. சித்திரக்கவி (பிங்.); பார்க்க;see Sittira-k-kavi. 8. ஒரு சிற்பநூல்; a treatise on architecture. 9. காடு (பிங்.);; forest. ம. சித்திரம் [செத்தல் = ஒத்தல் செத்து = ஒத்து போல, (தொன்.பொருள் 286 உரை.); செ + திரம் - செத்திரம் →- சித்திரம் = ஒப்பு, ஓவியம், பலவண்ணம், திறமை, புதுமை. ஒ.நோ. செந்தூரம் - சிந்தூரம் செத்தல் = ஒத்தல் 'திரம்' தொழிற் பொறு. எ.டு மாத்திரம், மோட்டிரம் → மோத்திரம் = முத்திரம் வடவர் சித்ர என்பதைச் சித் என்பதன் திரிபாகக் கொண்டு, தெளிவாய்த் தெரிதல், விளக்கமான திறம், வண்ண வேறுபாடு வண்ணப்படம் என்று வலிந்து பொருத்தின் காட்டுவர் (வ.வ.149/);] த. சித்திரம் → Skt. Citra சித்திரம்2 cittiram, பெ. (n.) புலி; tiger, panther. "கதியில் வந்த சித்திரமெனு" (பாரத. பதின்மு. 125);. சித்திரம்3 cittiram, பெ. (n.) 1. ஓட்டை; hole, slit, opening. 2. குறைவு; ignominy, blot. "மெலிவு தோன்றிய சித்திரம் பெறுதலில்" (கம்பரா. கும்பகரு 293);, 3. வெளி (மாறனலங் 261. உதா. 626);; void. 4. பொய்; unreality. "சித்திரமிக் கனவில் வாழ்வென" (கந்தரத் 50);. 5. மந்தணம்; secret "பகைவெல் சித்திரம் பலதிறம் பயிற்றி" (பெருங், உஞ்சைக் 37:43);. 6. சித்திரப்பேச்சு2 பார்க்க;see sittira-p-péccu2. 7. உட்கலகம்; discord, as in a family. [இல் இல்லி-துளை, சிறுதுளை.இன்சில் - சில்லி = ஓட்டை. சில் → சின் → சிந்திரம் → சித்திரம்

சித்திரம்4 cittiram, பெ. (n.)

சித்திரம்பேசு-தல்	சித்திரம்பேசு-தல் ciddirambēcudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) போலியாகப் பேசுதல், பொய்யாகச் சொல்லுதல்; to utter false with rhetorical style to speak falsehood (சா.அக.); [சித்திரம் + பேசு_,]
சித்திரம்வெட்டு-தல்	சித்திரம்வெட்டு-தல் ciddiramveṭṭudal, 5 செகுவி. (v.i) கல்லில் ஓவியவேலை செய்தல் (C.E.M.);; to engrave on stones. [சித்திரம்1 + வெட்டு]
சித்திரமண்டபம்	சித்திரமண்டபம் cittiramaṇṭabam, பெ. (n.) 1. ஓவியச்சாலை; painted chamber, hall decorated with pictures, picture-gallery. 2. ஓலக்க மண்டபம் (சீவக.2370);; royal audience - hall. [சித்திரம் + மண்டபம், முள் → முண்டு → மண்டு. மண்டுதல் = கூடுதல், மண்டு → மண்டகம் → மண்டபம்]
சித்திரமண்டலம்	சித்திரமண்டலம் cittiramaṇṭalam, பெ. (n.) நச்சுப் பாம்பு வகைகளுள் ஒன்று; a venamous kind of snake (சேரநா.);. [சித்திரம் + மண்டலம். மண்டுதல் = வளைதல். மண்டு → மண்டலம் = வட்டம், வட்டவடிவம், வட்டமாய்ச்சுற்றி வருகை]
சித்திரமண்டலச்சிலந்தி	சித்திரமண்டலச்சிலந்தி cittiramaṇṭalaccilandi, பெ. (n.) நச்சுத் தன்மையுள்ள சிலந்தி; a kind of poisonous spider (சா.அக.);. [சித்திரம் + மண்டலம் + சிவந்தி]
சித்திரமாடம்	சித்திரமாடம் cittiramāṭam, பெ. (n.) ஓவிய வேலைப்பாடமைந்த, அணியழகு செய்யப்பட்ட மாளிகை; beautiful hall or palace artistically decorated with pictures and paintings. "சித்திர மாடத்துத் துஞ்சிய நன்மாறன்" (புறநா.59); [சித்திரம் + மாடம்]
சித்திரமூலப்பற்று	சித்திரமூலப்பற்று cittiramūlappaṟṟu, பெ. (n.) கடைச் சரக்குகளாற் செய்யப்படுவதும் வீக்கத்தைப் போக்குவதுமாகிய களிம்பு; an ointment prepared from the bazar ingredients. It is used for reducing swelling for purposes of cure. [சித்திர மூலம் + பற்று]
சித்திரமூலம்	சித்திரமூலம் cittiramūlam, பெ. (n.) 1. கொடுவேலி; Ceylon leadwort. 2. செங்கொடுவேலி; rosy-flowered leadwort. 3. நீலக்கொடுவேலி; blue lead-wort. 4. நிலப்பனை; groundpalm. 5. காட்டாமணக்கு; English physic nut (சாஅக.); ம. சித்திரமூலம் [சித்திரம்4 + மூலம்]

சித்திரமூலி	சித்திரமூலி cittiramūli, பெ. (n.) சித்திரமூலம்2, (மலை.); பார்க்க;see sittira-milam,2. [சித்திரம் + மூலி]
சித்திரமெழுதுமண்	சித்திரமெழுதுமண் ciddirameḻuduman̤, பெ. (n.) 1. செம்மண்; red ochre. 2. செம்மணல்: red sand. [சித்திரம் + எழுதும் + மண்]
சித்திரமேகத்தடாகம்	சித்திரமேகத்தடாகம் cittiramēkattaṭākam, பெ. (n.) மகேந்திரவர்மன் மாமண்டுரில் உண்டாக்கிய ஒர் ஏரி; a lake made by the Pallava king Mahendravarman. [சித்திரம் + மேகம் + தடாகம்]
சித்திரமேகலை	சித்திரமேகலை cittiramēkalai, பெ. (n.) மயில்; pea-cock (சா.அக.);. [சித்திரம் + மேகலை]
சித்திரமேழி	சித்திரமேழி cittiramēḻi, பெ. (n.) 1. கலப்பைக் குறி; a plough-emblem cutin stone. "திருவாழியும் சித்திர மேழியும் இட்ட கல்நட்டு" (தெ.க.தெ.5, 199);. 2. ஊரவை (I.M.P.N.A.149);; village assembly. [சித்திரம் + மேழி] மேழி பார்க்க
சித்திரர்	சித்திரர் cittirar, பெ. (n.) கலகம் விளைப்போர், குழப்பம் விளைப்போர்; quarrelsome, factious people. "சித்திரர்க்கெளி யேனலேன்" (தேவா. 859,3);
சித்திரரதன்	சித்திரரதன் ciddiraradan̲, பெ. (n.) அழகிய தேரையுடைய கதிரவன் (சங்அக);; Sun, as riding in a beautiful chariot. [சித்திரம் + இரதன்]
சித்திரவண்ணச்சேலை	சித்திரவண்ணச்சேலை cittiravaṇṇaccēlai, பெ. (n.) வண்ணந்தீட்டிய புடைவை வகை (பஞ்ச.திருமுக. 1160);; a kind of saree. [சித்திரம் + வண்ணம் + சேவை]
சித்திரவண்ணம்	சித்திரவண்ணம் cittiravaṇṇam, பெ. (n.) நெடிலும் குறிலும் ஒப்பவிரவிய சந்தம் (தொல். பொருள். 534);; a rhythmic verse characterised by euphonic alternation of long and short syllables. [சித்திரம் + வண்ணம்]

சித்திரவரி	சித்திரவரி cittiravari, பெ. (n.) கண்விழி; pupil of the eye. [சித்திரம் + வரி]
சித்திர வரைவு	சித்திர வரைவு cittiravaraivu, பெ. (n.) கையிலுள்ள வரைவு (ரேகை);; streaks or lines on the palms. [சித்திரம் + வரைவு]
சித்திரவல்லாரி	சித்திரவல்லாரி cittiravallāri, பெ. (n.) சேங்கொட்டை; common marking-nut. [சித்திரம் + வல்வாரி]
சித்திரவல்லி	சித்திரவல்லி cittiravalli, பெ. (n.) கசப்பு வெள்ளரி வகை; a species of bitter cucumber. [சித்திரம் + வல்லி]
சித்திரவிதழ்	சித்திரவிதழ் ciddiravidal̠, பெ. (n.) துத்தி (மலை.);; country mallow. [சித்திரம் + இதழ்]
சித்திரவிதை	சித்திரவிதை ciddiravidai, பெ. (n.) ஆமணக்கு, முத்துக்கொட்டை; castor seed (சாஅக);. [சித்திரம் + விதை]
சித்திரவெழுத்து	சித்திரவெழுத்து cittiravel̠uttu, பெ. (n.) ஒவியக் கலை; the art of painting (சேரநா.);. [சித்திரம் + எழுத்து]
சித்திரவேளா கொல்லி	சித்திரவேளாகொல்லி cittiravēḷākolli, பெ. (n.) யாழ்த்திறவகை (திவா.);; a secondary melody-type. [சித்திரம் + வேளாகொல்லி]

சித்திரவேளாவளி	சித்திரவேளாவளி cittiravēḷāvaḷi, பெ. (n.) பண்வகை (பரத.ராக.104);; a specific melodytype.
சித்திரவோடாவி	சித்திரவோடாவி cittiravōṭāvi, பெ. (n.) ஒவியம் எழுதுவோன் (யாழ்.அக);; painter [சித்திரம் + ஒடாவி]
சித்திரவோரை	சித்திரவோரை cittiravōrai, பெ. (n.) உள்ளங்கை வரிகை (ரேகை);களுள் ஒன்று (வின்.);; a line in palm of hand significant in palmistry. [சித்திரம் + ஒரை]
சித்திரன்	சித்திரன் cittiraṉ, பெ. (n.) 1. ஓவியன்; painter,artist. 2. தச்சன்; carpenter. [சித்திரம் → சித்திரன்]
சித்திராங்கதை	சித்திராங்கதை ciddirāṅgadai, பெ. (n.) அருச்சுனன் மனைவியான பாண்டியன் மகள்; the Pandiayan princess who married Aruccuman. "சித்திராங்கதை யென்னுஞ் செஞ்சொல் வஞ்சி" (பாரத அருச்சுனன்றீர்.26);
சித்திராசனம்	சித்திராசனம் cittirācaṉam, பெ. (n.) 1. ஏந்தாக இருத்தலாகிய ஒக வகை (காசிக. யோக. 15);; a yógic posture which consists in sitting as best suits one's comfort. 2. உட்காரப் பயன்படும் சிறிய அரத்தினக் கம்பளம் (சி.சி. 8, 33, நிரம்ப);; small coloured corpet for sitting. [சித்திரம் + ஆசனம்]
சித்திரான்னம்	சித்திரான்னம் cittirāṉṉam, பெ. (n.) சித்திரச்சோறு பார்க்க;see sittira-c-coru. [சித்திரை + அன்னம்]

சித்திரி	சித்திரி1 cittirittal, 4 செகுவி (v.i.) 1. சித்திர மெழுதுதல்; to paint, make fancy work. 2. வண்ணித்துப் (அழகாகப்); பேசுதல் (வின்.);; to paintin words, use rhetorical tricks in speech. 3. கற்பனை செய்தல்; to fashion, invent, as arguments; to fabricate. "வஞ்சனை தெரிந்து சித்திரிப்பார்" (பெரியபு. திருதாவுக். 82);. 4. ஒப்பனை செய்தல்; to beautify. "திகழொளி தோன்றச் சித்திரித் தியற்றிய" (பெருங். வத்தவ. 17:76);; [சித்திரம் → சித்திரி → சித்திரித்தல்] வடவர் 'சித்ர' என்பதைச் 'சித்' என்பதன் திரிபாகக்கொண்டு தெளிவாய்த் தெரிதல், விளக்கமான நிறம், வண்ணவேறுபாடு, வண்ணப்படம் என்று வலிந்து பொருத்திக் காட்டுவர். சித்திரித்தல் என்னும் வினை வடமொழியில் இல்லை (வவ149);. சித்திரி2 cittiri, பெ. (n.)
சித்திரிகத்திரி	சித்திரிகத்திரி cittirigattiri, பெ. (n.) மகப்பேற்றிற்குப் பயன்படும் கருவி வகையுளொன்று; an instrument or scissors used for removing the child. (சா.அக.);. [சித்திரி + கத்திரி]
சித்திரிகன்	சித்திரிகன் cittiriga<u>n</u>, பெ. (n.) ஒவியன்; artist. "வரைவுறு சித்திரிகன் சித்திர சக்தியைப் போல்" (வேதா.சூ. 26);. [சித்திரம் → சித்திரி → சித்திரிகன்]
சித்திரிகை	சித்திரிகை cittirigai, பெ. (n.) 1. வீணை வகை (பரத.ஒழிபி.15);; a kind of lutc. 2. நல்லாடை வகை (திவா.);; good, valuable clothes. [சித்திரி1 – சித்திரிகை]
சித்திரை	சித்திரை cittirai, பெ. (n.) 1. பதினான்காம் விண்மீனாகிய நெய்ம்மீன் (பிங்.);; the l4th naksatra, part of Virgo. 2. தமிழாண்டின் முதல் மாதமாகக் கருதப்படும் மேழம்; known as the first month of the Tamil year, April–May. "சித்திரைச் சித்திரைத் திங்கள் சேர்ந்தென" (சிவப். 5:64);. சுறவமே தமிழாண்டின் தொடக்கம்;மேமுத்தைக் கொள்வது பொருத்தமன்று சித்திரை2 cittirai, பெ. (n.) அம்மான்பச்சரிசி (வின்.);; species of euphorbia. சித்திரை3 cittirai, பெ. (n.) நாகணவாய்ப் புள்; common myna.

சித்திரைக்கஞ்சி	சித்திரைக்கஞ்சி cittiraikkañji, பெ. (n.) வெள்ளுவா (சித்திரா பௌர்ணிமை); நாளில் சித்திரகுத்தன் மனநிறைவடையும் பொருட்டு வழங்கும் கஞ்சிய (யாழ்ப்.);; rice gruel distributed on the fullmoon - day of sittirai to propitiate sitragupta. [சித்திரை1 + கஞ்சி]
சித்திரைக்கடப்பு	சித்திரைக்கடப்பு cittiraikkaḍappu, பெ. (n.) சீகாழிவட்டத்தில் பெரும்பாலும் கோடையில் விளைவிக்கப்படும் பெருநெல் வகை (இ.வ.);; a kind of paddy generally cultivated in summer in Sirkāli taluk. [சித்திரை + கடப்பு]
சித்திரைக்கதை	சித்திரைக்கதை ciddiraikkadai, பெ. (n.) மேழவெள்ளுவா நாளில் கோயில்களிலும் வீடுகளிலும் படிக்கப்படுவதும் நன்மை தீமைகளைக் கூறுவதுமான சித்திரகுப்தன் கதை (யாழ்ப்.);; story of Sitragutta describing rewards and punishments for various good and bad actions, read in temples and houses on Šittirapuranai. [சித்திரை + கதை]
சித்திரைக்கரந்தை	சித்திரைக்கரந்தை cittiraikkarandai, பெ. (n.) சித்திரைக்கருந்தலை (நெல்லை); பார்க்க;see Sittirai-k-karundalai. [சித்திரை + கரந்தை]
சித்திரைக்கருந்தலை	சித்திரைக்கருந்தலை cittiraikkarundalai, பெ. (n.) விளைச்சல் (சாகுபடி); முற்றுப் பெற்றதும் பின்னேற்பாடுகளை நடத்தற்குரிய மேழ (சித்திரை); மாத முடிவு; the closing part of Śittirai when the agricultural season ends and plans are made for cultivation in the ensuing season. [சித்திரை + கருத்தலை. கருத்தலை = முடிவு]
சித்திரைக்கார்	சித்திரைக்கார் cittiraikkār, பெ. (n.) மேழ (சித்திரை); மாதத்தில் அறுவடையாகும் நெல்வகை (G.T.D. I.94);; a kind of coarse paddy harvested in sittirai. [சித்திரை + கார்]
சித்திரைக்காலி	சித்திரைக்காலி cittiraikkāli, பெ. (n.) நெல் வகை (யாழ்ப்.);; a kind of paddy. [சித்திரை + காலி]
சித்திரைக் குழப்பம்	சித்திரைக் குழப்பம் cittiraikkuḻppam, பெ. (n.) மேழ (சித்திரை); மாதத்துப் பெருங்காற்று (வின்.);; stormy weather of Sittirai, the fore-runner of the S.W. monsoon. [சித்திரை + குழப்பம்]
சித்திரைச்சிலம்பன்	சித்திரைச்சிலம்பன் cittiraiccilambaṉ, பெ. (n.) காவிரியில் உண்டாம் மேழ (சித்திரை);ப் பெருக்கு (இ.வ.);; April freshes in the Kaviri. [சித்திரை + சிவம்பன். சிவம்பன் – புதுவெள்ளம்]

சித்திரைச்சுழி	சித்திரைச்சுழி cittiraicculi, பெ. (n.) மேழ மாதத்துச் சுழல் காற்று (இ.வ.);; wind-storm occurring in April. [சித்திரை + சுழி]
சித்திரைச்சுழியன்	சித்திரைச்சுழியன் cittiraicculiyaṉ, பெ. (n.) 1. சித்திரைச்சுழி பார்க்க;see sittirai-c-culi. 2. குறும்பன் (இ.வ.);; mischievous urchin. [சித்திரை + சுழலியன்]
சித்திரைப்பால்	சித்திரைப்பால் cittiraippāl, பெ. (n.) 1. ஆவிரை; tanners cassia. 2. அம்மான் பச்சரிசி; species of euphorbia (சா.அக.);. [சித்திரை + பால்]
சித்திரைப்பூ	சித்திரைப்பூ cittiraippū, பெ. (n.) மே (சித்திரை);த் திங்களில் முழுநிலாவன்று நிலத்தில் பூக்கும் நீறு; the salt found on the soil of fuller's earth on the full moon night in the month of Sittirai (சா.அக.);. [சித்திரை + பூ]
சித்திரைமுழுநிலவு	சித்திரைமுழுநிலவு cittiraimuḻunilavu, பெ. (n.) மேழ மாதத்து முழு நிலவில் நிகழுந் திருவிழ; festival celebrated on the fullmoon day in the month of Sittirai. [சித்திரை + முழுநிலவு]
சித்திரையன்நெல்	சித்திரையன்நெல் cittiraiyaṉnel, பெ. (n.) நெல்வகை (A);; a kind of paddy.
சித்திரைவெயில்	சித்திரைவெயில் cittiraiveyil, பெ. (n.) சுட்டெரிக்கும் மேழ (சித்திரை); மாதத்துக் கடும் வெயில்; burning April Sun (சா.அக.);. [சித்திரை + வெயில்]
சித்திரோடாவி	சித்திரோடாவி cittirōṭāvi, பெ. (n.) கல்லில் சிலை முதலியன செய்யும் சிற்பி (யாழ்ப்.);; sculpture, artisan who carves images, statues, etc. [சித்திரம் + ஓடாவி]

சித்தில்	சித்தில் cittil, பெ. (n.) அறிவு (R);; knowledge. [சித்து → சித்தல் → சித்தில்]
சித்திலி	சித்திலி cittili, பெ. (n.) சிற்றெறும்பு (யாழ்.அக);; a species of ant. [சில் = சிறுமை. சில் → சித்து → சித்தில் → சித்திலி]
சித்திலிகை	சித்திலிகை cittiligai, பெ. (n.) அச்சடிசீலை (வின்.);; printed or painted cloth.
சித்திலைச்செடி	சித்திலைச்செடி cittilaicceḍi, பெ. (n.) குன்றி மணி, crab's eye (சாஅக);. [சிற்றிலை → சித்திலை. சித்திலை + செடி]
சித்திவலை	சித்திவலை cittivalai, பெ. (n.) சித்திவலையம் பார்க்க;see Sitti-Valaiyam (சா.அக.);.
சித்திவலையம்	சித்திவலையம் cittivalaiyam, பெ. (n.) அம்மான் பச்சரிசி; an annual with erect or procumbent branches (சா.அக.);. [சித்தி + வலையம்]
சித்தின்பம்	சித்தின்பம் cittiṉpam, பெ. (n.) அறிவால் விளையும் பேரின்பம்; perfect bliss, as the result of true knowledge. "நித்தியானந்த மாகயி சித்தின்பம்" (சி.போ.பா.6:2,பக்.330);. [சித்து + இன்பம்]
சித்தினி	சித்தினி cittiṉi, பெ. (n.) நால்வகைப் பெண்களுள் பதுமினிவகைக்கு அடுத்த தரத்தவள் (கொக்கோ.1710);; woman of the class inferior only to padumini, one of four pen

சித்து	சித்து1 cittu, பெ. (n.) 1. அறிவு; intellect, intelligence. "சித்தென வருமறைச் சிரத்திற் றேறிய" (கம்பரா. இரணியன். 60);. 2. அறிவுடைப் பொருள் (சூடா.);; intelligent being. 3. ஆதன்; soul. "சித்த சித்தொ டீசனென்று" (பாரத. பதினைந்தாம்.1); [செ → செத்து → சித்து (மு.தா.202);. ஒ.நோ: செந்தூரம் → சிந்துரம்] செத்தல் = 1. கருதுதல். "அரவுநீருணன் செத்து" (கவித்.45); 2. அறிதல் "துதிக்கா வன்னந் துணைசெத்து" (ஐங்.106);. சித்து = கருத்து, அறிவு, கருதியதை அடையும் திறம் சித்து2 cittu, பெ. (n.) 1. மாயவித்தை; magic. 2. கலம்பகத்தின் உறுப்புகளுள் ஒன்று. (பன்னிருபா.211);; a constituent theme of kalambagam appearing to be a magician's brag but really signifying ordinary things. 3. வேள்வி (பிங்.);; sacrifice. 4. வெற்றி (சூடா.);; success. 5. ஒருவகை வரிக்கூத்து (சிலப். 3:13, உரை.);; a masquerade dance. சித்து3 cittu, பெ. (n.) கொத்தனுக்கு உதவி செய்யும் சிற்றாள்; assisting hand of a brick layer.
சித்துக்காரன்	சித்துக்காரன் cittukkāraṉ, பெ. (n.) மாயவித்தை கற்றவன்; magician. [சித்து2 → சித்துக்காரன்]
சித்துடு	சித்துடு1 cittuḍu, பெ. (n.) நேர்வாளம்; croton. சித்துடு2 cittuḍu, பெ. (n.) கிலுகிலுப்பை (மலை.);; laburnum- leaved rattlewort.
சித்துநீர்	சித்துநீர் cittunīr, பெ. (n.) இதளியம் (பாதரசம்);; mercury. "சீருணஞ் சித்துநீர் செறிந்த தொத்தும்" (ஞானா.45:13); [சித்து + நீர்]

சித்துப்பொருள்	சித்துப்பொருள் cittupporuḷ, பெ. (n.) அறிவுடைப் பொருள்; intelligent, sentient being, opp. to cada-p-porul. [சித்து1 + பொருள்]
சித்துரு	சித்துரு citturu, பெ. (n.) அறிவு வடிவான கடவுள்; god, as the embodiment of intelligence. "மெய்ச் சித்துரு வென்றறி" (காஞ்சிப்பு. வயிர. 9);. [சித்து1 + உரு]
சித்துருபம்	சித்துருபம் citturubam, பெ. (n.) சிறுமரவகை, நேர்வாளம் (மலை.);; croton.
சித்துவித்தை	சித்துவித்தை cittuvittai, பெ. (n.) செப்படி வித்தை, புரட்டு, ஏமாற்றுவித்தை, மாய வித்தை; magic, jugglery, miracle. [சித்து2 + வித்தை]
சித்துவிளையாடு_தல்	சித்துவிளையாடு_தல் cidduviḷaiyāṭudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. சித்திகள் செய்தல்; to exhibit supernatural powers. 2. இயற்கையிறந்தன செய்தல், மாயவித்தை செய்தல்; to perform magic. [சித்து2 + விளையாடு_,]
சித்துவிளையாட்டு	சித்துவிளையாட்டு cittuviḷaiyāṭṭu, பெ. (n.) மாயவித்தை; magic.
சித்தேரி	சித்தேரி cittēri, பெ. (n.) சிற்றேரி பார்க்க;see sirreri. [சிற்றே → சித்தேரி]
சித்தை	சித்தை1 cittai, பெ. (n.) 1. எண்ணெய்த்துருத்தி (வின்.);; leather case for ghee or oil. 2. எண்ணெய் முதலியன வைக்கும் தகர ஏனம் (சென்னை);; tin can for oil. தெ. சித்தே சித்தை2 cittai, பெ. (n.) மலைமகள் (சிவரக. தாருக. 30);; Parvati. [சித்து1 → சித்தன் (ஆ.பா.); → சித்தை (பெ.பா);]
சிதகலை	சிதகலை cidagalai, பெ. (n.) 1. வெட்டை; venereal heat. 2. பெண்களுக்குண்டாகும் வெட்டை நோய்; whites peculiar to woman.

சிதகம்	சிதகம் cidagam, பெ. (n.) தூக்கணாங்குருவி (பிங்.);; weaver-bird.
சிதகு	சிதகு1 cidagudal, 5 செ.குன்றாவி, (v.t.) 1. உருவுதல் (பிங்.);; to strip off, rub or draw gently. 2. எழுதியதையழித்தல் (வின்.);; to erase, strike off. [சிதை → சிதகு] சிதகு2 cidagu, பெ. (n.) குற்றம்; fault. "தன்னடியார் திறத்தகத்துத் தாமரையாளாகிலுஞ் சிதகுரைக்குமேல்" (திவ். பெரியாழ். 49:2); [சிதை → சிதகு]
சிதடன்	சிதடன் cidaḍaṉ, பெ. (n.) 1. குருடன்; blind man. "துஞ்சுபுலி யிடறிய சிதடன் போல" (புறநா.73:7); 2. அறிவிலி; ignorant person. "செம்மை நலமறியாத சிதடரொடும்" (திருவாச. 51:9);. 3. பித்தன்; insane person. "சிக்கர் சிதடர்" (சிறுபஞ்.76); [சிதடு → சிதடன்]
சிதடி	சிதடி1 cidaḍi, பெ. (n.) சிதடு, 2 பார்க்க;see sidagu2, "சிதடியிற் றுவ்வாது" (முதுமொழி.35);. [சிதடு → சிதடி] சிதடி2 cidaḍi, பெ. (n.) சிள்வண்டு பார்க்க;see silvandu. "சிதடி கரையப் பெருவறங் கூர்ந்து" (பதிற்றுப்.23:2);
சிதடு	சிதடு cidaḍu, பெ. (n.) 1. குருடு; blindness. "சிறப்பில் சிதடும்" (புறநா.28); 2. பேதைமை (அக.நி.);; ignorance, folly. 3. உள்ளீடின்மை; emptiness, hollowness. "சிதட்டுக்கா யெண்ணின்" (குறுந்.261);. [சிதர்2 → சிதடு]

சிதப்பூரம்	சிதப்பூரம் cidappūram, பெ. (n.) பொன்னாங் காணி (மலை.);; species of alternanthera.
சிதம்	சிதம்1 cidam, பெ. (n.) 1. வெண்மை; whiteness. "சிதம்படு நற்றுகில்" (ஞானவா. வைரா.53);. 2. வெள்ளி (சங்.அக.);; silver. 3. வெண்சிவதை (மலை.);; white bind weed. 4. விண்மீன் (பிங்.);; Star. [சுதை = வெண்மை. சுதம் → சிதம்] சிதம்2 cidam, பெ. (n.) வெல்லப்பட்டது (பிங்.);; that which is subdued or conquered. [சித்தி → சித்தம் → சிதம்] சிதம்3 cidam, பெ. (n.) மனைவாயில் (பிங்.);; door, entrance to a house. சிதம்4 cidam, பெ. (n.) அறிவு (பிங்.);; wisdom, intelligence, knowledge. [சித்தம் = கருத்து, மணம், அறிவு. சித்தம் → சிதம் = மணம், அறிவு] சிதம்5 cidam, பெ. (n.) 1. புளியாரை (மலை.);; yellow wood sorrel. 2. மால்கரந்தை (மலை.);; Indian globe-thistle. 3. சாதிக்காய் (L);; true nutmeg.
சிதம்பர்	சிதம்பர் cidambar, பெ. (n.) இழிந்தோர்; base persons. "செத்தற் கொத்தைச் சிதம்பரை" (திருவிசை. திருமாளிகைத். 4:4);. [சிதம்பு → சிதம்பர்]
சிதம்பரச்செய்யுட்கோவை	சிதம்பரச்செய்யுட்கோவை cidambaracceyyuṭāvai, பெ. (n.) குமரகுருபர முனிவரால் இயற்றப்பட்டதும் யாப்பிலக்கணத்திற் கூறப்படும் பாவும் பாவினமுமாகிய பல்வகை யாப்புகளுக்கும் எடுத்துக்காட்டுச் செய்யுள்களை யுடையதுமான நூல்; a work by Kumarakurupara-munivar illustrating the various metres of Tamil prosody. [சிதம்பரம் + செய்யுள் + கோவை]
சிதம்பரப்பதம்	சிதம்பரப்பதம் cidambarappadam, பெ. (n.) 34 விரலம் அளவுள்ள கோல் (சர்வா.சிற்.21);; a measuring rod of 34 inches in length. [சிதம்பரம் + பாதம் → பதம்]

சிதம்பரப்பாட்டியல்	சிதம்பரப்பாட்டியல் cidambarappāṭṭiyal, பெ. (n.) செய்யுளமைதிகளைக் கூறுவதும் 16ஆம் நூற்றாண்டினரான பரஞ்சோதியார் இயற்றியதுமான ஒர் இலக்கண நூல்; a treatise on prosody by Paranjodiyar 16th C. [சிதம்பரம் + பாட்டியல்]
சிதம்பரம்	சிதம்பரம்1 cidambaram, பெ. (n.) கடலூர் மாவட்டத்தில் உள்ளதும் பாடல் பெற்ற சிவன் கோயில் உள்ளதுமான ஊர்; a celebrated saiva shrine in Cuddalore district. ம. சிதம்பரம் [சிற்றம்பவம் → சித்தம்பவம் → சிதம்பவம் → சிதம்பரம்] தில்லையிற் சிற்றம்பலம் பேரம்பலம் என ஈரம்பலங்களுண்டு. அவற்றுள் சிற்றம்பலமே இறைவன் திருக்கோயில் "இறைவன் புனற்றில்லைச் சிற்றம்பலத்தும்" (திருக்கோ); வடவர் திரிவு வடிவை இயல்பு வடிவாகக் கொண்டு அறிவுவெளி (ஞானாகாசம்); என்று பொருள் புணர்க்க முயல்வர். அம்பலம் (மன்றம்); வேறு அம்பரம் (வானம்); வேறு. மேலும் சித்', 'அம்ர' என்னும் இரு வடசொற்களும் தென்சொற்றிரிபே சித்து → சித்; அம்பரம் → அம்ர (வ.வ.149,150);. த. சிதம்பரம் → Skt. Cidambara சிதம்பரம்2 cidambaram, பெ. (n.) 1. இடகலை நாடிக்கும் பிங்கலை நாடிக்கும் நடுவில் அமைந்துள்ள சுழிமுனை நாடி; human microcosum is the region of šulimunai, between idagalai, pingalai nadis playing a central part. "சேர்த்தே பிடித்துச் சிதம்பரம் பூமடி" (சட்டமுனி. 800);. சிதம்பரம்3 cidambaram, பெ. (n.)
சிதம்பரவெலுமிச்சை ¬	சிதம்பரவெலுமிச்சை ¬ cidambaravelumiccai, பெ. (n.) பேரெலுமிச்சை (யாழ்ப்);; lemon. [சிதம்பரம் + எலுமிச்சை]
சிதம்பரன்	சிதம்பரன் cidambaraṉ, பெ. (n.) சிவன்; lord sivan. ம. சிதம்பரன் [சிதம்பரம் → சிதம்பரன்]
சிதம்பல்	சிதம்பல் cidambal, பெ. (n.) பதனழிகை; being softened by soaking or spoiled by too much moisture. [சிதம்பு → சிதம்பல்]

சிதம்பு	சிதம்பு1 cidambudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பதனழிதல்; to be spoilt by too much moisture; to become rotten. 2. நீரில் நெடுநேரம் கிடத்தலால் கைகால்கள் வெளுத்தல்; to be whitened, as the hands or feet by being dipped in water for a long time. 'கை சிதம்பிப் போயிற்று' (உ.வ.); 3. நீர்ச்சாவியாதல்; to be damaged or injured by excess of water, as crops, vegetation. [சிதை → சிதைவு → சிதம்] சிதம்பு2 cidambu, பெ. (n.) 1. தன்மையினழிவு (பிங்.);; debasement in quality, spoilt condition. 2. இழிவு; baseness, meaness. "சிதம்ப நாயேன்"(தேவா.996,1);. 3. பதனழிவு (யாழ்ப்.);; excessive maceration. [சிதை → சிதைவு → சிதம்] சிதம்பு cidambu, பெ. (n.) இழிவான செயல்; baseness. "சிதம்புகள் செய்தாருண்டால்" (IPS.176);
சிதமருசம்	சிதமருசம் sidamarusam, பெ. (n.) வெண்மிளகு (மலை.);; white pepper. [சிதம் + மருசம். மரிசம் → மருசம் – மிளகு]
சிதமை	சிதமை cidamai, பெ. (n.) வெள்ளாடு (தைலவ.தைல.4);; goat. [சிதம் → சிதமை]

சிதர்

சிதர்1 cidardal,   2 செ.குன்றாவி (v.t.)

1. சிதறுதல்; to scatter, strew.

2. பரக்கச் சொல்லுதல்; to dilate upon, narrate, expound in detail.

"சிந்தாமணியின் சரிதஞ் சிதர்ந்தேன்" (சீவக.3144);.

3. காலாற்கிளைத்தல்; to scratch, as a fowl.

"சிதர்கால் வாரணம்" (நற்.389);.

[சிதை → சிதர்]

சிதர்2 cidardal,   2 செ.குவி (v.i.)

1. பரத்தல்; to spread over, to be diffused.

"ஓடரி சிதரிய வொள்ளரி மழைக்கண்" (பெருங்.இலாவாண.16:16);.

2. சிதறி வீழ்தல்; to be scattered, strewn

"ஆரஞ் சிதர்ந்து போகச் சிந்துவார்" (சீவக. 1106);.

3. நைதல்; to be worn out, as cloth.

"சிதரின சீரை" (பெரும்பாண். 468, உரை);

ம. சிதறுக; க. கெதர், சதறு, செகறு; தெ. செதறு; து. சதருனி;கோத கித்

[சிதை → சிதர்]

சிதர்3 cidarddal,   4 செ.குன்றாவி (v.t.)

1. பிரித்தல்; to separate, split.

"சொற்சிதர் மருங்கின்" (தொல். எழுத்து. 132);,

2. வெட்டுதல்; to cut, hack.

"வாளினாற் சிதர்த்தல் வேண்டும்" (விநாயகபு. 1:18);

3. சிந்துதல் (சூடா);; to shed, scatter.

[சிதை → சிதர்]

சிதர்4 cidar, பெ. (n.)

1. மழைத்துளி; rain drop.

"தண்சிதர் கலாவப் பெய்யினும்" (புறநா.105:3);.

2. பூந்தாது (பிங்.);; pollen of flowers.

3. பொடி (பிங்.);; powder.

4. துணி (பிங்.);; cloth

5. கந்தை; rag.

"அழுக்கு மூழ்கிய சிதரசைத்து" (திருவிளை. விறகு.12);.

6. உறி (சூடா.);; rope-loop for suspending pots.

7. வண்டு; bee, beetle.

"கொம்பின்மேற் சிதரின மிறைகொள" (கலித்.34);.

சிதர்வு	சிதர்வு cidarvu, பெ. (n.) வீணாகச் செலவழிக்கை (Pond.);; squandering. [சிதர் → சிதர்வு]
சிதர்வை	சிதர்வை cidarvai, பெ. (n.) நைந்து அற்றுப்போன சீரை; cloth worn out or reduced to rag. "பாசியன்ன சிதர்வை நீக்கி" (பெரும்பாண்.468);. [சிதர் → சிதர்வை]
சிதரம்	சிதரம் cidaram, பெ. (n.) 1. மழைத்துளி (பிங்.);; rain drop. 2. உறி (யாழ்.அக.);; rope - loop for suspending pots. [சிதர் → சிதரம்]
சிதல்	சிதல் cidal, பெ. (n.) 1. வெண்ணிறமானதும் அரித்துணும் இயல்பினதும் வெப்ப நாட்டில் வாழ்வதும் எறும்பினத்தைச் சார்ந்ததுமான சிற்றுயிர்; termite. "சிதல் மண்டிற் றாயினும்" (நாவடி, 147);. 2. சிறகு முளைத்த கறையான் (பிங்.);; flying white ant. மறுவ, கறையான், ஈசல் ம. சிதல்; க. கெதல், கெத்தலு, கெத்தலி; தெ. செதலு, செத; து. உதலு, உதால்; குட கெதெ; துட. செகல்; கொலா. செத, செதல் நா. கெதல்;கோத கெசல்
சிதல்தின்னி	சிதல்தின்னி cidaldiṉṉi, பெ. (n.) கறையானை உண்ணும் பறவை; a kind of bird that eats white ant. ம. சிதல்தின்னி [சிதல் + தின்னி]
சிதல்தின்னு-தல்	சிதல்தின்னு-தல் cidaldiṉṉudal, 14 செகுன்றாவி (v.t.) சிதலரி-த்தல் பார்க்க;see sidalari_. ம. சிதல் தின்னுக [சிதல் + தின்ன_,]
சிதல்புற்று	சிதல்புற்று cidalpuṟṟu, பெ. (n.) கறையான் ஈர மண்ணைக் கொண்டு உண்டாக்கும் கூடு; termitarium, termitary, ant-hill. மறுவ, கறையான் புற்று ம. சிதல் புற்று [சிதல் + புற்று]

சிதல்மண்	சிதல்மண் cidalmaṇ, பெ. (n.) கறையான் கூட்டும் மண், புற்று மண்; termite soil. ம. சிதல் மண்ணு [சிதல் + மண்]
சிதலம்	சிதலம் cidalam, பெ. (n.) 1. தளர்வு; loosening. 2. கீல் (மூட்டு); தளரல்; loosening of joints. 3. சிதைவு, spoil. "சிதரற் பெரும் பெயல்" (மதுரைக் 244);. [சிதிவம் → சிதவம்]
சிதலரி-த்தல்	சிதலரி-த்தல் cidalariddal, 4 செகுன்றாவி (v.t.) கறையான் சிறிது சிறிதாகக் கடித்து அல்லது குடைந்து குறைத்தல்; to be gnawed by white ants. அரிய நூல்களைச் சிதலரித்துவிட்டது. ம. சிதலிக்குக, சிதலரிக்குக [சிதல் + அரி_,]
சிதலை	சிதலை cidalai, பெ. (n.) 1. கறையான்; termite. "நுண்பல சிதலை" (புறநா.51:9);. 2. துணி (பிங்.);; small piece of cloth, rag. 3. நோய்; disease. "சிதலைச்செய் காயம் பெறேன்" (திருவாச.6:41);. [சிதர் → சிதல் → சிதலை]

சிதவல்	சிதவல்1 cidaval, பெ. (n.) 1. சீலைத் துணி; strip of cloth. "தண்டுடைக் கையர் வெண்டலைச் சிதவலர்" (குறுந்.146);. 2. கந்தைத்துணி; rag, torn piece of cloth. "சிதவல் சுற்றி" (பதினொ.பொன்வண்.12);. 3. கிழிந்த துண்டு; torn piece. "சிதவற் றுணியொடு சேணோங்கு நெடுஞ்சினை" (மணிமே. 3:106);. 4. வெட்டுகை cutting off, cropping. "சிதவல் கொண்டிடு செம்மயிர்க் கொய்யுளை" (கந்தபு. நகரழி.64); 5. தேரின்கொடி (வின்.);; flag of a car orchariot. 6. புரையோடிய புண். (யாழ்ப்.);; running sore. [சிதை → சிதைவன் → சிதவள். 'அல்' தொ. பெ. ஈறு] சிதவல்2 cidaval, பெ. (n.) மண்சட்டி முதலியவற்றின் உடைந்த துண்டு; broken piece, as of a pot. "சிதவலோடொன் றுதவுழி" (பதினொராந். திருவிடைமும். 7);. [சிதை → சிதைவன் → சிதவல். 'அல்' தொ.பெ. ஈறு]
சிதவலிப்பு	சிதவலிப்பு cidavalippu, பெ. (n.) மனவுறுதி; firmness of mind. "சிதவலிப் பீவார்" (சிறுபஞ.64);. [சித்தம் = கருத்து, மனம், அறிவு. சித்தம் → சிதம் = மனம் சிதம் + வலிப்பு. வலி → வலிப்பு = உறுதி]
சிதள்	சிதள் cidaḷ, பெ. (n.) 1. மீன்செதிள் (யாழ்.அக);; fish-scales. 2. புண்ணின் அசடு (யாழ்ப்.);; scab of a sore. 3. எலும்பு முதலியவற்றின் துண்டு (வின்.);; small bit of bone, chip, splinter. [செதிள் → சிதன்]
சிதறடி_த்தல்	சிதறடி_த்தல் cidaṟaḍiddal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கவங்கச் செய்தல்; to scatter, disperse. 2. முறியடித்தல்; to put to rout. [சிதறு + அடி_,]
சிதறவடி-த்தல்	சிதறவடி-த்தல் cidaṟavaḍiddal, 4 செகுன்றாவி. (v.t.) சிதறடி_ பார்க்க;see sidaragi_. [சிதறடி → சிதறவடி_,]

சிதறி	சிதறி cidaṟi, பெ. (n.) 1. மழை (திவா.);; rain. 2. மூங்கில் (பிங்.);; bamboo. 3. பாதிரி (மலை.);; trumpet flower. ம. சிதரி [சிதறு → சிதறி]
சிதறிப்போ_தல்	சிதறிப்போ_தல் cidaṟippōdal, 8 செகுன்றாவி. (v.t.) 1. கூட்டம் கலைந்தோ தவசம் போன்றவை தனித்தனியாகப் பிரிந்தோ பொருள் உடைந்தோ போதல்; to disperse as of a crowd, scatter as of grams etc., break or disintegrate as of solid matters etc., வெடியொலியைக் கேட்ட காக்கைக் கூட்டம் சிதறிப்போனது. சாக்கு பிய்ந்ததால் நெல் மணிகள் சிதறிப் போயின. சிதறிப் போன கண்ணாடித் துண்டுகளைப் பொறுக்கியெடு, 2. நோய் உடம்பைவிட்டகலல்; to leave or quit from the body, as disease.
சிதறியோடு-தல்	சிதறியோடு-தல் cidaṟiyōṭudal, 5 செகுன்றாவி. (v.t.) சிதறிப்போ-தல் பார்க்க;see sidari-p-pd
சிதறியோடு	சிதறியோடு2 cidaṟiyōṭudal, 5 செகுன்றாவி. (v.t) மூன்று நாளுள் இறப்பு நிகழுமென்பதன் அறிகுறியாகப் பித்தநாடி நிலைகுலைதல்; disturb to the equilibrium in the pulsation indicating bile, a symptom of death within three days. [சிதறி + ஓடு]
சிதறு	சிதறு1 cidaṟudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. இறைத்தல்; to fall in different places, disperse, scatter, as grain. "செந்நூல் யாத்து வெண்பொரி சிதறி" (திருமுருகு.231); 2. சிறிய பொருள்களாய்த் தெரித்தல்; to be strewn in small particles, to spill, pour, shed. தரையில் சிந்திய இதளியம் (பாதரசம்); சிதறியோடியது. 3. சிறுதுண்டுகளாக உடைந்து போதல்; to be broken into pieces, to explode. 4. மிகுதியாகக் கொடுத்தல்; to give liberally, bountifully. "மாசித றிருக்கை" (பதிற்றுப். 76);. ம. சிதறுக; க. கெதர், சதறு, செதறு; தெ. செதறு; து. சதறுணி; கோத கித் (தெளித்தல்);;துட கித் [சிதை → சிதறு] சிதறு2 cidaṟudal, 5 செ.குவி (v.i.) 1. கலைதல்; to be shed, strewn, scattered, as a flock; to disperse, as a company. 2. அழிதல்; to be squandered, wasted. 3. பயன்படாது போதல்; to prove fruitless, become unprofitable. "பதறாத காரியஞ் சிதறாது" (பழ.); 4. களைதல்; removing. க. கெதறு [சிதை → சிதறு ,]

சிதறுதேங்காய்	சிதறுதேங்காய் cidaṟudēṅgāy, பெ. (n.) குறைத் தேங்காய் (வேண்டுதலுக்காகத் துண்டாகத் தெறிக்கும்படி உடைக்கும் தேங்காய்; coconut dashed on the ground and broken, on special occasions in fulfilment of a vow. மறுவ. விடலைத்தேங்காய் [சிதறு + தேங்காய். தெங்கங்காம் → தேங்காய்]
சிதறுமணி	சிதறுமணி cidaṟumaṇi, பெ. (n.) நெற்களத்திற் கதிரடிக்கும்போது தெறித்து விழுந்த தவசம் (இ.வ.);; grains that fall scattered on the threshing - floor, while threshing, dist. fr. சிந்துமணி. [சிதறு + மணி. முள் → (மள்); → மணி = சிறியது, சிறியதான தவசம்]
சிதறை	சிதறை cidaṟai, பெ. (n.) கறையான் நோய்; a skin disease due to the bite of white - ants (சா.அக.);. [சிதலை – சிதறை]
சிதன்	சிதன்1 cidaṉ, பெ. (n.) வெண்மையான நிறமுடைய வெள்ளி (சுக்கிரன்); (பிங்.);; the planet Sukkiran, as white. [சிதம் → சிதன்] சிதன்2 cidaṉ, பெ. (n.) அச்சமுள்ளோன் (பிங்.);; timid man.
சிதனம்	சிதனம் cidaṉam, பெ. (n.) கோடகசாலை (மலை.);; a very small plant.
சிதார்	சிதார் citār, பெ. (n.) 1. சீலை; cloth, rag. "பாறிய சிதாரேன்" (புறநா.150);. 2. மரவுரி (வின்.);; thin bark of certain trees, used as clothing. [சிதர் → சிதார்]
சிதாரம்	சிதாரம் citāram, பெ. (n.) தேர்க்கொடி. (யாழ்.அக.);; flag of a car or chariot. [சிதார் → சிதாரம்]
சிதாரி	சிதாரி citāri, பெ. (n.) புகை போடும் பண்டம் (I.M.P. Tj. 55);; incense.

சிதிலம்	சிதிலம் cidilam, பெ. (n.) சிதைவு (வின்.);; crumbling, decaying. [சிதைவு → (சிதவு); → சிதவம் → சிதிவம்]
சிதுமலர்	சிதுமலர் cidumalar, பெ. (n.) தண்ணீர் விட்டான் என்றழைக்கப்பெறும் கொடி வகை (மலை.);; climbing asparagus.
சிதுரம்	சிதுரம் ciduram, பெ. (n.) நேர்வாளம் (மலை.);; croton.
சிதேக்கதிரம்	சிதேக்கதிரம் cidēkkadiram, பெ. (n.) வெள்ளைக்கருங்காலி (மலை.);; egg-fruited ebony.
சிதேகி	சிதேகி citēki, பெ. (n.) கடுக்காய் (யாழ்.அக);; chebulic myrobalan.

சிதை

சிதை1 cidaidal, 2 செ.குவி (v.i.)

1. தன்மை கெடுதல்; to be injured, spoiled;

to deteriorate, decay.

"கூம்புவிடு பன்மலர் சிதைய" (அகநா.36);.

2. சிதறுதல்; to be scattered, dispersed.

"ஆன்பொருநை வெண்மணல் சிதைய" (புறநா. 36.5);.

3. அறுபடுதல்; to be sundered, broken, cut to pieces.

"கவசம் பூம்பொறி சிதைய" (புறநா.13:2);.

4. சினத்தல்; to be angry.

"நீ யுண்டக்காற் சிதையாரோ வுன்னோடு" (திவ்.நாய்ச்.7:9);.

5. சொற்சிதைந்து வழங்குதல்; to become corrupt, degenerate by lapse of time, as words.

"சிதைந்தன வரினும்" (தொல். சொல். 402);.

6. பொய்யாதல்; to prove untrue.

"அவனுரையுஞ் சிதைந்ததால்" (கம்பரா. ஊர்தேடு. 232);.

7. வரம்பழிதல்; to exceed limit or propriety.

"பேதை யுரைப்பிற் சிதைந்துரைக்கும்" (நாலடி.71);.

8. குலைதல் (வின்.);; to disperse, scatter, as an army.

9. இசை முதலியன கெடுதல் (வின்.);; to become out of tune, as music;

to go wrong, as rhythm.

ம. சிதயுக, சிதெயுக; க. சிதகு சிதுகு;தெ.

சிதுகு

சிதை2 cidaiddal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.)

1. கெடுதல்; to injure, waste.

"பூங்கண் மகளிர் புனைநலஞ் சிதைக்கும்" (கலித். 75:31);

2. குலைத்தல்; to disperse. scatter.

"சிறந்த நண்பரைக் கொன்றுதன் சேனையைச் சிதைக்க" (கம்பரா. பிரமாத்திர. 187);.

3. அழித்தல்; to destroy, ruin, demolish, kill.

"தீவளி சென்று சிதைத்தாங்கு" (நாலடி,179);.

4. சிரைத்தல் (யாழ்ப்.);; to shave, shear.

5. சுளைதல் (பிங்.);; to pluck out, uproot.

6. தேய்த்தல் (பிங்.);; to rub.

7. ஒலித்தல் (திவா.);; to sound.

8. நசுங்குதல்; crushing as plants.

ம. சிதய்க்குக.

சிதை3 cidai, பெ. (n.)

சிதைக்கரு	சிதைக்கரு cidaikkaru, பெ. (n.) அழிகரு; foetus brought forth in an immature state. [சிதை + கரு]
சிதைகுற்று	சிதைகுற்று cidaiguṟṟu, பெ. (n.) 1. செக்கு; oil press. 2. ஆலை; sugar-cane press. 3. சக்கரம்; wheel. [சிதை1 + சுற்று]
சிதைந்தவேடு	சிதைந்தவேடு cidaindavēṭu, பெ. (n.) செல்லரித்த ஒலையேடு (யாழ்ப்.);; ant-eatanola book. [சிதை → சிதைந்த + ஏடு]
சிதையர்	சிதையர் cidaiyar, பெ. (n.) கீழ்மக்கள் (அக.நி.);; low, mean people. [சிதை5 → சிதையர்]
சிதைவு	சிதைவு cidaivu, பெ. (n.) 1. கேடு, injury, degeneracy, ruin, defeat. "செப்ப முடையவனாக்கஞ் சிதைவின்றி" (குறள், 112);. 2. குற்றம்; fault, defect. "சிதைவெனப் படுபவை வசையற நாடின்" (தொல். பொருள். 664); [சிதை → சிதைவு]
சிந்தகம்	சிந்தகம்1 cindagam, பெ. (n.) புளியமரம்; tamarind tree. "சிந்தகத்துக் கீழமர்ந்து" (பாகவ. சிறப்புப்பாயி.2);. புளியின் செந்நிறம் பற்றிப் புளியமரத்தைக் குறித்தது. சிந்தகம்2 cindagam, பெ. (n.) சிதகம் (சது.); பார்க்க;see Sidagam. சிந்தகம்3 cindagam, பெ. (n.) 1. வெள்ளை வெப்பு நஞ்சு; white arsenic. 2. சிறுநாகப்பூ; iron wood of Ceylon.

சிந்தகி	சிந்தகி cindagi, பெ. (n.) சொத்து (வின்.);; property. Persn. zindagi
சிந்தடி	சிந்தடி1 cindaḍi, பெ. (n.) இருசீரடி (குறள்);க்கும் நாற்சீரடி (அளவு);க்கும் இடைப்பட்ட முச்சீரடி (தொல்.பொருள்.349);; metrical line of three feet. [சிந்து + அடி. ஏழும் எட்டும் ஒன்பதும் ஆகிய எழுத்தினான் மூன்று சீராய் வருவது சிந்தடி]
சிந்ததியம்	சிந்ததியம் cindadiyam, பெ. (n.) கருங்கொள்; black horse-gram.
சிந்தம்	சிந்தம்1 cindam, பெ. (n.) புளியமரம்.(பிங்.);; tamarind tree. தெ. சிந்த சிந்தம்2 cindam, பெ. (n.) சிதகம். (சது); பார்க்க;see sidagam. சிந்தம்3 cindam, பெ. (n.) பாவகை; a kind of metre. "அறிவுடைநம்பியார் செய்த சிந்தம்". (யாப்.வி.93, பக்.352);.
சிந்தன்	சிந்தன்1 cindaṉ, பெ. (n.) குறளனிலும் சிறிது நெடியவன் (தொல். பொருள். 349, உரை);; dwarfish person. "சேயனாய் வந்தொரு சிந்தன் போன்றுலாய்" (கந்தபு. அவைபுகு. 75);. [சிந்து2 → சிந்தன். மக்களுள் மிகக் குன்னமானவனு (குறளன்);க்கும் அளவாக வளர்த்தவனு (அளவன்);க்கும் இடைப் பட்ட உயரமானவன் சித்தன்] சிந்தன்2 cindaṉ, பெ. (n.) சிதகம் (பிங்.); பார்க்க;see Sidagam.

சிந்தனை	சிந்தனை cindaṉai, பெ. (n.) 1. எண்ணம்; thought, idea. "சிந்தனை யுரைசெய்வான்" (கம்பரா. கங்கை. 53);. 2. படித்த பாடத்தை மீண்டும் நினைக்கை; revision of lessons. 'படித்தவற்றைச் சிந்தனை செய்யவேணும்' (உ.வ.); 3. ஊழ்கம் (தியானம்);; meditation. 'அதே சிந்தனையா யிருக்கிறான்' (உ.வ.); 4. கவலை; care, concern, grief. "சிந்தனை முகத்திற் றேக்கி" (கம்பரா. குகப். 35);. 5. கவனம். (வின்.);; attention, consideration. 6. குறி கேட்கும் செய்தி; subject about which a person consults a soothsayer. "நட்டமுட்டி சிந்தனை" (சூடா.உள்.); [சித்து → சித்து → சிந்தை → சிந்தனை. சித்து = அறிவு, கருத்து, கருதியதை அடையும் திறம் (மு. தா. 184] சிந்தனை
சிந்தாக்கட்டிகை	சிந்தாக்கட்டிகை cindāggaṭṭigai, பெ. (n.) அட்டிகை வகை;- a kind of necklace. [சித்தாக்கு1 + அட்டிகை]
சிந்தாக்கு	சிந்தாக்கு1 cindākku, பெ. (n.) சிந்தாக்கட்டிகை பார்க்க;see sindikkattigai. "சிந்தாக்கையிருமுலையாட் கேன்கழுத்தி விட்டேன்" (விறலி விடு. 695); க. சிந்தாக;தெ. சிந்தாகு: து. சிந்தாகு சிந்தாக்கு2 cindākku, பெ. (n.) சிறுவர் விளையாட்டு வகை (வின்.);; a child's game. மறுவ. தொளாக்கு
சிந்தாதேவி	சிந்தாதேவி cindātēvi, பெ. (n.) மதுரையில் பழங்காலத்தில் வணங்கப்பட்டு வந்த கலைமகள்; goddes Sarasvadi worshipped in ancient Madurai. "சிந்தாதேவி செழுங்கலை நியமம்" (மணிமே 14:17);. [சித்து = அறிவு, சித்து → சிந்து + தேவி]
சிந்தாமணிக்குளிகை	சிந்தாமணிக்குளிகை cindāmaṇigguḷigai, பெ. (n.) நாட்பட்ட மலச்சிக்கல், மிகுவெப்பம், களைப்பு, உடல்வலி முதலானவற்றை அகற்றும் ஆயுள்வேதமாத்திரை (சா.அக);; a pill prepared according to the process of Ayurvèda and prescribed for removing constipation rheumatism through excess of heat all weariness and pain in the system. [சித்தாமணி + குளிகை. குள் → குளிகை]

சிந்தாமணிச்சாறு	சிந்தாமணிச்சாறு cindāmaṇiccāṟu, பெ. (n.) ஈளை, எலும்புருக்கி, நீர்க்கோவை, மேகம் முதலான பெரிய நோய்களுக்காக, வெள்ளி, தாம்பிரம் அயம், பொன், முத்து முதலான வற்றின் பொடிகளுடன், இஞ்சி, கரிசாலைச் சாறு விட்டு அரைத்துச் செய்யப்படும் ஆயுள் மருத்துவ மருந்து; a medicine prepared as per process of Ayurveda by grinding the calcined oxides of silvercopper iron, pearland prescribed for great diseases as asthma, consumption, dropsy, venerel complaints etc. 'சிந்தாமணி + சாறு'
சிந்தாமணிமருத்துவம்	சிந்தாமணிமருத்துவம் cindāmaṇimaruttuvam, பெ. (n.) தமிழ்நாட்டில் வழங்கி வந்த மருத்துவ முறை. பின்பு மலையாளத்தில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு, அங்குள்ள சரகசு சுருத மருத்துவமுறைக்கு மாறாகக் கையாளப்படும் மருத்துவ முறை; a translation of Tamil Sitta medical works in Malayalam and practised by some of the physicians in Malabarin opposition to Sanskrit Ayurveda Saraka and Susuruda. 'சித்தாமணி + மருத்துவம்'
சிந்தாமணிமருத்துவன்	சிந்தாமணிமருத்துவன் cindāmaṇimaruttuvaṉ, பெ. (n.) அகத்தியர் மருத்துவ நூலில் கூறியவாறு மலையாள மருத்துவத்திற்கு மாறாக நெஞ்சாங்குலை (இருதய); மருத்துவஞ் செய்யுந் தமிழ் மருத்துவன்; the Tamil physicians who follow Agattiyar's work on medicine in opposition to Malayalam physicians. [சித்தாமணி + மருத்துவன்]
சிந்தாமணிமாத்திரை	சிந்தாமணிமாத்திரை cindāmaṇimāttirai, பெ. (n.) சிந்தாமணிக் குளிகை பார்க்க;see Sindá mani-kuligai. "பிறங்கு சிந்தாமணி மாத்திரையல்லவோ" (தனிப்பா. ii, 149: 375);. [சிந்தாமணி + மாத்திரை]
சிந்தாமணிவிளக்கு	சிந்தாமணிவிளக்கு cindāmaṇiviḷakku, பெ. (n.) சிந்தாவிளக்கு-2 பார்க்க;see Sindavilakku-2.
சிந்தாவிளக்கு	சிந்தாவிளக்கு cindāviḷakku, பெ. (n.) 1. சிந்தையை விளக்கமாக்கும் கலைமகள்; Sarasvadi, as mind - illuminator. "சிந்தா விளக்கின் செழுங்கலை நியமத்து" (மணிமே.13:106);. 2. அணையாவிளக்கு; ever burning lamp. [சிந்தை + விளக்கு]
சிந்தார்மணி	சிந்தார்மணி cindārmaṇi, பெ. (n.) தென்னிந்தியாவில் குறிப்பாக மலையாளத்தில் வழங்கி வரும் மருத்துவ முறை; a system of medical treatment prevalent in South India (சேரநா.);. ம. சிந்தாமணி [சிந்தாமணி – சிந்தார்மணி]
சிந்தார்மணியன்	சிந்தார்மணியன் cindārmaṇiyaṉ, பெ. (n.) ஒரு வகை நெல்; a varicty of paddy (சேரநா.);. ம. சிந்தாமணியன் [சிந்தார்மணி → சிந்தார்மணியன்]

சிந்தி	சிந்தி1 cindittal, 4 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. நினைத்தல்; to think of, consider. "மறுமையைச் சிந்தியார் சிற்றறிவினார்" (நாலடி, 320);. 2. மனனம் பண்ணுதல்; to reflect, ponder. "பொது வியல்பு......கேட்டல் சிந்தித்த லென்னும் இருதிறத்தா னுணரப்படும்" (சி.போ.சிற்.பாயி. பக்.4); 3. ஓகம் செய்தல்; to meditate. "எம்பெருமானென் சொல்லிச் சிந்திக்கேனே"(திருவாச. 5:25); 4. கேட்ட பாடத்தை மீண்டும் நினைத்தல்; to revise lessons. 5. விரும்புதல்; to desire. "நம்மிறுதி சிந்தியாதவர் யார்" (கம்பரா. யுத்த. மத்திரப். 106); ம. சிந்திக்குக [சித்து → சித்து → சித்தி-,] சிந்தி2 cindittal, 4 செ.குவி (v.i.) கவலைப்படுதல்; to be concerned, sorrowful. 'கழிந்ததைக் குறித்துச் சிந்திக்கலாகாது' (உ.வ.);. [சித்தி1 → சித்தி2] சிந்தி3 cindi, பெ. (n.) தலையணி வகையைச் சார்ந்த சுட்டி என்னும் அணி; an ornament forming part of talai-ani. சிந்தி4 cindi, பெ. (n.) 1. உப்பு; salt in general. 2. வாதமடக்கி; wind killer 3. எலுமிச்சம்பழச் சாறு; lime-juice.
சிந்திதம்	சிந்திதம் cindidam, பெ. (n.) நினைக்கப்பட்டது (சங்.அக.);; that which is thought of or considered. [சித்தி → சித்திதம்]
சிந்திபிந்தி	சிந்திபிந்தி cindibindi, பெ. (n.) சின்னா பின்னம்; shred, shattered bit. "கட்டுக்குலைந்து சிந்தி பிந்தியாய்ப் போயிற்றிறே" (திவி. பெரியாழ். 2.1:5 வியா – பக். 224);. மறுவ. சின்னாபின்னம் [சிந்துதல் = சிதறுதல் சிந்து → சிந்தி. சிந்திபிந்தி = எதுகை நோக்கி வந்த இணைமொழி]

சிந்திப்பு	சிந்திப்பு cindippu, பெ. (n.) நினைப்பு; thought. [சிந்தி → சிந்திப்பு]
சிந்தியம்	சிந்தியம் cindiyam, பெ. (n.) 1. நினைக்கத்தக்கது (சங்.அக.);; that which is worthy of consideration. 2. சிவத் தோன்றியங்கள் (சிவாகமம்); இருபத் தெட்டனுளொன்று (சைவக.பொது.331, உரை);; an ancient saiva scripture in Sanskrit, one of 28 sivagamam. [சிந்தி → சிந்தியம்]
சிந்தியல்வெண்பா	சிந்தியல்வெண்பா cindiyalveṇpā, பெ. (n.) மூன்றடியாலமைந்த வெண்பா வகை (காரிகைசெய். 5, உரை);; venba verse of three lines. [சிந்து3 + இயன் + வெண்பா]
சிந்திராபதி	சிந்திராபதி cindirāpadi, பெ. (n.) ஆகாசக் கருடன் கிழங்கு; sky root.
சிந்தினர்	சிந்தினர் cindiṉar, பெ. (n.) குள்ளர்; dwarfs. "நெடியர் சிந்தினர் குறியினர்" (கந்த. படையெழு.7);. [சித்து → சித்தினர்]

சிந்து

சிந்து1 cindudal, 5 செகுவி (v.i.)

1. சிதறு படுதல்; to be strewn, spilled.

2. சொட்டி யொழுகுதல்; to trickle, stream.

கண்ணீர் சிந்தியது.

3. அழிதல்; to be destroyed.

"இடர்தொடரா வினையான சிந்தும்" (தேவா.37:1);

தெ. சிந்து;ம. சிந்துக.

சிந்து2 cindudal, 5 செ.குன்றாவி (v.t.)

1. சிதறுதல்; to scatter or strew.

"தூயபொன் சிந்தி" (திருவாச. 9:3);

2. நீக்குதல்; to remove.

"மறுக்கஞ் சிந்தினார்" (கம்பரா. மருத்து. 105);.

3. தெளித்தல்; to spill, sprinkle, shed.

4. செலவழித்தல்; to spend, waste.

"சிந்து நெறிகளகலாமல்" (விநாயகபு. 2:66);.

5. பரப்புதல்; to cast on all sides, expand.

"கண் சென்றுலாய்ப் பிறழச்சிந்தி..........ஆடும்" (சீவக. 2287);.

6 மூக்கைச் சிந்துதல்; to blow the nose.

7. அழித்தல்; to destroy.

"புர மூன்றும் . . . மூரல் கொடு சிந்தி" (காஞ்சிப்பு. இருபத்.131); (க. சிந்து);.

8. களைதல் (பிங்.);; to pluck up, root out.

9. பயனிலவாகச் செய்தல்; to render futile.

"பண்டு தானுடை வரங்கள் சிந்துவன்" (கம்பரா. ஒற்றுக். 64);.

10. வெட்டுதல்; to cut off.

"வாளாற் செறுநர் தங்களுடல் சிந்துவர்" (கந்த, இரண்டா. நாட். சூர. உயுத்.341);

தெ. சீது, க. சிந்து

[உல் → இல் → இல்லி = துளை, சிறுதுளை. இல்லிக்குடம் = துளையுள்ள குடம். உல் → உள் → உரை → உகு. உகுதல் = உள்ளிருந்து ஒழுகுதல், தத்தல், சிந்துதல் இல் → சில் ஒழுகுதல். ஒ.நோ. இல்லி மூக்கு → சில்லிமூக்கு = குருதி ஒழுகும் மூக்கு. சில் → சின் → சிந்து]

சிந்து3 cindu, பெ. (n.)

1. குறளினுஞ் சிறிது நெடியனாய் மூன்றடியுயரமுள்ளவன்; dwarf, about 3ft. high, dist. fr. kural.

"குறள் சிந்தினொ டோரு நடந்தன" (சீவக. 631);

2. சிந்தடி (காரிகை, உறுப். 12); பார்க்க;see sindagi.

3. இசைப்பா வகை. (சிலப். 6:35, உரை);; a kind of musical composition.

4. ஒருவகை வரிக்கூத்து (சிலப். 3: 13, உரை);; a masquerade dance.

சிந்துக்காணி	சிந்துக்காணி cindukkāṇi, பெ. (n.) அசையும் சொத்து (வின்.);; goods, chattels, movables. u. zindagani [சிந்து + காணி]
சிந்துக்கொடி	சிந்துக்கொடி cindukkoḍi, பெ. (n.) சீந்தில் பார்க்க;see Sindil. [சிந்து + கொடி]
சிந்துகம்	சிந்துகம்1 cindugam, பெ. (n.) நொச்சி (மலை);; stalked leaflet chaste-tree. [சிந்து → சிந்துகம்] சிந்துகம்2 cindugam, பெ. (n.) மூக்கு; nose. [சிந்து → சித்துகம் = சளி சித்தும் உறுப்பு]
சிந்துகி	சிந்துகி cindugi, பெ. (n.) சீமையகத்தி; ringworm shrub.
சிந்துசம்	சிந்துசம் sindusam, பெ. (n.) உப்பு; salt. [சிந்து → சிந்துசம்]
சிந்துசாரம்	சிந்துசாரம் cinducāram, பெ. (n.) கடலுப்பு (வின்.);; sea-salt. [சிந்து3 + சாரம்]
சிந்துநீர்	சிந்துநீர் cindunīr, பெ. (n.) மூக்குச்சளி; mucous from the nose. [சிந்து1 + நீர்]
சிந்துப்பிழுக்கை	சிந்துப்பிழுக்கை cinduppiḻukkai, பெ. (n.) வரிக்கூத்து வகை (சிலப்.3: 13, உரை.);; a masquerade dance. [சிந்து + பிழுக்கை]
சிந்துப்பு	சிந்துப்பு cinduppu, பெ. (n.) சிந்து நாட்டிலுள்ள மலை, பாறை முதலானவற்றில் பனியினால் இயற்கையாய் விளையும் உப்பு; இருபத்தொரு உப்பு வகைகளுள் இதுவும் ஒன்று; வெங்காரமுடையதும், சித்த மருத்துவத்தில் மிகுதியாகப் பயன்படுவதுமான இவ்வுப்பு, பெருங்கட்டிகளாயிருக்கும்; Sindh salt It is one of the 21kinds of salt. It is formed naturally on mountains and rocks being soldified from the felling dew. It is an impure chloride of sodium. It

சிந்துப்பூ	சிந்துப்பூ cinduppū, பெ. (n.) கடலில் தோன்றும் பூவாகிய சங்கு (மூஅ);; conch, as flower of the ocean. [சிந்து + பூ]
சிந்துபலம்	சிந்துபலம் cindubalam, பெ. (n.) இந்துப்பு; sindu salt.
சிந்துபாலவம்	சிந்துபாலவம் cindupālavam, பெ. (n.) கடல் நுரை; cuttle-fish bone.
சிந்துபுட்பகம்	சிந்துபுட்பகம் cindubuṭbagam, பெ. (n.) சுரபுன்னை; soora poon.
சிந்துமணி	சிந்துமணி cindumaṇi, பெ. (n.) களத்தில் உதிர்ந்து கிடக்குந் தவசம் (இ.வ.);: stray grains that lie strewn on the threshing-floor, dist. fr. sidarumani. [சிந்து + மணி. முன் → (மள்); → மண் → மணி = தவசமணி.]
சிந்துரக்கட்டி	சிந்துரக்கட்டி cindurakkaṭṭi, பெ. (n.) செங்காவி; lump of lead ochre. "சந்தனக் குறையுஞ் சிந்துரக் கட்டியும்" (சிவப் 25:39); [சிந்துரம் + கட்டி]
சிந்துரத்தம்	சிந்துரத்தம் cindurattam, பெ. (n.) சிந்து நாட்டில் விளையுஞ் சிவப்பு நிறமுள்ள உப்பு; a red salt obtained from Sindh. [சிந்து + அரத்தம். அர் → அரக்கு = சிவந்த மெழுகு. அர் → அரத்தம் = சிவப்பு, சிவப்பு நிறவுப்பு)
சிந்துரத்தாதிகம்	சிந்துரத்தாதிகம் cindurattātigam, பெ. (n.) எலுமிச்சை மரம்; lime tree.
சிந்துரதம்	சிந்துரதம் cinduradam, பெ. (n.) இந்துப்பு (மூ.அ.);; rock-salt. [சித்து3 + ரதம். அரத்தம் → ரத்தம் → ரதம்] சிந்துரத்தம் பார்க்க

சிந்துரம்	சிந்துரம்1 cinduram, பெ. (n.) 1. சிந்தூரம், பார்க்க;see sinduram1. "சிந்துரச் சேவடியானை" (திருவாச. 18:5);. 2. சிந்துாரம்1, 3 பார்க்க;see sinduram1, 3. 'சிந்துர மிலங்கத் தன்றிருநெற்றி மேல்' (திவ். பெரியாழ். 3.4:6); நெற்றியில் வைக்கும் பொட்டு; round coloured mark put on the forehead, usually of saffron. "சிந்துர வாதித்த வித்தார முடையார்" (கந்தரந். 5);. தெ. சிந்துரமு [சித்துரம் → சித்துரம்] சிந்துரம்2 cinduram, பெ. (n.) யானை (சூடா.);; elephant. "கார்கொள் சிந்துரங் காயத்திடை யிடைச் சோரி சோர்தார" (கந்தபு. நகரழி.61);. ம. சிந்துர் [செத்துரம் → சிந்தூரம் → சிந்துரம்] த. சிந்துரம் → Skt. sindhura புகர் முகம் (செம்புள்ளியுள்ள முகம்); என்பது சினையாகு பெயராய் யானையைக் குறிப்பது போன்றே சிந்துரம் என்பதும் யானையைக்குறிக்கும். சிந்துரம்3 cinduram, பெ. (n.) 1. புளியமரம். (சூடா.);; tamarind tree. 2. வெட்சிச் செடிவகை; scarlet ixora. சிந்துரம் என்பது புளியின் செந்நிறம் பற்றிப் புளியமரத்தைக் குறிக்கும். சிந்துரம்4 cinduram, பெ. (n.) செவ்வியம்; root of black pepper plant. சிந்துரம்1 cinduram, பெ. (n.) 1. சிவப்பு (பிங்.);; redness. 2. செங்குடை. (பிங்.);; red umbrella. 3. நெற்றியில் அணிதற்குரிய ஒருவகைச் செம்பொடி (பிங்.);; vermilion, red paint, red powder for tilaka. "மதகரியைச் சிந்தூரிமப்பிய போல்" (கம்பரா. மதிலைக். 151);. 4. செந்நிறமுள்ள பொடி வகை; red metallic oxide, precipitate of mercury, any chemical or metallic compound used medicinally. "சிந்தூரத்தாது கொடுத்திலரேல்" (உபதேசகா. உருத்திரா. 67);. 5. யானைப் புகர்முகம் (பிங்.);; elephant's face, as spotted red. 6. வெட்சி. (திவா.);; scarlet ixora. 7. சேங்கொட்டை. (மலை.);; marking - nut tree. 8. மாவகை; a kind of mango.

சிந்துரி-த்தல்	சிந்துரி-த்தல் cindurittal, 4 செ. குன்றாவி (v.t.) சிந்துரி -, (சங்.அக.); பார்க்க;see sinduri-. [சிந்தூரி → சிந்துரி]
சிந்துருணி	சிந்துருணி cinduruṇi, பெ. (n.) புளியம் பட்டை; tamarind bark.
சிந்துரை	சிந்துரை cindurai, பெ. (n.) இந்திரன் யானையால் வளர்க்கப்பட்டவளாகிய தெய்வ யானை; Teyvayanai, consort of Murugan, as brought up by Indra's white elephant. "சிந்துரைபாக" (கந்தரத்.39);. [சிந்துரம்? → சிந்துரை]
சிந்துவாரம்	சிந்துவாரம்1 cinduvāram, பெ. (n.) 1. நொச்சி (சூடா.);; stalked leaflet chaste - tree. 2. கரு நொச்சி; three-leaved chaste - tree. "வஞ்சி பித்திகஞ் சிந்துவாரம்" (குறிஞ்சிப்.89); சிந்துவாரம்2 cinduvāram, பெ. (n.) கடல் (அக.நி.);; sea. [சிந்து + வாரம். வாரி → வாரம். வாரி → கடல், நீர்திவை] சிந்துவாரம்3 cinduvāram, பெ. (n.) வில் (பிங்.); bow.
சிந்துவாரி	சிந்துவாரி cinduvāri, பெ. (n.) பெருங்கடல்; ocean. [சிந்து + வாரி]
சிந்துவெளி	சிந்துவெளி cinduveḷi, பெ. (n.) சிந்து ஆறு பாயும் பகுதி, சிந்து பள்ளத்தாக்கு; river belt, Indus valley. [சிந்து + வெளி]
சிந்துவெளி நாகரிகம்	சிந்துவெளி நாகரிகம் cinduveḷināgarigam, பெ. (n.) சிந்து ஆறு பாய்ந்த பகுதியில் 5,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நிலவிய பழந்தமிழர் நாகரிகம்; an ancient Tamilian civilization which prevailed about 5000 years ago in Sindu river belt, Indus valley civilization. [சிந்துவெளி + நாகரிகம்]
சிந்தூகம்	சிந்தூகம் cindūkam, பெ. (n.) சேங்கொட்டை; dhoby's nut.

சிந்தூரச்சிலை	சிந்தூரச்சிலை cindūraccilai, பெ. (n.) 1. மாக்கல்; pot stone. 2. சிகப்புக்கல்; any red stone. 3. சிகப்புத்தாதுமண்; any red ore such as, red zinc ore. 4. செம்மண்; ochre. [சிந்தூரம் + சிலை. செந்தூளம் → செந்தூரம் → சித்துரம் = சிவப்பு]
சிந்தூரத்திலகம்	சிந்தூரத்திலகம்2 cindūrattilagam, பெ. (n.) சிந்தூரப்பொட்டு பார்க்க;see Sindia-p-pottu. "தெறிக்குந் திவலை யழிக்குஞ் சிந்தூரத் திலகத்தையே" (தனிப்பா. ii, 129:327);. [சிந்தூரம் + திவகம்]
சிந்தூரத்திலதம்	சிந்தூரத்திலதம் cindūraddiladam, பெ. (n.) நாதவுப்பு; a kind of negative salt.
சிந்தூரப்புடம்	சிந்தூரப்புடம் cindūrappuḍam, பெ. (n.) சிந்தார மருந்து செய்வதற்காகப் போடும் புடம்; calcination of metals with a view to obtain red extraneous oxides. [சிந்தூரம் + புடம்]
சிந்தூரப்பூடணம்	சிந்தூரப்பூடணம் cindūrappūṭaṇam, பெ. (n.) இசிவு, சுரம், மகப்பேறடைந்தோர்தம் நோய்கள் முதலானவற்றைப் போக்கும் ஆயுள்வேத மாத்திரை; an Ayurvedic red pill prescribed for diseases of pregnant women and for curing ailments and other evils as apolexy, fever etc. [சிந்தூரம் + பூடணம்]
சிந்தூரப்பொட்டு	சிந்தூரப்பொட்டு cindūrappoṭṭu, பெ. (n.) குங்குமப்பொட்டு (வின்.);; vermilion mark on the forehead. மறுவ. செந்தாரம் [சிந்தூரம்1 + பொட்டு. சிந்தூரம் = சிவப்பு]

சிந்தூரம்	சிந்தூரம் cindūram, பெ. (n.) சிந்துரம்2 (பிங்.);;பார்க்க;see Sinduram2. சிந்தூரம் cindūram, பெ. (n.) சிந்துரம்3 பார்க்க;see Sinduram3. சிந்தூரம்4 cindūram, பெ. (n.) செவ்வீயம் (வின்.);; red lead, minium. சிந்தூரம்5 cindūram, பெ. (n.) பறைவகை (பிங்.);; a kind of drum. சிந்தூரம்6 cindūram, பெ. (n.) 1. பகவளம்; coral. 2. சாதிலிங்கம்; vermilion. 3. பாறையுப்பு; rocksalt. [செந்தூள் → செத்தூளம் → செந்தூரம் → சிந்தூரம்]
சிந்தூரமணி	சிந்தூரமணி cindūramaṇi, பெ. (n.) ஆண்குறியின் மேற்புறமும் நுனியும் வீங்கியுந் தோல் சிவந்தும் காணப்படும் பால்வினை நோய்; inflammation and swelling of the glans penis and perpuce due to venereal affections or other causes. [சிந்தூரம் + மணி. சிந்தூரம் = சிவப்பு. மணி = ஆண்குறியின் நுனி]
சிந்தூமரம்	சிந்தூமரம் cindūmaram, பெ. (n.) 1. செங்கடம்பு; red Indian oax tree. 2. புளிய மரம்; tarmarind tree. [சிந்தூரம் + மரம்]
சிந்தூரமருத்துவம்	சிந்தூரமருத்துவம் cindūramaruttuvam, பெ. (n.) தேவ மருத்துவம்; devas treatment. [சிந்தூரம் + மருத்துவம்]
சிந்துருமாக்கு-தல்	சிந்துருமாக்கு-தல் cindurumākkudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) சிவப்பு வண்ணமாக்குதல்; to make into a red colour. [சிந்தூரம் + ஆக்கு-,]
சிந்துரவிதி	சிந்துரவிதி cinduravidi, பெ. (n.) சிந்தூரம் செய்யும் முறை; rules relating to calcination of metals into red oxides. [சிந்தூரம் + விதி]

சிந்தூரி	சிந்தூரி1 cindūrittal, 4 செகுன்றாவி (v.t.) மாழைகளைச் (உலோகங்களை); செந்துள்ள மாக்குதல்; to calcine, prepare powders of metals or minerals by the agency of fire. "சுருக்குக் கொடுத்ததைச் சிந்தூரித்துஞ (பணவிடு.23);. ம. சிந்தூரிக்குக [செந்தூளம் → சிந்தூளம் → சிந்தூரம் → சிந்தூரி] சிந்தூரி2 cindūrittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சிவப்பாக்குதல்; to convert into a red colour. [சிந்தூரம் → சிந்தூரி-. 'இ' வினையாக்க ஈறு] சிந்தூரி3 cindūri, பெ. (n.) சிறுபுள்ளடி
சிந்தூரிகை	சிந்தூரிகை cindūrigai, பெ. (n.) செவ்வியம்; black pepper root. [சிந்தூரி → சிந்தூரிகை]
சிந்தை	சிந்தை cindai, பெ. (n.) 1. மனம்; mind, intellect. "கெடுக சிந்தை கடிதிவள் துணிவே" (புறநா.);. 2. அறிவு; knowledge. "இரவு பகலுணர்வோர் சிந்தை" (சி.சி.பாயி. விநாயகர்துதி, சிவஞா.);. 3. எண்ணம்; thought, idea, intention. "நாகேச்சரம் வலங்கொள் சிந்தையுடையார்" (தேவா.439,8);. 4. ஊழ்கம் (தியானம்);; meditation, contemplation. "சிந்தை செய்து" (திவ்.திருவாய். 2.6:5);. 5. கவலை; solicitude, care. "செதுமகப் பலவும் பெற்றுச் சிந்தைகூர் மனத்தையாகி" (சீவக.1124);. [சித்து → சிந்து → சிந்தை]
சிந்தைகல_த்தல்	சிந்தைகல_த்தல் cindaigalattal, 3 செ.குவி (v.i.) மனமொத்தல்; to be of one mind. "சிந்தைகலந்த சகியாகச் சேர்ந்து" (உத்தரரா. அனுமப்.45);, [சிந்தை + கல_]
சிந்தைகூரியன்	சிந்தைகூரியன் cindaiāriyaṉ, பெ. (n.) 1. அறிவுக் கூர்மையுள்ளவன்; sharp, keenwitted person. 2. அறிவன் (புதன்); (சூடா.);; the planet Mercury. [சிந்தை + கூரியன்] கூரியன் பார்க்க

சிந்தைசெய்-தல்	சிந்தைசெய்-தல் sindaiseytal, 2 செகுன்றாவி (v.t.) 1. நினைவலி வைத்தல்; to remember, bear in mind. 2. ஊழ்கம் (தியானம்); செய்தல்; to meditate upon, reflect. "உன்னைச் சிந்தைசெய்து" (திவ்.திருவாய்.2.6:6);. கவலை கொள்ளுதல்; to care for, to be anxious about. "எம்மையுமாள்வரோ வென்று சிந்தைசெயும்" (தேவா.743 II);. [சிந்தை + செய்_,]
சிந்தையடக்கு_தல்	சிந்தையடக்கு_தல் cindaiyaḍakkudal, மனத்தை ஒருவழிப்படுத்துதல்; concentration of mind. [சிந்தை + அடக்கு_,]
சிந்தையின்மை	சிந்தையின்மை cindaiyiṉmai, பெ. (n.) 1. மனம் ஒன்றாமை; absence of mind. 2. புறப் பொருட்களில் பற்றற்ற நிலை; in attention to external impressions. [சிந்தை + இன்மை]
சிப்பம்	சிப்பம்1 cippam, பெ. (n.) 1. பொட்டலம்; parcel. 2. சிறுமூட்டை; bundle. 3. ஒருவன் சுமக்கும் அளவுள்ள கட்டப்பட்ட சுமை (வின்.);; a man's load of tobacco leaves. ம. சிப்பம்;தெ. சிப்பமு [சுள் → (சுட்டு); → சிட்டு (மு.தா.140);. சிட்டு → சிறியது. சிட்டு → சிட்டம் → சிப்பம்] சிப்பம்2 cippam, பெ. (n.) சிறுமை (யாழ்ப்,);; a little, trifle. ம. சிம்மி [சில் → சிறு → சிற்பம் → சிப்பம்] சிப்பம்3 cippam, பெ. (n.) statuary art, artistic fancy work. "கடிமலர்ச் சிப்பமும்" (பெருங். உஞ்சைக். 34:167);. [சில் → சில்பு → சிற்பு → சிற்பம் (வ.வ. 154);. சிற்பம் →சிப்பம்] த. சிற்பம் → Skt. silpa.
சிப்பமுத்து	சிப்பமுத்து cippamuttu, பெ. (n.) செயற்கை முத்து; artificial pearl. தெ. சிப்பமுத்தமு [சிப்பம்3 + முத்து]

சிப்பல்	சிப்பல் cippal, பெ. (n.) 1. மூங்கில் சிம்பினாலான மூடி; bamboo lid. 2. கஞ்சி வடித்தல் முதலியவற்றிற்குதவும் தட்டு; colander, perforated rice-strainer. தெ. சிம்பி;க. சிப்பலு, சிப்பல, சிப்பில், சிப்புல் [சிம்பு = மூங்கிற்சிம்பு, சிம்பு → சிப்பு → சிப்பல் = மூங்கிற் சிம்புகளால் முடையப் பெற்ற சிறுதட்டு, அதைப்போல் மாழையாலான துளைகளுள்ள தட்டு] சிப்பல் cippal, பெ.(n.) கஞ்சி வடிக்க உதவும் மூங்கில் தட்டு; a bamboo plate used as a Strainer. மறுவ தட்டுக்கூடை, வடிதட்டு 'சிலுப்பு சிப்பு சிப்பல்'
சிப்பலித்தட்டு	சிப்பலித்தட்டு cippalittaṭṭu, பெ. (n.) சிப்பல் பார்க்க;see Sippal. [சிப்பல் → சிப்பலி + தட்டு]
சிப்பற்றட்டு	சிப்பற்றட்டு cipparṟaṭṭu, பெ. (n.) சிப்பல் பார்க்க;see Sippal. [சிப்பல் + தட்டு]
சிப்பாதிமூலி	சிப்பாதிமூலி cippātimūli, பெ. (n.) தைவேளை (மலை.);; species of cleome.
சிப்பிச்சி	சிப்பிச்சி cippicci, பெ. (n.) துத்தம்; white vitriol.
சிப்பிச்சுண்ணாம்பு	சிப்பிச்சுண்ணாம்பு cippiccuṇṇāmbu, பெ. (n.) கிளிஞ்சிலை நீற்றியெடுத்த சுண்ணாம்பு. (வின்.);; shell-lime. [சிப்பி2 + சுண்ணாம்பு, சுள் → சுண் → சுண்ணம் → சுண்ணாம்பு]
சிப்பித்தட்டு	சிப்பித்தட்டு cippittaṭṭu, பெ. (n.) சிப்பல் (இந்துபாக.62); பார்க்க;see Sippal. [சிப்பல் + தட்டு - சிப்பத்தட்டு → சிப்பித் தட்டு]
சிப்பித்தான்பழம்	சிப்பித்தான்பழம் cippittāṉpaḻm, பெ. (n.) சீமை நறுவிலி; foreign sebesten. [சிப்பித்தான் + பழம்]

சிப்பித்தைலம்	சிப்பித்தைலம் cippittailam, பெ. (n.) புழுக்கடி வெட்டு, ஊறல் போன்றவற்றின் தொல்லை யகல உடம்பின் மேற்பூசும் மருந்தெண்ணெய்; a medicated oil extracted probably from molluse and used cxternally for scold head and itching (சாஅக.);. [சிப்பி + தைலம்] Skt. taila → த. தைலம்
சிப்பிநீற்று-தல்	சிப்பிநீற்று-தல் cippinīṟṟudal, 5 செகுவி (v.i.) கிளிஞ்சிலைச் சுண்ணாம்பாகத் தாளித்தல்; to roasting or reducing shell into a lime powder (சா.அக.);. [சிப்பி + நீற்று_,]
சிப்பிநீறு	சிப்பிநீறு cippinīṟu, பெ. (n.) சிப்பிச்சுண்ணாம்பு (வின்.); பார்க்க;see Sippi-c-cunnambu. [சிப்பி2 + நிறு]
சிப்பிப்பாறை	சிப்பிப்பாறை cippippāṟai, பெ. (n.) சிப்பிப் படுகை; an oyster-bed. ம. சிப்பிப்பாற [சிப்பி + பாறை]
சிப்பிமீன்	சிப்பிமீன் cippimīṉ, பெ. (n.) 1. கிளிஞ்சலின் ஒட்டிற்குள் இருக்கும் மீன் இனம்; a species of shell fish. 2. நூற்றுக்கண் மீன் என்று ஆங்கிலத்தில் அழைக்கப்படுவதும், அழகான புள்ளிகளமைந்ததுமான கடல் மீன் இனம்; a kind of sea-fish commonly known as hundredeyed fish in English because of its innumerable spots on the body.
சிப்பிமுத்து	சிப்பிமுத்து cippimuttu, பெ. (n.) சிப்பியில் விளையுந் தரங்குறைந்த முத்து; an inferior kind of pearl obtained from oysters - mother of pearls. [சிப்பி + முத்து முள் → (மள்); → மண் → மணி = உருண்ட கூவம் அல்லது விதை உருண்ட பாசி]
சிப்பிமெட்டி	சிப்பிமெட்டி cippimeṭṭi, பெ. (n.) கிளிஞ்சல் வகையுளொன்று; a kind of shell. [சிப்பி + மெட்டி]
சிப்பியச்சு	சிப்பியச்சு cippiyaccu, பெ. (n.) தொடரியில் (சங்கிலியில்); கோத்தற்குரிய மணிகள் செய்ய உதவும் கம்மியர் அச்சு; goldsmith's mould for making shell - shaped pendants. [சிப்பி + அச்சு]

சிப்பியம்	சிப்பியம் cippiyam, பெ. (n.) கத்தியாலறுத்து அரத்தத்தை வெளியேற்றும், அரத்தக்கட்டி வகை; an abcess bleeding on incision (சா.அக.);
சிப்பியவேலை	சிப்பியவேலை cippiyavēlai, பெ. (n.) அழகிய வேலை (வின்.);; any curious workmanship, fancy needle-work. சிற்பம் = நுண்டொழில், நுட்பத்தொழில். [சிற்பி → சிப்பி → சிப்பியம் + வேவை]
சிப்பியன்	சிப்பியன் cippiyaṉ, பெ. (n.) கம்மியன் (வின்.);; fancy-worker, engraver. 2. துன்னக்காரன், தையற்காரன் (யாழ்.அக);; tailor. தெ. சிப்பெவாடு;க. சிப்பிக, து. சிப்பிக. [சிற்பி → சிப்பி → சிப்பியன்]
சிப்பிரகருப்பம்	சிப்பிரகருப்பம் cippiragaruppam, பெ. (n.) பூடுவகையுளொன்று; a kind of plant (சா.அக.);
சிப்பிலி	சிப்பிலி1 cippili, பெ. (n.) கழிமுகங்களில் வந்துசேரும் கடல்மீன் வகை; sea-tish in backwaters. ம. சிப்பிலி சிப்பிலி2 cippili, பெ. (n.) சிப்பல் பார்க்க;see Sippal. ம. சிப்பிலி; க. சிம்பலு;தெ. சிம்பி [சிப்பல் → சிப்பவி → சிப்பிவி]
சிப்பிலித்தட்டு	சிப்பிலித்தட்டு cippilittaṭṭu, பெ. (n.) சிப்பல் பார்க்க;see Sippal. [சிப்பிலி + தட்டு]
சிப்புரதிமூலி	சிப்புரதிமூலி cippuradimūli, பெ. (n.) வேம்பு; margosa tree. [சிப்பிரதி + மூலி]

சிபி	சிபி cibi, பெ. (n.) வள்ளன்மையிற் பேர் பெற்ற கதிரவகுல மன்னன்; a king of the solar race, renowned for his liberality.
சிம்பட்டை	சிம்பட்டை cimbaṭṭai, பெ. (n.) சிம்பத்தை பார்க்க;see Simbattai (சா.அக.); [சிம்பத்தை → சிம்பத்தை → சிம்பட்டை]
சிம்பத்தை	சிம்பத்தை cimbattai, பெ. (n.) சிறுபுள்ளடி (மலை.);; species of desmodium. [சிம்பதை → சிம்பத்தை] சிம்பதை
சிம்பதை	சிம்பதை cimbadai, பெ. (n.) சிம்பத்தை (மலை); பார்க்க;see Simbattai. [சிம்பத்தை → சிம்பதை]
சிம்பர்	சிம்பர் cimbar, பெ. (n.) துமுக்கி (துப்பாக்கி); யிலிடும் தக்கை (யாழ்.அக.);; ramrod. [சிம்பு → சிம்பர்]
சிம்பல்	சிம்பல்1 cimbal, பெ. (n.) ஒலிக்கை யாழ். அக.): sounding. [சிம்பு3 → சிம்பல்] சிம்பல்3 cimbal, பெ. (n.) துள்ளுகை (உ.வ.);: frisking labout. [சிம்பு1 → சிம்பல்] சிம்பல்3 cimbal, பெ. (n.) சிம்பு (யாழ்.அக.);; splinter, grain of boards, rough nap on the surface of coarse cloth or of paper. [சிம்பு6 → சிம்பன்]

சிம்பல்சிலும்பல்	சிம்பல்சிலும்பல் cimbalcilumbal, பெ. (n.) கந்தை (வின்);; tatters, shreds. [சிம்பல்3 + சிலும்பல், மீமிசைப் பொருள் மரபினைமொழி) சிம்பி1 simbi, பெ. (n.); வாழையிலைத் துண்டு. (இ.வ.);; piece of a plantain leaf. [சிம்பல்3 → சிம்பி]
சிம்பி	சிம்பி2 cimbi, பெ. (n.) சிறுவிடுகொள்: horse, gram; it is opposed to peruvidukol (சா.அக.);. [சிம்பு → சிம்பி]
சிம்பிகம்	சிம்பிகம் cimbigam, பெ. (n.) 1. கருங்கொள்: black horse-gram. 2. அவரை; Indian bean. 3. மொச்சை; country bean. 4. உளுந்து; blackgram.
சிம்பித்தானியம்	சிம்பித்தானியம் cimbittāṉiyam, பெ. (n.) இரண்டு பிரிவுகளாகப் பகுக்கப்படும், பருப்பு வகைகளைச் சார்ந்த தவசவகைகள்: pulse of dolichos genus (சா.அக.);. [சிம்பு → சிம்பி + தானியம்] Skt. dhänya → த.தானியம்
சிம்பிலி	சிம்பிலி cimbili, பெ. (n.) சருக்கரையும் தேங்காயும் கேழ்வரகு மாவுஞ் சேர்த்துச் சிம்பு செய்த பிட்டு; comestibles made of ragi flour mixed with jaggery and coconut. [சிம்பு → சிம்பிலி]
சிம்பிளி-த்தல்	சிம்பிளி-த்தல் cimbiḷittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சிம்புளி- (வின்); பார்க்க: see simbul.
சிம்பிளிபொன்	சிம்பிளிபொன் cimbiḷiboṉ, பெ. (n.) கண்ணிமையும் கருவிழியும் ஒட்டிக் கொள்வதால் ஏற்படும் கண்னோய். (இங்.வை.);; a disease of the eye-lids characterised by the adhesion of the eye-lids to the eye-balls. E. symblepharon

சிம்பு-தல்	சிம்பு-தல் cimbudal, 5 செ.குவி (v.i.) 1. துள்ளுதல்; to frisk about. மாடு சிம்புகிறது. 2. சினக்குறி காட்டுதல்; to be restive, to show signs of anger. "தாராரைச் சிம்பித் துரத்துவார்" (விறலிவிடு.315);. [சிலம்பு → சிம்பு]
சிம்புக்கட்டு	சிம்புக்கட்டு cimbukkaṭṭu, பெ. (n.) ஒடிந்த எலும்பையொட்டுவதற்காக மூங்கிற் பத்தை வைத்துக் கட்டும் கட்டு; splint bandage for fractured bones. [சிம்பு + கட்டு] சிம்புக்கட்டு
சிம்புகட்டு-தல்	சிம்புகட்டு-தல் cimbugaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஒடிந்த உறுப்புக்குப் பத்தைவைத்துக் கட்டுதல் (இ.வ.);; to bandage fractured limbswith splints. [சிம்பு5 + கட்டு]
சிம்புதெறி-த்தல்	சிம்புதெறி-த்தல் cimbudeṟiddal, 4 செகுவி (v.i.) கிராய்த்தல் (வின்);; to splinter, break into small flakes. [சிம்பு6 + தெறி-]
சிம்புபற-த்தல்	சிம்புபற-த்தல் cimbubaṟattal, 4 செகுவி (v.i.) கிராய் கிளம்புதல் (இ.வ.);; to rise into splinter or fibre. [சிம்பு5 + பற-,]
சிம்புரி	சிம்புரி cimburi, பெ. (n.) கலம் அசையாதபடி அதன்கீழிடும் புரிமனண, சும்மாடு முதலியன (வின்);; coil of straw used for keeping steady a vessel, load etc., as on the ground or head. க. சிம்பி [வைக்கோற் புரியாவான சம்மாடு, சம்மாடு + புரி = சம்மாட்டுப்புரி → சிம்மாட்டுப்புரி → சிம்பு] சிம்புறுகண்
சிம்புவிடு-தல்	சிம்புவிடு-தல் cimbuviḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) மரக்கன்று தளிர்த்தல் (வின்,);; to shoot forth tender leaves.
சிம்புவெடி-த்தல்	சிம்புவெடி-த்தல் cimbuveḍittal, 4 செ.குவி (v.i.) சிம்புவிடு-, (வின்.); பார்க்க;see Simpu-vidu-. [சிம்புவிடு → சிம்புவெடி-,]

சிம்புள்	சிம்புள்1 cimbuḷ, பெ. (n.) எட்டுக்காற் பூச்சி; spider (சா.அக.); சிம்புள்2 cimbuḷ, பெ. (n.) அரிமாவைக் கொல்லும் ஆற்றலுடையது எனப்படும் எண்காற்புள் (சரபம்);; a fabulous eight-legged bird. "பறந்து செல் சிம்புள் பையென வைத்தலும்" (பெருங். இலாவாண. 11:65);. சிம்புட் பறவையே சிறகை [illegible]
சிம்புளானோன்	சிம்புளானோன் cimbuḷāṉōṉ, பெ. (n.) எண்காற்புள் (சரபம்); வடிவமெடுத்த வீரபத்திரன் (பிங்.);; Virabattiran, as one who assumed the form of Šimpul. [சிம்புள்3 + ஆனோன்]
சிம்புளி	சிம்புளி1 cimbuḷittal, 4 செ.கு.வி. (v.i) 1. கண்ணை மூடிக்கொள்ளுதல்; to close or shut the eyes, as in joy, terror, etc. "சிம்புளித்துச் சிந்தையினில் வைத்துகந்து" (தேவா 195.1);. 2. கண்ணிமை கொட்டுதல்; to flutter the eyelids. ம. சிம்முக, சிம்புக, சீம்முக; க. சிமுடு;தெ. சிமுடு சிம்புளி2 cimbuḷi, பெ. (n.) செவ்வாடை (பிங்.);: red cloth. [செம்பு + உள் (மை); → சிம்புளி] சிம்புளி3 cimbuḷi, பெ. (n.) கம்பளி (வின்);: woollen cloth, blanket. [சிம்பு6 → சிம்புளி)
சிம்புறுகண்	சிம்புறுகண்1 cimbuṟugaṇ, பெ. (n.) கண்ணிற் படலம் உரிவதாகிய நோய் வகை(வின்.);; M.Mf disease of the conjunctivea which causes it to become sealy. [சிம்பு5 + உறு + கண்] சிம்புறுகண் சிம்புறுகண்2 cimbuṟugaṇ, பெ. (n.) கண்ணிற் சிராய் பாய்வதினாலுண்டாகும் நோய்; irritation of the eyes due to flakes from a beaten iron striking against cornea of the eye (சா.அக.);.
சிம்பை	சிம்பை cimbai, பெ. (n.) அவரை (சூடா);; fieldbean.

சிம்மதம்	சிம்மதம் cimmadam, பெ. (n.) பாம்பு; snake (சாஅக.);.
சிம்மது	சிம்மது cimmadu, பெ. (n.) சிம்பத்தை பார்க்க: see simbattai (சா.அக.);.
சிம்மாங்கவாதம்	சிம்மாங்கவாதம் cimmāṅgavātam, பெ. (n.) ஊதைநோய் வகையுளொன்று; a kind of rheumatism (சா.அக.);. Skt. väta → த. ஊதை
சிம்மமுகி	சிம்மமுகி cimmamugi, பெ. (n.) ஆடாதோடை (தைலவ. தைல.16);; malabar nut. [சிம்மம் + முகி]
சிம்ம விட்டுணு	சிம்ம விட்டுணு cimmaviṭṭuṇu, பெ. (n.) காஞ்சிபுரத்தைத் தலைநகராகக் கொண்டு பல்லவ நாட்டையாண்ட மகேந்திரவர்மனின் தந்தை; father of Mahendravarman, a Pallava king, who ruled over from Kancipuram. நாட்டுக்கு அரசனாய்த் திகழ்ந்ததோடு கலைகளுக்கும் அரசனாய்த் திகழ்ந்தான். கற்கோயில்களைக் கட்டினான்; குகைக் கோயில்களையும் உருவாக்கினான்.
சிம்மா-த்தல்	சிம்மா-த்தல் cimmāttal, 6 செ.கு.வி. (v.i.) இறுமாத்தல்; to be elated with pride. [செம்மா → சிம்மா]
சிம்மாங்கவாதாங்குசாறு	சிம்மாங்கவாதாங்குசாறு cimmāṅgavātāṅgucāṟu, சிம்மாங்க ஊதை நோயைப் போக்கும் ஆயுள்வேத மருந்து; an Åyurvédic medicinefor rheumatism (சா.அக.).
சிம்மாடு	சிம்மாடு cimmāṭu, பெ. (n.) சும்மாடு (மதிகள. ii, 73);; load-pad for the head ம. சிம்மாடு [சம்மாடு → சிம்மாடு] சிமாளம்
சிம்மாளம்	சிம்மாளம் cimmāḷam, பெ. (n.) மகிழ்ச்சி (சங்.அக.);; exhilaration, mirth. க. சுமான தெ. சுமாளமு [கும்மாளம் → கிம்மாளம் → சிம்மாளம்]

சிம்மு	சிம்மு1 cimmudal, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) கொப்புளங் குத்தி விடுதல் (இ.வ.);; to open a blister. தெ. சிம்மு [செம்மு → சிம்மு-,] சிம்மு2 cimmudal, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) சிம்பு1-2 பார்க்க;see Simpu-2. சிம்மு3 cimmu, பெ. (n.) எல்லை (யாழ்.அக);; limit, border.
சிம்மை	சிம்மை cimmai, பெ. (n.) அவரி; indigo plant (சா-அக.);.
சிமட்டி	சிமட்டி cimaṭṭi, பெ. (n.) பேய்க் கொம்மட்டி (மலை.);; colocynth, climber.
சிமந்தாதி	சிமந்தாதி cimandāti, பெ. (n.) பச்சைப் பாக்கு; raw of green areca-nut (சா.அக);.
சிமந்தாரிகம்	சிமந்தாரிகம் cimandārigam, பெ. (n.) சிறுபுள்ளடி; species of desmodium. (சா.அக.);.
சிமந்தூரி	சிமந்தூரி cimandūri, பெ. (n.) சிறுபுள்ளடி (மலை);; species of desmodium. சிம்பத்தை பார்க்க
சிமம்	சிமம் cimam, பெ. (n.) எல்லாம் (யாழ்.அக);; all
சிமயம்	சிமயம் cimayam, பெ. (n.) 1. பனிமலை (பிங்.);; the Himlayas. 2. பொதியமலை (சூடா.);; the mount Podigai in Tirunelveli District. [சிமையம் → சிமயம்] சிமையம் பார்க்க

சிமரகம்	சிமரகம் cimaragam, பெ. (n.) சுவர் முள்ளங்கி; wild country radish(சா.அக.);.
சிமலி	சிமலி cimali, பெ. (n.) பூளை; malabar semul (சா.அக);.
சிமாளம்	சிமாளம் cimāḷam, பெ. (n.) சிம்மாளம் (வின்); பார்க்க;see Simmālam. சிமாளி-த்தல்
சிமாளி	சிமாளி1 cimāḷittal, 4 செ.கு.வி (v.i) மிகழ்தல் (யாழ்.அக,);; to rejoice greatly. [சிமாளம் → சிமாளி-,] சிமாளி2 cimāḷittal, 4 செ.குன்றாவி (v.t.) சமாளி பார்க்க;see Samáli. [சமாளி → சிமாளி-,]
சிமான்	சிமான் cimāṉ, 1. அவுரிவித்து; seeds of indigo plant. 2, கந்தகம்; sulphur (சா.அக);.
சிம	சிம cima, பெ. (n.) ஆண்மக்களின் குடுமி (பிங்);: hair-tuft of men. [உம் → சும் → சும. சுமத்தல் = தலைமேற்பொறை கொள்ளுதல். சும → சுமை → சிமை → சிமி
சிமிக்கி	சிமிக்கி cimikki, பெ. (n.) பூச்செடி வகையுள் ஒன்று; a kind of Bounapart is passion flower.
சிமிக்கிப்பூ	சிமிக்கிப்பூ, cimikkippū, பெ. (n.) 1. சீமை மல்லிகைக் கொடி; foreign jasmine creeper. 2. மலைச்சிமிக்கி; mountain foreign jasmine (சாஅக.);. [சிமிக்கி + பூ]
சிமிகம்	சிமிகம் cimigam, பெ. (n.) கிளி; parrot (சா.அக);.

சிமிங்கி	சிமிங்கி ciміṅgi, பெ. (n.) கடுக்காய்; gallnut (சா.அக.);.
சிமிட்டி	சிமிட்டி1 cimiṭṭi, பெ. (n.) சிமிட்டுக்கள்ளி பார்க்க;see Simittu-k-kalli. [சிமிட்டு – சிமிட்டி] சிமிட்டி3 cimiṭṭi, பெ. (n.) பேய்க்கொம்மட்டி; colocynthis (யாழ்.அக); [சிமிட்டி → சிமிட்டி] சிமிட்டி4 cimiṭṭi, பெ. (n.) பேய்த் திமிட்டி; bitter apple (சா.அக);. மறுவ. சிமிட்டிக் கள்ளி

சிமிட்டு	சிமிட்டு1 cimiṭṭudal, 5 செகுன்றாவி (v.t.) 1. கண்ணிமைத்தல்; to blink, wink. "இருகண்ணுஞ் சிமிட்டாமுன்" (இராமநா. உயுத்.107);. 2. சாடை தோன்றக் கண்சிமிட்டுதல்; to make a signal with the eyes; to wink. "சிமிட்டிக் கண்களினால்" (திருப்பு.553);. தந்திரஞ்செய்து சிமிட்டுப்பால் ஏமாற்றுதல் (வின்.);; to deceive artfully, impose upon by stratagem. ம. சிமிட்டுக;க. சிமிடு, சிவடு, சிவிடு: து. சிமுடு [சிமிழ் → சிமிட்டு-,] த. சிமிழ் → Skt. Siml சிமிட்டு3 cimiṭṭu, பெ. (n.) 1. இமைப்பு; blinking of the eyes. 2. கண்சைகை; significant wink. "விழிக்கொரு சிமிட்டும்" (குற்ற குற.);. 3. சிமிட்டு வித்தை பார்க்க;see simittu-vittai. 4. கள்ள வேலை; scamped or dishonest work. 5. கைந்நொடி; snap of the finger. ம. சிமிட்டு [சிமிழ் → சிமிட்டு] சிமிட்டு4 cimiṭṭu, பெ. (n.) கவர்ச்சி; bewitchery (சா.அக.);.
சிமிட்டுக் கண்	சிமிட்டுக் கண் cimiṭṭukkaṇ, பெ. (n.); கொட்டுங்கண் (இ.வ.); blinking-eyes. [சிமிட்டு + கண்)
சிமிட்டுக்கண்ணன்	சிமிட்டுக்கண்ணன் cimiṭṭukkaṇṇaṉ, பெ. (n.) அடிக்கடி கண்சிமிட்டும் இயல்பினன். a person who constantly blinks or has bad eyes (சா.அக.);. [சிமிட்டு + கண்ணன்)

சிமிட்டுக்கண்ணி	சிமிட்டுக்கண்ணி cimiṭṭukkaṇṇi, பெ. (n.) கண்சிமிட்டிப் பூடு; a sensitive plant. மறுவ. கண்சிமிட்டி;தொட்டாற்சுருங்கி [சிமட்டு + கண்ணி]
சிமிட்டுக்கள்ளி	சிமிட்டுக்கள்ளி cimiṭṭukkaḷḷi, பெ. (n.) 1. தந்திரக்காரி (வின்.);; artful woman. 2. கற்புக்குன்றியவள்; a woman of loose character, fallen woman.
சிமிட்டுப்பார்வை	சிமிட்டுப்பார்வை cimiṭṭuppārvai, பெ. (n.) மருட்டு அல்லது மயக்குப்பார்வை; bewitching look (சா.அக.);. [சிமிட்டு + பார்வை]
சிமிட்டுப்பால்	சிமிட்டுப்பால் cimiṭṭuppāl, பெ. (n.) சிமிட்டுக் கள்ளிப்பால்; spurge milk (சா. அக.);. [சிமிட்டு + பால்] சிமிட்டுப்போக்கு
சிமிட்டுப்போக்கு	சிமிட்டுப்போக்கு cimiṭṭuppōkku, பெ. (n.) கண் சைகை; sign by movements of the eye (சா.அக); [சிமிட்டு + போக்கு]
சிமிட்டுவித்தை	சிமிட்டுவித்தை cimiṭṭuvittai, பெ. (n.) 1. மயக்கு வித்தை; witchcraft. 2, தந்திர வித்தை; magic. மறுவ. கண்கட்டு வித்தை த. விச்சை; ச = த, வித்தை;வ. வித்தை [சிமிட்டு + வித்தை வித் → வித்தை] த.வித்தை → Skt. vidya
சிமிட்டுவேலை	சிமிட்டுவேலை cimiṭṭuvēlai, பெ. (n.) 1. கள்ள வேலை; scamped, dishonest work. 2. வியக்க வைக்கும் வேலைப்பாடு (வின்,);; curious piece of e of workmanship, dexterous workman ship. [சிமிட்டு + வேலை]

சிமிண்டல்	சிமிண்டல் ciminṭal, பெ. (n.) கிள்ளல்; pinching (சா.அக.);. [சிமிண்டு → சிமிண்டல், 'அல்' தொ.பெ. ஈறு]
சிமிண்டு	சிமிண்டு1 ciminṭudal, செ.குன்றாவி (v.t.) நிமிண்டுதல்; to tickle, pluck, pinch, prod. "கக்கத்திற் சிமிண்டுகிற கை நமனல்லவோ" (யாழ்.அக);. [நிமிடு → நிமிட்டு → நிமிண்டு → சிமிண்டு-,] சிமிண்டு2 ciminṭudal, 5 செகுன்றாவி (v.t.) சிமிட்டு பார்க்க;see simittu-. சிமிண்டு3 ciminṭu, பெ. (n.) தடி (வின்.);; stick, post.
சிமியம்	சிமியம் cimiyam, பெ. (n.) ஒரு வகைக் கெட்டி மூங்கில்; a kind of hard bamboo (சேரநா.);. ம. சிமியம்
சிமிரி	சிமிரி cimiri, பெ. (n.) அறுகம்புல் வகை; a kind of synodon grass(சா.அக.);
சிமிலம்	சிமிலம் cimilam, பெ. (n.) மலை (பிங்);; hill, mountain. Skt. saila [சிமயம் → சிமிலம்]

சிமிலி	சிமிலி1 cimili, பெ. (n.) 1. உறி; rope - loop for suspending pots. "பல்புமரிச் சிமிலி நாற்றி"55 சிமிட்டுப்பால்(மதுரைக் 483); ஆண்மக்களின் குடுமி (திவா.);: hair-tuft of men. 3. சிள்வீடு (பிங்);; cricket. 4. தோணி (யாழ்.அக);; boat. 5. கருந்தேனீ; a blackbee (சேரநா.);. ம. சிமிலி; க. சிமண்டி, சிம்மண்டெ;தெ. சிமட, சிமிட சிம்மட, சிம்மெட சிமிலி2 cimili, பெ. (n.) வெல்லங்கலந்த எள்ளின் (இ.வ.);; sesamum powder mixed with jaggery. [சிம்மிலி → சிமிலி]
சிமிலியுண்டை	சிமிலியுண்டை cimiliyuṇṭai, பெ. (n.) சருக்கரை, தேங்காய் முதலியவை சேர்த்துச் செய்யும் எள்ளுருண்டைப் பண்ணியம் (இ.வ.);; a sweetmeat made of fried sesamum seeds with scrapings of coconut kernal and sugar. [சிமிலி3 + உண்டை] உருண்டை → உண்டை

சிமிழ்	சிமிழ்1 cimiḻttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கட்டுதல் (பிங்.);; to tic, bind. "பாசப் பிணிப்பினாற் சிமிழ்ப் புண்டு" (பிரபோத 5:5);. 2. அகப்படுத்தல்; to entrap, catch. "வேட்டுவன் புட்சிமிழ்த் தற்று" (குறள்.274);. [இமிழ்2 – சிமிழ்-,] சிமிழ்2 cimiḻttal, 4 செ.குன்றாவி (v.t.) கண்கொட்டுதல் (பிங்);; to wink, blink. மறுவ. சிமிட்டுதல் [இமை → சிமை → சிமிழ்-,] சிமிழ்3 cimiḻ, பெ. (n.) 1. செப்பு; small round jewel box, small caskat. "தட்டா னடித்த சிமிழ்போல்" 2. திமில் (இ.வ.);; hump. ம. சிமுழ் [திமில் → திமிழ் → சிமிழ்] சிமிழ் வகைகள் 1. மருப்புதந்த)ச்சிமிழ் 2. கொம்புச்சிமிழ் 3. மரச்சிமிழ் 4. செம்புச்சிமிழ் 5. வெள்ளிச்சிமிழ் 6. மாவிலிங்கச்சிமிழ் சிமிழ்ப்பு
சிமிழ்ப்பு	சிமிழ்ப்பு cimiḻppu, பெ. (n.) பிணைப்பு: bondage, tic. "காதலில் வரு சிமிழ்ப் பனைத்தும்" [இமிழ் → சிமிழ் → சிமிழ்ப்பு]
சிமிழிவட்டம்	சிமிழிவட்டம் cimiḻivaṭṭam, பெ. (n.) பனை ஒலையால் செய்யப்பெற்ற கவிப்புக்குடை: a hat umbrella made of palm leaves (சேரநா.); சிமிழிவட்டம்

சிமிள்வித்தை	சிமிள்வித்தை cimiḷvittai, பெ. (n.) மைதடவிச் செய்யும் கண்கட்டுவித்தை; the art of fascinating the eyes of the spectators in the performance of jugglery with the aid of magic paint (சா.அக.);. மறுவ. மயககுவதததை [சிமிள் + வித்தை]
சிமிளல்	சிமிளல் cimiḷal, பெ. (n.) கண்சிமிட்டல்; twinkling of the eye (சா.அக.);
சிமிளி	சிமிளி1 cimiḷi, பெ. (n.) சிமிலி3 பார்க்க;see šimili3 [சிமிளி → சிமிலி] சிமிளி2 cimiḷittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சிமிழ்2_ (வின்.);. பார்க்க;see Simil. / [சிமிழ் → சிமிள் → சிமிளி]
சிமிளிகம்	சிமிளிகம் cimiḷigam, பெ. (n.) பூளைச்செடி; malabar semul (சா.அக.);.
சிமிளிப்பு	சிமிளிப்பு cimiḷippu, பெ. (n.) கண்கொட்டுகை ((சா.அக.);; winking of the eyes. [சிமிழ் → சிமிள் → சிமிளி → சிமிளிப்பு]
சிமிறு	சிமிறு cimiṟu, பெ. (n.) அறகு; synodon grass (சா.அக.);. சிமையம்
சிமுக்கம்	சிமுக்கம் cimukkam, பெ. (n.) 1. கைமுட்டியால் குத்துதல்இ அடித்தல்; a beat (with the fist);. 2. அச்சம்; fear. 3. வலிமை; strength 4. பேச்சு; speech. 5. அசைவு; movement (சேரநா.);

சிமுக்கிடு-தல்	சிமுக்கிடு-தல் cimukkiḍudal, 20 செகுவி (v.i.) 1. எச்சரிக்கைசெய்தல் (வின்.);; to give alarm, utter a warning, used only in the negative. 2. அசைதல் (சங்.அக);; to move. ம. சிமுக்கு. [சிமுக்கு இடு-,]
சிமுட்டி	சிமுட்டி cimuṭṭi, பெ. (n.) கீழாநெல்லி (மலை);: a small plant. ம. சிமுட்டி
சிமுடிகம்	சிமுடிகம் cimuḍigam, பெ. (n.) பயற்றங்கொடி என்னும் தட்டைப்பயற்றுக்கொடி; creeper of chinese dolichos (சா.அக.);.
சிமுதை	சிமுதை cimudai, பெ. (n.) கொடிமுந்திரி; sweet berry (சா.அக);.
சிமை	சிமை cimai, பெ. (n.) 1. மலையுச்சி; summit of a mountain. "தோய்வருஞ் சிமைதொறும்" (பரிபா 7,13); 2. குடுமி. (வின்.);; hair-tuft. [உம் → சும் → சும. சுமத்தல் = தலைமேற் பொறை கொள்ளுதல். சும → சுமை → சிமை (வேக. 36);] ME., AF.,OF. summe, somme; L. summa, summur (highest);; E. sum. ME., OF. sohmet, sommcttc, som (top);; L. summum; E. summit.

சிமையம்	சிமையம் cimaiyam, பெ. (n.) 1. உச்சி; top "ஒளிர்கொள் சிமைய வுரவுமலர் வியன்கா" (நெடுநல்.27);. 2. மலையுச்சி; summit of a mountain. 3. கொடுமுடி; peak. "சிமையத், திமையமும்" (சிலப் 6, 28);. 4. மலை; mountain, hill. "பணிவார் சிமையக் கானம் போகி" (மதுரைக் 148); [சிமை → சிமையம்] E: summit; Fr. sommet; L: summum; Sp: šima mountain; E: sum; Fr: sume; some; Fr: somme;
சிய்யான்	சிய்யான் ciyyāṉ, பெ. (n.) தாய்வழிப் பாட்டன் (இ.வ.);; maternal grandfather (சா.அக.); [சேயோன் → சீமோன் → சியன் → சிய்யான்]
சியகு	சியகு ciyagu, பெ. (n.) ஏறுகொடி வகையுள் ஒன்று; a kind of climber (சா.அக.);.
சியச்சினி	சியச்சினி ciyacciṉi, பெ. (n.) வேலிப்பருத்தி (மலை); பார்க்க;see Véli-p-parutti. Skt. srihastini
சியச் சினிகம்	சியச் சினிகம் ciyacciṉigam, பெ. (n.) உத்தாமணி; hedge cotton plant (#m-23,);
சியண்டி	சியண்டி siyani. பெ. (n.) சருக்கரை sugar (சா_அக.);.

சியத்தாவி	சியத்தாவி Siyattivi, பெ. (n.) பவள மல்லிகை; coral jasmine (+7-913.);
சியத்துத்தம்	சியத்துத்தம் siyattuttam, பெ. (n.) கடுக்காய்; Indian gallnut (&m-2/3..);.
சியநாகம்	சியநாகம் siyanagam, பெ. (n.) துத்தச்செய்ந் ; spon; a kind of prepared arsenic (or 913.);.
சியநாயகம்	சியநாயகம் siyanayagam, பெ. (n.) சியநாகம் ;see siyanāgam (&m-23.);. [சியதாகம் - சியதாயகம்]
சியபங்கம்	சியபங்கம் Siyabaigam, பெ. (n.) வத்தேக்கு: sappan wood (&m-23,);.
சியம்	சியம் siyam, பெ. (n.) சிப்பியாகம் என்னும் lodh tree (ørr-2/3);.
சியாமரம்	சியாமரம் siyamaram, பெ. (n.) செழுமலர்க்; a species of cassia yielding luxuriant flowers (arrr-23.);.
சியாமலதை	சியாமலதை siyamaladai. பெ. (n.) 1. வேலியிற் ul–(bub susirgif&#G3 14-; dark-blue creeper. 2. Lunévaudiwoo, milk creeper (=m-23,);.
சிர-த்தல்	சிர-த்தல் cirattal, செ.குன்றாவி (v.t.) 1. தேய்த்தல்; to crush, grind. 2. அழித்தல் (வின்.);; to destroy.
சிரக்குழி	சிரக்குழி cirakkuḻi, பெ. (n.) நத்தைச் சூரி: bristly button-weed (சா.அக.);.
சிரக்கொழி	சிரக்கொழி cirakkoḻi, பெ. (n.) 1. வசம்பு; sweet flag ((சா.அக.);
சிரக்கோரை	சிரக்கோரை cirakārai, பெ. (n.) கடலாத்தி; fragrant trumpet tree (சா.அக.);
சிரக்கோழி	சிரக்கோழி cirakāḻi, பெ. (n.) 1. வசம்பு (மலை);; sweet flag. 2. குழலாதொண்டை (மலை.);; common caper.

சிரகசிதம்	சிரகசிதம் siragasidam, பெ. (n.) பல்லிப் பூண்டு; lizard plant (சா.அக.);.
சிரகம்	சிரகம்1 ciragam, பெ. (n.) 1. மழைத்துளி; rain drops. 2. தூய்மைப்படுத்திய சருக்கரை; refined sugar (சா.அக.); மறுவ தூறல், சாரல் சிரகம்2 ciragam, பெ. (n.) 1. திவலை (திவா.);: water drop. 2. கரகம்; water-pot, ever. "அடர்பொற் சிரகத்தால் வாக்கு" (கலித்.51);. [கரகம் → கிரகம்]
சிரகரிதம்	சிரகரிதம் ciragaridam, பெ. (n.) பல்லிப் பூண்டு; lizard plant (சா.அக.);.
சிரங்காடு	சிரங்காடு ciraṅgāṭu, பெ. (n.) அடர்ந்த காடு (வின்.);; thick forest, imperetrable jungle. [சுரம் → சிரம் + காடு] சிரங்காடு ciraṅgāṭu, பெ.(n.) திண்டுக்கல் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Dindigul Taluk. [சேரம்+காடு]
சிரகாதி	சிரகாதி cirakāti, பெ. (n.) பறங்கிப்பட்டை; china root (சா.அக.);.
சிரகாமணக்கு	சிரகாமணக்கு sāagasiragāmaṇaggu, பெ. (n.) வெள்ளை ஆமணக்கு; croton oil plant (சாஅக.);.
சிரகெந்தா	சிரகெந்தா ciragendā, பெ. (n.) நீர்த்திப்பிலி; water long pepper (சா.அக.);

சிரங்கரடி	சிரங்கரடி ciraṅgaraḍi, பெ. (n.) திருநாமப் பாலை; seven-leaved plant (சா.அக.);. சிரங்காய்
சிரங்காய்	சிரங்காய் ciraṅgāy, பெ. (n.) தேங்காய்; coconut (சா.அக.);. சிரங்காய்2 ciraṅgāy, பெ. (n.) சிறங்கை (வின்); பார்க்க;see Sirangai.
சிரங்காற்றிச்சூரணம்	சிரங்காற்றிச்சூரணம் ciraṅgāṟṟiccūraṇam, பெ. (n.) அரிப்பு, சிரங்கு முதலானவற்றைப் போக்கும் கழிச்சல் சூரணம்: a medicinal powder curing itch and other, cutaneous affections through purgation (சா.அக.); [சிரங்கு + ஆற்று + சூரணம்]
சிரங்கி	சிரங்கி ciraṅgi, பெ. (n.) வங்கதும், இலிங்கமும் சேர்ந்த கலப்புமருந்து; a compound of lead and vermilion as in. "கலிக்கின்ற வங்கத்தில் இலிங்கஞ்சேர்த்துக் கலக்கினால் சிரங்கி என்ற பேருமாச்சு" (உரோமரிஷி-முப்பு.சூத்); (சா.அக.);.
சிரங்கிரா	சிரங்கிரா ciraṅgirā, பெ. (n.) பேய்க்குமட்டி; bitter apple (சா.அக.);.
சிரங்கிவித்தை	சிரங்கிவித்தை ciraṅgivittai, பெ. (n.) சிரங்கியைக் கொண்டு அணியமாக்கும் பதங்கத்தைப் பொன்னாக்த்திற்கப் பயன்படுத்தும் கலை; in alchemy, the art of employing the sublimated compound lead and vermilion in the transmutation of metals (சா.அக.); த. வித்தை → வ. வித்யா [சிரங்கி + வித்தை]

சிரங்கு	சிரங்கு ciraṅgu, பெ. (n.) 1. பரு; eruption, pimple. 2. தோலில் அரிப்புக்காணும் ஒருவகை நோய்; itch, scat. ம. சிரங்நு; க. கெரகு; து. கேரெ, இரணி;பட செரங்கு. 1. ஆனைச்சிரங்கு; scabby itch. 2. சொறிசிரங்கு; itch with scaly red patches. 3. கமுட்டுச்சிரங்கு; itch with scaly red patches 4. தொடர்சிரங்கு; confluent itch. 5. பெருஞ்சிரங்கு; itch with a wide vesiculation. 6. பரங்கிச்சிரங்கு; syphiliticitch. சிரசோன்
சிரங்குகிள்ளு-தல்	சிரங்குகிள்ளு-தல் ciraṅgugiḷḷudal, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) சினைப்புக்கிள்ளுதல்; pinching off the end of a pimple (சா.அக.);. [சிரங்கு + கிள்ளு-,]
சிரங்குகுத்து-தல்	சிரங்குகுத்து-தல் ciraṅguguddudal, 5 செகுன்றாவி 1. புண்ணைக் குத்திவிடுதல்; to scratch open pimples with nails for relief from itching. 2. வீண் காலங்கழித்தல்; to waste one's time. [சிரங்கு + குத்து-.]
சிரங்குச்சொறி	சிரங்குச்சொறி ciraṅguccoṟi, பெ. (n.) சொறி சிரங்கு; itch attended with scaly affections (சா.அக.);. [சிரங்கு + சொறி]
சிரங்குப்புண்	சிரங்குப்புண் ciraṅguppuṇ, பெ. (n.) புண்ணான சிரங்கு; itch developedinto a sore (சா.அக.);. [சிரங்கு + புண்]
சிரங்கை	சிரங்கை1 ciraṅgai, பெ. (n.) 1. உள்ளங்கையளவு; palmful. 2. பால்வல்லி; milk creeper (சா.அக.); சிரங்கை2 ciraṅgai, பெ. (n.) சிறங்கை (வின்.); பார்க்க;see sirangai. [சிறு + அங்கை → சிறங்கை → சிரங்கை]

சிரசன்	சிரசன் sirasaṉ, பெ. (n.) ஒருவகைச் செய்நஞ்சு; a mineral poison.
சிரசாலம்	சிரசாலம் ciracālam, பெ. (n.) வெள்விழியில் சிவப்புத் தழும்புகள், அகலமாய்ப் பரவி வலையைப் போன்று காணப்படும் கண்ணோய்; red and extensive patches of hardened veins spreading over the white coat of the eye and looking like a network (சா.அக.);.
சிரசின்னு	சிரசின்னு sirasiṉṉu, பெ. (n.) மலை வேம்பு; hill neem (சா.அக.);.
சிரசுவாது	சிரசுவாது sirasuvātu, பெ. (n.) இலவங்க மரம்: clove tree (சா.அக.); [சிரசு + வாது]
சிரசோன்	சிரசோன் ciracōṉ, பெ. (n.) சீர்பந்த வைப்பு நஞ்சு; kind of native arsenic (சா.அக.); சிரஞ்சனம்
சிரஞ்சனம்	சிரஞ்சனம் cirañjaṉam, பெ. (n.) அன்னச் சாற்றை இயல்பிற்கு மாறாக விரைவாகச் செரிமானஞ் செய்யும் பொருள்; that which hurries the chyle or other material for digestion before the usual time (சா.அக.);.
சிரட்குச்சி	சிரட்குச்சி ciraṭkucci, பெ. (n.) நிலவேம்பு; ground neem (சா.அக.);.
சிரட்சி	சிரட்சி ciraṭci, பெ. (n.) இலந்தை; indian plum (சாஅக.);.
சிரட்டகப்பை	சிரட்டகப்பை ciraṭṭagappai, பெ. (n.) தேங்காய் ஒட்டாலான அகப்பை; coconut shell spoon. ம. சிரட்டக்கயில [சிரட்டை + அகப்பை]

சிரட்டை	சிரட்டை ciraṭṭai, பெ. (n.) 1. தேங்காய்ப் பருப்பினை மூடியிருக்கும் ஓட்டின் மேற்பாதி, கண்ணுள்ள பகுதி; the upper half of the coconut shell. 2. தேங்காய்ப் பருப்பினை மூடியிருக்கும் கெட்டியான ஓடு (யாழ்.அக);; coconut shell. 3. இரக்குங்கலம், திருவோடு; begging bowl, the hard shell of the coconut. மறுவ, கொட்டங்கச்சி ம. சிரட்ட; க. கர; பட கரட்டலு;குட. செரடெ 'சுர் சுர சுரசுர சுரசுரப்பு சுர் [illegible] சரு சருசரு சருச்சரை [illegible] [illegible] – கரட்டுமண்
சிரட்டைக்கருப்பட்டி	சிரட்டைக்கருப்பட்டி ciraṭṭaikkaruppaṭṭi, பெ. (n.) கருப்பட்டி வகை நாஞ்);; a kind of jaggery (செ.அக.);. [சிரட்டை + கருப்பட்டி]
சிரட்டைக்கைச்சி	சிரட்டைக்கைச்சி ciraṭṭaikkaicci, பெ. (n.) கொட்டாங்கச்சி (வின்.);; half of a coconut shell. மறுவ. சிரட்டைக் கையில் ம. சிரட்டக்கயில், சிரட்டக்கய்யில் [சிரட்டை + கைச்சி] சிரந்தை
சிரட்டைக்கையில்	சிரட்டைக்கையில் ciraṭṭaikkaiyil, பெ. (n.) சிரட்டைக்கைச்சி (வின்); பார்க்க: see Sirattaik-kaicci. ம. சிரட்டக்கய்யில் [சிரட்டைக் கைச்சி → சிரட்டைக் கையில்]
சிரட்டைச்சங்கு	சிரட்டைச்சங்கு ciraṭṭaiccaṅgu, பெ. (n.) இரவலர் பயன்படுத்தும் பெரிய அளவிலான சங்கு; a big size of conch which is used by beggars. [மறுவ, திருவோட்டுச் சங்கு] [சிரட்டை + சங்கு] சிரட்டை பார்க்க
சிரடகம்	சிரடகம் ciraḍagam, பெ. (n.) பூவா மாமரம்; mango tree not bearing flowers (சா.அக.);.

சிரணி	சிரணி ciraṇi, பெ. (n.) ஓமம் (மூ.அ.);; bishop'(செ.அக.); bishop's weed.
சிரத்தக்காளகம்	சிரத்தக்காளகம் seagasirattaggāḷagam, பெ. (n.) மருக்காரை (மலை);; emetic -nut.
சிரத்தகாழகம்	சிரத்தகாழகம் cirattakāḻkam, பெ. (n.) சிரத்தக்காளகம் (வின்); பார்க்க: See Siratta-kKálagam.
சிரத்தியார்	சிரத்தியார் cirattiyār, பெ. (n.) சிறியதாயார்: father's younger brother's wife; mother's younger sister. [சின்னதாயார் → சிறுதாயார் → சிறத்தயார் → சிரத்தியார் (கொ.வ);]
சிரத்து-தல்	சிரத்து-தல் ciraddudal, 5 செ.கு.வி. (v.i & v.t.) சிரற்று-(வின்.); பார்க்க;see sirarru-.
சிரத்தை	சிரத்தை cirattai, பெ. (n.) காழகம்; மருக்காரை; a thorny shrub (சா.அக.);.
சிரந்துகம்	சிரந்துகம் cirandugam, பெ. (n.) நொச்சி மரம்: five leaved chaste tree (சா.அக.);.
சிரந்தை	சிரந்தை cirandai, பெ. (n.) உடுக்கை; small x-shaped drum. "நுண்ணூற் சிரந்தை யிரட்டும் விரலன்" (தொல் பொருள். 81, உரை);. [சிரற்று → சிரற்றை → சிரத்தை → சிரத்தை] சிரநோய்
சிரநோய்	சிரநோய் ciranōy, பெ. (n.) தலைநோய், head ache (சா.அக.);. [சிரம் + நோய்]

சிரப்பலம்	சிரப்பலம் cirappalam, பெ. (n.) தேங்காய்; coconut (சா.அக.); [சிரம் + பவம்]
சிரப்புள்	சிரப்புள் cirappuḷ, பெ. (n.) சிச்சிலிக் குருவி; a kind of king fisher (சா.அக.);. [சிரல் + புல் - சிரற்புள் → சிரப்புள்]
சிரபுரம்	சிரபுரம் ciraburam, பெ. (n.) சீர்காழி; sikali. "சித்தர் வந்து பணியுஞ் செல்வச் சிரபுர மேயவனே" (தேவா.99,10);. [சிரம் + புரம்]
சிரம்	சிரம்1 ciram, பெ. (n.) நெடுங்காலம் (சூடா);; a long tim சிரம்2 ciram, பெ. (n.) 1. ஆமணக்கு (சங்அக);; castor plant. 2. கமுகு (சங்,அக);; areca-palm. 3. ஊதையடக்கி (வாதமடக்கி);, wind killer. 4. கூகை நீறு (மூ.அ.);; arrow root flour. 5. சீரகம்; cuminseed.
சிரமச்சாலை	சிரமச்சாலை ciramaccālai, பெ. (n.) சிலம்பம் முதலிய படைக்கலப் பயிற்சி செய்யுமிடம்: place for military exercise and for practice of arms. "காமவேள் சிரமச்சாலையை யொக்கும் (பரிபா. 18,29, உரை);, [சிலம்பம் → சிரம்பம் → சிரமம் + சாலை]
சிரமஞ்செய்-தல்	சிரமஞ்செய்-தல் ciramañjeytal, 1 செ.குவி (v.i.) சிலம்பம் முதலிய பழகுதல் (சூடா);; to practise arms, fencing, etc. [சிலம்பம் → சிரம்பம் → சிரமம் + செய்-,]
சிரமடக்கி	சிரமடக்கி ciramaḍakki, பெ. (n.)

சிரயசி	சிரயசி sirayasi, பெ. (n.) ஆனைத் திப்பிலி: elephant long pepper (சா.அக.);.
சிரல்	சிரல்1 ciral, பெ. (n.) சிச்சிலி); kingfisher. "புலவுக் கயலேடுத்த பொன்வாய் மணிச்சிரல்" (சிறுபாண்.181);. சிரல்2 ciral, பெ. (n.) முடிவிடம் (யாழ்.அக);; top, end.
சிரவஞ்சம்	சிரவஞ்சம் ciravañjam, பெ. (n.) எலிப்பயறு; rat pulse (சா.அக.); .
சிரவணி	சிரவணி ciravaṇi, பெ. (n.) 1. நீர்த்தாரை வழியாய்ச் சிறுநீர்ப்பைக்குப் போக விடும் குழாய்க் கருவி வகையுளொன்று; a kind of tubular instrument to be introduced through the urethra into the bladder. 2. தொட்டைத் தாங்கை; Indian globe thistle (சா.அக.);
சிரவணியிடு-தல்	சிரவணியிடு-தல் ciravaṇiyiḍudal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) சிறுநீர்த் துளை வழியாகக் குழாயூசியைச் செலுத்துதல்; to pass catheter as in cases of obstruction of urine (சா.அக.);
சிரவம்	சிரவம் ciravam, பெ. (n.) கவுதாரி (பிங்.);: partridge.
சிரவல்	சிரவல் ciraval, பெ. (n.) 1. கவுதாரி (பிங்,);; partridge. 2. அதிமதுரம்: honey creeper (சாஅக);.
சிறற்புள்	சிறற்புள் ciraṟpuḷ, பெ. (n.) பொன்வாய்ப்புள்: a kind of king fisher (#m-235);.
சிரற்று-தல்	சிரற்று-தல் siarய-, 5 செ.குவி (v.i.) உரக்க வொலித்தல்; to shout, call loudly. "சிரற்றின பார்ப்பினின்.... வெய்துயிர்த் தரற்றின" (கம்பர7. கும்பக 268);.

சிரறு-தல்	சிரறு-தல் ciraṟudal, 5 செ.குவி (v.i.) 1. மாறு படுதல்; to sulk, disagree. "சிரறுபு சீறச் சிவந்த நின் மார்பு" (கலித். 88,13);. 2. சிதறுதல்; to scatter. "சிரறு சிலவூறிய நீர்வாய்ப் பத்தல்" (பதிற்றும். 22, உரை);.
சிராகம்	சிராகம் cirākam, பெ. (n.) பல தெருக்கள் கூடுமிடம் (பிங்.);; crossings, junction of many roads. [சிறகம் → கிரகம் → கிராகம்]
சிராநெய்	சிராநெய் cirāney, பெ. (n.) சுறாமீனின் கொழுப்பு; shark's fat (சத.அக.);.
சிராப்பள்ளி	சிராப்பள்ளி cirāppaḷḷi, பெ. (n.) திருச்சிராப் பள்ளி; Tiruchirappalli. "சிராப்பள்ளிக் குன்றுடை யானை" (தேவா.367,1);.
சிராபத்திரம்	சிராபத்திரம் cirāpattiram, பெ. (n.) விளாமரம்; wood-apple tree (சா.அக.);.
சிராய்	சிராய்1 cirāytal, 4 செ.குவி (v.i) உராய்ந்து ஊறுபடுதல்; to get scratched, as in the skin. சிராய்2 cirāy, பெ. (n.) 1. மரச்சக்கை; splint, splinter, shivered chip of palmyra or other timber. 2. பனஞ்சிறாம்பு; fibres of palmyra timber. 3. பருவின் முளை; hard and indurated part in a bubo or cancer.
சிராய்ப்பாக்கு	சிராய்ப்பாக்கு1 cirāyppākku, பெ. (n.) முற்றாத பாக்கு (வின்.);; unripe areca -nut. சிராய்ப்பாக்கு2 cirāyppākku, பெ. (n.) சீவிய பாக்கு; parings of areca nut for use with betel (சா.அக.);. [சிராய் + பாக்கு]
சிராய்விழு-தல்	சிராய்விழு-தல் cirāyviḻudal, செ.கு.வி. (v.i.) நார்ப் பழமாதல் (வின்.);; to be fibrous, as blighted mangoes and other fruits. [சிராய்2 + விழு_,]
சிராவகயானம்	சிராவகயானம் cirāvagayāṉam, பெ. (n.) புத்தசமய வகை; a school of Buddhism (நீலகேசி, 342, உரை);.

சிராவசம்	சிராவசம் sirāvasam, பெ. (n.) நான்கு திங்களில் அழியும் கரு (சி.சி. 2, 93, மறைஞா. பக். 1347);; foetus which is aborted in four months.
சிரி	சிரி1 cirittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒலியெழுப்பியோ முகக்குறிப்பின் மூலமோ பல் தெரிய உதடுகளை விரிப்பதன் மூலமோ மகிழ்ச்சி, ஏளனம் முதலியவற்றை வெளிப் படுத்துதல்; to laugh. "சிரித்தது செங்கட் சீயம்"(கம்பரா.இரணியன்.127);. 2. கனைத்தல்; to neigh, as a horse. "வாசி சிரித்திட" (கம்பரா.சம்புமா.8);. 3. மலர்தல்; to blossom. "சிரித்த பங்கய மொத்த செங்கண்" (கம்பரா. கைகேசி 50);. ம. சிரிக்குக; க. சிரிசு; தெ. சிரு, கெரு;துட. சிர்ய (மகிழ்ச்சி); [சில் → சிர் → சிசி] சிரி2 cirittal, 4 செகுன்றாவி (v.t.) ஏளனம் செய்தல் (பரிகசித்தல்);; to ridicule. "சகம்பே யென்று தம்மைச் சிரிப்ப" (திருவாச. 4:68);. [சில் → சிர் → சிரி] சிரி3 ciri, பெ. (n.) மகிழ்ச்சி, ஏளனம் முதலியவற்றை வெளிப்படுத்தும் மெய்ப்பாடு, நகைப்பு (சேரநா.);; laughter, smile. ம. சிரி [சிர்1 → சிரி] சிரி4 ciri, பெ. (n.) 1. அம்பு; arrow 2. வாள்; sword. 3. கொலை செய்வோன்; murderer. 4. வெட்டுக்கிளி; locust. [சில் → சிறு → சிறாய் = மரச்சில்லு, சில் → சிர் → சிரி = சில்லு] சிரி5 ciri, பெ. (n.) 1. புளியமரம்; tamarind tree.
சிரிக்கி	சிரிக்கி cirikki, பெ. (n.) காக்கட்டான் கொடி; smaller morning glory (சா.அக.);.

சிரிகாலக்கொல்லி	சிரிகாலக்கொல்லி cirikālakkolli, பெ. (n.) சூரையிலந்தை; oblique - leaved jujube (சா.அக.);. மறுவ. சூரைச்செடி
சிரிகாலகண்டம்	சிரிகாலகண்டம் cirigālagaṇṭam, பெ. (n.) குடியோட்டிப் பூடு; yellow thistle (சா.அக.);.
சிரிகிவிதை	சிரிகிவிதை cirigividai, பெ. (n.) காக்கட்டான் விதை; kaladana seed (சா.அக.);. [சிரிக்கி → கிரிகி + விதை]
சிரிங்கசியம்	சிரிங்கசியம் siriṅgasiyam, பெ. (n.) இசங்கு மரம்; small - leaved glory tree (சா.அக.);
சிரிங்காடகம்	சிரிங்காடகம் ciriṅgāṭagam, பெ. (n.) 1. முக்கோண வடிவம்; a triangularorpyramidal figure (சாஅக);. 2. ஒருவகைப்பூடு; a plant.
சிரிங்கிநஞ்சு	சிரிங்கிநஞ்சு ciriṅginañju, பெ. (n.) வசனாவி என்னும் நச்சுச் செடி; aconite (சா.அக);. மறுவ. பிச்சநாவி இதை ஆவின் கொம்பில் கட்டி வைக்கப் பால் செந்நிறமாகும்.
சிரிஞ்சிப்பூ	சிரிஞ்சிப்பூ ciriñjippū, பெ. (n.) வண்ண மேற்றப் பயன்படுத்தப்படும் செந்நிறப்பூ; a plant with red flowers used by dyers (சா.அக.);.
சிரிட்டம்	சிரிட்டம் ciriṭṭam, பெ. (n.) விளாம்பட்டை (யாழ்.அக.);; the bark of the wood-apple tree.
சிரிடம்	சிரிடம் ciriḍam, பெ. (n.) 1. வாகைமரம்; common sirissa. 2. குன்றி; Indian liquorice (சா.அக.);.

சிரித்தபிழைப்பு	சிரித்தபிழைப்பு cirittabiḻaibbu, பெ. (n.) ஏளனம் செய்யத்தக்க வாழ்க்கை (உ.வ.);; contemptible, ridiculous life. [சிரித்த + பிழைப்பு]
சிரிப்பாணி	சிரிப்பாணி cirippāṇi, பெ. (n.) 1. அடங்காச் சிரிப்பு; excessive or irrepressible laughter. 2. பகடி; jest, fun. 3. ஏளனம்; ridicule. [சிரி → சிரிப்பாணி]
சிரிப்பாணிப்படு-தல்	சிரிப்பாணிப்படு-தல் cirippāṇippaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சிரிப்புக்கிடமாதல்; to become a laughing stock. 2. சிறுமைப்படுதல்; to suffer shame, degradation. [சிரிப்பாணி + படு_,]
சிரிப்பாய்ச்சிரி_த்தல்	சிரிப்பாய்ச்சிரி_த்தல் cirippāyccirittal, 4 செ. குன்றாவி (v.t.) இகழ்தல்; to laugh at. [சிரிப்பாய் + சிரி] சிரிப்பாய்ச்சிரி_த்தல் cirippāyccirittal, 4 செ.கு.வி (v.i.) 1. மலிந்து கிடத்தல்; to be abundant and cheap, to be so common as to be despised. 2. நிலை கெட்டுத்திரிதல்; to lead a despicable life. 'அவன் ரிப்பாய்ச் சிரிக்கிறான்' (தஞ்சை.);. [சிரிப்பு → சிரிப்பாய் + சிரி_,]
சிரிப்பு	சிரிப்பு cirippu, பெ. (n.) 1. நகைப்பு; laughter. "கொவ்வைச் செவ்வாயிற் குமிண் சிரிப்பும்" (தேவா.11,4); 2. ஏளனம்; ridiculc. "அன்பர்க்கு மல்லாதவர்க்குஞ் சிரிப்பல்லவோ" (தனிப்பா.i, 198;12);. 3. குதிரைக் கனைப்பு; neigh of horse. "தேரதிர்ப்பினும் புரவியஞ்சிரிப்பினும்" (உ.ப. தேசகா. சிவபுண். 74);. 4. பகடி. (வின்.);; jest, fun. [சிரி → சிரிப்பு]
சிரிபரணி	சிரிபரணி ciribaraṇi, பெ. (n.) 1. பேராமல்லி; long tubed Arabian jasmine. 2. குமிழ்; coom teak (சா.அக.);.

சிரிபலம்	சிரிபலம் ciribalam, பெ. (n.) 1. நெல்லிக்காய்; indian gooseberry. 2. வில்வம்; bael fruit tree (சா.அக.);.
சிரிபாசம்	சிரிபாசம் ciripācam, பெ. (n.) பிசின் வகையுளொன்று; resin of pine tree (சா.அக.);.
சிரிபில்லகம்	சிரிபில்லகம் ciribillagam, பெ. (n.) ஆவில் புங்கு; an unknown plant (சா.அக.);.
சிரியக்கிபழஞ்சலாகையச்சு	சிரியக்கிபழஞ்சலாகையச்சு ciriyakkibaḻñjalākaiyaccu, பெ. (n.) பழைய நாணய வகை; an ancient coin (M.E.R.117 of 1915);. மறுவ. சிரியக்கியச்சு
சிரியக்கியச்சு	சிரியக்கியச்சு ciriyakkiyaccu, பெ. (n.) சிரியக்கிபழஞ்சலாகையச்சு பார்க்க;see siriyakki-palasicalākai-y-accu மறுவ. சிரியக்கியச்சு
சிரியத்தி	சிரியத்தி ciriyatti, பெ. (n.) உத்தாமணி; hedge Cotton (சா.அக.);.
சிரியத்தினி	சிரியத்தினி ciriyattiṉi, பெ. (n.) சிரியத்தி பார்க்க;see Siriyatti (சா.அக.);. [சிரியத்தி → சிரியத்தினி]
சிரியம்	சிரியம் ciriyam, பெ. (n.) வெண்டாமரை; white lotus.
சிரீடம்	சிரீடம் cirīṭam, பெ. (n.) 1. வாகை (பிங்.);; sirissa. 2. குன்றி (மலை);; crab's eye.
சிரு	சிரு ciru, பெ. (n.) தோட்பொருத்து (யாழ்.அக);; shoulder-joint (சா.அக.);.

சிருக்கி	சிருக்கி cirukki, பெ. (n.) கற்றாழை; aloe (சா.அக);.
சிருக்கு	சிருக்கு cirukku, பெ. (n.) 1. வேள்வியிற் பயன்படுத்தும் நெய்த்துடுப்பு; wooden ladle for pouring ghee on sacrifical fire. "கிஞ்சுகபத்திரமே கிட்டுஞ் சிருக்காக" (தேவை.175);. 2. எண்ணெய் காய்ச்சுவதற்குப் பயன் படுத்தும் துடுப்பு; wooden ladle used in the preparation of medicated oil (சா.அக.);. சிருக்கு cirukku, பெ.(n.) சிற்பக் கலையில் இறையின் தொழிற் கருவியாகச் சுட்டப் பெறுவது; a feature in sculpture. [சிறு சிருக்கு]
சிருக்குமுத்திரை	சிருக்குமுத்திரை cirukkumuttirai, பெ. (n.) பூசைக்காலத்துக் காட்டுங் கை முத்திரை வகை (சைவாநு.வி.20);; a hand-pose, in worship.
சிருகண்ணி	சிருகண்ணி ciruganṇi, பெ. (n.) அழுகண்ணி மரம்; Indian weeping tree (சா.அக.);.
சிருகம்	சிருகம் cirugam, பெ. (n.) 1. அம்பு (யாழ்.அக);; arrow. 2. காற்று; wind. 3. தாமரை; lotus.
சிருகாரிடம்	சிருகாரிடம் cirukāriḍam, பெ. (n.) சாதிக்காய்; nutmeg (சா.அக.);.
சிருகாலன்	சிருகாலன் cirukālaṉ, பெ. (n.) நரி; fox, jackal (சாஅக.);.
சிருகாலி	சிருகாலி cirukāli, பெ. (n.) 1. சந்தனம்; sandal. 2. காவட்டம் புல்; citronella (சா.அக.);.
சிருகுலி	சிருகுலி ciruguli, பெ. (n.) புளியாரை; soursorral (சா.அக.);.

சிருங்கி	சிருங்கி1 ciruṅgi, பெ. (n.) நச்சுத்தன்மையைப் போக்கும் மருந்து; an antidote for poison. "தீற்றுதுஞ் சிருங்கி யென்பார்" (சீவக. 1277);. சிருங்கி2 ciruṅgi, பெ. (n.) பொன் (யாழ்.அக.);; gold.
சிருங்கை	சிருங்கை ciruṅgai, பெ. (n.) 1. கண்விழியின் முற்பகுதியிலுள்ள மெல்லிய கருந்திரை; the horny transparant membrane in the fore-part of the eye. 2. உள்ளங்கையளவு; handful (சா.அக.); மறுவ - உணிச் சவ்வு:கருவிழி
சிருங்கைக்கத்தி	சிருங்கைக்கத்தி ciruṅgaikkatti, பெ. (n.) கண்விழியின் மேற்றோலை அறுக்கப் பயன்படுத்தப்படும் சிறிய கத்தி, knife used for operating the cornea of the eye (சா.அக.);. [சிருங்கை + கத்தி]
சிருதி	சிருதி3 cirudi, பெ. (n.) பிறப்பு; birth (சா.அக);.
சிருந்துரமம்	சிருந்துரமம் cirunduramam, பெ. (n.) பொட்டிலுப்பு; nitre (சா.அக);.
சிருபாடிகை	சிருபாடிகை cirupāṭigai, பெ. (n.) பறவை மூக்கு; bird's beak (சா.அக.);.
சிருபரணி	சிருபரணி1 cirubaraṇi, பெ. (n.) 1. பெருங்குமிழ்; coomteak. 2. முன்னை மரம்; Indian head achetrec (சா.அக.);.
சிருபாணி	சிருபாணி2 cirupāṇi, பெ. (n.) மருள்; hyacinth aloe (சா.அக.);.
சிரும்பவாதம்	சிரும்பவாதம் cirumbavātam, பெ. (n.) காலிலுண்டாகும் வலி நோய்; rheumatism affecting the knee cap (சா.அக.);
சிரும்பிதம்	சிரும்பிதம் cirumbidam, பெ. (n.) கொக்கோக முனியால், தமிழிற் கூறப்பட்ட கலவிமுறை களுலொன்று; it is an attitude in tight of it union as described in the Tamil erotic science of Kokkoga Muni (சா.அக.);.

சிரை	சிரை1 ciraittal, 4 செகுன்றாவி (v.t.) 1. மயிர் கழித்தல்; to shave. "காம்பறத் தலை சிரைத்து" (திவ். திருமாலை. 38);. 2. செதுக்குதல்; to cut with a sickle. "புற்சிரைத்தல் செய்ய மாட்டீர்களோ" (ஈடு.3,9, 6);. ம. சிரய்க்குக; க. கெரெ, கிரி; தெ. கொருகுட; து. கெரெபுனி; பட கெரெ; கொலா. க்வர்க்;மா. க்வெரெ AS: sceren; OE: schere, shere; E: shear : L.G.: scheren; Du: scheeren; Ice: shera; Dan: shere; Yer: scheren. [சில் → சிறு → சிறாப், சில் → சிலும்பு → சிலாம்பு → சினாம்பு → சிறாம்பு = மரத்திலும் மீனிலுமுள்ள நுண்பட்டை. சில் → சி → சிராய், சிராய்த்தல் = உராய்ந்து, ஊறுபடுதல். சின் → சிர் → சிரை. சிரைத்தல் மேலுள்ளதை நீக்குதல், செதுக்குதல், மதுவித்தன்] சிரை2 cirai, பெ. (n.) நரம்பு (திவா.);; nerve, vein. Skt. sira சிரை sirai, பெ. (n.) குரங்கு (அகநி);; monkey. Skt. šira
சிரைத் தொழில்	சிரைத் தொழில் ciraittol̤il, பெ. (n.) 1. சிரைக்கும் வேலை (யாழ்ப்.);; shaving. 2. வீண்வேலை (கொ.வ.);; unprofitable task. [சிரை + தொழில்]
சிரைப்பாசி	சிரைப்பாசி ciraippāci, பெ. (n.) கடுக்காய்; gallnut (சா.அக.);.
சிரைப்புண்	சிரைப்புண் ciraippuṇ, பெ. (n.) முடிதிருத்து வோன் சிரைக்குங்காலேற்பட்ட புண்; barber's itch (சா.அக.);. [சிரை + புண்]

சிரையன்	சிரையன் ciraiyaṉ, பெ. (n.) மயிர் சிரைப்போன் (பிங்);; barber. ம. சிரயன் [சிரை → சிரையன்]
சிரைவேலை	சிரைவேலை ciraivēlai, பெ. (n.) 1. சிரை தொழில் (யாழ்ப்.);: shaving. 2. அரை குறைப்பணி; infinished work. [சிரை + வேலை]
சில்	சில்1 cil, பெ.எ. (adj.) 1. சில; some, few. 2. சிறியதான, small, slight. "விராவு சில்லுணா மிசைந்தனர்" (கந்தபு. வள். 209);. 3. நுண்மையான (திருக்கோ. 196, உரை);; fine. [சுல் → சில் = சிற்றளவு] சில்2 cil, பெ. (n.) 1. சிறுதுண்டு; small piece, as of broken glass. கண்ணாடிச்சில், தேங்காய்ச்சில். 2. ஒட்டுச்சீலை; small patch of cloth. 3. வட்டமானது; anything flat and round, as eye-glass, wheel. 4. உருளை; wheel, as of a car. 5. தலையணி வகை (இ.வ.);; a kind of hairornament. 6. கடற்சில் (யாழ்ப்);; flat roundstone or seed of a sea-plant. [சுல் → சில் = சிறியது, துண்டு] சில்3 cil, பெ. (n.) 1. ஆரவாரம் (வின்.);, ஒலி; sound. 2. இரைச்சல் (வின்.);; noise. சில்4 cil, பெ. (n.) 1. மூடி (இ.வ.);; cover. 2. மூக்குக் கண்ணாடி (யாழ்.அக.);; spectacles. சில்5 cil, பெ. (n.) குளிர்ச்சி; chillness

சில்காற்று	சில்காற்று cilkāṟṟu, பெ. (n.) தென்றல்; gentle South wind. "சில்காற் றிசைக்கும் பல்புழை நல்லில்" (மதுரைக். 358);. [சில் + காற்று]
சில்சொல்	சில்சொல் cilcol, பெ. (n.) மென்மொழி; soft or gentle speech. "சில்சொற் பெருந் தோண் மகளிரும்" (திரிகடு.47);. [சில → சில். சில் + சொல்]
சில்பதவுணவு	சில்பதவுணவு cilpadavuṇavu, பெ. (n.) பக்குவப்படுத்துவதற்குச் சிறிதளவாகக் கூட்டப்பெறும் உணவுப்பொருளாகிய உப்பு; salt, as an article used in small quantities for scasoning. "சில்பத வுணவின் கொள்ளை சாற்றி" (பெரும்பாண். 64);. [சில் + பதம் + உணவு]
சில்பி	சில்பி cilpi, பெ. (n.) கடல்மீன் வகை; a kind of sea-fish.
சில்மூக்கு	சில்மூக்கு cilmūkku, பெ. (n.) 1. மூக்கிலிருந்து அரத்தமொழுகும்நோய்; epistaxis. 2. அரத்தம் வடியும் மூக்கு; bleeding nose. [சில்லி → சில் + மூக்கு]
சில்லகி	சில்லகி cillagi, பெ. (n.) சில்லம் (சூடா.); பார்க்க;see Sillam. [சில்வம் → சில்லகி]
சில்லங்கெடு-தல்	சில்லங்கெடு-தல் cillaṅgeḍudal, 20 செகுவி (v.i.) 1. சிதறுண்ணுதல் (யாழ்.அக.);; to be scattered, 2. உடைதல்; to be broken. [சில்வம் + கெடு_,]
சில்லட்டைக்கடி	சில்லட்டைக்கடி cillaḍḍaikkaḍi, பெ. (n.) நச்சுத் தன்மைமிக்க சிறிய அட்டைப்பூச்சியின் கடிவாய்; a poisonous leech-bite (சா.அக.);. [சில்லட்டை + கடி]
சில்லந்தட்டிப் போ_தல்	சில்லந்தட்டிப்போ_தல் cillandaṭṭippōtal, செகுவி (v.i.) வறுமையுட்படுதல் (யாழ்.அக.);; to become impoverished. [சில்லம்2 + தட்டிப்போ_,]

சில்லந்தராயம்	சில்லந்தராயம் cillandarāyam, பெ. (n.) சில்வரி (தெ.க.தொ.5,501); பார்க்க;see Silvari. [சில் + அந்தராயம்]
சில்லபொல்லம்	சில்லபொல்லம் cillabollam, பெ. (n.) சிறுதுண்டு; சிறுபகுதி, நுண்மையான சில்; fragments, small pieces. [சில்வம் + பொல்லம்]
சில்லம்	சில்லம்1 cillam, பெ. (n.) 1. தேற்றாமரம் (சூடா);; clearing nut tree. 2. எட்டி (மலை);; nux vomica tree. 3. தில்லைமரம்; tiger's milk spurge. க. சில்ல சில்லம்2 cillam, பெ. (n.) 1. சிறுதுண்டு; shivers, fragments, small pieces. 2. பொருள் முட்டுப் பாடு (வின்.);; extreme or pressing necessity, urgent straits. க., தெ., சில்ல. [சிதிலம் → சில்லம்] சில்லம்3 cillam, பெ. (n.) தொட்டாற் சுருங்கி; sensitivity plant, touch-me-not (சா.அக.);.
சில்லம்பாய்	சில்லம்பாய் cillambāy, பெ. (n.) கிழிந்தபாய் (யாழ்ப்.அக.);; worn-out mat. [சில்லம் + பாய்]
சில்லர்	சில்லர்1 cillar, பெ. (n.) கிறீச்சென்று ஒலிக்கின்ற பூச்சி வகை (இ.வ.);; a kind of screeching insect. [சில் = ஒலிக்குறிப்பு; சில் → சில்வர்] சில்லர்2 cillar, பெ. (n.) வேடர் (சது.);; hunters. மறுவ. வேட்டுவர்.
சில்லரங்கம்	சில்லரங்கம் cillaraṅgam, பெ. (n.) முந்திரிப் பழம்; cashew fruit (சா.அக.);.

சில்லரி	சில்லரி cillari, பெ. (n.) சிலம்பின் பருக்கைக் கற்கள் (யாழ்.அக.);; pebble inserted in tinkling anklets. [சில் + அரி]
சில்லறை	சில்லறை1 cillaṟai, பெ. (n.) 1. சிறுசிறு பகுதிகளாகக் கிடப்பவை; things scattered here and there in small quantities or amounts, sundries. 2. மீதி எஞ்சியுள்ளவற்றின் தொகுதி; remainder. 'நான் கொடுக்க வேண்டியதை எடுத்துக் கொண்டு சில்லறையைக் கொடு'. 3. தேவைக்கு மேற்பட்ட கையிருப்பு; surplus. 'சில்லறை ஆசை கல்லறை வரை விடாது' (உ.வ.); 4. சில்வானம்; fractional quantities over and above a round sum, odd. 'பத்தே சில்லறை உரூபாய்' (உ,வ.);. 5. கீழ்வாய் எண்; an amount less than one, fraction. 6. சிறுபாகம்; a small fraction. 7. சிறு தொகையாக மாற்றும் பணம்; change, as of a rupee. நூறு உரூபாய்க்குச் சில்லறை கொடு. 8. காசு (நாணயம்);; change as of coin. என்னிடம் பணமில்லை சில்லறைதான் இருக்கிறது. ம. சில்லற; க. சில்லற, சில்றெ, சில்லறெ; தெ. சில்லற; து., பட. சில்லறெ; கோத. சில்ர்;துட. சிலொர் [சில் + அறு - சில்லறு → சில்வறை] சில்லறை2 cillaṟai, பெ. (n.) 1. மிகவும் சிறுமையானது; trifling, insignificant matter. 2. மகளிர் காதணிவகை; காதுச் சில்லறை (இ.வ.);; woman's small ear-ornament. 3. தொந்தரவான சிறு செயல்; petty, annoying business. 4. திருடர் தொந்தரவு; trouble from thieves. "கள்ளர் சில்லறை" (வின்.); 5. கொடு நோயால் ஏற்படும் இறப்பு (வின்.);; death from malignant diseases. [சில் + அறு - சில்வறு → சில்வறை]
சில்லறைக்கடை	சில்லறைக்கடை cillaṟaikkaḍai, பெ. (n.) 1. சிறிதளவாக வாணிகஞ் செய்யுங் கடை; shop dealing in miscellaneous things on a small scale, retail shop. 2. பணமாற்றுக் கடை (இ.வ.);; exchange stall. ம. சில்லறக்கட [சில்லறை + கடை]

சில்லறைக்கணக்கு	சில்லறைக்கணக்கு cillaṟaikkaṇakku, பெ. (n.) 1. விளக்கம் அறியப்படாத சிறு தொகைகள் (வின்.);; small unaccounted sums. 2. கணக்குப்பொத்தகத்தில் அங்குமிங்குமாகப் பதிவு செய்யப்பட்ட, சில்லறைக்குறிப்புகள்; sundry items promiscuously arranged in account. ம. சில்லறக்குற்றி [சில்வறை + கணக்கு]
சில்லறைக் காசு	சில்லறைக் காசு cillaṟaikkācu, பெ. (n.) 1. மாமழையில் வார்க்கப்பட்ட காசு; metal coins. 2. சில்லறையாயுள்ள தொகை; small money change. 3. சிறு கையூட்டு (இ.வ.);; petty bribe. [சில்வறை + காசு] க. சில்லற நாண்ய;து. சில்லரெகாசு
சில்லறைக் குடி	சில்லறைக் குடி cillaṟaikkuḍi, பெ. (n.) சிறிதாகப் பயிரிட்டு வாழுங்குடிகள் (R.T.);; ryots who hold small holdings. [சில்லறை + குடி]
சில்லறைகூடுதல்	சில்லறைகூடுதல் cillaṟaiāṭudal, பெ. (n.) 1. பலவகைச் சிறு வருமானங்கள்; Sundry items. 2. தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் முகம்மதிய அரசு சுமத்திய தீர்வை மிகுதி; an extra tax imposed by the Muhammadan Government in Tanjavur district. [சில்லறை + கூடுதல்]
சில்லறைச்சாமான்	சில்லறைச்சாமான் cillaṟaiccāmāṉ, பெ. (n.) உதிரிப்பொருள், மளிகைப் பொருள்; sundry articles of commerce, as grain etc., excluding cloth. க. சில்லறெ சாமானு, து. சில்லரெ சாமான் [சில்லறை + சாமான்]
சில்லறைச்செலவு	சில்லறைச்செலவு cillaṟaiccelavu, பெ. (n.) சிறிய தொகைக்கான செலவு; the non descriot petty expenses. ம. சில்லறச் செலவு; க. சில்லறகர்சு;து. சில்லரெகர்சு [சில்லறை + செலவு]
சில்லறைச்செலவினம்	சில்லறைச்செலவினம் cillaṟaiccelaviṉam, பெ. (n.) சில்லறைச்செலவு பார்க்க;see sillarai-c-cclavu. [சில்லறை + செலவினம். செலவு → செலவினம்]

சில்லறைத்தட்டுப்பாடு	சில்லறைத்தட்டுப்பாடு cillaṟaittaṭṭuppāṭu, பெ. (n.) சில்லறைக் குறைபாடு; lack of coins. [சில்லறை + தட்டுப்பாடு]
சில்லறைதீர்-த்தல்	சில்லறைதீர்-த்தல் cillaṟaitīrttal, 4 செ.குவி (v.i.) நிலுவை, கடன் முதலியவற்றை முடித்தல் (இ.வ.);; to settle outstandings or debts. [சில்லறை + தீர்_,]
சில்லறைப்பணம்	சில்லறைப்பணம் cillaṟaippaṇam, பெ. (n.) குறிப்பிட்ட முழு எண்ணுக்குக் குறைவான பணம்; small money, change. க. சில்லறரொக்க;படட. சில்லரெகண. [சில்லறை + பணம். படம் → பணம்]
சில்லறைப்பணி	சில்லறைப்பணி cillaṟaippaṇi, பெ. (n.) சிறுசிறு பணிகள்; small works. க. சில்லறெகெலச; து. சில்லரெ கெலச;பட. சில்லரெ கெலச [சில்லறை + பணி]
சில்லறைப்புத்தி	சில்லறைப்புத்தி cillaṟaipputti, பெ. (n.) 1. சிறுமைத்தனம்; silliness, mean-mindedness. 2. மழுங்கியவறிவு (வின்.);; shallow wit. 3. கூடாவொழுக்கம் (வின்.);; adultcry. து. சில்லரெபுத்தி [சில்லறை + புத்தி] சிற்றறிவு பார்க்க
சில்லறையங்காடி	சில்லறையங்காடி cillaṟaiyaṅgāṭi, பெ. (n.) அரிசி, பருப்பு, எண்ணெய் போன்ற பொருள்களை விற்கும் மளிகைக்கடை; a shop of sundry articles, as rice, pulse, oil, etc., with the exclusion of cloth, petty shop. க. சில்லறெயங்காடி;து. சில்லரெ அங்கடி [சில்லறை + அங்காடி]
சில்லறைவேலை	சில்லறைவேலை cillaṟaivēlai, பெ. (n.) சில்லறைப்பணி பார்க்க;see Sillarai-p-pani. க. சில்லலெறகெலச; து. சில்லரெ கெலச;பட சில்லரெ கெலச [சில்லறை + வேலை]

சில்லறையாட்கள்	சில்லறையாட்கள் cillaṟaiyāṭkaḷ, பெ. (n.) 1. சிறப்பற்றவர்; unimportant persons. 2. தொந்தரவு செய்யும் புல்லியர்; troublesome people. 3. எடுபிடி ஆட்கள்; ordinary coolies. ம. சில்லறக்காரன்; தெ. சில்லறவாண்டுலு;து. சில்ரெசன [சில்லறை + ஆட்கள்]
சில்லறைவணிகம்	சில்லறைவணிகம் cillaṟaivaṇigam, பெ. (n.) மொத்த விற்பனையாளரிடமிருந்து பெற்று நுகர்வோருக்கு விற்கும் வணிகம்; retail trade. ம. சில்லறகச்சவடம் [சில்வறை + வணிகம்]
சில்லறைவணிகர்	சில்லறைவணிகர் cillaṟaivaṇigar, பெ. (n.) மொத்த விற்பனையாளரிடமிருந்து பெற்று நுகர்வோருக்கு விற்கும் வணிகர்; a retail merchant. ம. சில்லறகச் சவடக்காரன் [சில்லறை + வணிகர்]
சில்லறைவிற்பனை	சில்லறைவிற்பனை cillaṟaiviṟpaṉai, பெ. (n.) பொருட்களைச் சில்லறையாக விற்கும் வணிகம்; retail trade. ம. சில்லறவில்பன [சில்லறை + விற்பனை]
சில்லாக்கோல்பாய்ச்சு-தல்	சில்லாக்கோல்பாய்ச்சு-தல் cillākālpāyccudal, செ.கு.வி. (v.i.) முழங்கால்களுக்குள் இரு கைகளையும் விட்டு அவற்றை நிலத்திற் பதிய வைத்து அம்முழங்கால்கைகளிடையே கோலைவிட்டு இறுக்கி அசையாதிருக்கும் படி குற்றவாளியை ஒறுத்தல் (இவ);; to punish a person by making him sit with his hands across the knees and with a stick thrust between, making it impossible for him to move. தெ. ஜில்ல. [சில்லாக்கோல் + பாய்ச்சு-]
சில்லாங்குச்சி	சில்லாங்குச்சி cillāngucci, பெ. (n.) கிட்டிப்புள் (இ.வ.);; game of tipcat. [சில்1 + ஆம் + குச்சி]
சில்லாட்டு	சில்லாட்டு cillāṭṭu, பெ. (n.) சில்லறை1 (யாழ்ப்.); பார்க்க;see Sillarai1. [சில்1 + ஆட்டு = சில்லாட்டு]

சில்லாட்டை	சில்லாட்டை cillāṭṭai, பெ. (n.) பன்னாடை (இ.வ.);; fibrous covering around the top of palms. [இல் → சில் + ஆடை - சில்லாடை – சில்லாட்டை]
சில்லாடை	சில்லாடை cillāṭai, பெ. (n.) சில்லாட்டை (இ.வ.); பார்க்க;see Sillattai. [சில்லாட்டை → சில்லாடை)
சில்லாவலி	சில்லாவலி cillāvali, பெ. (n.) வீண்கலகம் (இ.வ.);; petty infructuous disturbance. தெ. சில்ல [சில் = சில்வறை, சிறியது. வலி = வருத்தம், துன்பம், சில் + வலி = சில்வலி → சில்லாவலி]
சில்லான்குடுகுடு	சில்லான்குடுகுடு cillāṉguḍuguḍu, பெ. (n.) சடுகுடு விளையாட்டு (யாழ்ப்.);; a boy's game. [சில்லான் + குடுகுடு]

சில்லி	சில்லி1 cilli, பெ. (n.) சிள்வண்டு; cricket. "சில்லி சில்லென் றொல்லறாத" (திவ். பெரியதி.1,7:9.);. Skt. jhila. [சில் → சில்லி. 'சில்' ஒலிக்குறிப்பு] சில்லி2 cilli, பெ. (n.) ஒட்டை, விரிசல், துளை; leak, crack, hole. ம., க., தெ. சில்லி [இல்லி → சில்லி] சில்லி3 cilli, பெ. (n.) 1. வட்டம் (பிங்.);; circle. 2. தேருருளை; car wheel. "வெள்ளிச் சில்லிபுக் குற்றது" (கம்பரா. கடிமண. 71); 3. சிறுகீரை; field spinach. "சில்லி தங்குமென் யாத்தி" (திருவிளை. அருச். 29.);. 4. துண்டு; small broken piece of stone etc., "திரிந்தன சிகரச் சில்லி" (கம்பரா. சேதுபந். 22.); க. சல்லி [சில்1 → சில்லி) சில்லி4 cilli, பெ. (n.) 1. புண்துளை; sinus of a wound. 2. மெல்லியதோல்; membrane (சா.அக.);. சில்லி cilli, பெ.(n.) ஒடு அல்லது கல்லை வட்டம், சதுரம் வடிவங்களில் அமைத்து விளையாடுதல்; a children's play. [சில்-சில்லி] இல்லாக்கு தெல்லாக்கு எத்துமாங் கொட்டை பாண்டி ... வட்டு என்றும்
சில்லிக்கரண்டி	சில்லிக்கரண்டி cillikkaraṇṭi, பெ. (n.) 1. மரம் அல்லது இரும்பினாலாகியதும், துளைகள் அமைந்ததும் மருந்து வடிகட்டப் பயன் படுவதுமான சிறியி அகப்பை; a wooden or iron spoon with small holes for filtering. 2. சில்லியகப்பை; a colander used in cookery (சா.அக.);. [சல்லி – சிறு சிறுதுளை. சல்லிக் கரண்டி → சில்லிக்கரண்டி]
சில்லிக்காது	சில்லிக்காது cillikkātu, பெ. (n.) சிறு தொளைக் காது (இ.வ.);; boredear dist. fr. Tolai-k-kadu. [சில்லி2 + காது.]

சில்லிக்கோல்	சில்லிக்கோல் cillikāl, பெ. (n.) ஒருவகைச் சிறுகம்பு; a kind of small stick. "சில்லிக்கோ லெடுத்துக் கண்ணிசேர்த்து" (குற்றா. குற. 79.);. தெ. சில்லகோல [சில்லி + கோல்]
சில்லிகாதபம்	சில்லிகாதபம் cillikātabam, பெ. (n.) தொண்டையில் மெல்லியதாய் ச் சதை வளர்ந்ததால், ஏற்படும் அழற்சி; an inflammatery disease of the throat with the formation of a false membrane-diphtheris (சா.அக.);.
சில்லிகுத்திய வோடு	சில்லிகுத்தியவோடு cilliguttiyavōṭu, பெ. (n.) துளைகளிட்ட ஒட்டுப் பாளம்; a piece of file perforated holes (சா.அக.);. [சல்வி = சிறு துனை. சல்லி → சில்லி. சில்லி + குத்திய ஒடு]
சில்லிகை	சில்லிகை1 cilligai, பெ. (n.) சுவர்க்கோழி (சூடா);; cricket 2. நல்லாடை வகை (சிலப்.14, 108, உரை.);; a kind of superfine cloth. [சில்லி + கை] சில்லிகை2 cilligai, பெ. (n.) கதிரொளி; sun's rays (சா.அக);. [சில்லி + கை]
சில்லிசாகம்	சில்லிசாகம் cillicākam, பெ. (n.) சிறுகீரை; pigs greens (சா.அக.);.
சில்லிட்டுச்சீலை செய்-தல்	சில்லிட்டுச்சீலைசெய்-தல் sillițțussīlaiseytal, செ.கு.வி. (v.i.) சில்லுப்போடு_தல் பார்க்க;see Sillu-p-podu-.
சில்லிட்டுப்போ-தல்	சில்லிட்டுப்போ-தல் cillițțuppōtal, செ.கு.வி. (v.i.) இறப்பின் அறிகுறியாக உடம்பு முழுதுங்குளிர்ந்து போதல்; losing the ordinary warmth of the body which becomes chill, as a sign of death (சா.அக.);. [சில் → சில்லிட்டு. சில்லிட்டு + போ_,]
சில்லிடல்	சில்லிடல் cilliḍal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) சில்லிடுதல் பார்கக;see Sillidu-.

சில்லிடு_தல்	சில்லிடு_தல் cilliḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. குளிர்ந்து போதல்; to become chill. 2. ஒலித்தல் (சங்.அக.);; to buzz, as bees. 3. அச்சங் கொண்டு நடுங்குதல் (வின்.);; to thrill with a sudden sensation of fear. 4. சினம் நீர்க்கோப்பு முதலியவற்றால் முகஞ்சிவத்தல் (யாழ்ப்.);; to blush, to be flushed with rage, to be red in the face from cold, from weeping. ம. சில்லிடுக [சில் + இடு-]
சில்லிதம்	சில்லிதம் cillidam, பெ. (n.) தேற்றா மரம்; water clearing tree (சா.அக.);.
சில்லிப்பலம்	சில்லிப்பலம் cillippalam, பெ. (n.) இலைமேற் காய்; bridal couch plant (சா.அக.);. [சில்லி + பலம்]
சில்லியூ_த்தல்	சில்லியூ_த்தல் cilliyūttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கண் கூசும்படியிருத்தல் (யாழ்ப்.);; to be dazzled, as eyes. [சில்லி3 + பூ_,]
சில்லிமூக்கு	சில்லிமூக்கு cillimūkku, பெ. (n.) 1. குருதி வடியும் மூக்கு; bleeding nose. 2. மூக்குநுனி (இ.வ.);; tip of the nose. [சில்லி + மூக்கு]
சில்லிமூக்குடை_தல்	சில்லிமூக்குடை_தல் cillimūkkuḍaidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) மூக்கினின்று குருதி வடிதல்; to bleedin the nose. [சில்லி2 + மூக்கு + உடை_,]
சில்லியகப்பை	சில்லியகப்பை cilliyagappai, பெ. (n.) சல்லடைக் கண் போன்ற சில்லிகளையுடைய அகப்பை (தைலவ.பாயி.37,உரை.);; flat perforated ladle. [சில்லி + அகப்பை]
சில்லியடை_த்தல்	சில்லியடை_த்தல் cilliyaḍaittal, செ.கு.வி. (v.i.) சில்லிடு-தல் பார்க்க;see illidu-, (சா.அக);.
சில்லியடை	சில்லியடை cilliyaḍai, பெ. (n.) சல்லடை வகை (தைலவ.பாயி.22);; a kind of covered sieve. [சில்லி2 + அடை. அடு → அடை]

சில்லியரத்தம்	சில்லியரத்தம் cilliyarattam, பெ. (n.) 1. பொசியும் குருதி (யாழ்.அக.);; oozing blood. 2. உரைந்த அரத்தம்; coagulated blood (சாஅக.);. [சில்லி2 + அரத்தம்]
சில்லியெடு_த்தல்	சில்லியெடு_த்தல் cilliyeḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) முடமாக்கல்; to break the leg by taking off the knee-cap, said by person in fury (சா.அக.);. [சில்லி + எடு ,]
சில்லிவாயன்	சில்லிவாயன் cillivāyaṉ, பெ. (n.) வாயில் வந்ததைப் பிதற்றுபவன்; a babbler, as leaky-Mouthed. "சில்லிவாயர் சொல்லுவார்" (பெரியபு. திருஞான.776);. மறுவ. சல்லிவாயன் [சில்லி2 + வாயன்]
சில்லிறை	சில்லிறை cilliṟai, பெ. (n.) சில்லறை வரி petty taxes. [சில்லி3 + இறை]
சில்லு	சில்லு1 cillu, பெ. (n.) 1. துண்டு, உடைந்த கற்சில்; broken piece, as of stone. "கல்லுச் சில்லுப் பொருநாசிக் கேழல்" (திருப்போ. சந். அலங்.18);. 2. வட்டமாயுள்ள விளையாட்டுக் கருவி; a round piece used by children in play. 3. கண்ணாடிச் சில்லு; glass pane. 4. சக்கரம் (இ.வ.);; wheel. 5. முழங்காற் சில்லு; knee cap, as being round. 6. நொண்டி விளையாட்டு; a game of hopscotch played with potsherd. உடைந்த புதியவோடு; broken piece of a new pot (சா.அக.);. ம., து. சில்ல [சில்1 → சில்லு] சில்லு2 cillu, பெ. (n.) பெருங்கொடி வகை (L.);; a kind of scimitar-pod. மறுவ. இரிக்கி
சில்லுக்கருப்பட்டி	சில்லுக்கருப்பட்டி cillukkaruppaṭṭi, பெ. (n.) துய்மைப்படுத்திய பனைவெல்லச் சிறுகட்டி; a superior kind of spiced jaggery. [சில்லு1 + கருப்பட்டி. சுல் → சில் = சிறியது. துண்டு, சிற்றளவு. சில்லுக் கருப்பட்டி = சிறு கருப்புக்கட்டி. கருப்பு கட்டி → கருப்புக்கட்டி → கருப்பட்டி (மு.தா. 140);]
சில்லுக்குந்து_தல்	சில்லுக்குந்து_தல் cillukkundudal, செ.கு.வி. (v.i.) . பாண்டிவிளையாடுதல் (வின்.);; to play hopscotch. [சில்லு1 + குத்து_]

சில்லுசெய்_தல்	சில்லுசெய்_தல் silluseytal, 1. செ.கு.வி. (v.i.) சில்லுப்போடு_தல் பார்க்க;see sillu-p-podu (சா. அக.);. [சில்லு1 + செய்_]
சில்லுண்டி	சில்லுண்டி cilluṇṭi, பெ. (n.) 1. சிறுமையானது; trifling thing. 2. புல்லன் (இ.வ.);; mean person. 3. சிறுகுழந்தைகள் (வின்.);; little children. [சில் + உண்டி]
சில்லுணா	சில்லுணா cilluṇā, பெ. (n.) சிற்றுண்டி (இலக்.அக.);; light refreshments. [சில்1 + உண்டி;உணவு = உணா]
சில்லுப்போடு_தல்	சில்லுப்போடு_தல் cilluppōṭudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மருந்திட்ட பாண்டத்தை ஒடு வைத்து மூடிய பின் சீலை மண் செய்தல்; to lute a vessel containing medicine by covering the lid with a piece of tile (சா.அக.);. [சில்லு + போடு_]
சில்லுப்பு	சில்லுப்பு cilluppu, பெ. (n.) கல்லுப்பு: crystallised salt (சா.அக.);. [சில் = சிறுதுண்டு, சில் + உப்பு]
சில்லுமாங்கொட்டை	சில்லுமாங்கொட்டை cillumāṅgoṭṭai, பெ. (n.) மாங்கொட்டை வகை (இ.வ.);; a kind of mango seed which resembles the stone of a mango. [சில்லு + மாங்கொட்டை]
சில்லுமூடு_தல்	சில்லுமூடு_தல் cillumūṭudal, செ.கு.வி. (v.i.) சில்லுப்போடுதல் பார்க்க;see sillu-p-polu (சாஅக.);. [சில் → சில்லு;சில்லு + மூடு_]
சில்லுமூடிசீலைசெய்_தல்	சில்லுமூடிசீலைசெய்_தல் sillumūṭisīlaiseytal, செ.கு.வி. (v.i.) சில்லுப்போடு_தல் பார்க்க;see sillu-p-pogu- (சா.அக.);. [சில்லு + மூடி + சீலை + செய் _,)

சில்லூறு	சில்லூறு cillūṟu, பெ. (n.) சிள்வண்டு; cricket. [சில் + ஊறு. உறு → ஊறு]
சில்லெடு_த்தல்	சில்லெடு_த்தல் cilleḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சட்டப்படி ஒருவரைப் பிடித்து, முறைமன்றம், காவல் நிலையம் முதலியவற்றில் ஒப்படைக்க ஆணை பெறுதல் (இ.வ.);; to take out a warrant. [சில் + எடு-]
சில்லெலும்பு	சில்லெலும்பு cillelumbu, பெ. (n.) முழங்காற் சில்லெலும்பு; knec-cap bone (சா.அக);. [சில் = சிறுதுண்டு. சில் + எலும்பு]
சில்லெனல்	சில்லெனல் cilleṉal, பெ. (n.) 1. குளிர்ந்திருக்கைக் குறிப்பு; onom. expr. of being very chill. "சில்லென் றென்னு டம்பும் .... குளிர் வித்த தாண் மலர்கள்" (அருட்பா.4, அருட்பிர. 74);. 2. புலன்களுக்கு இன்பமூட்டுங் குறிப்பு; being pleasant to the senses. "மழலைச் சில்லென் கிளவி" (கூர்மபு. திருக்கல்யாண. 47); 3. முக மலர்ச்சிக் குறிப்பு; being cheerful in countenance 4. ஒலியின்மைக் குறிப்பு; absence of bustle. 'இரவில் ஊர் சில்லென்றிருக்கிறது' (உவ); 5. ஒலிக் குறிப்பு வகை; shrill sound. "சில்லி சில்லென் றொல்லறாத" (திவ். பெரியதி.17:9);. [சில்2 + எனல்]

சில்லை

சில்லை1 cillai, பெ. (n.)

1. சிள் வண்டு (பிங்.);; cicada.
2. கிலுகிலுப்பை; rattle wort.

த.சில்லி → Skt .jhilli

[சில்லிடுதல் = ஒவித்தல், சில் → சில்லி → சில்லை]

சில்லை2 cillai, பெ. (n.)

1. இழிவு; humbleness.
2. கஞ்சத்தனம், கயமை; meanness.

"சில்லைச் சிறுகுடி லகத்திருந் தோனென" (சிவப்.16:147);.

3. பழிச்சொல்; slander.

"சில்லை வாய்ப் பெண்டுகள்" (திவ். திருவாய். 67:4);.

4. முரட்டுத் தனம்; unruly mischievous disposition, as of a bull.

"சில்லைச் செவிமறைக் கொண்டவன்" (கலித். 107);.

5. சிற்றின்பம் மிகுதியாகவுடைய கொடு மனத்தள்; wicked and libidinous woman.

"சில்லைக்க ணன்பினை யேமாந் தெமதென் றிருந்தார்" (நாலடி, 377);.

[சில் → சில்லை]

சில்லை3 cillai, பெ. (n.)

1. தமிழ்நாட்டில் கிழக்குக்கடற்கரைப் பகுதிகளில் காணப்படும் பறவை வகை; munia.
2. நீர்ப்பறவை வகை (மணிமே.8,29);; a kind of water-bird.
3. சிவல் வகை (பிங்.);; a species of partidge.

1. சிவப்புச் சில்லை
2. வெண்தொண்டைச் சில்லை
3. வெண்முதுகுச் சில்லை
4. கருந்தொண்டைச் சில்லை
5. புள்ளிச் சில்லை
6. கருந்தலைச் சில்லை

சில்லை4 cillai, பெ. (n.)

பிரண்டை; squarestalked wild grape.

சில்லொலி

சில்லொலி cilloli, பெ. (n.)

கீச்சுக்குரல் (புதுவை.);; shrill;squeak.

சில் = ஒலிக்குறிப்புச் சொல்

[சில் + ஒலி]

சில்வண்டு	சில்வண்டு cilvaṇṭu, பெ. (n.) 'கிறிச்' என்று ஒலியெழுப்பும் வண்டு; cicada. [சில்1 + வண்டு]
சில்வரி	சில்வரி cilvari, பெ. (n.) சிறிய வரிகள் (தெ.க.தொ.i,87);; small taxes or cesses. [சில் = சில; சில் + வரி]
சில்வநோய்	சில்வநோய் cilvanōy, பெ. (n.) உகிர் (நக);க் கண்ணைச் சுற்றியேற்படும் உகிர்ச் சுற்றுநோய்; it is a swelling of the nail-bed. It is known by several names-felon, panaris etc. (சா.அக.);. மறுவ. நகச்சுற்று, உகிர்ச்சுற்று, விரற்கற்று
சில்வாய்	சில்வாய் cilvāy, பெ. (n.) கடைவாய் (நெல்லை);; corners of mouth. [சில் + வாய்]
சில்வாய்ப்பிடி	சில்வாய்ப்பிடி cilvāyppiḍi, பெ. (n.) இரு கன்னங்களையும், கை விரல்களால் உள்ளழுத்தி, வாய் திறந்த வண்ணமாயிருக்கும்படி செய்யுந் தண்டனை (வின்.);; the punishment of keeping one's mouth open by pressing in the cheeks with fingers. [சில்வாய் + பிடி]
சில்வாரி	சில்வாரி cilvāri, பெ. (n.) செவ்வலரி; red oleander (சா.அக.);.
சில்வான்	சில்வான் cilvāṉ, பெ. (n.) சில்வானம் பார்க்க;see Silvånam. க. சிலவடு [சில்வானம் → சில்வான்]
சில்வானஞ்சேர்-த்தல்	சில்வானஞ்சேர்-த்தல் cilvāṉañjērttal, செகுவி. (v.i.) வீட்டுப் பொருள்களைப் பிறர் கானா வண்ணம் விற்றுச் சிறுவாடு சேர்த்தல் (இ.வ.);: to scrape up small illegitimate earnings by secretly selling house hold things. [சில்வானம்1 + சேர்-,]

சில்வானம்	சில்வானம் cilvāṉam, பெ. (n.) 1. சில்லறை3பார்க்க;see sillarai3. 2. வீட்டுச் செலவுக்குக் கொடுத்த தொகையில் சிறு தனிச் சொத்தாக மிகுத்து வைக்கும் பணம் (இ.வ.);; Savings effected from the sum allotted for household expenscs. ம. சில்வானம்; சில்லுவானம், சில்லானம்; க. சிலவான்;து. சில்வான, சிலுவான. [சில் + மானம் – சில்மானம் → சில்வானம்;மா + அனம் – மானம் = அளவீடு, அளவு, அளவை, மதிப்பு] சில்வானம்2 cilvāṉam, பெ. (n.) சிறிது; that which is small or little, thing of minor importance. "சில்வான பிரயோஜனங்களைப் பற்ற" (ரஹஸ்ய.49); [சில் + மானம் – சில்மானம் → சில்வானம்] சில்வானம்3 cilvāṉam, பெ. (n.) சிறுதுாறல் (இ.வ.);; drizzle. சில
சில்வானம் வில்-தல் (சில்வானம் விற்றல்)	சில்வானம் வில்-தல் (சில்வானம் விற்றல்) cilvāṉamviltalcilvāṉamviṟṟal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சிறுவாடு சேர்த்தற்காக வீட்டுப் பொருள்களைக் கமுக்கமாக விற்றல் (இ.வ.);; to sell household things secretly and effect small illegitimate savings. [சில்வானம்1 + வில்-]
சில்விடம்	சில்விடம் cilviḍam, பெ. (n.) சிறு பூச்சிகளின் கடிநஞ்சு; poison due to bite of small insects. "சில்விடம தொப்பான்" (பிரபோத.26:47); [சில் + விடம்] Skt. visa → த. விடம்
சில	சில cila, பெ. (n.) சின்மையானவை; some. a few. "சிலசொல்ல றேற்றாதவர்" (குறள். 649);. ம. சில; க. கெலவி, கெல; தெ. சிலுபி, சிலுவ; து. கெல, கெலவு, கிக்;கோத கில்கட் [சல் → சில் = சிறியது, துண்டு சிற்றளவு. சில் → சில்வான் = குட்டி ஒணான் சில் → சின் → சின்னான் = சிறியவன் சில் → சின்மை சில் → சில அளவுச் சிறுமை குறித்த சொல் தொகைச் சிறுமையும் குறித்தது
சிலக்கு	சிலக்கு cilakku, பெ. (n.) இன்னும் கொஞ்சம் (இ.வ.);; something more. U. silak.
சிலக்குணம்	சிலக்குணம் cilakkuṇam, பெ. (n.) திமிங்கிலம் (யாழ்.அக.);; whale.

சிலகம்	சிலகம்1 cilagam, பெ. (n.) 1. சட்டுவம் (பிங்.);; a kind of ladle. 2. நாவழுத்திப் பிடிக்கும் மாழையிற் செய்த குறடு (பிங்.);; metal spatula. [சல் → சூல் → சூலம் சூல் = சூலம் சுல் → சில் சிலகம் = குத்துவது போன்று இறுக்கிப் பிடிக்குங் கருவி] சிலகம்2 cilagam, பெ. (n.) சாதிக்காய்; nutmeg (சாஅக.);.
சிலகயம்	சிலகயம் cilagayam, பெ. (n.) அரத்தத்தை முறிக்குந்தன்மை வாய்ந்த சிவப்புச் சதுரக்கள்ளி; a red variety of square; it destroys the richness of blood (சா.அக.);.
சிலசியம்	சிலசியம் silasiyam, பெ. (n.) கருநெல்லி மரம்; black-barried feather foil (சா.அக.);. மறுவ. உச்சிலிந்தி
சிலங்கம்	சிலங்கம்1 cilaṅgam, பெ. (n.) விளாம்பட்டை (வின்.);; bark of the wood-apple tree. சிலங்கம்2 cilaṅgam, பெ. (n.) வெள்ளி மரப்பட்டை; lodhra bark (சா.அக);.
சிலங்கை	சிலங்கை cilaṅgai, பெ. (n.) சலங்கை; tinny bells used as ornaments. [சலங்கை → சிவங்கை (மு.தா.3);]
சிலத்திற்கடுகு	சிலத்திற்கடுகு cilattiṟgaḍugu, பெ. (n.) திமிங்கிலம் (யாழ்.அக);; whale. மறுவ. சிலக்குணம்.
சிலதன்	சிலதன்1 ciladaṉ, பெ. (n.) 1. மருதநிலவாணன் (பிங்.);; inhabitant of the agricultural tract. 2. ஏவலாளன்; servant, labourer. "சிலதர் காக்குஞ் சேணுயர் வரைப்பின்" (பெரும்பாண். 324); 3. துரதன்; messenger. "சேறி யாலெனச் சிலத ரோதினார்" (கந்தபு. தெய்வயா. 53);. சிலதன்2 ciladaṉ, பெ. (n.) தோழன் (பிங்.); கூட்டாளி; male companion, associate.

சிலதி	சிலதி ciladi, பெ. (n.) நம்பகத்தன்மை மிக்க தோழி, பெண் பணயாளா; a confident female servant or companion "அங்கொரு சிலதியை" (பெருங். வத்தவ.14:172);.
சிலதை	சிலதை ciladai, பெ. (n.) நீண்டு மெலிந்து கரு நிறத்தளாய காமமிக்க பெண்; a tall and lean woman, black in complexion and highly lustful. "பேதலஞ் சிலதை யென்றே" (தொக்கோ.4:6);
சிலந்தி	சிலந்தி1 cilandi, பெ. (n.) 1. பரு; pimple. 2. சிறு கட்டி; small boil. 3. கட்டி, நச்சுக்கட்டி; abscess, ulcer, venereal boil. 4. நடன முத்திரைக்குரிய ஆண் கையுள் ஒன்று (சிலப். பக்.92,);; a hand-pose expressive of the emotions of men. ம. சிலன்னி; Skt. granthi. [சில → அசிவத்தி (வேக.); உடம்பின்தவைக்குக் கீழ் எங்கேனும் புறப்படும் கொப்புளம் சிவத்திப் பூச்சியின் உடன் போல் திரண்டிருத்தல் தன்மை பற்றிச் சிவந்தியெனப் பெயர்பெற்றது] சிலந்தி2 cilandi, பெ. (n.) 1. மரவகை; panicled golden-blossomed pear tree. 2. கருஞ்சிலந்தி; small-leaved golden-blossomed pear tree. 3. சிலந்தியரிசி, ediblesedge. 4 கோரை வகை; sedge. சிலந்தி3 cilandi, பெ. (n.) தன் வாயிலுள்ள சுரப்பைக் கொண்டு பூச்சிகளைச் சிக்க வைக்கும் வகையில் வலை பின்னக்கூடியதும் எட்டுக் கால்களை உடையதுமான சிறுபூச்சி: spider. "சிலந்தி யுண்பதோர் குரங்கின்மேல்" (கம்பரா. பஞ்சசேனா.1.); ம. சிலந்தி, சிலன்னி; க. செலதி, செலந்தி;தெ. செலதி [சில் → சிவந்தி = வட்டமான துரல்வவை யமைக்கும் பூச்சி]
சிலந்திக்கடி	சிலந்திக்கடி cilandikkaḍi, பெ. (n.) நச்சுத் தன்மையுள்ள சிலந்திப் பூச்சியாலேற்பட்ட கடி; spider-bite; it is very poisonous and troublesome in nature (சா.அக.);. [சிலந்தி + கடி]
சிலந்திக்கரப்பான்	சிலந்திக்கரப்பான் cilandikkarappāṉ, பெ. (n.) தோலிலேற்படுங் கரப்பான் புண் வகை (தஞ்சர.iii,92);; ulcerating eruption of the skin. [சிலந்தி + கரப்பான்]

சிலந்திக்கழலை	சிலந்திக்கழலை cilandikkaḻlai, பெ. (n.) உடம்பிலுண்டாகும் மிகு வெப்பத்தினால் முதலிற் பருத்து வீங்கி, வரவரப் பெரிதாகிச் சீழ்ப் பிடித்துக் கட்டியாக மாறுங் கழலை; a sebaceous tumor arising from excess of heat in the body. [சிலந்தி + கழவை]
சிலந்திக்கூடு	சிலந்திக்கூடு cilandikāṭu, பெ. (n.) பஞ்சினைப்போல் வெண்மையாகவும், மென்மையாகவும் அமைந்ததும், அரத்தப் போக்கினை நிறுத்துந்தன்மை மிக்கதுமான சிலந்தியின் கூடு; the spider-web of a house spider. It is white and soft like cotton and is a useful application for checking the flow of blood (சா.அக.);. மறுவ. கோலான் [சிலந்தி + கூடு]
சிலந்திக்கொடி	சிலந்திக்கொடி cilandikkoḍi, பெ. (n.) ஈசுருமூலி; Indian birthwort. [சிலந்தி + கொடி]
சிலந்திநாயகம்	சிலந்திநாயகம் cilandināyagam, பெ. (n.) சொறி, புண்களை நீக்கும் மருந்துவகை (பதார்த்த.290);; a plant as curing cutaneous eruptions. [சிலந்தி + தாயகம்]
சிலந்திப்பூச்சி	சிலந்திப்பூச்சி cilandippūcci, பெ. (n.) வாயின் கீழ் வளைந்த, நச்சுத்தன்மை மிக்க கொடுக்கினையுடையதும், கூடுகட்டுந் தன்மையுடையதுமான எட்டுக்காற் பூச்சி; an eight-legged insect known as spider. It has four parts of legs attached fore-parts of the body. mandibles furnished with a curved claw perforated at the extremity like poison fang. [சிலந்தி + ஆச்சி]
சிலந்திகம்	சிலந்திகம் cilandigam, பெ. (n.) வாலுளுவை மரம்; spindle tree (சா.அக.);.
சிலந்திமரம்	சிலந்திமரம் cilandimaram, பெ. (n.) 1. அத்தி மரவகையுளொன்று; a kind of fig tree. 2. செருந்திமரம்; firefly (சா.அக);. [சிலந்தி + மரம்]
சிலந்தியரிசி	சிலந்தியரிசி silandiyarisi, பெ. (n.) 1. பூந்கோரை (வின்.);; edible sedge. 2. கோரை வகை (மூ.அ.);; a kind of weed. [சிலந்தி + அரிசி]

சிலப்பதிகாரம்	சிலப்பதிகாரம் cilappadikāram, பெ. (n.) ஐம் பெருங்காப்பியத்துள் பழைமை வாய்ந்ததும் இளங்கோவடிகளால் இயற்றப் பெற்றதும் கோவலன் கண்ணகியின் வரலாற்றைக் கூறுவதுமாகிய ஓர் இலக்கியம்; an ancient historic poem by Ilangovadigal dealing with the story of Kovalan and Kan nagi, one of Aimberungappiyam. [சிலம்பு + அதிகாரம்]
சிலம்	சிலம் cilam, பெ. (n.) 1. பொதுவகையுப்பு; salt in common. 2. இந்துப்பு; rock-salt (சா.அக.);.
சிலம்பக்காரன்	சிலம்பக்காரன் cilambakkāraṉ, பெ. (n.) சிலம்பக்கலை வல்லவன்; person cleverin the use of quarterstaff. ம. சிலம்பி [சிலம்பம் + காரன்]
சிலம்பக்கூடம்	சிலம்பக்கூடம் cilambakāṭam, பெ. (n.) சிலம்பம் பயிலுமிடம் (வின்.);; palaestra, fencing school. [சிலம்பம் + கூடம்]
சிலம்பங்கட்டு-தல்	சிலம்பங்கட்டு-தல் cilambaṅgaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) சிலம்பக் கலையில் கழி முதலியவற்றை வீசுதல் (வின்.);; to brandish quarter-staff in the art of fencing. [சிலம்பம் + கட்டு-,]
சிலம்பங்காட்டு-தல்	சிலம்பங்காட்டு-தல் silambamkaṭṭusilambaṅgāṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சிலம்பக்கலை (வித்தை); காட்டுதல்; to brandish staff in fencing. 2. அச்சுறுத்துதல் (இ.வ.);; to menace, threaten. 3. செயற்கரிய செயலைச் செய்வது போல் நடித்தல் (இ.வ.);; to pretend to be active in the accomplishment of a difficult task. [சிலம்பம் + காட்டு-,]
சிலம்பப்பயிற்சி	சிலம்பப்பயிற்சி cilambappayiṟci, பெ. (n.) சிலம்பாட்டம் பார்க்க;see silainbaittam (சா.அக.); [சிலம்பம் + பயிற்சி]
சிலம்பம்	சிலம்பம் cilambam, பெ. (n.) 1. கழியை இருகையாலும் பிடித்து முன்னும் பின்னும் பக்கவாட்டிலும் சுழற்றித் தாக்கவும் தாக்குதலைத் தடுக்கவும் மேற்கொள்ளும் பயிற்சி (பதார்த்த.1294);; a kind of martial art where fencing is done with a staff. 2. சூழ்ச்சி; trick, stratagem. "சிலம்பத்திற் றிரிந்துற் றிட்டு" (திருப்பு.1076.); ம. சிலம்பம்

சிலம்பம்பண்ணு-தல்	சிலம்பம்பண்ணு-தல் cilambambaṇṇudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சிலம்பமாடு- பார்க்க;see silambam-idu- 2. சிலம்பங்காட்டு- (இ.வ.); பார்க்க;see Silambari-kättu [சிவம்பம் + பண்ணு-,]
சிலம்பமாடு-தல்	சிலம்பமாடு-தல் cilambamāṭudal, 5 செகுவி. (v.i.) சிலம்பம் விளையாடுதல்; to fence, brandish, parry with quarterstaff. [சிலம்பம் + ஆடு-,]
சிலம்பல்	சிலம்பல் cilambal, பெ. (n.) 1. யாழினோசை (பிங்.);; sound of a lute. 2. ஒயாது, வீண் பேச்சுப் பேசுபவ-ன்-ள் (இ.வ.);; a vulger chatter box, chatterer. ம. சிலம்பல் [சிவம்பு → சிவம்பன்]
சிலம்பவித்தை	சிலம்பவித்தை cilambavittai, பெ. (n.) சிலம்பாட்டம் பார்க்க;see Silambá stam (சா.அக.);. த. விச்சை;வ. வித்தை

சிலம்பன்	சிலம்பன்1 cilambaṉ, பெ. (n.) 1. குறிஞ்சித் தலைவன்; chief of a hilly tract. "அயந்திகழ் சிலம்ப" (ஐங்குறு. 264);. 2. முருகன் (பு. வெ. 12, இருபாற்.10, கொளு.);; Muruga, as lord of the hilly tract. 3. காவேரியின் புதுவெள்ளம்; the freshet in the river Kaveri, as in the month the Chittirai. 'சித்திரைச் சிலம்பன்' (இ.வ.); மறுவ. மலையன், வெற்பன், பொருப்பன். ம. சிலம்பன்; Eng. sherha, sherrif [சிலம்பு = மலை. சிலம்பு → சிவம்பன். 'அன்' ஆண்பாலீறு] சிலம்பன்2 cilambaṉ, பெ. (n.) பழைய காசு an ancient coin. [சிலம்பு → சிவம்பன்] சிலம்பன்3 cilambaṉ, பெ. (n.) குருவி வகை; babbler. [சிலம்பு → சிவம்பன் = ஒலித்துக் கொண்டேயிருக்கும் பறவை] தமிழ்நாட்டின் மலைப்பகுதிகளும், புல்வெளிகளிலும், புதர்க்காடுகளிலும் காணப் படும் குருவி வகை, இது உடலமைப்பாலும், வண்ணத்தாலும் பலவகைகளாகக் காணப் படுகின்றன. சிலம்பன் வகைகள் 1. வளைந்த அலகுச் சிலம்பன் 2. வெண் தொண்டைச் சிலம்பன் 3. கருந்தலைச் சிலம்பன் 4. மஞ்சள்கண் சிலம்பன் 5. தவிட்டுச் சிலம்பன் 6. பெரிய சாம்பற் சிலம்பன் 7. கருஞ்சிவப்புச் சிலம்பன் 8. காட்டுச் சிலம்பன் 9. வெண்தலைச் சிலம்பன் 10. கலகலப்பான் சிலம்பன்
சிலம்பாட்டம்	சிலம்பாட்டம் cilambāṭṭam, பெ. (n.) கம்பை முறைப்படிச் சுழற்றி எதிரிகளிடமிருந்து தற்காத்துக் கொள்வதற்காகவும் தளர்ந்த உடல் இறுகுவதற்காகவும், பசியேற்படுவதற்காகவும் பயிலுங்கலை; an orderly method of rotating the long role either to defend or to offend, it is a tiring exercise by which the body is hardened, appetite is increased (சா.அக.);. [சிலம்பம் + ஆட்டம்]

சிலம்பாறு	சிலம்பாறு cilambāṟu, பெ. (n.) மதுரை மாவட்டத்தில் அழகர்மலையில் உருவாகுஞ் சிற்றாறு; the sacred stream of the Alagar hills, in Madurai district. "நிலம்பக வீழ்ந்த சிலம்பாற்றகன்றலை" (சிலப். 11:108);. [சிலம்பு + ஆறு]
சிலம்பி	சிலம்பி cilambi, பெ. (n.) சிலந்தி; spider. "சிலம்பி வானூல் வலந்த மருங்கில்" (பெரும்பாண். 236);. [சிலந்தி → சிலம்பி (வே.க.);]
சிலம்பிநூல்	சிலம்பிநூல் cilambinūl, பெ. (n.) சிலந்திப்பூச்சி நூல்; spider web (சா.அக.);. [சிலம்பி + நூல்]
சிலம்பியாதனம்	சிலம்பியாதனம் cilambiyātaṉam, பெ. (n.) ஒக வகையுளொன்று (தத்துவப்.109);; yogic posture. [சிலம்பு + ஆதனம். ஆசனம் → ஆதனம்]

சிலம்பு	சிலம்பு1 cilambudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒலித்தல்; to sound, make a tinkling noise. "சீரார் ஞெகிழஞ் சிலம்ப" (கலித். 90);. 2. எதிரொலித்தல்; to echo, resound. "வளநகர் சிலம்பப் பாடி" (அகநா. 22);. ம. சிலம்புக [சில் – ஒலிக்குறிப்பு. சில் → சிவம்பு] சிலம்பு2 cilambu, பெ. (n.) 1. ஒலி (சூடா.);; sound. 2. இரைச்சல்; noise. 3. ஒலியலை எதிர்வு; resonance. 4. வண்டின் மென் முரலொலி; buzz. ம. சிலம்பு; க. கெலெ; கோண். கிலி;குயி. க்லா, க்லாத் [சில் → சிவம்பு] சிலம்பு3 cilambu, பெ. (n.) பூசாரிகள் கைச் சிலம்பு; blong hollow ring of brass filled with pebbles and shaken before an idol in worship. [சில் → சிலம்பு] சிலம்பு4 cilambu, பெ. (n.) உள்ளிடு அற்ற பொன்னாலோ வெள்ளியாலோ ஆனதுமான் வளைகூட்டில் பரலிடப்பட்டு ஒலியெழுப்புவதுமான மகளிர் காலணி; a kind of tinkling hollow anklet made of gold, silver, copper, etc. and filled with granules for tinkling worn by women in former times. "ஒன்றின வோவலஞ்சிலம் படியே" (ஐங்குறு.389.); ம. சிலம்பு [சில் → சிவம்பு] சிலம்பு5 cilambu, பெ. (n.) 1. மலை; mountain. "நளியிருஞ் சிலம்பிற் சீறூர்" (புறநா. 143:10.);. 2. பக்கமலை; mountain slope. "மால்வரைச் சிலம்பின்" (பெரும்பாண். 330);. 3. மலை, முழைஞ்சு; mountain cave, cavern. "சிலம்பிற் சிலம்பிசை யோவாது" (பரிபா.15:44);. மறுவ. வெற்பு, பொருப்பு [சில் → சிலை, சிலை - கல், மலை, கரடு. சிலை → சிலைம்பு → சிவம்பு] சிலம்பு

சிலம்புகழிநோன்பு	சிலம்புகழிநோன்பு cilambugaḻinōṉpu, பெ. (n.) மணவினைக்குமுன் பெண்ணிற்கு நடத்தும் சிலம்புகழற்றலாகிய சடங்கு வகை (ஐங்குறு.399,உரை.);; ancient ceremony preliminary to marriage, probably consisting in removing the anklets of a bride. [சிலம்பு + கழி + நோன்பு]
சிலம்புகூறல்	சிலம்புகூறல் cilambuāṟal, பெ. (n.) கோவலன் சிலம்புவிற்ற கதை (யாழ்.அக.);; story of Kovalan selling the anklet. [சிலம்பு, கூறல்]
சிலம்புப்பாட்டு	சிலம்புப்பாட்டு cilambuppāṭṭu, பெ. (n.) சிலப்பதிகாரக் கதையடிப்படையில் காளியைப் புகழ்ந்து பாடும் பாட்டு; a song in praise of Kali based on the story of Silappadigaram (சேரநா.);. ம. சிலம்பு பாட்டு [சிலம்பு + பாட்டு]
சிலம்புரி	சிலம்புரி cilamburi, பெ. (n.) அயல்நாட்டுத் துணி வகை (இ.வ.);; a kind of foreign longcloth. [சிலம்பி + புரி. புரி = நூல்] சிலந்திநூல் போல் மெல்லிய இழையால் நெய்யப்பட்ட துகில்.
சிலம்பொலி	சிலம்பொலி cilamboli, பெ. (n.) சிலம்பின் ஓசை; tinkling sound of an anklet. ம. சிலம்பொலி [சிவம்பு + ஒலி]
சிலமம்	சிலமம் cilamam, பெ. (n.) சிலம்பம்-2 பார்க்க;see silambam-2. 'சிலமத்திலே காரியம் பார்க்க' (யாழ்ப்.);. [சிலம்பம் → சிலமம்]
சிலமன்	சிலமன் cilamaṉ, பெ. (n.) சாடை; indication by noise, stir, etc. 'அவர் வந்த சிலமனில்லை' (யாழ்ப்.);. [சிலம்பு → சிவமன்]
சிலமான்கல்	சிலமான்கல் cilamāṉkal, பெ. (n.) விலையுயர்ந்த கல்வகையுளொன்று (M.M.);; agate, a variegated form of silica. U. sulaiman.

சிலமி	சிலமி1 cilami, பெ. (n.) 1. சிலம்பக்காரன் (சங்.அக.);; person clever in the use of quarterstaff. 2. அடாவடிக்காரன் (யாழ்ப்);, bully, blusterer. [சிலமம் → சிலமி] சிலமி2 cilamittal, 4 செ.குன்றாவி (v.t) 1. சிலம்பம் பண்ணுதல் (யாழ்.அக);; to fence with the quarter-staff. 2. அச்சுறுத்துதல்; threaten. [சிலம்பம் = கழி கொண்டு சண்டையிடுதல். சிவம்பம் → சிவமம் → சிலமி-.) சண்டையிடுதற் பொருள் அச்சுறுத்தலுக்கும் புடை பெயர்ந்தது
சிலமூலகாரம்	சிலமூலகாரம் cilamūlakāram, பெ. (n.) சிலைமூலகாரம் பார்க்க;see Silai-millagaram (சா.அக.);. [சிலைமூலகாரம் → சிவமூலகாரம்]
சிலர்	சிலர் cilar, பெ. (n.) 1. சிலபேர்; some, a few persons. opp. to palar. "நோற்பார் சிலர் பலர் நோலாதவர்" (குறள். 270);. ம. சிலர்;க. கெலபர் [சில் → சில + அர்]
சிலவங்கம்	சிலவங்கம் cilavaṅgam, பெ. (n.) மீனெலும்பு (யாழ்.அக.);; fish bone. Skt. gila + vanga
சிலவர்	சிலவர்1 cilavar, பெ. (n.) சிலர் பார்க்க;see silar. "அழுதனர் சிலவர்" (கம்பரா. திருவடி. 4); க. கெலபர் [சில + அர்] சிலவர்2 cilavar, பெ. (n.) 1. பாலைநில மக்கள் (திவா.);; people of the desert tract. 2. பாலை நிலத் தலைவா (திவா.);; chiefs of the desert tract. 3. வேடர் (அக.நி.);; hunters. [சிலர் → சிலவர்]

சிலவிரிஞ்சம்	சிலவிரிஞ்சம் cilaviriñjam, பெ. (n.) தாமரை மலர்; lotus flower (சா.அக.);.
சிலவெதுப்பு	சிலவெதுப்பு cilaveduppu, பெ. (n.) மாட்டு நோய்வகை (மாட்டுவா.156);; a disease of cattle.
சிலனி	சிலனி cilaṉi, பெ. (n.) ஊமத்தை வகையுளொன்று; a kind of datura burdock (சா.அக.);.
சிலாகு	சிலாகு cilāku, பெ. (n.) 1. இரும்பூசி; needle. 2. அறுவை மருத்துவர் பயன்படுத்தும் கருவி; surgeon's probe (சா.அக.);.
சிலாகை	சிலாகை1 cilākai, பெ. (n.) சலாகை (வின்.); பார்க்க;see Salagas. சிலாகை2 cilākai, பெ. (n.) 1. செம்பாறைக்கல், தேக்கல், gravel stone. 2. தொட்டிச்செய்ந்நஞ்சு (சங்.அக.);; a mineral poison. 3. நீலக்கல் (யாழ்.அக.);; a blue stone.
சிலாங்கன்	சிலாங்கன் cilāṅgaṉ, பெ. (n.) விளாம்பட்டை; the bark of wood apple tree (சா.அக.);
சிலாசத்து	சிலாசத்து cilācattu, பெ. (n.) 1. எழுவகை துணைத் தாதுக்களில் மாழை வகை (பதார்த்த. 1130);; an inferior mineral, one of seven upa-datu. 2. கோடைக் காலத்து மிகு வெப்பத்தின் விளைவாக மலைப் பகுதிகளிலிருந்து உருகி வழியும் இரும்பு கலந்த கல்மதம்; abituminous substance containing from exuded by rocks during Summer (சா.அக.); 3. கணிக்கல் வகை; foliated crystallized gypsum. [சிலை → கல், கல் குன்று, மலை. சிலை → சிலா. சிலா + அத்து]
சிலாசம்	சிலாசம் cilācam, பெ. (n.) 1. இரும்பு செம்பு முதலிய மாழை; metal such as iron, copper etc., 2. மலைபடு பொருள்; that which is procured from a mountain (சா.அக.);.
சிலாசாசனம்	சிலாசாசனம் cilācācaṉam, பெ. (n.) கொடை (தானம்); முதலியவற்றைக் குறித்து வரையப்படும் கல்வெட்டு; stone inscription.

சிலாசாதனம்	சிலாசாதனம் cilācātaṉam, பெ. (n.) சிலாசாசனம் பார்க்க;see sila-Sssanam.
சிலாசாரம்	சிலாசாரம் cilācāram, பெ. (n.) கல்லைப் போன்ற வன்மையுடைய இரும்பு (மூஅ);; iron, a hard as rock. மறுவ. சிலாத்துமசம்
சிலாசிலாவாக	சிலாசிலாவாக cilācilāvāka, வி.எ. (adv.) சிறிது சிறிதாக; little by little. தான் வாங்கிய கடனைச் சிலாசிலாவாகக் கொடுக்கிறான்' (சென்னை);. மறுவ, கொஞ்சங் கொஞ்சமாக [சில் → சில → சிலா. சிலா + ஆக]
சிலாஞ்சனம்	சிலாஞ்சனம் cilāñjaṉam, பெ. (n.) நீலமணி வகை (வின்.);; a blue stone, lapis- lazuli.
சிலாடா	சிலாடா cilāṭā, பெ. (n.) நெல்லிக்காய்; Indian gooseberry (சா.அக.);.
சிலாத்தஞ்சனம்	சிலாத்தஞ்சனம் cilāttañjaṉam, பெ. (n.) கட்களிம்பு; eye-ointment (சா.அக);.
சிலாத்திக்குமரி	சிலாத்திக்குமரி cilāttikkumari, பெ. (n.) கௌரி வைப்பு நஞ்சு; a prepared arsenic (சா.அக.);.
சிலாத்துமசம்	சிலாத்துமசம் silāttumasam, பெ. (n.) iron, as born of stone. சிலாசாரம் பார்க்க
சிலாதரன்	சிலாதரன் cilātaraṉ, பெ. (n.) சிலாதன் பார்க்க;see silidan. "சிலாதரன் புதல்வன் சொல்வான்" (சிவரக. வில்வவன.30);.

சிலாதலம்	சிலாதலம் cilātalam, பெ. (n.) 1, பாறை; rock. "சிலாதலத்தின் மேலிருந்த மந்தி" (திவ். இயற். 3, 58);. 2. கற்பாவிய இருக்கைமேடை; a raised stone paved seat. "இலகொளிச் சிலாதல மேலிருந் தருளி (சிலப். 15:54);.
சிலாதன்	சிலாதன் cilātaṉ, பெ. (n.) நந்திதேவரின் தந்தை; the father of Nandi-devar. "தேக்கு மன்பிற் சிலாதனற் செம்மலை" (கந்தபு. அயனைச் சிறை நீக்கு. 8);.
சிலாதைலம்	சிலாதைலம் cilātailam, பெ. (n.) பாறையில் வடியும் மண் நெய்மம்; bitumen, as exuding from rocks. [சிலை + தைலம். சிலை → சிலா]
சிலாந்தி	சிலாந்தி cilāndi, பெ. (n.) சீந்தில் (மலை.);; gulancha. Skt. jivanti
சிலாந்திகம்	சிலாந்திகம் cilāndigam, பெ. (n.) கருஞ்சிலந்தி மரம்; a kind of pear tree (சா.அக.);.
சிலாநஞ்சு	சிலாநஞ்சு cilānañju, பெ. (n.) கன்மதம் (யாழ்.அக.);; rock-alum. [சிலை → சிலா. சிலா + நஞ்சு]
சிலாநாகக்கல்	சிலாநாகக்கல் cilānākakkal, பெ. (n.) சூடாலைக் கல் (வின்.);; a kind of stone. [சிலை → சிலா. சிலா + நாகக்கல்]
சிலாநாகம்	சிலாநாகம் cilānākam, பெ. (n.) சிலாநாகக்கல் (வின்.); பார்க்க;see sili-naga-k-kal. [சிலை → சிலா. சிலா + நாகம்]

சிலாப்பி	சிலாப்பி cilāppi, பெ. (n.) கழப்புவோன் (யாழ்ப்.);; idler, one who whiles away his time in idleness. [சிலாப்பு → சிலாப்பி]
சிலாப்பு-தல்	சிலாப்பு-தல் cilāppudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கழப்புதல் (யாழ்ப்.);; to idle away one's time. 2. நடித்தல்; to profess, pretend. [சிலம்பு → சிலப்பு → சிலாப்பு-,]
சிலாப்புட்டி	சிலாப்புட்டி cilāppuṭṭi, பெ. (n.) நீரிறைக்கப் பயன்படும் தோற்பை அல்லது இறைகூடை (இராட்);; leather bag or bucket forbaling water. [சலம் + புட்டி → சலப்புட்டி → சிலாப்புட்டி]
சிலாபம்	சிலாபம் cilāpam, பெ. (n.) முத்துக் குளிக்கை (வின்.);; pearl fishery. ம. சிலாபம் [சலாபம் → சிலாபம்]
சிலாபேசி	சிலாபேசி cilāpēci, பெ. (n.) சிவப்பு நெருஞ்சி; red cow-thorn.
சிலாபேதி	சிலாபேதி cilāpēti, பெ. (n.) 1. செப்பு; trailing indigo. 2. கலப்பு வெள்ளி; inferior silver (சா.அக.);.
சிலாம்பு	சிலாம்பு cilāmbu, பெ. (n.) 1. சிறாம்பு (இ.வ.);; Splinter. 2. கூடை முடைவதற்குரிய மூங்கிற் சிம்பு; splint. மறுவ. சிலும்பு;சிராய் [சிலும்பு → சிலம்பு → சிலாம்பு]
சிலாம்பேதம்	சிலாம்பேதம் cilāmbētam, பெ. (n.) 1. சிறு பூனைக்காலி; common cowich, cowhage. 2. கல்லுருவி; gravel plant (சா.அக.);.

சிலாமணி	சிலாமணி1 cilāmaṇi, பெ. (n.) செல்லக்கூடியது; that which is in currency. U. calaoni. [செலாவணி → சிவாவணி → சிவமணி] சிலாமணி2 cilāmaṇi, பெ. (n.) கனிக்கல் வகை (வின்.);; a variety of gypsum. [சிலை → சிலா. சிலா + மணி]
சிலாமதம்	சிலாமதம் cilāmadam, பெ. (n.) 1. பிறவி வைப்பு நஞ்சு வகையுளொன்று; a kind of mineral poison. 2. கன்மதம் (சங்.அக.);; rock alum. [சிலை → சிலா. சிலா + மதம்]
சிலாமுகம்	சிலாமுகம் cilāmugam, பெ. (n.) வண்டு (பிங்.);; bee. [சில் → சிலா + முகம். துனையுடைய கையை முகத்திற் கொண்ட வண்டு சுல் - துளைத்தல் கருத்து வேர்]
சிலாமேனி	சிலாமேனி cilāmēṉi, பெ. (n.) திருமால் உருவமாகக் கொண்டு பூசித்தற்குரிய கண்டகிச் சிலை; black fossil ammonite worshipped as a form of Tirumal chiefly found in the silver Gandak.
சிலார்	சிலார்1 cilār, பெ. (n.) 1. சச்சரவு, பூசல், சண்டை; quarrel. 2. குழப்பம் (வின்.);; confusion. 3. தொல்லை; trouble. சிலார்2 cilār, பெ. (n.) நன்கொடை; reward, recompense. U. sila.
சிலாரு	சிலாரு cilāru, பெ. (n.) குழப்பம் (யாழ்.அக);; confusion.
சிலாலம்	சிலாலம் cilālam, பெ. (n.) சிறுநீரகத்தில் உண்டாகும் கல்லை நீக்கச் செய்யும் அறுவை மருத்துவம்; the operation of cutting into the bladder in order to extract a calculus of stone (சா.அக);.

சிலாவி	சிலாவி1 cilāvi, பெ. (n.) உத்தரத்துக்கு மேல் கூரையைத் தாங்குவதற்கான வளைவு (C.E.M);; collar-piece. சிலாவி2 cilāvi, பெ. (n.) சிலாவிந்து பார்க்க;see Sila-vindu. சிலாவி3 cilāvi, பெ. (n.) சிற்பி; artisan. Skt. silpin சிலாவி4 cilāvi, பெ. (n.) கட்டடவுறுப்பு வகை (இ.வ.);; a part of a building.
சிலாவிந்து	சிலாவிந்து cilāvindu, பெ. (n.) கல்நார் (யாழ்.அக.);; asbestos. Skt. Silabindu
சிலாவு	சிலாவு1 cilāvudal, 5 செ.குவி (v.i.) சுழலுதல் (வின்.);; to whirl, revolve. [சுலவு → சுலாவு → சிலாவு-,] சிலாவு2 cilāvudal, 5 செகுவி (v.i.) வட்டமாய் வார்த்தல் (இ.வ.); to pour circularly. [சுலவு → சுலாவு → சிலாவு-,)]
சிலிசிமம்	சிலிசிமம் silisimam, பெ. (n.) சிறிய மீன்; a small fish (சா.அக.);.
சிலிட்டம்	சிலிட்டம் ciliṭṭam, பெ. (n.) 1. செறிவு (தண்டி. 15; உரை.);; compactness. 2. மணிச்சுருக்கம்; terseness. 3. இரட்டுற மொழிதலுளொன்று; that which admits of two or more meanings. சிலிட்ட வுருவகம். Skt. slista [சில் = நெருக்கம். சில் → சிலிட்டம்]

சிலிந்தியரிசி	சிலிந்தியரிசி silindiyarisi, பெ. (n.) சிலந்தியரிசி (சங்.அக.); பார்க்க; see silandi-yarisi. [சிவந்தியரிசி → சிவிந்தியரிசி)
சிலிபதம்	சிலிபதம் cilibadam, பெ. (n.) ஆனைக்கால் நோய்; elephantiasis (சா.அக.);.
சிலிம்பி	சிலிம்பி cilimbi, பெ. (n.) கருஞ்சிலந்தி மர வகையுளொன்று; a kind of pear tree (சா.அக.);. [சிலம்பி → சிலிம்பி]
சிலியாக்கை	சிலியாக்கை ciliyākkai, பெ. (n.) சிலியானை பார்க்க;see Sili-y-anai (சா.அக.);.
சிலியானை	சிலியானை ciliyāṉai, பெ. (n.) முடக்கொற்றான் (மலை.);; balloon vine.
சிலிர்	சிலிர்1 cilirttal, 4 செ.குவி (v.i.) 1. தளிர்த்தல் (திவா.);; to sprout, shoot. 2. உடல் புல்லரித்தல்; to get the goose-skin, from intense emotion. E: shiver [உல்லரி = தளிர். உல்லரி → (உலிர்); → இலிர். இலிர்த்தல் = தளர்த்தல். இலிர் → சிலிர்] சிலிர்2 cilirttal, 4 செகுன்றாவி (v.t.) மயிர் கூச்செறிதல்; to bristle, as the hair on the body. "மெய்ம்மயிர் சிலிர்த்த தன்றே" (கம்பரா. மிதிலை.98); [இலிர் → சிலிர்] சிலிர்3 cilirttal, 4 செ.குவி (v.i.) சில்லிடுதல் (வின்.);; to be chilled, to run cold,as blood. E. chill [சில் → சிலிர்-,) சிலிர்4 cilir, பெ. (n.) மரவகையுளொன்று (தொல்.எழுத்து.363, உரை.);; a kind of tree.

சிலிர்சிலிர்-த்தல்	சிலிர்சிலிர்-த்தல் cilircilirttal, 4 செகுவி (v.i.) மெய்சிலிர்த்தல்; to get the goose-skin, from intense emotion. "திருமேனி திகழநோக்கிச் சிலிர்சிலித்து" (திருவாச. 27, 8);. [சிலிர் → சிலிர்சிலிர்-,)
சிலிர்ப்பு	சிலிர்ப்பு cilirppu, பெ. (n.) குளிராலோ அச்சத்தாலோ மயிர் குத்திட்டு நிற்றல்; bristiling of the hair occasioned by cold or fear (சா.அக.);. [சில் → சிலிர் → சிலிர்ப்பு]
சிலிரிடல்	சிலிரிடல் ciliriḍal, பெ. (n.) அச்சத்தினால் உடம்பு குளிர்கை; becoming chill through fear (சா.அக.);. [சில் → சிலிர் + இடல்]
சிலீபதம்	சிலீபதம் cilīpadam, பெ. (n.) யானைக்கால் நோய் (யர்ழ்.அக.);; elephantiasis.
சிலீமுகக்கை	சிலீமுகக்கை cilīmugaggai, பெ. (n.) பெருவிரலின் உகிர் நுனியினைச் சுட்டு விரலின் முன்வரை ஊன்றி, ஏனைய விரல்களின் உகிர் நுனிகளை உள்ளங்கையிலூன்றும் முத்திரை வகை (பரத. பாவ. 27);; hand-pose in which the tip of the thumb
சிலீமுகம்	சிலீமுகம் cilīmugam, பெ. (n.) 1. அம்பு; arrow. "சிலையிது சிலீமுகங்க ளிவை" (பாரத. திரௌ.31.); 2. வண்டு (பிங்.);; bee. 3. முலைக்கண் (பிங்.);; nipple of woman's breast. 4. போர் (யாழ்.அக.);; battle, fight.
சிலீர்சிலீரெனல்	சிலீர்சிலீரெனல் cilīrcilīreṉal, பெ. (n.) சிலீரெனல் பார்க்க;see silir-enal. "ரோம குச்சு நிறைந்து சிலீர் சிலீரென" (திருப்பு. 296);. [சிலீர் + சிலீர் + எனல்]
சிலீரிடு-தல்	சிலீரிடு-தல் cilīriḍudal, 20 செகுவி. (v.i.) குளிர்ந்து போதல்; to become chill. [சில்வெனல் = குளிர்தல். சில் → சிலிர் → சிலீர் + இடு-,]
சிலீரெனல்	சிலீரெனல் cilīreṉal, பெ. (n.) 1. குளிரா லுண்டாம் உணர்ச்சிக் குறிப்பு; onom.expr of being benumbed with cold, being chill. 2. மகிழ்ச்சிக் குறிப்பு; onom. expr. of getting the goose-skin. "மெய்யுஞ் சிலீரென்ன" (பணவிடு. 324); [சில் → சிலிர் → சிலீர் + எனல்]

சிலு	சிலு1 ciluttal, 4 செ.கு.வி (v.i.) 1. பதமாதல்; to be properly boiled, as rice. "செவ்வித் தினையரிசியால் ஆக்கின சிலுத்த சோற்றை" (பெரும்பாண். 168, உரை);. 2. சோறு பதனழிதல் (தஞ்சை.);; to be spoiled, as cooked rice. 3. சோறளிதல் (யாழ்ப்.);; to overboil, as rice. 4. கணிதல் (யாழ்ப்.);; to ripen as fruits. 5. சினத்தல் (இ.வ.);; to get angry. 6. விள்ளுதல் (இ.வ.);; to open split. 7. குலுங்கக் காய்த்தல் (வின்.);; to bear fruit in abundance, as a tree. [சில் → சிலு-,] சிலு2 ciluttal, 4 செ.குன்றாவி (v.t.) சிறிது சிறிதாய்ச் சொரிதல் (வின்.);; to pour in small quantities, as grain; to pour in drops, as fluid. [சில் → சிலு-,]
சிலுக்கன்	சிலுக்கன் cilukkaṉ, பெ. (n.) தொந்தரை செய்பவன் (இ.வ.);; troublesome or quarrelsome man. ம. சிலுகன் [சிலுகு → சிலுக்கு → சிலுக்கன்]
சிலுக்கி	சிலுக்கி cilukki, பெ. (n.) வல்லாரை; Indian penny wort (சா.அக.);.

சிலுக்கு	சிலுக்கு1 cilukkudal, செ.கு.வி (v.i.) சிக்கு1-தல் பார்க்க;see sikku-. க. சிலுகு, சிலிகு, சிக்கு [இல் → இல்லி = பொள்ளல், துணை. இல் → சில் → சில்கு → சிலுக்கு = துளையுள் புகுதல், மாட்டுதல், சிக்குப்படுதல்] சிலுக்கு2 cilukkudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பகட்டுதல்; to make a display. "செய்யுள் பலகற்றுச் சிலுக்கி யிறுமாந்து" (பஞ்ச. திருமுக. 884);. [சில் → சிலு → சிலுகு → சிலுக்கு-,] சிலுக்கு3 cilukku, பெ. (n.) 1. இரும்பு வளையம் இரும்பு மோதிரம் (வின்.);; iron staple, iron-ring. 2. வாள் முதலியவற்றின் பல் (வின்.);; tooth of a saw, barb of an arrow. 3. சிலும்பு (வின்.);; splint or fibre rising on a smooth surface of wood. 4. வெட்டிய சிறுதுண்டு (வின்.);; chipping, cutting. 5. சிலுக்கு வெட்டு (இ.வ.); பார்க்க;see Silukku-vettu. [சுல் → சில் = துண்டு. வட்டம், வட்டப் பொருள். சில் → சிலுக்கு = வெட்டின துண்டு] சிலுக்கு4 cilukku, பெ. (n.) 1. தொந்தரவு (வின்.);; trouble. 2. சண்டை; quarrel. க. சிலுகு
சிலுக்குவெட்டு	சிலுக்குவெட்டு cilukkuveṭṭu, பெ. (n.) சிறு காயம் (வின்.);: slight notch, gash or wound (சா.அக.);. [சிலுக்கு + வெட்டு]
சிலுகன்	சிலுகன் cilugaṉ, பெ. (n.) சிலுக்கன் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see Silukkan. [சிலுகு → சிலுக்கன் → சிலுகன்]
சிலுகி	சிலுகி cilugi, பெ. (n.) கலகக்காரி (வின்.);; quarrelsome woman. [சிலுகன் → சிலுகி]

சிலுகிடு-தல்	சிலுகிடு-தல் cilugiḍudal, 20 செகுவி (v.i.) 1. நிலை குலைதல்; to become disorderly, confused. "ஸம்ஸாரம் . . . சிலுகிடாதபடி . . . வேலியிட்டு வர" (குருபரம். ஆறா.);. 2. சண்டையிடுதல்; to quarrel. "சிலுகிடுகையே..... ஸுவபாவமான.. ஸ்திரீகள்" (ஈடு, 67:4, ஜீ);. 3. கூச்சலிடுதல் (ஈடு. 1,8,5);; to raise a hue and cry. [சிலுகு + இடு-,]
சிலுகு	சிலுகு1 cilugu, 5 செகுவி (v.i.) 1. துன்பம் (பிங்.);; trouble, affliction. 2. குழப்பம்; perplexity. "அறச்சிலு குடைத்து நின்றிற முரைக்கின்" (உத்தரரா. தோத்திர. 22); 3. சண்டை (ஈடு, 6:7:4, ஜீ);; quarrel. 4. கூச்சல்; hue and cry. "கள்ளனென்று சிலுகிட்ட வாறே" (ஈடு, 1:8:5);. 5. குறும்பு (இ.வ.);; mischief. 6. தடை; obstacle. "கன்மலோகச் சிலுகும்" (கந்தரந்.47);. 7. தோல்வி (வின்.);; failure. ம., க., தெ. சிலுகு சிலுகு2 cilugu, பெ. (n.) சிலுகுபாக்கி பார்க்க;see Silugu-pakki. தெ. சிலுகு
சிலுகுசிலுகெனல்	சிலுகுசிலுகெனல் silugusilugeṉal, பெ. (n.) 1. விரைவுக்குறிப்பு (யாழ்ப்.);; onom. expr of rapidity. 2. இடைவிடாது பேசுதற்குறிப்பு; garrulousness. "சிலுகுசிலுகென்னும் ஸ்திரீகள்" (ஈடு, 6:7:4);. [சிலுகு + சிலுகு + எனல்]
சிலுகுபாக்கி	சிலுகுபாக்கி cilugupāggi, பெ. (n.) கையிருப்பு (C.G.);; balance on hand. [சிலுகு + பாக்கி]
சிலுகை	சிலுகை cilugai, பெ. (n.) கஞ்சாக்குடுக்கை; bowl for smooking ganja.

சிலுசிலு-த்தல்	சிலுசிலு-த்தல் silusiluttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒலித்தல் (யாழ்ப்.);; to sound, as in frying. 2. படபடவென்று பேசுதல்; to rattle away, talk without restraint. "சிற்றுணர்வோ ரென்றுஞ் சிலுசிலுப்பர் (நீதிவெண். 35);. 3. சினத்தல் (இ.வ.);; to get angry. 4. சுறிரென்று ஒலித்தல் (வின்.);; to make a hissing noise, as water in contact with a burningwick. 5. தூறுதல் (வின்.);; to raingently, drizzle. 6. சுரக்குளிர் வருதல்; to feel chill. 7. குளிர்ந்திருத்தல்; to be cool. 8. மயிர்க் கூச்செறிதல்; bristling (சா.அக);.
சிலுசிலுப்பான்	சிலுசிலுப்பான் silusiluppāṉ, பெ. (n.) அம்மை நோய் வகை (யாழ்.அக.);; a kind of small pox. [சிலுசிலு → சிலுசிலுப்பான்]
சிலுசிலுப்பு	சிலுசிலுப்பு silusiluppu, பெ. (n.) 1. குளிர்ச்சி; cold, chill. 2. சிறுசினம் (இ.வ.);; querulousness. 3. குறும்பு (இ.வ.);; mischief. [சிலுசிலு → சிலுசிலுப்பு]
சிலுசிலெனல்	சிலுசிலெனல் silusileṉal, பெ. (n.) 1. ஒலிக் குறிப்பு வகை (யாழ்ப்.);; onom. Expr. of chattering, crackling. 2. குளரால் நடுங்குதற் குறிப்பு; shivering, shaking with cold. [சிலுசிலு + எனல்]
சிலுநீர்	சிலுநீர் cilunīr, பெ. (n.) இலையில் தங்கி விழும் மழைத்துளி (யாழ்.அக.);; rain drop dripping from leaves. [சில் → சிலு + நீர்]
சிலுப்பட்டை	சிலுப்பட்டை ciluppaṭṭai, பெ. (n.) 1. அலப்புகிறவன் (இ.வ.);; chatterbox, applied especially to children. 2. குறும்பு செய்யுஞ் சிறுவன்; mischievous brat. தெ. சிலி.பி. [சிலு + பட்டை]

சிலுப்பல்	சிலுப்பல் ciluppal, பெ. (n.) சிலும்பல் (வின்.);; roughness, as of a surface. [சிலும்பு → சிலும்பல்; சிலும்பல் → சிலுப்பன்]
சிலுப்பா	சிலுப்பா ciluppā, பெ. (n.) 1. தொங்கும் பக்கக் குடுமி; side locks on the temples, especially of boys and young men. 2. கத்தரித்துக்கொண்ட தலைமையிர் (யாழ்ப்.);; cropped hair. U. Zulf.
சிலுப்பிக்குடல்	சிலுப்பிக்குடல் ciluppikkuḍal, பெ. (n.) மணிக்குடலின் ஒரு பகுதி; a part of the small intestines. [சிலுப்பு → சிலுப்பி + குடல்]
சிலுப்பு	சிலுப்பு1 ciluppudal, 5 செகுன்றாவி (v.t.) 1. மயிர் நெறிக்கச் செய்தல் (வின்.);; to bristle, erect the hair, raise the quills, as a porcupine, to dishevel. 2. சுழற்றுதல்; to whirl round. "ஒரு செண்டு சிலுப்பி" (திவ்.பெரியதி. 10:8:2); 3. அசைத்தல்; to shake, as one's headin disdain or displeasure. ஏன் தலையைச் சிலுப்புகிறாய்? 4. தயிர்கடைதல் (உவ);; to churn. 5. கலக்குதல் (வின்.);; to stir, agitate. [சில் → சிலு → சிலுப்பு] சிலுப்பு2 ciluppu, பெ. (n.) 1. சினங் காட்டுகை; show of anger. 'இவன் உம்முடைய சிலுப்புக் கெல்லாம் அஞ்சுபவனல்லன்'. 2. அடங்கா நடை (இ.வ.);; unruly behaviour. [சில் → சிலு → சிலுப்பு]
சிலும்பல்	சிலும்பல் cilumbal, பெ. (n.) 1. சிலிர்த்திருக்கை; roughness, shagginess, as the body, of bear dog. 2. சீலை முதலியவற்றின் கரடு; uneveness, as of cloth, uneveness in thatching, matting or hedging 3. துணி முதலியவற்றின் பீறல்; tear, as in garment. [சிலு → சிலுப்பு → சிலுப்பன் → சிலும்பல்]

சிலும்பலி	சிலும்பலி cilumbali, பெ. (n.) அழகற்ற, அருவருக்கத்தக்க உருவினள் (இ.வ.);; ugly woman. [சிலுப்பல் → சிலும்பல் → சிலும்பலி]
சிலும்பி	சிலும்பி cilumbi, பெ. (n.) கஞ்சாக் குடிக்கும் குழாய்; pipe for smoking bhang. U. cilm.
சிலுவட்டை	சிலுவட்டை ciluvaṭṭai, பெ. (n.) சிறுமையானவன்-வள்-து; anything small, a little creature, an insignificant person or thing. 'சிலு வட்டைகளோடு சேராதே' (இ.வ.);. [சில் → சிலு + அட்டை]
சிலுவணி	சிலுவணி ciluvaṇi, பெ. (n.) காதணி வகையுளொன்று (மீனவ.);; a kind of ear-ornament. [சில் → சிலு + அணி]
சிலுவல்	சிலுவல் ciluval, பெ. (n.) 1. கந்தை (யாழ்ப்.);; rags, tatters. 2. எளிமை (யாழ்ப்.);; poorness, thinness. 3. அழகின்மை (யாழ்ப்.);; ugliness. 4. ஒழுங்கின்மை (யாழ்.அக);; disorderliness. 5. மதிப்புரவின்மை (யாழ்.அக);; want of decorum, 6. தகுதியின்மை; impropriety. 7. ஒழுங்கற்றவள் (யாழ்ப்);; slut. [சில் → சிலு → சிலுவல்]
சிலுவலி	சிலுவலி ciluvali, பெ. (n.) இழிமகள் (யாழ்ப்);; slut. [சிலுவல் → சிலுவவி]
சிலுவாணம்	சிலுவாணம் ciluvāṇam, பெ. (n.) சில்வானம்1-2 (C.G.); பார்க்க;see silvanam1,-2. [சில்வானம் → சிலுவாணம்]

சிலுவைக்கடப்பு	சிலுவைக்கடப்பு ciluvaikkaḍappu, பெ. (n.) கடப்ப நெல் வகை; a kind of paddy. [சிலுவை + கடப்பு]
சிலேயம்	சிலேயம்1 cilēyam, பெ. (n.) கல்போலக் கடினமாயிருப்பது (சங்.அக.);; anythinghardlike a Stone. [சிலை → சிலையம் → சிலேயம்] சிலேயம்2 cilēyam, பெ. (n.) மலையில் விளையும் மூலிகை, கனிமம் முதலானவை; herbs, mineral etc, obtained from a mountain (சா.அக.);
சிலேற்பம்	சிலேற்பம் cilēṟpam, பெ. (n.) நறுவிலி மரம்; scbesten tree (சா.அக.);.
சிலேற்பனநாடி	சிலேற்பனநாடி cilēṟpaṉanāṭi, பெ. (n.) மணிக்கட்டிலுள்ள மூவகை நாடியுளொன்று; one of the three beats, felt at the wrist (சா.அக.);.
சிலேற்பின்பால்	சிலேற்பின்பால் cilēṟpiṉpāl, பெ. (n.) தேங்காய்ப்பால்; milky juice of coconut milk (சா.அக.);.

சிலை1 cilaittal, செ.கு.வி. (v.i.)

1. ஒலித்தல்; to sound, resound.

"காவலர் கொடுங்கோடு சிலைப்ப" (பெருங். உஞ்சைக். 58.25);.

2. முழுங்குதல்; to roar, bellow.

"ஆமா நல்லேறு சிலைப்ப" (திருமுரு. 315);.

3. யாழொலித்தல் (திவா.);; to twang, as musical instrument.

4. கொட்டுதல்; to beat, as a drum.

"வலி துரந்து சிலைக்கும்......துடி" (புறநா.170);.

5. சினங் கொள்ளுதல்; to be angry.

"செற்றங் கொண்டாடிச் சிலைத்தெழுந்தார்" (பு.வெ.3:7);

[சில் → சிலை-,]

சிலை2 cilaittal, 4 செகுவி (v.i.)

பின்னிடல்; to retreat.

"செருச்சிலையா மன்னர்" (பு.வெ.1:16);.

சிலை3 cilai, பெ. (n.)

1. முழக்கம்; sound, roar, below, twang.

"கடுஞ்சிலை கழறி" (பதிற்றுப்.81:4);.

2. பாடும்போது கலகலவென்றிலங்கும் ஒலி; rattling sound (of singing);.

3. வில்; bow.

"கொடுஞ்சிலைக் கைக்கூற்றினை" (பு.வெ.1:10);.

4. சிலையோரை (தனுராசி); (விதான. யாத். 13.);; sagittarins of the zodiac.

5. சிலை (மார்கழி); மாதம்; the month Margali.

"சிலையில் வெங்கதிரைத் திங்க ளொன்றிய" (பாரத. முகூர்த்தங்கேள். 4.);.

6. பத்தொன்பதாவது விண்மீனான குருகு (சூடா);; the 19th Milla naksatra.

7. வானவில்; rainbow

"சிலைத் தராகலம்" (புறநா.61:14);.

8. ஒளி; lustre, light.

"சிலையிலங்கு மணிமாடத்து" (திவ். பெரியதி.39:4);.

9. வால்; tail.

"பைஞ்சிலைச் சேலை" (கல்லா.26:24);.

[சில் → சிலை]

சிலை4 cilai, பெ. (n.)

1. கல் (பிங்.);; rock, stone.

2. மலை; hill, mountain.

சிலைக்கல்	சிலைக்கல் cilaikkal, பெ. (n.) 1. செங்கற்கிட்டம்; over burnt brick. 2. உருகிய கல்; molten rock of the volcanic region. 3. காகச் சிலை; black load stone. 4. ஈரக்கல் (யாழ்.அக.);; corundum. [சிலை + கல்]
சிலைக்கல்லிச்சி	சிலைக்கல்லிச்சி cilaikkallicci, பெ. (n.) கற்பாங்குள்ள இடத்தில் முளைக்கும் இச்சி மரம்; yellow barked fig found grown instoney soil (சா.அக.);. [சிலை + கல் + இச்சி]
சிலைக்காரம்	சிலைக்காரம்1 cilaikkāram, பெ. (n.) செந்நாயுருவி; a red variety of nåyuruvi (சா.அக.);. [சிலை + காரம்] சிலைக்காரம்2 cilaikkāram, பெ. (n.) வெடிகாரம் (மூ.அ.);; a kind of salt - Caustic potash. [சிலை + காரம்]
சிலைக்காரி	சிலைக்காரி cilaikkāri, பெ. (n.) அஞ்சன செய்நஞ்சு வகையுளொன்று (யாழ்.அக.);; a mineral poison. [சிலை + காரி]
சிலைக்கால்	சிலைக்கால் cilaikkāl, பெ. (n.) சித்தர் பயன்படுத்திய நூற்று இருபது இயற்கை மருந்துச் சரக்கு வகைகளுளொன்று; an unknown stone, which is classified as one of the 120 kinds of natural substances in Tamil sitta medicine (சா.அக.);. மறுவ. முடவாட்டுக்கால் [சிலை + கால்]
சிலைக்கால்தூய்மை	சிலைக்கால்தூய்மை cilaikkāltūymai, பெ. (n.) வைப்பு நஞ்சு வகையுளொன்று; a kind of native arsenic (சா.அக.);. [சிலைக்கால் + தூய்மை]
சிலைக்குள்தீட்டு	சிலைக்குள்தீட்டு cilaikkuḷtīṭṭu, பெ. (n.) சிலையொழுக்கு பார்க்க;see Silas-y-olukku (சா.அக.);. [சிலைக்குள் + தீட்டு]

சிலைக்கெந்தி	சிலைக்கெந்தி cilaikkendi, பெ. (n.) கந்தகம் சேர்ந்த கல் (யாழ்.அக);; sulphur ore. [சிலை + கெந்தி]
சிலைச்சத்து	சிலைச்சத்து cilaiccattu, பெ. (n.) கல்மதம்; bitumen, fossil exudation. மறுவ. சிலைநஞ்சு, சிலைத்தாது [சிலை + சத்து]
சிலைச்சாசனம்	சிலைச்சாசனம் cilaiccācaṉam, பெ. (n.) கொடை முதலியவற்றைக் குறித்துப் பொறிக்கப்படும் கற்பட்டயம்; stone inscription. [சிலை + சாசனம். சிலை = கல் சாசனம் = ஆவணம்] த. சிலைச்சாசனம் → Skt. சிலாசாசனம்
சிலைச்சூதம்	சிலைச்சூதம் cilaiccūtam, பெ. (n.) எளிதில் உடையுந்தன்மையுள்ள நீலக்கல்; sulphate of antimony (சா.அக.);. [சிலை + சூதம்]
சிலைச்செம்மண்	சிலைச்செம்மண் cilaiccemmaṇ, பெ. (n.) செம்மையும் மஞ்சளுங் கலந்த கற்காவி; redochre. [சிலை + செம்மண்]
சிலைத்தண்ணீர்	சிலைத்தண்ணீர் cilaittaṇṇīr, பெ. (n.) சிலைநீர் பார்க்க;see Silai-nir. [சிலை + தண்ணீர்]
சிலைத்தாசி	சிலைத்தாசி cilaittāci, பெ. (n.) திருமால் உருவமாகக்கொண்டு பூசித்தற்குரிய கண்டகிச் சிலை; black fossil ammonite worshipped of a form a Tirumal chiefly found in the river Gandak. மறுவ. சாளக்கிராமம்

சிலைத்தைலம்	சிலைத்தைலம்1 cilaittailam, பெ. (n.) 1. மருந்தெண்ணெய் வகையுளொன்று; a kind of essential medicinal oil. 2. பாறையெண்ணெய்; rock oil. 3. நிலத்தடி எண்ணெண்ணெய்; earth oil or crude oil. 4. மண் நெய்மம்; bitumen. 5. புண் புரைகளுக்கிடும் மருந்தெண்ணெய்; a medicated oil or ointment used chiefly for putrified sores (சா.அக.);. [சிலை + தைலம்] Skt. taila → த. தைலம்
சிலைநாகம்	சிலைநாகம் cilainākam, பெ. (n.) சூடாலைக் கல் (வின்.);; a mineral.
சிலைநார்	சிலைநார் cilainār, பெ. (n.) கல்நார் (சங்.அக);; asbestos. [சிலை + நார்]
சிலைநிறக்கல்	சிலைநிறக்கல் cilainiṟakkal, பெ. (n.) கருநிறக்கல் (மாமிசசிலை); வகை (யாழ்.அக);; a kind of black stone. [சிலை + திறம் + கல்]
சிலைநீர்	சிலைநீர் cilainīr, பெ. (n.) காயம் பட்ட புண்ணினின்று வடியும் நீர்; a thin and coloured discharge issuing out from wounds, etc. (சா.அக.);. [சிலை + நீர்]
சிலைநீர்சொரி-தல்	சிலைநீர்சொரி-தல் cilainīrcoridal, தொ.பெ.(n.) புண்புரையினின்று நீர் வடிதல்; a thin watery acrid humour or discharge from sinus of sores, wounds, ulcers etc., [சிலை + நீர் சொரி-,]
சிலைப்பலா	சிலைப்பலா cilaippalā, பெ. (n.) கற்பலா; stone jack (சா.அக.);. [சிலை + பலா]

சிலைப்பாசி	சிலைப்பாசி cilaippāci, பெ. (n.) பாறைகளின் மேல் படருந்தன்மையுள்ள புல்லுருவி வகையைச் சார்ந்த் பூடு; rock-moss or lichen or order of cryptogenic plant (சா.அக.);. [சிலை + பாசி]
சிலைபாரி-த்தல்	சிலைபாரி-த்தல் cilaipārittal, 4 செகுவி (v.i.) வில் வளைத்தல் (சீவக.2286,உரை.);; to bend the bow. [சிலை + பாரி-,]
சிலைப்புல்	சிலைப்புல் cilaippul, பெ. (n.) மலைப்புல்: mountain grass (சா.அக.);. [சிலை + புல்]
சிலைமா	சிலைமா cilaimā, பெ. (n.) மாக்கல் (யாழ்.அக);; soap-stone. [சிலை + மா]
சிலைமான்கல்	சிலைமான்கல் cilaimāṉkal, பெ. (n.) அரத்தின மணிவகையுளொன்று; agate orsolomonstone. [சிலைமான் + கல்]
சிலைமூலக்காரம்	சிலைமூலக்காரம் cilaimūlakkāram, பெ. (n.) படிகாரம் (சீனக்காரம்);; alum stone. [சிலை + மூலக்காரம்]
சிலைமெழுகு	சிலைமெழுகு cilaimeḻugu, பெ. (n.) தலைச்சூட்டு வள்ளி; Indian birth-wort. [சிலை + மெழுகு]
சிலையடி-த்தல்	சிலையடி-த்தல் cilaiyaḍittal, 4 செகுன்றாவி, (v.t.) கல்லில் உருவம் அமைத்தல் (உவ);; to carve in a stone. [சிலை + அடி-,]

சிலையரசன்	சிலையரசன் silaiyarasaṉ, பெ. (n.) மணிகளுள் அரசனாகிய வைரம் (யாழ்.அக);; diamond, as the king of stones. [சிலை + அரசன்]
சிலையாதனம்	சிலையாதனம் cilaiyātaṉam, பெ. (n.) சிவனிய வோக நிலையு ளொன்று (தத்துவப். 109, உரை.);; a yogic posture. [சிலை + ஆதனம்]
சிலையாவி	சிலையாவி cilaiyāvi, பெ. (n.) சிலைநார் (வின்.); பார்க்க;see Silai-nar. [சிலை + ஆவி]
சிலையிராசன்	சிலையிராசன் cilaiyirācaṉ, பெ. (n.) சிலையரசன் பார்க்க;see Silas-y-arasan. மறுவ. சிலையரசன் [சிலை + இராசன்]
சிலையுஞ்சை	சிலையுஞ்சை cilaiyuñjai, பெ. (n.) நறுமண மிக்க மரவகை; fragrant sirissa. [சிலை + உஞ்சை]
சிலையுடம்பு	சிலையுடம்பு cilaiyuḍambu, பெ. (n.) புண் கட்டிகள் அடிக்கடி புறப்படுதற்குரிய உடல் அமைப்பு; bodily constitution which has a tendency to skin eruptions. [சிலை + உடம்பு]
சிலையுருக்குக்கல்	சிலையுருக்குக்கல் cilaiyurukkukkal, பெ. (n.) 1. உருக்காங்கல் (யாழ்.அக);; overburnt brick. 2. செங்கல்; brick. [சிலை + உருக்கு + கல்]
சிலையூஞ்சில்	சிலையூஞ்சில் cilaiyūñjil, பெ. (n.) காட்டுத் துரிஞ்சல்; fragrant acacia. [சிலை + ஊஞ்சில்]

சிலையெண்ணெய்	சிலையெண்ணெய் cilaiyeṇīey, பெ. (n.) புண்ணிற்கிடும் மருந்தெண்ணெய்; medicatedoil used externally for wounds (சா.அக.);. [சிலை + எண்ணெய்]
சிலையெழும்பு-தல்	சிலையெழும்பு-தல் cilaiyeḻumbudal, 10 செ.கு.வி. (v.i.) எதிரொலியுண்டாதல்; to echo. "பறையர்கொட்டு முழக்காலும் ... பாட்டாலும் எங்கும் சிலையெழும்பிற்று" (எங்களூர், 104);, [சிலை3 + எழும்பு-,]
சிலையொழுக்கு	சிலையொழுக்கு cilaiyoḻukku, பெ. (n.) கல் மதம்; bitumen exuding from rocks during summer.
சிலையோடு	சிலையோடு2 cilaiyōṭudal, செ.கு.வி. (v.i.) எதிரொலித்தல் (வின்.);; to echo, as rocks. [சில்லி3 + ஒடு-,]
சிலையோட்டம்	சிலையோட்டம் cilaiyōṭṭam, பெ. (n.) புரையோடுகை; formation of sinuses in a wound or abscess. [சிலை + ஒட்டம்]
சிலையோடுபுண்	சிலையோடுபுண் cilaiyōṭubuṇ, பெ. (n.) 1. புரையோடும் புண்; a deep-seated sore. 2. உள் மூல நோய்; internal fistula (சா.அக.);. [சிலை + ஓடு + புண்]
சிலைவங்கம்	சிலைவங்கம் cilaivaṅgam, பெ. (n.) 1. செய் நஞ்சு வகையுளொன்று (யாழ்.அக.);; a mineral poison. 2. ஈயக் கல்; lead sulphide. [சிலை + வங்கம்]
சிலைவாகை	சிலைவாகை cilaivākai, பெ. (n.) பீலி வாகை; stipulate srissa. [சிலை + வாகை]

சிலைவாழை	சிலைவாழை cilaivāḻai, பெ. (n.) கல் வாழை, stone plantain. [சிலை + வாழை]
சிலைவிந்து	சிலைவிந்து cilaivindu, பெ. (n.) சிலைநார் (வின்.); பார்க்க;see Silai-nar. மறுவ. கல்நார் [சிலை + விந்து]
சிலைவைரம்	சிலைவைரம் cilaivairam, பெ. (n.) வயிரக்கல் (வின்.);; diamond. [சிலை + வைரம்]
சிவ்வல்	சிவ்வல் civval, பெ. (n.) கடற்பாசி (மூ.அ.);; seaweed.
சிவ்வெனல்	சிவ்வெனல்1 civveṉal, பெ. (n.) சிவத்தற் குறிப்பு; expr. of being red. 'கண் சிவ்வென்றிருந்தது (நெல்லை.);. [சிவ் + எனல்] சிவ்வெனல்2 civveṉal, பெ. (n.) 1. விரைவுக் குறிப்பு; onom. expr. of being quick. 2. இறுகற்குறிப்பு (இ.வ.);; being tough, firm or viscid.
சிவ-த்தல்	சிவ-த்தல் civattal, 3 செ.குவி (v.i.) 1. செந்நிறமாதல்; to redden, blush, to be red. "காமர் நெடுங்கண் கைம்மீச் சிவப்ப" (பெருங். இலாவாண. 14, 63);, to become angry. "தேற்றாய் சிவந்தனை காண்பாய்நீ தீ தின்மை" (கலித்.91);. [சிவ் → சிவ → சிவ-. (வே.க.);]

சிவக்குறி	சிவக்குறி civakkuṟi, பெ. (n.) சிவனியர் வழிபடும் இலிங்க வடிவமான சிவனுருவம்; cylindrical stone rounded off at the top worshipped by saivites as an emblem of siva. "தகுசிவக்குறி யர்ச்சிப்பர்" (சூத. முத்தி. 1:18: சங். அக);. ம. சிவக்குக [சிவ் → சிவ → சிவம் + குறி (வே.க.);]
சிவகணம்	சிவகணம் civagaṇam, பெ. (n.) சிவபெரு மானுடைய திருவருட் கூட்டம்; Sivan's celestial hosts. "சிவகணத்துளோர்த. . . சீறி" (உபதேசகா. உருத்திரா. 109);. [சிவன் + கணம்]
சிவகணமுதல்	சிவகணமுதல் civagaṇamudal, பெ. (n.) சிவகணத் தலைவரான நந்திதேவர் (பிங்.);; Nandi as the leader of Sivan's hosts. [சிவகணம் + முதல். கள் → கண். கண்ணுதல் = பொருந்துதல் கண் → கண. கணத்தல் = கூடுதல், கண → கணம் = கூட்டம், படைப்பகுதி]
சிவகதி	சிவகதி civagadi, பெ. (n.) வீடுபேறு (முத்தி);; salvation, final deliverance of the soul. "சிவகதி நாயகன்" (சிலப். 10:180);. [சிவம் + கதி]
சிவகதிக்கிறை	சிவகதிக்கிறை civagadiggiṟai, பெ. (n.) சிவகதிக்குத் தலைவனான அருகன் (சூடா);; Arugan, as lord of Siva-gadi. [சிவகதிக்கு + இறை]
சிவகம்	சிவகம் civagam, பெ. (n.) 1. சாதிக்காய் (மலை);; true-nutmeg. 2. நாய்ச்சீரகம்; purple fleabane.
சிவகரணம்	சிவகரணம் civagaraṇam, பெ. (n.) ஆதனின் செயலற்ற நிலையில் தன்முனைப்பறுக்கும் (ஆணவம்); இறையின் செயல்; action of god manifested in a person who has attained the stage of complete self effacement. [சிவம் + கரணம்]
சிவகரந்தை	சிவகரந்தை civagarandai, பெ. (n.) கரந்தை வகை (பதார்த்த.314);; fever basil. [சிவம் + கரந்தை]

சிவகாமி	சிவகாமி civakāmi, பெ. (n.) சிதம்பரத்தில் வழிபடப் பெறும் அம்மன்; Parvadi as worshipped at Chidambaram. "சிவகாமி நல்கிய சேயே" (திருப்பு. 553); [சிவம் + காமி]
சிவகீதை	சிவகீதை civaātai, பெ. (n.) அகத்தியர் செய்ததாகக் கூறப்படும் தமிழ் நூல் (சி.சி. 8:16, சிவஞா.);; a devotional work in Tamil attributed to Agattiyar. [சிவன் + கீதை] Skt. gita → த. கீதை
சிவகூர்ச்சம்	சிவகூர்ச்சம் civaārccam, பெ. (n.) ஆவினின்று பெறப்படும் ஐவகைப் பொருள்கள்; mixture of the five products of the cow. மறுவ. ஆனைந்து (பஞ்சகவ்யம்); ஐம்பொருள்களாவன: பால், தயிர், நெய், மூத்திரம், சாணம்.
சிவகோணம்	சிவகோணம் civaāṇam, பெ. (n.) சிவபெருமானைக் குறிப்பதாகத் தாமிரம் முதலியவற்றில் வரையும் கோணம் (சௌந்தர்ய. 11);; a mystic diagram believed to represent Sivan. [சிவன் + கோணம், கோள் → கோண் → கோணம் = வளைவு, மூலை]
சிவங்கரன்	சிவங்கரன் civaṅgaraṉ, பெ. (n.) ஆதனுக்குப் (ஆன்மா); பேரின்பப் பெருவாழ்வை வழங்கும் சிவன் (சங்.அக.);; Sivan as the dispenser of bliss.
சிவங்கரி	சிவங்கரி civaṅgari, பெ. (n.) மங்கலத்தைச் செய்பவளான மலைமகள் (திருவானைக். கோச்செங்.81);; Pârvadi, as the dispenser of bliss.
சிவச்சி	சிவச்சி civacci, பெ. (n.) சாதிக்காய் (மூ.அ.);; nutmeg.
சிவசத்தி	சிவசத்தி sivasatti, பெ. (n.) 1. ஐவகைச் சிவ ஆற்றல்கள் (சி.சி.1:61 சிவஞா);; the five energies of Sivan. 2. துரிசு (யாழ்.அக.);; verdigris. [சிவன் + சத்தி] ஐவகைச் சிவ ஆற்றல்கள் 1. விழைவாற்றல் (இச்சா சத்தி); 2. செயலாற்றல் (கிரியா சத்தி); 3. அறிவாற்றல் (ஞான சக்தி); 4. மறைப்பாற்றல் (திரோதான சத்தி); 5. அருளாற்றல் (பராசத்தி);

சிவசமவாதசைவம்	சிவசமவாதசைவம் sivasamavātasaivam, பெ. (n.) அகச்சமயம் ஆறனுள் மலங்கள் நீங்கிய வழி, அறிவு மாத்திரையாய் நிற்கும் ஆதனை, இறைவன், தன் வடிவாக்கித் தன் ஐந்தொழில்களை இயற்றும்படிச் செய்வன் என்று கூறும் சிவனிய வகை (சி.போ. பா. பக். 22, சுவாமிநா.);; a Saiva sect which holds that the soul when it is freed from malam becomes Pure Intelligence, and that in such a condition Sivan transmutes it into a Being like Himself enabling it to perform His five-fold functions, one of six
சிவசன்	சிவசன் sivasaṉ, பெ. (n.) சிவனிடம் பிறந்தவனாகிய சுக்கிரன்; Sukran, as born of sivan. [சிவன் + (சேயன் → சேன் →); சன்]
சிவசாதனம்	சிவசாதனம் civacātaṉam, பெ. (n.) அக்கமணி திருநீறு முதலிய சிவனியத்திற்குரிய சின்னங்கள்; emblems of saiva religion, as rudraksa beads and sacred ashes. "சிவசாதனந் தனி லன்பு மிக்கவன்" (திருவிளை.நாக.3);. [சிவன் + சாதனம்]
சிவசித்தர்	சிவசித்தர் sivasittar, பெ. (n.) சிவனிய (சைவ); சமயத்திற் கூறியவாறு கட்டுகளினின்று நீங்கிப் பரமுத்தியை அடைந்தவர்; those who have obtained the highest form of salvation. [சிவம் + சித்தர்]
சிவசிவ	சிவசிவ sivasiva, இடை (int.) 1. வழிபடற் குறிப்பு; a sign of worship. "சிவசிவ என்றிடத் தீவினைமாளும்" (திருமந்.);. 2. ஒர் இரக்கக் குறிப்பு; an exclamation of pity. "சிவசிவ மற்றென் செய்வாய்" (அருட்பா. i, நெஞ்சறி, 401);. [சிவ + சிவ]
சிவசின்னம்	சிவசின்னம் sivasiṉṉam, பெ. (n.) சிவசாதனம்1 பார்க்க;see sivasadanam". "சிட்டமாஞ் சிவ சின்னங்கள் சேர்ந்துளீர்" (சிவரக. சிவரகவரலா.9.);. [சிவம் + சின்னம்]
சிவஞானகோசம்	சிவஞானகோசம் civañāṉaācam, பெ. (n.) சிவாகமம் பார்க்க;see sivigamam. "பொருவில் - பரம சிவஞானகோசம்" (சிவதரு. சிவஞானதா. 50);. [சிவம் + ஞானம் + கோசம்]
சிவஞானசித்தியார்	சிவஞானசித்தியார் sivañāṉasittiyār, பெ. (n.) அருணந்தி சிவாசாரியரால், சிவஞான போதத்தை முதனுரலாகக் கொண்டு, விரிவாகச் செய்யப் பெற்றதும், மெய்கண்ட நூல்களுள் பதினான்கனுளொன்றுமாகிய சிவனியக் கொண்முடிபு நுல்; a text-book of the Saiva Sittända philosophy by Aruänandi-Sivâcâriyar, based on Siva-fiana-bódam, one of 14 meyganda-sattiram.
சிவஞானபோதம்	சிவஞானபோதம் civañāṉapōtam, பெ. (n.) மெய்கண்ட தேவரால் இயற்றப்பட்டதும், மெய்கண்ட நூல்கள் பதினான்கனுள் ஒன்றும் அவற்றுள் பன்னிரண்டு நூல்களுள் முதன்மையாயுள்ளதுமாகிய சிவனியக்கொண் முடிபு நூல்; a textbook of the Saiva Siddhanda philosophy composed by Mey-kanda-dévar, the basis of twelve of the fourteen textbooks one of 14 mey-kanda-nul

சிவஞானம்	சிவஞானம் civañāṉam, பெ. (n.) பதியுணர்வு; knowledge of god. "சிவஞானந் தனக்கு மேலாம்" (சி.சி. 2:2);. [சிவம் + ஞானம்]
சிவஞானமுனிவர்	சிவஞானமுனிவர் civañāṉamuṉivar, பெ. (n.) சிவஞான போதத்திற்குத் திராவிட மாபாடியம் என்னும் பேருரை செய்தவரும், சிவஞான சித்தியார், தொல்காப்பியப் பாயிரம் முதல் நூற்பா முதலியவற்றிற்கு உரை வகுத்தவரும், காஞ்சிப்புராணம் முதற்காண்டத்தின் ஆசிரியரும், சிவசமவாத மறுப்பு முதலிய கண்டன நூல்கள் எழுதியவரும், 18ஆம் நூற்றாண்டில் திருவாவடுதுறை மடத்தில் வாழ்ந்தவருமாகிய சிவனியத் துறவி; a celebrated ascetic of the
சிவஞானி	சிவஞானி civañāṉi, பெ. (n.) சிவனறிவு பெற்றோன்; Saiva saint as one who has obtained knowledge of God. [சிவம் + ஞானி]
சிவணு	சிவணு1 civaṇudal, 11 செ.கு.வி (v.i.) 1. நட்புக் கொள்ளுதல்; to make friends. "தன்னோடு சிவணிய வேனோர்" (தொல். பொருள். 27); 2. பொருந்துதல்; to go with. "பல்லோ ரறியுஞ் சொல்லோடு சிவணி" (தொல். சொல். 2); 3. அளவளாவுதல் (பிங்.);; to hold intimate intercourse, to show intimacy. ம. சிவணன் (சேர்தல், இணைதல், இயைபு); [சுவள் → சுவண் → சிவண் → சிவணுதல் (இந்தியால் தமிழ் எவ்வாறு கெடும் பக். 26);] சிவணு2 civaṇudal, 10 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அணுகுதல் (திவா.);; to approach. 2. ஒத்தல்; to resemble. "நெடுவரையெவையு மொரு வழித்திரண்டன சிவண" (கம்பரா. நிந்தனை.1.); 3. பெறுதல்; to receive. "தனங்கிடைக்குமேற் சிவனுறாதவர் யாரே" (தணிகைப்பு. திருநா. 16);, [சுவள் → சுவண் → சிவண் → சிவணுதல் (வ.வ. 211);]
சிவத்ததாசி	சிவத்ததாசி civattatāci, பெ. (n.) 1. சிவந்தசேசை பார்க்க;see sivanda- vesai. 2. செம்பருத்தி; tree cotton.
சிவத்தம்	சிவத்தம் civattam, பெ. (n.) செம்முருங்கை (மலை.);; red Indian laburnum. [சிவந்தம் → சிவத்தம்]

சிவத்தமண்	சிவத்தமண் civattamaṇ, பெ. (n.) 1. செம்மண், red soil. 2. காவி மண்; red ochre (சா.அக.);. [சிவந்த → சிவத்த + மண்]
சிவத்தமுள்ளங்கி	சிவத்தமுள்ளங்கி1 civattamuḷḷaṅgi, பெ. (n.) காசினி விரை; chicory. [சிவப்பு முள்ளங்கி → சிவத்த முள்ளங்கி] சிவத்தமுள்ளங்கி2 civattamuḷḷaṅgi, பெ. (n.) சிவப்புமுள்ளங்கி பார்க்க;see sivappu-mullangi (சா.அக.);. [சிவப்பு முள்ளங்கி → சிவத்த முள்ளங்கி]
சிவத்தாசிகம்	சிவத்தாசிகம் civattācigam, பெ. (n.) செம்பரத்தை; chinese rose mallow (சா.அக.);.
சிவத்தாட்சி	சிவத்தாட்சி civattāṭci, பெ. (n.) சிவத்தாசிகம் பார்க்க;see SivattiSigam (சா.அக.);.
சிவத்தானம்	சிவத்தானம் civattāṉam, பெ. (n.) வெற்றிலை; betel leaf (சா.அக.);.
சிவத்தி	சிவத்தி civatti, பெ. (n.) சாதிலிங்கம்;(சா.அக.);.
சிவத்திருமி	சிவத்திருமி civattirumi, பெ. (n.) தான்றி மரம்; devil's abode (சா.அக.);.
சிவத்திருவம்	சிவத்திருவம் civattiruvam, பெ. (n.) சிவத்துரமம் பார்க்க;see siva-t-turumam (சா.அக.);.
சிவத்திறை	சிவத்திறை civattiṟai, பெ. (n.) சிவகதிக்குத் தலைவனான அருகன் (சூடா.);; Arugan, as lord of Siva-gadi. "சிவத்திறை யுறையுஞ் சித்தாயதனம்" (மேருமந்.620);. [சிவம் (சிவத்து); + இறை]

சிவத்துருமம்	சிவத்துருமம் civatturumam, பெ. (n.) வில்வம்; bael tree. [சிவம் + துருமம்]
சிவத்துவிசர்	சிவத்துவிசர் sivattuvisar, பெ. (n.) சிவன் கோயில்களிற் பூசைக்கு அதிகாரிகளாகிய சிவப்பார்ப்பனர்; Brahmans who conduct service in Sivan temples.
சிவத்தை	சிவத்தை civattai, பெ. (n.) 1. சிவப்பு; redness in colour. 2. பொன்னிறப்பெண்; fair complexed girl. 3. செந்நிறக் காளை; red colour bull. [சிவ் → சிவ → சிவத்தை (வே.க.222);]
சிவத்தோன்றியம்	சிவத்தோன்றியம் civattōṉṟiyam, பெ. (n.) சிவனிடமிருந்து தோன்றியவை எனப்படும் காமிகம், ஒகசம், சிந்தியம், காரணம், அசிதம், தீபதம், சூக்குமம், சகச்சிரம், அஞ்சுமான், சுப்பிரபேதம், விசயம், நிசுவாசம், சுவாயம்புவம், ஆக்கினேயம், வீரம், இரௌரவம், மகுடம், விமலம், சந்திரஞானம், முகவிம்பம், புரோற்கீதம், இலளிதம், சித்தம், சந்தானம், சர்வோத்தம், பாரமேசுவரம், கிரணம், வாதுளம் ஆகிய இருபத்தெட்டு தோன்றியங்கள் (ஆகமங்கள்);
சிவதகி	சிவதகி civadagi, பெ. (n.) வெள்ளரி; cucumber (சா.அக.);.
சிவதகை	சிவதகை civadagai, பெ. (n.) எழுத்தாணிப் பச்சிலை; style plant (சா.அக.);.
சிவதங்கை	சிவதங்கை civadaṅgai, பெ. (n.) சிவதகை பார்க்க;see Sivadagas (சா.அக.);.
சிவதடி	சிவதடி1 civadaḍi, பெ. (n.) வெள்ளரி (மலை);; cucumber. சிவதடி2 civadaḍi, பெ. (n.) வெள்ள; silver (சா.அக.);.

சிவதத்துவம்	சிவதத்துவம் civadadduvam, பெ. (n.) அறிவாற்றலின் இருப்பிடமும் தூய மாயை மெய்ம்மங்களுள் ஒன்றுமாகிய மெய்ப்பொருள் (சி.போ.பா.2:2.பக்.139);; sphere or region of knowledge presided over by Sivan's fiánasatti. [சிவம் + தத்துவம்] சிவதத்துவம்2 civadadduvam, பெ. (n.) 1. ஒளி (விந்து);; semen. 2. தோன்றியத்தில் கூறப் பட்டுள்ள ஐவகைச் சிவமெய்ப்பொருள்கள்; in Ågama philosophy the five degrees of developmentor attainment in the spiritual power derived from Sivan as Suttavittai, isuram, sadakkiyam, satti, sivam
சிவதம்	சிவதம் sivadam, பெ. (n.) இருக்கு வேதம் (வின்);; the Rig-Veda. Skt. Siva-da
சிவதரம்	சிவதரம் civadaram, பெ. (n.) அதிக மங்கலமானது; that which is highly auspicious. "தலைவா நின்னிற் சிவதரமாம் பொருள் வேறின்மையால்" (திருக்காளத்.4.5:51);.
சிவதரிசனம்	சிவதரிசனம் sivadarisaṉam, பெ. (n.) சிவப்பார்வை பார்க்க;see Siva-p-parvai. [சிவம் + தரிசனம்] Skt. darsana → த. தரிசனம்
சிவதரு	சிவதரு civadaru, பெ. (n.) சிவதாரம் பார்க்க;see Siva-daram
சிவதருமம்	சிவதருமம் civadarumam, பெ. (n.) பதினெண் வகைத் துணைத் தொன்மப் பிரிவுகளுள் ஒன்று; a secondary purana one of 18 ubapurànam. [சிவம் + தருமம்]
சிவதருமிணி	சிவதருமிணி civadarumiṇi, பெ. (n.) அறிவொழுக்கத்திலுயர்ந்து திகழும் முத்தி பெற்றவர்கட்கு மறைப்பு நிலையில் தலை மழித்துச் செய்யும் குருவின் அருள் வழங்கல் முறை (சைவச ஆசாரி 62, உரை);; a way or religious initiation accompanied with the removal of hair-tuft, which is believed to represent the obscuring principle, a kind of sapisa-ditcai.
சிவதலம்	சிவதலம் civadalam, பெ. (n.) சிவன் கோயில் கொண்ட இடம்; place or shrine sacred to Sivan.

சிவதன்மம்	சிவதன்மம் civadaṉmam, பெ. (n.) சிவதருமம் (திவா.); பார்க்க;see Siva-darumam. [சிவம் + தன்மம்]
சிவதா	சிவதா civatā, பெ. (n.) அடைக்கலக்கூற்று (பெரியபு.எறி.16);; an expression crying forhelp.
சிவதாகம்	சிவதாகம் civatākam, பெ. (n.) முருங்கை மரம்; drumstick tree.
சிவதாகிதம்	சிவதாகிதம் civadākidam, பெ. (n.) மாசிக்காய்; nut gall oak (சா.அக.);.
சிவதாசு	சிவதாசு civatācu, பெ. (n.) திருநாமப்பாலை; poon tree (சா.அக.);. மறுவ. சீரானயிருசுவம்
சிவதாது	சிவதாது civatātu, பெ. (n.) 1. இதளியம்; mercury. 2. ஒருவகைக் கல்; a stone (சா.அக.);. [சிவம் + தாது]
சிவதாரம்	சிவதாரம் civatāram, பெ. (n.) தேவதாரு (மலை.);; red-cedar. மறுவ. செம்மரம், சிவதாரி
சிவதாரிகம்	சிவதாரிகம் civatārigam, பெ. (n.) பாலை; milk tree (சா.அக.);.
சிவதீட்சை	சிவதீட்சை civatīṭcai, பெ. (n.) சிவ பூசையையும் சமயவொழுகலாறுகளையும், மேற் கொள்ளுதற்குமுன், சிவனியனுக்குக் குருவினாற் செய்யத்தகுஞ் சமய நிகழ்வு (அருட்பாலிப்பு);; initiation of a disciple into the mysteries of the Saiva religion. [சிவன் + தீட்சை]

சிவதும்பை	சிவதும்பை civadumbai, பெ. (n.) சிறு தும்பை; small leucas (சா.அக.);. [சிவன் + தும்பை]
சிவதுரியம்	சிவதுரியம் civaduriyam, பெ. (n.) தோன்றியத்துள் கூறப்படும் மேலான பேருறக்க (துரிய); நிலை; in agama philosophy the highest degreein which the yogi attains entire quiescence (சா.அக.);. [சிவன் + துரியம்]
சிவதுளசி	சிவதுளசி1 sivaduḷasi, பெ. (n.) 1. திருநீற்றுப் பச்சை; sweet basil. 2. வெண் துளசி; white basil (சா.அக.); [சிவன் + துளசி]
சிவதுசி	சிவதுசி sivadusi, பெ. (n.) பாற்குறண்டி; milk coranday (சா.அக.);. [சிவம் + தூசி]
சிவதை	சிவதை civadai, பெ. (n.) வயிற்றுப்பூச்சி, மலச்சிக்கல், கால் வீக்கம், தோல்நோய் முதலானவற்றைப் போக்கும் மருந்துக் கொடி: Indian jalap turpath root; it is a good remeady against worms, swellings of the limbs and diseases of the skin (சா.அக.);. மறுவ. பகன்றை
சிவதையிளகியம்	சிவதையிளகியம் civadaiyiḷagiyam, பெ. (n.) பெருநோய், மலச்சிக்கல் போன்றவற்றைப் போக்குவதற்காகக் கடைச்சரக்குகளுடன் சிவதை மூலிகையைச் சேர்த்துச் செய்யப்படும் இளகியம்; an electuary prepared with jalap as a chief ingredient along with other bazar drugs. It is removes costipation by helping a free motion of bowels and cures dyspepsia (சா.அக.);. [சிவதை + இளகியம்]
சிவதைச்சர்க்கரை	சிவதைச்சர்க்கரை civadaiccarkkarai, பெ. (n.) சீந்திற் கொடியினின்று எடுக்கப்படும் மருந்துப்பு; a medicinal salt prepared from gulancha stalk (சா.அக.);. [சிவதை + சர்க்கரை]
சிவதைப்பொடி	சிவதைப்பொடி civadaippoḍi, பெ. (n.) சிவதையை ஆவின் பாலில் அவித்தெடுத்து உலர்த்திய பொடி; purification of jailap by boiling it in milk and then drying (சா.அக.);. [சிவதை + பொடி]

சிவதைவேர்	சிவதைவேர் civadaivēr, பெ. (n.) மலம் போக்கிவேர்; turpith root (சா.அக.);. [சிவதை + வேர்]
சிவதைவேர்ச்சூரணம்	சிவதைவேர்ச்சூரணம் civadaivērccūraṇam, பெ. (n.) பகன்றை மருந்துப் பொடி, Indian jalap powder (சா.அக.);. [சிவதை + வேர் + சூரணம்]
சிவதோதிகம்	சிவதோதிகம் civatōtigam, பெ. (n.) திருநீற்றுப் பச்சை; holy ashes leaf (சா.அக.);.
சிவந்தகஞ்சா	சிவந்தகஞ்சா civandagañjā, பெ. (n.) சிவப்பு நிறக் கஞ்சா வகை; a red variety of kafija (சா.அக.);. [சிவந்த + கஞ்சா]
சிவந்தகதிர்நிறத்தி	சிவந்தகதிர்நிறத்தி civandagadirniṟaddi, பெ. (n.) இக்காலத்தில் அறியப்படாத சேந்தாடுபாவை என்னும் கற்பமூலிகை வகையுளொன்று; a rejuvenating drug unidentified at present (சா.அக.);. [சிவந்த + கதிர் + நிறத்தி]
சிவந்தகரிசாலை	சிவந்தகரிசாலை civandagaricālai, பெ. (n.) பொற்றலைக் கையாந்தகரை; Ceylon verbesina (சா.அக.);. [சிவந்த + கரிசாலை]
சிவந்தகன்னிப்பால்	சிவந்தகன்னிப்பால் civandagaṉṉippāl, பெ. (n.) மருந்திற்குப் பயன்படும் சிவப்புப் பெண்ணின் முலைப்பால்; the breast milk of a woman of red complexion and it is considered an important medium in the use of medicine. [சிவந்த + கன்னி + பால்]
சிவந்தகுளிகை	சிவந்தகுளிகை civandaguḷigai, பெ. (n.) சிந்தூரக் குளிகை; pills prepared out of redoxides of metals (சா.அக.);. [சிவந்த + குளிகை]

சிவந்தகையான்	சிவந்தகையான் civandagaiyāṉ, பெ. (n.) சிவந்தகரிசாலை பார்க்க;see Sivanda-karisalaj. [சிவந்த + கையான்]
சிவந்தகோழிக் காரம்	சிவந்தகோழிக்காரம் civandaāḻikkāram, பெ. (n.) செந்நிறக் கோழியின் மலம்; the drug of a red fowl. [சிவந்த + கோழி + காரம்]
சிவந்தசதுர்முகி	சிவந்தசதுர்முகி sivandasadurmugi, பெ. (n.) சிவப்புச் சதுரக்கள்ளி; a red variety of square Spurge (சா.அக.);. [சிவந்த + சதுர்முகி] நான்கு பட்டை உள்ளதைச் சதுர முகம் என்பது உலக வழக்கம். சதுர முகத்தை உடைய கள்ளி சதுர்முகி ஆயிற்று.
சிவந்தசந்தம்	சிவந்தசந்தம் sivandasandam, பெ. (n.) செஞ்சந்தனம்; red sandal (சா.அக);. [சிவந்த + சந்தம். சந்தனம் → சந்தம்] E : sandal.
சிவந்தசோறு	சிவந்தசோறு civandacōṟu, பெ. (n.) தீய்ந்து போன சோறு (யாழ்ப்,);; rice burnt reddish in cooking. [சிவந்த + சோறு]
சிவந்தநாயுருவி	சிவந்தநாயுருவி civandanāyuruvi, பெ. (n.) செந்நாயுருவி; a red variety of Indian burr (சா.அக.); [சிவந்த + நாயுருவி]
சிவந்தநிறவல்லி	சிவந்தநிறவல்லி civandaniṟavalli, பெ. (n.) சிவந்தவல்லி பார்க்க;see Sivanda-walli. [சிவந்தவல்லி → சிவந்ததிறவல்லி]

சிவந்தநீர்	சிவந்தநீர் civandanīr, பெ. (n.) முத்தின் சிவந்த நீரோட்டம்; red water of a pearl. "சிவந்த நீரும்பாணிச்சாயு முடைய முத்து" (தெ.இ.க. தொ.2, 171);. [சிவந்த + நீர்]
சிவந்தபசு	சிவந்தபசு sivandabasu, பெ. (n.) சேதா; red COW. ம. சேதா;துட. கெபாப். [சிவந்த + பசு]
சிவந்தபத்திரி	சிவந்தபத்திரி civandabattiri, பெ. (n.) சாதிப்பத்திரி; nut meg (சா.அக);. [சிவந்த + பத்திரி]
சிவந்த பாலி	சிவந்த பாலி civandapāli, பெ. (n.) சிவந்த சதுர்முகி பார்க்க;see Sivanda-Saturmugi. [சிவந்த + பாலி] கள்ளிச் செடி பாலுள்ளதாகையால் பாலி எனப்பட்டது.
சிவந்தபோத்தக் காய்விதை	சிவந்தபோத்தக்காய்விதை civandapōddakkāyvidai, பெ. (n.) சிவப்புக் கசகசாச் செடியின் விதை; red seed. [சிவந்த + போத்தக்காப் + விதை]
சிவந்தமண்	சிவந்தமண் civandamaṇ, பெ. (n.) செப்பு மணல்; copper ore (சா.அக.);. [சிவந்த + மண்] செந்நிறமாயுள்ள மண்ணைச் செம்மண் என வழங்குவது உலக வழக்கு செந்நிறமாயுள்ள செம்பு கலந்த மணலையோ மண்ணையோ சிவந்தமண் என்பது மருத்துவ வழக்கு.
சிவந்தமல்லி	சிவந்தமல்லி civandamalli, பெ. (n.) பொன்னிறமல்லி அல்லது செப்பு மல்லிகை; golden jasmine (சா.அக.);. [சிவந்த + மல்லி] இஃது இருபத்தெட்டு பெரு மூலிகைகளுள் ஒன்றாகும்

சிவந்தமலர்	சிவந்தமலர் civandamalar, பெ. (n.) செம்பு; copper. [சிவந்த + மலர்] செம்பு செந்நிறத்தது. மருத்துவக்குழுஉக் குறியாக இம்மாழையை மலரெனச் சொல்லியிருப்பர் போலும்.
சிவந்தமலர்ப்பகுதி	சிவந்தமலர்ப்பகுதி civandamalarppagudi, பெ. (n.) செம்பருத்தி, கம்பளிப்பருத்தி; Bengal cotton, spence cotton. [சிவந்த + மலர் + பருத்தி]
சிவந்தவரிதாரம்	சிவந்தவரிதாரம்1 civandavaritāram, பெ. (n.) பிறவி வைப்பு நஞ்சு (மூ.அ.);; red arsenic. [சிவந்த + அரிதாரம்] சிவந்தவரிதாரம்2 civandavaritāram, பெ. (n.) சிவப்பரிதாரம் பார்க்க: See sivapparidiram (சா.அ க.);. [சிவப்பரிதாரம் → சிவந்தவரிதாரம்]
சிவந்தவல்லி	சிவந்தவல்லி civandavalli, பெ. (n.) செவ்வரளி; red oleander. [சிவந்தவரணி → சிவந்தவள்ளி → சிவந்தவல்லி]
சிவந்தலாவனரிசி	சிவந்தலாவனரிசி sivandalāvaṉarisi, பெ. (n.) 1. பெருநோயைப் போக்குந் தன்மைமிக்க சிவப்பு வால் நெல்லரிசி; a species of red paddy considered to be a good diet for leprosy. 2. செவ்வாலுளுவை; a red variety of spindle tree (சா.அக.);. [சிவந்த + வாலன் + அரிசி]
சிவந்தவேசை	சிவந்தவேசை civandavēcai, பெ. (n.) செம்பரத்தை; Chinese rose mallow (சா.அக.);. [சிவந்த + வேசை] பொது மகளிரை வேசையெனவும், பரத்தை யெனவும் வழங்குவதுண்டு. மருத்துவக் குழுஉக் குறியாகப் 'பரத்தை' என்பதற்குப் பகரமாய வேசை கையாளப்படுகிறது.
சிவந்தவைப்புநஞ்சு	சிவந்தவைப்புநஞ்சு civandavaippunañju, பெ. (n.) செந்நிற வைப்பு நஞ்சு (யாழ்.அக);; red arsenic. [சிவந்த + வைப்பு நஞ்சு]

சிவந்தாடு	சிவந்தாடு civandāṭu, பெ. (n.) செம்மறியாடு; a brown wooly sheep (சா.அக.);. [சிவந்த + ஆடு]
சிவந்தி	சிவந்தி civandi, பெ. (n.) 1. கொடிப்பாலை (மலை);; green wax flower. 2. தான்றிமரம்; devil's abods (சா.அக.);. சிவந்தி2 civandi, பெ. (n.) செவ்வந்தி; garden chrysanthemum. [செவந்தி → சிவந்தி]
சிவந்திக்கடுக்காய்	சிவந்திக்கடுக்காய் civandikkaḍukkāy, பெ. (n.) ஊதை, மூலம் போன்ற நோய்க்கு மருந்தாவதும், பொன் வண்ணமுடையதும், காட்டில் விளைவதுமான செங்கடுக்காய்; a wild red golden-coloured gallnut and it is a cire against rheumatism and hemorrhoids (சாஅக.);. [சிவந்தி + கடுக்காய்]
சிவந்திக்கருப்பூரம்	சிவந்திக்கருப்பூரம் civandikkaruppūram, பெ. (n.) இதளியக் (இரச); கருப்பூரம்; bichloride of mercury (சா.அக.);. [சிவந்தி + கருப்பூரம்]
சிவந்திகம்	சிவந்திகம் civandigam, பெ. (n.) நரிநாவல் அல்லது சிறுநாவல்; ruddy black plum (சாஅக.);.
சிவந்திடுமாழைமண்	சிவந்திடுமாழைமண் civandiḍumāḻaimaṇ, பெ. (n.) 1. செப்புமணல்; copper ore. 2. பூங்காவ; red ochre (சா.அங்.);. [சிவந்திடு + மாழை+ மண்]
சிவநாபம்	சிவநாபம் civanāpam, பெ. (n.) ஒருவகைச் சிவலிங்கம்; a variety of liṅga. "நாசமில் செழுஞ் சிவநாபந் தன்னையும்" (சேதுபு. சேதுபல. 126);.
சிவநிசி	சிவநிசி sivanisi, பெ. (n.) சிவராத்திரி பார்க்க;see sivarittiri. "நன்று சிவநிசியி னன்மை" (பிரமோத். 4,60);.
சிவநெறிப்பிரகாசம்	சிவநெறிப்பிரகாசம் civaneṟippirakācam, பெ. (n.) ஒரு சிவனியக் கொண்முடிபு நூல் (பெரியபு.உபோற்.பக்.2);; a treatise on the Saiva Sittanda philosophy.

சிவப்பகத்தி	சிவப்பகத்தி civappagatti, பெ. (n.) செவ்வகத்தி; West Indian sesban (சா.அக.);.
சிவப்பகாதிதம்	சிவப்பகாதிதம் civappakādidam, பெ. (n.) குன்றிமணி; crab's eye (சா.அக);.
சிவப்பகில்	சிவப்பகில் civappagil, பெ. (n.) செந்நிறம் உள்ள அகிற்கட்டை; agallocha (சா.அக);. [சிவப்பு + அகில்]
சிவப்படுக்கலரி	சிவப்படுக்கலரி civappaḍukkalari, பெ. (n.) செம்மைநிறமுள்ள குங்குமவலரி: double red oleander. [சிவப்பு + அடுக்கு + அலரி]
சிவப்பணு	சிவப்பணு civappaṇu, பெ. (n.) குருதியிலுள்ள சிவப்பணுத் திரள்; red cells in blood (சா.அக.);. [சிவப்பு + அணு]
சிவப்பந்திமல்லிகை	சிவப்பந்திமல்லிகை civappandimalligai, பெ. (n.) செவ்வந்தி மந்தாரை; evening twilight flower (சா.அக.);. [சிவப்பு + அந்தி + மல்லிகை]
சிவப்பப்பிரகாரம்	சிவப்பப்பிரகாரம் civappappirakāram, பெ. (n.) சிவப்புநிறமுள்ள காக்காய்ப்பொன்; a red variety of mica (சா.அக.);. [சிவப்பு + அப்பிரகாரம்]
சிவப்பம்மான்பச்சரிசி	சிவப்பம்மான்பச்சரிசி sivappammāṉpassarisi, பெ. (n.) வெள்ளிமாழையைத் துகளாக்கவும், ஆண் விந்துவினை பெருக்கி, முடக்கு நோயைப் போக்கவும் பயன்படும் செம்மை நிறமுள்ள ஒருவகை யரிசி; a red variety of rice which is used for calcining silver, secretion of semen against rhumatism and urinary disease. மறுவ. சிறுசித்திரப் பாலடை [சிவப்பு + அம்மான் + பச்சரிசி]

சிவப்பம்மை	சிவப்பம்மை civappammai, பெ. (n.) உடம்பில் சிவந்த கொப்புளங்களையுருவாக்கி அவற்றின் விளைவாக மிகுதியான காய்ச்சலை யேற்படுத்தும் அம்மைநோய் வகை; a kind of variola attended with red eruptions or rash and fever (சா.அக.);. [சிவப்பு + அம்மை]
சிவப்பரக்கு	சிவப்பரக்கு civapparakku, பெ. (n.) 1. செவ்வரக்கு; wax red or red sealing wax. 2. செம்பரக்கு; lac dye or cake lac (சா.அக.);. ம. க. கெம்பரகு [சிவப்பு + அரக்கு]
சிவப்பரசிகா	சிவப்பரசிகா sivapparasikā, பெ. (n.) செவ்வாம்பல்; red Indian water lily (சா.அக.);.
சிவப்பரிசி	சிவப்பரிசி sivapparisi, பெ. (n.) 1. மட்டையரிசி; red rice of an inferior kind of paddy. 2. பத்தியத்திற்கு (மருந்துணவுக்குப்); பயன்படும் கருங்குருவையரிசி; black paddy, the red rice of which is used in diet (சா.அக.);. [சிவப்பு + அரிசி]
சிவப்பரிதகிக்காய்	சிவப்பரிதகிக்காய் civapparidagiggāy, பெ. (n.) சிவந்திக்கடுக்காய் பார்க்க;see sivandi-k-kagukkay (சா.அக.);. [சிவப்பு + அரிதகிக்காய்]
சிவப்பரைக்கீரை	சிவப்பரைக்கீரை civapparaikārai, பெ. (n.) செந்நிறமுள்ள அரைக்கீரை; redgarden greens (சா.அக.);. [சிவப்பு + அரைக்கீரை]
சிவப்பல்லி	சிவப்பல்லி civappalli, பெ. (n.) செவ்வாம்பல்; red Indian water lily. [சிவப்பு + அல்லி]
சிவப்பல்லிக்கிழங்கு	சிவப்பல்லிக்கிழங்கு civappallikkiḻṅgu, பெ. (n.) செம்பின் களிம்பைப் போக்கிச் செந்தூர வண்ணமாக்குந் தன்மையுள்ள செங்கழுநீர்க் கிழங்கு; root of red Indian water lilly. It is useful for purifying and calcining copper. [சிவப்பு + அல்லி + கிழங்கு]

சிவப்பலரி	சிவப்பலரி civappalari, பெ. (n.) செவ்வரளி; red oleander (சா.அக.);. [சிவப்பு + அலரி]
சிவப்பலி	சிவப்பலி civappali, பெ. (n.) செம்மரம்; red wood (சா.அக.);.
சிவப்பவரை	சிவப்பவரை civappavarai, பெ. (n.) குங்கும நிறமுடைய சிவந்த அவரைக்கொடி, இதன் இலைச்சாறு பொன்னைச் சிந்துாரமாக்குந் தன்மையது; red bean creeper the juice of the leaves is used for calcining gold (சா.அக.);. [சிவப்பு + அவரை]
சிவப்பன்	சிவப்பன் civappaṉ, பெ. (n.) செந்நிறமுள்ளவன்; a man of ruddy or fair complexion. "பேர் கறுப்பணிறஞ் சிவப்பன்" (தனிப்பா. i.216:1);. கோத்த: கெம்பன் [சிவ் → சிவ → சிவப்பு → சிவப்பன் (வே.க. 222]
சிவப்பாக்கல்	சிவப்பாக்கல் civappākkal, தொ. பெ. (vbl.n.) செந்தூரமாகச் செய்தல்; calcining into a red powder (சா.அக.);.
சிவப்பாதளை	சிவப்பாதளை civappātaḷai, பெ. (n.) 1. சீமையாதளை; foreign physic nut. 2. செவ்வாமணக்கு; red castor plant (சா.அக.);.
சிவப்பாம்பல்	சிவப்பாம்பல் civappāmbal, பெ. (n.) செந்நிறமலர்தரும் ஆம்பல்; water-lily having red flower. ம. சுவன்னஆம்பல் [சிவப்பு + ஆம்பல்]
சிவப்பாமணக்கு	சிவப்பாமணக்கு civappāmaṇakku, பெ. (n.) ஆமணக்குவகை; a variety of castor-plant. [சிவப்பு + ஆமணக்கு]

சிவப்பார்வை	சிவப்பார்வை civappārvai, பெ. (n.) இறைவனது பத்து வகையருளிச் செயல்களுள், ஆதனது (ஆன்மா); சிறுமையையும், தன் முயற்சியாலன்றித் தனக்கருள் புரிந்த இறைவனது பெருமையையும் தெளிய வுணர்ந்து கொள்ளுதலாகிய ஆதனின் அருளுணர்வு நிலை (சிவப்.கட்);; spiritual experience of the soul in which it understands its own limitations and perceives the Divine wisdom which, of its own accord, bestows grace one of dasa-kariyam.
சிவப்பாற்றுச்சவுக்கு	சிவப்பாற்றுச்சவுக்கு civappāṟṟuccavukku, பெ. (n.) சிவப்பான காயினையுங் கசப்புத் தன்மை வாய்ந்த பட்டையையுமுடைய சிவந்த ஆற்றுச் சவுக்கு மரம்; red Indian tamarisk galls are employed as an astringent and tonic and bark is bitter (சா.அக.);. [சிவப்பு + ஆற்று + சவுக்கு]
சிவப்பானபசளை	சிவப்பானபசளை sivabbāṉabasaḷai, பெ. (n.) செம்பசளைக்கீரை; red Indian spinach (சா.அக.);. [சிவப்பு + பசளை]
சிவப்பானந்தவல்லி	சிவப்பானந்தவல்லி civappāṉandavalli, பெ. (n.) கோழித்தலைக் கந்தகம்; red sulphur (சா.அக.);. [சிவப்பு + ஆனந்தவல்லி]
சிவப்பானவெள்ளைச்சி	சிவப்பானவெள்ளைச்சி civappāṉaveḷḷaicci, பெ. (n.) புற்றாம்பழம் (யாழ்.அக);; a kind of ore.
சிவப்பி	சிவப்பி1 civappi, பெ. (n.) 1. சிவப்பு நிறமுள்ளவள்; woman of ruddy or fair complexion. 2. செந்தெங்கு (யாழ்.அக.);; reddish coconut. கோத்த: கெம்பய் [சிவ → சிவப்பி (வே.க. 222);] சிவப்பி2 civappi, பெ. (n.) 1. செவ்வாமணக்கு; red castor plant. 2. செந்திராய்; red Indian chickweed. 3. தொட்டி வைப்புநஞ்சு; a prepared arsenic. 4. அரத்த வைப்புநஞ்சு; red arsenic. 5. செவ்வகத்தி; west Indian sesban (சா.அக.);. [சிவப்பு → சிவப்பி. 'இ' உடைமைப் பொருளீறு]

சிவப்பிப்பால்	சிவப்பிப்பால் civappippāl, பெ. (n.) சிவந்த பெண் முலைப்பால்; breast milk of a fair Woman (சா.அக.);. [சிவப்பி + பால்]
சிவப்பிரகாசம்	சிவப்பிரகாசம்1 civappirakācam, பெ. (n.) மெய்கண்ட பதினான்கனுள் உமாபதி சிவாச்சாரியாரால் இயற்றப்பெற்ற சிவனியக் கொண்முடிபு நூல் (சிவப்பிர. பாயி. 11);; a text book of the Saiva Sittända philosophy by Umapadi-Sivaccariyar, one of 14 mey-
சிவப்பிரகாசர்	சிவப்பிரகாசர் civappirakācar, பெ. (n.) பதினேழாம் நூற்றாண்டிலிருந்தவரும், பிரபுலிங்கலீலை, நன்னெறி முதலிய நூல்களின் ஆசிரியரும், வீரச் சிவனிய மதத்தைச் சார்ந்தவருமாகிய ஒரு துறவி, a Vira-Saiva ascetic, author of Prabulinga-lilai, Nanneri and some other works, 17th century.
சிவப்பிராமணர்	சிவப்பிராமணர் civappirāmaṇar, பெ. (n.) சிவன்கோயிற் பூசை, முதலான ஒழுகலாறுகளை மேற்கொண்ட அதிகாரிகள்; Brahmans, who conduct service in Siva temples. "வீரசோழன் திருமடை விளாகத்தில் குடியிருந்த தவசியர்க்கும் சிவப்பிராமணர்க்கும்" (தெ.க.தொ.3,47);.
சிவப்பிரியம்	சிவப்பிரியம் civappiriyam, பெ. (n.) அக்கமணி (சங்.அக.);; rudraksa bead. [சிவன் + பிரியம். புரியம் → பிரியம்] குமரி நாட்டுக் காலந்தொட்டுச் சிவநெறித் தமிழரால் அணியப்பட்டு வரும் அக்கமணி (முள்மணி); சிவனுக்கு விருப்பமானது என்னும் அடிப்படையில் சிவப்பிரியம் என வழங்கப்பெற்றது.
சிவப்பிரியா	சிவப்பிரியா civappiriyā, பெ. (n.) கருப்பு வண்ண ஊமத்தை; black datura (சா.அக);.
சிவப்பிரியை	சிவப்பிரியை civappiriyai, பெ. (n.) சிவபிரானது அன்புடைய உமையம்மை; Umai, as the beloved of Sivan. [சிவன் + பிரியை]
சிவப்பிவேர்	சிவப்பிவேர் civappivēr, பெ. (n.) நச்சுப்புல்; a species of poisonous grass (சா.அக.); [சிவப்பி + வேர்]
சிவப்பீயம்	சிவப்பீயம் civappīyam, பெ. (n.) செம்மண் நிறமுள்ள ஈயத்தூள்; a heavy bright red powder of lead (சா.அக.); ம. சுவப்பீயம் [சிவப்பு + ஈயம்]

சிவப்பு	சிவப்பு1 civappu, பெ. (n.) 1. செந்நிறம் (பிங்);; ruddiness, red colour. 2. சிவப்புக்கல்; ruby. 3. கறுப்பு (அக.நி.);; blackness ம. சிவப்பு, செமப்பு; க. கெம்பு; தெ. செம்; து. கெம், கெஞ்ச, கெஞ்சி, கெம்பு; பட. கெப்பு; குரு. கேசொ;மா. கெசோ. [செம் → செவ் → சிவ் → சிவ → சிவப்பு → (வே.க.222);] சிவப்பு2 civappu, பெ. (n.) anger, "கறுப்புஞ் சிவப்பும் வெகுளிப் பொருள" (தொல். சொல். 372);. [செம் → செவ் → சிவ் → சிவ → சிவப்பு. (வே.க. 222);] சிவப்பு3 civappu, பெ. (n.) 1. சாதிலிங்கம்; vermilion. 2. மகளிர் (சூதகம்); தீட்டு; menstrual blood. 3. செந்தூரம்; red-oxide. 4. சிவப்புக் கல்நார்; red variety of asbestos. 5. அரக்கு; sealing wax. [செம் → செவ் → சிவ் → சிவ → சிவப்பு] சிவப்பு4 civappu, பெ. (n.) சீட்டு முதலிய விளையாட்டுகளில் வென்ற குழுவினருக்கு இடுங்குறியீடு; score of a winning party in a game of cards, etc..
சிவப்புக்கசகசா	சிவப்புக்கசகசா sivappuggasagasā, பெ. (n.) செந்நிறக் கசகசா, red poppy seed (சா.அக);. [சிவப்பு + கசகசா]
சிவப்புக்கடுக்காய்	சிவப்புக்கடுக்காய் civappukkaḍukkāy, பெ. (n.) செங்கடுக்காய்; red gallnut (சா.அக);. மறுவ. சிவந்திக்கடுக்காய், சிவப்புச்சிந்தாதி [சிவப்பு + கடுக்காய்]

சிவப்புக்கத்தரிக்காய்	சிவப்புக்கத்தரிக்காய் civappukkattarikkāy, பெ. (n.) 1. சிவந்த கத்தரிக்காய்; red brinjal plant. 2. செங்கத்தரி, caper shrub (சா.அக); [சிவப்பு + கத்தரிக்காய்]
சிவப்புக்கத்திரகம்	சிவப்புக்கத்திரகம் civappuggattiragam, பெ. (n.) மதிமயக்கிப் பூடு; a plantsupposed to cause bewilderment if trodden upon or interfered with (சா.அக);. மறுவ. திகைப்பூடு
சிவப்புக்கத்திரி	சிவப்புக்கத்திரி civappukkattiri, பெ. (n.) சிவப்புக்கத்தரிக்காய் பார்க்க;see Sivappu-k-kattarikkay. [சிவப்புக் கத்தரிக்காய் → சிவப்புக் கத்திரி]
சிவப்புக்கந்தகம்	சிவப்புக்கந்தகம் civappuggandagam, பெ. (n.) செயற்கைப் பொன் மற்றும் வெள்ளி செய்யப் பயன்படும் கந்தகம்; red sulphur used to preparing artificial gold and silver (சா.அக.);. [சிவப்பு + கந்தகம்]
சிவப்புக்கந்தி	சிவப்புக்கந்தி civappukkandi, பெ. (n.) கோழித்தலைக் கந்தகம் (வின்.);; a mineral poison. [சிவப்பு + கந்தி]
சிவப்புக்கந்திகா	சிவப்புக்கந்திகா civappukkandikā, பெ. (n.) பூனைவணங்கி; rubbish plant (சா.அக.);. மறுவ. குப்பைமேனி [சிவப்பு + கந்திகா]
சிவப்புக்கரிசாலை	சிவப்புக்கரிசாலை civappukkaricālai, பெ. (n.) பொற்றளைக் கையாந்தகரை; Ceylon verbesina. மறுவ. சிவந்த கரிசலாங்கண்ணி, சிவப்புக் கரிசலாங்கண்ணி, சிவப்புக் கையான். [சிவப்பு + கரிசாலை]

சிவப்புக்கரு	சிவப்புக்கரு civappukkaru, பெ. (n.) முட்டையிலுள்ள மஞ்சட்கரு (வின்.);; yolk of an egg. [சிவப்பு + கரு]
சிவப்புக்கல்	சிவப்புக்கல் civappukkal, பெ. (n.) 1. ஈரற்கல் (வின்.);; a red stone. 2. கெம்புக்கல் (உ.வ.);; ruby. க. கெம்புகல்லு [சிவப்பு + கல்]
சிவப்புக்கலவாய்	சிவப்புக்கலவாய் civappukkalavāy, பெ. (n.) சிவப்புக்களவாய் பார்க்க;see Sivappu-k-kalavay. [சிவப்புக்களவாப் → சிவப்புக்கலவாய்]
சிவப்புக்கழற்சி	சிவப்புக்கழற்சி civappukkaḻṟci, பெ. (n.) செந்நிறமுள்ள கழற்சிக்காய்; a redivariety of bonduc nut (சா.அக.);. [சிவப்பு + கழற்சி]
சிவப்புக்கழி-தல்	சிவப்புக்கழி-தல் civappukkaḻidal, 2 செ.கு.வி (v.i) 1. மாதவிடாயாதல்; to menstruate. 2. மட்டுமீறிய மாதவிடாயாதல்; to menorrhagia (சா.அக.);. [சிவப்பு + கழி-,]
சிவப்புக்களவாய்	சிவப்புக்களவாய் civappukkaḷavāy, பெ. (n.) மிக்க செந்நிறமுள்ளதும், மூன்றடி நீளம் வளர்வதுமாகிய கடல்மீன் வகை; Sea fish, lake, attaining 3 ft. in length. [சிவப்பு + களவாய்] களவாய் பார்க்க
சிவப்புக்கற்பூரம்	சிவப்புக்கற்பூரம் civappukkaṟpūram, பெ. (n.) இதளியக் கற்பூரம்; a red arsenic camphor (சா.அக.);. [சிவப்பு + கற்பூரம்]
சிவப்புக்கற்றாழை	சிவப்புக்கற்றாழை civappukkaṟṟāḻai, பெ. (n.) செங்கற்றாழை; red aloe (சா.அக.);. [சிவப்பு + கற்றாழை]

சிவப்புக்காசரைக்கீரை	சிவப்புக்காசரைக்கீரை civappukkācaraikārai, பெ. (n.) புளிச்சைக்கீரை; red Indian brown hemp. மறுவ, சீமைக் காசரைக் கீரை [சிவப்பு + காசரை + கீரை]
சிவப்புக்காசற்கீரை	சிவப்புக்காசற்கீரை civappukkācaṟārai, பெ. (n.) சிவப்புக்காசரைக்கீரை பார்க்க;see Sivappu-k-kasarai-k-kirai.
சிவப்புக்காசித்தும்பை	சிவப்புக்காசித்தும்பை civappukkācittumbai, பெ. (n.) செந்நிறமான காசித்தும்பை; a red tumbay flower (சா.அக.);. [சிவப்பு + காசித்தும்பை]
சிவப்புக்காசினிக்கீரை	சிவப்புக்காசினிக்கீரை civappukkāciṉikārai, பெ. (n.) செந்நிறமான காசினிக்கீரை வகை; endive plant (சா.அக.);. [சிவப்பு + காசினிக்கீரை]
சிவப்புக் காஞ்சொறி	சிவப்புக் காஞ்சொறி civappukkāñjoṟi, பெ. (n.) செந்தொட்டிப் படர்கொடி; climbing nettle (சா.அக.);. [சிவப்பு + காஞ்சொறி]
சிவப்புக்காட்டுக்கோழி	சிவப்புக்காட்டுக்கோழி civappukkāṭṭukāḻi, பெ. (n.) 1. செந்நிறமுள்ள காட்டுச் சம்பங் கோழி; red jungle fowl. 2. சிறகுக்கோழி; red spurfowl. [சிவப்பு + காட்டுக்கோது]
சிவப்புக்காதி	சிவப்புக்காதி civappukkāti, பெ. (n.) செம்பசளை; red Malabar night shade. [சிவப்பு + காதி]
சிவப்புக்காந்தள்	சிவப்புக்காந்தள் civappukkāndaḷ, பெ. (n.) செங்காந்தள்; flame flower (சா.அக.);. [சிவப்பு + காந்தள்]

சிவப்புக்காய்ச்சுரை	சிவப்புக்காய்ச்சுரை civappukkāyccurai, பெ. (n.) சீமைக்காய்ச்சுரை; red sorrel (சா.அக.);. மறுவ, செம்புளிச்சை [சிவப்பு + காய்ச்சுரை]
சிவப்புக்காய்வேளை	சிவப்புக்காய்வேளை civappukkāyvēḷai, பெ. (n.) செங்கீரை வகை; red cleome (சா.அக.);. [சிவப்பு + காய்வேளை]
சிவப்புக்கார்கண்டல்	சிவப்புக்கார்கண்டல் civappukkārkaṇṭal, பெ. (n.) சேற்றுநிலத்தில் விளையும் மரவகை; tree mangrove (சா.அக.);. [சிவப்பு + கார்கண்டல்]
சிவப்புக்காவி	சிவப்புக்காவி civappukkāvi, பெ. (n.) பூங்காவிக்கல்; red ochre containing much oxide of iron, used by dyers as red paint (சா.அக.);. [சிவப்பு + காவி]
சிவப்புக்கி	சிவப்புக்கி civappukki, பெ. (n.) சிவகரந்தை பார்க்க;see Sivagarandai (சா.அக.);.
சிவப்புக்கிலுகிலுப்பை	சிவப்புக்கிலுகிலுப்பை civappuggilugiluppai, பெ. (n.) செங்கிலுகிலுப்பை; red crotolaria (சா.அக.);. [சிவப்பு + கிலுகிலுப்பை]
சிவப்புக்கீழ்க்காய்நெல்லி	சிவப்புக்கீழ்க்காய்நெல்லி civappukāḻkkāynelli, பெ. (n.) அடித்தண்டு செந்நிறமாயிருக்கும் ஒருவகைக் கீழ்க்காய் நெல்லி; red necroory (சா.அக.);. [சிவப்பு + கீழ்க்காப் + நெல்லி]
சிவப்புக்கீழாநெல்லி	சிவப்புக்கீழாநெல்லி civappukāḻānelli, பெ. (n.) சிவப்புக்கீழ்க்காய்நெல்லி பார்க்க;see Sivappu-k-kil-k-kay-nelli (சா.அக.);. [சிவப்பு + கீழாநெல்லி (உ.வ.); இதனைக் கீழ்க்காய் நெல்லி என வழங்குவதே திருந்திய வடிவம்]

சிவப்புக்குங்கிலியம்	சிவப்புக்குங்கிலியம் civappukkuṅgiliyam, பெ. (n.) குங்கிலிய மரவகையுளொன்று (மூ.அ.);; red dammer. [சிவப்பு + குங்கிலியம்]
சிவப்புக்குத்தாளை	சிவப்புக்குத்தாளை civappukkuttāḷai, பெ. (n.) Gibsvæuson; a kind of paddy (சா.அக.);. [சிவப்பு + குத்தாளை] குத்தாளை = நெல்வகை, வானவாரியாக விளையக்கூடியது
சிவப்புக்கும்மிட்டி	சிவப்புக்கும்மிட்டி civappukkummiṭṭi, பெ. (n.) சிவப்புக்கொம்மட்டி பார்க்க;see Sivappu-k-kommatti (சா.அக.);. [சிவப்புக்கொம்மட்டி → சிவப்புக் கும்மட்டி → சிவப்புக்கும்மிட்டி]
சிவப்புக் குன்றி	சிவப்புக் குன்றி civappukkuṉṟi, பெ. (n.) சிவப்புநிறமுள்ள குன்றிமணி; crab's eye (சா.அக.);. மறுவ. குன்றிமுத்து, குண்டுமணி [சிவப்பு + குன்றி]
சிவப்புக்கூத்தன்	சிவப்புக்கூத்தன் civappukāttaṉ, பெ. (n.) சிவப்புநிறமுள்ள காதணிவகையு ளொன்று; a red variety of ear-ring (சா.அக.);. [சிவப்பு + கூத்தன்]
சிவப்புக்கெண்டை	சிவப்புக்கெண்டை civappukkeṇṭai, பெ. (n.) 1. சேற்கெண்டை; red carp. 2. பூமீன்கெண்டை; red masheer or salmon of India (சா.அக.);. [சிவப்பு + கெண்டை]
சிவப்புக்கெந்தி	சிவப்புக்கெந்தி civappukkendi, பெ. (n.) சிவப்புக்கந்தகம் பார்க்க;see Sivappu-k-kandagam (சா.அக.);. [சிவப்பு + கெந்தி. கந்தகம் → கெந்தி]

சிவப்புக்கையான்	சிவப்புக்கையான் civappukkaiyāṉ, பெ. (n.) சிவப்புக்கரிசாலை பார்க்க;see Sivappu-k-karisalai (சா.அக.);. மறுவ. பொற்றலைக் கையாந்தகரை, சிவந்த கரிசாலை [சிவப்பு + கையான்]
சிவப்புக்கொட்டைக்கரந்தை	சிவப்புக்கொட்டைக்கரந்தை civappukkoṭṭaikkarandai, பெ. (n.) சிறு நீரடைப்பைப் போக்குங் கரந்தைச் செடி; Indian globe thistle (சா.அக.);. [சிவப்பு + கொட்டை + கரந்தை]
சிவப்புக்கொடிப்பசலை	சிவப்புக்கொடிப்பசலை sivappukkoḍippasalai, பெ. (n.) இரவில் பூக்கும் கொடி வகை (மூ.அ.);; red malabar nightshade (சா.அக.);. [சிவப்பு + கொடிப்பசலை]
சிவப்புக்கொடிவேலி	சிவப்புக்கொடிவேலி civappukkoḍivēli, பெ. (n.) செங்கொடி வேலி; rosy coloured leadwort (சா.அக.);. [சிவப்பு + கொடிவேலி]
சிவப்புக்கொம்மட்டி	சிவப்புக்கொம்மட்டி civappukkommaṭṭi, பெ. (n.) செங்கொம்மட்டி; red bitter water melon (சா.அக.);. [சிவப்பு + கொம்மட்டி]
சிவப்புக்கொய்யா	சிவப்புக்கொய்யா civappukkoyyā, பெ. (n.) செங்கொய்யா; red guava (சா.அக);. [சிவப்பு + கொய்யா]
சிவப்புக்கொன்றை	சிவப்புக்கொன்றை1 civappukkoṉṟai, பெ. (n.) வரிக்கொன்றை; red Indian laburnum (சா.அக.);. [சிவப்பு + கொன்றை] சிவப்புக்கொன்றை civappukkoṉṟai, பெ. (n.) அழகிற்காகத் தோட்டங்களிற் பயிராக்கப் படும் செங்கொன்றை; red Indian laburnum planted in garden for ornamental purposes (சா.அக.);. [சிவப்பு + கொன்றை]

சிவப்புக்கோடைச்சவுக்கு	சிவப்புக்கோடைச்சவுக்கு civappukāṭaiccavukku, பெ. (n.) இறகுபோன்ற கிளைகளை உடைய ஆற்றுச்சவுக்கு; tamarisk (சா.அக);. [சிவப்பு + கோடை + சவுக்கு]
சிவப்புச்சங்கு	சிவப்புச்சங்கு civappuccaṅgu, பெ. (n.) வெண் சிவப்புநிறமுள்ள சங்குவகை; pink coloured conch (சா.அக.);. [சிவப்பு + சங்கு]
சிவப்புச்சத்திகாரணை	சிவப்புச்சத்திகாரணை civappuccattikāraṇai, பெ. (n.) செந்நிறமும் சிறியதும் சதைப்பற்றும் வாய்ந்த இலையினையுடையதும், உணவிற்குக் கீரையாகப் பயன்படுவதுமான சத்திசாரணை மூலிகை; red shauranay. It is a procumbent herb with fleshy red leaves and it is used in food like vegetable greens (சா.அக.);. [சிவப்பு + சத்திசாரணை]
சிவப்புச்சதுரக்கள்ளி	சிவப்புச்சதுரக்கள்ளி civappuccadurakkaḷḷi, பெ. (n.) செங்கள்ளி; a red variety of square Spurge (சா.அக.);. [சிவப்பு + சதுரக்கள்ளி]
சிவப்புச்சந்தனம்	சிவப்புச்சந்தனம் civappuccandaṉam, பெ. (n.) செஞ்சந்தன மரவகை; a kind of red sandals (சா.அக.); [சிப்பு + சந்தனம்]
சிவப்புச்சந்தானிகம்	சிவப்புச்சந்தானிகம் civappuccandāṉigam, பெ. (n.) செம்மாதுளை; red pomegranate. [சிவப்பு + சந்தானிகம்]
சிவப்புச்சவ்வீரம்	சிவப்புச்சவ்வீரம் civappuccavvīram, பெ. (n.) இதளியஞ் சேர்த்துருவாக்கப்பட்ட வீரவைப்பு நஞ்சு வகையுளொன்று; a prepared sublimate of mercury (சா.அக.);. [சிவப்பு + சவ்வீரம்]
சிவப்புச்சாமந்தி	சிவப்புச்சாமந்தி civappuccāmandi, பெ. (n.) கொத்தாக மலரும் சாமந்தி வகை; red chrysanthemum (சா.அக.);. [சிவப்பு + சாமந்தி. சாமம் + அந்தி → சாமந்தி = அத்தி வண்ணம் போன்ற திறமுடைய பூவகை]

சிவப்புச்சாமை	சிவப்புச்சாமை civappuccāmai, பெ. (n.) செஞ்சாமை; red species of little millet (சா.அக.);. மறுவ மத்தங்காய்ப்புல் [சிவப்பு + சாமை. சமை → சாமை]
சிவப்புச்சாரணை	சிவப்புச்சாரணை civappuccāraṇai, பெ. (n.) சிவப்புச்சத்திசாரணை பார்க்க;see Sivappu-c-cattisaranai (சா.அக.);. [சிவப்புச்சத்திசாரணை → சிவப்பு சாரணை]
சிவப்புச்சாரம்	சிவப்புச்சாரம் civappuccāram, பெ. (n.) மருந்துச்சரக்குகளைக் கொல்லுந் தன்மை மிக்க சாரம்; an unknown alkaline potash supposed to kill some of the drugs (சா.அக.);. [சிவப்பு + சாரம். காரம் → சாரம்]
சிவப்புச்சாறு	சிவப்புச்சாறு civappuccāṟu, பெ. (n.) தேட் கொடுக்குப்பூடு; scorpion sting plant (சா.அக.);. [சிவப்பு + சாறு]
சிவப்புச்சிக்கு	சிவப்புச்சிக்கு civappuccikku, பெ. (n.) புளியிண்டு; rosy-flushed assitello climber (சா.அக.);. [சிவப்பு + சிக்கு]
சிவப்புச்சிங்கிரா	சிவப்புச்சிங்கிரா civappucciṅgirā, பெ. (n.) செவ்வரளி; red oleander. [சிவப்பு + சிங்கிரா]
சிவப்புச்சிங்கொனா	சிவப்புச்சிங்கொனா civappucciṅgoṉā, பெ. (n.) சிவப்புச்சுரப்பட்டை பார்க்க;see Sivappu-c-curappattai (சா.அக.);. [சிவப்பு + சிங்கொனா]
சிவப்புச்சித்திரமூலம்	சிவப்புச்சித்திரமூலம் civappuccittiramūlam, பெ. (n.) செங்கொடிவேலி; rosy-flowered leadwort (சா.அக.);. [சிவப்பு + சித்திரமூலம்]

சிவப்புச்சிந்தாதி	சிவப்புச்சிந்தாதி civappuccindāti, பெ. (n.) சிவந்திக்கடுக்காய் பார்க்க;see sivandi-kkagukkay (சா.அக.);. [சிவப்பு + சிந்தாதி]
சிவப்புச்சிவதை	சிவப்புச்சிவதை civappuccivadai, பெ. (n.) குடலிளக்க மருந்தாகப் பயன்படும் செஞ்சிவதைவேர்; a red variety of turbith root. [சிவப்பு + சிவதை]
சிவப்புச்சிற்றகத்தி	சிவப்புச்சிற்றகத்தி civappuccir̠r̠agatti, பெ. (n.) சிவப்பு வகை அகத்தி; red scsbana (சா.அக.);. [சிவப்பு + சிற்றகத்தி]
சிவப்புச்சிற்றாமரை	சிவப்புச்சிற்றாமரை civappuccir̠r̠āmarai, பெ. (n.) முளரிமலர் (உரோசா);; rose-flower (சா.அக.);. [சிவப்பு + சிற்றாமரை]
சிவப்புச்சிறுசவுக்கு	சிவப்புச்சிறுசவுக்கு sivappussir̠usavukku, பெ. (n.) கோடைச்சவுக்கு; common tamarisk (சா.அக.);. [சிவப்பு + சிறுசவுக்கு]
சிவப்புச்சிறுமணியன்	சிவப்புச்சிறுமணியன் civappuccir̠umaṇiyan̠, பெ. (n.) சம்பாநெல் வகை (தஞ்சை);; a variety of camba paddy (சா.அக.);. [சிவப்பு + சிறுமணியன், சிறுமணி → சிறுமணியன்]
சிவப்புச்சிறுமுறியன்	சிவப்புச்சிறுமுறியன் civappuccir̠umur̠iyan̠, பெ. (n.) நெல்வகை; a kind of paddy (சா.அக.);. [சிவப்பு + சிறுமுறியன்]
சிவப்புச்சீதாசெங்கழுநீர்	சிவப்புச்சீதாசெங்கழுநீர் civappuccītāceṅgaḻunīr, பெ. (n.) சிவப்பு நெய்ச்சிட்டிக் கீரை; a red variety of ash coloured fleabane (சா.அக.);. [சிவப்பு + சீதா + செங்கழுநீர்]

சிவப்புச்சீபிகம்	சிவப்புச்சீபிகம் civappuccīpigam, பெ. (n.) சிவப்புக்கழற்சி பார்கக;see Sivappu-k-kalarci (சா.அக.);.
சிவப்புச்சீமைப் பிச்சி	சிவப்புச்சீமைப்பிச்சி civappuccīmaippicci, பெ. (n.) 1. சீன்பபவளப்பச்சி; China coral jasmine. 2. பாரசீகப்பழம்; Persian fruit (சா.அக.);. [சிவப்பு + சீமைப்பிச்சி]
சிவப்புச்சுரப்பட் டை	சிவப்புச்சுரப்பட்டை civappuccurappaṭṭai, பெ. (n.) சிவப்புச் சின்கொனாப்பட்டை; California cinchona bark (சா.அக.); [சிவப்பு + சுரப்பட்டை]
சிவப்புச்சோளம்	சிவப்புச்சோளம் civappuccōḷam, பெ. (n.) செஞ்சோளம்; red maize. [சிவப்பு + சோளம்]
சிவப்புச்சோற்று க்கற்றாழை	சிவப்புச்சோற்றுக்கற்றாழை civappuccōṟṟukkaṟṟāḻai, பெ. (n.) செங்கற்றாழை; curacoa aloes (சா.அக.);. [சிவப்பு + சோற்றுக்கற்றாழை]
சிவப்புத்தண்டுக் கீரை	சிவப்புத்தண்டுக்கீரை civapputtaṇṭukārai, பெ. (n.) தண்டுக்கீரை; a pot-herb (சா.அக);. மறுவ. தண்டங்கீரை [சிவப்பு + தண்டுக்கீரை]
சிவப்புத்தம்பட் டை	சிவப்புத்தம்பட்டை civapputtambaṭṭai, பெ. (n.) வாளவரை வகை; ovate-leaved redflowered sword-bean (சா.அக.);. [சிவப்பு + தம்பட்டை]
சிவப்புத்தலைக் கிளி	சிவப்புத்தலைக்கிளி civapputtalaikkiḷi, பெ. (n.) செந்நிறக்கொண்டையுள்ள கிளி; rose-headed parrot (சா.அக.);. [சிவப்புத்தலை + கிளி]

சிவப்புத்தில்லை	சிவப்புத்தில்லை civapputtillai, பெ. (n.) மலைமூலிகை இருபத்துமூன்றுள் ஒன்றாகிய சிவப்புத் தில்லை மரம்; a red variety of tigermilk tree which is one of the twenty three mountain herbs (சா.அக.);.
சிவப்புத்துத்தி	சிவப்புத்துத்தி civapputtutti, பெ. (n.) செந்துத்தி; devil's cotton (சா.அக.);. மறுவ துத்தி, வட்டத்துத்தி, வட்டக்கண்ணி [சிவப்பு + துத்தி]
சிவப்புத்துவரை	சிவப்புத்துவரை civapputtuvarai, பெ. (n.) துவரை வகை; red gram (சா.அக);. [சிவப்பு + துவரை]
சிவப்பு நண்டு	சிவப்பு நண்டு civappunaṇṭu, பெ. (n.) கடற்கரையோரமாகக் காணப்படும் சிவப்பு நிறமுள்ள நண்டு; red-crab found in sea-shore. [சிவப்பு + நண்டு]
சிவப்புப்பசலை	சிவப்புப்பசலை sivappuppasalai, பெ. (n.) கீரை வகை (சங்.அக.);; a variety of Indian spinach. மறுவ. பசளைக்கீரை, செம்பசளைக் கீரை க. கெபுபசளெ [சிவப்பு + பசலை]
சிவப்புப் பனையேறி	சிவப்புப் பனையேறி civappuppaṉaiyēṟi, பெ. (n.) கிச்சிலிநிறமும் மஞ்சள் புள்ளிகளும் உடைய ஒரு வகை மீன்; a variety of orange colour and yellow spots (சா.அக.);. [சிவப்பு + பனையேறி]
சிவப்புப்பூலா	சிவப்புப்பூலா civappuppūlā, பெ. (n.) 1. பூலா; feather foil, a large shrub. 2. பவளப்பூலா; coral berry tree. [சிவப்பு + ஆவா]

சிவப்புமந்தாரை	சிவப்புமந்தாரை civappumandārai, பெ. (n.) மந்தாரை வகையுளொன்று (மூ.அ);; a variety of purple variegated mountain ebony. க. கெம்புமந்தார [சிவப்பு + மந்தாரை]
சிவப்புமரம்	சிவப்புமரம் civappumaram, பெ. (n.) 1. செம்மரம்; Coromandel redwood. 2. விளாரி; bastard cedar. [சிவப்பு + மரம்]
சிவப்புமருதோன்றி	சிவப்புமருதோன்றி civappumarutōṉṟi, பெ. (n.) செம்மருது; a red variety of nail dye (சா.அக.);. [சிவப்பு + மருதோன்றி]
சிவப்புமிளகு	சிவப்புமிளகு civappumiḷagu, பெ. (n.) சம்பாநெல் வகையுளொன்று; a kind of camba paddy (சா.அக.);. மறுவ. மிளகுச் சம்பா [சிவப்பு + மிளகு, மிளகு = மிளகுச் சம்பா] நீண்டு மெலிந்த மணியுடைய நெல்லைச் சீரகச்சம்பா என்றும், உருண்டை வடிவ மணியுடைய நெல்லை மிளகுச்சம்பா என்றும், தடித்த மணியுடைய நெல்லைக் கட்டைச்சம்பா என்றும் வழங்குவர். சம்பா பொதுவாய்க் கூலத்தையும், சிறப்பாய் நெல்லையும் குறிக்கும்.
சிவப்புமுள்ளங்கி	சிவப்புமுள்ளங்கி civappumuḷḷaṅgi, பெ. (n.) செந்நிறமுள்ள முள்ளங்கிக்கிழங்கு வகை (இ.வ.);; red country radish. [சிவப்பு + முள்ளங்கி]
சிவப்புமூக்குள்ளான்	சிவப்புமூக்குள்ளான் civappumūkkuḷḷāṉ, பெ. (n.) உள்ளான் வகை; painted snipe. [சிவப்பு மூக்கு + உள்ளான்]
சிவப்புமொச்சை	சிவப்புமொச்சை civappumoccai, பெ. (n.) மொச்சை வகை; red bean [சிவப்பு + மொச்சை]

சிவப்புவாடாமல்லிகை	சிவப்புவாடாமல்லிகை civappuvāṭāmalligai, பெ. (n.) செம்மல்லிகை வகையுளொன்று; a red variety of globe everlasting jasmine. [சிவப்பு + வாடாமல்லிகை]
சிவப்புவெட்சி	சிவப்புவெட்சி civappuveṭci, பெ. (n.) வெட்சி வகை; pinkixora. [சிவப்பு + வெட்சி]
சிவப்புவேர்	சிவப்புவேர் civappuvēr, பெ. (n.) நச்சுப் புல் வகையுளொன்று; a red variety of poisonous grass (சா.அக.);. [சிவப்பு + வேர்]
சிவப்பூ	சிவப்பூ civappū, பெ. (n.) மரவகை; bastard cedar (சா.அக.);.
சிவப்பூர்-தல்	சிவப்பூர்-தல் sivappir-, 2 செகுவி (v.i.) சிவந்த நிறமடைதல்; to redden. "செவ்விரல் சிவப்பூர" (கலித்.70);. [சிவப்பு + ஊர். உறு-தல் → ஊர்-,]
சிவப்பெலிச்செவி	சிவப்பெலிச்செவி civappeliccevi, பெ. (n.) சிவப்பு நிறமுள்ள எலிச்செவிக்கீரை வகை; a red variety of rat's ear green plant (சா.அக.);. [சிவப்பு + எலி + செவி]
சிவப்பேறு-தல்	சிவப்பேறு-தல் siva-p-pdru-, 5 செகுன்றாவி, (v.t.) செந்நிறமடைதல்; to redden. [சிவப்பு + ஏறு-,]
சிவப்பேறு	சிவப்பேறு civappēṟu, பெ. (n.) சிவமாந்தன்மையை அடைகை; realization of Godhead. "ஆன்மசுத்திப்பின் சிவப்பேறாமாறு உணர்த்துகின்றது" (சி.போ.பா.அவை.பக்-4);. [சிவம் + பேறு]
சிவப்பொட்டடை	சிவப்பொட்டடை civappoḍḍaḍai, பெ. (n.) செந்நிறமுள்ள ஒட்டடை நெல்வகை; a red variety of ottadai paddy. [சிவப்பு + ஒட்டடை]

சிவப்போணான்	சிவப்போணான் civappōṇāṉ, பெ. (n.) சீத்தியோணான் (வின்.);; a species of small blood-sucker. [சிவப்பு + ஒணான்]
சிவப்போளகம்	சிவப்போளகம் civappōḷagam, பெ. (n.) அரத்தபோளம்; red dammer (சா.அக);. [சிவப்பு + போளகம்]
சிவபண்டாரி	சிவபண்டாரி civabaṇṭāri, பெ. (n.) 1. சிவாலயக் கருவூலக்காரன்; treasurer of Saiva temple. "சிவபண்டாரிகள் வசமும்" (தெ.க.தொ. 1,140);. 2. சிவாலயத்தின் சரக்கறைக்காரன் (இ.வ.);; store keeper of a Śivan temple. [சிவன் + பண்டாரி] பண்டம் = சரக்கு பணம், கருவூலம், பொன். பண்டத்தையுடையவனும், காப்பவனும் பண்டாரி எனப்பட்டனர். ஒநோ. அதிகாரமுடையவன், அதிகாரி பண்டாரி என்னும் சொல் மக்கட் பெயராக இந்தியாவிலும் இந்தியாவிற்கு வெளியிலும் சென்றுள்ளது. எ. கா. ரமேஷ் பண்டாரி வ. இந்தியா பண்டார நாயகா: இலங்கை கடற்கரைத்துறைமுகங்கள் அருகில் சரக்குகள் உள்ள பண்டாரக் குடில்கள் ஏராளமாக இருந்தமையால், துறைமுகங்களே பண்டார் எனப்பட்டன. எ. கா. அப்பாஸ் பண்டார். இது பந்தர் எனச் சுருங்கி வட இந்தியாவில் உள்ளது.
சிவபதம்	சிவபதம் civabadam, பெ. (n.) சிவ பத்தர்கள் தத்தம் பக்குவத்திற்கு (பரிபாகத்திற்கு); ஏற்ப அடையும் தானாளுலகிருத்தல், தன் பாலிருத்தல், தானாம்பதம் பெறல், தானாகுதல் என்ற நால்வகைச் சிவபதவி (பிங்.);; Siva's plane, comprising four states of bliss, viz, tan-al-ulagiruttal, tanpal-iruttal, tan-ampadam-peral, tan-agudal. "செம்மையேயாய சிவபத மளித்த செல்வமே" (திருவாச. 37:3);.
சிவபாத்தியன்	சிவபாத்தியன் civapāttiyaṉ, பெ. (n.) .சிவனடியான்; Sivan's devotee as attached to the feet of Sivan. "திருவாதவூர்ச் சிவபாத்தியன்" (பதினொ. கோயிற்றிருப்பண். 58);. [சிவன் + பாத்தியன்]
சிவபிரான்	சிவபிரான் civabirāṉ, பெ. (n.) சிவபெருமான்; Sivan, "முனிவர் நாகருஞ் சென்று காணரிய சிவபிரானை" (சேதுபு. தைமிசா. 20);. [சிவன் + பிரான். பெருமகன் → பெருமான் → பிரான்.]
சிவபீசம்	சிவபீசம் civapīcam, பெ. (n.) இதளியம் (சங்.அக.);; quick silver.

சிவபுண்ணியத் தெளிவு	சிவபுண்ணியத்தெளிவு civabuṇṇiyatteḷivu, பெ. (n.) உமாபதிசிவாசாரியர் இயற்றியதாகக் கருதப்படும் சிவனிய அறநூல்; a treatise on Saiva dharma considered to be authorised by Umapadi-Sivacariyar, 13th C.
சிவபுண்ணியம்	சிவபுண்ணியம் civabuṇṇiyam, பெ. (n.) சிவனே முழுமுதற்கடவுளெனக் கொண்டு அக்கடவுளுவப்பச் செய்யும் நற்கருமங்கள் (சி.போ.பா.8:1, பக்.356);; meritorious acts done in reference to Sivan, as the Supreme Being. [சிவன் + புண்ணியம்]
சிவபுராணம்	சிவபுராணம் civaburāṇam, பெ. (n.) 1. பதினெண் தொன்மங்களுள் (புராணத்துள்); சிவனைப் பற்றிக்கூறும் பத்துத் தொன்மங்கள் (கந்தபு. பாயி. 54);; ten of the eighteen chief purinis. 2. மாணிக்கவாசகர் அருளிய திருவாசகத்துள் ஒரு பகுதி: a poem in Tiruvasagam by Manikkavasagar. [சிவன் + புராணம்] Skt. purana → புராணம்
சிவபூசை	சிவபூசை civapūcai, பெ. (n.) நெறிமுறைப்படி செய்யும் சிவவழிபாடு; worship of Sivan usually ceremonial. "சிவபூசையின் பேற்றினால்" (சிவாக. தேவிநாட்டிய.24);. [சிவன் + பூசை. பூசு → பூசை] Skt. Puja
சிவபெருமான்	சிவபெருமான் civaberumāṉ, பெ. (n.) சிவபிரான் பார்க்க;see Sivapiran. "செல்வமே சிவபெருமானே" (திருவாச. 37:1);. [சிவன் + பெருமான். பெருமகன் → பெருமான்]
சிவபோகம்	சிவபோகம் civapōkam, பெ. (n.) ஆதனின், பத்துவகைச் செயல்களுள் ஒன்றானதும், ஆதன் தன்னையிழந்து இறையுளொன்றி நிற்பதுமான பெருமகிழ்வுப் பெருவாழ்வு (உண்மை நெறி. 6.);; spiritual experience of the soul in which it merges its individuality in Sivan, the Supreme Being, one of tasa-kariyam.
சிவபோளம்	சிவபோளம் civapōḷam, பெ. (n.) வெள்ளைப் போளம்; myrrh. [சிவன் + போளம்]

சிவம்	சிவம்1 civam, பெ. (n.) 1. வீடுபேறு (முத்தி); (பிங்.);; final deliverance. 2. சித்துருவாகித் தற்பேரொளியாய் நிற்கும் சிவவடிவம்; highest state of God in which He exists as pure intelligence. "சித்தமல மறுவித்துச் சிவமாக்கி" (திருவாச. 51.1);. 3. சிவதத்துவம் பார்க்க;see sivatattuvam. 4. ஓகம் இருபத்தேழனுள் ஒன்று; a division of time, one of 27 ogam. 5. குறுணி; a measure of capacity = 8 padi. "ஒல்லைக்கொடுத்த மதுச்சிவ மென் றுரைத்தான் (உபதேசகா. சிவநாம. 8); [செம் → செவ் → சிவ் → சிவ → சிவம் (த.ம.39);] "சிவம் என்ற சொல்லிற்கு நன்மை என்று செஅக பொருள் கூறியிருப்பது, வடநூல் வழக்கைத் தழுவியதாகும். சிவன், தென்னவர் தெய்வமாதலால், அப்பொருள் பொருந்தாது. நல்ல அல்லது மங்கல என்னும் பொருளில் உருத்திரனுக்கும் இந்திரனுக்கும் அக்கினிக்கும் பொதுவாக வழங்கிய, 'சிவ' என்னும் அடை மொழியாகிய வடசொல் வேறு; நெருப்பின் கூறாகக் கொள்ளப்பட்டு அழல்வண்ணன் எனப்பட்ட இறைவன் பெயராகிய சிவன் என்னும் தென்சொல் வேறு." (வே. க. 225); 'தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி!' என்பது மேற்கூறிய கருத்தை அரண்செய்யும். தட்சிணாமூர்த்தி என்ற சொல்லாட்சியும் இதனையே வலியுறுத்தும். சிவம்2 civam, பெ. (n.) 1. கொடிவேலி; Ceylon redwort. 2. வழலையுப்பு; mystric salt. 3. கறியுப்பு; common salt. 4. வெண்காரம்; borax. 5. வேம்பு; margosa tree. 6. திருகு கள்ளி; twisted spurge. 7. மழையோடு சேர்ந்துவிழும் ஆலங்கட்டி; frozen drops of rain. 8. கடுக்காய்; gall-nut. 9. இதளியம்; mercury. 10. நெல்லிக்காய்; Indian gooseberry. 11. தண்ணீர்; water. 12. செயற்கை உப்பு வகையுளொன்று; a kind of synthetic salt (சா.அக.);. சிவம்3 civam, பெ. (n.) சிவக்கொண்முடிபு
சிவமகாபுராணம்	சிவமகாபுராணம் civamakāpurāṇam, பெ. (n.) பதினெண் தொன்மத்தொன்று; a chief Tonma one of padinen-tonmam. [சிவன் + மகாபுராணம்]

சிவமயம்	சிவமயம் civamayam, பெ. (n.) 1. சிவமாந்தன்மை;Śiva in essence. "அவர் சிவமயமேயாகலின்" (சி.போ.பா.அவை.பக்.4);. 2. கடிதம், நூல் முதலியவற்றின் தொடக்கத்தில் சிவ சமயிகளால் வழங்கப்பெறும் மங்கலமொழி; an invocation meaning"All to the glory of Siva", used by Saivites at the head of a letter or document or over the title of a book. [சிவன் + மயம்]
சிவமரம்	சிவமரம் civamaram, பெ. (n.) 1. வெள்ளைக் கடம்பு; bridal-couch plant. 2. சவுக்கு; whip tree. [சிவன் + மரம்]
சிவமல்லி	சிவமல்லி civamalli, பெ. (n.) கொக்கு மந்தாரை (மலை.);; taper-pointed mountain ebony. [சிவன் + மல்லி, மல்லி = மல்லிகை]
சிவமல்லிகா	சிவமல்லிகா civamallikā, பெ. (n.) வெள்ளை; white onion (சா.அக.);.
சிவமாதிகம்	சிவமாதிகம்1 civamātigam, பெ. (n.) சிவகரந்தை பார்க்க;see Siva-karandai (சா.அக);. சிவமாதிகம்2 civamātigam, பெ. (n.) மாமரம்; mango tree (சா.அக.);.
சிவமாதுகம்	சிவமாதுகம் civamātugam, பெ. (n.) வேம்பு; margosa tree (சா.அக.);.
சிவமாலை	சிவமாலை civamālai, பெ. (n.) தலைமாலை; Indian shot (சா.அக.);.
சிவமுப்பு	சிவமுப்பு civamuppu, பெ. (n.) 1. மண்டை யோட்டிலிருந்து செய்யப்படும் உப்புவகை; a salt prepared by a secret process from the skull. 2. விந்து; semen (சா.அக.);.
சிவமுறை	சிவமுறை civamuṟai, பெ. (n.) ஐவேலி; species of bryonia (சா.அக.);.

சிவமூலக்காரம்	சிவமூலக்காரம் civamūlakkāram, பெ. (n.) ஊதைநோய், பல்லரணை, உட்சூடு போன்றவற்றைப் போக்கும் சீனக்காரம்; alum imported from China as distinguished from indegenous one (சா.அக.);. [சிவமூலம் + காரம்]
சிவமூலி	சிவமூலி civamūli, பெ. (n.) கஞ்சா; gunjah plant (சா.அக);. [சிவம் + மூலி]
சிவயோகத்தங்கம்	சிவயோகத்தங்கம் civayōkattaṅgam, பெ. (n.) சிவவோகத்தங்கம் பார்க்க;see siva-v-oga-t-tangam (சா.அக.);.
சிவயோகம்	சிவயோகம் civayōkam, பெ. (n.) சிவவோகம் பார்க்க;see Siva-V-ogam (சா.அக.);.
சிவயோகி	சிவயோகி civayōki, பெ. (n.) சிவவோகி பார்க்க;see Siva-v-ogi.
சிவரகசியம்	சிவரகசியம் sivaragasiyam, பெ. (n.) 18 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் ஒப்பிலாமணி தேசிகரால் இயற்றப்பட்டதும் சிவபூசை முதலியவற்றின் பெருமைகளை வனப்பு இலக்கிய முறையில் கூறுவதுமான செய்யுணூல்; a treatise in Tamil verse dealing with the importance of Sivan worship and illustrating it by means of stories, by Oppila mani desigar, 17l8 A.D. [சிவன் + ரகசியம்]
சிவரசம்	சிவரசம் sivarasam, பெ. (n.) 1. மூன்று நாள் ஊறிய கஞ்சி; rice gruel for three days. 2. மூலநோயகல செம்பு முதலிய மாழைகளைப் பற்பமாக்கி, மாதுளம் பழச்சாறு, இதளியம் போன்றவற்றைச் சமநிலையிற் சேர்த்துக் கொடுக்கும் ஆயுள்வேதமருந்து; a kind of Ayurvedic medicine prepared by mixing the calcined powders of mercury, copper and mica taken in equal weights and then grinding them with the pomegranate juice. It is prescribed for piles (சா.அக.);.
சிவராசவோகி	சிவராசவோகி civarācavōki, பெ. (n.) மாபெருஞ்சித்தரும், அகத்தியர் மாணவருமான புலத்தியர்; the name of a Sitta known as Pulathiar, the disciple of the great Sittar Agattiya (சா.அக.);.
சிவராசத்தங்கம்	சிவராசத்தங்கம் civarācattaṅgam, பெ. (n.) உப்பைச் சேர்த்துச் செயற்கைப் பொன்னாக்க முறையிற் செய்த தங்கம்; a synthetic gold prepared out of consolidated common salt by alchemical process (சா.அக.);.

சிவராசவெள்ளி	சிவராசவெள்ளி civarācaveḷḷi, பெ. (n.) இதளிய (பாதரச); வெள்ளி; a synthetic silver prepared from consolidated mercury. [சிவராசம் + வெள்ளி. சிவரசம் → சிவராசம்]
சிவராத்திரி	சிவராத்திரி civarāttiri, பெ. (n.) சிவனிரவு பார்க்க;see Sivamiravu. "சிவராத்திரிப் போது துயிலோமென்ற விரதியரும்" (தாயு.பரிபூ.3.);. [சிவன் + இராத்திரி. இரவு → இரா]
சிவராயன்	சிவராயன் civarāyaṉ, பெ. (n.) 1. பழைய காசு (நாணய); வகை (பணவிடு.117);; an ancient coin. 2. துணிவகை (இ.வ.);; a kind of cloth.
சிவராளம்	சிவராளம் civarāḷam, பெ. (n.) இலவங்கப்பூ; clove flower (சா.அக.);.
சிவரி	சிவரி civari, பெ. (n.) கழுதை; ass (சா.அக);.
சிவரோகம்	சிவரோகம் civarōkam, பெ. (n.) கற்கடகச் சிங்கி; crab's horn (சா.அக.);.
சிவல்	சிவல் cival, பெ. (n.) 1. கவுதாரி என்னும் பறவை (திவா.);; Indian partridge. 2. காடை வகை (வின்.);; quail. 3. கிலுகிலுப்பைச் செடி (மலை.);; laburnum-leaved rattlewort. 4. செவ்வனிலம்; redsoil. மறுவ. செவல், செவல்மண், செவலை. [சிவ் → சிவ → சிவல் (வே.க. 223);]
சிவல்கறி	சிவல்கறி civalkaṟi, பெ. (n.) பித்தம், கோழை போன்றவற்றைப் போக்கும் கவுதாரி இறைச்சி; partridge flesh is greatly useful in cases of bilious and phlegmatic (சா.அக.);. [சிவன் + கறி]

சிவலிங்கக்காய்	சிவலிங்கக்காய் civaliṅgakkāy, பெ. (n.) ஐவேலி மரத்தின் காய்; the fruit of Iveli tree (சா.அக.);. [சிவலிங்கம் + காய்]
சிவலிங்கப்பூசை	சிவலிங்கப்பூசை civaliṅgappūcai, பெ. (n.) சிவ சமயத்தவரால் பூசிக்கப்படும் சிவலிங்க வழிபாடு; cylindrical stone rounded off at the top, worshipped by Saivites as an emblem of Sivan (சா.அக.);. [சிவலிங்கம் + பூசை]
சிவலிங்கம்	சிவலிங்கம் civaliṅgam, பெ. (n.) சிவனியர் வழிபடும் இலிங்க வடிவமான சிவனுருவம்; cylindrical stone rounded off at the top, worshipped by Saivites as an emblem of Sivan. [சிவன் + இலிங்கம், இவங்கம் → இலிங்கம்]
சிவலிங்கமரம்	சிவலிங்கமரம் civaliṅgamaram, பெ. (n.) மாவகம்; nitta tree (சா.அக);. [சிவலிங்கம் + மரம்]
சிவலை	சிவலை civalai, பெ. (n.) 1. செந்நிறமான எருது போன்ற வலிங்கு (உ.வ.);; reddish animal, as a bull. 2. சிவப்பான ஆள் (யாழ்ப்.);; person of light complexion. 3. சிவப்புநிறமுள்ளது; that which is red. "நெற்றிச் சிவலை" (கலித். 104:65);.
சிவலோகச்சிவன்	சிவலோகச்சிவன் civalōkaccivaṉ, பெ. (n.) காந்தம் (இராட்);; load stone.
சிவலோகத்தி	சிவலோகத்தி civalōkatti, பெ. (n.) திப்பிலி; long pepper (சா.அக.);.
சிவலோகம்	சிவலோகம்1 civalōkam, பெ. (n.) சிவன் வாழும் இடமென்று கருதப்படும் கைலாயம்; Kailayam, as Sivan's abode. "அப்பாண்டி நாட்டைச் சிவலோக மாக்குவித்த வப்பார் சடையப்பன்" (திருவாச. 8:11);. [சிவன் + உலகம் - சிவனுலகம் → சிவலோகம்] சிவலோகம்2 civalōkam, பெ. (n.) இதளியம்; mercury (சா.அக.);.

சிவவடிவம்	சிவவடிவம் civavaḍivam, பெ. (n.) ஆதனின் பத்து வகைச் செயற்பாடுகளுள் ஒன்றாய், 'அருள்மயமான ஐந்தொழிலால், தன்னைக் கட்டுண்ட மலங்களை நீக்கி, இறைவன் முத்தியளிப்போன் என்றுணர்ந்து கொள்ளும் ஆதனின் துய்ப்பு நிலை (உண்மை நெறி. 3);; spiritual experience of the soul in which it clearly understands that Sivan, by His five gracious functions cleanses it of malam and bestows salvation, one of tasa-kariyam.
சிவவல்லபம்	சிவவல்லபம் civavallabam, பெ. (n.) 1. எருக்கு; madar. 2. நாவல் வகை; a species of jambolona. 3. செவ்வந்தி; chrysanthemum. 3. மாமரம்; mango tree (சா.அக.);. [சிவன் + வல்லபம்] வல்லபம் பார்க்க.
சிவவல்லி	சிவவல்லி civavalli, பெ. (n.) கோவைக் கொடி வகை (சங்.அக.);; a kind of climber. [சிவம் + வல்வி, வல்லி = கொடி. வள்ளி → வல்லி]
சிவவாக்கியம்	சிவவாக்கியம்1 civavākkiyam, பெ. (n.) சிவவாக்கியர் இயற்றிய செய்யுள் நூல்; a collection of mystic verses ascribed to Sivavakkiyar. [சிவவாக்கியா → சிவவாக்கியம்] ஒ.நோ. தொல்காப்பியர் → தொல்காப்பியம் சிவவாக்கியம்2 civavākkiyam, பெ. (n.) திருவைந்தெழுத்து; the five mystic letters (சா.அக.);. [சிவம் + வாக்கியம். வாக்கு → வாக்கியம்]
சிவவாக்கியர்	சிவவாக்கியர் civavākkiyar, பெ. (n.) சிவத்துறவி; a Saiva devotee. இவர் மெய்ப்பொருட் கருத்தடங்கிய சிவ வாக்கியம் என்ற நூலை இயற்றியவர்.
சிவவீசம்	சிவவீசம் civavīcam, பெ. (n.) சிவலோகம் பார்க்க;see Siva-logam.
சிவவுலகச்சேவகன்	சிவவுலகச்சேவகன் civavulagaccēvagaṉ, பெ. (n.) காந்தம்; load-stone. [சிவவுவகம் + சேவகன்]

சிவவேகை	சிவவேகை civavēkai, பெ. (n.) செம்பருத்தி; red cotton (சா.அக.);.
சிவவேடம்	சிவவேடம் civavēṭam, பெ. (n.) அக்கமணி முதலான சிவச்சின்னம் பூண்ட கோலம்; distinctive external marks of a Saiva consisting of akkamaṇi beads and sacred ashes. "சிவவேடந் தரித்தவர்" (காசிக. பாயி. 12.);. [சிவன் + வேடம்]
சிவவோகத்தங்கம்	சிவவோகத்தங்கம் civavōkattaṅgam, பெ. (n.) சிவவோகி தம்முடைய குண்டலத்திற்குப் பயன்படுத்தும் உயர்ந்த வகைத் தங்கம்; a superior refined synthetic gold used as an ear ornament by a vögi addicted to worship of Siva (சா.அக.);. [சிவவோகம் + தங்கம்]
சிவவோகம்	சிவவோகம் civavōkam, பெ. (n.) ஆதனது (ஆன்மாவின்); பத்து வகைச் செயற்பாட்டி னொன்று. இந்நிலையில் ஆதன் தன்னை யிழக்காது இறைவனின் எல்லாமாந் தன்மையை உணர்ந்து அவனோடு இயைந்து நிற்கும் துய்ப்பு நிலை (உண்மை நெறி. 5);; spiritual experience of the soul in which it realises the omnitude of Siva and sets itself in tune with Him with out losing its individuality, one of tasa-kariyam
சிவவோகி	சிவவோகி1 civavōki, பெ. (n.) சிவவோகத்தால் முத்தி நிலையடைந்தோர்; yogins who by meditation on Sivan have attained salvation. [சிவன் +ஓகி] சிவவோகி2 civavōki, பெ. (n.) வசம்பு (பாலவா. 317);; sweet flag.
சிவளிகை	சிவளிகை civaḷigai, பெ. (n.) பெருஞ்சூட்டு (அக.நி.);; a kind of head-ornament. [சிகழலிகை → சிவளிகை]
சிவளிகைக்கச்சு	சிவளிகைக்கச்சு civaḷigaiggaccu, பெ. (n.) உடைமேற் கட்டுங்கச்சு; sash tied round the waist over the dress. "செவ்வரத்த வுடையாடை யதன்மேலோர் சிவளிகைக்கச்சென்கின்றாளால்" (திவ். பெரியதி 817);. [சிவளிகை + கச்சு]
சிவறாங்கம்	சிவறாங்கம் civaṟāṅgam, பெ. (n.) உருத்திரனைக் குறிக்கும் திருவைந்தெழுத்துள் ஒன்றான சிகாரம்; the middle of the Sivan mystic letters representing the power Rudran (சா.அக.);.
சிவறாமவிந்து	சிவறாமவிந்து civaṟāmavindu, பெ. (n.) முலைப்பால்; woman's breast milk (சா.அக.);

சிவன்	சிவன்1 civaṉ, பெ. (n.) சிவனியர்க்கு வழங்கிய சிறப்புப் பெயர்; title of Saiva devotees. "கயிலாயன் ஆரூரான் தர்மம் சிவனக்கு நிசதம் நெல்லு முக்குறுணி" (தெ.க.தொ.2,254);. ம. சிவன்;க. சிவ, சிவு, தெ. சிவுடு [சிவ → சிவம் → சிவன். (த.ம.);] த. சிவன் → Skt. Siva சிவன் என்னும் பெயர் சிவந்தவன் என்று பொருள்பட்டுச் சேயோன் என்னும் முருகனை முன்னும் முத்தொழிலிறைவனைப் பின்னும் குறிக்கும் தூய தமிழ்ச்சொல். வேதத்தில் அக்கினிக்கும் இந்திரனுக்கும் உருத்திரனுக்கும் பொது அடைமொழியாக வரும் சிவ என்னும் சொல், மங்கல அல்லது நல்ல என்று பொருள்படும் பெயரெச்சம், இவ்விரண்டிற்கும் தொடர்பில்லை (வவ.இன்.34); சிவன்2 civaṉ, பெ. (n.) பூனைக் கண்மணி (வயிடூரியம்); (மூ.அ.);; cat's eye, a variety of quartz. [(சிவப்பு); → சிவ → சிவன்] சிவன்3 civaṉ, பெ. (n.) 1. இதளியம்; mercury. 2. சிவகரந்தை; sweet basil (சா.அக.); சிவன்4 civaṉ, பெ. (n.)
சிவன்சொத்து	சிவன்சொத்து1 civaṉcottu, பெ. (n.) சிவன் கோயில், திருமேனி, அணிகலன்கள், முதலியன; property of sivan viz. temple, statue, ornament, etc. 'சிவன் சொத்து குலநாசம்' (பழ.);. சிவன்சொத்து2 civaṉcottu, பெ. (n.) செயற்கைப் பொன்; synthetic gold (சா.அக);. [சிவன் + சொத்து]
சிவன்மாலை	சிவன்மாலை civaṉmālai, பெ. (n.) சிவதுளசி பார்க்க;see Siva-tulasi (சா.அக.);. [சிவன் + மாலை)
சிவன்முடிக்கன்னி	சிவன்முடிக்கன்னி civaṉmuḍikkaṉṉi, பெ. (n.) சிவகரந்தை பார்க்க;see Siva-karandai (சா.அக.);. [சிவன் + முடிக்கன்னி]

சிவன்முடிச்செல்வி	சிவன்முடிச்செல்வி civaṉmuḍiccelvi, பெ. (n.) நாறுகரந்தை; Indian globe thistle (சா.அக.);. [சிவன் + முடிச்செல்வி]
சிவன்மூலி	சிவன்மூலி civaṉmūli, பெ. (n.) அழற்சி மிகு குளிர்ச்சி, பெருநோய், பிளவை, பல்வலி, வாய்ப்புண் போன்றவற்றைப் போக்கும் படர் கொடி மூலிகை; Sivan's neem, wiry indigo. It is a spreading shrub, decoction is prescribed for sever cold, leprous, and cancerous affections the chewed root when given has the virtue of easing tooth ache and etc (சா.அக.);. [சிவன் + மூலி] மறுவ. சிவனார்வேம்பு, சிவவிரியம், சிவனார் சேவிகம்.
சிவன்விந்து	சிவன்விந்து civaṉvindu, பெ. (n.) 1. வழலை; a mystic name for quintessence salt used in Alchemy. 2. மூளை; brain. 3. தலைப்பிண்ட மூளை; the brain of the first foetus of a woman's womb. 4. வன்னிமரம்; suma trees (சா.அக.);. [சிவன் + விந்து]
சிவன்வீரியம்	சிவன்வீரியம் civaṉvīriyam, பெ. (n.) இதளியம்; mercury. [சிவன் + வீரியம்]
சிவன்வேசை	சிவன்வேசை civaṉvēcai, பெ. (n.) செம்பருத்தி; red-cotton (சா.அக.);. [சிவன் + வேசை] செம்பரத்தை பார்க்க
சிவன்வேம்பு	சிவன்வேம்பு civaṉvēmbu, பெ. (n.) சிவனார் வேம்பு (வின்.); பார்க்க;see sivanar-vembu. [சிவன் + வேம்பு]
சிவனடியார்	சிவனடியார் civaṉaḍiyār, பெ. (n.) 1. சிவனை வழிபடுவோர்; devotees of Siva. 2. நாயன்மார்கள் (வின்.);; the Nayanmars. [சிவன் + அடியார்]

சிவனந்தி	சிவனந்தி civaṉandi, பெ. (n.) அடுக்கு நந்தியாவட்டம்; double wax flower (சா.அக.);.
சிவனம்	சிவனம் civaṉam, பெ. (n.) 1. குன்றிமணி; jewellers bead. 2. பொருத்து; suture (சா.அக.);. சிவனம் civaṉam, பெ.(n.) வந்தவாசி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Wandiwash Taluk. [சிவன்ண-சிவனம்]
சிவனமிர்தம்	சிவனமிர்தம் civaṉamirtam, பெ. (n.) கடுக்காய்; gall nut (சா.அக.);.
சிவனாகம்	சிவனாகம் civaṉākam, பெ. (n.) உப்புமணி; salt beads (சா.அக.);.
சிவனாகினி	சிவனாகினி civaṉākiṉi, பெ. (n.) வெற்றிலைக் கொடி; betel creeper (சா.அக.);.
சிவனாடல்	சிவனாடல் civaṉāṭal, பெ. (n.) பாண்டரங்கம், கொடுகொட்டி, காபாலம் என்று கூறப்படும் சிவபெருமானது ஆடல்; dance of Sivan, three in number, viz. paṇdarangam, kodu-kotti, kabalam. [சிவன் + ஆடல்]
சிவனாதியுப்பு	சிவனாதியுப்பு civaṉātiyuppu, பெ. (n.) பூரணாதி உப்பு; a quintesence salt (சா.அக.);.
சிவனாம்பு	சிவனாம்பு civaṉāmbu, பெ. (n.) மருந்துப் பூடுவகை; a kind of medicinal shrub. [சிவன் → சிவனாம்]
சிவனார்கிழங்கு	சிவனார்கிழங்கு civaṉārkiḻṅgu, பெ. (n.) கார்த்திகைக் கிழங்கு (மலை);; Malabar glorylily. [சிவனார் + கிழங்கு]

சிவனார்கொடி	சிவனார்கொடி civaṉārkoḍi, பெ. (n.) செங்காந்தள் (திவ்.பெரியாழ். 3.3:1, ஜீ);; Malabar glory-lily.
சிவனார்சேவிகம்	சிவனார்சேவிகம் civaṉārcēvigam, பெ. (n.) சிவன்மூலி பார்க்க;see sivan-mili (சா.அக.);. [சிவனார் + சேவிகம்]
சிவனார்தலை	சிவனார்தலை civaṉārtalai, பெ. (n.) இலிங்கம்; phallus. [சிவனார் + தலை]
சிவனார்பாகல்	சிவனார்பாகல் civaṉārpākal, பெ. (n.) 1. ஐவிரலி; a creeper bearing a red fruit. 2. கோவை (மலை.);; a common creeper of the hedges. [சிவனார் + பாகல்]
சிவனார்பாவை	சிவனார்பாவை civaṉārpāvai, பெ. (n.) கொவ்வைக் கொடி; Indian Creeper (சா.அக);. [சிவனார் + பாவை]
சிவனார்விந்து	சிவனார்விந்து civaṉārvindu, பெ. (n.) இதளியம்; mercury (சா.அக);. [சிவனார் + விந்து]
சிவனார்வேம்பு	சிவனார்வேம்பு civaṉārvēmbu, பெ. (n.) செடிவகை (பதார்த்த. 267);; wiry indigo. மறுவ. இறைவன் வேம்பு [சிவனார் + வேம்பு]
சிவனி	சிவனி1 civaṉi, பெ. (n.) கழுதை (யாழ்.அக.);; ass. சிவனி2 civaṉi, பெ. (n.) 1. மருளூமத்தை; Indian xanthium. 2. பாலை; edible paulay.

சிவனிப்பால்	சிவனிப்பால் civaṉippāl, பெ. (n.) கழுதைப்பால்; ass's milk. [சிவனி + பால்]
சிவனுப்பு	சிவனுப்பு civaṉuppu, பெ. (n.) செயற்கையுப்பு; an artificial salt (சா.அக.);. [சிவன் + உப்பு]
சிவனுள்மலை	சிவனுள்மலை civaṉuḷmalai, பெ. (n.) அயமலை; mountain containing iron ore (சா.அக);.
சிவனெண்குணம்	சிவனெண்குணம் civaṉeṇkuṇam, பெ. (n.) சிவபெருமானுடைய எண் வகைக் குணங்களான தன் வயத்தனாதல், துய வுடம்பினனாதல், இயற்கையுணர்வினனாதல், முற்றுமுணர்தல் இயல்பாக, பாசங் களினிங்குதல், பேரருளுடைமை, முடிவிலா ஆற்றலுடைமை, வரம்பிலின்பமுடைமை முதலியன (குறள், 9, உரை);; the eight attributes of Sivan, viz. tan-vayattanadal, tuya-v-udambinanadal, iyarkai-y-unarvinanadal, murrumunardal, iyalpagave pasangali ningudal
சிவனேயென்றிரு-த்தல்	சிவனேயென்றிரு-த்தல் sivaney-cnriru- 3 செ.கு.வி. (v.i.) முயற்சியின்றி அடங்கியிருத்தல் (உ.வ);; to keep quiet or peaceful. [சிவன் + ஏ+ என்றிரு-,]
சிவனைம்முகம்	சிவனைம்முகம் civaṉaimmugam, பெ. (n.) கிழக்கு, மேற்கு, வடக்கு, வடகிழக்கு, தெற்கு நோக்கி யருள்பாலிக்கும் சிவபெருமானுடைய ஐந்து முகங்கள் (ஈசானம், தற்புருடம், அகோரம், வாமம், சத்தியோசாதம்);; the five faces of Sivan in His Sada Sivan from, viz, Isanam, tarpurudam, akoram, vamam, sattiyosatam. [சிவன் + ஐம்முகம்]
சிவனோங்கிவள்ளி	சிவனோங்கிவள்ளி civaṉōṅgivaḷḷi, பெ. (n.) காந்தம்; magnet (சா.அக.);.
சிவாக்கிரயோகி	சிவாக்கிரயோகி civākkirayōki, பெ. (n.) சிவஞானசித்தியார் உரைகாரருளொருவர்; a commentator on Siva-nana-sittiyar.
சிவாகம்	சிவாகம் civākam, பெ. (n.) கடுக்காய்; galnut (சா.அக.);.

சிவாகமம்	சிவாகமம் civākamam, பெ. (n.) சிவத்தோன்றியம் பார்க்க;see siva-t-tonriyam. [சிவன் + ஆகமம்] Skt. agama → த. ஆகமம்
சிவாகிதம்	சிவாகிதம் civākidam, பெ. (n.) பாதிரி; trumpet flower tree (சா.அக.);.
சிவாங்கம்	சிவாங்கம் civāṅgam, பெ. (n.) 1. வில்வம்; bael. 2. இலவங்கப் பத்திரி; cinnamon (சா.அக);.
சிவாச்சகம்	சிவாச்சகம் civāccagam, பெ. (n.) கீழ்க்காய் நெல்லி; niruri (சா.அக);.
சிவாச்சிரமத்தெளிவு	சிவாச்சிரமத்தெளிவு civācciramatteḷivu, பெ. (n.) பண்டாரசாத்திரத் தொன்றும், அம்பலவாண தேசிகரியற்றியதுமான சிவனியக்கொண்முடிபு நூல்; a Saiva Sittanda treatise by Ambalavana tesigar, one of pandaracattiram. [சிவாசிரமம் + தெளிவு]
சிவாசாரியர்	சிவாசாரியர் civācāriyar, பெ. (n.) சிவன் கோயில் குருக்கள்மார்தம் பட்டப்பெயர்; title of saiva Accaryas especially Adi-saiva priests. [சிவன் + ஆசாரியர்;சிவனாசாரியார் → சிவாசாரியர்]
சிவாட்சம்	சிவாட்சம் civāṭcam, பெ. (n.) அக்கமணி (மலை.);; rudrakka bead. [சிவன் அட்சம் (அக்கமணி);. அள் = கூர்மை. அள் → அங்கு → அக்கு. அக்கு = கூர்மை, முனை, முண்முனை, முண்முனை யாடிள்ளமணி. அக்கு → அக்கம் → அக்சம் → அக்சம் → அட்சம்]
சிவாத்துவிதசைவம்	சிவாத்துவிதசைவம் sivādduvidasaivam, பெ. (n.) அகச்சமயம் ஆறனுள், துணை காரணனாகிய இறைவனே உலகிற்கு முதற் காரணனும் ஆவன் என்று கூறும் சிவனியப் பிரிவு (சி.போ.பா.7:1, பக்.337);; saiva doctrine which holds that Siva, the efficient cause, is also the material cause of the universe one of six aka-c-camayam.
சிவாத்துவிதம்	சிவாத்துவிதம் civādduvidam, பெ. (n.) சிவாத்துவிதசைவம் பார்க்க (சி. போ. பா. 2:1. பக். 106);;see Sivattuvida-saivam. [சிவன் + அத்துவைதம்] அத்துவைதம் → அத்துவிதம்

சிவாத்துவைதம்	சிவாத்துவைதம் civādduvaidam, பெ. (n.) சிவாத்துவிதசைவம் பார்க்க (சி. போ. பா. 2:1. பக். 106);;see sivattuvida-saivam. [சிவன் + அத்துவைதம்]
சிவாதகி	சிவாதகி civātagi, பெ. (n.) வன்னிமரம்; suma tree (சா.அக.);.
சிவாதமுள்ளி	சிவாதமுள்ளி civātamuḷḷi, பெ. (n.) செம்முள்ளி; thorny nail dye (சா.அக.);. [சிவத்தமுள்ளி → சிவாதமுள்ளி (கொ.வ.);]
சிவாதாயம்	சிவாதாயம் civātāyam, பெ. (n.) பல சில்லறை வகைகளிலும் வரும் வருமானம் (R.T.);; miscellaneous revenue. [சிவன் + ஆதாயம். சிவனாதாயம் → சிவாதாயம்]
சிவாதிகம்	சிவாதிகம் civātigam, பெ. (n.) பேயத்தி; devil fig (சா.அக);.
சிவாநந்திமூலம்	சிவாநந்திமூலம் civānandimūlam, பெ. (n.) வெடியுப்புச் சுண்ணம்; calcium compound prepared from nitre (சா.அக.);.
சிவாம்பரத்தம்	சிவாம்பரத்தம் civāmbarattam, பெ. (n.) செம்பரத்தம்; Chinese rose mallow (சா.அக.);. [சிவப்பு + செம்பரத்தம். சிவப்புச் செம்பரத்தம் → சிவாம்பரத்தம்]
சிவாமதானு	சிவாமதானு civāmatāṉu, பெ. (n.) வெந்தயம்; dill seed (சா.அக.);.
சிவாயநம	சிவாயநம civāyanama, பெ. (n.) சிவனியர்களால் போற்றப்படும் திருவைந்தெழுத்து மந்திரம்; the tiruvaindeluttu mantra of the Saivaites, held to be most sacred. "நானேயோ தவஞ்செய்தேன் சிவா தமவெனப் பெற்றேன்" (திருவாசகம்);.

சிவார்ப்பணம்	சிவார்ப்பணம் civārppaṇam, பெ. (n.) செயல் முடிவில், அதன் பயனைச் சிவனுக்குரிய தாக்குவதைக் குறிக்குந் தொடர்; expression used by Saivites generally at the close of rituals, ablutions, etc., dedicating them to Sivan. "சிவார்ப்பணம் எனக்கருதாத வழிக் குற்றமென்று ஆகமங்கள் கூறியது.உம்" (சி.போ.பா. 11:1, பக்.224);.
சிவாரகம்	சிவாரகம் civāragam, பெ. (n.) ஆட்டாங்கொடி; a kind of medicinal plant (சா.அக.);.
சிவாராதி	சிவாராதி civārāti, பெ. (n.) நாய்; dog (சா.அக.);.
சிவாருகம்	சிவாருகம் civārugam, பெ. (n.) ஆல் (மலை.);; banyan tree. [சிவ + ஆருகம்]
சிவாலயம்	சிவாலயம் civālayam, பெ. (n.) சிவன் கோயில்; Sivan temple. [சிவன் + ஆலயம்] Skt. alaya. சிவாலயம்2 civālayam, பெ. (n.) செந்துளசி; red basil (சா.அக.);. [சிவன் + ஆலயம்]
சிவாலு	சிவாலு civālu, பெ. (n.) நரி; fox (சா.அக);.
சிவானந்தி	சிவானந்தி civāṉandi, பெ. (n.) சிறுதுத்தி; small leaved rose mallow (சா.அக.);.
சிவி-தல்	சிவி-தல் sivi, 4 செ.குவி (v.i.) 1. பிஞ்சாய் உதிர்தல் (நெல்லை.);; to wither as fruits. 2. சுருங்குதல், சிறுத்தல் (திருக். தமிழ் மரபுரை 742);.
சிவிகரம்	சிவிகரம் civigaram, பெ. (n.) சாதிக்காய் (மலை.);; nutmeg.

சிவிகாதிதம்	சிவிகாதிதம் civikādidam, பெ. (n.) வேங்கை மரம்; kino tree (சா.அக.);.
சிவிகை	சிவிகை civigai, பெ. (n.) 1. பல்லக்கு; palanquin, covered litter. "சிவிகை பொறுத்தானோ டூர்ந்தானிடை" (குறள், 37);. 2. எருது பூட்டிய ஊர்தி (திவா.);; bullock-cart. [சில் → சிவ் → சி.வி → சிவிகை]
சிவிகையார்	சிவிகையார் civigaiyār, பெ. (n.) பல்லக்குத் தூக்கும் பிரிவினர்; a caste of palanquinbearers. [சிவிகை + ஆர்]
சிவிகையார்வழக்கு	சிவிகையார்வழக்கு civigaiyārvaḻggu, பெ. (n.) பெருஞ்சண்டை (இராட்);; violent quarrel. [சிவிகையார் + வழக்கு]
சிவிங்கி	சிவிங்கி1 civiṅgi, பெ. (n.) 1. ஒருவகை விலங்கு; Indian lynx. 2. சிறுத்தை (வின்);; hunting leopard. [சிவி → சிவிங்கி] தெ. க. சிவிங்கி;ம. சிவின்னி சிவிங்கி2 civiṅgi, பெ. (n.) சிவிங்கி மீன்; a felix species of fish (சா.அக.);. சிவிங்கி3 civiṅgi, பெ. (n.) பறவை வகை; a kind of bird (சா.அக.);.
சிவிங்கிநாய்	சிவிங்கிநாய் civiṅgināy, பெ. (n.) வேகமாய் ஒடக்கூடிய சோணங்கி நாய் (வின்);; a swiftfooted hunting dog. [சிவிங்கி + நாய்]
சிவிங்கிப்பூனை	சிவிங்கிப்பூனை civiṅgippūṉai, பெ. (n.) பூனை வகை; leopard cat. [சிவிங்கி + பூனை]

சிவிட்கு	சிவிட்கு civiṭku, பெ. (n.) சினம்; anger, "புவியினுடைய சிவிட்கும்" (திவ். திருப்பா. 23, வியா. 205);. தெ. சிவிக்கு
சிவிட்கெனல்	சிவிட்கெனல் civiṭkeṉal, பெ. (n.) 1. பொறுமையின்மைக் குறிப்பு; onom. expr. of being impatient. "பின்னையும் உணரக் காணாமை யாலே சிவிட்கென்று உன் மகள் தான் ஊமையோ வென்கிறார்கள்" (திவ். திருப்பா.9, வியா.114);. being quick, hasty. "பூனைபோ லொடுங்கிச் சிவிட்கென் றெழுந்து" (குருபரம். 197);. தெ. சிவ்ன்க்குனா [சிவிட்கு + எனல்]
சிவிடு	சிவிடு civiḍu, பெ. (n.) 1. 360 நெல் பிடிக்கும் அளவு; a measure of 360 paddy grains. 2. சிறிது; that which is small. [செவிடு (யாழ்.அக.); → சிவிடு]
சிவித்திரம்	சிவித்திரம் civittiram, பெ. (n.) வெண்குட்டம்; white leprosy (சா.அக.);.
சிவிப்பறவை	சிவிப்பறவை civippaṟavai, பெ. (n.) சிறவிப் புலி; a small variety of panther (சா.அக.);.
சிவிபோகணம்	சிவிபோகணம் civipōkaṇam, பெ. (n.) வெள்ளை நாகணம்; white croton plant (சா.அக.);.
சிவியார்	சிவியார் civiyār, பெ. (n.) 1. சிவிகையார் பார்க்க;see sivigaiyar. "பரியெங்கே சிவியா ரெங்கே" (தண்டவை.சத.34);. 2. மீன்பிடி தொழிலால் வாழுமினம்; a caste whose profession is fishing. [சிவிகையார் → சிவியார்]
சிவிரம்	சிவிரம் civiram, பெ. (n.) படையெடுத்த அரசன் தங்கும் பாசறை; camp of an invading king. Skt. Sibira.

சிவிறி	சிவிறி civiṟi, பெ. (n.) 1. விசிறி (பிங்.);; fan. "தேயுமிடைப் பாங்கியர்கள் சிவிறி யால் வீசி" (குசேலோ. குசே. வைகுந்.58);. 2. நீர்வீசுங்கருவி; syringe. "நெய்ம்மாண் சிவிறியர் நீர்மணக் கோட்டினர்" (பரிபா. 6:34);. தெ. சிவிறி;குய் ஜிப்பெரி, ஜின்ஜெரி [விசிற → சிவிறி] சிவிறி2 civiṟi, பெ. (n.) பெருந்துருத்தி; belows (சா.அக.);.
சிவிறு-தல்	சிவிறு-தல் siviru, 5 செகுவி (v.i.) 1. பரத்தல்; to spread as water. "ஊடுறு கமலக் கண்ணீர் திசைதொறுஞ் சிவிறியோட" (கம்பரா. மீட்சி. 348);. 2. விசிறு-தல் பார்க்க;see visiru-. [விசிறு → சிவிறு-,]
சிவீரெனல்	சிவீரெனல்1 civīreṉal, பெ. (n.) தொட்டாற் சில்லென்றிருத்தற் குறிப்பு (இ.வ.);; expr. of being cold to the touch. [சிலீர் → சிவீர்] சிவீரெனல்2 civīreṉal, பெ. (n.) சிவந்திருக்கை; become red; blush. [செவேர் → சிவீர் + எனல் (வே.க.);]
சிவீலெனல்	சிவீலெனல் civīleṉal, பெ. (n.) பொறாமைக் குறிப்பு; onom. expr of being jealous, envious. "நம்முடைய ஸ்வரூபருபகுண விபூதிகளைச் சொன்ன விடத்தில் சிவீ லென்றிருந்திலை" (ஈடு,3.5:6);. [சிவ் → சிவீல்; சிவீல் + எனல்]
சிவுகம்	சிவுகம் civugam, பெ. (n.) மோவாய் (சூடா.);; chin.
சிவுடம்	சிவுடம் civuḍam, பெ. (n.) சிவுகம் பார்க்க;see sivigam

சிவேதை	சிவேதை civētai, பெ. (n.) 1. செடிவகை (பிங்.);; square-stalkcd bindweed. 2. நாணல்; kaus. Skt. Sveta சிவேதை civētai, பெ. (n.) 1. சீந்தில் (மூ.அ.);; gulancha. 2. கொடிவகை; Indian jalap. Skt. Siva-da சிவேதை3 civētai, பெ. (n.) தெற்கு (பிங்.);; South. Skt. Sivetava
சிவேரெனல்	சிவேரெனல் civēreṉal, பெ. (n.) சிவந்திருத்தற் குறிப்பு; exprn. signifying redness. [சிவீர் → சிவேர் + எனல் (வே.க.);]
சிவை	சிவை1 civai, பெ. (n.) 1. மலைமகள் (பிங்.);; Parvadi. "பொருவரிய சிவையாகி யனந்தையாய்" (கூர்மபு. திருக்கலி.3.);. 2. காளி (சூடா.);; Durga. [சிவன் (ஆ.பா.); → சிவை (பெ.பா.); சிவன் தேவியாக உருவகிக்கப்பட்ட திருவருள் (வே.க.);] சிவை2 civai, பெ. (n.) 1. நரி, jackal. "வெந்திறற் சிவையை யெல்லாம் வெம்பரி யாக்கி" (திருவாலவா. 29:16);. 2. நெல்லி (தைலவ. தைல. 28.);; emblic myrobalan. 3. வேர்; root கல்லறச் சிவைக ளுன்றி" (இரகு. இரகுகதி. 7);. [சிவன் → சிவ → சிவை] சிவை3 civai, பெ. (n.) உலைமூக்கு (திவா.);; nozzle or bellows. "சிவையின்வா யென்னச் செந்தீயுயிர்ப்புறச் சிவந்த மூக்கன்" (கம்பரா. கும்பகரு.14);. Skt. jihva

சிவைக்கியம்	சிவைக்கியம் civaikkiyam, பெ. (n.) சிவனும், ஆதனும் (ஆன்மா); இணைந்து ஒன்றியிருத்தல்; the union of the soul with God Sivan (சா.அக.);. [சிவன் + ஐக்கியம்]
சிவோகம்பாவனை	சிவோகம்பாவனை civōkambāvaṉai, பெ. (n.) சிவன் நான் என்று கருதுகை; meditation suggesting a mystic union with Sivan. ""சிவோகம்பாவனையைத் தலைப்பட்டோனாதல் அறிக" (சி. போ. சிற். 2,1,4, பக்.39);. Skt. Sivoham + bhavana த. பாவித்தல் - Skt. bhavana [சிவோகம் + பாவனை]
சிழகு-தல்	சிழகு-தல் silagu-, 7 செ.குவி (v.i.) விம்முதல்; to choke with sobbing. "சிழகிச் சிழகி யழுதால்" (ஈடு, 3.2:7);. [சீம்கு → சிமுகு. சீழ்குதல் = விம்முதல்]
சிள்வண்டு	சிள்வண்டு ciḷvaṇṭu, பெ. (n.) சுவர்க்கோழி; [சின் → சிள். சிள் + வண்டு]
சிள்வீடு	சிள்வீடு ciḷvīṭu, பெ. (n.) சிள்வண்டு பார்க்க;see sil-vandu. "சிள்வீடு கறங்குஞ் சேய் நாட்டத்தம்" (நற். 252);. [சின் → சிள். சிள் + வீடு. விடு → வீடு] சிள் ஒலிக்குறிப்பு சிள்ளென ஒலி விடுதலால் இவ்வாறழைக்கப்பட்டது.
சிள்ளீடு	சிள்ளீடு ciḷḷīṭu, பெ. (n.) சிள்வண்டு (யாழ்.அக.); பார்க்க;see Sil-Vandu. [சின் → சிள். சிள் + வீடு]
சிள்ளுப்புள்ளெனல்	சிள்ளுப்புள்ளெனல் ciḷḷuppuḷḷeṉal, பெ. (n.) சிளுசிளெனல் (உ.வ.); பார்க்க;see Silusilenal. [சிள்ளு + புள்ளு + எனல்]

சிள்ளெனல்	சிள்ளெனல் ciḷḷeṉal, பெ. (n.) 1. விரைவுக் குறிப்பு; onom. expr. of a rapidity, swiftness. 'சிள்ளெனப் பருந்து வீழ்ந்தெடுத்த பைந்தலை யரவம்' (ஐங்குறு. 501);. 2. ஆரவாரக் குறிப்பு (திவா.);; boisterous. [சிள் + எனல்]
சிளுசிளு	சிளுசிளு1 silu-siluய-, 4 செ.குவி (v.i.) இரைச்சலிடுதல் (யாழ்.அக.);; to be chattering. [சிளு + சிளு-இ] சிளுசிளு2 Silu-Silu-, 4 செ.குவி (v.i.) பதனழிதல்; to decay, rot or become decomposed, as vegetables. [சிளு + சிளு-,]
சிளுசிளெனல்	சிளுசிளெனல் siḷusiḷeṉal, பெ. (n.) ஒலிக் குறிப்பு வகை (சங்.அக.);; onom. expr, of bubbling, as boiling water. [சிளு + சிளு + எனல்]
சிளுபுளு-த்தல்	சிளுபுளு-த்தல் Silu-pulu, 4 செ.குவி (v.i.) 1. சிளுசிளு-த்தல் பார்க்க (யாழ்.அக.);;see Silu-Silu-. 2. நொதுநொதுத்தல்; to be mashy, as overboiled rice. [சிளு + புளு-,]
சிளுபுளெனல்	சிளுபுளெனல் ciḷubuḷeṉal, பெ. (n.) சிளு சிளெனல் (வின்.); பார்க்க;see silu-silenal. [சிளு + புளு + எனல்]
சிளை-த்தல்	சிளை-த்தல் silai, 4 செகுவி (v.i.) சோர்தல்; to be weary, become tired. 'அவனைப் போலே பிரிவுக்குச் சிளையாதபடி' (ஈடு, 9.5:3);. [இளை → சிளை-,]
சிற்குணம்	சிற்குணம் ciṟkuṇam, பெ. (n.) இறைவன் அல்லது ஆதனுக்கு (ஆன்மா); அறிவாகிய இயல்பாகவுள்ள பண்பு; attribute of intelligence either of God or individual souls. "காரண சிற்குணரூப" (பாரத. மூன்றாம் போர்.17);. [சித்து + குனம் → சிற்குணம்]
சிற்குணன்	சிற்குணன் ciṟkuṇaṉ, பெ. (n.) கடவுள்; God as pure intelligence. "சிற்குணனுடைய னிருப்பன்" (சேதுபு. இராமநா. 43);. [சித்து + குனன் → சிற்குணன்]

சிற்குரு	சிற்குரு ciṟkuru, பெ. (n.) பளு, பாரம் (நாமதீப. 794);; weight.
சிற்சத்தி	சிற்சத்தி ciṟcatti, பெ. (n.) ஐவகையாற்றல்களி லொன்றாய், ஆதன் இருவினைப் பயன்களைத் துய்த்துத் தொலைத்து, முத்தியெய்துமாறு செய்யும் சிவபிரானது ஆற்றல்; Sivan's energy of wisdom which has the virtue of liberating the souls from the bondage of karma and establishing them in bliss one of ai-vagi-c-catti. "சிற்சத்தியா லுணர்ந்து" (தாயு. பரசிவ. 2);.
சிற்சபை	சிற்சபை ciṟcabai, பெ. (n.) சிற்றம்பலம்; hall of wisdom, the sacred dancing - hall at Chidambaram, "கருதரிய சிற்சபையில்" (தாயு. கருணாகர.1.); த. சபை / Skt. Sabha [சிறு + சபை. அவை → சவை → சபை]
சிற்சில	சிற்சில ciṟcila, பெ.அ. (adj.) அளவில் குறைவான; slight or minor. 'அமைச்சரவையில் சிற்சில மாற்றங்கள் வரவிருக்கின்றன' (உ.வ.); [சில + சில]
சிற்சிலிர்ப்பான்	சிற்சிலிர்ப்பான் ciṟcilirppāṉ, பெ. (n.) சிச்சிலுப்பை (யாழ்ப்.); chickenpox. [சில் + சிலிர் = சில்சிலிர் → சிற்சிலிர் → சிற்சிலிர்ப்பான்]
சிற்சுகம்	சிற்சுகம் ciṟcugam, பெ. (n.) இறையின்பம்; spiritual enjoyment. "செல்லுவே னந்தச் சிற்சுகத்தே" (தாயு. பாயப்.44);. [சித்து + சுகம் → சிற்சுகம்]
சிற்சுடர்த்தைலம்	சிற்சுடர்த்தைலம் ciṟcuḍarttailam, பெ. (n.) வெளிப்புறப் பயன்பாட்டிற்குரிய கூட்டு எண்ணெய் (தைலவ.தைல.100);; a compound medicinal oil for external application. [சில் + சுடர் + தைலம்]
சிற்சொரூபம்	சிற்சொரூபம் ciṟcorūpam, பெ. (n.) அறிவின் திருவுருவம்; embodiment of pure intelligence. [சித்து + சொரூபம் = சிற்சொரூபம்]
சிற்சோமன்	சிற்சோமன் ciṟcōmaṉ, பெ. (n.) சீர்பந்தச் செய்நஞ்சு (மூ.அ.);; a mineral poison.

சிற்பக்கயிறு	சிற்பக்கயிறு ciṟpakkayiṟu, பெ. (n.) சிற்ப சாத்திரம் பார்க்க;see Sirba-Sittiram. "யாத்த சிற்பக் கயிற்றின் வாழ்நரும் (பெருங். வத்தவ. 2:51);. [சிற்பம்1 + கயிறு]
சிற்பசாத்திரம்	சிற்பசாத்திரம் ciṟpacāttiram, பெ. (n.) கட்டடக்கலை, சிற்பக்கலை தொடர்பான கல்வி; science of architecture sculpture and other branches of art. [சிற்பம் + சாத்திரம்]
சிற்பசாத்திரி	சிற்பசாத்திரி ciṟpacāttiri, பெ. (n.) சிற்பாசாரி, பெருந்தச்சன், கலைஞன்; architect, headmason. [சிற்பம் + சாத்திரி. சாத்திரம் → சாத்திரி. ஒ. நோ. பரிகாரம் → பரிகாரி]
சிற்பசாலை	சிற்பசாலை ciṟpacālai, பெ. (n.) சிலை செய்யுமிடம்; mechanic's shop, manufactory. [சிற்பம் + சாலை. சாலுதல் = நிறைதல், கூடுதல். சால் → சாலை = கூடம், பட்டறை,தொழிலகம்]
சிற்பத்தொழிற் குறுப்பு	சிற்பத்தொழிற்குறுப்பு ciṟpattoḻiṟkuṟuppu, பெ. (n.) கல், மாழை, செங்கல், மரம், மண், கதை, மருப்பு, வண்ணம், கண்டசருக்கரை, மெழுகு என்னும் சிற்பவேலைக்குரிய உறுப்புகள் (பிங்.);; materials required for art production ten in number, viz., stone, metal, brick, wood, soil, lime, ivory, colour, sugarcandy, wax. [சிற்பம் + தொழில் + உறுப்பு]
சிற்பநூல்	சிற்பநூல் ciṟpanūl, பெ. (n.) சிற்பக்கலை பற்றிய நூல்கள்; ancient treatises on architecture and allied arts. [சிற்பம் + நூல்]

சிற்பம்	சிற்பம்1 ciṟpam, பெ. (n.) 1. தொழிலின்திறமை; artisticskill. "செருக்கயல் சிற்பமாக" (சீவக. 2716);. 2. நுட்பமானதொழில்; fine or artistic workmanship. "சிற்பந் திகழ்தரு திண்மதில்" (திருக்கோ. 305);. 3. சிற்பநூல் பார்க்க;see sirpanul. "தெளிதரு சிற்ப நன்னூல்" (திருவாலவா. 1:24);. ம. சில்பம் [சில் → சிற் → சிற்பு → சிற்பம்] சிற்பம்2 ciṟpam, பெ. (n.) சிந்திக்கை; thinking. "அவர்தஞ் சிற்பங்க டரும் புகழும்" (கோயிற்பு. பாயி.21);. [சிற் → சிற்பி → சிற்பம்] சிற்பம்3 ciṟpam, பெ. (n.) குறைவு; fewness, shortness, as of duration. "சிற்பங்கொள் பகலென" (கம்பரா. சடாயுகாண். 8);. [சிற் → சிற்பு → சிற்பம் → Skt. Svalpa (வ.வ.152);]
சிற்பர்	சிற்பர் ciṟpar, பெ. (n.) கம்மியர், கலைஞர் முதலான சிற்பிகள் (வின்.);; mechanics, artisans, stone-cutters. [சிற்பம் → சிற்பர்]
சிற்பரக்கூர்மை	சிற்பரக்கூர்மை ciṟparakārmai, பெ. (n.) கந்தகவுப்பு (வின்.);; salt produced from sulphur. [சிற்பரம் + கூர்மை]
சிற்பரம்	சிற்பரம் ciṟparam, பெ. (n.) 1. கந்தம்; fragrance. 2. கடல்; ocean, sca. 3. அறிவு; wisdom.
சிற்பரவுப்பு	சிற்பரவுப்பு ciṟparavuppu, பெ. (n.) இந்துப்பு (மூ.அ.);; sea-salt. [சிற்பரம் + உப்பு]

சிற்பரன்	சிற்பரன் ciṟparaṉ, பெ. (n.) அறிவிற்கு எட்டாத கடவுள்; God as transcending human understanding. "எப்பொருளினுமாஞ் சிற்பரன்" (திருவாத. பு.திருப்பெருந்.21);. [சிற்பரம் → சிற்பரன்]
சிற்பரி	சிற்பரி ciṟpari, பெ. (n.) 1. பொன்னிமிளை; bismuth. 2. வெண்காரம்; borax. [சிற்பரம் → சிற்பரி]
சிற்பரை	சிற்பரை1 ciṟparai, பெ. (n.) மலைமகள்; Parvadi. "சிற்பரை யிங்கெமையாளு முமையாள்" (கந்த.சு. பாயி.3.);. [சித் + பரை → சிற் + பரை] சிற்பரை2 ciṟparai, பெ. (n.) 1. வழலைக் கட்டி (வின்.);; soap. 2. சிற்பரி (வின்.); பார்க்க;see Silpari.
சிற்பவியல்	சிற்பவியல் ciṟpaviyal, பெ. (n.) சிற்பஞ்சார் தொழில்; architecture, as an art. [சிற்பம் + இயல்]
சிற்பன்	சிற்பன் ciṟpaṉ, பெ. (n.) படைத்தல் தொழிலில் வல்லவனான நான்முகன்; Nanmugan as one skilled in the art of creation. "சிற்பனை யெலாஞ் சிருட்டித்த" (திருமந்.628);. [சிற்பம் → சிற்பன்]
சிற்பாசாரி	சிற்பாசாரி ciṟpācāri, பெ. (n.) சிற்பி (யாழ்.அக.); பார்க்க;see sirpi. [சிற்பம் + ஆசாரி]
சிற்பி	சிற்பி ciṟpi, பெ. (n.) கம்மியன் (சூடா.); கல் தச்சன், கைவினைஞர்; mechanic, artisan, stone-cutter. ம. சில்பி [சிற்பிடம் → சிற்பி
சிற்பிடம்	சிற்பிடம் ciṟpiḍam, பெ. (n.) பிறர் காணாமல் இருக்கை; being invisible. "சிற்பிடத்தாற் புக்கு" (நீலகேசி. 236);

சிற்பியல்	சிற்பியல் ciṟpiyal, பெ. (n.) சிற்பநூல்; architecture, as an art. "மாசில் கம்மத்துச் சிற்பியற் புலவர்" (பெருங். இவரவண. 4:50);. [சிற்பம் + இயல் → சிற்பவியல் → சிற்பிவியல் → சிற்பியல்]
சிற்பிரதானம்	சிற்பிரதானம் ciṟpiratāṉam, பெ. (n.) அறிவின் விளக்கம்; effulgence of wisdom. "பொலிந்த சிற்பிரதானமதனால்" (வேதா. சூ. 49);.
சிற்றகத்தி	சிற்றகத்தி ciṟṟagatti, பெ. (n.) செடிவகை (L);; common sesban. [சிறு(மை); → சில் + அகத்தி]
சிற்றகவை	சிற்றகவை ciṟṟagavai, பெ. (n.) இளம்பருவம்; nonage, youth. [சிறு(மை); + அகவை]
சிற்றச்சிறுகாலே	சிற்றச்சிறுகாலே ciṟṟacciṟukālē, வி.எ. (adv.) சிற்றஞ்சிறுகாலே பார்க்க;see Sirraa-Siru-kalé. "சிற்றச் சிறுகாலே முனிசென்றான்" (பிரமோத் 10:10);. [சிற்றம் சிறு + காலை → சிற்றச்சிறு + காலே]
சிற்றஞ்சிறுகாலே	சிற்றஞ்சிறுகாலே ciṟṟañjiṟukālē, வி.எ. (adv.) புலர்காலையில்; early in the morning, in the small hours of the morning. "சிற்றஞ்சிறு காலே வந்துன்னைச் சேவித்து" (திவ். திருப்பா.29);. [சின்னஞ்சிறிய → சிற்றஞ்சிறிய → சிற்றஞ் சிறு + காலே → சிற்றஞ்சிறு காலை → சிற்றஞ்சிறுகாலே]
சிற்றடி	சிற்றடி ciṟṟaḍi, பெ. (n.) சீறடி; small foot, considered beautiful. "பெருமான் மருகன்றன் சிற்றடியே" (கந்தரலங்.15);. [சிறு + அடி]
சிற்றடிசில்	சிற்றடிசில் siṟṟaḍisil, பெ. (n.) சிறுசோறு பார்க்க;see siru-stru. "செய்தபூஞ் சிற்றடிசி லிட்டுண்ண வேற்பார்" (பரிபா.10105.); [சிறுமை + அடிசில்]
சிற்றடிப்பாடு	சிற்றடிப்பாடு ciṟṟaḍippāḍu, பெ. (n.) ஆள் நடமாட்டம் அதிகமில்லாத ஒற்றையடிப் பாதை; unfrequented foot path. "காட்டில் சிற்றடிப்பாடான வழிகளிலே" (திவ். பெரியாழ். 3, 2:4, வியா. பக். 542);. [சிற்றடி + பாடு]

சிற்றண்டம்	சிற்றண்டம் ciṟṟaṇṭam, பெ. (n.) முட்டை (மூ.அ.);; egg. [சிறு(மை); + அண்டம்]
சிற்றணுக்கன்	சிற்றணுக்கன் ciṟṟaṇukkaṉ, பெ. (n.) விசிறி அல்லது ஈச்சோப்பியாகிய அரசச் சின்னம் (சீவக. 437, உரை);; fan orfly-whisk waved before a king. [சிறு(மை); + அணுக்கன்]
சிற்றப்பன்	சிற்றப்பன் ciṟṟappaṉ, பெ. (n.) 1. தகப்பனின் தம்பி; father's younger brother. 2. தாயின் தங்கை கணவன்; mother's younger sister's husband, சிற்றப்பன் வீட்டுக்குச் சிற்றாடை வாங்கி வரலாம் என்று போனாளாம் சிற்றப்பன் பெண்சாதி ஈச்சம்பாயைக் கட்டிக் கொண்டு எதிரே வந்தாளாம் (பழ.);. ம. சிற்றப்பன்;க. சிக்கப்ப [சிறு(மை); + அப்பன்]
சிற்றப்பா	சிற்றப்பா ciṟṟappā, பெ. (n.) சிற்றப்பன் பார்க்க: see Sirrappan.
சிற்றம்பலம்	சிற்றம்பலம் ciṟṟambalam, பெ. (n.) சிற்சபை; hall of wisdom, the sacred dancing hall at Chidambaram. "செற்றார்வாழ் தில்லைச் சிற்றம்பல மேய" (தேவா.1, 1.);. ம. சிற்றம்பலம் [சித்து + அம்பவம் → சித்தம்பவம் → சிற்றம்பவம்]
சிற்றம்பலவன்	சிற்றம்பலவன் ciṟṟambalavaṉ, பெ. (n.) தில்லையில் திருநடமாடுஞ் சிவபெருமான்; Siva, as dancing in the sacred Hall at Chidambaram. "தென்பா லுகந்தாடுந் தில்லைச் சிற்றம்பலவன்" (திருவாச. 12:9);. [சித்து + அம்பவவன் – சித்தம்பவைன் → சிற்றம்பலவன்]
சிற்றம்மான்பச்சரிசி	சிற்றம்மான்பச்சரிசி siṟṟammāṉpassarisi, பெ. (n.) 1. செடிவகை; thyme leaved spurge. 2. செவ்வம்மான் பச்சரிசி; red spurge. [சிறு(மை); + அம்மாண்பச்சரிசி]
சிற்றமட்டி	சிற்றமட்டி ciṟṟamaṭṭi, பெ. (n.) சிற்றாமுட்டி (யாழ்ப்.);; rose-coloured sticky mallow. [சிறு(மை); ஆமுட்டி - சிற்றாமுட்டி → சிற்றாமுட்டி → சிற்றாமட்டி → சிற்றமட்டி]

சிற்றமட்டியெண்ணெய்	சிற்றமட்டியெண்ணெய் ciṟṟamaṭṭiyeṇīey, பெ. (n.) சிற்றாமட்டிவேரைக் கூடுதலாகச் சேர்த்து வடிக்கப்படும் மருந்தெண்ணெய் (யாழ்ப்.);; a medicinal oil in which the root of Sirra-matti forms the chief ingredient. [சிற்றமட்டி + எண்ணெய்]
சிற்றரசன்	சிற்றரசன் siṟṟarasaṉ, பெ. (n.) ஒரு பேரரசின் மேலாண்மையை ஏற்று அதற்குக் கீழ்ப்பட்டுக் தண்டம் (கப்பம்); செலுத்தி ஒரு நிலப்பகுதியை ஆளும் அரசன்; chieftain (who accepts the overlordship of a king);;feudatory. ம. சிற்றரசன் [சிறு + அரசன்]
சிற்றரத்தை	சிற்றரத்தை ciṟṟarattai, பெ. (n.) அரத்தை வகை (பதார்த்த. 985);; lesser galangal. ம. சிற்றரத்த [சிறு + அரத்த] அரத்தை பார்க்க
சிற்றரிவாள்	சிற்றரிவாள் ciṟṟarivāḷ, பெ. (n.) கையளிவாள்; small sickle. [சிறு(மை); + அரிவாள்] அரிவாள் பார்க்க
சிற்றரும்பு	சிற்றரும்பு ciṟṟarumbu, பெ. (n.) காயரும்பு (பிங்.);; bud. [சிறு(மை); + அரும்பு] அரும்பு பார்க்க
சிற்றல்லி	சிற்றல்லி ciṟṟalli, பெ. (n.) நீலநிற அல்லி;(M.M. 368);. blue Indian water-lily. [சிறு(மை); + அல்லி]
சிற்றவரை	சிற்றவரை ciṟṟavarai, பெ. (n.) அவரை வகை (வின்.);; a kind of small bean. [சிறு(மை); + அவரை]

சிற்றவை	சிற்றவை ciṟṟavai, பெ. (n.) சிற்றாத்தாள்; mother's younger sister. "சிற்றவை பணியால் முடிதுறந்தானை" (திவ். பெரியதி. 2.3:1);. [சிறு(மை); + அவ்வை = சிற்றவிவை; சிற்றன்வை → சிற்றவை]
சிற்றழிஞ்சில்	சிற்றழிஞ்சில் ciṟṟaḻiñjil, பெ. (n.) அழிஞ்சில் வகை; privet. [சிறு(மை); + அழிஞ்சில்]
சிற்றறிவன்	சிற்றறிவன் ciṟṟaṟivaṉ, பெ. (n.) ஆதன்; jiva or individual soul, as having limited knowledge. [சிறு(மை); + அறிவன்]
சிற்றறிவு	சிற்றறிவு ciṟṟaṟivu, பெ. (n.) 1. புல்லறிவு; unsound, imperfect knowledge or understanding. 2. சுருங்கிய அறிவு; limited knowledge. [சிறு(மை); + அறிவன்]
சிற்றறுகு	சிற்றறுகு ciṟṟaṟugu, பெ. (n.) அறுகம்புல் வகை (வின்.);; a kind of grass. [சிறு(மை); + அறுகு] அறுகு பார்க்க
சிற்றன்னை	சிற்றன்னை ciṟṟaṉṉai, பெ. (n.) சித்தி; father's second wife. ம. சிற்றச்சி, சிற்றம்ம [சிறு + அன்னை]
சிற்றாச்சா	சிற்றாச்சா ciṟṟāccā, பெ. (n.) அத்திமரம்; common mountain ebony. [சிறுமை → சிறு + ஆச்சா]
சிற்றாசா	சிற்றாசா ciṟṟācā, பெ. (n.) சிற்றாச்சா பார்க்க;see Sitracca. [சிற்றாச்சா → சிற்றாசா (கொ. வ.);]

சிற்றாட்புள்ளி	சிற்றாட்புள்ளி ciṟṟāṭpuḷḷi, பெ. (n.) சிற்றாளன் (நாஞ்.); பார்க்க;see Sirralan. [சிற்றாள் + புள்ளி]
சிற்றாடை	சிற்றாடை ciṟṟāṭai, பெ. (n.) 1. சிறிய ஆடை; small garment. "சிற்றாடையுஞ் சிறுப்பத்திரமும் (திவ். பெரியாழ்.3.3:5.); 2. சிறுபெண்ணின் ஆடை; cloth made for girls. "நற்சிற்றாடைக் காரி" (தனிப்பா.ii 132, 334);. ம. சிற்றாட [சிறு(மை); + ஆடை] சிறுமை - அளவிற்சிறிய, வயதிற் சிறிய.
சிற்றாத்தாள்	சிற்றாத்தாள் ciṟṟāttāḷ, பெ. (n.) சிறியதாய் பார்க்க;see Siriya-tay. ம. சிற்றம்ம, சிற்றச்சி [சிறு(மை); + ஆத்தான்]
சிற்றாதாயம்	சிற்றாதாயம் ciṟṟātāyam, பெ. (n.) 1. சில்லரை வரும்படி; small income from miscellaneous sources. 2. கள்ளச்சிறுதேட்டு (வின்.);; money gained by embezzlement or fraud. [சிறு(மை); + ஆதாயம்] ஆதாயம் பார்க்க
சிற்றாம்பல்	சிற்றாம்பல் ciṟṟāmbal, பெ. (n.) நீலநிறமுள்ள அல்லி; blue Indian water lily. [சிறு(மை); + ஆம்பல்] ஆம்பல் பார்க்க
சிற்றாமணக்கு	சிற்றாமணக்கு ciṟṟāmaṇakku, பெ. (n.) ஆமணக்கு(பதார்த்த.154.);; castor-plant. [சிறு(மை); + ஆமணக்கு]
சிற்றாமரைப்பூ	சிற்றாமரைப்பூ, ciṟṟāmaraippū, பெ. (n.) முளரி மலர் (ரோசா மலர்); (பதார்த்த. 644.);; rose, as a small lotus. [சிறு(மை); + தாமரைப்பூ] முளரிமலர் தாமரையை ஒருபோகு ஒத்திருத்தலால் இவ்வாறழைக்கப்பட்டது.

சிற்றாமல்லி	சிற்றாமல்லி ciṟṟāmalli, பெ. (n.) காட்டு மல்லிகை; wild jasmine. [சிறு(மை); + ஆ + மல்வி]
சிற்றாமுட்டி	சிற்றாமுட்டி ciṟṟāmuṭṭi, பெ. (n.) 1. மெல்லிலைத் தண்டுகளுடன் கூடிய மஞ்சள்வண்ணச் செடி; yellow sticky mallow. 2. செவ்வண்ணப் பூச்செடி (பதார்த்த.470);; rose coloured sticky mallow. [சிறு(மை); + ஆ + முட்டி]
சிற்றாய்	சிற்றாய் ciṟṟāy, பெ. (n.) சிறியதாய் பார்க்க;see Siriya-tay. [சிறு(மை); + தாய்]
சிற்றாயம்	சிற்றாயம் ciṟṟāyam, பெ. (n.) சிற்றூார் வரிவகை (தெ.க.தொ. iii 35);; a village cess. [சிறு(மை); + ஆம்]
சிற்றாரால்	சிற்றாரால் ciṟṟārāl, பெ. (n.) சிறியவகை ஆரல் மீன் (பதார்த்த.920);; a species of small lamprey. [சிறு(மை); + ஆரல்]
சிற்றால்	சிற்றால் ciṟṟāl, பெ. (n.) முட்டைவடிவ இலையினையுடைய அத்திமரம்; jointed ovate-leaved fig. ம. சிற்றால் [சிறு(மை); + ஆல்]
சிற்றாலவட்டம்	சிற்றாலவட்டம் ciṟṟālavaṭṭam, பெ. (n.) பீலிவட்ட விசிறி (சீவக. 839, உரை);; small circular fan or fly whisk, made of peacock's feathers. [சிறு(மை); + ஆவவட்டம்]
சிற்றாழாக்கு	சிற்றாழாக்கு ciṟṟāḻākku, பெ. (n.) 1. ஒரு நிறுத்தலளவு; bazaar weight = ½ tola. 2. ஒரு முகத்தலளவு; measure of capacity = 1/16 pucka seer. [சிறு(மை); + ஆழாக்கு]

சிற்றாள்	சிற்றாள் siri, பெ. (n.) 1. சிறுவன் (பிங்);; boy. 'சிற்றாள் எட்டாளுக்குச்சரி' (பழ.); 2. ஏவலாள்; servant. "சிற்றாளில்லாதான் கைம்மோதிரமும்" (திரிகடு.66); 3. கொத்தனுக்கு உதவி புரியுங் கூலியாள்; mason's assistant, boy or girl cooly. "சேர்ந்து சுமக்கின்ற சிற்றாளை" (திருவாலவா. 30:3);. 4. சிற்றாளன் (இ.வ.); பார்க்க;see Sirralan. ம. சிற்றாள் [சிறு(மை); + ஆள். ஆள் → ஆளன்]
சிற்றாளன்	சிற்றாளன் ciṟṟāḷaṉ, பெ. (n.) சீட்டுப்புள்ளி (நாஞ்.);; subscriber in a chit transaction. ம. சிற்றாளன் [சிறுமை + ஆளன்]
சிற்றாறு	சிற்றாறு ciṟṟāṟu, பெ. (n.) 1. சிறு ஒடை; rivulet. 2. துணை ஆறு (இ.வ.);; tributary stream. ம. சிற்றாறு [சிறு(மை); + ஆறு]
சிற்றி	சிற்றி1 ciṟṟi, பெ. (n.) பசலை (மலை.);; Indian spinach. [சிறு(மை); + இலை → சிற்றிலை;சிற்றிலை → சிற்ற] சிற்றி ciṟṟi, பெ. (n.) சிற்றாத்தாள் பார்க்க;see sirraittal. [சிறு(மை); + ஆய் → சிற்றாய் → சிற்றி]
சிற்றிசை	சிற்றிசை1 siṟṟisai, பெ. (n.) இசையைப் பற்றிக் கூறும் கடைக்கழக நூல் (இறை. 1, பக். 5.);; a treatise of the last Sangam, bearing on music. [சிறு(மை); + இசை] சிறுமையாவது நுணுக்கம். இசையின் துணுக்கம், நுட்பம் கூறும் நூல். சிற்றிசை2 siṟṟisai, பெ. (n.) வெண்டுறைச் செந்துறையுளொருவகை (யாப். வி. 538);; a sub-division of vendurai-c-cendurai. [சிறு(மை); + இசை]

சிற்றிசைச்சிற்றிசை	சிற்றிசைச்சிற்றிசை siṟṟisaissiṟṟisai, பெ. (n.) வெண்டுறைச் செந்துறையுளொருவகை (யாப். வி.538);; a sub-division of vendurai-c-cendurai. [சிற்றிசை + சிற்றிசை]
சிற்றிதழ்	சிற்றிதழ்1 ciṟṟidaḻ, பெ. (n.) 1. தாமரை மலரின் உள்ளிதழ் (வின்.);; corolla, inner petal, as of the lotus. 2. நேர்த்தியான பின்னல் (யாழ்ப்.);; fine plaiting, as in mats, baskets, etc., [சிறு(மை); + இதழ்] சிற்றிதழ்2 ciṟṟidaḻ, பெ. (n.) குறிப்பிட்ட துறைகளில், குறைந்தஅளவு படிப்பாளிகளுக்காக நடத்தப்படும் இதழ்; journal with limited circulation for limited readers. [சிறு(மை); + இதழ்]
சிற்றியாறு	சிற்றியாறு ciṟṟiyāṟu, பெ. (n.) சிறுநதி; small river. "சிற்றியாற் றடைகரை" (மணிமே. 15, 82);. [சிறு(மை); + யாறு]
சிற்றிராசிப்பணம்	சிற்றிராசிப்பணம் ciṟṟirācippaṇam, பெ. (n.) பழைய காசு (நாணய); வகை (புதுக் கல். 71.);; an ancient coin. [சிறு + இராசி + பணம்]
சிற்றிரு	சிற்றிரு ciṟṟiru, பெ. (n.) கிலுகிலுப்பைச் செடி (மலை.);; laburnum - leaved rattlewort.
சிற்றிரை	சிற்றிரை ciṟṟirai, பெ. (n.) 1. சிறுவிலங்கினுணவு; prey or food of small animals. 2. மிகச் சிறு அளவு உணவு; small quantity of food, morsel. [சிறு(மை); + இரை]
சிற்றிரைப்பு	சிற்றிரைப்பு ciṟṟiraippu, பெ. (n.) குறுமூச்சு; shortness of breath. [சிறு(மை); + இரைப்பு]

சிற்றில்	சிற்றில் ciṟṟil, பெ. (n.) 1. சிறுகுடில், குடிசை; hut, hovel. "சிற்றி னற்றூண் பற்றி" (புறநா.86.); 2. சிறுமியர் கட்டியாடும் மணல்வீடு; toyhouse of sand built by little girls in play. "நீயாடுஞ் சிற்றில் புனைகோ சிறிதென்றான்" (கலித். 111);. 3. சிற்றிற்பருவம் பார்க்க;see sirrir-paruvam. "சிறுபறை சிற்றில் சிறுதேரென்ன" (இலக். வி. 806);. [சிறு(மை); + இல்] சிற்றில்2 ciṟṟil, பெ. (n.) கந்தை (பிங்.);, பீற்றல், துணிக்கீறல்; rags. 2. கிழிசல், கீற்று; tatters. [சில் → சிற் → சிற்றில்]
சிற்றில்சிதைத்தல்	சிற்றில்சிதைத்தல் ciṟṟilcidaiddal, பெ. (n.) சிறுமியரிழைத்த மணல்வீட்டைக் குலைத் தாடும் ஆண்மகன் விளையாட்டு (இலக்.வி. 806, உரை.);; boy's play of trampling down the toy house of sand built by little girls. [சிற்றில் + சிதைத்தல்]
சிற்றிலக்கம்	சிற்றிலக்கம் ciṟṟilakkam, பெ. (n.) கீழ்வாயிலக்கம்; fraction. [சிறு(மை); + இலக்கம்]
சிற்றிலக்கியம்	சிற்றிலக்கியம் ciṟṟilakkiyam, பெ. (n.) உள்ளடக்கத்தின் அடிப்படையிலும் செய்யுள் வடிவ அடிப்படையிலும் பாகுபடுத்தப்பட்ட இலக்கிய வகை; minor literary genre. [சிறு(மை); + இலக்கியம்]
சிற்றிலிழைத்தல்	சிற்றிலிழைத்தல் ciṟṟiliḻaittal, பெ. (n.) சிறுமியர் மணல்வீடு கட்டி விளையாடுகை; a play in which girls built toy houses with sand. [சிற்றில் + இழைத்தன்] இழைத்தல் = தேய்த்தல்,தேய்த்து மெருகூட்டுதல், மெருகூட்டி அழகுபடுத்துதல். நான் இழைத்து இழைத்துக் கட்டியவீடு என்னும்வழக்கு இன்றுமுளது. சிறுமியர் தம் ஆற்றல் முழுதையும் பயன்படுத்தி அழகாய்க் கட்டுவதாய் எண்ணிக் கொள்வர்.
சிற்றிலுப்பை	சிற்றிலுப்பை ciṟṟiluppai, பெ. (n.) இலுப்பை வகை (மலை.);; a species of mahwa. [சிறு(மை); + இலுப்பை]

சிற்றிலை	சிற்றிலை1 ciṟṟilai, பெ. (n.) சிறியஇலை; tiny leaf. [சிறு + இவை] சிற்றிலை2 ciṟṟilai, பெ. (n.) 1. நெய்ச்சிட்டி (மலை.);; purple fleabane. 2. குன்றிமணி; crab's eye. 3. கடுக்காய்; chebulic myrobalan. [சிறு(மை); + இலை] சிற்றிலை3 ciṟṟilai, பெ. (n.) 1. நிலவாகை; medicinal senna. 2. காட்டுச்சீரகம்; vernonia authelmintica. 3. கொழுந்து; tender leaves (சா.அக.);. [சிறு(மை); + இலை]
சிற்றிலைக்கள்ளி	சிற்றிலைக்கள்ளி ciṟṟilaikkaḷḷi, பெ. (n.) சிறிய இலைக்கள்ளி; small leaf spurge (சா.அக.);. [சிற்றலை + கள்ளி]
சிற்றிலைக்கிரியம்	சிற்றிலைக்கிரியம் ciṟṟilaikkiriyam, பெ. (n.) நீர்ப்பாசம்; duck weed plant (சா.அக.);. [சிற்றிலை + கிரியம்]
சிற்றிலைக்கொடி	சிற்றிலைக்கொடி ciṟṟilaikkoḍi, பெ. (n.) மயிர் மாணிக்கம்; common balah (சா.அக.);. [சிற்றிலை + கொடி]
சிற்றிலைச்சீரகம்	சிற்றிலைச்சீரகம் ciṟṟilaiccīragam, பெ. (n.) காட்டுச்சீரகம்; wild cumin, vernonia anthelmintica (சா.அக.);. [சிற்றலை + சீரகம்]
சிற்றிலைத்தளை	சிற்றிலைத்தளை ciṟṟilaittaḷai, பெ. (n.) விடத்தளை; ashy babul (சா.அக.);. [சிற்றிலை + தளை]

சிற்றிலைநங்கை	சிற்றிலைநங்கை ciṟṟilainaṅgai, பெ. (n.) சிறியாணங்கை என்னும் பூடு; a kind of small milkwort. [சிற்றிலை + நங்கை]
சிற்றிலைநரம்பு	சிற்றிலைநரம்பு ciṟṟilainarambu, பெ. (n.) இலைக்காம்பு; pedicle. [சிற்றிலை + காம்பு]
சிற்றிலைப்பருவம்	சிற்றிலைப்பருவம் ciṟṟilaipparuvam, பெ. (n.) இளம்பருவம்; juvenile period. [சிற்றிலை + பருவம]
சிற்றிலைப்பாதம்	சிற்றிலைப்பாதம் ciṟṟilaippātam, பெ. (n.) படர்கொடியினத்தைச் சார்ந்த செருப்படை; a diffuse prostrate herb. [சிற்றலை + பாதம்]
சிற்றிலைப்பாலாடை	சிற்றிலைப்பாலாடை ciṟṟilaippālāṭai, பெ. (n.) மருந்துப் பூடுவகையுளொன்று (சங்.அக);; a kind of medicinal herb. [சிற்றிலை + பாலாடை]
சிற்றிலைப்பாலாவி	சிற்றிலைப்பாலாவி ciṟṟilaippālāvi, பெ. (n.) மருந்துச் செடி வகை (சங்.அக);; a medicinal herb. மறுவ. அம்மான் பச்சரிசி [சிற்றிலை + பாலாவி] பாலாவிச் செடி இருவகை. ஒன்று சிறிய இலையையுடையது. மற்றது பெரிய இலையையுடையது.
சிற்றிலைப்பிலவு	சிற்றிலைப்பிலவு ciṟṟilaippilavu, பெ. (n.) 1. மரவகை; creamy - leaved lancewood. 2. நீண்ட மரவகை; rusty-leaved lance wood (சா.அக.);. [சிற்றிலை + பிலவு] [சிற்றிலைப்பிளவு → சிற்றிலைப்பிலவு (கொ.வ.);

சிற்றிலைப்புல்	சிற்றிலைப்புல் ciṟṟilaippul, பெ. (n.) மலையாளத்தில் காணப்படும் கொச்சிலிச்சியெனும் மூலிகை; medicinal grass - reputed drug of Malabar (சா.அக.);. [சிற்றிலை + புல்]
சிற்றிலைப்பூ	சிற்றிலைப்பூ ciṟṟilaippū, பெ. (n.) முருங்கைப் பூ; drum stick flower (சா.அக.);. [சிற்றிலை + பூ]
சிற்றிலைப்பூடு	சிற்றிலைப்பூடு ciṟṟilaippūṭu, பெ. (n.) காட்டுக்களைச்செடி; iron weed. [சிற்றிலை + பூடு]
சிற்றிலைப்பொலவு	சிற்றிலைப்பொலவு ciṟṟilaippolavu, பெ. (n.) 1. வண்டி அடிக்கட்டைக்குப் பயன்படுத்தப்படுங் கெட்டியான மரவகை; creamy-leaved lance - wood. 2. தூண்டிற்கோல் முதலியன செய்யப்பயன்படும் நீண்ட மரவகை; rustyleaved lance wood. [சிற்றிலை + பிளவு → பெரளவு → பொலவு]
சிற்றிலைப்போளம்	சிற்றிலைப்போளம் ciṟṟilaippōḷam, பெ. (n.) 1. நீண்ட மரவகை; rusty-leaved lance wood. 2. சிற்றிலைப்பிலவு பார்க்க;see Similar-p-pilavu. [சிற்றிலை + போளம்]
சிற்றிலைமடக்கு	சிற்றிலைமடக்கு ciṟṟilaimaḍakku, பெ. (n.) நெய்க்கொட்டை; butterfly soap nut (சா.அக.);. [சிற்றிலை + மடக்கு]
சிற்றிலைமடுக்கு	சிற்றிலைமடுக்கு ciṟṟilaimaḍukku, பெ. (n.) சிற்றிலைமடக்கு பார்க்க;see Sirrilai-madakku. [சிற்றிலை மடக்கு → சிற்றிலை மடுக்கு]
சிற்றிலைவாகை	சிற்றிலைவாகை ciṟṟilaivākai, பெ. (n.) கருவாகை; fragrant sirissa. [சிற்றிலை + வாகை]

சிற்றிளைப்பு	சிற்றிளைப்பு ciṟṟiḷaippu, பெ. (n.) மெலிதாக இளைத்த நிலை; slight emaciation (சா.அக.);. [சிறு(மை); + இளைப்பு]
சிற்றிற்பருவம்	சிற்றிற்பருவம் ciṟṟiṟparuvam, பெ. (n.) சிறுமியர் இழைத்த மணற் சிற்றிலைத் தலைவன் சிதைக்கும் பருவத்தைப் புனைந்து கூறும் ஆண்பாற் பிள்ளைத்தமிழ்ப் பகுதி; section of anpar-pillai-t-tamil, which describes the stage of childhood in which the hero of the poem tramples down the toy houses built by little girls, one of ten. [சிற்றில் + பருவம்]
சிற்றிறால்	சிற்றிறால் ciṟṟiṟāl, பெ. (n.) பூச்சியிறால்; common shrimp (சா.அக.);. [சிறு(மை); + இறால்]
சிற்றின்பநூல்	சிற்றின்பநூல் ciṟṟiṉpanūl, பெ. (n.) கொக்கோக நூல்; sexual science (சா.அக.);. [சிற்றின்பம் + நூல்]
சிற்றின்பப்போகி	சிற்றின்பப்போகி ciṟṟiṉpappōki, பெ. (n.) உடலின்பத்தில் மிகையான நாட்டமுடையோன்; one who indulges in sexual enjoyments and pleasures (சா.அக.);. [சிற்றின்பம் + போகி] சிற்றின்பம் பார்க்க
சிற்றின்பம்	சிற்றின்பம்1 ciṟṟiṉpam, பெ. (n.) 1. இம்மை நலம்; earthly pleasures. "சிற்றின்பம் வெஃகி" (குறள்.173);. 2. மெய்யுறுவின்பம், காமவின்பம்; Sexual pleasure, carnal pleasure. "இவடர வந்தவின்பஞ் சிற்றின்ப மென்பது" (சிவப். பிர. வெங்கைக்கோ. 137);. அறுக்க ஊறும் பூம்பாளை, அணுக ஊறும் சிற்றின்பம் (பழ.); ம. சிற்றின்பம் [சிறு(மை); + இன்பம்] சிற்றின்பம்2 ciṟṟiṉpam, பெ. (n.) உப்புக் கட்டிக் கொடி

சிற்றினம்	சிற்றினம் ciṟṟiṉam, பெ. (n.) நல்லறிவில்லாத தாழ்ந்தோர்; company of low people. "செய்ந்நன்றியறிதலுஞ் சிற்றின மின்மையும்" (சிறுபாண்.207);. [சிறு(மை); + இனம்] சிறுமை = தாழ்ந்தது, இழிந்தது, வளர்ச்சி யற்றது, தன்னினும் தாழ்ந்த அறிவுடையாரைச் சிற்றினம் என்பர். இங்குத் தாழ்வு என்பது இனத்தாலோ, குலத்தாலோ அன்று பண்பால், ஒழுக்கத்தால்
சிற்றீச்சங்குருத்து	சிற்றீச்சங்குருத்து ciṟṟīccaṅguruttu, பெ. (n.) பெண்களது வயிற்றில் தேங்கியுள்ள அரத்தக் கட்டினைப் போக்கும் சிற்றிச்ச மரத்தினது வெள்ளைக்குருத்து; tender black dates - Phoenix farinifera which is opposed to large date phoenix a caulis (சா.அக.);. [சிற்றீச்சம் + குருத்து]
சிற்றீச்சை	சிற்றீச்சை ciṟṟīccai, பெ. (n.) சிற்றீச்ச மரம்; tender block dates - Phoenix farnifera. [சிறு(மை); + ஈச்சை]
சிற்றீஞ்சு	சிற்றீஞ்சு ciṟṟīñju, பெ. (n.) சிற்றீச்சை பார்க்க;see Sirriccai. [சிறு(மை); + ஈஞ்சு]
சிற்றீந்து	சிற்றீந்து ciṟṟīndu, பெ. (n.) ஈந்து வகை (பதார்த்த. 753);; dwarf wild date - palm. ம. சிற்றீந்து [சிறு(மை); + ஈந்து]
சிற்று-தல்	சிற்று-தல் Sirru-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மனத் துயரடைதல்; to be troubled in mind perplexed. "மாநிலத் தெவ்வுயிர்க்குஞ் சிற்ற வேண்டா" (திவ். திருவாய். 9.1:7);. [சுற்று → சிற்று-,]
சிற்றுடுப்பை	சிற்றுடுப்பை ciṟṟuḍuppai, பெ. (n.) மூலிகை வகையுளொன்று; a kind of medicinal herb (சா.அக.);. [சிறு + உடுப்பை]
சிற்றுடை	சிற்றுடை ciṟṟuḍai, பெ. (n.) வேலம் முள்; thorn of babul tree (சா.அக.);.

சிற்றுண்டி	சிற்றுண்டி ciṟṟuṇṭi, பெ. (n.) 1. அப்ப வகை, பண்ணிகாரம் (பிங்.);; pastry, cake. 2. தித்திப்புள்ளதாய், உருண்டை வடிவில் அரிசி அல்லது கோதுமை மாவிற் செய்த பண்ணிகார வகை; sweet pastry-ball made of rice or wheat flour. "அப்பங்கலந்த சிற்றுண்டி" (திவ். பெரியாழ். 2.4:5);. 3. அயர்வாற்றுஞ் சிற்றுணா; light refreshment. 4. அளவிற் சிறியவுணவு; abstemious meal. ம. சிற்றுண்டி [சிறு(மை); + உண்டி. சிறுமை = சிறிய, அளவிற் குறைந்த]
சிற்றுண்டிச்சாலை	சிற்றுண்டிச்சாலை ciṟṟuṇṭiccālai, பெ. (n.) சிற்றுண்டியும் கானீர், தேநீர் முதலிய பருகங்களும் சாப்பிடக் கிடைக்குமிடம்; snack restaurant, canteen. [சிற்றுண்டி + சாலை]
சிற்றுணவு	சிற்றுணவு ciṟṟuṇavu, பெ. (n.) 1. பொரிக்கறிக் குழம்பு, கூட்டுவகை முதலியன; curry preparations added to give relish to the main food. "பொரிக்குஞ் சிற்றுணவு" (திவா. 6:86);. 2. சிற்றுண்டி-1 பார்க்க;see sirrundi,-1 "இனிய சிற்றுண வேதேனு மின்றிநீ வருவாய் கொல்லோ" (குசேலோ. குசே. தந்நகர். 275);. [சிறுமை = அளவிற் குறைந்த;சிறுமை +. உணவு]
சிற்றுதடு	சிற்றுதடு ciṟṟudaḍu, பெ. (n.) அல்குலின் இரு மருங்கிலுமுள்ள வுதடு; the internal lips of the female genital organ (சா.அக.);. [சிறு(மை); + உதடு]
சிற்றுந்து	சிற்றுந்து ciṟṟundu, பெ. (n.) பயணிகளுக்குப் போக்குவரத்துக்குதவும் சிறிய இயங்கி; mini bus. [சிறு(மை); + உந்து;சிறுமை = அளவிற் சிறிய]
சிற்றுப்புளி	சிற்றுப்புளி ciṟṟuppuḷi, பெ. (n.) சிறிதளவான புளி; a small quantity of tamarind. "கறிக்குச் சிற்றுப்புளி சேர்க்க வேண்டும்" (நாஞ்.); [சிறு(மை); + புளி]
சிற்றுமரி	சிற்றுமரி ciṟṟumari, பெ. (n.) 1. உவர்நிலப்புதர்ச்செடி (வின்.);; marsh samphire. 2. பவளப் பூண்டு; coral plant. [சிறு(மை); + உமரி]

சிற்றுயிர்	சிற்றுயிர் ciṟṟuyir, பெ. (n.) 1. சிறிது காலம் வாழும் விலங்கு; short-lived being. 2. மிகச் சிறிய உயிர் (வின்.);; minute insect, animalcule. [சிறு(மை); + உயிர். சிறுமை = சிறியது, குறைந்த அளவுடையது]
சிற்றுயிரிலக்கணம்	சிற்றுயிரிலக்கணம் ciṟṟuyirilakkaṇam, பெ. (n.) பூச்சி புழுக்களின் அமைப்பு, தன்மை, பழக்க வழக்கங்களைப் பற்றிக் கூறும் நூல்; the part of zoology, which treats of the structure habits of insects - entomology. [சிற்றுயிர் + இலக்கணம்]
சிற்றுரகம்	சிற்றுரகம் ciṟṟuragam, பெ. (n.) சிறுகடுகு; Indian mustard (சா.அக.);.
சிற்றுரு	சிற்றுரு ciṟṟuru, பெ. (n.) 1. சிறிய உருவ முடையது; small person or object, miniature. "அண்டங்கள் சிற்றுருவமைந்து" (கந்தபு. திருநகரப். 9);. 2. தாலியுடன் கோக்கும் உரு; ornamental pieces appended to the tali. ம. சிற்றுரு [சிறு(மை); + உரு] உரு = உருவுடையது, உருண்டையானது.
சிற்றுருவிளக்கி	சிற்றுருவிளக்கி ciṟṟuruviḷakki, பெ. (n.) உருப்பெருக்கியாடி (பூதக்கண்ணாடி);; microscope (சா.அக.);. மறுவ. உருப்பெருக்கி [சிற்றுரு + விளக்கி. விளக்கு → விளக்கி. 'இ' வினை முதலீறு]
சிற்றுள்	சிற்றுள் ciṟṟuḷ, பெ. (n.) வீட்டிலுள்ள சரக்கறை (உ.வ.);; store-room in a house. [சிறு(மை); + உள். உள் = அகம், வீடு]
சிற்றுள்ளங்கி	சிற்றுள்ளங்கி ciṟṟuḷḷaṅgi, பெ. (n.) உட்சட்டையின் மேல் இடுஞ் சிறுசட்டை; vest. [சிறு + உள் + அங்கி]

சிற்றுள்ளாடை	சிற்றுள்ளாடை ciṟṟuḷḷāṭai, பெ. (n.) உள்ளாடை வகையுளொன்று; akind of under vest. [சிறு + உள்ளாடை]
சிற்றுள்ளான்	சிற்றுள்ளான் ciṟṟuḷḷāṉ, பெ. (n.) உள்ளான் குருவி; small snipe. [சிறு + உள்ளான்]
சிற்றுளி	சிற்றுளி ciṟṟuḷi, பெ. (n.) கல், மரம் போன்றவற்றைத் தகர்க்கும் தச்சுக்கருவி; small chisel used for cutting stones and wood. "சிற்றுளியாற் கல்லுந் தகரும்" (நீதிநெறி.14);. ம. சிற்றுளி;க. கிட்டுளி [சிறு(மை); + உளி] உளியின் வகையைப் பிரித்துக் காட்டவே 'சிறுமை' சேர்க்கப்பட்டது.
சிற்றுழா	சிற்றுழா ciṟṟuḻā, பெ. (n.) அரத்த மூலம், சீழ் மூலம், வெட்டை முதலியவற்றைப் போக்கும் குட்டி விளா எனும் மூலிகை; it is a small plant of the feronia genus; it cures piles, gleet etc., (சா.அக.);.
சிற்றூண்	சிற்றூண் ciṟṟūṇ, பெ. (n.) சிற்றுண்டி பார்க்க;see sirrundi, "நெய்ச்சூட் டமைந்த சிற்றூண்" [சிறு(மை); + ஊண்]
சிற்றூர்	சிற்றூர் ciṟṟur, பெ. (n.) 1. சிறிய ஊர் (சூடா);; small village, hamlet. 'சிற்றூரிலே பாரிக்கூத்தா' (பழ);. 2. குறிஞ்சி நிலத்தூர்; village in the hilly tracts. [சிறு(மை); + ஊர்] குறிஞ்சி நிலம், மலையும் மலை சார்ந்த பகுதியுமாதலால், பரந்துபட்ட ஊர் தோன்றும் வாய்ப்பு குறைவு. எனவே, குறிஞ்சி நிலத்தமைந்த ஊரும் சிற்றூரெனப்பட்டது
சிற்றுழியன்	சிற்றுழியன் ciṟṟuḻiyaṉ, பெ. (n.) 1. வீட்டு வேலையாள்; lacquey, 2. கலப்பற்றுக்காரன்; one whose occupation is the caulking of ships, boats etc., (செ.அக.);. [சிறு(மை); + ஊழியன்]

சிற்றெட்டகம்	சிற்றெட்டகம் ciṟṟeṭṭagam, பெ. (n.) அகப்பொருளைக் கூறும் ஒரு நூல் (களவியற். 16);; an ancient poem on Agam. [சிறு + எட்டகம்]
சிற்றெண்	சிற்றெண் ciṟṟeṇ, பெ. (n.) 1. கீழெண்; fraction. 2. இருசீர் ஒரடியாய் வரும் அம்போதரங்க வகை (காரிகை, செய், 10, உரை);; a variety of ambodarangam consisting of shortlines of two fect each. 3. பரிபாடலுறுப்புகளுள் ஒன்று (பரிபா. 1:60);; a constituent section of Paripadal. [சிறு(மை); + எண்]
சிற்றெல்லை	சிற்றெல்லை ciṟṟellai, பெ. (n.) அவ்வச் செய்யுட்குரிய அடிகளின் சிறுமை வரையறை; minimum number of lines, as in a stanza, opp. to per-ellai. [சிறு(மை); + எல்லை]
சிற்றெலி	சிற்றெலி ciṟṟeli, பெ. (n.) கண்டெலி (இ.வ.);; mouse, species of small rat. [சிறு(மை); + எலி); வகை வேறுபாடறிதற்கும், தோற்றம் கருதியும் இப்பெயரமைந்தது.
சிற்றெலும்பு	சிற்றெலும்பு ciṟṟelumbu, பெ. (n.) மெல்லிய தான சிறிய எலும்பு Small bone (சா.அக.);. [சிறு(மை); + எலும்பு]
சிற்றெள்	சிற்றெள் ciṟṟeḷ, பெ. (n.) எள் வகை (வின்.);; gingelly oil plant, small kind of sesamum. [சிறு(மை); + எள்] தோற்றத்தினாலும், வகைமையை விதந் தோதுதற்கும் சிறுமை முன்னொட்டானது.
சிற்றெழுத்தாணிப்பூடு	சிற்றெழுத்தாணிப்பூடு ciṟṟeḻuttāṇippūṭu, பெ. (n.) சிறிய வடிவுள்ள எழுத்தாணிப் பூண்டு செடி; small variety of style plant (சா.அக.);. [சிறு + எழுத்தாணிப்பூடு]

சிற்றெறும்பு	சிற்றெறும்பு ciṟṟeṟumbu, பெ. (n.) சிவப் பெறும்பு வகை; Small redant. "பாற்கடலைச் சிற்றெறும்பு பருகநினைப் பதுபோலும்" (சேக்கிழார்.பு.பாயி.9);. 'சிற்றெறும்பைச் சிற்றெறும்பும் கட்டெறும்பைக் கட்டெறும்பும் தேடும்' (பழ.);. [சிறு(மை); + எறும்பு] வகையை விதந்து கூற சிறுமை முன்னொட்டானது
சிற்றேரண்டம்	சிற்றேரண்டம் ciṟṟēraṇṭam, பெ. (n.) சிற்றாமணக்கு (மலை.);; castor plant. [சிறு(மை); + ஏரண்டம்]
சிற்றேரி	சிற்றேரி ciṟṟēri, பெ. (n.) சிறிய நீர்நிலை; a small tank.
சிற்றேரிகம்	சிற்றேரிகம் ciṟṟērigam, பெ. (n.) பாசி வகையுளொன்றான இலைப்பாசி (மூ.அ.);; species of duckweed. [சிறு + ஏரிகம்]
சிற்றேலம்	சிற்றேலம் ciṟṟēlam, பெ. (n.) தலைவலி, காய்ச்சல், உமிழ்நீரூறல், வயிற்றுக்கொதிப்பு முதலானவற்றைப் போக்கும், சிறிய ஏலக்காய்; small cardamum, which cures headache, fever, excess salvation etc., (சா.அக.);. ம. சிற்றேலம் [சிறு(மை); + ஏலம்]
சிற்றொடுவை	சிற்றொடுவை ciṟṟoḍuvai, பெ. (n.) ஒடுவை மரம்; a kind of rafle tree (சா.அக.);. [சிறு + ஒடுவை]
சிற்றொத்தி	சிற்றொத்தி ciṟṟotti, பெ. (n.) சிற்றொற்றி பார்க்க;see Sirrorri. [சிறு(மை); + ஒத்தி] ஒற்றி → ஒத்தி ஒநோ: பற்று → பத்து. கற்றுக்குட்டி → கத்துக்குட்டி
சிற்றொழுக்கம்	சிற்றொழுக்கம் ciṟṟoḻukkam, பெ. (n.) இழிநடத்தை (நாமதீப.650);; base conduct. [சிறு + ஒழுக்கம்]

சிற்றொற்றி	சிற்றொற்றி ciṟṟoṟṟi, பெ. (n.) மறுவொற்றி; submortgage. ம. சிற்றொற்றி [சிறு(மை); + ஒற்றி] ஒற்றிக்கு வைத்தல் என்பது ஒரு பொருளை அடைமானமாய் வைத்து வேறொரு பொருளையோ பணத்தையோ மறுதலையாகப் பெறல். இங்குச் சிறுமை, மறுமைப் பொருளில் முன்னொட்டானது.
சிற்றோலை	சிற்றோலை ciṟṟōlai, பெ. (n.) தென்னை மட்டையின் நுனிப்பாகத்துள்ள சிறிய ஓலை; the short blades at the end of the leaf of a coconut tree. [சிறு(மை); + ஓலை]
சிற-த்தல்	சிற-த்தல் sia-, 3 செ.குவி (v.i.) 1. மேன்மையுடையதாதல்; to be eminent, illustrious. "சிறந்த நான்மறை முனிவர்" (புறநா. 6:19);. 2. மேற்படுதல்; to surpass, excel. "தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே" (திருவாச.1,61);. 3. அளவிற்கதிமாகக் கனத்தல்; to be unbearable heavy. "சிறியோன் பெறினது சிறந்தன்று மன்னே" (புறநா.75:5);. 4. மிகுதல்; to be abundant. "பெரும் பெயல் சிறத்தலின்" (மதுரைக். 244);. 5. இன்றியமையா திருத்தல்; to be indispensable. "கற்பார்க்குச் சிறந்தது செவி" (தொல். சொல்.76, சேனா.);. 6. மங்கலமாதல்; to be auspicious, lucky. 7. அன்பாதல்; to be dear. "சிறந்தானென் றேவற்பாற் றன்று" (குறள்,515);. 8. மகிழ்தல்; to rejoice. "உளஞ்சிறந்து புகலுவான்" (கந்தபு. யுத்தகாண். ஏமகூ.31); 9. அழகாதல் (வின்.);; to be graceful. 10. நனிநாகரிகமாதல்; to be elegant. 11. பிறங்கொளி வாய்ந்ததாதல்; to be splendid. ம. சிறக்குக [சுள் → (சூர்); → சீர் → சிற] த. சிற → Skt. Sras

சிறக்கணி-த்தல்	சிறக்கணி-த்தல் sirakkani, 4 செ.கு.வி (v.i.) 1. சிறங்கணி பார்க்க;see Siraigali-, "சிறக்கணித் தாள் போல நகும்" (குறள், 1025);. 2. கடைக்கண்ணாற் பார்த்தல் (சூடா.);; to cast a side look. [சிறங்கணி → சிறக்கணி-,]
சிறக்கணித்தல்	சிறக்கணித்தல் ciṟakkaṇittal, தொ.பெ. (vbl.n.) குறைத்தல்; to diminish (சா.அக.);.
சிறக்கணிப்பு	சிறக்கணிப்பு ciṟakkaṇippu, பெ. (n.) பக்கப் பார்வை; side look (சா.அக.);.
சிறக்கிமுத்து	சிறக்கிமுத்து ciṟakkimuttu, பெ. (n.) முத்துவகையுளொன்று; solid pearl. [சிறக்கி + முத்து]
சிறகடி-த்தல்	சிறகடி-த்தல் Siragadi, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சிறகடிக்கொள்ளு)-தல் பார்க்க;see sirakaik-kol-. [சிறகு + அடி-,]
சிறகடிக்கொள்(ளு)-தல்	சிறகடிக்கொள்(ளு)-தல் ciṟagaḍiggoḷḷudal, 13 செ.கு.வி. (v.i.) பறத்தற் பொருட்டுச் சிறகடித்தல் (பு.வெ.9;19, உரை);; to flap the wings as birds commencing flight. [சிறகு + அடித்துக் கொள்ளு-;சிறகடித்துக் கொள்ளு → சிறகடிக் கொள்ளு-]
சிறகம்	சிறகம் ciṟagam, செ.கு.வி. (v.i.) வளாகத்தின் பகுதி; wings of a complex. i.e., south wing, east wing. [சிறகு → சிறகம்]
சிறகர்	சிறகர் ciṟagar, பெ. (n.) சிறகு பார்க்க;see siagu. "சேவலாய்ச் சிறகர்ப் புலர்த்தியோ" (பரிபா. 3:26);. [சிறகு → சிறகர்]
சிறகறு-தல்	சிறகறு-தல் ciṟagaṟudal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வலியழிதல் (இ.வ.);; to lose strength. 2. முட மாக்குதல், தளர்வுறச் செய்தல்; to be disabled. 'அவன் சிறகறுந்தான்' (உ.வ.); [சிறகு + அறு. சிறகு = உறுப்பு, வலிமை, பிரிவு]

சிறகாற்று-தல்	சிறகாற்று-தல் ciṟakāṟṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) சிறகினை விரித்தடித்து இளைப்பாற்றிக் கொள்ளுதல் (வின்.);; to-flap the wings gently and rest, as birds. [சிறகு + ஆற்று-,]
சிறகி	சிறகி1 ciṟagi, பெ. (n.) கிளுவை (வின்.);; common teal. [சிறகு → சிறகி. இ = உடைமைப் பொருள் பின்னொட்டு] சிறகி2 ciṟagi, பெ. (n.) நீர்ப்பறவை; a water bird (சா.அக.);. [சிறகு → சிறகி]
சிறகிமீன்	சிறகிமீன் ciṟagimīṉ, பெ. (n.) பறவை மீன் (வின்.);; a flying fish. [சிறகி + மீன். சிறகு → சிறகி]
சிறகு கட்டிப்பற-த்தல்	சிறகு கட்டிப்பற-த்தல் Siragu-kalti-p-para, செ.கு.வி (v.i.) விரைந்து செல்லுதல்; to move with great swiftness, be in great haste. [சிறகுகட்டி → பற-,] பறவையினம் பறந்து செல்வதை விரைவாய்ச் செல்வதாயுணர்ந்தவர்கள், மாந்தனது விரைந்த செலவினையும் பறப்பதாய்க் கூறினர். இது, மிகைப்படுத்துதல் பொருளிலும் வருதலை, ஆலாய்ப் பறக்கிறான், பறவாய்ப் பறக்கிறான் எனும் உலக வழக்கு நோக்கி யறிக.
சிறகுகதவு	சிறகுகதவு ciṟagugadavu, பெ. (n.) இரட்டைக் கதவு (யாழ்ப்.);; folding 'door, two-leaved door. [சிறகு + கதவு. சிறகு = உறுப்பு, பிரிவு]
சிறகுகுடில்	சிறகுகுடில் ciṟaguguḍil, பெ. (n.) தூக்குங் குடிசை (யாழ்ப்.);; small movable hut. [சிறகு + குடில். சிறகு = மென்மை] மென்மையானது இயங்கற்கும் எடுத்துச் - செல்லற்கும் இயைபாயது.
சிறகு கோழி	சிறகு கோழி ciṟaguāḻi, பெ. (n.) காட்டுக் கோழி வகை; red spurfowl. [சிறகு + கோழி] சிறகு = பறக்கும் உறுப்பு வீட்டுக் கோழிகளை நோக்க, காட்டுக் கோழிகட்குப் பறக்குமாற்றல் மிகுதியாயிருத்தல் கருதி இவ்வாறமைந் திருக்கலாம்.

சிறகு தெரி-த்தல்	சிறகு தெரி-த்தல் siagu-deri, 4 செ.குவி (v.i.) சிறகுலர்த்துதல் (யாழ்.அக.);; to dry or air the wings, as a bird. [சிறகு + தெரி-, தெரி = தெளி, பரப்பு]
சிறகுநீண்டோன்	சிறகுநீண்டோன் ciṟagunīṇṭōṉ, பெ. (n.) நீண்ட சிறகையுடைய வௌவால்; long-winged bat (சா.அக.); [சிறகு + நீண்டோன். ஒன் = உடைமை குறித்த ஈறு]
சிறகுமுளைத்தல்	சிறகுமுளைத்தல் ciṟagumuḷaittal, பெ. (n.) 1. தற்காத்துக் கொள்ளும் வலி பெறுகை; being capable of maintaining oneself. 2. வெளியேறி விடுவகை (உ.வ.);; disappearance; tendency towards waste, as wealth (சா.அக.);. [சிறகு + முனைத்தன். சிறகு = பறக்கும் உறுப்பு, ஆற்றல்] பறவையினம் பிறக்கும்போதே சிறகுடன்தான் பிறக்கும். எனினும் அவ்வுறுப்பு போதுமான வளர்ச்சியடைந்து பயிற்சி பெற்றுப் பறக்கும் ஆற்றலையுணர்ந்து கொள்ளும் நிலையைச் 'சிறகு
சிறகுமுறி-தல்	சிறகுமுறி-தல் Siragu-muri, செகுவி (v.i.) சிறுகறு-தல் பார்க்க;see Siragaru. [சிறகு + முறி - முறி = அறு, பிரி, ஒடி]
சிறகை	சிறகை ciṟagai, பெ. (n.) உண்பவர்க்குச் சொறியினையுருவாக்குந் தன்மையுள்ள பறவை வகை; a bird, the flesh of which causes itching when eaten (சா.அக.);.
சிறகொடிந்தபறவை	சிறகொடிந்தபறவை ciṟagoḍindabaṟavai, பெ. (n.) 1. துணையிழந்தவள்; widow. 2. துணையிழந்தவன்; widower. 3. நட்பினை இழந்தவர்; one who loose friendship. [சிறகொடித்த + பறவை] சிறகினை இழந்த பறவை பறக்க இயலாதது போன்றது துணை இழந்தாரின் ஆற்றல் என்பதைக் குறிக்கும் கூட்டுச் சொல்
சிறங்கணி-த்தல்	சிறங்கணி-த்தல் Siraigali, 4 செகுன்றாவி (v.i.) 1. கண்ணைச் சுருக்கிப் பார்த்தல்; to squint one's eyes and glance. "குவளைமாலைப் போது சிறங்கணிப்பப் போவார்" (சிலப். கானல்வரி, 1. பாடல், 7.);. 2. இழிவாய்க் கருதுதல்; to despise. 3. மதியாதிருத்தல், சிறுமையாய்க் கருதுதல்; to disregard. [சிறுமை → சிறு → சிற, சிற + கண் → கணி] வியப்பானதைக் காணும் போது விரித்துப் பார்த்தலும், இழிவானதைக் காணும் போது சுருக்கிப் பார்த்தலும் அனிச்சைச் செயலாய் அமைந்துள்ளதை அறிக

சிறங்காடு	சிறங்காடு ciṟaṅgāṭu, பெ. (n.) சிறுகாடு; low jungle. [சிறுமை → சிறு + காடு = சிறுகாடு → சிறங்காடு]
சிறங்கி	சிறங்கி1 Siraigi, 4 செகுன்றாவி (v.t.) மதியாதிருத்தல், இகழ்ச்சி செய்தல்; to despise. [சிறங்கணி → சிறங்கி] சிறங்கி2 Siraigi, 4 செகுன்றாவி (v.t.) சிறங்கையாலளத்தல் (யாழ்ப்.);; to measure in the hollow of the hand. [சிறங்கை → சிறங்கி] சிறங்கை பார்க்க
சிறங்கை	சிறங்கை ciṟaṅgai, பெ. (n.) கைந்நிறையளவு; quantity that can be held in the hollow of the hand;palmful, as a measure. "முன்னாழி முச்சிறங்கை நெல்லளந்து கொடுவா" (குமர. பிர. மீனா. குற. 26); [சிறு + அங்கை. அகம் + கை – அகங்கை]
சிறட்டை	சிறட்டை ciṟaṭṭai, பெ. (n.) சிரட்டை பார்க்க;see Sirattai. ம. சிரட்ட [சிரட்டை → சிறட்டை]
சிறந்த கற்பகம்	சிறந்த கற்பகம் ciṟandagaṟpagam, பெ. (n.) நாகச் செய்ந்நஞ்சு (மூ.அ.);; a prepared arsenic.
சிறந்தோர்	சிறந்தோர் ciṟandōr, பெ. (n.) 1. உயர்ந்தோர்; the great, the renowned, the illustrious. 2. கடவுளர், தேவர்; Gods, Devas. "சிறந்தோ ருலகம் படருநர் போல" (பரிபா. 19:11);. 3. உறவினர் (திவா.);; relatives. 4. துறந்தோர் (வின்.);; ascetics. ம. சிறந்தோர் [சிற + ந் + த் + ஓர். சுள் → (சூர்); → சிற, சிற → சிறப்பு (பெருமை);]
சிறப்பசை	சிறப்பசை siṟappasai, பெ. (n.) நேரசைகட்கும் நிரையசைகட்கும் ஒதிய எழுத்துகள் மொழியாய் நின்றால் சிறப்பசையாகும் (யாப்.8);; a metrical special syllable. [சிறப்பு + அசை]

சிறப்பணி	சிறப்பணி ciṟappaṇi, பெ. (n.) 1. இனம், குணம், செயல் என்பவற்றால் ஒரு பொருளைச் சிறப்பித்துக் கூறும் அணி; figure of speech which consists in magnifying the excellence of an object. 2. ஒப்புமையாற் பொதுமையுற் றிருந்த இரண்டு பொருள்களுக்கு ஒரு கரணியத்தால், வேறுபாடு தோன்றுவதைக்கூறும் அணி (அணியி.82);; figure of speech in which a reason is given for differentiating two similar objects taken up for comparison.
சிறப்பில்சீர்	சிறப்பில்சீர் ciṟappilcīr, பெ. (n.) பாட்டில் வகையுளி சேர்ந்து நிற்பரும் சீர்கள் (யாப்.வி.10.);. [சிறப்பு + இல் + சிர்]
சிறப்பிலசை	சிறப்பிலசை siṟappilasai, பெ. (n.) நேரசை கட்கும் நிரையசைகட்கும் ஒதிய எழுத்துகள் மொழிக்கு உறுப்பாய் நிற்பின் சிறப்பிலசை எனப்படும் (யாப்.8);; an unwanted metrical syllable. [சிறப்பு + இல் + அசை]
சிறப்பாங்கல்	சிறப்பாங்கல் ciṟappāṅgal, பெ. (n.) குருந்தக்கல் (வின்.);; corundum emery. [சிறப்பு + ஆம் + கல்]
சிறப்பாடு	சிறப்பாடு ciṟappāṭu, பெ. (n.) மேம்பாடு, சால்பு; excellence, splendour. "சிறப்பாடுடையர்" (தேவா.500,4);. [சிறப்பு + பாடு – சிறப்புப்பாடு → சிறப்படு]
சிறப்பியற்பெயர்	சிறப்பியற்பெயர் ciṟappiyaṟpeyar, பெ. (n.) இனத்தி (சாதியில்);லுள்ளோர் சிறப்பினால் தமக்குத்தாமே வழங்கும் பெயர் (பன்னிருபா. 151);; titles assumed by members of a community as a mark of special distinction. [சிறப்பு + இயற்பெயர்]
சிறப்பிலாதாள்	சிறப்பிலாதாள் ciṟappilātāḷ, பெ. (n.) மேம்பாடில்லாதவள், மூதேவி (சூடா);; goddess of ill-luck, as being graceless. [சிறப்பு + இவாதாள்]

சிறப்பு

சிறப்பு1 ciṟappu, பெ. (n.)

1. தலைமை, தன்னேரில்லாத் தன்மை; pre-emience.

"மேவிய சிறப்பின்" (தொல். பொருள்.அகத். 28);.

2. மேம்பாடு, உயர்வு; superiority

3. பகட்டு (ஆடம்பரம்);, ஆரவாரம்; pomp.

"விழா சிறப்பாக நடை பெற்றது"

4. பேராற்றல், உயர்நிலை; grandeur.

5. நயப்பண்பு; courtesy.

6. விருந்தோம்பும் பண்பு; hospitality.

"விழுமியோர் காண் டொறுஞ் செய்வர் சிறப்பு" (நாலடி, 159);

[சிற → சிறப்பு]

சிறப்பு2 ciṟappu, பெ. (n.)

சிறப்பணி,1 (வீரசோ. அலங்.12); பார்க்க;see sirappani,1.

[சிற → சிறப்பு]

சிறப்பு3 ciṟappu, பெ. (n.)

1. மிகுதி (பிங்.);; abundance, plenty.

2. செல்வம்; wealth.

3. வளமை; prosperity.

"தகைப்பெருஞ் சிறப்பிற் குடுமிக்கோமான்" (புறநா. 64, 5);.

4. இன்பம்; happiness.

"காதலர் செய்யுஞ் சிறப்பு" (குறள், 1208);.

5. வரிசை, நன்மதிப்பு; honours, privileges.

"தென்னவன் பெயரொடு சிறப்புப் பெற்ற" (சிலப். 16: 109);.

6. மதிப்பு; regard, esteem.

"சீர்மை சிறப்பொடும்" (குறள், 195);.

7. மேன்மை; superiority, greatness.

8. நன்கொடை; present, gift.

"சிறப்பறிய வொற்றின்கட் செய்யற்க" (குறள், 590);.

9. துறக்கம், பேரின்பம், உம்பருலகம்; heaven, heavenly bliss.

"சிறப்பீனுஞ் செல்வமு மீனும்" (குறள், 31);.

ம. சிறப்பு;க. செறபு

[சிற → சிறப்பு]

சிறப்பு4 ciṟappu, பெ. (n.)

1. வாலாயமான திருவிழா; periodical festival in a temple.

சிறப்புக்கட்டளை	சிறப்புக்கட்டளை ciṟappukkaṭṭaḷai, பெ. (n.) கோயிலில் ஏற்படுத்தப்பட்ட படையலுக்கான படித்தரம் (தெ.க.தொ.4,103);; institution of naivettiyam in a temple. [சிறப்பு + கட்டளை]
சிறப்புச்செய்	சிறப்புச்செய்1 Sirappu-c-cry, 1 செ.குவி. (v.i.) 1. ஒப்பனைசெய்தல், அழகுபடுத்துதல் (வின்.);; to embellish. 2. வரவேற்று முகமன் கூறுதல், விருந்தோம்பல்; to welcome, show hospitality. [சிறப்பு + செய். 'செய்' து.வி.] சிறப்புச்செய்2 sirappu-c-cey, 1 செ.கு.வி (v.i.) கோயில் திருவிழாவைக் கொண்டாடுதல் (யாழ்ப்.);; to celebrate, as a temple festival. [சிறப்பு + செய்-,]
சிறப்புடைக்கிளவி	சிறப்புடைக்கிளவி ciṟappuḍaikkiḷavi, பெ. (n.) முகமன் மொழிந்து விருந்தோம்புகை; words of hospitality. "சிறப்புடைக்கிளவி செவ்விதிற் பயிற்றி" (பெருங். உஞ்சைக். 34:44);. [சிறப்புடை + கிளவி]
சிறப்புடையரசியல்	சிறப்புடையரசியல் siṟappuḍaiyarasiyal, பெ. (n.) மடிந்த உள்ளத்தோனையும், மகப்பெறாதோனையும் அடிப்பிறக் கிட்டோனையும், பெண் பெயரோனையும் படையிழந்தோனையும் ஒத்த படை யோடா தோனையும் பிறவும் இத்தன்மை
சிறப்புப்பாயிரம்	சிறப்புப்பாயிரம் ciṟappuppāyiram, பெ. (n.) ஆக்கியோன்பெயர் வழி, எல்லை, நூற்பெயர், யாப்பு, நுதலியபொருள், கேட்போர், பயன், காலம், களம், காரணம் முதலான பொருள்களைப் பற்றிப் புகலு முகத்தான் ஒரு நூலுக்குச் சிறப்பாக அமைக்கப்பட்ட முன்னுரை (தொல். பாயி. உரை.);; introduction to a book, giving particulars of the author, title of the work, subject-matter, etc., opp. to podu-p-payiram. [சிறப்பு + பாயிரம்]
சிறப்புப்பெயர்	சிறப்புப்பெயர் ciṟappuppeyar, பெ. (n.) 1. பொதுப்பெயருக்கு எதிரிடையாக வொன்றற்கே, சிறப்பாக வரும் பெயர் (நன்.62, உரை.);; specific, name, opp. to podu-p-peyar. 2. திணை, நிலம், சாதி, குடி உடைமை, குணம், தொழில், கல்வி என்ற எண் வகையானும், பொருள்களுக்குச் சிறப்பாகக் கூறும்பெயர் (நன்.393);; descriptive names of cight kinds, viz., tiai, nilam, šadi, kudi, udaimai, kuṇam, tolil, kalvi. 3. வேந்தன் கொடுக்கும் பட்டப்பெயர் (பன்னிருபா. 150);; title given by a king.
சிறப்பும்மை	சிறப்பும்மை ciṟappummai, பெ. (n.) குறவரு மருளுங் குன்றம் அல்லது புலையனும் விரும்பாத யாக்கை என்று சிறப்பாக வரும் உம்மை (புறநா.212, உரை);; connective particle implying superiority or inferiority. [சிறப்பு + உம்மை]
சிறப்புமொழி	சிறப்புமொழி ciṟappumoḻi, பெ. (n.) சிறப்பணி (திவா.); பார்க்க;see Sirappali. [சிறப்பு + மொழி]
சிறப்புலிநாயனார்	சிறப்புலிநாயனார் ciṟappulināyaṉār, பெ. (n.) நாயன்மார் அறுபத்துமூவருள் ஒருவர் (பெரியபு.);; a canonized Saiva saint one of 63. [சிறப்பு + புலி + நாயனார்]

சிறப்புவிதி	சிறப்புவிதி ciṟappuvidi, பெ. (n.) ஒன்றற்கே தனித்துக் கூறும் நெறி (நன்.165, உரை);; special rule, dist. fr. podu-vidi. [சிறப்பு + விதி]
சிறப்புழகரம்	சிறப்புழகரம் ciṟappuḻkaram, பெ. (n.) தமிழுக்குச் சிறப்பாயுள்ள ழகரம்; the letter l, as peculiar to Tamil language. [சிறப்பு + ழகரம், 'கரம்' சாரியை] ழகரம் தமிழில் சிறப்பாகவுள்ளது எனக் குறிப்பிட்டாலும் தமிழின் இனமொழியான மலையாளத்தில் இன்றும் வழக்கில் இருக்கிறது. பழங்கன்னடம், பழந்தெலுங்கு போன்ற மொழிகளில் ழகரம் இருந்துள்ளது. ழகரம் இடம்பெற்றிருந்த சொற்களை ஒப்பு நோக்கினால் அது சில இடங்களில் [illegible] திரிந்துள்ளது
சிறப்பெடு-த்தல்	சிறப்பெடு-த்தல் Sirappedu, 4 செ.குவி (v.i.) திருவிழாக் கொண்டாடுதல்; to celebrate a festival. "பேய்க்கே சிறப்பெடுப்பார்" (அருட்பா, 1. நெஞ்சறி.388);. [சிறப்பு + எடு]
சிறப்பெழுத்து	சிறப்பெழுத்து ciṟappeḻuttu, பெ. (n.) ஒரு மொழிக்கே சிறப்பாக உரித்தான எழுத்து (நன். 274);; alphabetic letter peculiar to a language. [சிறப்பு + எழுத்து]
சிறப்பை	சிறப்பை ciṟappai, பெ. (n.) மரத்தினாற் செய்யப்பட்டதும், பறவைகளைத் துரத்த வேனும், மாடுகளை அடையாளம் கண்டு பிடிக்குமாறு அவற்றின் கழுத்திற் கட்டுதற் கேனும், பயன்படுத்தப்படுவதுமான ஒரு வகை மணி (வின்.);; a kind of bell or clapper, sometimes made of wood, used to scare away birds or tied to a bullock's neck for identification. [சிறப்பு → சிறப்பை]
சிறவி	சிறவி ciṟavi, பெ. (n.) சிறகி (பதார்த்த. 899); பார்க்க;see Siragi. [சிறகி → சிறவி]
சிறவு	சிறவு ciṟavu, பெ. (n.) சிறந்தசெயல்; meritorious deed. "சிறவேசெய்து வழிவந்து" (திருவாச. 5:86);. [சிற → சிறப்பு → சிறவு]
சிறாங்கணி-த்தல்	சிறாங்கணி-த்தல் sirigami, 4 செகுன்றாவி, (v.t.) சிறக்கணி-த்தல் பார்க்க;see sirakkani " தோற்றமை தோற்றச் சிறாங்கணித்துப் பார்த்து" (திவ். பெருமாள். 6:3, வியா.);. [சிறக்கணி → சிறங்கணி → சிறாங்கணி]

சிறாங்கி-த்தல்	சிறாங்கி-த்தல் Sirigi, 4 செகுன்றாவி (v.t.) 1. உள்ளங்கையளவாக்குதல்; to reduce to the size of the hollow of one's palm. "கண்களைச் சிறாங்கித்துப் பருகலாயிருந்தபடி" (திருவிருத். 11, வியா, 81);. to get into one's power or control. "அவனைச் சிறாங்கிக்கும் ஸம்சிலேஷ தசையில்" (ஸ்ரீவசன,25);. 3. இரத்தல்: to beg. "தன்னைச் சிறாங்கித்து இருக்கிற நம்மை அறிகிறதில்லை" (ஈடு. 6:10, அவ.);. 4. கெஞ்சுதல்; to beg, entreat. [சிறங்கை சிறாங்கை சிறாங்கி]
சிறாங்கு	சிறாங்கு ciṟāṅgu, பெ. (n.) சிராங்கு பார்க்க;see siringu. [சிராங்கு → சிறாங்கு] '
சிறாங்கை	சிறாங்கை ciṟāṅgai, பெ. (n.) சிறங்கை பார்க்க;see sirangai "எனக்கும் ஒரு சிறாங்கை யிடவல்லி கோளே" (திவ். திருமாலை. 19, வியா. 72);. [சிறங்கை – சிறாங்கை]
சிறாம்பி	சிறாம்பி1 sirimbi, 4 செகுன்றாவி (v.t.) ஒரு சேரத் திரட்டுதல்; to gather up in a mass. "சிறாம்பித் தனுபவிக்கலாயிருக்கை" (ஈடு, 69;2, ஜீ);. [சேர்த்தல் → சிறத்தல் → சிறாம்பி] சிறாம்பி2 ciṟāmbi, பெ. (n.) காவற்பரண் (யாழ்ப்.);; a loft or platform for keeping watch. ம. சிறாம்பி

சிறாம்பு	சிறாம்பு1 sirambu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. குறுகுதல்; to shrink, look small. "சிறாம்பி இரப்பாளனாய் நின்ற நிலை" (ஈடு, 2.6:1);. 2. இளைத்தல்; to grow lean, become emaciated. "இத்தலையைப் பிரிந்து வந்த சிறாம்புத லெல்லாம்" (ஈடு, 6.1:11);. [சிறுமை → சிறு → சிறா → சிறாம்பு-,] சிறாம்பு2 Sirimbu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) உராய்தல் (வின்.);; to graze, as a ball when passing. [சிறாய் → சிறாம்பு-,] சிறாம்பு3 Sirimbu-, 5 செகுன்றாவி (v.t.) பிறாண்டுதல் (வின்.);; to scratch with a splinter or thorn. [சிறாய் → சிறாம்பு-,] சிறாம்பு4 ciṟāmbu, பெ. (n.) மரச்சிலும்பு (வின்.);; fibre risings in wood shiver. [சில் → சிலும்பு → சிவாம்பு → சினாம்பு → சிறரம்பு = மரத்திலும் மீனிலுமுள்ள நுண்பட்டை
சிறாய்	சிறாய்1 siriy, 4 செகுன்றாவி (v.t.) சிராய் (உ.வ.); பார்க்க;see Siray-. [சிறாய் → சிறாய்] சிறாய்2 ciṟāy, பெ. (n.) மரத்துண்டு; chip, Splinter. "ஒரு சிறாயை விசுவசித்து" (ஈடு, 35:8);. [சிறு → செறா → சிறா]
சிறாயத்துக்குச்சி	சிறாயத்துக்குச்சி ciṟāyattukkucci, பெ. (n.) நிலவேம்பு (யாழ்.அக.);; Himalayan chiretta. U. chiraita
சிறார்	சிறார் ciṟār, பெ. (n.) சிறுவர்; children. "திதியின் சிறாரும் விதியின் மக்களும்" (பரிபா.3:6.); [சிறுமை → சிறு → சிறார். 'அா' ப.பா. ஈறு]

சிறார்பணி	சிறார்பணி ciṟārpaṇi, பெ. (n.) சிறுவர்களைப் பணிக்கமர்த்தல்; child labour. [சிறார் + பணி. பண் → பணி]
சிறான்	சிறான் ciṟāṉ, பெ. (n.) சிறுவன்; boy. [சிறுவன் → சிறான்]
சிறிக்கி	சிறிக்கி1 ciṟikki, பெ. (n.) சிறுக்கி பார்க்க;see sirukki. [சிறுக்கி - சிறவிக்கி (கொ.வ.);] சிறிக்கி2 ciṟikki, பெ. (n.) கொடிக்காக்கட்டான்; sky-blue bindweed.
சிறிசு	சிறிசு siṟisu, பெ. (n.) 1. சிறிது (உ.வ.); பார்க்க;see Siridu. 2. சிறுவன் அல்லது சிறுமி; young boy or girl. [சிறிது → சிறிசு. ஒ.நோ. கடிது - கடிசு 'து' ஒ.பா.ஈறு]
சிறிஞன்	சிறிஞன் ciṟiñaṉ, பெ. (n.) சிறுவன்; small insignificant boy. "அறிஞருஞ் சிறிஞரு மாதியந்தமா" (கம்பரா. ஆறுசெல்ப.45);. [சிறியன் → சிறிஞன், 'ன்' ஆ.பா.ஈறு]
சிறிட்டம்	சிறிட்டம் ciṟiṭṭam, பெ. (n.) விளாம்பட்டை (இராட்);; bark of the wood-apple. Skt. slista.
சிறிதாக்கு-தல்	சிறிதாக்கு-தல் Siridikku-, 5 செகுன்றாவி (v.t.) அளவு, வடிவு போன்றவற்றில் குறைத்தல்; to make small, reduce. ம. சிறியிக்குக [சிறிது + ஆக்கு - ஆகு (த.வி.); - ஆக்கு (பி.வி.);]
சிறிது	சிறிது ciṟidu, பெ. (n.) பொருட்படுத்தத்தக்க தல்லாதது, சிறப்பிலாதது; that which is small, trifling or insignificant. "இறப்பச் சிறிதென்னாது" (நாலடி,99);. ம. சிறிது, செறிது; க. கிரி, கிரிது; தெ. சிறுத; து. கிர்து; குட. செர்யெ;கோத., துட. கிர் [சிறுமை → சிறு → சிறி → சிறிது]

சிறிதுரை-த்தல்	சிறிதுரை-த்தல் iridurai, 4 செகுன்றாவி (v.t.) இகழ்ந்து பேசுதல், பழித்துரைத்தல்; to belittle, despise, speak contemptuously or disparagingly of. "சேர்ந்தாரை யெல்லாஞ் சிறிதுரைத்து" (பழ. 123);. [சிறுமை → சிறிது. சிறிது + உரை. சிறுமை = கீழ்மை, இகழ்ச்சி. உரை = பேச்சு]
சிறிபலம்	சிறிபலம் ciṟibalam, பெ. (n.) வில்வம் (மலை.);; bael. Skt. Sri-phala
சிறிய	சிறிய ciṟiya, பெ.எ.(adj.) 1. குறைந்த; small, little. 2. இளைய; younger in age. 3. தாழ்ந்த, இழிந்த; base, inferior. ம. செறிய, சிரிய; க. கிறுது; தெ. சிறுத;குட. செய்யெ
சிறியசிந்தையர்	சிறியசிந்தையர் siṟiyasindaiyar, பெ. (n.) கீழோர் (சூடா.);; base petty - minded persons. [சிறுமை – சிறிய. சிறிய + சிந்தையர்]
சிறியத்தினி	சிறியத்தினி ciṟiyattiṉi, பெ. (n.) வேலிப்பருத்தி (மலை.);; hedge cotton. Skt. siri hastini
சிறியதகப்பன்	சிறியதகப்பன் ciṟiyadagappaṉ, பெ. (n.) தந்தைக்கு இளையவன் சிறிய தாயின் கணவன்; father's younger brother; mother's younger sister's husband. [சிறிய + தகப்பன். தம் + அப்பன் → தமப்பன் → தவப்பன் → தகப்பன்]
சிறியதாய்	சிறியதாய் ciṟiyatāy, பெ. (n.) தாய்க் கிளையவள், சிற்றப்பன் மனைவி, இளைய மாற்றாந்தாய; mother's younger sister, father's younger brother's wife, junior step-mother. "சிறியதாய் சொன்ன திருமொழி" (கம்பரா. பாசப்.41);. க. சிக்கதாயி [சிறிய + தாய்]

சிறியதாயார்	சிறியதாயார் ciṟiyatāyār, பெ. (n.) சிறியதாய் பார்க்க;see Siriya-say. [சிறியதாய் → சிறியதாயார். ஆர் = உயர்வுப் பன்மையீறு]
சிறியதிருமடல்	சிறியதிருமடல் ciṟiyadirumaḍal, பெ. (n.) நாலாயிரத் தெய்வப் பனுவலைச் சார்ந்ததும், திருமங்கையாழ்வாரால் செய்யப்பட்டதுமான ஒரு சிற்றிலக்கியம்; a poem by Tirumangai-y-alvar forming part of Nalayirativviya-p-pirabandam. [சிறிய + திருமடல்]
சிறியதிருவடி	சிறியதிருவடி ciṟiyadiruvaḍi, பெ. (n.) அனுமன்; hanuman. [சிறிய + திருவடி] மாலியர் கருடனை பெரியதிருவடி என்றும், அனுமனைச் சிறியதிருவடி என்றும் அழைப்பர். திருவடி பார்க்க.
சிறியது	சிறியது ciṟiyadu, பெ. (n.) 1. வடிவத்திலோ தரத்திலோ தாழ்வானது; that which is small in size or imperior in quality. 2. இளையது; that which is young. ம. செறியது [சிறு → சிறியது]
சிறியதைலம்	சிறியதைலம் ciṟiyadailam, பெ. (n.) தேவைக் கேற்பக் காய்ச்சிப் பயன்படுத்தும் மருந்தெண்ணெய் (பைஷஜ.7);; medicinal oil prepared as occasion requires. [சிறுமை = குறைவு, சிறிது. சிறிய + தைலம்] Skt. taila → த. தைலம்
சிறியநோக்கு-தல்	சிறியநோக்கு-தல் siriya-nokku-, 5 செ. குன்றாவி (v.t.) கடைக்கணித்துப் பார்த்தல்; to casta benignant glance to ogle. "சிறிய நோக்கா ……… நகை முகங் கோட்டி நின்றாள்" (சீவக. 1568);. [சிறிய + நோக்கு]
சிறியபேயத்தி	சிறியபேயத்தி ciṟiyapēyatti, பெ. (n.) அத்தி வகை (இங்வை);; wild-fig. [சிறிய + பேயத்தி]
சிறியமரத்தி	சிறியமரத்தி ciṟiyamaratti, பெ. (n.) சிற்றகத்தி (மலை.);; common sesban.

சிறியமனம்	சிறியமனம் ciṟiyamaṉam, பெ. (n.) 1. சிறுமைப் பண்பு (யாழ்ப்);; pettiness. 2. கஞ்சத்தனம்; meanness. [சிறிய + மனம். முன் = மனக்குறிப்பு. முன் → முன்னம் → முனம் → மனம்]
சிறியர்	சிறியர் ciṟiyar, பெ. (n.) இழிதகவுடையவன்; low, mean person. "தேயம்வைத் திழந்தான். சீச்சி! சிறியர் செய்கை செய்தான்" (பாஞ்.ப.378);. [சிறியன் → சிறியர். 'அர்' ப.பா.ஈறு.]
சிறியவன்	சிறியவன் ciṟiyavaṉ, பெ. (n.) சிறியன் பார்க்க;see siriyan. "செய்தேமஞ் சாராச் சிறியவர் புன்கேண்மை" (குறள், 815);. க. சிக்கவ [சிறுமை → சிறு → சிறிய → சிறியன் → சிறியன்]
சிறியன்	சிறியன் ciṟiyaṉ, பெ. (n.) 1. சிறுவன்; small, insignificant person, boy. "சிறியனென்றென்னிளஞ் சிங்கத்தை யிகழேல்" (திவ். பெரியாழ். 14:8);. mean person. "சிறியர் செயற்கரிய செய்கலாதார்" (குறள், 26);. ம. செறியவன் [சிறியவன் → சிறியன். 'ன்' ஆ.பா.ஈறு]
சிறியாணங்கை	சிறியாணங்கை ciṟiyāṇaṅgai, பெ. (n.) சிறியாநங்கை (வின்.); பார்க்க;see siriyanamgai. [சிறியாநங்கை → சிறியாணங்கை]
சிறியாநங்கை	சிறியாநங்கை ciṟiyānaṅgai, பெ. (n.) பூடுவகை; a species of small milkwort.
சிறியார்	சிறியார் ciṟiyār, பெ. (n.) சிறியர் பார்க்க;see sriyar. 'சிறியாரோடு இணங்காதே;சேம்புக்குப் புளிவிட்டுக் கடையாதே' (பழ.);
சிறியிலை	சிறியிலை ciṟiyilai, பெ. (n.) சிற்றிலை பார்க்க;see sirrilai. "சிறியிலை நெல்லி" (புறநா.91); [சிறுயிலை → சிறியிலை]

சிறிவில்	சிறிவில் ciṟivil, பெ. (n.) அகில் (மலை.);; eaglewood.
சிறு	சிறு1 Siru- 4 செகுவி (v.i.) 1. சிறுகு1-தல் பார்க்க;see siugu. "சிறுத்த செலுவதனுளிருந்து" (திருப்பு.227);. [சில் → சிறு-,] சிறு2 Siru-, 4 செகுன்றாவி (v.t.) 1. முட்டுக் கட்டையிடுதல்; to hinder. 2. தடுத்தல் (நாஞ்.);; to resist. [சில் → சிறு-,] சிறு3 siru, பெ.எ. (adj.) 1. குறைந்த, சிறிய; small, little. 2. இளைய அகவையில் குறைந்த; young. ம. செறு, செரிய; க. கிறி, கிற, கிறு, கிறிது; தெ. சிறு, சிறுத; து. கிளி, கிறு; குட. கிர்கெ, கெர்யெ;கோத. துட. கிர். [சில் → சிறு]
சிறுக்கம்	சிறுக்கம் ciṟukkam, பெ. (n.) 1. சிறுபிள்ளைத் தனம்; trific. 2. புன்மை (அற்பம்);; triff. 3. இழிவு; baseness. [சிறு → சிறுக்கு → சிறுக்கம்]
சிறுக்கன்	சிறுக்கன் ciṟukkaṉ, பெ. (n.) சிறுவன்; boy, youngster, a term of endearment. "ஆலினிலை வளர்ந்த சிறுக்கன்" (திவ். பெரியாழ். 1.4:7);. ம. சிறுக்கன், செறுக்கன். [சிறு → சிறுவன் → சிறுக்கன். 'ன்' ஆ.பா. ஈறு]
சிறுக்காம்பன் சேலை	சிறுக்காம்பன்சேலை ciṟukkāmbaṉcēlai, பெ. (n.) ஒரு வகை எழுத்துச்சிற்றாடை; a kind of printed saree (திவ்.பெரியாழ்.13:8, வியா.பக். 64);. [சிறு + காம்பு + அன் + சேவை]

சிறுக்கி	சிறுக்கி1 ciṟukki, பெ. (n.) 1. இளம்பெண்; girl, wench. "சிறுக்கிகளுற வாமோ" (திருப்பு. 145);. 3. வேலைக்காரி; maidservant. "கோசலை வீட்டுச் சிறுக்கிக்குஞ் சிறுக்கி" (இராமநா. அயோத். 7.);. ம. செறுக்கி [சிறுக்கன் → சிறுக்கி. _'இ' பெ.பா.ஈறு] சிறுக்கி2 ciṟukki, பெ. (n.) இழிநடத்தையுடையவள்; woman of menial behaviour. 'செல்லிக்குச் சிறங்கு, சிறுக்கிக்கு அரையாப்பு, பார்க்க வந்த பரிகாரிக்கும் பக்கப் பிளவு' (பழ.);. [சிறு → சிறுக்கி] சிறுக்கி3 ciṟukki, பெ. (n.) பகட்டாரவார மிக்கவள்; ostentatious woman. [செறுக்கி → சிறுக்கி]
சிறுக்கீரை	சிறுக்கீரை ciṟukārai, பெ. (n.) சிறுகீரை பார்க்க;see siru-kirai. "சிறுக்கீரை வெவ்வடகும்" (தமிழ்நா. 57);. [சிறுகீரை → சிறுக்கீரை]
சிறுக்கு-தல்	சிறுக்கு-தல் sirukku-, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. சிறுகச்செய்தல் (தைலவ. தைல. 1.);; to reduce in size or quantity, lessen. 2. சினத்தல் (யாழ்.அக.);; to be angry with. [சில் → சிறு → சிறுக்கு] சிறுக Siruga, கு.வி.எ.(adv.); 1. சிறிதாக; a little. 2. செட்டாக, சுருக்கமாக; sparingly. "சிறுகக் கட்டிப் பெருக வாழ்" (பழ.);. [சிறு → சிறுக]
சிறுகஞ்சாங்கோரை	சிறுகஞ்சாங்கோரை ciṟugañjāṅārai, பெ. (n.) கஞ்சாங்கோரை (வின்); பார்க்க;see kanjangorai. [சிறு + கஞ்சாங்கோரை] கஞ்சாங்கோரை வகைகளுள் வேறு பாடறிதற்காகச், 'சிறு' முன்னொட்டானது.

சிறிகட்டுக்கொடி	சிறிகட்டுக்கொடி ciṟigaḍḍuggoḍi, பெ. (n.) உப்புக்கட்டியென்னுங் கொடி (மலை.);; a kind of milky medicinal creeper. [சிறு + கட்டுக்கொடி)]
சிறுகடலாடி	சிறுகடலாடி ciṟugaḍalāḍi, பெ. (n.) நாயுருவி (மலை.);; dog - prick. ம. செறுகடுகு [சிறு + கடவாடி] நாயுருவி வகைகளுளொன்றை இனம் பிரித்துக் காட்டச் 'சிறு' முன்னொட்டானது.
சிறுகடுக்காய்	சிறுகடுக்காய் ciṟugaḍuggāy, பெ. (n.) கடுக்காய் வகை (வின்.);; a variety of chebulic myrobalan. [சிறு + கடுக்காய்]
சிறுகடுகு	சிறுகடுகு1 ciṟugaḍugu, பெ. (n.) கடுகு; Indian mustard. "மஞ்சளும் இஞ்சியும் செஞ்சிறு கடுகும்" (பெருங். மகத. 17:142);. ம. செறுகடுகு [சிறு + கடுகு] சிறுகடுகு2 ciṟugaḍugu, பெ. (n.) எட்டு நுண்=மணல் கொண்ட சிற்றளவு; a small unit of weight, 8 fine grains of sand. [சிறு + கடுகு]
சிறுகண்ணாகம்	சிறுகண்ணாகம் ciṟugaṇṇāgam, பெ. (n.) நச்சுப்பாம்புவகை (யாழ்.அக);; a kind of venomous serpent. [சிறுகண் + நாகம்]
சிறுகத்திரி	சிறுகத்திரி ciṟugattiri, பெ. (n.) சூரை; hedge caper shurb. [சிறு + கத்திரி] சிறு = சிறிது, கீழ், தாழ்வு, பயனற்றது.

சிறுகம்பில்	சிறுகம்பில் ciṟugambil, பெ. (n.) திக்காமல்லி; dikmali gum-plant.
சிறுகம்மான்பச்சரிசி	சிறுகம்மான்பச்சரிசி siṟugammāṉpassarisi, பெ. (n.) சிற்றம்மான்பச்சரிசி (நாஞ்.); பார்க்க;see Sirsamman-paccarisi. [சிற்றம்மான்பச்சரிசி → சிறுகம்மான் பச்சரிசி] அம்மான்பச்சரிசி பார்க்க
சிறுகரையான்	சிறுகரையான் ciṟugaraiyāṉ, பெ. (n.) கறையான் வகை; a species of small white ants. [சிறு + கரையான்] கறையான் பார்க்க
சிறுகல்லூரி	சிறுகல்லூரி ciṟugallūri, பெ. (n.) கல்லுருவி (சங்.அக.);; blistering plant. [சிறு + கல்லுரரி. கல்லுருவி → கல்லுரி → கல்லூரி]
சிறுகளர்வா	சிறுகளர்வா ciṟugaḷarvā, பெ. (n.) களர்வா மரம்; tooth-brush tree. [சிறு + களர்வா]
சிறுகளா	சிறுகளா ciṟugaḷā, பெ. (n.) முட்கள் செறிந்த களாக்கீரை வகை (சங்.அக.);; a low spreading spiny evergreen shrub. ம. செறுகளாவு [சிறு + களா]
சிறுகளி	சிறுகளி ciṟugaḷi, பெ. (n.) சிறுகளா (வின்.); பார்க்க;see Siru-Kala. [சிறுகளா → சிறுகளி]

சிறுகற்றாழை	சிறுகற்றாழை ciṟugaṟṟāḻai, பெ. (n.) கடற் கரையில் வளருங் கற்றாழை; sea side aloe. ம. செறுகற்றாழ [சிறு + கற்றாழை. கல் + தாழை = கற்றாழை]
சிறுகறி	சிறுகறி ciṟugaṟi, பெ. (n.) பச்சடி முதலிய கறி வகை (விஞ்.);; minor curry preparation. [சிறு + கறி]
சிறுகாக்கைபாடினியார்	சிறுகாக்கைபாடினியார் ciṟukākkaipāṭiṉiyār, பெ. (n.) சிறுகாக்கைபாடினியமென்னும் யாப்பிலக்கணஞ் செய்த பழம்புலவர் (தொல். பொருள். 650, உரை.);; author of the siru-kakkaipadiniyam, an ancient work on prosody.
சிறுகாசா	சிறுகாசா ciṟukācā, பெ. (n.) காசா மரம் (திவா.);; iron wood tree. [சிறு + காசா]
சிறுகாஞ்சொறி	சிறுகாஞ்சொறி ciṟukāñjoṟi, பெ. (n.) உடலிற் பட்டால் தினவேற்படுத்தும் இலையைக் கொண்ட செந்தொட்டிச் செடி; small climbing nettle. ம. சிறுகாஞ்சொறி [சிறு + காஞ்சொறி]
சிறுகாடு	சிறுகாடு ciṟukāṭu, பெ. (n.) தூறடர்ந்த காடு (வின்.);; low jungle, thicket. [சிறு + காடு. சிறு = அடர்த்தி, நெருக்கம்]
சிறுகாப்பியம்	சிறுகாப்பியம் ciṟukāppiyam, பெ. (n.) பெருங்காப்பியவுறுப்புக்களிற் சிலகுறைந்து வரும் நூல்வகை; short narrative poem, wanting in some of the requistes of perun-kappiyam. [சிறு + காப்பியம் சிறு = சிறுமை, குறைபாடு.]
சிறுகாய்	சிறுகாய் ciṟukāy, பெ. (n.) சாதிக்காய் (மலை.);; nutmeg. [சிறு + காய்]

சிறுகாரிடம்	சிறுகாரிடம் ciṟukāriḍam, பெ. (n.) சிறுகாய் (மலை.); பார்க்க;see sirukay.
சிறுகாலே	சிறுகாலே ciṟukālē, வி.எ. (adv.) புலர் பொழுதில், நாட்காலையில், விடியலில்; early in the morning, in the small hours of the morning. "சிற்றஞ் சிறுகாலே வந்துன்னைச் சேவித்து" (திவ்.திருப்பா.29.);. [சிறு + காவே. சிறு = சிறிது, குறைவு. கல் → கால் = ஒளி, வெளிச்சம். காலே = காலை – காவையிலே]
சிறுகாலை	சிறுகாலை ciṟukālai, பெ. (n.) 1. புலர்பொழுது, விடியல்; early morning, dawn. "சிறுகாலையட்டில் புகாதா எரும்பிணி" (நாலடி, 363);. 2. இளம்பருவம்; early lifetime. "சிறுகாலையே …….. தோட் கோப்புக் கொள்ளார்" (நாலடி, 328);. ம. சிறுகாலம் [சிறு + காலை]
சிறுகாலைச்சந்தி	சிறுகாலைச்சந்தி ciṟukālaiccandi, பெ. (n.) சிறுகாலை,-1 பார்க்க;see Sirukalai, "சிறுகாலைச்சந்திக்கு வைத்த திருவிளக்கு" தொ.க.தொ.3:88). [சிறு காலை + சந்தி, அந்தித்தல் = தெருங்குதல், கூடுதல், அந்தி → சந்தி] காலையும் பகலும் சந்திக்கும் வேளையைக் காலைச்சந்தி எனவும், மாலையும் இரவும் சந்திக்கும் வேளையை மாலைச்சந்தி எனவும் வழங்குகிறோம். அந்த வகையில் சிறுகாலை யாகிய புலர்
சிறுகிராமம்	சிறுகிராமம் ciṟugirāmam, பெ. (n.) நூறு குடியுள்ள ஊர் (சூடா.);; hamlet of 100 families, opp. to perun-kiramam. [சிறு + கிராமம்]
சிறுகிழங்கு	சிறுகிழங்கு ciṟugiḻṅgu, பெ. (n.) செடிவகை (பதார்த்த. 438);; Goa potata. ம. செறுகிழங்nு [சிறு + கிழங்கு]
சிறுகீரை	சிறுகீரை ciṟuārai, பெ. (n.) 1. கீரைத்தண்டு வகை; a species of amarnath. 2. கீரைவகை (யாழ்.அக.);; a pot-herb. ம. செறுகீர [சிறு + கீரை]

சிறுகு	சிறுகு1 sirugu-7 செ.கு.வி (v.i.) 1. சிறிதாதல்; to be small, short. 2. வளர்ச்சிகுறைதல்; stunted in growth. 3. சுருங்குதல்; to shrink, diminish. "சீறிற் சிறுகுந் திரு" (குறள், 568);. 4. நிலைதாழ்தல்; to be impoverished, to sink low. ம. செறுகுக [சிறுமை → சிறு → சிறுகு-,] சிறுகு2 ciṟugu, பெ. (n.) சிலுகு-1,2,6 (யாழ்.அக.); பார்க்க;see silugu 1,2,6. [சிலுகு → சிறுகு]
சிறுகுடல்	சிறுகுடல் ciṟuguḍal, பெ. (n.) இரைப்பைமுதல் பெருங்குடல் வரையுள்ள உணவுக்குழாயின் பகுதி; small intestines. ம. செறுகுடல், செறியகுடல் [சிறு + குடன், குமுன் = துனையுன்னது. குழல் → குடல் = குழல் போன்ற உறுப்பு]
சிறுகுடி	சிறுகுடி ciṟuguḍi, பெ. (n.) 1. குறிஞ்சிநிலத்து ஊர்; village in a hilly tract. "மறைவரைச் சாரற் சிறுகுடி" (பெருங். உஞ்சைக். 4130);. 2. சிற்றூர்; small village. 3. ஏழைக்குடும்பம் (வின்.);; poor family. [சிறு + குடி. குள் → குட → குடி] சிறுமை = குறைவு, வறுமை. முதற்காலத்தில் வீடுகளெல்லாம் வட்டமாய்க் கட்டப்பட்டிருந்ததால் வீடு குடியெனப் பட்டது. ஒரு கால் வழியினர் பல இல்லங்களில் குடியிருந்தாலும் ஒரே இல்லத்தைச் சார்ந்தவராகக் கருதும் மரபும் முதற்காலத்தில், பெரும்பாலும் ஒரு சிற்றூரில் ஒரு கால்வழியினர் இருந்ததனாலும் வீட்டைக் குறிக்கும் குடி சிற்றுரைக் குறித்தது. மலையும் மலைசார்ந்ததும் குறிஞ்சி. குறிஞ்சியில் சமதளப்பகுதி குறைவு. அதனால் குடியிருப்பு அமைத்துக் கொளலரிது. ஒரு சில குடியிருப்புகளையே, ஊராகக் கருதிக் கொள்வர். சிறுகுடி ciṟuguḍi, பெ. (n.)
சிறுகுடில்	சிறுகுடில் ciṟuguḍil, பெ. (n.) சிறுகுடிசை, சிற்றில்; small-hut, hovel. "சிறுகுடி லங்க ணிருமி னீரென" (சிலஙப.16:124);. [சிறு + குடில். குள் → குட → குடி → குடில்]
சிறுகுரீஇயுரை	சிறுகுரீஇயுரை ciṟugurīiyurai, பெ. (n.) நகைவிளைப்பதும், வழக்கு வீழ்ந்ததுமான ஒரு பழைய நூல் (தொல். பொருள். 485, உரை);; a humourous story-book of ancient times, not now extant. [சிறு + குருவி + உரை]

சிறுகுரு	சிறுகுரு ciṟuguru, பெ. (n.) உவர்மண் (வின்.);; alkaline earth.
சிறுகுரும்பை	சிறுகுரும்பை ciṟugurumbai, பெ. (n.) உயர்தர நெல்வகையுளொன்று (வின்);; a kind of fine paddy. [சிறு(மை); + குரும்பை]
சிறுகுழி	சிறுகுழி ciṟuguḻi, பெ. (n.) 1. கீழ்வாயிலக்கப் பெருக்கம்; multiplication of fractions, opp. to perui-guli. 2.36 சதுரஅடி கொண்ட அளவை (இ.வ.);; a superficial measure = 36 sq. ft. [சிறு + குது. குள் → குழி. குழித்தல் = குழித்தெழுதுதல்]
சிறுகுறட்டை	சிறுகுறட்டை ciṟuguṟaṭṭai, பெ. (n.) குறட்டை வகை (யாழ்.அக.);; a species of snake - gourd. [சிறு + குறட்டை]
சிறுகுறிஞ்சா	சிறுகுறிஞ்சா ciṟuguṟiñjā, பெ. (n.) நீரிழிவு நோயை நீக்கும் பண்புடைய மருந்துக்கொடி வகை (பதார்த்த.126);; a medicinal climber. [சிறு + குறிஞ்சா]
சிறுகுறிஞ்சி	சிறுகுறிஞ்சி ciṟuguṟiñji, பெ. (n.) 1. நேர்வாளம்; croton. 2. புளியாரை; yellow wood-sorrel. [சிறு + குறிஞ்சி]
சிறுகுறுங்கை	சிறுகுறுங்கை ciṟuguṟuṅgai, பெ. (n.) கூம்பு வடிவிலமைந்த செடிவகை; a species of conchead. [சிறு + குறுங்கை]
சிறுகுறுவை	சிறுகுறுவை ciṟuguṟuvai, பெ. (n.) குறுவை நெல்வகையுளொன்று; a kind of kuruvai paddy. [சிறு + குறுவை]
சிறுகுன்று	சிறுகுன்று ciṟuguṉṟu, பெ. (n.) சிறுதிட்டை பார்க்க;see Siru-tittai. [சிறு + குன்று]

சிறுகூவரகு	சிறுகூவரகு ciṟuāvaragu, பெ. (n.) தவசப் புல்வகை; kora millet. [சிறு + (கூழ்வரகு); → கூவரகு]
சிறுகேசரம்	சிறுகேசரம் ciṟuācaram, பெ. (n.) சிறுநாகப்பூ (சங்.அக.);; iron-wood of Ceylon. [சிறு + கேசரம்]
சிறுகொட்டைக்கரந்தை	சிறுகொட்டைக்கரந்தை ciṟugoṭṭaiggarandai, பெ. (n.) பறவைகள் விரும்பியுண்ணும் கொட்டைக் கரந்தைவகை; a kind of chickweed. [சிறு + கொட்டைக்கரந்தை]
சிறுகொம்மட்டி	சிறுகொம்மட்டி ciṟugommaṭṭi, பெ. (n.) வடிவிற் சிறிய, புளிப்புச்சுவைமிக்க காய்காய்க்கும் கொம்மட்டி வகை (யாழ்.அக);; a variety of small-sized cucumber. [சிறு + கொம்மட்டி]
சிறுகொய்யா	சிறுகொய்யா ciṟugoyyā, பெ. (n.) வடிவிற் சிறிய கொய்யா வகையுளொன்று; dwarf guava. [சிறு + கொய்யா]
சிறுகொன்றை	சிறுகொன்றை ciṟugoṉṟai, பெ. (n.) தரங் குறைந்த கொன்றை மரவகை (பதார்த்த. 205);; a variety of small-sized cassia tree. ம. செறு கொன்ன [சிறு + கொன்றை]
சிறுகோரை	சிறுகோரை ciṟuārai, பெ. (n.) கோரைவகை (வின்.);; a kind of sedge. [சிறு + கோரை.]
சிறுகோல்	சிறுகோல் ciṟuāl, பெ. (n.) 4 முழங்கொண்ட அளவுகோல் (யாழ்.அக.);; a measuring rod = 4 cubits. [சிறு + கோல்]
சிறுங்குறுந்தொட்டி	சிறுங்குறுந்தொட்டி ciṟuṅguṟundoṭṭi, பெ. (n.) சிற்றாமுட்டி (இங்.வை.52);; yellow sticky mallow. [சிறும் + குறும் + தொட்டி]

சிறுச்சிறிது	சிறுச்சிறிது ciṟucciṟidu, பெ. (n.) கொஞ்சங் கொஞ்சமாக; little by little, gradually. "செங்கண் சிறுச்சிறிதே யெம்மேல் விழியாவோ" (திவ்.திருப்பா. 22);. [சிறு + சிறிது]
சிறுச்செய்	சிறுச்செய் ciṟuccey, பெ. (n.) சிறுசெய் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see Siru-Sey. [சிறு + செய்]
சிறுசண்பகம்	சிறுசண்பகம் siṟusaṇpagam, பெ. (n.) சிறுசெண்பகம் (திவா.); பார்க்க;see sirusenbagam. [சிறு + சண்பகம்]
சிறு சணல்	சிறு சணல் siṟusaṇal, பெ. (n.) சணல்வகை; linseed and flax plant. ம. செறுசணம் [சிறு + சணல்] சணல் பார்க்க
சிறுசவளம்	சிறுசவளம் siṟusavaḷam, பெ. (n.) குந்தப்படை (பிங்.);; dart, javelin. [சிறு + சவளம்] [சுவள் → சவள் → சவளம் (மு.தா.250);]
சிறுசவுக்கு	சிறுசவுக்கு siṟusavukku, பெ. (n.) கோடைச் சவுக்கு (L.);; tamarisk. [சிறு + சவுக்கு]
சிறுசாமம்	சிறுசாமம் ciṟucāmam, பெ. (n.) மூன்றே முக்கால் நாழிகைகொண்ட பொழுது (வின்.);; minor watch of an hour and a half. [சிறு + சாமம். யாமம் – சாமம்]
சிறுசாமை	சிறுசாமை ciṟucāmai, பெ. (n.) சாமைவகை (சங்.அக.);; a kind of little millet. [சிறு + சாமை. சமை → சாமை]

சிறுசானல்விரை	சிறுசானல்விரை ciṟucāṉalvirai, பெ. (n.) ஆளிவிரை (இங்.வை. 52);; linseed. [சிறு + சானல்விரை]
சிறுசிட்டாஞ்சி	சிறுசிட்டாஞ்சி siṟusiṭṭāñsi, பெ. (n.) நெல் வகை; a kind of paddy. [சிறு + சிட்டாஞ்சி]
சிறுசிவிங்கி	சிறுசிவிங்கி siṟusiviṅgi, பெ. (n.) சிறுத்தை வகையுளொன்று; a kind of small-sized panther. [சிறு + சிவிங்கி]
சிறுசின்னம்	சிறுசின்னம் siṟusiṉṉam, பெ. (n.) ஊதுகுழற் கருவிவகையி லொன்று (பிங்.);; a kind of clarionet. [சிறு + சின்னம்]
சிறுசின்னி	சிறுசின்னி siṟusiṉṉi, பெ. (n.) செடிவகை (பதார்த்த.536);; a species of copper leaf. ம. செறுசின்ன [சிறு + சின்னி]
சிறுசுங்கம்	சிறுசுங்கம் siṟusuṅgam, பெ. (n.) வரிவகை; a kind of tax (செ.அக.);. [சிறு + சங்கம்]
சிறுசுரப்பி	சிறுசுரப்பி siṟusurappi, பெ. (n.) நுண்கழலை; glandule. [சிறு + சுரப்பி]
சிறுசுளகு	சிறுசுளகு siṟusuḷagu, பெ. (n.) சிறுமுறம்; a kind of small-sized winnowing fan. "சிறு சுளகும் மணலுங் கொண்டு" (திவ். நாய்ச்.2:8);. [சிறு + சுளகு]

சிறுசூடு	சிறுசூடு ciṟucūṭu, பெ. (n.) இளஞ்சூடு (இ.வ.);; gentle heat, luke-warm. [சிறு + சூடு. சுள் → சுடு → சூடு]
சிறுசூலி	சிறுசூலி ciṟucūli, பெ. (n.) அகச்சூலி; a kind of tree. [சிறு + சூலி]
சிறுசெங்குரலி	சிறுசெங்குரலி siṟuseṅgurali, பெ. (n.) கருந்தாமக்கொடி; a mountain creeper. "சேடல் செம்மல் சிறுசெங்குரலி" (குறிஞ்சிப். 82);. [சிறு + செங்குரலி]
சிறுசெண்பகம்	சிறுசெண்பகம் siṟuseṇpagam, பெ. (n.) சண்பக மரம்; cananga flower tree. "சிறு செங்குரலியுஞ் சிறு செண்பகமும்" (பெருங். இவரவாண:12.29);. [சிறு + செண்பகம், செம் → செண் → செண்பகம்]
சிறுசெய்	சிறுசெய் siṟusey, பெ. (n.) 1. பாத்தி (சூடா.);; garden bed. 2. பயிர் செய்வதற்காகப் பண்படுத்திய நிலக்கூறு; small cultivated plot. [சிறு + செய்]
சிறுசெருப்படி	சிறுசெருப்படி siṟuseruppaḍi, பெ. (n.) செருப்படி வகை (வின்.);; a species of seruppadi with small leaves. [சிறு + செருப்படி]
சிறுசெருப்படை	சிறுசெருப்படை siṟuseruppaḍai, பெ. (n.) கொடிவகை; a prostrate shrub. [சிறு + செருப்படை]

சிறுசொல்	சிறுசொல்1 siṟusol, பெ. (n.) 1. இழிசொல்; slighting language, word of contempt. "சிறுசொற் சொல்லிய சினங்கெழு வேந்தரை" (புறநா.72);. 2. பழிச்சொல், திட்டு; censure, reproach. 'இந்தச் சிறுசொல் நமக்கு வேண்டுமா' (நெல்லை); 'சிறுசொல் சொல்லிச் சின்னபுத்தியைக் காட்டாதே' (உ.வ.);. 3. குறிப்பிடத்தக்கதல்லாத பேச்சு; an insignificant word. ம. சிக்கமாது [சிறு + சொல். சிறு = சிறுமை, இழிவு,பழி] சிறுசொல்2 siṟusol, பெ. (n.) குறுமொழி (சிலப். 16:64, உரை);; gentle speech, as of women. சிறுமை → சிறு சிறு [illegible] சிறு - சிறிய, அழகிய
சிறுசொறிக்குட்டம்	சிறுசொறிக்குட்டம் siṟusoṟikkuṭṭam, பெ. (n.) தொழுநோய்வகையு ளொன்று (இராசவைத். 101, உரை.);; a kind of leprosy. [சிறு + சொறி + குட்டம்]
சிறுசோற்றுவிழவு	சிறுசோற்றுவிழவு ciṟucōṟṟuviḻvu, பெ. (n.) சோற்றைத் தயிர் முதலியவற்றோடு கலந்து உருண்டைகளாக்கி அவற்றை வருவோர்க்குக் கொடுத்து மகிழுங் கொண்டாட்டம் (புறநா. 33, உரை.);; a festive celebration in which balls of cooked rice mixed in curd and some other ingredients are distributed.
சிறுசோறடுதல்	சிறுசோறடுதல் ciṟucōṟaḍudal, பெ. (n.) பெண்பாற் பிள்ளைத் தமிழில் வரும் பத்துப்பருவங்களுள் தலைவி மணற்சோறு சமைக்கும் பருவத்தைப் புனைந்து கூறும் பகுதி (பிங்.);; section of pen-par-pillai-t-tamil, which describes the stage of childhood in which the heroine of the poem cooks toy food of sand, one of ten. [சிறுசோறு + அடு. உடு → அடு. அடுதல் = சுடுதல், எரித்தன், சமைத்தல்]
சிறுசோறு	சிறுசோறு ciṟucōṟu, பெ. (n.) 1. பிள்ளைகள் விளையாட்டாகச் சமைக்கும் மணற்சோறு; toy food of sand, in children. "சிறுசோறமைத்தருந்த" (திருவானைக்கா உலா, 222);. 2. கலவைச்சோறு; a kind of rice-preparation flavoured with spices. "சிறுசோற்றுப் பெருஞ்சிறப்பும்" (பெரியபு, சேரமான்.155);. [சிறு + சோறு, சிறு = சிறிய, குறைந்த]
சிறுட்டாட்டி	சிறுட்டாட்டி ciṟuṭṭāṭṭi, பெ. (n.) சிறுசட்டி வகை (இ.வ.);; a small earthen vessel.
சிறுத்தாயார்	சிறுத்தாயார் ciṟuttāyār, பெ. (n.) 1. சிறியதாய்; father's younger brother's wife. 2. சித்தி; mother's younger sister (செ.அக.);. [சிறு + தாயார்]

சிறுத்தை	சிறுத்தை ciṟuttai, பெ. (n.) சிறுபுலி வகை; panther. க. சிறதெ, சிர்ச;தெ. சிறுதெ சிறுதபுலி, சிறுபுலி [சிறு → சிறுத்தை]
சிறுத்தொண்ட நாயனார்	சிறுத்தொண்டநாயனார் ciṟuttoṇṭanāyaṉār, பெ. (n.) நாயன்மார் அறுபத்துமூவரில், பல்லவ அரசனது தானைத்தலைவரும், திருஞான சம்பந்தர் காலத்தவருமான சிவனடியார் (பெரியபு.);; a canonized Saiva Saint, commanderin-chicf of a Pallava king and contemporary of Tiru-fiana-Sambandar one of 63.
சிறுதக்காளி	சிறுதக்காளி ciṟudakkāḷi, பெ. (n.) 1. மணித்தக்காளி (மலை.);; black nightshade. 2. பிள்ளைத்தக்காளி (M.M.);; small Indian winter-cherry. [சிறு + தக்காளி]
சிறுதகரை	சிறுதகரை ciṟudagarai, பெ. (n.) தகரை (L.);; fetid cassia. [சிறு + தகரை]
சிறுதகை	சிறுதகை ciṟudagai, பெ. (n.) தலைவணக்கம்; humility. "பெரும்பூட் சிறுதகை………… வெண் குடையான்" (பு.வெ.8:24);. [சிறு + தகை. சிறு = சிறப்பு]
சிறுதகைமை	சிறுதகைமை ciṟudagaimai, பெ. (n.) சிறுதகை பார்க்க;see Siru-dagas. "பெரியார் பெருமை சிறுதகைமை" (நாலடி, 170);. [சிறு + தகைமை]
சிறுதடி	சிறுதடி ciṟudaḍi, பெ. (n.) பாத்தி; small plot of land, small salt - pan. "காயற் சிறுதடி" (அகநா.366);. [சிறு + தடி. சிறு = சிறுமை. தடி = வயல், பாத்தி, வெட்டு]
சிறுதரம்	சிறுதரம் ciṟudaram, பெ. (n.) 1. சிறிய அளவு; small size. 2. இளம்பருவம்; boyhood, youth. "சிறுதரத்துப் பிள்ளைகள்" (இ.வ.);. [சிறு + தரம்]

சிறுதருப்பம்	சிறுதருப்பம் ciṟudaruppam, பெ. (n.) நாணல் (இ.வ.);; lalong grass. [சிறு + தருப்பம்]
சிறுதவசம்	சிறுதவசம் siṟudavasam, பெ. (n.) புன்செய் கூலம்; dry crop. [சிறு + தவசம்]
சிறுதனம்	சிறுதனம்1 ciṟudaṉam, பெ. (n.) சிறுபிள்ளைத் தன்மை (இ.வ.);; childishness. [சிறு + தனம்] சிறுதனம்2 ciṟudaṉam, பெ. (n.) 1. சொந்தப் பொருள் (நிதி);; private treasure. "உடையார் ஸ்ரீ இராஜராஜ தேவர் சிறுதனத்துக் கொடுத்த பொன்னின் தட்டம்" (தெ.க.தொ. 2:3.); 2. சில்வானம்; small savings. "சிறுதனந்தேடுவள்" (தண்டலை.95);. [சிறு + தனம். தனம் = செல்வம்] சிறுதனம்3 ciṟudaṉam, பெ. (n.) 1. பண்டைக் காலத்திருந்த ஒருவகைப் பணியாளர் (M.E.R.p.97,1913);; an inferior grade of officials, in olden days. 2. ஆடல்வல்ல மகளிருள் ஒரு பிரிவினர் (சிலப். 14:167, உரை);, a class of dancing girls.
சிறுதாயார்	சிறுமை சிறு சிறு சிறுதாயார் ciṟutāyār, பெ. (n.) சிறியதாயார் பார்க்க;see Siriya-tayar;க. சிக்கதாயி [சிறு + தாயார். 'ஆர்' உயர்வுப் பன்மையீறு]
சிறுதாரை	சிறுதாரை ciṟutārai, பெ. (n.) நீர்வீசுந் துருத்தி (திவா.);; syringe or instrument to discharge water in jets. [சிறு + தாரை]

சிறுதாலி	சிறுதாலி ciṟutāli, பெ. (n.) 1. சிறியதாலி வகை; a kind of small tāli or 'marriage badge'. "நல்லோன் புனைந்த நெற்சிறு தாலி" (பெருங். வத்தவ. 16:29. 2. கணவனது வாழ்நாள்வரை மகளிர் கழுத்தில் சரட்டுடன், எப்பொழுது முள்ள தாலி; a small tali worn by married women and removed only on widowhood. 3. காமக்கிழத்திக்குக் கொடுக்கும் தாலி (இ.வ.);; tali given by a paramour to his concubine. ம. செறுதாலி [சிறு + தாலி]
சிறுதாலிக்கட்டு	சிறுதாலிக்கட்டு ciṟutālikkaṭṭu, பெ. (n.) கைக் கோளரில் மனத்திற்கிசையாத மாமன்மகள் அல்லது அத்தைமகளை விரும்பிய ஒருவன், அவள் தன்னை மணமுடித்தற் பொருட்டு, தாலியையேனும், துணியையேனும், துங்கும் பொழுது அவள் கழுத்திற்கட்டும் மரபு (E.T.iii.40);; a custom among the Kaikkolars by which an unwilling maiden, usually one's maternal uncle's daughter or paternal aunt's daughter is forced into marrying by a tâli or a piece of cloth being tied around her neck
சிறுதாளி	சிறுதாளி ciṟutāḷi, பெ. (n.) தழுவுகொடியைச் சார்ந்த தாளிவகை (மூ.அ.);; hairy-leaved creamy-white bindweed. ம. சிறுதாளி [சிறு + தாளி]
சிறுதானியம்	சிறுதானியம் ciṟutāṉiyam, பெ. (n.) சிறுதவசம் பார்க்க;see Siru-tawasam. [சிறு + தானியம்] Skt. dhanya → த. தானியம்
சிறுதிகை	சிறுதிகை ciṟudigai, பெ. (n.) சிறுதிசை பார்க்க;see Siru-disai, 'ஆழியு மாரும்போற் கீறிச் சிறுதிகைக் கண்' (சிலப். 17, பக். 443, அரும்.);. [சிறு + திகை. துகு → (திகு); → திகை = முடிவு, எல்லை, பக்கம்]
சிறுதிசை	சிறுதிசை siṟudisai, பெ. (n.) வடகிழக்கு, வடமேற்கு, தென்கிழக்கு, தென்மேற்கு எனப்படும், கோணத் திசைகள் (உவ);; the four intermediate directions, N.E., N.W., S.E., S.W. [சிறு + திசை. திகை → திசை = முடிவு, எல்லை, பக்கம்] குணக்கு, குடக்கு, தெற்கு, வடக்கு என்பன நான்குதிசைகள் இவையே முதன்மையானவை எஞ்சிய நான்கும் நான்கு கோணங்களைக் குறிக்குந் திசைகள். எனவே முதன்மையான வற்றைத் திசைகள் என்றும் பிறவற்றைச் சிறுதிசைகள் என்றும் குறித்தனர் ... சிறு பொழுது சிறுதொழில் சிறுபயிர்
சிறுதிட்டை	சிறுதிட்டை ciṟudiṭṭai, பெ. (n.) சிறுமேடு (திவா.);; hillock, mound. மறுவ. சிறுதிடர், பொற்றை, திடல். [சிறு + திட்டை, தில் → திள் → திண் திண்ணை = திரண்ட மேடு, திண் → திண்டு = பருமன், சிறு திண்ணை. திண்டு → திட்டு = சிறுமேட்டு நிலம். திட்டு → திட்டை. மேடு, மண்மேடு, சிறுகுன்று]

சிறுதிடர்	சிறுதிடர் ciṟudiḍar, பெ. (n.) சிறுதிட்டை பார்க்க;see Siru-tittai. [சிறு + திடர். திடம் → திடன் → திடன் = மேட்டு நிலம், பொட்டல், திடல் → திடர் = புடைப்பு, மேட்டுநிலம்]
சிறுதிண்டி	சிறுதிண்டி ciṟudiṇṭi, பெ. (n.) சிற்றுண்டி பார்க்க;see Sirrungi. தெ. சிருதிண்டி [சிறு + திண்டி. தின் → தின்றி → திண்டி = உணவு) க. திண்டி (உணவு); தீனி = உணவு, சிற்றுண்டி, உண்டி தின்பது தீனி அதிகமாய் உண்டு பயனற்றிருப்பாரைத் 'திண்டி' என்றும் திண்டிப்பயல்' என்றும் வழங்கும் வழக்குண்மையைக் காண்க. உடல் வளர்ந்து, உயிர் வாழ்ந்திட உணவு தேவை. அதை உணவுவேளையி லுண்டனர். உணவு வேளைக் கிடையிலுண் பதை ச் சிற்றுண்டி என்றனர். அளவிற்குறைந்த உணவும் அவ்வாறே சொல்லப்பட்டது.
சிறுதிண்ணை	சிறுதிண்ணை ciṟudiṇṇai, பெ. (n.) வாயிலின் முன் அமைந்திருக்கும் திண்ணை; a narrow projection at the base of a verandah. ம. செறுதிண்ண [சிறு + திண்ணை. தில் → திள் → திண் → திண்ணை = திரண்டமேடு]
சிறுதிப்பலி	சிறுதிப்பலி ciṟudippali, பெ. (n.) திப்பலி வகை (வின்.);; a species of long pepper. ம. செறுதிப்பலி [சிறு + திப்பிலி]
சிறுதுகில்	சிறுதுகில் ciṟudugil, பெ. (n.) கந்தை (பிங்.);; tatters. [சிறு + துகில்] துகில் = நல்லாடை நல்லாடை நைந்தும் கிழிந்தும், துண்டாயும், தன்னியல்பில் திரிந்தும் இருப்பதைக் குறிக்கும் வகையில் இவண் சிறு முன்னொட்டானது.

சிறுதுடி	சிறுதுடி ciṟuduḍi, பெ. (n.) 1. கிலுகிலுப்பை; rattle. 2. சிறிய உடுக்கை வகை (வின்);; a kind of clapper. [சிறு + துடி] துடி = உடுக்கைவகை ஒ.நோ. சிறுபறை, சிறுமுழவு.
சிறுதுண்டு	சிறுதுண்டு ciṟuduṇṭu, பெ. (n.) 1. சிறிது; little, small quantity. 2. சிறியபகுதி; small parts. [சிறு + துண்டு. துல் → துள் → துண்டு = சிறியது, சிறுபகுதி] சிறுமைப் பொருள் அடை 'சிறு', சிறியது என்னும் பொருள்படும் துண்டுக்கு வந்தது. துண்டிலும் சிறியது அதாவது மிகச்சிறியது எனப் பொருள் உணர்த்துதற்காம் எனினும் சிறு துண்டுக்கு மீமிசைப் பொருள்
சிறுதுத்தி	சிறுதுத்தி ciṟududdi, பெ. (n.) 1. மெல்லிழைச் செடிவகை; membraneous carpelled evening mallow. 2. துத்திச்செடிவகையு ளொன்று; five-winged capsule rose-mallow. [சிறு + துத்தி]
சிறுதுத்திரி	சிறுதுத்திரி ciṟududdiri, பெ. (n.) இரட்டைச்சின்னம் என்ற ஊது கருவி (தக்கயாகப். 344, உரை.);; clarionet. [சிறு + துத்திரி]
சிறுதும்பை	சிறுதும்பை ciṟudumbai, பெ. (n.) மருந்துச்செடி வகை; a kind of medicinal plant. ம. செறுதும்ப [சிறு + தும்பை]
சிறுதுருமம்	சிறுதுருமம் ciṟudurumam, பெ. (n.) பொட்டிலுப்பு (மூ.அ.);; saltpetre. [சிறு + துருமம்]
சிறுதுளசி	சிறுதுளசி siṟuduḷasi, பெ. (n.) மருந்துச் செடிவகை (மூ.அ.);; a kind of medicinal plant. ம. செறுதுளசி [சிறு + துளசி. துளவு = துளசி. துளவு → (துளசு); → துளசி] த. துளசி → Skt. Tulasi

சிறுதூறல்	சிறுதூறல் ciṟutūṟal, பெ. (n.) சிறுமழை பார்க்க;see Sirumalai. [சிறு + தூறல். தூறு + அல். 'அன்' தொ.பொ.ஈறு]
சிறுதூறு	சிறுதூறு ciṟutūṟu, பெ. (n.) 1. மரஞ்செடிகளின் சிறுசெறிவு (திவா.);; thicket. 2. புதர்; bushes. 3. சிறுசெடி (வின்.);; small shrub. 4. இளம்வேர்; tender root. [சிறு + தூறு]
சிறுதெய்வம்	சிறுதெய்வம் ciṟudeyvam, பெ. (n.) சிற்றூர் தெய்வம்; village deity. [சிறு + தெய்வம். தேய் → தே = தெய்வம். தேய் → (தெய்); தெய்வு → தெய்வம்]
சிறுதேக்கு	சிறுதேக்கு ciṟutēkku, பெ. (n.) 1. பூடுவகை; bushy fire brand teak. 2. மரவகை; beetle-killer. ம. செறுதேக்கு [சிறு + தேக்கு]
சிறுதேங்காய்	சிறுதேங்காய் ciṟutēṅgāy, பெ. (n.) சிறிய தேங்காய் அளவினதான மருத்துவப் பண்புடைய பழம் (சமுத்திராப் பழம்); (மூ.அ.);; a medicinal fruit resembling a coconut. [சிறு + தேங்காய். தெங்கங்காய் → தேங்காய்]
சிறுதேட்கொடுக்கும்	சிறுதேட்கொடுக்கும் ciṟutēḍkoḍukkum, பெ. (n.) ஒளிநோக்கிச் சாயும் தேட்கொடுக்குச் செடி வகை (பதார்த்த.265);; a species of heliotropium. [சிறு + தேள் + கொடுக்கு]
சிறுதேட்டு	சிறுதேட்டு ciṟutēṭṭu, பெ. (n.) நிலவுடைமை யாளர், பெருந்தனத்தார் முதலியோருக்குரிய பண்ணைநிலங்கள்; private property in land, as of Zamindars. "ஈயார் தேட்டைத் தீயார் கொள்வர்" (பழ.); [சிறு + தேட்டு. தேடு → தேட்டு] சிறுதேட்டு2 ciṟutēṭṭu, பெ. (n.) வீட்டுச் செலவுக்குக் கொடுக்கும் பணத்தில் சொந்தச் (சிறுதனமாக); சிறுசேமிப்பாக மீத்து வைக்கும் பணம்; savings effected from the sum allotted for household expenses.

சிறுதேர்	சிறுதேர் ciṟutēr, பெ. (n.) 1. விளையாட்டு வண்டி; child's toy cart. "விளையாடு சிறு தேரீர்த்து" (மணிமே. 7:55);. 2. சிறுதேர்ப்பருவம் (இலக்.வி.806); பார்க்க;see siru-ter-p-paruvam. [சிறு + தேர். சிறு = சிறிய. தில் → திர் → தேர் = தேர் வடிவினதான வண்டி.] இங்குச் சிறு என்பது, அளவிற் சிறிய என்னும் பொருளிலமைந்தாலும் போல என்னும் உவம உருபுப்பொருளையே உணர்த்துகின்றது
சிறுதேர்ப்பருவம்	சிறுதேர்ப்பருவம் ciṟutērpparuvam, பெ. (n.) தலைவன், சிறியதேரைச் செலுத்தும் பருவத்தைச் சிறப்பிக்கும், ஆண்பாற் பிள்ளைத்தமிழ்ப் பகுதி; section of anparpillai-t-tamil, which describes the stage of childhood in which the hero plays with a toy cart, one of ten. [சிறுதேர் + பருவம்]
சிறுதேவபாணி	சிறுதேவபாணி ciṟutēvapāṇi, பெ. (n.) இசைப்பாவகை (சிலப். 6:35, உரை);; a kind of song in praise of a deity, set to music, opp. to peru-n-devapani. [சிறு + தேவபாணி]
சிறுதேன்	சிறுதேன் ciṟutēṉ, பெ. (n.) 1. கொசுகுத்தேன் (யாழ்.அக.);; honey gathered by species of small bees. 2. சிறுதேனீ பார்க்க;see Siru-teni. ம. செறுதேன் [சிறு + தேன்] சிறு = சிறிது, கொஞ்சம், கொசுறு
சிறுதேனி	சிறுதேனி ciṟutēṉi, பெ. (n.) தேனி வகையு ளொன்று; small flower bee. ம. செறுதே நீச்ச [சிறு + தேனீ]
சிறுதையல்	சிறுதையல் ciṟudaiyal, பெ. (n.) நுண்ணிய தையற்றொழில் (வின்.);; fine stitching. [சிறு + தையல். சிறு = சிறுமை, நுண்மை, நுண்ணிது]

சிறுதொழில்	சிறுதொழில்1 ciṟudoḻil, பெ. (n.) இகழத்தக்க செயல்; base deed. "சிறுதொழிற் கீழோய்" (கம்பரா. முதற்போர். 253);. [சிறு + தொழில். சிறு = சிறிது, குறைவு, இழிவு, இகழத்தக்கது.] சிறுதொழில்2 ciṟudoḻil, பெ. (n.) வரையறுக்கப் பட்ட குறைந்த முதலீட்டில், குறைந்த ஆட்களின் உழைப்பைப் பயன் கொண்டு செய்யும் தொழில்; small scale industries comparatively little size or strength or power or number, consisting of minute units.
சிறுநகை	சிறுநகை1 ciṟunagai, பெ. (n.) புன்சிரிப்பு; smile. "திருமுகத் தழகுறு சிறுநகை" (திருவாச. 2:143);. [சிறு + நகை. சில் → சிறு. சிறு = சிறிய, குறுகிய] சிறுநகை2 ciṟunagai, பெ. (n.) ஏளனச்சிரிப்பு; mockery laugh. 'சித்திராபதிதான் சிறுநகை எய்தி' (மணிமே.18:86);. [சிறு + நகை. சிறு = சிறிய, குறைந்தது, இழிந்த, ஏளனமானது.]
சிறுநங்கூரம்	சிறுநங்கூரம் ciṟunaṅāram, பெ. (n.) சிறு படகுகள் நங்கூரமாய் பயன்படுத்தும் கல்; killick. [சிறு + நங்கூரம்]
சிறுநணி	சிறுநணி sit-nami. வி.எ. (adv.) சிறிதுநேரம்; a little while. "சிறுநணி வரைந்தனை கொண்மோ" (ஐங்குறு. 180, இரண்டாம் பதிப்பு);. [சிறுநனி → சிறுநணி] சிறுநணி sit-nami. வி.எ. (adv.) 1. சிறிதுநேரம்; fora shorttime, a little while. "சிறுநனி நீதுஞ்சி" (கலித்.12);. 2. விரைவாக; quickly, expeditiously. "சிறுநனி வரைந்தனை கொண்மோ" (ஐங்குறு.180);. [சிறு + நனி]
சிறுநறளை	சிறுநறளை ciṟunaṟaḷai, பெ. (n.) கொடி வகை (மூ.அ.);; large woolly-lobed vine. [சிறு + நறளை]

சிறுநறுவிலி	சிறுநறுவிலி ciṟunaṟuvili, பெ. (n.) நறுவிலி வகை (மூ.வ.);; a kind of common sebesten. [சிறு + நறுவிலி]
சிறுநன்னாரி	சிறுநன்னாரி ciṟunaṉṉāri, பெ. (n.) நன்னாரி வகை (L.);; a species of sarsaparilla swallow wort. [சிறு + நன்னாரி]
சிறுநாக்கு	சிறுநாக்கு ciṟunākku, பெ. (n.) உண்ணாக்கு (பிங்.);; uvula. ம. செறுநாக்கு; க. கிரிநாலி, தெ. சிறுநாலுக, சிறுநாக;பட. கிரு நாலங்கே [சிறு + நாக்கு]
சிறுநாகப்பூ	சிறுநாகப்பூ ciṟunākappū, பெ. (n.) 1. மரவகை (பதார்த்த.1011);; iron wood of Ceylon. 2. பெரிய இலங்கப்பட்டை (L.);; cassia cinnamon. [சிறு + நாகப்பூ]
சிறுநாகம்	சிறுநாகம் ciṟunākam, பெ. (n.) 1. இருள்மரம்; iron wood of Ceylon. 2. மலர்களிற் காணப்படுவதும், மிகச்சிறிய வடிவினதும், நச்சுத் தன்மை மிக்கதுமான பூநாகம்; a species of very small snake found among flowers, considered to be very poisonous. ம. செறுநாகம் [சிறு + நாகம், நகர் → நாகம் = பாம்பு, நகாதல் = ஊர்ந்து செல்லுதல்]
சிறுநார்	சிறுநார் ciṟunār, பெ. (n.) கல்நார் (யாழ்.அக);; asbestos. [சிறு + நார்]
சிறுநாவல்	சிறுநாவல் ciṟunāval, பெ. (n.) செங்கறுப்பான சிறியமரவகை (மூ.அ.);; ruddy black plum. [சிறு + நாவல்]
சிறுநாளிகம்	சிறுநாளிகம் ciṟunāḷigam, பெ. (n.) காலாட் படை குதிரைப்படைகள் தாங்கிச் செல்வதற் குரிய, துமுக்கி போன்ற கருவி; a kind of machine-gun used by infantry and cavalry. [சிறு + நாளிகம்]

சிறுநான்கெல்லை	சிறுநான்கெல்லை ciṟunāṉkellai, பெ. (n.) பெருநான்கெல்லைக்கு எதிராக ஊர்த் தனிநிலங்களிலமைந்த நாற்புறத்தெல்லை (இ.வ.);; boundaries of small plots or sites. opp. to perunangellai. [சிறு + நான்கெல்லை] நான்கெல்லையாவது, குறித்த இடத்தைச் சுற்றி நாற்புறமும் அமைந்துள்ள குறியீட்டைக் குறிப்பது. அஃதொரு தனி நிலமாயின் நாற்புறத்தமைந்த தனியார் நிலங்களையோ, பாதை போன்றவற்றையோ குறிப்பர். அது சிறுநான்கெல்லையெனப்படும் [illegible] குறிப்பதாயின் நாற்புறத்து மமைந்துள்ள
சிறுநிம்பம்	சிறுநிம்பம் ciṟunimbam, பெ. (n.) மலைவேம்பு (மலை.);; Persian lilac. [சிறு + நிம்பம்] Skt. nimba → த. நிம்பம்
சிறுநிலம்	சிறுநிலம்1 ciṟunilam, பெ. (n.) நாகரிகமற்றோர் நாடு; the Mleccha country. "தீவின் சிறுநிலத்தார்" (நீலகேசி.83);. [சிறு + நிலம். இங்குச் 'சிறு' என்பது இழிவை, நாகரிக மற்ற தன்மையைக் குறிக்குஞ் சொல்லாப் வந்துள்ளது] சிறுநிலம்2 ciṟunilam, பெ. (n.) துண்டுநிலம், தீவு; island. [சிறு + [illegible]]
சிறுநீர்	சிறுநீர் ciṟunīr, பெ. (n.) 1. மூத்திரம்; urine. "ஒண் சிறுவர் தஞ்சிறுநீர்" (அருட்பா,1,நெஞ்சறி 1.371);. 2. குறைந்த நீர்; littll water. சிறுநீர் பாசனம். ம. செறுநீரு [சிறு + நீர். சிறு = சிறிது, இழிவு, தாழ்வானது.]
சிறுநீர்ப்பெருக்கி	சிறுநீர்ப்பெருக்கி ciṟunīrpperukki, பெ. (n.) சிறுநீர்ப் பெருகச்செய்யும் மருந்து வகை; medicine with diuretic properties. [சிறுநீர் + பெருக்கி. பல் → பரு - பெரு → பெருகு → பெருக்கு → பெருக்கி 'இ' வினை முதலீறு]
சிறுநீருப்பு	சிறுநீருப்பு ciṟunīruppu, பெ. (n.) சிறுநீரிலுள்ள உப்புவகை; uric acid. [சிறுநீர் + உப்பு]

சிறுநுண்மை	சிறுநுண்மை ciṟunuṇmai, பெ. (n.) அம்பெய்தற்குரிய, நால்வகை இலக்குகளுள் மிகவும் சிறியதான இலக்கு; very small target foran arrow, one of four ilakku. "பெருவண்மை சிறுதுண்மை சலம் நிச்சலம் (பாரத வாரணா. 56);. [சிறு + நுண்மை. சிறு = சிறிது. நுல் → (நுற்பு); → நொற்பு → நொசப்பம் = நுட்பம் நூல் → நுள் → நுண் →
சிறுநெருஞ்சி	சிறுநெருஞ்சி ciṟuneruñji, பெ. (n.) நெருஞ்சி வகை (யாழ்.அக.);; a prostrate herb found in waste places. [சிறு + நெருஞ்சி]
சிறுநெல்லி	சிறுநெல்லி ciṟunelli, பெ. (n.) நெல்லிவகை; otaheite gooseberry. ம. செறுநெல்லி [சிறு + நெல்லி]
சிறுநெறி	சிறுநெறி ciṟuneṟi, பெ. (n.) 1. அருநெறி; narrow path. "நிரம்பாச் செலவி னீத்தருஞ் சிறுநெறி"(பெருங். உஞ்சைக் 49:31);. 2. இழிவான வழி; despicable ways. "செல்லாரு மல்லர் சிறுநெறி"(நாலடி, 303);. 3. தீயவழி; path of evil. "சிறுநெறிகள் சேராமே" (திருவாச. 51:2);. [சிறு + நெறி. சிறு = சிறிது, குறுகியது, இதுத்தது.]
சிறுநொச்சி	சிறுநொச்சி ciṟunocci, பெ. (n.) கருநொச்சி (L.);; three leaved chaste tree. [சிறு + நொச்சி]
சிறுநோக்கு	சிறுநோக்கு ciṟunōkku, பெ. (n.) ஏளனப் பார்வை; look of contempt, scornful look. "செல்வர் சிறுநோக்கு நோக்குங்கால்" (நாலடி. 298);. [சிறு + நோக்கு. சிறு = சிறிது, குறைவு, தாழ்வு, இகழ்ச்சி ஏளனம்]
சிறுப்பம்	சிறுப்பம் ciṟuppam, பெ. (n.) இளமை (நாஞ்.);; youth, early life. ம. செறுப்பம். [சிறுமை (சிறு); → சிறுப்பம். ஒ.நோ: வளமை → வளப்பம். 'சி' இளமைப் பொருள் அடை முன்னொட்டு]

சிறுப்பனை	சிறுப்பனை ciṟuppaṉai, பெ. (n.) 1. இழிவு (வின்.);; baseness. 2. கஞ்சத்தனம்; meanness. 3. வறுமை (வின்.);; indigence. 4 மதிப்புக்கேடு; disrespect. என்னிடத்தில் சிறுப்பனை பட வேண்டுமோ? (வின்.);; 5. கவலை, worry. 6. குழப்பம், தொல்லை; trouble. 'இந்தக் குழந்தை படுத்துஞ் சிறுப்பனை பொறுக்க முடியவில்லை' (நெல்லை.);. [சிறு → சிறுப்பனை. 'சிறு' தாழ்வுப் பொருளடை]
சிறுப்பி-த்தல்	சிறுப்பி-த்தல் siruppi, 4 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. சிறுகப்பண்ணுதல், குறைத்தல்; to reduce, diminish. 2. மதிப்புக்குறைவு காட்டுதல் (யாழ்.அக.);; to show scant courtesy to, to treat disrespectfully. [சிறு → சிறுப்பி-,]
சிறுப்பிள்ளை	சிறுப்பிள்ளை ciṟuppiḷḷai, பெ. (n.) வேலையாள்; servant. "வீரசோமீசுவர தேவர் சிறுப்பிள்ளை" (M.B.R.242 of 1929-30);. [சிறு + பிள்ளை]
சிறுப்பெரியார்	சிறுப்பெரியார் ciṟupperiyār, பெ. (n.) சிறுமைக்குணங்கொண்டு பெரியார்போலத் தோன்றுபவர்; small persons affecting greatness. "சினந்திருத்துஞ் சிறுப்பெரியார் குண்டர்" (தேவா, 321, 6);, [சிறு(மை); + பெரியார்]
சிறுபகன்றை	சிறுபகன்றை ciṟubagaṉṟai, பெ. (n.) பூடுவகை (மூ.அ.);; a species of water - thorn. [சிறு + பகன்றை]
சிறுபசளை	சிறுபசளை siṟubasaḷai, பெ. (n.) பசலை வகை (A);; large-flowered purslane. [சிறு + பசளை]

சிறுபஞ்சமூலம்	சிறுபஞ்சமூலம் ciṟubañjamūlam, பெ. (n.) 1. சிறுவழுதுணை, சிறுநெருஞ்சி, சிறுமல்லிகை, பெருமல்லிகை, கண்டங்கத்தரி என்ற ஐந்தன் வேர்களும் சேர்ந்த கூட்டு மருந்து; compound medicine prepared from the roots of five herbs, viz., siruvaludunai, sirunerunji, siru-malligai, perumalligai, kandangattari. 2. ஐந்து சிறந்த மூலிகைகளைப் போன்ற, ஐந்தைந்து அரிய அறக்கருத்து (நீதி);களைத் தன்னகத்தே கொண்ட 100 செய்யுள்களால், காரியாசான் இயற்றியதும், பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களுளொன்றுமாகிய அறநூல்: anancient didactic work of 100 stanzas by Kari-y-asan, each stanza inculcating five virtues, one of padin-en-kil-k-kanakku.
சிறுபட்டி	சிறுபட்டி ciṟubaṭṭi, பெ. (n.) கட்டுக்கடங்காத இளைஞன்; unruly youngster. "நோதக்க செய்யுஞ் சிறுபட்டி" (கலித்.51);. [சிறு + பட்டி] பட்டி = கொட்டில், கொண்டித்தொழு. இங்கு பட்டி என்பது பட்டிக்குள் அடைக்கப் பட வேண்டியது என்னும் பொருளில் கட்டுக்கடங்காத கட்டுப்பாடற்ற காவலற்ற இளையோனைக் குறித்தது
சிறுபடப்பு	சிறுபடப்பு ciṟubaḍabbu, பெ. (n.) குட்டான்; சிறுவைக்கோற்போர்; small heap. [சிறு + படப்பு]
சிறுபடுகண்	சிறுபடுகண் ciṟubaḍugaṇ, பெ. (n.) அணியுறுப்பு வகை (தெ.க.தொ.2,396);; a pendant in an Ornamcnt. [சிறு +படுகண்]
சிறுபண்ணை	சிறுபண்ணை ciṟubaṇṇai, பெ. (n.) கோழிக் கீரை வகை (புதுவை);; a kind of greens. [சிறு + பண்ணை]
சிறுபதம்	சிறுபதம்1 ciṟubadam, பெ. (n.) வழி (திவா.);; path, foot-path. [சிறு + பதம். பதி → பதம் = நிலத்திற் பதியும் காலடி. பதம் → பாதம் → பாதை = பாதம் பட்டு உண்டாகும் வழி பாதம் → பதம்] சிறுபதம்2 ciṟubadam, பெ. (n.) தண்ணீராகிய உணவு; water, as food. "வேளாண் சிறுபதம்" (புறநா.74);. [சிறு + பதம்]
சிறுபயறு	சிறுபயறு ciṟubayaṟu, பெ. (n.) 1. பாசிப்பயறு; green gram. "சிறுபயறு நெரித்துண்டாக்கிய பருப்பு" (திவ். பெரியாழ். 2.9:7. வியா.); 2. பனிப் பயறு (பதார்த்த.839);; field-gram. ம. செறுபயறு [சிறு + பயறு]

சிறுபயல்	சிறுபயல் ciṟubayal, பெ. (n.) 1. பிசுக்கி, இவறன்; miser. 2. குழந்தை; child. [சிறு + பயல்; அறிவிற் குறைபாடுடையவன். சிறியவன், குழந்தை]
சிறுபயிர்	சிறுபயிர் ciṟubayir, பெ. (n.) குறைவான காலத்தில் விளையும் பயிர் (நாஞ்);; minor crop that can be raised in a short period. [சிறு + பயிர். சிறு = சிறிய, குறுகிய, குறைந்த]
சிறுபருப்பு	சிறுபருப்பு ciṟubarubbu, பெ. (n.) பச்சைப் பயற்றம்பருப்பு; green gram, pulse. "செந்நெலரிசி சிறுபருப்புச் செய்த வக்காரம்" (திவ். பெரியாழ். 2.9:7);. ம. செறுபரிப்பு [சிறு + பருப்பு]
சிறுபருவம்	சிறுபருவம் ciṟubaruvam, பெ. (n.) இளமைக் காலம்; childhood, youth. க. சிக்கப்ராய [சிறு + பருவம். 'சிறு' இளமைப் பொருளடை]
சிறுபறை	சிறுபறை ciṟubaṟai, பெ. (n.) 1. தோற்கருவி வகை; Small drum. "யாழுங் குழலு மரிச்சிறு பறையும்" (பெருங், உஞ்சைக். 37:90);. 2. சிறுபறைப்பருவம் (இலக். வி. 806); பார்க்க;see Siru-parai-p-paruvam. ம. சிறுபற [சிறு + பறை] பறை = தோற்கருவி. பறையைப் போன்ற வடிவினதாகிய சிறிய தோற்கருவியும் தோற் கருவி போன்றே ஒலியெழுப்பும் பிறவும் சிறுபறை
சிறு பறைப்பருவம்	சிறு பறைப்பருவம் ciṟubaṟaibbaruvam, பெ. (n.) தலைவன் சிறுபறை வைத்துக் கொண்டு அடித்து விளையாடும் பருவத்தைச் சிறப்பிக்கும் ஆண்பாற் பிள்ளைத்தமிழ்ப் பகுதி; section of anpar-pillai-t-tamil, which describes the stage of childhood, in which the hero plays on a small drum, one of ten. [சிறுபறை + பருவம்] பறையைப் போன்ற வடிவினதாகிய தோற்கருவியையும், தோற்கருவி போன்றே ஒலியெழுப்பும் பிறவற்றையுங் கொண்டு ஒலியெழுப்பியாடும் பருவம்
சிறுபாடிகாவல்	சிறுபாடிகாவல் ciṟupāṭikāval, பெ. (n.) வரிவகை (தெ.க.தொ.7,30);; a kind of tax. [சிறு + பாடி + காவல்]

சிறுபாடு	சிறுபாடு1 ciṟupāṭu, பெ. (n.) கோயிலுக்குக் கொடுத்த சிறியகொடை (தெ. க. தொ. 3, 477);; small gift, as to a temple. [சிறு + பாடு. பாடு = உழைப்பு, உழைப்பிற்கேற்ற ஊதியம், செல்வம்] சிறுபாடு2 ciṟupāṭu, பெ. (n.) small Savings. "உம்முடைய சிறுபாட்டு வகையிலிருந்து ஒன்றுந் தரவேண்டாம்" (நாஞ்);. [சிறு + பாடு. படு → பாடு = உழைப்பு, கடமை. 'பாடுபடுதன்' என்னும் வழக்குண்மையை நோக்குக உழைப்பில் கிடைக்கும் ஊதியத்தில் சிறுபகுதியையும் பாடு என்னும் [illegible] குறித்தது சிறுபாடு
சிறுபாண்டரங்கன்	சிறுபாண்டரங்கன் ciṟupāṇṭaraṅgaṉ, பெ. (n.) இடைக்கழகக் காலப் புலவருள் ஒருவர் (இறை. 1:5);; a poet of the middle Tamil Sangam. [சிறு + பாண்டரங்கன்]
சிறுபாணாற்றுப்படை	சிறுபாணாற்றுப்படை ciṟupāṇāṟṟuppaḍai, பெ. (n.) ஒய்மா நாட்டு நல்லியக்கோடனென்ற தலைவன் மேல் நல்லூர் நத்தத்தனார் பாடியதும், பத்துப்பாட்டினுள் ஒன்றாய்த் திகழ்வதுமான கழக நூல்; an idyll by Nallür Nattattanar on the chief Nalliyakkodan of Oyma-nadu one of pattuppattu. [சிறு + பாணர் + ஆற்றுப்படை] யாழ் இசைத்துப் பாடும் மரபினர் பாணர் அவருள் சிறியயாழ் இசைப்பவர் சிறுபாணர் ஆறு - ஆற்று + [illegible] படு [illegible] ஆற்றுப்படை [illegible] பரிசில் [illegible] அது பெறக்கருதியவனுக்கு வழிப்படுத்துவதாகப்
சிறுபாம்பு	சிறுபாம்பு ciṟupāmbu, பெ. (n.) அரிப்புத் தழும்பை உண்டாக்கக் கூடிய நச்சுயிரி வகை; a kind of small venomous reptile producing ringworm. [சிறு + பாம்பு. பாம்பு = ஊர்ந்து செல்லும் உயிரி தோற்றத்தில் அஃதொத்த புழுவடிவினதான நச்சுயிரியும், பாம்பெனப்பட்டது]
சிறுபாலடை	சிறுபாலடை ciṟupālaḍai, பெ. (n.) பூடுவகை (யாழ்.அக.);; a plant. [சிறு + பாவடை. பாலடை = ஆடுவகை]
சிறுபாலம்	சிறுபாலம் ciṟupālam, பெ. (n.) சிறிய மதகு (C.E.M.);; culvert. [சிறு + பாலம்]
சிறுபாலா	சிறுபாலா ciṟupālā, பெ. (n.) பேய்ப்புடல் (மலை.);; wild snake-gourd. [சிறு + பாலா]

சிறுபாலி	சிறுபாலி ciṟupāli, பெ. (n.) கள்ளி; milk-hedge. [சிறு + பாலி. பால் + இ = பரலி. பாலி =பாலுடைய கன்விச் செடி. 'இ' உடைமைப் பொருளீறு]
சிறுபாளைச்சம்பா	சிறுபாளைச்சம்பா ciṟupāḷaiccambā, பெ. (n.) சம்பா நெல்வகை; a kind of samba paddy. [சிறு + பாளை + சம்பா]
சிறுபான்மை	சிறுபான்மை1 siru-panmai, வி.எ. (adv.) சில நேரங்களில்; sometimes, occasionally, opp. to perumpanmai. "சில சிறுபான்மை வருமே" (பன்னிருபா. 264);. [சிறு + பான்மை. பால் = பகுப்பு, பகுதி, பண்பு, தன்மை. பால் → பான்மை] சிறுபான்மை2 ciṟupāṉmai, பெ. (n.) சில; a few 'இவற்றுட் சிறுபான்மை யிங்ங்னம் வரும்' (உ.வ.);. [சிறு + பான்மை]
சிறுபிள்ளை	சிறுபிள்ளை ciṟubiḷḷai, பெ. (n.) 1. குழவி;குழந்தை; child, infant. 'சிறுபிள்ளை இட்ட வெள்ளாமை வீடு வந்து சேராது' (பழ.);. 2. இளைஞர், சிறுவர்; youngster. "என்கண் சிறுபிள்ளாய் வருகென்றே" (திருப்போ. சந். வண்ணத்தாழிவிசை,1);. [சிறு + பிள்ளை]
சிறுபிள்ளைத்தனம்	சிறுபிள்ளைத்தனம் ciṟubiḷḷaittaṉam, பெ. (n.) முதிர்ச்சியின்றியும், பொறுப்பின்றியும் குழவியைப் போன்று செயற்படுந்தன்மை; childness. [சிறு + பிள்ளை + தனம். 'தனம்' பண்புணர்த்தும் இடைச்சொல்]
சிறு பீங்கா	சிறு பீங்கா ciṟupīṅgā, பெ. (n.) நாட்டு வாதுமை; wild almond myrobalan. [சிறு + பீங்கா]
சிறுபுடையன்	சிறுபுடையன் ciṟubuḍaiyaṉ, பெ. (n.) பாம்பு வகை (M.M.700);; small wart-snake. [சிறு + புடையன்]

சிறுபுள்ளடி	சிறுபுள்ளடி ciṟubuḷḷaḍi, பெ. (n.) ஒற்றை யிலைச் செடிவகை (பதார்த்த. 366);; scabrous ovate unifoliate tick-trefoil. ம. சிறுப்புள்ளடி [சிறு + புள்ளடி. புள் + அடி = புள்ளடி. பறவைகளின் காலடி போன்ற இவைகளையுடைய செடி]
சிறுபுள்ளுநோய்	சிறுபுள்ளுநோய் ciṟubuḷḷunōy, பெ. (n.) மாட்டுநோய் வகை (மாட்டுவா.121);; a kind of cattle disease. [சிறு + புள்(ளு); + நோய். புள் = வண்டு. வண்டுகடி போன்ற நோயாயிருக்கலாம்]
சிறுபுறம்	சிறுபுறம் ciṟubuṟam, பெ. (n.) 1. பிடர்; nape, back of the neck, as the small side. "செயத்தகு கோவையிற் சிறுபுற மறைத்து" (சிலப். 6:102);. 2. முதுகு; back. "நின் னணிமாண் சிறுபுறங் காண்கம்" (அகநா.261);. 3. சிறுகொடை; small gift. "சிறுபுறமென நூறாயிரங் காணம் கொடுத்து" (பதிற்றுப். 72 பதி.);. [சிறு + புறம். புறம் = முதுகு]
சிறுபுறம்பேசு-தல்	சிறுபுறம்பேசு-தல் irupuram.pdsu, 4 செ.கு.வி. (v.i.) காணாவிடத்துத் தூற்றுதல்; to backbite. "செப்பிள மென்முலையார்கள் சிறுபுறம் பேசித்திரிவர்" (திவ். பெரியாழ். 2.4:5); (செ.அக.);. [சிறுபுறம் + பேச. முகத்துக்கெதிரே பேசாமல், முதுகுப்பக்கம் பேசுதல், புறம்பேசுதல்]
சிறுபுன்னை	சிறுபுன்னை ciṟubuṉṉai, பெ. (n.) புன்னை வகை; small poon. ம. செறுப்புன்ன, செறுபுன்ன [சிறு + புன்னை]
சிறுபூச்சி	சிறுபூச்சி ciṟupūcci, பெ. (n.) புழுவகை (இ.வ.);; Worm. [சிறு + பூச்சி] பெரும்பாலும், முட்டையிலிருந்து தொடங்கும் பூச்சிப்பருவங்களில், பூச்சிக்கு முந்தைய பருவம் புழு. கூட்டுப்புழு எனும் வடிவு பெற்றுப் பின் பூச்சிப்பருவம் எய்துவது முறைமை. எனவே பூச்சிக்கு முந்தைய புழுப் பருவத்தை, சிறுபூச்சி என வழங்கும் மரபுள்ளது.
சிறுபூலா	சிறுபூலா ciṟupūlā, பெ. (n.) புதர்ச்செடி வகை: a shrub. [சிறு + பூலா]

சிறுபூளை	சிறுபூளை ciṟupūḷai, பெ. (n.) நடைவழியில் முளைக்கும் ஒருவகைப் பூடு, a common wayside weed. "அறுகு சிறுபூளை நெல்லொடு தூஉய்ச் சென்று" (சிலப்.9:43);. ம. செறுபூள [சிறு + பூளை]
சிறுபூனைக்காலி	சிறுபூனைக்காலி ciṟupūṉaikkāli, பெ. (n.) காதணிபோல் பூக்கும் கொடிவகை, சிமிக்கிப் பூக்கும் கொடிவகை, சிமிக்கிப் பூ (பதார்த்த. 577);; mountain leschenault's passion - flowered. [சிறு + பூனை + காலி]
சிறுபொழுது	சிறுபொழுது ciṟuboḻudu, பெ. (n.) மாலை, இடையாமம், விடியல், காலை, நண்பகல், எற்பாடு (தொல், பொருள். 6, உரை..); என அறுவகையாகவும், மாலை, யாமம், வைகறை எற்பாடு, காலை, நண்பகல் (நம்பியகப். 12); என ஐவகையாகவும் கூறப்படும் நாட்பிரிவு; divisions of the day, six in number, viz., malai, idai-yamam, vidiyal, kalai, nanpagal, erpadu. or five in number, viz., malai, yamam, vaigarai, erpadu kalai, nanpagal, dist. fr. perum-poludu. மறுவ அறுபொழுது [சிறு + பொழுது]
சிறுபோகம்	சிறுபோகம் ciṟupōkam, பெ. (n.) கம்பு, கேழ்வரகு போன்ற சிறுதவச விளைவு (வின்.);; harvest of the inferior kinds of grain. [சிறு + போகம்]
சிறுமகன்	சிறுமகன் ciṟumagaṉ, பெ. (n.) 1. அறிவில்லாதவன், பேதை, முட்டாள்; fool, ignoramus. "தீத்திற மொழிகெனச் சிறுமக னுரைப்போன்" (மணிமே 16:117);. 2. சிறியன் பார்க்க;see siriyan. ம. செறுமகன் (பேரன்); [சிறு + மகன். சிறு = சிறிய, குறுகிய, தாழ்த்த இழிவான]
சிறுமட்டம்	சிறுமட்டம்1 ciṟumaṭṭam, பெ. (n.) 1. சிறு குதிரை; pony, nag. 2. யானைக்கன்று; young elephant. [சிறு + மட்டம். முள் → மள் → மடு = பள்ளம். மடு → மட்டு → மட்டம் = தாழ்ந்தது, சிறியது. மட்டம் = குதிரைக் குட்டி, யானைக் குட்டி] சிறுமட்டம்2 ciṟumaṭṭam, பெ. (n.) 1. சிற்றளவு; small measure. 2. சிறுவாழை; young plantain. 3. குள்ளமானவ-ன்-ள்; short young man or woman. [சிறு ... கரும்பு ... போன்றவற்றின் கன்று அளவு குள்ளம்]

சிறுமணி	சிறுமணி1 ciṟumaṇi, பெ. (n.) சலங்கை (சூடா,);; tiny bell tied in a string around a child's waist or foot. ம. செறுமணலி [சிறு + மணி. மண்ணுதல் = கழுவுதல். மண் → மண்ணி → மணி = கழுவப்பெற்ற ஒளிக்கல்] சிறுமணி1 ciṟumaṇi, பெ. (n.) ஆறு மாதத்திற் பயிராகும் சம்பாநெல் வகை; a kind of samba paddy maturing in six months. ம. செறுமணி [சிறு + மணி. முள் → முட்டு = சிறியது. முள் →- மள் → மண் → மணி = சிறியது, தவசமணி]
சிறுமணிக்கொட்டுவான்	சிறுமணிக்கொட்டுவான் ciṟumaṇikkoṭṭuvāṉ, பெ. (n.) நீர்ப்புள் வகை (யாழ்.அக);; a water bird. [சிறு + மணி + கொட்டுவான்]
சிறுமணிச்சம்பா	சிறுமணிச்சம்பா ciṟumaṇiccambā, பெ. (n.) சம்பா நெல்வகை; a kind of paddy. ம. செறுமணிச்சம்ப [சிறு + மணி + சம்பா]
சிறுமணிப்பயறு	சிறுமணிப்பயறு ciṟumaṇippayaṟu, பெ. (n.) காராமணி வகை; asparagus bean. [சிறு + மணி + பயறு]
சிறுமணியன்	சிறுமணியன் ciṟumaṇiyaṉ, பெ. (n.) சம்பா நெல்வகையுள் ஒன்று (தஞ்சை);; a variety of Samba paddy. ம. செறுமணியன் [சிறு + மணியன், சிறுமணி = நெல்வகை. சிறுமணி → சிறுமணியன்]
சிறுமயிற்கொன்றை	சிறுமயிற்கொன்றை ciṟumayiṟkoṉṟai, பெ. (n.) மயிற்கொன்றை மரம்; peacock-flower tree. [சிறு + மயில் + கொன்றை]

சிறு மரம்	சிறு மரம் ciṟumaram, பெ. (n.) சிறிய பாய்மரம்; jigger. [சிறு + மரம்] மீனவ வழக்கில் மரம் என்பது பொதுவில் கட்டுமரத்தையும் சிறப்பில் பாய் மரத்தையும் குறிக்கும்.
சிறுமல்	சிறுமல் ciṟumal, பெ. (n.) தண்ணீர் விட்டான் கிழங்குக்கொடி (மலை.);; a common climber with many thickened fleshy roots.
சிறுமல்லி	சிறுமல்லி ciṟumalli, பெ. (n.) சிறுமல்லிகை (சங்.அக.); பார்க்க;see Siru-mallgai. [சிறு + மல்லி]
சிறுமல்லிகை	சிறுமல்லிகை ciṟumalligai, பெ. (n.) மல்லிகை வகை (சங்.அக.);; wild jasmine. ம. செறுமுல்ல [சிறு + மல்லிகை]
சிறுமலை	சிறுமலை1 ciṟumalai, பெ. (n.) 1. பொற்றை (சூடா.);; hill. 2. சிறுகுன்று; hillock. [சிறு + மலை] சிறுமலை2 ciṟumalai, பெ. (n.) திண்டுக்கல் மாவட்டத்தில், சுவைமிக்க இனிய வாழைப் பழத்திற்குப் பெயர்பெற்ற மலை; a mountain range in Dindugal district noted for its plantain fruits. "தென்னவன் சிறுமலை திகழ்ந்து தோன்றும்" (சிலப். 11:85);. மறுவ, செறுமலை. [சிறு
சிறுமலையரியன்	சிறுமலையரியன் ciṟumalaiyariyaṉ, பெ. (n.) நெல்வகை; a kind of paddy. [சிறு + மலை + அரியன்]

சிறுமழை	சிறுமழை ciṟumaḻai, பெ. (n.) நுண் திவலைகளாகப் பெய்யுந் தூறல், drizzle. மறுவ, சிறுதூறல் ம. செறுமழ [சிறு + மழை]
சிறுமாரோடம்	சிறுமாரோடம் ciṟumārōṭam, பெ. (n.) செங்கருங்காலி (குறிஞ்சிப், 78);; red catechu. [சிறு + மாரோடம்]
சிறுமி	சிறுமி ciṟumi, பெ. (n.) 1. இளம்பெண்; maiden, girl. "சிறுமி தந்தையும்" (சீவக. 1458);. 2. மகள் (பிங்.);; daughter. ம. செறுமி [சிறு → சிறுமி]
சிறுமியம்	சிறுமியம் ciṟumiyam, பெ. (n.) சேறு (சது.);; mud, mire.
சிறுமீன்	சிறுமீன் ciṟumīṉ, பெ. (n.) 1. அருந்ததி விண்மீன் புரைங்கற்பி னறுநுதல்" (பெரும்பாண்.303);. 2. நொய்ம் மீன் (பிங்.);; loach. ம. செறுமீன்: க. சிக்க [சிறு + மீன்]
சிறுமுட்டி	சிறுமுட்டி ciṟumuṭṭi, பெ. (n.) சிறுசுத்தியல் (C.E.M.);; small hammer. [சிறு + முட்டி]
சிறுமுத்தன்	சிறுமுத்தன் ciṟumuttaṉ, பெ. (n.) ஆண் பொம்மை; male toy - baby. "சிறுமுத்தனைப் பேணி" (கலித்.59);. Skt. mugdha [சிறு + முத்தன்]

சிறுமுதுக்குறைமை	சிறுமுதுக்குறைமை ciṟumudukkuṟaimai, பெ. (n.) இளமையிற் பேரறிவுடைமை; precociousness. "இனிய சொல்லாள் சிறுமுதுக்குறைமை கேட்டே" (சீவக. 1051);. [சிறு + முதுக்குறைமை. முதுக்குறைமை = இளம் + பருவத்திலேயே பேரறிவுடைமை]
சிறுமுதுக்குறைவி	சிறுமுதுக்குறைவி ciṟumudukkuṟaivi, பெ. (n.) இளம்பருவத்தே பேரறிவுடையவள்; precocious girl, a term of endearment. "சிறுமுதுக் குறைவிக்குச் சிறுமையுஞ் செய்தேன்" (சிலப்.16,68);. [சிறு + முதுக்குறைவி. 'இ' பெண் பாலீறு.]
சிறுமுழவு	சிறுமுழவு ciṟumuḻvu, பெ. (n.) தோற்கருவி வகை; a kind of drum. [சிறு + முழவு]
சிறுமுள்ளி	சிறுமுள்ளி ciṟumuḷḷi, பெ. (n.) முள்ளிவகை (யாழ்.அக.);; a kind of nail dye. ம. செறுமுள்ளி [சிறு + முள்ளி]
சிறுமுறி	சிறுமுறி ciṟumuṟi, பெ. (n.) கைச்சீட்டு; small note or chit. "பரமபதம் தங்கள் சிறுமுறிப்படி செல்லும்படி" (ஈடு, 4.3:11);. [சிறு + முறி)]
சிறுமூங்கில்	சிறுமூங்கில் ciṟumūṅgil, பெ. (n.) மூங்கில் வகை; swollen node - ringed semi-solid medium bamboo. ம. செறுமுள [சிறு + மூங்கில். சிறு = மெல்லிய]
சிறுமூசை	சிறுமூசை ciṟumūcai, பெ. (n.) மாழைகளை யுருக்கப் பயன்படுத்தும் சிறிய மண்குகை (C.E.M.);; small crucible. [சிறு + மூசை]
சிறுமூலகம்	சிறுமூலகம் ciṟumūlagam, பெ. (n.) 1. அரிசித் திப்பிலி; common long pepper. 2. பூடுவகை (அக.நி.);; a small plant. [சிறுமூலம் → சிறுமூலகம்]

சிறுமூலம்	சிறுமூலம் ciṟumūlam, பெ. (n.) 1. திப்பிலி (பிங்.);; long pepper, 2. சிறுகிழங்கு (மலை); பார்க்க;see Siru-kilangu. [சிறு + மூலம். மூலம் = வேர், கிழங்கு]
சிறுமூளை	சிறுமூளை ciṟumūḷai, பெ. (n.) மூளையின் பகுதி; cerebellum. [சிறு + முளை]

சிறுமை	சிறுமை1 ciṟumai, பெ. (n.) 1. இழிவு, புன்மை; lowness, meanness, insignificance. "ஆண்டு கொண்டானென் சிறுமை கண்டும்" (திருவாச. 5:9);. 2. நுண்மை (வின்.);; minuteness. 3. குறைபாடு; diminution. "சிறுமையுஞ் செல்லாத் துனியும்" (குறள், 769);. 4. வறுமை; poverty, indigence. "சிந்தைநோய் கூருமென் சிறுமை நோக்கி" (சிலப். 8:85);. 5. வறட்சி; scarcity. 6. துன்பம்; sorrow, misery. "சிறுமை பலசெய்து சீரழிக்குஞ் சூதின்" (குறள், 934);. 7. பிறர்மனத்தை வருத்துகை; offencc. "சிறுமையுணிங்கிய வின்சொல்" (குறள், 98);. 8. இளப்பம்; disgrace. "தீர்ந்ததெஞ் சிறுமை" (கம்பரா. திருவவ.25);. 9. குற்றம்; fault. "உள்ளந் திகைத்திந்தச் சிறுமை செய்தேன்" (கம்பரா. ஊர்தே 93);. 10. நோய்; disease. "பையுளுஞ் சிறுமையும் நோயின் பொருள" (தொல். சொல். 341);. ம. செறும [சில் → சிறு → சிறுமை] சிறுமை2 ciṟumai, பெ. (n.) 1. இளமை (இ.வ.);; youth, minority. 2. கழிகாமம்; lust. "சினமுஞ் சிறுமையு மில்லார்" (குறள். 431);. 3. கயமை; baseness. "சிறுமை தீரா வெவ்வழி மாயை" (கம்பரா. மாயாசனக.1); [சில் → சிறு → சிறுமை]
சிறுமைத்தனம்	சிறுமைத்தனம் ciṟumaittaṉam, பெ. (n.) சிறுமை2,3,4 (இ.வ.); பார்க்க;see sirumai,2,3,4. 2. இளமை; youth. [சிறுமை + தனம். ஒ.நோ. இவறன்மை → இவறற்றனம் அடிமை → அடிமைத்தனம். வள்ளன்மை → வள்ளற்றனம். தனம் = பண்புணர்த்தற்குப் பெயரின் பின்வரும் ஈறு.]
சிறுமையர்	சிறுமையர் ciṟumaiyar, பெ. (n.) கீழ்மக்கள் (திவா.);; mean, vulgar persons. [சிறு → சிறுமை → சிறுமையர். சிறு = தாழ்ந்த, இழிவான]

சிறுமொழி	சிறுமொழி ciṟumoḻi, பெ. (n.) சிறுசொல்2 பார்க்க;see Siru-sol2. க. சிக்கமாது [சிறு + மொழி]
சிறுலவங்கம்	சிறுலவங்கம் ciṟulavaṅgam, பெ. (n.) சன்னக் கறாம்பூ (லவங்கப்பட்டை);; Ceylon cinnamon. [சிறு + இலவங்கம். சிறு = சிறிய, மெல்லிய]
சிறுவட்டம்	சிறுவட்டம்1 ciṟuvaṭṭam, பெ. (n.) இளமை, இளம் பருவம்; youth, boyhood. மறுவ. இளவட்டம் [சிறு + வட்டம். சுற்று, மண்டிவம், பருவம்] சிறுவட்டம்2 ciṟuvaṭṭam, பெ. (n.) பூடுவகை (வின்.);; a shrub with scarlet flowers in clusters, the juice of which is pressed and given in gingelly oil to children for cutaneous cruptions. [சிறு + வட்டம்] குழந்தைகளின் தோல்நோய்க்கு [illegible] சாற்றினை நல்லெண்ணெய்யில் இழைத்துக் கொடுப்பர்
சிறுவட்டமணி	சிறுவட்டமணி ciṟuvaṭṭamaṇi, பெ. (n.) குழந்தைகள் அரையிற் கட்டுஞ் சிறுமணி; tiny bells worn round the waist, by children. [சிறு + வட்டம் + மணி]
சிறுவடம்	சிறுவடம் ciṟuvaḍam, பெ. (n.) சிறுவட்டம்1 (இ.வ.); பார்க்க;see Siru-vassam. [சிறு + வடம். வட்டம் → வடம்]
சிறுவதும்	சிறுவதும் Siruvadum, வி.எ.(adv.) சிறிதும்; even a little, even a bit, used only with neg. verbs. "சிறுவது மஞ்சிலன்" (கந்தபு, தானப். 2]. [சிறிதும் → சிறுவதும்] இஃது எதிர்மறைவினையில் வரும்
சிறுவம்	சிறுவம் ciṟuvam, பெ. (n.) சிறுப்பம் (வின்.); பார்க்க;see Siruppam. [சிறுப்பம் → சிறுவம்]

சிறுவயது	சிறுவயது ciṟuvayadu, பெ. (n.) இளம்பருவம் (உ.வ.);; non-age, youth. [சிறு + வயது. சிறு = குறைவு] Skt. vayas → த. வயது
சிறுவரை	சிறுவரை1 ciṟuvarai, பெ. (n.) 1. சிறிதுநேரம்; short time, a little while. "சிறுவரைத் தங்கின் வெகுள்வர்" (கலித்.93);. 2. சிறுதொலைவு; short distance. "சிறுவரை சென்று நின்றோர்க்குந் தோன்றும்" (புறநா.);. [சிறு + வரை. வரை = காலம், தொலைவு] சிறுவரை2 ciṟuvarai, பெ. (n.) சிறுமூங்கில்; small bamboo. [சிறு + வரை. சிறு - சிறிய, இளைய. வரை – மூங்கில்] சிறுவரை3 ciṟuvarai, பெ. (n.) இழிவு, சிறுக்கம், சிறியபொருள்; trifle, small thing. [சிறு + வரை]
சிறுவல்	சிறுவல்1 ciṟuval, பெ. (n.) 1. குழந்தை (யாழ்ப்.);; little child. 2. இளம்பருவம் (இ.வ.);; childhood. [சிறு → சிறுவன். 'அல்' சொல்லாக்க ஈறு] சிறுவல்2 ciṟuval, பெ. (n.) 1. தடை (நாஞ்.);; obstacle. 2. இடையூறு; hindrance. {சிறு → சிறுவல்]
சிறுவலி	சிறுவலி ciṟuvali, பெ. (n.) குழவி முதிரா நிலையில், பருவந்தவறிப் பிறப்பதாலுண்டாகும் நோவு (வின்.);; premature labour pains. [சிறு + வலி. சிறு = முதிர்வின்மை, முதிராதிலை]

சிறுவழுதலை	சிறுவழுதலை ciṟuvaḻudalai, பெ. (n.) சிறுவழுதுணை (L.); பார்க்க;see siru-valudunai [சிறுவழுதுணை → சிறுவழுதலை] சிறுவழுதுணை
சிறுவழுதுணை	சிறுவழுதுணை ciṟuvaḻuduṇai, பெ. (n.) 1. இரவில் மலருஞ் செடிவகை (வின்);; Indian nightshade. 2. கண்டங்கத்திரி; species of solanum. ம. செறுவழுதின [சிறு வழுதுணை வழுதுணை = கத்திரிக் காப், சிறுவமுதுணை = கத்திரிக்காயைப் போன்ற வடிவிலிருக்கும் கண்டங்கத்திரி] இங்கும் சிறு 'போல' எனும் உவமஉருப்புப் பொருளில் வந்தது. சிறுதேர் பார்க்க
சிறுவள்ளி	சிறுவள்ளி ciṟuvaḷḷi, பெ. (n.) சிறுகிழங்கு (பதார்த்த. 438);; Goa potato. ம. செறுவள்ளிக் கிழங்ஙு, [சிறு + வள்ளி. வள்ளி = கொடி, கிழங்கு]
சிறுவள்ளிக்கிழங்கு	சிறுவள்ளிக்கிழங்கு ciṟuvaḷḷikkiḻṅgu, பெ. (n.) சிறுவள்ளி பார்க்க;see Siru-Valli. ம. செறுவள்ளிக் கிழங்ஙு [சிறு + வள்ளிக்கிழங்கு]
சிறுவன்	சிறுவன் ciṟuvaṉ, பெ. (n.) 1. இளைஞன்; boy. "மால்பெருஞ் சிறப்பையச் சிறுவனும் பெற்று" (பாரத நிரைமீட் 46);. 2. சிறியன்; lad. "உறுவருஞ் சிறுவரும்" (புறநா. 381);. 3. மகன்; son."உலகாளுஞ் சிறுவர்ப் பயந்து" (சீவக. 2606); 4. சிறுபுள்ளடி வகை (மலை);; species of desmodium. ம. சிறுவன் [சிறு → சிறுவன். 'அன்' ஆண்பாலீறு]

சிறுவாடு	சிறுவாடு ciṟuvāṭu, பெ. (n.) 1. சிறுசேமிப்பு (வின்.);; small savings in money. 2. சிறுதேட்டு (நாஞ்); பார்க்க;see Siru-têttu. 3. பற்றடைப்பு சிறுவியர் நிலம் (C.G.);; reclaimed land enjoyed by a tenant for a certain period in requital of his labour for so reclaiming it. [சிறுபாடு → சிறுவாடு] சிறுவாடு ciṟuvāṭu, பெ. (n.) கணவனுக்குத் தெரியாமல் மனைவி சேர்க்கும் பணம், small savings of wife. சிறு படு பாடு வாடு
சிறுவாத்தி	சிறுவாத்தி ciṟuvātti, பெ. (n.) திருவாத்தி (L.);: holy mountain ebony. [சிறு + ஆத்தி]
சிறுவாய்க்கயிறு	சிறுவாய்க்கயிறு ciṟuvāykkayiṟu, பெ. (n.) குதிரையின் கடிவாள வார்; reins. "பிடித்த சிறுவாய்க் கயிறும்" (ஈடு, 7.4: 5);. [சிறு + வாய் + கயிறு]
சிறுவாலுழுவை	சிறுவாலுழுவை ciṟuvāluḻuvai, பெ. (n.) வாலுழுவைக் கொடிவகை (L.);; climbingstaff - plant. [சிறு + வாலுழுவை]
சிறுவாழை	சிறுவாழை ciṟuvāḻai, பெ. (n.) இளம்வாழை, young plantain. [சிறு + வாழை, வழு → வாழை = வழு வழுப்பான மரம்]
சிறுவாள்	சிறுவாள் ciṟuvāḷ, பெ. (n.) கைவாள் (பிங்.);: hand-saw. [சிறு + வாள். வார் → வால் → வாள் = நீண்ட கத்தி]

சிறுவி	சிறுவி ciṟuvi, பெ. (n.) மகள் (சூடா.);; daughter. [சிறு → (சிறுமி); → சிறுவி. 'இ'. பெ.பா.ஈறு]
சிறுவிடு	சிறுவிடு ciṟuviḍu, பெ. (n.) கொள்ளு (மலை);: horse-gram.
சிறுவித்தம்	சிறுவித்தம் siṟuvittam, பெ. (n.) சூதாட்டத்தில் ஒட்டமாக வைக்கப்பட்ட சிறுதொகை; stake - money, as in gambling. "சிறுவித்த மிட்டான் போல்" (கலித். 136);. [சிறு + வித்தம்]
சிறுவியர்	சிறுவியர் ciṟuviyar, பெ. (n.) குறுவியர்; light or mild perspiration. "திங்கள் வாண்முகஞ் சிறுவியர் பிரியனு (சிலப் 4:52);. க. கிறுபெமர் [சிறு + வியர்] சிறுவிரல் 15
சிறுவிரல்	சிறுவிரல் ciṟuviral, பெ. (n.) சுண்டுவிரல்; little finger. "சிறுவிரன் மோதிரங் கொடுத்தனன்" (பெருங். வத்தவ. 13:180);. ம. செறுவிரல்;க. கிறும், பிரலு [சிறு + விரல். விரி → விரல்]
சிறு விரியன்	சிறு விரியன் ciṟuviriyaṉ, பெ. (n.) நச்சுத் தன்மை கொண்ட விரியன்பாம்பு (M.M.);: small viper. [சிறு + விரியன்]
சிறுவிலை	சிறுவிலை ciṟuvilai, பெ. (n.) 1. அருவிலை: high price. 2. சிறுவிலைநாள் பார்க்க; "சிறு விலை யெளியவ ருணவு சிந்தினோன்" (கம்பரா. பள்ளி. 111. 3. இளைத்துள்ளது; that which is lean or slender. "சிறுவிலை மருங்குல்" (கம்பரா. தைலமாட்டு.53);. [சிறு + விலை. சிறு = சிறியது, அருமைப்பாடுடையது]

சிறு விலை நாள்	சிறு விலை நாள் ciṟuvilaināḷ, பெ. (n.) வற்கடக்காலம்; times of scarcity, famine. "சிறுவிலை நாண் முந்தீந்ததொருணவின்பயன்" (கம்பரா. இராவணன் வதை 52);. [சிறுவிவை + தான்]
சிறுவீட்டுப்பொங்கல்	சிறுவீட்டுப்பொங்கல் ciṟuvīṭṭuppoṅgal, பெ. (n.) சுறவ (தை);த்திங்களில் சிறுமியர் சிறு வீடு கட்டிப்பொங்கலிடும் பண்டிகை (இ.வ.);; a festival in the month of Šuravam in which rice is boiled and offered to God by girls, in front of the toy-houses, prepared for the occasion. [சிறு + வீடு + பொங்கள்]
சிறுவீடு	சிறுவீடு1 ciṟuvīṭu, பெ. (n.) கறப்பதற்கு முன் மாடுகளைப் புலர்பொழுதில் மேயவிடுகை; letting out cattle in the early morning to graze before they are milked. "எருமை சிறுவீடு மேய்வான பரந்தனகாண்"(திவ். திருப்ப.8.); [சிறு + விடு சிறு = சிறிது காவம் வீடு = மேய்ச்சலுக்கு விடுதல் விடு → விடு] சிறுவீடு2 ciṟuvīṭu, பெ. (n.) சிற்றில் 1,2 பார்க்க see Sirril' 1,2. [சிறு + வீடு] 2 சிறை-த்தல் சிறுவீடு ciṟuvīṭu, பெ. (n.) அப்பா அம்மா விளையாட்டு, சோறாக்கி விளையாடுதல் பொண்ணு மாப்பிள்ளை விளையாட்டு என்று அழைக்கப்படும் பெற்றோர் தம் வாழ்க்கை யினைக் கவனித்தறிந்து ஆடும் விளையாட்டு: a children's play.
சிறுவுடை	சிறுவுடை ciṟuvuḍai, பெ. (n.) நீருடைமரம்; buffalo thorn cutch. [சிறு + உடை. உடை = உடைமரம்]
சிறுவுமரி	சிறுவுமரி ciṟuvumari, பெ. (n.) பவளப்பூண்டு (யாழ்.அக);; coral plant. [சிறு + உமரி]
சிறுவெண்காக்கை	சிறுவெண்காக்கை ciṟuveṇkākkai, பெ. (n.) கழுத்திற் வெண்மையுடைய காகம்; crow having a greyish neck. "பெருங்கடற் கரையது சிறுவெண் காக்கை" (ஐங்குறு 170);. [சிறு + வெண் + காக்கை. கரியதிறமுன்ன காக்கையின் கழுத்தில், சிறிது வெண்ணிற முடைமையைக் குறிக்கச் 'சிறுவெண்' என வந்தது

சிறுவெள்ளரி	சிறுவெள்ளரி ciṟuveḷḷari, பெ. (n.) வெள்ளரி வகை (வின்);; a species of cucumber. ம. செறுவெள்ளரி [சிறு + வெள்ளரி]
சிறுவேங்கை	சிறுவேங்கை ciṟuvēṅgai, பெ. (n.) வேங்கை மரம்; thorny blue - draped feather foil. [சிறு +வேங்கை]
சிறுவேட்டி	சிறுவேட்டி ciṟuvēṭṭi, பெ. (n.) துண்டு; towel. [சிறு + வேட்டி. வெட்டி → வேட்டி]
சிறுவேட்டை	சிறுவேட்டை ciṟuvēṭṭai, பெ. (n.) வரிவகை (M.E.R. 134 of 1924);; a kind of tax. [சிறு + வேட்டை]
சிறுவேர்	சிறுவேர் ciṟuvēr, பெ. (n.) மருந்துவேர் வகையுளொன்று (இங்.வை.234);; a kind of medicinal root. [சிறு + வேர்]
சிறுவோர்	சிறுவோர் ciṟuvōr, பெ. (n.) 1. சிறுபிள்ளைகள்; children, little boys. "ஆனாவறு சிறுவோர்தமையளித்தோன்" (கந்தபு. சரவண 32);. 2. இளைஞர்; youngsters. [சிறு → சிறுவோர்]

சிறை

சிறை1 ciṟaittal, செ.குன்றாவி (v.t.)

1. சிறை செய்தல்; to restrain, imprison.

"தன் வயிற்சிறைப்பினும்" (தொல்.பொருள். 147);.

2. நீரைத்சிறை-த்தல் 15 தடுத்தல்; to dam up.

"கீழ்மடைகள் சிக்கெனச் சிறைத்து" (தணிகைப்பு திருநா.91].

[இறு → சிறு → சிறை-,]

சிறை2 ciṟaittal, 4 செ.குன்றாவி (v.t.)

சுழல விழித்தல்; to see rolling one's eyes.

"சிதரரி மழைக்கணுஞ் சிறைக்கும்" (நீலகேசி, 72);.

சிறை3 ciṟaidal, 2 செ.குவி (v.i.)

நிறங்கெடுதல்; to turn pale, lose colour.

"பொருமுரண் சீறச்சிறைந்து" (கலித். 91);.

ம. சிறயுக

[சிதை → சிறை-,]

சிறை4 ciṟai, பெ. (n.)

1. காவல்; guard, watch.

"வீங்குசிறை வியலருப்பம்" (புறநா.17:28);.

2. அரண், காப்பு; defence.

3. காவலில் அடைக்கை; confinement, restraint.

4. சிறைப் படுத்துகை; incarceration.

"உன் சிறை விடுக்கற் பாலார் யாருளர்" (கம்பரா.மாயாசன.38);.

5. சிறைச்சாலை; prison, jail.

"சிறையிற் போகென்று" (திருவாலவா. 33:8);.

6. அடிமைத் தனம் (வின்);; captivity, slavery.

7. அடிமையாள்; captive, slave.

'அவன் சிறை கொள்ள வந்தான்' (உ.வ.);.

8. பெண்டாகச் சிறைப் பிடிக்கப்பட்ட இளம் பெண் (உ.வ.);; young woman take captive to marry ot to keep.

9. சிறைகொள்ளத்தக்கவள் (இ.வ.);

beautiful young woman worth taking captive.

க., பட செறெ, தெ. செர;ம. சிற

[இறு → சிறு → சிறை]

சிறை5 ciṟai, பெ. (n.)

1. அணை; dam, bank.

"சிறையு முண்டோ செழும்புனன் மிக்குழி" (மணிமே. 5: 19);

சிறைக்கணி-த்தல்	சிறைக்கணி-த்தல் ciṟaikkaṇittal, பெ. (n.) பாத்தி; parterre in a field. "ஓங்கு மணற் சிறுசிறை" (குறுந். 149);, [இறு → சிறு → சிறை] சிறைக்கணி-த்தல் ciṟaikkaṇittal, 4 செ.குன்றாவி, (v.t.) புறக்கணித்தல்; to ignore,neglect. "அருள் செய்திட லன்றியே சிறைக்கணித்தனை" (கந்தபு. மீட்சி.4);.
சிறைக்களம்	சிறைக்களம் ciṟaikkaḷam, பெ. (n.) சிறைக் கூடம்; prison-house. "வெய்ய சிறைக்களத்துச் சென்றனனே (கந்தபு, மீட்சி.4);, [சிறை + களம், கள் → களம் = இடம், அறை, கூடம்]
சிறைக்காடு	சிறைக்காடு ciṟaiggāḍu, பெ. (n.) அரசிற்குரிய காவலுள்ள காடு (எங்களூர்.174);; reserved forest [சிறை + காடு. கடு → காடு]
சிறைக்காவல்	சிறைக்காவல் ciṟaikkāval, பெ. (n.) நிறை காவலுக்கெதிராயமைந்த சிறையிலிட்டுக் காக்குங் காப்பு (இறை 29, பக். 134);; physical restraint, confinement, opp. to nirai-käval. [சிறை + காவல்]
சிறைக்சுடம்	சிறைக்சுடம் ciṟaikcuḍam, பெ. (n.) காவற்கூடம் (இ,வ,);; place of captivity, prison – house. ம. சிறகூடம், சிறைகூடம்: க. செறெமனெ [சிறை + கூடம்] சிறைக்கோட்டம் 15
சிறைக்கோட்டம்	சிறைக்கோட்டம் ciṟaikāṭṭam, பெ. (n.) சிறைக்கூடம் பார்க்க;see Sirai-k-küdam. "சிறைக் கோட்டம் விருப்பொடும் புகுந்து (மணிமே. 19.49);. ம. சிறைக்கோட்டம் [சிறை + கோட்டம். கோட்டம் = வளைவு, வளைந்த மதில்;வளைந்த மதிலையுடைய சிறைக்கூடம்].
சிறைகொள்(ளு)-தல்	சிறைகொள்(ளு)-தல் sirai-kolul-,13 செ.குன்றாவி (v.t.) காவற்கூடத்து அடைத்தற்பொருட்டுப் பிடித்துப்போதல்; to take captive. பெருந்திறல் வேந்தனெம் பெருமாற் சிறைகொள" (பெருங். இலாவாண, 1: 51);. க. சொறெகொள் [சிறை + கொள்-,]

சிறைச்சாலை	சிறைச்சாலை ciṟaiccālai, பெ. (n.) சிறைக் கூடம் (உ.வ.); பார்க்க;see Sirai-k-kiidam. க. செறெசாலெ, செறெமனெ, பட செரெமனெ [சிறை + சாலை]
சிறைச்சோறு	சிறைச்சோறு ciṟaiccōṟu, பெ. (n.) 1. முப்பத்திரண்டு வாழ்வியல் அறங்களுள் சிறைப்பட்டார்க்கு உணவளிக்கும் செயல் (திவா.);; distributing food to prisoners, a form of charity, one of muppattirandaram. 2. சிறையிலிருப்பவருக்குக் கிடைக்கும் சோறு: prisoner's food. [சிறை + சோறு]
சிறைசெய்-தல்	சிறைசெய்-தல் siṟaiseytal, 1. செ.குன்றாவி (v.t.) 1. சிறையில்வைத்தல்; to imprison, restrain. "ஆயிழை தன்னைச் சிறைசெய் கென்றலும்" (மணிமே பதி 79 – 80); 2. நீரைக்கட்டுதல்; to dam up, as watcr. "செம்புனலோ டூடார் மறுத்துஞ் சிறை செய்வர்" (நாலடி, 222);. க, செறெகாகு [சிறை + செய்-,]
சிறைசெல்(லு)-தல்	சிறைசெல்(லு)-தல் siṟaiselludal, செ.குன்றாவி (v.i) சிறையில் அடையடுதல்; to be enclosed, to grow captive, to be made prisoner, to get into prison. க. செறெகாகு [சிறை + செய்-,] சிறைசெல்(லு)-தல் Sirai-sel, செ.குன்றாவி (v.i.) சிறையில் அடையடுதல்; to be enclosed, to grow captive, to be made prisoner, to get into prison. க. செறெயாகு [சிறை + செல்-,] 54 சிறைப்புறம்
சிறைத்திமிங்கிலத்	சிறைத்திமிங்கிலத் ciṟaittimiṅgilat, பெ. (n.) திமிங்கிலவகை; whale.
சிறைத்தீர்வை	சிறைத்தீர்வை ciṟaittīrvai, பெ. (n.) அடிமை வரி (இராட்);; tax on slaves. [சிறை + தீர்வை]

சிறைநோய்	சிறைநோய் ciṟainōy, பெ. (n.) சிறைத்துன்பம்: miseries of imprisonment. "செறிந்த சிறைநோய் தீர்க்கென் றிறைசொல" (மணிமே. 23: 34);. [சிறை + நோய்]
சிறைப்படு-தல்	சிறைப்படு-தல் ciṟaippaḍudal, பெ. (n.) 20 செ.கு.வி. (v.i.); 1. சிறையில் அடைபடுதல்; to be imprisoned; to be impounded, as stray cattle. 2. அகப்படுதல்; to be enslaved; taken captive, to be ensnared, encaged, as birds oranimals. 3. மறக்கப்படுதல் (யாழ்ப்);; to be mislaid to be forgotten. க. செறெயாகு [சிறை + படு. 'படு' து. வி.]
சிறைப்பள்ளி	சிறைப்பள்ளி ciṟaippaḷḷi, பெ. (n.) சிறைக் கூடம் பார்க்க;see Sirai-k-kudam. வெஞ்சிறைப் பள்ளியாக" (சீவக. 1538);. [சிறை + பள்ளி]
சிறைப்பாடு	சிறைப்பாடு ciṟaippāṭu, பெ. (n.) பக்கம்; side. "ஒரு சிறைப்பாடு சென்றனைதலும்" (மணிமே 23: 50);. 2. சிறை (யாழ்ப்.);; captivity. 3. தடை (யாழ்ப்,);; restraint hindrance. 4. jதவறி விழுந்த இடத்திற் பண்டங்கிடக்கை (யாழ்ப்.);; being dropped on the ground and lying untouched, as a thing lost. [சிறை + பாடு]
சிறைப்புறம்	சிறைப்புறம் ciṟaippuṟm, பெ. (n.) 1. ஒதுக்கிடம், secret place , "ஒற்றிற் றெரியா சிறைப்புறத்து" (நீதிநெறி. 32);. 2. தோழி தலைவியர்க்குள் நிகழும் செய்திகளைத் தலைவன் மறைந்தறிதற்கு ஏதுவாகக் காவல் மனைப் புறத்தமைந்த இடம் தொல் பொருள் 114, உரை.); 3. சிறைச்சாலை; prison-cell. "சிறைப்புறங் காத்துச் செல்லு மதனனை" (சீவக. 1142);. [சிறை + புறம்]
சிறைபிடித்தல்	சிறைபிடித்தல் ciṟaibiḍittal, 4 செகுன்றாவி (v.t.) 1. அடிமையாக்குதல் (வின்);; to take captive enslave. 2. மனைடிவயாகவேனும், கிழத்தியாகவேனும், கொள்ளுமாறு பெண்ணைச் சிறைப்படுத்திக்கொண்டு போதல் (உ.வ.);; to take a woman captive, for the purpose of marrying or keeping her. க. கெறெபிடி, செறெவிடி [சிறை + பிடி]

சிறைமீள்	சிறைமீள்1 ciṟaimīḷudal, 16 செ.கு.வி. (v.i.) சிறைநீங்குதல்; to be freed from slavery; to be released from prison. [சிறை + மீள்-,] சிறைமீள்2 sirai-mil, 13 செகுன்றாவி (v.t.) சிறையிலிருந்து விடுவித்தல்: to rescue from slavery or captivity. க. செறெபிடிசு [சிறை + மீள்-,]
சிறைமீட்டான்	சிறைமீட்டான் ciṟaimīṭṭāṉ, பெ. (n.) நெல் வகை a kind of paddy. "கறுத்த நிறவாலன் சிறை மீட்டான் வளர்பூசைப் பாடிவெள்ளை" (நெல்விடு. 186);. [சிறை + மீட்டான்]
சிறையா	சிறையா ciṟaiyā, பெ. (n.) மூன்றடி வரை வளரக்கூடிய சாம்பல்நிறமுள்ள கடல்மீன் வகை, grey mullet, attaining 3 ft. in length.
சிறையெடு-த்தல்	சிறையெடு-த்தல் ciṟaiyeḍuttal, 4 செ.குன்றாவி, (v.t.) சிறைபிடி-2 பார்க்க;see Sirai-pidi-2. [சிறை + எடு-] சின்முத்திரை
சிறைவன்	சிறைவன் ciṟaivaṉ, பெ. (n.) காவற்பட்டவன்; a captive, slave, prisoner. "தன்னைச் சிறைவனாச் செய்வானுந் தான்" (அறநெறி, 67);. [சிறை → சிறைவன்]
சிறைவீடு	சிறைவீடு ciṟaivīṭu, பெ. (n.) சிறையினின்று வெளிவிடுகை; release from prison. "சிறை வீடு செய்தலும்" (மணிமே பதி 80);. [சிறை + விடு. விடு → விடு]

சின்	சின்1 ciṉ, பெ. (n.) சினம்; anger, "மறையவர் பால் சின்பற்றி யென்பயன்" (இரகசிய. 1379);. [சினம் → சின்] சின்2 ciṉ, பெ. (n.) இடை (part.); ஒர் அசைச்சொல்; an expletive generally used in poetry. "காப்பும் பூண்டிசின்" (தொல். சொல். 277);.
சின்சாசாங்குமாத்திரை	சின்சாசாங்குமாத்திரை ciṉcācāṅgumāttirai, பெ. (n.) வயிற்றிலேற்படும் அனைத்து வகையான வலியினையும் போக்கும் ஆயுள் வேத மருந்து மாத்திரை; an Ayulvedic medicine in the form of pill given for all sorts of pain in the body and stomach disorders (சா.அக.);.
சின்மதி	சின்மதி ciṉmadi, பெ. (n.) சிற்றறிவு; poor understanding. "பெரிய பேதைமைச் சின்மதிப் பெண்மையால்" (கம்பரா. சூளா.12);, [சில் → சின், சின் + மதி]
சின்மயம்	சின்மயம் ciṉmayam, பெ. (n.) அறிவுக்கடல்: embodiment of pure intelligence. "சின்மயவுள்ளொளியே" (பிரபோத.1, 2);. [சித்து → சின் + மயம்]
சின்மயன்	சின்மயன் ciṉmayaṉ, பெ. (n.) தூயவறிவுப் பிழம்பான ஆதன் அல்லது இறைவன்; individual soul or god, as pure intelligence. "மலின மறு சின்மயன்" (கைவல். சந். 120);.
சின்முத்திரை	சின்முத்திரை ciṉmuttirai, பெ. (n.) அறவுரைக் குறியாகச் சுட்டுவிரல் நுனியைப் பெருவிரல் நுனியுடன் சேர்த்துக் காட்டும் அறிவு முத்திரை; hand-pose assumed by a guru while giving spiritual instruction. "மோன ஞானமமைத்த சின்முத்திரைக்கடலே" (தாயு.பன்மாலை.1); [சித்து → சின் + முத்திரை]
சின்மை	சின்மை ciṉmai, பெ. (n.) 1. எண்ணிக்கையின் சிறுமை; smallness, fewness. "எழுத்தின் சின்மை மூன்றே" (தொல். பொருள். 358);, 2, இழிவு (சிலப்.10:130, உரை.);; coarseness, vulgarity, as of language. 3. குரலின் மென்மை; Softness, lowness, as of voice. "சின்மொழி நோயோ" (திவ் இயற், திருவிருத் 20);. [சில் → சின் → சின்மை]

சின்ன	சின்ன1 ciṉṉa, பெ. (n.) 1. சிறிய; small, little. "சின்னத் துணி (சீவக. 222);. 2. இழிந்த; mean, low, சின்ன மனிதன். 3. தாழ்ந்த; inferior. சின்ன பயல், சின்னக்குலம் 4. இளைய; young. 'என் சின்னத்தம்பி'. [சின் → சின்ன] சின்ன2 ciṉṉa, பெ. (n.) பூண்டின் முதற்பெயர்: plant first term often indicating the size of the plant, or of its leaves, flowers or fruits. ம. சின்ன
சின்னக்கரடி	சின்னக்கரடி ciṉṉakkaraḍi, பெ. (n.) விண்மீன் தொகுதி (புதுவை);; the constellation Little Bear. [சின்ன + கரடி]
சின்னக்காக	சின்னக்காக ciṉṉakkāka, பெ. (n.) 1/5 காசு மதிப்புள்ள பழைய சிறிய காசு (நாணய); வகை (M.M.);; an ancient small coin = 1/5 pie. [சில் → சின் → சின்ன + காக]
சின்னக்குடல்	சின்னக்குடல் ciṉṉakkuḍal, பெ. (n.) சிறுகுடல் பார்க்க;see Siru-kudal. [சின்ன + குடல். குழல் → குடல் = குழல் போன்ற உறுப்பு] 156 சின்னச்சம்பா
சின்னக் குத்துழுவன்	சின்னக் குத்துழுவன் ciṉṉakkuttuḻuvaṉ, பெ. (n.) சிற்றுருவமுடையதும் அலகடியில் முள்போன்ற மயிர்க் கொத்துடையதும் பச்சை நிறமுடையதுமான பறவைவகை; the small green barbet (சேரநா);.
சின்னக்குள்ளக் கெண்டை	சின்னக்குள்ளக்கெண்டை ciṉṉakkuḷḷakkeṇṭai, பெ. (n.) கெண்டை மீன்வகையு ளொன்று; barbus vittatus. [சின்ன + குள்ளக்கெண்டை]

சின்னக்குறிஞ்சி	சின்னக்குறிஞ்சி ciṉṉakkuṟiñji, பெ. (n.) குறிஞ்சி (L.);; a species of conehead. [சின்ன + குறிஞ்சி]
சின்னக் கூனி	சின்னக் கூனி ciṉṉakāṉi, பெ. (n.) சிறிய இறால் வகை; a kind of fish, Senna-k-kunni.
சின்னக் கொக்கு	சின்னக் கொக்கு ciṉṉakkokku, பெ. (n.) காளையின் கதறலைப் போன்ற ஒலியெழுப்பும் நாரையினப் பறவை வகை; the Indian little green bittern (சேரநா.);. ம. சின்னக்கொக்கு [சின்ன + கொக்கு. கொள் → (கொட்கு); - கொக்கு → கொக்கு = வளைந்த கழுத்துன்ன பறவையினம்]
சின்னக்கொடுக்கன்	சின்னக்கொடுக்கன் ciṉṉakkoḍukkaṉ, பெ. (n.) நச்சுப் பூச்சி வகையுளொன்று; a kind of poisonous insect. [சின்ன + கொடுக்கன்]
சின்னக்கொழுஞ்சி	சின்னக்கொழுஞ்சி ciṉṉakkoḻuñji, பெ. (n.) சீனக் கொழுஞ்சி Triphasier trifoliata.
சின்னகை	சின்னகை ciṉṉagai, பெ. (n.) புன்னகை; smile, "முளையேர் முறுவன் முகிழ்த்த சின்னகை" (பெருங் மகத 6;49);. [சில் + நகை)
சின்னச்சக்கரம்	சின்னச்சக்கரம் ciṉṉaccakkaram, பெ. (n.) பழைய திருவிதாங்கூர் அரசாட்சியில் புழக்கத்திலிருந்த காசு வகை; a coin prevalent in old Tiruvidāṁgūr (T.S.M. (vel); iv. 64); (சேரநா); [சின்ன + சக்கரம்]
சின்னச்சம்பா	சின்னச்சம்பா ciṉṉaccambā, பெ. (n.) நாலுமாதத்திற் பயிராகும் சம்பா நெல்வகை; a variety of Samba maturing in four months. [சின்ன + சம்பா]

சின்னச்சலவாதை	சின்னச்சலவாதை ciṉṉaccalavātai, பெ. (n.) சிறுநீர்விடுகை (இழி.வ);; urination. [சின்ன + சவம் + உபாதை → வாதை]
சின்னச்சாதி	சின்னச்சாதி ciṉṉaccāti, பெ. (n.) கீழ்க்குலம்; low caste. சொன்னபடி கேட்பானா சின்னச்சாதி பயல்? (உ. வ.);. [சின்ன + சாதி] Skt.jâti → த. சாதி
சின்னச்சிலப்பன்	சின்னச்சிலப்பன் ciṉṉaccilappaṉ, பெ. (n.) நீண்ட கால்களையுடைய இன்னிசைப் பறவை வகை; a kind of bird babbler (சேரநா.);.
சின்னச்சலபாதை	சின்னச்சலபாதை cēranāciṉṉaccalapātai, பெ. (n.) சின்னச்சலவாதை பார்க்க see sinna-c-calavādai (சா.அக.);. [சின்னசவம் + உபாதை → பாதை]
சின்னசிற்கருகு	சின்னசிற்கருகு siṉṉasiṟgarugu, பெ. (n.) வெள்ளாடு; goat (சா.அக);.
சின்னஞ்சிறய	சின்னஞ்சிறய ciṉṉañjiṟaya, பெ. (n.) பென்னம்பெரிய என்னுஞ்சொல்லின் எதிர் மறைச் சொல், மிகச்சிறிய; very small, opp. to pennam periya. "சின்னஞ்சிறிய மருங்கினிற் சாத்திய செய்யபட்டும்" (அபிரா.53);. மறுவ. சின்னஞ்சிறு. [சின்னம் + சிறிய]
சின்னஞ்சிறு	சின்னஞ்சிறு ciṉṉañjiṟu, பெ.எ. (adj.) சின்னஞ் சிறிய பார்க்க;see Sinnatijiriya. [சின்ன + சிறு]

சின்னட்டி	சின்னட்டி1 ciṉṉaṭṭi, பெ. (n.) 1. சின்னது (யாழ்ப்);; little thing. 2. பூடுவகை; a kind of small herb. [சின்ன → சின்னட்டி] சின்னட்டி2 ciṉṉaṭṭi, பெ. (n.) நெல்வகை; a kind of paddy. "சின்னட்டி பொன்னாயன்" (பறானை பள்ளு 23.);. [சின் → சின்னட்டி]
சின்னத்தட்டு	சின்னத்தட்டு2 ciṉṉattaṭṭu, பெ. (n.) பொற் கொல்லர் துலை (தராசு);த்தட்டு (திவா.7: 223);; scale-pan used by goldsmiths. [சின்ன + தட்டு] 57 சின்னப்பட்டம்
சின்னத்தனம்	சின்னத்தனம் ciṉṉattaṉam, பெ. (n.) 1. சின்மை; meanness, petty-mindedness. 2. சிறுபிள்ளைத் தனம் (இ.வ.);; childishness. தெ. சின்னத்தன [சில் → சின் → சின்னம் + தனம்]
சின்னத்தானம்	சின்னத்தானம் ciṉṉattāṉam, பெ. (n.) ஒரு வகை மீன்; a kind of fish. "சின்னத்தானங் கறுத்த கெளிற்று மீன்" (பறானள. பள்ளு. 16);. [சின்ன + தானம்]
சின்னத்தும்பி	சின்னத்தும்பி ciṉṉattumbi, பெ. (n.) பழுப்பு நிறமுள்ள கடல்மீன் வகை; a marine fish, brown. [சின்ன + தும்பி]
சின்னது	சின்னது ciṉṉadu, பெ. (n.) சிறியது: little child, animal or thing. படை. குன்னது [சில் → சின் → சின்னது]
சின்னநண்டு	சின்னநண்டு ciṉṉanaṇṭu, பெ. (n.) 1. சிறிய நண்டு; small crab. 2. தேள்; scorpion. [சின்ன + நண்டு]

சின்னப்பட்டம்	சின்னப்பட்டம் ciṉṉappaṭṭam, பெ. (n.) பெரிய மடத்துத் தலைவர்க்கு அடுத்தபடியான மடத்துத் தலைவர்; person who is second in authority and is the successor - designate of the head of a mutt. மறுவ. இளைய பட்டம் [சின்ன + பட்டம்] பட்டுதல் = தட்டுதல், அடித்தல் பட்டு → பட்டம் = பட்டையான பொருள், துணி, பெயரும் பதவியும் பொறித்து அரசன் நெற்றியிலணியும் தகடு, பதவிப் பெயர். மடத்சின்னப்படி 15
சின்னப்படி	சின்னப்படி ciṉṉappaḍi, பெ. (n.) அரைப்படி; half of a standard measure. [சின்ன + படி]
சின்னப்படு	சின்னப்படு1 ciṉṉappaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உடைப்டுதல்; to be broken, discomfited. 2. ஊனப்படுதல்; to be wounded, maimed, mutilated. 3. சிதைவடைதல் (வின்.);; to be injured, as fruit; to be deflowered, as a woman. [சின்னம் + படு 'படு' து.வி.] சின்னப்படு2 ciṉṉappaḍudal, 20 செ.கு. வி. (v.i.) இகழ்ச்சிப்படுதல்; to be derided, disgraced. 'அந்தச் செயலைச் செய்ததால் சின்னப்பட்டுச் சீரழிந்து போனான்' (உ. வ.);. [சின்னம் + படு-,]
சின்னப்பணம்	சின்னப்பணம்1 ciṉṉappaṇam, பெ. (n.) 1. அரைப்பணம் அல்லது ஒன்றே காலணா மதிப்புள்ள பழைய காலத்துக் காசு: an ancient coin equivalent to fifteen paise. 2. பழைய திருவிதாங்கூர் அரசாட்சியில் புழக்கத்திலிருந்த காசுவகை; a coin prevalent in old Tiruvitāhgür (சேரநா.);. ம. சின்னப் பணம்;க. சிக்ககண 'சின்ன – சிறிய, குறைந்த, மிகக் குறைவான சின்ன + பணம்)
சின்னப்பயல்	சின்னப்பயல் ciṉṉappayal, பெ. (n.) 1. சிறு பையன்; little fellow. "காந்திமதி நாதனைப்பார் அதிசின்னப்பயல்" (பாரதியார்);. 2. கீழ்மகன்; இழி குணத்தன்; mean, petty-minded fellow. [சின்ன + பயல்]
சின்னப்பாகல்	சின்னப்பாகல் ciṉṉappākal, பெ. (n.) மிதிபாகல்; balsam apple, climber. [சின்ன + பாகல்]

சின்னப்பிசானம்	சின்னப்பிசானம் ciṉṉappicāṉam, பெ. (n.) நெல்வகை (விவசா.1.);; a kind of paddy. [சின்ன + பிசானம்] 8 சின்னபின்னம்
சின்னப்புடையன்	சின்னப்புடையன் ciṉṉappuḍaiyaṉ, பெ. (n.) புடையன்பாம்பு வகையுளொன்று: a kind small wart snake. [சின்ன = சிறிய சின்ன + புடையன்)
சின்னப்புத்தி	சின்னப்புத்தி ciṉṉapputti, பெ. (n.) 1. சிற்றறிவு; meanness, low-mindedness. 2. பிள்ளைப்புத்தி; shallow wit. [சின்ன + புத்தி] Skt. buddhi → த. புத்தி
சின்னப்பூ	சின்னப்பூ1 ciṉṉappū, பெ. (n.) நூறு, தொண்ணூறு எழுபது, ஐம்பது, முப்பது இவற்றுள் ஒரெண்கொண்ட நேரிசை வெண்பாக்களால், அரசனின் பத்து உறுப்புகளையும் சிறப்பித்துப் புகழ்ந்து கூறும், சிற்றிலக்கிய வகை (இலக். வி. 846);; poem celebrating the tašāngam of a king in 100, 90, 70, 50 or 30 nérisai-venbā verses. [சின்ன + பூ] மன்னர்தம் சின்னங்களின் சிறப்பெல்லாம் தோன்றக்கூறுவதனால் 'சின்னப்பூ' என்ற பெயராயிற்று என்பர் அறிஞர் மு.அருணாசலம் தமிழிலக்கிய பரப்பினுள் தத்துவராயர் செய்த 'சின்னப்பூ வெண்பா' என்ற நூல் தவிர இப்பெயர் கொண்ட வேறு சிற்றிலக்கியம் ஏதும் காண்பதற்கில்லை. சின்னப்பூ2 ciṉṉappū, பெ. (n.) 1. விடுபூ; loose, untied flowers. "சின்னப்பூ வணிந்த குஞ்சி" (சிவக 2251);.
சின்னப்பூக்கொட்டைக்கரந்தை	சின்னப்பூக்கொட்டைக்கரந்தை ciṉṉappūkkoṭṭaikkarandai, பெ. (n.) பெண்களின் மாதவிடாய்த் தொல்லையைப் போக்கி, நோயெதிர்ப்பு ஆற்றலை அளிக்கும் மாசிப்பத்திரி; Madras absinth, Madras wormwood. It cures obstructed menses and hysteria. It is used as antiseptic (சா.அக.);. [சின்னபூக் + கொட்டை + கரத்தை]

சின்ன பின்னம்	சின்ன பின்னம் ciṉṉabiṉṉam, பெ. (n.) 1. கண்டதுண்டம் (திவா.);; mangled, hacked pieces. "தோளுந் தாளுஞ் சின்னபின்னங்கள் செய்தவதனை" (கம்பர. நிந்தனை. 57);. 2. கணக்கதிகாரத்திற் கூறப்படும் மிகமிகச் சின்னம் 15 சிறிய கடைக்கோடிக் கீழ்வாய் அளவு = 1/3, 22,56,000; the smallest fraction as mathematics prevalent in Tamilnādu as per the book Kaṇakkadikāram. தமிழகத்தில் வழங்கிய கீழ்வாய் இலக்க வாய்பாடு முந்திரி = 1/320 கீழ் முந்திரி = 1/320 x 1/320 10 சின்னம் = ஒரு துண்மை முந்திரி 101/2 இம்மி முந்திரி = ஒரு கீழ் முந்திரி ஒரு சின்னம் = 1/325,56,000 ஒரு நுண்மை முந்திரி = 1/32,25,600 ஒரு இம்மி முந்திரி = 1/10.75,200 இது 1/10,00,000 அளவுக்குச் சமம். இங்கிருந்து ஒரு இம்மியளவு கூட எடுத்துச் செல்ல இயலாது, என்பது உலகவழக்கு.

சின்னம் பின்னம்

சின்னம்

சின்னம்1 ciṉṉam, பெ. (n.)

1. புன்மை (அற்பம்);; smallness.

2. நுண்மை; minuteness.

"சின்னமானுஞ் சின்னவுற்பவம்" (ஞானா 59: 16);.

3. சிறியது (யாழ்ப்.);; anything small.

4. முறம் (பிங்.);; winnowing fan.

5. மழைத்துாறல் (அக.நி);; drizzling.

6. இகழ்ச்சி (இ,வ.);; derision, slight.

[சில் → சின் → சின்னம்]

சின்னம்2 ciṉṉam, பெ. (n.)

1. அடையாளம் (பிங்);; sign, insignia.

2. குறி,

mark, token.

3. பெண்குறி (பிங்.);; pudendum mulibre.

4. காளம்; &rronib; a kind of trumpet.

"சின்னங்கள் கேட்பச் சிவனெடனறே வாய் திறப்பாய்" (திருவாச. 7:7);. L. signum;

E. assign

[சில் → சின் → சின்னம் = சிறியது]

சின்னம்3 ciṉṉam, பெ. (n.)

1. துண்டு; piece

"வாளி.... சின்னமாக வீர்ந்திட" (திருவாலவா,36:8.);.

2. முறிவுற்றது; anything broken.

"கார்முகஞ் சின்னமென்றும்" (கம்பரா.கரன்,177);.

3. பொடி (பிங்.);; powder, pollen.

"சின்னப்படுங் குவனை" (திருக்கே 334);.

4. சின்னப்பூ2, 1 பார்க்க;see Singappu2.l.

"நனை சின்னமு நீத்த நல்லார்" (கம்பரா. பூக்கொய். 12);,

5. கிள்ளுப்பூ; petal - pieces of flowers.

"நன்னுதலப்புஞ் சின்னம்" (கம்பரா.வனம்.14);.

6. காசு; coin, as a piece of

சின்னம்மை

metal.

"நாலு சின்னங் கைப்பட்ட வாறே" (ஈடு, 4.9: 2);.

7. போர்க்களம் புகுங்காடல வீரர்கள், தம் வாயிலிட்டுக் கொள்ளும் பொற்றகடு (சீவக. 2303, உரை);; gold piece put by a warrior into his mouth when starting for battle.

சின்னம்படு-தல்	சின்னம்படு-தல் ciṉṉambaḍudal, 20 செ.கு.வி (v.i.) சின்னப்படு2 பார்க்க;see Sinna-p-padu "சின்னம்பட வருத்தஞ் செய்தாலும்" (நீதிவெண்.64);. [சின்னம்1 + படு-,]
சின்னம்மா	சின்னம்மா ciṉṉammā, பெ. (n.) சின்னம்மாள் பார்க்க;see Sinnammā]. [சின்னம்மாள் – சின்னம்மா]
சின்னம்மாள்	சின்னம்மாள் ciṉṉammāḷ, பெ. (n.) சிறியதாய்; mother's younger sister; wife of father's younger brother. 2. திருமகள் (இ.வ,);; Goddess of Wealth. ம. சின்னம்ம [சின்ன + அம்மாள்]
சின்னம்மை	சின்னம்மை1 ciṉṉammai, பெ. (n.) சின்னம்மாள்1 பார்க்க;see sinnammal1. [சின்ன = சிறிய, அம்மை = அம்மா. சின்ன + அம்மை] சின்னம்மை2 ciṉṉammai, பெ. (n.) அம்மை நோய் வகை; chicken - pox. [சின்ன + அம்மை] சின்னமரம்
சின்னமரம்	சின்னமரம் ciṉṉamaram, பெ. (n.) பெரிய கட்டுமரத்திற்குத் துணையாகப் போகுஞ் சிறிய கட்டுமரம்; small cattamaram. [சின்ன + மரம்]
சின்னமலர்	சின்னமலர் ciṉṉamalar, பெ. (n.) 1. சின்னப்பூ2 , 1 பார்க்க;see Šinnappu2, | 1."சின்னமலர்க் கோதை" (சிவக 2369);. [சின்ன + மலர்]
சின்னமனிதன்	சின்னமனிதன் ciṉṉamaṉidaṉ, பெ. (n.) காட்டுமாவிலங்கம்; round berriedlingam tree. [சின்ன = சிறிய, சின்ன + மரவிவங்கம்]

சின்னாமாவிலிங்கை	சின்னாமாவிலிங்கை ciṉṉāmāviliṅgai, பெ. (n.) மரவகை (L.);; a species of garlic-pear. [சின்ன + மாவிவங்கை]
சின்னமுண்டி	சின்னமுண்டி ciṉṉamuṇṭi, பெ. (n.) நாரையினப் பறவை; a kind of stork, little egret (சேரநா.);
சின்னமுத்து	சின்னமுத்து ciṉṉamuttu, பெ. (n.) சின்னம்மை2 (வின்.); பார்க்க;see Šinnammař. [சின்ன + முத்து] அம்மைநோய் கண்டவரின் உடம்பில், சிறு சிறு கொப்புளங்கள் உண்டாகும். அவை பார்ப்பதற்கு முத்துப் போன்றிருக்கும். அம்மை நோயுற்றவரை, அவருக்கு 'முத்துப் போட்டுள்ளது' யாரும்
சின்னமுள்ளங்கி	சின்னமுள்ளங்கி ciṉṉamuḷḷaṅgi, பெ. (n.) சுவற்று முள்ளங்கி; blumea amplectens. [சின்ன + முள்ளங்கி]
சின்னமூங்கில்	சின்னமூங்கில் ciṉṉamūṅgil, பெ. (n.) கெட்டி அல்லது கல் மூங்கில்; solid bamboo. [சின்ன + மூங்கில் சின்ன = குறைந்த, தெருங்கிய, அடர்த்தியான, கெட்டியான]
சின்னமூச்சு	சின்னமூச்சு ciṉṉamūccu, பெ. (n.) வயிற்றுப் பிசம், சிறுநீர்ப்பை எரிச்சல் முதலியவற்றில் 60 சின்னராவுத்தன்வெட்டு வலியுண்டாகிச் சிறிதளவாகப் பொறுத்துப் மூச்சுவிடல்; short breath, due to some diseases of the abdomen like ascites, enlarged liver and spleen (சா.அக);.
சின்னமூதி	சின்னமூதி1 ciṉṉamūti, பெ. (n.) சின்னமூதிக் கொண்டு அரசாணையைப் படைக்குச் சாற்றுவோன் (சிலப். 8:13, உரை);; royal herald who proclaims by trumpet the king's commands to his army. [சின்னம்' + ஊதி] சின்னமூதி2 sinna.midi, பெ. n. பீடையுடையவள் என வையுஞ்சொல் (நெல்லை.);: abusive language. சின்ன முதி மூதேவி முதி
சின்னமூளை	சின்னமூளை ciṉṉamūḷai, பெ. (n.) சிறுமூளை பார்க்க;see Siru-milai. [சின்ன + மூனள]

சின்னமேளம்	சின்னமேளம் ciṉṉamēḷam, பெ. (n.) தண்ணுமை (மத்தளம்);, துருத்தி முதலிய இன்னியங்களுடன் ஆடல் மகளிர் பாடிக் கொண்டு ஆடுதற்குரிய சதிர் மேளம் (உ.வ);; nautch music, with the accompaniment of tabor, pipe and cymbals, dist. fr. periya-mēḷam. [சின்ன + மேளம்]
சின்னமேளமோகரா	சின்னமேளமோகரா ciṉṉamēḷamōkarā, பெ. (n.) திருநெல்வேலியில் வழங்கிய பொற்காசுவகை (M.M.);; Thirunelveli gold coin = 3 pagodas 34 fanams 7 cash. [சின்ன + மேளம் + மோகரா] U.mohur.
சின்னய்யா	சின்னய்யா ciṉṉayyā, பெ. (n.) சின்னையா பார்க்க;see sinnaiya (சேரநா.);. [சிற்றப்பா → சின்னய்யா]
சின்னராவுத்தன் வெட்டு	சின்னராவுத்தன்வெட்டு ciṉṉarāvuttaṉveṭṭu, பெ. (n.) பழைய காசுவகை (பணவிடு.144);; an ancient coin. [சின்னராவுத்தன் + வெட்டு]
சின்னல்	சின்னல் ciṉṉal, பெ. (n.) பகட்டு (வின்);; foppery, extravagance. தெ. சின்னெலு
சின்ன வல்லுறு	சின்ன வல்லுறு ciṉṉavalluṟu, பெ. (n.) அரசாளிப் பருந்து; falcon. [சின்ன + வல்லூறு)
சின்னவிறால்	சின்னவிறால் ciṉṉaviṟāl, பெ. (n.) பொடிமீன் வகையுளொன்று; a kind of Virāl fish. [சின்ன + விறால். சின்ன = சிறிய]
சின்னலைசூரி	சின்னலைசூரி ciṉṉalaicūri, பெ. (n.) சின்னம்மை2 பார்க்க: See Šinnammai (சா.அக);
சின்னறிதாரு	சின்னறிதாரு ciṉṉaṟitāru, பெ. (n.) 1. கணைத் தேவதாரு; prickly deodar, a variety of deodar. 2. காட்டுத்தேவதாரு; deccany deodar (சா.அக);.

சின்னறு	சின்னறு sin̲n̲ar̲u, பெ. (n.) கொடிச் சிணுங்கி; a sensitive creeper (சா.அக.);
சின்னன்	சின்னன்1 cin̲n̲an̲, பெ. (n.) 1. இளமையானவ-ன் -ள்-து, one who is young. 2. குள்ளமான வடிவுடையவன்; a dwarf, one who is of short stature (சேரநா.); ம. சின்னன்: க. சிண்ண; தெ. சின்னவாடு;பிரா. சுனா (குழந்தை); [சில் → சின் → சின்ன → சின்னன்] சின்னன்2 cin̲n̲an̲, பெ. (n.) சிறு குழந்தை, விலங்கு அல்லது பொருள் (யாழ்ப்.);; little child, animal or thing. க. சிந்த [சில் → சின் → சின்ன → சின்னன்] சின்னாருகை
சின்னன்பின்னன்	சின்னன்பின்னன் cin̲n̲an̲pin̲n̲an̲, பெ. (n.) சிறியதும் பெரியதும் (யாழ்.அக);; small as well as large. [சின்னன் + பின்னன்]
சின்னன்பேரி	சின்னன்பேரி cin̲n̲an̲pēri, பெ. (n.) இன்னிசை பாடும் பறவை; a kind of bird (சேரநா.);.
சின்னாஞ்சான்	சின்னாஞ்சான் cin̲n̲āñjān̲, பெ. (n.) கப்பற் கயிறு வகை; backstay rope. [சின்ன + ஆஞ்சான்]
சின்னாஞா	சின்னாஞா cin̲n̲āñā, பெ. (n.) சிற்றப்பன் (இ.வ);: father's younger brother. [சின்ன + ஆஞா. ஆஞா → தந்தை]

சின்னாணி	சின்னாணி ciṉṉāṇi, பெ. (n.) சிறியது (இ.வ.);: little thing, a term of endearment applied to little children. [சின் → சின்ன → சின்னன் → சின்னரணி]
சின்னாத்தாள்	சின்னாத்தாள் ciṉṉāttāḷ, பெ. (n.) சின்னம்மா பார்க்க;see Sinnamma. [சின்ன + ஆத்தாள். ஆத்தாள் – அம்மா]
சின்னாந்திரம்	சின்னாந்திரம் ciṉṉāndiram, பெ. (n.) அறுபட்ட குடல்; bowels parted or separated by violence or force (சா.அக.);.
சின்னாபின்னம்	சின்னாபின்னம் ciṉṉāpiṉṉam, பெ. (n.) சின்னபின்னம், 1 பார்க்க;see sinnapinnam, . [சின்னம் + பின்னம்]
சின்னாயி	சின்னாயி ciṉṉāyi, பெ. (n.) சின்னம்மாள் பார்க்க;see Šinnammāl. ம. சின்னாய [சின்ன + (ஆய் →); ஆயி. ஆயி = அம்மா);
சின்னாரியம்	சின்னாரியம் ciṉṉāriyam, பெ. (n.) கேழ்வரகு வகை, (M.M. 735);; small rāgi. [சின்ன + ஆரியம், ஆரியம் = கேழ்வரகு] ஆரியம் பார்க்க
சின்னாருகம்	சின்னாருகம் ciṉṉārugam, பெ. (n.) சீந்தில் (மலை);; gulancha.
சின்னாருகை	சின்னாருகை ciṉṉārugai, பெ. (n.) சின்னாருகம் பார்க்க;see šimnārugam. 2. மூலிகை வகை; சின்னாருகைக்கியாழம் a kind of drug capable of turning sub-kingdom of minerals into a liquid oil (சா.அக.);. [சின்னருகம் → சின்னருகை]

<table>
<tr><td>சின்னாருகைக் கியாழம்</td><td>சின்னாருகைக்கியாழம் ciṉṉārugaiggiyāḻm, பெ. (n.)

குட்டம், மூலம், உள்மூலம், இருமல் போன்ற கொடிய நோய்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் கியாழம், கருக்குநீர்;Śinnärugai-k-kiyālam is prescribcd for leprosy, piles, fistula, consumption, urinary and venerul diseases (சா.அக.);

[சின்னாருகை + கியாழம்)</td></tr>
<tr><td>சின்னாருதம்</td><td>சின்னாருதம் ciṉṉārudam, பெ. (n.)

சின்னாருகை பார்க்க;see Sinnärugai (சா.அக.);.</td></tr>
<tr><td>சின்னான்</td><td>சின்னான்1 sinnan, பெ. (n.)

சிறியவன்; younger (சா.அக.);.

[சில் → சின் → சின்னான் (மு.தா. 140);]

சின்னான்2 ciṉṉāṉ, பெ. (n.)

சிறு கொண்டையோடு கூடிய கருந்தலையும் மணற்பழுப்பான செதிள் தோற்றமுமுடைய உடலும் கொண்டதும் மாந்தர் வாழ் விடங்களைச் சார்ந்து வாழ்வதுமான குருவி வகை; red vented bulbul.

[சின் → சின்னான்]

சின்னான் குருவிவகை

1. சாம்பல் தலைச் சின்னான்

2. கருங்கொண்டைச் சின்னான்

3. சிவப்பு மீசைச் சின்னான்

4. மஞ்சள் தொண்டைச் சின்னான்

5. வெண்புருவச் சின்னான்

6. மஞ்சள் புருவச் சின்னான்

7. கருஞ்சின்னான்</td></tr>
<tr><td>சின்னி</td><td>சின்னி ciṉṉi, பெ. (n.)

1. சிறியது; small child, little thing.

2. முகத்தலளவைக் கருவி; a small measure.

'இரண்டு சின்னிப் பூ' (நெல்லை.);.

3. சின்னிபொம்மை பார்க்க;see šinni-pommai.

4. புரட்டுக்காரி (இ.வ.);; tricky woman.

5. மருந்துச்செடி வகை (மூஅ.);; Indian Shrubby copper leaf.

6. கிராம்பு (மலை.);; cinnamon.

7. குன்றிமணி,

crab's eye.

8. தண்டங்கிழங்குச் செடி வகை (வின்.);; a bulbous plant.

ம. சின்னி;க. சிட்டி

62 சின்னியிலை

[கல் → கில் = சிறியது, துண்டு சில் → சின் → சின்னான் = சிறியவன். சில் → சின் - சின்னி = சிறியது,</td></tr>
</table>

www.valluvarvallalarvattam.com 9825 of 19068.

சின்னிக்காய்	சின்னிக்காய் ciṉṉikkāy, பெ. (n.) சீயக்காய்: soap-pod wattle (சேரநா.);. ம. சின்னிக்காய்
சின்னிக்கிழங்கு	சின்னிக்கிழங்கு ciṉṉikkiḻṅgu, பெ. (n.) 1. சிறு சின்னிச்சாறு; juice of the leaves of brich leaved acalypha [சின்னி + கிழங்கு]
சின்னிச்சாறு	சின்னிச்சாறு ciṉṉiccāṟu, பெ. (n.) 1. சிறு சின்னிச்சாறு; juice of the leaves of brich leaved acalypha. 2. சிறுநீர்; urine (சா.அக.);. [சின்னி + சாறு]
சின்னிசன்னி	சின்னிசன்னி siṉṉisaṉṉi, பெ. (n.) குன்றிச் செடி; crab's eye (சா.அக.);. [சின்னி + சன்னி]
சின்னிபொம்மை	சின்னிபொம்மை ciṉṉibommai, பெ. (n.) பின்னல் மயிருள்ள தலையும், மரத்தால் செய்யப்பட்ட கரங்களும், நீண்டு தொங்குஞ் சட்டையுங் கொண்டதாய், ஒரு சார் இரவலர் தம் மனம் போன போக்கில் தாளமிடும்படிச் செய்து, கையில் வைத்தாட்டும் ஒருவகைப் பொம்மை; small wooden doll carried by itinerant beggar-women, who make the doll dance and clap its hands to the accompaniment of music. [சின்னி + பொம்மை]
சின்னிமாமுனி	சின்னிமாமுனி ciṉṉimāmuṉi, பெ. (n.) சிருகுறுங்கை மூலிகைச்செடி; a variety of conehead plant (சா.அக.);. [சின்னி + மாமுனி]
சின்னிமார்	சின்னிமார் ciṉṉimār, பெ. (n.) சிறுசின்னிச் செடி; a species of copper leaf (சா.அக.);.
சின்னியிலை	சின்னியிலை ciṉṉiyilai, பெ. (n.) சிறுசின்னிக் கீரை (பதார்த்த.536);; a species of copper leaf. [சின்னி + இலை]
சின்னியுரு	சின்னியுரு ciṉṉiyuru, பெ. (n.) வெள்ளைக் குன்றி; white bead vine (சா.அக.);. [சின்னி + உரு]

சின்னிவிரல்	சின்னிவிரல் ciṉṉiviral, பெ. (n.) கண்டுவிரல் (யாழ்.அக.);; little finger. [சின்னி + விரல்]
சின்னிவைப்புநஞ்சு	சின்னிவைப்புநஞ்சு ciṉṉivaippunañju, பெ. (n.) வைப்புநஞ்சு வகையுளொன்று; a prepared arsenic (சா.அக.);. [சின்னி + வைப்புநஞ்சு]
சின்னிர்	சின்னிர் ciṉṉir, பெ. (n.) 1. கலங்கலான நீர் (சீவக. 2381, உரை.);; muddy water. "துடியடிக் கயந்தலை வழக்கிய சின்னீரை" (கலித்.);. 2. சிறுநீர் (வின்);; urine. [சில் + நீர் சில் = சிறிதளவு, சின்னது, குறைந்தது, கலங்கியது, இழிந்தது]
சின்னீரவின்பம்	சின்னீரவின்பம் ciṉṉīraviṉpam, பெ. (n.) 1. சிற்றின்பம்; camal pleasure. 2. கலவியின்பம்: sexual pleasure (சா.அக.); [சின்னீரம் + இன்பம். சில் → சின்; நேரம் → நீரம்]
சின்னூல்	சின்னூல் ciṉṉūl, பெ. (n.) 1. சிறுநூல்; small treatise "சின்மையைச் சின்னூல் என்றது போல்" (பதிற்றுப் 76, உரை.);. 2 நேமிநாதம்: a tamil grammar, Nēminadam. "சின்னூ லுரைத்த குணவீர பண்டிதன்" (தொண்டை சத. 32);. [சில் + நூல்]
சின்னெறி	சின்னெறி ciṉṉeṟi, பெ. (n.) கள்ளச்சிறுவழி; secret-passage. "திமிரம் போன சின்னெறி போலு மென்பார்" (பாரத இந்திர.31);. [சில் + நெறி]
சின்னை	சின்னை ciṉṉai, பெ. (n.) பெரிய கடல்மீன் வகை; large sea-fish. "கடல் வழிச் சுறவு சின்னை" (கந்தபு. ஏம. 25);.

சின்னையா	சின்னையா cinฺnaiyā, பெ. (n.) 1. சிற்றப்பன்; father's younger brother; mother's younger sister's husband. 2. தலைவனின் மகன்; leader's son. ம. சின்னய்ய [சின்ன + ஐயா] 3 சினக்கூவை
சின்னோக்கு	சின்னோக்கு cinฺnōkku, பெ. (n.) 1. சிறுபார்வை; glance. 2. அமைந்த பார்வை அல்லது கிட்டப் பார்வை; short sight. [சில் + நோக்கு]
சின்னோய்	சின்னோய் cinฺnōy, பெ. (n.) 1. சிறு நோய்; minor complaints. 2. எளியநோய்; Grafluorruit; simple diseases without complication. 3. சிலநோய்; some diseases (சா.அக.);. [சின் + நோய்]
சின	சின1 cinฺattal, 3 செ.குன்றாவி. (v.t.) வெகுண்டு கடிதல், சீற்றமுறுதல்; to be enraged, to be very angry. ம. சினக்குக; க. கினிம்பு; தெ. கினுக;து. கெணகு [சில் → சின் → சின-,] சின2 cinฺattal, 3 செ.கு.வி (v.i.) புண் முதலியன வீங்கச் சிவத்தல் (இ.வ.);; to become red with inflammation, as tumour. சினம் = பொங்கு. புண் பொங்கிற்று எனும் வழக்குண்மை கொண்டு, இச்சொல் சில் → சின் → சின → சினம் எனவாகியிருத்தல் கூடும். சினத்தொடு எழுந்தவனைப் பொங்கி எழுந்தான் என்றும் சீறிவரும்
சினக்கடம்	சினக்கடம் cinฺakkaḍam, பெ. (n.) வெண்கடுகு; white mustard (சா.அக.);.
சினக்குவாதம்	சினக்குவாதம் cinฺakkuvātam, பெ. (n.) பற்களால், தன் உடலையே அடிக்கடி கடித்துக் கொள்ளச் செய்யும் குதிரை முடக்குநோய் வகை (அசுவசா. 69);; rheumatic disease of horse in which it often bites itself. [சிணுக்கு1 + வாதம்) சிணுக்கு = சிக்குப்படுத்துதல். உடன்பாடான தன்மையையுணர்த்த முகத்தைக் கோட்டுதல். நோயுற்ற
சினக்கூவை	சினக்கூவை sinฺagāvai, பெ. (n.) கூகை மஞ்சள்; violen arrow root. (சா.அக.); 164 சினம்பு

சினப்புக்குத்து-தல்	சினப்புக்குத்து-தல் ciṉappukkuddudal, 5 செகுவி (v.i.) 1. சிறுசிரங்கு குத்துதல்; to prick small cutaneous eruptions. 2. வீண்காலம் போக்குதல் (உ.வ.);; to waste time, as in pricking pimples. [சினப்பு + குத்து-,]
சினப்புக்கொள்(ளு)-தல்	சினப்புக்கொள்(ளு)-தல் ciṉappukkoḷḷudal, 16 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கொப்பளித்தல்; to rise as boil. 2. விம்முதல்; to distend with matter such as pusetc. 3. சீழ்கொள்ளுதல்; to suppuruate, (சா.அக.);. [சினப்பு + கொள்(ளு);-,]
சினப்புண்	சினப்புண் ciṉappuṇ, பெ. (n.) அழற்புண்; சீழ்ப்புண்; inflamed ulcer. [சினம் + புண்]
சினம்	சினம்1 ciṉam, பெ. (n.) 1. சீற்றம்; வெகுளி; anger, fury. 'சினத்தால் அறுத்த மூக்குச் சிரித்தால் வருமா (பழ.);. "செறிதீநெஞ்சத்துச் சினநீடினோரும்" (பரிபா. 5:73);. 2. நெருப்பு; fire. "எரிசினந் தவழ்ந்த விருங்கடற்று" (அகநா75);. போர் திவா.: battle, war. ம. சிநம்., சினப்பு; க. கிறிசு;தெ. கிநுக. [சுள் = சுடுதற்கருத்து வேர். சுள் → சிள் → சில் → சின் → சினம், (ஒ.மொ.307);] சினம் நெருப்பையொத்த குணமாதலின், நெருப்பைக் குறிக்குஞ்சொல் சினத்தையுங் குறித்தது. எரிதல் என்னுஞ்சொல் சினத்தலைக் குறித்தலையும், 'சினமென்னும் சேர்ந்தாரைக் சொல்லி என்று திருவள்ளுவர் கூறியிருத்தலையும் நோக்குக (வே.க.214);. சினம்2 siṉam, பெ. (n.) 1. பரு; wart (சா.அக.);. சினம்3 ciṉam, பெ. (n.) வெம்மை; heat. "சென்று சென்றிறைஞ்சிய சினந்தீர் மண்டிலம்" (பெருங். உஞ்சைக் 33.40);. [சில் → சின் → சினம்] சினம் ciṉam, பெ. (n.) 1. அருகன்; 2. புத்தன்; Buddhan

சினம் கொள்(ளு)-தல்	சினம் கொள்(ளு)-தல் ciṉamkoḷḷudal, 16 செகுன்றாவி (v.i.) சின'-த்தல் பார்க்க;see sina- ம. சினகொள்ளுக [சினம் + கொள்-,]
சினம்பு	சினம்பு ciṉambu, பெ. (n.) மிகச்சிறிது; a little (சேரநா.);. [சில் → சின் → சின்னம் → சினம்]
சினவர்	சினவர் sinawar பெ. (n.) சினவுநர் (வின்);; foe. ம. சினவா [சினம் → சினவர்]
சினவரன்	சினவரன் ciṉavaraṉ, பெ. (n.) சினத்தை யடக்கியவன் (சிலப். 10: 180, உரை);; one who has subdued his anger. [சினம் – சினவரன்]
சினவல்	சினவல் ciṉaval, பெ. (n.) போர் சூடா); battle. [சினம் → சினவல்]
சினவு-தல்	சினவு-தல் ciṉavudal, 5 செ.கு.வி (v.i.) 1. சினத்தல், வெகுளுதல்; கடிதல்; to be angry, indignant. "நீங்கிச் சினவு வாய் மற்று' (கலித். 116);. 2. வெஞ்சினத்தால் வீறுகொண்டெழுதல்; to rise in anger or fury. "இருளுமுண்டோ ஞாயிறு சினவின" (புறநா. 90);. 3. பொருதல் (ஆ.நி.);; to fight, wage war. ம. சினியுக; க. கினிசு;தெ. கினியு. துட. சினிம் [சின → சினவு]
சினவுநர்	சினவுநர் ciṉavunar, பெ. (n.) 1. பகைவர்; enemies. 2. எதிரி; adversaries. "சினவுநர்ச் சாய்த்தவன்" (பெருங். மகத. 14:174); ம. சினவர் [சினவு → சினவுநர்]

சினா	சினா1 ciṉā, பெ. (n.) 1. வட்டத்திருப்பி (வின்);; Indian pareira. 2. பங்கம்பாளை; worm-killer. சினா2 ciṉā, பெ. (n.) சாலாம்பிசின்; gum of common saul shorea robusta (சா.அக.);.
சினாசிகா	சினாசிகா ciṉācikā, பெ. (n.) மராமரம்; tree of tree (சா.அக);.
சினாடி	சினாடி ciṉāṭi, பெ. (n.) சினாடிகா பார்க்க;see sinadiga.
சினாடிகா	சினாடிகா siṉāṭikā, பெ. (n.) மூக்கிரட்டை (யாழ்.அக.);; pointed - leaved hogweed. Skt. dvinäsikä
சினாதாக்கு	சினாதாக்கு ciṉātākku, பெ. (n.) சாதிக்காய், nutmeg (சா.அக.);. 65 சினேந்திரமாலை
சினாது	சினாது ciṉātu, பெ. (n.) 1. மெலிந்தது; that that which is emaciated. 2. மெலிவு; emaciation; leanness, as of body. [சின்னது → சினது → சினாது. ஒ.நோ. தன்னது → தனது → தனது]
சினாயு	சினாயு ciṉāyu, பெ. (n.) இழைநார்; fibrous tissue ligaments, tendons (சா.அக);.
சினாவட்டம்	சினாவட்டம் ciṉāvaṭṭam, பெ. (n.) வட்டத் திருப்பி; cissampelos parcira (சா.அக.);. [சினா + வட்டம்)
சினாவில்	சினாவில் ciṉāvil, பெ. (n.) தும்பை (மலை.);; white dead nettle.

சினாவு	சினாவு ciṉāvu, பெ. (n.) தகரை; ringworm plant (சா.அக.);.
சினிக்கிருமல்	சினிக்கிருமல் sāagasiṉiggirumal, பெ. (n.) விட்டு அடிக்கடி வரும் இருமல்; a short, frequent and feeble cough (சா.அக.);.
சினித்தகாரி	சினித்தகாரி ciṉittakāri, பெ. (n.) மென்மையை யுண்டாக்கும் மருந்து வகை (இங்.வை.);; demulcent emollient. Skt. snigdha - kårin
சினித்தம்	சினித்தம் ciṉittam, பெ. (n.) மான்செவிக்கள்ளி: spiral leafy milk hedge (சா.அக.);.
சினிபம்	சினிபம் ciṉibam, பெ. (n.) வாகை (மலை.);; sirissa.
சினேகம்	சினேகம் ciṉēkam, பெ. (n.) சாதிக்காய்; nutmeg (சா.அக.);.
சினேகயம்	சினேகயம் ciṉēkayam, பெ. (n.) சீமையிலந்தை; pyrus genius (சா.அக.);.
சினேகதாரு	சினேகதாரு ciṉēkatāru, பெ. (n.) சாதிக்காய் மரம்; nutmeg trec (சா.அக.);. [சினேகம் → சினேகதாரு] சினேகதாரு ciṉēkatāru, பெ. (n.) சாதிக்காய் மரம்; nutmeg tree (சா.அக.);. [சினேகம் → சினேகதாரு]

சினேந்திரநாசன்	சினேந்திரநாசன் ciṉēndiranācaṉ, பெ. (n.) நச்சுப்பாலை; minusops genus. (சா.அக.);.
சினேந்திரமாலை	சினேந்திரமாலை ciṉēndiramālai, பெ. (n.) உபேந்திராசிரியர் செய்த தமிழ்க் கணிய (ஆரூட); நூல்; a treatise on horary astrology by Upēndirāširiyar. சினேந்திரன் 16
சினேந்திரன்	சினேந்திரன் ciṉēndiraṉ, பெ. (n.) 1. அருகன் (திவா.);; Aruhan. 2. புத்தன்; Buddhan "ஆதிசினேந்திர னளவை யிரண்டே" (மணிமே. 29:47);. [சைனேந்திரன் → சினேந்திரன்]
சினை'-த்தல்	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை; முதற்குறிப்பாகி, அம்
சினைக்காலம்	சினைக்காலம் ciṉaikkālam, பெ. (n.) சினைப்பருவம் பார்க்க;see Sinai-p-paruvam. [சினை + காலம். கோல் → கால் → காலம்] சினைப்படு-தல்
சினைக்குழல்	சினைக்குழல் ciṉaikkuḻl, பெ. (n.) சினை செல்லும் பாதை; fallopian tube (சா.அக);. [சினை + குழல்]
சினைக் கொழு-த்தல்	சினைக் கொழு-த்தல் ciṉaikkoḻuttal, 4 செ.குன்றாவி, (v.t.) சினைவள மாடுதல்; fertilization of ovum (சா.அக.);. [சினை + கொழு-,]
சினைக்கோளம்	சினைக்கோளம் ciṉaikāḷam, பெ. (n.) கருவறை; ovary-gland (சா.அக.);. [சினை + கோளம்]
சினைகரை-த்தல்	சினைகரை-த்தல் ciṉaigaraittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) கருவழித்தல்; to miscarry, to abort (சா.அக.);. [சினை + கரை-,]

சினை கொள்(ளு)-தல்	சினை கொள்(ளு)-தல் ciṉaigoḷḷudal, 13 செ.குன்றாவி, (v.t.) 1. கருக்கொள்ளுதல்; கருவுண்டாதல்; to conceive. 2. கொழுத்தல்; to be fattered. 3. சினைவளர்தல்; becoming heavy with pregnancy (சா.அக.);. [சினை + கொள்-,]
சினைத் தண்ணீர்	சினைத் தண்ணீர் ciṉaittaṇṇīr, பெ. (n.) சினைநீர் பார்க்க;see Sinai-nir.
சினைத்தாரை	சினைத்தாரை ciṉaittārai, பெ. (n.) சினைக்குழல் பார்க்க;see Sinai-k-kulal [சினை + தாரை]
சினைநண்டு	சினைநண்டு ciṉainaṇṭu, பெ. (n.) முட்டை கொண்ட நண்டு; crab crab pregnated with eggs (சா.அக.);. [சினை + நண்டு]
சினைநீர்	சினைநீர் ciṉainīr, பெ. (n.) 1. புண்ணினின்று வடியுந்தண்ணீர்; a thin colourless discharge from wounds ulcers etc. 2. சினைப்பையினின்று வடியும் நீர்; secretion from ovary (சா.அக.);. [சினை + நீர்]
சினைப்படு-தல்	சினைப்படு-தல் ciṉaippaḍudal, 18 செகுன்றாவி, (v.t.) மாவினம் கருக்கொள்ளுதல்; to be cow in calf (சா.அக.);. [சினை + படு-,] சினைப்படுத்து-தல்
சினைப்படுத்து-தல்	சினைப்படுத்து-தல் ciṉaippaḍuddudal, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) சினையாக்கு-தல் (இ.வ.); பார்க்க;see Sinai-y-ākku-, [சினை + படுத்து- படுத்து- துணைவினை]
சினைப்பருவம்	சினைப்பருவம்1 ciṉaipparuvam, பெ. (n.) நெற்கதிரில் மணிபிடிக்கும் பருவம் (வின்);; earing stage in the growth of paddy. [சினை + பருவம்] சினைப்பருவம்2 ciṉaipparuvam, பெ. (n.) கருக்கொள்ளுங்காலம்; period of gestation. (சா.அக.);. [சினை + பருவம்]

சினைப்பாதை	சினைப்பாதை ciṉaippātai, பெ. (n.) சினைக்குழல் பார்க்க; Sinai-k-kulal (சா.அக.);. மறுவ. சினைத்தாரை [சினை + பாதை. பதி → பதம் = நிலத்திற் பதியும் காலடி. பதம் → பாதம் → பாதை = பாதம் பட்டு உண்டாகும் வழி]
சினைப்பி-த்தல்	சினைப்பி-த்தல் ciṉaippittal, 4 செகுன்றாவி (v.t.) கருக்கொள்ளச் செய்தல்; to in pregnate (சா_அக.);. [சினை → சினைப்பி-,]
சினைப்பு	சினைப்பு ciṉaippu, பெ. (n.) 1. வெப்பத்தால் உடலில் உண்டாகும் வியர்க்குரு; prickly heat. 2. கருக்கொள்கை; becoming pregrnant. 3. கொழுப்பு; fatness. [சினை → சினைப்பு]
சினப்புக்கிள்ளு-தல்	சினப்புக்கிள்ளு-தல் ciṉappukkiḷḷudal, செ.குன்றாவி (v.t.) சினப்புக்கிள்ளு-தல் பார்க்க;see Sinaippu-k-killu [சினைப்பு + கிள்ளு-,]
சினைப்பூ	சினைப்பூ ciṉaippū, பெ. (n.) கோட்டுப்பூ; flowers on branches. "சினைப்பூப் போற்றளை விட்ட" (கலித். 118);. [சினை + பூ]
சினைப்பெயர்	சினைப்பெயர் ciṉaippeyar, பெ. (n.) 1. உறுப்பைக் குறிக்கும் பெயர் (நன். 132);: noun denoting part of the whole, askan. 2. உறுப்படியாகப் பிறந்த பெயர் (நன். 281);; name formed 57 சினையறை from noun, denoting part of the whole, as Kannan [சினை + பெயர். கண் உறுப்புப்பெயர். கண்ணன் உறுப்படியாகப் பிறந்த பெயர்]
சினைப்பை	சினைப்பை ciṉaippai, பெ. (n.) சினை முட்டைகள் உருவாகும் கருக்கூடு: ovary the organ in which the eggs or their elemantary or essential parts are found developed (சா.அக.);. [சினை + பை]

சினைப்பையொழுக்கு	சினைப்பையொழுக்கு ciṉaippaiyoḻukku, பெ. (n.) சினைத்தாரையடைபட்டுக் கருக் கூட்டினின்று ஒழுகும், கருப்பை நீர்ம வொழுக்கு; a condition in which the fallopian tube is closed and consequently the tube is filled with serum until pressure causes it to escape through unterine opening (சா.அக.);. [சினைப்பை + ஒழுக்கு]
சினைமுற்றிவெளிப்படு-தல	சினைமுற்றிவெளிப்படு-தல ciṉaimuṟṟiveḷippaḍudala, 18 செ.குன்றாவி (v.t.) பெண்ணின் சினை முட்டை முதிர்ந்து பருவமடைந்து கருக் கூட்டினின்று வெளிப்படுதல்; formation and discharge of ova from the ovary ovulation. [சினைமுற்றி + வெளிப்படு-]
சினையம்புலிநோய்	சினையம்புலிநோய் ciṉaiyambulinōy, பெ. (n.) மகளிர்தம் பிறப்புறுப்பினின்று பால்போன்று வெண்மையாக வடியும் வெட்டை நீரொழுக்கு; discharge of a milk white fluid from the uterus or vagina(சா.அக.);. [சினை + அம்புலி + நோய்]
சினையழிவு	சினையழிவு ciṉaiyaḻivu, பெ. (n.) 1. கருத்திரளாமை, அஃதாவது கருப்பைக்குள் விந்து விழுவதற்கு முன்பே, உண்டாயிருக்கும் அழிவு; tubal abortion occuring from the ampulla of the oviduct-Tubal abortion. 2. கருக் கூட்டினுள், சினைமுட்டை முதிராது இளங் கருவாயிருக்கும் போது ஏற்படும் அழிவு: foetus expelled in its embryonic state (சா.அக.);. [சினை + அழிவு]
சினையறை	சினையறை ciṉaiyaṟai, பெ. (n.) கருப்பை; ovarium (சா.அக.);. [சினை + அறை]
சினையாக்கு-தல்	சினையாக்கு-தல் ciṉaiyākkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) கருவுண்டாக்குதல்; to impregnate. [சினை ஆக்கு-, ஆக்கு - து.வி.]
சினையாக்கு	சினையாக்கு2 ciṉaiyākkudal, பெ. (n.) 5 செ.குன்றாவி, (v.t.); மிகுதியாகத் துன்பம் தருதல்; குழப்பஞ்செய்தல்; to cause excessive trobule, annoy. 'அவன் ஆட்களைச் சினையாக்கி விடுகிறான்' (இ.வ.);. [சினை + ஆக்கு-,]
சினையாகு-தல்	சினையாகு-தல் ciṉaiyākudal, 6 செ.கு.வி (v.i.) சூலுறுதல்; impregnate.(சா.அக.); [சினை +ஆகு-,]
சினையாகுபெயர்	சினையாகுபெயர் ciṉaiyākubeyar, பெ. (n.) சினைப்பெயர் அதன் முதலுக்கு ஆகும் பெயர் (நன். 290, உரை.);; synecdoche in which part is put for the whole as வெற்றிலை நட்டான். [சினை + ஆகுபெயர்]

சினையாறுபடுகை	சினையாறுபடுகை ciṉaiyāṟubaḍugai, பெ. (n.) வெள்ளம் வருதற்குறியாக ஆற்றுநீர் பொசினை; oozing of water in a river - bed indicative of the coming freshet. "சினையாறு படுகையாவது ஆறுநீர்வர அணித்தானால் பொசிந்து உள்ளே ஜலமுண்டாயிருக்கை" (ஈடு. 1.6: 2, ஜீ); [சினை + ஆறு + படுகை]
சினையிட்டலி	சினையிட்டலி ciṉaiyiṭṭali, பெ. (n.) சூலுற்ற பெண்களுக்குக் கொடுக்கும் இனிப்புச் சுவைமிக்க இட்டலிவகை (நெல்லை);. a kind of sweetenedittali offered to pregnant women. [சினை + இட்டலி]
சினையெடு-த்தல்	சினையெடு-த்தல் ciṉaiyeḍuttal, 4 செகுன்றாவி (v.t.) கருப்பையிலிருந்து சினைப்பையை அறுவை மருத்துவ முறையில் அகற்றல்; hystertomy (சா.அக.);. [சினை + எடு]
சினைவினை	சினைவினை ciṉaiviṉai, பெ. (n.) உறுப்பு உணர்த்தும் பெயரின் தொழிலைக் காட்டும், வினைச்சொல் (புறநா. 9, உரை);; verb relating to part of the whole, dist, fr. mudal - vinai, as kāl murindadu. [சினை + வினை] சீ-த்தல் சீ சீ cisi, தமிழ் நெடுங்கணக்கில் ச் என்ற மெய்யும் 'ஈ' கார வுயிரும் சேர்ந்துருவான உயிர்மெய் எழுத்து; the compound of c/s andi.

சீ	சீ2 cī, பெ. (n.) 1. சீழ்; pus. "சீயார்ந் திமொய்த்து" (திருவாக.25: 3.); 2. சளி; mucous matter, as of the nose. "குமிழ்மூக் குவைகாணுமிழ்சீ யொழுக்குவ" (மணிமே 20:48);. 3. விந்து; semen. 4. மகளிர்தம் அரத்தப் போக்கு; menstrual blood. 5. புண்ணில் வடியும் நீர்; fluid oozing out from wound or ulcer. 6. அரத்தமுறிவு; purulance. 7. நஞ்சு; poison. ம. சி; க. சீவு, கீவ, கீமு, கீ; தெ. சீ.மு; து. சீவு; குட. சீய்; கோத. சிவ்; துட. கிதில்; கூ. சிவெஞ்சி; குவி. சீவச்சி; நா. சீம; கொலா. சீம்; குரு. கீத்த்னா, மா. கி.தொ. கித்ரொ, ஜ;பிரா. கீழ் பட. கீவு சீ3 இடை (int);. இகழ்ச்சி வெறுப்புகளின் குறிப்பு; an exclamation of contempt, disgust, repudiation. சீ என்கிற வீட்டில் ஈயும் நுழையாத சீ4 cī, பெ. (n.) பாராமுகம் (அலட்சியம்);; disdain, sprun. "சீயேதுமில்லாதென் செய்பணிகள் கொண்டருளும்" (திருவாச. 10: 12);. ம. க., தெ. து. சீ Mar. ci சீ5 cīttal, 4 செகுன்றாவி (v.i.) 1. கீறிக் கிளறுதல்; to scratch, as fowls; to tear up earth, as pigs; to scrape. 2. துடைத்தல்; to sweep off, brush away, wipe off. "மென்பூஞ் செம்மலொடு நன்கலஞ் சீப்ப" (மதுரைக் 685);. 3. போக்குதல்; to expel, remove, root out. "இருள் சீக்குஞ் சுடரேபோல்" (கலித். 100:24);. 4. தூயதாக்குதல் (சூடா.);; to cleanse, purify. 5. கூர்மையாகச் சீவுதல்; to sharpen. "கணிச்சிபோற் கோடு சீஇ" கலித் 101:8). ம. சீ; க. சீ
சீக்கட்டு-தல்	சீக்கட்டு-தல் cīkkaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) சீழ்பிடித்தல்; to suppurate. [சிம்கட்டு → சிக்கட்டு-,]

சீக்கல்	சீக்கல்1 cīkkal, பெ. (n.) சீழ்க்கை (யாழ்.அக.); பார்க்க;see Silkkai. க. சிள்ளு [சீம்க்கை → சிக்கை → சிக்கல்;ஒ.நோ. வாழ்க்கை → வாக்கை → வாக்கன் அவனது வகைதொகையில்லா வாக்கவைப் பற்றிப் பேசிப் பயனென்ன எனும் உலக வழக்கு இன்றுமுள்ளது] சீக்கல் cīkkal, பெ. (n.) கல்வகை (நாஞ்.);; laterite. ம. சீக்கல்லு சீக்கல்2 cīkkal, பெ. (n.)
சீக்காச்சா	காது சீக்காச்சா cīkkāccā, பெ. (n.) நாய்ப்புடல் எனும் கொடிவகை; wild snake gourd.
சீக்காது.	சீக்காது. cīkkātu, பெ. (n.) சீழ்க்காது பார்க்க;see Sis-k-kädu. ம. சீக்காது [சீழ்க்காது → சிக்காது]
சீக்காய்	சீக்காய்1 cīkkāy, பெ. (n.) சீழ்க்கை (யாழ்ப்); பார்க்க;see Silkkai. [சீழ்க்கை → சீக்கை → சிக்காய்] சீக்காய்2 cīkkāy, பெ. (n.) பழுக்காத பனங்காய் (யாழ்ப்.);; unripe palmyra fruit. சீக்காய்3 cīkkāy, பெ. (n.) சீயக்காய் (இ.வ.); பார்க்க; sec šīya-k-kãi. ம. சீவய்க்க, சீகக்காய்; க. சீகெகாயி; தெ. சீகாய்;து. சீகெகாயி: துட. சிங்கு. [சீயக்காப் – சிக்காய்]
சீக்காய்ச்சடங்கு	சீக்காய்ச்சடங்கு cīkkāyccaḍaṅgu, பெ. (n.) சில இனத்தாருள் ஒரளவு அரிசியில் சீயக் காயும் எழுத்தாணியும் வைத்து மணமகன் முகத்துக்கு நேராகக் காட்டிக் கண்ணேறு கழிக்கும் மணச்சடங்கு (இ.வ.);;169 சீக்கிராம்பட்டை ceremony in marriage among certain castes for warding off the evil eye, which consists in holding up to the face of the bride-groom a measure full of rice with a piece of soap-pod and a writing style in it.
சீக்காய்ச்சி	சீக்காய்ச்சி cīkkāycci, பெ. (n.) வெளிறின முகமுள்ளவள்; woman with a sallow countenance. [சிக்காப்2 - சீக்காய்ச்சி = பழுக்காத பனங் காப் போன்ற வெளிறின முகமுடையவன்]

சீக்காய்நிறம்	சீக்காய்நிறம் cīkkāyniṟam, பெ. (n.) வெளிறின நிறம் (யாழ்.அக.);; dull green colour. [சிக்காய்2 + திறம்]
சீக்காயன்	சீக்காயன் cīkkāyaṉ, பெ. (n.) வெளிறின முகமுள்ளவன் (யாழ்.ப்);; man with a sallow countenance, like the unripe palmyra fruit. [சீக்காய்2 → சீக்காயன்]
சீக்கிதாவிகம்	சீக்கிதாவிகம் cīggitāvigam, பெ. (n.) நரிப்புடலை; ordinary sanke-gourd (சா.அக.);.
சீக்கிரவீரணம்	சீக்கிரவீரணம் cīkkiravīraṇam, பெ. (n.) பெரிய முள்ளங்கி; a variety of radish-large (சா.அக.);.
சீக்கிராந்தி	சீக்கிராந்தி cīkkirāndi, பெ. (n.) Indian spinach (சா.அக.);.
சீக்கிராந்துள்	சீக்கிராந்துள் cīkkirānduḷ, பெ. (n.) உசிலம் பொடி; powder of the washing tree (சா.அக.);. [சிக்கிராம் + தூள்]
சீக்கிராம்	சீக்கிராம் cīkkirām, பெ. (n.) ஒருவகை மரம்; black sirissa. மறுவ. சீக்கிரி சீக்கிராம்2 cīkkirām, பெ. (n.) சவர்க்காரத்திற்குப் பதிலாகப் பயன்படுத்தும் சீக்காய்ப்பொடி; soap-nut powder (சா.அக.);. [சீக்காய்3 → சீக்கிராம்]
சீக்கராம்பட்டை	சீக்கராம்பட்டை cīkkarāmbaṭṭai, பெ. (n.) உசிலப்பட்டை; albizzia amara barks (சா.அக.);. [சீக்கிராம் + பட்டை]
சீக்கிரி	சீக்கிரி cīkkiri, பெ. (n.) 1. உசிலமரம்; albizzia amara. 2. வெட்டுப்பாக்கு; sliced arecanut (சா.அக.);.

சீக்கிரியன்	சீக்கிரியன் cīkkiriyaṉ, பெ. (n.) சிக்கிரி,-1 (யாழ்.-அக.); பார்க்க; see Sikkiri,-1. [சிக்கிரி + சிக்கிரியன்]
சீக்கிரியான்	சீக்கிரியான் cīkkiriyāṉ, பெ. (n.) சிக்கிரி,-1 சீக்கிரி,-1 (மலை.); பார்க்க;see šikkiri,-1. [சீக்கிரி - சீக்கிரியான்)
சீக்கிரிவேர்	சீக்கிரிவேர் cīkkirivēr, பெ. (n.) காசினிவேர், chicori root (சா.அக.);. [சீக்கிரி + வேர்]
சீக்கு	சீக்கு cīkku, பெ. (n.) செத்தை, குப்பை (யாழ்.அக.);; rubbish. [சீ → சிக்கு]
சீக்குரி	சீக்குரி cīkkuri, பெ. (n.) கோழியவரை; fowl's bean. மறுவ. தம்பட்டையவரை.
சீக்குரு	சீக்குரு cīkkuru, பெ. (n.) முருங்கை (மலை.);; horse-radish tree. [சிக்குரு → சீக்குரு]
சீக்கூட்டு-தல்	சீக்கூட்டு-தல் cīkāṭṭudal, 5 செ.குவி (v.i.) சீக்கட்டு- (வின்); பார்க்க;see sikkattu-. [சீக்கட்டு → சிக்கூட்டு. கூட்டு = சேர்]
சீக்கூட்டுவிரியன்	சீக்கூட்டுவிரியன் cīkāṭṭuviriyaṉ, பெ. (n.)); தன் கடியால் சீழை உண்டாக்கும் விரியன் பாம்புவகை (இ.வ.);; pus-viper, as causing pus to form by its bite. [சீக்கூட்டு + விரியன். விரி → விரியன் = பாம்பு வகை]
சீக்கை	சீக்கை cīkkai, பெ. (n.) கோழை; phlegm. "சீக்கை விளைந்தது" (திருமந்.147);.

சீக்கொள்(ளு)-தல்	சீக்கொள்(ளு)-தல் Sikkolu, 16 செ.கு.வி (v.i.) சீழ்கட்டுதல் பார்க்க;see Silkaliu. [சிம் + கொான்-,]
சீகஞ்சாறு	சீகஞ்சாறு cīkañjāṟu, பெ. (n.) சிறுகீரையிலைச்சாறு; juice of pigs green (சா.அக.);.
சீகா	சீகா1 cīkā, பெ. (n.) ஐம்பொன் (இராட்);; the five metals. Skt. Sisadi சீகா2 cīkā, பெ. (n.) சீயக்காய்; soap-nut powder (சா.அக.);. க. சீகெ [சீகை → சீகா]
சீகாமரம்	சீகாமரம்1 cīkāmaram, பெ. (n.) மருத யாழ்த் திறங்களுள் ஒன்று (பிங்.);; an ancient secondary melody type of the marudam class. சீகாமரம்2 cīkāmaram, பெ. (n.) சீயக்காய் மரம்; soap-pod tree (சா.அக.);. [சிகை → சீகா + மரம்]
சீகாரம்	சீகாரம் cīkāram, பெ. (n.) பண்வகை (சங்அக);; a melody type.
சீகு	சீகு cīku, பெ. (n.) 1. சீகம்புல்; broom-grass. 2. கருப்பு வாகை; black sirissa. மறுவ. சீகுப்புல் தெ. சீபுரு;க. சீபரி [சீழ்கு → சீகு]
சீகை	சீகை cīkai, பெ. (n.) 1. வழலையைப் போல் குளியலுக்கு உதவும் காயைத் தரும் மரம்; a tree the pods of which are used the soap for washing the hair, etc. க. சீபரி [சீத்தல் – துடைத்தல், கழுவுதல். சீ → சீகு]

சீகைக்காய்	சீகைக்காய் cīkaikkāy, பெ. (n.) சீக்காய்; soap pod (சா.அக.);. ம. சீக்காயி, சீயக்காயி; க. சீகெகாயி;தெ. தீகாயி, சீகாயி, [சிகைக்காய் → சிகைக்காய்]
சீங்கட்டான்	சீங்கட்டான் cīṅgaṭṭāṉ, பெ. (n.) முள் வேங்கை; spinous kino tree (சா.அக.);.
சீங்கண்ணி	சீங்கண்ணி cīṅgaṇṇi, பெ. (n.) முதலைவகை (நாஞ்);; a species of crocodile. ம. சிங்கண்ணி [சீ= புண்ணினின்று வடியும் நீர் கண்ணி, சீ கண்ணி]
சீங்காய்	சீங்காய் cīṅgāy, பெ. (n.) இண்டு (L.);; eight pinnate, soap-pod [சீத்தல் = துடைத்தல், தூயதாக்குதல், கழுவுதல். சீ + காப் - சீங்காய் = உடம்பைத் து யதாக்குவதற்குப் பயன்படும் காய்)
சீங்குழல்	சீங்குழல் cīṅguḻl, பெ. (n.) குழல் வகை; a kind of flute. "தித்தி சிறுமுகவீணை சீங்குழல்" (குற்றா. தல. துருமசாமி.54);. ம. சீங்குழல் [தீங்குழல் → சீங்குழல்]
சீங்கை	சீங்கை cīṅgai, பெ. (n.) வேலமர வகையுள் ஒன்று; acacia pennata (சா.அக.);.
சீச்சீ	சீச்சீ si-c-ci இடை (int.) இகழ்ச்சிக்குறிப்பு (பிங்.);; an exclamation of contempt, abhorrence. 'சீச்சி என்கிறதும் இந்த வாய்தான் சிவசிவ என்கிறதும் இந்த வாய்தான்' (பழ.);. து. சீசீ [சீ = இகழ்ச்சின் குறிப்பு. சீ + சீ – சிச்சி - அடுக்குத் தொடர்]

சீசு	சீசு sisi, இடை (int.) சீச்சி பார்க்க;see si-c-ci. "சீசியிவையுஞ் சிலவோ" (திருவாச. 7:2); [சீச்சி → சீசி (செய்யுள் வழக்கு);]
சீசீ	சீசீ cīcī, பெ. (n.) சீச்சீ பார்க்க;see si-c-ci து. சீச [சீச்சீ → சீசீ]
சீசு	சீசு cīcu, பெ. (n.) கருங்காலி மரவகையுள் ஒன்று; a kind of rose-wood (சா.அக.);.
சீட்டனுப்பு-தல்	சீட்டனுப்பு-தல் Silanuppu, 5 செகுவி (v.i.) சீட்டுக்கொடு-த்தல் பார்க்க;see situ-k-kodu- [சீட்டு + அனுப்பு-,]
சீட்டாட்டம்	சீட்டாட்டம் cīṭṭāṭṭam, பெ. (n.) 54 அட்டைகளைக் கொண்டு விளையாடும் விளையாட்டு; cards play. ம. சீட்டுகளி, சீட்டுக்கச்சேரி [சீட்டு + ஆட்டம்]
சீட்டாடு-தல்	சீட்டாடு-தல் Sidiu, 5 செ.கு.வி (v.i.) சீட்டு விளையாடுதல்; to play at cards (செ.அக.); க. சீடாடு;பட. சீட்டாடு [சீட்டு + ஆடு-]
சீட்டாள்	சீட்டாள் cīṭṭāḷ, பெ. (n.) மடல் கொண்டு செல்லும் வேலைக்காரன், servant, as carrying letters. சீட்டாளுக்கொரு மூட்டாளா? 'ஆட்டாளுக்கொரு சீட்டாள்;அடைப்பக் காரனுக்கொரு துடைப்பக்கட்டை' (பழ.); [சீட்டு + ஆள். சீட்டு = நறுக்கோலை, ஓலைச்சிட்டு, மடல்]
சீட்டி	சீட்டி cīṭṭi, பெ. (n.) 1. சீழ்க்கை; whistling. 2. ஊதுகுழல் (வின்.);; toy whistle. Mhr.siti [சீழ்க்கை → சிட்டி]

சீட்டியடி-த்தல்	சீட்டியடி-த்தல் siti-y-ali, 4 செ.கு.வி (v.i.) சீழ்க்கைஅடித்தல் (இ.வ.);; to whistle. [சீழ்க்கை → சீக்கை → சீட்டி + அடி-,]
சீட்டு	சீட்டு cīṭṭu, பெ. (n.) 1. எழுத்துக்குறிப்பு; note, letter, scrap of paper or ola containing a memorandum. 2. ஆவணம்; bond, document, promissory note. 3.கூட்டுச்சீட்டு வைப்பு (நிதி);; association chit fund where the sum total of the premiums in each instalment is assigned cither to the lowest bidder or to one whose name is decided by drawing lots. 4. விளையாடும் சீட்டு; playing cards. 5. பட்டியல்; list. "நூற்றொரு பேதமாய் விரியுமென்று பாடியகாரர் சீட்டுக் கொடுப்பர்" (பி.வி.17,உரை);. 6. ஓலை நறுக்கு; palm-leaf. 7. சிற்றோலை; letter, small piese of paper. 8. உசீட்டு; ticket. 9. நுழைவுச் சீட்டு; pass. 10. பற்றுச்சீட்டு; voucher. ம., பட. சீட்டு; க. சீடு, சீடி; து. சீட், சீடி; H. citthi - small; E. chit - a baby, a piece of paper; AS. cith - a young, lander shoot.
சீட்டுக் கச்சேரி	சீட்டுக் கச்சேரி cīṭṭukkaccēri, பெ. (n.) சீட்டாட்டம்; game with cards. ம. சீட்டுகச்சேரி [சீட்டு + கச்சேரி]
சீட்டுக்கட்டு	சீட்டுக்கட்டு1 cīṭṭukkaṭṭu, பெ. (n.) விளையாடுஞ் சீட்டுத்தொகுதி; pack of playing cards (செ.அக);. [சீட்டு + கட்டு. சீட்டு = விளையாட்டு அட்டை. குல் → குள் → கள் → கட்டு = தொகுதி, சேர்க்கை] சீட்டுக்கட்டு2 situ-k-katu, 5 செ.கு.வி (v.i.) கூட்டுச்சீட்டிற் சேர்ந்து பணங்கட்டி வருதல்; to subscribe to a chit fund (செ.அக.);. [சீட்டு + கட்டு-. சீட்டு = கூட்டுச் சீட்டு வைப்பு (நிதி);. கட்டுதல் = சேர்த்தல், செலுத்துதல்]
சீட்டுக்கரைசுவான்	சீட்டுக்கரைசுவான் sīṭṭukkaraisuvāṉ, பெ. (n.) ஏலச் சீட்டு நடத்துபவன் (இ.வ.);; foreman of a chit transaction. க. கரெ (அழைத்தல்); [சீட்டு + கரைசுவான். கரைதல் சரைசுதல், ஏலத் தொகையை உரக்கக் கூவுதல்]

சீட்டுக்கவி	சீட்டுக்கவி cīṭṭukkavi, பெ. (n.) ஒலைப்பா; epistle or letter written in verse. "சேரற்குச் சீட்டுக்கவி பாடிக்கொடுத்த சொக்கே" (திருவிளை. பயகர.55);. [சீட்டு + கவி. சீட்டு = ஓலை நறுக்கு, சிற்றோலை]
சீட்டுக்கிழி-த்தல்	சீட்டுக்கிழி-த்தல் situ-k-kili, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஒருவரைப் பணியிலிருந்து நீக்குதல்; to sake one from service. 'ஒழுங்காய்ப் பணி செய்யாவிடில் சீட்டைக் கிழித்து விடுவேன்' (உ.வ.);.
சீட்டுக்கிழிதல்	சீட்டுக்கிழிதல் cīṭṭukkiḻidal, பெ. (n.) இறக்கை (ஒருவனது வாணாள் வரையப்பட்ட சீட்டுக் கிழிகை);; lit., tearing of one's life record, death. க. சீழபரு [சீட்டு + கிழிதல். சீட்டு = ஒலைநறுக்கு, ஏடு, சிற்றோவை, மண்ணில் பிறந்த மாந்தருவி ஒவ்வொன்றிற்கும் தனித் தனியேட்டில் கணக்கெழுதி வைக்கப் பட்டிருக்கிறது என்பதும் குறித்த தான் முடிந்ததும், தன் கணக்கு முடிவுறும் என்பதும், மக்களின் தம்பிக்கை அந்த வகையில், ஒருவனது குறிக்கும் போது கணக்கு முடித்து விட்டது என்றும் சீட்டு கிறுவித்தாயிற்று
சீட்டுக்கீறு-தல்	சீட்டுக்கீறு-தல் situ-k-kiru-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஒருவனைக் கெடுக்கச் சூழ்தல் (இ.வ.);; to contrive or resolve upon one's ruin. ம. சீட்டுசிறுக [சீட்டு + கீறு. சிட்டு = இறைவனால் பேணப்படும் வாழ்வுக்கணக்கு, வாழ்வு, வாழ்க்கை. கீறு = கிறுக்கு, கிழவி, சீரழிவு, கேடு]
சீட்டுக்குலுக்கு-தல்	சீட்டுக்குலுக்கு-தல் sittu-k-kulukku-, 5 செ.கு.வி (v.i.) திருவுளச்சீட்டுக் குலுக்கிப் போடுதல்; to cast lots (செ.அக.);. [சீட்டு + குலுக்கு. இருவேறு வினைகளின் எதைச் செய்வதென மனத்தடுமாறும் வேளையிலும், சம வாய்ப்புள்ளோரில் யாரைத் தெரிவு செய்வது எனும் நிலையிலும், ஒரு கூட்டத்தாருள் ஒருவரைத்
சீட்டுக்கொடு-த்தல்	சீட்டுக்கொடு-த்தல் situ-k-kolu-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மூலாவணம் முதலியன கொடுத்தல் (வின்.);; to tender a bond, voucher, draft, etc. 2. வேலையினின்று விலகக் கட்டளையிடுதல்(உ.வ.);; to dismiss, as giving written order to stop work. அவன் நடத்தை சரியில்லை சீட்டுக் சொடுத்து வீட்டுக்கன்பு 3. குறிப்பை யுணர்த்துதல்; to send a piece of paper with a message. பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுமாறு சீட்டுக் கொடுத்தார். [சீட்டு + கொடு. சீட்டு = மடல், ஆணை,துண்டுத்தாள்]
சீட்டுத்தட்டு-தல்	சீட்டுத்தட்டு-தல் situ-t-tattu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) சீட்டுக்குலுக்கு-தல் (நெல்லை.); பார்க்க;see Sittu-k-kulukku. [சீட்டு + தட்டு-,]
சீட்டுதறு-தல்	சீட்டுதறு-தல் sittu-daru-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) சீட்டுக்குலுக்கு-தல் (இ.வ.); பார்க்க;see Sittu-k-kulukku [சீட்டு + உதறு-,]

சீட்டுநாட்டு	சீட்டுநாட்டு cīṭṭunāṭṭu, பெ. (n.) 1. ஆதரவுமுறி (உ.வ.);; note, bond. 2. கூட்டுச்சீட்டு முதலியன; chit or similar profit-earning transaction. 'சீட்டுநாட்டிற் சேர்ந்தால் பணம் பெருகும்' (நெல்லை);, [சீட்டு + நாட்டு. மரபிணை மொழி]
சீட்டுநெல்	சீட்டுநெல் cīṭṭunel, பெ. (n.) கூட்டுச்சீட்டுப் பொருளு(நிதி);க்குப் பிறன்மூலமாக வேனும் பிறனுக்கு அப்பொருள் (அந்நிதி); மூலமாக வேனும், சேரவேண்டிய நெல் (இ.வ);; paddy due from, or to, a chit transaction. [சீட்டு + நெல்]
சீட்டுப்பணம்	சீட்டுப்பணம் cīṭṭuppaṇam, பெ. (n.) கூட்டுச் சீட்டுப்பொருளு (நிதி);க்குப் பிறன் மூலமாக வேனும், பிறனுக்கு அப்பொருள் (அந்நிதி); மூலமாகவேனும், சேரவேண்டிய பணம்; money due from, or to, a chit fund (செ.அக.);. [சீட்டு + பணம்]
சீட்டுப்பிடி	சீட்டுப்பிடி1 situ-p-pi, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கூட்டுச்சீட்டு ஏற்படுத்துதல் (இ.வ.);; to organise a chit transaction. 2. சீட்டில் ஏலமெடுத்தல் (இ.வ.);; to bid, as a subscriber in a chit transaction. [சீட்டு + பிடி. பிடி = பற்றுதல், வெல்லுதல்] சீட்டுப்பிடி2 situ-p-pii, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சீட்டு விளையாட்டில் பிறர் சீட்டை வென்றெடுத்தல்; to win a trick in card-play. [சீட்டு + பிடி-,]
சீட்டுப்புள்ளி	சீட்டுப்புள்ளி cīṭṭuppuḷḷi, பெ. (n.) சீட்டுச் சேர்ப்பில் பணங்கட்டுவோன் (இ.வ.);; subscriber to a chit-fund. [சீட்டு + புள்ளி. புள்ளி = ஆள் (காரண வாகுபெயர்);. ஒ.நோ. பெரும்புள்ளி, நல்லபுள்ளி]
சீட்டுப்போடு-தல்	சீட்டுப்போடு-தல் situ-p-polu, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சீட்டுக்குலுக்கு-தல் பார்க்க;see Sittu-k-kulukku- 2. கூட்டுச்சீட்டு வைப்பில் (நிதியில்); பங்கெடுத்தல்; to take up shares in a chit fund. 3. சீட்டுவிளையாடுதல்; to play at cards. 4. சீட்டாடுபவருள், ஒருவர் மற்றவர்க்குச் சீட்டுகளைக் கலைத்துப் பிரித்துப்போடுதல்; to shuffle and distribute the cards. ம. சீட்டிடுக [சீட்டு + போடு. சீட்டு = நறுக்குச்சீட்டு, சிற்றோலை, விளையாட்டுச்சீட்டு 'நிதியம்'. போடு =

சீட்டுவட்டமறுதி	சீட்டுவட்டமறுதி cīṭṭuvaṭṭamaṟudi, பெ. (n.) சீட்டு முடிவு (நாஞ்.);; close or end of a chit transaction. [சீட்டு + வட்டம் + அறுதி]
சீட்டுவாங்குதல்l-தல்	சீட்டுவாங்குதல்l-தல் Sittu-Vangu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. தள்ளப்படுதல்; to receive dismissal order. 2. இறத்தல் (எமனுடைய சீட்டுப்பெறுதல்);; to die as receiving Yama's mandate (செ.அக.);. [சீட்டு + வாங்கு-,] சீட்டுக்கிழி-தல் பார்க்க
சீட்டுவாசகம்	சீட்டுவாசகம் cīṭṭuvācagam, பெ. (n.) கடிதத்தில் அடங்கியுள்ள பொருள் (யாழ்ப்);; tenor or contents of a letter. [சீட்டு + வாசகம்]
சீட்டுவிழு-தல்	சீட்டுவிழு-தல் sittu-Wilu, 2 செ.கு.வி. (v.i.) திருவுளச்சீட்டு முதலியன ஒருவன் சார்பாக உரிமையாதல்; to fall to one's lot, as a lottery, chit (செ.அக.);. [சீட்டு + விழு-,] சீட்டுகுலுக்கு-தல் பார்க்க
சீட்டை	சீட்டை1 cīṭṭai, பெ. (n.) சீட்டி (இ.வ.); பார்க்க;see Sitti2. [சீட்டி → சீட்டை] சீட்டை2 cīṭṭai, பெ. (n.) சீட்டைக்கதிர் (யாழ்ப்); பார்க்க;see Sittai-k-kadir [சிட்டு → சீட்டு → சீட்டை]
சீட்டைக்கதிர்	சீட்டைக்கதிர் cīṭṭaikkadir, பெ. (n.) 1. மறுகாம்பில் (இரண்டாம் அறுவடையில்); விளையுங்கதிர் (யாழ்ப்.);; ear of corn in the second growth. 2. ஏழைகள் பயன்பாட்டிற்கு விடப்பட்ட கதிர்; gleanings left for the poor. மறுவ மறுதாம்புப்பயிர் [சிட்டு → சீட்டு → சீட்டை + கதிர்]
சீட்டைவாங்கு-தல்	சீட்டைவாங்கு-தல் sitai-wigu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மறுகாம்பில் (இரண்டாம் அறுவடையில்); கதிர்பரிதல்; to shoot for the ear of corn in the second growth (செ.அக.);. [சீட்டை + வாங்கு-,]
சீடகாபி	சீடகாபி cīṭakāpi, பெ. (n.) இலவமரம்; silk cotton tree (சா.அக.);.

சீடிமண்	சீடிமண் cīṭimaṇ, பெ. (n.) அப்பிரமண்; talc earth (சா.அக);.
சீடு	சீடு1 sidu, 5 செ.குன்றாவி (v.t) மூடுதல்; to cover. "பொடிசீடின தணல்போலே யிருக்கை" (திவ். திருச்சந்த. 9, வியா, ப. 29);. சீடு2 cīṭu, பெ. (n.) நெசவில் பயன்படுத்தும் எட்டுக்குஞ்சவளவு நீளமுள்ள நூற்கண்டு; skein of thread = 8. kunjam. தெ. சீடு, க. சிடகு [சீர் = துலை, அளவு, சீர் → (சீட்); → சீடு]);
சீடை	சீடை cīṭai, பெ. (n.) 1. உருண்டை வடிவான சிறுநொறுவை வகை; small ball cakes of rice flour. "சீடைகாரெள்ளினுண்டை" (திவ். பெரியாழ். 2.99);, 2. நருங்கல் (யாழ்ப்);; stunted growth, as of tree, child, etc. 3. நான்கு விரல நீளமும் மஞ்சள் கலந்த நீலநிறமுமுள்ள மீன்வகை; sardine, golden shot with purple, attaining 4 in. in length. ம. சீட; க. சீடெ, சீடெ;தெ. சிடெலு, சீட, சீடெ. 'சீல் சிறு சிடு சீடு சீடை'
சீடைப்புழு	சீடைப்புழு cīṭaippuḻu, பெ. (n.) செடிகளிலுள்ள புழுவகையுளொன்று; a worm foundin plants (சா.அக.);. க. சீடெகுளு [சீடை + புழு]
சீடையாய்ப்போ-தல்	சீடையாய்ப்போ-தல் sidai-yiy-p-po- 8 செ.கு.வி. (v.i.) அதிர்ச்சியால் வளர்ச்சி குன்றல்; to be stunted in growth (சா.அக.);. [சீடையாய் + போ. சிட்டு → சீட்டு → சீடை. சிட்டு = சிறியது, குட்டையானது, வளர்ச்சியற்றது]
சீண்டரம்	சீண்டரம் cīṇṭaram, பெ. (n.) தொந்தரை (உ.வ.);; teasing, vexing தெ. சீண்டரமு [சீண்டு → சீண்டரம்]

சீண்டல்	சீண்டல் cīṇṭal, பெ. (n.) விழல்நாற்றம் bad or rancid smell (சா.அக.);. [சீ → சீண்டு → சீண்டல். சீ = இகழ்ச்சிக் குறிப்பு, இழிவானது]
சீண்டிரம்	சீண்டிரம்1 cīṇṭiram, பெ. (n.) சீண்டரம் பார்க்க;see singaram. ம. சீண்ரம் [சீண்டரம் → சீண்டிரம்] சீண்டிரம்2 cīṇṭiram, பெ. (n.) 1. அழுக்கு (சுசுமாலம்); (வின்.);; filthiness, nastiness, stench. 2. இகழ்வுரை (யாழ்.அக.);; word of contempt. [சீண்டு2. → சிண்டிரம்]
சீண்டு	சீண்டு1 Singu- 5 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. தீண்டியுணர்த்துதல்; to tap, touch gently, as in drawing one's attention. 2. தொந்தரவு செய்தல்; to tease, vex. ம. சீண்டுக [தீண்டு → சீண்டு] சீண்டு2 cīṇṭu, பெ. (n.) தயிர் முதலியவற்றின் கெட்டவாடை; stench, as of rancid curd. "சீண்டு நாறுவது முதலிய குற்றங்கள் இல்லாத தயிர்" (சிவதரு. பரமதரு. 35 உரை);. Tu, sintelu [சீ → சீண்டு. சீ - இகழ்ச்சிக்குறிப்பு, இதுவொனது, தாழ்ந்தது]
சீத்தடி-த்தல்	சீத்தடி-த்தல் sittali, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) காற்று வாரிவீசுதல்; to sweep away, as wind. "பொடியைச் சூறை சீத்தடிப்ப" (கலிங்.78);. [சீய் → சீய்த்து + அடி → சீத்தடி-,]
சீத்தபுழுதி	சீத்தபுழுதி cīddabuḻudi, பெ. (n.) உழுதும் விதைக்காத நிலம் (M.Sm. D.i. 279);; land ploughed but not sown. [சி5 → சீ-த்தல் + புழுதி]
சீத்தலைச்சாத்தனார்	சீத்தலைச்சாத்தனார் cīttalaiccāttaṉār, பெ. (n.) 1. கடைக்கழகப் புலவர்; a poet of the last Sangam grain merchant of Madura. 2. மணிமேகலையாசிரியர்; the author of Manimegalai. [சீத்தலை + சாத்தனார்]

சீத்தி	சீத்தி cītti, பெ. (n.) இளப்பம்; inferiority. 'அவனிலும் நான் சீத்தியா' (வின்.);.
சீத்தியம்	சீத்தியம் cīttiyam, பெ. (n.) சிறுதவசம் (யாழ்.அக);; grain.
சீத்தியோணான்	சீத்தியோணான் cīttiyōṇāṉ, பெ. (n.) ஒரு வகை சிற்றோந்தி (வின்.);; a kind of bloodsucker. [சீத்தி + ஓணான்]
சீத்திரை	சீத்திரை cīttirai, பெ. (n.) அம்மான்பச்சரிசி; raw rice plant (சா.அக.);.
சீத்து	சீத்து cīttu, பெ. (n.) மூங்கில்வகையுள் ஒன்று; a kind of bright green bamboo (சா.அக.);.
சீத்துப்பூத்தெனல்	சீத்துப்பூத்தெனல் cīttuppūtteṉal, பெ. (n.) 1. மூச்சுத்திணறுதற் குறிப்பு; onom expr. of short, quick breathing. 2. பாம்பு சீறுதற்குறிப்பு; hissing, as of an irritated serpent. 3. முறு முறுத்தற் குறிப்பு; scolding, querulousness.

சீத்துவம்	சீத்துவம்1 cīttuvam, பெ. (n.) 1. வளம்; prosperity. "சித்துவமாய் வாழ்வதுவும்" (பணவிடு.158);. 2. தூய்மை (வின்.);; cleanliness, decency. ம. சீத்தந; Skt. Sri-tva [சீர் → சீர்த்தி → சீத்தி → சீத்துவம்] சீத்துவம்2 cīttuvam, பெ. (n.) 1. ஊட்டச்சத்து; nutritiousness. "சீத்துவமில்லாத சாப்பாடு" (யாழ்ப்.);. 2. திறன்; strength, energy. "சீத்துவங் கெட்டவன்" (நெல்லை.);. 3. உயிர் வாழ்வதற்கு இன்றியமையாதது; anything that is necessary for life. "சீத்துவமிதார்க்குந் தெரியாதோ" (பஞ்ச. திருமுக. 1406);. Skt. jiva-tva [சீத்துவம்1 – சீத்துவம்3]
சீத்தை	சீத்தை cīttai, பெ. (n.) 1. குணமின்மை (பிங்.);; want of character, lowness, badness. 2. கைவிடப்பட்டவன்; lost person. "சீத்தையாங்.... கடியவும்.... பாய்ந்தான்" (கலித். 86);. 3. கீழ்மகன் (திவா.);; low, base person. 4. அசடன் (அக.நி.);; fool, dolt. 5. பதனழிவு (வின்.);; decay, rottenness, unhealthiness. 6. சீத்தைப்பூரான் (யாழ்ப்); பார்க்க;see Sittai-p-puran. ம. சீத்த [சீ3 → சீத்தை. சீ = இகழ்ச்சி]
சீத்தைக்கண்	சீத்தைக்கண் cīttaikkaṇ, பெ. (n.) புளிச்சைக் கண் (வின்.);; blear eyes. ம. சீக்கண்ணு [சத்தை + கண்]
சீத்தைக்காடு	சீத்தைக்காடு cīttaikkāṭu, பெ. (n.) அடர்ந்த காடு (வின்.);; jungle, thicket. [சீத்தை + காடு]

சீத்தைத்தகன்	சீத்தைத்தகன் cīttaittagaṉ, பெ. (n.) சீத்தைப் பூரான் (வின்.);;பார்க்க;see sittai-p-puram.
சீத்தைப்பூரான்	சீத்தைப்பூரான் cīttaippūrāṉ, பெ. (n.) கெட்டுப்போன பனந்தகன் (யாழ்ப்);; rotten kernel of a palmyra stone.
சீதக்கட்டு	சீதக்கட்டு cītakkaṭṭu, பெ. (n.) சீதவழும்பு (நெல்லை.);; slimy, mucous matter voided in dysentery. [சீதம் + கட்டு]
சீதக்கடுப்பு	சீதக்கடுப்பு cītakkaḍuppu, பெ. (n.) சீதக்கட்டால் மலவாயிலில் தோன்றும் வலி; sharp, straining pain in dysentery (செ.அக.); [சீதம் + கடுப்பு]
சீதக்கழிச்சல்	சீதக்கழிச்சல் cītakkaḻiccal, பெ. (n.) வயிற்றுப் போக்கு (வின்.);; dysentery. மறுவ, சீதக்கழிவு [சீதம் + கதுவிச்சல்]
சீதக்காதி	சீதக்காதி cītakkāti, பெ. (n.) 17-ம் நூற்றாண்டில் கீழக்கரையில் வாழ்ந்தவரும் புலவர்களைப் பெரிதும் போற்றி வந்தவருமாகிய ஒரு முகமதியச் செல்வர் (Rd. M. 228);; Syed Kadir, a Muhammadan nobleman of Kilakkarai near Râmnād and a great patron of learning, 17th century.
சீதநாடு	சீதநாடு cītanāṭu, பெ. (n.) கொடுந்தமிழ் நாடு பன்னிரண்டனுள் கோயமுத்துார், (நீலமலை); மாவட்டப் பகுதிகளைக் கொண்ட நாடு (நன். 273, உரை);; the region where a dialect of Tamil was spoken, corresponding to portions of Coimbatore and Udaga-mandalam, one of 12 koduntamil-nadu. ம. சீதநாடு
சீந்தல்	சீந்தல்1 cīndal, பெ. (n.) 1. மழைத்துாறல் (வின்.);; drizzle. 2. மூக்குச்சளி; mucous matter of the nose. "உய்க்குமிழுஞ் சிந்த வுளதேயோ"' (அருட்பா. 1, நெஞ்சறி, 320);. [சிந்து → சீந்து → சீந்தில்] சீந்தல்2 cīndal, பெ. (n.) குளிர்ச்சி; coldness, chillness. [சீ → சீந்தில்]

சீந்தி	சீந்தி cīndi, பெ. (n.) சிந்தில்1 (இ.வ.); பார்க்க;see šindil1. Skt. jivanti.
சீந்தில்	சீந்தில் cīndil, பெ. (n.) படர்கொடி வகை; gulancha, "வீழ் என்பது ஆல்….. சீந்தில்கட் குரித்து" (நன். 873, மயிலை);. [தெல் → தென் → தென்பு = தெளிவு, தென் → தேன் = இனிமை, இனிய மனம் தென் → தேம் → தீம் = இனிமை. தீம் → சிம் → சீந்தில் = இனிப்புச் சுவையுடையது. ஒ.நோ. க. சீ சீயி (இனிமை);]
சீந்திலுப்பு	சீந்திலுப்பு cīndiluppu, பெ. (n.) சீந்திற்சருக்கரை (மூ.அ.); பார்க்க;see Sindir-Sarukkarai. [சீந்தில் + உப்பு] அவையல் கிளவியாக உப்பைச் சருக்கரை என வழங்கும் மரபு, இன்றுமுளது. அதனடிப் படையில் சருக்கரையை உப்பு என வழங்குவது மருத்துவக் குழுஉக்குறி போலும்.
சீந்திற்சருக்கரை	சீந்திற்சருக்கரை cīndiṟcarukkarai, பெ. (n.) சீந்திற்கொடியிலிருந்து எடுக்கப்படும் மருந்துப்பு (மூ.அ.);; a medicinal salt prepared from gulancha stalk. [சீந்தில் + சருக்கரை. சருவுதல் = சாய்தல். சரிதல் → சருவு → சருகு. சருகுதல் = சரிதல். சருகு → சருக்கு → சருக்கரம் → சருக்கரை]

சீந்து	சீந்து1 indu.5 செ.குன்றாவி (v.t.) சினத்தல்; to be angry with. "சீந்தாநின்ற தீமுக வேலான்" (சீவக. 1055);. [சீறு → சீந்து-,] சீந்து2 indu, 5 செ.கு.வி. (v.i.) சீறுதல்; to hiss as a serpent. "பைத்துச் சீந்திய வரவம்" (வாயுசங். கிரியாபூ.40);. [சீறு → சீந்து-.] சீந்து3 indu-, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. சிந்துதல்; to cast, scatter. 2. மூக்குச் சிந்துதல் (வின்.);; to blow, as the nose. ம. சீந்துக, சீற்றுக; க. சீன், சீந்து, சீந்த்; தெ. சீந்து, சீது; து. சீந்த்ருனி, இம்புனி; கோண். ஈசானா; கூ. ச்ரீந்து; குவி. சிந்தலி, பர். சீந்த், தீத்; கட. சீந்த்; குரு. சீர்னா; மா. இன்செ;பட சீன்சு [சிந்து → சீந்து-,] சீந்து4 sindu-, 5 செ.குன்றாவி, (v.t.) 1. மதித்தல்; to have, regard for, respect. யார் உன்னைச் சீந்துவார்கள் (சென்னை);. 2. விரும்புதல் (யாழ்.அக);; to desire [சிண்டு → சீந்து-,] சீந்து5 sindu-, 5 செ.குன்றாவி, (v.t.) தீண்டுதல்; to touch. "அக்குமணியைக் கொடுத்தா லார்சீந்துவார்கள்" (பஞ்ச. திருமுக. 1998);.
சீப்பங்கோரை	சீப்பங்கோரை cīppaṅārai, பெ. (n.) கோரைவகை (யாழ்.அக.);; clubrush, bulrush. [சீப்பு + அம் + கோரை]
சீப்பால்	சீப்பால் cīppāl, பெ. (n.) சீம்பால் (வின்.); பார்க்க;see Simbal. [சீம்பால் → சீப்பால்]

சீப்பி	சீப்பி cīppi, பெ. (n.) குழந்தைகளுண்ணும் சிற்றுண்டிவகை; a sweet meat in the form of a stick chewed by children. [சூப்பு → சூப்பி → சீப்பி (கொ.வ.);]
சீப்பிடு-தல்	சீப்பிடு-தல் sippidu, 18 செ.குன்றாவி (v.t.) மயிர் சீவுதல் (யாழ்.அக.);; to comb the hair.
சீப்பு	சீப்பு cīppu, பெ. (n.) 1. மயிர்வாருங் கருவி; comb. "பெருவெண் சீப்பிற் றிருவுற வாரி" (பெருங். உஞ்சைக். 34:190);. 2. வாழைக்குலைச் சீப்பு (உ.வ.);; small cluster or bunch of plantain fruits. 3. கதவின்தாழ் (பிங்.);; bolt. 4. கதவுக்கு வலியாக உள்வாயிற்படியில் நிலத்தே வீழ விடும் மரம்; wooden brace to a door, driven into the ground in bolting. "எழுவுஞ் சீப்பும்" (சிலப். 15:215);. 5. மதகிலுள்ள அடைபலகை (நாஞ்.);; Shutter of a sluice. 6. விலாவெலும்பு (யாழ்ப்.);; rib. 7. தோட்சீப்பு (வின்.);; bones of the shoulder joint. 8. நெசவுக்கருவியின் ஒர் உறுப்பு; weaver's reed frame having parallel flat strips of metal or reed between which the warp threads pass. 9. சீப்பங்கோரை (மூ.அ.); பார்க்க;see sippangorai. 10. பாளம் (நெல்லை.);; lamina, flat piece. 11. காற்று முதலியவற்றால் அடித்துக் கொண்டு வரப்படுவது; that which is wafted, as fragrance by wind. "நாற்றம் . . . மலிர்கால் சீப்பு" (பரிபா.8:54);. ம. சீப்பு, சீர்ப்பு; தெ. சிபு, து. சீப்பு, கீபு; கோத. சீபி; துட. கிச், பர். கீடாத்;பட. சீப்பு. [சீர் → சீர்ப்பு → சீப்பு] சீப்பு2 sippu-, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) சப்புதல் (உ.வ.);; to suck. தெ., க. சீபு
சீப்புக்கோரை	சீப்புக்கோரை cīppukōrai, பெ. (n.) 1. பயிரோடு முளைக்குங் களைவகை (வின்.);; a parasitic plant. 2. சீப்பங்கோரை பார்கக;see sippangorai. [சீப்பு → கோரை]
சீப்புரச்சரட்டை	சீப்புரச்சரட்டை cīppuraccaraṭṭai, பெ. (n.) முதுகுப்புறத்தில் சீப்புப்போன்ற செதிலுடைய மீன்வகை (வின்.);; a kind of fish with comblike fins on the back. [சீப்பு → சரட்டை]

சீப்புச்சிப்பி	சீப்புச்சிப்பி cīppuccippi, பெ. (n.) சீப்பின் வடிவுடைய சிப்பி (வின்.);; a comb- like shell. [சீப்பு + சிப்பி]
சீப்புச்சுறாண்டி	சீப்புச்சுறாண்டி cīppuccuṟāṇṭi, பெ. (n.) சீப்புச்சரட்டை பார்க்க;see sippu-c-carattai. [சீப்பு + கறாண்டி. கறா → சுறாண்டி]
சீப்புசவாய்	சீப்புசவாய் sīppusavāy, பெ. (n.) கப்பலின் முகப்புக்கட்டையிற் கட்டுங்கயிறு; jib-stay.
சீப்புநூல்	சீப்புநூல் cīppunūl, பெ. (n.) பட்டைநூல் (இ.வ.);; thread wound on a card. ம. சீப்புநூல் [சீப்பு → நூல்]
சீப்புப்பணிகாரம்	சீப்புப்பணிகாரம் cīppuppaṇikāram, பெ. (n.) பணிகாரவகை (யாழ்ப்.);; a kind of pastry. [சீப்பு + பணிகாரம்]
சீப்புப்போடு-தல்	சீப்புப்போடு-தல் Sppu-p.pdit-, 5.செ.கு.வி(v.i.) அடைபலகையால் மதகையடைத்தல் (நாஞ்.);; to close down the shutter of a sluice. [சீப்பு2 + போடு-,]
சீபலம்	சீபலம் cīpalam, பெ. (n.) வில்வம்; bael. "வில்வந்தானுஞ் சீபலமென்றே சாற்று நாமமும் புணரும்" (சிவதரு. பரமதரு. 32);. Skt. sri-phala [சீ1 + பலம்]
சீபன்னம்	சீபன்னம் cīpaṉṉam, பெ. (n.) குமிழ்மர வகை (சிவதரு. சிவஞானதா. 58);; a kind of kumil tree.

சீம்பால்	சீம்பால் cīmbāl, பெ. (n.) ஆவின் ஈன்றணிமைப்பால் (உ.வ.);; beestings, especially of cow as impure. ம. சீம்பால்;க. கிண்ணி [தீம் + பால – தீம்பால் → சீம்பால்]
சீமணல்	சீமணல் cīmaṇal, பெ. (n.) நாகமணல் (யாழ்.அக.);; sand containing lead ore. Skt. sisa
சீமூத்திரம்	சீமூத்திரம் cīmūttiram, பெ. (n.) சீயாக வடியும் சிறுநீர்நோய் வகை (M.L.);; chyluria. [சீம் → சீ + மூத்திரம். மோள்திரம் → மோட்டிரம் → மூத்திரம்] மூத்திரம் பார்க்க
சீமூதை	சீமூதை cīmūtai, பெ. (n.) திராட்சை (மூ.அ.);; common grape vine.
சீமூலம்	சீமூலம் cīmūlam, பெ. (n.) சீழ்மூலம் பார்க்க;see Si-lmulam. [சீம்மூலம் → சீமூலம்]
சீமை	சீமை cīmai, பெ. (n.) 1. எல்லை; boundary, limit. 2. நாட்டின் பகுதி; country, territory, province, district, "சீமைக்கணக்கு" (பணவிதி 20);. 3. மேலை நாடு (உ.வ.);; western country, especially England. 'ஊசி மலிவு என்று சீமைக்குப் போகலாமா?' (பழ.);. ம. சிம; க. சீமெ, சீமா, சீம;பட. சீமெ [ஏய் → உயர்ச்சி, பெருமை. ஏ. பெற்றாகும் (தொல், உரி. 7);. ஏ → ஏண் = உயர்ச்சி. ஏண் → சேண் = உயர்ச்சி. ஏ → (ஏய்); → சேய் → சேய்மை = தொலைவு, நீளம், சேய்மை → சேமை → சீமை] = சீமை
சீமைக்கத்தரி	சீமைக்கத்தரி cīmaikkattari, பெ. (n.) செடி வகை; egg plant (செ.அக.);. [சேய்மை → சீமை. சீமை + கத்தரி]

சீமைக்கமலம்	சீமைக்கமலம் cīmaikkamalam, பெ. (n.) மேல்நாட்டில் பட்டை தீர்ந்த வயிரமணி (உ.வ.);; rose diamond, as cut in foreign countries. [சீமை + கமலம்]
சீமைக்கருப்பூரம்	சீமைக்கருப்பூரம் cīmaikkaruppūram, பெ. (n.) காட்டுக்கஞ்சாங்கோரை (M.M.);; Sage tea plant. [சீமை + கருப்பூரம்]
சீமைக்கரி	சீமைக்கரி cīmaikkari, பெ. (n.) நிலக்கரி (இ.வ.);; coal. [சீமை + கரி]
சீமைக்கள்ளி	சீமைக்கள்ளி cīmaikkaḷḷi, பெ. (n.) சாதிக்காய் மரம் (இ.வ.);; nutmeg-tree. [சீமை + கள்ளி]
சீமைக்கற்றாழை	சீமைக்கற்றாழை cīmaikkaṟṟāḻai, பெ. (n.) தாழை வைகை (L.);; giant Mexican lily. [சீமை + கற்றாழை]
சீமைக்காசான்	சீமைக்காசான் cīmaikkācāṉ, பெ. (n.) மரவகை (L.);; ellisduranta.
சீமைக்காடி	சீமைக்காடி cīmaikkāṭi, பெ. (n.) சீமையிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்படுங்காடி; vinegar imported from the western countries. [சீமை + காடி] காடி பார்க்க.
சீமைக்காவிக்கல்	சீமைக்காவிக்கல் cīmaikkāvikkal, பெ. (n.) செந்நிறக்கல் (காவிக்கல்); (வின்.);; armenianbole, a soft clayey earth of bright red colour. [சீமை + காவிக்கல்]

சீமைக்கிச்சிலிக் கிழங்கு	சீமைக்கிச்சிலிக்கிழங்கு cīmaikkiccilikkiḻṅgu, பெ. (n.) கிச்சிலிக்கிழங்கு (L.);; camphor zedoary. [சீமை + கிச்சிலி + கிழங்கு]
சீமைக்கிழங்கு	சீமைக்கிழங்கு cīmaikkiḻṅgu, பெ. (n.) சருக்கரை வள்ளிக்கிழங்கு; swect-potato. ம. சீமக்கிழங்நு [சீமை + கிழங்கு]
சீமைக் கொஞ்சி	சீமைக் கொஞ்சி cīmaikkoñji, பெ. (n.) கறிவேப்பிலை (L.);; China box. [சீமை + கொஞ்சி]
சீமைக்கொட்டை க்களா	சீமைக்கொட்டைக்களா cīmaikkoṭṭaikkaḷā, பெ. (n.) மரவகை; thornless, long-leaved, sweet thorn. [சீமை + கொட்டைக்களா] கொட்டைக்களா பார்க்க
சீமைக்கொய்யா	சீமைக்கொய்யா cīmaikkoyyā, பெ. (n.) கொய்யா வகை (L.);; Chinese guava. [சீமை + கொய்யா]
சீமைக்கொன் றை	சீமைக்கொன்றை cīmaikkoṉṟai, பெ. (n.) கொன்றைவகை (L.);; red Indian laburnum. [சீமை + கொன்றை]
சீமைச்சணல்	சீமைச்சணல் cīmaiccaṇal, பெ. (n.) சணல் வகை (புதுவை);; a kind of sunn-hemp. [சீமை + சணல்]

சீமைச்சரக்கு	சீமைச்சரக்கு cīmaiccarakku, பெ. (n.) 1. வெளிநாட்டுச்சரக்கு; foreign goods. 2. கிடைத்தற்கரியசரக்கு; rare valuable commodity, often used ironically. 'இதென்ன சீமைச்சரக்கா?' (உ.வ.);. [சீமை + சரக்கு]
சீமைச்சாமந்தி	சீமைச்சாமந்தி cīmaiccāmandi, பெ. (n.) சாமந்திவகை (M.M. 63);; chamomile, flowering shrub. [சீமை + சாமந்தி]
சீமைச்சிவதை	சீமைச்சிவதை cīmaiccivadai, பெ. (n.) ஒரு கொடிவகை (மூ.அ.);; a kind of ipomaea, climber. [சீமை + சிவதை]
சீமைச்சீரகம்	சீமைச்சீரகம் cīmaiccīragam, பெ. (n.) ஒருவகைப் பிளப்புச் சீரகம்; a species of cumin seed (சா.அக.);. [சீமை + சீரகம்]
சீமைச்சுண்ணாம்பு	சீமைச்சுண்ணாம்பு cīmaiccuṇṇāmbu, பெ. (n.) கரும்பலகை முதலியவற்றில் எழுதப் பயன்படும் சுண்ணாம்புக்கட்டி; chalk - European lime (செ.அக.);. [சீமை + சண்ணாம்பு. சுள் → சுண் → சுண்ணம் = பொடி, நீறு. சுண்ணம் → சுண்ணம்பு → சுண்ணாம்பு = காரக்கன் நீறு]
சீமைச்செம்பை	சீமைச்செம்பை cīmaiccembai, பெ. (n.) சீமைவேல் (L.);;see simai-vel. [சீமை + செம்பை]
சீமைச்சோம்பு	சீமைச்சோம்பு cīmaiccōmbu, பெ. (n.) செடி வகை (M.M.128);; caraway. [சீமை + சோம்பு]
சீமைத்தக்காளி	சீமைத்தக்காளி cīmaittakkāḷi, பெ. (n.) தக்காளிவகை (M.M. 107);; tomato variety. [சீமை + தக்காளி]
சீமைத்துணி	சீமைத்துணி cīmaittuṇi, பெ. (n.) வெளி நாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்படும் துணி; foreign cloth. [சீமை + துணி]

சீமைத்துத்தி	சீமைத்துத்தி cīmaittutti, பெ. (n.) துத்திச்செடி வகை;(M.M.914);; Marsh mallow. [சீமை + துத்தி]
சீமைத்தேவதாரு	சீமைத்தேவதாரு cīmaittēvatāru, பெ. (n.) நீண்டமர வகை (L.);; long-leaved pine. [சீமை + தேவதாரு]
சீமைநன்னாரி	சீமைநன்னாரி cīmainaṉṉāri, பெ. (n.) நன்னாரி வகை (M.M. 364);; sarsaparilla China root. [சீமை + நன்னாரி]
சீமைநாபி	சீமைநாபி cīmaināpi, பெ. (n.) ஒரு வகை மருந்துச்செடி (இங்.வை);; aconite [சீமை + நாபி]
சீமைநாய்விருஞ்சி	சீமைநாய்விருஞ்சி cīmaināyviruñji, பெ. (n.) நீண்டசெடி வகை (L.);; aaron's-rod. [சீமை + நாய்விருஞ்சி]
சீமைநிலவாகை	சீமைநிலவாகை cīmainilavākai, பெ. (n.) செடிவகை (வின்.);; African senna. [சீமை + நிலவாகை]
சீமைநிலவேம்பு	சீமைநிலவேம்பு cīmainilavēmbu, பெ. (n.) நிலவேம்பு வகை; a bitter species of French chiretta. [சீமை + நீலவேம்பு]
சீமைநிலாவிரை	சீமைநிலாவிரை cīmainilāvirai, பெ. (n.) சூரத்தாவிரை செடிவகை (L.); African senna. [சீமை + நிலாவிரை]

சீமைநீலி	சீமைநீலி cīmainīli, பெ. (n.) அவுரிவகை (M.M);; West Indian Indigo. [சீமை + நீலி]
சீமைநூக்கு	சீமைநூக்கு cīmainūkku, பெ. (n.) அயல் நாட்டுமரவகை (L.);; true mahogany. [சீமை + நூக்கு]
சீமைநெல்லி	சீமைநெல்லி cīmainelli, பெ. (n.) 1. சிறு மரவகை; barbadoes cherry. 2. நெல்லி மரவகை; box-leaved barbadoes cherry. [சீமை + நெல்லி]
சீமைப்பச்சைமிளகாய்	சீமைப்பச்சைமிளகாய் cīmaippaccaimiḷakāy, பெ. (n.) மிளகாய்வகை (L.);; cayenne pepper. மறுவ. சீனி மிளகாய் [சீமை + பச்சை மிளகாய்]
சீமைப்பருத்தி	சீமைப்பருத்தி cīmaipparutti, பெ. (n.) அயல்நாட்டுப் பருத்திவகை (L.);; barbadocs cotton. [சீமை + பருத்தி]
சீமைப்பலா	சீமைப்பலா cīmaippalā, பெ. (n.) ஈரப்பலா; bread-fruit. [சீமை + பலா]
சீமைப்பற்று	சீமைப்பற்று cīmaippaṟṟu, பெ. (n.) அதிகாரத்திற்குட்பட்ட நாட்டின் எல்லை (R.T.);; territorial jurisdiction of government. [சீமை + பற்று]
சீமைப்பனை	சீமைப்பனை cīmaippaṉai, பெ. (n.) பனை வகை (L.);; chocolate - margined and stalked Mauritius palm. [சீமை + பனை]

சீமைப்பிரதானி	சீமைப்பிரதானி cīmaippiratāṉi, பெ. (n.) சீமையதிகாரி பார்க்க;see Simas-y-adgari. [சீமை + பிரதானி]
சீமைப்பிரப்பமரம்	சீமைப்பிரப்பமரம் cīmaippirappamaram, பெ. (n.) இலங்கை மரவகை (வின்.);; Ceylon oak. [சீமை + பிரப்பமரம்]
சீமைப்புளியன்	சீமைப்புளியன் cīmaippuḷiyaṉ, பெ. (n.) ஆனைப்புளி (இ.வ);; baobab (செ.அக);. [சீமை + புளியன். புளி → புவியன்]
சீமைப்பூசனி	சீமைப்பூசனி cīmaippūcaṉi, பெ. (n.) 1. சருக்கரைப்பூசனி (M.M. 129);; squash gourd. 2. பூசனிவகை (M.M. 130);; vegetable marrows. [சீமை + பூசனி]
சீமைமகிழ்	சீமைமகிழ் cīmaimagiḻ, பெ. (n.) மகிழமர வகை (L.);; iron wood of the cape. [சீமை + மகிழ்]
சீமைமணத்தக்காளி	சீமைமணத்தக்காளி cīmaimaṇattakkāḷi, பெ. (n.) சீமைத்தக்காளி (M.M.107); பார்க்க;see simai-t-takkali. [சீமை + (மணித்தக்காளி); மணத்தக்காளி (கொ.வ.);]
சீமைமாதுளை	சீமைமாதுளை cīmaimātuḷai, பெ. (n.) மர வகை (L.);; common quince. [சீமை + மாதுளை]
சீமைமிளகாய்	சீமைமிளகாய் cīmaimiḷakāy, பெ. (n.) நேபாளத்து மிளகாய் (L.);; Nepal chilly. [சீமை + மிளகாய்]

சீமையகத்தி	சீமையகத்தி cīmaiyagatti, பெ. (n.) செடி வகை (L.);; large-leafletted eglandular senna. [சீமை + அகத்தி]
சீமையத்தி	சீமையத்தி cīmaiyatti, பெ. (n.) அத்தி வகை (L.);; common cultivated fig. [சீமை + அத்தி]
சீமையதிகாரி	சீமையதிகாரி cīmaiyadikāri, பெ. (n.) நாட்டையாளும் அதிகாரி (வின்.);; administrator or ruler of a country. [சீமை + அதிகாரி]
சீமையதிமதுரம்	சீமையதிமதுரம் cīmaiyadimaduram, பெ. (n.) சீமைக்குன்றிமணி (இங்.வை);; liquorice, [சீமை + அதிமதுரம்]
சீமையலரி	சீமையலரி cīmaiyalari, பெ. (n.) மஞ்சளலரி வகை (L.);; yellow oleander. [சீமை + அலரி]
சீமையவரை	சீமையவரை cīmaiyavarai, பெ. (n.) அவரை வகை (A.);; field gram. [சீமை + அவரை]
சீமையழவனம்	சீமையழவனம் cīmaiyal̠van̠am, பெ. (n.) மருதோன்றி வகை (M.M.340);; harmal [சீமை + அழவனம்]
சீமையாமணக்கு	சீமையாமணக்கு cīmaiyāmaṇakku, பெ. (n.) 1. ஆமணக்குவகை; bronze-leaved physic nut. 2. காட்டாமணக்கு; red physic nut. [சீமை + ஆமணக்கு]

சீமையால்	சீமையால் cīmaiyāl, பெ. (n.) ஆல்வகை (L.);; Assam rubber (செ.அக.);. [சீமை + ஆல்)
சீமையாவிரை	சீமையாவிரை cīmaiyāvirai, பெ. (n.) பிரம்புக் கொன்றை (L.);; siamese tree (செ.அக.);. [சீமை + ஆவிரை]
சீமையிந்துப்பு	சீமையிந்துப்பு cīmaiyinduppu, பெ. (n.) கழிச்சலையுண்டாக்கும் உப்பு (இங்.வை.);; epsom salt. [சீமை + இந்துப்பு]
சீமையிலந்தம்பழம்	சீமையிலந்தம்பழம் cīmaiyilandambaḻm, பெ. (n.) இலந்தைவகை (M.M.);; apple. மறுவ. இரத்தி [சீமை இலந்தம்பழம்]
சீமையிலுப்பை	சீமையிலுப்பை cīmaiyiluppai, பெ. (n.) ஒரு வகை மரம் (L.);; sapodilla. மறுவ. இருப்பை [சீமை + இலுப்பை. இருப்பை → இலுப்பை]
சீமையிஞ்சு	சீமையிஞ்சு cīmaiyiñju, பெ. (n.) ஈஞ்சுவகை (L.);; common Indian fern palm. [சீமை + ஈஞ்சு]
சீமையூமத்தை	சீமையூமத்தை cīmaiyūmattai, பெ. (n.) வெள்ளூமதததை (L);; white-flowered thorn apple. [சீமை + ஊமத்தை]

சீமையெண்ணெய்	சீமையெண்ணெய் cīmaiyeṇīey, பெ. (n.) மண்ணெண்ணெய் (இ.வ.);; kerosene க. சீமெயெண்ணி [சீமை + எண்ணெய்]
சீமைவாகை	சீமைவாகை cīmaivākai, பெ. (n.) தூங்குமூஞ்சி மரம் (L.);; rain tree. [சீமை + வாகை]
சீமைவாத்து	சீமைவாத்து cīmaivāttu, பெ. (n.) வாத்துவகை (M.M.942);; domestic duck. [சீமை + வாத்து]
சீமைவெள்வேல்	சீமைவெள்வேல் cīmaiveḷvēl, பெ. (n.) பேய்க் கருங்காலி; tamarind-like cutch. [சீமை + வெள்வேல்]
சீமைவெள்ளரி	சீமைவெள்ளரி cīmaiveḷḷari, பெ. (n.) வெள்ளரிவகை (வின்.);; a kind of melon. [சீமை + வெள்ளரி]
சீமைவேல்	சீமைவேல் cīmaivēl, பெ. (n.) மரவகை (L.);; Jerusalem - thorn. [சீமை + வேல்]
சீமைவேலம்பட்டை	சீமைவேலம்பட்டை cīmaivēlambaṭṭai, பெ. (n.) 1. பெரியவேல மரவகை; black wattle. 2. சிறியவேல மரவகை; common wattle. 3. செடிவகை; mimosa wattle. [சீமை + வேலம்பட்டை]

சீய்	சீய்1 siy-, 4 செ.குன்றாவி, (v.t.) 1. பெருக்குதல்; to sweep. "கடைத்தலை சீய்க்கப் பெற்றால்" (திவ். திருவாய். 10.2:7); 2. வெட்டுதல்; to cut down, cut with adze. "பாவக்காட்டைச் சீய்த்து" (திவ். பெரியாழ். 5, 4, 7, வியா);. 3. போக்குதல்; to destroy, remove. [சீ → சீய்-,] சீய்2 siy, 4 செ.குவி (v.i.) உரைசுதல் (யாழ்.அக.);; to rub.
சீய்க்காய்	சீய்க்காய் cīykkāy, பெ. (n.) சீக்காய் பார்க்க;see sik-kay.
சீயக்காய்	சீயக்காய் cīyakkāy, பெ. (n.) சீக்காய் பார்க்க;see Sik-kay. [சிக்காய் → சீயக்காய் (கொ.வ.);]
சீயக்காய்ச்சடங்கு	சீயக்காய்ச்சடங்கு cīyakkāyccaḍaṅgu, பெ. (n.) சிக்காய்ச்சடங்கு பார்க்க;see Sikkiy-c-cadangu.
சீய்க்காய்ச்சடங்கு	சீய்க்காய்ச்சடங்கு cīykkāyccaḍaṅgu, பெ. (n.) சீக்காய்ச்சடங்கு பார்க்க;see Sikkiy-cadangu. சீய்க்காய்ச்சடங்கு cīykkāyccaḍaṅgu, பெ. (n.) 13ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் நன்னூல் செய்வித்த ஒரு கங்கவரசன்; a Ganga prince under whose patronage Nannul was written early in the 13th C. "திருந்திய செங்கோல் சீயகங்கன்" (நன். பாயி.);
சீயகு	சீயகு cīyagu, பெ. (n.) புளியீண்டு (L.); rosyflushed white brasiletto.
சீயங்கணக்கு	சீயங்கணக்கு cīyaṅgaṇakku, பெ. (n.) மூன்றா முறை அணியஞ்செய்யப்பட்ட கணக்கு (வின்);: accounts prepared for the third time.

சீயங்காய்	சீயங்காய் cīyaṅgāy, பெ. (n.) சிக்காய் (யாழ்.அக); பார்க்க;see Sik-kay.
சீயம்	சீயம் cīyam, பெ. (n.) எருக்கம்பால் (மூஅ);; madar juice.
சீயம்பாக்கு	சீயம்பாக்கு cīyambākku, பெ. (n.) தாழ் தரமான பாக்கு (இ.வ.);; boiled areca-nut of inferior quality. [சீயம் + பாக்கு]
சீயன்	சீயன் cīyaṉ, பெ. (n.) சீயான் பார்க்க;see Siyan. "சிறுமுனிவன் சீயனம் போதிகடைந்தான்" (கந்தரத்.19);. [சீயான் + சீயன்]
சீயா	சீயா cīyā, பெ. (n.) சீக்காய் (யாழ்.அக);. பார்க்க;see Sik-kay [சிக்காய் → சிகைக்காய் → சீயக்காய் → சிக்காய் → சிகாய் – சீயா (கொ.வ.);]
சீயாக்காய்	சீயாக்காய் cīyākkāy, பெ. (n.) சிக்காய் (யாழ்ப்); பார்க்க;see Sik-kay (செ.அக.); [சீக்காய் → சீயக்காய் → சீயாக்காய் (இ.வ.);]
சீயாள்	சீயாள் cīyāḷ, பெ. (n.) மூன்றாம்பாட்டி (வின்);; great grandmother. [சோயன் → சீய்யாள் → சீயான்]
சீயான்	சீயான்1 cīyāṉ, பெ. (n.) மூன்றாம்பாட்டன் (வின்.);; great grandfather. [சேய்யான் → சீய்யான் → சீயான்] சீயான்2 cīyāṉ, பெ. (n.) செம்பூரான்; reddish venomous centipede (செ.அக.);. [செய்யான் → சீயான்]

சீயெனல்	சீயெனல் cīyeṉal, பெ. (n.) வெறுப்புக்குறிப்பு; onom. expr. signifying disgust. [சீ3 → எனல்]

சீர்1 Sir-, 4 செ.கு.வி (v.i.)

சினத்தல்; to be angry.

"கந்தரி பொறாளாய்ச் சீர்த்திடலும்" (கந்தபு. தெய்வயா.34);.

[சீறு → சீர்-,]

சீர்2 Sir, 4 செ.குவி (v.i.)

1. சிறத்தல்; to beexcellent, to be superior.

"பொருள் மற்றெனக்குமோர் பொருடன்னிற் சீர்க்கத் தருமேல்" (திவ். திருவாய். 8.7:6);.

2. காலம் வாய்த்தல்; to be suitable, fitting, as an opportunity.

"குத்தொக்க சீர்த்த விடத்து" (குறள், 490);.

3. ஒசை நயம்படநிற்றல்; to fall into rhythmic movement.

"சொற்சீர்த் திறுதல்" (தொல். பொருள். 324, உரை);.

ம. சீர்க்குக

[சீ → சீர்]

சீர்3 Sir, 4 செ.கு.வி. (v.i.)

நிகழ்தல், நேரிடுதல்; to happen, occur.

"புலந்தலைப் பெய்தலறிவுடன் சீர்க்குமன்றே" (நீலகேசி.509);.

[சீ → சீர்-,]

சீர்4 cīr, பெ. (n.)

1. செல்வம் (பிங்.);; wealth.

"சீர் அற்றார் கையில் செம்பொன் விளை பெறா" (பழ.);.

2. அழகு; beauty, gracefulness.

"சீர்கெழு சிறப்பின்" (மலைபடு. 570);.

3. நன்மை (திவா.);; goodness.

4. பெருமை; greatness, excellence, superiority.

"சீர்கெழு கொடியும்" (புறநா.1.);

5. தலைமை; paramount importance.

"ஊரூர் கொண்ட சீர்கெழு விழவினும்..." (திருமுருக.220);.

6. மதிப்பு; esteem, regard.

"வணக்கருஞ்சீர்….. மன்னன்" (பு.வெ.9, 22);.

7. புகழ்; reputation, fame.

"ஆனாச்சீர்க் கூடலுள்" (கலித். 30);.

8. இயல்பு; naturc, characteristic.

"கழற்பெய் குடத்தின் சீரே" (நன். பொது. 32);.

சீர்

9. நேர்மை; good, normal condition.

சீர்க்கம்	சீர்க்கம் cīrkkam, பெ. (n.) மண்டபத்தில் அமைக்கப்படும் சிற்ப வகை; an ornamental structure in a hall. "கொடுக்குஞ் சீர்க்கமு மடுத்து" (பெருங். மகத. 9:36);. [சீர் → சீர்க்கம்]
சீர்க்காரம்	சீர்க்காரம் cīrkkāram, பெ. (n.) எதிரொலி (யாழ்.அக.);: echo. Skt. Silkara [சிம்க்கை → சீர்க்கை → சீர்க்கா → சிர்க்காரம்]
சீர்க்கோழி	சீர்க்கோழி cīrkāḻi, பெ. (n.) நரைக்கொள்ளு (மலை.);; a kind of gram.
சீர்குலை-தல்	சீர்குலை-தல் sir-kulai-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒழுங்கு முறைகெடு; to be in disorder, to be deranged. 2. ஒழுக்கங்கெடுதல்; to lose one's character, chastity, as a woman. 3. நிலை கெடுதல்; to be ruined in circumstances.
சீர்கெடு-தல்	சீர்கெடு-தல் Sir-kedu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) சீர்குலை- பார்க்க;see Sir-kulai- [சீர் + கெடு-,]
சீர்கேடி	சீர்கேடி cīrāṭi, பெ. (n.) மூதேவி (பிங்.);; goddess of Misfortune. [சீர்கெடு → சீர்கேடு → சீர்கேடி]
சீர்கேடு	சீர்கேடு cīrāṭu, பெ. (n.) 1. ஒழுங்கின்மை (உ.வ.);; disorder, irregularity. 2. அழகிலி, அருவருப்புள்ளது (வின்.);; ugliness, clumsiness. 3. நிலை குலைவு (வின்.);; misfortune. [சீர் + கேடு. கெடு → கேடு]
சீர்கோடிகம்	சீர்கோடிகம் cīrāṭigam, பெ. (n.) பாலைப் பண்ணின் திறங்களில் ஒன்று (சிலப். 14: 160, உரை.);; ancient secondary melody-type of the palai class
சீர்சிறப்பு	சீர்சிறப்பு cīrciṟappu, பெ. (n.) 1. மிகுசெழிப்பு (வின்.);; prosperity. 2. பொருட் கொடை (இவ.);: gifts to a girl given by her parents on the occassion of her marriage. [சீர் + சிறப்பு]

சீர்செய்-தல்	சீர்செய்-தல் Si-sey, செ.கு.வி (v.i.) திருமணம் முதலியவற்றில் உறவின் முறையார் செய்யும் சீர்வரிசை; to give presents, as to a daughter, on the occasion of her marriage and other ceremanies. [சீர் + செய்-,]
சீர்த்தவர்	சீர்த்தவர் cīrttavar, பெ. (n.) சிரியர் பார்க்க;see siriyar. "சீர்த்தவர் செய்யத்தக்க கருமமே" (கம்பரா. களியாட்டு. 9);. [சீர் → சீர்த்தவர்]
சீர்த்தி	சீர்த்தி cīrtti, பெ. (n.) மிகுபுகழ் (தொல். சொல். 313);; great reputation, renown. 'சீவன் போனாலும் சீர்த்தி போகாது' (பழ.);. [சீ3 → சீர் → சீர்த்தி]
சீர்த்துழாய்	சீர்த்துழாய் cīrttuḻāy, பெ. (n.) துளசி (மலை.); பார்க்க;see dulasi. [சீ → சீர் + துழாய்]
சீர்தட்டுதல்	சீர்தட்டுதல் cīrdaṭṭudal, பெ. (n.) தூய்மை யற்றோர் நெருங்குதலாலேனும், தொடுதலா லேனும், குழந்தைக்கு நோய்மிகுகை (இ.வ.);; sickness of a child caused or aggravated by the touch or approach of impure persons. [சீர் + தட்டுதல். தட்டுதல் = மோதுதல், கெடுதல், தீண்டுதல்]
சீர்திருத்தத்திரு மணம்	சீர்திருத்தத்திருமணம் cīrtiruttattirumaṇam, பெ. (n.) மரபான சடங்குகளை முற்றுந் தவிர்த்துச் செய்யும் மணமுறை; marriage conducted according to one's self-respect rejecting all the traditional rites. [சீர்திருத்தம் + திருமணம்] சடங்கு திருமணங்களே சட்டப்படிச் செல்லும் என்ற நிலையை மாற்றிச் சீர்திருத்தத் திருமணமும்
சீர்திருத்தம்	சீர்திருத்தம் cīrtiruttam, பெ. (n.) செவ்வைப் படுத்துகை, சீர்படுத்துகை; reform, reformation, correction. [சீர் + திருத்தம்]
சீர்திருத்து-தல்	சீர்திருத்து-தல் si-diruttu.5 செ.குன்றாவி (v.t.) செவ்வைப்படுத்துதல்; to correct, rectify, reform. [சீர் + திருத்து-,]
சீர்திருந்து-தல்	சீர்திருந்து-தல் si-dirundu.5 செகுன்றாவி (v.t.) செவ்வைப்படுதல்; to be corrected, rectified, reformed. [சீர் + திருந்து-,]

சீர்தூக்கு-தல்	சீர்தூக்கு-தல் Sirdikku-, 5 செகுன்றாவி (v.t.) 1. நிறையளவை வரையறுத்தல்; to determine the weight of. "சமன்செய்து சீர்தூக்குங் கோல்போல்" (குறள், 118);. 2. ஆராய்தல்; to weigh in the mind, consider. "சீர்தூக்காக் கொடையும்" (பு.வெ.9:1, கொளு, உரை);. 3. ஒப்புநோக்குதல்; to compare. "மன்னனு மாசறக் கற்றோனுஞ் சீர்தூக்கின்" (வாக்குண். 26);. [சீர்3 + தூக்கு-,]
சீர்தைத்தல்	சீர்தைத்தல் cīrtaittal, பெ. (n.) சீர்தட்டுதல் (இ.வ.); பார்க்க;see Sirdattudal. [சீர் + தைத்தல்]
சீர்நிருவாகம்	சீர்நிருவாகம் cīrniruvākam, பெ. (n.) நிலைமை; condition, circumstances. 'இந்தச் சீர் நிருவாகத்தில் என்ன செய்வது' (வின்.);. [சீர் + நிருவாகம்]
சீர்ப்படு-தல்	சீர்ப்படு-தல் Sirp-padu-, 20 செ.கு.வி (v.i.) 1. செம்மைப்படுதல்; to reform, improve. 2. அளவிற்படுதல்; to be moderate. "சீர்ப்படவுண்ட சிறுகளி யேருண்கண்" (கலித். 97);. [சீர் + படு-,]
சீர்ப்படுத்து-தல்	சீர்ப்படுத்து-தல் si-p-paluttu-, 5 செ.குன்றாவி, (v.t.) குணப்படுத்துதல் (இ.வ.);; to bring round, cure. [சீர் + படுத்து-,]
சீர்ப்பாடு	சீர்ப்பாடு cīrppāṭu, பெ. (n.) மேம்பாடு; greatness. "திருமுனைப்பாடித் திறம்பாடுஞ் சீர்ப்பாடு" (பெரியபு. திருநாவுக்.11);. [சீர் + பாடு]
சீர்ப்பிழை	சீர்ப்பிழை cīrppiḻai, பெ. (n.) 1. குற்றம் (வின்.);; mistake, defect. 2. தடை; impediment, obstacle, untoward circumstance. [சீர் + பிழை]

சீர்ப்பு	சீர்ப்பு cīrppu, பெ. (n.) சிறப்பு; excellence. "சீர்ப்பமை சிகழிகை" (பெருங். உஞ்சைக். 42, 148);. ம. சீர்ப்பு (தடிப்பு); [சீர் → சீர்ப்பு]
சீர்பாடல்	சீர்பாடல் cīrpāṭal, பெ. (n.) திருமணத்தில், பெரும்பாலும் நான்காம் நாள் நடக்குந் திருமண நிகழ்ச்சியில், மணமக்களின் பெற்றோர்களைப் புகழ்ந்துபாடுகை (மாலியம்);; extolling or recounting the excellences of wedding partics, usually on the fourth day of marriage. [சீர் + பாடல்]
சீர்போடு-தல்	சீர்போடு-தல் sir-bodu-, 19 செ.கு.வி. (v.i.) காற்றாடிப் பட்டத்துக்குக்கயிறு கட்டுதல் (யாழ்ப்.);; to tie the balance-string to a paper kite [சீர் + போடு-,]
சீர்மடக்கு	சீர்மடக்கு cīrmaḍakku, பெ. (n.) செய்யுளுள் சீர் இடைமடக்கி வருகை (வின்.);; repetition of a foot in a metrical line. [சீர் + மடங்கு]
சீர்மரம்	சீர்மரம் cīrmaram, பெ. (n.) படமரம் என்னும் நெசவுக்கருவி (வின்.);; weaver's beam. [சீர்4 + மரம்]

சீர்மை	சீர்மை1 cīrmai, பெ. (n.) 1. சிறப்பு; greatness, excellence, eminence. "செறிவறிந்து சீர்மை பயக்கும்" (குறள்.123);. 2. புகழ்; reputation, renown. "குடிமைக்குஞ் சீர்மைக்கும்" (தஞ்சைவா. 241);. 3. நிறை; weight. "மென்மை, சீர்மை, நொய்ம்மை" (மணிமே. 27:254); 4. அளவிற் படுகை; moderateness. "நின்னை மிகாமற் சீர்மைப்பட நுகர்ந்த சிறிய களிப்பு" (கலித். 97, உரை);. 5. நன்னடை; decorum, good behaviour. ""சீர்மை சிறிதுமிலி" (திருப்பு. 109);. 6. வழவழப்பு (வின்);; smoothness, evenness, polish. ம. சீர்ம்ம [சீர் → சீர்மை] சீர்மை2 cīrmai, பெ. (n.) சீமை (வின்); பார்க்க;see simai [சீமை → சீர்மை (இ.வ.);]
சீர்வண்டு	சீர்வண்டு cīrvaṇṭu, பெ. (n.) நெய்வார்கருவியி லொன்று (வின்.);; a weaver's instrument. [சீர் + வண்டு)
சீர்வரிசை	சீர்வரிசை sīrvarisai, பெ. (n.) சீர்செய்தல் பார்க்க;see Sirsey. [சீர் + வண்டு]
சீரகக்கோரை	சீரகக்கோரை cīragagārai, பெ. (n.) கோரை வகை (சங்.அக.);; a kind of sedge. Skt.jiraka [சீரகம் + கோரை]
சீரகச்சம்பா	சீரகச்சம்பா cīragaccambā, பெ. (n.) 1. மடங்கல் (ஆவணி);, கன்னி (புரட்டாசி); மாதங்களில் விதைக்கப்பெற்று ஐந்து மாதங்களிற் பயிராகுஞ் சம்பாநெல் வகை (பதார்த்த. 814);; a superior kind of paddy sown in September and maturing in five months. 2. ஒருவகைச் செந்நெல்; a variety of red paddy.

சீரகத்தாமன்	சீரகத்தாமன் cīragattāmaṉ, பெ. (n.) 1. சீரகத்தாரோன் (வின்); பார்க்க;see Siraga-t-taron. 2. வணிகன் (R.);; member of the Vaisya Caste. [சீரகம் → சீரகத்தாமன்]
சீரகத்தாரோன்	சீரகத்தாரோன் cīragattārōṉ, பெ. (n.) சீரகமாலையணிந்த குபேரன் (பிங்.);; Kuberan, as wearing a garland of Siragam. [சீரகம் + தாரோன். தார் = மாலை, தார் → தாரோன்]
சீரகபாடி	சீரகபாடி cīragapāṭi, பெ. (n.) கோட்டம் (மலை.);; Arabian costum. [சீரகம் + பாடி]
சீரகம்	சீரகம்1 cīragam, பெ. (n.) 1. செடிவகை (பதார்த்த;1032);; cumin. 2. ஒரு நிறையளவு (தொல். எழுத்து. 170, உரை);; a small measure of weight. Skt. Jiraka [சீர் → சீரம் → சீரகம்] சீரம் → சீரகம். உலகில் முதன்முதற் சிறந்தமுறையில் சமையல் தொழில் தொடங்கியதும், அதற்குச் சீரகத்தைப் பயன்படுத்தியதும், தமிழகமே. "சிறுபிள்ளை யில்லாத வீடும் சீரகமில்லாத கறியும் செவ்வையாயிரா" என்பது தொன்று தொட்டு வழங்கும் பழமொழி. சீரகக்கோரை, சீரகச்சம்பா, சீரகவள்ளி என்பன ஒப்புமைபற்றிப் பெயர்பெற்ற நிலைத்திணை வகைகள். பொன்னளவையிற் சீரகம் என்பது ஓர் அளவு. 5 கடுகு = 1 சீரகம், 5 சீரகம் = 1 நெல் "அளவிற்கும் நிறையிற்கும் மொழிமுதலாகி யுளவெனப்பட்ட வொன்பதிற் றெழுத்தே அவைதாம். கசதப வென்றா நமவ வென்றா அகர உகரமோ டவையென மொழிப" (தொல். எழுத்து. 170); என்னும் தொல்காப்பிய எழுத்ததிகார நூற்பா வுரையில், "கழஞ்சு சீரகம், தொடி, பலம், நிறை, மா, வரை, அந்தை" என்று இளம்பூரணரும் "கழஞ்சு சீரகம் தொடி, பலம், நிறை, மா, வரை, அந்தை இவை நிறை" என்று நச்சினார்க்கினியரும், கூறியிருத்தலையும், நோக்குக. செரி → செரியகம் → சீரகம். வடவர் மூலம் காட்டும் வகை: - ஜீரக = ஜீரண ஜ்ரு = ஜீரண ஜ்ரு - கிழமாக்கு, கட்டுக்குலை, கரை, செரிக்கச் செய். ஜ்ரூ என்பது கிழ என்னும் தென்சொற்றிரிபே. (வ.மொ.வ.153);.

சீரகர்	சீரகர் cīragar, பெ. (n.) புத்த மதத்தவர் (மரப் பட்டை தரித்தோர்);; Buddhist, as clad in bark. Skt. Siraka [சீரை = மரவுரி மரப்பட்டை. சீரை → சீரையர் → சீரகர்]
சீரகரை	சீரகரை cīragarai, பெ. (n.) அரைச்சீரக அளவு (தொல்.எழுத்து.171, உரை);; a measure of weight = half a Siragam. [சீரகம் + அரை]
சீரகவள்ளி	சீரகவள்ளி cīragavaḷḷi, பெ. (n.) 1. காட்டுக்காய் வள்ளி (L.);; cultivatcd yam. 2. காட்டுச் சீரகவள்ளி (M.M. 463);; Malacca yam. [சீரகம் + வள்ளி]
சீரங்கச்சம்பா	சீரங்கச்சம்பா cīraṅgaccambā, பெ. (n.) நெல்வகை (மதி.க.,6);; a kind of paddy. [சீரகச்சம்பா – சிரங்கச்சம்பா]
சீரங்கராயன்	சீரங்கராயன் cīraṅgarāyaṉ, பெ. (n.) பழைய காசு வகை (பணவிடு.117);; an ancient coin. [சீரங்கம் + அரையன் → ராயன்]
சீரங்கி	சீரங்கி cīraṅgi, பெ. (n.) ஒருவகை நெல்; a kind of paddy.
சீரணன்	சீரணன் cīraṇaṉ, பெ. (n.) கிழவன் (யாழ்.அக);; old man.

சீரணி	சீரணி1 cīraṇi, பெ. (n.) ஓமம் (மலை.);; bishop's weed. சீரணி2 cīraṇi, பெ. (n.) 1. காடு (திவா.);; jungle, forest. 2. கூத்தின் வேறுபாடு; quick step in dancing 3. பந்தத்தில் எரிதற்குச் சுற்றுந் துணி; fuse-cloth in a torch. [சீர்2 + அணி] சீரணி3 cīraṇi, பெ. (n.) ஒரு பணியாரம் (வின்.);; a kind of pastry. U. sira சீரணி4 cīraṇi, பெ. (n.) ஒழுங்கான அணி; systamatic parade. 'சீரணி கெட்டால் கோரணி' (பழ.);. [சீர் + அணி]
சீரணிபோடு-தல்	சீரணிபோடு-தல் Sirami-pogu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) கூத்தில் விரைந்து அடியெடுத்துவைத்தல் (வின்.);; to move with quick steps in dancing. [சீரணி + போடு-,]
சீரணை	சீரணை cīraṇai, பெ. (n.) பழக்கம் (யாழ்.அக);; habit, custom, constant use. [சீர்2 + அணை]
சீரத்துவசன்	சீரத்துவசன் sīrattuvasaṉ, பெ. (n.) மேழிக் கொடியையுடைய சனகன் (அபி.சிந்);; King Janaga, as having a plough as his flag. [சீர் = மேழி. சீர் – சீரத்துவசன்]
சீரந்தாதி	சீரந்தாதி cīrandāti, பெ. (n.) பாட்டில் ஒரடியின் இறுதிச்சீர் அடுத்த அடியின் முதற்சீரோடு தொடுத்து வருவது (தொல். பொருள். 411, உரை);; repetition of the final foot of a line as the initial foot of the following line. [சீர் + அந்தாதி. அந்தாதியை ஈறு தொடங்கி என்பது செந்தமிழ் வழக்கு]

சீரம்	சீரம்1 cīram, பெ. (n.) மரவுரி; bark of a tree, used as clothing. "தீரா மனத்தாள் தரவந்தன சீரம்" (கம்பரா. நகர்நீ. 147);. Skt. sira [சீரை1 – சீரம்] சீரம்2 cīram, பெ. (n.) கலப்பை; plough. "சீரங்கராக மறமோது திகிரி செங்கை" (கந்தரந்.98);. Skt. sira [சீர் → சீரம்] சீரம்3 cīram, பெ. (n.) பால் (வின்.);; milk. Skt. Ksira சீரம்4 cīram, பெ. (n.) இலாமிச்சை (மலை);; cuscuss grass. Skt. Usira சீரம்5 cīram, பெ. (n.) சீரகம்,1 (மூ.அ); பார்க்க;see Siragam,1 (செ.அக.);. [சீரகம் → சீரம்]
சீரமோடா	சீரமோடா1 cīramōṭā, பெ. 1. வீழி (மலை.);; a straggling shrub with simple oblong leaves and greenish flower. 2. நார்ச்சீலை (வின்.);; cloth made of fibres. [சீரம்1 → சீரமோடா] சீரமோடா2 cīramōṭā, பெ. (n.) காட்டெருமைப் பால் (வின்.);; milk of the wild buffalo. [சீரம்3 → சீரமோடா]
சீரலைவாய்	சீரலைவாய் cīralaivāy, பெ. (n.) அலைவாய் என்னும் பெயருடைய திருச்செந்துார்; Tiruccendur, in Tinnevelly district, as situate in the sea-shore. "விழுச் சீரலைவாய்ச் சேறலும்" (திருமுரு. 125);. [சீர் + அவைவாய்] அலைவாய் பார்க்க

சீரவட்டம்	சீரவட்டம் cīravaṭṭam, பெ. (n.) ஈயம் (மலை.);; lead.
சீரழி	சீரழி1 Sir-ali- 4 செ.குன்றாவி, (v.t.) 1. ஒழுங்குலைத்தல்; to cause, disorder; to disarrange. 2. கற்பழித்தல்; to ravish, as a woman. 3. நிலைகெடுத்தல் (வின்.);; to ruin. [சீர்2 + அழி-,] சீரழி2 siali, 2 செ.கு.வி. (v.i.) சீர்குலை பார்க்க;see Sir-kulai-. [சீர் + அழி-,]
சீரளவு	சீரளவு cīraḷavu, பெ. (n.) நேர்மையாக அளக்கை (இ.வ.);; measuring properly. [சீர் + அளவு]
சீரா	சீரா1 cīrā, பெ. (n.) தலைச்சீரா; helmet. "கிடந்த பேராக சீரா" (திருவாலவா. 45:9);. Skt. sirsa [சீர் → சீரா] சீரா2 cīrā, பெ. (n.) புரசமரம் (மலை.);; palas tree. மறுவ, பலாசம் சீரா3 cīrā, பெ. (n.) கவசம் (வின்.);; armour, coat of mail. U. Zirah சீரா4 cīrā, பெ. (n.) சிற்றுண்டிவகை; a confection. U. sira

சீராகம்	சீராகம் cīrākam, பெ. (n.) ஒருவகைப் பண் (பிங்.);; a specific melody-type. Skt. sri-raga [சீர் + ராகம், அராகம் → ராகம்]
சீராங்கம்	சீராங்கம் cīrāṅgam, பெ. (n.) 1. கலப்பை (யாழ்.அக.);; plough. 2. கொழு; ploughshare. [சீரம் → அங்கம்]
சீராட்டு	சீராட்டு1 Sirattu-, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. செல்லம்பாராட்டுதல்; to caress, pet. "பேராட்டி சீராட்டும் பிள்ளையார்" (கோயிற்பு. பாயி.7);. 2. கொண்டாடுதல்; to extol, applaud; "கரத்தாற் றைவந்து சீராட்டி யுரைத்தாள்" (சிவரக. தேவியுடன். 24);. [சீர் + ஆட்டு-,] சீராட்டு2 cīrāṭṭu, பெ. (n.) செல்லம் பாராட்டுகை; caressing, fondling. "பாலர்க்குரிய சீராட்டுப் பண்ணி (சேது. அநுமகுண்.12);. சீராட்டு3 cīrāṭṭu, பெ. (n.) சிறுசண்டை, ஊடல் (இ.வ.);; petty quarrel. [சீராடு → சீராட்டு]
சீராடிக்கொண்டு போகை	சீராடிக்கொண்டுபோகை cīrāṭikkoṇṭupōkai, பெ. (n.) கணவன்வீட்டில் சிறுசண்டையிட்டுக் கொண்டு அது காரணமாக மனைவி தன் பிறந்தகஞ் செல்லுகை (இ.வ.);; going of a married girl from her husband's house to her father's on the pretext of a petty quarrel. [சீராடிக்கொண்டு + போகை]
சீராடு-தல்	சீராடு-தல் Siridu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) சிறு சண்டையிடுதல்; to pick petty quarrels. "ஏன் ஓயாமல் சீராடுகிறாய்?" (நெல்லை);. [சீர் + ஆடு-,]
சீராமமாடை	சீராமமாடை cīrāmamāṭai, பெ. (n.) பழைய பொற்காசு வகை; an ancient gold coin. "ஒரு சீராம மாடையுங் கொடுத்து" (கோயிலொ. 143);.

சீராளதேவன்	சீராளதேவன் cīrāḷatēvaṉ, பெ. (n.) பெற்றோராற் கொன்று, கறியாகச் சமைத்து அடியார்உருவில் வந்த சிவனுக்குப் பரிமாறப் பட்டுப் பின், அவனருளால் உயிர் பெற்றெழுந்த சிறுத்தொண்ட நாயனாரின் மைந்தன்; the son of Siruttondar who was cut up cooked and served to Śivan by his parents, but miraculously broughtback to life by Him. "சீராள தேவரெனுந் திருமைந்தரவதரித்தார்" (பெரியபு. சிறுத்தொண். 17);.
சீராளன்	சீராளன் cīrāḷaṉ, பெ. (n.) 1. சிறப்புற்றவன்; distinguished person. "மனக்கினிய சீராளன்" (பதினொ. அற்புத. 44);. சீராளனைப் பெற்றபிறகு திருச்சீலைத்துணிக்கு வருத்தமாச்சுது' (பழ.); 2. சீராளா வாராய்" (பெரியபு. சிறுத்தொண். 81);. [சீர்2 + ஆளன்]
சீரி	சீரி1 Siri, 4 செ.கு.வி (v.i.) சிறப்புறுதல்; to be magnificent. "சீரித்த வேலவன் யாரையென்று" (தணிகைப்பு. களவு. 494);. [சீர்3 → சீரி-,] சீரி2 cīri, பெ. (n.) முக்காடு (யாழ்.அக);; veil. [சீரை1 → சீசி]
சீரிகை	சீரிகை cīrigai, பெ. (n.) சிள்வண்டு (யாழ்.அக.); பார்க்க;see Silvangu. ம. சீரி [சீர் → சீரிகை]
சீரிடம்	சீரிடம்1 cīriḍam, பெ. (n.) வாய்த்த இடம்; suitable place or opportunity. "சீரிடங்காணி னெறிதற்குப் பட்டடை" (குறள். 821);. [சீர்3 + இடம்] சீரிடம்2 cīriḍam, பெ. (n.) தலை (யாழ்.அக.);; head. Skt. Sirsa சீரிடம்3 cīriḍam, பெ. (n.) வாகைமரம் (மலை.);; siris tree. Skt. Sirisa

சீரிப்பு	சீரிப்பு cīrippu, பெ. (n.) சீரனை (வின்.); பார்க்க;see Siramai. [சீர் → சீரிப்பு]
சீரிமரம்	சீரிமரம் cīrimaram, பெ. (n.) புளியமரம் (மலை.);; tamarind tree. [சீரி + மரம்]
சீரிய	சீரிய Siriya, கு.பெ.எ. (adj.) சிறப்பான; of surpassing excellence. "சீரிய சிங்காதனத் திருந்து" (திவ். திருப்பா.23);. [சீர்2 → சீரிய]
சீரியர்	சீரியர் cīriyar, பெ. (n.) பண்பார்ந்த செயல்களாற் சிறந்தவர்; the noble, the great. "சீரியர் கெட்டாலுஞ் சீரியர் சீரியரே" (மூதுரை, 18);. [சீர்2 → சீரியர். 'அர்' உடைமைப் பெயரீறு]
சீரியார்	சீரியார் cīriyār, பெ. (n.) சிரியர் பார்க்க;see siriyar. "சீரியார் கேண்மை" (நாலடி. 232);. [சீரியர் → சீரியார்]
சீருகை	சீருகை cīrugai, பெ. (n.) சீரிகை (யாழ்.அக.); பார்க்க;see Sirigai. [சீரிகை → சீருகை]
சீருணம்	சீருணம் cīruṇam, பெ. (n.) செம்பு (திவா.);; copper. "சீருணத் தசும்ப ரொன்றில்" (கந்தபு. வில்வவன் வாதாவி வதை. 13);. [சீர்2 + உண்(மை); = சீருண். சீருண் → சீருணம். 'அம்' சொல்வாக்க ஈறு]
சீருணி	சீருணி cīruṇi, பெ. (n.) சீருணம் (வின்.); பார்க்க;see Sirunam. [சீருணம் → சீருணி]

சீருள்	சீருள் cīruḷ, பெ. (n.) 1. ஆக்கம் (பிங்.);; prosperity, wealth. 2. செம்பு; copper. 3. ஈயம்; lead. 4. வெள்ளீயம்; pewter. [சீர்2 – சீதள்]
சீருளியம்	சீருளியம் cīruḷiyam, பெ. (n.) சீருணம் (அக.நி.); பார்க்க;see Sirunam. [சீருள் → சீருளி + அம். 'அம்' = சொல்லாக்க ஈறு]
சீரெடு-த்தல்	சீரெடு-த்தல் Siredu, 4 செ.கு.வி (v.i.) சீர்செய் பார்க்க;see Sir-Sey-. [சீர் + எடு-,]
சீரை	சீரை1 cīrai, பெ. (n.) 1. செதுக்கப்பட்ட மரவுரி; bark of a tree, used as clothing. "சீரை தைஇய வுடுக்கையர்" (திருமுரு. 126);. 2. சீலை (பிங்.);; cloth. 3. கந்தை; rags, tatters. "செடிபடுந் துணியுடைச் சீரை சுற்றினான்" (திருவாலவா. 54:19);. ம. சிரெ;க. கெரெ [சிரை → சீரை (வ.மொ.வ 153);] சீரை2 cīrai, பெ. (n.) துலைத்தட்டு; scale-pan. "சீரைபுக்க வரையா வீகை யுரவோன்" (புறநா.43:7);. [சீர் → சீரை]
சீல்	சீல்1 cīl, பெ. (n.) பருந்து (M.M.170);; kite. U. cilla சீல்2 cīl, பெ. (n.) நல்லொழுக்கம்; good conduct. "சீலுறு தெக்கனை கேளா" (உபதேசகா. சிவநாம. 123);. [சீர் → சீல்]

சீலக்கேடு	சீலக்கேடு cīlakāṭu, பெ. (n.) தீயநடத்தை (இ.வ.);; bad manners; ill-behaviour. [சீலம் + கேடு]
சீலங்கா-த்தல்	சீலங்கா-த்தல் silai-gi-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நோன்பு முதலியவற்றை மேற்கொள்ளுதல் (சிலப். 14:11, உரை);; to observe austerities. [சீலம் + கா-,]
சீலப்பேர்	சீலப்பேர் cīlappēr, பெ. (n.) ஒழுக்கத்தால் ஒருவர்க்கு வழங்கும் பெயர்; name given to a person on account of his noble conduct. "சீலப்பேர் வீரப்பேர் அநேகமா யிருக்குமிறே" (ஈடு, 2.5:6);. [சீலம் + பேர். பெயர் → பேர்]
சீலம்பாய்	சீலம்பாய் cīlambāy, பெ. (n.) கிழிந்தபாய் (யாழ்ப்.);; worn-out mat. [சிதிலம் → சீலம் + பாய்]
சீலம்பாயறுகு	சீலம்பாயறுகு cīlambāyaṟugu, பெ. (n.) அறுகு வகை (யாழ்ப்.);; a species of cynodon grass, as spreading like a mat.
சீலா	சீலா cīlā, பெ. (n.) 1. ஐந்து அடிநீளமுள்ள கடல் மீன் வகை; a fish attaining 5 ft. in length. 2. படசின் இறைகூட (வின்.);; a basket or bag for baling out bilge-water from a boat. 3. நீர்வாழ் பறவைவகை (வின்);; a water-bird. ம. சீலாவு [சீல் → சீலா]
சீலாந்தி	சீலாந்தி cīlāndi, பெ. (n.) பூவரசு பார்க்க;see puvarasu. ம. சிலாந்தி [சீரா2 → சிலாந்தி]
சீலாப்புட்டி	சீலாப்புட்டி cīlāppuṭṭi, பெ. (n.) சீலா,-2 (வின்.); பார்க்க;see Sila,-2. [சீலா + புட்டி. புட்டி = மூங்கில்கடை, கூடைகலன்]
சீலாப்பூட்டை	சீலாப்பூட்டை cīlāppūṭṭai, பெ. (n.) சீலா2 (யாழ்.அக.); பார்க்க;see sila2. [சீலா + பூட்டை]

சீலி	சீலி1 sili, 4 செ.குன்றாவி, (v.t.) 1. நல்லொழுக்கத்தில் நிறுத்துதல்; to lead one in the path of virtue. "சீலிக்கு முறுதியாலே தேடரு நட்புமாகும்" (ஞானவா. தாமவி. 15);. 2. பழகுதல் (யாழ்ப்);; to practise, accustom oneself to. "உலக்கல் சீலிக்கப்பட்ட தோளினை யுடையான்" (பு.வெ. 11, ஆண்பாற். 2, உரை);. [சீலம் → சீலி-,] சீலி2 sili, 4 செ.கு.வி (v.i.) சிலிர்த்தல்; to become cool. "மேனியெல்லாஞ் சீலித்து ரோமஞ் சிவீரென்ன" (நெல்விடு.தூது.293);. [சில் → சிலிர் → சீலி-,] சீலி3 cīli, பெ. (n.) வழக்கமுள்ளவன்; person who has fallen into a habit. "பிறர் பின்செலுஞ் சீலிகட்கு" (தேவா. 859, 8);, [சீர்2 → சீல் → சீலி]
சீலைகொடு-த்தல்	சீலைகொடு-த்தல் silai-kodu- 4 செ.கு.வி (v.i.) கைம்பெண்ணிற்குப் புடைவை கொடுத்து அவளை மணம் புரிதல்; to present a cloth to a widow in taken of marrying her. 'அவளைச் சீலை கொடுத்துக் கொண்டுபோனான்' (நாஞ்.);. [சீலை + கொடு-.]
சீலைத்துணி	சீலைத்துணி cīlaittuṇi, பெ. (n.) 1. சிறுதுண்டு (வின்.);; piece of cloth. 2. ஆடை; clothes. 3. அழகுபடுத்தப் பயன்படுந்துணி (இ.வ);; cloth for decoration. [சீலை + துணி]
சீலைநாட்டு-தல்	சீலைநாட்டு-தல் silai-hittu-, 5 செ.கு.வி (v.i.) குட்டி, பால் குடியாதிருக்கும் பொருட்டு ஆட்டுமடியில் துணிகட்டுதல் (இ.வ);; to cover the udder of a goat with cloth, preventing its kid from sucking. [சீலை + நாட்டு-.]
சீலைப்பாம்பு	சீலைப்பாம்பு cīlaippāmbu, பெ. (n.) நஞ்சில்லாததும், வெண்புள்ளியுள்ளதுமான ஒருவகைப் பாம்பு; carpet snake non-poisonous Russell's viper with white spots. [சீலை + பாம்பு]

சீலைப்பாய்	சீலைப்பாய் cīlaippāy, பெ. (n.) சிலம்பாய் (யாழ்ப்.); பார்க்க;see.silam-bay 'சீலைப்பாய் ஈழம் போய்ச் சீனி சக்கரை கட்டுமா' (பழ.);. [சீலம்பாப் → சீலைப்பாய்]
சீலைப்பிள்ளை	சீலைப்பிள்ளை cīlaippiḷḷai, பெ. (n.) சீலையினாற் செய்த பொம்மை (நாஞ்);; a doll made of cloth, dist. fr. olai-p-pillai. [சீலை + பிள்ளை. சீரை → சீலை = துணி, புடவை] பண்டைக்காலத்தில் சிறுபிள்ளைகளின் விளையாட்டிற்குதவும் வகையில் சீலையாலும், ஒலையாலும் பொம்மைகள் செய்தளித்தனர். அடுத்த நிலையில் மரத்தாலான பொம்மைகளைக் கொடுத்தனர். சீலையாற் செய்த பொம்மை, சிறுபிள்ளைகட்குத் தீங்கு விளைவிக்காது. இன்றும் soft toys என்னும் ... துணிப் ... பிள்ளைகட்குக் கொடுப்பதைக்
சீலைப்புடம்	சீலைப்புடம் cīlaippuḍam, பெ. (n.) மருந்துப் புட வகை (தைலவ. தைல. 12, உரை);; a.mode of calcination of medicines. [சீலை + புடம்]
சீலைப்புல்	சீலைப்புல் cīlaippul, பெ. (n.) புல்வகை (வின்.);; a kind of grass. [சீலை + புல்]
சீலைப்பேன்	சீலைப்பேன் cīlaippēṉ, பெ. (n.) சீலையிற் பற்றும் பேன்; lice in cloths. "பாழுந்துணி சீலைப்பே னொருநாண் மாறா" (அரிச்.பு.சூழ்வினை.91); 'சிரிப்பாணிக் கூத்து சிரிப்பாய்ச் சிரித்துச் சீலைப்பேன் குத்துகிறது'. (பழ.);. ம. சீலப்பேன்;தெ. சீரபேது [சீலை + பேன்]
சீலைமண்	சீலைமண் cīlaimaṇ, பெ. (n.) மருந்துச்சட்டி வாயினிற் சுற்றுந் துணிமேலிடும் மண்பூச்சு; coat of clay on cloth spread over the mouth of a calcinatory pot. தெ. சீலமந்து [சீலை + மண்]
சீலையுஞ்சை	சீலையுஞ்சை cīlaiyuñjai, பெ. (n.) கருவாகை எனும் மரவகை; fragrant sirissa. [சீலை + உஞ்சை]

சீலைவாகை	சீலைவாகை cīlaivākai, பெ. (n.) பீலிவாகை (L.);; stipulate sirissa.
சீலைவாங்கியுடு-த்தல்	சீலைவாங்கியுடு-த்தல் silai-wigi-y-ulu- 4 செ.கு.வி. (v.i.) கைம்பெண்ணொருத்தி, ஒருவனிடமிருந்து புடைவைபெற்று, அவனை மணம் புரிதல் (நாஞ்);; to accept a cloth from a man in token of marrying him, as a widow. [சீலை + வங்கி + உடு-]
சீலைவாளை	சீலைவாளை cīlaivāḷai, பெ. (n.) ஒன்றரையடி நீளமுள்ள சொட்டைவாளை மீன்; butterfish, fresh-water, silvery shot with purple, attaining 11/2 ft. in length (செ.அக.);. [சீலை + வாளை. வாளைமீன் வகையுள் நீண்டதாயிருப்பது]
சீவகசிந்தாமணி	சீவகசிந்தாமணி sīvagasindāmaṇi, பெ. (n.) சீவகனைத் தலைவனாகக் கொண்டதும் திருத்தக்கதேவரால் இயற்றப்பெற்றதும், சமணஞ்சார்ந்ததும் ஐம்பேரிலக்கியங்களுள் ஒன்றுமான ஒரு தொடர்நிலைச் செய்யுள்; a Jaina epic poem of which Jivaga is the hero, composed by Tiruttakka dévar, one of limperun-kappiyam. [சீவகன் + சிந்தாமணி]
சீவகன்	சீவகன் cīvagaṉ, பெ. (n.) சீவகசிந்தாமணியின் பாட்டுடைத்தலைவன்; the hero of the epic - Sivaga-sindåmani. Skt. jivaka. சீவகன்2 cīvagaṉ, பெ. (n.) ஆசீவகன்; member of the Ajivaga sect among the jains. "சீவகனுக் கீரைந்தோ டிருமூன்றாம்" (சி.சி. முகவுரை, தனிப்பா.);. Skt. ajivaka.
சீவடம்	சீவடம் cīvaḍam, பெ. (n.) இழைப்பு (வின்.);; planning, polishing. தெ. சீவுடா [சீவு → சீவுடம் → சீவடம்]
சீவரத்தார்	சீவரத்தார் cīvarattār, பெ. (n.) சிவரர் பார்க்க;see Siyarar: "உடையிலார் சீவரத்தார்" (தேவா. 64.10);. [சீவரர் → சீவரத்தார்]
சீவரம்	சீவரம் cīvaram, பெ. (n.) புத்தத்துறவிகள் அணியும் துவரூட்டின ஆடை; Salmon. coloured dress of Buddhist monks. "சீவரம் போர்த்தல்" (சீவக. 142, உரை.); [செவ் → செவ → சிவ = சிவப்பு. சிவ → சீவம் → சீவரம் = செவ்வாமை (காவியுடை);]

சீவரர்	சீவரர் cīvarar, பெ. (n.) புத்தத்துறவியர் (சீவரம் அணிந்தோர்);; Buddhist monks as wearing sivaram (செ.அக.);. Skt. Sivara [சீவரம் → சீவரர்]
சீவல்	சீவல் cīval, பெ. (n.) 1. செதுக்கப்பட்டது (வின்);; parings, shavings. 2. பாக்குச்சீவல்; parings of areca-nut for use with betel. 3. மெலிவு; thinness, leanness of body. 4. நெகிழ்ச்சியானது; that which is loosely woven. 5. மெலிந்தவ-ன்-ள்; thin person. 6. தலைமுடி ஒப்பனை; hairstyle. ம. சீவல்; க. சிகுர், சிகுரு, சிவரு; தெ. சிச்ச; கொலா. சிவ்வ;நா. சிவ்வ (மரம்); [சீவ → சீவல்]
சீவல்வெற்றிலை	சீவல்வெற்றிலை cīvalveṟṟilai, பெ. (n.) வெற்றிலைபாக்கு (தஞ்சை);; betel with parings of arcca-nut for chewing. [சீவல் + வெற்றிலை]
சீவலம்	சீவலம் cīvalam, பெ. (n.) நீர்ப்பூடுவகை (யாழ்.அக.);; an aquatic plant.
சீவாளம்	சீவாளம் cīvāḷam, பெ. (n.) தம்பூருவின் நுண்ணிதாக அளவுபடுத்தற்கு அதன் நரம்பில் தொடுக்கும் சிறுநூல் (வின்);; piece of cord or wire attached to the strings of tampuru to regulate its sound. தெ. ஜவாளமு: க. ஜீவாலி [சீவு → சீவி + கட்டு-,]
சீவிக்கட்டு-தல்	சீவிக்கட்டு-தல் sivi-k-katu-, 5 செகுன்றாவி, (v.t.) 1. தலைவாரி முடித்தல்; to comband tieup the hair. 2. பாளையைச் சீவிக் கள்ளுக் கட்டுதல் (யாழ்ப்.);; to pare off the spathes of a palm and attach a pot for drawing toddy. [சீவு → சீவி + கட்டு-,]
சீவிடம்	சீவிடம் cīviḍam, பெ. (n.) சீவடம் (வின்.); பார்க்க;see sivagam. [சீவடம் → சீவிடம்]

சீவீர்க்கு	சீவீர்க்கு cīvīrkku, பெ. (n.) சீவியாஈர்க்கு (இ.வ.);; ribs of palm leaves. [சீவு + ஈர்க்கு]
சீவு-தல்	சீவு-தல் sivu, 5 செகுன்றாவி (v.i.) 1. செதுக்கிக் கழித்தல்; to pare off, shave or scrape off. "புலவு சீவாப் புதுப்போர்வை" (காசிக. பிரமன்வே.8);. 2. மரமிழைத்தல்; to smooth or polish by planing. 3. தலைவாருதல்; to comb or brush the hair. "சீவிய கூந்தல்" (இராமநா. பாலகா.19);. 4. பெருக்குதல்; to sweep clean, as floor 'களஞ்சீவித் தயாராயிருக்கிறது' (இ.வ.); 5. பல் முதலியவை துலக்குதல்; to clean, as tecth. "பற்சீவுங் கோல்" (சூடா.7:62);. ம. சீவுக; க. சிவ்வு; தெ. சிவ்வு;பட சீவு.
சீவுபுழுக்கொடியல்	சீவுபுழுக்கொடியல் cīvubuḻukkoḍiyal, பெ. (n.) புழுக்கி உலர்த்தின பனங்கிழங்கு (யாழ்ப்);; palmyra roots, boiled, pared and dried. [சீவு + புழுக்கு + ஒடியல். புழுக்கு = வேகவை]
சீவுளி	சீவுளி cīvuḷi, பெ. (n.) 1. இழைப்புளி வகை; block-plane 2. மெருகிடுங் கருவி வகை (வின்.);; burnishing stick. [சீவு + உளி] சீவுளி2 cīvuḷi, பெ. (n.) பலகை சுரண்டி என்ற கருவி (இ.வ.);; scraper.
சீவுளிக்கூடு	சீவுளிக்கூடு cīvuḷikāṭu, பெ. (n.) இழைப்புளிக் கட்டை (வின்.);; wooden stock of a plane. [சீவுளி + கூடு]
சீவை	சீவை cīvai, பெ. (n.) கூத்து (அகநி);; dance.

சீவையர்	சீவையர் cīvaiyar, பெ. (n.) கூத்தியர் (அகநி);: dancing girls. [சீவை → சீவையர்]
சீழ்	சீழ்1 cīḻ, பெ. (n.) புண்ணின் சீ; pus. தெ. சீமு;க. கீவு [சீ → சீம்] சீழ்2 cīḻ, பெ. (n.) சீழ்க்கை (வின்.); பார்கக;see silkkai. ['சீ' ஒவிக்குறிப்புச் சொல். சீ → சீழ்]
சீழ்க்கட்டி	சீழ்க்கட்டி cīḻkkaṭṭi, பெ. (n.) சீழ்ப்பிடித்த புண்கட்டி; abscess, boil, as having pus. [சீழ் + கட்டி]
சீழ்க்காது	சீழ்க்காது cīḻkkātu, பெ. (n.) காதிலிருந்து சீழ் வடியும் நோய்வகை; purulent discharge from the ear (செ.அக.);. [சீழ்1 + காது]
சீழ்க்கை	சீழ்க்கை cīḻkkai, பெ. (n.) நாவின்நுனியை மடித்து எழுப்பும் ஒலி, whistling. "கொக்கரிப்பையும் சீழ்க்கையையு மெழுப்பினார்" [சீவக. 447, உரை] க. சிள்ளு [சீ → சீழ்2 → சீழ்க்கை]
சீழ்க்கைக்கூத்து	சீழ்க்கைக்கூத்து cīḻkkaikāttu, பெ. (n.) சீழ்க்கையெழுப்பி ஆடுங்கூத்து; a mode of dancing accompanied with whistling. "இளையவர் சீழ்க்கைக் கத்தோடு நெருங்குதலால்" (சீவக. 120. உரை);. [சீழ்க்கை + கூத்து]
சீழ்க்கைவிடு-தல்	சீழ்க்கைவிடு-தல் Silkkai-vidu-, 20 செ.கு.வி. (v,i.) நாவை மடித்து ஒலியெழுப்புதல் (வின்);; to whistle, give a signal by whistling. [சீழ் → சீழ்க்கை + விடு-,]

சீழ்கட்டு-தல்	சீழ்கட்டு-தல் sil-kattu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) சீழ்ப்பிடித்தல்; to suppurate. 'உதைத்த கால் புழுக்கிறதுக்கு முன்னே அடிவயிறு சீழ் கட்டுகிறது' (பழ);. [சீழ்1 + கட்டு-,]
சீழ்கு-தல்	சீழ்கு-தல் sigu- 7 செ.குவி (v.i.) விம்முதல்; to fetch, heave a sob. "சீழ்கிச் சீழ்கி யாழுதல்" (ஈடு, 32:7);. [சிழகு → சிழ்கு-,]
சீழ்கு	சீழ்கு2 cīḻku, பெ. (n.) துடைப்பப்புல் (தொல். எழுத்து.415, உரை);; broom-grass. [சீகு → சீழ்கு]
சீழ்கோ-த்தல்	சீழ்கோ-த்தல் Silko-, 17 செ.கு.வி (v.i.) சீழ்கட்டு-, பார்க்க;see Silkattu. [சீழ்1 + கோ-,]
சீழ்நோய்	சீழ்நோய் cīḻnōy, பெ. (n.) படைநோய் வகை (பைஷஜ.282);; gonorrhaea. [சீழ் + தோய்]
சீழ்மரம்	சீழ்மரம் cīḻmaram, பெ. (n.) மாமரவகை (இ.வ.);; a species of mango.
சீழ்மலடு	சீழ்மலடு cīḻmalaḍu, பெ. (n.) சீதமலடு (மூ.அ.); பார்க்க;;see Sida-malagu. [சீழ்1 + மலடு]
சீழ்மூலம்	சீழ்மூலம் cīḻmūlam, பெ. (n.) சீழ்வடியும் மூலநோய் (வின்);; piles attended with discharge of pus. [சீ (→ சீழ்); + மூவம்]
சீளைப்பறவு	சீளைப்பறவு cīḷaipparavu, பெ. (n.) ஆறுவிரல நீளமும், நீலநிறமுமுள்ள கடல்மீன் வகை; sea-fish, steel-blue, attaining 6 in. in length.
சீற்காரம்	சீற்காரம் cīṟkāram, பெ. (n.) 1. மூச்சை உள்வாங்குதலால் எழுமொலி (கந்தபு. இந்திர. 45);; sound made by drawing in the breath. 2. சீழ்கை (இ.வ.);; whistling. Skt. Sil-kara [சீழ்2 + காரம்]

சீற்றம்	சீற்றம் cīṟṟam, பெ. (n.) மிகுசினம்; anger, fury. "சீற்றமொ டாருயிர் கொண்ட ஞான்று" (கலித். 103);. ம. சீற்றம் [சீறு → சீற்றம்]
சீறடி	சீறடி cīṟaḍi, பெ. (n.) அழகிய சிறியகால்; small foot, considered beautiful. "சிலம்புங் கழலும் புலம்புஞ்சீறடி" (சிலப். 12:64);. "அஞ்செஞ் சீறடி யணிசிலம் பொழிய" (சிலப். 4:47);. [சிறு(மை); + அடி = சிற்றடி → சீறடி]
சீறல்	சீறல்1 cīṟal, பெ. (n.) பெருஞ்சினம் (திவா.);; tury, rage. ம. சீறல் [சீறு → சீறல்] சீறல்2 cīṟal, பெ. (n.) பெருங்காயம் (மூ.அ.);; asafoetida.
சீறல்போக்கல்	சீறல்போக்கல் cīṟalpōkkal, பெ. (n.) மருந்தின் வேகம்தணித்தல்; to root out or eradicate the virulence of medicine (சா.அக.);. [சீறல் + போக்கல்]
சீறளவு	சீறளவு cīṟaḷavu, பெ. (n.) தலைகட்டாமல் அளக்கும் அளவு (இ.வ.);; measuring grain without heaping it above the top of the measure. [சிறு(மை); + அளவு. சிற்றளவு சீறளவு]
சீறாப்புராணம்	சீறாப்புராணம் cīṟāppurāṇam, பெ. (n.) முகமது நபியின் வரலாறு பற்றி 17ஆம் நூற்றாண்டில் உமறுப்புலவர் இயற்றிய தொன்ம (புராண); இலக்கிய நூல்; a poem on the life of Muhammad, by Umaru-p-pulavar, 17th C Arab. sirat
சீறியகற்பு	சீறியகற்பு cīṟiyagaṟpu, பெ. (n.) மறக்கற்பு; chastity militant which actively guards and upholds its dignity, dist. fr. ariya-karpu. "ஆறிய கற்புஞ் சீறியகற்பு மெனக் கற்பு இருவகை" (சிலப். பதி. 42, அரும்);. [சீறு + கற்பு]
சீறியழு-தல்	சீறியழு-தல் Siri-y-alu-, 1 செ.கு.வி. (v.i.) குழந்தை அலறியழுதல் (இ.வ.);; to scream out loudly, as a child. [சீறி + அழு-,]

சீறியாழ்	சீறியாழ் cīṟiyāḻ, பெ. (n.) சிறிய யாழ்; a small lute. "கருங்கோட்டுச் சீறியாழ்" (புறநா.1270. [சிறு(மை); + யாழ். சிறுயாழ் → சீதயாழ்]
சீறில்	சீறில் cīṟil, பெ. (n.) சிறுவீடு; small house. "சீறின் முன்றி லிருந்த முதுவாய்ச்சாடி" (புறநா.319);. [சிறு(மை); + இல், சிற்றில் → சீறில்]
சீறிவிழு-தல்	சீறிவிழு-தல் siri-vilu-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மிகு சினத்தால் ஒசையிட்டுக் கொண்டு ஒருவன் மேற் பாய்தல்; to fall into a rage and attack. [சீறி + விழு-,]
சீறு-தல்	சீறு-தல் siru-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பாம்பு முதலியன சீற்றத்துடன் வெகுளுதல்; to hiss, as a serpent. 2. குதிரை முதலியன மூச்செறிதல் (வின்);; to snort, as a horse; to sniff. 3. மிகுசினங் கொள்ளுதல்; to be infuriated, to swell with rage. 4. தீ முதலியன முழங்கியெரிதல்; to roar and blaze forth, as a flame.
சீறு	சீறு2 Siru-, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. சினத்தல்; to get angry with. "சிறுபேரழைத்தனவுஞ் சீறியருளாதே" (திவ்.திருப்பா. 28);. 2. அழித்தல்; to destroy. "எயில்கண் மூன்றுஞ் சீறு மெந்தைபிரான்" (தேவா. 45,2);. சீறு3 siru-, 5 செகுவி (v.i.) ஆந்தைபோல் கத்துதல்; to hoot like an owl. "ஆந்தை சீறல் அறியும் பலன்" (கவுளிசா. 16);. சீறு4 cīṟu, பெ. (n.) சீற்றம்; anger. "சீறில்லான்" (ஏலாதி, 34);.
சீறுசீறெனல்	சீறுசீறெனல் cīṟucīṟeṉal, பெ. (n.) 1. அலறியழுதற்குறிப்பு; onom. expr. signifying vehemence in crying. "பிள்ளை சீறுசீறென றழுகிறது". 2. சினமிகுதிக் குறிப்பு; violent anger. [சீறு + சீறு + எனல்]

சீறுபாறெனல்	சீறுபாறெனல் cīṟupāṟeṉal, பெ. (n.) முரண்படுதற் குறிப்பு; onom. expr. Signifying quarelling. "பூவோடே சீறுபா றென்னுங் கண்" (திவ். திருப்பா.13, வியா. 140);. [சீறு + பாறு + எனல்]
சீறுபூறெனல்	சீறுபூறெனல் cīṟupūṟeṉal, பெ. (n.) 1. மிகுசினத்தோடு தாக்குதற்குறிப்பு; onom. expr. signifying quarelling with another, attacking with fury. 2. பெருங்குறட்டைவிடுதற் குறிப்பு; hard snoring. 3. இரைச்சற்குறிப்பு; roaring, as an approaching storm. [சீறு + பூறு + எனல்]
சீறுமாறு	சீறுமாறு cīṟumāṟu, பெ. (n.) 1. தாறுமாறு; confusion. 2. சரியாய் நடத்தாமை (வின்.);, illtreatmen. [சீறு + மாறு]
சீறுவாணம்	சீறுவாணம் cīṟuvāṇam, பெ. (n.) வெடிக்காமற் சீறிச்செல்லும் வாணம்; rocket. [சீறு + வாணம்]
சீறுள்	சீறுள் cīṟuḷ, பெ. (n.) 1. ஈயம்; lead or tin. 2. செம்பு;copper.
சீறூர்	சீறூர் cīṟūr, பெ. (n.) 1. சிறிய ஊர்; small village, hamlet. "சீறூர்க் கோளிவண் வேண்டேம் புரவே" (புறநா. 297);. 2. குறிஞ்சி நிலத்தூர் (பிங்.);; village in hilly tracts. "தழங்கு மருவியெஞ் சீறூர் பெருமவிது" (திருக்கோ. 127);. [சிறு(மை); + ஊர் = சீறூர்]
சீறெலி	சீறெலி cīṟeli, பெ. (n.) கண்டெலி (பிங்.);; mouse, as a small species of rat. [சிறு + எலி = சீறெலி]
சீனி	சீனி cīṉi, பெ. (n.) 1. சேணம் ; saddle. 2. மர நங்கூரம் (வின்.);; wooden anchor made heavy with stones. U.zin [சேணம் → சேணி → சீனி]

சீனிக்கட்டை	சீனிக்கட்டை cīṉikkaṭṭai, பெ. (n.) சேணஞ் செய்தற்குரிய மரவச்சு (புதுவை);; Saddle-tree. [சேணம் → சேணி. சீனி + கட்டை]
சீனிக்கயிறு	சீனிக்கயிறு cīṉikkayiṟu, பெ. (n.) மரநங்கூரக் கயிறு (வின்.);; cable of wooden anchor. [சேணம் → சேணி. சீனி + கயிறு]
சீனிகட்டு-தல்	சீனிகட்டு-தல் sini-kattu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) குதிரைக்குச் சேணமிடுதல்; to saddle a horse (செ.அக.);. [சேணம் → சீனம் → சீனி + கட்டு-,]
சீனிச்சட்டி	சீனிச்சட்டி cīṉiccaṭṭi, பெ. (n.) வறுத்தற்குரிய இருப்புச்சட்டி (இ.வ.);; frying pan. [சில் → சின் → சினி → சீனி]
சீனிப்பாய்	சீனிப்பாய் cīṉippāy, பெ. (n.) பாய்வகை; a kind of mat. "மெத்தைத் தலையணையும் சீனிப்பாயும் போட்டுக் கொடுத்து" (தமிழறி.57);. [சீனி + பாய்]
சீனிமிளகாய்	சீனிமிளகாய் cīṉimiḷakāy, பெ. (n.) மிளகாய் வகை (வின்.);; a kind of chilli. [சீனி1 + மிளகாய்]
சீனியவரை	சீனியவரை cīṉiyavarai, பெ. (n.) கொத்தவரை; cluster-bean. [சீனி + அவரை]
சீனிவெடி	சீனிவெடி cīṉiveḍi, பெ. (n.) சிறிய பட்டாசு; a kind of small crackers. [சீனி + வெடி]
சீனை	சீனை cīṉai, பெ. (n.) வன்னி (மூ.அ.);; Indian mesquit.

சு	சு1 cusu, சகரமெய்யும் உகரவுயிருங் கூடிய உயிர் மெய்யெழுத்து; syllable formed by adding the short vowel 'u' to the consonant 'c'/'s' சு2 cu, பெ. (n.) 1. அதட்டும் ஓசை; warning Sound. 2. நாய் முதலியவற்றைத் துரத்தும் ஒலி; driving sound of dog etc.
சுஃறெனல்	சுஃறெனல் cuk̠ṟeṉal, பெ. (n.) சுஃஃறெனல் பார்க்க;see sukkremal. "சுஃறெனுந் தோட்டுப் பெண்ணை" (திருவிளை. வலைவீ. 48);.
சுஃஃறெனல்	சுஃஃறெனல் cuk̠k̠ṟeṉal, பெ. (n.) பனையோலை போன்றன எரியும்பொழுது ஏற்படுவது போன்ற ஓர் ஒலிக்குறிப்பு; onom. Expr. of rustling, as of palmyra leaves, spreading fire, etc., "சுஃஃறென்னுந் தண்டோட்டுப் பெண்ணை" (தொல். எழுத்து. 40, உரை);
சுஃறு	சுஃறு cuk̠ṟu, பெ. (n.) சுஃஃறெனல் பார்க்க;see sukkrcial "சுஃறொலி வேத்திரப் படைக்கை" (திருவிளை. எல்லாம்.5);.
சுக்கங்கீரை	சுக்கங்கீரை cukkaṅārai, பெ. (n.) தோட்டங்களில் பயிர் செய்யப்படுவதும், உடம்பிற்குக் குளிர்ச்சியைத் தருவதும், மலத்தை இளக்குவதும், சிறுநீரைப் பெருக்குவதுமாகிய புளிக் கீரை வகை; country sorrel, it is commonly cultivated in gardens and it is cooling and aperient and diuretic to some extent (சா.அக.);. மறுவ. புளிச்சக்கீரை தெ. சுக்க கூர [சுக்கன் + கீரை]
சுக்கச்சீலை	சுக்கச்சீலை cukkaccīlai, பெ. (n.) வங்கக்கல்; lead ore (சா.அக.);. [சுக்கான் → சுக்கன் + சீலை]
சுக்கஞ்செட்டி	சுக்கஞ்செட்டி cukkañjeṭṭi, பெ. (n.) கடுஞ்செட்டுள்ளவன்; miser; hard-fistal person. ம. சுக்குச்செட்டி [சுக்கு + அம் + செட்டி. செட்டு → செட்டி]
சுக்கடித்தம்	சுக்கடித்தம் cukkaḍittam, பெ. (n.) அழுத்தமாக நெய்யப்பட்ட புடைவை (வின்.);; linen closely woven. தெ. சுக்கடிதமு; Skt. su-gha!ita [சுள் → சுக்குதல் = காய்தல், வறளுதல். சுட்டு → சுக்கு. சுக்குதல் = உலர்தள், சுக்கு → சுக்கடி = நெருங்கியிருத்தல்]

சுக்கடித்தல்	சுக்கடித்தல் cukkaḍittal, பெ. (n.) 1. ஆடவர் விளையாட்டு; a boys game. 2. பலீன்சடுகுடு பார்க்க;see palinsadukudu. [சுக்கு + அடித்தல்]
சுக்கடைப்பஞ்சு	சுக்கடைப்பஞ்சு cukkaḍaippañju, பெ. (n.) 1. காதுவலிக்குப் பயன்படும் மருந்து; ear drops for pain in the ear. 2. சுக்கையிடித்துப் பஞ்சுக்குள் பொதிந்து காதில் அடைத்துக் கொள்ளும் பஞ்சு; cottonin which his conccaled powdered dried ginger inserted into ear as a remedy in certain diseases of the ear. [(சுக்கு + அடை); சுக்கடை + பஞ்சு]
சுக்கம்	சுக்கம்1 cukkam, பெ. (n.) 1. நாட்டு வெள்ளரிக்காய், தும்மட்டி; country cucumber. 2. வெள்ளரி; mottled. சுக்கம்2 cukkam, பெ. (n.) களவு (யாழ்ப்.);; steeling, pilfering. [சுக்கு → சுசக்கம்]
சுக்கம்பார்	சுக்கம்பார் cukkambār, பெ. (n.) சுக்கான் பாறை (இ.வ.); பார்க்க;see sukkan-parai. [சுக்கான் → சுக்கம். பாறை → பார்; சுக்கம் + பார்]
சுக்கம்வைத்-தல்	சுக்கம்வைத்-தல் sukkam-vai, 4 செ.கு.வி. (v.i.) காளவாயைக் கைப்பற்றுதல்; capturing of kiln. [சுக்கம் + வை-,)]
சுக்கல்	சுக்கல்1 cukkal, பெ. (n.) சிறுதுண்டு; bit; small piece. கண்ணாடியை அவன் சுக்கலாய் நொறுக்கி விட்டான். ம. சுக்கிரி [சுள் → சுண்டு = சிறியது, சிறிய முகவைக் கருவி. சுண்டு → சுண்டை = சிறிய காய் வகை. சுன் → சுட்கு → சுக்கு = சிறியது, சிறு துண்டு சுக்கு → சுக்கல்] சுக்கல்2 cukkal, பெ. (n.) கண்ணில் பூவிழும் நோய்வகை; opacity of cornea.

சுக்கி சுக்கலமு

சுக்காங்குழல்	சுக்காங்குழல் cukkāṅguḻl, பெ. (n.) குருவி முதலிய சிறுபறவைகளை உண்டைவைத்து அடிக்கும் ஊதுகுழாய் (இ.வ.);; a long tube through which pellets of clay are shot. [சுக்கான் + குழல்]
சுக்காஞ்செட்டி	சுக்காஞ்செட்டி cukkāñjeṭṭi, பெ. (n.) சுக்கஞ் செட்டி (இ.வ.); பார்க்க;see Sukkanjetti. [சுக்கான் + செட்டி]
சுக்காம்பார்	சுக்காம்பார் cukkāmbār, பெ. (n.) சுக்கான் பாறை (இ.வ.); பார்க்க;see sukkan-parai. [சுக்கான் + (பாறை); பார்]
சுக்காரம்	சுக்காரம் cukkāram, பெ. (n.) அரிமாமுழக்கம் (யாழ்.அக.);; roar, as of a lion. ம. சுக்காரம் Skt. Sukkära
சுக்கான்	சுக்கான் cukkāṉ, பெ. (n.) 1. சுக்கான்கல், 1 (தைலவ.பாயி.26); பார்க்க;see sukkan-kal, 2. சுக்கம்1, (பதார்த்த.718); பார்க்க;see sukkam1 [சுள் → சுள்கு → சுட்கு → சுக்கு = காய்ந்த இஞ்சி. சுக்குதல் = காய்தல். சுக்கு → சுக்கான் = சுண்ணாம்புக்கல்]
சுக்கான்கல்	சுக்கான்கல் cukkāṉkal, பெ. (n.) 1. சுண்ணாம்புக்கல்; kunkur limestone, impure concretionary carbonate of lime. "சுக்கான் கல்லாகிய பகையாலே" (பொருந. 44, உரை);. 2. ஒரு வகைக்கட்டி மண் (M.M.748);; pipe clay. 3. உருக்குச் செங்கல் (இ.வ.);; overburnt brick. ம. சுக்கான் கல்லு [சுக்கான் + கல்]
சுக்கான்கல்குரு	சுக்கான்கல்குரு cukkāṉkalkuru, பெ. (n.) செம்பின் ஊறலைப் போக்கும் ஒரு குரு மருந்து; lime stone quintessence prepared through alchemical process and used for purifying copper (சா.அக.);. [சக்கான் + கல் + குரு]

சுக்கான்கல்சுண்ணம்	சுக்கான்கல்சுண்ணம் cukkāṉkalcuṇṇam, பெ. (n.) 1. செம்புக்களிம்பு நீக்கி; copper rust remover. 2. நீற்றிய கற்சுண்ணாம்பு; slaked lime (சா.அக.);. [சுக்கான்கல் + சுண்ணம்]
சுக்கான்காய்	சுக்கான்காய் cukkāṉkāy, பெ. (n.) தும்மட்டிக்காய் (பதார்த்த.718);; unripe cucumber. [சுக்கான் + காய்]
சுக்கான்கீரை	சுக்கான்கீரை cukkāṉārai, பெ. (n.) சுக்கங்கீரை (மலை.); பார்க்க;see Sukkah-girai. [சுக்கான் + கீரை]
சுக்கான்சுண்ணாம்பு	சுக்கான்சுண்ணாம்பு cukkāṉcuṇṇāmbu, பெ. (n.) சுக்கான்கல்லை நீற்றியெடுத்த சுண்ணாம்பு; kunkur lime. மறுவ. சுட்ட சுண்ணாம்புக்கல் [சுக்கான் + சுண்ணாம்பு]
சுக்கான்தண்ணிர்	சுக்கான்தண்ணிர் cukkāṉtaṇṇir, பெ. (n.) 1. சுண்ணாம்பு கரைந்துள்ள தண்ணீர்; lime-stone beds. 2. சுண்ணாம்பு கரைந்துள்ள தண்ணிர்; limewater. 3. சுண்ணாம்பு உப்புள்ள தண்ணிர்; water containing calcium salts; calcic water. [சுக்கான் + தண்ணீர்]
சுக்கான்தரை	சுக்கான்தரை cukkāṉtarai, பெ. (n.) சுண்ணாம்பு நிலம்; soil of lime stone. [சுக்கான் + தரை]
சுக்கான்பருவதம்	சுக்கான்பருவதம் cukkāṉparuvadam, பெ. (n.) சிலாவங்கம் அல்லது வங்கக்கல்; lead ore (சா.அக.);. [சுக்கான் + பருவதம்]
சுக்கான்பழம்	சுக்கான்பழம் cukkāṉpaḻm, பெ. (n.) கொம்மட்டிப்பழம்; fruit of Bryonia (சா.அக.);. [சுக்கான் + பழம்]

சுக்கான்பார்	சுக்கான்பார் cukkāṉpār, பெ. (n.) 1. சுக்கான் கரை; lime stone bed or bank. 2. சுக்கான் பாறை; lime stone quarry. [சுக்கான் + பார்]
சுக்கான்பாறை	சுக்கான்பாறை cukkāṉpāṟai, பெ. (n.) சுக்கான் மயமான பாறை (பதார்த்த.37);; kunkur ledge. 'சுக்கான் பாறைத் தண்ணிர் கடுக்கும்' (உ.வ.);. [சுக்கான் + பாறை]
சுக்கான்பாறைநீர்	சுக்கான்பாறைநீர் cukkāṉpāṟainīr, பெ. (n.) சுக்கான் தரையிலூறும் தண்ணீர்; water comes from calcium quarry. [சுக்கான் + பாறை + நீர்]
சுக்கான்மண்	சுக்கான்மண் cukkāṉmaṇ, பெ. (n.) 1. சுக்கான் நிலம்; lime stone soil. 2. சீமைச்சுண்ணாம்புத் தரை; soil largely impregnated with carbonate of lime (சா.அக.);. [சுக்கான் + மண்]
சுக்கானீறு	சுக்கானீறு cukkāṉīṟu, பெ. (n.) தாளித்த சுண்ணாம்பு, கற்சுண்ணாம்பு; slaked lime. மறுவ, கற்கண்ணாம்பு [சுக்கான் + (நீற்று); நீறு]
சுக்கிகை	சுக்கிகை cuggigai, பெ. (n.) புளியாரை (சங்.அக.);; yellow wood-sorrel. மறுவ. சுக்கான் வருத்தியம் [சுக்கு → சுக்கி → சுக்கிகை]
சுக்கிலான்	சுக்கிலான் cukkilāṉ, பெ. (n.) வெட்பாலை; tellicherry bark (சா.அக.);.
சுக்கிலை	சுக்கிலை cukkilai, பெ. (n.) புளியமரம்; tamarind tree (சா.அக.);. [சுக்கு + இலை. மரப்பட்டை உவர்ந்திருத்தலால் இப்பெயர் வந்தது போலும்]

சுக்கு	சுக்கு1 sukku-, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. புணர்தல்; கூடுதல்; to copulate. 2. செய்தல்; to perform, execute (சா.அக.);. தெ. சொக்கு [சுள் → சுள்கு → சுட்கு → சுக்கு (வே.க.211);] சுக்கு2 cukku, பெ. (n.) 1. உலர்ந்த இஞ்சி (திவா.);; dried ginger, சுக்கு அறியாத கியாழம் உண்டா? (பழ.);. 2. சிறுதுண்டு; துணுக்கு (கொ.வ);; Small piece; bit; fragment; small particle. 'கண்ணாடி சுக்குச் சுக்காய் உடைந்து போயிற்று' (உ.வ.);. 3. பயனற்றது; worthless thing. "அங்கு சுக்குத் தான் இருக்கிறது" (நாஞ்.);. ம. சுக்கு. க. சுண்டி; பட. சுட்டி; pkt. sukkha; Skt. Suska [சுள் → சுட்கு → சுக்கு. ஒ.நோ. வெள் → வெள்கு → வெட்கு (வே.க. 211);] சுக்கு3 sukku-, 5 செ.குவி (v.i.) 1. உலர்தல் (நாஞ்.);; to get dry. 2. உணக்குதல்; to cause to dry, to dry in the sun. ம. சுக்குக; க. சுக்கு; தெ. சுருக்கு; து. சிர்க்குனி; கோத. சுக்; துட. சுர்; கொலா. சுக்; பர். சுர்க்;கோண். சூர்
சுக்குக்களி	சுக்குக்களி cukkukkaḷi, பெ. (n.) சுக்குச் சேர்த்து மருந்தாகச்செய்யப்படும் களிவகை; a pasty preparation of which dried ginger forms the main ingredient chiefly given to women in confinement. [சுக்கு + களி]
சுக்குச்சுக்காய்	சுக்குச்சுக்காய் sukku-c-cukkiy, வி.அ. (adv.) துண்டுதுண்டாய்; in pieces; shattered to pieces. மறுவ. சுக்குச்சுக்காக, சுக்கு நூறாக, சுக்கல் சுக்கலாக [சுக்கு + சுக்கு + ஆய்]

சுக்குச்சூரணம்	சுக்குச்சூரணம் cukkuccūraṇam, பெ. (n.) 1. சுக்கையிடித்துச் சலித்தபொடி; powdered and sieved dried ginger. 2. சுக்கை முதன்மையாகக் கொண்டு பல மருந்துச் சரக்குகளைச் சேர்த்துச் செய்த சுக்குப்பொடி; powder prepared with dry ginger as cheif ingredient (சா.அக.);. [சுக்கு + சூரணம்]
சுக்குச்செட்டி	சுக்குச்செட்டி cukkucceṭṭi, பெ. (n.) சுக்கஞ் செட்டி (இ.வ.);. பார்க்க;see Sukkan-Setti. [சுக்கு + செட்டி]
சுக்குச்செட்டு	சுக்குச்செட்டு cukkucceṭṭu, பெ. (n.) இவற்றன்மை; misarliness; stinginess. [சுக்கு + செட்டு]
சுக்குச்செட்டுப்பண்ணு-தல்	சுக்குச்செட்டுப்பண்ணு-தல் sukku-c-cettu-p-pannu-, 5 செ.கு.வி (v.i.) 1. அதிகப்படியான சிக்கனம் கொள்ளுதல் (இ.வ.);; to be Stingy. 2. சிறுவணிகம் செய்து ஆதாயம் பிடித்தல் (வின்.);; to make profit by trading, in small articles. [சுக்கு + செட்டுப்பண்ணு-,]
சுக்குத் தண்ணீர்	சுக்குத் தண்ணீர் cukkuttaṇṇīr, பெ. (n.) 1. சுக்கிட்டுக் காய்ச்சிக் கொதிக்க வைத்த நீர்; boiled ginger water. 2. சுக்கும் வெல்லமுமிட்டுக் காய்ச்சியிறக்கி வடிகட்டிய பருகம்; a favourite and in vigorating beverage made by boiling dried ginger and jaggery and then filtered milk can be added and taken as coffee (சா.அக.);. [சுக்கு + தண்ணி]
சுக்குத்தான்	சுக்குத்தான் cukkuttāṉ, பெ. (n.) சுங்குத்தான் குழல் பார்க்க;see Sungu-t-tan-kulal.
சுக்குநாறி	சுக்குநாறி cukkunāṟi, பெ. (n.) சுக்கு மணமுடைய சாலிமரம்; a tree having the odour of dried ginger (சா.அக.);; [சுக்கு + நாறி. நாற்றம் = மணம். நாற்றம் → நாறி]

சுக்குநாறிப்புல்	சுக்குநாறிப்புல் cukkunāṟippul, பெ. (n.) 1. ஒருவகைப்புல்; spice or dry ginger grass. 2. சுன்னாறிப்புல்; orange grass. 3. மாந்தப்புல்; roussa grass. 4. எலுமிச்சம்புல்; rusa oil plant. 5. கருப்பூரப்புல்; andropogon citratis (சா.அக.);. ம. சுக்கு நாறிப்புல்லு [சுக்குநாறி + புல்]
சுக்குநாறிப்புல் தைலம்	சுக்குநாறிப்புல்தைலம் cukkunāṟippultailam, பெ. (n.) சுக்குநாறிப் புல்லிலிருந்து எடுக்கப்படும் எண்ணெய்; oil extracted from the ginger grass (சா.அக.);. [சுக்குநாறிப்புல் + தைலம்]
சுக்குநாறிப்பூடு	சுக்குநாறிப்பூடு cukkunāṟippūṭu, பெ. (n.) எல்லாவகைப் புண்களையும் ஆற்றும் குணமுடைய மூலிகை; a plant supposed to cure all kind of ulcers. மறுவ. வெட்டுப்புண் ஆற்றி, காயமாற்றி [சுக்குநாறி + பூடு]
சுக்குப்பாணிதம்	சுக்குப்பாணிதம் cukkuppāṇidam, பெ. (n.) சுக்கு நீரில் சருக்கரையிட்டு மீண்டும் காய்ச்சி எடுத்த பாகு; a strong medicated solution of sugar from the extract of dried ginger (சா.அக.);. Skt. pani [சுக்கு + பாணிதம்]
சுக்குப்பால்	சுக்குப்பால் cukkuppāl, பெ. (n.) கண்ணோய்க்காகச் சுக்கைப் பாலில் இழைத்து கண்ணிற் பிழியும் ஒருவகைக் கலிக்கமருந்து (இ.வ.);; a medicinal preparation for some kind of eye diseases from the dried ginger rubbed with milk (சா.அக.);. [சுக்கு1 + பால்]
சுக்குப்பொடி	சுக்குப்பொடி cukkuppoḍi, பெ. (n.) சுக்குத் தூள்; dried ginger powder. [சுக்கு + பொடி] சுக்குப்பொடி2 cukkuppoḍi, பெ. (n.) சொக்குப்பொடி (பேச்சு வழக்கு);; a kind of magic powder (சா.அக.);. தெ. சொக்குப்பொடி [சுக்கு + பொடி]

சுக்கும்பல்	சுக்கும்பல் cukkumbal, பெ. (n.) சிலந்தி; spider (சா.அக.);.
சுக்குமத்தண்டுலம்	சுக்குமத்தண்டுலம் cukkumattaṇṭulam, பெ. (n.) திப்பிலி; long-pepper (சா.அக);. [சுக்குமம் + தண்டுலம்]
சுக்குமம்	சுக்குமம் cukkumam, பெ. (n.) சிற்றேலம் (மூ.அ);; small cardamom. Skt. suksma
சுக்குமாத்தடி	சுக்குமாத்தடி1 cukkumāttaḍi, பெ. (n.) 1. துறவிகள் கையில் கொண்டு செல்லும் கழி (வின்.);; staff carried by mendicants as imbued with the power or energy of a deity. 2. சிறு தெய்வங்கள் கையில் அமைக்கப்படுஞ் சிறு தண்டம் (இ.வ.); a club with which some inferior dcities are armed. 3. மந்திரக்கோல் (இவ); magic wand. மறுவ. சுக்குமாந்தடி [சொக்கு → சுக்கு + மா + தடி]
சுக்குமாந்தடி	சுக்குமாந்தடி cukkumāndaḍi, பெ. (n.) சுக்கு மாத்தடி பார்க்க;see sukku-ma-t-tadi. "சுக்குமாந்தடி கொண்டு நொக்கி விடுவான்" (நந்த கீர்த்);. [சக்குமாத்தடி → சக்குமாந்தடி]
சுக்குமி	சுக்குமி cukkumi, பெ. (n.) கொத்தவரை; cluster bean (சா.அக.);. மறுவ. சீனியவரை
சுக்குயிளகியம்	சுக்குயிளகியம் cugguyiḷagiyam, பெ. (n.) சுக்கு 25 பலத்திற்கு 2 1/2 படி கியாழமிறக்கி, அதனோடு வெல்லம் 2 1/2 பலம் ஒமம் 1 1/2 பலம் நெய் 1/2 படி என இவற்றையும் சேர்த்து இளகியமாக (லேகியம்); ஆக்குதல்; an electuray prepared with the decoction of dry ginger, jaggery, ajown, curry leaves and cow's ghee. It cures diarrhoea, chronic diarrhoea indigestion, wind swelling, etc., [சக்கு + இளகியம்]
சுக்குலகந்தம்	சுக்குலகந்தம் cuggulagandam, பெ. (n.) 1. வசம்பு; sweet flag. 2. அதிவிடயம்; Indian atees.

சுக்குவெல்லம்	சுக்குவெல்லம் cukkuvellam, பெ. (n.) சுக்குப் பொடி கலந்த வெல்லம் (உவ);; jaggery mixed with pulverised dried ginger, used as a digestive. ம. சுக்குவெல்லம் [சக்கு1 + வெல்வம்]
சுக்குவெள்ளம்	சுக்குவெள்ளம் cukkuveḷḷam, பெ. (n.) சுக்குக் கலந்த வெந்நீர் (நாஞ்.);; ginger-water a stimulant. ம. சுக்குவெள்ளம் [ஈக்கு + வெள்ளம்]
சுக்கெலும்பு	சுக்கெலும்பு cukkelumbu, பெ. (n.) மார்பு ஏலும்பு; bones of the chest (சா.அக.);. மறுவ விலாவெலும்பு, நெஞ்செலும்பு [சுக்கை (வரி); + எலும்பு]
சுக்கை	சுக்கை1 cukkai, பெ. (n.) முசுமுசுக்கை (மலை.);; bryony or bristly. [முகமுகக்கை → சக்கை] சுக்கை2 cukkai, பெ. (n.) வீண்மீன்; star. தெ. சுக்க cf.ulka; க. சுக்கெ;நாய்க். சுக்க பாலி. சுக்க கோண்ட் சுக்கம்; கோண்டா. சுக;குவி. ஹுக சுக்கை3 cukkai, பெ. (n.) பூமாலை; garland. "சுக்கைப் பிற்கற்றியும்" (திருப்பு.161);. சுக்கை4 cukkai, பெ. (n.) கப்பற்கங்கம் (யாழ்ப்.);; passage money;freight. [சங்கம் → சக்கம் → சக்கை]
சுகட்டான்	சுகட்டான் cugaṭṭāṉ, பெ. (n.) 1. நாணற்புல்; kaus. 2. முடக்கொற்றான்; balloon vine, smooth leaved heart pea (சா.அக.);.
சுகட்டிகம்	சுகட்டிகம் cugaṭṭigam, பெ. (n.) பெருங்குமிழ மரம்; Cashmere tree (சா.அக.);.

சுகட்டிகா	சுகட்டிகா cugaṭṭigā, பெ. (n.) நாணற்புல்; kaus (சா.அக.);. [சுகட்டான் → சுகட்டிகா]
சுகட்டிரா	சுகட்டிரா cugaṭṭirā, பெ. (n.) பேய்ப்புல்; a kind of poisonous grass full of little clots (சா.அக.);.
சுகண்டி	சுகண்டி cugaṇṭi, பெ. (n.) ஒருவகை உயர் மணி (அரத்தினம்);; a gem (சா.அக);.
சுகந்திக்கல்	சுகந்திக்கல் cugandiggal, பெ. (n.) ஒருவகைச் செவ்வந்திக்கல்; a semi precious stone (சா.அக.);. [சுகந்தி + கல்]
சுகந்திப்பாலை	சுகந்திப்பாலை cugandippālai, பெ. (n.) 1. நற்பாலைவேர்; the root of fragrant palay milky plant. 2. நன்னாரிவேர்; Indian sarasaparilla (சா.அக.);.
சுகம்பல்	சுகம்பல் cugambal, பெ. (n.) புளிநறளை (மலை);; bristly trifoliate vine.
சுகம்பலம்	சுகம்பலம் cugambalam, பெ. (n.) பூனைக் காலி; cowhage plant (சா.அக.);.
சுகியன்	சுகியன் cugiyaṉ, பெ. (n.) ஒரு வகை இனிப்புப் பண்ணியம்; a kind of sweet pastry ball. "அவல்பொரி சுகியன்.ஃ" (திருப்பு. 426);. ம. சுகியன்; தெ. சுகிய;க. சுக்ய [சுழலியன் → அகியன் (வேக. 220);]
சுகிர்	சுகிர்2 cugir, பெ. (n.) உட்டுளை (சூடா);; tubularity. Skt. susira.

சுகிர்புரி-தல்	சுகிர்புரி-தல் sugirpuri-, 2 செ.குன்றாவி (v.t.) யாழ் நரம்பினை வடித்து முறுக்குதல்; to rub clean and tighten the strings of a lute. "சுகிர்புரி நரம்பின் சீறியாழ் பண்ணி" (புறநா. 109);. [சுகிர்1 + புரி-,]
சுங்கடி	சுங்கடி cuṅgaḍi, பெ. (n.) முடிச்சுக்கட்டிச் சாயமிடப்பெற்ற ஒருவகைச் சீலை; a kind of dyed saree with undyed spots. தெ. சுங்கடி
சுங்கம்	சுங்கம்1 cuṅgam, பெ. (n.) கஞ்சத்தனம்; misserlyness. [சுள் → சுட்கு → சுக்கு → சுக்கம் → சுங்கம்] சுங்கம்2 cuṅgam, பெ. (n.) 1. ஆடுதின்னாப் பாலை (மலை.);; worm killer. 2. கடுகு; mustard. Skt.junga சுங்கம்3 cuṅgam, பெ. (n.) 1. கீழறுக்கை; undermining. 2. திருட்டு; stealing, pilfering.
சுங்கம்பிடி-த்தல்	சுங்கம்பிடி-த்தல் suligam-pidi-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) கடுஞ்சிக்கனம் செய்து பொருள் சேர்த்தல். (இ.வ.);; to save money, as a miser. [சுங்கம் + பிடி-,]
சுங்கல்	சுங்கல்1 cuṅgal, பெ. (n.) விளையாட்டில் மேலும் ஓர் ஆட்டம்; an extra turn in game. சுங்கல்2 cuṅgal, பெ. (n.) சுங்கு,1 பார்க்க;see sungu. மறுவ. சுங்கு தெ. சுங்கு;க: சுங்கு [சுங்கு → சுங்கல்]
சுங்கான்களி	சுங்கான்களி cuṅgāṉkaḷi, பெ. (n.) புகை பிடிக்கும் சுங்கான் செய்வதற்கேற்ற தூய, பொடியான களிமண்; pure and nice powdered clay to be used to manufacture the tobacco pipes. [சுங்கான் + களி]

சுங்கான்புகையிலை	சுங்கான்புகையிலை cuṅgāṉpugaiyilai, பெ. (n.) சுங்கானில் போட்டுப் புகை பிடிப்பதற்கு அணியமாக்கப்பட்ட புகையிலை; tobacco prepared for the pipe. [சுங்கான் + புகை + இலை]
சுங்கு	சுங்கு cuṅgu, பெ. (n.) 1. ஆடையில் தொங்க விட்டுக் கட்டும் மூலை; end of a cloth left hanging out in dressing. 2. ஆடையின் கொய்சகம் (வின்.);; pleat or fold of a garment. "சுங்குவிட்டுக் கட்டுகிறாள்" (வின்.);. 3. சடைக் குச்சு; silken tassel used in plaiting girl's hair. தெ. சுங்குலு; க. சுங்கு;கொலா. இதன
சுங்குடு	சுங்குடு cuṅguḍu, பெ. (n.) சிறுபாக்கி; trivial balance, trifling amount in arrears. தெ. சுங்குடு; க. சுங்கடி;து. சுங்குடி
சுங்குத்தான்குழல்	சுங்குத்தான்குழல் cuṅguttāṉkuḻl, பெ. (n.) பறவை முதலியவற்றை வீழ்த்த உண்டை எறியுங்குழல் (வின்.);; long tube through which pellets of clay are shot at birds. U. congs மறுவ. சுக்குத்தான் [சுங்குத்தான் + குழல்]
சுச்சு	சுச்சு1 cuccu, பெ. (n.) 1. சுக்கு (மூ.அ);; dried ginger. 2. இஞ்சி; ginger-plant. 3. வறட்சுண்டி (பிங்.);; floating sensitive plant. Skt. Suska [சுக்கு → சுச்சு] சுச்சு2 cuccu, பெ. (n.) பறவைமூக்கு (பிங்);; அலகு; beak of a bird. Skt. Canju
சுசியம்	சுசியம் susiyam, பெ. (n.) சுழியம் பார்க்க: See suliyam. [சுழியம் - கசியம் (வே.க. 228);]

சுட்கம்	சுட்கம் cuṭkam, பெ. (n.) 1. வறட்சி; dryness. 2. வறண்டது; that which is dried up. 3. ஒரு நோய்; a disease. 4. பணம் முதலியவற்றின் குறைவு (இ.வ.);; shortage, as of funds, provisions. 5. கஞ்சத்தனம்; stinginess. 'சுட்கஞ் செய்யாதே' (உ.வ.);. Skt. suska [சுள் → சுட்டு → சுட்கம் ஒ.நோ. வெட்கு → வெட்கம் (வே.க.]
சுட்கமூலம்	சுட்கமூலம் cuṭkamūlam, பெ. (n.) 1. முளை சுருங்கிய ஒருவகை மூலநோய்; a kind of pile disease. 2. வறட்சி மூலம்; a kind of hemorrhoid due to the dry condition of the lower end of the rectum. 3. உலர்ந்துசுருங்கி இருப்பது; that which is dried and shrinked. 4. உலர்ந்தவோ; dried root. 5. உலர்ந்தகிழங்கு; dried bulb orrhyzome (சா.அக.);. [சுட்கம் + மூலம்]
சுட்கு-தல்	சுட்கு-தல் sul-ku, 5 செ.குவி (v.i.) 1. வறளுதல்; to grow dry. 2. மெலிதல்; to get reduced as emaciated. [சுள் → கட்கு-,]
சுட்கள்	சுட்கள் cuṭkaḷ, பெ. (n.) கள்ளுச்சுள்ளெனல் பார்க்க;see Sulu-c-culenal.
சுட்டகரி	சுட்டகரி cuṭṭagari, பெ. (n.) 1. எரித்தகரி; burnt charcoal, carbon. 2. சுடுவதனாலுண்டாகும் கரி; charcoal derived by burning wood fuel. 3. காந்திப்போன நிலக்கரி; the refuse of the burned coals; a hot coal that ceased to flame. [சுட்ட + கரி]
சுட்டகல்	சுட்டகல் cuṭṭagal, பெ. (n.) சுட்டசெங்கல் பார்க்க;(இ.வ.);;see sutta-Sengal ம. சுடுகல்லு [(சுடு); சுட்ட + கல்]

சுட்டசாம்பச்சி	சுட்டசாம்பச்சி cuṭṭacāmbacci, பெ. (n.) எவட்சாரம்; saltpetre.
சுட்டசுண்ணாம்பு	சுட்டசுண்ணாம்பு suṭṭasuṇṇāmbu, பெ. (n.) 1. சுட்ட சுண்ணாம்புக்கல்; burnt lime stone;quick lime. 2. நீற்றிய சுண்ணாம்பு; slacked lime. [சுட்ட + சுண்ணாம்பு]
சுட்டசெங்கல்	சுட்டசெங்கல் suṭṭaseṅgal, பெ. (n.) சூளையிற் சுடப்பட்ட செங்கல்; burnt brick in kiln. [சுட்ட + செங்கல்]
சுட்டடிக்கொள்கை	சுட்டடிக்கொள்கை cuḍḍaḍikkoḷkai, பெ. (n.) ஒருமொழிச் சொற்களெல்லாம் சுட்டுகளினின்று கிளைத்து வளர்ந்தன என்னும் கோட்பாடு; deietic theory. [சுட்டடி + கொள்கை] மொழியின்கண் பல்கிப்பெருகிக் காணப் படுகின்ற சொற்களெல்லாம் மிகச்சிறிய அளவிலான வேர்களினின்று வளர்ந்து வந்துள்ளன. அவ்வேர்களுக்கும் மூலமாகச் சுட்டடிகள் இருந்துள்ளன என்பது பாவாணரின் ஆய்வு முடிவு. சேய்மை, அண்மை, முன்மை ஆகிய மூவிடங்களையும் முறையே சுட்டக்கூடிய ஒலிகள் ஆ, ஈ, ஊ என்னும் மூன்றாய்த்தான் இருக்கமுடியும் [illegible] ஆவென்று விரிவாகத் திறந்து [illegible] சுட்டும்
சுட்டணி	சுட்டணி cuṭṭaṇi, பெ. (n.) வீரசோழியத்தில் கூறப்பட்ட நிதரிசனம் என்னும் ஒருவகை அணி (வீரசோ. அலங்.12);; a kind of figure of speech as in Vira coḷiyam. [சுட்டு + அணி]
சுட்டபுண்	சுட்டபுண் cuṭṭabuṇ, பெ. (n.) 1. நெருப்பினால் சுடப்பட்ட புண்; injury caused by fire-burns. "தீயினாற் சுட்டபுண் உள்ளாறும்" (குறள், 129);. 2. வெந்தபுண்; wound caused by hot substances - scalds (சா.அக.);. [சுட்ட + புண்]
சுட்டபுண்ணாற்றி	சுட்டபுண்ணாற்றி cuṭṭabuṇṇāṟṟi, பெ. (n.) தீச்சுட்ட புண்களை ஆற்றும் மருந்து; an agent that cures burns antipyrotic (சா.அக.);. [சுட்ட + புண் + ஆற்றி]
சுட்டபுளி	சுட்டபுளி cuṭṭabuḷi, பெ. (n.) நெருப்பிலிட் டெடுத்த புளி; burnt tamarind used in diet (சா.அக.);. [சுட்ட + புளி]

சுட்டபூக்கல்	சுட்டபூக்கல் cuṭṭapūkkal, பெ. (n.) ஒருவகை உப்பு, வழலை; a kind of salt (சா.அக.);. [சுட்ட + உப்புக்கல்]
சுட்டல்	சுட்டல் cuṭṭal, பெ. (n.) கட்டுணர்வு, 1 பார்க்க;see suttunarvu, 1."சுட்டறிரிதல்" (மணிமே. 27:22);. [சுட்டு → சுட்டல்]
சுட்டவெண்காரம்	சுட்டவெண்காரம் cuṭṭaveṇkāram, பெ. (n.) வெப்பத்தால் நீர்க்கூறகற்றிய வெண்காரம்; roasted borax, dehydrated borax (சா.அக.);. [சுட்ட + வெண்காரம்]
சுட்டறிவு	சுட்டறிவு cuṭṭaṟivu, பெ. (n.) சுட்டுணர்வு, 2 பார்க்க;see suttunarvu, 2. "சுட்ட றிவாவது அசத்தேயாகலின்" ... (சி.சி. 6:2 சிவஞா.); [சுட்டு + அறிவு]
சுட்டாமுட்டி	சுட்டாமுட்டி cuṭṭāmuṭṭi, பெ. (n.) சுட்டுவிரல் (சிலப். 3:58, அரும்.);; index finger, forefinger. [சுகட்டு + ஆ முட்டி]
சுட்டாவிரல்	சுட்டாவிரல் cuṭṭāviral, பெ. (n.) கட்டுவிரல் பார்க்க;see Suttu-Viral (சா.அக.);. [சுட்டு + ஆ + விரல்]

சுட்டி	சுட்டி1 cuṭṭi, பெ. (n.) 1. குழந்தைகளும் மகளிரும் அணிந்து கொள்ளும் நெற்றியணி; a small designed ornament worn by children and women on the forehead. "சுட்டி சிதையக் குட்டத்துக் குளித்து" (பெருங். உஞ்சைக். 40:102);. 2. மாட்டின் நெற்றியிலுள்ள வெண்கழி; white curl on the forehead of bull or cow. "சுட்டியை நெற்றியிலேயுடைய கரிய எருது" (கலித். 101 : 2, உரை.);. 3. பாம்பு முதலிய உயிரிகளின் உச்சி வெள்ளை (வின்.);; white spot on the head of a beast or serpent. 4. சிறுபட்டி (நாஞ்);; short striped border of a cloth. 5. மயிர்முடி (அக.நி);; குடுமி; tuft of hair. 6. நெற்றிப்பட்டம் (அக.நி.);; a plate of gold worn on the forehead, as a mark of distinction. ம. சுட்டி; க. சுட்டி;து. சிட்டி Skt. cudiya [சுள் → சுட்டி (வே.க. 230);] சுட்டி2 cuṭṭi, பெ. (n.) 1. துடிப்பானவன்; an active fellow. 2. குறும்புத்தனம் உள்ளவன்; a mischievous fellow. 3. ஆகூழற்றவன் (இ.வ.);; luckless fellow;ill-fated person. 4. அறிவுக் கூர்மையுள்ளவன் (இ.வ.);; intelligent person. ம. சுட்டி; க., தெ. சூடி;து. சுடி Skt. dusta [சுடு → (சுட்டு); → சுட்டி (மு.தா.62);] சுட்டி3 cuṭṭi, பெ. (n.) பொருட்டு; for the sake of. "எனக்குச் சுட்டி ஒன்றுஞ் செய்ய வேண்டாம்" (நாஞ்.);. [சுட்டு → சுட்டி] சுட்டி4 cuṭṭi, பெ. (n.) நாக்கு (அக.நி);; tongue.
சுட்டிக்காட்டு-தல்	சுட்டிக்காட்டு-தல் sutti-k-kattu, 5 செ.குன்றாவி, (v.t.) 1. சுட்டு1-தல் பார்க்க;see suttu-, 2. அடையாளங்காட்டுதல்; identity. "உன்னையே சுட்டிக் காட்டுங்காண்" (திவ். பெரியாழ். 1.4:4);. [சுட்டி + காட்டு-,]

சுட்டிகை	சுட்டிகை cuṭṭigai, பெ. (n.) மகளிர் நுதலணி; an ornament worn by women on the forehead. "குளிகையுஞ் சுட்டிகையும்......" (பதினொஆதியுலா.68);. [சுட்டி + கை]
சுட்டிச்சுண்ணம்	சுட்டிச்சுண்ணம் cuṭṭiccuṇṇam, பெ. (n.) உடம்பைத் துய்மை செய்தற்குரிய நறுமணப் பொடி; scented or aromatic powder used in bathing. "சுந்தரப் பொடியுஞ் சுட்டிச் சுண்ணமும்" (பெருங். உஞ்சைக். 42 : 73);. [சுட்டி + சுண்ணம்]
சுட்டிசுட்டியாக	சுட்டிசுட்டியாக Sutti-Sutti-y-aga, வி.அ. (adv.) வட்டம் வட்டமாக; in round patches. 'அவன் உடலில் சுட்டிசுட்டியாக வெள்ளை விழுகிறது' (உ.வ.);. [சுட்டி + சுட்டி + ஆக]
சுட்டிட்டிகை	சுட்டிட்டிகை cuṭṭiṭṭigai, பெ. (n.) சுட்டோடு பார்க்க;see suttodu. "சுட்டிட்டிகையால் மாடமாளிகை எடுக்கப் பெறுவதாகவும்..." (தெ.க.தொ.521,35);. [சுட்ட + இட்டிகை]
சுட்டித்தலை	சுட்டித்தலை cuṭṭittalai, பெ. (n.) 1. சுட்டித் தனம் (யாழ்.அ.க.); பார்க்க;see sutti-t-tanam. 2. சுட்டித்தலையன்1 (இ.வ.); பார்க்க;see sutti-t-talaiyan1. 3. சுட்டியுள்ள தலை; head which have a curl. [சுட்டி + தலை]
சுட்டித்தலையன்	சுட்டித்தலையன்1 cuṭṭittalaiyaṉ, பெ. (n.) குறும்பு செய்பவன், கெட்டவன்; mischievous fellow. [சுட்டி + தலையன்] சுட்டித்தலையன்2 cuṭṭittalaiyaṉ, பெ. (n.) உச்சி வெள்ளையுடைய விலங்கு (யாழ்ப்.);; animal with a white spot on its forehead. [சுட்டி1+ தலையன்]
சுட்டித்தனம்	சுட்டித்தனம் cuṭṭittaṉam, பெ. (n.) துடுக்குத் தனம்; mischievousness, turbulence. [சுட்டி + தனம்]

சுட்டிப்பயல்	சுட்டிப்பயல் cuṭṭippayal, பெ. (n.) சுட்டிப் பையன் பார்க்க;see Sutti-p-paiyan. [சுட்டிப்பைன் → சுட்டிப்பன் பையன் →பையன் – பயல்]
சுட்டிப்பேசு-தல்	சுட்டிப்பேசு-தல் sutti-p-pesu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t) குறிப்பாகச் சொல்லுதல் (இ.வ);; to hint, allude to in discourse. [சுட்டி + பேச-,]
சுட்டிப்பையன்	சுட்டிப்பையன் cuṭṭippaiyaṉ, பெ. (n.) 1. குறும்புசெய்யும் பையன்; mischevous boy; 2. கூர்த்த அறிவுடையோன்; brilliant boy. [சுட்டி2 + பையன்]
சுட்டிமுகடு	சுட்டிமுகடு cuḍḍimugaḍu, பெ. (n.) மகளிர் அணியும் தலையணி (இ.வ.);; set of ornaments worn by women on the head. [சுட்டி + முகடு]
சுட்டியன்	சுட்டியன் cuṭṭiyaṉ, பெ. (n.) சுட்டி2 பார்க்க;see sutti2. [சுட்டி + சுட்டியன்]

சுட்டு	சுட்டு1 suttu-, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. குறிப்பிடுதல்; to point out;indicate. "துன்னுநர் சுட்டவும்" (பரிபா. 19, 54);. 2. நோக்கமாகக் கொள்ளுதல், குறிக் கோளாய்க் கொள்ளுதல்; to have in view, aim at, desire. 3. நினைத்தல், உன்னுதல்; to think, consider. "சுட்டினும் பனிக்கும்" (மலைபடு. 398);. 4. நன்குமதித்தல்; to honour. "இருவர்ச் சுட்டிய பல்வேறு தொல்குடி" (திருமுருகு.178);. ம. சுட்டு;க., தெ., சுட்டு [சுள் → சுட்டு-,) சுட்டு2 cuṭṭu, பெ. (n.) 1. குறிப்பிடுகை; to indication, reference. "சுட்டுத்தலை போகாத் தொல்குடி" (சிலப். 12 : 21);. 2. கருதப்படும் பொருள்; that which is intended, designated. "உயர்திணை யென்மனார் மக்கட் சுட்டே" (தொல். சொல்.1);. 3. நன்மதிப்பு; honour. "பிறராற் பெருஞ்சுட்டு வேண்டுவான்" (நீதிநெறி. 20);. 4. சுட்டெழுத்து பார்க்க;see Sutteluttu. "அ இ உ அம்மூன்றுஞ் சுட்டு" (தொல். எழுத்து.31);. 5. கட்டணி பார்க்க;see suttani. ம. சுட்டு; க. சுட்டு; தெ. சூட்டி; து. சூடி; குய். சூட்டா;குவி. ஹுடாலி. [சுள் → சுட்டு]
சுட்டுக்குருவி	சுட்டுக்குருவி cuṭṭukkuruvi, பெ. (n.) சிட்டுக்குருவி (இ.வ.); பார்க்க;see Sittu-k-kuruvi. [சிட்டுக்குருவி → சுட்டுக்குருவி. சுள் → (சுட்டு); → சிட்டு = சிறியது. குள் → குரு → குருவி = சிறு பறவை]
சுட்டுக்குவி	சுட்டுக்குவி cuṭṭukkuvi, பெ. (n.) பிணங்களைச் கட்டுக்குவி எனப் பொருள்படும்படி அமைந்ததாகக் கருதப்படும் ஆந்தையின் ஒலிக்குறிப்பு; screeching of an owl fancied to resemble the word suttu-k-kuvi and indicate that the corpses should be burnt and heaped. "சுட்டுக் குவியெனச் செத்தோர்ப் பயிருங் கள்ளியம் பறந்தலை" (புறநா. 240);.
சுட்டுக்கொட்டை பரப்பு-தல்	சுட்டுக்கொட்டைபரப்பு-தல் suttu-k-kottaiparappu-, 5 செ.கு.வி. (v.t.) ஊரைச் சுட்டு விதைத்தல், முற்றும் அழித்தல்; lit, to burn down a city and sow it with castor seeds. To destroy completely, devastate. [சுட்டு + கொட்டை + பரப்பு-]

சுட்டுக் கோல்	சுட்டுக் கோல் cuṭṭukāl, பெ. (n.) 1. உலையாணிக்கோல்; smith's poker. "சுட்டுக்கோல் போல வெரியும் புகுவரே நீட்டாரெனப் படுவார்" (நாலடி, 208);. 2. தீயோன் (யாழ்ப்.);; mischievous person. [சுட்டு + கோல்]
சுட்டுணர்வு	சுட்டுணர்வு cuṭṭuṇarvu, பெ. (n.) 1. போலி யளவைகளெட்டனுள் பொருளுண்மை மாத்திரை காணும் அறிவு (மணிமே. 27 : 6);: knowledge of the mere existence of a thing without knowing its nature, one of eight piramanapasam. 2. புலன்களால் உய்த்துணரும் அறிவு; cognition by the senses. "சுட்டுணர் வின்றி நின்றறியப்படுஞ் சிவசத்தின் முன்னர்" (சி.போ.பா.பக்.154);. [சுட்டு + உணர்வு]
சுட்டுநட்டவேப்பங்கன்று	சுட்டுநட்டவேப்பங்கன்று cuṭṭunaṭṭavēppaṅgaṉṟu, பெ. (n.) பெருங்கொடுமையன் (நெல்லை);; extremely mischievous person. [சுட்டு + நட்ட + வேப்பங்கன்று]
சுட்டுப்பெயர்	சுட்டுப்பெயர் cuṭṭuppeyar, பெ. (n.) 1. சுட்டெழுத்தை முன்பெற்ற பெயர்; demonstrative pronoun, as அவன், இவன். 'சுட்டுப்பெயர்க் கிளவி முற்படக் கிளவார்' (தொல். சொல். 38);. 2. சுட்டுமாத்திரையாய் நிற்கும் பெயர்; noun used in the place of pronoun. "கூற்றம் நமன் என்பன சுட்டுப்பெயர்" (சீவக. 1487, உரை);. [சுட்டு + பெயர்] அ, இ, உ என்னும் சுட்டெழுத்துகளுடன் பால்ஈறுகள் சேர்ந்து உருவாகும் சுட்டுப் பெயர்கள், படர்க்கைப்பெயர்களாக ஆளப்படுகின்றன. பழந்தமிழில் கட்டெழுத்துகள் நெடிலாக இருந்தன (இன்றளவும் தமிழின மொழிகளான மலையாளம், கன்னடம், தெலுங்கு போன்ற மொழிகளில் சுட்டு நெடில்களாக இருக்கின்றன. பின்னர், அவை குறில்களாகக் குறுக்கம் பெற்றன. I need not call attention to the beautiful and philosophical regularity of this quadruple set of remote, proximate and intermediate demonstrative and interrogatives. In no other language or family of languages in the world shall we find its
சுட்டுப்பொருள்	சுட்டுப்பொருள் cuṭṭupporuḷ, பெ. (n.) 1. கருதிய பொருள்; intended meaning, object aimed at. 2. ஊழ்கத்துக்காக (தியானத்துக்காக); மனத்தில் அமைக்கப்படும் முழுத்தம் (வின்.);; image of the object of worship formed in the mind for meditation. 3. ஊழ்கத்தில் நினைத்த படி கடவுள் குருவாக எழுந்தருளல்; god appearing in the form of a Guru in meditation. [சுட்டு + பொருள்]
சுட்டுவிடை	சுட்டுவிடை cuḍḍuviḍai, பெ. (n.) எண்வகை விடைகளுள், இது இவன் முதலிய சுட்டுப் பெயர்களாற் கூறும் விடை (நன். 386, உரை);; answer in the form of demonstrative pronouns, one of en-vagai-vidai. [சுட்டு + விடை]

சுட்டுவிரல்	சுட்டுவிரல் cuṭṭuviral, பெ. (n.) ஆட்காட்டி விரல்; forefinger. "சுட்டு விரறனை மாசற நீட்டி ..." (பரத.பாவ.30);. ம. சுண்டந் விரல்;தெ. சட்டு வேலு. [சுட்டும் + விரல்]
சுட்டுவை-த்தல்	சுட்டுவை-த்தல் suttu-vai, 4 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. ஒருவரை நினைத்த வண்ணமாய் இருத்தல் (யாழ்.);; to think intently about a person. 2. ஊழ்கத்தில் தான்நினைத்த தெய்வத் திருமேனியிலேயே மனத்தை நிறுத்துதல்; to fix one's mind on the image of the object of worship, in meditation. [சுட்டு + வை-]
சுட்டுறுகோல்	சுட்டுறுகோல் cuṭṭuṟuāl, பெ. (n.) சுட்டுக் கோல்,1 பார்கக;see suttu-k-kol, 1. "கட்டழற் புகூஉஞ் சுட்டுறுகோல் போல்" (பெருங். இலாவாண. 8:155);. [சுட்டுறு + கோல்]
சுட்டெரி-த்தல்	சுட்டெரி-த்தல் sutteri, 4 செகுன்றாவி (v.t.) 1. நெருப்பு அல்லது வெப்பம் கடுமையாகக் காய்தல்; fire or sun shine heating hardly. 'சுட்டெரிக்கும் இந்த வெயிலில் அலைந்து திரிந்தால் சூட்டுக்கடுப்பு வரும்' (உ.வ.); 2. கடுந் தீயால் எரித்தல்; burning by fire. "சிறுவர்கள் விளையாட்டாய் மூட்டிய தீ வீட்டையே சுட்டெரித்து விட்டது" 3. உடலையும் மனத்தையும் புண்படுத்துதல்; hurting one's body and mind. "அவருடைய சினம் அவளைச் சுட்டெரித்தது." ம. சுட்டெரிக்குக [சுட்டு + எரி-,]
சுட்டெழுத்து	சுட்டெழுத்து cuṭṭeḻuttu, பெ. (n.) சுட்டி உணர்த்தும் அ, இ, உ என்ற எழுத்துகள்; the demonstrative sounds a, i, u. "சுட்டெழுத்தினை முதலாகவுடைய வகர வீற்றுப் பெயர் மூன்றும்" (தொல். எழுத்து. 378, உரை.);. ம. சுட்டெழுத்து [சுட்டு + எழுத்து]
சுட்டோடு	சுட்டோடு cuṭṭōṭu, பெ. (n.) கட்டசெங்கல்; burnt brick. "சுட்டோட்டால் மாட மாளிகை எடுக்கப் பெறுவதாகவும்" (தெ. க. தொ. 2, 509:58);. [சுட்டு + ஒடு]

சுடக்கு	சுடக்கு1 sudakku-, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) சொடக்கு-, (உ.வ.); பார்க்க;see sodakku-. [சொடக்கு → சுடக்கு-,] சுடக்கு2 cuḍakku, பெ. (n.) சொடக்கு பார்க்க;see Sodakku. [சொடக்கு → சுடக்கு]
சுடக்குடித்தவன்	சுடக்குடித்தவன் cuḍakkuḍittavaṉ, பெ. (n.) பதட்டக்காரன் (உ.வ.);; hasty man. 'அவன் எப்போதும் சுடக்குடித்தவன் தானே' (உ.வ.); [சுடு → சு. + குடித்தவன்]
சுடகத்தி	சுடகத்தி cuḍagatti, பெ. (n.) பேய்க்கடலை; wild bitter gram.
சுடகமாமிசம்	சுடகமாமிசம் suḍagamāmisam, பெ. (n.) கருவாடு; dried fish (சா.அக.);. [சூடு → சுடு → சுடகம். சுடகம் + மாமிசம்]
சுடங்கமூலி	சுடங்கமூலி cuḍaṅgamūli, பெ. (n.) நிலத் துளசி; holy basil (சா.அக.);. [சுடங்கம் + மூலி] சுடச்சுட sula-c-cula, வி.அ. (adv.); 1. சூடு குன்றாமல்; right hot. "சுடச்சுட இட்டலி சாப்பிட்டால் அதன் சுவையே தனி!" 2. உடனடி யாகவும், மனத்தில் பதியும்படியாகவும்; immediately and impressively. "குறும்பு மாணவர்கள் கேட்ட வினாக்களுக்கு ஆசிரியர் கடச்சுட மறுமொழி கொடுத்தார்" [சுள் → சுடு → சுட + சுட]

சுடர்	சுடர்1 cuḍar, பெ. (n.) 1. ஒளி, வெளிச்சம், சுவாலை; light, brilliance, lustre. "தெறுசுட ரொண் கதிர் ஞாயிறு" (புறநா. 6:27);. 2. ஞாயிறு; Sun, "சுடர் சுட்ட சுரத்தேறி" (புறநா. 136:18);. 3. வெயில்; sunshine. "வல்லிருள் புதைப்பச் செல்சுடர் சுருக்கி" (பெருங். உஞ்சைக். 33:155);. 4. நிலா; moon. "சுடரொடு சூழ்வரு தாரகை" (பரிபா. 19:19);. 5. கோள்; planet. "சுடர்நிலை உள்படுவோரும்" (பரிபா. 19:7);. 6. நெருப்பு; fire. "சுரும்பு மூசாச் சுடர்ப்பூங் காந்தள்" (திருமுரு. 43);. 7. விளக்கு; burning lamp. "இரவின் மாட்டிய விலங்கு சுடர்" (பெரும்பாண். 349);. 8. தீக் கொழுத்து; flame. "விளக்கினுளொண் சுடரே போன்று" (நாலடி. 189);. 9. தீப்பொறி (அக.நி.);; spark. 10. சுடரெண்ணெய், பார்க்க;see Suder-enney. ம. சுடர்; க. சுடு, சொடர், சொட்ரு சொடலு; தெ. சுடு;து. சுடரு, தடறு, துடரு (விளக்கு); Pkt. cuduli (torch);; Mar. cudi torch of wisps or twigs) [சுடு → சுடர் (வே.க.210);] சுடர்2 sudar, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒளி விடுதல்; to give light; to burn brightly; to shine, as a heavenly body; to sparkle, as a gem; to gleam. "சுடச்சுடரும் பொன்போல்" (குறள், 267);
சுடர்க்கடை	சுடர்க்கடை cuḍarkkaḍai, பெ. (n.) 1. மின்மினி; fire fly. 2. மயிர்; peacock. [சுடர் + கடை]

சுடர்க்காசம்	சுடர்க்காசம் cuḍarkkācam, பெ. (n.) ஈளை (காச); நோய் வகை; a kind of asthma (சா.அக.);. [சுடர் + காசம்]
சுடர்க்காரி	சுடர்க்காரி cuḍarkkāri, பெ. (n.) சுடர்க்கடை பார்க்க;see Sugar-k-kadai (சா.அக.);. [சுடர் + காரி]
சுடர்க்காளை	சுடர்க்காளை cuḍarkkāḷai, பெ. (n.) சுடர்க் கொடி பார்க்க;see Sugar-k-kodi (சா.அக.);. [சுடர் + காளை]
சுடர்க்கொடி	சுடர்க்கொடி cuḍarkkoḍi, பெ. (n.) ஆலத்திக் கருப்பூரம் (வின்.);; incense of camphor. [சுடர் + கொடி]
சுடர்ச்சக்கரம்	சுடர்ச்சக்கரம் cuḍarccakkaram, பெ. (n.) ஞாலமுனைச் சக்கரம்; the great bear, polar circle. "சுடர்ச்சக்கரத்தைப் பொருந்திவரும் ஆதித்தன் முதலாக வருங் கோள்களது நிலைமையை" (பரிபா. 19,46, உரை);, [சுடர் + சக்கரம்]
சுடர்ச்செலவு	சுடர்ச்செலவு cuḍarccelavu, பெ. (n.) ஒரையை இரண்டாகப் பகிர்கை (வின்.);; division of the rising sign into two equal parts for casting horoscopes. [சுடர் + செலவு]
சுடர்நிலை	சுடர்நிலை cuḍarnilai, பெ. (n.) 1. விளக்குத் தண்டு (பிங்.);; lampstand. 2. விளக்கணி; a figure of speech. ம. சுடர்நிலை [சுடர் + நிலை]
சுடர்நிலைத்தண்டு	சுடர்நிலைத்தண்டு cuḍarnilaittaṇḍu, பெ. (n.) சுடர்நிலை,1 பார்க்க; [சுடர்நிலை + தண்டு]

சுடர்நேமி	சுடர்நேமி cuḍarnēmi, பெ. (n.) சுடர்ச்சக்கரம் பார்க்க;see Sugar-c-cakkaram. "சுடர்நேமி யொன்றிய சுடர்நிலை" (பரிபா. 19:46);. [சுடர் + நேமி]
சுடர்ப்பொடி	சுடர்ப்பொடி cuḍarppoḍi, பெ. (n.) கருப்பூரம்; camphor (செ.அக.);. [சுடர் + பொடி]
சுடர்பலதோன்றுதல்	சுடர்பலதோன்றுதல் cuḍarpaladōṉṟudal, பெ. (n.) ஒளியால் ஏற்படும் ஒருவகைக் கண்ணோய்; an eye disease casused by seeing bright lamp's light (சா.அக.);. [சுடர் + பல + தோன்றுதல்]
சுடர்மணிக்கோவை	சுடர்மணிக்கோவை cuḍarmaṇikāvai, பெ. (n.) யானையின் அணிவகை; an ornament put on elephants. "சூழியு மோடையுஞ் சுடர் மணிக் கோவையும்" (பெருங்.இலாவண. 2:2);. [சுடர் + மணி + கோவை]
சுடர்மௌலியர்	சுடர்மௌலியர் cuḍarmauliyar, பெ. (n.) ஒளிவிடுஞ் சென்னியராகிய தேவர்கள் (யாழ்.அக.);; celestials or Devas, as having a bright halo about their heads. [சுடர் + மௌலியர்]
சுடர்விட்டெரி-தல்	சுடர்விட்டெரி-தல் sular-witeri, 2 செ.கு.வி. (v.i.) கொழுந்துவிட்டு எரிதல்; to burn brightly;blaze forth. [சுடர் + விட்டெரி-,]
சுடர்விடு-தல்	சுடர்விடு-தல் sugar-vidu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) சுடர் விட்டெரி-தல் பார்க்க;see Sudar-vitteri-. [சுடர் + விடு-,]
சுடர்விளக்கு	சுடர்விளக்கு cuḍarviḷakku, பெ. (n.) சுடர் நிலை, 2 (திவா.); பார்க்க;see sudar-nilai.2. [சுடர் + விளக்கு]
சுடரவன்	சுடரவன் cuḍaravaṉ, பெ. (n.) ஒளியுடைப் பகலவன் (திவா.);; sun, as emitting light. ம. சுடரவன் [சுடர் → சுடரவன் (வே.க.210);]

சுடரார்	சுடரார் cuḍarār, பெ. (n.) ஒளியுடையவரான கடவுள்; God as lustrous. "என்னகத் திருந்த சுடரார்" (திருநூற்.26);. ம. சுடராள் [சுடு → சுடர் → கடரார் (வே.க. 210);] 'ஆர்' உடைமைப் பொருளீறு.
சுடராவிரை	சுடராவிரை cuḍarāvirai, பெ. (n.) சூழலாவிரை (இ.வ.);;பார்க்க;see Sulalavirai. [சுடர் + ஆவிரை]
சுடரெண்ணெய்	சுடரெண்ணெய் cuḍareṇīey, பெ. (n.) 1. சுடரிலிருந்து விழும் எண்ணெய்த்துளி; drops of burning oil dripping from lamp, torch etc. 2. ஒரு வகை மருந்தெண்ணெய், a kind of medicinal oil. 3. மருந்துச்சரக்குகள் கூட்டி வடிக்கப்பட்ட வேப்பெண்ணெய்; margosa oil prepared with medicinal drugs. [சுடர் + எண்ணெய்]
சுடரொளி	சுடரொளி cuḍaroḷi, பெ. (n.) கதிரவன், நெருப்பு, திங்கள் போன்றவற்றின் கதிர்; lusture of the sun, fire, moon etc. ம. சுடரொளி [சுடர் + ஒளி]
சுடரோன்	சுடரோன் cuḍarōṉ, பெ. (n.) சுடரவன் (பிங்.); பார்க்க;see sudaravan. "கதிராயிரம் விரிக்குஞ் சுடரோன்" (திருக்கருவை. கலித். 11);. ம. சுடரோன் [சுடு → சுட. சுடர் → சுடரவன் → சுடரோன் (மு.தா.132);]
சுடல்	சுடல் cuḍal, பெ. (n.) 1. சுடரெண்ணெய்,1 பார்க்க;see sudar-enney, 2. திரியின் எரிந்த முனை முடிச்சு; charred end of a burning wick. 'விளக்கெரியும்படி சுடலைத் தட்டி விடு' (உ.வ.); ம. சுடல்;க. சொடல் [சுடு → சுடல் (வே.க. 210);]

சுடலன்	சுடலன் cuḍalaṉ, பெ. (n.) ஒருவகைப் பூடு; phoelin paniculata (சா.அக.);. [சுடல் → கடலன்]
சுடலாவிரை	சுடலாவிரை cuḍalāvirai, பெ. (n.) சுழலாவிரை (இ.வ.); பார்க்க;see Sulala-virai. [சுழலாவிரை → சுடலாவிரை (இ.வ.);]
சுடலை	சுடலை1 cuḍalai, பெ. (n.) 1. சுடுகை; baking. 2. சமைக்கை; cooking. 3. கொல்லுகை; killing. 4. அழிக்கை; destroying. 5. போர்செய்கை; quarrelling. [சுடு → சுடலை] சுடலை2 cuḍalai, பெ. (n.) 1. சுடுகாடு பார்க்க;see Sugu-kadu. "இவ்வழல்வாய்ச் சுடலைத் தின்னக் கண்டும்" (மணிமே. 6:101);. 2. சுடலையாடி,2 (மூ.அ.); பார்க்க;see Sudalas-y-adi,2. ம. சுடல;து. சுடலெ. [சுடு → சுடர் → சுடல் → சுடலை (மு.தா.132);]
சுடலைக்கரை	சுடலைக்கரை cuḍalaikkarai, பெ. (n.) சுடுகாடு (இ.வ.); பார்க்க;see sudu-kadu. [சுடiy + கரை]
சுடலைக்காடு	சுடலைக்காடு cuḍalaikkāḍu, பெ. (n.) சுடுகாடு பார்க்க;see Sudu-kadu. ம. சுடலக்களம், சுடலக்காடு [சுடலை + காடு]
சுடலைக்கான்	சுடலைக்கான் cuḍalaikkāṉ, பெ. (n.) சுடுகாடு பார்க்க;see sudu-kadu. "சுடலைக் கானிற் றொடுகுழிப் படுத்து" (மணிமே. 16:25);. [சுடலை + கான்]

சுடலைக்குருவி	சுடலைக்குருவி cuḍalaikkuruvi, பெ. (n.) சுடுகாட்டுக் குருவி; சாக்குருவி; a species of owl. [சுடலை + குருவி]
சுடலைகுத்தியாடு-தல்	சுடலைகுத்தியாடு-தல் Sudalai-kutti-y-adu-, 5 செ.குன்றாவி, (v.t.) செடில்குத்தியாடு-தல் பார்க்க;see Sedil-kutti-y-adu- (சா.அக.);. [சுடலை + குத்தியாடு-,]
சுடலைதனில்நிருத்தன்	சுடலைதனில்நிருத்தன் cuḍalaidaṉilniruddaṉ, பெ. (n.) சிவனார்வேம்பு; Sivan's necm (சா.அக);.
சுடலைநீறு	சுடலைநீறு cuḍalainīṟu, பெ. (n.) பிணம் சுட்ட சாம்பல்; ashes left after burning the dead (சா.அக.);. [சுடலை + நீறு]
சுடலைநோன்பிகள்	சுடலைநோன்பிகள் cuḍalainōṉpigaḷ, பெ. (n.) காபாலிகச் சமயத் துறவிகள்; a sect of Saiva ascetics holding kabaligam doctrines. "கடலை நோன்பிகள் ... மடைதியுறுக்கும் வன்னி மன்றமும்" (மணிமே. 6:86);. [சுடலை + நோன்பிகள்]
சுடலைப்பூச்செடி	சுடலைப்பூச்செடி cuḍalaippūcceḍi, பெ. (n.) ஆற்றலரி; a kind of flower plant with tubular stipules (சா.அக.);. [சுடலை + பூ + செடி.]
சுடலைப்பூண்டு	சுடலைப்பூண்டு cuḍalaippūṇḍu, பெ. (n.) சுடுகாட்டில் முளைக்கும் பலவகைச் செடிகள்; various plants grown generally in the cremation ground (சா.அக.);. [சுடலை + பூண்டு]
சுடலைமாடன்	சுடலைமாடன் cuḍalaimāḍaṉ, பெ. (n.) சுடலையிலுள்ள ஒருவகைப் பேய் (G.Tn.D.1. 118);; evil spirit haunting burning-grounds. ம. கடலப்பேய், சுடலமாடன் [சுடலை + மாடன்]
சுடலைமுத்து	சுடலைமுத்து cuḍalaimuttu, பெ. (n.) ஊர்ச் சிறு தெய்வம்; a village deity. "மனச்சோபத்தை தீர்க்குஞ் சுடலை முத்து" (பஞ்ச. திருமுக. 651);. [சுடலை + முத்து]

சுடலையாடி	சுடலையாடி cuḍalaiyāḍi, பெ. (n.) 1. சுடுகாட்டில் ஆடுவோனாகிய சிவன் (திவா.);; Sivan as dancing in burning ground. 2. சவர்காரம் (வின்.);; soap. 3. சிவனார்வேம்பு; Siva's neem. ம. சுடலயாடி [சுடலை + ஆடி.]
சுடலையாவாரை	சுடலையாவாரை cuḍalaiyāvārai, பெ. (n.) சுடுகாட்டில் விளையும் ஆவாரஞ் செடி; tanners cassia found grown in the grave-yard (சா.அக.);. [சுடலை + ஆவாரை]
சுடலையூர்தி	சுடலையூர்தி cuḍalaiyūrti, பெ. (n.) கருமருது; brown-hard-felted-backed-leaved winged Myrobalam. [சுடலை + ஊர்தி]
சுடலையோன்	சுடலையோன் cuḍalaiyōṉ, பெ. (n.) 1. மயில் துத்தம்; blue vitrol. 2. கள்; toddy (சா.அக.);. [சுடலை → சுடலையோன்]
சுடவாலமல்லி	சுடவாலமல்லி cuḍavālamalli, பெ. (n.) பவள மல்லிகை; coral jasmine (சா.அக.);. [சுடவாலம் + மல்லி]
சுடவை-த்தல்	சுடவை-த்தல் sulavai, 4 செ.குன்றாவி (v.t.) சூடுண்டாக்குதல்; to heat any thing in fire (சா.அக.);. [சூடு → சுடு → சுட. சுட + வை-,]
சுடற்காளை	சுடற்காளை cuḍaṟkāḷai, பெ. (n.) கருப்பூரம்; camphor (சா.அக.);. [சுடர் + காளை]
சுடற்கொடி	சுடற்கொடி cuḍaṟkoḍi, பெ. (n.) சுடர்க்கொடி பார்க்க;see Sudar-k-kodi (சா.அக.);. [சுடர் + கொடி]

சுடாரி	சுடாரி cuṭāri, பெ. (n.) கவசம்; coat of mail. [சடாரி → சுடாரி]
சுடிகை	சுடிகை1 cuḍigai, பெ. (n.) பனங்கள் (வின்.);; palmwine; palm toddy. [சுடு → சுடிகை] சுடிகை2 cuḍigai, பெ. (n.) 1. தலையுச்சி (திவா.);; crown of the head. 2. மகுடம் (திவா.);; crown, crest, diadem. 3. நெற்றிச் சுட்டி (திவா.);; ornament worn by women and girls on the forchead. 4. நெற்றியில் இட்டுக் கொள்ளும் பொட்டு (திவா.);; a mark worn on the forehead. 5. மயிர்முடி (திவா.);, hair-knot on the top of the head, hair tuft on the head. 6. சூட்டு, கொண்டை (திவா.);; crest as of a peacock. 7. பாம்புப்படம்; hood of a cobra. "பஃறலைச் சுடிகை மாசுணம்" (கந்தபு. திருநாட்டுப். 29);. த. சுடிகை → Skt.jutika [சுட்டி → சுட்டிகை]
சுடிநார்	சுடிநார் cuḍinār, பெ. (n.) மஞ்சள் பூக்களையுடைய காட்டிலவமரம்; yellow flowered silk cotton (சா.அக.);.
சுடீகை	சுடீகை cuṭīkai, பெ. (n.) 1. உச்சி; crown of the head. 2. கள்; fermented liquor. 3. பனங்கள்; palm toddy. 4. பிள்ளைப்பேறு; parturition, child birth (சா.அக.);. [சூடு → சுடு → சுடி → சுடிகை → சுடீகை]
சுடீரம்	சுடீரம்1 cuṭīram, பெ. (n.) பொந்து; துளை (சீவரட்);; of hole, cavity. [(சொள்ளை → சொள்); → சுள் → சுடீரம்] சுடீரம்2 cuṭīram, பெ. (n.) பீநாறி என்னும் மூலிகை; fetid trce (சா.அக);.

சுடு	சுடு1 sullu-, 20 செ.கு.வி (v.i.) காய்தல்; to be hot;to burn. "வெம்பிச் சுடினும் புறஞ்சுடும்" (நாலடி. 89);. க., து. சுடு;ம. சுடு [சுள் → சுடு-,] சுடு2 sulu-, 8 செ.குன்றாவி (v.t.) காயச் செய்தல்; to warm, heat. "சுடச்சுடரும் பொன்போல்" (குறள், 267);. 2. எரித்தல்; to burn up. 3. பணியாரம் முதலியன கட்டுச் செய்தல்; to roast, toast, bake, fry, cook in steam. "பிட்டுச் சுட்டுக் கொடுத்தனள்" (திருவாலவா. 30, 20.); 4. காளவாயில் வேகவைத்தல்; to burn, as bricks in kiln. 'மழை வருமுன் செங்கல்லைச் கட்டுவிட வேண்டும்' (உ.வ.); 5. மருந்து நீற்றுதல்; to calcine, as medicine. 6. சூடிடுதல்; to cauterise, brand. 7. வெடிசுடுதல்; to fire, as gun, fire works. 8. வருத்துதல், துன்புறுத்துதல்; to mortify, as the flesh; to injure as one's feclings. "துன்பஞ் சுடச்சுட நோற்கிற்பவர்க்கு" (குறள், 267);. 9. காயப் படுத்துதல்; to inflict pain. 10. கெடுத்தல், அழித்தல்; to destroy, ruin. "குலஞ்சுடுங் கொள்கை பிழைப்பின்" (குறள், 1019);. 11. நெருப்பில் வாட்டுதல்; to roast. "சங்கு சுட்டாலும் வெண்மை தரும்" (மூதுரை, 4);. ம. சுடுக; க., பட. சுடு; தெ. சுடியு. சுட; து. சுடுபுனி, சுட்பினி, துடுபுனி; கோண். கர்ரானா; குவி. குதலி; கொலா. சுட், சுடு;குரு. குக்னா மா. குடெ [சுள் → சுடு-, (வே.க. 209);] சுடு3 cuḍu, பெ. (n.) சுடுகை; burning, heating, scalding. "சுடுவிற்றேனுடைந்த வண்ணமே" (சீவக. 416);. [சுள் → சுடு] சுடு4 cuḍu, பெ. (n.) சும்மாடு (பிங்.);; a kind of load-pad for the head.

சுடுக்கு	சுடுக்கு1 sudukku-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நெட்டிவாங்குதல்; to crack the joints and knuckles. 2. பேன் முதலியவற்றை நெரித்தல்; to crack lice, bugs etc., மறுவ. சொடுக்குதல், நெரித்தல், சொடக்குப் போடுதல் [சொடக்கு → சுடக்கு → சுடுக்கு-,] சுடுக்கு2 cuḍukku, பெ. (n.) நெட்டிவாங்குகை; cracking the joints and knuckles. [தொடக்கு → சுடுக்கு]
சுடுகஞ்சி	சுடுகஞ்சி cuḍugañji, பெ. (n.) சூடுள்ளகஞ்சி (பதார்த்த. 1381);; hot gruel. [சுடு + கஞ்சி]
சுடுகண்	சுடுகண் cuḍugaṇ, பெ. (n.) கொள்ளிக்கண்; evil eye. [சுடு + கண்]
சுடுகலம்	சுடுகலம் cuḍugalam, பெ. (n.) சுடப்பட்ட மட்பாண்டம்; earthen vessel. [சுடு + கலம்]
சுடுகாட்டுக்கோட்டம்	சுடுகாட்டுக்கோட்டம் cuḍukāḍḍukāḍḍam, பெ. (n.) சக்கரவாளக்கோட்டம்; a place in the ancient city of Kaviri-p-pum-pattinam. "சுடுகாட்டுக் கோட்டத்துத் துரங்கிருளிற் சென்று" (சிலப்.9:20);/ [சுடுகாடு + கோட்டம்]
சுடுகாட்டுச்சித்தர்	சுடுகாட்டுச்சித்தர் cuḍukāḍḍuccittar, பெ. (n.) சுடுகாட்டிலிருந்து மந்தரம் செய்தும், இறந்தோர் எலும்பு கொண்டு மாயக்கலை செய்தும், குறி சொல்லியும் வாழும் ஒருவகைச் சித்தர் கூட்டத்தார்; a kind of Sittars who are jugglers and fortune-tellers by practising their austerities in the burning-ground and carry about human bones for working charms and in cantations. [சுடுகாடு + சித்தர்]
சுடுகாட்டுப்பாட்டம்	சுடுகாட்டுப்பாட்டம் cuḍukāḍḍuppāḍḍam, பெ. (n.) சுடலை வரி, சுடுகாட்டு வரிவகை (I.M.P.C.m. 147);; fee collected in the burning ground. [சுடுகாடு + பாட்டம்]
சுடுகாட்டுப்புகை	சுடுகாட்டுப்புகை cuḍugāḍḍuppugai, பெ. (n.) பிணம் சுடும்புகை; smoke from the burning dead body (சா.அக.);. [சுடுகாடு + புகை]

சுடுகாட்டுப்பூ	சுடுகாட்டுப்பூ cuḍukāḍḍuppū, பெ. (n.) ஒருவகைக் காட்டுச் செடியில் மலரும் பூ; periwinkle, as graveyard flower, vinca. [சுடுகாடு + பூ]
சுடுகாட்டுப்பேய்	சுடுகாட்டுப்பேய் cuḍukāḍḍuppēy, பெ. (n.) சுடுகாட்டில் திரியும் பேய்; spirit of dead persons hovering about the graveyard-Goblin. [சுடுகாடு + பேய்]
சுடுகாட்டுமணி பொறுக்கி	சுடுகாட்டுமணிபொறுக்கி cuḍukāḍḍumaṇiboṟukki, பெ. (n.) 1. கொண்டையுள்ள ஒரு வகைப் பறவை; a kind of bird with crest on its head hovering around the burial ground. 2. காட்டுப்புறா; wild dove (சா.அக.);. [சுடுகாடு + மணி + பொறுக்கி]
சுடுகாடு	சுடுகாடு cuḍukāḍu, பெ. (n.) சுடலை; burning ground; crematorium. "மக்கட் பிணத்த சுடுகாடு" (நாலடி.121);. ம. சுடுகாடு; க., து. சுடுகாடு; குட. சுடிகள;கோத. சுட்கட் [சுடு + காடு]
சுடுகாடுநக்கி	சுடுகாடுநக்கி cuḍukāḍunakki, பெ. (n.) 1. ஏதிலி (இ.வ.);; lit. one who licks the burning ground forsaken wretch, forlorn person. 2. மூக்கில் வெள்ளைப்பொறியுள்ள (ஆ); (இ.வ.);; cow having a white spot on its nose. 3. மேல்வாய், கீழ்வாய் இதழ்களில் ஒன்று கருமையாகவும் மற்றது வெண்மையாகவும் உள்ள மாடு (இவ.);; bullock having one of its lips black and the other white. [சுடுகாடு + நக்கி]
சுடுகாடுமீட்டான்	சுடுகாடுமீட்டான் cuḍukāḍumīḍḍāṉ, பெ. (n.) முடக்கொற்றான் (மலை.);; balloon vine. [சுடுகாடு + மீட்டான்]
சுடுகாடுமீட்டான் குழம்பு	சுடுகாடுமீட்டான்குழம்பு cuḍukāḍumīḍḍāṉkuḻmbu, பெ. (n.) பாம்புகடித்தவரின் உடலில் ஏறிய நஞ்சை முறிக்கும் மருந்து; a medicine for snake-bite (சா.அக.);. [சுடுகாடு + மீட்டான் + குழம்பு]
சுடுகாடுறையன்	சுடுகாடுறையன் cuḍukāḍuṟaiyaṉ, பெ. (n.) முடக்கொற்றான்; paly carcr (சாஅக);. [சுடுகாடு + உறையன்]

சுடுகூத்தன்	சுடுகூத்தன் cuḍuāttaṉ, பெ. (n.) கருப்பட்டி வாகை; a kind of Sirissa tree. [சுடு + கூத்தன்]
சுடுகை	சுடுகை cuḍugai, பெ. (n.) சூடுகாட்டல்; process of heating calcification (சா.அக.);. [சுடு → சுடுகை]
சுடுகைக்கஞ்சி	சுடுகைக்கஞ்சி cuḍugaiggañji, பெ. (n.) சூடான கஞ்சி; hot-gruel (சா.அக.);. [சுடுகை + கஞ்சி]
சுடுகோல்	சுடுகோல் cuḍuāl, பெ. (n.) 1. குறியிடப் பயன்படும் சூட்டுக்கோல்; a red hot burning iron rod used for marking purpose. 2. பற்றுக்கோல்; soldering iron. 3. சுடுகாட்டு நெருப்பைக் கிளறுங்கோல் (வின்);; rod for stirring funeral fire. [சுடு + கோல்] சுடுங்கரிநாள் suduṅ-karinal, கரிசுக் கோள் நின்று நீங்கிய விண்மீன்; the particular naksatran from which an inauspicious planet has just left. "கொடுங்கோள் விடுநாள் …. சுடுங் கரிநாள்" (விதான. குணாகுண.94);. [சுடும் + கரிநாள்]
சுடுசாப்பாடு	சுடுசாப்பாடு cuḍucāppāḍu, பெ. (n.) சுடுசோறு பார்க்க;see sudu-soru. [சுடு + சாப்பாடு]
சுடுசாம்பல்	சுடுசாம்பல் cuḍucāmbal, பெ. (n.) ஒத்தடம் கொடுக்கவுதவுஞ் சூடான அடுப்புச் சாம்பல்; hot ashes direct from oven used in fomantation. [சுடு + சாம்பல்]
சுடுகடு-த்தல்	சுடுகடு-த்தல் sudu-sudu- 4 செ.கு.வி (v.i.) சிடுசிடு; to frown. [சிடுசிடு → சுடுசுடு-,]

சுடுசுடெனல்	சுடுசுடெனல் suḍusuḍeṉal, பெ. (n.) 1. விரைவுக் குறிப்பு; onom, expr. singifying hurry. 2. சினக்குறிப்பு; onom expr. signifying irritability. [சுடுசுடு + எனல்]
சுடுகண்ணம்	சுடுகண்ணம் cuḍugaṇṇam, பெ. (n.) 1. தாளித்த சுண்ணாம்பு; slaked lime 2. புடமிட்ட மருந்துச் சுண்ணம்; a calcincid calcium compound (சா.அக.);. [சுடு + சுண்ணம்]
சுடுசுண்ணச்சாந்து	சுடுசுண்ணச்சாந்து suḍusuṇṇassāndu, பெ. (n.) நீற்றின சுண்ணாம்பு (திவா.);; white wash. [சுடு + சுண்ணம் + சாந்து]
சுடுகளாத்தி	சுடுகளாத்தி cuḍugaḷātti, பெ. (n.) சுடுதுரத்தி பார்க்க;see Sugu-duratti (சா.அக.);.
சுடுசெங்கற்குகை	சுடுசெங்கற்குகை suḍuseṅgaṟgugai, பெ. (n.) சுட்ட செங்கல்லை அரைத்துப் பண்ணிய குகை; crucible made of powedered burnt brick (சாஅக.);. [சுடு + செங்கல் + குகை]
சுடுசொல்	சுடுசொல் suḍusol, பெ. (n.) வசை, துன்புறுத்தும் மொழி; caustic remarks. "சீறிச் சுடுசொலால் இகழ்வோர்" (கூர்மபு. 32 : 34);. க. சுடுநுடி [சுடு + சொல்]
சுடுசோறு	சுடுசோறு cuḍucōṟu, பெ. (n.) புதிதாகச் சமைத்த சோறு; fresh, cooked rice, opposite to palan-joru (செ.அக.);. [சுடு + சோறு]
சுடுதண்ணீர்	சுடுதண்ணீர் cuḍudaṇṇīr, பெ. (n. சுடுநீர் பார்க்க;see Sudumir. [சுடு + தண்ணீர்]

சுடுதண்ணீர்க் கொப்புளம்	சுடுதண்ணீர்க் கொப்புளம் cuḍudaṇṇīrkkoppuḷam, பெ. (n.) சுடுநீர்க்கொப்புளம் பார்க்க;Sugu-nîr-k-koppulam. [சுடு + தண்ணீர் + கொப்புளம்]
சுடுதழும்பு	சுடுதழும்பு cuḍudaḻumbu, பெ. (n.) 1. சுட்ட வடு; scar formed by healing of wounds caused by burning or cauterization. 2. காரத்தினால் சுட்ட தழும்பு; scar caused by the application of caustics (சா.அக.);. [சுடு + தழும்பு]
சுடுதி	சுடுதி cuḍudi, பெ. (n.) விதைகளின் மேற்றோலினின்று வடிக்கும் மருந்தெண்ணெய் (இ.வ.);; medicinal oil extracted from the husk of seeds.
சுடுதிமடுதி	சுடுதிமடுதி cuḍudimaḍudi, பெ. (n.) விரைவு; haste. [சுள் → சுடு → சுடுதி; சுடுதி + மடுதி] சுடுதிமடுதி - எதுகை குறித்து வந்த இணைமொழி.
சுடுதுரத்தம்	சுடுதுரத்தம் cuḍuduraddam, பெ. (n.) அம்மான் பச்சரிசி (மலை);; an annual with erect branches.
சுடுதுரத்தி	சுடுதுரத்தி cuḍuduraddi, பெ. (n.) பாலாடை; euphorbia thymifolia or hyperici folia (சா.அக.);.
சுடுதொரட்டி	சுடுதொரட்டி cuḍudoraḍḍi, பெ. (n.) சூரை முள்ளி பார்க்க;see Surai-mulli (சா.அக);.
சுடுநாற்றம்	சுடுநாற்றம் cuḍunāṟṟam, பெ. (n.) மயிர், பிணம் முதலியன சுடுதலால் உண்டாகும் நாற்றம் (உ.வ.);; bad odour produced by burning hair or corpse. ம. சுடுநாற்றம் [சுடு + நாற்றம்]

சுடுநிலம்	சுடுநிலம் cuḍunilam, பெ. (n.) சுடுகாடு (தி.வா.); பார்க்க;see sudu-kadu. மறுவ. சுடலை [சுடு + நிலம்]
சுடுநீர்	சுடுநீர் cuḍunīr, பெ. (n.) வெந்நீர்; hot water. [சுடு + நீர்]
சுடுநீர்க்கொப்புளம்	சுடுநீர்க்கொப்புளம் cuḍunīrkkoppuḷam, பெ. (n.) கொதிநீர் உடலில் படுவதால் உண்டாகும் கொப்புளம் (M.L.);; scald caused by pouring boiling water on the body. [சுடு + தண்ணீர் + கொப்புளம்]
சுடுநோக்கு	சுடுநோக்கு cuḍunōkku, பெ. (n.) 1. சுடுகண் பார்க்க;see sudu-kan. 2. கடும் பார்வையுடைய கண்; fierce-looking eyes. "சூர்த்துக் கடைசி வந்த கடுநோக்கு" (சிலப். 5:84); [சுடு + நோக்கு]
சுடுபடை	சுடுபடை cuḍubaḍai, பெ. (n.) சுடுகோல், 1 பார்க்க;see sudukol,l. "கழுவொடு சுடுபடை சுருக்கிய தோல்" (கலித்'. 106);. [சுடு + படை]
சுடுபுண்	சுடுபுண் cuḍubuṇ, பெ. (n.) சுட்டதனால் உண்டான புண் (உ.வ.);; scald, burn. [சுடு + புண்]
சுடுபொன்	சுடுபொன் cuḍuboṉ, பெ. (n.) புடமிட்ட பொன்; refined gold, as burnt by fire. "சுடுபொன் வளைஇய.... சுற்றொடு" (கலித். 85); [சுடு + பொன்]
சுடுமட்பலகை	சுடுமட்பலகை cuḍumaḍpalagai, பெ. (n.) செங்கல்; burnt brick. "சுடுமட் பலகை (பெரியபு. ஏயர்கோன்.49);, [சுடுமண் + பலகை]

சுடுமடியைப்பிடியெனல்	சுடுமடியைப்பிடியெனல் cuḍumaḍiyaippiḍiyeṉal, பெ. (n.) விரைவுக்குறிப்பு; expression of haste, quickness. "வேலை சுடுமடியைப் பிடியென்று நடந்துவிட்டது (நாஞ்);
சுடுமண்	சுடுமண் cuḍumaṇ, பெ. (n.) 1. சுடுமட்பலகை பார்க்க;see Sudu-mat-palagai. "சுடும ணோங்கிய நெடுநகர் வரைப்பில்" (பெரும்பாண். 405);. 2. சுட்ட ஓடு; burnt tile. "சுடுணேறா வடுநீங்கு சிறப்பின்" (சிலப். 14 : 146); 3. மட்பாண்டம் (சிலப். 14:146, அரும்.);; earthen vessel. [சுடு + மண்]
சுடுமருந்து	சுடுமருந்து cuḍumarundu, பெ. (n.) 1. நீறுசெய்த மருந்து (வின்.);; medicine prepared by calcination. 2. புண்ணைச் சுடும் மருந்து; caustic. [சுடு + மருந்து]
சுடுமூஞ்சி	சுடுமூஞ்சி cuḍumūñji, பெ. (n.) சினமேறிச் சிவந்த முகம்; frowning face. 'அவன் ஒரு சுடுமூஞ்சி' (உ.வ.); மறுவ. சிடுமூஞ்சி ம,, து. சுடுமோனெ. [சுடு + மூஞ்சி. முகம் → மூஞ்சி]
சுடுமூஞ்சித்தனம்	சுடுமூஞ்சித்தனம் cuḍumūñjittaṉam, பெ. (n.) சிடுசிடுத்த முகக்குறி; angry face;irritated face or temperament (சா.அக.);. [சுடுமூஞ்சி + தனம்]
சுடுரத்தம்	சுடுரத்தம் cuḍurattam, பெ. (n.) சித்திரப்பாலை; species of euphorbia (சா.அக.);. [சுடு + அரத்தம்]
சுடுவல்	சுடுவல் cuḍuval, பெ. (n.) குருதி, அரத்தம் (திவா.);; blood, as warm. [சுடு → சுடுவல் (வே.க. 210);]

சுடுவள்ளி	சுடுவள்ளி cuḍuvaḷḷi, பெ. (n.) தலைச்சுடுவள்ளி பார்க்க;see talai-c-cudu-Valli (சா.அக.);. [சுடு + வள்ளி]
சுடுவளர்த்தி	சுடுவளர்த்தி cuḍuvaḷartti, பெ. (n.) சூடு வளர்த்தி பார்க்க;see sudu-valartti (சாஅக);. [சூடுவளர்த்தி → சுடுவளர்த்தி]
சுடுவன்	சுடுவன் cuḍuvaṉ, பெ. (n.) சுடுவல் (பிங்); பார்க்க;see Suduval. [சுடுவல் → சுடுவன் (வே.க. 210);]
சுடுவனம்	சுடுவனம் cuḍuvaṉam, பெ. (n.) 1. சுடு அரத்தம்; warm blood. 2. சுடுநீர்மம்; hot fluid. 3. அனல் வீசும்காற்று; a forest throwing hot wind. 4. பாலை நிலம்; desert (சாஅக);. [சுடு + வனம்]
சுடுவான்	சுடுவான் cuḍuvāṉ, பெ. (n.) மரக்கலத்துள்ள சமையலறை; galley, caboose (naut.);. [சுடு → சுடுவான்]
சுடுவு	சுடுவு cuḍuvu, பெ. (n.) சுடு4 பார்க்க; [சுடு → சுடுவு]
சுண்ட	சுண்ட Sunda, வி.அ. (adv.) முற்றும்; completely to the last drop. 'சுண்டக் கறந்ததினால் கன்றுக்குப் பால் இல்லை.' (இவ.); [சுள் → சுடு → சுண்டு. சுண்டு → சுண்ட]
சுண்டக்கட்டுதல்	சுண்டக்கட்டுதல் sunda-k-kattu, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. இழுத்துக்கட்டுதல் (யாழ்ப்);; to strctch tight and fasten as a rope tied to posts. 2. இறுகக்கட்டுதல்; to be hardended after boiling. [சுண்ட + சுட்டு-,]
சுண்டக்காய்-தல்	சுண்டக்காய்-தல் Sunda-k-kay, 2 செ.கு.வி. (v.i.) இறுகும்படிக் காய்தல்; to dry in the sun till it completely drics (சா.அக.);. [சுண்ட + காய்-,]

சுண்டக்காய்ச்சு-தல்	சுண்டக்காய்ச்சு-தல் sunda-k-kayeeu-, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) நீர்வற்றும்படி காய்ச்சுதல்; to eat till it completing dries (சா.அக.); [சுண்ட + காய்ச்சு-,]
சுண்டக்கீரை	சுண்டக்கீரை cuṇṭakārai, பெ. (n.) நீர்ச் சுண்டி; floating sensitive plant (சா.அக.);. [சுண்டை + கீரை]
சுண்டகம்	சுண்டகம் cuṇṭagam, பெ. (n.) 1. கள்; toddy. 2. மூஞ்சூறு; musk rat (சாஅக);.
சுண்டகன்	சுண்டகன் cuṇṭagaṉ, பெ. (n.) கள்ளிறக்கு வோன் (யாழ்.அக.);; toddy-drawer.
சுண்டங்காய்	சுண்டங்காய் cuṇṭaṅgāy, பெ. (n.) 1. சிறுகாய்; small fruit. 2. சுண்டைக்காய் பார்க்க;see Sundai-k-kay (சா.அக.);. [சுண்டைக்காய் → சுண்டங்காய்]
சுண்டப்பிடி-த்தல்	சுண்டப்பிடி-த்தல் supia-p-pidi, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஆடையை அளக்க இழுத்துப் பிடித்தல்; to hold tight, as in measuring cloth. 2. வயிற்றில் பிடித்துக்கொள்ளுதல்; to be affected with colic pains. 3. கஞ்சத்தனம் செய்தல்; to be niggardly in expenditure. [சுண்ட + பிடி-,]
சுண்டம்	சுண்டம் cuṇṭam, பெ. (n.) 1. கள் (மூ.அ.);; toddy. 2. நொதிப்படைந்த நீர்மம்; fermented liquor. 3. யானைத்துதிக்கை; elephant's trunk. "புரு சுண்டந் தாங்குந் தன்மையால்.... (விநாயகபு. 46:44);. Skt. Sunda [சுண்டு → சுண்டம்]

சுண்டல்	சுண்டல்1 cuṇṭal, பெ. (n.) சுண்டுகை; getting evaporated or dried. [சுண்டு1 → சுண்டல்] சுண்டல்2 cuṇṭal, பெ. (n.) 1. சுண்டற்கறி பார்க்க;see Sundar-kari. 2. பயறுகளின் சுண்டல்; boiled and spiced pulse. "பேதமாகிய பல்சுண்டல்" (விநாயகபு. 39:38);. ம. சுண்டல் [சுண்டு → சுண்டல்]
சுண்டலி	சுண்டலி cuṇṭali, பெ. (n.) மரவகை (L.);; axillary cymed false holly. [சுண்டு → சுண்டல் → சுண்டலி]
சுண்டவை-த்தல்	சுண்டவை-த்தல் Sunda-vai, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. குழம்பு, கறி மறுநாளும் கெடாதிருக்குமாறு நெருப்பெரித்து நீர்வற்றவைத்தல்; to heat till it completely dries the remnants of the day's curry. 2. நீர் வற்றும் வரை நெருப்பெரித்தல்; to evaporate, to dry up. 'பாலைச் சுண்டவை' (உ.வ.); [சுள் → சுண்டு → சுண்ட + வை-]
சுண்டற்கறி	சுண்டற்கறி cuṇṭaṟkaṟi, பெ. (n.) எரித்த பழங்கறி (இ.வ.);; a warmed up dish of the remnants of the day's curry. 'சுண்டற்கறியின் சுவையே தனிச்சுவை' (உ.வ.); [சுண்டல் + கறி]
சுண்டன்	சுண்டன்1 cuṇṭaṉ, பெ. (n.) அறிவிலி (சது.);; முட்டாள்; ignorant, stupid person. Skt. Suntha [சுண்டு → சுண்டன்] சுண்டன்2 cuṇṭaṉ, பெ. (n.) மூஞ்சூறு; musk rat. 2. சுண்டெலி; mouse. ம., தெ., க. சுண்ட; Skt. sundia-musika சுண்டன்3 cuṇṭaṉ, பெ. (n.) 1. 24ஆம் விண்மீனாகிய குன்று (சதயம்); (பிங்);; the24th star. 2. கருக்குவை; holy-leaved berried spindle tree (செ.அக.);

சுண்டாங்கி	சுண்டாங்கி cuṇṭāṅgi, பெ. (n.) 1. கறியோடு சேர்ப்பதற்காக அரைத்த சம்பாரம்; seasoning stuffs pounded and used with curry. 2. குறைவு; small matter, trifle. 3. அளவிற்குறைவு; scantiness in measure or quantity. [சுண்டு1 → சுண்டாங்கி]
சுண்டாங்கியார்	சுண்டாங்கியார் cuṇṭāṅgiyār, பெ. (n.) சிக்கனக்காரி, கடுஞ்செட்டுக்காரி; stingy woman (செ.அக.);. [சுண்டாங்கி → சுண்டாங்கியார்]
சுண்டாங்கொள்ளி	சுண்டாங்கொள்ளி cuṇṭāṅgoḷḷi, பெ. (n.) குழந்தைகள் தீக்கொளுத்தி விளையாடுங் குச்சி (இ.வ.);; stick ignited at one end, used by children, as a firework. [சுண்டான்2 → கொள்ளி]
சுண்டாயம்	சுண்டாயம் cuṇṭāyam, பெ. (n.) விளையாட்டு; sport. "இவையென்ன கண்டாயங்களே" (திவ். திருவாய். 7.8:7);. [சுண்டு + ஆயம்]
சுண்டாலம்	சுண்டாலம் cuṇṭālam, பெ. (n.) யானை (யாழ்.அக.);; elephant.
சுண்டாலி	சுண்டாலி cuṇṭāli, பெ. (n.) சுண்டாலம் (பிங்); பார்க்க;see Sundalam. [சுண்டாலம் → சுண்டாலி]
சுண்டான்	சுண்டான்1 cuṇṭāṉ, பெ. (n.) கள்; toddy (சா.அக);. [சுண்டு → சுண்டான்] சுண்டான்2 cuṇṭāṉ, பெ. (n.) கள்விற்போர் வழங்கும் ஒரு மட்பாண்டச் சிற்றளவு (யாழ்ப்.);; small earthen measure used by toddy-sellers. Skt. Sunda [சுண்டு → சுண்டான்] சுண்டான் cuṇṭāṉ, பெ. (n.) சுண்டாங்கொள்ளி பார்க்க; Sungam-kolli. [சுள் → சுண்டு → சுண்டான்]

சுண்டான்கொளுத்து-தல்	சுண்டான்கொளுத்து-தல் sungan-koluttu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) குழந்தைகள் விளையாட்டாகக் குச்சியைத் தீயிற் கொளுத்துதல் (இ.வ.);; to ignite small sticks at one end as a firework by children. [சுண்டான் + கொளுத்து-]
சுண்டி	சுண்டி1 cuṇṭi, பெ. (n.) 1. கள்; toddy. 2. புளித்த மது; any fermented, liquor. 3. சுக்கு (அக.நி.);; dried ginger. 4. ஒருவகைக் கண்நோய்; a kind of eye disease. 5. தொட்டால் வாடி (மலை.);; sensitive plants, mimosa pudica. 6. சுண்டிக் கீரை (மூ.வ.); பார்க்க;see sundi-k-kirai. 7. வறட்சுண்டி (வின்.);; floating sensitive plant. 8. இஞ்சி, ginger. 9. சுண்டை பார்க்க (யாழ்.அக);;see Sundai. 10. கருஞ்சுண்டி; mimosa rubicaulis (சாஅக.);. [சுள் → சுண்டு → சுண்டி] சுண்டி2 cuṇṭi, பெ. (n.) குறும்புக்காரன்; Smart, mischievedus fellow. 'சுண்டிப்பயல்' (செ.அக.);. [சுட்டி → சுண்டி]
சுண்டிக்கிருதம்	சுண்டிக்கிருதம் cuṇṭikkirudam, பெ. (n.) பாண்டுவீக்கம், குளிர்க்கழிச்சல் போன்ற வற்றைச் குணமாக்கும் ஒருவகை மருந்து; a medicine prepared to cure dysentry (சா.அக.);. [சுண்டி + கிருதம்]
சுண்டிக்கீரை	சுண்டிக்கீரை cuṇṭikārai, பெ. (n.) நீர்ச் சுண்டி; water mimosa (செ.அக.);. [சுண்டி1 + கீரை]
சுண்டிகை	சுண்டிகை cuṇṭigai, பெ. (n.) 1. உண்ணாக்கு; uvula. 2. சுண்டைக்காய் பார்க்க;see Sungai-k-kay. 3. வண்டின் நாக்கு; tongue of beetle (சா.அக.);.
சுண்டிப்போ-தல்	சுண்டிப்போ-தல் suppli-p-po-, 8 செ.கு.வி (v.i.) சுருங்கல்; to be reduced by boiling or evaporation (சா.அக.);. [சுண்டி1 + போ-,]

சுண்டியம்	சுண்டியம் cuṇṭiyam, பெ. (n.) 1. சுக்கு; dried ginger. 2. சுண்டி1 பார்க்க;see sundi1 (சா.அக.);. [சுண்டி → சுண்டியம்]
சுண்டியாதிக்கருக்கு	சுண்டியாதிக்கருக்கு cuṇṭiyātikkarukku, பெ. (n.) சுக்கு முதலியவற்றால் அணியமாக்கப் படும் ஒருவகைக் கருக்கு; a kind of decoction prepared out of dry ginger and other materials (சா.அக.);. மறுவ. கசாயம், கியாழம் [சுண்டி + ஆதி + கருக்கு]
சுண்டியாதிச்சூரணம்	சுண்டியாதிச்சூரணம் cuṇṭiyāticcūraṇam, பெ. (n.) ஒருவகை ஆயுள்வேத மாத்திரை செய்யப் பயன்படும் மருந்துப்பொடி; a kind of Ayurvedic powder to make tablet (சா.அக.);. [சுண்டியாதி + சூரணம்]
சுண்டியிலை	சுண்டியிலை cuṇṭiyilai, பெ. (n.) தொட்டால் வாடி இலை; leaves of mimosa pudica (சா.அக.);. [சுண்டி + இலை]
சுண்டியுண்டை	சுண்டியுண்டை cuṇṭiyuṇṭai, பெ. (n.) சதுரக்கள்ளி, சித்திரகம், கொஞ்சி இவற்றின் வேர்ப்பட்டையாலும், சீரகத்தாலும் செய்யப் பட்டுச் சோறு முதலியவற்றைப் புளிக்க வைப்பதற்குப் பயன்படுத்தும் குளிகை (வின்);; a pill prepared from the bark of the roots of sadura-k-kalli, sittiragam, konji and cumin seed used to produce fermentation in rice and other food. [சுண்டு → சுண்டி. சுண்டி + உண்டை. உருண்டை = உண்டை]
சுண்டில்	சுண்டில் cuṇṭil, பெ. (n.) தொட்டால் வாடி (மலை);; sensitive plant. [சுண்டு → சுண்டில்]
சுண்டிலி	சுண்டிலி cuṇṭili, பெ. (n.) 1. மயில்; peacock. 2. மூஞ்சூறு; musk rat (சா.அக.);. [சுண்டின் → சுண்டிலி]

சுண்டு	சுண்டு1 sundu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நீர் முதலியவை வற்றுதல்; to dry up, to be evaporated by heat. 2. குன்றிப்போதல்; to look small. 'அச்செய்தியைக் கேட்டதும் அவள் முகம் சுண்டிப் போயிற்று' (உ.வ.); [சுள் → சுண்டு-,] சுண்டு2 Sundu-, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) வேகவைத்தல்; to boil, stew, simmer (செ.அக.); 'அவள் கீரையைச் சுண்டினாள்' (உ.வ.); [சுள் → சுண்டு-,] சுண்டு3 sudu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நோவுண்டாகும்படி நரம்பு முதலியன இழுத்தல்; to be tight, as a string, to contract, as a muscle in cramp. 2. வயிறு இசித்தல் (வின்.);; to pinch internally, gripe. சுண்டு4 Sundu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. விரலால் காசு முதலியவற்றைத் தெறித்தல்; to shoot with the thumb or a finger, as marble; to flip up a coin for testing its ring; to tap with; the thumb or finger; coconut. 2. நாண் முதலியவற்றை இழுத்து; தெறித்தல்; to jerk, as reins; to snap, as a ball with a bow or a carpenters like on a plant. 3. இழுமம் (ரப்பர்); முதலியவற்றை இழுத்து விடுதல்; to draw out an elastic body and let it recoil with a jerk. [சுள் → சுண்டு → சுண்டு-,] சுண்டு5 cuṇṭu, பெ. (n.) தெறிக்கை; jerking. [சுள் → சுண்டு] சுண்டு6 cuṇṭu, பெ. (n.) 1. மிகக்குறைவு (யாழ்.அக.);; smallness, trifle. 2. சிறு ஏனவகை; a small vessel. 3. ஒரு சிற்றளவு; a small measure. "ஒரு சுண்டு பால்" (உ.வ.); 4. தலைப் பொடுகு; dandruff. 5. காய்ச்சுகையில் ஏனத்தடியிற் பற்றியது (யாழ்ப்.);; sediment that which adheres to a pot when boiling. க. சொண்டு;தெ. கண்டு

சுண்டுகட்டை	சுண்டுகட்டை cuṇṭugaṭṭai, பெ. (n.) ஒரு நெசவுக்கருவி (இ.வ.);; weaver's instrument for driving the shuttle. [சுண்டு3 + கட்டை]
சுண்டுசாதம்	சுண்டுசாதம் cuṇṭucātam, பெ. (n.) சுண்டு சோறு பார்க்க;see Sundu-Soru. [சுண்டு + சாதம்]
சுண்டுசொல்	சுண்டுசொல் suṇṭusol, பெ. (n.) சுடுசொல் பார்க்க;see Sudu-Sol. [சுண்டு + சொல்]
சுண்டுசோறு	சுண்டுசோறு cuṇṭucōṟu, பெ. (n.) மயக்கத்தைத் தரும் புளிப்பேற்றிய சோறு; fermented rice, intoxicating food. [சுண்டான் + சோறு]
சுண்டுதலை	சுண்டுதலை cuṇṭudalai, பெ. (n.) சொறித் தலை; head with scurf. [சுண்டு + தலை. சுண்டு = பொடுகு, சொறி]
சுண்டுமணி	சுண்டுமணி cuṇṭumaṇi, பெ. (n.) சிறந்தமணி (கட்டபொம். பக். 56);; ruby of the finest quality. [சுண்டு + மணி. மள் → மண் → மணி = விளங்கும் கல்]
சுண்டுவாதம்	சுண்டுவாதம் cuṇṭuvātam, பெ. (n.) நரம்பு முதலியன வெட்டி வெட்டி உள்ளிழுக்கப் படும் ஒரு முடக்கி நோய் (இவ);; a disease marked by contraction of muscles, cramp. [சுண்டு + வாதம். சுண்டு = தெறி, இழு.] Skt. vata → த. வாதம்
சுண்டுவிரல்	சுண்டுவிரல் cuṇṭuviral, பெ. (n.) சிறுவிரல், குறுவிரல்; little finger. [சுண்டு6 + விரல், விர் → விரி → விரல்]

சுண்டுவில்	சுண்டுவில் cuṇṭuvil, பெ. (n.) விளையாட்டுக்கு உதவும் ஒருவகை வில்; a toy bow for shooting stones orpellets. "தெறி வில்லாவது சுண்டுவில்" (திவ். பெரியாழ். 3.4:3, வியா.); ம. சுண்டுவில்லு [சுண்டு3 + வில்]
சுண்டுவிரற்கண்ணி	சுண்டுவிரற்கண்ணி cuṇṭuviraṟkaṇṇi, பெ. (n.) மகளிர் கால் விரலணி; a kind of ring, worn by women on the toe. [சுண்டுவிரல் + கண்ணி]
சுண்டெலி	சுண்டெலி cuṇṭeli, பெ. (n.) சிற்றெலிவகை; சிறியஎலி; mouse. ம. சுண்டெலி; க. சுண்டிலி, குஞ்சிலி, கொண்டிலி; தெ. சுண்டெலுக, சுஞ்செலுக; து. சுண்ட் எலி; குட. சிண்ட எலி;பட சுண்டெலி [சுண்டு + எலி]
சுண்டை	சுண்டை1 cuṇṭai, பெ. (n.) 1. கள் (பிங்.);; toddy; an intoxicating drink. 2. யானைத் தும்பிக்கை; elephant's trunk. [சுள் → சுண்டு → சுண்டை] சுண்டை2 cuṇṭai, பெ. (n.) நீர்நிலை (யாழ்.அக);; reservoir, tank. Skt. Kunda சுண்டை3 cuṇṭai, பெ. (n.) 1. செடிவகை; turkey berry. 2. சுண்டைவகை (L.);; indian currant tomato. 3. காட்டுச்சுண்டை; Indian tree-potato. Skt. Sunda; ம. சுண்ட [சுண்டு6 → சுண்டை] சுண்டை4 cuṇṭai, பெ. (n.) நீர்யானை (புதுவை.);; hippopotamus

சுண்டைக்காய்	சுண்டைக்காய் cuṇṭaikkāy, பெ. (n.) மருந்தாகப் பயன்படும் ஒருவகைக்காய்; a medicinal product from Sundai plant which controls many body diseases. [சுண்டை + காய்] சுண்டைக்காய் cuṇṭaikkāy, பெ. (n.) மதிப்பற்றவன் (உ.வ.);; an insignificant person. 'அவன் கிடக்கிறான், சுண்டைக் காய்ப் பயல்' (உ.வ.); [சுண்டை + காய் + அன்] சுண்டை அளவிற் சிறியது என்னும் பொருள் பற்றி, இவ்வழக்கு வந்ததாகலாம்.
சுண்டைக்கீரை	சுண்டைக்கீரை cuṇṭaikārai, பெ. (n.) கீரை வகை; a kind of greens (செ.அக.);. [சுண்டை + கீரை]
சுண்டைச்செடி	சுண்டைச்செடி cuṇḍaiccedi, பெ. (n.) சுண்டைக்காய்ச் செடி அல்லது மரம்; Sundai-k-kay is a plant as a tree (சா.அக.);. [சுண்டை + செடி] சுண்டை வகைகள் 1. ஆனைச்சுண்டை 2. மலைச்சுண்டை 3. இராமேசுவரச் சுண்டை 4. முட்சுண்டை 5. கருஞ்சுண்டை 6. காட்டுச்சுண்டை 7. பேய்ச்சுண்டை 8. நஞ்சுண்டை 9. இலைச்சுண்டை 10. குத்துச்சுண்டை 11. முள்ளிலாச்சுண்டை
சுண்டைப்பிரமாணம்	சுண்டைப்பிரமாணம் cuṇṭaippiramāṇam, பெ. (n.) சுண்டைக்காய் அளவு இளகியம், மெழுகு போன்றன; குறிப்பிட்ட வடிவ அளவு; the size of sundai for prescribing the intake (சா.அக.);. [சுண்டை + பிரமாணம்]

சுண்டைவற்றல்	சுண்டைவற்றல் cuṇṭaivaṟṟal, பெ. (n.) சுண்டைக்காய் வற்றல்; dried unriped fruits of solanum pubescens (சா.அக.);. [சுண்டை + வற்றல்]
சுண்டைவேர்	சுண்டைவேர் cuṇṭaivēr, பெ. (n.) தும்மலை யுண்டாக்கும் கண்டைச்செடியின் வேர்; the root of solanum pubescens, causes sneezing (சா.அக.);. [சுண்டை + வேர்]
சுண்ணக்கரி	சுண்ணக்கரி cuṇṇakkari, பெ. (n.) கண்ணாம்பு சேர்த்த கரி; heep of calcium stones and carbon pieces (சா.அக.);. [சுண்ணம் + கரி]
சுண்ணக்கல்	சுண்ணக்கல் cuṇṇakkal, பெ. (n.) சுக்கான்கல் பார்க்க;(யாழ்.அக.);;see Sukkan-kal. [சுண்ணம் + கல்]
சுண்ணக்குகை	சுண்ணக்குகை cuṇṇaggugai, பெ. (n.) சுண்ணாம்புக்கல்லினால் செய்த குகை; crucibles made of slaked lime (சா.அக.);. [சுண்ணம் + குகை] Skt. guha → த. குகை
சுண்ணக்குகை யிலுது-தல்	சுண்ணக்குகையிலுது-தல் suppa-k-kugaiyl. 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) மருந்தைச் சுண்ணாம்புக் குகையில் வைத்து ஊதுதல்; to blow with belows the lime crucible containing the medicine which is to be calcified (சா.அக.);. [சுண்ணம் + குகையில் + ஊது]
சுண்ணக்குரு	சுண்ணக்குரு cuṇṇakkuru, பெ. (n.) சுண்ணாம்பு நீர் மற்றும் சில பொருட்கள் மூலம் உருவாக்கப்படும் மருந்துப்பு; a salt prepared from quicklime and other ingredients (சா.அக.);. [சுண்ணம் + குரு]
சுண்ணக் கூர்மை	சுண்ணக் கூர்மை cuṇṇakārmai, பெ. (n.) நாகரவண்டு; beetle supposed to carry snake holes (சா.அக.);. [சுண்ணம் +கூர்மை]

சுண்ணகக்குற்றி	சுண்ணகக்குற்றி cuṇṇagaggur̲r̲i, பெ. (n.) நறுமணப்பொடி வைக்கும் சிமிழ்: a small casket for keeping aromatic bathing powder. "சுட்டிக்கலனுஞ் சுண்ணகக் குற்றியும்" (பெருங். உஞ்சைக். 38:168);. [சுண்ணகம் + குற்றி]
சுண்ணகம்	சுண்ணகம் cuṇṇagam, பெ. (n.) சுண்ணப் பொடி பார்க்க;see Summa-p-podi. [சுண்ணம் → சுண்ணகம்] த. சுண்ணகம் → Skt. Surnaka
சுண்ணச்சத்து	சுண்ணச்சத்து cuṇṇaccattu, பெ. (n.) 1. சுண்ணாம்புச்சத்து; essence of lime. 2. எலும்பிலுள்ள சுண்ணச்சத்து; calcium phosphate found in bones. 3. சுண்ணாம்பில் உள்ள மாமழைச்சத்து; the metalic basis of lime Calcium. 4. சுண்ணக்குரு பார்க்க;see sunna-k-kuru (சா.அக.);. [சுண்ணம் + சத்து]
சுண்ணச்சாந்து	சுண்ணச்சாந்து cuṇṇaccāndu, பெ. (n.) சுண்ணாம்புக்காரை; plaster, mortar (செ.அக.);. [சுண்ணம் + சாந்து]
சுண்ணச்சிறுநீர்	சுண்ணச்சிறுநீர் cuṇṇaccir̲unīr, பெ. (n.) அதிக சுண்ணாம்புச்சத்துள்ள சிறுநீர்; excess of calcium salt in the urine. [சுண்ணம் + சிறுநீர்]
சுண்ணச்சீலை	சுண்ணச்சீலை cuṇṇaccīlai, பெ. (n.) கண்ணாம்பு தடவிய சீலைத்துணி; a piece of cloth luted with lime and used for packing the container of medicine which is to be exposed to fire (சா.அக.);. [சுண்ணம் + சீலை, சீரை → சீலை]
சுண்ணச்சீலைசுற்று-தல்	சுண்ணச்சீலைசுற்று-தல் sunna-c-cilai-surru-, 7 செ.குன்றாவி (v.t.) சீலைச்சுண்ணம் சுற்றுதல்; to pack by winding the piece of cloth luted with lime over the container of medicine (சா.அக.);. [சுண்ணச் சீலை + சுற்று-]

சுண்ணச்சீனிநீர்	சுண்ணச்சீனிநீர் cuṇṇaccīṉinīr, பெ. (n.) சருக்கரை கலந்த சுண்ணாம்புத்தெளிவு; saccharated solution of lime (சா.அக.);. [சுண்ணம் + சீனி + நீர்]
சுண்ணத்துக்கு யிர்	சுண்ணத்துக்குயிர் cuṇṇattukkuyir, பெ. (n.) முட்டை; egg, supposed to posses life giving virtue to lime (சா.அக.);. [சுண்ணத்துக்கு + உயிர்]
சுண்ணத்துக்கூர் மையோன்	சுண்ணத்துக்கூர்மையோன் cuṇṇattukārmaiyōṉ, பெ. (n.) நாகரவண்டு; a beetle supposed to carry water to snake holes (சா.அக.);. [சுண்ணத்து + கூர்மையோன்]
சுண்ணத்தோன்	சுண்ணத்தோன் cuṇṇattōṉ, பெ. (n.) கருப்பூரக் கல்மதம்; foliated crystallized gypsum (சா.அக.);. [சுண்ணம் → சுண்ணத்தோன்]
சுண்ணநீர்	சுண்ணநீர் cuṇṇanīr, பெ. (n.) சுண்ணாம்பு தெளிந்த நீர்; lime water (சா.அக);. [சுண்ணம் + நீர்]
சுண்ணநீறு	சுண்ணநீறு cuṇṇanīṟu, பெ. (n.) 1. நீற்றிய சுண்ணாம்பு; slaked lime. 2. நீற்றிய சுண்ண மருந்து; a calcium compound (சா.அக.);.
சுண்ணப்பூச்சவு டு	சுண்ணப்பூச்சவுடு cuṇṇappūccavuḍu, பெ. (n.) 1. உவர்மண்; dhoby's earth. 2. உவர் மண்காரம்; impure carbonate of soda (சா.அக.);. [சுண்ணம் + பூச் + சவுடு]
சுண்ணப்பூமி	சுண்ணப்பூமி cuṇṇappūmi, பெ. (n.) நில (பூ); நீறு எடுக்கும் நிலம்; soil of fuller's earth (சா.அக.);. [சுண்ணம் + பூமி] Skt. Bhumi → த.பூமி

சுண்ணப்பொடி	சுண்ணப்பொடி cuṇṇappoḍi, பெ. (n.) 1. நறுமணப்பொடி; an aromatic powder. 2. சுண்ணாம்புத்தூள்; lime powder or dust. 3. சுண்ணநீறு பார்க்க;see sunna-niru. 4. சுண்ண மருந்து; calcined medicine. 5. விழா முதலிய காலங்களில் மக்களின்மேல் துவும் நறுமணப் பொடி (வின்.);; aromatic powder mixed with saffron and gold or silver dust, used for spirnkling over guests or friends on festive occasions (சா.அக.);. [சுண்ணம் + பொடி]
சுண்ணம்	சுண்ணம் cuṇṇam, பெ. (n.) 1. பொடி; powder, dust. "செம்பொற் சுண்ணம்" (பெருங். உஞ்சைக் 33:120);. 2. சுண்ணப்பொடி பார்க்க;see sunna-p-podi. "பலதொகு பிடித்த தாதுகு கண்ணத்தர்" (மதுரைக்.399);. 3. பூந்தாதுத்தூள், மகரந்தத் தூள், pollen dust. "தாழைக் கொழுமட லவிழ்ந்த… சுண்ணம்" (மணிமே. 4:18);. 4. மலர் (பிங்);. flower. 5. 24ஆம் வீண்மீன் குன்று (சதயம்);; the 24th star in the celestial area 'satayam'. 6. சுண்ணாம்பு; lime, oxide of calcium. 7. ஈரடி எண்சீரைப் பொருள் முறையின்றித் துணித்துச் செய்யுளியற்றும் முறை (தொல். சொல். 406);; a mode of constructing a stanza in which the word in a pair of four-footed lines are transposed their natural order. 8. சொல்வகை நான்கனுள் நான்கு அடியாக வரும் இசைப் பாட்டு (சிலப் 3:12, பக். 88);; a stanza of four lines set to music, one of four col-vagai. 9. பட்டு வகை (சிலப் 14 : 108, உரை);; a variety of silk. Pkl. sunna; ம. சுண்ணம் [சுள் → சுண். சுண்ணித்தல் = நீற்றுதல். சுண் → கண்ணம் (வே.க. 211);] த. சுண்ணம் → curna சுண்ணம்2 cuṇṇam, பெ. (n.)
சுண்ணமண்	சுண்ணமண் cuṇṇamaṇ, பெ. (n.) 1. சுண்ணாம்பு மண்; sand mixed with lime. 2. உவர்மண்; fuller's earth (சா.அக.);. ம. சுண்ணாம்பு மண்ணு [சுண்ணம் + மண்]
சுண்ணமாடு-தல்	சுண்ணமாடு-தல் sunna-madu-, 5 செ.கு.வி (v.i.) விழா முதலிய காலங்களில் மணப்பொடி தூவுதல் (வின்.);; to spirinkle scented powder on festive occasion, etc., [சுண்ணம் + ஆடு-,]

சுண்ணமானோன்	சுண்ணமானோன் cuṇṇamāṉōṉ, பெ. (n.) கொடுக்காய்ப்புளி; sweet babool (சா.அக.);. [சுண்ணம் + ஆனோன். சுன்னம் = சுழி, வட்டம், வளைவு, சன்னம் – கண்ணம்]
சுண்ணமொழிமாற்று	சுண்ணமொழிமாற்று cuṇṇamoḻimāṟṟu, பெ. (n.) கண்ணமாக அமைந்த செய்யுளை ஏற்றபடி மொழிமாற்றிப் பொருள் கொள்ளுகை (நன்.412, மயிலை);; construing a Sunnam verse by suitable transposition of words. [சுண்ணம் + மொழிமாற்று]
சுண்ணவட்டு	சுண்ணவட்டு cuṇṇavaṭṭu, பெ. (n.) சுண்ணங் கலந்த நீரை வீசுங்கருவி; a kind of syringe for spirnkling water mixed with aromatic powder. "சுண்ண வட்டுஞ் சுழிநீர்க் கோடும்" (பெருங். உஞ்சைக். 38:107);. [சுண்ணம் + வட்டு]
சுண்ணவரத்தம்	சுண்ணவரத்தம் cuṇṇavarattam, பெ. (n.) சுண்ணாம்பு அதிகமுள்ள குருதி; blood having more calcium percentage. [சுண்ணம் + அரத்தம்]
சுண்ணவாசி	சுண்ணவாசி cuṇṇavāci, பெ. (n.) முல்லை (மலை);; wild jasmine. த. வாசம்; Skt. vasa [சுண்ணவாசி + வாசி. வாசம் → வாசி. 'இ' உடைமைப் பொருளீறு]
சுண்ணவுப்பு	சுண்ணவுப்பு cuṇṇavuppu, பெ. (n.) சுண்ணாம்பிலிருந்து எடுக்கப்படும் உப்பு வகைகள்; lime salt (சா.அக);. [சுண்ணம் + உப்பு]
சுண்ணவைப்பு	சுண்ணவைப்பு cuṇṇavaippu, பெ. (n.) 1. சுட்டசுண்ணாம்பு; burnt lime stone. 2. புடமிட்டெடுத்த மருந்துச் சுண்ணம்; a kind of calcium salt obtained through calcination etc., 3. சுண்ணாம்பு வண்டல்; calcium deposits. 4. தமிழ்மருந்து முறைப்படியான மாழைச் சுண்ணம்; compound of calcium, carbonate prepared as prescribed in Tamil medicine. [சுண்ணம் + வைப்பு]
சுண்ணாம்படைதல்	சுண்ணாம்படைதல் cuṇṇāmbaḍaidal, பெ. (n.) பதநீரில் கண்ணாம்பு வண்டல் படிகை (வின்);; setling of lime in sweet toddy. [சுண்ணாம்பு + அடைதல்]

சுண்ணாம்பு	சுண்ணாம்பு cuṇṇāmbu, பெ. (n.) 1. சுட்ட சுண்ணாம்புக்கல்; lime burnt in the kiln, quicklime. 2. நீற்றின சுண்ணாம்பு; slaked lime. "விரைப்பாகு வெள்ளிலை சுண்ணாம் பினொடு" (வாயுசங்கிரியா.23); 3. சன்னச்சாந்தாக அரைத்த சுண்ணாம்பு; macerated lime specially prepared as fine plaster. ம. சுண்ணாம்பு; Skt. sunna; Pkt. cunna [சுண்ணம் → சுண்ணம் → சுண்ணாம்பு = காரக்கன் நீறு]
சுண்ணாம்புக்கம்பி	சுண்ணாம்புக்கம்பி cuṇṇāmbukkambi, பெ. (n.) சுண்ணாம்புக்கரடு பார்க்க;see sunnambu-k-karagu (சா.அக.);.
சுண்ணாம்புக்கரடு	சுண்ணாம்புக்கரடு1 cuṇṇāmbukkaraḍu, பெ. (n.) கண்ணாம்பு மண் நிறைந்த குன்று; hill of lime-stone. [சுண்ணாம்பு + கரடு] சுண்ணாம்புக்கரடு2 cuṇṇāmbukkaraḍu, பெ. (n.) சுண்ணாம்புக்கல்லில் சேர்ந்த தண்ணீரில் கரையாத, கரடான பொருள்; impurity of limestone containing magnesite (சா.அக.);. [சுண்ணாம்பு + கரடு]
சுண்ணாம்புக்கரண்டகம்	சுண்ணாம்புக்கரண்டகம் cuṇṇāmbuggaraṇṭagam, பெ. (n.) அடைகாய்க்காக (வெற்றிலை போடுவதற்காக);ச் சுண்ணாம்பு வைக்கும் மூடுசெப்பு; small casket for lime. [சுண்ணாம்பு + கரண்டகம்]
சுண்ணாம்புக்கல்	சுண்ணாம்புக்கல் cuṇṇāmbukkal, பெ. (n.) கண்ணாம்புச்சத்துள்ள சுக்கான்கல்; lime stone (சா.அக.);. ம. சுண்ணாம்புக்கல்லு [சுண்ணாம்பு + கல்]
சுண்ணாம்புக்காய்	சுண்ணாம்புக்காய் cuṇṇāmbukkāy, பெ. (n.) சுண்ணாம்புக்கரண்டகம் பார்க்க;see sunnambu-k-karapdagam. 'கண்ணாம்புக் காய் முள்ளிடுக்கி முதலிய இன்றியமையாத பொருள்களிலே' (எங்களூர், 30);. [சுண்ணாம்பு + காய்]
சுண்ணாம்புக்காரன்	சுண்ணாம்புக்காரன் cuṇṇāmbukkāraṉ, பெ. (n.) 1. சுண்ணாம்பு நீறு விற்கும் ஆள்; person who sells lime stone etc., 2. சுண்ணாம்பு நீறுவிற்கும் வகுப்பான்; person belonging to lime-selling caste. [சுண்ணாம்பு + காரன்] இவர்கள் தனி இனத்தவராகக் கருதப்பட்டதும் உண்டு திருச்சிராப்பள்ளி போன்ற நகரங்களில் சுண்ணாம்புக்காரத் தெரு எனத் தெருப்பெயர் அமைந்துள்ளமை காண்க

www.valluvarvallalarvattam.com 9552 of 15068.

சுண்ணாம்புக்காரை	சுண்ணாம்புக்காரை cuṇṇāmbukkārai, பெ. (n.) 1. கட்டடத்திற்கு உரிய கண்ணாம்புச் சாந்து; mortar. 2. காய்ந்த சாந்து; dried plaster of chunnam (செ.அக.);. [சுண்ணாம்பு + காரை]
சுண்ணாம்புக்காளவாய்	சுண்ணாம்புக்காளவாய் cuṇṇāmbukkāḷavāy, பெ. (n.) சுண்ணாம்பு நீற்றுஞ் சூளை; line-kiln. ம. சுண்ணாம்பு சூள [சுண்ணாம்பு + காளவாய்] காளவாய் பார்க்க
சுண்ணாம்புக்கிளிஞ்சில்	சுண்ணாம்புக்கிளிஞ்சில் cuṇṇāmbukkiḷiñjil, பெ. (n.) சுண்ணாம்புச்சிப்பி பார்க்க;see sunnambu-c-cippi. [சுண்ணாம்பு + கிளிஞ்சல்]
சுண்ணாம்புக்கீரை	சுண்ணாம்புக்கீரை cuṇṇāmbukārai, பெ. (n.) 1. ஒருவகைக்கீரை (வின்.);; a kind of greens. 2. சிறுபூனை; a common wayside weed. [சுண்ணாம்பு + கீரை]
சுண்ணாம்புக்குட்டான்	சுண்ணாம்புக்குட்டான் cuṇṇāmbukkuṭṭāṉ, பெ. (n.) பதனீர் இறக்குவோர் கண்ணாம்பு வைக்குஞ் சிறுகூடை (யாழ்ப்);; toddy drawer's small basket for lime. [சுண்ணாம்பு + குட்டான். கொட்டான் → குட்டான்] கொட்டான் பார்க்க
சுண்ணாம்புகுத்து-தல்	சுண்ணாம்புகுத்து-தல் sunnambu-kuttu-, 5 செ.கு.வி (v.i.) சுண்ணாம்பை மணல் கலந்து இடித்தல்; to pound lime with sand and water and make it into mortar-paste. [சுண்ணாம்பு + குத்து-, குற்று → குத்து-,]
சுண்ணாம்புச்சத்து	சுண்ணாம்புச்சத்து cuṇṇāmbuccattu, பெ. (n.) கண்ணம்; calcium (சா.அக);. [சுண்ணாம்பு + சத்து]
சுண்ணாம்புச்சிப்பி	சுண்ணாம்புச்சிப்பி cuṇṇāmbuccippi, பெ. (n.) கண்ணாம்பு நீற்ற உதவும் முத்துச் சிப்பிக் கூடு (இ.வ.);; lime-shells. [சுண்ணாம்பு + சிப்பி]

சுண்ணாம்புச்சூளை	சுண்ணாம்புச்சூளை cuṇṇāmbuccūḷai, பெ. (n.) கண்ணாம்புக்காளவாய் பார்க்க;see sunnambu-k-kalavay. ம. சுண்ணாம்புசூள [சுண்ணாம்பு + சூளை, சுள் → கள்ளை → சூளை]
சுண்ணாம்புத்தண்ணீர்	சுண்ணாம்புத்தண்ணீர் cuṇṇāmbuttaṇṇīr, பெ. (n.) 1. ஆடை, காகிதக்கூழ் முதலியனவற்றை வெளுக்கவும், மருந்து, வண்ணம் முதலியன உண்டாக்கவும் பயன்படும் சுண்ணாம்பு கலந்த தெளிநீர்; lime-water used in bleaching and washing lines, in paper making, in dyeing and in dressing leather. 2. வீட்டுச்சுவர்க்கு அடிக்க உதவும் சுண்ணாம்பு நீர்; white-wash solution.
சுண்ணாம்புத்தித்திப்பு	சுண்ணாம்புத்தித்திப்பு cuṇṇāmbuttittippu, பெ. (n.) சுண்ணாம்பு, சருக்கரை, தண்ணிர் கொண்டு உருவாக்கப்படும் குழந்தை நோய்க்கான ஒருவகை மருந்து; a medicine for children prepared from lime liquor and sugar (சா.அக.);. [சுண்ணாம்பு + தித்திப்பு]
சுண்ணாம்புத்துடுப்பு	சுண்ணாம்புத்துடுப்பு cuṇṇāmbuttuḍuppu, பெ. (n.) வெற்றிலை போடுவதற்காகக் கரண்ட கத்திலிருந்து சுண்ணாம்பு எடுக்கும் சிறுகருவி (யாழ்ப்.);; a small metal rod for taking slaked lime from its casket. [சுண்ணாம்பு + துடுப்பு]
சுண்ணாம்புத்தெளிவு	சுண்ணாம்புத்தெளிவு cuṇṇāmbutteḷivu, பெ. (n.) தெளிந்த சுண்ணாம்புத்தண்ணிர்; aqua calcis or liquor calcis used for some medical preparations (சா.அக.);. [சுண்ணாம்பு + தெளிவு]
சுண்ணாம்புதடவு-தல்	சுண்ணாம்புதடவு-தல் Sunnambu-tadavu, 5 செ.குன்றாவி, (v.t.) 1. வெற்றிலை முதலிய வற்றிற்குச் சுண்ணம் தடவுதல்; to dabu with lime, as betal leaves. 2. ஏமாற்றுதல்; to play the hypocrite. 'அவன் சிரித்துக்கொண்டே சுண்ணாம்பு தடவுகிறான்' (உ.வ.);. [சுண்ணாம்பு + தடவு-,]
சுண்ணாம்புதாளி-த்தல்	சுண்ணாம்புதாளி-த்தல் sunnambu-dali-, 4 செ.கு.வி (v.i.) சுண்ணாம்பு நீற்றுதல் (சென்னை.);; to slake lime. [சுண்ணாம்பு + தாளி-,]
சுண்ணாம்புநீற்று-தல்	சுண்ணாம்புநீற்று-தல் sunambu-nirru-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) சுண்ணாம்புதாளி-த்தல் பார்க்க;see Sunnambu-dali-. [சுண்ணாம்பு + நீற்று-,]

சுண்ணாம்புப் பட்டை	சுண்ணாம்புப் பட்டை cuṇṇāmbuppaṭṭai, பெ. (n.) 1. விழாக்காலங்களிலும், நற்காலங்களிலும் சுவர், திண்ணை முதலியவற்றில், செம்மண் பட்டையை இடையிட்டு அடிக்கும் சுண்ணாம்புக்கோலம்; stripes of white wash alternating with red on the side-walls, as of temples, raised platform at the entrance of houses, etc., made on festive occasions. 2. ஒடு விலகாதிருக்கப் போடும் சாந்துப் பட்டை; chunnam border over the tile roofing.
சுண்ணாம்புபதநீர்	சுண்ணாம்புபதநீர் cuṇṇāmbubadanīr, பெ. (n.) பனையின் பாளையிலிருந்து வடித்துச் சுண்ணாம்பு கலந்தெடுக்கப்பட்ட இனிய சாறு; sweet toddy prepared with lime. மறுவ. அக்காரநீர் (நெல்லை);;சுண்ணாம்புப் பதனி [சுண்ணாம்பு + பதநீர்]
சுண்ணாம்புப்பரவர்	சுண்ணாம்புப்பரவர் cuṇṇāmbupparavar, பெ. (n.) ஒருவகைப் பரவர்; a sub-sect among Parava caste. [சுண்ணாம்பு + பரவர்]
சுண்ணாம்புப்பற்று	சுண்ணாம்புப்பற்று cuṇṇāmbuppaṟṟu, பெ. (n.) இஞ்சிச் சாற்றிற் படியும் சுண்ணாம்பு வண்டல் (வின்.);; sediment of lime in ginger-juice. [சுண்ணாம்பு + பற்று]
சுண்ணாம்புப்பறையர்	சுண்ணாம்புப்பறையர் cuṇṇāmbuppaṟaiyar, பெ. (n.) சுண்ணாம்பு நீற்றி விற்போர்; culamsellers. ம. சுண்ணாம்புபரவன் [சுண்ணாம்பு + பறையர்]
சுண்ணாம்புலக்கை	சுண்ணாம்புலக்கை cuṇṇāmbulakkai, பெ. (n.) சுண்ணாம்புச்சாந்து இடிக்கும் உலக்கை; chuṇṇam beater. [சுண்ணாம் + உலக்கை, உல் → உவம் → உலக்கை]
சுண்ணாம்போர்	சுண்ணாம்போர் cuṇṇāmbōr, பெ. (n.) கண்ணாம்பு நீற்றி விற்போர்; chunnam sellers. "பான்மதிக்குச் சுண்ணாம்போர்" (சினேந். 141);. [சுண்ணாம்பு + விற்போர். சுண்ணாம்பு விற்போர் → சுண்ணாம்போர்]
சுண்ணாம்புவல்லி	சுண்ணாம்புவல்லி cuṇṇāmbuvalli, பெ. (n.) காட்டுக்கொடிமுந்திரிகை; jungle angoor (சா.அக.);. [சுண்ணாம் + வல்லி]

சுண்ணி	சுண்ணி1 sunni, 4 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. நீற்றுதல் (சங்.அக.);; to slake, as lime. 2. புடமிட்டுச் சுண்ணமாகச் செய்தல்; to calcinate a metal in air as contemplated in Tamil medicine (சா.அக.);. [உள் → சுள் → சுண் → சுண்ணி-,] சுண்ணி2 suppi, செ.கு.வி. (v.i.) பூசுதல்; to daub. சுண்ணி3 cuṇṇi, பெ. (n.) ஆண்குறி (கொ.வ.);; male genital. ம. சுண்ணி; க. துண்ணி, துண்ணெ; தெ. கல்லு, கல்லி; பட. துண்ணெ; Pkt.cunna.
சுண்ணு	சுண்ணு cuṇṇu, பெ. (n.) 1. புனுகு (இ.வ.);; civet. 2. ஆமணக்கு; castor seed. u. jund
சுணக்கம்	சுணக்கம்1 cuṇakkam, பெ. (n.) 1. காலத்தாழ்வு; delay. 'இப்படி நடந்தால் பள்ளிக்குச் சுணக்கமாகும்' (உ.வ.);. 2. வாட்டம்; depression of spirits; fatigue emaciation. 'இந்தச் சுணக்கம் தீர்ந்தால் மடமடவென்று நடக்கலாம் (உ.வ.);. 3. இன்பவிளையாட்டு; dalliance. அவளோடு கணக்கம் தகுமா? (உ.வ.);. [சுள் → சுணங்கு → சுணக்கம்] சுணக்கம்2 cuṇakkam, பெ. (n.) முடை; tightness, as of market. "பண்டு போலில்லை பணச் சுணக்கம்" (பஞ்ச. திருமுக. 445);. [சுணக்கம்2 → சுணக்கம்3]
சுணக்கன்	சுணக்கன் cuṇakkaṉ, பெ. (n.) 1. சுணங்கன் (சங்அக); பார்க்க;see sunangan. 2. நாய் போலத் திரிபவன் (வின்.);; one who wanders about as street dog, loafer. 3. இழிந்தோன் (வின்.);; mean person, one who performs mean offices. க. சொனக்;த. சுணக்கன் [சுணங்கன் → சுணக்கன்] Skt. Sunaka

சுணக்கு	சுணக்கு1 sunakku-, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) காலந்தாழ்த்துதல்; to dellay. 'வேலையைச் சுணக்காதே' (நெல்லை);. [சுணங்கு → சுணக்கு-,] சுணக்கு2 cuṇakku, பெ. (n.) வேலை தொடங்குவதை அல்லது செய்யும் வேலையைக் காலந்தாழ்த்துகை; delay in starting or doing delay in the work. [சுணக்கம்1 → சுணக்கு]
சுணக்குமுத்திரை	சுணக்குமுத்திரை cuṇakkumuttirai, பெ. (n.) அரக்குமுத்திரை (வின்.);; seal put upon one's property with sealing wax. [சுணக்கு + முத்திரை]
சுணங்கத்திசை	சுணங்கத்திசை suṇaṅgattisai, பெ. (n.) தென்மேற்குத் திசை (வின்);; the South West quarter. Skt. Sunaka
சுணங்கம்	சுணங்கம் cuṇaṅgam, பெ. (n.) கணங்கன் பார்க்க;see sunangan. "அந்தமில்லச் சுணங்கம தாயினாள்" (யசோ.3:4);.
சுணங்கல்	சுணங்கல்1 cuṇaṅgal, பெ. (n.) 1. சுணக்கம் பார்க்க;see Sunakkam. 2. சோம்பேறி; மடியாளன்; lazy person. 'போடா சுணங்கலே' (இ.வ.);. 3. மெலிவு; emaciation. ம. சுணங்ங்வு [சுணக்கம் → சுணங்கல்]
சுணங்கழி-தல்	சுணங்கழி-தல் sunangali-, 2 செ.கு.வி (v.i.) செருக்குக்குறைதல் (ஈடு);; to have one's pride reduced. [சுணங்கு3 + அது-,]
சுணங்கறை	சுணங்கறை cuṇaṅgaṟai, பெ. (n.) புணர்ச்சி; Sexual union. "சுணங்கறைப் பயனு மூடலுள் ளதுவே" (பரிபா. 9:22);. [சுணங்கு + அறு - சுணங்கறு. சுணங்கறு → சுணங்கறை]

சுணங்கன்	சுணங்கன்1 cuṇaṅgaṉ, பெ. (n.) 1. சோர்வுற்றவன்; tired person. 2. மெலிந்தவன்; slender person. ம. சுணங்ங்ன் [சுணங்கு → சுணங்கன்] சுணங்கன்2 cuṇaṅgaṉ, பெ. (n.) நாய் (திவா.);; dog. Skt. Sunaka
சுணங்கன்புல்	சுணங்கன்புல் cuṇaṅgaṉpul, பெ. (n.) மஞ்சள் நிறக் கிழங்குள்ள ஒருவகைப்புல்; a kind of a grass having yellow coloured bublous root (சா.அக.);. [சுணங்கன் + புல்]
சுணங்கன்மரம்	சுணங்கன்மரம் cuṇaṅgaṉmaram, பெ. (n.) நோய்களைத் தீர்க்கும் மருத்துவப் பண்புடைய நாய்க்குட்டி மரம்; a rare kind of tree called as nay-k-kutti. (சா.அக.);. [சுணங்கன் + மரம்]
சுணங்கன்மூலி	சுணங்கன்மூலி cuṇaṅgaṉmūli, பெ. (n.) கற்பமூல பெருமூலி 23 வகைகளில் ஒன்றான நாய்க்குட்டிச் செடி; a kind of medicinal plant which is one of the 23 varieties of karbamula maga-muli (சா.அக.);. [சுணங்கன் + மூலி]
சுணங்கி	சுணங்கி cuṇaṅgi, பெ. (n.) சோம்பேறி; sluggard, idler. [சுணங்கு → சுணங்கி]
சுணங்கிப்போ-தல்	சுணங்கிப்போ-தல் sunangi-p-po-, 8 செ.கு.வி (v.i.) மெலிந்துபோதல்; to grow weak and thin (சா.அக.);. [சுணங்கி + போ-,]
சுணங்கிவிழு-தல்	சுணங்கிவிழு-தல் sunangi-vilu-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) களைத்துவிழுதல்; to fall by exhaustion or over exertion (சா.அக.);. [சுணங்கி + விழு-,]

சுணங்கு

சுணங்கு1 sunangu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.)

1. வினையிற் சோர்தல்; to be fatigued;

jaded;

to be emaciated.

2. காலந்தாழ்த்தல்; to delay; loiter, linger.

'இந்த இளவயதில் இப்படிச் சுணங்குதல் சரியா? (உ.வ.);.

3. தடைப்படுதல்; to hindered, interrupted.

4. பொந்திகையடையா திருத்தல்; to be dissatisfied.

'அவன் தன் திருமண முயற்சியில் சுணங்கிக் கொண்டிருக்கிறான்' (உ.வ.);.

5. கெஞ்சுதல் (வின்.);; to cringe, persistin requesting.

6. இன்ப விளையாட்டுப் புரிதல் (இ.வ.);; to dally, make amorous advances.

7. சினங்கொள்ளுதல்; to get angry.

8. ஊடுதல்; to feign displeasure, as a wife for her husband.

ம. சுணங்ஙுக; க. சுணுகு;தெ. சுடுகு, சுணுகு

E. slack;

AS. sleak;

Su. slak;

Ice. Slakr-

[சுள் → சுண் → சுணங்கு (வே.க. 215);]

சுணங்கு2 cuṇaṅgu, பெ. (n.)

மெலிவு (வின்.);; reduction, emaciation.

[சுள் → சுண் → சுணங்கு]

சுணங்கு3 cuṇaṅgu, பெ. (n.)

1. அழகுத்தேமல்; yellow spreading spots on the body of women, regarded as beautiful.

"மின்னுறழ் சாயற் பொன்னுறழ் சுணங்கின்" (பெருங். மகத. 16:5);.

2. பசலை; sallow complexion of a love-lorn woman.

3. படர்புண் வகை (இ.வ.);; a spreading skin-disease, especially of animals.

4. பூந்தாது; pollen-dust.

"பசுமலர்ச் சுணங்கின்" (ஐங்குறு. 76);. (செ.அக);.

ம. சுணங்ஙு

[சுணம் → சுணங்கு]

சுணங்கு4 cuṇaṅgu, பெ. (n.)

கணங்கன் பார்க்க;see sunangan.

"சுணங்குபல பணிங்கு பெருங் குறைப்பினாலும்" (அரிச்.பு.மயான.35);.

சுணங்குபடர்-தல்	சுணங்குபடர்-தல் sunangu-balar, 2 செ.கு.வி. (v.i.) உடம்பில் தேமல் படர்தல் (சிறுபாண்.);; to spread as yellow patches or spots on the skin especially of the woman (சா.அக.);. [சுணங்கு + படர்-]
சுணங்குபூ-த்தல்	சுணங்குபூ-த்தல் sunangu-bu, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சுணங்குபடர்-தல் பார்க்க;see Sunangu-bagar (சா.அக.);. [சுணங்கு + பூ-,]
சுணங்கை	சுணங்கை cuṇaṅgai, பெ. (n.) துணங்கை; a kind of devil-dancing. "ஆடுங்கள்ளும் பராய்ச் சுணங்கை யெறிந்து" (திவ். திருவாய். 4,6:7); [துணங்கை → சுணங்கை]
சுணச்சி	சுணச்சி cuṇacci, பெ. (n.) 1. பவளப்புற்று நஞ்சு; a kind of prepared arsenic. 2. பேய்க்கடலை; a kind of bitter wild gram. 3. பேய்த்தும்பை; devil tumbay. 4. நாகசிங்கி; a medicinal plant available in tanks (சா.அக.);.
சுணம்	சுணம்1 cuṇam, பெ. (n.) அழகுத்தேமல்; yellow spreading spots on the body of women. "சுண நன் றணிமுலை யுண்ண" (திவ்.பெரியாழ்.2.3:4);. [கள் → சுண் → சுணம்] த. கணம் – Skt. svarna சுணம்2 cuṇam, பெ. (n.) சுண்ணப்பொடி பார்க்க;see sunna-p-podi. "புரிந்த பூவொடு பொற்கணங் கழும" (பெருங். உஞ்சைக். 39:46);. [சுள் → சுண் → சுண்ணம் → சுணம்]
சுணவு	சுணவு cuṇavu, பெ. (n.) சுணைவு பார்க்க;see sunaivu (சா.அக);. [சுணைவு → கணவு]

சுணை	சுணை1 sunai-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தினவெடுத்தல்; to itch severely. 2. நமைச்சல்; to tingle, as tongue after eating something pungent. 3. அரிப்பெடுத்தல்; to be inflamed, as from the touch of a micro thorn plant, nettle. 4. அரித்தல்; to be inflammed, as from the hairs of a caterpillar. ம. சுணய்க்குக Mhr. Sunasuna [சுனை → சுணை-,] சுணை2 cuṇai, பெ. (n.) சுரணை, நெஞ்சகத்திற் குத்தும் மானவுணர்ச்சி; sense of shame; sensibility. "துகிலு மிழந்து சுணையு மழிந்து" (பட்டினத். உடற் கூற்று வண்ணம். 249);. 2. கூரிய அறிவு; sense. 3. கூர்மை; keenness, sharpness. 'சுணையில்லாக் கத்தி' (உ.வ.);. 4. தினவு; itching, tingling, smarting 5. அம்மைநோய் கண்ட காலத்தில் உடம்பில் உள்ளிடமாகத் தங்கி முட்குத்துப் போன்ற உணர்ச்சியுள்ள அம்மைக்கொப்புளம் (உ.வ);; pustules, as in the alimentary canal, formed when a person is attacked with small-pox. 6. இலை, காய் முதலியவற்றின் மேலுள்ள சிறுமுள்; prickle, as in leaves stalks etc., down on fruits. ம. சுண, சுனை (முள்.);;தெ. சொந [சுல் → கர் + சுரணை = குத்தும் மான வுணர்ச்சி. சுரணை → சுணை] "செ.ப. அகரமுதலி... நினைவு அல்லது தன்னுணர்ச்சி என்று மட்டும் பொருள்படும் ஸ்மாரண என்னும்
சுணைக்கரந்தை	சுணைக்கரந்தை cuṇaikkarandai, பெ. (n.) சுணையுள்ள கரந்தை; sharp sweet basil (சா.அக.);. [சுணை + கரந்தை]
சுணைக்காணம்	சுணைக்காணம் cuṇaikkāṇam, பெ. (n.) பேய்க் கொள்; wild horse-gram (சா.அக.);. [சுணை + காணம்]
சுணைக்காது	சுணைக்காது cuṇaikkātu, பெ. (n.) காது மடலின்கீழ்த் தொங்கிக் கொண்டிருக்கும் மெதுவான சதைப்பாகம்; the lower termination of the ear (சா.அக.);. [சுணை + காது]

சுணைக்குறிஞ்சா	சுணைக்குறிஞ்சா cuṇaikkuṟiñjā, பெ. (n.) சொரசொரப்புள்ள குறிஞ்சா; rough swallow wort (சா.அக.);. [சுணை + குறிஞ்சா]
சுணைக்கொடி	சுணைக்கொடி cuṇaikkoḍi, பெ. (n.) முசுமுசுக்கை; bryonia scabra (சா.அக.);. [சுணை + கொடி]
சுணைக்கேடன்	சுணைக்கேடன் cuṇaikāṭaṉ, பெ. (n.) வெட்கம் கெட்டவன்; person of blunted sensibilitics. "தானும் ஒக்க மடலெடுப்பான் ஒருசுணைக் கேடன்" (திவ். திருப்பா. 1:20, வியா.);. [சுணை + கேடன்]
சுணைக்கோரை	சுணைக்கோரை cuṇaikārai, பெ. (n.) ஒரு வகைக் கோரை (மலை);; a kind of rough grass. [சுணை + கோரை]
சுணைகழியாப்பிடஞ்சு	சுணைகழியாப்பிடஞ்சு cuṇaigaḻiyāppiḍañju, பெ. (n.) அப்பொழுது பறித்த பிஞ்சு; a fresh downy fruit (சா.அக.);. [சுணை + கழியா + பிஞ்சு]
சுணைகெட்டவன்	சுணைகெட்டவன் cuṇaigeṭṭavaṉ, பெ. (n.) மானவுணர்ச்சியில்லாதவன்; person of blunted sensibilities. ம. சுண கெட்டவன் [சுணை + கெட்டவன்]
சுணைச்சி	சுணைச்சி cuṇaicci, பெ. (n.) சிறுகாஞ்சொறி; small climbing nettle (சா.அக.);. [சுணை + ச்சி. 'இ' உடைமைப் பொருளீறு]
சுணைத்தழும்பு	சுணைத்தழும்பு cuṇaittaḻumbu, பெ. (n.) சுணை உடம்பிற்படுவதனால் நமைச்சல் எடுத்துத் தடித்துத் தழும்புண்டாதல்; nettle rash (சா.அக.);. [சுணை + தழும்பு]

சுணைநெரிஞ்சி	சுணைநெரிஞ்சி cuṇaineriñji, பெ. (n.) ஒருவகை முள்நெரிஞ்சி; a kind of nettle (சா.அக.);. [சுணை + நெரிஞ்சி]
சுணைப்பு	சுணைப்பு cuṇaippu, பெ. (n.) 1. குத்தும் மானவுணர்ச்சி; sense of shame, sensibility. "ஒருதரஞ் சொன்னால் தெரியாதா? உனக்குச் சுணைப்பு இல்லையா?" என்பது நாஞ்சில் நாட்டு வழக்கு 2. கூரியஅறிவு; Sense. [சுணை + ப் + 'பு' பண்புப் பெயர் ஈறு]
சுணைப்புல்	சுணைப்புல் cuṇaippul, பெ. (n.) 1. சுணையுள்ள புல்; any grass with rough surface. 2. கோரைப் புல்; reed sedge grass (சா.அக.);. [சுணை + புல்]
சுணையுறுகாணம்	சுணையுறுகாணம் cuṇaiyuṟukāṇam, பெ. (n.) பேய்க்கொள் என்னும் தவசம்; wild horsegram (சா.அக.);. [சுணையுறு + காணம்]
சுணையுறுகொத்து	சுணையுறுகொத்து cuṇaiyuṟugottu, பெ. (n.) சுணையுறுகாணம் பார்க்க;see sunai-y-urukanam. [சுணையுறு + கொத்து]
சுணைவண்டு	சுணைவண்டு cuṇaivaṇṭu, பெ. (n.) ஒருவகை வண்டு; a kind of beetle. [சுணை + வண்டு]
சுணைவு	சுணைவு cuṇaivu, பெ. (n.) பேய்க்கடலை(மலை.);; wild bitter bengal gram.
சுணைவெள்ளரி	சுணைவெள்ளரி cuṇaiveḷḷari, பெ. (n.) நரி வெள்ளாரி; downy cucumber (சா.அக.);. [சுணை + வெள்ளரி]

சுத்தல்சம்பா	சுத்தல்சம்பா cuttalcambā, பெ. (n.) சம்பா நெல்வகை (வேளாண்.);; a kind of paddy.
சுத்தி	சுத்தி1 cutti, பெ. (n.) 1. சிப்பி (பிங்.);; oystershell. "சுத்தியின் கருப்போல்" (பிரபோத. 2:26);. 2. சங்கு (பிங்.);; conch. 3. கும்பிடு கிளிஞ்சில் (தைலவ.);; a species of cackle, a bivalve. 4. இப்பி வடிவாகத் தலை ஓட்டால் அமைக்குந் திருநீற்றுக் கலம்; Skull used as receptacle for sacred ashes. "சுத்திய பொக்கணத்து ..."திருக்கோ. 242) 5. அகல் (சூடா.);; shallow earthen vessel. 6. நெய் முதலியன ஊற்றுஞ் சிறு ஏனம் (வின்.);; Small vessel for pouring ghee, oil etc. Skt. Sukti [சுறு → (சுற்று); → சுத்து → சுத்தி (வே.க.208.);] சுத்தி2 cutti, பெ. (n.) குத்துவதுபோல் தட்டும் சிறு சம்மட்டி; small hammer. ம. சுத்தி;து. சுத்தி [சுறு → (சுற்று); → சுத்து → சுத்தி (வே.க.208.);] சுத்தியல் பார்க்க சுத்தி3 cutti, பெ. (n.) அரைப்பலம் (தைலவ.);; half a palam. சுத்தி4 cutti, பெ. (n.) வயிரத்தின் பண்புகளுள் ஒன்று (சிலப்.14:181, உரை);; a quality of diamond.
சுத்திகெந்தி	சுத்திகெந்தி cuttigendi, பெ. (n.) சிவப்புக் கெந்தகம், red sulphur (சா.அக);.
சுத்திகை	சுத்திகை cuttigai, பெ. (n.) 1. கிளிஞ்சல்;சிப்பி; shell, oyster shell. 2. அகல் (பிங்.);; pan as of a lamp. 3. உட்கூடான தட்டு;கிண்ணம்; shallow dish. [சுத்தி → சுத்திகை]

சுத்தியம்	சுத்தியம் cuttiyam, பெ. (n.) நல்லாடை வகை (திவா.);; a kind of cloth of superior quality. Pkt. katta; U. katna.
சுத்தியல்	சுத்தியல் cuttiyal, பெ. (n.) ஒங்கியடிக்க உதவும் கம்மாளர் கருவி வகை; small hammer. மறுவ. தட்டுங்கருவி, சிறு சம்மட்டி [சுத்து2 → சுத்தி → சுத்தியல் (மு.தா.117, வே.க.208);]
சுத்திரப்பலகறை	சுத்திரப்பலகறை cuttirappalagaṟai, பெ. (n.) கடலில் உண்டான ஒரு வகைச் சோழி; a kind of gowri grown in the ocean (சா.அக.);.
சுத்திலப்பரணி	சுத்திலப்பரணி cuttilapparaṇi, பெ. (n.) ஏழிலைப் புன்னை என்னும் மூலிகை; Seven leaved milky plant (சா.அக.);.
சுத்திலாட்டம்	சுத்திலாட்டம் cuttilāṭṭam, பெ. (n.) நாணல்; reed (சா.அக.);.
சுத்திவில்முடுக்கி	சுத்திவில்முடுக்கி cuttivilmuḍukki, பெ. (n.) ஒரு பக்கம் அடிப்பதற்கும் மறுபக்கம் ஆணியின் கொண்டையைப் பற்றி திருகிப் பிடுங்குவதற்கும் உதவுங் கருவி; wrench and hammer. மறுவ. ஆணிபிடுங்கிச் சுத்தியல் [சுத்தி2 + வில் + முடுக்கி]
சுத்து-தல்	சுத்து-தல் suttu, 5 செ.கு.வி. (v.i.) சுற்று-தல் பார்க்க;see surru-. [சுறு → (சுற்று); → சுத்து → சுத்து-தல் (மு.தா. 117);]
சுத்துரு	சுத்துரு cutturu, பெ. (n.) கண்டங்கத்திரி (மலை.);; a thorny plant.
சுதமதி	சுதமதி cudamadi, பெ. (n.) மணிமேகலையில் மாதவியின் தோழியாக வருபவள்; a female character, Madavi's friend in Manimegalai epic.
சுதர்ச்சி	சுதர்ச்சி cudarcci, பெ. (n.) சதுரக்கள்ளி; Square spurge (சா.அக.);.

சுதாகு	சுதாகு cutāku, பெ. (n.) கடம்பு மரம்; cadambo tree.
சுதாச்சி	சுதாச்சி cutācci, பெ. (n.) சதுரக்கள்ளி (மலை.);; triangular spurge.
சுதாதாளி	சுதாதாளி cutātāḷi, பெ. (n.) கிச்சிலிக் கிழங்கு; orange root (சா.அக.);.
சுதுப்புநாங்காறல்	சுதுப்புநாங்காறல் cuduppunāṅgāṟal, பெ. (n.) 1. பத்துவிரல நீளமும் வெண்ணிறமுமுள்ள மண்டைக்காறல் மீன்; horse-mackerel, silvery, attaining 10 in. in length, ascending rivers for above tidal reach. 2. நீலவெள்ளை நிறமுடைய காறல் மீன் வகை; horse mackerel, bluish-silver (தெ.வக.);
சுதும்பு	சுதும்பு cudumbu, பெ. (n.) பத்துவிரல நீளமும் சாம்பல் நிறமும் உள்ள பால் மீன்வகை; milkfish, leaden, attaining 10 in. in length (தெ.வக.);

சுதை	சுதை1 cudai, பெ. (n.) 1. அமிழ்தம்; ambrosia. "சுதையனைய வெண்சோறு" (கம்பரா.குலமுறை.18); 2. பால் milk. "சுதைக் கணுரையைப் பொருவு துரசு" (கம்பரா. வரைக். 16);. 3. சுவை (வின்.);; taste, savour, sweetness. 4. சுண்ணாம்பு; lime, plaster. "வெள்ளி வெண்சுதை யிழுகிய மாடத்து" (மணிமே. 6:43);. 5. வெண்மை (சூடா.);. whiteness. 6. விண்மீன் (அக.நி.);; star. 7. மின்னல் (சங்.அக);; lightning. [சொது → சுது → சுதை] "ஒளியார் முன் ஒள்ளியராதல் வெளியார் முன் வான்கதை வண்ணங் கொளல்" (குறள், 714); என்று திருவள்ளுவரும், "வெள்ளி வெண்சுதை யிழுகிய மாடத்து" (மணிமே 6:43); என்று சீத்தலைச்சாத்தனாரும் கூறுவதால், 'கதை' என்பது தென்சொல்லே (வே.க.243);. சுதை2 cudai, பெ. (n.) உதைகால் ஆன் (பிங்,);; kicking cow, "வருகன் றூட்டாப் புன்சுதை" (குற்றா.தல. தக்கன் வேள்விச். 117);. சுதை3 cudai, பெ. (n.) கேடு; destruction.
சுதைக்குன்று	சுதைக்குன்று cudaikkuṉṟu, பெ. (n.) சுண்ணாம்பு பூசிய செய்குன்று; an artificial hillock plastered with sunnam. "கூத்தாடிடமுங் கொழுஞ் சுதைக் குன்றமும்" (பெருங். வத்தவ. 15:109);. [சுதை + குன்று]
சுதையம்	சுதையம் cudaiyam, பெ. (n.) கண்ணாம்புச் சத்து; calcium (சா.அக);. [சுதை → சுதையம்]
சுந்தரத்தாது	சுந்தரத்தாது cundarattātu, பெ. (n.) ஒரு வகைச் செய்ந்நஞ்சு (சங்.அக.);; a mineral poison.

சுந்தரப்பொடி	சுந்தரப்பொடி cundarappoḍi, பெ. (n.) சிந்தூரப்பொடி; aromatic powder. "சுந்தரப் பொடி தெளித்த" (சீவக. 1956);. [சிந்தூரம் → சுந்தரம் + பொடி]
சுந்தரம்	சுந்தரம் cundaram, பெ. (n.) சிந்தூரம்; red paint. "சுந்தரம் பெய்த யானைத் தூமருப்பு" (சீவக. 3048);. [சிந்தூரம் → சுந்தரம்]
சுப்பல்	சுப்பல் cuppal, பெ. (n.) சுள்ளி; dry things, especially for fuel. 'சுள்ளி சுப்பல்' என்பது உலக வழக்கிணை மொழி (வே.க.212); 'சுப்பலெடுத்துப் பல் குத்துகிறான்' [சும்பு → சுப்பு → சுப்பல் (மு.தா. 150);
சுப்பி	சுப்பி cuppi, பெ. (n.) 1. கப்பல் பார்க்க;see Suppal. 2. சுப்பிவிறகு(வின்.);, உருட்டைக்குச்சி; thin fire wood. [சுப்பு → சுப்பி]
சுப்பிவிறகு	சுப்பிவிறகு cuppiviṟagu, பெ. (n.) கள்ளிவிறகு (வின்.);; காய்ந்தசுள்ளி, கட்டைவிறகு; small sticks of firewood. [சுள் → சுட்பு → சுப்பு. சுப்பெனல் = விரைந்து நீர்வற்றுதல், சுப்பு → சுப்பல் = சுள்ளி. சுப்பு → சுப்பி = சுள்ளி, சுள்ளி, சுப்பல் (சப்பி); என்பது உலகவழக்கினை மொழி. சுப்பி + விறகு (வே.க. 212);]
சுப்பு	சுப்பு cuppu, பெ. (n.) நீர்வற்றற்குறிப்பு; onom. expr. quick absorbtion of liquid. [சுள் → சுட்பு → சுப்பு (வே.க.212);]
சுப்பெனல்	சுப்பெனல் cuppeṉal, பெ. (n.) நீர் முதலியவற்றை, விரைவில் உள்ளிழுத்தற் குறிப்பு (வின்.);; onom. expr. signifying quick absorption of liquid. [சுள் → சுட்பு → சுப்பு + எனல் - கப்பெனவ் (வே.க.212); சூப்பு = Ger. suppe, Fr. soupe, E. sup. சுப்பு = AS. supan, Ice. supa;Ger. saufen - to drink]
சுபத்தி	சுபத்தி cubatti, பெ. (n.) பவளப்புற்று செய்ந் நஞ்சு; a kind of arsenic (சா.அக.);.
சுபத்திரம்	சுபத்திரம் cubattiram, பெ. (n.) 1. வெள்வேல்: white acacia. 2. காட்டாத்தி; bauhnia purpurea (சா.அக.);.

சுபரணி	சுபரணி cubaraṇi, பெ. (n.) ஏழிலைப் புன்னை: a medicinal herb named seven leaved milky plant. மறுவ. ஏழிலைப்பாலை
சும்பு-தல்	சும்பு-தல் sumbu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வாடிச் சுருங்குதல்; to wither (சா.அக);. [கும்பு → சம்பு-,]
சும்புளி-த்தல்	சும்புளி-த்தல் sumbuli-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பேரொளி முதலியவற்றால் கண்கூசுதல்; to be dazed, dazzled, as the cyes. "சுமந்தநாகமுங் கண் சும்புளித்தவே" (கம்பரா. மிதிலை. 132);. ம. சிம்பு [கூம்பு → கும்பு → சும்பு → சும்புளி]

சும்மா

சும்மா Summa, கு.வி.எ. (adv.)

1. தொழிலின்றி, வெறுமனே; leisurely; without any occupation or work.

"வாகனமேறிச் சேணிற் சும்மா திரிமூர்த்தியல்லாமல்" (தனிப்பா. 2, 246, 581);.

2. இயல்பாய்; in normal condition, in health.

உடம்பு சும்மா இருக்கிறான் (உ.வ.);.

3. அமைதியாய்; silently, quietly, in perfect peace and rest.

"சும்மா விருக்கு மெல்லையுட் செல்ல வெனைவிட்டவா" (கத்தரலங். 10);.

4. வறிதாக; bare.

"அவள் கழுத்துச் சும்மா இருக்கிறது" (உ.வ.);.

5. காரணமின்றி; without any reason.

'சும்மா போவானேன்'.

6. பயனின்றி; uselessly.

'போய்ச் சும்மா வந்தான்'.

7. கருத்தின்றி; vaguely; unintentionally, at random.

'சும்மா சொன்னேனோ?

8. விளையாட்டாய்; as a joke; playfully,

'கம்மா சொன்னேன்'.

9. இலவயமாய்; freely; gratuitously gratis.

'சும்மா கொடுப்பானா?

10. தடையின்றி; freely, unhesitatingly unceremoniously.

இம்மாநாட்டிற்குச் சும்மா வரலாம்.

11. அடிக்கடி; continously, repeatedly.

சும்மா வந்து கொண்டிருக்கிறான்.

ம. சும்ம;க. சும்மனெ

[சும் → சும்மா. சும் = மடிமை]

இக்கருத்துகளையெல்லாம்

"சும்மா யிருத்தல்" என்னும் மரபுச்சொல், உணர்த்துதல் காண்க கொண்முடிபு (சித்தாந்த நூலாரும், மெய்ப் பொருள் (தத்துவ நூலாரும், இச்சொல்லை இருவகைப் பற்றுமறுத்து முற்றத்துறந்த முழு முனிவரான ஓகியர், இருவினையும் செய்யாது இறைவன்மேல் எண்ணத்தை நிலையாக நிறுத்தி, அமைதியாயிருக்கும் இணையற்ற இன்ப நிலைமையைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தி யுள்ளனர்.

மௌனகுருவடிகள் தாயுமானஅடிகளுக்குச் 'கம்மாயிரு' என்று செவியறிவுறுத்தியதையும், அதை நினைந்து தாயுமான அடிகள்,

சந்ததமு மிளமையோ டிருக்கலா மற்றொரு சரீரத்தினும் புகுதலாம்

சலமே னடக்கலாம் கனன்மேலிருக்கலாம் தன்னிகளில் சித்தி பெறலாம்

சிந்தையை யடக்கியே கம்மா யிருக்கின்ற திறமளிது;சத்தாகியென்

சித்தமிசை குடிகொண்ட அறிவான தெய்வமே தேசோ மயானந்தமே."

என்று பாடியிருத்தலையும், நோக்குக

வெப்பத்தினால் மந்தமும் மடிமையும் உண்டாகுமாதலால், வெப்பக்கருத்தில் தோம்பற்கருத்துத்

சும்மாடு	சும்மாடு cummāṭu, பெ. (n.) 1. சுமையைத் தாங்க உதவும்படி தலையில்கொள்ளும் சுமையடை (துணிப்புரியணை);; load-pad for the head. 'கம்மா டம்மா மதியாக்கி' (திருவாலவா. 30:9);. 2. தவசமாகக் கொடுக்கும் உரிமை (R.T.);; perquisites in grain. 'சும்மாட்டுக்கும் சும்மா இருப்பவனுக்கும் என்ன தெரியும்?' (பழ.);. ம. சும்மாட்டு. [சுமடை → சுமடு → சும்மாடு (மு.வி.101);]
சும்மாடுகோலு-தல்	சும்மாடுகோலு-தல் Summadu-kolu-, 15 செ.கு.வி. (v.i.) துணியைத் தலைக்குச் சும்மாடாகச் சுற்றிக்கட்டுதல்; to coil a cloth as load-pad for the head. [சும்மாடு + கோலு-,]
சும்மாது	சும்மாது summadu, வி.அ. (adv.) சும்மா பார்க்க;see summa. "சும்மாது சிரந்தூக்கி யெதிராடா திருந்தார்" (திருவிளை. பரிநரி.41); (செ.அக);. [சும்மா → சும்மாது]
சும்மி	சும்மி cummi, பெ. (n.) பெருங்குமிழி; gmeilina arborea (சா.அக.);.
சும்மெனல்	சும்மெனல் cummeṉal, பெ. (n.) ஒலிக் குறிப்பு; மூச்சுவிடுதற் குறிப்பு; onom. expr. signifying breathing. "சும்மெனாதே கைவிட் டோடி" (திவ். பெரியாழ். 5.4.:3);. [சும் + எனல்]

சும்மை	சும்மை1 cummai, பெ. (n.) 1. சுமை (பிங்.);; burden;charge. "சும்மையா லுயிர்கொள" (கம்பரா. விபீடண.62);. 2. தொகுதி; group, gathering, as of rays, bundle. "சுடரின் சும்மை விசும்புற" (கம்பரா. இலங்கைகாண்.33); 3. நெற்போர் (பிங்.);; stack or rick of reaped paddy. 4. ஊர் (பிங்.);; village, town. 5. நாடு (பிங்.);; country, district. 6. ஆவிரை (மலை.);; tanner's senna. 7. நெற்பொரி; fried paddy. 8. ஆளிவிதை; linseed (சா.அக.);. ம. சும்மல் [சும் → சும்மை (மு.தா. 175);] சும்மை2 cummai, பெ. (n.) 1. ஓசை; sound, noise, clamour. 'இழுமென் சும்மை யிடனுடை வரைப்பின்' (பொருந.65);. 2. யாழ்நரம்பின் ஓசை (பிங்.);; musical note. [சும் → சும்மை] சும்மை3 cummai, பெ. (n.) சும்மாடு; load-pad for the head. "சும்மையாகவே கடைகளை நெருக்கியே" (திருவிரிஞ்சைப். கௌரீ.6);. [சும் → சும்மை]
சும்மோதகம்	சும்மோதகம் cummōtagam, பெ. (n.) கொழுக்கட்டைத் தேக்கு; bastard teak (சா.அக.);.

சும	சும1 suma-, 3 செ.குவி (v.i.) 1. சுமையாதல்; to become heavy, as accumulated debt, interest; to be burdened. 'இன்றைய உணவால் வயிறு சுமந்து விட்டது' (உ.வ.);. 2. சார்தல்; to devolve on, press upon. 'அவனது ஈட்டமும் இழப்பும் என்பேரிற் சுமந்தன (உ.வ);. 3. மிகுதல்; to increase, swell. 'பழிபாவங்கள் சுமந்தன' (உ.வ.);. 'சுமந்த தலையும் சும்மாடாய்த் திரிகிறது'. (பழ.);. [சுமை → சும-,] சும2 suma-, 3 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. தாங்குதல்; to bear; to support; to carry a burdern, as a beast, to bearin the womb "பவழம் புனைந்த பருதி சுமப்ப" (கலித். 80); 2. மேற் கொள்ளுதல்; to take upon oneself. "முயற்றி சுமந்தெழுந்து" (திவ். இயற். பெரியதிருவந்.1);. 3. பணிதல்; to submit to humble. "செறுநரைக் காணிற் சுமக்க" (குறள், 488);, 'சுமந்தவன் தலையிலே சும்மாடு பத்து' (பழ.);. 4. சூல் கொள்ளுதல்; to pregnant. ம. சும;தெ. போசு [சுமை → சும-]
சுமக்க	சுமக்க Sumakka, குவி.எ. (adv.) 1. சுமந்திட; to carry. 2. மிகவும்; in abundance, plenty. 'பண் சுமக்கப் பாடி' (ஈடு, 3.5:2);. [சும → சுமக்க]
சுமங்கை	சுமங்கை cumaṅgai, பெ. (n.) 1. ஆடு தின்னாப்பாலை; a medicinal plant, worm killer. 2. வறட்சுண்டி; sensitive plant (சா.அக.);.
சுமஞ்சரி	சுமஞ்சரி cumañjari, பெ. (n.) துளசி; holy basil (சா.அக.);.

சுமடம்	சுமடம் cumaḍam, பெ. (n.) அறிவின்மை, முட்டாள்தனம்; ignorance, folly. "சுமடதாய் வம்பு மால் கொளுந்திய" (திருப்பு. 460);. [சுமடு → சுமடம்]
சுமடன்	சுமடன் cumaḍaṉ, பெ. (n.) 1. கீழ்மகன் (திவா.);; mean, vulgar, person. 2. அறிவில்லாதவன்; ignorant, illiterate person. "உள்ளமிலாத சுமடர்கள்" (தேவா.604.5);. [சுமடு → சுமடன்]
சுமடு	சுமடு cumaḍu, பெ. (n.) 1. சும்மாடு பார்க்க;see Summadu. "புகர்வாய்க் குழிசி பூஞ்சுமட் டிரீஇ" (பெரும்பாண். 159);. 2. சுமை; load, burden. "இவடான் திருந்தாச் சுமட்டினள்" (கலித். 109);. ம. சுமடு [சுமை + அடு → சுமடு]
சுமடை	சுமடை cumaḍai, பெ. (n.) சும்மாடு (அக.நி.); பார்க்க;see summadu. [சுமடு → சுமடை]
சுமணா	சுமணா cumaṇā, பெ. (n.) சிறுசண்பகம்; Small sampak flower (சா.அக.);.
சுமத்தி	சுமத்தி cumatti, பெ. (n.) 1. சுமதலை, 2 பார்க்க;see sumadalai, 2. 'சுமத்தியான விலை' (உ.வ.);. மிகுதி; abundance. 'அங்கே பண்டங்கள் சுமத்தியாயிருக்கின்றன'. (உ.வ.);. 3. கெட்டி; solidity; firmness. 'இது சுமத்தியான வேலை' (உ.வ.);. (செ.அக);. [சுமத்து → சுமத்தி]

சுமத்து-தல்	சுமத்து-தல் Sumattu-, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. சுமையேற்றுதல்; to burden, to load. "சோற்றைச் சுமத்தி நீ பந்தித்து வைக்க" (தாயு. 74/ பெரியநாயகி.1.);. ம. சுமத்து. 2. கடன் முதலியன பொறுக்க வைத்தல்; to impose, as a debt, obligation; to make one liable. 3. குற்ற முதலியன ஏற்றுதல்; to impute, as fault. [சும் → சுமை → சுமத்து]
சுமதலை	சுமதலை cumadalai, பெ. (n.) 1. சுமைதலை பார்க்க;see sumai-dalai. 2. விலை முதலியவற்றின் ஏற்றம்; excessiveness, as of price. 'சுமதலையான விலை' (உ.வ.);. (செ.அக.);. [சும் → சுமை → சும + தலை]
சுமதாகம்	சுமதாகம் cumatākam, பெ. (n.) சிற்றகத்தி; common sasban (சா.அக.);. [சும + தாகம்]
சுமதாசா	சுமதாசா cumatācā, பெ. (n.) செம்பை; foreign sesban.
சுமதி	சுமதி1 cumadi, பெ. (n.) 1. பொறுப்பு; responsibility, duty. 'அது உன்மேற் சுமதி' (உ.வ.);. 2. சுமை (பாரம்); (சங்.அக.);; load, burden. 'குடும்பச் சுமதி அவனுக்கு அதிகம்' (உ.வ.);. 4. மிகுதி; large quantity, abundance. 'சரக்குச் சுமதியாய் வந்ததா?' (உ.வ.);. [சும் → சும → சுமதி (மு.தா.175);] சுமதி2 cumadi, பெ. (n.) பேராமல்லி; long tubed arabian jasmine (சா.அக.);.
சுமந்த	சுமந்த sumanda, பெ.அ (adj.) 1. அதிகமான; abundant, numerous. 'சுமந்த சனம் வந்தார்கள்' (நெல்லை);. [சும → சுமந்த]

சுமர்-தல்	சுமர்-தல் sumar, 3 செ.கு.வி (v.i.) கனமாகுதல்; to become heavy. 'சாமான் சுமருகிறது' (உ.வ.);. [சும் → சும → சுமர்-,]
சுமி	சுமி cumi, பெ. (n.) செம்மரம்; coromandel redwood, soymida febrifuga (சா.அக.);.
சுமூகம்	சுமூகம் cumūkam, பெ. (n.) 1. கஞ்சாங்கோரை; white-basil. 2. துளசி; holy basil (சா.அக.);.
சுமை	சுமை cumai, பெ. (n.) 1. சுமக்கை; bearing, carrying. "சுமைக்கடாத மெய் விடுத்தலே நன்று" (பிரபுலிங். அக்கமா. துறவு 21);. 2. கனம்; weight, load, burden. 3. தொகுதி; collection. "வார்சுமைப் பூக்கொண்டு" (திருமந். 1834);. 4. கடமை, பொறுப்பு; duty, responsibility. 5. ஒரு விரல மழை; one inch of rain. 6. 60 படி கொண்ட ஓர் அளவை; a measure equal to 60 measures. 7. 180 தேங்காய்கொண்ட அளவு (G.Tj.D.i.134);; a bundle of 180 coconuts. 8. 270 கவளி கொண்ட வெற்றிலைக் கட்டு; a bundle of 270 kavali of betel-leaves. 'சுமை எடுப்பவனுக்கு சுமைப் பளுவுத் தெரியும்' (பழ.);. [சும → சுமை]
சுமைக்காரன்	சுமைக்காரன் cumaikkāraṉ, பெ. (n.) 1. மூட்டைத் துரக்குவோன் (யாழ்.அக.);; porter, carrier. 2. குடும்பச் சுமைமிக்கவன் (உ.வி.);; man of large family. [சுமை + காரன்]
சுமைக்கூலி	சுமைக்கூலி cumaikāli, பெ. (n.) 1. மூட்டைத் தூக்குவதற்கு கொடுக்கும் கூலி (யாழ்.அக);; porterage, wage for carrying a load. 'சுமை காற்பணம்; சுமைக்கூலி முக்காற்பணம்' (பழ.);. [சுமை + கூலி]
சுமைத்தயிர்	சுமைத்தயிர் cumaittayir, பெ. (n.) 1. ஆடைத் தயிர் (சீவக. 468, நச். உரை.);; curd with cream; a layer on the top of curd. 2. கட்டித் தயிர்; solid curd. "சுமைத்தயிர் வேய்ந்த சோற்றின்" (சீவக. 2617);. [சுமை + தயிர்]

சுமைதலை	சுமைதலை cumaidalai, பெ. (n.) பொறுப்பு கடமை (இ.வ.);; responsibility, burden. [சுமதலை → சுமைதலை]
சுமைதாங்கிபோடு-தல்	சுமைதாங்கிபோடு-தல் Sumai-tangipódu- செ.கு.வி. (v.i.) பெற்றெடுக்காமல், வயிற்றுக் குழந்தையுடன் இறந்தவள் பொருட்டு, அவள் வயிற்றுச் சுமையாலுண்டான வருத்தம் நீங்குமாறும், அவள் ஆதன் அமைதியுறும் பொருட்டும், சுமைதாங்கிக்கல் நாட்டுதல்; to erecta sumai-tangi of tentimes in memory of a woman who has died in pregnancy, the belief being that by such erection she will be relieved of her burden in the womb. [சுமைதாங்கி + போடு-]
சுமைதி	சுமைதி cumaidi, பெ. (n.) சுமதி1 பார்க்க (சங்.அக.);;see sumati1 [சும் → சும → சுமதி → சுமைதி]
சுமையடை	சுமையடை cumaiyaḍai, பெ. (n.) சும்மாடு பார்க்க;see Summadu. "சுமையடை மேற் கூடை கவிழ்த்து" (திருவிளை. மண்சுமந்.16);. [சுமை + அடை (சு.வி.101);]
சுமையன்	சுமையன் cumaiyaṉ, பெ. (n.) சுமையாள்; porter, carrier. "சுமையராயிருப்பார் சும்மாட்டுக் குள்ளே தாழைமடலைச் சொருகுமர்போலே" (திவ். அமலனாதி, 6, வியா. பக். 73);. [சுமை → சுமையன்]
சுமையாள்	சுமையாள் cumaiyāḷ, பெ. (n.) சுமைக்காரன் பார்க்க;see sumai-k-karan. "எமைச் சுமையாளு மாக்கி" (தாயு. சச்சிதா. 4);. [சுமை + ஆள்]
சுமையிறக்கி	சுமையிறக்கி cumaiyiṟakki, பெ. (n.) சுமைதாங்கி (யாழ்ப்.); பார்க்க;see sumai-tangi [சுமை + இறக்கி]

சுர	சுர1 Sura, 3 செ.குவி (v.i.) 1. ஊறுதல்; to spring forth to stream out. "ஆழியா னவனை நோக்கி யருள் சுரந்து" (கம்பரா. விபீடண. 142);. 2. உடலில் நீர் முதலியன பெருகி வீங்குதல் (இ.வ.);; to swell morbidly with secretion. 3. நிறைதல், பெருகுதல்; to increase by steady accumulation, as wealth. "விருப்பஞ் சுரந்த சிலந்தி முடிசூட்டும் பெருமான்" (திருவானை. உலா, 60);. ம. சுரத்து;க. ஒசர் [சுல் → (சர்); → சுர → சுர-. (வே.க. 245);] சுர2 Sura-, 3 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. பால் முதலியன சுரத்தல்; to secrete as milk. 'கன்றைக் கண்டதும் பசுவிற்குப் பால் சுருந்தது' (உ.வ.);. 2. இடைவிடாது சொரிதல்; to pour forth continuously. "மேனின்று தான் சுரத்தலான்" (சிலப். 1,9, உரை);. 3. மிக அதிகமாகக் கொடுத்தல்; to give abundantly. "நெடுந்தேர் களிறொடு சுரக்கும்.... முகண்டை" (அகநா. 249);. [சுல் → (சுர்); → சுர → சுர-. வே.க. 245]
சுரக்கட்டி	சுரக்கட்டி curakkaṭṭi, பெ (n.) வயிற்றுக் கட்டி; enlargement of the spleen. [சுரம் + சுட்டி] இவ் வயிற்றுக்கட்டி காய்ச்சலினால் ஏற்படும் மண்ணிரல் வீக்கம் என்று சாஅக கூறும்.
சுரக்கணை	சுரக்கணை curakkaṇai, பெ (n.) காய்ச்சலுடன் வாய் நீரூற்றங் காணும் ஒருவகைக் கணைச் சூடு; congenital heat in children accompanion by fever and salivation (சா.அக.);. [சுரம் + கணை]
சுரக்கரந்தை	சுரக்கரந்தை curakkarandai, பெ (n.) 1. சிவ கரந்தை; fever basil. 2. கொழும்புச் சிவகரந்தை; Ceylon toolsy. [சுரம் + கரந்தை]
சுரக்காலிக்கம்	சுரக்காலிக்கம் curakkālikkam, பெ (n.) காய்ச்சல், இசிவு முதலிய நோய்களுக்காகக் கண்ணிலிடும் மருந்து; an eye salve used on the eyelids in cases of fever (சா.அக.);. [சுரம் + காலிக்கம்]

சுரக்கழிச்சல்	சுரக்கழிச்சல் curakkaḻiccal, பெ (n.) எளிதில் பண்டுவத்திற்கு வயப்படாத காய்ச்சலோடு கூடிய கழிச்சல்நோய்; diarrhoea with fever (சா.அக.);. [சுரம் + கழிச்சல்]
சுரக்கள்ளி	சுரக்கள்ளி curakkaḷḷi, பெ (n.) செம்மரம்; red cedar (சா.அக.);. [சுரம் + கள்ளி]
சுரக்காமலிகம்	சுரக்காமலிகம் curaggāmaligam, பெ (n.) செருந்தி; golden champak (சா.அக.);.
சுரக்காய்ச்சல்	சுரக்காய்ச்சல் curakkāyccal, பெ (n.) 1. கடுமையானகாய்ச்சல்; a high degree of fever. 2. உடம்பில் எரிச்சலை உண்டாக்கும் காய்ச்சல்; fever causing burning sensation over the body (சா.அக.);. [சுரம் + காய்ச்சல்]
சுரக்கியானம்	சுரக்கியானம் curakkiyāṉam, பெ. (n.) பாடுகையில் பண்புகளை (கரங்களை);த் தனித் தனியாய் எடுத்துக் கூறவல்ல இசையுணர்ச்சி (சங்.அக.);; intimate knowledge of the musical notes involving the ability to identify each of them as it occurs.
சுரக்கினி	சுரக்கினி curakkiṉi, பெ. (n.) காய்ச்சலைத் தணிக்கும் மருந்து; remedy for dispelling as reducing fever (சா.அக.);.
சுரக்கினிநோய்	சுரக்கினிநோய் curakkiṉinōy, பெ. (n.) ஊதையினால் உண்டாகிச் சளிக்கோளாறு அடைவதனால் காணும் தொண்டைக் கம்மல், மூச்சுத் திணறல், வறட்சி போன்ற பண்புகளைக் காட்டும் நோய்; a throat disease caused by gas and kabam making hard of speech, breathing trouble etc. (சா.அக.);. [சுரம் + அக்கினி + நோய்]
சுரக்குடாரம்	சுரக்குடாரம் curakkuṭāram, பெ. (n.) காய்ச்சலைக் கட்டுப்படுத்தும் மாத்திரை; a medicine for fever (சா.அக.);. [சுரம் + குடாரம்]
சுரக்குடிநீர்	சுரக்குடிநீர் curakkuḍinīr, பெ. (n.) காய்ச்சலுக்கான கியாழம்; a decoction given for fever (சா.அக.);. [சுர(ம்); + குடிநீர்]

சுரக்குளிர்	சுரக்குளிர் curakkuḷir, பெ. (n.) குளிர்க் காய்ச்சல்; shivering accompanied fever an intermitent fever (சா.அக.);. [சுரம் + குளிர்]
சுரக்கோடாரி	சுரக்கோடாரி curakāṭāri, பெ. (n.) சுரக்கோடாலி பார்க்க;see sura-k-kodali (சா.அக.);. [சுர(ம்); + கோடாரி]
சுரக்கோடாலி	சுரக்கோடாலி curakāṭāli, பெ. (n.) காய்ச்சலைப் போக்கும் இணையில்லா மருந்து; an infalliable medicine for any kind of fever (சா.அக.);. [சுரம் + கோடாரி → கோடாலி]
சுரக்கோது	சுரக்கோது curakātu, பெ. (n.) காய்ச்சற் குற்றம்; vitiation caused by fever (சா.அக.);
சுரகணரோகம்	சுரகணரோகம் curagaṇarōgam, பெ. (n.) பிறவிக் குற்றத்தினால் குழந்தைகளுக்கு வரும் காய்ச்சல்; chronic fever by children due to congenital causes (சா.அக.);. [சுரகண(ம்); + ரோகம்]
சுரகரகாரி	சுரகரகாரி curagaragāri, பெ. (n.) காய்ச்சலை நிறுத்தும் ஒரு மருந்து; a remedy that dispels fever (சா.அக.);. [சுரம் + க ரம் + காரி]
சுரகரி	சுரகரி curagari, பெ. (n.) பேய்த்தும்பை; devil toombay (சா.அக.);.
சுரகாமலிகம்	சுரகாமலிகம் curagāmaligam, பெ. (n.) செருந்தி; golden champak (சா.அக.);. [சுரம் + காமலிகம்]
சுரகுயிலம்	சுரகுயிலம் curaguyilam, பெ. (n.) பிசின்; gum (சா.அக.);.

சுரகுரு	சுரகுரு curaguru, பெ. (n.) 1. வியாழன் (திவா.);. தேவர் குரு; jupiter, as the preceptor of gods. 2. இந்திரன் (சூடா);, தேவர்க்குத் தலைவன்; indira as the chief of gods. 3. பண்டைச் சோழர்குலத் தலைவருள் ஒருவன்; an ancient Cola king. "பொன்னி நன்னாடன் சுரகுருவின் வழியோன்" (நன். 296, மயிலை.);. [சுரர் + குரு] குரவன் → குரு Skt. Guru
சுரக்கேசரிக்குளிகை	சுரக்கேசரிக்குளிகை curagācarigguḷigai, பெ. (n.) குழந்தைகளுக்கு பலவகைக் குற்றங்களினால் வரும் காய்ச்சலுக்குரிய மருந்து; pill used for fevers of children (சா.அக.);. [சுரம் + கேசரி + குளிகை]
சுரகை	சுரகை curagai, பெ. (n.) 1. சுண்ணாம்பு; slaked lime. 2. வசம்பு; sweet flag (சா.அக.);.
சுரங்கக்காரன்	சுரங்கக்காரன் curaṅgakkāraṉ, பெ. (n.) 1. வெடி மருந்தால் பாறைகளைப் பிளப் போன் (இ.வ.);; one whose occupation is rockblasting. 2. சுரங்கம் தோண்டுவோன்; one who dugsmine. 3. சுரங்கத்தில் பணியாற்றுவோன்; one who works in a mine (செ.அக.);. [சுரங்கம் + காரன்]
சுரங்கப்பாதை	சுரங்கப்பாதை curaṅgappātai, பெ. (n.) 1. சாலைகளைக் கடக்க நிலத்திற்கடியில் அமைக்கப்படும் பாதை; sub-way. "சென்னையில் சுரங்கப்பாதைகள் பலவுள்ளன. 2. மலையைக் குடைந்து அமைக்கப்படும் பாதை; tunnel. "புனலூர் அருகே சுரங்கப்பாதை ஒர் அயிரமாத்திரி (கிலோமீட்டர்); நீளமுடையது." [சுரங்கம் + பாதை]

சுரங்கம்	சுரங்கம்1 curaṅgam, பெ. (n.) 1. நிலவறை (வின்.);; under ground cellar. 2. நிலவறைப் பாதை; subterraneous passage. 3. கீழறுக்கும் அறை; mine, trench. 4. கனிமங்கள் தோண்டி யெடுக்கும் போது ஏற்படும் பெரும் பள்ளம்; a large under-ground excavation dug minerals and oares. 5. திருடுவதற்காக வீட்டுச்சுவரில் கள்வரிடுங்கன்னம்; hole cut through or under a wall to break into a house. [சுள் → சுர → சுரங்கு → சுரங்கம் (வே.க.245);] சுரங்கம்2 curaṅgam, பெ. (n.) 1. இங்கிலிகம்; cinnabar. 2. சிந்தூரம்; red powder. 3. தேன்; honey.
சுரங்கவெடி	சுரங்கவெடி curaṅgaveḍi, பெ. (n.) 1. நிலத்தில் உள்ள பெரும்பாறைகளை உடைத்துக் கிணறோ, பெரிய அகழ்வோ ஏற்படுத்தப் பயன்படும் வெடி; to blast rock or to excavate to make a mine, a kind of detornators are used, such detonators are called 'suranga vedi'.
சுரங்கவூற்று	சுரங்கவூற்று curaṅgavūṟṟu, பெ. (n.) சுரங்கங்களிலிருந்து வரும் மாழைகளின் முதற்பொருள் கலப்பான நீர், spring issuing out from mines containing minerals (சா.அக.);. [சுரங்க(ம்); + ஊற்று]
சுரங்கம்வை-த்தல்	சுரங்கம்வை-த்தல் surangam-vai, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பாறைகளை மருந்து வைத்து உடைத்தல் (வின்);; to blast rocks. 2. கீழறுத்தல்; to lay mines under, open a subterraneous passage. 3. கன்னமிடுதல்; to break into a house through a hole cut in its wall. 4. வஞ்சகத்தால் கெடுதி செய்தல்; to undermine, ruin by insidious means, sap. [சுரங்கம் + வை-,]
சுரங்கமறு-த்தல்	சுரங்கமறு-த்தல் surangam-aru-,4 செ.கு.வி. (v.i.) சுரங்கம்வை-, (வின்.); பார்க்க;see surangamvai- (செ.அக.);. [சுரங்கம் + அறு-,]
சுரங்குன்று-தல்	சுரங்குன்று-தல் suran-guru- செ.கு.வி. (v.i.) 1. பேச்சுதாழ்தல் (உ.வ.);; lowering of the voice in speaking. 2. பாட்டின் உச்சத்திலிருந்து கீழிறக்குதல்; to lower the high pitch into a low pitch. [சுரம் + குன்றுதல், சுரம் = பண், ஓசை]

சுரச்சதி	சுரச்சதி curaccadi, பெ. (n.) இசைவகை (வின்.);; a variety in tunes. [சுரம் + கதி]
சுரசகசாயம்	சுரசகசாயம் surasagasāyam, பெ. (n.) மிகுதியான சிறுநீர் பிரிதலைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காக நீரிழிவு நோயாளர்க்குக் கொடுக்கும் கருக்குநீர்; a decoction prescribed for diabetes (சா.அக.);. [சுரசம் + கசாயம்]
சுரசபிருதம்	சுரசபிருதம் surasabirudam, பெ. (n.) வேளைத் தாவரம்; velaiplant (சா.அக);. [சுரசம் + பிருதம்]
சுரசம்	சுரசம் surasam, பெ. (n.) 1. அரத்தை; galangal. 2. நறும்பிசின்; a fragrant resin (சா.அக.);.
சுரசம்மாரி	சுரசம்மாரி surasammāri, பெ. (n.) காய்ச்சலைப் போக்கும் மருந்து; medicine eradicating fever (சா.அக.);. [சுரம் + சம்மாரி]
சுரசமணி	சுரசமணி surasamaṇi, பெ. (n.) ஆடாதோடை; Malabar nut (சா.அக.);. [சுரசம் + மணி]
சுரசமான	சுரசமான surasamana, பெ.அ.(adj.) 1. சுவையுள்ள; delicious. 2. தித்திப்புள்ள; sweetish (சா.அக.);.
சுரசவாகுதிரசம்	சுரசவாகுதிரசம் surasavākudirasam, பெ. (n.) ஒரு வகைத் துளசி; a varity of holy basil (சா.அக.);. [சுரசம் + வாகுதி + ரசம்]
சுரசா	சுரசா curacā, பெ. (n.) துளசி (மலை);; sacred basil.

சுரசி	சுரசி surasi, பெ. (n.) வெண்ணொச்சி (தைலவ. தைல. 135, 14);; five leaved chaste tree.
சுரசு	சுரசு surasu, பெ. (n.) வேளைப்பூடு; five leaved cleome (சா.அக.);.
சுரசுர-த்தல்	சுரசுர-த்தல் surasura-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சருச்சரையாதல் (இ.வ.);; to be rough to have a rough surface. [சுள் → சுர் → சுர. சுரசுர = கரடுமுரடாய் இருத்தல்]
சுரசுரப்பு	சுரசுரப்பு surasurappu, பெ. (n.) சருச்சரையாக இருக்கை (இ.வ.);; roughness as of woollen cloth. [சுரசுர → சுரசுரப்பு (வே.க. 206);]
சுரசுரா	சுரசுரா surasurā, பெ. (n.) சிறுபிள்ளைகள் கொளுத்தி விளையாடும் வாணவகை; a kind of small crackers handled by the children. (வே.க.212);. [சுர் → சுரசுரா]
சுரசூடாமணிமாத்திரை	சுரசூடாமணிமாத்திரை curacūṭāmaṇimāttirai, பெ. (n.) a pill given for fevers (சா.அக.);. [சுரம் + சூடாமணி + மாத்திரை]
சுரசூலை	சுரசூலை curacūlai, பெ. (n.) வெப்புநோய் வகை (சீவரட்.123);; a fever, ague. [சுரம் + சூலை]
சுரசை	சுரசை surasai, பெ. (n.) சிற்றரத்தை (தைலவ. தைல.98);. lesser galangal.
சுரஞ்சனம்	சுரஞ்சனம் curañjaṉam, பெ. (n.) கமுகு (மலை);; areca-palm. மறுவ. பாக்கு மரம்
சுரஞ்சா	சுரஞ்சா curañjā, பெ. (n.) துளசி; holy basil (சா.அக);.
சுரஞ்சி	சுரஞ்சி curañji, பெ. (n.) உசிலைமரம்; sirissaticle from its clearing rancidity (சா.அக.);.

சுரடி	சுரடி curaḍi, பெ. (n.) பண்வகை (யாழ்.அக);; a musical mode. [சுருட்டி → சுரடி]
சுரண்டி	சுரண்டி1 curaṇṭi, பெ. (n.) 1. புண்சுரண்டும் கருவி; a sharp instrument used for scraping wounds. 2. சட்டுவம் (கரண்டி);; an iron instrument to scrap anything (சா.அக.); [சுரண்டி → சுரண்டி] சுரண்டி2 curaṇṭi, பெ. (n.) 1. தவறான வழியில் பொருள்களைக் கவருபவன்; one who misappropriatcs. 2. சிறிது சிறிதாகப் பொருள் சோர்ப்பவன் (உ.வ.);. one who scraps up money. 3. சுரண்டினபொருள் (இ.வ.);; scrapings. [சுரண்டு → சுரண்டி]
சுரண்டு	சுரண்டு3 surangu- செ.குன்றாவி (v.t.) 1. உகிர் முதலியவற்றால் பிறாண்டுதல் (வின்.);; to scratch, scrape with finger's-nail. 2. உகிர் அல்லது விரல் நுனியால் உடம்பைத்தீண்டிக் குறிப்பித்தல் (வின்.);; to scratch a person with the tip of the finger to draw his attention. 3. தூண்டிவிடுதல் (வின்.);; to instigate. 4. சண்டைக்கிழுத்தல் (வின்.);; to pick up a quarrel. 5. செலவாற் கரைத்தல்; to drain away one's property. "அவன் தன் சொத்தை யெல்லாம் சுரண்டி விட்டான்". 6. கவர்தல்; to misappropriate by slow degree. "என் பொருளை யெல்லாம் கரண்டி விட்டான்". ம. சுரண்டுக; க. கொண்டுக, கெரெ; தெ. கீறு; து. கெரெபுனி; கோத, கெக்ர்வ்; துட. கெர்வ்; பர். கிர், கிர்வ், கிர்ப் குரு. கெர்ச்; மா. க்வெர்செ;பிரா. கர்கிங். [சுள் → சுர் → சுரடு → சுரண்டு] சுரண்டு4 surandu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பணத்திற்காகப் பலரோடு உடலுறவு கொள்ளல் (வின்.);; to commit adultery,prostitution. 2. இரத்தல்; to crave, solicit meanly. 'என்னிடம் வந்து சுரண்டுகிறான்' (உ.வ.);.

சுரணை	சுரணை curaṇai, பெ. (n.) 1. உணர்ச்சி; sensitiveness, consciouness. "சுரணை கெட்டவன்" (உ.வ.);. "அதிக நித்திரை கொடுக்கச் சுரணைகெட்டு" (இராமநா. உயுத். 33); 2. அறிவு; sense, intelligence. "அவன் மிக்க சுரணையுள்ளவன்" (செ.அக.);. ம. சுரண;க. சுரளெ [சுள் → சுர் → சுரி → சுரனை (மு.தா.130);] சென்னைப் பல்கலைக்கழக அகரமுதலி நினைவு அல்லது தன்னுணர்ச்சி என்று மட்டும் பொருள்படும் 'ஸ்மரணா' என்னும் வடசொல்லை, சுரனை என்னும் சொற்கு மட்டுமின்றிச் சுணை யென்னும் சொற்கும்
சுரணைமரணை	சுரணைமரணை curaṇaimaraṇai, பெ. (n.) மானவுணர்ச்சி; self-respect. 'சுரனை மரணை கெட்டு அலையாதே'. [சுரணை + மரணை] சுரணைமரணை என்னும் இணை மொழியிலுள்ள இரண்டாம் சொல்லே வடசொல்லாகும். அஃது ஒலியொப்புமையும் இற்றைத் தமிழரின் மொழியுணர்ச்சி யின்மையும் பற்றி இணைந்ததென அறிக
சுரணைமரம்	சுரணைமரம் curaṇaimaram, பெ. (n.) மாவகை; a speces of mango. மறுவ. கரணை [சுரணை + மரம்]
சுரத்திருமம்	சுரத்திருமம் curattirumam, பெ. (n.) நேயமரம்; a kind of medicinal tree (சா.அக.);.
சுரத்து	சுரத்து curattu, பெ. (n.) 1. மிக அதிகமாகப் பால்தரும் கறவையினத்தின் இயல்பு; quality of a cow which gives milk in abundant. 'இந்தப் பசுமாடு நல்ல சுரத்துடையது (உ.வ.);. 2. தெம்பு; valour, strength. நோய்வாய்ப்பட்ட பின் பையன் சுரத்தில்லாமல் இருக்கிறான். 3. ஆர்வம், ஈடுபாடு; eagerness, interest, involvement. தேர்வில் தோற்றதால், அவன் எதிலும் சுரத்தின்றி காணப்படுகிறான்.
சுரத்துக்காதி	சுரத்துக்காதி curattukkāti, பெ. (n.) திப்பிலி மூலம்; root of long pepper (சா.அக.);. [சுரத்துக்கு + ஆதி]

சுரத்துய்த்தல்	சுரத்துய்த்தல் curattuyttal, பெ. (n.) வீரர் தாம் கவர்ந்த ஆனிரையை அரியவழியில் நோவு படாதபடி நடத்திக்கொண்டு செல்லுதலைக் கூறும்புறத்துறை (பு.வெ.1:11);; theme of a warrior leading the captured cattle safe through a baren tract fraught with dangers.
சுரத்தை	சுரத்தை curattai, பெ. (n.) முந்திரிப்பழம்; cashew nut fruit (சா.அக.);.
சுரதரு	சுரதரு curadaru, பெ. (n.) தேவதாரு; deoder tree (சா.அக.);.
சுரதாக்கு	சுரதாக்கு curatākku, பெ. (n.) அரத்தை; galangal (சா.அக.);.
சுரதாக்கும்	சுரதாக்கும் curatākkum, பெ. (n.) பேரரத்தை; greater galangal (சா.அக.);.
சுரதாகநாசினி	சுரதாகநாசினி curatākanāciṉi, பெ. (n.) இருவேலி என்னும் வெட்டிவேர்; cuscuss root (சா.அக.);. மறுவ. இருவேரி
சுரதாபதைலம்	சுரதாபதைலம் curadāpadailam, பெ. (n.) காய்ச்சலுக்குக் கொடுக்கும் ஒருவகை மருந்தெண்ணெய்; a medicinal oil for burning fever (சா.அக.);.
சுரதாரம்	சுரதாரம் curatāram, பெ. (n.) புண்களுக்குச் செய்யும் ஒருவகைப் பண்டுவம்; a treatment for ulcers (சா.அக.);.
சுரதாரு	சுரதாரு curatāru, பெ. (n.) 1. செம்பரத்தை; red shoe flower. 2. தேவதாரு; deodar (சா.அக.);.
சுரதுருமம்	சுரதுருமம் curadurumam, பெ. (n.) தேவதாரு; deodar (சா.அக.);. [சுரம் + துருமம்]

சுரந்தா	சுரந்தா curandā, பெ. (n.) தேவதாருமரம்; deodar tree (சா.அக);.
சுரநடை	சுரநடை curanaḍai, பெ. (n.) அருஞ்சுரத்தில் தலைவியையிழந்து நின்ற தலைவனிலையைக் கூறும் புறத்துறை (பு.வெ.10:2);; theme describing the desolate condition of a hero who lost his wife in a desert. [சுரம் + நடை]
சுரநதி	சுரநதி curanadi, பெ. (n.) தெய்வ ஆறென வழங்கப்படும் கங்கை; the Ganges, as the river of Gods. "சுரநதிக்கனுரையென மிதக்கவே" (கலிங். 342); [சுரம் + நதி]
சுரப்பட்டை	சுரப்பட்டை curappaṭṭai, பெ. (n.) காய்ச்சலை நீக்கும் மர (கொய்னா);ப்பட்டை; Cinchona tree bark, used to avoid fever mainly Malaria (சா.அக.);. [சுரம் + பட்டை]
சுரப்பட்டைச்சத்து	சுரப்பட்டைச்சத்து curappaṭṭaiccattu, பெ. (n.) மர (சின்கொய்னா);ப் பட்டையில் இருந்து செய்யப்படும் காய்ச்சலைப் போக்கும் ஒரு சாறு; Quinine is prepared from Cinchona bark, used for all kinds of fever. [சுரம் + பட்டை + சத்து]
சுரப்படுத்து-தல்	சுரப்படுத்து-தல் sura-p-paputtu, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) சுரம்போடு-தல் பார்க்க;see Suram-podu- [சுரம் + படுத்து-,]
சுரப்பாலை	சுரப்பாலை curappālai, பெ. (n.) ஒரு வகைப்பாலை; a land of Paulay much resembling downy Oleander. [சுரம் + பாலை]

சுரப்பி	சுரப்பி curappi, பெ. (n.) 1. கந்தகத்தூள்; sulphur powder. 2. கள்ளி; milk spurge. 3. சாதிக்காய்; nutmeg. 4. பனங்கள்; toddy of palmyra. 5. துளசி; holy basil. 6 மது; arrack. 7. மல்லிகை; jasmine. 8. பல்லி; lizard. 9. ஆ; cow. 10. நறுமணம்; fragrance. 11. பிரமி (மலை.);; a prostrate herb. 12. இலவம் பிசின்; gum of silkcotton tree. 13. இருவாட்சி; Tuscan jasmine. 14. பசி; hunger. 15. தேள் கொடுக்கி, Indian turnsole. 16. மருத மரம்; Terminatia arjuna. 17. ஒருவகை இதளியக் குளிகை; a kind of mercurial pill. 18. மாட்டுக் கொம்பு; cow's horn. 19. பால்மிகுதியாய்ச் சுரக்கும் ஆ (திவா.);; white cow, 20. சண்பகம்: champak flower. 21. வெண்கடம்பு; white cadamba. 22. குந்துருக்கம்; aIndian frank in cense. 23. தேவருலக ஆ; celestial cow. 24. உடம்பிலிருந்து வெளியேறுவதும் அரத்தத்தில் கலப்பதுமான நீர்மங்களைச் சுரக்கும் உள்ளுறுப்பு; gland. உமிழ்நீர்ச் சுரப்பி, நாளமில்லாச் சுரப்பி. 25. அதிமதுரம்; liquorice. [சுர → சுரப்பு → சுரப்பி] "வடவர் ஸு + ரப் (bh.); எனப் பகுத்து, 'இனிதாய்த் தாக்குதல்' (affecting pleasantly); என்று வேர்ப்பொருளுரைப்பர் இருக்கு வேதத்தில் நறுமணங்கமழ்தல் வசியம் இன்புறுத்தல்

சுரப்பு	சுரப்பு curappu, பெ. (n.) 1. சுரக்கை; welling out, flowing, gushing out. "சுரப்புறு சிறைப்புனல்" (அரிச்.பு.விவாக.107);. 2. ஊற்று; fountain, spring. 3. வீக்கம்; swelling. 'காலிற் சுரப்பு உண்டாகி இருக்கிறது' (உ.வ.);.
சுரப்புத்தண்ணீர்	சுரப்புத்தண்ணீர் curapputtaṇṇīr, பெ. (n.) ஊற்றுத்தண்ணீர்; spring water, fountain water. [சுரப்பு + தண்ணீர்]
சுரப்புவடிவு	சுரப்புவடிவு curappuvaḍivu, பெ. (n.) முலைமேற்றிரள்;(சா.அக);. [சுரப்பு + வடிவு]
சுரப்புவிடு	சுரப்புவிடு1 surappu-vidu- 20 செ.கு.வி. (v.i.) கறத்தற்கு ஏற்ப, மாட்டின் மடியினின்று, பால் சுரக்கத் தொடங்குதல் (உ.வ.);; to start secretion of milk in the udder. 'மாடு சுரப்பு வடட்தா?' [சுரப்பு + விடு-,] சுரப்புவிடு2 surappu-vidu-,18 செ.குன்றாவி (v.t.) கன்றை ஊட்டவிட்டுப் பால்சுரக்கச் Garugou; to start the flow of milk by letting the calf suck cow's udder. மாட்டைச் சுரப்பு விட்டாயிற்றா? [சுரப்பு + விடு-,]
சுரபத்து	சுரபத்து curabattu, பெ. (n.) நரம்பு வாச்சிய வகை (உ.வ.);; a kind of stringed instrument played with a plectrum of ivory.
சுரபரணி	சுரபரணி curabaraṇi, பெ. (n.) முறைக் காய்ச்சல்; intermittent fever (சா.அக.);. [சுரம் + பரணி]
சுரபாசாணம்	சுரபாசாணம் curapācāṇam, பெ. (n.) காய்ச்சற் செய்ந்நஞ்சு; a kind of prepared native arsenic (சா.அக.); [சுரம் + பாசாணம்]

சுரபாண்டம்	சுரபாண்டம் curapāṇṭam, பெ. (n.) கருக்குழியில் இருக்கும் பனிக்குடம் என்னும் பை; foetal membrane forming the bag of water in the womb (சா.அக.);
சுரபாத்திரி	சுரபாத்திரி curapāttiri, பெ. (n.) சுரப்பி பார்க்க;see Sura-pattiri (சா.அக.);.
சுரபானம்	சுரபானம் curapāṉam, பெ. (n.) 1. சாராயம்; arrack. 2. கள்; toddy (சா.அக.);. [சுரம்3 + பானம்;சுரம் = கள்]
சுரபி	சுரபி curabi, பெ. (n.) சுரப்பி பார்க்க;see surappi (சா.அக.);. [சுரப்பி → சுரபி]
சுரபிகா	சுரபிகா curabikā, பெ. (n.) தேள்கொடுக்குச் செடி; scorpion plant (சா.அக.);.
சுரபிகாசி	சுரபிகாசி curabikāci, பெ. (n.) வரிக்கற்றாழை; a kind of striped aloe (சா.அக.);
சுரபிகோசம்	சுரபிகோசம் curabiācam, பெ. (n.) சுரபிபத்திரை;see Surabipattirai (சா.அக.);. [சுரபி + கோசம்]
சுரபிசேகம்	சுரபிசேகம் curabicēkam, பெ. (n.) வரி கொம்மட்டி; striped colocynth (சா.அக.);.
சுரபிதானி	சுரபிதானி curabitāṉi, பெ. (n.) சண்பகம்; champak (சா.அக.);.
சுரபிபத்திரை	சுரபிபத்திரை curabibattirai, பெ. (n.) சம்பு நாவல்; jambu tree, Malay apple tree.

சுரபிமணி	சுரபிமணி curabimaṇi, பெ. (n.) இதளியமணி; mercurial pill (சா.அக.);. [சுரபி + மணி. மண் → மண்ணு → மணி] த. மணி → Skt. Mani
சுரபிமன்றாடி	சுரபிமன்றாடி curabimaṉṟāṭi, பெ. (n.) ஆக்களைப் பாதுகாப்பவர், மாட்டிடையர்; protect of cow-herds. "இந்நாயனார் சுரபி மன்றாடிகளில் கலையன் குற்றி திருவகம்படிக் கோன்கைக் கொண்டு நாளொன்றுக்கும் அளக்கும் பால்" (தெ.க.தொ.8 கல், 73);. [சுரபி + மன்றாடி]
சுரபிமுத்திரை	சுரபிமுத்திரை curabimuttirai, பெ. (n.) பூசையில் ஆவின்மடிபோற் காட்டும் முத்திரை (சங்.அக.);; a pose of the fingers in the form of cow's udder, assumed in worship. [சுரபி + முத்திரை]
சுரபிமேற்புல்லுருவி	சுரபிமேற்புல்லுருவி curabimēṟbulluruvi, பெ. (n.) மருதமரத்தின் புல்லுருவி; a parasite found grown on marudha tree (சா.அக.);. [சுரபி + மேல் + புல்லுருவி]
சுரபியாங்கம்	சுரபியாங்கம் curabiyāṅgam, பெ. (n.) வெண்கடம்பு; white cadamba tree (சா.அக.);. சுரபியாங்கம் curabiyāṅgam, பெ. (n.) ஆக்களை வளர்த்துப் பயன்கொள்பவர்; cowherds. 'இக்கோயில் சுரபி இடையற் குனாயகம் கைக்கொண்ட பால்பசு பத்தும் (தெ.க.தொ.கல்.822);. மறுவ. கோவலர், கோபாலர், மாட்டிடையர் [சுரபி + இடையர்]
சுரபியில்	சுரபியில் curabiyil, பெ. (n.) கோயிற்குப் பாலுதவும்படி அரசர்களால் அமைத்துக் காக்கப்பட்ட ஆ மடம்; cow stall maintained for the supply of milk to a temple. ஸ்ரீ ராஜீஸ்வரமுடையார் சுரபியில் அடுத்த பசு பன்னிரண்டினால்." (அடுத்த = சேர்த்த, கூடிய); [சுரபி → சுரபியல்]
சுரபில்லை	சுரபில்லை curabillai, பெ. (n.) சுரக்கட்டி; enlargement of spleen (சா.அக.);. [சுரம் + பில்லை]

சுரபின்னை	சுரபின்னை curabiṉṉai, பெ. (n.) சுரபுன்னை பார்க்க;see Sura-punnai (சா.அக.);.
சுரபு	சுரபு curabu, பெ. (n.) 1. இலவம்பிசின்; gum of silk cotton tree. 2. துளசி; holy basil. 3. மல்லிகை; jasmine. 4. இலவு; silk cotton (சா,அக);.
சுரபுகி	சுரபுகி curabugi, பெ. (n.) துளசி; holy-basil (சா.அக);. [சுரபு → சுரபுகி]
சுரபுங்கு	சுரபுங்கு curabuṅgu, பெ. (n.) சுனைப்புங்கு; rusty soapnut (சா.அக.);.
சுரபுன்னை	சுரபுன்னை curabuṉṉai, பெ. (n.) நாக சம்பங்கி என்ற மூலிகையின் பண்பையும், கரும்பச்சை நிற இலையையும், வெண் பூவையுமுடைய சிறிய மரம்; a small tree having dark green leaves and flowers are white and its fruit pulp is medicinal properties equal to naga champak "கரையன சுரபுன்னையும்"(பரிபா.11:17); (சா.அக.); ம. சுரப்புன்ன; க. சுரகொன்னெ;தெ. சுரபொன்ன
சுரபேதம்	சுரபேதம் curapētam, பெ. (n.) 1. காய்ச்சல் வகைகள்; different kinds of fever. 2. கரகரத்த தொண்டை; hoarse throat (சா.அக.);. [சுரம் + பேதம்]

சுரம்	சுரம்1 curam, பெ. (n.) 1. காய்ச்சல் (உ.வ.);; fever, 2. பாலைநிலம்; descrt tract. "சுரமென மொழியினும்" (தொல். பொருள். 216);. 3. காடு; jungle. "வெங்க லழற்சுரந்தாம் படர்ந்தார்" (பு.வெ. 2:3);. 4. அருநெறி (திவா.);; narrow and difficult path. 5. வழி (பிங்.);; way. ம. சுரம் [சுள் → சுர் → சுரம் (வ.வ.);] சுரம் என்னும் சொல் முதுவேனிற் காலத்தில் கடுமையாய்ச் சுடும் பாலைநிலத்தைக் குறிக்கப் பயன்பட்டமையால் சுரநோயைக் காய்ச்சல் என்றே சொல்ல வேண்டும் (வவ.); சுரம்2 curam, பெ. (n.) கள்; toddy. [சுரர் → சுரம்] சுரம்3 curam, பெ. (n.) உப்பு (மூ.அ);; salt. சுரம்4 curam, பெ. (n.) 1. நகத்தின் அடி; quick tender, flesh below nail. 2. உட்டுளை; hollow, as of horn, quill.
சுரம்போக்கு	சுரம்போக்கு curambōkku, பெ. (n.) தலைவனுடன் தலைவி பாலைவழியில் செல்லும் உடன் போக்குத் துறை; theme describing the elopement of a maiden with her lover. "தோயமும் நாடுமில்லாச் சுரம் போக்குத் துணிவித்தவே" (திருக்கோ.207);. [சுரம் + போக்கு]
சுரமகம்	சுரமகம் curamagam, பெ. (n.) செருந்தி; golden champak (சா.அக.);. மறுவ. சுரகாமலிகம்
சுரமகளிர்	சுரமகளிர் curamagaḷir, பெ. (n.) தெய்வப் பெண்டிர் (பிங்.);; celestial damsels. மறுவ. தேவமகளிர், அரம்பையர் [சுரர் + மகளிர்]

சுரமண்டலம்	சுரமண்டலம் curamaṇṭalam, பெ. (n.) வகை வாச்சியம்; harp. [சுரம் + மண்டிவம் → மண்டலம்]
சுரமணிமாத்திரை	சுரமணிமாத்திரை curamaṇimāttirai, பெ. (n.) நேர்வாளத்துடன் கடைச்சரக்குகள் சேர்த்து அணியம் செய்த, கழிச்சல் மாத்திரை; a purgative pill prepared with croton sced as a chief ingredient along with other bazaar drugs and prescribed for fever gravel or urinary calculus dyspepsia testicular complaints, etc. (சா.அக.);. [சுரம் + மணி + மாத்திரை] இம்மாத்திரையினால் சுரம், கல்லடைப்பு, குன்மம், அண்டவூதை ஆகியன நீங்குமெனக் குறிக்கிறது.
சுரமதில்	சுரமதில் curamadil, பெ. (n.) சிந்தில் கொடி; moon creeper (சா.அக.);. [சுரம் + மதில்]
சுரமயக்கம்	சுரமயக்கம் curamayakkam, பெ. (n.) காய்ச்சலினால் வரும் மயக்கம்; giddiness from fever (சா.அக.);. [சுரம் + மயக்கம்]
சுரமருந்து	சுரமருந்து curamarundu, பெ. (n.) காய்ச்சலைப் போக்கும் மருந்து; a medicine for the cure of fever (சா.அக.);. [சுரம் + மருத்து]
சுரமலி	சுரமலி curamali, பெ. (n.) சுரமலிகம் பார்க்க;see suramaligam (சா.அக.);.
சுரமலிகம்	சுரமலிகம் curamaligam, பெ. (n.) 1. உடம்பில் பலவிடங்களில் வரும் அக்கி; cruptions of a fiery acrid humour in different parts of the body. 2. செருப்படை; a low spreading plant. 3. செருந்தி; golden champak (சா.அக.);. மறுவ. செந்திக் கரப்பான், கரகாமலிகம் [சுரம் + மலிகம். சுரம் = வெப்பம். இங்கு வெப்பக் = கொப்புளம், மிகுதல் = நிறைய இருத்தல்.]

சுரமாத்திரை	சுரமாத்திரை curamāttirai, பெ. (n.) சுரத்திற்கு கொடுக்கும் மருந்துக்குளிகை, fever pill. [சுரம் + மாத்திர]
சுரமாந்தம்	சுரமாந்தம் curamāndam, பெ. (n.) செரியாமை, மந்தம் போன்றவற்றால் குழந்தைக்கு வரும் காய்ச்சலுடன் கூடிய கழிச்சல்நோய்; diarrhoea in children attended with fever due to indigestion and other disorders of bowel (சாஅக.);. [சுரம் + மாந்தம். மந்தம் → மாந்தம்]
சுரமாந்தை	சுரமாந்தை curamāndai, பெ. (n.) அதிக உடற்சூட்டுடன் இருமல், களைப்பு, சோற்று வெறுப்பு போன்ற பண்புகள் உள்ள ஒரு வகை மாந்தநோய; a kind of tuberculosis marked by excess of fever, cough, fatigue, loss of appetite, etc. (சா.அக.);. [சுரம் + மாந்தை]
சுரமாய்கிடத்தல்	சுரமாய்கிடத்தல் curamāykiḍattal, பெ. (n.) காய்ச்சலினால் படுத்தபடுக்கையாகக் கிடக்கை; to be laid up with fever (சா.அக.);. [சுரம் + ஆய் + கிடத்தல்]
சுரமாலிபை	சுரமாலிபை curamālibai, பெ. (n.) காய்ச்சல், இசிவுநோய் இவற்றைப் போக்குவதற்காக அகத்தியர் மருத்துவ காவியம் 1500ல் சொல்லியுள்ள ஒரு மருந்து; a medicinal preparation contemplated in the Agastiyar work 1500 on medicine for curing fever, apoplexy etc. (சாஅக.);.
சுரமாறாட்டம்	சுரமாறாட்டம் curamāṟāṭṭam, பெ. (n.) காய்ச்சற் கடுமையினால் அறிவு மயங்கிப் பிதற்றல் போன்ற மாறுபாடுகள்; several bad symptoms such as loss of senses, incoherent talk etc., due to excess of fever (சா.அக.);. [சுரம் + மாறாட்டம்]
சுரமுண்டாக்கல்	சுரமுண்டாக்கல் curamuṇṭākkal, பெ. (n.) காய்ச்சல் வரும்படிச் செய்தல்; causing or giving room for fever - may be by irregularity or excess in diet (சா.அக.);. [சுரம் + உண்டாக்கல்]
சுரமுண்டாக்கி	சுரமுண்டாக்கி curamuṇṭākki, பெ. (n.) காய்ச்சல் உண்டாக்கும் மருந்து; anything causing or producing fever (சா.அக.);. [சுரம் + உண்டாக்கி]

சுரமுதல்	சுரமுதல் curamudal, பெ. (n.) உடம்பில் காய்ச்சல் உண்டாதல்; getting feverish (சா.அக.); [சுரம் + முதல்]
சுரமும்முரம்	சுரமும்முரம் curamummuram, பெ. (n.) காய்ச்சலின் கடுமை; severity or intensity of fever (சா.அக.);. [சுரம் + மும்முரம்]
சுரமுறுசூலை	சுரமுறுசூலை curamurucūlai, பெ. (n.) காய்ச்சல், தலைவலி, உடம்பு வீக்கம் போன்ற பல வகைத் துன்பங்களைத் தரும் ஒருவகைச் சூலை நோய்; a kind of acute arthritis or gout marked by febrile symptoms head-ache, swelling and weakness (சா.அக.);. [சுரம் + உறு + சூலை]
சுரமெழுப்பி	சுரமெழுப்பி curameluppi, பெ. (n.) 1. காய்ச்சல் உண்டாக்கும் பொருள்; any substance which excites fever. 2. சுரமுண்டாக்கி பார்க்க;see Suram-undikki (சா.அக.);. [சுரம் + எழுப்பி]
சுரமேற்று	சுரமேற்று1 suramtru.5 செ.குன்றாவி (v.t.) காட்டிற்குத் துரத்தி அடியோடு ஒழித்தல்; to drive into the forest and dispel, remove, as darkness. "திக்குக்களில் உண்டான இருளைச் சுரமேற்றா நிற்பதும்" (திருவிருத். 31, வியா, 194);. [சுரம் + ஏற்று-. சுரம் = காடு] சுரமேற்று2 suram-erru-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) தூண்டுதல்; to instigate, egg on (செ.அக.);. [சுரம் + ஏற்று-,]
சுரர்	சுரர் curar, பெ. (n.) தேவர், வானோர்; celestials. "சுரரறிவரு நிலை" (திவ். திருவாய்.1.1:8);. மறுவ. அமரர், விழியார்
சுரர்குருநாள்	சுரர்குருநாள் curarkurunāḷ, பெ. (n.) கொடிறு என்னும் எட்டாவது விண்மீன் (பூசம்); (திவா.);; the 8th naksatra. [சுரர் + குருநாள்]
சுரர்துருமம்	சுரர்துருமம் curarturumam, பெ. (n.) தேவதாரு; deodar tree (சா.அக.);.

சுரரிடம்	சுரரிடம் curariḍam, பெ. (n.) வீட்டுலகம், சுரர் வாழும் உலகம் (பிங்.);; heaven, as the world of gods. [சுரர் + இடம்]
சுரவல்லி	சுரவல்லி curavalli, பெ. (n.) அப்பிரகம் எனும் செய்ந்நஞ்சு; a kind of mineral poison (சா.அக.);.
சுரவன்பாக்கு	சுரவன்பாக்கு curavaṉpākku, பெ. (n.) ஓர் உயர்ந்த வகைப் பாக்கு; a kind of superior arcca-nut 'திருவாலி நாடுதாஸர் நல்லன சில சுரவன் பாக்குக்களைப் பட்டருக்குக் கொடுவந்து கொடுத்தாராய்' (ஈடு. 10.2:2);. [சுரர் → சுரவன் + பாக்கு]
சுரவி	சுரவி curavi, பெ. (n.) 1. சண்பகம்; champaka flower. 2. ஆ; cow. [சுரபி → சுரவி]
சுரவிகாரநாசினி	சுரவிகாரநாசினி curavikāranāciṉi, பெ. (n.) பாதிரி; sterospermum suaveolens (சா.அக.);.
சுரவின்பால்	சுரவின்பால் curaviṉpāl, பெ. (n.) ஆவின் பால்; cow's milk (செ.அக.);. [சுரபி → சுரவி → சுரவின் + பால்]
சுரவினாசி	சுரவினாசி curaviṉāci, பெ. (n.) மாம்பிசின், பனம்பிசின், கிராம்பு முதலியவற்றால் செய்யப்படும் காய்ச்சலைப் போக்குகின்ற ஒரு மருந்து; a medicine for fever prepared from the gum of mango tree, the gum of palmyra tree and clove (சா.அக.);. மறுவ. இடவகம் [சுரம் + வினாசி]
சுரவீக்கம்	சுரவீக்கம் curavīkkam, பெ. (n.) காய்ச்சலிற் காணும் உடம்பு, கை கால் வீக்கம்; swelling due to fever (சா.அக.);. [சுரம் + வீக்கம்]

சுரவெப்பம்	சுரவெப்பம் curaveppam, பெ. (n.) காய்ச்சலினாற் ஏற்படும் உடல்வெப்பம்; temperature of the body during fever (சா.அக.);. [சுரம் + வெப்பம்]
சுரவேகம்	சுரவேகம் curavēkam, பெ. (n.) காய்ச்சலின் கடுமை; a high degree of fever (சா.அக.);. [சுரம் + வேகம்]
சுரவை	சுரவை curavai, பெ. (n.) வீக்கம்; swelling (சா.அக.); [சுரப்பு → சுரவை]
சுரழ்	சுரழ் curaḻ, பெ. (n.) இலவம்பிசின் (மலை);, gum arabic, gum of silk cotton tree (சா.அக.);.
சுரளம்	சுரளம் curaḷam, பெ. (n.) புன்னைமரம் (மலை.);; common poon tree (சா.அக.);.
சுரளிகை	சுரளிகை curaḷigai, பெ. (n.) பாலைமரம்; iron wood tree (சா.அக.);.
சுரன்	சுரன் curaṉ, பெ. (n.) 1. ஞாயிறு; Sun. 2. காய்ச்சல், fever. 3. ஒருவகைச் சிறுமீன்; a small fish (சா.அக.);. [சுள் → சுர் → சுரன் (ஞாயிறு);]
சுரனாசி	சுரனாசி curaṉāci, பெ. (n.) மால் கரந்தை; Visnu karanthai (சா.அக.);.

சுரனாசினி	சுரனாசினி curaṉāciṉi, பெ. (n.) திருநாமப் பாலை; a palai tree (சா.அக.);. [சுரன் + நாசினி]
சுரனுவா	சுரனுவா curaṉuvā, பெ. (n.) பேராமல்லி; big jasmine (சா.அக.);.
சுராகாரம்	சுராகாரம் curākāram, பெ. (n.) ஒரு வகையுப்பு; a kind of salt (சா.அக.);.
சுராங்கிசக்குளிகை	சுராங்கிசக்குளிகை surāṅgisagguḷigai, பெ. (n.) அகத்தியர் வல்லாதி 600இல் சொல்லியபடி பலவகைக் காய்ச்சல்களுக்கும் உரிய மாத்திரை; a medicinal pill described in Agasthiyar vallathi 600 and prescribed for different kinds of fever (சா.அக.);. [சுரம் → சுராங்கிசம் + குளிகை]
சுராசமுத்திரம்	சுராசமுத்திரம் curācamuttiram, பெ. (n.) ஏழு கடல்களுள் ஒன்றாகிய கட்கடல்; ocean of toddy (செ.அக.);. [சுரா + சமுத்திரம்]
சுராட்டு	சுராட்டு curāṭṭu, பெ. (n.) நான்கு அடியுள்ள செய்யுளில் இரண்டெழுத்து ஒரடியுள் மிக்குச் சீரொத்து வருவது (யாப். வி. 95, பக். 482);; a four lined stanza of equal metrical quantity, with two extra letters in one of the lines (செ.அக.);
சுராதி	சுராதி curāti, பெ. (n.) 1. துளசி; holy basil. 2. வட்டத்திருப்பி; Indian pareira cissampeloe pareira (சா.அக.);.
சுராதிராசன்	சுராதிராசன் curātirācaṉ, பெ. (n.) சுரர்குரு: Jupiter, as the preceptor of Gods. "சுராதிராசன் முதலாகவரு சோழன்" (கலிங். 178);. [சுரர் + அதி + (அரசன் →); அராசன்]
சுராபகம்	சுராபகம் curāpagam, பெ. (n.) சுண்டைக் காய்; Turkey berry (சா.அக.);.
சுராலயம்	சுராலயம் curālayam, பெ. (n.) தேவர்கள் வாழிடமான மேருமலை (சூடா);; Mount Meru, as the abode of Gods. [சுரர் + ஆலயம் = சுராலயம்]

சுராலை	சுராலை curālai, பெ. (n.) சாம்பிராணி (நறுமணப் புகைப்பொருள்); (தைலவ.தைல. 3);; frankincense.

சுரி

சுரி1 suri-, 2 செ.கு.வி (v.i.)

1. கழிதல்; to be spiral, as conch,

"வெள்ளைச் சுரி சங்கொ டாழியேந்தி" (திவ். திருவாய். 7.3:1.);

2. மடிப்பு விழுதல்; to wrinkle.

3. கடைகுழலுதல்; curl.

"சுரியிரும் பித்தை" (பொருந. 160);.

[சுழி → சுரி]

சுரி2 suri, 4 செ.கு.வி. (v.i.)

1. சுழிதல் (சங்.அக.);; to wind spirally.

2. திரைதல் (யாழ்.அக.);; to wrinkle.

3. சுருளுதல்; to curl.

4. வளைவாய்க் கிடத்தல்; to lie in a circle.

"சுரிக்கு மண்டலந் துரங்குநீர்" (கம்பரா. தேரேறு. 30);,

5. மனஞ்சுழலுதல்; to be perturbed.

"கரிச்சிராது நெஞ்சே யொன்று சொல்லக் கேள்" (தேவா. 369:3);.

[சுழி → சுரி]

சுரி3 suri, 4 செ.கு.வி (v.i.)

1. வற்றுதல்; to get dried.

"நெருப்பிடைச் சுரிக்க நீட்டும்" (கம்பரா. இரணிய. 137);.

2. சுருங்குதல்; to shrink.

3. சேறாதல் (யாழ்ப்);; to muddy, miry,

4. சேற்றிற் புதைதல் (யாழ்ப்.);; to sink, as foot in mire.

சுரி4 suri-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.)

1. உள்ளொடுக்குதல்; to draw in.

"ஆமை தலைபுடை சுரிப்ப" (கம்பரா. நாட்டுப். 18.);.

2. முகஞ்சுளித்தல்; to frown.

'சுரித்த மூஞ்சி' (வின்.);.

3. ஓலை முதலியவற்றில் துளையிடுதல் (யாழ்ப்.);; to bore as in an da leaf.

[சுழி → சுரி]

சுரி5 curi, பெ. (n.)

1. சுழற்சி (சங்.அக.);; whirling.

2. சுழி; spiral, curl, screw.

"கரியேறு சங்கினாய்" (திவ்.இயற்.3:49);.

3. எருத்தின் நெற்றி வெள்ளைச் சுழி; white curl on the forehead of bulls.

சுரிகுழல்	சுரிகுழல் curiguḻl, பெ. (n.) 1. சுருண்ட கூந்தல்; curling hair. 2. சுருண்ட கூந்தலுடைய பெண் (பிங்.);; woman as having curly hair. [சுரி + குழல்]
சுரிகை	சுரிகை1 curigai, பெ. (n.) கவசம் (திவா.);; coat of mail. [சுரி → சுரிகை] சுரிகை2 curigai, பெ. (n.) 1. உடைவாள்; dirk, short sword: "சுரிகை நுழைந்த சுற்றுவீங்கு செறிவுடை" (பெரும்பாண்.73); 2. கத்தி; knife. "கற்கம் வழித்தற்குட கைச்சுரிகை" (தைலவ. தைல.);. [சுரி → சுரிகை; சுர் → சுரி. சுரித்தல் = துணைத்தல், வட மொழியின் 'சரிகா' என்பதன் அடி 'சுர்'. ஆயின் மா.வி.அ. 'க்ஷுர்' என்பதை மூவமாகக் காட்டும். இவையிரண்டும் ' சுரி' என்பதன் திரிபே. 'சுரி' என்பது உவகவமுக்கு. 'சுரிகை' என்பது செய்யுள் வழக்கு. ஏட்டின் துனையிடுங்கருவியைச் 'சுரியூசி' என்பது யாழ்ப்பான வழக்கு (வ.வ.157);.]
சுரிஞ்சான்	சுரிஞ்சான் curiñjāṉ, பெ. (n.) பழுப்புநிறமான கிழங்கைப் போன்ற உனானி (unani); மருந்துச் சரக்கு; a yellowish brown bulbous root known as mercury's finger - an unani drug (சா.அக.);.
சுரிஞ்சான்மிகிரி	சுரிஞ்சான்மிகிரி curiñjāṉmigiri, பெ. (n.) சுரிஞ்சான் பார்க்க; sce surinjan (சா.அக);. [சுரிஞ்சான் → சுரிஞ்சான் மிசிரி]
சுரிஞ்சி	சுரிஞ்சி curiñji, பெ. (n.) தனக்கு (M.M.367);; small ach root (செ.அக.);.
சுரித்தமுகம்	சுரித்தமுகம் curittamugam, பெ. (n.) 1. மூப்பினால் திரைந்த முகம்; wrinkled face. 2. வெறுப்பை அல்லது சினத்தைக் காட்டும் முகம்; face contorted in frowning. [சுரித்த + முகம்]

சுரித்தமூஞ்சி	சுரித்தமூஞ்சி curittamūñji, பெ. (n.) சுரித்த முகம் பார்க்க;see Suritta-mugam. [சுரித்த + (முகம்); மூஞ்சி]
சுரிதகம்	சுரிதகம்1 curidagam, பெ. (n.) கலிப்பா வகையின் இறுதியுறுப்பு (காரிகை, செய். 12, உரை.);; short final lines of certain kinds of kali verse. சுரிதகம் எனினும், அடக்கியல் எனினும் வாரம் எனினும், வைப்பு எனினும், கோக்கியல் எனினும் ஒக்கும் (யாப்.82);. ஆசிரிய இயலானாதல் வெண்பா இயலானாதல் பாட்டிற் கருதிய பொருளை முடித்து நிற்பது.[தொல்.செய்.117). உள்ளுறுப்பின் பொருளினைத் தன் கண் வைக்கப்படுவது சுரிதகம் (தொல். பொருள். 4, பேரா.);. சுரிதகம்2 curidagam, பெ. (n.) 1. கூத்தில் சொல் நிகழும் வகையில் வரும் எட்டடிப்பாட்டு (சிலப்.3:13, உரை,);; eight line stanza in dialogues of drama. 2. ஒருவகைத் தலையணி; an ornament fastened to the hair with a screw. "சுரிதக வுருவினதாகி" (நற். 86);.
சுரிந்து	சுரிந்து curindu, பெ. (n.) 1. நீர்ச்சுழல், நீர்ச்சுழி; eddy, whirl-pool. 'நீர் . . . சுரிந்தோடு மதனைச் சுரிந்தென்றும் சுழியென்றும் வழங்குவது போல' (யாப்.வி.81.பக்.282);. [சுரி → சுரித்து]
சுரிப்புறம்	சுரிப்புறம்1 curippuṟam, பெ. (n.) 1. சங்கு; conch. 2. நத்தை; snail. ம. சுரிப்புறம் [சுரி + புறம்] சுரிப்புறம்2 curippuṟam, பெ. (n.) பனை ஏடுகளின் ஓட்டையுள்ள இடது புறம் (வின்.);; left side of an ola leaf or book, as perforated. [சுரி + புறம்]
சுரிபோடு-தல்	சுரிபோடு-தல் Suri-pōdu-, 8 செ.கு.வி. (v.i.) தமரிடுதல் (யாழ்.அக.);; to bore a hole, as in a plank. [சுரி + போடு-,]

சுரிமண்	சுரிமண் curimaṇ, பெ. (n.) புதைமணல் (யாழ்ப்.);; a kind of quick sand. [சுரி + மண்]
சுரிமுகம்	சுரிமுகம்1 curimugam, பெ. (n.) 1. சுழிந்த முகமுடைய சங்கு (திவா.);; conch, as having a spiral head. "முரசுடன் சுரிமுகந் தழங்க" (பாரத. அருச்சுனன்றீ.77);. 2. நத்தை (திவா.);; Snail. சுரிமுகம்2 curimugam, பெ. (n.) துளையுள்ள பக்கம்; that portion having the hole (சா.அக.);. ம. கரிமுகம் [சுரி + முகம்]
சுரியல்	சுரியல் curiyal, பெ. (n.) 1. வளைவு; curling. "சுரியற் றாடி" (மணிமே. 3:116);. 2. குழன்ற மயிர்; curiy hair. "தென்றல்... சுரியற் றுற்றும்" (அகநா. 21);. 3. மயிர் (திவா.);; lack of hair. 4. நீர்ச்சுழி; whirlpool, eddy. 5. இளையோர் மயிர்; hair of the young. 5. பெண்மயிர்; hair of the female (சா.அக.);. [சுரி → சுரியல்]
சுரியகுழல்	சுரியகுழல் curiyaguḻl, பெ. (n.) 1. சுருண்ட கூந்தலை உடைய பெண்; woman having curly hair. 2. பெண்கூந்தல்; female's hair. [சுரி + குழல்]
சுரியாணி	சுரியாணி curiyāṇi, பெ. (n.) முறுக்காணி (இ.வ.);; screw. ம. கரியாணி, சிரியாணி [சுரி + ஆணி. ஆழ் → ஆழி → ஆணி = ஆழ்ந்திறங்குவது]

சுரியூசி	சுரியூசி curiyūci, பெ. (n.) பனையேட்டில் துளையிடுங்கருவி; instrument for boring ola leaf or book. [சுரி + ஊசி. சுள் → சுர் → சுரி. உள் → உளி → உசி – ஊசி]
சுரீரெனல்	சுரீரெனல் curīreṉal, பெ. (n.) 1. கடுமையாகச் சுடுதற் குறிப்பு; onom. expr, signifying the sensation of piercing hot. சுழிரெனச் சுட்டது. 2. கடும்வலியுடன் ஏற்படும் உணர்வு எறும்பு, பூச்சி, தேனீ, தேள் முதலியன கடிப்பதால் ஏற்படும் கூர்மை மிகுந்த கடுமையான வலியுணர்வு; a sharp pain, 'தேள் கொட்டியது போலச் கரீரென்றது' 3. கடுமையான சொல், செய்தி போன்றவை மனத்தில் குத்துவது போன்ற ஊறுபாட்டையேற்டுத்துகை; harsh remark, news etc., give a pang feel touched to the quick. பாவாணர் மறைந்த செய்தி தமிழர்களின் மனத்தில் சுரீரெனத் தைத்தது (உ.வ.); 4. காய்ந்த இரும்பில் நீர் சுண்டும்போது உண்டாகும் ஒலிக்குறிப்பு; onom. expr. of hissing, as of heated iron in
சுருக்க	சுருக்க surukka, குவி.எ. (adv.) 1. விரைவாய்; quickly, hastily. 'சுருக்க வா'. 2. சுருக்கமாக; briefly, shortly. [சுருங்க → சுருக்க] சுருக்க curukka, வி.எ. (adv.) விரைவாக; fast. 'வெளியில் போனால் சுருக்கவந்திடு"(பேவ);. [சுரு-சுருக்க]
சுருக்கங்கோரை	சுருக்கங்கோரை curukkaṅārai, பெ. (n.) கோரைவகையுள் ஒன்று; a kind of sedge. [சுருக்கம் + கோரை]

சுருக்கம்	சுருக்கம் curukkam, பெ. (n.) 1. குறுக்கம்; brevity, conciseness. 2. குறுக்கமானது; abbreviation, epitome, abstract, gist. 3. சிறுமை (வின்.);; smallness, shortness. 4. குறைவு; diminution, decrease, contraction. "சுருக்கமுற்றனரரக்கர்" (கம்பரா. முதற்போ. 189);. 5. வறுமை; poverty, want. "சிறிய சுருக்கத்து வேண்டு முயர்வு" (குறள். 963);. 6. கஞ்சத்தனம்; miserliness. 7. ஆடை முதலியவற்றின்சுருக்கு (இ.வ.);; fold or pucker in a garment, crease. ம. சுருக்கம் [சுருங்கு → சுருக்கு → சுருக்கம்] சுருக்கம்2 curukkam, பெ. (n.) 1. ஒடுக்கம்;ஒடுக்கல்; contracting 2. எருவாய்ச்சுருக்கம்; anal stricture. 3. தட்டுப்படு, பற்றாக்குறை; shortage. 'பணச்சுருக்கம் ஏற்பட்டு விட்டதால், வணிகம் மந்தமாக உள்ளது' (உ.வ.);. [சுருங்கு → சுருக்கு → சுருக்கம்]
சுருக்கல்	சுருக்கல்3 curukkal, பெ. (n.) 1. ஒடுக்கல்; contracting. 2. குறைத்தல்; diminution as food (சா.அக.);. [சுருங்கு → சுருக்கு → சுருக்கல்]
சுருக்களஞ்சி	சுருக்களஞ்சி curukkaḷañji, பெ. (n.) 1. குழைச்சு; sliding knot. 2. கண்ணி; noose, trap, snare. 3. கட்டு; tying. [சுருக்கு → சுருக்களஞ்சி]
சுருக்காங்கி	சுருக்காங்கி curukkāṅgi, பெ. (n.) சுருக்களஞ்சி பார்க்க;see Suru-k-kasaiji.

சுருக்கி	சுருக்கி1 curukki, பெ. (n.) 1. ஆமை; tortoise. 2. சிறுகீரை; piggrcens. 3. தொட்டாற்சுருங்கி; sensitive plant; touch me not plant. 4. இங்குலிகம்; variety of cinnabar. 5. கசப்புப் பசளை; bitter purslane (சா.அக.); [சுருக்கு → சுருக்கி]
சுருக்கிக்காய்ச்சல்	சுருக்கிக்காய்ச்சல் curukkikkāyccal, பெ. (n.) சுண்டக்காய்ச்சுவை; boiling down to reducible quantity (சா.அக.);. [சுருக்கி + காய்ச்சல்]
சுருக்கிக்கூறு-தல்	சுருக்கிக்கூறு-தல் curukkikāṟudal, பெ. (n.) சுருக்கிச்சொல்லு-தல் பார்க்க;see surukki-c-col-. [சுருக்கி + கூறு-,]
சுருக்கிச்சொல்(லு)-தல்	சுருக்கிச்சொல்(லு)-தல் surukki-c-col, 13 செ.கு.வி. (v.i.) சொல்லுவதை, பேசுவதைச் சுருக்கமாகக் கூறுதல்; speak abruptly. 'அவையில் சுருக்கிச் சொல்லக் கற்றுக் கொள்ளவேண்டும்' (உ.வ.);. [சுருக்கி + சொல்-,]
சுருக்கிட்டுக்கொள்ளு-தல்	சுருக்கிட்டுக்கொள்ளு-தல் surukkiiu-k-kol. 16 செ.கு.வி. (w.i.) சுருக்குப்போட்டுக்கொள் பார்க்க;see Surukku-p-pottu-k-kol. [சுருக்கு + இட்டுக்கொள்-,]
சுருக்கிடல்	சுருக்கிடல் curukkiḍal, பெ. (n.) 1. சுருக்குப் போடுகை; to strangulate. 2. உருக்குமுகத்தில் மாழைகளுக்கு மூலிகைக்குடிநீர் அல்லது சாறுவார்த்து அதன் சாரத்தை இழுக்கும்படி செய்கை; in medicine pouring the juice or decoction of drugs in small quantities from time to time to metals in melting state in the process of calcination so as to absorb the essence of drugs. (சா.அக.);.
சுருக்கிடு	சுருக்கிடு1 surukkidu, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சுருக்குப் போடுதல்; to make a noose on cord 2. சுருக்கில் மாட்டுதல்; to noose "கழுத்திற் சுருக்கிட்டிழுக்கு மன்றோ" (கந்தரலங்.2);. சுருக்கிடு2 surukkiiu, 20 செ.கு.வி. (v.i.) சுருக்குக்கொடு2 பார்க்க;see surukku-k-kogu2. [சுருக்கு + இடு-,]

சுருக்கிப்பிடி-த்தல்	சுருக்கிப்பிடி-த்தல் Surukki-p-pidi-, 4 செ.குன்றாவி, (v.t.) 1. செலவு முதலியன குறைத்தல்; to curtail, as expenses; to effect rctrenchement. 2. வேலை முதலியவற்றைக் குறைத்து முடித்தல்; to minimise, as labour. [சுருக்கு → சுருக்கிப்பிடி-,]
சுருக்கினதகடு	சுருக்கினதகடு curugginadagaḍu, பெ. (n.) செம்பு, பித்தளை ஆகிய மாழைகளினாலான பொருள்களின் மேல் வடிவோடு இரண்டறப் பொருந்துமாறு அமைக்கப்பெறும் பொற்ற கடு (கலை);; the golden plate which is fitted upon the statue plate made by copper brass alloy. "செப்புக்குடம் ஒன்று நிறைமூவாயிரத்து எண்பத்து முப்பலத்தில் சுருக்கின தகடு பல பொன் . ." (தெ.க.தொ. 2. கல். 1);

சுருக்கு

சுருக்கு1 surukku-,   5 செ.குன்றாவி (v.t.)

1. குறைத்தல்; to curtail, reduce.

"முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி" (திருவாச. 7:16);.

2. உள்ளிழுத்தல்; to compress, to contract, to draw in, as the tortoise its head.

3. ஆடை முதலியன சுருக்குதல்; to pucker, tuck in.

4. வலை, பை முதலியன சுருக்குதல்; to draw tight, as noose, net, string of a purse.

"கழுவொடு கடுபடை சுருக்கிய தோற்கண்" (கலித். 106);.

5. குடை முதலியவற்றையொடுக்குதல்; to close, as umbrella to fold.

6. கட்டுதல்; to tie, as an old book, to make up into a bundle.

"நல்யா ழாகுளி பதலையொடு சுருக்கி" (புறநா. 64);.

7. திரண்ட கருத்து வரைதல்; to epitomise, summarise.

8. ஒலை முதலியன அணிதல்; to wear, as ear-ring.

"செம்பொனோலை சேடுபடச் சுருக்கி" (பெருங். மகத. 22:225);.

9. முலாம் பூசுதல்; to gild.

"இத்தேவர் பிரபையிற் சுடர்களிற் சுருக்கின பொன்" (தெ.க.தொ. 2, 419);.

க. சுர்க்கு ம. சுருக்கு

[சுருங்கு → சுருக்கு-,]

சுருக்கு2 surukku-,   5 செ.குன்றாவி (v.t.)

1. சுருங்கச்செய்தல்; causing anything to shrdink.

2. வற்றச்செய்தல்; causing to be reduced as decocdtion.

3. உருகிய மாழைக்கு மூலிகைச்சாற்றைவிடுதல்; administering juice of drugs to metals infusion.

ம. சுருக்குக;   க. சுர்கு, சுக்கு;   தெ. சுருக்கு;   து. சிர்க்காவுனி;   கோத. சுர்க்;   துட. துரட்;பர். கர்க்கிப்

[சுருங்கு (த.வி.); → சுருக்கு (பி.வி.);-,]

சுருக்கு curukku, பெ. (n.)

1. சுருங்குகை; contraction, reduction

"பெரும்படை ...... பாப்புஞ் சுருக்கும்" (பெருங். மகத. 20, 135);.

2. ஆடை முதலியவற்றின் மடிப்பு; wrinkle fold, crease.

3. குழைச்சு; slipknot, sliding knot.

அந்தத் தாம்பிற் சுருக்கு நெகிழ்ந்திருக்கிறது.

4. கண்ணி; noose, snare, trap-

'வேடன் கண்ணிவைத்துப் பறவைகளைப் பிடிப்பதில் வல்லவன்' (உ.வ.);.

5. கட்டு; tying.

"குழற்சுருக் குடைந்து" (இரகு. இரகுவுற், 17);.

6. குறைவு; deficiency.

7. சுருக்கம்; shortness

சுருக்குக்கஞ்சிகை	சுருக்குக்கஞ்சிகை curugguggañjigai, பெ. (n.) வேண்டியபொழுது சுருக்கிக் கொள்ளு தற்குரிய திரை; roller curtain. "சுருக்குக் கஞ்சிகை விரித்தனர்" (பெருங். மகத. 13:54);. [சுருக்கு + கஞ்சிகை]
சுருக்குக்கொடு	சுருக்குக்கொடு1 Surukku-k-kodu, 4 செ.கு.வி. (v.i.) மாழைகளைப் புடமிடும் பொழுது மருந்துநீர் சேர்த்தல்; to add aliquid preparation in the process of calcinating a metallic substance. "ஏறச் சுருக்குக்கொடுத் ததைச் சிந்தூரித்து" (பணவிடு. 230);. [சுருக்கு + கொடு-,]
சுருக்கொடு	சுருக்கொடு2 Surukku-k-kodu, செ.கு.வி.(v.i.) 1. அடிகொடுத்தல்; to administer cuts, as punishment. 'ஆசிரியர் அவனுக்குச் சுருக்குக் கொடுத்தார்' (உ.வ.);. 2. கண்டிப்புக் காட்டுதல்; to rebuke. [சுருக்கு + கொடு-,]
சுருக்குகொடு	சுருக்குகொடு3 Surukku-k-kodu-, 4 செ.குன்றாவி, (v.t.) ஒடும் சரக்குகளைக் கட்டுவதற்காக அச்சரக்கை ஒட்டிலிட்டு அடுப்பில் வைத்து, மூலிகைச் சாற்றைச் சிறுகச்சிறுக அதில் விட்டுக் கட்டியைப் புரட்டிக் கொடுத்துக் கொண்டு வருதல்; the process used to purify or consolidate such substances as cinnabar, sulphur, arsenic etc.
சுருக்குச்சதை	சுருக்குச்சதை curukkuccadai, பெ. (n.) வட்ட வடிவச் சதை ஒரு துளையுடன் இயற்கையாக முடிவடைவது; ring like muscle which closes a natural orifice sphincter muscle. [சுருக்கு + சதை]
சுருக்குத்தாக்கல்	சுருக்குத்தாக்கல் curukkuttākkal, பெ. (n.) சுருக்கிடல் பார்க்க;see surukkidal (சா.அக.); [சுருக்கு + தாக்கல்]
சுருக்குத்தைலம்	சுருக்குத்தைலம் curukkuttailam, பெ. (n.) தலைவலிக்குப் பயன்படுத்தும் ஒருவகை மருந்தெண்ணெய் அல்லது களிம்பு; a medicated oil or ointment applied to headache. [சுருக்கு + தைலம்] Skt. taila → த. தைலம்
சுருக்குப்பை	சுருக்குப்பை curukkuppai, பெ. (n.) வாயைச் சுருக்கக்கூடிய தையற்பை (உ.வ);; a small bag or purse drawn together at the mouth with a thong or string. 'கிழவியின் சுருக்குப்பையில் வெற்றிலைச் சருகும் சில்லறைக் காசும் இருக்கும்' (உ.வ.);. [சுருக்கு + பை]

சுருக்குப்பைக்காரன்	சுருக்குப்பைக்காரன் curukkuppaikkāraṉ, பெ. (n.) குறைந்த வளவு உண்பதாகப் பாசாங்கு செய்பவன் (இ.வ.);; one who pretends to take only a small quantity of food. [சுருக்கு + பைக்காரன்]
சுருக்குப்போட்டுக்கொள்ளு-தல்	சுருக்குப்போட்டுக்கொள்ளு-தல் surukku-ppittu-k-kol, 6 செ.கு.வி (v.i.) கழுத்தில் உருவு கயிறிட்டுத் தற்கொலை புரிந்து கொள்ளுதல்; to commit suicide by hanging. 'வறுமையால் அவன் சுருக்குப் போட்டுக் கொண்டான்' (உ.வ.); மறுவ. நாண்டுகொள்ளுதல் [சுருக்கு + போட்டுக்கொள்-,]
சுருக்குவலை	சுருக்குவலை curukkuvalai, பெ. (n.) ஒரு வகை வலை; a kind of net. "சுருக்குவலைப் படுத்து" (மணிமே. 18:106);. ம. சுருக்குவல [சுருக்கு + வலை]
சுருக்குவழி	சுருக்குவழி curukkuvaḻi, பெ. (n.) 1. குறுக்குப் பாட்டை (பாதை);; cross cut, short cut. 2. கணக்கிற்கு விடை காணும் எளிய முறை; short or easy method in solving a problem. 'சுருக்குவழி தெரிந்ததால் அவன் கணக்கில் நூற்றுக்கு நூறு மதிப்பெண் வாங்கினான்' (உ.வ.); [சுருக்கு + வழி]
சுருக்குவார்	சுருக்குவார் curukkuvār, பெ. (n.) விலங்குகளைப் பிடிப்பதற்குரிய கருவி வகை (நற். 82, உரை);; a long rope or leather strap provided with a noose used in capturing animals.
சுருக்குவிழு-தல்	சுருக்குவிழு-தல் curukkuviḻudal, பெ. (n.) 1. கயிறு முதலியவற்றில் முடிச்சு விழுகை; becoming knotted as string. 2. முதியவர், மடிப்பு விழுதல்; becoming wrinkled as old man's body;becoming creased. 3. ஏமாறுகை, மோசத்துக் குள்ளாகை (வின்.);; becoming ensnared or deceived. மறுவ திரை [சுருக்கு + விழு + தல், 'தல்' தொ.பெ.ஈறு,]
சுருக்குவை-த்தல்	சுருக்குவை-த்தல் surukku-vai-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) . 1. கண்ணி வைத்தல்; to seta Share. 'நரிக்குறவன் சுருக்குவைத்தான்' (உ.வ.);. 2. செருக்கை ஒடுக்க வழிதேடுதல் (வின்.);; to take measures for humbling a person. [சுருக்கு + வை-,]

சுருக்கெழுத்தர்	சுருக்கெழுத்தர் curukkeḻuttar, பெ. (n.) சுருக்கெழுத்தில் குறித்துக்கொண்டு பின் முழுமையாகத் தட்டச்சு செய்து தரும் பணியாளர்; stenographer. ம. சுருக்கெழுத்துகாரன் [சுருக்கு + எழுத்தர்]
சுருக்கெழுத்து	சுருக்கெழுத்து curukkeḻuttu, பெ. (n.) குறியீடுகளைப் பயன்படுத்தி வேகமாகப் பேச்சை எழுத்தில் பதிவு செய்யும் முறை; short-hand. தாளிகைச் செய்தியாளர்களுக்குச் சுருக்கெழுத்து தெரிந்திருந்தால் பெரிதும் உதவியாயிருக்கும். ம. சுருக்கெழுத்து [சுருக்கு + எழுத்து]
சுருக்கெனல்	சுருக்கெனல் curukkeṉal, பெ. (n.) 1. எறும்பு, பூச்சி, தேள், தேனி போன்றவை கடித்தவுடன்/ கொட்டியவுடன் கடுமையான வலி ஏற்படுகை; cause a sharp pain. கட்டெறும்பு கடித்த வலி அவனுக்குச் சுருக்கென்றது. 2. கடுமையான சொல், செய்தி முதலியன மனத்தில் குத்துவது போன்ற நிலையை உணர்கை; feeling when one is insulted. 'நீ கூட உன்பெற்றோரைப் பேணாமலிருக்கிறாயே என்று அவர் கேட்டதும் அவனுக்குச் சுருக்கென்றது' (இ.வ.);
சுருக்கேற்று	சுருக்கேற்று1 suru-k-kru-, 5 செ.கு.வி (v.i.) 1. மேலும் மேலும் சுருக்குக் கொடுத்துக் கொண்டே போதல்; increasing the imparting of juice of drugs to substances to increase their potency (சா.அக.);. 2. சுருக்குக்கொடு1-த்தல் பார்க்க;see Surukku-k-kogu1- "பூரத்துக்குச் சுருக்கேற்றுவது போலவே" (பைஷஜ.127);. [சுருக்கு + ஏற்று-,] சுருக்கேற்று2 suru-k-kru.5 செ.குன்றாவி (v.t.) தூண்டிவிடுதல்; to incite egg on. [சுருக்கு + ஏற்று-]
சுருக்கை	சுருக்கை curukkai, பெ. (n.) சுருக்கு5 பார்க்க;see Surukku5. [சுருக்கு → சுருக்கை]
சுருங்ககம்	சுருங்ககம் curuṅgagam, பெ. (n.) ஒருவகை நச்சுக்கிழங்கு; an unknown drug said to resemble aconite (சா.அக.);

சுருங்கச்சொல்லணி	சுருங்கச்சொல்லணி curuṅgaccollaṇi, பெ. (n.) அணியிலக்கண வகை சுருக்கமாகச் சொல்வதனால் ஏற்படும் நயந்தரும் அணி; a figure of speech (அணியி.23);. [சுருங்கு → சுருங்க + சொல் + அணி]
சுருங்கச்சொல்லல்	சுருங்கச்சொல்லல் curuṅgaccollal, பெ. (n.) நூலழகு பத்தனுள் விரிவின்றிச் சுருக்கமாகக் கூறுகை (நன்.13);; brevity, terseness of expression one of ten literary - beauty (nul-alagu);. [சுருங்கு → சுருங்க + சொல்லல்]
சுருங்கண்	சுருங்கண் curuṅgaṇ, பெ. (n.) புண்ணாகி நாளுக்கு நாள் கண்சுருங்கும் ஒருவகைக் கண்ணோய்; an eye disease (சா.அக.);. [சுருங்கு + கண் - கருங்குகண் → சுருங்கண்]
சுருங்கம்	சுருங்கம் curuṅgam, பெ. (n.) பீச்சுங்குழல்; an instrument expelling the fluid contained in it with some force, syringe (சா.அக.);. [சுள் → சுர் → சுரு → சுருங்கு = உட்டுனையுடையது. சுருங்கு + அம்]
சுருங்கல்	சுருங்கல்1 curuṅgal, பெ. (n.) 1. குறைகை; to reducing. 2. பட்டினியாயிருக்கை; starving. 3. திரைவு அதாவது தோல் சுருங்குகை; formation of wrinkles on the body due to old age. 4. ஒடுங்குகை; shrinking. 5. சுருங்கினது; anything shurnk, wrinkled. 6. மடிப்பு; wrinkle, crcase. சரீரத்தில் சுருங்கல் விழுந்தது. [சுருங்கு + அல். 'அல்' தொ.பொ.ஈறு] சுருங்கல்2 curuṅgal, பெ. (n.) சுருங்கை, 2 பார்க்க;see Surungai, 2 (வின்.);. [சுருங்கு → சுருங்கள்] சுருங்கல்3 curuṅgal, பெ. (n.) சுருக்கு பூமாலை வகை; a kind of garland. [சுருங்கு → சுருங்கல்]
சுருங்கில்	சுருங்கில் curuṅgil, பெ. (n.) சிறுவிடு; small house. "ஐந்து பூதங்கூடுஞ் சுருங்கிலை" (தாயு. சச்சிதா.2);. மறுவ. குடிசை, குடி, சிற்றில் [சுருங்கு + இல்]

சுருங்கு-தல்	சுருங்கு-தல் surunigu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒடுங்குதல்; to shrink; to wrinkle. "வாளரப் பார்த்திறை பைத்துச் சுருங்க" (திருவாச.6:42); 2. சிறுகுதல்; to lessen, dwindle. "சுருங்கு மருங்குல்" (திருக்கோ.115);. 3. சுருக்கமாதல்; to be epitomised, summarised. 4. ஆடை முதலியன சுருக்கங்கொள்ளுதல்; to be puckered, creased. 5. உள்ளடங்குதல்; to close, as flower, umbrella; to be furled, drawn in, as the limbs of tortoise. 6. ஒழுக்கம் முதலியவற்றினின்று தவறுதல்; to fail, as in duty. "சொல்லின பரிசிற் சுருங்கலன்" (பதினொ. திருக்கண்ணப்ப. திருமறம். வரி, 52);. ம. சுருங்குக; க. சுர்கு; தெ. சுருண்கு; து. சுருண்டினி, சுருட்டனி; கோத. சுர்க்; துட. தூட்; கொலா. சுக்; பர். சுர்க்;பட. சுருங்கு
சுருங்குகண்	சுருங்குகண் curuṅgugaṇ, சுர் சுரு சுருங்கு பெ. (n.) 1. சுருங்கண் பார்க்க;see surungan, 2. முதுமையில் ஏற்படும் கண் சுருக்கம்; shrunken eye due to old age. [சுருங்கு + கண்]
சுருங்குசதை	சுருங்குசதை suruṅgusadai, பெ. (n.) உடம்புத் துளையை அடைப்பதற்கு ஏதுவான சுற்றிலுமுள்ள சதைகள்; the circular muscles which contract and close the natural apertures orifices- sphincter muscle- constrictor muscle (சா. அக.);. [சுருங்கு + சதை]
சுருங்குதசை	சுருங்குதசை suruṅgudasai, பெ. (n.) சுருங்கு சதை பார்க்க;see Surungu-Sadai. [சுருங்கு + தசை]
சுருங்கை	சுருங்கை curuṅgai, பெ. (n.) 1. நீர் முதலியன செல்லுதற்கு நிலத்துள் கற்களால் கரந்து படுத்தவழி; subterranean passage, underground channel, covered gutter, sewer. "பெருங்குள மருங்கிற் சுருங்கைச் சிறுவழி" (மணிமே. 12,79);. 2. கோட்டையிற் கள்ளவழி (சூடா);; Secret passage in a fortress. 3. நுழைவாயில் (பிங்.);; creep-hole, low entrance to creep through. 4. மாளிகையின் சாளரம்; window-like opening in walls of big buildings. "மாடமேற் சுருங்கையிலிருந்து மாநகரணி பார்த்திடும்" (சீகாளத்.பு.நக்கீர. 30);. 'சுருங்கு சுருங்கை'

சுருசி	சுருசி surusi, பெ. (n.) நாவல் மரம்; jambu tree.
சுருசுரு-த்தல்	சுருசுரு-த்தல் surusuru-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒலித்தல் (தொல். சொல். 48. சேனா);; to hiss, as dry combustibles when ignited. 2. ஊக்கமாதல்; to be active. து. சுருசுரு.
சுருசுருப்பு	சுருசுருப்பு surusuruppu, பெ. (n.) 1. ஊக்கம் (கொ.வ.);; diligence; activity. 2. தளராத விறுவிறுப்பு; brisk activity. [சுருசுரு → சுருசுருப்பு]
சுருகரெனல்	சுருகரெனல் curugareṉal, பெ. (n.) 1. வேகத்தோடு தீப்பற்றுதற் குறிப்பு; expr. signifying rapid burning as of dry combustibles. 2. வலித்தற் குறிப்பு; twitching with pain. 3. உடல் சுடுதற் குறிப்பு; feeling hot in the body. 'உடம்பு சுருகரென்றிருக்கிறது' (உ.வ.);. [சுருசுரு + எனல்]
சுருட்காய்	சுருட்காய் curuṭkāy, பெ. (n.) சுண்டைக்காய் பார்க்க;see Sungai-k-kay. [சுருள் + காய்]
சுருட்கொண்டை	சுருட்கொண்டை curuṭkoṇṭai, பெ. (n.) மயிர் முடிவகை; hair dressed in a particular way. [சுருள் + கொண்டை]
சுருட்கொள்ளு-தல்	சுருட்கொள்ளு-தல் urlt-kal, 16 செ.கு.வி (v.i.) சுருண்டு விழுதல்; to faint from weakness; to wilt, as vegetation. "சோலையும் வெஞ்சுருட் கொண்டது வெப்பால்" (திருவாலவா. 37:41);. [சுருள் + கொள்-,]

சுருட்டல்	சுருட்டல் curuṭṭal, பெ. (n.) சுருட்டிக்கொள்ளல் பார்க்க;see surutti-k-kollal. ம. சுருட்டல் [சுருட்டு + அல். 'அல்' தொ.பெ.ஈறு]
சுருட்டி	சுருட்டி curuṭṭi, பெ. (n.) 1. மயிர்ச்சிகைப்பூடு (மலை.);; peacock's crest plant; sickle leaf. 2. எடுபிடி வகை; an item of royal paraphernahia borne in procession. "சந்திரோதயம் போற் றயங்குஞ் சுருட்டி வர" (கூளப்ப. 69.);. 3. மரியாதையாகப் பெரியோர் திருமுன் சுருட்டி வீசப்படும் பாவாடை (இ.வ.);; cloth waved before great persons to serve as fan. 4. பட்டுச் சீலைச்சுருட்டு (சங்.அக);; roll of silk. 5. ஒருவகைப் பண்; a kind of tune. ம. சுருட்டி [சுருட்டு – சுருட்டி]
சுருட்டிக்காரன்	சுருட்டிக்காரன் curuṭṭikkāraṉ, பெ. (n.) அரசர் முதலியோரது உலாவில் சுருட்டி விருது எடுப்பவன் (T.A.S. 1.150);; one who carries surutti in processions. [சுருட்டி + காரன்]
சுருட்டிக்கொள்(ளு)-தல்	சுருட்டிக்கொள்(ளு)-தல் surui-k-kol(lu)-, 6 செ.குன்றாவி (v.t.) தந்திரமாய்க் கைப்பற்றுதல் (வின்.);; to carry off, remove by stratagem. [சுருட்டி + கொள்(ளு);-,]
சுருட்டிக்கொள்ளல்	சுருட்டிக்கொள்ளல் curuṭṭikkoḷḷal, பெ. (n.) 1. சுருண்டு கொள்ளுகை; winding into round folds coiling reptiles do. 2. களைப்படைகை; to be fatigued;lying tired (சா.அக.);. [சுருட்டி + கொள்ளல்]
சுருட்டிப்பிடி-த்தல்	சுருட்டிப்பிடி-த்தல் surulti-p-pidi, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வயிற்றில் சுருட்டி வலித்தல்; twisting and gripping pain as in the bowls. 'வயிறு சுருட்டிப் பிடிக்கிறது' (உ.வ.);. 2. நோய் முதலியன உடலை மெலிவித்தல்; to prostrate, reduce to extreme physical weakness, as disease, 'நோய் இவனைச் சுருட்டிப் பிடித்து விட்டது' (உ.வ.); [சுருட்டி + பிடி-,]
சுருட்டிப்பிடி	சுருட்டிப்பிடி2 surutti-p-pidi, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வலியுண்டாகும்படி பசியால் குடல் சுருட்டப்படுதல்; to experience wringing sensation, as stomach with excessive hunger. [சுருட்டி + பிடி-,]

சுருட்டிமடக்கு-தல்	சுருட்டிமடக்கு-தல் surutti-madakku-, 5 செ.குன்றாவி, (v.t.) 1. சுருட்டிக்கொள்-தல் பார்க்க;see Surutti-k-kol-. 2. சொற்போர் மற்போர் முதலியவற்றில் பிறரைக் கீழ்ப்படுத்துதல்; to overthrow as in debate, wrestling, etc. [சுருட்டி + மடக்கு-,]
சுருட்டிமூலி	சுருட்டிமூலி curuṭṭimūli, பெ. (n.) பொன் முசுட்டை; Indian pareira gravel plant. [சுருட்டி + மூலி]
சுருட்டியடி-த்தல்	சுருட்டியடி-த்தல் surui-y-ali, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சுழற்றித்தள்ளுதல்; to rush on violently, as whirlwind; to rage, as epidemic. 2. சுருட்டி மடக்கு, 2 பார்க்க;see Surussi-magakku, 2. [சுருள் → சுருட்டு → சுருட்டி + அடி-,]
சுருட்டியிழுத்தல்	சுருட்டியிழுத்தல் curuṭṭiyiḻuttal, பெ. (n.) நரம்பிழுப்பு நோய்; twitching of the nerve. [சுருட்டு → சுருட்டி + இழு-,]
சுருட்டிவாங்கு	சுருட்டிவாங்கு1 suruli-vangu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மூச்சு இழுப்போடு வெளிவருதல்; to be convulsive; spasmodic, as breathing. 'அவனுக்கு மூச்சு சுருட்டி வாங்குகிறது' (உ.வ.);. [சுருட்டி + வாங்கு-,] சுருட்டிவாங்கு2 surutti-vangu.5 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. வருத்துதல் (வின்.);; to oppress, to tyrannise over. 2. சுருட்டிப்பிடி (இ.வ.); பார்க்க;see Surulti-p-pidi-. [சுருட்டி + வாங்கு-,]

சுருட்டு	சுருட்டு1 suruttu-, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. சுருளச்செய்தல்; to roll up, coil, curl. "பைந்நாகப் பாய்சுருட்டிக்கொள்" (குருபரம். 19, ஆறா.);. 2. கவர்தல், திருடுதல்; to take away, steal. 'என் பொருட்களைச் சுருட்டப் பார்க்கிறான்'. ம. சுருட்டு; க. சுருடு, சுருண்டு;தெ. தொரல்க [சுருள் → சுருட்டு] சுருட்டு2 curuṭṭu, பெ. (n.) 1. சுருட்டுகை; curling, coiling. 2. சுருள்; anything rolled up. 3. புகையிலைச் சுருட்டு; cheroot, cigarette. 4. சுருட்டுப் பட்டு (இ.வ.); பார்க்க;see suruttu-p-pattu. 5. தந்திரம் (யாழ்); சூழ்ச்சி; shrewdness, cunning. ம. சுருட்டு;தெ. சுட்டலு [சுருள் → சுருட்டு]
சுருட்டுக்கிடங்கு	சுருட்டுக்கிடங்கு curuḍḍukkiḍaṅgu, பெ. (n.) புகைச்சுருட்டு செய்யும் தொழிற்சாலை. (உ.வ.);; cigar factory. [சுருட்டு + கிடங்கு]
சுருட்டுக்குடி-த்தல்	சுருட்டுக்குடி-த்தல் Suruttu-k-kudi-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சுருட்டுப்புகையை உட்கொண்டு வெளியிடல் (உ.வ.);; to smoke cigar, cigarette, etc. [சுருட்டு + குடி-,]
சுருட்டுக்கொழுக் கட்டை	சுருட்டுக்கொழுக்கட்டை curuṭṭukkoḻukkaṭṭai, பெ. (n.) ஒருவகைக் கொழுக்கட்டைப் பணியாரம் (யாழ்.);; a kind of pastry. [சுருட்டு + கொழுக்கட்டை]
சுருட்டுப்பட்டு	சுருட்டுப்பட்டு curuṭṭuppaṭṭu, பெ. (n.) உயர்ந்த வகைப்பட்டு (உ.வ.);; a kind of superior silk. [சுருட்டு + பட்டு]
சுருட்டுப்பாசி	சுருட்டுப்பாசி curuṭṭuppāci, பெ. (n.) கடற்பாசி; sea moss. [சுருட்டு + பாசி]

சுருட்டுவாதம்	சுருட்டுவாதம் curuṭṭuvātam, பெ. (n.) கை கால்களை முடக்கும் ஒருவகை முடக்குநோய்; a chronic inflammation of the joints of arms and legs with deformity. [சுருட்டு + வாதம்] Skt. vata → த. வாதம்
சுருட்டுவாள்	சுருட்டுவாள் curuṭṭuvāḷ, பெ. (n.) சுருளும் வாள் வகை (சங்.அக.);; a kind of sword with rollable blade. [சுருட்டு + வாள்]
சுருட்டை	சுருட்டை curuṭṭai, பெ. (n.) 1. சுருண்டமுடி; curly hair. 2. சுருட்டை மயிருள்ள பிள்ளை; curly haired boy or girl. 3. மிளகாய்ச்செடிக்கு வரும் இலை சுருண்டு கொள்ளும் நோய்; a disease attacking the chilly plant, mainly in leaves. ம. சுருட்ட [சுள் → (சுரு): → சுருள் = சுருண்ட பொருள் சுருள் → சுருட்டு → சுருட்டை]
சுருட்டைக்கழலை	சுருட்டைக்கழலை curuṭṭaikkaḻlai, பெ. (n.) சுருட்டிக் கொண்டிருப்பதைப் போலக் காணப்படும் ஒருவகைக் கழலை; skin tumour having the look of coil of intestine. [சுருட்டை + கழலை]
சுருட்டைத்தலை	சுருட்டைத்தலை curuṭṭaittalai, பெ. (n.) சுருள்சுருளாகத் தலைமுடியுள்ள தலை; head having curly hair. [சுருட்டை + தலை]
சுருட்டைநரம்பு	சுருட்டைநரம்பு curuṭṭainarambu, பெ. (n.) முடிச்சுகள் போலக் காணப்படும் கருநிற அரத்த நாளங்கள் தளர்ந்து சுருண்டு கிடக்கும் நோய் வகை; enlarged veins appearing like knots; varicore veins (சா.அக.);. [சுருட்டை + நரம்பு]
சுருட்டைப்பாம்பு	சுருட்டைப்பாம்பு curuṭṭaippāmbu, பெ. (n.) ஒருவகை நச்சுப்பாம்பு (வின்);; a kind of venomous snake. ம. சுருட்டப்பாம்பு [சுருட்டை + பாம்பு]

சுருட்டை மயிர்	சுருட்டை மயிர் curuṭṭaimayir, பெ. (n.) சுருள்முடி; curly hair. மறுவ அலைமுடி சுருட்டை முடி சுருட்டை [சுருட்டை + மயிர்]
சுருட்டையட்டை	சுருட்டையட்டை curuṭṭaiyaṭṭai, பெ. (n.) தொட்டால் சுருட்டிக்கொள்ளுவதும் அரத்தம் உறிஞ்சுவதுமாகிய ஒருவகை அட்டை; a leech which curls when touched. [சுருட்டை + அட்டை]
சுருட்டைவிரியன்	சுருட்டைவிரியன் curuṭṭaiviriyaṉ, பெ. (n.) விரியன் பாம்புவகை (M.M.);; carpet snake. [சுருட்டை + விரியன்] இது சிறியதாயும் புகர் (கபில); நிறமாயும், ஒரத்தில் கருப்பாயுள்ள வெண்புள்ளிகளை உடையதாயுமிருக்கும். சீறிப்பாயும் குண முடையது. விரியன் பாம்புகளில் மிகவும் கொடிய நஞ்சுண்டு. சுருட்டைப் பாம்பு வகைகள் 1. இரத்தச்சுருட்டை 2. அரணைவாற்சுருட்டை 3. நெடுஞ்சுருட்டை 4. செஞ்சுருட்டை 5. குறுஞ்சுருட்டை 6. ஊதுசுருட்டை 7. விரல (அங்குல) ச்சுருட்டை
சுருட்பட்டை	சுருட்பட்டை curuṭpaṭṭai, பெ. (n.) பப்பிளி (L.);; red creeper. தெ. சுருகுதுப்பட்ட\ [சுருள் + பட்டை]
சுருட்பள்ளம்	சுருட்பள்ளம் curuṭpaḷḷam, பெ. (n.) காதின் மேல் வளைவின் பள்ளம்; the margin of the pinna of the ear, helix. [சுருள் + பள்ளம்]

சுருண்டுபோ-தல்	சுருண்டுபோ-தல் surundu-po, 8 செ.கு.வி (v.i.) 1. சோர்வடைதல்; to get exhausted. 2. வலிமை குன்றல்; to become weak. 3. ஒடுங்குதல்; a state of extreme prostration and depression. தோல்வி, இந்திய அணியின் பந்து வீச்சுத் தாளாமல் இலங்கை அணி சுருண்டு போனது. 4. வாடியொடுங்குதல்; to droop, as under scorching sun; to be weakened, as by disease. 5. இறத்தல்; to die. [சுருள் → சுருண் → சுருண்டு + போ-,] சுருண்டுவிழல் surungu-Vilal, தொ.பெ.(vbl.); மெலிவினால் மயங்கி விழுகை; drooping down from fatigue. [சுருண்டு + விழல். 'அல்' தொ.பெ.ஈறு]
சுருண்டைக்காய்	சுருண்டைக்காய் curuṇṭaikkāy, பெ. (n.) சுண்டைக்கய் பார்க்க;see Sungai-k-kay. [சுருண்டை + காய்]
சுருணி	சுருணி curuṇi, பெ. (n.) 1. தொழுகண்ணி; unidentified plant. 2. யானைத்தோட்டி (சங்.அக.);; elephant goad (செ.அக.);.
சுருணை	சுருணை curuṇai, பெ. (n.) 1. சுருட்டி வைத்த பொருள்; anything rolled up. 'இலைச் சுருணை' (நெல்லை.);. 2. கணக்கு எழுதப்பட்ட ஒலைச் சுருள் (திவ். பெரியாழ். 5, 2, 2, வியா);; roll of ola accounts. 3. சாணிச் கருணை; rags for mopping the floor, especially with cow-dung mixture. 4. தீப்பற்றுதற்குரிய பந்தம்; ball of cloth twisted in torch for lighting. "நெருப்பானது சுருணையை வேவப்பண்ணி" (ஈடு. 5, 4, 6);. 5. பூண்; ferrule, metallic cap. "கனையிருஞ் சுருணைக் கனிகாழ் நெடுவேல்" (அகநா.113);. 6. கட்டட வளைவு வகை (வின்.);; a kind of curve in architecture. [சுருள் → சுருள் → சுருணை]
சுருணைகட்டு-தல்	சுருணைகட்டு-தல் suruai-kattu-, 5 செ.குன்றாவி, (v.t.) நெல்விதையைக் கோட்டையாகக் கட்டி வைத்தல் (இ.வ.);; to store in straw bundles, as paddy seeds. [சுருணை + கட்டு-,]

சுருணைவெள்ளை	சுருணைவெள்ளை curuṇaiveḷḷai, பெ. (n.) புன்செய்யில் பயிராகும் நெல்வகை; a kind of paddy raised on dry land. [சுருணை + வெள்ளை]
சுருபவேர்	சுருபவேர் curubavēr, பெ. (n.) அந்திமல்லிகை; a flower which blossoms in the evening twilight (சா.அக.);. மறுவ. அந்தி மந்தாரை, அந்திப்பூ
சுரும்பர்	சுரும்பர் curumbar, பெ. (n.) 1. வண்டு, சுரும்பு (சூடா);; bee. 2. ஆண்டு வண்டு; male bee, drone. [சுரும்பு → சுரும்பர்]
சுரும்பாநோய்	சுரும்பாநோய் curumbānōy, பெ. (n.) மூளைக்கோளாறினால் அடிக்கடி முறுக்குக் கொட்டாவி விடும் நோய்; the act of stretching and yawning frequently by the disorder in the cerebral system (சா.அக.);. [சுரும்பா + நோய்]
சுரும்பாயன்	சுரும்பாயன் curumbāyaṉ, பெ. (n.) சுரும்பாவன் (சங்.அக.); பார்க்க;see surumbavan.
சுரும்பாவன்	சுரும்பாவன் curumbāvaṉ, பெ. (n.) வண்டாகிய வின்னாணை உடைய காமன் (யாழ்.அக);; Kama, the Hindu Cupid, as having bees for his bow-sting மறுவ, மதன், மாறன் [சுரும்பு → சுரும்பாவன்]
சுரும்பி-த்தல்	சுரும்பி-த்தல் surumbi-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) ஒலித்தல், to hum, as bees. "சுரும்பித்த வண்டினங்கள்" (தேவா.969,4);. [சுரு → சுரும்பி-,]

சுரும்பு	சுரும்பு1 curumbu, பெ. (n.) 1. வண்டு; bee. "சுரும்பு மூசாச் சுடர்ப்பூங்காந்தள்" (திருமுரு. 43);. 2. ஆண்டு வண்டு (திவா.);; male bee, drone. 3. மலை (சூடா.);; mountain. "சுரும்பறை மணித்தோள்" (மணிமே. 20:107);. [சுரு → சுரும்பி → சுரும்பு] சுரும்பு2 curumbu, பெ. (n.) 1. சுதும்பு பார்க்க;see Sudumbu. 2. மலைவண்டு; mountain beetle (சா.அக.);. [சுதும்பு → சுரும்பு]
சுருமா	சுருமா curumā, பெ. (n.) ஈயத்தைப்போல் சாம்பல்நிறமாய் இருக்கும் கருநிமிளை; native sulphide of antimony (சா.அக.);. மறுவ. சுக்கான்கல், சுருமாக்கல் Persn. Surma
சுருமாரம்	சுருமாரம் curumāram, பெ. (n.) சாரணை; purslane-leaved trianthema (சா.அக.);.
சுருமாலாடு	சுருமாலாடு curumālāṭu, பெ. (n.) ஒருவகைப் பணியாரம் (இந்து பாக. 379);; a confection ball. மறுவ. சுருமாலட்டு
சுருவம்	சுருவம்1 curuvam, பெ. (n.) 1. வேள்விகளில் பயன்படுத்தும் நெய்த் துடுப்பு; a ladle used to pour clarified butter in sacrificial fire. "சீரைச் சுருக்குச் சுருவமெலாம்" (உத்தரரா. அனுமப். 41);. 2. ஒருவகை அகப்பை (அக.நி.);; a kind of ladle. சுருவம்2 curuvam, பெ. (n.) வடிம்; image. "நரசிங்கமெனுஞ் சுருவத்தொடு" (பிரபோத. 19:16);. [உருவம் → சுருவம்]
சுருவவாசனி	சுருவவாசனி curuvavācaṉi, பெ. (n.) கற்றாழை aloes (சா.அக);.

சுருவை	சுருவை curuvai, பெ. (n.) சுருவம், 1 பார்க்க;see suruvam,1. "அந்தணாளர்க்குச் சுருவையும் சமிதை குறைக்குங் கருவியு முதலாயின." (தொல். பொருள். 629, உரை);. [சுருவம் → சுருவை]
சுருள்	சுருள்1 surul-, 16 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சுருளாதல்; to become coiled; to roll; to curl, as hair. "நீண்டு குழன்று . . . கடைசுருண்டு" (கம்பரா. உருக்காட்டு. 57);. 2. சுருங்குதல்; to shrivel, shrink, as leaf. 3. சோர்தல்; to droop, as from heat, hunger. 4. துன்பத்திற்குள்ளாதல்; to be reduced to severe straits. [சுள் → (சுரு); → சுருள் (மு.தா.247);] சுருள்2 curuḷ, பெ. (n.) 1. சுருட்டை; curl; coil. 2. தாமரை உட்சுருள்; the inner fold of the young lotus flower. "தாமரை மென் சுருள்" (சூளா. நாட்டுப் 18);. 3. சுருள்பட்டை பார்க்க;see suru-pattai. 4. பெண்மயிர் ஐம்பான் முடிகளுள் ஒன்று; கூந்தல், அளகம்; female hair curled and tied up. [சுள் → (சுரு); → சுருள்] சுருள்2 curuḷ, பெ. (n.) 1. சுருளுகை; rolling. 2. சுருண்ட பொருள்; roll, scroll, curl. 3. கட்டு; bundle, as of leaves. 'இலைச் சுருள்' (உ.வ.);. 4. ஓலைச்சுருளின் மடிப்பு; fold of an ola roll. "சுருள்பெறு மடியை நீக்கி" (பெரியபு. தடுத்தாட். 58);. 5. மகளிர் காதணி வகை; women's ear ornament. "செம்பொன் செய் சுருளுந் தெய்வக் குழைகளும்" (கம்பரா.பூக்கொய். 5);. 6. வெற்றிலைச் சுருள்; roll of betel leaves. "சுருளைச் சேடியர் செப்பொடு மேந்த" (சீவக. 197, உரை);. 7. திருமணத்தில் மணமக்களுக்கு வெற்றிலைத் தட்டுடன் கொடுக்கும் பரிசு (இ.வ.);; presents with betel given to bride and bride-groom. க. சுருளி; ம. சுருள்; து. சுருள்

www.valluvarvallalarvattam.com 10025 of 19068.

சுருள்கல்	சுருள்கல் curuḷkal, பெ. (n.) ஒருவகைக் கல்; ring stone. [சுருள் + கல்]
சுருள்தங்கம்	சுருள்தங்கம் curuḷtaṅgam, பெ. (n.) இழைப்பிற் குதவும் மெல்லிய தங்கத் தகடு (உ.வ.);; gold leaves. [சுருள் + தங்கம்]
சுருள்தேவதாரு	சுருள்தேவதாரு curuḷtēvatāru, பெ. (n.) சீமைச் செம்மரம்; long-leaved pine. [சுருள் + தேவதாரு]
சுருள்நாரி	சுருள்நாரி curuḷnāri, பெ. (n.) மலையில் வளர்வதும், காயகற்பத்திற்கேற்றதுமான மயிர் மரம் என்னும் பெருமூலிகைகள் இருபத்து மூன்றில் ஒன்று; an unknown tree said to be rarely found on mountain tops, as one of the twenty three all healing drugs of high potency, capable of rejuvenating the system (சா.அக.); [சுருள் + நாரி]
சுருள்பட்டை	சுருள்பட்டை curuḷpaṭṭai, பெ. (n.) சாயப் பட்டை; dye root of red creeper bark or felse, peacock's foot tree (சா.அக.);. மறுவ. வேட்பாடம் பட்டை, செங்கத்தாரிப் பட்டைக்கொடி [சுருள் + பட்டை] சுருட்டுப்பட்டை பார்க்க
சுருள்பட்டைக் கொடி	சுருள்பட்டைக்கொடி curuḷpaḍḍaikkoḍi, பெ. (n.) சுருள்பட்டை பார்க்க;see surul-pattal (சா.அக.);. [சுருள் + பட்டை + கொடி]
சுருள்பலகாரம்	சுருள்பலகாரம் curuḷpalakāram, பெ. (n.) சீப்புப்பணியாரம்; a kind of pastry. [சுருள் + பலகாரம்]

சுருள்பாக்கு	சுருள்பாக்கு curuḷpākku, பெ. (n.) கொட்டைப் பாக்கிலிருந்து எந்திரத்தால் சீவப்பட்ட சுருள் வடிவச் சீவல்; curled shavings of areea-nut [சுருள் + பாக்கு]
சுருள்பீலி	சுருள்பீலி curuḷpīli, பெ. (n.) மகளிர் தம் காலின் மூன்றாம் விரலில் அணியும் ஆழி; ring worn by women on the third toe. மறுவ. மிஞ்சி [சுருள் + பீ.வி]
சுருள்பூச்சி	சுருள்பூச்சி curuḷpūcci, பெ. (n.) நிலக்கடலைச் செடியை அரித்துக் கெடுக்கும் இலைப் பூச்சி வகை; insect which blights groundnut plant. [சுருள் + பூச்சி]
சுருள்வை-த்தல்	சுருள்வை-த்தல் suru-vai, 4 செ.குவி (v.i.) மணமக்களுக்கு வெற்றிலைப் பாக்குடன் பரிசுப் பொருள் அளித்தல் (இ.வ);; to offer presents with betel to bride and bridegroom. [சுருள் + வை-]
சுருளட்டை	சுருளட்டை curuḷaṭṭai, பெ. (n.) சுருண்டு கொள்ளும் ஒருவகை அட்டைப்பூச்சி; a leech capable of coiling round. [சுருள் + அட்டை]
சுருளமுது	சுருளமுது curuḷamudu, பெ. (n.) வெற்றிலைப் பாக்கு; betel and areca-nut, a term of respectful offering. "சுருளமுது முதலானதும்" (கோயிலொ.62);. [சுருள் + அமுது] சுருளமுது curuḷamudu, பெ. (n.) தாம்பூலம், betel nut. (தெ.கோ.சா. 3:2); [சுருள்+அமுது]
சுருளல்	சுருளல் curuḷal, பெ. (n.) மயிர் முதலியவற்றின் சுருள் (வின்.);; ringlet, coil. [சுருள் → சுருளல்]

சுருளவதக்கல்	சுருளவதக்கல் curuḷavadakkal, பெ. (n.) பச்சிலையைச் சுருங்கும்படி வாட்டல்; roasting leaves for medicinal purposes till they are completely shrunk (சா.அக.);. [சுருள் → சுருள + வதக்கல்]
சுருளவாட்டு-தல்	சுருளவாட்டு-தல் surula-vattu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.i.) 1. வருந்தவேலை வாங்குதல்; to exacthard work from. 2. சுருட்டிப்பிடி- பார்க்க;see Surutti-p-pid-. [சுருள் → சுருள + வாட்டு-,]
சுருளி	சுருளி curuḷi, பெ. (n.) 1. தலைச்சுருளி; Indian birth wort. 2. தொழுகண்ணி (சங்.அக.);; telegraph plant. 3. சந்தவேம்பு; sandal neem. 4. சாவக நாட்டுப் பூமரம்; Java flower tree (சா.அக.);. [சுருள் → கருளி]
சுருளிமாமுனி	சுருளிமாமுனி curuḷimāmuṉi, பெ. (n.) செடிவகை, குறிஞ்சிப்பூடு; wing stemmed cone head (சா.அக.);. [சுருளி + மாமுனி]
சுருளுப்பட்டை	சுருளுப்பட்டை curuḷuppaṭṭai, பெ. (n.) செங்கத்தாரிப்பட்டை; bark of the false peacock's foot tree. மறுவ, வெம்பாடம்பட்டை, வேட்பாடம் பட்டை சாயப்பட்டை [சுருள் → சுருளு + பட்டை]
சுருளுப்பூலா	சுருளுப்பூலா curuḷuppūlā, பெ. (n.) நச்சுப் பூலா என்னும் மூலிகை; poisonous poolah (சா.அக.);. [சுருள் → சுருளு + பூலா]
சுருளெடு-த்தல்	சுருளெடு-த்தல் surul-edu- 4 செ.கு.வி. (v.i.) மணமக்கள் பரிசுப்பொருளை ஏற்றுக் கொள்ளுதல்; to accept presents given on one's marriage occasion. [சுருள் + எடு-,]

சுருளை	சுருளை curuḷai, பெ. (n.) 1. சுருள்; coil, roll. 2. குருத்து; tender shoot. "வாழையுள்ளெழு சுருளை வாங்கி" (சூளா. சுயம். 87);. 3. காதணி வகை; an car ornament. "செம்பொன் செய் சுருளை மின்ன" (சூளா. சுயம். 79);. க. சுருளை [சுருள் → சுருளை]
சுரே	சுரே curē, பெ. (n.) கொத்தான்; green thread creeper. மறுவ. முடக்கொற்றான்;முடக்கறுத்தான்

சுரை	சுரை1 curai, பெ. (n.) 1. சுரக்கை; streaming, flowing, as of milk. "கடுஞ்சுரை நல்லான்" (குறுந்.132);. 2. பெற்றம் முதலியவற்றின் மடி; udder, teat of cow and other animals. "வருடை மான்மறி கரைபொழி தீம்பால்" (குறுந்.187);. 3. கறவை ஆன் (திவா.);; milch cow, "சுரைமலி யமிர் தீம்பால் (சூளா. தூது. 90);. 4. ஒருவகைக் கொடி; calabash, climber. "சுரைவித்துப் போலுந்தம் பல்" (நாலடி, 315);. ம. சுர;க. சொரெ [சுர → சுரை] சுரை2 curai, பெ. (n.) 1. கள் (திவா.);; toddy. "புரையுற்றிடு கரையூன் றுய்யுற்றவள்" (கந்தபு. / அசமுகிப். 7);. 2. தேன்; honey. "வாவிக் கமலச் சுரைதேக்கி" (கம்பரந்.72);. [சுர → சுரை] சுரை2 curai, பெ. (n.) 1. குழிந்த இடம்; hollowness, hollow interior of a vessel. "பாத்திரத் தகன்கரைப் பெய்த வாருயிர் மருந்து" (மணிமே. 11:117);. 2. உட்டுளை (பிங்.);; tubularity, cavity. 3. மூங்கிற்குழாய்; bamboo tube. "அகன்சூ லஞ்சுரைப் பெய்த வல்சியர்" (அகநா. 113);. 4. திரிக்குழாய்; a kind of oil-can. "சொரிசுரைக வருநெய்" (பதிற்றுப்.47);. 5. திருகாணியைச் செலுத்தும் சிறுகுழாய்; female screw. 6. மூட்டுவாய்; joint. "சுரையம்பு மூழ்க" (கலித். 6); 7. அம்புத்தலை. (அக.நி.);; head of an arrow. 8. பூண்; terrule. "செறிசுரை வெள்வேல்" (அகநா. 216);. 9. கூரான கடப்பாரை வகை; a kind of sharp crow - bar, "உளிவாய்ச் சுரையின் மிளிர மிண்டி" (பெரும்.பாண்.92);. [சுர → சுரை]

சுரைக்கந்தகம்	சுரைக்கந்தகம் curaiggandagam, பெ. (n.) ஒரு வைப்புச்சரக்கு, நாற்றமில்லாத கந்தகம், நெருப்பிற்கு இளகி ஓடாத தன்மையுடையது; brim stone in round pieces or sticks, prepared sulphur, which is odourless and not melting or affected by fire (சா.அக.);. [சுரை + கந்தகம்]
சுரைக்கந்தி	சுரைக்கந்தி curaikkandi, பெ. (n.) 1. சுரைக் கந்தகம் பார்க்க;see Surai-k-kandagam. 2. வாணகந்தி; sulphur used in fire works. 3. மச்சமுனி 800இல் கூறியபடியான துருக, நாகம், இரசம், வீரம், இலிங்கம், மனோசிலை, அரிதாரம், சத்திசாரம் ஆகியவற்றினாலாகிய மருந்துப் பொடி; it is a kind of prepared sulphur copper sulphate, zinc, mercury, corosire sublimate, cinnabar, red orpiment, yellow orpiment and sathi sarnam powdered and burnt, as told by Matcha muni 800. The resultant is surai-k-kehdi (சா.அக.);
சுரைக்கரந்தை	சுரைக்கரந்தை curaikkarandai, பெ. (n.) கரந்தைவகை (வின்.);; fever basil. மறுவ. சுரக்கரந்தை [சுரை + கரத்தை]
சுரைக்கருவி	சுரைக்கருவி curaikkaruvi, பெ. (n.) நெஞ்சாங்குலை; the heart. [சுரை + கருவி]
சுரைக்காய்	சுரைக்காய் curaikkāy, பெ. (n.) வயிற்று வலியை ஆற்றுவதும், நுண்ணுயிரிகளை அழிப்பதும், உருண்டையான தடித்த அடிப் பகுதியையும் சிறுத்த மேற்பகுதியையும் உடைய வெளிர்பச்சை நிறக்காய்; fruit of bottle gourd which reduces the stomach pain, kills germs. [சுரை + காய்]
சுரைக்காய்க்கந்தகம்	சுரைக்காய்க்கந்தகம் curaiggāyggandagam, பெ. (n.) சுரைக்கந்தகம் பார்க்க;see Surai-k-kandagam.
சுரைக்காய்முலை	சுரைக்காய்முலை curaikkāymulai, பெ. (n.) தளர்ந்த்முலை; a loose breast (சா.அக.);. [சுரை + காய் + முலை]
சுரைக்குடம்	சுரைக்குடம் curaikkuḍam, பெ. (n.) சுரைக் காயால் அமைந்த குடம்; a pitcher-like vessel made of the shell of bottle-gourd. "சுரைக்குட மெடுத்து ... தெளிபுன லுண்டும்" (கல்லா.12);. [சுரை + குடம்]

சுரைக்குடுக்கை	சுரைக்குடுக்கை curaikkuḍukkai, பெ. (n.) சுரைக்காய் ஒட்டுக்குப்பி; bowl made of the shell of bottle-gourd. [சுரை + குடுக்கை]
சுரைக்குடுக்கைக்கின்னரம்	சுரைக்குடுக்கைக்கின்னரம் curaikkuḍukkaikkiṉṉaram, பெ. (n.) சுரைக்குடுக்கையால் அமைந்த, வாச்சிய வகை (வின்.);; lute with calabash of bottle-gourd shell. [சுரை + குடுக்கை + கின்னரம்]
சுரைக்குழல்	சுரைக்குழல் curaikkuḻl, பெ. (n.) சிறுநீர்க் குழல்; the coiled corticle portion of the urinary tube-spiral tubule (சா.அக.);. [சுரை + குழல்]
சுரைக்கெந்தி	சுரைக்கெந்தி curaikkendi, பெ. (n.) வாணகெந்தி; sulphur used in fire works (சா.அக.);. [சுரை + கெந்தி]
சுரைக்கொடி	சுரைக்கொடி curaikkoḍi, பெ. (n.) குடுவை வடிவத்தில் காய் தரும் ஒருவகைப் படரும் கொடி; bottle-gourd climber. [சுரை + கொடி]
சுரைச்செப்பு	சுரைச்செப்பு curaicceppu, பெ. (n.) சுரைக் குடுக்கை பார்க்க;see surai-k-kudukkai. [சுரை + செப்பு]
சுரைபவனி	சுரைபவனி curaibavaṉi, பெ. (n.) கள்; toddy. [சுரை + பவனி]
சுரைப்பரணி	சுரைப்பரணி curaipparaṇi, பெ. (n.) சுரையிலை; leaf of bottle gourd creeper (சா.அக.);. [சுரை + பரணி]

சுரைப்பழம்	சுரைப்பழம் curaippaḻm, பெ. (n.) 1. பழுத்த சுரைக்காய்; riped fruit of bottle gourd. 2. பயனற்றவன்; worthless person. 'தம்பி சுரைப்பழம்' (வின்.);. [சுரை + பழம்]
சுரையிலந்தை	சுரையிலந்தை curaiyilandai, பெ. (n.) ஒருவகை யிலந்தைப் பழம்; gourd jujube (சா.அக.);. [சுரை + இலத்தை]
சுரையிலை	சுரையிலை curaiyilai, பெ. (n.) கீரையாக உண்ணப்படுவதும், உடம்புவீக்கம், முக்குற்றம் போக்குவதும், மலத்தை இளக்குவதும் சிறுநீர்ப்பெருக்கியுமான சுரையின் இலை; bottle gourd leaf useful in cases of anemia, swelling due to dropsy derangement of the three humours in the system which is used as laxative and digestive (சா.அக.);. [சுரை + இலை]
சுரையிலைச்சுவரம்	சுரையிலைச்சுவரம் curaiyilaiccuvaram, பெ. (n.) 1. சூரல் இனச் சிறுமர வகை; spleen tree. 2. செம்மரம்; red tree (சா.அக);. [சுரையிலை + சுவரம்]
சுரைவிளக்கு	சுரைவிளக்கு curaiviḷakku, பெ. (n.) மருந் தெரிக்கப் பயன்படும் விளக்கு; lampused for heating medicine (சா.அக.);. [சுரை + விளக்கு]
சுல்லம்	சுல்லம் cullam, பெ. (n.) செம்பு (மலை);; copper, "சுல்வதிதா லமைத்த நெடுங்களத்தின்" (சேதுபு.தனுக்கோ.9);. [சுல் → சுல்லு → சுல்லம்]
சுல்லி	சுல்லி culli, பெ. (n.) 1. அடுப்பு (திவா.);; oven "சுல்லி யுரலுலக்கை" (சைவச.பொது.266);. 2. மடைப்பள்ளி (இலக்.அக);; kitchen. [சுல் → கல்லி]
சுல்லு	சுல்லு cullu, பெ. (n.) வெள்ளி (சூடா);; silver. [சுல் → சுல்லு]

சுல்வம்	சுல்வம் culvam, பெ. (n.) கல்லம் பார்க்க;see sullam, "கல்வதீதா லமைத்த நெடுங்களத்தின்" (சேதுபு.தனுக்கோ.9);. [சுல் → சுல்லு → சுல்வம்]
சுலவடை	சுலவடை culavaḍai, பெ. (n.) சொலவடை; பழமொழி; proverb. [சுலவம் + அடை]
சுலவம்	சுலவம் culavam, பெ. (n.) சொலவம் பார்க்க;see šolavam. [சொலவம் → சுலவம்]
சுலவு	சுலவு1 sulavu.5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சுழலுதல்; move round to revolve, hover about. "சுலவுற் றெதிர் போகிய துரவியனம்" (நைடத.அன்னத்.45);. சுலவு2 sulavu. 5 செ.குன்றாவி (v.t) 1. சுழலச் செய்தல் (யாழ்ப்.);; to coil round as a cord, to Surround. "அரவூறு சுலாய்மலை தேய்க்கும்" (திவ்.திருவாய்.7.4:2);. [சுல் → சுலவு-,]
சுலாவு	சுலாவு3 sulivu, 5 செ.குன்றாவி (n.) சுலவு பார்க்க;see sulavu. "விரைகமழ் சோலை சுலாவி யெங்கும்" (தேவா. 418:1);. [சுலவு → சுலாவு-,] சுலாவு4 culāvu, பெ. (n.) காற்று; wind. "சுலாவாகி" (தேவா.1227,3);. [சுலவு → சுலாவு]
சுவட்டவர்	சுவட்டவர் cuvaṭṭavar, பெ. (n.) காடையைப் பழக்கிப் போர் மூட்டுபவர்; those who train quails to fight. "சொல்லுஞ் சுவட்டவர் சொல்லுக" (பு.வெ.12, வென்றிப்.9); (செ.அக);. [சுவடு → சுவட்டு → சுவட்டவர்]
சுவட்டிலக்கம்	சுவட்டிலக்கம் cuvaṭṭilakkam, பெ. (n.) நெல்லிலக்கம்; table of grain measure. [சுவடு1,7 + இலக்கம்]

சுவடன்	சுவடன் cuvaḍaṉ, பெ. (n.) சுவைஞன்; person of refined taste. "சுவடர் பூச்சூடும்போது புழுகிலே தோய்த்துச் சூடுமா போலே" (திவ்.திருப்பல்.9 வியா.); (செ.அக.);. [சுவடு1 → சுவடன், சுவடு = சுவை]
சுவடி	சுவடி1 cuvaḍi, பெ. (n.) 1. ஏட்டுப் புத்தகம்; olai book. "பாட்டுப்புற மெழுதிய கட்டமை சுவடி" (பெருங். மகத.1:121);. மறுவ. ஒலைச்சுவடி. 2. பொத்தகம்; book in general. 3. கோவையாக அமைத்த ஆவணத் தொகுதி; fill bundle, as of records. "எங்கள் ஆவணங்களைச் சேர்த்துச் சுவடியாக வைத்திருக்கிறேன்". (நாஞ்);. [சுவடு1 → சுவடி] சுவடி2 suvadi, செ.குன்றாவி, (v.t.) தின்னுதல்; to cat, devour. "கர்க்கடகத்தைச் சுவடிச் சியங்கும் குனரி" (பதினோ. ஆளு. திருமும். 25);. [சவடு → சுவடு → சுவடி-. சவட்டுதல் = மெல்லுதல், விழுங்குதல்] சுவடி3 suvali-, 4 செ.குன்றாவி (v.t.) ஒப்பனை செய்தல்; to decorate. "கோயிலில் இப்பொழுது வாகனஞ் சுவடிக்கிறார்கள்" (நாஞ்);. [சோடி → சுவடி-,]
சுவடிசேர்-த்தல்	சுவடிசேர்-த்தல் suvadi-ser-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பிள்ளைகள் படிக்க ஏடுசேர்த்தல் (வின்.);; to make up an ola book for a child. [சுவடி + சேர்-. சுவடி → எழுது-,]
சுவடியெழுது-தல்	சுவடியெழுது-தல் suvadi-y-eludu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) எழுத்து எழுதப் பழகுதல்; to practise writing of the alphabet. [சுவடி + எழுது-,]
சுவடியைக்கட்டு-தல்	சுவடியைக்கட்டு-தல் suvadiyai-k-kattu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) Lit., to tie-up olai books. (ஏட்டைக் கட்டுதல்);. 1. படிப்பைநிறுத்துதல்; to discontinue one's study. 2. பேச்சு முதலியவற்றை நிறுத்திவிடுதல்; to stop. close, as one's argument, action. 'மேல் பேச வேண்டாம், சுவடியைக் கட்டு' (உ.வ.);. [சுவடி + கட்டு-,]

சுவடு	சுவடு1 cuvaḍu, பெ. (n.) 1. அடித்தடம்; track; foot stop. "பூவா ரடிச்சுவடென் றலை மேற் பொறித்தலுமே" (திருவாச. 11:7); 2. அடிச் சுவட்டின் ஒலி; noise caused by foot-fall. "செல்வர் வருகின்ற சுவட்டை யோர்ந்தான் செவிகளால்" (கம்பரா. மருத்து மலைப். 17);. 3. ஒன்று பதிதலால் உண்டாகுங் குறி; impression "கண்கடோய் சுவடு.... தங்குமார் பினனே" (திருவாச. 29:5); 4. அடையாளம்; Sign, indication. 'அன்னமிவை யுள்ள சுவடில்லை (கம்பரா. பிலநீங்கு 40);. 5. தழும்பு (பிங்.);; Scar, cicatrice. 6. ஆற்றல் (தொல், பொருள். 558);; strength, power. 7. பழக்கம் (பெருங். உஞ்சைக், 34:79, உரை);; practice, experience. 8. வழிவகை; means, method. "வினவுஞ் சுவடுதனக் கின்மையின்" (பெருங். உஞ்சைக். 34:79);. 9. வயிரக்கவசம் (சூடா.);; impenetrable armour. 10. சுவட்டிலக்கம் table of grain measures. 11. 360 நெற்கொண்ட அளவு (நாஞ்);; a unit of grain measure, containing 360 paddy grains. 12. கட்டுதற்குக்கருவியான கயிறு முதலியவை (வின்.);; tie; strap, as of harness; band, as of the ridge of a house. 13. அடிதாங்கி (வின்.);; stir up. சுவடு2 cuvaḍu, பெ. (n.) சுவை; taste, sweetness. "அடிமையிற் சுவடறிந்த" (ஈடு, 2. 6:5);. [சுவை சுவடு]
சுவண்டிலை	சுவண்டிலை cuvaṇṭilai, பெ. (n.) திருகோண மலைச் செம்மரம்; Tirukkonamalai red wood. மறுவ, சவண்டிலை, சவண்டலை [சுவண்டு + இலை]

சுவண்டு	சுவண்டு cuvaṇṭu, பெ. (n.) பொருத்தம்; propriety; fitness "பேய்கள்சூழ நடமாடிச் சுந்தரராய்த் தூமதியஞ் சூடுவது சுவண்டே" (தேவா. 677. 4);. [சுவடு2 → சுவண்டு]
சுவண்டை	சுவண்டை cuvaṇṭai, பெ. (n.) இன்சுவை; taste. 'சுவண்டையாய்த் தின்னத் திரிகிறான்' (உ.வ.);. [சுவண் → சுவண்டு → சுவண்டை (வ.வ.);]
சுவணம்	சுவணம்2 cuvaṇam, பெ. (n.) 1. ஒருபறவை; a bird. 2. கருடன் (சங்.அக.);. 3. கழுகு (யாழ்);; eagle. "கலுமுனும், கழுகும் உயரப் பறக்கும் பருத்தினத்தைச் சேர்ந்தனவாகவின் அப்பொ பெற்றன". "உயரவுயரப் பறந்தாலும் ஊர்க்குருவி பருந்தாகுமா?" என்னும் பழமொழியை நோக்குக. உவணன் = கலுழன் (திவா.); [உவணம் → கவணம்] ஒ.நோ. உதை → சுதை. உருள் → சுருள். உழல் → சுழல் வடவர் கவனம் என்பதை, ஸு-பர்ண என்று திரித்தும், ஸூ+பர்ண என்று பிரித்தும் அழகிய இலை, அழகிய இவையுடையது, இவைபோன்ற அழகிய சிறகுகளை உடையது, பெரும்பறவை, கலுழன் என்று பொருள் விரித்தும், தம் ஏமாற்றுத்திறத்தின் பேரெல்லையைக் காட்டியுள்ளனர்.
சுவத்துமுள்ளங்கி	சுவத்துமுள்ளங்கி cuvattumuḷḷaṅgi, பெ. (n.) சுவர்முள்ளங்கி பார்க்க;see Suvar-mullangi. [சுவர் + முள்ளங்கி]
சுவர்	சுவர் cuvar, பெ. (n.) 1. மேற்கூரையைத் தாங்கி நிற்பதற்கோ, காப்பு ஏற்படுத்துவதற்கோ, அறைகள் ஆக்குவதற்கோ கருங்கல், செங்கல், மண் போன்றவற்றால் எழுப்பப்படும் தடுப்பு: wall. "மரத்தினுஞ் சுவரினுங் கண்ணிய தெய்வம்" (மணிமே. 21:125);. 2. தேரின் ஒருறுப்பு; fence round the seat of war-chariot. "நெரிந்தன தடஞ்சுவர்" (கம்பரா. சம்புமாலி. 27);. ம. சுமர், சுவர், சுமரு; பழங். க. கேர்; துட. கோல்; குட. கெவன்; H., U. divar; Heb: shur; Pers: divar.

உலவு உலாவு உலாவுதல் சூழ்தல் சுல் சுற்று சுற்றம் சுற்றுதல் சூழ்தல் சுல்

சுவர்க்கடிகாரம்	சுவர்க்கடிகாரம் cuvarkkaḍikāram, பெ. (n.) சுவரில் மாட்டக்கூடிய பெரிய கடிகாரம்; wall clock. [சுவர் + (கடிகை + ஆரம்); கடியாரம்]
சுவர்க்கருவிலி	சுவர்க்கருவிலி cuvarkkaruvili, பெ. (n.) சுவர்நாகம் (யாழ்ப்.); பார்க்க;see suvar-nagam. [சுவர்1 + கருவிலி]
சுவர்க்காயம்	சுவர்க்காயம் cuvarkkāyam, பெ. (n.) உறுப்பு அல்லது உட்கிளையின் சுவர்; walls of an organ or cavity- parietes (சா.அக.);. [சுவர் + காயம்]
சுவர்க்கால்	சுவர்க்கால் cuvarkkāl, பெ. (n.) 1. சுவரடி, அடிச்சுவர்; bottom of the wall. 2. சுவர்மேல் கட்டும் நீர்க்கால் (இ.வ.);; water way on the wall. [சுவர் + கால்]
சுவர்க்கோழி	சுவர்க்கோழி cuvarkāḻi, பெ. (n.) 1. சுவர் இடுக்கில் வாழ்வதும் இறக்கைகளை வேகமாக ஒன்றோடொன்று உரசுவதால் ஒருவகை ஒலி எழுப்பக்கூடியதுமான சிறிய பழுப்பு நிறப்பூச்சி, cricket. மறுவ உறைவி, (வெண்பழுப்பு நிறமாய் உள்ளது); வெள்ளைப்பாய்ச்சான் (கரு நிறமாக உடல் வலுப்பெற்றிருப்பது); கரும்பாய்ச்சான், பாய்ச்சல் (தஞ்.);
சுவர்ச்சாதி	சுவர்ச்சாதி cuvarccāti, பெ. (n.) ஒருவகைக் கார உப்பு (சத்தி சாரம்);; a kind of acid salt. [சுவர் + சாதி]
சுவர்தாங்கி	சுவர்தாங்கி cuvartāṅgi, பெ. (n.) அணைசுவர்; buttress. மறுவ: அணைப்புச் சுவர், தடுப்புச் சுவர் [சுவர் + (தாங்கு →); தாங்கி]
சுவர்நாகம்	சுவர்நாகம் cuvarnākam, பெ. (n.) நச்சுப்பாம்பு வகை (வின்.);; a kind of poisonous snake. [சுவர் + நாகம்]

சுவர்ப்பலகை	சுவர்ப்பலகை cuvarppalagai, பெ. (n.) 1. பெட்டியின் சுற்றுப்பலகை (வின்);; upright boards of a box, especially of a wardrobe. 2. எழுதுபலகையாகப் பயன்படுத்தப்படும் சுவர் (இ.வ.);; wall black-board. [சுவர் + பலகை]
சுவர்மாடம்	சுவர்மாடம் cuvarmāṭam, பெ. (n.) 1. சுவர்ப் புரை (வின்.);; niche, vaulted recess in house walls. 2. மாடக்குழி, ஒளி வழிபாட்டிற்காகவும் முன்னோர் வழிபாட்டிற்காகவும் வீட்டுச் சுவரில் அகல்விளக்கு வைப்பதற்கான இடம்; a planed niche on the wall intended to light a small lamp for the sake of light-worship and forefather's-worship. மறுவ. புரை
சுவர்முள்ளங்கி	சுவர்முள்ளங்கி cuvarmuḷḷaṅgi, பெ. (n.) சுவரில் பற்றிப் படரும் ஒருவகைப் பூடு (வின்.);; parasitic plant growing on the walls. [சுவர் + முள்ளங்கி]
சுவர்மேற்பிதுக்கம்	சுவர்மேற்பிதுக்கம் cuvarmēṟpidukkam, பெ. (n.) சுவரின் எழுதகவகை; String course (C.E.M.);. [சுவர் + மேல் + பிதுக்கம்]
சுவர்மேற்பூனை	சுவர்மேற்பூனை cuvarmēṟpūṉai, பெ. (n.) 1. ருமனத்தனாக இருப்பவன்; person sitting on the fence, person of dubious attitude. 2. அதுவோ இதுவோ என்ற ஐயநிலை; uncertain state. [சுவர் + மேல் + பூனை]
சுவர்வளையன்	சுவர்வளையன் cuvarvaḷaiyaṉ, பெ. (n.) சுவர் நாகம் பார்க்க;see Suvar-nagam. [சுவர் + வளையன்]
சுவர்விரியன்	சுவர்விரியன் cuvarviriyaṉ, பெ. (n.) சுவர் நாகம் (வின்.);;see Suvar-nagam. [சுவர் + விரியன்]
சுவரக்ழ்கருவி	சுவரக்ழ்கருவி cuvarakḻkaruvi, பெ. (n.) கன்னல்கோல் (பிங்.);; iron crow-bar used in house breaking [சுவர் + அகழ் + கருவி]

சுவரம்	சுவரம் cuvaram, பெ. (n.) காய்ச்சல் (சங்.அக);; fever (செ.அக.);. ம. சுரம்; தெ. கன்;து., வ.இ.மொ. H., U. jvara [சுரம் → சுவரம்]
சுவரறை	சுவரறை cuvararai, பெ. (n.) சுவர்ப்பேழை; cupboard; shelved recess in wall. [சுவர் + அறை]
சுவருத்தரம்	சுவருத்தரம் cuvaruttaram, பெ. (n.) சுவரின் மேல் வைக்கும் உத்தரம் (இ.வ.);; wall plate. [சுவர் + உத்தரம்]
சுவரொட்டி	சுவரொட்டி1 cuvaroṭṭi, பெ. (n.) 1. சுவர்முள்ளங்கி (வின்.); பார்க்க;see Suvar-mullangi. 2. சுவரில் மாட்டும் சிறு கைவிளக்கு (இ.வ);; Small wall lamp. 3. காப்பாகச் சுவரில் மாட்டும் ஆட்டீரல் (யாழ்ப்.);; the liver of a sheep stuck to a wall, as a charm. 4. பிறரை ஒட்டியிருக்கும் பண்புடையவன்-ள் (இ.வ.);; one who sticks like a burr. 5. ஒற்றுக்கேட்போன் (இ.வ.);; eaves dropper. 6. சுவர்தாங்கி பார்க்க;see suvar-dingi. [சுவர்1 + ஒட்டி] சுவரொட்டி2 cuvaroṭṭi, பெ. (n.) பலரும் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் பொது இடத்தில் ஒட்டி வைக்கப்படும் அச்சடிக்கப்பட்ட அல்லது எழுதப்பட்ட பெரிய அளவுத்தாள்; wall poster. 'திரைப்படங்களின் வெற்றிக்கு வண்ண வண்ணச் சுவரொட்டிகளும் ஒரு கரணியம்'. (உ.வ.);.

சுவர்   ஒட்டி

சுவல்	சுவல் cuval, பெ. (n.) 1. பிடர் (பிங்.);; nape of the neck. 2. தோட்கட்டு; upper part of the shoulder. "கூழை சுவன்மிசைத் தாதொடு தாழ" (கலித். 56); 3. முதுகு; back. "சுவலோடு வாரலையப் போவார்" (பெரியபு, திருநாளைப். 18);. 4. குதிரைப் பிடரி;கழுத்துமயிர்; horse's mane. "பன்மயிர்க் கொய்சுவல்" (கலித் 96);. 5. மேடு (பிங்.);; hillock "வேங்கைச் செஞ்சுவல்" (புறநா. 120);. 6. தொல்லை (அக.நி.);; trouble, hardship ம. சுவல்
சுவலை	சுவலை cuvalai, பெ. (n.) அரசமரம் (மலை);.
சுவலொட்டி	சுவலொட்டி cuvaloṭṭi, பெ. (n.) சுவரொட்டி1, 3 பார்க்க;see Suvar-otti1.3 [சுவரொட்டி → சுவவொட்டி]
சுவவு	சுவவு cuvavu, பெ. (n.) 1. பறவைமூக்கு; bird's beak. 2. மூஞ்சூறு; grey musk-shrew.
சுவற்று-தல்	சுவற்று-தல் suwarru-, 5 செகுன்றாவி (v.t.) 1. வற்றச்செய்தல்; to dry up, absorb, cause to subside. "துயர்க்கடல் சுவற்றினை" (கந்தபு. அக்கினி. 229);. 2. முற்றும்அழித்தல்; to extipate destroyutterly. "வீரஞ் சுவற்றிய பின்" (காஞ்சிப்பு. வீரரா.28);. [சுவறு → சுவற்று-,]
சுவற்றுப்பல்லி	சுவற்றுப்பல்லி cuvaṟṟuppalli, பெ. (n.) சுவரில் சத்தமிடும் ஒருவகைப் பல்லி; wall lizard (சா.அக.); [சுவர் + பல்லி]

சுவற்றுப்பாசி	சுவற்றுப்பாசி cuvaṟṟuppāci, பெ. (n.) சுவரில் படரும் பாசி; the yellow wall lichen; the stone crop; wall moss (சா.அக.);. [சுவர் + பாசி]
சுவற்றுப்பூ	சுவற்றுப்பூ cuvaṟṟuppū, பெ. (n.) சுவரில் முளைக்கும் மஞ்சள்நிற நறுமண மலர்; plant with yellow flowers in its wild state on old walls (சா.அக.);. [சுவர் + பூ]
சுவற்றுப்பேன்	சுவற்றுப்பேன் cuvaṟṟuppēṉ, பெ. (n.) மூட்டைப் பூச்சி; bug (சா.அக);. [சுவர் + பேன்]
சுவற்றுமுள்ளங்கி	சுவற்றுமுள்ளங்கி cuvaṟṟumuḷḷaṅgi, பெ. (n.) சுவர்முள்ளங்கி பார்க்க;see suwar-mullangi.
சுவறக்குழை-த்தல்	சுவறக்குழை-த்தல் Suvara-k-kulaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) ஊறும்படி கலத்தல், mixingso as to soak well (சா.அக.);. [சுவறு → சுவற + குழை-,]
சுவறப்பூசு-தல்	சுவறப்பூசு-தல் suvara-p-pusu, 5 செ.குன்றாவி, (v.t.) மருந்தெண்ணெய் முதலியவற்றைச் சூடுபெறத் தேய்த்தல்; rubbing with pressure on the surface of the body so as to create heat, as is done with ointment or medicated oil. (சா.அக.);. [சுவறு → சுவற + பூசு-,]
சுவறிநில்!ற்)-(ற)தல்	சுவறிநில்!ற்)-(ற)தல் suvarinil, செ.கு.வி. (v.i.) உடம்பில் நோய் ஊறியிருத்தல்; continuing a long time as a disease in the system. மறுவ. சுவறியிருத்தல் [சுவறு → சுவறி + நில்-,]
சுவறு-தல்	சுவறு-தல் suvaru, 5 செ.கு.வி (v.i.) 1. வற்றுதல்; to dry up, evaporate. "கடல் கவறின தோற்றம்" (கம்பரா. முதற்போர்.191);. 2. உறிஞ்சப்படுதல்; to be imbibed absorbed. 'வறண்ட நிலத்தில் நீர் சுவறிவிடும்' (உ.வ.);.

சுவாக்கீரை	சுவாக்கீரை cuvākārai, பெ. (n.) ஒரு வகைப்பூண்டு; a plant. [சுவை → சுவா + கீரை]
சுவை	சுவை1 suvai-, 4 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. சுவையறிதல்; to taste. 2. உண்ணுதல்; to eat, chew, suck. "சுவைத்தொறழூஉந்தன் மகத்துமுக நோக்கி" ([புறநா. 164);. 3. முத்தமிடுதல்; to kiss. "புல்லுதல் சுவைத்திடல்" (கந்தபு. இந்திரபுரி. 38);. 4. புணர்ச்சியின்பம் நுகர்தல் (சங்.அக.);; to experience, enjoy. ம. சுவய்க்குக; க. சவி; தெ. சவிகொனு; து. சம்பி, சவி; கோத, சய்வ்; நா. சவத்;கொலா. சவ்வி (இனிப்பு); [அகைத்தல் = கூறுபடுத்துதல், அறுத்தல். அகை → சகை → சவை. ச.வைத்தல் = மெல்லுதல், மென்று உண்ணுதல், சவை = சுவை சுவைத்தல் = மெல்லுதல், மென்று உண்ணுதல், உண்டு சுவையறிதல்] சுவை2 suvai-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சுவையாதல்; to be palatable, agreeable, pleasing. "இக்கரும மென்றனுக்குச் சுவைப்பதிலை" (திருக்காளத்புஞானயோ1);. சுவை3 cuvai, பெ. (n.) 1. சுவையும் மணமும்; taste and flavour. "அறுசுவையுண்டி" (நாலடி.1);. 2. இனிமைத்தன்மை (பிங்.);; Sweetness, deliciousness. 3. இனிமையானது (சூடா);; that which is pleasing or gratifying to the senses. 4. புலன்களுள் நாவின் உணர்வு; the sense of taste, one of ai-m-pulan. "சுவையொளி யூறோசை நாற்றம்" (குறள், 27);. 5. அறுசுவையும் தோன்றுவதற்குக் காரணமான உமிழ்நீர்ச் சுரப்பு; the subtle matter from which water is said to have evolved. 6. செய்யுளின் சாரத் தன்மை (இலக். வி. 665);; poetic sentiment. 7. பதினாலாவது விண்மீனான நெய்ம்மீன் (சித்திரை); (திவா.);; the 14th naksatra. 8. அறிவால் உணரப்படும் மெய்ப்பாடு; taste which is understood by brain. "சுவை என்பது காணப்படும் பொருளால் காண்போரகத்தின் வருவதோர் விகாரம்" (இளம் தொல்

சுவைக்காட்டு-தல்	சுவைக்காட்டு-தல் suvai-k-kattu,5 செ.குன்றாவி, (v.t.) 1. சுவையாதல்; to be tasteful. 2. சுவை தருதல்; to give a taste. 3. ஆசை காட்டுதல்; to entice, allure, decoy. 4. இனிப்புப் காட்டல்; to make agreeable. [சுவை + காட்டு-,)]
சுவைக்கேடு	சுவைக்கேடு cuvaikāṭu, பெ. (n.) சுவை இழக்கை; loss of sensation of taste (சா.அக.);. [சுவை + கேடு. கெடு → கேடு]
சுவைகமம்	சுவைகமம் cuvaigamam, பெ. (n.) மலை ஆமணக்கு; hill castor plant (சா.அக.);.
சுவைகாணல்	சுவைகாணல் cuvaikāṇal, பெ. (n.) சுவையறிகை; to taste by the tongue and palate (சா.அக.);. [சுவை + காணல்]
சுவைஞர்	சுவைஞர் cuvaiñar, பெ. (n.) இலக்கியம், கலை ஆகியவற்றை ஆழ்ந்து நுகரும் பண்புடையவர்; connoisseur of literature.
சுவைதட்டு	சுவைதட்டு1 suvai-tattu, 5 செ.கு.வி (v.i) சுவை தோன்றல்; finding agreeable to taste. 'கூட்டில் கொஞ்சம் உப்புச்சேர்த்த பின்னரே சுவை தட்டுகிறது' (உ.வ.);. (சாஅக);. [சுவை + தட்டு-,]
சுவைநரம்பு	சுவைநரம்பு cuvainarambu, பெ. (n.) சுவை அறியும் நரம்பு; nerve pertaining to the sense of taste-Gustatory nerve (சா.அக.);. மறுவ. சுவையரும்பு [சுவை + நரம்பு]
சுவைப்படுத்து-தல்	சுவைப்படுத்து-தல் suwai-p-paduttu-, 5 செ.குன்றாவி (w.t.) சுவைக்காட்டு-தல் பார்க்க;see Suvai-k-kattu-. [சுவை + படுத்து-,]

சுவைப்பரீட்சை	சுவைப்பரீட்சை cuvaipparīṭcai, பெ. (n.) சுவைத்து அறிதல்; examination by the sense of taste (சா.அக.);. Skt. parikṣa → த. பரீட்சை [சுவை + பரீட்சை]
சுவைப்பொருள்	சுவைப்பொருள் cuvaipporuḷ, பெ. (n.) சிற்றுண்டி; தின்பண்டபம்; catables (சா.அக);. [சுவை + பொருள்]
சுவைமிகுதி	சுவைமிகுதி cuvaimigudi, பெ. (n.) அறுசுவைப் பண்டங்களை முறையாகக்கொள்ளாமல் அதிகமாக ஏற்பது; instead of eating substances of each taste in equal measure to eat substances of certain taste in excess (சா.அக.); [சுவை + மிகுதி]
சுவைமூலம்	சுவைமூலம் cuvaimūlam, பெ. (n.) நாவில் சுவையறியும் பகுதி; end of the gustatory nerve in the papillae of the tongue (சா.அக.);. [சுசவை + மூலம்]
சுவைமை	சுவைமை cuvaimai, பெ. (n.) சுவைத்தன்மை; taste, flavour. "சுவைமை யிசைமை" (பரிபா.1314);. [சுவை → சுவைமை]
சுவையணி	சுவையணி cuvaiyaṇi, பெ. (n.) உண்ணிகழுந் தன்மை வெளிப்பட்ட எண்வகை மெய்ப் பாட்டினாலும் விளங்கும் அணியழகு (தண்டி-68);; a figure of speech which consists in describing the eight sentiments. [சுசவை + அணி]
சுவையாதீதம்	சுவையாதீதம் cuvaiyātītam, பெ. (n.) சோற்றுப்பு; common salt (சா.அக.);. [சுவை + அதீதம்]
சுவையிலசுவரம்	சுவையிலசுவரம் suvaiyilasuvaram, பெ. (n.) செம்மரம்; amoora rohituka (சா.அக.);,

சுவையின்மை	சுவையின்மை cuvaiyiṉmai, பெ. (n.) சுவை யில்லாமை; tastelessness; inspidity (சா.அக.);. [சுவை + இன்மை]
சுவையுள்ள	சுவையுள்ள Suvai-yulla, பெ.எ.(adj.) சுவையுடைய; palatable; sapid savoury (சா.அக.);. [சுவை + உள்ள) சுழல்1(லு);-தல் sulal(lu);-, 13 செ.கு.வி. (v.i); 1. உருளுதல்; to whirl, spin, rotate, roll, turn on anaxis, as wheel. "தேர்க்காலாழியிற் சுழன்றவை" (பெருங். வத்தவ. 12:205);. 2. வட்டமாகச் சுற்றுதல்; to revolve in an orbit. "சுழன்றிலங்கு வெங்கதிரோன்" (திவ். பெரியதி. 9, 4:6); 3. சுற்றித் திரிதல்; to roam, wander. "குழலின்படி சுழலும்" (கம்பரா. கங்கைப். 3);. 4. அலைவுபடுதல்; to be tossed about, driven to and fro. 'காற்றால் கப்பல் சுழல்கின்றது' (உ.வ.);. 5. மனங்கலங்குதல்; to be agitated, troubled, distressed in mind. "சுழலுஞ் சுராசுர்க ளஞ்ச" (திவ். இயற். 1, 48);. 6. சோர்தல்; to droop, faint, languish. 'அவன் பசியினாற் சுழன்று போனான்' (உ.வ.);. 7. பொறிமயங்குதல்; to be dizzey to swim, as eyes. "கண்ணுஞ் சுழன்று பீளையோடு" (திவ். பெரியதி. 7. 4:1);. ம. சுழலுக;தெ. சுடியு

சுழல்	சுழல்2 cuḻl, பெ. (n.) 1. சுழற்சி; whirling, revolving. "சுழற்கண் வேதாளமானான்" (சேதுபு. வேதாள. 72);. 2. வளைவு; curl. "சுழலிடு கூந்தலும்" (கம்பரா. மிதிலை. 43);. 3. சுழிநீர்; eddy, whirlpool. 4. சுழல்காற்று பார்க்க;see Sulal-karru. 5. காற்றாடி (சூடா.);; machine on an axle turned by the wind, whirliging, kite. 6. பீலிக்குடை (பிங்.);; umbrella made of peacock's feathers. 7. சுழல்படை (வின்.); பார்க்க;see sulalpagai. 8. கலக்கம்; agitation. "சுழலார் துயர்" (தேவா. 294:19);. 9. ஏமாற்று (வின்);; deception, frau. ம. சுழல்
சுழல்காற்று	சுழல்காற்று cuḻlkāṟṟu, பெ. (n.) சுழன்று வீசும் காற்று; whirl-wind ம. சுழலிகாற்று, சுழல்க்காற்று [சுழல் + காற்று]
சுழல்நாற்காலி	சுழல்நாற்காலி cuḻlnāṟkāli, பெ. (n.) சுற்றிடும் நாற்காலி; rotating chair. [சுழல் + நாற்காலி]
சுழல்நோய்	சுழல்நோய் cuḻlnōy, பெ. (n.) ஆடுமாடுகள் திடீரெனச் சுழன்றுவிழும் ஒருவகை நோய்; a disease in cattle causing them to swing and fall down suddenly (சா.அக.);. [சுழல் + தோய்]
சுழல்வண்டு	சுழல்வண்டு cuḻlvaṇṭu, பெ. (n.) எப்போதும் நீரில் சுழன்றுகொண்டிருப்பதும், மந்திர வித்தைக்கு உதவுவதுமான ஒருவகை வண்டு; an insect found whirling in water;water beetle (சா.அக.); [சுழல் + வண்டு]

சுழல்படை	சுழல்படை cul̮l̮paḍai, பெ. (n.) வளைதடி (சூடா.);; a kind of boomerang. [சுழல் + படை]
சுழல்மரம்	சுழல்மரம் cul̮l̮maram, பெ. (n.) கட்டைத் திருகாணி (வின்.);; winding screw made of wood. [சுழல் + மரம்]
சுழல்மாறித்தனம்	சுழல்மாறித்தனம் cul̮l̮māṟittaṉam, பெ. (n.) ஏமாற்று (உ.வ.);; deceit, fraud. [சுழல்மாறு → சுழல்மாறி + தனம்]
சுழல்மாறு-தல்	சுழல்மாறு-தல் sulal-maru-, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) திருடுதல்; to sted. "சாமானைச் சுழல் மாறிவிட்டான்" (நாஞ்);. [சுழல் + மாறு-,]
சுழல்வண்டெரிவு	சுழல்வண்டெரிவு cul̮l̮vaṇṭerivu, பெ. (n.) சுழல்வண்டெரி பார்க்க;see Sulal-vangeri (சா.அக.);. [சுழல் + வண்டெரிவு]
சுழல்வண்டெரி	சுழல்வண்டெரி cul̮l̮vaṇṭeri, பெ. (n.) விழித்திருக்கும் நிலையிலும் துரங்கும்போதும் பூச்சிபறப்பது போன்று கண்கூச்சம் கண் புகைச்சல் முதலிய பண்புகளோடு விளக்கைப் பார்க்கப் பலவகையாகக் காணப்படுவதுமான ஒரு வகைக் கண்ணோய்; a disease of the eye in which the vision is severely affected due to a derangement of the muscular coordination of the eye. It is marked by a condition of a subjective appearance in which mote appears to be floating, where ever seen both in a waking state and in sleep, extreme sensitiveness to light dullness of vision, etc.,
சுழல்விழியெரிவு	சுழல்விழியெரிவு cul̮l̮vil̮iyerivu, பெ. (n.) கண்களில் எரிச்சலெடுத்து நேராகப் பார்க்க வொட்டாமலும், இமைகனத்துக் கீழ் தொங்கி மிகுந்த அரிப்பும் வலியும் தருவதும், பீளை பிடித்து நீர்வடிந்து தூக்கந்தராத ஒருவகைக் கண்நோய்; an affection of the eye marked by varied sensation of burning in ability to look straight at an object, thickening and drooping of the eye-lids, itching and slight pain muco purulent and watery discharge, sleeplessness etc., (சா.அக.);. [சுழல் + விழி + எரிவு]
சுழல்வு	சுழல்வு sulalvu, 5 செ.கு.வி. (v.i.) சுழற்சி பார்க்க;see Sularcci (சா.அக.);.
சுழலவெரி-த்தல்	சுழலவெரி-த்தல் sulala-y-cri, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) நான்கு பக்கமும் தீப்படும் படியாக எரித்தல்; to burn rotating the material so that the fire or heat is extensively affected all the parts of the thing (சா.அக.);. [சுழல + எரி-]

சுழலமாடு	சுழலமாடு1 Sulalamadu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) தலைசுற்றல்; to reel of the head;swim of the head (சா.அக.);. [சுழல(ம்); + ஆடு-,] சுழலமாடு2 sualamadu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒன்றைப் பெறுவதற்கு இடைவிடாது முயலுதல்; to make persistent effort for a thing. 2. அடிக்கடி போய் வணங்குதல் (இ.வ.);; to frequent;dance attendence on. [சுழல் → சுழலம் + ஆடு-,] சுழலமாடு3 sulalamagu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒன்றைப் பெறுவதற்கு இடைவிடாது முயலுதல்; to make persistent effort for a thing. 2. அடிக்கடி போய் வணங்குதல் (இ.வ);; to frequent;dance attendence on. [சுழல் → சுழலம் + ஆடு-,]
சுழலல்	சுழலல் cuḻal, பெ. (n.) 1. பொறிமயங்கல்; being dizzy. 2. கிறுகிறுத்தல் அல்லது சுற்றல்; reeling of head. 3. அலைவுபடுதல்; being restless (சா.அக.);. [சுழல் → சுழலல்]
சுழலாரை	சுழலாரை cuḻārai, பெ. (n.) சுழலாவிரை பார்க்க;see sulal-avirai (சா.அக.);. [சுழல் + (ஆவிரை→); ஆரை]
சுழலாவிரை	சுழலாவிரை cuḻāvirai, பெ. (n.) பொன்னா விரை; rounded poded cassia (சா.அக.);. ம. சுழலாவர [சுழல் + ஆவிரை]
சுழலி	சுழலி cuḻi, பெ. (n.) மாந்தத்தினால் வரும் வலிப்பு; convulsions or fits from fever due to digestive disorders (சா.அக.);. [சுழல் → சுழலி]

சுழலை	சுழலை1 cuḻlai, பெ. (n.) ஆடுமாடுகள் தலைசுற்றிச் சோர்வுற்றுத் திடீரெனவிழும் ஒருவகை நோய; a disease a sort of giddiness causing cattle to fall down fatigued suddenly without apparent cause (சா.அக.);. மறுவ. சுழல் நோய் [சுழல் → சுழலை] சுழலை2 cuḻlai, பெ. (n.) 1. கொள்கலம்; receptacle. "துக்கச்சுழலையை" (திவ். பெரியாழ். 53:1);. 2. ஏய்ப்பு; deception, fraud. "சுழலை பெரிதுடைத்துச் ... (திவ்
சுழலையாடு	சுழலையாடு1 sulalai-y-adu-, 5 செ.கு.வி (v.i.) களைப்பினால் சோர்ந்துவிழுதல்; களைத்துப் போதல்; to be fatigued, to faint (சா.அக.);. [சுழலை + ஆடு-,] சுழலையாடு2 sulalai-y-adu, 5 செ.குன்றாவி (v.i.) 1. அலைக்கழித்தல்; to harass as a person. 2. வீணாகச் செலவழித்தல்; to waste, as property. [சுழலை + ஆடு-,]
சுழற்கண்	சுழற்கண் cuḻṟkaṇ, பெ. (n.) சுற்றுக்கண் பார்க்க;see Surru-k-kan. [சுழல் + கண்]
சுழற்கத்தி	சுழற்கத்தி cuḻṟkatti, பெ. (n.) கண்ணின் படலத்தை அறுப்பதற்காகப் பயன்படுத்தும் ஒருவகைகக் கத்தி; a kind of knife used in a circular extraction of cataract (சா.அக.);. [சுழல் + கத்தி]
சுழற்காய்	சுழற்காய் cuḻṟkāy, பெ. (n.) சுண்டைக்காய் பார்க்க;see Sungai-k-kay. [சுழல் + காய்]
சுழற்கேடயம்	சுழற்கேடயம் cuḻṟāṭayam, பெ. (n.) a shield or trophy only for one year to the winner. [சுழல் + கேடயம்]

சுழற்கோப்பை	சுழற்கோப்பை culrāppai, பெ. (n.) a gold or silver cup only for one year to the winner. [சுழல் + கோப்பை]
சுழற்சி	சுழற்சி culrci, பெ. (n.) 1. சுழல்கை; whirling, spinning, rotating, brandishing. 2. அலைகை; wondering, moving to and fro. 3. மனக்கலக்கம்; trouble, agitation. ம. சுழல் [சுழல் → சுழற்சி]
சுழற்பந்துவீச்சு	சுழற்பந்துவீச்சு culrpanduvīccu, பெ. (n.) மட்டைப் பந்து விளையாட்டில் தரையில் பட்டு எழும்போது திசைமாறிப் பாயத்தக்கதாக மெதுவாகப் பந்துவீசுகை; spin bowling in cricket. [சுழல் + பந்து + வீச்சு]
சுழற்றல்	சுழற்றல் culrral, பெ. (n.) கிறுகிறுப்பு; giddiness. தலை சுழற்றலாயிருக்கிறது (உ.வ.); [சுழல் + தல் = சுழற்றல்]
சுழற்றி	சுழற்றி1 culrri, பெ. (n.) 1. கருவண்டு; a black beetle. 2. சுழற்கத்தி பார்க்க;see Sular-katti. [சுழல் → சுழற்றி] சுழற்றி2 culrri, பெ. (n.) 1. சுழற்றுகருவியின் கைப்பிடி (வின்.);; handle, as of a spinning wheel. 2. துளையிடுங்கருவி (உ.வ.);; brace and bit. ம. சுழற்றி [சுழல் → சுழற்றி]
சுழற்றித்துரப்பணம்	சுழற்றித்துரப்பணம் culrritturappaṇam, பெ. (n.) துளையிடுங்கருவி; gimlet(C.E.M.);. [சுழற்றி + துரப்பணம்]

சுழற்றியடி-த்தல்	சுழற்றியடி-த்தல் sularri-y-adi, 4 செ.கு.வி (v.t.) 1. பெருவாரி நோய்களில் உயிரைக் கொள்ளை கொண்டுபோதல்; to sweep away of innumerable lives in epidemics. 2. புறற் காற்றடித்தல்; to fierce blowing to wind in stormy weather 3. சுழன்றுவீசுதல்; to blow violently, to devastate, as whirlwind. 'காற்றுச் சுழற்றியடிக்கிறது' (உ.வ.);. [சுழற்றி + அடி-,]
சுழற்றிடுபில்லம்	சுழற்றிடுபில்லம் culrriḍubillam, பெ. (n.) விழியழற்சியால் சதைவளர்ந்து கருவிழி குவிந்து சிறுக்கும் ஒருவகைக் கண்ணோய்; an eye disease causing inflammation of the eye growth flesh and shrinking of the blackportion of the eye (சா.அக.);. [சுழற்றிடு + பில்லம்]
சுழற்று	சுழற்று1 sularru-, 5 செ.கு.வி (v.i.) 1. சுழலச் செய்தல்; to whir, spin, swing round, turn; to roll. "நமுசியை வானிற் சுழற்றிய மின்னுமுடியன்" (திவ்.பெரியாழ். 1,8,8);. 2. சுற்றியாட்டுதல்; to brandish, flowish, wave. 'சிலம்பக் கழியைச் சுழற்றுகின்றான்' (உ.வ.); 3. கிறுகிறுக்கச் செய்தல்; to cause dizziness, make giddy. 'பித்தம் தலையைச் சுழற்றுகின்றது' (உ.வ.);. ம. சுழற்று [சுழல் → சுழற்று-,] சுழற்று2 culrru, பெ. (n.) சுழற்றுகை; whirling, wheeling, spinning. 'அவனை ஒரு சுழற்றுச் சுழற்றினான்' (உ.வ.);. ம. சுழற்று [சுழல் → சுழற்று]
சுழற்றுதடி	சுழற்றுதடி culrrudaḍi, பெ. (n.) சிலம்பத்தடி; a kind of fencing staff, quarter-staff. [சுழற்று + தடி]
சுழன்மரம்	சுழன்மரம் culnmaram, பெ. (n.) தவசங்களைத் திரிக்கும் மரவெந்திரம்; wooden machine for grinding corn. "சுழன்மரஞ் சொலித்த ... வெண் காழ்" (அகநா.39.3);. [சுழல் + மரம்]

சுழன்மாறி	சுழன்மாறி cuḻṉmāṟi, பெ. (n.) தந்திரமாய் ஏமாற்றுபவ-ன்-ள்; a skilful cheat. "எனை யிக்கோலங் கண்ட சுழன்மாறி" (விறலிவிடு. 901);. [சுழல் + மாறி]
சுழனி	சுழனி cuḻṉi, பெ. (n.) குழந்தைநோய்களைத் தீர்க்கவுதவும் வலம்புரிக்கொடி; a kind of creeper whirling on to the right side. It is used in children's diseases (சா.அக.);. [சுழல் → சுழனி]
சுழணோய்	சுழணோய் cuḻṇōy, பெ. (n.) சுழல்நோய் பார்க்க;see Sulal-noy (சா.அக.);. [சுழல் + நோய்]
சுழாரை	சுழாரை cuḻārai, பெ. (n.) சுழலாவிரை பார்க்க;see Sulalvirai (சா.அக.);.
சுழாவிரை	சுழாவிரை cuḻāvirai, பெ. (n.) சுழலாவிரை பார்க்க;see Sulala-virai (சா.அக.);. [சுழல் + ஆவிரை]

சுழி

சுழி1 suli-, 4 செ.கு.வி. (v.i.)

1. சுழிபோல் வளைவாதல்; to become curved, curled, involved, to form eddies, as on the surface of water.

"சுழியுங் குஞ்சிமிசை" (கம்பரா. எழுச்சி. 34);.

2. வெறுப்பு முதலியவற்றின் குறியாக முகஞ் சுருங்குதல்; to be contracted, screwed up as one's face in disgust.

"தழலுமிழ்ந்தும் மதம் பொழிந்தும் முகஞ்சுழிய" (தேவா. 1148, 7);.

3. கவடமாதல்; to be cunning, guileful. சுழியப்

பேசினான் (யாழ்ப்.);.

4. மனங்கலங்குதல்; to be distracted, agitated.

"வரிவிழிகொண்டு சுழிய வெறிந்து" (பட்டினத். திருப்பா. உடற். 3);.

5. இறத்தல்; to die.

'அவன் சுழிந்து விட்டான்' (இ.வ);.

ம. சுழி; தெ. சுடியு;க. களி

[சுளி → சுழி-,]

சுழி2 suli-, 4 செ.கு.வி. (v.i.)

1. சுழற்காற்றுப் போல் சுழலுதல்; to whirl, as whirlwind.

"சண்டமாருதஞ் சுழித்தடித் தாஅர்த்து" (திருவாச.4:55);.

2. நீர்ச் சுழியுண்டாதல்; to form whirlpools eddies.

"சுழித்துநீர் வருதுறை யாற்றை" (கம்பரா. குகப். 63);.

3. உடற்சுழியுண்டாதல்; to form curls;

to have curl-marks, as on the head or body.

4. கண்குழிதல் (வின்.);; to be sunk, as eyes by age.

5. வேறிடத்தின்றி யொருங்கே திரண்டுநிற்றல்; to be gathered in one place, concentrated.

"சுழித்து நின்றறாத கற்பிற் சுநந்தை" (சீவக. 2551);.

6. அடிபடாமல் ஒதுங்குதல்; to shrink, recoil, as from blows.

'அவனடிக்குச் சுழித்துக் கொண்டான்' (உ.வ.);.

7. தவறிப்போதல்; to fail, as rain in drought, as candidate in examination.

'இவ்வாண்டு மழை சுழித்து விட்டது' (உ.வ.);.

ம. கழிக்குக; க. சுழிடு, களி;தெ. சுடியு

[சுல் → சில் = சக்கரம். சுல் → சுள் → சுழி = வட்டம், சுழித்தல் = வட்டம் வரைதல்]

சுழி3-த்தல் suli, 4 செ.குன்றாவி (v.tr);

1. சுழி உண்டாக்குதல்; to curl, incurve, curve,

"சுழித்த செம்பொனின் றொளை புரை யுந்தி" (கம்பரா. சித்திர. 21);.

2. அலையச்செய்தல்; to cause to roam.

"வெங்கானனென்கான்முளையைச் சுழிக்கும் வினையால்" (கம்பரா.நகர்.நீங்கு.49);.

3. தேர்வில் தேறாதபடிச் செய்தல்; to plough cause to fail in examination.

சுழிக்காற்று	சுழிக்காற்று cuḻikkāṟṟu, பெ. (n.) சூறைக்காற்று; whirl-wind. க. சுழிகாளி [சுழி + காற்று]
சுழிக்கு-தல்	சுழிக்கு-தல் sulikku-, 5 செ.குன்றாவி, (v.t.) கழித்துவாங்கு-தல் பார்க்க;see Sulittu-Vargu-. (சா.அக.);. [சுழி → சுழிக்கு-,]
சுழிகணநோய்	சுழிகணநோய் cuḻigaṇanōy, பெ. (n.) ஒருவகைக் கண்ணோய்; a kind of eye disease. (சா.அக.);. மறுவ. சுழிக்கணம் காய்ச்சல், மூச்சுத்திணறல் போன்ற அறிகுறிகளுடன் இந் நோய் காணப்படும்.
சுழிகணம்	சுழிகணம் cuḻigaṇam, பெ. (n.) குழந்தைகளின் விலாவைச் சுழிக்கச்செய்யும் கணைநோய்(unravour. 40);; a variety of taber mesenterica causing twitching of the sides, in children. [சுழி + கணம்]
சுழிகுளம்	சுழிகுளம் cuḻiguḷam, பெ. (n.) ஒரு செய்யுளை எவ்வெட்டெழுத்தாய், நான்குவரியாக எழுதி மேனின்று கீழிழிந்தும் கீழ்நின்று மேலேறியும், புறநின்று வந்து உள்முடிய பலுக்கினாலும், அவ் வரி நான்குமே ஆகி, அச்செய்யுளாலேயே முற்றுப்பெறும் மிறைக்கவி (தண்டி. 98);; a four lined stanza of eight letters each, so composed that the letters are arranged in a series of incurving loops, one with in another. [சுழி + குளம்] எ-டு : "கவிமுதி யார் பாவே விலையரு மா நற்பா முயல்வ துறுநர்
சுழிகுற்றி	சுழிகுற்றி cuḻiguṟṟi, பெ. (n.) சுழியாணிக்கட்டை பார்க்க;see Suli-y-ani-k-kattai ம. சுழிக்குற்றி, சுழுக்குற்றி [சுழி + குற்றி]
சுழிகை	சுழிகை cuḻigai, பெ. (n.) கள் toddy (சா.அக);. [சுடு → சுடிகை = கள். சுடிகை → சுழிகை]

சுழிகோதை	சுழிகோதை cuḻiātai, பெ. (n.) மூக்கடைப்பு நோய் நீக்கும் புல்வகை; a kind of grass (சா.அக.);. [சுழி + கோதை]
சுழிச்சக்கரம்	சுழிச்சக்கரம் cuḻiccakkaram, பெ. (n.) மதுரையில் வழங்கிய பழைய பொற்காக வகை; an ancient gold coin of Madurai. [சுழி + சக்கரம்]
சுழித்துவலி-த்தல்	சுழித்துவலி-த்தல் sulittu-vali, 4 செ.கு.வி (v.i) மூச்சுவிடுங்காலை இசிவுடன் வலித்தல்; to have stitches or spasms in breathing. [சுழித்து + வலி-,]
சுழித்துவாங்கு-தல்	சுழித்துவாங்கு-தல் sulittu-vangu-, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. கண்சுழலல்; to whirl as of the eyes. 2. மூச்சைச்சுழற்றி, உள்ளேயிழுத்தல்; to draw in as whirlpool, eddy, to engulf. 3. மடக்கிவிடுதல் (இ.வ.);; to over throw, prostrate. [சுழிவித்து + வாங்கு-,]
சுழித்தோடல்	சுழித்தோடல் cuḻittōṭal, பெ. (n.) சாக் குறியைக் காட்டும் நாடியோட்டம்; whirling and drawing in of the pulse-this is a death sign. [சுழித்து + (ஓடு); → ஓடல்]
சுழிப்பணம்	சுழிப்பணம் cuḻippaṇam, பெ. (n.) இரண்டனாவையொத்த பழைய காசு வகை; an ancient coin = 2 annas (செ.அக.);. [சுழி + பணம்]
சுழிப்பிழையன்	சுழிப்பிழையன் cuḻippiḻaiyaṉ, பெ. (n.) 1. தீய சுழியுள்ள வலிங்கு; any domestic animal having unlucky curl-marks. 2. ஆகூழ் கெட்டவன்; ill-fated person. [சுழி + பிழையன்]
சுழிபுத்தி	சுழிபுத்தி cuḻibutti, பெ. (n.) தீக்குணம் (யாழ்ப்);; wickedness, knavery. [சுழி + புத்தி] Skt. buddhi → த. புத்தி

சுழிபேதம்	சுழிபேதம் cuḻipētam, பெ. (n.) ஏய்ப்பு, (மோசம்);; cheating fraud. 'அவன் என்னைச் சுழிபேதம் பண்ணிவிட்டான்' (வின்.);. [சுழி + பேதம்] Skt. bheda → த. பேதம்
சுழிமாந்தக்கழிச்சல்	சுழிமாந்தக்கழிச்சல் cuḻimāndakkaḻiccal, பெ. (n.) குழந்தைகளுக்குச் செரியாமையால் வரும் கழிச்சல்நோய்; purging or distortion of bowels in children due to indigestion marked by whirling of the eyes (சா.அக.);. [சுழி + மாந்தம் + கழிச்சல்]
சுழிமாந்தம்	சுழிமாந்தம் cuḻimāndam, பெ. (n.) கண்களின் சுழற்சியோடு கூடிய மாந்த நோய்வகை; colic attended with rolling of the eyes, one of eight mandam. [சுழி + மாந்தம்]
சுழிமின்னல்	சுழிமின்னல் cuḻimiṉṉal, பெ. (n.) கவருள்ள மின்னல் (யாழ்.அக.);; forked-lightning க. கழிமின்சு [சுழி + மின்னல்]
சுழிமுனை	சுழிமுனை cuḻimuṉai, பெ. (n.) 1. சுழுமுனை பார்க்க;see Sulumunnai. 2. பெண்குறி; a misnomer for clitoris (சா.அக.);. [சுழி + முனை]
சுழிமுனைக்கோளம்	சுழிமுனைக்கோளம் cuḻimuṉaikāḷam, பெ. (n.) I. அமுதநிலை; elemal bless. 2. நாளமில் சுரப்பிகளுள் ஒன்று; pituitary gland. (சா.அக.);. [சுழி + முனை + கோளம்]
சுழிமுனைமூளையன்	சுழிமுனைமூளையன் cuḻimuṉaimūḷaiyaṉ, பெ. (n.) மூளையின் அடிப்பாகம் பருத்தவன்; a large headed idiot having swollen lower brain (சா.அக.);. [சுழி + முனை + முனையன்]

சுழிமை	சுழிமை culimai, பெ. (n.) காற்று உள்ளே பூரித்தல்; inhalation of the vital air. (சா.அக.);. [சுழி → சுழலிமை]
சுழியச்சு	சுழியச்சு culiyaccu, பெ. (n.) பொன்னை உருக்கி வார்க்கும் அசசு (யாழ்.அக.);; gold-smith's matrix. [சுழி + அச்சு. அட்டுதல் = வார்த்தல், உருக்கி வார்த்தல். அட்டு → அச்சு]
சுழியப்பேசு-தல்	சுழியப்பேசு-தல் stiliya-p-pesu-.5 செ.குன்றாவி, (v.t.) வருந்தச்சொல்லுதல் (யாழ்ப்.);; to speak wounding words (செ.அக.);. [சுழியா + பேசு-,]
சுழியம்	சுழியம்1 culiyam, பெ. (n.) மகளிர்தலையணி வகையுளொன்று; a kind of ornament worn by women on the head. "சுழியம் சூடி" (கம்பரா. கடிமணப். 52.);. ம. சுழியம் [சுழி → சுழியம்] சுழியம்2 culiyam, பெ. (n.) ஒருவகை இனிப்புத் தின்பண்டம்; a kind of sweet pastry cake. [சுழி → சுழியம்]
சுழியல்	சுழியல்1 culiyal, பெ. (n.) 1. தலைமுடி; hair (சா.அக.);. 2. கழிந்திருக்கை; curling, as of hair. 3. சுருளாக மயிரை முடிகை; a mode of dressing the hair. [சுழி → சுழியல்] சுழியல்2 culiyal, பெ. (n.) agir, toddy (சா.அக.);. [சுழி → சுழியல்]

சுழியன்	சுழியன் cuḻiyaṉ, பெ. (n.) 1. ஏமாற்றுக்காரன், (வஞ்சகன்);. (யாழ்.அக.);; cunning schemer, deceitful person. 2. அறிவாளி; intelligent person. 3. எதற்கும் சினம்கொள்பவன்; irritable man. 4. கொடிய குறும்பன் (இ.வ.);; wicked, mischievous man. 5. சுழற்காற்று; whirlwind "சித்திரைச் சுழியன்" (சங்.அக);. [சுழி → சுலியன்]
சுழியாணி	சுழியாணி cuḻiyāṇi, பெ. (n.) கதவுக்குடுமியின் முள்ளாணி; projecting-pin of a door serving as pivot to move on. ம. சுழியாணி [சுழி + ஆணி]
சுழியாணிக்கட்டை	சுழியாணிக்கட்டை cuḻiyāṇikkaṭṭai, பெ. (n.) குடுமிக்கதவின் முள்ளாணியைத் தாங்கும் கட்டை; block or stone to receive the projecting pin of a door. [சுழி + ஆணி + கட்டை]
சுழியாணிக்கதவு	சுழியாணிக்கதவு cuḻiyāṇikkadavu, பெ. (n.) குடுமிக்கதவு (யாழ்.அக.);; door moving on projecting pins instead of wings. [சுழி + ஆணி + கதவு]
சுழியிலெழுத்து	சுழியிலெழுத்து cuḻiyileḻuttu, பெ. (n.) ஊழ்வினை; fate, destiny, 'சுழியிலெழுத்தைத் தான் நோவ வேண்டும்' (வ.வ.); [சுழி → சுழியில் + எழுத்து]
சுழியோடு-தல்	சுழியோடு-தல் suli-y-odu-, 5 செ.கு.வி (v.i.) 1. முக்குளித்தல் (யாழ்.அக.);. to dive into water. 2. மனத்தை ஆராய்தல் (சங்.அக);; to study one's mind. [சுழி + ஒடு-,]

சுழிவு	சுழிவு cuḻivu, பெ. (n.) 1. மறைவு; concoalment, seclusion;circumvention. 'சுழிவு பார்த்து வந்துவிட்டான் (வின்.);. 2. மனக்கவலை; anxiety Solicitude, care. "சுழிவுறேன் மன்ன வென்றான்" (பெரியபு. திருஞான. 693);. [சுழலி → கழிவு]
சுழிவோகம்	சுழிவோகம் cuḻivōkam, பெ. (n.) சிவவோகம், 64 ஒகங்களில் ஒன்று, மற்ற ஒகங்களைக் காட்டிலும் மிகச்சிறந்ததும், மேன்மையானதும் ஆகும்; this is one of the 64 yogas and is by far superior to other kinds of yoga (சா.அக.);. [சுழி + ஒகம்]
சுழுகு	சுழுகு cuḻugu, பெ. (n.) சுளுவு (யாழ்ப்.); பார்க்க;see Suluvu.
சுழுத்தி	சுழுத்தி cuḻutti, பெ. (n.) 1. நினைவுகெட்டுத் தன்னை மறந்து உறங்கும் காலத்தில் உயிர், வளி, ஒசை ஆக இரண்டு கருவிகளைக் கொண்டு ஆதன் நெஞ்சாங்குலையின்று உடம்பைப் பாதுகாக்கும் நிலை; in the yogi philosophy it is a state of insensibility to one's surroundings, when the soul is said to take its a stand in the region of the heart with the aids of vital power and sound and guard the human body trance. 2. ஏழு நிலைமைகளில் (அவத்தைகளில்); ஒன்று; in the Agama philosophy an intellectual faculty that argues future events from the present circumstances. 3. ஆழ்ந்தவுறக்கம்; deep sleep; a state of deep thought or abstraction-Reverie.
சுழுந்து	சுழுந்து cuḻundu, பெ. (n.) சுளுந்து பார்க்க;see sulundu. [(சுள்ளி → சுளு-); சுளுந்து → சுழந்து]
சுழுமுணா	சுழுமுணா cuḻumuṇā, பெ. (n.) கழிமுனை பார்க்க;see Sull-munai (சா.அக.); [சுழு + முணா]
சுழுமுனை	சுழுமுனை cuḻumuṉai, பெ. (n.) சுழிமுனை பார்க்க;see suli-munai (சா.அக);. [சுழு + முனை]
சுழுனா	சுழுனா cuḻuṉā, பெ. (n.) சுழிமுனை பார்க்க;see suli-munai (சா.அக);.

சுழுனை	சுழுனை cuḻuṉai, பெ. (n.) சுழிமுனை பார்க்க;see Suli-munai (சா.அக.);.
சுள்	சுள்1 cuḷ, பெ. (n.) 1. உறைப்பு; pungency; acrimony. 2. சுள்சுள்ளெனல் பார்க்க;see sulsullena; 3. கருவாடு; dried fish. "சுள்ளிணைக் கறித்தனர்" (கந்தபு. அசமுகிநகர்.18);(சா.அக);. க. சுள் [சுல் → கள்] சுள்2 cuḷ, பெ. (n.) சிறுமை (இலக்அக);; littleness, smallness. ம. சுள்ளு
சுள்ளக்கம்	சுள்ளக்கம் cuḷḷakkam, பெ. (n.) 1. வேர்க்குரு (சங்அக.);; prickly heat. 2. சினம் (யாழ்.அக.);; anger, fury. 3. மேட்டிமை (சங்.அக.);; haughtiness, affectation. ம. சுள்ளம் [சுள் → சள்ளக்கம்]
சுள்ளக்காய்	சுள்ளக்காய் cuḷḷakkāy, பெ. (n.) மிளகாய் (யாழ்ப்);; red-chilly. [சுள்1 → சுள்ளம் + காய். சுள் = உறைப்பு]
சுள்ளம்	சுள்ளம் cuḷḷam, பெ. (n.) சுள்ளக்கம் பார்க்க;see Sullakkam. ம. சுள்ளம் [சுள் → சுள்ளம்]
சுள்ளல்	சுள்ளல் cuḷḷal, பெ. (n.) மென்மை (யாழ்ப்.);; tenderness, flexibility. [சுள் = சிறுமை, மென்மை, சுள் → சுள்ளல்]
சுள்ளலன்	சுள்ளலன் cuḷḷalaṉ, பெ. (n.) மெலிந்தவன் (யாழ்ப்.);; an emaciated person. [சுள்ளல் → சுள்ளலன். சுள் = மென்மை]

சுள்ளலி	சுள்ளலி cuḷḷali, பெ. (n.) 1. மெலிந்தவள்; உயரத்திற்கேற்ற பருமனில்லாத பெண்; a thin girl, slender woman. 2. மெல்லிதான மரம்; thin, slender tree (சா.அக.);. [சுள்ளல் → சுள்ளலி. சுள் = மென்மை]
சுள்ளற்கோல்	சுள்ளற்கோல் cuḷḷaṟāl, பெ. (n.) 1. வளையும் தடி (வின்.);; flexible stick or rod. 2. சாட்டை (சவுக்கு);; whip. "குதிரை மேலிருந்து கோல்தா" என்றால்... கள்ளற் கோலாம் ஆகலானும்" (தொல். சொல்.53, இளம்.);/ [சுள்ளல் + கோல்]
சுள்ளாக்காய்	சுள்ளாக்காய் cuḷḷākkāy, பெ. (n.) கள்ளக்காய் பார்க்க;see Sulla-k-kay [சுள்1 → சள்ளக்காய் → சுள்ளாக்காய். சுள் = உறைப்பு]
சுள்ளாணி	சுள்ளாணி cuḷḷāṇi, பெ. (n.) சிறிய ஆணி (மலைபடு. 27, உரை);; small nail. ம. சுள்ளாணி [சுள் (சிறுமை); + ஆணி]
சுள்ளாப்பி-த்தல்	சுள்ளாப்பி-த்தல் sulti-p-pi, 4 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. சூடுகாட்டல்; to renderhot. 2. அடித்தல்; to beat, lash, strike. [சுள்ளாப்பு + சுள்ளாப்பி-,]
சுள்ளாப்பு	சுள்ளாப்பு cuḷḷāppu, பெ. (n.) 1. உறைப்பு; pungency. 2. முனைப்பு; hastiness, quickness. 3. மழையின்பின் அடிக்கும் கடுவெயில்; piercing heat of the sun after rain. 4. அடி; cut. 5. பழிச்சொல்; cutting, sarcasm 'சுள்ளாப்பெல்லாம் பொல்லாப்பு' (உ.வ.);. 6. வெப்பம்; heat. [சுள் + சுள்ளாப்பு]
சுள்ளான்	சுள்ளான் cuḷḷāṉ, பெ. (n.) 1. சுள்ளெறும்பு பார்க்க;see sullerumbu. 2. ஒரு வகைக் கொசு (இ.வ.);; a kind of mosquito. [சுள் → சுள்ளான்]

சுள்ள	சுள்ள cuḷḷa, பெ. (n.) 1. அனிச்சப்பூடு; pimpernel 2. ஆச்சாமரம்; Ceylon cbony tree. "எரிபுரை யுறழுஞ் சுள்ளி" (குறிஞ்சிப்.66);. 3. ஞாழல் (திணைமாலை. 2);; a species of fragrant tree. 4. கதம்பம்; different shrubs used in perfumes and unguents. 5. மாமரம்; mango tree. 6. மல்லிகை; Jasmine. 7. மயிற் கொன்றை (மலை.);; peacock's crest. 8. மாந்துளிர்; tender leaves of mango tree. 9. நாகதாளி; snake charmingroot. 10. குங்குமம் (அக.நி.);.; saffron. 11. எலும்பு; bone. "கள்ளி யியற்றிய குரம்பை" (பதினொ. ஆளு. திருக்க. 37); 12. நாகமல்லி (மலை.);; ring-worm root. 13. கருப்பூரவகை; cinnomum genus. 14. மரக்கிளை; branch, bough "சுள்ளியி னிருந்துறை குரங்கு" (கம்பரா. யுத் மந்திரப் 25);. 15. உலர்ந்த சிறுகொம்பு; dry twigs, especially for fuel. "சுள்ளிக்கேன் கோடாலி" (தனிப்பா. 1, 227:20);. 16. சிறுமை; smallness. "சுள்ளி வெள்ளிப் பற்கொண்டும்" (கம்பரா.யுத். முதற்போ 139.);. 17. மாமரம் (மலை.);; mango tree. ம. சுள்ளி; க. சுள்க்கு;தெ. சிடுகு [சுள் → சுள்ளி]
சுள்ளிக்கோல்	சுள்ளிக்கோல் cuḷḷikāl, பெ. (n.) குதிரைச்சாட்டை; whip. "மாமேலிருந்தொரு கோறாவெனிற் சுள்ளிக்கோல் தரலும்" (சி.சி. அளவை.);. [சுள்ளி + கோல்]
சுள்ளிடு-தல்	சுள்ளிடு-தல் sullidu-, 20 செ.கு.வி. (v.i) 1. உறைத்தல்; being pungent totaste. 2. வலித்தல்; paining. 3. மனம் வருந்துதல்; being troubled in mind, to be stung to the quick. [சுள் + இடு-,]

சுள்ளிடுவான்	சுள்ளிடுவான் cuḷḷiḍuvāṉ, பெ. (n.) 1. சுள்ளெனக் கடிக்கும் ஒருவகைப் பூச்சி தெள்ளுப்பூச்சி; a kind of insect flea. 2. மிளகு; pepper. 3. மிளகாய்; chilly (சா.அக);. [சுள் + இடுவான்]
சுள்ளிவிறகு	சுள்ளிவிறகு cuḷḷiviṟagu, பெ. (n.) காய்ந்த மிலாறு; dry twigs for fuel. ம. சள்ளிவிறகு [சுள்ளி + விறகு]
சுள்ளு	சுள்ளு cuḷḷu, பெ. (n.) 1. கள்; toddy. 2. வெப்பம்; heat. 3. உறைப்பு; pungency. [சுள்1 → சுள்ளு]
சுள்ளுக்கருவாடு	சுள்ளுக்கருவாடு cuḷḷukkaruvāṭu, பெ. (n.) ஒருவகைச் சிறிய கருவாடு; a kind of small dried fish. (சா.அக.);. [சுள் → சுள்ளு + கருவாடு]
சுள்ளுச்சுள்ளெனல்	சுள்ளுச்சுள்ளெனல் cuḷḷuccuḷḷeṉal, பெ. (n.) 1. வளி (வாயு); முதலிய தொல்லைகளால் உண்டாகும் குத்தல் நோய்; a minute pain experienced at times due to deranged Vayu in the body system (சா.அக.);. 2. கடுப்புக் குறிப்பு; expr. signifying sharp pricking sensation
சுள்ளுப்பூச்சி	சுள்ளுப்பூச்சி cuḷḷuppūcci, பெ. (n.) கள்ளிடுவான்,1 பார்க்க;see sulliduwan,1(சா.அக.);. [சுள் → சுள்ளு + பூச்சி]
சுள்ளை	சுள்ளை cuḷḷai, பெ. (n.) 1. மட்கலஞ்சுடுஞ் சூளை (தொல்.சொல்.449, உரை);; potter's kiln. 2. காளவாய்; kiln, furnace. ம. சூள [சுள் → சுள்ளை]
சுள்ளைபிரி-த்தல்	சுள்ளைபிரி-த்தல் sullaipiri, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கருப்பத்துடன் இறந்தவள் பொருட்டுச் சூளையைப் பிரித்து மட்பாண்டம் ஏழைகட்கு வழங்குதல்; to purchase and distribute to the poor a kilnful of baked pots for propitiating the spirit of a woman deceased in pregnancy. [சுள் → சுள்ளை + பிரி-]

சுளகம்	சுளகம் cuḷagam, பெ. (n.) உள்ளங்கை (பிங்.);; hollow of the palm. [சுளகு + அம்]
சுளகு	சுளகு cuḷagu, பெ. (n.) 1. முறவகை; a kind of winnowing fan for separating chaff from grain. "சுளகிற் சீறிட நீக்கி" (புறநா. 249);. 2. சுளகைப் போன்ற பதினாராவது (விசாக); விண்மீன் (பிங்.);; the 16th naksatra, as resembling fan.
சுளகுக்கொழுக்கட்டை	சுளகுக்கொழுக்கட்டை cuḷaguggoḻuggaṭṭai, பெ. (n.) கொழுக்கட்டைப் பணியார வகை (யாழ்ப்);; a kind of pastry. [சுளகு + கொழுக்கட்டை]
சுளகுகட்டு-தல்	சுளகுகட்டு-தல் sulagukattu-, 5 செ.கு.வி (v.i.) சுளகுமுடைதல்; to braid a winnowing fan. [சுளகு + கட்டு-,
சுளகுப்பின்னல்	சுளகுப்பின்னல் cuḷaguppiṉṉal, பெ. (n.) 1. ஓலை முதலியவற்றிற் பின்னும் ஒருவகை முடையல்; a kind of braiding with coconut leaves, rattan, etc. 2. ஒருவகைத் தலைப் பின்னல்; loose and wide plaiting of hair. [சுளகு + பின்னல்]

சுளி	சுளி1 suli, 2 செ.கு.வி (v.i.) சினத்தல்; to be angry. "கழை காண்டலுஞ் சுளியுங் களியானை" (திருக்கோ. 111);. [சுள் → சுளி-,] சுளி2 suli-, 4 செ.குன்றாவி (v.t) 1. சினத்தல்; to be angry with. "சுளிமுகக் களிறனான்" (சீவக. 298);. 2. காலால் துகைத்தல்; to treador trample upon in fury. "கொலை வேழம். . . . நிழலையுந் தான் சுளிக்கும்" (பு.வெ.12, வென்றிப். 8);. 3. வெறுத்தல் (சைவச. மாணாக். 33);; to dislike, detest. [சுள் → சுளி-,] சுளி3 suli, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வருந்துதல்; to feel pain. சுளிக்கச் சொல்லேல். [சுள் → சுளி-,] சுளி4 cuḷi, பெ. (n.) புளியாரைக்கீரை; sour sorrel (சா.அக);.
சுளிக்கு	சுளிக்கு cuḷikku, பெ. (n.) முனை கூர்மையான ஒருவகைக் கைக்கோல் (வின்.);; pikestaff, sharp pointed stick carried by travellers. க. சுளிக்கெ
சுளிகா	சுளிகா cuḷikā, பெ. (n.) வாகை; sirissa tree (சா.அக.);.
சுளிகாமேற்புல்லுருவி	சுளிகாமேற்புல்லுருவி suliga-mer-pulluruvi, வாகை மரத்துப் புல்லுருவி; a parasite on sirissa tree (சா.அக.). [சுளிகா + மேல் + புல் + உருவி]
சுளிகை	சுளிகை1 cuḷigai, பெ. (n.) 1. முருங்கை; drum stick tree. 2. பாலை; iron wood tree (சா.அக.);. சுளிகை2 cuḷigai, பெ. (n.) அணிவகை; a kind of ornament. "சுளிகையும் சுட்டிகையும்" (ஆதியுலா, 68);.

சுளிசனம்	சுளிசனம் suḷisaṉam, பெ. (n.) சுளிகை1 பார்க்க;see Suligai1 (சா.அக.);.
சுளிவு	சுளிவு1 cuḷivu, பெ. (n.) சினம்; anger, "மகிபதி சுளிவின்றி" (பாரத. பதினாறாம் போ.77);. ம. சுளிவு [சுளி → சுளிவு] சுளிவு2 cuḷivu, பெ. (n.) சுளுவு பார்க்க;see suluvu. [சுளி → சுளிவு]
சுளீரென்று	சுளீரென்று sulir-enru, வி.அ. (adv.) (வலி, வெயில் முதலியவை உடலைத் தாக்கும் போது) கடுமையாக; சுரீரென்று; a term denoting the severity or acuteness of pain or hotsun-shine etc. 'வெயில் சுளிரென்று முகத்தில் அடித்தது'. [சுளீர் + என்று]
சுளுக்கு	சுளுக்கு1 sulukku-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) நரம்பு பிசகிக் கொள்ளுதல்; to be sprained; to be deranged, dislocated. ம. சுளுக்குக [சுளி → சுளுக்கு-,] சுளுக்கு2 sulukku-, 5 செ.குன்றாவி (v.i.) வெறுப்புக்குறியாக முகத்தைச் சுருக்குதல்; to screw one's face in dissatisfaction, frown. [சுளி2 → சுளுக்கு-,] சுளுக்கு3 cuḷukku, பெ. (n.) நரம்புப்பிறழ்ச்சி (பதார்த்த.289);; sprain. ம., க., சுளுக்கு; தெ. இளுக்கு; து. உளுக்கு;பட. சிக்கு
சுளுக்குக்காய்ச்சல்	சுளுக்குக்காய்ச்சல் cuḷukkukkāyccal, பெ. (n.) எலும்புமுறிவு அல்லது சுளுக்கினால் ஏற்படும் ஒருவகைக் காய்ச்சல்; fever following the sprain or fracture (சா.அக.);. [சுளுக்கு + காய்ச்சல்]
சுளுக்குச்சுரம்	சுளுக்குச்சுரம் cuḷukkuccuram, பெ. (n.) சுளுக்குக்காய்ச்சல் பார்க்க;see sulukku-k-kayccal (சா.அக.);.

சுளுக்குத்தசை	சுளுக்குத்தசை suḷukkuttasai, பெ. (n.) 1. நரம்பு பிசகுதல்; Sprain. 2. மூட்டுப்பிசகி மென் தோலில் காணும் வீக்கம்; the wrenching of a joint with inflamation of the mucous membrane (சா.அக.);. [சுளுக்கு + தசை]
சுளுக்குநாயகம்	சுளுக்குநாயகம் cuḷuggunāyagam, பெ. (n.) நரம்புச்சுளுக்கைப் போக்கும் மருந்துச்செடி வகை (பதார்த்த. 289);; a medicinal plant capable of removing or curing all kinds of sprain. [சுளுக்கு + நாயகம்]
சுளுக்குப்பார்-த்தல்	சுளுக்குப்பார்-த்தல் sulukku-p-par, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சுளுக்கு நீங்க மந்திரித்தல் (யாழ்ப்.);; to utter magic spell for curing sprain. [சுளுக்கு + பார்-,)]
சுளுக்குப்பிடித்தல்	சுளுக்குப்பிடித்தல் Sulukku-p-pidi-, 4 செ.கு.வி. (v.i) சுளுக்கேறு-தல் பார்க்க;see Sulukkeru-, [சுளுக்கு + பிடி-,]
சுளுக்குருவு-தல்	சுளுக்குருவு-தல் sulukuruvu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) சுளுக்குவழி பார்க்க;see Sulukku-vali மறுவ. சுளுக்கு வழித்தல் [சுளுக்கு + உருவு-,]
சுளுக்குவழி-த்தல்	சுளுக்குவழி-த்தல் Sulukku-vali, 4 செ.குன்றாவி. (v.i.) எண்ணெய் முதலியவற்றால் சுளுக்கு நீங்கும்படி மந்திரித்து உருவுதல் (உ.வ.);; to masage a sprained limb with oil, ashes, leaves, etc., by way of cure. [சுளுக்கு + வழி]
சுளுக்கெடுப்போன்	சுளுக்கெடுப்போன் cuḷukkeḍuppōṉ, பெ. (n.) எலும்புமுறிவு, சுளுக்கு முதலியவ்றறைத் தீர்ப்பவன்; an authorised person who professes skill in treating fractures and dislocations (சா.அக);. [சுளுக்கு + எடுப்போன்]
சுளுக்கேற்றிவிடல்	சுளுக்கேற்றிவிடல் cuḷukāṟṟiviḍal, பெ. (n.) சுளுக்கினை அதிகப்படுத்துதல்; causing sprain to grow worse by improper handling or massage (சா.அக.);. [சுளுக்கு + ஏற்றிவிடல்]
சுளுக்கேறு-தல்	சுளுக்கேறு-தல் sulukkeru-, 5 செ.கு.வி (v.i.) சுளுக்கிக்கொள்ளுதல் (வின்.);; to be sprained. [சுளுக்கு + ஏறு-,]
சுளுகன்	சுளுகன் cuḷugaṉ, பெ. (n.) 1. சதுரப்பாட்டுப் பேச்சாளன் (யாழ்.அக.);; clever ready-witted person. ம. சுளுகன் [சுளுகு → சுளுகன்]

சுளுகு	சுளுகு1 cuḷugu, பெ. (n.) 1. நுட்பவறிவு; keen intellect. 2. சதுரப்பாட்டுப் பேச்சு; clever talk 3. வலக்காரப்பேச்சு; enticing speech, cunning Speech. "சுளுகுகள் விவரமொ டுரையிடுவார்" (திருச்செந்பு. செயந்திபுர.55);. சுளுகு2 cuḷugu, பெ. (n.) சுளுவு பார்க்க;see suluvu.
சுளுந்து	சுளுந்து cuḷundu, பெ. (n.) 1. தீப்பந்தமாகப் பயன்படும் சுளுந்துக்கோரான் அல்லது வெள்ளை வெட்சி எனப்படும் ஒரு சிறிய மரம்; a kind of small tree its branches can be used as orch. 2. சுள்ளி முதலியவற்றாலான தீப்பந்தம்; torch made of dired twigs and leaves. [சுள்ளி → சுளு → சுளுந்து]
சுளுந்துக்கட்டை	சுளுந்துக்கட்டை cuḷundukkaṭṭai, பெ. (n.) சுளுந்து மரக்கழியில் எரிக்கும் தீப்பந்தம் (வின்);; torch of ixora sticks. [சுளுந்து + கட்டை]
சுளுந்துக்காரன்	சுளுந்துக்காரன் cuḷundukkāraṉ, பெ. (n.) 1. தீப்பந்தக்காரன்; torch-bearer. 2. தீப்பந்தம் பிடிக்கும் வலையன்; person of Valaiyan sub caste whose occupation is torch-bearing [சுளுந்து + காரன். காரன் உடைமைப் பெயரீறு]
சுளுந்துக்கோல்	சுளுந்துக்கோல் cuḷundukāl, பெ. (n.) சுளுந்து பார்க்க;see Sulundu (சா.அக.); [சுளுந்து + கோல்]
சுளுவு	சுளுவு cuḷuvu, பெ. (n.) 1. எளிமை; ease, facility. 2. இலேசு; lightness. சுமை சுளுவானது. 3. தணிவு; cheapness, as of price. விலை சுளுவாயுள்ளது. தெ., க. சுளுவு [சுள் → சுளுவு]
சுளை	சுளை cuḷai, பெ. (n.) பலாப்பழ முதலியவற்றின் சதைப்பற்று; the pulp as of jack fruit. "சாரற் பலவின் சுளையொடு" (அகநா.2.);.

சுளைப்பிடாம்	சுளைப்பிடாம் cuḷaippiṭām, பெ. (n.) கம்பளி; woollen stuff. [சுளை + படாம் → பிடாம்]
சுளையம்	சுளையம் cuḷaiyam, பெ. (n.) திருட்டு (இ.வ);; thieft, fraud.
சுளையமாடு-தல்	சுளையமாடு-தல் sulaiyam-adu-, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) திருடுதல் (இ.வ.);; to steal, defraud [சுளையம் + ஆடு]
சுளையாக	சுளையாக sulai-y-aga. வி.அ. (adv.) மொத்தமாக, கணிசமாக; a good lumpsum or round sum. 'இந்தச் சேலைக்குச் சுளையாக ஐந்நூறு ரூபாய் பெற்றுக் கொண்டார்' (உ.வ.);. [சுளை → சுளையாக]
சுற்கம்	சுற்கம் cur̲kam, பெ. (n.) பெண்கொள்வோன் பெண்ணின் தந்தைக்குக் கொடுக்கும் பரிசம், (விவகார. சங். சிறப்.89);; marriage fee paid to the father of a maid by her suitor 2. பெண்ணுக்குக் கொடுக்குஞ் சீர்வரிசை; dowry. 3. வரி; tax, duty. "சுற்கத்தில் வரு செம்பொன்னும" (திருக்காளத். பு. 11, 23);
சுற்பம்	சுற்பம் cur̲pam, பெ. (n.) செம்பு; copper "கற்பம் பூரிசந்திரம் பொருவ" (ஞானா.68:15);. [சுல் → சுல்லம் = செம்பு, சுல்லம் → கற்பம்]
சுற்றத்தார்	சுற்றத்தார் cur̲r̲attār, பெ. (n.) 1. உறவினர்; kinsmen, relations. "கணங்கொண்டு சுற்றத்தார் கல்லென் றலரா" (நாலடி, 25);. 2. அரசனோடு எப்போதும் உடனிருக்கும் அரசு அலுவலர்கள்; officials, attendants. "அரசர்க் குறுதிச் சுற்றத்தார்". (சூடா.);. ம. சுற்றத்தார் [சுற்றம் → சுற்றத்தார்]
சுற்றந்தழால்	சுற்றந்தழால் cur̲r̲andal̲āl, பெ. (n.) கிளைஞரை அனைத்துக் கொள்ளுகை (குறள். அதி.53);; cherishing one's kindred. [சுற்றம் + (தழுவு →); தழால்]

சுற்றம்	சுற்றம் cuṟṟam, பெ. (n.) 1. சுற்றத்தார் பார்க்க;see Surrattar. "நகைப்புறனாக நின் சுற்றம்" (புறநா. 29:25);. 2. அரசர்க்குறுதிச் சுற்றம்; confidential servants of kings. 3. ஆயத்தார்; friends, attendants. "தொடிமாண் சுற்றமு மெம்மு முள்ளாள்" (அகநா. 17);. 4. கூட்டம்; crowd, gathering. ""ஓவியச் சுற்றத் துரையவிந் திருப்ப" (சிலப். 22:11);. ம. சுற்றம்;தெ. த்ச்கட்டமு [சுற்று → சுற்றம்]
சுற்றளவு	சுற்றளவு cuṟṟaḷavu, பெ. (n.) வட்டவளவு; circumference, perimeter, girth. ம. சுற்றளவு [சுற்று + அளவு]
சுற்றாடை	சுற்றாடை cuṟṟāṭai, பெ. (n.) 1. கட்டுத்துணி; a strip of cloth used in dressing bandage. 2. மாதவிடாயின்போது பெண்கள் உள்ளாகச் சுற்றிக் கொள்ளும் பழஞ்சீலை; a strip of old cloth, used by females as an underwear during menustrual period. 3. பிள்ளைப்பேறான பெண்டிர்க்கு 'வயிறு விழாமலிருக்க' வயிற்றைச் சுற்றி இறுகக்கட்டும் சீலை; a tight bandage used round the abdomen of a women immediately after delivery (சா.அக.);.
சுற்றாலை	சுற்றாலை cuṟṟālai, பெ. (n.) திருச்சுற்றாலை; temple enclosure. க. சுட்டாலெ [சுற்று → ஆலை]
சுற்றிக்கட்டு	சுற்றிக்கட்டு1 surri-k-kattu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. எழுத்துச்சுழி வரைத; to write the curls of alphabetic letters. 2. தீச்செயலுக்கான கலந்தாய்வு செய்தல், சூழ்ச்சிசெய்தல்; to form a conspiracy. [சுற்றி + கட்டு-,] சுற்றிக்கட்டு2 surri-k-kallu-, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. நீரை வேறுவழியில் திருப்புதல்; to divert water into a new channel. 2. பொய்யாகக் கற்பித்தல்; to fabricate. 3. கையூட்டுக் கொடுத்தல்; to bribe. [சுற்றி + கட்டு-,]

சுற்றிச்சுழல்(லு)-தல்	சுற்றிச்சுழல்(லு)-தல் Surri-c-culal-, 7 செ.குன்றா.வி. (v.t.) சுற்றுக்காலிடு- பார்க்க;see surru-k-kalidu-. "என்னைச் சுற்றிச் சுழன்று போகானால்" (திவ். நாய்ச்.13:5);. [சுற்றி + சுழல்-,]
சுற்றிச்சுழற்றி	சுற்றிச்சுழற்றி surri-c-cularri. வி.எ. (adv.) 1. ஒரு மிக்க; altogether. 2. நேரின்றி; indirectly, in a circumlocutory fashion (செ.அக.);. [சுற்றி + சுழற்றி]
சுற்றிச்சுழற்று-தல்	சுற்றிச்சுழற்று-தல் surri-c-cularru-, 5 செ.குன்றாவி (v.i.) விளக்கமின்றி வளர்த்துப் பேசுதல்; to be vague, indirect or circumlocutory, as in speech. [சுற்றி + சுழற்று-,]
சுற்றித்திரி-தல்	சுற்றித்திரி-தல் surri-t-tiri-, 2 செ.கு.வி, (v.i.) 1. அங்குமிங்கும் சென்று வருதல்; roam, wander 'மேய்ப்பாரின்றி ஆடுமாடுகள் அங்கு மிங்கும் சுற்றித் திரிந்தன'. 2. ஒரு பற்றுக்கோட்டிற்காக அலைதல்; wandering for a purpose. வேலைக்காக அவன் பலவிடங்களில் சுற்றித் திரிந்து இன்று ஒரு நல்ல வேலையில் அமர்ந்து விட்டான். [சுற்று → சுற்றி + திரி-,]
சுற்றிப்பார்-த்தல்	சுற்றிப்பார்-த்தல் surri-p-par, 4 செ.கு.வி (v.i.) 1. நேரில்சென்று பார்வையிடுதல்; to inspect. 'தீப்பிடித்த குடிசைகளை அமைச்சர் சுற்றிப் பார்த்தார்'. 2. பொழுதுபோக்காகச் சென்று பார்த்தல்; to visit, to go on a tour, sight see. 'குற்றாலத்தைச் சுற்றிப்பார்க்க இன்றளவும் எனக்கு வாய்ப்புக் கிட்டவில்லை'. [சுற்று → சுற்றி + பார்-,]
சுற்றிப்பிடி	சுற்றிப்பிடி1 surri-p-pidi, 4 செ.கு.வி (v.i.) வயிறு மிகவும் நோதல்; to suffer from colic, to have acute, griping pain in the stomach. [சுற்றி + பிடி-,] சுற்றிப்பிடி2 suri-p-pidi, 9 செ.குன்றாவி (v.t.) பற்றிக் கொள்ளுதல்; to hold in one's grip. (பாவம்); கரிசு அவனைச் சுற்றிப்பிடிக்கும். [சுற்ற + பிடி-,]
சுற்றிப்போடு-தல்	சுற்றிப்போடு-தல் surri-p-pdu. 9 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. மிளகாய், உப்பு, சந்திமண், கிழிந்த துணி இவற்றை நோயாளி தலைமேற் சுற்றிப் பின் நெருப்பிலிட்டுக் கண்ணேறுகழித்தல்; to avert the effects of evil eye by waving round the affected person by chillies, salt, earth from cross roads and rags and throwing. 2. சுற்றியெடு-, பார்க்க;see Surri-y-edu.

சுற்றியெடு-த்தல்	சுற்றியெடு-த்தல் surri-y-edu- செகுன்றா.வி. (v.t.) மணமக்கள் முதலியோரின் தலை முடியைச் சுற்றிப் பணியாரம் முதலியவற்றை எறிந்து கண்ணேறு கழித்தல்; to wave cakes and other things round a newly married couple for averting evil eye. [சுற்ற + எடு-,]
சுற்றியெறி-தல்	சுற்றியெறி-தல் suriy-eri-, 2 செ.குன்றாவி (v.t.) சுற்றிப்போடு,1 பார்க்க;see surri-p-pddu, 1- [சுற்றி + எறி-,]
சுற்றிலும்	சுற்றிலும் surrilum. வி.அ. (adv.) சுற்றுமுற்றும், எங்கும்; on all sides; around. 'வீட்டைச் சுற்றிலும் தீப்பிடித்தபோது தெருக்காரர்கள் தீயை அனைத்தனர்'. [சுற்று → சுற்றிலும்)]
சுற்றிலை	சுற்றிலை cuṟṟilai, பெ. (n.) சுருட்டுப் புகையிலையைச் சுற்றும் இலை (வின்.);: wrapper or cover-leaf of cigar. [சுற்று + இலை]
சுற்றிவலி-த்தல்	சுற்றிவலி-த்தல் surri-wali, 4 செ.குன்றாவி (v.t.) வஞ்சனை முதலியவற்றால் வலிந்து கொள்ளுதல்; to extort by fraud or stratagem. [சுற்று + வலி-,]
சுற்றிவரு-தல்	சுற்றிவரு-தல் surri-varu-, 18 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உலா வருதல்; go round as a pleasure tour or as an excursion 'உலகைச் சுற்றிவர எல்லாருக்கும் ஆசைதான்'. 2. பணிவுடன் அல்லது பத்தியுடன் சுற்றுதல்; to go around due to obedience or prayers. கோயிலையோ கடவுள் திருவுருவையோ மூன்று முறை சுற்றிவருவது உலக நடைமுறை. 3. சுற்றிலும், சுற்றுமுற்றும்; on all side, around. [சுற்று → சுற்றிவரு-,]
சுற்றிவளை-த்தல்	சுற்றிவளை-த்தல் surri-valai, 4 செ.கு.வி (v.i.) 1. நாலாப்பக்கமும் சூழ்ந்து கொள்ளுதல்; to encircle on all sides. "படைகள் எதிரியின் கோட்டையைச் சுற்றி வளைத்தன. 2. செய்தியை நேரிடையாகக் கூறாது தேவையற்ற பிறவற்றையும் சேர்த்து விரிவாக்கிக்கூறுதல்; to beat about the bush. 'தன் தோல்வியை ஒப்புக்கொள்ளாமல் சுற்றி வளைத்துப் பேசினான்'. [சுற்று → சுற்றி + வளை-,]

சுற்றிவாங்கு	சுற்றிவாங்கு cuṟṟivāṅgu, பெ. (n.) கூத்திற்குரிய கால்வகை (சிலப்பக். 90, உரை); (natya.);; a kind of leg pose. [சுற்றி + வாங்கு]

சுற்று	சுற்று1 surru-, 5 செ.கு.வி (v.i.) 1. சுழன்று செல்லுதல்; to revolve, circulate, turn around, spin, whirl. 'சக்கரம் சுற்றுகிறது'. 2. சுற்றிப் போதல்; to take a circuitous orindirect course, meander, wind about. "அவன் நேர்வழியிற் போகாமற் சுற்றிப்போகின்றான்." 3. அலைதல்; to move here and there, roam, wander about. "அவன் கம்மா சுற்றுகிறான்" 4. வளைந்தமைதல்; to be coiled, to lie encircling. "காலிற் சுற்றிய நாகமென்ன" (கம்பரா.நீர்விளை.11);. 5. கிறு கிறுத்தல்; to be giddy, dizzy. "பித்தத்தினால் தலை சுற்றுகிறது". 6. மனங் கலங்குதல்; to be perplexed with difficulties. ம. சுற்றுக; க. சுற்று; தெ. சுட்டு; து. சுத்துளி; கோத. சுச்; துட. தூத்; குட. சுதித்; கொலா. சுட்; நா. சுட்டி; பர். சுத்த; கட. சுடட்; குவி. சுத்தலி;பட சுத்து [சுல் → சுர் → சுற் → சுற்று] சுற்று2 surru-, 5 செ.குன்றாவி (v.i.) 1. சுற்றி வருதல்; to go round, to circle. "போகா தெறும்பு புறஞ்சுற்றும்" (நாலடி, 337);. 2. தழுவுதல்; to entwine, embrace. "கொடிகள் ஒன்றையொன்று சுற்றிக்கிடக்கின்றன" 3. விடாதுபற்றுதல்; to follow unceasingly. "அவன் அவனைச் சுற்றிக் கொண்டே இருக்கிறான்" 4. சூழ்ந்திருத்தல்; to encompass, surround. "தோகை மாதர்கள் மைந்தரிற் றோன்றினர் சுற்ற" (கம்பரா. பிணவீ. 45);. 5. வளையச் சூடுதல்; to wear around. "குடர் நெடுமாலை சுற்றி" (திருவாச. 6:30);. 6. உடுத்துதல் (திவா.);; to tie around the waist, invest, gird. "கூறையரைச் சுற்றி வாழினும்" (நாலடி, 281);. 7. வளையக்கட்டுதல்; to coil up, as rope. "சுற்றுஞ் சடைக் கற்றைச் சிற்றம்பலவர்" (திருக்கோ.134);. 8. சுருட்டுதல்; to roll up, as mat. "பாயைச் சுற்றுக". 9. சுழற்றுதல்; to wave, whirl, brandish. "சிலம்பஞ் சுற்றுகிறான்". 10. கம்பி கட்டுதல்; to string, fasten with fine wire, as coral beads, pearls.

சுற்றுக்கட்டு	சுற்றுக்கட்டு cuṟṟukkaṭṭu, பெ. (n.) 1. வீட்டைச் சுற்றியுள்ள புறக்கட்டு (இ.வ.);; verandahs adjoining main house. 2 சுற்றுப்புறம் பார்க்க;see surru-p-puram. 3. உறவினர்களின் கூட்டம்; large circle of relations. 4. கட்டுக்கதை; fabrication, fiction. 5. கையூட்டு; bribery. [சுற்று + கட்டு]
சுற்றுக்கட்டை	சுற்றுக்கட்டை cuṟṟukkaṭṭai, பெ. (n.) பணியாசிக் கட்டை (தஞ்சை.);; mason's plastering plane. [சுற்று + கட்டை]
சுற்றுக்கடிதம்	சுற்றுக்கடிதம் cuṟṟukkaḍidam, பெ. (n.) சுற்றுத் தரவு (இ.வ.); பார்க்க;see surru-t-taravu. [சுற்று + கடிதம்]
சுற்றுக்கடுக்கன்	சுற்றுக்கடுக்கன் cuṟṟukkaḍukkaṉ, பெ. (n.) கடுக்கன் வகை; a kind of ear-ring. [சுற்று + கடுக்கண்]
சுற்றுக்கண்	சுற்றுக்கண் cuṟṟukkaṇ, பெ. (n.) சுழற்கண்; whirling eye (சா.அக.);.
சுற்றுக்கல்	சுற்றுக்கல் cuṟṟukkal, பெ. (n.) கொப்பு முதலிய அணிகலன்களைச் சுற்றி வட்டமாக அமைக்கும் மணிகள்; precious stones set circularly on the fringe of koppu and similar ornaments. சுற்றுக்கற் கொப்பு. [சுற்று + கல்]
சுற்றுக்காரியம்	சுற்றுக்காரியம் cuṟṟukkāriyam, பெ. (n.) சுற்றுவேலை பார்க்க;see sugu-velai (செ.அக);. [சுற்று + காரியம்]

சுற்றுக்கால்	சுற்றுக்கால் currukkāl, பெ. (n.) 1. சுற்றுப்புறம் பார்க்க;see surru-p-puram, "சுற்றுக்காலில் கேட்டால் தெரியும்" (இ.வ.);. 2. பக்கங்களிலிருந்து கசியும் நன்னிரையொதுக்கி விடுவதற்காக உப்பளத்தைச் சுற்றியெடுக்கப்படும் கால்வாய்; ring-channel round a salt pan for keeping off fresh water. [சுற்று + கால்]
சுற்றுக்காலிடு-தல்	சுற்றுக்காலிடு-தல் surru-k-kalidu-. செ.குன்றாவி (v.t.) 1. விடாதுபற்றித் தொடர்தல்; to cling to one's legs. 2. விடாதுகெஞ்சுதல்; to importune. [சுற்றுக்கால் + இடு-,]
சுற்றுக்குடல்	சுற்றுக்குடல் currukkuḍal, பெ. (n.) வயிற்றுக்குள் சுற்றிக் கொண்டிருக்கும் குடல்; the position of the intestine attached to the abdominal wall by the fold of peritonium (சா.அக.);. [சுற்று + குடல்]
சுற்றுக்குடுமி	சுற்றுக்குடுமி currukkuḍumi, பெ. (n.) குடுமியைச் சுற்றி வளர்க்கும் மயிர்; short hair growth round the tuft. [சுற்று + குடுமி]
சுற்றுக்குலைவு	சுற்றுக்குலைவு currukkulaivu, பெ. (n.) இமை மயிர் உதிர்ந்து, கண்ணில் நீர்வடிதல், வீக்கம், வலி இவற்றையுண்டாக்கும் ஒருவகைக் கண்ணோய்; a disease of the eyelids an ulcerous form of margiral blepharitis marked by chornic inflammable of hair fedlicles and sebaceous glands of the margin of the eyes. [சுற்று + குலைவு]
சுற்றுக்கொடி	சுற்றுக்கொடி currukkoḍi, பெ. (n.) நஞ்சுக் கொடி; naval card, umbilical cord (சா.அக.);. [சுற்று + கொடி]
சுற்றுக்கொழுப்பு	சுற்றுக்கொழுப்பு currukkoluppu, பெ. (n.) கொழுப்புக்குடல்; the lower part of the intestine or colon the outer part of which is covered with fat. [சுற்று + கொழுப்பு]
சுற்றுக் கோயில்	சுற்றுக் கோயில் currukāyil, பெ. (n.) பெருங்கோயிலின் சுற்றாலையில் உள்ள சிறு தெய்வக் கோயில்கள்; subordinate shrines connected with a main temples. [சுற்று + கோயில்]

சுற்றுக்கோள்	சுற்றுக்கோள் cuṟṟukāḷ, பெ. (n.) சுற்றிக் கொள்ளுகை; surrounding, enclosing. "நடுவூருள் வேதிகைச் சுற்றுக் கோட் புக்க" (நாலடி. 96);, [சுற்று + கோள்]
சுற்றுச்சுவர்	சுற்றுச்சுவர் cuṟṟuccuvar, பெ. (n.) சுற்றுப்புற மதில்; compound wall. [சுற்று + சுவர்]
சுற்றுச்சுழல்	சுற்றுச்சுழல் cuṟṟuccuḻl, பெ. (n.) சுற்றுச் சுழற்சி பார்க்க;see Surru-c-cularcci.
சுற்றுச்சுழற்சி	சுற்றுச்சுழற்சி cuṟṟuccuḻṟci, பெ. (n.) 1. சுற்று வழி; meandering, zigzag route. 2. செயலில் வரும் முட்டுப்பாடு; intricacy, as of an affair. 3. குறித்த செய்தியை நேராகக் கூறாது வளர்த்துக் கூறுகை; circumlocutory expression; confused complicated treatment of a subject. [சுற்று + சுழற்சி]
சுற்றுஞ்சுழற்று மாய்	சுற்றுஞ்சுழற்றுமாய் surrun-Sularrumay. எ.வி. (adv.) நேரின்றி வளைந்து; in a zigzag or indirect manner. 'வழி சுற்றுஞ்சுழற்றுமாயிருக்கிறது' (கொ.வ.);. [சுற்றும் + சுழற்றும் + ஆய்]
சுற்றுச்சூழல்	சுற்றுச்சூழல் cuṟṟuccūḻl, பெ. (n.) உயிரினங்கள் வாழும் பகுதியில் உள்ள காற்று, நீர் போன்றவை அடங்கிய இயற்கைச் சூழ்நிலை; environment. 'தொழிற்சாலைகள் பெருக்கத்தால் சுற்றுச்சூழல் கெட்டுவிட்டது'. [சுற்று + சூழல்]
சுற்றுடைமை	சுற்றுடைமை cuṟṟuḍaimai, பெ. (n.) வட்டவடிவு; roundness, plumpness "சுற்றுடைமைக்குஞ் செவ்வைக்கும் மூங்கில் போலே இருந்துள்ள தோள்" (ஈடு,2,5);. [சுற்று + உடைமை]
சுற்றுத்தரவு	சுற்றுத்தரவு cuṟṟuttaravu, பெ. (n.) பலரும் ஒரே நேரத்திலறியும்படி அதிகாரிகள் பிறப்பிக்கும் ஆணை; circular order (C.G.); [சுற்று + தரவு]

சுற்றுத்தேவதை	சுற்றுத்தேவதை curruddēvadai, பெ. (n.) 1. திருக்கோயில்களின் திருச்சுற்றுகளிலுள்ள உடன்சுற்றத் தெய்வம்; group of subordinate deities surrounding the chief deitics of a temple. 2. பெரியோரை அடுத்திருப்பவர் (கொ.வ.);; satellites of greatmen. [சுற்று + தேவதை]
சுற்றுப்பக்கம்	சுற்றுப்பக்கம் curruppakkam, பெ. (n.) சுற்றுப்புறம் பார்க்க;see Surru-p-puram.
சுற்றுப்பட்டு	சுற்றுப்பட்டு curruppaṭṭu, பெ. (n.) சுற்றுப்புறம் பார்க்க;see Surru-p-puram. தெ. த்ச்சுட்டுப் பட்டு [சுற்று + பட்டு]
சுற்றுப்படாகை	சுற்றுப்படாகை curruppaṭākai, பெ. (n.) சுற்று வட்டகை பார்க்க (நாஞ்);;see surruvattagai. [சுற்று + படாகை]
சுற்றுப்பயணம்	சுற்றுப்பயணம்1 curruppayaṇam, பெ. (n.) 1. அதிகார முறையில் அதிகாரிகள் பல ஊர்களுக்கும் சென்று வருகை; circuit, tour, as of an officer. "சுற்றுப்பயணம் வந்து ஜகந்நிர்வாகம் பண்ணுகை" (ஈடு. 4,5,1);. 2. சுற்று வழி பார்க்க;see surruvali [சுற்று + பயணம்] சுற்றுப்பயணம்2 curruppayaṇam, பெ. (n.) சுற்றுலா பார்க்க;see surrula.
சுற்றுப்பலி	சுற்றுப்பலி curruppali, பெ. (n.) 1. கோயிலைச் சுற்றித் திக்குத்தேவதைகளுக்கு இடும் படையல்; offerings to the regents of the eight cardinal points, made round a temple in the respective directions. 2. கீழதிகாரிகளுக்குக் கொடுக்கும் கையூட்டு; bribe offered to persons in subordinate position. [சுற்று + பலி]
சுற்றுப்பாதை	சுற்றுப்பாதை curruppātai, பெ. (n.) 1. சுற்றுவழி;நேர்பாதையல்லாத வழி; way which is not short-cut. 2. மாற்றுவழி; by-pass. 3. விண்வெளியில் கோள் அல்லது செயற்கைக் கோள் சுற்றி வரும் நீள்வட்டப் பாதை; orbit. 'இந்தியா பறக்கவிட்ட செயற்கைக்கோள் சுற்றுப் பாதையை விட்டு விலகிவிட்டது'. [சுற்று + பாதை]

சுற்றுப்பிரகாரம்	சுற்றுப்பிரகாரம் curruppirakāram, பெ. (n.) கோயிற்றிருச்சுற்று; surrounding arcade of temple. [சுற்று + பிரகாரம்]
சுற்றுப்புடை	சுற்றுப்புடை curruppuḍai, பெ. (n.) 1. பக்க வீக்கம்; swelling at the sides or in the surroundings. 2. பக்கம் புடைத்தல்; protruding at the sides. (சா.அக.);. [சுற்று + புடை]
சுற்றுப்புடைகொள்ளு-தல்	சுற்றுப்புடைகொள்ளு-தல் surru-p-pupai-kol-. செ.கு.வி. (v.i.) பக்கம் புடைத்திருத்தல் (சிலப். 13, 162, அரும்.);; to be pretruding at the sides. [சுற்று + புடைகொள்ளு-,]
சுற்றுப்புறம்	சுற்றுப்புறம் curruppuram, பெ. (n.) 1. அயலிடம்; adjacent place, neighbourhood, vicinity 2. குறிப்பிட்ட இடத்தை ஒட்டியுள்ள அல்லது சார்ந்த பகுதி; surroundings. 'நம்முடைய சுற்றுப்புறத்தை நாம்தான் துய்மையாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்'. [சுற்று + புறம்]
சுற்றுப்பூசை	சுற்றுப்பூசை curruppūcai, பெ. (n.) 1. சுற்றுக் கோயில்களில் செய்யும் பூசை; worship in surru-k-koil. 2. சுற்றுப்பலி பார்க்க;see surru-p-pali. [சுற்று + பூசை]
சுற்றுப்பேழை	சுற்றுப்பேழை curruppēlai, பெ. (n.) பேழைபோற் சுருண்டுகிடக்கும் பாம்பின் உடம்புமண்டலம்; coils of the lower part of snake's body, as basket-shaped. "நாபிக்குக் கீழ் மூன்று சுற்றுப் பேழை செய்துகொடு ரீ பதஞ்சலி தேவர்". (தெ.க.தொ.2,119);. [சுற்று + பேழை]
சுற்றும்	சுற்றும் surrum, கு.வி.ஏ. (adv.) சூழ; all around. "காலவான் கடுங்கனை சுற்றுங் கவ்வலால்" (கம்பரா. வருணனை.55);. ம. சுற்றும் [சுற்று → சுற்றும்]
சுற்றும்பிற்றும்	சுற்றும்பிற்றும் currumbirrum, கு.வி.எ. (adv.) சுற்றுமுற்றும் பார்க்க;see surrumurum. [சுற்றும் + பிற்றும்]

சுற்றுமண்	சுற்றுமண் cuṟṟumaṇ, பெ. (n.) 1. ஓலை முடங்கலில் இடும் முத்திரை மண்; clay cover of an olai-letter for impressing stamp. "சுற்றுமண் மூடுதோட்டின் முடங்கல்" (கம்பரா. பள்ளி.6); 2. வார்ப்புக்கருவின் புறம்பூசிய மண்; outer coating of the clay-mould for receving molten metal, as in casting brass. [சுற்று + மண்]
சுற்றுமணி	சுற்றுமணி cuṟṟumaṇi, பெ. (n.) மகளிர் கழுத்திலணியும் அணிவகை; an ornament worn by women round the neck. [சுற்று + மணி]
சுற்றுமதில்	சுற்றுமதில் cuṟṟumadil, பெ. (n.) கோயில் முதலியவற்றைச் சூழ்ந்துள்ள மதில் (சிலப். 10, 31, அரும்.);; surrounding wall, as of temple. [சுற்று + மதில்]
சுற்றுமுற்றும்	சுற்றுமுற்றும் surru-murrum, கு.வி.எ. (adv.) நான்கு பக்கமும்; all around, on all sides. "சுற்றுமுற்றும் புதை நின்னை" (திருக்கோ.43);. தெ. சுட்டுமுட்டு;க., து. சுட்டுமட்ட [சுற்றும் + முற்றும்]
சுற்றுலா	சுற்றுலா cuṟṟulā, பெ. (n.) பொழுது போக்காகவோ, ஒய்வாகவோ, பிறவற்றிற்காகவோ மேற்கொள்ளும் சுற்றுச் செலவு; tour, excursion. 'வழக்கம் போல இந்த ஆண்டும் பள்ளிமாணவர்கள் குற்றாலத்திற்குச் சுற்றுலா சென்றுள்ளனர்'. [சுற்று (ம்); + உலா]
சுற்றுலாத் தலம்	சுற்றுலாத் தலம் cuṟṟulāttalam, பெ. (n.) சுற்றுலா மேற்கொள்ளுமிடம்; place of tourist importance. [சுற்றுலா + தலம்]
சுற்றுலாத்துறை	சுற்றுலாத்துறை cuṟṟulātturai, பெ. (n.) சுற்றுலா மேற்கொள்ளும் அயல் நாட்டவரையும், உள்நாட்டவரையும் ஆற்றுப்படுத்தும் ஒர் (அரசுத்); துறை; a department intended to increase the tourism from the people as well as foreigners. 'இந்த ஆண்டு சுற்றுலாத்துறை மூலம் அரசிற்கு ஐநூறுகோடி உருபா வருமானம் கிட்டியுள்ளது'. [சுற்றுலா + துறை]

சுற்றுலாப்பயணிகள்	சுற்றுலாப்பயணிகள் cuṟṟulāppayaṇigaḷ, பெ. (n.) சுற்றுலாச் செல்வோர்; tourists, 'இந்தியாவிற்கு இந்த ஆண்டு ஐம்பது இலக்கம் சுற்றுலாப்பயணிகள் வந்துள்ளனர்'. [சுற்றுலா + பணிகள்]
சுற்றுலாமாளிகை	சுற்றுலாமாளிகை cuṟṟulāmāḷigai, பெ. (n.) சுற்றுலாச் செல்வோர் தங்கும் விடுதி, விருந்தினர் விடுதி; tourist lodge or hotel, government's guest house. [சுற்றுலா + மாளிகை]
சுற்றுவட்டகை	சுற்றுவட்டகை cuṟṟuvaṭṭagai, பெ. (n.) சுற்றுப்புறச் சிற்றூர்கள்; surrounding country or villages. [சுற்று + வட்டகை]
சுற்றுவட்டம்	சுற்றுவட்டம் cuṟṟuvaṭṭam, பெ. (n.) சுற்றுவட்டகை பார்க்க;see Surru-vattagai. [சுற்று + வட்டம்]
சுற்று வட்டாரம்	சுற்று வட்டாரம் cuṟṟuvaṭṭāram, பெ. (n.) சுற்றுவட்டகை பார்க்க;see Surru-Vattagai. [சுற்று +வட்டாரம்]
சுற்றுவரவு	சுற்றுவரவு cuṟṟuvaravu, பெ. (n.) l. சூழ்ந்து வருகை; moving in a circle, passing around. 2. வட்டமிட்டோடும் குதிரைச்சாரியை வகை; running of a horse in a circular course. "பதினெட்டு வகைப்பட்ட சுற்றுவரவினையும்" (பு.வெ.12, வென்றிப்.13.உரை);. 3. விழாக் காலங்களில் வரும் மேல்வரும்படி; extra income, as at festival. [சுற்று + வரவு]
சுற்றுவழி	சுற்றுவழி cuṟṟuvaḻi, பெ. (n.) 1. நேரற்ற பாதை; roundabout or circuitous way, indirect course. 2. தந்திரச்செயல், கீழறுப்பு; secret, underhand method. [சுற்று + வழி]

சுற்றுவளையம்	சுற்றுவளையம்1 cuṟṟuvaḷaiyam, பெ. (n.) 1. உருட்டி விளையாடும் சக்கரம்; hoop trundled along by children. 2. வட்டம்; round, circuit. "இந்தச் சாமான்கள் ஒரு சுற்று வளையத்திற்குக் கூடக் காணாது". 3. தெருவிற் சுற்றிக் கொண்டிருக்கை; wandering in the street. "ஊரைச் சுற்றுவளையம் போடுகிறான்". 4. கை கட்டிப் பணிபுரிதல்; dancing attendance, as at Court. [சுற்று + வளையம்] சுற்றுவளையம்2 cuṟṟuvaḷaiyam, பெ. (n.) கருப்பை நழுவாமல் இருக்கும்படி அல்குலிற் புகட்டும் வளையம்; a ring pessary placed in thc vagina to support the uterus (சா.அக.);. சுற்று
சுற்றுவாடை	சுற்றுவாடை cuṟṟuvāṭai, பெ. (n.) சுற்றுப்புறம்; அண்டையயல் பகுதிகள; nearby places. 'சாத்துார் சுற்றுவாடையில் தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகளே உள்ளன'. [சுற்று + வாடை]
சுற்றுவாரி	சுற்றுவாரி cuṟṟuvāri, பெ. (n.) கவருக்கப்பால் நீண்டுள்ள கூரை; projecting roof of a house, eaves. [சுற்று + வாரி] சுற்றுவாரி cuṟṟuvāri, பெ. (n.) கல்லூரி, college. 'கல்வி கற்றுவாரி கல்லூரி ஆகும்" (நிகபி.4:223); [கற்று+வாரி]
சுற்றுலாவிடுதி	சுற்றுலாவிடுதி cuṟṟulāviḍudi, பெ. (n.) சுற்றுலாமாளிகை பார்க்க;see surrula-maligai. [சுற்றுலா + விடுதி]
சுற்றுவீதி	சுற்றுவீதி cuṟṟuvīti, பெ. (n.) 1. கோயிலைச் சுற்றியுள்ள தெரு; streets surrounding a temple. 2. வளைந்து செல்லும் தெரு; winding street. [சுற்று + வீதி]

சுற்றுவேலை	சுற்றுவேலை cuṟṟuvēlai, பெ. (n.) உதவித் தொழில்; minor work, as of household. [சுற்று + வேலை]
சுற்றோட்டம்	சுற்றோட்டம் cuṟṟōṭṭam, பெ. (n.) 1. வட்டமாகச் சுற்றிவரல்; movementina regular or circuitous course 2. அரத்தம் நாடிநாள வழியாக உடம்பினுள் சுற்றி வரல்; the blood circulation in the body (சா.அக.);. [சுற்று + ஒட்டம்]
சுற்றொத்தி	சுற்றொத்தி cuṟrotti, பெ. (n.) சிற்றொத்தி பார்க்க;see Sirrotti.
சுற	சுற cuṟa, பெ. (n.) சுறா; shark. "சுறவழங்கு மிரும்பௌவத்து" (பொருந. 203);. [சுற → சுறா]
சுறட்டன்	சுறட்டன் cuṟaṭṭaṉ, பெ. (n.) தொந்தரைக்காரன் (யாழ்ப்.);; abstinate person, one who creates trouble. [சுறட்டு → சுறட்டன்]
சுறட்டு	சுறட்டு cuṟaṭṭu, பெ. (n.) 1. இணக்கமின்மை; stubbornness, pertinacity, obstinacy. 2. தொந்தரை; troublesomeness, quarrelsome ness. 3. சிக்கு; difficulty, intricacy. 4. தலையிடுகை; meddling, interference. [ஒருகா துறட்டு → சுறட்டு]
சுறட்டுக்கோல்	சுறட்டுக்கோல் cuṟaṭṭukāl, பெ. (n.) துறட்டுக் கோல்; an iron crook. [சுறட்டு + கோல்]
சுறட்டுப்பிடி	சுறட்டுப்பிடி cuṟaḍḍuppiḍi, பெ. (n.) 1. முரட்டுப் பிடி; holding tightly and roughly. 2. முரட்டுத் தனம்; stubborness, obstinacy (சா.அக.);. [சுறடு + பிடி]

சுறட்டுவலி	சுறட்டுவலி curaṭṭuvali, பெ. (n.) 1. தொந்தரவான வலி; persistent pain giving much trouble. 2. குறட்டைவலி; cram. 3. குறண்டல்வலி; spasmodic pain. 4. விடாப்பிடி; stubbornness (சா.அக.);. [சுறடு + வலி]
சுறட்டை	சுறட்டை curaṭṭai, பெ. (n.) பசையற வறண்டது; that which is dried up. "சுறட்டைத்தலை" (சங்.அக.);. [சுறண்டு → சுறட்டு → சுறட்டை]
சுறட்டைத்தலை	சுறட்டைத்தலை curaṭṭaittalai, பெ. (n.) தலைப்பொடுகு; dandruff (சா.அக);. [சுறட்டை + தலை]
சுறண்டி	சுறண்டி curaṇṭi, பெ. (n.) ஒருவகைக்கரண்டி; a kind of spoon for scraping; a scraper (சா.அக.);. [சுறண்டு → சுறண்டி]
சுறண்டு-தல்	சுறண்டு-தல் surandu-, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) சுரண்டியெடுத்தல்; removing by scraping as in wound (சா.அக.);. ம. சுரண்டு;க. கெரண்டு [சுரண்டு → சுறண்டி]
சுறணகி	சுறணகி curaṇagi, பெ. (n.) காட்டுக்கரணை; wild suran (சா.அக.);.
சுறணம்	சுறணம் curaṇam, பெ. (n.) காறாக்கரணை; white yam (சா.அக.);.

சுறவம்	சுறவம் cuṟavam, பெ. (n.) 1. சுறவு பார்க்க;see Suravu. "எயிற்றிறப் பாய்ந்தது சுறவம்" (திருவிளை. வலைவீசி, 37);. 2. தமிழாண்டின் முதல் மாதம் (தை);; the first month of the Tamil year. [சுறவு → சுறவம்]
சுறவு	சுறவு cuṟavu, பெ. (n.) 1. சுறாமீன்; shark-fish. 2. சுறாவினம்; fish of shark family. "சுறவினத் தன்ன வாளோர் மொய்ப்ப" (புறநா. 13:7);. [சுற → சுறவு]
சுறவுக்குழை	சுறவுக்குழை cuṟavukkuḻai, பெ. (n.) சுறவுமீன் வடிவாகச் செய்த காதணி (இலக்.அக);; an car ornament shaped like fish. [சுறவு + குழை]
சுறவுக்கோடு	சுறவுக்கோடு cuṟavukāṭu, பெ. (n.) நெய்தல் நில மக்கள், தெய்வமாகவைத்து வணங்கும் சுறாமீன்கொம்பு (பட்டினப், 86, 87, உரை);; jawbone of the swordfish, worshipped by the people of the coastal regions. [சுறவு + கோடு]
சுறவுவாய்	சுறவுவாய் cuṟavuvāy, பெ. (n.) சுறவுவாய் என்னுந் தலைக்கோலம்; an ornament shaped like a shark's mouth, worn by women on the head. "சுறவுவா யமைத்த" (பெரும்பாண். 385);. [சுறவு → வாய்]
சுறவை	சுறவை cuṟavai, பெ. (n.) 1. சுரப்பு அல்லது வீக்கம்; swelling. 2. உணர்ச்சி; sensitiveness. 3. சுறுசுறுப்பு;, diligence. 4. வேர்க்குரு; prickly heat (சா.அக.);. மறுவ. கள்ளக்கம் [சுர → சுற → சுறவை]

சுறா	சுறா1 cuṟā, பெ. (n.) 1. கடல்மீன்களில் பெருங்கேடு தரும் பேரின மீன்வகையான சுறாமீன்; shark fish. 2. சுறவவோரை; capricorn of the zodiac. 3. கோலாமீன்; flyingfish, sword fish. 4. நாய்மீன்; dog fish. 5. கொட்டை வாளை; two spotted shark-butter fish (சா.அக.);. ம. சுறா; க. கொற;தெ. சொற சுறா வகைகள் குரங்கன்சுறா; 2 வழுவன்சுறா; 3. செஞ்சுறா; 4. புள்ளிச் சுறா; 5. கொம்பன் சுறா; 6. வெள்ளைச் சுறா; 7, பால்சுறா; 8 மணிச் சுறா; 9. ஓங்கிற்கறா; 10 மட்டிச்சுறா:; 11. வெண்ணெய்ச்சுறா; 12. கோலாச்சுறா; 13. வெள்ளைக்கோலாச்சுறா; 14 காலன்சுறா; 15. நெளிஞ்சுறா; 16. ஆரணிச்சுறா; 17. பேய்ச் சுறா; 18. மேயுஞ்சுறா; 19 ஒரு கொம்பன்சுறா; 20. புடுக்கன்சுறா; 21. புலிச்சுறா; 22. பறங்கிச் சுறா; 23. பருவாய்ச்சுறா. சுறா2 cuṟā, பெ. (n.) 1. உடம்பின் அழுக்கு; filth or dirt of the body. "கறாப் பிடித்திருக்கிறது"
சுறாக்கவடி	சுறாக்கவடி cuṟākkavaḍi, பெ. (n.) சிறுவர் விளையாட்டு வகை (யாழ்.அக);; a kind of boy's game. [சுறா + சுவடி]
சுறாக்களிறு	சுறாக்களிறு cuṟākkaḷiṟu, பெ. (n.) ஆண் சுறா; male-shark. [சுறா + களிறு]
சுறாக்கொம்பு	சுறாக்கொம்பு cuṟākkombu, பெ. (n.) சுறவுக் கோடு பார்க்க;see suravu-k-kogdu. [சுறா + கொம்பு)
சுறாச்சிறை	சுறாச்சிறை cuṟācciṟai, பெ. (n.) சுறாமீன் இறகு; shark fins. [சுறா + சிறை]

சுறாத்தைலைக்கல்	சுறாத்தைலைக்கல் cuṟāttailaikkal, பெ. (n.) மந்திரக் கலைக்குப் பயன்படும் சுறாமீன் தலையிலிருந்து எடுக்கப்படும் கல்; a stone from the shark's head, used in magic (சா.அக.);. [சுறா + தலை + கல்]
சுறாத்துருமம்	சுறாத்துருமம் cuṟātturumam, பெ. (n.) தேவதாரு; deodar tree (சா.அக.);. [சுறா + துருமம்]
சுறாநெய்	சுறாநெய் cuṟāney, பெ. (n.) வழவழப்பும் வெகுட்டலும் உடையதாகவும், ஊதைநோய், இருமல் போன்றவற்றை நீக்கி, உடம்பிற்கு வலுவைக் கொடுப்பதுமான ஒருவகை நெய்; shark oil used as a substitute for codliver oil (சா.அக);. மறுவ. திருவிதாங்கோட்டுநெய், மங்காரநெய் [சுறா + நெய்]
சுறாப்பாரை	சுறாப்பாரை cuṟāppārai, பெ. (n.) 1. ஒருவகைக் கடல்மீன் (யாழ்ப்.);; a sea fish, shark pauray. 2. குமரப்பரை என்னும் கடல் மீன்; a kind of sea fish (சா.அக.);. [சுறா + பாரை]
சுறாமீன்செப்பட்டை	சுறாமீன்செப்பட்டை cuṟāmīṉceppaṭṭai, பெ. (n.) சுறாமீன்சிறகு shark's fin (சா.அக.); [சுறா + மீன் + செப்பட்டை]
சுறாமீனெய்	சுறாமீனெய் cuṟāmīṉey, பெ. (n.) சுறாநெய் பார்க்க;see Sura-ncy (சா.அக.);. [சுறா + மீன் + நெய்]
சுறாமுள்	சுறாமுள் cuṟāmuḷ, பெ. (n.) சுறாமீன் எலும்பு; shark bones (சா.அக.);. [சுறா + முள்]

சுறாவேறு	சுறாவேறு cuṟāvēṟu, பெ. (n.) சுறாக்களிறு பார்க்க;see Sura-k-kalir (சா.அக.);. [சுறா + ஏறு]
சுறாளம்	சுறாளம் cuṟāḷam, பெ. (n.) 1. சினம்; anger. 2. வேகம்; swiftness, as of horse. [சுறு + ஆலாம்]
சுறிமுகத்தந்தம்	சுறிமுகத்தந்தம் cuṟimugattandam, பெ. (n.) யானைக்கொம்பு; elephant's tusk (சா.அக.);. [சுறி + முகம் + தந்தம்]
சுறீரெனக்கடி-த்தல்	சுறீரெனக்கடி-த்தல் surir-ena-k-kadi-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கொட்டுதல்; to sting as a scorpion, or ant or honey bee etc. 2. கடுமையான வலியுண்டாகும்படிக் கடித்தல்; to bitting vehamently so as to cause acute pain. 3. கடுத்தல்; to sting pain. [சுறீர் + என + கடி-,]
சுறீரெனல்	சுறீரெனல் cuṟīreṉal, பெ. (n.) 1. கடுத்தற்குறிப்பு; stinging, smarting excessively. 'எறும்பு சுறீரென்று கடித்தது' (உ.வ.);. 2. ஓர் ஒலிக்குறிப்பு; hissing, as water when in contact with fire. 3. அச்சக்குளிப்பு; being struck with fear or horror. க. சறீரென [சுறீர் + எனல்]
சுறீரெனவலி-த்தல்	சுறீரெனவலி-த்தல் surir-enavali, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கடுத்துவலித்தல்; to shoot as quick darting pain (சா.அக.);. [சுறீர் + என + வலி-,]
சுறு	சுறு cuṟu, பெ. (n.) மயிர் முதலியன, தீயிற் பொகங்குதலால் உண்டாகும் நாற்றம்; stench, as of burning hair "கூந்தலின் சுறு நாறுகின்றது" (கம்பரா. இராவணன். மந்திர. 13);. [சுள் + சுறு]
சுறுக்கன்	சுறுக்கன் cuṟukkaṉ, பெ. (n.) 1. சுறுசுறுப் புள்ளவன்; active, diligent person. 2. சினமுடையவன்; hasty, irritable person. [சுருக்கு → சுறுக்கன்]

சுறுக்கு	சுறுக்கு cuṟukku, பெ. (n.) 1. விரைவு; quickness, rapidity. 2. சுறுசுறுப்பு; diligence, briskness. 3. பரபரப்பு; haste, hastiness. 4. கடுமை; irritableness, severity. 5. கூர்மை; sharpness, keenness. 6. காரம்; pungency, poignancy. 7. விலையேற்றம்; high-price. 'புதுநெல் இப்போது சுறுக்காயிருக்கிறது' (உ.வ.);. 8. சந்தை விலை; demand, as in market. 'சம்பாவுக்கு இப்போது சுறுக்குண்டு' (உ.வ.);. ம. சுறுக்கு; க. சுறுகு; தெ. சுருக்கு; து. சுருக்கு; கோத. சுர்கு;குட. சுரிகி [சுள் → சுறு → சுறுக்கு]
சுறுக்குக்காட்டு-தல்	சுறுக்குக்காட்டு-தல் surukku-k-kattu-, செ.கு.வி. (v.i.) அடிகொடுத்து அச்சங்காட்டுதல்; to give warning cut, as to a school boy. [சுறுக்கு + காட்டு-,]
சுறுக்குத்தாக்கு-தல்	சுறுக்குத்தாக்கு-தல் Surukku-t-takku-, 5 செ.கு.வி (v.i.) சுறுக்குக்காட்டு-, பார்க்க;see Surukku-k-kattu-. [சுறுக்கு + தாக்கு]
சுறுக்கெனல்	சுறுக்கெனல் cuṟukkeṉal, பெ. (n.) 1. விரைவுக் குறிப்பு; onom. expr. signifying, quickness. 2. கடுத்தற்குறிப்பு; onom. expr. signifying stinging, smarting. "பாந்தள்சீறிச் சுறுக்கெனவே கடிக்க" (சிவரக. அபுத்திபூ. 13);. 3. திடீரென்று குத்துதற்குளிப்பு; onom. Expr. signifying sudden prick. க. சுருக்கெனெ [சுறுக்கு + எனல்]
சுறுக்கொள்(ளு)-தல்	சுறுக்கொள்(ளு)-தல் suru-k-kol(lul)-, 16 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மயிர்க்கூச்செறிதல், மயிர்ச்சிலிர்த்தல்; stand on end as hair to get the goose-skin. "மீசை சுறுக்கொள" (பிரபோத. 25:34);. 2. தீய்ந்து போதல்; to become chared or scorched. "மாலைவண்டொடுஞ் சுறுக்கொண்டேற" (கம்பரா. அட்ச.1);. [சுறு + கொள்(ளு);-,]

சுறுசுறு-த்தல்	சுறுசுறு-த்தல் suru-suru-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) விரைவுபடுதல்; to be in a hurry; to be very active (செ.அக);. [சுறு + சுறு-,]
சுறுசுறுப்பு	சுறுசுறுப்பு suṟusuṟuppu, பெ. (n.) 1. ஊக்கம்; diligence industry. 2. மிகுவிரைவு (வின்.);; bustling, hurrying. ம. சுறுசுறுப்பு, சுறுகுறுக்கு; க. சுருகுருக;தெ. காட்சுர [சுறுசுறு → சுறுசுறுப்பு]
சுறுசுறெனல்	சுறுசுறெனல் suṟusuṟeṉal, பெ. (n.) 1. தீயில் தண்ணிர் பட்டாற் போன்ற ஒர் ஒலிக்குறிப்பு; onom. expr. signifying hissing, as water when in contact with fire. 2. விரைவுக் குறிப்பு; quick rising, as of anger;rapid spreading as of fire, poison in the system. 3. உட்செல்லுதற்குறிப்பு; penetrating, going down with ease, as in quicksand. 4. கடுத்தற்குறிப்பு; stinging, asthorn. க. சுறுசுரெனெ [சுறுசுறு + எனல்]
சுறுதி	சுறுதி cuṟudi, பெ. (n.) மிகுவிரைவு; swiftness, quickness, alacrity. 'சுறுதியா யோடு' (வின்.);. ம. சுறுதி [சுறு + தி → சுறுதி]
சுறுமாக்கல்	சுறுமாக்கல் cuṟumākkal, பெ. (n.) அஞ்சனக் கல்; black antimony (சா.அக.);. மறுவ. கருமாக்கல் U. surma [சுறுமா + கல்]
சுறை	சுறை cuṟai, பெ. (n.) கொற்றான் (மலை);; parasitc leafless plant. [சுறு → சுறை]
சுறோணிதம்	சுறோணிதம் cuṟōṇidam, பெ. (n.) நாகமல்லி (பச்.மூ.);; ringworm root.

சுறோணிதவழலை	சுறோணிதவழலை cuṟōṇidavaḻlai, பெ. (n.) இந்துப்பு; rock salt (சா.அக.);. [சறோணிதம் + வழலை]
சுன்	சுன் cuṉ, பெ. (n.) 1. வெண்மை; whiteness. 2. பாழ்; சுன்னம்; சுழி; zero, cipher (சா.அக);.
சுன்னக்குகை	சுன்னக்குகை cuṉṉaggugai, பெ. (n.) 1. சுண்ணாம்பினாற் செய்த மூசை; crucible made of lime stone. 2. சுண்ணமருந்தால் செய்து பொன்னாக்கத்திற்குப் பயன்படுத்தப்படும் மூசை; a crucible made of alkaline salts and used in alchemy (சா.அக.);. [சுன்னம் + குகை]
சுன்னச்சி	சுன்னச்சி cuṉṉacci, பெ. (n.) சத்திசாரம்; an acrid salt (சா.அக.);. [சுன்னம் + சி]
சுன்னப்புச்சவுடு	சுன்னப்புச்சவுடு cuṉṉappuccavuḍu, பெ. (n.) உழமண்; fuller's earth (சா.அக.);. [சன்னப்பு + சுவடு]
சுன்னமேகம்	சுன்னமேகம் cuṉṉamēkam, பெ. (n.) சிறுநீரில் சுன்னச்சத்து அதிகமாகவரும் ஒருவகை நோய்; a kind of mega disease in which the urine comes with plenty of calcium salts (சா.அக.);. [சன்னம் + மேகம்]

சுன்னம்	சுன்னம்1 cuṉṉam, பெ. (n.) 1. சுண்ணாம்பு; lime 2. மாழைகளைப் புடமிட்ட தமிழ் மருந்து; a calcium compund prepared from metals (சா.அக.);. [சுன் → சுன்னம்] சுன்னம்2 cuṉṉam, பெ. (n.) சுழி, பாழ்; Zero, cipher, circular mark. [சுல் → சுன் → சுன்னம் (வே.க.);] த. சுன்னம் → Skt. sunnya Pkt. sunna சுன்னம்3 cuṉṉam, பெ. (n.) வெண்மையான மருந்துச் சரக்கு; a kind of white medicine (சா.அக.);. [சுன் → சுன்னம்]
சுன்னாகம்	சுன்னாகம் cuṉṉākam, பெ. (n.) வெண்ணாவல்; white jamoon.
சுன்னாரிப்புல்	சுன்னாரிப்புல் cuṉṉārippul, பெ. (n.) சுக்குநாறிப்புல்; ginger grass spice grass, citronella grass or roussa oil grass (சா.அக.);. மறுவ. காவட்டம்புல்;மாந்தப்புல் [சுன்னாரி + புல்]
சுன்னிதம்	சுன்னிதம் cuṉṉidam, பெ. (n.) நுண்மை; very minute (சா.அக.);. [சுன்னம்2 → சுன்னிதம்]
சுன்னுக்கட்டி	சுன்னுக்கட்டி cuṉṉukkaṭṭi, பெ. (n.) 1. பாற் கட்டி (வின்.);; கட்டி (வின்.);; cheese (சா.அக);. 2. திரட்டுப்பாற் கட்டி; condensed milk. [சுல் → சுன் → சுன்னு + கட்டி. சுல் → சுன் = வெண்மை]
சுனக்குடம்	சுனக்குடம் cuṉakkuḍam, பெ. (n.) சதுரக் கள்ளி (மலை.);; square spurge. [சுன் → சுனம் + குடம்]

சுனை	சுனை1 sunai-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. குழைதல் (பிங்.);; to be soft and pulpy to be mashed. 2. வாடுதல்; to fade, droop. [சுள் → சுன் → சுனை] சுனை2 sunai, 4 செ.கு.வி. (v.i.) தினவெடுத்தல்; to tingle, itch. "சுனைத்தெழுதல் காமுறுவர்" (நாலடி, 313);. ம. சுனெக்க [சுல் → சுன் → சுனை-,] சுனை3 cuṉai, பெ. (n.) 1. தினவு; itching. "நாத்தின்னு நல்ல சுனைத்து" (நாலடி, 335);. 2. சுரசுரப்பு; roughness, sharpness. 3. கரும்பு, சோளம் போன்றவற்றின் தோகைகளிலும், கம்பு சோளம் போன்றவற்றின் கதிர்களிலும் காணப்படும் முட்போன்ற பகுதி; prickle. as in leaves, stalks, etc., down on fruits. ம. சுன; க. டொணெ, தொணெ;தெ. தொன சுனை4 cuṉai, பெ. (n.) 1. நீருற்று; spring. 2. நீர்நிலையும் நிழல் மரமுமுள்ள பசும்புல் தரை; grassy. 3. மலைச்சுனை; mountain spring.
சுனைக்கரந்தை	சுனைக்கரந்தை cuṉaikkarandai, பெ. (n.) மேனியில் பட்டால் அரிக்கும் ஒருவகைக் கரந்தைச்செடி; a kind of basil coming in contact with the body causes itching sensation (சா.அக.);. மறுவ. திருநீற்றுப்பச்சை [சுனை → சுனை3 + கரந்தை]
சுனைக்காஞ்சொறி	சுனைக்காஞ்சொறி cuṉaikkāñjoṟi, பெ. (n.) செந்தொட்டி; stinging nettle (சா.அக);. [சுனை + காஞ்சொறி]
சுனைக்கொடி	சுனைக்கொடி cuṉaikkoḍi, பெ. (n.) முசு முசுக்கை; rough bryony (சா.அக.);. [சுனை + கொடி.]

சுனைக்கோரை	சுனைக்கோரை cuṉaikārai, பெ. (n.) நமைச்சலை உண்டாக்கும் ஒருவகைக் கோரை; a kind of bristly sedge grass causing itching when touched bristly koray (சா.அக.);. [சுனை + கோரை]
சுனைத்தவம்	சுனைத்தவம் cuṉaittavam, பெ. (n.) பூலாங் கிழங்கு; poolah root (சா.அக.);.
சுனைத்தவிடு	சுனைத்தவிடு cuṉaittaviḍu, பெ. (n.) உமித் தவிடு; bran (சா.அக);. [சுனை + தவிதி]
சுனைத்துளசி	சுனைத்துளசி suṉaittuḷasi, பெ. (n.) எலிக்கடி நஞ்சைப் போக்கும் முள்துளசி; thony basil, it cures rat bite (சா.அக.);. [சுனை + துளசி]
சுனைத்தேவதாரி	சுனைத்தேவதாரி cuṉaittēvatāri, பெ. (n.) முள்ளுத்தேவதாரு; a kind of bristly deodar. (சா.அக.);. [சுனை + தேவதாரி]
சுனைத்தோரிதம்	சுனைத்தோரிதம் cuṉaiddōridam, பெ. (n.) பூனைக்காஞ்சொறி; a small climbing nettle jragia involucrate (சா.அக.);. [சுனை + தோரிதம்]
சுனைப்பாசி	சுனைப்பாசி cuṉaippāci, பெ. (n.) கொடிப் பாசி; moss creeping upon water (சா.அக.);. [சுனை + பாசி]
சுனைப்புல்	சுனைப்புல் cuṉaippul, பெ. (n.) ஒருவகைப் புல்; a coarse grass (சா.அக.);. [சுனை + புல்]

சுனைப்புன்கு	சுனைப்புன்கு cuṉaippuṉku, பெ. (n.) மணிப்புன்கு; rusty soapnut (சா.அக.);. [சுனை + புன்கு]
சுனைமேலாதி	சுனைமேலாதி cuṉaimēlāti, பெ. (n.) சுனைக் கொடி பார்க்க;see sunai-k-kodi (சா.அக.);. [சுனை + மேலாதி]
சுனைவள்ளி	சுனைவள்ளி cuṉaivaḷḷi, பெ. (n.) முள்வள்ளி; the root of a winding plant of the Dioscorea genus (சா.அக.);. [சுனை + வள்ளி]
சுனைவாகினி	சுனைவாகினி cuṉaivākiṉi, பெ. (n.) முகட்டை; clove scented creeper (சா.அக.);.
சுனைவீரம்	சுனைவீரம் cuṉaivīram, பெ. (n.) கொச்சிவீரம்; corrosive sublimate prepared formerly in Cochin. [சுனை + வீரம்]
சுனைவு	சுனைவு1 cuṉaivu, பெ. (n.) பேய்க்கடலை (மலை.);; bitter bengal-gram. சுனைவு2 cuṉaivu, பெ. (n.) சுனைநீர் (வின்.);; rock Water. [சுனை → சுனைவு]
சுனைவெண்டை	சுனைவெண்டை cuṉaiveṇṭai, பெ. (n.) முள்வெண்டை; rough lady's finger (சா.அக.);. [சுனை + வெண்டை]
சுனைவெப்பிலி	சுனைவெப்பிலி cuṉaiveppili, பெ. (n.) கரும்புத் தோகை; the tail portion of sugar cane (சா.அக.);. [சுனை + வெப்பிலி]

சுனைவெள்ளரி	சுனைவெள்ளரி cuṉaiveḷḷari, பெ. (n.) முள்வெள்ளரி; common cucumber (சா.அக.);. [சுனை + வெள்ளரி]
சுனைவேப்பிலை	சுனைவேப்பிலை cuṉaivēppilai, பெ. (n.) மலைவேப்பிலை; mountain neem (சா.அக.);. [சுனை + வேப்பிலை] சூ
சூ	சூ1 cū, பெ. (n.) சகரமெய்யும் ஊகார நெடிலும் சேர்ந்து பிறந்த உயிர்மெய் யெழுத்து; the compound of 3 and pom. [ச் + ஊ = சூ] சூ2 cū, பெ. (n.) 1. நாயை ஏவும் ஒலிக்குறிப்பு; sound uttered in setting dogs on. 2. வெறுப்பு முதலியவற்றை உணர்த்தும் ஒலிக்குறிப்பு; sound uttered to express disgust or aversion. 3. பன்றி முதலிய விலங்குகளையும், காகம், கோழி முதலிய பறவைகளையும் விரட்டப் பயன்படுத்தும் ஒலிக்குறிப்புச் சொல்; sound uttered in setting pigs and some birds like crow, cock, ete. சூ3 cū, பெ. (n.) 1. பனங்கதிர் முதலியவற்றைக் கருக்கிப் பொடித்துத் துணியிற்கட்டியமைக்கும் வாணவகை; a kind of home - made firework encased in cloth. 'கார்த்திகையில் சூவிடுதல் வழக்கம்' (இ.வ.);.
சூக்காட்டு-தல்	சூக்காட்டு-தல் su-k-kattu-, 5 செகுன்றாவி (v.t.) 1. நாயை ஏவுதல்; to set dogs on. 2. எவற்றையும் 'சூ' வென்று ஓசையிட்டு வெருட்டுதல்; to drive away with the sound su, as dogs. (செ.அக.);. [சூ (ஒலிக்குறிப்பு); + காட்டு-,]
சூக்காய்	சூக்காய் cūkkāy, பெ. (n.) கடுக்காய் நண்டு (யாழ்ப்.);; a kind of small crab. 2. கடுக்காய்; gall-nut, one of the tiri palai (சா.அக.);.
சூக்கீடம்	சூக்கீடம் cūkāṭam, பெ. (n.) கம்பளிப்பூச்சி (யாழ்ப்.);; hairy caterpillar.
சூக்கொட்டு-தல்	சூக்கொட்டு-தல் su-k-kottu-, 5 செகுவி (v.i.) 1. 'சூ' வொலியிட்டு இசைவு காட்டுதல்; to express assent with the sound- 'Su'. 2. வெறுப்புக் குறி காட்டுதல்; to hiss in aversion or dissent. [சூ + கொட்டு-,]

சூகரை	சூகரை cūkarai, பெ. (n.) குளத்தில் உடைப்பு நீர் வெளிப்போகாதபடி இடும் அணை (Rd.);; ring-bound, a temporary bund preventing escape of water through breaches. [சூழ் + கரை → சூகரை]
சூகை	சூகை1 cūkai, பெ. (n.) 1. சுழற்சி; whirling 2. தலைச்சுழற்சி; reeling of the head. [சூழ்கை → சூகை] சூகை2 cūkai, பெ. (n.) 1. கரிய சிற்றெறும்பு வகை; small black ant. 2. யானை; elephant. 3. நீர் அட்டை; a kind of irritating water leech (சா.அக.); சூகை3 cūkai, பெ. (n.) வீட்டின் பின்புறம்; back part of the house. "சூகையொண்டிக் கேட்டான்" (யாழ்ப்.);. சூகை4 cūkai, பெ. (n.) வற்றியுலர்ந்தது; that which is withered or shrunken. 'சூகை முலை'.
சூகைக்கண்	சூகைக்கண் cūkaikkaṇ, பெ. (n.) 1. கிட்டப் பார்வை (யாழ்ப்.);; shorted sight-ness, as causing one to keep the eyes nearly shut. 2. சுழற் கண்; whirling eye. மறுவ. கூச்சக்கண் [சூகை + கண்]
சூகைக்கை	சூகைக்கை cūkaikkai, பெ. (n.) சூம்பியகை; withered arm (சா.அக.);. [சூகை + கை]
சூகைமுலை	சூகைமுலை cūkaimulai, பெ. (n.) வற்றிப் போன முலை; shrunken breast of a female (சா.அக.);. [சூகை4 + முலை]
சூகையாடு-தல்	சூகையாடு-தல் sugai-y-adu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கிறுகிறுத்தல், தலை சுற்றுதல் (யாழ்ப்.);; to be dizzy. [சூகை1 + ஆடு-,]

சூங்குமம்	சூங்குமம் cūṅgumam, பெ. (n.) வேலிப்பருத்தி (மலை);; a hedge-twiner. மறுவ. உத்தாமணி, சூக்குலம்
சூச்சான்	சூச்சான் cūccāṉ, பெ. (n.) கிட்டிப் புள் (யாழ்ப்,);; game of tipcat.
சூச்சூவெனல்	சூச்சூவெனல் cūccūveṉal, பெ. (n.) 1. ஒலியை (சத்தத்தை); அடக்கும் குறிப்பு; onom.expr of silencing. 2. நாய், பன்றி, பறவை போன்றவைகளை விரட்டும் ஒலிக்குறிப்பு; onom. to drive dog, pig, birds.
சூசம்	சூசம் cūcam, பெ. (n.) செம்மறியாட்டுக் கடா (வின்.);; a species of ram.
சூசாக்கிரம்	சூசாக்கிரம் cūcākkiram, பெ. (n.) ஊசி மல்லிகை; needle jasmine. (சா.அக.);.
சூட்சம்	சூட்சம் cūṭcam, பெ. (n.) 1. பெருவழுதலை; big brinjal. 2. வெள்ளைக்காக்கணம்; white mossel shell creeper. 3. குக்கில்; குங்கிலியம்; Indian bedellium (சா.அக.);.
சூட்சி	சூட்சி1 sutsci-, 4 செ.குன்றாவி (v.t.) ஆராய்ந்து அறிதல்; to understand thoroughly. "சூட்சித்துப் புத்ரசங்கை சொல்லுவது தானே" (சாதகசிந். 1704);. [சூழ் + சி – சூழ்ச்சி → சூட்சி] சூட்சி2 cūṭci, பெ. (n.) 1. கலந்தாய்வு; counsel, deliberation. "சூட்சியின் கிழவரை நோக்கிச் சொல்லினான்" (கம்பரா. உயுத்த. மந்திர. 11);. 2. வழி; means, device. 'இச்சிக்கலுக்கு மீளும் சூட்சி யாது?' (உ.வ.);. 3. ஏய்ப்பு: deceit. "சூட்சி சிறிது மிலாதாய் போற்றி" (தேவா. 1164, 4);. [சூழ்ச்சி → சூட்சி]

சூட்சியன்	சூட்சியன் cūṭciyaṉ, பெ. (n.) 1. அமைச்சன், (மந்திரி);; minister as skilled in deliberation. "நல்லோர் யாரென நலங்கிளர் சூட்சியன்" (ஞானா. 26:17);. [சூட்சி → சூட்சியன்]
சூட்டடி	சூட்டடி cūḍḍaḍi, பெ. (n.) 1. அடித்த கதிரைக் கடாவிட்டு உழக்குகை (நெல்லை.);; beating or treading of sheaves for the second time. 2. முதன் முறையாக நெற்களத்தில் கதிர்ச்சூட்டை அடிக்கை (வின்.);; beating sheaves for the first time. [சூடு + அடி]
சூட்டடுப்பு	சூட்டடுப்பு cūḍḍaḍuppu, பெ. (n.) அடுப்புவகை; a kind of domestic oven. "சூட்டடுப்பிற் செழுந்தாட் பவளத் துவரடுக்கி" (குமர. பிர. மீனாட். பிள்ளைத். 23);. ம. சூட்டடுப்பு [சூட்டு + அடுப்பு]
சூட்டளவை	சூட்டளவை cūṭṭaḷavai, பெ. (n.) வெப்பமானி; an instrument to measure the temperature;thermometre (சா.அக.);. [சூடு + அளவை. உடல் சூட்டை, வெப்பத்தை அளக்கும் கருவி]
சூட்டாணி	சூட்டாணி cūṭṭāṇi, பெ. (n.) சூட்டுக்கோல் பார்க்க;see Suttu-k-kol. "செவிச் சூட்டாணியிற் புகையழல் பொத்தி" (சிலப். 23:44);. [சுடு → சுடு + ஆணி]
சூட்டிக்கை	சூட்டிக்கை cūṭṭikkai, பெ. (n.) 1. அறிவுக்கூர்மை; ingenuity, 'சிறுவயதிலேயே அவன் சூட்டிக்கையாக இருந்தான்' (உ.வ);. 2. சுறுசுறுப்பு; Smartness. 'வேலைசெய்வதிலே அவன் படு சூட்டிக்கை' (உ.வ.);. க. சூடி
சூட்டிஞ்சி	சூட்டிஞ்சி cūṭṭiñji, பெ. (n.) ஏவறைகளை கொண்ட மதில்; crenelated wall. "இடு சூட்டிஞ்சியி னேணி சாத்தின்று" (பு.வெ. 6:18, கொளு);. [(சூடு → அ); சூட்டு + இஞ்சி]

சூட்டிவிடு-தல்	சூட்டிவிடு-தல் suttiividu-, 18 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. பெண்ணை மணம்செய்து கொடுத்தல்; to give a girl in marriage. 2. அமர்த்துதல்; to appoint, destine. 3. ஒப்படைத்தல்; to assign make over, transfer, as property. 4. பட்டங் கட்டி விடுதல், மகுடம் சூட்டுதல்; to offer royal title or to crown a person as king. [சூட்டு → சூட்டி + விடு-,]
சூட்டிறைச்சி	சூட்டிறைச்சி cūṭṭiṟaicci, பெ. (n.) சுட்ட இறைச்சி (பிங்.);; roasted-meat. [சுடு → சூடு + இறைச்சி]

சூட்டு	சூட்டு1 suttu-, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. அணிவித்தல்; to adorn, as with garlands, chain-ornaments, etc. "பாதமலர் சூடுகின்றிலை, சூட்டுகின்றதுமிலை (திருவாச.5:31);. 2. ஒருவரை பாமாலையாற்புனைத்தல்; to honour, as with a poem. 3. மணிமுடி புனைவித்தல்; to crown, as with diadem. "தொன்னெடு முடி சூட்டுகின்றான்" (கம்பரா. அயோத். மந்திரப். 90);. மன்னன் தன் மகனுக்கு மணிமுடி சூட்டினான" (உ.வ.);. 4. பட்டம் முதலியன கொடுத்தல்; to confer, as title, பாவாணருக்குப் பாவலரேறு மொழி ஞாயிறு' என்று பட்டஞ் சூட்டினார். 5. பரப்புதல்; to spread over, as an army. "நிலவரை சூட்டிய நீனெடுந் தானை" (புறநா. 228:6);. 6. ஆணை முதலியன செலுத்துதல்; to extend, as one's sway. 'நீரக விருக்கை யாழிசூட்டிய...... முன்னோர்போல (புறநா. 99:3);. 7. சுமத்துதல் (யாழ்ப்.);; to attribute. 8. சூட்டிவிடு-தல் பார்க்க;see sutti-vidu-, 9. இயலாத ஒன்றை மேற்கொள்ளும்படி தூண்டுவிடுதல் (இக.வ.);; to encourage one in undertaking a task beyond his means, yoke a person to a difficult task. [சூடு → சூட்டு-,] சூட்டு2 cūṭṭu, பெ. (n.) 1. சூட்டுகை; investing adorning, as with crown, head-dress. முடிசூட்டு. 2. பூமாலை; wreath, garland. "மல்லிகை நறுஞ்சூட்டு வெள்ளிதின் விளங்க" (பெருங். உஞ்சைக். 46:233);. 3. பெண்களுக்குரிய துதலணி (பிங்.);; நெற்றிச்சூட்டு; ornament for women's forehead. 4. நெற்றிப்பட்டம்; a golden plate worn on the forehead, as ornament or badge of distinction. 5. மயில், கோழி முதலியவற்றின் உச்சிக்கொண்டை; pcacock's crest, cock's comb. "காட்டுக்கோழிச் சூட்டுத் தலைச்சேவல்" (பெருங். உஞ்சைக். 52:62);. 6. பாம்பின் படம்; Snakes hood "செங்கணாயிரஞ் சூட்டராவினறிதுயிலமர்ந்து" (கூர்மபு. வருணாச். 3. 7. வண்டிச்சக்கரத்தின் விளிம்பைச் சூழ அமைக்கப்பட்ட வளைவுச் சட்டம்; felloe of a wheel. "கொழுஞ் சூட்டருந்திய திருந்துநிலை யாரத்து" (பெரும்பாண். 46);. 8. ஏவறை; a kind of casemate in a fortress for shooting arrows from "இடுகுட் டிஞ்சியின்" (பு.வெ.6:18 கொளு);. [சூடு → சூட்டு] சூட்டு3 cūṭṭu, பெ. (n.)

சூட்டுக்கணம்	சூட்டுக்கணம் cūṭṭukkaṇam, பெ. (n.) கழிக்கணம்; ஒருவகைக் கணநோய்; atroply due to excess of heat in the system resulting in diarrhoea (சா.அக.);. [சூடு + கணம் = சூட்டுக்கணம்]
சூட்டுக்கத்திகை	சூட்டுக்கத்திகை cūṭṭuggattigai, பெ. (n.) பூமாலை வகை (இறை. 2, பக். 42, உரை);; a kind of garland. [சூட்டு + கத்திக்கை]
சூட்டுக்கறி	சூட்டுக்கறி cūṭṭukkaṟi, பெ. (n.) முகமதியரின் பக்கிரீத்துப் பண்டிகையில் வழங்கப்படும் இறைச்சி; Bakri-id, the Muhammadan festival, as time for meat. [சூட்டு + கறி]
சூட்டுக்காரன்	சூட்டுக்காரன் cūṭṭukkāraṉ, பெ. (n.) திறமையாகவும், சுவையாகவும், சிரிப்பாகவும் பேசுபவன் (வின்.);; wittly person. க. சூடுக்காற [(சூடு →); சூட்டு + காரன்]
சூட்டுக்குத்தல்	சூட்டுக்குத்தல் cūṭṭukkuttal, பெ. (n.) சூட்டினால் கண்சதை வளர்ந்து கண்ணில் ஏற்படும் குத்தல்நோய்; irritation due to abnormal growth of flesh in the eye arising from constitutional heat-ophthalmia (சா.அக.);. [சூடு + குத்தல்]
சூட்டுக்குச்சூடு கொடுத்தல்	சூட்டுக்குச்சூடுகொடுத்தல் cūḍḍugguccūḍugoḍuttal, பெ. (n.) தமிழ்மருத்துவ முறையில் சிலபோது, சூட்டுக்குச் சூடுகொடுத்தால் உடம்பு குளிர்ச்சி ஆகும் எனுங் கொள்கை; in Tamil medicine the principle of treating with a remedy apparently hot for internal heat on the theory that such treatment would result in rendering the system cool (சா.அக.);. [சூட்டுக்குச்சூடு + கொடுத்தல்]
சூட்டுக்கோல்	சூட்டுக்கோல் cūṭṭukāl, பெ. (n.) 1. மாடு முதலியவற்றின்மேல் அடையாளச் சூடு இடுதற்குரிய கம்பி (உ.வ.);; branding iron. instrument for cauterising. 2. குழந்தைகளின் சில நோய்களுக்காகச் சூடுபோடும் ஊசி அல்லது இரும்புக்காம்பு; heated branding iron used as a treatment in children suffering from convulsions for fits accompanying diseases (சா.அக.);. ம. சூடுகோல், சூட்டுக்கோல்
சூட்டுக்கோலிடு-தல்	சூட்டுக்கோலிடு-தல் suttu-k-kolidal, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) வலிப்புவந்த குழந்தைகளுக்கு ஊசி அல்லது இரும்புக்கம்பியினால் சூடு போடுதல்; cauterising with a red hot needle or rod children suffering from convulsion (சா.அக.);. [சூட்டுக்கோல் + இடு-]

சூட்டுடம்பு	சூட்டுடம்பு cūḍḍuḍambu, பெ. (n.) வெப்பம் கொண்ட உடல்; body, which is over heated. 'அவனுக்குச் சூட்டுடம்பு' (உ.வ.);. [சூடு + உடம்பு]
சூட்டுத்தலைவி	சூட்டுத்தலைவி cūṭṭuttalaivi, பெ. (n.) உடம்பின் வெப்பத்தால் ஏற்படும் தலைவலி; head-ache due to excess of heat in the body (சா.அக.);. [சூடு → சூட்டு + தலைவலி]
சூட்டுப்பாய்	சூட்டுப்பாய் cūṭṭuppāy, பெ. (n.) சூடடித்த நெற்குவியலைப் போர்த்துவைத்தற்குரிய பாய் (யாழ்.அக.);; mat used to cover the threshed corn. [(சூடு); → சூட்டு + பாய்]
சூட்டுப்புண்	சூட்டுப்புண் cūṭṭuppuṇ, பெ. (n.) 1. சுட்டபுண்; burns. 2. வெப்பத்தினால் ஏற்பட்ட புண்; boil arising from the internal heat in the system (சா.அக.);. [சூடு → சூட்டு + புண்]
சூட்டுமணல்	சூட்டுமணல் cūṭṭumaṇal, பெ. (n.) கருமணல்; black sand (சா.அக.);. [சூடு → சூட்டு + மணல்]
சூட்டுமாலை	சூட்டுமாலை cūṭṭumālai, பெ. (n.) தோளணி மாலை (யாழ்.அக.);; a kind of garland. [சூட்டு + மாலை]
சூட்டுமிதி	சூட்டுமிதி cūṭṭumidi, பெ. (n.) நெற்சூட்டைக் கடாவிட்டு மிதித்து உழக்குகை (யாழ்.அக);; threshing sheaves of corn by treating with cattle. [சூட்டு + மிதி]
சூட்டுவடு	சூட்டுவடு cūḍḍuvaḍu, பெ. (n.) சூட்டுக் கோலிட்ட வடு; a scar or cicatrix left after cautcry (சா.அக.);. [சூட்டு + வடு]

சூட்டுவலி	சூட்டுவலி cūṭṭuvali, பெ. (n.) 1. வெப்பத்தால் உடம்பில் ஏற்படும் நோவு; ache in the body due to heat in the system. 2. பிள்ளைப்பேற்று நோவு (இ.வ.);; labour, pains of child-birth. [சூடு + வலி]
சூட்டெண்ணெய்	சூட்டெண்ணெய் cūṭṭeṇīey, பெ. (n.) 1. எரித்து வடிக்கும் வேப்பெண்ணெய்; margosa oil cxtracted from the seeds of margosa by boiling them. 2. உடற்சூட்டைத் தணித்துக் குளிர்ச்சி தரும் எண்ணெய்; a medicated oil prescribed for reducing the heat in the body (சா.அக.);. [சூடு + எண்ணெய்]
சூட்டோடுசூடாக	சூட்டோடுசூடாக cūṭṭōṭucūṭāka, பெ. (n.) Suttodu-sudaga, கு.வி.அ.(adv.); 1. முந்தைய செயல் செய்த வேகத்திலேயே அல்லது நடந்த விரைவிலேயே; the speedy velocity with which prior work or speech has happencd. 2. தொடர்ச்சியாக அல்லது உடனடியாக; continuously or immediately. 'வீட்டுமனை வாங்கிய கையோடு, சூட்டோடு சூடாக அவன் வீட்டையும் கட்டிமுடித்தான்' (உ.வ.);. மறுவ. சூட்டோடு சூடாய். [சூடு + ஒடு + சூடு ...]
சூடகம்	சூடகம் cūṭagam, பெ. (n.) கைவளை; bracelet. 'பாடகத் தரவமுஞ் சூடகத் தோசையும்' (பெருங். வத்தவ. 12:210);. தெ. குடிகமு; க. சூடக;து. சூடக [சூடு → சூடகம்]
சூடங்கேட்டுப் போ-தல்	சூடங்கேட்டுப்போ-தல் sudan-gttu-p.po-, செ.கு.வி. (v.i.) நிலைகெட்டு முடிவடைதல்; to come to an end. "அவன்பாடு சூடங்கேட்டுப் போயிற்று" (நாஞ்.);. [சுடங்கெட்டு + போ-,]
சூடசத்திரி	சூடசத்திரி sūṭasattiri, பெ. (n.) சுவையுணர்வு இல்லாமற் செய்யும் ஒரு வகை மூலிகை; a plant that destroys the sense of taste (சா.அக.);.
சூடடி-த்தல்	சூடடி-த்தல் sudadi, 4 செ.குன்றாவி (v.t.) கதிரைக் கடாவிட்டுழக்குதல் (வின்);; to thresh sheaves of corn by treading with cattle. மறுவ. சூட்டடி

சூடம்	சூடம்1 cūṭam, பெ. (n.) சூடன், பார்க்க;see Sudan, 1. [சூடு → சூடம்] சூடம்2 cūṭam, பெ. (n.) தலையின் உச்சி; crown of the head. "புரவிசயன் சூடந்தரு பாகீரதி" (பாரத. அருச்சுனன்றீர்.7);. [சூடு → சூட்டு → சூடம்] சூடம்3 cūṭam, பெ. (n.) சூளம் (நெல்லை); பார்க்க;see Sulam. [சூளம் → சூடம்]
சூடமூலி	சூடமூலி cūṭamūli, பெ. (n.) கற்பூரவல்லி; thick leaved lavender (சா.அக.);. [சூடம் + மூலி]
சூடவல்லி	சூடவல்லி cūṭavalli, பெ. (n.) சூடமூலி பார்க்க;see suda-muli (சா.அக.);. [சூடம் + வல்லி]
சூடறுத்தல்	சூடறுத்தல் cūṭaṟuttal, பெ. (n.) கண்ணில் சூட்டினால் வளர்ந்த தசையை, அறுவை மருத்துவம் செய்தோ, சுனையுள்ள இலையினால் தேய்த்தோ நீக்குகை; the scraping of an affected part of the eye due to growth of flesh with a scraping knife or rough leaf (சா.அக);. [சூடு + அறுத்தல்]
சூடன்	சூடன் cūṭaṉ, பெ. (n.) 1. கருப்பூரவகை; prepared camphor (சிலப். 14: 109, உரை);. 2. மீன்வகை (யாழ்.அக.);; a kind of fish.
சூடன்கருப்பூரம்	சூடன்கருப்பூரம் cūṭaṉkaruppūram, பெ. (n.) கருப்பூர வகை (வின்.);; prepared camphor. ம. சூடன் கர்ப்பூரம் [சூடன் + கருப்பூரம்]

சூடன்வைப்பு	சூடன்வைப்பு cūṭaṉvaippu, பெ. (n.) வாழைக் கிழங்கு நீர் வெடியுப்பு, கருவாப்பட்டை நெய் (தைலம்); போன்ற சரக்குகளைச் சேர்த்துச் செய்யப்படும் சூடம்; a medicine it is prepared from plantain bullouspart, nitre, karuvappassai etc. (சா.அக.);. [சூடன் + வைப்பு]
சூடனி	சூடனி cūṭaṉi, பெ. (n.) சிற்றரத்தை; lessar galangal (சா.அக.);.
சூடனிந்து	சூடனிந்து cūṭaṉindu, பெ. (n.) சூடன்செயநீர்; a pungent water prepared with camphor as chief ingredient (சா.அக.);. [சூடன் + இந்து]
சூடனுப்பு	சூடனுப்பு cūṭaṉuppu, பெ. (n.) கருப்பூரவுப்பு; camphor salt; preparing from a mixture salts (சா.அக.);. [சூடன் + உப்பு]
சூடா	சூடா1 cūṭā, பெ. (n.) 1. கைவளை; bracelet. 2. கழுத்திலணியும் பொற்கொடியிற் கோத்த அக்கமணி (உருத்திராக்கம்);; sacred eleocarpus bead enclosed in gold and hung round the neck in a gold band. 3. குடுமி; tuft of hair in the head. த. சூடு → H., U. chudi சூடா2 cūṭā, பெ. (n.) ஒருவகைத் தின்பண்டம்; an eatable cake (சா.அக.);. [சூடு சூடா]
சூடாக்கல்	சூடாக்கல் cūṭākkal, பெ. (n.) சூடாலைக்கல் பார்க்க;see Sudalai-k-kal.
சூடாகரணம்	சூடாகரணம் cūṭākaraṇam, பெ. (n.) ஒன்று, மூன்று, ஐந்தாம் அகவையில் குழந்தைகட்குக் குடுமிவைக்கும் விழா (சடங்கு); (சங்.அக.);; tonsure - ceremony of a child performed in its first, third or fifth year. [சூடு → சூடா + கரணம்]

சூடாகருமம்	சூடாகருமம் cūṭākarumam, பெ. (n.) சூடாகரணம் பார்க்க;see sili-karanam. [சூடா + கருமம்]
சூடாதிக்கம்	சூடாதிக்கம் cūṭātikkam, பெ. (n.) உடம்பின் சூடு அல்லது வெப்பம்; increase of heat in the system (சா.அக.);. [சூடு → ஆதிக்கம்] Skt. adhikya → த. ஆதிக்கம்
சூடாமணிக்கயிறு	சூடாமணிக்கயிறு cūṭāmaṇikkayiṟu, பெ. (n.) மணிக்கட்டை அளந்து, பிறகு அதைக் கொண்டு விரற்கடை அளவுக்கு ஒத்துப் பார்த்து, அதன் வேறுபாட்டால் நோய்களை விளக்கும், ஒரு தமிழ மருத்துவநூல்; a treatise in Tamil describing the several diseases indicated by the various differences caused in the calculation of lengths of strings with which wrist and fingers are measured according to rules mentioned there in (சா.அக.);. [சூடாமணி + கயிறு]
சூடாமணிக்குளிகை	சூடாமணிக்குளிகை cūṭāmaṇigguḷigai, பெ. (n.) வேதமுனி முறைப்படி செய்து குளிர்க் காய்ச்சல், இசிவு, பிதற்றி சிவு முதலிய நோய்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் மாத்திரை; a pill prepared as per process of Vedamuni and used for ague apoplexy delirium etc. (சா.அக.);. [சூடாமணி + குளிகை]
சூடாமணிநிகண்டு	சூடாமணிநிகண்டு cūṭāmaṇinigaṇṭu, பெ. (n.) 16ஆம் நூற்றாண்டில் மண்டல புருடன் என்ற சமண ஆசிரியரால் மண்டிலச் செய்யுளால் இயற்றப்பட்ட நிகண்டு; a Tamil lexicon in verse, by Mandalapurudan, a Jaina of 16th c. [சூடாமணி + நிகண்டு]
சூடாமணியுள்ளமுடையான்	சூடாமணியுள்ளமுடையான் cūḍāmaṇiyuḷḷamuḍaiyāṉ, பெ. (n.) 12ஆம் நூற்றாண்டில் திருக்கோட்டி நம்பியால் இயற்றப்பெற்ற ஒரு கணியநூல்; an astronomical work by Tiru-k-kotti-nambi, 12th c. [சூடாமணி + உள்ளம் + உடையான்]
சூடாலம்	சூடாலம் cūṭālam, பெ. (n.) சனல்விதை (தைலவ. தைல. 74);; seed of sunn-hemp.
சூடாலைக்கல்	சூடாலைக்கல் cūṭālaikkal, பெ. (n.) ஒருவகைக் காந்தக்கல் (வின்.);; a kind of magnetic Stone. [சூடாலை + கல்]
சூடி	சூடி1 cūṭi, பெ. (n.) எரியுப்பு; sal ammoniac (சா.அக.);. சூடி2 cūṭi, பெ. (n.) சீலை (பிங்.);; cloth. [சூடு1 → சூடி]

சூடிக்கயிறு	சூடிக்கயிறு cūṭikkayiṟu, பெ. (n.) சூடுகயிறு (யாழ்ப்.);;பார்க்க;see Sudu-kayiru. [சூடு → சூடி + கயிறு]
சூடிக்கை	சூடிக்கை cūṭikkai, பெ. (n.) சூட்டிக்கை பார்க்க;see Suttikkai.
சூடிக்கொடுத்த நாச்சியார்	சூடிக்கொடுத்தநாச்சியார் cūḍikkoḍuttanācciyār, பெ. (n.) தான் சூடிய பூமாலையைத் திருமால் சூடக்கொடுத்த ஆண்டாள்; Andal, a female devotec of Thirumāl, as one who offered to God wreaths worn by her. [சூடி + கொடுத்த + நாச்சியார்]
சூடிக்கொடுத்தாள்	சூடிக்கொடுத்தாள் cūḍikkoḍuttāḷ, பெ. (n.) சூடிக்கொடுத்தநாச்சியார் பார்க்க;see sudi-k-kodutta-nacciyar; [சூடி + கொடுத்தாள்]
சூடிகம்	சூடிகம் cūṭigam, பெ. (n.) கள்; toddy (சா.அக);. மறுவ, சொல்விளம்பி
சூடிகை	சூடிகை1 cūṭigai, பெ. (n.) 1. மணிமுடி (பிங்.);; crown bejewelled dia dem. 2. கோயில் முதலியவற்றிலுள்ள கோபுரக்கும்பம்; ornamental rounded crest, as of temple tower. "சூட னீத்தன சூடிகை சூளிகை" (கம்பரா. பள்ளி 24);. [சுடிகை → சூடிகை] சூடிகை2 cūṭigai, பெ. (n.) பாம்பின் படத்திலுள்ளதாகச் சொல்லப்படும் மணி; fabulous gem on a cobra's hood. "படத்தெடுத்த சூடிகை பறித்துமே" (தக்கயாகப். 362);. [சூடு → (சூட்டி →); சூடிகை] சூடிகை3 cūṭigai, பெ. (n.) சூலிக்கு உண்டாகும் நோய்; a disease to the pregnant ladies. கருப்பக் காலத்தில் செரிமானக் கோளாறும் காய்ச்சலும் பிறகு நாளுக்கு நாள் அரத்தக் கேட்டினால் சோர்வும் உண்டாக்கும் கூறும்

சூடிச்சி	சூடிச்சி cūṭicci, பெ. (n.) வெடியுப்பு (வின்);; salt petre. மறுவ, யவட்சாரம் [சூடு → சூடிச்சி]
சூடிணர்	சூடிணர் cūṭiṇar, பெ. (n.) கோங்கிலவு (மலை.);; false tragaeanth. [சூடு1 + இணர்]

சூடு

சூடு1 sudu-, 5 செ.குன்றாவி, (v.t.)

1. அணிதல்; to wear, especially on the head.

"கோட்டுப் பூச் சூடினுங் காயும்" (குறள், 1313.);.

2. பெயர் முதலியன சூட்டிக்கொள்ளுதல்; to be invested, as with a title.

தமிழர்கள் தம் பிள்ளைகளுக்குத் தமிழ்ப் பெயர் சூடுதலே தகவாகும்.

[சூட்டு → சூடு-,]

சூடு2 sudu-, 5 செ.கு.வி (v.i.)

1. பரவுதல்; to spread.

2. வளைந்துபோதல்; to become bent. warped.

"வண்டிப் பாதை குடியிருக்கிறது". (நாஞ்.);.

3. கவிதல்; to surround, envelope.

"வானஞ் சூடிய மலர்தலை யுலகத்துள்ளும்" (பெரும்பாண். 409);

4. உண்ணுதல்; to cat.

"பிரசாதத்தைச் சூடி" (ஈடு, 2.7.5.);.

சூடு3 cūṭu, பெ. (n.)

1. சுடப்பட்டது; that which is heated, burnt, roasted.

"கடலிறவின் சூடுதின்றும்" (பட்டினப். 63);.

2. சுடுபுண்; burn, scald.

3. வெப்பம்; heat. 'உடம்பு சூடாயிருக்கிறது' (உ.வ.);.

4. ஒத்தடம்; fomentation.

5. சின முண்டாக்குவது; that which provokes.

அவன் பேசுவது சூடாக இருக்கிறது.

6. சினம்; anger.

'அவன் சூடாக இருக்கிறான்' (உ.வ.);.

7. உணர்ச்சி; feeling, sensibility.

'எவ்வளவு சொன்னாலும் அவனுக்குச் சூடில்லை' (உ.வ.);.

8. விலையேற்றம்; increase or enhancement, as of prices.

விலை சூடாயிருக்கிறது

9. கண்ணோய்வகை; opthalmia,

கண்ணில் சூடு வளர்ந்திருக்கிறது.

10. சூட்டுக்குறி; brand,

"கருநரைமேற் சூடேபோல்" (நாலடி, 186.);.

11. வடு; scar, callosity

"பாடகஞ் சுமந்த சூடுறு சேவடி" (பெருங். மகத. 8:14);.

ம. சூடு; க. காடு; தெ. சூடு;து. சூடு

சூடுகயிறு	சூடுகயிறு cūṭugayiṟu, பெ. (n.) வரிச்சல் கட்டும் தென்னைநார்க் கயிறு (யாழ்ப்);; coir used for tying bamboo laths in tiling a roof. [சூடு1 + கயிறு]
சூடுகாட்டு-தல்	சூடுகாட்டு-தல் Sudu-kattu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒத்தடங்கொடுத்தல்; to apply fomentation. 2. சூடாக்குதல்; to warm, heat. 2. உடம்பு சூடுகாட்டுகிறது. 3. சுரக்குறி தோற்றுதல்; to feel hot, as in fever, 4. கடுமைக்குறி காட்டுதல்; to warn, show severity, give deterrent punishment. [சூடு + காட்டு-,]
சூடுகுத்தல்	சூடுகுத்தல் cūṭuguttal, பெ. (n.) சூடறுத்தல் பார்க்க;see sudaruttal (சா.அக.);. [சூடு + குத்தல்]
சூடுகுத்து-தல்	சூடுகுத்து-தல் cūṭuguddudal, பெ. (n.) நோய் வகை (M.L.);; conjunctivitis. [சூடு + குத்து-,]
சூடுகொள்ளல்	சூடுகொள்ளல் cūṭugo!!al, பெ. (n.) 1. உடம்பு வெப்பங்கொள்ளுகை; becoming heated in ansitution. 2. உடம்பு அனலுகை; becoming feverish (சா.அக.);. [சூடு + கொள்ளல்]
சூடுசுடு-தல்	சூடுசுடு-தல் Sudu-Fudu-, 18 செ.குன்றாவி (v.t.) சூடு போடுகை; branding. காமாலைக்குச் சூடுசுட வேண்டும். [சூடு + சுடுதல்]
சூடுசுரணை	சூடுசுரணை sūṭusuraṇai, பெ. (n.) உணர்ச்சி; feeling or sensibility (சா.அக.);. [சூடு + சுரணை]
சூடுசுள்ளாப்பி-த்தல்	சூடுசுள்ளாப்பி-த்தல் Sudu-sullappi, 4 செ.கு.வி. (v.i.) களத்தில் கடாவிட்டு உழக்குதற்கு முன், கதிர்க்கற்றைகளை விரித்துப்பரப்புதல் (யாழ்ப்.);; to loosen and spread sheaves on the threshing-floor preparatory to treading out the grain. [சூடு + சுள்ளாப்பி-,]

சூடுசெய்-தல்	சூடுசெய்-தல் sūṭuseytal, பெ. (n.) வெப்பம் கொள்ளும்படிச் செய்தல்; causing warmth. உணவை சூடு செய் [சூடு + செய்-,]
சூடுண்டா-தல்	சூடுண்டா-தல் sudunda-, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) உடம்பு சூடு கொள்ளுதல்; to get increased in warmth of body (சா.அக.);. [சூடு + உண்டாகு-,]
சூடுதாவு-தல்	சூடுதாவு-தல் cūṭudāvudal, பெ. (n.) சூடு உறை (வின்.);; radiation of heat. 'காலைக் கதிர் மலை மீது பட்டு அடிவாரம் எங்கும் சூடு தாவிற்று' (உ.வ.);. [சூடு + தாவு-,]
சூடுதுரத்தி	சூடுதுரத்தி cūṭuduraddi, பெ. (n.) சூடுபோக்கி பார்க்க;see sugu-pokki (சா.அக.);. [சூடு + துரத்தி]
சூடுபறக்கத்தேய்-த்தல்	சூடுபறக்கத்தேய்-த்தல் sudu-parakka-t-tey-, செ.கு.வி. (v.i.) உடம்பில் மருந்தெண்ணெய் பூசிச் சூடு உண்டாகும்படித் தேய்த்தல்; rubbing with hand forcibly after applying ointment to the affected part so as to create heat, the act of anointing or of applying oil with friction Inunction (சா.அக.);. சுளுக்கு விழுந்த இடத்தில் எண்ணெய் தடவி சூடுபறக்கத் தேய். [சூடு + பறக்க + தேய்-,]
சூடுபிடி-த்தல்	சூடுபிடி-த்தல் sudu-pidi- 4 செ.கு.வி (v.i.) நீர்க்கடுப்பு உண்டாகுதல்; to be attacked with strangury. 'வெயிலில் அலைந்ததால் அவனுக்குச் சூடுபிடித்தது' (உ.வ.);. [சூடு + பிடி-,]
சூடுபொறுக்காமை	சூடுபொறுக்காமை cūṭuboṟukkāmai, பெ. (n.) சூடு தாங்காமை; extreme sensitiveness to heat (சா.அக.);. [சூடு + பொறுக்காமை]
சூடுபோக்கி	சூடுபோக்கி cūṭupōkki, பெ. (n.) உடம்பின் வெப்பத்தைத் தணிக்கும் மருந்து; antipyretic (சா.அக.);. [சூடு + போக்கி]

சூடுமிதி-த்தல்	சூடுமிதி-த்தல் Sudu-midi-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கதிர்ச்சூட்டித்தல்; to tread sheaves of corn. [சூடு + மிதி-,]
சூடுவளர்த்தி	சூடுவளர்த்தி cūṭuvaḷartti, பெ. (n.) சூட்டினால் கண்ணில் சதை வளருதல்; granular ophthalmia (சா.அக.); மறுவ. சூடுவளர்க்கை, சூடுவளர்தல [சூடு + வளர்த்தி]
சூடுறல்	சூடுறல் cūṭuṟal, பெ. (n.) உடம்பு காய்தலின் உணர்ச்சி; feeling feverish (சா.அக.);. [சூடு + உறல்]
சூடைக்காசு	சூடைக்காசு cūṭaikkācu, பெ. (n.) சூடாமணி (இலக்.அக.);. பார்க்க;see Suda-mani. [சூடை + காசு]
சூடைப்பொடி	சூடைப்பொடி cūḍaippoḍi, பெ. (n.) சூடை2,1 (யாழ்ப்.); பார்க்க;see Sudai,2,1. [சூடை + பொடி]
சூணம்	சூணம் cūṇam, பெ. (n.) கண்ணின் கருவிழிச் சவ்வு; the dark brown vascular of the eye between the sclera and the retina (சா.அக.);. [சூண் + அம்]
சூணித்துச்சொல்(லு)-தல்	சூணித்துச்சொல்(லு)-தல் sunittu-c-col, 8 குன்றாவி (v.t.) 3 செ.கு.வி (v.i); குறைகூறுதல் (இ.வ.);; to criticise, expose defects. [சூணித்து + சொல்]
சூத்தாங்கரடு	சூத்தாங்கரடு cūttāṅgaraḍu, பெ. (n.) எருவாயின் தடிப்பு (யாழ்ப்.);; roughness of the anus or perineum. [சூத்து + ஆம் + சுரடு. ஆம் = சாரியை]

சூத்தழகி	சூத்தழகி cūttaḻki, பெ. (n.) ஒரு வகை மாம்பழம் (இ.வ.);; a kind of mango. மறுவ, குரங்குச் சூத்து மாம்பழம் [சூத்து + அழகி]
சூத்தாட்டி	சூத்தாட்டி cūttāṭṭi, பெ. (n.) 1. வேலை கழப்புகிறவன் (இ.வ.);; an indolent, shirking workman;eye-servant. 2. தகுதிகடந்து உடன்பட்டு அருள் ஈட்டுபவன்; one who curries favour by unworthy complaisance. [சூத்து + ஆட்டு → சூத்தாட்டி]
சூத்தாட்டிக்குருவி	சூத்தாட்டிக்குருவி cūttāṭṭikkuruvi, பெ. (n.) சூத்தாட்டியுள்ளான் பார்க்க;see suttatti-y-ullan [சூத்தாட்டி + குருவி]
சூத்து சூத்தாட்டியுள்ளான்	சூத்து சூத்தாட்டியுள்ளான் cūttucūttāṭṭiyuḷḷāṉ, பெ. (n.) வாலை எப்பொழுதும் ஆட்டிக்கொண்டிருக்கும் சிறுபறவை; வலியன்குருவி; pied wagtail. மறுவ. வலியன் [சூத்தாட்டி + உள்ளான்]
சூத்தாட்டு-தல்	சூத்தாட்டு-தல் suttattu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வேலைகழப்புதல்; to make a show of working. 2. தகுதிகடந்து உடன்பட்டுக் கருணை ஈட்டுதல்; to acquire favour by unworthy means. [சூத்து + ஆட்டு-,]
சூத்தாம்பட்டை	சூத்தாம்பட்டை cūttāmbaṭṭai, பெ. (n.) பிட்டம் (உ.வ.);; buttocks. மறுவ. புட்டம், புட்டாணி [சூத்து + (ஆம்); + பட்டை]
சூத்திரகண்டகாரி	சூத்திரகண்டகாரி cūttiragaṇṭagāri, பெ. (n.) சிறுகண்டங்கத்திரி; dwarf prickly night shade (சா.அக.);.
சூத்திரகுட்டம்	சூத்திரகுட்டம் cūttiraguṭṭam, பெ. (n.) 1. சாந்தகுட்டம்; a mild form of leprosy. 2. ஒருவகைத் தோல்நோய்; itch thyosis cruptions in the form of fish scales (சா.அக.);.

சூத்து	சூத்து cūttu, பெ. (n.) 1. எருவாய் (மலவாயில்);; anus. 2. புட்டம்; buttocks, rump. 'சூத்திலடித் தானாம், பல்லுப் போச்சாம்' (பழ.);. ம. சூத்து;கூ. சுதி H. cut (பெண்குறி);; Mar. cutat (பெண்குறி);; Skt. Cuta [சூறு → சூற்று → சூத்து. சூல் (சூலுதல்); = தோண்டுதல். சூறு = துளை, எருவாயில் (வே.க. 247);]
சூத்தை	சூத்தை cūttai, பெ. (n.) கேடுற்றது (சங்.அக.);; that which is decayed. [சொத்தை → சூத்தை]
சூத்தைப்பல்	சூத்தைப்பல் cūttaippal, பெ. (n.) சொத்தைப் பல்; decayed tooth (சா.அக.);. [சூத்தை + பல்]
சூத்தைப்பாக்கு	சூத்தைப்பாக்கு cūttaippākku, பெ. (n.) சொத்தைப்பாக்கு, worm eaten arecanut (சா.அக.);. [சூத்தை + பாக்கு]
சூத்தொட்டல்	சூத்தொட்டல் cūttoṭṭal, பெ. (n.) புட்டம் வற்றிப் போதல்; a slang for atrophy of buttocks (சா.அக.); [சூத்து + ஒட்டல்]
சூத்தொட்டி	சூத்தொட்டி cūttoṭṭi, பெ. (n.) இளைத்துப் போனவன்; a slang or contemptuous term for an emaciated person ove one with skin and bones (சா.அக.);. [சூத்து + ஒட்டி]
சூத்தொட்டிப் போதல்	சூத்தொட்டிப்போதல் cūttoṭṭippōtal, பெ. (n.) புட்டம் ஒட்டிப்போகை; shrinking or diminution in bulk of the buttocks found in an emaciated person (சா.அக.);. [சூத்து + ஒட்டிப்போதல்]

சூதடி	சூதடி1 sudadi-, 4 செ.குன்றாவி (v.t.) ஏமாற்றுதல்; to cheat, decieve, "வீட்டிற் சூதடித்து நாமிருக்கிற்போமோ" (குருகூர்ப்.);. சூதடி2 cūtaḍi, பெ. (n.) வஞ்சகம் (உ.வ.);; ஏய்ப்பு; deception, trick. [சூது + அடி]
சூதர்	சூதர் cūtar, பெ. (n.) 1. அரசன் முன்பு நின்றேத்துவார்; bards whose duty was to praise kings standing in their presence, encomiasts. "சூதரேத்திய துயிலெடை நிலையும்" (தொல். பொருள். 91);. 2. பாணர் (அக.நி.);; a caste of singers, lute-players.
சூதன்	சூதன் cūtaṉ, பெ. (n.) 1. சூதாடுபவன் (சூடா);; gambler. 2. தந்திரக்காரன்; cunning person, deep. [சூது → சூதன்]
சூதாட்டம்	சூதாட்டம் cūtāṭṭam, பெ. (n.) 1. சூதாடுகை; gambling. 2. தந்திரம், கரவு; trick. [சூது + ஆட்டம்]
சூதாடி	சூதாடி cūtāṭi, பெ. (n.) சூதாடுவோன் (உ.வ.);; gambler. [சூது + ஆடி]
சூதாடு-தல்	சூதாடு-தல் Sudadu, 5 செ.கு.வி (v.i.) 1. பணம், பொருள் ஈடாகவைத்து ஆடுதல்; gamble by betting money or materials. 'தருமன் நாடுநகரம் மனைவியை வைத்துச் சூதாடித் தன்பெருமைக்கு இழுக்குச் சேர்த்தான்' (உ.வ.);. [சூது + ஆடு-,]
சூதாடுகருவி	சூதாடுகருவி cūtāṭugaruvi, பெ. (n.) 1. தாயம் உருட்டும் பாய்ச்சிகைக் கவறு (யாழ்.அக);; dice. 2. சூதாட்டக்கட்டத்தில் வைக்குங்காய் (புறநா. 52, உரை);; conical pieces moved on the chessboard according to the throw of dice. [சூது + ஆடு + கருவி]
சூதாளி	சூதாளி cūtāḷi, பெ. (n.) சூதன், 2 பார்க்க;see sudan. 2. க. ஜூடாலி, ம. சூதாளி [சூது → சூதாளி]

சூது	சூது1 cūtu, பெ. (n.) ஏமாற்றுகை; cheat. சூது2 cūtu, பெ. (n.) 1. சூதாட்டம்; gambling. "வேண்டற்க வென்றிடினுஞ் சூதினை" (குறள், 931);. சூதுக்கட்டத்தில் வைக்குங்கருவி; conical pieces in dice-play. "சூதும் பங்கய முகையுஞ் சாய்த்து" (பெரியபு. தடுத்தாட். 21); 3. வழி; means, .device. "களவு கடனாகக் கடிந்திடுதல் சூதே" (சீவக. 2870); 4. வெற்றி; victory, success. "வெல்வது சூதென வேண்டி" (சீவக. 879);. 5. மந்தனம்; Secret. 6. தந்திரம்; trick. இந்தச் சூது எங்கிருந்து கற்றான்? க., ம. சூது
சூதுக்காரன்	சூதுக்காரன் cūtukkāraṉ, பெ. (n.) சூதுகாரன் (இ.வ.); பார்க்க: See Sudu-karan. [சூது + காரன்]
சூதுகருவி	சூதுகருவி cūtugaruvi, பெ. (n.) பார்க்க;(புறநா. 52, உரை);;see sudadu-karuvi. [சூது + கருவி]
சூதுகளி	சூதுகளி cūtugaḷi, பெ. (n.) சூதாட்டம் (நாஞ்.); பார்க்க;see Sudattam. [சூது + களி]
சூதுகாரன்	சூதுகாரன் cūtukāraṉ, பெ. (n.) தந்திர முள்ளவன்; Cunning person. 'சூதுகாரன் கை சும்மா இராது'. ம. சூதுகாரந், க. சூதுகார [சூது + காரன்]

சூதுபாய்ச்சிக்கை	சூதுபாய்ச்சிக்கை cūtupāyccikkai, பெ. (n.) தாயம் உருட்டுஞ் சொக்கட்டான்காய் (வின்.);; dice. [சூது + பாய்ச்சிகை → பாய்ச்சிக்கை]
சூதுபொரு-தல்	சூதுபொரு-தல் sudu-poru, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சூதாடுதல்; to gamble. "சூதுபொரு கழகத் தருகலும்" (பெருங். இலாவாண 8: 62);. ம. சூதுபொருக [சூது + பொரு-,]
சூதுமாதவம்	சூதுமாதவம் cūtumātavam, பெ. (n.) ஒரிதழ்த் தாமரை; viola suffruticosa (சா.அக.);.
சூதுமுத்து	சூதுமுத்து cūtumuttu, பெ. (n.) போலிமுத்து (தஞ்சை.);; artificial pearl. [சூது + முத்து]
சூதுவாது	சூதுவாது cūtuvātu, பெ. (n.) கள்ளங்கபடு; Cunning. 'அவள் குதுவாது தெரியாதவள்' (உ.வ.);. [சூது + வாது]
சூதுவென்றி	சூதுவென்றி cūtuveṉṟi, பெ. (n.) சூதாட்டத்தில் பெற்ற வெற்றியைக் கூறும் புறத்துறை (புவெ. 12:16);; theme describing success in gambling. [சூது + வென்றி]
சூநாறி	சூநாறி cūnāṟi, பெ. (n.) ஒரு வகைப் பிசின்மரம் (L.);; umbelled yellow flowered resin seed.
சூப்பல்	சூப்பல் cūppal, பெ. (n.) சூப்பு-தல் பார்க்க;see suppu- (சா.அக.);. [சூப்பு → சூப்பல்]

சூப்பான்	சூப்பான் cūppāṉ, பெ. (n.) சூப்பி பார்க்க;see suppi. [சூப்பு + சூப்பான்]
சூப்பி	சூப்பி cūppi, பெ. (n.) 1. குழந்தைகள் வாயில் வைத்துச் சுவைத்தற்கு முலைக்காம்பு போல் அமைந்த குமிழ்க்கருவி; artifical nipple fora child to suck. 2. குழந்தைகள் உண்ணும் சிற்றுண்டி வகை; a sweetmeat in the form of a stick chewed by children. 3. இரந்துண்ணி (யாழ்ப்.);; one who sponges on others. 4. கைவிரலைச் சப்பும் சிறுகுழந்தை; a child sucking its finger (சா.அக.);. [சூப்பி → சூப்பி]
சூப்பிடி	சூப்பிடி cūppiḍi, பெ. (n.) நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டிமார்தம் திருமணத்திற்கு முன் நிகழும் ஒருவகை நிகழ்வு; a preliminary ceremony in marriage among Nattu-k-kottai Chetti people.
சூப்பியம்	சூப்பியம் cūppiyam, பெ. (n.) பாம்பு கொல்லி (மலை.);; snake killer, common rue (சா.அக.);.
சூப்பியகால்	சூப்பியகால் cūppiyakāl, பெ. (n.) துவண்ட கால்; atrophied leg (சா.அக.);. [சூம்பு → சூப்பு → சூப்பிய + கால்]
சூப்பு-தல்	சூப்பு-தல் suppu, 5 செ.கு.வி. (n.) சப்புதல்; to suck, sip. க. சீபு
சூம்படை	சூம்படை1 sumbadai-, 4 செ.கு.வி (v.i.) நிலைகெடுதல் (வின்.);; to be reduced in circumstances to be ruined. "அவனுடைய வணிகம் சூம்படைந்தது" (உ.வ.);. [சூம்பு + அடை-,] சூம்படை2 sumbadai, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சோம்பல்கொள்ளுதல் (நெல்லை.);; to be indolent. [சோம்பு → சூம்பு → அடை-,]
சூம்படைந்தவன்	சூம்படைந்தவன் cūmbaḍaindavaṉ, பெ. (n.) 1. சுறுசுறுப்பற்றவன் (நெல்லை.);; one who is gloomy and indolent. 2. நிலைகெட்டவன் (வின்.);; ruined person, one whose hopes have been blasted. [சோம்பு → சூம்பு + அடைந்தவன்]

சூம்பு	சூம்பு1 sumbu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மெலிந்து வாடுதல்; to wither, as hand to be blighted, as fruit; to be shrunk as countenance by sorrow. "மல்லாரும் புயுமென்றேன் சூம்பற் றோளை" (தனிப்பா. 1, 274, 16);. [சோம்பு → சூம்பு-,] சூம்பு2 simbu-, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) சவைத்தல் (இ.வ.);; to suck, fondle with lips. [சோம்பு → சூம்பு-,] சூம்பு3 sumbu, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. கை கால் முதலிய உறுப்புகள் குச்சியாகமெலிதல்; limb becoming thin as a stick. 'அவளது வலது கால் சூம்பியிருக்கிறது' (உ.வ.);. 2. (முகத்தைக் குறிக்கும்போது); சிறிதாதல், குறுகுதல்; shrunken face. 'செய்தித்தாளில் தேர்வில் அவன் தோல்வியுற்றான் என்று கண்டதும் அவன் முகம் கும்பிவிட்டது' (உ.வ.);. [சோம்பு → சூம்பு-,] சூம்பு4 sumbu-, 5 செ.குன்றாவி, (v.t.) 1. நீர் அல்லது அரத்தம் சுண்டிச்சிறுத்து வாட்டமடைதல்; wasting or diminution in the size of a part or sliphy of the eye due to leed of blood circulation. 2. உறுப்புஉலர்தல்; drying up or withering as wasting of a part of the organism ss whole as limbs (சா.அக.);. மறுவ. சூம்பல், வாடுதல், கூம்புதல்
சூமந்திரம்போடு-தல்	சூமந்திரம்போடு-தல் su-mandiam-podu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நோய், அச்சம் முதலின தீங்குவதற்கு மந்தரித்தல்; to exorcise. 2. கமுக்கமாகக் கெடுமதிகூறல்; to exercisc evil influence in secret. [சூ = ஒலிக்குறிப்பு. சூ + மந்திரம் + போடு-,]

சூர்	சூர்1 cūr, பெ. (n.) 1. அச்சம்: fear. "சூருறு மஞ்ஞையிற் சோர்ந்த கூந்தலர்" (பெருங். உஞ்சைக். 44:22);. 2. துன்பம்; suffering. "சூர்தான்வந் தழிவேன்றனை" (இரகு. சீதைவ. 133);. 3. நோய் (பிங்.);; disease. 4. கடுப்பு; pungency. 'சூர்நறா வேந்தினாள்' (பரிபா. 7:62);. 5. ஏய்ப்பு (அக.நி.);; deceit, guile. 6. கொடுமை; cruelty. சூரரமகளிர் ஆடுஞ்சோலை (திருமுரு. 41);. 7. கொடுந்தெய்வம்; malignant deity. "உருமுஞ்சூரும்" (குறிஞ்சிப். 255);. 8. தெய்வ மகளிர்; celestial maidens. "சுனைவாய் நிறைக்குஞ் சூருடைச் சிலம்பில்" (பெருங். உஞ்சைக். 50:40);. 9. மிளகு (மலை);; black-pepper. 10. வால்மிளகு (மலை.);; cubeb. ம. சூர். [சுள் → சுர் → சூர் (வே.க.);] சூர்2 sur, 4 செ.குன்றாவி, (v.t.) அச்சுறுத்தல்; to frighten. "சூர்த்துக் கடை சிவந்த சுடுநோக்கு" (சிலப். 5:84);. [சூர்1 – சூர்2] சூர்3 Sur, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கொடுமை செய்தல் (திருமுரு. 48, உரை);; to be cruel. 2. சூழலுதல்; to revolve, whirl round. "சூர்த்த நோக்கு" (அக.நி);. [சூர்1 → சூர்3] சூர்4 Sur, 4 செ.குன்றாவி (v.t.) கவர்தல் (யாழ்ப்.);; to get by unfair means, as property. [சூர்1 → சூர்4] சூர்5 Sur, 4 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. தனிமைப்படுத்துதல், பொறுக்குதல்; to pick, separate

சூர்க்கத்தி	சூர்க்கத்தி cūrkkatti, பெ. (n.) சூரிக்கத்தி பார்க்க;see suri-k-katti. [சூர் + கத்தி]
சூர்க்கோடரி	சூர்க்கோடரி cūrkāṭari, பெ. (n.) ஈட்டி எனப்படும் படைக்கருவி; pole-axe. [சூர் + கோடரி]
சூர்த்தநோக்கு	சூர்த்தநோக்கு cūrttanōkku, பெ. (n.) கொடுமை (அக.நி);; cruelty. [சூர்2 + நோக்கு → சூர்த்ததோக்கு]
சூர்த்தம்	சூர்த்தம் cūrttam, பெ. (n.) நடுக்கம் (திருமுரு. 48, வேறுரை);; trembling. [சூர் → சூர்த்தம்]
சூர்ப்பகை	சூர்ப்பகை cūrppagai, பெ. (n.) சூரபதுமனின் பகைவனான முருகக்கடவுள்; Lord Murugan, as the foe of Suran. 'சூர்ப்பகை தொட்ட தோரார்" (கந்தபு. வள்ளியம். 154);. [சூர் + பகை]
சூர்ப்பு	சூர்ப்பு cūrppu, பெ. (n.) 1. கொடுந்தொழில்; cruel, ferocious deed. "விறல் விளங்கிய விழுச் சூர்ப்பின்" (மதுரைக். 33);. 2. சுழற்சி (சங்.அக);; whirling, revolving. 3. கைக்கடகம்; bracelet "சுடர்விடு பசும்பூட் சூர்ப்பமை முன்கை" (புறநா. 153:3); [சூர் → சூர்ப்பு]
சூர்ப்புகா	சூர்ப்புகா cūrppukā, பெ. (n.) கழற்கொடி; bonduc nut creeper (சா.அக.);.
சூர்மகள்	சூர்மகள் cūrmagaḷ, பெ. (n.) வீராங்கனை; amazon. [சூர் + மகள்] சூர்மகள் cūrmagaḷ, பெ. (n.) 1. கொற்றவைக்கு ஏவற்றொழில் புரியும் இடாகினி அல்லது ஒகினி என்ற பெண்பேய் (பிங்);; Idakini or Yögini, the female attendant of Korravai. 2. ஏமாற்றுப்பெண் (அக.ந.);; deceitful, woman. [சூர் + மகள்]

சூர்மிளகு	சூர்மிளகு cūrmiḷagu, பெ. (n.) வால்மிளகு; pepper (சா.அக.);. [சூர் + மிளகு]
சூர்வு	சூர்வு cūrvu, பெ. (n.) வகிர்தல் (சங்.அக);; piercing, boring. [சூர்3 → சூர்வு)
சூரகாசிதம்	சூரகாசிதம் cūrakācidam, பெ. (n.) சிறுகடலை; small bengal gram. (சா.அக.);.
சூரசூதன்	சூரசூதன் cūracūtaṉ, பெ. (n.) கதிரவனின் தேரோட்டியாகிய அருணன் (சங்.அக);; Sun's charioteer. [சூரன் (கதிரவன்); → சூரசூதன்]
சூரசேனம்	சூரசேனம் cūracēṉam, பெ. (n.) ஐம்பத்தாறு நாடுகளில் வடமதுரையைச் சூழ்ந்துள்ள நாடு (சங்.அக.);; the country around vada Mathurai one of the 56 countries
சூரடி-த்தல்	சூரடி-த்தல் Suradi, 4 செ.கு.வி. (v.i.) மயிர் முதலியன தீப்படுதலால் கருகல் நாற்றம் வீசுதல் (யாழ்ப்.);; to emit offensive smell, as burning hair or wool. [சூர் + அடி-]
சூரணக்கிழங்கு	சூரணக்கிழங்கு cūraṇakkiḻṅgu, பெ. (n.) கரனைக்கிழங்கு; elephant yam (சா.அக);. [சூரணம் + கிழங்கு]
சூரணஞ்சம்	சூரணஞ்சம் cūraṇañjam, பெ. (n.) காட்டுக் கரணை; wild foot yam (சா.அக.);. [சூரணம் → சூரணஞ்சம்]
சூரணஞ்சனி	சூரணஞ்சனி cūraṇañjaṉi, பெ. (n.) 32 பரங்கி வைப்புநஞ்சுகளில் ஒன்றான செய்ந்நஞ்சு; one of the thirty two kinds of prepared poisons (சா.அக);.
சூரணத்தண்டு	சூரணத்தண்டு cūraṇattaṇṭu, பெ. (n.); கரணைக்கிழங்கின் தண்டு; stem of elephant yam (சா.அக.). [சூரணம் + தண்டு]

சூரத்ததிவிடயம்	சூரத்ததிவிடயம் cūraddadiviḍayam, பெ. (n.) மருந்துப்பண்டம்; a medicinal drug. [சூரத்து2 + அதிவிடயம்]
சூரத்தனம்	சூரத்தனம் cūrattaṉam, பெ. (n.) சூரம்1 பார்க்க;see suram1. [சூரம் + தனம்]
சூரத்தாவிரை	சூரத்தாவிரை cūrattāvirai, பெ. (n.) சூரத்து நிலாவிரை பார்க்க;see surattu-nilavirai, srican senna, as from surat. [சூரத்து2 + ஆவிரை]
சூரத்து	சூரத்து1 cūrattu, பெ. (n.) சூரம்1 பார்க்க;see suram1. மிகவும் சூரத்துக் காட்டுகிறான் (இ.வ.);. [சூரம் → சூரத்து]
சூரதாரு	சூரதாரு cūratāru, பெ. (n.) தேவதாரு; deodar cedar (சா.அக.);.
சூரப்பட்டைச்சத்து	சூரப்பட்டைச்சத்து cūrappaṭṭaiccattu, பெ. (n.) சுரப்பட்டைச்சத்து பார்க்க;see Sura-p-pattai-c-cattu (சா.அக.);. [சூரம் + பட்டை + சத்து]
சூரப்பத்திரி	சூரப்பத்திரி cūrappattiri, பெ. (n.) ஒருவகைச் சாதிப்பத்திரி; myristica attenanata available (சா.அக.);.
சூரப்பழம்	சூரப்பழம் cūrappaḻm, பெ. (n.) சூரைப்பழம் பார்க்க;see Stirai-p-palam (சா.அக.);.
சூரப்பானு	சூரப்பானு cūrappāṉu, பெ. (n.) ஒருவகைச் சாதிக்காய்; Travance or nutmeg (சா.அக.);. [சூரை + பானு]
சூரப்புத்தி	சூரப்புத்தி cūrapputti, பெ. (n.) அறிவாற்றல் (யாழ்ப்.);; ingenuity, intellectual ability. [சூரன் + புத்தி]

சூரப்புலி	சூரப்புலி cūrappuli, பெ. (n.) அஞ்சா மறவன் (வீரன்); (உ.வ.);; dauntless hero, generally used in contempt. [சூரன் + புலி]
சூரபதுமன்	சூரபதுமன் cūrabaduman, பெ. (n.) முருகக் கடவுளாற் போரில் இருகூறாக்கப்பட்ட அகர வேந்தன் (கந்தபு.);; an Asuraking slained in battle by Lord Murugan. [சூரன் + பதுமன்]
சூரபற்பன்	சூரபற்பன் cūrabaṟbaṉ, பெ. (n.) சூரபதுமன் (சங்.அக.); பார்க்க;see Sura-paduman.
சூரபன்மன்	சூரபன்மன் cūrabaṉmaṉ, பெ. (n.) சூரபதுமன் பார்கக;see Sura-paduman. "துண்ணென மீள்வனாற் சூரபன்மனே" (கந்தபு. இத்திரன்க.4);.
சூரம்	சூரம்1 cūram, பெ. (n.) மறம் (சூடா.);; valour, bravery, heroism. [சுள் → சுர் → சூர் → சூரம்] சூரம்2 cūram, பெ. (n.) 1. கொண்டைக்கடலை; Bengal gram. 2. வால்மிளகு; tail pepper (சா.அக.);. [சூர் → சூரம்) சூரம்3 cūram, பெ. (n.) ஒருவகை மரம் (M.M. 787);; evergreen cyprus tree. சூரம்4 cūram, பெ. (n.) அச்சம் (அக.நி.);; fear, terror. [சூர் → சூரம்]
சூரமானம்	சூரமானம் cūramāṉam, பெ. (n.) சூரத்தனம் (யாழ்.அக.);. பார்க்க;see Sura-t-tanam. [சூரம் + மானம்]
சூரரமகளிர்	சூரரமகளிர் cūraramagaḷir, பெ. (n.) தெய்வப் பெண்கள் (பிங்.);; celestial maidens. [சூர்1 + அர + மகளிர்]

சூரல்	சூரல்1 cūral, பெ. (n.) சுழித்தடிக்கை; whirling, as of wind. "சூரலங் கடுவளியெடுப்ப யெடுப்ப" (அ.க.நா.1.);. [சூர் → சூரல்] சூரல்2 cūral, பெ. (n.) 1. பிரம்பு; common rattan. "வள்ளியும் வகுந்துஞ் சுள்ளியுஞ் சூரலும்" (பெருங். உஞ்சைக். 46:276.);. 2. செடி வகை; oblique-leaved jujube. "விரிமல ராவிரை வேரல் சூரல்" (குறிஞ்சிப். 71);. 3. நரியிலந்தை; small lround-errate-obtuse leaved jujube. ம. சூரன் [சூர் → சூரல்]
சூரவிதளம்	சூரவிதளம் cūravidaḷam, பெ. (n.) செழுமலர்க் கொன்றை; a kind of cassia.
சூரளம்	சூரளம் cūraḷam, பெ. (n.) கரணைக்கிழங்கு; elephant foot yam (சா.அக.);.

சூரன்	சூரன்1 cūraṉ, பெ. (n.) 1. மறவன் (பிங்.);; warrior, man of valour, hero. "துறப்பில ரறமெனல் சூர ராவதே" (கம்பரா. தைவமாட்டு. 30);. 2. சூரபதுமன் (பிங்.); பார்க்க;see sura-paduman. "சூரனென் றுரைபெற்றுள்ள தொல்லையோன்" (கந்தபு. இரண். சூரபன்மன். 248);. 3. நாய் (பிங்);; dog. மறுவ. வீரன் [சுள் → சுர் → சூர் → சூரன்] சூரன்2 cūraṉ, பெ. (n.) 1. ஞாயிறு; Sun. "காதற் சூரனை யனைய சூரா" (பாரத. பதினேழாம் 49);. 2. நெருப்பு (பிங்.);; fire. [/சுள் → சுர் → சுரம் → சுரன் → சூரன்] சூரன்3 cūraṉ, பெ. (n.) 1. ஒருவகைச் செய்ந்நஞ்சு; a prepared arsenic. 2. மீன்; fish. 3. அரிமா; lion. 4. மூஞ்சூறு; musk rat. 5. எரியுப்பு; sal ammoniac. 6. சேவல்; cock. 7. மாமரம்; mango tree. 8. கரடி; bear (சா.அக.);.
சூரன்கனி	சூரன்கனி cūraṉkaṉi, பெ. (n.) 1. மாம்பழம்; mango fruit. 2. மாங்காய்; raw mango fruit. [சூரன் + கனி]
சூரன்பாசாணம்	சூரன்பாசாணம் cūraṉpācāṇam, பெ. (n.) கொச்சிவீரம்; a corrosive sublimate formerly prepared at Cochin. [சூரன் + பாசாணம்]
சூராட்டி	சூராட்டி cūrāṭṭi, பெ. (n.) a female devil-dancer "மற்றவன்றன் மொழிகேட்ட வரைச் சூராட்டி" (பெரியபு. கண்ணப்ப. 51.);. [சுள் → சூர் + ஆட்டி]

சூராதியூடு	சூராதியூடு cūrātiyūṭu, பெ. (n.) அழுகண்ணி; Indian weeping tree (சா.அக.);. [சூராதி + பூடு]
சூரி	சூரி1 cūri, பெ. (n.) 1. நத்தைச்சூரி; bristly button weed. 2. புளிச்சை; Indian brown hemp. [சூரி → சூரி] சூரி2 cūri, பெ. (n.) 1. மறக்குடி மகள்; heroic woman. 2. மாகாளி (பிங்.);; goddess Durga. "நான்முகன் வணங்கு மலர்த்தாட் சூரி" (அரிச்.பு.பாயி.9);. 3. காடுகாள் (பிங்.);; goddess of the forest. [சூரன் → சூரி] சூரி3 cūri, பெ. (n.) 1. ஞாயிறு (அக.நி.);; Sun. 2. எருக்கு (மலை.);; madar plant. [சூர் → சூரி] சூரி4 cūri, பெ. (n.) 1. சூரிக்கத்தி பார்க்க;see Suri-k-katti. 2. எழுதும் ஓலையில் துளையிட உதவுங்கருவி; a small double-pointed iron style for boring olai leaves. ம., க., து. சூரி;தெ. ச்சூரி [சுள் → சுர் → சூர் → சூரி] சூரி5 cūri, பெ. (n.) வெப்பு நோய்; small - pox. [சூர் → சூரி]
சூரிக்கத்தி	சூரிக்கத்தி cūrikkatti, பெ. (n.) கூர்மையான ஒரு ஒருவகைக் கத்தி (உ.வ.);; a kind of sharp knife. க. சூரிக்கத்தி;தெ. சூரிக்கத்தி [சூரி + கத்தி]

சூரிக்காய்	சூரிக்காய் cūrikkāy, பெ. (n.) புளிச்சைக்காய்; acid cucumber tree (சா.அக.);. [சூரி + காய்]
சூரிக்காயளவு	சூரிக்காயளவு cūrikkāyaḷavu, பெ. (n.) இளகிய மருந்தின் அளவைச் சுட்டிக்காட்டக் கூறப்படும் ஒப்பளவு; a measure of medicine about the size of Suri-k-kay (சா.அக.);. ஒ.நோ. கழற்சிக்காயளவு [சூரிக்காய் + அளவு]
சூரிக்கிளிஞ்சல்	சூரிக்கிளிஞ்சல் cūrikkiḷiñjal, பெ. (n.) பிளவுக் கிளிஞ்சில்; bivalve shell. [சூரி + கிளிஞ்சல்]
சூரிக்கொழுந்து	சூரிக்கொழுந்து cūrikkoḻundu, பெ. (n.) புளிச்சைக்கீரைத் துளிர்; young shoot or tender leaves of hemp leaved hibiscus (சா.அக.);. [சூரி + கொழுந்து]
சூரிப்பட்டை	சூரிப்பட்டை cūrippaṭṭai, பெ. (n.) கூரையின் முகவாய்ப்பட்டை; cave board. ம. சூருப்பட்டெ [சூரி + பட்டை]
சூரிப்பலகை	சூரிப்பலகை cūrippalagai, பெ. (n.) கதவு நிலையின் தலையிற் பொருத்தும் பார்வைப் பலகை; plank placed on the transom of a door. [சூரி + பலகை]
சூரிப்புகை	சூரிப்புகை cūrippugai, பெ. (n.) ஒட்டடை; smoky deposit on the spider web (சா.அக.);. [சூரி + புகை]

சூரிபத்திரம்	சூரிபத்திரம் cūribattiram, பெ. (n.) புளிச்சைக் கீரையிலை; leaves of hibiscus (சா.அக.);. [சூரி + பத்திரம்]
சூரிமீன்	சூரிமீன் cūrimīṉ, பெ. (n.) கடல்மீன் வகையுளொன்று; a kind of sea fish. [சூரி + மீன்]
சூரிமுள்ளு	சூரிமுள்ளு cūrimuḷḷu, பெ. (n.) சூரையிலந்தை; jujube (சா.அக.);. [சூரி + முள்ளு]
சூரியானி	சூரியானி cūriyāṉi, பெ. (n.) 1. கத்தியைக் கொண்டு செய்யப்படும் அறுவைமருத்துவம்; surgical operation. 2. முரட்டு மருத்துவம்; barbarous way of treating diseases (சா.அக.);. [சூரி → சூரியானி]
சூரியிண்டு	சூரியிண்டு cūriyiṇṭu, பெ. (n.) கழற்சிக்காய்; seed of caesalpinia bonducella (சா.அக.);. [சூரி + இண்டு]
சூரியிலந்தை	சூரியிலந்தை cūriyilandai, பெ. (n.) ஒருவகை இலந்தை; a kind of jujube (சா.அக.);. [சுள் (முள்); → சுர் → சூர் → சூரி]
சூரிவித்து	சூரிவித்து cūrivittu, பெ. (n.) நத்தைச்சூரி விதை; seed of the button weed plant (சா.அக.);. [சூரி (முள்); + வித்து]
சூரினர்	சூரினர் cūriṉar, பெ. (n.) தெய்வப் பெண்கள் (கந்தபு. மலை. 47);; celestial maidens. [சூர் → சூரி → சூரினர்]

சூருக்கத்தி	சூருக்கத்தி cūrukkatti, பெ. (n.) சூரிக்கத்தி (இ.வ.); பார்க்க;see Suri-k-katti. [சூரி → சூரு + கத்தி]
சூருசரக்கல்	சூருசரக்கல் sūrusarakkal, பெ. (n.) சுக்கான்கல்; lime stone (சா.அக.);. [சூரி → சூரு + சரக்கல்]
சூருமகந்தம்	சூருமகந்தம் cūrumagandam, பெ. (n.) தருப்பைப்புல்; sacrificial grass (சா.அக.);. மறுவ. நாணல் [குரு + மகந்தம்]
சூருமம்	சூருமம் cūrumam, பெ. (n.) 1. கருப்பூரப்புல்; lemon grass. 2. சூருமகந்தம் பார்க்க;see Surumagandam (சா.அக.);. [சூர் → சூருமம்]
சூருறை	சூருறை cūruṟai, பெ. (n.) கத்தியால் அறுக்கும் மருத்துவம்; surgical operation (சா.அக);. [சூர் + உறை]
சூரேகம்	சூரேகம் cūrēkam, பெ. (n.) பேய்ப்புடல்; wild snake gourd, devils gourd (சா.அக.);
சூரைக்காற்று	சூரைக்காற்று cūraikkāṟṟu, பெ. (n.) சூறைக்காற்று (வின்); பார்க்க;see surai-k-karru. [சூரை + காற்று]
சூரைக்காரை	சூரைக்காரை cūraikkārai, பெ. (n.) 1. முடி மயர்; tuft of hair on the crown of the head. 2. சூரைப்பழம்; a fruit (சா.அக);. [சூரை + காரை]

சூரைமான்	சூரைமான் cūraimāṉ, பெ. (n.) பொன்னாங் கண்ணி; water olive (சா.அக.);. [சூரை + மான்]
சூரைமுள்ளி	சூரைமுள்ளி cūraimuḷḷi, பெ. (n.) சூரையிலந்தை; oblique leaved jujubi (சா.அக.);. மறுவ. சூரைமுள்ளு [சூரை + முள்ளி]

சூல்	சூல்1 sul-, 3 செ.கு.வி. (v.i.) கருக் கொள்ளுதல்; to become pregnant. "சூலாமை சூலிற் படுந்துன்பம்" (சிறுபஞ். 75);. [சுல் → சூல்] சூல்2 sul-, 8 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. தோண்டுதல்; to scoop, dig out, pierce. "நுங்கு சூன்றிட்டன்ன கண்ணீர்மை" (நாலடி.44);. 2. அறுத்தல்; to cut off. [சுல் → சூல்] சூல்3 cūl, பெ. (n.) 1. கருப்பம்; conception, pregnancy. "இளம்பிடி ஒரு சூல் பத்தீ னும்மோ" (புறநா.1301,2);. 2. முட்டை; egg. "ஞமலி தந்த மனவுச் சூலுடும்பின்" (பெரும்பாண். 132);. 3. முகில் நீர் நிரம்பியிருக்கை; wateriness of clouds. "சூன்முதிர் முகில்" (பரிபா. 20:3);. ம. சூல்; க. சூல்;தெ. சூலு [சுல் → சூல்] சூல்4 cūl, பெ. (n.) சூலம்; trident of sivan. "குலிசங் கதைசூல்" (சேதுபு. தேவிபுர. 27);. [சுல் → சூல்] சூல்5 cūl, பெ. (n.) யானை, குதிரை முதலியவற்றிற்கு இடும் அழகணிப் போர்வை: ornamental cloth cover for elephants, horses ete. U. Jhul [சூல் → சூல்]
சூல்கலியாணம்	சூல்கலியாணம் cūlkaliyāṇam, பெ. (n.) சீமந்தம் (இ.வ.); பார்க்க;see simandam. [சூல்2 + கலியாணம்]
சூல்காண்(ணு-தல்	சூல்காண்(ணு-தல் sul-kan(nu)-, 16 செ.குன்றாவி, (v.t.) முதல் கருப்பம் கொண்டிருக்கும் பெண்ணைப் பணியாரங்களோடு சென்று பார்த்தல் (இ.வ.);; to visit a woman in her first pregnancy with presents of savoury eatables. [சூல்2 + காண்-]

சூல்காப்பு	சூல்காப்பு cūlkāppu, பெ. (n.) சூற்காப்பு (இ.வ.); பார்க்க;see sur-kappu [சூல் + காப்பு]
சூல்சாதம்	சூல்சாதம் cūlcātam, பெ. (n.) சூல்விருந்து பார்க்க;see Sulvirundu. [சூல் + வாதம்]
சூல்வயிறு	சூல்வயிறு cūlvayiṟu, பெ. (n.) கருப்பிணியாய் இருக்கும் போது வயிறு அதிகமாகப் பருத்துக் காணல்; abnormal enlargemcnt of the abdomen during pregnancy (சா.அக.);. [சூல் + வயிறு]
சூல்விருந்து	சூல்விருந்து cūlvirundu, பெ. (n.) கருக்கொண்டவள் பொருட்டுச் சமைக்கும் பல்சுவை விருந்து; feast given in honour of pregnant woman. [சூல் + விருந்து]
சூலக்கால்	சூலக்கால் cūlakkāl, பெ. (n.) சூலக்குறி பொறிக்கப் பெற்ற சிவன் கோயில் அளவை மரக்கால் (தெ.க.தொ.5,8);; measure of capacity marked with trident, used in Sivan temples. [சூலம் + கால்]
சூலக்கால்வண்டி	சூலக்கால்வண்டி cūlakkālvaṇṭi, பெ. (n.) சிவன்கோயிலில் பயன்படும் கட்டைவண்டி வகை (இ.வ.);; a kind of strong rough-made cart, used generally in Sivan temples. [சூலம் + கால் + வண்டி]
சூலக்காளை	சூலக்காளை cūlakkāḷai, பெ. (n.) 1. சிவன் கோயிலுக்காகச் சூலம்பொறித்து விடப்பட்ட காளை; bull brandcd with trident mark and dedicated to Sivan shrine. 2. மனம் போன போக்கில் திரிபவன்; loafer. [சூலம் + காளை]
சூலக்கினி	சூலக்கினி cūlakkiṉi, பெ. (n.) 1. பேய்ப்புல்; devil grass. 2. கருஞ்சீரகம்; black cumin (சா.அக.);
சூலக்குழி	சூலக்குழி cūlakkuḻi, பெ. (n.) ஈமக்கடன் செய்தற்குரிய பிணக்கற்குழி (பிராமன);; pit for stones set up in funeral ceremonies. [சூலம் + குழி]

சூலக்குறடு	சூலக்குறடு cūlakkuṟaḍu, பெ. (n.) சூட்டுக் கோல் (யாழ்ப்.);; branding instrument. [சூலம் + குழி]
சூலகக்கேசரி	சூலகக்கேசரி cūlagagācari, பெ. (n.) எல்லா வகைச் சூலைநோய்களும் தீரக்கொடுக்கும் ஆயுள்வேத மருந்து; an Ayurvedic preparation for all stabing pain, colic pain etc. (சா.அக.);. [சூலகம் + கேசரி]
சூலகிருது	சூலகிருது cūlagirudu, பெ. (n.) பெருங்காயம் (மூ.அ.);; as a foetida. [சூலம் + கிருது]
சூலசத்துரு	சூலசத்துரு sūlasatturu, பெ. (n.) ஆமணக்கு வித்து; castor seed. [சூலம் + சத்துரு]
சூலத்திசை	சூலத்திசை sūlattisai, பெ. (n.) சிவனது சூலம் நிற்பதால் இன்ன இன்ன திக்கு இன்ன கிழமையில் செல்கைக்கு ஆகாதென்று விலக்கப்பட்ட திக்கு; the direction believed to be affected by varasulai as inauspicious. [சூலம் + திசை]
சூலத்தீபம்	சூலத்தீபம் cūlattīpam, பெ. (n.) கோயில் விளக்கு வகை (பரத ஒழிவி. 41-43);; a kind of temple lamp. [சூலம் + தீபம்]
சூலத்தீவர்த்தி	சூலத்தீவர்த்தி cūlattīvartti, பெ. (n.) சூலம் போன்று, மூன்றுகவருள்ள தீப்பந்தம் (வின்);; torch with three prongs in the form of trident, used in temples. [சூலம் + தீவர்த்தி]
சூலதாபனம்	சூலதாபனம் cūlatāpaṉam, பெ. (n.) சூல வடிவினைப் பொறித்த கற்களை நிலையாக நடுகை; creeting permancntly border stones embossed trident. [சூலம் + தாபனம்]

சூலநட்டம்	சூலநட்டம் cūlanaṭṭam, பெ. (n.) வரிக்கூத்து வகை (அபி.சிந்.);; a masquerade dance. [சூலம் + நட்டம்]
சூலநாசனம்	சூலநாசனம் cūlanācaṉam, பெ. (n.) கருவையழிக்கும் ஒருவகையுப்பு: a kind of Sal causing abortion (சா.அக.);. [சூலம் + நாசனம்]
சூலநாமா	சூலநாமா cūlanāmā, பெ. (n.) செழுமலர்க் கொன்றை; a kind of cassia an unknown plant (சா.அக.);
சூலப்பிராந்தம்	சூலப்பிராந்தம் cūlappirāndam, பெ. (n.) நிரயவகையுளொன்று (சேதுபு. தனுக்கோ. 4);; a hell. [சூலம் + பிராந்தம்]
சூலபாணி	சூலபாணி cūlapāṇi, பெ. (n.) சூலப்படையைக் கையிலுடைய சிவன் (சூடா.);; sivan as holding the trident. [சூலம் + பாணி (கை);]
சூலபீங்கா	சூலபீங்கா cūlapīṅgā, பெ. (n.) நாய்வேளை; wild or dog mustard (சா.அக.);.

சூலம்	சூலம்1 cūlam, பெ. (n.) 1. முக்கவரான வேல்; trident, the three-pronged dart of Sivan. "ஊனக மாமழுச் சூலம் பாடி" (திருவாச. 9:17);. 2. இடிதாங்கி; lightning rod, as three-pronged. "ஒள்ளிலைச் சூல ….. மாடம்" (சீவக. 2527);. 3. கூரியமுனையுள்ள கழு (வின்.);; impaling stake. 4. சூலவேல் வடிவில் மாட்டுக்கு இடுஞ் சூட்டுக்குறி; brand-mark on cattle, usually trident-shaped. 5. தோணி (இரேவதி); விண்மீண் (பிங்.);; the 27th naksatra. 6. சூலை; supposed position of Sivan's trident during week-day, considered inauspicious. வ. சூல. சூலம் வேல்வகைகளுள் ஒன்றென்பது "உருகெழு குலவேல் திரித்து" (சங்.அக.); என்னும் தொடரால் அறியப்படும். "சூல வேலைப் போல மூன்று வழி" (சிலப். 11:73, உரை.); வேல்,முருகனது சிறப்புப்படைக்கலமாகக் கொள்ளப்பட்டதுபோல், குலவேல் சிவனது சிறப்புப் படைக்கலமாகக் கொள்ளப்பட்ட தனால், சிவன்கோயிலுக்கு விடப்பட்ட நிலங்களின் எல்லைகளில் நடப்படும் சூலக்குறியுள்ள கல், 'சூலக்கல்' என்றும், சூலக்குறி பொறிக்கப்பெற்ற சிவன்கோயில் அளவைமரக்கால், 'சூலக்கால்' என்றும், சூலக்குறியிடப்பெற்ற சக்கரமுள்ள சிவன் கோயில் வண்டி, சூலக்கால்வண்டி என்றும், சிவன்கோயிலுக்காகச் சூலவடிவிற் சூடிட்டு விடப்பெற்ற காளை 'சூலக்காளை' என்றும், பெயர்பெறும் (வே.க.204);. "சிவபிரானது சூலம் குறுக்கே நிற்பதால் இன்னின்ன திசை, இன்னின்ன கிழமைகளில் வழிப்போக்கிற்கு ஆகாதென்றும் விலக்கப் பட்ட கிழமைக்குற்றம், கிழமைச்சூலம் எனப்படும். அஃது இன்று வாரசூலை என இலக்கியத்தில் வழங்குகிறது. 'சூலம்' என்பதே உலக வழக்கு "திங்கள் கிழமை தெற்கே சூலம்" என்றே மக்கள் கூறுதல் காண்க (வே.க.204);. [சூல் → சூலம்] சூலம்2 cūlam, பெ. (n.) சதுரக்கள்ளி; square spurge (சா.அக.);.
சூலம்பிரி-தல்	சூலம்பிரி-தல் sulam-piri, 4 செ.குவி (v.i.) நீர்கட்டப் பெறுதலால் பயிர் கிளைவிட்டுத் தோன்றுதல் (இ.வ.);; to branch out and grow luxuriantly, as plant when well-watered. [சூலம் + பிரி]
சூலமருது	சூலமருது cūlamarudu, பெ. (n.) பேய்க் சுடுக்காய்; Travancore myrobalan (சா.அக.);. [சூலம் + மருது]
சூலவரி	சூலவரி cūlavari, பெ. (n.) பழைய வரிவகை (I.M.P.N.A. 255);; an ancient tax. [சூலம் + வரி]

சூலவாசனம்	சூலவாசனம் cūlavācaṉam, பெ. (n.) ஒரு வகை உப்பு; a kind of salt (சா.அக.);.
சூலவிளக்கு	சூலவிளக்கு cūlaviḷakku, பெ. (n.) சூல வடிவிலான விளக்குவகை (யாழ்ப்);; temple lamp in the form of trident. [சூலம் + விளக்கு]
சூலவேல்	சூலவேல் cūlavēl, பெ. (n.) சூலப்படைக்கலம்; the trident weapon. 'உருகெழு குலவேல் திரித்து' (சங். அக.);. [சூலம் + வேல்]
சூலனாதி	சூலனாதி cūlaṉāti, பெ. (n.) சிறுதும்பை; small tombay (சா.அக.);.
சூலாக்கினி	சூலாக்கினி cūlākkiṉi, பெ. (n.) நச்சுப்பாலைக் கொடி; a poisonous creeper of the mimusops genus (சா.அக.);. [சூலம் → சூலா + அக்கினி]
சூலாதவிருத்தி	சூலாதவிருத்தி cūlātavirutti, பெ. (n.) சிவப்பாமணக்கு; red castor seed (சா.அக.);.
சூலாய்தம்	சூலாய்தம் cūlāytam, பெ. (n.) நீண்டதண்டின் நுனியில் மூன்றுகூரிய முனைகளையுடைய ஒருவகை வேல்; rident. 'கையில் சூலாய்தத்துடன் நிற்கும் காளியின் உருவம், அச்சமூட்டுவதாக உள்ளது' (உ.வ.);. [சூல் + ஆய்தம்]
சூலானோன்	சூலானோன் cūlāṉōṉ, பெ. (n.) வழலைக்கட்டி; soap.

சூலி	சூலி1 cūli, பெ. (n.) கருவுற்றவள் (சூடா);; pregnant woman. "சூலி முதுகிற் சுடச்சுட" (திருக்கை வழுக்கம், கண்ணி,12);. [சூல் → சூலி] சூலி2 cūli, பெ. (n.) 1. சூலமேந்திய சிவன்; lord Sivan, as holding the trident. "சூலி தன்னருட் டுறையின் முற்றினான்" (கம்பரா. நட்புக். 37);. 2. சூலப்படை கொண்ட காளி; Kali, as holding the trident. "சூலி நீலி மாலவற் கிளங்கிளை" (சிலப். 12:68);. [சூல் → சூலம் → சூலி (வே.க.205);]
சூலிகணம்	சூலிகணம் cūligaṇam, பெ. (n.) சூலைக்கணம் பார்க்க;see Sulai-k-kanam. [சூலி + கணம்]
சூலிகம்	சூலிகம் cūligam, பெ. (n.) கோழி; fowl (சா.அக);. [சூல் → சூலிகம்]
சூலிகை	சூலிகை cūligai, பெ. (n.) இடிதாங்கி; lightening rod, as three-pronged. "மாட நெடுமுகட்டின் சூலிகை" (திவ். பெரியதி. 8.3.:3);. [சூல் → சூலம் → சூலிகை]
சூலியா	சூலியா cūliyā, பெ. (n.) பிள்ளைத்தாய்ச்சி மரம்; an unknown trec (சா.அக.);. [சூல் → சூலியா]
சூலிலை	சூலிலை cūlilai, பெ. (n.) வெற்றிலை; betel leaf (சா.அக.);. [சூல் + இலை]

சூலினி	சூலினி1 cūliṉi, பெ. (n.) சூலத்தையேந்திய மலைமகள் (அபிரா.50);; goddess Parvati as holding the trident. [சூல் → சூலம் → சூலினி] சூலினி2 cūliṉi, பெ. (n.) வெற்றிலை (தைலவ. தைல. 70);; betel leaf. [சூலம் → சூலி → சூலினி] சூலினி3 cūliṉi, பெ. (n.) முதல் பண்களுள் (மேளகர்த்தாக்களுள்); ஒன்று (சங்.சந்.47);; a primary raga. [சூல் → சூலினி] சூலினி4 cūliṉi, பெ. (n.) வழலை (வின்.);; soap.
சூலுண்டா-தல்	சூலுண்டா-தல் sul-undi, 6 செ.கு.வி. (v.i.) கருப்பிணியாய் இருத்தல்; to conceive (சா.அக);. [சூல் + உண்டா-,]
சூலுளை-தல்	சூலுளை-தல் sululai, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மகப்பேற்றுத் துன்பப்படுதல்; to travail in labour. "சங்கு சூலுளைந் தலறிய தடம்பணை" (நைடத. நாட்டுப்.5);. 2. சூலைக்குடைச்சல்; a boring pain experienced in arteritis (சா.அக.);. [சூல் + உளை-,]
சூலெலியன்	சூலெலியன் cūleliyaṉ, பெ. (n.) ஒருவகை எலிக்கடி நச்சு நோய்; a disease due to the poison of rat bite (சா.அக.);. [சூல் + எலியன்]
சூலேதம்	சூலேதம் cūlētam, பெ. (n.) புன்னை; a flowering tree - Alexandrian laural (சா.அக.);.
சூலை	சூலை cūlai, பெ. (n.) காலந்தவறி நிகழும் மாதவிடாயால் ஏற்படும் மூட்டுவலி நோய், முடக்குவலி நோய், வயிற்றுளைவு நோய் முதலிய நோய்கள்; a clan of diseases including arthritic complaints, stiffness or contraction of the muscls or nerves, scrofula, rheumatism, gout, colic, spasmodic pain, complaints from irregular menses. "அன்னவனை யினிச்சூலை மடுத்தாள்வன்" (பெரியபு. 4, திருநாவுக். 48);.
சூலைக்கட்டி	சூலைக்கட்டி cūlaikkaṭṭi, பெ. (n.) 1. தாங்க முடியாத குத்தலை உண்டாக்கும் ஒரு வகைக் கட்டி; a small kind of abscess attended with an unbearable excruiating pain. 2. அளவுக்கு அதிகமான புணர்ச்சியினால் உண்டாகும் கட்டி; venereal bubo (சா.அக.);. [சூலை + கட்டி]

சூலைக்கட்டு	சூலைக்கட்டு cūlaikkaṭṭu, பெ. (n.) ஊதையினால் கெட்ட காற்று, அரத்தம் மூலம் மூட்டுகளிற் பரவி நடக்க முடியாத அளவிற்குக் குத்தலைத் தரும் ஒரு நோய்; a disease of metabolism dependent on the morbid vayu which by the spread of blood, makes pain in the bone-joints so much as to make painful movement (சா.அக.);. [சூலை + கட்டு]
சூலைக்கடுப்பு	சூலைக்கடுப்பு cūlaikkaḍuppu, பெ. (n.) சூலைவலி; piercing pain (சா.அக.); [சூலை + கடுப்பு]
சூலைக்கணட்	சூலைக்கணட் cūlaikkaṇaṭ, பெ. (n.) குழந்தைகளுக்கு வாய்முதல், நெஞ்சுவரை புண்ணாகி, மூச்சுடன் இருமல்காணும் ஒரு வகைக் கணநோய்; an affection of congenital heat in children marked by inflamation of the oesophagus hard breath and cough (சா.அக.); [சூலை + கணம்]
சூலைக்கிராணி	சூலைக்கிராணி cūlaikkirāṇi, பெ. (n.) மிகு கழிச்சலில் காணும் (தாங்க முடியாத); வயிற்றுவலி; an acute and unbearable darting pain in the stomach in an attack of chronic diarrhoca (சா.அக.); [சூலை + கிராணி]
சூலைக்கிருது	சூலைக்கிருது cūlaikkirudu, பெ. (n.) சூலைகிருது பார்க்க: see sulai-kirudu (சா.அக.);.
சூலைக்குச்சம்	சூலைக்குச்சம் cūlaikkuccam, பெ. (n.) நோய்வகை (கடம்ப. இலீவா 110);; a kind of discase. [சூலை + குச்சம்]
சூலைக்குடைச்சல்	சூலைக்குடைச்சல் cūlaikkuḍaiccal, பெ. (n.) சூலைநோயில் உண்டாகும் திருகுவலி (வின்);: writhing pain in certain arthritical diseases. [சூலை + குடைச்சல்]
சூலைக்குத்து	சூலைக்குத்து cūlaikkuttu, பெ. (n.) மாதவிடாய் தடைபடுவதால் பெண்களுக்குப் பிறப்புறுப்பினுள் உண்டாகும் ஒரு வகைக் குத்தல் நோய்; acute pain in the vagina in a female due ot the obstruction of menstrual discharge (சா.அக.);. [சூலை + சூத்து]

சூலைக்குன்மம்	சூலைக்குன்மம் cūlaikkuṉmam, பெ. (n.) பித்தத்தில் வெப்புதோன்றி அதனால் வறட்சி கண்டு வீங்கி, அந்திநேரத்தில் குடலூாதை யோடி அனற்றுமொருவகைக் குன்மநோய்: chronic dyspepsia of acute type. [சூலை + குன்மம்] ஒ. சூலைநிவாரணசூரணம்
சூலைகரப்பான்	சூலைகரப்பான் cūlaigarappāṉ, பெ. (n.) குழந்தைகளுக்கு உடல் முழுவதும் வெடித்துப் புண்ணாகி முகம் வாடி, கைகால் முடக்கிச் சூலத்தாற் குத்துவதைப் போல் குத்தலை உண்டாக்கும் ஒரு வகைக் கரப்பான் நோய்; a kind of cruption in children marked by cracked sores all over the body - with unbearable pain (சா.அக.);. [சூலை + கரப்பான்]
சூலைகிருது	சூலைகிருது cūlaigirudu, பெ. (n.) பெருங்காயம்; assafoetida. மறுவ. சூலகிருது [சூலை + கிருது]
சூலைகிருமி	சூலைகிருமி cūlaigirumi, பெ. (n.) ஊதை பிடிப்பில் காணப்படும் நீளப்பூச்சி; a long shaped bacillus found in the effusion of articular rheumatism (சா.அக.); [சூலை + கிருமி]
சூலைச்சத்துரு	சூலைச்சத்துரு cūlaiccatturu, பெ. (n.) ஆமணக்கு; castor plant (சா.அக.);. [சூலை + சத்துரு]
சூலைத்திரட்சி	சூலைத்திரட்சி cūlaittiraṭci, பெ. (n.) சூலை நீரின் திரட்சி; an accumulation of morbid fluid-sebum (சா.அக.);. [சூலை + திரட்சி]

சூலைநாசனி	சூலைநாசனி cūlainācaṉi, பெ. (n.) 1. பெருங்காயம்; asaafoetida 2. குக்கில்; bedellium. 3. மூக்கிரட்டை; spreading hog weed. 4. சூலைநோயைத் தீர்க்கும் மருந்து; any medicinc for the relief of acute pain in gout rheumatism. 5. செம்பை; bastard sensitive plant. 6. நறுங்குறிஞ்சா; naruń-kuriñjå. மறுவ. சுற்றத்தி [குவை + நாசினி]
சூலைநிவாரண சூரணம்	சூலைநிவாரண சூரணம் cūlainivāraṇacūraṇam, பெ. (n.) சூலை, குன்மம் இவற்றிற்குக் கொடுக்கும் ஒருவகை ஆயுள்வேத மருந்து; an ayurvedic medicine for relief of Sulai (சா.அக.);. [சூலை + நிவாரணம் + சூரணம்] சூலைநீர்
சூலைநீர்	சூலைநீர் cūlainīr, பெ. (n.) 1. பால்வினை நோயால் பிறப்புறுப்பிலிருந்து வெளிவரும் சீழ்; whites, diseased discharge from the urethra. 2. மேகநீர் (யாழ்ப்.);; ill-humours of the body causing sülai diseases. [சூலை + நீர்]
சூலைநோய்	சூலைநோய் cūlainōy, பெ. (n.) சூலத்தாற் குத்துவது போன்று உடம்பின், பக்கம், வயிறு, பொருத்து முதலிய பல உறுப்புகளில் காணும் வலி; on affection of a very acute shooting pain experienced, as if inflicted or caused with a trident in any part of the body such as sides, stomach, joints, etc. (சா.அக.);. [சூலை + நோய்]
சூலைப்பிடிப்பு	சூலைப்பிடிப்பு cūlaippiḍippu, பெ. (n.) சூலையினால் கைகால் பொருத்துகளில் உண்டாகும் பிடிப்பு; arthritis due to gout (சா.அக.);. [சூலை + பிடிப்பு]
சூலைப்பித்தரோகம்	சூலைப்பித்தரோகம் cūlaippittarōkam, பெ. (n.) கொப்பூழில் குத்தல், மிகுநீர் வேட்கை, வியர்வை, தினவு, நடுக்கம், குத்தல் போன்ற அறிகுறிகளுடன் உள்ளங்கை, உள்ளங்கால் எரிச்சலையும், தலை சுற்றலையும் உண்டாக்கும் பித்தநோய்; a bilious disease marked by burning sensation of the palm and the sole and whirling of the head. [சூலை + பித்தநோய்]
சூலைப்ஹபகைச்சல்	சூலைப்ஹபகைச்சல் cūlaibhabagaiccal, பெ. (n.) சூலைநோய்களுக்குக் கொடுக்கம் மருந்துப்புகை; fumigation applied in cases of Šulai diseases (சா.அக.);. [சூலை + புகைச்சல்]

சூலைபூபதி	சூலைபூபதி cūlaipūpadi, பெ. (n.) சூலை, இசிவு, கீல்பிடிப்பு ஆகியவற்றைச் சீர்படுத்தும் ஓர் ஆயுள்வேத இதளியக்குளிகை, an ayurvedic mercurial pill prescribed for contraction of the joints such as arthritis rheumatism, gout etc attended with acute pain and apoplexy. [குவை + பூபதி]
சூலைவாயு	சூலைவாயு cūlaivāyu, பெ. (n.) 1. சூலையை உண்டாக்கும் காற்று; flatulence giving rise to sülai diseases such as colic, iliac passium gout. 2. முடக்குநோய்; rheumatism (சாஅக);. [சூவை + வாயு]
சூவாரை	சூவாரை cūvārai, பெ. (n.) ஒரு வகை மீன் (யாழ்ப்.);; a kind of fish.
சூவானம்	சூவானம் cūvāṉam, பெ. (n.) அட்டில் (யாழ்.அக.);; a kind of fish மறுவ. அடுமனை, அடுக்களை. தெ. சுவாரமு [சூடு → சூ + வானம்]
சூவி	சூவி cūvi, பெ. (n.) நெல்குத்தும்போது 'சூவி' என்று முடித்துப்பாடும் உலக்கைப்பாட்டு (இ.வ);; song used when pounding grain, in which every line ends with the sound of süvi. தெ., க. சுவ்வி [சூ + இ. மூச்சுவிடற் குறிப்பு]
சூவிடு-தல்	சூவிடு-தல் cūviḍudal, 18 செ.குன்றாவி, (v.t.) நாயைப் பாய ஏவுதல்; to set on, as dogs to attack. [சூ + விடு-. 'சூ' ஒலிக்குறிப்புச் சொல்]
சூவெனல்	சூவெனல் cūveṉal, பெ. (n.) நாயைப் பாய ஏவுதற்குறிப்பு; onom. expr. of urging dogs to attack. [சூ + எனன். 'சூ' ஒலிக் குறிப்புச் சொல்]

சூழ்	சூழ்1 cūḻttal, 4 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. சுற்றுதல்; to wind, wrap round. "பூப்பால் வெண்டுகில் சூழ்ப்ப" (பரிபா. 10. 80);. 2. சுற்றிமொய்த்தல்; to surround, hover about. "சூழ்த்து மதுகர முரலும்" (திருவாச. 5:16);. [சுள் → சுழ் → சூழ்-,] சூழ்2 cūḻtal, 2 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. சுற்றியிருத்தல்; to encompass, surround, envelope "அறைகடல் சூழ்வையம்" (நாலடி, 230);. 2. சுற்றி வருதல்; to go round, as in temple from left to right, hover about, flow around. "சூழ்கதிர் வான் விளக்கம்" (பு.வெ. 9:16);. 3. ஆராய்தல்; to consult, to deliberate. "நின்னொடு சூழ்வ றோழி" (கலித் 54);. 4. கருதுதல்; to intend, to think over. "புலைசூழ்வேள்வியில்" (மணிமே. 13 : 28);. சூழ் 5. தீயசூழ்ச்சிக்குத் திட்டமிடல்; to conspirc. "கொடியவன் கடிய சூழ்ந்தான்" (சீவக. 261. 6. தேர்ந்தெடுத்தல்; to select. "சூழ் புரவித்தேர்" (பு.வெ. 9 16);. 7. அறிதல் (சங்.அக);; to know. 8. பண்ணுதல்; to construct, to create. " பாவை சூழ்ந்தும்" (பட்டினப் 102);. 9. எழுதுதல்; to draw. "தொய்யில்குழிளமுலை" (கலித். 125);. 10, தாக்குதல் (யாழ்க்.);; to encounter. ம. குழுக; க. சொழல்; தெ. சுடியு; து. சுயிபுனி, சுலிபினி, துட. துட்ய; கூ. டொட்க;குவி. துர்லிகியாலி [சூள் → சுழ் → சூழ்-,] சூழ்3 cūḻ, பெ. (n.) 1. கலந்தாய்வு; deliberation, counsel. 2. ஆராய்ச்சி; investigation. "கற்றார் சூழ் சொல்லுமாங்கண்டு" (சி.போ. 8. 1:1);. 3. சுற்று; surrounding. "சூழா மெட்டே யாயிரவேதி" (கந்தபு. அசுரர்யா. 61);. 4. தலைச்சுணி மாலை; wreath of flowers for head

சூழ்ச்சம்	சூழ்ச்சம் cūḻccam, பெ. (n.) சூழ்ச்சி, 2,4 பார்க்க (யாழ்.அக.);;see sulcci, 2,4 [சூழ் → சூழ்ச்சம்]
சூழ்ச்சி	சூழ்ச்சி cūḻcci, பெ. (n.) 1. பரப்புகை; spreading. "சூழ்ச்சி ஞானச் சுடரொளியாகி" (தி.வி திருவாய். 3.2 :4);. 2. கலந்தாய்வு; counsel, consultation. "போற்றார் பொறுத்தலுஞ் சூழ்ச்சிய தகலமும்" (புறநா.2:7);. 3. நுண்ணறிவு; Wisdom, "கருமக் கிடக்கையுங் கலங்காச் சூழ்ச்சியும்" (பெருங். உஞ்சைக். 46:117);. 4. செய்வழி; plan means. "சொல்லா யானுன்னைச் சார்வதோர் சூழ்ச்சியே" (தி.வி திருவாய். 3. 2:3);. 5. மனத் தடுமாற்றம்: mental disturbance. "மைம்மிக னலிதல் சூழ்ச்சி" (தொல். பொருள்.260);, ம. சூழ்ச்ச [சூழ் → சூழ்ச்சி)
சூழ்ச்சித்துணைவர்	சூழ்ச்சித்துணைவர் cūḻccittuṇaivar, பெ. (n.) அமைச்சர்கள்; counsellers. Ministers. "சூழ்ச்சித் துணைவராகிய அமைச்சரோடு கூட விருந்து" (சி. போ. சிற். 4, பக்.90);. [சூழ்ச்சி + துணைவர்] சூழ்வளி
சூழ்த்து-தல்	சூழ்த்து-தல் cūḻddudal, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) சூழச் செய்தல்; to cause to to cause to surround, to involve. 'உனைப்பாடாதவர்களைப் பல்வினைக்கே சூழ்த்துதி" (திருநூற்.20);. [சூழ்2 → சூழ்த்து_,]
சூழ்தாழை	சூழ்தாழை cūḻtāḻai, பெ. (n.) தாமரை (மலை);; lotus flower. [சூழ் + தாழை. தாழ் → தாழை]
சூழ்ந்து	சூழ்ந்து cūḻndu, பெ. (n.) சுளுந்து பார்க்க: see sulundu (சா.அக.);.

சூழ்நிலை	சூழ்நிலை cūḻnilai, பெ. (n.) . 1. செய்தி அல்லது நிகழ்ச்சிக்குப் பின்னணி, நிலைமை: circumstances, conditions. மாணவடன தேர்வு எழுதமுடியாத சூழ்நிலைக்காக ஆசிரியர் வருந்தினார். 2. மாந்தர் வாழும் இடத்தைச் சுற்றியிருக்கும் இயற்கைப்பொருள்களின் தொகுதி; surroundings. [சூம் + நிலை]
சூழ்போ-தல்	சூழ்போ-தல் cūḻpōtal, 9 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. சுற்றிப்போதல்; to go round. "சுடுமண்ணேற்றி யரங்கு சூழ்போகி" (மணிமே 18: 33);. 2. வலம் வருதல்; to go round from left to right as in temple. "தோகையோர் பங்கன்றாளி லுவகையின் வணங்கிச் சூழ்போந்து" (கூர்மபு. தக்கன்வேன். 18);. 3. வளைத்தல் (திவா.); to surround, hover about. 4. சுற்றிக்கிடத்தல்; to lie around. "சுணங்குந் திதலையுஞ் சூழ்போந்து' '(ஆதியுலா.177);. 5. ஆராய்தல்; to deliberate. "மன்னு நரகன் றன்னைச் சூழ்போகி வளைத்தெறிந்து" (திவ். பெரியாழ். 4. 3:3);. [சூழ் + போ-,]
சூழ்வல்லோர்	சூழ்வல்லோர் cūḻvallōr, பெ. (n.) அமைச்சர்; ministers. எதிராடா திருந்தாரச் சூழ்வல்லோர்கள்" (திருவினை பரிநரி.41);. [சூழ் + வல்லோர்]
சூழ்வளி	சூழ்வளி cūḻvaḷi, பெ. (n.) சுழல்காற்று, சூறாவளி; whirlwind, cyclone. "சூழ்வளி சுழற்ற வாழ்கயத் தழுந்தினன்" (பெருங் நரவாண 1,24); .ம. சூழ்வல்லோர் [சூழ் + வளி] சூழ்வார்
சூழ்வார்	சூழ்வார் cūḻvār, பெ. (n.) சூழ்வோர் பார்க்க: see sulvor. "சூழ்வார் கண்ணான ஒழுகலான்" குறள். 445). [சூழ் + ஆர். 'ஆர்' பலர்பாலீறு]
சூழ்வினை	சூழ்வினை cūḻviṉai, பெ. (n.) சூழ்ச்சி, 4 பார்க்க;see sulcci, 4. "தோழர்க் குணர்த்துஞ் சூழ்வினை தொடங்கி (பெருங்கி" (பெருங் . இலாவாண, 10,84); (செ.அக.); [சூழ் + வினை]

சூழ்வு	சூழ்வு cūḻvu, பெ. (n.) 1. சூழல்1 பார்ப்ப;see sulal "சூழ்வுற வமரர் துதைந்தனர்" (கோயிர், பதஞ்சலி, 45.);. 2. சூழ்ச்சி,2 பார்க்க;see sulcci.2. 3. சூழ்ச்சி,4 பார்க்க: see silcci, 4. "ஏகாதொழிவது சூழ்வன்று" (கந்தபு, ஏமகூட 2);. [சூழ் → சூழ்வு]
சூழ்வோர்	சூழ்வோர் cūḻvōr, பெ. (n.) 1. அமைச்சர் (பிங்.);; counsellors, ministers. 2. உறவினர் (வின்.);; relations; friends. 3. சூழ்ந்து நிற்பவர்; spectators, neighbours. [சூழ் + ஏர் → சூழ்வேர்]
சூழ	சூழ cūḻ, கு.வி.எ. (adv.) 1. கூட்டமாகப் பின் தொடர; to accompany. 'இக்கால அரசியலார் பலர் புடைசூழ வருவதில்தான் மகிழ்ச்சி கொள்கின்றனர். 2. வெள்ளம் போன்று சூழ வருதல்; encircling like flood water 'வெள்ளம் சிற்றூரைச் சூழ்ந்தது'. [சூழ் → சூழ]
சூழகழிருக்கை	சூழகழிருக்கை cūḻkaḻirukkai, பெ. (n.) தோணாமுகம் (பிங்.);; a fortified capital. [சூழ் + அகழ் + இருக்கை]
சூழகம்	சூழகம் cūḻkam, பெ. (n.) வெள்ளைக்கடலை; Bengal gram (சா.அக.);. H., Ur: Chenna. [சூழ் + அகம்
சூழவரினி	சூழவரினி cūḻvariṉi, பெ. (n.) பொற்சீந்தில்: moon crcepcr (சா.அக.);. [சூழ + வரினி]

சூழல்	சூழல் cūḻl, பெ. (n.) 1. சூழ்கை; surrounding. 2. இடம் (பிங்);; place, locality. 3. மணற்குன்று; sand-hill. "விளையாடு சூழல்" (தி.வி திருவாய். 6, 2, 4, பன்னீ.);. 4. கூட்டம்; company crowd. 512 சூழியல் "வானவர் சூழலோடு" (கந்தபு. மேருப். 48);. 5. கலந்தாய்வு; counsel. 6. சூழ்ச்சி4 பார்க்க: see silcci, "சூழல்கள் சிந்திக்கில்" (திவ். திருவாய் 5, 5);. 7. தோற்றரவு; incarnation. "சூழலென்று அவதாரத்தைச் சொல்லக் கடவதிறே" (ஈடு. 2, 7, 6); 8. தந்திரம்; trick, stratagem. ம. சூழல் [சூழ் + அல். 'அல்' தொ.பெ.ஈறு.]
சூழி	சூழி1 cūḻi, பெ. (n.) 1. சேணம் (பிங்);; saddle. 2. யானையின் முகபடாம்; ornamental covering for the elephant's face. "யானைச் சூழியிற் பொலிந்த" (மலைபடு. 228);. 3. நீர்நிலை; pool in hilly tracts, tank, pond. "அலங்கு கதிர் சுமந்த கலங்கற் சூழி" (புறநா. 375);. 4. கடல் (அக.நி.);;see, ocean. 5. சூழியல் பார்க்க (யாழ்ப்.);;see suiliyal [சூழ் → சூழி. 'இ' பெயராக்க ஈறு] சூழி2 cūḻi, பெ. (n.) 1. உச்சி (பிங்);; crown of the head. 2. சூழியம் பார்க்க (இ.வ.);;see suliyam. 3. மேலிடம்; top portion. "நெடுமதிற் குழி" (பு. வெ. 6. 15);.
சூழிகணம்	சூழிகணம் cūḻigaṇam, பெ. (n.) சூலிகணம் (பை ஷஜ.209); பார்க்க;see suliganam. [சூம் → சூழி + கணம்]

சூழிகை	சூழிகை cūḻigai, பெ. (n.) கள் (அக.நி.);; toddy மறுவ. மது, சொல்விளம்பி,
சூழியப்படை	சூழியப்படை cūḻiyappaḍai, பெ. (n.) சூழியற் படை பார்க்க;see suliyar-padai. [சூழியம் + படை]
சூழியம்	சூழியம் cūḻiyam, பெ. (n.) 1. உச்சிக்கொண்டை; hair-knot on the crown of the head (திருவிருத் 60, வியா.பக் 330);. 2. உச்சிக்கொண்டையில் அணியும் அணிகலன்; ornament worn on the crown of the head. "விட்டிலகு சூழியம் விழுங்கு சிறுகொண்டை" (திருவினை. தடாதகை.16);. [சூழி2 → சூழியம்]
சூழியற்கம்பு	சூழியற்கம்பு cūḻiyaṟkambu, பெ. (n.) சூழியல் (வின்.); பார்க்க;see suliyal. [சூழலியல் + கம்பு]
சூழியற்படை	சூழியற்படை cūḻiyaṟpaḍai, பெ. (n.) வீட்டுச் சுவரின் எடுத்துக்கட்டி; sloping cornice of a house-wall [சூழியல் + படை]
சூழியற்படைதட்டு- தல்	சூழியற்படைதட்டு- தல் cūḻiyaṟpaḍaidaḍḍudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பிறரது பாட்டைச் சிறிது மாற்றித் தன்னதாக்குதல்; lit. to knock off cornice and slightly raise the wall, to adopt another's composition as one's own, making slight alterations, to plagiarise. சூழியற்படையை இடித்துச் சுவரையெழுப்புதல். [சூழியல் + படை + தட்டு-]

சூள்	சூள்1 cūḷtal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஆணையிடுதல்; to take an oath. "ஐய சூளி னடிதொடு குன்றொடு" (பரிபா, 8: 70);. 2. வஞ்சினங்கூறுதல்; to vow "சூட்கின்ற வீரம்" (கம்பரா. நிகும்ப. 82);. [உள் → சுள் → சூள்] சூள்2 cūḷ, பெ. (n.) 1. பூட்கை (சபதம்);; vow. "சூள் பேனான் பொய்த்தான் மலை" (கவித்.41);. 2. ஆணை; oath. "இன்னாத் தொல்சூ ளெடுத்தற் கண்ணும்" (தொல் பொருள். 147);. 3. சாவிப்பு (சாபம்);; malediction, curse. "கருப்பமோடிருத்திர் பல்காலம் .... என்று சூளிசைத்தாள்" (கந்த, துணைவ. 10);. ம. சூழ்: க. குருள்; தெ. குசு; து. சூலு; கூ. சூள; பர். சூள்; E.jury [உள் → சுள் → சூள்] சூள்3 cūḷ, பெ. (n.) தீப்பந்தம் (யாழ்ப்);; torch, flambeau.
சூளம்	சூளம் cūḷam, பெ. (n.) சீழ்க்கை (நாஞ்.);; whistle ம. சூள [சூள் + அம்]
சூளரவு	சூளரவு cūḷaravu, பெ. (n.) சூளுறவு பார்க்க;see siluravu. "இன்னோர் சான்ற சூளரவு சாற்றி" [சூள் + அரவு] 513 சூளுரை-த்தல்
சூளாமணி	சூளாமணி cūḷāmaṇi, பெ. (n.) 1. முடிமணி; chief gem in a crest or diadem. "சூளாமணி சிந்தித்திரியுமன்றே" (சீவக 786);. 2. தேவர்கோன் (இந்திரன்); அணியும் மணி (பிங்);; gem worn by Indra. 3. திவிட்டனைக் காப்பியத் தலைவனாகக் கொண்டு தோலாமொழித் தேவர் இயற்றிய தொடர்நிலைச் செய்யுள்; a Jaina poem with Tivittan-as hero by Tölá molit-têvar. ம. சூளாமணி [சூடாமணி சூளாமணி]

சூளி	சூளி cūḷi, பெ. (n.) சூழியம், 1 (யாழ்.அக.); பார்க்க;see stiliyam,l
சூளிகம்	சூளிகம் cūḷigam, பெ. (n.) அப்பவகை (சங் அக.);; flour cakes cooked in ghee. [சூள் → சூளிகம்]
சூளிகை	சூளிகை1 cūḷigai, பெ. (n.) 1. நீர்க்கரை; shore. "நன்னீர்ச் சூளிகைதோறும்" (அரிச். பு. விவாக. 46);. 2. செய்குன்று; an artificial mound. "கோபுர மன்றஞ் சூளிகை" (கந்தபு. வரைபுனை. 7);. (இலக்.அக.);. [சூழ2 → சூழிகை – சூளிகை] சூளிகை2 cūḷigai, பெ. (n.) 1. யானைச் செவியடி (பிங்.);; the root of elephant's ear. 2. நிலாமுற்றட் (பிங்.);, மொட்டைமாடி, openterracc. "மாடமலி சூளிகையிலேறி மடவார்கள் பாடலொலி செய்ய" (தேவா. 324, 2);. 3. தலை அணிகலன்களில் ஒன்று; an ornament for the head. "சூளிகையுஞ் சூட்டும் ... மின் விலக" (ஆதியுவா.68);. [சூடிகை → சூளிகை]
சூளுதல்	சூளுதல் cūḷudal, தொ.பெ. (vl.n.) குடைகை; boring pain (சா.அக.);. [சூள் + சூளுதல்]
சூளுரை	சூளுரை cūḷurai, பெ. (n.) பூட்கை; vow 'தன் சூளுரை நிறைவேறுமா நிறைவேறாதா என்று அவனுக்குத் தெரியாது' (உ.வ.);. [சூள் + உரை]
சூளுரை-த்தல்	சூளுரை-த்தல் cūḷuraittal, 4 செ.குன்றாவி (v.t.) சூளுறு-தல் பார்க்க: see Siluru. சூளுறவு

சூளுறவு	சூளுறவு cūḷuṟavu, பெ. (n.) ஆணையிடுகை; oath. "தோழி குளுறவாகக் கருதினாள்" (இறை. 18. பக். 107, உரை);. [சூள் + உறு → உறவு]
சூளுறு-த ல்	சூளுறு-த ல் cūḷuṟudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஆணையிடுதல்; to swear, to take oath. 2. வஞ்சினம் கூறுதல்; to take vow. "உண்ணா நோன்பி தன்னொடுஞ் சூளுற்று" (மணிமே.3:102);. க. சூருளிசு [சூள் + உறு-,]
சூளை	சூளை1 cūḷai, பெ. (n.) 1. செங்கல் முதலியன சுடுங்காளவாய்; kiln, furnace. "அகலிரு விசும்பினூன்றுஞ் சூளை"(புறநா. 228: 3);. 2. ஈமவிறகு funeral pile. ம. சூள. Pkt. Culli; H. culliya; Mar. cun; Skt. Culli (உலை); சூளை2 cūḷai, பெ. (n.) கணிகை; prostitute. "பலர்ப் புணர்ந்து முயங்கு சூளையாய் முடிந்தனள்" (உபதேச உருத்திரா. 113);. ம. சூள., க., து. குட, பட குளெ கோத. சூள். Skt. sula [சூள் → சூளை]
சூளைக்கல்	சூளைக்கல் cūḷaikkal, பெ. (n.) 1. செங்கல்; brick. 2. சுண்ணாம்புக்கல்; lime stone. 3. ஒரு வகைக்கல்; a kind of stone (சா.அக.);. [சூனை + கல்]
சூளைச்சக்கரம்	சூளைச்சக்கரம் cūḷaiccakkaram, பெ. (n.) 1. பானையோடு; piece of broken pot. 2. அகல் விளக்கு; an earthern lamp (சா.அக.);. [சூளை + சக்கரம். சருக்கரம் → சக்கரம்] 314 சூற்பிபாசம்
சூளைபிரி-த்தல்	சூளைபிரி-த்தல் cūḷaibirittal, 4 செ.குவி (v.i.) கருப்பத்துடன் இறந்தவள் பொருட்டுச் சூளையினின்று மட்கலம் வாங்கிப் பிறர்க்கு அளித்தல் (இ.வ.);; to purchase pots from a kiln and distribute them to the poor in memory of a woman who died in pregnancy. [குளை பிரி-]

சூற்கருப்பை	சூற்கருப்பை cūṟkaruppai, பெ. (n.) கருப்பந் தாங்கிய பை; the pregnantuterus-graviduterus (சா_அக.);. [சூல் + கருப்பை]
சூற்காப்பு	சூற்காப்பு cūṟkāppu, பெ. (n.) முதன்முறையாக கருக்கொண்ட கருப்பிணிகட்கு ஐந்தாவது அல்லது ஏழாவது மாதங்களில் அணிவிக்கப்படும் வளைகாப்பு; bracelets put ceremonially on the arms of pregnant lady in the 5th or 7th month after conception (செ.அக.);.
சூற்கொள்ளல்	சூற்கொள்ளல் cūṟkoḷḷal, பெ. (n.) கருப்பங் கொள்ளுகை; to conceive, to be pregnant (சாஅக.);. [சூல் + கொள்ளல்]
சூற்கொள்ளாமை	சூற்கொள்ளாமை cūṟkoḷḷāmai, பெ. (n.) கருத்தலிக்காமை; absence of pregnancy (சா.அக.);. [சூல் + கொள்ளாமை]
குற்சங்கு	குற்சங்கு kuṟcaṅgu, பெ. (n.) முத்திருக்கும் சிப்பி (யாழ்ப்.);. shell, oyster containing pearls. [சூல் + சங்கு]
சூற்சராயு	சூற்சராயு cūṟcarāyu, பெ. (n.) சூற்கருப்பை பார்க்க;see Stir-karuppai (சா.அக.);. [சூல் + சராயு]
சூற்சாதம்	சூற்சாதம் cūṟcātam, பெ. (n.) முதன்முறையாக கருக்கொண்ட பெண்ணுக்குச் சுற்றத்தார் இடும் விருந்து (தஞ்சை,);; feast given by relatives to a woman in her first pregnancy. [சூல் + சாதம்]
சூற்பிபாசம்	சூற்பிபாசம் cūṟpipācam, பெ. (n.) நிரய (நரக); வகை (சி.போ.பா. 2, 3, பக். 204);: a hell. [சூல் + பிபாசம்] சூற்பெண்டு

சூற்பெண்டு	சூற்பெண்டு cūṟpeṇṭu, பெ. (n.) சூலி; pregnant woman. 'சூற்பெண்டுகள் கரமேறுமாபோலே' (ஈடு, 2.10: 2);. [சூல் + பெண்டு]
சூறல்	சூறல் cūṟal, பெ. (n.) தோண்டுகை; scooping digging out. ம. குறல் [சூல் → சூறல்]
சூறன்	சூறன் cūṟaṉ, பெ. (n.) மூஞ்சூறு (பிங்.);; grey musk - shrew. [சூறு + அன்]
சூறாவளி	சூறாவளி cūṟāvaḷi, பெ. (n.) சுழற்காற்று, கடுங்காற்று; whirlpool, tempest "சூறாவளிபோற் சுழற்றுஞ் சிறுபுன்றுரும்பு"[நன்னெறி. 11). ம. சூறாவளி; தெ. சூரகருவலி;பட சுற்றிகாயி [சூறா + வளி]
சூறாவளிக்கிணறு	சூறாவளிக்கிணறு cūṟāvaḷikkiṇaṟu, பெ. (n.) உள்ளுறைடக கிணறு (இ.வ.);; under-well inside a well. [சூறாவளி + கிணறு]
சூறாவளிச்சட்டம்	சூறாவளிச்சட்டம் cūṟāvaḷiccaṭṭam, பெ. (n.) கிணற்றினடியில் வைக்கும் நெல்லிமரச் சட்டம் (வின்.);; frame of nelli wood place at the bottom in constructing a well. [சூறா + வளி + சட்டம்]
சூறாவாரி	சூறாவாரி cūṟāvāri, பெ. (n.) சூறாவளி பார்க்க: see Súrávali [சூறா + வாரி]
சூறு-தல்	சூறு-தல் cūṟudal, 5 செ. குன்றாவி (v.t.) சூழ்தல்; to surround, cncompass. "சூறிய விமையோர்" (பாரத காண்டவ.31);.

சூறு	சூறு cūṟu, பெ. (n.) எருவாய்: anus. [சூத்து → சூற்று → சூறு]
சூறை	சூறை1 cūṟai, பெ. (n.) 1. நெற்றி; forehead 2. தூதுவனை; three lobed noght shade (சா.அக.);. சூறை2 cūṟai, பெ. (n.) கழுத்தின் பின்குழி (பிங்);: hallow in the nape of the neck. சூறைகொள்(ளு);தல் சூறை cūṟai, பெ. (n.) 1. சுழல்காற்று; whirl wind. "சூறைமாருதத்து" (திருவாச. 3:10);. 2. கொள்ளை (திவா.);; decoity 3. பயிரில் விழும் நோய்வகை; a blighting disease of crops. 4. பனிச்சை என்ற மயிர்முடிவகை; a kind of dressing the hair in a knot. "வட்டச் சூறையர்" (சீவக. 632);. 5. சல்லடம் (சீவக. 632 விசேடக் குறிப்பு);; loin cloth 6. இரண்டடி நீளமும் கருநீல நிறமுமுள்ள கடல் மீன்; tunny fish bluish attaining 2 ft. in length. 7. சூறைக்கருவி (பதார்த்த. 894); பார்க்க;see surai-k-kuruvi. ம. சூற [சூறு + ஐ]
சூறைக்காரன்	சூறைக்காரன் cūṟaikkāraṉ, பெ. (n.) கொள்ளையடிப்பவன்; robber, plunderer. "நிருதர்புரச் சூறைக்காரப் பெருமாளே" (திருப்பு., 170);. [சூறை + காரன்]
சூறைக்காற்று	சூறைக்காற்று cūṟaikkāṟṟu, பெ. (n.) சுழல் பாற்று (இ.வ.);; Whirlwind [சூறை + காற்று]
சூடிறக்குருவி	சூடிறக்குருவி cūṭiṟakkuruvi, பெ. (n.) சோள வயலிற் கூட்டங்கூட்டமாய்க் காணப்படும் குருவி வகை; rose coloured starling, found in flocks on the cholam fields, pastor roscus (M.M. 181);. [சூறை + குருவி]

சூறைக்குருவிக்கறி	சூறைக்குருவிக்கறி cūṟaikkuruvikkaṟi, பெ. (n.) குட்டம், சோகை, குன்மம், வீக்கம், ஆறாப்புண் இவற்றைப் போக்கும் சூறைக் குருவியின் கறி; the flesh of the Šurai kuruvi controls leprosy, worms, severe rheumatic affections (சா.அக.);. [சூறைக்குருவி + கறி]
சூறைகொள்(ளு)-தல்	சூறைகொள்(ளு)-தல் cūṟaigoḷḷudal, 7 செ.குன்றாவி. (v.t.) சூறையாடுதல்; "சோதியான் சூழ் பனிநீர் சூறைகொளு மாறே போல்" (பட்டினத் திருப்பா, தெஞ்சொடு. 32); [சூறை + கொள்-,] சூறைகோட்பறை
சூறைகோட்பறை	சூறைகோட்பறை cūṟaiāṭpaṟai, பெ. (n.) வழிப்பறி செய்வோர்க்குரிய பாலைப்பறை (தொல். பொருள். 18. உரை);; robber's drum. [குறை + கொள் + பறை - குறை கோட்பறை]
சூறைச்சின்னம்	சூறைச்சின்னம் cūṟaiccinnam, பெ. (n.) கொள்ளையிடுவோர்க்குரிய ஊதுகொம்பு; robber's horn. "ஆறெறி பறையுஞ் சூறைச் சின்னமும்" (சிவப்.12.10);. [சூறை + சின்னம்]
சூறைத்தேங்காய்	சூறைத்தேங்காய் cūṟaittēṅgāy, பெ. (n.) நேர்த்திக் கடனாகத் தெய்வத்தின் முன்னிலையில் உடைக்கும் சிதறுதேங்காய்; coconuts dashed on the ground before a shrine in fulfilment of vow. [குறை + தேங்காய்]
சூறையர்	சூறையர் cūṟaiyar, பெ. (n.) பரத்தையர்; prostitute "தயங்கு குழற் சூறையர்" (தஞ்சைவா. 377);. [சூளை2 → குறை → குறையர்]
சூறையாடு	சூறையாடு1 cūṟaiyāṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) கொள்ளையடித்தல்; to plunder, pillage "அறிவினைச் சூறையாட" (கம்பரா. நகர்நீ.200.);. [சூறை + ஆடு-,]
சூறையாடு-தல்	சூறையாடு-தல் cūṟaiyāṭudal, 18 செ. குன்றாவி (v.t.) தலைசுற்றல்; to be dizzy from disease, from hunger (செ.அக.);, [சூறை + ஆடு-,]
சூறைவிடு-தல்	சூறைவிடு-தல் cūṟaiviḍudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கொள்ளையிடச் செய்தல்; to permit plunder. 2. சொத்தைப் பிறர்க்கு வாரிவிடுதல்; to give one's things to be appropriated promiscuousiy. தெ. சூரவிடுச்சு;க. குறெவிடு. [சூறை + விடு-,]

சூறைவேடன்	சூறைவேடன் cūṟaivēṭaṉ, பெ. (n.) சுறாமீன் வகையுளொன்று; a kind of shark sea-fish (சா.அக.);. [சூறை + வேடன்] 316 சூனர்
சூன் sun,	சூன் sun, cūṉ, பெ. (n.) 1. பிதுக்கம்; swelling. 2. வளைவு; crookedness, bend, irregular-shape. சூன்நிலம், 3. கை முதலியன சூம்பியிருத்தல்; whithering, as of a limb. 4. குற்றம்; defect. 5. கவடம்; guile. "அவன் மனத்திலிருக்கும் சூனுக்கு அளவில்லை". 6. கமுக்கம் (இரகசியம்);; secret, inner meaning. "காரியத்தின் சூனெல்லாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்." 7. இரண்டு வீட்டுச்சுவர்களின் இடைச்சந்து (இ.வ.);; narrow lane between the walls of adjacent houses. 8. புறம்போக்குநிலம்; a piece of unoccupied land. [சுல் → சுன் → சன் - சூன் (வே.க. 244]
சூன்பிடித்தவன்	சூன்பிடித்தவன் cūṉpiḍittavaṉ, பெ. (n.) வயிறு பெருத்தவன்; one with swallow (சா.அக.); [சூன் + பிடித்தவன்]
சூன்மி	சூன்மி cūṉmi, பெ. (n.) கற்பழித்தவரை, காய்ந்து கொதிக்கும் இருப்புப்பாவையைத் தழுவும் படிச் செய்து, வருத்தும் நிரயவகை (சேதுபு. தனுக்கோ. 3);; a hell where immortal people are punished by being forced embrace red-hot iron
சூன்றல்	சூன்றல் cūṉṟal, பெ. (n.) தோண்டுகை (திவா.);: scooping out. [சூல் – சூன்றல்]
சூனம்	சூனம்1 cūṉam, பெ. (n.) மான் (பிங்.);; deer. சூனம்2 cūṉam, பெ. (n.) முழுவதும் மலந்த மலர் (யாழ்.அக.);; full blown flower. சூனம்3 cūṉam, பெ. (n.) வயிற்றுவிக்கம் (தஞ்சை.);; swelling of the abdomen.

சூனம்வயிறு	சூனம்வயிறு cūṉamvayiṟu, பெ. (n.) 1. பெரு வயிறு; a distanded abdomen. 2. குழந்தைக்கு உண்டாகும் (கல்லீரல் வீக்கம்); பெருவயிறு; pot belly in children. [சூனம் + வயிறு]
சூனர்	சூனர் cūṉar, பெ. (n.) ஊன்விற்போர்; dealers in meat. [சூன் + அர்] சூனன் 317
சூனன்	சூனன் cūṉaṉ, பெ. (n.) 1. பெருவயிற்றோன்; man with a big belly. 2. நோயால் வயிறு பெருத்தோன்; a patient with distended abdomen (சா.அக.); [குன் → சூனன். சூன் = பிதுக்கம்]'
சூனாம் வயிறு	சூனாம் வயிறு cūṉāmvayiṟu, பெ. (n.) சூனம்வயிறு பார்க்க;see sunam-vayiru [சூனாம் + வயிறு]
சூனாவயிறு	சூனாவயிறு cūṉāvayiṟu, பெ. (n.) பெருவயிறு (இ.வ.);; swollen abdomen, as of diseased children. [சூனம் + வயிறு → சூனவயிறு → குனாவயிறு] மறுவ. வஞ்சகன், ஏமாற்றுக்காரன், ஏய்ப்பவன். [சூன் – சூனி]
சூனை	சூனை1 cūṉai, பெ. (n.) 1. சிறுமூளைக்குள் உண்ணாக்கைப் போற் புதைந்துகிடக்கும்; a lobe or small fleshymass சூனைவிழு-தல் found demarcated in the little brain, intertonsillar lobe or uvula of the cerebellum (சாஅக.);. 2. வயிற்று வீக்கம்; swelling of abdomen. 3. குற்றம்; fault. 4. சொத்தை; that which is decayed சூனை2 cūṉai, பெ. (n.) ஆடு வெட்டப்படும் இடம்; slaughter - house. "சொன்ன கூஷனைத் துறந்த வற்றட்டன்ன" (நீலகேசி.314);. சூனை3 cūṉai, பெ. (n.) மகள்; daughter

சூனைப்பற்று-தல்	சூனைப்பற்று-தல் cūṉaippaṟṟudal, செ.கு.வி (v.i.) வயிறு வீக்கமடைதல்; to swell as of the abdomen (சா.அக.);. [குனை பற்று-,]
சூனைவயிறு	சூனைவயிறு cūṉaivayiṟu, பெ. (n.) சூனம் வயிறு பார்க்க;see sunam-vayiru (சா.அக.); மறுவ. பானைவயிறு [குனை + வயிறு]
சூனைவிழு-தல்	சூனைவிழு-தல் cūṉaiviḻudal, 2 செ.கு.வி (v.i.) சொத்தை விழுதல்; to be rotten at the core as teeth. [குனை விழு-,]
ச்	ச் c, தமிழ் நெடுங்கணக்கில் மூன்றாம் மெய்யெழுத்து; the third consonant in Tamil, being the palatal voiceless stop.

ச	ச ca, 'ச'கர மெய்யும் 'அ'கர உயிரும் சேர்ந்த உயிர்மெய்யெழுத்து; syllable formed by adding the short vowel 'a' to the consonant 'c'. [ச் + அ] "சகரம் மொழி முதல் வாராதென்று கூறுவது தமிழுக்குச் சற்றும் பொருந்தாது. "அ ஐ ஔ எனும் மூன்றலங் கடையே" (தொல் எழுத்து மொழி 62); என்னும் தொல்காப்பிய நூற்பா அடிக்கு அவை ஔ எனும் ஒன்றலங்கடையே என்ற பாட வேறுபாடும் உள்ளது. சக்கட்டி, சக்கை, சகடு, சகதி சங்கு சட்டென. சட்டம், சட்டகம், சட்டி சட்டை சடசட சடை, சடைவு, சண்டி, சண்டு, சண்டை, சணல், சதுப்பு, சப்பட்டை, சப்பென்று, சப்பாணி, சப்பு, சப்பை, சம்பு, சம்மட்டி சமட்டு, சமம், சமழ், சமை, சரடு, சரள், சரி, சருகு, சருக்கரை, சரேல்என, சல்லடை, சல்லரி, சல்லி, சலசல, சலங்கை, சலி, சவ்வு, சவம், சவர் சவை, சழக்கு சள்ளென, சள்ளை, சளக்கென, சளி, சளை, சற்று, சறுக்கு, சன்னம் முதலிய நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட தனித்தமிழ்ச்சொற்கள் அடிப்படையானவும் தொன்றுதொட்டனவும் இன்றியமையாதனவும் வேரூன்றினவும் சேரி வழக்கினவுமாயிருக்க, அவற்றைப் பிற்காலத்தினவென்று கொள்ளுவது பெருந்தவறாகும். சக்கை, சட்டி, சண்டு, சண்டை சதை சப்பு, சவி, சற்று, சறுக்கு முதலிய சொற்கள் எத்துணை எளிமையும் இயல்புமானவை என்பது சொல்லாமலே விளங்கும். சண்டு, சருகு முதலிய பல சொற்கள் சகர முதலினவாய் இருந்திருத்தல் கூடுமெனினும் சக்கு, சடாரி, சடேர் சரட்டு, சலசல, சரேல், சவ்வு, சள், சளக்கு சளார் முதலிய ஒலிக்குறிப்புச் சொற்களும் அவற்றினடிப் பிறந்தனவும் துவக்கந்தொட்டுச் சகர முதலனவாயே இருந்திருத்தல் வேண்டும். சாப்பிடு என்னும் உலகவழக்கெளிமைச் சொல் சப்பு என்னும் மூலத்தினின்று தோன்றியதாகும். சப்பு + இடு - சப்பிடு → சாப்பிடு, சுவை என்னும் சொல்லும் சவை என்பதன் திரிபாகவே தோன்றுகின்றது. செத்தான் என்னும் இறந்தகால வினைமுற்று பண்டைக்காலத்தில் சத்தான் என்றே இருந்திருத்தல் வேண்டும். ஒநோ: காண் → கண்டான். நோ → நொந்தான். நெடில் முதலான வினைப் பகுதி இறந்தகால முற்றில் முதல் குறுகும்போது இனக்குறிலாய்க் குறுகுவதே மரபு தெலுங்கிலும் சச்சினாடு (செத்தான்); சச்சிப் போயினாடு (செத்துப் போனான்); என்றே சொல்வர். மேலும் "முழுமுதல் அரணமும்" (தொல். பொருள் புறத், 10); "வருபகை பேனார் ஆரெயிலும்" (தொல். பொருள் புறத் 12);, அமைத்துக்கொண்ட தொல்காப்பியர்காலத் தமிழர், சட்டி செய்யத் தெரியாதிருந்தனர் என்பது, பெருநகைக்கு இடமானதாகும். சட்டி என்பது, சமையலுக்கு இன்றியமையாததும் எளிநிலையானதும் மறுபெயரற்றதுமான கலவகை "சரிசமழ்ப்புச் சட்டி சருகு சவடி சளிசகடு சட்டைசவளி – சவிசரடு சந்து சதங்கை சழக்காதி ஈரிடத்தும் வந்தனவாற் சம்முதலும் வை"
சஃகுல்லி	சஃகுல்லி caḵkulli, பெ. (n.) சிற்றுண்டி வகை. (பிங்);; a kind of pastry or cake. [அக்குன்ன? - அஃகுல்லி – சஃகுல்லி] சஃகுல்லி → Skt. Saskuli
சக்கசேனாதபதி	சக்கசேனாதபதி cakkacēṉādabadi, பெ. (n.) இலங்கை மன்னன் ஐந்தாம் காசிபனின் படைத் தலைவன்; army chief of Ceylon king Kāsiban V. [சக்கை → சக்க சேனாதிபதி, சேனை அதிபதி – சேனாதிபதி] கி.பி.919இல் வெள்ளூர் எனும் ஊரில் நடந்த போரில் இவன் தலைமையில் இலங்கைப் படையும் மூன்றாம் இராசசிம்மனின் பாண்டியப் படையும் சேர்ந்து சோழமன்னன் முதல் பராந்தகனிடம்

சக்கட்டம்	சக்கட்டம் cakkaṭṭam, பெ. (n.) 1. ஏளனம் (பரிகாசம்); (வின்.);; scoff, mockery, sport; 2. கண்டனம் (நிந்தை); (யாழ். அக.); censure. க. சக்கந்த சக்குளிசு, சக்குலிசு (மகிழ்வி);: து. சக்கந்த தெ. சக்கலிம்பு E.kickle சக்கட்டம் cakkaṭṭam, பெ. (n.) மயிர் (யாழ். அக.);: hair. [சள் → சள்ளு. சள்ளுதல் = சிக்கு விழுதல். சள் + கட்டம் → சட்கட்டம் → சக்கட்டம். சிக்கு விழும் தன்மையது
சக்கட்டிசக்கட்டி யெனல்	சக்கட்டிசக்கட்டியெனல் sakkaṭṭisakkaṭṭiyeṉal, பெ. (n.) மென்பொருள்கள் விழும் ஒலிக்குறிப்பு; onom. expr. of repeated thud (செஅக.);. [சக்கட்டி + சக்கட்டி + எனல்]
சக்கட்டை	சக்கட்டை cakkaṭṭai, பெ. (n.) 1. திறமையின்மை (யாழ்ப்.);; badness, unfitness, inferiority, incompetency. 2. இளப்பம்; degradation. 3. மடையன்; block head, dolt. அவன் ஒரு சக்கட்டை [சத்தற்றகட்டை → சக்கட்டை] சக்கட்டை → Skt. sakata
சக்கட்டையாள்	சக்கட்டையாள் cakkaṭṭaiyāḷ, பெ. (n.) வலுவில்லாதவன் (யாழ்ப்.);; fragile, Weak person. [சக்கட்டை + ஆள்]
சக்கடா	சக்கடா cakkaṭā, பெ. (n.) சக்கடாவண்டி பார்க்க: see Sakkada-Vandi. [சக்கு → சக்கடம் → சக்கடா (வவ. 134);] சகடம் பார்க்க
சக்கடாவண்டி	சக்கடாவண்டி cakkaṭāvaṇṭi, பெ. (n.) கட்டை வண்டி (இ.வ.);; springless bullock-cart. ம. சக்கடவண்டி, சக்கடாவண்டி;தெ. செகடாபண்டி [சகடம் → சக்கடம் → சக்கடா வண்டி] சக்கரத்தின் பெயர் அதை உறுப்பாகக் கொண்ட ஊர்திக்கு ஆகி வந்தது சினையாகுபெயர். ஒ.நோ: வண்டி = சக்கரம், சக்கரத்தையுடைய ஊர்தி. இன்றும் கமலைவண்டி வண்டி யுருட்டுதல் என்னும் வழக்குகளை நோக்குக. சக்கரத்தைக் குறிக்கும் ... என்னுஞ் ... வண்டியையும் குறித்தல் ... 'கலத்தினுங் காவினுந்

சக்கடி	சக்கடி cakkaḍi, பெ. (n.) சக்கணி பார்க்க: See Sakkal "இயங்கொட்டச் சக்கடி கற்று" (திருப்பு:417); [சக்கணி – சக்கடி]
சக்கணி	சக்கணி cakkaṇi, பெ. (n.) கூத்துவகை, a kind of dance 'சக்கணியி லோர்தருவுஞ் சாதித்து' (பணவிடு 186);. தெ. சக்கிணி [அக்குளு → அக்குளி → சக்குளி → சக்கணி (மகிழ்ச்சி);
சக்கத்து	சக்கத்து cakkattu, பெ. (n.) நடுவில் உயர்ந்தும் இருபுறமும் சரிந்தும் சிராய்ப்புப் போன்ற தோற்றமுடன் உருவான முத்து; a kind of pearl which has bulging shape at centre and slope in either sides. [அங்கு → சங்கு → சங்கத்து → சக்கத்து]
சக்கதேவி	சக்கதேவி cakkatēvi, பெ. (n.) சக்கம்மாள் பார்க்க;see akkam 'கருத்து நன்றாய்ப் பேசுது சக்கதேவி' (குற்றா. குற71); [இயக்கி → இசக்கி → சக்கி + தேவி. இசக்கிதேவி → சக்கிதேவி → சக்கதேவி. இது மக்கள் வழக்கின் ஐக்கம்மாள் என்றும் ஐக்கதேவி என்றும் திரிந்தது]
சக்கந்தம்	சக்கந்தம் cakkandam, பெ. (n.) சக்கட்டம் பார்க்க;see Sakkattam. க., து. சக்கந்த [சக்கட்டம் → சக்கத்தம்] சக்கந்தம்1 cakkandam, பெ. (n.) மகிழ்ச்சி (யாழ். அக.);; joy க., து. சக்கந்த
சக்கந்து	சக்கந்து cakkandu, பெ. (n.) சக்கந்தம் பார்க்க;see Sakkandam. [சக்கத்தம் → சக்கத்து]

சக்கப்பிரதமன்	சக்கப்பிரதமன் cakkappiradamaṉ, பெ. (n.) பலாப்பழங்கொண்டு செய்யப்படும் கன்னலமுது (பாயச); வகை (நாஞ்.);; a kind of sweet milkporridge prepared from jack-fruit (செ. அக.);. ம. சக்கப்ரதமன் து. சங்குளி, சங்குலி, தங்குளி [சக்கை → சக்க(ம்); + பிரதமன். சக்க = பலாப்பழம். பிரதமன் = கன்னலமுது (பாயச); வகை. Skt. prādhama → த. பிரதமன்
சக்கம்மா	சக்கம்மா cakkammā, பெ. (n.) சக்கம்மாள் பார்க்க;see šakkammāl. [சக்கம்மாள் → சக்கம்மா]
சக்கம்மாள்	சக்கம்மாள் cakkammāḷ, பெ. (n.) 1. ஒரு பெண் தேவதை; a demoness. 2. பெண்பாற்பெயர்; female proper name (செ.அக.); ம. சக்கி, தெ. சக்கம்;பட சக்கி (பெண்பாற் பெயர்); [இயக்கி → இசக்கி → சக்கி + அம்மாள் - சக்கியம்மாள் → சக்கம்மாள்]
சக்கரக்கல்	சக்கரக்கல் cakkarakkal, பெ. (n.) திருமால் கோயிலுக்குக் கொடையாக விடப்பட்ட நிலங்களின் எல்லை குறிக்கும் திருவாழிக்கல்; boundary or demarcation - stone for lands granted to Tirumāl (Visnu); temples (செ.அக.); [சக்கரம் + கல், சக்கரம் = வட்டம், வளைவு, எல்லை]
சக்கரக்கலப்பை	சக்கரக்கலப்பை cakkarakkalappai, பெ. (n.) சேற்றைக் கூழாக்கும் கருவி; a kind of instrument for ploughing. [சக்கரம் + கலப்பை]
சக்கரக்கவி	சக்கரக்கவி cakkarakkavi, பெ. (n.) வண்டிச் சக்கரம் போன்ற சித்திரத்தில் அமையுமாறு பாடும் மிறைப்பாடல்; a fantastic metrical composition in the diagrammatic form of the cart-wheel. [சக்கரம் + கவி] சக்கரப்பா எனில் தமிழாம் சக்கரக்கவி நாலாரைக் கவி, ஆறாரைக் கவி, எண்ணாரைக் கவி என்றாற்போல் பல வகைப்படும்.
சக்கரக்கள்ளன்	சக்கரக்கள்ளன் cakkarakkaḷḷaṉ, பெ. (n.) கஞ்சன் (கருமி); (நாஞ்.);; close-fisted person, miser (செ.அக.); [சக்கரம் = ஒரு வகைச் சிறு காசு. சக்கரக்கள்ளன் = சிறுகாசும் கொடாதவன்]

சக்கரக்காரன்	சக்கரக்காரன் cakkarakkāraṉ, பெ. (n.) செல்வன் (இ.வ.);; rich man (செ.அக);. ம. சக்கரக்காரன் [சக்கரம் = காசு. சக்கரம் + காரன். காரன் = உடையானைக் குறிக்கும் ஈறு]
சக்கரக்குளிகை	சக்கரக்குளிகை caggaragguḷigai, பெ. (n.) காசு (நாணய); வகை; a coin (M.E.R. 1 of 1925); (செ.அக.); [சக்கரம் + குளிகை. குள் → குளம் → குளகம் = வெல்ல உருண்டை. குளியம் = உருண்டை. குளிகை = உருண்டை மாத்திரை. இங்கு வட்டவடிவையே உணர்த்திற்றென்க]
சக்கரக் கூடம்	சக்கரக் கூடம் cakkarakāṭam, பெ. (n.) சக்கரத்தின் நடுவில் ஆரக்கால்கள் ஒன்றுசேரும் வட்டவடிவமான பாகம்; the axis of a wheel. ம. சக்கரக்கூடம் [சக்கரம் + கூடம்]
சக்கரக்கொடம்	சக்கரக்கொடம் cakkarakkoḍam, பெ. (n.) சக்கரக்கூடம் பார்க்க;see Sakkara-k-kúgam. ம. சக்ரகூடம் [சக்கரம் + கொடம். குள் → குட → குடம். குடம் → கொடம்]
சக்கரக்கொடி	சக்கரக்கொடி cakkarakkoḍi, பெ. (n.) பீர்க்கு; sponge-gourd - Luffa acutangularis (சா. அக.); [சக்கரம் + கொடி கொள் → (கொண்); → கொடு = வளைவு, வளைவானது கொடு → கொடி = வளைந்து படரும் நிலைத்திணை]
சக்கரக்கோட்டம்	சக்கரக்கோட்டம்1 cakkarakāṭṭam, பெ. (n.) முதலாங் குலோத்துங்கச் சோழனால் வெல்லப்பட்டதும் நடுவண் (மத்தியப் பிரதேச); மாநிலத்தில் உள்ளதுமான ஒரு நாடு (இராச்சியம்);; an ancient state in the central provinces conquered by Kulöttunga Cöla I. "விருதராச பயங்கரன் .... வென்ற சக்கரக் கோட்டத்திடை" (கலிங். 134); [சக்கரம் + கோட்டம், கோடு = வளைவு, எல்லை. கோடு → கோட்டம் = பெரும் எல்லைப் பரப்பைக் கொண்டது] சக்கரக்கோட்டம்2 cakkarakāṭṭam, பெ. (n.) ஆந்திர மாநிலம் விசாகப்பட்டினம் மாவட்டத்திலுள்ள நடுவண் (மத்திய); மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த இராசபுரத்திற்கு எட்டுக்கல் தொலைவில் உள்ளதும் முதல் இராசேந்திரனால் வெல்லப்பட்டதுமான ஊர்; an ancient state with central provinces conquered by Rajendran. "விக்கிரம வீரர் சக்கர கோட்டமும்" (முதல் இராசேத்திரன் மெய்க்கீர்த்தி);:
சக்கரகாரகம்	சக்கரகாரகம் caggaragāragam, பெ. (n.) புலி தொடக்கி (மலை);; tiger-stopper

சக்கரகுச்சம்	சக்கரகுச்சம் caggaraguccam, பெ. (n.) செயலை (அசோகு); மரம்; asoka trec - Jonesia asoka (சா.அக.); மறுவ. பிண்டி [சக்கரம் + குச்சம். குச்சம் = கொத்து, கற்றிலும் கொத்துக் கொத்தாக இலைகள் உள்ள மரம்]
சக்கரகுலியம்	சக்கரகுலியம் caggaraguliyam, பெ. (n.) மலை நாட்டுப்பூடு வகை; a kind of fern found in hilly tracts (சா.அக.); [சக்கரம் + குலியம்]
சக்கரச்சக்கரம்	சக்கரச்சக்கரம் cakkaraccakkaram, பெ. (n.) சித்திரப்பா வகை (யாப் வி. 497);; a variety of metrical composition (pros.); [சக்கரம் + சக்கரம்]
சக்கரச்சுவாசம்	சக்கரச்சுவாசம் cakkaraccuvācam, பெ. (n.) சக்கரவுயிர்ப்பு பார்க்க;see: Sakkara-v-yirppu ம. சக்ரசுவாசம் [சக்கரம் + சவாசம்] Skt. Sväsa – → த. சுவாசம்
சக்கரச்சுழி	சக்கரச்சுழி cakkaraccuḻi, பெ. (n.) நீர்ச்சுழி; whirlpool. ம. சக்ரச்சுழி [சக்கரம் + சுழி. சுள் → சுளி → சுழி (வி.); = வளை, உருள், சுற்று சுழி (பெ.); = சுற்றும் பகுதி]
சக்கரச்செல்வம்	சக்கரச்செல்வம் cakkaraccelvam, பெ. (n.) பெருஞ்செல்வம்; great wealth and prosperity, as of Indra "சக்கரச் செல்வம் பெறினும்" (நாலடி. 346); [சக்கரம் + செல்வம். சக்கரம் = ஆணைச் சக்கரம் சக்கரச்செல்வம் = அரசுச்செல்வம்]
சக்கரசரம்	சக்கரசரம் sakkarasaram, பெ. (n.) சருக்கரச்சரம் பார்க்க;see Sarukkara-c-caram. [சருக்கரம் → சக்கரம் சக்கரம் சரம்]

சக்கரஞ்சுற்று-தல்	சக்கரஞ்சுற்று-தல் cakkarañjuṟṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சுழலுதல் (இ.வ.);; to revolve, rotate, as a wheel. 2. சுற்றி விளையாடுதல் (வின்);; to whirl around in play. 3. பெரிதுந் துன்பப்படுதல்; to be in sore distress. கையிற் பணமில்லாமல் சக்கரஞ் சுற்றுகிறான் (நாஞ்.);. [சக்கரம் + கற்று சக்கரம் போல் சுற்றுதல். துன்பத்தில் துவளும் நிலை சக்கரஞ் சுற்றலாயிற்று, ஒ.நோ:
சக்கரணங்கால்	சக்கரணங்கால் cakkaraṇaṅgāl, பெ. (n.) அட்டங்காலிடுகை, act of sitting flat and cross-legged. க. சக்களபக்கள, சக்கலுபக்கலு, சக்கள மக்கள, சக்களமுக்கள, சக்களெமுக்களெ: பட சக்கரமள்ளு [சக்கரம் + அணை + கால்]
சக்கரத்தாபனம்	சக்கரத்தாபனம் cakkarattāpaṉam, பெ. (n.) சக்கர நிறுவு-தல் பார்க்க: see Sakkaraniruvu [சக்கரம் + தாபனம்] Skt. Sthäpana → த. தாபனம்
சக்கரத்தாழ்வார்	சக்கரத்தாழ்வார் cakkarattāḻvār, பெ. (n.) திருமாலின் சக்கரமாகக் கருதப்படும் ஆழ்வார்; Visnu's discus, considered a deity. [சக்கரம் + அத்து + ஆழ்வார். 'அத்து' சாரியை]
சக்கரத்தீவட்டி	சக்கரத்தீவட்டி cakkarattīvaṭṭi, பெ. (n.) வட்டத்தீவட்டி; a kind of roundtorch (செ.அக.); [சக்கரம் + தீவட்டி]
சக்கரத்துன்பம்	சக்கரத்துன்பம் cakkarattuṉpam, பெ. (n.) ஒரு வகைத் துன்புறுத்தல் (சித்திரவதை);; a mode of torture. [சக்கரம் + துன்பம்]
சக்கரத்தேமல்	சக்கரத்தேமல் cakkarattēmal, பெ. (n.) நல்லூழைக் (அதிர்ஷ்டம்); குறிப்பதாகக் கருதப்படும் வட்டத் தேமல் (இ.வ.);; round whitish spots on the body believed to indicate fortune ம. சக்ரப்பொரிகண்ணி [சக்கரம் + தேமல்]

சக்கரத்தேர்	சக்கரத்தேர் cakkarattēr, பெ. (n.) இழுப்புத் தேர் (வின்);; a wheeled car. [சக்கரம் + தேர். தில் → திர் → (திரி); → தேர். தோளில் வைத்துத் தூக்கிச் செல்லும் பல்லக்குக்கு அடுத்த திவை வளர்ச்சியே சக்கரம் அமைத்த தேர்]
சக்கரதரன்	சக்கரதரன் cakkaradaraṉ, பெ. (n.) 1. திருமால்: Visnu, as discus bearer. 2. பாம்பு (யாழ்.அக.);: snake, as being hooded. [சக்கரம் + தரன். சக்கரப் படையையுடையவன் என்னும் பொருளில் திருமால் சக்கரதரன் என ... பாம்பின் ... இருப்பதால் அதுவும் ... எனப்பட்டது]
சக்கரதாரி	சக்கரதாரி cakkaratāri, பெ. (n.) சக்கரதரன் பார்க்க;see Sakkaradaran [சக்கரம் + தாரி] Skt. dhårin → தாரி
சக்கரதானம்	சக்கரதானம் cakkaratāṉam, பெ. (n.) முயன்று பாடுந் தாளவகை; a difficult type of tânam. [சக்கரம் + தானம்]
சக்கரதானர்	சக்கரதானர் cakkaratāṉar, பெ. (n.) சிவவுருவங்களுளொன்று (காஞ்சிப்பு. சிவபுண். 23);; a manifestation of Śivan (Saiva);. [சக்கரம் + தானர்]
சக்கரதிசை	சக்கரதிசை sakkaradisai, பெ. (n.) வானாள் முடிவறியுஞ் திசைகளுளொன்று: the direction which gives the indication of one's end of life. [சக்கரம் + திசை ஒருவரது வாணன் ஒரு வட்டமாக நிறைவுறும் எனக் கருதப்பட்டதன் அடிப்படையே சக்கரம் வாணாளைக் குறித்ததென்க]
சக்கரதீர்த்தம்	சக்கரதீர்த்தம் cakkaratīrttam, பெ. (n.) நூற்றெட்டுத் திருப்பதிகளுளொன்றாகிய திருவெள்ளறையென்னுந் தலத்தில் உள்ள நன்னீர்; the sacred water of Tiruvellarai, one of the 108 sacred temples. [சக்கரம் + தீர்த்தம்] Skt. firtha → த. தீர்த்தம்

சக்கரத்தேவன்	சக்கரத்தேவன் cakkarattēvaṉ, பெ. (n.) கலிங்கதேச மன்னனாகிய கருதாயுவினது இரண்டாம் புதல்வன்; the second son of Surudayu king of Kalinga country. [சக்கரம் + தேவன். தேய் → தேய்வு → தேவு = தெய்வம், தெய்வத்தன்மை. தேவு → தேவன் = கடவுள், அரசன், இயற்பெயர்] த. தேவன் → Skt. dēva
சக்கரந்தறி-த்தல்	சக்கரந்தறி-த்தல் cakkarandaṟittal, 4 செ.கு.வி (v.i.) இயந்திரமாட்டல்; to rotate a mill. [சக்கரம் + தறி-,]
சக்கரநாற்காலி	சக்கரநாற்காலி cakkaranāṟkāli, பெ. (n.) நடக்க முடியாதோர் இடம்விட்டு இடம் செல்லப் பயன்படுத்தும் சக்கரங்கள் பொருத்தப்பட்ட நாற்காலி; wheelchair. [சக்கரம் + நாற்காலி]
சக்கரநிறுவுதல்	சக்கரநிறுவுதல் cakkaraniṟuvudal, பெ. (n.) 1. பிறர் செய்த தீங்கைப் போக்க மந்திரமமைந்த சக்கரத்தைப் பதித்து வைக்கை; ceremonial setting of a plate containing mystical diagrams and letters for counteracting evil. 2. கோயில் கருவறையின் (மூலஸ்தானத்தின் கீழ் மந்திரத் தகட்டைப் பதித்து வைக்கை; ceremonial setting of a plate containing a mystic diagram under the 'mūlavar".
சக்கரநோவு	சக்கரநோவு cakkaranōvu, பெ. (n.) ஒரு வகைக் கடுநோடு (சித்திரவதை);; a mode of torture. [சக்கரம் + நோவு. சக்கரம் சுழலுவது போல் தொடர்ந்து ஏற்படும் நோவு சக்கரநோவு]
சக்கரப்பட்டி	சக்கரப்பட்டி cakkarappaṭṭi, பெ. (n.) விழுப்புரம் மாவட்டம் திண்டிவனம் வட்டத்திலுள்ள ஊர்; a village in Vilupuram district Tindivanam taluk. "ஆழ்வார் தேவர்தானம் சக்கரப்பட்டி செறுவுக்கும் வடக்கும்" (தெ. க. தொ. 7, கல் 853 - 9); [சக்கரம் + பட்டி. பட்டுதல் = தட்டுதல். பட்டு → பட்டி = பட்டை, மூங்கிற்பிளாச்சு, அதனாலமைத்த தொழு. தொழு இருந்த ஊர்]
சக்கரப்பட்டித்தடி	சக்கரப்பட்டித்தடி cakkarappaḍḍittaḍi, பெ. (n.) நீட்டல் அளவுகோல்; linear measure scale. "திருவாபரணங்களுஞ் செய்வார்களாகவு(ம்); சக்கரப்பட்டி தடி இரண்டும்" (தெ. க. தொ.7. கல். 392/3. பக் 251); [சக்கரப்பட்டி + தடி. தண்டு → தண்டி → தடி]
சக்கரப்பட்டை	சக்கரப்பட்டை cakkarappaṭṭai, பெ. (n.) சக்கரத்தில் வெளிப்புற எஃகு வளையம்: Steel tyre of as cart-wheel. [சருக்கரம் → சக்கரம் + பட்டை]

சக்கரப்படை	சக்கரப்படை cakkarappaḍai, பெ. (n.) சக்கராயுதம் பார்க்க: Sce Sakkaiyudam [சக்கரம் + படை]
சக்கரப்பணம்	சக்கரப்பணம் cakkarappaṇam, பெ. (n.) காசு வகை; a coin (M.E.R. 261 of 1929-30);. [சக்கரம் + பணம். சக்கரம் = வட்டவடிவு. படம் → பணம் = தகடான காசு. சக்கரப் பணம் = வட்டவடிவுடைய நாணயம்]
சக்கரப்பரிபாலனம்	சக்கரப்பரிபாலனம் cakkarapparipālaṉam, பெ. (n.) அரசாட்சி செய்கை; governing, ruling, reigning [சக்கரம் + பரிபாலனம்] Skt. paripälana → த. பரிபாலனம்
சக்கரப்பள்ளி	சக்கரப்பள்ளி cakkarappaḷḷi, பெ. (n.) தஞ்சை மாவட்ட ஊர் பெயர்; a village in Tañjāvūr district. [சக்கரம் + பள்ளி. பள் = பள்ளம், படுக்கை பள் = படு. பள் → பள்ளி = படுக்கை அல்லது அதை, படுக்கும் அறையுள்ள வீடு, கோயில், அரண்மனை, ஊர்]
சக்கரப்பாடியார்	சக்கரப்பாடியார் cakkarappāṭiyār, பெ. (n.) செக்கார்; oilmen. 'சக்கரப்பாடியார் குலமெய்த்தவ மாயுள்ளார்' (திருத்.பு.50); [சக்கு → செக்கு → செக்கரர் + பாடி + ஆர். செக்கரப்பாடியார் → சக்கரப்பாடியார்]
சக்கரப்பாத்தி	சக்கரப்பாத்தி cakkarappātti, பெ. (n.) சக்கரங்கள் சென்றதால் பாதையில் உருவான சால்; wheel track (சேரநா.); ம. சக்கரப்பாத்தி [சக்கரம் + பாத்தி]
சக்கரப்பாதை	சக்கரப்பாதை cakkarappātai, பெ. (n.) வண்டிப்பாதை வண்டித்தடம்; Cartroad. [சக்கரம் + பாதை பதி → பதம் → பாதை]
சக்கரப்பிரசங்கம்	சக்கரப்பிரசங்கம் sakkarappirasaṅgam, பெ. (n.) ஏரணக் குற்றங்களுளொன்றான சக்கிரகம் (நீலகேசி, 391, உரை);; a defect in argumentation. [சக்கரகம் + பிரசங்கம். சக்கரம் = வளைவு, சக்கிரகம் = வளைய வளையப் பேசுகை]

சக்கரப்புள்	சக்கரப்புள் cakkarappuḷ, பெ. (n.) சகோரம் பார்க்க;see šagōram. [சக்கரம் + புள்]
சக்கரப்புளி	சக்கரப்புளி cakkarappuḷi, பெ. (n.) இனிப்புப் புளி; sweet tamarind - Tamaridus Indicus (சா.அக.);. [சருக்கரை → சக்கரை + புளி]
சக்கரப்பொறி	சக்கரப்பொறி cakkarappoṟi, பெ. (n.) திருமாலியத்தைப் பெறுதற்கு அடையாளமாக அருட்குரவரால் வலத்தோளில் பொறிக்கப் படும் சக்கர முத்திரை; branded mark of the discus upon the right shoulder of a person, made by his preceptor at the time of his initiation into vaisnavism. 'உன் சக்கரப்பொறி யொற்றிக் கொண்டு' (திவ். பெரியாழ். 5, 4, 1.);
சக்கரபதி	சக்கரபதி1 cakkarabadi, பெ. (n.) தகரை (இராட்);: foetid cassia. மறுவ, மசகெண்ணெய் [சக்கரம் + பதி] சக்கரம்4 பார்க்க சக்கரபதி2 cakkarabadi, பெ. (n.) அரசன்; the lord of a dominion, a king. ம. சக்ரபதி [சக்கரம் + பதி]
சக்கரபந்தம்	சக்கரபந்தம் cakkarabandam, பெ. (n.) சக்கரக்கவி பார்க்க;see Sakkara-k-kavi, [சக்கரம் + பந்தம்] Skt. bandha → த. பந்தம்
சக்கரபாணம்	சக்கரபாணம் cakkarapāṇam, பெ. (n.) சக்கரவாணம் பார்க்க;see Sakkara-Wiam [சக்கரம் + பாணம். வாணம் → பாணம்]

சக்கரபாணி	சக்கரபாணி1 cakkarapāṇi, பெ. (n.) திருமால் (சக்கரப்படையைக் கையில் உடையவன்);; Tirumāl (Visnu);, as holding the discus in His hand. சாமவேத சீதனாய சக்ரபாணி யல்லையே (திவ். திருச்சந். 14); [சக்கரம் + பாணி. பண் = பண்ணுதல். பண் → பாண் → பாணி = செயல் செய்கின்ற உறுப்பு. பண்ணுவது பாணி. ஒ.நோ. பெண் → பேண். செய்வது செய். செய்(தெ.); = கை செய்(கை); → கை.] த. பாணி → Skt, pani சக்கரபாணி2 cakkarapāṇi, பெ. (n.) காளி; goddess Durga. [சக்கரம் + பாணி]
சக்கரபாணிஆச்சார்	சக்கரபாணிஆச்சார் cakkarapāṇiāccār, பெ. (n.) செல்லாண்டியம்மன் சதகம் என்னும் நூலின் ஆசிரியர்; author of šellān diyamman sadagam. [சக்கரபரணி + ஆச்சார். ஆச்சார் = ஆசிரியர். இவர் கொங்கு நாட்டிலுள்ள ஊஞ்சலுளினர் (த. பு. அக.);]
சக்கரபாணிநல்லூர்	சக்கரபாணிநல்லூர் cakkarapāṇinallūr, பெ. (n.) ஆழ்வார் திருநகரிக்கு அருகிலிருந்த செவ்விருக்கை நாட்டிலமைந்த ஒரூர்; a place name situated in Sevvirukkai nãdu near Ãlvãr Tirunagari. "செவ்விருக்கை நாட்டுக் சக்கரபாணி நல்லூர்" (தெ. க. தொ. 26. கல். 492-5); [சக்கரபாணி + நல்லூர்]
சக்கரபுட்பி	சக்கரபுட்பி cakkarabuṭbi, பெ. (n.) குப்பைமேனி (மலை);; Indian acalypha. [சக்கரம் + புட்பி. புட்பம் → புட்பி. வட்டவடிவப் பூவைக் கொண்டது.] Skt. puspa → த. புட்பம்.

சக்கரம்	சக்கரம்1 cakkaram, பெ. (n.) 1. வட்டம் (பிங்.);: circle. 2. உருளை (சூடா);; wheel, as of a cart, car. 3. குயவன் சக்கரம்; potter's wheel. "சக்கரந்தான் கழற்றத்தகுங் குயத்தி" (சிவப்.பிரபந் பிக்ஷாடன.6); 4. சக்கரப்படை; discus, especially of Visnu;missile weapon, sharp edged and circular. "சக்கரக்கை மன்னுயிர் முதல்வன்" (மணிமே. 13:57);. 5. ஆட்சிச் சக்கரம்; Symbol of Sovereignity. "வழுக்கில் சக்கரம் வலவயி னுய்க்கும்" (பெருங். வத்தவ. 5,106); 6. கோள் நிலைச் சக்கரம்; chart showing the position of planets at one's birth; astrological diagram. 7. மந்திர வெழுத்தடைக்கும் தகடு; engraved magic circles on amulets; mystical diagrams for counteracting evil influences. 'சக்கரஞ் சீர்த்தமிழ் விரகன்' (தேவா. 146. 12);. 8. சக்கரக்கவி (தண்டி 94); பார்க்க;see Sakkara-k-kavi. 9. சக்கரமாற்று பார்க்க;see Sakkara-Imārru. 10. சக்கரயூகம் பார்க்க;see Sakkara-yijgam. 11. பழைய காசு வகை; ancient silver coin formerly current in South India – 1/16 gold pagoda. "சால்பு திருவையாற்றுச் சக்கரமென்றும்" (பணவிடு.14);. 12. அரையனா மதிப்புள்ளதாய் வழங்கும் மலையாளக் காசு வகை; a coin in Travancore nearly equal to six pies. 13. ஒரு தண்டனைக் கருவி (வின்);; turning pillory, wheel of torture. 14. சக்கரவாகப்புள் (சூடா);; ruddy goose (Anas cascara);. 15. அரைக்கும் பொறி (வின்);; grind mill. 15 செக்கு; oil mill. "தயிலவினைத் தொழின் மரபிற் சக்கரபாடித் தெருவு" (பெரியபு. கலியனா. 5);. 17. நிலவுலகம் (பிங்.); ; the carth. 18 மதில் (பிங்.);: fortress wall, compound wall. 19. கடல் (சூடா.);; Sea. 20. மலை (சூடா.);; mountain. 21. பாம்பின் படம்; hood. 22. பிறப்பு (சூடா.);; birth, transmigration of souls. 23. அறுபது ஆண்டு கொண்ட காலம்; a cycle of 60 years. 24. பதக்கு (தைலவ. தைல 14);; a measure of capacity. 25. பீர்க்கு பார்க்க;see pirkku.

சக்கரமடை-த்தல்	சக்கரமடை-த்தல் cakkaramaḍaittal, செ.கு.வி. (v.i.) எந்திரத்தில் மந்திரவெழுத்து அடைத்தல் (வின்);; to inscribe letters of a mantra in a mystic diagram. [சக்கரம் + அடை-,]
சக்கரமண்டலி	சக்கரமண்டலி cakkaramaṇṭali, பெ. (n.) பெரும்பாம்பு; a kind of big snake, the Python, boa constricter. ம. சக்ர மண்டலி [சக்கரம் + மண்டலி. மண்டு → மண்டலி, வளைந்து, வட்டமிட்டு இருக்கும் இயல்புடையது]
சக்கரமாற்று	சக்கரமாற்று cakkaramāṟṟu, பெ. (n.) திருக்காழி (சிர்காழி);யின் பன்னிரு பெயர்களையுஞ் செய்யுடோறும் அமைத்து ஒரு பாடலின் இறுதியிற் கூறிய பெயரை அடுத்த பாடலின் முதலிற்கொண்டு கூறும் சம்பந்தர் தேவாரப் பதிகம் (தேவா. I45);; a poem on Tirukkali (Sirkali); by Saint Sampandar, where in each stanza mentions all the names of that sacred shrine and the last mentioned name in stanza begins the next stanza.
சக்கரமுடிவு	சக்கரமுடிவு cakkaramuḍivu, பெ. (n.) ஒருவனது வாழ்நாள் முடிவு (வின்); the close of one's life. as indicated in one's horoscope. [சக்கரம் + முடிவு. வாழ்நாள் ஒரு வட்டமாகக் கருதப்பட்டதன் அடிப்படைவில் வட்டம் திதைவு பெதுதல் வாத்தாள் முடிவாகக் கருதப்பட்டது]
சக்கரமூதூர்	சக்கரமூதூர் cakkaramūtūr, பெ. (n.) காஞ்சிபுர வட்டத்திலுள்ள சக்கரமல்லூர் என்ற ஊரின் பண்டைய பெயர்; a village in Kanjipuram taluk "இம்மண்டலத்து தாமர்கக்கோட்டத்துத் தனியூர் சக்கரமுதூர் காணிஉடைய ஊரவர்" (தெ. க. தொ. XII க. எண். - 190,5); [சக்கரம் + மூதூர்]
சக்கரயானம்	சக்கரயானம் cakkarayāṉam, பெ. (n.) சக்கர வண்டி பார்க்க;see Sakkara-vandi (செ.அக.); ம. சக்ரயானம் [சக்கரம் + யானம்] Skt. yana → த. யானம்
சக்கரயூகம்	சக்கரயூகம் cakkarayūkam, பெ. (n.) சக்கர வடிவாக அமைத்த படைவகுப்பு (சீவக. 757, உரை);; circular of an army. [சக்கரம் + யூகம்] Skt. vyuha → த. யூகம்
சக்கரயெண்ணெய்	சக்கரயெண்ணெய் cakkarayeṇīey, பெ. (n.) தகரைச் செடியிலிருந்து எடுக்கப்படும் எண்ணெய்; oil extracted from the plant cassia tora. ம. சக்ரதைலம் [சக்கரம் + எண்ணெய்] சக்கரம்4 பார்க்க

சக்கரராசன்	சக்கரராசன் cakkararācaṉ, பெ. (n.) சக்கரத்தாழ்வார் பார்க்க (இ.வ.);; Sakkarattalvar (செ.அக.);. [சக்கரம் + ராசன். அரசன் → ராசன்]
சக்கரரேகை	சக்கரரேகை cakkararēkai, பெ. (n.) சக்கர வரிகை பார்க்க;see Sakkara-Vargai (செ.அக.);. [சக்கரம் + ரேகை] Skt. rekha → த. ரேகை
சக்கரலிபி	சக்கரலிபி cakkaralibi, பெ. (n.) சக்கர வெழுத்து பார்க்க;see Sakkara-v-eluttu. ம. சக்ரலிபி [சக்கரம் + லிபி] Skt. lipi → த. லிபி
சக்கரவங்கம்	சக்கரவங்கம் cakkaravaṅgam, பெ. (n.) நாணற் கோரை; straight-sedge-cyperus pertinuis (சா.அக.);. [சக்கரம் + வங்கம். வங்கு → வங்கம் = வளைவு. வளைத்தாலும் நிமிரும் தன்மையையுடைய வங்கம் சக்கரம் என்னும் நேர்ப்பொருளை அடையாக ஏற்றது]
சக்கரவட்டம்	சக்கரவட்டம் cakkaravaṭṭam, பெ. (n.) வட்டவடிவு; circular form (செ.அக.); [சக்கரம் + வட்டம். வல் → வள் → வண்டு → வட்டு → வட்டம். வட்ட → வட்ட (பிரா.);; வ்ருத்த (வ.); L. verto (turn);. சக்கரவட்டம் மீமிசைச் சொல். எனினும் சக்கரத்தைப் போன்ற வட்ட வடிவம் எனப் பொருள்படவும் இடமுண்டு]
சக்கரவட்டி	சக்கரவட்டி cakkaravaṭṭi, பெ. (n.) கூட்டுவட்டி; interest upon interest, compound interest. க. சக்கரபட்டி;தெ. சக்ரவ்ருத்தி [சக்கரம் + வட்டி. தொடர்ந்து சுழலும் சக்கரத்தின் தன்மைபோல் முதலுடன் வட்டிசேர அதற்கும் சேர்த்து வட்டியாகும் தன்மை]
சக்கரவட்டை	சக்கரவட்டை cakkaravaṭṭai, பெ. (n.) வண்டிச் சக்கரத்தின் புறவட்டம்; the rim of a wheel. ம. சக்ரதாா [சக்கரம் + வட்டை. வள் → வடு → வட்டை. வள் = வளைந்தது]

சக்கரவண்டி	சக்கரவண்டி1 cakkaravaṇṭi, பெ. (n.) சக்கரத்தை உடைய வண்டி; wheeled cart. [சக்கர(ம்); + வண்டி] சக்கரவண்டி2 cakkaravaṇṭi, பெ. (n.) நீர் இறைக்கும் உருளையின் அச்சுமரம்: the axle tree of a water-wheel (சேரநா);. ம. சக்ரதார [சக்கர(ம்); + வண்டி]
சக்கரவர்த்தி	சக்கரவர்த்தி1 cakkaravartti, பெ. (n.) 1. பேரரசன்: emperor. "சக்கரவர்த்திகளாற் பயமுண்டெனும்" (சிலப். 15:98 உரை); 2. திகிரி மன்னவர் (சூடா. 12, 55);; any one of tikiri mannavar (செ.அக.);. ம. சக்ரவர்த்தி [சக்கரம் + வர்த்தி] த. வட்டம் → Skt. vartin → த. வர்த்தி சக்கரவர்த்தி2 cakkaravartti, பெ. (n.) குயவன்; potter. மறுவ. வேட்கோ க. சக்ரவர்த்தி [சக்கரம் + வர்த்தி] சக்கரவர்த்தி3 cakkaravartti, பெ. (n.) மற்றொருவனைப் பணியாத தனியாள் வேலை; independent work. [சக்கரம் + வர்த்தி. மன்னவன், மன்னவன் போல் பிறர் ஆணையில்லாமல் தன் விருப்பம் போல் செய்யும்
சக்கரவர்த்திக்கீரை	சக்கரவர்த்திக்கீரை cakkaravarttikārai, பெ. (n.) சமையலுக்குப் பயன்படும் முளைக் கீரையைப் போன்ற ஒருவகைக் கீரை: a kind of greens. மறுவ. கண்ணாடிக் கீரை [சக்கரவர்த்தி + கீரை]

சக்கரவர்த்தித் திருமகன்	சக்கரவர்த்தித் திருமகன்1 caggaravarttittirumagaṉ, பெ. (n.) இராமன், Raman, as the son of the emperor Dasaratha 'சக்கரவர்த்தித் திருமகனுக்கு வில்லு கைவந்திருக்குமா போல' (ஈடு. 6, 42); (செ.அக.); [சக்கரவர்த்தி + திருமகன். சக்கரவர்த்தி = தசரதமன்னன். சக்கரவர்த்தித் திருமகன் = அவரது மகன் இராமப் பெருமான்] சக்கரவர்த்தித் திருமகன்2 caggaravarttittirumagaṉ, பெ. (n.) நூற்றெட்டுத் திருப்பதிகளுள் ஒன்றாகிய அயோத்தியிற் கோயில் கொண்ட திருமால்; The Tirumal temple of Ayodya, one among 108 famous temples.
சக்கரவர்த்தினி	சக்கரவர்த்தினி1 cakkaravarttiṉi, பெ. (n.) பேரரசி; empress. க. சக்ரவர்தினி [சக்கரம் + வர்த்தினி] சக்கரவர்த்தி (ஆ.பா.); - சக்கரவர்த்தினி (பெ.பா); Skt. Vartini → த. வர்த்தினி சக்கரவர்த்தினி2 cakkaravarttiṉi, பெ. (n.) 1. சடாமாஞ்சி (சங்.அக.);; spikenard herb. 2. செம்பஞ்சு (சங்.அக.);; redlac (செ.அக.);.
சக்கரவரி	சக்கரவரி cakkaravari, பெ. (n.) சக்கரவரிகை பார்க்க;see Sakkara-Vargai. [சக்கர(ம்); + வரி]
சக்கரவரிகை	சக்கரவரிகை caggaravarigai, பெ. (n.) ஒருவனது நல்லூழை (அதிர்ஷ்டத்தை);க் காட்ட வட்ட வடிவாகக் கையில் அமைந்த வரை; circular marks, usually on palm, believed to indicate one's fortune. [சக்கரம் + வரிகை. வரி → வரிகை. 'கை' பெயராக்க ஈறு]
சக்கரவாகப்புள்	சக்கரவாகப்புள் cakkaravākappuḷ, பெ. (n.) வட்டவடிவினதும், இரண்டடி நீளம் உள்ளதுமான பறவை; brahminy duck, ruddy goose - cascara - rutila alias Anas ruba alias A. cascara. க. சக்கவக்தி, சக்கவக்கி, சக்ரவாக பக்ழி [சக்கரவாகம் + புள். வாளம் → வாகம்] இணைபிரிந்ததால் வருந்துவதாகக் கூறும் பறவை வகை. இதன் தலை, கழுத்து வெளிர் மஞ்சள் நிறமாகவும், கண் பிடரி வெளிர் சாம்பல் நிறமாகவும், கழுத்து மஞ்சள் வண்ணத்தில் கருப்புக் கோடுடையதாகவும் உடம்பு [illegible] கருப்பு [illegible] வண்ணமாகவும் மூக்கு [illegible] கருப்பு

சக்கரவாகம்	சக்கரவாகம் cakkaravākam, பெ. (n.) 1. சக்கரவாகப்புள் பார்க்க;see Sakkara-vigap-pul, "சக்கரவாகச் செழும் பெடைகாள்" (தணிகைப்பு. களவு. 347);. 2. ஒரு பண் (இராகம்);; a musical mode. மறுவ. நேமிப்புள், சகோரம், கோகம், யானைக் குருகு, சக்கரப்புள் ம. சக்ரகம் [சக்கரம் + வாகம்] வாள் → வாளம் = வாளம் (sword);, வட்டம். வாளம் → வாகம். இணைபிரித்து வருத்துவதைக் காட்டும் பண்.
சக்கரவாகாதனம்	சக்கரவாகாதனம் cakkaravākātaṉam, பெ. (n.) ஒக (யோகாசன); வகை (தத்துவப். 107. உரை);; a yogic posture. [சக்கரம் + வாகாதனம்]
சக்கரவாணம்	சக்கரவாணம் cakkaravāṇam, பெ. (n.) சக்கரம் போலச் சுழன்று தீப்பொறிகளைச் சிதறும் வாணம்; wheel-rocket ம. சக்கரவாணம்; க. சக்கரபாண;தெ. சக்கரபாணமு. [சக்கரம் + வாணம்]
சக்கரவால்	சக்கரவால் cakkaravāl, பெ. (n.) ஒரு வகைக் குதிரை நோய்; ring-bone in horses (சா.அக.); [சக்கர(ம்); + வால்]
சக்கரவாலை	சக்கரவாலை cakkaravālai, பெ. (n.) நீர்மம் (திராவகம்); காய்ச்சப் பயன்படும் வட்டமான வாலைக் குடுவை; a round distilling apparatus used for preparing acids (சா.அக.);. [சக்கரம் + வாலை]
சக்கரவாளக்கோட்டம்	சக்கரவாளக்கோட்டம் cakkaravāḷakāṭṭam, பெ. (n.) காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் நன்காட்டுப் புறத்திருந்த ஓர் இடம்; a place in the ancient city of Käviri-p-pum-pattinam adjoining its buring-ground. 'சக்கரவாளக் கோட்ட மீங்கிதுகாண்' (மணிமே. 6:202); மறுவ. சுடுகாட்டுக் கோட்டம் [சக்கரவானம் + கோட்டம். கோடுதல் = வளைதல், கோடு → கோட்டம் = வளைவு, மதியைச் சூத்த ஒளி வட்டம், மதில் சூழ்ந்த கோவில், குளக்கரை] கோயிலைக் குறிக்கும் கோட்டம் என்னும் சொல் உல் என்னும் மூல வேரின்றும் குல் என்னும் அடிவேரினின்றும் தோன்றிய தூய தென் சொல்லாயிருப்பினும் செ.ப.அகரமுதலி அதை kosta என்று திரித்து வடசொல்லாகக் காட்டியுள்ளது. மா.வி. அகரமுதலியில் 'கோஷ்ட்ட' என்னும் சொற்கு மூலமென வினாக்குறியுடன் ஐயுறவாகக் காட்டப்படும் சொல்

சக்கரவாளகிரி	சக்கரவாளகிரி caggaravāḷagiri, பெ. (n.) ஆழியங்குன்றம் என மணிமேகலையிற் குறிக்கப்பட்டுள்ள மலை; a mountain mentioned in Manimégalai, an ancient Tamil epic, [சக்கரவாளம் + கிரி] Skt. giri → த. கிரி
சக்கரவாளம்	சக்கரவாளம்1 cakkaravāḷam, பெ. (n.) உட்புறம் ஒளியும் வெளிப்புறம் இருளுங்கொண்டு நிலவுலகத்தைச் சூழ்ந்துள்ளதாகக் கருதப்படும் மலை; a mythical range of mountains encircling the orb of the earth and forming the limit of light and darkness. "சூழ்ந்து நிற்குஞ் சக்கரவாளச் சையம்" (கந்தபு. அண்டகோ. 20); 2. மேரு மலையின் மூன்றாந் தாழ்வரை (சி.போ.பா. 2,3, பக். 205);; the third slope or tier of mt. Meru. 3. சக்கரவாளக் கோட்டம் பார்க்க (மணிமே. 6:183);;see sakkravāsā-k-kössam. 4. வட்டவடிவு; circular form. ம. சக்கரவாளம் [சக்கரம் + வாளம்] வாள் → வாளம் = வாளம் (Sword);, வட்டம். வளைந்த மலைத் தொடர் (சு.வி.16); சக்கரவாளம்2 cakkaravāḷam, பெ. (n.) எல்லை (யாழ். அக);; boundary, limit ம. சக்ரவாடம் [சக்கரம் (வட்டம், வளைவு, விளிம்பு, எல்லை); + வாளம்] சக்கரவாளம்3 cakkaravāḷam, பெ. (n.) சக்கரவாகப்புள் பார்க்க;see Sakkara-Wigapul
சக்கரவாளிநம்பி	சக்கரவாளிநம்பி cakkaravāḷinambi, பெ. (n.) திருவரங்கத் திருக்கோயிலுக்கு நிலம் கொடுத்தவன்; the land donar to Tiruvarangam (Srirangam); temple. "சக்கரவாளி நம்பி திருநந்த வன வாத்தலைக்கு மேற்கும்" (தெ. க. தொ. 24, கல். 246-3); [சக்கரம் → சக்கரவாளி + நம்பி]
சக்கரவித்து	சக்கரவித்து cakkaravittu, பெ. (n.) வட்டமான விதை; any round seed. [சக்கரம் + வித்து]

சக்கரவியூகம்	சக்கரவியூகம் cakkaraviyūkam, பெ. (n.) சக்கர யூகம் பார்க்க;see Sakkara-yogam (செ.அக.); [சக்கரம் + வியூகம்] Skt. vyūha → த. வியூகம்
சக்கரவிருத்தி	சக்கரவிருத்தி cakkaravirutti, பெ. (n.) சக்கரவட்டி பார்க்க (சங்.அக);;see Sakkara-vatti. [சக்கரம் + விருத்தி] த. வட்டம் → Skt. vrddhi → த. விருத்தி
சக்கரவுயிர்ப்பு	சக்கரவுயிர்ப்பு cakkaravuyirppu, பெ. (n.) இறப்புக்காலத்திற் போலத் திணறியெழும் மூச்சு; gasp for breath, dying breath. [சக்கரம் + உயிர்ப்பு]
சக்கரவெழுத்து	சக்கரவெழுத்து cakkaraveḻuttu, பெ. (n.) இந்திய நாட்டின் பழைமையான ஒரு வகை எழுத்து; an ancient Indian script. க. சக்ரலிபி [சக்கரம் + எழுத்து] தமிழ் எழுத்து கீறெழுத்தும் வட்டெழுத்தும் என இருவகைப்பட்டது. முன்னது ஒலையெழுத்து;பட்டயவெழுத்தையே வட்டெழுத்தென்ப. எழுத்தாணி கொண்டு ஏட்டில் கீறியெழுதுவதற்கு வளைகோட்டெழுத்தும், உளி கொண்டு பட்டயத்தில் குழித்தெழுதுவதற்கு நேர்கோட் டெழுத்துமே ஏற்றவாதல் காண்க (ப.ப.134,135);.
சக்கரவேதனை	சக்கரவேதனை cakkaravētaṉai, பெ. (n.) ஒரு வகைத் துன்பம்; a mode of torture. [சக்கரம் + வேதனை]

சக்கரன்	சக்கரன்1 cakkaraṉ, பெ. (n.) திருமால் (யாழ்.அக);; Tirumāl (Vişņu);. [சக்கரம் → சக்கரன், சக்கரப்படைக் கருவியையுடையவன்] சக்கரன்2 cakkaraṉ, பெ. (n.) 1. சக்கிரன் பார்க்க (சங்.அக.);;see sakkiran: 2. பன்னிரு ஆதித்தருள் (துவாத சாதித்தருள்); ஒருவர்; Sun-god, one of tuvāta-cātittar, q.v. 'துளங்கு சக்கரன்' (கூர்மபு. ஆதவச்சிறப். 2); [சக்கரம் → சக்கரன்] சக்கரன்3 cakkaraṉ, பெ. (n.) மணிமலைத் தமிழ்க் கழகத்தில் தலைமைப் புலவராக இருந்து தமிழாய்வு செய்த பெரும்புலவர்; chief poet of the Manimalai Tamil academy, பெருமை
சக்கராக்கினை	சக்கராக்கினை cakkarākkiṉai, பெ. (n.) 1. உண்மைக்குப் புறம்பான தண்டனை; arbitrary punishment inflicted by a despot. 2. அரசனாணை; the decree of a monarch (செ.அக.); [சக்கரம் + ஆக்கினை] த. ஆணை → Skt. ājnã → த. ஆக்கினை
சக்கராகாரம்	சக்கராகாரம் cakkarākāram, பெ. (n.) வட்ட வடிவு; circle, circular form (செ.அக.); [சக்கரம் + ஆகாரம். சக்கரம் = வட்டம். ஆகாரம் = உருவம், வடிவம்]
சக்கராங்கனம்	சக்கராங்கனம் cakkarāṅgaṉam, பெ. (n.) திருமாலியத்தைப் பெறுதற்கு அடையாளமாக ஒருவரது தோள்மீது சங்கு சக்கர முத்திரைகளைக் குரவர் (ஞானாசிரியர்); பொறிக்கை; branding with Safigu and Sakkaram of Tirumāl (Visnu); made by preceptor on the shoulders of a person at the time of his initiation into vaisnavism (செ.அக.);. [சக்கரம் + ஆங்கனம்]
சக்கராங்கி	சக்கராங்கி cakkarāṅgi, பெ. (n.) கடுகு ரோகிணி, black hellibore - Helliborus niger (சா.அக.);.
சக்கராங்கிதம்	சக்கராங்கிதம் cakkarāṅgidam, பெ. (n.) சக்கராங்கனம்;see šakkaringanam (செ.அக.);. [சக்கராங்கனம் → சக்கராங்கிதம்]

சக்கராடி	சக்கராடி cakkarāṭi, பெ. (n.) 1. எத்தன்; deceiver. 2. பாம்பாட்டி; Snake charmer. [சக்கரம் + அடி - சக்கராடி = சக்கரம் போல் படம் எடுக்க வைத்து ஆட்டுபவன், சுழன்று சுழன்று பேசி ஏமாற்றுபவன்]
சக்கராதபம்	சக்கராதபம் cakkarātabam, பெ. (n.) செம்புளி மரம்; deccany deodar – Erythroxylon monogynum.
சக்கராதிபம்	சக்கராதிபம் cakkarātibam, பெ. (n.) பேரரசன் ஆணை; paramount power 'புவிச்சக்கராதிபம் உடற்சோதரர் தாங் கொண்டிருப்பவும்' (பாரதி. பாஞ்சாலி. I, 74); [சக்கரம் + ஆதிபம்] Skt. ådhipatya → த. ஆதிபம்
சக்கராபந்தம்	சக்கராபந்தம் cakkarāpandam, பெ. (n.) வட்டத்துத்தி அல்து சிறுதுத்தி; membranouscarpelled evening mallow - abutilon crispum (சா.அக.);. [சக்கரம் + பந்தம்]
சக்கராயுதத்தி	சக்கராயுதத்தி cakkarāyudaddi, பெ. (n.) காளி; goddess Durga. ம. சக்ராயுதி [சக்கரம் + ஆயுதம் + அத்தி. சக்கர ஆயுதத்தையுடையவள்]
சக்கராயுதம்	சக்கராயுதம் cakkarāyudam, பெ. (n.) வட்ட வடிவமான படைக்கலன்; a discus-weapon. ம., து. சக்ராயுத;க. சக்ராயுத [சக்கரம் + ஆயுதம்] த. சக்ராயுதம் → Skt. Sakrayudha
சக்கராயுதன்	சக்கராயுதன் cakkarāyudaṉ, பெ. (n.) திருமால் (திவா); (சக்கரப்படையுடையவன்);; Tirumāl (Visnu); as having the discus weapon. ம. சக்ராயுதன்;க. சக்கராயுத [சக்கரம் + ஆயுதன்]

சக்கராயுதி	சக்கராயுதி cakkarāyudi, பெ. (n.) காளி (துர்க்கை); (பிங்.);; Durgā, as having the discus weapon. ம. சக்ராயுதி [சக்கரம் + ஆயுதி]
சக்கராரம்	சக்கராரம் cakkarāram, பெ. (n.) ஆரக்கால்; spoke of a wheel. ம. சக்ராரம் [சக்கரம் + ஆரம். ஆர் → ஆரம்]
சக்கரான்கட்டு	சக்கரான்கட்டு cakkarāṉkaṭṭu, பெ. (n.) ஒன்றாகத் தைக்கப்பட்ட இரண்டு அல்லது மூன்று சாக்கு (இ.வ.);; two or three gunnies stitched together (செ.அக.);. [சக்கரம் + ஆம் + கட்டு – சக்கராங்கட்டு → சக்கரான்கட்டு ஒன்று சேர்த்துச் சுற்றிக் கட்டுதல்]
சக்கரை	சக்கரை cakkarai, பெ. (n.) சருக்கரை பார்க்க;see Sarukkarai. [சருக்கரை → சர்க்கரை → சக்கரை]
சக்கரைக்கட்டி	சக்கரைக்கட்டி cakkaraikkaṭṭi, பெ. (n.) சருக்கரைக்கட்டி பார்க்க;see Sarukkarai-kkatti. [சருக்கரைக்கட்டி → சக்கரைக்கட்டி]
சக்கரைக்கத்தி	சக்கரைக்கத்தி cakkaraikkatti, பெ. (n.) சருக்கரைக்கத்தி பார்க்க;see Sarukkarai-k-katti. [சருக்கரைக்கத்தி → சக்கரைக்கத்தி]
சக்கரைக்கரண்டி	சக்கரைக்கரண்டி cakkaraikkaraṇṭi, பெ. (n.) சருக்கரைக்கரண்டி பார்க்க;see sarukkarai-k-karaṇdi. [சருக்கரைக்கரண்டி → சக்கரைக்கரண்டி]

சக்கரைக்குத்தி	சக்கரைக்குத்தி cakkaraikkutti, பெ. (n.) சருக்கரைக்குத்தி பார்க்க;see sarukkarai-k-kutti. [சருக்கரைக்குத்தி → சர்க்கரைக்குத்தி → சக்கரைக்குத்தி]
சக்கரைக்கேளி	சக்கரைக்கேளி cakkaraikāḷi, பெ. (n.) சருக்கரைக்கேளி பார்க்க;see Sarukkaraf-k-keli. [சருக்கரைக்கேளி → சக்கரைக்கேளி]
சக்கரைச்சோறு	சக்கரைச்சோறு cakkaraiccōṟu, பெ. (n.) சருக்கரைக்சோறு பார்க்க;see sarukkarai-c-coru. [சருக்கரைக்சோறு → சக்கரைக்சோறு. சொல் = நெல். சொல் + தி = சொன்றி. சொன்றி → சோறு]
சக்கரைநோய்	சக்கரைநோய் cakkarainōy, பெ. (n.) நீரிழிவு நோய்; diabetes. [சருக்கரை → சக்கரை + நோய்]
சக்கரைப்பேச்சு:	சக்கரைப்பேச்சு: cakkaraippēccu, பெ. (n.) சருக்கரைப்பேச்சு பார்க்க;see sarukkarai-p-peccu. [சருக்கரைப்பேச்சு → சக்கரைப்பேச்சு]
சக்கரைப்பொங்கல்	சக்கரைப்பொங்கல் cakkaraippoṅgal, பெ. (n.) சருக்கரைப்பொங்கல் பார்க்க;see sarukkarai-p-pongal. [சருக்கரைப்பொங்கல் → சக்கரைப்பொங்கல்]
சக்கரையமுது	சக்கரையமுது cakkaraiyamudu, பெ. (n.) சருக்கரையமுது பார்க்க;see sarukkarai-yamudu. [சருக்கரையமுது → சக்கரையமுது]
சக்கரைவள்ளி	சக்கரைவள்ளி cakkaraivaḷḷi, பெ. (n.) சருக்கரைவள்ளி பார்க்க;see sarukkarai-valli. ம. சக்கரவள்ளி [சருக்கரைவள்ளி → சக்கரைவள்ளி]

சக்கல்	சக்கல் cakkal, பெ. (n.) 1. மக்கல்; rotten straw, muck. 2. சாரமற்றது; that which is withered, shriveled. தெ. சக்கு [சள் → சளக்கல் → சக்கல்]
சக்களம்	சக்களம் cakkaḷam, பெ. (n.) தோல்; skin. க. சக்கள [அக்கு = எலும், அளம் = செறிவு, நெருக்கம். எலும்புடன் நெருக்கியிருப்பது, எலும்பைப் போர்த்தியிருப்பது, தோல்]
சக்களவி	சக்களவி cakkaḷavi, பெ. (n.) 1. சதுரக் கள்ளி; square - spurge - Euphorbia antiquorum. 2. திருகுக் கள்ளியின் புல்லுருவி; a parasite on twisted spurge - Euphorbia tirucalli. [சதுரக்கள்ளி → சக்கள்ளி → சக்களவி]
சக்களா	சக்களா cakkaḷā, பெ. (n.) வாலை; the female energy worshipped in the form of an immatured girl (சா.அக.);.
சக்களி	சக்களி1 cakkaḷidal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) தட்டையாதல் (யாழ்ப்.);; to become oblate, flattened, compressed. ம., கி. சக்கழி. [தக்கை → சக்கை → சக்கு + அளி-.] சக்களி2 cakkaḷidal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சளிதல் (யாழ். அக.);; to be fermented; to grow stale. [சக்கழி – சக்களி]
சக்களையன்	சக்களையன் cakkaḷaiyaṉ, பெ. (n.) வீணே பொழுதைப் போக்கும் சோம்பேறி (யாழ்ப்.);: corpulent, sluggish fellow, [சக்களி → சக்களை + அள்)
சக்காந்தம்	சக்காந்தம் cakkāndam, பெ. (n.) பகடி (பரிகாசம்);; ridicule 'மின்னார்களுமே சக்காந்த முரைக்கில்' (தனிப்பா. i, 378,22); [சக்கந்தம் → சக்காந்தம்.] சக்கந்தம்2 பார்க்க

சக்காரம்	சக்காரம் cakkāram, பெ. (n.) சருக்கரை போல் இனிக்கும் தேமா; a kind of mango. [அக்காரம் = சருக்கரை போல் இனிக்கும் மாங்கனி அல்லது மாங்கனி வகைகளுள் ஒன்று, அக் கனிமரம். அக்காரம் → சக்காரம்]
சக்கி	சக்கி cakki, பெ. (n.) துண்டுச் சட்டம் (உ.வ.);; any wooden piece or frame. தெ. செக்க;பட சக்கெ. [தக்கை → சக்கை → சக்கி]
சக்கிமுக்கி	சக்கிமுக்கி cakkimukki, பெ. (n.) 1. நெருப்பு உண்டாக்கப் பயன்படுத்தும் கல்; a Steel or flint-stone to strike fire with. 2. தீப்பற்றும் ஓர் எஃகு; a steel for striking fire. 3. தீப்பற்றும் கட்டை (திருவாங்கூர் மலையர்கள் பயன்படுத்துவது);; a wood used for producing fire - Isora corlifolia. மறுவ. தீத்தட்டி;ம. சக்கிமுக்கி, சக்குமுக்கி: க. சக்கமுக்கி, சக்கமுங்கி, சகமுகி, சகமகி. [சக்கி + முக்கி]
சக்கிமுக்கிக்கல்	சக்கிமுக்கிக்கல் cakkimukkikkal, பெ. (n.) நெருப்பையுண்டாக்கப் பயன்படுத்திய ஒரு வகைக் கல்; flint-stone used for kindling fire. மறுவ. தீத்தட்டிக்கல். [சக்குமுக்கி + கல்]
சக்கிமுக்கிக்குடுக்கை	சக்கிமுக்கிக்குடுக்கை cakkimukkikkuḍukkai, பெ. (n.) தீப்பற்றும் பஞ்சை வைத்திருக்கும் குடுக்கை; a box for keeping tinder such as, charred linen used in obtaining fire, tinder-box (சா.அக.);. மறுவ. தீத்தட்டிக் குடுக்கை [சக்கிமுக்கி + குடுக்கை]
சக்கிமுக்கிதட்டு-தல்	சக்கிமுக்கிதட்டு-தல் cakkimukkidaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சக்கிமுக்கிக் கல்லைக் கொண்டு தீ வளர்த்தல்; to kindle fire with flint and steel. 2. சண்டை மூட்டுதல் (வின்.);; to stir up strife. [சக்கிமுக்கி தட்டு-] கற்களைத் தட்டி தீ உண்டாக்குவது போல் இருவரிடையே கலகமூட்டுதலும் சக்கிமுக்கி தட்டுதல் எனப்பட்டது
சக்கிமுக்கிப்பஞ்சு	சக்கிமுக்கிப்பஞ்சு cakkimukkippañju, பெ. (n.) தீப்பஞ்சு; an inflammable substance such as charred liner used for obtaining fire with a steel and flint in olden days, tinder (சா.அக.);. [சக்கிமுக்கி + பஞ்சு]

சக்கிமுக்கிப்பை	சக்கிமுக்கிப்பை cakkimukkippai, பெ. (n.) சக்கிமுக்கிக்கல், சக்கிமுக்கிக்குடுக்கை, எஃகு இவை மூன்றும் அடங்கிய பை; a purse containing flint, tinder and steel (சா.அக.);. [சக்கிமுக்கி + பை, பொள் → பொய் → (பய்); → பை = உட்டுளையுடையது]
சக்கிமுக்கிபோடு-தல்	சக்கிமுக்கிபோடு-தல் cakkimukkipōṭudal, 20 செகுவி (v.i.) சக்கிமுக்கிதட்டு-தல் பார்க்க;see Sakki-mukki-tattu-. [சக்கிமுக்கி + போடு-,]
சக்கிமுக்கிவளையம்	சக்கிமுக்கிவளையம் cakkimukkivaḷaiyam, பெ. (n.) சக்கிமுக்கி தட்டும் இரும்பு வளையம்; a round plate of iron used with strike a light. மறுவ. தீத்தட்டி, வளையம். [சக்கிமுக்கி + வளையம், வள் → வளை → வளையம்]
சக்கியம்	சக்கியம் cakkiyam, பெ. (n.) இயல்வது; that which is possible, practicable (செ.அக.); [தக்கு = ஏற்றதாதல், தக்கு → சக்கு → சக்கியம் = இயல்வது] த. சக்கியம் → Skt. Sakya
சக்கியன்	சக்கியன் cakkiyaṉ, பெ. (n.) நண்பன், தோழன் (இராட்);; friend. [சக்கியம் → சக்கியன் = ஏற்புடைத் தலைவன், ஒத்தவுணர்வுள்ளவன், நண்பன்]
சக்கிரகம்	சக்கிரகம் caggiragam, பெ. (n.) arguing in a vicious circle. [சக்கரம் = வளைவு. சக்கரம் → சக்கிரகம்] சக்கரப்பிரசங்கம் பார்க்க.
சக்கிரகாசிகம்	சக்கிரகாசிகம் caggiragācigam, பெ. (n.) மாசிக்காய்: Oak-gall (சா.அக.);. [சக்கிரம் + காகிகம்]

சக்கிரகாரகம்	சக்கிரகாரகம் caggiragāragam, பெ. (n.) சக்கரகாரகம் பார்க்க;see Sakkara-karagam.
சக்கிரசம்	சக்கிரசம் sakkirasam, பெ. (n.) அத்தி; fig tree-ficus glomerata (சா.அக.);. [சக்கரம் → சக்கிரம் → சக்கிரசம்]
சக்கிரநாயகம்	சக்கிரநாயகம் caggiranāyagam, பெ. (n.) ஓமாலிகைகளில் ஒன்றாகிய புலியுகிர் (சங். அக.);; an aromatic substance.
சக்கிரபாணி	சக்கிரபாணி cakkirapāṇi, பெ. (n.) 1. காளி (துர்க்கை);, (சூடா);; Durga. 2. சக்கரபாணி பார்க்க;see Sakkara-pani. [சக்கரம் → சக்கிரம் + பாணி. சக்கரத்தை யுடையவ-ள்-ன்; பாணி = கை. பண்ணுவது பாணி]
சக்கிரபாதம்	சக்கிரபாதம் cakkirapātam, பெ. (n.) 1. உருளைகளை (சக்கரங்களை);க் கால்களாக உடைய வண்டி; cart, as having wheels for its legs. 2 வட்டமான கால்களையுடைய யானை; elephant, as having round legs. [சக்கரம் + பாதம். பதி → பாதம் நிலத்தில் பதியும் உறுப்பு அல்லது பாகம்]
சக்கிரபுட்பி	சக்கிரபுட்பி cakkirabuṭbi, பெ. (n.) சக்கரபுட்பி பார்க்க;see Sakkara-pulpi. [சக்கரபுட்பி → சக்கிரபுட்பி] சக்கிரபுட்பி cakkirabuṭbi, பெ. (n.) குப்பைமேனி; a kind of plant. [சக்கரபுட்பி → சககிரபுட்பி]
சக்கிரபுளிச்சை	சக்கிரபுளிச்சை cakkirabuḷiccai, பெ. (n.) செம்புளிச்சை; deccany dender-Erythroxylon monogynum (சா.அக.);.
சக்கிரம்	சக்கிரம் cakkiram, பெ. (n.) சக்கரம் பார்க்க;see sakkaram. "சோழன சக்கிரமாங் கருணாகரன்" (கலிங். 350);. [சக்கரம் → சக்கிரம்]

சக்கிரமண்டலி	சக்கிரமண்டலி cakkiramaṇṭali, பெ. (n.) சக்கரமண்டலி பார்க்க;see Sakkara-mangali (யாழ். அக.);. [சக்கரம் → சக்கிரம் + மண்டலி]
சக்கிரமாமூலி	சக்கிரமாமூலி cakkiramāmūli, பெ. (n.) கருநொச்சி; willow-leaved justicia - Justicia gendarussa (சா.அக.);. [சக்கரம் → சக்கிரம் + மா + மூலி(கை);]
சக்கிரமுகம்	சக்கிரமுகம் caggiramugam, பெ. (n.) பன்றி (யாழ். அக.);; pig. [சக்கரம் → சக்கிரம் + முகம். முகம் = முன்பக்கம், தலையின் முன்பக்கம்] சக்கிரமுகம் = சக்கரம் போன்று வட்டவடிவ முகத்தை (வாய்ப்பகுதியை); யுடையது.
சக்கிரயானம்	சக்கிரயானம் cakkirayāṉam, பெ. (n.) சக்கரயானம் பார்க்க;see Sakkarayảnam. [சக்கரம் → சக்கிரம் + யானம்] Skt. yana → த. யானம்
சக்கிரலேகை	சக்கிரலேகை cakkiralēkai, பெ. (n.) சக்கிர வரிகை பார்க்க;see Sakkara-varigai. [சக்கரம் + ரேகை → சக்கரரேகை → சக்கரவேகை (கொ.வ.);] Skt. rekha → த. ரேகை
சக்கிரவர்த்திக்கீரை	சக்கிரவர்த்திக்கீரை cakkiravarttikārai, பெ. (n.) மலமிளக்கியாகப் பயன்படும் ஒருவகைக் கீரை; a kind of edible greens - Amaranthus (சா.அக.);. [சக்கிரவர்த்தி + கீரை]
சக்கிரவாதபம்	சக்கிரவாதபம் cakkiravātabam, பெ. (n.) செம்புளிச்சை (மலை);; red cedar.

சக்கிரவாதம்	சக்கிரவாதம் cakkiravātam, பெ. (n.) சுழல் காற்று (யாழ். அக.);; whirlwind. [சக்கரம் → சக்கிரம் + வாதம். சக்கரம் = வட்டம், உருளை, சுழற்சி] Skt. Vata → த. வாதம்
சக்கிரவாளம்	சக்கிரவாளம் cakkiravāḷam, பெ. (n.) வட்டம்; circle. [சக்கரவாளம் → சக்கிரவாளம்)
சக்கிரவான்	சக்கிரவான் cakkiravāṉ, பெ. (n.) வேங்கை மரம்; kino tree - Pterocarpus marsupium (சா.அக.);.
சக்கிரவிருத்தி	சக்கிரவிருத்தி cakkiravirutti, பெ. (n.) சக்கரவட்டி பார்க்க;see Sakkaravatti. [சக்கரவிருத்தி + சக்கிரவிருத்தி]
சக்கிரன்	சக்கிரன் cakkiraṉ, பெ. (n.) இந்திரன் (பிங்.);; Indra. [சக்கரன் → சக்கிரன். ஆணைச் சக்கரத்தையுடையவன்]
சக்கிராங்கம்	சக்கிராங்கம் cakkirāṅgam, பெ. (n.) வண்டி;Cart. [சக்கரம் + அங்கம் → சக்கராங்கம் → சக்கிராங்கம். சக்கரத்தை உறுப்பாக (அங்கமாக);க் கொண்டது] Skt. anka → த. அங்கம்.
சக்கிராங்கி	சக்கிராங்கி cakkirāṅgi, பெ. (n.) நோய் நீக்கி (கடுரோகிணி); (தைலவ, தைல 23);; christmas rose. [சக்கராங்கி → சக்கிராங்கி]
சக்கிராடி	சக்கிராடி cakkirāṭi, பெ. (n.) சக்கராடி பார்க்க;see Sakkaradi. [சக்கராடி → சக்கிராடி]

சக்கிராதம்	சக்கிராதம் cakkirātam, பெ. (n.) பன்றி (மூ. அ.);; pig. [சக்கரம் → சக்கிரம் → சக்கிராதம் = வட்டமான முக்குப் பகுதியுடையது]
சக்கிரி	சக்கிரி1 cakkiri, பெ. (n.) 1. (சக்கரத்தை உடைய); அரசன் (சூடா.);; king, emperor, 2. சக்கரத்தைக் கையில் கொண்டவன், திருமால் (சூடா.);; Tirumāl (Visnu);. மறுவ. புரவலன், பெருமான், ஏந்தல், வேந்தன், மன்னன், பொருநன், குரிசில், கோ, கொற்றவன், இறைவன், அண்ணல், தலைவன், காவலன். [சக்கரம் → சக்கரி → சக்கிரி] சக்கிரி2 cakkiri, பெ. (n.) சக்கரத்தால் மட்பாண்டம் செய்யும் குயவன் (பிங்.);; potter. மறுவ. கும்பகாரன், குவாலன், வேட்கோவன், மட்பகைவன். [சக்கரம் → சக்கரி → சக்கிரி] சக்கிரி3 cakkiri, பெ. (n.) 1. செக்கான் (திவா);; oil-monger, oil-grinder. 2. பாம்பு; Snake.
சக்கிரிகை	சககிரி சக்கிரிகை caggirigai, பெ. (n.) முழந்தாள் (யாழ். அக.);; knee. [சக்கரிகை → சக்கிரிகை. சக்கரம் போன்று அசையும் உறுப்பு]
சக்கிலி	சக்கிலி1 cakkili, பெ. (n.) கண்ணில்லாதவன்; blind. [சக்கு + இலி] சக்கிலி2 cakkili, பெ. (n.) தோல்; skin, leather. க. சக்கலி; Mar. Saga (goat's skin, leather); [அக்கு = எலும்பு. அளம் = செறிவு, நெருக்கம். அக்கு + அளம் → அக்களம் → சக்களம் = எலும்புடன் செறித்து மூடியிருப்பது, தோல். சக்களம் → சக்கலி] சக்கிலி3 cakkili, பெ. (n.) சக்கிலியர் இனம்; caste of shoe-makers. [சக்கிலி → சக்கிலி, தோலைக் கொண்டு பணி செய்பவன்] தமிழ்நாட்டில் இப்போதுள்ள சக்கிலியர் தெலுங்கராதலின் விசயநகர ஆட்சியில் அல்லது அதற்குச் சற்று முன்பு தெலுங்க நாட்டினின்று தமிழ்நாட்டிற்கு வந்தவராவர். அவர் வருமுன்பு, அவர் தொழிலைச் செய்து கொண்டிருந்தவர் ... எனும் தமிழ் வகுப்பார் ... பாணருள் ஒரு பிரிவார்

www.valluvarvallalarvattam.com 10192 of 19068

சக்கிலிக்குருவி	சக்கிலிக்குருவி cakkilikkuruvi, பெ. (n.) மீன் குத்திப் பறவை; king fisher (M.M.416);. [கிச்சிலி → சிக்கலி → சக்கிலி + குருவி. குரீ → குரீஇ → குருவி]
சக்கிலிச்சி	சக்கிலிச்சி1 cakkilicci, பெ. (n.) சக்கிலிய இனத்துப் பெண்; a woman of the sakkili caste (செ. அக.);. [சக்கிலியன் (ஆ.பாவ.); - சக்கிலிச்சி (பெ.பா.);] சக்கிலிச்சி2 cakkilicci, பெ. (n.) ஒரு வகை எரியுப்பு (சத்திசாரம்); (வின்.);; a salt of burning and acrid nature (செ.அக.);.
சக்கிலியப்பெண்	சக்கிலியப்பெண் cakkiliyappeṇ, பெ. (n.) சக்கிலிச்சி பார்க்க;see sakkilicci. 'சக்கிலியப் பெண்ணும் சாமைக் கதிரும் சமைஞ்சா தெரியும்' (பழ.);. [சக்கிலி + அ + பெண்]
சக்கிலியன்	சக்கிலியன் cakkiliyaṉ, பெ. (n.) செம்மான்; chucklers, workers in leather (செ.அக.);. ம. சக்கிலியன்;க. சக்கள [சக்கிலி → சக்கிலியன்] சக்கிலி3 பார்க்க

சக்கு	சக்கு1 cakku, பெ. (n.) கண்; eye. "புரந்தர னெனுஞ் சக்கு வாயிர முடைக்களிறு" (கலிங். 175); மறுவ. தாரை, விழி, திருக்கு, அம்பகம், கோ, நாட்டம், அக்கம் [அஃகுதல் = சுருங்குதல், சிதறியதாதல், நுணுகுதல். அஃகு → அக்கு = துண்டு, சிறியது. அக்கு → சக்கு = சிறிய உருப்பாகிய கண்] Skt. saksuh; Pkt. §akkhü யானையின் உருவத்தை நோக்க அதன் கண் சிறியதாதலால் சக்கு என்பது முதலில் யானைக் கண்ணைக் குறித்துப் பின் பொதுப் பெயராயிற்று. சக்கு2 cakku, பெ. (n.) செக்கு; a country oil-press. ம. சக்கு; க. செக்கு; Pkt., Pali. cakka; Mar., H.cakki [சருக்கரம் → சருக்கு → சக்கு. இற்றைச் செகர முதற்சொற்கள் சில பண்டு சகர முதாயிருந்தனவென்று அறிதல் வேண்டும். எ-டு: சத்தான் → செத்தான், சக்கு → செக்கு] சக்கு3 cakku, பெ. (n.) பூஞ்சாளம் (யாழ்ப்.);; mouldiness. தெ. சக்கு [சருகு → சருக்கு → சக்கு] சக்கு cakku, பெ.(n.)
சக்குக்கட்டு-தல்	சக்குக்கட்டு-தல் cakkukkaṭṭudal, 5 செ.கு.வி (v.i.) பூஞ்சாளம் பூத்தல் (யாழ்ப்.);; to grow mouldly. [சருகு → சருக்கு → சக்கு + கட்டு-,]
சக்குச்சக்கெனல்	சக்குச்சக்கெனல் cakkuccakkeṉal, பெ. (n.) ஓர் ஒலிக்குறிப்பு (வின்);; onom. expr. signifying harsh, dissonant, dull sound, as of a muffled drum 'சக்குச் சக்கென்று பாக்குத் தின்பான் சபை மெச்ச; வீட்டிலே வந்து கடைவாயை நக்குவான் பெண்டுகள் மெச்ச' (பழ.);. [சக்கு + சக்கு + எனல்]
சக்குச்சுசியம்	சக்குச்சுசியம் sakkussusiyam, பெ. (n.) 1. கண்மை; collyrium for the eyes, extracted from Amomum antorhiza; 2. தாழை; a fragrant plant-Pandanus odaratissimus (சா. அக.);.

சக்குத்தானம்	சக்குத்தானம் cakkuttāṉam, பெ. (n.) தெய்வத் திருவுருவின் கண்களை நீரால் தூய்மை செய்யும் பூசைவகை (யாழ். அக.);; ceremonial washing of the eyes of a deity in a temple. [சக்கு + தானம்]
சக்குப்பிடி-த்தல்	சக்குப்பிடி-த்தல் cakkuppiḍittal, 4 செ.கு.வி (v.i.) பூஞ்சாளம் பூத்தல் (இ.வ.);; to grow mouldy. [சருகு → சருக்கு → சக்கு + பிடி-,]
சக்குப்பூ-த்தல்	சக்குப்பூ-த்தல் cakkuppūttal, 4 செ.கு.வி. சக்குப்பிடி-த்தல் பார்க்க (யாழ். அக.) see sakku-p-pidi. [சக்கு + பூ-,]
சக்குபு	சக்குபு cakkubu, பெ. (n.) கையாந்தகரை (மூ. அ.);; a plant growing in wet places. [சளசளத்தல் = சேறாகிருத்தல். சள → சளக்கு. சளக்கு → சக்கு = சேற்று நிலம். சக்கு → சக்குபு = நீர் கோத்த நிலத்தில் வளர்வது.]
சக்குவரி	சக்குவரி cakkuvari, பெ. (n.) ஒற்றொழித்து அடியொன்றுக்கு 14 எழுத்துகள் கொண்ட நாலடி மண்டிலம் (விருத்தம்); (வீரசோ, யாப். 33, உரை);; a verse of four lines, each of them consisting of 14 letters. Skt. cakvari
சக்கேரம்	சக்கேரம் cakāram, பெ. (n.) மெல்லிய தண்டும், முரட்டுத்தன்மையும் கொண்ட கரும்பு வகை: a kind of sugar cane. [சக்கு = கண். சக்கு → சக்கேரம் = கண் போன்ற கணுக்கள் உள்ள கரும்பு]

சக்கை	சக்கை1 cakkai, பெ. (n.) உள்ளீடற்றது; that which is hollow. 2. தட்டையானது; that which is flat. 3. கோது, சிராய்; refuse, as of sugarcane after pressing; rind as fibrous parts of fruits; anything wanting in solidity or strength; anything useless; 4. பட்டை; bark. 5. இறுக்கும் தக்கை; bark small wooden peg. 4. துமுக்கி (துப்பாக்கி);த் தக்கை (யாழ்ப்.);; wadding of a gun. ம. சக்க; க., து., பட. சக்கெ;தெ. செக்க. [தக்கை → சக்கை] சக்கை2 cakkai, பெ. (n.) 1. பாலா (இ.வ.);; jack. 2. காட்டுப் பலா; jungle jack (செ.அக.);. ம. சக்க; க. சக; து. குச்செ;குட., பட, சக்கெ. [தக்கை → சக்கை] த. சக்கை → E. jack சக்கை3 cakkai, பெ. (n.) தவச மணி நீக்கப்பட்ட கதிர்; grainless ear. [தக்கை → சக்கை]
சக்கைக்கல்	சக்கைக்கல் cakkaikkal, பெ. (n.) கற்சிறாய்; a thin split of stone. க., பட. சக்கெ கல்லு [சக்கை + கல்]
சக்கைக்காய்	சக்கைக்காய் cakkaikkāy, பெ. (n.) பலாப் பழத்தின் பிஞ்சு; unripe fruit of jack fruit. [சக்கை + காய்]

சக்கைச்சுளை	சக்கைச்சுளை cakkaiccuḷai, பெ. (n.) பலாப் பழத்திலுள்ள தசைப் பகுதி; the pulp of jack fruit. ம. சக்கச்சுள [சக்கை + சுளை. சுள் → சுளை = திரட்சி, திரண்ட பழச்சதைப் பகுதி]
சக்கைப்பட்டம்	சக்கைப்பட்டம் cakkaippaṭṭam, பெ. (n.) மாதத்தின் 14, 15ஆம் நாள்களில் செய்யும் விதைப்பு; sowing during 14th and 15th days of a month. [சக்கை + பட்டம்] மாதத்தின் 14, 15ஆம் நாள்களில் செய்யும் விதைப்பு போதிய விளைச்சல் தராமல் போய் விடும் என்னும் நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் இச் சொல் அமைந்திருக்கக் கூடும்
சக்கைப்பப்படம்	சக்கைப்பப்படம் cakkaippappaḍam, பெ. (n.) சக்கையப்பளம் பார்க்க;see sakkai-y-appalam. ம. சக்கப்பப்படம் [சக்கை + பப்படம்] அப்பளி → அப்பளம். அப்பளித்தல் = சமனாகத் தேய்த்தல். த. அப்பளம் → Skt. parppata → த. பப்படம்.
சக்கைப்பழம்	சக்கைப்பழம் cakkaippaḻm, பெ. (n.) பலாப்பழம்; jack fruit. ம. சக்கப்பழம்;பட. சக்கண்ணு. [சக்கை2 + பழம்]
சக்கைப்பால்	சக்கைப்பால் cakkaippāl, பெ. (n.) பலாப் பழத்தை வெட்டும்போது வடியும் ஒட்டும் தன்மையுள்ள வெண்மையான நீர்மம்; the sticky exudation from the jack fruit when cut. ம. சக்கயரக்கு [சக்கை + பால்]
சக்கைப்புரட்டி	சக்கைப்புரட்டி cakkaippuraṭṭi, பெ. (n.) களத்தில் சக்கைகளைப் புரட்டி விடவும், சென்று சேர்க்கவும் பயன்படும் கருவி; an implement used to gather straw. [சக்கை + புரட்டி]
சக்கைபுரட்டிவிடு-தல்	சக்கைபுரட்டிவிடு-தல் cakkaiburaḍḍiviḍudal, 20 செ.கு.வி (v.i.) சக்கைபோடுபோடு-தல் பார்க்க;see sakkai-podu-podu- (செ.அக.);. தெ. தெக்க [சக்கை + புரட்டி + விடு-,]
சக்கைபோடுபோடு-தல்	சக்கைபோடுபோடு-தல் cakkaipōṭupōṭudal, 20 செ.கு.வி & செ.குன்றாவி. (v.i.)& (v.t.) திறமையாகச் செய்தல் (கொ.வ.);; to accomplish a task skilfully (செ.அக.); [தக்கை → சக்கை + போடு + போடு-,]

சக்கைமடல்	சக்கைமடல் cakkaimaḍal, பெ. (n.) பலாப் பழத்தின் புறத்தோல்; the thicky thormy rind of jack fruit. ம. சக்கமடல் [சக்கை2 + மடல்]
சக்கைமரம்	சக்கைமரம் cakkaimaram, பெ. (n.) பலா மரம்; the jack tree. ம. சக்கமரம் [சக்கை2 + மரம்]
சக்கைமுல்லை	சக்கைமுல்லை cakkaimullai, பெ. (n.) ஒரு வகை முல்லை; a kind of jasmine. ம. சக்கமுல்ல; Skt. cakra malliga [சக்கை2 + முல்லை. முல் → முல்லை = வெண் பூக்கொடி வகை]
சக்கைமுள்	சக்கைமுள் cakkaimuḷ, பெ. (n.) பலாப் பழத்தின் புறத்தோலில் இருக்கும் முள்; thorny projections on the rind of the jack fruit (சேரநா.); ம. சக்கமுள்ளு [சக்கை2 + முள்]
சக்கையப்பளம்	சக்கையப்பளம் cakkaiyappaḷam, பெ. (n.) பலாக்காயின் சுளை கொண்டு செய்யும் அப்பளம்: a kind of pappadam - wafer prepared with the pulp of unripe jack fruit. ம. சக்கப்பப்படம் [சக்கை + அப்பளம். அப்பளித்தல் = சமமாகத் தேய்த்தல். அப்பளி → அப்பளம்]
சக்கையன்	சக்கையன் cakkaiyaṉ, பெ. (n.) உடல் வலியற்றுப் பருத்திருப்பவன் (யாழ்ப்.);; a Stout, but weak person (செ.அக.);. ம. சக்கச்சன், சக்கமாடன் [தக்கை → சக்கை → சக்கையன்.]
சக்கையாய்	சக்கையாய் cakkaiyāy, குவி.எ. (adv.) மிகுதியாக; in great measure, abundantly, excessively, மழை சக்கையாய்ப் பெய்தது (சா.அக.);. [சால் → சால்கு → சால்கை → சாக்கை → சக்கை + ஆய். சாலுதல் = நிறைதல், மிகுதல், ஆய் – வி.எ. ஈறு.]
சக்கையாய்ப்பிழி-தல்	சக்கையாய்ப்பிழி-தல் cakkaiyāyppiḻidal, 2 செ.குன்றாவி (v.t.) சாறு (சத்து); முழுவதும் அறும்படி பிழிதல்; to squeeze out the essence from a thing so completely as to leave only the refuse (சா.அக.);. [சக்கையாய் + பிழி-]

சக்கையாய்ப்பிழி	சக்கையாய்ப்பிழி2 cakkaiyāyppiḻidal, 2 செ.குன்றாவி, (v.t.) கடுமையாக வேலை வாங்குதல்; to extract hard work from, overwork, as reducing one to skeleton (செ.அக.);. [தக்கை → சக்கை + ஆய் + பிழி-,]
சக்கையெடு-த்தல்	சக்கையெடு-த்தல் cakkaiyeḍuttal, 4 செ.கு.வி (v.i) கதிரைப் பிணையிட்டுக் கூலங்கள் நீங்கிய பின் சக்கையையெடுத்தல்; to remove Straws after removing grains. [சக்கை3 + எடு-]
சக்கைவாக்குவாங்கு-தல்	சக்கைவாக்குவாங்கு-தல் cakkaivākkuvāṅgudal, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. சக்கையாய்ப் பிழி-தல் cakkaiyāyppiḻidalpārkka, 2. மிகக் கடிந்து பேசுதல்; to take to task severely (செ.அக.);. அவனைச் சக்கை வாங்கு வாங்கினான். [சக்கை → வாங்கு → வாங்கு-,]
சககாரம்	சககாரம் cagagāram, பெ. (n.) தேமா (பிங்.);; a kind of sweet mango. [சக்கரை → சகக்கரை → சககாரம்]
சகச்சாரகம்	சகச்சாரகம் cagaccāragam, பெ. (n.) சிவப்பு நெல்; a red variety of paddy (சா.அக.);. [சிவப்பு → செகப்பு = செம்மைநிறம். செகப்பு → சகப்பு. சக + சாரகம்]
சகச்சிராட்சி	சகச்சிராட்சி cagacciräṭci, பெ. (n.) ஒருவகைப் பூடு (தைலவ. தைல. 23); ; a kind of plant.
சகச்சை	சகச்சை cagaccai, பெ. (n.) பொன்னாங்காணி; a yellow flowered edible plant known as verbesina mary-gold (சா.அக.);.

சகசம்	சகசம்1 sagasam, பெ. (n.) 1. செம்முள்ளி; thorny nail dye-barleria prionitis. 2. நத்தைச் சூரி; bristly button weed (சா.அக.);. [சிகப்பு = செம்மை திறம். சிகப்பு → சகப்பு → சகம் → சகசம்] சகசம்2 sagasam, பெ. (n.) 1. இயற்கை; nature. 2. சகடம், cart. சகசம் sagasam, பெ. (n.) 1. கூடவுண்டானது (சி.சி.3:4, சிவாக்.);; concomitant. 2. இயல்பு; nature. [Skt. saha-ja → த. சகசம்.]
சகசரி	சகசரி sagasari, பெ. (n.) 1. பொன்னிறங்கலந்த கரிய பூமருதோன்றி (மலை);. henna. 2. வாடாக் குறிஞ்சி (திவா.);; a plant of ever fresh flowers. [சகசம் → சகசரி]
சகசா	சகசா cagacā, பெ. (n.) சிறு குறிஞ்சா (மலை);; small Indian ipecacuanha. சகசா cagacā, பெ.(n.) சிறுகுறிஞ்சா (மலை);; small Indian impecacuanha. [Skt.{} → த.சகசா.]
சகசாகிகம்	சகசாகிகம் cagacāgigam, பெ. (n.) மிளகுத் தக்காளி; chilly takkali - Solanum melangena (சா.அக.);.
சகசீலகம்	சகசீலகம் cagacīlagam, பெ. (n.) முட்டைக் கோசு; cabbage (சா.அக.);.
சகசோபை	சகசோபை cagacōpai, பெ. (n.) ஆதொண்டை: thorny caper (சா.அக.);.

சகட்டடியாக	சகட்டடியாக cagaḍḍaḍiyāga, கு.வி.எ. (adv.) மொத்தமாக; by the lump, at a sweep, on an average (செ.அக.). [சவட்டு → சகட்டு → சகட்டி → சகட்டடி + ஆக]
சகட்டிலே	சகட்டிலே cagaṭṭilē, கு.வி.எ. (adv.) சகட்டடியாக பார்க்க (கொ.வ.);;see guviesagaḍḍaḍiyāgapārggagova,(செ. அக.);. [சகடு → சகட்டு + இலே]
சகட்டுக்கு	சகட்டுக்கு cagaṭṭuggu, கு.வி.எ. (adv.) சகட்டடியாக பார்க்க (கொ.வ.);;see guviesagaḍḍaḍiyāgapārggagova,(செ. அக.);. [சகடு → சகட்டுக்கு]
சகட்டுமேனிக்கு	சகட்டுமேனிக்கு cagaṭṭumēṉiggu, வி.எ. (adv.) எந்த வகை வேறுபாடும் பார்க்காமல், பாகுபாடு இல்லாமல், ஒட்டுமொத்தமாக: without any discretion or discrimination in a lump on, an average, என்ன ஏது என்று கேட்காமல் சகட்டுமேனிக்குப் பேசாதே. ம. சாட்டுமேனி [சகடம் = முழுமை, மொத்தம், சகட்டு + மேனி + கு. முழுமையாக அல்லது ஒட்டு மொத்தமாக. இனி, சகட்டு + மேனி. சகடு = சக்கரம், வண்டி. வண்டியோடும் போது அதன் சக்கரங்கள் சேறு, புழுதி. மேடு, குப்பை என்று வேறுபாடு பார்க்காது செல்வதுபோல் எவ்வித வேறுபாடும்
சகட்டை	சகட்டை cagaṭṭai, பெ. (n.) தமரத்தை; coromandal goose-berry (சா.அக.);.
சகடக்கால்	சகடக்கால் cagaḍaggāl, பெ. (n.) வண்டிச் சக்கரம்; cart-wheel; carriage-wheel. "சகடக்கால் போல வரும்" (நாலடி. 2);. [சகடம் + கால். வண்டிக்குக் காலாக இருக்கும் சக்கரம்]
சகடப்பாதை	சகடப்பாதை cagaḍappātai, பெ. (n.) பெரும் பாதை (வின்.);; highway, road for wheeled traffic. [சகட + பாதை. பதி → பதம் = நிலத்திற் பதியும் காலடி. பதம் → பாதம் → பாதை = பாதம்பட்டு உண்டாகும்வது] ஒருவர் மட்டும் செல்லக்கூடிய அளவினதான ஒற்றையடிப்பாதையைப் (கால்பாதை); போலில்லாமல் வண்டியோடும் பாதை அகலமானதாக அமையும் தன்மை நோக்கி, சகடபாதை பெரும் பாதையைக் குறித்தது.
சகடப்பொறி	சகடப்பொறி cagaḍappoṟi, பெ. (n.) சக்கர வடிவான ஒரு பொறி (சிலப். 15:216 உரை);; a machine in the shape of a wheel, used as a weapon of defence. [சகடம் + பொறி]

சகடபலம்	சகடபலம் cagaḍabalam, பெ. (n.) நீர்க்கோழி (சங். அக.);; water-fowl.

சகடம்

சகடம்1 cagaḍam, பெ. (n.)

1. சக்கரம் (சங் அக);; wheel.

2. வண்டி; wheeled conveyance drawn by cattle, carriage, chariot.

'பல்கதிர் முத்தார் சகடம் (சீவக. 363);.

3. தேர்; car. 'சகட சக்கரத் தாமரை நாயகன்' (கந்தபு. காப்பு. 1);

4. சகடயூகம் பார்க்க;see sagada-yugam.

'சகடமாம் வெய்ய யூகமும்' (பாரத. எட்டாம். 3);.

5. கிணற்றிலிருந்து நீரிறைக்கப் பயன்படும் மாவுருளை; a wooden pulley used for drawing water from the well.

ம. சகடம், சாடு: க. சகட, சகடி, சக்கடி; தெ. செகடா; Skt. sakata;

H., Mar. chakada;

Pkt. sagada.

[சக்கு → சக்கடம் → சக்கடா = கட்டை வண்டி. சக்கடம் → சகடம் = சக்கரம், வண்டி, பொது வகையான மாட்டு வண்டி, தேர் (வே.க. 2:);

வளைவுப் பொருளைக் கொண்ட வண்டி (வள்+தி); முதலாவதாக வட்டமான சக்கரத்தை யுணர்த்திப் பின்பு ஆகுபெயராய்ச் சகடத்தை உணர்த்துகின்றது. சக்கரத்தை வண்டியென்னும் வழக்கு இன்றும் தென்னாட்டிலுள்ளது. சிறுவர் களிமண்ணாற் செய்த சக்கரத்தை வண்டி என்பர். உழவர் கமலையேற்றத்தின் மேலுள்ள உருளை (pulley);யைக் கமலைவண்டி என்பர்.

சகடம்2 cagaḍam, பெ. (n.)

துந்துபி (பிங்);; a large drum.

[சகடு → சகடம்]

சகடை3 பார்க்க

சகடம்3 cagaḍam, பெ. (n.)

ஊர்க்குருவி (பிங்.); ; Sparrow (செ.அக.);.

மறுவ. குருவி, அடைக்கலான்

ம. சடகம், சடக்கம்

[சகடு → சகடம். வட்டமாகப் பறக்கும் குருவி. ஒ.நோ.: ஆல் → ஆலா = வட்டமிட்டுப் பறக்கும் பறவை வகை]

சகடம்4 cagaḍam, பெ. (n.)

வட்டில் (பிங்.);

plate;

cup.

[சகடு → சகடம் – வட்டமானது]

சகடம்5 cagaḍam, பெ. (n.)

தமரத்தை (மூ.அ.);; carambola Irce (செ.அக.);.

சகடம்6 cagaḍam, பெ. (n.)

ஓர் ஓக (யோகம்); நிலை; a kind of yogic posture

சகடம்புறா	சகடம்புறா cagaḍamburā, பெ. (n.) பச்சைப் புறாவில் ஒரு வகை; a kind of dove. [சகடம் + புறா]
சகடமங்கலம்	சகடமங்கலம் cagaḍamaṅgalam, பெ. (n.) திருவாரூர் மாவட்டத்திலுள்ள நன்னிலத்தை உள்ளடக்கிய ஒரூர்; a village in Tiruvarur district. "நெற்குணம், சகடமங்கலம் ராமன்நதீசுவரம் ராமனாதசுவாமி கிராமம்" (நன்னி. க. தொ. 2. கல். 15, வரி 17);. [சகடம் + மங்கலம்]
சகடயூகம்	சகடயூகம் cagaḍayūgam, பெ. (n.) சகட வடிவாக அமைக்கப் பெறும் அணிவகுப்பு வகை; the array of an army in the shape of a ca (செ.அக.);. [சகடம் + யூகம்]
சகடயோகம்	சகடயோகம் cagaḍayōgam, பெ. (n.) குருவுக்கு ஆறு எட்டு பன்னிரண்டாம் வீட்டில் திங்கள் (சந்திரன்); இருத்தலால் உண்டாகும் பயன் (சரசோ. குணாகுண. 117);; occasional prosperity resulting from the situation of the moon in the sixth, eighth or twelth sign from jupiter (astrol.); [சகடம் + யோகம்]
சகடாசுரன்	சகடாசுரன் cagaṭācuraṉ, பெ. (n.) கண்ணனைக் கொல்வதற்காக கம்சனால் அனுப்பப்பட்ட ஓர் அசுரன்; a demon sent by Kamsa to kill Krisna (சிறப். பெ.அக);. [சகடம் + அசுரன். இவன் தன்னுடைய ஆற்றலை ஒரு வண்டியிற் புகுத்திக் கொண்டு கண்ணனைக் கொல்லுவதற்கு நேரம் பார்த்துக் காத்திருத்ததாகவும், கண்ணன் அவ் வண்டியைக் காலால் உதைத்து அவ்வசுரனைக் கொன்றதாகவும் [illegible] அசுரன் [illegible] தேவர்க்குப்
சகடான்னம்	சகடான்னம் cagaṭāṉṉam, பெ. (n.) தூய்மையற்ற உணவு (யாழ். அக.);; bad food. [கசடு → சகடு + அன்னம், கசடு → சகடு → முன் பின்னாக மாறிய இலக்கணப் போலி] Skt. anna → த. அன்னம்
சகடி	சகடி cagaḍi, பெ. (n.) வண்டி (சங்.அக.); ; cart. [சகடம் → சகடு → சகடி (வே.க. 240);] த. சகடி → Skt. Sakaki
சகடிகை	சகடிகை cagaḍigai, பெ. (n.) கைவண்டி (யாழ். அக.);; hand-cart. [சகடு → சகடி → சகடிகை (வே.க. 240);] த. சகடிகை → Skt. sakatika

சகடு	சகடு1 cagaḍu, பெ. (n.) 1. சக்கரம்; wheel. 2. வண்டி; cart. "பெருஞ்சகடு தேர்காட்ட" (பெரியபு. திருநா. 6);. 3. தேரைக் குறிக்கும் சதுரங்கக் காய்; bishop in chess. ம. சகடு; Skt. Sagata [தகடு → சகடு. சகடு என்னும் வடிவம் வடமொழியில் இல்லை (வே.க. 240);] சகடு2 cagaḍu, பெ. (n.) கசடு பார்க்க;see kasadu. [கசடு → சகடு] சகடு3 cagaḍu, பெ. (n.) மொத்தம்; as a whole, in a lump. ம. சகடு; க. சகுடம்;படட. சகட்டு Skt. sagata [தகடு → சகதி = வட்டமானது. ஒரு வளைவுக்குள் இருப்பது மொத்தமானது]

சகடை	சகடை1 cagaḍai, பெ. (n.) சகடு பார்க்க (புறநா. 60, 8, உரை);;see Sagadu, [சகடு → சகடை (வே.க. 241);] சகடை2 cagaḍai, பெ. (n.) 1. மணம்: smell. 2. வசம்பு; sweet flag - Aeorus calamus (சா.அக.); [சகடு → சகடை] சகடை3 cagaḍai, பெ. (n.) 1. சகண்டை பார்க்க: see sagandai. 'சகடையோ பார்த்தவன்றே' (கம்பரா. பிரமாத்திர. 5); 2. இறப்பு நிகழ்வில் ஊதும் துந்துபி என்னும் இசைக்கருவி (வாச்சியம்); (வின்.);; a tabret used as funerals. [சுவள் → சவள் → சகள் → சகண்டை = வட்டமான பறை. சண்டை → சகடை = சக்கரம், சக்கரமுள்ள வண்டி பறை] சகடை3 cagaḍai, பெ. (n.) கிணற்றில் நீரிறைக்கப் பயன்படுத்தும் கப்பி; roller-pulley to draw water from well. தண்ணி மொள்ள சகடையுங் கயிறுங் கொண்டு வா. ம, சிகிட [சகடு → சகடை] த. சகடை - Skt. Sakata சகடை cagaḍai, பெ.(n.) வண்டிபோன்ற பீடம் a seat designed as wheel. [கசடு+கசட்டை] சகடை2 cagaḍai, பெ. (n.) மந்தமான போக்கு சுறுசுறுப்பின்மை; dullness stupidity.
சகடைக்கொடி	சகடைக்கொடி cagaḍaiggoḍi, பெ. (n.) முரசறைவோன்; drummer (S.I.I.ii. 277);. [சகடை3 + கொட்டி. கொள் → கொட்டு → கொட்டி = கொட்டுபவன், அடிப்பவன்]
சகண்டை	சகண்டை caganṭai, பெ. (n.) 1. துந்துபி யென்னும் முரசு (பிங்.);; a kind of large drum. 2. பறை (வாச்சியப்பொது); (திவா.);; drum. [சுவள் → சவள் → (சகள்); → சகண்டை (மு.தா. 268)]

சகணம்	சகணம்1 cagaṇam, பெ. (n.) புளியாரை; Indian sorrel - Oxalis corniculata (சா.அக.);. சகணம்2 cagaṇam, பெ. (n.) சாணம்; cow-dung (செ.அக.);. [சண்ணுதல் = நீக்குதல். சண் → (சாண்); → சானம் = சாணி, மாட்டுப்பவ்வீ. சாணம் → சகணம்] க. சகண; படீ. செகணி; Skt. chagana சாணம் பார்க்க சகணம்3 cagaṇam, பெ. (n.) 1. பயனற்ற பொருள்; something useless or worthless. 2. உள்ளீடற்ற தேங்காய்; an empty or seedless coconut (சேரநா.);. ம. சகணம் [சாணம் → சகணம். சாணியை உருவகப்படுத்தி இழிபொருள் உணர்த்தும் வழக்கு நோக்கி இப்பொருள்கள் ஆளப்பட்டுள்ளன]
சகணவர்த்தம ரோகம்	சகணவர்த்தமரோகம் cagaṇavarttamarōgam, பெ. (n.) ஏறாது எனும் கண்னோய் வகை (சீவரட் 245);; an eye disease. [சக்கு → சக → சகண + வர்த்தம + ரோகம்]
சகத்திராமி	சகத்திராமி cagattirāmi, பெ. (n.) முப்பிரண்டை; triangular-stalked wine vitis (சா.அக.);.
சகதாமத்தி	சகதாமத்தி cagatāmatti, பெ. (n.) தகரை (வின்.);; foetid cassia. மறுவ. சக்கரம்
சகதி	சகதி1 cagadi, பெ. (n.) 1. சேறு, ஈரக்குழைவான மண் (திவா.);; mud; mire. 'சகதியில் கல்லை விட்டெறிந்தால் தன்துணி என்றும் அசலார் துணி என்றும் பாராது' (பழ.);. 2. பொல்லாநிலம்; bog, puddle. ம. சகதி; க. கரிய; கோத. கெத்தெ; குரு. கச்; Skt. sada. [அள்ளுதல் = செறிதல் அள் → அள்ளல் = செறிவு, சேறு. அள்ளல் = சள்ளல். சள் → சய → சக+தி → சகதி] சகதி2 cagadi, பெ. (n.) 1. ஒற்றொழித்துப் பாதம் ஒன்றுக்குப் பன்னிரண்டு எழுத்தாய்த் தமிழில் வழங்கும் வடமொழி மண்டிலம் (விருத்தம்); (வீரசோ. யாப். 33, உரை);; Sanskrit verse of four metrical lines of I2 syllables each, adopted in Tamil. 2. நிலம் (யாழ். அக.);; the earth. [சகடம் → சகடி → சகதி]

சகநாதம்	சகநாதம் caganātam, பெ. (n.) துணிவகை (இ.வ.);; a kind of cloth (செ.அக.);
சகம்	சகம் cagam, பெ. (n.) 1. வெள்ளாடு; goal. 2. முயல்; hare (சா.அக);. [தகர் → தகம் → சகம்] சகம்1 cagam, பெ.(n.) உலகம் (பிங்.);; earth, world, universe. [Pkt.jaga → Skt.jagat → த.சகம்.] சகம்2 cagam, பெ.(n.) 1. சகாப்தம் பார்க்க;see {}. 2. குறிப்பிட்ட காலங்களிலிருந்து தொடங்கிக் காலங்கணிக்க வழங்கப்பட்டு வரும் ஆண்டு மானம்; era, in general. [Skt.{} → த.சகம்.] சகம்3 cagam, பெ.(n.) 1. பாம்புச்சட்டை (சங்.அக.);; slough of a serpent. 2. சட்டை (அக.நி.);; coat.
சகர்	சகர் cagar, பெ. (n.) பாம்புகொல்லி; கீரிப்பூடு; Indian snake root; snake-killer; Ophiorrhiza mungos (சா.அக.);.

சகரம்	சகரம் cagaram, பெ. (n.) வேம்பு; margosa tree - Aza dirachta Indica (சா.அக.);. சகரம் cagaram, பெ. (n.) பீர்க்கு; sponge-gourd. [தகரம் → சகரம்] சகரம் cagaram, பெ. (n.) 'ச' என்னும் தமிழ் வண்ணமாலை எழுத்து; the letter 'sa'. [சகரம், கரம் குறிற்சாரியை] சகரம்3 cagaram, பெ. (n.) சாகரம் பார்க்க: see šāgaram. [சக்கரம் → சகரம் = மண்ணுலகைச் சுற்றி இருப்பது]
சகரஆகாரம்	சகரஆகாரம் cagaraāgāram, பெ. (n.) 'சா' என்னும் எழுத்து; the letter 'sa'. [சகரம் → ஆகாரம்] உயிர்மெய்யெழுத்துகளுள் குறிலுக்குக் கரம் சாரியை நெடிலுக்குத் தனிச் சாரியை இல்லை. இதனால் மெய்யையும் நெடிலையும் பிரித்து சகர ஆகாரம் எனச் சொல்லப்பெறும்.
சகரஈகாரம்	சகரஈகாரம் cagaraīgāram, பெ. (n.) 'சீ' என்னும் எழுத்து; the letter 'si'. [சகரம் → ஈகாரம்]
சகரஊகாரம்	சகரஊகாரம் cagaraūgāram, பெ. (n.) 'சூ' என்னும் எழுத்து; the letter 'su'. [சகரம் → ஊகாரம்]
சகரஏகாரம்	சகரஏகாரம் cagaraēgāram, பெ. (n.) 'சே' என்னும் எழுத்து; the letter 'se'. [சகரம் + ஏகாரம்]

சகரஐகாரம்	சகரஐகாரம் cagaraaigāram, பெ. (n.) 'சை' என்னும் எழுத்து; the letter 'šai'. [சகரம் + ஐகாரம்]
சகரஓகாரம்	சகரஓகாரம் cagaraōgāram, பெ. (n.) 'சோ' என்னும் எழுத்து; the letter 'so'. [சகரம் + ஒகாரம்]
சகரச்சாரி	சகரச்சாரி cagaraccāri, பெ. (n.) சத்திசாரம் (வின்.);; a salt of acid and burning taste.
சகரநீர்	சகரநீர் cagaranīr, பெ. (n.) கடல்; sea. 'சகரநீர் சுலாம் புவி' (பிரமோத். 13, 66]. [சக்கரம் → சகரம் + நீர். சகரம் = நிலவுலகைச் சுற்றியிருப்பது] சாகரம் பார்க்க
சகரன்	சகரன் cagaraṉ, பெ. (n.) முதலேழு வள்ளல்களுள் ஒருவன்; a chief famed for liberality, one of seven mutal-vallalkal (செ.அக.);. [அகரம் = மருத நிலத்தூர், ஊர். அகரம் → அகரன் → சகரன். இனி, அகலம் → அகலன் = பெருமையுடையவன். அகலன் → (அகரன்); → சகரன் என்றுமாம்]
சகரிகம்	சகரிகம் cagarigam, பெ. (n.) நாயுருவி (மலை);; a plant growing in hedges and thickets. ம. சகரிகம் (ஒரு மருந்துச் செடி);: Skt. saikharika.
சகருவம்	சகருவம் cagaruvam, பெ. (n.) பெருமை; celebrity. [அகல் → அகலம் → (அகரம்); → சகரம் → சகருவம்]
சகரையாண்டு	சகரையாண்டு cagaraiyāṇṭu, பெ. (n.) கி.பி. 78இல் தொடங்குவதும் சாலிவாகனன் பெயரால் வழங்குவதுமான ஆண்டு மானம்; Sālivāhana Era commencing from 78 A.D. (செ.அக.);. [சகரை + ஆண்டு] சக்கரம் = வணைச் சக்கரம். சக்கரம் → சகரம் → சகரை → ஆண்டுழி என்றுமாம்

சகல்	சகல் cagal, பெ. (n.) கொதுகு: gnats, small flies (செ.அக);.
சகலகம்	சகலகம் cagalagam, பெ. (n.) வெள்ளாடு; goat (யாழ்.அக.);. [சகம் → சகலகம்]
சகலபாசனம்	சகலபாசனம் cagalapācaṉam, பெ. (n.) அருகன் முக்குடையுள் ஒன்று; an umbrella of Arhat, one of muk-kudai (சூடா.);. சகலபாசனம் cagalapācaṉam, பெ.(n.) அருகன் முக்குடையுள் ஒன்று (சூடா.);; an umbrella of Arhat, one of mu-k-kudai. [Skt.sakala+{} → த.சகலபாசனம்.]
சகலம்	சகலம் cagalam, பெ. (n.) துண்டு; piece, fragment. 'கொடிஞ்சியுஞ் சகலமுற்று' (பாரத பதினான். 150); [கில் → சன் → சகல் → சகலம்] Skt. Sakala சகலம்1 cagalam, பெ.(n.) 1. எல்லாம்; all the whole. "சகலத்திற்குநேத்திரமாகி நின்றோன்" (உத்தாரா.அசுவமேத.1);. 2. சகலாவத்தை பார்க்க;see {}. "கலாதிசேர்ந்த சகலமாந் தன்மை" (சிவப்பிர.உண்மை.4, 12);. த.வ. எல்லாம். [Skt.sa-kala → த.சகலம்.]
சகலமங்கலை	சகலமங்கலை cagalamaṅgalai, பெ. (n.) மலைமகள்; Parvati (யாழ். அக.);. சகலமங்கலை cagalamaṅgalai, பெ.(n.) மலைமகள் (யாழ்.அக.);; Malaimagal. [Skt.sakala + த.மங்கலம் → மங்கலை.]

சகலாத்தன்	சகலாத்தன் cagalāttaṉ, பெ. (n.) அருகருள் நிகண்டவர்களால் கடவுளென்று கொள்ளப் படுபவர்; God worshipped by the Nirgrantha fect of lains "அனையாஞ் சகலாத்தரை" (பிரபோத. 33,6); [அகலன் = கடவுள். அத்தன் = அருகன். அகவன் + அத்தன் - அகலத்தன் → சகலத்தன்]
சகலாத்து	சகலாத்து cagalāttu, பெ. (n.) ஒருவகை கம்பளித் துணி; woollen stuff; broadcloth. "கட்டிலின் மேற்கட்டி சகலாத் தென்றும்" (விறலிவிடு. 142);, ம. சகலாத்து; U. saklat; Pkt, escarlata [சல்லாத்து = நெருக்கமான இழை யோடாத துணி. சல்லாத்து → சகலாத்தல்]
சகலி	சகலி cagali, பெ. (n.) ஒரு வகை மீன்; a kind of fish (செ.அக.);.
சகலிகரணம்	சகலிகரணம் cagaligaraṇam, பெ. (n.) துண்டு துண்டாக்குகை; breaking into pieces (யாழ்.அக);. [சகலி + கரணம்]
சகவம்	சகவம்1 cagavam, பெ. (n.) பறவை வகை; a bird. (யாழ்.அக.);. [சகடம் → சகணம் → சகவம்] சகவம்2 cagavam, பெ. (n.) பெண் வாத்து; duck (சா.அக.);. [சகமம் → சகவம்]
சகளத்திருமேனி	சகளத்திருமேனி cagaḷattirumēṉi, பெ. (n.) சிவனது உருவவடிவம்; the body or form assumed by Śiva (செ.அக.);. [சகளம் + திருமேனி]
சகளநிட்களம்	சகளநிட்களம் cagaḷaniṭgaḷam, பெ. (n.) இலிங்கமாகிய சிவனது அருவுருவத் திருமேனி; the aspect of Śivan as being with and without form, represented by the linga (சி.போ.பா. 81, 359);. [சகளம் + நிட்களம்] Skt. niskala → த. நிட்களம்

சகளப்பாடி	சகளப்பாடி cagaḷappāṭi, பெ. (n.) சகலன் பார்க்க: See sagala (செ.அக.);. [சகலப்பாடி → சகளப்பாடி]
சகளம்	சகளம் cagaḷam, பெ. (n.) உருவத் திருமேனி; the aspect of Śivan as having form, represented by the images. 'சகளமாய் வந்ததென் றுந்தீபற' (திருவுத்தி. 1); [சட்டம் → சடம் → சகடம் → சகளம்]
சகளவல்லகி	சகளவல்லகி cagaḷavallagi, பெ. (n.) வீணை வகை; a kind of lute. (பரத. ஒழி. 15);. [சகளம் + வல்லகி]
சகளன்	சகளன் cagaḷaṉ, பெ. (n.) உருவத் திருமேனி கொண்ட சிவன்: Śiva, as with form (சி.சி. 165 ஞானப்.);, [சகளம் → சகளன்]
சகளாதனம்	சகளாதனம் cagaḷātaṉam, பெ. (n.) இடக் கையின் மேல் இருகாலையும் ஊன்றி அட்டனைக் காலிட்டிருக்கும் இருக்கை; a yogic posture in which a person sits crosslegged over his left hand (யாழ்.அக.);. [சக்கரம் → சக்கரணம் (கால்); → சகரணம் → சகனம் → சகளாதனம்]
சகன்	சகன் cagaṉ, பெ. (n.) சாலிவாகனன்; Sali vahana. 'சகன்காலம்' (பெருந்தொ. 956);. [அகன் = கணவன், தலைவன். அகன் → சகன்] சகன்1 cagaṉ, பெ.(n.) உலக நாயகன்; Lord of the Unvierse. "குறைவில்சகன் சூழ்கொள்பவர்க்கு" (சி.போ.8, 2);. [Skt.jagat → த.சகன்.] சகன்2 cagaṉ, பெ.(n.) தோழன்; companion. [Skt.{} → த.சகா.]
சகன்பன்னி	சகன்பன்னி cagaṉpaṉṉi, பெ. (n.) அகத்தி; Sesbania grandiflora (சா.அக.);.

சகன்னம்	சகன்னம் cagaṉṉam, பெ. (n.) உற்றுக் கேட்டல்; listening attentively
சகனம்	சகனம்1 cagaṉam, பெ. (n.) உடலின் பின்புறத்தில் புடைப்பாக உள்ள பகுதி, பிட்டம்; buttock, rump (செ.அக.);. [சகடம் → சகனம்] த. சகனம் → Skt. jaghana சகனம்2 cagaṉam, பெ. (n.) பொறுமை; patience; forbearance (செ.அக.);. [அகம் → அகன் = மனம், உள்ளம். ம் → ன் (போலி);. அகன் → அகனம் → சகனம் = மனத்துள் அடக்கிவைத்தல், பொறுமை] சகனம் → Skt. saghana சகனம்1 cagaṉam, பெ.(n.) பிருட்டம் (பிங்.);; buttocks, rumb. [Skt.jaghana → த.சகனம்.] சகனம்2 cagaṉam, பெ.(n.) சகாப்தம் பார்க்க;see {}. "ஏழஞ்சிருநூ நெடுத்தவாயிரம் வாழுநற் சகன மருவா நிற்ப" (சங்கற்ப.பாயி.);.
சகா	சகா cakā, பெ. (n.) சகர் பார்க்க (மலை); see sagar. மறுவ. கீரிப்பூடு [சகர் → சகா]
சகாசகா	சகாசகா cakācakā, பெ. (n.) ஆவாரை; tanner's cassia - Cassia auriculata (சா.அக.);.
சகாடி	சகாடி cakāṭi, பெ. (n.) சகரம் பார்க்க (மலை);;see Sagaram (சா.அக.);, [சகரம் → சகா → சகாடி]

சகாதம்	சகாதம் cakātam, பெ. (n.) வேம்பு; margosa tree - Azadirachta Indica (சா.அக.);.
சகாதி	சகாதி cakāti, பெ. (n.) சகர் பார்க்க;see šagar (செ.அக.);. [சகர் → சக → சகாதி]
சகாதேவம்	சகாதேவம் cakātēvam, பெ. (n.) ஏலம்: ஏலக்காய்; cardamom - Elliteria cardamomum (சா.அக.);
சகாமியம்	சகாமியம் cakāmiyam, பெ. (n.) ஆலமரம்; banyan tree - Ficus indica alias F. bengalensis (சா.அக.);. சகாமியம் cakāmiyam, பெ.(n.) பயன்கருதிச் செய்யும் வினை; acts performed in expectation of reward, opp. to nis-{}. "சாபாதிக்குச் சகாமியமே யேது" (வேதா.சூ.179);. [Skt.sa-{} → த.சகாமியம்.]
சகாரம்	சகாரம்1 cakāram, பெ. (n.) மாமரம்; mango tree Mangiferus indica (சா.அக.);. [சக்கரை → சக்காரம் → சகாரம் = இனிப்புச் சுவையுள்ள பழத்தைத் தருவது] சகாரம் கனியைக் குறிப்பின் பண்பாகு பெயரும் மரத்தைக் குறிப்பின் சினையாகு பெயரும் இருமடியாகு பெயரும் ஆகும். சகாரம்2 cakāram, பெ. (n.) ஏச்சு (நாஞ்.);; abuse. ம. சகாரம் [illegible]
சகாரி-த்தல்	சகாரி-த்தல் cakārittal, 11 செ.குன்றாவி (v.t) ஏசுதல் (நாஞ்.);; to abuse, revile. ம. சகாரம்
சகாவதீதம்	சகாவதீதம் cakāvatītam, பெ. (n.) மலை நொச்சி மரம்; tell chaste tree - Vites altissima (சா.அக.);.

சகியம்	சகியம்1 cagiyam, பெ. (n.) 1. நிலப்பனை; ground neem. 2. மஞ்சள்; turmeric-Curcuma longa. 3. சேம்பு; Indian kales - Colocasia antiguorum. 4. சேப்பங் கிழங்கு; an esculent root-Caladium nymphaefolium (சா.அக.);. [சகதி = வளைந்தது, வளைவு, சகடு → சகடி → சகிடி → சகியம்] சகியம்2 cagiyam, பெ. (n.) காவிரி ஆறு = GsurrSlb los (sv: the mountain in Coorgwhere the Cauveri has its source (Glæ-go);. Skt. shya
சகிலாகி	சகிலாகி cagilāgi, பெ. (n.) கண்டத்திப்பிலி; Bengal long pepper-Clavica Roxburg.
சகுச்சம்	சகுச்சம் caguccam, பெ. (n.) ஏழிலைப் புன்னை; seven-leaved milky plant - Alstonia scholaris (சா.அக.);.
சகுட்டகம்	சகுட்டகம் caguṭṭagam, பெ. (n.) ஆடு தீண்டாப் பாலை (மலை);; worm-killer, a medicinal plant.
சகுட்டம்	சகுட்டம் caguṭṭam, பெ. (n.) சகுட்டகம் பார்க்க (வின்.);;see šaguttagam. [சகுட்டகம் → சகுட்டம்]
சகுடம்	சகுடம்1 caguḍam, பெ. (n.) சேம்பு; cocco. 'சகுட நீரெனங (பாரதகுருகுல.14);. [சகடம் → சகுடம்] சகுடம்2 caguḍam, பெ. (n.) நாய், dog. 'சகுடம்போ லவன் மனத்திற் சசிகாமம் பிடித்தலைப்ப' (குற்றா.தல.மந்தமா. 38); [சகடம் = வளைவு, சகடம் → சகுடம்] த. சகுடம் → Skt. jakuta

சகுடை	சகுடை cagudai, பெ. (n.) சிற்றகத்தி; common sesbane - Sesbania aegyptiaca (சா.அக.);.
சகுண்டக்கொடி	சகுண்டக்கொடி caguṇḍaggoḍi, பெ. (n.) ஊசலாங்கொடி; a kind of medicinal creeper (சா.அக.);.
சகுண்டகம்	சகுண்டகம் sāagasaguṇṭagam, பெ. (n.) முக்கிளிக் கீரை; kind of greens - Corchorus capsularis (சா.அக.);.
சகுண்டகா	சகுண்டகா caguṇṭagā, பெ. (n.) சகுட்டகம் பார்க்க;see Saguttagam. [சகுட்டகம் → சகுண்டகா]
சகுண்டிகை	சகுண்டிகை caguṇṭigai, பெ. (n.) பாக்குமரம்; areca-nut (சா.அக.);.
சகுணம்	சகுணம் caguṇam, பெ. (n.) குணத்தோடு கூடியது; that which has qualities or attributes. 'சாடரிய சகுணமென' (திருவினை. மாணிக்கம். 66);, [குணம் → சகுணம்]
சகுந்தம்	சகுந்தம்1 cagundam, பெ. (n.) 1. பறவை; bird 'சகுந்தங்க ணீள நோக்கின' (கம்பரா சித்திர.43);. 2. கழுகு (சூடா.);; 3. கமுகு (மலை);: arecapalm. [சகடம் → சகுடம் → சகுண்டம் → சகுத்தம்] த. சகுந்தம் → Skt. Sakunta சகுந்தம்2 cagundam, பெ. (n.) பூதம் (அக.நி.);; goblin.
சகுலகண்டம்	சகுலகண்டம் cagulagaṇṭam, பெ. (n.) பொன் வண்ண மீன் (புதுவை.);; a kind of fish (செ.அக.);. [சகுலம் → கண்டம்]

சகுலம்	சகுலம் cagulam, பெ. (n.) 1. மொந்தன் வாழை; a large plantain. 2. வலுமிக்க மீன் அதாவது திமிங்கிலம்; a powerful fish as whale (சா.அக.);.
சகுலன்	சகுலன் cagulaṉ, பெ. (n.) ஒருவகைப் பாம்பு; a kind of snake (சா.அக.);.
சகுலாட்சகம்	சகுலாட்சகம் cagulāṭcagam, பெ. (n.) பவள மறுகு; a red species of grass - Cynoden genus (சா. அக.);.
சகுலாதி	சகுலாதி cagulāti, பெ. (n.) கடுரோகிணி (மலை);; christmas rose (சா.அக.);.
சகுலாதினி	சகுலாதினி cagulātiṉi, பெ. (n.) சகுலாதி பார்க்க;see saguládi. [சகுலாதி → சகுலாதினி]
சகுலி	சகுலி1 caguli, பெ. (n.) மீன்வகை (வின்.);; a kind of fish. சகுலி2 caguli, பெ. (n.) அப்பவகை; a kind of cake. 'அங்கைச் சகுலியு நோக்கி' (கந்தபு. சத்திரசாப. 11);. த. சகுலி → Skt. Sakuli [அஃகுல்லி → அக்குல்லி → சக்குல்லி → சகுலி] சகுலி3 caguli, பெ. (n.) ஒளி; light. [அழல் = நெருப்பு, அழல் → அழலி → அகலி → அகுலி → சகுலி]
சகுன்மம்	சகுன்மம் caguṉmam, பெ. (n.) காட்டுக் கரணை (M.M.414); purple stalked dragon.

சகுனம்	சகுனம்1 cagun̲am, பெ. (n.) 1. பறவை (பிங்.); bird. 2. பறவைகள் வலமிடமாதல் முதலிய நன்மை தீமைக்குறி; omen, as indicated by flight of birds, etc. 'நிமித்தமுஞ் சகுனமும்' (பெருங். இலாவாண 18,39);. 'சகுனம் நன்றா யிருக்கிறதென்று பொழுதுவிடிகிற வரைக்கும் கன்னம் வைக்கலாமா?' (பழ.);, 3. சகுனி3 பார்க்க. (விதான. பஞ்சாங். 29, உரை);;see saguni3 (Astron.);. 4. சகோரம் பார்க்க (உரி.நி.);; sec šagõram. [சகடம் → சகணம் → சகுனம் → சகுனம் = வளைத்து அல்லது வட்டமாகப் பறக்கும் பறவை. அப்பறவையின் பறக்கும் தன்மையை வைத்துக் கணிக்கும் நிமித்தம். வடமொழியில் சகுன (sakuna); என்பதற்குப் பறவை, குறிப்பாகப் பெரிய பறவை என்னும் பொருள் கொண்டு அதற்கு மூலமாக சக் (sak); என்பதனைக் காட்டுகிறது. மா.வி. அகரமுதலி. ஆற்றல் எனும் பொருள்படும் சக் என்பதற்குப் பிறவகை ஆற்றன்கனே பொருத்தம். பறக்கும் தன்மையால் பெறும் பெயர் பொருத்தமில்லாமையைக் கண்டு கொள்க, த. சகுனம் → Skt. śakuna வல்லூறு, ஆந்தை, காகம், கரிக்குருவி, காடை முதலிய பறவைகளின் குரலையும் இயக்கத்தையும் கொண்டு, வரப்போகும் நன்மை தீமைகளைக் கணித்துக் கூறுவது சகுனம் (புள்நூல்.);. சகுனம் – பறவை. பறவையால் அறியப்படும் குறியைச் சகுனம் என்பது ஆகுபெயர்]
சகுனி	சகுனி1 cagun̲i, பெ. (n.) 1. பறவை (பிங்.);; bird. 2. கூகை (யாழ்.அக.);; owl. 3. கரணம் பதினொன்றில் இருட்பக்கத்துப் பதினான்காம் பிறையின் (கிருட்டிணபட்சத்துச் சதுர்த்தசியின்); பிற்பகுதியில் வருங்காலம்; a division of time, the latter half of the 14th day of the dark fortnight, one of 11 karanam. [சகுனம் → சகுனி] சகுனி2 cagun̲i, பெ. (n.) நிமித்தம் பார்ப்போன் (பிங்.);; augur, one who predicts future by omens.
சகை	சகை cagai, பெ. (n.) கரிய போளம்; black bole or aloe.
சகோடம்	சகோடம் caāṭam, பெ. (n.) சகோடயாழ் பார்க்க (சிலப். 3, 26, உரை);;see sagodayal. [சகடம் → சகோடம் (வேக.241);]
சகோடயாழ்	சகோடயாழ் caāṭayāl̲, பெ. (n.) 16 நரம்பு கொண்ட யாழ் (சிலப். 3, 26, உரை);; a lute with 16 strings. [சகோடம் + யாழ்] நரம்புக் கருவி பல வகைப்படும். அவற்றுள் ஐந்து பெரு வழக்கானவை. அவை பேரியாழ் (21 நரம்பு);, மகாயாழ் (19 நரம்பு);, சகோடயாழ் (16 நரம்பு);, செங்கோட்டி யாழ் (7 நரம்பு);, சுரை யாழ் (1 நரம்பு); என்பன.

சகோரக்கண்ணி	சகோரக்கண்ணி caārakkaṇṇi, பெ. (n.) சகோரப் பறவையின் கண் போன்ற கண்ணையுடைய அழகானவள்; a beautiful woman, -to has beautiful eye like cakora bird's eye. ம., க. சகோராக்ழி [சகோரம் + கண்ணி]
சகோரம்	சகோரம்1 caāram, பெ. (n.) நிலா முகிப்புள் (பிங்.);; cakora, the Greek patridge fabled to subsist on moon beams, Caccabis graeca (செ.அக.);. ம. சம், சகோரம், சகோரகம்;க. சகோர சகோரக [சகோடம் → சகோரம் (வே.க. 241);] சகோரம் → Skt. cakra நிலாக் கதிர்களை உணவாகக் கொண்டு வாழ்வதாகக் கருதப்படும் புள்வகை சகோரம்2 caāram, பெ. (n.) செம்போத்து; crow pheasant (செ.அக.);. மறுவ. கள்ளிக் காக்கை [சகோடம் → சகோரம்] செந்நிறமானதாகவும் செங்கண்ணுடையதாகவும் காக்கையைப் போன்றுமிருக்கும் ஒரு பறவை. பூச்சிகளையும் பழங்களையும் உண்டு வாழும் இப் பறவையின் அலகு காக்கையைப் போல் நீண்டிராது. சகோரம்3 caāram, பெ. (n.) செம்பரத்தை (மலை.);; shoe flower. [செவ் → செவு → செகு → செக்கு → செக்கம் = சிவப்பு. செக்கச்செவேர் எனல் = மிகச் சிவத்திருத்தல், செக்கம் → செக்கர் = செல்வந்தி. செக்கல் → செக்கல் = சிவப்பு. செக்கர் → சக்கர் → சகோரம்] சகோரம்4 caāram, பெ. (n.) பேராந்தை (பிங்.);; a species of large owl.
சகோரி	சகோரி caāri, பெ. (n.) பெண் சகோரப் பறவை; a female cagora bird (சேரநா.);. ம., க. சகோரி [சகோரம் (ஆ.பா.); → சகோரி (பெ.பா.);]
சங்கக்காணிக்கை	சங்கக்காணிக்கை caṅgakkāṇikkai, பெ. (n.) அவைக் (சபை); காணிக்கை (கிறித்.);; congregational contribution (செ.அக.);. [சங்கம் + காணிக்கை]

சங்கக்காப்பு	சங்கக்காப்பு caṅgakkāppu, பெ. (n.) மகளிர் கையிலனியும் சங்குவளை (மீனவ.);; bracelet made of conch-shells worn by women (செ.அக.);. [சங்கு → சங்கம் + காப்பு]
சங்கக்காலம்	சங்கக்காலம் caṅgakkālam, பெ. (n.) கழகக் காலம் பார்க்க;see kalaga-k-kalam. [சங்கம் + காலம்]
சங்கக்குழையான்	சங்கக்குழையான் caṅgakkuḻaiyāṉ, பெ. (n.) சங்கினாலியன்ற காதணியை யுடையவன், சிவன்; Sivan, as wearing conch-shell ear-ring ornaments. "சங்கக்குழையனைத் தென்கருவாபுரித் தானுவை" (திருக்கருவை. கலித். 56);, [சங்க + குழையன்]
சங்கக்கூலி	சங்கக்கூலி caṅgakāli, பெ. (n.) சங்கூதும் கூலி; wage for blowing conch. [சங்கம் + கூலி]
சங்கக்கையன்	சங்கக்கையன் caṅgakkaiyaṉ, பெ. (n.) சங்கினைக் கையில் கொண்டவன், திருமால்; Tirumāl (Visnu); as holding conch in his hand. [சங்கம் + கையன்]
சங்கங்குப்பி	சங்கங்குப்பி caṅgaṅguppi, பெ. (n.) பீநாறிச் சங்கு (பதார்த்த. 257);; smooth volkameria. மறுவ. பீச்சுவிளாத்தி ம. சங்கக்குப்பி [சங்கம் + குப்பி]
சங்கச்செய்நஞ்சு	சங்கச்செய்நஞ்சு caṅgacceynañju, பெ. (n.) பிறவி செய்நஞ்சு (பாஷாணம்); வகை; a mineral poison. [சங்கம் + செய்நஞ்சு]
சங்கச்செய்யுள்	சங்கச்செய்யுள் caṅgacceyyuḷ, பெ. (n.) கழகக் காலத்துப் பாடல்; classical poem of the sangam period (செ.அக.);. [சங்கம் + செய்யுள்] பண்டைய புலவர் உரைநடை செய்யுள் என இருவகை நடையுள்ளும் செய்யுள் சிறந்ததென்று கண்டே உரைகளும் அகரமுதலி போன்ற உரிசொற்றொகுதிகளும் உட்பட எல்லாப் பனுவல்களையும்

சங்கசம்	சங்கசம் saṅgasam, பெ. (n.) புறா முட்டை யளவாய் சங்கில் பிறந்த முத்து; oyster pearl of the size of a pigeon egg (சா.அக.);. [சங்கு → சங்கசம்]
சங்கசுத்தம்	சங்கசுத்தம் saṅgasuttam, பெ. (n.) சீமைச் செவ்வந்தி; chamomile flower - Authemis nobilis (சா.அக.);. [சங்கம் + சுத்தம்] Skt. suddha → த. சுத்தம்
சங்கஞ்சாறு	சங்கஞ்சாறு caṅgañjāṟu, பெ. (n.) சங்கிலைச் சாறு; juice of leaves of four-spinned monetia -Azema tetracantha (சா.அக.);. [சங்கம் + சாறு]
சங்கஞ்செடி	சங்கஞ்செடி caṅgañjeḍi, பெ. (n.) முட்சங்கஞ் செடி; mistletoe berry thorn, four-spinned monetia - Azema tetracantha (சா.அக.);. [சங்கம் + செடி] இலை சங்கு வடிவினதாக இருப்பது. சளியை நீக்கக் குழந்தைகட்கு இதன் இலைச் சாற்றைக் கொடுப்பதுண்டு.
சங்கட்டங்கெளுத்தி	சங்கட்டங்கெளுத்தி caṅgaṭṭaṅgeḷutti, பெ. (n.) கெளுத்தி மீன்வகையுள் ஒன்று; a kind of fish. [சங்கட்டம் + கெளுத்தி]
சங்கட்டசதுர்த்தி	சங்கட்டசதுர்த்தி saṅgaṭṭasadurddi, பெ. (n.) பிள்ளையாரைக் குறித்து மேற்கொள்ளும் ஒரு நோன்பு; a fast observed in honour of Ganesa. "சங்கட்ட சதுர்த்தி முறைமையிற் செய்து" (விநாயகபு. 47, 46);. [சங்கட்டம் + சதுர்த்தி]
சங்கட்டம்	சங்கட்டம் caṅgaṭṭam, பெ. (n.) 1. சங்கடம் பார்க்க;see sangadam. "சார்ந்த லதுபெரிய சங்கட்டம்" (அருட்பா, 1, விண்ணப்பக்கலி 348);. 2. உடல்நலமின்மை (வின்.);; uneasiness, sickness, bodily pain. 3, இறப்புத் துன்பம் (வின்.);; death thores. "அவன் வெகு சங்கட்டமாய்க் கிடக்கிறான்". படட. சங்கட (நோய்); [சங்கடம் → சங்கட்டம்]

சங்கடக்கண்	சங்கடக்கண் caṅgaḍakkaṇ, பெ. (n.) துன்ப மிகுதியால் கண்ணை மூடுகை; the closing of eyes as in distress. [சங்கடம் + கண்]
சங்கடப்படலை	சங்கடப்படலை caṅgaḍappaḍalai, பெ. (n.) இரும்புக்கம்பி யாலான தடைவாசல் (யாழ்ப்.);; a barred gate at the entrance of a house or garden (செ.அக.);. [சங்கடம் + படலை, படர்தல் = பரவுதல். படர் → படல் = ஓலை, தட்டை, மாறு முதலியவற்றாலாகிய, கதவு போன்ற அடைப்பு. உழுதநிலத்திற் பரம்படிக்கும் பரந்த மாறு, கண்ணிற் படரும் புரை. படல் + அம் = படலம். படல் → படலை]
சங்கடப்படு-தல்	சங்கடப்படு-தல் caṅgaḍappaḍudal, செ.கு.வி., (v.i.) துன்பப்படுதல் (கொ.வ.);; to be in trouble; To be distressed or grieved at heart (செ.அக.);. தெ. சங்கடப்படு [சங்கடம் + படு. 'படு' - து.வி.]
சங்கடப்பாடு	சங்கடப்பாடு caṅgaḍappāḍu, பெ. (n.) துன்புறும் நிலை (கொ.வ.);; state of being in trouble or distress (செ.அக.);. தெ. சங்கடப்பாடு [சங்கடம் + பாடு. படு → பாடு]
சங்கடம்	சங்கடம் caṅgaḍam, பெ. (n.) 1. வருத்தம்; difficulty, trouble, straitened. "ஐவர் சங்கடம் பலவுஞ் செய்ய" (தேவா. 702, 2);; 2. ஒடுக்கவழி (யாழ்.அக.);; narrow path. 3. சங்கடப்படலை பார்க்க (யாழ்.அக.);;see sangada-p-padalai. [சாக்கடை → சக்கடை → சங்கடம்] சங்கடம் → Skt. sankada.
சங்கடாட்சம்	சங்கடாட்சம் caṅgaṭāṭcam, பெ. (n.) சங்கடக் கண் பார்க்க (யாழ்.அக.);;see Sangada-k-kan. [சங்கடம் + அட்சம்] Skt. atcam → த. அட்சம்
சங்கடி	சங்கடி caṅgaḍi, பெ. (n.) கேழ்வரகுக்களி (இந்துபாக. 83);; ragi porridge. ம. சங்கிலிப்புல்லு (ஒரு வகைக் கேழ்வாகு);; க. சங்கடி;தெ. சங்கடி

சங்கடை	சங்கடை1 caṅgaḍai, பெ. (n.) சங்கடம் பார்க்க;see sangadam (செ.அக.);. [சாங்கடை → சங்கடை] சங்கடை2 caṅgaḍai, பெ. (n.) வாழ்நாளின் மூன்று பகுதிகளுள் கடைப்பகுதி (வின்.);; the last of the three stages of a man's life (செ.அக.);. [சாங்கடை → சங்கடை] சங்கடை caṅgaḍai, பெ.(n.) குழந்தைகளுக்குப் பால் ஊட்டும் கிண்ணம்; a vessel for supplying liquid food to an infant. [சங்கு+அடை]
சங்கடைப்பன்	சங்கடைப்பன் caṅgaḍaippaṉ, பெ. (n.) மாட்டு நோய் வகை (மாட்டுவா. 67);; a kind of cattle disease. ம. சங்கடப்பன் [சங்கு + அடைப்பன்]
சங்கணித்துறை	சங்கணித்துறை caṅgaṇitturai, பெ. (n.) ஆழ்வார்திருநகரியில் தண்பொருநை'யின் தென்கரை; the south bank of the river Tāmiraparani at Alvār-tirunagari. "பொருநற் சங்கணி துறைவன்" (திவ். திருவாய். 10, 3, 11);, [சங்கணி + துறை]
சங்கத்தமிழ்	சங்கத்தமிழ் caṅgattamiḻ, பெ. (n.) 1. கழகக் காலத்து வழங்கிய தமிழ்; classical Tamil of the Sangam period. "சங்கத்தமிழ் மாலை முப்பதும்" (திவ். திருப்பா. 30);. 2, கழகக்காலத்துத் தமிழ்நூல்; Tamil works of the sangam age. "சங்கத்தமிழ் மூன்றுந் தா" (நல்வழி. கடவுள் வாழ்);. [சங்கம் + தமிழ்]
சங்கத்தார்	சங்கத்தார் caṅgattār, பெ. (n.) 1. அவையோர்; members of an assembly, academy, a society, councilor committee. 2. புத்த சமண சங்கத்தார் (சீவக. 4, உரை;சிலப். 30:32, அரும்.);; Buddhist and Jain fraternity of monks. 3. மதுரைச் சங்கப் புலவர்; the learned body of poets in Madura, in ancient times. "சங்கத்தாரெல்லாம்" (திருவிளை. தருமிக்கு. 82); [சங்கம் + அத்து + ஆர்]
சங்கத்தாளி	சங்கத்தாளி caṅgattāḷi, பெ. (n.) சாதிபத்திரி; mace or pulp of nutmeg (சா.அக.);. [சங்கம் + தாளி]

சங்கத்திராவகம்	சங்கத்திராவகம் caṅgattirāvagam, பெ. (n.) சங்கநீர்மம் பார்க்க (மூ.அக.); See sanga-nirmam. [சங்கம் + திராவகம்]
சங்கத்துறவு	சங்கத்துறவு caṅgattuṟavu, பெ. (n.) விருப்ப மக்களை இழந்ததினால், அவரிடம் உண்டான பற்றே துன்பக்காரணம் என்ற உணர்ச்சியில் தோன்றும் துறவு; renunciation on the death of relatives and friends, caused by the idea that attachment is the source of grief. [சங்கம் + துறவு]
சங்கத்தூதுவளை	சங்கத்தூதுவளை caṅgattūtuvaḷai, பெ. (n.) வெள்ளைப்பூவுடைய ஒருவகைத் தூதுவளை; a kind of three-lobed night shade with white flowers - Solanum trilobatum (சா.அக.);. [சங்கம் + தூதுவளை. சங்கு வெண்ணிறமானது ஆகையால் சிங்கைப் போன்ற வெண்ணிறமும் சங்கெனப்பட்டது. ஒ.நோ.: அக்கு = வெள்ளை சங்கு] இது காயச்சித்தி மூலிகைகளுள் ஒன்று.
சங்கதம்	சங்கதம்1 caṅgadam, பெ. (n.) முல்லைப்பூ; evate-leaved jasmine- Jasminum augustifolium (சா.அக.);. [சங்கு → சங்கதம்] சங்கதம்2 caṅgadam, பெ. (n.) 1. பொருத்தம்; appropriateness, consistency. 2. நட்பு (வின்.);; acquaintance, friendship. 3. முறையீடு (வின்.);; complaint. [சங்கு → சங்கதம்] சங்கதம் → Skt. Sangata
சங்கதி	சங்கதி caṅgadi, பெ. (n.) 1. செய்தி; affair, news. 2. பொருள், உண்மை; matter, fact. 3. இசை வேறுபாடு; short flourishes introduced in a melody (mus.);. 4. தொடர்பு; connection, relation. 'கீழ் ஒருபடி சங்கதி சொல்லிக்கொண்டு போந்தோம்' (ஈடு. 4, 6, பிர);. [செய்தி → சங்கதி] சங்கதி → Skt. sangati

சங்கதூதி	சங்கதூதி caṅgatūti, பெ. (n.) கூட்டிக் கொடுப்பவள் (யாழ்.அக.);; procuress. [சங்கம் + தூதி. தூது → தூதி] சங்கதூதி → Skt. sanga-duti
சங்கதை	சங்கதை caṅgadai, பெ. (n.) செய்தி (இ.வ.);; news (செஅக.);. [சங்கதி → சங்கதை]
சங்கநகை	சங்கநகை caṅganagai, பெ. (n.) நத்தை; snail. [சங்கம் + நகை]
சங்கநனம்	சங்கநனம் caṅgananam, பெ. (n.) நரம்பு; nerve, vein (சா.அக.);.
சங்கநாதம்	சங்கநாதம் caṅganātam, பெ. (n.) 1. சங்கவோசை; blowing sound of a conch. 2. கோயிலிற் சங்கு ஊதுதற்கு ஏற்பட்ட கொடை; inam for blowing conch in a temple (R.T.);. [சங்கம் + நாதம்]
சங்கநிதி	சங்கநிதி1 caṅganidi, பெ. (n.) குபேரனது ஒன்பான் நிதியுள் ஒன்று; one of the nine treasures of Kubera. "சங்கநிதி பதுமநிதி யிரண்டுந் தந்து" (தேவா. 1230.10); [சங்கம் + நிதி] சங்கநிதி2 caṅganidi, பெ. (n.) வட்டக் கிலுகிலுப்பை (வின்.);; blue flowered crotalaria. [சங்கம் + நிதி] சங்கநிதி caṅganidi, பெ. (n.) சோழர்காலக் கோயில்களில் காணப்படும் புடைப்புச் சிற்பம்; embossing sculpture of a hola period temples. [சங்கம்+நிதி]

சங்கநிறக்கரந்தை	சங்கநிறக்கரந்தை caṅganiṟakkarandai, பெ. (n.) வெண்கரந்தை; white-flowered sweet basil - Ocimum basilicum (சா.அக.);. [சங்கதிறம் + கரந்தை. சங்குவின் நிறம் வெள்ளை]
சங்கநீர்மம்	சங்கநீர்மம் caṅganīrmam, பெ. (n.) சங்குகளைக் கரைக்கக் கூடிய ஒருவகை நீர்மம்; Solvent for conch or other shells, nitric acid. [சங்கம் + நீர்மம். நீர் → நீர்மம்]
சங்கநூல்	சங்கநூல் caṅganūl, பெ. (n.) கழகக் காலத்து நூல்களான எட்டுத்தொகையும் பத்துப்பாட்டும்; the eight anthologies and ten idyllies of Sangam age. [சங்கம் + நூல்]
சங்கப்பலகை	சங்கப்பலகை caṅgappalagai, பெ. (n.) தகுதியுள்ள புலவர்க்கு மட்டும் இடங்கொடுக்க கூடியதாய்ச் சிவபிரானாற் சங்கத்தார்க்கு அருளப்பெற்ற ஒரு தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த பலகை; miraculous seat capable of accommodating only deserving scholars, believed to have been granted by sivan at Madurai to the Sangam poets. "சங்கப் பலகையாந் தொட்டிலேற்றி" (சீகாளத். பு. பாயி.15);.
சங்கப்பாடல்	சங்கப்பாடல் caṅgappāṭal, பெ. (n.) சங்கச் செய்யுள் பார்க்க;see sanga-c-ceyyul. [சங்கம் + பாடல்]
சங்கப்புலவர்	சங்கப்புலவர் caṅgappulavar, பெ. (n.) முற்காலத்தே மதுரையிலிருந்த தமிழ்ச் சங்கப் புலவோர்; the poets of the Madurai academy of ancient times (Gloss.);. [சங்கம் + புலவர்]
சங்கப்பூ	சங்கப்பூ, caṅgappū, பெ. (n.) ஞாழல்; cinnamon. [சங்கம் + பூ]
சங்கப்பூவை	சங்கப்பூவை caṅgappūvai, பெ. (n.) வெண் மலருடைய ஒரு வகைக் கொடி; a Creeper with white flowers. [சங்கம் + பூவை, சங்கம் = வெண்ணிறம்]

சங்கபாடானம்	சங்கபாடானம் caṅgapāṭāṉam, பெ. (n.) சங்கச் செய்நஞ்சு பார்க்க (மூஅ.); see sanga-c-ceynanju. [சங்கம் + பாடாணம்]
சங்கபாணி	சங்கபாணி caṅgapāṇi, பெ. (n.) சங்கக் கையன் பார்க்க;see Sanga-k-kaiyan. [சங்கம் + பாணி. பண் → பாணி = கை]
சங்கபாலன்	சங்கபாலன் caṅgapālaṉ, பெ. (n.) எண்வகை நாகத்தொன்று; a divine Serpent one of asta-ma-nagam. "சங்கபால குளிகாதி வாலெயிறு" (கம்பரா. நாகபா. 62); [சங்கம் + பாலன்]
சங்கபீடம்	சங்கபீடம் caṅgapīṭam, பெ. (n.) 1. நாணல்; reed. 2. நாணற்புல்; coarse grass (சா.அக.);. [சங்க + பீடம்]
சங்கபுங்கி	சங்கபுங்கி caṅgabuṅgi, பெ. (n.) கடுரோகிணி வேர் (மலை);; root of christmas rose (செ.அக.);. [சங்கம் + புங்கி]
சங்கபுட்பம்	சங்கபுட்பம் caṅgabuṭbam, பெ. (n.) சங்கப்பூ பார்க்க (மலை);;see sanga-p-pu. [சங்கம் + புட்பம்] Skt. puspam → த. புட்பம்
சங்கபுட்பி	சங்கபுட்பி caṅgabuṭbi, பெ. (n.) சங்கப்பூவை பார்க்க (விநாயகபு. 3, 57);;see Sanga-p-puvai. [சங்கம் + புட்பி]

சங்கம்	சங்கம்1 caṅgam, பெ. (n.) 1. சங்கு; conch-shell, an instrument of sound. "அடுதிரைச் சங்க மார்ப்ப" (சீவக 701);. 2. கைவளை, bracelet. 'சங்கங் சுழல்' (இறை. 39, உரை, 260); 3. நெற்றி (பிங்.);; fore-head. 4. குரல்வளை; Adam's apple. 5. இலக்கங்கோடி; hundred billions or one hundred thousand crores. "நெய்தலுங் குவளையு மாம்பலுஞ் சங்கமும்" (பரிபா. 2, 13);. 6. 2187 தேர்களும், 2187 யானைகளும், 6561 குதிரைகளும், 10,935 காலாட்களுமுள்ள சேனை வகை (பிங்.);; a large army consisting of 2187 chariots, 2187 elephants, 6561 horses, 10,935 infantry. 7. சங்கநிதி பார்க்க (மூ.அ.);;see sanganidi. 8. தாலம்பாடாணம் பார்க்க;see talam-padanam. 9. சங்கபாடாணம் பார்க்க;see sanga-padanam. 10. வெண்ணிறம்; white colour. [சங்கு → சங்கம், 'அம்' பெருமைப் பொருட் பின்னொட்டாதலால் இலக்கண நெறிப்படி, சங்கம் என்பது பெருஞ் சங்கையே குறிக்கும். சங்கு என்னும் இயல்பான வடிவு வடமொழியிலின்மை, அது வடசொல்லன்மையை யுணர்த்தும் (வே.க. 241); சங்கம் (சங்கு); என்பது ஒவ்வொரு புரிக்கும் (வளைவிற்கும்); ஒரு பெருந்தொகையாக உரையிடல் முறையில் பேரெண்ணிக்கைப் பொருள் ஏற்பட்டது. சங்கம்2 caṅgam, பெ. (n.) பெருவிரல் நிமிர்ந்திருக்க ஒழிந்த நான்கு விரலும் வளைந்து இருப்பது (சிலப். 3:18);; keeping the thumb straight and the rest four fingers folding, a kind of hand posture. [சங்கு → சங்கம்] கட்டை விரலை உயர்த்தி மற்ற விரல்களை மடக்கிக் காட்டுவது சங்கு வடிவம் போல் அமைவதைக் காணலாம். சங்கம்3 caṅgam, பெ. (n.) கணைக்கால் (பிங்);; shank, part of the leg from the ankle to the knee (செ.அக.);. [சங்கு → சங்கம்] சங்கு4 பார்க்க சங்கம்4 caṅgam, பெ. (n.) கைக்குழி; armpit. [சங்கு → சங்கம்] சங்கம்5 caṅgam, பெ. (n.) சங்கஞ்செடி; mistletoe berry thorn. மறுவ. இசங்கு

சங்கம்பட்டை	சங்கம்பட்டை caṅgambaṭṭai, பெ. (n.) சங்கஞ் செடியின் பட்டை; bark of the four-spined monetia (சா.அக.);. [சங்கம் + பட்டை] இப்பட்டை காய்ச்சல், சளி, ஈளை, இருமல், புழுநோய் முதலியவற்றைக் குணப்படுத்தும் தன்மையது.
சங்கம்வாங்கி	சங்கம்வாங்கி caṅgamvāṅgi, பெ. (n.) கூட்டிக் கொடுப்போன் (வின்);; pimp. [சங்கம் + வாங்கி. தொடர்பு ஏற்படச் செய்பவன். வாங்கு → வாங்கி]
சங்கம் வாங்கு-தல்	சங்கம் வாங்கு-தல் caṅgamvāṅgudal, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) கூட்டிக் கொடுத்தல் (வின்);; to pimp, pander (செ.அக.); [சங்கம் + வாங்கு-,]
சங்கமங்கலம்	சங்கமங்கலம் caṅgamaṅgalam, பெ. (n.) கி.பி. ஏழாம் நூற்றாண்டில் இருந்த செங்கம் வட்டாரத்து ஒரூர்; a place name of 7th century A.D. around Cengam area. "சிரிகங்கரை சரு சங்கமங்கலத் தெறிந்த ஞான்று" (த.நா.தொ. 1971/100, செங்கம் நடுகற்கள்);. [சங்கம் + மங்கலம்]
சங்கமங்கை	சங்கமங்கை caṅgamaṅgai, பெ. (n.) சாக்கிய நாயனார் பிறந்த ஊர்; Cākkiyanāyanār's native village. [சங்கம் + மங்கை. இவ் வூர் தொண்டை மண்டலத்துக் காஞ்சியை யடுத்துள்ளது]
சங்கமடைப்பள்ளி	சங்கமடைப்பள்ளி caṅgamaḍaippaḷḷi, பெ. (n.) அமைச்சர்க்குச் சமையல் செய் மரபினராகிய இனத்தார் (யாழ்ப்.);; a sub-caste of 'madai-p-palli' so called from their ancestors having been cooks of ministers (செ.அக.);. [சங்கம் + மடைப்பள்ளி]
சங்கமண்டபம்	சங்கமண்டபம் caṅgamaṇṭabam, பெ. (n.) சங்கத்தார் வீற்றிருந்த மண்டபம்; hall where sangam poets assembled. 'தெய்வப் பலகையைச் சங்க மண்டபத்திடை நடுவிட்டு' (திருவாலவா. 15.4); [சங்கம் + மண்டபம், மண்டு → மண்டகம் = மக்கள் கூடுமிடம். மண்டகம் → மண்டபம்]

சங்கமம்	சங்கமம் caṅgamam, பெ. (n.) 1. கூடுகை; meeting, union. 2. ஓர் ஆறு வேறோர் ஆற்றுடனேனும் கடலுடனேனும் கூடுமிடம்; river-mouth; confluence of rivers. "குந்தளரைக் கூடற் சங்கமத்து வென்ற" (கலிங். 193);. 3. சிவனடியார் திருக்கூட்டம்; saiva devotees, as viewed collectively. 4. கோள்கள் சேருகை (வின்.);; conjunction of celestial bodies (Astron.); 5. புணர்ச்சி; sexual intercourse. [சங்கம் → சங்கமம்] சங்கமம் caṅgamam, பெ.(n.) 1. இயங்கு திணைப் பொருள்; living creatures, as capable of locomotion, opp.to nilai-t-tinai 2. சங்கமசொத்து (இக்.வ.);; movable property. [Skt.jangama → த.சங்கமம்.]
சங்கமராயன்பேட்டை	சங்கமராயன்பேட்டை caṅgamarāyaṉpēṭṭai, பெ. (n.) தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலிருந்த பண்டைய ஊர்; an ancient village in Tanjavoor district. "நித்ய வினோத வளநாட்டு மிலட்டுர் பற்று சங்கமராயன் பேட்டை கிராமம்" (தெ. க.தொ-5, க.14-2-5);. [சங்கமம் + ராயன் + பேட்டை. அரையன் → ராயன்]
சங்கமருவு-தல்	சங்கமருவு-தல் caṅgamaruvudal, 5 செ.குவி (v.i.) பண்டைத் தமிழ்ச் சங்கத்தாரது அனுமதி பெறுதல்; to be approved by the sangam poets, as a literary work of merit. 'சங்கம் மருவிய நூல்' (செ.அக.);. [சங்கம் + மருவு-.]
சங்கமன்னர்	சங்கமன்னர் caṅgamaṉṉar, பெ. (n.) நட்பினரான வேந்தர்; kings in alliance. "சங்க மன்னர்க்குத் தம்படை கூட்டி" (பெருங்மகத. 25, 41); [சங்கம் + மன்னர்]
சங்கமிரு-த்தல்	சங்கமிரு-த்தல் caṅgamiruttal, 3 செ.கு.வி (v.i.) மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் உறுப்பினராய் இருத்தல்; to be a member of the Tamil academy at Madurai. 'அவர் சங்கமிருந்து தமிழாராய்ந்தது' (இறை. 1, 5);. [சங்கம் + இரு-,]

சங்கமுகம்	சங்கமுகம்1 caṅgamugam, பெ. (n.) ஆறு கடலுடன் கூடுமிடம் (சிலப். 9:57, உரை);; river-mouth. [சங்கம் + முகம். முகம் = முன்னிடம், இடம்] சங்கமுகம்2 caṅgamugam, பெ. (n.) சங்கின் முகம்; face of a conch. "அற்றை நாளால் சங்கமுகம்" (தெ.க.தொ. 14, கல் – 192.20); [சங்கம் + முகம் முகம் = முன் பக்கம்]
சங்கமுத்தரை	சங்கமுத்தரை caṅgamuttarai, பெ. (n.) வலக் கைப் பெருவிரனுனி சுட்டுவிரலினடியைத் தொடும் முத்திரை (சைவச. பொது 519);; a hand posture in religious worship in which the tip of the right thumb is placed at the root of the right forefinger, as resembling the form of a chank. |[சங்கம் + முத்திரை]
சங்கமுழி பறமமுழி சங்கிலிகை	சங்கமுழி பறமமுழி சங்கிலிகை saṅgamuḻibaṟamamuḻisaṅgiligai, பெ. (n.) ஏனங்களின் வகை; a kind of copper vessel "துக்கையென் சந்தியாதீபம் ஒன்றுக்கும் நிலங்காணி சகசரதாரை சங்கமுழி பறமமுழி சங்கிலிகை உட்பட எடை எண்பது செம்பு அழி" (புது. கல். 563/5);. [சங்கமுழி + பறமமுழி + சங்கலிகை]
சங்கமுழுக்கு	சங்கமுழுக்கு caṅgamuḻukku, பெ. (n.) 1. சங்கத்தினால் இறைவனுக்குச் செய்யும் திருமுழுக்கு; ceremonial bath of an idol with chanks filled with water. 2. ஒருவரை ஆச்சாரி யனாக்குவதற்கு இறைவன் முன்னிலையில் அவர்க்குச் சங்கினாற் செய்யும் திருமுழுக்கு: ceremonial bath of a person in the presence of a deity with water in a chank, ordaining Him to sacred order (saiva.);. [சங்கம் + முழுக்கு]
சங்கமூலி	சங்கமூலி caṅgamūli, பெ. (n.) பீநாறிச் சங்கு; smooth volkameria. [சங்கம் + மூலி]
சங்கமேந்தி	சங்கமேந்தி caṅgamēndi, பெ. (n.) திருமால் (பிங்.);; Tirumāl (Visṇu);, as conch-bearer. [சங்கம் + ஏந்தி]
சங்கரக்கழிச்சல்	சங்கரக்கழிச்சல் caṅgarakkaḻiccal, பெ. (n.) காய்ச்சல், இருமலுடன் ஏற்படும் செரியாக் கழிச்சல் நோய்வகை; a form of diarrhoea arising from indigestion, and it is marked by rumbling noise in the stomach, fever, excess of phlegm in the chest etc. -sympathetic diarrhoea.
சங்கரப்பாடியார்	சங்கரப்பாடியார் caṅgarappāṭiyār, பெ. (n.) சக்கரப்பாடியார் பார்க்க;see sakkara-p-padiyar. "சங்கரப்பாடியான் கண்டன் மாறனான சோழேந்திர சிங்க மாயிலட்டி" (தெ.க.தொ. 3. கல் 19); [சக்கரப்பாடியார் → சங்கரப்பாடியார்]

சங்கரன்பாடியார்	சங்கரன்பாடியார் caṅgaraṉpāṭiyār, பெ. (n.) சக்கரப்பாடியார் பார்க்க;see sakkara-p-padiyar. [சக்கரப்பாடியார் → சங்கரன் பாடியார்]
சங்கராமீன்	சங்கராமீன் caṅgarāmīṉ, பெ. (n.) சாவாமீன் என்னும் ஒருவகைக் கடல் மீன்; a sea-fish known as Java fish (சா.அக.);.
சங்கரிங்கி	சங்கரிங்கி caṅgariṅgi, பெ. (n.) கடுரோகிணி (வின்.);; christmas rose, black hellibore, [சங்கு → சங்கரிங்கி]
சங்கரேகை	சங்கரேகை caṅgarēkai, பெ. (n.) சங்கவரிகை பார்க்க;see Saiga-varigai. "சங்கரேசையிது சக்ர்ரேகையிது" (திருவாரூ. குற. MSS); (செ. அக.);. [சங்கு → சங்க + ரேகை] Skt. rekha → த. ரேகை
சங்கரோகிணி	சங்கரோகிணி caṅgarōkiṇi, பெ. (n.) கடுரோகிணி; christmas rose, black hellibore (சா.அக.); [சங்கு → சங்க + ரோகிணி]
சங்கலிக்கண்	சங்கலிக்கண் caṅgalikkaṇ, பெ. (n.) கழுத்து அணிகலன்களில் கோர்க்கப்படும் பதக்கக் கல்; a kind of locket stone. "சங்கிலிக்கண் 15 செப்பு உள்பட" (தெ.க.தொ. 24-கல் 598-8);. [சங்கிலி → சங்கலி + கண். கல் → கள் → கண்]
சங்கலிகரணம்	சங்கலிகரணம் caṅgaligaraṇam, பெ. (n.) 1. பிறவிக்குல (சாதிக் கலப்பினையுண்டாக்குதலாகிய கரிசு (பாவம்);; Sin of causing admixture of Castes. 'காழகந்தரு சங்கலிகரணமும்' (திருச்செந். பு. செயந்திபுர.12);. 2. முறையிலாப் புணர்ச்சி (வின்.);; bestiality, sodomy. 3. உயிர்க் கொலையாகிய கரிசு; sin of killing animals. [சங்கலி + கரணம்]

சங்கலேகை	சங்கலேகை caṅgalēkai, பெ. (n.) சங்கவரிகை பார்க்க;see Sanga-Varigai. "சங்கலேகையும் சக்கிரலேகையும்" (சூளா. குமார. 45);. [சக்கரேகை → சங்கலேகை (கொ.வ.);]
சங்கவரிகை	சங்கவரிகை caṅgavarigai, பெ. (n.) கையில் சங்கு போல் அமைந்த கோடுகள்; the palm line like conch. [சங்கு + வரிகை] கையில் சங்கவரிகை இருப்பவனை மேன்மையனாகவும் அவனைத் தெய்வப் பிறப்பினன் என்றும் கருதியதைத் தமிழ் இலக்கியங்கள் காட்டுகின்றன. அதிலும் வலம்புரிச் சங்கின் வரிகை இருப்பது தெய்வத்திற்கு நிகரானது எனக் கொள்ளப் பட்டது. சங்குவரிகையுள்ளோர் அரசு, செல்வம் ... என்னும் நம்பிக்கை இருந்தது வலம்புரிச் சங்கு
சங்கவருணர்	சங்கவருணர் caṅgavaruṇar, பெ. (n.) புறநானூறு 360ஆவது பாடலின் ஆசிரியரான கடைக்கழகப் புலவர்; a sangam poet, author of puranānūru 360. மறுவ. நாகரியர் [சங்கம் + வருணர்] பெருங்காஞ்சித்துறை பாடுவதில் ... கூறும்
சங்கவளை	சங்கவளை caṅgavaḷai, பெ. (n.) சங்கினால் செய்த வெள்வளை (பு.வெ. 12 இருபாற் 9, கொளு, உரை);; white bangles or bracelets made of conch-shell. [சங்கு → சங்கம் + வளை]
சங்கவைராக்கியம்	சங்கவைராக்கியம் caṅgavairākkiyam, பெ. (n.) சங்கத்துறவு பார்க்க;see sanga-t-turavu (செ.அக.);. [சங்கம் + வைராக்கியம்] Skt. vairāgya → த. வைராக்கியம்
சங்களை	சங்களை caṅgaḷai, பெ. (n.) மணற்கேணியிற் சுற்றுக்கட்டாக அமைக்கப்படும் பலகை (யாழ்);; beams or timbers for shoring up a well (செ.அக.);. [சங்கு + அளை]
சங்களைக்கிணறு	சங்களைக்கிணறு caṅgaḷaikkiṇaṟu, பெ. (n.) பலகைக்கட்டுக் கிணறு (யாழ்ப்.);; well in loose soil walled with timber beams or logs of wood (செ.அக.);. [சங்களை + கிணறு]
சங்கறு-த்தல்	சங்கறு-த்தல் caṅgaṟuttal, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) சங்குகளை அறுத்து வளையல் முதலியன செய்தல்; to cut conch, to make bracelets and other ornaments from conch. [சங்கு + அறு-]

சங்கறுப்போர்	சங்கறுப்போர் caṅgaṟuppōr, பெ. (n.) சங்குகளை அறுத்து வளையல் முதலியன செய்வோர் (பிங்.);; chank-cutters, makers of bracelets and other ornaments from chanks. மறுவ. வளைபோழ்நர் [சங்கு + அறுப்போர்]
சங்கன்	சங்கன் caṅgaṉ, பெ. (n.) ஒரு சிறிய வெளவால் மீன்; a small sea fish known as bat fish of pink colour- cirrhitichthys aurues (சா.அக.);.
சங்காட்டம்	சங்காட்டம் caṅgāṭṭam, பெ. (n.) சேர்க்கை union, intercours. 'சங்காட்டந்தவிர்த்து' (தேவா. 655,1);. [சங்கம் + சங்காட்டம்]
சங்காடம்	சங்காடம் caṅgāṭam, பெ. (n.) சங்குவடம், ஒரு வகைப் படகு (நாஞ்.);; a kind of boat (செ.அக.);. ம. சங்ஙாடம்; து. சங்கால; Skt., Pali. sanghāda; Port. Jangada [சங்குவடம் → சங்கரடம்]
சங்காடு-தல்	சங்காடு-தல் caṅgāṭudal, 5. செ.கு.வி. (v.i.) சங்கினாற் புடைவை முதலியவற்றை மினுங்கச் செய்தல் (வின்.); ; to polish with a chank, as cloth, paper. [சங்கு + ஆடு-,]
சங்காத்தம்	சங்காத்தம் caṅgāttam, பெ. (n.) 1. இணக்கம்; friendship, intimacy, familiar intercourse. "பூனைக்கும் வீட்டெலிக்குஞ் சங்காத்தமுண்டோ" (தனிப்பா. ii, 13, 28);. 2. இருப்பிடம்; residence. "துறையூரெனுத் தலத்திற் சங்காத்தங் கொண்டிருப்பாய்" (தமிழ்நா. 62);. ம. சங்ஙாத்தம், செங்ஙாத்தம், சங்ஙாய்த்தம் [சங்கம் → சங்காத்தம்]

சங்காதம்	சங்காதம்1 caṅgātam, பெ. (n.) 1. கூட்டம் (சி.சி. 1, 14, சிவாக்.);. 2. அழிவு (வின்.);; destruction or dissolution of the world. 3. ஒரு நிரயம் (நரகம்); (வின்.);; a hell. 4. பாதங்களைக் கூட்டி ஐந்தடி யெடுத்து வைக்கும் நடிப்புவகை (வின்.);; taking five steps forward in succession, with the feet close together. [சங்கம் → சங்காதம்] சங்காதம்2 caṅgātam, பெ. (n.) கூடவருவது; a thing that always goes along with another thing concomitant. "வங்காரமு .... மடந்தையரும் சங்காதமோ" (கந்தரலங். 59);
சங்காதமணல்	சங்காதமணல் caṅgātamaṇal, பெ. (n.) கருமணல்; black sand. [சங்கு + ஆ + மணல். சங்கு = வெள்ளை, ஆ - எதிர்மறை இடைநிலை, சக்கு + ஆ = சங்கா = வெள்ளைக்கு எதிரானது, கருப்பு]
சங்காதமரணம்	சங்காதமரணம் caṅgātamaraṇam, பெ. (n.) சங்காதவிறப்பு;see Sangāda-V-irappu. [சங்காத + மரணம்]
சங்காதவிறப்பு	சங்காதவிறப்பு caṅgātaviṟappu, பெ. (n.) எதிர்பாராத நிகழ்ச்சியால் மக்கள் பலர் ஒரு சேர மடிகை; disastrous and unexpected death of a number of persons at a time (செ.அக.);. [சங்கு + ஆ + இறப்பு. தங்கு → சங்கு. சங்குதல் = தங்குதல், நின்றுவிடுதல். 'ஆ' - எதிர்மறை இடைநிலை. சங்கு + ஆ + (த); - சங்காத → தங்காத எதிர்பார்க்காத]
சங்காபிடேகம்	சங்காபிடேகம் caṅgāpiṭēkam, பெ. (n.) சங்கமுழுக்கு பார்க்க: See sanga-mulukku. 'சிதம்பரம் சபாநாயகம் உண்ணாழிகையில் சங்காபிடேகஞ் செய்வித்தார்கள்' (உ.வ.);. [சங்க(ம்); + அபிடேகம்] Skt. abhisēka → த. அபிடேகம்

சங்காயம்	சங்காயம் caṅgāyam, பெ. (n.) 1. கரும்புத் தோகைச் சருகு (இ.வ.);; dried leaves of sugarcane. 2. வயலிற் களையோடு முளைக்கும் ஆனைப்புல்; weeds growing in paddy fields, typha elephantina. "மூன்று களையும் பறித்துச் சங்காயமும் வாரின பயிர்" (ஈடு, 4, 2 ப்ர);. 3. உழுந்து, துவரை முதலியவற்றின் முற்றாத அல்லது பதரான மணி (தஞ்சை.);; thin immature grain or chaff of black-gram, etc., (செ.அக.);. ம. சங்காயம் (வயவில் வளரும் ஒரு வகைப் புல்); [சருகு + அயம் → சருகயம் → சங்காயம். அயம் = வயல், சுனை]
சங்காரமுத்திரை	சங்காரமுத்திரை caṅgāramuttirai, பெ. (n.) கட்டைவிரல் நிற்க மற்றை நான்கு விரல்களையும் வளைத்துச் செய்யும் சிவபூசைக்குரிய முத்திரைவகை (செந். x.424);; a hand-pose in which the thumb is kept erect and the other fingers are folded inward, assumed in the worship of sivan (செ.அக.);. [சங்கு → சங்காரம் + முத்திரை]
சங்கால்பச்சை	சங்கால்பச்சை caṅgālpaccai, பெ. (n.) செம்புக் களிம்பு; sub-acetate of copper, verdigris (சா.அக.);. [செங்கால் பச்சை → சங்கால் பச்சை]
சங்காலி	சங்காலி caṅgāli, பெ. (n.) மாசி பத்திரி; santonin - cood. Artimesia Indica (சா.அக.);.
சங்காளர்	சங்காளர் caṅgāḷar, பெ. (n.) கலவியையே நாடுபவர்; lustful presons, as prostitutes. "சங்காளர் சூது கொலைகாரர்" (திருப்பு. 748);. [சங்க(ம்); + ஆளர். ஆளர் → உடைமை குறித்த பன்மை யீறு.]
சங்கி-த்தல்	சங்கி-த்தல்1 caṅgittal, 11 செ.குன்றாவி (v.t.) பெருமைப்படுத்துதல்; to honour, respect, regard. "சவையில் வந்திங்குளோரைச் சங்கியாதகன்ற தூதை" (பிரபோது 25, 37);. [சங்கம் → சங்கி.-,]
சங்கி	சங்கி2 caṅgi, பெ. (n.) தொடர்புடையது; that which is related, connected. "விஷய சங்கியாயிருக்கும் ஆணவ தர்மம்" (சி.சி. 2, 56, சிவாக்.);. [சங்கம் → சங்கி] சங்கி3 caṅgi, பெ. (n.) 1. சிறுபூனைக்காலி: whitish passion flower - Passiflora foetida. 2. சங்கஞ் செடி; four-spined monetia (சா.அக.);. [சங்கம் → சங்கி]

சங்கிக்கடுக்காய்	சங்கிக்கடுக்காய் caṅgikkaḍukkāy, பெ. (n.) உனானி மருந்தில் வழங்கும் கடுக்காய்; a species of gall-nut used in unani medicine (சா.அக.);. [சங்கி + கடுக்காய்]
சங்கிசீயம்	சங்கிசீயம் caṅgicīyam, பெ. (n.) உகாமரம்; tooth-brush tree - Salvadora persica (சா.அக.);.
சங்கிதாதுரம்	சங்கிதாதுரம் caṅgitāturam, பெ. (n.) கிச்சிலிக் கிழங்கு; orange root - Hedysarum spicatum alias kompferia galanga (சா.அக.);.
சங்கிப்பருதி	சங்கிப்பருதி caṅgipparudi, பெ. (n.) கடுகு ரோகிணி; christmas rose - Helleborus niger (சா.அக.);. [சங்கி + பருகி]
சங்கிப்பீடம்	சங்கிப்பீடம் caṅgippīṭam, பெ. (n.) நாணற் கொடி; reed- Saccharum spontaneum (சா.அக.);. [சங்கி + பீடம்]
சங்கிரகக்கூர்மை	சங்கிரகக்கூர்மை caṅgiragagārmai, பெ. (n.) கடலுப்பு (வின்.);; sea-salt. [சங்கிரகம் + கூர்மை] சங்கிரகக்கூர்மை caṅgiragagārmai, பெ.(n.) கடலுப்பு (வின்.);; sea-salt.
சங்கிரண்டுதுவார்	சங்கிரண்டுதுவார் caṅgiraṇṭūtuvār, பெ. (n.) கோயிலில் பூசை செய்பவர், மந்திரம் ஒதுபவர்; temple priest. "மஞ்சள் நீராட்டவான் நிலத்தொடும் மேற்கடைய நிலன் மூன்றுமா சங்கிரன்டுதுவார் இருவரி(ா);டிகள் மார்க்கு" (தெ க.தொ-2, கல்-2,25);. [சங்கு + இரண்டு + ஊதுவார். இரட்டைச் சங்கை ஊதிப் பூசைசெய்பவர்]
சங்கிராகி	சங்கிராகி caṅgirāki, பெ. (n.) ஓமை அதாவது மாமரம்; mango tree-Mangifera indica (சா.அக.);.

சங்கிராகியம்சம்	சங்கிராகியம்சம் caṅgirākiyamcam, பெ. (n.) நாவல் மரம்; jamoon tree-Eugenia jambalina (சா.அக.);.
சங்கிலி	சங்கிலி1 caṅgili, பெ. (n.) தொடை; thigh (சா.அக);. [அங்கு → சங்கு → சங்கிவி] சங்கிலி2 caṅgili, பெ. (n.) தொடரி; chain, link. "சங்கலிபோ லீர்ப்புண்டு' (சேதுபு. அகத். 12);. 2. நில அளவைக்குப் பயன்படும் அளவுச் சங்கிலி (C.G.);; land-measuring chain, Gunter's chain 22 yards long.);. 3. ஒரு நிலவளவு (G.Th.D.I. 239); a superficial measure of dry land = 3.64 acres, 4. வயிரச்சங்கலி (பொன்னில் வயிரம் பதித்தது); என்னும் அணி; a chain ornament of gold, inset with diamonds. "சங்கிலி நுண்டொடர்" (சிலப். 6:90); 5. குற்றவாளிக்குப் பூட்டும் விலங்கு; hand-cuffs, fetters. ம. சங்கல; Skt. śriñkhale. [அங்கு → சங்கு = வளைந்தது. சங்கு → சங்கிலி. வளைந்து ஒன்றுடன் ஒன்று கோர்த்திருப்பது. சங்கிவியைக் குறிக்கும் வடமொழிச் சொல் srinkhale என்பதற்கு மூலம் ஐயத்திற்குரியது (derivation doubtful); என்று மா.வி. அகரமுதலி குறித்துள்ள நிலையில் சென்னைப் பல்கலைக்கழக அகரமுதலி சங்கிலி வடசொல் srinkhaleயிலிருந்து வந்தது எனக் காட்டியிருப்பது பொருத்தமற்றது] சங்கிலி3 caṅgili, பெ. (n.) சங்கிலியார் பார்க்க;see sangiliyar.
சங்கிலிக்கறுப்பன்	சங்கிலிக்கு மெனக்கும் பெருமானே சங்கிலிக்கறுப்பன் caṅgilikkaṟuppaṉ, பெ. (n.) சிற்றூர்த் தெய்வம்; a minor village-deity. [சங்கிலி + கறுப்பன்]
சங்கிலிக்காரன்	சங்கிலிக்காரன் caṅgilikkāraṉ, பெ. (n.) நங்கூரச் சங்கிலி இழுபடும் கப்பலின் துளை; hawse-hole (naut.);. [சங்கிலி + காரன்]
சங்கிலிக்கோவை	சங்கிலிக்கோவை caṅgilikāvai, பெ. (n.) தொடர்ச்சியானது; arrangement, sequence, Series. [சங்கிலி + கோவை. கோவை → கோவை]

சங்கிலிக்குப்பம்	சங்கிலிக்குப்பம் caṅgilikkuppam, பெ. (n.) சங்கொலிக்குப்பம் பார்க்க;see Saigoli-k-kuppam (த.ஊ.பெ);. [சங்கொலி + குப்பம் - சங்கொலிக் குப்பம் → சங்கிலிக்குப்பம்]
சங்கிலித்துருமம்	சங்கிலித்துருமம் caṅgilitturumam, பெ. (n.) தான்றிக்காய்; fruit of devil tree - Terminalia bellerica (சா.அக.);.
சங்கிலிப்பிரண்டை	சங்கிலிப்பிரண்டை caṅgilippiranṭai, பெ. (n.) பிரண்டை வகை; a species of pirandai. [சங்கிலி + பிரண்டை]
சங்கிலிப்பின்னல்	சங்கிலிப்பின்னல் caṅgilippiṉṉal, பெ. (n.) 1. சங்கிலியின் பின்னல் (வின்.);; linking of a chain. 2. ஒருவகைத் தலைப்பின்னல்; a mode of hair braiding. [சங்கிலி + பின்னல்]
சங்கிலிப்பூட்டு	சங்கிலிப்பூட்டு caṅgilippūṭṭu, பெ. (n.) 1. சங்கிலியின் பின்னல்; linking of a chain. 2. சங்கிலிமாட்டும் ஆணி; clasp of a chain. 3. மற்போரில் ஒருவகைப் பிடி (யாழ்ப்.); chain hold in wrestling. 4. பெருஞ்சிக்கல் (வின்.); intricacy. [சங்கிலி + பூட்டு]
சங்கிலிப்பூதத்தான்	சங்கிலிப்பூதத்தான் caṅgilippūtattāṉ, பெ. (n.) சங்கிலிக்கறுப்பன் பார்க்க: See sangili-k-karuppan. [சங்கிலி + பூதத்தான். ஊதுதல் = விங்குதல், பருத்தல். ஊது → பூது → பூதல் → பூதலி. பூதலித்தல் = பருத்தல், தடித்தல். பூது → பூதம் = பருத்தது. பருத்த பேப். பூதம் → பூதத்தான்]
சங்கிலிமண்டபம்	சங்கிலிமண்டபம் caṅgilimanṭabam, பெ. (n.) இணைப்பு மண்டபம் (நெல்லை);; connecting pavilion. [சங்கிலி + மண்டபம். மண்டு → மண்டகம் = மக்கள் கூடும் கல் அல்லது காரைக்கூடம். மண்டகம் → மண்டபம். முதற்காலத்தில் கல்லாலும் பிற்காலத்தில் செங்கலாலும் மண்டபம் அமைந்தது] தனியாக இருக்கும் அம்மன் கோயிலை மூலக் கோயிலுடன் இணைத்து நிற்பது சங்கிலி மண்டபம்! திருநெல்வேலி நெல்லையப்பர் கோயிலுடன் காந்தியம்மைக் கோயிலை இணைத்து நிற்பது சங்கிலி மண்டபம்.

சங்கிலிமோதிரம்	சங்கிலிமோதிரம் caṅgilimōtiram, பெ. (n.) 1. சிக்குமோதிரம்; finger-ring of small links. 2. கொடி கட்டும் வளையம்; ring fastened in 1 team for suspending ropes. [சங்கிலி + மோதிரம்]
சங்கிலியார்	சங்கிலியார் caṅgiliyār, பெ. (n.) சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் மனைவியரிருவருள் ஒருத்தி; one of two wives of Sundara-mürtti-nāyanār, "தந்தையார் பேசக் கேட்ட சங்கிலியார்" (பெரியபு. ஏயர் கோன்.211);.
சங்கிலிவட்டகை	சங்கிலிவட்டகை caṅgilivaṭṭagai, பெ. (n.) மாழையால் செய்து சங்கிலியாலிணைத்த கரண்டியுடன் கூடிய ஒரு விளக்கு; a kind of lamp chained with a spoon, for pouring oil. [சங்கிலி + வட்டகை]
சங்கிலிவடம்	சங்கிலிவடம் caṅgilivaḍam, பெ. (n.) 1. சங்கிலி வடிவில் அமைந்த கழுத்தணி; a neck-ornament shape of a chain. 2. தேரிழுக்குஞ் சங்கிலி (வின்.);; iron chain for drawing a car. [சங்கிலி + வடம்]
சங்கிலிவலயம்	சங்கிலிவலயம் caṅgilivalayam, பெ. (n.) சங்கிலிவளையம் பார்க்க;see šargili-valaiyam. [சங்கிலி + வலயம். வளையம் → வலையம்]
சங்கிலிவளையம்	சங்கிலிவளையம் caṅgilivaḷaiyam, பெ. (n.) சங்கிலியின் உறுப்பாகவுள்ள வளையம்; links or rings of a chain. [சங்கிலி + வளையம்]
சங்கிலிவிரியன்	சங்கிலிவிரியன் caṅgiliviriyaṉ, பெ. (n.) சங்கிலி போன்ற வரிகளையுடைய ஒருவகைப் பாம்பு; russell's viper, as having marks like chain. [சங்கிலி + விரியன்]
சங்கிலிவிளக்கு	சங்கிலிவிளக்கு caṅgiliviḷakku, பெ. (n.) 1. சங்கிலி வட்டகை பார்க்க: See sngili-vattagai. 2. சங்கிலியில் தொங்கும் விளக்கு; a kind of bronze lamp hung on a chain. ம. சங்கல விளக்கு [சங்கிலி + விளக்கு]

சங்கிற்கூர்மை	சங்கிற்கூர்மை caṅgiṟārmai, பெ. (n.) ஒருவகை உப்பு; a kind of salt.
சங்கின்குடியோன்	சங்கின்குடியோன் caṅgiṉkuḍiyōṉ, பெ. (n.) பொன்வண்டு (நாகரவண்டு); (யாழ்.அக.);; a gold-coloured beetle. [சங்கின் + குடியோன்] சங்கின்குடியோன் caṅgiṉkuḍiyōṉ, பெ.(n.) நாகரண்டு (யாழ்.அக.);. a gold-coloured beetle.
சங்கின்பிள்ளை	சங்கின்பிள்ளை caṅgiṉpiḷḷai, பெ. (n.) முத்து; pearl born of, or produced from oyster (சா.அக.);. [சக்கின் + பிள்ளை]
சங்கீதம்	சங்கீதம் caṅātam, பெ. (n.) கிச்சலிக் கிழங்கு; orange-root - Hedychium coronatium (சா.அக.);. சங்கீதம்1 caṅātam, பெ.(n.) 1. இசை (பிங்.);; music. 2. இசைநூல்; art of science of music. 3. இசைப்பாட்டு (கிறித்.);; psalm, humn. [Skt.{} → த.சங்கீதம்.] சங்கீதம்2 caṅātam, பெ.(n.) கச்சோரம்,2. (தைலவ.தைல.); பார்க்க; spiked garland flower.
சங்கீனீ	சங்கீனீ caṅāṉī, பெ. (n.) உழமண்; fuller's earth (சா.அக.);.

சங்கு1 caṅgu, பெ. (n.)

1. நந்துக்கூடு, chank, conch, large convolute shell.

"சங்குதங்கு தடங்கடல்" (திவ். பெரியதி. 1, 8, 1);

'சங்காயிரம் கொண்டு காசிக்குப் போனாலும் தன் பாவம் தன்னோடே' (பழ.);;

'சங்கு சுட்டாலும் வெண்மை தரும்' (பழ.);.

2. ஐம்படை என்னும் அணியின் ஓர் உரு (சூடா.);; a constituent of the aimpadai ornament.

3. சங்கவரிகை பார்க்க (திவா.);;see Sanga-Varigai.

4. சங்கினால் செய்த கைவளை; Shell bracelet.

5. குரலென்னு மிசை (திவா.);; a musical note.

6. மிடறு; throat.

7. ஒரு பேரெண்; thousand billions.

"சங்குதரு நீணிதியம்" (சீவக. 493);.

8 பேரெண் கொண்ட போர்ப்படை (சூடா.);; a large army.

9. பெருவிரல் நிமிர ஒழிந்த நான்கு விரல்களும் வளைந்து நிற்கும் இணையாவினைக்கை வகை (சிலப். 3:18 உரை);; 10. கோழி; cock.

11. வெண்ணிறம்; white colour.

மறுவ. கோடு, கரிமுகம், புரி, வளை, வாரண்ம். நந்து வெள்ளை, ஊட்டி பணிலம், நாரு கம்பு, சுத்தி, தரா.

ம. சங்கு

['சுல்' வளைதற்கருத்துவேர். சுல் → சுலவு. சுலவுதல் = சுற்றுதல். சுல் → சள் → சழி. சழிதல் = உடற்சதை சரிந்து தளர்தல். சுல் → சுர் → சரு → சருவு. சருவுதல் = சாய்தல், சரிதல், சரிவு → சருகு → சருக்கு. சருக்குதல் = சாய்தல், சரிதல், வளைதல், வழுவுதல், சறுக்குதல். சருக்கு → சருக்கம் = வட்டம். சருக்கு → சக்கு → சக்கடம் → சக்கடா = கட்டைவண்டி சக்கு → சங்கு]

உள் வளைந்துள்ள நந்துக்கூடு, சங்கு வடிவான ஐம்படைத் தாலியுரு, சங்கு வடிவான வரை, சங்கினாற் செய்த கைவளை, சங்கு போன்ற ஊட்டி என்னும் மிடற்றுறுப்பு, மிடற்றில் இயல்பாக எழும் குரல் என்னும் இசை, சங்கு வளைவுகளால் அல்லது முட்களால் ஏற்பட்ட பேரெண், பேரெண் கொண்ட போர்ப்படை, பெருவிரல் நிமிர மற்ற நால் விரல்களும் வளைந்து நிற்கும் இணையாவினைக்கை, சங்கு வடிவான தலையுடைய கோழி.

சங்கு உள் வளைந்திருப்பதால் கோடு, அரிமுகம், புரி (வலம்புரி, இடம்புரி);, வளை, வாரணம் என்னும் அதன் பெயர்களெல்லாம் வளைவுக் கருத்தையே வேர்ப்பொருளாகக் கொண்டிருப்பது கவனிக்கத்தக்கது. (வே.க.24); சங்கினால் குழந்தைகட்குப் பால் ஊட்டுவதால் அதற்கு ஊட்டி என்றும் பெயர்.

சங்கு ஒரே ஒட்டால் ஆனது;சிறிய சங்கு கடுகின் அளவும், பெரிய சங்கு ஓர் அடிக்கு மேலும் இருக்கும்.

சங்கு, சக்கரம், வில், வாள், தண்டம் என்பன திருமாவின் ஐம்படை. இவ்வைம்படை உறுப்புகளைப் பொருத்தியதும் குழந்தைகட்குக் காப்பாக அணிவதுமான தாவி ஐம்படைத் தாலி என்று சாம்பசிவம் மருத்துவ அகரமுதலி குறிப்பிடுகிறது. மேலும்,

ஏவுகணைச் சங்கு-மிக அரிதாக கிடைப்பது.

இராமேசுவரம் சங்கு – இராமேசுவரம் கடற்பகுதியில் கிடைப்பது.

இராவணன் வழி - இதுவும் இராமேசுவரம் கடற்பகுதியில் கிடைப்பது.

எழுத்தாணிச் சங்கு - நீளமாகவம் சற்றுக் கூர்மையாகவும் இருப்பது.

ஐவிரவிச் சங்கு - கையைப் போல அமைந்திருப்பது.

சப்பாத்திச் சங்கு – அகன்றதாகவும் பெரியதாகவும் இருப்பது.

இரட்டைச் சங்கு - பெரியதாக இருப்பது. திருவோட்டுச் சங்கு என்றும் இதனை அழைப்பர். இரப்போரும், சிவனிய ஆண்டிகளும் இதனைப் பயன்படுத்துவர்.

கழுக்கடை சங்கொடு	கழுக்கடை சங்கொடு kaḻukkaḍaisaṅgoḍu, பெ. (n.) "விழுப்படையாவும்" (கந்தபு. சகத்திரவாகு. 7); [சங்கு = வளைந்தது, கூர்மையானது. சங்கு → சங்கு5]
சங்கு-தல்	சங்கு-தல்6 caṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பல்லாங்குழி ஆடுபவனுக்கு ஊதியமின்றி (இலாபமின்றி); முடிந்து விடுதல்; to be blocked in ones turn without any gain in the game of pallānguli. பட. பிங்கு [தங்கு → சங்கு-,] சங்கு-தல்7 caṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i) துணிவு அழிதல் (வின்.);; to be dispirited, lose courage. Skt. sanka [இங்குதல் = அழுந்துதல். இங்கு → சிங்கு. சிங்குதல் = குன்றுதல், இளைத்தல், அழிதல். சிங்கு → சங்கு-,] சங்கு-தல்8 caṅgudal, 4 செ.கு.வி (v.i.) குதித்தல், தாண்டுதல்; to jump (கருநா.);. க. சங்கு
சங்குக்கீரை	சங்குக்கீரை caṅgukārai, பெ. (n.) கீரைவகை (சங்.அக.);; a kind of greens. [சங்கு7 + கீரை, சங்கு வடிவான இலையைக் கொண்ட கீரை]
சங்குக்கை	சங்குக்கை caṅgukkai, பெ. (n.) பெருவிரல் நிமிர ஒழிந்த நான்கு விரல்களும் வளைந்து நிற்கும் இணையாவினைக்கை வகை (சிலப். 3: 18, உரை);; a gesture with one hand in which the thumb is held upright while the other fingers are bent. [சங்கு + கை. செய் → (சை); → கை] பெருவிரலை நிமிர்த்தி மற்ற விரல்களை வளைக்குமாக சங்கின் வடிவம் தோன்றும்
சங்குக்கொட்டான்	சங்குக்கொட்டான் caṅgukkoṭṭāṉ, பெ. (n.) சங்குகளை ஒரிடத்திலிருந்து வேரோரிடத்திற்கு எடுத்துச் செல்லப் பயன்படுத்தும் பெட்டி (மீனவ.);; box used to take conch from one place to another. [சங்கு + கொட்டான். குட்டான் = சிறிய ஓலைப்பெட்டி. குட்டான் → கொட்டான் = ஓலைப் பெட்டி, பெட்டி]
சங்குக்கோலம்	சங்குக்கோலம் caṅgukālam, பெ. (n.) சங்கு உருவம் அமையுமாறு போடும் கோலம்; ornamental figures like conch, drawn on floor, wall or sacrificial pots. [சங்கு + கோலம்] பெரும்பாலும் மாலிய (வைணவ சமயத்தார் இல்லங்களில் சிலை (மார்கழி);த் திங்களில் வாயிலில் சங்குக் கோலம் போடுவர். சங்குக் கோலம் தீமைகளினின்று விடுபடவும் செல்வ வளத்தைக் கொடுக்கவும் வல்லது என்பது நம்பிக்கை

சங்குகட்டு-தல்	சங்குகட்டு-தல் caṅgugaṭṭudal, 5 செ.குவி (v.i.) கால்நடைகளுக்குக் சங்கு கட்டுதல்; to tie conch to cattles. [சங்கு + கட்டு-,] கால்நடைகளின் கழுத்து, நெற்றி, வயிற்றுப் பகுதி ஆகியவற்றில் கருப்புக் கயிற்றில் சங்கைக் கோத்துக் கட்டித் தொங்க விடுவதுண்டு. அழகுபடுத்துவதற்கும் சில தீய விளைவை அகற்றும் என்னும்
சங்குகடை-தல்	சங்குக்கடை-தல் caṅgugaḍaidal, 2 செ.குன்றாவி (v.i.) இறக்கும் நேரத்தில் நெஞ்சில் களகளவெனும் ஓசை உண்டாதல்; to rattle in the throat, as of dying persons. ம. சங்குகாயுக. [சங்கு + கடை-,] சங்கு போன்ற ஊட்டி என்னும் மிடற்றுருப்பில் கடைதல் போன்ற ஓசை ஏற்படுதல் சங்கு கடைதல் எனப்பட்டது.
சங்குகர்ணம்	சங்குகர்ணம் caṅgugarṇam, பெ. (n.) 1. ஒட்டகம்; camel. 2. கழுதை; donkey. [சங்கு + கர்ணம். சங்கு போன்ற காதினை உடையது] Skt. karna → த. கர்ணம்.
சங்குகழித்தல்	சங்குகழித்தல் caṅgugaḻittal, தொ. பெ. (vbl.n.) தரங்குறைந்த சுறாக்கடி, சொரி, நண்டுக்கடி முதலிய சங்கு வகைகளைக் கழித்தல்; separating substandard conches (மீனவ.);. [சங்கு + கழித்தல்]
சங்குகாசம்	சங்குகாசம் caṅgukācam, பெ. (n.) கண்ணோய் வகை (சங்.அக.);; a kind of eye-disease. [சங்கு + காசம்]
சங்குகிளரி	சங்குகிளரி caṅgugiḷari, பெ. (n.) புவிநறளை; fox-grape (சா.அக.);.
சங்குகுலை	சங்குகுலை caṅgugulai, பெ. (n.) ஆமை; tortoise, turtle (சா.அக.);. [சங்கு + குலை]
சங்குகுளி-த்தல்	சங்குகுளி-த்தல் caṅguguḷittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) மூழ்கிச் சங்கெடுத்தல்; to dive for chanks. [சங்கு + குளி-,]

சங்குகுளிக்காரன்	சங்குகுளிக்காரன் caṅguguḷiggāraṉ, பெ. (n.) 1. கடலில் சங்கெடுப்பதற்காக முக்குளிப்போன்; one who dives for chanks. 2. சங்கெடுப்பதற்காக விடப்பட்ட வரியிலி நிலம் (R.T);; 'inam' granted for diving for chank-shells. [சங்கு + குளி + காரன்]
சங்குச்சலாபம்	சங்குச்சலாபம் caṅguccalāpam, பெ. (n.) சங்கு குளித்தெடுக்கை; chank fishery. [சங்கு + சலாபம். சலாபம் = முத்துக் குளிக்கை]
சங்குச்சுண்ணாம்பு	சங்குச்சுண்ணாம்பு caṅguccuṇṇāmbu, பெ. (n.) சங்கு சுட்ட சுண்ணாம்பு; chank-lime, shell-lime. [சங்கு + சுண்ணாம்பு] சங்குச்சுண்ணாம்பு caṅguccuṇṇāmbu, பெ. (n.) சங்கு சுட்டநீறு பார்க்க;see sangu-sutta-niru. [சங்கு + சுண்ணாம்பு, சுள் → சுள்ளை → சூளை. சள் → சுண் → சுண்ணம் = நீற்றுதல், நீறு, சுண்ணாம்பு]
சங்குச்சுரி	சங்குச்சுரி caṅguccuri, பெ. (n.) புரியாணி (யாழ்ப்.);; screw, as being spiral. ம. சங்கிரி [சங்கு + சுரி]
சங்குச்சன்னி	சங்குச்சன்னி caṅguccaṉṉi, பெ. (n.) உடல் வெதும்பி, நாக்கு வறண்டு, வயிறு பொருமி, கக்கல், விக்கல், காதடைப்பு திடுக்கிட்டெழுதல் முதலிய குணங்களுடன், 14 நாள் வரைக்கும் நீடித்திருக்கும் ஒருவகைக் காய்ச்சல், சன்னி; a kind of deilrium from enteric fever extending to a period of fourteen days, with characterised by aching of the limbs, parched tongue, rumbling of the stomach, vomitting, hiccough, dullness of hearing restless due to frequent and sudden rise from the bed etc.
சங்குசக்கரக்கடுக்கன்	சங்குசக்கரக்கடுக்கன் saṅgusakkarakkaḍukkaṉ, பெ. (n.) இடது காதில் சங்கின் வடிவாகவும் வலது காதில் சக்கர வடிவாகவும் திருமாலடியவர்கள் அணியும் கடுக்கன் வகை; ear-rings in the form of chank for the left ear and of a discus for the right, used by vaisnavās. [சங்கு + சக்கரம் + கடுக்கன்]

சங்குசக்கரம்	சங்குசக்கரம் saṅgusakkaram, பெ. (n.) தரையிலோ கம்பியிலோ சுழலக் கூடிய சுருள் வடிவான ஒரு பட்டாசு; cracker that either spins on the floor or rotates on a metal wire when lit. [சங்கு + சக்கரம்] சங்குசக்கரம் saṅgusakkaram, பெ. (n.) சங்கு சக்கர முத்திரை பொறிக்கப்பட்ட ஒரு வகை அணிகலன்; a kind of ornament with the shape of the conch and discus embossed (சேரநா.);. ம. சங்குசக்ரம் [சங்கு + சக்கரம்] சங்குசக்கரம்3 saṅgusakkaram, பெ. (n.) சங்குசக்கர வடிவான வரிகை; conch and circle shaped palm lines.
சங்குசாரம்	சங்குசாரம் caṅgucāram, பெ. (n.) சங்கைச் சுட்டெடுக்கும் உப்பு; an essence of salt extracted by burning and reducing chank into ashes (சா.அக.);. [சங்கு + சாரம்]
சங்குசிதம்	சங்குசிதம் saṅgusidam, பெ. (n.) சுருக்கமானது (சி.சி. 4, 36, சிவாக்);; that which is contracted shrunk, narrowed. [சங்கு + சிதம்]
சங்குசுட்டநீறு	சங்குசுட்டநீறு saṅgusuṭṭanīṟu, பெ. (n.) சங்குச் சுண்ணாம்பு; lime obtained by or delivered from, slaking conch-shell; slaked shell-lime (சா.அக.);. [சங்கு + சுட்ட + நீறு]
சங்குசூலை	சங்குசூலை caṅgucūlai, பெ. (n.) ஆமை; tortoise, turtle (சா.அக.);. [சங்கு + சூலை]
சங்குடம்	சங்குடம் caṅguḍam, பெ. (n.) கொத்தான்கொடி; air-creeper - Cassytha filiformis.
சங்குணப்புல்	சங்குணப்புல் caṅguṇappul, பெ. (n.) நான்முகப்புல்; square - stalked grass - Saccharum spontaneum (சா.அக.);.

சங்குத்தாபனம்	சங்குத்தாபனம் caṅguttāpaṉam, பெ. (n.) சங்கு நிலைநிறுத்தம் பார்க்க;see sangu-nilai-niruttam (கட்டட);, [சங்கு + தாபனம்] Skt. ståbana → த. தாபனம்
சங்குத்தாலி	சங்குத்தாலி caṅguttāli, பெ. (n.) 1. சங்கு வடிவான தாலி (வின்.);; 'tāli' with beads in imitation of chanks, one on either side. 2. சங்கினாற் செய்யப்பட்ட மகளிரணியுந் தாலி; tāli made of shell, worn by women. [சங்கு + தாலி]
சங்குத்தாலி வெள்ளாளர்	சங்குத்தாலி வெள்ளாளர் caṅguttāliveḷḷāḷar, பெ. (n.) சங்கினாலியன்ற தாலியை மகளிர் அணியும் வழக்குமுடைய ஒருவகை வேளாளர் (வின்.);; a class of velālas whose women wear sangu-t-täli. [சங்கு + தாலி + வெள்ளாளர்]
சங்குத்திரி	சங்குத்திரி caṅguttiri, பெ. (n.) சங்கின் உட்சுழி (இ.வ.);; spiral winding in shells. ம. சங்குதிரி [சங்கு + திரி]
சங்குத்திருகி	சங்குத்திருகி caṅguttirugi, பெ. (n.) 1. சங்கறுக்குங் கருவி (வின்.);; machine for sawing and cutting shells. 2. அடைத்த நெட்டித் தக்கையை இழுத்து வாங்குங் கருவி; cork-Screw (செ.அக.);. ம. சங்குதிரி [சக்கு + திருகி]
சங்குந்தி	சங்குந்தி caṅgundi, பெ. (n.) ஒருவகைக் கிலுகிலுப்பை; rattle-wort - Crotalaria genus [சங்கு → சங்குத்தி]
சங்குநகம்	சங்குநகம் caṅgunagam, பெ. (n.) நாகுணம் என்னும் மணப்பொருள் நாதார்த்த 135, உரை; nākunam, an aromatic substance. [சங்கு + நகம்]
சங்குநண்டு	சங்குநண்டு caṅgunaṇṭu, பெ. (n.) ஒரு வகைச் சங்கு (மீனவ.);; a kind of chank. [சங்கு + நண்டு]

சங்குநண்டு•	சங்குநண்டு•2 caṅgunaṇṭu, பெ. (n.) பெரிய சங்கிற்குள் வாழும் ஒருவகை நண்டு; a crab living in the hollow of a big chank (சா.அக.); [சங்கு + நண்டு]
சங்குநாதம்	சங்குநாதம் caṅgunātam, பெ. (n.) சங்கநாதம் பார்க்க;see Sanga-nādam (செ.அக.);. [சக்கு + நாதம்]
சங்குநிதி	சங்குநிதி caṅgunidi, பெ. (n.) வட்டக் கிலுகிலுப்பை (மலை.);; blue-flowered crotalaria. [சக்கு + நிதி]
சங்குநிலம்	சங்குநிலம் caṅgunilam, பெ. (n.) சங்குப் படுகை பார்க்க;see Sangu-p-padugai (மீனவ.);. [சங்கு + நிலம்]
சங்குநிலைநிறுத்தம்	சங்குநிலைநிறுத்தம் caṅgunilainiṟuttam, பெ. (n.) 1. வீட்டின் பீடைகள் நீங்குமெனும் நம்பிக்கையில் நீர் நிரப்பிய சங்கினை 45 நாள் மந்திரித்துச் சுவரின் கீழ்ப் புதைத்தல்; burrying under a wall a conch filled with water after doing manthra for 45 days to drive out affliction of a house. 2. புதிதாக அமைக்கும் கட்டடத்திற்கு எல்லை தெரியும்படி முளையடிக்குஞ் சங்கு; setting up conch as peg to identity the area of new building
சங்குப்பட்டினி	சங்குப்பட்டினி caṅguppaṭṭiṉi, பெ. (n.) ஒரு வகை நோன்பு (இ.வ.);; a kind of fast (செ.அக.); [சக்கு + பட்டினி]
சங்குப்படுகை	சங்குப்படுகை caṅguppaḍugai, பெ. (n.) சங்குகள் நிறைந்திருக்கும் கடற்பகுதி (மீனவ.);; chank bed. மறுவ. சல்லி, பிறால் [சங்கு + படுகை]
சங்குப்பறை	சங்குப்பறை caṅguppaṟai, பெ. (n.) சங்குப் பறையர் பார்க்க (வின்.);;see Sangu-p-paraiyar, [சங்கு + பறை]

சங்குப்பறையர்	சங்குப்பறையர் caṅgupparaiyar, பெ. (n.) இறப்புச் சடங்கில் சங்கு ஊதும் இனத்தார்; a sub-caste whose men act as conch-blowers at funerals (E.T.); (செ.அக.);. [சங்கு + பறையர்]
சங்குப்பிடி	சங்குப்பிடி caṅguppiḍi, பெ. (n.) வலுக்கட்டாயம் (இ.வ.); ; extreme compulsion (செ.அக.); [சங்கு + பிடி. சங்கு = சங்கு வடிவான மிடற்றுறுப்பு, கழுத்து. சங்குப்பிடி = கழுத்தை தெரித்தல்]
சங்குப்புரி	சங்குப்புரி caṅguppuri, பெ. (n.) 1. சங்கின்புரி; the spire of a conch. 2. புரியாணி; screw. 3. சங்குப் புரிபோல் உள்ள கருவி; a tool having spirals like a conch (செ.அக.);. [சங்கு + புரி] புல் → புரு → புரி. புரு → புருவம் = கண்ணின் புருவம். புரிதல் = வளைதல் வலம்புரி, இடம்புரி என்னும் சங்குகளை நோக்குக
சங்குப்பூ	சங்குப்பூ caṅguppū, பெ. (n.) சங்கின் முட்டைக் கூடு; egg mass. [சங்கு + பூ]
சங்குப்பூச்சு	சங்குப்பூச்சு caṅguppūccu, பெ. (n.) சங்கினுள் இருக்கும் பூச்சி (மீனவ.);; the insect living inside conch. [சங்கு + பூச்சி] சங்குப்பூச்சி, இராவணன் விழி, பலகறை, சொறிசங்கு, பல்பப்பூச்சி எனப் பல வகைப்படும்.
சங்குப்பூதம்	சங்குப்பூதம் caṅguppūtam, பெ. (n.) கோயிற் கோபுர மேற்றளங்களில் கைகளில் சங்கு ஏந்தியவாறு அமைந்த பூத உருவம் (மீனவ.);; the figure which has conch at temple tower. [சங்கு + பூதம்]
சங்குப்பூனைமதம்	சங்குப்பூனைமதம் caṅguppūṉaimadam, பெ. (n.) 1. சவ்வாது; zibeth. 2. புனுகு; civet, perfume from the anal gland of a cat (சா.அக.);. [சங்குப்பூனை + மதம்] பூனையின் கழிவுறுப்பின் அருகில் சுரக்கும் நீரிலிருந்து எடுக்கும் மணப்பொருள்.

சங்குபிடி-த்தல்	சங்குபிடி-த்தல் caṅgubiḍittal, 4 செ.கு.வி (v.i.) சங்கூது-தல் பார்க்க;see sangudu-, (செ.அ.க.); [சங்கு + பிடி-,]
சங்குபுட்பம்	சங்குபுட்பம் caṅgubuṭbam, பெ. (n.) சங்கப்பூ பார்க்க;see sangu-p-pu.
சங்குமடப்பளி	சங்குமடப்பளி caṅgumaḍappaḷi, பெ. (n.) சங்க மடைப்பள்ளி (யாழ்ப்.); பார்க்க;see sangamagai-p-palli (செ.அக.);. [சங்கம் + மடப்பளி. மடைப்பள்ளி → மடப்பள்ளி]
சங்குமணி	சங்குமணி caṅgumaṇi, பெ. (n.) சங்குத் துண்டங்களால் ஆக்கப்பட்ட மணி; beads cut out from chanks (செ.அக.);. [சங்கு + மணி. மண் → மணி = உருண்டையானது, உருண்டையான பாசி அல்லது முத்து அல்லது ஒளிக்கன் வகை. உருண்டையான விதை அல்லது அரிசி. ஒ.நோ.: மணிமாவை, தொண்மணி (நவரத்தினம்);, கூலமணி, சிறுமணி (அரிசி);]
சவடு	சவடு cavaḍu, பெ. (n.) 1. உவர்மண்; fuller's earth; earth impregnated with soda; alkalines oil. 2. வண்டல் (வின்.);; sediment. 3. நெரிவு (யாழ்.அக.);; crumpling. க. சவுளு;தெ. சவடு. [சவர் → சவடு]
சவடுமண்	சவடுமண் cavaḍumaṇ, பெ. (n.) சவர்மண் பார்க்க;See {}. க. சவுளுமண்ணு [சவர்மண் → சவடுமண்]
சவடுப்பு	சவடுப்பு cavaḍuppu, பெ. (n.) சவருப்பு பார்க்க;See {}. க. சவளுப்பு [சவருப்பு → சவடுப்பு]
சவண்டலை	சவண்டலை cavaṇṭalai, பெ. (n.) சவண்டிலை (மூ.அ.); பார்க்க;See {}. [சவுண்டலை → சவண்டிலை]

சவண்டிலை	சவண்டிலை cavaṇṭilai, பெ. (n.) மரவகை (L.);; Trincomalee red wood. [சவள் = நெளிதல், வளைதல். சவள் → சவண் = நெளியும்தன்மை. சவண்டிலை = நெளியுந்தன்மை கொண்ட இலையை யுடைய மரம்]
சவண்டுகொடு-த்தல்	சவண்டுகொடு-த்தல் cavaṇḍugoḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) ஒரு செயற்பாட்டை முடிக்கக் கருதி நெளிந்துகொடுத்தல் (உ.வ.);; to be yielding pliant, as a person. [சவள் → சவண்டு + கொடு-,]
சவணம்	சவணம் cavaṇam, பெ. (n.) மாழை (உலோக);க் கம்பிகளை இழுக்க உதவும் கம்மியக்கருவி; an instrument for drawing wire. ம. சவண்; க. சவணிகெ;து. சவணெ. [சவள் → சவண் → சவணம். வளைந்து பற்றுவது]
சவணி	சவணி cavaṇi, பெ. (n.) பலாப்பழச்சுளையைச் சுற்றியுள்ள நார்ப்பகுதி; layers of fibrous filaments enclosing the flesh of the jackfruit (சேரநா.);. ம. சவணி [சவள் → சவண் → சவணி]
சவந்தாழ்-த்தல்	சவந்தாழ்-த்தல் cavandāḻttal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பிணத்தைப் புதைத்தல் (வின்.);; to inter a corpse. [சவம் + தாழ், தாழ் = தாழ்தல், இழிதல் புதைத்தல் பொருளுக்கு ஆளப்பட்டது]
சவப்பரிசோதனை	சவப்பரிசோதனை cavapparicōtaṉai, பெ. (n.) சவவாய்வு பார்க்க;See {}. [சவம் + பரிசோதனை] Skt. {} → த. பரிசோதனை
சவப்பறம்பு	சவப்பறம்பு cavappaṟambu, பெ. (n.) இடுகாடு; burial ground (சேரநா.);. ம. சவப்பறம்பு [சவம் + பறம்பு]

சவப்பெட்டி	சவப்பெட்டி cavappeṭṭi, பெ. (n.) coffin. ம. சவப்பெட்டி [சவம் + பெட்டி]
சவம்	சவம்1 cavam, பெ. (n.) 1. உயிரற்றவுடல்; corpse, dead body, carcass. 'தவத்திற்கு ஒருவர் தமிழுக்கு இருவர் சவத்திற்கு நால்வர்' (பழ.);. 2. பேய்; devil, vampire (செ.அக.); மறுவ. பிணம், அழனம், களேவரம் ம. சவம்; க. சவ, சப;தெ. சவமு [சாய் = சாய்தல், சாய்ந்து விழுதல். சாய் → சா → சாவு = நேராக நிற்கும் தன்மையற்ற (உயிரற்ற); உடல். சாவு → சாவம் → சவம்] த. சவம் → Skt. {} இறந்தவுடல் பேயாகத் திரியும் என்னும் நம்பிக்கையில், சவம் பேயைக் குறித்தது. வடவர் சூ அல்லது ச்வி என்னும் சொல்லைக் காட்டி, ஊதிப்போனது என்று பொருட் காரணங் கூறுவர். ச்வி = ஊது, வீங்கு {}, a corpse ({}, a cemetery, probably is the original form of {});. The two words are of doubtful origin in Sk. Sk. verb {} means 'to go' and 'to alter, to change, to destroy ({});'. Could the second meaning rest on the D. roots tavu, tave, {}? and can {} be derived from the Sk. verb? The second question, it seems, is to be decided in the negative. Gt. (p.529); and Cl. (p.461); think that {} is connected with D. {}, to die, {}, a corpse. {}, to die, is say in Tu. (K.K.E.D. XXXVII); {}, a corpse, sava adj., relating to a dead body. these words are said to be derived from sav, to go, but this derivation is surely much less probable than the Dravidian verbal root to die, which is {} in Tam.; {}, Mal.; {}, Can.; sei, Tulu; cha - chu, Tel.; Tel. infinitive, {}. The vowel of {} is short in Telugu; and in Tamil, Malayalam and Canarese is short in the preterite tense, {} is undoubtedly a pure Dravidian root. Compare the {} chawe, dead. Probably also the Sanskrit shei ({});, to waste away, and {}, to be destroyed, have some ulterier connection with it (C.G.D.F.L. 574);. சவம்2 cavam, பெ. (n.) விரைவு (சது.);; speed, velocity. [சர் → விரைவைக் குறிக்கும் ஒலிக் குறிப்புச் சொல். சர் → சரம் → சவம்] சவம்3 cavam, பெ. (n.) மூங்கில் (பிங்.);; bamboo.

சவர்	சவர்1 cavarttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) உவர்த்தல்; to be brackish, as a mineral salt. [(சுவர்); → சவர் → சவர்த்தல்] சவர்2 cavar, பெ. (n.) 1. விளையாநிலம் (பிங்.);; barren land. 2. உவர் (வின்.);; brackishness. ம. சவர்; க. சவளு, சவுளு; தெ. சவரு;து. சவுள். [உவர் → சவர் = உப்புமிகுத்த நிலம், விளைச்சலுக்கு ஏற்றதல்லாத நிலம்] சவர்3 cavar, பெ. (n.) 1. இழிவு; inferiority, lowness, baseness. 2. பெண்கள் காதணிவகை; ear-ornament worm by women. 3. சவடியெலும்பு பார்க்க;See {}. 4. நச்சுப் பாம்பினுள் ஒருவகை (சித்தர். சிந்து,);; a kind of venomous snake (கழ.அக.);. [அவிதல் = வேதல், அழிதல், கெடுதல், அணைதல், சாதல். அவி → அவம் = அழிவு, கேடு. அவம் → சவம் → சவர் = இழிவு, தாழ்வு] சவர்4 cavar, பெ. (n.) குற்றம்; fault. "சவருடைய மனைவாழ்க்கை" (நீலகேசி, 279);. [அவம் → சவம் → சவர் = இழிவு, தாழ்வு, குற்றம்] சவர்1 cavar, பெ.(n.) சபர்1(வின்.); பார்க்க;see {}. [U.safar → த.சவர்.] சவர்2 cavar, பெ.(n.) அரபியர் ஆண்டின் இரண்டாம் திங்கள் (பெரியவரு.28);; the second Arabic month.
சவர்க்கம்	சவர்க்கம் cavarkkam, பெ. (n.) கல்லுப்பு (யாழ்.அக);; rock-salt. [சவர் = உவர் நிலம், சவர் → சவருகம் → சவர்க்கம்]

சவர்க்களி	சவர்க்களி1 cavarkkaḷittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சவக்களி-த்தல்-2 பார்க்க;See {}-2. [சவக்களி + சவர்க்களி-,] சவர்க்களி2 cavarkkaḷittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) உப்புச் சுவையேற்படுதல்; to yield a saline taste. [சவர் + களி-,]
சவர்க்காரக்கட்டி	சவர்க்காரக்கட்டி cavarkkārakkaṭṭi, பெ. (n.) சவர்க்காரம் பார்க்க;See {}. [சவர்க்காரம் + கட்டி]
சவர்க்காரகம்	சவர்க்காரகம் cavarggāragam, பெ. (n.) வழலை; fuller's earth. [சவர் + காரகம். காரம் → காரகம்]
சவர்க்காரக்குரு	சவர்க்காரக்குரு cavarkkārakkuru, பெ. (n.) பூநீராற் செய்யப்பட்ட பொன்னாக்கி (இரசவாதம்);க்குப் பயன்படும் மருந்து; a quintessence salt used in alchemy, a calcined compound prepared from fuller's earth. மறுவ. சவட்டுச்சுண்ணம், வழலைக்குரு [சவர்க்காரம் + குரு]
சவர்க்காரச்சுண்ணம்	சவர்க்காரச்சுண்ணம் cavarkkāraccuṇṇam, பெ. (n.) சவர்க்காரக்குரு பார்க்க;See {}. [சவர்க்காரம் + சுண்ணம்]
சவர்க்காரநீர்	சவர்க்காரநீர் cavarkkāranīr, பெ. (n.) 1. ஐந்து மாதத் தலைக்கருவின், உப்புச்சத்தையெடுத்துப் பனியில் வைத்து உருவாக்குஞ் செய்நீர்; a liquid of acid nature obtained by exposing to night dew the salt extracted from the first born foetus 5 month's old. 2. உழமண்ணீர்; water impregnated with soap and forming a frothy moss. மறுவ. ஐங்கோலச் செயநீர் [சவர்க்காரம் + நீர்]
சவர்க்காரநுரை	சவர்க்காரநுரை cavarkkāranurai, பெ. (n.) சவர்க்காரத்தினாலுண்டாகும் நுரை; foam or froth made by soap and water. கடின நீரில் சவர்க்கார நுரை வராது. [சவர்க்காரம் + நுரை]

சவர்க்காரநொதி	சவர்க்காரநொதி cavarkkāranodi, பெ. (n.) சவர்க்காரநுரை பார்க்க;See {}. [சவர்க்காரம் + நொதி]
சவர்க்காரப்போக்கு	சவர்க்காரப்போக்கு cavarkkārappōkku, பெ. (n.) 1. வழலையைப் போக்கிக் காரத்தை யுண்டாக்குகை; conversion into soap effected by the combination of an alkaline base with a fatty acid. 2. பூவழலையினின்று பொன்னாக்கி (இரசவாத); முறையிற் செய்கை; the conversion of fuller's earth so as to make it useful in the preparation of an alchemical compound. மறுவ. சவக்காரமுறை
சவர்க்காரம்	சவர்க்காரம் cavarkkāram, பெ. (n.) 1. அழுக்கு அகற்றும் காரம்; soap, washing soda, bleaching powder. 2. பூவழலை; saline efforesence found in the soil of fuller's earth. 3. மருந்து வகையுளொன்று; a prepared medicine. 4. சவர்க்காரக்குரு பார்க்க;See {}. மறுவ. சவட்டுப்பு, வழலையுப்பு ம. சவர்க்காரம் [உவர் → சவர் + காரம்] அழுக்கைப் போக்கித் தூய்மையாக இருக்கும் வழக்கம் பழந்தமிழரிடை இயல்பாக இருந்தது. 'கூழானாலும் குளித்துக் குடி, கந்தையானாலும் கசக்கிக் கட்டு' என்னும் பழமொழி இதை உறுதிப்படுத்தக் காணலாம்.
சவர்க்காரவுண்டை	சவர்க்காரவுண்டை cavarkkāravuṇṭai, பெ. (n.) 1. உழமண் உருண்டை; fuller's earth bolus. 2. வழலைக்கட்டி; soap cake. [சவர்க்காரம் + உருண்டை → உண்டை]
சவர்ச்சலம்	சவர்ச்சலம் cavarccalam, பெ. (n.) 1. கல்லுப்பு; insoluble sea-salt. 2. கருப்புப்பு; black salt. [சவர் + சலம்]
சவர்ச்சிகாசாரம்	சவர்ச்சிகாசாரம் cavarccikācāram, பெ. (n.) சவர்ச்சிஇலவணம்; salt petre.
சவர்த்திரை	சவர்த்திரை cavarttirai, பெ. (n.) 1. உழமண்ணிலம்; soil of fuller's earth. 2. உப்புநிலம்; brackish soil. மறுவ. உவர்நிலம். சவட்டுநிலம் வழலைநிலம் [உவர் → சவர் + திரை]

சவர்நாயகம்	சவர்நாயகம் cavarnāyagam, பெ. (n.) நெல்வகை (யாழ். அக.);; a kind of paddy.
சவர்நிலம்	சவர்நிலம் cavarnilam, பெ. (n.) சவர்த்திரை பார்க்க;See {}. [உவர் → சவர் + நிலம்]
சவர்ப்பட்டை	சவர்ப்பட்டை cavarppaṭṭai, பெ. (n.) உப்புக் கரிக்கும் பட்டை; any bark with a saline taste. [சவர் + பட்டை]
சவர்ப்பலம்	சவர்ப்பலம் cavarppalam, பெ. (n.) நெய்ச்சிட்டி; ash coloured fie-bane.
சவர்ப்பு	சவர்ப்பு cavarppu, பெ. (v.i.) உவர்ப்புச்சுவை; one of the six tastes, astringent taste, astringency. ம. சவர்ப்பு [உவர் → உவர்ப்பு → சவர்ப்பு]
சவர்மண்	சவர்மண் cavarmaṇ, பெ. (v.i.) உப்புத்தன்மை கொண்ட மண், உவர் மண்; fullers earth, earth impregnated with carbonate of soda. மறுவ. சவடு க. சவுளுமண்ணு [சவர் + மண்]

சவரணை	சவரணை cavaraṇai, பெ. (n.) 1. நேர்த்தி (வின்.);; elegance, neatness. 2. முன்னேற்பாடு (ஆயத்தம்); (வின்.);; preparedness, readiness. 3. செல்வநிலை; prosperity, affluent circumstance. 'அவள் சவரணையாயிருப்பவள்' (உ.வ.);. 4. காப்பாற்றுகை; preservation, maintenance, protection (செ.அக.);. [அம் = அழகு. அம் → அமல் = நிறைவு. அமல் → அமர் → சமர் → சவர் → சவரணை] சவரணை cavaraṇai, பெ.(n.) சவரட்சணை பார்க்க;see {}.
சவரம்	சவரம் cavaram, பெ. (n.) சாமரம்; chowry. "அருவியை யுவமைகொள் சவரமும்" (பாரத. பதினாறாம், 21);. [கவரி → சவரி → சவரம்]
சவரன்	சவரன் cavaraṉ, பெ. (n.) 1. காடுமலைகளில் வாழும் வேடன்; mountaineer, hunter. "கவர்கணை வாழ்க்கைச் சவரர்" (பெருங். உஞ்சைக். 55, 68);. 2. பாலைநில மக்கள் (திவா.);; inhabitants of the desert tract. 3. பாலைநிலத் தலைவன் (திவா.);; a tribal chief of the desert tract. மறுவ. குறவன், மாகுலவன், குன்றவன், மறவன், கானவன், கொலைஞன், குருடன், பொறையிலான், எயினன், வேடன். [கவரி → சவரி] த. சவரன் → Skt. Sabara சவரன்1 cavaraṉ, பெ.(n.) இங்கிலந்து (ஐரோப்பிய); நாட்டின் பொற்காசு (பவுன் நாணயம்); (உ.வ.);; pound sterling. [E.sovereign → த.சவரன்] சவரன்2 cavaraṉ, பெ.(n.) எட்டு கிராம் பொன் கொண்ட ஓர் அளவு; பவுன்; a measure of gold equal to eight grams sovereign formerly equal to a pound.

சவரி	சவரி1 cavari, பெ. (n.) 1. கவரிமான் (உரி.நி.);; yak. 2. சாமரம் (பிங்.);; chowry. 3. இயற்கைக் கூந்தலுடன் இணைத்து பின்னுதற்குரிய செயற்கை மயிர்க்கற்றை; false hair used by women in toilette. 4. தென்னைநார்; coir. மறுவ. சீகரம், கவரி ம. சவரி;க. சவரி, சவலி, சவுரி, சவுலி, செளலி, செளரி [கவரி → சவரி] சவரி2 cavari, பெ. (n.) வேடரினப்பெண்; women of the hunting tribe. "சவரி ---- தனபார பூஷண" (திருப்பு. 1254, புதுப்.);. [சவரன் (ஆ.பா.); → சவரி (பெ.பா);] சவரி3 cavari, பெ. (n.) குறட்டை (மலை.);; bitter snake-gourd. [சவர் → சவரி]
சவரிக்கயிறு	சவரிக்கயிறு cavarikkayiṟu, பெ. (n.) தேங்காய் நாரினால் பின்னப்பட்ட கயிறு; rope made of coconut fibres. ம. சகரிக்கயர் [சவரி + கயிறு]
சவரிக்காய்	சவரிக்காய் cavarikkāy, பெ. (n.) தேங்காய்; coconut (சேரநா.); ம. சகரிக்கா(ய்); [சவரி + காய்]
சவரிக்கிழங்கு	சவரிக்கிழங்கு cavarikkiḻṅgu, பெ. (n.) குறட்டைக்கிழங்கு; bulbous root of bitter snake gourd - Trichosanthes palmata (சா.அக.);. [சவரி + கிழங்கு]

சவரிக்கொட்டை	சவரிக்கொட்டை cavarikkoṭṭai, பெ. (n.) தாமரைக்கொட்டை (இ.வ.);; pericarp of the lous. [சவரி + கொட்டை]
சவரிக்கொடி	சவரிக்கொடி1 cavarikkoḍi, பெ. (n.) சவரி3 பார்க்க;See {}. [சவரி + கொடி] சவரிக்கொடி2 cavarikkoḍi, பெ. (n.) கொடியார்கூந்தல் (மலை.);; women's thread. மறுவ. அம்மையார்கூந்தல் [சவரி + கொடி]
சவரிநாயகம்	சவரிநாயகம் cavarināyagam, பெ. (n.) கையாந்தகரை (சங்.அக.);; a plant. [சவரி + நாயகம்]
சவரிமாங்காய்	சவரிமாங்காய் cavarimāṅgāy, பெ. (n.) மிகுதியாக நாருள்ள மாங்காய்; a kind of mango having too much fibres (சேரநா.);. ம. சவரிமாங்ங [சவரி + மாங்காய்]
சவரிமான்	சவரிமான் cavarimāṉ, பெ. (n.) கவரிமான்; yak. ம. சமரிமான், சவரி மான் [சவரி + மான்] [p]
சவரிமெத்தை	சவரிமெத்தை cavarimettai, பெ. (n.) 1. தென்னைநாரை அடைத்துச் செய்த மெத்தை வகை; coir mattress. 2. கால்மிதி (இ.வ.);; door- mate. [சவரி + மெத்தை]

சவரிலோத்திரம்	சவரிலோத்திரம் cavarilōttiram, பெ. (n.) குறட்டைப்பழம் (வின்.);; pulp of the bitter snake-gourd, a powerful purgative. [சவரி + லோத்திரம்] Skt. {} → த. லோத்திரம்
சவருப்பு	சவருப்பு cavaruppu, பெ. (n.) தூய்மையற்ற உவர்க்காரம்; impure soda, soda - saltpetre. க. சவளுப்பு [சவர் + உப்பு]
சவரேசம்	சவரேசம் cavarēcam, பெ. (n.) வெள்ளை வாகை; white sirissa-albizzia procera (சா.அக.);.
சவலம்	சவலம் cavalam, பெ. (n.) 1. அரைக்கால் வராகன் (C.G.);; a coin - 1/8 pagoda. 2. சவ்வரிசி; sago fern palm. க., சவல, சவலி, சௌல, சௌலி; தெ. சவலமு;து. சவலோ. [செவளம் → சவலம் = செம்பொற் காசு]

சவலை	சவலை1 cavalai, பெ. (n.) 1. மனக்குழப்பம்; perplexity, confusion. "சவலைக் கடலுளனாய்" (திருவாச. 11.17);. 2. வருத்தம்; pain, distress. "சவலை நோன்புழந்து" (திருவிளை.பாண்டியன்.48); 3. தாய்ப்பா லில்லாத குழந்தையின் மெலிவு; leanness of an infant not fed on mother's milk. "சவலைமகவோ சிறிது மறிந்திடாதே" (தண்டலை. சத. 97);. 4. சவலைக்குழந்தை பார்க்க;See {}. "சவலையாய் நாயேன் கழிந்து போவேனோ" (திருவாச. 5o, 4);. 5. இளமை, இளையது, முதிராதது (வின்.);; tenderness, immaturity. ம. சவல; க. சள்ளு (உள்ளீடு இல்லாதது, பயனற்றது);; தெ. சவிலெ;கூய். சடு (பதர்); [சவளுதல் = வளைதல், துவளுதல். சவள் → சவல் → சவலை = மெலிவு, தாய்ப் பாலில்லாக் குழந்தையின் மெலிவு] சவலை2 cavalai, பெ. (n.) 1. மின்னல்; lightning. 2. அடியளவு குறைந்தும் மிக்கும் வரும் பாட்டு (வீரசோ. யாப். 24);; stanza of irregular feet. 3. இசைப்பா வகையுள் ஒன்று (சிலப். 6:35, உரை.);; a kind of musical composition.
சவலைக்கதிர்	சவலைக்கதிர் cavalaikkadir, பெ. (n.) தவசமணி இல்லாத கதிர்; an empty grain of corn. (கருநா.);. க. சள்ளுகாழு [சவலை + கதிர்]
சவலைக்கன்று	சவலைக்கன்று cavalaikkaṉṟu, பெ. (n.) இளங்கன்று (யாழ்ப்.);; young calf. [சவலை + கன்று]
சவலைக்குட்டி	சவலைக்குட்டி cavalaikkuṭṭi, பெ. (n.) விலங்குக் குட்டி (வின்.);; young, tender animal. [சவலை + குட்டி]

சவலைக்குழந்தை	சவலைக்குழந்தை cavalaikkuḻndai, பெ. (n.) தாய்ப்பாலின்றி மெலிந்த குழந்தை; sucking child which grows lean for want of mother's milk. ம. சவலப்பிள்ளை, சவலக்குஞ்ஞு [சவலை + குழந்தை]
சவலைக்கொட்டு	சவலைக்கொட்டு cavalaikkoṭṭu, பெ. (n.) கழிச்சல் (மலம்);, அடிக்கடி நெகிழ்ந்து கழிகை (இ.வ.);; loose frequent motion of bowels, in children. [சவலை + கொட்டு]
சவலைத்தினை	சவலைத்தினை cavalaittiṉai, பெ. (n.) கருகிய திணைக்கதிர்; a blasted spike or corn (கருநா.);. க. சள்ளுதெனெ [சவலை + தினை]
சவலைநெஞ்சம்	சவலைநெஞ்சம் cavalaineñjam, பெ. (n.) உறுதியற்ற மனம்; weak mind. "சவலை நெஞ்சமே சிவனலா துயிர்க்குயிர் தானுமோர் துணையாமே" (வைராக். சத. 3);. [சவலை + நெஞ்சம்]
சவலைநோய்	சவலைநோய் cavalainōy, பெ. (n.) குளிக் குற்றத்தினால் உண்டாவதாகக் கருதும் குழந்தை நோய்வகை (சீவரட் 230);; a child's ailment believed to be the result of {}. [சவலை + நோய்]
சவலைப்பயிர்	சவலைப்பயிர் cavalaippayir, பெ. (n.) கதிர் வராமல் வாடிய பயிர்; plant which does not give corn. மறுவ. சாவிய பயிர் [சவலை + பயிர்]
சவலைப்பிள்ளை	சவலைப்பிள்ளை cavalaippiḷḷai, பெ. (n.) சவலைக்குழந்தை பார்க்க;See {}. ம. சவலப்பிள்ள [சவலை + பிள்ளை]

சவலைப்பேச்சு	சவலைப்பேச்சு cavalaippēccu, பெ. (n.) பயனற்றபேச்சு; an empty, vain, not trust worthy word or speech (கருநா.);. க. சள்ளுமாது [சவலை + பேச்சு]
சவலைபாய்-தல்	சவலைபாய்-தல் cavalaipāytal, 2. செ.கு.வி. (v.i.) தாய்ப்பாலின்றிக் குழந்தை மெலிதல் (கொ.வ.);; to grow lean from want of mother's milk, as an infant. [சவலை + பாய்-,]
சவலைமதி	சவலைமதி cavalaimadi, பெ. (n.) இளம் பிறை (வின்.);; crescent moon. [சவலை + மதி. சவலை = மெலிவு, சிறியது, இளமை. சவலைமதி = வளரும் நிலையுடைய மதி]
சவலைரோகம்	சவலைரோகம் cavalairōkam, பெ. (n.) சவலைநோய் பார்க்க;See {}. [சவலை + ரோகம்] Skt. {} → த. ரோகம்
சவலைவெண்பா	சவலைவெண்பா cavalaiveṇpā, பெ. (n.) தனிச்சொலின்றி இரண்டு குறள் வெண்பாக்களை இணைத்துச்செய்யும் வெண்பா (மாறனலங். 198, உரை);;{} composed of two {} without an extra detached foot in the middle. [சவலை + வெண்பா]
சவவறை	சவவறை cavavaṟai, பெ. (n.) பிணக்கிடங்கு, மருத்துவமனைகளில் பிணங்களை வைப்பதற்கு ஒதுக்கப்பட்ட கட்டடம்; mortuary. மறுவ. பிணவறை ம. சவக்கிடங்ஙு [சவம் + அறை]
சவவாய்வு	சவவாய்வு cavavāyvu, பெ. (n.) பிணத்தை அறுத்து ஆய்கை; post-mortem, examination, autopsy. [சவம் + ஆய்வு]
சவவுசாவு	சவவுசாவு cavavucāvu, பெ. (n.) பிணந் தொடர்பானவற்றை உசாவுதல்; coroners inquest. [சவம் + உசாவு]

சவவூர்தி	சவவூர்தி cavavūrti, பெ. (n.) இடுகாட்டிற்குச் சவப்பெட்டியை ஏற்றிச் செல்லும் வண்டி, பிணவூர்தி, அமரர் ஊர்தி; hearse. ம. சவவண்டி [சவம் + ஊர்தி]
சவள்	சவள் cavaḷ, பெ. (n.) படகு தள்ளும் துடுப்பு; a kind of oar. "தோணியைப் பாருடா ஏலேலோ அடிப்பான் எண்டு ஏலேலோ சவளைக் காட்டுறான் ஏலேலே" (நாட்டுப்பாடல்); [சுவள் → சவள்] கக்கான் பிடிக்கும்போதும், துடுப்பு வலிக்கும் போதும், துடுப்பு வளைந்து கொடுப்பதால், அது சவள் என்ற காரணப்பெயர் பெற்றது (மீனவ.);.
சவள்(ளு)-தல்	சவள்(ளு)-தல் cavaḷḷudal, 16 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வளைதல்; to bend. 2. துவளுதல்; to be supple, flexible, as the arms of a fencer. ம. சவளுக, சவிளுக [சுள் → சளி. சுளிதல் = வளைதல். சுவள் → சவள்]
சவள்தடி	சவள்தடி cavaḷtaḍi, பெ. (n.) 1. துவளுந்தடி (வின்.);; flexible stick. 2. ஒடக்கோல்; a kind of oar. க. சள்ளு (நீண்டதும் நெளியும் தன்மை கொண்டதுமான குச்சி அல்லது கம்பி);;பட. சல்லு (நீண்ட மரக்கொம்பு); [சவள் + தடி]
சவளக்காரர்	சவளக்காரர்1 cavaḷakkārar, பெ. (n.) 1. மீனவருள் ஒரு பிரிவினர்; a class of fishermen. 2. ஓடம் விடுபவன்; ferryman. [சவளம் + காரர்] சவளக்காரர்2 cavaḷakkārar, பெ. (n.) 1. ஈட்டி பிடிக்கும் போர்வீரர்; lancers. 2. மாழைத் தாதுகளுள்ள கனிகளில், தோண்டு கருவிகளைக் கொண்டு வேலைசெய்வோர் (வின்.);; pikemen. ம. சவளக்காரன்

சவளச்சி	சவளச்சி cavaḷacci, பெ. (n.) சத்திச்சாரம் (யாழ். அக.);; an acrid salt. [சவள் + சவளச்சி. உவர் → உவள் → சவள்]
சவளசோழியம்	சவளசோழியம் cavaḷacōḻiyam, பெ. (n.) 1. நாகரிகம் (யாழ்.அக.);; refinement, civilised condition. 2. நிரம்பிய கல்வியறிவு; profound learning.
சவளம்	சவளம்1 cavaḷam, பெ. (n.) குந்தம்; bearded dart or lance; pike. "அடுசவளத் தெடுத்த பொழுது" (கலிங். 424);. ம. சவளம்; க. சபள; தெ. சபளமு; E.javelin [சுவள் → சவள் → சவளம் (மு.தா. 250);] த. சவளம் → Pkt. {}, Skt. {} சவளம்2 cavaḷam, பெ. (n.) ஒருவகை மீன் (யாழ்.அக);; a kind of fish. ம.சவளம் [சுவள் → சவள் → சவளம்] சவளம்3 cavaḷam, பெ. (n.) சங்கச் செய்நஞ்சு (பாடாணம்); (சங்.அக);; a mineral poison. ம. சவளம் [சுவள் → சவள் → சவளம்] சவளம்4 cavaḷam, பெ. (n.) புளியின் முற்றிய பழச்சுளை; well-developed or fully ripe condition of tamarind pulp. புளி சவளஞ் சவளமாயிருக்கிறது (இ.வ.);. [சுவள் → சவள் → சவளம்] சவளம் cavaḷam, பெ. (n.) ஈட்டி; spear, lance. [சாவளம்-சவளம்]
சவளன்	சவளன் cavaḷaṉ, பெ. (n.) வளைந்த காலுள்ளவன்; a bandy or crook - legged man (சா.அக.);. [சவள் → சவளன்]

சவளி	சவளி1 cavaḷi, பெ. (n.) பருத்தியிலைச் சாறு; the fresh juice of the leaves of herbachous cotten tree (சா.அக.);. [சவள் → சவளி] சவளி2 cavaḷi, பெ. (n.) சவண்ட (வளைந்த); கால்களுடைய பெண்; a bandy legged woman. (சா.அக.);. [சவளன் (ஆ.பா.); → சவளி (பெ.பா.);] சவளி3 cavaḷi, பெ. (n.) வேட்டி சீலை முதலிய துணிச்சரக்கு; cloth, piece goods (செ.அக.);. மறுவ. ஆடை, துணி ம. சவளி; க. சவளி, சவுளி, சௌனி; தெ. சவளி;து. சவளி, சவுளி, சொளி. [சுவள் → சவள் → சவண் → சவளி] சவண்டிருப்பதால், சவளி என்றுபெயர். சவளுதல் = துவளுதல். சவளி என்னும் தமிழ்ச்சொல், த்ஜவுளி என்று தெலுங்கிலும், சவுளி என்று கன்னடத்திலும் எடுப்பொலியுடன் ஒலிக்கப்படுவதாலும் தமிழிலும் அவ்வாறே இற்றைத்தமிழர் ஒலிப்பதாலும் வடசொல்லென்று தவறாகக் கருதப்படுகின்றது. வடமொழியில், இச்சொல் இல்லை. அறுக்கப்படுவதனால் அறுவை என்றும், துணிக்கப்படுவதனால் துணியென்றும், சவண்டிருப்பதனால் சவளியென்றும், ஆடை பல பொதுப்பெயர் பெறும். சவளுதல் – துவளுதல். மென்காற்றிலும் ஆடுவது (அசைவது); ஆடை "சரிசமழ்ப்புச் சட்டி சருகு சவடி சளிசகடு சட்டை சவளி - சவிசரடு சந்து சதங்கை சழக்காதி ஈரிடத்தும் வந்தனவாற் சம்முதலும் வை" என்னும் மயிலைநாதர் எடுத்துக்காட்டுச் செய்யுளால், சவளி என்பது தூய தென் சொல்லாதல் அறியப்படும் (ப. ப. 43,44);. சவளி4 cavaḷi, பெ. (n.) மகளிர் அணியும் கழுத்தணி வகை; a kind of necklace for woman.
சவளிக்கடை	சவளிக்கடை cavaḷikkaḍai, பெ. (n.) துணிக் கடை; cloth shop. க. சவளிய மளிகெ, சவளியங்காடி [சவளி + கடை]

சவளிக்காரன்	சவளிக்காரன் cavaḷikkāraṉ, பெ. (n.) துணி விற்போன்; a seller of cloth. க. சவளிக, சவளிகார [சவளி + காரன்]
சவளியெடு - த்தல்	சவளியெடு - த்தல் cavaḷiyeḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) துணிவாங்குதல்; to buy cloths. திருமணத்திற்கான சவளி எடுத்தாகிவிட்டது? (உ.வ); [சவளி + எடு-,]
சவளை	சவளை cavaḷai, பெ. (n.) வங்கமணல் (ஈயம் கலந்த மணல்); (மூஅ.);; lead sand. ம. சவள [சவள் → சவள் → சவளை]
சவளைக்காரர்	சவளைக்காரர் cavaḷaikkārar, பெ. (n.) திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் நெசவுத் தொழில் செய்யும் ஒரு சாதியார்; a caste of weavers in Tirunelveli district. ம. சவளக்காரன் [சவளி → சிவளை + காரர்]
சவற்றிலை	சவற்றிலை cavaṟṟilai, பெ. (n.) உலர்ந்த இலை; dry-leaf (சேரநா.);. ம. சவற்றில [சவறு + இலை]
சவற்றுக்குழி	சவற்றுக்குழி cavaṟṟukkuḻi, பெ. (n.) குப்பைக் குழி; waste-pit. ம. சவற்றுகுழி [சவறு + குழி]

சவறு	சவறு cavaṟu, பெ. (n.) 1. குப்பை; rubbish, sweepings. 2. பயனற்றவன் (இ.வ.);; worthless Person. ம.சவறு. [சவடு → சவறு] சவறு cavaṟu, பெ. (n.) சுற்றம் blemish, fault. 'சவறது.ஆதலைத் தேற்றுவன்'(நீல.5.16); [சவடு →சவறு]
சவறுவிழு-தல்	சவறுவிழு-தல் cavaṟuviḻudal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) சூல் முற்றாமல் (கருப்பம் நிரம்பாது); வெளிப் படுகை ({});; abortion (செ.அக.);. [சவறு + விழு-,]
சவனம்	சவனம்1 cavaṉam, பெ. (n.) வேகம்; speed, quickness. "சவனத்தின் மிகுதுயர முறுவிக்க" (பாரத. பன்னிரண்டாம். 59);. [சவம் → சவனம்] சவனம்2 cavaṉam, பெ. (n.) வேள்வி; sacrifice. [சாவு → (சாவனம்); → சவனம் = உயிர்க்கொலை (பலி); செய்யும் வேள்வி] த. சவனம் → Skt. {}
சவனன்	சவனன் cavaṉaṉ, பெ. (n.) வேகமுடையவன் (பிங்.);; man of prompt and quick action. Skt. savana [சவம் → சவனம் → சவனன்]
சவாரிக்கட்டை	சவாரிக்கட்டை cavārikkaṭṭai, பெ. (n.) மரவள்ளி (இ.வ.);; bitter cassava plant. [சவாரி + கட்டை. சவரி → சவாரி = வள்ளிக் கிழங்கை நோக்க இனிப் பின்மையால் மரவள்ளி உவர்ப்புச் சுவையுடையதாகக் கருதப்பட்டது]
சவாலக்கம்	சவாலக்கம் cavālakkam, பெ. (n.) வயிரம் உண்டாகும் இடங்களிலொன்று (திருவாலவா. 25, 17);; one of the diamond-producing countries. சவாலக்கம் cavālakkam, பெ.(n.) வயிரம் உண்டாகும் இடங்களிலொன்று; oe of the diamond-producing countries. [Skt.saurivaka → த.சவாலக்கம்]

சவி	சவி1 cavi, பெ. (n.) மிளகுக்கொடி; pepper creeper (சா.அக.);. சவி2 cavi, பெ. (n.) 1. ஒளி; light, splendour. "சவிகொள் பொன்முத்த மென்கோ" (திவ். திருவாய். 3.4.4.);. 2. அழகு (பிங்.);; beauty. 3. நேர்மை (பிங்.);; rectitude, propriety, equity. 4. வல்லமை; energy, strength. "அடியிடச் சவியிலாதே முடங்குவன்" (குற்றா. தல. மந்தமா. 73);. 5. சுவை (பிங்.);; taste. 6. செவ்வி; freshness. "சவிமதுத் தாம மார்பின்" (சீவக. 2292);. 7. சரமணிக்கோவை; girdle with strings of beads or bells. "சவி மூன்று வடம் உடையன" (S.I.I. II, 210);. 8. திருவிழா (பிங்.);; festival. [அகைதல் = எரிதல், ஒளிவிடுதல். அகை → அகு → அகி → அவி → சவி] அவி பார்க்க சவி2 cavittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வசை மொழிதல்; to curse. "சவித்த முனிபாதந் தலைக்கொண்டு" (திருவிளை. வெள்ளை. 16);. 2. திட்டுதல்; to abuse, revile: "நீங்களே சவியுங்கோள்" (திவ். பெரியதி. வியா. அவ. பக்.12);. [சாய் → சாவு → சாவித்தல் = சாகக் கடவாய் அல்லது அழிவாய் எனக் கூறுதல். சாவி → சவி] சவி3 cavittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) வழிபாடு செய்தல்; to pray. "என் சவிப்பார் மனிசரோ" (திவ். திருவாய். 3. 5.5);
சவிக்கை	சவிக்கை cavikkai, பெ. (n.) சுங்கச்சாவடி (வின்.);; custom house (செ.அக);. ம. சவுக்கை [சவுக்கம் → சவுக்கை → சவிக்கை. தெரு கூடுமிடத்தில் அமைத்த சுங்கச்சாவடி] த. சவிக்கை → U. cauki

சவிகம்	சவிகம்1 cavigam, பெ. (n.) திப்பிலிக்கொடி; creeper of long pepper (சா.அக.); [சவி → சவிகம்] சவிகம்2 cavigam, பெ. (n.) கொட்டைக்கரந்தை (மலை.);; Indian globe thistle.
சவிகி	சவிகி cavigi, பெ. (n.) சவுக்கை1 (வின்.); பார்க்க;See {}. Pkt. caukka [சதுக்கம் → சவுக்கம் → சவுக்கை → சவிக்கை → சவிகை → சவிகி.]
சவிகை	சவிகை1 cavigai, பெ. (n.) சவுக்கை1 பார்க்க;See {}. தெ. சவிகெ. [சவுக்கை → சவிகை] சவிகை2 cavigai, பெ. (n.) ஆனைத்திப்பிலி (தைலவ. தைல. 1.);; elephant-pepper. [சவியம் → சவிகை]
சவிசங்கம்	சவிசங்கம் savisaṅgam, பெ. (n.) ஒருவகை ஊதை(வாத); நோய் (சங்.அக.);; a kind of flatulency. சவிசங்கம் savisaṅgam, பெ.(n.) 1. ஒரு வகைவூதை நோய்; a kind of rheumatism. 2. எண்பது வகை வளிநோயுள் ஒன்று; one of the eighty kinds of flatulency in the human system.
சவியம்	சவியம் caviyam, பெ. (n.) ஆனைத்திப்பிலி, கொடிவகை; elephant-pepper, climber.

சவு-த்தல்	சவு-த்தல் cavuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. விலை நயத்தல் (வின்.);; to fall in price: to become cheap. 2. விலைப்படாமலிருத்தல் (வின்.);; to be unsaleable, to have no demand. 3. அலுத்துப் போதல் (யாழ்.அக.);; to become tired. 4. மெலிதல் (யாழ்.அக.);; to become weak, emaciated. 5. விளைவு குன்றிப்போதல் (இ.வ.);; to fail, as a crop. 6. சுவையற்றுப்போதல்; to fall flat as a song. பாட்டுச் சவுத்துப் போயிற்று (வின்.);; 7. முறுமுறுப்பு அற்றுப்போதல்; to lose crispness. 'முறுக்கு சவுத்துப்போயிற்று' (இ.வ.);. க. சவுக. [தவுதல் = குன்றுதல், குறைதல். தவு → சவு = விலைகுறைதல், குன்றிப் போதல்]
சவுக்கடி	சவுக்கடி1 cavukkaḍi, பெ. (n.) சாட்டையடி; the lash, a corporal punishment. [சவுக்கு + அடி] சவுக்கடி2 cavukkaḍi, பெ. (n.) கடுக்கனில் உள்ள தொங்கல் (வின்.);; pendant of an ear-ring. தெ. சௌகட்டு. [சவுக்களி → சவுக்கடி]
சவுக்கடிக்கூடு	சவுக்கடிக்கூடு cavukkaḍikāḍu, பெ. (n.) அணிகலனில் (ஆபரணத்தில்); மணி (இரத்தினம்); பதிக்கும் உம்மிசம் (யாழ்ப்.);; socket for gems in ornament. [சவுக்கு + அடி + கூடு]
சவுக்கண்டி	சவுக்கண்டி cavukkaṇṭi, பெ. (n.) தோப்பில் கட்டப்படும் கொட்டகை (கொ.வ.);; summer- house, quadrangular shed within a garden. [சதுக்கம் → சவுக்கம் → சவுக்கண்டி] த. சவுக்கண்டி → U. {}.
சவுக்கப்பட்டை	சவுக்கப்பட்டை cavukkappaṭṭai, பெ. (n.) முத்துகள் கொண்டு கோக்கப்பட்ட அணிகலன்; pearl ornament. 2. புங்கப்பட்டை; bark of Indian beech. "துலுக்காண(ம்); சவுக்கப்பட்டை" (தெ.க.தொ.24: க. 442: 3);. [சதுக்கம் → சவுக்கம் + பட்டை. பட்டு → பட்டம் = பட்டையான தகடு. பட்டு → பட்டை = தட்டையான பொருள். மரத் தண்டின் பாகத்தைச் சுற்றியுள்ள பட்டையான புறணி]

சவுக்கம்	சவுக்கம் cavukkam, பெ. (n.) 1. சதுரம்; square. 2. சிறுதுண்டு; square piece of cloth; towel. 3. இலிங்கப் பெட்டகம் (இ.வ.);; small case for keeping lingam. 4. தாளத்தின் விளம்பம்; slow time measure. 5. பேச்சு முதலியவற்றில் நேர்த்தி; finesse or neatness in language. சவுக்கமாய்ப் பேசுகிறான் (உ.வ.);. 6. கற்றச்சனுடைய உளி (இ.வ.);; stone cutter's chisel. [சதுக்கம் → சவுக்கம்] த. சவுக → Pkt. caukka
சவுக்கவர்ணம்	சவுக்கவர்ணம் cavukkavarṇam, பெ. (n.) a species of varnam sung in dances. சவுக்கம் + வர்ணம்]
சவுக்களி	சவுக்களி1 cavukkaḷi, பெ. (n.) 1. காதணிவகை; a kind of ear-ring. "சற்று மறுவில்லாச் சவுக்களியும்" (பணவிடு. 243);. 2. கடுக்கனோடு சேர்க்கும் பொன் தகடு (வின்.);; small gold piece appended to ear- rings. 3. எட்டுப் புடைவை கொண்ட நீண்ட துணி (இ.வ.);; a long piece of eight sarees. 4. ஒருவகைப் புடைவை (இ.வ.);; a kind of saree. ம. சவுக்கிளி; க. சவுகளி;து. சௌகளி [சவுக்கு → சவுக்களி] சவுக்களி2 cavukkaḷittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சவக்களி-த்தல், (இ.வ.); பார்க்க;See {}. [சவக்களி → சவுக்களி]
சவுக்களிக்கடுக்கன்	சவுக்களிக்கடுக்கன் cavukkaḷikkaḍukkaṉ, பெ. (n.) கடுக்கன்வகை (வின்.);; ear-ring with {} pendant. [சவுக்களி + கடுக்கன்]
சவுக்காக்கினை	சவுக்காக்கினை cavukkākkiṉai, பெ. (n.) சாட்டையடித் தண்டனை (Pond.);; sentence of whipping. [சவுக்கு + ஆக்கினை]

சவுக்காரக்கல்	சவுக்காரக்கல் cavukkārakkal, பெ. (n.) ஒருவகை மாக்கல் (M.M.248);; soapstone, a metamorphic rock. [சவுக்காரம் + கல்]
சவுக்காரப்பிலுக்கு	சவுக்காரப்பிலுக்கு cavukkārappilukku, பெ. (n.) பகட்டாரவாரம் (இடம்பம்); (இ.வ.);; foppery, vanity in dress. [சவுக்காரம் + பிலுக்கு]
சவுக்காரம்	சவுக்காரம் cavukkāram, பெ. (n.) சவக்காரம் பார்க்க;See {} 'தரைக்குள் வழலையெனப் பேர் வகித்த சவுக்காரம்" (பதார்த்த. 1106);. ம. சவர்க்காரம், க. சபுகார, சபகார, சவகார; தெ. சௌகாரமு;து. சபகார, சபுகார சௌகார [சவர்க்காரம் → சவுக்காரம்] த. சவுக்காரம் → Skt. {}
சவுக்கி	சவுக்கி cavukki, பெ. (n.) சவிக்கை பார்க்க;See {} (செ.அக.);. [சவிக்கை + சவுக்கி]

சவுக்கு	சவுக்கு1 cavukku, பெ. (n.) உயரமாக வளரக் கூடியதும் மணற்பாங்கான நிலத்தில் பயிராகக் கூடியதுமான மரவகை; Casuarina pine (சாஅக.);. ம. சவுக்க, சவோக்கு; க சம்புக்கு, சம்பக;தெ. சம்புகு செட்டு [சவட்டு → சவட்டை → சாட்டை. சவட்டு → சவக்கு → சவுக்கு] சவுக்கு வகை: 1. ஆற்றுச் சவுக்கு 2. கோடைச் சவுக்கு 3. சிவப்பாற்றுச் சவுக்கு 4. சிவப்புக் கோடைச் சவுக்கு 5. சிவப்புச் சிறுசவுக்கு 6. சிறுசவுக்கு சவுக்கு2 cavukku, பெ. (n.) குதிரைச்சாட்டை; whip, horse-whip. "சவுக்கிட்டடிக்கின்ற மன்னர்க்கு" (திருவேங். சத. 46);; 'ஆயிரம் பொன் பெற்ற குதிரைக்கு அரைப்பணத்துச் சவுக்கு' (பழ.);. ம. சவுக்கு;து. சபுகு [சவட்டு → சவட்டை → சாட்டை. சவட்டு → சவக்கு → சவுக்கு] சவுக்கு2 cavukku, பெ. (n.) சவுக்கை2 பார்க்க;See {}. [சதுக்கம் → சவுக்கம் → சவுக்கை → சவுக்கு]
சவுக்குக்கம்பம்	சவுக்குக்கம்பம் cavukkukkambam, பெ. (n.) மிலாறு நீக்கப்பட்ட சவுக்குமரத் துண்டு; cavukku-post. [சவுக்கு + கம்பம்]
சவுக்குநாற்று	சவுக்குநாற்று cavukkunāṟṟu, பெ. (n.) சவுக்கு மரம் வளர்ப்பதற்குரிய நாற்று;{} seedlings. [சவுக்கு + நாற்று]
சவுக்குமிலாறு	சவுக்குமிலாறு cavukkumilāṟu, பெ. (n.) சவுக்கு மரத்தின் கிளைப்பகுதி; branches of savukku. [சவுக்கு + மிலாறு]

சவுக்கை	சவுக்கை1 cavukkai, பெ. (n.) வேம்பு, ஆல், புளி போன்ற மரங்களடர்ந்த சோலையில் ஊர்ச் சபை கூடுவதற்காகக் கட்டப்பட்ட சாவடி; village assembly shed (கட்டட);. ம. சவுக்க;க. சவுக (சதுரமான துணி); [சதுக்கம் → சதுக்கை → சவுக்கை] சவுக்கை2 cavukkai, பெ. (n.) சதுரத் திண்ணைக் கொட்டகை; square shed, raised square platform for sitting. "என்னைச் சவுக்கையில் வைத்து... வீட்டிற்குட் போய்ப் புகுந்தார்" (விறலி விடு. 112);. [சதுக்கம் → சதுக்கை → சவுக்கை] த. சவுக்கை → Pkt. cavkka சவுக்கை3 cavukkai, பெ. (n.) 1. காவலிடம்; station of a guard or watchman, police station (R.F.);. 2. காவற்கூடம்; lock-up (R.F.);. 3. சுங்கச் சாவடி; custom-house (R.F.);. [சதுக்கம் → சதுக்கை → சவுக்கை. தெருச் சந்திப் பகுதியில் சுங்கச்சாவடி அமைத்தலை குறித்த இச்சொல் காலப்போக்கில், காவலிடம் காவற்கூடம் ஆகியவற்றையும் குறித்தது] சவுக்கை → U. cavuku சவுக்கை4 cavukkai, பெ. (n.) விலைமலிவு (வின்.);; cheapness. ம. சவுக்கல்; க. சவுக; தெ. சௌக;Mar. {} [தவு → சவு. சவு → சவுக்கை] சவுக்கை5 cavukkai, பெ. (n.) சவுக்கு1 பார்க்க;See {}.
சவுக்கைதார்	சவுக்கைதார் cavukkaitār, பெ. (n.) சவுக்கையிலிருக்கும் பணியாளர்; officer in a {}. [சவுக்கை + தார்] U. {} → த. தார்
சவுக்கைமேடை	சவுக்கைமேடை cavukkaimēṭai, பெ. (n.) சவுக்கை2 பார்க்க;See {}. [சவுக்கை + மேடை]

சவுகந்தி	சவுகந்தி cavugandi, பெ. (n.) வசம்பு (மலை.);; sweet flag. [சளகந்தம் → சவகந்தம் → சவுகந்தி]
சவுங்கல்	சவுங்கல் cavuṅgal, பெ. (n.) சவங்கல் பார்க்க;See {}. "சன்னை தெரியாதோ சவுங்கலே" (விறலிவிடு. 762);. [சவங்கு → சவங்கல் → சவுங்கல்]
சவுங்கு-தல்	சவுங்கு-தல் cavuṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மயங்கி விழுதல் (மூர்ச்சையாதல்);; to faint, droop. [சவங்கு → சவுங்கு]
சவுசயம்	சவுசயம் savusayam, பெ. (n.) முருக்குமரம் (மலை.);; Indian coral tree.
சவுட்டுநிலம்	சவுட்டுநிலம் cavuṭṭunilam, பெ. (n.) சவுர்நிலம் பார்க்க (செங்கை.);;See {}-nilam. [சவர் → சவடு → சவுடு + நிலம்]
சவுட்டுமிதி-த்தல்	சவுட்டுமிதி-த்தல் cavuṭṭumididdal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) உப்பு விளைச்சலுக்காக உழவு செய்த பின்னர் வயலில் கிடக்கும் சிறுசிறு கட்டிகளை மிதித்தல் (மீனவ.);; to break clods into pieces. [சவுட்டு + மிதி-]
சவுடு	சவுடு cavuḍu, பெ. (n.) சவடு (வின்.);; sediment. தெ. சவுடு;க. சவுளு [சவடு → சவுடு]
சவுண்டிகன்	சவுண்டிகன் cavuṇṭigaṉ, பெ. (n.) கள் விற்போன் (சௌண்டிகன்); (வின்.);; vendor of spirituous liquors. Skt. {}

சவுத்தி	சவுத்தி cavutti, பெ. (n.) சதுர்த்தி (இ.வ.);; fourth day of a lunar fortnight. Pkt. {}; Skt. {} [சதுரம் → சதுர்த்தி → சவுத்தி]
சவுத்து	சவுத்து cavuttu, பெ. (n.) முன்வகை; manner, method. "இவற்றுணோக்குஞ் சவுத்தறிவான்" (சினேந். பாயி. 4);. தெ. சவது
சவுதம்	சவுதம்1 cavudam, பெ. (n.) 1. விலைமலிவு (இ.வ.);; lowness of market price, cheapness. 2. விற்பனையாகாமல் கட்டுக்கிடையாக இருக்கும் பொருள் (வின்.);; old stock of goods lying unsold. 3. சோர்வு (யாழ்ப்);; tiresomeness fatigue, as of mind. 4. இளைப்பு (யாழ்ப்.);; weakness, emaciation. [சம்புதல் = விலைகுறைதல். சம்பு → சம்பல் = விலையிறக்கம், மலிவு. சம்பு → சவு → சவுதம்] சவுதம்2 cavudam, பெ. (n.) 1. நாட்டியத்தின் நடன (கதி); வகை; a mode of dancing ({});. "சவுத விகற்பமுங் காட்டி" (குற்றா.தல.தருமசாமி. 55);. 2. சவுக்கம்-4 பார்க்க (Mus.);;See {}-4. Pkt. saukka
சவுதரி-த்தல்	சவுதரி-த்தல் cavudariddal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சவதரி-த்தல் (யாழ்.அக); பார்க்க;See {}. 2. பாதுகாத்தல், காப்பாற்றுதல்; to support, maintain. [சவதரி → சவுதரி-,]
சவுதாரிப்பாய்	சவுதாரிப்பாய் cavutārippāy, பெ. (n.) முரட்டுக்கோரையால் நெய்யப்பட்ட பாய் (இ.வ.);; a kind of coarse mat. [சவுதாரி + பாய்]
சவுநாகம்	சவுநாகம் cavunākam, பெ. (n.) கையாந்தகரை (மலை.);; a plant.

சவுமம்	சவுமம் cavumam, பெ. (n.) சிற்ப நூல் முப்பத்திரண்டனுள் ஒன்று; one of the treatise on architecture.
சவுர்நிலம்	சவுர்நிலம் cavurnilam, பெ. (n.) களர்நிலம் (செங்கை);; alkaline earth; saline soil. [சவர் → சவுர் + நிலம்]
சவுரி	சவுரி cavuri, பெ. (n.) திருமால் (சூடா.);;{}. [சவரி → சவுரி] சவுரி2 cavuri, பெ. (n.) கள்வன் (சூடா.);; thief, robber. [கவர் → கவரி → சவரி → சவுரி] சவுரி3 cavuri, பெ. (n.) குறட்டை (தைலவ.தைல. 133);; bitter snake-gourd. [சவர் → சவரி → சவுரி]
சவுரிக்கயிறு	சவுரிக்கயிறு cavurikkayiṟu, பெ. (n.) தென்னைநார்க் கயிறு (வின்.);; cord of coconut fibre. [சவரி1 + கயிறு]
சவுரியம்	சவுரியம்1 cavuriyam, பெ. (n.) களவு (சூடா.);; theft, robbery. [கவர் → சவர் → சவுர் → சவுரியம்] சவுரியம் cavuriyam, பெ.(n.) சூரத்தனம்; bravery, valour. [Skt.{} → த.சவுரியம்]
சவுல்	சவுல் cavul, பெ. (n.) ஆ (பசு);, குதிரை முதலியன சினைப்படுகை (வின்.);; pregnancy of cows, mares, etc.. [சூல் → சவுல்] சவுல் cavul, பெ.(n.) களிப்பு; gaiety, merrymood. [U.caul → த.சவுல்]

சவுல்மண்	சவுல்மண் cavulmaṇ, பெ. (n.) வெண்மை கலந்த சதுப்புமண் (தருமபுரி);; a kind of soil, marsh. க. சவுள் (உவர்ப்பு); [சவுள் → சவுல் + மண்]
சவுள்	சவுள் cavuḷ, பெ. (n.) கழிவு உப்பினை வெட்டி அள்ளுதற்கேதுவான மண்வெட்டி போன்ற கருவி (மீனவ.);; a kind of hoe, shovel. [சுவள் → சவள் → சவுள்] சவள் பார்க்க
சவுளி	சவுளி cavuḷi, பெ. (n.) சவளி3 பார்க்க;See {}. "கலைச்சவுளித் தலைக்குலவி" (திருப்பு. 123);. து. சவுளி [சவளி → சவுளி]
சவை	சவை1 cavaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) மெல்லுதல்; to chew, munch. 2. குழந்தை தாய்ப்பாலைச் சப்புதல் (இ.வ.);; to suck mother's milk. ம. சவய்க்குக; தெ. சப்பு; குட. சவெ; நா. சவச்; பர். சவல்;மா. சொப்யெ. [அகைத்தல் = கூறுபடுத்துதல், அறுத்தல். அகை → சகை → சவை. சவை = மெல்லுதல், மென்று உண்ணுதல், தாய்ப் பாலை உறிஞ்சிக் குடித்தல்] சவை2 cavai, பெ. (n.) 1. மாந்தர் கூட்டம் (பிங்.);; assembly of men 2. அறிஞர் கூட்டம்; assembly of learned men. "சவைநடுவே நீட்டோலை வாசியா நின்றான்" (முதுரை. 137);. 3. கற்றறிந்தோர் (திவா.);; learned persons. [அமைதல் = பொருந்துதல், கூடுதல், அமை = கூட்டம் (முதனிலைத் தொழிலாகு பெயர்);. அமை → அவை. அவை → சவை. ஒ.நோ: அமர் → சமர். அமை → சமை. சவை → சபை. ஒ.நோ: உருவு → உருபு. செய்வவர் → செய்பவர். சபையென்னும் தென்சொல்லே வட மொழியிற் சபா ({}); என்னுஞ்சொல்லிற்கு மூலமாகும். வடமொழியிற் கூறும் வேர்ப்பொருள் விளங்குவது (பிரகாசிப்பது);. விளக்கத்தோடு கூடியது என்பதே. ஸ = கூட, பா({}); = விளங்கு, ஒளிர் (பிரகாசி, to shine); / பா என்பது பால் (வெண்மை, ஒளி); என்பதன் கடைக் குறையாகவுமிருக்கலாம்] காலஞ்சென்ற சுகு சட்டர்சி அதைமறுத்து, 'sib' என்னும் தியூத்தானிய அல்லது செருமானியச்சொல்லினின்று ஸபா என்னுஞ் சொல் திரிந்ததாகக் கூறினார். ஆயின், 'sib' என்பது உடன்பிறந்தோருள் ஒருவரைக் குறிக்கும் அது பொருந்தாது
சவைக்கக்கொடு-த்தல்	சவைக்கக்கொடு-த்தல் cavaikkakkoṭuttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) முலையூட்டுதல் (இ.வ.);; to give suck to. [சவைக்க + கொடு-,]

சவைக்கோழை	சவைக்கோழை cavaikāḻai, பெ. (n.) கோழை (இ.வ.);; one who is nervous in company or assembly. [சவை + கோழை]
சவைமகள்	சவைமகள் cavaimagaḷ, பெ. (n.) சவை3 பார்க்க (பிங்.);;See {}. [சவை +மகள்]
சவையரம்	சவையரம் cavaiyaram, பெ. (n.) ஒருவகை அரம் (C.E.M.);; a kind of file. [சவை + அரம்]
சவையல்	சவையல் cavaiyal, பெ. (n.) பொழுதுபோக்கு (இ.வ.);; amusement, diversion. [அவை → சவை → சவையல்]
சவையார்	சவையார் cavaiyār, பெ. (n.) 1. ஊரவையோர் (S.I.I. 11, 132);; members of a village council. 2. பிராமணரில் ஒரு பிரிவினர் (GTj.D.I.78);; a sect of Brahmins. [அவை → சவை → சவையார்] பழந்தமிழகத்தில் ஒவ்வோர் (ஆள்நில); ஊரிலும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு சவை இருந்தது. அச்சவையார்க்கு ஆளுங்கணம் என்றும் கணப்பெருமக்கள் என்றும் வாரியப் பெருமக்கள் என்றும்
சவைவாரியர்	சவைவாரியர் cavaivāriyar, பெ. (n.) ஊரவையின் ஆளுங்கூட்டத்தார் (I.M.P.Tn. 29);; managing committee of a village assembly. [சவை + வாரியார்] பழந்தமிழகத்தில் ஊர்ச்சபையானது ஊராட்சி பற்றிய பல்வேறு காரியங்களைக் கவனித்தற்குப் பல்வேறு வாரியமாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. வாரியம் என்பது மேற்பார்வை அல்லது மேலாண்மை. ஊரைப்பற்றிய பொதுக் காரியங்களையும் அறமுறை, குற்றத்தீர்ப்பு முதலியவற்றையும் கவனிப்பது ஆட்டை வாரியம் (சம்வத்சாரவாரியம்);; தோட்டம், தோப்பு, புன்செய் முதலியவற்றைக் கவனிப்பது தோட்டவாரியம்; நன்செய்களைக் கவனிப்பது கழனிவாரியம்;ஏரி, குளம், ஆறு முதலிய நீர்நிலைகளைக் கவனிப்பது ஏரி வாரியம்; ஏரி, குளங்களிலுள்ள கலிங்குகளையும் மதகுகளையுங் கவனிப்பது கலிங்குவாரியம்; ஊரில் வழங்கும் காசு
சவைவாள்	சவைவாள் cavaivāḷ, பெ. (n.) ஒருவகை வாள் (கட்டிட. நாமா. 41);; tenon-saw. [சவை + வாள்]
சழக்கன்	சழக்கன் caḻkkaṉ, பெ. (n.) தீயவன்; wickedman. "சழக்கனே னுனைச் சார்ந்திலேன்" (திருவாச. 3o, 2);. [சழங்கன் → சழக்கன்]

சழக்கு	சழக்கு caḻkku, பெ. (n.) 1. குற்றம்; fault, blemish. உள்ளச் சழக்கு மறினே பிறவி யறும் (சைவச. பொது. 404);. 2. தீமை; wickedness. "சழக்கு நாக்கொடு" (திவ். பெரியாழ். 5.1.2);. 3. பயனின்மை; uselessness. "சழக்கே பறிநிறைப் பாரொடு தவமாவது செயன்மின்" (தேவா. 1154. 4);. 4. தளர்ச்சி; fatigue, exhaustion. "ஒரு சழக்கற் சமருழக்கினான்" (பாரத.இராச. 61);. [சழங்கு → சழக்கு]
சழக்குச்சழக்கெனல்	சழக்குச்சழக்கெனல் caḻkkuccaḻkkeṉal, பெ. (n.) சழக்குப்புழக்கெனல் பார்க்க;See {} (செ.அக.);. [சழக்கு + சழக்கு + எனல்]
சழக்குப்புழக்கெனல்	சழக்குப்புழக்கெனல் caḻkkuppuḻkkeṉal, பெ. (n.) சிதறடிப்பதை உணர்த்தும் ஒலிக்குறிப்பு; onom. expr. of splashing sound. [சழக்கு + புழக்கு + எனல்]
சழக்கெனல்	சழக்கெனல் caḻkkeṉal, பெ. (n.) சழக்குப் புழக்கெனல் பார்க்க;See {}. [சழக்கு + எனல்]
சழங்கு	சழங்கு1 caḻṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சோர்தல்; to languish; to be enfeebled. "உடல் சழங்க லுற்றது" (காஞ்சிப்பு. தழுவக். 93);. 2. நெகிழ்தல்; to be loose - fitting, to hang loose, as one's garment. "சழங்க லுடையார்ந் தழுகு கொள்ள" (பெரியபு. தடுத்தாட். 31);. 3. தொங்கி யசைதல்; to dangle. "வெண்ணரை முடித்தது விழுந்திடை சழங்க" (பெரியபு. தடுத்தாட். 29);. [சுள் → சள் → சழ → சழங்கு-,] சழங்கு2 caḻṅgu, பெ. (n.) முதுமைத் தளர்ச்சி (யாழ்ப்.);; decrepitude due to old age. [சழங்கு1 → சழங்கு2]

சழி-தல்	சழி-தல் caḻidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சப்பளிதல்; to be pressed out of form, crushed down on one side; to be squeezed and distorted. 2. தளர்தல்; to become crumpled, wrinkled. 'தேகஞ் சழிந்துவிட்டது' (உ.வ.);. 3. நெருங்கிக் கிடத்தல்; to lie thick and close. "திங்கட்டொல்லரா நல்லிதழி சழிந்த சென்னி" (தேவா. 980 6);. 4. ஊழற்சதை வைத்தல்; to grow flabby. ம. சழயுக;க. சடில் (நெகிழ்தல்); [சூல் = வளைதற் கருத்துவேர். சுல் → சுள் → சுளகு = வளைத்துப்பின்னும் புடைப்புத்தட்டு. சுள் → சுளி. சுளிதல் திரிதல் சுளித்தல் வெறுப்பால் முகத்தைத் திரித்தல் சுள் சுளி சழி சழி
சழிவுநெளிவு	சழிவுநெளிவு caḻivuneḷivu, பெ. (n.) கோணல் மாணல்; unshapely, distorted condition. [சழிவு + நெளிவு. சளி → சழி → சழிவு]
சமுக்கம்	சமுக்கம் caḻukkam, பெ. (n.) 1. நெகிழ்ச்சி; looseness, as of garment. 2. மனமழிகை; rankling, as with envy. "மனச்சமுக்கம்" (திவா. 8, 109);. [சள் → சமு → சமுங்கு → சமுக்கம் (மு.தா. 310);] பொருள் குழைவும் மனக்குழைவும் எனக் குழைவு இருவகை. சளுத்தல் = சேறாதல். சள்ளல் = சேறு போன்றன பொருள் குழைவு. சமுக்கம் – நெகிழ்ச்சி மனமழிதல் போன்ற மனக்குழைவு இவை இரண்டிற்கும் 'சள்'
சமுங்கல்	சமுங்கல் caḻuṅgal, பெ. (n.) சமுக்கம் (வின்.); பார்க்க;See {}. [சள் → சமு → சமுங்கு → சமுங்கல்]
சமுங்கு – தல்	சமுங்கு – தல் caḻuṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சழங்கு-2 (யாழ்ப்.); பார்க்க;See {}- 2. மழுங்குதல் (வின்.);; to become blunt. [சள் → சமு → சமுங்கு (மு.தா.310);]
சள்	சள் caḷ, பெ. (n.) சுவையின்மையைக் காட்டும் குறிப்பு; onom. expr. of signifying insipidity.

சள்ளட்டியெனல்	சள்ளட்டியெனல் caḷḷaṭṭiyeṉal, பெ. (n.) ஓர் ஒலிக்குறிப்பு (யாழ்ப்.);; onom. expr. of snarling. [சள்ளட்டி + எனல்]
சள்ளல்	சள்ளல் caḷḷal, பெ. (n.) சேறு (யாழ்ப்.);; mud, slush. ம. சளிப்புறம் (சேற்றுநிலம்); [சுள் → சள் → சள்ளல் (மு.தா. 310);] அள்ளல் → சள்ளல் என்றுமாம்.
சள்ளு	சள்ளு1 caḷḷudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. இளகுதல் (வின்.);; to slacken, abate. 2. எருவாய்க் காற்றுப் பிரிதல் (R.);; to break wind. 3. சிக்குதல் (R.);; to be entangled, involved. ம. சள்ளுக; க. சல்லு (உரம் முதலியவற்றைப் பரப்பு);;தெ. சொள்ள, சள்ளு [சுள் → சள் → சள்ளுதல் (மு.தா. 312);] சள்ளு2 caḷḷudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) துளை விழுதல்; to form hole. [உள் → அள் → சள்-,] சள்ளு3 caḷḷu, பெ. (n.) 1. சள்ளை1 பார்க்க (இ.வ.);;See {}. 2. சள்ளுக்காய் பார்க்க;See {}. க. சள்ளு. [சுள் → சள் → சள்ளு]
சள்ளுக்காய்	சள்ளுக்காய் caḷḷukkāy, பெ. (n.) முற்றாத இளங்காய் (இ.வ.);; tender and undeveloped green fruit. [சள் → சள்ளு + காய்]
சள்ளுச்சள்ளெனல்	சள்ளுச்சள்ளெனல் caḷḷuccaḷḷeṉal, பெ. (n.) 1. நாய் குரைக்கும் ஒலிக்குறிப்பு (சங்அக);; dogs bark. 2. சினத்துடன் பேசுங் குறிப்பு; growling with anger. [சள்ளு + சள்(ளு); + எனல்]
சள்ளுப்படு-தல்	சள்ளுப்படு-தல் caḷḷuppaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) தொல்லைக்குள்ளாதல் (இ.வ.);; to undergo troubles, difficulties. [சள்ளு + படு-,]

சள்ளுப்புள்ளு	சள்ளுப்புள்ளு caḷḷuppuḷḷu, பெ. (n.) 1. சண்டை (கொ.வ.);; quarrel. 2. தொல்லை (யாழ்ப்.);; trouble, worry. [சள்ளு + புள்ளு. எதுகை நோக்கி வந்த மரபிணைமொழி]
சள்ளுப்புள்ளெனல்	சள்ளுப்புள்ளெனல் caḷḷuppuḷḷeṉal, பெ. (n.) சள்ளுச்சள்ளெனல் (இ.வ.); பார்க்க;See {}. [சள் → சள்ளு + புள்ளு + எனல்]
சள்ளுவாயன்	சள்ளுவாயன் caḷḷuvāyaṉ, பெ. (n.) ஓயாது பேசுபவன் (இ.வ.);; talkative fellow. [சள்ளு + வாயன்]
சள்ளெனல்	சள்ளெனல் caḷḷeṉal, பெ. (n.) சள்ளுச்சள்ளெனல் பார்க்க see {}. 'சள்ளென விழுகிறான்' (உ.வ.);. [சள் + எனல்]
சள்ளை	சள்ளை1 caḷḷai, பெ. (n.). 1. தொல்லை; trouble, annoyance. 2. ஆற்றுமீன்வகை; grey river- mullet, Mugil. "சள்ளை வெள்ளை யங்குருகு தானதுவா மெனக்கருதி வள்ளை வெண்மலரஞ்சி" (தேவா. 628, 4);. பட. சள்ளெ [சள் → சள்ளை] சள்ளை2 caḷḷai, பெ. (n.) இடுப்பு (யாழ்ப்.);; hip. க., பட. அள்ளெ [அள் → அள்ளை = விலாப்புறம். அள்ளை → சள்ளை]
சள்ளைக்கடுப்பு	சள்ளைக்கடுப்பு caḷḷaikkaḍuppu, பெ. (n.) குளிர்மிகையால் நேரிடும் உடல் வலி; pain in the body caused by cold. [சள்ளை + கடுப்பு]

சளக்குப்புளக்கெனல்	சளக்குப்புளக்கெனல் caḷakkuppuḷakkeṉal, பெ. (n.) சழக்குப்புழக்கெனல் பார்க்க;See {}. [சளக்கு + புளக்கு + எனல்]
சளக்கெனல்	சளக்கெனல் caḷakkeṉal, பெ. (n.) ஓர் ஒலிக் குறிப்புச்சொல்; onom. expr. of crashing sound. "சளக்கென் றடித்தாள் சதிகாரி" (விறலிவிடு. 894);. [சள் → சளக்கு + எனல்]
சளகந்தம்	சளகந்தம் caḷagandam, பெ. (n.) வசம்பு (மலை.);; sweet-flag.
சளகன்	சளகன் caḷagaṉ, பெ. (n.) நிலையற்ற மனமுடையவன்; weak, fickle-minded man. "சளகரல்லாத சதுரர்" (திருநூற். 61);. [அல் → (அவை); → அலம்பு = அசைதல். அல் → சல் → சள் → சளம் = அசைதல், துன்பந்தருதல். சளம் → சளகன் = அலைபாயும் மனமுள்ளவன்]
சளசண்டி	சளசண்டி saḷasaṇṭi, பெ. (n.) விடாபிடிக்காரன், அடம்பிடிக்கிறவன்; obstinate and impudent fellow. [சளம் + சண்டி]
சளசள-த்தல்	சளசள-த்தல் saḷasaḷattal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சேறாயிருத்தல்; to be wet, muddy, sloppy. 2. அருவி மழை முதலியவற்றின் வீழ்ச்சியால் ஒலியுண்டாதல்; to patter as rain. 3. கறி முதலியன குழைந்து நீராய் விடுதல் (வின்.);; to become watery as vegetable, curries. 4. எதிர்ப் பேச்சு (வாதம்); முதலியவற்றால் தளர்ச்சி யடைதல் (யாழ்ப்.);; to be discomfited, dispirited in controversy or in public speaking. ம. சளியுக. [சள் → சள் → சள்ளல் = சேறு. சளசள = சேறாயிருக்குந் தன்மையையுணர்த்தும் ஒலிக்குறிப்புச்சொல்
சளசளவெனல்	சளசளவெனல் saḷasaḷaveṉal, பெ. (n.) சளசளெனல் பார்க்க;See {}. "சளசள வென மழைத் தாரை கான்றன" (கம்பரா.திருவவ.46);. [சளசள + எனல்]
சளசளெனல்	சளசளெனல் saḷasaḷeṉal, பெ. (n.). 1. அலப்புதற் குறிப்பு; onom. expr. of babbling. 2. நீர்வீழ்ச்சி மழை முதலியவற்றால் உண்டாம் ஒலிக்குறிப்பு (பிங்.);; splashing, pattering as of rain. க. சளமள; Mar. {} [சளசள + எனல்]

சளப்பு	சளப்பு1 caḷappudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) அலப்புதல் (கொ.வ.);; to babble, prate. [அல் → அலை → அலம்பு. அலம்புதல் = அசைதல், அசைத்தல், அசைந்து ஒலித்தல். அலம் (த.வி.); → அலப்பு (பி.வி.); அலப்புதல் = நாவசைத்தல், பேசுதல். அலப்பு → சலப்பு → சளப்பு-] சளப்பு2 caḷappudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) குழப்புதல் (சங்.அக.);; to confuse; confound. [அலப்பு → சலப்பு → சலிப்பு → சளப்பு = வீண்பேச்சுப் பேசுதல், பிதற்றுதல், குழப்புதல்]
சளபுள-த்தல்	சளபுள-த்தல் caḷabuḷattal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒலித்தல் (யாழ்ப்.);; to splash. 2. மனங் கலங்குதல்; to be disconcerted, abashed. 3. ஆற்றல் முதலியன குறைதல்; to be reduced in power, wealth. 4. குழப்பமாயிருத்தல் (இ.வ.);; to be in utter confusion. [சள + புள-,]
சளம்	சளம்1 caḷam, பெ. (n.) துன்பம்; pain, distress. "மறலி கொடுபோகுஞ் சளமது தவிர" (திருப்பு. 584);. [சள் → சளம்] த. சளம் → Skt. cala. சளம்2 caḷam, பெ. (n.) 1. ஏய்ப்பு, வஞ்சனை (யாழ்அக);; deceit, fraud. 2. சீற்றம், கொடுவெறி (வின்.);; fury. [சள் → சளம் = கடுஞ்சினம்]
சளம்பம்	சளம்பம் caḷambam, பெ. (n.) சட்டை வகை; a kind of coat. "தோன்முழுச் சளம்ப மீதலம்பவே" (தக்கயாகப். 369);. [சள் → சள → சளம்பம் = நெகிழ்ச்சியான அமைப்புள்ள ஆடை]
சளவட்டை	சளவட்டை caḷavaṭṭai, பெ. (n.) சரவட்டை (யாழ்ப்.); பார்க்க;See {}. [சாவட்டை → சரவட்டை → சளவட்டை]
சளன்	சளன் caḷaṉ, பெ. (n.) ஏய்ப்பன், வஞ்சகன்; deceitful person. "காமச் சளன் செய்த கன்மத்தை" (பிரபோத. 6: 38);. [சளம் → சளன்] த. சளம் —> Skt, chala

சளாரெனல்	சளாரெனல் caḷāreṉal, பெ. (n.) ஓர் ஒலிக்குறிப்பு; onom. expr. of splashing. [சளார் + எனல்]
சளி	சளி1 caḷi, பெ. (n.) 1. குளிர்ச்சி; cold, chillness. "சளி கொள் சந்தின்" (சீவக. 1693);. 2. நீர்க்கோவை; catarrh. 3. மூக்குச்சளி; mucus blown out of the nose. "மூக்குக்குட் சளியிளையோடும்" (திருப்பு. 90);. 'சளிபிடித்ததோ சனிபிடித்ததோ' (பழ.);. 4. கோழை (வின்.);; phlegm. 5. பிசின் (தைலவ.);; resin. ம. சளி; க., து. சளி, சலி;தெ. சலி, சலும்பு [தண் → சண் → சள் → சளி] சளி2 caḷittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சளிநோய் கொள்ளுதல் (வின்.);; to catch cold. ம. சளியுக (சேறாதல்); [சளி1 → சளி2-] சளி3 caḷittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. புளித்தல்; to become stale and sour. 2. பதனழிதல் (வின்.);; to grow mouldy as food, as liquors in incipient fermentation; to be soaked too much; to rot. 3. சழி -, 2. பார்க்க;See {}. 'அவனுக்கு உடம்பு சளித்துப் போயிற்று' (உ.வ.);. ம. சளிக்கு;க. சளிய (பதனழிந்த தன்மை); [சுழி → சளி]
சளிசிந்து-தல்	சளிசிந்து-தல் saḷisindudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) சளியை மூக்கிலிருந்து வெளியேற்றுதல்; to blow out the nose. [சளி + சிந்து-,]

சளிசுரம்	சளிசுரம் saḷisuram, பெ. (n.) குளிர்காய்ச்சல்; ague. க. சளிச்வர [சளி + சுரம். சுள் → கர் → கரம் = காய்ச்சல்] த. கரம் → Skt. jvara
சளிப்பு	சளிப்பு1 caḷippu, பெ. (n.) 1. பதனழிகை; sourness. 2. ஊளைச்சதைப் பிடிக்கை; flabbiness. [சளி3 → சளிப்பு] சளிப்பு2 caḷippu, பெ. (n.) நீர்க்கோவை (வின்.);; catarrh. தெ. த்ஜலுபு [சளி → சளிப்பு]
சளு-த்தல்	சளு-த்தல் caḷuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சேறாதல்; to become muddy. ம. சளியுக. [சுள் → சள் → சளு-]
சளுக்கன்	சளுக்கன்1 caḷukkaṉ, பெ. (n.) சளுக்குவேந்தன் பார்க்க;See {}. [சளுக்கு → சளுக்கன்] சளுக்கன்2 caḷukkaṉ, பெ. (n.) பகட்டார வாரமிக்கவன் (இடம்பக்காரன்); (வின்.);; vain, foppish man. 'சளுக்கன் தனக்குச் சத்துரு சவளிக்காரனுக்கு மித்துரு' (பழ.);. [தளுக்கன் → சளுக்கன்]
சளுக்கி	சளுக்கி1 caḷukki, பெ. (n.) சளுக்குவேந்தன் பார்க்க;See {}. "திங்களின் வழிவரு சளுக்கி" (தெ.க.தொ.3,66);. [சளுக்கியன் → சளுக்கி] சளுக்கி2 caḷukki, பெ. (n.) நெல்வகை; kind of paddy.

சளுக்கியன்	சளுக்கியன் caḷukkiyaṉ, பெ. (n.) சளுக்கு வேந்தன் பார்க்க;See {}. [சாளுக்கியன் → சளுக்கியன்]
சளுக்கு	சளுக்கு caḷukku, பெ. (n.) 1. பகட்டாரவாரம்; foppery. 2. செருக்கு (வின்.);; conceit, presumption. [தளுக்கு → சளுக்கு] த. சளுக்கு → U. {}.
சளுக்குவேந்தன்	சளுக்குவேந்தன் caḷukkuvēndaṉ, பெ. (n.) தக்காணநாட்டை ஆண்ட சாளுக்கியவரசன் (பிங்.);;{} king of the Deccan. [சளுக்கு + வேந்தன்]
சளுகம்	சளுகம் caḷugam, பெ. (n.) அட்டை (திவா.);; leech. [சலம் → சலகம் → சலுகம் → சளுகம். நீரில் வாழ்வது] சளுகம் → Skt. {}
சளுவுவாயன்	சளுவுவாயன் caḷuvuvāyaṉ, பெ. (n.) சள்ளு வாயன் (யாழ்ப்.அக.); பார்க்க;See {}. [சள்ளுவாயன் → சளுவுவாயன்]
சளை-த்தல்	சளை-த்தல் caḷaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) தளர்தல், சோர்தல் (உ.வ.);; to grow tired, become weary. [சள் → சளை → சளைத்தல்]

சற்று	சற்று1 caṟṟu, பெ. (n.) 1. சிறுக்கம், சிறிதளவு; trifle. "சற்றெனு மருங்குல்" (சூடா. 1o, 30);. 2. எளிமை; ease, facility. "இவ்வுருவமாயினும் பெறல் சற்றல" (வைராக். சத. 16.);. [சிறு → (சிற்று); → சற்று] சற்று2 caṟṟu, கு.வி.எ. (adv.) 1. சிறிது; little. 2. சிறிதளவில்; a little, somewhat, a little while. "சற்றேயுந் தாமறிவில்" (தேவா. 19o. 10);. [சிறு → (சிற்று); → சற்று]
சற்றும்	சற்றும் caṟṟum, கு.வி.எ. (adv.) கொஞ்சங் கூட, அறவே; even a little. எனக்குப் பாகற்காய் சற்றும் பிடிக்காது. [சற்று → சற்றும்]
சற்றுமம்	சற்றுமம் caṟṟumam, பெ. (n.) புளியம் புறணி (புளியம்பழத்தின் தோல்);; tamarind shell (சா.அக.);.
சற்றைக்கொருதரம்	சற்றைக்கொருதரம் caṟṟaikkorudaram, வி.எ. (adv.) சிறிதுநேரத்தக்கு ஒருமுறை; quite frequently, often. அவர் சற்றைக்கொரு தரம் திரும்பித் திரும்பிப் பார்க்கிறார்.
சறடு	சறடு caṟaḍu, பெ. (n.) அழுக்கு (மூ.அ.);; dirt. [கசடு → சகடு → சறடு]
சறணி	சறணி caṟaṇi, பெ. (n.) கீல்; winge (யாழ்ப்.);.
சறாம்பு-தல்	சறாம்பு-தல் caṟāmbudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) பேணாதிருத்தல்; to neglect. "சறாம்பி யிருக்கையாய் உடம்பைப் பேணாதிருக்கை யென்னுதல்" (ஈடு. 4:8.4);.

சறுக்கல்	சறுக்கல் caṟukkal, பெ. (n.) 1. வழுக்கல்; slipperiness, slipping. 2. வழுக்கலிடம் (உ.வ.);; slippery place. 3. கலிங்கு (இ.வ.); calingula. [சறுக்கு → சறுக்கல்]
சறுக்கல்வேலை	சறுக்கல்வேலை caṟukkalvēlai, பெ. (n.) சுவரிலிருந்து விழும் நீரைச் சாக்கடையிற் செல்லவிடுவதாகிய ஒருவகைக் கட்டுமான வேலை (C.E.M.);; apron, a construction which conducts the drip on a wall into a gutter. [சறுக்கல் + வேலை]
சறுக்கு	சறுக்கு1 caṟukkudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வழுக்குதல்; to slip or slide. 'ஆனைக்கும் அடிசறுக்கும்' (உ.வ.);. 2. வழுவுதல் (வின்.);; to go astray. 3. செயல் நழுவுதல்; to slip out of hand, as an affair. 4. உராய்ந்துசெல்லுதல் (வின்.);; to skim, graze. ம. சறுக்கு; க. சரகு;தெ., பட. சாரு [சருக்கு → சறுக்கு-,] சறுக்கு2 caṟukku, பெ. (n.) 1. வழுக்குகை (வின்.);; slipping, sliding. 2. சறுக்குக்கட்டை பார்க்க;See {}. 3. நழுவுவகை (வின்.);; fall in circumstances; failure. 4. நெம்புதடி; block or roller put under a log or other heavy thing to facilitate its motion. 5. சாக்குப்போக்கு (இ.வ.);; subterfuge, pretext, excuse. 6. தடை (இ.வ.);; obstacle, hindrance. க. சரகு; தெ. சாரு;பட. சாரிகெ [சருக்கு → சறுக்கு]
சறுக்குக்கட்டை	சறுக்குக்கட்டை caṟukkukkaṭṭai, பெ. (n.) 1. தேர்ச்செலவை வழிப்படுத்துங் கட்டை; inclined plane set before the front wheels of a car to regulate its course. 2. ஆப்பு (C.E.M.);; wedge. [சறுக்கு + கட்டை. குட்டு → குட்டை; குட்டை → கட்டை = உயரக்குறைவு, அகலக் குறைவு, நீளக்குறைவு]

சறுக்குப்பாறை விளையாட்டு	சறுக்குப்பாறைவிளையாட்டு caṟukkuppāṟaiviḷaiyāṭṭu, பெ. (n.) சரிவான பாறையின்மேல் பக்கத்தில் அமர்ந்து கீழ்நோக்கி வழுக்கி விளையாடும் சிறுவர் விளையாட்டு; sliding. மறுவ. வழுக்குப் பாறை விளையாட்டு [சறுக்கு + பாறை + விளையாட்டு]
சறுக்குமரம்	சறுக்குமரம் caṟukkumaram, பெ. (n.) 1. பந்தய வழுக்குமரம்; greased pole, slippery post for climbing, as in games. 2. சறுக்கிவிழும் விளையாட்டுப்பலகை; sliding bar, in gymnastics. 3. சறுக்குக்கட்டை1 பார்க்க;See {}. [சறுக்கு + மரம்]
சறுக்கை	சறுக்கை caṟukkai, பெ. (n.) மதகு (W.G);; surplus- weir, sluice, flood-gate. [சறுக்கு → சறுக்கை]
சறுகு-தல்	சறுகு-தல் caṟugudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) நழுவுதல்; to slip, slide, to fail. "காரியஞ் சறுகிப் போயிற்று" (இ.வ.);. [சறு → சிறுகு-,]
சறுதாகம்	சறுதாகம் caṟutākam, பெ. (n.) வேங்கை மரம்; Indian kino tree - Pterocarpus marsupium (சாஅக.);.
சறுதாசம்	சறுதாசம் caṟutācam, பெ. (n.) சறுதாகம் பார்க்க;See {}.
சறுதாவிகம்	சறுதாவிகம் caṟutāvigam, பெ. (n.) பூவரசு; portia tree - Thespesia populnae (சா.அக.);.
சறுவாவி	சறுவாவி caṟuvāvi, பெ. (n.) செங்கடுக்காய்; a red variety of galnut - Terminalia chebula (சாஅக.);.
சறுவானுகம்	சறுவானுகம் caṟuvāṉugam, பெ. (n.) சிவதை; jalap - Ipomaca turpethum (சா.அக.);.

சறை	சறை1 caṟai, பெ. (n.) தாழ்வு (ஈடு. 4,8,4);; lowness, inferiority. [சறுக்குதல் = வழுக்குதல். உயரத்தினின்று தாழ நழுவுதல், தாழ்வு, சறு → சறை] சறை2 caṟai, பெ. (n.) சறைமணி (ஈடு. 4,8,4);;பார்க்க;See {}. [அறைதல் = ஒலித்தல் அறை → சறை]
சறைணி	சறைணி caṟaiṇi, பெ. (n.) தஞ்சை மாவட்டம் கும்பகோணம் வட்டத்தில் வழக்கிலிருந்த ஓர் அளவை (முகத்தல் அளவை);; kind of measure of capacity at {} district, {} taluk. "திருவாளிக்கு குரவின்னு குலட்டினகைக்கு கால் சறைணியும் விதனா னக்கு வடத்துக்கு கால் சறைணியும்" (த மரா. செப்பேடுகள் – 50: 2-68);.
சறைமணி	சறைமணி caṟaimaṇi, பெ. (n.) ஆநிரைகள் ஒசையைக்கேட்டு உடன்வருகைக்காக இடையர் அரையிற்கட்டி ஒலிப்பிக்கும் மணி (ஈடு, 4. 8, 4);; herdsman's tinkling girdle, at the sound of which cows follow him to their stall. [அறைதல் = ஒலித்தல். அறை → சிறை + மணி. முள் → முட்டு = சிறியது. முட்டுகள் = சிறு பொருட்கள்
சறையினான்	சறையினான் caṟaiyiṉāṉ, பெ. (n.) உடம்பைப் பேணாதவன்; one who neglects his person;slovenly fellow. 'சறையினார் கவராத தளிர்நிறத்தால்' (திவ். திருவாய். 4, 8: 4);. [சறை → சறையினான்]
சன்மலி	சன்மலி1 caṉmali, இலவு; red cotton. "சன்மலி முட் டைத்துச் சோர்வான்' (சேதுபு. தனுக்கோ. 14);. [சுல் - சிவத்தற் கருத்துவேர். சுல் → சல் → சன் + மலி] சன்மலி2 caṉmali, பெ. (n.) உயிர்கட்குத் துன்பஞ் செய்வோரை முள்தைக்குமாறு செய்து துன்புறுத்தும் நிரையம் (நரகம்); (சேதுபு. தனுக்கோ. 3);; a hell where ruthless people who never scruple to torment animals are tortured. [சுல் - குத்தற்கருத்துவேர். சுல் → சல் → சன்மலி]
சன்னக்கம்பி	சன்னக்கம்பி caṉṉakkambi, பெ. (n.) 1. மெல்லியக்கம்பி; thin-wire. 2. ஆடையின் சிறுகரைக்கோடு; fine border, as of a cloth. [சன்னம் + கம்பி]
சன்னக்காரணை	சன்னக்காரணை caṉṉakkāraṇai, பெ. (n.) வெட்டிவேர்; cuscus root – Andropogon aromaticus alias Amuricatus (சா.அக);.
சன்னக்காரை	சன்னக்காரை caṉṉakkārai, பெ. (n.) கைக்கு மெதுவாகும்படி நன்றாயரைக்கப்பட்ட சுண்ணாம்பு; fine plaster. க. சண்ணகாரெ [சன்னம் + காரை]

சன்னக்கீற்றுரூபாய்	சன்னக்கீற்றுரூபாய் caṉṉakāṟṟurūpāy, பெ. (n.) பழைய காசு வகை (சரவண. பணவிடு 63);; an ancient coin. [சன்னம் + கீறு + ரூபாய். உருவம் → ரூபம் → ரூபா → ரூபாய்]
சன்னக்கூனி	சன்னக்கூனி caṉṉakāṉi, பெ. (n.) கூனியிறால் (பதார்த்த, 930);; a common shrimp. [சன்னம் + கூனி]
சன்னக்கெண்டை	சன்னக்கெண்டை1 caṉṉakkeṇṭai, பெ. (n.) மீன்வகை (பதார்த்த. 918);; a species of small barbus. [சன்னம் + கெண்டை] [p] சன்னக்கெண்டை2 caṉṉakkeṇṭai, பெ. (n.) பொடிச்சரிகைக் கம்பி; fine braid of lace. [சன்னம் + கெண்டை]
சன்னகம்	சன்னகம் caṉṉagam, பெ. (n.) பூங்கருவி என்னும் படைக்கலம் (பிங்.);; a weapon.
சன்னகா	சன்னகா caṉṉakā, பெ. (n.) நேர்வாளம்; croton seed - Croton tigilium (சா.அக.);.
சன்னச்சம்பா	சன்னச்சம்பா caṉṉaccambā, பெ. (n.) ஆடவை கடக மாதங்களில் விதைத்து ஆறு மாதத்தில் விளையும் நெல்வகை; a kind of small {} paddy sown in July-August and maturing in six months (செ.அக.);. க. சண்ணநெல்லு [சன்னம் + சம்பா]
சன்னச்சம்பான்	சன்னச்சம்பான் caṉṉaccambāṉ, பெ. (n.) குதிரைவகை (அகவசா. 152);; a species of horse.
சன்னசாலம்	சன்னசாலம் caṉṉacālam, பெ. (n.) சன்னசாலைக் கடுகு (மலை.); பார்க்க;See {}.
சன்னசாலை	சன்னசாலை caṉṉacālai, பெ. (n.) சன்னசாலைக் கடுகு (வின்.); பார்க்க;See {}.

சன்னசாலைக்கடுகு	சன்னசாலைக்கடுகு caṉṉacālaiggaḍugu, பெ. (n.) வெண்கடுகு (வின்.);, white-mustard. [சன்னசாலை + கடுகு]
சன்னசிலம்புரி	சன்னசிலம்புரி saṉṉasilamburi, பெ. (n.) புடைவை வகை (யாழ்.அக.);; a kind of saree. [சன்னம் + சிலம்புரி]
சன்னஞ்சன்னமாக	சன்னஞ்சன்னமாக caṉṉañjaṉṉamāka, கு.வி.எ. (adv.) சிறிதுசிறிதாக; little by little, piece-meal. கடனைச் சன்னஞ்சன்னமாகக் கொடுத்தான் (இ.வ.);. [சன்னம் + சன்னம் + ஆக]
சன்னத்திப்பிலி	சன்னத்திப்பிலி caṉṉattippili, பெ. (n.) அரிசித் திப்பிலி; long-pepper of a thin species as opposed to ஆனைத்திப்பிலி (சாஅக.);. [சன்னம் + திப்பிலி]
சன்னத்தும்பை	சன்னத்தும்பை caṉṉattumbai, பெ. (n.) தும்பை வகை (L.);; fascicled minute-leaved white dead nettle shrub. [சன்னம் + தும்பை]
சன்னத்துருக்குவேம்பு	சன்னத்துருக்குவேம்பு caṉṉatturukkuvēmbu, பெ. (n.) வேம்புவகை (L.);; globular-flowered neem. [சன்னத்துருக்கு + வேம்பு]
சன்னத்துவரை	சன்னத்துவரை caṉṉattuvarai, பெ. (n.) ஆற்றுப்பூவரசு (L.);; river Portia. [சன்னம் + துவரை]
சன்னநூல்	சன்னநூல் caṉṉanūl, பெ. (n.) மெல்லிதான நூல்; fine {}, opp. to mutuku-{}. [சன்னம் + நூல்]

சன்னப்புட்டாணி	சன்னப்புட்டாணி caṉṉapputṭāṇi, பெ. (n.) மகளிர் புடைவை வகை (இ.வ.);; a kind of saree. [சன்னம் + புட்டாணி]
சன்னப்பொடி	சன்னப்பொடி caṉṉappoḍi, பெ. (n.) 1. சிறு பொடி; small particles. 2. பொன்துகள்; gold dust (சேரநா.);. ம. சன்னப் பொடி [சன்னம் + பொடி. புள் → பொள் → பொட்டு = சிறியது, சிற்றளவு. பொள் → பொடி]
சன்னபின்னம்	சன்னபின்னம் caṉṉabiṉṉam, பெ. (n.) சின்னபின்னம்; pieces, shreds. "சன்ன பின்னமாய் நொறுக்கி" (கொண்டல் விடு. 187);. [சின்னபின்னம் → சன்னப்பின்னம்]
சன்னம்	சன்னம்1 caṉṉam, பெ. (n.) வெள்ளைநிறம்; white colour. [சுள் → சுண் → சுண்ணம் = நீறு, சுண்ணாம்பு, வெள்ளை. சுண்ணம் → சுன்னம் → சன்னம் = வெள்ளை] சன்னம்2 caṉṉam, பெ. (n.) 1. நுண்மை; minuteness, smallness. 2. நேர்மை (வின்.);; fineness. 3. பொடி மணிக்கல் (உ.வ.);; precious stone of small size. 4. நுண்ணியபொடி (பிங்.);; small particles, as filings of gold and silver. "சன்னமாகி வெண்சாம்பரி னாயின" (உபதேசகா. சிவவிரத. 174);. 5. சிறிய வெடிகுண்டு (வின்.);; small shot. 6. மெல்லியதாய் அரைக்கப்பட்ட காரை (இ.வ.);; fine plaster. 7. மறை பொருள்; covery hits, hidden meaning. 'அவன் வைத்த சன்னம் எனக்குத் தெரியும்' (இ.வ.);; 8. குரலிழைவு; thin timbre. 'குரல் சன்னமாயிருக்கிறது' (உ.வ.);. ம. சன்னம், க., தெ. சன்ன. [சுல் → சல் → சன்னம்]

சன்னம்வை	சன்னம்வை1 caṉṉamvaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வெள்ளை வைத்தல் (இ.வ.);; to plaster nicely, as a wall. [சன்னம் + வை-,] சன்னம்வை2 caṉṉamvaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சிறிய மணிகளைப் பதித்தல்; to inset fine gems as in ornaments. 2. அழகாய்ப் பேசுதல்; to talk nicely and neatly. 3. பேச்சில் சூழ்ச்சிகளைக் காட்டுதல்; to be cunning in speech. அவன் சன்னம் வைத்துப் பேசுகிறான் (இ.வ.);. [சன்னம்2 + வை-,]
சன்னமணிவலை	சன்னமணிவலை caṉṉamaṇivalai, பெ. (n.) அடிவலையிற் கட்டப்பெற்ற மிகச்சிறிய மணிகளையுடைய வலை (மீனவ.);; a kind fishing net with small bells. [சன்னம் + மணி + வலை]
சன்னமல்லி	சன்னமல்லி caṉṉamalli, பெ. (n.) ஊசிமல்லிகை; needle jasmine - Jasminum rigidum (சா.அக.);. [சன்ன(ம்); + மல்லி]
சன்னல்பின்னல்	சன்னல்பின்னல் caṉṉalpiṉṉal, பெ. (n.) சிக்கல்; entanglement, intricacy, confusion. [சன்னல் + பின்னல். எதுகை நோக்கி வந்த மரபிணை மொழி]
சன்னவடம்	சன்னவடம் caṉṉavaḍam, பெ. (n.) மெல்லிய சரடுகளால் திரிக்கப்பட்ட நீண்ட பொன் மாலை; a kind of gold garland. [சன்னம் + வடம்]
சன்னவாழைப்பூ	சன்னவாழைப்பூ, caṉṉavāḻaippū, பெ. (n.) மகளிர் புடைவை வகை; a kind of saree. [சன்னம் + வாழைப் பூ]
சன்னவிசிறி	சன்னவிசிறி saṉṉavisiṟi, பெ. (n.) மகளிர் புடைவை வகை; a kind of saree (செ.அக.);. [சன்னம் + விசிறி]

சன்னவீரம்	சன்னவீரம் caṉṉavīram, பெ. (n.) ஒரு வகை வெற்றி மாலை; a garland indicative of victory. "சன்ன வீரம் திருமார்பில் வில்லிலக" (பதினொ. திருக்கைலாயஞா – 19);. [சன்னம் + வீரம்]
சன்னவோரா	சன்னவோரா caṉṉavōrā, பெ. (n.) இரு கண்களும் ஒரே பக்கத்திலுள்ள சிறு கடல்மீன் வகை; a flat-fish, Tuthis, as having both eyes on one side. [சன்னம் + ஒரா]
சன்னாக்கூனி	சன்னாக்கூனி caṉṉākāṉi, பெ. (n.) சன்னக்கூனி பார்க்க;See {}.
சன்னிகணாயன்	சன்னிகணாயன் caṉṉigaṇāyaṉ, பெ. (n.) சன்னிநாயகம் (வின்.); பார்க்க;See {}. சன்னிகணாயன் caṉṉigaṇāyaṉ, பெ.(n.) சன்னிநாயகம் (வின்.); பார்க்க;see {}.
சன்னிகுன்மம்	சன்னிகுன்மம் caṉṉiguṉmam, பெ. (n.) சூலை நோய்வகை (R);; convulsive fits. [சன்னி + குன்மம்] சன்னிகுன்மம் caṉṉiguṉmam, பெ.(n.) சந்நிகுன்மம் பார்க்க;see {}. (சா.அக.);. [சன்னி + குன்மம்]
சன்னிநாயகம்	சன்னிநாயகம் caṉṉināyagam, பெ. (n.) 1. தும்பை (மலை.);; white dead nettle. 2. கருஞ்சீரகம் (வின்.);; black cumin. [சன்னி + நாயகம்]
சன்னிநாயன்	சன்னிநாயன் caṉṉināyaṉ, பெ. (n.) சன்னி நாயகம் (வின்.);;பார்க்க;See {}. [சன்னிநாயகம் → சன்னிநாயன்] சன்னிநாயன் caṉṉināyaṉ, பெ.(n.) சந்நிநாயகம் பார்க்க;see {}. (சா.அக.);

சன்னிமீட்டான்	சன்னிமீட்டான் caṉṉimīṭṭāṉ, பெ. (n.) மூஞ்சூறு; grey musk shrew - Indian musk rat. சன்னிமீட்டான் caṉṉimīṭṭāṉ, பெ.(n.) மூஞ்சூறு; grey musk shrew; Indian musk rate-Crocidura caerulea.(சா.அக.); [P]
சன்னியம்	சன்னியம் caṉṉiyam, பெ. (n.) மரமஞ்சள் (யாழ்.அக);; tree turmeric.
சன்னை	சன்னை1 caṉṉai, பெ. (n.) தென்னைமரம்; coconut tree (சா.அக.);. ம. சன்னமிரி;க. சன்ன சன்னை2 caṉṉai, பெ. (n.) 1. தேரின் உலுக்கு மரம் (யாழ்ப்.);; timber used as a lever to help the movement of temple car. 2. ஒருவகைப் பெருமுரசு (இ.வ.);: a large temple drum. க. சன்னெ
சன்னைகொன்னை	சன்னைகொன்னை caṉṉaigoṉṉai, பெ. (n.) . திருத்தமற்றபேச்சு (இ.வ.);; unrefined speech. [சன்னை + கொன்னை. எதுகை நோக்கி வந்த மரபிணைமொழி]
சன்னைசயிக்கினை	சன்னைசயிக்கினை saṉṉaisayikkiṉai, பெ. (n.) சாடைமாடை (மதுரகவி.47);; hint. [சன்னை + சயிக்கினை. மோனை நோக்கி வந்த மரபிணைமொழி]
சன்னைசாடை	சன்னைசாடை caṉṉaicāṭai, பெ. (n.) மறை பொருள், கமுக்கம்; secrecy. [சன்னை + சாடை. சாய் → சாள் → சாடு → சாடை]
சனக்கிரம்புள்	சனக்கிரம்புள் caṉakkirambuḷ, பெ. (n.) ஆவாரை; tanner's cassia - Cassia auriculata (சாஅக.);.

சனகந்தம்	சனகந்தம் caṉagandam, பெ. (n.) வசம்பு (மலை.);; sweet-flag.
சனகபோகிதம்	சனகபோகிதம் caṉagapōgidam, பெ. (n.) சிற்றரத்தை; smaller galangal - Alpinia galanga (சா.அக.);.
சனகம்	சனகம் caṉagam, பெ. (n.) புளியாரை (மலை.);; yellow wood-sorrel. சனகம் caṉagam, பெ.(n.) சாதிக்கும் காரணமான சூக்குமவினை வகை (சி.போ.பா.2,2,பக்.117);; a subtle karma which determines the caste of an individual. [Skt janaka → த. சனகம்]
சனகிப்பூடு	சனகிப்பூடு caṉagippūṭu, பெ. (n.) நெய்ச்சிட்டிப் பூடு; round-leaved tadda - Grewia orbiculata. மறுவ. சீதாசெங்கழுநீர்.
சனகிப்பூண்டு	சனகிப்பூண்டு caṉagippūṇṭu, பெ. (n.) எருமை நாக்கிப் பூண்டு, செடி வகை (பாலவா. 346);; buffalo-tongue milk - hedge herb, Onosma bracteatum. [சாணாக்கி + பூண்டு → சணகிப்பூண்டு → சனகிப்பூண்டு]
சனசித்திரம்	சனசித்திரம் saṉasittiram, பெ. (n.) புளியாரை (யாழ்.அக.);; yellow wood-sorrel.
சனம்பா	சனம்பா caṉambā, பெ. (n.) சந்தனமரம்; sandal wood - Santanum album (சா.அக.);. [சந்தனம் → சனம → சனம்பா] சனமாலி __, பெ. (n.); இலவு; silk cotton tree. [சன்மலி → சனமாலி]
சனமாவியம்	சனமாவியம் caṉamāviyam, பெ. (n.) ஆலமரம்; banyan tree - Ficus bengalensis (சா. அக.);.

சனன்மாலி	சனன்மாலி caṉaṉmāli, பெ. (n.) சதகுப்பி (மலை.); பார்க்க;See {}. சனன்மாலி caṉaṉmāli, பெ.(n.) சனனமாலி பார்க்க;see {}.
சனனசாலம்	சனனசாலம் caṉaṉacālam, பெ. (n.) வெண்கடுகு; white mustard - Brassica alba (சா.அக.);. மறுவ. ஐயவி [சன்னம் = வெள்ளை. சன்னம் → சனனம் + சாலம்] சனனசாலம் caṉaṉacālam, பெ.(n.) வெண்கடுகு; whit mustard-Brassica alba.(சா.அக.);
சனனமாலி	சனனமாலி caṉaṉamāli, பெ. (n.) சதகுப்பி பார்க்க;See {} (சாஅக.);. [சனன்மாலி → சனனமாலி] சனனமாலி caṉaṉamāli, பெ.(n.) சதகுப்பி; bishop's weed.(சா.அக.);
சனனி	சனனி caṉaṉi, பெ. (n.) ஒருவகை மல்லிகை; a species of jasmine (சா.அக.);.
சனாசனம்	சனாசனம் caṉācaṉam, பெ. (n.) கோனாய் (யாழ். அக.);; wolf.
சனாவு	சனாவு caṉāvu, பெ. (n.) கையாந்தகரை; eclipse plant - Eclypta prostrata (சா.அக);.
சனிகை	சனிகை caṉigai, பெ. (n.) பெண்; a girl or woman (சாஅக);. [கன்னிகை → சன்னிகை → சனிகை]

சனியன்	சனியன் caṉiyaṉ, பெ. (n.) குத்தும் படைக்கல வகை; bayonet. [சுல் → சல் → சன் → சனியன்]
சனிவளையம்	சனிவளையம் caṉivaḷaiyam, பெ. (n.) மகளிரணியும் காதணிவகை (பரவ.);; a kind of ear-ornament worn by women. [சனி + வளையம்]
சனுகம்	சனுகம் caṉugam, பெ. (n.) மிளகு (மலை.);; pepper.
சனை	சனை caṉai, பெ. (n.) ஓமம்; Indian dill - Carum copticum (சா.அக.);.

சா

சா1 cā, 'ச' கர மெய்யும் 'ஆ' கார உயிரும் இணைந்த உயிர்மெய்யெழுத்து;

the syllable formed by adding the long vowel {} to the consonant 'c' / 'S'.

[ச் + ஆ]

சா2 cātal, 19 செ.கு.வி. (v.i.)

ஒன்றிற்காக வருத்திக்கொள்ளுதல்; ஒருவருக்காகத் துன்பப்படுதல்; to torture oneself something;

suffer for someone. பணம், பணம் என்று ஏன் சாகிறாய்!

[சாய் → சா-,]

சா3 cātal, 19 செ.கு.வி. (v.i.)

1. இறத்தல்; to die, to decease, to depart from life, to cease to live, to expire.

"சாதலி னின்னாத தில்லை" (குறள், 23o);.

2. பயிர் முதலியன கெட்டுப்போதல்; to be spoiled or blighted, as crops.

'பயிர் தண்ணீரில்லாமற் சாகிறது' (உ.வ.);.

3. சோர்தல்; to be exhausted.

கைகால் செத்துப் போயின.

4. ஒன்றிற்காகப் பெருவிருப்பம் கொண்டிருத்தல்; to do, have great desire.

பணத்திற்காகச் சாகின்ற அவன் ஒழுங்காக உண்ணவும் மாட்டான்.

5. உடலுறுப்பு செயலிழத்தல்; to lose, or decay as of limbs.

இரண்டு நாள் காய்ச்சலில் நாக்குச் செத்துவிட்டது. மறுவ. உயிர் நீத்தல், மடிதல்

ம. சாகுக. சாவுக; க. சாய், சாயு; தெ. சச்சு, சா, சாவ்; து. சைபுனி; பட. சாயி; குட. சாள், சாவ்; பர். சய்; கட. சய், சய்; கோண்., மால. சைஆன; பிரா. ககி, சைஆன, சாய், சவெ; குவி. கைய்; Ice. deyja;

Dan. do;

Scot. dee;

E. die, starve;

O.E. stcorfan.

[சாய் = சாய்தல், சாய்ந்து விழுதல். சாய் → சா]

சா4 cā, பெ. (n.)

முதன்மைவினையின் தன்மை மிகுதிப்படுவதை உணர்த்தும் துணைவினை; an auxiliary to indicate that the action of the main verb is greatly intensified.

அப்பா திட்டுவாரோ என்று அஞ்சிச் சாகிறாள்.

சா5 cā, பெ. (n.)

சாவு பார்க்க;See {}.

[சாய் → சா]

சா5 cā, பெ. (n.)

www.valluvarvallalarvattam.com 10304 of 19068

வட்டக்கோட்டின் ஒரு பகுதியின் இருமுனைகளையும் சேர்க்கும் கோடு; chord of an arc;

சாக்கட்டை	சாக்கட்டை cākkaṭṭai, பெ. (n.) கும்பாதிரி மரம் (L.);; lac tree. [சாய் + கட்டை]
சாக்கடை	சாக்கடை1 cākkaḍai, பெ. (n.) சாய்கடை பார்க்க;See {}. "சாக்கடைக்குள் நரிக்குட்டி" (இராமநா. உயுத். 43);. ம. சாக்கட; U. {} [சாய்கடை → சாக்கடை (வே.க. 232); = வட்டமாகவுள்ள அங்கணம் (சலதாரை);. ஒ.நோ. சூல் → சால் → சலாகம் = அங்கணம். சாலுதல் = சாய்தல். கடை = இடம்] சாக்கடை2 cākkaḍai, பெ. (n.) சேறு (யாழ். அக.);; mire. மறுவ. சள்ளல் [illegible]
சாக்கண்ணன்	சாக்கண்ணன் cākkaṇṇaṉ, பெ. (n.) ஒற்றைக் கண்ணன்; one eyed person (சேரநா.);. ம. சாக்கண்ணன் [சாய் + கண்ணன்]
சாக்கணவாய்	சாக்கணவாய் cākkaṇavāy, பெ. (n.) ஆழ்கடலில் காணப்படும் முள்ளில்லாத மீன் (மீனவ.);; a kind of sea fish. [ஆழ்க்கணவாய் → ஆக்கணவாய் → சாக்கணவாய்] [p] சாக்கா-த்தல் __, 4 செ.கு.வி. (v.i.); இறப்போர்க்கு அருகிருந்து உதவுதல் (யாழ்ப்.);; to wait on a dying person, affording necessary help. [சா + கா-,]
சாக்காட்டு-தல்	சாக்காட்டு-தல் cākkāṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) சாக்கா- (யாழ்ப்.); பார்க்க;See {}. [சா + காட்டு-,]
சாக்காட்டுப்பறை	சாக்காட்டுப்பறை cākkāṭṭuppaṟai, பெ. (n.) சாப்பறை (புறநா. 194, உரை);; funeral drum. [சாக்காடு + பறை]

சாக்காட்டுமரம்	சாக்காட்டுமரம் cākkāṭṭumaram, பெ. (n.) இடி, மின்னல் இவற்றால் தாக்குண்டு காய்ந்த மரம் (இ.வ.);; a kind of tree. [சாக்காடு + மரம். சாக்காடு = இறப்பு, அழிவு]
சாக்காடு	சாக்காடு cākkāṭu, பெ. (n.) 1. சாவு; death. "உறங்குவது போலுஞ் சாக்காடு" (குறள். 339);. 2. கெடுதி; ruin, injury. 'மரம் சாக்காடா யிருக்கிறது' (இ.வ.);. [சா → சாக்காடு. (வே.க. 234);. கடு → காடு = மிகுதி. ஒ.நோ. வெள்ளக்காடு]
சாக்காலம்	சாக்காலம் cākkālam, பெ. (n.) இறக்கும் நேரம்; time of death. ம. சாக்காலம் [சா(கும்); + காலம். கோல் → கால் = கம்பு, தூண். தூண்போல் உடம்பைத்தாங்கும் உறுப்பு. கால்போல் நீண்டுசெல்லும் நீர்ப்போக்கு. நீண்டியங்கும் காற்று. நீண்டு தொடரும் காலம். கால் → காலம்]
சாக்காளி	சாக்காளி cākkāḷi, பெ. (n.) தன்னுருவை மறைத்துக் கிடக்கும் புழுவகை; a kind of worm which conceals its form by a membranous cover made by itself. "சாக்காளி என்னும் புழுப்போல- வேறேபூண்டு கிடக்கையாலே" (திருவுந்தி. 24, உரை);. [சாக்கு + அள் - சாக்காள் → சாக்காளி]
சாக்கி	சாக்கி cākki, பெ. (n.) சக்கிமுக்கிக்கல்; flint. "சதி கொண்ட சாக்கி யெரியின் வடிவாம்" (திருமந். 1653). ம. சாக்கி [சக்கி → சாக்கி] சாக்கி cākki, பெ.(n.) நேர் பார்வைச் சான்று; eye witness "தேவர் சாக்கியாக" (இராமநா.உயுத்.71); த.வ.சான்று, காட்சிச் சான்று [Skt.{}.த.சாக்கி] சாக்கி2 cākki, பெ.(n.) நெருப்புண்டாக்க பயன்படுத்தி வந்த ஒரு வகைக் கல்; flint-stone used for kindling fire. த.வ.அழற்கல், வெங்களிச்சான்கல், வெண்கல், சக்கிமுக்கிகல், தீக்கடைகல். [Skt.சச்கி → சாக்கி]

சாக்கிடு-தல்	சாக்கிடு-தல் cākkiḍudal, 17 செ.குன்றாவி. (v.t.) தலைக்கீடாகக் கொள்ளுதல், பொய்க்காரணம் கூறுதல்; to make a false excuse, allege as a protext. கோயிலைச் சாக்கிட்டு வயிறு வளர்க்கிறான். [சாக்கு + இடு-,]
சாக்கிபாக்கி	சாக்கிபாக்கி cākkipākki, பெ. (n.) கொசுறு (உ.வ.);; extra quantity obtained into the bargain. [சாக்கி + பாக்கி. எதுகைநோக்கி வந்த மரபிணைமொழி]
சாக்கு	சாக்கு1 cākkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) வளர்த்தல், வளர்த்து உருவாக்குதல்; to bring up, to foster, to rear, to nurse, to keep, to protect, to preserve (கருநா.);. க., தெ., பட. சாகு [சால் → சால்கு → சாக்கு-,] சாக்கு2 cākku, பெ. (n.) இறப்பு; death (சேரநா.);. ம. சாக்கு [சா → சாக்கு] சாக்கு3 பார்க்க சாக்கு3 cākku, பெ. (n.) போலிக் காரணம்; pretence excuse, pretext. 'வேலையைச் செய்யாமல் சாக்குச் சொல்லுகிறான்" (உ.வ.);. தெ., க. சாக;பட. சாகி [சா = சாவு. சா → சாக்கு. ம. சாக்கு (இறப்பு); ம. சாக்கும் போக்கும் (இறப்பும் புகலிடமும்);. இவ்விணைமொழி மலையாளத்தில் சாக்கும் போக்கும் இல்லாத அல்லது கெட்ட என்று ஆளப்படுவது இதன் பொருளைத் தெளிவுபடுத்துதல் காண்க. இறப்பு அல்லது பிற புகலிடம் இல்லாத இக்கட்டான நிலையை உணர்த்தும் இவ் விணைமொழி இறப்பு அல்லது ஏதாவது புகலிடத்தைப் பற்றிப் பொய்யாகக் கூறும் வீண் காரணத்தையும் குறித்தது. பின் இவ்விணை மொழியின் முதற் சொல்லே இப் பொருளைக் குறித்தது.] சாக்கு4 cākku, பெ. (n.) பொன் (வின்.);; gold. [சரக்கு = வணிகப் பண்டம். சரக்கு → சாக்கு] சாக்கு5 cākku, பெ. (n.) 1. கோணிப்பை; gunny bag. 2. சட்டைப்பை (வின்.);; pocket in a garment. OE. sace;

சாக்குக்கணவாய்	சாக்குக்கணவாய் cākkukkaṇavāy, பெ. (n.) நத்தைவகை (வின்.);; species of squid, octopus vulgaris. [சாக்கு + கணவாய்]
சாக்குச்சுருளி	சாக்குச்சுருளி cākkuccuruḷi, பெ. (n.) சாக்கில் சுருட்டி வைத்திருப்பது (இ.வ.);; that which is rolled up in a sack. [சாக்கு5 + சுருளி]
சாக்குடி	சாக்குடி cākkuḍi, பெ. (n.) கால்வழியில்லாமல் அழியும் குடும்பம்; extinction of a family, extinct family. ம. சாக்குடி [சா + குடி. குடி = இல், குடியிருப்பு. குடிகள் = நாட்டிற் குடியிருக்கும் மக்கள்]
சாக்குப்போக்கு	சாக்குப்போக்கு cākkuppōkku, பெ. (n.) சாக்கு3 பார்க்க;See {}. ம. சாக்கும் போக்கும் (இறப்போ புகலிடமோ இல்லாத); [சாக்கு + போக்கு. மரபிணைமொழி]
சாக்குமாண்டி	சாக்குமாண்டி cākkumāṇṭi, பெ. (n.) மண்ணையன் (யாழ்ப்.);; dullard, fool. [சாக்கு + மாண்டி] எளிய பொருட்களை உவமைப்படுத்தித் திட்டும் அடிப்படையில் எளியதும், முரட்டமைப்பைக் கொண்டதுமான சாக்கு, திட்டுவதற்கு ஆளப்பட்டுள்ளது. ஒ.நோ. சாணிப்பிணம். மொண்ணை → மண்ணை = அறிவுக் கூர்மை இல்லாதவன். மண்ணை → மாண்டி. சாக்குமாண்டி மரபினை மொழி.
சாக்குரல்	சாக்குரல் cākkural, பெ. (n.) பிறர் இறப்பைக் குறிப்பிக்கும் ஆந்தையோசை; screech of owl, believed to portend death. [சா + குரல்]
சாக்குரற்பறவை	சாக்குரற்பறவை cākkuraṟpaṟavai, பெ. (n.) சாக்குருவி பார்க்க;See {}. [சாக்குரல் + பறவை]

சாக்குருவி	சாக்குருவி cākkuruvi, பெ. (n.) தீச்செயல் நிகழுதற்கு அறிகுறியான ஓசையுடையதென்று கருதப்படும் ஆந்தை வகை; screech - owl, a species of Athene, whose cry is believed to portend death. ம. சாகுருவி [சா + குருவி] [p]
சாக்குழந்தை	சாக்குழந்தை cākkuḻndai, பெ. (n.) சாப்பிள்ளை பார்க்க;See {}. ம. சாகுருளி [சா + குழந்தை]
சாக்குறி	சாக்குறி cākkuṟi, பெ. (n.) இறக்கும் அறிகுறி; omen or sign of death. [சா + குறி]
சாக்கை	சாக்கை1 cākkai, பெ. (n.) 1. கணியன் (நிமித்திகன்); (சூடா.);; astrologer. 2. அரசரது கருமத்தலைவன் (பிங்.);; king's ministerial officer. 3. போற்றாளி, தலைமைப்பூசகர் (சங்.அக.);; head priest [சால் → சால்கை → சாக்கை] சாக்கை2 cākkai, பெ. (n.) சாக்கைக் கூத்தாடுபவன்; a dancer. "மறைக்காட்டுக் கணவதியான திருவெள்ளறை சாக்கைக்குப் பங்கு ஒன்றரையும்' (தெ.க.தொ.2:66);. [சால் = நிறைவு. சால் → சால்கை → சாக்கை = பெருமைகளைச் சொல்லி (புகழ்ந்து); மகிழச் செய்தல் புகழ்மொழிச் சொல்லி ஆடும் கூத்து]
சாக்கைக்கூத்து	சாக்கைக்கூத்து cākkaikāttu, பெ. (n.) ஆடவர் ஆடும்கூத்து வகையுளொன்று; a dance performed by {}. "_திருவிழாவிற்கு வந்து சாக்கைக்கூத்து ஆடக்கடவ அடலையூர் சாக்கைக்கு மூன்றங்கம் ஆட நிவந்தம்" (தெ.க. தொ. 19:171); ம. சாக்கயான், சாய்பார் கூத்து [சாக்கையன் + கூத்து] சாக்கைக்கூத்து ஆடுபவர், சாக்கையர் எனப் பட்டனர். இவர்கள் ஆரியக்கூத்தும் ஆடும் திறமை பெற்றிருந்தனர். இக்கூத்து, தமிழகத்துச் சிவன்கோயில்களில் ஆடப்பெற்றது. சாக்கைக்கூத்து மூன்று பகுதியாகவும் ஏழு பிரிவாகவும் ஆடப்பெறும்

சாக்கையன்	சாக்கையன் cākkaiyaṉ, பெ. (n.) 1. சாக்கைக் கூத்து நிகழ்த்தும் ஓர் இனத்தான்; member of a caste, whose profession in ancient times was to sing and dance in temples and palaces. "கூத்தச்சாக்கை யனாடலின்" (சிலப். 28: 77);. 2. கணியன் (சூடா.);; astrologer. [சாக்கை → சாக்கையன்]
சாக்கொட்டு	சாக்கொட்டு cākkoṭṭu, பெ. (n.) சாவுக்கொட்டு பார்க்க;See {}. [சா + கொட்டு]
சாக்கோட்டி	சாக்கோட்டி cākāṭṭi, பெ. (n.) கருவுற்ற மகளிர்க்கு வரும் மசக்கை (இ.வ.);; sickness of a pregnant woman.
சாகக்கீரை	சாகக்கீரை cākakārai, பெ. (n.) சிறுகீரை; garden spinach - Amaranthus campestris.
சாகச்சூம்பி	சாகச்சூம்பி cākaccūmbi, பெ. (n.) மிக மெலிந்தவன் (யாழ்.அக.);; emaciated person. [சா + சூம்பு - சாக்சூம்பு → சாகச்சூம்பி. சும்பு → சூம்பு → சூம்பி. 'இ' வி.மு.த.ஈறு]
சாகச்சோம்பி	சாகச்சோம்பி cākaccōmbi, பெ. (n.) சாகச்சூம்பி பார்க்க (யாழ்.அக.);;See {}. [சாகச்சூம்பி → சாகச்சோம்பி]

சாகசம்	சாகசம்1 sākasam, பெ. (n.) சிறுகீரை; gardem greens - amaranthus campestris. சாகசம்2 sākasam, பெ. (n.) ஊர்க்குருவி; sparrow. [சகடம் – வளையவளைய சுற்றும் பறவை. சகடம் → சகசம் – சாகசம்] சாகசம்1 sākasam, பெ.(n.) 1. துணிவு; daring, daring act. "சாகசங்கள் பல செய்தும்" (பிரபோத.30, 53);. 2. போலிநடிப்பு, பாசாங்கு; false, pretence. "இத்தனை சாகசமும் வேணுமோ" (இராமநா.அயாத்.7); [Skt.{} → த.சாகசம்] சாகசம்2 sākasam, பெ.(n.) மெய்ம்மை; truth. "சாகசமொன்றும் விரும்புவோள்" (ஞானவா.தா.சூ.80); [Skt.sahaja → த.சாகசம்] சாகசம்3 sākasam, பெ.(n.) யானை (அக.நி);; elephant.
சாகசன்	சாகசன் sākasaṉ, பெ. (n.) துணிவுள்ளவன் (இ.வ.);; a clever, brave man. [சாகசம் → சாகசன்] சாகசன் sākasaṉ, பெ.(n.) துணிகர முள்ளவன்; a clever, brave man. [Skt.{} → த.சாகசன்]
சாகசி	சாகசி sākasi, பெ. (n.) மருதோன்றி; nail-dye - Lawsonia alba (சா.அக.);.
சாகசிரேட்டம்	சாகசிரேட்டம் sākasirēṭṭam, பெ. (n.) பாலை மரம்; milk-tree - Dichopsis ellipticus (சா.அக.);.

சாகஞ்சம்	சாகஞ்சம் cākañjam, பெ. (n.) சிறுதேக்கு; fire- creeper-Cleodendron serratum alias C. Javanicum (சா.அக.);.
சாகடி-த்தல்	சாகடி-த்தல் cākaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கொல்லுதல், உயிரைப் போக்குதல்); to kill, render lifeless. 'பணத்துக்காக அவனைச் சாகடித்தான்' (உ.வ.);. ம. சாடிப்பு (தூக்குத்தண்டனை); [சா + சாக + அடி = சாகடி-,]
சாகத்தீவு	சாகத்தீவு cākattīvu, பெ. (n.) தேக்கந்தீவு; an annular continent, named after a tree called {} or teak. "சாகத்தீவினுளுறைபவர்" (கம்பரா. படைக்கா-9);. [சாகம் + தீவு]
சாகதுண்டம்	சாகதுண்டம் cākaduṇṭam, பெ. (n.) அகில் (அக.நி.);; eagle-wood. சாகதுண்டம் cākaduṇṭam, பெ.(n.) அகில் (அக.நி.);; eaglewood.
சாகநாற்றனம்	சாகநாற்றனம் cākanāṟṟaṉam, பெ. (n.) ஒரு வகைப் பொன்; a kind of gold (சாஅக.);.
சாகபில்லகம்	சாகபில்லகம் cāgabillagam, பெ. (n.) சாகபிலவங்கம் பார்க்க;See {}. [சாகபிலவங்கம் → சாகபில்லகம்]
சாகபிலவங்கம்	சாகபிலவங்கம் cākabilavaṅgam, பெ. (n.) கத்தரிச்செடி; brinjal plant - Solanum melongena.

சாகம்	சாகம்1 cākam, பெ. (n.) 1. அசோகு; asoka tree - Saraca indica. 2. அரசமரம்; peepul tree. Ficus religiosa. 3. மராமரம்; saul tree - Aporo sa lindleyane (சாஅக.);. சாகம்2 cākam, பெ. (n.) வெள்ளாடு (பிங்.);; he goat. மறுவ. வெள்ளை, வற்காலி, கொச்சை சாகம்3 cākam, பெ. (n.) தேனீ (சூடா.);; bee. [சரகம் → சாகம்] சாகம்4 cākam, பெ. (n.) 1. இலைக்கறி (பிங்.);; potherbs, greens. 2. இலை; leaf. "அருந் தவத்தின் சாகந்தழைத்து" (கம்பரா. நகரப். 75);. 3. சிறுகீரை (பிங்.);; a species of amaranth. 4. தேக்கு (பிங்.);; teak. 5. தாழை (மலை);; fragrant screwpine. 6. சாகத்தீவு பார்க்க;See {}. 7. இலைச்சாறு (யாழ்ப்.);; juice of leaves. ம. சாகம் [சாகை → சாகம்] சாகம்5 cākam, பெ. (n.) வில்; bow. "சாகம் பொன்வரையாக" (தேவா. 1o33, 6);. [ஆவம் → சாவம் → சாபம் = வில். சாபம் → சாவம் → சாகம்] சாகம்1 cākam, பெ.(n.) வெள்ளாடு(பிங்.);; he goat. [Skt.{} → த.சாகம்] [P] சாகம்3 cākam, பெ.(n.) தேனீ (சூடா);; bee.

சாகமூலி	சாகமூலி cākamūli, பெ. (n.) 1. கொல்லன் கோவை; snake caper - Bryonia epigaea. 2. ஊமத்தை; dhatura - Ohatura stramonium. [சா → சாக (வைக்கும்); + மூலி]
சாகயம்	சாகயம் cākayam, பெ. (n.) தேக்கு; teak-wood Tectona grandis (சா.அக.);. [சாகம் → சாகயம்]
சாகரக்கொடி	சாகரக்கொடி cākarakkoḍi, பெ. (n.) சுழற்சி; bonduct nut (lit.);; ocean round pebble - Caesalpinia bonduc. [சாகரம் + கொடி]
சாகரக்கோடி	சாகரக்கோடி cākarakāṭi, பெ. (n.) கடற் சங்கு; sea-chank. [சாகரம் + கோடி. கோடு → கோடி]
சாகரகுலம்	சாகரகுலம் cāgaragulam, பெ. (n.) உப்புரவர் குலம்; a caste of Uppuravar. [சாகரம் + குலம்]
சாகரத்தினம்	சாகரத்தினம் cākarattiṉam, பெ. (n.) ஒரு வகை முல்லை; a species of jasmine (சா.அக);.
சாகரப்பன்றி	சாகரப்பன்றி cākarappaṉṟi, பெ. (n.) பிலாச்சை மீன்; frog-fish - Ostrachian genus.

சாகரம்	சாகரம்1 cākaram, பெ. (n.) யானையின் காது வழி ஒழுகும் மதநீர்; sporting, wantoning (கழ.அக.);. சாகரம்2 cākaram, பெ. (n.) 1. வாரி; ocean. 2. பதினாயிரங் கோடி (வின்.);; ten quadrillions. [சக்கரம் = வளைவு, வட்டம். சக்கரம் → சகரம் → சாகரம் = நிலவுலகத்தை வளையச் சூழ்ந்திருப்பது] சகர என்னும் பெயருடைய ஞாயிற்றுக் குலத்து அரசன் நஞ்சுடன் பிறந்தவன் (ச-கர); என்றும் அவருக்குக் கெவலினி என்னும் மனைவியிடம் அசமஞ்ச என்னும் மகனும் சுமதி என்னும் மனைவியிடம் அறுபதினாயிரம் மக்களும் பிறந்தனர் என்றும், கபிலர் என்னும் முனிவர் சாவத்தினால் அவ்வறுபதினாயிர மக்களும் சாம்பலாயினர் என்றும், அவர்களைத் தூய்மைபடுத்த பகீரதன் தன் பத்தியினால் கங்கையை மேலுலகத்திலிருந்து இறங்கச் செய்தான் என்றும், அந்நீர் சென்று சேரும் கடலுக்குத் தன்முன்னோர் பெயரை (சகர); இட்டார் என்றும் தொன்மக் (புராண); கதை அடிப்படையில் சாகரம் என்னும் சொற்கு மூலம் கூறுவது எத்துணையும் பொருந்தா. மற்றொரு தொன்மக்கதை சகரனின் மக்கள் நிலத்தைத் தோண்டிக் கடலை உருவாக்கினர் எனக் கூறுகிறது. நிலவுலகத்தின் முக்காற் பங்கிற்கும் மேலாகப் பரந்திருப்பது ஒரு சிலரால் தோண்டி உருவாக்கப்பட்டது என்பதும் பொருந்தாது. இச் சொற்கு இனச்சொற்கள் மேலையாரிய மொழிகளில் இல்லாமை இது இந் நாட்டு இயன்மொழிச்சொல் என்பதை உறுதிப் படுத்துதல் காண்க. அகன்று விரிந்த கடல் பின்னர் பேரெண்ணிக்கையைக் குறித்தது. சாகரம்1 cākaram, பெ.(n.) விழிப்புநிலை; விழித்திருக்கை (பிங்);; sleeplessness, watchfulness. [Skt.{} → த.சாகரம்]
சாகரி	சாகரி cākari, பெ. (n.) ஒரு வகைப்பண் (யாழ்.அக.);; a melody type.
சாகலா	சாகலா cākalā, பெ. (n.) ஆடுதின்னாப் பாலை; worm-killer-Aristolochia bracteata.
சாகலாசனார்	சாகலாசனார் cākalācaṉār, பெ. (n.) அகநானூறு 16,270 ஆவது பாடல்களின் ஆசிரியர்;{} poet, author of {} 16, 270.
சாகவில்வம்	சாகவில்வம் cākavilvam, பெ. (n.) சேம்பு (மலை);; cocco, a coarse herb.
சாகளம்	சாகளம் cākaḷam, பெ. (n.) வெள்ளாடு (உரி.நி.);; goat.

சாகாகுவஞ்சம்	சாகாகுவஞ்சம் cākākuvañjam, பெ. (n.) தேக்கு; teak-wood - Tectona grandis (சா.அக.);.
சாகாங்கம்	சாகாங்கம் cākāṅgam, பெ. (n.) மிளகு (மலை.);; pepper. சாகாங்கம் cākāṅgam, பெ.(n.) மிளகு (மலை);; Pepper. [Skt.{} → த.சாகாங்கம்]
சாகாச்சாவு	சாகாச்சாவு cākāccāvu, பெ. (n.) சாவாச்சாவு பார்க்க;See {}. ம. சாகாச்சாவு [சாவாச்சரவு → சாகாச்சாவு]
சாகாசிவை	சாகாசிவை cākācivai, பெ. (n.) விழுது (யாழ்.அக.);; aerial root. சாகாசிவை cākācivai, பெ. (n.) கடலாமணக்கு; sea-side castor plant - Jatropha curcas (சா.அக);.
சாகாடச்சிற்றன்	சாகாடச்சிற்றன் cākāṭacciṟṟaṉ, பெ. (n.) ஆநிரை மீட்கும் கரந்தைப்போரில் இறந்த வீரன்; a hero, who lost his life in a battle of restore buffalo herd. "கொங்கத்து எழுமாத்தூர் இருந்து வாழுஞ் சாகாடச் சிற்றன் மீகொன்றை" (தெ.க.தொ. 1971/57);. பல்லவன் கம்பவருமனின் ஆறாம் ஆண்டு;கி.பி. 9ஆம் நூற்றாண்டு, ஈரோடு வட்டத்தில் உள்ளது எழுமாத்தூர் கொங்குவேளாளரில் [illegible] குலத்தவரில் [illegible] பனங்காடை என்ற இரு வகையினர்
சாகாடு	சாகாடு cākāṭu, பெ. (n.) 1. பெரும்பாலும் வேளாளர் பணிகளுக்கும் பெருஞ்சுமைகளை ஏற்றிச் செல்வதற்கும் எருது இழுத்துச் செல்லும் வலுவான இரண்டு சக்கரங்களை யுடைய வண்டி; strong two-wheeled, ox drawn vehicle used in farming and for heavy goods. "பீலிபெய் சாகாடு மச்சிறும்" (குறள், 476);. 2. வண்டியுருளை; cart wheel. "அச்சுடைச் சாகாட்டாரம்" (புறநா. 256);. 3. உருள் நாண்மீன் (திவா.);; the fourth {}.
சாகாதமூலி	சாகாதமூலி cākātamūli, பெ. (n.) 1. வேம்பு; margosa tree. 2. சீந்திற்கொடி; moon creeper - Tinospora cordifolia. [சாவாத → சாகாத + மூலி]

சாகாதுண்டம்	சாகாதுண்டம்1 cākātuṇṭam, பெ. (n.) சாகதுண்டம் பார்க்க;See {}. [சாகதுண்டம் → சாகாதுண்டம்] சாகாதுண்டம்2 cākātuṇṭam, பெ. (n.) சீந்தில் (வின்.);; gulancha.
சாகாதுயில்	சாகாதுயில் cākātuyil, பெ. (n.) அகில்; eagle wood.
சாகாமருந்து	சாகாமருந்து cākāmarundu, பெ. (n.) 1. தேவ அமிழ்தம் (இறவாமல் காப்பது);; ambrosia, as preventing death. 2. ஒரு வகை மூலிகை (யாழ்.அக.);; a medicinal shrub. [சா + ஆ + மருந்து → சாவா மருந்து → சாகா மருந்து]
சாகாமிருகம்	சாகாமிருகம் cāgāmirugam, பெ. (n.) monkey, as living in branches. [சாகைமிருகம் → சாகாமிருகம்] Skt. {} → த. மிருகம்
சாகாமூலி	சாகாமூலி cākāmūli, பெ. (n.) சீந்தில் (மலை.);; gulancha. ம. சாகாமூலி [சா + ஆ + மூலி – சாவாமூலி → சாகாமூலி]
சாகாமூவாப்பேருரு	சாகாமூவாப்பேருரு cākāmūvāppēruru, பெ. (n.) திருநுந்தாவிளக்கெரிப்பதற்கு வேண்டும் நெய்யின்பொருட்டு, என்றும் இளமையுடன் ஒரு தொகையுள்ளனவாகக் கோயிற்குவிடப் படும் ஆடுமாடுகள்; cattle of a fixed number endowed to provide a continuous supply of ghee for temple lamps. "சாகாமூவாப் பேருருவாக அட்டின பசு இருபத்தஞ்சு" (T.A.S.1,14);.
சாகாரம்	சாகாரம் cākāram, பெ. (n.) 'சா' என்னும் தமிழ் வண்ணமாலை எழுத்து; the letter {}. மறுவ. சகர ஆகாரம் [சா + காரம். உயிர்மெய்யெழுத்துகளுள், நெடிலுக்குத் தனிச்சாரியை இல்லை. இருப்பினும், 'காரம்' அவ்வப்போது ஆளப்பெறுகிறது. சகர ஆகாரம் என்பதே, இலக்கணப்படி சரி] சகரஆகாரம் பார்க்க

சாகாவுப்புச்செய் நீர்	சாகாவுப்புச்செய்நீர் cākāvuppucceynīr, பெ. (n.) நஞ்சக்கொடியினுப்போடு, ஏனைய மருந்துச் சரக்குகளைச் சேர்த்துப் பின்பு வடிக்கப்பெறும் மூலிகை நீர்; the salt extracted from the navel-string after mixing it with other ingredients. [சாகாவுப்பு + செய்நீர்]
சாகி	சாகி cāki, பெ. (n.) 1. மரம் (சூடா.);; tree. 2. சிற்றீஞ்சு; shiny-leaved dwarf date. 3. திராய் (மலை.);; Indian chickweed. [அகைதல் = தளிர்தல். அகை → சகை → சாகை → சாகி] சாகி cāki, பெ.(n.) 1. மரம் (சூடா);; tree. 2. சிற்றீஞ்சு; shiny-leaved dwarf date 3. திராப்(மலை);; Indian chickweed. [Skt.{} → த.சாகி]
சாகிலியன்	சாகிலியன் cākiliyaṉ, பெ. (n.) சிறுகீரை; garden spinach - Amaranthus campestris. [சாகி → சாகிலியன்]
சாகினி	சாகினி1 cākiṉi, பெ. (n.) வெள்ளாடு; goat (கழஅக.);. [சாகம் → சாகினி] சாகினி2 cākiṉi, பெ. (n.) 1. சிறுகீரை (திவா.);; a species of amaranth. 2. பூங்கீரை; cocks comb greens. 3. சேம்பு (பிங்.);; cocco. சாகினி3 cākiṉi, பெ. (n.) தீத்தேவதை (சங்.அக.);; an evil spirit. [சாவு → சாவினி → சாகினி]
சாகினியம்	சாகினியம் cākiṉiyam, பெ. (n.) சேம்பு; a vegetable plant with esculent leaves known as Indian kales - Caladium nymphaefolium alias colocasia antiquorum (சா.அக.);. [சாகனி → சாகினியம்]

சாகு-தல்	சாகு-தல் cākudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. செல்லுதல்; to go, to move forward, to proceed. 2. தொடர்தல், முன்னேறுதல்; to proceed or advance (கருநா);. க., தெ. சாகு [சல் → சலகு → சாகு-,]
சாகுடி	சாகுடி cākuḍi, பெ. (n.) வழித்தோன்றல் முடிந்த குடும்பம் (நாஞ்.);; extinct family. ம. சாகுடி [சா + குடி]
சாகுபடி	சாகுபடி cākubaḍi, பெ. (n.) விளைச்சல், பயிர் வளர்ப்பு; cultivation. கடும்புயலால் நெல் சாகுபடி குறைந்துவிட்டது. தெ. சாகுபடி ({});;க. து., சாகுவளி
சாகுபடிக்கணக்கு	சாகுபடிக்கணக்கு cākubaḍikkaṇakku, பெ. (n.) பயிர் செய்யப்பட்ட நிலங்களின் கணக்கு (R.T.);; cultivation account. [சாகுபடி + கணக்கு]
சாகுபடிக்காலம்	சாகுபடிக்காலம் cākubaḍikkālam, பெ. (n.) வேளாண் பணி தொடங்கும் காலம்; the time to commence farming. க. சாகுவளி கால [சாகுபடி + காலம்]
சாகுபடிசெய்-தல்	சாகுபடிசெய்-தல் sākubaḍiseytal, 1 செ.குன்றாவி. (v.t.) பயிர் செய்தல்; to cultivate, to till. க. சாகுவளி மாடு [சாகுபடி + செய்-,]
சாகுபடித்திட்டம்	சாகுபடித்திட்டம் cākubaḍittiḍḍam, பெ. (n.) 1. காலநிலை கைகொடுக்கும்போது பயிர் செய்யவேண்டுமெனத் தீர்மானிக்கப்பட்ட நிலங்களின் பட்டியல் (R.T.);; account, taken by revenue servants at the commencement of the cultivating season, of the holdings intended for cultivation. 2. பயிரிடுதற்கு ஏற்படும் தோராயச் செலவு; approximate cultivation expenses.

சாகுபடிப்பத்திரம்	சாகுபடிப்பத்திரம் cākubaḍibbattiram, பெ. (n.) பயிர் செய்யப்படும் நிலங்களின் குத்தகை ஆவணம் (R.T.);; lease deed of cultivate land. [சாகுபடி + திட்டம்] Skt. பத்திரம் → த. பத்திரம்
சாகுபடிமுச்சலிக்கை	சாகுபடிமுச்சலிக்கை cākubaḍimuccalikkai, பெ. (n). ஒவ்வொருவரது கையொப்பத்துடனும் அவ்வவர்க்குச் சொந்தமான நிலத்தின் பரப்பளவைக் குறித்துவைக்கும் ஆண்டுக் கணக்கு (R.T.);; an annual rent-roll in which the extent of land held by each individual ryot is recorded and his signature taken. 2. சாகுபடி செய்வதாக ஒப்புக்கொண்டு நிலத்தின் சொந்தக்காரருக்கு எழுதிக் கொடுக்கும் ஆவணம்; agreement containing the terms of cultivation executed by a tenant in favour of his land-lord
சாகுருவி	சாகுருவி cākuruvi, பெ. (n.) சாக்குருவி பார்க்க;See {}. [சா + குருவி]
சாகுலி	சாகுலி cākuli, பெ. (n.) ஆவாரை; tanner's cassia - Cassia curiculata.
சாகுலிகர்	சாகுலிகர் cāguligar, பெ. (n.) கரையார் (யாழ்.அக);; fisherman.
சாகுவளி	சாகுவளி cākuvaḷi, பெ. (n.) சாகுபடி; cultivation, agriculture. "தரிசு பூமிசாகு வளி செய்திருக்க" (தாசீல்தார் நா. பக். 89);. க. சாகுவளி [சாகுபடி → சாகுவளி]
சாகுளி	சாகுளி cākuḷi, பெ. (n.) பண் வகை (பரத. ராக. 103);; a specific melody type.

சாகை	சாகை1 cākai, பெ. (n.) வாழுமிடம், வீடு; house, hut, residence, halting-place. "அந்த சாக (சாகை); தான் அவன் இருக்குமிடம்". தெ. சாக;க. சாக (இடம், அறை); [சால் → சாய்ப்கை = படுக்குமிடம், இளைப்பாறுமிடம். சாய்கை → சாகை] சாய்கை பார்க்க சாகை2 cākai, பெ. (n.) 1. மரக்கிளை; branch of a tree. "சாகைச் சம்பு தன்கீழ்" (மணிமே. பதி.5);. 2. கிளைக்குடும்பம்; branch of a family. (நாஞ்.);. 3. கை; hand. "தளிரோங்கு சாகைகளும் (கோயிற் பாயி. 6);. 4. மறையின் உட்பிரிவு; vedic section. "சாகையாயிர முடையார்" (தேவா. 199, 1);. 5. மறை (பிங்.);;{}. 6. எகர் மறைப்பகுதி; a portion of yajur {}. [உகு → உகை → அகை. அகைதல் = தளிர்தல், கிளைத்தல். அகை → சகை → சாகை] சாகை3 cākai, பெ. (n.) இலை (பிங்.);; leaf. [அகை → சகை → சாகை] சாகை4 cākai, பெ. (n.) வட்டில் (பிங்.);; cup. [சூள் → சாள் → சாளை = வட்டமான குடிசை. சாள் → சாணை = வட்டமான சாணைக்கல். சாளை → சாளையம் = வளையம். சாளை → சாகை] சாகை5 cākai, பெ. (n.) இறப்பு; death. 'சாகைக்கு மீண்டு பிறக்கைக்கு மன்றி" (கந்தரலங். 54);.
சாங்கசம்	சாங்கசம் sāṅgasam, பெ. (n.) சீந்தில்; gulancha (சா.அக.);. [சாங்கம் → சாங்கசம்]

சாங்கடை	சாங்கடை cāṅgaḍai, பெ. (n.) சாங்காலம், இறக்குந்தறுவாய் (வின்.);; moment of death. [சா + கடை. 'கடை' இடம், பொழுது]
சாங்கம்	சாங்கம்1 cāṅgam, பெ. (n.) 1. ஒழுங்கு; order. 2. சங்கொலி; the sound of a blown chank. [சங்கு → சங்கம் = பெருஞ்சங்கு. 'அம்' பெருமைப் பொருள் பின்னொட்டு. சங்கம் → சாங்கம்] சாங்கம்2 cāṅgam, பெ. (n.) சங்கச் செய்நஞ்சு பாடாணம் (மூ.அ.);; a mineral poison. [சங்கம் → சாங்கம்] சாங்கம்3 cāṅgam, பெ. (n.) சீந்தில் (மலை.);; gulancha. சாங்கம் cāṅgam, பெ.(n.) இறைவடிவச் சிற்பங் களின் உறுப்புகளிற் ஒன்று; a feature in sculpture. [சாரங்கம்-சாங்கம்] சாங்கம் cāṅgam, பெ.(n.) 1. உறுப்புக்களைனைத்தும்; all the limbs. "கரசரணாதி சாங்கம்" (சி.சி.1,47, மறை.ஞா); 2. சாயல்; likeness, similarity of features. "பார்த்தால் அவன் சாங்கமாயிருக்கிறது". [Skt.{} → த.சாங்கம்]
சாங்கலிகன்	சாங்கலிகன் cāṅgaligaṉ, பெ. (n.) நஞ்சுமுறி மருத்துவன் (சங்.அக.);; a doctor who has specialised in curing poison.
சாங்காலம்	சாங்காலம் cāṅgālam, பெ. (n.) இறக்குந் தருவாய், சாகுங்காலம்; the time of death. [சா (சாகும்); + காலம்]
சாங்கிமம்	சாங்கிமம் cāṅgimam, பெ. (n.) மருத யாழ்த்திற வகை (பிங்.);; an ancient secondary melody type of marudam class - musical.

சாங்கிருதம்	சாங்கிருதம் cāṅgirudam, பெ. (n.) சலங்கை (யாழ்.அக.);; tinkler in an anklet.
சாங்கு	சாங்கு cāṅgu, பெ. (n.) ஒரு வகை அம்பு (யாழ்.அக.);; a kind of dart, arrow. [சங்கு = முளை. சங்கு → சாங்கு]
சாங்குகௌரி	சாங்குகௌரி cāṅgugeḷari, பெ. (n.) புளி நரளை (மலை.);; bristly trifoliate vine.
சாங்குலம்	சாங்குலம் cāṅgulam, பெ. (n.) நஞ்சு; poison (கழ.அக.);.
சாச்சடங்கு	சாச்சடங்கு cāccaḍaṅgu, பெ. (n.) இறப்பில் நிகழ்த்தும் செய்கைகள்; funeral ceremonies, obsequies. மறுவ. ஈமச்சடங்கு [சா + சடங்கு]
சாச்சா	சாச்சா cāccā, பெ. (n.) குறட்டைப்பருப்பு (வின்.);; pulp of the bitter snake-gourd.
சாச்செலவு	சாச்செலவு cāccelavu, பெ. (n.) இறப்புச் சடங்கினை நடத்துவதற்கு ஆகும் செலவு (வின்.);; funeral expenses. [சா + செலவு]
சாசக்கினி	சாசக்கினி cācakkiṉi, பெ. (n.) சிறுதேக்கு; small teak - Cleodandron Javaulicum (சா.அக.);.
சாசங்கமூலி	சாசங்கமூலி cācaṅgamūli, பெ. (n.) செங்குன்றி; crab's eye; red seed of the plant - abrus precatorius (சா.அக.);.

சாசபுடம்	சாசபுடம் cācabuḍam, பெ. (n.) ஐவகைத் தாளத் தொன்று (பரத. தாள. 2);; a variety of time- measure, one of {}.
சாசம்	சாசம் cācam, பெ. (n.) அசோகு; asoka tree - polyathia longifolia (சா.அக.);.
சாசயாபகம்	சாசயாபகம் cācayāpagam, பெ. (n.) சிறுநீலி; small-leaved indigo plant - Indigofera tinctoria (சா.அக.);.
சாசற்புடம்	சாசற்புடம் cācaṟpuḍam, பெ. (n.) சாசபுடம் (பரத. தாள. 12); பார்க்க;See {}.
சாசனம்	சாசனம்1 cācaṉam, பெ. (n.) வெண்கடுகு (மலை.);; white mustard, as keeping of evil spirits. சாசனம்2 cācaṉam, பெ. (n.) 1. இறையில்லாதவூர் (யாழ். அக.);; tax-free village. 2. வலையர்சேரி; fishermen's quarters. சாசனம் cācaṉam, பெ.(n.) 1. கட்டளை; order, edict, command. 2. அரசாணை முதலிவற்றைக் குறிக்கும் கல்வெட்டு செப்புப்பட்டயம் முதலியவை; royal grant of land or of privileges, charter, patent usually inscribed on stone or copper. 3. (பத்திரம்); ஆவணம்; document. 4. இறையிலி நிலம் (வின்.);; tax-free land. 5. அதிகாரச்சின்னம் (வின்.);; insignia of authority. 6. தண்டனை (வின்.);; punishment, retribution. 7. வேட்டுவச்சேரி (வின்.);; village of a hinter-tribe attached to a royal household.
சாசி	சாசி1 cāci, பெ. (n.) ஒகீரைவகை (மலை.); Indian chickweed. சாசி2 cāci, பெ. (n.) முலைப்பால்; mother's milk (செ.அக.);. ம. சாச்சி; தெ. த்சாகி;க. சாசி
சாசியா	சாசியா cāciyā, பெ. (n.) அரசு; peepul tree - ficus religiosa (சா.அக.);.

சாசினம்	சாசினம் cāciṉam, பெ. (n.) வெண்கடுகு; white mustard - brassica alba (சா.அக.);.
சாசு	சாசு cācu, பெ. (n.) பேய்ப்பீர்க்கு; wild luffa - cucumis acutangulus (சா.அக.);.
சாசுக்கிலகம்	சாசுக்கிலகம் cācuggilagam, பெ. (n.) புளி; tamarind - Tamarindus Indicus (சா.அக.);.
சாசுகம்	சாசுகம் cācugam, பெ. (n.) சிவப்புச் சோளம்; red maize (சா.அக.);.
சாசுலம்	சாசுலம் cāculam, பெ. (n.) கருந்தக்காளி; black tomato (சா.அக.);.
சாசுறு	சாசுறு cācuṟu, பெ. (n.) முந்திரி; cashew-nut plant - Cassuvium pomiferum (சா.அக.);.
சாசைவம்	சாசைவம் cācaivam, பெ. (n.) வெள்ளைக் கழற்கொடி; a white species of {}. bonduct nut - Caesalpinia bonducella (சா.அக.);.
சாஞ்சயம்	சாஞ்சயம் cāñjayam, பெ. (n.) மிளகு (மலை.);; pepper.
சாஞ்சி	சாஞ்சி1 cāñji, பெ. (n.) நடுவண் இந்தியாவில் போபால் அருகிலுள்ள இடம்; a place in middle India near Bhopal. இங்குப் புத்தமதத்தின் கலைச்சின்னங்கள் அமைந்துள்ளன. இங்கிருந்து அசோகன் மகன் மகேந்திரன் புத்தமதத்தைப் பரப்ப இலங்கைக்குச் சென்றான். சாஞ்சி2 cāñji, பெ. (n.) சாஞ்சியம் பார்க்க; See [illegible]
சாஞ்சிதம்	சாஞ்சிதம் cāñjidam, பெ. (n.) பச்சைக்கல்லில் (மரகதம்); ஏற்படும் குற்றங்களுள் ஒன்று; a kind of fault in an emerald.

சாஞ்சியம்	சாஞ்சியம் cāñjiyam, பெ. (n.) வெண்பாதிரி; white fragrant trumpet flower - Bignonia chelonoides (சா.அக.);.
சாட்குலி	சாட்குலி cāṭkuli, பெ. (n.) தசை தின்போன் (பிங்.);; flesh-eater.
சாட்கோல்	சாட்கோல் cāṭāl, பெ. (n.) சாணளவுள்ள கோல் (தொல். எழுத்து. 147, உரை);; span measure. [சாண் + கோல்]
சாட்டம்	சாட்டம்1 cāṭṭam, பெ. (n.) 1. அடிக்கை (இ.வ.);; beating. 2. செருக்கு (நாஞ்.);; arrogant or autocratic behaviour. [சாடு → சாட்டம்] சாட்டம்2 cāṭṭam, பெ. (n.) சாய்வு; slope. 'அங்கணம் வாட்டஞ் சாட்டமாய் இருக்க வேண்டும்' (உ.வ.);. [சள் → சடு → சாடு. சாடுதல் = சாய்தல். சாடு → சாட்டம் = சாய்வு. ஒ.நோ. வாள் → வாடு → வாட்டம் = சாய்வு ... என்பது வழக்கு ... இருக்க வேண்டும்
சாட்டரணை	சாட்டரணை cāṭṭaraṇai, பெ. (n.) மூக்கொற்றி (மலை.);; printed-leaved hogweed.
சாட்டி	சாட்டி1 cāṭṭi, பெ. (n.) சாட்டை பார்க்க (இ.வ.);;See {}. [சவட்டு → சவட்டி → சாட்டி] சாட்டி2 cāṭṭi, பெ. (n.) 1. அறுவடையானபின் உழாது கிடக்கும் நிலம்; land lying fallow after a crop. 2. பயிரிடுதற்கு உரமிடப்பட்டிருக்கும் நிலம்; land manured for raising crop. ம. சாட்டிப் பூட்டு
சாட்டிக்கழி-த்தல்	சாட்டிக்கழி-த்தல் cāṭṭikkaḻittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. போக்குச் சொல்லிக் கழித்தல்; to shift off responsibility. 2. சிறிது கொடுத்தல் (வின்.);; to give sparingly, distribute scantily. [சாட்டி + கழி-,]

சாட்டியம்	சாட்டியம்1 cāṭṭiyam, பெ. (n.) 1. ஏய்ப்பு (திவா);; deceit, guile. 2. பொய்; falsewood. 'சாட்டியஞ் சொன்ன சத்தியகோடனும்' (நரிவிருத். 24);. [சாட்டு + இயம்] சாட்டியம்2 cāṭṭiyam, பெ. (n.) 1. சடத்தன்மை; inanimateness. 2. மந்தம்; dullness, inactivity. 3. சுரக்குறி (கொ.வ.);; symptoms of fever. 4. உடல்வலி (சது.);; pain, suffering. 5. விடாப்பிடி (நாஞ்.);; obstinacy.
சாட்டு	சாட்டு1 cāṭṭudal, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. பொறுப்பை அல்லது கடமையைப் பிறனிடம் சார்த்துதல்; to transfer as a debt: to assign. 2. ஒருவர் மீது குற்றஞ் சுமத்துதல் (வின்.);; to accuse, charge with. 3. தலைக்கிடாகக்கொள்ளுதல்; to allege as a pretext. கோயிலைச் சாட்டி வயிறு வளர்க்கிறான் (வின்.);. தெ. சாடு [சார்த்து → சாட்டு. ஒ.நோ. துவர்த்து → துவட்டு (வே.க.235);] சாட்டு2 cāṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) அடித்தல் (வின்.);; to beat or strike. [சவட்டுதல் = காலால் மிதித்தல், அடித்தல். சவட்டு1 → சாட்டு3] சாட்டு3 cāṭṭu, பெ. (n.) 1. பிறனிடம் சார்த்துகை (வின்.);; assigning, transferring. 2. குற்றப் படுத்துகை; accusing, charging. [சாட்டு1 → சாட்டு2] சாட்டு4 cāṭṭu, பெ. (n.) புற்றரை (யாழ்.அக);; meadow, pasture land.
சாட்டுக்கூடை	சாட்டுக்கூடை cāṭṭukāṭai, பெ. (n.) பெரிய கூடை (யாழ்ப்.);; large basket. [தாட்டு → சாட்டு + கூடை. தாட்டு = பெரிது]

சாட்டுகம்	சாட்டுகம் cāṭṭugam, பெ. (n.) சாட்டுவம்2 பார்க்க;See {} (சாஅக.);. [சாட்டுவம் → சாட்டுகம்]
சாட்டுவம்	சாட்டுவம்1 cāṭṭuvam, பெ. (n.) அறுகு; harialli grass. சாட்டுவம்2 cāṭṭuvam, பெ. (n.) வச்சநாபி (வின்.);; Nepal aconite.
சாட்டுவரி	சாட்டுவரி cāṭṭuvari, பெ. (n.) வரிவகை (S.I.I.V. 139);; a tax. [சாட்டு + வரி]
சாட்டுவலம்	சாட்டுவலம்1 cāṭṭuvalam, பெ. (n.) 1. பைம்புற்றாரை (பிங்.);; meadow. 2. அறுகு (மலை.);; harialli grass. [சாட்டுவம் → சாட்டுவலம்] சாட்டுவலம்2 cāṭṭuvalam, பெ. (n.) நாவல் (மலை.);; common black plum.
சாட்டுவாய்	சாட்டுவாய் cāṭṭuvāy, பெ. (n.) தூற்றின பொலியிற் பதருடன் கலந்துள்ள தவசக் குவியல் (இ.வ.);; grain found mixed with chaff even after winnowing. [சகட்டு → சாட்டு → சாட்டுவாய்]
சாட்டுளி	சாட்டுளி cāṭṭuḷi, பெ. (n.) சுறாமீன்களை வேட்டையாடப் பயன்படும் கயிற்றுடன் கூடிய எறியீட்டி (மீனவ.);; a kind of javelin. [சாட்டு → சாட்டுளி]
சாட்டை	சாட்டை1 cāṭṭai, பெ. (n.) 1. கயிற்றை அல்லது தோல்வாரைக் கட்டியதும் அடிக்கப் பயன்படுத்துவதுமான ஒருவகைக் கருவி, 'கசை'; whip, made of cord or leather. 2. கோயில் திருமேனிகள் (மூர்த்திகள்);, கண்டி நாட்டதிகாரிகள், இன்னோர் திருமுன் மக்கள் அமைதி உண்டாக்க வேண்டி அடித்து ஒலிக்கச் செய்யும் கிறிச்சுச் சாட்டை (யாழ்ப்.);; a large whip cracked before idols and chief officers of the Kandyan country to disperse or silence crowd. 3. பம்பரம் மாட்டுங் கயிறு; string to spin a top. "சாட்டையிற் பம்பர சாலம் போலெலா மாட்டுவான்" (தாயு. ஆசை. 3);. 4. மரத்தாற் செய்யப்பட்ட ஒருவகைக் குயக்கருவி (வின்.);; a small pallet.

சாட்டைக்கயிறு	சாட்டைக்கயிறு cāṭṭaikkayiṟu, பெ. (n.) சாட்டைக்கான கயிறு; whip or whip-cord. ம. சாட்டக்கயிறு [சாட்டை + கயிறு]
சாட்டைக்கூடை	சாட்டைக்கூடை cāṭṭaikāṭai, பெ. (n.) சாட்டுக்கூடை (இ.வ.); பார்க்க;See {}. [சாட்டு + கூடை → சாட்டைக்கூடை]
சாட்டைக்கோல்	சாட்டைக்கோல்1 cāṭṭaikāl, பெ. (n.) வார்க்கோல்; whip made from twisted leather- strap. க. சாடிகோலு [சாட்டை + கோல்]
சட்டைக்கோல்	சட்டைக்கோல்2 caṭṭaikāl, பெ. (n.) சாட்டையின் கைப்பிடிக்கோல்; the wooden handle of a whip. ம. சாட்டக்கோல் [சாட்டை + கோல்] [p]
சாட்டைவார்	சாட்டைவார் cāṭṭaivār, பெ. (n.) சவுக்கு (கொ.வ.);; whip cord, whip. ம. சாட்டவாரி [சாட்டை + வார்]

சாடி	சாடி1 cāṭittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கோள் சொல்லுதல் (வின்.);; to slander. க. சாடிசு; தெ. சாடிஞ்சு;து. சாடி [சாடு → சரடி. (வே.க.231);] சாடி2 cāṭittal, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கண்டித்தல் (இ.வ.);; to chide, rebuke. 2. நொறுக்குதல் (வின்.);; to crush. [சாடு → சாடி-,] சாடி2 cāṭittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) இரு பக்கமும் அசைதல் (யாழ்ப்.);; to totter, rock from side to side. [சாடு → சாடி-,] சாடி3 cāṭi, பெ. (n.) 1. கோள்மொழி (பிங்.);, பிறரைக் குறித்துக் குற்றம் சொல்லும் பேச்சு; malicious report, slander. 2. பொடி (யாழ்.அக);; powder. தெ. துசாடி; க. சகட, சகடி, சகடெ, சாட, சாடி, சாகடி, சாட, சாடி; Mar. {}. [சாள் → சாடு. சாடுதல் = சாய்தல். சாடு → சாடி = ஒருவனைத் தாக்கிச் சொல்லும் கோட்சொல்] சாடி4 cāṭi, பெ. (n.) சீலை (பிங்.);; cloth, clothing. ம. சாடி; க. சாடி; Skt. {}; H. {} [சவளி → சாளி → சாடி] சாடி5 cāṭi, பெ. (n.) ஆண்மக்கள் தலைமயிர் (யாழ்.அக.);; man's hair. [சாடு → சாடி] சாடி6 cāṭi, பெ. (n.) திப்பிலி (மலை.);; long pepper. சாடி7 cāṭi, பெ. (n.) 1. தெருக் குப்பையைக் கூட்ட உதவும் மாறுவகை (mod.);; road-sweep. 2. மணிகளைப் பதிக்கும் உம்மிசம்; socket for setting gems. "ரத்தினங்களை யெல்லாம் சாடியிலே பதித்துக் காட்டுமா போல" (திவ். அமலனாதி7. வியா. பக். 86);. [சாள் → சாடு. சாடுதல் = சாய்தல். சாடு → சாட்டம் = சாய்வு. சாடு → சாடி = குப்பைகனை ஒருபுறம் ஒதுக்க உதவும் மாறு]

சாடிக்காரன்	சாடிக்காரன்1 cāṭikkāraṉ, பெ. (n.) மீனின் ஒரு வகை (மீனவ.);; a kind of fish. சாடிக்காரன்2 cāṭikkāraṉ, பெ. (n.) பழி தூற்றுபவன்; slanderer. க. சாடிகார, சாடிகாற [சாடி + காரன்]
சாடிகம்	சாடிகம் cāṭigam, பெ. (n.) திப்பிலி; long-pepper-Piper longume.
சாடிகோர்	சாடிகோர் cāṭiār, பெ. (n.) புறங்கூறுவோன் (C.G.);; talebearer, backbiter (செ.அக.);. Mhr. {} - Persn. {} [சாடு → சாடி + காரன் – சாடிக்காரன் → சாடிகோர்]
சாடிதவம்	சாடிதவம் cāṭidavam, பெ. (n.) கற்கோவை; air -living bryony - Bryonia epigaea (சா.அக.);.
சாடிப்பானை	சாடிப்பானை cāṭippāṉai, பெ. (n.) கோலா மீன் பிடிக்கச் செல்வோர் கொண்டு செல்லும் உணவு; a kind of fisherman's food. [சாடி + பானை - சாடிப்பானை = -சாடிப் பானையில் சமைக்கும் உணவு வகை] இது பலநாள் கெடாமலிருக்குமாறுப் பக்குவமாகச் சமைக்கப்பட்டிருக்கும் (மீனவ.);.
சாடிப்பேச்சு	சாடிப்பேச்சு cāṭippēccu, பெ. (n.) பழி தூற்றுரை; slanderous talk. க. சாடிமாது, சாடிவாது [சாடி + பேச்சு]

சாடு	சாடு1 cāṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அடித்தல்; to beat. 'சாடிக்கொன்றனன் சிலவரை' (கம்பரா. கிங்கிர. 36);. 2. மோதுதல்; to fall upon. 'கமுகின் குலைசாடி' (திருக்கோ. 10o);. 3. துகைத்தல்; to trample. "விடரியங் கண்ணிப் பொதுவனைச் சாடி" (கலித். 101);. 4. குத்திக் கிழித்தல்; to tear open, gore. 'அதனிறஞ் சாடி முரண்டீர்ந்த' (கலித். 52);. 5. வடுச்செய்தல்; to scratch. 'கூருகிர் சாடிய மார்பும்' (கலித். 91);. 6. ஒடித்தல்; to lop off, break, as branches. "குங்குமத் தடஞ்சினை சாடி" (நைடத. நாட் 4);. 5. கொல்லுதல்; to kill, destroy. "சாடியது சிற்சிலவர் தம்மை" (கந்தபு. தகரேறு. 14);. 8. கடிதல் (வின்.);; to abuse, reprove. ம. சாடு (குதித்தல்);; க. சாடிசு (எறிதல்);; து. சாண்டுனி (ஈட்டியை அசைத்தல்);;குரு. சாட்காரை (குதித்தல்);. [சாள் → சாடு (வே.க.231);] சாடு2 cāṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அசைதல்; to shake. 2. ஒரு கட்சிக்குச் சார்பாயிருத்தல்; to favour a party, as in a civil suit. 3. சாய்ந்து நிற்றல்; to lean, overhang, as a tree. 4. சாடி4 பார்க்க;See {}. 'பட்டம் வாலுக்குச் சாடுகிறது'. ம. சாடுக; க. சாடிசு;து. சாண்டுனி [சாள் → சாடு2] சாடு3 cāṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) கை கால் எறிதல்; to stretch out, as the arms or legs from lassitude. சாடு4 cāṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. குறைகூறிக் கடுமையாகத் தாக்குதல்; to critisize vehemently, attack verbally. தமிழுக்கு எதிராகப் பேசுவோரைப் பாவாணர் சாடினார். 2. தாவுதல், எகிறுதல்; to leap, jump over. 'திருடன் மேல் சாடி விழுந்தார்'. [சள் → சாள் → சாடு → சாடை = தன்மை, சாயல். சள் → சாள் → சாடு. சாடுதல் = சாய்தல்]

சாடுகம்	சாடுகம் cāṭugam, பெ. (n.) சாடு3 (அகநி); பார்க்க;See {}. [சாடு → சாடுகம்]
சாடுசக்கட்டை	சாடுசக்கட்டை sāṭusakkaṭṭai, பெ. (n.) திறமையற்றவ-ன்-ள் (நாஞ்.);; a worthless person. [சாடு + சக்கட்டை]
சாடுமாலி	சாடுமாலி cāṭumāli, பெ. (n.) சாடுமாறி பார்க்க;See {}. [சாள் → சாடு → சாடுமாலி]
சாடுமாறி	சாடுமாறி cāṭumāṟi, பெ. (n.) 1. வீட்டைப் பெருக்கித் தூய்மை செய்பவள்; woman sweeper. 2. கீழ்த்தரமானவ-ன்-ள் (இ.வ.);; a mean, despicable person. க. சாடுமாலி [சாடு + மாறி]
சாடை	சாடை1 cāṭai, பெ. (n.) 1. சாயல்; appearance, feature. தமையனுந் தம்பியும் ஒரு சாடை. 2. ஒப்பு; similarity, முகம் நிலவு சாடையா யிருக்கிறது. 3. போக்கு (வின்.);; inclination, tendency, temperament. 4. சைகை; hint, significant, gesture. "சாடை பேசிய வகையாலே" (திருப்பு. 572);. 5. மிகச்சிறு அளவு, சிறுக்கம்; trifle, slightness. 'சாடையால் உப்புக்கூட்டு' (கொ.வ.);. தெ. சாட; ம. சாட; க. சாடு, சாடெ; கோத. சாட்;பட. சாடெ [சாள் → சாடு. சாடுதல் = சாய்தல். சாடு → சாட்டம் = சாய்வு. சாடு → சாடை(வே.க);] சாடை2 cāṭai, பெ. (n.) சாடி2 -1 (வின்.); பார்க்க;See {}.
சாடைக்காரன்	சாடைக்காரன் cāṭaikkāraṉ, பெ. (n.) கோட்சொல்வான் (வின்.);; tale bearer. [சாடை + காரன். காரம் → காரன் = உரியவன், உடையவன்]

சாடைபண்ணு-தல்	சாடைபண்ணு-தல் cāṭaibaṇṇudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சைகை காட்டுதல்; to make gestures. 2. இரக்கம் (தயை); காட்டுதல் (வின்.);; to be lenient. [சாடை + பண்ணு-,]
சாடைமாடையாய்	சாடைமாடையாய் cāṭaimāṭaiyāy, கு.வி.எ. (adv.) 1. குறிப்பாக; by hint. 'சாடைமாடையாய்ப் பேசுகிறார்' (கொ.வ.);. 2. சிறுக (இ.வ.);; in a small degree, slightly. 3. பார்த்தும் பாராமல்; without taking serious notice, somewhat indifferently. அவன் செய்த குற்றத்தைச் சாடைமாடையாய் விட்டுவிட்டார். [சாடை + மாடை + ஆய். சாடு – சாடை = நேரன்மை, சாயல், ஒப்பு. முள் → மாள் → மாடு → மாடை = சாய்]
சாடைமாடையாத்திட்டு-தல்	சாடைமாடையாத்திட்டு-தல் cāṭaimāṭaiyāddiṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) நேரல் முறையில் பழித்தல்; to slander indirectly. [சாடைமாடையாய் + திட்டு-,]
சாடைமூட்டு-தல்	சாடைமூட்டு-தல் cāṭaimūṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) சண்டையெழுப்புதல் (யாழ்ப்.);; to sow discord, incite quarrel by tale-bearing. [சாடை + மூட்டு-,]
சாண்	சாண்1 cāṇ, பெ. (n.) விரல்களை அகல விரித்த நிலையில் சுண்டுவிரல் நுனியிலிருந்து கட்டை விரல் நுனிவரை உள்ள தொலைவு; a span, the distance between the end of the thumb to the end of the little finger or forefinger - nine inches. "எண் சாணளவா லெடுத்த வுடம்புக்குள்" (திருமந். 2127);. ம. சாண்; க. கேண், கேண, கேணு; தெ. சேன; து. கேணு, கேண; குட. சாணி; பட. சாணு; கோத. காண்; துட. கீண்;கொலா. சேன [அள் → அண் = பொருத்துதல். அண் → சண் → சாண் = இரு இடங்களுக்கு இடைப்பட்ட அதாவது விரித்த கையின் இருவிரல்நுனி (கட்டைவிரல், சிறுவிரல்); களுக்கிடைப்பட்ட இடைவெளி.] சாண் ஒன்பது விரலம் (அங்குலம்); அளவுடையது. 8 நெல் = 1 பெருவிரல், 12 பெருவிரல் = 1 சாண், 2 சாண் = 1 முழம் என்றும் ஒரு நீட்டளவு உண்டு. [p] சாண்2 cāṇ, பெ. (n.) சிறியது; that which is small.
சாண்கெண்டை	சாண்கெண்டை cāṇkeṇṭai, பெ. (n.) ஒரு சாண் அளவுள்ள கெண்டை மீன்; a carp-fish about a span in length - barbus chola (சா.அக.);. [சாண்1 + கெண்டை]
சாண்சீலை	சாண்சீலை cāṇcīlai, பெ. (n.) சிறுசீலை (வின்.);; loin cloth. [சாண்2 + சீலை. சீரை → சீலை = துணி]

சாண்மூலி	சாண்மூலி cāṇmūli, பெ. (n.) 1. சாண் உயரம் வளரும் மூலிகை; any herbaceous plant growing to the height of a span. 2. கற்பூரவள்ளி; camphor creeper - Anisochilus carnosus (சாஅக.);. [சாண்1 + மூலி]
சாணக்கல்	சாணக்கல் cāṇakkal, பெ. (n.) சாணைக்கல் பார்க்க;See {}. [சாணைக்கல் → சாணக்கல் (கொ.வ.);]
சாணகச்சாறு	சாணகச்சாறு cāṇagaccāṟu, பெ. (n.) பால், தயிர், நெய், ஆநீர், சாணம் என்னும் ஆனைந்து பொருள்களின் சேர்க்கை; the mixer of the five products of cow viz., milk, curd, ghee, urine and dung. "சாணகச் சாற்றோபாதி சுத்தி மாத்திரத்தையே உபசீவித்து" (ஈடு.4. 1:1o);. ம. சாணகச்சாறு [சாணகம் + சாறு]
சாணகம்	சாணகம் cāṇagam, பெ. (n.) சாணம்1 பார்க்க;See {}. 'சாணகத்தைக் கொண்டு மெழுகுமளவிலே" (புறநா. 249, உரை);. ம. சாணகம். Pkt. {} [சாணம் → சாணகம்]
சாணகி	சாணகி cāṇagi, பெ. (n.) கொத்தான்; air creeper. leafless creeper - Cassytha filiformis (சா.அக.);.
சாணங்கி	சாணங்கி cāṇaṅgi, பெ. (n.) துளசி (மலை.);; sacred basil.
சாணத்தனம்	சாணத்தனம்1 cāṇattaṉam, பெ. (n.) வசம்பு; sweet flag - Acorus calamus (சா.அக.);. [சணம் → சாணம் + தனம்] சாணத்தனம்2 cāṇattaṉam, பெ. (n.) பகடி (இராட்);; ribaldry. தெ. சாணதநமு [சாணம் + தனம்]
சாணந்தெளி-த்தல்	சாணந்தெளி-த்தல் cāṇandeḷittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வீடு முதலியவற்றைத் தூய்மை செய்யச் சாணிநீர் தெளித்தல் (கொ.வ.);; to sprinkle cow- dung mixed in water, for cleansing ம. சாணம் தளிக்க [சாணம் + தெளி-த்தல்]

சாணம்	சாணம்1 cāṇam, பெ. (n.) சாணி; cow-dung. ம. சாணம், சாணகம்; க. சகணி; பட. செகணி; Pkt. {}; Skt. {} [சண்ணுதல் = நீக்குதல். சண் → சாண் → சாணம் = மாட்டுப் பவ்வீ. வடவர் பல்வேறு மலத்தை/ம் சாணியையும் குறிக்கும் சக்ருத் என்னும் சொல்லினின்று சக்ன் என்றொரு மூலத்தை வலிந்து திரிப்பர் (வ.வ. 145);] சாணம் வீட்டைத் துப்புரவு செய்யவும் அடுப்பெரிக்கவும் பயிருக்குரயிடவும் உதவுவது சாணம்2 cāṇam, பெ. (n.) 1. சாணைக்கல் (சது.); பார்க்க;See {}. 2. சந்தனக்கல் (பிங்.);; stone for grinding sandalwood. ம. சாணம் [சூள் → சாள் → சாளை = வட்டமான குடிசை. சாளை → சாளையம் = வளைவு. சாளை → சாணை = வட்டமான சாணைக்கல். சாணை → சாணம்] சாணம்3 cāṇam, பெ. (n.) தழும்பு; scar. "சாணந் தின்ற சமந்தாங்கு தடக்கை" (மதுரைக். 593);. [சதைத்தல் = அடித்தல். சதை → சதைவு = அடி, நெகிழ்ச்சி. சதை → சதைவுகாயம் = உதிரம் ஏற்படும் காயம். சதை → (சணை); → சாணை → சாணம்] சாணம்4 cāṇam, பெ. (n.) நாராலாகிய பொருள் (நன்.266, மயிலை);; article made of fibres. [சள்ளுதல் = சிக்குதல். சள் → சடை = நார். சடை → சடம் → சடம்பு = நாருள்ளச் செடி. சள் → சணம் = சணல், சணல்நார். சணம் → சாணம் =நாரினால் செய்யப்பட்ட பொருள்] சாணம்5 cāṇam, பெ. (n.) சாதிலிங்கம்; vermilion.
சாணமுத்திரை	சாணமுத்திரை cāṇamuttirai, பெ. (n.) முத்திரை வகை (சைவாநுட். வி. 17);; a hand-pose. [சாள் → சாளை → சாணை = வட்டமானது, வளைந்தது. சாணை → சாணம் + முத்திரை]
சாணமூலி	சாணமூலி cāṇamūli, பெ. (n.) கற்பூரவல்லி; thick-leaved - lavander - Anischilus carnosus. [சாணம் + மூலி]

சாணளந்தான்பூச்சி	சாணளந்தான்பூச்சி cāṇaḷandāṉpūcci, பெ. (n.) புழுவகை (வின்.);; a kind of worm. [சாண் + அளத்தான் + பூச்சி]
சாணளப்பான்புழு	சாணளப்பான்புழு cāṇaḷappāṉpuḻu, பெ. (n.) சாணளந்தான்பூச்சி பார்க்க;See {}. "சாணளப்பான் புழுப்போவ அந்த ஆன்மா.... வேறொருடலைக் கன்மத்துக்கீடாகப் பற்றினாலும் பற்றும்" (சிசி.2.37, மறைஞா.);. [சாண் + அளப்பான் + புழு]
சாணாக்கி	சாணாக்கி cāṇākki, பெ. (n.) சாணாக்கிக்கீரை பார்க்க;See {}.
சாணாக்கிக்கீரை	சாணாக்கிக்கீரை cāṇākkikārai, பெ. (n.) 1. மயிர் மாணிக்கம்; sickle leaf. 2. முயற்செவி hare's ear. 3. சனகிப்பூண்டு (வின்.);; milk-hedge. [சாணாக்கி + கீரை]
சாணாக்கிப்பூச்சி	சாணாக்கிப்பூச்சி cāṇākkippūcci, பெ. (n.) புழு (இ.வ.); a kind of worm. [சாணாக்கி + பூச்சி]
சாணாக்கியம்	சாணாக்கியம் cāṇākkiyam, பெ. (n.) 1. சின்ன முள்ளங்கி அல்லது சுவற்று முள்ளங்கி; wall radish - Blumea aurita. 2. மக்கி; gamboge tree (சா.அக.);.
சாணாகக்கடகம்	சாணாகக்கடகம் cāṇāgaggaḍagam, பெ. (n.) சாணிக்கூடை (வின்.);; basket for cow-dung. [சாணாகம் + கடகம். குணகு → குடங்கு → குடகம் → கடகம் = வட்டம், வட்டமான கூடை]
சாணாகம்	சாணாகம் cāṇākam, பெ. (n.) சாணம்1 பார்க்க;See {}. "சாணாகத்தைக் கொண்டு மெழுகுமளவிலே" (புறநா. 249, உரை);. [சாணம் → சாணாகம்]

சாணாகமுதலை	சாணாகமுதலை cāṇākamudalai, பெ. (n.) தீங்கு செய்யாத ஒருவகைத் தாழ்தரமான முதலை (வின்.);; an inferior, harmless kind of alligator. [சாணாகம் + முதலை]
சாணாகமூக்கன்	சாணாகமூக்கன் cāṇākamūkkaṉ, பெ. (n.) வண்டு வகை (யாழ்.அக);; a kind of bee. [சாணாக + மூக்கன். சேண் → சாண் → சாணகம்]
சாணாங்கி	சாணாங்கி cāṇāṅgi, பெ. (n.) சாணம்1 பார்க்க;See {}. [சாணம் → சாணாங்கி]
சாணாயிரம்முழமாயிரம்கோயில்	சாணாயிரம்முழமாயிரம்கோயில் cāṇāyirammuḻmāyiramāyil, பெ. (n.) தகடூரிலுள்ள சிவன் கோயில்;{} temple in {}. "நகலிரு சோழமண்டலத்து கங்க நாட்டுத் தகடூர் சாட்டுத் தகடூரில் சாணாயிர முழமாயிரம் உட்பட்ட கோயில்." (தெ.கல்.தொ.7. கல். 533, 534);. [சாணாயிரம் + முழமாயிரம் + கோயில்]
சாணார்	சாணார் cāṇār, பெ. (n.) பனை ஏறுவோர், சாணார்குடி; member of the {} caste, whose occupation is toddy drawing. "பனையேரி சாணான் குடி" (சேதுபதி மன்னர் செப்பேடுகள்.);.
சாணாரக்கத்தி	சாணாரக்கத்தி cāṇārakkatti, பெ. (n.) கள்ளுக்காகப் பாளைசீவும் கத்தி; toddy- drawer's knife. [சாணான் + கத்தி → சாணாரக்கத்தி]
சாணாரமூக்கன்	சாணாரமூக்கன் cāṇāramūkkaṉ, பெ. (n.) கொம்பேறிமூக்கன் என்னும் பாம்பு (சீவரட்);; tree-snake. [சாணார + மூக்கன்]
சாணாரமூர்க்கன்	சாணாரமூர்க்கன் cāṇāramūrkkaṉ, பெ. (n.) சாணாரமூக்கன் பார்க்க;See {}. [சாணார + மூர்க்கன். மூக்கன் → மூர்க்கன்]

சாணி	சாணி cāṇi, பெ. (n.) சாணம்1 பார்க்க;See {}. "சாணியின் குவியலில்" (மணிமே. 30: 253, உரை.);. ம. சாணி, சகணம்; உ. சகணி; பட. செகணி; பர். சர்பி; கட. சர்பி, சட்பி;ப் கோண். சராபி, சடாபி; கொண். ராபி;குவி. ராபி [சண் → சாண் → சாணம் → சாணி] சாணி cāṇi, பெ.(n.) குதிரை பழக்குவோன் (வின்.);; horse-breaker. [E.johnnie → த.சாணி]
சாணிக்கெண்டை	சாணிக்கெண்டை cāṇikkeṇṭai, பெ. (n.) ஒருவகைக் கெண்டை மீன் (மீனவ.);; a kind of kendai fish, bitter carp. மறுவ. கருங்கெண்டை ம. சாணிக்கெண்ட [சாணி + கெண்டை] [p]
சாணிச்சுருணை	சாணிச்சுருணை cāṇiccuruṇai, பெ. (n.) சாணமிட்டு மெழுகுதற்குரிய துணிக்கற்றை; rags used for cleansing the floor with cow-dung. [சாணி + கருணை. கருள் → கருணை = சுருட்டி வைத்தல், சுந்தல்]
சாணிதட்டு-தல்	சாணிதட்டு-தல் cāṇidaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) சாணியை வறட்டிக்காக தட்டுதல்; to beat cow-dung into cakes for fuel. [சாணி + தட்டு-,]
சாணிநீர்	சாணிநீர் cāṇinīr, பெ. (n.) சாணிப்பால் பார்க்க;See {}. ம. சாணகநீர்;பட. செகணி நீரு [சாணி + நீர்]
சாணிப்பச்சை	சாணிப்பச்சை cāṇippaccai, பெ. (n.) கரும்பச்சை நிறம்; dark green colour. ம. சாணகப்பச்ச [சாணி + பச்சை]

சாணிப்பால்	சாணிப்பால் cāṇippāl, பெ. (n.) களத்தில் நெற்குவியலின்மேல் குறியிடுதற்குரிய சாணி நீர்; cow-dung mixed in water and used for marking paddy heaped on the threshing-floor. [சாணி + பால்]
சாணிப்பாறை	சாணிப்பாறை cāṇippāṟai, பெ. (n.) கடல் மீன் வகை (F.L.);; marine fish, greyish, Gazza - Asgentaria. [சாணி + பாறை]
சாணிப்பிண்டம்	சாணிப்பிண்டம் cāṇippiṇṭam, பெ. (n.) சாணிப்பினம் (இ.வ.); பார்க்க;See {}. [சாணி + பிண்டம்]
சாணிப்பிணம்	சாணிப்பிணம் cāṇippiṇam, பெ. (n.) 1. சதைமிக்கு வலியற்றவ-ன்-ள்; flabby, weak person. 2. பயனற்றவ-ன்-ள் (வின்.);; useless fellow. [சாணி + பிணம்]
சாணிப்புல்	சாணிப்புல் cāṇippul, பெ. (n.) ஒரு வகைப் புல்; a kind of grass. [சாணி + புல்]
சாணிபோடு-தல்	சாணிபோடு-தல் cāṇipōṭudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) ஆ மலங்கழித்தல்; to evacuate dung, as cow or buffalo. [சாணி + போடு-,]
சாணிபோடு	சாணிபோடு2 cāṇipōṭudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) வெற்றிலையையெண்ணுகையில் கள்ளத்தனமாகச் சிலவற்றை அடிக் கையால் நழுவவிடுதல் (இ.வ.);; to drop stealthily some betel-leaves into the basket while counting them. [சாணி + போடு-,]
சாணிமுத்திரை	சாணிமுத்திரை cāṇimuttirai, பெ. (n.) நெற் குவியலில் சாணிப்பாலால் இடும் குறி; mark on a heap of paddy made with cow-dung mixture. [சாணி + முத்திரை. முக + திரம் = மோதிரம், முத்திரையிட்ட விரலணி. முகத்திரம் → (முத்திரம்); → முத்திரை]
சாணிமுதலை	சாணிமுதலை cāṇimudalai, பெ. (n.) சாணாக முதலை (இ.வ.); பார்க்க;See {}. [சாணி + முதலை]

சாணியுடம்பு	சாணியுடம்பு cāṇiyuḍambu, பெ. (n.) சதைமிக்கு வலியற்றிருக்கும் உடம்பு; flabby, weak body. [சாணி + உடம்பு]
சாணிவண்டு	சாணிவண்டு cāṇivaṇṭu, பெ. (n.) சாணியிலிருந்து தோன்றும் வண்டு; the beetle generated in cow- dung (சா. அக.);. [சாணி + வண்டு]
சாணிவறட்டி	சாணிவறட்டி cāṇivaṟaṭṭi, பெ. (n.) வறட்டி; dried cow-dung cake. ம. சாணகவரடி, சாணகவறடி, சாணக வறட்டி, சாணகவரளி; க. சகணபிண்ட பறடி;பட. செகணிபறட்டி [சாணி + வறட்டி. வறள் + தி = வறட்டி]
சாணை	சாணை1 cāṇai, பெ. (n.) 1. சாணைக்கல் பார்க்க;See {}. "வாடீட்டிய கிடந்த சாணை" (நைடத. அன்னத்தைத். 14);. 2. சருக்கரை முதலியவற்றால் வட்டமாய்ச் சுட்ட பணியார வகை (வின்.);; round flat cake made of jaggery, etc. ம. சாண; க. சாணெ; தெ. சான; Skt. {} [சவள் → சாள். சாளுதல் = வளைதல். சாள் → சாய். சாய்தல் = வளைதல். சாள் → சாளை → சாணை (வே.க. 231); சாணை = 1. வட்டமான கதிர்ச்சூட்டு (நெல்லை);. 2. வட்டமாய் தட்டிய புளி மொத்தை. வடவர், சோ (தீட்டு); என்னுஞ் சொல்லை மூலமாகக் காட்டுவர் அது சாணைக்கல் ஒன்றற்குத்தான் சிறிது பொருந்தும் (வ.வ. 145);.] சாணை2 cāṇai, பெ. (n.) சாணைச்சீலை (வின்
சாணைக்கல்	சாணைக்கல் cāṇaikkal, பெ. (n.) ஆய்தந் தீட்டுங்கல் (C.E.M.);; grindstone, whetstone, hone. ம. சாணக்கல்லு;க., து. சாணெக்கல்லு [சாணை + கல்]

சாணைக்காரன்	சாணைக்காரன் cāṇaikkāraṉ, பெ. (n.) சாணை பிடிப்பவன்; one who whets and sharpens knives, etc. ம. சாணக்காரன்;க. சாணெகார, சாணிக [சாணை + காரன்]
சாணைக்கூறை	சாணைக்கூறை cāṇaikāṟai, பெ. (n.) குழந்தைகளுக்கு மணம்பேசிச் செய்யும் விழாவில் பெண்ணுக்குக் கொடுக்கும் புதிய சிற்றாடை (யாழ்ப்.);; new cloth given by bridegroom's parents to the infant bride at the time of betrothal in child-marriage. [சாணை + கூறை]
சாணைகட்டு-தல்	சாணைகட்டு-தல் cāṇaigaṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) சோளம் கேழ்வரகு முதலிய கதிர்களை அறுத்துக் குவித்துச் சுற்றிலும் தட்டை, தாள் இவைகளைக் கொண்டு மழைநீர் உட்புகாத படி மூடுதல்; to cover the sheaf from rain. [சாணை + கட்டு-]
சாணைச்சீலை	சாணைச்சீலை cāṇaiccīlai, பெ. (n.) கைக் குழந்தைகளை மூடிப்பொதியுஞ் சீலை (யாழ்.அக.);; swaddling clothes. [சாணை + சீலை] சாணை2 பார்க்க
சாணைசேர்-த்தல்	சாணைசேர்-த்தல் cāṇaicērttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) புளியடை தட்டுதல் (வின்.);; to preserve tamarind pulp in round cakes. [சாணை + சேர்-,]
சாணைதீர்-தல்	சாணைதீர்-தல் cāṇaitīrtal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சாணை பிடிக்கப்படுதல்; to be sharpened, as a weapon. 2. மணிபட்டை தீர்தல் (வின்.);; to be cut and polished, as gems. தெ. சானபட்டு [சாணை + தீர்-,]
சாணைப்பதம்	சாணைப்பதம் cāṇaippadam, பெ. (n.) மருக்களங்காய்; common emetic nut - Randia dumetorum (சா.அக.);. [சாணை + பதம்]
சாணைப்பரல்	சாணைப்பரல் cāṇaipparal, பெ. (n.) சாணை உருவாக்கப் பயன்படுத்தும் ஒரு வகை மணல்; a kind of sand used for making the whetting roller (சேரநா.);. ம. சாணப்பரல் [சாணை + பரல். (புர்); → பர → பரல் = பருக்கைக்கல்]

சாணைப்பிள்ளை	சாணைப்பிள்ளை cāṇaippiḷḷai, பெ. (n.) துணியில் கிடக்கும் கைக்குழந்தை (யாழ்ப்.);; infant in swaddling - clothes. [சாணை + பிள்ளை]
சாணைபிடி-த்தல்	சாணைபிடி-த்தல் cāṇaibiḍittal, 4 செ.கு.வி. & செ.குன்றாவி. (v.i. & v.t.) ஆய்தத்தைக் கூர்மைப்படுத்துதல் (திவ்.திருப்பா. 1, அரும். 32);; to grind, whet, sharpen, as a weapon. க. சாணெபிடி [சாணை + பிடி-,]
சாணைமேய்-தல்	சாணைமேய்-தல் cāṇaimēytal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) சாணைகட்டு-தல் பார்க்க;See {}. [சாணை + மேய்-, வேய் → மேய்]
சாணைவை	சாணைவை1 cāṇaivaittal, 4 செ.கு.வி. & செ.குன்றாவி. (v.i. & v.t.) சாணைபிடி-த்தல் பார்க்க;See {}. [சாணை + வை-,] சாணைவை2 cāṇaivaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கதிர்க்கட்டுகளைக் களத்தில் ஒரே இடத்தில் கூட்டிவைத்தல்; to gather sheaf. [சாணை + வை-,]
சாத்தக்கணத்தார்	சாத்தக்கணத்தார் cāttakkaṇattār, பெ. (n.) அய்யனார் கோயிலை ஆளுமை (நிருவாகம்); செய்பவர்கள்; admininstrators of {} temple. "இத்தன்மம் சாத்த கணத்தார் ரச்சிப்பாராகவும்" (தெ.க.தொ. 111);. [சாத்தன் + கணத்தார். கள்ளுதல் = கூடுதல், பொருந்துதல், ஒத்தல். கள் → கள → கண. கணத்தல் = கூடுதல், ஒக்கல். கள் → களம் = கூட்டம், அவை. களம் → கணம் =கூட்டம். கணம் + அத்து + அர் =
சாத்தண்டம்	சாத்தண்டம் cāttaṇṭam, பெ. (n.) கொலை செய்ததற்கு விதிக்கும் தண்டனை; punishment for killing. சாத்தண்டம் செய்கில் இருபத்து நாலு காணம் கொடுப்பது (T.A.S. iii. 195);. [சா + தண்டம்]
சாத்தண்டை	சாத்தண்டை cāttaṇṭai, பெ. (n.) நிலத்தில் அண்டை வெட்டுதலில் ஒருவகை (செங். 2);; a kind of cultivation. அண்டை வெட்டும்போது வயல்வரப்பில் இருக்கும் ஒட்டைகளை அடைப்பதற்காகச் சேற்றினை அள்ளி வரப்பின்மீது சாத்தி வெட்டும் அண்டை. [சாத்து + அண்டை.]
சாத்தந்தை	சாத்தந்தை cāttandai, பெ. (n.) சாத்தனுக்குத் தந்தை (தொல். எழுத்து. 347);; father of {}. [சாத்தன் + தந்தை]

சாத்தந்தையார்	சாத்தந்தையார் cāttandaiyār, கடைக்கழகப் புலவர்;{} poet. [சாத்தன் + தந்தையார்] திணைமொழி யைம்பதின் ஆசிரியர் கண்ணஞ்சேந்தனாருடைய தந்தை. இவர் பாடியதாகப் புறநானூற்றில் நான்கு பாடல்கள் காணப்படுகின்றன. மற்போர் இயல்பு இவர் பாடலில் காணப்படுகிறது. சோழன் போர்வைக் கோப்பெருநற் கிள்ளியைப் பாடியுள்ளார்.
சாத்தமகரணி	சாத்தமகரணி cāttamagaraṇi, பெ. (n.) உத்தாமணி; hedge cotton - Damea extensa (சாஅக.);.
சாத்தம்மி	சாத்தம்மி cāttammi, பெ. (n.) 1. கலவைச் சந்தனங் குழைத்தற்குரிய அம்மி; grindstone for compounding perfumed sandal. 'கருங்கொள்ளியின் நிறத்தையொத்த நறிய சாத்தம்மியிலே கத்தூரி முதலிய பகங்கூட்டரைக்க' 2. மெருகு சுண்ணாம்பு அரைக்கும் பெரிய அம்மி வகை; big grind stone for pounding limepolish, etc. [சாந்து + அம்மி – சாந்தம்மி → சாத்தம்மி]
சாத்தமிழ்து	சாத்தமிழ்து cāttamiḻtu, பெ. (n.) புளிச் சாறு சோறு; a kind of water soup added to the rice. [சாறு → சாற்று → சாத்து + அமிழ்து. அமிழ்து = உணவு]
சாத்தமுது	சாத்தமுது cāddamudu, பெ. (n.) சாத்தமிழ்து பார்க்க;See {}. [சாத்தமிழ்து → சாத்தமுது]
சாத்தர்	சாத்தர் cāttar, பெ. (n.) சாத்தவர்2 பார்க்க;See {}. "அதர்கெடுத் தலறிய சாத்தரொ டாங்கு" (அகநா. 39);. [சாத்து → சாத்தர்]
சாத்தல்	சாத்தல் cāttal, பெ. (n.) மறைநூல்; the {}. "சாத்த லோதும்.... பிரமசாரிப் புதல்வரை" (திருவாலவா. 27, 52);. [சாற்று → சாத்து → சாத்தல்]
சாத்தலகு	சாத்தலகு cāttalagu, பெ. (n.) கூரைக் கைமரங்களை இணைக்கும் பட்டியல் சட்டம் (கட்டட);; a kind of wooden bar used house making. [சார் → சார்த்து → சாத்து + அலகு]

சாத்தவர்	சாத்தவர்1 cāttavar, பெ. (n.) குதிரை வீரர்; cavalry, troopers. சாத்தவர்2 cāttavar, பெ. (n.) வெளிநாடுகளிற் சென்று வணிகஞ் செய்யும் வணிகக் கூட்டத்தார்; trading caravan. "பழுதில் சாத்தவர்கள் சூழ" (திருவாலவா. 271);. [சாத்து → சாத்தவர்]
சாத்தன்	சாத்தன்1 cāttaṉ, பெ. (n.) 1. சாத்தன் எனும் தெய்வம் (திவா.);; a village deity. 2. அருகன் (சூடா.); Arhat. 3. புத்தன்; Buddha. 4. சீத்தலைச் சாத்தனார் பார்க்க;See {}. "அவனுழை யிருந்த தண்டமிழ்ச் சாத்தன்" (சிலப். பதி. 10);. 5. யாரேனும் ஒருவனைக் குறிப்பதற்காகச் சொல்லும் சொல்; imaginary person of male sex. "அக்கடவுளாற் பயன்பெற நின்றானோர் சாத்தனை" (தொல். பொருள். 422, உரை);. ம. சாத்தன்;க. சாத (பேய்); [சாத்து → சாத்தன் = வணிகச் சாத்தினர் வணங்குந்தெய்வம். பண்டைக் காலத்தில் பெரும்பாலும் வணிகரே சாத்தன் என்னும் பெயர் தாங்கியிருத்தனர்.] வடவர் ஐயனாரைக் குறிக்கும்போது சாஸ்தா என்றும் சாஸ்க்கு என்றும் திரிப்பர்.இதனின்று அவர் ஏமாற்றை அறிந்து கொள்க (தமி.வ.66);. சாத்தன்2 cāttaṉ, பெ. (n.) வாணிகக்கூட்டத் தலைவன் (நன். 130, மயிலை);; head of a trading caravan (செ.அக.);. [சாத்து → சாத்தன்] வணிகச் சாத்தின் தலைவன் சாத்தன் எனப்படுவான். இப்பெயர் ஸார்த்த என்று வடமொழியில் திரியும்.
சாத்தன்காசு	சாத்தன்காசு cāttaṉkācu, பெ. (n.) ஒரு பழைய காசு வகை; name of an old coin (சேரநா.);. ம. சாத்தன் காசு [சாத்தன் + காசு]
சாத்தனார்	சாத்தனார் cāttaṉār, பெ. (n.) கழகக்காலப் புலவர்; sangam poet. [சாத்தன் → சாத்தனார்]

சாத்தாதவன்	சாத்தாதவன் cāttātavaṉ, பெ. (n.) சாத்தானி பார்க்க (பூணூல் அணியாதவன்);;See {}, lit. one who does not wear the sacred thread. [சாத்து + ஆ + த + அவன்] பூணூல் அணியாமலும், உச்சிக்குடுமி வைக்காமலும் இருக்கும் ஒரு பிரிவினர். மாலியத்தை (வைணவத்தை);ச் சார்ந்த இவர்கள் பல்வேறு பிரிவுகளிலிருந்து, ஒன்று சேர்ந்தவர்கள்.
சாத்தாவாரி	சாத்தாவாரி cāttāvāri, பெ. (n.) தண்ணீர் விட்டான் கிழங்கு; a common climber with many thick fleshy roots.
சாத்தானி	சாத்தானி cāttāṉi, பெ. (n.) கோயிலில் பூமாலை கட்டிக் கொடுக்கும் பார்ப்பனன் அல்லாத மாலியன்; non-brahmin caste of {} who render service in temples. க., தெ., சாதாநி [சாத்து + ஆ + ஆன் → சாத்தான் → சாத்தானி]
சாத்திக்கொள்(ளு) – தல்	சாத்திக்கொள்(ளு) – தல் cāddikkoḷḷudal, 13 செ.குன்றாவி. (v.t.) பகட்டாக (ஆடம்பரமாக); மாலை முதலியன அணிதல் (யாழ்ப்);; to dress oneself with gaudy, costly attire, decorate oneself. [சாத்து → சாத்தி + கொள்(ளு);-]
சாத்தியசாந்தகம்	சாத்தியசாந்தகம் cāttiyacāndagam, பெ. (n.) நான்முகப் புல்; reed grass - Saccharum spontaneum (சா.அக);.
சாத்தியநாமம்	சாத்தியநாமம் cāttiyanāmam, பெ. (n.) ஒருவன் மீது மந்திரம் செயல்படுவதற்காக அம்மந்திரத்திற் சேர்க்கும் அவன் பெயர் (யாழ்ப்.);; name of a person introduced in a mantra for achieving the desired end. [சாத்திய + நாமம்] Skt. {} → த. நாமம்

சாத்து	சாத்து1 cāddudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஒருவர் பெயர் நிலைத்துநிற்கும் நோக்கோடு அவர் நினைவாக ஒன்றினைச் செய்தல்; to do a good thing in memory of an other person. "குன்றனூரனைச் சாத்தி இவர் மகன் ஶ்ரீராசிங்கப் பேரையனான அரைசயன் இகழாநிலை கண்ணனூர்க் குளத்துக்குக் கட்டின குமிழி" (ஆவணம் 1991: 15-1); [சார் → சார்த்து → சாத்து-,] சாத்து2 cāddudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அணிதல்; to put on, adorn used in reference to idols, great persons, etc. 'முளைவெண்டிங்க ளென்னச் சாத்தி' (சிலப். 12:26);. 2. பூணுதல்; to wear, as the caste-mark. 'தன்றிரு நாமத்தைத் தானுஞ் சாத்தியே' (கம்பரா. கடிமண. 49);. 3. பூசுதல் (பிங்.);; to daub, smear, anoint. "சாத்தியருளச் சந்தன முக்கசும்' (S.I.I.iii, 187);. 4. நூலைப் படித்து முடித்தல்; to finish reading a sacred book. 5. அடித்தல்; beat, thrash. 'அவனை இரண்டு சாத்துச் சாத்தினான்' (கொ.வ.);. 6. பெயர்த்து நடுதல் (வின்.);; to transplant. தென்னம்பிள்ளை சாத்துதல். [சுள் → சூர் → சார் → சார்த்து → சாத்து. சாத்துதல் = மூடுதல் (மு.தா.33);] சாத்து3 cāddudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஒன்றின் மேல் சாய்ந்த நிலையில் இருக்கச் செய்தல்; rest something at a slant. 'குடையை மூலையில் சாத்தி வை'. [சார்த்து → சாத்து-,] சாத்து4 cāddudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) அடைத்தல்; to close, as a door, to shut. "போர்க் கதவஞ் சாத்தி" (திவ். இயற். 1, 4);. [சார்த்து → சாத்து-,] {}-u. to close a door, to shut: Saxon scyit- an, to shut in; Dutch schutt-en, to stop; English to shut (C.G. D.F.L. 593);. சாத்து5 cāttu, பெ. (n.) 1. சாத்துகை; wearing, as a garland. 'சாத்து கோதையும்' (பெருங். மகத. 5, 78);. 2.சாத்துமுறை-3 பார்க்க;See {}- 3. அடி; beat, thrash. 4. பெயர்த்து நடப்பட்ட நாற்று; young plant transplanted

சாத்துக்கடி	சாத்துக்கடி cāttukkaḍi, பெ. (n.) சாத்துக்குடி (இ.வ.); பார்க்க;See {} (செ.அக.);. [சாத்துக்குடி → சாத்துக்கடி]
சாத்துக்கம்பு	சாத்துக்கம்பு cāttukkambu, பெ. (n.) தாழ்வாரத்தைத் தாங்கச் சாய்வாக அமைக்கப் பட்ட கழி; support pole. [சாத்து + கம்பு. கும் → கொம் → கொம்மை = திரட்சி. கொம் → கொம்பு → கம்பு]
சாத்துக்கவி	சாத்துக்கவி cāttukkavi, பெ. (n.) சிறப்புப் பாயிரக்கவி; laudatory stanza in praise of an author and his work. [சார்த்து + கவி]
சாத்துக்கழி	சாத்துக்கழி cāttukkaḻi, பெ. (n.) கூரையைத் தாங்க முகட்டு வளையையும் சுவரின் மேற் பகுதியிலமைந்த சட்டத்தையும் இணைக்கும் மரச்சட்டம் (கட்டட);; a kind of wooden bar used in sloping roof. [சாத்து + கழி]
சாத்துக்காப்பு	சாத்துக்காப்பு cāttukkāppu, பெ. (n.) சாத்துப்படி (வின்.); பார்க்க;See {}. [சாத்து + காப்பு]
சாத்துக்கால்	சாத்துக்கால்1 cāttukkāl, பெ. (n.) 1. இறைவன் திருமேனியை அழகு செய்யப் பயன்படுத்தும் திருப்பாதம் (இ.வ.);; metal leg used in decorating an idol. [சாத்து + கால்] சாத்துக்கால்2 cāttukkāl, பெ. (n.) மாட்டுக் குற்றவகை (பெரியமாட் 18);; a blemish in cattle. [சாத்து + கால்]
சாத்துக்குடி	சாத்துக்குடி cāttukkuḍi, பெ. (n.) 1. சாத்துக்குடி என்னும் ஊரில விளைந்த கிச்சிலிப் பழவகை (M.M.);; batavian orange produced in {}, a village in North Arcot district. 2. தித்திப் பெலுமிச்சை; sweet lime - m.tr. Citrus medica- limetta. [சாத்து + குடி]
சாத்துக்கூறை	சாத்துக்கூறை cāttukāṟai, பெ. (n.) திருப் பரிவட்டம் (S.I.I.iv,280.);; vestment of a deity. [சாத்து + கூறை]

சாத்துக்கை	சாத்துக்கை cāttukkai, பெ. (n.) திருவிழாத் திருவுருவை அழகுபடுத்தப் பயன்படுத்துந் திருக்கை (இ.வ.);; metal arm used in decorating an idol. [சாத்து + கை]
சாத்துடிப்பு	சாத்துடிப்பு cāttuḍippu, பெ. (n.) இறக்கும் தருவாயில் ஏற்படும் துடிப்பு (மரணவேதனை);; death-throb (செ.அக.);. [சா + துடிப்பு]
சாத்துச்சட்டி	சாத்துச்சட்டி cāttuccaṭṭi, பெ. (n.) குழம்பு வைக்கப் பயன்படுத்தும் மட்பாண்டம்; earthern vessel used for keeping sauce. [சாறு → சாற்று → சாத்து + சட்டி]
சாத்துநாற்று	சாத்துநாற்று cāttunāṟṟu, பெ. (n.) பட்டுப்போன வற்றிற்கு மாற்றாக நடும் நாற்று (இராட்);; young plants planted in place of those which are dead. [சார் → சார்த்து → சாத்து + நாற்று. நாறு → நாற்று]
சாத்துநாறு	சாத்துநாறு cāttunāṟu, பெ. (n.) சாத்துநாற்று (இராட்.); பார்க்க;See {}. [சாத்து + நூறு]
சாத்துப்பட்டை	சாத்துப்பட்டை cāttuppaṭṭai, பெ. (n.) கைமரம் (இ.வ.);; common rafter. ம. சாத்து (படகின் இருபுறமும் சேர்த்துக் கட்டும் பலகை); [சார் → சார்த்து → சாத்து = சாத்துகை. சாத்து + பட்டை]
சாத்துப்படி	சாத்துப்படி cāttuppaḍi, பெ. (n.) 1. கோயிலில் திருமேனிகட்குச் செய்யும் ஒப்பனை; adornment, bedecking of idols. 'சாத்துப்படிக்குச் சந்தனம் பலகாலும்" (T.A.S. iv. 95);. 2. பூசுதற்குரிய சந்தனம் ({}.);; sandal paste. ம. சாத்துப்படி [சாத்து + படி]

சாத்துப்பயிர்	சாத்துப்பயிர் cāttuppayir, பெ. (n.) பிடுங்கி நடப்பெற்று வளர்ந்த பயிர் (தஞ்சை);; grown- up plant transplanted a second time. [சாத்து + பயிர்]
சாத்துப்பனை	சாத்துப்பனை cāttuppaṉai, பெ. (n.) 1. சாற்றுப் பனை; palmyra, yielding fruit or toddy. 2. பெண் பனை; female palmyra tree (சா.அக.);. [சாத்து + பனை]
சாத்துப்பிள்ளை	சாத்துப்பிள்ளை cāttuppiḷḷai, பெ. (n.) ஒரு நெசவுக் கருவி; a kind of weaving parts. [சாத்து + பிள்ளை]
சாத்துப்பிள்ளைக்கால்	சாத்துப்பிள்ளைக்கால் cāttuppiḷḷaikkāl, பெ. (n.) சாத்துப்பிள்ளைத் தாங்கி நிற்கும் மரக்கால்கள்; supporting poles or legs of {}. [சாத்துப்பிள்ளை + கால்]
சாத்துமாலை	சாத்துமாலை cāttumālai, பெ. (n.) அணிதற்குரிய பூமாலை; galand intended to be put on idols, etc. opp. to {}. [சாத்து + மாலை]
சாத்துமுறை	சாத்துமுறை cāttumuṟai, பெ. (n.) 1. கோயில் முதலிய இடங்களில் போற்றிப் பாடல்களை ஒதியபின் இறுதியில் சில பாடல்களைச் சிறப்புத் தோன்ற தனியே ஒதுகை; recital of some special stanzas at the close of pirabandam recitation in times of worship at temples, etc. 2. ஆழ்வார் முதலானோர் விழா முடிவு; close of the festival in honour of vaisnava saints. 3. ஒதுகை முடிவு; completion of the study of sacred works.
சாத்துயர்	சாத்துயர் cāttuyar, பெ. (n.) கடுந்துயர் (மரணவேதனை);; death agony. [சா + துயர்]
சாத்துவதி	சாத்துவதி1 cādduvadi, பெ. (n.) அறம் பொருளாகவும் தெய்வமானிடர் தலைவராகவும் வரும் நாடக வகை (விருத்தி);; a variety of dramatic composition which has a semi-divine being for hero and treats of virtue, one of four {}. ' வுவன் சாத்துவதி

சாத்துவரப்பு	சாத்துவரப்பு cāttuvarappu, பெ. (n.) திரட்டுவரப்பு (செங்கை);; patch ridge of a field. [சாத்து + வரப்பு]
சாத்துவரி	சாத்துவரி cāttuvari, பெ. (n.) கள்ளிறக்கும் மரங்களுக்கிடும் வரி (இ.வ.);; tax on toddy - yielding trees. [சாறு + வரி – சாற்றுவரி → சாத்துவரி]
சாத்துவன்	சாத்துவன் cāttuvaṉ, பெ. (n.) சாத்தன்2 பார்க்க;See {}. [சார் → சார்த்து → சாத்து → சாத்துவன்]
சாத்துவாதி	சாத்துவாதி cāttuvāti, பெ. (n.) சித்திர மூலம்; Ceylon leadwort - Plumbago zeylanica (சா.அக.);.
சாத்துவான்	சாத்துவான் cāttuvāṉ, பெ. (n.) சாத்தன்2 பார்க்க;See {}. [சாத்து → சாத்துவன் → சாத்துவான்]
சாத்துறி	சாத்துறி cātturi, பெ. (n.) உறிவகை; suspended network of rope. "சாத்துறி பவளக் கன்னல்" (சீவக. 1906);. [சார்த்து + உறி]
சாத்தூலம்	சாத்தூலம் cāttūlam, பெ. (n.) புலிதொடக்கிச் சாறு; the juice of tiger stopper - Caesalpinia sepiaria (சா.அக.);.
சாத்தெறி –தல்	சாத்தெறி –தல் cādderidal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) வாணிகக் கூட்டத்தைக் கொள்ளையிடுதல்; to plunder a trading caravan (செ.அக.);. [சாத்து + எறி-,]
சாதகக்கட்சி	சாதகக்கட்சி cātagaggaṭci, பெ. (n.) காந்தம் (மூ.அ.);; loadstone.
சாதகக்கிள்ளை யோன்	சாதகக்கிள்ளையோன் cātagaggiḷḷaiyōṉ, பெ. (n.) காய்ச்சற்செய்நஞ்சு (யாழ்.அக.);; a mineral poison.

சாதகக்கோடு	சாதகக்கோடு cātagagāṭu, பெ. (n.) சங்க செய்நஞ்சு (யாழ்.அக.);; a mineral poison.
சாதகச்சக்கிலி	சாதகச்சக்கிலி cātagaccaggili, பெ. (n.) சத்திசாரம் (யாழ்.அக.);; an acrid salt.
சாதகச்சீர்த்தி	சாதகச்சீர்த்தி cātagaccīrtti, பெ. (n.) அரத்தச் செய்நஞ்சு (யாழ். அக.);; a prepared arsenic.
சாதகசித்தி	சாதகசித்தி sātagasitti, பெ. (n.) 1. வல்லாரை; Indian penny wort - Hydrocotyle asiatica. 2. வாலுளுவை அரிசி; Seeds of spindle tree - Oleum nigrum alias Celastrus Paniculata (சாஅக.);.
சாதகப்புள்	சாதகப்புள் cātagappuḷ, பெ. (n.) வானத்தினின்று விழும் மழைத்துளியைப் பருகி வாழ்வதாகக் கருதப்படும் பறவை; வானம்பாடி; shepherd koel, believed to subsist on rain drops.
சாதகம்	சாதகம் cātagam, பெ. (n.) எருக்கு (மலை); பார்க்க;See erukku.
சாதகாகத்தி	சாதகாகத்தி cātakākatti, பெ. (n.) கோழித் தலைக் கந்தகம் (வின்.);; a prepared arsenic.
சாதகும்பம்	சாதகும்பம் cātagumbam, பெ. (n.) பொன்; gold. "விற்சாதகும்பன்" (காளத். உலா, 87);.
சாதகை	சாதகை cātagai, பெ. (n.) மலைமகள்;{}.
சாதல்	சாதல் cātal, பெ. (n.) இறப்பு; death. "சாதலும் பிறத்த றானுந் தம்வினைப் பயத்தினாகும்" (சீவக. 269);. [சா + தல். 'தல்' தொ.பெ. ஈறு]

சாதலப்பேரி	சாதலப்பேரி cātalappēri, பெ. (n.) ஒருவகைக் கீரை; cake mellow - Abutilon indicum (சா.அக.);.
சாதலம்	சாதலம் cātalam, பெ. (n.) ஒருவகைக் கீரை (மலை.);; Indian chickweed.
சாதலி	சாதலி cātali, பெ. (n.) நெய்ச்சிட்டி; jauna - Grewia orbiculata (சா.அக.);.
சாதவாகனன்	சாதவாகனன்1 cātavākaṉaṉ, பெ. (n.) சாதவாகன இனத்தைச் சார்ந்த ஒரு மன்னன் (நன். 48, மயிலை.);; a king of the {} dynasty சாதவாகனன்2 cātavākaṉaṉ, பெ. (n.) ஐயனார் (திவா.);;{}, as having a vehicle. [சாத்து + வாகனன் → சாத்துவாகனன் → சாதவாகனம். வணிகக் கூட்டத்தை (சாக்கை); ஊர்தியாகக் [illegible] என்னும் பொருளில் [illegible] குறித்தது]
சாதவு	சாதவு cātavu, பெ. (n.) கருங்கொள்; black horse-gram (சா.அக.);.
சாதவேதம்	சாதவேதம் cātavētam, பெ. (n.) 1. கொடுவேலி; lead wort - Acacia tomentosa. 2. நெருப்பு; fire (சா.அக.);.
சாதாரி	சாதாரி cātāri, பெ. (n.) செவ்வழியாழ்த் திற வகை; a secondary melody-type of the {} class corresponding to {}. "சாதாரி யென்னுங் கானம் பாடினான்" (திருவாலவா. 54, 32);.
சாதாவேரி	சாதாவேரி cātāvēri, பெ. (n.) தண்ணீர் விட்டான்; a common climber with many thick fleshy roots.
சாதாவேலி	சாதாவேலி cātāvēli, பெ. (n.) சாதாவேரி பார்க்க;See {}.
சாதாழை	சாதாழை cātāḻai, பெ. (n.) 1. கடற்பூண்டு வகை (யாழ்ப்.);; dead sea-weed. 2. வலுவற்றவன்; weak, inert person.

சாதாழைநிம்பம்	சாதாழைநிம்பம் cātāḻainimbam, பெ. (n.) சாதாளம் பார்க்க;See {}.
சாதாளநிம்பம்	சாதாளநிம்பம் cātāḷanimbam, பெ. (n.) சாதாளம் பார்க்க;See {}. [சாதாளம் + நிம்பம்]
சாதாளம்	சாதாளம் cātāḷam, பெ. (n.) எருக்கு; madar plant - Caltropis gigantea (சா.அக.);. [சாதகம் → சாதாளம்]
சாதாளி	சாதாளி cātāḷi, பெ. (n.) சாதாரி பார்க்க;See {}.
சாதாளிகம்	சாதாளிகம் cātāḷigam, பெ. (n.) விடத்தலை மரம்; vidattalai tree - Dichrostachyo cinerea (சா.அக.);.
சாதி	சாதி cāti, பெ. (n.) 1. தேக்கு (பிங்.);; teak. 2. திப்பிலி (வின்.);; long - pepper. 3. பிரம்பு (பிங்.);; common rattan of S. India. 4. பிரப்பம்பாய் (பிங்.);; rattan matting. 5. ஆடாதோடை (மலை.);; malabar-nut tree. 6. கள் (பிங்.);; toddy. 7. புழுகுச் சட்டம்; perfume sac of a civet cat. "அமிர்தை முக்கடு சாதி" (தைலவ. தைல. 34);. [சடாய்த்தல் = செழித்தல். சடாய் → சதாய் → சாதி]

சாதிக்காய்	சாதிக்காய்1 cātikkāy, பெ. (n.) பந்தைப்போல் உருண்டையாயும், பழுப்பு நிறமாயும், மணம் கொண்டுள்ளதாயுமுள்ள ஒருவகை நெற்றுக் காய்; common nutmeg - Myristica fragrans. It is like a ball. The outer portion which forms the kernel of the fruit is yellowish, fragrant. இது வளிநோயைப் போக்கும் சுறுசுறுப்பை உண்டாக்கும். வயிற்றுவலி, கழிச்சல் முதலிய நோய்களுக்கு மருந்தாகப் பயன்படும். இலங்கை, மலையாளம், நீலகிரி முதலிய இடங்களில் பயிராகிறது. இதன் காய்மேல் படர்ந்திருப்பதே சாதி பத்திரி. இதில் பலவகைகள் உண்டு. 1. பெரிய காட்டுச் சாதிக்காய்: forest nutmeg - Myristica Malabarica 2. மலையாளச்சாதிக்காய்: Travancore nutmeg - Myristica magnia 3. நீலகிரி சாதிக்காய் - a variety grown in the Nilgiris 4. நாட்டுச் சாதிக்காய்: 5. காட்டுச் சாதிக்காய்; wild nutmeg - Myristica laurigolia.(சாஅக.);. சாதிக்காய்2 cātikkāy, பெ. (n.) சீமைக்கள்ளி மரம்; firabies. சாதிக்காய்3 cātikkāy, பெ. (n.)
சாதிக்காய்ப்பெட்டி	சாதிக்காய்ப்பெட்டி cātikkāyppeṭṭi, பெ. (n.) சீமைக்கள்ளிப் பெட்டி; dealwood box, especially used as packing case. [சாதிக்காய் + பெட்டி]
சாதிகம்	சாதிகம் cātigam, பெ. (n.) ஆடாதோடை; Malabar winter cherry - Adhatoda vesica (சாஅக.);.
சாதிகி	சாதிகி cātigi, பெ. (n.) முருங்கை; moringa - drumstick tree (சா.அக.);.
சாதிகேசம்	சாதிகேசம் cātiācam, பெ. (n.) குங்குமப்பூ; English saffron flower - Crocus sativus (சா. அக.);.
சாதிகோசம்	சாதிகோசம் cātiācam, பெ. (n.) வேலம் பிசின்; gum of acacia tree - Gummi acasiae (சா.அக.);.

சாதிங்குலிகம்	சாதிங்குலிகம் cātiṅguligam, பெ. (n.) சாதிலிங்கம்; vermilion. "சாதிங்குலிக மொடு சமர மொழுகிய" (பெருங். இலாவாண. 5, 22);. [சாதி + குங்குலிகம்]
சாதிசம்	சாதிசம் sātisam, பெ. (n.) 1. சாதிக்காய்1 (தைலவ.தைல. 98);. 2. நறும்பிசின் (யாழ்.அக.);; socotrine aloe. [சாதி → சாதிசம்]
சாதித்துப்பூசு-தல்	சாதித்துப்பூசு-தல் cādidduppūcudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) தேய்த்துப் பூசுதல் (வின்.);; to rub, as oil, ointment. [சாதித்து + பூசு-,]
சாதிப்பன்னம்	சாதிப்பன்னம் cātippaṉṉam, பெ. (n.) சாதிபத்திரி (தைலவ.தைல. 109.);; mace.
சாதினி	சாதினி cātiṉi, பெ. (n.) 1. முசுக்கட்டை (மலை.);; Indian Mulberry. 2. பீர்க்கு; sponge-gourd.
சாவுத்தீட்டு	சாவுத்தீட்டு cāvuttīṭṭu, பெ. (n.) உறவினரின் இறப்பால் நேரும் தீட்டு (கொ.வ.);; pollution on the death of a relative. மறுவ. சாதீட்டு, சாத்தீட்டு [சாவு + தீட்டு]
சாதீவம்	சாதீவம் cātīvam, பெ. (n.) குழி நாவல்; common myrtle - Myrtus communis (சா.அக.);.
சாது	சாது2 cātu, பெ. (n.) தயிர் (யாழ்.அக.);; curd. [அள் → அளி. அளிதல் = குழைதல். அளி → அளை = தயிர். அளை → சளை → (சதை); → சாது] சாது → Skt. {}
சாதுகம்	சாதுகம் cātugam, பெ. (n.) பெருங்காயம் (மூஅ);; Asafoetida.
சாதுசாக்கிரன்	சாதுசாக்கிரன் cātucākkiraṉ, பெ. (n.) வான்வழிச் செல்லும் கலையறிந்த முனிவர்; sage, he knew travelling on sky (அபி.சிந்.);. [சாது + சாக்கிரன்]

சாதுசீதளம்	சாதுசீதளம் cātucītaḷam, பெ. (n.) மகிழம்பூ; ape-face flower - Mimusops elengi (சா.அக.);.
சாதேவி	சாதேவி cātēvi, பெ. (n.) திப்பிலி; long pepper (சா.அக.);.
சாந்தகப்பை	சாந்தகப்பை cāndagappai, பெ. (n.) கொத்தன் கரண்டி (யாழ்ப்.);; mason's trowel. [சாந்து + அகப்பை. அகழ் → அகழ்ப்பு → அகழ்ப்பை → அகப்பை]
சாந்தகம்	சாந்தகம் cāndagam, பெ. (n.) நான்முகப் புல்; four-faced grass; buffalo reed - Saccharum spontaneum (சா.அக.);.
சாந்தகலம்	சாந்தகலம் cāndagalam, பெ. (n.) தணக்கு முட்டைக் கோங்கு என்னும் மரம்; whirling nut - Gyrocarpus jacuini.
சாந்தகவன்னி	சாந்தகவன்னி cāndagavaṉṉi, பெ. (n.) தீமுறிப் பூடு; a kind of plant which is said to suspen the action of fire (சா.அக.);.
சாந்தகவிராயர்	சாந்தகவிராயர் cāndagavirāyar, பெ. (n.) இரங்கேச வெண்பா இயற்றிய புலவர்; author of {}. [சந்தம் → சாந்தம் + கவிராயர்]
சாந்தசந்திரோதயம்	சாந்தசந்திரோதயம் sāndasandirōtayam, பெ. (n.) ஒருவகைக் குளிகை (வின்.);; a medicinal pill.
சாந்தபனம்	சாந்தபனம் cāndabaṉam, பெ. (n.) ஒருவகை நோன்பு; penance, religious vow. இது மூன்றுநாள் பகலுணவு மட்டும் உண்டு, பின் மூன்றுநாள் இரவு உணவு மட்டும் உண்டு, மூன்றுநாள் கேட்காமல் கிடைத்த பொருளை உண்டு, மூன்று நாள் உணவின்றிப் பட்டினி இருக்கும் நோன்பு. (அபி.சிந்.);.

சாந்தம்	சாந்தம்1 cāndam, பெ. (n.) 1. அமைதி; peace, composure, resignation, quietism. "சாந்தந் தருபவர் வெங்கை புரேசர்" (வெங்கைக்கோ. 329);. 2. பொறுமை (சூடா.);; endurance, patience. 3. ஒன்பான் சுவைகளுள் ஒன்று (திவா.);; sentiment of resignation, quietistic sentiment, one of nava-rasam. [சந்து → சந்தம் → சாந்தம். சந்து செய்தல் = சமன்செய்தல், சமன்செய்து அமைதி உண்டாக்கல்.] சாந்த ({}); என்னும் சொற்கு உழைத்தல், அதனால் ஏற்படும் களைப்பு, அதிலும் குறிப்பாகப் பூசை தொடர்பான சடங்கினை மேற்கொள்வதால் ஏற்படும் களைப்பு, களைப்பின் காரணமாகப் பணி செய்யாது வெறுமனே இருத்தல், ஒய்வெடுத்தல், அமைதியாதல் என்பன போன்ற பொருள்களைக் கொண்ட சம் ({}); என்பதை வேராகக் காட்டுகிறது மா.வி. அகரமுதலி. இதில் உழைத்தலும் அதனால் ஏற்படும் களைப்பும் அடிப்பொருள்களாகக் கொண்ட வேர் அமைதிப் பொருள் தராமை கண்டு கொள்க. உழைத்துக் களைப்படையும் நிலை சோர்வினைக் குறிக்குமேயல்லாமல் அமைதிப் பொருள் தராது. அதேபோல் சோர்வின் காரணமாகப் பணிசெய்யாது வெறுமனே இருத்தல் ஒய்வெடுத்தலாகுமே யல்லாமல் எவ்வகையிலும் அமைதியின் பாற்படாது. அமைதி மனவுணர்வுகளை அமையச்செய்யும் (அமை + தி);, அடக்கச் செய்யும் தன்மையது. வடமொழிக்கு இனமொழிகளான மேலையாரிய மொழிகளில் இச் சொற்கான இனச்சொல் இல்லை. கொண்முடிபு (சித்தாந்த); நூலாரும் மெய்ப் பொருள் (தத்துவ); நூலாரும், இருவகைப் பற்றுமறுத்து முற்றத்துறந்த முழுமுனிவரான ஒகியரும் இருவினையுஞ் செய்யாது இறைவன் மேல் எண்ணத்தை நிலையாக நிறுத்தி இருக்கும் நிலையில் அமைதி பிறக்கும் என்றும் அது இணையற்ற இன்பநிலை என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளனரே யல்லாமல் பணி செய்யாது சும்மாயிருக்கும் நிலையில் அமைதி பிறக்கும் எனக் குறியாமை காண்க.
சாந்தம்மி	சாந்தம்மி cāndammi, பெ. (n.) 1. சந்தனக்கல்; sandal-mortar. "நறுஞ்சாந்தம்மியும்" (பெருங். உஞ்சைக். 38. 171);. 2. சுண்ணாம்புச் சாந்து அரைக்கும் அம்மி; stone for grinding lime. ம. சாந்தம்மி [சாந்து + அம்மி. அம்முதல் = அமுக்குதல், அமுக்கியரைத்தல். அம் + இ - அம்மி = அமுக்கியரைக்கவுதவுங்கல்']
சாந்தலிங்கக்க விராயர்	சாந்தலிங்கக்கவிராயர் cāndaliṅgakkavirāyar, பெ. (n.) தண்டலையார் சதகம் பாடியவர்; author of {}. இவர் சோழநாட்டில் தண்டலைச்சேரியில் பிறந்தவர். தண்டலையார் சதகம், பழமொழி விளக்கம் எனவும் பெயர் பெறும் (அபி.சிந்.);.
சாந்தலிங்கசுவா மிகள்	சாந்தலிங்கசுவாமிகள் sāndaliṅgasuvāmigaḷ, பெ. (n.) கொலைமறுத்தல் முதலிய நூல்கள் இயற்றியவரும் 17ஆம் நூற்றாண்டினருமாகிய ஒரு வீரச் சிவனிய முனிவர்; a {} ascetic of the 17th century author of kolai- {} and some other works.
சாந்தரை-த்தல்	சாந்தரை-த்தல் cāndaraittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சாந்தினை அரைத்துக் கூழாக்குதல்; to grind sandal to make paste. [சாந்து + அரை-,]
சாந்தவாரி	சாந்தவாரி cāndavāri, பெ. (n.) தண்ணீர் விட்டான் (மலை.);; a common climber with many thick fleshy roots.

சாந்தன்	சாந்தன் cāndaṉ, பெ. (n.) 1. அமைதியுடையோன்; quiet, peaceful person, patient man. "புராரியும் புகழ்தற்கொத்த சாந்தனால்" (கம்பரா.திருவவ.34);. 2. அருகன் (திவா.);; Arhat. 3. புத்தன் (திவா.);; Buddha. [சாந்தம் → சாந்தன்]
சாந்தாற்றி	சாந்தாற்றி cāndāṟṟi, பெ. (n.) 1. சிற்றால வட்டம்; fan. 'மணிக்கட் பீலி மின்னு சாந்தாற்றி' (சீவக. 839);. 2. பீலி விசிறி (அக.நி);; bunch of peacock's feathers used as fan. [சாந்து + ஆற்றி] சாந்தி1 __, பெ. (n.); 1. அமைதி; composure, tranquillity, peace. "சாந்தி மேவியுயர் தருமம் மல்கி" 2. தணிவு; alleviation, pacification. 3. கோள் கோளாறுகளை அமைதிப்படுத்தச் செய்யும் விழா; propiatory rites for averiting the evil influences of planets. 4. கழுவாய்; remedy, antidote. 5. திருவிழா; festival. "கபாலீச் சரமமர்ந்தான் பெருஞ்சாந்தி காணாதே" (தேவா. 1119. 1ு);. 6. பூசை; worship, 'ஆய்ந்த மரபிற் சாந்திவேட்டு' (பதிற்றுப். 9ு, பதி.);. 7. தீர்த்தங்கரர் இருபத்து நால்வருள் ஒருவர் (திருக்கலம். காப்பு. உரை);; a Jaina Arhat, one of 24 {}. [சாந்தம் → சாந்தி]
சாந்திக்கூத்தன்	சாந்திக்கூத்தன் cāndikāttaṉ, பெ. (n.) சாந்திக்கூத்து ஆடுபவன்; person performing the {}. 'சாந்திக்கூத்தன் திருவாலன் திருமுது குன்றனான விஜயராஜேந்திர ஆசார்யனுக்கும்' (S.I.I.ii. 306);. [சாந்தி + கூத்தன்]
சாந்திக்கூத்து	சாந்திக்கூத்து cāndikāttu, பெ. (n.) ஒன்பது வகைகளையுடையதும் கோயில்களில் திருவிழாக் காலங்களில், உலக மக்களின் அமைதி வேண்டி ஆடப்படுவதுமான கூத்து வகையுள் ஒன்று; a kind of dance calculated to give peace of mind to the people and other actors. "சித்திரைத் திருநாளுக்குக் கூத்தாடுகைக்குச் சாந்திக் கூத்தாடுகிற ஏழுநாட்டு நங்கைக்கு கூத்தாடுகைக்கு விட்ட நிலம் இந்நிலம் கொண்டு இத்திருநாளுக்கு [illegible] கூத்து ஒன்பது
சாந்திமத்தீவு	சாந்திமத்தீவு cāndimattīvu, பெ. (n.) மேல்கடற்கண் உள்ள ஒரு தீவு; an island in the Arabian sea. [சாந்திமம் + தீவு. தீர்வு → தீவு] முதல் இராசேந்திரன் காலத்தில் இத்தீவு சோழர்களால் வெற்றி பெறப்பட்டது. யாரும் கிட்டுதற்கரிய அரண்களையுடையது [illegible] சதாசிவப்பண். பக். 155);

சாந்திரகம்	சாந்திரகம் cāndiragam, பெ. (n.) 1. இஞ்சி; green ginger. 2. சுக்கு; dried ginger (சா.அக);.
சாந்திறாசு	சாந்திறாசு cāndiṟācu, பெ. (n.) ஒரு வகை மரம் (L.);; Tasmanian pine.
சாந்து	சாந்து cāndu, பெ. (n.) 1. சந்தன மரம்; sandal tree. "சாந்துசாய் தடங்கள்" (கம்பரா. வரைக்காட்சி. 44);. 2. கலவைச் சந்தனம்; sandal paste. "புலர்சாந்தின்... வியன்மார்ப" (புறநா, 3);. 3. அரிசி அல்லது கேழ்வரகைக் கருக்கிக் கூட்டப்பட்டதாய் நெற்றிக்கிடும் கருஞ்சாந்து; black pigment made of burnt rice or ragi, used as tilaka. 4. திருநீறு; sacred ashes. "ஈசன சாந்தும்" (புறநா. 246);. 5. விழுது; paste. "வெள்ளெட் சாந்து" (புறநா. 246);. 6. சுண்ணாம்பு; mortar, plaster. 7. மலம் (வின்.);; faeces. ம. சாந்து; க.சாது, சாந்து; தெ. சாது; து. சாந்து;குட. சாந்தி [சார் → சார்த்து → சாத்து. சாத்துதல் = பூசுதல், திருமண் காப்பிடுதல், சந்தனம் பூசுதல். சாத்து → சாந்து = சுண்ணாம்புச் சேறு, அரைத்த சந்தனம் (வ.வ. 147, 148);]
சாந்துக்காரை	சாந்துக்காரை cāndukkārai, பெ. (n.) சுவர் முதலியன பூசுதற்குரிய சுண்ணாம்பு (இ.வ.);; lime for plastering walls, etc. [சாந்து + காரை]
சாந்துக்காறை	சாந்துக்காறை cāndukkāṟai, பெ. (n.) மகளிர் கழுத்தணிவகை (இ.வ.);; collar-like ornament worn by women. [சாந்து + காறை]
சாந்துக்கோய்	சாந்துக்கோய் cāndukāy, பெ. (n.) சாந்துப்பரணி; perfume box or casket. "ஓடிச் சாந்துக்கோய் புகிய செல்வ" (சீவக. 764);. [சாந்து + கோய்]

சாந்துகா	சாந்துகா cāndukā, பெ. (n.) வெளிச்சிப் பிசின்; the gem of wood apple tree (சா.அக.);. [சாந்து → சாந்துகா]
சாந்துகுத்து-தல்	சாந்துகுத்து-தல் cānduguddudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) சுண்ணாம்பை உலக்கையாற் குத்திச் சாந்தாக்குதல்; to pound mortar for use. [சாந்து + குத்து-,]
சாந்துகுழை-த்தல்	சாந்துகுழை-த்தல் cāndugulaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பொட்டிடுதற்குச் சாந்து குழைத்தல்; to soften black pigment with water for use as tilaka. 2. சுண்ணாம்பு முதலியன குழைத்தல்; to pound and temper mortar, etc. ம. சாந்துகுழய்க்குக [சாந்து + குழை-,]
சாந்துகூட்டு-தல்	சாந்துகூட்டு-தல் cānduāṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) நெற்றிக்கிடுஞ் சாந்து உண்டாக்குதல்; to prepare {} or black pigment [சாந்து + கூட்டு-,]
சாந்துசாத்தி	சாந்துசாத்தி cāngucātti, பெ. (n.) கோயிலில் மூலவர்க்கு நெய்க் காப்பிடுகை (R.);; anointing of an idol. [சாந்து + சாத்தி. சார் → சார்த்து → சாத்தி]
சாந்துசேவை	சாந்துசேவை cānducēvai, பெ. (n.) சாந்துசாத்தி (R.); பார்க்க;See {}. [சாந்து + சேவை] Skt. {} → த. சேவை
சாந்துதேய்-த்தல்	சாந்துதேய்-த்தல் cāndutēyttal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) சாந்தரை-த்தல் பார்க்க;See {}. ம. சாந்துதேய்க்குக [சாந்து + தேய்-,]
சாந்துப்படி	சாந்துப்படி cānduppaḍi, பெ. (n.) சந்தனக் குழம்பு தருவதற்கான படி; allowance for supplying sandal paste (சேரநா.);. ம. சாந்துப்படி [சாந்து + படி]

சாந்துப்புறம்	சாந்துப்புறம் cānduppuṟam, பெ. (n.) சந்தனம் கொடுத்துவருவதற்காக விடப்பட்ட இறையிலி நிலம் (சீவக. 2577);; land granted rent-free for supplying sandal paste to the king. [சாந்து + புறம்]
சாந்துப்பொட்டு	சாந்துப்பொட்டு cānduppoṭṭu, பெ. (n.) கருஞ்சாந்தால் நெற்றியிலிடும் பொட்டு; tilaka made with black pigment. க. சாது; தெ. சாது [சாந்து + பொட்டு]
சாந்துப்பொடி	சாந்துப்பொடி cānduppoḍi, பெ. (n.) மணப் பொடி (வின்.);; perfumed powder. [சாந்து + பொடி]
சாந்துபூசு-தல்	சாந்துபூசு-தல் cāndupūcudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சந்தனம் முதலியவை பூசுதல் (வின்.);; to smear the body with sandal or other unguents. 2. சுண்ணாம்பு பூசுதல்; to plaster a wall. ம. சாந்துபூசுக [சாந்து + பூசு-,]
சாந்துருவம்	சாந்துருவம் cānduruvam, பெ. (n.) சுண்ணச் சிலை; plaster statue (கழ.அக.);. [சாந்து + உருவம்]
சாந்துலக்கை	சாந்துலக்கை cāndulakkai, பெ. (n.) சுண்ணாம்புச் சாந்து குத்தும் உலக்கை; pestle for pounding mortar. [சாந்து + உலக்கை. உல் → உலம் = திரட்சி. உலம் → உலக்கை = திரண்ட தடி]
சாந்துவாரி	சாந்துவாரி cānduvāri, பெ. (n.) குப்பைக்காரன் (வின்.);; scavenger. {சாந்து + வாரி]
சாந்தை	சாந்தை cāndai, பெ. (n.) மலைமகள் (கூர்மபு. திருக்கலியாண. 23);;{}.

சாப்படுக்கை	சாப்படுக்கை cāppaḍukkai, பெ. (n.) இறுதிப் படுக்கை, சாவுக்குரிய இறுதிநோய்; death bed. [சா + படுக்கை. பள் → படு → படுக்கை]
சாப்பறை	சாப்பறை1 cāppaṟai, பெ. (n.) நெய்தல் நிலப் பறை; maritime district drum (கழ.அக.);. [சா + பறை] சாப்பறை2 cāppaṟai, பெ. (n.) சாவில் அடிக்கப்படும் பறை (திவா.);; funeral drum. [சா + பறை]
சாப்பாக்கொடு-த்தல்	சாப்பாக்கொடு-த்தல் cāppākkoḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சுருதியோடு இசைய வேண்டி முழவைத் தட்டிப் பார்த்தல்; to test the tone of a {} by striking it. [சாப்பா + கொடு-,]
சாப்பாட்டுக்கடை	சாப்பாட்டுக்கடை cāppāḍḍukkaḍai, பெ. (n.) 1. பணங்கொடுத்துச் சாப்பிடுங் கடை; hotel, restaurant. 2. உணவிடுகை; serving of food. சாப்பாட்டுக்கடை முடிந்துவிட்டதா? [சாப்பாடு + கடை]
சாப்பாட்டுராமன்	சாப்பாட்டுராமன் cāppāṭṭurāmaṉ, பெ. (n.) 1. பெருந்தீனிக்காரன்; glutton. 2. பயனற்றவன்; good-for-nothing fellow. [சாப்பாடு + ராமன்] இராம காதைத் தலைவன் இராமன் மாந்தப் பண்புகளின் உயர்விடமாகக் காட்டப் பட்டுள்ளதையொற்றிப் பிறசெயல்களிலும் மேலானவன் (உண்பதில் முன்னிற்பவன்) எனக் காட்டும்
சாப்பாட்டுவிடுதி	சாப்பாட்டுவிடுதி cāppāḍḍuviḍudi, பெ. (n.) பணங்கொடுத்து உண்ணும் உண்டிச்சாலை (இ.வ.);; hotel. [சாப்பாடு + விடுதி]

சாப்பாடு	சாப்பாடு1 cāppāṭu, பெ. (n.) 1. கவளங் கவளமாகக் கறிவகைகளுடன் (அல்லது அவையின்றிக்); குழம்பும் சாறும் மோரும் (அல்லது அவற்றுள் ஒன்று); கலந்து உண்பதற்கான சோறு; boiled rice with or without side dishes, sauce, buttermilk, etc. 2. உணவு; food, meal especially of human beings. "நல்வண்ணமென்னி லொரு சாப்பாடு" (திறவேங். சத. 29);. ம. சாப்பாடு;தெ. சாபாடு [சப்பு → சப்பிடு → சாப்பிடு → சாப்பாடு] சாப்பாடு2 cāppāṭu, பெ. (n.) நல்ல அடி; drubbing. 'நீ சேட்டை பண்ணினால் சாப்பாடு கிடைக்கும்' (உ.வ.);. ம. சாப்பாடு;தெ. சாபாடு சப்பு சப்பிடு சாப்பிடு சாப்பாடு
சாப்பாணம்	சாப்பாணம் cāppāṇam, பெ. (n.) யாழ்ப்பாணம்; a northern province of Ceylon, Jaffna (சேரநா.);. ம. சாப்பாணம் [யாழ்ப்பாணம் → சாப்பாணம்]
சாப்பிடு	சாப்பிடு1 cāppiḍudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. குழம்பும் சாறும் மோரும் (அல்லது அவற்றுள் ஒன்று); கலந்த சோற்றைக் கவளங் கவளமாகக் கறிவகைகளுடன் (அல்லது அவையின்றி); உட்கொள்ளுதல்; to take into mouth chew and swallow boiled rice with or without side dishes, sauce, butter milk, etc. இருவரும் ஒன்றாகத்தான் சாப்பிடச் செல்வோம். 2. திட உணவுகளை உண்ணுதல்; to eat solid foods, eatables. பழம் சாப்பிடப் பெரும் பாலோர்க்கு ஆசை. 3. பருகையை (நீர்மத்தை); க் குடித்தல்; to drink. தேநீர் சாப்பிடச் சென்றனர். 4. புகைத்தல் (புகை பிடித்தல்);; to smoke. வெண் சுருட்டு (சிகரட்); சாப்பிடும் பழக்கம் கேடானது. ம. சாப்பிடுக;தெ. சாபடு [சப்பு → சப்பிடு → சாப்பிடு-,] சாப்பிடு2 cāppiḍudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) கவர்தல்; to consume, misappropriate ஊர்ப்பணத்தைச் சாப்பிடக் கூடாது. ம. சாப்பிடுக
சாப்பிரா	சாப்பிரா cāppirā, பெ. (n.) சிறுமரவகை (I.P.);; arnotto. தெ. சாபரா

சாப்பிராவிதை	சாப்பிராவிதை cāppirāvidai, பெ. (n.) குரங்குமஞ்சி விதை; arnotto, monkey turmeric- Bixa orellana (சா.அக);. [சாப்பிரா + விதை]
சாப்பிள்ளை	சாப்பிள்ளை cāppiḷḷai, பெ. (n.) கருவிலே இறந்துவிழும் பிள்ளை; stil-born child. 'சாப்பிள்ளைபெற்றுத் தாலாட்டலாமா?' (இ.வ.);. ம. சாப்பிள்ள, சாகிடாவு [சா + பிள்ளை]
சாப்பீடு	சாப்பீடு cāppīṭu, பெ. (n.) 'சப்பு' எனும் உயர்திணை ஒலிக்குறிப்பினின்று தோன்றிய ஒலிக்குறிப்புச் சொல்; onom. expr. word signifying Smacking sound. [சப்பு → சப்பிடு → சாப்பிடு → சாப்பீடு]
சாப்பு	சாப்பு1 cāppudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) அடித்தல்; to strike. "கேவரகைத் தண்டெடுத்துக் கேப்பை யென்று சாப்பினேன்" (நெல்விடு. 416);. [சாய் → சாய்ப்பு → சாப்பு-,] சாப்பு2 cāppu, பெ. (n.) படி (C.G.);; copy, transcript. [சாய் → சாயை = நிழல். சாய் → சாயல் = ஒப்பு. சாய் → சாய்பு → சாய்ப்பு → சாப்பு] சாப்பு3 cāppu, பெ. (n.) ஒருவகைத் தாளம்; a kind of cymbal (கழ.அக..);.
சாப்புத்தாளம்	சாப்புத்தாளம் cāpputtāḷam, பெ. (n.) தாளவகை; variety of time-measure (Mus.);. [சாப்பு + தாளம்]
சாப்புள்	சாப்புள் cāppuḷ, பெ. (n.) சாக்குருவி பார்க்க;See {}. [சா + புள்]

சாப்பை	சாப்பை1 cāppai, பெ. (n.) புற்பாய் (திவா.);; mat made of grass or rushes. ம. சாப்ப; க. சாப, சாபெ, சாபெ; தெ. சாப; து. சாபெ, சாபெ; துட. சோப்ய;பட. சாபெ. [சாய் + பாய் = சாய்ப்பாய் → சாப்பை (கொ.வ.);. சாய் = பாய்முடையப் பயன்படும் நீர்க்கால் புல்வகை] சாப்பை2 cāppai, பெ. (n.) ஆற்றலில்லாதவன் (வின்.);; weak-minded person. [சப்பை → சாப்பை]
சாப்பைக்கொண்டான்	சாப்பைக்கொண்டான் cāppaikkoṇṭāṉ, பெ. (n.) சாப்பைக் சொண்டான் பார்க்க;{} (சா.அக.);. [சாப்பைச்சொண்டான் → சாப்பைக் கொண்டான்]
சாப்பைச்சொண்டான்	சாப்பைச்சொண்டான் cāppaiccoṇṭāṉ, பெ. (n.) நாரைவகை (யாழ்ப்);; spoonbill, species of platalea.
சாப்பொறி	சாப்பொறி cāppoṟi, பெ. (n.) காப்பாகத் தோன்றினாலும் உயிருக்குப் பேரிடர் தரக்கூடிய இடம்; death-trap. [சா + பொறி]
சாபஞ்சியம்	சாபஞ்சியம் cāpañjiyam, பெ. (n.) சீரகம்; cummin seed (சா.அக.);.
சாபத்திரி	சாபத்திரி cāpattiri, பெ. (n.) சாதிபத்திரி (கொ.வ.);; mace.

சாபம்	சாபம்1 cāpam, பெ. (n.) தவத்தோர் கடிந்து கூறும் மொழி; curse, imprecation. "தடுப்பருஞ் சாபம்" (கம்பரா. அகலிகை. 7);. ம. சாபம் [சா → சாவி (பி.வி.);. சாவித்தல் = அங்கதம் பாடி அல்லது சினந்துரைத்துச் சாகப் பண்ணுதல், சாவு குறித்த சொற்களைச் சொல்லித் திட்டுதல். வாழ்த்து (வாழவை); என்னும் பிற வினைக்கு எதிராகச்சாவியென்னுஞ் சொல்லே பொருத்தமாயிருத்தல் காண்க. இனி, ஒருவன் கடுமையாகத் திட்டும்போது, "சாவிக்கிறன்" என்று கூறும் உலக வழக்கையும் நோக்குக (வ.வ. 147);. [சாவி → சாவம் → சாபம்] சாபம்2 cāpam, பெ. (n.) 1. மூங்கிலால் செய்த வில்; bow made of bamboo. 2. வில்; bow. "சாபஞ்சாத்திய கணை துஞ்சு வியனகர்" (பெரும்பாண். 121);. 3. வானவில்; rainbow. 4. சிலை ஒரை (தனுசு); (திவா.);; sagittarius of the zodiac. மறுவ. கொடு, மரம், சிலை. ம. சாபம்;க. சாப [ஆவம் = மூங்கில். ஆவம் → சாவம் = வில். சாவம் → சாபம்] த. சாபம் → Skt. {} சாபம்3 cāpam, பெ. (n.) விலங்கின் குருளை; the younger of an animal. "சாபவெங் கோளரியென" (பாரத. சம்பவ. 40);. சாபம்4 cāpam, பெ. (n.) விலக்கப்பட்டது; that which is prohibited or banned
சாபம்கொடு-த்தல்	சாபம்கொடு-த்தல் cāpamkoḍuttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) சாபமிடு-தல் பார்க்க;See {}. க. சாபகொடு [சாபம் + கொடு-,]
சாபமிடு-தல்	சாபமிடு-தல் cāpamiḍudal, 17 செ.குன்றாவி. (v.t.) திட்டுதல்; to curse, revile. க. சாபகொடு [சாபம் + இடு-,]
சாபவான்புழு	சாபவான்புழு cāpavāṉpuḻu, பெ. (n.) வில்லூன்றிப்புழு (ஞானா.20);; an insect.

சாபறை	சாபறை cāpaṟai, பெ. (n.) சாப்பறை2 (யாழ்.அக); பார்க்க;See {}. [சா + பறை]
சாபாவனி	சாபாவனி cāpāvaṉi, பெ. (n.) அரசிறையைத் தவிர்ப்பதற்காக ஒளித்துச் செய்யும் பயிர்த் தொழில் (M.Sm. D. I. 278);; concealment of cultivation for the purpose of evading payment of government revenue
சாபி-த்தல்	சாபி-த்தல் cāpittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) சாவி1-த்தல் பார்க்க;See {}. "கேள்வித் தலைவரைச் சாபியா" (உபதேசிகா. அயமுகி. 75);. [சவி → சபி → சாபி]
சாபிணம்	சாபிணம் cāpiṇam, பெ. (n.) வலியற்றுச் சாகுநிலையிலுள்ளவன் (வின்.);; weak old person, as one about die-used in contempt. [சா1 + பிணம்]
சாபிள்ளை	சாபிள்ளை cāpiḷḷai, பெ. (n.) சாப்பிள்ளை (வின்.); பார்க்க;See {}. [சா + பிள்ளை]
சாபுதாளம்	சாபுதாளம் cāputāḷam, பெ. (n.) சாப்புதாளம் பார்க்க;See {}. [சாப்புதாளம் → சாபுதாளம்]
சாம்பகி	சாம்பகி cāmbagi, பெ. (n.) நெருஞ்சில்; calotrope -Tirbulus terrestris (சா.அக);.
சாம்பச்சி	சாம்பச்சி cāmbacci, பெ. (n.) சாம்பன் குடியைச் சார்ந்த பெண் (சங்.அக.);; a woman belonging to samban clan. [சாம்பன் → சாம்பத்தி → சாம்பச்சி. அச்சி = பெண்பாலீறு]
சாம்பசதாசிவன்	சாம்பசதாசிவன் sāmbasatāsivaṉ, பெ. (n.) சிவனார் வேம்பு;{} neem - Indigofera asphalathoides (சா.அக.);.
சாம்பசிவம்	சாம்பசிவம் sāmbasivam, பெ. (n.) அறுகம்புல்; sacred grass (சா.அக.);.

சாம்பசிவன்	சாம்பசிவன் sāmbasivaṉ, பெ. (n.) அம்பிகையுடன் கூடிய சிவன்;{} in company with {}. [சாம்பன் + சிவன். சாம்பல் → சாம்பன் = சுடலையாண்டி]
சாம்பம்	சாம்பம் cāmbam, பெ. (n.) ஆனைநெருஞ்சி (மலை.);; a small plant.
சாம்பர்	சாம்பர் cāmbar, பெ. (n.) சாம்பல்1 பார்க்க;See {}. "சாம்பரகலத் தணிந்தாய் போற்றி" (தேவா. 967. 4);. [சாம்பல் → சாம்பர். ல – ர போலி]
சாம்பராக்கு	சாம்பராக்கு cāmbarākku, பெ. (n.) பாட்டினிறுதி தோறும் 'சாம்பராக்கு' என்று முடியுமாறு பாடப்படும் ஒரு வகைப் பாட்டு (வின்.);; a poem in praise of a deity, each stanza of which ends with the refrain {}. [சாம்பல் → சாம்பர் + ஆக்கு]
சாம்பல்	சாம்பல்1 cāmbal, பெ. (n.) 1. ஏதாவது பொருளை எரித்த பின் மிஞ்சும் பொடித்துகள்; powdery residue left after combustion of any substance, ashes. "சுடுகாடான சாம்பல ரங்கத்திலே நிருத்தமாடி" (பு.வெ. 9, 43, உரை);. 2. வாடற்பூ; withered flower. "ஆம்பற் பூவின் சாம்பலன்ன" (குறுந். 46);. 3. முதுமை (பிங்.);; old age. 4. புகையிலை, பருத்திப்பயிர்களைக் கெடுக்கும் பூச்சி (இ.வ.);; insect causing damage to tobacco, cotton, etc. ம. சாம்பல் [சுள் → சுட்பு → சுப்பு. சுப்பெனல் = விரைந்து நீர்வற்றுதல். சுப்பு → சுப்பல் = சுள்ளி. சுப்பு → சும்பு → சம்பு → சாம்பு. சாம்புதல் = எரிதல், வாடுதல். சாம்பு → சாம்பல் (வே.க.89);. எரிபட்ட நீறு, சாம்பல் நிறமாகத் தெரியும் வாடிய பூ, பயிர்களை அழிக்கும் சாம்பம்நிறப் பூச்சி] சாம்பல்2 cāmbal, பெ. (n.) நாவல் மரம் (மலை.);; jamun plum.
சாம்பல்கரை-த்தல்	சாம்பல்கரை-த்தல் cāmbalkaraittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) சாம்பற்கரை-த்தல் பார்க்க;See {}. [சாம்பல் + கரை-,]

சாம்பல்கிளுவை	சாம்பல்கிளுவை cāmbalkiḷuvai, பெ. (n.) சாம்பல்நிறமான கிளுவை; grey balsum - Balsmodendron Beryyi (சா.அக);. [சாம்பல் + கிளுவை]
சாம்பல்சத்து	சாம்பல்சத்து cāmbalcattu, பெ. (n.) பயிரின் திரட்சிக்கும், நோய் எதிர்ப்புத் தன்மைக்கும் உதவியாக இருந்து நல்ல சாகுபடியைத் தரும் சத்து; potash. [சாம்பல் + சத்து]
சாம்பல்நத்தம்	சாம்பல்நத்தம் cāmbalnattam, பெ. (n.) மதுரை மாவட்டத்தில் உள்ள ஊர்; a village in Madurai district. [சாம்பல் + நத்தம்] சம்பந்தர் சமணர்களைச் சொல்லாடலில் (வாதில்); வென்று அவர்கள் பாடிய ஏடுகளைத் தீயில் எரித்துச் சாம்பலாக்கிய காரணமாக பெற்ற பெயர் சாம்பல் நத்தம் (த.ஊ.பெ.);.
சாம்பல்நாரை	சாம்பல்நாரை cāmbalnārai, பெ. (n.) சாம்பல் நிற நாரை வகை; eastern grey heron - Ardea cincrea rectirostris. மறுவ. நாராயன், நரையான், நாராயணப்பட்சி [சாம்பல் + நாரை] நரை என்ற சொல், சாம்பல் கலந்த வெள்ளை நிறத்தைக் குறிக்கும். நரை நிறமுடைய பறவையை நரையான் (அ); நாரை என்று அழைத்தனர் (சங்க இலக்கியத்தில் புள்ளின விளக்கம்);.
சாம்பல்நோய்	சாம்பல்நோய் cāmbalnōy, பெ. (n.) எள் பயிரைத் தாக்கும் நோய்; a disease attack gingelly. [சாம்பல் + நோய். நுள் → நொள் → நோள் → நோய்]
சாம்பல்புறா	சாம்பல்புறா cāmbalpuṟā, பெ. (n.) ஒரு வகைப் புறா; a kind of dove - Streptopelia decaocto. [சாம்பல் + புறா] வெள்ளைப் புறா, தூதுணம் புறா என்ற வேறு பெயர்களும் உண்டு. வேலமரத்தில் காணப்படும் தவசங்களோடு சிறுசிறு கற்களையும் விழுங்கும் தன்மையால் தூதுணம் புறா என்றும் அழைப்பர் (சங்.புள்.விள.);.
சாம்பல்பூ-த்தல்	சாம்பல்பூ-த்தல் cāmbalpūttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கதிரில் உள்ள கங்கின்மேல் சாம்பல் படிதல், மரம், காய் முதலியவற்றில் சாம்பல்நிறப் பொருள் படிதல்; to be covered with ashes or ash like thing. 2. உடல் வெளுத்தல்: to turn ashen to body. அவன் உடம்பு மெலிந்து சாம்பல் பூத்துவிட்டது. 3. அதிக வேலையினால் உடலில் (வெயர்வையால்); சாம்பல்படிதல்; to turn ashen (of body);. 'உடல் சாம்பல் பூத்து விட்டது, குளிக்கவேண்டும்' (உ.வ.);. [சாம்பல் + பூ]

சாம்பல்பூசனம்	சாம்பல்பூசனம் cāmbalpūcaṉam, பெ. (n.) பருத்திச்செடியைத் தாக்கும் ஒரு நோய், பூசனக்கொல்லிகள்; a kind of disease attack cotton. [சாம்பல் + பூசனம். பூஞ்சாளம் → பூசாளம் → பூசனம்]
சாம்பல்மரலி	சாம்பல்மரலி cāmbalmarali, பெ. (n.) சிறுநாவல்; ruddy black plum - Eugenia rubicunda (சா.அக);. [சாம்பல் + மரலி]
சாம்பல்மொந்தன்	சாம்பல்மொந்தன் cāmbalmondaṉ, பெ. (n.) வாழைவகை; a variety of plantain bearing ash - coloured fruits. ம. சாம்பமொந்தன் [சாம்பல்1 + மொந்தன். பொந்து → பொந்தன் → மொந்தன். பொதுபொது (இரட்டைக் கிளவி);. பொதுக்கு, பொந்து என்னும் சொற்களை நோக்குக. இவை பெருமைப்பொருளைக் குறிப்பன.]
சாம்பல்வருணி	சாம்பல்வருணி cāmbalvaruṇi, பெ. (n.) செருப்படை; a low spreading plant found in rice fields after harvest - Coldenia procumbens (சாஅக.);. [சாம்பல் + வருணி]
சாம்பல்வாழை	சாம்பல்வாழை cāmbalvāḻai, பெ. (n.) சாம்பல் மொந்தன் (G.Sm.D.I.i.215); பார்க்க;See {}. [சாம்பல்1 + வாழை. சாம்பல் நிற வாழை]
சாம்பலச்சி	சாம்பலச்சி cāmbalacci, பெ. (n.) வெடியுப்பு (யாழ்ப்.);; saltpetre, potassium nitrate. [சாம்பல் → சாம்பலச்சி]
சாம்பலடிப்பெருநாள்	சாம்பலடிப்பெருநாள் cāmbalaḍipperunāḷ, பெ. (n.) கிறித்துவத் திருநாள்களுள் ஒன்று; Ash Wednesday. Shrove Tuesday (R.C.);. ம. சாம்பல் பெருநாள் [சாம்பல்1 + அடி + பெருநாள்] சாம்பலாண்டி __, பெ. (n.); 1. உடல் முழுதும் நீறுபூசிய துறவி; religious mendicant whose whole body is smeared with ashes. 2. கோமாளி (வின்.);; clown. [சாம்பல்1 + ஆண்டி]

சாம்பலுப்பு	சாம்பலுப்பு cāmbaluppu, பெ. (n.) மரவுப்பு (இங்.வை.166);; potash, salt of tartar, Potassa. [சாம்பல் + உப்பு]
சாம்பலெரு	சாம்பலெரு cāmbaleru, பெ. (n.) வறட்டி, விறகு, உமி முதலியவை முற்றிலும் எரிந்தபின், கிடைக்கும் எரு (செங்கை);; a kind of manure. [சாம்பல்1 + எரு]
சாம்பலொட்டி	சாம்பலொட்டி cāmbaloṭṭi, பெ. (n.) எருக்கு (சாம்பனிறம் படிந்திருப்பது); (சங்.அக.);; madar, as being of ash-like dull-grey colour. [சாம்பல்1 + ஒட்டி. சாம்பலை அப்பியது போன்ற நிறமுடையது]
சாம்பவம்	சாம்பவம்1 cāmbavam, பெ. (n.) 1. சிவன் தொடர்பானது; that which pertains to {}. 2. சிவமதவேறுபாடு; a {} sect. "சிலர் சாத்தமும் சிலர் சாம்பவமுமாய்ச் சேர்வர்" (திருக்காளத். பு. 3o: 26);. [சம்பு → சாம்பு → சாம்பல் → சாம்பன் → சாம்பவன் → சாம்பவம்] சாம்பவம்2 cāmbavam, பெ. (n.) சம்புநாவல் (யாழ்.அக.);; rose-apple. [சம்பு → சாம்பு → சாம்பல் → சாம்பவம்]
சாம்பவன்	சாம்பவன் cāmbavaṉ, பெ. (n.) சிவனை வழிபடுவோன்; worshipper of {} devotee. [சாம்பன் → சாம்பவன்]
சாம்பவனோடை அம்பலவாண முனிவர்	சாம்பவனோடை அம்பலவாண முனிவர் cāmbavaṉōṭaiambalavāṇamuṉivar, பெ. (n.) 17ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்து திருவுசாத்தானப் புராணம் பாடிய தில்லை வளாகத்தைச் சேர்ந்த புலவர்; a poet, author of {}, lived in 17th century at {}. "சாம்பவனோடை என்பது இவரின் ஊர்" (பிற்புல.);. [சாம்பவனோடை + அம்பலவாண முனிவர்]
சாம்பவி	சாம்பவி cāmbavi, பெ. (n.) 1. நாவல்வகை; clove leaved black plum. 2. பெருநாவல் (மலை.);; east Indian rose-apple. [சாம்பவம் → சாம்பவி]
சாம்பவிவிந்து	சாம்பவிவிந்து cāmbavivindu, பெ. (n.) கௌரி செய்நஞ்சு (யாழ்.அக);; a prepared arsenic.
சாம்பற்கத்தலை	சாம்பற்கத்தலை cāmbaṟkattalai, பெ. (n.) மூன்றடி நீளமும், சாம்பல்நிறமும் கொண்டதும், சாப்பிட உதவாததுமான கத்தலை என்னும் கடல்மீன்; a grey-coloured sea-fish - Sciaena albida alias corvina albida. It is about 3ft long not esteemed for table (சா.அக.);.

சாம்பற்கரைத்தல்	சாம்பற்கரைத்தல் cāmbaṟkaraittal, பெ. (n.) பிணத்தை எரித்த பின்பு, சாம்பலைக் கரைத்து எலும்பைப் பொறுக்கும் ஈமச்சடங்கு (இ.வ.);; performing the ceremony of pouring water on the ashes and collecting the bones after cremation. [சாம்பல் + கரைத்தல். இதனை அங்கங் கரைத்தல் என்று கூறுவது, தென்பாண்டி வழக்கம்]
சாம்பற்கரை-த்தல்	சாம்பற்கரை-த்தல் cāmbaṟkaraittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) இறந்தவரின் உடலை எரித்தபின் சாம்பலையும் எரியாத எலும்பையும் எடுத்து நீரில் விடுதல்; to immerse ashes of a cremated person in river etc., a post-funeral rite. [சாம்பல் + கரை-]
சாம்பற்கற்றாழை	சாம்பற்கற்றாழை cāmbaṟkaṟṟāḻai, பெ. (n.) வீக்கத்தைக் குணப்படுத்தும் சாம்பல் நிறமான கற்றாழை; an ash-coloured aloe found grown near the railway fencing;Rail-Aloe americana. [சாம்பல் + கற்றாழை]
சாம்பற்கீரை	சாம்பற்கீரை cāmbaṟārai, பெ. (n.) சிறுபசலைக் கீரை; creeping purslane. [சாம்பல் + கீரை]
சாம்பற்குண்டி	சாம்பற்குண்டி cāmbaṟkuṇṭi, பெ. (n.) அருவருக்கத்தக்கவன் (வின்.);; slovenly, dirty, person. [சாம்பல் + குண்டி; குள் → குண் → குண்டி = புட்டம். உடல் முழுவதும் சாம்பல் பூசியவன் அல்லது நெடுங்காலம் நீராடாமல் புழுதி படிந்த அம்மணத் தோற்றத்து முனிவன்]
சாம்பற்குளி-த்தல்	சாம்பற்குளி-த்தல் cāmbaṟkuḷittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சாம்பலிற் புரளுதல்; to bathe in ashes to be covered with ashes, as a brooding hen. [சாம்பல் + குளி-,]
சாம்பற்கோழி	சாம்பற்கோழி cāmbaṟāḻi, பெ. (n.) சாம்பல் நிறத்தில் இருக்கும் கோழி; ash coloured fowl. ம. சாம்பக்கோழி [சாம்பல் + கோழி. குள் → கொழு → கோழி = நிலத்தையும் குப்பையையும் கிளைக்கும் பறவை]
சாம்பற்சுறா	சாம்பற்சுறா cāmbaṟcuṟā, பெ. (n.) சாம்பல் வண்ணமான சுறாமீன்; grey shark - Carcharias macloti (சா.அக.);. [சாம்பல் + சுறா]

சாம்பற்பாரை	சாம்பற்பாரை cāmbaṟpārai, பெ. (n.) சாம்பல் வண்ணமான ஒருவகைக் கடல்மீன்; a sea-fish, grey pauray - Caranx nigrescens (சா.அக);. [சாம்பல் + பாரை]
சாம்பற்புறா	சாம்பற்புறா cāmbaṟpuṟā, பெ. (n.) சாம்பல் நிறத்தில் இருக்கும் புறா; ash coloured dove. ம. சாம்பப்ராவு [சாம்பல் + புறா] சாம்பற்பூ- த்தல் __, 4 செ.கு.வி. (v.i.); 1. நெருப்பில் நீறுபூத்தல்; to be covered with ashes, as live embers. 2. காய், இலை முதலியவற்றில் சாம்பல்நிறம் படிதல்; to have ash-like appearance, as fruits, leaves, etc. 3. சாம்பல் போல் உடல் வெளுத்தல்; to grow ashy, as one's body. [சாம்பல் + பூ-,]
சாம்பற்பூசணி	சாம்பற்பூசணி cāmbaṟpūcaṇi, பெ. (n.) பூசணி வகை (மலை.);; ash-gourd. [சாம்பல் + பூசணி]
சாம்பன்	சாம்பன் cāmbaṉ, பெ. (n.) சிவன்;{}. "சாம்ப கடம்பவ னேசனே" (குமர. பிர. மதுரைக்கலம். 68);. [சம்பு → சாம்பு. சாம்புதல் = எரிதல். சாம்பு → சாம்பல் = எரிந்த சாணம். சாம்பல் → சாம்பன் = சுடலையாண்டி]
சாம்பனாரை	சாம்பனாரை cāmbaṉārai, பெ. (n.) நாரை வகை (யாழ்.அக.);; a kind of grey crane. [சாம்பல் + நாரை]
சாம்பாகினி	சாம்பாகினி cāmbākiṉi, பெ. (n.) பசலைக் கீரை; garden spinach, Malabar night shade - Basella Cordifolia (சா.அக.);.
சாம்பாட்டு	சாம்பாட்டு cāmbāṭṭu, பெ. (n.) புடல் (மலை.);; snake gourd. [சாம்பல் + ஆட்டு → சாம்பலாட்டு → சாம்பாட்டு]

சாம்பாத்தி	சாம்பாத்தி cāmbātti, பெ. (n.) சாம்பச்சி (யாழ்ப்.); பார்க்க;See {}.
சாம்பான்	சாம்பான்1 cāmbāṉ, பெ. (n.) எருக்கிலை; madar leaf - Caltropis gigantea (சா.அக.);. [சாம்பல் → சாம்பன் → சாம்பான் = சாம்பல்நிற இலைகளைக் கொண்டது] சாம்பான்2 cāmbāṉ, பெ. (n.) பறையர் பட்டப்பெயர்; caste of Pariahs. "பெற்றான் சாம்பானுக்குப் பேதமறத் தீக்கை செய்து" (தனிப்பா.);. ம. சாம்பான் [சும் → சும்பு → (சம்பு); → சாம்பு → சாம்பல் → சாம்பர். சாம்பு → சாம்பான் = பிணத்தைச் சுடுபவன்
சாம்பி	சாம்பி cāmbi, பெ. (n.) கயிறு முதலியவற்றை மாட்டி, ஒன்றை உயரத் தூக்குதற்குரிய உருளை (இ.வ.);' pulley. [சாம்பு → சாம்பி]
சாம்பியம்	சாம்பியம் cāmbiyam, பெ. (n.) சிறுநாகப்பூ; iron-wood of Ceylon - Musua ferrea (சா.அக);.
சாம்பிரி	சாம்பிரி cāmbiri, பெ. (n.) சேங்கொட்டை; dhoby's nut - Semicarpus anacardium (சா.அக.);.

சாம்பு	சாம்பு1 cāmbudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வாடுதல்; to wither, droop. "நெய்தற் பூச்சாம்பும் புலத்தாங்கண்" (பட்டின. 12);. 2. கெடுதல்; to perish, pine away. 3. குவிதல் (திவா.);; to close up, as flowers. 4. ஒடுங்குதல் (பிங்.);; to decline. 5. உணர்வழிதல்; to lose consciousness. "சாதல் காப்பவரு மென்றவத்திற் சாம்பினார்" (கம்பரா. உருக்காட். 21);. 6. ஒளி மழுங்குதல்; to grow dim, as the eyes. "மன்னரெல்லாந் தளர்ந்து கண் சாம்பினாரே" (சீவக. 811);. எரிதல்; to burn. ம. சாம்புக [சுள் → சுட்பு → சுப்பு. சுப்பெனல் = விரைந்து நீர்வற்றுதல். சுப்பு → சுப்பல் = சுள்ளி. சுப்பு → சுப்பி = சுள்ளி. சுப்பு → சும்பு → சம்பு → சாம்பு (வே.க.212);] சாம்பு2 cāmbudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. இழுத்தல் (வின்.);; to pull in by jerks, to haul" to draw in, to pump. 2. அறைதல் (யாழ்ப்.);; to give a blow. [சப்பு → சம்பு → சாம்பு] சாம்பு3 cāmbu, பெ. (n) பறை (சூடா.): drum. [சாம்பு2(-தல்); → சாம்பு = அடித்து இசையெழுப்பும் இசைக்கருவி] சாம்பு4 cāmbu, பெ. (n.) படுக்கை; bed. "கற்றை வேய்ந்த கழித்தலைச் சாம்பின்" (பெரும்பாண். 150);. [சாள் → சாடு. சாடுதல் = சாய்தல். சாள் → சாய். சாய்தல் = வளைதல், கவிழ்தல், படுத்தல். சாய் -→(சாயம்); Skt. {} = படுக்கை. சாய் → சாய்கை = படுக்குமிடம். சாள் → சாய்ப்பு → சாம்பு] சாம்பு5 cāmbu, பெ. (n.) 1. 18 முழங்கொண்ட புடைவை; woman's cloth of 18 cubits. 2. பல துண்டுகள் கொண்ட முழுச்சீலை (வின்.);; a full piece containing several clothes. சாம்பு6 cāmbu, பெ. (n.) பொன் (சூடா.);; gold. [சுள் → சுட்பு → சுப்பு. சுப்பெனல் = விரைந்து நீர் வற்றுதல். சுப்பு → சுப்பல்= சுள்ளி. சுப்பு → சும்பு → சம்பு → சாம்பு = எரிதல், ஒளிவிடுதல், ஒளிவிடும் பொன்] சாம்பு7 cāmbu, பெ. (n.)

சாம்புசண்பகம்	சாம்புசண்பகம் sāmbusaṇpagam, பெ. (n.) நாவற்பூ (வின்.);; flower of the jamum plum. [சாம்பு + சண்பகம்]
சாம்புநதம்	சாம்புநதம் cāmbunadam, பெ. (n.) 1. மேரு மலைக்கு வடக்கில், நாவற்சாறு பெருகி ஒடும் ஆறு; a river believed to flow north of the Mt. {} carrying the juice of the jamun tree. "இத்தருவின் றீங்கனிநீ ராறாய் மேருத் தடவரையைப் புடை சூழ்ந்து வடபாற் சென்று சாம்புநதப் பெயர்பெறும்" (கந்தபு. அண்டகோ. 33);. 2. நால்வகைப் பொன்களுள் ஒன்று; a kind of fine gold, one of four kinds of {}. "பொன்னுக்குச் சாம்புநதம்" (வள்ளுவமா. 36);.
சாம்புவன்	சாம்புவன் cāmbuvaṉ, பெ. (n.) சுடலை காப்பவன்; watchman of burning ground. [சும்பு → சம்பு → சாம்பு. சாம்புதல் = எரிதல். சாம்பு → சாம்பல் = எரிவதால் மிஞ்சும் பொடித்துகள், சுடலைப்பொடி. ஒ.நோ: சாம்பற்கரைத்தல். சாம்பலவன் → சாம்புவன்]
சாம்பூநதம்	சாம்பூநதம் cāmbūnadam, பெ. (n.) சாம்புநதம் பார்க்க;See {}-nadam. [சாம்புநதம் → சாம்பூநதம்]
சாமக்காரன்	சாமக்காரன் cāmakkāraṉ, பெ. (n.) இரவுக் காவலாளன் (யாழ்ப்.);, night-watch. [சாமம் + காரன்; சாமம் =இரவு, நடுஇரவு]
சாமக்காவல்	சாமக்காவல் cāmakkāval, பெ. (n.) இரவுக் காவல் (யாழ்.அக.);; night-watch. [சாமம் + காவல்]
சாமக்கிழங்கு	சாமக்கிழங்கு cāmakkiḻṅgu, பெ. (n.) ஒரு வகைக் கிழங்கு; the root of a plant - Colocasia antiquorum (சா.அக.);. [சாமம் + கிழங்கு. கிழக்கு → கிழங்கு = நிலத்தின்கீழ் விளைவது]
சாமக்கீரை	சாமக்கீரை cāmakārai, பெ. (n.) கீரை வகை (விவசா. 4);; a kind of greens.

சாமக்கோழி	சாமக்கோழி cāmakāḻi, பெ. (n.) நள்ளிரவில் கூவுங்கோழி; cock crowing at midnight. "உறங்குமது தான் சாமக்கோழி (திவ். திருப்பா. 18, வ்யா, பக். 170);. து. சாமகோரி [சாமம் + கோழி] [p]
சாமசம்	சாமசம் sāmasam, பெ. (n.) யானை; elephant. [யாமயம் → சாமயம் → சாமசம் = கரு நிறமுடையது. ஒ.நோ: யாமம் → சாமம்]
சாமண்டகம்	சாமண்டகம் cāmaṇṭagam, பெ. (n.) சரக்கொன்றை; cassia (சாஅக.);.
சாமணம்	சாமணம் cāmaṇam, பெ. (n.) தட்டார் கருவி வகை (C.E.M.);; nippers, pincers. ம. சாமணம் [சாவணம் → சாமணம்]
சாமத்திரம்	சாமத்திரம் cāmattiram, பெ. (n.) கருங்காலி; black wood (சா.அக.);. [சாமம் + திரம். சாமம் – கருநிறமுடையது]
சாமந்தநாராயணத்தொண்டைமான்	சாமந்தநாராயணத்தொண்டைமான் cāmandanārāyaṇattoṇṭaimāṉ, பெ. (n.) தஞ்சையில் சாமந்த நாராயண விண்ணகர் கட்டியவன்; the builder of {} at Tanjore (அபி.சிந்.);. [சாமந்தன் + நாராயணன் + தொண்டைமான்]
சாமந்தம்	சாமந்தம்1 cāmandam, பெ. (n.) ஒரு பண் (சது.);; a kind of tune. சாமந்தம்2 cāmandam, பெ. (n.) பக்கம் (யாழ்.அக.);; neighbourhood. [அம்முதல் = நெருங்குதல், அடைதல், பொருந்துதல். அம் → அமை. அமைதல் = நெருங்குதல் (மலைபடு. 181); அமை = நெருக்கம்

சாமந்தன்	சாமந்தன்1 cāmandaṉ, பெ. (n.) 1. அமைச்சன் (சது.);; king's minister. 2. படைத்தலைவன்; "சேனை யோட்டு சாமந்தராகி" (திருவாலவா. 59, 16);. 3. சிற்றரசன்; feudatory prince, petty ruler. "சண்டவார் சிலை சாமந்தர் வாங்கினார்" (பாரத. முதற்போ.24);. ம. சாமந்தன், சாமந்தன் [அம்முதல் = பொருந்துதல், கூடுதல், நெருங்குதல் அம் → அமை. அமைதல் = பொருந்துதல், சேர்தல், நெருங்குதல். அம் → அமை → அமைத்தோன் → அமைச்சன் = அரசனுடன் நெருங்கி இருந்து அரசுச் செயல்களை நிறை வேற்றுபவன், செயலாற்றும் பணியாளர். அமைந்தோன் → அமைந்தன் → சமைந்தன் → சமந்தன் → சாமந்தன்] சாமந்தன்2 cāmandaṉ, பெ. (n.) குலப்பூடண பாண்டியனின் படைத்தலைவன்; amy chief of {}.
சாமந்தன்காசு	சாமந்தன்காசு cāmandaṉkācu, பெ. (n.) பழைய மாழையால் ஆன பண (நாணய); வகை (சரவண. பணவிடு.56);; an ancient coin. [சாமந்தன் + காசு. காழ் → காசு]
சாமந்தி	சாமந்தி cāmandi, பெ. (n.) 1. ஒருவகைப் பூச்செடி; Indian chamomile or chinese flower - Chrysanthemum indicum. தெ. சேமந்தி, க. சேவந்தி [சாமம் + அந்தி – சாமம். அந்தி → சாம அந்தி – மாலையந்தி. சாம அந்தி → சாமந்'தி = அந்தி வண்ணம், அந்தி வண்ணம் போன்ற நிறமுடைய பூ வகை] செவ்வந்தி – Skt. {} சாமந்தியை, நாட்டுச் சாமந்தி, சீமைச் சாமந்தி என இருவகைப்படுத்தியும் அதன் பூவின் நிறத்தை வைத்து மஞ்சள், வெள்ளை, நீலம் என வகைப்படுத்தியும் குறிப்பதுண்டு. பூவின் வகைகள் 1. நாட்டுச் சாமந்தி - தோட்டச் சாமந்தி; garden chamomile - Chrysan themum indicum. 2. மஞ்சள் சாமந்தி; yellow chamomile - Chrysanthemum caronarium. 3. வெள்ளைச் சாமந்தி; white chamomile - Chrysanthemum crinatum 4. சிவப்புச் சாமந்தி; red chamomile - Chrysanthemum roxburghi. 5. நீலச் சாமந்தி; blue chamomile - Chrysanthemum genus. 6. சீமைச் சாமந்தி; Europe chamomile - Anthemis nobilis. 7. துலுக்கச் சாமந்தி; Turkish chamomile - Tagetus erec. 8. ஆட சாமந்தி; Helicteres isora.
சாமந்திப்பூ	காட்டுச் சாமந்தி சாமந்திப்பூ cāmandippū, பெ. (n.) செவ்வந்திப் பூ வடிவினதான திருகுவில்லை என்ற மகளிர் அணி; gold jewel resembling chrysanthemum, worn by women in the hair. [சாமந்தி + பூ]

சாமபுட்பம்	சாமபுட்பம் cāmabuṭbam, பெ. (n.) பாக்கு மரம்; arecanut - areca catcchu (சா.அக.);.
சாமம்	சாமம்1 cāmam, பெ. (n.) தூண், கதவு, உத்திரம் முதலியன செய்யப் பயன்படும் மரம்; a kind of tree. சாமம்2 cāmam, பெ. (n.) 1. 7 1/2 நாழிகை கொண்ட காலவளவை (பிங்.);; a watch of 7 1/2 {} = 3 hours. 2. நடுச்சாமம் (வின்);; midnight. 3. இரவு ([பிங்.); night. [யாமம் → சாமம்] சாமம்3 __, பெ. (n.); 1. பசுமை (பிங்.);; green or dark green colour. 2. கருமை; dark or black colour. "சாயற் சாமத் திருமேனி" (திவ். திருவாய், 851);. 3. அறுகு (மலை.);; cynodon grass. [யா = கருமை. யா → யாமம் = இருள், இரவு, கருமை. யாமம் → சாமம் = கருப்பு, பச்சைகளை அழிக்கும் அறுகம் (அறு → அறுகு); புல்] சாமம்4 cāmam, பெ. (n.) வறட்சி, பஞ்சம்; drought, famine.
சாமரசம்	சாமரசம் sāmarasam, பெ. (n.) பசுமுன்னை; fire-brand teak (சா.அக);.

சாமரம்	சாமரம்1 cāmaram, பெ. (n.) கழு, இறப்புத் தண்டனை (மரணத்தண்டனை); வழங்கப் பயன்படுத்தும் கூர்முனையுள்ள கம்பம்; impaling stake. "குறித்த சாமரம் பெற்றது குற்றமோ" (திருவாலவா. 38, 51);. [சா + மரம்] சாமரம்2 cāmaram, பெ. (n.) 1. கவரிமானின் மயிரால் அமைந்த அரசச் சின்னம் (சூடா);; chowry, bush tail of the yak, used as a fly- flapper for idols or as a royal insignia. 2. கவரிமானின் மயிரால் அமைந்த விசிறி; fan. ம. சாமரம்; க சமர, சாமர;து. சாமர, சாமரோ [கவரி → சவரி → சமரி → சாமரி → சாமரம்] த. செவ்வந்தி → Skt. {} [p] சாமரம்3 cāmaram, பெ. (n.)
சாமரம்வீசு-தல்	சாமரம்வீசு-தல் cāmaramvīcudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) காற்று வருமாறு சாமரம் (விசிறி); கொண்டு அசைத்தல்; to fly-flap with bushy tail of the yak, chowry. க. சாமரவனிடு [சாமரம் + வீசு-,]
சாமரி	சாமரி cāmari, பெ. (n.) குதிரை (யாழ்அக.);; horse. ம. சாமரி
சாமரிகம்	சாமரிகம் cāmarigam, பெ. (n.) குதிரைக் குளம்படி; horse-hoof plant (சாஅக);. [சாமரி → சாமரிகம்]
சாமரை	சாமரை cāmarai, பெ. (n.) சாமரம்2 பார்க்க;See {}. "சாமரை யுக்க மாதியாம்" (கம்பரா. நிந்தனை. 12);.
சாமளம்	சாமளம் cāmaḷam, பெ. (n.) 1. கருமை (உரி.நி.);; blackness. 2. பசுமை (திவா.);; dark-green colour. [சாமம் → சாமளம்]

சாமளை	சாமளை cāmaḷai, பெ. (n.) மலைமகள் (சாமள நிறமுடையவள்);;{}, as being of dark-green complexion. "சாம்பவி சங்கரி சாமளை" (அபிராமி. 50);. [சாமம் → சாமளை]
சாமன்	சாமன்1 cāmaṉ, பெ. (n.) 1. அறிவன் (புதன்); (பிங்.);; the planet mercury. 2. சிவன்;{}. [சாம்பன் → சாமன்] சாமன்2 cāmaṉ, பெ. (n.) காமன்தம்பி; younger brother of {}. "சாமனார் தம்முன் செலவு" (கலித். 94);.
சாமிநாதக்கவி ராயர்	சாமிநாதக்கவிராயர் cāminātakkavirāyar, பெ. (n.) பொதிகை நிகண்டின் ஆசிரியர்; a poet, author of Podigai {}. [சாமிநாதன் + கவி + அரையர் → ராயர்] இவர் பாண்டி நாட்டில் கல்லிடைக் குறிச்சியில் வாழ்ந்தவர். இவரின் தந்தையார் நாமதீப நிகண்டு இயற்றிய சிவசுப்பிரமணியக் கவிராயர் (தமி. புல. அக.);.
சாமிலம்	சாமிலம் cāmilam, பெ. (n.) புளிவஞ்சி; a sour plant, perhaps a species of rattan (சா.அக.);.
சாமுகூர்த்தம்	சாமுகூர்த்தம் cāmuārttam, பெ. (n.) சாமுழுத்தம் பார்க்க;See {}. [சா + முகூர்த்தம்]
சாமுண்டி	சாமுண்டி1 cāmuṇṭi, பெ. (n.) ஏழு கன்னியரில் ஒருத்தியாகிய கொற்றவை;{}, one of {}. ம. சாமுண்ட, சாமுண்டி, சாமுண்ணி; க. சாமுண்டி;து. சாமுண்டி, சவுண்டி [சாவு + உண்டி – சாவுண்டி → சாமுண்டி. வெற்றித் தெய்வமாகக் கருதப்படும் கொற்றவை சாவு உண்டாக்கும் திறம் பற்றிச் சாமுண்டி எனப்பட்டாள்] {}, a form of {} or {}, in D. also {}. The word is composed of D. {}, death; a corpse, and {}. etc. may be {} (she who rolls about); (K.K.E.D. XXIX);. சாமுண்டி2 cāmuṇṭi, பெ. (n.) 1. நாணல் (மலை.);; kaus. 2. அவுரி; Indigo plant. சாமுண்டி3 cāmuṇṭi, பெ. (n.)

சாமுண்டிதேவ நாயகர்	சாமுண்டிதேவநாயகர் cāmuṇṭitēvanāyagar, பெ. (n.) செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திலுள்ள மாகறல் ஊரினராகிய புறப்பொருள் வெண்பாமாலையின் உரையாசிரியர்; the commentator of {}, native of {}, in {} district (செ.அக.);. [சாமுண்டி + தேவநாயகர்]
சாமுதம்	சாமுதம்1 cāmudam, பெ. (n.) கடுக்காய் (வின்.);; chebulic myrobalan. சாமுதம்2 cāmudam, பெ. (n.) கோரைப்புல் (மலை.);; sedge.
சாமுழுத்தம்	சாமுழுத்தம் cāmuḻuttam, பெ. (n.) கெட்ட காலம் (வின்.);; fatal hour, inauspicious time. [சா + முழுத்தம்]
சாமூஞ்சி	சாமூஞ்சி cāmūñji, பெ. (n.) பிணமூஞ்சி; dismal, ghastly countenance. [சா + மூஞ்சி. முசு → மூசு. மூசுதல் = மூச்சுயிர்த்தல், மோப்பம் பிடித்தல். மூசு → மூச்சு. மூசு → மூஞ்சு → மூஞ்சி = மூக்கு, மூக்குள்ள முகப்பகுதி]
சாமூர்த்தம்	சாமூர்த்தம் cāmūrttam, பெ. (n.) சாமுழுத்தம் பார்க்க;See {}. "சாமூர்த்தமென்றே மந்திரிநூன் மறை வல்லவ ரோதினர்" (விதான. குணாகுண. 91);. [சாமுகூர்த்தல் → சாமூர்த்தம்]
சாமூலி	சாமூலி cāmūli, பெ. (n.) ஊமத்தை; dhatura (சா.அக.);. [சா + மூலி]
சாமேளம்	சாமேளம் cāmēḷam, பெ. (n.) சாப்பறை; funeral drum. [சா + மேளம்]

சாமை	சாமை1 cāmai, பெ. (n.) 1. மடங்கல் (ஆவணி); மாதத்தில் விதைத்து 6 கிழமை முதல் 4 மாதங்களுள் விளையும் ஒரு வகைப் புன்செய்ப்பயிர்; poor-man's millet, sown in Avani and maturing in six weeks to four months 'சக்கிலியப் பெண்ணும் சாமைக்கதிரும் சமைந்தால் தெரியும்' (பழ.); 2. தவச வகை; little millet, panicum miliare. "சாமை தினை வண்ண வோதனம்" (விதான. யாத்திரை. 8);. 3. வரகு; common millet. ம. சாம; க. சாமெ, சாவெ, சந்தெ; தெ. ச்யாமாலு; படட. சாமெ; பர். சாம; H. {}; Skt. {} [சமை → சாமை, வடவர் கரியது என்று பொருட்காரணம் கூறுவது தவறு. சாமை கரியதாகாது.] சாமை படைப்புக் காலந் தொட்டுத் தென்னாட்டில் விளைந்துவரும் தொண் (ஒன்பான்); கூலங்களுள் ஒன்றாகும். இன்றும் அது நாட்டுப்புற உழவர்க்கு உரிய ஒழுங்கான உணவு வகைகளுள் ஒன்றாக இருந்து வருகின்றது (மொ.க.66);. சாமை2 cāmai, பெ. (n.)
சாமைக்குருணை	சாமைக்குருணை cāmaikkuruṇai, பெ. (n.) ஒரு வகைப் புல்; a kind of grass. [சாமை + குருணை]
சாமைப்புல்	சாமைப்புல் cāmaippul, பெ. (n.) ஒரு வகைப் புல்; a kind of grass. [சாமை + புல். சாமைப் பயிர் போன்ற புல்]

சாய்1 cāytal,   2 செ.கு.வி. (v.i.)

1. கவிழ்தல்; to incline, hand down.

"நாணடச் சாய்ந்த நலங்கிள ரெருத்தின்" (பொருந. 31);.

2. வானில் கோள் முதலியவை சாய்தல்; to decline, as a heavenly body.

3. வளைதல்; to bend, turn down, as the ear.

"சாய் செவிக்குருளை" (சிறுபாண். 130);.

4. படுத்தல்; to recline, lie down.

'திருக்கையிலே சாயுமித்தனை' (ஈடு, 27:5);.

5. திரண்டுசெல்லுதல்; to march, in crowds.

'திருவிழாவுக்கு மக்கள் திரள் சாய்கிறார்கள்' (உ.வ.);.

6. முறிதல்; to give

way, break.

"சாய்ந்த வல்லுருமு போய்" (கம்பரா. நாகபாச. 99);.

7. தோற்றோடுதல்; to be routed;

to flee.

"வந்தவர் சாய்ந்த வாறும்" (பாரத. நீரைமீட்சி. 137);.

8. நடுநிலை திறம்புதல்; to be partial, biassed.

9. ஒதுங்குதல் (வின்.);; to decline from a direct course;

to deviate.

10. சார்தல்; to lean.

தூணின் மேல் சாய்ந்தான்.

11. நடந்தேறுதல்; to happen, succeed.

அந்தக் காரியஞ் சாய்ந்தது.

ம. சாயுக;   து. சாவுனி;   வ. சய்;சீ. கூடிய்.

[சூள் → சாள் → சாய்]

சாய்2 cāytal,   2 செ.கு.வி. (v.i.)

1. தளர்தல்; to be fatigued, to grow weary.

"கள்ளொற்றிக் கண் சாய்பவர்" (குறள், 927);.

2. வருந்துதல்; to be troubled.

"சாய்குவ எல்லலளோ" (கலித். 79: 10);.

3. மெலிதல்; to grow thin, emaciated.

"சாயினள் வருந்தியாளிடும்பை" (கலித். 121);.

4. வற்றுதல்; to get dried up, as a channel.

"கான்யாற்றுக் கடும்புனல் சாஅய்" (அகநா. 25);.

5. அழிதல்; to be ruined, to perish.

சாய்க்காடு	சாய்க்காடு cāykkāṭu, பெ. (n.) பூம்புகாரைச் சார்ந்த ஊர்; a village near {}. [சாய் + காடு] இவ்வூர், தேவாரத்தில் பூம்புகார்ச் சாய்க்காடு என்றும் காவிரிப் பூம்பட்டினத்துச் சாய்க்காடு என்றும் குறிக்கப்படுகிறது. "விண்புகார் எனவேண்டா வெண்மாட நெடுவீதித் தன் புகார்ச்சாய்க்காட்டுள் தலைவன் தாள் சார்ந்தாரே" எனவும்
சாய்கடை	சாய்கடை cāykaḍai, பெ. (n.) நீர்த்தாரை; drain, gutter for carrying off sewage. மறுவ. சுருங்கு, சலதாரை, சாலகம், அங்கணம் [சாள் → சாய். சாய்தல் = வளைதல். சாய் + கடை] அங்கணம் என்னும் பெயரும் இக்கரணியம் பற்றியதே. ஒ.நோ. வணங்கு → வாங்கு → வங்கு → அங்கு. அங்குதல் = வளைதல், சாய்தல். அங்கு + அணம் - அங்கணம் - வாட்டஞ் சாட்டமாயிருக்கும் சாலகம்.
சாய்கண்குருடு	சாய்கண்குருடு cāykaṇkuruḍu, பெ. (n.) வாய், கண், மூக்கு, நாக்கு இவை ஒரு பக்கத்தில் இழுத்துக் கொண்டு, அத்துடன் கண்கள் சிவந்து குருடாகி, எரிச்சல், நீர் வடிதல் ஆகிய பண்புகளைக் காட்டுமோர் நோய்; blindness of the eyes characterised by contortion of the face on one side, thereby affecting the mouth, eyes, nose, tongue, etc., attended with inflammation, burning and watery discharge from the eyes (aft-gyas);. [சாப் + கண் + குருடு]
சாய்கரகம்	சாய்கரகம் cāygaragam, பெ. (n.) தண்ணீர்ப் பந்தரில் நீர் வார்க்கும் ஏன (பாத்திர); வகை (ஈடு,6. 10: 7);; a kind of spouted vessel used in pouring water. [சாய் + கரகம்]
சாய்கால்	சாய்கால் cāykāl, பெ. (n.) செயற்றிறம் வாய்ந்த மதிப்பு (இ.வ.);; influence. [சாள் → சாய் → சாய்கால் (வே.க.233);]
சாய்கால்விக்கிரயம்	சாய்கால்விக்கிரயம் cāykālvikkirayam, பெ. (n.) உள்ளூர் வணிகம்; inland trade. [சாய்கால் + விக்கிரயம்]
சாய்காலம்	சாய்காலம் cāykālam, பெ. (n.) சொல் செயற்படும்படியான நிலை (இ.வ.);; time of prosperity and influence. [சாய்1 + காலம்]
சாய்கை	சாய்கை cāykai, பெ. (n.) தங்குமிடம் (யாழ்ப்.);; house, rest-house. [சாய்1 → சாய்கை. சாய்கை = படுக்குமிடம், இளைப்பாறுமிடம். 'கை' சொ. ஆ. ஈறு.] ஒநோ: இ. சகா;சாய் → (சாயனம்); → வ. சயனம் = படுக்கை. உ. சாகர்

சாய்ங்காலம்	சாய்ங்காலம் cāyṅgālam, பெ. (n.) சாயுங் காலம் பார்க்க;See {}. 'சாய்ங்காலம் இன்றைக்கு ஊருக்குப் போறேன்' (உ.வ.);. [சாயுங்காலம் → சாயங்காலம் → சாய்ங்காலம்]
சாய்த்துக்கொடு-த்தல்	சாய்த்துக்கொடு-த்தல் cāyttukkoḍuttal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஒருசேரக் கொடுத்தல்; to give in abundance. "பரிசிலரைக் காணில்..... யானையை அணியணியாகச் சாய்த்துக் கொடுக்கும்" (புறநா. 135, உரை.);. [சாய் → சாய்த்து + கொடு-,]
சாய்த்துப்பார்-த்தல்	சாய்த்துப்பார்-த்தல் cāyttuppārttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) கண்ணைக் கோணலாக வைத்துக் கொண்டு (வக்கிரித்துப்); பார்த்தல்; to look askant. [சாய் → சாய்த்து + பார்-,]
சாய்த்துவிடு-தல்	சாய்த்துவிடு-தல் cāydduviḍudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சாய்த்துக்கொடு பார்க்க;See {}. 2. கொல்லுதல் (இ.வ.);; to kill. [சாய் → சாய்த்து + விடு-,]
சாய்ந்தரக்களை	சாய்ந்தரக்களை cāyndarakkaḷai, பெ. (n.) மாலை நான்கு மணியில் இருந்து இருட்டும் வரை செய்யும் களையெடுத்தல் தொழில் (தெ.ஆ.);; evening weeding. சாய்ந்தரக் களைக்கு ஆள் கூப்பிடு [சாய்ந்தரம் + களை. சாய் → சாய்ந்தரம்]
சாய்ந்தரப்பூட்டு	சாய்ந்தரப்பூட்டு cāyndarappūṭṭu, பெ. (n.) மாலையில் (4 மணிக்குமேல்); செய்யும் உழவு (தொழில்.);; evening ploughing. [சாய்த்தரம் + பூட்டு. பூண் → பூட்டு = உழவு]
சாயந்தரம்	சாயந்தரம் cāyandaram, பெ. (n.) மாலைப் பொழுது; evening. [சாய் → சாய்ந்தரம் → சாயந்தரம்] சாயந்தரம் cāyandaram, பெ. (n.) சாயுங்காலம் பார்க்க;See {}. Skt. antara → த. அந்தரம்

சாய்ந்தாட்டம்	சாய்ந்தாட்டம் cāyndāṭṭam, பெ. (n.) சாய்ந்தாடுதல்; swinging or swerveing sideways without shifting position. ம. சாஞ்சாட்டம் [சாய்ந்தாடு → சாந்தாட்டம்]
சாய்ந்தாடு-தல்	சாய்ந்தாடு-தல் cāyndāṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) நிலத்தில் நின்றுகொண்டு அல்லது இருக்கையில் இருந்து கொண்டு பக்கவாட்டில் அல்லது முன்னும்பின்னும் அசைதல்; to swing or swerve sideways without shifting position. "சாந்தாடம்மா சாய்ந்தாடு" (குழந்தைப் பாட்டு);. ம. சாஞ்ஞாடுக, சாஞ்சாடுக [சாய்ந்து + ஆடு-,]
சாய்ப்பாங்கரை	சாய்ப்பாங்கரை cāyppāṅgarai, பெ. (n.) அடுப்பங்கரை, அடுப்படி; kitchen; the front of the hearth. [சாய்ப்பாங்கடை → சாய்ப்பாங்கரை]
சாய்ப்பாய்விடு-தல்	சாய்ப்பாய்விடு-தல் cāyppāyviḍudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) பாராதுபோல இருந்து விடுதல்; to connive at. [சாய்ப்பாய் + விடு-,]
சாய்ப்பாவை	சாய்ப்பாவை cāyppāvai, பெ. (n.) ; கோரைப் பாவை (கலித்.133, 33, உரை);; doll made of sedge. [சாய்5 + பாவை. சாய் = கோரை]
சாய்ப்பிடம்	சாய்ப்பிடம் cāyppiḍam, பெ. (n.) 1. படை பின் வாங்குமிடம்; place of retreat, as of an army. "சாய்ப்பிடமாகப் போர்ப்படை பரப்பி" (பெருங். மகத. 17:63);. 2. சிறு கொட்டகை (இவ.);; a shed with sloping roof. [சாய்3 + சாய்ப்பிடம்]
சாய்ப்பிறக்கு-தல்	சாய்ப்பிறக்கு-தல் cāyppiṟakkudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) சாய்வாக மேற்கூரை அமைத்தல் (வின்.);; to construct a sloping roof. [சாய்ப்பு + இறக்கு-,]

சாய்ப்பு	சாய்ப்பு cāyppu, பெ. (n.) 1. தாழ்வு (பிங்.);; slope, slant. 2. மலைச்சரிவு (வின்.);; slide or declivity of a mountain. 3. சாய்வான கூரை (வின்.);; sloping or slanting roof. 4. சாய்வு-2 பார்க்க (வின்.);;See {}. 5. முகங்கொடாமை (வின்.);; aversion, indifference. 6. மட்ட வெற்றிலை (யாழ்ப்.);; inferior betel leaves. ம. சாயிப்பு [சாய் + சாய்ப்பு. 'பு' சொ.ஆ.ஈறு]
சாய்பலகை	சாய்பலகை cāypalagai, பெ. (n.) சாய்மானப் பலகை (இ.வ.);; sloping wooden back for reclining. [சாய் + பலகை]
சாய்மணை	சாய்மணை cāymaṇai, பெ. (n.) 1. சாய்மானம்1, 1 பார்க்க;See {}, 2. திண்டு; a kind of pillow. [சாய் + மணை]
சாய்மரம்	சாய்மரம் cāymaram, பெ. (n.) சிவதை (மலை);; jalap.
சாய்மானக்கதிரை	சாய்மானக்கதிரை cāymāṉakkadirai, பெ. (n.) சாய்வுநாற்காலி (இலங்கை);; easy chair. [சாய்மானம் + கதிரை]
சாய்மானப்பலகை	சாய்மானப்பலகை cāymāṉappalagai, பெ. (n.) 1. சாய்ந்துகொள்ளுதற்குரிய பலகை; a plank used for reclining. 2. துணிவெளுக்கும் பலகை (இ.வ.);; washboards. [சாய்மானம் + பலகை]

சாய்மானம்	சாய்மானம்1 cāymāṉam, பெ. (n.) 1. சார்மணை (உ.வ.);; back, as of a chair;a masonry construction to recline. 2. சாய்கை (உ.வ.);; leaning, reclining. 3. சாய்வு1, 2 (வின்.); பார்க்க;See {}, 2. ம. சாய்மானம் [சாய் + மானம்] சாய்மானம்2 cāymāṉam, பெ. (n.) ஒப்பொழுக்கம் (ஒப்பாசாரம்); (யாழ்.அக);; conformity, decorum. [சாய் + மானம்]
சாய்மேதிதம்	சாய்மேதிதம் cāymēdidam, பெ. (n.) குங்குமப்பூ; English saffron flower - Crocus sativus (சா.அக.);.
சாய்வு	சாய்வு1 cāyvu, பெ. (n.) 1. சரிவு (யாழ்அக);; slope, declivity, side of a hill. 2. ஒருபாற்கோடல் (சங்.அக);; bias, partiality. 3. குறைவு; defect, deficiency. "சாய்வறத் திருத்திய சாலை" (கம்பரா. திருவவ. 84);. 4. நிலைமைத்தாழ்வு; straitened circumstances. 5. வளைவு (யாழ்ப்.);; going obliquely; turning aside; obliquity, divergency. 6. நோக்கம்; inclination, bent of mind. 7. அழிவு; death; destruction. "உயிர்ப்பொறைச் சாய்வு நீக்குதல் சாரதி தன்மைத்தால்" (கம்பரா. இராவணன்வதை, 182);. 8. கட்டடம் முதலியவற்றின் வாட்டம் (இ.வ.);; gradient. ம.சாய்வு [சாள் → சாய் → சாய்வு. 'வு' சொ.ஆ.ஈறு] சாய்வு2 cāyvu, பெ. (n.) நீர் இல்லாமல் உலர்ந்து போன பயிர் (செங்கை.);; dry crop (without water);. [சாய் → சாய்வு]
சாய்வுசரிவு	சாய்வுசரிவு sāyvusarivu, பெ. (n.) 1. இரக்கம் (தாட்சணியம்);; kindness, leniency. 2. சாய்வு1-2 பார்க்க;See {}-2 [சாய்வு + சரிவு]

சாய்வுநாற்காலி	சாய்வுநாற்காலி cāyvunāṟkāli, பெ. (n.) கெட்டியான துணியைத் தொட்டில் போல் தொங்கவிட்ட, சாய்ந்து கொள்வதற்கான நாற்காலி; deck-chair, easy chair. தாத்தாவுக்கு ஒரு சாய்வு நாற்காலி வாங்க வேண்டும் [சாய்வு + நாற்காலி] [p]
சாய்வுப்பாதை	சாய்வுப்பாதை cāyvuppātai, பெ. (n.) மாடிக்கு அல்லது மேடைக்குச் செல்லப் படியில்லாமல் சாய்வாக அமைக்கப்பட்ட தளப்பாதை (கட்டட);; terrace way without step, ramp [சாய்வு + பாதை]
சாய்வுமேசை	சாய்வுமேசை cāyvumēcai, பெ. (n.) எழுதுவதற்கு ஏந்தாகக் கீழ்நோக்கிச் சாய்ந்த பரப்பையுடைய மிசை; a desk with a sloping top. [சாய்வு + மேசை]
சாயக்காரன்	சாயக்காரன் cāyakkāraṉ, பெ. (n.) 1. சாயமிடுபவன்; dyer. 2. சாயம் காய்ச்சுபவன்; one who prepares dye. [சாயம் + காரன்]
சாயக்கிழங்கு	சாயக்கிழங்கு cāyakkiḻṅgu, பெ. (n.) கிழங்கு மஞ்சள்; green turmeric, turmeric root (சா.அக);. [சாயம் + கிழங்கு]
சாயக்குண்டா	சாயக்குண்டா cāyakkuṇṭā, பெ. (n.) சாயம் போடப் பயன்படும் செப்பு ஏனம் (செங்கை);; copper vessel for dyeing. [சாயம் + குண்டா. குள் → குண் -→ குண்டு → குண்டா = உருண்டு திரண்ட கலம்]
சாயக்கொண் டை	சாயக்கொண்டை cāyakkoṇṭai, பெ. (n.) 1. மகளிரது கொண்டை வகைகளுளொன்று; women's tresses done in a particular way. 2. கோயில்களில் திருவிழாக் காலங்களில் உலா வரும் திருமேனிக்குச் சிவப்பு அல்லது நீலநிறப் பட்டாடையால் தலையில் முடி போல் அமைக்கப்படுங் கொண்டை; a turban of red or blue silk resembling crown, put on the head of {}. 3. முடியணி வகை; a kind of coronet.

சாயக்கோரை	சாயக்கோரை cāyakārai, பெ. (n.) சாயம் நனைத்துப் பாய் முதலியன பின்னப் பயன்படும் கோரைவகை (வின்.);; a sedge used for making mat etc. [சாயம் + கோரை]
சாயக்கோல்	சாயக்கோல் cāyakāl, பெ. (n.) சாயம் போடுதலில் பயன்படும் மரக்கோல் (செங்கை);; wooden pole for dyeing. [சாயம் + கோல். குல் → கோல் = திரட்சி, திரண்டகம்பு]
சாயகம்	சாயகம் cāyagam, பெ. (n.) அம்பு; arrow. "இரட்டிச் சாயகங்கள்" (கம்பரா. மகரக்கண்ணன். 18);. [சாய் → சாயகம் – சாயச்செய்வது;விழ்த்துவது]
சாயங்காய்ச்சு-தல்	சாயங்காய்ச்சு-தல் cāyaṅgāyccudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) சாயம் போடுதல் (வின்.);; to dye, colour. [சாயம் + காய்ச்சு. காய் → காய்ச்சு. காய்தல் = சுடுதல். காய்ச்சுதல் = சுடவைத்தல்]
சாயங்காலம்	சாயங்காலம் cāyaṅgālam, பெ (n.) சாயுங் காலம் பார்க்க;See {}. தெ. சாயமு [சாயுங்காலம் → சாயங்காலம்]
சாயங்கொட்டை	சாயங்கொட்டை cāyaṅgoṭṭai, பெ (n.) சேங்கொட்டை; dhoby's nut (சா.அக);. [சாயம் + கொட்டை]
சாயச்சந்தி	சாயச்சந்தி cāyaccandi, பெ (n.) 1. மாலை மங்கல் (வின்.);; evening twilight. 2. மாலை வழிபாடு (இ.வ.);; evening devotions. [சாய் → சாயும் + சந்தி → சாயும் சந்தி → சாயச்சந்தி = மாலைப்பொழுது, அப்பொழுதில் செய்யும் வழிபாடு]
சாயச்சம்பங்கி	சாயச்சம்பங்கி cāyaccambaṅgi, பெ. (n.) கொடிச் சம்பங்கி; champank creeper - Pergularia monor (சா.அக.);. [சாயம் + சம்பங்கி]

சாயச்சாந்தி	சாயச்சாந்தி cāyaccāndi, பெ. (n.) சாவுச்சடங்கு (அந்தியேட்டி); (யாழ்.அக.);; crematory rite. [சாவுசாந்தி → சாயசாந்தி]
சாயச்சால்	சாயச்சால் cāyaccāl, பெ. (n.) சாயந் தோய்க்கும் பானை (வின்.);; vat for dyeing. [சாயம் + சால்]
சாயச்சீலை	சாயச்சீலை cāyaccīlai, பெ (n.) சாயமேற்றப் பட்ட வண்ணத்துணி; coloured cloth. ம. சாயச்சீல (ஓணத்தில் உடுத்தும் புதிய வண்ணத்துணி); [சாயம் + சீலை]
சாயச்செடி	சாயச்செடி cāyacceḍi, பெ (n.) இம்பூறல்; Indian madder (சா.அக.);. [சாயம் + செடி]
சாயடி	சாயடி cāyaḍi, பெ. (n.) சாயம் போடுமிடம்; place for dyeing. [சாயம் + அடி. அடி = இடம்]
சாயத்துணி	சாயத்துணி cāyattuṇi, பெ. (n.) நிறமேற்றப் பட்ட துணி; dyed cloth. ம. சாயத்துணி [சாயம் + துணி]
சாயந்தீர்-தல்	சாயந்தீர்-தல் cāyandīrtal, 4 செ.குன்றாவி., செ.கு.வி. (v.t & v.i.) சாயந்தோய்த்தல் (வின்.); பார்க்க;See {}. [சாயம் + தீர்-,]
சாயந்தோய்-த்தல்	சாயந்தோய்-த்தல் cāyandōyttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சாயம் போடுதல் (கொ.வ.);; to dye, colour. [சாயம் + தோய்-,]

சாயப்பட்டை	சாயப்பட்டை cāyappaṭṭai, பெ. (n.) வேம்பாடம் பட்டை; the bark of buck thorn climber (சா.அக.);. [சாயம் + பட்டை]
சாயப்பணி	சாயப்பணி cāyappaṇi, பெ. (n.) 1. செஞ் சாயமிடுந் தொழில் (வின்.);; work of dyeing with red, dist. fr. {}. 2. சாயமூட்டும் பணி the art of painting, dyeing. ம. சாயப்பணி [சாயம் + பணி]
சாயப்பாக்கு	சாயப்பாக்கு cāyappākku, பெ. (n.) சாயமேற்றிய பாக்கு (உ.வ.);; areca-nut sliced and dyed by boiling. [சாயம் + பாக்கு]
சாயப்பிடி-த்தல்	சாயப்பிடி-த்தல் cāyappiḍittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) காற்றுவாக்கிற் கப்பலைச் செலுத்துதல் (யாழ்ப்.);; to steer a vessel windward (செ.அக.);. [சாய் + பிடி-,]
சாயப்பூலிகம்	சாயப்பூலிகம் cāyappūligam, பெ. (n.) சிவப்புப் பசலை; red spinach (சா.அக.);. [சாயம் + பூலிகம்]
சாயப்பெட்டி	சாயப்பெட்டி cāyappeṭṭi, பெ. (n.) சாயமிட்ட ஒலை முதலியவற்றால் அறைகள் உள்ளனவாகச் செய்யப்பட்ட பெட்டி (இ.வ.);; small lacquer boxes with compartments; dyed ola-covered baskets with compartments. [சாயம் + பெட்டி]
சாயப்போல்	சாயப்போல் cāyappōl, பெ. (n.) சாயமிட்ட கழி (யாழ்ப்);; painted cane or staff. [சாயம் + போல்]
சாயப்பொன்	சாயப்பொன் cāyappoṉ, பெ. (n.) நிறமூட்டப் பட்ட பொன்; coloured gold. ம. சாயப்பொன்னு [சாயம் + பொன்]

சாயம்	சாயம்1 cāyam, பெ. (n.) சாயங்காலம் (பிங்.); பார்க்க;See {}. [சாய்3 → சாயம்] சாயம்2 cāyam, பெ. (n.) 1. நிறம்; colour, tinge, tint. 2. நூல் முதலியவற்றிற்கு ஊட்டும் வண்ணம்; dye. 3. உண்மைத்தன்மை; true colour; real nature. "சாயந்துலங்கி விட்டது". 4. பொய்த்தன்மை; false nature. சாயம் வெளுத்து விட்டது. 5. சாயவேர் (வின்.); பார்க்க;See {}. ம. சாயம்; க., தெ., பட. சாய; குட. சாய்; கோத. சய்வ்;துட. சாய [சாய் → சாயை = நிழல், படிவடிவம், ஒப்பு, புகழ். சாய்4 → சாயம்] த. சாயம் → Skt. {}
சாயம்பற்றவை-த்தல்	சாயம்பற்றவை-த்தல் cāyambaṟṟavaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பொய்ச்செய்தியைப் பரப்புதல் (நாஞ்.);; to spread false information. [சாயம் + பற்ற + வை-,]
சாயம்பிடி	சாயம்பிடி1 cāyambiḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சாயம்பற்றுதல்; to take on colour. [சாயம் + பிடி-,] சாயம்பிடி2 cāyambiḍittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) சாயந்தோய்-த்தல் பார்க்க;See {}. [சாயம்2 + பிடி-,] சாயம்பிடி3 cāyambiḍi, பெ. (n.) பொன்னாங் காய்; Indian soap-nut (சா.அக);. [சாயம் + பிடி]
சாயம்போ-தல்	சாயம்போ-தல் cāyambōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) ஏற்றிய நிறம் நீங்குதல்; to become change of real colour. [சாயம் + போ-,]
சாயம்போடு-தல்	சாயம்போடு-தல் cāyambōṭudal, 19 செ.கு.வி. (v.i.) சாயந்தோய்-த்தல் பார்க்க;See {}. [சாயம் + போடு-,]

சாயம்வெளு-த்தல்	சாயம்வெளு-த்தல் cāyamveḷuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பொய் மறைந்து உண்மை வெளிப்படுதல்; to come to light; get-exposed. அவன் சாயம் வெளுத்துப் போச்சு, இனி யாரையும் ஏமாற்ற முடியாது. [சாயம் + வெளு-,]
சாயமடி-த்தல்	சாயமடி-த்தல் cāyamaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சாயந்தோய்-த்தல் பார்க்க;See {}. [சாயம் + அடி-,]
சாயமரம்	சாயமரம் cāyamaram, பெ. (n.) 1. ஒரு வகை மரம் (M.M.464);; Malay sandal. 2. மரவகை (இங்.வை.);; American logwood. [சாயம் + மரம்]
சாயமேற்று-தல்	சாயமேற்று-தல் cāyamēṟṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) சாயந்தோய்-த்தல் பார்க்க;See {}. (செ.அக.);. [சாயம் + ஏற்று-,]
சாயர்	சாயர் cāyar, பெ. (n.) 1. நிலவரி நீங்கிய வழக்கமான பிற தீர்வை (C.G);; customs, duties, current or customary sources of revenue other than land tax. 2. தீர்வை தண்டுபவர்; custom- house officer (செ.அக.);. [ஆயம் = வரி. ஆயர் = வரி வாங்குபவர். ஆயர் → சாயர்]
சாயர்சௌகி	சாயர்சௌகி cāyarceḷagi, பெ. (n.) தீர்வை வாங்குமிடம் (C.G.);; custom-house or station. [சாயர் + சௌகி. சவுக்கம் → சவுக்கி → சௌகி]
சாயரச்சை	சாயரச்சை cāyaraccai, பெ. (n.) 1. சாயங் காலம்; evening. 2. கோவிலில் நடக்கும் மாலைப் பூசை; evening service in temples. [சாயம் + ரச்சை. சாயம் = மாலை, த. ரச்சை → Skt. {}. செய்கிறபொழுது, போகிறபொழுது என்பனபோல் வரும் தொடர்நிகழ்வைக் குறிக்கும், சொல்லாட்சிகள் செய்கிறச்சை, போகறச்சை எனத் தொக்கு திரிபுற்று வழக்கெய்தியன
சாயரி	சாயரி cāyari, பெ. (n.) பாலைப் பண்வகை (பிங்.);; a primary melody type of the palai class.

சாயல்	சாயல்1 cāyal, பெ. (n.) 1. சாய்வு; inclining, slanting. 2. இளைப்பு; weariness, exhaustion. "உழையோர் தன்னினும் பெருஞ்சாயலரே" (புறநா. 262);. 3. நுணுக்கம் (திவா.);; contraction, shrinking. 4. துயிலிடம் (பிங்.);; bed, sleeping place. ம. சாயல் [சாய்தல் = படுத்தல். தலைசாய்தல் = படுத்தல், சிறிது நேரம் உறங்குதல். சாய் → சாய்கை = படுக்குமிடம் சாய் → (சாயனம்); → வ. சயனம் = படுக்கை. சாய்2 → சாயல்] சாயல்2 cāyal, பெ. (n.) 1. அழகு; beauty, gracefulness. "கண்ணாருஞ் சாயல்" (பரிபா. 11:54);. 2. நிறம் (பிங்.);; colour. 3. மேனி, உடல்; body form. "தளர்ந்த சாயற் றகைமென் கூந்தல்" (சிலப். 8: 100);. 4. ஒப்பு; likeness, resembleance in feature. "பாலனை நின் சாயல் கண்டு... மெல்லியலா ளெடுத்தாள்" (தனிப்பா. 2: 142:361);. 5. நிழல்; reflectd image, shadow. 6. சார்பு; protection. "அன்பர்கள் சாயலுளடையலுற் றிருந்தேன்" (தேவா. 154, 7);. 7. மஞ்சள் (மலை.);; turmeric. 8. மேம்பாடு (சூடா.);; excellence, superiority. 9. அருள்; grace, as of God. "சாயனினது வானிறை" (பரிபா. 2:56);. 10. மேம்பாடாகிய சொல்; lofty words. "சாயலே மெய்யே யுணர்ந்ததார் மிகவுரைப்பர்" (ஏலாதி, 28);. ம. சாயல்; Skt. {} [சாய்4 + சாயல்] சாயல்3 cāyal, பெ. (n.) மென்மை; tenderness. "அது நாயும் பன்றியும் போலாது மயிலும் குயிலும் போல்வதோர் தன்மை" (தொல்.பொருள். 243, இளம். உரை);
சாயல்காட்டு-தல்	சாயல்காட்டு-தல் cāyalkāṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நடித்தல்; to imitate, represent, personate. 2. முன்குறியாகக் காட்டுதல் (உ.வ.);; to foreshadow. [சாயல் + காட்டு-]

சாயல்சரிவு	சாயல்சரிவு cāyalcarivu, பெ. (n.) 1. ஒப்பு; likeness. 2. இசைவு; symmetry. 3. இணக்கங் காட்டுங் குணம்; spirit of compromise [சாயல் + சரிவு - சாயல்சரிவு - மரபிணை மொழி]
சாயல்பிடி	சாயல்பிடி1 cāyalpiḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சரியான படி (அராகம்); பண்பிடித்தல்; to get the right tune. [சாயல் + பிடி] சாயல்பிடி2 cāyalpiḍittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஒத்திசைத்தல் (அனுகரித்ததல்);; to imitate correctly, as in dress. [சாயல் + பிடி-,]
சாயல்மாயலாய்	சாயல்மாயலாய் cāyalmāyalāy, கு.வி.எ. (adv.) சாடைமாடையாய் (இ.வ.); without taking serious notice. [சாயல் + மாயல் + ஆய்]
சாயல்வரி	சாயல்வரி cāyalvari, பெ. (n.) வரிப் பாட்டு வகை (சிலப். 7:43, உரை);; a love-song. [சாயல் + வரி]
சாயல்வாகை	சாயல்வாகை cāyalvākai, பெ. (n.) உசிலமர வகை (L);; black sirissa.
சாயலம்	சாயலம் cāyalam, பெ. (n.) ஒரணி கலன்; a kind of ornament. "வயிரசாயலம், பாதசாயலம்" (S.I.I.ii16);. [சாய்4 → சாயல் = அழகு. சாயல் → சாயலம்]
சாயலன்	சாயலன் cāyalaṉ, பெ. (n.) காவிரிப்பூம் பட்டினத்துள்ள ஒரு வணிகன்; a trader in {}. எட்டிப் பட்டம் பெற்ற வணிகன் (சாஅக.);. [சாயல் → சாயலன்]
சாயலாள்	சாயலாள் cāyalāḷ, பெ. (n.) நல்ல தலைமுடி உள்ளவன், அழகி; a woman having beautiful hair, a beautiful woman (சேரநா.);. ம. சாயலாள் [சாயல் + ஆள்]

சாயவடுப்பு	சாயவடுப்பு cāyavaḍuppu, பெ. (n.) சாயம் காயச்சுதற்குரிய அடுப்பு; oven for preparing dye. [சாயம் + அடுப்பு. அடுதல் = சுடுதல், சமைத்தல். அடு → அடுப்பு]
சாயவிடு-தல்	சாயவிடு-தல் cāyaviḍudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) சாய்த்தல்; to cause to incline. 'மூட்டையைச் சாயவிட்டான்' (உ.வ.);. [சாய் → சாய + விடு-,]
சாயவிராதகம்	சாயவிராதகம் cāyavirātagam, பெ. (n.) கடுக்காய்; gallnut (சாஅக);.
சாயவிரை	சாயவிரை cāyavirai, பெ. (n.) குரங்குமூஞ்சி விதை; monkey turmeric (சா.அக.);.
சாயவிலை	சாயவிலை cāyavilai, பெ. (n.) சீமைக் கற்பூரம் (L);; Bengal sage.
சாயவெளிச்சை	சாயவெளிச்சை cāyaveḷiccai, பெ. (n.) ஆறு விரலம் (அங்குலம்); நீளமுள்ள ஆற்றுமீன் வகை (F.L.);; a river-fish, silvery, attaining 6 in. in length.
சாயவேட்டி	சாயவேட்டி cāyavēṭṭi, பெ. (n.) சாயமேற்றிய ஆடை; dyed clothworn by men. [சாயம் + வேட்டி] சாயவேட்டி cāyavēṭṭi, பெ. (n.) சாய மேற்றிய ஆடை; colour added cloth. [சாயம்+வேட்டி]
சாயவேர்	சாயவேர் cāyavēr, பெ. (n.) சாயமிடுதற்குதவும் பூடுவகை (M.M. 160);; chayroot, Indian madder. ம. சாயவேர்;க. சாயி, சாயிபேரு [சாயம் + வேர்]

சாயவேர்குத்திகள்	சாயவேர்குத்திகள் cāyavērguttigaḷ, பெ. (n.) சாயவேரைத் தோண்டியெடுப்போர் (யாழ்ப்.);; chayroot diggers. [சாயவேர் + குத்திகள்]
சாயவேர்ச்சக்களத்தி	சாயவேர்ச்சக்களத்தி cāyavērccakkaḷatti, பெ. (n.) போலிச்சாயவேர் (சங்.அக.);; counterifeit chayroot. [சாயவேர் + சக்களத்தி]
சாயவேளாகொல்லி	சாயவேளாகொல்லி cāyavēḷākolli, பெ. (n.) பண்வகை (சிலப். 14:166, உரை);; primary melody- type.
சாயவோலை	சாயவோலை cāyavōlai, பெ. (n.) காதுக்கு இடவும் பெட்டி முடையவும் உதவுஞ் சாயமிட்ட ஓலை (வின்.);; dyed olas or rushes for ear-ornament and for matting. [சாயம் + ஓலை]
சாயனதம்	சாயனதம் cāyaṉadam, பெ. (n.) சாயானகம் பார்க்க (யாழ்.அக.);;See {}.
சாயனம்	சாயனம் cāyaṉam, பெ. (n.) கோள்நிலை (வின்.);; celestial longitude computed form the vernal equinox.
சாயாகிரகம்	சாயாகிரகம் cāyāgiragam, பெ. (n.) சாயைக்கிரகம் பார்க்க;See {}. [சாயை → சாயா + கிரகம்] Skt. graha → த. கிரகம்
சாயாகௌளம்	சாயாகௌளம் cāyākeḷaḷam, பெ. (n.) பண் (அராகம்); வகை (பரத. இராக. 55);; a specific melody – type.
சாயாசூரன்	சாயாசூரன் cāyācūraṉ, பெ. (n.) ஒர் அசுரன்; a monster. [சாய் → சாயா + சூரன். சுள் → கர் → சுரம் → சுரன் → சூரன்]

சாயாபடம்	சாயாபடம் cāyāpaḍam, பெ. (n.) சாயைப்படம் பார்க்க;See {}. [சாய் → சாயா + படம்]
சாயானகம்	சாயானகம் cāyāṉagam, பெ. (n.) ஒந்தி (திவா.);; chameleon.
சாயி	சாயி1 cāyi, பெ. (n.) மை (C.G.);; ink. க. சாய் [சாய் = நிறம். சாய் → சாயி] சாயி2 cāyi, பெ. (n.) படுத்துக்கிடப்பவன்; reclining person used only in compounds. [சாள் → சாடு. சாடுதல் = சாய்தல். சாள் → சாய். சாய்தல் = படுத்தல். சாய் + இ – சாயி]
சாயிதான்	சாயிதான் cāyitāṉ, பெ. (n.) மைக்கூடு (C.G.);; ink stand, ink-bottle. [சாயம் → சாயி + தான். தானம் → தான்] U. {} → த. தான்
சாயினம்	சாயினம் cāyiṉam, பெ. (n.) மென்மையுள்ள மகளிர்கூட்டம்; bevy of beautiful ladies. "துவ்வா நறவின் சாயினத்தானே" (பதிற்றுப். 6o);. [சாய்4 → சாயல் → சாயினம்]
சாயு	சாயு cāyu, பெ. (n.) ஒருவகைப்புல்; a kind of grass. [சாய்5 → சாயு]
சாயுங்காலம்	சாயுங்காலம் cāyuṅgālam, பெ. (n.) கதிரவன் சாயும் வேளை (எற்பாடு); மாலைப் பொழுது; evening. [சாயும் + காலம்] கதிரவன் சாயுங்காலத்தைப் பொழுது சாய்கிற வேளை என்பது இன்றும் பெருவழக்கான உலக வழக்கு. ஆங்கிலரும் decline என்று கூறுதல் காண்க. வடவர் ஸோ என்பதை மூலமாகக் காட்டுவர். ஸோ = அழி, கொல், முடி. சாயம் = நாள், முடிவு. இங்ஙனம் வடசொல்லாகக் காட்டுவதற்கே சாயுங்காலம் என்னும் வடிவைச் சென்னைப் பல்கலைக்கழக அகரமுதலியிற் காட்டாது விட்டிருக்கின்றனர் (வ.வ.146);.

சாயை	சாயை1 cāyai, பெ. (n.) 1. நிழல்; shadow. "தன்னது சாயை தனக்குத வாது" (திருமந். 170);. 2. படிவடிவம் (வின்.);; reflected image, reflection. 3. ஒப்பு; resemblance, likeness. இக் குழந்தைக்குத் தகப்பன் சாயை உள்ளது. 4. சாயைக்கிரகம் பார்க்க (வின்.););;See {}. 5. புகழ்; fame. "நின் சாயை யழிவு கண்டாய்" (திவ். பெரியாழ். 5,3,3);. 6. நிழல்போல் தொடரும் கரிசு (பாவம்);; sin, as following a person like his shadow. "பிரமக் கொலைச் சாயை" (திருவானைக். தீர்த்தலி.9);. வ. சாயா;கிரே. ஸ்கிய [சாய் + ஐ - சாயை = நிழல்] நிழல் சாய்கிறது என்பது வழக்கு ஒ.நோ: மாய் + ஐ = மாயை. சாயை சாயா என்று ஆகார வீறாக்கின வளவானே வடசொல்லாகக் கூறுவது நகைப்பிற்கிடமானதே (ஒப். மொ.64);. சாயை2 cāyai, பெ. (n.) சாயமரம் பார்க்க (L.);;See {}. [சாயம் → சாயை] சாயை3 cāyai, பெ. (n.) மனைவி (யாழ்.அக.);; wife. [சாயல் → சாயை. சாயல் = நிழல்; சாயை = நிழல்போல் உடனிருப்பவள்] சாயை4 cāyai, பெ. (n.) சுவடு; trace. "தன்னய விருப்பின் சாயைகூடத் தன்னிடம் இல்லாமலும்" (நித்தியானுசந். பக்.366);.
சாயைக்கிரகம்	சாயைக்கிரகம் cāyaiggiragam, பெ. (n.) காணாக்கோள்களாகக் கருதப்படும் இராகு, கேது என்னும் கோள்கள்; nodes, considered as invisible planets. Skt. graha → த. கிரகம் [சாய் → சாயை + கிரகம்] கருங்கோள் (இராகு);, செங்கோள் (கேது); எனக் கருதப்படும் இரு கோள்களும் தனியான கோள்கள் அல்ல. பெருங்கோள்களின் சாயை (நிழல்);.
சாயைகாட்டு-தல்	சாயைகாட்டு-தல் cāyaikāṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கோயிலில் இறைவனுக்கு முன் மதிப்புரவாகக் (உபசாரமாகக்); கண்ணாடி காட்டுதல் (இ.வ.);; to hold a mirror before an idol, in worship. [சாயை = நிழல்; சாயை + காட்டு]

சாயைப்படம்	சாயைப்படம் cāyaippaḍam, பெ. (n.) புகைப்படம்; photograph. [சாயை = படம்]

சார்	சார்1 cārtal, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சென்றடைதல்; to reach, approach. "சாரா வேதங்கள்" (திவ். திருவாய். 10. 5:8);. 2. புகலடைதல்; to depend upon, take shelter in. 3. அடுத்தல்; to be near to. கடல்சார்ந்து மின்னீர் பிறக்கும்" (நாலடி, 245);. 4. கலத்தல்; to unite. "நல்லெழில் மார்பனைச் சார்ந்து" (கலித். 142);. 5. உறவு கொள்ளுதல்(கொ.வ.);; to be related to. 6. ஒத்தல்; to resemble, equal. 7. சாய்தல் (வின்.);; to lean upon, recline against 8. பொருந்தி யிருத்தல்; to be associated or connected with. "நலமாட்சி நல்லாரைச் சார்ந்து" (நாலடி. 175);. ம. சாருக; க. சார்; தெ. சாரு; து. சார்தி; கோத. சார்ய்; துட. சோர்ய்;பட. சேரு [சுள் → சள் → சழி. சழிதல் = கலமும் பெட்டியும் பக்கமாக அமுங்கிச் சரிதல். சள் → சரு → சருவு. சருவுதல் = சாய்தல். சரு → சரி → சரிவு. சரிதல் = சாய்தல். சடி = அடி வாரம். சரு → சார். சார்தல் = சாய்தல் (மு.தா.66, 67);] சார்2 cār, பெ. (n.) 1. கூடுகை (சூடா.);; joining, uniting. 2. இடம் (பிங்.);; place, situation. 3. இடப்பொருளுணர்த்தும் ஏழனுருபு; a locative ending. "காட்டுச்சார்க் கொய்த சிறுமுல்லை" (கலித். 117:11); 4. பக்கம்; side. "பழுமரத்தின் புறத்தொரு சார்" (திருவிளை. பழியெஞ்சு. 12);. 5. அணைக்கரை (வின்.);; bund across a river or channel with an opening for placing a fishing net. 6. தாழ்வாரம்; inner verandah under sloping roof surrounding the inner courtyard of a house. 7. வகை; kind, class, species. ஒருசாராசிரியர். 8. அழகு (பிங்.);; beauty, comeliness. 9. ஒரு மரம்; a tree. "ஆரும் வெதிருஞ் சாரும் பீரும்" (தொல். எழுத்து. 363);. [சாள் → சார்] சார்3 cār, பெ. (n.) ஒற்றன்; spy. "சிறுவனுய்த்த சாரென நினைந்து" (கந்தபு. அவைபுகு. 151);.

சார்க்கரம்	சார்க்கரம் cārkkaram, பெ. (n.) 1. கற்கண்டு; sugar candy. 2. பாலின் ஆடை; skim of milk. [சருக்கரை → சர்க்கரை → சக்கரை = வட்டமாக வார்க்கப்பட்ட வெல்லக்கட்டி. சருக்கரம் → சார்க்கரம் (வே.க.114);]
சார்க்களம்	சார்க்களம் cārkkaḷam, பெ. (n.) ஆதொண்டை; Ceylon caper - Capparis horrida (சா.அக.);.
சார்க்காரி	சார்க்காரி cārkkāri, பெ. (n.) தழுதாழை; wind- killer-Cleodendron phlomoides (சா.அக.);.
சார்க்கேசபுஞ்சம்	சார்க்கேசபுஞ்சம் cārkācabuñjam, பெ. (n.) இலவம்பிசின் (யாழ்.அக.);; gum of the red cotton tree.
சார்க்கருவூலம்	சார்க்கருவூலம் cārkkaruvūlam, பெ. (n.) மாவட்டக் கிளைக் கருவூலம்; district sub- treasury. [சார் + கருவூலம்]
சார்கொடு-த்தல்	சார்கொடு-த்தல் cārkoḍuttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) அணுகவிடுதல்; to give room as to a disease. "நோயுஞ் சார்கொடான்" (திவ். திருவாய்.1.1o:6);. [சார்2 + கொடு-,]
சார்ச்சார்	சார்ச்சார் cārccār, கு.வி.எ. (adv.) இடந்தொறு மிடந்தொறும்; everywhere. "மலையினிழி யருவி- சார்ச்சார்க் கரைமரஞ் சேர்ந்து" (பரிபா. 16, 32);. [சார் + சார்]

சார்ச்சி	சார்ச்சி1 cārcci, பெ. (n.) 1. சாய்வு; leaning. 2. சேருகை; uniting. 3. தொடர்பு; connection. "கருமச் சார்ச்சியல்லாத" (தொல். சொல். 84, உரை.);. 4. வருகை; approach. "சகுனி கௌசிகன் சார்ச்சியை" (பெருங். மகத. 26: 47);. 5. சார்விடம் (பிங்.);; support, place of support. [சார் → சார்ச்சி] சார்ச்சி2 cārcci, பெ. (n.) ஒன்றை மற்றொன்றாகச் சார்த்திச் கூறுதல் (உபசரித்தல்);; to quote one's own as others (in metonymy);. [சார் → சார்ச்சி]
சார்த்தவகன்	சார்த்தவகன் cārttavagaṉ, பெ. (n.) வாணிகன் (யாழ்.அக.);; merchant, trader. [சார் → (சாத்து); → சார்த்து → சார்த்தவகன்]
சார்த்திக்கொடு-த்தல்	சார்த்திக்கொடு-த்தல் cārttikkoḍuttal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) ஆடு, மாடு, கன்று போன்றவற்றை ஒன்றாக மதிப்பீடு செய்து கொடுத்தல்; to pay tax in kind, calculating goat, cow calf etc., in total. "பசுவின் கன்றும் எருதும் பசுச் சார்த்திக் குடுத்தன பசுவாகவும் ஆட்டுக் குட்டியும் கிடாயும் ஆடு சாத்திக் குடுத்தன ஆடாகவும்" (தெ. க. தொ. 2, கல். 63);.
சார்த்தியளத்தல்	சார்த்தியளத்தல் cārttiyaḷattal, பெ. (n.) ஒன்றனோடு மற்றொன்றை ஒப்பிட்டு அளக்கை (தொல். எழுத்து. 7, உரை);; measurement by comparison. [சார்த்தி + அள-,]

சார்த்து	சார்த்து1 cārddudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சாரச் செய்தல்; to cause to lean, to support. 2. இணைத்தல்; to join, unite, connect (செ.அக.);. ம. சார்த்து; க. சார்; தெ. சாது; து. சார்ணி;பட. சேத்து [சார் → சார்த்து (வே.க. 234);] சார்த்து2 cārttu, பெ. (n.) 1. ஆவணம்; document. 'கைச்சார்த்து' (நாஞ்.);. 2. குறிப்பு; note, memorandum. "முகூர்த்தச் சார்த்து' (இ.வ.);. [சார் → சார்த்து] சார்த்து3 cārttu, பெ. (n.) 1. வணிகக் கூட்டம்; a caravan. 2. வணிகப் பொருட்கள்; merchandise, commodity (சேரநா.);. ம. சார்த்து [சார் → (சாத்து); → சார்த்து]
சார்த்துக்கை	சார்த்துக்கை cārttukkai, பெ. (n.) கைமரம் (யாழ்ப்.);: common rafter. [சார் → சார்த்து + கை]
சார்த்துகவி	சார்த்துகவி cārttugavi, பெ. (n.) ஒருவன் கவியிசையில் வேறொரு செய்யுட் புணர்ப்போன் (வெண்பாப். செய். 48, உரை);; one who composes a verse after a model set by another. [சார் → சார்த்து + கவி]
சார்த்துப்பெட்டி	சார்த்துப்பெட்டி cārttuppeṭṭi, பெ. (n.) அரிப்பெட்டியின்கீழ்ச் சலித்த பொருளைக் கொள்ளவைக்கும் பெட்டி (யாழ். அக.);; box under a sieve to receive anything sifted, as corn flour. [சார் → சார்த்து + பெட்டி]
சார்த்துவகை	சார்த்துவகை cārttuvagai, பெ. (n.) தலைமை வகையானன்றி உவமை முதலிய சார்பு வகையாற் கூறும் முறை; mode of stating a thing casually or incidentally, dist. fr. Talaimai- vagai. "அகத்திணைக்கண் சார்த்துவகையான் வந்தனவன்றித் தலைமை வகையாக வந்தில என்பது" (தொல். பொருள். 54. உரை);.

சார்த்துவரி	சார்த்துவரி cārttuvari, பெ. (n.) பாட்டுடைத் தலைவன் பதியொடும் பேரொடுஞ் சார்த்திப் பாடும் வரிப்பாட்டு வகை (சிலப். 7:7 அரும்.);; a kind of love songs having the name or the place of the hero, as its theme. [சார் → சார்த்து + வரி. வரி = வரிப்பாட்டு]
சார்த்தூலம்	சார்த்தூலம் cārttūlam, பெ. (n.) புலி (திவா.);; tiger. மறுவ, வல்லியம், வயமா, வெல்லுமா, உழுவை, பாய்மா, தரக்கு, வேங்கை, குயவரி, புல், புண்டரீகம், கொடுவரி
சார்ந்தோர்	சார்ந்தோர் cārndōr, பெ. (n.) 1. சுற்றத்தார் (சூடா.);; relatives. 2. நண்பர்; friends, associates. [சார் → சார்ந்தோர்]
சார்நிலை	சார்நிலை cārnilai, பெ. (n.) மாவட்ட அளவில் உள்ள அலுவலர்க்கோ அலுவலகத்துக்கோ அடுத்த நிலை; subordinate to district level officer or offices sub as in sub-registrar, sub- treasury, etc. [சார் + நிலை]
சார்ப்பிறக்கு-தல்	சார்ப்பிறக்கு-தல் cārppiṟakkudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) சாய்ப்பிறக்குதல் (இ.வ.);; to construct a sloping roof. [சார் → சார்ப்பு + இறக்கு-,]
சார்ப்பு	சார்ப்பு cārppu, பெ. (n.) 1. சாய்ப்புக்கூரை; sloping roof. 2. அடிப்படை; support. "சார்ப்புக் கொண்ட தஞ்சிறகரால்" (கந்தபு. தருநாட்டுப். 45);. 3. மலைச்சரிவு; slope of hill. [சார் → சார்ப்பு]
சார்படமானம்	சார்படமானம் cārpaḍamāṉam, பெ. (n.) பின்னொற்றி (இ.வ.);; subsequent mortgage. [சார்பு + அடமானம்]
சார்பதிவாளர்	சார்பதிவாளர் cārpadivāḷar, பெ. (n.) பதிவுத் துறை உதவிப்பதிவாளர்; sub-registrar in registrar's office. [சார் + பதிவாளர்]

சார்பறு-த்தல்	சார்பறு-த்தல் cārpaṟuttal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. துறத்தல் (சூடா.);; to renounce the world. 2. பிறப்பறுத்தல்; to be freed from births. "இறைவற் பேணிச் சார்பறுத் துய்தி யென்று" (சீவக. 1221);. [சார் → சார்பு + அறு-,]
சார்பாக	சார்பாக cārpāka, வி.எ. (adv.) 1. ஒருவருக்கோ ஒன்றனுக்கோ நிகராளியாக; on behalf of; for someone. 2. உதவுவித்து; on behalf of; in one's favour. [சார்பு + ஆக]
சார்பியல்கோட் பாடு	சார்பியல்கோட்பாடு cārpiyalāṭpāṭu, பெ. (n.) இயக்கத்திலிருக்கும் பொருளின் அளவு, நிறை, காலம் ஆகியவை வேகத்தைச் சார்ந்து மாறுபடும் என்பதை விளக்கும் கோட்பாடு; theory of relativity. [சார்பியல் + கோட்பாடு]
சார்பில்	சார்பில் cārpil, வி.எ. (adv.) ஆள்வினை பொருணிலை ஆகியவற்றால் செய்யும் உதவியில்; under the auspicious of a university, etc., with the help of. அறக்கட்டளையின் சார்பல் நடைபெறும் சொற்பொழிவுத் தொடர் இது (கிரியா.);. [சார்பு + இல்]
சார்பிலார்	சார்பிலார்1 cārpilār, பெ. (n.) முனிவர்; ascetics. [சார் → சார்பு + இலார்] சார்பிலார்2 cārpilār, பெ. (n.) பகைவர்; enemies. [சார் → சார்பு + இலார். இல்லார் → இலார்]
சார்பிலோர்	சார்பிலோர் cārpilōr, பெ. (n.) சார்பிலார் (சூடா); பார்க்க;See {}. [சார்பிலார் → சார்பிலோர்]

சார்பிற்றோற்றம்	சார்பிற்றோற்றம் cārpiṟṟōṟṟam, பெ. (n.) 1. இயற்கைத் தோற்றமுறை (சி.சி.);; natural cause of existence, as off spring from the parent, saplings from the root. 2. சார்பெழுத்து பார்க்க. see {}. "சார்பிற்றோற்றம் பிறக்குமாறு கூறுகின்றது" (தொல். எழுத்து. 101, உரை);. 3. சார்பு-8 பார்க்க. see {}-8. "தவமுந் தருமமுஞ் சார்பிற் றோற்றமும்" (மணிமே. 21: 163);. [சார்பு + இல் + தோற்றம்]
சார்பின்சார்பு	சார்பின்சார்பு cārpiṉcārpu, பெ. (n.) குறுகின சார்பெழுத்து; shortened secondary letter. "சார்பின் சார்பாகிய ஆய்தக் குறுக்கமும்" (நன். 87, விருத்.);. [சார் → சார்பின் + சார்பு]
சார்பு	சார்பு cārpu, பெ. (n.) 1. இடம்; place. "படைஞர் சார்புதொறேகி" (கந்துபு. முதனாட். 3o);. 2. பக்கம்; side. வாதிசார்பில் நியாயாதிபதி தீர்மானித்தார். 3. சார்ப்பு, 1 பார்க்க;See {}, 1. 4. துணை; help, support. "மதலையாஞ் சார்பிலார்க்கு" (குறள், 449);. 5. புகலிடம்; refuge, shelter. "ஓர் சார்பிலாமையால்---- காப்பு நீங்கினார்" (திருவிளை. வளையல். 28);. 6. பற்று; attachment. "சார்புகெட வொழுகின்" (குறள், 359);. 7. பிறப்பு; birth. "சார்பறுத் துய்தி யென்று கூறினன்" (சீவக. 1221);. 8. புத்த மதத்தினர் கூறும் பேதைமை, செய்கை, உணர்வு, அருவுரு, வாயில், ஊறு, நுகர்வு, வேட்கை, பற்று, பிறப்பு, தோற்றம் வினைப்பயன் என்ற பன்னிரண்டு நெறிகள் (மணிமே. 21: 163-4);; causes of misery, 12 in number. 9. ஒருதலைப்பக்கம்; bias, partiality. அவனுக்குச் சார்பாகப் பேசுகிறான். 10. கூட்டுறவு; friendship. அவனோடு இவன் சார்புள்ளவன். 11. கிட்டுகை (வின்.);; approximation. 12. அருகு, அண்மை (வின்.);; adjacency, nearness.

சார்புச்செயலர்	சார்புச்செயலர் cārpucceyalar, பெ. (n.) தலைமைச் செயலக உதவிச் செயலர் (இக்.வ.);; under secretary in secretariat. [சார் → சார்பு + செயலர்]
சார்புநூல்	சார்புநூல் cārpunūl, பெ. (n.) நூல்வகை மூன்றனுள் முதனூல் வழிநூல்களோடு பொருண்முடிபு ஒருபுடையொத்து ஒழிந்தன ஒவ்வாமையுடைய புடைநூல் (நன். 8, உரை);; a work, which has for its source a {} and a {}, but differs from them in many particulars, one of three kinds of {}. [சார்பு + நூல்] 1. முதனூல் வழிநூல் ஆகிய நூலுள்ளும் ஒரு வழி முடிந்த பொருளை ஒரு பயன் நோக்கி ஒரு கோவைபட வைப்பது (இறை. 1);. 2. முதனூல் வழிநூல் ஆகிய நூலுள்ளும் ஒருவழி முடிந்த பொருளை ஒராசிரியன் யாதானும் ஒரு
சார்பெழுத்து	சார்பெழுத்து cārpeḻuttu, பெ. (n.) தமக்கென்று தனியான வரிவடிவங்கள் இல்லாமல் முதலெழுத்துகளைச் சார்ந்து ஒலிக்கும் எழுத்துகள்; secondary letters. [சார்பு + எழுத்து] 1. தம்மொடு தாம் சார்ந்தும் இடஞ் சார்ந்தும் இடமும் பற்றுக்கோடும் சார்ந்தும் வேறுபாட்டால் வருதலின் சார்பெழுத் தென்றாயின (நன். 60 மயிலை);. 2. சார்ந்து வருவதானும் தத்தம் முதலெழுத்தின் திரிபு விகாரத்தால் பிறத்தலானும் சார்பெழுத்தாயின. உயிர்மெய் யொழிந்தன, அகரம் முதலியன போல் தனித்தானும், ககரம் முதலியனபோல் அகரமொடு சிவணியானும் இலங்கும் இயல்பின்றி ஒரு மொழியைச் சார்ந்து வருதலே தமக்கு இலக்கணமாக உடைமையின் சார்பெழுத்தாயின (நன். 60. சிவ.); (உ.சொ.க.);. தொல்காப்பியம் குற்றியலிகரம், குற்றியலுகரம், ஆய்தம் ஆகிய மூன்றினைச் சார்பெழுத்துகளாகக் குறிப்பிடுகிறது. நன்னூல் இவற்றொடு உயிர்மெய், உயிரளபெடை, ஒற்றளபெடை, ஐகாரக்குறுக்கம், ஔகாரக் குறுக்கம், மகரக்குறுக்கம், ஆய்தக்குறுக்கம் ஆகியவற்றையும் சேர்த்துச் சார்பெழுத்துகள் பத்து என்று குறிப்பிடுகிறது.
சார்போடு-தல்	சார்போடு-தல் cārpōṭudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) மீன் பிடிக்கச் சிறுகரை போடுதல் (வின்.);; to put up a small bund for fishing. [சார் + போடு-தல். சார் = கரை]
சார்போதன்	சார்போதன் cārpōtaṉ, பெ. (n.) படிகம்போல் சார்ந்ததன் வண்ணமாகிய ஆதன் (ஆன்மா);; soul, as assuming, like crystal, the characteristics of objects in contact (செ.அக.);. [சார்பு + ஆதன் – சார்பாதன் → சார்போதன்]
சார்மணை	சார்மணை cārmaṇai, பெ. (n.) சுவரோடு ஒட்டித் திண்ணையில் கட்டிய சாய்மானத் திண்டு (வின்.);; cushion-like masonry work against the wall on a pial, intended to lean on. [சார் + மணை]

சார்மானம்	சார்மானம் cārmāṉam, பெ. (n.) சாய்மானம் (வின்.);; anything to lean on. ம. சார்ம்மானம். [சார் + மானம்]
சார்வணை	சார்வணை cārvaṇai, பெ. (n.) சாய்ந்திருத்தற் குரிய அணை; seat provided with back. "சந்தனப் பீடிகைச் சார்வணை யேறி" (பெருங். உஞ்சைக். 37: 15);. [சார் + அணை]
சார்வரி	சார்வரி cārvari, பெ. (n.) நரிப்பயறு; fox gram - Rothia trifoliate (சா.அக);.
சார்வலை	சார்வலை cārvalai, பெ. (n.) மீன் வலை வகை (இ.வ.);; a fishing net. [சார் + வலை]
சார்வா-தல்	சார்வா-தல் cārvātal, 6 செ.கு.வி. (v.i.) அறமன்றக் கட்டளை முதலியன உரியவனிடத்துக் கொடுக்கப்படுதல்; to be served as summons. சம்மன் அவனுக்குச் சார்வாகவில்லை. [சார் → சார்வா-,]
சார்வாய்	சார்வாய் cārvāy, பெ. (n.) அறுத்தவித்த பனங்காய் (யாழ்.அக.);; palmyra fruit sliced and cooked சார்வாய் cārvāy, பெ.(n.) ஆத்தூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Attur Taluk. [சாரல்+வாய்]
சார்வாய்க்கதிர் வேற்கவிராயர்	சார்வாய்க்கதிர்வேற்கவிராயர் cārvāykkadirvēṟkavirāyar, பெ. (n.) முருகர் பதிற்றுப் பத்தாந்தியின் ஆசிரியர்; a poet, author of Murugar-{}. [சார்வாய் + கதிர்வேற் கவிராயர்] இவர் சேலம் மாவட்டம் ஆத்தூர் வட்டம் சார்வாய் என்னும் ஊரைச் சார்ந்தவர். குமரேசசதகம் பாடிய குருபாத தாசர் இவரின் தந்தை. இவர் உயிர் வருக்கத் திருப்புகழ், உயிர் வருக்கக் கீர்த்தனை, பஞ்சரத்தினத் திருப்புகழ் முதலிய நூல்களை இயற்றியவர் (பிற்.புல.);.

சார்வாரம்	சார்வாரம் cārvāram, பெ. (n.) மகளிர் கச்சின் றலைப்பு (பிங்.);; tying ends of a bodice. [சார் + வாரம். வார் → வாரி = நீண்ட வார் → வாரம்].
சார்வு	சார்வு cārvu, பெ. (n.) 1. இடம் (பிங்.);; place, residence. 2. ஒட்டுத்திண்ணை; verandha. "சார்வுந் திண்ணையுங் குயிற்றி" (சீவக. 108);. 3. புகலிடம்; refuge. "உறுவர் செல்சார்வாகி" (புறநா. 2o5);. 4. அடிப்படை; basis. 5. துணை; help, support. "கெட்டார்க்குச் சார்வாய்' (குறள், 15);. 6. வழிவகை; means. "உயருஞ் சார்விலா வுயிர்" (கம்பரா. நாட்டு. 55);. 7. பற்று (சூடா.);; attachment. 8. அயலிடம் (வின்);; vicinity, neighbourhood. 9. ஒருதலைப் பக்கம்; partiality. 10. சார்வோலை (யாழ்ப்.); பார்க்க;See {}. [சார் → சார்வு]
சார்வோலை	சார்வோலை cārvōlai, பெ. (n.) முதிர்ந்த குருத்தோலை (யாழ்ப்.);; matured palm leaf adjoining kuruttu. [சார்வு + ஓலை]
சாரக்கட்டை	சாரக்கட்டை cārakkaṭṭai, பெ. (n.) 1. வளைவைத் தாங்குதற் கென்று கட்டிப் பின்பு எடுத்துவிடக் கூடிய சுவர்; temporary wall erected for supporting an arch under construction. 2. அணை வளைவைத் தாங்க இடைக்கால ஏற்பாடாகக் கட்டப்படும் நடுக்கட்டைச் சுவர் (C.E.M.);; centering pier
சாரக்கிழங்கு	சாரக்கிழங்கு cārakkiḻṅgu, பெ. (n.) சிறுகிழங்கு; Chinese yam;small yam - Dioscorea aculeata (சாஅக.);. [சாரம் + கிழங்கு. கிழக்கு → கிழங்கு = நிலத்தின்கீழ் விளைவது]

சாரக்கினி	சாரக்கினி cārakkiṉi, பெ. (n.) சிறுகீரை; field spinach - Amaranthus eampestris (சா.அக);.
சாரக்குறி	சாரக்குறி cārakkuṟi, பெ. (n.) a mark on the forehead etc. made by ashes (சேரநா.);. ம. சாரக்குறி [சாரம் + குறி]
சாரகத்தி	சாரகத்தி cāragatti, பெ. (n.) நீர்முள்ளி; water thistle - Hygrophila spinosa (சா.அக.);.
சாரகந்தகம்	சாரகந்தகம் cāragandagam, பெ. (n.) சந்தனம் (மலை.);; sandalwood.
சாரகந்தம்	சாரகந்தம் cāragandam, பெ. (n.) சாரகந்தகம் பார்க்க (மூ.அ.);;See {} [சாரகந்தகம் → சாரகந்தம்]
சாரகம்	சாரகம்1 cāragam, பெ. (n.) தேன் (சங்.அக.);; honey. ம. சாரகம்; Skt. {} சாரகம்2 cāragam, பெ. (n.) இந்துப்பு (மூ.அ.);; rock salt.
சாரங்கட்டு-தல்	சாரங்கட்டு-தல் cāraṅgaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கட்டடத்தின் மேற்பகுதிக்கு ஏறுவதற்கு வாய்ப்பாகக் கம்புகளைக் கொண்டு படி போன்ற நிலையினை உருவாக்குதல்; to scaffold. க. சாரகட்டு [சாரம் + கட்டு]
சாரங்கநாட்டை	சாரங்கநாட்டை cāraṅganāṭṭai, பெ. (n.) பண் வகை (பரத. ராக. 102);; a specific melody-type.
சாரங்கபாடாணம்	சாரங்கபாடாணம் cāraṅgapāṭāṇam, பெ. (n.) செய்நஞ்சு (பாடாண); வகையுளொன்று (சங்.அக.);; a kind of arsenic.

சாரங்கம்	சாரங்கம்1 cāraṅgam, பெ. (n.) 1. குறிஞ்சா; Indian ipecacuanha. 2. சிறுகுறிஞ்சா; small Indian pecacuanha (செ.அக.);. சாரங்கம்2 cāraṅgam, பெ. (n.) சாரங்கவீணை பார்க்க (பரத. ஒழிபி. 15);;See {}.
சாரங்கவீணை	சாரங்கவீணை cāraṅgavīṇai, பெ. (n.) வீணை வகை (சங்.அக);; a kind of lute. [சாரங்கம் + வீணை. விண் = வில்நரம்பு தெரித்தற்குறிப்பு. விண்விண் = யாழ்நரம்பு தெரித்தற்குறிப்பு. விண் → வீணை]
சாரங்கன்	சாரங்கன்1 cāraṅgaṉ, பெ. (n.) திருமால் (வின்.);;{} (Visnu);, as a bowman. [சரம்' = அம்பு. சரம் → சாரம் + அங்கன்] Skt. anga → த. அங்கன் சாரங்கன்2 cāraṅgaṉ, பெ. (n.) குதிரை வகை (அகவசா. 151);; a species of horse (செ.அக.);.
சாரங்கி	சாரங்கி cāraṅgi, பெ. (n.) நரம்பிசைக் கருவி வகை (வின்.);; Indian violin, a stringed instrument played with a bow.
சாரசணம்	சாரசணம் sārasaṇam, பெ. (n.) மாதரின் இடையணி வகை (யாழ்.அக.);; a waist band for women (செ.அக.);.
சாரசம்	சாரசம் sārasam, பெ. (n.) சீமை நன்னாரி (M.M.171);; sarsaparilla china root, similax officinalis.
சாரசவேர்	சாரசவேர் sārasavēr, பெ. (n.) சீமை நன்னாரி வேர்; root of jamaica sarsaparilla - sarsac radix (சா.அக.);. [சாரசம் + வேர்]
சாரசிங்கி	சாரசிங்கி sārasiṅgi, பெ. (n.) 1. கல்லுப்பு; crystallized sea-salt. 2. சவ்வீரம்; corrosive sublimate (சா.அக.);.
சாரசேர்	சாரசேர் cāracēr, பெ. (n.) முதியார் கூந்தல்; virginian silk - Periplocal sclapidae (சா.அக.);.

சாரஞ்சுடு-தல்	சாரஞ்சுடு-தல் cārañjuḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) காரநீர் மருந்துக்கானச் சாம்பலுக்காகக் கள்ளி முதலியவற்றை எரித்தல் (வின்.);; to burn the milk-hedge, prickly pear, etc., to get their ashes for making lye. [காரம் + சுடு-]
சாரடை	சாரடை cāraḍai, பெ. (n.) வரிவகையுளொன்று (தெ.க.தொ. 4.106);; a tax.
சாரணத்தி	சாரணத்தி cāraṇatti, பெ. (n.) சாரணை (மலை.); பார்க்க;See {}. [சாரணை → சாரணத்தி]
சாரணம்	சாரணம் cāraṇam, பெ. (n.) அம்மையார் கூந்தல் (மலை.);; Seeta's thread.
சாரணர்	சாரணர்1 cāraṇar, பெ. (n.) 1. ஒற்றர்; spies, secret agents, emissaries. "தவாத் தொழிற் றூதுவர் சாரணர்" (திவா.);. 2. தூதுவர்; messengers, ambassadors. "சாரணர்...... அளித்த வோலை" (விநாயகபு. 3: 35);. 3. சமணரிலும் புத்தரிலும் சித்தி பெற்றோர்; Jain or Buddhist sages who have obtained supernatural powers. "சாரண ரறிந்தோர் காரணங்கூற" (மணிமே. 29. 29);. 4. பதினெண்கணத்துள் ஒரு சாரார் (சூடா.);; a class of celestial hosts, one of {}. 5. நாட்டு நலப்பணியாளர்கள்; scouts. [சரணம் = கால். சரணம் → சாரணர்] சாரணர்2 cāraṇar, பெ. (n.) தேவருள்பாடும் வகுப்பார்; recite caste (அபி.கோ);.
சாரணரியக்கம்	சாரணரியக்கம் cāraṇariyakkam, பெ. (n.) நாட்டுநலப்பணித் தொண்டர் படை இயக்கம் (Mod.);; scout movement. [சாரணர் + இயக்கம்]

சாரணை	சாரணை cāraṇai, பெ. (n.) மழைக்காலத்தில் முளைக்கும் செடி; one - styled trianthema - Trianthema monogyna (சா.அக.);. வகைகள் 1. சத்திச் சாரணை; hogweed - Boerhaavia rependa. 2. வெள்ளைச் சாரணை; white Shauranay- Trianthema decandra. 3. சிகப்புச் சாரணை; red Shauranay - Orygia decumbens alias O. trianthemoides. 4. மிளகுச் சாரணை; pungent trianthema. 5. செஞ் சாரணை; 6. மூக்கரைச் சாரணை; a white creeper - Trianthema monogyna. 7. வட்டச் சாரணை; purslane - leaved trianthema-Trianthema pentardra. 8. அதி சாரணை; 9. சிறு சாரணை;
சாரத்தண்ணீர்	சாரத்தண்ணீர் cārattaṇṇīr, பெ. (n.) காரத் தண்ணீர் (வின்.);; lye [காரம் → சாரம் + தண்ணீர்]
சாரத்துளை	சாரத்துளை cārattuḷai, பெ. (n.) சாரக்கழி வைக்கும் சுவர்த்துளை; scaffold-hole or pút log hole in a building under construction. [சாரம் + துளை. துள் → துளை]
சாரப்பருப்பு	சாரப்பருப்பு cārapparuppu, பெ. (n.) காட்டுமாவிரை (பதார்த்த. 786);; pulp of Cuddapah almond. [சாரம் + பருப்பு]
சாரப்பாரிகம்	சாரப்பாரிகம் cārappārigam, பெ. (n.) விளாம்பழம்; the riped fruit of wood - apple tree (சா.அக.);.
சாரப்பந்தினி	சாரப்பந்தினி cārappandiṉi, பெ. (n.) பேரா முட்டி; fragrant pavinia - Pavonia odorate (சா.அக.);.

சாரம்	சாரம்1 cāram, பெ. (n.) 1. மேலேறக்கட்டும் மரம்; scaffolding, sheers, sticks tied to the smaller branches of a flower - tree, as a scaffold for pricking flowers. "உதர ரோமச் சங்கிலி சாரமாக்கி" (குற்றால. தல. தருமசா. 70);. 2. மேடு (வின்.);; elevation, eminence, high ground. ம. சாரம்; க. சார; தெ. சாரவ, சாருவ;கோத. சாம் [சார் → சாரம் = கவரைச் சாரக்கட்டும் மரம்] சாரம்2 cāram, பெ. (n.) 1. பயிர்களின் உயிர்ச் சாறு; sap, as of plants. "வழியு மாசாரமுஞ் சிறந்தீர்" (அழகர்கல. 67);. 2. இனிமை (பிங்.);; relish sweetness. 3. மருந்து (பிங்.);; medicine, elixir. 4. சிறந்தது; that which is of superior quality. "மாமணிச்சாரம் வைத்த வலயமொன்று" (பார. சூது போர். 175);. 5. வடித்தெடுத்த பகுதி; essence,Gist. "பதார்த்த மெல்லாஞ் சாரமாச் சேகரித்து" (சிவரக. சிவதன்மா. 34);. 6. பயன்; advantage use. 7. ஆற்றல்; strength, vigour. 8. மரவயிரம் (பிங்.);; hard inner part or heart of a tree. 9. மரவகை; Cuddapah almond, Buchanania latifolia. 10. இருப்பை (மலை.);; South Indian mahua. 11. கொட்டை முந்திரி (மலை.);; cashew tree. 11. சித்திரப் பாலடை (மலை);; tailed tick-trefoil. [சாறு → சாறம் → சாரம்] சாரம்3 cāram, பெ. (n.) 1. எரிவுப்பு (நவச்சாரம்);; ammonium chloride. 2. வண்ணான் காரம்; washerman's lye. 3. காரச் சாம்பல்; ashes for lye. [காரம் → சாரம்] சாரம்4 cāram, பெ. (n.) அணிவகை (பாப்பா.72);; a figure of speech. சாரம்5 cāram, பெ. (n.) சாம்பல்; a kind of ash. ம. சாரம்; Pkt. charra;

www.valluvarvallalarvattam.com 10418 of 19068.

சாரம்போடு-தல்	சாரம்போடு-தல் cārambōṭudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) சாரங்கட்டு-தல் பார்க்க;See {}. [சரம் + போடு-,]
சாரமண்	சாரமண் cāramaṇ, பெ. (n.) 1. உழமண்; fuller's earth. 2. தூய்மையான மண்; pure alkaline earth (சா.அக.);. [காரம் → சாரம் + மண்]
சாரமத்தியம்	சாரமத்தியம் cāramattiyam, பெ. (n.) நாயுருவி; Indian burr - Achy - ranthes aspera (சா.அக.);.
சாரமாக்கு-தல்	சாரமாக்கு-தல் cāramākkudal, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) பொருட்படுத்துதல்; to give importance, mind. அவன் செய்ததைச் சாரமாக்காதே (நாஞ்);. [சாரம் + ஆக்கு-,]
சாரமாணி	சாரமாணி cāramāṇi, பெ. (n.) பகடிக்காரன் (சிலப். 5: 53, உரை);; professional buffoon. [சாரம் + மாணி]
சாரமிறக்கு	சாரமிறக்கு1 cāramiṟakkudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கட்டடச் சாரத்தைப் பிரித்தல் (வின்.);; to take down a scaffoldings. [சார் → சாரம் + இறக்கு-,] சாரமிறக்கு2 cāramiṟakkudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சாறுபிழிதல் (வின்.);; to express juice, distil. 2. சாற்றை உட்செலுத்துதல்; to swallow the juice of anything chewed or dissolved in the mouth. [சாறு → சாறம் → சாரம் + இறக்கு-,]
சாரமேசன்	சாரமேசன் cāramēcaṉ, பெ. (n.) கருஞ்சீந்தில்; a black variety of moon-creeper - menispermum cardifolium (சா.அக.);.
சாரமேயன்	சாரமேயன் cāramēyaṉ, பெ. (n.) நாய் (பிங்.);; dog.
சாரர்	சாரர் cārar, பெ. (n.) 1. ஒற்றர்; spy. 2. நண்பர்; friend. [சார் – சாரர்]

சாரல்	சாரல்1 cāral, பெ. (n.) சாய்வாகவும் துளித் துளியாகவும் விழும் மழை அல்லது காற்றால் அடித்துவரப்படும் மழை; light drizzle, driving rain. குற்றாலத்தில் சாரல் எப்போது தொடங்கும். ம. சாரல் (மழை);;படை. செரெ [சார் → சாரல் = சாய்ந்து பெய்யும் தூறல்] {}, rain driven by th wind; in the usage of the southern Tamilians, the rain brought by the south-west monsoon. Comp. Samoiede sarre, Perimian ser, Votiak sor, rain. (C.G.D.F.L. 619);. சாரல்2 cāral, பெ. (n.) 1. கிட்டுகை; drawing near. "தாஞ்சாரற்கரிய தனுவளைத்தான்" (பாரத. திரௌபதி. 57);. 2. பக்கம்; side. "மாளிகையின் சாரல்" (கம்பரா.ஊர்தே.100);. 3. பக்கமலை; side or slope of a mountain. "வழையமை நறுஞ்சாரல்" (கலித். 53);. 4. மலை (பிங்.);; mountain. 5. தூவானம்; rain driven in. 6. மலையில் மேகங் கட்டிப் பெய்யுந் தூற்றல்; drizzling rain from clouds gathering on hill-tops. 7. மருதயாழ்த் திறமாகிய காந்தாரப்பண் (பிங்.);;{}, a secondary melody-type of the marutham class. ம. சாரல் [சார் → சாரல் = மலைச்சரிவு] மலையடிவாரம் சாரல் எனப்படும். 'சாரல்நாட செவ்வியை யாகுமதி' (குறுந். 18-2); "சாரல் நாட நடுநாள்" (குறுந். 9);. "சாரல் நாட வாரலோ எனவே" (குறுந். 141:8); என்பன மலைப்பக்க நாட்டைச் சாரல் நாடு எனக் கூறுதல் காண்க. மேற்புறமாயினும் கீழ்ப்புறமாயினும் சேரநாடு முழுவதும் பெரும்பாலும் மேற்குத் தொடர்ச்சி கிழக்குத் தொடர்ச்சி மலைகளின் அடிவாரச் சரிவே. இதனாலேயே இந்நாட்டரசன் சேரன் (சாரல் - சேரல் - சேரலன் - சேரன்); எனப்பட்டான்.
சாரல்கட்டு-தல்	சாரல்கட்டு-தல் cāralkaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மழைபெய்தற்கு ஏற்றபடி நிறைந்திருத்தல்; to be dense with water-vapour as clouds on hill- side (Tinn.);. [சாரல் + கட்டு-,]
சாரல்காற்று	சாரல்காற்று cāralkāṟṟu, பெ. (n.) மேற்குக் காற்று; west wind. ம. சாரவாயு [சாரல் + காற்று]

சாரல்நாடன்	சாரல்நாடன் cāralnāṭaṉ, பெ. (n.) மலைச் சரிவிலுள்ள நாட்டரசன்; king of slope of hill. "சாரல் நாட வாரலோ வெனவே" (குறுந். 141);. [சாரல் + நாடன்]
சாரலம்	சாரலம் cāralam, பெ. (n.) எள் (மூ.அ.);; sesamum.
சாரலன்	சாரலன் cāralaṉ, பெ. (n.) சாரல்நாடன் பார்க்க;See {}. [சார் → சாரல் = மலைச்சரிவு, சாய்ந்து பெய்யும் மழை. சாரல் → சாரலன்]
சாரலி	சாரலி cārali, பெ. (n.) நெல்வகை (வின்.);; a kind of paddy. [சாலி → சாரலி]
சாரவறுதி	சாரவறுதி cāravaṟudi, பெ. (n.) நொய்மை (இலேசு);; lightness, slightness, as of a blow, a fall. 'அடி சாரவறுதியாய்ப்பட்டது' (யாழ்ப்.);. [சாரம் + அறுதி]
சாரவாக்கியம்	சாரவாக்கியம் cāravākkiyam, பெ. (n.) கோள்நிலையைக் கணிக்கும் விளக்க நூற்பா (வின்.);; mnemonic or formula for calculating the position of planets, the letters of the alphabet being substituted for numbers. [சாரம் + வாக்கியம்]
சாரவிறுதி	சாரவிறுதி cāraviṟudi, பெ. (n.) சாரவறுதி (யாழ்ப்.); பார்க்க;See {}. [சாரம் + இறுதி]
சாரற்கட்டு	சாரற்கட்டு cāraṟkaṭṭu, பெ. (n.) கோடைக் காலத்தில் மலையுச்சியில் முகில் கூடியிருக்கை; gathering of clouds over the hills during the monsoon. "விண்மலர்ந்த சாரற்கட்டு" (கொண்டல் விடு. 651);. [சாரல் + கட்டு]

சாரன்	சாரன் cāraṉ, பெ. (n.) 1. ஒற்றன்; spy, emissary. "ஓடினார் சாரர்வல்லை" (கம்பரா.பிரமாத்திர. 162);. 2. குதிரைவகை (அகவசா.152.);; a breed of horse. [சார் → சாரன்]
சாராக	சாராக cārāka, குவி.எ. (adv.) அணைவாக (நாஞ்.); benami. [சார் → சாராக]
சாராம்சம்	சாராம்சம் cārāmcam, பெ. (n.) வடித்தெடுத்த பகுதி (கொ.வ.);; essence, as of a fruit, purport, gist, as of speech. [சாறு → சாரு → சாரம் + அம்சம்] Skt. amsa → த. அம்சம்
சாராயக்கடை	சாராயக்கடை cārāyakkaḍai, பெ. (n.) சாராயம் விற்கும் கடை; an arrack shop. ம. சாராயக்கட;படு. சாராயக்கடெ [சாராயம் + கடை]
சாராயக்காரன்	சாராயக்காரன் cārāyakkāraṉ, பெ. (n.) 1. சாராயம் காய்ச்சுபவன்; one who distills arrack. 2. சாராயம் விற்போன்; one who sells arrack. ம. சாராயக்காரன்;படு. சாராயகாரா [சாராயம் + காரன்]
சாராயக்கிடங்கு	சாராயக்கிடங்கு cārāyakkiḍaṅgu, பெ. (n.) சாராயக்கடை; arrack shop tavern. [சாராயம் + கிடங்கு. கிழக்கு → கிழங்கு = நிலத்தின் கீழ் விளைவது. கிழங்கு → கிடங்கு]
சாராயங்கட்டு-தல்	சாராயங்கட்டு-தல் cārāyaṅgaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) சாராயங் காய்ச்சு - தல் (வின்.); பார்க்க;See {}. [சாராயம் + கட்டு-,]
சாராயங்காய்ச்சு-தல்	சாராயங்காய்ச்சு-தல் cārāyaṅgāyccudal, பெ. (n.) சாராயம் வடித்தல்; to distil arrack. [சாராயம் + காய்ச்சு. காய் → காய்ச்சு]

சாராயச்சட்டி	சாராயச்சட்டி cārāyaccaṭṭi, பெ. (n.) சாராயம் காய்ச்சுவதற்குப் பயன்படுத்தும் பானை; an earthern vessel used for distilling arrack. ம. சாராயச்சட்டி [சாராயம் + சட்டி]
சாராயப்பாவாலை	சாராயப்பாவாலை cārāyappāvālai, பெ. (n.) சாராயம் வடியும் பானை (இ.வ.); (வின்.);; vessel for receiving distilled spirits. [சாராயம் + பாவாலை]
சாராயம்	சாராயம் cārāyam, பெ. (n.) மரப் பட்டையையோ, கரும்பின் கழிவையோ, சில வகைக் கிழங்கையோ நொதிக்க வைத்துக் காய்ச்சி வடித்தெடுக்கும் மயக்கமூட்டும் நீர்மம்; local alcoholic brew; spirits; arrack. ம. சாராயம்; க. சாராய; தெ. சாராய், சாராயி; து. சாராயி; பட. சாராய; Ar.sharab; Skt. saraka. [சாறு → சாரு → சாராயம்] சாராய வகைகள் 1. இலுப்பைச் சாராயம் 2. வேலம்பட்டைச் சாராயம் 3. வத்தாவிச் சாராயம் 4. தென்னஞ் சாராயம் 5. கொழும்புச் சாராயம் 6. ஈச்சஞ் சாராயம் 7. வெல்லச் சாராயம் 8. பனஞ் சாராயம் 9. பட்டைச் சாராயம் 10. அரிசிச் சாராயம்
சாரார்	சாரார் cārār, பெ. (n.) குழுவினர்; பிரிவினர்; group or party;section. இரு சாராருமே ஒத்துப் போக வேண்டும். [சார் + ஆர். 'ஆர்' பலர்பாலீறு]

சாரி

சாரி1 cāri, பெ. (n.)

1. வட்டமாயோடுகை; circular, movement, wheeling, as of soldiers, horses or chariots in fighting.

"திரிந்தார் நெடுஞ்சாரி" (கம்பரா. வாலிவ. 37);.

2. நடை (வின்.);; movement, course.

3. ஊர்தி மீது செல்லுகை; ride, drive.

4. உலாவுகை (வின்.);; stroll, walk.

5. கூட்டம்; company, swarm, as of ants.

எறும்பு சாரிசாரியாய்ப் போகிறது.

[சார் → சாரி]

சாரி2 cāri, பெ. (n.)

இசைக்கருவி வகை; a musical instrument.

"கரடிகை பீலிசாரி" (கந்தபு.திறக்கல்.6);.

[சார் → சாரி]

சாரி3 cāri, பெ. (n.)

சூதாடுகாய் (பிங்.);; dice.

[சார் → சாரி]

சாரி4 cāri, பெ. (n.)

1. பக்கம்; side, wing.

'அவன் வீடு வடசாரியில் இருக்கிறது'.

2. வரிசை; row or series.

சாரிசாரியாக மக்கள் சென்றனர்.

3. நடந்து செல்பவனைக் குறிக்கவரும் கூட்டுச் சொல்லின் இறுதிப் பகுதி; at the end of compounds one who is moving, walking or wandering about. பாதசாரி.

ம. சாரி

[சார் → சாரி]

சாரம்5 பார்க்க

சாரி5 cāri, பெ. (n.)

தடவை; time, turn.

அவனுக்குப் பலசாரி சொன்னார் (தஞ்சை.); (செஅக.);.

தெ., க., து. சாரி

[சார் → சாரி]

சாரி7 cāri, பெ. (n.)

மகளிர் சீலை வகை; long piece of cotton or silk cloth worn by women.

[சீரை → சாரி]

சாரிகை	சாரிகை1 cārigai, பெ. (n.) 1. சாரி1 பார்க்க;See {}. "நெடுஞ்சாரிகை திரிந்தான்" (கம்பரா. நிகும்பலை. 104);. 2. வையாளி; horse-riding. "சாரிகைப் புள்ளர்" (திருவிருத். 19);. 3. கதி; onward movement. "சாரிகை மறுத்து" (பரிபா. 6, 36);. 4. சுழல்காற்று (பிங்.);; whirlwind. [சார் → சாரி → சாரிகை] சாரிகை2 cārigai, பெ. (n.) நாகணவாய்ப்புள்; myna. "கருந்தலைச் சாரிகை" (கல்லா.7.);. சாரிகை3 cārigai, பெ. (n.) சாரி4 (வின்.); பார்க்க;See {} (செஅக.);. [சார் → சாரி → சாரிகை] சாரிகை4 cārigai, பெ. (n.) கவசம் (சது.);; armour coat of mail. [சுல் → (சோல்); → சால் → சால்பை = போர்வை. சால் → சார் → சாரிகை = மெய்புகு கருவி, மெய்யை
சாரிகைவரி	சாரிகைவரி cārigaivari, பெ. (n.) தலைச் சுமையாக வழிச்சாரிகள் சுமந்து வந்து விற்பனை செய்யும் பொருள்களுக்கான வரி; duty, toll. "முன்னாள் வழிச்சாரிகையில் வைத்துக் குடுத்த மகண்மையும்" (தெ.க. தொ.17, க. 142); மறுவ. மகண்மை [சாரிகை + வரி]
சாரிகொள்(ளு)-தல்	சாரிகொள்(ளு)-தல் cārigoḷḷudal, 13 செ.கு.வி. (v.i.) நடனத்தில் இடம் வலமாக ஆடுதல்; to move about or dance in a circle, as in nautch. "பதசாரி சாரி கொள்ள" (விறலிவிடு. 419);. [சாரி + கொள்]
சாரிசாரியாக	சாரிசாரியாக cāricāriyāka, வி.எ. (adv.) வரிசை வரிசையாக; in a row or series. மக்கள் திருவிழாவிற்குச் சாரிசாரியாகச் சென்றனர். [சாரி + சாரியாக]

சாரிதங்கன்	சாரிதங்கன் cāridaṅgaṉ, பெ. (n.) சிறுகீரை; pig's greens - Amaranthus campestris (சா.அக.);.
சாரிபம்	சாரிபம் cāribam, பெ. (n.) சாரிபை (மலை.); பார்க்க;See {}.
சாரிபாதிதம்	சாரிபாதிதம் cāripādidam, பெ. (n.) வெருகன் கிழங்கு; a kind of bulbous root - Arum Macrorhizon (சா.அக.);.
சாரிபூமி	சாரிபூமி cāripūmi, பெ. (n.) முற்றவெளி; esplanade. [சார் → சாரி + பூமி] Skt. {} → த. பூமி
சாரிபை	சாரிபை cāribai, பெ. (n.) நன்னாரி (தைலவ.தைல. 34);; Indian sarsaparilla.
சாரியக்கோட்டை	சாரியக்கோட்டை cāriyakāṭṭai, பெ. (n.) தஞ்சாவூர் மாவட்டம் மன்னார்குடி வட்டாரத்தில் உள்ள ஊர்; a village in Tanjavur district, {} taluk. "சமையதன்மை இனிது நடாத்தி நிகழாநின்ற சாரியக் கோட்டையில் புவனெகவிரன்மடிகையில் நான்கு திசை பதினெண் விஷயத்தோம்" (தெ.க. தொ.6, க. 47-10);. [சாரியம் + கோட்டை]
சாரியம்	சாரியம்1 cāriyam, பெ. (n.) எட்டி (மலை.);; strychnine tree. சாரியம்2 cāriyam, பெ. (n.) சாரிபை (மலை.); பார்க்க;See {}.
சாரியல்	சாரியல் cāriyal, பெ. (n.) இந்துப்பு (யாழ்அக.);; rock-salt. [சாரி + இயல்]
சாரியன்	சாரியன் cāriyaṉ, பெ. (n.) ஒழுக்கமுடையவன்; person of unimpeachable conduct. "மாசாரியனா மறுதலைச் சொன் மாற்றுவதே ஆசாரியன தமைவு" (ஏலாதி. 75);.
சாரியா	சாரியா cāriyā, பெ. (n.) அகத்திக்கீரை; leaves of sesbane - Sesbania grandiflora.

சாரியெலும்பு	சாரியெலும்பு cāriyelumbu, பெ. (n.) கரட்டெலும்பு (இங்.வை.15);; ankle bone. Astragalus. [சாரி + எலும்பு. எல் = ஒளி, வெள்ளை. எல் → எலும்பு]
சாரியை	சாரியை1 cāriyai, பெ. (n.) 1. குதிரையின் சுற்று வரவு; pace of horse in a circle. "பதினெட்டுச் சாரியையும்" (பு.வெ.12, வென்றிப். 13);. 2. வீரனுடைய நடை வகை; course, onward movement, as of a warrior. "சாரியை யந்தரத் தியக்கமும்" (பெருங். உஞ்சைக். 37, 30);. 3. ஆடல் வகை; a mode of dancing. "பெருநடை சாரியை பிரமரி இவை முதலாயினவும்" (சிலப். 3, 16, உரை.);. [சார் → சாரியை] சாரியை2 cāriyai, பெ. (n.) சொல்லுக்கும் உருபுக்கும் இடையில் தோன்றும் அசை; empty morph. ம. சாரிய [சார் → சாரியை] தாமாகச் சேராத சொல்லுறுப்புகளையும் சொற்களையும் சார்ந்து இயைக்கும் அசைகளும் சொற்களும் சாரியை எனப்படும். இயைத்தல் → இசைத்தல். தாமாக ஒலிக்காத எழுத்துகளை ஒலித்தற்கும், ஒலிக்கும் எழுத்துகளை எளிதாய் ஒலித்தற்கும், அவற்றைச் சார்ந்து வரும் ஒலிகளும் சாரியை எனப்படும். ஆகவே எழுத்துச்சாரியை, சொற் சாரியை எனச் சாரியை இரு வகையாம். எழுத்துச்சாரியை உயிரெழுத்துகளுள் குறிலுக்குக் கரமும் நெடிலுக்குக் காரமும் சாரியையாம். நெடில்களுள் ஐ, ஔ என்னும் இரண்டிற்கும் கான் என்பது சிறப்புச் சாரியை. ஆய்தத்திற்குச் சாரியை ஏனம் என்பதாம். அது சேரும்போது ஆய்தத்திற்கு முன் அகரமும் பின் ககர மெய்யும் சேர்ந்து அஃகேனம் என்றாகும். மெய்யெழுத்திற்கு 'அ' சாரியை. அது மெய்க்குப் பின் வரும் க என்பது சாரியை யேற்ற மெய்யெழுத்திற்கும் க என்னும் குறிலுக்கும் பொதுவாயிருப்பதால் மெய் யெழுத்தை விதந்து குறிக்கும்போது ககரமெய் என்பது மரபு. உயிர்மெய்யெழுத்துகளுள், குறிலுக்குக் கரம் சாரியை;நெடிலுக்குத் தனிச் சாரியை இல்லை. அதனால் மெய்யையும் நெடிலையும் பிரித்துக் ககர ஆகாரம் (கா);, ககர ஈகாரம் (கீ); என்ற முறையிற் சொல்லப்பெறும். சொற்சாரியை அ, அத்து, அம் அற்று, அன், ஆம், இற்று. இன், உ, ஐ முதலியன சொற்சாரியை.
சாரிரத்தை	சாரிரத்தை cārirattai, பெ. (n.) எட்டி (யாழ்அக.);; strychine.
சாரிவசந்தம்	சாரிவசந்தம் sārivasandam, பெ. (n.) கழற் கொடி; grey bonduc - Casalpinia bonducella.

சாரு	சாரு cāru, பெ. (n.) 1. அழகு (பிங்.);; beauty. 2. கிளி; parrot. [சார் → சாரு]
சாருகம்	சாருகம் cārugam, பெ. (n.) 1. கொலை; murder. 2. ஊறு; disaster. 3. அணங்கு; an inferior deity. 4. வேட்டம்; hunting.
சாருகன்	சாருகன் cārugaṉ, பெ. (n.) கொலையாளன் (பிங்.);; murderer.
சாருகேசி	சாருகேசி cāruāci, பெ. (n.) முதன்மைப் பண் வகையுளொன்று (சங்.சந்.47);; a primary {}.
சாருசகம்	சாருசகம் sārusagam, பெ. (n.) கறியுப்பு; common salt (சா.அக.);.
சாருசம்	சாருசம் sārusam, பெ. (n.) கல்லுப்பு (யாழ்அக.);; rock salt.
சாருசி	சாருசி sārusi, பெ. (n.) சிற்றாமணக்கு; small castor seed - Ricinus communis (சா.அக.);.
சாருணி	சாருணி cāruṇi, பெ. (n.) மஞ்சிட்டி; butter seed tree - Bira Orellana (சா.அக.);.
சாருதாரி	சாருதாரி cārutāri, பெ. (n.) வெள்ளைக் கரிசிலாங்கண்ணி; white flowered eclipse plant - Eclipta alba (சா.அக.);.
சாருபலம்	சாருபலம் cārubalam, பெ. (n.) கொடி முந்திரிகை; grape vine - Vitis vinifera (சாஅக.);.

சாருமாட்சிகம்	சாருமாட்சிகம் cārumāṭcigam, பெ. (n.) முந்திரிகை; cashew nut - Anacardium Occidentale (சா.அக);.
சாருல்	சாருல் cārul, பெ. (n.) உத்திரம், தூண், பாலம் முதலியன கட்டப் பயன்படும் காட்டு மர வகை; a kind of forest tree.
சாரை	சாரை1 cārai, பெ. (n.) நீளமான கோடு (வின்.);; long, straight, direct course or line, stripe. [சார் → சாரை] சாரை2 cārai, பெ. (n.) ஒரு வகைப் பாம்பு, சாரைப்பாம்பு; a kind of a rat-snake. [சர் → சர → சர சர → சாரை. 'சர்' எனும் ஒலிக் குறிப்பினின்று தோன்றிய சொல்] நல்ல பாம்போடு இணையும் ஆண் பாம்பு புகர் நிறம் அல்லது மஞ்சள் நிறம் கொண்டது. இப்பாம்பு சீறும் தன்மையது. எனினும் நச்சுத் தன்மை இல்லாதது. நீண்ட உடலும் வேக ஒட்டமும் கொண்டது. எதிரியை வாலால் அடிக்கும் தன்மையது. இதன் வகைகள்: 1. கருஞ்சாரை; black rat snake. 2. மலஞ்சாரை; hill rat snake. 3. பெருஞ்சாரை அல்லது சாரைக்கடா; large rat snake. 4. நெடுஞ்சாரை; long rat snake. 5. வெண்சாரை; white rat snake. 6. மஞ்சட்சாரை; yellow rat snake. 7. செஞ்சாரை; red rat snake. [p] சாரை3 cārai, பெ. (n.)
சாரைக்கடா	சாரைக்கடா cāraikkaṭā, பெ. (n.) சாரை2 (யாழ்ப்.); பார்க்க;See {}. [சாரை + கடா]
சாரைக்கிட்டகுட்டி	சாரைக்கிட்டகுட்டி cāraiggiṭṭaguṭṭi, பெ. (n.) 1. முயற்குட்டி; feeble leveret, unable to escape from pursuit, usually with a white spot on the forehead. 2. நோஞ்சான்; feeble, harmless chap. [சாரை + கிட்டகுட்டி]

சாரைசாரையாக	சாரைசாரையாக cāraicāraiyāka, வி.எ. (adv.) சாரிசாரியாக பார்க்க;See {}. [சாரை + சாரையாக]
சாரையுப்பு	சாரையுப்பு cāraiyuppu, பெ. (n.) கல்லுப்பு; crystallised sea salt (சா.அக.);.
சாரையோட்டம்	சாரையோட்டம் cāraiyōṭṭam, பெ. (n.) சாரைப்பாம்பின் விரைவு (வின்.);; darting, rapid and direct motion of the rat-snake, applied to persons, bulls, etc. [சாரை2 + ஓட்டம்]
சாரைவால்	சாரைவால் cāraivāl, பெ. (n.) மாட்டு வால் வகையுள் ஒன்று; a kind of cow's tail. [சாரை + வால்]
சாரைவாலன்	சாரைவாலன் cāraivālaṉ, பெ. (n.) 1. நீண்ட வாலுள்ள எருது (யாழ்ப்.);; bullock with a long tapering tail. 2. புகையிலை வகை; a kind of tobacco. [சாரை + வாலன். வால் → வாலன். 'ன்' உடைமை குறித்த ஈறு]
சாரோசி	சாரோசி cārōci, பெ. (n.) எரியுப்பு (நவச்சாரம்); (யாழ்.அக.);; sal-ammoniac, a solder.
சாரோலை	சாரோலை cārōlai, பெ. (n.) பாய், தடுக்கு, பெட்டிகள் செய்யப் பயன்படும் பனையின் முதிர்ந்த குருத்தோலை; palmyra leaf 'சாரோலை விழுந்ததென்று குருத்தோலை சிரிக்கலாமா' (பழ.);(செஅக.);. [சார் + ஓலை – சாரோலை] சார்வோலை பார்க்க

சால்	சால்1 cāludal, 13 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நிறைதல்; to be abundant, full, extensive. "ஈடுசால் பேர்" (சீவக. 59);. 2. மாட்சிபெறுதல்; to excel in moral worth; to great, noble. 3. பொருந்துதல்; to be suitable, fiting. "இந்திரனே சாலுங் கரி" (குறள், 25);. 4. முற்றுதல்; to be finished, exhausted. "தாமத்தாரின ரெண்ணினுஞ் சால்வரோ" (கம்பரா. பிணிவீட்டு. 97);. 5. போதியதாதல்; to be all that is required, to be sufficient. ம. சாலு; க., து. சாலு; தெ. சாலு; கோத. சலு;துட. சௌளு. [சுல் → சோல் → சால். சாலுதல் = நிறைதல், நற்குணம் நிறைந்திருத்தல், முற்றுதல், நிறைதலால் போதியதாதல்] சால்2 cāl, பெ. (n.) உத்தரம், தளம், தூண், பாலம் முதலிய வேலைகளுக்குப் பயன்படும் மரம்; a kind of strong trees. சால்3 cāl, பெ. (n.) 1. நிறைவு; fullness, abundance. 2. தண்ணீர் நிரப்பும் பானை (பிங்.);; large water -pot; 3. நீர் இறைக்கும் கலம்; baling bucket. 4. உழவுசால்; furrow in ploughing. "உழுத செஞ்சால்" (சீவக. 817);. 5. விதைக்கும் பொழுது விதைப்பவன் வயலில் ஒரு முறை சென்று திரும்புகை (வின்.);; track of a sower in passing and repassing while sowing grain. 6. கும்பஓரை (கும்பராசி); (குமாரசு. தினாதி, 3, உரை);; the eleventh sign of the zodiac, Aquarius. 7. நீண்டவரி; continuous line, row (செ.அக.);. ம. சால; க. சால், சாலு (போதும்);; தெ. சால, சாலு (முடியும், போதும்);;கொலா. சால் குவி. கால் (போதும்); E. jar [சுல் → (சோல்); → சால்] {}, a bucket, a furrow, Comp, oni-ia ({}-ia);, any flat board or tray with a raised rim (C.G.D.F.L.593);. சால்4 cāl, பெ. (n.) ஆண்டு (இ.வ.);; year (செஅக.);. [சுல் → (சோல்); → சால் = நிறைதல், ஒரு குறிப்பிட்ட கால எல்லை நிறைவடைதல்] [p] சால்5 cāludal, 5 செ.கு.வி. (v.i.)

சால்கட்டு-தல்	சால்கட்டு-தல் cālkaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தலைச்சாலுழுதல் (வின்.);; to plough the first furrow in a field. 2. வாய்க்கால் போல் நீண்ட கோடு உருவாக்குதல்; to form a line. 3. சாலில் விதைத்துச் செல்லுதல்; to pass and repass, sowing grain in a field. ம. சாலாகுக (உழுதல், சிறுகால்வாய் வெட்டுதல்);;க. சாலுகட்டு [சால் + கட்டு-,]
சால்கரகம்	சால்கரகம் cālgaragam, பெ. (n.) ஒருவகைக் குடம்; a kind of water pot. "அமு பானை சட்டி திருமஞ்சனக் குடம் சால் கரகம் எரி கரும்பு இவையும்" (தெ.க, தொ.7, க. 47o/4); [சால் + கரகம்]
சால்கோல்	சால்கோல் cālāl, பெ. (n.) ஏற்றக்கோல் (செங்கை);; bamboo pole of picottah. [சால் + கோல்]
சால்பிடி-த்தல்	சால்பிடி-த்தல் cālpiḍittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஏர்ச்சால் பிடித்தல்; to form a line, to be in rows. க. சால் கொள், சால்தெகெ;படட. சால் கிடி [சால் + பிடி]
சால்பு	சால்பு1 cālpu, பெ. (n.) 1. மேன்மை (திவா.);; excellence. 2. நற்குணம்; good quality or character. "சாலும் பிறநூலின் சால்பு" (ஏலாதி, 5);. 3. சான்றாண்மை; nobility. "என்ன பயத்ததோ சால்பு" (குறள், 987);. 4. தன்மை; nature, "தடுப்பன போலுஞ் சால்பின" (கம்பரா. கடிமண. 67);. 5. கல்வி (திவா.);; learning, erudition. மறுவ. தகவு, பெற்றி, தகுதி, பான்மை, தகைமை [சால் → சால்பு] சால்பு2 cālpu, பெ. (n.) மனவமைவு; frame of mind. "இரவொல்லாச் சால்பு" (குறள், 1064);. [சால் → சால்பு. 'பு' சொல்லாக்க ஈறு]

சால்புமுல்லை	சால்புமுல்லை cālpumullai, பெ. (n.) சான்றோரின் அமைதி கூறும் புறத்துறை (பு.வெ. 8:31);; theme describing the serenity of noble - minded persons. [சால்பு + முல்லை]
சால்புளி	சால்புளி cālpuḷi, பெ. (n.) முறைப்படி; in the prescribed manner. "சமிதைக் கிரிகை சால்புளிக் கழிப்பி" (பெருங். இலாவாண. 3, 81);. [சால்பு → சால்புளி]
சால்வடம்	சால்வடம் cālvaḍam, பெ. (n.) துலான் வடம்; a kind of picottah part. [சால் + வடம்]
சால்வயிறு	சால்வயிறு cālvayiṟu, பெ. (n.) பெருவயிறு (கொ.வ.);; pot belly. [சால் + வயிறு]
சால்வளை-த்தல்	சால்வளை-த்தல் cālvaḷaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சால்விடு-, பார்க்க;See {}. [சால் + வளை-,]
சால்வளையம்	சால்வளையம் cālvaḷaiyam, பெ. (n.) சாலின் நான்கு இரும்புப் பட்டைகள் சேர்ந்த, மேற் பகுதியில் உள்ள வளையம் (செங்கை);; a ring of baling bucket. [சால் + வளையம். வள் → வளை → வளையம்]
சால்விடு-தல்	சால்விடு-தல் cālviḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) ஏர்ச்சாலுழுதல் (யாழ்ப்.);; to plough a furrow. [சால் + விடு-,]
சால்விதைப்பு	சால்விதைப்பு cālvidaippu, பெ. (n.) மழை பெய்து மேல்மண் காய்ந்தபின் ஏர்ச்சாலில் விதைகளைப் போடுதல்; furrow sowing. [சால் + விதைப்பு. விதை → விதைப்பு]
சால்வு	சால்வு cālvu, பெ. (n.) பொந்திகை (திருப்தி);; satisfaction. [சால் → சால்வு] சால்பு1 பார்க்க

சால்வை	சால்வை cālvai, பெ. (n.) மயிர்க்கம்பளம்; shawl. சொற்பொழிவாளர் சால்வை பரிசில் பெற்றார். க. சாலுவெ, சாலு;படட. சால்வெ [சுல் → (சோல்); → சால் → சால்வை = போர்வை (மு.தா. 191);. போர்த்திக் கொள்வதற்குப் பயன்படுவது]
சால்வையெடு-த்தல்	சால்வையெடு-த்தல் cālvaiyeḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) மதிப்புரவாக (மரியாதையாக); மேல்துண்டை யெடுத்தல் (யாழ்ப்.);; to lower or take the upper cloth as a mark of respect. [சால்வை + எடு-.]
சால	சால cāla, கு.வி.எ. (adv.) மிகவும்; very well, very much. "சால வமுதுண்டு" (திருவாச. 16, 8);. ம. சால; க. சலெ;தெ. சாலு [சால் → சால]
சாலக்காரன்	சாலக்காரன் cālakkāraṉ, பெ. (n.) ஏய்ப்பவன் (வஞ்சகன்);; deceiver, hypocrite. க. சாலகார (கடன்காரன்); [சாலம்1 + காரன்]
சாலக்கிராமம்	சாலக்கிராமம் cālakkirāmam, பெ. (n.) சாளக்கிராமம் பார்க்க;See {}. [சாளக்கிராமம் → சாலக்கிராமம்]

சாலகம்	சாலகம்1 cālagam, பெ. (n.) 1. வலை (அக.நி.);; net, rope-net. 2. சிலந்தி வலை; cobweb. 3. வேள்வி செய்யுங்கால் வேள்வி செய்பவரின் மனைவியணியும் நுதலணி (புறநா.166, உரை.);; ornament worn on the forehead by sacrificer's wife. 4. பறவைக் கூடு; bird's nest. 5. அரும்பு (பிங்);; flower bud. 6. மந்திரவித்தை (வின்);; trick, magic. க. சாளேசு;து. சாலீசு [சூல் → சால் → சாலகம்] சாலகம்2 cālagam, பெ. (n.) கழிவு நீர் செல்லும் மூடிய வழி, அங்கணம்; drain ம. சாலகம். [சூல் → சால் → சாலகம். சாலுதல் = சாய்தல்] சாலகம்3 cālagam, பெ. (n.) சிறுகுறிஞ்சா (மலை);; species of gymnema. சாலகம்4 cālagam, பெ. (n.) கோயிற் கருவறை முகமண்டபத்திலும் பெருமண்டபத்திலும் ஒளியும், வளியும் உட்செல்லத் துளைகள் பல அமையுமாறு சிற்ப வேலைப்பாட்டுடன் அழகூட்டமாகச் செய்யப்பெறும் சிற்பப் பலகணி; a kind of ornament window. "மங்கைமார் சாலக வாசல்பற்றி" (திவ். பெரியாழ். 3,4:1); "இத்திருச்சலாகம் கஞ்சமலைப் பெரிய பிள்ளை தன்மம்" (தெ. க. தொ.4, க 146);
சாலகராகம்	சாலகராகம் cālagarāgam, பெ. (n.) தூய (சுத்த); பண்ணை (அராகத்தை);யொட்டி அதற்கடுத்த படியிலுள்ள பண் (அராகம்);; a class of melody type differing but slightly form cutta-{}. [சாலகம் + அராகம்]
சாலகாரகன்	சாலகாரகன் cālagāragaṉ, பெ. (n.) 1. சிலந்தி; spider. 2. வலை பின்னுவோன்; net weaver. [சாலிகன் → சாலகாரன்]
சாலடி-த்தல்	சாலடி-த்தல் cālaḍittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) சால்பட உழுதல்; to make furrows in ploughing. [சால் + அடி-,]

சாலப்பகம்	சாலப்பகம் cālappagam, பெ. (n.) நாவல்; jambo tree (சாஅக.);.
சாலப்பு	சாலப்பு cālappu, பெ. (n.) சிவதை; Indian jalap u. {} [சாலம் → சாலப்பு]
சாலப்பூச்செடி	சாலப்பூச்செடி cālappūccedi, பெ. (n.) மலமிளக்கிக் கிழங்கு; purgative root, true jalap (சாஅக.);.
சாலபஞ்சிகை	சாலபஞ்சிகை1 cālabañjigai, பெ. (n.) மரப் பாவை (இலக்.அக.);; wooden image. சாலபஞ்சிகை2 cālabañjigai, பெ. (n.) விலை மகள் (வேசி); (யாழ்.அக.);; prostitute.

சாலம்	சாலம்1 cālam, பெ. (n.) 1. சாலவித்தை பார்க்க;See {} 2. நடிப்பு; artfulness. pretence. "சாலமென்ன சொல்லுவேன்" (பணவிடு. 316);. 3. கூட்டம்; multitude, company, flock, herd, shoal. "திரிந்தன சாலமீன் சாலம்" (கம்பரா. வருணனை, 25);. 4. சவை (பிங்);; assembly, court. 5. வலை; net. "அளப்பில் சாலம் வீசிநின் றீர்த்திடும்" (கந்தபு. திருநகரப்.18);. 6. பலகணி (பிங்.);; latticed window. 7. அரும்பு (வின்.);; flower-bud. 8. குறளை (பிங்);; slander. 9. கல்வி (திவா.);; learning. 10. மருத்துவநூல் (வின்.);; medical science. தெ. சால [சலுக்கு பிலுக்கு = நகைகளைக் காட்டி மிடுக்காக நடக்கும் ஒலிக்குறிப்பு. சலுக்கு → சாலக்கு → சாலம்] சாலம்2 cālam, பெ. (n.) சாலப்பு பார்க்க: see {}. சாலம்3 cālam, பெ. (n.) 1. மதில் (பிங்);; surrounding wall, fortress. 2. ஆச்சா (பிங்);; sal. 3. மராமரம்; Ceylon ebony. 4. மரம் (வின்);; tree. [சூல் → சால் → சாலம்] சாலம்4 cālam, பெ. (n.) அகலம் (அக.நி.);; width.
சாலம்பப்பாடாணம்	சாலம்பப்பாடாணம் cālambappāṭāṇam, பெ. (n.) ஒருவகைச் செய்நஞ்சு (பாடாணம்); (யாழ்.அக.);; a kind of arsenic.
சாலமலி	சாலமலி cālamali, பெ. (n.) 1. இலவு; silk-cotton tree-Bombaz malabartcum. 2. இலவம்பிசின்; the gum of silk -cotton tree.

சாலமலிபத்திரம்	சாலமலிபத்திரம் cālamalibattiram, பெ. (n.) ஏழிலைப் புன்னை; seven leaved poon. [சாலமலி + பத்திரம்]
சாலமலினிருச்சி	சாலமலினிருச்சி cālamaliṉirucci, பெ. (n.) இலவம் பிசின்; gum of silk cotton tree.
சாலமாலம்	சாலமாலம்1 cālamālam, பெ. (n.) ஏய்ப்பு (வஞ்சகம்); (யாழ்ப்.);; trickery deceplion. [சாலம் + மாலம். 'சாலமாலம்' மரபிணை மொழி] சாலமாலம்2 cālamālam, பெ. (n.) கண்டு சாய்ப்பு (யாழ்.அக.);; furtiveness. கண்டுங் காணாதது போலிருக்கை. [சாலம் + மாலம். எதுகை நோக்கி வந்த இணைமொழி]
சாலர்	சாலர்1 cālar, பெ. (n.) நெய்தனிலமாக்கள் (வலையுடையோர்); (சூடா.);; inhabitants of coastal region, fishermen as using nets. மறுவ. பரதவர், நுளையர், பஃறியர், திமிலர், கடலர், கழியர் [சலம் → சவர் → சாலர்] சாலர்3 cālar, பெ. (n.) கைத்தாளம்; cymbals. [சல் → சல்லர் → சாலர். சல் அல்லது சல்லரை என்னும் ஓசையுண்டாக்குவது. இத்தாளக் கருவியில் பெரியது சல்லரி சிறியது சாலர்]
சாலரா	சாலரா cālarā, பெ. (n.) சாலர்3 பார்க்க;See {}. [சாலர் → சாலரா]
சாலரி	சாலரி cālari, பெ. (n.) ஒர் இசைக் கருவி; a musical instrument. [சாலர் → சாலரி]
சாலவம்	சாலவம் cālavam, பெ. (n.) சலதாரை (இ.வ.);; drain, gutter. [சுல் → சூல் → சால் → சாலகம் → சாலவம்]

சாலவித்தை	சாலவித்தை cālavittai, பெ. (n.) கண்கட்டி கலை (வித்தை);; magic, juggelry. [சாலம் + வித்தை] Skt. {} → த. வித்தை
சாலா	சாலா cālā, பெ. (n.) 1. சிறிய கடல்மீன் (நெல்லை);; small sea fish. 2. ஆற்றில் மேயுங் கெண்டை மீன்; river fish. [p]
சாலாங்கபாடாணம்	சாலாங்கபாடாணம் cālāṅgapāṭāṇam, பெ. (n.) பிறவிச் செய்நஞ்சு வகை; a mineral poison.
சாலாதார்	சாலாதார் cālātār, பெ. (n.) பெருமை யில்லாதோர்; சான்றாண்மை இல்லாதோர்; ignorable persons. opp to {}. "சாலாதார் தீயவினைகளைச் செய்து" (குறள், 657, உரை.);. [சால் + ஆ + தார். 'ஆ' எ.ம.இ.]
சாலாபோகம்	சாலாபோகம் cālāpōkam, பெ. (n.) அறச் சாலைகட்காக விடப்படும் இறையிலி நிலம் (T.A.S. I. 16, 5);; endowment of land for the maintenance of rest houses and choultries. [சாலை → சாலா + போகம்]
சாலாமாலாவாக	சாலாமாலாவாக cālāmālāvāka, கு.வி.எ. (adv.) குழப்பமாக (இ.வ.); confusedly. [சாலா + மாலா. எதுகை நோக்கி வந்த மரபிணைமொழி]
சாலாமியம்	சாலாமியம் cālāmiyam, பெ. (n.) கருடக்கொடி; Indian birth-wort-Aristolochia Indica (சா.அக);.
சாலாரம்	சாலாரம் cālāram, பெ. (n.) 1. ஏணி; ladder. 2. படிக்கட்டு; steps. 3. பறவைக்கூடு; nest, cage (கழஅக.);. [சால் + ஆரம். சால் போன்று அதிக்கடுக்காக அமையும் படி, ஏணி.]
சாலாவலை	சாலாவலை cālāvalai, பெ. (n.) சாலாமீன் பிடிக்கப் பயன்படும் வலை (மீனவ.);, a fishing net. [சாலா + வலை]

சாலி	சாலி1 cāli, பெ. (n.) 1. செந்நெல்; a superior, species of paddy. "சாலி வெண்சோறு குவைஇய குன்றில்" (ஞானா. 36, 15);. 2. நெற்பயிர்ப்பொது; growing paddy crop. "தாரைகொள்ளத் தழைப்பன சாலியே" (கம்பரா. நாட். 25);. 3. புழுகுச் சட்டம் (தைலவ.);; perfume - sac of the civet cat. மறுவ. வரி, கொல், விரீஇ, யவம்;க. சாலி, சாலெ ம. சாலி [சேய் → சே. சேத்தல் = சிவத்தல். சேது → கேது = சிவப்பு. சுல் → (சோல்); சால் → சாலி (மு.தா.153);] சாலி2 cāli, பெ. (n.) உடையவன் - உடையவள் என்னும் பொருளுடன் தொடர்மொழியிறுதியில் வரும்சொல்; word meaning possessor, used at the end of compounds, as in திறமைசாலி, குணசாலி. [சால் = நிறைவு, உடைமை. சால் → சாலி] சாலி3 cāli, பெ. (n.) அருந்ததி; wife of {}. "சாலியொருமீன் றகையாளை" (சிலப். 1: 51);. சாலி4 cāli, பெ. (n.) சாலிகை2 (அக.நி.); பார்க்க;See {}. [சால் → சாலி] சாலி5 cāli, பெ. (n.) 1. மராமரம் (க);; Ceylon ebony. "மிக்க சாலிக ளேழையும்" (சேதுபு. சேதுவந். 9);. 2. சீமைவேல்; Jerusalam thorn. 3. குடைவேல்; umbrella - thorn babul. 4. கூந்தல் வேல்; elephant thorn. 5. முள்வேல்; buffalo - thorncutch. சாலி cāli, பெ. (n.) இசையில் நிறைவை உடையது எனப் பொருள் தருவது; a term used in music referring to satisfaction.
சாலிக்கண்ணி	சாலிக்கண்ணி cālikkaṇṇi, பெ. (n.) அவுரி; indigo – Indigo fera tinctoria (சா.அக);.

சாலிக்கிராமம்	சாலிக்கிராமம் cālikkirāmam, பெ. (n.) சாளக்கிரமம்;See {}.
சாலிகம்	சாலிகம் cāligam, பெ. (n.) சம்பா நெல்; champa paddy-Oryza sative (சா.அக.); [சாலி → சாலிகம்]
சாலிகர்	சாலிகர் cāligar, பெ. (n.) நெய்வோன்; weaver. "சாலிகற்க்கு குடியிருப்புக் காணியாக விட்டமனம் பெரியான் திருவீதி" (தெ.க.தொ. 24, க. 145-4); [சாலி → சாலியர் → சாலிகர்]
சாலிகன்	சாலிகன் cāligaṉ, பெ. (n.) 1. சாலியன், 1 பார்க்க;See {}, 1. 2. சாலியன் நெய்த ஆடை (நன் 289, மயிலை);; cloth manufactured by weavers. க. சாலிக [சாலியன் → சாலிகன்]
சாலிகை	சாலிகை1 cāligai, பெ. (n.) ஒருவகை மரம்; french honey-suckle-Desmodium genus (சா.அக.);. [சாலி → சாலிகை] சாலிகை2 cāligai, பெ. (n.) கவசம்; armour, coat of mail. "சாலிகை யுடம்பினர் தறுகணாளரே" (சீவக. 2227);. மறுவ. அரணம், சடாரி, ஆசு, கண்டம், பருமம், மெய்யுறை, கச்சை, பரம். [சுல் → (சோல்); → சால் = நிறைதல். சால் → சாலிகை = குறிப்பிட்ட உறுப்பை முழுவதுமாக (நிறைவாக);மூடுவது] சாலிகை3 cāligai, பெ. (n.)
சாலிகைத்தறி	சாலிகைத்தறி cāligaittaṟi, பெ. (n.) பழைய வரிவகை (S.I.I. i. 91);; ancient tax. [சாலிகை + தறி]
சாலிநெல்	சாலிநெல் cālinel, பெ. (n.) செந்நெல்; paddy (கழஅக.);. க. சாலி (நெல்); [சாலி + நெல். சால் → சாலி = செந்நெல்] சாலி1 பார்க்க

சாலிப்பகுதி	சாலிப்பகுதி cālippagudi, பெ. (n.) கடைகளுக்கு வாங்கும் வரிவகை (R.T.);; a tax on shops.
சாலிப்பரணி	சாலிப்பரணி cālipparaṇi, பெ. (n.) 1. பெரு மல்லிகை; large jasmine. 2. படிக்கட்டு; steps. 3. பறவைக் கூடு; nest, cage (சா.அக.);. [சால் → சாலி + பரணை. பரணை → பரணி. சால் போன்று அடுக்கடுக்காக (பரணையாக); அமையும் படிக்கட்டு]
சாலிமரம்	சாலிமரம் cālimaram, பெ. (n.) குடைவேல் மரம்; arrowthorn (சாஅக.);. [சாலி + மரம்]
சாலியக்கோட்டம்	சாலியக்கோட்டம் cāliyakāṭṭam, பெ. (n.) தஞ்சை மாவட்டத்தை உள்ளடக்கிய பழைய நாடு; an ancient province, country. "சோழ மண்டபத்தில் சாலியக் கோட்டத்தில் வாழை குலைச்சேரி கிராமம் ஒன்றும்" (திருப்.க.தொ.2. க. 1o6 – 4); [சாலியம் + கோட்டம். கோண் → கோடு. கோடுதல் = வளைதல். கோடு → கோட்டம் = வளைவு]
சாலியம்பாக்கு	சாலியம்பாக்கு cāliyambākku, பெ. (n.) சாயப்பாக்கு (இ.வ.);; areca nut sliced and boiled in water which gives it a reddish hue. ம. சாயில்யம் [சுல் → செல் → சேல் = செந்நிறக் கெண்டை. சுல் → சேல் → சால் → சாலி = சிவப்பு. சாலி + அம் + பாக்கு]
சாலியர்காணம்	சாலியர்காணம் cāliyarkāṇam, பெ. (n.) துணி நெய்யும் நூலிற்குச் சாயமிடும் சாலியக்குடியினர் அத்தொழிலுக்குரிய வரியைக் காசாகச் செலுத்தும் முறை; a tax rended by {} of their weaving occupation (கல். கலை. அக.);. மறுவ. சாலியத்தறி [சாலியர் + காணம்] சாலிகைத்தறி பார்க்க

சாலியன்	சாலியன் cāliyaṉ, பெ. (n.) 1. நெசவுத் தொழில் செய்யும் இனத்தான்; a caste of weavers "பட்டுச்சாலிய ரிருக்கு மிடங்களும்" (சிலப். 5:17, உரை);. 2. காராம்பூப்பட்டையை உரிக்கும் யாழ்ப்பாணத்து வகுப்பான் (சாதியான்); (யாழ்ப்.);; member of a caste of cinnmon peelers. ம. சாலியன்; க. சாலிக; தெ. சாலெவாடு;து. சாலியன், சாடெ, சாட்ய [சாலி → சாலியன்] சாலியன்கூறை1 __, பெ. (n.); திருமணத்தில் மணமகளுடுத்துங் கூறைப் புடைவை (இ.வ);; bride's wedding cloth. [சாலியன் + கூறை]
சாலிவாகனசகாப்தம்	சாலிவாகனசகாப்தம் sālivākaṉasakāptam, பெ. (n.) கி.பி.78ஆம் ஆண்டு மேழம் (சைத்திர); மாதத்தில் தொடங்கிச் சாலிவாகனன் பெயரால் வழங்கும் ஆண்டு; era of Salivahana commencing with chaitra. 78 A.D. [சாலிவாகனன் + சகாப்தம்]
சாலிவாகனன்	சாலிவாகனன் cālivākaṉaṉ, பெ. (n.) விக்கிரமாதித்தனுக்குப் பகைவனும் ஆண்டு தொடக்கத்திற்குரியவனுமாகச் சொல்லப்படும் ஒரு பேரரசன்; a celebrated king believed to have been the enemy of {} and the institutor of the era now called {} (செ.அக);. [சாலி + வாகனன். சுல் → (சோல்); → சால் = நிறைதல், ஒரு கால எல்லை நிறைவு, ஆண்டு. ஆண்டுமானக் கணக்குக்குரிய அரசன்]
சாலு	சாலு2 cālu, பெ. (n.) சால்வை பார்க்க;See {}. க. சாலு [சுல் → (சோல்); → சால் → சாலு (முதா.209);]
சாலுகம்	சாலுகம் cālugam, பெ. (n.) சாதிக்காய் (சங்அக);; nutmeg.
சாலுங்கரகம்	சாலுங்கரகம் cāluṅgaragam, பெ. (n.) பட்டினவர் திருமணத்துள் நாட்டாண்மைக் காரர் வீட்டிலிருந்து மணவீட்டுக்கு மேள தாளத்துடன் எடுத்துச்செல்லும் நீர்க் கரகம் (இ.வ.);; water-pot, taken ceremoniously from the {} house to the house where a marriage is being performed, among {}. [சால் + உம் + கரகம்]
சாலுவை	சாலுவை cāluvai, பெ. (n.) சால்வை பார்க்க;See {}. "தண்டிகையும் போர்த்திட்ட சாலுவையும்" (பணவிடு. 245);. க. சாலுவெ;பட. சாலவெ [சால்வை → சாலுவை]

சாலூரம்	சாலூரம்1 cālūram, பெ. (n.) மேன்மை (சூடா.);; greatness, eminence. [சால் + ஊர் – சாலூர் → சாலூரம்] சாலூரம்2 cālūram, பெ. (n.) தவளை; frog. [சால் + ஊரம். ஊர் → ஊரம்]
சாலெடுத்தல்	சாலெடுத்தல் cāleḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கீறுதல் போன்ற நீண்ட பள்ளம் உருவாக்குதல்; to furrow, to form a line. க. சாலிடு;பட சாலிடி [சால் + எடு-,]
சாலேகம்	சாலேகம்1 cālēkam, பெ. (n.) 1. சாளரம்; latticed window. "சாலேகநாற்றிக் குத்துறுத்து" (நெடுநல். 125);. 2. பூவரும்பு (பிங்.);; flower-bud. க. சாளக [காலேகம் → சாலேகம். கால் = காற்று] சாலேகம்2 cālēkam, பெ. (n.) 1. சந்தனம் (மலை.);; sandalwood. 2. செந்தூரம் (வின்.);; vermilion. [சேய் → சே. சேத்தல் = சிவத்தல். சுல்(சோல்); → சால் → சாலி = செந்நெல். சேல் → சேலேகம் = சித்தூரம்
சாலேகால்	சாலேகால் cālēkāl, பெ. (n.) நடப்பு ஆண்டு (C.G.);; current year. [சால் + ஏ + கால்]
சாலேயம்	சாலேயம்1 cālēyam, பெ. (n.) சிறுதேக்கு; bushy fire brand teak (சா.அக);. [சால் = மரவகை. சால் → சாலேயம்] சாலேயம்2 cālēyam, பெ. (n.) செந்நெல் விளையும் நிலம் (பிங்.);; field where {} rice is cultivated [சாலி → சாலேயம். சாலி= நெல். நெல் விளையும் நிலம்] சாலேயம்3 cālēyam, பெ. (n.) கம்பளித்துணி (யாழ்.அக.);; woollen cloth

சாலை	சாலை1 cālai, பெ. (n.) நீர்க்குழாய்கள் செய்யப் பயன்படும் மரம்; a tree used to made water tubes. [சால் → சாலை] சாலை2 cālai, பெ. (n.) 1. உணவு அளிக்கும் அறச்சாலை; alms-house, feeding-house. "தண்ட மிட்டன்றிச் சாலை உண்ணப் பெறார்" (T.A. S. I. 9);. 2. வேள்விச் சாலை; sacrificial hall. "திருத்திய சாலை புக்கனன்" (கம்பரா. திருவவ. 84);. 3. பள்ளிக்கூடம்; school. "கறையறு கல்வி கற்குங் காமர்சாலையும்" (குசேலோ. குசே. வைகுந். 23);. 4. குதிரை யானை முதலியவற்றின் கூடம் (பிங்.);; stable, elephant-stable. 5. ஆவின் (பசுக்);கொட்டில்; cow-shed. "ஆத்துறு சாலைதோறும்" (கம்பரா. ஊர்தேடு. 101);. 6. பெரிய பொது மண்டபம் (இ.வ.);; large public hall. 7. அரண்மனை (பிங்);; royal palace. 8. வீடு; house, mansion. "விதுரன் சாலைக் கரும்புது விருந்தா மருந்தே" (அழகர்கல. 5);. 9. இருபக்கமும் மரஞ்செறிந்த பாதை; avenue, public road shaded by trees. 10. அகன்ற பாதை; road. 'அண்ணா சாலை சென்னையில் மிக நீளமானது' (உ.வ.);. ம. சால; E. saloon, hall [சால் → சாலை = பெருங்கூடம், பட்டறை, தொழிலகம், அலுவலகம், அகன்றபாதை (மு.தா. 173);] மாணவர் கல்வி பயிலும் பள்ளியைக் கல்விச் சாலை, பாடசாலை என்றும் தொழிலாளர் பலர் கூடித்தொழில் செய்யுமிடத்தைத் தொழிற்சாலை என்றும், கம்மியர் வீட்டில் பணிசெய்யும் அறையை, பட்டசாலை என்றும் வழங்குதல் காண்க. சாலை2 cālai, பெ. (n.) தையாந்ககரை (L);; a plant
சாலைக்கரை	சாலைக்கரை cālaikkarai, பெ. (n.) சாலைப் பக்கம் (கொ.வ.);; road-side. [சாலை + கரை]
சாலைநடவு	சாலைநடவு cālainaḍavu, பெ. (n.) பயிர் நடவு வகை (செங்.);; transplantation of seedlings. [சாலை + நடவு. நடவு 'வு' தொ.பெ. ஈறு]

சாலைப்பணி	சாலைப்பணி cālaippaṇi, பெ. (n.) சாலை அமைக்கும் பணி; work of laying road. [சாலை + பணி]
சாலைப்புறம்	சாலைப்புறம் cālaippuṟam, பெ. (n.) அந்தணர்கள் உண்பதற்குக் களப்பாளர் அரசன் ஏற்படுத்திய மடம், மடப்புறம்; brahmin's abbey. "திரிபுவனசண்டேஸ்வர தேவற்கு இத்தேவர் ஸ்ரீ பண்டாரத்தை வஸ்துக் கொண்டு இச்சாலைப்புறமாக நாங்கள் இறையிலியாக விற்றுக்குடுக்க நிலைமாவுது" (ந.க. 2. க 321 – 6);. [சாலை + புறம்]
சாலைமடையன்	சாலைமடையன் cālaimaḍaiyaṉ, பெ. (n.) கோயில் உணவு சமைப்பவன்; temple cook. "சனி ஒன்றுக்கு எண்ணை உரி ஆழாக்குக்கு நெல்லு ஐங்குறுணியும் சாலைமடையன் ஒருவனுக்கு நெல்லு அறுநாழியும்" (தெ.க. தொ. 4. க. 223/1986);. [சாலை + மடையன். மடைத்தொழில் = உணவு சமைக்கும் தொழில்]
சாலையட்டுவான்	சாலையட்டுவான் cālaiyaṭṭuvāṉ, பெ. (n.) உணவுச் சாலையில் உணவிடுபவன்; server. "சாலையட்டுவானுக்கு நெல்லுப்பது பதக்கும்" (தெ. க.தொ.13. க. 157 – 3);. [சாலை + அட்டுவான்]
சாலையூஞ்சல்	சாலையூஞ்சல் cālaiyūñjal, பெ. (n.) ஒருவகை ஊஞ்சல் மரம்; a kind of sirissa tree (சா.அக.);.
சாலைவாசல்	சாலைவாசல் cālaivācal, பெ. (n.) அறச்சாலை அல்லது உணவுச்சாலை; alms-house, mess. "திருக்கொடி திருநாள்-2க்கு ஏழந் திருநாளில் சாலை வாசலில் அமுது செய்தருளும் சீடைப்படி" (திருப். க. தொ – 3 க. 127-4);. [சாலை + வாசல்]
சாவக்காய்	சாவக்காய் cāvakkāy, பெ. (n.) மாமரம்; mango tree - Mungifera India (சா.அக.);.
சாவக்கை	சாவக்கை cāvakkai, பெ. (n.) கூரை வேயப் பயன்படும் குருத்துள்ள மூங்கில் தப்பை; bark of bamboo. [சவம் = மூங்கில். சவம் → சாவம் → சாவக்கை]

சாவகக்குறிஞ்சி	சாவகக்குறிஞ்சி cāvagagguṟiñji, பெ. (n.) குறிஞ்சியாழ்த் திறத்துள் ஒன்று (பிங்.);; a secondary melody-type of {} class. மறுவ. சாவகன் குறிஞ்சி. [சாவகம் + குறிஞ்சி]
சாவகநோன்பி	சாவகநோன்பி cāvaganōṉpi, பெ. (n.) இல்லறத்திலிருந்து நோன்பு இருப்போன்; householder who takes to ascetic practice "சாவகநோன்பிக ளடிக ளாதலின்" (சிலப். 16:18);. [சாவகம் + நோன்பி]
சாவகம்	சாவகம்1 cāvagam, பெ. (n.) 1. யவத்தீவு; the Archipelago, Sumatra - Java or Java. "சாவக நன்னாட்டுத் தண்பெயன் மறுத்தலின்" (மணிமே. 14, 74);. 2. யவத்தீவில் வழங்குதும் பதினெண் மொழிகளுள் ஒன்றானதுமான மொழி; language of the country of {}, one of 18 languages referred to in Tamil work. சாவகம்2 cāvagam, பெ. (n.) . நாயுருவி; Indian burr-Achyanthus aspera. கருப்புக் கடுகு
சாவகன்	சாவகன் cāvagaṉ, பெ. (n.) காரி (சனி); (திவா.);; Saturn. [சாவு + அகம் - சாவகம் → சாவகன்]
சாவகாரியம்	சாவகாரியம் cāvakāriyam, பெ. (n.) உலகியல் அறிவு; discernment, discrimination.
சாவச்சம்	சாவச்சம் cāvaccam, பெ. (n.) இறப்பு நேரக்கூடும் என்னும் நேரத்தில் மனத்தில் தோன்றும் அச்சம்; death fear. 'பாட்டிக்குச் சாவச்சம் வந்துவிட்டது' (உ.வ.);. [சாவு + அச்சம். அஞ்சு → அச்சம்]
சாவட்டம்	சாவட்டம் cāvaṭṭam, பெ. (n.) ஒற்றை உருபாவைக் குறிக்கும் குழுஉக்குறி (இ.வ.);; slang term for a rupee. ம. சாவட்டம் [சாவு + வட்டம் → சாவுவட்டம் → சாவட்டம். வட்டம் = காசு] இறந்தவர் நெற்றியில் ஒட்டும் பணம் பெரும்பாலும் ஓர் உருபாவாக இருந்ததன் அடிப்படையில் தோன்றிய குழுஉக்குறி.

சாவட்டை	சாவட்டை1 cāvaṭṭai, பெ. (n.) 1. ஈர் (வின்.);; nits found in the hair. 2. பயிர்ச்சாவி (இ.வ.);; withered grain, chaff. 3. மெலிந்தவ-ன்-ள் (இ.வ.);; emaciated person. 4. உலர்ந்தவெற்றிலை (யாழ்ப்.);; dried betel leaves. 5. தட்டாரப்பூச்சி; butterfly. ம. சாவட்ட [சா → சாம்பு. சாம்புதல் = வாடுதல், குவிதல், ஒடுங்குதல். சா + அட்டை] சாவட்டை2 cāvaṭṭai, பெ. (n.) சிறுவட்டத் தலையணை (நாஞ்);; a small round pillow. [சாய் → சா + வட்டை. வட்டு → வட்டை. 'ஐ' ப.பெ. ஈறு]
சாவட்டைப்பயிர்	சாவட்டைப்பயிர் cāvaṭṭaippayir, பெ. (n.) சாவியான பயிர் (வின்.);; blighted or withered plants. [சாவட்டை + பயிர்]
சாவடி	சாவடி1 cāvaḍi, பெ. (n.) இறப்பை விளைக்கத் தக்க அடி; deadly blow. [சாவு + அடி] சாவடி2 cāvaḍi, பெ. (n.) 1. வழிப்போக்கர் தங்குமிடம்; inn, choultry. "மலர்ச்சோலையுஞ் சாவடிகளும்" (இராமநா.சுந்தர.3);. 2. ஊர்ப் பொதுக்கட்டடம்; a public building in a village. 3. காவல் அலுவலகம் (கச்சேரி); (வின்.);; police station, office of village magistrate. customs station. 4. வீட்டுச்சவுக்கை; open dais in front of a house for general use. "சாவடியும் வீடுந் தலைவாசலும்" (பணவிடு. 163);. ம., க., குரு. சாவடி; தெ. சாவடி, சாவிடி; Mar. {} [உசாவடி → சாவடி]
சாவடிச்சீட்டு	சாவடிச்சீட்டு cāvaḍiccīḍḍu, பெ. (n.) 1. சாவடியில் சோறுண்ணுதற்குப் பெறும் நுழைவுச்சீட்டு; a chit or ticket permitting one to obtain food at a choultry. 2. அரசனளிக்குங் கொடை; royal or government grant. [சாவடி + சீட்டு]

சாவடிமரம்	சாவடிமரம் cāvaḍimaram, பெ. (n.) வெடங்குறுணி அல்லது அலம்பல்மரம்; walking stick bignonia - Stereospermum xylocarpum (சாஅக.);. [சாவடி + மரம்]
சாவணம்	சாவணம்1 cāvaṇam, பெ. (n.) 1. கம்மியர் கருவி வகை; goldsmith's pincers. 2. மூக்குமயிர் களையும் கருவி (யாழ்ப்.);; barber's pincers for extracting hair of the nose. ம. சாவணம்;தெ. ச்ராவணமு [p] சாவணம்2 cāvaṇam, பெ. (n.) 1. நாணல் (மலை);; kaus. 2. நாளம்; hollow stalk as of a lotus. [சரவணம் → சாவணம்]
சாவதயிலம்	சாவதயிலம் cāvadayilam, பெ. (n.) மாமரம் (மலை.);; mango tree.

சாவம்	சாவம்1 cāvam, பெ. (n.) வில்; bow. "சாவந் தாங்கிய சாந்துபுலர் திணிதோள்" (சிறுபாண். 98);. [ஆவம் = மூங்கில். ஆவம் → சாவம்] த. சாவம் → Skt. {} சாவம்2 cāvam, பெ. (n.) தீமொழி (சாபம்);; curse. "சாவ முண்டென தாருயிர் தந்ததால்" (கம்பரா. சூளா. 21);. Pkt. {} [சாவி → சாவம் (வ.வ.147);; சாவித்தல் = கடுமைமாகத் திட்டுதல்] சாவம்3 cāvam, பெ. (n.) 1. சாத்தீட்டு; pollution due to death of a relative. "அதனால் வருஞ் சாவம் சூதகத்தோடு அழியும்" (சங்.அக.);. 2. பிணம்; corpse, carcass. ம. சாவம் [சா → சாவு → சாவம். 'அம்' ப.பெ.ஈறு] சவம்1 பார்க்க. சாவம்4 cāvam, பெ. (n.) அறுகு; panic grass (சா.அக.);.
சாவல்	சாவல் cāval, பெ. (n.) ஆண்கோழி; cock, male of domestic fowls. ம. சாவல் [சேவல் → சாவல்]
சாவறுதி	சாவறுதி cāvaṟudi, பெ. (n.) 1. இறக்குந் தறுவாய்; the moment of death 2. வலுவின்மை; feebleness, debility. [சாவு + அறுதி]
சாவாக்கியம்	சாவாக்கியம் cāvākkiyam, பெ. (n.) கணித வாய்பாட்டு வகை (சங்அக);; table of equations.

சாவாக்கிழங்கு	சாவாக்கிழங்கு cāvākkiḻṅgu, பெ. (n.) கருடன் கிழங்கு (மலை);; Indian birth wort. [சா + ஆ + கிழங்கு]
சாவாச்சாவு	சாவாச்சாவு cāvāccāvu, பெ. (n.) இறந்தவன் போல் இருக்கும் நிலை; பயனற்று வாழும் நிலை; a state similar to death, to be useless or inactive like a dead body. ம. சாகாச் சாவு [சாவு + ஆ + சாவு]
சாவாஞ்செத்தவன்	சாவாஞ்செத்தவன் cāvāñjettavaṉ, பெ. (n.) வலுவற்றவன் (வின்);; very weak person, not much better than a live corpse. [சாவு + ஆ + செத்தவன்]
சாவாடுசெத்தவன்	சாவாடுசெத்தவன் sāvāṭusettavaṉ, பெ. (n.) சாவாஞ்செத்தவன் பார்க்க;See {}. தெ. சாவடமு [சாவு → சாவாடு + செத்தவன்]
சாவாடைசெத்த	சாவாடைசெத்த sāvāṭaisetta, கு.பெ.எ. (adj.) பயனற்ற (இ.வ.);; worthless, withered, good for nothing. [சாவு → சாவாடை. சா → சத்த → செத்த. சாவாடை + செத்த]
சாவாண்டை	சாவாண்டை cāvāṇṭai, பெ. (n.) பொன்னின் நிறைபற்றி வழங்கும் ஒரு குழூஉக் குறி; a trade term for a weight of gold
சாவாமருந்து	சாவாமருந்து cāvāmarundu, பெ. (n.) 1. இறவாமல் காப்பது, அமிழ்தம்; ambrosia, as preventing death. "சாவாமருந் தெனினும் வேண்டற்பாற் றன்று" (குறள், 82);. 2. ஒருவகை மூலிகை (யாழ்.அக.);; a medicinal shrub. [சா + ஆ + மருந்து. 'ஆ' (எ.ம.இ.);]
சாவாமூலி	சாவாமூலி cāvāmūli, பெ. (n.) 1. மயிற்றோகை (சங்.அக.);; peacock fan. 2. வேம்பு; margosa. [சா + ஆ + மூலி. மூல் → மூலி]

சாவாமூவா	சாவாமூவா cāvāmūvā, பெ. (n.) இறப்போ முதுமையோ இல்லாமல் கோயில் விளக்கு தொடர்ந்து எரிவதற்குரிய நெய்யினைத் தரும் கால்நடைகளின் நலத்தினைக் குறிக்கும் பழைய வழக்கு; an old usage to quality milch cattle (neither dying mor growing old, healthy); endowed to provide a continuous supply of ghee for temple lamps. ம. சாவாமூவா [சா + ஆ + மூ + ஆ. 'ஆ' எ.ம.இ.]
சாவாமூவாச்செவ்வரிஆடு	சாவாமூவாச்செவ்வரிஆடு cāvāmūvāccevvariāṭu, பெ. (n.) முதலீடாக வைத்த எண்ணிக்கையளவு குறையாமல் இருக்கும் பெரிய செம்மறி ஆடுகள்; big rams. "நெய் தொண்ணூற்று நாழிக்கு விட்ட சாவா மூவா செவ்வரி ஆடு" (தெ. க.தொ. 5, க. 646);. [சாவா + மூவா + செவ்வரி + ஆடு. செவ்வரி = செம்மறி]
சாவாமூவாப்பசு	சாவாமூவாப்பசு sāvāmūvāppasu, பெ. (n.) வைத்த எண்ணிக்கையில் குறையாது ஈடு செய்து காக்கும் ஆநிரை; cow endowed. 'திருவிறையான் கோயில் மஹா தேவர்க்கு விட்ட சாவாமூவாப் பசு பதிநாறு' (முதற்குலோத்துங்கன், கி.பி.1092, தெ.க.தொ.7, க. 849); [சாவா + மூவா + பசு] Skt. pasu → த. பசு
சாவாமூவாப்பாலாடு	சாவாமூவாப்பாலாடு cāvāmūvāppālāṭu, பெ. (n.) என்றும் எண்ணிக்கை குறையாது பால் கறக்கும் ஆடு; a constant counting goat. "சாவாமூவா பாலாடு தொண்ணூற்று ஆறு இவ்வாடு கொண்டு." (தெ.க.தொ. 24, க. 45 – 58);. [சாவா + மூவா + பால் + ஆடு]
சாவாமூவாப்பேராடு	சாவாமூவாப்பேராடு cāvāmūvāppērāṭu, பெ. (n.) நந்தாவிளக்கு எரிப்பதற்கு வேண்டும் நெய்யின் பொருட்டு என்றும் இளமையுடன் ஒரு தொகையுள்ளனவாகக் கோயிற்கு விடப்படும் ஆடுகள்; a fixed number of milch sheep endowed permanently to provide a continuous supply of ghee for temple lamps. "நந்தா விளக்கொன்றினுக்கு வைத்த சாவா மூவாப் பேராடு தொண்ணூறு" (S.I.I. 111, 1o7);.
சாவாமூவாவாழ்மாடு	சாவாமூவாவாழ்மாடு cāvāmūvāvāḻmāṭu, பெ. (n.) கோயில்களில் திருவிளக்கு இடுவதற்குக் கொடையாகக் கொடுக்கப்பட்ட ஆநிரைகளை எண்ணிக்கையில் குறையாமல் வைத்திருக்க வேண்டும் என்னும் ஒப்பந்தக் குறிப்பு; cow endowed agreement. [சாவா + மூவா + வாழ் + மாடு]
சாவாவரம்	சாவாவரம் cāvāvaram, பெ. (n.) இறவாதபடி பெறும் இறையருள்; divine gift of immortality. [சாவா + வரம்]
சாவாவுடம்பு	சாவாவுடம்பு cāvāvuḍambu, பெ. (n.) புகழ் அழியாத உடல்; fame as vehicle of deathless life. "இம்மூவர் சாவாவுடம் பெய்தினார்" (திரிகடு. 16);. [சாவா + உடம்பு]

சாவாளன்	சாவாளன் cāvāḷaṉ, பெ. (n.) இறப்பைக் கொண்டவன், மனிதன்; one who is mortal, man (சேரநா.);. ம. சாவாளன் [சா + ஆளன்]
சாவாளை	சாவாளை cāvāḷai, பெ. (n.) மூன்றடி நீளமுள்ள கடல்மீன் வகை (சங்.அக.);; sabre-fish-attaining at least 3 ft. in length. ம. சாவாள;தெ. சாவட [p]
சாவி	சாவி1 cāvi, பெ. (n.) மணிபிடியாமற் பதராய்ப் போன பயிர்; withered crop, blighted empty grain. "சாவியே போன புன்செயே யனையேன்" (அருட்பா. 4, அபயத்திறன். 13);. ம. சாவி;தெ. சாவி [சாவு → சாவி. 'வி' ப.பெ.ஈறு] சாவி2 cāvittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) திட்டுதல்; to curse, reville. "வீணாகச் சாவிக்கிறான்' (இ.வ.);. [சா → சாவி. சாவித்தல் = அங்கதம் பாடி அல்லது சினந்து, வைது சாகப் பண்ணுதல். சாவுகுறித்த சொற்களைச் சொல்லித்திட்டுதல் (வ.வ.);] சாவி3 cāvittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) அங்கதம் பாடி அல்லது சினந்துரைத்துச் சாகச் செய்தல் (தொல். எழுத்து. 76 இளம்);; to cause to die.
சாவிப்பு	சாவி சாவி சாவிப்பு cāvippu, பெ. (n.) வசையாணை; curse. [சாவித்தல் = திட்டுதல். சாவி → சாவிப்பு. 'பு' பெ.ஆ.ஈறு.]
சாவிப்போ-தல்	சாவிப்போ-தல் cāvippōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) பயிர் பட்டுப்போதல்; to perish, to be blighted, as crop. "கொல்லைதான் சாவிபோய் விட்டாலு மங்குவரு குருவிக்கு மேய்ச்சலுண்டு" (குமரே. சத. 79);. [சாவு → சாவி + போ-,]
சாவியபயிர்	சாவியபயிர் cāviyabayir, பெ. (n.) சவலைப் பயிர் பார்க்க;See {}. [சாவிய + பயிர்]

சாவியோதம்	சாவியோதம் cāviyōtam, பெ. (n.) ஒருவகை முல்லை; a species of jasmine (சா.அக.);.
சாவிவைக்கோல்	சாவிவைக்கோல் cāvivaikāl, பெ. (n.) சாவியாய்ப் போன பயிரின் வைக்கோல்; straw of blighted crop. [சாவி + வைக்கோல்]
சாவிளைவு	சாவிளைவு cāviḷaivu, பெ. (n.) சாக்குறியாக விளையும் பெருவிளைவு; super-abundant crop, believed to be a prognostic of death of the land owner or his near relatives. 'அவனுக்குச் சாவிளைவாயிருக்கிறது. நலமாய் இருக்க வேண்டும்' (உ.வ.);. [சாவு + விளைவு]
சாவீடு	சாவீடு cāvīṭu, பெ. (n.) இழவு நேர்ந்த வீடு; house in mourning. பட. சாவுமனெ [சாவு + வீடு]
சாவீரன்	சாவீரன் cāvīraṉ, பெ. (n.) தற்கொலைப் படை மறவன்; a soldier belonging to a suicide squad (சேரநா.);. ம. சாவீரன், சாவரக்கன் [சா(வு); + வீரன்]
சாவு	சாவு cāvu, பெ. (n.) 1. இறப்பு (பிங்.);; death. 2. பினம்; corpse. 3. பிறந்த ஒன்றுக்கு (இலக்கினத்துக்கு); எட்டா மிடமாகிய இறப்பைக் குறிக்கும் இடம் (விதான. மரபி. 4);; the eighth house, as the house of death. 4. பேய்; ghost. "சாவாயகன்று தாவினன்" (ஞானா.33, 10);. ம. சாவு; க., து., பட. குட. சாவு; தெ. சாவு. கோத. சாவ்; துட. சொவ்; கோண். காவ; குவி. கானெ;பர். சாந்த்
சாவுக்காணிக்கை	சாவுக்காணிக்கை cāvukkāṇikkai, பெ. (n.) இறப்பின் பேரில் போடப்பட்ட வரிவகை (நாஞ்.);; a kind of death-duty, opp. to {}. [சாவு + காணிக்கை]

சாவுக்காயம்	சாவுக்காயம் cāvukkāyam, பெ. (n.) இறப்பு தரத்தக்க புண் (இறப்புக் காயம்); (வின்.);; mortal wound. [சாவு + காயம்]
சாவுக்கொட்டு	சாவுக்கொட்டு cāvukkoṭṭu, பெ. (n.) சாவு குறிக்கும் பறைமுழக்கு (உ.வ.);; a mode of beating the drum to indicate the death of a person. [சாவு + கொட்டு]
சாவுகம்	சாவுகம் cāvugam, பெ. (n.) வன்னிக்காய்; Indian tanarix-tamarix gallica (சா.அக.);.
சாவுச்சான்றிதழ்	சாவுச்சான்றிதழ் cāvuccāṉṟidaḻ, பெ. (n.) ஒருவரது இறப்பைத் தெரிவிக்கும் சான்றிதழ்; death certificate. ம. இறப்புச் சான்றிதழ். [சாவு + சான்றிதழ்]
சாவுசெத்தவன்	சாவுசெத்தவன் sāvusettavaṉ, பெ. (n.) சாவாஞ் செத்தவன் பார்க்க;See {}. [சாவு + செத்தவன்]
சாவுநோவு	சாவுநோவு cāvunōvu, பெ. (n.) இறப்பும் நோவும், துன்பப்பட்டறிவு; death and experiencing agony. க. சாவு நோவு [சாவு + நோவு]
சாவுமணி	சாவுமணி cāvumaṇi, பெ. (n.) 1. ஒருவர் இறப்பைத் தெரிவிக்கும் வகையில், கிறித்தவர் கோயிலில் அடிக்கப்படும் மணி; death bell in a church. 2. ஒன்றின் முடிவு; end. "அவன் ஆட்சிக்குச் 'சாவுமணி' அடித்தாயிற்று. ம. சாவுமணி [சாவு + மணி]

சாவெடி	சாவெடி cāveḍi, பெ. (n.) பிணநாற்றம் (இ.வ.);; fetid smell of a corpse. [சா + வெடி. வெறி → வெடி]
சாவெடில்	சாவெடில் cāveḍil, பெ. (n.) 1. சாவெடி (சங்அக); பார்க்க;See {}. 2. கெட்ட நாற்றம் (யாழ்ப்.);; stinking smell, as of putrid matter. [சா + வெடில். வெடி → வெடில்]
சாவெடு-த்தல்	சாவெடு-த்தல் cāveḍuttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) இறந்த உடலை நன்காட்டிற்குக் கொண்டு செல்லுதல்; to take the dead body to funeral ground. ம. சாவெடுக்குக;படட. சாவெத்து [சாவு + எடு-,]
சாவெழுத்து	சாவெழுத்து cāveḻuttu, பெ. (n.) நச்செழுத்து (வின்.);; fatal letter. மறுவ. நச்செழுத்து [சாவு + எழுத்து. மங்கலமொழி அல்லாதவிடத்து மொழி முதலில் வரக்கூடாத எழுத்துகள். ய், ர், ள், யா, ரா, லா, ளா, யோ, ரோ, லோ, ளோ, ஃ, மகரக்குறுக்கம், அளபெடை]
சாவேரி	சாவேரி cāvēri, பெ. (n.) ஒரு பண் (அராகம்);, (பரத. இராக 56);; a specific melody-type.
சாவேறு	சாவேறு cāvēṟu, பெ. (n.) பகையரசனைச் சூழ்ந்து காக்கும் படைமீது ஒருமுகமாய்ப் பாய்ந்து ஊடறுத்துச் செல்லமுயன்று அந்நிலையில் உயிர் துறத்தலையே சூளாகக் (விரதமாகக்); கொண்ட வீரர் தொகுதி; a select band of armed warriors who, under a solemn vow, rush in a body, endeavor to cut their way through the guards of the enemy-king and lose their lives in the fray 'சாவேறெல்லாந் தனி விசும்பேற' (தெ.க.தொ. 3. க. 145);. ம. சாவேறு
சாவோலை	சாவோலை cāvōlai, பெ. (n.) இறப்பைத் தெரிவிக்கும் ஒலைச்சீட்டு;{} letter informing the death of a person. "சாவோலை கொண்டொருவ னெதிரே செல்ல" (தனிப்பா.);. ம. சாவோல [சாவு + ஓலை]
சாழல்	சாழல் cāḻl, பெ. (n.) 1. மகளிர் விளையாட்டு வகை; an ancient game played by girls. "மற்று மங்கையர் சாழலாம் விளையாடலாக" (தருவாத. பு.புத்தரை. 86);. 2. முன்னிரண்டடிகள் வினாவும் பின்னிரண்டடிகள் விடையுமாக அவ்விடை யிறுதியில் 'சாழலோ' என்ற சொல்லுடையவாக வரும் பாடல்களையுடைய சிற்றிலக்கியம் (திவ்.பெரியதி. 11, 5);; a poem whose stanzas are each in the form of a question and answer with the refrain {} at the end. 3. வரிக்கூத்து வகை (சிலப். 3, 13, உரை);; a masquerade dance.

சாழல்படி-த்தல்	சாழல்படி-த்தல் cāḻpaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) ஒருவன் சாகுந்தறுவாயில் திருவாசகத்தின் பகுதியாகிய திருச்சாழலை ஓதுதல் (நாஞ்);; to recite or read Tiru-c-{} from {} during the last moments of a person. [சாழல் + படி-]
சாழல்பாடு-தல்	சாழல்பாடு-தல் cāḻpāṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) சாழல் ஆடுதல் (வின்.);; to play the {} game. [சாழல் + பாடு-,]
சாழை	சாழை1 cāḻai, பெ. (n.) கைகொட்டி ஆடும் விளையாட்டு (யாழ்.அக.);; a girls game accompained with clapping of hands. [சாழல் → சாழை] சாழை2 cāḻai, பெ. (n.) சாளை2 (வின்.); பார்க்க;See {}. [சாளை → சாழை]
சாழைகொட்டு-தல்	சாழைகொட்டு-தல் cāḻaigoṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கைகொட்டுதல் (வின்.);; to clap hands. [சாழை + கொட்டு-,]
சாழையகத்தி	சாழையகத்தி cāḻaiyagatti, பெ. (n.) ஒருவகை அகத்திமரம்; a species of sesbane tree (யாழ்.அக.);.
சாளக்கிராமம்	சாளக்கிராமம் cāḷakkirāmam, பெ. (n.) திருமாலுருவமாகக் கொண்டு பூசித்தற்குரிய கண்டகிச் சிலை; black fossil ammonite worshipped as a form of {} chiefly found in the river Gandak. "பாற் கடற் பிறந்தாலு நத்தை தான் சாளக்கிராம மாமோ (சேதுபு. தத்தா. 19);
சாளகபைரவி	சாளகபைரவி cāḷagabairavi, பெ. (n.) பண் வகை (பரத.ராக.102);; a specific melody-type. [சாளகம் + பைரவி]
சாளகம்	சாளகம் cāḷagam, பெ. (n.) இசைப்பாவுக்குரிய சாதியோசை மூன்றனுள் ஒன்று (சிலப். 6, 35, உரை);; one of the three types of harmonic tone
சாளம்	சாளம்1 cāḷam, பெ. (n.) குங்கிலியம் (மூ.அ.);; dammar resin. சாளம்2 cāḷam, பெ. (n.) மணல் (சங்அக.);; sand. [அளம் = உவர்மண், நெய்தல் நிலம், அளம் - (சளம்); → சாளம்] சாளம்3 cāḷam, பெ. (n.) சாளரம் பார்க்க;See {}. "மலயத் தனிக்கால் வரசாளந் தைவந் துலவ" (சொக்கநா. உலா. 42);. [சாளரம் → சாளம்]

சாளமீன்	சாளமீன் cāḷamīṉ, பெ. (n.) ஒருவகை மீன் (மீனவ.);; a kind of fish. [சாளை + மீன் = சாளை மீன் → சாளமீன்]
சாளர்	சாளர் cāḷar, பெ. (n.) செவ்வழி யாழ்த்திற வகை (பிங்);; a secondary melody-type of the {} class.
சாளரம்	சாளரம்1 cāḷaram, பெ. (n.) பலகணி; latticcd window; window. "சாளரந் தோறுந் தோன்றுஞ் சந்திரவுதயங் கண்டார்" (கம்பரா. மிதிலைக். 14);. ம. சாளரம்;க. சாலந்தரா [சாரல் → சாரலம் → சாரளம் → சாளரம்] சாளரம்2 cāḷaram, பெ. (n.) சாலகராகம் பார்க்க;See {}. "சுத்த சாளர சங்கீதம்" (திருவால வா. 54. 13);.
சாளரவாயில்	சாளரவாயில் cāḷaravāyil, பெ. (n.) பலகணி (வின்.);; window. க. சாலகா [சாளரம் + வாயில்]
சாளவலை	சாளவலை cāḷavalai, பெ. (n.) சாலமீன் பிடிக்கப் பயன்படும் வலை;{} fish net. [சாளை → சாள + வலை]
சாளா	சாளா cāḷā, பெ. (n.) சாளை1 (சங்அக); பார்க்க;See {}. [சாளை → சாளா]

சாளி	சாளி1 cāḷi, பெ. (n.) சாளிகை2 (தனிப்பா. 1, 72, 142. உரை); பார்க்க;See {}. [சாள் → சாளி] சாளி2 cāḷi, பெ. (n.) குடைவேல் மரம்; umbrella thorn babul. சாளி cāḷi, பெ. (n.) திருப்பத்துர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruppathur Taluk. [சாளை-சாளி]
சாளிகம்	சாளிகம் cāḷigam, பெ. (n.) சாளிகை1 (வின்.); பார்க்க;See {}. [சாளிகை → சாளிகம்]
சாளிகை	சாளிகை1 cāḷigai, பெ. (n.) வண்டு (வின்);; beetle. ம. சாழி [அள் = கூர்மை, முள், கொடுக்கு. அள் → அளி = கொட்டும் உறுப்புள்ள ஈ அல்லது வண்டு. அளி → சளி → சாளி → சாளிகை] சாளிகை2 cāḷigai, பெ. (n.) பணப்பை; money bag. "மாளிகையும் பணச்சாளிகையும்" (கந்தரலங். 78);. ம. சாளிக; க. சாளிகெ; தெ. சாலியா, சாலெ. சாலேய; Skt. {} [சால் → சாலிகை → சாளிகை)] சாளிகை3 cāḷigai, பெ. (n.) சாடி; jar. சாடி சாடிகை
சாளிகைப்பணக்காரன்	சாளிகைப்பணக்காரன் cāḷigaippaṇaggāraṉ, பெ. (n.) பெருஞ்செல்வன் (வின்.);; person with long purse, wealthy man. [சாளிகை + பணக்காரன்]
சாளிகைமாடு	சாளிகைமாடு cāḷigaimāṭu, பெ. (n.) சல்லிக் கட்டுக்குரிய எருது (இ.வ.);; bull let out in bull- baiting. [சாளிகை + மாடு]

சாளியல்	சாளியல் cāḷiyal, பெ (n.) சாளிகை2 (இ.வ.); பார்க்க;See {}. [சாளி(கை); → சாளியல்]
சாளியா	சாளியா cāḷiyā, பெ. (n.) ஒருவகை மருந்துவிதை (வின்.);; a kind of medicinal seed.
சாளு-தல்	சாளு-தல் cāḷudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வளைதல்; to bend (பே.மொ.வ. 145);. [சுள் → சாள் + சாளை = வட்டமான குடிசை. சாளை → சாளையம் = வளைவு. சவள் → சாள் → சாளு-,]
சாளுக்கிநாராயணன்கால்	சாளுக்கிநாராயணன்கால் cāḷukkinārāyaṇaṉkāl, பெ. (n.) முகத்தல் அளவை (அளவு);; measure of capacity. "சிரிபண்டாரத்திலே சாளுக்கி நாராயன் காலால் அமுதுபடி இரண்டு மரக்காலும்" (திருப்-க-தொ. 2, க 3-4); [சாளுக்கி நாராயணன் + கால்]
சாளுக்கியர்	சாளுக்கியர் cāḷukkiyar, பெ. (n.) இந்தியாவின் தென்பகுதியை ஆறு முதல் பதின்மூன்றாவது நூற்றாண்டு வரை ஆண்டு வந்த ஒர் அரச மரபினர்; a dynasty of kings who ruled in the Dekhan from 6th to 13th C.A.D.
சாளுவன்	சாளுவன் cāḷuvaṉ, பெ. (n.) விசயநகர அரசரது பட்டப்பெயர்களுள் (விருதுகளுள்); ஒன்று; a dynastic surname of the kings of Vijayanagar. "சாளுவ தேவமகாராயர்" (தெ.க.தொ.85);.
சாளை	சாளை1 cāḷai, பெ. (n.) எட்டு விரலளவு நீளமுள்ள கடல்மீன் வகை (வின்.);; oil sardine, bluish, attaining 8in. in length species of clupea. ம. சாலி சாளை2 cāḷai, பெ. (n.) இரண்டடிச்சுவரும் அதன் மீது கூரைச்சாய்ப்பும் கொண்ட வீடு, வட்டமான குடிசை; hut, hovel. "சாளை போட்டான்" (சங்.அக.);. [சவள் → சாள். சாளுதல் = வளைதல். சாள் → சாய். சாய்தல் = வளைதல், சாள் → சாளை = வட்டமான குடிசை (வ.வ.145);] ம. சாள → Skt. {} சாளை3 cāḷai, பெ. (n.) வழிந்து விழும் வாய்நீர் (கொ.வ.);; dribble, saliva flowing from the mouth. ம. சாளுக சுள் ... வடியும் ... சழங்கு சழங்குதல்
சாளைக்காரன்	சாளைக்காரன் cāḷaikkāraṉ, பெ. (n.) குடிசையில் வாழ்பவன்; one who lives in a hut. ம. சாளக்காரன் [சாளை + காரன்]

சாளைக்கெண்டை	சாளைக்கெண்டை cāḷaikkeṇṭai, பெ. (n.) பழுப்பு நிறமுள்ள ஆற்றுமீன் வகை (வின்.);; a kind of river-mullet, greenish-brown, barbas carnaticus. [சாளை + கெண்டை]
சாளைத்தடி	சாளைத்தடி cāḷaittaḍi, பெ. (n.) கட்டுமரம்; a fishing catamaran, used on the west coast. ம. சாளத்தடி [சாளை + தடி. சாளை = வளைவு. துள் → தள் → தண்டு → தண்டம். தண்டு → தண்டி → தடி = திரண்ட கம்பு. சாளைத்தடி = வளைந்து திரண்ட கம்பு]
சாளையக்கை	சாளையக்கை cāḷaiyakkai, பெ. (n) பெருவிரல், சுட்டுவிரல், நடுவிரல் இம் மூன்றையும் நீட்டி, மோதிரவிரல் சுண்டு விரல்களின் நுனி உள்ளங்கையிற்படும்படி வளைத்து, விரல்களின் இடைவெளி தோன்றும்படி செய்து, மணிக்கட்டை வளைத்துக்காட்டும் நளிநயக்கை (முத்திரைக் கை) (பரத.பாவ. 24); gesture with one hand in which the thumb, fore-finger and the middle finger are held erect and the reminaing fingers are
சாளையப்பட்டு	சாளையப்பட்டு cāḷaiyappaṭṭu, பெ. (n.) படைவீரர்கள் தங்குங் குடிசைகளுள்ள இடம்; soldiers lines, "சாளையப்பட்டு சளப்பட்டு" (மான்விடு. 112);. [சுள் → சுழி. சுழிதல் = வளைதல். சுள் → சுட்டி = வட்டமான நெற்றியணி. சூள் → சூடு. சூடுதல் = வளைதல். சூள் → சாள் → சாளை = வட்டமான குடிசை. சாளை + அம் + பட்டு]
சாளையம்	சாளையம் cāḷaiyam, பெ. (n) வளைவு; bent. [சூள் → சாள் → சாளை = வட்டமான குடிசை. சாளை → சாளையம் = வளைவு (வே.க. 231);]
சாளையிறக்கு-தல்	சாளையிறக்கு-தல் cāḷaiyiṟakkudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) குடிசை கட்டுதல் (யாழ்ப்.);; to put up a hut. [சாளை + இறக்கு-,]
சாளைவாய்	சாளைவாய் cāḷaivāy, பெ. (n.) நீர்வடியும் வாய் (கொ.வ.);; dribbling mouth. ம. சாளுவா [சாளை + வாய்]
சாற்காந்தள்	சாற்காந்தள் cāṟkāndaḷ, பெ. (n.) மலையத்தி; malabar mountain ebony.
சாற்றங்காலி	சாற்றங்காலி cāṟṟaṅgāli, பெ. (n.) கருங்காலி; glabrous foliaged cutech - Acacia catechu. [சாறு → சாரம், வலிமை. சாறு + அம் + காலி]

சாற்றமுது	சாற்றமுது cāṟṟamudu, பெ. (n.) மிளகுச்சாறு; pepper-water ({});. [சாறு + அமுது]
சாற்று	சாற்று1 cāṟṟudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. விளம்பரப்படுத்துதல்; to publish, announce. "அடிசேர்ந்து சாற்றுமின்" (பரிபா. 8, 79);. 2. விரித்துச்சொல்லுதல்; to explain in detail. கலந்தார்க் குயலுண்மை சாற்றுவேன் மன் (குறள், 1212); 3. சொல்லுதல் (திவா.);; to speak, mention. 4. புகழ்தல்; to praise. "சாற்றரிய வாயிரக்கால் மண்டபம்" (ஏகாம். உலா காப்பு);. 5. அடித்தல்; to beat, as a drum. "பேரி ------ திரிந்து சாற்றினான்" (கம்பரா. மந்தரை. 25);. 6. நிறைத்தல்; to fill with water, as tank. "குளங்கொளச் சாற்றி" (மதுரைக். 246);. 7. அமைத்தல்; to form. "விற்படைசாற்றி" (சீவக. 1951);. ம. சாற்றுக; க. சாறு; தெ. சாடு; து. சாரியுனி; கோத. சார்;பட. சாறு [சார் → சார்த்து → சாத்து. சாத்துதல் = பூசுதல், திருமண் காப்பிடுதல். சாத்து → சாற்று → சாற்றுதல் = பலரறியச் சொல்லுதல்] சாற்று2 cāṟṟu, பெ. (n.) . 1. விளம்பரப்படுத்துகை; proclaiming, declaring. 2. ஓசை; sound. "சுரிவளைச் சாற்றும்" (கல்லா. 46, 11);.
சாற்றுப்பட்டை	சாற்றுப்பட்டை cāṟṟuppaṭṭai, பெ. (n) சாத்துப்பட்டை (C.E.M.) பார்க்க;See {}. [சாத்துப்பட்டை → சாற்றுப்பட்டை]
சாற்றுப்படி	சாற்றுப்படி cāṟṟuppaḍi, பெ. (n) சாத்துப்படி1 பார்க்க;See {}. "அடைக்காயமுது சாற்றுப்படி" (T.A.S.I.268);. [சாத்துப்படி → சாற்றுப்படி]

சாற்றுப்பனை	சாற்றுப்பனை cāṟṟuppaṉai, பெ. (n.) பனை; char-palm. [சாறு + பனை] பனை பார்க்க
சாற்றுவரி	சாற்றுவரி cāṟṟuvari, பெ. (n) கள்ளிறக்கும் மரவரி; tax on toddy-yielding trees. [சாறு → சாற்று + வரி]
சாற்றுவாய்	சாற்றுவாய் cāṟṟuvāy, பெ. (n.) சாளைவாய் (யாழ்.அக.);; dribbling mouth. [சாறு + வாய்]
சாற்றுவாயூற்று-தல்	சாற்றுவாயூற்று-தல் cāṟṟuvāyūṟṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) சாளைவடிதல் (வின்.);; to dirbble in the mouth, as a babe. [சாறு → சாற்று + வாய் + ஊற்று-,]
சாற்றுவாரி	சாற்றுவாரி cāṟṟuvāri, பெ. (n.) சாளைவாய் (வின்.); பார்க்க;See {}. [சாறு + வாரி → சாற்றுவாரி]
சாற்றோலை	சாற்றோலை cāṟṟōlai, பெ. (n.) ஆட்டுக் கிடையில் இடையர்கள் ஒதுங்கியிருக்கும் மறைவோலை (நாஞ்);;{} shelter for shepherds keeping watch over their flock. [சாற்று + ஓலை]
சாறடை	சாறடை cāṟaḍai, பெ. (n.) சாறணை (பிங்.); பார்க்க;See {}. [சாறணை → சாறடை]
சாறணத்தி	சாறணத்தி cāṟaṇatti, பெ. (n.) சாறணை (வின்); பார்க்க;See {}. [சாறணை → சாறணத்தி]
சாறணை	சாறணை cāṟaṇai, பெ. (n) பூடு வகை (பிங்.); purslane leaved trianthema.

சாறதி	சாறதி cāṟadi, பெ. (n.) சிறு செருப்படை; a low spreading leaf - coldenia procumbens (சா.அக.);.
சாறயர்-தல்	சாறயர்-தல் cāṟayartal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) விழாக் கொண்டாடுதல்; to celebrate a festival. "சாறயர்ந் திறைவற் பேணி" (சீவக. 1221);. [சாறு3 + அயர்-,]
சாறல்	சாறல் cāṟal, பெ. (n.) சாரல் பார்க்க;See {}. [சாரல் → சாறல்]
சாறிப்போ-தல்	சாறிப்போ-தல் cāṟippōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) வீண் போதல்; to prove futile, to fail, as business. காரியஞ் சாறிப் போயிற்று (வின்.); [சாறு → சாறி + போ-,]

சாறு	சாறு1 cāṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நழுவுதல்; to slip off. "கலையுஞ் சாறின" (கம்பரா. உண்டாட்டு. 63);. 2. வழுக்குதல்; to slip down, as from a tree. "சாறிவிழுந்தான்" (வின்.);. 3. சரிதல் (வின்);; to slant, incline as a post; to deviate. 4. வடிதல்; to flow, issue. "இரு விழிகள் பீளை சாறிட" (திருப்பு. 790);. ம. சாருக; க. சாறு; தெ. சாறு;படு. சாரு [சார் → சாறு] சாறு2 cāṟudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. களத்தில் தவசம் (தானியம்); பெருக்குதல் (யாழ்ப்.); to sweep the threshing floor and gather scattered grain. 2. நிலத்தைக்கொத்துதல்; to hoe superficially, harrow. [சார் → சாறு-,] சாறு3 cāṟu, பெ. (n.) 1. இலை பழம் முதலியவற்றின் சாறு; juice, sap. "கரும்பூர்ந்த சாறு" (நாலடி. 34);. 2. கள் (பிங்.);; toddy. 3. மணப் பொருள்கள் ஊறின நீர்; water in which aromatic substances are infused. "சாறுஞ் சேறு நெய்யு மலரும்" (பரிபா. 6, 41);. 4. மிளகுச் சாறு; pepper water. "காரசாரஞ் சேர் சாற்றிலே கலந்து சோறு" (அருட்பா, 4. அவாவறு, 2);. 5. இழவு வீட்டில் இறந்தவருடைய உறவினர் இடும் உணவு (இ.வ.);; food given by relatives in the house of the chief mourner, generally on the tenth day. ம. சாறு; க. சாறு, சாறு; து. சாரு, சாரு;தெ. சேரு [தெள் → தெறு → தெற்று = தெளிவு. தெற்றென = தெளிவாக. தெறு → தேறு. தேறுதல் = தெளிதல், துணிதல். தேறு → தேறல் = தெளிவு, தெளிந்த கள், தேன், தெளிந்த சாறு (சாரம்.);. தேறு → சேறு = கள், தேன், பாகு, இனிமை. ஒ.நோ: தாறு → சாறு = காய்கனிக் குலை (பிங்);. சேறு → சாறு = கள், நறுமணப் பண்டங்கன் ஊறின நீர், மிளகுநீர், இலை, கனி முதலியவற்றின் நீர். (வ.வ. 147);] த. சாறு → Skt. {} சாறு3 cāṟu, பெ. (n.) 1. விழா; festival. "வேறு வேறு கடவுளர் சாறுசிறந் தொருபால்" (சிலப். 5, 178);. 2. பூசை; worship.

சாறுசிவப்பி	சாறுசிவப்பி sāṟusivappi, பெ. (n) தேள் கொடுக்கிச்செடி; scorpion's sting plant - Heliotropium indicum (சா.அக.).
சாறுதாரி	சாறுதாரி cāṟutāri, பெ. (n.) கரிசலாங்கண்ணி (மலை.);; species of eclipta. [சாறு + தாரி] Skt. {} → த. தாரி
சாறுபிழி –தல்	சாறுபிழி –தல் cāṟubiḻidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சாறெடுத்தல்; to express juice. 2. வேலை மிகுதி முதலியவற்றால் வருத்துதல்; to squeeze oppress as by over working a person. 3. நன்றாய் அடித்தல் (வின்.);; to give one a good drubbing. [சாறு + பிழி-,]
சாறுவேளை	சாறுவேளை1 cāṟuvēḷai, பெ. (n.) 1. தைவேளை; fire leaved cleome - Cleome pentaphylla. 2. வெள்ளைச்சாறணை; white trianthema - Trianthema decandra (சா.அக.);. [சாறு + வேளை] சாறுவேளை2 cāṟuvēḷai, பெ. (n.) சாறணை பார்க்க;See {}. [சாறு + வேளை]
சான்மலம்	சான்மலம் cāṉmalam, பெ. (n.) சான்மலி (மூ.அ.); பார்க்க;See {}. [சான்மலி → சான்மலம்]
சான்மலி	சான்மலி cāṉmali, பெ. (n.) 1. இலவு (பிங்.);; red flowerd silk - cotton tree. 2. சான்மலித்துவீபம் பார்க்க;See {}. "கன்னல் வளைந்துடைய தீபஞ் சான்மலியாம்" (கந்தபு. அண்டகோ. 53); 3. ஒரு நிரயம் (நரகம்); (சி.போ.பா. 2, 3, பக். 204);; a hell. [சால் + மலி]
சான்மலிசாரம்	சான்மலிசாரம் cāṉmalicāram, பெ. (n.) இலவம் பிசின் (யாழ்.அக.);; resin of the silk-cotton tree. [சான்மலி + சாரம்]

சான்மலித்தீவு	சான்மலித்தீவு cāṉmalittīvu, பெ. (n) இலவந்தீவு; an annular continent named after silk-cotton tree. "சான்மலித் தீவின் வேந்தன்" (நைடத. சுயம்வர. 135);. [சான்மலி + தீவு. தீர்வு → தீவு]
சான்மலித்துவீபம்	சான்மலித்துவீபம் cāṉmalittuvīpam, பெ. (n.) சால்மலித்தீவம்;{}. [சான்மலி + துவீபம். தீர்தல் = நீங்குதல். தீர் → தீர்வு → தீவு] Skt. {} → துவீபம்
சான்மூலிகை	சான்மூலிகை cāṉmūligai, பெ. (n) சிறுதேக்கு; small teak - cleadendron serratum (சா.அக.). [சான் + மூலிகை]
சான்ற	சான்ற cāṉṟa, பெ.எ. (adj.) இயல்பு, தன்மை, பண்பு முதலியவற்றைக் குறிக்கும் பெயர்களோடு இணைக்கப்படும்போது, 'உள்ள', 'நிறைந்திருக்கிற' என்னும் பொருளில் பயன்படுத்தும் சொல்; when added to nouns of quality, nature, etc. it is used in the sense of "having', being full of. 'புகழ் சான்ற தலைவர்' (உ.வ.);. [சால் → சான்ற]
சான்றவர்	சான்றவர் cāṉṟavar, பெ. (n.) 1. சான்றோர்1 பார்க்க;See {},. "சான்றவர் சான்றாண்மை குன்றின்" (குறள், 990);. 2. சான்றோர்2 பார்க்;See {}-2, "ஞாலமேழ் புகழுஞ் சான்றவ ருடனே" (திருவாலாவ. 17, 6);. [சால் → சான் → சான்றவர்]
சான்றவன்	சான்றவன் cāṉṟavaṉ, பெ. (n.) சான்று கூறுவோன்; a witness. "பொய்த்த சான்றவன் குலமென" (கம்பரா. வருணனை. 25);. [சான்று → சான்றவன்.]
சான்றளி-த்தல்	சான்றளி-த்தல் cāṉṟaḷittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) விளத்தம் உண்மையானது என்று அல்லது அவற்றின் படி உண்மையானது என்று கையொப்பமும் முத்திரையும் இட்டு உறுதியளித்தல்; to certify (a fact); attest (a copy);. 'விண்ணப்பத்துடன் சான்றளிக்கப்பட்ட மதிப்பெண் பட்டியலையும் இணைத்து அனுப்புக' (உ.வ.);. [சான்று + அளித்தல்]

சான்றாண்மை	சான்றாண்மை1 cāṉṟāṇmai, பெ. (n.) 1. பெருந்தன்மை; நற்குணங்கள் பல்லாற் றானும் அமைதல் (குறள். அதி, 99, மணக் குடவர்);; nobility, greatness, "சான்றாண்மை தீயினஞ்சேரக் கெடும்" (நாலடி. 179);. 2. பொறுமை, பலகுணங்களானும் நிறைந்து அவற்றை ஆளுந்தன்மை (குறள், அதி. 99, பரிமே);; self- control, patience. "கதனன்று சான்றாண்மை தீது" (சிறுபஞ். 17);. ம. சான்னாய் [சுல் → சோல் → சால். சாலுதல் = நிறைதல். சால = மிக. சால் → சான்றோர். சால் – சான்றாண்மை = எல்லா நற்குணங்களும் நிறைந்து அவற்றை ஆளுந்தன்மை (மு.தா.158);] சான்றாண்மை2 cāṉṟāṇmai, பெ. (n.) கள்ளிறக்கும் தொழில்; toddy-drawing. "சான்றாண்மை பயின்றார்" (குமரபிர. மதுரைக்.24);.
சான்றார்	சான்றார்1 cāṉṟār, பெ. (n.) சான்றோர் பார்க்க;See {}. "சான்றாருட் சான்றானெனப்படுதல்" (திரிகடு.82);. ம. சான்றான் [சால் → சான் → சான்றோர்] சான்றார்2 cāṉṟār, பெ. (n.) சாணார்;{}. "சான்றான்மாட்டு மேனிப்பொன்னும்" (T.A.S. II. 67);. [சான்றோர் = போர் மறவர் "தேர்தர வந்த சான்றோரெல்லாம்" (புறம்.63); சான்றோர் → சான்றார். "ஈழக்குலச் சான்றார் ஏனாதி நாயனார்" (பெரியபு.15:2);] இப்பிரிவினருடைய தொழில் கள்ளிறக்குதல், கருப்பட்டி காய்ச்சுதல், வாணிகஞ்செய்தல், குடிக்காவல், படைக்கலம் பயிற்றல் ஆகியன. இதில் கருக்கு மட்டையன், மேனாட்டான், கொடிக்கால் நாட்டாத்தி, பிழுக்கை என்னும் பிரிவுகளுண்டு
சான்றிதழ்	சான்றிதழ் cāṉṟidaḻ, பெ. (n.) பிறப்பு, கல்வி முதலிய குறித்துக் குறிப்பிட்ட விளக்கமளித்து அதற்குரிய அதிகாரி அல்லது அமைப்பு வழங்கும் எழுத்து வடிவான சான்று; testimonial;certificate. ஓட்டுநர் பயிற்சிச் சான்றிதழ் வாங்க வேண்டும். [சான்று + இதழ்]
சான்று	சான்று cāṉṟu, பெ. (n.) கரி; witness, evidence. "வன்னிமரமு மடைப்பளியுஞ் சான்றாக" (சிலப். 21: 5);. [சால் → சான்று]

சான்றுரை	சான்றுரை cāṉṟurai, பெ. (n.) சான்றுக்காகச் சொல்லும் உரை; evidence, demonstration. [சான்று + உரை]
சான்றுறுதி	சான்றுறுதி cāṉṟuṟudi, பெ. (n.) எழுத்துமூலம் அளிக்கும் உறுதி; testimony. [சான்று + உறுதி]
சான்றோர்	சான்றோர் cāṉṟōr, பெ. (n.) 1. அறிவொழுக்கங் களால் நிறைந்த பெரியோர்; the great, the learned, the noble. "சான்றோர் செய்த நன்றுண்டாயின்" (புறநா. 34:2o);. 2. கழகக் காலத்துப் புலவர்; poets of the {} period. "சான்றோர் செய்யுளில் இன்சாரியை உருபுபற்றாது நிற்றல் நோக்கி" (தொல்.சொல். 1, உரை);. 3. வீரர்; warriors. "தேர்தர வந்த சான்றோ ரெல்லாம்" (புறநா. 63, 5);. மறுவ. மிக்கோர், நல்லோர், தகுதியோர், மேலோர், ஆய்ந்தோர், ஆன்றவர், உலகம், மேதாவியர் [சாலுதல் = நிறைதல். சால் → சான் → சான்றோர் = அறிவு நிறைந்தோர் (மு.தா.158);]
சான்றோர்தன்மை	சான்றோர்தன்மை cāṉṟōrtaṉmai, பெ. (n.) சான்றோர்க்குரிய எட்டுத் தன்மைகள்; the eight qualities of learned men. [சான்றோர் +தன்மை]
சான்றோராட்சி	சான்றோராட்சி cāṉṟōrāṭci, பெ. (n.) கற்றோர் வழக்கு; the learned usages. [சான்றோர் + ஆட்சி]

சான்றோன்	சான்றோன்1 cāṉṟōṉ, பெ. (n.) அறிவொழுக்கங் களாற் சிறந்தவன்; a wise, learned and respectable man. "சான்றோ னாக்குதல் தந்தைக்குக் கடனே" (புறநா. 312);. [சால் → சான் → சான்றோன்] தாமாக உயர்ந்த ஒழுக்கம் பூணும் ஒரு சிலரே சான்றோர். ஏனையோரெல்லாம், அரசனின் தண்டனைக்கஞ்சியே ஒழுக்கத்தைக் கடைப் பிடிப்பவராவர். சான்றோன்2 cāṉṟōṉ, பெ. (n.) மாழ்கு விண்மீன் (மிருகசீரிடம்); (பிங்.);; the fifth {}. சான்றோன்3 cāṉṟōṉ, பெ. (n.) கதிரவன் (பிங்.);; sun.
சான்றோன்மூலி	சான்று சான்றோன்மூலி cāṉṟōṉmūli, பெ. (n.) கொடி எலுமிச்சை; lemon creeper - Citrus medica limonum (சா.அக.);. [சான்றோன் + மூலி]
சானக்கிமேனி	சானக்கிமேனி cāṉakkimēṉi, பெ. (n.) குப்பை மேனிச் செடி; rubbish plant - Acalypha indica (சாஅக.);.
சானகி	சானகி1 cāṉagi, பெ. (n.) 1. பொன்னாங்காணி (மலை);; plant growing in damp places. 2. கொற்றான்செடி; a plant. சானகி2 cāṉagi, பெ. (n.) மூங்கில் (யாழ்அக);; bamboo. [சானகம் → சானகி]
சானகை	சானகை cāṉagai, பெ. (n.) சானிகை (இவ.); பார்க்க;See {}.

சானம்	சானம்1 cāṉam, பெ. (n.) பெருங்காயம் (மூஅ);; asafoetida. சானம்2 cāṉam, பெ. (n.) சாதிலிங்கம்; vermilion. சானம்3 cāṉam, பெ. (n.) 1. அம்மி (யாழ்அக);; millstone. 2. உரைகல்; touchstone.
சானிகை	சானிகை cāṉigai, பெ. (n.) மண்ணாற் செய்த தட்டு; earthen dish (madr);. தெ. சானிக
சானினி	சானினி cāṉiṉi, பெ. (n.) 1. சிறுகீரை (மலை.);; amaranth. 2. சேம்பு; cocco, coarse herb. [சாகினி → சானினி]
சானீளம்	சானீளம் cāṉīḷam, பெ. (n.) ஒரு படைச்சால் நீளம்; a furllong. [சால் + நீளம்]
சங்குமதம்	சங்குமதம் caṅgumadam, பெ. (n.) புனுகு (இ.வ.);; civet perfume (செ.அக);. தெ. சங்குமதமு [சங்கு + மதம். சங்கு = சங்குப்பூனை]
சங்குமரு	சங்குமரு caṅgumaru, பெ. (n.) வேம்பு (மலை);; neem tree. [சங்கு + மரு]
சங்குமரை	சங்குமரை caṅgumarai, பெ. (n.) சங்கின் முறுக்கு; spiral of conch. [சங்கு + மறை]

சங்குமாத்திரை	சங்குமாத்திரை caṅgumāttirai, பெ. (n.) சங்க நீற்றினால் செய்யப்படுவதும் கண்ணோய்களுக்கு உதவுவதுமான மருந்து (சங்.அக.);; a medicinal pill prepared from calcined chank, for use in eye-diseases. [சங்கு + மாத்திரை]
சங்குமாருதம்	சங்குமாருதம் caṅgumārudam, பெ. (n.) வேம்பு; margosa tree (சாஅக.);. [சங்கு + மாருதம்]
சங்குமால்	சங்குமால் caṅgumāl, பெ. (n.) சங்கு சேமிக்கும் கிடங்கு (மீனவ.);; chank godown. [சங்கு + மால்]
சங்குமுகம்	சங்குமுகம் caṅgumugam, பெ. (n.) ஆறு கடலுடன் கலக்கும் இடம் (மீனவ.);; river mouth. [சங்கமுகம் → சங்குமுகம்]
சங்குமுத்திரை	சங்குமுத்திரை caṅgumuttirai, பெ. (n.) 1. வலது கட்டைவிரல்நுனி சுட்டுவிரலின் அடியைத் தொடுதலாற் சங்கு வடிவாக அமையும் முத்திரை; a pose of the right hand in the form of a chank, the thumb touching the root of the fore-finger. 2. திருவிதாங்கூரில் உள்ள சங்குவடிவமான அரச முத்திரை; the conch-seal of the Travancore government. ({}); (செ.அக.);.
சங்குமுத்து	சங்குமுத்து caṅgumuttu, பெ. (n.) சங்கின் முத்து; conch pearl. [சங்கு + முத்து. முட்டு → முத்து = உருண்டையான மணி வகை]
சங்குமூடகி	சங்குமூடகி caṅgumūṭagi, பெ. (n.) வெண் கீரைத் தண்டு; a white species of spinach - Amaranthus blitum (சா.அக.);. [சங்கு + மூடகி. சங்கு = வெண்ணிறம்]
சங்குமூர்த்தினி	சங்குமூர்த்தினி caṅgumūrttiṉi, பெ. (n.) வானத்துச்சி (வின்.);; zenith. [சங்கு + மூர்த்தினி. சங்கு → சங்கை = மேன்மை. சங்கு = வெள்ளை, தூய்மை, மேன்மை, உச்சி]

சங்குமூலம்	சங்குமூலம் caṅgumūlam, பெ. (n.) சங்கஞ் செடியின் வேர்; root of the four spined monetia (சாஅக.);. [சங்கு + மூலம்]
சங்குமோதிரம்	சங்குமோதிரம் caṅgumōtiram, பெ. (n.) 1. சங்கினாற் செய்த மோதிரவகை; a ring made of conch-shell. 2. சங்கு முத்திரையுள்ள மோதிரம்; ring which has chank mark. [சங்கு + மோதிரம். முகம் + திரை = முகத்திரை → முத்திரை. முகத்திரம் → மோதிரம் = முத்திரையுள்ள விரலணி. சங்கு முத்திரையுள்ள விரலணியும் சங்கு மோதிரம் என்றுமாம்]
சங்குருளை	சங்குருளை caṅguruḷai, பெ. (n.) ஆமை (யாழ்.அக.);; tortoise. மறுவ. சங்குகுலை [சங்கு + உருளை]
சங்குலம்	சங்குலம் caṅgulam, பெ. (n.) 1. கூட்டம் (சங்.அக..);; gathering, crowd. 2. போர் (யாழ்.அக.);; war, battle. [சங்கம் → சங்குலம்]
சங்குலிகம்	சங்குலிகம் caṅguligam, பெ. (n.) இலுப்பை மரம்; honey-tree - Bassia longifolia.
சங்குலிகயுத்தம்	சங்குலிகயுத்தம் caṅguligayuttam, பெ. (n.) கைகலப்பு (வேதாரணி. பக்.124, குறிப்.);; hand- to-hand fight.
சங்குலை	சங்குலை caṅgulai, பெ. (n.) உளி; chisel. [சங்கு = சங்குவனை அல்லது முட்கள். சங்கு → சங்குலை]
சங்குவங்கணம்	சங்குவங்கணம் caṅguvaṅgaṇam, பெ. (n.) நற்சீரகம்; cummin seed- Cuminum cyminum (சாஅக.);. [சங்கு + வங்கணம்]

சங்குவடம்	சங்குவடம் caṅguvaḍam, பெ. (n.) தோணி வகை (இ.வ.);; ferry-boat (செஅக.);. ம. சங்ஙடம் [சக்கு → சங்கு + வடம்]
சங்குவளலை	சங்குவளலை caṅguvaḷalai, பெ. (n.) சங்கினுள் இருக்கும் சதைப்பகுதி; fleshy part of a conch. seeஆமை தின்னி தூமை தின்னி அடைகோழி முட்டை தின்னி சங்குவளலை தின்னி - இப்போ சருவாதடா என்னோட" (நாட்டுப்பாடல்);. [சங்கு + வளலை. வழலை → வளலை]
சங்குவளை	சங்குவளை caṅguvaḷai, பெ. (n.) சங்கினாற் செய்த வளையல்; shell bracelets. seeசங்கு வளை இறுகின இறையையுடைய" (நெடுநல். 36, உரை);. [சங்கு + வளை]
சங்குவளையல்	சங்குவளையல் caṅguvaḷaiyal, பெ. (n.) சங்குவளை பார்க்க;see {}. [சங்கு + வளையல்]
சங்குவாதம்	சங்குவாதம் caṅguvātam, பெ. (n.) சங்கூதை பார்க்க;see {} (சாஅக.);. [சங்கு + வாதம்]
சங்குவிரியன்	சங்குவிரியன் caṅguviriyaṉ, பெ. (n.) பாம்பு வகை (இ.வ.);; a variety of snake (செஅக.);. [சங்கு + விரியன்]
சங்குவெள்ளை	சங்குவெள்ளை caṅguveḷḷai, பெ. (n.) 1. சங்குச் சுண்ணத்தின் காரை; mortar made of shell-lime. 2. தூயவெள்ளை; pure whiteness (செஅக.);. [சங்கு + வெள்ளை]
சங்கூதி	சங்கூதி caṅāti, பெ. (n.) 1. சங்கூதுவோன் (யாழ்ப்.);; conch-blower. 2. வழக்குத் தீர்ப்பதற்கு ஊரவையைக் கூட்டுபவன்; convener of a village committee for settling disputes. (G.Sm. D.I.i.181);. [சங்கு + ஊதி]

சங்கூதித்திருக்கை	சங்கூதித்திருக்கை caṅātittirukkai, பெ. (n.) சங்கு முழங்கினாற்போல் ஒலியெழுப்புந் திருக்கைமீன்; tirukkai fish which gives sound as blowing conch. [சங்கூதி + திருக்கை] [p]
சங்கூது	சங்கூது1 caṅādudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கோயில் முதலியவற்றில் சங்கை ஊதுதல்; to blow a conch, as at a marriage house, a temple, etc. 2. வேலைக்களத்துக்கு ஆட்களை அழைக்க பொறியால் ஒலியெழுப்புதல்; to sound a mil-whistle. 3. சாலை அறிவிக்கச் சங்கொலி எழுப்புதல்; to blow conch as in death (செ.அக.);. [சங்கு + ஊது-,] சங்கூது2 caṅādudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. ஒரு செயலை இடையிலேயே முடித்து விடுதல்; to end abruptly, as a work. அவன் தன் படிப்புக்கு ஆறாம் வகுப்போடு சங்கூதிவிட்டான். 2. ஒருவரது வாணாள் முடிவுக்கு வருதல்; to come an end, as of one's life. தன் மகள் திருமணத்திற்கு முன்பே சங்கூதிவிட்டாள் (உ.வ.);. [சங்கு + ஊது-,]
சங்கூதுவோன்	சங்கூதுவோன் caṅātuvōṉ, பெ. (n.) சங்கூதி பார்க்க;see {} (செ.அக.);. [சங்கூது + ஓன்] உழவர்க்கு வேண்டிய பொருள்களைச் செய்துதவப் பக்கத்துணையாகத் தோன்றிய பதினெண்குடிமக்களுள் சங்கூதுவோன் (கோயிற்குடியான்); என்பதும் ஒன்று. வண்ணான் எண்ணெய் வணிகன் நாவிதன் உப்பு வாணிகன் குயவன் இலை வாணிகன் தட்டான் பள்ளி கன்னான் பூமாலைக்காரன் கற்றச்சன் பறையன் கொல்லன் ஒச்சன் தச்சன் வலையன் பாணன் கோயிற்குடியான்
சங்கூதை	சங்கூதை caṅātai, பெ. (n.) வெட்டை தொடர்பான ஒருவகை முடக்கு (வாத); நோய்; a kind of rheumatism associated with gonorrhoea - Gonnorrheal rheumatism (சா.அக.);. [சங்கு + ஊதை]

சங்கூமச்சி	சங்கூமச்சி caṅāmacci, பெ. (n.) சிப்பி வகை (வின்.);; boat-shell, a gastroped, cymbium. [சங்கு + ஊமச்சி.]
சங்கெரி	சங்கெரி caṅgeri, பெ. (n.) புளியாரை; Indian sorrel - oxalis carniculata (சா.அக.);. [சங்கு → சங்கெரி]
சங்கேசுவரம்	சங்கேசுவரம் caṅācuvaram, பெ. (n.) சிவக் கோயில்கள் (சிவத்தலங்கள்); ஆயிரத்தெட்டனுள் ஒன்று; one of the shrine of 1008 {} shrines. [சங்கு + ஈசுவரம்]
சங்கேசுரம்	சங்கேசுரம் caṅācuram, பெ. (n.) மருளூமத்தை; head-ache plant - Xanthum strumarium (சா.அக.);.

சங்கை	சங்கை1 caṅgai, பெ. (n.) 1. வறட்சுண்டி (யாழ்.அக.);; floating sensitive plant. 2. சுக்கு (வின்.);; dried ginger. [சல் = சுடுதற் கருத்துவேர். சுல் → சுள் → சள் → சண்டு = காய்ந்த புற்றாள், கூளம். சண்டு → சங்கு → சங்கை = சுண்டி, காய்ந்த இஞ்சி] சங்கை → Skt. samanga சங்கை2 caṅgai, பெ. (n.) மேன்மை (யாழ்ப்.);; honour, esteem, reverence (செ.அக);. [சங்கு = வென்னை, தூயது. சங்கு → சங்கை = தூயது, மேன்மையானது] சங்கை3 caṅgai, பெ. (n.) 1. எண்; number. 'சங்கை தணிக்குங் கொட்டாரம்' (சிவதரு. சிவஞானதான.70);. 2. அளவு; measure, estimate. [சங்கு = ஒரு பேரெண். சங்கு → சங்கை = எண், அளவு] த. சங்கை → Skt. {} சங்கை4 caṅgai, பெ. (n.) கணைக்கால்; shank, part of the leg between the ankle and the knee. 'திரண்டு நீண்ட சங்கையும்' (திருவிளை. உக். 35);. [சங்கு → சங்கை = சங்கு வடிவான திரண்ட கெண்டைக்கால்] சங்கை1 caṅgai, பெ.(n.) 1. ஐயம்; doubt, hesitation, suspicion. "சங்கையுத் துணிவும்" (திவ்.பெரியதி.4, 5, 8);. 2. அச்சம் (வின்.);; fear, terror, apprehension. 2. பூதபிசாசு முதலியவை; evil spirit. "சங்கையஞ்சார்... பங்கயத்தானடிப் பக்தர்களே" (திருநூற்.68);. [Skt.{} → த.சங்கை1.] சங்கை2 caṅgai, பெ.(n.) 1. எண்ணம்; motive, thought. "சங்கையிற் சழக்கிலன்" (கம்பரா.சம்பா.28);. 2. வழக்கம் (வின்.);; custom, usage.

சங்கைக்கேடு	சங்கைக்கேடு caṅgaikāṭu, பெ. (n.) புகழ்க்கேடு (வின்.);; disgrace, dishonour. ம. சங்கக்கேடு [சங்கை = மேன்மை, புகழ், சங்கை + கேடு]
சங்கைத்தாழ்ச்சி	சங்கைத்தாழ்ச்சி caṅgaittāḻcci, பெ. (n.) புகழின்மை (யாழ்ப்.);; disrepute (செ.அக.);. [சங்கை = மேன்மை. சங்கை + தாழ்ச்சி]
சங்கைமான்	சங்கைமான் caṅgaimāṉ, பெ. (n.) மதிப்புள்ளவன் (வின்.);; a respectable person. [சங்கை = மேன்மை, மதிப்பு. சங்கை + மான். மகன் → மான்]
சங்கைமூலி	சங்கைமூலி caṅgaimūli, பெ. (n.) பெருமருந்து; Indian birth-wort-Aristolochia Indica (சா.அக.);. [சங்கை + மூலி]
சங்கையீனம்	சங்கையீனம் caṅgaiyīṉam, பெ. (n.) இழிவாகப் பேசுதல் (வின்);; indecency as in talk or conversation. 'அவன் சங்கையீனமாகப் பேசுகிறான்' (செஅக.);. [சங்கை = மேன்மை, புகழ். சங்கை + ஈனம்] Skt. {} → த. ஈனம்
சங்கைவான்	சங்கைவான் caṅgaivāṉ, பெ. (n.) சங்கைமான் பார்க்க;see {} (செ.அக.);. [சங்கைமரன் → சங்கைவான்]
சங்கொலி	சங்கொலி caṅgoli, பெ. (n.) சங்கிலிருந்து எழும் ஒலி; blowing sound of a conch. ம. சங்கொலி, சங்குவிளி [சங்கு + ஒலி]

சங்கொலிக்குப்பம்	சங்கொலிக்குப்பம் caṅgolikkuppam, பெ. (n.) கடலூர் மாவட்டத்தில் உள்ள ஊர்; a village in Cuddalore district. மறுவ. சங்கிலிகுப்பம் [சங்கொலி + குப்பம்] சங்கொலி = சங்குகளில் சிறந்த வலம்புரிச் சங்குகளின் ஒலி, சங்கொலிகுப்பம்= வலம்புரிச் சங்குகளின் ஒலி கேட்கப்படும் ஊர்.
சங்கோசா	சங்கோசா caṅācā, பெ. (n.) விலை மதிப்புள்ள திருக்கைமீன் வகையுளொன்று (நெல்லை.);; a kind of valuable tirukkai fish.
சச்சடம்	சச்சடம் caccaḍam, பெ. (n.) தாமரை (மலை.);; lotus (செஅக.);.
சச்சடி	சச்சடி caccaḍi, பெ. (n.) மக்கள் திரண்டு கூடுகை (யாழ்ப்.);; crowding, thronging of people (செஅக.);. [சந்தடி → சச்சடி]
சச்சதுரம்	சச்சதுரம் caccaduram, பெ. (n.) சமசதுரம்; perfect square 'வீட்டுக்குச் சச்சதுரமாகக் கூரை போடு' (உ.வ.); [சமம் + சதுரம்;சமசதுரம் → சச்சதுரம்.]
சச்சரவு	சச்சரவு caccaravu, பெ. (n.) கலகம்; quarrel, disturbance (செ.அக.);. [சல் → சச் → சச்சு + அரவு]
சச்சரி	சச்சரி caccari, பெ. (n.) இசைக்கருவி (வாத்திய); வகை; a kind of drum. seeகொக்கரையின் சச்சரியின் பாணியானை" (தேவா. 722, 1);. [சச் + அரி. அரி = மருதநிலப் பறை.] த. சச்சரி → Skt. jharjhara.

சச்சரை	சச்சரை1 caccarai, பெ. (n.) சச்சரவு பார்க்க;see {}. [சச்சரவு → சச்சரை] சச்சரை2 caccarai, பெ. (n.) பிளந்த துண்டு (நன். 273, மயிலை.);; broken piece. [அரி = துண்டம். சச் + அரி → சச்சரி = சமமான துண்டம். சச்சரி → சச்சரை = பிளந்த துண்டு.] சச்சரை3 caccarai, பெ. (n.) சச்சரி பார்க்க (நன். 273, மயிலை.);;see {}. [சச்சரி → சச்சரை] சச்சரை4 caccarai, பெ. (n.) சச்சரவு பார்க்க;see {}. [சச்சரவு → சச்சரை]
சச்சரைப்படு-தல்	சச்சரைப்படு-தல் caccaraippaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) சண்டை பிடித்தல்; to engage fight. [சச்சரை + படு-,]
சச்சவுக்கம்	சச்சவுக்கம் caccavukkam, பெ. (n.) சமச் சதுரம்; exact sqare (செ.அக.);. தெ. சச்சக்கமு. [சமச்சதுக்கம் → சச்சவுக்கம்]
சச்சனம்	சச்சனம்1 caccaṉam, பெ. (n.) நாவல்; common jaumoon - Eugenia jambolina (சா.அக.);. சச்சனம்2 caccaṉam, பெ. (n.) காவல் (யாழ்.அக.);; protection, watch (செ.அக.);. சச்சனம் caccaṉam, பெ.(n.) நாவல்; common jaumoon-Eugenia jambolina (சா.அக.);.
சச்சாயிரு	சச்சாயிரு1 caccāyiruttal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) புகையிலை முதலியன தாழ்ந்ததாயிருத்தல். (யாழ்ப்.);; to be of inferior quality, as tobacco (செஅக.);. [சச்சு + ஆய் + இரு-,] சச்சாயிரு2 caccāyiruttal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நெருக்கமாயிருத்தல் (கொ.வ.);; to be crowded. 2. குழப்பமாயிருத்தல்; to be in confusion (செஅக.);. [சள் → சச்சு + ஆயிரு-,]

சச்சிதம்	சச்சிதம் caccidam, பெ. (n.) அழகுபடுத்தி வைக்கை (யாழ்.அக.);; state of being fully decorated or dressed (செ.அக.);. [சச்சு + இதம்]
சச்சிதானந்தம்	சச்சிதானந்தம் caccitāṉandam, பெ. (n.) கல்லுப்பு; insoluble rock-salt found underneath the sea (சாஅக.);.
சச்சிதானந்தவெளி	சச்சிதானந்தவெளி caccitāṉandaveḷi, பெ. (n.) சச்சிதானந்தம்1 பார்க்க;see {} (செஅக.);. [சச்சிதானந்தம் + வெளி]
சச்சு	சச்சு1 caccu, பெ. (n.) 1. தாழ்ந்த தரமான புகையிலை முதலியன (யாழ்ப்.);; inferior quality of articles as tobacco leaves. 2. பதர் (இ.வ.);; chaff (செ.அக.);. தெ. சச்சு [சுள் → சள் → சச்சு] சச்சு2 caccu, பெ. (n.) 1. சந்தடி; crowd, throng, bustle, confusion. 2. தொல்லை (தொந்தரவு); (இ.வ.);; irksomeness (செ.அக.);. [சல் → சள் → சச் → சச்சு] சச்சு3 caccu, பெ. (n.) பறவை மூக்கு (வின்.);; birds beak. [சுல் → சுண்டு → சொண்டு. சுல் → சல் → சல்சு → சச்சு] சச்சு4 caccu, பெ. (n.) சிறிதளவு (கொஞ்சம்);; littleness, smallness. 'சச்சில் அடங்காது' (செ.அக.);. [சற்று → சச்சு] சச்சு5 caccu, பெ. (n.) நீர்ச்சுண்டி (மலை.);; a kind of water mimosa. [சுல் → சல் → சல்சு → சச்சு] சச்சு6 caccudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) அடித்தல், தட்டுதல்; to strike, to beat, to crush (கருநா.);. க. சச்சு, செச்சு, சுச்சு, சர்சு, செச்சு, தெ. சடின்சு, து, சுச்சு;படட. சச்சு. [சல் → சல்சு → சச்சு]

சச்சுண்டி	சச்சுண்டி caccuṇṭi, பெ. (n.) நீர்ச்சுண்டி; sensitive plant floating on water - neptunia oleracia (சா.அக.);. [சச்சு → சச்சுண்டி]
சச்சை	சச்சை1 caccai, பெ. (n.) சட்டை; jacket, coat (செ.அக.);. [சட்டை → சச்சை] சச்சை2 caccai, பெ. (n.) செறிகுழம்பு; a liquid of thick consistency, as sandal paste (செ.அக.);. [அள் → சள் → சள்சை → சச்சை] சச்சை3 caccai, பெ. (n.) சண்டை; quarel. 'சச்சை வருமுன்னே நடவென்றான்' (தெய்வச். விறலிவிடு, 471);. [சண்டை → சச்சை] சச்சை caccai, பெ. (n.) சந்தனம்: sandal. "குங்குமச்சச்சைகமழும்தடந்தோளும்"(ஒட் t350); [சுள் → சள் → சள்சை → சச்சை]
சசகம்	சசகம் sasagam, பெ. (n.) சசம் பார்க்க (சங்.அக.);;see {}. [சசம் → சசகம்] த. சசகம் → Skt. {} சசகம் sasagam, பெ.(n.) சசம் பார்க்க;see {}. [Skt.{} → த.சசகம்.]
சசகாரம்	சசகாரம் sasakāram, பெ. (n.) காட்டுமா; jungle mango - Spondias mangifera (சா.அக.);.

சசச்செய்தி	சசச்செய்தி sasasseyti, பெ. (n.) இல்பொருள் சான்றுக்குச் சுட்டப்படும் முயற்கொம்;பு hares horn, a term of illustrating and impossibility. [சசம் + செய்தி]
சசசசவெனல்	சசசசவெனல் sasasasavenal, பெ. (n.) காற்று ஒலிக்குறிப்பு; onom. expr. signifying the blowing of the wind. seeவாயுவுக்குச் சசசச வான ஒலியும்' (சி.சி. 2.65 மறைஞா);. [சசசச + எனல்]
சசபரம்	சசபரம் sasabaram, பெ. (n.) நாணல்; kaus, a large and coarse grass (செ.அக.);. [சரம் = நாணல். சரம் → சரபரம் → சயபரம் → சசபரம்]
சசம்	சசம் sasam, பெ. (n.) முயல் (திவா.);; hare, rabbit. [செவியன் → செயன் → சயன் → சசன் → சசம்] த. சசம் → Skt. {} சசம் என்பதற்கு மா.வி. அகரமுதலியில் மூலம் காட்டப்படவில்லை. இந்தைரோப்பிய மொழிகளிலும் இதற்கு இனச்சொல் இல்லை.
சசம்பரி	சசம்பரி sasambari, பெ. (n.) ஆமணக்கு (மலை.);; castor plant.
சசம்பிரியம்	சசம்பிரியம் sasambiriyam, பெ. (n.) 1. வெள்ளாம்பல்; white Indian water-lily. 2. முத்து; pearl (சாஅக.);.
சசவாதம்	சசவாதம் sasavātam, பெ. (n.) முயல் ஊதை (மூ.அ.);; epilepsy. [சச(ம்); + வாதம்] Skt. {} → த. வாதம்
சசன்	சசன் sasan, பெ. (n.) முயல் போன்ற இயல்பினன் (முயற் சாதியாடவன்); (கல்லா. 7, மயிலேறும். உரை);; man of hare like nature one of three {}. [செவியன் = முயல். செவியன் → செயன் → செசன் → சசன்]

சசாங்கன்	சசாங்கன் cacāṅgaṉ, பெ. (n.) திங்கள் (முயர்கறையுடையவன்);; moon, as hare- marked (செ.அக.);. [சச(ம்); + அங்கன்] Skt. {} → த. அங்கம்; அங்கம் → அங்கன் சசாங்கன் cacāṅgaṉ, பெ.(n.) நிலவன் (முயற்கறையுடையவன்);; moon as have marked. [Skt.{} → த.சசாங்கன்.]
சசாணிகம்	சசாணிகம் cacāṇigam, பெ. (n.) நன்னாரி; Indian sarsaparilla - Hemidesmus indicus alias Periploca indica (சா.அக.);.
சசாதனம்	சசாதனம் cacātaṉam, பெ. (n.) 1. கழுகு; vulture. 2. பருந்து; heron, kite (சா.அக.);.
சசாபம்	சசாபம் cacāpam, பெ. (n.) சிறுநன்னாரி (மலை.);; a kind of Indian sarasaparilla.
சசி	சசி1 sasi, பெ. (n.) திங்கள் (பிங்.);; moon. [சசம் → சசி = முயல் வடிவத்தைத் தம்முள் கொண்டது] சசி2 sasi, பெ. (n.) மழை (அக.நி.);; rain. [கசி → சசி] சசி1 sasi, பெ.(n.) 1. சசாங்கன் (பிங்.); பார்க்க;see {}. 2. கருப்பூரன் (சூடா.);; camphor. 3. இந்துப்பு (தைலவ.தைல.119);; rock-salt. 4. கடல் (அக.நி.);; sea. [Skt.{} → த.சசி1.] சசி2 sasi, பெ.(n.) இந்திராணி; wife of Indran. [Skt.{} → த.சசி2.]

சசிகலை	சசிகலை sasigalai, பெ. (n.) தேய்ந்து வளரும் இயல்புடைய திங்கள்; moon. [சசி + கலை] த. கலை → Skt. {}
சசிகன்னம்	சசிகன்னம் sasigaṉṉam, பெ. (n.) நில வுலகத்திற்கும் திங்களுக்குமுள்ள தொலைவு (வின்.);; true distance of the moon from the earth (Astron.);. [சசி + கன்னம்]
சசிகாந்தம்	சசிகாந்தம் sasikāndam, பெ. (n.) திங்கள் காந்தமணி (சந்திரகாந்தமணி);; moonstone, a crystal said to emit water when exposed to moonlight, as moon-beloved [சசி + காந்தம். காந்து → காந்தம்]
சசிகேந்திரம்	சசிகேந்திரம் sasiāndiram, பெ. (n.) 1. திங்கள் வீட்டுக்கு ஒன்று நான்கு ஏழு பத்தாம் இடங்களில் இருக்கை; situation of the moon in the ascendant or in the fourth, seventh or tenth house from it. (Astrol.);. 2. திங்களின் வேறுபாடு; moon's anomaly (Astron.);. (செ.அக.);. [சசி + கேந்திரம்] Skt. {} → த. கேந்திரம்
சசிசேகரன்	சசிசேகரன் sasisēkaraṉ, பெ. (n.) சசியுடையான் பார்க்க;see {}. [சசி + சேகரன்] சசிசேகரன் sasisēkaraṉ, பெ.(n.) சந்தினைத் தலையில் சூடிய சிவன்;{}, as wearing the moon on his head. [Skt.{} → த.சசி2.]
சசிதாகிகம்	சசிதாகிகம் sasitāgigam, பெ. (n.) வெண் சந்தனம்; white sandal-wood - Santanum album (சாஅக.);.
சசிதுருவம்	சசிதுருவம் sasiduruvam, பெ. (n.) கோள் சாய்வு (கிராந்தி); பாதத்துக்கும் திங்கள் நிலைக்கும் ஒரு குறித்த காலத்திலிருந்து கிழக்கு மேற்கிலுள்ள சராசரி வேறுபாடு; mean longitude of the moon at epoch. [சசி + துருவம்]

சசிதேகம்	சசிதேகம் sasitēkam, பெ. (n.) திங்கள் வட்டம் (வின்.);; moon's disk. [சசி + தேகம்] Skt. {} → த. தேகம்.
சசிப்பிரியம்	சசிப்பிரியம் sasippiriyam, பெ. (n.) 1. முத்து (மூ.அ.);; pearl. 2. வெள்ளாம்பல் பார்க்க; white Indian water-lily (செ.அக);. [சசி + பிரியம். புரியம் → பிரியம்] சசிப்பிரியம் sasippiriyam, பெ.(n.) 1. முத்து (மூ.அ.);; pearl. 2. வெள்ளாம்பல்; white indian water - lily. [Skt.{}+priya → த.சசிப்பிரியம்.]
சசிபுடபுத்தி	சசிபுடபுத்தி sasibuḍabutti, பெ. (n.) குறித்த காலத்தில் திங்களுக்கு உரிய கதி (வின்.);; true motion of the moon in a given time (Astron);. [சசி + புடபுத்தி] சசிபுடபுத்தி sasibuḍabutti, பெ.(n.) குறிப்பிட்ட நேரத்திலேற்படும் நிலவின் நிலை (வின்.);; true motion of the moon in a given time. [சசிபுடம் + புத்தி.] [Skt.{}+puta → த.சசிபுடம்.]

சசியம்	சசியம்1 sasiyam, பெ. (n.) 1. பயிர் (சி.சி. 2, 58, சிவாக்.);; crop. 2. தவசம், காய்கனி முதலிய விளைபொருள் (வின்.);; grain, fruit, vegetable produce. [செய் = நிலம், புன்செய் நிலம், வயல். செய் → சய் → சசி → சசியம் = வயலில் விளையும் பயிர், விளைபொருட்கள்] த. சசியம் → Skt. sasya சசியம்2 sasiyam, பெ. (n.) மரா (மலை.);; Ceylon ebony. [சசியம்1 → சசியம்] சசியம்3 sasiyam, பெ. (n.) இந்துப்பு (மூ.அ.);; rock-salt. [சசி → சசியம்] சசியம்4 sasiyam, பெ. (n.) 1. கஞ்சா (மலை.);; Indian hemp. 2. நிலப்பனை; a plant common in sandy tracts (செ.அக.);.
சசியா	சசி சசியம் சசியா sasiyā, பெ. (n.) ஆச்சா அல்லது மரா மரம்; Ceylon cbony - Diospyros ebenum (செஅக.);. [சசியம் → சசியா]
சசியாதிதம்	சசியாதிதம் sasiyādidam, . பெ. (n.) மாசிபத்திரி; santonic wood - Artemesia Indica (சாஅக.);.
சசியாதிபதி	சசியாதிபதி sasiyādibadi, பெ. (n.) ஒவ்வொரு ஆண்டிற்குமுரிய பயிர்த்தலைவர் (பஞ்சாங்.);; the planet which is lord of the crops for the year (செ.அக.);. [சசியம் + அதிபதி]
சசியாதிபன்	சசியாதிபன் sasiyātibaṉ, பெ. (n.) சசியாதிபதி பார்க்க;see {} (செஅக.);. [சகியாதிபதி → சசியாதிபன்]

சசியாமி	சசியாமி sasiyāmi, பெ. (n.) முயற் செவிக் கள்ளி; a kind of spurge, the leaves of which resemble the ear of a hare, probably referring to leaf spurge - Euphorbia neirifolia (சா.அக.);. [சசி → சசியாமி]
சசியுடையான்	சசியுடையான் sasiyuḍaiyāṉ, பெ. (n.) திங்களைத் தலையில் அணிந்தவன், சிவன்;{}, as wearing the moon on His head. [சசி + உடையவன்]
சசிவிக்கேபம்	சசிவிக்கேபம் sasivikāpam, பெ. (n.) திங்களின் மறைப்பு காலத்தில் மேழமாதியாக வேனும் தலையாதியாக வேனும் நிற்கும் நிலை (சூடா. உள். 441);; moon's latitute during eclipse position of the moon to the north or south of the ecliptic during eclipse
சசுபம்	சசுபம் sasubam, பெ. (n.) 1. அசோகு (மலை); பார்க்க;see Asoka tree. 2. நெட்டிலிங்கம்; mast tree (செஅக.);.
சஞ்சகாரம்	சஞ்சகாரம் cañjakāram, பெ. (n.) அச்சாரம்; earnest money (செ.அக);. தெ. சஞ்சகாரமு [அச்சு → அச்சாரம் = அடையாளமாகக் கொடுக்கும் முன்பணம். அச்சாரம் → சச்சாரம் → சஞ்சகாரம்] சஞ்சகாரம் – Skt. {}. சஞ்சடி __, பெ. (n.); சந்தடி பார்க்க (யாழ். அக.);;see {}. [சந்தடி → சஞ்சடி]
சஞ்சயம்	சஞ்சயம் cañjayam, பெ. (n.) கூட்டம் (யாழ். அக.);; assembly, multitude, collection. [சங்கை3 → சங்கியை = எண், எண்ணிக்கை; சங்கியை → சஞ்சியை → சஞ்சயம்] த. சஞ்சயம் → Skt. {} சஞ்சயம்1 cañjayam, பெ.(n.) கூட்டம் (யாழ்.அக.);; assembly, multitude, collection. [Skt.sam-{} → த.சஞ்சயம்.] சஞ்சயம்2 cañjayam, பெ.(n.) ஐயம் (இலக்.அக.);; doubt. [skt.sam-{} → த.சஞ்சயம்.]

சஞ்சரி	சஞ்சரி cañjari, பெ. (n.) தேனீ; honey-bee (சா.அக); மறுவ. அளி [சல் → சல்சு → சஞ்சு = பறவை மூக்கு. சஞ்சு → சஞ்சரி = கூரிய கொடுக்கினை யுடையது]
சஞ்சரிகை	சஞ்சரிகை cañjarigai, பெ. (n.) இலந்தைப் பழம்; common jujube - Zizyphus jujuba (சாஅக.);.
சஞ்சலிக்கீரை	சஞ்சலிக்கீரை cañjalikārai, பெ. (n.) ஒரு வகைக் கீரை; a kind of greens (சா.அக);. [சஞ்சலி + கீரை]
சஞ்சலை	சஞ்சலை cañjalai, பெ. (n.) திப்பிலி (சங். அக.);; long pepper. [சஞ்சலி → சஞ்சலை]
சஞ்சாங்கம்	சஞ்சாங்கம் cañjāṅgam, பெ. (n.) பெரு முத்தக் காசு; koray root - Cyprus rotundus (சா.அக.);.
சஞ்சாயம்	சஞ்சாயம் cañjāyam, பெ. (n.) 1. குடிவாரம் (R.T.);; portion of the produce of a field assigned to the cultivator. 2. நாட்கூலி; daily wages. 3. குத்தகைக்கு நிலத்தைவிடாமல் உரிமையாளர் தாமே பயிர் செய்தல் (வின்.);; direct management of lands, fisheries, etc. by the proprietor. 4. இலவயம் (வின்.);; gratuity. 5. மிகுஉஊதியம் (நாஞ்.);; extra gain. க. சந்தாய, சந்தாயித [illegible] வேண்டியதைச் செலுத்துதல் [illegible] செலுத்துதல்

சஞ்சாரி	சஞ்சாரி cañjāri, பெ. (n.) பூனைக் காஞ்சொறி; cowhage plant-Tragia involucrata (சா.அக);. [சஞ்சுரி → சஞ்சாரி] சஞ்சாரி1 cañjāri, பெ.(n.) 1. அலைந்து திரிவோன்; wanderer, traveller. 2. இசையின் பல வகை; (Mus.); a melody type having a considerable variety of notes. [Skt.{}-{} → {}-{} → த.சஞ்சாரி.] சஞ்சாரி2 cañjāri, பெ.(n.) 1. குடியானவன்; cultivator, farmer. 2. பெருங்குடும்பமுடையவன்; a man having a large family. [sam-{} → த.சஞ்சாரி.]
சஞ்சாவரம்	சஞ்சாவரம் cañjāvaram, பெ. (n.) தகரை; cassia foetid or ringworm plant - Cassia tora (சா.அக.);.
சஞ்சிதிகை	சஞ்சிதிகை cañjidigai, பெ. (n.) இலந்தைக் கனி; jujube fruit (சா.அக.);.
சஞ்சினி	சஞ்சினி cañjiṉi, பெ. (n.) புளிக்கரணை; a species of soursorrel plant - Oxalis genus.
சஞ்சீவசரணியம்	சஞ்சீவசரணியம் sañsīvasaraṇiyam, பெ. (n.) பாலை; ironwood - Mimusops hexandra(சா.அக.);.
சஞ்சீவகாசிகம்	சஞ்சீவகாசிகம் cañjīvagācigam, பெ. (n.) முசுறுப்புல்; maritime grass - Pommeruella cornucopia (சா.அக.);.
சஞ்சீவகி	சஞ்சீவகி cañjīvagi, பெ. (n.) புளியமரம்; tamarind tree - Tamarindus indicus (சா.அக.);.
சஞ்சீவன்	சஞ்சீவன் cañjīvaṉ, பெ. (n.) மாமரம் (மலை.);; mango tree.

சஞ்சீவிக்கருணை	சஞ்சீவிக்கருணை cañjīvikkaruṇai, பெ. (n.) காட்டுக்கரணை பார்க்க;see {} (சா.அக.);. [சஞ்சீவி + கருணை]
சஞ்சீவிமேதி	சஞ்சீவிமேதி cañjīvimēti, பெ. (n.) முடக்கற்றான்; palsy curer - Cadiospermum halicacabum (சா.அக.);. [சஞ்சீவி + மேதி]
சஞ்சீவினிக்குடிகம்	சஞ்சீவினிக்குடிகம் cañjīviṉiggudigam, பெ. (n.) திரிகடுகம், திரிபலை, சேங்கொட்டை ஆகியவற்றைச் சேர்த்துச் செய்து பாம்புக் கடிக்கும் காய்ச்சலுக்கும் கொடுக்கும் மாத்திரை; a pill prepared from Trikadugu viz. dried ginger, long pepper and black pepper, tripala (consisting of gall-nut, tandri-fruite and gooseberry);, dhoby-nut etc. as chief ingredients and prescribed for snake-bites, typhoid fever, etc. (சா.அக.);. [சஞ்சீவினி + குடிகம் குளிகம் குடிகம்]
சஞ்சு	சஞ்சு1 cañju, பெ. (n.) 1. பறவை மூக்கு; bird's beak. 'கனியிற் றீண்டுபு சஞ்சடர்த்திட' (இரகு. குறைகூ. 31);. 2. ஆமணக்கு (மலை.);; castor plant. ம. சுண்டு (பறவை மூக்கு);, சுண்டன் (கூரிய தோண்டு கருவி);; க. சுண்டு;பர். சொண்ட். குவி. சுட (பறவைமூக்கு); [சுல் = குத்தற்கருத்துவேர். கல் = கண்டு, சொண்டு = பறவை மூக்கு. சுல் → சல் → சல்சு → சச்சு = பறவை மூக்கு. சச்சு → சஞ்சு = பறவை மூக்கு, கூரிய முள்ளுள்ள ஆமணக்கு] த. சஞ்சு → Skt. {} சஞ்சு2 cañju, பெ. (n.) குலப்பழக்கம் (வின்.);; manners, customs, habits, as peculiar to individuals or castes. க. சஞ்சு [சல் = செல்லுதல். சல் → சஞ்சு → சஞ்சு = செல்லுதல், திரும்பத்திரும்பச் செல்லுதல், ஒரே வழியில் (பழக்கத்தில்); செல்லுதல், திரும்பத்திரும்ப ஒரு பழக்கத்தைக் கடைப்பிடித்தல், குலப்பழக்கம்] சஞ்சு3 cañju, பெ. (n.) சாயல் (யாழ்ப்.);; likeness, form, shape.
சஞ்சுகை	சஞ்சுகை cañjugai, பெ. (n.) சஞ்சு3 பார்க்க;see {} (செ.அக.);. [சஞ்சு → சஞ்சுகை]
சஞ்சுபம்	சஞ்சுபம் cañjubam, பெ. (n.) 1. அரசர்க்குரிய விருதுகள்; paraphernalia of a king. 'சஞ்சுபவர்க்கந் தளதளென' (பணவிடு. 75);. 2. உடைமை (வின்.);; appurtenances.

சஞ்சுரி	சஞ்சுரி cañjuri, பெ. (n.) காஞ்சொறி; climbing nettle - Tragia involucrata (சா.அக.);. [காஞ்சொறி → சஞ்சுரி]
சஞ்சுவம்	சஞ்சுவம் cañjuvam, பெ. (n.) சஞ்சுபம் (வின்.); பார்க்க;see {}. [சஞ்சு → சஞ்சுவம்]
சஞ்சேபம்	சஞ்சேபம் cañjēpam, பெ. (n.) சுருக்கம்; epitome, abstract (செ.அக.);. [சஞ்சு → சஞ்சேபம்] த. சஞ்சேபம் → Skt. {} சஞ்சேபம் cañjēpam, பெ.(n.) சுருக்கம்; epitome, abstract. [Skt.{}-{} → த.சஞ்சேபம்.]
சஞ்சேயம்	சஞ்சேயம் cañjēyam, பெ. (n.) ஈட்டியது; earned things.
சஞ்சை	சஞ்சை cañjai, பெ. (n.) 1. பெருமழை (யாழ்அக);; heavy rain. 2. பேரொலி; loud noise. ஒ.நோ. க. சடி, சடிமழெ (தொடர்மழை);;படை. சாடுமே (பெருமழை); [சடசட = பேரொலியைக் குறிக்கும் ஒலிக் குறிப்புச் சொல், சடசட = மழை விழுதலைக் குறிக்கும் ஒலிக்குறிப்புச் சொல். சட → சடி → சடிசை → சஞ்சை] த. சஞ்சை → Skt. {}
சஞ்சோளி	சஞ்சோளி cañjōḷi, பெ. (n.) பண்வகை; a specific melody-type (செ.அக.);.
சட்சட்டெனல்	சட்சட்டெனல் caṭcaṭṭeṉal, பெ. (n.) விரைவுக் குறிப்பு; onom. expr. signifying haste or hurry (செஅக.);. படை. சடக்கன, சட்டன [சட்சட் + எனல்]

சட்சமம்	சட்சமம் caṭcamam, பெ. (n.) வரகு; millet (சாஅக.);.
சட்சு	சட்சு caṭcu, பெ. (n.) கண் (சி.சி. 2, 61, மறைஞா);; eye (சா.அக.);. [சக்கு → சட்சு] சக்கு1 பார்க்க. த. சக்கு → Skt. {}. சட்சு caṭcu, பெ.(n.) கண் (சிசி.2,61.மறைஞா.);; eye. [Skt.caksuh → த.சட்சு.]
சட்சுகி	சட்சுகி caṭcugi, பெ. (n.) இடு கொள்; four- leaved cassia- Cassia absus (சா.அக.);.
சட்சுசியம்	சட்சுசியம் saṭsusiyam, பெ. (n.) 1. ஆட்டுச் செவி; worm-killer plant - Aristolochia bracteata. 2. ஒதிய மரம்; Indian ash tree Odina wodier. 3. தாழை; screwpine. 4. நீர்ப்பூலா; water-poola - Phyllanthus multiflorus (சா.அக.);.
சட்சுப்பார்வை	சட்சுப்பார்வை caṭcuppārvai, பெ. (n.) கண்ணோட்டம்; gracious look, as a mode of imitation. [சட்சு + பார்வை]
சட்சைவேர்	சட்சைவேர் caṭcaivēr, பெ. (n.) வெள்ளைக் கரும்பு; white sugar-cane (சா.அக.);. [சட்சை + வேர்]

சட்ட	சட்ட caṭṭa, கு.வி.எ. (adv.) 1. செவ்விதாக; properly, rightly; 'சட்ட வினியுளது சத்தேகாண்' (சி.போ. 9, 2);. 2. முழுதும்; entirely. 'நான் சட்டவும்மை மறக்கினும்' (தேவா. 586, 1);. 3. விரைவாக; speedily; 'சட்ட நேர்பட வந்திலாத சழக்கனேன்' (திருவாச. 3o, 2);. [சட்டு → சட்ட (மு.தா.62);]
சட்டக்கட்டில்	சட்டக்கட்டில் caṭṭakkaṭṭil, பெ. (n.) பிரித்துப் பூட்டும்படி அமைந்த கட்டில் (இ.வ.);; cot with a detachable frame (செ.அக.);. ம. சட்டக்கட்டில் [சட்டம் + கட்டில்]
சட்டக்கதவு	சட்டக்கதவு caṭṭakkadavu, பெ. (n.) கனத்த சட்டங்களைக் கோத்து உள்ளே மெல்லிய துண்டுப் பலகைகளால் அமைக்கப்பட்ட கதவு (இ.வ.);; penelled door (செஅக.);. ம. சட்டக்கதவு [சட்டம் + கதவு]
சட்டக்கல்லி	சட்டக்கல்லி caṭṭakkalli, பெ. (n.) வல்லாளப் (சமத்காரப்); பேச்சு (வின்.);; clever but vain talk. தெ. சழ்டகல்லி [சட்டம் + கல்லி]
சட்டக்கல்லூரி	சட்டக்கல்லூரி caṭṭakkallūri, பெ. (n.) சட்டக் கல்வி கற்பிக்கும் கல்லூரி; law college. [சட்டம் + கல்லூரி]
சட்டக்கல்வி	சட்டக்கல்வி caṭṭakkalvi, பெ. (n.) சட்டப் படிப்பு; legal education. [சட்டம் + கல்வி]

சட்டக்கால்	சட்டக்கால்1 caṭṭakkāl, பெ. (n.) 1. மரச்சட்டம் போல சுவரையொட்டி அமைந்த தூண்; wooden pillar. 2 கோயில் விமான வாயிலில் சற்றுக் கூடுதலாக நீட்டித்து அமைக்கப்பட்ட கால்; outer projection of a temple tower near its gateway. [சட்டம் + கால்] சட்டக்கால்2 caṭṭakkāl, பெ. (n.) கடைத் தட்டியைத் தூக்கி நிறுத்துங் கால்; movable post in which the bazzar-screen rests. 'சட்டக்காலை வாங்கிட ---------------- நெடிய கடையை அடைத்து' (மதுரைக். 621, உரை.); ம. சட்டக்காலு (சட்டகத்தின் கால்);
சட்டக்கூடு	சட்டக்கூடு caṭṭakāṭu, பெ. (n.) சட்டகம் பார்க்க;see {}. ம. சட்டக்கூடு [சட்டம் + கூடு]
சட்டகப்பை	சட்டகப்பை caṭṭagappai, பெ. (n.) தட்டகப்பை (கொ.வ.);; plate ladle (செஅக.);. [சட்டு + அகப்பை. அகழ் → அகழ்பு → அகழ்பை → அகப்பை]
சட்டகம்	சட்டகம் caṭṭagam, பெ. (n.) 1. சட்டம்; frame, framework. seeசட்டகம் பொன்னிற் செய்து" (சீவக. 2523);. 2. மக்களது படுக்கை (திவா.);; bed, couch. 3. வடிவு (பிங்.);; shape, figure, image. 4. உடல்; body. seeஉயிர் புகுஞ்சட்டகம்" (கல்லா. 8, 1);. 5. பிணம்; corpse. seeசட்டகம் புகழாக் கட்டிலேற்றி" (ஞானா. 6: 1o);. 6. மரபு, விதி, நம்பிக்கை போன்றவற்றின் அடிப்படைக் கொள்கை; the fundamental principles of custom, law, belief, etc.
சட்டகல்லி	சட்டகல்லி caṭṭagalli, பெ. (n.) சட்டக்கல்லி பார்க்க;see {} (செ.அக.); [சட்டக்கல்லி → சட்டகல்லி]

சட்டகி	சட்டகி caṭṭagi, பெ. (n.) பாய்க் கோரை; koray grass used for making mats (சா.அக.);. [சட்டம் → சட்டகி]
சட்டங்கட்டு-தல்	சட்டங்கட்டு-தல் caṭṭaṅgaṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஏற்பாடு செய்தல் (நாஞ்);; to arrange, settle. [சட்டம் + கட்டு-,] சப்பரம் முகடு முதலியவற்றிற்குச் சட்டங் கட்டுதல் ஆயத்த வினையாயிருத்தலின், சட்டங்கட்டுதல் என்பது ஆயத்தஞ் செய்தல் என்று பொருள்படும்.
சட்டங்கொழி-த்தல்	சட்டங்கொழி-த்தல் caṭṭaṅgoḻittal, 4 செ.கு.வி. (v.t.) ஒழுங்கு பேசுதல் (இ.வ.);; to talk glibly on punctilos and proprieties, used in contempt. [சட்டம் + கொழி-,]
சட்டச்சவை	சட்டச்சவை caṭṭaccavai, பெ. (n.) சட்டத்தை உருவாக்கும் அரசு அவை; legislature. ம. சட்டசபா [சட்டம் + சவை (மு.தா. 62);] த. அவை → சவை → சபை → Skt. {} = சட்டசபை __, பெ. (n.); சட்டச்சவை பார்க்க;see {}. [சட்ட(ம்); + சபை] சவை → சபை → Skt.{}
சட்டத்தரணி	சட்டத்தரணி caṭṭattaraṇi, பெ. (n.) வழக்கறிஞர் (யாழ்ப்.);; lawyer; attorney at law. [சட்டம் + தரணி] E. attorney -→ த. தரணி
சட்டத்துறை	சட்டத்துறை caṭṭatturai, பெ. (n.) சட்ட நுணுக்கங்கள் பற்றிய துறை; law department. [சட்டம் + துறை]

சட்டதிட்டம்	சட்டதிட்டம் caṭṭadiṭṭam, பெ. (n.) 1. சட்ட ஒழுங்கு; code or regulation. 2. உறுதிப்பாடு (வின்.);; accuracy, preciseness. [சட்டம் + திட்டம்] ஓர் அமைப்பகத்தின் கரும நடப்பிற்குரிய விதியொழுங்கு முழுவதும் சட்டதிட்டம் எனப்படும் (மு.தா.109);
சட்டந்தட்டு-தல்	சட்டந்தட்டு-தல் caṭṭandaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) புனுகு வழித்தல் (வின்.);; to extract the unctuous substance from the dried sac in the anal pouch of the civet cat. [சட்டம் + தட்டு-,]
சட்டந்தை-த்தல்	சட்டந்தை-த்தல் caṭṭandaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. படம் முதலியவற்றிற்குச் சட்டஞ் சேர்த்தல்; to frame, nail on a frame. 2. வரிச்சலடித்தல்; to put on reapers for tiles (செ.அக.);. [சட்டம் + தை-,]
சட்டநம்பி	சட்டநம்பி caṭṭanambi, பெ. (n.) 1. மாணவர் தலைவனாகிய ஆசிரியர்; teacher. 2. தலைமை மாணவன்; pupil leader. மறுவ. சட்டாம்பிள்ளை, சட்டநம்பிப்பிள்ளை [சட்டன் + நம்பி (மு.தா.108);]
சட்டநாதன்	சட்டநாதன் caṭṭanātaṉ, பெ. (n.) சட்டைநாதன் பார்க்க;see {}. [சட்டைநாதன் → சட்டநாதன்]
சட்டநிருமாண சபை	சட்டநிருமாண சபை saṭṭanirumāṇasabai, பெ. (n.) சட்டச்சவை பார்க்க;see {}. [சட்டம் + நிருமாண சபை]
சட்டநிரூபணசபை	சட்டநிரூபணசபை saṭṭanirūbaṇasabai, பெ. (n.) சட்டச்சவை பார்க்க;see {}. [சட்டம் + நிரூபணசபை]

சட்டப்படி	சட்டப்படி caḍḍappaḍi, பெ.எ. (adj.) சட்டத்திற் கேற்ப; according to law. சட்டப்படி செய்வது நன்மையே தரும். ம. சட்டப்படி [சட்ட(ம்); + படி. பள் → படு → படுதல் = விழுதல். படு → படி → படிதல் = ஒன்றின் மேல் விழுதல், விழுத்து பதிதல், பதிந்து உருவம் அமைத்தல்] நிலத்திற் பதிந்த பொருளின் வடிவம் நிலத்திலும், தாளிற் பதிந்த அச்சின் வடிவம் தாளிலும் அமைதல் காண்க. படி = உருவம், உடம்பு. படிந்த உருவம் படிந்த பொருளை ஒத்திருத்தலால், படி என்னும் சொல் ஒப்புமைக் கருத்தை உணர்த்திற்று அப்படி அதுபோல்
சட்டப்பரம்பு	சட்டப்பரம்பு caṭṭapparambu, பெ. (n.) வயல் திருத்தும் பலகை வகை; a kind of roller for land newly ploughed, harrow, drag. [சட்டம் + பரம்பு]
சட்டப்பல்கலைக் கழகம்	சட்டப்பல்கலைக்கழகம் caṭṭappalkalaikkaḻkam, பெ. (n.) சட்டக்கல்விக்கான பல்கலைக்கழகம்; law university. [சட்டம் + பல்கலைக்கழகம்]
சட்டப்பலகை	சட்டப்பலகை caṭṭappalagai, பெ. (n.) 1. சட்டம்1 பார்க்க;see {}. 2. எழுதுங் கற்பலகை (இ.வ.);; slate or board as enclosed in a frame. 3 வரியிழுக்குஞ் சட்டம் (வின்.);; flat ruler. [சட்டம் + பலகை]
சட்டப்பெருமக்கள்	சட்டப்பெருமக்கள்1 caṭṭapperumakkaḷ, பெ. (n.) ஆளுங்கணத்தார்; [சட்டம் + பெருமக்கள்] சட்டப்பெருமக்கள்2 caṭṭapperumakkaḷ, பெ. (n.) வடமொழி வல்லுநர்கள்; Sanskrit pandit. 'சட்டப் பெருமக்களும் பணி மக்களும்' (பா.செப.12);. [சட்டம் + பெருமக்கள்]
சட்டப்பேரவை	சட்டப்பேரவை caṭṭappēravai, பெ. (n.) குடியரசமைப்புள்ள நாட்டின் மாநிலத்தில் மக்களால் தேர்வு செய்யப்பட்ட உறுப்பினர்களைக் கொண்டு மாநிலத்துக்கான சட்டங்களை இயற்றும் அவை; legislative assembly of a state in the democratic country. [சட்டம் + பேரவை]

சட்டப்பேரவைத் தலைவர்	சட்டப்பேரவைத்தலைவர் caṭṭappēravaittalaivar, பெ. (n.) சட்டப்பேரவை உறுப்பினர்களால் பேரவையின் தலைமைப் பொறுப்புக்குத் தேர்வுசெய்யப்படுபவர்; speaker of the legislative assembly. [சட்டம் + பேரவை + தலைவர்]
சட்டப்பேரவைஉ றுப்பினர்	சட்டப்பேரவைஉறுப்பினர் caṭṭappēravaiuṟuppiṉar, பெ. (n.) சட்டமன்றவுறுப்பினர் பார்க்க;see {}. [சட்டம் + பேரவை + உறுப்பினர்]

சட்டம்	சட்டம்1 caṭṭam, பெ. (n.) 1. படம், கண்ணாடி முதலியவற்றின் நாற்புறமுங் கோக்கப்படும் மரச்சட்டம்; wooden frame. 2. கம்பியிழுக்குங் கருவி; perforated metallic frame for drawing wire. 3. நகையின் உம்மச்சு; socket in a jewel for insetting gems. 4. எழுதும் ஓலை;{} used for writing. 5. உடம்பு; body. 6. எழுதுதற்குப் போலிகையாயமைந்த மேல்வரிச் சட்டம்; plan, model. 7. முறைமை (நியாய); ஏற்பாடு; rule, order, law, regulation especially written. seeசட்டஞ்செய் துலகைத் திட்டஞ் செய்பவர் போல்" (புலவராற்.);. 8. செப்பம்; excellence, superior quality. 9. நேர்மை; exactness, precision, accuracy, neatness, nicety, propriety. seeசட்டமாய்ப் பேசி" (இராமநா. உயுத். 53);. 10. அணியம் (ஆயத்தம்); (இ.வ.);; readiness. 11. மாணிக்க வகை; a kind of ruby. seeமாணிக்கம் சட்டமும் இலைசுனியும் ஒன்றும் உட்பட" (S.I.I.ii.430, 32);. ம. சட்டம்; க., து., பட. சட்ட; தெ. சட்டமு;கோத. சட்ம் [தட்டு → சட்டு → சட்டம்] சட்டம்: மரச்சட்டம், கோடிழுக்கும் சட்டம், பலகை, நேர்மை, செப்பம், முறைமை, நயன்மையொழுங்கு, வரம்பு, நெறியீடு. மாணவர் பார்த்து ஒழுங்காக எழுதுவதற்கு மேல் வரியில் வரையப்பட்டிருப்பது மேல்வரிச் சட்டம் எனப்படும். சட்டம் : படம் கண்ணாடி முதலியவற்றின் நாற்புறமுங் கோக்கப்படும் மரச்சட்டம். சட்டக் கட்டில், சட்டக்கதவு, சட்டப் பரப்பு, சட்டவாள் முதலியன நாற்புறமுஞ் சட்டங் கோத்தவை. உடம்பு உயிருக்குச் சட்டம் போன்றிருப்பதால் அதுவும் சட்டம் எனப்படும் (மு.தா.1o9);. சட்டம் அரசியலார் அமைத்த நெறிமுறை (law);. மேல்வரிச் சட்டம் ஒருவர் தாம் கையாளுவதற்குத் தாமே அமைத்துக் கொண்ட திட்டத் தொடரியம் (motto);. சட்டம்2 caṭṭam, பெ. (n.) 1. புனுகுச்சட்டம்; sac or gland in the anal pouch of the civet cat. 2. புனுகுப் பூனையின் உறுப்பிலிருந்து எடுக்கப்படும் நீர்மப் (திரவப்); பொருள்; fluid extracted from the sac
சட்டம்பிப்பிள்ளை	சட்டம்பிப்பிள்ளை caṭṭambippiḷḷai, பெ. (n.) சட்டாம்பிள்ளை (வின்.); பார்க்க;see {}. [சட்டாம்பிள்ளை → சட்டம்பிப்பிள்ளை]

சட்டம்பியார்	சட்டம்பியார் caṭṭambiyār, பெ. (n.) சட்டம்பி (யாழ்ப்.); பார்க்க;see {}. [சட்டநம்பி → சட்டம்பி → சட்டம்பியார்]
சட்டம்பிழி-தல்	சட்டம்பிழி-தல் caṭṭambiḻidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) சட்டந்தட்டு-தல் பார்க்க;see {}. [சட்டம் + பிழி-,]
சட்டம்பிள்ளை	சட்டம்பிள்ளை caṭṭambiḷḷai, பெ. (n.) சட்டாம்பிள்ளை பார்க்க;see {}. [சட்டநம்பிப்பிள்ளை → சட்டம்பிப் பிள்ளை → சட்டாம்பிள்ளை]
சட்டம்போடு	சட்டம்போடு1 caṭṭambōṭudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) ஆணை இடுதல்; to command (செ.அக.);. ம. சட்டம் பெட்டுக. [சட்டம் + போடு-,] சட்டம்போடு2 caṭṭambōṭudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) படம், கண்ணாடி முதலியவற்றின் ஓரத்தில் காப்பிடுதல்; to arrange frame for picture, mirror, etc. [சட்டம் + போடு-,]
சட்டம் வாரு-தல்	சட்டம் வாரு-தல் caṭṭamvārudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஓலையின் அருகுகளை அரிந்து எழுது சட்டமாக அணியஞ் செய்தல்; to remove the ribs in {} and make it suitable for writing (செஅக.);. [சட்டம் + வாரு-,]
சட்டம்வை-த்தல்	சட்டம்வை-த்தல் caṭṭamvaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சட்டம்போடு-தல் பார்க்க;see {}. [சட்டம் + வை-,]
சட்டமழி-த்தல்	சட்டமழி-த்தல் caṭṭamaḻittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) ஆணை மீறுதல் (இ.வ.);; to transgress or violate, as a law. ம. சட்டமழி [சட்டம் + அழி-,]
சட்டமன்றம்	சட்டமன்றம் caṭṭamaṉṟam, பெ. (n.) மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களைக் கொண்டு மாநிலத்துக்கான சட்டங்களை இயற்றும் சட்டப்பேரவை; legislature. [சட்டம் + மன்றம்]

சட்டமன்றவுறுப் பினர்	சட்டமன்றவுறுப்பினர் caṭṭamaṉṟavuṟuppiṉar, பெ. (n.) சட்டமன்றத்திற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் உறுப்பினர்; member of legislative assembly. [சட்டமன்றம் + உறுப்பினர்]
சட்டமாக்கு-தல்	சட்டமாக்கு-தல் caṭṭamākkudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஒரு தீர்மானத்தை எல்லோரும் பின்பற்ற வேண்டிய கட்டளையாக (விதியாக); சட்ட மன்றம் ஒப்புதல் அளித்தல்; to enact, legislate. ம. சட்டம் ஆக்குக [சட்டம் + ஆக்கு-]
சட்டமிடு-தல்	சட்டமிடு-தல் caḍḍamiḍudal, செ.கு.வி. (v.i.) செய்ய வேண்டிய கட்டளையைப் பணித்தல்; to dictate, to issue orders, to chalk out a plan of work. seeதானிருந்து சட்டமிடுகின்ற சமுகத்தான்" (பணவிடு. 30);. ம.சட்டமிடுக [சட்டம் + இடு-,]
சட்டமியற்று-தல்	சட்டமியற்று-தல் caṭṭamiyaṟṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) சட்டமாக்கு-தல் பார்க்க;see {}. [சட்டம் + இயற்று-,]
சட்டமுனி	சட்டமுனி caṭṭamuṉi, பெ. (n.) சட்டைமுனி பார்க்க;see {}. [சட்டைமுனி → சட்டமுனி]
சட்டமூலம்	சட்டமூலம் caṭṭamūlam, பெ. (n.) சட்டமன்றம், நாடாளுமன்றம் முதலிவற்றில் ஒன்றைச் சட்டமாகச் செய்வதற்கு உறுப்பினர்களால் அல்லது அரசால் கொண்டுவரப்படும் திட்டம் முதலியவை அடங்கிய குறிப்பு, திட்ட வரைவு; bill in a legislature or parliament. [சட்டம் + மூலம்]
சட்டமேதை	சட்டமேதை caṭṭamētai, பெ. (n.) சட்ட வல்லுநர் பார்க்க;see {}. [சட்டம் + மேதை]
சட்டமேலவை	சட்டமேலவை caṭṭamēlavai, பெ. (n.) மக்களால் நேரிடையாகத் தேர்ந்தெடுக்கப் படாத அவை; legislative council. [சட்டம் + மேலவை]

சட்டமேலவையுறுப்பினர்	சட்டமேலவையுறுப்பினர் caṭṭamēlavaiyuṟuppiṉar, பெ. (n.) சட்ட மேலவைக்கான உறுப்பினர்; member of legislative council. [சட்டமேலவை + உறுப்பினர்]
சட்டர்	சட்டர்1 caṭṭar, பெ. (n.) கொற்றவைக்கணத்தார் (வைரவர்);; Bhairava. [சட்டைநாதர் → சட்டர். சட்டையணிந்தவர்] சட்டைநாதன் பார்க்க சட்டர்2 caṭṭar, பெ. (n.) வடமொழி கற்கும் மாணவர்களும் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களும்; Sanskrit students and Pandits. seeகாந்தளூர் மரியாதையால் தொன்னூற்று ஐவர் சட்டர்க்கு சாலையுஞ் செய்தான்" (பா.செ.ப 11); [சட்டம் → சட்டர் = மறைநூலுடன் மீமாம்சை, இலக்கணம், போன்ற பல பிரிவுகளையும் கற்றவர்]
சட்டவட்டம்	சட்டவட்டம் caṭṭavaṭṭam, பெ. (n.) திட்டம்; neatness, fineness, orderliness. ம. சட்டவட்டம் [சட்டம் + வட்டம்]
சட்டவரியோலை	சட்டவரியோலை caṭṭavariyōlai, பெ. (n.) நெறி முறைகள் பதிந்துவைத்துள்ள பனை ஒலை (சேரநா.);; palm leaves in which rules are recorded. ம. சட்டவரியோல [சட்டம் + வரி + ஓலை]
சட்டவல்லுநர்	சட்டவல்லுநர் caṭṭavallunar, பெ. (n.) சட்டத் தொடர்பானவற்றில் நுட்ப அறிவுடையவர்; expert in law. [சட்டம் + வல்லுநர்]
சட்டவளை	சட்டவளை caṭṭavaḷai, பெ. (n.) குறுக்குச் சட்டம் (யாழ்ப்.);; cross-beam connecting wall plates. [சட்டம் + வளை]

சட்டவாங்குவளையம்	சட்டவாங்குவளையம் caṭṭavāṅguvaḷaiyam, பெ. (n.) சட்டத்தில் பிணைக்கப்பட்ட இரும்பு வாங்கும், வளையங்களும் (நெல்லை.);; joining ring of metalic frame. [சட்டம் + வாங்கு + வளையம்]
சட்டவாள்	சட்டவாள் caṭṭavāḷ, பெ. (n.) பிடி வைத்த பெரிய அரம்பம் (யா .);; large saw fixed in a frame. ம. சட்டவாள் [தட்டை → சட்டை → சட்ட + வாள்] [p]
சட்ட விளக்கு	சட்ட விளக்கு caṭṭaviḷakku, பெ. (n.) கோயிலில் சட்டத்தில் அமைத்து இடும் விளக்கு வரிசை (இ.வ.);; rows of lamps fixed to a frame, as in a temple. ம. சட்டவிளக்கு [சட்டம் + விளக்கு]
சட்டறம்	சட்டறம் caṭṭaṟam, பெ. (n.) அறநூல் (சாத்திரம்); பயிற்றுவிக்கும் நெறிமுறை; teaching the {}, considered as a merit. seeசாலைதொறும் பயில் சட்டறங்கள் பல்குவன" (பெரியபு.கழறிற்.3);. [சட்டம் + அறம்]
சட்டன்	சட்டன் caṭṭaṉ, பெ. (n.) மாணாக்கன்; scholar, student. seeஒரு சட்டனை ஒரு சட்டன் பிழைக்கப் பேசுவானாகில்" (TA.S.I. i,9);. [சட்டம் → சட்டன் (மு.தா.118.);. சட்டன் = ஓலைச்சுவடி பயிலும் மாணவன்] சட்டன் என்னும் சொல்லைச் சாத்ர (chatra); என்று திரித்து அதனையே தென்சொற்கு மூலமாகக் காட்டுவர் வடமொழியாளர்.
சட்டாம்பிள்ளை	சட்டாம்பிள்ளை caṭṭāmbiḷḷai, பெ. (n.) பள்ளிக்கூட வகுப்பில் மாணாக்கர் தலைவன்; monitor of a class in school (செ.அக.);. [சட்டநம்பிப்பிள்ளை → சட்டம்பிப் பிள்ளை → சட்டாம்பிள்ளை (மு.தா.118);]
சட்டால்	சட்டால் caṭṭāl, பெ. (n.) வில்வம் (மலை.);; Indian bael. ம. சட்டாலு [சட்டு → சட்டால்]

சட்டாலொட்டா	சட்டாலொட்டா caṭṭāloṭṭā, பெ. (n.) ஒரு வகைக் கடல்மீன்; a kind of sea-fish. [சட்டை → சட்டா + லொட்டா. மோனை நோக்கி வந்த இணை மொழி]

சட்டி	சட்டி1 caṭṭi, பெ. (n.) 1. அகன்றவாயுள்ளதும் அடிப்பக்கம் தட்டையாகவுள்ளதுமான மட் பாணடம்; broad mouthed flaten earthen pot. 2. மட்பாண்டம் (பெரும்பாண். 317, உரை);; earthen vessel, pan. 3. சமையற்கலம்; vessel in general. seeசட்டி சுட்டதடா கையை விட்டதடா" (பழ.);. ம. சட்டி; க. சட்டி, செட்டி, சடிகெ, சட்டிகெ (வாயகன்ற சிறு மட்கலம்);; தெ. சட்டி (வாயகன்ற மட்கலம்);; து. சட்டி; Mar. {}; Sind. {}. [தட்டு → சட்டு → சட்டி. ஒ.நோ:க. சட்டு, சட்ட, சட்டெ, தட்டையானது = சரி மட்டமானது;து. சட்டெ=தட்டையானது, சரிமட்டமானது] சட்டியின் பயன்பாடு கருதி அப்பச்சட்டி, எண்ணெய்ச்சட்டி, நெய்ச்சட்டி, பூச்சட்டி, வெல்லச்சட்டி, பணியாரச்சட்டி, தீச்சட்டி என்பன போன்று குறிக்கப்படுவதும் அமைப்பு கருதி அடுக்குச்சட்டி, மிடா (சட்டி);, கிணிர்ச் சட்டி (அகல் விளக்கு); என்பன போன்று குறிக்கப்படுவதும் செய்பொருள் கருதி, மண் சட்டி, கல்சட்டி, இரும்புச் சட்டி, மரச்சட்டி எனக் குறிக்கப்படுவதும் வழக்கு. சட்டி என்பது பெரியது, சிட்டி சிறியது. அகலுக்குச் சிட்டி என்னும் பெயரே பொருந்தும் நெல்லை மாவட்டத்தில் கிழிபஞ்சிட்டியென்றே சொல்வர். சட்டி வகைகள் 1. களிமண்சட்டி. 2. பீசலை மண்சட்டி. 3.கருப்புச்சட்டி. 4. வெண்சட்டி. 5. வெண்களிமண் சட்டி. 6. சருவச்சட்டி. 7. போகினிச்சட்டி. சட்டி2 caṭṭi, பெ. (n.) பெரியது; that which is big. 'சட்டித் தலை' (உ.வ.);. சட்டி3 caṭṭi, பெ. (n.) தாமரை (மலை.);; lotus. [தட்டு → சட்டு → சட்டி. சட்டு = தாமரை] சட்டி4 caṭṭittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சட்டி போலாக்குதல், அகன்றதாக்குதல், தட்டி மழுங்க வைத்தல்; to be pot like, to be flat or blunt. 2. அழித்தல்; to destroy ruin. seeமாவுருவைச் சட்டித்தருளுந் தணிகையிலென் றாயே" (அருட்பா. 5, காணாப். 6);. 2. கொல்லுதல் (வின்.);; to kill. ம. சட்டிக்குக [சட்டுதல் = தட்டுதல், அடித்தல், சட்டுதல் → சட்டித்தல் = தாக்குதல், அழித்தல், கொல்லுதல்]

www.valluvarvallalarvattam.com 10506 of 19068

சட்டிக்கரணை	சட்டிக்கரணை caṭṭikkaraṇai, காறாக்கரணை; a tuberous-rooted herb. [சட்டி + கரணை]
சட்டிக்கல்பம்	சட்டிக்கல்பம் caṭṭikkalpam, பெ. (n.) கொள்; horse-gram (சா.அக.);.
சட்டிக்கிழங்கு	சட்டிக்கிழங்கு caṭṭikkiḻṅgu, பெ. (n.) உணவுக்குப் பயன்படும் ஒருவகைக் கிழங்கு; a kind of edible root. [சட்டி + கிழங்கு]
சட்டிகை	சட்டிகை1 caṭṭigai, பெ. (n.) தாமரைப் பூ; lotus flower (சா.அக);. [சட்டி → சட்டிகை] சட்டிகை2 caṭṭigai, பெ. (n.) வாயகன்ற சிறு மட்கலம் (கருநா.);; a small earthern pot with a broad mouth. க. சட்டிகெ, சடிகெ [சட்டி → சட்டிகை]
சட்டிச்சாரணை	சட்டிச்சாரணை caṭṭiccāraṇai, பெ. (n.) சமையலுக்குப் பயன்படும் ஒருவகைக் கீரை; a kind of greens. மறுவ. சத்திக்காரணை;சாரட்டிணை [சட்டி + சாரணை]
சட்டிச்சோறடு வார்	சட்டிச்சோறடுவார் caḍḍiccōṟaḍuvār, பெ. (n.) உணவு சமைப்பவன்; the person who cooks food. seeசட்டிச்சோறடுவாற்கும் விறகிடுவானுக்குமாக நாளொன்றினுக்கு நெல்லு குறுணி யிருநாழியாக" (தெ. க. தொ. 14. கல். 191 : 22);. [சட்டி + சோறு + அடுவார். சொல் → சொன்றி → சோறு. அடுதல் = சமைத்தல்]
சட்டிச்சோறு	சட்டிச்சோறு caṭṭiccōṟu, பெ. (n.) 1. கோயிற் பணியாளர்க்கும் சிவனடியார்க்கும் சட்டி அளவிட்டுக் கொடுக்கும் சோறு; food offerings distributed as a perquiste to temple- servants. seeமகசேவரர்க்குச் சட்டிச்சோறு ஆயிரம் கொடுக்கவும்" (தெ.க.தொ. 4, கல். 223);. 'சொக்கனுக்குச் சட்டிச்சோறு' (பழ.);. 2. இருநாழி அரிசி சமைத்த சோற்றின் அளவு; two {} measured cooked rice. [சட்டி + சோறு]

சட்டிசாட்டாரணை	சட்டிசாட்டாரணை caṭṭicāṭṭāraṇai, பெ. (n.) செடி வகை; pointed-leaved hogweed. [சட்டி + சாட்டரணை]
சட்டிசுரண்டி	சட்டிசுரண்டி saṭṭisuranṭi, பெ. (n.) 1. சட்டி சுரண்டுங் கருவி; small scraping instrument for cleaning mud vessels. 2. சட்டி சுரண்டுபவர்; scullion, cook, used in contempt. [சட்டி + சுரண்டி. சுரண்டு → சுரண்டி]
சட்டிசுரண்டு-தல்	சட்டிசுரண்டு-தல் saṭṭisuranṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) இழிதொழில் செய்தல்; to do any menial service, used in contempt. seeஉனக்கென்ன வரும் சட்டி சுரண்ட வருந் தையலே" (விறலிவிடு.);. [சட்டி + சுரண்டு-தல். சட்டி சுரண்டுதல் = மட்பாண்டங்களைக் கழுவி வாழ்க்கை நடத்துதல், வறுமையில் வாழ்தல்.]
சட்டித்தலை	சட்டித்தலை caṭṭittalai, பெ. (n.) 1. பெருந்தலை (வின்.);; pot-head, big head. 2. வழுக்கைத்தலை; bald head. ம. சட்டித்தல [சட்டி + தலை. வடிவத்தால் பெரிய தலையையும் தோற்றத்தால் வழுக்கைத் தலைமையும் குறித்தது]
சட்டித்தலைப்பாகை	சட்டித்தலைப்பாகை caṭṭittalaippākai, பெ. (n.) பெருந்தலைப்பாகை (இ.வ.);; a kind of large turban. [சட்டி + தலைப்பாகை]
சட்டித்தலையன்	சட்டித்தலையன் caṭṭittalaiyaṉ, பெ. (n.) மீன்வகை; a kind of fish. seeதிருக்கை சட்டித் தலையன்" (பறாளை. பள்ளு.16);. [சட்டி + தலையன்]
சட்டித்தலையுள்ளான்	சட்டித்தலையுள்ளான் caṭṭittalaiyuḷḷāṉ, பெ. (n.) பெரிய தலையையுடைய உள்ளான் பறவை (வின்.);; large headed snipe. [சட்டி + தலை + உள்ளான்] [p] சட்டித்தோசை __, பெ. (n.); மண் சட்டியில் வார்த்தெடுக்கும் தோசை வகை (இ.வ.);; a round cake of rice-flour fried in an earthern pan. [சட்டி + தோசை. தோய் → தோயை → தோசை]

சட்டித்தோட்டா	சட்டித்தோட்டா caṭṭittōṭṭā, பெ. (n.) தோட்டா இனக் கடல்மீன் (முகவை.);; a kind of {} fish. [சட்டி + தோட்டா]
சட்டித்தோணி	சட்டித்தோணி caṭṭittōṇi, பெ. (n.) தட்டையான அடிப்பக்கமுள்ள படகு (புதுவை.);; flat- bottomed boat. [சட்டி + தோணி]
சட்டிப்பீரங்கி	சட்டிப்பீரங்கி caṭṭippīraṅgi, பெ. (n.) குண்டு முதலியன தொலைவிற் பாயும்படிச் செய்யும் தகரி (பீரங்கி); வகை (வின்.);; mortar for throwing bombs and shells. [சட்டி + பீரங்கி]
சட்டிப்புல்	சட்டிப்புல் caṭṭippul, பெ. (n.) புல்வகை (யாழ்ப்.);; bushy kind of grass. [சட்டி + புல்]
சட்டிபானை	சட்டிபானை caṭṭipāṉai, பெ. (n.) சமையல் முதலியவற்றிற்கு உதவும் மட்பாண்டங்கள்; pots and pans, cooking utensils, crockery (செஅக.);. ம. சட்டிப்பான [சட்டி + பானை. மரபிணைமொழி] பானை = பெரிய மட்கலம். சட்டி = பானையை நோக்கச் சிறியது. சருவப்பானை, சருவச்சட்டி என்னும் வழக்குகளும், மோர்ப் பானை, நெய்ச்சட்டி என்னும் வழக்குகளும் இதனை வலியுறுத்தல் காண்க.
சட்டிமரக்கால்	சட்டிமரக்கால் caṭṭimarakkāl, பெ. (n.) அகலம் மிகுதியாகவும் உயரம் குறைவாகவும் உள்ள மரக்கால்; a kind of {}. [சட்டி + மரக்கால்]
சட்டியப்பம்	சட்டியப்பம் caṭṭiyappam, பெ. (n.) அரிசி மாவினாற் செய்த பணியார வகை; a large cake made of rice flour (செ.அக.);. ம. சட்டியப்பம் [சட்டி + அப்பம். மண் சட்டியிற் சுட்ட அப்பம், சட்டியப்பம்]

சட்டியாட்டு-தல்	சட்டியாட்டு-தல் caṭṭiyāṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) சட்டியுருட்டு-தல் பார்க்க;see {}- ம. சட்டிகளி, சட்டியாட்டம் [சட்டி + ஆட்டு-,]
சட்டியுருட்டு-தல்	சட்டியுருட்டு-தல் caṭṭiyuruṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சூதாடுதல் (வின்.);; to gamble with balls in a brass vessel. 2. வாயாலூட்டுதல் (இ.வ.);; to be blatant, to bluster. 3. மட்பண்டங்களில் வைத்திருக்கும் பொருள்களைத் திருடி உண்ணுதல் (இ.வ.);; to steal and eat things stored in mud-pots. 4. சட்டிசுரண்டு-தல் பார்க்க;see {}. (செ.அக.);. [சட்டி + உருட்டு-]
சட்டியெடு-த்தல்	சட்டியெடு-த்தல் caḍḍiyeḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) இரத்தல் (கையில் சட்டியையெடுத்தல்);; lit., to take pot on hand, to beg (செ.அக.); [சட்டி + எடு-,]
சட்டியொட்டி	சட்டியொட்டி caṭṭiyoṭṭi, பெ. (n.) பொருவா என்னும் கடல்மீன் வகை (வின்.);; sea-fish, blackishi. ம. சட்டிப்பற்றி [சட்டி + ஒட்டி]
சட்டிவட்டு	சட்டிவட்டு caṭṭivaṭṭu, பெ. (n.) கப்பல் வள்ளிக் கிழங்கின் துண்டம் (யாழ்ப்.);; round root of the alligator yam, which is cut out and planted as a sucker. [சட்டி + வட்டு]

சட்டு	சட்டு1 caṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t..) தட்டுதல்; to strike, to beat க. சச்சு, செச்சு [தட்டு → சட்டு] 'சட்டு' என்பது தட்டுதலைக் குறித்த ஒரு பழந்தமிழ்ச் சொல். (மு.தா.1o8); சட்டு2 caṭṭu, பெ. (n.) அழிவு (வின்.);; destruction, injury, waste. ம. சட்டு (குற்றம், குறை, முடம்);; க. சட்டு, செட்டு; தெ. செடி, செடு (பயனற்றது);;து. சட்டு (முடிவு, அழிவு);. [சட்டுதல் = தட்டுதல், அடித்தல். சட்டு1 – சட்டு. சட்டு1-தல் பார்க்க] சட்டு3 caṭṭu, பெ. (n.) சிக்கனம்; thrift (செஅக.);. [செட்டு → சட்டு] சட்டு caṭṭu, பெ. (n.) கிணறு வெட்டும்போது நீர் இருப்பதை உறுதி செய்யும் மண்; the soil which indicates watering in digging well. [செட்டு-சட்டு] சட்டு caṭṭu, பெ.(n.) ஆறு (தைலவ.பாயி.30);; six.
சட்டுகந்தம்	சட்டுகந்தம் caṭṭugandam, பெ. (n.) வசம்பு; sweet flag (சா. அக.);. [சடகந்தம் → சட்டுகந்தம்]
சட்டுகம்	சட்டுகம் caṭṭugam, பெ. (n.) சட்டுவம் பார்க்க;see {}. ம. சட்டுகம்;க. சடுக [சட்டுவம் → சட்டுகம்]
சட்டுப்பண்ணு	சட்டுப்பண்ணு1 caṭṭuppaṇṇudal, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) சட்டுப்பார்-த்தல் (வின்.); பார்க்க;see {}. [சட்டு + பண்ணு-,] சட்டுப்பண்ணு2 caṭṭuppaṇṇudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) சிக்கனமாயிருத்தல்; to be thrifty (செ.அக);. [செட்டு → சட்டு + பண்ணு-,]

சட்டுப்பார்-த்தல்	சட்டுப்பார்-த்தல் caṭṭuppārttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அழித்தல்; to destroy, injure. 2. விழுங்குதல்; to devour, consume (செ.அக.);. [சட்டு + பார்-,]
சட்டுப்புட்டெனல்	சட்டுப்புட்டெனல் caṭṭupputṭeṉal, பெ. (n.) விரைவுக் குறிப்பு; onom. expr. signifying haste (செ.அக);. ம.சட்டுபெட்டனு; H. jhatpat; Mar. {}, Guj. {}; Sind. {}. [சட்டு + புட்டு + எனல்]
சட்டுவக்கல்	சட்டுவக்கல் caṭṭuvakkal, பெ (v.i) மடங்களுக்குக் கொடை கொடுக்கப்பட்ட நிலத்தின் எல்லையில் நடப்பெறும் சட்டுவ வடிவம் வரைந்த எல்லைக் கல் (இ.வ.); boundary stone having a ladle-mark for lands granted to a mutt. [சட்டுவம் + கல்.]
சட்டுவச்சாதம்	சட்டுவச்சாதம் caṭṭuvaccātam, பெ. (n.) சட்டுவச்சோறு பார்க்க;see {}. [சட்டுவம் + சாதம்]
சட்டுவச்சோறு	சட்டுவச்சோறு caṭṭuvaccōṟu, பெ. (n.) திருமணத்தில் மணாளனுக்கு மணப்பெண் படைக்கும் சோறு; food served by the bride to the bridegroom for the first time at the marriage. [சட்டுவம் + சோறு]
சட்டுவஞ்செலுத்து-தல்	சட்டுவஞ்செலுத்து-தல் caṭṭuvañjeluddudal, செ.கு.வி. (v.i) 1. உணவு பரிமாறுதல்; to ladle out or serve food. 2. விருந்தோம்புதல்; to exercise hospitality (செ.அக.);. [சட்டுவம் + செலுத்து-,] உணவு அளிப்பதற்கு உதவும் சட்டுவம், உணவு அளித்தலோடு விருந்தோம்புதலு க்கும் ஆயிற்றென்க.
சட்டுவம்	சட்டுவம் caṭṭuvam, பெ. (n.) 1. அகப்பை; ladle. seeஆனபல் சட்டுவ மங்கைதொ றேந்தி" (கந்தபு. திருச்செந். 4.);; 2. தோசை திருப்பி; metal spatula with a long handle for turning and removing a cooked cake. seeசுட்டசட்டி சட்டுவங் கறிச்சுவையறியுமோ" (சித்தர்பா.);. 3. சோற்றுப் பானை கசடு நீக்குங் கருவி; spatula. ம. சட்டுகம், சட்டகம், சட்டுவம்; க. சடுக, சட்டுக, சொடக, சட்டு; தெ. சட்டுமு, சட்டுவமு; து. சட்டுக, பட. சட்டுகோலு; கோத. சட்ய்கோல்;குட. சட்டுவ. [சட்டு – சட்டுவம்]

சட்டெனல்	சட்டெனல் caṭṭeṉal, பெ. (n.) 1. விரைவுக் குறிப்பு; onom. expr. signifying, quickness. சட்டென வழல்வாய்ப் பல்பிண மருந்தீமத்து (ஞானா. 6: 12);. 2. திடீரெனற் குறிப்பு; onom. expr. signifying suddenness. ம., க., து. சட்டனெ;தெ., பட. சட்டன [சட்டு + எனல்]

சட்டை	சட்டை1 caṭṭai, பெ. (n.) 1. மெய்ப்பை; jacket, coat, gown, cloak. seeதேசுடைச் சட்டை சாத்தி" (திருவாலவா. 16: 19);. 2. பாம்புச் சட்டை; slough of a snake. 3. யாக்கை; body, as put on by the soul or by God. மறுவ. மெய்ப்பை, கஞ்சுறி, அஞ்சுகம், வாரணம், குப்பாயம், அங்கு, படம் ம., தெ., து. சட்ட;க. சட்டெ, சொட்டெ [சட்டம் → சட்டை = உடம்பு, உடம்பின் மீந்தோல், அதுபோன்ற மெய்ப்பை] மீந்தோல் பெயர அடிபட்டவனை நோக்கி அவன் உடம்பு சட்டை சட்டையாய்க் கழன்றுவிட்டது என்றும் பாம்பு மீந்தோல் கழித்தலைச் சட்டை கழற்றுதல் என்றும் கூறுதல் காண்க (மு.தா. 109);. பழங்காலத்து மெல்லாடை, பாம்புச்சட்டை போன்றும், மூங்கிலின் உட்புற மீந்தோல் போன்றும் புகை விரிந்தாற் போன்றும் நீராவி படர்ந்தாற்போன்றும், இழையோடியது தெரியாமலும் பூந்தொழிலுடன் நுண்ணியதாய் நெய்யப்பட்டிருந்ததென்று பண்டைத் தமிழ் நூல்கள் கூறுகின்றன. அரசர்க்கும் அரசியல் அதிகாரிகட்கும் அரண்மனை அலுவலர்க்குமே சட்டையணியும் உரிமையிருந்தது. சட்டை உடம்பிற்குப் பை போன்றிருப்பதால் மெய்ப்பை என்றும் பெயர் பெறும். seeஈசனுங் கற்றுச் சொல்வோர் பின்வர விகலிற் கூடித் தேசுடைச் சட்டை சாத்தி" என்னும் பெரும்பற்றப் புலியூர் நம்பிக் கூற்றுப் பிற்காலத்ததேனும், சட்டை என்னும் சொல் முற்காலத்ததே. seeகஞ்சக மாக்கள்' என்னும் சிலப்பதிகாரச் சொற்கு seeசட்டையிட்ட பிரதானிகள்" என்று அருஞ்சொல்லுரைகாரர் வரைந்திருத்தல் காண்க (ப. ப. 44.45);. சட்டை2 caṭṭai, பெ. (n.) மதிப்பு (உ.வ.);; esteem, regard, honour, respect. 'அவன் யாரையுஞ் சட்டை செய்யவில்லை' (உ.வ.);. 'குட்டுமானம் தப்பி குசவனோடு பேசினால் சட்டையும் பண்ணான் சட்டியும் கொடான்' (பழ.);. [சட்டம் → சட்டை] த. சட்டை → Skt. {} சட்டை3 caṭṭai, பெ. (n.) 1. ஒருவகை நிறை (G.Sm.D.I.I,283);; a weight of about ten maunds. 2. பொதி (வின்.);; pack or sack for a beast of burden. 3. தைவேளை (மலை.);; species of cleome. [சட்டம் → சட்டை] சட்டை4 caṭṭai, பெ. (n.)

சட்டைக்கயிறு	சட்டைக்கயிறு caṭṭaikkayiṟu, பெ. (n.) சட்டையை உடம்புடன் இறுக்கிக் கட்டுங் கயிறு; tying string of a jacket. மறுவ. தாள் [சட்டை + கயிறு]
சட்டைக்காரன்	சட்டைக்காரன் caṭṭaikkāraṉ, பெ. (n.) ஐரோப்பியருக்கும் இந்தியருக்கும் பிறந்த கலப்பு இனத்தான்; Anglo-Indian. ம. சட்டக்காரன்; க., து. சட்டகார;தெ. சட்டகார வாடு [சட்டை + காரன்] சட்டைக்காரன் = மேனாட்டார் போன்று சட்டை (கால்சட்டை, மேல்சட்டை); அணிபவன். seeமெய்ப்பை புக்க வெருவருந் தோற்றத்து வலிபுணர் யாக்கை வன்கண் யவனர்" என வரும் முல்லைப்பாட்டு வரிகள் நம் நாட்டிற்கு வந்த யவனர் போன்ற அயல் நாட்டினரே சட்டை அணிந்திருந்ததையும் சட்டை மெய்ப்பை என அழைக்கப் பட்டதையும்
சட்டைக்காரி	சட்டைக்காரி caṭṭaikkāri, பெ. (n.) சட்டைக்காரப் பெண் (உ.வ.);; Anglo-Indian woman. ம. சட்டக்காரி [சட்டைக்காரன் (ஆ.பா.); - சட்டைக்காரி (பெ.பா.);]
சட்டைக்கை	சட்டைக்கை caṭṭaikkai, பெ. (n.) மேற் சட்டையின் கைப் பகுதி; sleeve of a shirt. ம. சட்டக்கை [சட்டை + கை]
சட்டைகழற்று-தல்	சட்டைகழற்று-தல் caṭṭaigal̠ṟṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பாம்பு தோலுரித்தல்; to cast slough, as a snake. [சட்டை + சுழற்று-,]
சட்டைச்சாம்பு	சட்டைச்சாம்பு caṭṭaiccāmbu, பெ. (n.) சீமைத்துணி வகை (வின்.);; long cloth, Lancashire white cotton-shirtings. தெ. சாடி [சட்டை + சாம்பு]
சட்டைத்துணி	சட்டைத்துணி caṭṭaittuṇi, பெ. (n.) சட்டை தைப்பதற்கான துணி; shirt-cloth. [சட்டை + துணி]

சட்டைநாதன்	சட்டைநாதன் caṭṭainātaṉ, பெ. (n.) கொற்றவைக்கணத்தார் (சட்டையணிந்தவர்);; Lord having a jacket, Bhairava (செ.அக.);. [சட்டை + நாதன்]
சட்டைநீக்கி	சட்டைநீக்கி caṭṭainīkki, பெ. (n.) கருநீல நொச்சி; black-blue notchi; willow-leaved justicia - Justicia gendarussa (சா.அக.);.
சட்டைப்புரை	சட்டைப்புரை caṭṭaippurai, பெ. (n.) சட்டைப்பை பார்க்க;see {}. seeஅபகரித்துச் சட்டைப்புரைக்குள்ளே இட்டுக் கொள்வர்" (திவ். திருமாலை, வியா, 24, ப. 83);. [சட்டை + புரை. புரை = துளை, அறை]
சட்டைப்பை	சட்டைப்பை caṭṭaippai, பெ. (n.) சட்டையில் அமைக்கப்படும் பை; shirt pocket. [சட்டை + பை. பொள் → பொய் → (பய்); → பை = உட்டுளையுடையது]
சட்டைபண்ணு-தல்	சட்டைபண்ணு-தல் caṭṭaibaṇṇudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) மதிப்புக் கொடுத்தல், அக்கறை காட்டுதல்; to care for, regard. [சட்டை + பண்ணு-,]
சட்டைமுனி	சட்டைமுனி caṭṭaimuṉi, பெ. (n.) ஒகம் (யோகம்);, மருத்துவம், பொன்னாக்கம் (இரசவாதம்);, மெய்ப்பொருள் (தத்துவம்);, முதலியவற்றைப் பற்றிய நூல்களைப் பாடியவரும் அகத்தியரின் மாணவருமான அறிவர் (சித்தர்);; a very ancient Siddhar of the Agastiyar's school of thought, author of various works on alchemy, medicine, yoga and philosophy (சா.அக.);. [சட்டை + முனி. முனிதல் = சினத்தல் வெறுத்தல் முனி → முனிவு = சினம் வெறுப்பு முனிவு
சட்டையன்	சட்டையன் caṭṭaiyaṉ, பெ. (n.) திருவரங்கத் திருக்கோயிலுக்கு நிலம் கொடையாகக் கொடுத்தவன்; the land donar to Thiruvarangam temple seeபெரியகோயில் நம்பிக்கு நீர்வார்த்துக் கொடுத்தேன் சட்டையனேன்". (தெ.க. தொ. 24, கல். 157: 29);. [சட்டை → சட்டையன்]
சட்டோலை	சட்டோலை caṭṭōlai, பெ. (n.) சட்டம் எழுதுதற்குரிய ஒலை (யாழ். அக);; ola or palm- leaf fit for writing. ம. சட்டோல [சட்டம் + ஓலை]
சட்பதாதிதி	சட்பதாதிதி caṭpadādidi, பெ. (n.) 1. சண்பகம்; champak. 2. மாமரம்; mango tree (சா.அக.);.

சட்பம்	சட்பம் caṭpam, பெ. (n.) 1. இளம்புல்; tender grass. 2. அறுகு; bermuda grass (சா.அக.); [சுல் → சல் → (சல்பம்); → சட்பம்]
சட்பராசி	சட்பராசி caṭparāci, பெ. (n.) 1. அறுகம்புல்; bermuda grass - Cynodon dactylon. 2. நாணல்; reed (சா.அக.);. [சட்பம் → சட்பராசி]
சடக்கடை	சடக்கடை caḍakkaḍai, பெ. (n.) ஒன்பது (தைலவ.தைல 114);; nine. சடம் + கடை. சடம் = உடம்பு. கடை = இடம். உடம்பிற் காணப்படும் ஒன்பது துளைகள், ஒன்பது.]
சடக்கன்	சடக்கன் caḍakkaṉ, பெ. (n.) கடல்மீன் வகைகள்; sea-fish. (a.); pearly -white, attaining 18 in. in length. (b.); greyish, attaining 20 in. in length. (c.); brownish (செ. வக.);
சடக்கன்வெட்டு	சடக்கன்வெட்டு caḍakkaṉveḍḍu, பெ. (n.) ஒரு வகைக் காசு (நாணயம்); (பணவிடு. 133);; a coin. [சடக்கன் + வெட்டு]
சடக்கினம்	சடக்கினம் caḍakkiṉam, பெ. (n.) ஒருவகைப் பூ; a plant - Coryza lacera (சா.அக.);.
சடக்கு	சடக்கு1 caḍakku, பெ. (n.) 1. வேகம்; speed, rapidity. 'சாரிகை வந்த சடக்கு' (ஈடு. 7.4 : 7);. 2. செருக்கு; arrogance. 'மீனின் சடக்கு நடக்காது' (தனிப்பா. 1, 339: 51);. ம. சடக்கம், சடக்கு;க. செடகு [சட்டெனல் = விரைவைக் குறிக்கும் ஒலிக் குறிப்புச்சொல். சட்டு → சடக்கு] சடக்கு2 caḍakku, பெ. (n.) உடல்; body. seeமெய் போலிருந்து பொய்யாஞ் சடக்கை" (தாயு. சச்சிதானந்த.2);. [சடம் → சடக்கு]
சடக்குச்சடக்கெனல்	சடக்குச்சடக்கெனல் caḍakkuccaḍakkeṉal, பெ. (n.) ஓர் ஒலிக்குறிப்பு; onom. Expr. of clacking as when walking with wooden sandals (செஅக.);. [சடக்கு + சடக்கு + எனல்]

சடக்கெனல்	சடக்கெனல் caḍakkeṉal, பெ. (n.) விரைவுக் குறிப்பு; onom. expr. signifying haste, rush. seeசடக்கென........ கன்னறின்னென வேவினன்" (திருவாலவா. 14: 4);. [சடக்கு + எனல்]
சடக்கேதனம்	சடக்கேதனம் caḍakātaṉam, பெ. (n.) முள்ளங்கி; Indian radish; garden radish (சாஅக.);.
சடக்கோதன்	சடக்கோதன் caḍakātaṉ, பெ. (n.) வசம்பு (மலை.);; sweet flag.
சடகந்தம்	சடகந்தம் caḍagandam, பெ. (n.) சடக்கோதன் பார்க்க;see {}. [சடம் + கந்தம்]

சடகம்	சடகம்1 caḍagam, பெ. (n.) 1. ஊர்க்குருவி (சூடா.);; sparrow. 2. கரிக்குருவி; kingcrow. 'சடகமேறின்-இளம்பார்ப்பிற்கும்' (திருவாலவா. 60: 8);. [சகடம் → சடகம் = வட்டமிட்டுப் பறக்கும் பறவை, ஊர்க்குருவி, கரிக்குருவி] சடகம்2 caḍagam, பெ. (n.) வட்டில் (சூடா.);; cup, drinking vessel. [சகடு → சகடம் → சடகம்] சகடம் → Skt. {} சடகை __, பெ. (n.); ஊர்க்குருவிப் பேடு; hen-sparrow (சா.அக.);. ம. சடக்க [சகடம் → சடகம் = ஊர்க்குருவி; சடகம் → சடகை. சடகம்(ஆ.பா.); → சடகை(பெ.பா.);] சடகம் caḍagam, பெ. (n.) கேடகம்; shield. "மயிர்ப்புளக சேடகமு மேந்தி" (சூளா. அரசி. 159);. மறுவ. கேடயம், கிடுகு. [சேடகம் → சேடகம்]
சடகோபதாசர்	சடகோபதாசர் caḍaāpatācar, பெ. (n.) அரி சமய தீபம் என்னும் நூலை இயற்றியவரும் 17ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்தவருமாகிய ஆசிரியர்; author of the Ari-{}, 17th c. (செ.அக.);. [சடகோபன் + தாசர்] Skt. {} → த. தாசர்
சடகோபம்	சடகோபம் caḍaāpam, பெ. (n.) திருமால் கோயிலில் இறைவழிபாடு செய்பவர்களது முடியில் வைத்து அருள் வழங்குதற்கும் பிறவற்றுக்குமாக அமைக்கப்பட்டு இறைவனின் முன்பாக வைக்கப்பெற்றுள்ள திருமாலின் திருவடி நிலை; small metal head-cover on which {}({});'s sandals or feet are engraved and which is placed over the head of worshippers in {} temples. 'சடகோபஞ் சித்திக்க' (அழகர்கலம். காப்பு. 1);. [சடகம் → சடம் + கோபம்]
சடகோபரந்தாதி	சடகோபரந்தாதி caḍaāparandāti, பெ. (n.) நம்மாழ்வார் மீது கம்பன் இயற்றியதாகக் கூறப்படும் ஒர் ஈறு தொடங்கி (அந்தாதி); நூல்; poem on {} said to be composed to {}. [சடகோபர் + அந்தாதி]

சடகோபன்	சடகோபன் caḍaāpaṉ, பெ. (n.) நம்மாழ்வார் (சடமென்னும் வளியை (வாயுவை); வென்றவன்);;{}, a {} saint, as one who subdued the evil humour {}. 'குருகூர்ச்சட கோபன்' (திவ்.திருவாய். 1, 1, 1);. [சடம் + கோபன்]
சடங்கடி	சடங்கடி caḍaṅgaḍi, பெ. (n.) ஏமாற்று (வஞ்சனை);; deceit. seeசடங்கடிக்கு வாய்த்த சளக்கா" (சரவண. பணவிடு. 36);. [சட்டம் → சடங்கு + அடி. அடி = திரும்புதல், நீக்குதல், மறுத்தல். சடங்கடி → சட்டத்திற்குப் பணியாமல் நடத்தல், ஏமாற்றுதல் (மு.வ.335);]
சடங்கப்படு-தல்	சடங்கப்படு-தல் caḍaṅgappaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மூட்டையாகக் கட்டப்படுதல்; to be packed into a bundle. 2. வேளையில் மூண்டிருத்தல்; to be engaged in a work or duty (செஅக.);. [சடங்கம் + படு-,]
சடங்கப்பூட்டு	சடங்கப்பூட்டு caḍaṅgappūḍḍu, பெ. (n.) சடங்கு2 பார்க்க (யாழ்அக.);;see {}. [சடங்கம் + பூட்டு]
சடங்கம்	சடங்கம்1 caḍaṅgam, பெ. (n.) 1. வழிச் செல்கைக்கான மூட்டை; knapsack 'சடங்கத்திலே போட்டுக்கட்டு" (வின்.);. 2. வருத்தம் (வின்.);; difficulty, straits, entanglement. 3. வேலை (வின்.);; work, duty. ம. சடங்ஙம் (மற்போர் வகை); [சடம் = பொருள். சடம் + அங்கம் = பொருள் பொதிந்த கட்டு, பயணமூட்டை] சடங்கம்2 caḍaṅgam, பெ. (n.) ஊர்க்குருவி; house sparrow. 'இளங்களிறாயுஞ் சடங்கமாயும்' (நீலகேசி, 206, உரை, மேற்கோள்);. ம. சடகம் [சடகம் → சடங்கம்] த. சடங்கம் → Skt. {}
சடங்கம்போடு-தல்	சடங்கம்போடு-தல் caḍaṅgambōḍudal, 9 செ.குன்றாவி. (v.t.) மூட்டையாகக் கட்டுதல் (வின்.);; to make up or pack into a bundle. [சடங்கம் + போடு-,]
சடங்கயம்	சடங்கயம் caḍaṅgayam, பெ. (n.) வெள்ளை முத்துச்சோளம்; white maize (சா.அக.);.

சடங்கா-தல்	சடங்கா-தல் caḍaṅgātal, 6 செ.கு.வி. (v.i.) பெண் பூப்படைதல் (இ.வ.);; to arrive at puberty, as a girl. [சடங்கு + ஆ-,]
சடங்காகு-தல்	சடங்காகு-தல் caḍaṅgākudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) சடங்கா-தல் பார்க்க;see {}. [சடங்கு + ஆகு-,]
சடங்கு	சடங்கு1 caḍaṅgu, பெ. (n.) 1. நூன்முறை பற்றியும் வழக்கம் பற்றியும் மேற்கொள்ளும் செயற்பாடு; rite, ceremony. seeமறையவன் சடங்கு காட்ட" (கம்பரா. கிளைக. 81);. 2. முதற் பூப்புச் சடங்கு; ceremony performed at the pubescence of a girl. seeசடங்கு மாதங் கழிக்கு முன்னாம்" (தனிப்பா.1, 378: 21);. 4. திருமண உறவு (இ.வ.);; nuptials, consummation. ம. சடங்கு, சடங்ஙு;க. சட்டு, செட்டு (முதல் பூப்பு நீராட்டு விழாவின்போது, பெண், மஞ்சள் தடவிய கையால் கவரைத் தொட்டு உண்டாக்கும் கையடையாளம்);. [சட்டம் → சடங்கு = மதமுறைப்படி அல்லது ஒழுக்க முறைப்படி நடைபெறும் கரணம் (மு.தா. 108);] சடங்கு2 caḍaṅgu, பெ. (n.) குண்டுக் கட்டாய்க் கட்டும் மற்பிடிவகை; a variety of wrestler's grapple, probably forcing a person into a ball- like position. seeசடங்காகப் பிடித்து உயிர்போக நெரித்துத் தொலைத்த மல்லாடலும்" (சிலப். 6: 49, உரை);. [சடங்கம்1 → சடங்கு] சடங்கு caḍaṅgu, பெ. (n.)
சடங்குகழி-த்தல்	சடங்குகழி-த்தல் caḍaṅgugaḻittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பெண்ணின் முதற்பூப்பிற்கான சடங்கினைச் செய்தல் (உ.வ.);; to celebrate the pubescence of a girl with the prescribed ceremonies. [சடங்கு + கழி-,]
சடங்குவீடு	சடங்குவீடு caḍaṅguvīḍu, பெ. (n.) 1. பூப்பு நீராட்டுச் சடங்கு நிகழும் வீடு (உ.வ.);; the house where puberty-ceremony is performed. 2. திருமணம் முதலிய சிறப்பு நிகழ்ச்சி நடக்கும் வீடு; the house where a ceremony is performed, as marriage (செ.அக.);. [சடங்கு + வீடு]
சடச்சி	சடச்சி caḍacci, பெ. (n.) 1. பொன்னிமிளை; a mineral, Bismuth pyrites. 2. செவ்வலரி; red oleander (சா.அக.);. [சடை → சடம் → சடச்சி]
சடச்சியங்கம்	சடச்சியங்கம் caḍacciyaṅgam, பெ. (n.) கருப்புக் கொள்; black horse-gram (சா.அக.);.

சடசடப்பு	சடசடப்பு saḍasaḍappu, பெ. (n.) ஈரடுக் கொலிக் குறிப்பு; onom. expr. signifying dash, etc. மறுவ. சடசடெனல் [சட + சடப்பு. 'பு' - பெ. ஆ. ஈறு]
சடசடவெனல்	சடசடவெனல் saḍasaḍavenal, பெ. (n.) ஒலிக்குறிப்பு; onom. expr. signifying crash, peal of repeated sound (செ.அக.);. [சடசட + எனல்]
சடசடெனல்	சடசடெனல் saḍasaḍenal, பெ. (n.) ஓர் ஒலிக் குறிப்பு; onom. expr. signifying sound of falling trees, report of a gun, rattling of stones thrown. 'சடசட விடுபெணை பழம்' (தேவா. 515, 9);. ம. சடசட, சடசடா; க., தெ., து. சடசட; குட. சட்; Skt. {} [சடசட + எனல்]
சடத்துவம்	சடத்துவம் caḍattuvam, பெ. (n.) சடத்தன்மை; lifeless nature. [சடம் → சடத்துவம்]
சடநிறம்	சடநிறம் caḍaniṟam, பெ. (n.) கருமைநிறக்கல் (யாழ்.அக.);; a kind of blackstone. [சடம் + நிறம்]
சடப்பால்	சடப்பால் caḍappāl, பெ. (n.) முலைப்பால் (மூ.அ.);; mother's milk. [சடம் + பால்]
சடப்பொருள்	சடப்பொருள் caḍapporuḷ, பெ. (n.) சடம்1 பார்க்க;see {}. [சடம் + பொருள். சடப்பொருள் அழியும் இயல்பின.]
சடபம்	சடபம் caḍabam, பெ. (n.) 1. அறுகு; cynoden grass. 2. புல்; grass (சாஅக);. [சடம் → சடபம்]

சடபதார்த்தம்	சடபதார்த்தம் caḍabatārttam, பெ. (n.) சடம்1 -1 பார்க்க;see {} (செ.அக.);. [சடம் + பதார்த்தம்]
சடபரதன்	சடபரதன் caḍabaradaṉ, பெ. (n.) அறிவிலி போன்று திரிந்து கொண்டிருந்த ஒரு முனிவன்; a sage who was wandering about like an idiot. 'ஒதுஞ் சடபரதன்றனை யுணராதவ னிலனே' (பிரபோத. 5: 33);. [சட(ம்); + பரதன்]
சடபுட-த்தல்	சடபுட-த்தல் caḍabuḍattal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சடசடவென்னும் ஒலியுண்டாதல்; to make a crackling sound. 2. மிகுதியும் பரபரப் படைத்தல்; to be inordinately hasty (செ.அக.);. மறுவ. சடபுடாவெனல், சடபுடெனல் [சட + புட-,]
சடபுடெனல்	சடபுடெனல் caḍabuḍeṉal, பெ. (n.) 1. ஓர் ஒலிக்குறிப்பு; onom. expr. of crackling noise, etc. 2. மிகுவிரைவுக் குறிப்பு (உ.வ.);; expr. signifying inordinate or feverish haste (செ.அக);. ம. சடபுட, சடபடெ, சடபிட; க., து. சடபட; Skt. {} [சட + புட + எனல்]

சடம்	சடம்1 caḍam, பெ. (n.) 1. அறிவில் பொருள் (பிங்.);; inanimate, lifeless matter. 2. உடல்; body. 'சடங்கொள் சீவரப் போர்வையர்' (தேவா. 805, 10);. 3. வயிறு; stomach. [சட்டம் → சடம்; ஒ.நோ. பட்டம் → படம். (மு.தா. 109);] த.சடம் —→ Skt. jada, jala, cold, rigid, chilly; cold, frost, winter; water. D. {}, tan etc. for water D. jani might be thought of. -jada, jala, senseless, stupid, apathetic, etc. i. {}, (jada and jala have been referred to the Indo- European languages by eminent scholars; the comparison with D. is only suggestive);. (K. K. E. D. XXVI);. சடம்2 caḍam, பெ. (n.) 1. பொய் (பிங்.);; falsehood, illusion. 2. ஏமாற்று (சூடா.);; deception, fraud. 3. கொடுமை (பிங்.);; cruclty, savageness. 4. சோம்பல் (பிங்.);; ideness. 5. பிறக்கும்போது ஆதனிடம் (ஆன்மாவிடம்); மோதி அதன் நல்லறிவைக் கெடுப்பதாகக் கருதப்படும் ஒரு வகைக் காற்று; evil humour of the body that destroys the innate wisdom of the soul at birth. [சட்டம் → சடம்] சடம்3 caḍam, பெ. (n.) ஆறு (அக.நி.);; river. [சட்டம் → சடம்] சடம்4 caḍam, பெ. (n.) அறியாமை; spiritual. ignorance. seeசான்று வேண்டுஞ் சடத்தை யறிந்திலேன்" (மேருமந் .257);. [சட்டம் → சடம்] சடம்1 caḍam, பெ. (n.) 1. பெருமை; greatness. 2. மிகுதி; abundance. 3. மீதி; reminder. [சேண் → சேடு → சேடம்]

சடம்பு	சடம்பு caḍambu, பெ. (n.) சனல் (இ.வ.); sunn-hemp. ம.சடம்பு [சடை → சடம் → சடம்பு (மு.தா.139);] சடமுல்லாசம் __, பெ. (n.); தண்ணீர் விட்டான் கிழங்கு; water-root (சாஅக.);.
சடர்	சடர் caḍar, பெ. (n.) அறிவில்லாதவர்; ignorant person. [சடம் → சடன் → சடர்]
சடரச்சுவாலை	சடரச்சுவாலை caḍaraccuvālai, பெ. (n.) சடராக்கினி பார்க்க;see {}. [சடரம் + சுவாலை]
சடரம்	சடரம் caḍaram, பெ. (n.) வயிறு; belly. 'முடிகென்று சடரத்தை..... தமிழ்வல்ல முனி தடவலும்' (கந்தபு. வில்வலன்வாதாபிவ. 31);. [சடம் → சடர் → சடரம்]
சடரயாதனை	சடரயாதனை caḍarayātaṉai, பெ. (n.) பேறுகால வலி; labour pain. [சடம் → சடர்(வயிறு); + ஆதனை]
சடராக்கினி	சடராக்கினி caḍarākkiṉi, பெ. (n.) வயிற்றுத்தீ (சாடராக்கினி); (யாழ்.அக.);; gastric fire. மறுவ. சடரச்சுவாலை [சடம் → சடர் + அக்கினி]
சடராமயம்	சடராமயம் caḍarāmayam, பெ. (n.) ஒரு நோய்; a disease. [சடர் + ஆமயம்]

சடரி	சடரி caḍari, பெ. (n.) சிதைவு (யாழ்.அக.);; being broken or spoilt. [சடம் → சடரி]
சடரூபம்	சடரூபம் caḍarūpam, பெ. (n.) அறிவற்ற பொருள்; matter. [சடம் + ரூபம்] த. உருவம் → Skt. {} → த. ரூபம்
சடலட்சணம்	சடலட்சணம் caḍalaḍcaṇam, பெ. (n.) சடவியல்பு பார்க்க;see {}. [சட(ம்); + லட்சணம்] Skt. lakshna → த. லட்சணம்
சடலபுடலம்	சடலபுடலம் caḍalabuḍalam, பெ. (n.) பருத்திருப்பது (யாழ்.அக.);; that which is big and stout. [சடலம் + புடலம். எதுகைநோக்கி வந்த மரபிணைமொழி]
சடலம்	சடலம் caḍalam, பெ. (n.) உடல் (சூடா.);; body. [சடம் → சடலம் = உடம்பு. இது உலக வழக்கு. ஒ.நோ. படம் → படலம். சடலம் என்னும் வடிவம் வடமொழியில் இல்லை. சடலம் → சதரம் = உடம்பு (நெல்லை வழக்கு);. சதரம் → சதிரம் (கொச்சைத் திரிபு); (வ.வ. 135, 136);.]
சடலை	சடலை1 caḍalai, பெ. (n.) சடலபுடலம் பார்க்க (யாழ். அக.);;see {}. [சடல் → சடலை] சடலை2 caḍalai, பெ. (n.) வீண்செயல்; useless act. 'இந்தச் சடலைகள் வேண்டுமோதான்' (பாடு. 71, சந்தியாசம்);. [சடல் → சடலை]
சடவத்து	சடவத்து caḍavattu, பெ. (n.) சடம்1 பார்க்க;see {}. [சடம் + வத்து] Skt. vastu → த. வத்து]

சடவியல்வு	சடவியல்வு caḍaviyalvu, பெ. (n.) தன்னையும், தலைவனையும் அறிந்திருக்கும் மாயை யாக்கையின் இயல்பு; nature of {} which knows him and God. [சட(ம்); +இயல்வு]
சடவுப்பு	சடவுப்பு caḍavuppu, பெ. (n.) 1. ஒரு வகை உப்பு; a kind of salt. 2. அமரியுப்பு; salt from urine. [சடம் + உப்பு]
சடவேர்	சடவேர் caḍavēr, பெ. (n.) மல்லிகை; jasmine (சாஅக.);. [சடை → சட + வேர்]
சடன்	சடன் caḍaṉ, பெ. (n.) மூடன், அறிவிலி; fool, block head. seeதேகமிறு மென்றுசடர் தேம்புவதேன்" (தாயு. பராபரக். 181);. [சடம் → சடன். 'ன்' - ஆ. பா. ஈறு]
சடாக்காரி	சடாக்காரி caṭākkāri, பெ. (n.) நீர்; water (சாஅக.);.
சடாகம்	சடாகம் caṭākam, பெ. (n.) அருநெல்லி; star goose-berry - Phyllanthus distichus (சா.அக);.
சடாகுடம்	சடாகுடம் caḍākuḍam, பெ. (n.) சடாமுடி, சடை (இ.நு.த.);; matted hair. [சடை → சடா + குடம்] த. சடை → Skt. {}
சடாங்கன்	சடாங்கன் caṭāṅgaṉ, பெ. (n.) சடைமுடியை யுடையவன், சிவன்; one who has matted hair, {}. [சடை → சடா + அங்கன். Skt. {} → த. அங்கம், அங்கம் → அங்கன்]

சடாடவி	சடாடவி caṭāṭavi, பெ. (n.) அடர்ந்த முடி; thick matted hair. 'கமலைப்பிரான் செஞ்சடாடவிதான்' (தனிப்பா. 1. 71:141);. [சடை → சடா + அடவி. அடு→ அடர் → அடர்வி → அடவி = மரமடர்ந்த காடு. சடை யடர்ந்த முடி சடாடவி எனப்பட்டது.] த. அடவி → Skt. {}
சடாதரம்	சடாதரம் caṭātaram, பெ. (n.) அருநெல்லி; star goose-berry (செ.அக.);.
சடாதரன்	சடாதரன் caṭātaraṉ, பெ. (n.) 1. சடை யுடையவன், சிவன்;{}, as having matted hair. 2. வீரபத்திரன் (பிங்.);; Virabhadran. [சடை → சடா + தரன்] Skt. dhara → த. தரன்
சடாதரி	சடாதரி1 caṭātari, பெ. (n.) சடையை யுடையாள், மலைமகள் (பார்வதி);;{}. [சடை → சடா + தரி] Skt. dhari – த. தரி சடாதரி2 caṭātari, பெ. (n.) 1. சவுரிக்கொடி; virginian silk - Peripioca asclepidoe. 2. சவுக்கு; whip tree - Casuariana litoralis (சா.அக.);. [சடை → சடா + தரி. சடை முடியைப் போன்ற நீண்ட இலைகளையுடையது]
சடாதலிகம்	சடாதலிகம் caṭātaligam, பெ. (n.) 1. மகிழமரம்; ape-face flower-Mimusops elengi. 2. மொந்தன் வாழை; large plantain tree (சா.அக.);.
சடாதாரி	சடாதாரி caṭātāri, பெ. (n.) 1. சடைமுடி உடையவன்; a person with matted hair. 2. சிவன்;{}. seeதாமமே தந்து சடாதாரி நல்கானேல்" (பதினொ. திருக்கைலா. ப. 40);. 3. வரிக்கூத்து வகை (சிலப். 3: 13, உரை);; a masquerade dance. 4. அம்மையார் கூந்தல் (மலை.);;seeta's thread. [சடை → சடா + தாரி] skt. {} → த. தாரி

சடாநாதர்	சடாநாதர் caṭānātar, பெ. (n.) ஆனந்தத் தாண்டவபுரம் என்னும் ஊரில் திருக்கோயில் கொண்டருளிய சிவன்; Lord Siva of Ananda Thandavapuram. [சடை → சடா + நாதர்]
சடாபடம்	சடாபடம் caḍāpaḍam, பெ. (n.) எருக்கு; madar (செ.அக.);.
சடாபலம்	சடாபலம் caṭāpalam, பெ. (n.) பனை (மூஅ);; palmyra tree. [சடை → சடா + பலம்]
சடாபாரம்	சடாபாரம் caṭāpāram, பெ. (n.) சடைக்கற்றை; heavy matted hair, as of Sanyasin (செ.அக.);. [சடை → சடா + பாரம்] Skt. {} → த. பாரம்
சடாபூதம்	சடாபூதம் caṭāpūtam, பெ. (n.) சடாமாஞ்சில்; Indian spikenard – Valeriana jatamansi (சா.அக.);. [சடை → சடா + பூதம்]
சடாமகுடப்பெருமாள்	சடாமகுடப்பெருமாள் caḍāmaguḍapperumāḷ, பெ. (n.) நெல்லை மாவட்டம், பெருங் குளத்தில் உள்ள திருவழுதீசுவர ஆலயத்தின் வழிபாட்டுக் கடவுள்; presiding deity of the temple {} in Perungulam in Tirunelveli district. seeதிருவழுதி வளநாட்டுப் பெருங்குளத்துத் திருவழுதீஸ்வரத்து ஜடாமகுடப் பெருமாளுக்கு வேண்பு நாட்டு நால்வர்" (தெ. க. தொ. 14. கல். 59, 2);.
சடாமகுடம்	சடாமகுடம் caḍāmaguḍam, பெ. (n.) சடைமுடி; matted hair coiled into a crown. seeசடா மகுடத்திலே கங்கை யடங்கும்" (தனிப்பா. 1, 5:23);. [சடை → சடா + மகுடம்]
சடாமகுடன்	சடாமகுடன் caḍāmaguḍaṉ, பெ. (n.) சிவன்; Lord {}. [சடை → சடா + மகுடன். மகுடம் → மகுடன்.]

சடாமாஞ்சி	சடாமாஞ்சி caṭāmāñji, பெ. (n.) செடி வகை (வின்.);; spikenard herb, Nardostachys jatamansi மறுவ. சடாமாஞ்சில் ம. சடாமாஞ்சி [சடை → சடா + மாஞ்சி]
சடாமாஞ்சில்	சடாமாஞ்சில் caṭāmāñjil, பெ. (n.) நமத்தம் என்கிற புல்லினம்; valarian or Indian spikenard - Valerrian jatamansi (சா.அக.);. மறுவ. சடாசஞ்சி, சடாமாசி. பெருங்கோரைக் கிழங்கு, பெருங்கோரை இது ஒரு கடைச் சரக்கு; சடையுடன் இருக்கும்; சற்று மஞ்சள் சாயலான கறுப்பு நிறம் உடையது;காரம் நிறைந்தது.
சடாமுடி	சடாமுடி caḍāmuḍi, பெ. (n.) சடாமகுடம் பார்க்க;see {}. seeமின்னெறி சடாமுடி" (நன்னெறி, காப்பு);. [சடை → சடா + முடி]
சடாமுனி	சடாமுனி caṭāmuṉi, பெ. (n.) பேய் வகை; a kind of demon (செ.அக.);. [சடை → சடா + முனி]
சடாமூலம்	சடாமூலம் caṭāmūlam, பெ. (n.) சடாவேரி பார்க்க;see {}. [சடை → சடா + மூலம்]

சடாய்	சடாய்1 caṭāyttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) செழித்தல் (வின்.);; to grow thick, bushy, leafy. க. சடாயுத. சடாயித, சடாய்த (மிகுதியாதல்); [சடை → சடாய்-,] சடாய்2 caṭāyttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. துமுக்கி (துப்பாக்கி); கெட்டித்தல்; to load, as a gun. 2. அதட்டுதல்; to rebuke, to chide. [சடாய் → சடாய்த்தல் (வ.வ. 137);] சடாய்3 caṭāyttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பெருமிதமாய் பேசுதல்; to talk tall, to boast. [சடாய்-2 → சடாய்-3] சடாய்4 caṭāy, பெ. (n.) சடாயு பார்க்க;see {}. 'புறங்கண்ட சடாயென்பான்' (தேவா. 159, 6);.
சடாயு	சடாயு caṭāyu, பெ. (n.) இராம கதையில் கூறப்படும் ஒரு கழுகு வேந்தன் (கம்பரா.);; a vulture-king who figures in Ramayana. [சடை → சடா → சடாயு] த. சடாயு → Skt. {}
சடாயுபுரம்	சடாயுபுரம் caṭāyuburam, பெ. (n.) புள்ளிருக்குவேளூர் (வைத்தீசுவரன் கோயில்); என்னும் திருத்தலத்தின் மறுபெயர்; one of the name of {} koil. [சடை → சடா → சடாயு + புரம்]
சடார்புடாரெனல்	சடார்புடாரெனல் caṭārpuṭāreṉal, பெ. (n.) விரைவை உணர்த்தும் ஒலிக்குறிப்பு; onom. expr. signifying hasteness. [சடார் + புடார் + எனல்]
சடாரட்டியெனல்	சடாரட்டியெனல் caṭāraṭṭiyeṉal, பெ. (n.) விரைவுக் குறிப்பு; onom. expr. signifying haste. [சடார் + அட்டி + எனல்]

சடாரி	சடாரி1 caṭāri, பெ. (n.) 1. சடகோபன்; a {} saint. 2. சடகோபம் பார்க்க;see {} (செஅக.);. [சடை → சடாரி] சடாரி2 caṭāri, பெ. (n.) கவசம் (சூடா.);; coat of mail. [சடை → சடா → சடாரி]
சடாரிடல்	சடாரிடல் caḍāriḍal, பெ. (n.) சடாரெனல் பார்க்க (வின்.);;see {}. மறுவ. சடாரெனல் [சடார் + இடல்]
சடாரெனல்	சடாரெனல் caṭāreṉal, பெ. (n.) 1. ஓர் ஒலிக் குறிப்பு; onom. expr. signifying crackling sound 2. திடீரென நிகழ்வதைக் குறிக்கும் ஒலிக்குறிப்பு; onom. expr. signifying all at once, suddenly, used of rising or a sneezing etc. க. சடக்கனெ [சடார் + எனல்]
சடாலம்	சடாலம்1 caṭālam, பெ. (n.) ஆலமரம் (சங்.அக.);; banyan tree. [சடை → சடா + ஆலம்] த. சடாலம் → Skt. {} சடாலம்2 caṭālam, பெ. (n.) தேன்கூடு (சங்.அக);; honey comb. [சடை → சடா → சடாலம்]
சடாலு	சடாலு caṭālu, பெ. (n.) செண்பகப்பூ; champak flower - Michelia champaca (சா.அக.);. [சடை → சடா → சடாலு]
சடாவல்லவன்	சடாவல்லவன் caṭāvallavaṉ, பெ. (n.) சடை முறையில் மறைப்பகுதிகளைச் சொல்வதில் வல்லவன்; one clever at reciting {} texts according to {} arrangement. இவன் சடாவல்லவனென்பான் (பிரபோத. 11: 5);. [சடை → சடா + வல்லவன்]

சதாவு	சதாவு catāvu, பெ. (n.) ஏற்றம் (P.T.L.);; ascent, increase. H. {} [சடைத்தல் = அடர்ந்து வளர்தல். சடை → சடா; சடாய்த்தல் = செழித்தல். அடர்ந்து வளர்தல். சடா → சதாவு = வளர்ச்சி, ஏற்றம்]
சடாவேரி	சடாவேரி caṭāvēri, பெ. (n.) தண்ணீர்விட்டான்; a common climber with many thick fleshy roots (செ.அக.);. [சடை → சடா + வேரி. வேர் + இ =வேரி]
சடி	சடி caḍi, பெ. (n.) 1. சடை; matted lock of hair. 2. துப்பட்டி; sheet of cloth. [சடைத்தல் = நெருங்குதல், அடர்தல், நெருங்கிக்கிடத்தல், சடை → சடா. சடாய்த்தல் = அடர்த்து வளர்தல். சடா → சடி = சடை, அடர்த்தியாக நூலிழையால் நெய்த போர்வை]
சடிதி	சடிதி1 caḍidi, கு.வி.எ. (adv.) விரைவாக; quickly, instantly, at once. seeவையமேற் சடிதி வீழ்ந்து" (சேதுபு. சீதைகுண். 20);. [சடுதி → சடிதி] சடிதி2 caḍidi, பெ. (n.) சடிதிவு பார்க்க (வின்.);;see {}. [சடி → சடிதி]
சடிதியம்	சடிதியம் caḍidiyam, பெ. (n.) குறிஞ்சான்; Indian ipecacuauha - Tylophora asthamatica (சா.அக.);.
சடிதிவு	சடிதிவு caḍidivu, பெ. (n.) ஏலத்தோல் (வின்.);; cardamom husk. [சடி → சடிதிவு]
சடிபஞ்சு	சடிபஞ்சு caḍibañju, பெ. (n.) மாதுளை; pomegranate - Punica granatum (சா.அக.);.
சடிரை	சடிரை caḍirai, பெ. (n.) வெண்தகரை; white senna; sulphur-flowered senna - Cassia glauca (சாஅக.);.

சடிலம்	சடிலம்1 caḍilam, பெ. (n.) அரிமா; lion. [சடைத்தல் = அடர்ந்து கிளைத்தல். சடை= கற்றை, இயற்கையான மயிர்க்கற்றை, சடை → சடி → சடிலம். சடிலம் = நெருக்கம், நெருங்கிய பிடரி மயிரினையுடையது] சடிலம்2 caḍilam, பெ. (n.) 1. செறிவு (திவா.);; closeness, thickness, denseness, as of hair, foliage. 2. சடை4 பார்க்க;see {}. seeவெண்பிறைச் சடிலக்கோவே" (தாயு.சொல்லற் கரிய. 5);. 3. குதிரை (பிங்.);; horse, as having a mane. 4. வேர்; root. seeஉத்தாமணிச் சடிலத்தோடு" (தைலவ. தைல. 93);. ˆசடு சடி சடிலம்ˆ
சடிலமஞ்சில்	சடிலமஞ்சில் caḍilamañjil, பெ. (n.) சடாமாஞ்சில் பார்க்க;see {} (சாஅக);. [சடாமாஞ்சில் → சடிலமஞ்சில்]
சடிலாகியம்	சடிலாகியம் caḍilākiyam, பெ. (n.) மூக்கொற்றிப் பூடு; pointed-leaved hogweed (சா.அக.);.
சடிலை	சடிலை caḍilai, பெ. (n.) சடாமாஞ்சி (தைலவ. தைல. 14);; spikenard. [சடிலமஞ்சில் → சடிலை] த. சடிலை → Skt. {}
சடினம்	சடினம் caḍiṉam, பெ. (n.) 1. வசம்பு (மலை.);; sweet flag. 2. நெட்டிவேர் (மூ.அ.);; root of the sola-pith. [சடை → சடி → சடினம்.]
சடு	சடு1 caḍu, பெ. (n.) வயிறு (யாழ். அக);; belly. [சடம் → சடு] சடு2 caḍu, பெ. (n.) ஆய்வு; examination, inspection. [அடுதல் = கருதுதல். அடு → சடு]

சடுக்கா	சடுக்கா caḍukkā, பெ. (n.) 1. சடுக்கா வண்டி;{}, a small cart. 2. விரைவு; quickness, swiftness. [சடு → சடுக்கா (மு.தா. 62);]
சடுகுடு	சடுகுடு caḍuguḍu, பெ. (n.) சிறுவர் விளையாட்டு (G.Tn.D.I. 105);; a boy's game. ம. சடுகுடு [சடு + குடு. ஒலிக்குறிப்புச் சொல், அவ்வாறு சொல்லிக் கொண்டு ஆடும் விளையாட்டு] ஆடுவாருள் ஒவ்வொருவனும் எதிர்க்கட்சியின் எல்லைக்குட் சென்று, சடுகுடு என்று சொல்லியாடும் ஆட்டு, சடுகுடு எனப்பட்டது. இது பாண்டி நாட்டில் குடட்டி என்றும், வடசோழ நாட்டில் பலிச்சப்பிளான் அல்லது பலீன் சடுகுடு என்றும் பெயர்பெறும். சடுகுடு என்பது தென் சோழ நாட்டிலும் கொங்கு நாட்டிலும் இதற்கு வழங்கும் பெயராம். ஆடுவாரெல்லாரும், உத்திகட்டிச் சமத் தொகையான இரு கட்சியாகப் பிரிந்து கொள்வர். இரு கட்சியார் இடத்திற்கும் இடையில் ஒரு குறுக்குக் கோடு கீறப்பெறும். சோழ நாட்டார் இதை உப்புக்கோடு என்பர். முதலாவது எந்தக் கட்சியார் பாடிவருவது என்று ஏதாவதொரு வகையில் தீர்மானிக்கப் பெறும். அங்ஙனம் தீர்மானிக்கப்பெற்ற கட்சியாருள் ஒருவன் உப்புக் கோட்டைத் தாண்டி எதிர்க்கட்சி யெல்லைக்குட் புகுந்து 'சடுகுடு சடுகுடு' என்றோ seeசடுகுடு குடு குடு குடு" என்றோ seeபலிஞ் சடுகுடு" என்றோ, இடைவிடாது பாடிக்கொண்டு எதிர்க்கட்சியாருள் ஒருவனையோ, பலரையோ தொட்டுவிட்டு அவனிடமேனும் அவரிடமேனும் பிடி கொடாது தன் கட்சி எல்லைக்குள் வந்துவிட வேண்டும். அங்ஙனம் வரும்வரை பாடுவதை நிறுத்தக்கூடாது. அவனால் தொடப்பட்ட வரெல்லாம் தொலைந்துவிடுவர்.அவர் ஆட்டிற் கலவாது ஒரு புறமாய்ப் போயிருத்தல் வேண்டும்.
சடுத்தக்காரன்	அதன்பின் கட்சியருள் ஒருவன் எதிர்க் கட்சியெல்லைக்குட் புகுந்து ஆடிச் சடுத்தக்காரன் caḍuttakkāraṉ, பெ. (n.) கட்டாயப்படுத்துவோன் (வின்.);; one who urges or compels one who is importunate. [சடுத்தம் + காரன்]
சடுத்தம்	சடுத்தம்1 caḍuttam, பெ. (n.) 1. போட்டி (வின்.);; rivalry, competition. 2. போராட்டம்; dispute. சடுத்தத்திலே வந்து விழுந்தது. 3. பூட்கை; challenge. seeஒருவருக்கொருவர் சடுத்தம் பேசி" (இராமநா. உயுத் .16);. 4. கட்டாயப்படுத்துகை (வின்.);; compelling, urging, importuning, being obstinate. [சடு → சடுத்தம்] சடுத்தம்2 caḍuttam, பெ. (n.) விரைவு, உடனடித் தேவை; urgency. [சடு → சடுதி → சடுத்தம்]

சடுத்தம்பூட்டு-தல்	சடுத்தம்பூட்டு-தல் caḍuddambūḍḍudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) வலக்காரமாகப் புகுத்துதல்; to thrust by force. [சடுத்தம் + பூட்டு-,]
சடுத்தி	சடுத்தி caḍutti, பெ. (n .) ஆய்வு (இ.வ.);; examination, inspection, review, search. [சடு → சடுத்தி]
சடுதிபார்-த்தல்	சடுதிபார்-த்தல் caḍudipārddal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) தேர்வு பண்ணுதல்; to review, muster as forces as inspect, examine accounts. [சடுதி + பார்-,]
சடுதியாக	சடுதியாக caḍudiyāka, வி.எ. (adv.) விரைவாக; quickly, fast. இந்த வேலையைச் சடுதியாக முடித்துவிட்டு வீட்டுக்குப் போகலாம். [சடுதி + ஆக]
சடுலம்	சடுலம்1 caḍulam, பெ. (n.) நடுக்கம் (யாழ். அக.);; trembling, shaking. [சடு = விரைவு. சடு → சடுலம். தொடர்ந்து இயங்கிக் கொண்டிருப்பது. இயங்குவது போல் அசையும் நடுக்கம்] த. சடுலம் → Skt. {} சடுலம்2 caḍulam, பெ. (n.) சடுலை பார்க்க;see {} (செ.அக.);. [சதி = விரைவு. சடு → சடுலம் = மிக [illegible] பாய்வது. அவ்வாறு பாயும் மின்னல்]
சடுலவாரவம்	சடுலவாரவம் caḍulavāravam, பெ. (n.) சடுலவோசை பார்க்க;see {}. seeகழை முதலிய தருக்களின் சடுலவாரவ மிஞ்சி" (பாரத. காண்டவ. 25);. [சடுலம் + அரவம்]
சடுலவோசை	சடுலவோசை caḍulavōcai, பெ. (n.) தீக்கொழுந்து முதலியவற்றின் அசைவினால் எழும் ஒலி; tremulous sound, as of leaves in a forest flames of fire, etc. seeவெடித்தெழு சடுல வோசையின்" (பாரத. காண்டவ. 20);. [சடுலம் + ஓசை]
சடுலை	சடுலை caḍulai, பெ. (n.) மின்னல் (யாழ்.அக.);; lightning. [சடுலம் → சடுலை]

சடை	சடை1 caḍaidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சோர்வடைதல் (இ.வ.);; to become weary, disheartened, dispirited. 2. உள்ளடங்குதல் (வின்.);; to be shut in. 3. பயிர் முதலியன நறுங்கிப் போதல், வளர்ச்சி தடைபட்டுப் போதல்; to be stunted in growth, as trees, plants. ம. சடயுக [சட்டு → சடை (மு.தா.117);] சடை2 caḍaidal, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. ஆணி முதலியன தறைதல் (வின்.);; to flatten, as the head or point of a nail by repeated blows; to clinch, rivet. 2. தடுத்தல் (யாழ்ப்.);; to stop the progress, to interrupt, arrest, check, prevent, hinder. [(கட்டு); → சட்டு → சடை] சடை3 caḍaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சடை1 -1 பார்க்க;see {}. seeகொடுக்கக் கை சடைப் பாரில்லை" (குற்றா.தல. தக்கன் வேள்விச். 8o);. [கட்டு → சட்டு → சடை → சடைதல் (மு.தா.117);] சடை4 caḍaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அடர்ந்து கிளைத்தல் (யாழ்.அக.);; to grow densely and luxuriantly. 2. பெரியதாதல்; to grow big. [சடாய் → சடை → சடைதல் (வ.வ. 138);] சடை5 caḍai, பெ. (n.) 1. நெட்டி (பிங்.);; sola pith. 2. அடைப்பு; stopper of a bottle, cork. [சடாய் → சடை (வ.வ. 138);] சடை6 caḍai, பெ. (n.) 1. சடையாக அமைந்த மயிர்முடி; matted locks of hair. seeவிரிசடைப் பொறையூழ்த்து" (பரிபா. 9:5);. seeசடைத் தம்பிரானுக்குச் சாதம் இல்லாதபோது மொட்டைத் தம்பிரானுக்கு மோர் எங்கே கிடைக்கும்' (பழ.);. 2. பின்னிய கூந்தல் (பிங்.);; plaited hair. 3. அடர்ந்த மயிர்; bushy, shaggy or thick hair. 4. வேர்; roots fibrous roots, as in a moss. seeகடும்பழிச் சடையலைந்து" (கல்லா.82.3);. 5. விழுது (இலக்அக);; aerial roots. 6. இலாமிச்சை (தைலவ. தைல. 98);; cuscus-grass.

சடைக்கஞ்சா	சடைக்கஞ்சா caḍaikkañjā, பெ. (n.) கஞ்சா வகை (சங்.அக.);; a variety of Bengal hemp. [சடை + கஞ்சா]
சடைக்கட்டை	சடைக்கட்டை caḍaikkaḍḍai, பெ. (n.) சடைகட்டை பார்க்க;see {}. [சடை + கட்டை]
சடைக்கணவாய்	சடைக்கணவாய் caḍaikkaṇavāy, பெ. (n.) கணவாய் மீன்வகை (வின்.);; a species of cuttle- fish. [சடை + கணவாய்]
சடைக்கந்தம்	சடைக்கந்தம் caḍaikkandam, பெ. (n.) 1. வசம்பு; sweet flag. 2. கந்தகம்; sulphur. [சடை + கந்தம்]
சடைக்கரப்பான்	சடைக்கரப்பான் caḍaikkarappāṉ, பெ. (n.) ஒரு வகைக் கரப்பான் நோய்; a crowded skin eruption - Strophulous confertus (சா.அக.);. [சடை + கரப்பான்]
சடைக்காந்தாரி	சடைக்காந்தாரி caḍaikkāndāri, பெ. (n.) காட்டுச்சாரணை பார்க்க;see {} (சா.அக.);. [சடை + காந்தாரி]
சடைக்கால்	சடைக்கால் caḍaikkāl, கொடிக்காற்பயிர் அழிப்பட்டு வரம் நிலம் (W.G.); land of an abandoned betel-garden. [சடை 1 + கால்]
சடைக்கிரந்தி	சடைக்கிரந்தி caḍaikkirandi, பெ. (n.) கரப்பான் வகை (தஞ்சர. iii. 92);; a kind of eruption. [சடை + கிரந்தி]
சடைக்குச்சு	சடைக்குச்சு caḍaikkuccu, பெ. (n.) தலை மயிரோடு பின்னித் தொங்கவிடுவதாய் இரண்டு மூன்று குச்சுக்களை உடைய அணி; hair-ornament with pendants composed of two or three small gold cups (செ.அக.);. க. சடெகுச்சு [சடை + குச்சு] [p]

சடைக்குஞ்சம்	சடைக்குஞ்சம் caḍaikkuñjam, பெ. (n.) சடைக்குச்சு பார்க்க (இ.வ.);;see {}. [சடை1 + குஞ்சம்]
சடைக்குட்டம்	சடைக்குட்டம் caḍaikkuḍḍam, பெ. (n.) யானைக் குட்டம்; a kind of leprosy with thickening of the skin (சா.அக.);. [சடை2 + குட்டம். குள் → குட்டு → குட்டம் = குட்டை, குட்டி, விரல்களும் மூக்கும் அழுகிக் குட்டையாகும் நோய்] க. குட்டம் → Skt. {}
சடைக்குலம்	சடைக்குலம் caḍaikkulam, பெ. (n.) வெள்ளைக் குந்திரிக்கம்; white dammer - Valeria indica (சா.அக.);. [சடை + குலம்]
சடைக்குழல்	சடைக்குழல் caḍaikkuḻl, பெ. (n.) இரட்டை எருதுகளால் இழுக்கப்படும் ஏர் வகை; seed- drill or drill-plough drawn by a pair of the bullocks (செ.அக);. [சடை + குழல். சதை → சடை]
சடைக்குறண்டி	சடைக்குறண்டி caḍaikkuṟaṇḍi, பெ. (n.) சுமாலிக் குறண்டி; a species of caranday – Lepidagathis genus (சா.அக.);. [சடை + குறண்டி]
சடைக்கை	சடைக்கை caḍaikkai, பெ. (n.) இலைக் கள்ளி; leaf-spurge - Euphorbia neirirfolia (சா.அக.);. [சடை + கை]
சடைக்கொடி	சடைக்கொடி caḍaikkoḍi, பெ. (n.) நெட்டி; pith plant (சா.அக.);. [சடை5 + கொடி]
சடைக்கோங்கு	சடைக்கோங்கு caḍaikāṅgu, மஞ்சட் கோங்கு (சித்.அக); a species of common caung. [சடை4 + கோங்கு]
சடைகட்டு-தல்	சடைகட்டு-தல் caḍaigaḍḍudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பின்னிய சடைமுடியைத் தூக்கிக் கட்டுதல்; to plait tresses. க. சடெகட்டு [சடை6 + கட்டு]

சடைகட்டை	சடைகட்டை caḍaigaḍḍai, பெ. (n.) மீன்பிடி வலையுடன் அடையாளத்தின் பொருட்டு கட்டப்பட்டிருக்கும் மிதவை (செங்கை.);; floating log tied with fishing net. [சடை + கட்டை]
சடைச்சம்பா	சடைச்சம்பா caḍaiccambā, பெ. (n.) கற்றை கற்றையாகக் காய்க்கும் சம்பா நெல் வகை; a variety of {} paddy bearing grains in thick clusters (செ.அக.);. ம. சடச்சம்பா [சடை + சம்பா]
சடைச்சி	சடைச்சி caḍaicci, பெ. (n.) 1. நெட்டி (மலை.);; sola pith. 2. கீரிப்பூண்டு (L.);; Indian snake- root. 3. புளியாரை (மூ.அ.);; yellow wood-sorrel. 4. பாசிவகை (பிங்.);; a kind of moss. 5. மரவகை; common Indian linden. 6. பொன்னிமிளை என்னும் செவ்வெண்மையான கல்வகை (வின்.);; a mineral. ம. சடச்சி [சடை5 → சடைச்சி]
சடைச்சிகை	சடைச்சிகை caḍaiccigai, பெ. (n.) மீன்கொல்லி; fish-killer - Anamirta cocculus (சா.அக.);.
சடைச்சிகி	சடைச்சிகி caḍaiccigi, பெ. (n.) நீர்ச்சுண்டி; floating sensitive plant - Neptunia oberacca (சா.அக);.
சடைச்சிகிரி	சடைச்சிகிரி caḍaiccigiri, பெ. (n.) மிளகாய்; chilli - Capsicum fruitescens (சா.அக.);.
சடைச்சிவேர்	சடைச்சிவேர் caḍaiccivēr, பெ. (n.) பூடுவகை (சங்.அக.);; a plant - Achyranthes corymbosa. [சடை → சடைச்சி + வேர்]

சடைச்செந்நெல்	சடைச்செந்நெல் caḍaiccennel, பெ. (n.) சடைச்சம்பா பார்க்க;see {}. seeசடைச்செந்நெல் பொன்விளைக்கும்... நாடு" (நள. சுயம்வர.. 68);. [சடை + செந்நெல்]
சடைத்தும்பி	சடைத்தும்பி caḍaittumbi, பெ. (n.) பெரிய தும்பி இன மீன் (மீனவ.);; a large kind of tumbi (scatish); fish. [சடை + தும்பி]
சடைத்தும்பை	சடைத்தும்பை caḍaittumbai, பெ. (n.) முடித் தும்பை; a kind of leuces plant with thick set of flowers (சா.அக.);. [சடை + தும்பை]
சடைத்தேங்காய்	சடைத்தேங்காய் caḍaittēṅgāy, பெ. (n.) நார் மிகுந்த தேங்காய் (யாழ்ப்.);; coconut whose husk abounds in fibres. [சடை + தேங்காய்]
சடைநவ்வல்	சடைநவ்வல் caḍainavval, பெ. (n.) நரிநவ்வல் அல்லது சிறுநாவல்; ruddy black plum - Eugenia rubicunda (சா.அக.);. [சடை + நவ்வல்]
சடைநாகம்	சடைநாகம் caḍainākam, பெ. (n.) மகளிர் தலையணி; a woman's hair-ornament (செ.அக.);. க. சடெநாகர [சடை + நாகம். நல்லப்பாம்பு படம் பொறித்த பொன்னாலான, சிறுவட்ட வடிவத் தலையணி]
சடைநாங்கில்	சடைநாங்கில் caḍaināṅgil, பெ. (n.) பெருநாங்கில் என்னும் பெரிய இலைகளையுடைய இருள்மரம்; large-leaved ironwood - Mesua (genus); (சா.அக.);. [சடை 6 + நாங்கில்]
சடைநாய்	சடைநாய் caḍaināy, பெ. (n.) உடலில் மயிரடர்ந்துள்ள நாய்வகை; a species of dog having shaggy hair. [சடை6 + நாய்]

சடைநாரை	சடைநாரை caḍainārai, பெ. (n.) தலைப் பகுதியில் சடைபோன்ற நீண்ட இறகுகள் உடைய, செம்மஞ்சள்நிறக் கடற்பறவை (மீனவ.);; reddish yellow coloured bird, which has matted hair-like portion on top of its wings. [சடை6 + நாரை]
சடைநெத்திலி	சடைநெத்திலி caḍainettili, பெ. (n.) நெத்திலி மீனிற் பெரியது (மீனவ.);; big nettili fish. [சடை4 + நெத்திலி]
சடைப்பயறு	சடைப்பயறு caḍaippayaṟu, பெ. (n.) பயறு வகை (L.);; tufted green-gram. [சடை1 + பயறு]
சடைப்பருத்தி	சடைப்பருத்தி caḍaipparutti, பெ. (n.) செம்மண்ணில் பயிராகும் அடுக்குப்பருத்தி (G.Sm.D.I.i.226);; a superior kind of cotton raised in red loam. க. சடெகத்தி [சடை4 + பருத்தி]
சடைப்பாசி	சடைப்பாசி caḍaippāci, பெ. (n.) சடைபோல் தடித்திருக்கும் பாசிவகை; a kind of moss. [சடை4 + பாசி]
சடைபில்லை	சடைபில்லை caḍaibillai, பெ. (n.) சடைவில்லை பார்க்க;see {}. க. சடெபில்லை;தெ. சடபில்ல. [சடை6 + பில்லை]
சடைப்பின்னல்	சடைப்பின்னல் caḍaippiṉṉal, பெ. (n.) ஒன்றோடொன்று நெருங்கிப்பிணைந்திருப்பது; intertwining like matted locks. seeகொடிகள் சடைப்பின்னலாகக் கிடக்கின்றன' (உ.வ.);. [சடை6 + பின்னல்]
சடைப்புகையிலை	சடைப்புகையிலை caḍaippugaiyilai, பெ. (n.) இலை அதிகமாக வளரும் புகையிலை வகை; a kind of tobacco plant with thick set of leaves (சா.அக.);. [சடை4 + புகையிலை]
சடைப்புல்	சடைப்புல் caḍaippul, பெ. (n.) புல்வகை (M.M. 311);; hairy grass. [சடை4 + புல்]
சடைப்பூச்சி	சடைப்பூச்சி caḍaippūcci, பெ. (n.) கம்பளிப் பூச்சி வகை (வின்.);; a kind of caterpillar. [சடை6 + பூச்சி]

சடைப்பூம்பாதிரி	சடைப்பூம்பாதிரி caḍaippūmbātiri, பெ. (n.) மிகுதியாய்ப் பூக்கும் பாதிரிமரம்; trumpet flower tree with dense flowers - Sterlospermum chelonoides (சா.அக.);. [சடை + பூம்பாதிரி]
சடைப்பூரான்	சடைப்பூரான் caḍaippūrāṉ, பெ. (n.) பூரான் வகை; a kind of centipede. [சடை6 + பூரான்]
சடைப்பேய்	சடைப்பேய் caḍaippēy, பெ. (n.) சடை முடியுடைய பேய்; devil or goblin which has matted hair. மறுவ. முனி [சடை1 + பேய். பேபே என்பது அச்சக் குறிப்பு. பே = அச்சம். பே → பேம் =அச்சம். பே → பேய் = அச்சம், அஞ்சப்படும் ஆவி]
சடைப்பொருவா	சடைப்பொருவா caḍaipporuvā, பெ. (n.) ஒரு வகைக் கடல்மீன்; a kind of sea fish (மீனவ.);. [சடை + பொருவா]
சடைபற்று-தல்	சடைபற்று-தல் caḍaibaṟṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) அடர்த்தியாதல் (வின்.);; to become thick as of hair, leaves, etc. [சடை4 + பற்று-,]
சடைபின்னு-தல்	சடைபின்னு-தல் caḍaibiṉṉudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) தலைமயிரைப் பிரிவுகளாக்கி அவை ஒன்றுடன் ஒன்று பிணைந்து நிற்குமாறு பின்னுதல்; to plait the hair. க. சடெயெணெ [சடை6 + பின்னு-,]
சடைபோட்டுக் கொள்(ளு)-தல்	சடைபோட்டுக்கொள்(ளு)-தல் caḍaipōḍḍukkoḷḷudal, 13 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தலைமுடியைச் சடையாக்கிக் கொள்ளுதல்; to have one's hair matted by artificial means. 2. தலைபின்னிக் கொள்ளுதல்; to have one's hair well combed and plaited. [சடை6 + போட்டுக்கொள்(ளு);-,]
சடைபோடு-தல்	சடைபோடு-தல் caḍaipōḍudal, செ.கு.வி. (v.i.) கூரைவீட்டின் முகட்டினைப் புல்லால் பின்னல்போட்டு மூடுதல்; to plait the straws on the gabled of a hut (கட்டட);. [சடை 6 + போடு-,]
சடைமாஞ்சம்	சடைமாஞ்சம் caḍaimāñjam, பெ. (n.) மிளகு சாரணைக்கொடி; a creeper of Triantheme (சாஅக);. [சடை + மாஞ்சம்]
சடைமாரியாயி	சடைமாரியாயி caḍaimāriyāyi, பெ. (n.) அம்மை நோய்க்குரிய பெண்தெய்வம் (M.L.);; goddess of measles. [சடை4 + மாரியாயி. ஒ.நோ. அம்மன் = அம்மைதோய் வகை, காளி]

சடைமுடி	சடைமுடி caḍaimuḍi, பெ. (n.) 1. சடை6 1 பார்க்க;see {} I. 2. சடையோடு கூடிய மகுடம்; matted hair coiled into a crown. seeபுன்மயிர்ச் சடைமுடிப் புலரா வுடுக்கை" (சிலப். 25, 126);. 3. சரக்கொன்றை (மூ.அ.);; Indian laburnum. க., தெ. சடெமுடி [சடை4 + முடி]
சடைமுடியோர்	சடைமுடியோர் caḍaimuḍiyōr, பெ. (n.) சடை முடியுடைய முனிவர் (பிங்.);; ascetics, as persons with matted hair. [சடை4 + முடியோர்]
சடையநாயனார்	சடையநாயனார் caḍaiyanāyaṉār, பெ. (n.) சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரின் தந்தையும் அறுபத்துமூவருள் ஒருவருமான நாயனார் (பெரியபு.);; a canonized {} saint, father of {}, one of 63 {}. [சடை4 → சடைய + நாயனார்]
சடையப்பன்	சடையப்பன் caḍaiyappaṉ, பெ. (n.) 1. சடை முடியையுடைய அப்பன், சிவன்; lit., the father or lord with mated hair, {}. seeஅப்பார் சடையப்பன்" (திருவாச. 8, 11);. 2. கம்பனுக்கு உதவி யளித்தவரும் திருவெண்ணெய்நல்லூரில் வாழ்ந்தவருமான ஒரு வள்ளல்; patron of Kamban. seeவாழ்வார் திருவெண்ணெய் நல்லூர்ச் சடையப்பன் வாழ்த்துப்பெற" (கம்பரா. தனியன்);. [சடை6 + அப்பன்] முனிவன்கோலத்திற் சடையுடைமையால், சிவன் சடையன், சடையப்பன் என்றும் பெயர் பெற்றான்.
சடையவர்மன் இராசராசன் சுந்தரன்	சடையவர்மன் இராசராசன் சுந்தரன் caḍaiyavarmaṉirācarācaṉcundaraṉ, பெ. (n.) கி.பி. 1310 முதல் 1332 வரை ஆண்ட பாண்டியன்; a {} king ruled during 1310 - 1332. [சடையவர்மன் + இராசராசன் + சுந்தரன்] சடையவர்மன், மாறவர்மன் என்பன தலைமுறைதோறும் மாறிமாறிச் சூடிக் கொள்ளும் பாண்டியர்தம் குலப்பட்டம்
சடையவர்மன் உடையார் சிறிவல்லபன்	சடையவர்மன் உடையார் சிறிவல்லபன் caḍaiyavarmaṉuḍaiyārciṟivallabaṉ, பெ. (n.) கி.பி. 1014 முதல் 1031 வரை திருநெல்வேலிப் பகுதியைத் தலைமையிடமாகக் கொண்டு ஆட்சி செய்த பாண்டியன்; a {} king ruled during 1014-1031. [சடையவர்மன் + உடையார் + சிறிவல்லபன்]
சடையவர்மன் குலசேகரன்-	சடையவர்மன் குலசேகரன்-1 caḍaiyavarmaṉkulacēkaraṉ, பெ. (n.) 1190 முதல் 1218 வரை ஆண்ட பாண்டிய மன்னன்; a {} king ruled during 1190 - 1218. [சடையவர்மன் + குலசேகரன்] சோழஅரசுக்குத் திறை செலுத்த மறுத்ததால், சோழன் குலோத்துங்கன் மதுரை மீது படை யெடுத்து, குலசேகரனையும் அவன் மனைவி மகளையும் சிறைவீடு செய்து பின்பு அடி பணிந்த பாண்டியனுக்கு

சடையவர்மன் சிறிவல்லபன்	சடையவர்மன் சிறிவல்லபன் caḍaiyavarmaṉciṟivallabaṉ, பெ. (n.) கி.பி. 1101 - 1124 வரை ஆட்சி புரிந்த பாண்டிய மன்னன்; a {} king ruled during 1104 - 1l24. [சடையவர்மன் + சிறிவல்லபன்] இம்மன்னன் தந்தை மதுரையைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆட்சி செய்த இடைக்காலப் பாண்டியன் குலசேகரன். இப் பெயரில் பலர் பாண்டிய நாட்டை ஆண்டுள்ளனர்
சடையவர்மன் சுந்தரன்-I	சடையவர்மன் சுந்தரன்-I caḍaiyavarmaṉcundaraṉ, பெ. (n.) கி.பி. 1250 - 1284 வரை ஆட்சி புரிந்த பாண்டிய மன்னன்; a {} king ruled during 1250 - 1284. சுந்தரன் போசளர்களின் படைத்தலைவனான சிங்கணனைக் கொன்றான். போசளர்களின் கண்ணனூர்க் குப்பத்தைக் கைப்பற்றினான். இலங்கை மன்னனிடம் திறை பெற்றான்
சடையவர்மன் பராக்கிரமன்-I	சடையவர்மன் பராக்கிரமன்-I caḍaiyavarmaṉparākkiramaṉ, பெ. (n.) கி.பி. 1315 - 1334 வரை ஆட்சி புரிந்த பாண்டிய மன்னன்; a {} king ruled during 1315-1334. [சடையவர்மன் + பராக்கிரமன்] தில்லி அரசன் அலாவுதீன் கில்சியின் படைத் தலைவன் குசுரூகானையும், அவனது படைகளையும் விரட்டியதால், இவன் "வாளால் வழி திறந்தான்" என்று அழைக்கப் பட்டான். "வாளால் வழி திறந்தான் பணம்" எனும்பெயரில் உள்ள நாணயம் இம் மன்னன் காலத்தைச்
சடையவர்மன் விக்கிரமன்-I	சடையவர்மன் விக்கிரமன்-I caḍaiyavarmaṉvikkiramaṉ, பெ. (n.) கி.பி. 1241 -1254 வரை ஆண்ட பாண்டிய மன்னன்; a {} king ruled during 1241 - 1254. [சடையவர்மன் + விக்கிரமன்] போசள மன்னன் வீரசோமேசுவரனின் சமகாலத்தவன். போசள மன்னனின் மேலாளுமையைப் பாண்டியர்கள் ஏற்று ஆட்சி செய்தனர். இப் பெயரில் பலர் ஆட்சி புரிந்துள்ளனர்
சடையவர்மன் வீரன்	சடையவர்மன் வீரன் caḍaiyavarmaṉvīraṉ, பெ. (n.) கி.பி. 1170 - 1195 வரை ஆட்சி புரிந்த பாண்டிய மன்னன்; a {} king ruled during 1170 - 1195. [சடையவர்மன் + வீரன்] இப் பெயரில் பல பாண்டிய மன்னர்கள் ஆண்டுள்ளனர்.
சடையவரை	சடையவரை caḍaiyavarai, பெ. (n.) சடை சடையாய்க் காய்க்கும் அவரை; a species of bean. [சடை4 + அவரை]

சடையன்	சடையன்1 caḍaiyaṉ, செ. (n.) ஒரு வகை மீன்; a kind of fish (மீனவ.);. [சடை → சடையன்] சடையன்2 caḍaiyaṉ, பெ. (n.) 1. சிவன் (உரி.நி.);;{}. 2. சடையநாயனார்; a canonized Saiva saint. seeஎன்னவனா மரனடியே யடைந்திட்ட சடையன்" (தேவா.738, 11);. 3. வெண்ணெய்நல்லூரில் வாழ்ந்தவரும், கம்பனுக்கு உதவியளித்தவருமான பெருமகன்; a patron of {}. seeவறுமை நோய்க்கு மருந்தன சடையன்" (கம்பரா. வேள்வி. 1);. ம. சடயன் [சடை4 → சடையன்] முழுமுதற்கடவுளுக்குப் பேரண்டத்தையே வடிவமாகக் கூறுவது வழக்கமாதலால், மாலையில் தோன்றும் செவ்வானம் சிவ மேலாகத் தோன்றும் பிறையையும், பனிமலையுச்சியில் பிறக்கும் கங்கையையும் அவர் தலையிலனிந்திருப்பதாகவும் உருவகித்துக் கூறினர் முன்னோர் (ஒ.மொ.56);. சடையன்3 caḍaiyaṉ, பெ. (n.) கி.பி. 863 - 911 வரை ஆண்ட பாண்டிய மன்னன்; a {} king. seeதென்னாட்டுக் கோனாயின சடையந் தனிசெல்க" (பா.செ.ப); [சடை + அன். 'அன்' – ஆ.பா.ஈறு]
சடையன்மூலி	சடையன்மூலி caḍaiyaṉmūli, பெ. (n.) நார் அல்லது மயிரடர்ந்த பூடுகள்; any plant grown with thick set of fibres or hairs (சா.அக.);. [சடையன் + மூலி. மூல → மூலி = மருத்திற்குரிய வேர்ச்செடிகொடி]
சடையன் வீரநாராயணன்	சடையன் வீரநாராயணன் caḍaiyaṉvīranārāyaṇaṉ, பெ. (n.) கி.பி. 866 - 911 வரை ஆண்ட பாண்டியமன்னன்; a {} king. [சடையன் + வீரநாராயணன்] முற்காலப்பாண்டிய மன்னன்.
சடையன் வீரபாண்டியன்	சடையன் வீரபாண்டியன் caḍaiyaṉvīrapāṇḍiyaṉ, பெ. (n.) கி.பி 938 - 959 வரை ஆண்ட பாண்டியன்; a {} king. [சடையன் + வீரபாண்டியன்]
சடையனேரி	சடையனேரி caḍaiyaṉēri, பெ. (n.) தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள ஊர்; a village in {} District. [சடையன் + ஏரி. சடையன் வெட்டிய ஏரி] ஏரின் உதவி கொண்டு செய்யப்படும் பயிர்த் தொழில் வளர்ச்சிக்குப் பயன்படும் நீரைத்தேக்கி வைப்பதற்கு உருவாக்கப்படும் ஏரி. ஆழ்ந்தகன்ற நீர்நிலை.

சடையாண்டி	சடையாண்டி caḍaiyāṇḍi, பெ. (n.) சடை வளர்த்த ஆண்டி; religious mendicant with matted hair. [சடை6 + ஆண்டி]
சடையாணி	சடையாணி caḍaiyāṇi, பெ. (n.) ஆணிவகை (பிங்.);, flat-headed nail. [சடை2 + ஆணி]
சடையெருமை	சடையெருமை caḍaiyerumai, செ. (n.) மயிர் அடர்ந்த எருமை; a species of buffalo with thick hairs (சா.அக.);. [சடை + எருமை] [p]
சடையுளுவை	சடையுளுவை caḍaiyuḷuvai, செ. (n.) சடை போலும் நீண்ட இழைகளையுடைய உளுவை மீன் (தஞ்சை. மீனவ.);; 'uluvai' fish which has matted hair like long strings. [சடை + உளுவை]
சடையோன்	சடையோன் caḍaiyōṉ, பெ. (n.) 1. சிவன்;{}. seeபொன்னார் சடையோன் புலியூர்" (திறக்கோ.89);. 2. சிவனின் தானைத்தலைவன் (சூடா.);;{}. ம. சடயன் [சடை4 → சடையோன்]
சடைராகி	சடைராகி caḍairāki, பெ. (n.) நீண்ட விரிந்த கதிர்களைக் கொண்ட கேழ்வரகு (கோவை.);; a kind of ragi. [சடை + ராகி. இறகி → இரகி → ராகி]
சடைவாறு-தல்	சடைவாறு-தல் caḍaivāṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) இளைப்பாறுதல் (நெல்லை);; to have rest or relief. [சடைவு + ஆறு-,]
சடைவில்லை	சடைவில்லை caḍaivillai, பெ. (n.) தலைப் பின்னலிற் பெண்கள் செருகியணியும் தலையணி வகை; gold disc worn on the hair-plait, a woman's ornament. [சடை 4 + வில்லை]

சடைவிழு-தல்	சடைவிழு-தல் caḍaiviḻudal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மயிர்ச்சடையாகப் பற்றுதல்; to get matted or entangled, grow shaggy or bushy as the hair. 2. பயன்படாது போதல்; to become useless. [சடை6 + விழு-,]
சடைவு	சடைவு caḍaivu, பெ. (n.) 1. மனத்தளர்ச்சி; wearisomeness, depression of spirits, dejection. அவனுக்குச் சடைவு அதிகம். 2 ஆணி முதலியன தறைகை; rivetting. ம. சடவு [சடை1 → சடைவு]
சடைவுதீர்-த்தல்	சடைவுதீர்-த்தல் caḍaivutīrttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சோம்பல் முறித்தல்; to stretch or twist oneself of cast off laziness. [சடைவு + தீர்-,]
சடைவெளவால்	சடைவெளவால் caḍaiveḷavāl, பெரிய வெளவால் மீன் (மீனவ); a large portrait sea- fish. [சடை + வெளவால்]
சண்டகி	சண்டகி caṇṭagi, பெ. (n.) பெருமுத்தக் காசு; a big variety of koray root - Cyperus pertenui (சா.அக.);.
சண்டகோபி	சண்டகோபி caṇṭaāpi, பெ. (n.) கடுஞ்சினம் உடையவன்; person of violent anger. seeசண்டகோபி. துருத்தேவதை" (யசோதர. 1, 14);. [சண்ட(ம்);2 + கோபி] த்.கோபி → Skt. {}
சண்டதாண்டவம்	சண்டதாண்டவம் caṇṭatāṇṭavam, பெ. (n.) காளியோடு சிவன் ஆடிய கூத்து (சங்அக.);; dance of {} with {}. [சண்ட(ம்);2 + தாண்டவம்]
சண்டநாயகன்	சண்டநாயகன் caṇṭanāyagaṉ, பெ. (n.) சண்டேசுரநாயனார்; a canonized {} saint. seeசண்டநாயகனுக் கருள் செய்தவன்" (தேவா. 237, 8.);. [சண்ட(ம்);2 +நாயகன்]
சண்டப்பிரசண்டம்	சண்டப்பிரசண்டம் saṇṭappirasaṇṭam, பெ. (n.) 1. மிகு கடுமை; wild fierceness, extreme violence. seeமண்டிவரு சண்டப் பிரசண்ட மாருதமான" (திருவேங். சத. 48);. 2. ஆர்ப்பாட்டம்; boisterousness, turbulence, often applicd to persons. தட்டிக்கேட்க ஆளில்லாவிட்டால் தம்பி சண்டப்பிரசண்டம் செய்வான். [சண்டம் + பிரசண்டம். எதுகை நோக்கி வந்த இணைமொழி]

சண்டப்பிரசண்டர்	சண்டப்பிரசண்டர் saṇṭappirasaṇṭar, பெ. (n.) திருமால் கோயிலுள்ள வாயிற்காப்பாளர் (M.E.R. 634 of 1919);; deities guarding the inner shrine of {} ({}); temples. [சண்டப்பிரசண்ட(ம்); + அர்]
சண்டப்பிரசண்டன்	சண்டப்பிரசண்டன் saṇṭappirasaṇṭaṉ, பெ. (n.) மிகுதியாகப் பேசுபவன்; one who talks boisterously. [சண்டப்பிரசண்டம் → சண்டப்பிரசண்டன்] சண்டப்பிரசண்டம் பார்க்க
சண்டப்பை	சண்டப்பை caṇṭappai, பெ. (n.) கருப்பம்; uterus, womb. seeசண்டப்பைக்குள்ளிருந்து" (தனிப்பா. 1, 12o, 4);. [அண்டப்பை → சண்டப்பை]
சண்டம்	சண்டம்1 caṇṭam, பெ. (n.) 1. உறைப்பு: pungency. 2. எருது; ox. 3. கருப்பம்; pregnancy. [சண்டு → சண்டம்] சண்டம்2 caṇṭam, பெ. (n.) 1. சினம் (சங்.அக.);; anger. 2. கொடுமை; fierceness. seeசண்ட மன்னனைத் தாடொழுது" (சீவக. 43o);. 3. விரைவு (சூடா.);; speed, rapidity, swiftness, 4. வலிமை; strength, power. seeபல்லாயிரகோடி சண்ட தூணங்கள் போன்றன" (பாரத காண்டவ. 38);. 3. ஒருவகை நிரையம் (சிவதரு. சுவர்க்க. நரக. 108);; a kind of hell. [சள்ளெனல் = சினந்து விழுதல், சள் → சள்ளை = தொந்தரவு. சள் → சண்டு → சண்டை = சச்சரவு. சள் → சளம் = கடுஞ்சினம். சண்டு → சண்டம் = சினம், கொடுமை (வ.வ. 138);] சண்டம்3 caṇṭam, பெ. (n.) பெருமை (அக.நி.);; greatness.
சண்டமற்கடி	சண்டமற்கடி caṇḍamaṟkaḍi, பெ. (n.) பூனைக்காய்ஞ்சொறி; climbing nettle mercuty- Tragia involucrats (annebina); (சா.அக.);.

சண்டமாருதம்	சண்டமாருதம் caṇṭamārudam, பெ. (n.) பெருங்காற்று; hurricane, wind-storm 'சண்ட seeமாருதத்திற்குமுன் சருகோட்டம் போல" (பழ.);. [சண்டம்2 + மாருதம்] Skt. {} → த. மாருதம்
சண்டவேகம்	சண்டவேகம் caṇṭavēkam, பெ. (n.) மிகுவிரைவு; great, excessive or headlong speed impetuosity. seeதேருமெதிர் நடத்தினர் சண்ட வேகமொடு' (பாரத. பன்னிரண்டாம். 22);. [சண்டம்2 + வேகம்]
சண்டன்	சண்டன்1 caṇṭaṉ, பெ. (n.) 1. கடுஞ்சினத்தன்; violent-tempered person. 2. கூற்றுவன் (திவா.);; Yama. seeசண்டன்போ யெட்டித் தொடுமுன்" (தேவை. 7ο);. 3. காலன் (திவா.);; a messenger of {}. 4. கதிரவன் (பிங்.);; Sun, as the source of heat. 5. உருத்திரருள் ஒருவர் (சி.போ.பா.2. ப. 24);; a {}. 6. சிவன் (வின்.);;{}. 7. சண்டேசுர நாயனார்; a canonized Saiva saint. seeசண்டன்றேர் பின்னூர" (தேவை. 109);. [சண்டம் → சண்டன் (வ.வ. 138);] த. சண்டன் → Skt. {} சண்டன்2 caṇṭaṉ, பெ. (n.) புளியமரம் (மலை.);; tamarind tree. [சள் → சண → சண்டன்] சண்டன்1 caṇṭaṉ, பெ.(n.) அலி (பிங்.);; eunuch, hermaphrodite. [Skt.sanda → த.சண்டன்.] சண்டன்2 caṇṭaṉ, பெ.(n.) புளி (மலை);; tamarind tree. [Skt.{} → த.சண்டன்.]
சண்டா	சண்டா caṇṭā, பெ. (n.) அலரி; oleander - nerium odorum (சா.அக.);.

சண்டாதகம்	சண்டாதகம் caṇṭātagam, பெ. (n.) சண்டாதம் பார்க்க;see {} (சா.அக.);. [சண்டாதம் → சண்டாதகம்]
சண்டாதம்	சண்டாதம் caṇṭātam, பெ. (n.) அவுரி; indigo plant - indigofera tinctoria (சா.அக.);.
சண்டாளப்பேறு	சண்டாளப்பேறு caṇṭāḷappēṟu, பெ. (n.) வரிவகை (S.I.I.V., 139);; a tax. [சண்டாளம் + பேறு]
சண்டாளம்	சண்டாளம் caṇṭāḷam, பெ. (n.) 1. இழிந்ததன்மை; baseness, villeness, sinfulness. 2. பேய்; demon. [சள்ளெனல் = சினந்து விழுதல். சள் → சள்ளை = தொல்லை. சள் → சண்டு → சண்டம் = சினம், j=கொடுமை. சண்டம் → சண்டாளம்] த. சண்டாளம் → Skt. {}
சண்டாளர்	சண்டாளர் caṇṭāḷar, பெ. (n.) கொலைஞர் (திவா.);; murderer, assassin. மறுவ. குணங்கர், வங்கர், கவுண்டர், இழிஞர், புலைஞர், கொலைஞர் (ஆ.நி.); [சண்டாளம் → சண்டாளர்]
சண்டாளன்	சண்டாளன் caṇṭāḷaṉ, பெ. (n.) 1. கொடுமை யானவன்; low, degraded man, villain, sinner. 2. பார்ப்பனிக்கும் தொழும்பனுக்கும் (சூத்திரன்); பிறந்தவன்; person of the degraded caste, born of the brahmin woman and a sudra father. 3. வசைமொழிக்குப் பயன்படுத்தும் சொல்; vile traitor, a term of reproach. சண்டாளன் என் பிழைப்பைக் கெடுத்துவிட்டான். க. சாண்டால, சண்டால;து. சண்டாலெ, சாண்டாலெ (தாழ்த்தப்பட்ட இனத்தைச் சார்ந்தவன்); [சண்டாளம் → சண்டாளன் (வ.வ.138]
சண்டாளி	சண்டாளி caṇṭāḷi, பெ. (n.) 1. கொடியவள், கொடுமையான பெண்; low, degraded woman, sinful woman. seeசண்டாளி சூர்ப்பனகை" (தனிப்பா. 1, 95, 15);. 2. புலைச்சி; woman of the most degraded caste. [சண்டாளன் (ஆ.பா.); – சண்டாளி (பெ.பா.); (வ.வ. 138);] த. சண்டாளி → Skt. {}

சண்டி	சண்டி1 caṇṭi, பெ. (n.) சண்டித்தனம் பார்க்க;see {}. க. சண்டி [(சள்); → சண்டு → சண்டி] சண்டி2 caṇṭi, பெ. (n.) 1. கொடியவன்; wicked. seeஒளித்த தேதடா அடசண்டி" (இராமநா.);. 2. இடக்குச் செய்-பவன்-வது; any obstinate, perverse person or animal. சண்டிமாடு. seeசண்டிக்குதிரைக்கு நொண்டிச் சாக்கு' (பழ.);. 3. அறுபத்துமூன்று நாயன்மாருள் ஒருவர்; a canonized {} saint, one of 63 {}. seeஅம்மையா னடிச்சண்டிப் பெருமானுக் கடியேன்" (தேவா. 736, 3);. க. சண்டிக [(சள்); → சண்டு → சண்டி (வ.வ. 138);] த. சண்டி → Skt. {} சண்டி3 caṇṭi, பெ. (n.) 1. கொடியவள்; wicked woman. seeபிணக்கிடுஞ் சண்டிகள்" (திருப்பு. 13);. 2. காளி (பெருஞ்சினமுள்ளவள்.); ; Durga, as furious. மறுவ. கொற்றவை, அம்மை, மாயோள், காளி, அங்காளம்மை, மாரி, பிடாரி, கன்னி, குமரி, பகவதி ம. சண்டி; க. சண்டி, சண்டெ (காளி);;து. சண்டி [(சள்); → சண்டு → சண்டி (வ.வ. 138);] த. சண்டி → Skt. {} சண்டி4 caṇṭi, பெ. (n.) 1. மானமற்றவன் (யாழ்.அக.);; shameless person. 2. ஒரு வகைச் சீமை மரம்; lettuce tree. ம. சண்டிச்சி (கொடியவள்); [சண்டி1 → சண்டி3] சண்டி caṇṭi, பெ.(n.) சல்லிக்கட்டு எனும் வீர விளையாட்டில் மாட்டின் கொம்பில் சுற்றப்பட்டிருக்கும் துணி; the cloth tied around the horn of the bull in Salli-k-kattu.

சண்டிக்கடா	சண்டிக்கடா caṇṭikkaṭā, பெ. (n.) 1. சண்டித்தனமுள்ள எருமைக்கடா; lit., stubborn he-buffalo. 2. ஒட்டாரஞ் செய்யும் சோம்பேறி எருமைக்கடா; indolent, obstinate person. seeசோம்பலொடு பெரியோர் சபைக்குட் படுத்திடுந் தூங்கலே சண்டிக்கடா" (குமரேச. சத. 40);. [சண்டி1 + கடா] எருமைக்கடாவின் சண்டித்தனத்தை அவ்வியல்புடையோன் மீது ஏற்றிக் கூறுவது.
சண்டிக்கார்	சண்டிக்கார் caṇṭikkār, பெ. (n.) கார் நெல் வகை; a kind of {} paddy. ம. சண்டிக்காடு [சண்டி = கார்]
சண்டிக்கீரை	சண்டிக்கீரை caṇṭikārai, பெ. (n.) ஊதை நோய், இடுப்புவலி முதலியவற்றிற்கு மருந்தாகப் பயன்படும் சீமைக்கீரையினம்; lettuce - leaves of a tree which is used in cases of rheumatic complaints, gout, lumbago etc. (சாஅக);. [சண்டி 4 + கீரை]
சண்டிகை	சண்டிகை caṇṭigai, பெ. (n.) காளி (பிங்.);;{}. [சண்டி → சண்டிகை] சண்டிசெய்-தல் __, 1 செ.கு.வி. (v.i.); ஒட்டாரம் செய்தல்; to become passionate, obstinate. க. சண்டி கொள்ளு [சண்டி + செய்-,]
சண்டித்தனம்	சண்டித்தனம் caṇṭittaṉam, பெ. (n.) ஒட்டாரம்; obstinacy, stubbornness, perversity. ம. சண்டித்தனம், சண்டித்தரம், சண்டித்தம்; ச. சண்டிதன;தெ. சண்டிதரம். [சண்டி → சண்டித்தனம்]
சண்டிமாடு	சண்டிமாடு caṇṭimāṭu, பெ. (n.) இணக்கமாகச் செல்லாத மாடு; obstinate ox. [சண்டி + மாடு. சளம் → சண்டு → சண்டம் = சினம், கொடுமை, சண்டன் = கடுஞ்சினத்தன், கூற்றுவன், கொடியவன். சண்டன் → சண்டி = கொடியவன், காளி, இடக்குப் பண்ணும் விலங்கு]

சண்டியர்	சண்டியர் caṇṭiyar, பெ. (n.) சண்டையை மூட்டுபவன், பெரும் முரடன்; rowdy, rogue. அந்தப் பேட்டைக்கு அவன்தான் சண்டியர். [சண்டி → சண்டியர்]
சண்டியன்	சண்டியன் caṇṭiyaṉ, பெ. (n.) பிடிவாதமுள்ள சோம்பேறி (யாழ்ப்);; obstinate, indolent person. [சண்டி → சண்டியன்]
சண்டிலன்	சண்டிலன் caṇṭilaṉ, பெ. (n.) 1. சிவன்;{}.. 2. முடிதிருத்துவோன்; barber. [சண்டி → சண்டிலன்]
சண்டிவாளம்	சண்டிவாளம்1 caṇṭivāḷam, பெ. (n.) ஒப்பந்தத்தை நீக்கவோ ஒன்றை மீட்கவோ கொடுக்கும் பணம் (வின்.);; money given to dissolve a bargain or to redeem anything. க. சண்டிவாள [சண்டி + வாளம்] சண்டிவாளம்2 caṇṭivāḷam, பெ. (n.) கால் விலங்கு (இ.வ.);; fetters for the legs. [சண்டி1 + [illegible] வளைவு [illegible] வடிவிலமைத்த விலங்கு]
சண்டினி	சண்டினி caṇṭiṉi, பெ. (n.) விளக்கு; lamp. seeமகர பூசத்துநாள் திருமலையில் சண்டினி குடத்தபடி தம்மிட அதிரசப்படி அமுது செய்" (திருப். க. தொ.1, கல். 23௦.3);
சண்டீசர்	சண்டீசர் caṇṭīcar, பெ. (n.) சண்டேசுர நாயனார் பார்க்க;see {}. க. சண்டேச (சிவன்); [சண்டர் + ஈசர் – சண்டேசர் → சண்டீசர்]
சண்டீனம்	சண்டீனம் caṇṭīṉam, பெ. (n.) பறவைகள் பறக்கும் முறை; one of the modes of flight, peculiar to birds. seeசண்டீன முட்டீனம்" (காசிக. திரிலோ. 6);. [சண்டு + இனம்]

சண்டு	சண்டு1 caṇṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) அளவுக்கு அதிகமாக உண்ணுதல்; to cat to excess, to be gluttonous. [சள் → சண்டு-,] சண்டு2 caṇṭu, பெ. (n.) 1. பதர்; chaff. 2. கூளம்; broken chips of spoilt straw. 3. பயிரில் விழும் வண்டுவகை; an insect damaging growing crops. 4. புகைபிடிக்கும் பிசினி (அபினி); உருண்டை; a preparation of opium used for smoking. 5. எல்லையில் நடப்படும் கோல்; pole, as a boundary mark. ம. சண்ட; க. சரட, சட்ட;பட. சண்டு: Skt. {} [சள் → சள் → சண்டு (வே.க. 213);]
சண்டுசருகு	சண்டுசருகு saṇṭusarugu, பெ. (n.) காய்ந்த தாள்களும் இலைகளும்; dried leaves. [சண்டு + சருகு] மோனை நோக்கி வந்த மரபிணைமொழி. சண்டு = காய்ந்த தாளும் தோகையும்;சருகு = காய்ந்த இலை.
சண்டுசருவை	சண்டுசருவை saṇṭusaruvai, பெ. (n.) கடலடிக்கூலம் (முகவை.);; grains of sea. [சண்டு + சருவை]
சண்டேசுரநல்லூர்	சண்டேசுரநல்லூர் caṇṭēcuranallūr, பெ. (n.) சிதம்பரத்திற்கு அருகில் உள்ள சிற்றூரின் பண்டைய பெயர்; an ancient village near Chidambaram. seeஇவூர் பிடாகை சண்டேசுர நல்லூரில் குலோத்துங்க சோழயிரமாராயன்" (தெ. க. தொ. 12: க. 151: 5-6); [சண்டேசுவரம் + நல்லூர்]
சண்டேசுரநாயனார்	சண்டேசுரநாயனார் caṇṭēcuranāyaṉār, பெ. (n.) சிவனடியார் அறுபத்து மூவருள் ஒருவர் (பெரியபு);; a canonized {} saint, one of 63 {}. [சண்டேசுவரம் + நாயனார்]
சண்டேசுரப்பெருவிலை	சண்டேசுரப்பெருவிலை caṇṭēcurapperuvilai, பெ. (n.) கோயிலுக்குச் சொந்தமான நிலத்தை வாங்க, விற்க, மதிக்கப்படும் விலை; temple land amount. seeஇவ்வூர் எங்கள் பிரம்மசேத்திரம் என்றும் சண்டேசுரப் பெருவிலை கொள்ளக் கடவல்ல என்றும்" (தெ.க. தொ. 7: க. 759:1);. [சண்டேசு வரம் + பெருவிலை] நிலமாவது இறைவனது பெயரிலேயே இருக்கும். அந்நிலத்தை வாங்க, விற்க உறுதிப்படும்விலை

சண்டேசுரவாய்க்கால்	சண்டேசுரவாய்க்கால் caṇṭēcuravāykkāl, பெ. (n.) நீர்ப்பாசன வாய்க்காலின் பெயர்; name of a irrigation channel. seeஇச்செயும் இதுக்குப் பாயும் சண்டேஸ்வர வாயிக்காலும் இறையிலி" (தெ. க. தொ.3: க 73:24); [சண்டேசுவரம் + வாய்க்கால்]
சண்டை	சண்டை caṇṭai, பெ. (n.) 1. பூசல்; quarel. 2. முரண்பாடு; conflict. 3. போர்; war. நாடுகளுக்கிடையே நிகழும் சண்டை பேரழிவைத் தரும். ம. சண்ட; க. தண்டெ; தெ. தண்ட; து. சண்டெ. தண்டெ;படட. சண்டெ சண்டை வகை: சண்டை - இருவர் செய்யும் போர்; மல் - இருவர் தம் வலிமை காட்டச் செய்யும் போர்; கலாம் - பலர் செய்யும் போர்; போர் - இரு நாட்டார் அல்லது அரசர் செய்யும் போர்; பூசல் - போர் ஆரவாரம்; சமர் - இருபடைகள் கலந்து செய்யும் போர்; ஞாட்பு செறிந்து செய்யும் போர்; மலைவு - பூச்சூடிச் செய்யும் போர்;செரு - பகைவரை அழிக்கும் போர் (சொ.க. 55, 56);. [சள்ளெனல் = சினந்துவிழுதல், சள் = தொல்லை. சள்ளை = தொல்லை. சள் → சண்டு → சண்டை = பூசல், போர்.] சண்டை2 caṇṭai, பெ. (n.) இசைக்கருவி வகை;(S.I.I.V. 308);; a musical instrument.
சண்டைக்கப்பல்	சண்டைக்கப்பல் caṇṭaikkappal, பெ. (n.) போரிடுவதற்குப் பயன்படுத்தும் கப்பல், போர்க்கப்பல்; warship, privateer. [சண்டை + கப்பல்]
சண்டைக்காரன்	சண்டைக்காரன் caṇṭaikkāraṉ, பெ. (n.) 1. சண்டையிடுங் குணமுள்ளவன்; quarelsome person. 2. பகைவன்; enemy, அவன் என் சண்டைக்காரன் (உ.வ.);. ம. சண்டார் (பகைவர்);;க. சகலிகண்ட [சண்டை + காரன்]
சண்டைக்காரி	சண்டைக்காரி caṇṭaikkāri, பெ. (n.) சண்டையிடும் இயல்பினள்; a quarrlesome woman. க. சகளிகாதி [சண்டை + காரி]
சண்டைக்கிழு-த்தல்	சண்டைக்கிழு- த்தல் caṇṭaikkiḻuttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) சண்டைபோடச் செய்தல்; to pick a quarrel. க. சகளதெகெ [சண்டை + கு + இழு-]

சண்டைக்குநில்-தல் (சண்டைக்கு நிற்றல்)	சண்டைக்குநில்-தல் (சண்டைக்கு நிற்றல்) caṇṭaikkuniltalcaṇṭaikkuniṟṟal, 14 செ.கு.வி. (v.i.) போராடுதல்; to pick a quarrel, to fight. [சண்டைக்கு + நில்-,]
சண்டைப்புழு	சண்டைப்புழு caṇṭaippuḻu, பெ. (n.) புழுவகை (பரராச. 2, 216);; a kind of worm. [சண்டை + புழு]
சண்டைபிடி	சண்டைபிடி1 caṇḍaibiḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) போரிடுதல்; to quarrel, fight. ம. சண்டபிடிக்குக [சண்டை + பிடி-,] சண்டைபிடி2 caṇḍaibiḍittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) கடிந்துகூறுதல் (இ.வ.);; to chide, rebuke. [சண்டை + பிடி-,]
சண்டைபோடு-தல்	சண்டைபோடு-தல் caṇṭaipōṭudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) போராடுதல்; to pick quarrel, fight. [சண்டை + போடு-,]
சண்டைமூட்டு-தல்	சண்டைமூட்டு-தல் caṇṭaimūṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சினமூட்டும் செய்திகளைக் கூறிச் சண்டைக்குத்தூண்டுதல்; to bring the news of some quarrel before others, generally as a complaint and with the purpose of rousing a quarel. 2. இருதரப்பினர்க்கிடையே சண்டை உருவாக்குதல்; to create quarrel or fight between two parties. [சண்டை + மூட்டு. முள் → மூள். மூளுதல் = பொருந்துதல், கூடுதல். மூள் (த.வி.): மூட்டு (பி.வி.).]
சண்டைமூள்(ளு)-தல்	சண்டைமூள்(ளு)-தல் caṇṭaimūḷḷudal, 16 செ.கு.வி. (v.i.) to start fighting, generally between two countries. [சண்டை + மூள்-,]
சண்ணக்கடா	சண்ணக்கடா caṇṇakkaṭā, பெ. (n.) 1. தின்று கொழுத்த கடா; a well-fed fat ram. 2. பொலி கடா; bull kept for covering. ம. சண்ணக்கிடாவு [கண் → சண். சண்ணுதல் = புணர்தல். சண் → சண்ணம் + கடா. குல் → குள் → குழு → குழ → குட → குடம் = திரட்சி. குடத்தல் = கூடுதல், திரளுதல். குட [illegible] → கடா = உருண்டு திரண்ட விலங்கு (வே.க. 137).]
சண்ணத்துருக்க வேம்பு	சண்ணத்துருக்கவேம்பு caṇṇatturukkavēmbu, பெ. (n.) செவ்வத்தை; globular flowered neem. [சண்ணத்துருக்க + வேம்பு]

சண்ணநெல்	சண்ணநெல் caṇṇanel, பெ. (n.) சன்னவரிசி தரும் நெல்; the paddy of {}. க. சண்ணநெல்லு [சல் → சள் → சண் + நெல்]
சண்ணம்	சண்ணம் caṇṇam, பெ. (n.) ஆண்குறி; penis. seeசிறுச்சண்ணந் துள்ளஞ்சோர" (திவ். பெரியாழ். 1, 7, 10);. ம. சண்ண, சண்ணி; குட. சன்னெ (பிட்டம்);;பட. துண்ணெ. [சுண் → சண். சண்ணுதல் = புணர்தல். சண் → சண்ணம். சண்ணக்கடா = பொலிகடா. துளைத்தற்பொருளுள்ள [] என்னும் சொல்லை வட வர் மூலமாகக் காட்டுவர். சண்ணம் → Skt. []
சண்ணரிசி	சண்ணரிசி saṇṇarisi, பெ. (n.) சிறிய அளவு நெல்மணி, உயர்வகை அரிசி; Small grained, good variety. க. சண்ணக்கி [சல் → சன் → சண் + அரிசி. அரி → அரிசி]
சண்ணாரம்	சண்ணாரம் caṇṇāram, பெ. (n.) குடைசெய்யுந் தொழில் (நீலகேசி, 280);; umbrella-making. [சள் → சண் → சண்ணாரம்]
சண்ணி-த்தல்	சண்ணி-த்தல் caṇṇittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பூசுதல்; to smear, as with sacred ashes. seeவெண்ணீறு சண்ணித்த மேனி" (தேவா. 697. 1);. 2. சார்ந்திருத்தல், to dwell in, inhabit. seeஆமாத்தூர் சண்ணிப் பானை" (தேவா. 1020, 8);. [சள் → சண்ணி]

சண்ணு	சண்ணு1 caṇṇudal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தாக்குதல்; to attack. seeதட்டாரப் பைய லரிகர புத்ரனைச் சண்ணினானே" (தனிப்பா. 1, 223, 13);. 2. நீக்குதல், to remove, cure. seeகீழாநெல்லி..... காமாலைகளைச் சண்ணும்" (பதார்த்த. 300);. 3. அளவுக்கு அதிகமாக உண்ணுதல்; to eat to excess, to be gluttonous. சண்ணியிழுத்தான். 4. செய்து முடித்தல்; to accomplish, execute, effect, used sarcastically. அவர் சண்ணுகிறதைப் பார்ப்போம் (உ.வ.); [சள் → சண்ணு. சள்ளுதல் = இளகுதல்] சண்ணு2 caṇṇudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) புணர்தல்; to copulate. [கண் → சண் → சண்ணு-, (வ.வ.139);]
சண்பகப்பாலை	சண்பகப்பாலை caṇpagappālai, பெ. (n.) மரவகை (L.);; common Ceylon laurel. [சண்பகம் + பாலை]
சன்பகநாவல்	சன்பகநாவல் caṉpaganāval, பெ. (n.) மணமுள்ள நாவல் பழம்; a fragrant jamboon fruit - Eugenia jambosa (சா.அக.);. மறுவ. பித்திகை, சாதி, கருமுகை, மாலதி (ஆநி.);. [சண்பகம் + நாவல்]
சண்பகம்	சண்பகம் caṇpagam, பெ. (n.) திருமால் கோயில்களில் வளர்க்கப்படும் மரவகை; campak tree. seeமல்லிகை மௌவல் மணங்கமழ் சண்பகம்" (பரிபா. 12:77);. [செம் → சம் → சம்பகம் → சண்பகம்] சம்பகம் —→ Skt. campaka தேனீக்கள் மொய்க்காததும், மிகுந்த மணமுள்ளதும், மஞ்சள் மலர்களைக் கொண்டதும், 30 அடி முதல் 40 அடி வரை வளரக்கூடியதுமான இம்மரத்தின் வேர், பட்டை, பூ ஆகிய அனைத்தும் மருந்தாகப் பயன்படும் சிறப்புடையன. இதன் வகைகள்: 1.நீலமலைச் சண்பகம்; Nilgiri champak - michelia Nilagirica. 2.நாற்றச் சண்பகம்; foetid champak - mappia foetida - tomentosa. 3.காட்டுச் சண்பகம்; white champak - michelia genus. 4.சிறு சண்பகம்; a tree with small flowers.

சண்பங்காறை	சண்பங்காறை caṇpaṅgāṟai, பெ. (n.) சண்பகப்பூவின் வடிவிலைமைக்கப்பட்ட பொற்பூக்கள் கோத்த காறை என்னும் கழுத்தணி வகை;{} neck ornament which has beads designed like campaka flower. seeமாணிக்கத்தின் தாலி பொன்னின் சண்பங்காறை சிறியது" (S.I.I. ii, 396, 140);. [சண்பகம் + காறை]
சண்பங்கோரை	சண்பங்கோரை caṇpaṅārai, பெ. (n.) சம்பங்கோரை (மதுரைக். 172, உரை);; elephant grass. [சண்பகம் + கோரை]
சண்பசாதிப்பிரண்டை	சண்பசாதிப்பிரண்டை caṇpacātippiraṇṭai, பெ. (n.) முப்பிரண்டை; a species of adamantine creeper having three corners or faces - Vitex genus (சா.அக.);. [சண்பகசாதி + பிரண்டை]
சண்பணி	சண்பணி caṇpaṇi, பெ. (n.) காளியின் ஏவல் பூதம்; an attendant of {}. [சண்டி = காளி. பணி = பணிப்பெண். சண்டிபணி → சண்பணி]
சண்பு	சண்பு caṇpu, பெ. (n.) 1. சம்பங்கோரை; elephant-grass. seeசண்பமன் றூர்தர" (மதுரைக். 172);. 2. கோரைவகை; a species of sedge-grass. [சம்பு → சண்பு]
சண்பை	சண்பை1 caṇpai, பெ. (n.) நெல்லை மாவட்டத்தில் தென்காசி வட்டத்திலுள்ள சண்பகக்காடாகிய திருக்குற்றாலம்; Tiruk- {} of Nellai district, {} taluk, where champak trees are more. [சண்பகம் → சண்பை (மரூஉ);] சண்பகம் + அடவி (காடு); = சண்பகாடவி. இதனை சண்பகாதேவி எனத் தவறாகக் கருதி திருக்குற்றாலத்தில் அப்பெயர் தாங்கிய அம்மன்கோயில் ஒன்று எழுப்பப்பட்டுள்ளது. சண்பை2 caṇpai, பெ. (n.) திருக்காழி (சீர்காழி);;{}. seeசண்பைத் திகழுஞ் சம்பந்தன்" (தேவா. 436, 11);. [சண்பு → சண்பை] சண்பை3 caṇpai, பெ. (n.) விழுப்புரம் மாவட்டம் பெண்ணையாற்றின் வடகரையில் உள்ள சம்பை என்ற ஊரின் பழைய பெயர்; an ancient village in {} district.

வாணகப்பாடி ராசேந்திர வளநாட்டுப்

சண்பையர்கோன்	சண்பையர்கோன் caṇpaiyarāṉ, பெ. (n.) சிவனியரான திருஞானசம்பந்தர்; a {} saint, Tiru-p{}. [சண்பையர் + கோன்] சண்பையர் - சண்பை என்னும் திருக்காழியில் வாழ்வோர்.
சணகம்	சணகம்1 caṇagam, பெ. (n.) கடலை (சங்.அக.);; Bengal gram. க, சணகெ, சணங்க, சணங்கி, சணக, சணகி, சணிகி, சன்னங்கி, சாணங்கி; Skt. {} [சள் → சண் → சணம் → சணகம்] சணகம்2 caṇagam, பெ. (n.) புளியாரை, பூடுவகை (வின்.);; yello wood-sorrel. [சள் → சண் → சணம் → சணகம்] சணகம்3 caṇagam, பெ. (n.) சணல் (தத்துவ. 156. உரை);; hemp. [சணம் → சணகம்]
சணகி	சணகி caṇagi, பெ. (n.) மூங்கில்; bamboo - Bambusa arundinacea (சா.அக.);. [சணம் → சணகி]
சணச்சிச்சாரம்	சணச்சிச்சாரம் caṇacciccāram, பெ. (n.) சணகம்2 பார்க்க;see {} (சாஅக.);. [சணச்சி + சாரம்]
சணப்பங்கோழி	சணப்பங்கோழி caṇappaṅāḻi, பெ. (n.) கோழி வகைகளுள் ஒன்று; a kind of hen. சணப்பங் கோழி போலத் தொண தொணக்கிறான் (உ.வ.);. [சணப்பு + கோழி] ஒரே ஓசையை, அடிக்கடி தொடர்ந்து வெளி யிடும் தன்மையால் 'அரிக்குரல்' எனப்பட்டது. இக்கோழி ஆண்பெண் இணைபிரியாது வாழும் தன்மையுடையது. [p]

சணப்பநார்	சணப்பநார் caṇappanār, பெ. (n.) சணல்நார்; fibres of flax. தெ. சநபநார [சணப்பம் + நார்]
சணப்பன்	சணப்பன் caṇappaṉ, பெ. (n.) சணலில் நாருரிக்கும் குலத்தான்; member of a Telugu caste whose profession was flax-dressing. சணப்பன் வீட்டுக் கோழி தானே விலங்கு மாட்டிக் கொண்டது (பழ.);. [சணப்பு → சணப்பன் (வ.வ. 139);]
சணப்பு	சணப்பு caṇappu, பெ. (n.) 1. சணல்2 (பதார்த்த. 250); பார்க்க;see {}. 2. கஞ்சா (M.M.);; Indian hemp. ம. சணம்பு;க. சணம்பு [சணம்பு → சணப்பு(வ.வ. 139);]
சணப்புக்குஞ்சம்	சணப்புக்குஞ்சம் caṇappukkuñjam, பெ. (n.) மருள்; bowstring - hemp - Sansiviera roxburghiana (சா.அக.);. [சணப்பு + குஞ்சம்]
சணப்புப்புளிச்சை	சணப்புப்புளிச்சை caṇappuppuḷiccai, பெ. (n.) புளிச்சை வகை; Indian brown hemp. [சணப்பு + புளிச்சை]
சணப்பை	சணப்பை caṇappai, பெ. (n.) சணல்1 பார்க்க;see {}. [சணப்பு → சணப்பை (வ.வ. 139);]
சணம்	சணம் caṇam, பெ. (n.) சணல் (மூ.அ.); பார்க்க;see {}. [சடம் → சணல்1 (வ.வ.139);] சணம் caṇam, பெ.(n.) சணப்பொழுது பார்க்க;see {}-p-{} [Skt.ksana → த.சணம்.]
சணம்பு	சணம்பு caṇambu, பெ. (n.) சணல்1 பார்க்க: see {}. seeசணம்போடு பருத்தி" (காசிக. பிரமச. 14);. [சணம் → சணம்பு (வ.வ.139);]

சணமம்	சணமம் caṇamam, பெ. (n.) சணகம்1 பார்க்க;see {} (சா.அக.);. [சணகம் → சணமம்]
சணமாலி	சணமாலி caṇamāli, பெ. (n.) இலவு; silk cotton- Bombax malabaricum (சா.அக.);.
சணல்	சணல்1 caṇal, பெ. (n.) பழுப்புநிற நாரினால் திரிக்கப்பட்ட சிறுகயிறு; cord made by twisting together strands of jute. [சள் → சண் → சணல்] சணல்2 caṇal, பெ. (n.) செடிவகை; sunn-hemp. ம. சண, சணம்; H., Mar, sana; Beng., Guj., Skt. {} [சள்ளுதல் = சிக்குதல். சடாய்த்தல் = அடர்ந்துவளர்தல். சீடை = நார். சடைத் தேங்காய் = நார்த்தேங்காய். சடை → சடம் → சடம்பு = நாருள்ள சணற் செடி. சடம் → சணம் = சணல். சணம் → சணம்பு = சணல். சணப்பு = சணல். சணப்பு → சணப்பை = சணல். சணம் → சணல் (வ.வ. 137);]
சணல்நார்	சணல்நார் caṇalnār, பெ. (n.) 1. புளிச்சைக் கீரையிலிருந்து எடுக்கும் ஒருவகை நார்; fibres taken out from sour green or chicori plant. 2. சணப்பு; fibres of Chennai hemp (சா.அக.);. மறுவ. காசினிக்கீரை ம. சணநாரு [சணல் + நார்]
சணல்நூல்	சணல்நூல் caṇalnūl, பெ. (n.) சணல் நாரினால் செய்த நூல்; thread made of jute fibre. ம. சணநூல் [சணல் + நூல்]
சணல்வலை	சணல்வலை caṇalvalai, பெ. (n.) சணல் நாராலான வலைவகை; a hemp net to catch big fishes. [சணல் + வலை]

சணல்வித்து	சணல்வித்து caṇalvittu, பெ. (n.) சணலரிசி பார்க்க;see {}. ம. சணவித்து [சணல் + வித்து]
சணலரிசி	சணலரிசி saṇalarisi, பெ. (n.) 1. சணல் செடியின் விதை; seed of jute plant. 2. ஒரு வகை நெல்; a kind of paddy. ம. சணயரி [சணல் + அரிசி. அரி → அரிசி]
சணற்சரடு	சணற்சரடு caṇaṟcaraḍu, பெ. (n.) சணல்நூல் கொண்டு செய்த சரடு; cord made of jute threads. ம. சணச்சரடு [சணல் + சரடு]
சணற்பநார்	சணற்பநார் caṇaṟpanār, பெ. (n.) சணல்நார்; fibres of flax. தெ. சனபநார [சணல் → சணப்பு → சணற்ப + நார்] சணப்பநார் பார்க்க
சணற்புரி	சணற்புரி caṇaṟpuri, பெ. (n.) சணற்கயிறு; flax cord, hempen rope. [சணல் + புரி]

சணாய்	சணாய்1 caṇāyttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) காமங்கொள்ளுதல்; to be inflammed with passion or lust. [சண்ணு → சணாய்-,] சணாய்2 caṇāy, பெ. (n.) கடலை (சங்.அக.);; Bengal gram. ம. சணாயி [சணகம் → சணாய்] சணாய்2 caṇāy, பெ.(n.) சண்கம் பார்க்க;see {}. "கொழுந்துபடு சணாயும்"
சணாவு	சணாவு caṇāvu, பெ. (n.) கையாந்தகரை (மலை);; a plant growing in wet places - Eclipta alba. [சள் → சதுப்பு = சேற்று நிலம். சள் → சண் → சணவு → சணாவு = நீர்கோத்த நிலத்தில் வளர்வது]
சணை-த்தல்	சணை-த்தல் caṇaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கொழுத்தல் (யாழ்ப்.);; to grow luxuriant, as trees; to become stout, as persons. [சினை → சனை → சணை-,]
சணைப்பு	சணைப்பு caṇaippu, பெ. (n.) 1. கிளைப்பு; branching. 2. செழிப்பு; flourishing. [சணை → சணைப்பு]
சத்தக்கட்டை	சத்தக்கட்டை cattakkaṭṭai, பெ. (n.) குறைவான வண்டிக்கூலி முதலியன; low cartage, low hire. [சத்தம் + கட்டை. சத்தம் = வண்டிகூலி, வாடகை] சத்தக்கட்டை cattakkaṭṭai, பெ. (n.) தப்பாட்டத்தில் பயன்படுத்தப்படும் இசைக் கருவி; a musical instrument. [சத்தம்+கட்டை] சத்தக்கட்டை cattakkaṭṭai, பெ.(n.) முத்திரைக்காசின், ஓசைக்குறைவு (இ.வ.);; dullaness of metallic ring in a coin. [Skt.{} → சத்த(ம்); + த.கட்டை.]

சத்தக்காரன்	சத்தக்காரன் cattakkāraṉ, பெ. (n.) 1. கூலிக்காரன்; wage earner. 2. வண்டிக்காரன்; cart owner (சேரநா.);. ம. சத்தக்காரன் [சத்தம் + காரன்]
சத்தக்கூலி	சத்தக்கூலி cattakāli, பெ. (n.) நெல் முதலிய பொருள்களை ஒரிடத்திலிருந்து எடுத்துச் செல்வதற்கு மாட்டுவண்டிக்குரியவன் பெறும் கூலி; cartage. seeநிசதம் பதின்கலமாக ஏழு நாளைக்கு எழுபதின் கலம் சத்தக் கூலியுட்பட" (தெ.க.தொ.19: க. 194);. மறுவ. வண்டிச் சத்தம் ம. சத்தக்கூலி [சத்தம் + கூலி]
சத்தகம்	சத்தகம்1 cattagam, பெ. (n.) சிறுகத்திவகை (யாழ்ப்.);; curved knife, small bill-hook. [சட்டு → சட்டகம் → சத்தகம்] சத்தகம் → Skt. {} சத்தகம் cattagam, பெ.(n.) 1. ஏழு கூடியது; aggregate of seven. 2. அரிசி, ஆடை, பணம் முதலிய ஏழுபொருள்களை பார்ப்பனர் எழுவர்க்குத் தானஞ்செய்யும் ஈமக்கடன் வகை(வின்.);; a funeral ceremony, in which seven kinds of things as rice, clothes, money, etc. are offered as gift to seven Brahmans.
சத்தங்கேள்-தல் (சத்தங்கேட்டல்)	சத்தங்கேள்-தல் (சத்தங்கேட்டல்) cattaṅāḷtalcattaṅāṭṭal, 16 செ.கு.வி. (v.i.) வண்டிவாடகை பேசுதல் (இ.வ.);; to settle cartage. [சத்தம் + கேள்-,]
சத்தசா	சத்தசா cattacā, பெ. (n.) மகிழம்பூ; ape-face flower - Mimusops elengi (சா.அக.);.
சத்தசாதாரணை	சத்தசாதாரணை cattacātāraṇai, பெ. (n.) சத்தசாரணை பார்க்க;see {}. [சத்தசாரணை → சத்தசாதாரணை]
சத்தசாரணை	சத்தசாரணை cattacāraṇai, பெ. (n.) ஒரு வகை மூலிகை (M.M.893);; a medicinal plant. [சத்து → சத்த + சாரணை]
சத்தபேதி	சத்தபேதி cattapēti, பெ. (n.) கொடுக்காய்ப் புளி; Malabar tamarind - Gareinia gambogia (சா.அக.);.

சத்தபரியாயம்	சத்தபரியாயம் cattabariyāyam, பெ. (n.) பெருவேம்பு; large neem or mountain neem - Melia composita (சா.அக.);.
சத்தமார்க்கம்	சத்தமார்க்கம் cattamārkkam, பெ. (n.) கமுகு; areca-nut tree - Acaciacatechu (சா.அக);.
சத்தயோனி	சத்தயோனி cattayōṉi, பெ. (n.) மலைமகள் (கூர்மபு. திருக்கலியாண. 23);;{}.
சத்தறை	சத்தறை cattaṟai, பெ. (n.) திருவள்ளூர் மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள ஊர்; a village in {} district. [சாய் → சா → சத்து + அறை]
சத்தன்	சத்தன் cattaṉ, பெ. (n.) 1. ஆற்றலுள்ளவன்; able energetic person. 2. உருவிலியான சிவன்; the formless {}, as the embodiment of energy. seeசத்தன் வேண்டிற் றெல்லாமாஞ் சத்திதானே" (சி.சி.2. 76);. [சத்து → சத்தன்]

சத்தி	சத்தி1 catti, பெ. (n.) 1. ஆற்றல் (பிங்.);; ability, power, strength, energy. 2. சிவன் அருள்; grace of {}. seeஈசன்றன் சத்தி தோய" (சி.சி. 4, 40);; 3. உமை, மலைமகள்;{} energy. seeசத்திதன் வடிவே தென்னிற் றடையிலா ஞான மாகும்" (சி.சி. 1, 62);. 4. வேல்; spear, dart. seeதாமேற் றழுத்திய சத்தி வாங்கி" (பெருங். மகத. 20, 63);. 5. சூலம்; trident. seeவித்தகக் கைவினைச் சத்தி" (பெருங். மகத. 14, 153);. 6. சொல்லாற்றல் (பி.வி. 18, உரை);; signification of a word. 7. கந்தகம் (வின்.);; sulphur. 8. நெல்லிக்காய்க் கந்தகம் (தைலவ.தைல. 69);; myrobalan sulphur. 9. வழலை; soap. 10. நிமிளை (மூஅ);; bismuth pyrites. 11. நீர்முள்ளி (மலை.);; white long- flowered nail-dye. 12. குடை; umbrella. 13. இசைச் செய்யுள் (அக.நி.);; a melodious verse. [சத்து → சத்தி] சத்தி2 catti, பெ. (n.) விருந்து; feast (இட.வ.);. [சொல் + தி = சொன்றி → சொந்தி → சொதி → சதி = சோறு. சதி → சத்தி = சோற்றுடன் கூடிய விருந்து] சத்தி1 cattittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) ஒலித்தல்; to sound, utter a noise. [Skt.{}. த.சக்தி-.] சத்தி3 catti, பெ.(n.) 1. வாயாலெடுக்கு (பிங்.);; vomitting. 2. வேம்பு (மலை.);; neem. 3. கொம்மட்டி (மலை.);; a small water-melon. 4. பேய்ப்புல்; wild snake-gourd. சத்தி4 catti, பெ.(n.) குடை (பிங்.);; unbrella. [cf.chatra → த.சக்தி.]

சத்திக்குடம்	சத்திக்குடம் cattikkuḍam, பெ. (n.) மாளிகை மேல் வைக்கப்படும் சூலம் நாட்டிய குடம்; a metal vessel with a javelin or trident fixed in it placed on the terrace of a building. seeசத்திக்குடத் தொடு தத்துற லோம்பி" (பெருங். இலாவாண. 2o, 111);. [சத்தி + குடம்]
சத்திக்கூற்றோன்	சத்திக்கூற்றோன் cattikāṟṟōṉ, பெ. (n.) நவச்சாரம் (சங்அக.);; sal-ammoniac. [சத்தி + கூற்றோன்]
சத்திக்கொடி	சத்திக்கொடி1 cattikkoḍi, கொம்மட்டிக் கொடி; creeper of water-melon (சா.அக.). [சத்தி + கொடி] சத்திக்கொடி2 cattikkoḍi, தாடிமஞ்சம் என்னும் கொடி வகை (பிங்.); a kind of creeper. [சத்தி + கொடி.]
சத்திகம்	சத்திகம் cattigam, பெ. (n.) குதிரை (சது.);; horse. [அதி = மிகுந்த. அதி → அதிகம் → சதிகம் → சத்திகம் = மிகுந்த வேகத்துடன் ஓடக் கூடியது]
சத்திகர்	சத்திகர் cattigar, பெ. (n.) தேவதூத வகையினர் (R.C.);; celestial powers. [சத்தி → சத்திகர்]
சத்திகா	சத்திகா cattikā, பெ. (n.) கொம்மட்டி; water- melon (சா.அக.);. [சத்தி → சத்திகா]
சத்திகாட்சி	சத்திகாட்சி cattikāṭci, பெ. (n.) வலம்புரிக் கொடி; twisted-horn -helicteres isora alias isoria corylifolia (சா.அக.);. [சத்தி + காட்சி]
சத்திகீலம்	சத்திகீலம் cattiālam, பெ. (n.) வீணையின் முறுக்காணி; violin's peg of stringed instrument. [சத்தி + கீலம்]

சத்திகுருநாதன்	சத்திகுருநாதன் cattigurunātaṉ, பெ. (n.) கஞ்சா (வின்.);; Indian hemp.
சத்திகோணம்	சத்திகோணம் cattiāṇam, பெ. (n.) மலைமகளைக் குறிப்பதாக வரையும் கோணம் (சௌந்தர்ய. 11, உரை);; a mystic diagram believed to represent {}. [சத்தி + கோணம். கொள் → கோள் → கோண் → கோணம்]
சத்திச்சாரம்	சத்திச்சாரம் catticcāram, பெ. (n.) காந்தாரியுப்பு (வின்.);; an acrid salt.
சத்திசடாமூலி	சத்திசடாமூலி sattisaṭāmūli, சிற்றாமணக்கு; small-seeded castor plant - Ricinus communis (சா.அக.). [சத்தி + சடாமூலி]
சத்திசாரணை	சத்திசாரணை catticāraṇai, பெ. (n.) 1. காரீயத்தைப் பொடியாக்கும் மூக்கிரட்டை; spreading hog-weed - Boerhaavia repens alias B. procumbens. 2. வெள்ளைச் சாரணை; trianthema - Trianthema decandra (சா.அக.);. [சத்தி + சாரணை]
சத்திதரன்	சத்திதரன் caddidaraṉ, பெ. (n.) வேற்படையுடைய முருகன்; Murugan, as having javelin. [சத்தி + தரன்]
சத்திதீபம்	சத்திதீபம் cattitīpam, பெ. (n.) கோயில் விளக்குவகை (பரத. 4, ஒழி, பி.2, உரை);; a kind of temple lamp. [சத்தி + தீபம். தீவம் → தீபம்]
சத்திநாகம்	சத்திநாகம் cattinākam, பெ. (n.) நீர்முள்ளி; water-thistle (சா.அக.);. [சத்தி + நாகம்]
சத்திநாகிதம்	சத்திநாகிதம் caddinākidam, பெ. (n.) சங்கஞ்செடி பார்க்க;see {} (சா. அக.);.

சத்திநாதம்	சத்திநாதம் cattinātam, பெ. (n.) 1. பொன்னிறம்; golden colour. 2. பொன்னிமிளை; bismuth of A golden colour. 3. காக்காய்ப் பொன் (சங்.அக);; yellow mica. [சத்தி + நாதம்] சத்திநாதம் cattinātam, பெ.(n.) 1. பொன்னிறம்; golden colour. 2. பொன்னிமிளை; bismuth of a golden colour. 3. ஏமாப்பிரகம் (சங்.அக.);; yellow mica.
சத்திநாதனார்	சத்திநாதனார் cattinātaṉār, பெ. (n.) குறுந்தொகை 119ஆவது பாடலின் ஆசிரியர்; a sangam poet, author of {}-119. [சத்தி + நாதனார்]
சத்திநாயனார்	சத்திநாயனார் cattināyaṉār, பெ. (n.) அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களுள் ஒருவர் (பெரியபு.);; a canonized {} saint, one of 63. [சத்தி + நாயனார்]
சத்திபாசம்	சத்திபாசம் cattipācam, பெ. (n.) சிறு தும்பை; small leucas (சா.அக.);. [சத்தி + பாசம்]
சத்திமான்	சத்திமான் cattimāṉ, பெ. (n.) துணை வலிவு (ஆதரவு); உள்ளவன்; one endowed with power or strength. seeசக்தி யனேகமாகிற் சத்திமானும் அனேகமாய்" (சி.சி. 1, 61, சிவாக்);. [சத்தி + மான். மகன் → மான்]
சத்திமுகம்	சத்திமுகம் cattimugam, பெ. (n.) அரசனின் ஆணை ஆவணம்; royal mandate. seeசாலா போகமும் தேவதானமும் சத்திமுகமின்றி விலக்கப் பெறார்" (T.A.S.i,9);. ம. சத்திமுகம் [சத்தி + முகம்]
சத்திமுத்தம்	சத்திமுத்தம் cattimuttam, பெ. (n.) சத்திமுற்றம் பார்க்க;see {}. [சத்திமுற்றம் → சத்திமுத்தம். சத்திமுற்றம் = சத்தியின் பரப்பு] சத்தியாகிய உமையம்மை சிவனுக்கு முத்தம் கொடுத்த இடம் என்னும் பழங்கதை யடிப்படையில் பெயர் பெற்ற ஊர் என்பர்.

சத்திமுற்றம்	சத்திமுற்றம் cattimuṟṟam, பெ. (n.) சோழ நாட்டில் தேவாரப் பாடல்பெற்ற தென்கரை ஊர்களுள் பட்டீச்சுரத்தின் மேற்பாலுள்ள திருச்சத்திமுற்றமெனும் ஊர்; a village near {}. seeதழற்கைத் தேவா திருச்சத்திமுற்றத் துறையும் சிவக்கொழுந்தே" (தேவா. 4, 1);. [சத்தி + முற்றம்]
சத்தியம்	சத்தியம் cattiyam, பெ. (n.) குறிஞ்சா (மூஅ.);; a species of sammony swallow-wort. சத்தியம்1 cattiyam, பெ.(n.) 1. உண்மை (திவா.);; truth, veracity, sincerity 2. உறுதிமொழி; oath, swearing. 3. துன்பம், துன்பமேற்படுத்துதல், துன்பத்தைத் தாங்குதல், துன்பத்தை நீக்கும் முறை ஆகிய நான்கு வகைப்பட்ட புத்தமத உண்மைகள் தத்துவங்கள் (மணிமே.20, 5, உரை);; the four fold truths, viz., tukkam, {}, {}, {}.
சத்தியாசிரியன்	சத்தியாசிரியன் cattiyāciriyaṉ, பெ. (n.) மேலைச் சாளுக்கிய நாட்டை ஆண்டவன்; a king of {}. [சத்தி + ஆசிரியன்]
சத்தியான்	சத்தியான் cattiyāṉ, பெ. (n.) முருகக் கடவுள்; god Murugan. seeசத்தியான் றாடொழா தார்க்கு" (இன். நாற். 1);. [சத்தி → சத்தியான் = வேற்படையையுடைய முருகன்]
சத்தியுடகூறு	சத்தியுடகூறு cattiyuḍaāṟu, பெ. (n.) இருள் மரம்; serpent champak - Mesua ferrea (சா.அக.);
சத்தியுப்பு	சத்தியுப்பு cattiyuppu, பெ. (n.) பூரவுப்பு (மூ.அ.);; a kind of acrid salt. [சத்தி + உப்பு]
சத்தியுருவம்	சத்தியுருவம் cattiyuruvam, பெ. (n.) சிவனது அருள் வடிவம்; the manifested form of {} grace. [சத்தி + உருவம். உரு → உருவம்]
சத்திரசாதி	சத்திரசாதி cattiracāti, பெ. (n.) சாதிபத்திரி; mace or pulp of nutmeg - Myristica fragrans (சாஅக.);.

சத்திரசாமம்	சத்திரசாமம் cattiracāmam, பெ. (n.) இலந்தை; Indian almond - Zizyphus jujubi (சா.அக);.
சத்திரப்பாடி	சத்திரப்பாடி cattirappāṭi, பெ. (n.) தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள ஊர்; a village in Thanjavur district. [சத்திரம் + பாடி] 'பாடி' என்பது முல்லை நிலச் சிற்றூர். மன்னர், குறுநிலத் தலைவர் ஆகியோர் படைவீடு கொண்ட இடம், பெருநகரம்.
சத்திரபேட்சம்	சத்திரபேட்சம் cattirapēṭcam, பெ. (n.) பேயத்தி; devil's fig - ficus hispida (சா.அக.);.

சத்திரம்	சத்திரம்1 cattiram, பெ. (n.) பயணிகள் தங்குமிடம் (பிங்.);; choultry, rest-house. seeசத்திர முதலான சாலைகளிலே" (சிலப். 4: 180, அரும்);. க. சக்ர;தெ. சத்ரமு [சாத்து → சாத்திரம் → சத்திரம் = வழிச் செல்வோர் தங்குமிடம்] சாத்து = வணிகர் கூட்டம். முற்காலத்தில் அயலிடச் செலவு மேற்கொண்டோர் சாத்துகள் ஆகையால் அவர்கள் தங்கிய இடம் சத்திரமாயிற்று. சத்திரம்2 cattiram, பெ. (n.) 1. கவிழ்தும்பை; a low annual flourishing in dry lands. 2. தும்பை; white dead-nettle. சத்திரம்1 cattiram, பெ.(n.) பல நாட்கள் செய்யும் வேள்வி (யாக); வகை; a sacrifice lasting many days. "திருந்திய சத்திரயாகம்" (மச்சபு.நைமிசா.33);. [Skt.sattra → த.சத்திரம்.] சத்திரம்2 cattiram, பெ.(n.) 1. கைவிடாப்படை (பிங்.);; weapon used in close combat; hand-weapon, as sword, lance. 2. வேல் (பிங்.);; spear, javelin. 3. இரும்பு (பிங்.);; iron. 4. அறுவைமருத்துவத்திற்குரிய கத்தி; surgeon's knife, lancet. 5. எசுர் வேதத்தின் ஓர் உட்பிரிவு (சிலப்.13, 141, உரை);; a sub division of the {}. [Skt.{} → த.சத்திரம்.] சத்திரம்3 cattiram, பெ.(n.) குடை; umbrella. "சத்திர மேந்தித் தனியொரு மாணியாய்" (திவ்.பெரியாழ்.1, 9, 6);. [Skt.chatra → த.சத்திரம்.] சத்திரம்4 cattiram, பெ.(n.) இறும்பூது (பிங்.);; wonder.
சத்திராட்சி	சத்திராட்சி cattirāṭci, பெ. (n.) அரத்தை (வின்.);; galangal. [சத்திராத்தி → சத்திராட்சி]

சத்திராத்தி	சத்திராத்தி cattirātti, பெ. (n.) அரத்தை (மலை.);; galangal. [சத்திரத்தை → சத்திராத்தை → சத்திராத்தி]
சத்திராபாவம்	சத்திராபாவம் cattirāpāvam, பெ. (n.) நாகமுட்டி; frog – creeper - Tiliacora racemos (சாஅக.);.
சத்திரி	சத்திரி cattiri, பெ. (n.) யானை (சங்.அக.);; elephant. [சத்து → சத்திரி] சத்திரி1 cattiri, பெ.(n.) சத்திரியன் பார்க்க (இ.வ.);;see {}. சத்திரி2 cattirittal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) கருவியால் அறுத்து மருத்துவஞ் செய்தல்; to open, as a tumour. [Skt.{} → த.சத்திரி-த்தல்.]
சத்திரூபம்	சத்திரூபம் cattirūpam, பெ. (n.) சத்தியுருவம் பார்க்க;see {}. [சத்தி + ரூபம். உருத்தல் = தோன்றுதல். உரு = தோற்றம், வடிவம், வடிவுடைப் பொருள், உடல். உரு → உருவு → உருவம்] த. உருவம் → Skt. {} → த. ரூபம்
சத்திலி	சத்திலி cattili, பெ. (n.) கருப்பூரம்; camphor. [சத்து + இலி]
சத்திவட்டம்	சத்திவட்டம் cattivaṭṭam, பெ. (n.) விருந்தின் உணவுவகைகள் (நாஞ்.);; viands of a feast. [சத்தி2 + வட்டம்]

சத்து	சத்து1 cattu, பெ. (n.) 1. சாரம் (தைலவ. பாயி. 30);; essence, as of medicines. 2. அறிவு (வின்.);; wisdom. 3. மெய்யுணர்வாளன் (ஞானி);; sage. 4. நன்மை; virtue, goodness, moral excellence. [அள் → சள் → சழி. சழிதல் = நெருங்கிக் கிடத்தல், அள்ளுதல்= செறிதல். சள் → (சண்); → சத்து = நெருக்கிப் பிழிவதால் கிடைக்கும் சாரம், நிறைந்திருக்கும் பொறியுணர்வு, அத் தன்மை கொண்டவர், அவ்வறிவால் கிடைக்கும் நன்மை.] சத்து2 cattu, பெ. (n.) 1. கருப்பூரசிலாசத்து (சங்.அக.);; a variety of gypsum. 2. துத்தம் (பைஷஜ.86);; sulphate of Zinc. [சள் → (சண்); → சத்து] சத்து3 cattu, பெ. (n.) அமைதியாயிருக்க வழங்குங் குறிப்புச் சொல் (கோயிலொ.);; onom. expr. signifying silence. க., தெ. சத்து சத்து4 cattu, பெ. (n.) ஒரு வகைச் செய்நஞ்சு (மூ.அ.);; a mineral poison. சத்து5 cattu, வி.எ. (part.) இறந்து; having died. [சாய் → சா. சாதல் = இறத்தல். சா → சத்து. நெடில் வினைமுதல் இறந்தகால வினையில் குறுகும்
சத்துக்கொடு-த்தல்	சத்துக்கொடு-த்தல் cattukkoḍuttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) வலிமையுண்டாக்குதல்; to communicate power, strength, tone. [சத்து + கொடு-,]
சத்துகம்	சத்துகம் cattugam, பெ. (n.) வன்னிமரம்; Indian mesquit, Arjuna's penance tree - Prosopis spicigera (சா.அக.);. [சத்து → சத்துகம்]
சத்துச்சாரணை	சத்துச்சாரணை cattuccāraṇai, பெ. (n.) சத்திசாரனை (யாழ். அக.); பார்க்க;see {}. [சத்து + சாரணை]

சத்துணவு	சத்துணவு cattuṇavu, பெ. (n.) உடலுக்கு வளர்ச்சியும் வலிமையும் அளிக்கக்கூடிய சத்துள்ள பொருட்களால் சமைக்கப்பட்ட உணவு; nutritious meal. முதலமைச்சர் சத்துணவுத் திட்டம். [சத்து + உணவு]
சத்துப்பு	சத்துப்பு cattuppu, பெ. (n.) கறியுப்பு (மூ.அ);; common salt. [சத்து + உப்பு]
சத்துப்பை	சத்துப்பை cattuppai, பெ. (n.) சத்துமா முதலியன வைக்கும் பை; bag for flour of parched grain. [சத்து + பை. பொய் → (பய்); → பை = உட்டுளையுடையது]
சத்துமத்து	சத்துமத்து cattumattu, பெ. (n.) அடிப்படைக் காரணம் (வின்.);; seed or originating principle. [சத்து + மத்து. எதுகை நோக்கி வந்த இணைமொழி]
சத்துமா	சத்துமா cattumā, பெ. (n.) பொரித்த அரிசியின் மா, நோன்புக் கால ஊட்ட உணவு; flour of parched grain, especially rice, generally used in time of fasting. [சத்து + மா]
சத்துமொத்தெனல்	சத்துமொத்தெனல் cattumotteṉal, பெ. (n.) திரும்பத் திரும்ப அடித்தலை உணர்த்தும் ஓர் ஒலிக்குறிப்பு; onom. expr. signifying repeated sound, as of kicking, beating, pounding grain. [சத்து + மொத்து + எனல்]
சத்துரு	சத்துரு catturu, பெ. (n.) தண்ணீர்விட்டான் கிழங்கு; water root - Asparagus racemoses (சாஅக(.
சத்துருவாசம்	சத்துருவாசம் catturuvācam, பெ. (n.) காணம் அல்லது கொள்; horse-gram.

சத்துவக்கு	சத்துவக்கு cattuvakku, பெ. (n.) மலை விராலி; fish poison cedar tree - Walsura piscidia (சாஅக.);.
சத்துவகம்	சத்துவகம் cattuvagam, பெ. (n.) கருவாகை; Fragrant acacia - Mimosa marginata (சா.அக.);.
சத்துவகர்	சத்துவகர் cattuvagar, பெ. (n.) இறும்பூதுகளை (அற்புதங்களை); நிகழ்த்தவல்ல தேவதூதர் (R.T.);; angels gifted with the power of performing miracles, a celestial order. [சத்து → சத்துவகர்]
சத்துவகுணம்	சத்துவகுணம் cattuvaguṇam, பெ. (n.) முக்குணங்களுள் சிறந்ததாய் நற்செயல் களிலேயே நோக்கம் உண்டாக்குவதான குணம் (குறள், கடவுள். பரி.);; goodness or virtue, one of mu-k-kunam. [சத்து → சத்துவம் + குணம். கொள்ளுதல் = கொண்டிருத்தல், உடையனாயிருத்தல். கொள் → கொள்கை = இயல்பு. கொள் → கோள் = தன்மை. கொள் → (கொண்); → (கொணம்); → குணம் = கொண்ட தன்மை, தன்மை]
சத்துவம்	சத்துவம் cattuvam, பெ. (n.) 1. சாரம்; essence, essential principle. 2. வலிமை (சூடா.);; strength, power, ability, vigour. 3. உளதாந்தன்மை; existence. [சத்து → சத்துவம்]
சத்துவலாகம்	சத்துவலாகம் cattuvalākam, பெ. (n.) மலை வன்னி மரம்; penance tree on hill-tops - Prosopis spicigera (சா.அக.);.
சத்துவளையன்	சத்துவளையன் cattuvaḷaiyaṉ, பெ. (n.) திகைப்பூச்சி; an insect inducing perplexity of mind when coming in contact (சா.அக.);. மறுவ. குழியானை [சத்து + வளையன்]
சத்துவாச்சேரி	சத்துவாச்சேரி cattuvāccēri, பெ. (n.) வேலூருக்கு அருகிலுள்ள ஊர் (தெ. க. தொ. 1: க. 47. 22.);; name of a village in {}.
சதக்கல்	சதக்கல் cadakkal, பெ. (n.) சதுப்பு நிலம்; marsh, mire. [சள் → சது → சதுப்பு. சள் → சத + கால்- சதக்கால் → சதக்கல்]

சதக்காசிதம்	சதக்காசிதம் cadakkācidam, பெ. (n.) முல்லைப் பூ; smooth jasmine - Jasminum Trichotomum (சாஅக.);.
சதக்காரை	சதக்காரை cadakkārai, பெ. (n.) ஒருவகைக் காரைச் செடி; a kind of webera- Canthium genus (சா.அக.);.
சதகம்	சதகம் cadagam, பெ. (n.) தான்றி; bellerie myrobalan. சதகம் cadagam, பெ.(n.) 1. நூறு பாடல்களுள்ள சிற்றிலக்கிய வகை (இலக்.வி.847);; a poem of 100 stanzas. 2. நூற்றாண்டு (நாஞ்.);; century. [Skt.{} → த.சதகம்1.]
சதகரம்	சதகரம் cadagaram, பெ. (n.) சாதிக்காய்; nutmeg - Myristica fragrans (சா.அக.);.
சதகுப்பி	சதகுப்பி cadaguppi, பெ. (n.) 1. மருந்தாகப் பயன்படும் மூலிகை (M.M.852);; dill. 2. ஓமம் (வின்.);; bishop's weed. மறுவ. சோகிக்கீரை [சதகுப்பை → சதகுப்பி]
சதகுப்பிசக்களவன்	சதகுப்பிசக்களவன் sadaguppisaggaḷavaṉ, பெ. (n.) காட்டுச் சதகுப்பை என்னும் ஒரு வகைக் கடைச்சரக்கு; a wild plant akin to common dill - Anethum graveolens, a bazaar drug (சா.அக.);. [சதகுப்பை → சதகுப்பி + சக்களவன்]
சதகுப்புகம்	சதகுப்புகம் cadaguppugam, பெ. (n.) முருங்கை; Indian horse radish - Moringa pterygosperma (சா.அக.);.
சதகுப்பை	சதகுப்பை cadaguppai, பெ. (n.) மென்மையான இலைகளையும் வெளிர் மஞ்சள் நிற விதைகளையும் கொண்ட ஒரு வகைச் சிறுசெடி; the medicinal herb, dill.

சதங்கை	சதங்கை cadaṅgai, பெ. (n.) 1. கிங்கிணி; string of small metal bells. 2. பெண்களும் குழந்தைகளும் அணிந்து கொள்ளும் ஒரணி, சலங்கை; string of small silver or gold bells, worn by children and women as an ornament for the feet or waist. seeபரியகம் நூபுரம் பாடகஞ் சதங்கை" (சிலப். 6, 84, உரை);. மறுவ. கிண்கிணி, சிறுமணி ம. சதங்க [சல் → சல → சலங்கை → சதங்கை. ஓ.நோ: கல் → கல → கலம்பு → கலம்பம் → கதம்பம். ல → த. போலி (வ.வ.125);]
சதங்கைக்கொதி	சதங்கைக்கொதி cadaṅgaikkodi, பெ. (n.) உலைநீரின் ஒருவகைக் கொதிப்பு; boiling of water or liquid-food characterised by bubbling. [சலங்கை → சதங்கை + கொதி] சலங்கை ஒலியைப் போல் இயைபுடன் ஒலி உண்டாக்கும் கொதிப்பு.
சதங்கைத் தாமம்	சதங்கைத் தாமம் cadaṅgaiddāmam, பெ. (n.) ஒருவகைப் பூமாலை; a kind of garland. seeமதங்கமழ் நறுமலர்ச் சதங்கைத் தாமமும்" (பெருங். மகத. 9, 45);. [சதங்கை + தாமம். தாம்பு = கயிறு. தாம்(பு); → தாமம்]
சதங்கைப்பூரம்	சதங்கைப்பூரம் cadaṅgaippūram, பெ. (n.) சதங்கைப்பூரான் (வின்.); பார்க்க;see {}. ம. சதங்கப்பூரம் [சதங்கை + பூரம்]
சதங்கைப்பூரான்	சதங்கைப்பூரான் cadaṅgaippūrāṉ, பெ. (n.) பூரான் வகை; a large species of centipede. ம. சதங்கப்பூரம் [சதங்கை + பூரான்]
சதங்கைமாலை	சதங்கைமாலை cadaṅgaimālai, பெ. (n.) 1. ஒருவகைக் கழுத்தணி; a kind of neck- ornament. 2. மாலை வகை; a kind of garland. 3. எருது குதிரைகளின் கழுத்தணி; a string bells for the neck of cattle and horses. ம. சதங்கமால [சதங்கை + மாலை] [p]

சதச்சதம்	சதச்சதம் cadaccadam, பெ. (n.) 1. வெண்ணாரை; white cormorant. 2. தச்சன் குருவி; wood-pecker (சா.அக.);. சதர்ச்சி ı7 சதச்சதம் cadaccadam, பெ.(n.) சதபத்திரம் பார்க்க (யாழ்.அக.);;see {}
சதசத-த்தல்	சதசத-த்தல் sadasadaddal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) ஈரப் பற்றாயிருத்தல்; to be damp, wet. [சதசதம் = ஒலிக்குறிப்புச் சொல். சதசதம் → சதசதத்தல்]
சதசதப்பு	சதசதப்பு sadasadappu, பெ. (n.) மண், மணல், களிமண் முதலியவற்றில் நீர்பட்டுக் குழைவாக இருக்கும் நிலை; wetness, sogginess. இந்தச் சதசதப்பில் வெறுங்காலோடு நடந்தால் சேற்றுப்புண் வரும். படீ. சொதசொத [சதசதம் → சதசதப்பு. 'பு' - பெ.ஆ.ஈறு]
சதசதெனல்	சதசதெனல் sadasadeṉal, பெ. (n.) அழுகுதற் குறிப்பு; expr of rotting. seeசதசதென் றழுகுதுர்க்கந்த சாக்கடையான சமுசாரமதி லுழல்வனோ" (மஸ்தான். 13o);. [சதசத + எனல்]
சதபருவம்	சதபருவம் cadabaruvam, பெ. (n.) 1. நீர்முள்ளி; blue-flowered water-thistle. 2. கறுப்பறுகு; dark panic grass - Cynodon genus (சா.அக.);.
சதபுட்பம்	சதபுட்பம் cadabuṭbam, பெ. (n.) சதகுப்பி (மலை.); பார்க்க;see {}.
சதபுட்பி	சதபுட்பி cadabuṭbi, பெ. (n.) சதகுப்பி (தைலவ. தைல. 59); பார்க்க;see {}.

சதம்	சதம் cadam, பெ. (n.) சந்தனமரம்; sandal wood tree (சா.அக.);. [சந்தனம் → சந்தம் → சதம்] சதம்1 cadam, பெ.(n.) 1. நூறு (பிங்.);; a hundred. 2. ஒரு ரூபாயின் நூற்றிலொரு பங்கு மதிப்புள்ளதாய் இலங்கையில் வழங்கும் செப்பு நாணயம்; cent a ceylon coin = 1/100 rupee. [Skt.{} → த.சதம்2.] சதம்2 cadam, பெ.(n.) 1. இலை; leaf. 2. இறகு; feathe. [Skt.chanda → த.சதம்2.] சதம்3 cadam, பெ.(n.) அறுபட்ட பயிர் (வின்.);; vegetable plant pruned to prevent over growth; cropped grain. [Skt.{} → த.சதம்3.] சதம்4 cadam, பெ.(n.) அழிவற்றது; that which is perpetual, eternal. "ஊருஞ்சதமல்ல வுற்றார்சதமல்ல" (பட்டினத்.திருவேகம்பமா.13);. [Skt.{} → த.சதம்4.] சதம்5 cadam, பெ.(n.) இறுதி (அக.நி.);; end, termination.
சதமூலம்	சதமூலம் cadamūlam, பெ. (n.) சதமூலி பார்க்க;see {} (சா.அக.);.
சதமூலி	சதமூலி cadamūli, பெ. (n.) தண்ணீர்விட்டான் கிழங்கு; water-root - asparagus racemoses (சாஅக.);. [சதமூலம் → சதமூலி]
சதமூலை	சதமூலை cadamūlai, பெ. (n.) மிக ஒதுக்கமான மூலை (இ.வ.);; remote corner.

சதர்ச்சி	சதர்ச்சி cadarcci, பெ. (n.) சதுரக்கள்ளி; square purge - Euphorbium antiguorum (சா.அக.);. [சதுரம் → சதுர்ச்சி → சதர்ச்சி]
சதரம்	சதரம் cadaram, பெ. (n.) சடலம் பார்க்க;see {}. [சடலம் → சதரம். சதரம் கொச்சைத் திரிபாகச் சதிரம் என்றும் வழங்குகிறது.]
சதரி	சதரி cadari, பெ. (n.) நாட்டு அதிமதுரம்; Indian or country liquorice - Abrus {} (சா.அக.);.
சதவல்	சதவல் cadaval, பெ. (n.) 1. சதுப்புநிலம் (சங்.அக.);; damp, swamp, marshy land. 2. குப்பை; rubbish. ம. சதவல் [சதி → சதவல்]
சதவீரியம்	சதவீரியம் cadavīriyam, பெ. (n.) வெள்ளறுகு (மலை.);; white bermuda grass.
சதவீரு	சதவீரு cadavīru, பெ. (n.) மல்லிகை (மலை.);; Arabian jasmine.
சதவீருகம்	சதவீருகம் cadavīrugam, பெ. (n.) முந்திரிப் பருப்பு; cashew-nut - Anacardium occide.
சதவேலி	சதவேலி cadavēli, பெ. (n.) சதாமூலம் பார்க்க;see {}. (சா.அக.);. [சதாவேரி → சதாவேலி]
சதளக்காரன்	சதளக்காரன் cadaḷakkāraṉ, பெ. (n.) பெருங்குடும்பக்காரன் (இ.வ.);; man of large family. [சதளம் + காரன்]

சதளம்	சதளம் cadaḷam, பெ. (n.) கூட்டம்; multitude. சனசதளம் (ராட்); [அதித்தல் = மிகுதல். அதி + அனம் - அதனம் = அதிகம், மிகுதி, மிகை. அதனம் → சதனம் → சதளம்]
சதாப்பன்	சதாப்பன் catāppaṉ, பெ. (n.) எருக்கு; madar- plant - Caltropis gigantea (சா.அக.);.
சதாப்பு	சதாப்பு catāppu, பெ. (n.) துளசி போன்ற சிறுசெடி; a little plant. இதன் இலை காரமும் மணமும் உடையது;இருமலைக் கண்டிக்கவும், கறி சமைக்கவும் பயன்படும்.
சதாமூலம்	சதாமூலம் catāmūlam, பெ. (n.) ஒரு வகைத் தண்ணீர்விட்டான் கிழங்கு; a kind of water- root.
சதாமூலி	சதாமூலி catāmūli, பெ. (n.) ஒருவகைப் பழம்; melon fruit (சா.அக.);. [சதமூலி → சதாமூலி. மூல் → மூலி]
சதாரம்	சதாரம் catāram, பெ. (n.) 1. இடி; thunder bolt. 2. நூறுகோடி; one hundred crores.
சதாரை	சதாரை catārai, பெ. (n.) சதுரமான ஒருவகை ஆரைக்கீரை; a kind of water plant called sweet green-Marsilea quadirfolia (சா.அக.);. [சதுர(ம்); + ஆரை → சதுராரை → சதாரை]
சதாவரி	சதாவரி catāvari, பெ. (n.) பாம்பு கொல்லி; plant curing snake bites (சா.அக.);.
சதாவரிக்கிழங்கு	சதாவரிக்கிழங்கு catāvarikkiḻṅgu, நிலப்பனைக் கிழங்கு; root of ground palm. [சதாவரி + கிழங்கு] [p]

சதாவளி	சதாவளி catāvaḷi, பெ. (n.) வெள்ளைக் காக்கணம்; white-flowered mussell - shell creeper - Clitoria ternatea (சா.அக.);.
சதாவு-தல்	சதாவு-தல் cadāvudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பழுதாதல்; to be shattered or broken; to be rotten; to be decayed. seeஅனைத்துருஞ் சதாவியிட" (பாரத. பன்னிரண்டாம்.23); [சதசதப்பு → சதவு → சதாவு]
சதாவேதி	சதாவேதி catāvēti, பெ. (n.) சுக்கான் கீரை; a kind of soursorrel - Rumex vesicarius (சா.அக.);.
சதாவேரி	சதாவேரி catāvēri, பெ. (n.) சதாமூலம் பார்க்க;see {}. ம. சதவேரி
சதானம்	சதானம் catāṉam, பெ. (n.) பருத்தி; cotton-tree-Gossypium herbaceum (செ.அக.);.

சதி	சதி1 cadiddal, 11 செ.குன்றாவி. (v.t.) அழித்தல்; to destroy, kill. seeமாயனை...... சதிப்பதே கருமம்" (பாரத. கிருட். 178);. [அழி → சழி → சதி-,] சதி2 cadiddal, 11 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஏமாற்றுதல்; to deceive. seeசூதுகொண்டு சதிப்பதே கருமமென்றான்" (பாரத. சூது. 24);. 2. மறைத்தல், மந்தணமாகச் செயற்படுதல்; to conceal. 3. முட்டாளாக்குதல்; to be fool, to play a wilful act of trickery, to deceive by artifices. ம. சதிக்குக;து., குட. சதி. [அழி → சழி → சதி] சதி3 cadi, பெ. (n.) ஏமாற்றம் (வஞ்சனை);; treachery, perfidy, wiles. ம. சதி;க. சத்தக. [சதி1 → சதி] சதி4 cadi, பெ. (n.) சோறு (பிங்.);; cooked rice. [சொல் + தி → சொன்றி → சொந்தி → சொதி → சதி] சதி5 cadi, பெ. (n.) தீக்கடை கோல்; fire- producing mechanism. seeசதி கொண்ட சாக்கி யெரியின் வடிவாம்" (திருமந். 1653);. மறுவ. ஞெலிகோல் [சுழி = சுழற்றுதல், கடைதல். சுழி → சுதி → சதி] சதி6 cadi, பெ. (n.) விரைவு; haste, speed, quickness. சதியாய் வா. [சடுதி → சதி] சதி7 cadi, பெ. (n.) வட்டம் (பிங்.);; circle, periphery. [சுல் → சுள் → சுளி → சளி. சளிதல் = ஒரு பக்கம் சரிதல். சிளி → சதி] சதி8 cadi, பெ. (n.) தாளவொத்து; agreement of time in music and dancing.

சதிக்குற்றம்	சதிக்குற்றம் cadikkuṟṟam, பெ. (n.) ஏமாற்றிய குற்றம்; crime of deceit. ம. சதிக்குற்றம் [சதி + குற்றம்]
சதிகாரன்	சதிகாரன் cadikāraṉ, பெ. (n.) ஏமாற்றுபவன்; treacherous, decitful person, traitor. ம. சதிக்காரன். தெ. சித்துலவாடு [சதி + காரன்]
சதிகொலை	சதிகொலை cadigolai, பெ. (n.) படுகொலை; assassination, deliberate murder. [சதி + கொலை]
சதிங்கி	சதிங்கி cadiṅgi, பெ. (n.) கப்பற்பாயின் மூலைகளைப் பாய்மரத்தின் மேலாக இழுத்துக் கட்டுதற்கு உதவுங்கருவி; clew-line. [சழி → சதி → சதிங்கி]
சதித்திட்டம்	சதித்திட்டம் cadiddiṭṭam, பெ. (n.) ஏமாற்றுவதற்காகப் போடும் திட்டம்; plan to deceit, treachery. [சதி\ = திட்டம்]
சதிநாகம்	சதிநாகம் cadinākam, பெ. (n.) மூங்கிலரிசி; bamboo sago-Bambusa arundinacea (சா.அக.);.
சதிபாய்-தல்	சதிபாய்-தல் cadipāydal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) நாட்டியமாடுதல்; to dance. seeதாளத்திற் கொக்கச் சதி பாயுங் குதிரை" (பு.வெ. 6, 18, உரை);. [சதி2 + பாய்-,]
சதிமகள்	சதிமகள் cadimagaḷ, பெ. (n.) இந்திரன் மனைவி (இந்திராணி);; Indira's wife. [சதி + மகள்]

சதியம்பு	சதியம்பு cadiyambu, பெ. (n.) மறை விடத்திலிருந்து விடும் அம்பு; a treachcrous arrow, an arrow shot from ambush. (சேரநா.); ம. சதியம்பு [சதி + அம்பு]
சதியன்	சதியன் cadiyaṉ, பெ. (n.) ஏமாற்றுப் பேர்வழி; a deceiver, cheat, crook. ம. சதியன் [சதி + அன்]

சதிர்	சதிர்1 cadirddal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) வலிமை பெறுதல்; to gain strength or power. seeஅன்பனா யடியேன் சதிர்த்தேன்" (திவ். கண்ணிநுண்.5);. ம. சதிர் [சதுர் → சதிர்] சதிர்2 cadir, பெ. (n.) 1. திறமை; ability, skill, dexterit. 2. பெருமை; greatness, excellency. seeசனகன் சதிருரையாதவர்" (பிரபோத. 5, 32);. 3. பேறு; fortune, blessing. seeமா சதிரிது பெற்று" (திவ். திருவாய். 2, 7,1);. 4. அழகு; beauty, loveliness. seeசதிரா யிருந்த ரதி" (தனிப்பா. 8, 1o, 1);. 5. நிலைமை; state, condition. seeதவிர்ந்த சதிர் நினைந்தால்" (திவ். திருவாய். 8, 1o, 1);. [சதுர் → சதிர்] சதிர்3 cadir, பெ. (n.) 1. குறைந்த விலை; low price, cheapness. சதிராய்க் கொண்டான் (வின்.); 2. செட்டு; economy, frugality. ம. சதிர் [சதுர் → சதிர்] சதிர்4 cadir, பெ. (n.) எல்லை (இ.வ.);; boundary, limit. ம. சதிர் [சதுர் → சதிர்] சதிர்5 cadir, பெ. (n.) நடனம் (நாட்டியம்);; nautch. [சதுர் → சதிர்] சதிர்6 cadir, பெ. (n.) பெரும்பயன் அளிக்குஞ் சிறு முயற்சி (ஈடு. 9,1,4);; slight effort which produces great results. [சதுர் சதிர்]

சதிர்க்கச்சேரி	சதிர்க்கச்சேரி cadirkkaccēri, பெ. (n.) நடன அரங்கு; nautch party. [சதிர்2 + கச்சேரி]
சதிர்க்கிராமம்	சதிர்க்கிராமம் cadirkkirāmam, பெ. (n.) எல்லைப்புறத்துள்ள சிற்றூர்; frontier town. [சதிர் + கிராமம்]
சதிர்த்தேங்காய்	சதிர்த்தேங்காய் cadirddēṅgāy, பெ. (n.) நேர்த்திக் கடனாகவாவது கண்ணேறு கழிக்கவாவது சிதறவுடைக்கும் தேங்காய் (இ.வ.);; coconuts thrown down and broken on special occasions in fulfilment of a vow or for averting an evil eye. ம. சதிர்தேங்காய் [சிதறு → சிதர் → சதிர் + தேங்காய்]
சதிர்நெல்லி	சதிர்நெல்லி cadirnelli, பெ. (n.) சேலம் அருகிலுள்ள தீவட்டிப்பட்டியிலுள்ள கயிலாயமுடையார் கோயிலுக்கு இறையிலி நிலமாக வழங்கப்பட்ட சிற்றூர்; the name of a village gifted tax free to {} temple at {} near Salem (ஆவணம் 1991-5);. [சதிர் + நெல்லி]
சதிரக்கள்ளி	சதிரக்கள்ளி cadirakkaḷḷi, பெ. (n.) சதுரக்கள்ளி (பதார்த்த.121); பார்க்க;see {}. ம. சதிரக்கள்ளி [சதுரக்கள்ளி → சதிரக்கள்ளி]
சதிரக்கோல்	சதிரக்கோல் cadirakāl, பெ. (n.) நிலத்தை அளக்கப் பயன்பட்ட கோல்; land measured pole. seeஆதி.......... மகள் பேரில் சதிரக்கோலாய் ஐஞ்ஞாறு" (தெ.க.தொ.12, க. 228: 3);. [சதுரம் → சதிரம் + கோல்]
சதிரம்	சதிரம்1 cadiram, பெ. (n.) கக்கரிவகை (மலை.);; a kind of country melon. சதிரம்2 cadiram, பெ. (n.) நேர்கோணமுள்ளதும் அளவொத்த நான்கு எல்லை வரம்புடையதுமான உருவம்; square. seeசதிரத்திண்ணைத் தண்பூம் பந்தர்" (பெருங்.இலாவாண, 2,69); ம. சதிரம் [சதுரம் → சதிரம்]
சதிராகூலி	சதிராகூலி cadirāāli, பெ. (n.) ஆவாரை; tanner's cassia - Cassia auriculata (சா.அக.);.

சதிராசா	சதிராசா cadirācā, பெ. (n.) பார்ப்பை அல்லது பரம்பை மரம்; suma tree - Prosopis spicigera (சாஅக.);.
சதிராட்டம்	சதிராட்டம் cadirāṭṭam, பெ. (n.) நடனக் காட்சி; nautch performance. [சதிர் + ஆட்டம். ஆடு → ஆட்டம்]
சதிரி	சதிரி1 cadiri, பெ. (n.) திறமையுடையவள்; skilful or dexterous woman. seeசத்தி சதிரி" (திருமந். 1194);. [சதிர் → சதிரி. 'இ' - பெ. பா. ஈறு] சதிரி2 cadiri, பெ. (n.) செம்பை; sesbane - Sesbania aegyptiaca (சா.அக);.
சதிருக்குவா-தல் (சதிருக்குவருதல்)	சதிருக்குவா-தல் (சதிருக்குவருதல்) cadirukkuvādalcadirukkuvarudal, 18 செ.கு.வி. (v.i.) வெளிப் படையாதல்; to appear before the public, to be made public. [சதிர்2 + கு + வா-,]
சதீலிகி	சதீலிகி1 catīligi, பெ. (n.) மூங்கில்; bamboo (சா.அக.);. சதீலிகி2 catīligi, பெ. (n.) முள்ளுக்கத்திரி; prickly brinjal - Solanum xanthocarpum (சா.அக.);.
சது	சது1 cadu, இடை. (int.) ஒசையிடாதிருக்க வேண்டும் என்பதைக் குறிக்குஞ் சொல் (இ.வ.);; an exclamation meaning silence. சது2 cadu, பெ. (n.) சதுர்1 பார்க்க;see sadur1 seeசதுமுகமாகச் சேனை---- தலைப்பெய்க" (சீவக.766);. [சதுர் → சது]
சதுக்கத்தார்	சதுக்கத்தார் cadukkaddār, பெ. (n.) ஒரு குறிப்பிட்ட நிலப்பேரெல்லைக்குள் அடங்கிய ஊர்ப்பகுதியில் வாழ்பவர் (ஐந்து வட்டத்தார், ஏழு வட்டத்தார்);; residents of few hamlets which come under a larger circle seeவீரவல்லி சோலை பிரான் இரமவித்த னுள்ளிட்ட சதுக்கத்தார்க்குட்பட்ட ஐஞ்சாம் பாடகம்" (தெ.க.தொ.19. க. 222);.

சதுக்கப்பூதம்	சதுக்கப்பூதம் cadukkappūdam, பெ. (n.) காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் இருந்ததாகக் கூறப்பெறும் ஒரு பூதம்; a mythical devil mention in {} at {}. [சதுக்கம் + பூதம். ஊது → பூது → பூதம் = பருத்தது, பெரியவுடம்பினைக் கொண்டது] தெருச் சந்தியில் இருக்கும் பூதம். பொய் புனை வாளரை (வேடத்தினரை);த் தன் கையிலுள்ள கயிற்றினால் பற்றி அடித்துத் தின்னும் என்கிறது சிலம்பு.
சதுக்கப்பூதர்	சதுக்கப்பூதர் cadukkappūdar, பெ. (n.) நாற்சந்திக்கண் குடிகொண்டுள்ள பூதங்கள். demons having their abode at the junction of four roads. seeசதுக்கப் பூதரை வஞ்சியுட் டந்து" (சிலப். 28: 147); [சதுக்கம் + பூதர். பூதம் → பூதர். 'ர்' – ப.பா.ஈறு]
சதுக்கம்	சதுக்கம்1 cadukkam, பெ. (n.) நான்கின் கூட்டம்; that which consists of anything four. 2. நான்கு தெருக்கள் கூடுமிடம், நாற்சந்தி; junction where four roads meet. seeசதுக்கமுஞ் சந்தியும்" (திருமுரு. 255);. 3. சந்து (சூடா.);; lane, narrow street. 4. மேடை (தைலவ. பாயி. 44);; plat-form. 5. தலையிற் கட்டும் உருமால் (யாழ்ப்.);; square cloth, large kerchief for the head. 6. நான்கு தூண்கள் கொண்ட மண்டபம்; yard, which has four pillars. க. சதுக [சது → சதுக்கம்] த. சதுக்கம் → Skt. {} சதுக்கம்2 cadukkam, பெ. (n.) இறந்த தலைவரின் நினைவாக எழுப்பப்படும் சதுர வடிவான மேடையுடன் கூடிய நினைவுச் சின்னம்; memorial for great leaders with a raised square. அண்ணா சதுக்கம். க. சதுக்கு (நான்கு தூண்களைக் கொண்ட மண்டபம்);
சதுக்கல்	சது சதுக்கம் சதுக்கல் cadukkal, பெ. (n.) வழுக்கல்; slipperness. [சறுக்கல் → சதுக்கல்]

சதுக்கினி	சதுக்கினி cadukkiṉi, பெ. (n.) இசங்கு; four- spined moratia - Azema tetracantha (சா.அக.);. [சதுர் → சதுர்க்கினி → சதுக்கினி]
சதுகம்	சதுகம் cadugam, பெ. (n.) பெருங்காயம் (யாழ்.அக.);; asafoetida.
சதுகளவி	சதுகளவி cadugaḷavi, பெ. (n.) திருகுக் கள்ளியின் புல்லுருவி; a parasite grown on twisted spurge - Euphorbia tiricalli (சா.அக.);.
சதுட்கம்	சதுட்கம் caduṭkam, பெ. (n.) நான்கு (யாழ்.அக.);; four. [சதுர்க்கம் → சதுட்கம்]
சதுட்டம்	சதுட்டம் caduṭṭam, பெ. (n.) வால் மிளகு; tail- pepper - Piper cubeba (சா.அக.);.
சதுட்பாதம்	சதுட்பாதம் caduṭpādam, பெ. (n.) 1. நாற் காலுள்ளது; quadruped. 2. நாய்; dog. [சதுர்பாதம் → சதுட்பாதம். பதி → பதம் → பாதம் = நிலத்திற் பதியும் காலடி] சதுட்பாதம் caduṭpādam, பெ.(n.) 1. விலங்கு (வின்.);; a quadruped. 2. நாய்; dog. 3. காரணம் பதினொன்றனுள் காருவாவின் முற் பகுதியில் நிகழுங் காலக்கூறு (வீமே.உள்.26, [illegible] சதுட்பாதம்]
சதுடகம்	சதுடகம் caduḍagam, பெ. (n.) நான்கு (யாழ்.அக.);; four. [சதுரகம் → சதுடகம்]
சதுத்தரவு	சதுத்தரவு caduddaravu, பெ. (n.) நன்மையளிக்கும் கட்டளை; [சத்து → சதுத்தரவு]

சதுப்பன்னி	சதுப்பன்னி caduppaṉṉi, பெ. (n.) ஆரை (நாமதீப.);;{}, an aquatic plant.
சதுப்பு	சதுப்பு caduppu, பெ. (n.) சதுப்புநிலம் பார்க்க;see {}. ம. சதுப்பு;து. சண்டி, தண்டி (ஈரமான, நனைந்த); [சுது → சது → சதுப்பு = சேற்றுநிலம்]
சதுப்புநிலம்	சதுப்புநிலம் caduppunilam, பெ. (n.) சேற்று நிலம்; bog, marshy ground, swamp. ம. சதுப்பு நிலம் [சதுப்பு + நிலம்]
சதுப்புமான்	சதுப்புமான் caduppumāṉ, பெ. (n.) நாவலந் தீவில் (இந்தியாவில்); மட்டும் காணப்படும் மான் வகை; swamp deer. [சதுப்பு + மான்] [p]
சதுப்புயன்	சதுப்புயன் caduppuyaṉ, பெ. (n.) சதுர்ப்புயன் பார்க்க;see {}. seeசதுப்புயன்றாளில்" (திவ். பெரியாழ். 4, 7, 3);. [சதுர்ப்புயன் → சதுப்புயன்]
சதும்பை	சதும்பை cadumbai, பெ. (n.) பேய்மருட்டி (வின்.);; a very soft woolly plant. [சது → சதும்பை]
சதுமணி	சதுமணி cadumaṇi, பெ. (n.) கழலை (தைலவ. தைல. 71);; goitre.

சதுமுகன்	சதுமுகன் cadumugaṉ, பெ. (n.) 1. சதுர்முகன் பார்க்க;see {}. seeசதுமுகன் கையில்" (திவ். பெரியாழ். 4, 7, 3);. 2. அருகன் (சூடா.);; Arhat. seeசங்கர னீசன் சயம்பு சதுமுகன்" (சிலப். 10: 1=6);/. ம. சதுமுகன் [சதுர் = நான்கு. சதுர் → சது + முகன். முகம் → முகன்]
சதுர்	சதுர்1 cadur, பெ. (n.) 1. நான்கு; four, used only in compounds. seeசதுர்முகன்" 2. நாற்கோணம்; square, tetragon. 3. நாற்புறம்; square. க. சதுர், சதுரு, செதுரு; தெ. சதுரு;து. சதுர. [சட்டம் → சடம் → சடல் → சதர் → சதுர் (வ.வ. 288);] சதுரம்1 பார்க்க
சதுர	சதுர2 cadura, பெ. (n.) 1. திறமை; ability, skill. dexterity. seeஆலால முண்டா னவன் சதுர்தா னென்னேடி" (திருவாச. 12, 8);. 2. வழிவகை; means, contrivance. seeபொருடருமச் சதுரெப்படி" (அரிச். பு. காசிகா. 18);. 3. மலிவு; cheapness. 'சதுராய் அந்தப் பண்டத்தைக் கொண்டான்' (வின்.); [சதுரம் → சதுர்]
சதுர்க்கட்டு	சதுர்க்கட்டு cadurkkaṭṭu, பெ. (n.) கட்டுடம்பு (உ.வ.);; square built, well built, physique. மறுவ. கட்டுடல் [சதுரம் + கட்டு → சதுரக்கட்டு → சதுர்க்கட்டு]
சதுர்க்கதி	சதுர்க்கதி cadurkkadi, பெ. (n.) ஆமை (யாழ்.அக.);; tortoise. [சதுர் + கதி]

சதுர்க்கோணம்	சதுர்க்கோணம் cadurkāṇam, பெ. (n.) நாற் கோனமுள்ள வடிவம்; quadrangular figure, tetragon. [சதுர் + கோணம். கோள் → கோண் → கோணம்]
சதுர்க்குணம்	சதுர்க்குணம் cadurkkuṇam, பெ. (n.) நாற்குணம்; four qualities. [சதுர் + குணம். கொள் → (கொண்); → (கொணம்); → குணம்] பெண்டிர்க்கு அச்சம், மடம், நாணம், பயிர்ப்பு என்னும் நாற்குணங்களையும் ஆடவர்க்கு அறிவு, நிறை, ஓர்ப்பு, கடைப்பிடி என்னும் நாற்குணங்களையும் சிறப்பாகக் குறிப்பிடுவதே சதுர்க்குணமென்க.
சதுர்குணி	சதுர்குணி cadurkuṇi, பெ. (n.) நான்கு குணம் உடையவன்; one who has four qualities. [சதுர்குண(ம்); + இ 'இ' உடைமை குறித்த ஈறு]
சதுர்காணு-தல்	சதுர்காணு-தல் cadurkāṇudal, 16 செ.கு.வி. (v.i.) விலை மலிவாதல் (வின்.);; to be cheap, to be obtained at a low price. [சதுர் + காணு-,]
சதுர்கூலி	சதுர்கூலி cadurāli, பெ. (n.) ஆவிரை (மலை.);; tanner's cassia.
சதுர்த்தம்	சதுர்த்தம் cadurddam, பெ. (n.) 1. நான்காவது; fourth. seeகூட சதுர்த்தம்" (தண்டி. 95);. 2. நான்கு குரல் அளவுள்ள (சுரமுள்ள); பண். (சிலப் 13: 106, உரை);. [சதுர் → சதுர்த்தம்]
சதுர்த்தர்	சதுர்த்தர் cadurddar, பெ. (n.) நான்காம் குலத்தார் (சூத்திரர்);;{}, as the fourth caste. 'சதுர்த்தர் செய்ய பாதபங்கயத்தி லீன்றான்." (கூர்மபு. வருணாச். 11); [சதுர் → சதுர்த்தர்]
சதுர்த்தளம்	சதுர்த்தளம் cadurddaḷam, பெ. (n.) ஆரைக்கீரை; a water plant called sweet green (சா.அக.);. மறுவ. சதாரை [சதுர் + தளம். சதுர வடிவ இலைகளைக் கொண்டது]

சதுர்த்தி	சதுர்த்தி1 cadurddi, பெ. (n.) பேராமல்லி; long- tubed Arabian jasmine - Jasminum sambac (heyneana); (சா.அக.);. சதுர்த்தி2 cadurddi, பெ. (n.) 1. காருவா, வெள்ளுவாவையடுத்த நான்காம் நாள்; the fourth tidi in a lunar fortnight. seeவிநாயக சதுர்த்தியில்" (விநாயகபு. 38, 9);. 2. நான்காம் வேற்றுமை (பி.வி. 6, உரை);; dative case. 3. மணம்புரிந்த நான்காம் நாளில் மேற்கொள்ளும் நோன்பு; an observance on the fourth day of wedding. seeசதுர்த்தி யிருந்து கதிர்த்த காப்பொடு" (பெருங். இலாவாண. 3, 131);. ம. சதுர்த்தி;து. சதுர்தி [சதுர் → சதுர்த்தி] சதுர்த்தி3 cadurddi, பெ. (n.) ஒருவரின் பாவன்மையை அறியக் குறிப்பாக (சமசையாக);க் கொடுக்கும் நான்காம் அடி (யாழ்.அக.);; line of stanza, usually the fourth or last line, set for a person to complete, as a test of his poetic skill. [சதுர் → சதுர்த்தி]
சதுர்த்திகை	சதுர்த்திகை cadurddigai, பெ. (n.) 1. காற்பலம் (தைலவ. தைல. 28);; a weight = 1/4 palam. 2. காருவா, வெள்ளுவாவையடுத்த நான்காம் நாள்; the fourth tidi in a lunar fortnight. [சதுர் → சதுர்த்தி → சதுர்த்திகை]
சதுர்த்தியறை	சதுர்த்தியறை cadurddiyaṟai, பெ. (n.) திருமணத்தின் நான்காம் நாளிரவு மணமகனும் மணமகளுங் கூடியுறையும் அறை (அகநா. 86, உரை);; bed-room in which consummation takes place on the forth night of marriage. [சதுர்த்தி + உறை. அறு → உறை]
சதுர்ப்பதம்	சதுர்ப்பதம் cadurppadam, பெ. (n.) சதுர்ப் பாதம் பார்க்க;see {}. seeசதுர்ப்பத நாகங் கிந்துக்கின மென்று" (விதான. பஞ்சாங்க. 28);. [சதுர் + பதம். பதி → பதம்]
சதுர்ப்பரணி	சதுர்ப்பரணி cadurpparaṇi, பெ. (n.) புளியாரை; sour-sorrel - Oxalis pussilla (சாஅக.);.
சதுர்ப்பலன்	சதுர்ப்பலன் cadurppalaṉ, பெ. (n.) நற்பயன் (வின்.);, privilege good fortune. [சதுர் + பலன்]

சதுர்ப்பாகம்	சதுர்ப்பாகம் cadurppākam, பெ. (n.) 1. செலுத்தற்குரிய அரசிறையிற் காற்பகுதி செலுத்தித் துய்க்கும் மானிய நிலம் (C.G.93);; land held on favourable tenure paying only one fourth of the revenue due to government. 2. வரியில் நாலில் ஒரு பாகத்தை அரசிடமிருந்து பெறும் இலவயம் (R.T.);; a grant or alienation of one-fourth share of government revenue.
சதுர்ப்பாடு	சதுர்ப்பாடு cadurppāṭu, பெ. (n.) சதுரப்பாடு2 பார்க்க;see {}. [சதுர் + பாடு. படு → பாடு]
சதுர்ப்பாதம்	சதுர்ப்பாதம் cadurppādam, பெ. (n.) சிவாகமங்களிற் கூறப்படும் தொண்டு, பூசனை, ஒகம், மெய்யறிவு (சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம்); என்னும் நான்கு பகுதிகள்; four major sections of {} relating to {}, kiriyai, {}. [சதுர் + பாதம்]
சதுர்ப்புயன்	சதுர்ப்புயன் cadurppuyaṉ, பெ. (n.) 1. நான்கு தோள்களையுடைய திருமால்;{} ({});. 2. சிவன்;{} (யாழ். அக.);. ம. சதுர்ப்புயன் க., து., சதுர்புச;தெ. {}. [சதுர் + புயன்]
சதுர்ப்பேதி	சதுர்ப்பேதி cadurppēdi, பெ. (n.) சதுர்வேதி பார்க்க;see {}. 'இருபதின்மர் சதுர்ப் பேதிகளுக்குப் பிரமதேயங் கொடுப்பதற்கும்' (S.I.I. i, 151);. [சதுர் + பேதி. வேதி → பேதி]
சதுர்முகம்	சதுர்முகம் cadurmugam, பெ. (n.) நான்கு முகம்; four faces. நான்முகன். [சதுர் + முகம்]
சதுர்முகவேதி	சதுர்முகவேதி cadurmugavēdi, பெ. (n.) செப்புச் சதுரக்கள்ளி; a red variety of square- spurge (சா,அக.);. [சதுர் + முகம் + வேதி. பொன்னாக்கத் (இரசவாதம்);திற்குப் பயன்படுவது]

சதுர்முகன்	சதுர்முகன் cadurmugaṉ, பெ. (n.) 1. நான்கு முகங்களையுடைய நான்முகன்;{}. seeசதுர் முகன் றாதையென் றுந்தீபற" (திருவாச. 14,6);. 2. அருகன் (சூடா.); Arhat. ம. சதுர்முகன்; க. சதுர்முக;து. சதுர்முக, சதுரானனெ. [சதுர் + முகன். முகம் → முகன்] திசைகளைத் தெய்வத்திற்கு முகங்களாகவும் கைகளாகவுங் கூறுவது வழக்கம். அவ் வகையில் பிரம்மாவை நான்முகன் என்றது திசைபற்றியதே எனினும் படைப்புக் கடவுளாகக் கருதப்படும்
சதுர்மூலி	சதுர்மூலி cadurmūli, பெ. (n.) பருத்தி; herbaceous cotton (சா.அக.);. [சதுர் + மூலி. மூல் → மூலி]
சதுர்வேதம்	சதுர்வேதம் cadurvēdam, பெ. (n.) நான்கு மறைகள் (இருக்கு, எசுர், சாமம், அதர்வணம்);; the four vedas viz., {} and atharava-{}. க. சதுர்வேத [சதுர் + வேதம்] விழித்தல் = பார்த்தல், காணுதல், அறிதல். விழி = அறிவு, ஒதி (ஞானம்); 'தேறார் விழியிலா மாந்தர்" (திருமந்.177);, விழி; L.vide-vise; Skt. vid - veda ஒ.நோ. குழல் → குடல்; ஒடி → ஒசி. தமிழ் வேதம் ஆரியத்திற்கு முந்தியதாயிருப்ப தோடு, வேதப் பெயர்களே தமிழ்ச் திரிபாகவுமிருக்கின்றன
சதுர்வேதிபட்டர்கள்	சதுர்வேதிபட்டர்கள் cadurvēdibaṭṭarkaḷ, பெ. (n.) இருக்கு முதலானநான்மறைகளையும் முறையாகக் கற்றுச் சொல்லும் மறையவர்கள்; Brahmins who are well versed in four Vedas. seeஆயிரத் தெண்பது சதுர்வேதி பட்டர்கட்குப் பிரமதேய இறையிலியாக" (கரந்தைச் செப்பேடுகள்); து. சதுர்வேதி [சதுர்வேதி + பட்டர்கள்]
சதுர்வேதிமங்கலம்	சதுர்வேதிமங்கலம் cadurvēdimaṅgalam, பெ. (n.) நான்மறையிலும் ஆறு உறுப்புகளிலும் (அங்கங்களிலும்); வல்ல பார்ப்பனர்கள் (பிராமணர்கள்); வாழ்தற்கேற்ற வண்ணம் அரசர்களால் இறையிலியாகக் கொடுக்கப் பட்ட தனியூர் அல்லது சிலவூர் சேர்ந்த பகுதி; village or villages alloted to Brahmins who have well versed in {} and {} by kings. 'ஜயங் கொண்ட சோழ மண்டலத்து காலியூர் கோட்டத்துத் தனியூர் உக்கலாகிய ஸ்ரீ விக்கிரமாபரண சதுர்வேதி மங்கலம்' (தெ.க. தொ.க. 3:1);
சதுரக்கம்பம்	சதுரக்கம்பம் cadurakkambam, பெ. (n.) நாற்கோணமாயமைந்த தூண் வகை (C.G.);; square pillar. [சதுரம் + கம்பம். கம்பு → கம்பம்]

சதுரக்கம்பி	சதுரக்கம்பி cadurakkambi, பெ. (n.) நான்கு பக்கமும் ஒத்த அகலமுள்ள இரும்புக் கம்பி; square iron-bar. [சதுரம் + கம்பி]
சதுரக்கல்	சதுரக்கல் cadurakkal, பெ. (n.) 1. சதுர வடிவான செங்கல்; square brick. 2. சதுர வடிவான கல்; square stone. [சதுரம் + கல்]
சதுரக்கள்ளி	சதுரக்கள்ளி cadurakkaḷḷi, பெ. (n.) கள்ளி வகை (பதார்த்த. 367);; square spurge. ம. சதுரக்கள்ளி, சதிரக்கள்ளி;க. சதரக்கள்ளி, சதுரக்கள்ளி [சதுரம் + கள்ளி. கள்ளுதல் – வடிதல். ஒடித்தால் பால் வடியும் நிலைத்திணை. (சுள்ளிப்பால்); சிலவகைக் சுள்ளி முள்ளுடைமையால் அப்பெயர் பெற்றன. கள் = முள். கள் → கள்ளி = முட்டிதர் வகை. சதுரக்கள்ளி. சதுரவடிவான தண்டினைக் கொண்டது.]
சதுரக்கால்	சதுரக்கால் cadurakkāl, பெ. (n.) சதுரமான அமைப்புடைய கல்தூண்; square pillar (கட்டட);. [சதுரம் + கால்]
சதுரகராதி	சதுரகராதி caduragarādi, பெ. (n.) பெயர், பொருள், தொகை, தொடை என்ற நாற் பிரிவுகளுடையதாய், 18ஆம் நூற்றாண்டில் வீரமாமுனிவர் இயற்றிய தமிழ் அகரமுதலி; Tamil dictionary by Beschi in the 18th c. consisting of 4 parts, viz., peyar-{}, togai-y-{}. [சதுர் + அகராதி. அகரம் + ஆதி – அகராதி] அகராதி சொல்லடிப்படையில் வண்ண மாலை ஒழுங்கை (அகர வரிசையை); முதன்மை படுத்திச் சொற்பொருளை உணர்த்தும் அதன் அடிப்படைப் பயன்பாட்டை வழிப் பொருளாக்கிவிடுகிறது
சதுரங்கச்சேனை	சதுரங்கச்சேனை caduraṅgaccēṉai, பெ. (n.) சதுரங்கப்படை பார்க்க;see {}. ம. சதுரங்கசேன;து. சதுரங்கசைனோ. [சதுரங்க + சேனை]
சதுரங்கப்பட்டினம்	சதுரங்கப்பட்டினம் caduraṅgappaṭṭiṉam, பெ. (n.) காஞ்சிபுரம் மாவட்டத்திலுள்ள ஊர்; a village in {} district. மறுவ. சதுரை [சதுரங்கம் + பட்டினம்] இவ்வூர் பாலாறு கடலில் கலக்கும் இடத்திற்கு அருகே உள்ளது. கடற்கரை அருகே அமைந்த ஊராகையால் பட்டினம் எனப் பெயர் பெற்றது. இவ்வூர் சதுர அமைப்பில் இருந்ததால் இப்பெயர் பெற்றிருக்கலாம்.

சதுரங்கப்பலகை	சதுரங்கப்பலகை caduraṅgappalagai, பெ. (n.) சதுரங்கமணை பார்க்க;see {}. ம. சதுரங்கப் பலகை [சதுரங்கம் + பலகை]
சதுரங்கப்படை	சதுரங்கப்படை caduraṅgappaḍai, பெ. (n.) யானை, தேர், குதிரை, காலாள் என்னும் நான்கு பகுதிகளையுடைய படை; a complete army consisting of four divisions, viz., elephants, chariots, cavalry and infantry. து. சதுரங்க [சதுரங்கம் + படை]
சதுரங்கபந்தம்	சதுரங்கபந்தம் caduraṅgabandam, பெ. (n.) சதுரங்கக் கட்டத்தில் எழுத்துகள் முறைப்படி அமையப் பாடப்பெறும் மிறைப்பாவகை (மாறனலங். 299, உரை.);; a fantastic verse whose letters are arranged in the diagrammatic form of a chessboard. [சதுரங்கம் + பந்தம்] Skt {} → த. [illegible]
சதுரங்கம்	சதுரங்கம்1 caduraṅgam, பெ. (n.) 1. சதுரங்கப் படை பார்க்க;see {}. seeதனியானை முதலினவாஞ் சதுரங்க மிறந்தொழிய" (உபதேசகா. விபூதி.54);. 2. குறிப்பிட்ட முறைகளின் படி கறுப்பு வெள்ளைக் கட்டங்களில் காய்களை நகர்த்தி இருவர் மட்டுமே ஆடும் விளையாட்டு; chess, as played with pieces representing the four constitutent parts of an army. seeசூது சதுரங்கம் பொருது" (ஈடு. 5,8,4); ம. சதுரங்கம், சதுரங்கக்களி; க. சதுரங்க;தெ. சதுரங்கமு [சதுரம் → சதுரங்கம்] 64 சதுரக்கட்டங்களைக் கொண்ட பலகையில் இரண்டு அரசர்கள் தம் படைகளுடன் போரிடுவதாகக் கொண்டு, யானை, குதிரை, தேர், காலாட்களாகக் காய்களை வைத்து ஆடும் விளையாட்டு. சதுரங்கம்2 caduraṅgam, பெ. (n.) நாற் கோணம் (யாழ்.அக.);; quadrilateral, quadrangle.
சதுரங்கமணை	சதுரங்கமணை caduraṅgamaṇai, பெ. (n.) சதுரங்கக் கட்டம் வரைந்த பலகை; chess - board made of wooden plank. [சதுரங்கம் + மணை]
சதுரங்குலம்	சதுரங்குலம் caduraṅgulam, பெ. (n.) கொன்றை; common cassia - Catharto carpus fistula alias cassia fistula (சா.அக.);.

சதுரச்சக்கரம்	சதுரச்சக்கரம் caduraccakkaram, பெ. (n.) சித்திரப்பா வகை (யாப்.வி.497);; a variety of metrical composition, fitted into fanciful figures. [சதுரம் + சக்கரம்]
சதுரச்சந்தி	சதுரச்சந்தி caduraccandi, பெ. (n.) நாற்சந்தி; junction of four roads. 'சதுரச் சந்திச் சமழ்ப்பில் கலாபத்து' (பெருங். உஞ்சைக். 50,7); [சதுரம்1 + சந்தி. அந்து → அந்தி → சந்தி. நான்கு சாலைகள் கூடுமிடம் சதுரச் சந்தி]
சதுரச்சாகன்	சதுரச்சாகன் caduraccākaṉ, பெ. (n.) தாமரை மலர்; lotus flower (சா.அக.);.
சதுரச்சாலை	சதுரச்சாலை caduraccālai, பெ. (n.) நாற்சார் வீடு (யாழ்.அக.);; quadrangular house. [சதுரம்1 + சாலை]
சதுரசிரம்	சதுரசிரம் sadurasiram, பெ. (n.) நடன மெய்ப்பாட்டு முத்திரை; a hand-pose in dancing. [சதுரம் + சிரம்]
சதுரசுக்கிலம்	சதுரசுக்கிலம் sadurasukkilam, பெ. (n.) வெள்ளை ஆமணக்கு; moghul castor oil plant- Jatropha curcas (சா.அக.);.
சதுரடி	சதுரடி caduraḍi, பெ. (n.) சதுரவடி; square root. [சதுரம் + அடி]
சதுரத்தூண்	சதுரத்தூண் caduraddūṇ, பெ. (n.) சதுரக்கம்பம் பார்க்க;see {}. [சதுரம் + தூண்]
சதுரப்பட்டை	சதுரப்பட்டை cadurappaṭṭai, பெ. (n.) கூரை வேயும்போது கிடுகு, புல் முதலியவற்றைத் தட்டிச் சரிசெய்யப் பயன்படும் மரப்பலகை(செங். வழ.);; a square plank used to press braided coconut leaf, hay etc. [சதுரம் + பட்டை]

சதுரப்பலகை	சதுரப்பலகை1 cadurappalagai, பெ. (n.) தச்சுத் தொழிற் கருவிகளுள் ஒன்று (குமரி.);; a kind of carpenters tool. [சதுரம் + பலகை] சதுரப்பலகை2 cadurappalagai, பெ. (n.) சதுரங்கமாடும் பலகை; chess-board. ம. சதுரங்கப்பலக [சதுரம் + பலகை]
சதுரப்பாடு	சதுரப்பாடு1 cadurappāṭu, பெ. (n.) 1. திறமை; dexterity, cleverness, ability. 'சதுரப்பாடுடையார்' (குறள். 235, உரை);. 2. பகுத்தறிவு, அறிவு; sagacity, discretion, wisdom. 3. உடலுழைப்பு; hard toil, bodily exertion. [சதுரம்3 + பாடு. படு → பாடு] சதுரப்பாடு2 cadurappāṭu, பெ. (n.) நேர்கோணமுள்ளதும், அளவொத்த நான்கு எல்லை வரம்புடையதுமான வடிவம்; square. seeவட்டமுஞ் சதுரமும்" (பெருங். உஞ்சைக். 42, 29);. [சதுரம்1 + பாடு]
சதுரப்பாலை	சதுரப்பாலை cadurappālai, பெ. (n.) பாலையாழ் வகை நான்கனுள் ஒன்று (சிலப். 17, உரை, பக். 453);; one of the four modes of the {} class of melody-type. [சதுரம்1 + பாலை]
சதுரப்பிரண்டை	சதுரப்பிரண்டை cadurappiraṇṭai, பெ. (n.) பிரண்டை வகை (மூ.அக.);; square-stalked vine. [சதுரம் + பிரண்டை] [p]
சதுரப்புளி	சதுரப்புளி cadurappuḷi, பெ. (n.) தமரத்தை; square tamarind - Aucerrnoa carambola (சாஅக.);. மறுவ. தம்பரத்தை [சதுரம்1 + புளி] [p]

சதுரம்	சதுரம்1 caduram, பெ. (n.) 1. நேர்கோண முள்ளதும், அளவொத்த நான்கு எல்லை வரம்புடையதுமான உருவம்; square. seeவட்டமுஞ் சதுரமும்" (பெருங். உஞ்சைக். 42, 29);. 2. சதுரக்கள்ளி (மலை.);; square spurge. 3. நீள்சதுரவடிவம்; rectangular shape. ம. சதுரம்; க. சதுர, சதர, சதரு, சதுரு; தெ. சதுரமு;து. சதீர், சத்ர [சதரம் → சதுரம்] வட்டம் என்பது போன்றே சதுரம் என்பதும் தூய தென்சொல். ஆயின், வடநூல்களில் ஆளப்பெற்றிருப்பது பற்றி, சதுரம் என்பதைப் போன்றே வட்டம் என்பதையும் வடசொல்லென வலிப்பர் வடவர். த. வட்டம் → பிரா. வட்ட. முறையைத் தலைக்கீழாய் காட்டுவர் அவர். சதுரம் என்னும் வடிவம் வடமொழியில் இல்லை. வ. சதுர்அச்ர = நாற்கோணம். மேலையாரியத்தில் நான்கு என்னும் எண்ணுப் பெயர் முன்னொட்டுப் பெற்றே சதுரத்தைக் குறிக்கின்றது. L. quatuor = four; exquadra; of esqharre; E. square. வடமொழியில் அது பின்னொட்டுப் பெற்றுக் குறிக்கின்றது. சதுர் என்னும் பெயர் இயல்பாக நின்று நான்கு என்னும் எண்ணுப்பெயரையே உணர்த்துகின்றது. சதுரிகா, சதுஷ்க, சதுஷ்டய என்னும் வடிவங்களும் பிற்காலத்திலேயே சதுர வடிவையும் உணர்த்தினதாகக் தெரிகின்றது. அச்ர = கோணம், மூலை. சதுரம் என்னும் வடிவக் கருத்து நான்மூலைச் சட்டத்தொடு மட்டுமின்றிக் கட்டுடம்பொடும் தொடர்பு உடையதாகத் தெரிகின்றது. கட்டுடம்பின் அமைப்பைச் சதுர்க்கட்டு என்பது உலக வழக்கு. ஆங்கிலத்தில் square- built, a man of square frame என்று வழங்குதல் காண்க. (வ.வ. 141, 288);. சதுரம்2 caduram, பெ. (n.) சிறுவிரல் பின்பாக நிமிரப் பெருவிரல் அகம்வர மற்றை மூவிரல்களும் தம்முட் சேர்ந்து இறைஞ்சி நிற்கும் இணையா வினைக்கை (சிலப். 3: 18, உரை.);; hand pose in dancing with the little finger raised back, the thumb closed in and the other three fingers bent, one of 33 {}. ம. சதுரம் [சதுர் → சதுரம்] சதுரம்3 caduram, பெ. (n.)

திறமை

சதுரமாடம்	சதுரமாடம் caduramāṭam, பெ. (n.) நான்கு பக்கமும் அளவொத்த மாடப்புரை; square niche in a wall. ம. சதுரமாடம் [சதுரம் + மாடம்]
சதுரமுகம்	சதுரமுகம் caduramugam, பெ. (n.) சதுர்முகம் பார்க்க;see {}. [சதுரம் + முகம்]
சதுரமோட்டு-தல்	சதுரமோட்டு-தல் caduramōṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பரம்பு ஒட்டுதல், பரம்பால் உழுதநிலத்தைச் சமன் செய்தல்; to level ploughed land by 'Parambu'. [சதுரம் + ஒட்டு-,] பரம்பு = 9 அடி நீளமும் 1/2 அடி அகலமும் கொண்ட பலகை (செங்கை);.
சதுரர்	சதுரர் cadurar, பெ. (n.) 1. அறிஞர்; learned person. 2. திறமுடையோர்; efficient person. 3. பேராசைக்காரர்; greedy person. ம. சதுரன் [சதுர் → சதுரர்]
சதுரவடி	சதுரவடி caduravaḍi, பெ. (n.) பக்கங்கள் (எதிரெதிர் பக்கங்கள்); ஒரே அளவுடைய சதுரத்தின் (சதுரம், நீள்சதுரம், சாய்சதுரம்); பரப்பைக் குறிக்கும் அலகு; square root. மறுவ. சதுரவளவு க. சதுரடி. [சதுரம் + அடி]
சதுரவரம்	சதுரவரம் caduravaram, பெ. (n.) அரவகை (C.E.M.);; square file. [சதுரம்1 + அரம்.]
சதுரவலை	சதுரவலை caduravalai, பெ. (n.) வலை வகை; a kind of net. [சதுரம்1 + வலை.]
சதுரவளவு	சதுரவளவு caduravaḷavu, பெ. (n.) அகலத்தையும் நீளத்தையும் பெருக்கி வந்த அளவு; square measure. [சதுரம் + அளவு]

சதுரவிட்டம்	சதுரவிட்டம் caduraviṭṭam, பெ. (n.) சுவர் மூலைகளை இணைக்கும் விட்டம்; beam which connects corners of a building. [சதுரம் + விட்டம்]
சதுரவோடு	சதுரவோடு caduravōṭu, பெ. (n.) சதுரமான தட்டையோடு; square flat tiles. [சதுரம் + ஒடு]
சதுரன்	சதுரன்1 caduraṉ, பெ. (n.) 1. திறமையானவன்; able, clever person. seeசதுரன் பெருந்துறை யாளி" (திருவாச. 43, 10);; 2. நகரவாசி (பிங்.);; townsman, man of polished manners. ம. சதுரன்;து. சதுரை [சதுரம்3 → சதுரன்] சதுரன்2 caduraṉ, பெ. (n.) பேராசைக்காரன் (யாழ்.அக.);; avaricious man. ம. சதுரன் (ஏமாற்றுக்காரன்); [சதுர் → சதுரன்]
சதுரன்சேரமாந் தான்குழி	சதுரன்சேரமாந்தான்குழி caduraṉcēramāndāṉkuḻi, பெ. (n.) சோழர் ஆட்சியின் நில அளவைப் பெயர்;{} land measure name. seeஸ்ரீ புகலூர் குளித்தாள் குழி சதுரன் சேரமாந்தான் குழி" (தெ. க.தொ.17: க.624: 3); [சதுரன் + சேரமாந்தான் + குழி]
சதுரானனன்	சதுரானனன் cadurāṉaṉaṉ, பெ. (n.) நான்கு முகங்களையுடைய நான்முகன்;{}. seeசதுரானனனுந் திருநெடு மாலும்" (திருக்கருவை. கலித். 11); [சதுரம் → சதுர் + ஆனனன்]
சதுரி-த்தல்	சதுரி-த்தல் caduriddal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சதுரமாக வடித்தல், நாற்கோணமாக்குதல்; to cut or make a square figure. 2. மரம் முதலியவற்றை நான்கு பட்டையாகச் செதுக்குதல்; to size wood, etc., square-wise. 3. கட்டடத்தின் அமைப்பெல்லையை நிலத் தில் வரையறுத்துக் குறித்தல்; to fix boundary lines on the ground for the erection of a new building. 4. எண்ணைக் குழியாக்குதல் (வர்க்கமாக்குதல்);; to square a number. [சதுரம்1 → சதுரி-] சதுர என்னும் பெயரினின்று தோன்றிய சதுரி என்னும் வினை வடமொழியிலில்லை சதுரித்தல் –

சதுரித்திரு-த்தல்	சதுரித்திரு-த்தல் caduriddiruddal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) விழிப்பாயிருத்தல் (நாஞ்சில்.);; to be cautious. [சதுர்2 → சதுரித்து + இரு-,]
சதுரூடியங்கள்	சதுரூடியங்கள் cadurūṭiyaṅgaḷ, பெ. (n.) யானை, தேர், குதிரை, காலாள் ஆகிய நான்கு வகைப் படைகள்; the four main divisions of a king's army, viz., elephants, chariots, cavalry and infantry. seeஒப்பத் திரண்டதளமுள்ள சது ரூடியங்கள் முப்பத் திரண்டுபெற்ற மொய்ம்பனே" (விறலிவிடு. 1086);. [சதுர் + ஊடியங்கள் ஊழியங்கள் → ஊடியங்கள்]
சதுரை	சதுரை cadurai, பெ. (n.) சதுரங்கப்பட்டினம் பார்க்க;see {}. [சதுரங்கப்பட்டினம் → சதுரை (மரூஉ.);]
சதுரோடு	சதுரோடு cadurōṭu, பெ. (n.) சதுரவோடு பார்க்க;see {}. [சதுரவோடு → சதுரோடு]
சதுவகை	சதுவகை caduvagai, பெ. (n.) நால்வகை; four kinds. 'சதுவகை வேதமும்' (பெருங். வத்தவ. 3: 62); [சதுரம் → சதுர் → சது + வகை]
சதுவல்	சதுவல் caduval, பெ. (n.) சதசதப்பு நிலம் (வின்.);; swampy ground. ம. சதவல் [சதுக்கல் → சதுவல்.]
சதுனி	சதுனி caduṉi, பெ. (n.) வௌவால்; bat. ம. சதுனி; Skt. jatuni [சளி → சதி → சது → சதுனி.] துவளும் உடலமைப்பைக் கொண்ட பறவை
சதூதலம்	சதூதலம் catūtalam, பெ. (n.) ஆரைக் கீரை; a kind of four-leaved marseila - Marseila quadrifolia (சா.அக.);. [சது → சதூதலம்]

சதை	சதை1 cadaiddal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சதைப்பற்றுதல் (வின்.);; to grow stout or fat. [தசை → சதை-,] சதை2 cadaiddal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நெரிதல்; to be bruised, crushed. ம. சதயுக;க. சதெ [சிதை → சதை-,] சதை3 cadaiddal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) நெரித்தல்; to crush, bruise, mash seeசதைத்தனன் ------தகர்த்தனன்" (கந்தபு. காவலாளர்வதை. 21); ம. சதய்க்குக; க. சதகு, சதெ, சதி; தெ. சதியு; கோத. சச். (அடித்தல்);; துட. தொந்தக;து. சச்சுனி. [சிதை1 → சதை3-,] சதை4 cadai, பெ. (n.) 1. மேல் தோலுக்குக் கீழ் எலும்பைச் சுற்றியுள்ள அரத்தமும் கொழுப்பும் நிறைந்த மென்மையான, உடலுக்கு வடிவமைப்பையும் அழகையும் தருகின்ற பகுதி; flesh muscle. 2. காய்கள் அல்லது பழங்களின் தோல் அல்லது ஒட்டுக்குக் கீழ் அமைந்திருக்கும் மென்மையான பகுதி; fleshy part of fruit. 'சதைப்பற்றுள்ள மாம்பழமாக வாங்கி வா'. 'சதையுள்ள இடத்திலேதான் கத்தி நுழையும்' (பழ.);. 3. உடைமை, செல்வம்; property. 'சதையான ஆள், அவனிடம் மோதாதே'. ம. சத [தசை → சதை. சதை வளப்பத்தைக் குறிக்கும் தன்மைபற்றிச் செல்வத்தையும் குறித்தது] சதை5 cadai, பெ. (n.)
சதைக்கன்று-தல்	சதைக்கன்று-தல் cadaikkaṉṟudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) சதையில் அரத்தங் கட்டுவதால் கன்றிப் போதல்; to contuse of the skin as by blow (சா.அக.);. [சதை + கன்று-,]
சதைக்காய்	சதைக்காய் cadaikkāy, பெ. (n.) காய் மட்டும் சதைப்பற்று மிகுந்து பருப்பு சிறியதாக இருப்பது; fleshy fruit which has thin kernel. 'உளுந்து பூரா சதக்காய் விழுந்து வம்பாப் போச்சி' (கோவை.);. [சதை + காய். கள் → காள் → காழ் → காய். காய்த்தல் = காய் காய்த்தல்]

சதைக்குந்தம்	சதைக்குந்தம் cadaikkundam, பெ. (n.) கரு விழியின் மேல் படரும் நோய்வகை (சீவரட்);; fleshy growth affecting the pupil of the eye. [சதை1 + குந்தம்]
சதைக்குமிளம்	சதைக்குமிளம் cadaikkumiḷam, பெ. (n.) வெள்விழியில் கருத்த கொப்புளத்தை எழுப்பும் ஒருவகைக் கண்ணோய்; a disease of the eye characterised by the appearance of a black boil on the white or the sclerotic portion of the eye (சா.அக.);. [சதை + குமிளம்]
சதைக்குவை	சதைக்குவை cadaikkuvai, பெ. (n.) 1. கடைக் கண்ணில் கருப்பு குன்றிமணியைப் போல் சதையை வளர்ப்பித்துத் துன்புறுத்தும் ஒரு வகைக் கண்ணோய்; a disease developing black or dark tubercle on the corner of the eye. 2. சதை வளர்ந்த வெள்விழி நோய்; a disease of the white of the eye marked by a morbid growth of flesh (சா.அக.);. [சதை + குவி - சதைக்குவி → சதைக் குவை]
சதைக்கொழுப்பு	சதைக்கொழுப்பு cadaikkoḻuppu, பெ. (n.) 1. உடம்பில் சதையையடுத்த கொழுப்பு; the fat portion which surrounds the muscles or the flesh. 2. உடம்பு தடித்திருக்கை; fatness, stoutness. 3. தடித் தன்மை; hardihood, audacity. [சதை + கொழுப்பு. குள் → கொழு → கொழுமை. கொழு → கொழுப்பு]
சதைகரண்டிப்பூடு	சதைகரண்டிப்பூடு cadaigaraṇṭippūṭu, பெ. (n.) கோடக சாலை (மூஅ.);; a small plant. [சதைகரண்டி + பூடு]
சதைகழப்புணித்தனம்	சதைகழப்புணித்தனம் cadaigaḻppuṇiddaṉam, பெ. (n.) சதைகழிப்புணித்தனம் பார்க்க;see {}. [சதை + கழப்புணித்தனம். கழிப்புணித்தனம் → கழிப்புணித்தனம்]
சதைகழிப்புணித்தனம்	சதைகழிப்புணித்தனம் cadaigaḻippuṇiddaṉam, பெ. (n.) சோம்பல்; slothfulness, lethargy, laziness. [சதை + கழிப்புணித்தனம்] சுறுசுறுப்பாக இயங்குபவரின் சதை முறுக்கேறி இறுக்கமாக இருக்கும். உழைப்பில்லாமல் இருப்போரின் உடற்சதை தளர்வுற்றிருக்கும். அவ் வகையில் சதை கழலுவது போன்று தளர்வுற்றிருக்கும் நிலை சோம்பலைக் குறித்தது.
சதைகுத்தி	சதைகுத்தி cadaiguddi, பெ. (n.) சங்கின் சதையைக் குத்தி எடுப்பதற்கு உதவும் கத்தி (மீனவ.);; knife used to take fleshy parts of conch. [சதை + குத்தி. குத்து → குத்தி = குத்தி வெட்டும் அல்லது அறுக்குங்கருவி] [p]

சதைநிறம்	சதைநிறம் cadainiṟam, பெ. (n.) ஒருவகைச் செந்நிறம் (புதுவை);; carnation. [சதை + நிறம்.] சதைக்குத்தி
சதைப்படர்த்தி	சதைப்படர்த்தி cadaippaḍarddi, பெ. (n.) கண்நோய் வகை (இங்.வை. 363);; pterygium, a disease of the eye. [சதை + படர்த்தி]
சதைப்படலம்	சதைப்படலம் cadaippaḍalam, பெ. (n.) கண்ணில் விழும் பூநோய் வகை (இங்.வை. 363);; pannus, opacity of the cornea, usually caused by granulation of the eyelids. [சதை + படலம், படர் → படல் → படலம்]
சதைப்பதுமம்	சதைப்பதுமம் cadaippadumam, பெ. (n.) இமையில் ஏற்படும் நோய் வகை (சீவரட்);; a disease of the eye lids. [சதை + பதுமம்]
சதைப்பற்று	சதைப்பற்று1 cadaippaṟṟu, பெ. (n.) 1. உடம்பிற் சதைப்பகுதியின் மிகுதி; corpulercy. 2. உடம்பின் ஏதாவது ஓர் உறுப்பில் மிகுதியாக வளர்ந்த சதை; fleshy growth on some organ of the body. ம. சதப்பற்று, சதப்பற்றல் [சதை + பற்று] சதைப்பற்று2 cadaippaṟṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) சதைப்போடு-தல் பார்க்க;see {}. ம. சதப்பற்று, சதப்பற்றல் [சதை → பற்று-,] சதைப்பற்று3 cadaippaṟṟu, பெ. (n.) உடைமை (இ.வ.);; property, possessions. சதைப்பற்றுக் காரணமாகவே அவன் பேச்சு பகட்டாக இருக்கிறது. [சதை + பற்று]

சதைப்பிடிப்பு	சதைப்பிடிப்பு1 cadaippiḍippu, பெ. (n.) சதைப் பற்று1 பார்க்க;see {}. [சதை + பிடிப்பு] சதைப்பிடிப்பு2 cadaippiḍippu, பெ. (n.) சதையில் ஏற்படும் வலி; pain in muscles. 'சதைப்பிடிப்பினால் இன்று வேலைக்குச் செல்லவில்லை' (உ.வ.);. [சதை + பிடிப்பு]
சதைப்பு	சதைப்பு cadaippu, பெ. (n.) மேல்தோல் சிதைந்ததாலுண்டாங் காயம்; bruise. seeதன்னரிய திருமேனி சதைப்புண்டு தவிப்பெய்தி" (இரக்ஷணிய. 100);. [சதை → சதைப்பு]
சதைப்புற்று	சதைப்புற்று cadaippuṟṟu, பெ. (n.) வெள்ளை விழியிற் காணும் நோய்வகை (சீவரட்);; inflammation of the cornea. [சதை + புற்று]
சதைப்பொருத்தி	சதைப்பொருத்தி cadaipporuddi, பெ. (n.) நீர்ப்பூடு வகை (யாழ்.அக.);; an aquatic plant. [சதை + பொருத்தி]
சதைப்போடு-தல்	சதைப்போடு-தல் cadaippōṭudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பருத்தல்; to stout. 2. குண்டாதல்; to plump. ஆடு நன்கு சதைபோட்டிருக்கு, கொழுப்பு அதிகமிருக்கும். [சதை + போடு-,]
சதைமுள்ளிப்பூடு	சதைமுள்ளிப்பூடு cadaimuḷḷippūṭu, பெ. (n.) யானை நெருஞ்சில்; crow-thorn - Pedalium murex (சா.அக.);. [சதைமுள்ளி + பூடு]
சதைமூடித்தோல்	சதைமூடித்தோல் cadaimūṭiddōl, பெ. (n.) 1. தோலின் வெளிப்புறத்தை மூடியிருக்கும் மெல்லிய தோலுறை; the outer covering of the skin; scarf-skin. 2. பீத்தோல்; the epidermis (சா.அக.);. [சதை + மூடி + தோல்]

சதைமூர்க்கம்	சதைமூர்க்கம் cadaimūrkkam, பெ. (n.) சதை அதிகமாக வளர்ந்திருத்தலால் உண்டான தடித்தனம்; hardihood, audacity. [தசை + மூர்க்கம்]
சதையடைப்பன்	சதையடைப்பன் cadaiyaḍaippaṉ, பெ. (n.) மாடுகளுக்கு உண்டாகும் நோய் வகை (மாட்டு வா. 68);; a kind of cattle disease. [சதை + அடைப்பன். உல் → உல. உலத்தல் = காய்தல். உல் → உலை = நெருப்படுப்பு. உல் → எல் → ஏர் → எரி = நெருப்பு. உல் → வல் → வல → அலத்து → அலத்தி = ஒளிவிடுவது. உல் → வல் → வன் → வண் →
சதையண்டம்	சதையண்டம் cadaiyaṇṭam, பெ. (n.) ஆணுக்கு விதைப் பகுதியில் உண்டாகும் நோய் வகை (M.L.);; scrotal elephantiasis. [சதை + அண்டம்]
சதையம்	சதையம் cadaiyam, பெ. (n.) சதயம் பார்க்க;see {} seeசதையமீன் கடவுளும்" (பாரத. குருகுல. 72); [சதயம் → சதையம்]
சதையல்	சதையல் cadaiyal, பெ. (n.) மூங்கிற் பிளாச்சு (நாஞ்.);; bamboo splits. [சதை1 → சதையல்]
சதையழிபுண்	சதையழிபுண் cadaiyaḻibuṇ, பெ. (n.) தசையழுகிய நாற்றப் புண்; a gangenous sore- Corious ulcer (சா.அக.);. [சதை + அழி + புண்]
சதையன்பாக்கு வெட்டி	சதையன்பாக்குவெட்டி cadaiyaṉpākkuveṭṭi, பெ. (n.) பாக்கைச் சீவாது நொறுக்கும் பாக்கு வெட்டி (நாஞ்.);; crushing nut-crackers, dist.fr. {}. [சதையன் + பாக்குவெட்டி]
சதையிழுப்பு	சதையிழுப்பு cadaiyiḻuppu, பெ. (n.) 1. தசையிழுத்தபடி வலிக்கும் நோய்; twitching of the muscles. 2. குறக்கு வலி; cramp (சா.அக.);. [சதை + இழுப்பு]
சதையொட்டி	சதையொட்டி cadaiyoṭṭi, பெ. (n.) பூடுவகை (சங்.அக.);; a plant. [சதை1 + ஒட்டி]
சதைவலி	சதைவலி cadaivali, பெ. (n.) தசையில் வலியுண்டாக்கும் நோய் வகை (M.L.);; muscular rheumatism, myalgia. ம. சதவலி [சதை4 + வலி]

சதைவளர்ச்சி	சதைவளர்ச்சி cadaivaḷarcci, பெ. (n.) சதை வளரும் நோய் வகை (M.L.);; polypus. [சதை + வளர்ச்சி]
சதைவளர்ப்பு	சதைவளர்ப்பு cadaivaḷarppu, பெ. (n.) சதைப் படர்த்தி (M.L.); பார்க்க;see {}. [சதை + வளர்ப்பு]
சதைவுகாயம்	சதைவுகாயம் cadaivukāyam, பெ. (n.) நகங்கலால் உண்டாகுங் காயம் (இங். வை. 311);; contusion. [சதை3 → சதைவு + காயம்]
சதைவை-த்தல்	சதைவை-த்தல் cadaivaiddal, 4 செ.கு.வி. (v.i) சதைப்போடு-தல் பார்க்க;see {}. [சதை + வை-,]
சதைவைத்தவள்	சதைவைத்தவள் cadaivaiddavaḷ, பெ. (n.) மலடானவள் (இ.வ.);; a barren woman. [சதை1 + வைத்தவள். சூல் கொள்ளாது வயிறு பருத்தவள்]
சந்தக்கவி	சந்தக்கவி candakkavi, பெ. (n.) சந்தப்பாட்டு பார்க்க;see {}. seeசொன்ன சந்தக்கவி யாவருஞ் சொல்லுவர்" (தனிப்பா. 1, 176, 24);. [சந்தம்4 + கவி]
சந்தக்குழம்பு	சந்தக்குழம்பு candakkuḻmbu, பெ. (n.) மணமூட்டிக் குழைத்த சந்தனம்; scented sandal paste. seeசந்தக்குழம்பி னிலூறு கஞ்சத்தியல்பின்" (கொக்கோ. பாயி.5);. [சந்தம்1 + குழம்பு]
சந்தக்குழிப்பு	சந்தக்குழிப்பு candakkuḻippu, பெ. (n.) சந்தச் செய்யுளின் ஓசை வாய்பாடு; rhythmic movement of a stanza expressed in conventional symbols. [சந்தம் + குழிப்பு]
சந்தக்கேடு	சந்தக்கேடு candakāṭu, பெ. (n.) மாணிக்கக் குற்றங்களுள் ஒன்று; a flaw of rubies. seeநீள்வெய்ய கீற்றென்ன வகைபடு குற்றம்" (திருவாலவா. 25:14);. [சந்தம் + கேடு. கெடு → கேடு]

சந்தகம்	சந்தகம்1 candagam, பெ. (n.) இடியப்பம் (வின்.);; a kind of pastry cooked in steam and forced like vermicelli through a mould. தெ. சந்திக [சந்து → சந்தகம்] சந்தகம்2 candagam, பெ. (n.) மகிழ்ச்சி (யாழ். அக.);; delight, joy. சந்தகம்3 candagam, பெ. (n.) சந்தனம்; sandal- wood (சா.அக.); [சாந்து → சாந்தனம் = சந்தனம்; சாந்து → சந்து = சந்தனமரம். சந்து → சந்துகம் → சந்தகம்]
சந்தணி	சந்தணி candaṇi, பெ. (n.) சந்தனம்1 (மலை); பார்க்க;see {}. [சந்தனம் → சந்தணி]
சந்ததவாரி	சந்ததவாரி candadavāri, பெ. (n.) நிலாவிரை; Tinnevelly senna - Cassia augustifolia (சா.அக.);.
சந்ததோரு	சந்ததோரு candatōru, பெ. (n.) நீர்முள்ளி; water-thistle - Hygraphila spinosa (சா.அக.);.
சந்தநாடகம்	சந்தநாடகம் candanāṭagam, பெ. (n.) கருவூரார் செய்த தமிழ் மருத்துவ நூல்; a medical treatise in Tamil compiled by Karuvoorar, a Siddhar.
சந்தநாதி	சந்தநாதி candanāti, பெ. (n.) வேங்கை மரம்; kino tree – Ptero-carpus bilobus (சா.அக.);.
சந்தப்பா	சந்தப்பா candappā, பெ. (n.) சந்தப்பாட்டு பார்க்க;see {}. seeசந்தப்பா விருத்தப்பா கலிப்பா வெண்பா" (தனிப்பா. ii, 239, 564);. [சந்தம் + பா]
சந்தப்பாட்டு	சந்தப்பாட்டு candappāṭṭu, பெ. (n.) 1. நான்கெழுத்து முதல் இருபத்தாறெழுத்து வரையுள்ள அடிகள் நான்கு கொண்ட பாவகை (திவா.);; stanza of four lines with four to twenty-six syllables to a line. 2. ஆசிரிய மண்டிலம் பார்க்க;see {}. [சந்தம் + பாட்டு]

சந்தப்பாணம்	சந்தப்பாணம் candappāṇam, பெ. (n.) புண்கட்டிக்கு இடும் ஒருவகைக் கூட்டு மருந்து (யாழ்ப்.);; a kind of salve applied to boils or tumours.
சந்தம்	சந்தம்1 candam, பெ. (n.) 1. அழகு (சூடா.);; beauty. 2. நிறம்; colour. seeசந்தமேகலை யாட்கு" (திருக்கோ. 211);. 3. வடிவு; shape, form. seeநிமிர்ந்த தொர் சந்தமாயவனே" (தேவா. 1016, 9);. 4. மகிழ்ச்சி (பிங்.);; pleasure, happiness. 5. பழக்கம் (யாழ்ப்.);; manners, habits. ம. சந்தம்; க. சந்த, செந்த; தெ. சந்தமு (முறை, அழகு);;து. சந்த. [அம் = அழகு. அம் → அந்து → அந்தம். அந்தம் → சந்தம்] கன்னடமொழியில் அந்த(ம்);, சந்த(ம்); என்னும் இரண்டு சொற்களும் அழகுப் பொருள் படுவதையும் அவ்விரு சொற்களும் இணைந்து அந்தசந்த என்று இணை மொழியாக ஆளப்படுவதையும் காண்க. சந்தம்2 candam, பெ. (n.) சந்தனம்1 (பிங்); பார்க்க;see {}. [சந்தனம் → சந்தம்] சந்தம்3 candam, பெ. (n.) துளை; hole. seeகன்னசந் தங்களி னிந்கவி யாப்பைக் கடாவுவனே" (தனிப்பா. 1, 171: 24);. [சந்து → சந்தம்] சந்தம்4 candam, பெ. (n.) 1. செய்யுள் (சூடா.);; stanza, verse 2. சந்தப்பாட்டு;{}. seeபண்பாய பகர்சந்தம்" (யாப். வி. 94, பக்.447);. 3. கருத்து; opinion, view. seeஅவனுடைய சந்தத்தைப் பின் செல்லுமதாயிருக்கும்" (ஈடு. 11: 4);. [அம் → அந்து → அந்தம் = இயைந்து செல்வது, அழகு. அந்தம் → சந்தம் = ஒசை இயைந்து செல்லும் பாவகை] சந்தம்5 candam, பெ. (n.)

சந்தமாமா	சந்தமாமா candamāmā, பெ. (n.) 1. நிலவு; uncle moon. 2. தேவரடியார் தங்கள் தொழிலுக்கு உதவியாயிருப்பவனைக் குறிக்கும் சொல்; a term used by dancing girls in addressing the pimp who helps them in their profession. 3. கூத்திற் கோமாளி தன்னோடு பேசுபவரை விளித்தற்குக் கூறும் சொல்; a term used by clown on stage in addressing a person with whom he converses. தெ. சந்தமாம;க. சந்தமாமா
சந்தமிக்காசு	சந்தமிக்காசு candamikkācu, பெ. (n.) பழைய காசுவகை (பணவிடு. 115);; an ancient coin.
சந்தர்த்தாரை	சந்தர்த்தாரை candarttārai, பெ. (n.) இடைவிடாத மழை (இ.வ);; incessant rain, continuous down-pour. [சந்து + அற்ற + தாரை = சந்தற்றதாரை → சந்தர்த்தாரை. தாரை = பெருமழை]
சந்தரி	சந்தரி candari, பெ. (n.) துளசி (மலை.);; basil.
சந்தவடி	சந்தவடி candavaḍi, பெ. (n.) நான்கு முதல் இருபத்தாறு வரையும் உள்ள எழுத்துகளால் இயன்ற மண்டிலப்பாவின் அடி (யாப். வி. 95, பக். 455.);; a metrical line in which the letters may range in number from four to twenty six. [சந்தம் + அடி]
சந்தவாக்கு	சந்தவாக்கு candavākku, பெ. (n.) 1. இயற்கையான குணம்; peculiar characteristics, habits and tendencies. 2. இழிந்த பழக்கம் (யாழ்ப்.);; low habits, meanness of disposition or manners, as in person of low descent. [சொந்தம் → சந்தம் + வாக்கு]
சந்தவிருத்தம்	சந்தவிருத்தம் candaviruttam, பெ. (n.) சந்தக் குழிப்பின்படி அமைந்த செய்யுள்; stanza in viruttam metre with a uniform rhythmic movement. [சந்தம் + விருத்தம்]
சந்தன்	சந்தன்1 candaṉ, பெ. (n.) 1. வெண்சந்தனம்; white sandal - santanum album. 2. சங்கு; four-spined monetia - Azema-tetracantha (சா.அக.);. ம. சந்தனக்கட்ட [சந்தனம் → சந்தன்] சந்தன்2 candaṉ, பெ. (n.) இடையெழு வள்ளல்களில் ஒருவன் (பிங்.);; a liberal chief, one of seven {}. ம. சந்தன் (அழகன்);

சந்தனக்கட்டை	சந்தனக்கட்டை candaṉakkaṭṭai, பெ. (n.) அரைத்துப் பயன்படுத்தும் சந்தன மரக் கட்டை; block of sandalwood. [சந்தனம்1 + கட்டை]
சந்தனக்களி	சந்தனக்களி candaṉakkaḷi, பெ. (n.) சந்தனக் குழம்பு; sandal paste. seeசந்தனக் களியும் பூவும்" (சீவக. 1719);. மறுவ. சந்தனக்குழம்பு [சந்தனம்1 + களி]
சந்தனக்காப்பு	சந்தனக்காப்பு candaṉakkāppu, பெ. (n.) சந்தனத்தைக் கடவுளின் திருமேனியில் வழிபாட்டுக்காகப் பூசுகை; anointing an idol with sandal paste. ம. சந்தனக்காப்பு [சந்தனம்1 + காப்பு]
சந்தனக்கிண்ணம்	சந்தனக்கிண்ணம் candaṉakkiṇṇam, கரைத்த சந்தனம் வைத்தற்குரிய ஏனவகை; cup, used for distributing sandal paste. ம. சந்தனக்கிண்ணம் [சந்தனம்1 + கிண்ணம்]
சந்தனக்கிண்ணி	சந்தனக்கிண்ணி candaṉakkiṇṇi, சந்தனக் கிண்ணம் பார்க்க;see {}. மறுவ. சந்தனக்கிண்ணம் [சந்தனம்1 + கிண்ணி]
சந்தனக்குடம்	சந்தனக்குடம் candaṉakkuḍam, திருவிழாக் காலங்களில் சந்தனம் கரைத்த நீர் நிறைந்த குடத்தை ஊர்வலஞ் செய்வித்து ஐயனார் முதலிய தெய்வங்கட்கும் முகமதியப் பெரியோர் கல்லறைகட்கும் செய்யும் நீராட்டு; ceremony of anointing a Hindu idol as {}, or the grave of a Muhammadan saint with sandal paste, the pot containing it being carried to the place in procession. மறுவ. சந்தனக்கூடு ம. சந்தனக்குடம்
சந்தனக்கும்பம்	சந்தனக்கும்பம் candaṉakkumbam, பெ. (n.) சந்தனக்கும்பா பார்க்க;see {}. [சந்தனம் + கும்பம்]
சந்தனக்கும்பா	சந்தனக்கும்பா candaṉakkumbā, பெ. (n.) சந்தனம் வைக்கும் பெரிய ஏனம்; a big vessel for keeping sandal. [சந்தனம்1 + கும்பா. கும் → கும்பு → கும்பம் = உருண்டு திரண்ட கலம். கும்பம் → கும்பா]

சந்தனக்குழம்பு	சந்தனக்குழம்பு candaṉakkuḻmbu, பெ. (n.) அரைத்த சந்தனக் கூட்டு; sandal paste. seeவரைச் சந்தனக் குழம்பும்" (திவ். இயற். 2: 76);. மறுவ. சந்தனக்களி, சந்தனச்சோறு, சந்தனத் தேய்வை ம. சந்தனக்குழம்பு [சந்தனம்1 + குழம்பு] சந்தனக்குறடு __, பெ. (n.); 1. சந்தனக்கட்டை பார்க்க;see {}. 2. தெய்வத் திருமேனிக்குச் சந்தன நீராட்டு செய்யும் மேடை; platform where idol is anointed with sandal paste. 3. உருட்டி விழுந்த இலக்கத்தைக் கொண்டு புத்தகத்தில் குறி பார்க்குமாறு நான்கு பக்கங்களிலும் 3, 12, 10, 100 என்ற எண்கள் முறையே எழுதப் பெற்றுக் கனவடிவாயமைந்த சந்தனக்கட்டை (வின்.);; cubical or oblong block of sandalwood marked with the number 3, 12, 10, 100. one of the each side, the number which turns up when it is thrown being looked for in a book for divining the future. சந்தனக்குறடு
சந்தனக்குறை	சந்தனக்குறை candaṉakkuṟai, பெ. (n.) மணப் பொருள்கள் சேர்த்துச் செய்யப்படும் கலவைச் சாந்தில் பயன்படுத்தும் சந்தனக்கட்டைத் துண்டு; small blocks of sandalwood used in preparing scented paste. seeசந்தனக் குறையொடு சாந்திற்குரியவை" (பெருங். மகத. 17: 139);. [சந்தனம்1 + குறை]
சந்தனக்கூட்டு	சந்தனக்கூட்டு candaṉakāṭṭu, பெ. (n.) கலவைச் சந்தனம்; perfumery ground with sandal. மறுவ. சந்தனச்சாந்து ம. சந்தனக்கூட்டு [சந்தனம் + கூட்டு]
சந்தனக்கூடு	சந்தனக்கூடு candaṉakāṭu, பெ. (n.) முகமதியப் பெரியவர்களுக்காக நடத்தப்படும் திருவிழாவில் சிறு தேரின் நடுவில் வைத்து எடுத்துச் செல்லும் சந்தனக் குடம்; a small pot filled with sandal paste kept in a temple chariot taken act in procession in honour of Muslim saints. நாகூர்ச் சந்தனக்கூடு திருவிழா சிறப்பாக இருக்கும். [சந்தனம் + கூடு]
சந்தனக்கோரை	சந்தனக்கோரை candaṉakārai, பெ. (n.) சந்தன மணம் வீசும் கோரை வகை (யாழ்ப்.);; a kind of fragrant sedge. [சந்தனம்1 + கோரை]
சந்தனக்கோபம்	சந்தனக்கோபம் candaṉakāpam, பெ. (n.) ஒருவகைச் சாமை; a kind of millet - Ichnocarpus genus (சா.அக.);. [சந்தனம்1 + கோபம். சந்தன நிறமுள்ளது]

சந்தனக்கோல்	சந்தனக்கோல் candaṉakāl, பெ. (n.) சந்தனக் குச்சி; stick. seeசந்தனக்கோல் குறுகியவிடத்து பிரப்பங் கோலாகாது" (தொல். எழுத்து. மொழி. 34. இளம்.);. [சந்தனம் + கோல்]
சந்தனச்சாணை	சந்தனச்சாணை candaṉaccāṇai, பெ. (n.) சந்தனக்கல் பார்க்க;see {}. மறுவ. சந்தனக்கல் [சந்தனம்1 + சாணை]
சந்தனச்சாந்து	சந்தனச்சாந்து candaṉaccāndu, பெ. (n.) சந்தனக்கூட்டு பார்க்க;see {}. seeசந்தனச் சாந்திட் டன்ன" (பெருங். மகத. 7: 109);. மறுவ. சந்தனக்கூட்டு [சந்தனம்1 + சாந்து]
சந்தனச்சாரல்	சந்தனச்சாரல் candaṉaccāral, பெ. (n.) சந்தன மரங்கள் அடர்ந்த மலைச்சரிவு; mountain slope or hilly tract noted for sandalwood trees. seeசந்தனச்சாரற் பெருவரை யடுக்கத்து" (பெருங். இலாவாண. 20: 44);. [சந்தனம்1 + சாரல். சார் → சாரல் = மலைச் சரிவு, மலைப்பக்கம்]
சந்தனச்சேறு	சந்தனச்சேறு candaṉaccēṟu, பெ. (n.) சந்தனக் குழம்பு பார்க்க;see {}. seeசந்தனச்சே றாடிய மேனி" (பரிபா. 7: 74, உரை);. மறுவ. சந்தனக்குழம்பு [சந்தனம்1 + சேறு] பண்டைத் தமிழகத்தில் சந்தனச் சேற்றாலும், வண்ணச் சாந்தாலும் இருபாலாரும், சிறப்பாகப் பெண்டிர் மேனி முழுவதும் பல்வேறு ஓவியம் வரைந்து கொள்வதும் நிலையாயிருக்குமாறு பல்வகை
சந்தனச்சோலை	சந்தனச்சோலை candaṉaccolai, பெ. (n.) சந்தன மரங்கள் நிறைந்த சோலை; grove of sandalwood trees. seeசந்தனச் சோலைப் பந்தா டுகின்றார்" (திருக்கோ. 107);. [சந்தனம்1 + சோலை]
சந்தனஞ்சாத்து-தல்	சந்தனஞ்சாத்து-தல் candaṉañjāddudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கடவுள் திருமேனிக்குச் சந்தனக் காப்பிடுதல்; to anoint with sandal paste, as an idol. 2. உடலிற் சந்தனம் பூசுதல்; to besmear the body with sandal paste. ம. சந்தனஞ்சாத்து [சந்தனம் + சாத்து-,]

சந்தனத்தழை	சந்தனத்தழை candaṉattaḻai, பெ. (n.) சந்தன இலை; sandal leaf. [சந்தனம் + தழை] சந்தனத்தழை தகாதென்று மறுத்தல் போன்ற அகப்பொருட்டுறைகள் (தழை கொண்டு சேறல், தழையெதிர்தல், தழையேற்பித்தல், தழை விருப்புரைத்தல்); மக்கள் குறிஞ்சித் திணையில் தழையுடையணிந்திருந்ததைக் காட்டும்.
சந்தனத்திரணை	சந்தனத்திரணை candaṉattiraṇai, பெ. (n.) சந்தனக்கட்டி (வின்.);; lump of sandal paste. [சந்தனம் + திரணை]
சந்தனத்திரி	சந்தனத்திரி candaṉattiri, பெ. (n.) சந்தனம் முதலிய மணப்பொருள்களால் செய்யப்படும் மணத்திரி (ஊதுவத்தி); (யாழ்ப்.);; wick or thin stick coated with sandal or other perfumed paste for diffusing odour while buring, joss- stick. ம. சந்தனத்திரி [சந்தனம் + திரி]
சந்தனத்தூள்	சந்தனத்தூள் candaṉattūḷ, பெ. (n.) சந்தனப் பொடி பார்க்க;see {}. மறுவ. சந்தனப்பொடி [சந்தனம்1 + தூள். துகள் → தூள்]
சந்தனத்தேய்வை	சந்தனத்தேய்வை candaṉattēyvai, பெ. (n.) சந்தனக்குழம்பு பார்க்க;see {}. seeசாதிலிங்கமுஞ் சந்தனத் தேய்வையும்" (பெருங். உஞ்சைக். 41, 130);. மறுவ. சந்தனக்குழம்பு [சந்தனம்1 + தேய்வை. தேய் + வை.'வை' - பெயராக்க ஈறு]
சந்தனத்தேவன் மடம்	சந்தனத்தேவன்மடம் candaṉattēvaṉmaḍam, பெ. (n.) சிவகங்கை மாவட்டத்தில் உள்ள ஊர்; a village in Sivagangai district. [சந்தனத்தேவன் + மடம்] சிவகங்கை மாவட்டத்தில் நாட்டரசன் கோட்டைக்கும் சிவகங்கைக்கும் இடையில் இவ்வூர் உள்ளது. சந்தனத்தேவன் 19ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த கொள்ளைக்காரன். இருப்பவர்களிடம் எடுத்து இல்லாதவர்களுக்குக் கொடுக்கும் இயல்பினன். இவ்வியல்பின்
சந்தனதி	சந்தனதி candaṉadi, பெ. (n.) வெட்டிவேர்; cuscus root - Vetivera odarata (சா.அக.);. [சந்தனம் → சந்தனதி]

சந்தனநலங்கு	சந்தனநலங்கு candaṉanalaṅgu, பெ. (n.) திருமணத்திற்கு முன்னால் பெண்ணுக்கும் மாப்பிள்ளைக்கும் அவரவர் வீடுகளில், அரைத்த சந்தனம் முதலியவற்றைப் பூசி நலங்கு வைக்கின்ற சடங்கு; a ceremony prior to marriage in which 'nalangu' is performed in the respective houses of the bride and bridegroom. [சந்தனம் + நலங்கு]
சந்தனநறுநீர்	சந்தனநறுநீர் candaṉanaṟunīr, பெ. (n.) சந்தனங் கலந்த பனிநீர்; scented rose-water mixed with sandal paste. seeசந்தன நறுநீர் மண்ணுறுத் தாட்டி" (பெருங். உஞ்சைக். 34: 188); [சந்தனம் + நறுநீர்]
சந்தனநீராட்டு	சந்தனநீராட்டு candaṉanīrāṭṭu, பெ. (n.) கடவுள் திருமேனிக்குச் சந்தனக் குழம்பால் செய்யும் நீராட்டு; anointing an idol with sandal paste. [சந்தனம் + நீர் + ஆட்டு]
சந்தனப்பலகை	சந்தனப்பலகை candaṉappalagai, பெ. (n.) சந்தன மரத்தாலான மணைப் பலகை; well- polished seats made of sandal-wood. seeசந்தனப் பலகையுஞ் சந்தப் பேழையும்" (பெருங். உஞ்சைக். 57: 34);. மறுவ. சந்தனப் பீடிகை [சந்தனம் + பலகை]
சந்தனம் சந்தனப்பில்லை	சந்தனம் சந்தனப்பில்லை sandra-p-pla, பெ. (n.) 1. மாடுகளிற் காணப்படும் ஒருவகை மங்கல் Apth; light yellow colour of cattle. 2. Lassi fpqpairst Loni' (Guoa, cattle having light yellow colour. ம. சந்தனப்புல்ல [சத்தனம் + மில்லை]
சந்தனப்பில்லை'	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம்
சந்தனப்பீடிகை	சந்தனப்பீடிகை sandagappilgai. பெ. (n.) சந்தனப்பலகை பார்க்க: See sandurappalagal. seeசந்தனப்பீடிகைச் சார்வணை பேறி" (பெருங் உசூர்சைன் 7 /3 மறுவ, சந்தனப்பலகை (சந்தனம் + பீடிகை)
சந்தனப்புல்லை	சந்தனப்புல்லை sandra-p-pulai. பெ. (n.) மங்கலான மஞ்சள் நிறம் (பெரிய ம7ட்) light yellow colour, as of cattle. மறுவ, சந்தனப்பில்லை [சத்தனம் + 4/ல்லை]
சந்தனப்பூச்சு	சந்தனப்பூச்சு sandra-ppicCu, பெ (n.) உடலிற் a 52,637 th 46 Goa, smearing the body with sandal paste. [சத்தனம் + ஆக்க ஆசு - ஆச்சி]

சந்தனப்பொட்டு	சந்தனப்பொட்டு sandara-p-poNu, பெ. (n.) சந்தனக் குழம்பால் நெற்றியில் வைக்கும் Gust' ();; a circular mark of sandal paste, worn on the forehead. ம, க, தெ. சந்தனப்பொட்டு [சத்தனம் + பொட்டு]
சந்தனப்பொடி	சந்தனப்பொடி sandara-p-poli, பெ. (n.) நறுமணச் சந்தனத் தூள்; Sweet-Scented sandalwood powder. lasazza 62/7/2/
சந்தனம்	சந்தனம்1 candaṉam, பெ. (n) 1. சந்தனமரம், Sandalwood trce. 'வெறிகமழ் சந்தனமும் வேங்கையும்" (த7லடி, 802.); அரைத்த சந்தனக் குழம்பு; Sandal paste, seeசீதச் சந்தனந் தாதோ டப்ப" (பெருங் இல7வ7ண 2 /57); 'சந்தனம் தெளித்த கையாலே சாணி தெளித்தல் ஆச்சுது (பழ.); ME., L. sandulum [சார் → சார்த்து → சாத்து. சாத்துதல் = பூசுதல், திருமண் காப்பிடுதல், சந்தனம் பூசுதல். சாத்து → சாந்து = சுண்ணாம்புச் சேறு, அரைத்த சந்தனம், சத்தனமரம், நெற்றிப் பொட்டுப்பசை, எட்பசை. சாந்து → சந்து = சந்தனமரம். சந்து → சந்தனம் (வே. க. 146);.] த. சந்தனம் → Skt. candana கிழக்கிந்தியா அல்லது ஆத்திரேலியாவினின்று வந்த மணமுள்ள மரம் (scented wood esp. from E. India. or Australia); என்று எருதந்துறை அகரமுதலி குறித்திருப்பதும் இந்தைரோப்பிய மொழிகளில் சந்தனத்தைக் குறிக்க சொல் இன்மையும் சந்தனம் தென்னாட்டைச் சார்ந்த மரம் என்பதைத் தெளிவுபடுத்துகிறது. சந்தனம்2 candaṉam, பெ. (n.)
சந்தனமண்டபம்	சந்தனமண்டபம் candaṉamaṇṭabam, பெ. (n.) சந்தனம் அரைப்பதற்காகக் கற்கள் பதித் திருக்குங் கோயில் மண்டபம்; temple-room where stones are fixed for grinding sandal. [சந்தனம் + மண்டபம்]

சந்தனமரம்	சந்தனமரம் candaṉamaram, பெ. (n.) இந்தியா முழுமையும் வளரும் மரவகை; sandal-wood tree - Santalum album. ம. சந்தனவல்லி [சந்தனம்1 + மரம்] சந்தன மரம் 4000 அடி உயரத்தில் வளரும்;இதன் சாந்து மணமாக இருப்பதுடன் குளிர்ச்சியையும் தரும் பல நோய்களுக்கு மருந்தாகப் பயன்படும். வகைகள் : 1. செஞ்சந்தனம். 2. வெண்சந்தனம். 3. அரிச்சந்தனம். 4. சிறு சந்தனம். 5. கோபிச்சந்தனம். 6. காட்டுச் சந்தனம். 7. கருப்புச் சந்தனம் (கிருட்டிணச்சந்தனம்); (சா. அக.);.
சந்தனமலை	சந்தனமலை candaṉamalai, பெ. (n.) மலேயாத் தீவிலுள்ள, மிகச் சிறந்த வகைச் சந்தன மரங்கள் வளரும் மலை; sandal wood mountain in Malaya, so called from it yielding superior sandal trees (சா.அக.);. ம. சந்தனகிரி [சந்தனம்1 + மலை]
சந்தனமாமணி	சந்தனமாமணி candaṉamāmaṇi, பெ. (n.) நறுவிலி; oblong feather-nerved sebesten. [சந்தனம்1 + மாமணி]
சந்தனமிடு-தல்	சந்தனமிடு-தல் candaṉamiḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) அரைத்த சந்தனக் குழம்பைப் பூசுதல்; to apply sandal paste. ம. சந்தனமிடுக [சந்தனம் + இடு-,]
சந்தனமிழை-த்தல்	சந்தனமிழை-த்தல் candaṉamiḻaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) சந்தனம் அரைத்தல்; to grind sandal. [சந்தனம் + இழை-,]
சந்தனமுழுக்கு	சந்தனமுழுக்கு candaṉamuḻukku, பெ. (n.) இறைவன் திருமேனிக்குச் சந்தனத்தில் செய்யும் முழுக்கு; anointing an idol with sandal paste. [சந்தனம் + முழுக்கு]

சந்தனவத்தர்	சந்தனவத்தர் candaṉavattar, பெ. (n.) சந்தனக் கட்டையிலிருந்து இறக்கிய நறுமணநீர்; sandal attar. [சந்தனம் + அத்தர்]
சந்தனவிரை	சந்தனவிரை candaṉavirai, பெ. (n.) தேவதாளி (L.);; langsat of the {} hills. [சந்தனம் + விரை]
சந்தனவில்லை	சந்தனவில்லை candaṉavillai, பெ. (n.) சந்தன உருண்டை; sandal tablet, small cake of sandal paste. [சந்தனம்1 + வில்லை]
சந்தனவுருண்டை	சந்தனவுருண்டை candaṉavuruṇṭai, பெ. (n.) சந்தனவில்லை பார்க்க;see {}. [சந்தனம் + உருண்டை. உருள் → உருண்டை]
சந்தனவெண்ணெய்	சந்தனவெண்ணெய் candaṉaveṇīey, பெ. (n.) சந்தனத்தினின்று எடுக்கும் எண்ணெய்; sandal wood oil. ம. சந்தனதைலம் [சந்தனம் + எண்ணெய்]
சந்தனவெற்பு	சந்தனவெற்பு candaṉaveṟpu, பெ. (n.) சந்தன மரங்கள் வளரும் பொதிய மலை (திருவிளை. பழியஞ். 23);; Podiya-malai, as the mountain noted for sandal trees. [சந்தனம்1 + வெற்பு]
சந்தனவேங்கை	சந்தனவேங்கை candaṉavēṅgai, பெ. (n.) செஞ்சந்தன மரவகை; red sanders. [சந்தனம்1 + வேங்கை]
சந்தனவேம்பு	சந்தனவேம்பு candaṉavēmbu, பெ. (n.) கட்டட வேலைக்குப் பயன்படும் வேம்பு மரவகை (கட்டட);; kind of neem tree. [சந்தனம்1 + வேம்பு]
சந்தனவேலன்	சந்தனவேலன் candaṉavēlaṉ, பெ. (n.) குடைவேல்; umbrella-thon-Acacia planifrons (சா.அக.);.
சந்தனவைரி	சந்தனவைரி candaṉavairi, பெ. (n.) தேவதாளி; langsat of Annamalai hill - Lansium anamallayanum (சா.அக.);. [சந்தனம்1 + வைரி]

சந்தனாகரு	சந்தனாகரு candaṉākaru, பெ. (n.) சந்தன மரவகை; a kind of sandalwood. seeசந்தனா கருவின் றூபம்" (பாரத. இந்திர. 41);. [சந்தனம்1 + ஆகரு]
சந்தனாதி	சந்தனாதி candaṉāti, பெ. (n.) வேங்கை மரம் (மலை.);; Indian kino tree. [சந்தனம் → சந்தன் + ஆதி]
சந்தனாதித்தைலம்	சந்தனாதித்தைலம் candaṉātittailam, பெ. (n.) சந்தனாதியெண்ணெய் பார்க்க;see {}. ம. சந்தனதைலம் [சந்தனாதி + தைலம்]
சந்தனாதியுண்டை	சந்தனாதியுண்டை candaṉātiyuṇṭai, பெ. (n.) சந்தனம் மிகுதியாகச் சேர்த்துச் சிற்றுண்டையாகச் செய்யப்பட்ட ஒருவகை மருந்து (வின்.);; a medicinal pill having sandal as the essential ingredient. [சந்தனம் + ஆதி + உண்டை. உருள் → உருண்டை → உண்டை]
சந்தனாதியெண்ணெய்	சந்தனாதியெண்ணெய் candaṉātiyeṇīey, பெ. (n.) சந்தனம் முதலிய மணப்பொருள்களினின்று வடிக்கும் நெய்மம்; fragrant medicated oil having sandal as the chief ingredient. [சந்தனம் + ஆதி + எண்ணெய்]
சந்தனாபிடேகம்	சந்தனாபிடேகம் candaṉāpiṭēkam, பெ. (n.) சந்தனமுழுக்கு பார்க்க;see {}. [சந்தனம் + அபிடேகம்] Skt. {} → த. அபிடேகம்
சந்தனி	சந்தனி candaṉi, பெ. (n.) வெண்சந்தனம்; common white sandalwood - Santanum album (சா.அக.);. [சந்தனம் → சந்தனி]
சந்தாடகம்	சந்தாடகம் candāṭagam, பெ. (n.) வட்டக் கிலுகிலுப்பை; fox-frightener - Crotolaria Verrucosa (சா.அக.);.

சந்தாணி	சந்தாணி candāṇi, பெ. (n.) வெங்காரம்; borax (சா.அக.);.
சந்தாதிகம்	சந்தாதிகம் candātigam, பெ. (n.) வசம்பு; sweet- flag - Acorus calamus (சா.அக.);.
சந்தாம்மியம்	சந்தாம்மியம் candāmmiyam, பெ. (n.) அறுகு; cynodon or couch grass - Cynodon dactylon (சாஅக.);.
சந்தாமணி	சந்தாமணி candāmaṇi, பெ. (n.) எருக்கு; madar plant - Calotropis gigantea (சா.அக.);.
சந்தாளர்	சந்தாளர் candāḷar, பெ. (n.) திரவிட மொழியாகிய மாலத்தம் மொழியைப் பேசுபவரும் இராசமகால் குன்றுகளில் வாழ்பவருமான ஓர் இனத்தவர்; Santals a tribe inhabiting the skirts of the Rajmahal hills and speaking Malto language, a north Dravidian group. க. சந்தாள
சந்தானக்கூர்மை	சந்தானக்கூர்மை candāṉakārmai, பெ. (n.) அட்டுப்பு (யாழ்.அக.);; salt produced by evaporation. [சந்தானம் + கூர்மை]
சந்தானகரணி	சந்தானகரணி candāṉagaraṇi, பெ. (n.) இலுப்பை மரம்; honey tree - Bassia longifolia (சா.அக.);.
சந்தானகாருணி	சந்தானகாருணி candāṉakāruṇi, பெ. (n.) பேரறுகு; a kind of bermuda grass (சா.அக.);.
சந்தானகுரவர்	சந்தானகுரவர் candāṉaguravar, பெ. (n.) சிவனியக் கொண்முடிபைப் (சைவ சித்தாந்தத்தைப்); பரவச்செய்த மெய்கண்ட தேவர், அருணந்திசிவாசாரியதார், மறைஞான சம்பந்தர், உமாபதி சிவாசாரியார் என்ற ஆசிரியர் நால்வர்; the four {} who promulgated the Saiva {} philosphy, viz., Meykaṇḍa-{}, Aruṇandi-{}, {}, as tracing their succession from {}.

சந்தானதீபிகை	சந்தானதீபிகை candāṉatīpigai, பெ. (n.) ஒரு கணிய நூல்; treatise on astrology. [சந்தாணம் + தீபிகை] இதன் ஆசிரியர் இராமலிங்க முனிவர். கணியத்தில் பிள்ளைகளைப் பற்றிக் கூறும் நூல்.
சந்தானவஞ்சி	சந்தானவஞ்சி candāṉavañji, பெ. (n.) செவ்வாழை; red plantain - Musa sapientum. (rubra); (சா.அக.);.
சந்தானிகச்சிலந்தி	சந்தானிகச்சிலந்தி candāṉigaccilandi, பெ. (n.) கடித்தவிடத்துத் குத்துதலையும், காயத்தையும் உண்டாக்கும் ஒருவகைச் சிலந்திப் பூச்சி; an insect like spider, developing blisters or boils attended with unbearable burning pain, when coming in contact with the body (சா.அக.);. [சந்தானிகம் + சிலந்தி]
சந்தானிகை	சந்தானிகை candāṉigai, பெ. (n.) பாலேடு; cream of milk (கழ.அக.);.

சந்தி1 candi, பெ. (n.)

1. கூடுகை; meeting, union, combination.

2. பல தெரு கூடுமிடம்; the cross roads, junction of three or more roads.

seeசதுக்கமுஞ் சந்தியும்" (திருமுருகு. 225);.

'சந்தியிலே அடித்ததற்குச் சாட்சியா' (பழ.);

3. இணைப்பு, இசைப்பு; joint, joining.

4. பல பொருத்து அல்லது கணுவுள்ள மூங்கில் (பிங்.);; bamboo, as having joints.

5. நட்பாக்குகை (குறள், 633, உரை);; reconciliation alliance, one of arasar-arugunam.

6. தறுவாய்; crisis, critical point of time.

நல்ல சந்தியில் வந்தான்.

7. ஒரு பெரும்பண் (பிங்.);; a primary melody-type.

8. நாடகச்சந்தி (சிலப். 3:13, உரை);; division of a drama.

9. வரிக் கூத்துவகை (சிலப். 3: 13, உரை);; a masquerade dance.

[உத்து (ஒத்து); → அத்து. அத்துதல் = ஒட்டுதல், பொருத்தித் தைத்தல். அத்து → அந்து → அந்தி. அந்தித்தல் =]

1. நெருங்குதல்

seeவேதமந்தித்து மறியான்" (திருவிளை. நகர. 106);.

2. கூடுதல், ஒன்று சேர்தல்]

இனி, உம் → உந்து → அந்து → அந்தி என்றுமாம். இரவும் பகலும் அல்லது பகலும் இரவும் கலக்கும் இடைவேளையே கால வகையில் அந்தியெனப்பட்டது. காலையில் நிகழ்வது காலையந்தியென்றும் மாலையில் நிகழ்வது மாலையந்தியென்றும் சொல்லப் பெறும்.

seeகாலை யந்தியும் மாலை யந்தியும்" (புறம். 34);.

காலையந்திக்கு முன்னந்தி, வெள்ளந்தி யென்றும், மாலையந்திக்குப் பின்னந்தி, செவ்வந்தியென்றும் பெயருண்டு. அந்தி யென்னும் பொதுச்சொல் சிறப்பாக ஆளப் பெறும்போது மாலையந்தியையே குறிக்கும் என்பது, அந்திக்கடை, அந்திக் காப்பு, அந்தி மல்லிகை, அந்திவண்ணன், அந்திவேளை முதலிய சொல் வழக்கால் அறியப்படும்.

இடவகையில் அந்தி என்பது முத்தெருக்கள் கூடுமிடத்தைக் குறிக்கும்.

seeஅந்தியுஞ் சதுக்கமும் ஆவண வீதியும்" (சிலப், 14, 213);.

பிற்காலத்தில் அந்தி என்னும் சொல் சகரமெய் முன்னிடம் பெற்றுச் சந்தி என்றாயிற்று. ஒநோ: இளை → சிளை; உதை → சுதை;ஏண் → சேண்.

சந்தி:

1. காலை அல்லது மாலை வழிபாடு.

seeசந்தி செயத்தாள் விளக்க" (நள. கலிதொ32);.

2. மாலை (சூடா.);

'சந்திக்காப்பு' (உ.வ.);, அந்திசந்தி = காலை மாலை

3. முத்தெருக் கூடுமிடம்

seeசதுக்கமுஞ் சந்தியும்" (திருமுருகு. 225);

அந்தி அல்லது சந்தி என்னுஞ் சொல் தலைக் கூடுதற் பொருளில் பண்டையிலக்கியத்தில் அருகியே வழங்கியமையாலும் சொற் புணர்ச்சியைக் குறிக்கச் சந்தி என்னும் சொல் வடமொழியிலேயே ஆளப் பெறுவதாலும், தமிழ்ப்பற்றுள்ள பெரும் புலவரும் சந்தி என்பது வடசொல்லென்றே மயங்கி வருகின்றனர். ஆயின், ஆய்ந்து பார்க்குங்கால், இதன் தென்சொல் மூலம் வெளிப்படுவது.

சந்திக்கரை	சந்திக்கரை candikkarai, பெ. (n.) தெரு, ஆறு முதலியன கூடுமிடம்; junction where several roads or rivers meet. [சந்தி1 + கரை. கடை = இடம். கடை → கரை. ஒ.நோ: அடுப்பங்கடை → அடுப்பங்கரை]
சந்திக்கறுப்பன்	சந்திக்கறுப்பன் candikkaṟuppaṉ, பெ. (n.) தெருச் சந்திகளில் வைத்து வணங்கும் சிறு தெய்வம் (உ.வ.);; a minor deity worshipped at the crossing of roads. [சந்தி + கறுப்பன்]
சந்திக்காப்பு	சந்திக்காப்பு candikkāppu, பெ. (n.) குழந்தைகளுக்கு அந்திப் பொழுதிற் செய்யுங் காப்புச் சடங்கு; a mystic rite performed in the evenings for child's welfare. [சந்தி + காப்பு]
சந்திக்காலம்	சந்திக்காலம் candikkālam, பெ. (n.) மாலை நேரம்; evening dusk. [அந்தி → சந்தி + காலம்]
சந்திக்கிழு-த்தல்	சந்திக்கிழு-த்தல் candikkiḻuttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) மானக்கேடு உண்டாக்கும் நோக்கத்தோடு ஒருவரின் குறைகளைப் பலரும் அறியச்செய்தல்; to expose to public (lit.);, ridicule, drag somebody through the mud. 'அவனிடம் ஒழுங்காக நடந்து கொள். இல்லையேல் சந்திக்கிழுத்து மானத்தை வாங்கி விடுவான்'. மறுவ. சந்தியிலிழு [சந்திக்கு + இழு-]
சந்திக்குனிப்பம்	சந்திக்குனிப்பம் candikkuṉippam, பெ. (n.) கோயிலில் தேவரடியார் நடிக்கும் நடனம் (M.E.R. 1912, p.127);; a kind of dance by dancing girls in temple. [சந்தி + குனிப்பம்]
சந்திக்கூத்தன்	சந்திக்கூத்தன் candikāttaṉ, பெ. (n.) தெருவில் நாடகம் நடத்துபவன்; street dancer. seeநிவந்தஞ்செய்ய நம் வாய்கெழ்விப்படி சந்திக்கூத்தன் திருவாளன் திருமுதுகுன்றனான விஜயராஜேந்திர ஆச்சாரியனுக்கும்" (தெ. க. தொ. :3, 68-1);. [சந்தி + கூத்தன்]
சந்திக்கூத்து	சந்திக்கூத்து candikāttu, பெ. (n.) 1. திருவிழாவில் கோயிலின் முன்பாகப் பெண்பாலர் ஆடும் கூத்துவகை (I.M.P. pd. 389,390);; a dance performed by women in front of a temple during festivals. 2. தெருச்சந்தியில் ஆடும் ஆட்டம்; dance performed at cross roads. [சந்தி + கூத்து]
சந்திக்கோணம்	சந்திக்கோணம் candikāṇam, பெ. (n.) தேருறுப்புக்களுள் ஒன்று; an ornamental piece in a chariot. seeசந்திக்கோணமு மந்திர வாணியும்" (பெருங். உஞ்சை. 58, 51);. [சந்தி + கோணம். கோள் → கோணம்]

சந்திகம்	சந்திகம் candigam, பெ. (n.) உடம்பில் கீல் மூட்டுகளைத் தளரச் செய்யும் ஒருவகை ஊதை நோய்; a rheumatic affection usually marked by looseness of the joints of the body (சா.அக.);. [சந்து → சந்தி → சந்திகம்]
சந்திகமாலைக்கண்	சந்திகமாலைக்கண் candigamālaiggaṇ, பெ. (n.) மாலைப் பொழுதில் கண்பார்வையை மறைக்கும் ஒருவகைக் கண்ணோய்; a degeneration of the retina in which the vision fails at twilight or sunset; failure of vision at night or in a dimlight - Nyctalopia (சா.அக.);. [சந்திகம் + மாலைக்கண்]
சந்திகவூதை	சந்திகவூதை candigavūtai, பெ. (n.) சந்திகம் பார்க்க;see {} (சா.அக.);. [சந்திகம் + ஊதை]
சந்திகெந்தம்	சந்திகெந்தம் candigendam, பெ. (n.) கிச்சிலிக் கிழங்கு; orange root - Hedycharum spicatum (சாஅக.);.
சந்திகை	சந்திகை candigai, பெ. (n.) பணிகார வகை (இந்துபாக. 59);; a confection. தெ. சந்திகா
சந்திகையுரல்	சந்திகையுரல் candigaiyural, பெ. (n.) சந்திகை பிழியுங் கருவி (இந்துபாக. 59);; a colander for preparing sandigai. [சந்திகை + உரல்]
சந்திசிரி-த்தல்	சந்திசிரி-த்தல் sandisirittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) தெருச்சந்தியில் மக்கள் பழித்தல்; to ridicule one at cross-road. [சந்தி + கிரி-, சந்தி ஆகுபெயராய்ச் சந்தியில் உள்ள மக்களைக் குறித்தது.]
சந்திதம்	சந்திதம் candidam, பெ. (n.) கோக்கப்பட்டது (இராட்);; that which is strung or combined. [சந்தி → சந்திதம்]
சந்திப்பாடு	சந்திப்பாடு candippāṭu, பெ. (n.) தெருச் சந்தியிலுள்ள பேய்களால் ஏற்படும் கோளாறு (வின்.);; mishap supposed to be caused by a demon at the junction of streets and other haunted places. [சந்தி + பாடு. படு → பாடு]

சந்திப்பு	சந்திப்பு candippu, பெ. (n.) 1. எதிர்கை; meeting, visiting. 2. ஆறு, தெரு, பாதை முதலியன கூடுமிடம்; junction of rivers, streets, roads, etc., 3. இரண்டிற்கும் மேற்பட்ட தொடர் வண்டிப் பாதை இணையும் நிலையம்; railway station where more than two rail roads join. திருச்சிராப்பள்ளிச் சந்திப்பில் உனக்காகக் காத்திருக்கிறேன். 4. பெரியோரைச் சென்று காண்கை; visiting to elders etc., 4. காணிக்கை; visiting presents. 'அரசனுக்கு என்ன சந்திப்புக் கொண்டு செல்லுகிறாய்' (வின்.);. ம. சந்திப்பு [சந்தி → சந்திப்பு. 'பு' சொ.ஆ.ஈறு] சந்திப்பைக் குறிக்கும் அல்லது என்னும் ஆங்கிலச்சொல்லின் முதனிலையான
சந்திப்பெலியார்	சந்திப்பெலியார் candippeliyār, பெ. (n.) கோயில் அறங்காவலர்; person incharge of the conduct of ceremonies in the temple. 'சந்திப் பெலியார் திரிபுவன மாதேவிச் சதுர் வேதிமங் கலத்து" (தெ. இ.க. தொ. 12: 58: 3);. [சந்திப்பு + பெரியார் → சந்திப்புப்பெரியார் → சந்திப்பெரியார் → சந்திப்பெலியார்]
சந்திபண்ணு-தல்	சந்திபண்ணு-தல் candibaṇṇudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) காலை, உச்சி, மாலை ஆகிய வேளைகளில் வணங்குதல் (சந்தியாவந்தனஞ் செய்தல்); (சிலப். 13: 43, அரும்.);; to perform morning, noon, evening prayers. [சந்தி + பண்ணு-. அந்தி → சந்தி = கூடுமிடம். இரவும்பகலும் சேரும்பொழுது. அப் பொழுதில் செய்யும்
சந்திபந்தம்	சந்திபந்தம் candibandam, பெ. (n.) பொருத்து; joint. [சந்தி + பந்தம்] Skt. bandh → த. பந்தம்
சந்திமறித்தல்	சந்திமறித்தல் candimaṟittal, பெ. (n.) கொள்ளை நோய்க் காலங்களில் தெருச்சந்திகளிற் கொடை கொடுத்துத் தீய தெய்வங்களின் சினந்தணிக்கை; averting the displeasure of malignant deities in times of epidemics by making offerings at the cross roads. [சந்தி + மறித்தல்]
சந்திமான்	சந்திமான் candimāṉ, பெ. (n.) இடையெழு வள்ளல்களுள் எழுவருள் ஒருவன் (பிங்.);; a chief noted for his liberality, one of seven {}. [அந்தம் → சந்தம் = அழகு, மேன்மை, சந்தம் → சந்தி + மான். மகன் → மான். சந்திமான் = மேன்மை பொருந்தியவன்]

சந்திமிதி-த்தல்	சந்திமிதி-த்தல் candimididdal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நான்காம் மாதக் குழந்தையைத் நல்லோரையில் தெருச்சந்திக்குத் தூக்கிச் செல்லுதல்; to take a child to the cross roads in an auspicious time in its fourth month. seeநாலாகு மதியிற் சந்தி மிதிப்பது நடத்தி" (திருவிளை. உக்கிர.27);. 2. அம்மைநோய் நீங்கிப் பின் தெருச்சந்தியில் முதன்முதலாக வந்து மிதித்தல்; to step on the cross roads in an auspicious time, when first going out after sickness, especially small-pox
சந்தியக்கரம்	சந்தியக்கரம் candiyakkaram, பெ. (n.) இரண்டு உயிரெழுத்துகள் கூடி அமைவனவாகிய, ஐ, ஔ என்னும் கூட்டெழுத்துகள் (பி.வி. 5, உரை);; diphthongs, viz., 'ai' and 'au'. [சந்தி + அக்கரம்] Skt. {} → த. அக்கரம் அளபுவகையில் "ஆ ஈ ஊ ஏ ஐ ஓ ஔ எ(ன்);னும் அப்பால் ஏழும் ஈரள பிசைக்கும் நெட்டெழுத் தென்ப" (4); என்றும், அமைப்புவகையில் 'அகர இகரம் ஐகார மாகும்' (54); 'அகர உகரம் ஔகார மாகும்' (55); என்றும், தொல்காப்பியங் கூறுவதால், அகர இகரம் சேர்ந்து ஐகாரமும், அகரவுகரம் சேர்ந்து ஔகாரமும் புணரொலிகளாய்த் தோன்றினவென அறியலாம் உகரத்தினும்
சந்தியாகாலம்	சந்தியாகாலம் candiyakalam, பெ. (n.) சந்திக்காலம் பார்க்க;see {}. [அந்தி → சந்தி. சந்தி → சந்தியா + காலம்] வடவர் காட்டும் வரலாறு வருமாறு: ஸம் + தா ({}); - ஸந்தா, ஸம் = கூட தா = வை, போடு (to place or put); ஸந்தா = 1. (வி.); கூடு, ஒன்றுசேர், புணர், ஒப்புரவாகு முதலியன. 2. (பெ.); கூட்டம், சேர்க்கை, புணர்ச்சி, உடன்பாடு, கலவை முதலியவை. ஸம் + தி (dhi); - ஸந்தி = கூட்டமுள்ளது, கூட்டம், கூடுகை, கூட்டு, இணைப்பு, சேர்க்கை, ஒன்றியம், அவை, உடன்பாடு அந்தி, புணர்ச்சி, சொற்புணர்ச்சி முதலியன. ஸம் + த்யா ({}); - ஸந்த்யா = ஒன்று சேர்க்கை, கூட்டம், கூடுகை, ஒன்றியம், காலையந்தி, மாலையந்தி முதலியன. இதினின்று அறியக் கூடியவை 1. சந்தி என்னும் தென்சொல்லும், ஸந்தா என்னும் வடசொல்லும், வெவ்வேறு மூலத்தன. 2. ... என்னும் வடமொழி முன்னொட்டு கும் என்னும் தென்சொற்றிரிபு
சந்தியாதீபம்	சந்தியாதீபம் candiyatipam, பெ. (n.) சந்தி விளக்கு பார்க்க;see {}. seeசந்தியாதீபம் ஐஞ்சினுக்கு நிசதம் நெய் உழக்காக" (தெ.க.தொ 5: க. 724); [சந்தி → சந்தியா + தீபம். தீய்தல் = எரிதல், விளங்குதல், தீய் → தீய்வு → தீவு → தீவம் = விளக்கு. தீவம் → தீபம்] த. தீபம் → Skt. {}

சந்தியாவந்தனம்	சந்தியாவந்தனம் candiyāvandaṉam, பெ. (n.) சந்திவணக்கம் பார்க்க;see {}. [சந்தி → சந்தியா + வந்தனம்] Skt. vandana → த. வந்தனம்
சந்தியாவிளக்கு	சந்தியாவிளக்கு candiyāviḷakku, பெ. (n.) சந்தி விளக்கு பார்க்க;see {}. [சந்திவிளக்கு → சந்தியா விளக்கு]
சந்தியிசை	சந்தியிசை sandiyisai, பெ. (n.) செய்யுட் குற்றங்களுளொன்று (யாப்.வி.);; a defect in versification. [சந்தி + இசை]
சந்தியில்நில்-தல் (சந்தியில் நிற்றல்)	சந்தியில்நில்-தல் (சந்தியில் நிற்றல்) candiyilniltalcandiyilniṟṟal, 14 செ.கு.வி. (v.i.) கிளைகளின்றித் (பற்றுக் கோடின்றித்); தெருச்சந்தியில் நிற்றல்; lit. to stand at the cross roads, to be in a forlorn condition. [சந்தி + இல் + நில்-]
சந்தியில்போடு-தல்	சந்தியில்போடு-தல் candiyilpōṭudal, 19 செ.குன்றாவி. (v.t.) சந்தியிலிழு-த்தல் பார்க்க. see {}. [சந்தி + இல் + போடு-,]
சந்தியில்விடு-தல்	சந்தியில்விடு-தல் candiyilviḍudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஒருவன் குடும்பத்தைப் போக்குப்புகலில்லாதவாறு செய்தல்; தெருச் சந்தியில் ஒருவனை விடுதல்; lit., to leave one at the cross roads, to desert, as one's family. [சந்தி + இல் + விடு-,]
சந்தியில்வை-த்தல்	சந்தியில்வை-த்தல் candiyilvaittal, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) சந்தியில்விடு-தல் பார்க்க: see {}. [சந்தி + இல் + வை-,]
சந்தியிலிழு-த்தல்	சந்தியிலிழு-த்தல் candiyiliḻuttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஒருவனது குற்றங்குறைகளை வெளிப்படுத்திப் பலர் பழிதூற்றுமாறு செய்தல்; lit., to drag one to the cross roads, to expose publically to ridicule and shame. [சந்தி + இல் + இழு-,] வீட்டிற்கு வெளியே நடப்பது பலருக்கும் தெரியுமாகையால் சந்தியிலிழுத்தல் என்பது
சந்தியிற்கொண்டுவா-தல் (சந்தியிற்கொண்டு வருதல்)	சந்தியிற்கொண்டுவா-தல் (சந்தியிற்கொண்டு வருதல்) candiyiṟkoṇṭuvādalcandiyiṟkoṇṭuvarudal, 15 செ.குன்றாவி. (v.t.) சந்தியிலிழு-த்தல் பார்க்க;see {}. [சந்தி + இல் + கொண்டு + வா-,]

சந்தியெழுத்து	சந்தியெழுத்து candiyeḻuttu, பெ. (n.) . இரண்டு உயிரெழுத்துகள் கூடி அமைவனவாகிய ஐ, ஔ என்னும் கூட்டெழுத்துகள் (பி.வி. 5, உரை);; diphthongs, viz 'ai' and 'au'. [சந்தி + எழுத்து] அகரமும் இகரமும் யகரமும் ஒத்திசைக்கும் பொழுது என்னும் நெட்டெழுத்து ஒலிக்கும் அகரமும்
சந்திரகம்	சந்திரகம் candiragam, பெ. (n.) 1. மயிற்றோகைக் கண் (யாழ்.அக.);; eye-like spot in a peacock's tail. 2. மயிற்றோகை (பிங்.);; peacock's tail. 3. ஒலையின் உறைச்சுருள் (விற்);; ola envelope of an ola letter in the form of a ring. 4. வெள்ளைமிளகு (சங்.அக.);; white pepper. 5. உகிர் (நகம்); (யாழ்அக.);; nail. க.சந்திரிகெ; தெ. சந்திரிக [சந்திரம் → சந்திரகம்] சந்திரகம் candiragam, பெ.(n.) வண்டு (பிங்.);; beetle. [Skt.{} → த.சந்திரகம்.]
சந்திரகற்கம்	சந்திரகற்கம் candiragaṟgam, பெ. (n.) பெருங் கம்பிப் பூடு; cumby resin tree - Gardenja cumbifera (சா.அக.);.
சந்திரகாய்	சந்திரகாய் candirakāy, பெ. (n.) பேய்ப்புடல்; wild snake-gourd - Trichosanthus cucumerina (சா.அக.);.
சந்திரகாயணி	சந்திரகாயணி candirakāyaṇi, பெ. (n.) பேய்ப் பீர்க்கு; bitter luffa creeper - Luffa acutangulans (சா.அக.);. மறுவ. சந்திரகாயம்
சந்திரகாயம்	சந்திரகாயம் candirakāyam, பெ. (n.) சந்திரகாயணி பார்க்க;see {} (சா.அக.);.

சந்திரகாவி	சந்திரகாவி candirakāvi, பெ. (n.) 1. செங்காவி மண்; reddish ochre. 2. சிவப்புச் சாய வகை; reddish colour made from the sendurukkam flower. 3. புடைவை வகை; a kind of reddish cloth. ம., க. சந்திரகாவி;தெ. சந்துரகாவி. [செந்திறம் → செந்திரம் → சந்திரம் + காவி]
சந்திரகாவிச்சேலை	சந்திரகாவிச்சேலை candirakāviccēlai, பெ. (n.) ஒரு வகைப் புடைவை; a kind of reddish cloth. seeசந்திர காவிச்சேலை வல்லவாட்டுக் குட்ட தும்பி" (தனிப்பா. i. 260: 1); [சந்திரகாவி + சேலை. சீரை → சீலை → சேலை]
சந்திரகாவியுறுமாலை	சந்திரகாவியுறுமாலை candirakāviyuṟumālai, பெ. (n.) சிவப்புச் சாயமேற்றிய கைக்குட்டை வகை (வின்.);; kerchief dyed red. [சந்திரகாவி + உறுமாலை]
சந்திரகாளிந்தி	சந்திரகாளிந்தி candirakāḷindi, பெ. (n.) சிவதை; Indian jalap - Jpomaea turpethum (சா.அக.);.
சந்திரகிரி	சந்திரகிரி1 candiragiri, பெ. (n.) திண்டிவனம் வட்டத்திலுள்ள ஊர்; a village in {} taluk. seeபெருமுக்கல் திருமலைமேல் உடைய நாயனாற்கு சந்திரகிரி துற்காதிபதியான ஏத்தப்ப நாயக்கர்" (தநா. தொ. ஆய்வு. தொடர் எண் 84/ 1992, கல் 1/6-2 [சந்திரன் + கிரி] Skt. giri → த. கிரி சந்திரகிரி2 candiragiri, பெ. (n.) விசயநகர மன்னர் காலத்தில் திருமலைக் கோட்டத்தில் இருந்த ஊர்; an ancient village in Tirumalai-{} seeசந்திரகிரியில் தேவரசர் மகனார் மல்லண்டையர்க்கு திருமலையில் தானத் தாரொம் சிலாசாசனம் பண்ணிக் குடுத்தப் படி" (திருப்ப. கல். தொ. 1. கல் 197-2); [சந்திரன் + கிரி]
சந்திரகிரியான்	சந்திரகிரியான் candiragiriyāṉ, பெ. (n.) சந்தன நிறமுடைய மாடு; sandal colour cow.
சந்திரசேகரவாய்க்கால்	சந்திரசேகரவாய்க்கால் candiracēkaravāykkāl, பெ. (n.) கோனேரிராசபுரம் கோயிலுக்கு வழங்கப்பட்ட நிலத்தின் எல்லையில் இருந்த வாய்க்கால்; a channel on one side of a land given to the temple at {}. seeசந்திரசேகர வாய்க்காலுக்கு வடக்கு" (தெ.க.தொ.26 674-10); [சந்திரசேகரன் + வாய்க்கால்]

சந்திரணி	சந்திரணி candiraṇi, பெ. (n.) சுக்கு; dry ginger (சாஅக.);.
சந்திரதிலகம்	சந்திரதிலகம் candiradilagam, பெ. (n.) சந்தனம்; sandal wood (சா.அக.);. [செந்திறம் → செந்திரம் → சிந்திரம் + திலகம்] Skt. tilaka → த. திலகம்
சந்திரநாகம்	சந்திரநாகம் candiranākam, பெ. (n.) ஒரு மருந்துச் சரக்கு (மூஅ.);; a drug.
சந்திரநாடி	சந்திரநாடி candiranāṭi, பெ. (n.) பெண்குறி வாயினிற் படிந்திருக்கும் மெல்லிய தோல் (இங்.வை.);; nymphae, labia.
சந்திரபரணி	சந்திரபரணி candirabaraṇi, பெ. (n.) கற்பூரவல்லி; country lavendar - Anisochilus carnosus (சா.அக.);.
சந்திரபலை	சந்திரபலை candirabalai, பெ. (n.) ஏலம்; cardamom-Electeria cardamomum (சா.அக.);.
சந்திரபிரபர்	சந்திரபிரபர் candirabirabar, பெ. (n.) அமண (சமண);க்குரு இருபத்து நால்வருள் ஒருவர் (திருக்கலம். காப்பு, உரை);; a Jaina Arhat, one of 24 tirttangarar
சந்திரபிரபை	சந்திரபிரபை candirabirabai, பெ. (n.) காட்டுச் சீரகம்; wild cumin - Vernonia anthelmintica (சா.அக.);. [சந்திரன் + பிரபை] Skt. prabha → த. பிரபை
சந்திரபுட்பம்	சந்திரபுட்பம் candirabuṭbam, பெ. (n.) ஆணைச் சுண்டை; hairy nightshade Solanum ferox. 2. சீந்தில்; moon creeper - Cocculus cordifolia (சா.அக.);.
சந்திரபுருடம்	சந்திரபுருடம் candiraburuḍam, பெ. (n.) பிள்ளை மருது; white murdah - Terminalia paniculana (சா.அக.);.

சந்திரபூரம்	சந்திரபூரம் candirapūram, பெ. (n.) பச்சைக் கருப்பூரம் (மூ.அ.);; a superior kind of camphor.
சந்திரபூரயம்	சந்திரபூரயம் candirapūrayam, பெ. (n.) கள்ளி முளையான்; spurge sprout - Caralium adscerdens (சா.அக.);.
சந்திரம்	சந்திரம் candiram, பெ. (n.) 1. கருப்பூரம் (மூ.அ.);; camphor, gum camphor. 2. பொன்; gold. seeகற்பம் பூரி சந்திரம் பொருவல்" (ஞானா. 68: 15);. 3. இரவின் 15 கூறுகளுள் (முகூர்த்தங்களுள்); ஒன்பதாவது கூறு (விதான. குணாகுண. 73, உரை);; the ninth of the 15 divisions of night. 4. மாழ்கு (மிருகசீரிடம்); (விதான. குணாகுண. 73, உரை.);; the fifth naksatra. 5. நீர் (யாழ்.அக.);; water. சந்திரம் candiram, பெ. (n.) ஒரு இசைக்கருவி, a musical instrument. [சந்து-சந்திரம்]
சந்திரமல்லிவேர்	சந்திரமல்லிவேர் candiramallivēr, பெ. (n.) கழிச்சல் (பேதிக்); கிழங்கு; a purgative root; true jalap - Ipomaea purga (சாஅக.);. [சந்திரமல்லி + வேர்]
சந்திரமுத்து	சந்திரமுத்து candiramuttu, பெ. (n.) ஒருவகை முத்து; a kind of pearl (சா.அக.);. [சந்திரம் + முத்து. முள் → முட்டு → முத்து]
சந்திரமூலிகை	சந்திரமூலிகை candiramūligai, பெ. (n.) கிச்சிலிக் கிழங்கு; ; camphor root plant - Koemferia galanga (சா.அக.);.
சந்திரலேகைச்சதுர்வேதிமங்கலம்	சந்திரலேகைச்சதுர்வேதிமங்கலம் candiralēkaiccadurvēdimaṅgalam, பெ. (n.) . தஞ்சைக்கு வடமேற்கே உள்ள ஊர்; a village in {} district. [சந்திரலேகை + சதுர்வேதி மங்கலம்] இவ்வூர் இன்று செந்தலை என்று வழங்கப் படுகிறது. முத்தரையர்கள் என்னும் குறுநில மன்னர்களின் தலைநகராக இருந்தது (பிற்.சோ.வ.1.14);

சந்திரவல்லாரி	சந்திரவல்லாரி candiravallāri, பெ. (n.) பாம்புக் கொல்லி; commonrue Ruta graveolens (சா.அக.);.
சந்திரவாலை	சந்திரவாலை candiravālai, பெ. (n.) பேரேலம் (யாழ்.அக.);; greater cardamom.
சந்திரவிகம்	சந்திரவிகம் candiravigam, பெ. (n.) சிற்றேலம்; small cardamom - Elletoria cardamomum (minor); (சா.அக.);.
சந்திரன்தங்கச்சி	சந்திரன்தங்கச்சி candiraṉtaṅgacci, பெ. (n.) செவ்வகத்தி; red sesbane - Seabania grandiflora (coccinea); (சா.அக.);.
சந்திரா	சந்திரா candirā, பெ. (n.) 1. ஏலம்; cardamom. 2. காட்டுச்சீரகம்; wild cumin seed-Vernonia anthelmintica. 3. சீந்தில்; moon-creeper-Cocculus cordifolia. 4. நெய்ச்சிட்டி; kinka oil plant - Serratula anthelmintica (சா.அக.);.
சந்திராதம்	சந்திராதம் candirātam, பெ. (n.) தாளகம்; orpiment-yellow sulphuret of arsenic (சா.அக.);.
சந்திராபரணம்	சந்திராபரணம் candirāparaṇam, பெ. (n.) ஒரு பழைய கணியநூல் (சீவக. 627, உரை);; an ancient treatise on astrology. Skt. {} → த. ஆபரணம்
சந்திராபாலை	சந்திராபாலை candirāpālai, பெ. (n.) ஏலம் அல்லது சிற்றேலம்; cardamom or small cardamom (சா.அக.);.

சந்திரிகை	சந்திரிகை candirigai, பெ. (n.) ஓலைச்சுருள்; roll of {}. seeகாதிற் சொருகு சந்திரிகை" (அழகர்கலம்26);. [சந்து + திரிகை. திரி → திரிகை = கிரித்தது, சுருள்] சந்திரிகை candirigai, பெ.(n.) 1. நிலவு (திவா.);; moon light. 2. பேரேலம் (மலை.);; greater cardamom. [Skt.{} → த.சந்திரிகை.]
சந்திரேகம்	சந்திரேகம் candirēkam, பெ. (n.) கார்போகரிசி (மலை.);; seed of scurfy pea.
சந்தில்	சந்தில்1 candil, பெ. (n.) காரி (சனி); (திவா.);; saturn. சந்தில்2 candil, பெ. (n.) மூங்கில் (மலை);; bamboo. [சந்து1 + இல். சந்து இல்லாதது. கணுக்களால் ஆங்காங்கே அடைபட்டது]
சந்திலகம்	சந்திலகம் candilagam, பெ. (n.) இந்துப்பு (மூ.அ.);; rock-salt.
சந்திலாதகம்	சந்திலாதகம் candilātagam, பெ. (n.) மூங்கில்; bamboo - Bambusa arundinacea (சா.அக.);. [சந்தில் → சத்திலாதகம்]
சந்திவணக்கம்	சந்திவணக்கம் candivaṇakkam, பெ. (n.) காலையிலும் உச்சிவேளையிலும், மாலையிலும் செய்யும் வழிபாடு; morning, noon and evening prayers. [சந்தி + வணக்கம்]
சந்திவிக்கிரகப் பேறு	சந்திவிக்கிரகப்பேறு candiviggiragappēṟu, பெ. (n.) வரிவகை; a tax (தெ.க. தொ.ii.115);. [சந்தி + விக்கிரகம் + பேறு]
சந்திவிளக்கு	சந்திவிளக்கு candiviḷakku, பெ. (n.) கோயிலில் மாலைக்காலத்து ஏற்றும் விளக்கு (தெ. க. தொ. i. 143);; evening lamp in a temple. [சந்தி + விளக்கு]

சந்திவீரப்பன்	சந்திவீரப்பன் candivīrappaṉ, பெ. (n.) ஒரு சிறுதெய்வம்; a malignant deity. seeசந்தி வீரப்பன் முன்னே தாண்டினான்" (விறலிவிடு. 895);. [சந்தி + வீரப்பன்]
சந்திவேளை	சந்திவேளை candivēḷai, பெ. (n.) சாயுங்காலம்; evening time. [சந்தி + வேளை]
சந்தீபம்	சந்தீபம் candīpam, பெ. (n.) இளியின் ஐந்தாவது இசைப் பிரிவு (பரத. இராக. 44);; a division of the fifth note of gamut. [அய்ந்து → சய்த்து → சந்தீபம்]

சந்து	சந்து1 candu, பெ. (n.) 1. பொருத்து, மூட்டு (பிங்.);; joint. சந்து சந்தாகப் பிய்த்துவிட்டான். 2. உடற் பொருத்து (பிங்.);; joint of the body. seeவளைந்த சந்துகளாற் பொலிந்த ---- தாள்" (புறநா.78, உரை);. 3. இருதொடைச் சந்தான இடுப்பு; hips. ம. சந்து;பட., க., து., சந்து [அந்து → சந்து. உம் → அம் → அந்து] சந்து2 candu, பெ. (n.) 1. பலவழி கூடுமிடம்; crossing of many roads. seeசந்து நீவி" (மலைபடு?393);. 2. முடுக்கு; narrow street, lane. 3. பிளவு; gap, cleft, crack. மறுவ. அந்தி, கவலை, வரி, அரி, அந்தில், சந்தி, சதுக்கம் ம. சந்து;தெ., க., து. சந்து [அந்து → சந்து] அமர், அமை, அமையம் என்னும் சொற்கள் போன்றே அந்து என்னும் சொல்லும் சகரம் பெற்றுச் சந்து என்றாயிற்று. சிறுசந்து – முடுக்கு; தெருவின் கிளை – சந்து; சிறுவீதி – தெரு; போக்குவரத்து மிகுந்த பெருந்தெரு அல்லது வீதி – மறுகு; கடைத் தெரு – ஆவணம்; அகன்ற மறுகு - அகலுள்;பெருவழி (road); – சாலை. சந்து3 candu, பெ. (n.) 1. தூது; message, errand. seeசந்து பொருந்தா தெய்துமோ" (பிரபுலிங். பிரபுதே. 49);. 2. தூதன்; messenger. seeஅவளைக் கொணர்வான் சந்தாகிலை" (கந்தபு. காசிபன்பு. 6);. 3. மாறுபட்ட இருவரை ஒன்று சேர்க்கை, அமைதி, உடன்பாடு; reconciliation, peace. seeஉயிரனையாய் சந்துபட வுரைத்தரு ளென்றான்" (பாரத. கிருட்டிணன்றூ. 6);. 4. தக்க தறுவாய்; opportunity. ம., க., து. சந்து [அந்து → சந்து] சந்து4 candu, பெ. (n.) சந்தன மரம். Sandal wood tree. seeகமலங்கலந்த வேரியுஞ் சந்தும்" (திருக்கோ.301);. [சாந்து → சந்து (வ.வ. 148);] சந்து6 candu, பெ. (n.)

சந்துக்கட்டு	சந்துக்கட்டு candukkaṭṭu, பெ. (n.) 1. செயல் நிகழுங் காலம்; period, duration. seeகிரகணச் சந்துக்கட்டு' (C.G.); 2. நெருக்கடியான நேரம்; crisis, critical juncture. ம., க., தெ., து. சந்து கட்டு. [சந்து + கட்டு]
சந்துக்காறை	சந்துக்காறை candukkāṟai, பெ. (n.) ஒருவகைக் கைவளை (சிலப். 6: 92, அரும்);; a kind of bracelet. [சந்து + காறை]
சந்துகி	சந்துகி candugi, பெ. (n.) துளசி; holy basil - Ocimum sanctum (சா.அக.);.
சந்துகித்தான்	சந்துகித்தான் candugittāṉ, பெ. (n.) தூதுவளை; three-lobed nightshade - Solanum trilobatum (சாஅக.);.
சந்துசெய்-தல்	சந்துசெய்-தல் sanduseytal, 1 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பொருத்துதல்; to join one with another. 2. பிணங்கிய இருவரைச் சேர்த்து வைத்தல்; to mediate. [சந்து + செய்-,] அதியமானின் தூதுவராகத் தொண்டை மானிடம் ஒளவையார் சென்றதும் (புறநா.95);. உறையூரை முற்றுகையிட்டிருந்த சோழன் நலங்கிள்ளியையும் அடைபட்டிருந்த நெடுங் கிள்ளியையும்
சந்துசொல்(லு)-தல்	சந்துசொல்(லு)-தல் sandusolludal, 13 செ.கு.வி. (v.i.) பிணங்கியவரை இணைக்கத் தூதாகிச் செய்தி சொல்லுதல்; to mediate; to act as a messenger. seeநடுநின்றா ரிருவருக்குஞ் சந்து சொல்ல" (சிலப். 8: 101, உரை); [சந்து + சொல்-,]
சந்துடி	சந்துடி canduḍi, பெ. (n.) ஏலம் (சங்.அக.);; cardamom.
சந்துநயத்தான்	சந்துநயத்தான் candunayattāṉ, பெ. (n.) தூதுவளை (மலை.);; three-lobed nightshade.
சந்துபதி-தல்	சந்துபதி-தல் candubadidal, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) சந்துபிசை-தல் பார்க்க;see {}. [சந்து + பதி-,]

சந்துபரணி	சந்துபரணி candubaraṇi, பெ. (n.) நேர்வாளம்; croton seed- croton tigilium (சா.அக.);.
சந்துபலம்	சந்துபலம் candubalam, பெ. (n.) வன்னிமரம்; Arjuna's penance tree - Prospis spicigera (சா.அக.);.
சந்துபார்-த்தல்	சந்துபார்-த்தல் candupārttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) தக்க நேரம் பார்த்தல்; to watch for an opportunity, choose a fitting time. [சந்து + பார்-,]
சந்துபிகி-தல்	சந்துபிகி-தல் candubigidal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) சந்துபிசை-தல் பார்க்க;see {}. [சந்து + பிகி-,]
சந்துபிசை-தல்	சந்துபிசை-தல் sandubisaidal, 2 செ. குன்றாவி. (v.t.) தளவரிசை முதலியவற்றில் கல்லுக்குக் கல் இடைவெளிபடாமல் கண்ணாம்பு முதலியன பூசுதல்; to point, as the floor. [சந்து + பிசை-,]
சந்துபூசு-தல்	சந்துபூசு-தல் candupūcudal, 6 செ.குன்றாவி. (v.t.) சந்துபிசை-தல் பார்க்க;see {}. [சந்து + பூசு-,]
சந்துபொதி-தல்	சந்துபொதி-தல் candubodidal, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) சந்துபிசை-தல் பார்க்க;see {}. [சந்து + பொதி-,]
சந்துபொந்து	சந்துபொந்து candubondu, பெ. (n.) 1. மூலை முடுக்கு; nook and corner. 2. பொந்துபுடைகள்; interstices. [சந்து + பொந்து]
சந்துபோ-தல்	சந்துபோ-தல் candupōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) பிணங்கியவரை இணைக்கத் தூதுபோதல்; to proceed on an embassy or errand. [சந்து + போ-,]
சந்துபோனவன்	சந்துபோனவன் candupōṉavaṉ, பெ. (n.) உறுப்புக் கட்டில்லாதவன், முடவன்; maimed person, as without joints. [சந்து + போனவன்]

சந்துமந்து	சந்துமந்து candumandu, பெ. (n.) 1. முடுக்கு; alley, narrow street. 2. குழப்பம்; confusion, disturbance. 3. தடுமாற்றம்; inconvenience from want of adaptation or fitting, as of joints; difficulty from multiplicity of engagements. [சந்துபொந்து → சந்துமந்து]
சந்துமுட்டு	சந்துமுட்டு candumuṭṭu, பெ. (n.) காலந்தவறி வரும் மாதவிலக்கு; menses at irregular intervals. தெ., து. சந்துமுட்டு [சந்து + முட்டு]
சந்துமுந்து	சந்துமுந்து candumundu, பெ. (n.) சந்துமந்து (யாழ்ப்.); பார்க்க;see {}. [சந்துமந்து → சந்துமுந்து]
சந்துமூட்டி	சந்துமூட்டி candumūṭṭi, பெ. (n.) பிரண்டை; bone-setter-vitis quadrangularis (சா.அக.);. [சந்து + மூட்டி]
சந்துயிர்	சந்துயிர் canduyir, பெ. (n.) எலும்பு (யாழ்அக);; bone. [சந்து + உயிர்]
சந்துவரிதகி	சந்துவரிதகி canduvaridagi, பெ. (n.) கடுக்காய்; gall-nut, ink-nut - Terminalia chebula (சா.அக.);.
சந்துவலை	சந்துவலை canduvalai, பெ. (n.) வலையில் படுகிற மீனை வெளியிற் செல்லவிடாமல் தடுக்குமொரு வலைக்கூறு (மீனவ.);; a part of fishing net which prevents the fishes escaping from main net. [சந்து + வலை]

சந்துவாசல்	சந்துவாசல் canduvācal, பெ. (n.) திட்டி வாசல்; postern-gate, back-door. தெ. சந்துவாகிலி [சந்து + வாசல்]
சந்துவாதம்	சந்துவாதம் canduvātam, பெ. (n.) இடுப்பு, தொடைகளில் வரும் ஊதை(வாத);நோய் (வின்.);; sciatica. க., து. சந்துவாத [சந்து + வாதம்] Skt. {} → த. வாதம்
சந்துவாய்	சந்துவாய்1 canduvāy, பெ. (n.) 1. மூட்டுவாய்; joint. 2. இடைப்பிளவு (வின்);; cleft, opening. [சந்து + வாய்] சந்துவாய்2 canduvāy, பெ. (n.) வேட்டி, சேலை ஆகியவற்றில் ஒவ்வொன்றையும் தனித்தனியே அறுத்து எடுப்பதற்கு விடப்படும் இடைவெளி (செங்கை.);; a technical word in loom. [சந்து
சந்துவாயு	சந்துவாயு canduvāyu, பெ. (n.) சந்துவாதம் பார்க்க;see {}. து. சந்துவாயு [சந்து + வாயு]
சந்துவிக்கிரகப் பேறு	சந்துவிக்கிரகப்பேறு canduviggiragappēṟu, பெ. (n.) அரசு பெறும் வரிகளுள் ஒன்று; a kind of tax. seeவெட்டிப்பாட்டம் பஞ்சுபீலி சந்து விக்கிறகப் பெறு இலாஞ் சினைப்பெறு" (தெ.க.தொ.4:348/1986);. [சந்து + விக்கிரகப்பேறு]
சந்துவிடு-தல்	சந்துவிடு-தல் canduviḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) நெக்குவிடுதல்; to crack or get disjointed. க. சந்துவிடு [சந்து + விடு-,]

சந்துவிப்புருதி	சந்துவிப்புருதி canduvippurudi, பெ. (n.) இடுப்பிலுண்டாகும் புற்றுநோய்க் கட்டி வகை (வின்.);; cancer at the hip-joint. [சந்து + விப்புருதி]
சந்தை	சந்தை candai, பெ. (n.) 1. குறித்த காலங்களில் பொருள்களை விற்கவும் வாங்கவும் பலரும் கூடுமிடம்; shandy, fair, a market functioning on specified occasion. seeதந்தைதாய் தாரம் மகவெனு மிவையெலாம் சந்தையிற் கூட்டம்" (தாயு. தேசோ. 3);. 'சந்தை இரைச்சலிலே குடியிருந்து கெட்டேன்" 'சந்தைக் கூட்டம் கொம்மல் ஆட்டம்" (பழ.);. 2. கூட்டம்; multitude, herd, flock, swarm. seeதண்ணுறு நந்தனம் வண்டின் சந்தையே" (பிரபுலிங் கொக்கி. 6);. 3. இருபுருவமுங் கூடுமிடம்; the mid-point between the eye-brows. seeசந்தையில் வைத்துச் சமாதிசெய்" (திருமந். 1201);. 4. கடைத் தெரு (யாழ்.அக.);; bazar. ம. சந்த; க. சந்தெ; து. சந்தெ, சத்தெ; பட. சத்தே; Skt. {}. [அந்து → அந்தி. அந்தித்தல் = நெருங்குதல், கூடுதல், ஒன்றுசேர்தல், அந்து → சிந்து → சந்தை = பல கடைகள் கூடுமிடம். ஒ.நோ : மந்து → மந்தை] இச் சொல் வடமொழியில் இல்லை. சந்தைக்காரன், சந்தைக்கூட்டம், சந்தைமடம், சந்தைவெளி என்னும் வழக்குச் சொற்களும் 'இந்த மடம் போனாற் சந்தைமடம்', 'சரக்கு மலிந்தாற் சந்தைக்கு வரும்' என்னும் பழமொழிகளும் இச்சொல்லின் பெரு வழக்கைக் காட்டுகின்றன. சந்தை candai, பெ.(n.) 1. மறை; the {}. "சந்தைகளுல் சாகையாகி" (காஞ்சிப்பு.கழுவா.232);. 2. மறை முதலிவயற்றை, குரு சொல்ல மாணாக்கள் இரண்ட அல்லது மூன்று முறை அவற்றைத் திரும்பச் சொல்வது; recital of the {} text, etc., by a disciple following his preceptor's lead. "வேதச்சந்தை சொல்லி" (திருவாலவா.56, 19);. 3. பதிக முதலியவற்றுள் செய்யுள்தோறும் திரும்பத் திரும்பவருஞ் சொல்; refrain, burden. "நமச்சிவாயவெனுஞ் சந்தையாற்றமிழ்ஞானசம்பந்தன் சொல்" (தேவா.1177, 11);. 4. செய்யுள் (இலக்.அக.);; verse, stanza.
சந்தைக்கடை	சந்தைக்கடை candaikkaḍai, பெ. (n.) 1. சந்தையில் இருக்கும் கடை; shop at market place. 2. இரைச்சல்; tumult. மாணவர்கள் சந்தைக்கடை போல் கூச்சல் போடுவது நன்றன்று (உ.வ.); [சந்தை + கடை]

சந்தைக்காரன்	சந்தைக்காரன் candaikkāraṉ, பெ. (n.) சந்தையில் பொருள் விற்போன்; marketeer. ம. சந்தக்காரன். [சந்தை + காரன்]
சந்தைக்குப்பம்	சந்தைக்குப்பம் candaikkuppam, பெ. (n.) செங்கல்பட்டு அருகில் உள்ள ஊர்; a village near {}. 'சந்தைக்குப்பம் உள்ளவரைக் கட்டளை இடுகையில்" (தெ.க.தொ. 6:273 – 2); [சந்தை + குப்பம்]
சந்தைக்கூட்டம்	சந்தைக்கூட்டம் candaikāṭṭam, பெ. (n.) பெருங் கூட்டம்; promiscuous crowd, as in a shandy. ம. சந்தக்கூட்டம்;க. சந்தெகூட்ட [சந்தை + கூட்டம்]
சந்தைகூட்டு-தல்	சந்தைகூட்டு-தல் candaiāṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பெருங் கூட்டம் கூடிப் பேராரவாரஞ் செய்தல்; lit. to attract a large gathering, to create a hubbub. சந்தை கூட்டி மானத்தை வாங்காதே. [சந்தை + கூட்டு-,]
சந்தைகூடு-தல்	சந்தைகூடு-தல் candaiāṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பொருள்களை விற்க ஓரிடத்தில் கூடுதல்; to assemble in a particular place to sell goods. அறிவன் (புதன்);தோறும் மாட்டுச் சந்தை கூடுகிறது (உ.வ.);. ம. சந்தகெட்டுக;க. சந்தெகட்டு, சந்தெகூடு [சந்தை + கூடு.]
சந்தைச்சரக்கு	சந்தைச்சரக்கு candaiccarakku, பெ. (n.) சந்தையில் உள்ள விற்பனைப்பொருள்; marketable goods. ம. சந்தக்கூட்டம்;க. சந்தெகூட்ட [சந்தை + சரக்கு. சர் → சரகு → சரக்கு = காய்ந்த பண்டம், வணிகப் பண்டம்]
சந்தைமுதல்	சந்தைமுதல் candaimudal, பெ. (n.) சந்தை வணிகரிடம் பெறும் வரி (I.M.P. Cg. 689);; market-fees collected from traders at shandy. [சந்தை + முதல்]

சந்தையிரைச்சல்	சந்தையிரைச்சல் candaiyiraiccal, பெ. (n.) சந்தையில் கூட்டத்தால் ஏற்படும் பேரொலி; confused din, tumult, uproar, as in a fair. சந்தையிரைச்சலிலே குடியிருந்து கெட்டேனே (பழ.);. ம. சந்தயிரப்பு [சந்தை + இரைச்சல்]
சந்தையேற்று-தல்	சந்தையேற்று-தல் candaiyēṟṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கடைகள் அமைத்துச் சந்தை கூடச் செய்தல் (வின்.);; to set up a fair. க. சந்தெகட்டு [சந்தை + ஏற்று-,]
சந்தைவிலை	சந்தைவிலை candaivilai, பெ. (n.) சந்தையில் பொருள் விற்கும் விலை; market-price. ம. சந்தவில [சந்தை + விலை]
சந்தைவெளி	சந்தைவெளி candaiveḷi, பெ. (n.) சந்தை கூடும் வெளியிடம்; open place where fairs are held. [சந்தை + வெளி.]
சந்தோரு	சந்தோரு candōru, பெ. (n.) நீர்முள்ளி; water- thistle - Hygrophila spinosa (சா.அக.);.
சந்நசாலம்	சந்நசாலம் cannacālam, பெ. (n.) வெண்கடுகு; white mustard (சா.அக.);.
சந்நிநாயகம்	சந்நிநாயகம் canniṉāyagam, பெ. (n.) 1. கருஞ்சீரகம்; black cumin seed. 2. தும்பைப் பூடு; leucas flower plant - Leucas aspera. 3. கரிய போளம்; black myrrh (சா.அக.);.
சந்நியாசிவெள்ளாடு	சந்நியாசிவெள்ளாடு canniyāciveḷḷāṭu, பெ. (n.) எல்லா நிறமும் கலந்திருக்கும் வெள்ளாடு (செங்கை.);; a multy colour of goat. [சந்நியாசி + வெள்ளாடு]

சப்சப்பெனல்	சப்சப்பெனல் capcappeṉal, பெ. (n.) 1. சுவையின்மைக் குறிப்பு; onom. expr. signifiying insipidity. 2. அதட்டல்குறிப்பு (வின்.);; rebuke, reproof. 3. ஒலியைக் குறைத்தற் குறிப்பு (வின்.);; silence, hush. [சப்சப் + எனல்]
சப்பங்கி	சப்பங்கி cappaṅgi, பெ. (n.) மந்தன் (யாழ்ப்.);; slow, dull person. [சப்பு → சப்பங்கி (மு.தா.12o);] சப்பங்கி1 cappaṅgi, பெ.(n.) சப்பான் அரசாங்கம் (வின்.);; Japan. [Chin.zhi-pan-kwe → த.சப்பங்கி.] சப்பங்கி2 cappaṅgi, பெ.(n.) ஒரு வகை மரம் (வின்.);; sappan-wood, m.tr.caesalpina sappan. [Malay.sapang → த.சப்பங்கி.] சப்பங்கி3 cappaṅgi, பெ.(n.) மந்தமான அறிவுள்ளவன்; slow, dull person (யாழ்ப்); ஒ.நோ.சோப்பனாங்கி.
சப்பட்டை	சப்பட்டை cappaṭṭai, பெ. (n.) 1. தட்டை; flatness. 2. தட்டையானது; anything flat. 3. உள்ளீடின்மை; emptiness, hollowness. 4. பதர் (வின்.);; chaff, empty grains. 5. மடையன்; empty, shallow person. 6. கெட்டவன்-வள்-; bad person or thing. 7. சிறகு; wing. 8. சப்பை1, 6 பார்க்க;see {}, 6. ம. சப்பட்ட; க. சப்பட்டெ, சப்படெ, சப்படி, சப்படெ; தெ. சப்ப; து. சப்படெ; கோத. சப், சபீள்ய; குட சப்பெ; பர். சப்ரெ; பட. சப்பட்டெ; Mar. {}; Skt. {}. [சப்பு → சப்பட்டை (மு.தா.);]
சப்பட்டைக்கள்ளி	இருப்பதால் எதுவும் இருப்பதற்கு இடமில்லை சப்பட்டைக்கள்ளி cappaṭṭaikkaḷḷi, பெ. (n.) முக்கோணக் கள்ளி; the triangular spurge (சா.அக.);. க. சப்படெகள்ளி [சப்பு → சப்பட்டை + கள்ளி]

சப்பட்டைமட்டம்	சப்பட்டைமட்டம் cappaṭṭaimaṭṭam, பெ. (n.) சுவரின் அடிப்படை மட்ட அளவு (கோவை.);; foundation level (கட்டட);. [சப்பட்டை + மட்டம்]
சப்பட்டைமூக்கு	சப்பட்டைமூக்கு cappaṭṭaimūkku, பெ. (n.) சப்பைமூக்கு பார்க்க;see {}. க. சப்பட்டெமூகு [சப்பட்டை + மூக்கு]
சப்பட்டையரம்	சப்பட்டையரம் cappaṭṭaiyaram, பெ. (n.) தட்டையான ஒருவகை அரம் (C.E.M.);; flat file. [சப்பட்டை + அரம்]
சப்பட்டையாகு-தல்	சப்பட்டையாகு-தல் cappaṭṭaiyākudal, 7 செ.கு.வி. (v.i.) சப்பையாதல், தட்டையாதல்; to flatten (சா.அக.);. க. சப்பட்டெ யாகு [சப்பட்டை + ஆகு-,]
சப்பட்டைவாக்கு	சப்பட்டைவாக்கு1 cappaṭṭaivākku, பெ. (n.) தட்டையான பக்கம் (வின்.);; flat side, as of a plank. [சப்பட்டை + வாக்கு] சப்பட்டைவாக்கு2 cappaṭṭaivākku, பெ. (n.) அவையில் சொல்லத்தகாத சொல் (நாஞ்.);; indecent talk. [சப்பட்டை + வாக்கு. சப்பட்டை = தட்டையானது, உள்ளீடற்றது, அவையல் கிளவி]
சப்பட்டைவாகு	சப்பட்டைவாகு cappaṭṭaivāku, பெ. (n.) சப்பட்டைவாக்கு1 பார்க்;see {}. [சப்பட்டை வாக்கு → சப்பட்டைவாகு]
சப்படி	சப்படி cappaḍi, பெ. (n.) 1. தட்டையானது; anything flat. seeதிருவொன்றிற் கட்டின வயிரஞ் சப்படியும் உருளையும்" (தெ.க.தொ.2, 17o, 35);. 2. வயிரக்குற்றங்களுள் ஒன்று (சிலப். 14: 180, உரை);; a flaw in diamonds. க. சப்படி [சப்பு → சப்படி. (மு.தா. 12o);]
சப்பணங்கட்டு-தல்	சப்பணங்கட்டு-தல் cappaṇaṅgaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) சப்பணங்கூட்டு-தல் பார்க்க: see {}.. [சப்பணம் + கட்டு-,]

சப்பணங்கால்	சப்பணங்கால் cappaṇaṅgāl, பெ. (n.) சப்பணம் பார்க்க;see {}. [சப்பணம் + கால்]
சப்பணங்கூட்டு-தல்	சப்பணங்கூட்டு-தல் cappaṇaṅāṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) அட்டணைக்காலிடுதல்; to sit cross-legged. [சப்பணம் + கூட்டு-,]
சப்பணங்கோலு-தல்	சப்பணங்கோலு-தல் cappaṇaṅāludal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) . சப்பணங்கூட்டு-தல் பார்க்க;see {}, [சப்பணம் + கோலு-,]
சப்பணம்	சப்பணம் cappaṇam, பெ. (n.) அட்டணைக் காலிடுகை (வின்.);; act of sitting flat and cross- legged. ம. சப்பணம் [சப்பு → சப்பணம்]
சப்பணியம்	சப்பணியம் cappaṇiyam, பெ. (n.) இனிப்புச் சுவையுடைய தின்பண்டம் (மீனவ.);; a kind of sweet meat.. [சப்பண்ணியம் → சப்பணியம். சப்பையாகச் செய்த இனிப்புச் சுவைப் பணியாரம்]
சப்பத்தி	சப்பத்தி cappatti, பெ. (n.) ஒரு புறம் அகன்றும் மறுபுறம் குவிந்தும் சிறிது தட்டையாகவும் அமைந்த முத்துவகை; flat pearl. seeகோத்தமுத்து சப்பத்தி ஒன்றும்" (தெ.க.தொ.2, 396: 7o);. [சப்பு → சப்பத்தி(மு.தா.12o);]
சப்பரக்கத்தரி	சப்பரக்கத்தரி capparakkattari, பெ. (n.) பந்தற் கத்திரிக்காய்; chupper brinjal - Lycopersicum esculentum (சா.அக.);. [சப்பரம் + கத்திரி]
சப்பரச்சாதியார்	சப்பரச்சாதியார் capparaccātiyār, பெ. (n.) தேவாங்க இனத்தாருள் உறவினரல்லாதரோடு மணவுறவு கொள்ளும் ஒரு பிரிவுனர் (E.T.II.16);; an exogamous sub-sect of {} caste. [சப்பரம் + சாதியார்]
சப்பரத்தவரை	சப்பரத்தவரை capparattavarai, பெ. (n.) ஒரு வகை அவரை; shed-bean, chupper bean - Cyomopsis posrolioides (சா.அக.);. [சப்பரம் + அத்து + அவரை. 'அத்து' சாரியை]

சப்பரம்	சப்பரம் capparam, பெ. (n.) 1. மொட்டையான எடுப்புத்தேர்; conopied car-like vehicle in which idols are carried during festivals. 'சப்பரத்து முன்னே வந்தியா? பின்னே வந்தியா?' (பழ.);. 2. கடவுள் திருமேனியைக் கொண்டு செல்லுதற் குரியதும் முகப்பில் கோபுரம் போன்று அழகு செய்யப்பட்டதுமான சிறு வகைத் தேர் (வின்.);; a small car on wheels in which idols are carried. 3. சப்பரமஞ்சம் பார்க்க;see {}. க., பட. சப்பரம்;து. சப்பர, சப்பர். [சப்பு → சப்பரம் (மு.தா. 12o);] உருளையின்றி [illegible]
சப்பரமஞ்சம்	சப்பரமஞ்சம் capparamañjam, பெ. (n.) சப்பிரமஞ்சம் பார்க்க;see {}. seeசப்பிரமஞ்சத் தரனு முமையுந் துஞ்சி" (சிவரக.பசாசு. 16);. ம. சப்ரமஞ்சம்; க. சப்பரமஞ்ச;து. சப்பரமஞ்ச [சப்பரம் + மஞ்சம்]
சப்பரை	சப்பரை capparai, பெ. (n.) மூடன் (ஈடு,4. 8:8, ஜீ);; block-head, dolt. ம.சப்பர [சப்பு → சப்பரை (மு.தா. 12o);] சப்பரை → Skt. sambara
சப்பல்	சப்பல்1 cappal, பெ. (n.) உணவின் எச்சில் (யாழ்ப்.);; refuse of food, leavings. [சப்பு → சப்பல்] சப்பல்2 cappal, பெ. (n.) தட்டை, தட்டையானது; anything flat. [சப்பு → சப்பல் (மு. தா. 12o);] சப்பல் cappal, பெ. (n.) நீர் செல்லும் பாதையில் அடைத்துள்ள குப்பை; block due towastage in a water course. [தப்பல்-சப்பல்]
சப்பளக்கட்டை	சப்பளக்கட்டை cappaḷakkaṭṭai, பெ. (n.) இசையுடன் கதைகூறுவோர் நான்கு விரல்களில் ஒன்றும் கட்டைவிரலில் ஒன்றுமாகக் கோத்துக் கொள்ளும், சிறு மணிகள் இணைக்கப்பட்ட தாளக்கட்டை; being held in between the fingers, pair of wooden pieces with tiny bells for marking time by the performers of religious songs. [சப்பளம் + கட்டை (மு.தா.12o);]
சப்பளஞ்சி	சப்பளஞ்சி cappaḷañji, பெ. (n.) காஞ்சிபுரத்தை அடுத்துள்ள சப்பளம் என்னும் ஊரில் நெய்யும் ஆடை; cloth from Sappalam near Kanjipuram. [சப்பளம் → சப்பளஞ்சி]

சப்பளம்	சப்பளம் cappaḷam, பெ. (n.) சப்பணம் பார்க்க;see {}. [சப்பணம் → சப்பளம்]
சப்பளாக்கட்டை	சப்பளாக்கட்டை cappaḷākkaṭṭai, பெ. (n.) சப்பளக்கட்டை பார்க்க;see {}. ம. சப்பளாக்கட்டை, க. சப்படெ, சப்பளெ, சப்பாளெ; தெ. சப்பட்டல்;மால. சீப்ளீ [சப்பளக்கட்டை → சப்பளாக்கட்டை]
சப்பளாம்	சப்பளாம் cappaḷām, பெ. (n.) சப்பணம் பார்க்க;see {}. [சப்பணம் → சப்பளம் → சப்பளாம்]
சப்பளி	சப்பளி1 cappaḷidal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சப்பையாதல், தட்டையாதல்; to flatten, to be crushed, pressed out of form; to be jammed. 'சப்பளிந்த முகம்' (உ.வ.);. க. சப்பழி, சாபளி (தட்டையானது); [சப்பு → சப்பளி (மு.தா.12o);] சப்பளி2 cappaḷittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அடியிற் சப்பையாக உட்கார்தல்; to sit flat and cross-legged. 2. தட்டையாக்குதல்; to flatten, to make oblate. [சப்பு → சப்பளி. (மு.தா.12o);] சப்பளி3 cappaḷi, பெ. (n.) கைகொட்டுகை; clapping the hands. க. சப்பளி; து. சப்பளி, சப்பாள்;பட. சப்பட்டெ [சப்பு → சப்பளி]
சப்பளித்திரு-த்தல்	சப்பளித்திரு-த்தல் cappaḷittiruttal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) கால்மடக்கி உட்காருதல் (இ.வ.);; to sit flat and cross-legged. சப்பளி → சப்பளித்து + இரு-,]

சப்பன்	சப்பன் cappaṉ, பெ. (n.) பயனற்றவன்; worth- less person, good-for-nothing man. ம. சப்பன். [சப்பு → சப்பன் (மு.தா.12o);; சப்பு = தட்டையானது, வலுவற்றது, பயனற்றது.]
சப்பாங்கு	சப்பாங்கு cappāṅgu, பெ. (n.) முள் நிறைந்த மரம்; sappan wood a thorny tree - Caesalpinia sappan (சா.அக.);. [சரம் → சரப்பாங்கு → சப்பாங்கு.]
சப்பாணி	சப்பாணி1 cappāṇi, பெ. (n.) நிலத்திற் சப்பையாயிருக்கும் முடவன்; cripple, lame person. ம. சப்பாணி, சப்பணி [சப்பு → (சப்பளி); → சப்பாணி (மு.தா.12o);] சப்பாணி2 cappāṇi, பெ. (n.) நிலத்திற் சப்பையாய் அமர்ந்திருக்கும் முடவனைப் போல் குழந்தை அமர்ந்திருந்து கைதட்டும் நிலை; child by sitting flat and cross-legged like a lame person and clapping hands. seeமதுரையில் வளர்ந்த கொடி சப்பாணி கொட்டியருளே" (மீனாட் பிள்ளைத் சப்பாணி-1);, seeசெங்கீரைதால் சப்பாணி" (இலக். வி. 806);. 'சப்பாணிக்கு நொண்டி சண்டப் பிரண்டன்' (பழ.);, 'சப்பாணி மாப்பிள்ளைக்குச் சந்தொடிந்த பெண்சாதி' (பழ.);. ம. சப்பாணி. தெ. சப்பட்லு, க. சப்படி; பட. சப்படெ; கோத. சப்ட்; Skt. {} [சப்பு...
சப்பாணிகொட்டு-தல்	சப்பாணிகொட்டு-தல் cappāṇigoṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கை சேர்த்துக் கொட்டுதல்; to clap hands, as infants in play. seeமதுரையில் வளர்ந்த கொடி சப்பாணி கொட்டி யருளே" (மீனாட் பிள்ளைத் சப்பாணி-1);. க. சப்பளெயிக்கு. சப்பளிக்கு, சப்பாளெயாக்கு, தப்பணெகுட்டு, தப்பளெகுட்டு, தப்பளிக்கு; து. சப்பளிபு, சப்பானெ தட்டு;பட. சப்படெ குட்டு [சப்பாணி2 + கொட்டு-.]
சப்பாணிதட்டு-தல்	சப்பாணிதட்டு-தல் cappāṇidaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) சப்பாணிகொட்டு-தல் பார்க்க;see {}. [சப்பாணி + தட்டு-,]
சப்பாணிப்பருவம்	சப்பாணிப்பருவம் cappāṇipparuvam, பெ. (n.) பிள்ளைத்தமிழில் இலக்கியத்துக்கு உரிமை பூண்ட குழந்தையைக் கைகொட்டி விளையாடுமாறு வேண்டும் பருவம்; section of {}, which describes the stage when a child begins to clap hands. [சப்பாணி2 + பருவம்]

சப்பாணிமாடன்	சப்பாணிமாடன் cappāṇimāṭaṉ, பெ. (n.) நொண்டிப்பேய் வகை (யாழ்ப்.);; a demon. [சப்பாணி + மாடன்]
சப்பாத்தி	சப்பாத்தி1 cappātti, பெ. (n.) சப்பாத்துக்கள்ளி பார்க்க;see {}. தெ. சபாது [சப்பாத்து → சப்பாத்தி. (மு.தா.12o);; வடவர் தட்டையான அப்ப (ரொட்டி); வகையைச் சப்பாத்தி என்பது கவனிக்கத் தக்கது] சப்பாத்தி2 cappātti, பெ. (n.) சப்பாத்திச்சங்கு பார்க்க;see {}. [சப்பு → சப்பாத்தி]
சப்பாத்திக்கள்	சப்பாத்திக்கள் cappāttikkaḷ, பெ. (n.) கள்ளியிலிருந்து வடித்தெடுக்கும் கழிச்சல் மருந்துவகை; purgative prepared from prickly- pear. [சப்பாத்தி + கள்]
சப்பாத்திக்கள்ளி	சப்பாத்திக்கள்ளி cappāttikkaḷḷi, பெ. (n.) சப்பாத்துக்கள்ளி பார்க்க;see {}. ம. சப்பாத்திக்கள்ளி; க. சப்பாத்திகள்ளி; தெ. சப்பாது; Port. sabot. [சப்பாத்தி + கள்ளி] [p]
சப்பாத்திச்சங்கு	சப்பாத்திச்சங்கு cappātticcaṅgu, பெ. (n.) அகன்று பெரியதாக இருக்கும் ஒருவகைக் கடற்சங்கு (நெல்லை.);; a kind of sea conch. [சப்பாத்தி + சங்கு]
சப்பாத்திப்பூ	சப்பாத்திப்பூ cappāttippū, பெ. (n.) செம்பரத்தம் பூ; changeable rose - Hibiscus mutabilis (சாஅக.);. [சப்பாத்தி + பூ. செம்பரத்தம் → சம்பரத்தம் → சப்பரத்தம் → சப்பாத்தி]

சப்பாத்து	சப்பாத்து1 cappāttu, பெ. (n.) தட்டையான செருப்பு; flat shoe. ம. சப்பாத்து; Port. {}. [சப்பு → சப்பாத்து. (மு.தா.120);;அகன்ற அடியுள்ளது] சப்பாத்து2 cappāttu, பெ. (n.) செம்பரத்தைச் செடி; china rose - Hibiscus rosasinensis. ம.சப்பாத்து [செம்பரத்தம் → சம்பரத்தம் → சப்பரத்தம் → சப்பாத்து] சப்பாத்து3 cappāttu, பெ. (n.) சப்பாத்துக்கள்ளி பார்க்க;see {}. ம. சப்பாத்து [சப்பு → சப்பாத்து]
சப்பாத்துக்கட்டை	சப்பாத்துக்கட்டை cappāttukkaṭṭai, பெ. (n.) கட்டையாலான காலணி; wooden sandals. [சப்பாத்து + கட்டை]
சப்பாத்துக்கள்ளி	சப்பாத்துக்கள்ளி cappāttukkaḷḷi, பெ. (n.) 1. தட்டையான இலையுடைய கள்ளி வகை; common prickly pear. 2. மஞ்சள் நிறமுடைய பூவைக்கொண்ட கள்ளிவகை (L.);; prickly- pear with yellow and crimson flowers. ம. சப்பாத்திக்கள்ளி [சப்பாத்து + கள்ளி. கள் → கள்ளி = முள்ளுடையது]
சப்பாத்துச்செடி	சப்பாத்துச்செடி cappāttucceḍi, பெ. (n.) செம்பரத்தம் பூச்செடியில் ஒருவகை; chinese shoe plant - Hibiscus rosasinensis (சா.அக);. [சப்பாத்து + செடி. சப்பாத்து = தட்டையான செருப்பு. செருப்புகளுக்குக் கருப்பு நிறம் கொடுக்க இதன் பூவைக் கசக்கிப் பூசுவதால் இப் பெயர் பெற்றிருக்கலாம்.]
சப்பாத்துப்புழு	சப்பாத்துப்புழு cappāttuppuḻu, பெ. (n.) இந்திரக் கோபப்பூச்சி; cochineal. தெ. சப்பாதிபுருகு [சப்பாத்து + புழு]
சப்பாதிகம்	சப்பாதிகம் cappātigam, பெ. (n.) அமலைப் பூடு எனும் நெல்லி; Indian gooseberry - Phyllanthus emblica (சாஅக);.

சப்பி	சப்பி1 cappi, பெ. (n.) பதர் (யாழ்ப்.);; chaff. து. சப்பு [சப்பு → சப்பி] சப்பி2 cappi, பெ. (n.) சப்பி உண்கின்றவன்; eater, who makes sucking sound while eating. [சப்பு → சப்பி]
சப்பிக்கொடு-த்தல்	சப்பிக்கொடு-த்தல் cappikkoḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) தாய், உணவை வாயிலிட்டுப் பதப் படுத்திக் குழந்தைக்குக் கொடுத்தல் (வின்.);; to chew food and give it to a child, as a mother. [சப்பி + கொடு-]
சப்பிட்டுப்போ-தல்	சப்பிட்டுப்போ-தல் cappiṭṭuppōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சுவையற்றுப் போதல்; to become insipid or stale. 2. ஊக்கமற்றுப் போதல்; to become disheartened. [சப்பை → சப்பிட்டு + போ-,]
சப்பிரம்	சப்பிரம் cappiram, பெ. (n.) சப்பரம் பார்க்க;see {}. [சப்பரம் → சப்பிரம்]
சப்பிரமஞ்சம்	சப்பிரமஞ்சம் cappiramañjam, பெ. (n.) மேற்கட்டமைந்த கட்டில்; testered bedstead. seeசப்பிரமஞ்ச கோளகைமீ திருந்து" (தனிப்பா. i, 385;36);. [உ → உம் → உம்பர் → உப்பர் → உப்பரம் → சுப்பரம் → சப்பரம் → சப்பிரம் + மஞ்சம்]

சப்பு	சப்பு1 cappudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உண்ணும் போது நாக்கினால் அல்லது உதடுகளால் 'சப்' என்று ஒலி உண்டாக்குதல்; to make sound 'sap' either with tongue or lips while eating. 2. புகையிலை மெல்லுதல்; to masticate, chew, as betel or tobacco. 3. குதப்புதல்; to mumble in eating; to munch. 4. சுவைத்து ஒன்றன் சாற்றை உறிஞ்சிக் குடித்தல்; to sip, suck ம. சப்புக; க. சப்பரிசு, சப்படிசு, சப்பளிக, தப்படிசு; தெ. சப்பரிஞ்சு, சப்பு; து. சப்பரிபுனி; கோத. சப்; துட. செப்; குட. சப்பெ, சபெ; நா. சவ்ல்; பர். சவ்ல், சல்; மா. சொப்ப; பட. சப்பு; {}. cappeti;{}. sup [(சப்பு); → சப்பு. ஒன்றை மெல்லாது நாவிற்கும் அண்ணத்திற்கும் இடையில் இட்டு நெருக்கி, அதன் சாற்றை மெல்ல மெல்ல உறிஞ்சுதல் அல்லது அப்பொருளைச் சிறிது சிறிதாகக் கரைத்தல் (தமி.வ, 105);] சப்பு2 cappudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அதுங்குதல்; to be bent, pressed in, to become flat. ஏனம் (பாத்திரம்); சப்பிவிட்டது. 2. சுருங்குதல்; to be reduced; to subside. 'வீக்கம் சப்பிவிட்டது' (உ.வ.);. U. {} [(சுப்பு); → சப்பு. சப்புதல் = அடித்தல், தட்டுதல்] சப்பு என்பது ஒரு நெகிழ் பொருள் ஏதேனும் ஒன்றை முட்டலைக் குறிக்குஞ் சொல். சாணமும் களிமண்ணும் பழச்சதையும் போற் குழைந்த பொருள்களை, நிலத்திற் போடும் போதும், சுவரில் எறியும்போதும் சப்பு என்ற ஒலி கேட்கும். அதனால் seeசப்பென்று விழுந்தது" என்பர். அவ்வொலியெழப் போடப்பட்ட குழைபொருட்கள் தட்டையான வடிவங்கொள்ளும். அதனால் சப்பு என்னும் ஒலிக்குறிப்பினின்று தட்டையாதற் கருத்து உணர்த்தும் பல சொற்கள் பிறக்கும் (மு.தா.119);. சப்பு1 cappu, பெ.(n.) வழலைக்கட்டி (சவுக்காரம்); (இ.வ.);; soap. [E.soap → த.சப்பு.]
சப்புக்கொட்டு-தல்	சப்புக்கொட்டு-தல் cappukkoṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. இனிப்புச்சுவை மிக்க தின்பண்டங்களைச் சுவைக்கும்போது நாக்கினால் ஒலிஎழுப்பிச் சுவையின் அருமையை வெளிப்படுத்துதல்; to relish a dish or an item of food by making a click. தாத்தாவைப் பார், இனிப்பை எத்தனை அளவு சுவைத்துச் சப்புக்கொட்டிக் கொண்டு சாப்பிடுகின்றார்! 2. மீண்டும் நுகர ஆசைப் படுதல்; to nurture a desire where it is unbecoming. 'கிழவர் இளமைக்குச் சப்புக் கொட்டுகிறார் போலிருக்கிறது!' (உ.வ.);.

சப்புச்சவறு	சப்புச்சவறு cappuccavaṟu, பெ. (n.) பயனின்றிக் கழிக்கப்பட்ட பொருள் (இ.வ.);; refuse, rubbish. ம. சப்பு; க. சப்பு, சொப்பு (பச்சை இலை);; கோத. சொப் (கஞ்சிக்குப் பயன்படுத்தும் இலை);; துட. தும் (மரவிலை);; து., பட. சொப்பு, சொப்பு (இலை);;குட. சப்பல் (இலை);. [சப்பு + சவறு. சப்பு = பயனற்றது;சப்புச்சவறு = மோனை நோக்கி வந்த இணைமொழி]
சப்புரி	சப்புரி cappuri, பெ. (n.) பாவுக்குள் ஊடுருவிச் செல்லும் இழை; weaving thread. [சப்பு + புரி]
சப்புரித்தடை	சப்புரித்தடை capprittaḍai, பெ. (n.) இழைகளின் தொகுப்பு; texture. [சப்புரி + தடை]
சப்புரிப்பட்டு	சப்புரிப்பட்டு cappurippaṭṭu, பெ. (n.) பாவில் ஊடிழையாகப் பயன்படுத்துவதற்குரிய பட்டு (செங்கை.);; a kind of silk cotton thread. [சப்புரி + பட்டு]
சப்பெனல்	சப்பெனல்1 cappeṉal, பெ. (n.) 1. சுவையின்மைக் குறிப்பு; onom. expr. signifying insipidity. தலைவரின் இன்றைய பேச்சு சப்பென்றிருந்தது. 2. முற்றிலும் நீங்குதலைக் குறிக்கும் ஒலிக் குறிப்பு; onom. expr. signifying complete removal. வீக்கம் சப்பென்று குறைந்துவிட்டது. [சப்பு + எனல்] சப்பெனல்2 cappeṉal, பெ. (n.) அடித்தல் குறிப்பு; onom. expr. signifying beating. 'சப்பென்று அறைந்து விட்டான்' (உ.வ.);. க. சப், சப்பனெ [சப் + எனல்]

சப்பை	சப்பை1 cappai, பெ. (n.) 1. சப்பட்டையானது; that which is flattened. 2. சுவையற்றது; that which is insipid or tasteless. 3. வலியற்றது (வின்.);; that which is weak, lean, emaciated. 4. பயனற்றது; that which is useless. 'அவன் பேச்சுச் சப்பையாயிருந்தது' (உ.வ.);. 5. தாழ்ந்தது (இ.வ.);; that which is despicable, mean or low. 6. இடுப்பு, தோள் இவற்றின் சந்து; hips, haunch, shoulder-blade. 'சப்பை கழன்று போயிற்று' (உ.வ.);. ம. சப்ப; க., பட, சப்பெ; தெ. சப்பு;து. சப்பு, சப்பெ [சுப்பு → சப்பு → சப்பை (மு.தா.119);] சப்பை2 cappai, பெ. (n.) 1. தேரின் சக்கரம் தரையிற் புதையாமலோடும்படி அதனடியில் இடப்படும் மரத்துண்டு; a spar of wood placed for the wheels of a car to run smooth in a sandy road. 2. வீட்டின் கூரைக்கைம்மரம்; rafter. 3. மரத்திற் பிளந்தெடுத்த துண்டு; a chip of wood. தெ. சப்ப [தக்கை → சக்கை → சப்பை] சப்பை3 cappai, பெ. (n.) முத்திரை; a seal. க., து. சப்பெ;தெ. சப்ப [சப்பு → சப்பை] சப்பை → U. {}. சப்பை cappai, பெ. (n.) தோற்றோரைக் குறிக்கும் சொல்; word in contempt used for defeeted person in a game.
சப்பைக்கட்டு-தல்	சப்பைக்கட்டு-தல் cappaikkaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) சப்பைக்கட்டுக்கட்டு-தல் பார்க்க;see {}. [சப்பை + கட்டு-,]
சப்பைக்கட்டுக்கட்டு-தல்	சப்பைக்கட்டுக்கட்டு-தல் cappaikkaṭṭukkaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) குற்றங்குறைகளைத் தாங்கிப் பேசுதல்; to defend and support a person, especially when his actions or words are open to criticism. [சப்பைக்கட்டு + கட்டுதல். சப்பை = சுவையற்றது, வலுவற்றது, பயனற்றது, குற்றமுடையது]

சப்பைக்கட்டை	சப்பைக்கட்டை cappaikkaṭṭai, பெ. (n.) வலைமிதவைக் கட்டை (மீனவ);; floating log of fishing net. [சப்பை + கட்டை. சப்பை = தட்டை]
சப்பைக்கத்தலை	சப்பைக்கத்தலை cappaikkattalai, பெ. (n.) ஒருவகைக் கடல்மீன் (மீனவ.);; a kind of sea fish. [சப்பை + கத்தலை]
சப்பைக்கல்	சப்பைக்கல்1 cappaikkal, பெ. (n.) கட்டடச் சுவரில் தரணியை யொட்டி அமைந்த கல்; stone adjacent to cordon of a building (கட்டட);. [சப்பை + கல்] சப்பைக்கல்2 cappaikkal, பெ. (n.) கூலங்களை அரைப்பதற்கு உதவுங் கல்; a flat grinding stone. க, சப்படி [சப்பை + கல்]
சப்பைக்கழி	சப்பைக்கழி cappaikkaḻi, பெ. (n.) மாட்டு வண்டிப் பாரின் வலமும் இடமுமான இரு பக்க முனையொடும் மூக்கணை மரத்தொடும் பொருத்திக் கட்டும் மூங்கில் பிளாச்சு; lath of bamboo fastened in either side of driver's seat (long bar which is attached the yoke); with the front portion of a cart. [சப்பை + சுழி]
சப்பைக்காய்	சப்பைக்காய் cappaikkāy, பெ. (n.) தட்டையான மாங்காய் முதலியன (யாழ்ப்.);; flat fruit, as some mangoes. [சப்பை + காய்]
சப்பைக்கால்	சப்பைக்கால் cappaikkāl, பெ. (n.) வளைவான கால்; club-foot. seeசப்பைக்கா லண்ணன் பெருவயிறன்" (தனிப்பா.1, 35: 66);. [சப்பை + கால்]
சப்பைக்கோடரி	சப்பைக்கோடரி cappaikāṭari, பெ. (n.) தட்டையாய் அமைந்திருக்கும் ஒருவகைக் கோடரி; flat-axe. க. சப்பகொடலி, சபகொடலி [சப்பை + கோடரி. கோடு+அரி = கோடரி] [p]

சப்பைக்கோலா	சப்பைக்கோலா cappaikālā, பெ. (n.) கடல் மீன்வகை; halfbeak, sea fish, silvery, striped (செஅக.);. [சப்பை + கோலா]
சப்பைகொட்டு-தல்	சப்பைகொட்டு-தல் cappaigoṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) சப்புக்கொட்டுதல்; to smack the lips. து. சப்பரிபு, சப்பலிப்பு, சப்லிப்பு [சப்பை + கொட்டு-,]
சப்பைச்சலங்கை	சப்பைச்சலங்கை cappaiccalaṅgai, பெ. (n.) குழந்தைகள் அணியும் சதங்கை யணிவகை (நாஞ்.);; an ornament of tiny bells for children. [சப்பை + சலங்கை]
சப்பைத்திருக்கை	சப்பைத்திருக்கை cappaittirukkai, பெ. (n.) கடல்மீன் வகை; sea-fish, olive, disc twice as broad as long. [சப்பை + திருக்கை]
சப்பைத்துணி	சப்பைத்துணி cappaittuṇi, பெ. (n.) மட்டமான துணி (இ.வ.);; coarse or inferior cloth (செ.அக.);. ம. சப்பத்துணி [சப்பை + துணி. சப்பை = சுவையற்றது, அழகற்றது, நேர்த்தியற்றது, மட்டமானது]
சப்பைநிலம்	சப்பைநிலம் cappainilam, பெ. (n.) பயனற்ற பாழ்நிலம் (கொ.வ.);; barren tract of land. [சப்பை + நிலம். சப்பை = உள்ளீடற்றது, வளமற்றது.]
சப்பைநோய்	சப்பைநோய் cappainōy, பெ. (n.) ஈராண்டு அகவையுள்ள மாடுகளைத் தாக்கும் ஒரு வகைத் தொற்று நோய்; black quarter. [சப்பை + நோய்]
சப்பைநோவு	சப்பைநோவு cappainōvu, பெ. (n.) சப்பைவீக்கம் பார்க்க;see {} (செ.அக.);. [சப்பை + நோவு]

சப்பைப்பிடிப்பு	சப்பைப்பிடிப்பு cappaippiḍippu, பெ. (n.) இடுப்புப் பக்கத்தில் உண்டாகும் ஊதைவகை (கொ.வ.);; rheumatism in the hips, hip-gout. [சப்பை + பிடிப்பு. சப்பை = இடுப்பு]
சப்பைமூக்கன்	சப்பைமூக்கன் cappaimūkkaṉ, பெ. (n.) தட்டையான மூக்கையுடையவன்; a flat- nosed man. க. சப்படெ மூகினவனு [சப்பை + மூக்கன்] சப்பைமூக்கு —, பெ. (n.); தட்டையான மூக்கு; flat- pug - nose. க.சப்படெமூகு, சப்பட்டெமூகு;படசப்பெமூக்கு [சப்பை + மூக்கு]
சப்பைமூஞ்சி	சப்பைமூஞ்சி cappaimūñji, பெ. (n.) தட்டையான முகமுள்ளவன்-வள்-து (கொ.வ.);; person or animal with flat or unshappy face. [சப்பை + மூஞ்சி]
சப்பையா-தல்	சப்பையா-தல் cappaiyātal, 6 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தட்டையாதல்; to become flattened. 2. சுவையற்றுப் போதல்; to become insipid or tasteless. 3. வலுகுறைதல்; to become weak. க. சப்பலர், சப்பலரு;து. ஆபுனி [சப்பை + ஆ-,]
சப்பையாள்	சப்பையாள் cappaiyāḷ, பெ. (n.) பயனற்றவன்; a worthless person. ம. சப்பன்;து. சப்படெ [சப்பை +ஆள்]
சப்பையிரால்	சப்பையிரால் cappaiyirāl, பெ. (n.) கல்லிரால் மீன்; a kind of sea-lobster fish - Squash or squat lobster (சா.அக.);. [சப்பை + இரால்]

சப்பையுழுவை	சப்பையுழுவை cappaiyuḻuvai, பெ. (n.) உழுவை மீன் வகையுள் ஒன்று (மீனவ.);; a kind of uluva fish. [சப்பை + உழுவை]
சப்பையெலும்பு	சப்பையெலும்பு cappaiyelumbu, பெ. (n.) இடுப்பெலும்பு; hip-bone (செ.அக.);. [சப்பை + எலும்பு. எல் → எலும்பு]
சப்பைவாக்கு	சப்பைவாக்கு cappaivākku, பெ. (n.) சப்பட்டைவாக்கு1 பார்க்க (இ.வ.);;see {}. [சப்பை + வாக்கு]
சப்பைவாய்	சப்பைவாய் cappaivāy, பெ. (n.) உதடுகள் சிறிது உள்ளடங்கிய வாய் (கொ.வ.);; mouth with lips short or shrunk. [சப்பை + வாய்]
சப்பைவீக்கம்	சப்பைவீக்கம் cappaivīkkam, பெ. (n.) கால்நடை நோய்வகை; anthrax fever. [சப்பை + வீக்கம்]
சப்பைவேலை	சப்பைவேலை cappaivēlai, பெ. (n.) இழிவானதாகக் கருதப்படும் பணி; work of inferior quality. து. சப்பட்கெலச [சப்பை1 + வேலை]
சபகம்	சபகம் cabagam, பெ. (n.) மூங்கில்; bamboo- Bambusa arundinacea (சா.அக.);. [சபம்2 =→ சபகம்]
சபடம்	சபடம் cabaḍam, பெ. (n.) அறுகு; cynodon grass- Cynodion dactylion (சா.அக.);.
சபத்திரகம்	சபத்திரகம் cabattiragam, பெ. (n.) பெருங்கம்பிப் பூடு; large cape jasmine - Gardenia latifolia (சா.அக.);.

சபதம்	சபதம்1 cabadam, பெ. (n.) மூங்கில்; bamboo - Bambusa arundinacea (சா.அக.);. [சபம்2 → சபதம்] சபதம் cabadam, பெ.(n.) சூளுரை; asseveration by oath, vow. "சில சபதந்தனைப் பண்ண" (இராமநா.உயுத்.57);. 2. போட்டி (பந்தயம்); (வின்.);; wager. த.வ.சூளுரை, சூள் [Skt.{} → த.சபதம்.]
சபதரி-த்தல்	சபதரி-த்தல் cabadariddal, 11 செ.கு.வி. (v.t.) 1. சவதரி பார்க்க (வின்.);; to acquire. 2. ஆதரித்தல் (யாழ்.அக.);; to support, maintain. [சவதரித்தல் → சபதரித்தல்]
சபதன்	சபதன் cabadaṉ, பெ. (.) செம்பருத்தம்பூ; chinese rose mallow. hibiscusrosa - Sinensis (சா.அக.).
சபதாகிதம்	சபதாகிதம் cabadākidam, பெ. (n.) அடப்பன்கொடி; goat's foot creeper - ipomaea bilopus (சா.அக.);.
சபதி	சபதி cabadi, கு.வி.செ. (adv.) உடனடியில் (யாழ்.அக.); instantaneously. Skt. sabadi [சடுதி → சபதி]

சபம்	சபம்1 cabam, பெ. (n.) 1. குதிரைக் குளம்பு; horse's hoof. 2. ஆலமரம் முதலியவற்றின் விழுது (யாழ்.அக.);; aerial roots, as of banyan. Skt. {} சபம்2 cabam, பெ. (n.) மூங்கில் (பிங்.);; bamboo ம. சபம்; க. சப;து. தெக். [ஆவம் → சாவம் → சாபம் = வில். சாபம் → சபம். இனி சவள் → சவம் → சபம் = வளையும் தன்மை கொண்டது என்றுமாம்] சபம்3 cabam, பெ. (n.) பிணம் (இ.வ.);; corpse (செ.அக.);. [சவம் → சபம்] த. சபம் → Skt. {}
சபலம்	சபலம்1 cabalam, பெ. (n.) 1. இதளியம் (இரசம்);; quicksilver. [சவளுதல் = வளைதல், துவளுதல் → சவள் → சவல் → சபலம்] சபலம்2 cabalam, பெ. (n.) பாக்கு; arecanut - Acacia catechu (சா.அக.);. சபலம்3 cabalam, பெ. (n.) சபலை (வின்.); பார்க்க;see {}. Skt. {} சபலம் cabalam, பெ.(n.) நிலையிலாவுள்ளம்; transitory person. த.வ.அலையுளம் [Skt.sa-phala → த.சபலம்.]
சபலா	சபலா cabalā, பெ. (n.) திப்பிலி (மலை.);; long- pepper.
சபலோத்தமா	சபலோத்தமா cabalōttamā, பெ. (n.) 1. புளி முந்திரிகை; sour grapes - Vitis vinifera. 2. புளிப்பு முந்திரிப்பழம்; sour cashew apple- ancardium occidentale (சா.அக);.

சபவலம்	சபவலம் cabavalam, பெ. (n.) கழற்சிக்காய்; bonduc nut - Caesal - pinia bonducella (சா.அக.);.
சபளவெலி	சபளவெலி cabaḷaveli, பெ. (n.) கடித்தால் கழித்தல் (வாந்தி);, மயக்கம், நீர்வேட்கை முதலியவற்றை உண்டாக்குவதும் பல வண்ணங்கள் கொண்டதுமான ஒரு வகை எலி; a species of rat with varied colours and its bite causes derangement of the three humours, vomitting, swoon; intense thirst etc. in the human system (சா.அக.);.
சபாபதங்கம்	சபாபதங்கம் capāpadaṅgam, பெ. (n.) பெருங்காயம்; asafoetida - Ferula asafoetida (சா.அக.);.
சபாலு	சபாலு capālu, பெ. (n.) குறிஞ்சா; Indian ipccacuantra - Tylophora asthmatica (சா.அக.);.
சபாலுகம்	சபாலுகம் capālugam, பெ. (n.) வில்வம்; bacl tree-Aegia marmelos alias Crataava marmelos (சா.அக);.
சபூகவன்னிகம்	சபூகவன்னிகம் capūgavaṉṉigam, பெ. (n.) தீமுறிப்பூடு; a plant counteracting the effects of fire (சாஅக.);.
சபை	சபை cabai, பெ. (n.) 1. கூட்டம் (பிங்.);; assembly, meeting, congregation, society, association. 2. அவைமண்டபம் (கொ.வ.);; assembly room, public hall. 3. அம்பலம்; common meeting place. seeசபையிலே நக்கீரன் அரசிலே விற்சேரன்' (பழ.);. 4. சிவபெருமான் நடனமாடுங்கூடம்; temble-halls in which {} performs His dance, as the {} at Chidambaram. 5. திருச்சபை; church congregation (Chr.);. [அவை → சவை → சபை அமைதல் = நெருங்குதல், கூடுதல். அமை = கூட்டம். அமை → அவை] த. சபை → Skt. sabha சவை2 பார்க்க
சபைக்கட்டு	சபைக்கட்டு cabaikkaṭṭu, பெ. (n.) கிறித்துவ அவைக்குரிய சட்டம்; obligatory rules of a church (Chr.);. [சவை → சபை + கட்டு. கள் → கட்டு = ஒழுங்கு, முறைமை, சட்டம்.]

சபைக்காரன்	சபைக்காரன் cabaikkāraṉ, பெ. (n.) கிறித்துவ ஏற்பாட்டைத் தழுவியவன் (R.C.);; a member of a recognised church. [சவை → சபை + காரன். கிறித்துவக் கோயில், பலர்கூடும் சபை இடமாகக் கருதப்பட்டதால் 'சபைக்காரன்' கிறித்துவக் கோயில் உறுப்பினரைக் குறித்தது.]
சபைக்குச்சமைதல்	சபைக்குச்சமைதல் cabaikkuccamaidal, பெ. (n.) அவைக்கு ஒத்துப்போகை, அவைக்கு இசைகை; co-operation to assembly. seeசருப்பேதி மங்கலத்து ஸபைக்கு ஸமைந்து கண்டேற்று" (ஆவ: 10 - 17: 2. பக்.41);. [சபை → சபைக்கு + சமைதல்.]
சபைக்குப் புறத்தாக்கு-தல்	சபைக்குப் புறத்தாக்கு-தல் cabaikkubbuṟaddākkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) மதத்தினின்று விலக்குதல் (R.C.);; to expel or excommunicate as from a religious society. [சபை + கு + புறத்து + ஆக்கு-, ஒரு மதத்தினர் அனைவரும் ஒரு கூட்டமாகக் கருதப்பட்டதால், சபைக்குப் புறத் தாக்குதல் மதத்திலிருந்து விலக்கிவைக்கும் பொருளில் ஆளப்பட்டது.]
செ	செ1 ce, பெ. (n.) சகர மெய்யும் எகர உயிரும் சேர்ந்த உயிர் மெய்யெழுத்து; the combination of c and e. [ச் + எ → செ] செ2 cettal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) பொருந்துதல், ஒத்தல், கருதுதல்; to intend; to purpose; to design. "வெப்புடை யாடூஉச் செத்தனென்" (பதிற்றுப். 86);. [(சுள்); → செள் → செ-.]
செக்கச்சிவ-த்தல்	செக்கச்சிவ-த்தல் cekkaccivattal, 3 .செ.கு. வி. (v.i.) மிகச்சிவத்தல்; to be deep-red. "விழியிணை செக்கச் சிவந்து" (திருப்பு. 126);. சினத்தால் அவனது முகம் செக்கச் சிவப்பாயிற்று (உ.வ.); [செக்கம்2 + சிவ-.]
செக்கச்சிவந்த	செக்கச்சிவந்த cekkaccivanda, பெ.எ. (adj.) மிகவும் சிவப்பான deep red. செக்கச் சிவந்த உதடு. [செக்கம்2 + சிவந்த]
செக்கச்சிவேரெனல்	செக்கச்சிவேரெனல் cekkaccivēreṉal, பெ. (n.) மிகவும் சிவந்திருத்தற் குறிப்பு: expr. of being decp-red. காலை ஞாயிறு செக்கச் சிவேரென்று ஒளிர்ந்தது (உ.வ.); [செக்கம்2 + சிவேரெனல்]

செக்கச்செவேரென்று _	செக்கச்செவேரென்று _ cekkaccevēreṉṟu, வி.எ. (adv.) செக்கச்சிவேரெனல் பார்க்க;see {sekka-c-civer-cial.} நாணத்தால் அவள் முகம் செக்கச் செவேரென்றானது (உ.வ.); [செக்கம் + செவேரென்று]
செக்கஞ்செகு-த்தல்	செக்கஞ்செகு-த்தல் ceggañjeguttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) செக்கச்சிவ-த்தல் பார்க்க;see {sekka-C. civa.} 'செக்கஞ்செக என்றது செக்கச்சிவ என்றாய்'. (ஈடு, 1.9:5);. [செக்கம்2 + செகு-.]
செக்கடி	செக்கடி1 cekkaḍittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) செக்கில் என் முதலியவற்றை ஆட்டுதல் (உ.வ.);; to work the oil-press. மறுவ.செக்காட்டல் [செக்கு1 + அடி-.] செக்கடி2 cekkaḍi, பெ. (n.) எண்ணெய்யாட்டும் இடம்; place where oil-press is working. செக்கடிக்குப் போய்வந்தான் (உ.வ.); [செக்கு1 + அடி]
செக்கடிக்கறுப்பன்	செக்கடிக்கறுப்பன் cekkaḍikkaṟuppaṉ, பெ. (n.) செக்கடியில் இருக்கும் சிறுதெய்வம் (வின்.);; a demon or ferocious deity having its abode in oil-press. [செக்கு1 + அடி + கறுப்பன்]
செக்கடிமுண்டன்	செக்கடிமுண்டன் cekkaḍimuṇḍaṉ, பெ. (n.) செக்கடிப்பதற்கு ஏற்ற உடல்வலிவுள்ள வெறுந்தடியன்; strout, strong butsenseless man, as fit only to work an oil-press. மறுவ. செக்குலக்கை ம. சக்கடியன் [செக்கடி2 + முண்டன்]
செக்கணி	செக்கணி cekkaṇi, பெ. (n.) கூத்துவகை; a kind of dance. "தெள்ளிய செக்கணி யாடி" (குற்றா.தவ. தருமசாமி. 55);. தெ. சக்கணி [சொக்கம் → செக்கம் → செக்கணி] செக்கம்

செக்கம்	செக்கம்1 cekkam, பெ. (n.) இறப்பு; death. 'செக்கமென்று மரணமாய்' (ஈடு, 1.9:5); [செகு → செக்கம்] செக்கம்2 cekkam, பெ. (n.) 1. சிவப்பு; redness. 2. சினம்; anger. "செக்கஞ் செகவென் றவள்பா லுயிர்செக வுண்ட பெருமான்" (திவ். திருவாய். 1. 9:5);. [செம் → செவ் → செவு → செகு → செக்கு → செக்கம்]
செக்கமலம்	செக்கமலம் cekkamalam, பெ. (n.) செந்தாமரை; red lotus flower. [செங்கமலம் → செக்கமலம்]
செக்கர்	செக்கர் cekkar, பெ. (n.) 1. சிவப்பு; redness, crimson. "சுடுதீவிளக்கஞ் செல்சுடர் ஞாயிற்றுச் செக்கரிற் றோன்ற" (புறநா. 16:8);. 2. செவ்வானம்; red sky of the evening. "செக்கர் கொள் பொழுதினான்" (கலித். 126);. 3. மாலைநேரம்; evening. ம. செக்கர் [செக்கல் → செக்கர்]
செக்கர்வானம்	செக்கர்வானம் cekkarvāṉam, பெ. (n.) செவ்வானம்; red sky. "செஞ்சோரி யெனப் பொலிவுற்றது செக்கர்வானம்" (கம்பரா. வரைக். 66.);. [செக்கர் + வானம்]
செக்கர்வானிறத்தன்	செக்கர்வானிறத்தன் cekkarvāṉiṟattaṉ, பெ. (n.) 1.செவ்வானம்போற் செந்நிற முள்ளவன் (வீரபத்திரன்.);; lit., one red as the red sky (Virabadran);. 2. சிவன்; Lord {Śivan.} 3. முருகன், செவ்வேள்; Lord {Murugan.} [செக்கர் + வான்+ நிறத்தன்]

செக்கல்	செக்கல் cekkal, பெ. (n.) 1. செக்கர், 2. பார்க்க;see {§ekkar.} 2. அந்திமாலை (யாழ்.அக.);; evening. 3. செவ்வந்தி; a flower. ம. செக்கல் [செக்கம்2 → செக்கல்]
செக்கவுரி	செக்கவுரி cekkavuri, பெ. (n.) கற்சூரை (மலை.);; spinous wild indigo. [செக்கர் + அவுரி – செக்கரவுரி → செக்கவுரி] செக்கான்
செக்காட்டி	செக்காட்டி cekkāṭṭi, பெ. (n.) வாணியன், எண்ணெய்யின் பொருட்டுச் செக்கை யாட்டுபவன்; person of the {Vāniyan} caste, as worker of oil-press. [செக்கு + ஆட்டி. ஆட்டு → ஆட்டி]
செக்காடி	செக்காடி cekkāṭi, பெ. (n.) செக்காட்டி பார்க்க;see {Sekkätti.} [செக்கு + ஆடி. ஆட்டு → ஆடு → ஆடி]
செக்காடு-தல்	செக்காடு-தல் cekkāṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) செக்கில் அரைபடுதல்; to be pressed in oilpress. எள் செக்காடுகிறது (உ.வ.); [செக்கு1 + ஆடு. ஆட்டு → ஆடு]
செக்காத்தி	செக்காத்தி cekkātti, பெ. (n.) செக்கார இனப் பெண்பாற் பெயர்; woman of the {Vāniya} caste. [செக்கான் → செக்காத்தி]
செக்காயம்	செக்காயம் cekkāyam, பெ. (n.) எண்ணெய் ஆட்டும் செக்குக்குரிய முற்கால வரி (I.M.P.Cg.3);; tax levied on oil crusher. மறுவ. செக்குக் கடமை [செக்கு → ஆயம்]

செக்கார்	செக்கார் cekkār, பெ. (n.) எண்ணெய் வணிகர்; oil merchant.
செக்காரக்குடி	செக்காரக்குடி cekkārakkuḍi, பெ. (n.) செக்காலியர் பார்க்க;see {šekkāliyar:} [செக்கார் + குடி.]
செக்காலியர்	செக்காலியர் cekkāliyar, பெ. (n.) செக்காட்டுத் தொழிலுள்ள ஒரு இனத்தாரான வாணியர் (நாஞ்.);; a caste of oil-press workers. [செக்கு + (ஆலையர் → ஆலியர்]
செக்கான்	செக்கான் cekkāṉ, பெ. (n.) செக்காட்டி பார்க்க;see {sekkii,} "செக்கானெண்ணெய் விற்பான் (தனிப்பா.1, 58:114);. ம. செக்கன் மறுவ, வாணியன், வாணியச் செட்டியார் [செக்கு → செக்கான்]
செக்கான்கைதுவட்டுமெண்ணெய்ச்சி	செக்கான்கைதுவட்டுமெண்ணெய்ச்சி cekkāṉkaiduvaṭṭumeṇīeycci, பெ. (n.) வாணியன் எண்ணெய் பிழிந்து கையைத் துடைக்கப் பயன்படுத்தும் துணி. இது நாய்முள்ளைப் போக்கும்; a rag used by oil monger to wipe his hands in an oil press. This picce of cloth is said to cure thorny eruptions. [செக்கான் + கை + துவட்டும் + எண்ணெய்ச்சி]
செக்கில்வைத் தாட்டு-தல்	செக்கில்வைத்தாட்டு-தல் cekkilvaiddāṭṭudal, பெ. (n.) 5 செ.குன்றாவி. (v.t.); 1. செக்கில் எள் போன்றவற்றை ஆட்டுதல்; grindingin theoil press. 2. மிகத் துன்புறுத்துதல்; to oppress, torment as by grinding in oil-press. [செக்கு + இல் + வைத்து + ஆட்டு-.]
செக்கில்வைத்து த்திரி-த்தல்	செக்கில்வைத்துத்திரி-த்தல் cekkilvaittuttirittal, பெ. (n.) 4 செ.குன்றாவி. (v.t.); செக்கில்வைத்தாட்டு-பார்க்க;see {Sekkil-waittāttu-,} [செக்கில் + வைத்து + திரி-.]
செக்கிலிட்டுத்தி ரி-த்தல்	செக்கிலிட்டுத்திரி-த்தல் cekkiliṭṭuttirittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) செக்கில்வைத்தாட்டு-பார்க்க;see {ekkil-waittāttu-,} "செக்கிலிட்டுத்திரிக்கு மைவரை" (திவ்.திருவாய்.7. 1:5);. [செக்கில் + இட்டு + திரி-.]

செக்கிழு-த்தல்	செக்கிழு-த்தல் cekkiḻuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சிறைத் தண்டனையின் ஒரு பகுதியாக மாட்டிற்குப் பதிலாக எண்ணெய்ச் செக்கை இழுத்தல்; to work on the oil-press by pulling the yoke instead of bull. இந்திய விடுதலைப் போரின் போது கப்பலோட்டிய தமிழன் வ. உ. –சிதம்பரனார் கோவைச் சிறையில் செக்கிழுத்தார் (உ.வ.);.
செக்கிறை	செக்கிறை cekkiṟai, பெ. (n.) ஊர்ப்பொது விடத்தைச் செக்கு நிறுத்த ப்யன்படுத்திக் கொண்டதற்காகச் செலுத்தும் வரி (தெ.க.தொ.7; கல். 98, 107);; tax for utlizing the public land for installing oil crusher. மறுவ, செக்குவரி, செக்குக்கடமை, செக்காயம். ம, செக்கிற, சக்கிற, சேக்கிற [செக்கு + இறை]
செக்கு	செக்கு1 cekku, பெ. (n.) 1. மரத்தாலோ கல்லாலோ ஆன பெரிய உரல் போன்ற அமைப்பின் நடுவில் பொருத்தப்பட்டுள்ள உலக்கை போன்ற தடியை மாடுகளைக் கொண்டு வட்டமாகச் சுழலச் செய்வதன் மூலம் வித்துகளிலிருந்து எண்ணெய் எடுக்கப் பயன்படும் பொறி; a country oil-press. "செக்கூர்ந்து கொண்டாருஞ் செய்த பொருளுடையார்" (நாலடி. 374);. 2. காணம், ஒரு செக்கில் ஒரு முறை ஆட்டிக் கிடைக்கும் எண்ணெயின் அளவு; a measure of oil extracted one's from an oil press called {kāmam.} 3.இருபத்து நான்காம் விண்மீன் (பிங்.);; the24th star. "மகயிரஞ் செக்குருடேர்" (விதான குணாகுண. 11);. ம, செக்கு, சக்கு;க. செக்கு எண்ணெய் ஆட்டும் செக்கு கருங்கல், மரம் ஆகியவற்றால் செய்யப்பட்டது. கல்செக்கில் பிழிவு அதிகமிருக்கும். எனினும், மரச்செக்கே நன்றெனக் கருதப்படுகிறது. கல்செக்கை விழுப்புரம் மாவட்டத்தில் ஏராளமாகப் பார்க்கலாம். கருங்கல் செக்கு மிகுந்திருந்த காலத்தில் அரிதாக மரச்செக்கு இருந்த ஊர் மரக்காணம் ஆயிற்று. [சக்கரம் → (சக்கு); → செக்கு = எண்ணெயாட்டும் வட்டமான பேருரல். ஒ.நோ. ச → செ. சத்தான் → செத்தான் சற்றே பொறு → செத்த (கொச்சை); பொறு. சருமன் (வ); → செம்மான்] [P] செக்கு2 cekku, பெ. (n.) கும்பஓரை;{Kumbha rāsi.} [செக்கு1 → செக்கு2]
செக்குக்கடமை	செக்குக்கடமை cekkukkaḍamai, பெ. (n.) செக்காயம் பார்க்க;see {sekkiyam,} 'செக்குக் கடமை, வணிகர் பேராற் கடமை உள்ளிட்ட கடமைகளும்' (தெ.க.தொ. 1, கல்.108);. ம. சக்குகடமப்பாட்டம் [செக்கு + கடமை]
செக்குக்கீரை	செக்குக்கீரை cekkukārai, பெ. (n.) கீரை வகை (வின்.);; a kind of green, herb. [செக்கு + கீரை]

செக்குத்துணி	செக்குத்துணி cekkuttuṇi, பெ. (n.) எண்ணெய் ஆட்டும்போது எண்ணெய்யைப் பிழிந்து எடுக்கும் துணி; cloth used to take away the oil occumuleted in the press. செக்குத் துணி போல அழுக்காகி விட்டதே (உ.வ.); [செக்கு1 + துணி]
செக்குமன்றாடி	செக்குமன்றாடி cekkumaṉṟāṭi, பெ. (n.) வரி வகை (M.E.R.134 of 1924);; a tax. [செக்கு + மன்றாடி]
செக்குமுட்டை	செக்குமுட்டை cekkumuṭṭai, பெ. (n.) செக்காடுவோரிடத்திலிருந்து ஊர்த்தலைவர் எண்ணெய் நிரம்பிய முட்டை உருவமாகப் பெறும் ஒரு வகை வருமானம் (R.T.);; spoonful of oil, being a contribution from oil-presses in the village to the village proprietors. [செக்கு + முட்டை]
செக்குமூட்டை	செக்குமூட்டை cekkumūṭṭai, பெ. (n.) செக்கு போன்று கனமான சுமை (பாரம்.);; a bag full of heavy material is considered as told as oil press bag. இது என்ன கனம் கனக்கிறது: செக்கு மூட்டை போல அல்லவா இருக்கிறது! (உ.வ.); [செக்கு1 + மூட்டை]
செக்குமேடு	செக்குமேடு cekkumēṭu, பெ. (n.) எண்ணெயாடும் செக்குள்ள மேட்டிடம் (உ.வ.);; raised place where oil-press works. செக்கு மேட்டிற்குப் போய் வருகின்றேன் (உ.வ.);. [செக்கு1 + மேடு]
செக்குரல்	செக்குரல் cekkural, பெ. (n.) செக்கின் அடிப் பகுதி (உ.வ.);; mortar of oil-press. உடம்பு செக்குரல் போலப் பருத்துவிட்டதே (உ.வ.); ம. செக்குரல், சக்குரல் [செக்கு1 + உரல்]
செக்குலக்கை	செக்குலக்கை cekkulakkai, பெ. (n.) 1. செக்கில் அழுத்தும் மரத்தடி; pestle or shaft of the oil press, large and heavy wooden pole used to press the oil seeds etc., in the oil press. "வாய்ந்தவிடை செக்குலக்கை மாத்திரமே"(தனிப்பா. 1, 51:99);. 2. செக்கு உலக்கை போல நின்று மெதுவாகச் சுறுசுறுப்பின்றி வேலை செய்பவன்; a person working very slowly like the wooden shaft used in the oil-press. வேலையைச் சுறுசுறுப்பின்றிச் செய்வதால் அவளுக்குச் செக்கு உலக்கை என்பது பட்டப் பெயர் (உவ.);. 3. வலிமை உள்ளவன்; a Strong person.
செக்குவாணிகர்	செக்குவாணிகர் cegguvāṇigar, பெ. (n.) எண்ணெய் விற்கும் இனத்தினர்; caste of oil mongers. மறுவ. வாணியர், வாணியச் செட்டி. [செக்கு1 வாணிகர்]

செக்கைப்பிடியாய்தம்	செக்கைப்பிடியாய்தம் cekkaippiḍiyāytam, பெ. (n.) சிற்ப வேலைக்குரிய கருவி வகை (C.E.M.);; flagner's iron.
செக்கையன்	செக்கையன் cekkaiyaṉ, பெ. (n.) விளக்கு எரிக்கப் பொன் கொடுத்தவன்; a person who denoted for lighting. 'இத்தளித்தேவனார் மகன் குமரடி நங்கை மகன் செக்கையன் கைய்யால்' (தெ.க.தொ. 5-8, 1366-8);. [செக்கு → செக்கையன்]
செகண்டி	செகண்டி cegaṇṭi, பெ. (n.) தட்டும்போது ஒலியெழுப்பும் வட்ட மாழைத்தட்டு (வெண்கலம்);; circular bronze plate, raising sound on beating; a musical instrument used in religious rituals. 'செகண்டிகை . . . இவ்வூர் அரணியச் சிங்க உவைச்சன் கொட்டுவதாக வைத்தோம்' (தெ.க.தொ. 12. பக. 1. கல். 114);.
செகண்டை	செகண்டை cegaṇṭai, பெ. (n.) சேகண்டி; gong. "தண்ணுமை செகண்டை" (மேருமந். 1030);. [சேகண்டி → செகண்டி → செகண்டை]
செகதம்	செகதம் cegadam, பெ. (n.) உண்ணுகை (யாழ்.அக.);; eating.
செகதி	செகதி cegadi, பெ. (n.) இங்கிதம் (யாழ்.அக.);; indication, hint. [செய்தி → செகதி]
செகிடு	செகிடு cegiḍu, பெ. (n.) அலகடி, கன்னம்; check. செகிட்டைக் கட்டியறைந்தான் (உ.வ.); [செகிள் → செகிடு (வே.க. 223);]
செகில்	செகில்1 cegil, பெ. (n.) தோளின் மேலிடம்; upper part of the shoulders. "நாடு செகிற் கொண்டு நாடொறும் வளர்ப்ப" (பொருந. 138); E. shoulder [செகிடு → செகில்] செகில்2 cegil, பெ. (n.) சிவப்பு; redness. "செகிலேற்றின் சுடருக் குளைந்து" (திருவிருத். 69);. [செம் → செவ் → செவு → செகு → செகில்]

www.valluvarvallalarvattam.com 10675 of 19068.

செகிள்	செகிள் cegiḷ, பெ. (n.) 1. கனியின் தோல் (பிங்.);: skin or rind of fruit. 2. மீன் செதில்; fish scales. 3. மீனின் சிவந்த மூச்சுறுப்பு (செதிள்);; fins. 4. கேழ்வரகின் கப்பி; bran of ragi. [செகின் → செகிள்]
செகு-த்தல்	செகு-த்தல் ceguttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கொல்லுதல்; to destory, kill. 2. வெல்லுதல்; conquer. "பொருப்பெலாம் வானகஞ் செகுக்குமே" (சீவக. 1903);. [செம் → செவ் → செவு → செகு-.]
செகுடன்	செகுடன் ceguḍaṉ, பெ. (n.) செவிடன்; deaf. [செவிடன் → செகுடன்]
செகுடு	செகுடு ceguḍu, பெ. (n.) deaf. [செவிடு → செகுடு (கொ.வ.);]
செங்கட்டி	செங்கட்டி ceṅgaṭṭi, பெ. (n.) 1. காவிக்கல் (யாழ்.அக.);; red ochre. 2. சாதிலிங்கம் (யாழ்.அக.);; vermilion. 3. செங்கல்லின் துண்டு (வின்..);; brick bat. [செம் + கட்டி. கட்டம் → கட்டி]
செங்கடப்பாரை	செங்கடப்பாரை ceṅgaḍappārai, பெ. (n.) கடலில் வாழும் வெள்ளிய பெருமீன் வகை; large silvery sea-fish. [செம் + கடன்பாரை → செங்கடப் பாரை]
செங்கடம்பு	செங்கடம்பு ceṅgaḍambu, பெ. (n.) கடம்ப மரவகை (திருமுருகு 10, உரை);; small Indian oak. ம. செங்கடம்பு கடம்பு வகைகள்: வெண்கடம்பு, மஞ்சட் கடம்பு, செங்கடம்பு [செம் + கடம்பு → செங்கடம்பு]

செங்கடல்	செங்கடல் ceṅgaḍal, பெ. (n.) அரேபியாவிற்கு மேல்பக்கம் உள் கடல்; the Red Sea. ம. செங்கடல் [செம் + கடல்]
செங்கடிவாயுப்பு	செங்கடிவாயுப்பு ceṅgaḍivāyuppu, பெ. (n.) வெடியுப்பு; potasium nitrate (சா-அக.);.
செங்கடுக்காய்	செங்கடுக்காய் ceṅgaḍukkāy, பெ. (n.) செந்நிறமுள்ள கடுக்காய் வகை (பதார்த்த. 972);; red species of chebulic myrobalan. ம. செங்கடுக்க [செம் + கடுக்காய் – செங்கடுக்காய்]
செங்கடுகு	செங்கடுகு ceṅgaḍugu, பெ. (n.) செடி வகை; Indian mustard. ம. செங்கடுகு [செம் + கடுகு – செங்கடுகு]
செங்கடுமொழி	செங்கடுமொழி ceṅgaḍumoḻi, பெ. (n.) போலியாகக் கூறும் கொடிய மொழி; strong words from sweet consort. [செம் + கடுமொழி]
செங்கண்டங்கத்திரி	செங்கண்டங்கத்திரி ceṅgaṇṭaṅgattiri, பெ. (n.) சிவப்புக் கண்டங்கத்திரி; a red variety of prickly night shade. [செம் + கண்டங்கத்திரி]
செங்கண்ணன்	செங்கண்ணன்1 ceṅgaṇṇaṉ, பெ. (n.) மீன்வகை; a kind of fish. "குமிளா மாசினி செங்கண்ணன்" (பறாளை பள்ளு. 74);. [செம் + கண் - செங்கண் -→ செங்கண்ணன்] செங்கண்ணன்2 ceṅgaṇṇaṉ, பெ. (n.) சிவந்த கண்களுடைய எலிவகை (வின்.);; a kind of rat as red-eyed. [செம் + கண்ணன் – செங்கண்ணன்]

செங்கண்ணனார்	செங்கண்ணனார் ceṅgaṇṇaṉār, பெ. (n.) அகம் 39, நற்றிணை 122 ஆகிய பாடல்களின் ஆசிரியர்; author of the verse Agam 39 and {Narriṇai 122.} [செம் + கண்ணனார்]
செங்கண்ணி	செங்கண்ணி ceṅgaṇṇi, பெ. (n.) 1. சிவந்த கண்களுடைய கடல் மீன்வகை; young cockup, grey, as having eyes remarkably reddish and transparent. 2. செந்நெல் வகை; a kind of {Šampā} paddy. ம. செங்கண்ணி [செம் + கண்ணி – செங்கண்ணி]
செங்கண்ணிக் கார்	செங்கண்ணிக்கார் ceṅgaṇṇikkār, பெ. (n.) கார் நெல் வக; a kind of paddy. [செம் + கண்ணி + கார்]
செங்கண்ணிப் பாரை	செங்கண்ணிப்பாரை ceṅgaṇṇippārai, பெ. (n.) செங்கண்ணி.1 பார்க்க;see {ei-gail.} [செம் + கண்ணி + பாரை]
செங்கண்மா	செங்கண்மா1 ceṅgaṇmā, பெ. (n.) திருவண்ணாமலைக்கு அருகில் உள்ள தற்காலச் செங்கம் என்ற ஊரின் பழைய பெயர்; the old name of present {Šengam} town near {Thiruvannāmalai.} ' செங்கண் மாத்து நன்னன் சேய் நன்னனை' (மலைபடு.ப. 503, உரை);. பத்துப்பாட்டின் இறுதியில் உள்ள மலைபடுகடாம் பாட்டின் தலைவனான நன்னன் வேண்மான் தலைநகரம். செங்கண்மா2 ceṅgaṇmā, பெ. (n.) சிவப்பான கண்ணுடைய விலங்கு கரடி (உரி.நி.); bear, as red-eyed beast. மறுவ, உளியம்
செங்கண்மாரி	செங்கண்மாரி ceṅgaṇmāri, பெ. (n.) மஞ்சள் காமாலை (யாழ்ப்.);; jaundice. [செங்கண் + (மாறு →); மாரி]
செங்கண்மால்	செங்கண்மால் ceṅgaṇmāl, பெ. (n.) சிவந்த கண்களுடைய திருமால்;{Thirumāl}, as having red eyes. "திருமகள் போல வளர்த்தேன் செங்கண்மால்தான் கொண்டு போனாள்" (திவ்.பெரியாழ். 3 8:4);. மறுவ. விண்ணவன், மாலவன். [செங்கண் + மால்]

செங்கணார்கிழங்கு	செங்கணார்கிழங்கு ceṅgaṇārkiḻṅgu, பெ. (n.) ஒரு வகைக் கிழங்கு; a variety of tuber.
செங்கணான்	செங்கணான் ceṅgaṇāṉ, பெ. (n.) செங்கண் 1. செங்கண் மால் பார்க்க;see {šengan-māl.} "சிறியதோர் முறுவலுந் தெரியச் செங்கணான்" (கம்பரா. கும்பகர்ணன் 310);. 2. கோச்செங்கணான்; a {Cholaking} "செங்கணான் கோச்சோழன் சேர்ந்த கோயில்" (திவ். பெரியதி. 6. 6:4);. [செங்கண் + ஆன் – செங்கணான். ஆன் – ஆண் பாலீறு]
செங்கணிக்குறுவை	செங்கணிக்குறுவை ceṅgaṇikkuṟuvai, பெ. (n.) மூன்று அல்லது நான்கு திங்களில் பயிராகும் குறுவை நெல்வகை; a kind of coarse paddy cultivated throughout the year, maturing in three or four months. [செங்கண்ணி + குறுவை – செங்கணிக் குறுவை ண்டு முழுமையும் பயிரிடக் கூ-டிய செந்நெல் வகை]
செங்கத்தரி	செங்கத்தரி ceṅgattari, பெ. (n.) செடிவகை (L.);: orbicular-leaved caper. [செம் + கத்தரி]
செங்கத்தாரி	செங்கத்தாரி ceṅgattāri, பெ. (n.) மயிலடிக் குருந்து (வின்.);; false peacock's foot tree.
செங்கத்திமீன்	செங்கத்திமீன் ceṅgattimīṉ, பெ. (n.) ஒருவகை மீன்; a kind of fish. [செங்கத்தி + மீன்]
செங்கதாரி	செங்கதாரி ceṅgatāri, பெ. (n.) செங்கத்தாரி பார்க்க;see {Señ-gattāri.}

செங்கதிர்	செங்கதிர் ceṅgadir, பெ. (n.) பகலவன் (திவா.);; the sun, as bright-rayed. ம. செங்கதிர்;க. செங்கதிர [செம் + கதிர். சிவந்த கதிர் உடைய கதிரவன்]
செங்கதிர்நாள்	செங்கதிர்நாள் ceṅgadirnāḷ, பெ. (n.) மானேறு (உத்திர); நாள் (சூடா,);; the 12th star as having Sun for its presiding deity. [செங்கதிர் + நாள்]
செங்கதிர்பிறந்த நாள்	செங்கதிர்பிறந்தநாள் ceṅgadirpiṟandanāḷ, பெ. (n.) செங்கதிர்நாள் பார்க்க;see {seigadir. nāl.} [செங்கதிர் + பிறந்த + நாள்]
செங்கதிரோன்	செங்கதிரோன் ceṅgadirōṉ, பெ. (n.) செங்கதிர் பார்க்க;see {eர்.gadi:} "செங்கதிரோன் மகன் செருக்கி" (கம்பரா. வாலிவதை. 55);. ம. செங்கதிரோன் மறுவ. ஞாயிறு [செம் + கதிரோன்]
செங்கதிர்வாழி	செங்கதிர்வாழி ceṅgadirvāḻi, பெ. (n.) கத்தூரி; musk.
செங்கம்	செங்கம் ceṅgam, பெ. (n.) குழலாதொண்டை (L.);; common caper.
செங்கமட்டை	செங்கமட்டை ceṅgamaṭṭai, பெ. (n.) செங்கமுட்டி பார்க்க: See {eiga-multi}
செங்கமலக்கா மாலை	செங்கமலக்காமாலை ceṅgamalakkāmālai, பெ. (n.) காமாலை வகை (சீவரட் 134);; a kind of jaundice. [செங்கமலம் + காமாலை]
செங்கமலநெல்	செங்கமலநெல் ceṅgamalanel, பெ. (n.) நெல் வகை (A.);; a kind of paddy. [செங்கமலம் + நெல்]

செங்கமலம்	செங்கமலம் ceṅgamalam, பெ. (n.) செந்தாமரை: red lotus. "செங்கனிவாய் செங்கமலம்" (திவ். திருவாய். 2.5:1);. ம. செங்கமலம் [செம் + கமலம்] கமலம் பார்க்க
செங்கமலவல்லி	செங்கமலவல்லி ceṅgamalavalli, பெ. (n.) செந்தாமரை மலரில் வாழுங் கொடி போன்ற திருமகள் (அகநி.);;{Thirumagal,} as the creeper dwelling on red lotus. ம. செங்கமலவல்லி [செங்கமலம் + வல்லி]
செங்கமலை	செங்கமலை1 ceṅgamalai, பெ. (n.) செங்கமல வல்லி, திருமகள்;{Thirumagal.} [செங்கமலம் → செங்கமலை] செங்கமலை2 ceṅgamalai, பெ. (n.) துளசி; holy basil.
செங்கமுட்டி	செங்கமுட்டி ceṅgamuṭṭi, பெ. (n.) உடைந்த செங்கல் துண்டு; brick piece. மறுவ, செங்கமட்டை செங்கமட்டி.செங்கற் சல்லி. [செங்கல் + முட்டி. மத்தி→மட்டி→முட்டி]
செங்கயல்	செங்கயல் ceṅgayal, பெ. (n.) மீன்வகை; a kind of fish. "செங்கயல் பாய்ந்து பிறழ்வன கண்டாங்கு" (மணிமே. 4:22);. [செம் + கயல் – செங்கயல்]
செங்கரடு	செங்கரடு ceṅgaraḍu, பெ. (n.) செம்மண் குன்று (வின்.);; red-hill. மறுவ, செங்குன்று, செம்மலை [செம் + கரடு – செங்கரடு]

செங்கரந்தை	செங்கரந்தை ceṅgarandai, பெ. (n.) பூடுவகை (சங்.அக.);; red-basil. [செம் + கரந்தை]
செங்கரப்பன்	செங்கரப்பன் ceṅgarappaṉ, பெ. (n.) எயிற்றுப் புண் (சங்.அக.);; red-gum. ம. செங்கரப்பன் [செம் + கரப்பன்]
செங்கரப்பான்	செங்கரப்பான் ceṅgarappāṉ, பெ. (n.) செங்கரப்பன் பார்க்க;see {Señ-garappan.} [செம் + கரப்பான்]
செங்கரா	செங்கரா ceṅgarā, பெ. (n.) 1. மஞ்சள் கலந்த செந்நிறமுள்ள கடல்மீன் வகை(சங்.அக.);; seafish, yellowish red. 2. கருஞ்சிவப்பும், பழுப்பு நிறமும் கலந்த கடல்மீன் வகை; red rock-cod, dark reddish-brown.
செங்கரிப்பான்	செங்கரிப்பான் ceṅgarippāṉ, பெ. (n.) கையாந்தகரை (பாலவா. 692); என்னும் மூலிகை; a kind of herb. [செம் + கரிப்பான்]
செங்கருங்காலி	செங்கருங்காலி ceṅgaruṅgāli, பெ. (n.) மரவகை (குறிஞ்சிப். 78, உரை);; red catechu. ம. செங்கரிங்ங்லி [செம் + கருங்காலி]
செங்கரும்பு	செங்கரும்பு ceṅgarumbu, பெ. (n.) செந்நிற முள்ள கரும்பு வகை (பதார்த்த. 178.);; rcd sugar Cane. ம. செங்கரிம்பு [செம் + கரும்பு]

செங்கல்	செங்கல் ceṅgal, பெ. (n.) 1. கட்டடம் முதலியவை கட்டப் பயன்படும் செம்மை நிறக் கனச் செவ்வகச் சுடுமண் கல், கட்டுமானப் பொருள் (பு.வெ. 6, 19, உரை);; burnt brick, as red. 2. காவிக்கல்; red ochre in lumps; laterite. "செங்கற் பொடிக்கூறை" (தி.வி. திருப்பா. 14);. 3. மாணிக்கம்; ruby. "கட்செவி யுமிழ் செங்கல் வீசுவர்" ம, பட செங்கல்லு
செங்கல்மங்கல்	செங்கல்மங்கல் ceṅgalmaṅgal, பெ. (n.) 1. மங்கின. செந்நிறம்; dimired colour. 2. அந்தி வேளையில் உண்டாகும் மங்கல் ஒளி; dimness, of the evening twilight. [செம் → செங்கல் + மங்கல்]
செங்கல்மா	செங்கல்மா ceṅgalmā, பெ. (n.) செங்கல்லின் தூள் (வின்..);; brick-dust. [செங்கல் + மா. மாவு → மா]
செங்கல்மாச்சுண்ணாம்பு	செங்கல்மாச்சுண்ணாம்பு ceṅgalmāccuṇṇāmbu, பெ. (n.) சுண்ணாம்புடன் கலந்த செங்கல்தூள் காரை; mortar of brick dust and lime. [செங்கல் + மா(வு); + சுண்ணாம்பு] சுண்ணாம்பும் செங்கற்பொடியும் கலந்த காரை மிகவும் உறுதியானது. இன்றும் பழைய கட்டுமானங்களில் இவ்வலிமையைக் காணலாம். கதைமா வந்த புதிதில், சுதைமா கற்காரையை விடச் செங்கல்மாவும் சுண்ணாம்பும் கலந்த கலவையே சிறந்ததென்ற கருத்து நிலவியது.
செங்கல்மால்	செங்கல்மால் ceṅgalmāl, பெ. (n.) செங்கற் சூளை (நெல்லை);; brick-kiln. [செங்கல் + மால். மால் = காளவாய்]
செங்கல்மாவெள ்ளம்	செங்கல்மாவெள்ளம் ceṅgalmāveḷḷam, பெ. (n.) செங்கல்வமலையென்னும் திருத்தணி மலைத்தலைவன், முருகக் கடவுள்; Murugan, as lord of {Seṅgalvakiri,} i.e., {Tiruttani} hill. "செங்கல் வராயரே வாரும்" (அருட்பா. 5. சண்முகர். காலைப். 5);. தெ. செங்கலுவ
செங்கலங்கல்	செங்கலங்கல் ceṅgalaṅgal, பெ. (n.) செந்நிறக் கலங்கலாக வரும் புது வெள்ள நீர்; freshcts, flood from rains, as turbid and reddish. "செங்கலங்கல் வெண்மணன் மேற்றவழு நாங்கூர் (திவ். பெரியதி. 4. 4:7);. [செம் + கலங்கல்]

செங்கலச்சு	செங்கலச்சு ceṅgalaccu, பெ. (n.) செங்கற் கட்டளை (இ.வ.); பார்க்க;see {Seṅgar-katalai.} மறுவ. செங்கற் கட்டளை [செங்கல் + அச்சு]
செங்கலதை	செங்கலதை ceṅgaladai, பெ. (n.) நெல்வகை (A.);; a kind of paddy.
செங்கலம்	செங்கலம் ceṅgalam, பெ. (n.) செந்தாமரை (மூ.அ.);; red lotus. [செம் + கமலம் - செங்கமலம் →செங்கலம். கமலம் → கலம்]
செங்கலறு-த்தல்	செங்கலறு-த்தல் ceṅgalaṟuttal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஈரமண்ணிலிருந்து செங்கல் வார்த்தல்; to make brick with wet clay. [செங்கல் + அறு-.]
செங்கவளநாரை	செங்கவளநாரை ceṅgavaḷanārai, பெ. (n.) செங்கானாரை பார்க்க;see {Seṅ-gānārai.} [செம் + கால் + வளம் + நாரை – செங்கால் வளநாரை → செங்கவள நாரை]
செங்கழனாரை	செங்கழனாரை ceṅgaḻṉārai, பெ. (n.) செங்கானாரை (யாழ்.அக..);; pelican ibis. [செம் + சுழல் + நாரை.]
செங்கழுத்துள் ளான்	செங்கழுத்துள்ளான் ceṅgaḻuttuḷḷāṉ, பெ. (n.) உள்ளானைப் போன்ற பறவை; red necked phalarope. [செம் + கழுத்து + உள்ளான்] இது உப்பங்கழிகளில் காணப்படும்; கூட்டம் கூட்டமாகப் பறக்கும் இயல்புடையது; உடல் நீல நிறமாகவும், மார்பு வெண்மையாகவும் இருக்கம்.
செங்கழுநாடு	செங்கழுநாடு ceṅgaḻunāṭu, பெ. (n.) ஆய் நாட்டில் இருந்த ஊர்; a place in {Äy} country. "செங்கழு நாட்டு ஐம்மாக் கொல்லை" (பாண்டிய செப்பேடு);. [செங்கழுநாடு = செங்கழுநீர்ப்பூ அதிகமாக இருந்த நாடு]

செங்கழுநீர்	செங்கழுநீர் ceṅgaḻunīr, பெ. (n.) 1. அல்லிக் கொடி வகை; purple Indian-lily. "கண்மலர் செங்கழுநீர்" (திருக்கோ. 108);. 2. செவ்வாம்பல்; red Indian water-lily. ம. செங்கழிநீர் [செம் + கழுநீர். கழுநீர் = குவளை மலர்]
செங்கழுநீர்க்கல்	செங்கழுநீர்க்கல் ceṅgaḻunīrkkal, பெ. (n.) காவிக்கல் வகை (வின்.);; red ochre, reddle. [செங்கழுநீர் + கல்]
செங்கழுநீர்க்காய்	செங்கழுநீர்க்காய் ceṅgaḻunīrkkāy, பெ. (n.) ஊதா நிறமுள்ள வழுதுணங்காய் வகை (இ.வ.);; purple brinjal. [செங்கழுநீர் + காய்]
செங்கழுநீர்ப்பற்று	செங்கழுநீர்ப்பற்று ceṅgaḻunīrppaṟṟu, பெ. (n.) செங்கல்பட்டு நகரம்;{chengal-patsu} town. [செங்கழுநீர்ப்பற்று → செங்கல்பட்டு = செங்கழுநீர் அதிகம் காணப்பட்டதால் பெற்ற பெயராகலாம்]
செங்கழுநீர்ப்புறம்	செங்கழுநீர்ப்புறம் ceṅgaḻunīrppuṟam, பெ. (n.) குளத்தில் வளரும் செங்கழுநீர் எனும் குவளை மலரை நாடோறும் அலரெடுத்து மாலையாக்கி கோயிலுக்குத் தர அமர்த்தப் பட்டவனுக்காக வைக்கப்பட்ட முதல் தொகை; capital a located for payment from interest to the person nominated for preparation of garland out of lilly flower grown in the tank. "திருவண்ணாமலை உடைய நாயனார்க்கு . . . ஒடுக்கின காசு 2000 திருச்செங் கழுநீர்ப் புறமாகக் கொடுத்தோம் (தெ.க.தொ. 8, கல். 93);
செங்கழுநீரோடை	செங்கழுநீரோடை ceṅgaḻunīrōṭai, பெ. (n.) இலால்குடி வட்டம் துறையூர் கோயிலுக்கு வழங்கப்பட்ட நிலத்தின் ஒரெல்லை; a rivulet forming one boundary of a land denoted to {Thuraiyūr} temple in {Lâlgudi} Taluk. "செங்க முநீரோடைக்கும் மேற்கே" (தெ.க.தொ.26, கல். 752);. [செங்கழுநீர் + ஓடை]
செங்களம்	செங்களம் ceṅgaḷam, பெ. (n.) அரத்தத்தால் சிவந்த இடமான போர்க்களம்; battlefield, as red with blood. 'செங்களம் படக்கொன்று' (குறுந். 1);. ம. செங்களம் [செம் + களம்]

செங்களி	செங்களி ceṅgaḷi, பெ. (n.) 1. செம்பஞ்சுக் குழம்பு; red lac-dye. "செங்களி தோய்ந்துள் சிவந்த சீறடி" (சூளா. சுயம். 101);. 2. பாக்கினை ஊறவைக்குஞ் சாயக்குழம்பு; a kind of infusion used in preparing areca-nuts "கருங்காலிச் செங்களியளைஇ" (பெருங். மகத். 14:81);. ம. செங்களி [செம் + களி]
செங்களை	செங்களை1 ceṅgaḷai, பெ. (n.) செங்கரும்பு (யாழ்.அக.);; red sugarcane. [செம் + சுழை] செங்களை2 ceṅgaḷai, பெ. (n.) குதிரை நஞ்சு (வின்.);; a mineral poison. ம. செங்கள
செங்கற்கட்டடம்	செங்கற்கட்டடம் ceṅgaṟkaḍḍaḍam, பெ. (n.) செங்கல் கொண்டு கட்டப்பட்ட கட்டடம்; building made up of bricks. [செங்கல் + கட்டடம்]
செங்கற்கட்டளை	செங்கற்கட்டளை ceṅgaṟkaṭṭaḷai, பெ. (n.) செங்கல் செய்தற்குரிய அச்சு; mould for making bricks. மறுவ, செங்கலச்சு, செங்கற் சட்டம் [செங்கல் + கட்டளை]
செங்கற்காளவாய்	செங்கற்காளவாய் ceṅgaṟkāḷavāy, பெ. (n.) செங்கற்சூளை பார்க்க;see {Seῆgar-siilai.} [செங்கல் + கானவாய்]
செங்கற்சல்லி	செங்கற்சல்லி ceṅgaṟcalli, பெ. (n.) தளம் போடுவதற்காகவும், தட்டைக்கூரை மீது போடுவதற்காகவும், உடைக்கப்பட்ட செங்கல் துண்டுகள்; broken brick jelly for flooring and weathering course over that roof. [செங்கல் + சல்லி. சன்னமாக உடைக்கப்பட்டது சல்லி]
செங்கற்சீரை	செங்கற்சீரை ceṅgaṟcīrai, பெ. (n.) காவித் துணி; ochre-colored cloth. "கையில் அர்த்த முண்டான காலம் பார்வையைச் செங்கற்சீரை கட்டிக் கூப்பிட்டுத் திரியவிடுமன்" (திவ். பெரிய திரு. 1, 1:4, வியா. ப.34);. [செங்கல் + சீரை. செங்கல் = காவிக்கல்]

செங்கற்சுவர்	செங்கற்சுவர் ceṅgaṟcuvar, பெ. (n.) செங்கல் வைத்துக்கட்டிய சுவர்; wall made up of bricks. [செங்கல் + சுவர்]
செங்கற்சூளை	செங்கற்சூளை ceṅgaṟcūḷai, பெ. (n.) உலர்ந்த களிமண் பாளங்களை (செங்கற்கள்); இடை வெளியிட்டு அடுக்கி, அதில் மரத்துண்டுகள் இட்டு, எரித்துச்சுடும் அமைப்பு; stack of dried bricks with wooden blocks as fuels to burn kiln. மறுவ. செங்கற் காளவாய் [செங்கள் + சூளை]
செங்கற்பால்	செங்கற்பால் ceṅgaṟpāl, பெ. (n.) நீரில் கலக்கிய செங்கற் பொடி (வின்.);; brick-dust mixed with water. [செங்கல் + பால்]
செங்கற்பொடி	செங்கற்பொடி ceṅgaṟpoḍi, பெ. (n.) 1. செங்கல்லின் தூள்; brick-dust. 2. செங்கற்றுண்டு (இ.வ.);; brick-bat, piece of brick. மறுவ, செங்கற்சல்லி [செங்கல் + பொடி]
செங்கற்றலை	செங்கற்றலை ceṅgaṟṟalai, பெ. (n.) மீன்வகை (யாழ்.அக.);; a kind of fish. [செம் + கற்றலை]
செங்கற்றாழை	செங்கற்றாழை ceṅgaṟṟāḻai, பெ. (n.) கற்றாழை வகை (சித்.அக.);; a species of alocs. [செம் + கற்றாழை]
செங்கறுப்பிறுங்கு	செங்கறுப்பிறுங்கு ceṅgaṟuppiṟuṅgu, பெ. (n.) சோள வகை (விவசா. 3);; a kind of maize. [செம் + கறுப்பு + இறுங்கு. இறுங்கு = சோளம்]

செங்கனல்	செங்கனல் ceṅgaṉal, பெ. (n.) 1. கொழுந்து விட்டெரியுந்தீ; blazing fire. "செங்கனல் வெண்மயிர் செல்ல" (கம்பரா. வாலிவதை 50); 2. செந்தணல் பார்க்க (இ.வ.);;see {šen-daṇal.} மறுவ, செந்தணல், செஞ்சுடர் [செம் + கனல்]
செங்கனிறமணி	செங்கனிறமணி ceṅgaṉiṟamaṇi, பெ. (n.) படிதமென்னும் ஒருவகை மணி (கோவாங்கப் பதுமராகம்); (யாழ்.அக.);; a kind of precious Stone. [செங்கல் + நிறம் + மணி]
செங்காகம்	செங்காகம் ceṅgākam, பெ. (n.) செம்போத்து (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {šcm-pōttu.} மறுவ. செம்புகம் [செம் + காகம்]
செங்காட்டுக் கோட்டம்	செங்காட்டுக்கோட்டம் ceṅgāṭṭukāṭṭam, பெ. (n.) முதல் இராசராசன் ஆட்சிக்கு உட்பட்ட செயங்கொண்டசோழ மண்டலத்தில் இருந்த 24 கோட்டங்களுள் ஒன்று; one of the 24 areas (kottam); in {Jayamkoṇda Chōla maṇdalam} in first Rajaraja empire. "செயங்கொண்ட சோழ மண்டலத்து செங்காட்டுக் கோட்டத்து மாகனூர் நாட்டு மணிமங்கலம்" (தெ.க.தொ.2, 28);.
செங்காடக்கோடன்	செங்காடக்கோடன் ceṅgāṭakāṭaṉ, பெ. (n.) மதுராந்தகம் வட்டாரத்திலுள்ள திருப்புலி வனம் கோயிலுக்கு நந்தா விளக்கு எரிப்பதற்கு ஆக்களைக் கொடையாக வழங்கியவன்; a person who denoted cows for the lighting of Thiruppulivanam temple in Madurandagam taluk. "இராசக்கோன் விளக்கு காலும் பிடாரன் மகன் செங்காடக்கோடன் விளக்கு காலும்" (தெ.க. தொ-6, கல் 326.5);
செங்காடை	செங்காடை ceṅgāṭai, பெ. (n.) காடைப்புள் வகை (M.M.885);; rock bush quail. [செம் + காடை]
செங்காந்தள்	செங்காந்தள் ceṅgāndaḷ, பெ. (n.) செந்நிற முள்ள கொடி வகை (திவா.);; red species of Malabar glory-lily. [செம் + காந்தன்]
செங்காமாரி	செங்காமாரி ceṅgāmāri, பெ. (n.) நெற்பயிரில் விழும் நோய் வகை (நாஞ்);; a blighting disease of paddy. ம. செங்காமாரி [செம் + காய் + மாரி – செங்காமாரி]

செங்காய்	செங்காய் ceṅgāy, பெ. (n.) பழுக்கும் பருவத்துள்ள காய்; fruit almost ripe. மறுவ, உதைக்காய்;உதைப்பழம் க. செங்காய் [செம் + காய்]
செங்காய்ப்புண்	செங்காய்ப்புண் ceṅgāyppuṇ, பெ. (n.) பழுக்காத புண் (இ.வ.);; unripe boil. [செங்காய் + புண்]
செங்காய்வே ளை	செங்காய்வேளை ceṅgāyvēḷai, பெ. (n.) பூடுவகை (யாழ்.அக.);; a herb. [செங்காய் + வேளை]
செங்கார்	செங்கார் ceṅgār, பெ. (n.) மழைக்காலத்து விளையும் மங்கிய செந்நிறமுள்ள நெல்வகை (சங். அக.);; a kind of dark-red paddy growing in rainy season. [செம் + கார்]
செங்காரனி	செங்காரனி ceṅgāraṉi, பெ. (n.) கருஞ் சிவலையான பெற்றம் முதலிய விலங்குகள் (யாழ்ப்.);; dark-red animal as cow. மறுவ, செங்காரி [செம் + கார் - செங்கா → செங்காரணி. கார் = கருமை]
செங்காரி	செங்காரி1 ceṅgāri, பெ. (n.) செங்காரனி பார்க்க;see {Señ-gărani,} செங்காரி2 ceṅgārittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சினம், வெயில் கடுமை இவற்றால் முகஞ்சிந்து காட்டுதல்; to flush or redden, as face due to anger or exposure to scorching heat. 2. பருவமழையின்றி பயிர்கள் கதிர் வாங்காது செந்நிறமாதல்; to redden without forming ears, as paddy, crop for want of seasonal rains.

செங்காரை	செங்காரை1 ceṅgārai, பெ. (n.) கன்மீன் (M.M.105);; bride-fish. [செம் + காரை] செங்காரை2 ceṅgārai, பெ. (n.) காரைச்செடி (L.);; spurious honey-thorn. [செம் + காரை. காரை = முட்செடி]
செங்காலி	செங்காலி ceṅgāli, பெ. (n.) செங்கருங்காலி பார்க்க;see {šeň-garuń-gāli.} 'பாங்குறு செங்காலி கருங்காலி (சிலப். 3:26, உரை);. ம. செங்ஙாலிக்காலி [செம் + காலி.] செங்காலி ceṅgāli, பெ. (n.) 1. செங்கழுநீர் (அக.நி.);; purple Indian water lily. 2. குங்குமக் காவி (இ.வ.);; saffron ochre தெ. செங்காலி [செம் + காவி]
செங்காவிதி	செங்காவிதி ceṅgāvidi, பெ. (n.) கணக்கன்; accountant. 'புகருடையர் செங்காவிதி நல்லாண்டார்' (ஆவணம்: 10-12. பக். 20);. [செம் + காவிதி. காவிதி பார்க்க]
செங்கானாரை	செங்கானாரை ceṅgāṉārai, பெ. (n.) சிவந்த காலையுடைய நாரைவகை; pelican ibis, as having red legs. "செங்கானாரை செல்வன காண்மின்" (பெருங், உஞ்சைக். 40:23);. [செம் + கான் + தாரை]
செங்கிடை	செங்கிடை ceṅgiḍai, பெ. (n.) ஒருவகை முட் செடி; prickly sesban. "நீலச் சுருளுஞ் செங்கிடையுங் கொண்டு" (கம்பர மிதிலை14);. [செம் + கிடை]
செங்கிடைச்சி	செங்கிடைச்சி ceṅgiḍaicci, பெ. (n.) ;see {Señ-gigai.} [செங்கிடை → செங்கிடைச்சி]

செங்கிரந்தி	செங்கிரந்தி ceṅgirandi, பெ. (n.) ஒருவகை (மேக);க்கட்டி (மூ.அ.);; venereal herpes. 2. செந்நிறப் புண்கட்டி (M.L.);; crysipclas. [செம்(மை); + கிரந்தி]
செங்கிளுவை	செங்கிளுவை ceṅgiḷuvai, பெ. (n.) கீச்சுத் தாரா (M.M.338);; whistling teal. 2. ஒருவகை மரம் (சங்.அக.);; a kind of jujube. செம் +கிளுவை]
செங்கீரை	செங்கீரை1 ceṅārai, பெ. (n.) ஒருவகைக் கீரை (தைலல. தைல. 135);; cocks comb greens. ம. செஞ்சீர [செம் + கீரை] செங்கீரை2 ceṅārai, பெ. (n.) செங்கீரைப் பருவம் பார்க்க (இலக்.வி.806);;see {Señ-girai-ppraгшvaлт.} [செம் + கீரை]
செங்கீரைப்பருவம்	செங்கீரைப்பருவம் ceṅāraipparuvam, பெ. (n.) பிள்ளைத் தமிழ்ப்பருவங்கள் பத்தினுள், குழந்தை பிறந்த ஐந்தாம் திங்களில் தன் தலையை நிமிர்த்தி இங்குமங்கும் அசைத்தாட்டுவதைச் சிறப்பித்துக் கூறும் பகுதி; one of the ten section of {pillai-t-tamil} describing the stage of childhood in which the child lifts up its head and nods itin about the fifth month from its birth. [செங்கீரை + பருவம்]
செங்குங்கிலியம்	செங்குங்கிலியம் ceṅguṅgiliyam, பெ. (n.) செந்நிறமான குங்கிலிய வகை (வின்.);; red resin. [செம் + குங்கிலியம்]
செங்குங்குமம்	செங்குங்குமம் ceṅguṅgumam, பெ. (n.) செஞ்சந்தனம் (பிங்.);; red sanders. [செம் + குங்குமம்]
செங்குட்டம்	செங்குட்டம் ceṅguṭṭam, பெ. (n.) நோய் வகை; a disease. "தணிந்திடச் செய்யா திடர் செய்யுஞ் செங்குட்ட ரோகர்" (கடம்பு. பு. இலீலா.124);. [செம் + குட்டம்]
செங்குட்டுவன்	செங்குட்டுவன் ceṅguṭṭuvaṉ, பெ. (n.) இளங்கோவடிகட்குத் தமையனும் பெரும்புழ் பெற்றவனுமான சேரவரசன்(பதிற்றுப்.5.பதி.);; a famous {Séra} king, brother of {Ilangóvadigal.} சேரன்செங்குட்டுவன் பார்க்க

செங்குடை	செங்குடை ceṅguḍai, பெ. (n.) செந்நிறமுள்ள குடை; red umbrella. க. கெங்கொடெ [செம் + குடை]
செங்குணக்கு	செங்குணக்கு ceṅguṇakku, பெ. (n.) நேர்கிழக்கு; due cast. "காவிரிப்பாவை செங்குணக் கொழுகி" (மணிமே. பதி. 13); [செம் + குணக்கு]
செங்குத்தாய்விழு-தல்	செங்குத்தாய்விழு-தல் ceṅguddāyviḻudal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) தலைகுப்புற விழுதல் (உ.வ.);; to fall headlong. மலை மீதிருந்து செங்குத்தாய் அவன் விழுந்ததால் மண்டை உடைந்து மடிந்தான் (உ.வ.); [செங்குத்து + ஆய் + விழு-.]
செங்குத்தான்	செங்குத்தான் ceṅguttāṉ, பெ. (n.) பறக்கும் புறாமீது உருண்டையடிக்குங் குழல்; blow. pipe, used for shooting {pigeons.} Malay, sumpitan.
செங்குத்து	செங்குத்து ceṅguttu, பெ. (n.) 1. மேலிருந்து கீழ்விழும் பொருளின் பாதை; perpendicular. 2. பக்கச் சாய்வு இல்லாத நிலை: hotstanting on either side. 3. கிடை மட்டத்திலிருந்து சமமாக எழும்பும் கோடு; line perpendicular to the base. 4. 90 பாகைக் கோணத்தின் இரு பக்கங்கள்; sides of a rectangle. செங்கோண முக்கோணத்தில் இரு பக்கங்களில் ஒன்று கிடைக்கோடாயின் மற்றது செங்குத்துக் கோடு. ம, செங்குத்து [செம் + குத்து]
செங்குத்துமேடு	செங்குத்துமேடு ceṅguttumēṭu, பெ. (n.) மிக உயரமான மேட்டுநிலம்; mesa. [செங்குத்து + மேடு]
செங்குத்துவழிகால்	செங்குத்துவழிகால் ceṅguttuvaḻikāl, பெ. (n.) நீர்போக்கிற்கு ஏற்றமான வழி; shaftspillway. [செங்குத்து + வழிகால்]

செங்குந்தம்	செங்குந்தம்1 ceṅgundam, பெ. (n.) கண்ணில் விழுங் குந்த நோய் (வின்.);; tubercle on the cornea of the eye. [செம் + குந்தம். செங்குமுதரோகம் பார்க்க] செங்குந்தம்2 ceṅgundam, பெ. (n.) அரத்தத் தாற் சிவந்த ஈட்டி (ஈட்டியெழுபது);; spear red with blood. [செம் + குந்தம்]
செங்குந்தர்	செங்குந்தர் ceṅgundar, பெ. (n.) செந்நிற ஈட்டியையுடைய கைக்கோளர் (திவா.);; persons of {Kaikóla} caste, as the spearmen of ancient times. [செங்குந்தம் → செங்குந்தர்]
செங்குமரி	செங்குமரி ceṅgumari, பெ. (n.) சிவப்புக் கற்றாழை; red aloe. [செம் + குமரி]
செங்குமரு	செங்குமரு ceṅgumaru, பெ. (n.) வேம்பு; neem tree.
செங்குமிழ்	செங்குமிழ் ceṅgumiḻ, பெ. (n.) குமிழ மரவகை (சூடா.);; small Cashmire tree. [செம் + குமிழ்]
செங்குமுகி	செங்குமுகி ceṅgumugi, பெ. (n.) சிவப்புத் தொட்டி நஞ்சு red poison.
செங்குமுதம்	செங்குமுதம் ceṅgumudam, பெ. (n.) செவ்வாம்பல்; red Indian water lily. "செய்யிற் கொய்யுஞ் செங்குமுதம்" (கம்பரா.பூக்கொமய் 33);. [செம் + குமுதம்]
செங்குமுதரோகம்	செங்குமுதரோகம் ceṅgumudarōkam, பெ. (n.) கண்ணின் கருவிழியில் செங்கழுநீர்ப் பூப் போல் சிவப்பான சதை வளர்ந்து, குத்தல், எரிச்சல் முதலிய வலிகளை உண்டாக்கும் நோய்; red growth of flesh over the pupil of the eye marked by acute pain, burning sensation ctc. (சா.அக.);.

செங்குயில்	செங்குயில் ceṅguyil, பெ. (n.) ஒருவகைக் குயில்; banded bay cuckoo. [செம் + குயில்] தமிழ்நாட்டின் மேற்கு மாவட்டங்களின் அடர்ந்த காடுகள், தோப்புகளில் காணப் படும் பறவை. இது செம்பழுப்பான உடலில் பழுப்பு நிறக் குறுக்குக்கோடுகளைக் கொண்டது.
செங்குரங்கு	செங்குரங்கு ceṅguraṅgu, பெ. (n.) முகம் செந்நிறமாகவுள்ள குரங்குவகை; red monkey. opp, to {karu-ñ-gurañgu.} [செம் + குரங்கு]
செங்குருகடம்	செங்குருகடம் ceṅgurugaḍam, பெ. (n.) உடம்பின் அரத்தத்தில் வாழும் சிறிய அணுப் பூச்சிகள்; a minute organism forming the constitutent material of blood corpusles. [செங்குருதி + கடம்]
செங்குருகு	செங்குருகு ceṅgurugu, பெ. (n.) ஒருவகைப் பறவை; a kind of bird, chestnut bittern. [செம் + குருகு] தமிழகத்தில் ஆற்றங்கரையோரம் நெல் வயல்களையும் புதர்களையும் சார்ந்து காணப் படும் பறவை. செம்பழுப்பான உடலையும், வெண்மையான தொண்டையையும் உடையது; மிகவும் அச்சங் கொள்ளும் இயல்பினது.
செங்குலிகம்	செங்குலிகம் ceṅguligam, பெ. (n.) இங்குலிகம், சாதிலிங்கம்; vermilion. "அரக்குறு நறுநீ ரஞ்செங் குலிகம்" (பெருங். உஞ்சைக். 41:16);. [செம்மை + குலிகம்]
செங்குவளை	செங்குவளை ceṅguvaḷai, பெ. (n.) செங்கழுநீர் பார்க்க;see {Señ-galu-nir:} [செம் + குவளை]
செங்குளம்	செங்குளம் ceṅguḷam, பெ. (n.) இராமநாதபுரம், சாத்தூர் என்னுமிடத்தில் இருந்த பழைய குளம்; an old pond at {Śāttur} in Ramanatha puram. "நீர்ப்புகழ் மலியேரியோடு செங்குளமு நாடினோர் தமக்கில்லா" (தெ.க.தொ.14, கல். 44,19);. [செம் + குளம்]

செங்குளம்படி	செங்குளம்படி ceṅguḷambaḍi, பெ. (n.) மான் குளம்படிக் கொடி; deer's hoof creeper. [செம் + குளம்படி] மான் குளம்பைப் போன்றதும் செம்மையானதுமான கொடி.
செங்குளவி	செங்குளவி ceṅguḷavi, பெ. (n.) செம்மஞ்சள் நிறமுள்ள குளவி வகை (வின்.);; bright yellow hornet. opp. to {karu-ñ-guḷavi.} [செம் + குளவி]
செங்குறிஞ்சி	செங்குறிஞ்சி ceṅguṟiñji, பெ. (n.) மரவகை; Travancore red-wood. " செங்குறிஞ்சித் தாரார் நறுமாலை" (திவ்.இயற். சிறியதிரு. 16);. ம. செங்குறுஞ்ஞ [செம் + குறிஞ்சி]
செங்குறுவை	செங்குறுவை ceṅguṟuvai, பெ. (n.) ஒரு வகை நெல்; a kind of paddy. "கோடைக் குறுவை குளவாளை செங்குறுவை" (நெல்விடு:179);. [செம் + குறுவை]
செங்குன்றி	செங்குன்றி ceṅguṉṟi, பெ. (n.) குன்றி (மூ.அ.);; crab's eye. ம. செங்குன்னி மறுவ. குன்றிமணி, குன்றி முத்து [செம் + குன்றி] பொன் நிறுப்பதற்குப் பயன்படும் ஒரு கொட்டை; சிவப்பு, கறுப்பு வண்ணத்துடன் இருக்கும்.
செங்குன்று	செங்குன்று ceṅguṉṟu, பெ. (n.) கண்ணகியின் இறுதிக் காலத்தோடு தொடர்புடைய மலை; the hill connected with the last days of {Kannagi} of {Silappadikāram.} சிலப்பதிகாரத்தின் இரும்பதவுரைகாரர் செங்குன்று என்பது இக்காலத் திருச்செங்கோடு என்று அடையாளம் காட்டுகிறார். இதனை அடியார்க்கு நல்லார் ஒப்பவில்லை. சுருளிமலை மேலுள்ள மங்கலாதேவி கோயிலோடு தொடர்புபடுத்தி இப்போதைய கருத்து நிலவுகிறது. [செம் + குன்று]
செங்கெறால்	செங்கெறால் ceṅgeṟāl, பெ. (n.) இறால் மீன் வகை (மீனவ.);; a kind of prawns. [சிங்கிறால் → செங்கெறால்]

செங்கை	செங்கை ceṅgai, பெ. (n.) 1. கொடுக்குந் தன்னமையுள்ள கை; fair, liberal hand. "செங்கையோன் நங்கை" (கம்பரா. சூர்ப்ப. 39);. 2. யாழ்விண்மீன் (திருவாதிரை); (சூடா.);; the 6th star. [செம் + கை]
செங்கையான்	செங்கையான் ceṅgaiyāṉ, பெ. (n.) சிவப்புக் கரிசலாங்கண்ணி; a red variety of Eclipta prostrata. [செம் + கையான், கையான் = கரிசலாங் கண்ணி.]
செங்கையொளிதம்	செங்கையொளிதம் ceṅgaiyoḷidam, பெ. (n.) கருங்குளவி; black wasp beetle (சா.அக.);.
செங்கொடிக்காணம்	செங்கொடிக்காணம் ceṅgoḍikkāṇam, பெ. (n.) பழைய வரிவகை (தெ.க.தொ. 2, 352);; an ancient tax. [செம் + கொடி காணம்]
செங்கொடிவேலி	செங்கொடிவேலி ceṅgoḍivēli, பெ. (n.) இளஞ்சிவப்பு நிறப்பூவுள்ள கொடி வகை (யாழ்.அக.);; rosy-flowered leadwort. ம. செங்கொடிவேலி [செம் + கொடிவேலி]
செங்கொடிவேரி	செங்கொடிவேரி ceṅgoḍivēri, பெ. (n.) செங்கொடிவேலி பார்க்க;see {šeṅ-godi-vēli.} [செங்கொடி வேலி → செங்கொடுவேரி]
செங்கொய்யா	செங்கொய்யா ceṅgoyyā, பெ. (n.) கொய்யாப் பழ வகை (M.M. 333);; red guava. [செம் + கொய்யா]
செங்கொல்	செங்கொல் ceṅgol, பெ. (n.) செம்பொன் (பிங்..);: pure gold. [செம் + கொல்] கொல்லுத் தொழிலில் அதிகம் பயன்படுவது பொன். எனவே கொல் என்பது பொன்னைக் குறித்தது.

செங்கொல்லர்	செங்கொல்லர் ceṅgollar, பெ. (n.) தட்டார்; gold smiths. [செம் + கொல்லர்]
செங்கொள்	செங்கொள் ceṅgoḷ, பெ. (n.) கொள்ளு வகை; Madras horse-gram. கருஞ்கொள்ளுஞ் செங்கொள்ளுந் தூணிப் பதக்கென்று" (நாலடி. 387);. [செம் + கொள்]
செங்கொன்னை	செங்கொன்னை ceṅgoṉṉai, பெ. (n.) செங்கொன்றை பார்க்க;see {எர்.gonrai.} [செம் + கொன்னை]
செங்கோட்டம்	செங்கோட்டம் ceṅāṭṭam, பெ. (n.) செந்நிற முள்ள ஒரு கிழங்கு; red Arabian costum. [செம் + கோட்டம்]
செங்கோட்டைச் சிவப்பி	செங்கோட்டைச்சிவப்பி ceṅāṭṭaiccivappi, பெ. (n.) புளிச்சிறு கீரை; a kind of sour green.
செங்கோடு	செங்கோடு ceṅāṭu, பெ. (n.) 1. செங்குத்தான மலை; steep precipice, precipitous cliff. "செங்கோடு பாய்துமே யென்றாள் மன்" (ehyo/ 372);. 2. நாமக்கல் மாவட்டத்திலுள்ள திருச்செங்கோடு; Thiruchengodu in Namakkal. "செந்திலுஞ் செங்கோடும்" (சிலப். குன்றக்.);. 3. செருந்தி (சூடா.);; panicled golden blossomed pear tree. 4. செங்குத்துக்கோடு; perpendicular. ம. செங்கோடி. [செம் + கோடு. கோடு = மலை]
செங்கோணம்	செங்கோணம் ceṅāṇam, பெ. (n.) 90O பாகை கொண்ட கோணம்; right angle. [செம் + கோணம்]

செங்கோல்	செங்கோல் ceṅāl, பெ. (n.) 1. அரச இலச்சினை பொறிக்கப்பட்ட அரசாட்சிச் சின்னமாகிய நேர் கோல்; sceptre, a symbol of sovereignty. "சேயுயர் விற்கொடிச் செங்கோல் வேந்தே" (சிலப். 26:139);. 2. அறுவகை நாட்டமைதிகளில் ஒன்றாகிய நல்லரசாட்சி; kingly justice, impartial administration of justice, one of six principles of a state. opp. to {kodu-i-g5l.} "செங்கோல் காட்டிச் செய்தவம் புரிந்த (மணிமே, 18:82);. 3. பழுக்கக் காய்ந்த சலாகை; red-hot rod. "தீத்துறு செங்கோல் (மணிமே, 18:2);. ம. செங்கோல் [செம் + கோல்]
செங்கோல்கோடு-தல்	செங்கோல்கோடு-தல் ceṅālāṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) அரச முறை (நீதி); தவறுதல்; to fail in justice, rule unrighteously, as the sceptre slanting. "செங்கோல் கோடியோ செய்தவம் பிழைத்தோ" (மணிமே. 28:188);. [செங்கோன் + கோடு-.]
செங்கோலம்	செங்கோலம் ceṅālam, பெ. (n.) செம்பு மணல் (வின்.);; sand containing copper-ore. [செம் + கோலம்]
செங்கோலறுகு	செங்கோலறுகு ceṅālaṟugu, பெ. (n.) அறுகு வகை (பு,வெ,10, முல்லைப். 3, உரை.);; a kind of hurrialli grass. [செம் + கோலறுகு]
செங்கோலோச்சு-தல்	செங்கோலோச்சு-தல் ceṅālōccudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) அறம் (நீதி); தவறாது அரசு புரிதல்; to rule righteously, as wielding the sceptre properly. "செல்வவேந்தன் செங்கோ லோச்சி" (பெருங். வத்தவ. 14:185);. [செங்கோன் + ஒச்சு]
செங்கோற்கடவுள்	செங்கோற்கடவுள் ceṅāṟkaḍavuḷ, பெ. (n.) அறக்கடவுள், யமன்; Yama, as the god dispensing impartial justice. [செங்கோல் + கடவுள்]
செங்கோற்பொறையன்	செங்கோற்பொறையன் ceṅāṟpoṟaiyaṉ, பெ. (n.) சேரமான் பெருமாளுக்கு முன் சேரநாட்டையாண்ட அரசர்; the predecessor of {Šēramān perumāḷ.} [செங்கோல் + பொறையன்] பொறையன் சேர மன்னர்களின் அடைமொழி

செங்கோன்தரைச்செலவு	செங்கோன்தரைச்செலவு ceṅāṉtaraiccelavu, பெ. (n.) மறைந்து போன தமிழ் நூல்; a Tamil book lost in time.
செங்கோன்மை	செங்கோன்மை ceṅāṉmai, பெ. (n.) அரச முறைமை நீதி (குறள்,அதி. 55);; righteous rule. ம. செங்கோம [செம் + கோன்மை]

செச்சை

செச்சை1 ceccai, பெ. (n.)

சிவப்பு; redness.

"செச்சை வாய்திறந்து" (திருவிளை. வலை. 24);.

2. வெட்சி; scarlet ixora.

"செச்சைக் கண்ணியன்" (திருமுருகு. 208);.

3. செந்துளசி (மலை.);; ied basil.

ம. செச்ச, செக்கி

[கல் (சிவப்பு → செல் → செள் → செட்டு → செச்சு → செச்சை]

செச்சை2 ceccai, பெ. (n.)

1. வெள்ளாட்டுக் கடா; he-goat.

"வெள்ளாட்டுச் செச்சை போல" (புறநா. 286);.

2. ஆடு; sheep.

"செச்சைக் கண்டத் தொத்துன் போல" (ஞானா பாயி 5:12);.

3. மேழ ஓரை (விதான. நல்வினை. 9);; aries of the zodiac.

ம. செச்ச;தெ. த்கத்சு

[சே → செச்சை]

செச்சை3 ceccai, பெ. (n.)

1. சந்தனக் குழம்பு (திவா.);; sandal unguent.

2. நீறு (அக.நி.);; ashes.

3. சட்டை; coat.

"உதிரச் செச்சை யொண்ணிண மீக்கொ டானை

" (சீவக. 1050);.

[செம் → செச்சை]

செச்சை4 ceccai, பெ. (n.)

1. தழைகள் வேய்ந்த விடுதி; resting-place with roof of foliage.

"மன்றஞ் செச்சையும் பலகண்டான்" (குற்றா. தல.கவுற்சன.90);.

2. காடு (அக.நி.);; forest.

3. இலிங்கங்கட்டிகள் அணிந்து கொள்ளும் இலிங்கப் பெட்டகம்; a little casket for {liñgam,} worn by {Lingayats.}

லிங்கச் செச்சை (இ.வ.);

ம, செச்ச;க. தெ. செச்செ

[செத்தை → செச்சை]

செச்சை5 ceccai, பெ. (n.)

இரட்டை (அக.நி.);; pair or set.

[தெண்டை → தெச்சை. தெண்டை = இரட்டை.]

செஞ்ச	செஞ்ச ceñja, வி.எ. (adv.) 1. நேராக; properly, directly. "செஞ்ச நிற்போரைத் தெரிசிக்க" (திருமந் 2118);. 2. முழுதும் (யாழ்.அக..);; abundantly; completely, wholly. [செஞ்செவே → செஞ்ச] செஞ்செவே பார்க்க
செஞ்சடைச்சி	செஞ்சடைச்சி ceñjaḍaicci, பெ. (n.) மஞ்சட் பூவுள்ள செடி வகை (L.);; yellow-flowered climbing Indian linden. [செம் + சடைச்சி]
செஞ்சடையோன்	செஞ்சடையோன் ceñjaḍaiyōṉ, பெ. (n.) காசுமீரத்துப் படிகக்கல் (யாழ்.அக.);; a kind of red crystal. [செம் + சடையோன். செந்நிறமான படிகக்கல்]
செஞ்சந்ததி	செஞ்சந்ததி ceñjandadi, பெ. (n.) சிவப்பு ஆவிரை; red variety of cassia curiculata.
செஞ்சந்தனம்	செஞ்சந்தனம் ceñjandaṉam, பெ. (n.) 1. சந்தன மரவகை; red sanders. 2. மரவகை; Travancore red-wood. [செம் + சந்தனம்]
செஞ்சம்	செஞ்சம் ceñjam, பெ. (n.) 1. நேர்மை; correctness, directness. 2. நிறைவு, முழுமை; completeness, fullness. "செஞ்சமுற வேறல் செயமென்று" (குற்றாதலதிருமால். 114);. [செஞ்சு → செஞ்சம்] இயல்பாக எல்லாரையுஞ் சுடவேண்டிய நெருப்பானது வாய்மை, குற்றமின்மை, கற்பு, தெய்வநம்பிக்கை முதலிய பண்புகளை மெய்ப்பிக்கும் செய்வச் சான்றாக நின்று சுடாதிருப்பதால் தீயின்
செஞ்சம்பா	செஞ்சம்பா ceñjamba, பெ. (n.) நான்கு அல்லது ஐந்து திங்களில் பயிராகும் சம்பா நெல் வகை (பதார்த்த. 804);; a red {Samba} paddy, maturing in four or five months. [செம் + சம்பா]
செஞ்சாந்து	செஞ்சாந்து ceñjāndu, பெ. (n.) 1. குங்குமம் (திவா.);; saffron powder. 2. சந்தனக்கூட்டு; fragrant sandal-paste. "செஞ்சாந்து புலர்த்துந் தேக்க ணகிற்புகை" (பெருங். உஞ்சைக். 33:64);. [செம் + சாந்து]

செஞ்சாமாருதம்	செஞ்சாமாருதம் ceñjāmārudam, பெ. (n.) 1. மழையோடு கூடிய காற்று; violent stom, boisteros wind and rain. "செஞ்சாமாருதம் போலே நொடிக்கிறேன்" (இராமநா. ஆரணி.5);. 2. திறனை வெளிப்படுக்கை (உ.வ.);; show or display of skill. [செம் + (சமம் →); சா + மாருதம். மாருதம் = காற்று]
செஞ்சாமிருதம்	செஞ்சாமிருதம் ceñjāmirudam, பெ. (n.) செஞ்சாமாருதம், 2. பார்க்க;see {seriamärudam,} [செஞ்சாமாருதம் → செஞ்சாமிருதம்]
செஞ்சாமை	செஞ்சாமை ceñjāmai, பெ. (n.) ஒரு வகைச் சாமை; red species of little millet. [செம் + சாமை]
செஞ்சால்	செஞ்சால் ceñjāl, பெ. (n.) துமுக்கி (துப்பாக்கி); (யாழ்.அக.);; gun, rifle. [செம் + சால்]
செஞ்சாலி	செஞ்சாலி ceñjāli, பெ. (n.) உயர்தரச் செந் நெல்வகை; a kind of superior yellowish paddy. "செஞ்சாலி நெல்லின் வளர்சோ றளிக்கொள்" (தேவா. 37:7);. ம. செஞ்சாலி [செம் + சாலி]
செஞ்சி	செஞ்சி ceñji, பெ. (n.) விழுப்புரம் மாவட்டத்தில் திண்டிவனம் திருவண்ணாமலை இடையே யுள்ள வரலாற்றுப் புகழ் பெற்றதும் அரனுடையதுமான ஒரு குறிஞ்சி நிலத்தூர் (G.S.A.D);; Ginji, a hill fortress of historical interest in Villupuram district.
செஞ்சிக்கோட்டை	செஞ்சிக்கோட்டை ceñjikāṭṭai, பெ. (n.) செஞ்சியிலுள்ள கோட்டை; fort at Ginji. [செஞ்சி + கோட்டை] திண்டிவனம், திருவண்ணாமலை இடையில் உள்ள செஞ்சி, வீர இளைஞன் இராசா தேசிங்கு பற்றிய நாட்டுப்பாடலால் பெரும் புகழ் பெற்றது. இராசகிரி, கிருட்ண கிரி, சந்திரகிரி ஆகிய மூன்று வான்
செஞ்சியர்கோன்காடவன்	செஞ்சியர்கோன்காடவன் ceñjiyarāṉkāṭavaṉ, பெ. (n.) செஞ்சியில் வாழ்ந்த குறுநில மன்னன்; a king lived in Ginji. பல்லவ குலமரபைச் சார்ந்தவன். [செஞ்சியாகோன் + காடவன்]

செஞ்சிலுவைச்சங்கம்	செஞ்சிலுவைச்சங்கம் ceñjiluvaiccaṅgam, பெ. (n.) போர், புயல், பஞ்சம் போன்ற சீரழிவுகளால் அல்லலுறும் மக்களுக்கு மருத்துவ உதவியும் பிற உதவிகளும் வழங்கக் கூடிய ஒரு பன்னாட்டுத் தொண்டு நிறுவனம்; Red cross society an international organisation to help the people affected by war, cyclone, faminc etc. [செம் + சிலுவை + சங்கம். . Syr; slibo → த. சிலுவை, Skt, sarigha → த. சங்கம்]
செஞ்சிலை	செஞ்சிலை1 ceñjilai, பெ. (n.) 1. சிவந்தகல் (யாழ்.அக.);; a red stone. 2. செங்காவி; red ochre. [செம் + சிலை] பெருங்கல்லில் இருந்து செதுக்கும்போது சிதறி விழும் சிறுகல்லிற்குப் பெயர் 'சில்' ஆகும். இதனால் தான் செதுக்கப்பட்ட கல்லிற்கு ஆகுபெயராய் சிலை என்ற பெயர் உண்டாயிற்று. செஞ்சிலை2 ceñjilai, பெ. (n.) அழகிய வில்; beautiful bow. "செஞ்சிலைக் கரத்தர்" (கம்பரா. மிதிலை. 20);. [செம் + சிலை]
செஞ்சிற்றகத்தி	செஞ்சிற்றகத்தி ceñjiṟṟagatti, பெ. (n.) மரவகை (சத்-அக.);; variety of comon sesban. [செம் + சிற்றகத்தி]
செஞ்சீரகம்	செஞ்சீரகம் ceñjīragam, பெ. (n.) செந் நிறமுள்ள சீரக வகை (யாழ்.அக.);; red cumin. ம. செஞ்சீரகம் [செம் + சீரகம்]
செஞ்சு	செஞ்சு ceñju, பெ. (n.) செஞ்சம் பார்க்க;see {seilam.} "செஞ்சுறு செஞ்சுடர்" (திருமந் 1743);. ம. செஞ்சு (அழகு); [கல் → செல் → சென் → செட்டு → செச்சு → செஞ்சு = செம்மை, செவ்வை, நிறைவு]
செஞ்சுடர்	செஞ்சுடர் ceñjuḍar, பெ. (n.) 1. பகலவன் (பிங்.);; Sun. 2. எரியும் நெருப்பு (யாழ்.அக.);; fire. ம. செஞ்சுடர்;க. கெஞ்சொடர் [செம் சுடர்]

செஞ்சுடர்ப்பகவன்	செஞ்சுடர்ப்பகவன் ceñjuḍarppagavaṉ, பெ. (n.) 1. நெருப்பு (திவா.);; the Fire-god. 2. பகலவன் (வின்.);; the Sun-god. [செம் + சுடர் + பகவன்]
செஞ்சுருட்டி	செஞ்சுருட்டி ceñjuruṭṭi, பெ. (n.) ஒரு பண்; one musical mode. ம. செஞ்சுருட்டி [செம் + சுருட்டி சுருட்டி = பண்]
செஞ்சுருட்டை	செஞ்சுருட்டை1 ceñjuruṭṭai, பெ. (n.) சுருட்டைப் பாம்பு வகை; the yellow variety of Echis carinata, red carpet-snake. [செம் + சுருட்டை] சுருட்டை = ஒருவகைப் பாம்பு செஞ்சுருட்டை2 ceñjuruṭṭai, பெ. (n.) கேழ்வரகு வகை (விவசா.3);; a species of ragi. [செம் + சுருட்டை. சுருட்டை = சுருண்ட கதிரையுடைய கேழ்வரகு]
செஞ்சுறா	செஞ்சுறா ceñjuṟā, பெ. (n.) சுறாமீன் வகை (M.M. 850);; shark, grey or bronze, attaining considerable size. [செம் + சுறா. சுறவு → சுறா]
செஞ்சூரன்	செஞ்சூரன் ceñjūraṉ, பெ. (n.) செந்நாய்: a particular variety of dog used in the chase while hunting. [செம் + சூரன். சூரன் = நாய்]
செஞ்செயல்	செஞ்செயல் ceñjeyal, பெ. (n.) நேர்மையான தொழில் (இ.வ.);; upright action. [செம் + செயல்]
செஞ்செவியர்	செஞ்செவியர் ceñjeviyar, பெ. (n.) செல்வர் (யாழ்.அக.);; wealthy person. [செம் + (செவ்வியர் → செவியர்]

செஞ்செவே	செஞ்செவே ceñjevē, வி.எ. (adv.) 1. நேராக; properly, directly. "செஞ்செவே கமலக் கையாற் றீண்டலும்" (கம்பரா. பூக்கொய். 7);. 2. எளிதாக; with case. "செஞ்செவே படர்வரென் படைஞர்" (கம்பரா. வருணனை. 13);. 3. முழுதும்;:abundantly, completely, wholly. "செஞ்செவே யாண்டா சிவபுரத்தரசே" (திருவாச. 28: 6);. ம. செஞ்செம்மே. [செம் + செவ் – செஞ்செவ் → செஞ்செவே]
செஞ்செழிப்பு ,	செஞ்செழிப்பு , ceñjeḻippu, பெ. (n.) 1. முக மலர்ச்சி; cheerfulness of countenance. 2. பயிர்ச் செழிப்பு (யாழ்ப்.);, fertility, luxuriance of crops or produce. 3. ஏராளம் (யாழ்.அக.);; plentifulness, copiousness. [செம் + செழிப்பு]
செஞ்சேரா	செஞ்சேரா1 ceñjērā, பெ. (n.) ஒரு வகை நச்சுப் பூச்ச (சீவரட். 364);; a kind of poisonous insect. செஞ்சேரா2 ceñjērā, பெ. (n.) இறால் வகை; spiny lobster.
செஞ்சைப்பாலை	செஞ்சைப்பாலை ceñjaippālai, பெ. (n.) முல்லை; a kind of jasmine. [செம்(மை); + செய் + பாவை]
செஞ்சொட்டி	செஞ்சொட்டி ceñjoṭṭi, பெ. (n.) பூடுவகை; a plant. "செஞ்சொட்டியடியொட்டி" (குருகூர்ப்.45);. [செம் + சொட்டி]
செஞ்சொல்	செஞ்சொல் ceñjol, பெ. (n.) 1. திருந்திய சொல்; correct language; felicitous words. "செஞ்சொலா னயந்த பாடல்" (தேவா. 734. 10);. 2. வெளிப்படையான சொல் (குறள்,711, உரை.);; word or language in its direct primary significance. 3. பல சொற்களிலிருந்து தேர்ந் தெடுக்கப்பட்ட சரியான சொல்; standard term. [செம் + சொல்]

செஞ்சொற்கழகம்	செஞ்சொற்கழகம் ceñjoṟkaḻkam, பெ. (n.) பிற மொழிகளில் உள்ள தொழில் நுட்பச் சொற்களுக்கு இணையான செம்மைப் படுத்திய நல்ல தமிழ்ச் சொற்களை வழங்குவதற்கான நிறுவனம்; an institution to furnish standarised Tamil equivalents for technical terms from other languages. [செம் + சொன் கழகம்]
செஞ்சொன்மாலை	செஞ்சொன்மாலை ceñjoṉmālai, பெ. (n.) புகழ் மாலை; culogy. "செஞ்சொன்மாலை சூடினான்" (சீவக. 691);. [செம் + சொல் + மாலை]
செஞ்சோற்றுக்கடன்	செஞ்சோற்றுக்கடன் ceñjōṟṟukkaḍaṉ, பெ. (n.) 1. அரசனிடம் பெற்றுண்ட உணவுக்காக அவன் பொருட்டு வீரன் தன் உயிரைப் போரிடைக் கொடுத்தலாகிய கடமை; duty or obligation of a soldier to lay down his life in the cause of the king who fed him. "செஞ்சோற்றுக்கட னீங்கி" (சீவக. 22:40);. 2. பெற்ற உதவிக்காகச் செய்யும் உதவி; a help done for the help received. பாரதப் போரில் கன்னன் துரியோதனனுக்குத் தன் உயிரைக் கொடுத்துச் செஞ்சோற்றுக் கடன் தீர்த்தான்.
செஞ்சோற்றுதவி	செஞ்சோற்றுதவி ceñjōṟṟudavi, பெ. (n.) செஞ்சோற்றுக்கடன் பார்க்க (திவா.);; sce {Seijóoru-k-kagan.} [செஞ்சோறு + உதவி]
செஞ்சோறு	செஞ்சோறு ceñjōṟu, பெ. (n.) 1. தீட்டாத சிவப்பு அரிசி கொண்டு வடித்த சோறு; cooked rice of red colour. "கருஞ்சோறு மற்றைச் செஞ்சோறுங் களினிழைத்தென் பயன்" (திவ்.திருவாய். 4. 6:4);. 2. செஞ்சோற்றுக்கடன் பார்க்க (பு.வெ.8: 30, கொளு;see {Sefī-jörru-k-kagan.} 3. தன்பொருட்டுப் போரில் உயிர் கொடுத்தலைக் கருதிய வீரனுக்கு அரசனளிக்குஞ் சோறு; provisions given by a king to a soldier as the price of his blood. [செம் + சோறு]
செஞ்ஞானி	செஞ்ஞானி ceññāṉi, பெ. (n.) சிறந்த அறிவாளி; a person of ripe wisdom. "செஞ்ஞானிக் குரித்தாகு நற்சீவன் முத்தி" (வேதா. சூ. 162);. [செம் + ஞானி] வ. ஜ்ஞாநிந் {ianin)} → த. ஞானி

செட்டி

செட்டி1 ceṭṭi, பெ. (n.)

1. வணிகன்;{Vaišya} or mercantile community.

"முட்டில் வாழ்க்கைச் செட்டியார் பெருமகன்" (பெருங்..இலாவாண. 20:126);.

2. வணிகர்களின் பட்டப்பெயர்; title of traders.

ம செட்டி; Pkt., Pali. {šeithi}

செட்டி → ச்ரேஷ்டின் (Skt.);

எழுதல் = உயர்தல். எண்ணுதல் = மேன்மேல் அளவிடுதல். எட்டுதல் = உயர்தல்;உயர்ந்து தொடுதல், தொடுமளவு நெருங்குதல். எட்டி நோக்குதல் = அண்ணாந்து பார்த்தல் (பெருங். நரவாண. 8:82);.

எட்டம் = உயரம், தொலைவு. எடுத்தல் = உயர்த்துதல், தூக்குதல், எட்டி =

1. உயர்ந்தவன், மேலோன்.

2. பண்டையரசர் வணிக மேலோனுக்குக் அளித்த பட்டம்.

"எட்டிக் குமர விருந்தோன் தன்னை" (மணிமே. 4:58);

3. வணிகன் (திவா.);.

எட்டு → எட்டி.

எட்டிப்பூ = எட்டிப்பட்டம் பெற்றவனுக்கு அரசர் கொடுக்கும் பொற்பூ.

"எட்டிப் பூ பெற்று" (மணிமே. 22:115);.

எட்டிப்புரவு = எட்டிப்பட்டம் பெற்றவனுக்கு அரசர் கொடுத்த நிலம் (நன். 158, மயிலை, உரை);.

எட்டி → செட்டி. ஒ.நோ: இளை → சிளை;ஏண் → சேண்.

செட்டி எனுஞ் சொல்லிற்கு வடமொழியாளர் காட்டும் மூவேறு மூலம் வருமாறு.

1. ச்ரீமத் (திருமான்); என்பதன் உச்சத்தரம்.

2. பிரகஸ்ம (புகழ்ப்படத் தக்கவசன்); என்பதன் உச்சத்தரம்.

3. ச்ரீ (திரு); என்பதன் உச்சத்தரம்

தென் சொற்களை வட சொல்லாக்கும் வழிகளுள் ஒன்று முதலெழுத்தின் பின் ரகரம் இடைச் செருகல்.

எ-டு :-தமிழம் – த்ரமிள; கமுகம் – க்ரமுச; திடம் – த்ருட; நட்டம் – ந்ருத்த; படி – ப்ரதி; மெது – ம்ருது;விடை – வ்ருஷ்

இம்முறையில் செட்டி என்பதை வடமொழியில், எகரம் இன்மையால் ச்ரேட்டி எனத் திரிந்து அதற்கேற்பப் பொருத்தப் பொய்த்தல் எனும் உத்தி பற்றி வெவ்வேறு மூலங்காட்டுவாராயினர். செட்டி. என்பது தமிழில் வணிகனை மட்டுமே குறிக்கும் என்றும் ச்ரேஷ்டின் என்பது வடமொழியிற் சிறந்தோன் என்பதனையும் குறிக்கும் என்றும், வேறுபாடறிக (வ.மொ.வ.);.

செட்டி2 ceṭṭi, பெ. (n.)

1. சிவந்த அடியையுடைய வெட்சிச் செடி; scarlet ixora.

2. சேயோன் (செந்நிற முருகன்);; Murugan.

"கடற்சூர் நடிந்திட்ட செட்டி" (தேவா. 742, 10);.

[எல் → செல் → செள் → (செட்டு); → செட்டி = செம்மலர் மரவகை (வெட்சி);]

செட்டிகுடிகெடுத்தான்

செட்டிகுடிகெடுத்தான் ceḍḍiguḍigeḍuttāṉ, பெ. (n.)

அறிவனது (புதனது); தோற்றத்தை வெள்ளியின் (சுக்கிரன்); தோற்றமாகக் கருதி மயங்கிப் புறப்பட்ட செட்டி இடை வழியிற் கள்வராற் கொலையுண்ணும்படி அச்செட்டி 21 குடும்பத்தைக் கெடுத்தவனான அறிவன் (புதன்); (செஞ். 10,243);; Mercury, as one who, by his appearance like Venus, misled a Chetti to start on his journey in the dead of night and runied his family by the robbers murdering him.

www.valluvarvallalarvattam.com 10707 of 19068.

செட்டிச்சி	செட்டிச்சி ceṭṭicci, பெ. (n.) வணிக குடிப் பெண் (உ.வ.);; woman of {Vaisya} (merchant); community. ம. செட்டிச்சி; க. செட்டிதி;பட. செட்டித்தி [செட்டி ஆ.பா. → செட்டி(ய);த்தி → செட்டிச்சி (பெயர்);]
செட்டிநாகம்	செட்டிநாகம் ceṭṭinākam, பெ. (n.) நல்ல பாம்பு வகை (யாழ். அக.);; cobra. [செட்டி + நாகம்]
செட்டிப்பிள்ளை	செட்டிப்பிள்ளை ceṭṭippiḷḷai, பெ. (n.) நாட்டுக் கோட்டைச் செட்டி; person of {Nāsiukköffai} Chetti caste. [செட்டி + பிள்ளை]
செட்டிபிள்ளையப்பன்	செட்டிபிள்ளையப்பன் ceṭṭibiḷḷaiyabbaṉ, பெ. (n.) கொங்கு மண்டல சதகத்தில் பாடப் பெற்ற ஒரு வள்ளல்; a donor praised in a verse of {Kongu-mandala-Šadagam.} [செட்டி + பிள்ளை + அப்பன்] "இட்டமான கவிசொல்லும் பாவலர்க்கில்லை யென்று சொலற்கஞ்சிக் காட்டில் வாழ்துட்ட வன்புலித் தூற்றில் புகுந்தவன் தூயவன் கணவாள குலத்தினன், செட்டிப் பிள்ளையப் பன்றனந் தொண்டு செய்தேவி [illegible] யாதொரு பங்குள கட்டு [illegible] அமரவிடங்களார் கதித்து [illegible] பாரியூ
செட்டிமை	செட்டிமை ceṭṭimai, பெ. (n.) 1. வணிகத் தன்மை (யாழ்.-அக.);; gualities, characteristics of the Chetti caste. 2. வணிகம் (வின்.);; trade, traffic mercantile profession. [செட்டி → செட்டிமை]
செட்டியப்பன்	செட்டியப்பன் ceṭṭiyappaṉ, பெ. (n.) முருகக் கடவுளின் தந்தையான சிவன்;{Sival,} as the Father of {Murugan.} "கடறுசூர் தடிந்திட்ட செட்டியப்பனை" (தேவா. 742, 10);. [செட்டி + அப்பன்]
செட்டியார்குதிரை	செட்டியார்குதிரை ceṭṭiyārkudirai, பெ. (n.) பிள்ளை விளையாட்டு வகை (இ.வ.);; a boy's game of leap-frog. [செட்டியார் + குதிரை]

செட்டியார்மகமை	செட்டியார்மகமை1 ceṭṭiyārmagamai, பெ. (n.) வணிகர்கள் நாள்தோறும் தம் வருமானத்தில் ஒரு பகுதியைத் தம் குமுகாயத்திற்கோ பொதுநன்மைக்கோ ஒதுக்கி வைத்தல்; allocation of a small portion of the income daily by the merchants for the benefit of their communties or public. [செட்டியார் + மகமை] மகன்மை = மகனுக்குச் செய்யும் பண உதவி போல குமுகாய மக்களுக்கு உதவும் வகையில் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒருவகைப் பொது நலச் சேமிப்பு. மகன்மை → மகமை ஆயிற்று. சில இடங்களில் பேச்சு வழக்காய் மகிமை என உள்ளது.
செட்டியிறை	செட்டியிறை ceṭṭiyiṟai, பெ. (n.) வணிகர்களிடம் வாங்கப்பட்ட பழைய வரி; an ancient tax on traders. [செட்டி + இறை. இறை = வரி]
செட்டிறை	செட்டிறை ceṭṭiṟai, பெ. (n.) செட்டியிறை பார்க்க;see {Setti-y-irai.} [செட்டியிறை → செட்டிறை]
செட்டு	செட்டு1 ceṭṭu, பெ. (n.) கொங்கு நாட்டுக் குயவர் சமுதாயத்தின் சிறுகுழுத் தலைவர்; a leader of a small group of Kulalar of Kongu country. [செட்டி → செட்டு] கொங்கு நாட்டுக் குயவர்குடி. 24 நாடாகப் பிரிந்துள்ளது. ஒவ்வொரு நாட்டுக்காரரும் தம்முன் பங்காளிகள். பிறநாட்டில் தான் மண உறவு கொள்வர். ஒவ்வொரு நாட்டுக்காரரும் 20 அல்லது 30 குழுவாக இயங்குகின்றனர். இதில் 2 அல்லது 3 குழுக்களுக்கு ஒரு செட்டுக்காரர் இருப்பார். திருமணம், பிற சிறப்பு நிகழ்ச்சிகள் உறுதி செய்ய இவரிடம் உரிய கட்டணம் செலுத்தி ஒப்புதல் பெற வேண்டும். குடி வழக்குகளில் இவர் முறைமை வழங்குவார். சிறப்பு நிகழ்ச்சிகளில் கட்டில் மேல் அமரவைத்துப் பல சிறப்புகள் செய்யப்படுவார், குயவர் குடியில் மதிப்புறு மாந்தர். செட்டு2 ceṭṭu, பெ. (n.) 1. வாணிகம் (யாழ்.அக.);; trade, traffic. 2. சிக்கனம்; economy, thrift. "பலங்கொண்ட செட்டுமக்குப் பலித்தது" (குமரபிரமதுரைக்.7);. வரவுக்குத் தக்க செலவு செய்து செட்டாகக் குடும்பம் நடத்தத் தெரியாதவர்.
செட்டுக்கட்டு	செட்டுக்கட்டு ceṭṭukkaṭṭu, பெ. (n.) சிக்கனம் (உ.வ.);; carefulness, thrift. [செட்டு + கட்டு]

செட்டுக்காரர்	செட்டுக்காரர்1 ceṭṭukkārar, பெ. (n.) கோயம்புத்தூரில் வாழும் தேவாங்க இனத்தார் (E.T. ii, 155);;{Devāńgas} of Coimbatore. [செட்டு + காரர்] செட்டுக்காரர்2 ceṭṭukkārar, பெ. (n.) 1. செட்டுப் பொறுப்பை வகிப்பவர்; one who has the responsibility of {settu.} 2. செட்டுப் பொறுப்பை வகிப்பவருக்கு உரிய பட்டம்; the title of the person who bears the responsibility of {Šettu.} [செட்டு + காரர்]
செட்டுக்காரன்	செட்டுக்காரன் ceṭṭukkāraṉ, பெ. (n.) 1. அளவாய்ச் செலவிடுவோன் (உ.வ.);: thrifty person, one careful in spending. 2. கஞ்சன் (வின்.);; niggard, hard dealer. [செட்டு + காரன்]
செட்டுப்பொட்டா-தல்	செட்டுப்பொட்டா-தல் ceṭṭuppoṭṭātal, செ.கு.வி. (v.i.) வணிகம் சிதைதல்; to fail, as business. அவன் வணிகம் செட்டுப் பொட்டாய் விட்டது (வின்.); [செட்டு + பொட்டு + ஆ-.]
செட்டுமை	செட்டுமை ceṭṭumai, பெ. (n.) செட்டு பார்க்க;see {settif.} [செட்டு → செட்டுமை]
செட்டை	செட்டை1 ceṭṭai, பெ. (n.) 1. சிறகு (யாழ்.அக.);; wing, feather, plumage. கோழி செட்டை அடித்துப் பறந்தது. 2. மீன்சிறை (வின்.);; fin. 3. தோட்பட்டை (யாழ்.அக.);; shoulder blade. தெ. செட்டுப [தோள் → தேள் → சேள் → செட்டை] செட்டை2 ceṭṭai, பெ. (n.) ஆடைக் கரைவகை; short lace-border in cloth. [சிட்டை → செட்டை]
செடல்	செடல் ceḍal, பெ. (n.) செடில் (வின்.); பார்க்க;see {Sedil.}

செக்காடு	செக்காடு cekkāṭu, பெ. (n.) புதர்; low thicket, jungle. [செடி1 + காடு]
செடிக்குடிபுக்கி	செடிக்குடிபுக்கி ceḍikkuḍibukki, பெ. (n.) நாகரவண்டு (மூ.அ.);; bee. [செடி + குடி + புக்கி. புகு → புக்கு → புக்கி = புகுவது அல்லது புகுந்தது.]
செடிக்கொல்லி	செடிக்கொல்லி ceḍikkolli, பெ. (n.) களைச் செடிகளை அழிக்கும் மருந்து; herbicide. [செடி1 + கொல்லி]
செடிங்காடு	செடிங்காடு ceḍiṅgāḍu, பெ. (n.) செடிக்காடு (வின்.); பார்க்க;see {Sedi-k-kädu.} [செடி + காடு. செடிக்காடு → செடிங்காடு]
செடிச்சி	செடிச்சி ceḍicci, பெ. (n.) இழிந்தவள் (யாழ்ப்.);; bad woman, strumpet. "செடிச்சிகள் மன்றி லிடைபலி தேரப் போவது வாழ்க்கையே" (தேவா. 991, 7);. தெ. செடிப [செடி3 → செடிச்சி]
செடிசி-த்தல்	செடிசி-த்தல் seḍisittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) காடுவெட்டுதல்; to clear jungle. 'செடிசித்துக் குடியேற்றினபடை வீடுகளை' (ஈடு, 17:4);. [செடி1 + சீ-.]
செடியன்	செடியன் ceḍiyaṉ, பெ. (n.) இழிந்தோன் (யாழ்.அக.);; bad, vicious fellow. [செடி3 → செடியன்]
செடில்	செடில் ceḍil, பெ. (n.) வேண்டுதலுக்காக முதுகின் தோலிடைக் கொக்கியைச் செலுத்தி அந்தக் கொக்கியை அதற்கென நாட்டப் பெற்ற நீண்ட கழையில் மாட்டி ஒருவனைத் தூக்கியாட்டுங் கருவி; a mechanism consisting of a standing post with a long sweep at its top, on one end of which a person, under a vow, is suspended by a hook fastened into the integuments of his back and raised high in the air, is swung around. க. தெ. சிடி
செடிலாட்டம்	செடிலாட்டம் ceḍilāḍḍam, பெ. (n.) மாரியம்மன் வேண்டுதலுக்காகச் {செடிலில் தொங்கியாடும் ஆட்டம்; hook-swinging in honour of {Māriyamman.} [செடில் + ஆட்டம்] [P]

செடிலூசல்	செடிலூசல் ceḍilūcal, பெ. (n.) செடிலாட்டம் பார்க்க;see {Sedil-āttam.} [செடில் + ஊசல்]
செண்	செண் ceṇ, பெ. (n.) மகளிர் கொண்டை; tuft, tresses done into a knot. "செண்ணியற் சிறுபுறம்" (அக.நா. 59);. [செல் → செள் → செண் (மு.தா.171);]
செண்டலரி	செண்டலரி ceṇṭalari, பெ. (n.) அடுக்கலரி; double-flowred oleander. [செண்டு1 + அலரி.]
செண்டாடு	செண்டாடு1 ceṇṭāṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பந்தாடுதல்; to play ball. க. செண்டாடிசு; தெ. செண்டாடு; து. செண்டாடுனி;பட. செண்டாடு செண்டாடு2 ceṇṭāṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) நிலை குலைத்தல்; to demolish, ruin. "தக்கன் பெருவேள்வி செண்டாடுதல் புரிந்தான்" (தேவா. 908, 9);. க. செண்டாடிசு; தெ. செண்டாடு;து. செண்டாடுனி. [செண்டு1 + ஆடு-.]
செண்டாய்தன்	செண்டாய்தன் ceṇṭāytaṉ, பெ. (n.) செண்டாய்தம் உடைய ஐயனார் (பிங்.);;{Aiyanār,} as bearing the weapon {Sendu.} [செண்டு1 + ஆய்தன்]

செண்டு	செண்டு1 ceṇṭu, பெ. (n.) 1. கட்டப்பட்ட மலர்தொகுப்பு, பூக்கற்றை; a kind of bouquet. "செண்டாடல் பாடி" (திருவாச. 9:18); 2. விளையாட்டில் பயன்படுத்தும் பந்து; ball used in games. "செண்டோ முலை" (தனிப்பா ii, 22:48);. 3. குதிரைஓட்டும் சவுக்கு; horse-whip. "செண்டு கொண்டு கரிகாலன்" (கலிங்.165);. 4. குதிரை முதலிய வற்றைப் பழக்கிச் செலுத்தும் வையாளி வீதி; குதிரையைப் பயிற்றும் சாலை; horse training area; racecoursc. "செண்டுசேர் விடையினான்" (தேவா. 35, 2);. 5. பந்தடி மேடை (யாழ்.அக.);; terrace for ball-game. 6. நூற்செண்டு (வின்.);; ball of thread. 7. தீவட்டிச்செண்டு (இ.வ.);; ball of rags used in torch. 8. கொடி; flag. க., தெ. து., செண்டு [செள் → செண் → செண்டு (மு.தா. 171);] மணவேளையின்போது மணமக்கள் கையில் கொள்ளும் சுட்டிய பூங்கொத்து, பூச்செண்டு. தீவட்டி, குதிரைச் சவுக்கு அனைத்தும் கையில் கொள்வன. குதிரையைப் பழக்கும் இடம், பந்தடி. மேடை ஆகியவை இடஞ் சார்ந்தன. முதலில் பூச்சுற்று செண்டாகியது; பின்னர் துணிச்சுற்று (பந்து); செண்டாகியது. கொடியையும் செண்டு என்றனர். செண்டு2 ceṇṭu, பெ. (n.) 1. கூர்மை (அக.நி.);; sharpness. 2. மழு; a kind of axe.
செண்டுகோல்	செண்டுகோல் ceṇṭuāl, பெ. (n.) பந்தடிக்குங் கோல்; a kind of bat used in ball-game. "சுரிகையுந் தெறிவில்லுஞ் செண்டுகோலும்" (தி.வ்.பெரியாழ். 3. 4:3);. [செண்டு + கோல்]
செண்டமல்லிகை	செண்டமல்லிகை ceṇṭamalligai, பெ. (n.) குடமல்லிகை; Arabian jasmine. மறுவ. குண்டு மல்லிகை ம. செண்டு மல்லிக;து. செண்டுமல்லிகெ. [செண்டு1 + மல்லிகை]
செண்டுவாத்து	செண்டுவாத்து ceṇṭuvāttu, பெ. (n.) நீலமும் பசுமையும் தோய்ந்த கருப்புநிற உடலையும் வெண்மையான மார்பையும் வயிற்றையும் கொண்ட பறை; comb duck. தமிழ்நாட்டின் வடக்குப் பகுதியில் காணப்படுகிறது. ஆண் பறவையின் அலகின் நெற்றியை ஒட்டிய பகுதியில் குமிழ் அமைந்திருக்கும். பெண் பறவை ஆணை விட சிறியது.

செண்டுவெளி	செண்டுவெளி ceṇṭuveḷi, பெ. (n.) அரண்மனையைச் சார்ந்துள்ள குதிரையைப் பழக்கும் இடம்; open place adjacent to a palace, used for training and riding horses. "வெம்பரியூர் செண்டுவெளி பார்த்து" (தெய்வீகவுலா. 23);. [செண்டு + வெளி]
செண்டேறு-தல்	செண்டேறு-தல் ceṇṭēṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) உலாவரப் புறப்படுதல்; to promenade. "அழகு செண்டேறக் கடவதாயிறே யிருப்பது" (திவ். திரு. நெடுந். 6, பக்.50);. [செண்டு + ஏறு-.]
செண்டை	செண்டை1 ceṇṭai, பெ. (n.) கேரள மாநிலத்தில் அதிகம் பயன்படும் ஒருவகைக் கொட்டிசைக் கருவி; a kind of large drum. "திமிலை செண்டை குறடு" (கம்பரா. பிரமாத். 5);. ம. செண்ட;து. செண்டெ [P] செண்டை2 ceṇṭai, பெ. (n.) இரட்டை (இ.வ.);; pair, set. க. சண்டி;தெ. சண்ட [சுள் → செள் → செண்டு → செண்டை
செண்டைவரிசை	செண்டைவரிசை seṇṭaivarisai, பெ. (n.) இசைப்பண் வரிசை; serial combination of the notes of the scale doubled, sung as exercise. [செண்டை2 + வரிசை] சச, ரிரி, கக என ஏழிசைகளும் இரட்டை, இரட்டைகளாய் வருதல் (மு.தா.192);
செண்ணம்	செண்ணம் ceṇṇam, பெ. (n.) 1. நுண்டொழில்; fine, delicate work. "செண்ண வஞ்சிலம் பேறுதுக ளவித்து" (சீவக. 1333);. 2. அழகிய வடிவு; beautiful form. "செண்ணக் காஞ்சனை" (பெருங். உஞ்சைக். 3:75);. மறுவ. நுண்வேலை [சன்னம் → சண்ணம் → செண்ணம்]
செண்ணிகைக் கோதை	செண்ணிகைக்கோதை ceṇṇigaigātai, பெ. (n.) பூமாலை வகை; a kind of garland. "செண்ணிகைக் கோதை கதுப்போ டியல" (பரிபா. 21: 56);. [கண்ணி (=பூமாலை); → செண்ணி → செண்ணிகை + கோதை]
செண்ணு-தல்	செண்ணு-தல் ceṇṇudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t..) அழகுபடுத்துதல் (அக.நா.59, உரை);; decorate, dress up. [செள் → செண் → செண்ணு-.]

செண்பகக்குளிகை	செண்பகக்குளிகை ceṇpagagguḷigai, பெ. (n.) பழைய காசு வகை (புது.கல். 261);; an ancient coin.
செண்பகம்	செண்பகம்1 ceṇpagam, பெ. (n.) மணமிக்க மஞ்சள் நிறப் பூப்பூக்கும் ஒருவகை மரம்; champak. "பெருஞ் செண்பகமும் பிண்டியும் பிரம்பும்" (பெருங் உஞ்சைக். 50: 25);. ம. செண்பகம், செம்பகம் [சண்பகம் → செண்பகம்] சண்பக மரம் வெப்பமண்டலத்தைச் சார்ந்தது. வடமொழியில் 'சம்பகா' என்று ஆளப்படுகிறது. செண்பகம்2 ceṇpagam, பெ. (n.) செம்போத்து பார்க்க;see {Sem-bottu.} H., U. pue.
செண்பகவருக்கை	செண்பகவருக்கை ceṇpagavaruggai, பெ. (n.) பலாவகை (யாழ்.அக.);; a species of jack fruit tree.
செத்தல்	செத்தல் cettal, பெ. (n.) 1. சாகை (யாழ்ப்.);; dying. 2. தேங்காய் நெற்று (யாழ்ப்.);, dry, over-ripe coconut on the tree. 3. உலர்ந்து கருங்கிய பனம்பழம், மிளகாய், வாழை முதலியன; shrivelled palmyra or other fruit; dried chillies, plantain trees, vegatbles or grass. 4. ஒல்லி (வின்.);; emaciated person; {leán,} skinny animal. 5. மெலிவு; leanness.செத்தற் பிள்னை (யாழ்.அக.);. 6. பதர் (தெ.க:தொ. 5, 84);; chaff, withered.
செத்தல்மிளகாய்	செத்தல்மிளகாய் cettalmiḷakāy, பெ. (n.) மிளகாய் வற்றல் (யாழ்ப்.);; dried chilly. [செத்தல் + மிளகாய்]
செத்தரி	செத்தரி cettari, பெ. (n.) 1. எலும்புந் தோலுமான பெண் (யாழ்ப்.);; lanky or skinny woman. 2. மெலிகை அல்லது இற்றுப் போகை; leaning or becoming to powerless. [செத்தல் → செத்தலி]

செத்தலை	செத்தலை cettalai, பெ. (n.) உழவுக் கணக்கு; cultivation accounts. செத்தலை யிலே புளித்தரவு எழுதவும். [செய் + தலை – செத்தலை]
செத்தவீடு	செத்தவீடு cettavīṭu, பெ. (n.) இழவு வீடு (உ.வ.);; mourning house. மறுவ. துட்டி வீடு, இறப்பு வீடு. [செத்தல் + வீடு – செத்தவீடு]
செத்து	செத்து1 ceddudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) செதுக்குதல்; to cut with adze, chisel, {pare} off. "மனத்தையுங் குழையச் செத்து மாண்பினன்" (சீவக. 1578);. ம. செத்துக; க., பட. கெத்து;தெ. செக்கு [செதுக்கு → செத்து-.] செத்து2 cettu, வி.எ. (adv.) 1. கருதி; having thought. "அரவுநீ ருணல் செத்து" (கலித். 45);. 2. ஒத்து (தொல். பொருள். 286, உரை);; having resembled. 3. ஐயம் (யாழ்.அக.);; doubt. [செய் → செ → செத்து (மு.தா. 216);] செத்து3 cettu, பெ. (n.) செதுக்குகை; cutting. chiseling. "வாய்ச்சியினது வாயைச் சேர்த்தி ஒரு மயிர்க்கு ஒரு செத்தாகக் செத்தினாலும்" (சீவக. 2825, உரை);. [செதுக்கு → செத்து]
செத்துபனை	செத்துபனை cettubaṉai, பெ. (n.) கள்ளிறக்கும் பனை (நாஞ்.);; toddy-yielding palmyra. [செத்து + பனை]
செத்துபாட்டம்	செத்துபாட்டம் cettupāṭṭam, பெ. (n.) பனையிற் கள்ளிறக்கக் கொடுக்கும் வரி (நாஞ்.);; tax paid for tapping palmyra. [செத்து1 + பாட்டம்]

செத்துப்பிழை-த்தல்	செத்துப்பிழை-த்தல் cettuppiḻaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நெருக்கடிக்கு உள்ளாகி மீள்தல்; have a narrow escape; survive a crisis. காமாலை நோயால் அவதிப்பட்டுச் செத்துப் பிழைத்தான் என்று தான் நினைக்க வேண்டும். [செத்து + பிழை-.]
செத்துவம்	செத்துவம் cettuvam, பெ. (n.) பேய்; spirit. "செத்துவங்க டாக்கி" (நீலகேசி, 112);. [சா → (சத்துவம்); செத்துவம்]
செத்துவிருப்பா நெல்	செத்துவிருப்பாநெல் cettuviruppānel, பெ. (n.) நெல்வகை; a kind of paddy.
செத்தெழுத்து	செத்தெழுத்து cetteḻuttu, பெ. (n.) ஒற்றெழுத்து (வின்.);; consonant. மறுவ. மெய்யெழுத்து [செத்தல் + எழுத்து] உயிரற்ற மெய்யெழுத்து
செத்தை	செத்தை cettai, பெ. (n.) 1. கூரை வேய்வதற்கான தட்டை, புல், சருகு முதலியன; rooting materials like leaves, straw etc. 2. குப்பை; dry rubbish, dried vegetable matter, as grass, leaves, etc., "செத்தையேன் சிதம்பநாயேன்" (தேவா. 996, 1);. 3. வைக்கோல் (இ.வ.);; hay, straw. 4. ஓலைவேலி (யாழ்ப்.);; hedge or fence of palm leaves. 5. அழுகின தசை; putrefied flesh. மாட்டின் காலிற் செத்தை வைத்திருக்கிறது (நாஞ்.);. 6. கன்று ஈனிய பிறகு மாடு வெளியிடும் நஞ்சு; pleasanta. 7. வெண் சாம்பல் நிறமுள்ள கடல் மீன் வகை; Seafish, silvery grey. ம. செற்ற; க. செத்தெ;தெ. செத்த [சா → செத்து → செத்தை]
செத்தைகட்டு-தல்	செத்தைகட்டு-தல் ceddaigaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பழத்துக்கு ஒலை மறைவு கட்டுதல் (யாழ்ப்.);: to cover fruit with olas, screening it from coveting or evil eyes. [செத்தை + கட்டு-.]

செத்தைகுத்து-தல்	செத்தைகுத்து-தல் ceddaiguddudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மதிலில் முளைக்குஞ் செடிகளைக் களைதல்; to root out parasitic plants on walls. "நித்தியப்படி திருமதில் கோபுரங்களிலே செத்தை குத்தி வைக்கிறதும்" (கோயிலொ. 63);. [செத்தை + குத்து-.]
செத்தைமேய்-தல்	செத்தைமேய்-தல் cettaimēytal, 1 செ.குன்றாவி. (v.t.) கூரையைக் காய்ந்த தழை வைக்கோல் முதலியவற்றால் மூடுதல் (வின்.);; to cover roof with dried leaves, hay etc. [செத்தை + மேய். வேய் → மேய்]
செத்தைவேர்	செத்தைவேர் cettaivēr, பெ. (n.) நெல் வயலில் முளைக்குங் களை வகை (நாஞ்.);; a kind of weed growing in paddy-fields. [செத்தை + வேர்]
செத்தோர்ப்புணர்-த்தல்	செத்தோர்ப்புணர்-த்தல் cettōrppuṇarttal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) இறந்தோரை உயிர் பெற்றெழச் செய்தல்; to restore to life, resuscitate. "செத்தோர்ப் புணர்க்கும் விச்சையொடு" (பெருங். மகத. 4:91);. [செத்தோர் + புணர்-.] புணர்த்தல் = உயிர் பெற்றெழச் செய்தல்
செதில்	செதில் cedil, பெ. (n.) 1. மீனின் உடல் மேலுள்ள காப்பு உறுப்பு; tish-scale. "பல கடலுஞ் செதிலடங்க... மீன்வடி வெடுத்தாய்" (அழகர்கலம். 1);. 2. மரப்பட்டை (வின்.);; outer bark of trees. ம. செதும்பல் [செது → செதில். சில் → சிலு → செலு = சிறு செதிள். செலு → செது]
செதிலடுக்கு	செதிலடுக்கு cediladukku, பெ. (n.) மீனின் மேல் செதில் செதிலாக உள்ள அமைப்பு: lamella. [செதில் + அடுக்கு]
செதிள்	செதிள் cediḷ, பெ. (n.) 1. செதில்,1 பார்க்க;see {sedi,} 2. தூசி; dust. "நிலஞ்செதி ளெடுக்கு மான்றேர்" (சீவக. 2915);. 3. மரப்பட்டை (தொல்.பொருள்.643);; bark of a tree. 4. ஒணான் போன்றவற்றின் உடல்மேல் செறிவாக மூடியிருக்கும் விறைப்பான தோல் அடுக்கு; skin. ம. செதல் [சில் → சிலு → செலு → செது → செதிள்]

செதிள்வயிற்றுமரங்கொத்தி	செதிள்வயிற்றுமரங்கொத்தி cediḷvayiṟṟumaraṅgoddi, பெ. (n.) புல் பச்சை நிற உடலும் மஞ்சள் நிறப்புட்டமும் கொண்ட பறவை; little scaly-bellied green wood pecker. [செதின்வயிற்று + மரங்கொத்தி] ஆணின் உச்சந் தலையும், தலைக் கொண்டையும் குங்குமச் சிவப்பாக இருக்கும். பெண்ணின் உச்சியும் கொண்டையும் கருப்பு நிறமானவை. மேற்கு கிழக்குத் தொடர்ச்சி மலைப்பகுதியில் காணப்படுகிறது.
செதிளெடு-த்தல்	செதிளெடு-த்தல் cediḷeḍuddal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தோலையுரித்தல்; to skin off. அங்கே போனால் உன் காலைச்செதிளெடுத்து விடுவேன். 2. முற்றும் போக்குதல்; to remove utterly. "கரு நிறஞ் செதிளெடுப்பான் கருணை செய்கென" (காஞ்சிப்பு. வீராட்ட 43.); [செதிள் + எடு]
செது-த்தல்	செது-த்தல் ceduddal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒளி முதலியன மழுங்குதல்; to get blunt; to lose lustre. செதுக்கணார (புறநா. 261:9);. 2. வற்றி யொடுங்குதல் (புறநா. 261:9, உரை);; to shrink. 3. சோர்தல்; to be weak. "செதுகாற் குரம்பை" (அகநா. 63);. [செத்தல் → செது-த்தல். செத்தல் = ஒல்லி, மெலிதல்]
செதுக்கடவேலை	செதுக்கடவேலை cedukkaḍavēlai, பெ. (n.) அணிகலன்களில் மணிபதிக்குந் தொழில்; work of inlaying gem in gold jewels by setting gold leaf on it and chiselling. [செதுக்கு → செதுக்கடவேலை]
செதுக்கணார்-தல்	செதுக்கணார்-தல் cedukkaṇārdal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) விஞ்சியிருத்தல் (புறநா. 261:9, உரை);; to be EXCCSSIV€. மறுவ. மீதி, மிஞ்சுதல், எஞ்சுதல் [செது + கண் + ஆர்-.]
செதுக்கி	செதுக்கி cedukki, பெ. (n.) செதுக்குப்பாறை பார்க்க;see {Sedukku-p-pāraī.} [செதுக்குப்பாரை → செதுக்கி]

செதுக்கு	செதுக்கு1 cedukkudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. புல் முதலியன செதுக்குதல்; to cut off a surface, as in cutting grass; to pare, shave off. 2. மர முதலியன செதுக்குதல்; to plane, how with an adze, chisel. கட்டையைச் செதுக்கிக் கத்திக்குப் பிடி போட்டான். ம. செதுக்கு; க., பட. கெத்து;தெ. செக்கு [செது → செதுக்கு-.] செதுக்கு2 cedukku, 5 செ.கு.வி. (v.i.) செது,2 பார்க்க;see {Sedu-2.} [செது → செதுக்கு-.] செதுக்கு3 cedukku, பெ. (n.) 1. செதுக்குகை; paring, cutting, chiselling. 2. பூ முதலியவற்றின் வாடல்; that which is faded, dried, as flowers. "செம்பூத் தூய செதுக்குடை முன்றில்" (பெரும் பாண். 338);. 3. சேறு (அக.நி.);; mud, mire. [செது → செதுக்கு]
செதுக்குப்பாரை	செதுக்குப்பாரை cedukkuppārai, பெ. (n.) புல் மண் முதலியன செதுக்குங் கருவி; tool for cutting grass, soil, etc. [செதுக்கு + பாரை]
செதுக்குவேலை	செதுக்குவேலை cedukkuvēlai, பெ. (n.) 1. மிகையாயுள்ளவற்றைக் கழித்துச் சீர்படுத்தும் கலைத்தொழில்; the art of trimming the excess portion for beautification. 2. செதுக்கடவேலை பார்க்க;see {Sedukkada-velai.} [செதுக்கு + வேலை]
செதுக்குளி	செதுக்குளி cedukkuḷi, பெ. (n.) 1. தச்சனின் உளி; carpenter's chisel. 2. மணி பதித்தற்குரி தட்டான் கருவி; gold-smith's chisel, used in enchasing. [செதுக்கு + உளி]
செதுக்கை	செதுக்கை cedukkai, பெ. (n.) தழும்பு (பிங்.);: scar, cicatrice. [செது → செதுக்கை]

செதுகு	செதுகு1 cedugudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) தவறுதல்; to err, as in aim; to go wrong. "செதுகாப்படை தொடுப்பேன்" (கம்பரா. நிகும்ப. 130);. [செது → செதுகு-.] செதுகு2 cedugu, பெ. (n.) 1. கூளம்; rubbish. chaff. "குலால னானவன் மண்ணும் நீரும் செதுகுங் கூட்டி (ஈடு, 6.9:1);. 2. சருகு; dried leaves. "செதுகையிட்டுப் புகைக்க அமையும்" (ஈடு, 1. 6:1);. 3. தீங்கு; evil. "செதுகறா மனத்தார்" (தேவா. 381, 9);. ம. செதுக்கு; க. சத்தெ, சதெ. செதாக; தெ. செத்த;து. சதெ [செத்தை → செது → செதுகு]
செதுகை	செதுகை cedugai, பெ. (n.) தீமை; evil. "செதுகைப் பெருந்தானவர்" (கம்பரா. நாகபா. 22); [செதுகு → செதுகை]
செதும்பல்	செதும்பல் cedumbal, பெ. (n.) செதும்பு,1 பார்க்க;see {Sedumbu,}1. "செதும்ற் றாமரைச்செவ்விதழ் போல" (பெருங். உஞ்சைக். 40: 323);. [செதும்பு → செதும்பன்]
செதும்பு	செதும்பு1 cedumbudal, 5 செ.கு.வி. (v.i) ஈரம் உறைத்தல்; to become damp and moist, as from excessive sprinkling of water; to be soaked. செதும்ப நீர்தெளி (இ.வ.);. செதும்பு2 cedumbu, பெ. (n.) 1. சேறு; mud, mire. "செகுத்தற் றீம்பால் செதும்பு படப் பிலிற்றி" (பெருங். உஞ்சைக். 49: 112);. 2. குறைவாக ஓடும் நீர்; thin current of water,as of rivers in summer. "இன்னுரைச் செதுமபரற்றுஞ் செவ்வியுள்" (கலித். 48);. செதுக்கு செதும்பு

செதுமகவு	செதுமகவு cedumagavu, பெ. (n.) இறந்து பிறக்கும் பிள்ளை, சாபிள்ளை; still-born child. "செதுமகப் பலவும் பெற்று" (சீவக. 1124);. [(செத்த); செது + மகவு]
செதுமொழி	செதுமொழி cedumoḻi, பெ. (n.) தீ மொழி பொல்லாச் சொல்; evil words. "செதுமொழி சீத்த செவி" (கலித். 68);. [செது + மொழி]
செதுவல்	செதுவல் ceduval, பெ. (n.) பட்டுப் போகை; withering, drying. "செதுவன் மரத்திற் சேக்கை யாதலின்" (பெருங்.மகத , 15:20); [செது1 → செதுவல்]
செந்தட்டி	செந்தட்டி cendaṭṭi, பெ. (n.) செந்தொட்டி பார்க்க;see {Sen-dotti,'}
செந்தட்டு	செந்தட்டு cendaṭṭu, பெ. (n.) 1. தன்மேல் விழும் அடியைத் தடுக்கை; parrying. 2. செயல் வெற்றி கிட்டுமாறு செய்யும், மறைந்து கொள்ளல் முதலிய செயற்பாடு; scheme knavish contrivance to secure an object, as evading a creditor or the tax gatherer. [செம்(மை); + தட்டு - செந்தட்டு]
செந்தண்டீன்(னு)-தல்	செந்தண்டீன்(னு)-தல் cendaṇṭiṉṉudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) நோயுற்ற கதிரை ஈனுதல் (யாழ்ப்..);; to put forth blighted ears. [செந்தண்டு + ஈன்(னு);]
செந்தண்டு	செந்தண்டு cendaṇṭu, பெ. (n.) 1. செந்தண்டுக் கீரை பார்க்க;see {Šendangu-k-kīrai.} 2. நோயாற் சிவந்த கதிர் (யாழ்ப்.);; red spikes of blighted paddy. 3. பவளம் (யாழ்.அக.);; coral. ம. செந்தண்டு
செந்தண்டுக்கீரை	செந்தண்டுக்கீரை cendaṇṭukārai, பெ. (n.) செந்நிறமுள்ள கீரைவகை (வின்.);; red spinach. ம. செந்தண்டுசீர [செந்தண்டு + கீரை]

செந்தணக்கு	செந்தணக்கு cendaṇakku, பெ. (n.) 1. முட்டைக் கோங்கு எனும் மரம்; whirling nut. 2. கோங்கிலவு மரவகை; false tragacanth tree. 3. வெண்டாளி; white catamaran tree. ம. செந்தணக்கு [செம்(மை); + தணக்கு]
செந்தணல்	செந்தணல் cendaṇal, பெ. (n.) கனிந்து கொண்டிருக்கும் அழல் (உ.வ.);; glowing redhot cinder. ம. செந்தணல்;க. கெந்தணலு [செம்(மை); + தணல். தழல் → தணல்]
செந்தணற்கொடி	செந்தணற்கொடி cendaṇaṟkoḍi, பெ. (n.) செந்தழற்கொடி பார்க்க;see {Šen-dalar-kodi} [செந்தணல் + கொடி.]
செந்தம்	செந்தம் cendam, பெ. (n.) எழுத்தாணி யென்னும் பூடு (மலை.);; style plant. ம. செந்தம்
செந்தமிழ்நாடு	செந்தமிழ்நாடு cendamiḻnāṭu, பெ. (n.) 1. செந்தமிழ் வழங்கும் பகுதி; portion where standared Tamilisinvogue. 2. வைகையாற்றின் வடக்கும் மருதயாற்றின் தெற்கும் மருவூரின் மேற்கும் கருவூரின் கிழக்கும் ஆகிய செந்தமிழ் வழங்கும் நிலம்(தொல்.சொல். 400, உரை);: the country of the standard Tamil, said to be bounded on the south by the river Vaigai on the north by the river Mrudai on the east by {Maruvur,} and on the west by {Karuvur.}
செந்தமிழ்நிலம்	செந்தமிழ்நிலம் cendamiḻnilam, பெ. (n.) செந்தமிழ்நாடு பார்க்க;see {Sen-damil-nādu.} "செந்தமிழ் நிலத்து வழக்கொடு சிவணி" (தொல். சொல். 398); [செந்தமிழ் + நிலம்]
செந்தமிழிலக்கணம்	செந்தமிழிலக்கணம் cendamiḻilakkaṇam, பெ. (n.) வீரமாமுனிவரால் இயற்றப்பட்ட செந்தமிழ் மொழியின் இலக்கம்; a grammar of classical Tamil by Beschi. [செந்தமிழ் + இலக்கம்]

செந்தயிர்	செந்தயிர் cendayir, பெ. (n.) செந்நிறமுள்ள கட்டித்தயிர்; reddish curds. "வெண்டயிருஞ் செந்தயிரும் விராய்" (கலிங். 506);. [செம்(மை); + தயிர்]
செந்தரா	செந்தரா cendarā, பெ. (n.) கசப்புள்ள மருந்துக்கொடி வகை (பதார்த்த. 581);; a kind of bitter climber. [செம் → தரா]
செந்தருப்பை	செந்தருப்பை cendaruppai, பெ. (n.) நச்சுப் புல்வகை (மலை.);; a kind of poisonous grass. [செம்மை + தருப்பை]
செந்தரை	செந்தரை cendarai, பெ. (n.) கரை விளங்கு மரவகை (L.);; a species of white cadar. செந்தரை cendarai, பெ. (n.) பாலை, நிலம்; desert. "செந்தரைக் குருதிப் பைந் நினக் கொழுங்குடர் (பெருங். 52:9); [செம்+தரை]
செந்தலி-த்தல்	செந்தலி-த்தல் cendalittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. செழிப்பாதல் (திவ். திருவாய். 6. 8: 4 பன்னீ);; to be rich, fertile, as soil. 2. செவ்வியுறுதல்; to be fresh and attractive. "நம்முகம் பண்டுபோலே செந்தலித்திருக்க நாம் காண்பதெப்போதோ? (திவ்.திருநெடுந் 12, வியா. பக்.107);. [செம் + தளிர் → செந்தளிர் → செத்தலி]
செந்தலிப்பு	செந்தலிப்பு cendalippu, பெ. (n.) செழிப்பு; fertility, prosperity. "அவனுடைய செந்தலிப் பேயிறே அத்தேசத்திற்குஞ் செந்தலிப்பு" (திவ். திருநெடுந். 12: 105, வியா);. [செந்தளிர் → செந்தலி → செத்தலிப்பு]
செந்தலைக்கதிர்க்குருவி	செந்தலைக்கதிர்க்குருவி cendalaikkadirkkuruvi, பெ. (n.) உச்சந்தலை செம்பழுப்பாகவும் உடலின் மேற்பகுதி கருங் கோடுகளோடும் கீழ்ப்பகுதி துருநிறமாகவும் இருக்கும் பறவை; golden-headed fantail warbler. [செந்தலை + கதிர்க்குருவி] இது கொடைக்கானல், நீலகிரி மலைப் பகுதிகளில் காணப்படும் பறவை வகை

செந்தலைக்கழுகு	செந்தலைக்கழுகு cendalaiggaḻugu, பெ. (n.) கருப்பு நிற வுடலையும், தலை, கழுத்து, தொடை, கால் ஆகிய பகுதிகள் சிவப்பு நிறமாகவும் உள்ள பறவை; red-headed vulture. [செந்தலை + கழுகு] தமிழ்நாடு முழுமையும் வறள் காடுகளிலும், மக்கள் வாழ்விடத்தை அடுத்தும் காணப்படும் பறவை. பிணம் தின்னும் பறவை. மற்ற வகைக் கழுகுகளினும் வலிமை வாய்ந்ததால் கழுகு அரசன் (King vulture); என்று அழைக்கப்படுகிறது இலக்கியங்களில் 'செஞ்செவி எருவை' குறிக்கப்படுகிறது
செந்தலைக்கிளி	செந்தலைக்கிளி cendalaikkiḷi, பெ. (n.) நீலந்தோய்ந்த சிவப்பு நிறத்தலையும் மஞ்சள் நிற அலகும் கொண்ட கிளி; plum-headed parakeet. [செந்தலை + கிளி]
செந்தலைப்பஞ்சுருட்டான்	செந்தலைப்பஞ்சுருட்டான் cendalaippañjuruṭṭāṉ, பெ. (n.) செம்பழுப்பு நிறத் தலையும் புல்பச்சை நிற உடலும் கொண்ட பறவை; chestnut-headed bee. [செந்தலை + பஞ்சுருட்டான்] மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையைச் சார்ந்த இலையுதிர் காடுகளில் காணப்படும் பறவை.
செந்தலைப்புலி	செந்தலைப்புலி cendalaippuli, பெ. (n.) சிவப்புத் தலைப்பாகை அணிந்த காவல் துறைப் பணியாளர்; police constable, asa tiger with red turban, used in contempt mod. [செம் + தலை + புலி] ஆங்கிலேயர் ஆட்சி முதல் 1972 ஆம் ஆண்டு வரை காவலரின் தலைத் தொப்பி சிவப்பு வண்ணத்தில்
செந்தலைப்பூங்குருவி	செந்தலைப்பூங்குருவி cendalaippūṅguruvi, பெ. (n.) தலை பிடரி, மார்பு, வயிறு ஆகிய பகுதிகள் ஆரஞ்சு நிறம் தோய்ந்த செம்பழுப்பாக இருக்கும் குருவியினப் பறவை வகை; orange headed thrush. [செந்தலை + பூங்குருவி] நிழல் அடர்ந்த மலையருவிகள், நிழலான ஏலக்காய்த் தோட்டங்கள், மூங்கில் காடுகள் ஆகிய பகுதிகளில் காணப்படும் பறவை.
செந்தலைமுத்தி	செந்தலைமுத்தி cendalaimutti, பெ. (n.) எலிவகை (வின்.);; a kind of rat. [செம் + தலை + முத்தி]
செந்தலைவல்லூறு	செந்தலைவல்லூறு cendalaivallūṟu, பெ. (n.) செந்நிறத் தலையை உடைய ஒரு வகை வல்லூறு; marlin redhead falco. [செத்தலை + வல்லூறு]

செந்தலைவிரியன்	செந்தலைவிரியன் cendalaiviriyaṉ, பெ. (n.) நச்சுப் பாம்பு வகை (யாழ்.அக.);; russell's viper, [செந்தலை + விரியன்]
செந்தழல்	செந்தழல் cendaḻl, பெ. (n.) 1. பொங்கி யெரியுந் தீ; blazing fire. "செந்தழலே வந்தழலைச் செய்திடினும்" (திவ்.பெருமாள். 5:6);. 2. செந்தணல், கனிந்து கொண்டிருக்கும் தீ; glowing red hot cinder. 3. 18வது விண்மீன் (கோட்டை); (யாழ்.அக.);; the 18th star. [செம் + தழல்]
செந்தழற்கொடி	செந்தழற்கொடி cendaḻrkoḍi, பெ. (n.) பவளக் கொடி (யாழ்.அக.);; creeper-like coral. [செம் + தழல் + கொடி.] செம்மையான கொடி போன்ற பவளம்
செந்தளி-த்தல்	செந்தளி-த்தல் cendaḷittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) செந்தலி-பார்க்க;see {Sen-dali} [செம் + தளிர் → தளி]
செந்தளிப்பு	செந்தளிப்பு cendaḷippu, பெ. (n.) பார்க்க;see {Śen-dallippu.} [செந்தளி → செந்தளிப்பு]
செந்தளிர்	செந்தளிர் cendaḷir, பெ. (n.) செந்நிறமுள்ள இளந்தளிர்; fresh, tender sprout, as reddish. "செந்தளிர் மரா அத்துப் பைங்காய்" (பெருங். மகத 1:114);
செந்தளிர்ப்பு	செந்தளிர்ப்பு cendaḷirppu, பெ. (n.) 1. செழிப்பு (வின்.);; fertility, luxuriance, prosperity. 2. மகிழ்ச்சி (யாழ்ப்);; joy, happiness. [செந்தளிர் → செந்தளிர்ப்பு]
செந்தாது	செந்தாது cendātu, பெ. (n.) பொன் (திவா.);; gold [செம் + தாது]

செந்தாமரை	செந்தாமரை cendāmarai, பெ. (n.) செந்நிறமுள்ள தாமரை; red lotus. "அஞ்செந் தாமரை யகவித ழன்ன" (பெருங். உஞ்சைக். 53: 149);. ம. செந்தாமரை, செந்தார்;க. செந்தாவரெ [செம்(மை); + தாமரை. வெண் தாமரை போல செந்தாமரை நிறத்தால் பெயர் பெற்றிருக்கிறது]
செந்தார்	செந்தார் cendār, பெ. (n.) கிளிக்கழுத்தின் செவ்வரை; bright red streaks round parrot's ncck. "செந்தார்ப் பைங்கிளி முன்கை யேந்தி" (அகநா. 34);. [செம் + தார்]
செந்தார்ப்பைங்கிளி	செந்தார்ப்பைங்கிளி cendārppaiṅgiḷi, பெ. (n.) பச்சைக்கிளி; rose-ringed paraker. [செந்தார் + பைங்கிளி] இதன் கழுத்தில் உள்ள ரோசா நிற வளையக் கோடு கொண்டு இலக்கியங்களில் செந்தார்ப் பைங்கிளி என அழைக்கப்படுகிறது.
செந்தாரை	செந்தாரை cendārai, பெ. (n.) வெண்மை கலந்த சிவப்பு (இ..வ.);; pale redness. [செம் + தாரை. தாரை = கோடு]
செந்தாழம்பழம்	செந்தாழம்பழம் cendāḻmbaḻm, பெ. (n.) அன்னாசிப்பழம் (மூ.அ.);; pine-apple fruit. [செம் + தாழம்பழம்] செந்தாழம்பழம்
செந்தாழை	செந்தாழை1 cendāḻai, பெ. (n.) 1. செந்நிறமுள்ள தாழை வகை (பதார்த்த. 622);; redspecies of screw pine. 2. கோங்கிலவு மரவகை; false tragacanth. 3. பார்வை மறைவுண்டாக்கும் கண்ணோய் (வின்.);; redness of the eye causing obscurity of sight. 4. பயிரைச் செந்நிறமாக்கும் நோய்; red blight of paddy. 5. உதட்டிற் புண்ணுண்டாக்கி வாயில் கெட்ட நாற்றம் அடைவிக்கும் நோய் (வின்.);; a disease which causes the mouth to smell badly, making the lips sore. [செம் + தாழை] செந்தாழை2 cendāḻai, பெ. (n.) நெல்வகை (குருகூர்ப். 58);; a kind of paddy.

செந்தாள்	செந்தாள் cendāḷ, பெ. (n.) நோய்ப்பட்ட பயிரின் செந்நிறமான கதிர் (யாழ்ப்.);; red spikes of blighted paddy. [செம் + தாள்]
செந்தாளி	செந்தாளி cendāḷi, பெ. (n.) கொடிவகை (L.);: red convolvulus. [செம் + தாளி]
செந்தி	செந்தி cendi, பெ. (n.) செந்தில் பார்க்க (கந்தபு. முதனா. 6);;see {Sendil.} [செந்தில் → செந்தி]
செந்திரிக்கம்	செந்திரிக்கம் cendirikkam, பெ. (n.) செந்திருக்கம் பார்க்க;see {sendirukkam.} [செத்திருக்கம் → செந்திரிக்கம்]
செந்திரு	செந்திரு cendiru, பெ. (n.) 1. திருமகள்; goddess of wealth. "செந்திரு நீரல்லிரே லவளும்வந்தேவல்செய்யும்" (கம்பரா. மாயாசகை 53);. 2. தாளகம் (மூ.அ.);; yellow sulphide of arsenic. [செம் + திரு – செந்திரு]
செந்திருக்கம்	செந்திருக்கம் cendirukkam, பெ. (n.) 1. ஒலைக் கடிதத்தின் மூடு சுருள் (வின்.);; ola envelopeof an ola letter. 2. காற்றாடிக் கயிற்றில் ஏறிச் செல்லுமாறு தொடுக்கும் ஒலைச் சுருள் (நாஞ்.);; an ola scroll passed through the string of a flying kite. ம. செந்திரிக்க Skt. Candraka [செத்துருக்கம் → செந்திருக்கம்]
செந்திருக்கு	செந்திருக்கு cendirukku, பெ. (n.) 1. செடி வகை (மூ.அ.);; a plant. 2. செந்திருக்கம்,2 பார்க்க;see {Sendirukkam,2.} [செந்திருக்கம் → செந்திருக்கு]

செந்திருக்கை	செந்திருக்கை1 cendirukkai, பெ. (n.) திருக்கை மீன் வகை: a kind of dirukkai fish. [செம் + திருக்கை] செந்திருக்கை2 cendirukkai, பெ. (n.) மஞ்சள் வகை (யாழ்.அக.);; a kind of turmeric.
செந்தில்	செந்தில் cendil, பெ. (n.) முருகனின் அறுபடை வீடுகளுள் ஒன்றாகிய தூத்துக்குடி மாவட்டத்திலுள்ள திருச்செந்தூர்;{Tiru-C. cendür,} one of six abodes of Lord {Murugan} in Thoothukudi distirict. "வெண்டலைப் புணரி யலைக்குஞ் செந்தில்" (புறநா. 55: 18); திருப்பரங்குன்றம், திருச்செந்துார். பழனி, திருத்தணிகை, பழமுதிர்ச்சோலை, சுவாமி மலை ஆகியன முருகனின் ஆறு படை வீடுகள் ஆகும். இவற்றிற்கு வேறு பெயர்களும் உள. அவை திருப்பரங்குன்றம், திருச்சீரலைவாய், திருவாவின் குடி, திருவேரகம், குன்றுதோராடல், பழமுதிர் சோலை) ஆகியனவாகும்
செந்திலகம்	செந்திலகம் cendilagam, பெ. (n.) செடி வகை (புட்ப. 29);; a kind of plant.
செந்திறம்	செந்திறம் cendiṟam, பெ. (n.) 1. சிவப்பு (சங்.அக.);; redness. 2. குறிஞ்சி யாழ்த்திறத் தொன்று (திவா.);; a secondary melody-type of the {kuriñji} class. 3. தெளிவு; clearness. "செந்திறத்த தமிழோசை" (திவ். திருநெடுந். 4);. ம. செந்நிறம் [செம் + திறம். நிறம் → திறம்]
செந்தினை	செந்தினை cendiṉai, பெ. (n.) 1. தினை வகை; Italian millet. "செந்தினையிடியுந் தேனும்" (கந்தபு. வள்ளி 208);. 2. கம்புப்பயிர் (சூடா.);; bulrush millet. ம. செந்தினை [செம்(மை); + தினை]
செந்தீ	செந்தீ cendī, பெ. (n.) கொழுந்து விட்டெரியுந் தீ; blazing fire. "ஊருளெழுந்த வுருகெழு செந்தீக்கு" (நாலடி., 90);. ம. செந்தீ [செம் + தீ]

செந்தீக்கரப்பன்	செந்தீக்கரப்பன் cendīkkarappaṉ, பெ. (n.) கரப்பன் கட்டி வகை; erysipelas, a kind of cutaneous eruption. ம. செந்தீக்கரப்பன [செந்தீ + கரப்பன்]
செந்தீவண்ணன்	செந்தீவண்ணன் cendīvaṇṇaṉ, பெ. (n.) 1. சிவன்;{Sivan,} 2. செவ்வாய் (திவா.);; Mars. நெருப்பின் நிறமுடையவன் என்ற பொருள் அடிப்படையில் இச்சொல் சிவனையும், செவ்வாயையும் குறித்தது. [செந்தீ + வண்ணன்]
செந்தீவளர்ப் போர்	செந்தீவளர்ப்போர் cendīvaḷarppōr, பெ. (n.) Brahmins, as tending the sacred fire. [செந்தீ + வளர்ப்போர்]
செந்தீவேள்-தல் (செந்தீவேட்டல்)	செந்தீவேள்-தல் (செந்தீவேட்டல்) cendīvēḷtalcendīvēṭṭal, 16 செ.கு.வி. (v.i.) வேள்வி (யாகம்); செய்தல்; to perform {Védic} sacrifice "செந்தீவேட்ட சிறப்புரைத் தன்று" (பு.வெ.9: 15, கொளு);. [செந்தீ + வேள்-.]
செந்து	செந்து1 cendu, பெ. (n.) 1. உயிரி (பிங்.);; anything possessed of life, living being, creature. 2. ஊர்வன; animal of the inferior species, as the lower brutes, insects, reptiles, worms etc. 3. நரி (பிங்.);; jackal. 4. அணு; atom. 5. ஏழுநிரய (நரக);த்தொன்று (பிங்.);; a hell, one of {elunaragam.} வ. ஐந்து. செந்து2 cendu, பெ. (n.) 1. பெரும் பண்களுள் ஒன்று; a primary melody-type. 2. ஓசை; sound. செந்து3 cendu, பெ. (n.) 1. சடாமாஞ்சி (மலை.);; spikenard herb. 2. பெருங்காயம் (மூ.அ.);; assafoetida.

செந்துத்தி	செந்துத்தி cendutti, பெ. (n.) சிறுதுத்தி (மூ.அ.);; fine-winged capsule rose mallow. [செம் + துத்தி]
செந்துத்தீ	செந்துத்தீ cenduttī, பெ. (n.) செந்து3 பார்க்க;see {Sendu.} [செந்து → செந்துத்தீ]
செந்தும்பி	செந்தும்பி cendumbi, பெ. (n.) ஏறக்குறைய 14 விரலம் (அங்குலம்); நீளமும் செந்நிறமும் உடைய கடல்மீன் வகை; sea-fish, reddish, attaining nearly 14 in. in length. [செம் + தும்பி. தும்பி = மீன்வகை]
செந்தும்பை	செந்தும்பை cendumbai, பெ. (n.) தும்பை வகை (மூ.அ.);; a species of spider flower, shrub. ம. செந்தும்ப [செம்(மை); + தும்பை]
செந்துமி	செந்துமி cendumi, பெ. (n.) செம்மரம்; Indian red wood tree or bastard cedar.
செந்துரசம்	செந்துரசம் sendurasam, பெ. (n.) ஒருவகைப் பிசின்; a resinous substance.
செந்துரிப்போ-தல்	செந்துரிப்போ-தல் cendurippōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) மட்பாண்டத்தின் அடியில் சிறு ஓட்டை விழுதல்; to form a hole at the bottom of a earthen pot. [சிந்தூரி → செந்தூரி + போ-.]
செந்துருக்கம்	செந்துருக்கம்1 cendurukkam, பெ. (n.) எழுதிய ஓலையின் மேற் சுற்றும் ஓலைச் சுருள் (யாழ்.அக.);; ola leaf wound round an ola. [சந்திரகம் → (செத்திரகம்); → செத்துருக்கம். சந்திரகம் = ஓலைச்சுருள்] செந்துருக்கம்2 cendurukkam, பெ. (n.) செடி வகை (M.M. 776);; safflower. ம. செந்துரகம் [செம் + துருக்கம்]

செந்துருக்கு	செந்துருக்கு cendurukku, பெ. (n.) செந்துருக்கம் பார்க்க;see {sen-durukku,} [செம் + துருக்கு]
செந்துருக்கை	செந்துருக்கை cendurukkai, பெ. (n.) செந்துருக்கம் பார்க்க;see {Sen-durukkam.} [செம் + துருக்கை]
செந்துருத்தி	செந்துருத்தி cendurutti, பெ. (n.) செம்பாலைப் பண்களுள் ஒன்று (சிலப். 8:35, உரை);; an ancient melody-type. [செம் + துருத்தி]
செந்துருதி	செந்துருதி cendurudi, பெ. (n.) குறிஞ்சி யாழ்த்திறத்துள் ஒன்று (பிங்.);; a secondary melody type of the {kuriñji} class. [செம் + துருத்தி]
செந்துளசி	செந்துளசி senduḷasi, பெ. (n.) செந்நிறமுள்ள துளசி வகை (பதார்த்த. 303);; red basil. ம. செந்துளசி [செம் + துளசி]
செந்துளிர்	செந்துளிர் cenduḷir, பெ. (n.) செந்தளிர் பார்க்க;see {Sen-dalir.} [செந்தளிர் → செந்துளிர்]
செந்துறை	செந்துறை cenduṟai, பெ. (n.) பாடற்கேற்ற செய்யுள் வகை (யாப்.வி.537);; a kind of composition adapted to singing, dist. fr. {veṇqurai.} [செம் + துறை] விகார வகையான் அமரராக்கிச் செய்யும் அறுமுறை வாழ்த்தினைப்போலாது உலகினுள் இயற்கை வகையான் இயன்ற மக்களைப் பாடுவது, செந்துறைப் பாடாண் பாட்டு எனப்படும். (தொல் பொருள். நச்.82);.
செந்துறைச்செந்துறை	செந்துறைச்செந்துறை cenduṟaiccenduṟai, பெ. (n.) இசைப்பாட்டு வகை (யாப்வி.537);; a kind of musical composition. [செந்துறை + செந்துறை]
செந்துறைப்பாட்டு	செந்துறைப்பாட்டு cenduṟaippāṭṭu, பெ. (n.) செந்துறை பார்க்க;see {en-durai}

செந்துறைமார்க்கம்	செந்துறைமார்க்கம் cenduṟaimārkkam, பெ. (n.) நாற்பெரும் பண்ணிலும் இருபத்தொரு திறனிலும் பாடக்கூடிய இசைப்பாடல் (யாப்.வி. 537);; musical composition which could be sung in any of the four major {paṇ} and of the 2l {diran,} [செந்துறை + மார்க்கம்]
செந்துறைவெண்பா	செந்துறைவெண்பா cenduṟaiveṇpā, பெ. (n.) செந்துறைவெள்ளை பார்க்க;see {en-durai. vellai.} [செந்துறை + வெண்பா]
செந்துறைவெள்ளை	செந்துறைவெள்ளை cenduṟaiveḷḷai, பெ. (n.) குறள் வெண்பாவின் இனத்துள் ஒன்றாகி, ஒழுகிய ஓசையும் விழுமிய பொருளும் பெற்று இரண்டடியாய்த் தம்முள் அளவொத்து வருவது (காரிகை, செய்.6);; a species of rhythemic couplet of equal metrical quantitiy, dealing with noble topics, a variety of {kura-vembā.} மறுவ. வெண்செந்துறை எ-டு. "ஆர்கலி யுலகத்து மக்கட்கெல்லாம் ஓதலிற் சிறந்தன் றொழுக்க முடைமை" (முதுமொழிக். 1);
செந்தூக்கு	செந்தூக்கு1 cendūkku, பெ. (n.) 1. நேராகத் தூக்குகை; lifting straight up, direct lift. செந்தூக்காய்த் தூக்கிக் கொண்டு போனான். 2.செங்குத்து;: steepness, as of rock. செந்தூக்கான மலையினின்றும்' (பு.வெ. 1:11, உரை);. 3. தாளவகை (சிலப். 14:150, உரை);; a mode of beating time. ம. செந்தூக்கு [செம் + தூக்கு] செந்தூக்கு2 cendūkku, பெ. (n.) கையால் இலேசாய்த் தூக்கும் கனம், கனமுள்ளது (யாழ்.அக.);; weight which can be easily lifted by a person. [செம் + தூக்கு. தூக்கு = தூக்கக்கூடியது.]
செந்தூட்படுத்து-தல்	செந்தூட்படுத்து-தல் cendūḍpaḍuddudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கெடுத்தல் (நாசஞ்செய்தல்);; to reduce to dust. "வழக்கையெல்லாம் செந்தூட்படுத்தி" (பேரின்பக்கீர்த். பக். 103);. [செந்தூள் + படுத்து-.]
செந்தூரத்தாசி	செந்தூரத்தாசி cendūrattāci, பெ. (n.) கந்தகம் (சங்.அக.);; sulphur.
செந்தூரத்தாதி	செந்தூரத்தாதி cendūrattāti, பெ. (n.) செந்தூரத்தாசி பார்க்க (மூ.அ.);;see {endia-1. Tiši} [செந்துரத்தாசி → செந்தூரத்தாதி]

செந்தூரம்	செந்தூரம் cendūram, பெ. (n.) சிந்தூரம் (உ.வ.);; red metallic oxide. செந்தூரம் → Skt. {sindüra} [செந்தூள் → செந்தூரம்]
செந்தூரி-த்தல்	செந்தூரி-த்தல் cendūrittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சிந்தூரமாக்குதல் (யாழ்..அ);க.);; to calcine. [செந்தூரம் → செந்தூரி-.]
செந்தூள்	செந்தூள் cendūḷ, பெ. (n.) போர்க்களத்திலுள்ள அரத்தமயமான தூளி; red dust, dust red from the blood of the slain in battle. செந்தூள் கருந்தூள் பறக்கிறது (யாழ்.அக.);. [செம் + தூள்]
செந்தூள்கருந்தூள்பறத்தல்	செந்தூள்கருந்தூள்பறத்தல் cendūḷkarundūḷpaṟattal, பெ. (n.) பொருதல் முதலிய செய்கையின் கடுமையை உணர்த்துங் குறிப்பு; expr. Denoting fierceness of combatin battlefield or vehemence of action in general. [செந்தூள் + கருந்தூள் + பறத்தல்]
செந்தூள்பறத்தல்	செந்தூள்பறத்தல் cendūḷpaṟattal, பெ. (n.) செந்தூள் கருந்தூள் பறத்தல் (இ.வ.);;see {Sendij/-karundo/-parattal.} [செந்தூள் + பறத்தல்]
செந்தெங்கு	செந்தெங்கு cendeṅgu, பெ. (n.) செந்நிறத் தேங்காய் காய்க்கும் தென்னை வகை (இ.வ.);; a variety of coconut bearing red fruit. ம. செந்தெங்கு; க. செந்தெங்கு;குட. கென்தெங்கெ [செம் + தெங்கு]
செந்தேன்	செந்தேன் cendēṉ, பெ. (n.) 1. அறுவகைப் புகைப்பொருள்களுள் ஒன்று (சீவக. 534, உரை);; a kind of frankincense one of six {dubavarukkam.} 2. உயர்ந்த வகைத் தேன்; honey of superior quality. "செந்தேன் பருகி" (கம்பரா. மாயாசனக. 86);. ம. செந்தேன் [செம் + தேன்]

செந்தொட்டி	செந்தொட்டி1 cendoṭṭi, பெ. (n.) காஞ்சொறி (பதார்த்த. 471);; climbing nettle. 2. சிறு காஞ்சொறி (மலை..);; small climbing nettle. 3. உடலின் மீது பட்டால் அரிப்பையுண்டாக்கும் ஒருவகைச் சிறு கொடி; a creeper which when touched, causes irritation to the skin. [சேரி + தொட்டி. தொட்டி = செடி. இச்செடியைச் சேர்த்தால், செடியைத் தொட்டால் அரிப்பையுண்டாக்கி, அவ்விடத்தைச் செத்திறமாக்கும் தன்மை யுடையது] செந்தொட்டி2 cendoṭṭi, பெ. (n.) செப்புத் தொட்டி நஞ்சு (யாழ்.அக.);; a prepared arsenic. [செம் + தொட்டி]
செந்தொடை	செந்தொடை cendoḍai, பெ. (n.) 1. சிவப்பு மாலை; garland of red flowers. 2. மோனை முதலிய அமையாது வேறுபடத் தொடுக்குந் தொடை (காரிகை, உறுப். 17);; versification in which mónai etc., are neglected. 3. அம்பு முதலியவற்றை எய்யுங்குறி; aim in shooting. "செந்தொடைபிழையாவன்கணாடவர்" (புறநா. 3:20);. [செம் + தொடை] செந்தொடை: எ-டு "புத்த வேங்கை வியன்சினை யேறி மயிலினம் அகவும் [illegible] நன்னுதற்கொடிச்சி
செந்தொடைமருள்	செந்தொடைமருள் cendoḍaimaruḷ, பெ. (n.) இனவெழுத்துப் பெற்றுத் தொடையும், தொடை விகற்பமும் போலாது தொடுப்பது (யாப்வி. 53);; a typical poetical grammar reference. [செம் + தொடை + மருள்]
செந்தொடையன்	செந்தொடையன் cendoḍaiyaṉ, பெ. (n.) செந்நிறப் பூமாலையை அணிந்த வைரவன் (வின்.);;{Bairavan,} as wearing a garland of red flowers. [செம் + தொடையன்]
செந்தோன்றி	செந்தோன்றி cendōṉṟi, பெ. (n.) 1. காந்தள் மலர் (மலை.);; Malabar glory lily. 2. செங்கழுநீர் (வின்.);; red Indian water lily. [செம் + தோன்றி]
செந்நகரை	செந்நகரை cennagarai, பெ. (n.) 1. எட்டு விரல நீளமும் செந்நிறமுமுள்ள கடல் மீன் வகை; sea fish, reddish, attaining 8 in. in length. 2. ஒரு வகை மரம் (தைலவ. தைல. 135; aspecies of live linden [செம் + நகரை, நகரை = மின்]

செந்நடை	செந்நடை cennaḍai, பெ. (n.) நாளும் தவறாகு நிகழும் தூய வழிபாட்டு முறைமை; daily or the adore rituals in a temple. "இவ்வூர்த் திருமேற்றாகி ஆழ்வார்க்கு வைத்த திருச்செந்நடை நிசதி நெல்லுக் குறுணி நானாழி யால் சந்திராதித்தவல் வைத்தோம். (தெ. க. தொ. 19, கல் 351); [செம் + நடை]
செந்நடையந்தாதி	செந்நடையந்தாதி cennaḍaiyandāti, பெ. (n.) செய்யுளின் இறுதியடியின் இறுதிச் சீரும் முதலிடியின் முதற்சீரும் ஒன்றாகாமல் அடிதோறும் எழுத்து, அசை, சீர், முதலியன, அந்தாதியாக வருந்தொடை (யாப்.வி. 52, 184);; a kind of metrical composition in which the last syllable of every line occurs at the beginning of the next line, the last syllable of the last line and the first syllable of the first line being dissimilar. [செம் + நடை + அந்தாதி]
செந்நாகம்	செந்நாகம் cennākam, பெ. (n.) 1. செந்நிறமுள்ள நாகப் பாம்பு வகை; red cobra. 2. செம்பாம்பு (கேது);; descending node. "செந்நாகமோடு கருநாகத்தின் செய்கை பெற்று' (கந்தபு. மகாசாத்தா. 25);. [செம் + நாகம்]
செந்நாடிக்கா	செந்நாடிக்கா cennāṭikkā, பெ. (n.) மூக்கிரட்டை (மலை.);; spreading hogweed.
செந்நாப்போதார்	செந்நாப்போதார் cennāppōtār, பெ. (n.) செஞ்சொல் கமழும் செந்நாவாகிய தாமரையையுடைய திருவள்ளுவர்; the poet {Tiruvalluvar,} "மறுவில் புலச்செந்நாப் போதார்" (வள்ளுவமா. 21);. [செம் + நா(ப்);போதார்] நாப்போதார் = செந்நாவாகிய தாமரையை யுடையவர்
செந்நாய்	செந்நாய் cennāy, பெ. (n.) செந்நிறமுள்ள நாய் வகை; brown - coloured dog. "வேட்டச் செந்நாய் கிளைத்தூண் மிச்சில்" (குறுந், 56);. ம. செந்நாயி;க. கெம்பு நே: பட. கென்னெ [செம் + நாய் – செந்நாய் = செந்நிற உடலும் கறுப்பு நிறவாலும் உடைய காட்டு நாய்] செந்நாய்
செந்நாயுருவி	செந்நாயுருவி cennāyuruvi, பெ. (n.) நாயுருவி வகை (பதார்த்த. 396);; a kind of dog-prick. [செம்மை + நாயுருவி]
செந்நிலம்	செந்நிலம் cennilam, பெ. (n.) 1. போர்க்களம்; battle-field. 2. செந்தரை; red soil. க. கெந்நெல [செம்மை + நிலம்] அரத்தத்தால் சிவந்த நிலம்

செந்நிலை	செந்நிலை cennilai, பெ. (n.) கூத்துநிலை வகை; a posture in dancing. "செந்நிலை மண்டிலத்தாற் கற்கடகக் கைகோஒத்து" (சிலப். 17, கூத்துள். 1);. [செம் + நிலை] கூத்துக்கு வேண்டிய செம்மையான நடை (பாவணை); வகை.
செந்நிறக்கல்	செந்நிறக்கல் cenniṟakkal, பெ. (n.) ஒருவகை சிவப்புக் கல் (மாமிசச்சிலை (யாழ்.அக.);; a kind of red stone. [செம் + நிறம் + கல்]
செந்நிறமி	செந்நிறமி cenniṟami, பெ. (n.) அரத்தத்திற்குச் சிவப்பு நிறம் தரும் நுண்பொருள்; huemoglobin. [செம் + நிறமி. நிறமி = நிறம் தரும் பொருள்]
செந்நிறவு-தல்	செந்நிறவு-தல் cenniṟavudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) நேர்வழியில் நிறுத்துதல்; to keep one out of harm's way; to establish one in the path of virtue. "சேரி திரியாமற் செந்நிறீஇ" (திவ். இயற். 1:47);. [செம் + நிறுவு-.]
செந்நீர்	செந்நீர்1 cennīr, பெ. (n.) புது வெள்ளம்; fresh, flood, as turbid. "மூதூர்ச் செந்நீர்க் கடியின் விழவாட்டினுள்" (சீவக. 12);. 2. அரத்தம்; blood, as red. "செந்நீர்த் திரைகடல் பருகலாக" (கலிங். 293);. 3. விந்துவோடு கலந்து கரு உண்டாகுதற்குக் காரணமாகும் மகளிர் அரத்தம்; blood believed to be in the womb causing pregnancy when fused with semen. "மாதர் செந்நீரொடு கூடி" (சூத. ஞான.10: 9);. ம. செந்நீர்;க. செந்நீர் [செம் + நீர்] செந்நீர்2 cennīr, பெ. (n.) பருவ காலத்தில் ஆற்றில் பெருகி வரும் செவ்வண்ணப் புதுநீர்; freshwater in the rivers, rivulats in red colour. "செந்நீர் வெட்டி செய்யக் கடவதில்லை யாகவும், புந்நீர் விட்டுப் பாய்ச்சிக் கொள்வதாகவும்" (தெ. க தொ. 2:1, கல். 24);.
செந்நீர்நுங்கல்	செந்நீர்நுங்கல் cennīrnuṅgal, பெ. (n.) ஒரு நிரையம் (நரகம்); (சேதுபு. தனுக்கோ. 4);; a hell. [செந்நீர் + நுங்கல்]

செந்நீர்ப்பவளம்	செந்நீர்ப்பவளம் cennīrppavaḷam, பெ. (n.) சிவந்த பவளம் (யாழ்.அக.);; coral with bright red lustre. [செம் + நீர் + பவளம்]
செந்நீர்முத்து	செந்நீர்முத்து cennīrmuttu, பெ. (n.) செந்நீரோட்டமுள்ள முத்து (சிலப். 14: 195, உரை);; pearl with pink lusture. [செம் + நீர் + முத்து]
செந்நெய்தல்	செந்நெய்தல் cenneytal, பெ. (n.) அல்லிக் கொடிவகை (புட்ப. 4);; a kind of water-lily. [செம் + நெய்தல். நெய்தல் = ஆம்பல் மலர்]
செந்நெல்தீட்டல்	செந்நெல்தீட்டல் cenneltīṭṭal, பெ. (n.) புது நெல்லை உரலிலிட்டுக் குற்றித் தீட்டிய அரிசி; hand pounded rice from fresh paddy. "செந்நெற்றீட்டல் அறுபத்து நாற்கலம்" (தெ.க.தொ. 14, கல்.13);. [செம் + நெல் + தீட்டல்]
செந்நெற்றீட்டல்	செந்நெற்றீட்டல் cenneṟṟīṭṭal, பெ. (n.) செந்நெல்தீட்டல் பார்க்க;see {§em-nel-dittal.} "நாழி அரிசிக்கு முற்றாழி நெல்லாகத் திருபலிக்கு நிறதி அரிசி செந்நெற்றீட்டல் ஒரு போரைக்கு நாழியாக" (தெ.க.தொ. 14, கல். 16:4 – 133);
செந்நெறி	செந்நெறி cenneṟi, பெ. (n.) 1. செவ்விய வழி; goodor finepath. " இடையது செந்நெறியாகும்" (சிலப். 11:142);. 2. நல்வழி (சன்மார்க்கம்);; path of virtue, the right way, especially in religious sense. "சேராரே செந்நெறிச் சேர்து மென்பார்"(நாலடி, 378);. 3. மரபு சார்ந்து ஒழுகும் தூய பண்பு; righteous path. [செம் + நெறி]
செந்நென்முத்து	செந்நென்முத்து cenneṉmuttu, பெ. (n.) செந்நெலில் உண்டாவதாகக் கருதப்படும் முத்து (யாழ்.அக.);; pearl believed to be formed in {Šennel} paddy. [செந்நெல் + முத்து,]
செந்நொச்சி	செந்நொச்சி cennocci, பெ. (n.) நொச்சி வகை (யாழ்.அக.);; a variety of chaste-tree. [செம் +நொச்சி]

செப்பஞ்செய்-தல்	செப்பஞ்செய்-தல் ceppañjeytal, செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. ஒழுங்குபடுத்துதல்; to clean, repair, put in order. 2. புதைத்தல் (வின்.);; to inter. 3. கட்டடங்களைப் பழுதுபார்த்தல்; to repair buildings, maintenance of buildings. 4. பழுது, குறைபாடு, பிழை முதலியவற்றை நிக்கிச் சரிசெய்தல்; புதுப்பித்தல்; restore; removate; set right. [செப்பம் + செய்-.]
செப்பட்டை	செப்பட்டை1 ceppaṭṭai, பெ. (n.) 1. கட்டடச் சுவரின் அடிப்படை; plinth. 2. தூணின் அடியில் வைக்கும் சதுரக்கல்; square plate stone placed at the bottom the piller. [செம்பொன் → செம்பு → செப்பு. செப்பு + பட்டை → செப்பட்டை] செப்பட்டை2 ceppaṭṭai, பெ. (n.) 1. பறவைச் சிறகு (யாழ்.அக.);; wing. 2. தோட்பட்டை; shoulder blade. 3. கன்னம்; cheek. [சப்பட்டை → செப்பட்டை] செப்பட்டை ceppaṭṭai, பெ.(n.) 1தோள்பட்டை; upper arm. 2. கன்னம்; cheek. [சேர்+பட்டை-சேர்ப்பட்டை-செப்பட்டை]
செப்பட்டைமட்டம்	செப்பட்டைமட்டம் ceppaṭṭaimaṭṭam, பெ. (n.) அடிப்படை மட்டச் சுவர் அளவு; plinth level. [செப்பட்டை + மட்டம்]
செப்பட	செப்பட ceppaḍa, கு.வி.எ. (adv.) செவ்விதாக; correctly, neatly. "மாலை வாங்கிச் செப்பட முன்கை யாப்ப" (சீவக .2665);. [செம் + படு = செம்படு. செம்படு → செப்படு → செப்பட. படு → பட]
செப்படக்குவித்தை	செப்படக்குவித்தை ceppaḍakkuvittai, பெ. (n.) செப்படிவித்தை பார்க்க;see {Seppadi-wittai.} "பச்சிலைக்குளோது செப்படக்கு வித்தையோ" (தனிப்பா. 11, 57:140);. [செப்பு + அடக்கு + வித்தை]

செப்படி	செப்படி1 ceppaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) செப்படி வித்தை செய்தல்; to practise sleight of hand. "செப்படிப்பவரி னின்று சிரித்தனன்" (பாரத. புட்.ப. 106);. [செப்பு + அடி.] செப்படி2 ceppaḍi, பெ. (n.) செப்படிவித்தை பார்க்க;see {Seppagi-wittai.} ம. செப்படி, செப்பிடி
செப்படிவித்தை	செப்படிவித்தை ceppaḍivittai, பெ. (n.) 1. பிறரறியா வகையில் செப்புகளுள் உருண்டைகள் வந்து போகுமாறு அவற்றைத் தரையில் அடித்துக்காட்டுவது முதலிய தந்திரக் கலைகள்; legerdemain; sleight of hand, as causing a ball to appear or disappear by a mere touch on the cup containing it. 2. தந்திரம்; tricks, deceptive arts. "செப்படி வித்தைத் திறமறியேன் பூரணமே" (பட்டினத். திருப்பா. பூரண. 73);. 3. சிறுகச் செலவாக்கிச் செய்யுஞ் சிக்கனம் (யாழ்ப்.);; contrivance to economise by dealing out in small quantities. ம. செப்படிவித்ய.
செப்படிவித்தைக்காரன்	செப்படிவித்தைக்காரன் ceppaḍivittaikkāraṉ, பெ. (n.) 1. செப்படிக்கலை செய்வோன்; one who practises legerdemain, juggler. 2. தந்திரக்காரன்; deceitful person. [செப்படி + வித்தை + காரன்]
செப்பப்புல்	செப்பப்புல் ceppappul, பெ. (n.) நாணல் (மலை.);; kaus.

செப்பம்	செப்பம் ceppam, பெ. (n.) 1. செம்மை; ruddiness. "செப்பமு நாணு மொருங்கு" (குறள், 951);. 2. நடு நிலை (பிங்.);; impartiality, evenness, equity. செப்பமுடைய வனாக்கம் (குறள், 112);. 3. சீர்திருத்துகை; repair, renewal. இந்த வீதியைச் செப்பஞ்செய். 4. ஆயத்தம் (யாழ்ப்.);; preparedness, fitness. 5. பாதுகாப்; protection. "செப்ப முடையாய்" (திவ்.திருப்பா. 20);. 6. செவ்விய வழி; straight path, road. "சேந்தசெயலைச் செப்பம் போகி" (மலைபடு. 160);. 7. தெரு (பிங்.);; street. 8. நெஞ்சு (பிங்.);; heart. 9. மனநிறைவு (திருப்தி); (வின்.);; satistaction, agreeableness, 10. ஒழுங்கு, செவ்வை; perfection. ஆய்வுக்கட்டுரை செப்பமாக உள்ளது. [செய்ம்மை → செய்மை → செப்பம்]
செப்பம்செய்-தல்	செப்பம்செய்-தல் ceppamceytal, செ.கு.வி. (v.i.) செப்பஞ்செய்-தல் பார்க்க;see {seppai,jey.}
செப்பல்	செப்பல்1 ceppal, பெ. (n.) 1. சொல்லுகை; saying, replying, declaring. "செறிவளை மகளிர் செப்பலு முண்டோ" (மணிமே. 4:110);. 2. செப்பலோசை பார்க்க;see {seppal-dsai.} "திண்பா மலிசெப்பல்" (காரிகை, செய். 1);. [செப்பு → செப்பல்] செப்பல்2 ceppal, பெ. (n.) செந்நிறம்; red, rosy colour, as of dawn. பொழுது செப்பலோடி வரும் பொழுது (யாழ்ப்.);. [செப்பு3 → செப்பல்]
செப்பல்பிரி-தல்	செப்பல்பிரி-தல் ceppalpiridal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பொழுது விடிதல்; to dawn. செப்பல் பிரியப் புறப்பட்டோம் (இ.வ.);. [செப்பல் + பிரி]

செப்பலி	செப்பலி ceppali, பெ. (n.) 1. இரண்டடி நீளமும் ஒருவகைச் செந்நிறமும் உடைய கடல் மீன்வகை; sea-fish, cherry red, attaining 2 ft. in length. 2. கருமை கலந்த செந்நிறமுடைய கடல் மீன்வகை; red rock cod, dark reddish brown. [செப்பல்3 → செப்பலி]
செப்பலோசை	செப்பலோசை ceppalōcai, பெ. (n.) வெண்பாவுக்குரிய ஓசை(தொல்.பொருள்.379, உரை);; rhythmic tone appropriate to {vembäverse.} [செப்பல் + ஓசை] செப்பலோசை மூன்று வகைப்படும். ஏந்திசைச் செப்பலும், துங்கிசைச் செப்பலும், ஒழுகிசைச் செப்பலும் என்பன (யாப். கா. 22);. அகவிக் கூறாது ஒருவற்கு ஒருவன் இயல்பு வகையானே ஒரு பொருண்மையைக் கட்டுரைக்குங்கால் எழும் ஓசை செப்பலோசை எனப்படும் (தொல்.39பொருள். 394, பேரா.);.
செப்பலோ-டுதல்	செப்பலோ-டுதல் ceppalōṭudal, செ.கு.வி. (v.i.) செந்நிறங் கொள்ளுதல் (யாழ்ப்.);; to become red, as the sky at dusk. பொழுது செப்பலோடி வரும் பொழுது (யாழ்ப்.); [செப்பல் + ஒடு-.]
செப்பவாய்	செப்பவாய் ceppavāy, பெ. (n.) இடை (யாழ்.அக.);; waist. [செப்பு → செப்பவாய்]
செப்பனிடு-தல்	செப்பனிடு-தல் ceppaṉiḍudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.i.) 1. பழுதுபார்த்தல், சீர்திருத்துதல்; to repair correct. சாலைகளைச் செப்பனிடக் கேட்டுள்ளோம். 2. சமப்படுத்துதல்; to level, make cven. 3. மெருகிடுதல்; to polish. [செப்பம் → செப்பன் + இடு-.]
செப்பாடல்	செப்பாடல் ceppāṭal, பெ. (n.) பழைய காசு வகை (பணவீடு. 139);; an ancient coin.
செப்பாடு	செப்பாடு ceppāṭu, பெ. (n.) நேர்மை; straightness, justness. "செப்பாடுடைய திருமாலவன்" (திவ்பெரியாழ். 35:6);. [செப்பம் + பாடு.]
செப்பிக்கூறு-தல்	செப்பிக்கூறு-தல் ceppikāṟudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) விடை சொல்லுதல்; to reply, give answer. ஒருவன் கேட்ப அவற்கு ஒன்று செப்பிக் கூறாது (தொல் பொருள். 393, உரை);. [செப்பு → செப்பி + கூறு-.]

செப்பிடில்	செப்பிடில் ceppiḍil, பெ. (n.) சடாமாஞ்சி (மலை.);; spikenard herb.
செப்பிடுவித்தை	செப்பிடுவித்தை ceppiḍuvittai, பெ. (n.) செப்படிவித்தை பார்க்க;see {seppai-wittai.} "செப்பிடு வித்தை செலத்தம்பன வித்தை" (பணவிடு. 20);. [செப்பு + இடு + வித்தை]
செப்பியம்	செப்பியம் ceppiyam, பெ. (n.) திரும்பத்திரும்பச் சொல்லுகை (யாழ்.அக.);; repeating. [செப்பு → செப்பியம்]
செப்பிலி	செப்பிலி ceppili, பெ. (n.) செப்பலி,1 பார்க்க;see {Seppall,1.} [செப்பலி → செப்பிலி]
செப்பிலை	செப்பிலை ceppilai, பெ. (n.) தும்பை (மலை.);; white dead nettle. [செம்பு + இலை]

செப்பு	செப்பு1 ceppudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சொல்லுதல்; to say, speak, declare, tell. "செய்ததும் வாயாளோ செப்பு" (பரிபா. 6: 67);. 2. செப்பிக்கூறு-பார்க்க (தொல்.பொருள். 393, உரை);;see {Seppi-k-küru} ம. செப்புக; தெ. செப்பு;குரு. கெப்னா செப்பு2 ceppu, பெ. (n.) 1. சொல்; speech, word. "ஏதுபோ லிருந்த தைய னிசைத்த செப்பென்றார்" (திருவிளை. வனையல். 9); (சூடா.); 2. விடை; answer, reply._ "செப்பும் வினாவும் வழாஅ லோம்பல்" (தொல். சொல். 13);. தெ. செப்பு OE. secgan; OS. soggian; E. say; M.E. seggen; A.S. {secgañ; } Dan. sige; Swed. saga; G. sagen; OHG. {sagën; } Lith. sakyti; OI. in-sece, Wels. Heb செப்பு3 ceppu, பெ. (n.) 1. செம்பு-1 பார்க்க;see {sembur-1.} 2. குங்குமம் முதலியவைப் போட்டு வைக்கப் பயன்படும் மரத்தால் அல்லது மாழையாலான சிறிய பெட்டி, சிமிழ்; casket, little box of metal, ivory orwood. "செப்பின் புணர்ச்சிபோணுற கூடினும்" (குறள், 887);. 3. நீர்க்கரகம்; a kind of water-vessel. "சேமச் செப்பிற் பெறீஇயரோ" (குறுந். 277);. 4. மரத்தால் செய்யப்பட்ட விளையாட்டு ஏனம் (உ.வ.);; toy utensils. ம. செப்பு;குட. செப்பி E. copper; M.E. coper; O.E. coper; L.L. cuper; L. cuprum; Gk. cyprium;

செப்புக்கட்டை	செப்புக்கட்டை ceppukkaṭṭai, பெ. (n.) பொன் வளையல் முதலியவற்றிற்கு உள்ளே இடும் தாமிரக்கட்டை (உ.வ);; copper barinserted in hollow gold ornaments, as in bracelets. [செம்பு + கட்டை]
செப்புக்கால்திருச்சிற்றம்பலமுடையான்	செப்புக்கால்திருச்சிற்றம்பலமுடையான் ceppukkāltiruccirrambalamuḍaiyāṉ, பெ. (n.) முற்காலத்து வழங்கிய நெல்லளக்குங் கருவி வகை; a kind of measure for paddy used in ancient times. 'செப்புக்கால் திருச்சிற்றம்பல முடையானாலே அளக்கக் கடவார்களாகவும்' (தெ.க.தொ, 5, 178);. [செம்புக்கால் + திருச்சிற்றம்பலம் + உடையான் = செம்பால் செப்யப்பட்ட அனவு கருவி]
செப்புக்குடம்	செப்புக்குடம் ceppukkuḍam, பெ. (n.) 1. கோயில் கோபுரத்தின் மீது பொருத்தப்படும் செம்பலான கலசம்; ornamental copper {kudam} placed at the top of {vimānam} and gopuram. "ஸ்துபித்தறியில் வைக்கக் குடுத்த செப்புக் குடம்" தெ.க.தெ7..2; கல்.1). 2. கோயில் பூசைக்கு நீர் எடுத்துவரும் செம்பாலான குடம்; copper vessel used to bring water to temple rituals. 3. குடிநீர் எடுத்து வரும் செம்பாலான குடம்: water carrier for drinking purposes made of copper. செப்புக் குடத்து நீர் குடிக்க நல்லது. ம. செப்புகுடம், செப்பிக்குடம் [செப்பு + குடம்] கோயில் கோபுரத்தின் மீது பொருத்தப்படும் செப்புக் குடத்துள் ஒன்பது வகைத் தவசங்களைப் போடுவர். செப்புக் கலயமும் தவசங்களும் கூடி இடிதாங்கியாகப் பயன் படுகின்றன. இதுகாறும் எந்தக் கோவில் மீதும் இடிவிழுந்ததில்லை இஃது தமிழரின் அறிவியல் திறமைக்குச் சான்றாகும்
செப்புக்கோட்டை	செப்புக்கோட்டை ceppukāṭṭai, பெ. (n.) செம்பினாலியன்ற கோட்டை; fort, as made of copper. செம்பினால் கட்டியது இராவணன் கோட்டை [செம்பு → செப்பு + கோட்டை]
செப்புச்சல்லி	செப்புச்சல்லி ceppuccalli, பெ. (n.) ஒரு தம்படியான சிறு தாம்பரக்காக; Small.copper coin = l pie. ஒரு செப்புச் சல்லிக் காசு கூட உனக்குத் தரமாட்டேன். [செப்பு + சல்லி]
செப்புச்சிலை	செப்புச்சிலை ceppuccilai, பெ. (n.) 1. செம்பாலான படிமை (பிரதிமை);; copper idol or statue. செப்புச்சிலை போன்ற உடம்பு. 2. மாந்தளிர்க்கல் (யாழ்.அக.);; a copper-coloured stone. [செம்பு + சிலை]

செப்புத்தளிகை	செப்புத்தளிகை cepputtaḷigai, பெ. (n.) செப்புத் தட்டு; copperplate. 'செப்புத் தளிகை ஒன்று' (தெ.க.தொ.2 கல். 85-22);. [செப்பு + தளிகை. தளிகை = தட்டு ஏனம், உண்கலம்]
செப்புத்திருமேனி	செப்புத்திருமேனி cepputtirumēṉi, பெ. (n.) செம்பினாலாகிய கடவுள்_உருவச்சிலை; copper idol. 'ஶ்ரீ ராஜராஜேச்வரமுடையார் கோவிலில் . . . எழுந்தருளுவித்த செப்புத் திருமேனி' (தெ.க.தொ.2, 400);. [செப்பு + திருமேனி]
செப்புத்துறை	செப்புத்துறை cepputtuṟai, பெ. (n.) இடுகாடு (வின்.);; burial ground, grave-yard. [செப்பு + துறை]
செப்புத்தொட்டி	செப்புத்தொட்டி cepputtoṭṭi, பெ. (n.) வைப்பு நஞ்சு வகை (மூ.அ.);; a prepared arsenic. [செப்பு + தொட்டி]
செப்புநிறம்	செப்புநிறம் ceppuniṟam, பெ. (n.) கருஞ்சிவப்பு நிறம் (யாழ்.அக.);; dark-red colour. [செம்பு + நிறம்]
செப்புநெருஞ்சி	செப்புநெருஞ்சி ceppuneruñji, பெ. (n.) சிறு நெருஞ்சி (பதார்த்த. 357);; red cow thron. [செம் → செப்பு + நெருஞ்சி]
செப்புப்பட்டயம்	செப்புப்பட்டயம் ceppuppaṭṭayam, பெ. (n.) செப்பேடு பார்க்க;see {šeppēgu.} மறுவ. செப்பேடு [செம்பு + பட்டயம்]
செப்புப்பத்திரம்	செப்புப்பத்திரம் ceppuppattiram, பெ. (n.) செப்பேடு பார்க்க;see {seppel} 'விடுபேறாகச் செப்புப் பத்திரஞ்செய் தட்டிக் கொடுத்தேன்' (T.A.S. 2,68); மறுவ. செப்பேடு [செம்பு + பத்திரம்]

செப்புமல்லிகை	செப்புமல்லிகை ceppumalligai, பெ. (n.) பொன்னிறமுள்ள மல்லிகை வகை; golden jasmine. [செம்(மை); → செப்பு + மல்லிகை]
செப்புமலை	செப்புமலை ceppumalai, பெ. (n.) காவியுடை (யாழ்.அக.);; ochre-coloured cloth.
செப்புவழு	செப்புவழு ceppuvaḻu, பெ. (n.) விடைக் குற்றம் (தொல். சொல். 13, உரை);; incorrect answer. [செப்பு2 + வழு]
செப்பேடு	செப்பேடு ceppēṭu, பெ. (n.) பழங்கால அரசர்களின் ஆணைகள், அவர்கள் வழங்கிய கொடை பற்றிய செய்திகள் முதலானவை பொறிக்கப்பட்ட செப்புத்தகடு (ஈடு, 4:10);; copper-plate grant. சோழர் காலச் செப்பேடுகள் அந்தக்கால நிரவாக முறையை அறிய உதவுகின்றன. ம. செப்பேடு, செம்பேடு L. cuprium, E. copper. மறுவ. செப்புப்பட்டயம் [செப்பு + ஏடு]
செப்போடு	செப்போடு ceppōṭu, பெ. (n.) செம்பாலான ஓடு (வின்.);; copper tiles, as on temple roof. [செப்பு3 + ஓடு]

செம்	செம் cem, கு.பெ.எ. (adj.) 1. சிவந்த; reddish. செந்நீர். 2. நேர்மையான; honest. செங்கோலாட்சி. 3. நடு நிலையான; impartial. "செம்மனத்தான்" (நள.46);. 4. இலக்கணம் பிறழாத; grammatical. செந்தமிழ். 5. முதிர்ந்த; mature. செங்காய். 6. சொல்லழகில்லாத; without flourish of words. செந்தொடை 7. இயல்பான; natural. "செம்மகள்" (கல்லா: 5:31);. 8. தகுந்த, ஏற்ற; in accordance with, appropriate. செந்துறை. 9. சமமான; equal. செம்பாகம். 10. ஒரே ஒழுங்கான; straight. செந்தூக்கு 11. கோட்டமில்லாத; without bend. செங்குத்து. 12. எண்ணிடைச் சொல் பெறாத; without conjunctive particles. செவ்வெண். [செய்ம்மை → செம்மை → செம். ஒ.நோ.: வெள் → வெய் → வெய்ம்மை → வெம்மை → வெம்]
செம்பக்கால்	செம்பக்கால் cembakkāl, பெ. (n.) வெற்றிலைக் கொடி நடாத இளமையான அகத்திச் செடிகளையுடைய வெற்றிலைத் தோட்டம்(R.T.);; unplanted betel-garden with young 'akatti' plants. [செம்பை + கால்]
செம்பகம்	செம்பகம் cembagam, பெ. (n.) செண்பகம்1 பார்க்க;see {Sembagam.} ம. செம்பகம், சம்பகம் [செண்பகம் → செம்பகம் (உ.வ.);]
செம்பகை	செம்பகை cembagai, பெ. (n.) மரக் குற்றத்தால் நரம்பு இன்பமின்றி இசைக்கையாகிய யாழ்க் குற்றம்; harsh note of a lute-string, due to bad wood of the lutc. "செம்பகை யார்ப்பே யதிர்வே கூடம்" (சிலப் 8:29);. [செம் + பகை] பகை = குற்றம் சரியான செம்மையான மரத்தால் செய்யாத யாழில் இருந்து எழும் ஓசை

செம்பசலை	செம்பசலை sembasalai, பெ. (n.) பசலை வகை (மலை.);; red Malabar nightshade. [செம் + பசலை]
செம்பசளை	செம்பசளை sembasaḷai, பெ. (n.) செம்பசலை பார்க்க (யாழ்.அக.);;see {sem-basalai.} [செம்பசலை → செம்பசளை]
செம்பஞ்சி	செம்பஞ்சி cembañji, பெ. (n.) செம்பஞ்சு பார்க்க (சிலப். 6:82, அரும்.);;see {Šem-banju.} [செம்பஞ்சு → செம்பஞ்சி]
செம்பஞ்சு	செம்பஞ்சு cembañju, பெ. (n.) 1. பருத்தி வகை; Brazil cotton. 2. செவ்வரக்குச் சாயமிட்ட பஞ்சு; cotton coloured with lac-dye. 'கோகிலக்கண் செம்பஞ்சு' (சிலப். 14:187, உரை.);. [செம் + பஞ்சு]
செம்பஞ்சுக்குழம்பு	செம்பஞ்சுக்குழம்பு cembañjukkuḻmbu, பெ. (n.) 1. செம்பஞ்சாற் செய்யப்பட்டு மகளிர் காலிற் பூசியணியப்பட்டுவந்த வண்ணக் குழம்பு வகை (மணிமே. 6:110, உரை);; paste prepared from red cotton, used to dye women's feet. 2. எழுதுவதற்குப் பயன்பட்ட செந்நிற மை; ink prepared for writing letters. [செம்பஞ்சு + குழம்பு] செம்பஞ்சுக் குழம்பு – எழுதுவதற்குப் [illegible] வண்ணக் குழம்பு [illegible] மடலில் பித்திகை
செம்பஞ்சுநிறமணி	செம்பஞ்சுநிறமணி cembañjuniṟamaṇi, பெ. (n.) ஒருவகை மணி (சௌகதந்திகப்பதுமராகம்); (யாழ்.அக.);; a kind of precious stone. [செம் + பஞ்சு + நிறமணி]
செம்பஞ்சூட்டு-தல்	செம்பஞ்சூட்டு-தல் cembañjūṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மகளிர் பாதத்திற்குச் செம்பஞ்சுக் குழம்பு பூசுதல்; to paint women's feet with red-cotton dye. [செம்பஞ்சு + சூட்டு-.]
செம்பஞ்செழுது-தல்	செம்பஞ்செழுது-தல் cembañjeḻududal, செ.கு,வி. (v.i.) செம்பஞ்சூட்டு- பார்க்க;see {Sem-baijūstu} [செம்பஞ்சு + எழுது-.]

செம்பட்டத்தி	செம்பட்டத்தி cembaṭṭatti, பெ. (n.) செம்படத்தி பார்க்க (யாழ்.அக.);;see {Sem-bagatti.} [செம்படத்தி → செம்பட்டத்தி]
செம்பட்டலரி	செம்பட்டலரி cembaṭṭalari, பெ. (n.) அலரி வகை (புட்ப. 29);; a kind of oleander. [செம்பட்டை (= வெளிர்ச்சிவப்பு); + அலரி]
செம்பட்டை	செம்பட்டை1 cembaṭṭai, பெ. (n.) ஒருவகைக் கொட்டிசைக் கருவி; a kind of musical instrument. 'பாணி யிடக்கை செம்பட்டை' (வள்ளிகதை. Ms.); [செம் + பட்டை] செம்பட்டை2 cembaṭṭai, பெ. (n.) தலை முடியின் ஒரு வகை வெளிர்ச் சிவப்பு நிறம் (உ.வ.);; reddish brown colour of hair. பட கெஞ்சலு [செம் + பட்டை]
செம்பட்டைபாய்-தல்	செம்பட்டைபாய்-தல் cembaṭṭaipāytal, செ.கு.வி. (v.i.) செந்நிறமாதல்; to become reddish brown, as hair. அவன் தலை செம்பட்டை பாய்ந்தது. [செம்பட்டை + பாய்-.]
செம்பட்டைமயிர்	செம்பட்டைமயிர் cembaṭṭaimayir, பெ. (n.) செம்மயிர்; reddish brown hair. [செம்பட்டை + மயிர்]
செம்படக்கரை	செம்படக்கரை cembaḍakkarai, பெ. (n.) செம்படவர் வாழும் கடற்கரை; sea shore where fishermen live. [செம் + படகு + கரை]
செம்படக்கா	செம்படக்கா cembaḍakkā, பெ. (n.) ஒரு வகை மீன்; a kind of fish.

செம்படத்தி	செம்படத்தி cembaḍatti, பெ. (n.) பரதவரினப் பெண் (சங்.அக.);; woman of the fisherman caste. [செம்படவன் (ஆ.பா.); → செம்படத்தி (பெ.பா.);]
செம்படம்	செம்படம்1 cembaḍam, பெ. (n.) திருநீறு வைக்குஞ் சிறுசெப்பு (இ.வ.);; small, round or oval matal box for keeping holy ashes. [சம்புடம் → செம்படம்] செம்படம்2 cembaḍam, பெ. (n.) செப்புமலை (நிலககேசி,244, உரை.); பார்க்க;see {seppu-malai.} [செம் + படம்.]
செம்படர்	செம்படர் cembaḍar, பெ. (n.) சிவப்பாடை அணியும் புத்தர்கள்; Buddhists, as wearing red-coloured cloth. "இது செம்பட்ர்க ளிறைவ னுறையு மிடம்" (நீலகேசி, 464);. [செம்படம்2 → செம்படர்]
செம்படவச்சி	செம்படவச்சி cembaḍavacci, பெ. (n.) செம்படத்தி பார்க்க;see {Sem-badatti.} [செம்படத்தி → செம்படவச்சி]
செம்படவன்	செம்படவன் cembaḍavaṉ, பெ. (n.) மீன் பிடித் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள மீனவர்; fisherman. [செம் + (படகு → படவு + அன்]
செம்படை	செம்படை1 cembaḍai, பெ. (n.) செம்பட்டை-2 பார்க்க;see {Sem-bassal}. செம்படை2 cembaḍai, பெ. (n.) பொது வுடைமைக் கட்சியினர்; followers of the communist parties. [செம் + படை] பொதுவுடைமைக் கட்சியின் கொடி சிவப்பு வண்ணமுடையதாதலின், அதன் தொண்டர் செம்படைத்
செம்படைச்சி	செம்படைச்சி cembaḍaicci, பெ. (n.) செம்படத்தி (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {sembagatti.} [செம்படத்தி → செம்படைச்சி]

செம்பண்ணை	செம்பண்ணை cembaṇṇai, பெ. (n.) சேவலின் தலைக் கொண்டை (மலை.);; cock's comb. [செம் +பண்ணை]
செம்பத்தி	செம்பத்தி cembatti, பெ. (n.) உண்மையான அன்பு; trucpiety. "தாமரைத்தாள் செம்பத்தியால் வணங்காச் சிறியார்" (திருநூற். 23); [செம் + (பற்று → பற்றி →); பத்தி]
செம்பயிரவப்பூண்டு	செம்பயிரவப்பூண்டு cembayiravappūṇṭu, பெ. (n.) மருதோன்றி வகை; unarmed orange nail dye. [செம் + பயிரவப் பூண்டு]
செம்பரக்கு	செம்பரக்கு cembarakku, பெ. (n.) கொம்பரக்கில் வெந்நீரை விட்டு உண்டுபண்ணும் அரக்கு வகை (M.M.427);; square cake of crimson colouring-matter, obtained by pouring warm water on stick-lac. [செம்பு + அரக்கு]
செம்பரத்தை	செம்பரத்தை cembarattai, பெ. (n.) செடிவகை; shoe-flower. ம. செம்பரத்தி [செம் + (பருத்தி →); பரத்தை]
செம்பரவன்	செம்பரவன் cembaravaṉ, பெ. (n.) மீனவருள் ஒரு வகையிர்; a group among fishermen. [செம்படவன் → செம்பரவன்]
செம்பருத்தி	செம்பருத்தி cembarutti, பெ. (n.) 1. நல்ல பருத்தி வகை (G.Sm.D. i. 227);; a kind of superior cotton. 'திலக முலோத்திரஞ் செம் பருத்திப்பூ' (சிலப். 14:187, உரை);. 2.செம்பஞ்சு; Brazil cotton. 3.பருத்தி வகை (L.);; a kind of cotton plant. 4. புதர்போல் வளர்வதும் சிவப்பு நிறப்பூப்பூப்பதுமான ஒருவகைச் செடி; a shrub with red flowers. செம்பருத்திப் பூப்போன்றச் சிவப்புச் சேலை வாங்கி வா. க. கெம்பத்தி;ம. செம்பருத்தி [செம் + பருத்தி]

செம்பருந்து	செம்பருந்து cembarundu, பெ. (n.) கருடன்; sacred kite. [செம் + பருந்து]
செம்பலக்கிளுவை	செம்பலக்கிளுவை cembalakkiḷuvai, பெ. (n.) பேய்ச்சுண்டை (L.);; woolly, oblong bluishflowered prickly night-shade.
செம்பலகை	செம்பலகை cembalagai, பெ. (n.) செங்கல் (வின்.);; brick. [செம் + பலகை] களி மண்ணைப் பலகை போல் தட்டையாகப் பரப்பி மரச் சட்டத்தால் அறுத்துச் சுட்டுச் செய்வதால் செங்கல்லுக்குச் செம்பலகை என்ற பெயர் உண்டாயிற்று. பண்டை நாளில் செங்கல்லைப் பலகை போன்று அகலமும் நீளமும் மிகுந்ததாகச் செய்தனர். அவ்வகைச் செங்கற்கள் பூம்புகாரில் அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளன.
செம்பலா	செம்பலா cembalā, பெ. (n.) கிராம்பு வகை (L.);; country cinnamon. [செம் + பலா]
செம்பவளச்சம்பா	செம்பவளச்சம்பா cembavaḷaccambā, பெ. (n.) செந்நிறமுள்ள சம்பா நெல்வகை; a kind of reddish {Śambá paddy.} [செம்பவளம் + சம்பா]
செம்பவளம்	செம்பவளம் cembavaḷam, பெ. (n.) 1. வெளுப்புக் கலவாது செந்நிறத்திலுள்ள பவளவகை; coral of deep red colour. "வாய் செம்பவளம்" (திவ். திருவாய். 2. 5:5);. 2. உருண்டை வடிவுள்ள பவளவகை (இ.வ.);; round-shaped red coral. [செம் + பவனம்]
செம்பவழம்	செம்பவழம் cembavaḻm, பெ. (n.) செங்காய் (யாழ்.அக.);; fruit almost ripe. [செம் + பழம்]
செம்பளி-த்தல்	செம்பளி-த்தல் cembaḷittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) அச்சம் முதலிய காரணம் பற்றிக் கண்ணை இடுக்கிக் கொள்ளுதல்; to close the eyes, as in terror. 'அஞ்சிக் கண்ணைச் செம்பளித்தவாறே' (ஈடு, 5. 5:3);

செம்பறாம்பண்ணி	செம்பறாம்பண்ணி cembaṟāmbaṇṇi, பெ. (n.) செம்பழுப்பு நிறமுள்ள ஒருவகைக் கடல்மீன்; sea-fish, reddish brown.
செம்பன்	செம்பன் cembaṉ, பெ. (n.) சிவலை (யாழ்.அக.);; brown-coloured cow or bull. [செம்பு → செம்பன்.]
செம்பனசை	செம்பனசை sembaṉasai, பெ. (n.) பனசைப் பாம்பு வகை (யாழ்.அக.);; a venomous snake. [செம் + பனசை. பனசை = பாம்பு வகை]
செம்பாகம்	செம்பாகம்1 cembākam, பெ. (n.) செம்பாதி பார்க்க;see {semi-bidi,} "காமத்திற் செம்பாக மன்று பெரிது" (குறள். 1092); [செம் + பாகம். பகு → பாகம்] செம்பாகம்2 cembākam, பெ. (n.) தெளிவு; lucidity; clear, natural flow of style. அவர்கவி செம்பாகமாயுள்ளது. [செம் + பாகம்.]
செம்பாட்டுத்தரை	செம்பாட்டுத்தரை cembāṭṭuttarai, பெ. (n.) செம்மண் நிலம்; red earth, red soil. "செம்பாட்டுத் தரையிலே மலையருவிகள் விழுந்தாற்போல" (திவ். பெருமாள். 10:2, வியா.);. [செம்பாடு + தரை]
செம்பாட்டுநிலம்	செம்பாட்டுநிலம் cembāṭṭunilam, பெ. (n.) செம்பாட்டுத்தரை பார்க்க(அகநா. 26, 24, உரை);;see {sem-battu-t-tarai.} [செம்பாடு + நிலம்]
செம்பாட்டுமண்	செம்பாட்டுமண் cembāṭṭumaṇ, பெ. (n.) செம்பாட்டுத்தரை (வின்.); பார்க்க;see {embättu-t-tarai.} [செம்பாடு → செம்பாட்டு + மண்]
செம்பாடு	செம்பாடு cembāṭu, பெ. (n.) 1. செம்மண் நிலம்; Red soil. 2. செம்மண் படிந்தது; anything soiled or tinged with red earth. [செம் + பாடு]

செம்பாதி	செம்பாதி cembāti, பெ. (n.) சரிபாதி, exact half. moiety. 'இவ்வூர்த் தச்சக்காணி செம்பாதியுடைய தச்சன்' (தெ.க.தொ. 3, 80);. ம. செம்பாதி [செம் + பாதி. பகுதி → பாதி]
செம்பாந்தள்	செம்பாந்தள் cembāndaḷ, பெ. (n.) கேது (சாதகசிந். 7);; moon's descending node. [செம்பு → செம்பாந்தள்]
செம்பாம்பு	செம்பாம்பு cembāmbu, பெ. (n.) ஒன்பான் கோள்களுள் ஒன்று(கேது); (திவா.);; moon's descending node. [செம் + பாம்பு]
செம்பாரை	செம்பாரை cembārai, பெ. (n.) வரிப்பாரை என்னும் மீன் (வின்.);; horse mackerel, silvery. [செம் + பாரை. பாரை = மீன்வகை]
செம்பால்	செம்பால்1 cembāl, பெ. (n.) 1. அரத்தம்; blood. "செம்பாலிறைச்சி திருந்த மனைசெய்து (திருமந், 461);. 2. கருப்பை அரத்தம் (பிங்.);; blood in the womb causing, pregnancy. [செம் + பால். பால் = அரத்தம்] செம்பால்2 cembāl, பெ. (n.) செம்பாதி பார்க்க;see {semi-bidi,} "செம்பால் வாரம் சிறுமைக் கெல்லை" (தொல்.பொருள். 463);. [செம் + பால். பால் = பாதி]
செம்பால்பாய்-தல்	செம்பால்பாய்-தல் cembālpāytal, 1 செ.கு.வி. (v.i.) கட்டிளமையால் உடம்பில் அரத்த வோட்டம் தெரியும் படியாயிருத்தல்; to glow with health and beauty, as one's youth, making the blood-vessels appear through the transparent skin. "இவனுடைய பால்யம் செம்பால் பாயாநிற்கும்" (திவ்.அமலானாதி-9, வியா. 101);. [செம்பால் + பாய்-]
செம்பால்முடாங்கி	செம்பால்முடாங்கி cembālmuṭāṅgi, பெ. (n.) பூடுவகை (யாழ்.அக.);; a shrub.

செம்பாலை	செம்பாலை cembālai, பெ. (n.) பாலைப் பண்வகை (பிங்.);; a melody type of the palai class. [செம் + பாலை. பாலை = பண்வகை]
செம்பாளை	செம்பாளை cembāḷai, பெ. (n.) 1. தில்லைக் கட்டி நெல்; a reddish kind of paddy. 2. சம்பா நெல் வகை (G.Tj.D.I.,92);; a species of {Šampå} paddy. [செம் + பாளை. பாளை = நெல்வகை]
செம்பாற்சிட்டி	செம்பாற்சிட்டி cembāṟciṭṭi, பெ. (n.) கீரை வகை (யாழ்.அக.);; a kind of greens. [செம் + பாற்சிட்டி. பாற்சிட்டி = கீரை வகை]
செம்பாறாங்கல்	செம்பாறாங்கல் cembāṟāṅgal, பெ. (n.) செந்நிறப் பாறை; laterite, cabook. [செம் + பாறை (ஆம்); + கல்]
செம்பாறைநண்டு	செம்பாறைநண்டு cembāṟainaṇṭu, பெ. (n.) சிவப்பு நண்டு; large red crab. [செம் + பாறை + நண்டு. பாறை இடுக்குகளில் காணப்படும் நண்டு]
செம்பி	செம்பி1 cembi, பெ. (n.) சோழர்குல முன்னோன்; ancestor of Chola dynasty. செம்பி2 cembi, பெ. (n.) கருவண்டு (யாழ்.அக);; black bce.
செம்பிச்சி	செம்பிச்சி cembicci, பெ. (n.) செம்பிச்சு (மூ.அ.); பார்க்க;see {$embiccu.}
செம்பிச்சு	செம்பிச்சு cembiccu, பெ. (n.) செப்புத் தொட்டி நஞ்சு (மலை.);; a prepared arsenic. [செம்பு + (நச்சு →); பிச்சு]

செம்பித்தநோய்	செம்பித்தநோய் cembittanōy, பெ. (n.) பித்த நோய் வகை (சீவரட் 185);; a bilious disease. [செம் + பித்ததோய்] பித்தநோய் பார்க்க;
செம்பிநாட்டுமறவன்	செம்பிநாட்டுமறவன் cembināṭṭumaṟavaṉ, பெ. (n.) மறவர் வகையான் (ETV,32);; a subsect of {Marava} caste.
செம்பிநாடு	செம்பிநாடு cembināṭu, பெ. (n.) கி.பி. 14ஆம் நூற்றாண்டில் திருக்குருகூர் உள்ளிட்ட பகுதியின் பெயர்; the name of a region including Thirukkurugurin Thiruchendur Taluk during l4th century. "வட தலை செம்பிநாட்டு கீழைக்கொடுமளான மது ரோதைய நல்லூர்" (தெ.க.தொ. 26;கல். 495);
செம்பியதரையன்	செம்பியதரையன் cembiyadaraiyaṉ, பெ. (n.) திருவள்ளூர் வட்டத்திலுள்ள கூவியம் கோயிலில் பதியப்பட்ட ஒப்பந்தத்தில் கையொப்பமிட்டவர்; a signatury of an agreement recorded in temple of {Küviyam} at Thiruvallur tk. 'இவை செம்பியதரையன் எழுத்து' (தெ.க.தொ. 26;கல். 363); [செம்பியன் + அரையன்]
செம்பியன்தமிழப்பேரரையன்	செம்பியன்தமிழப்பேரரையன் cembiyaṉtamiḻppēraraiyaṉ, பெ. (n.) பிற்காலத்துச் சோழர்களாற் கொடுக்கப்பட்டு வந்த பட்டங்களிலொன்று (தெ.க.தொ. 5,238);; a little conferred by the later Cholas. [செம்பியன் + தமிழப் பேரரையன்]
செம்பியன்தமிழவேள்	செம்பியன்தமிழவேள் cembiyaṉtamiḻvēḷ, பெ. (n.) பிற்காலத்துச் சோழர்களால் கொடுக்கப்பட்டு வந்த பட்டங்களுள் ஒன்று (தெ.க.தொ. 3, 22);; a title conferred by the later Cholas. [செம்பியன் + தமிழவேள்]
செம்பியன்மாதேவி	செம்பியன்மாதேவி cembiyaṉmātēvi, பெ. (n.) கண்டராதித்த சோழனின் இரண்டாம் மனைவி; wife of {Kandarāditta-Šàlar.} [செம்பியன் + மாதேவி] கண்டராதித்த சோழரின் இரண்டாம் மனைவியின் பெயர் செம்பியன்மாதேவி. கொல்லிமலை மழவர் குடியைச் சேர்ந்தவர். இராசராசசோழனின் வளர்ப்பு அன்னை கணவர் இறந்த பின்னரும் 40 ஆண்டு
செம்பியன்மாதேவிநாழி	செம்பியன்மாதேவிநாழி cembiyaṉmātēvināḻi, பெ. (n.) திருமழபாடி கோயிலில் உப்பு அளப்பதற்காகப் பயன்படும்படியளவு (தெ.க.தொ. 5, கல். 627, 638);; a volume measure, in use, the temple of {Tirumalabadi. } [செம்பியன்மாதேவி + நாழி] அளவுக் கலங்களுக்கு அரச மரபினர் இறைவன் பேரிட்டு அழைப்பது பண்டைய மரபாகையால் அளவு
செம்பியன்மாதேவிப்பெருமண்டபம்	செம்பியன்மாதேவிப்பெருமண்டபம் cembiyaṉmātēvibberumaṇṭabam, பெ. (n.) முதல் இரைசராசன் (கி.பி. 985-1016); தன்னுடைய பெரிய பாட்டியாகிய செம்பியன் மாதேவியின் பெயரால் திருமுக்கூடல் என்னும் ஊரில் எழுப்பித்த மண்டபம் (பிற்சோவர. சதாசிவ பண். பக். 134.);; a memorial building built by Rajaraja Chola-I.
செம்பியனார்	செம்பியனார் cembiyaṉār, பெ. (n.) நற்றிணை 102ம் பாடலின் ஆசிரியர்; author of the verse {Narrinai } 102.
செம்பிரண்டை	செம்பிரண்டை cembiraṇṭai, பெ. (n.) முடை நாறி; a small downy-lobed vine. [செம் + பிரண்டை]

செம்பில்வேதை	செம்பில்வேதை cembilvētai, பெ. (n.) சோர நஞ்சு (மூ.அ.);; a prepared arsenic.
செம்பிளி-த்தல்	செம்பிளி-த்தல் cembiḷittal, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) செம்பளி- பார்க்க;see {šembali-.} [செம்பளி → செம்பிளி]
செம்பிற்பொருப்பு	செம்பிற்பொருப்பு cembiṟporuppu, பெ. (n.) செம்புகனிமம் உள்ள பொதியமலை; Mt. Podiyam, as containing copper. தென்கால் விடுக்குஞ் செம்பிற் பொருப்பு (கல்லா. 51:11);. [செம்பு + இல் + பொருப்பு (செம்புத் தாது உள்ள மலை);]
செம்பிறப்பு	செம்பிறப்பு cembiṟappu, பெ. (n.) அறுவகைப் பிறப்புகளுள் நான்காவதாகிய செம்புயிர்க்குரிய பிறப்பு; the fourth of the six kinds of birhts, which is that of {Šempuyir,} "பசும் பிறப்புஞ் செம்பிறப்பும்" (மணிமே.27:151);. [செம் + பிறப்பு] சமணர் கொள்கையின் படி பிறப்பு அறுவகைப்படும். தமிழகராதிகள் கூற்றுப்படி பிறப்பு ஏழு
செம்பிறால்	செம்பிறால் cembiṟāl, பெ. (n.) சிவப்பிறால் மீன் வகை (யாழ்.அக.);; a species of reddish prawn. [செம்பு + இறால், செம்பு = சிவப்பு]
செம்பிறை	செம்பிறை cembiṟai, பெ. (n.) 1. கானற்கல் a kind of metallic ore. 2. நீலக்கல் (யாழ்.அக.);; blue stone. [செம் + பிறை]
செம்பின்பச்சை	செம்பின்பச்சை cembiṉpaccai, பெ. (n.) நாகப்பச்சை (வின்.);; a kind of green stone.
செம்பினிறம்	செம்பினிறம் cembiṉiṟam, பெ. (n.) மாந்தளிர்க் கல் (யாழ்.அக.);; a kind of precious stone. [செம்பு + நிறம்]

செம்பு	செம்பு1 cembudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) செம்மு1,2 பார்க்க;see {emmu'2} "அவுணன் பட்டுக் குரைகடல் செம்ப (திருப்பு. 841);. [செம்மு → செம்பு (அடைத்தல்);] செம்பு2 cembu, பெ. (n.) 1. வெப்பம், மின்சாரம் ஆகியவற்றை எளிதில் கடத்தக் கூடியதும் கடினத் தன்மை குறைந்ததுமான வெளிர்ச்சிவப்பு நிற மாழை, தாம்பரம்; copper Cuprum, as reddish. "செம்பிற செய்நவுஞ் கஞ்சத் தொழிலவும்" (சிலப். 14: 174);. 2. பொன் (அக.நி.);; gold. 3. நீர், பால் முதலியவற்றை எடுத்துச் செல்ல ஏந்தாகக் குறுகிய கழுத்தும உருண்டை வடிவக் கீழ்ப்பகுதியும் உடைய ஓர் மாழை ஏனம்; a small metal vessel with a narrow neck for carrying water, milk, etc. 4. மூன்றே காற் சேர்கொண்ட முகத்தலளவு; liquid measure = 31/4 {$ér} = 216 cu. in. 5. காசுக்குற்ற வகை (சரவண. பணவிடு. 16);; a blemish in coin. ம. செம்பு; . க. செம்பு, கெம்பு;து. செம்பு E. copper; LL. cuper; L. cuprum; Gk. cyprium; G. kuppes; Du. koper; F. cuinre. [செம் → செம்பு (வே.க.220);] செம்பு2 cembu, பெ. (n.) பனஞ்சிறாம்பு; fibres of palmyra palm. [illegible] மயிர்
செம்புக்குட்டி	செம்புக்குட்டி1 cembukkuṭṭi, பெ. (n.) செம்புச் சிலை; idol made of copper. [செம்பு + குட்டி. குட்டி = சிலை] செம்புக்குட்டி2 cembukkuṭṭi, பெ. (n.) 1. செண்பகக்குட்டி (இயற்பெயர்);; a personal name. 2. செண்பகக் குட்டி குலப்பிரிவு; a subsectas {Šeṇbagakkusṭi.}
செம்புக்குள்வேதை	செம்புக்குள்வேதை cembukkuḷvētai, பெ. (n.) கற்பரி நஞ்சு (வின்.);; a mineral poison.

செம்புகம்	செம்புகம்1 cembugam, பெ. (n.) நரி; fox. செம்புகம்2 cembugam, பெ. (n.) செம்போத்து (சங்.அக.);; crow pheasant. தெ. செமுடு காகி [செம்போத்து → செம்புகம்]
செம்புகொட்டி	செம்புகொட்டி cembugoṭṭi, பெ. (n.) செம்பு வேலை செய்யும் தொழிலாளி (சிலப். 5: 28, உரை);; copper smith. ம. செம்பு கொட்டி; க. செம்புகுட்டிக;து. செம்பு குட்டி [செம்பு + கொட்டி]
செம்புடையன்	செம்புடையன் cembuḍaiyaṉ, பெ. (n.) பாம்பு வகை; red wart snake. [செம் + உடையன். உடையன் = பாம்பு]
செம்புண்	செம்புண் cembuṇ, பெ. (n.) 1. ஆறும் நிலைமையில் உள்ள புண் (இ.வ.);; healing wound, as looking reddish. 2. அரத்தத்தாற் செந்நிறமாயிருக்கும் புண்; fresh wound, red with blood. "தாம்பிறிதின் செம்புண் வறுத்த வறைதின்பர்" (அறநெறி. 94);. [செம் + புண்]
செம்புண்ணீர்	செம்புண்ணீர் cembuṇṇīr, பெ. (n.) அரத்தம்; blood. "செம்புணிர் பொசியு மெய்யினன்" (பாரத. வேத்திரகீய. 15);. [செம் + புண்ணீர்]
செம்புத்தீக்கல்	செம்புத்தீக்கல் cembuttīkkal, பெ. (n.) இரும்புஞ் செம்புங் கலந்த மாழைக்கட்டி (இ.வ.);; copper pyrites, sulphide of copper and iron. [செம்பு + தீக்கல்]
செம்புதட்டி	செம்புதட்டி cembudaṭṭi, பெ. (n.) செம்பு கொட்டி பார்க்க;see {Sembu-kotti.} ம. செம்புதட்டி [செம்பு + தட்டி]

செம்புப்பற்று	செம்புப்பற்று cembupparru, பெ. (n.) பொன்னிற் கலந்த செம்பு (வின்.);; alloy of copper in gold. [செம்பு + பற்று]
செம்புமணல்	செம்புமணல் cembumaṇal, பெ. (n.) செம்பு கலந்த மணல் (வின்..);; sand containing copper. [செம்பு + மணல்]
செம்புமலை	செம்புமலை cembumalai, பெ. (n.) செப்புக் கனிமங்களைத் தன்னிடத்தே கொண்ட மலை; mountain containing copper ore. [செம்பு + மலை]
செம்புயிர்	செம்புயிர் cembuyir, பெ. (n.) 1. மக்களிற் கீழாயினாரும் விலங்கும் கொண்டுள்ள உயிர்; the grade of life which includes animals and human beings of low type. "செம்புயிரிரும்புபோல வாம் பிணியுயிர்" (சீவக. 3111); [செம்பு + உயிர்] மணி உயிர் - வீடு பெற்ற உயிர்; பொன் உயிர்- வானவர் உயிர்;வெள்ளி உயிர் – அழகிய மக்கள் உயிர்; செம்புயிர் - மக்களின் கீழாயினோர் உயிர் விலங்குயிர்;இரும்பு உயிர் - நிரையயுயிர்
செம்புலப்பெயல் நீரார்	செம்புலப்பெயல்நீரார் cembulappeyalnīrār, பெ. (n.) குறுந்தொகை 40 ம் பாடலில் வரும் சொற்றொடர் கொண்டு அழைக்கப்படும் புலவர், அப்பாடலின் ஆசிரியில்; the name of the poet, named after the terms found in his verse {Kurundogai} 40, when his original name was not known. "செம்புலப் பெயந்நீர் போல" (குறுந். 40);.
செம்புலவு	செம்புலவு cembulavu, பெ. (n.) வெண்ணாங்கு மரவகை (L.);; creamy-leaved lance wood.
செம்புலி	செம்புலி cembuli, பெ. (n.) 1. பழுப்பு நிறமுள்ள புலிவகை; tawny-coloured tiger. 2. கள்ளர் இனத்தில் ஓர் உட்பிரிவு (E.T.);; a sub-sect of Kajjar caste. ம. செம்புலி [செம் + புலி]
செம்புலியாடு	செம்புலியாடு cembuliyāṭu, பெ. (n.) செம்மறி பார்க்க (பதார்த்த. 847);;see {Sem-mad.}

செம்புவரை	செம்புவரை cembuvarai, பெ. (n.) செம்பிற் பொருப்பு பார்க்க;see {Sembirporuppu.} "செம்பு வரை தனிலேகி" (குற்றா. தல. திருமால். 9);. [செம்பு + வரை. வரை = மலை]
செம்புலிலை	செம்புலிலை cembulilai, பெ. (n.) சேரர் ஆட்சிக் காலத்தில் வாங்கப்பட்ட வரி; a kind of tax.
செம்புள்	செம்புள் cembuḷ, பெ. (n.) கருடன்; sacred kite. "செம்புளாய்க் கொடிய நாரசிங்க மாய்" (திருவிளை. யானையெ. 41);. ம. செம்புள் [செம் + புன்]
செம்புளிச்சான்	செம்புளிச்சான் cembuḷiccāṉ, பெ. (n.) செம்புளிச்சை (L.); பார்க்க;see {šem-buliccai.}
செம்புளிச்சை	செம்புளிச்சை cembuḷiccai, பெ. (n.) 1. தேவதாரு மரம் (பிங்.);; red cedar. 2. மரவகை (M.M.83);; a kind of tree Roselle. [செம் + புளிச்சை. புளிச்சை = மரவகை]
செம்புறா	செம்புறா cembuṟā, பெ. (n.) மீன் வகை (யாழ்ப்.);; a kind of fish. [செம்பிறால் → செம்புறா]
செம்புறைக்கல்	செம்புறைக்கல் cembuṟaikkal, பெ. (n.) செம்பாறாங்கல் (சங்.அக.); பார்க்க;see {sempārāṁgal}
செம்புனல்	செம்புனல் cembuṉal, பெ. (n.) 1. புது வெள்ளம்; freshes in river. "தலைப் பெயற் செம்புனலாடி" (ஐங்குறு. 80);. 2. சிவந்த நீர்; red -water. 3. அரத்தம்; blood. "கடார மழித்த நாட் பாய்ந்து செம்புன லாடியு நீந்தியும்" (கலிங். 138);. [செம் + புனல்]

செம்பூ	செம்பூ cembū, பெ. (n.) செந்நிறப் பூவுள்ள செடி வகை; a plant with red-flower. "செம்பூங் கண்ணியர்" (பரிபா. 22:21);. [செம் + பூ]
செம்பூசணி	செம்பூசணி cembūcaṇi, பெ. (n.) பூசணி வகை (மூ.அ.);; a variety of reddish pumpkin. [செம்(மை); + பூசணி]
செம்பூர்நாடு	செம்பூர்நாடு cembūrnāṭu, பெ. (n.) காஞ்சிபுரம் மாவட்டத்திலுள்ள பழைய நாட்டுப் பிரிவு; an old divison in {Käfijipuram} dt. "செம்பூர்க் கோட்டத்து செம்பூர் நாட்டு கலிகுளத்து வாயுடையமாங் கோயில்..." (தெ.க.தொ : 7, கல். 541-1);. [செம்பூர் + நாடு]
செம்பூரம்	செம்பூரம் cembūram, பெ. (n.) செம்பூரான் பார்க்க;see {Sem-btirin.} [செம் + பூரம். பூரம் = பூரான்]
செம்பூராங்கல்	செம்பூராங்கல் cembūrāṅgal, பெ. (n.) செம்பாறாங்கல் பார்க்க;see {Sem-biráň-gal.} [செம்பாறாங்கல் → செம்பூராங்கல்]
செம்பூரான்	செம்பூரான் cembūrāṉ, பெ. (n.) பூரான் வகை (சங்.அக.);; red centipede. [செம்(மை); + பூரான்]
செம்பூரான்கல்	செம்பூரான்கல் cembūrāṉkal, பெ. (n.) செம்பாறாங்கல் (கட்டடநா. 41); பார்க்க;see {sem-biráñ-gal.} [செம் + பூரான்]
செம்பூறல்	செம்பூறல் cembūṟal, பெ. (n.) செம்பி லுண்டாகுங் களிம்பு (யாழ்ப்.);; verdigris. [செம்பு + ஊறல். ஊறு → ஊறல்]
செம்பூறு-தல்	செம்பூறு-தல் cembūṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) களிம்ப உண்டாதல்; to form verdigris, as on copper. [செம்பு + ஊறு-.]

செம்பை	செம்பை1 cembai, பெ. (n.) 1. சிற்றகத்தி (L.);; common sesban. 2. சீமைச்செம்பை (L.);; Jerusalem thorn. 3. ஒருவகைப் பூச்செடி; a kind of flower plant. [செம்பு → செம்பை (வே.க.220);] [P] செம்பை2 cembai, பெ. (n.) நெற்பயிரின் நோய் வகை (நீலகேசி, 366, உரை.);; a disease affecting paddy crop.
செம்பொடி	செம்பொடி1 cembodi, பெ. (n.) 1. செம்மணல் (சங்.அக.);; red sand. 2. மகரந்தப்பொடி; pollen. "சேவலொடு பெடையன்னம் … பூவணைமேல் துதைந்தெழு செம்பொடியாடி" (திவ். பெரியாழ். 49:9);. செம்பொடி2 cembodi, பெ. (n.) 1. நீலக்கல் (யாழ்.அக.);; blue stone. 2. சிந்தூரம்; red oxide of mercury. "செம்பொடிப் புரத்திக் கயங்களை" (தக்காகப். 496);. [செம் + பொடி]
செம்பொத்தி	செம்பொத்தி cembotti, பெ. (n.) ஆடைவகை (சிலப். 14:108, உரை);; a kind of cloth. [செம் + பொத்தி. பொத்தி = ஆடை வகை]
செம்பொருள்	செம்பொருள் cemboruḷ, பெ. (n.) 1. நேர் பொருள்; natural, correct meaning. 2. உண்மைப்பொருள் (சி.போ.பா. 6:2, பக். 319);; true significance. 3. சிறந்த பொருள்; object of supreme worth or excellence. "மெய்ந்நிறைந்த செம்பொருளாம் வேதத்தின் (பெரியபு.திருஞான. 102);. 4. முதற்பொருளான கடவுள்; God. "செம் பொருள் காண்ப தறிவு" (குறள், :358);. 5. அறம; virtue. "செம்பொருள் கண்டார்" (குறள், 91);. [செம் + பொருள்]
செம்பொருளங்கதம்	செம்பொருளங்கதம் cemboruḷaṅgadam, பெ. (n.) வாய்கரவாது சொல்லிய வசைப்பாட்டு (தொல்.பொருள்.437.உரை);; open, undisguised lampoon. [செம்பொருள் + அங்கதம். அங்கதம் = வசைப்பாட்டு]

செம்பொறி	செம்பொறி cembor̲i, பெ. (n.) அரசமுத்திரை (அக.நி.);; royal seal. [செம் + பொறி]
செம்பொன்	செம்பொன் cembon̲, பெ. (n.) சிறந்த பொன்; Superior gold. "செம்பொன் விளக்கொடு சேடியர் முந்துற" (பெருங். உஞ்சைக். 33:189);. ம. செம்பொன்னு;க. செம்பொன் [செம் + பொன்]
செம்பொன்வரை	செம்பொன்வரை cembon̲varai, பெ. (n.) மேருமலை; Mt. {Méru,} as golden. "கல்விச் செம்பொன் வரையினா ரளவில்லா வளவு சென்றார்"(திருக்கோ.:308);. [செம் + பொன் + வரை. வரை = மலை.]
செம்போக்கு	செம்போக்கு cembōkku, பெ. (n.) உயிர், உயர் பிறவிகளிற் சென்று கொண்டிருக்கை; upward progress of souls in higher births. "இது செம்போக்கி னியல்பு" (மணிமே.27: 157);. [செம் + போக்கு. செம்மை = உயர்த்தது]
செம்போத்து	செம்போத்து1 cembōttu, பெ. (n.) உடல் கறுப்பாகவும் இறக்கை பாக்கு நிறமாகவும் இருக்கும் காக்கை அளவிலான பறவை (பிங்.);; crow pheasant. மறுவ, செண்பகம் ம. செம்போத்து;க. செம்போது, கெம்போது [செம் + போத்து. போத்து = பறவை] செம்போத்து2 cembōttu, பெ. (n.) செண்பகம் (யாழ்.அக.);; champak tree. செம்போத்து cembōttu, பெ.(n.) இறக்கை மட்டும் காவி நிறமுள்ள பறவை; a bird ha: brown wings. போத்து
செம்போத்துக் காரி	செம்போத்துக்காரி cembōttukkāri, பெ. (n.) சில இடங்களில் வெளுத்தும் சில இடங்களிலும் கறுத்துமுள்ள எருது (இ.வ.);; bull partly grey and partly black in colour. [செம்போத்து + காரி]

செம்போதகர்	செம்போதகர் cembōtagar, பெ. (n.) அருகரில் ஒரு பகுதியார் (சி.சி. ஆசீவகன் மறுதலை,2. பர.);; a class of Arhats. Skt. {bódhaka} [செம் + போதகர்]
செம்மகள்	செம்மகள்1 cemmagaḷ, பெ. (n.) 1. திருமகள்; Lakshmi, as beautiful. "முளரி நிறை செம்மகள் முன்னி யாடுக" (கல்லா. 39: 4);. [செம் + மகள். செம்மையான, அழகான திருமகள்] செம்மகள்2 cemmagaḷ, பெ. (n.) பட்டறிவற்ற (அனுபவமற்ற); பெண்; artless, inexperienced girl. "செம்மகண் மாலை யிம்முறை யென்றால் (கல்லா. 5:31);. [செம் + மகள்]
செம்மட்டி	செம்மட்டி cemmaṭṭi, பெ. (n.) 1. ஒரு வகைச் சிப்பி; a kind of musselor oyster. 2. மரமஞ்சள் (மலை.);; tree turmeric. [செம் + மட்டி. மட்டி = சிப்பிமீன்]
செம்மண்	செம்மண்1 cemmaṇ, பெ. (n.) மட்பாண்டங்கள் மீது பூசவும், சாலைகள் அமைக்கவும் பயன்படும் ஒருவகைச் சிவப்பு நிற மண் (சிலப். 16:5, உரை);; a kind of red earth, red soil. ம. செம்மண்ணு; க., பட கெம்மண்ணு;துட. கெம்மொண் [செம் + மண்] செம்மண்2 cemmaṇ, பெ. (n.) மாணிக்கக் குற்றங்களுள் ஒன்று (திருவாலவா. 25:14);; a flow in rubies, one of {mănikka-k-kurram. } [செம் + மண்]
செம்மண்சிலை	செம்மண்சிலை cemmaṇcilai, பெ. (n.) காவிக்கல் (யாழ்.அக);; red ochre. [செம்மண் + சிலை.]
செம்மண்நிலம்	செம்மண்நிலம் cemmaṇnilam, பெ. (n.) சிவந்த மண்ணையுடைய நிலப்பகுதி; red soil area; laterite soil. [செம்மண் + நிலம்]

செம்மண்பட்டை	செம்மண்பட்டை cemmaṇpaṭṭai, பெ. (n.) நற்காலங்களில் கோயில், மதில், திண்ணை முதலியவற்றில், சுண்ணாம்புப்பட்டையை இடையிட்டு அடிக்கும் சிவப்புப்பட்டை; stripes of red wash alternating with white, made on festive occasions on the side walls, as of temples, of raised platform at the entrance of house, etc., [செம்மண் + பட்டை]
செம்மண்பூச்சு	செம்மண்பூச்சு cemmaṇpūccu, பெ. (n.) மண் சுவரின் மீது குழைத்த செம்மண் கொண்டு பூசி மெழுகியது; finishing the mud wall with red earth. என் வீட்டிற்கு நேற்று செம்மண் பூச்சு பூசினார்கள் (உ.வ.);. [செம்மண் + பூச்சு]
செம்மண்பூமி	செம்மண்பூமி cemmaṇpūmi, பெ. (n.) செம்மண்நிலம் பார்க்க;see semi-map-nilam. [செம்மண் + பூமி]
செம்மணத்தக்காளி	செம்மணத்தக்காளி cemmaṇattakkāḷi, பெ. (n.) செம்மணித்தக்காளி (M.M.); பார்க்க;see {Sem-mani-t-takkālī.} [செம்மணித்தக்காளி → செம்மணத்தக்காளி]
செம்மணத்தி	செம்மணத்தி cemmaṇatti, பெ. (n.) செம்புளிச்சை,1 (மலை); பார்க்க;see {sempusiccai,1}.
செம்மணற்பாறை	செம்மணற்பாறை cemmaṇaṟpāṟai, பெ. (n.) மணற்பாறை வகைகளுள் ஒன்று; a kind of sand-stone in red colour. [செம்மணல் + பாறை]
செம்மணி	செம்மணி cemmaṇi, பெ. (n.) 1. மாணிக்கம் (பிங்.); ruby. 2. பதுமராகம், குருவிந்தம், குருந்தக்கல், மாம்சகந்தி, பவளம் என்ற ஐம்மணிகளில் ஒன்று (யாழ்.அக.);; any of the red gems, viz., {padumarāgam,} kuruvindam, kurundakkal, {māmšagandi,} pavaḷam. 3. சிவப்புமணி; red bead. 4. கண்ணின் கருமணியைச் சூழ்ந்துள்ள செந்நிற வட்டம் (யாழ்ப்);; a redddish circle round the pupil of the eye. [செம் + மணி]
செம்மணிச்சை	செம்மணிச்சை cemmaṇiccai, பெ. (n.) மரவகை (தெ.க.தொ. 3, (408);; a tree. [செம் + (மணிச்சிகை→); மணிச்சை]

செம்மணித்தக்காளி	செம்மணித்தக்காளி cemmaṇittakkāḷi, பெ. (n.) செடிவகை; a variety of Indian houndsberry. [செம்மணி + தக்காளி]
செம்மந்தாரை	செம்மந்தாரை cemmandārai, பெ. (n.) மந்தார மரவகை (L.);; purple variegated mountain ebony. [செம் + மந்தாரை]
செம்மயிற்கொண்டை	செம்மயிற்கொண்டை cemmayiṟkoṇṭai, பெ. (n.) செம்மயிற்கொன்றை (வின்.); பார்க்க;see {Sem-mayir-komrai.} [செம்மயிற்கொன்றை → செம்மறிய்கொண்டை]
செம்மயிற்கொன்றை	செம்மயிற்கொன்றை cemmayiṟkoṉṟai, பெ. (n.) கொன்றை வகை [செம் + மயிற்கொன்றை]
செம்மரம்	செம்மரம் cemmaram, பெ. (n.) 1. மரவகை; Coromandal red-wood-Soymida febrifuga. 2. மரவகை (L.);; a kind of tree. 3. செஞ்சந்தனம் (L.);; red-sanders. 4. அழிஞ்சில் (மலை.);; sageleaved alangium. 5. மஞ்சாடி (L.);; barbadoes pride. 6. தேவதாரு (L.);; red cedar. ம. செம்மரம் செம் + மரம்]
செம்மரிசி	செம்மரிசி semmarisi, பெ. (n.) செந்நெல்லில் இருந்து எடுக்கப்பட்ட அரிசி (நன்னி. க.தொ. 2. கல். 2. தொ.எ.ண 254-32); a kind of rice taken from red paddy. [செம் + அரிசி]

செம்மருதம்	செம்மருதம் cemmarudam, பெ. (n.) கட்டடப் பணிக்குப் பயன்படும் கெட்டியான மருதமரம், பூமருது; hard country wood for building works. ம. செம்மருத [செம் + மருதம்]
செம்மருதர்	செம்மருதர் cemmarudar, பெ. (n.) நல்ல வேளாளர்; good farmers or cultivators. செம்மருதர் குடியாக (T.A.S);. [செம் + மருதர்]
செம்மருது	செம்மருது cemmarudu, பெ. (n.) செம்மருதம் பார்க்க;see {Sem-marudam.} ம. செம்மருது [செம் + மருது]

செம்மல்	செம்மல்1 cemmal, பெ. (n.) 1. தலைமை; greatness, excellence, superiority. "அருந் தொழில் முடித்த செம்மற் காலை" (தொல். பொருள். 146);. 2. வலிமை (பிங்.);; power. 3. தருக்கு; haughtiness. "செயிர்ப்பவர் செம்மல் சிதைக்கலாதார்" (குறள், 880);. 4. பெருமையிற் சிறந்தோன், தலைவன் (திவா.);; great person, as king. சீர்திருத்தச் செம்மல். 5. இறைவன் (திவா.);; god. "சித்தன் பெரியவன் செம்மல்" (சிலப். 10:183);. 6. சிவன் (சூடா.);;{Siva.} 7. அருகன் (சூடா.);; Arhat. 8. மறவன் (வீரன்); (திவா.);; warrior, hero. 9. பெருமையுள்ள மகன்; son. "பருதிச் செல்வன் செம்மலுக்கு" (கம்பரா. அனும. 18);. ம. செம்மு [செம் → செம்மல்] தலைவன் அல்லது அரசன் செம்மல் எனப்பட்டது, நேர்மையான ஆட்சியால்; சிவன் செம்மல் எனப்பட்டது, செந்நிறத்தால் செம்மல்2 cemmal, பெ. (n.) 1. சாதிப்பூ (குறிஞ்சிப். 82);; large flowered jasmine. 2. வாடிச்சிவந்த பழம்பூ (திவா.);; faded flower "உதிர்ந்த . . . செம்மன் மணங்கமழ" (சிலப். 7, பாடல், 39);. 3. வாடாப்பூ (அக.நி.);; ever-fresh flowers. [செம் → செம்மல்] செம்மல்3 cemmal, பெ. (n.) நீர் (அக.நி.; water.
செம்மல்லிகை	செம்மல்லிகை cemmalligai, பெ. (n.) செம்முல்லை (இ.வ.);; golden jasmine. [செம் + மல்லிகை]
செம்மலை	செம்மலை1 cemmalai, பெ. (n.) செங்கரடு பார்க்க;see {Señ-garagu.} செம்மலை2 cemmalai, பெ. (n.) ஆவிரை; tanner's senna.

செம்மலைப்பாலை	செம்மலைப்பாலை cemmalaippālai, பெ. (n.) பாலைப் பண் வகை (சங்.அக.);; a secondary melody-type of the {pālai class.}
செம்மறி	செம்மறி cemmaṟi, பெ. (n.) கம்பளிப் போர்வைக்குத் தேவையான முடியைப் பொறுவதற்காகவும், இறைச்சிக்காகவும் வளர்க்கப்படும் ஒருவகைப் செம்பழுப்பு நிற ஆடு (திவா.);; common brownsheep. ம. செம்மரி [செம் + மறி] [P]
செம்மறிப்புருவை	செம்மறிப்புருவை cemmaṟippuruvai, பெ. (n.) 1. பெண்ணாடு (நாஞ்.);; she sheep, ewe. 2. செம்மறியாட்டுக்குட்டி (வின்.);; lamb. [செம்மறி + புருவை]
செம்மறியாடு	செம்மறியாடு cemmaṟiyāṭu, பெ. (n.) செம்மறி பார்க்க;see {Sem-mad.}
செம்மன்திருக்கை	செம்மன்திருக்கை cemmaṉtirukkai, பெ. (n.) பழுப்பு நிறமும், 25 விரலம் நீளம் வளரும் உடலும், 72 விரலம் நீளம் வளரும் வாலுமுள்ள, மீன்வகை; sting ray, brown, attaining 25 in. in length besides a tail 72 in. long, trigon bleekeri. [செம் → செம்மன் + திருக்கை] செம்மன்திருக்கை
செம்மா	செம்மா1 cemmātal, 6 செ.கு.வி. (v.i.) செம்மை யாதல்; to be right, to become proper. "என் கண்ணன் கள்வ மெனக்குச் செம்மாய் நிற்கும்"(திவ்.திருவாய். 9. 6:6);. ம. செம்மாக்குக (அழகாக்குதல், நேராக்குதல்); [செம் + ஆ – செம்மா-.] செம்மா2 cemmāttal, 6 செ.கு.வி. (v.i.) 1. இறுமாத்தல்; to be elated with pride, to be haughtly, to assume superiority "மிகப்பட்டுச் செம்மாக்குங் கீழ்' (குறள், 1074);. 2. மிகக் களித்தல்; to be over-joyed, intoxicated with joy. "மதுவுண்டு செம்மருந் தண்சுரும்பு" (பெரியபு. ஆனாய. 20);. 3. வீறுபெறுதல்; to be majesticin manner or bearing. "அண்ணல் செம்மாந் திருந்தானே" (சீவக. 2358);. [செம் → செம்மா-.]

செம்மாத்தி	செம்மாத்தி cemmātti, பெ. (n.) காலணித் தொழிலாளர் குலப்பெண்; woman of the shoe-maker caste. [செம்மான் (ஆ.பா.); → செம்மாத்தி (பெ.பா.);]
செம்மாப்பு	செம்மாப்பு cemmāppu, பெ. (n.) 1. அகமலர்ச்சி (திவா.);; exultation. 2. இறுமாப்பு (சூடா.);; pride, haughtiness. 3. வீற்றிருக்கை (சூடா.);; majestic bearing or manner. [செம்மா-1- → செம்மாப்பு]
செம்மார்புகுக்குறுவான்	செம்மார்புகுக்குறுவான் cemmārpugugguṟuvāṉ, பெ. (n.) பச்சை நிறவுடலும், மஞ்சள் நிறத் தொண்டையும் சிவப்பு நிறமார்பும் கொண்ட பறவை; coppersmith barbet. [செம்மார்பு + குக்குறுவான்] சாலை ஒரமரங்கள், தோட்டங்கள், பூங்காக்கள் ஆகியவற்றில் காணப்படும் பறவை.
செம்மாரா	செம்மாரா cemmārā, பெ. (n.) மஞ்சள் அல்லது இளஞ்சிவப்பு நிறமுள்ள கடல்மீன் வகை; Sea. fish, yellow or rosy. [செம் + (ஆரால் → ஆரா]
செம்மாளி	செம்மாளி cemmāḷi, பெ. (n.) செம்படவர் அணியும் செருப்பு வகை (இ.வ.);; a kind of sandals used by fishermen. தெ. சம்மாளிகலு. [செம்மான் → செம்மாளி] செம்மான்
செம்மான்	செம்மான் cemmāṉ, பெ. (n.) காலணி செய்வோன் (சூடா.);; shoe-maker, one who works in leather ம. செம்மான் [செம் → செம்மான்] Skt. Carman

செம்மானம்	செம்மானம் cemmāṉam, பெ. (n.) 1. செக்கர் வானம்; roseate sky. "செம்மானத் தொளியன்ன மேனியான் காண்" (தேவா. 711. 1);. 2. மழைப் பெய்தலைக் குறிக்கும் வானம் (தஞ்சை);; copper sky. ம. செம்மானம்;க. கெம்பரா [செம் + (வானம் → மானம்]
செம்மிளகி	செம்மிளகி cemmiḷagi, பெ. (n.) சம்பாநெல் வகை (A.);; a species of {Šambá paddy.} [செம் + மிளகி. மிளகி = நெல் வகை]
செம்மீன்	செம்மீன்1 cemmīṉ, பெ. (n.) 1. அருந்ததி; the star Arundadi "செம்மீ னனைய னின்றொன்னகர்ச் செல்வி" (பதிற்றுப். 31:28);. 2. செவ்வாய்; Mars. செம்மீ னிமைக்கு மாக விசும்பின் (புறநா. 60:2);. 3. யாழ்விண்மீன் (திருவாதிரை); (புறநா. 60 உரை);; the 6th star. ம. செம்மீன் [செம்(மை); + மீன். மீன் = விண்மீன்] செம்மீன்2 cemmīṉ, பெ. (n.) 1. பெருந்தலைத் திமிங்கலம் (M.M.345);; sperm whale. 2. இறால் மீன்; prawns. ம. செம்மீன் [செம் + மீன்]
செம்மீன்வயிரம்	செம்மீன்வயிரம் cemmīṉvayiram, பெ. (n.) மீனம்பர் என்னும் மருந்துப்பண்டம்(வின்.);; ambergris as found in the intestines of the sperm whale. [செம்மீன் + வயிரம்] செம்மீன் வயிற்றில் காணப்படுவது

செம்மு	செம்மு1 cemmudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. மூடுதல்; to shut, close, as door. "திண்கதவஞ் செம்மி" (திவ்.இயற். 3:12);. 2. தூர்த்தல்; to close up, fill up "துளி . . . யானை மதத்தொளை செம்மிற் றன்றே" (கம்பரா. எழுச். 52);. 3. மருந்துப் பண்டங்களைப் புடமிடும் பொழுது சீலை மண்கட்டுதல் (வின்.);; to apply lute to a cloth covering a medicinal substance, before heating. 4. பையை நிறைத்து வாயைத் தைத்தல் (வின்.);; to stuff and fill, as pillow or bag, and sew up the end. 5. புண்ணைக் கீறிவிடுதல்; to open, as a sore. 6. புடைத்தல் (இ.வ.);; to beat soundly, thrash. 7. கிட்டித்தல்; to consolidate. தோண்டிய குழிக்குள் துணை நிறுத்திச் சுற்றிலும் சல்லி மண் முதலியன இட்டுச் செம்மினார்கள். [செம் → செம்மு] செம்மு2 cemmudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கலங்குதல்; to be disturbed, agitated. 2. கண் கலங்கி வீங்குதல் (வின்.);; to be swollen and bleared, as the eyes. 3. வயிறு பொருமுதல் (வின்.);; to be hard, as belly through indigestion. 4. நிறமுதலியன பரவுதல் (வின்.);; to spread, as colour.
செம்முதுகுக்கீச்சான்	செம்மு செம்முதுகுக்கீச்சான் cemmudugugāccāṉ, பெ. (n.) பெரிய தலையோடு பருத்த வளைந்த அலகும், செம்மையான முதுகும் கொண்ட பறவை; rufous-backed shrike. [செம்முதுகு + கீச்சான்] இது ஓணான், தவளை போன்றவற்றைப் பிடித்து முன்மரங்களில் குத்தி வைத்து பின் ஓய்வாகத் தின்னும் இயல்புடையது.
செம்முருங்கை	செம்முருங்கை cemmuruṅgai, பெ. (n.) மரவகை; a kind of tree. ம. செம்முரிங்ங [செம் + முருங்கை]
செம்முல்லை	செம்முல்லை cemmullai, பெ. (n.) முல்லை வகை (L.);; golden jasmine. [செம் + முல்லை]

செம்முள்ளி	செம்முள்ளி cemmuḷḷi, பெ. (n.) 1. சமுத்திராப் பழவகை (L.);; Andaman Indian oak. 2. முட் செடிவகை; a thorny plant. 3. வெள்ளை நீலாம்பரம் (L.);; crested purple nail dye. ம. செம்முள்ளி [செம் + முள்ளி]
செம்மூக்கன்	செம்மூக்கன் cemmūkkaṉ, பெ. (n.) 1. முதலை வகை (யாழ்ப்.);; a species of alligator. 2. எலி வகை (சங்.க.);; a species of rat. [செம் + மூக்கன்]
செம்மேவல்	செம்மேவல் cemmēval, பெ. (n.) இணங்குகை (யாழ்ப்.);; agreement, reconciliation. [செம் + மேவு + அல்]
செம்மை	செம்மை cemmai, பெ. (n.) 1. சிவப்பு (திவா.);; redness, ruddiness. கதிரவன் மறையும் நேரத்தில் வானம் செம்மை பூசியிருந்தது. 2. செவ்வை (திவா.);; goodness, soundness, good condition. 3. நேர்மை; spotlessness, directness, rectitude "செம்மையி னிகந் தொரீஇ" (கலித்.14);. வறுமையிலும் செம்மை வேண்டும். 4. மனக் கோட்டமின்மை; fairness, impartiality. "செம்மையுஞ் செப்பும்" (தொல்.பொருள். 209);. 5. ஒற்றுமை (யாழ்ப்.);; unity, concord, agreement. 6. பெருமை (திவா.);; excellence, eminence, greatness. "செம்மை சான்ற காவிதி மாக்களும்" (மதுரைக். 499);. 7. தூய்மை (வின்.);; fineness, neatness, cleanliness. 8. அழகு; beauty, grace, elegance. 9. செங்கோள் (கேது); (சூடா.);; moon's descending node. 10. கந்தகம்; sulphur. "செம்மை முன்னிற்பச் சுவேதம் திரிவபோல்" (திருமந். 2455);. 11. கருத்தும் சொல்லும் செயலும் தம்முள் மாறாமை (குறள், அதி 11, பரிமே.);; no change in thought, word and deed. ம. செம்ம

செம்மைக்கல்	செம்மைக்கல் cemmaikkal, பெ. (n.) செந்நிறமான கானகக்கல்; a variety of red stone containing ore. [செம்மை + கல்]
செம்மைகட்டு-தல்	செம்மைகட்டு-தல் cemmaigaṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. ஒழுங்குபடுத்துதல்; to adjust, settle. 2. அமைதி (சமாதான);ப் படுத்துதல்; to reconcile, as parties. 3. ஏற்றுக் கொள்ளச் (சம்மதிக்கச்); செய்தல்; to induce consent. [செம்மை + கட்டு-.]
செம்மைப்படுத்து-தல்	செம்மைப்படுத்து-தல் cemmaippaḍuddudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.i.) 1. ஒழுங்குபடுத்துதல்; to put in order, adjust, arrange, make ready, rectify. 2. தூய்மையாக்குதல் (உ.வ.);; to cleanse. 3. நிறைவு செய்தல்; to finish, complete. 4. அழகு படுத்துதல்; to dress, decorate. 5. மேம்படுத்துதல்; toimprove. 5. சீர்படுத்துதல்; toreform. நிர்வாகத்தைச் செம்மைப்படுத்தச் சில திட்டங்கள் போட வேண்டும். [செம்மை + படுத்து-.]
செம்மைபண்டாரக்கல்	செம்மைபண்டாரக்கல் cemmaibaṇṭārakkal, பெ. (n.) பொன்னை அளவிட உதவும் பண்டைய கல்; an old weighingstone to weigh gold. 'தென்னாட்டுத் (தி); ருவ (ரை);ச் சங்கரனிரனை சிங்கன் நந்தாவிளக் கொன்றி னுக்குத் தந்த பொன் செம்மை பண்டாரக் கல்லால் 79 இவனெய்" (தெ.க.தொ.4, கல். 519/1986);. [செம்மை + பண்டாரக்கல்]
செம்மையாக	செம்மையாக cemmaiyāka, வி.எ. (adv.) கடுமையாக; severely. அதிகாரியிடம் செம்மையாக வாங்கிக் கட்டிக் கொண்டான். [செம்மை → செம்மையாக]
செம்மொழிச்சிலேடை	செம்மொழிச்சிலேடை cemmoḻiccilēṭai, பெ. (n.) பிரிக்கப்படுதலின்றியே பலபொருள் பயக்குஞ் சொற்களாலாகிய தொடர் (தண்டி. 75 உரை);; paronomasia in {Šem-moli,} caused without splitting up words, one of two {Silêdai.} "செங்கரங்க ளானிரவு நீக்கத் திறம் புரிந்து பங்கய மாதர் நலம்பயிலப் –பொங்குத் தேராழி வெய்யோனுயர்ந்த நெரியொழுகும் நீராழி நீணிலத்து மேல்" இப்பாடலில் ஆதித்தச் சோழனுக்குப் பகலவன் சிலேடையாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது காண்க. [செம்மொழி + சிலேடை]

செமக்கையிறால்	செமக்கையிறால் cemakkaiyiṟāl, பெ. (n.) இறால் வகை; a kind of prawn. [செம் + கை + இறால்]
செமதி	செமதி cemadi, பெ. (n.) மிகுதி; abundance. [செம் → செம்தி]
செமி	செமி1 cemittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) செரித்தல்; to digest. "நஞ்சையுண்டு செமிப்பீரையா" (திருக்குற் ஊடற்.19.செந்.25, 392);. [சரி → செரி- → செமி-.] செமி2 cemittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) செரிமான மாதல்; to be digested. 'உண்டது செமியாமே' (ஈடு);. [செமி-1 → செமி2-.] செமி3 cemittal, 4 செ.கு.வி. (v.i) பிறத்தல்; to be born. "செமித்த தெத்தனை" (திருப்பு. 242);.
செமியாக்குணம்	செமியாக்குணம் cemiyākkuṇam, பெ. (n.) செரியாமை; indigestion. [செமி- → செமியா + குணம்]

செய்	செய்1 ceytal, 1 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. இயற்றுதல்; to do; perform, make, create, accomplish. "செயப்படு பொருளைச் செய்தது போல" (தொல். சொல். 248);. செய்வதைச் திருந்தச் செய். 2. உண்டாக்குதல்; to cause, effect. 'செறிந்தேர் முறுவலாள் செய்தவிக் காமம்" (கவித். 140);. 3. பொருளீட்டுதல் (சம்பாதித்தல்);; to acquire. "ஈதற்குச் செய்க பொருளை (திரிகடு. 90);. 4. ஒத்தல்; to resemble "வேனிரை செய்த கண்ணீ" (சீவக. 2490);. ம. செய்யுக; க. கெய், தெய்; தெ. சேயு; து. கைபினி; கோத. கெய்; துட. கிய்; பிரா. கன்னிங்க்; குட கெய்; கோண். கீபானா; கூ. கிவ. கிய; குவி. சீனை; நா. அக்; கொலா. கக்; கட. கெய்;பட. கீய் [கல் → செல் → சென் → செய்-.] செய்2 cey, பெ. (n.) 1. செய்கை; deed, act, action. "களிறு களம்படுத்த பெருஞ்செய் யாடவர்" (நெடுநல். 171);. 2. வயல்; field, especially wet field. "செய்யிற் பொலம்பாப்புஞ் செய்வினை" (பரிபா. 10:128);. ம. செ;யி க. கெய் [செய்1 → செய்] செய்3 cey, பெ. (n.) ஏக்கர் கொண்ட நன்செய் அல்லது புஞ்சை நிலவளவு; a unit offield measure = 276 ft x 276 ft = 76, 176 sq. ft=13/4 acres of wet land (R.P.); 2. பெருங்குழி, 100 சிறு குழி கொண்ட நிலவளவை (G.Sm.D., i.288);;{peru-n-kuli,} a land measure consisting of 100 {ciru-kuli.} [செள் → செய். (ஒ.மொ. 169);] செய்4 cey, பெ. (n.) சிவப்பு ([illegible]);: redness
செய்க்கடன்	செய்க்கடன் ceykkaḍaṉ, பெ. (n.) நிலவரி; land tax. "பழஞ் செய்க்கடன் வீடுகொண்டது" (புறநா. 35);. [செய் + கடன்]

செய்கடன்	செய்கடன் ceykaḍaṉ, பெ. (n.) 1. கடமைச் செயல்; duty, religious, social or moral. "தீர்த்தமாடிச் செய்சுட னினிது முற்றி" (தணிகைப்பு, அகத். 131);. 2. முன்னோர்க்குச் செய்யும் கடன் (வின்.);; funeral obsequies, rites for the manes. 3. நேர்த்திக்கடன்; votive offering as to a deity. "தெய்வம் நொந்தேஞ் செய்சுட னேர்ந்தோம்" (மனோன். 1, 3:168);. 4. ஏற்கனவே ஒருவர் செய்த கொடை, அன்பளிப்பு போன்றவற்றைத் திருப்பிச் செய்தல்; returning the donation orgift to other when the occasion occurs. [செய் + கடன்]
செய்கரை	செய்கரை ceykarai, பெ. (n.) 1. வரப்பு; artificial bank, ridge infields. "மண்... சுமந்த சென்றச் செய்கரை சிந்தி" (திருவாத்.பு.மண்சுமந்த 37);. 2. பாலம் (சூடா.);; causeway, bridge. "அதுவே காட்சிச் செய்கரை யாகப் போகி" (இரகு. திக்குவி. 70);. 3. செயற்கையாய் உண்டாக்கப்பட்ட தடுப்புக் கரை; dykes. [செய் + கரை]
செய்காடு	செய்காடு ceykāṭu, பெ. (n.) குறுங்காடு (திருக்கோ. 148, உரை.);; thickest. [செய்2 + காடு]
செய்காரியஅட்டவணை	செய்காரியஅட்டவணை ceykāriyaaṭṭavaṇai, பெ. (n.) கோயிலில் நடக்க வேண்டிய காரியங்களைக் காட்டும் பட்டி (இ.வ.);; index of items of work to be done in temple service. [செய் + காரியம் + அட்டவணை]
செய்காரியம்	செய்காரியம் ceykāriyam, பெ. (n.) 1. செய்யப்பட்ட வேலை; thing done, deed, act. 2. வல்லமை (சமாளிப்பு);; economical management. [செய் + காரியம்]

செய்கால்	செய்கால்1 ceykāl, பெ. (n.) 1. பயிர் செய்யும் நிலம்; cultivated or arable land. 'தரிசு கிடந்த தரையைச் செய்காலாம்படி திருத்துவாரைப் போலே' (ஈடு, 2. 7:4);. 2. சோலை (பிங்.);; grove. [செய் + கால்.] செய்கால்2 ceykāl, பெ. (n.) 1. நற்காலம்; happy occasion, opp. to {pari-kāl.} செய்கால் பரிகால் மட்டுந் தென்புறத்துத் திண்ணை விடுகிறது (இ.வ.);. [செய் + கால் = காலம்] செய்கால்3 ceykāl, பெ. (n.) நிலத்தில் பயிர் செய்வதற்கு வேண்டிய வுழைப்பு (தஞ்சை.);; labour necessary for the cultivation of lands. [செய் + கால்]
செய்கால்சாகுபடி	செய்கால்சாகுபடி ceykālcākubaḍi, பெ. (n.) நன்செய் நிலத்தில் புன்செய்ப்பயிர் செய்கை (இ.வ.);; cultivation of dry crops in wet lands. [செய்கால் + சாகுபடி]
செய்கால்பரிகால்	செய்கால்பரிகால் ceykālparikāl, பெ. (n.) நற்காலமும் தீக்காலமும்; occasions of joy and Sorrow. செய்கால் பரிகால் மட்டுந் தென்புறத்துத் திண்ணை விடுகிறது (இ.வ.);. [செய்கால் + பரிகால்]
செய்காற்கரம்பு	செய்காற்கரம்பு ceykāṟkarambu, பெ. (n.) தரிசாகவிடப்பட்ட சாகுபடி நிலம்; arable land, allowed to lie fallow or waste, one of two karambu. [செய்கால் + கரம்பு]
செய்காற்றரிசு	செய்காற்றரிசு seykāṟṟarisu, பெ. (n.) செய்காற் கரம்பு பார்க்க;see {šeykār-karambu.} [செய்கால் + தரிசு]
செய்குற்றம்	செய்குற்றம் ceykuṟṟam, பெ. (n.) பிழை (யாழ்ப்.);; fault, error commission (of a crime sin etc,.);. [செய் + குற்றம்]

செய்குறை	செய்குறை ceykuṟai, பெ. (n.) 1. பிழை; nonperformance of duty, fault, error, mistake. 2. அரைகுறை வேலையாயிருப்பது; incomplete thing, that which is in an unfinished state. [செய் + குறை]
செய்குன்றம்	செய்குன்றம் ceykuṉṟam, பெ. (n.) செய்குன்று பார்க்க;see {eykuru.} "சேணோங் கருவி தாழ்ந்த செய்குன்றமும்" (மணிமே. 28: 62); [செய் + குன்றம்]
செய்குன்று	செய்குன்று ceykuṉṟu, பெ. (n.) செல்வமக்கள் விளையாடற் பொருட்டு அமைக்கப்படும் கட்டுமலை; artificial mound, elevated place for high-born persons to play on. "செய்குன் றுவையிவை சீர்மலர் வாவி" (திருக்கோ. 223); [செய் + குன்று]
செய்கூலி	செய்கூலி ceyāli, பெ. (n.) 1. செய்த வேலைக்குப் பெறுங்கூலி (உ.வ.);; wages for labour. 2. பொற்கொல்லர் தச்சர் முதலியோர் பொருளின் விலை அல்லாமல் செய்த வேலைக்குப் பெறும்கூலி; labour charges. நகை வாங்கினால் செய் கூலி தள்ளுபடி செய்யப்படும். [செய் + கூலி]

செய்கை	செய்கை ceykai, பெ. (n.) 1. செயல்; act, deed, action. "மக்கள் மனம்வேறு செய்கையும் வேறு" (நாலடி, 127);. அவர் செய்கை பலருக்கும் சினமூட்டியது. 2. மனம், பேச்சு, உடல் இவைகளிலுண்டாகும் இருவகை வினைகளாகிய நிலை; actions, physical and mental. "நின்றவுரு வேதனையே குறிப்புச் செய்கை நேர்நின்ற ஞான மென நிகழ்ந்த வைந்து மொன்றிய கந்தத்து" (பெரியபு. திருஞான. 916);. 3. கருமம் (உ.வ.);; karma. 4. வேலைப்பாடு; workmanship, work. "செய்கை யழிந்து சிதன்மண்டிற் றாயினும்" (நாலடி.147);. 5. ஒழுக்கம்; conduct. "பேரருளாளர் தத்தஞ் செய்கையிற்பிழைப்பதுண்டோ" (கம்பரா. விபீடண. 128);. 6. உடன்படிக்கை; agreement, contract, as a solemn act. "ஆதிசைவ னாரூரன் செய்கை" (பெரியபு. தடுத்தாட். 59);. 7. செயற்கைப் பொருள்; artificial product, artifact, that which is manufactured. இந்தச் சரக்கு செய்கை. 8. செய்கைச் சூத்திரம் பார்க்க (நன்.20, உரை);;see {Seygaj-c-ciittiram} 9. செய்வினை (பில்லி சூனியம்);; witchcraft, sorcery. இந்த நோய் செய்கையாலானது. 10. வேளாண்மை (யாழ்ப்.);; cultivation of land, agricultural labour. 11. அரசின் அனுமதியாற் பெற்றுப் புதிதாகப் பண்படுத்திப் பயிரிடப் பெற்ற காட்டு நிலம்
செய்கைக்காணி	செய்கைக்காணி ceykaikkāṇi, பெ. (n.) 1. பற்றடைப்பு நிலம்; landheld by a cultivator who renders a certain share of the produce to the owner, 2. ஆவணக்காணி (சாசன காணி);; hereditary property held under a royal grant. [செய்கை + காணி]
செய்கைக்காரன்	செய்கைக்காரன் ceykaikkāraṉ, பெ. (n.) 1. குத்தகைக்காரன் (யாழ்ப்.);; cultivator who is a sharer in the produce. 2. நல்ல வேளாளன்; good cultivator. 3. மந்திரஞ் செய்வோன்; sorcerer. 4. வேலைக்காரன் (யாழ்.அக.);; servant. [செய்கை + காரன்]
செய்கைக்குறைச்சல்	செய்கைக்குறைச்சல் ceykaikkuṟaiccal, பெ. (n.) 1. வேளாண் தாழ்வு; shortage of labour in cultivation. 2. நடத்தைத் தவறு; misdeed, bad conduct. [செய்கை + குறைச்சல்]

செய்கைகாண்(ணு)-தல்	செய்கைகாண்(ணு)-தல் ceykaikāṇṇudal, 12 செ.கு.வி.(v.i.) நிலம் வயலாகத் திருத்தப்படுதல் (யாழ்ப்.);; land to be newly brought under cultivation. [செய்கை + காண்-.]
செய்கைச்சரக்கு	செய்கைச்சரக்கு ceykaiccarakku, பெ. (n.) செயற்கைப் பொருள்; that which in manufactured. [செய்கை + சரக்கு]
செய்கைச்சீட்டு	செய்கைச்சீட்டு ceykaiccīṭṭu, பெ. (n.) மேல் வாரச் சாகுபடி ஒப்பந்தம் (யாழ்ப்.);; cultivation deed, written contract between owner and cultivator. செய் = நிலம் [செய் → செய்கை + சீட்டு]
செய்கைச்சூத்திரம்	செய்கைச்சூத்திரம் ceykaiccūttiram, பெ. (n.) புணர்ச்சி நெறி (விதி); முடிபு நெறி (விதி); முதலியவற்றை முடித்துக்காட்டும் நெறி (விதி);;{šūtra} containing directive rules on sandhi, syntax etc., corresponding to {vidi šutras} in {Šanskrit} [செய்கை + சூத்திரம்]
செய்கைச்சூழ்ச்சி	செய்கைச்சூழ்ச்சி ceykaiccūḻcci, பெ. (n.) தந்திரச்செயல்; stratagem, trick, secret, device. "கையிகந்து பெருகிய செய்கைச் சூழ்ச்சியுள்" (பெருங். இலாவாண. 17:67);. [செய்கை + சூழ்ச்சி]
செய்கைத்தரை	செய்கைத்தரை ceykaittarai, பெ. (n.) பண்படுத்தின நிலம் (யாழ்.அக.);; field prepared for sowing. [செய்கை + தரை]
செய்கைத்தளை	செய்கைத்தளை ceykaittaḷai, பெ. (n.) 1. நன்றாகப் பண்படுத்தப்பட்ட நிலம்; field well ploughed and richly manured. 2. பட்டயக் காணி; land held from Government for cultivation. [செய்கை + தளை]
செய்கைத்தாழ்ச்சி	செய்கைத்தாழ்ச்சி ceykaittāḻcci, பெ. (n.) 1. மேற்பார்வைக் குறைவு; mismanagement. 2. தொழிற்குறைவு; deficiency in the amount of labour required. 3. வயலின் செம்மைக் குறை (தஞ்சை.);; defect in the nature of the field. [செய்கை + தாழ்ச்சி]

செய்கைத்தேர்	செய்கைத்தேர் ceykaittēr, பெ. (n.) ஊர்வலத்தில் பயன்படுத்தும் தேர்வகை (யாழ்ப்.);; a kind of car used in procession. [செய்கை + தேர்]
செய்கைப்பங்கு	செய்கைப்பங்கு ceykaippaṅgu, பெ. (n.) 1. பயிரிடுவோனுக்குரிய வாரம் (யாழ்ப்.);; share of the cultivator or planter. 2. செய்நேர்த்தியான நிலம்; land made suitable for cultivation. [செய்கை + பங்கு]
செய்கைபண்ணு-தல்	செய்கைபண்ணு-தல் ceykaibaṇṇudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) உழவு முதலிய பயிர்த் தொழில் செய்தல் (யாழ்ப்.);; to cultivate, till, manure. [செய்கை + பண்ணு-.]
செய்கையாட்சி	செய்கையாட்சி ceykaiyāṭci, பெ. (n.) பட்டயத்தாற் பெற்ற நில உரிமை (யாழ்ப்.);; possession of land for cultivation held under a written grant from Government. [செய்கை + ஆட்சி]
செய்கையுப்பு	செய்கையுப்பு ceykaiyuppu, பெ. (n.) காய்ச்சியெடுக்கப்படும் உப்பு (யாழ்ப்.);: manufactured salt. மறுவ. செயற்கை உப்பு [செய்கை + உப்பு]
செய்கையொப்பம்	செய்கையொப்பம் ceykaiyoppam, பெ. (n.) நில உரிமைச் சீட்டு (பட்டா);; written grant by Government for cultivation. [செய்கை + ஒப்பம்]
செய்சுனை	செய்சுனை ceycuṉai, பெ. (n.) அகழ்ந்து உண்டாக்கப்பட்ட நீர்நிலை; tank or pond, as formed by human labour. "கையமைத் தியற்றிய செய்கனை தோறும்" (பெருங். இலாவாண. 15:18);. [செய் + சுனை]

செய்தி	செய்தி ceyti, பெ. (n.) 1. செய்கை1 பார்க்க;see {šergas.} "குடிப்பொருளன்று நுஞ்செய்தி" (புறநா. 45: 7);. 2. தொழில் (இறை. 1:18);; occupation. 3. ஒழுக்கம் (சூடா.);; behaviour, conduct. 4. செய்ந்நன்றி (புறநா. 34:6); பார்க்க;see {ey-nnari,} 5. குறிப்பிட்டுச் சொல்லும்படியான நிகழ்ச்சி பற்றிய விளக்கம் (செய்தி);; news, tidings, information. "பாத்திர தானமும் பைந்தொடி செய்தியும் (மணிமே. 19:49);. அவனுக்கப் பணம் கிடைத்த செய்தி எனக்குத் தெரியாது. 6. நிலைமை; state, condition. ம. செய்தி; க. பட. சுத்தி;தெ. செயிதமு [செய் → செய்தி]
செய்திக்காக	செய்திக்காக ceytikkāka, வி.அ. (adv.) கவனத்திற்காக (தகவலுக்காக);; tor guidance; for information. [செய்தி +ஆக]
செய்திக்குறிப்பு	செய்திக்குறிப்பு ceytikkuṟippu, பெ. (n.) 1. ஓர் அமைப்பு தனது நடவடிக்கைகளைப் பொதுமக்களுக்கு அறிவிக்கும் முகமாகச் செய்தித்தாள், வானொலி போன்றவற்றுக்கு அனுப்பிவைக்கும் எழுத்து வடிவச் செய்தி; press release. பொங்கலுக்குச் சேலை வழங்கப்படும் என்று அரசின் செய்திக் குறிப்புக் கூறுகிறது. 2. சிறுவிளத்தத் தொகுப்பு; a note. இதைக் கட்டுரை என்பதைவிடச் செய்திக்குறிப்பு எனலாம். [செய்தி + குறிப்பு]
செய்திகள்	செய்திகள் ceytigaḷ, பெ. (n.) வானொலி, தொலைக்காட்சி ஆகியவற்றில் படிக்கப்படும் செய்தித் தொகுப்பு; news over the radio or television. [செய்தி → செய்திகள்.]
செய்திகொல்(லு)தல்	செய்திகொல்(லு)தல் ceydigolludal, 13 செ.கு.வி. (v.i.) செய்ந்நன்றிகொல்(லு);-தல் பார்க்க;see {sey-n-namri-kol_} "செய்தி கொன்றோர்க் குய்தி யில்லென" (புறநா. 34:6);. [செய்தி + கொல்-.]
செய்தித்தாள்	செய்தித்தாள் ceytittāḷ, பெ. (n.) 1. செய்தியிதழ் பார்க்க;see {cydi-y-idal.} 2. நாள்தோறும் செய்திகள் அச்சடிக்கப்பட்டு, விற்பனைக்கு வரும், நாட்டு நடப்பைக் காட்டும் இதழ் (பத்திரிக்கை);; newspaper. [செய்தி + தாள்.]

செய்தித்துணுக்கு	செய்தித்துணுக்கு ceytittuṇukku, பெ. (n.) கவனத்தை ஈர்க்கும் வகையில் செய்தியிதழ்களில் வெளியாகும் சுவையான சிறு செய்திகள்; titbits in periodicals. அந்தச் செய்தியிதழில் செய்தித் துணுக்குள் அதிகம் வெளிவருகின்றன. [செய்தி + துணுக்கு]
செய்திப்படம்	செய்திப்படம் ceytippaḍam, பெ. (n.) செய்திகளை வெளியிடும் முறையில் எடுக்கப்படும் செய்தித் திரைப்படம்; documentary film. [செய்தி + படம்]
செய்திப்பிழை	செய்திப்பிழை ceytippiḻai, பெ. (n.) அறியாமல் செய்த தவறு; unconscious mistake slip. "எப்பொழுதுந் தன்மணத்துக் கேற்க நடப்பார்க்கொரு செய்திப்பிழை வாராதோ தினகரா" (தினகராவெண்பா. 85);. [செய்தி + பிழை]
செய்திமடல்	செய்திமடல் ceytimaḍal, பெ. (n.) ஒரு துறை அல்லது கழகத்தின் செய்திகள் அடங்கிய இதழ்; news letter of a department or association journal. [செய்தி + மடல்]
செய்திமெய்ப்பு	செய்திமெய்ப்பு ceytimeyppu, பெ. (n.) செய்தித்தாள் அச்சாகுமுன் தயாரிக்கப்படும் மெய்ப்பு; news proof;gally proof. [செய்தி + மெய்ப்பு]
செய்தியறிக்கை	செய்தியறிக்கை ceytiyaṟikkai, பெ. (n.) வானொலி, தொலைக்காட்சிகளில் குறிப்பிட்ட நிகழ்ச்சி பற்றிய சிறப்பு அறிக்கை; news bulletin. தேர்தல் பற்றிய செய்தியறிக்கை மணிக்கொருமுறை நாள் முழுதும் வழங்கப்படுகிறது. [செய்தி + அறிக்கை]
செய்தியாளர்	செய்தியாளர் ceytiyāḷar, பெ. (n.) செய்தித் தாள், வானொலி, தொலைக்காட்சி முதலியவற்றின் நிருபர்; reporter, newsperson. செய்தியாளர் கூட்டத்தில் முதல்வர் பேசினார். [செய்தி + செய்தியாளர்]

செய்தியிதழ்	செய்தியிதழ் ceydiyidaḻ, பெ. (n.) நாளிதழ், வார இதழ், மாத இதழ் மற்றும் பருவ இதழ் ஆகியனவற்றின் பொதுப் பெயர்; a common name for the daily, weekly, monthly and periodical newspaper. [செய்தி + இதழ்]
செய்திவள்ளுவன்பெருஞ்சாத்தன்	செய்திவள்ளுவன்பெருஞ்சாத்தன் ceytivaḷḷuvaṉperuñjāttaṉ, பெ. (n.) குறுந்தொகை 228 ஆம் பாடலின் ஆசிரியர்; author of {Kurundogai-228.} [செய்தி + வன்ளுவன் + பெருஞ்சாத்தன்]
செய்திறம்	செய்திறம்1 ceytiṟam, பெ. (n.) மருத யாழ்த் திறத்துள் ஒன்று (பிங்.);; a secondary melodytype of the Marudam class. [செய் + திறம்] செய்திறம்2 ceytiṟam, பெ. (n.) வினைத்திறம்; செயல்படக்கூடிய திறமை; the technique of doing things in a perfect manner. [செய் + திறம்]
செய்துகோள்	செய்துகோள் ceytuāḷ, பெ. (n.) தானே உண்டாகாது செய்து கொள்ளப்பட்டது (நம்பியகப். 1, பக்.36);; artificiality. [செய் → செய்து + கோன்.]
செய்தே	செய்தே ceytē, இடை (part.) வினை நிகழ்ந்து கொண்டிருத்தலைக் குறித்தற்குச் செயவென் எச்சத்துடன் வரும் ஒரு துணைவினை; an auxiliary verbal participle added to verbal participles for denotng continuity of action. "குணவிசிஷ்ட வஸ்து தோற்றா நிற்கச் செய்தேயும்" (ஈடு, 1. 1:6);. [செய் → செய்தே]
செய்தொழில்	செய்தொழில் ceytoḻil, பெ. (n.) 1. செய்கை; action, deed "கீழ்களைச் செய்தொழிலாற் காணப்படும்" (நாலடி, 350);. 2. செய்கின்ற வேலை; the work having done. 3. வேளாண் பயிர்த்தொழில்; agriculture. [செய் + தொழி.ல்]
செய்ந்நன்றி	செய்ந்நன்றி ceynnaṉṟi, பெ. (n.) 1. உதவி; act of benevolence "செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு" (குறள், 110);. 2. நன்றியறிவு; gratitude. [செய் + நன்றி]
செய்ந்நன்றிக்கேடு	செய்ந்நன்றிக்கேடு ceynnaṉṟikāṭu, பெ. (n.) பிறன்செய்த உதவியை மறக்கை (கலித். 149, உரை.);; ingratitude. [செய்ந்நன்றி + கேடு]

செய்ந்நன்றிகொல்(லு)-தல்	செய்ந்நன்றிகொல்(லு)-தல் ceynnaṉṟigolludal, 13 செ.கு.வி. (v.i.) நன்றி மறத்தல்; to be ungrateful. "செய்ந்நன்றி கொல்லன் மின்" (சிலப். 30:191);. [செய்ந்நன்றி + கொல்]
செய்ந்நன்றியறிதல்	செய்ந்நன்றியறிதல் ceynnaṉṟiyaṟidal, பெ. (n.) தனக்குப் பிறர் செய்த நன்மையை மறவாமை; to remember the help done to one, the act of gratitude. [செய்ந்நன்றி + அறிதல்]
செய்நீர்	செய்நீர் ceynīr, பெ. (n.) மருந்துச் சரக்கினின்று இறக்கப்படுஞ் சத்துநீர் (இ.வ.);; tincture. [செய் + நீர்]
செய்நேர்த்தி	செய்நேர்த்தி1 ceynērtti, பெ. (n.) 1. குற்றங் குறைபாடில்லாத நில விளைவு (C.G.16);; proper cultivation of land, as by manuring, weeding in season, etc., 2. பயிர்வைப்பதற்கு முன் நிலத்திற் செய்யுஞ் சீர்திருத்தம்; improvement effected on land before actual cultivation;reclamation of waste land. 3. சரியான ஊட்டம்; proper nourishment. செய்நேர்த்தி யில்லாத பிள்ளை (தஞ்சை);. [செய் + நேர்த்தி. நேர்த்தி = திறமை, அமுகு] செய்நேர்த்தி2 ceynērtti, பெ. (n.) . 1. சிறப்பான செயல்; great action. 2. நுட்பமான செயல்; very fine work. இந்த அணைக்கட்டு செய் நேர்த்தி மிக்கது (உ.வ.);. 3. அழகான (நகாசு); வேலை; fine decorative work. இந்த அணிகலன் செய்நேர்த்தி மிக்கது (உ.வ.);.
செய்பவன்	செய்பவன் ceypavaṉ, பெ. (n.) செயற்படுபவன் (கருத்தா);; subject of an active verb. "செய்பவன் கருவி நிலஞ் செயல்" (நன். 320);. [செய் → செம்பவன்]

செய்பாகம்	செய்பாகம் ceypākam, பெ. (n.) மருந்து செய்யும் முறை; medical process, skill in preparing medicines. செய்பாகங் கைபாகம் அறியவேண்டும். 2. கருத்து முற்றுதற்கு ஏற்ற வழி (வின்.);; proper means to effect an object. 3. ஒழுங்கு முறை; methodical arrangement. [செய் + பாகம். பாகம் = வழி]
செய்பாவை	செய்பாவை ceypāvai, பெ. (n.) 1. திருமகள்; Lakshmi. "செய்பாவை யன்னார்" (சீவக. 2338);. 2. பொம்மை; doll, image. [செய் + பாவை]
செய்பொருள்	செய்பொருள் ceyporuḷ, பெ. (n.) 1. செயப்படு பொருள் (நன். 320);; object. 2. மனித வாழ்வின் குறிக்கோள்; objects of human pursuit. "அவரவர் செய்பொருட் கரணமு நீயே" (பரிபா. 4:73);. 3. ஆக்கும் பொருள்; manufactured products; produce. [செய் + பொருள்.]
செய்ம்மெழுகு	செய்ம்மெழுகு ceymmeḻugu, பெ. (n.) அரக்கு (இவ.);; lac. [செய் + மெழுகு]
செய்ம்மை	செய்ம்மை ceymmai, பெ. (n.) செம்மை (சிவப்பு);; redness. [சுல் → செல் → செள் → செய் → செய்ம்மை]
செய்முறை	செய்முறை ceymuṟai, பெ. (n.) 1. பணிநிரல்; procedure, process, method. கணக்குத் தேர்வில் செய்முறைக்கும் மதிப்பெண் வழங்கப்படுகிறது. ஆய்வகச் சோதனைகளில் முதலில் செய்முறையை எழுதிக்கொள்ள வேண்டும். 2. இறந்தவருக்கு உறவினர் சடங்காகச் செய்ய வேண்டிய கடமை; ritual obligations imposed on close relations on occasions like funeral, etc., சம்பந்திக்கு செய்முறை செய்ய வேண்டும்.

செய்முறைப்பயிற்சி	செய்முறைப்பயிற்சி ceymuṟaippayiṟci, பெ. (n.) 1. எடுத்துக்காட்டாக நிகழ்த்தப்படும் விளக்கம்; demonstration. வேளாளர்களுக்கு வேளாண்மைத் துறைவழி செய்முறைப் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது (உ.வ.);. 2. மாணவர்களை ஆய்வு செய்யப் பாடத்தின் பின்பகுதியில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வினாப்பட்டியல்; exercise in a text book. பாடத்தின் பின்பகுதியில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் செய்முறைப் பயிற்சிகளைச் செய்து வரவேண்டும். 3. கருவிகள் கொண்டு நிகழ்த்திக் காட்டும் பயிற்சி; experiments in a school etc., in science subjects;demonstration. பள்ளியில் செய்முறைப் பயிற்சி வகுப்புகள் நடக்கின்றன.
செய்ய	செய்ய ceyya, பெ.எ. (adj.) 1. சிவந்த; red. 'செய்ய தாமரைக ளெல்லாம்" (கம்பரா. நீர்வினை.3);. 2. செப்பமான, நேர்மையான; correct, perfect, sound "செய்ய சிந்தைப் பேரருளாளர்" (கம்பரா. வி.பீடண. 128);. ம. செய்ய [செய்4 → செய்ய]
செய்யல்	செய்யல் ceyyal, பெ. (n.) 1. ஒழுக்கம் (பிங்.);; behaviour, conduct. 2. செய்தொழில் (சூடா.);; work, occupation. 3. காவல்; protection, watch. 4. சேறு (திவா.);; mire, siush. "பலத்தின் செய்யலி னடந்து" (இரகு. தேனுவ. 22);. [செய் → செய்யல்]
செய்யவள்	செய்யவள் ceyyavaḷ, பெ. (n.) சிவந்த திருமகள்; Lakshmi "செய்யவள் தவ்வையைக் காட்டிவிடும்" (குறள், 167);. [செய்ய → செய்யவன்]
செய்யவன்	செய்யவன் ceyyavaṉ, பெ. (n.) 1. சிவந்தவன்; person of red or brown complexion. 2. சிவன்;{Siva} "செய்யவனே சிவனே" (திருவாச. 6:7); 2. செவ்வாய்க் கோள் (விதான. குணாகுண. 12);; Mars. 3. பகலவன்; Sun. ம. செய்யவன் [செய்ய → செய்யவன்]

செய்யன்	செய்யன்1 ceyyaṉ, பெ. (n.) செந்நிறமான முருகன்;{Murugan,} "செய்யன் சிவந்த வாடையன்" (திருமுரு. 206);. 2. நேர்மையானவன்; just, impartial person. "செய்யரைச் சேர்ந்துளாரும்" (கம்பரா. கோலங்.9);. [செம் → செய் → செய்யன்] செய்யன்2 ceyyaṉ, பெ. (n.) பாம்புவகை (சித்தர். சிந்து);; a species of snake. [செய் → செய்யன்]
செய்யாக்கோலம்	செய்யாக்கோலம் ceyyākālam, பெ. (n.) இயற்கையழகு; natural beauty "செய்யாக் கோலமொடு வந்தீர்க்கு" (சிலப். 16: 11);. [செய் + ஆ + கோலம்]
செய்யாமொழி	செய்யாமொழி ceyyāmoḻi, பெ. (n.) the {Vēda,} as uncreated. "செய்யா மொழிக்குந் திருவள்ளுவர் மொழிந்த பொய்யா மொழிக்கும்" (வள்ளுவமா. 23);. [செய் + ஆ + மொழி]
செய்யார்	செய்யார் ceyyār, பெ. (n.) பகைவர்; enemies. "செய்யார் தேஎம்" (பொருந. 134);. [செய் → செய்யார்]
செய்யாள்	செய்யாள் ceyyāḷ, பெ. (n.) 1. திருமகள் (செந்நிற முடையவள்);; Laksmi, as being red. "செய்யாட் கிழைத்த திலகம் போல்" (பரிபா 22:4, பக்.175);. 2. தாயின்தங்கை; சின்னம்மா அல்லது சித்தி (தஞ்சை.);; mother's younger sister. ம. செய்யாள் [செய்யவள் → செய்யாள்]
செய்யான்	செய்யான் 1 ceyyāṉ, பெ. (n.) செய்யன் பார்க்க ;see {Seyyaл.} செய்யான்2 ceyyāṉ, பெ. (n.) 1. சிவந்தவன்; person of red or brown complexion. 2. சிவன்;{Sivan,} "செய்யானை வெண்ணீ றணிந்தானை" (திருவாச. 8:13);. 3. செம்பூரான்; red, venomous centipede. [செய் → செய்யான்]

செய்யில்	செய்யில் ceyyil, பெ. (n.) சமம் செய்யப்பட்ட விளைநிலம் (தெ.க.தொ. 3, கல்.210);; modified and cultivated land. [செய் + இல்]
செய்யுட்கணம்	செய்யுட்கணம் ceyyuṭkaṇam, பெ. (n.) சிற்றிலக்கியம் இயற்றத் தொடங்கும் போது செய்யுண்முதற்கண் வருதற்குரிய நிலக்கணம், நீர்க்கணம், மதிக்கணம் அல்லது சந்திரகணம், இயமானக்கணம் அல்லது இந்திரகணம் என்ற நற்கணம் நான்கும், சூரியகணம், தீக்கணம், வாயுகணம் அல்லது மாருதகணம், அந்தரகணம் அல்லது ஆகயாகணம் என்ற தீக்கணம் நான்குமாகிய எண்கணங்கள் (திவா.); (பிங்.);; the eight varities of trisyllabic feet viz., {nila-k-kanam, mir-k-kanam, madi-k-kanam or šandira-kaṇam, iyamāṇa-k-kaṇam, or indirakaṇam, šūriya-kanam, tī-
செய்யுட்கலம்பகம்	செய்யுட்கலம்பகம் ceyyuṭgalambagam, பெ. (n.) பலவகைப் பாடற்றிரட்டு; anthology of different kinds of verses. மறுவ. செய்யுட்கோவை [செய்யுள் + கலம்பகம்]
செய்யுட்கிழமை	செய்யுட்கிழமை ceyyuṭkiḻmai, பெ. (n.) ஆறாம்வேற்றுமைப் பொருள்களுள், இன்னாரது பாட்டு என, ஆக்கியோனுக்கும் அவன் பாட்டுக்கும் உள்ள உரிமையாகிய பொருள் (குறள், 6, உரை.);; the relation of an author to his work, denoted by the possessive casc.
செய்யுட்கோவை	செய்யுட்கோவை ceyyuṭāvai, பெ. (n.) செய்யுட்கலம்பகம் பார்க்க;see {seyyulkalambagam.} சிதம்பரச் செய்யுட் கோவை. [செயுயுள் + கோவை]
செய்யுட்சொல்	செய்யுட்சொல் ceyyuṭcol, பெ. (n.) செய்யுளில் மாத்திரம் வழங்கும் சொல்; word used only in poetry. 'இது செய்யுட்சொல் லாதலால் வந்தது' (திருக்கோ. 1, உரை);. [செய்யுள் + சொல்]
செய்யுட்டாரணை	செய்யுட்டாரணை ceyyuṭṭāraṇai, பெ. (n.) ஒன்பது தாரணையுள் ஒன்று (வின்.);; one of {navadāraṇai.}
செய்யுட்பாடு	செய்யுட்பாடு ceyyuṭpāṭu, பெ. (n.) அசை நிலை (ஈடு.);; expletive particle. [செய்யுள் + பாடு]

செய்யுட்பொருத்தம்	செய்யுட்பொருத்தம் ceyyuṭporuttam, பெ. (n.) செய்யுண் முதன்மொழிப் பொருத்தம் பார்க்க;see {Seyyun-mudammoli-p-poruttam.} [செய்யுள் + பொருத்தம்]
செய்யுட்போலி	செய்யுட்போலி ceyyuṭpōli, பெ. (n.) கத்திய வகை இரண்டனுள் ஒன்று (வீரசோ. யாப். 6, உரை);; one of the two divisions of kattiyam dist. fr. {katturai-p-pōli.} [செய்யுள் + போலி]
செய்யுண்முடிபு	செய்யுண்முடிபு ceyyuṇmuḍibu, பெ. (n.) செய்யுளில் மட்டும் வழங்குஞ் சொல் வழக்கு; peculiar forms which words assume in poetry. "என்மனாரென்பது செய்யுண் முடிபெய்தி நின்றதோர் . . . சொல்" (தொல்.சொல். 1, சேனா.); [செய்யுள் + முடி.பு. முடிவு → முடி.பு.]
செய்யுண்முதன் மொழிப்பொருத்தம்	செய்யுண்முதன்மொழிப்பொருத்தம் ceyyuṇmudaṉmoḻipporuddam, பெ. (n.) மங்கலப் பொருத்தம், சொற் பொருத்தம், எழுத்துப் பொருத்தம், தானப் பொருத்தம், பாற் பொருத்தம், உண்டிப் பொருத்தம், வருணப் பொருத்தம், நாட்பொருத்தம், கதிப்பொருத்தம், கணப் பொருத்தம் என்று பத்து வகையாய்க் காவியத்தின் முதற்செய்யுள் முதன்மொழியிற் பார்த்தற்குரிய பொருத்தம் (வெண்பாப் முதன் 1);; rules of propriety regarding the initial word or letter of a poem ten in number, viz. mangala-p-
செய்யுணடை	செய்யுணடை ceyyuṇaḍai, பெ. (n.) செய்யுளில் வழங்கும் நடை; poetic style. [செய்யுள் + நடை]
செய்யும்படி	செய்யும்படி ceyyumbaḍi, பெ. (n.) ஆணை; order, instruction. 'பிரசாதஞ் செய்தருளி வந்த செய்யும்படிப் படி (தெ.க.தொ. 3, 211); [செய் → செய்யும் + படி]
செய்யுள்	செய்யுள் ceyyuḷ, பெ. (n.) 1. செய்கை; action. 'பாய்த்துள் விக்குள் என்றாற் போலச் செய்யுள் என்பதூஉம் தொழிற்பெயர் (தொல்.பொருள். 439, உரை);. 2. யாப்பு தவறாது அடிவரையறயுடன் எழுதப்படுவது, பாட்டு; stanza, verse. "செய்யுளுறுப் பென . . . வகுத்துரைத்தனரே" (தொல்.பொருள். 313);. 3. காப்பியம்; poetic composition, poem. "உரையிடையிட்ட பாட்டுடைச் செய்யுள்" (சிலப். பதி. 87);. 4. உரை; commentary. "யாதொரு செய்யுள் கேட்டாற் றோன்றிய புளக மெய்யுந் துளிபடு கண்ணு முண்டோ வான்றவச் செய்யுள்" (திருவாலவா. 19:6);. 5. விளைநிலம் (சங்.அக.; cultivated field. [செய் → செய்யுள்]

செய்யுள்வழக்கு	செய்யுள்வழக்கு ceyyuḷvaḻkku, பெ. (n.) செய்யுளில் வழங்குஞ் சொல்; poetic or iterary usage opp. to {ulaga-valakku.} 'திரிசொல் திசைச்சொல் வடசொல்லாகிய செய்யுள் வழக்கையும்' (நன். 267, உரை);. மறுவ. இலக்கிய வழக்கு [செய்யுள் + வழக்கு]
செய்யுள்வழு	செய்யுள்வழு ceyyuḷvaḻu, பெ. (n.) யாப்பிலக்கணத்தோடு பொருந்தாத இயல்பினையுடைய குற்றம் (தண்டி. 112);; defectin versification. [செய்யுள் + வழு]
செய்யுள்விகாரம்	செய்யுள்விகாரம் ceyyuḷvikāram, பெ. (n.) வலித்தல், மெலித்தல், நீட்டல், குறுக்கல், விரித்தல், தொகுத்தல், முதற்குறை, இடைக்குறை, கடைக்குறை எனச் செய்யுளிற் சொற்கள் பெறும் ஒன்பதுவகை மாறுபாடு (நன். 155, உரை);; changes in words allowed as poetic licence, nine in number viz. valittal, melittal, {nittal, kurukkal,} virittal, toguttal, {mudar-kurai, idai-k-kurai, kadai-k-kurai.} [செய்யுள் + விகாரம்]
செய்யுளியல்	செய்யுளியல் ceyyuḷiyal, பெ. (n.) இலக்கண நூல்களில் யாப்பிலக்கணங் கூறும் பகுதி; a section in grammatical works, dealing with prosody. [செய்யுள் + இயல்]
செய்யுளுறுப்பு	செய்யுளுறுப்பு ceyyuḷuṟuppu, பெ. (n.) எழுத்து, அசை, சீர், தளை, அடி, தொடை என்ற செய்யுள் பகுதிகள்; constituent elements of a stanza, viz. {eluttu, ašai, šir, taḷai, adi, todai.} [செய்யுள் + உறுப்பு]
செய்யோள்	செய்யோள் ceyyōḷ, பெ. (n.) 1. செந்நிற முள்ளவள்; ruddy or fair-complexioned woman. "எய்யா விளஞ்சூற் செய்யோள்" (பொருந. 6);. 2. செய்யாள்,1 பார்க்க;see {Seyyāl, 1.} "செய்யோள் சேர்ந்த நின்மாசி லகலம்" (பரிபா. 2:31);. [செய் → செய்யோள்]
செய்யோன்	செய்யோன் ceyyōṉ, பெ. (n.) 1. செந்நிற முள்ளவன்; ruddy or fair-complexioned person. "செய்யோ னகளங்கள்" (பெருந்தொ. 817);. 2. செவ்வாய்; Mars "மீனத்து மந்தன் செய்யோன் மதியெழ" (விதான. கர்ப்பா. 10); 3. அருகன் (சூடா.);; Arhat. 4. கதிரவன் (சீவக, 2322, உரை);; Sun. [செய் → செய்போன்]

செய்வகை	செய்வகை ceyvagai, பெ. (n.) 1. செய்யுமுறை; method. 2. செய்முறை நுட்பம்; technological procedure, process of manufacture. [செய் + வகை]
செய்வது	செய்வது ceyvadu, பெ. (n.) 1. செய்யத்தக்கது; that which ought to be done. "செய்வது தெரிந்திசிற் றோழி" (அகநா. 281);. 2. கருத்தா; agent, doer of an action. "வினையே செய்வது செயப்படு பொருளே" (தொல்.சொல். 112);. [செய் → செய்வது]
செய்வினை	செய்வினை1 ceyviṉai, பெ. (n.) 1. செய்யுந் தொழில்; work, undertaking. "செய்வினை தூய்மை" (குறள், 455);. 2. முற்பிறப்பிற் செய்த செயல்; karma. "சீலமில்லாச் சிறியனேனுஞ் செய்வினையோ பெரிதால்" (திவ்.திருவாய். 4. 7:1); 3. கருத்தா செய்யும் செயலை உணர்த்தும் வினைச் சொல், வினைமுதல் வினை (இலக். கொத். 67);; verb in active voice. [செய் + வினை] செய்வினை2 ceyviṉai, பெ. (n.) மந்திர தந்திரத்தால் பிடிக்காதவர் மீது ஏவல் போன்ற வினைகளைச் செய்கை; mystic acts done against the enemy people by black magic. செய்வினை செய்து அவனைக் கொன்று விட்டனர்.
செய்வினைமடி-தல்	செய்வினைமடி-தல் ceyviṉaimaḍidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) உரியதொழிலிற் சோம்புதல்; to shirk or delay one's appointed work, to fail in one's duty. "செய்வினை மடிந்தோற் சேர்ந்துறை விலளே . . . மலர்மகள்" (பெருங். இலாவாண. 17:39);. [செய்வினை + மடி-.]
செயங்கொண்டான்	செயங்கொண்டான் ceyaṅgoṇṭāṉ, பெ. (n.) ஒருவகை நெல்; a kind of paddy. "சித்திரக் காலிவாலன் செயங்கொண்டான் மணல்வாரி"(முக்கூடற். 97);.
செயநீர்	செயநீர் ceyanīr, பெ. (n.) சுண்ணாம்பும் எரியுப்பும் (நவச்சாரமும்); கலந்த நீர் (பதார்த்த. 1488);; medicinal preparation of lime and salammoniac. [செய் + நீர்]
செயநீர்க்கருத்தன்	செயநீர்க்கருத்தன் ceyanīrkkaruttaṉ, பெ. (n.) எரியுப்பு (நவச்சரம்); (மூ.அ.);; sal-ammoniac. [செயநீர் + கருத்தன்]

செயப்படுபொருள்	செயப்படுபொருள் ceyabbaḍuboruḷ, பெ. (n.) 1. வினை, முதலது தொழிலின்பயனை அடைவது; object of a verb. "வினையே செய்வது செயப்படு பொருளே" (தொல். சொல். 112);. 'நான் வண்டியை ஒட்டினேன்' என்பதில் 'வண்டி' என்பது செயப்படுபொருள். 2. நூலாசிரியன் கூறப்புகும் நூற்பொருள்; subject of a treatise required to be mentioned by its author at the commencement. 'தெய்வ வணக்கமுஞ் செயப்படு பொருளும்' (யாப். வி. கடவுள்வா. உரை);. [செய் + படு + பொருன்] செயப்படுபொருள், வினைமுதற் றொழில் பயனுறுவது [illegible] இயற்றப்படுவதும்
செயப்படுபொருள்குன்றாதவினை	செயப்படுபொருள்குன்றாதவினை ceyabbaḍuboruḷkuṉṟātaviṉai, பெ. (n.) செயப்படு பொருளை ஏற்கும் வினைச்சொல் (நன். 320, சடகோப.);; transitive verb. எகா:சுரண்டு (சுரண்டினான்); உரை(உரைத்தான்); [செயப்படுபொருள் + குன்றாத + வினை]
செயப்படுபொருள்குன்றியவினை	செயப்படுபொருள்குன்றியவினை ceyabbaḍuboruḷkuṉṟiyaviṉai, பெ. (n.) செயப்படு பொருளை ஏற்காத வினைச்சொல் (நன். 320, சடகோப.);; intranstive verb. எ.கா: ஓடு (ஓடினான்);, நில் (நின்றான்); [செயப்படுபொருள் + குன்றிய + வினை]
செயப்பாட்டுவினை	செயப்பாட்டுவினை ceyappāṭṭuviṉai, பெ. (n.) 1.படு ஈறு புணர்ந்த முதனிலையுடையதாய்ச் செயப்படுபொருளை எழுவாயாகக் கொண்ட வினை (இலக். கொத். 67);; verb in the passive voice. 2. பழவினை; karma. "செயப்பாட்டு வினையாற் றெரிந்துணர் வரியது" (மணிமே. 23:77);. எ.கா. பாடல் பாடப்பட்டது சோறு உண்ணப்பட்டது. [செயப்பாட்டு + வினை]
செயர்	செயர் ceyar, பெ. (n.) வீட்டுவரி, சந்தைவரி உரிமக் கட்டணம், ஆயத்தீர்வை முதலிய பலவகை வருவாய் (R.T);; current or customary sources of revenue other than the land-tax as customs, transit dutics, licence-fees, house-tax, market-tax, etc. க. சயர்

செயல்	செயல் ceyal, பெ. (n.) .உறுப்புகளை இயக்குவதன் மூலம் ஒன்றைச் செய்வது, தொழில்; act, action, performance, work, operation. "கழலிணை கடந்தருளுஞ் செயலை" (திருவாச. 11:17);. கள்ளக் கடத்தல் ஒரு குற்றமான செயலாகும். 2. பொருள் தேடுகை; acquisition, as of wealth. "மலையிறந்து செயல் சூழ்ந்த பொருள்" (கலித்.2.);. 3. இழைப்பட வேலை; engraving, carving; setting work in jewellery, 'வயிரச் செயல்தாலி மணிவடம்' (தெ.க.தொ. 2,16);. 4. வேலைப்பாடு; fine workmanship. 'இந்தச் சங்கிலி செயலாக உள்ளது' (இ.வ.);. 5. காவல் (பிங்.);; safeguard, protection, watch. "செயலைச் செற்ற பகைதெறுவான்" (கம்பரா. வாலிவதை. 86);. 6. ஒழுக்கம் (சூடா.);; behaviour, conducts. 7. வலிமை; power, energy. இப்போது அவனுக்கு நடக்கச் செயலில்லை. 8. செல்வாக்கு (உ.வ.);; influence. 9. நிலைமை; state, circumstance. அவன் நல்ல செயலில் இருக்கிறான். 10. செய்யல்,4 பார்க்க (அக.நி.);;see {Seyya/4.} ம. செயல் [செய் → செயல்]
செயல்தலைவர்	செயல்தலைவர் ceyaltalaivar, பெ. (n.) செயலை நிறைவேற்றுவதில் தலைமை வகிப்பவர்; chief executive. [செயல் + தலைவர்]
செயல்திட்டம்	செயல்திட்டம் ceyaltiṭṭam, பெ. (n.) ஒரு குறிப்பிட்ட கால எல்லைக்குள் செய்து முடிக்க வேண்டிய பெரிய திட்டத்தின் நடைமுறைச் செயற்பாடு; action programme. இரண்டாயிரம் வீடுகள் கட்டித் தருவதாக அரசு செயல்திட்டம் வகுத்துள்ளது. [செயல் + திட்டம்]
செயல்திறன்	செயல்திறன் ceyaltiṟaṉ, பெ. (n.) கால, பண இழப்பு இல்லாமல் செலவழிக்கப்படும் ஆற்றலின் முழுமையான பயன்பாடு; efficiency. செயல்திறன் அதிகரித்தால் நாட்டின் வளம் பெருகும். [செயல் + திறன்]

செயல்மாள்(ளு)-தல்	செயல்மாள்(ளு)-தல் ceyalmāḷḷudal, 16 செ.கு.வி. (v.i.) செயலறு-தல் பார்க்க;see {Seyal-aru-.} "கலகமிடு மஞ்சும் வேரறச் செயல்மாள" (திருப்பு. 194);. [செயல் + மாள்-.]
செயல்முறை	செயல்முறை ceyalmuṟai, பெ. (n.) இயங்கும் அல்லது செயற்படும் முறை; mode of functioning. தொழிற்சாலைகள் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கான செயல்முறையைப் பற்றிக் கலந்து பேசினார்கள். [செயல் + முறை]
செயல்வடிவம்	செயல்வடிவம் ceyalvaḍivam, பெ. (n.) செயற்படுத்துவதற்குரிய வழிமுறை; implementation. முதலமைச்சரின் கருத்து உடனடியாகச் செயல் வடிவம் பெற்றது. [செயல் + வடிவம்]
செயல்விளக்கம்	செயல்விளக்கம் ceyalviḷakkam, பெ. (n.) எவ்வாறு செய்வது அல்லது மேற்கொள்வது என்பதை நிகழ்த்திக்காட்டும் முறை; demonstration. சிறுதொழில் வளர்ச்சியைப் பெருக்கச் செயல் விளக்கக் கூட்டங்கள் அடிக்கடி நடைபெறுகின்றன. [செயல் + விளக்கம்]
செயல்வீரர்	செயல்வீரர் ceyalvīrar, பெ. (n.) குறிக்கோளை அடைவதில் ஏற்படும் தடைகளையெல்லாம் கடந்து நடைமுறையில் நிறைவேற்றி முடிப்பவர்; man of action. இயக்கத்தின் செயல் வீரர்களுக்குப் பாராட்டுக் கூட்டம் நடந்தது. [செயல் + வீரர்]
செயலகம்	செயலகம் ceyalagam, பெ. (n.) உயர்நிலை நிருவாக அலுவல்கள் நடைபெறும் இடம்; secretariat. அரசுச் செயலகத்தில் ஆலோசனைக் கூட்டம் நடந்தது. [செயல் + அகம்]
செயலர்	செயலர் ceyalar, பெ. (n.) ஒரு துறையின் நிருவாகப் பொறுப்புள்ள தலைமை அதிகாரி; secretary to departments, ministry. [செயல் → செயலர்]

செயலலுவலர்	செயலலுவலர் ceyalaluvalar, பெ. (n.) செயல் நிறைவேற்றுவோர்; executive. [செயல் + அலுவலர்]
செயலலுவலர்துறை	செயலலுவலர்துறை ceyalaluvalarturai, பெ. (n.) செயல் நிறைவேற்றுத்துறை; executive department. [செயல் + அலுவலர் + துறை]
செயலழி-தல்	செயலழி-தல் ceyalalidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) செயலறு, பார்க்க;see {seyal-arul} "செயலழிந்து ழன்று" (திருப்பு. 89);. வணிகத்தில் கைமுதல் இழந்ததும் அவன் செயலழிந்தான் (உ.வ.);. [செயல் + அழி-.]
செயலற்ற	செயலற்ற ceyalarra, பெ. (n.) சடமான; இயக்கமற்ற; inactive functionless. [செயல் + அற்ற] செயலற்ற நிலையைச் சிவம் என்பர்;இயங்கு நிலையைச் சத்தி என்பர். உடற்கூற்று நூல்களில் மூளை இயங்கினும் உடல் இயங்கா நிலையைச் செயலற்ற (கோமா); நிலை என்பர்.
செயலறவு	செயலறவு ceyalaravu, பெ. (n.) வலியின்மை; prostrate condition, helplessness. [செயல் + அறவு]
செயலறு-தல்	செயலறு-தல் ceyalarudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. வலியழிதல் (சூடா.);; to be powerless, to be laid prostrate; to be helpless. 2. ஒழுக்கங் கெடுதல் (உ.வ.);; to swerve or go astrey from the path of virtue. 3. அழகழிதல் (இ.வ.);; to lose beauty, to be in disorder. [செயல் + அறு-.]
செயலாளர்	செயலாளர் ceyalāḷar, பெ. (n.) செயலர் பார்க்க;see {seyala:} கட்சியின் கொள்கை பரப்புச் செயலாளர். [செயல் + ஆளர்]

செயலாற்று-தல்	செயலாற்று-தல் ceyalāṟṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) செயல்படுதல்; function; act; work. தனக்கென்று இல்லாமல் நாட்டுக்கென்று செயலாற்றவே விருப்பம். [செயல் + ஆற்று-.]
செயலிழ-த்தல்	செயலிழ-த்தல் ceyaliḻttal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) செயற்படும் திறனை இழத்தல்; become impaired. பக்கவூதையால் ஒரு கையும் காலும் செயலிழந்து விட்டது. [செயல் + இழ-.]
செயலூரிளம் பொன்சாத்தன் கொற்றனார்	செயலூரிளம்பொன்சாத்தன்கொற்றனார் ceyalūriḷamboṉcāttaṉkoṟṟaṉār, பெ. (n.) அனநானூறு 177 ஆம் பாடலைப் பாடிய புலவர்; author of Agam 177. [செயலூர் + இளம்பொன் + சாத்தன் + கொற்றனார்]
செயலை	செயலை ceyalai, பெ. (n.) சிவந்த அடியையுடைய அசோமரம்; Indian masttree. "செயலைத் தண்டளிர்" (திருமுருகு. 207); [செய் → செயல் → செயலை]
செயவெனெச்சம்	செயவெனெச்சம் ceyaveṉeccam, பெ. (n.) எச்சவகைகளுள் ஒன்று; an infinite verb [செயவென் + எச்சம்] செயவெனெச்சம் = காரணகாரியப் பொருண்மை உணர்த்தும் வழியில்லது. 68 செயவெனெச்சம் இறந்தகால முணர்த்தாது. (தொல்.சொல். 457, சேனா.); நிகழ்காலத்தின் கண் இது நிகழாதிற்க இது நிகழ்ந்த தென்னும் பொருட்டாயும் இறந்த காலத்திற் காரணப் பொருட்டாயும்
செயற்கட்டளைகள்	செயற்கட்டளைகள் ceyaṟgaṭṭaḷaigaḷ, பெ. (n.) செயல்வரைவு ஆணைகள்; instructions. [செயல் + கட்டளைகள்]
செயற்கரிய	செயற்கரிய ceyaṟkariya, பெ.எ. (adj.) எளிதில் செய்ய முடியாத; not easily achieved; extra ordinary. அவர் யாராலும் செய்ய முடியாத ஒரு செயற்கரிய காரியத்தைச் செய்து முடித்தார். [செயல் + அரிய → செயற்கரிய]
செயற்குழு	செயற்குழு ceyaṟkuḻu, பெ. (n.) நிருவாகத்திற்காக தேந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பின்ர் குழு; executive committee. பொதுக்குழுவின் செயற்பாடுகளைச் செயற்குழு நடைமுறைப்படுத்தும். [செயல் + குழு]

செயற்கை	செயற்கை ceyaṟkai, பெ. (n.) 1. தொழில்; action. "இயற்கை யல்லன செயற்கையிற் றோன்றினும்" (புறநா. 35:28);. 2. இயற்கையாகக் காணப்படும் அல்லது பெறப்படும் ஒன்றிற்கு மாற்றாக மனிதனால் உண்டாக்கப்படுவது; artificiality. 3. செயற்கைப்பொருள் பார்க்க;see {eyarkaip-porul} 4. தன்மை; characteristic, property. "இயற்கைய வாகுஞ் செயற்கைய வென்ப" (தொல். எழுத்து. 197);. 5. செய்பொருள்; manufactured products. [illegible]
செயற்கைக்கோள்	செயற்கைக்கோள் ceyaṟkaikāḷ, பெ. (n.) நிலவுலகை அல்லது ஒரு கோளை சுற்றி வரும்படி செலுத்தப்பட்ட அறிவியல் கருவி (சாதனம்);; satellite. இந்தியா பல செயற்கைக் கோள்களை விண்ணில் ஏவி வருகிறது. [செயற்கை + கோள்]
செயற்கைச்சாக்காடு	செயற்கைச்சாக்காடு ceyaṟkaiccākkāṭu, பெ. (n.) பொய்ச்சாவு; feigned or pretended death. "செயற்கைச் சாக்காடு தெளியக் காட்ட" (பெருங். இலாவண. 9:254); [செயற்கை + சாக்காடு]
செயற்கைப்பொருள்	செயற்கைப்பொருள் ceyaṟkaipporuḷ, பெ. (n.) 1. கரணியத்தால், தன்மைதிரிந்த பொருள்; object whose nature or characteris changed by artificial means. "செயற்கைப் பொருளை யாக்கமொடு கூறல்" (தொல். சொல்.20);. 2. உண்டாக்கப்பட்ட பொருள்; manufactured article;artifact. நம்நாட்டு இயற்கைப் பொருள்கள் அயல்நாட்டு சென்று செயற்கைப் பொருள்களாகத் திரும்புகின்றன (உ.வ.);. [செயற்கை + பொருள்]
செயற்கைமூச்சு	செயற்கைமூச்சு ceyaṟkaimūccu, பெ. (n.) மூச்சு தடைபட்டுத் திணறும் நிலையில் உள்ள ஒருவர் மீண்டும் சீரான முறையில் மூச்சு விடுவதற்கான உயிர் வலியைச் செலுத்தி அளிக்கும் சிகிச்சை; artificial respiration. [செயற்கை + மூச்சு]
செயற்கைமுத்து	செயற்கைமுத்து ceyaṟkaimuttu, பெ. (n.) கடலில் உண்டாகும் இயற்கை முத்துக்கு மாறாக மனித முயற்சியால் ஆய்வகத்தில் உண்டாக்கும் முத்து; artificial pearl cultured in a laboratory. [செயற்கை + முத்து]

செயற்கையழகு	செயற்கையழகு ceyaṟkaiyaḻku, பெ. (n.) பட்டாலும் பகட்டாலும் மெருகேற்றிப் புணைந்துண்டாக்கிய எழில்; the beauty caused by silk and various cosmetics artificial beauty, [செயற்கை + அழுகு]
செயற்கையிரை	செயற்கையிரை ceyaṟkaiyirai, பெ. (n.) 1. செயற்கையாகத் தரப்படும் உணவு; artificial food. 2. மீன் பிடிக்க உதவும் உணவு; the food material used to catch fish. [செயற்கை + இரை]
செயற்கையள பெடை	செயற்கையளபெடை ceyaṟkaiyaḷabeḍai, பெ. (n.) செய்யுளின் ஓசை நிரம்பப் புலவர் செய்து கொள்ளும் அளபெடை (தொல். பொருள். 329, உரை);; long vowel or consonant lengthened for the sake of metre. [செயற்கை + அளபெடை] செய்யுட்குப் புலவர் செய்து கொண்டது (தொல். பொருள். 330, பேரா. தொல். எழுத்து. 6, நச்); செய்யுட்குப்
செயற்கையறிவு	செயற்கையறிவு ceyaṟkaiyaṟivu, பெ. (n.) இயல்பாகவன்றிக் கல்வி முதலியவற்றால் உண்டாகிய அறிவு; simi-tou of acquited knowledge. [செயற்கை + அறிவு]
செயற்கைவாச னை	செயற்கைவாசனை1 ceyaṟkaivācaṉai, பெ. (n.) உண்டாக்கப்பட்ட நறுமணம்; artificial fragrance. [செயற்கை + வாசனை] செயற்கைவாசனை2 ceyaṟkaivācaṉai, பெ. (n.) சேர்க்கைக் குணம் (இ.வ.);; habits acquired from company. [செயற்கை + வாசனை]
செயற்படு-தல்	செயற்படு-தல் ceyaṟpaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) செயல் நிகழ்ச்சி இயங்குதல்; function; operate; work. நாளை அலுவலகம் வழக்கம் போல் செயற்படும். [செயல் + படு-.]
செயற்படுத்து-தல்	செயற்படுத்து-தல் ceyaṟpaḍuddudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஒரு திட்டம் செயல் முதலியவற்றை நடை முறைப்படுத்துதல்; to implement a scheme. இந்தியா, மொழிவழி மாநிலங்களாகத் திருத்தியமைக்கப்பட்டவுடனேயே, தமிழ்நாட்டில் தமிழ் ஆட்சிமொழியாகச் செயற்படுத்தப்பட்டது. [செயல் + படுத்து-.] செயற்படுத்து-தல் ceyaṟpaḍuddudal, செ.கு.வி. (v.i.) நடைமுறைப்படுத்துதல்; enforce, implement. பள்ளி மாணவர்களுக்கு இலவசச் சீருடை வழங்கும் திட்டம் இந்த ஆண்டு முதல் செயற்படுத்தப்படும். [செயல் + படுத்து]

செயற்பாடு	செயற்பாடு ceyaṟpāṭu, பெ. (n.) செயற்படுகின்ற முறை; style of functioning. ஆட்சியின் அடக்குமுறைச் செயற்பாட்டைக் கண்டித்துப் பேசினார். [செயல் + பாடு.] செயற்பாடு ceyaṟpāṭu, பெ. (n.) செயற்படுகின்ற முறை: style of functioning. நிருவாகத்தின் செயற்பாட்டைக் கண்டித்துப் பேசினார். [செயல்+பாடு]

செயிர்	செயிர்1 ceyirttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வெகுளுதல்; to be angry with, to show signs of anger. "செற்றன் றாயினுஞ் செயிர்த்தன் றாயினும்" (புறநா. 226);. 2. வருத்துதல்; to afflict, cause pain. "சிரறியவன்போற் செயிர்த்த நோக்கமொடு" (பொருந. 124);. [செய் → செயிர்-. செயிர்1-த்தல் பார்க்க] செயிர்2 ceyirttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சிவத்தல்; to show sign of red. 2. குற்றஞ்செய்தல்; to commit an offence. "செயிர்தீதெழு தெவ்வர்" (பொருந. 120);. [செய் → செயிர் → செயிர்-த்தல் (முதா. 153);] கறுத்தற்பொருளும், சிவத்தற்பொருளும், சிநத்தற்பொருளையும், குறிக்கும். "கறுப்புஞ் சிவப்பும் வெகுளிப் பொருள" (தொல்.உரி.74);. செயிர்த்தலாகிய சிவத்தல் சினத்தலையும் குறித்தது. சினத்தால் குற்றஞ்செய்தலும் உண்டு. செயிர்3 ceyir, பெ. (n.) 1. சினம்; anger, rage. "செயிர்தீர் செங்கட் செல்வ" (பரிபா. 4:10);. 2. குற்றம்; fault, defect, blemish "செயிர் தீரண்ணல்" (பரிபா. 1:27);. 3. போர்; battle, fight. "செயிர்மேற் கனல் விழிப்பச் சீறி" (பு.வெ. 7:4);. 4. வருத்துகை; afflicicting, oppressing. "செயிர்த்தொழின் முதியோன்" (சிலப். 27:7);. 5. நோய்; disease "செயிருடம்பிற் செல்லாத்தீ வாழ்க்கையவர்" (குறள், 330);.
செயிர்ப்பு	செயிர்ப்பு ceyirppu, பெ. (n.) 1.சினம்; anger. "சிவப்பு ளுறுத்துச் செயிர்ப்பு முந்துறீஇ (பெருங் இவரவாண. 16:18);. 2. குற்றம்; fault. "செயிர்ப்பொடு சிவந்து நோக்கி" (சீவக. 1t624);. [செயிர் → செயிர்ப்பு]
செயிரியர்	செயிரியர் ceyiriyar, பெ. (n.) பாணர் (பிங்.);; minstrels. "செயிரியர் மகரயாழின் றேம்பிழி தெய்வகீதம்" (கம்பரா. கார்முக. 40);. [செயிர் → செயிரியர்]

செயிற்றியம்	செயிற்றியம் ceyiṟṟiyam, பெ. (n.) செயிற்றி யனார் என்ற புலவர் இயற்றிய நாடக விலக்கண நூல் (சிலப். பக்.9);; a treatise on dramaturgy by {Šeyirriyanār.} [செயிற்றியன் → செயிற்றியம்]
செயிற்றியன்	செயிற்றியன் ceyiṟṟiyaṉ, பெ. (n.) செயிற்றியம் என்னும் நாடகம் நூலின் ஆசிரியல்; author of {šeyitriyam.} [செயிற்றியம் → செயிற்றியன்]
செரி-த்தல்	செரி-த்தல் cerittal, செ.கு.வி. (v.i.) குடலினால் உறிஞ்சப்படுவதற்கு ஏந்தாக உணவில் உள்ள சத்துகள் வயிற்றுத் தசைகளினால் அரைக்கப்பட்டுக் கூழாதல் (சீரணமாதல்);; to be digested. "புவனஞ் செரிக்கு மென்றே" (அஷ்டப். திருவரங். மா. 98);. தின்ற சோறு செரிக்கவாவது வேலை செய்ய வேண்டும். 2. நிலையாகப் பெறுதல்; to be permanently acquired. கோயில் சொத்து உனக்குச் செரிக்காது.
செரிப்பி-த்தல்	செரிப்பி-த்தல் cerippittal, செ.குன்றாவி. (v.t.) செரிக்கச் செய்தல்; to help or promote digestion by medicine. 2. இடையூற்றை நீக்குதல்; to remove a difficulty. 3. நிலைநிறுத்தல்; to maintain successfully. உன் வாதத்தைச் செரிப்பிக்க முடியுமா? [செரி → செரிப்பி-.]
செரிமானநெதி	செரிமானநெதி cerimāṉanedi, பெ. (n.) செரிக்க உதவும் நீர்மப்பொருள்; protein catalyst of a specific bio-chemical reaction, namely enzyme. [செரிமானம் + நெதி]
செரிமானம்	செரிமானம் cerimāṉam, பெ. (n.) செரிக்கை (இ.வ.; digestion. செரிமானத்திற்கு மாவுப் பொருள் பெரிதும் உதவுகிறது. [செரி + மானம். மானம் சொல்லாக்க ஈறு]
செரியாப்படுவன்	செரியாப்படுவன் ceriyāppaḍuvaṉ, பெ. (n.) நோய்வகை (யாழ்.அக.);; a disease. [செரி + ஆ + படுவன்]

செரியாமாந்தம்	செரியாமாந்தம் ceriyāmāndam, பெ. (n.) செரிமானம் ஆகாத் தன்மைகளை உண்டாக்கும் நோய்; dyspepsia. [செரி + ஆ + மாந்தம்]
செரு	செரு1 ceruttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) அழித்தல்; to destroy, ruin. "செருத்தது . . . தக்கனை வேள்வி" (தேவா. 139, 4); தெ. செருகு [செறு → செரு] செரு2 ceru, பெ. (n.) 1. போர்; battle, fight. "மதந்தபக் கடந்து செருமேம் பட்ட" (பரிபா.1:75);. மறுவ. அமர், சமர், சண்டை ம. செரு; க. கெரன் (சினப்படுதல்);;தெ. சிராகு (சினம்); [சுள் → செள் → செறு → செரு]
செருக்கடு-த்தல்	செருக்கடு-த்தல் cerukkaḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) இறுமாப்புக் (அகந்தைக்); கொள்ளுதல்; to become proud, haughty. "செருக்கடுத்தன்று திகைத்தவரக்கரை" (திவ்.திருவாய். 1:47);. [செருக்கு + அடு-.]
செருக்கம்	செருக்கம்1 cerukkam, பெ. (n.) மாதுளை (மலை.);; pomegranate. Skt. karaka செருக்கம்2 cerukkam, பெ. (n.) கண் முதலியன குடிப்பதால் வரும் மயக்கம்; intoxication "கட்கழி செருக்கத்தன்ன" (நற்.35);. ம. செருக்கம், சொருக்கம் [செருக்கு → செருக்கம்]

செருக்கல்	செருக்கல் cerukkal, பெ. (n.) குடிமயக்கம்; intoxication. ம. சொருக்கல் [செருக்கம் → செருக்கல்] செருக்கல் cerukkal, பெ. (n.) 1 அலங்கரித்தல்; to decorate. 2. மிக மகிழ்வை bliss. "ஈசன் சேவடி நிழலிற்றங்கள் கிளை யுடன் செருக்கி வாழ்வார்'(அருணாசலபு தீர்த்த,32);. [செருக்கு-செருக்கல்]
செருக்கல்வரகு	செருக்கல்வரகு ceruggalvaragu, பெ. (n.) மயக்கத்தை உண்டாக்கும் வரகுவகை; a kind of millet that causes dizziness. [செருக்கல் + வரகு]
செருக்களம்	செருக்களம் cerukkaḷam, பெ. (n.) போர்க்களம் (பிங்.);; field of battle. "செருக்களத் துருத்தெய் யாதே" (கம்பரா. வாலிவ. 116);. மறுவ. அடுகளம், சமர்க்களம், படுகளம் ம. செருக்களம்
செருக்களவஞ்சி	செருக்களவஞ்சி cerukkaḷavañji, பெ. (n.) போர்க்களத்தைச் சிறப்பித்து அகவற்பாவாற் பாடப்படும் சிற்றிலக்கியம்; அகவற்பாவாற் பாடப்படும் சிற்றிலக்கியம்; battle-piece, a poem in agaval verse describing the field of battle. "செருக்களங் கூறிற் செருக்கள வஞ்சி" (இலக்வி. 869);. [செருக்களம் + வஞ்சி]
செருக்கற்பாக்கு	செருக்கற்பாக்கு cerukkaṟpākku, பெ. (n.) மயக்கத்தை உண்டாக்கும் பாக்கு வகை; a kind of areca-nut having narcotic properties. [செருக்கல் + பாக்கு]
செருக்கறு-தல்	செருக்கறு-தல் cerukkaṟudal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வாடுதல்; to fade, wilt, as flower. "செருக்கற்ற பஞ்சி மலர்ச் சீறடி" (சீவக. 2339);, [செருக்கு + அறு-.]
செருக்கன்	செருக்கன் cerukkaṉ, பெ. (n.) இறுமாப் புள்ளவன்; vain, self-conceited person. 'செருக்கனாயிருக்கும் ராஜபுத்ரனுக்கு' (ஈடு, 10. 3:1);. [செருக்கு → செருக்கன்]

செருக்கு

செருக்கு1 cerukkudal, செ.கு.வி. (v.i.)

1. இறுமாப்பக் (அகந்தை); கொள்ளுதல்; tobe proud, vain, self-conceited.

"மீளி மொய்ம்பின், மிகுவலி செருக்கி" (பொருந. 140);.

2. பெருமித முறுதல்; to be elated with self pride.

"செருக்கியே தவங்கள் செய்வீர்" (இராமநா. ஆரணிய. 4);.

3. மதர்த்தல் to be gay, lively

"செருக்கிய நெடுங்கண் சேப்ப" (சீவக. 2657);.

4. களித்தல்; to exult.

"கடாஅஞ் செருக்கிக் கால்கிளர்ந்து" (மணிமே. 19:22);.

5. மயங்குதல்; to be infatuated.

"மொய்வளஞ் செருக்கி" (பதிற்றுப். 49:8);.

ம. செருக்குக; க. செர்கு, செக்கு; தெ. செருவு; து. சுச்சுனி; கோண். சோமநானா; கூ. சோம்ப; நா. சோன்; கொலா. சொந்க்; பர். சோங்க; கட. சிக்த்; மா. க்வெரெ;குரு. கெர்னா

[செரு → செருக்கு-.]

செருக்கு2 cerukkudal, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.)

மிகுத்தல்; to increase, nurse, cherish, as anger.

"செங்குட்டுவன் சினஞ் செருக்கி" (சிலப்.29, உரைப்பாட்டு);.

2. நன்கு நுகர்தல் (அனுபவித்தல்);; to enjoy to the full.

"நன்னிலப் பகுதியிற் பெருவளஞ் செருக்கி" (உபதேசகா. சிவபுராண. 50);.

[செரு → செருக்கு-.]

செருக்கு3 cerukku, பெ. (n.)

1. பிறரை மதிக்காத

போக்கு, இறுமாப்பு (அகந்தை);; haughtiness, pride, arrogance, self-conceit.

"செருந்நர் செருக்கறுக்கு மெஃகு" (குறள், 759);.

2. மகிழ்ச்சி; cheer exultation, elation.

"செருக்கொடு நின்ற காலை" (பொருந. 89);.

3. ஆண்மை; daring, intrepidity, courage, as of an army.

படைச் செருக்கு (குறள், 78, அதி.);.

4. மயக்கம்; infatuation;

intoxication.

"யானென தென்னுஞ் செருக்கறுப்பான்" (குறள், 346);.

5. செல்வம்; wealth.

"விறலீனும் . . . வேண்டாமை யென்னுஞ் செருக்கு" (குறள், 180);.

6. செல்லம் (இ.வ.);; luxury, indulgence, as in bringing up a child.

செருக்காய் வளர்த்த பிள்ளை.

செருக்கொடு-த்தல்	செருக்கொடு-த்தல் cerukkoḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) எதிர்த்து போர் செய்தல்; to give battle. "தூதனு மெதிரே செருக்கொடுத்தான்" (கம்பரா. அதிகாய. 177);. [செரு + கொடு-.]
செருகு	செருகு1 cerugudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஒரு பிடிப்பில் நிற்கும்படி ஒன்றை நுழைத்தல் அல்லது திணித்தல்; to insert, to slide into. "திருகிச் செருகுங் குழன்மடவீர்" (கலிங். 30);. பேனாவைப் பையில் செருகினான். [சொருகு → செருகு] செருகு2 cerugudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பசி, மயக்கம், வலி முதலியவற்றால் கண் சொருகுதல்; to roll sideways, as eyeballs. "கண்கள் செருகின வன்றே" (கம்பரா. நாகபாச. 287);. பசியால் கண் செருகி வீழ்ந்தான். 2. செரிமானமாகாத தின்பண்டம் வயிற்றிற் சிக்கிக்கொள்ளுதல்; to get held up in stomach, as indigestible matter. 3. வயிற்றில் திருகுவலியுண்டாதல்; to have colic pains. சொருகு செருகு
செருகுகொண்டை	செருகுகொண்டை cerugugoṇṭai, பெ. (n.) முடிக்குங் கொண்டைவகை (யாழ்.அக.);; a mode of dressing the hair. [செருகு + கொண்டை]
செருகுபூ	செருகுபூ, cerugupū, பெ. (n.) இடையிடையே வைத்துத் தொடுக்கப்பட்ட பூ (யாழ்.அக.);; flowers inserted singly in making wreaths. [செருகு + பூ]
செத்தணி	செத்தணி cettaṇi, பெ. (n.) திருத்தணிகை (கந்தபு. வள்ளி. 216);;{Tiruttaṇigai.} மறுவ. திருத்தணி [செரு + தணி. செரு = போர், சினம்]
செருத்தல்	செருத்தல் ceruttal, பெ. (n.) மாட்டுமடி; udder as of a cow. "குடம்புரை செருத்தல் . . . எருமை" (சீவக.2102);. செருத்தல் பருத்திருந்தும் பால் குறைவாகத் தருகிறதே (உ.வ.); க. கெச்சல் [செறு → செரு → செருத்தல்]

செருத்தி	செருத்தி cerutti, பெ. (n.) வெற்றிக்கொடி (வின்.);; banner of victory;badge of distinction. [செரு → செருத்தி. செரு = பேர்]
செருத்துணைநாயனார்	செருத்துணைநாயனார் ceruttuṇaināyaṉār, பெ. (n.) நாயன்மார் அறுபத்து மூவருள் ஒருவர் (பெரியபு);; a canonized Saiva saintone of 63.
செருத்தொழிலோர்	செருத்தொழிலோர் ceruttoḻilōr, பெ. (n.) செருநர்,1 பார்க்க;see {serumail.} [செரு + தொதுலோர்]
செருதண்ணை	செருதண்ணை cerudaṇṇai, பெ. (n.) மரக் கலத்தைக் கட்டுதற்குரிய சிறுமரப் பலகை; small plank to tie the boats.
செருந்தி	செருந்தி cerundi, பெ. (n.) 1. வாட்கோரை; a kind of sedge. "களிறுமாய் செருந்தியொடு" (மதுரைக். 172);. 2. சிலந்தி என்னும் மரம்; panicled golden-blossomed pear tree. "செருந்தி காலையே கனகம் மலர்கின்ற சாய்க்காடே" (தேவா. 40, 9);. 3. மணித்தக்காளி (மலை);; Indian hounds-berry. 4. குறிஞ்சி யாழ்த்திறத்தொன்று (பிங்.);; a secondary melody-type of the {kuriñji class.} [சிலந்தி → செருந்தி]
செருந்து	செருந்து cerundu, பெ. (n.) 1. பூ முதலியவற்றின் இதழ்; petal. "செருந்தவிழ் துளபமாலை" (பாரத. எட்டாம். 15);. 2. செருந்தி, 2 பார்க்க;see {šertindi} 2. "பரிமளப்பூஞ் செருந்தொன்று சோலை" [செருந்தி → செருந்து]
செருநர்	செருநர் cerunar, பெ. (n.) 1. படைவீரர் (பிங்.);; soldiers, warriors. 2. பகைவர்; encmies. "கதம்பெற் றார்க்குஞ் செருநர்" (கலிங். 548);. ம.செருநர் [செரு → செருநர்]

செருப்படி	செருப்படி1 ceruppaḍi, பெ. (n.) 1. செருப்பு என்னும் காலணியால் கொடுக்கும் அடி; blow given through sandals. அண்ணன் தம்பியர் சண்டையில் ஒருவருக்கொருவர் செருப்படி கொடுத்துக் கொண்டனர் (உ.வ.);. ம. செருப்படி [செருப்பு + அடி-.] செருப்படி2 ceruppaḍi, பெ. (n.) செருப்படை2 பார்க்க;see {seru-p-pagaf.} [செருப்படை → செருப்படி]
செருப்படிநாயன்	செருப்படிநாயன் ceruppaḍināyaṉ, பெ. (n.) செருப்படை2 பார்க்க;see {šeruppagai=}
செருப்படை	செருப்படை1 ceruppaḍai, பெ. (n.) சிறந்த போர் வீரர்களைக் கொண்ட போர்ப்படை; army of tried soldiers. "செருப்படையான் பல் புகழ் பாடி" (பு.வெ. 9:31);. [செரு + படை] செருப்படை2 ceruppaḍai, பெ. (n.) படர்கொடி வகை; a diffuse prostrate herb. ம. செருப்படி செருப்படை ceruppaḍai, பெ. (n.) சிறந்த வீரர்களைக் கொண்ட படை; army of tried solidiers. [செரு-படை]
செருப்பளிச்சம்பா	செருப்பளிச்சம்பா ceruppaḷiccambā, பெ. (n.) சரப்பளிச்சம்பா என்னும் நெல் வகை; a kind of {Šambā-paddy.} [சரப்பளிச்சம்பா → செருப்பளிச்சம்பா]

செருப்பு	செருப்பு ceruppu, பெ. (n.) 1. காலில் பொருத்தி நிற்கும்படி சிறுபட்டை வைத்துத் தைத்த அடிப்பகுதியுடைய காலணி; leather sandals, slippers, shoe. "மணியழுத்திச் செய்த தெனினுஞ் செருப்புத்தன் காற்கேயாம்" (நாலடி, 347);. மறுவ. மிதியடி, அடிபுதையரணம். ம. செரிப்பு, செருப்பு; க. கெர, கெரவு, கெரகு, கெர்பு; தெ. செப்பு; து. செப்பளு; பட. கெருவு; கோத. கெர்ப்; துட. கெர்வு; கோண். சர்பு; குவி. செப்பு; கெலா., நா. கெர்ரி;பர். செருப் [சரு → செரு → செருப்பு] செருப்பு, தொடுதோல் என்ற பெயரில் வழங்கப்படுகிறது. செருப்பைத் தொட்டுக் கொண்டு போனார் என்பது கொங்குநாட்டு வழக்கு. செருப்பு2 ceruppu, பெ. (n.) பூழிநாட்டிலுள்ள தோ மலை; a mountainin {Püli-nadu.} "மிதியற் செருப்பிற் பூழியர் [illegible] (பதிற்றுப் [illegible]
செருப்புக்கட்டை	செருப்புக்கட்டை ceruppukkaṭṭai, பெ. (n.) தேய்ந்த செருப்பு (வின்.);; worn-out sandals. [செருப்பு + கட்டை]
செருப்புக்கடி	செருப்புக்கடி ceruppukkaḍi, பெ. (n.) செருப்பு அழுத்துவதால் உண்டாய புண்; shoe-bite. செருப்புக்கடியால் உண்டான புண் ஆற அவனுக்கு ஆறுமாதம் ஆகியது (உ.வ.);. [செருப்பு + கடி]
செருப்புத்தின்னி	செருப்புத்தின்னி cerupputtiṉṉi, பெ. (n.) தோற் செருப்பைத் தின்னும் நாய் (யாழ்ப்.);; a dog as sandals eater. [செருப்பு + தின்னி]
செருப்புநெருஞ்சி	செருப்புநெருஞ்சி ceruppuneruñji, பெ. (n.) சிவப்பு நெருஞ்சி முள்; red cow-thorn. [சிவப்பு + நெருஞ்சி]
செருப்பூசி	செருப்பூசி ceruppūci, பெ. (n.) செருப்புத் தைக்கும் ஊசி; shoemaker's awl. [செருப்பு + ஊசி] [P]

செருமகள்	செருமகள் cerumagaḷ, பெ. (n.) போர்க்குரிய பெண் தெய்வம் (துர்க்கை); (இலக். அக.);; Durga, as the war Goddess. [செரு + மகள்]
செருமரம்	செருமரம் cerumaram, பெ. (n.) கடலில் மீன் பிடிக்கச் செல்வதற்குரிய கட்டுமரம்; a kind of cata-maram. [சறுக்குமரம் → செருமரம்]
செருமல்	செருமல் cerumal, பெ. (n.) தொண்டையைத் தூய்மையாக்கக் கனைக்கை; hemming, clearing the throat. க. கெம்மு [செருமு → செருமல்]
செருமலையரியன்	செருமலையரியன் cerumalaiyariyaṉ, பெ. (n.) ஒருவகை நெல்; a kind of paddy.
செருமு-தல்	செருமு-தல் cerumudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நிரம்புதல்; to be full, replete. "கருனை வாசமும் . . . அகிற் புகை வாசமுஞ் செருமி" (சீவக. 130);. 2. நெருக்கமாயிருத்தல்; to be close and crowded. பயிர் செருமிப் போனதினால் கதிர்க்குலை வாய்க்கவில்லை (நாஞ்.); 3. பதிதல்; to sink; to pierce through. "மருமங்களினும் புயங்களினுஞ் . . . செருமும்படி வெங்கணை மாரி சிந்தி" (பாரத. மூன்றாம். 12);. 4. இருமுதல், கனைத்தல்; to hem, cough. செந்தேனே மெல்லச் செருமுவேன்" (விறலிவிடு. 293);. கிழவர் செருமிவிட்டுச் சளியைத் துப்பினார். 5. விக்குதல்; to get choked. "தருப்பணஞ் செருமித் தன்னுயிர் வைத்தனன்" (பெருங். இலாவாண. 9:239);. ம. செருமல் [இருமு → செருமு-.]
செருமு	செருமு2 cerumudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) அடைத்தல் (யாழ்ப்.);; to crowdin, stuff orcram in, fill up. [இருமு → செருமு-.]

செருமுனை	செருமுனை cerumuṉai, பெ. (n.) 1. போர்க்களம்; field of battle. "செருமுனையுள் வைகி" (பு.வெ. 1:6);. 2. போர்புரியம் படை; fighting army. "செருமுனைமேல் வாள்சென்றன்று" (பு.வெ. 4:7, கொளு);. [செரு + முனை]
செருவஞ்செய்-தல்	செருவஞ்செய்-தல் ceruvañjeytal, 1 செ.கு.வி. (v.i.) மாறுபடுதல்; to attack. "செருவஞ் செய்தற்கு" (பரிபா. 8:87);. மருவ. போர்புதில், தாக்குதல் [செரு → செருவம் + செய்-.]
செருவாடி	செருவாடி ceruvāṭi, பெ. (n.) சிறுவாடு; petty savings in money. 'செருவாடி போகம் கொண்டு' (தெ.க.தொ. 5, 285);. [சிறுவாடு → செருவாடி]
செருவிச்சினவி	செருவிச்சினவி ceruvicciṉavi, பெ. (n.) மிகு சினம் (கோபம்);; tremendous anger. [செரு → செருவி + சினவி]
செருவிடைவீழ்தல்	செருவிடைவீழ்தல் ceruviḍaivīḻtal, பெ. (n.) அகழினையும் காவற்காட்டையுங் காத்துப் பட்ட வீரரது வெற்றியைப் புகழும் புறத்துறை (பு.வெ. 5:4);; theme celebrating the heroic death of the warriors who defended the moat round a city and the adjoining forest. [செரு + இடை + விழ்தல்]
செருவிளை	செருவிளை ceruviḷai, பெ. (n.) வெள்ளைக் காக்கணம் (குறிஞ்சிப். 68);; white-flowered mussel-, shell creeper. [செரு + விளை]
செருவுறு-தல்	செருவுறு-தல் ceruvuṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஊடுதல்; to quarrel;to sulk. "தீர்விலதாகச் செருவுற்றாள்" (பரிபா. 7:75);.

செல்

செல்1 celludal,   13 செ.கு.வி. (v.i.)

1. போதல்; to go, flow, pass, to traverse, as the eye, mind.

"சென்ற தேஎத்து" (தொல்.பொருள்.146);.

2. நிகழ்தல்; to occur.

"செல்லா அநின்ற வித்தாவர சங்கமத்துள்" (திருவாச. 1:30);.

3. வீழ்தல்; to fall, as on the ground.

"படியிற் செல்லும்படி" (கம்பரா. நிகும்பலை. 23);.

4. ஆதல்; to become, form.

"புண்செல்வன வல்லால்" (கம்பரா.நிகும்பலை.107);.

5. பரவுதல்; to spread, as fame.

"உரைசெல முரசுவெளவி" (புறநா. 26:7);.

6. பயனுறுதல்; to be effective;to have influence.

"செல்வர்வாய்ச் சொற்செல்லும்" (நாலடி, 115);.

7. நிலைத்திருத்தல்; to last, endure, exist.

"செல்லாதவ் விலங்கை வேந்தர்க் கரசென

" (கம்பரா. இந்திரசித். 56);.

8. செலாவணியாதல்; to pass, as coin.

"சந்தையினிற் செல்லாப் பணஞ் செல்லுமோ" (தனிப்பா.);.

9. வேண்டியதாதல்; to be required;

to cost. இந்தக் காரியத்தை முடிக்க ஆயிர உருபா செல்லும் (உ.வ.);.

10. பொருந்துதல்; to be suitable;to be acceptable.

உலகம் . . . தோற்றுவா னொருவனை உடைத்தாதல் செல்லாது (சி.போ.சிற். 1:2, பக். 17);.

11. விரும்பியேற்றுக் கொள்ளப்படுதல்; to be acceptable to the system.

நோயாளிக்கு உணவு செல்லவில்லை.

12. அடைதற்குரியதாதல்; to be due, as money;

to appertain to, as a right.

இந்த பணம் எனக்குச் செல்ல வேண்டியது.

13. கழிதல்; to pass away, lapse, expire, as time.

"சென்றன சென்றன வாழ்நாள்" (நாலடி, 4);.

14. தணிதல்; to disappear, diminish, as anger.

"செலியரத்தை நின் வெகுளி" (புறநா. 6:23);.

15. கெடுதல்; to perish, to be ruined.

"செல்லா நல்லிசை" (மலைபடு. 388);.

16. இறத்தல்; to die.

"செல்லுநாளைந்து புலனு மயர்ந்த பின்னர்" (உபதேசகா. சிவநாம. 3);.

செல்(லு)	செல்(லு)2 celludal, 8 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கிட்டுதல்; to approach. "செல்வரைச் சென்றிர வாதார்" (நாலடி, 296);. 2. அடைதல்; to become, trun into, attain. "கலங்கலைச் சென்றவன்றும்" (திருக்கோ. 24);. [சல் → செல்-.]
செல்கதி	செல்கதி celkadi, பெ. (n.) 1. புகல்; the ultimate or last refuge. "எங்கள் செல்கதி வந்தது" (கம்பரா. கங்கை. 10);. 2. உய்வு; Salvation. "செல்கதி யுண்டோ தீவினை யேற்கென்று" (மணிமே. 13:88);. வ. கதி [செல் + கதி]
செல்காரியம்	செல்காரியம் celkāriyam, பெ. (n.) நடத்தப் பெறுங் காரியம் (வின்.);; the matter on hand. [செல் + காரியம்]
செல்காலம்	செல்காலம் celkālam, 1. செல்வாக்குள்ள காலம்; time of one's influence. 2. சென்ற காலம்; past time. "வருகாலஞ் செல்கால மாயினானை" (தேவா 716, 3);. மறுவ. இறந்த காலம், கடந்த காலம். [செல் + காலம்]
செல்கை	செல்கை celkai, பெ. (n.) செல்வாக்கு பார்க்க (இ.வ.);;see {Sel-vákku.} [செல் + காரியம்]
செல்சார்	செல்சார் celcār, பெ. (n.) பற்றுக்கோடு; support. "இரப்பவர்க்குச் செல்சாரொன்றீ வோர்" (நான்மணி, 39);. [செல் + சார். சார் = சார்தல்]
செல்சார்வு	செல்சார்வு celcārvu, பெ. (n.) செல்சார் பார்க்க;see {selsi:} "சிறைகொளப் பட்டியான் செல்சார் வுறுத்த பின்" (பெருங். இலாவாண. 10:126);. [செல் + சார்வு]

செல் சுடர்	செல் சுடர் celcuḍar, பெ. (n.) மறையும் பகலவன்; declining Sun. "செல்சுடர் நோக்கி" (நாலடி. 394);. மறுவ. அடை ஞாயிறு;மறையும் ஞாயிறு படி ஞாயிறு. [செல் + சுடர்]
செல்பாக்கி	செல்பாக்கி celpākki, பெ. (n.) சிற்றூர்களின் வரவு செலவுப் பாக்கிக் கணக்கு; statement of demand, collection and balance of revenue in a village. [செல் + பாக்கி]
செல்ல	செல்ல cella, வி.எ. (adv.) 1. அளவு; at a distance, out of the way. "செல்லப்போய் நிற்பாள்திரு" (அபிசிந். 277.தனிப்பா.);. 2. சிறிது காலங் கழித்து; after some time. 'செல்ல வா' (வின்.);. 3. முடிய; to the very end. 'சடைக்கு மேல் கேசாந்தத் தளவுஞ் செல்ல' (தெ.க.தொ. 2, 175);. [செல் → செல்வ]
செல்லக்கட்டு-தல்	செல்லக்கட்டு-தல் cellakkaṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. திட்டமாய் முடித்தல்; to accomplish. 2. வயப்படுத்துதல்; to bring round, as a person. அவனைச் செல்லக் கட்டி விட்டேன். 3. கடன் தீர்த்தல் (வின்.);; to liquidate loan, pay up arrears. [செல் → செல்ல + கட்டு-.]
செல்லக்கலியாணம்	செல்லக்கலியாணம் cellakkaliyāṇam, பெ. (n.) சிறு குழந்தைகளாக இருக்கும்போதே செய்யும் திருமணம்; child-marriage. மறுவ. சிறுவர் திருமணம், குழந்தை மணம் [செல்லம் + கலியாணம்]
செல்லக்குடை	செல்லக்குடை cellakkuḍai, பெ. (n.) மிகு செல்வம் (இ.வ.);; immense wealth. [செல்வம் → செல்லம் + குடை]

செல்லக்குந்தாணி	செல்லக்குந்தாணி cellakkundāṇi, பெ. (n.) செல்லமாக வளர்க்கப்பட்ட பிள்ளை (இ.வ.);; boy or girl very indulgently brought up, used in contempt. [செல்வம் → செல்வம் + கெகுந்தாணி]
செல்லங்கொஞ்சு-தல்	செல்லங்கொஞ்சு-தல் cellaṅgoñjudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) குழந்தை பெண்டிர் முதலியவருடன் கொஞ்சிப் பேசுதல்; to prattle; touse gestures, as a humoured child or woman; to fondle, dally with a woman. [செல்லம் → செல்வம் + கொஞ்சு-.]
செல்லங்கொடு-த்தல்	செல்லங்கொடு-த்தல் cellaṅgoḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) அன்பு மேலீட்டால் குழந்தைகட்கு அதிக இடங்கொடுத்தல்; to be indulgent, as to a child. [செல்வம் → செல்வம் + கொடு-.]
செல்லச்சிரிப்பு	செல்லச்சிரிப்பு cellaccirippu, பெ. (n.) புண்சிரிப்பு (வின்.);; delicate, gentle smile. மறுவ. சிறுநகை, முறுவல், புன்னகை, குறுஞ் சிரிப்பு. [செல்வம் + சிரிப்பு]
செல்லச்சோறு	செல்லச்சோறு cellaccōṟu, பெ. (n.) செல்லத்தால் சிறிது சிறிதாக அடிக்கடி கொடுக்கும் உணவு (வின்.);; food repeatedly given in small quantities, as to children brought up indulgently, dainties [செல்வம் + சோறு]
செல்லடி	செல்லடி1 cellaḍittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) செல்லரி (இ.வ.); பார்க்க;see {el-Hari,} செல்லடி2 cellaḍittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) செல்வை பார்க்க;see {sel-Wai.}
செல்லத்தனம்	செல்லத்தனம் cellattaṉam, பெ. (n.) செல்லம் (யாழ்ப்.); பார்க்க;see {Sellam.} [செல்வம் → செல்வம் + (தன்மை); தனம்]
செல்லத்தீனி	செல்லத்தீனி cellattīṉi, பெ. (n.) செல்லச் சோறு (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {sela-c-cru.} [செல்வம் + தீனி]

கெல்லத்தொந்தி	கெல்லத்தொந்தி kellattondi, பெ. (n.) செல்வச் செழிப்பில் இளமையிற் பெருத்த வயிறு; paunch belly due to luxurious living. [செல்வம் + தொந்தி]
செல்லத்தொப்பை	செல்லத்தொப்பை cellattoppai, பெ. (n.) செல்லத்தொந்தி பார்க்க;see {sela-t-tondi.} [செல்வம் + தொப்பை]
செல்லநடை	செல்லநடை cellanaḍai, பெ. (n.) 1. குழந்தை முதலியோரின் தளர்நடை; gentle, graceful gait, as of children. 2. மந்தநடை; slow, loitering walk. [செல்வம் + நடை]
செல்லநரை	செல்லநரை cellanarai, பெ. (n.) செல்வமாக வளர்வதால் இளமையில் உண்டாம் நரை (யாழ்ப்.);; premature grey hairs, supposed to result from luxurious living. [செல்வம் + நரை]
செல்லப்பசி	செல்லப்பசி sellappasi, பெ. (n.) குழந்தைகட்கு அடிக்கடி உண்டாகும் பசி (வின்.);; frequent hunger as of children. [செல்வம் + பசி]
செல்லப்பிள்ளை	செல்லப்பிள்ளை cellappiḷḷai, பெ. (n.) 1. செல்லம் கொடுத்து வளர்க்கப்பட்ட அருமைக் குழந்தை; child brought up delicately, petted child. கடைக்குட்டிதான் அவனுக்குச் செல்லப் பிள்ளை. 2. செல்வமாக வாழ்பவர் (சுகவாசி);; person living in luxury and ease. 3. நாடக மாந்தர்களில் முருகன் வேடம்பூண்டு வரும் இரண்டாம் மாந்தன் (வின்.);; the second character in comedy, supposed to have been originally a representation of {Murugan.} ம.செல்லப்பிள்ளை [செல்வம் + பிள்ளை]
செல்லப்பிள்ளைக்காய்ச்சல்	செல்லப்பிள்ளைக்காய்ச்சல் cellappiḷḷaikkāyccal, பெ. (n.) 1. ஒருவகைக் காய்ச்சல்; a kind of fever. 2. பள்ளிக்குப் போவதற்கு அஞ்சி, செல்வச் சிறுவர் நடிக்கும் போலி காய்ச்சல் பாவனை; action of children of rich people as if they are in fever-only to avoid to go to school. மறுவ, பாசாங்குக் காய்ச்சல் [செல்வம் + பிள்ளை + காய்ச்சல்]

செல்லப்பிள்ளை விளையாட்டு	செல்லப்பிள்ளைவிளையாட்டு cellappiḷḷaiviḷaiyāṭṭu, பெ. (n.) இன்ப வாழ்விலிருப் பவனது கருதலற்ற நடத்தை (உ.வ.);; thoughtless, extravagant conduct of a person given to luxurious and easy life. முதாதையர் சேர்த்து வைத்திருந்த செல்வத்தை, இவன் செல்லப்பிள்ளை விளையாட்டில் தொலைத்து விட்டான் (உ.வ.);. [செல்லப்பிள்ளை + விளையாட்டு]
செல்லப்பிள்ளை வேட்டி	செல்லப்பிள்ளைவேட்டி cellappiḷḷaivēṭṭi, பெ. (n.) சிறுவர் அணியும் சிற்றுடை (தஞ்சை.);; a small cloth usually worn by children. மறுவ சித்தாடை, குறுவேட்டி. [செல்வம் + பிள்ளை + வேட்டி]
செல்லப்பெட்டி	செல்லப்பெட்டி cellappeṭṭi, பெ. (n.) வெற்றிலைப் பாக்கு வைக்கும் பெட்டி; metallic box for keeping betel leaves and areca nut. மறுவ. வெற்றிலைச் செல்லம் ம. செல்லப்பெட்டி [செல்வம் + பெட்டி] [P]
செல்லப்பெண்	செல்லப்பெண் cellappeṇ, பெ. (n.) அருமைப் பெண்; female child or girl brought up delicately; petted girl. [செல்வம் + பெண்]
செல்லப்பேச்சு	செல்லப்பேச்சு cellappēccu, பெ. (n.) 1, மழலைச்சொல்; child's prattle or lisp. 2. மகளிரின் கொஞ்சற் பேச்சு; soft, winning talk, as of a woman. மறுவ. கிள்ளைப் பேச்சு, மழலை மொழி, காதற் பேச்சு. [செல்வம் + பேச்சு]

செல்லம்	செல்லம் cellam, பெ. (n.) 1. பொருள்; opulence, prosperity, fortune. 'செல்லஞ் செருக்குகிறது, வாசற்படி வழுக்குகிறது' (வின்.);. 2. சொந்தக் கருவூலம்; private treasury, as of a king. 3. செல்லப்பேச்சு,2 பார்க்க;see {šella-p-pēccu,} இந்தச் செல்லமெல்லாம் இங்கே நடக்காது. 4. புதுமை (வினோதம்);; novelty, amusement, pastime. 5. வெற்றிலை பாக்க எடுத்துச் செல்லும் செல்லப் பெட்டி (தஞ்சை.);; metal box to carry betal leaves and areca-nuts. அந்த வெற்றிலைச் செல்லத்தைக் கொண்டுவா (உ.வ.); 6. இளக்காரம் (இ.வ.);; indulgence. 7. இளமை; youth. செல்லக்குட்டி. ம. செல்லம்
செல்லம்பொழி-தல்	செல்லம்பொழி-தல் cellambolidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. செல்வமாய் இருத்தல் (இ.வ.);; to be happy and prosperous. அந்த ஊர் செல்லம் பொழிகிறது (உ.வ.); 2. மகிழ்ந்து விளையாடுதல்; to play merrily;to be frolic-some, jovial. [செல்வம் + பொழி-.]
செல்லமடி	செல்லமடி cellamaḍi, பெ. (n.) இளமையிற் பெருத்த கன்று மடி (யாழ்ப்.);; prematureuddei of a heifer. [செல்வம் + மடி]
செல்லமடிப்பு	செல்லமடிப்பு cellamaḍippu, பெ. (n.) செல்வச் செழிப்பில் விழும் வயிற்று மடிப்பு; folds of the abdomen, due to luxurious living. மறுவ, தொந்தி, மடிப்பு [செல்வம் + மடிப்பு]
செல்லரி-த்தல்	செல்லரி-த்தல் cellarittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கறையானால் தின்னப்படுதல்; to be eatenby white ants. "செல்லரித்தவோலை செல்லுமோ" (அஷ்டப். திருவரங். கலம். 53);. [செல் + அரி-.]

செல்லரித்துப் போன	செல்லரித்துப்போன cellarittuppōṉa, பெ.எ. (adj.) மதிப்பிழந்துவிட்ட அல்லது பயன் இல்லாமல் போன; old and worn-out;motheaten. செல்லரித்துப் போன சடங்குகளை இன்னும் சிலர் அப்படியே பின்பற்றி வருகின்றனர். [செல் + அரித்து + போன]
செல்லல்	செல்லல்1 cellal, பெ. (n.) 1. துன்பம் (தொல். சொல். 302);; sorrow, suffering, afflicition. 2. வெறுப்பு (வின்.);; diagust. [செல் → செல்லல்] செல்லல்2 cellal, பெ. (n.) மூன்று விரல நீளமும் மஞ்சணிறமும் உள்ள நன்னீர் மீன்வகை; fresh water fish, yellowish, attaining 3 in. in length. தெ. ஜெல்ல [illegible]
செல்லவண்டி	செல்லவண்டி cellavaṇṭi, பெ. (n.) செல்லத்தொந்தி பார்ப்ப;see {sela-t-tond.} [செல்லம் + வண்டி. பண்டி → வண்டி.]
செல்லவயிறு	செல்லவயிறு cellavayiṟu, பெ. (n.) செல்லத் தொந்தி பார்ப்ப;see {Sella-t-tondi.} [செல்வம் + வயிறு]
செல்லவை-த்தல்	செல்லவை-த்தல் cellavaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) செல்லாத காசைச் (நாணயத்தைச்); செலாவணி யாக்குதல்; to pass, as a base coin. [செல் + வை-.]
செல்லன்	செல்லன் cellaṉ, பெ. (n.) 1. செல்லப்பிள்ளை 1,2 பார்க்க;see {Sella-p-pillai,}12. 2. செல்வ முள்ளவன் (உ.வ.);; wealthy person. செல்லன் சொல்லுக் கஞ்சான், அழகன் நடைக்கஞ்சான் (உ.வ.);. [செல்லம் → செல்வன்.]
செல்லா-தல்	செல்லா-தல் cellātal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. கடன் தொகை செலுத்தப்படுதல்; to be paid or discharge, as loan. 2. இறந்து போதல்; to be dead and gone. அவர் செல்லானார் (இ.வ.);. [செல்2 + ஆ-.]

செல்லாக்காசு	செல்லாக்காசு cellākkācu, பெ. (n.) 1. செலாவணியாகாத பணம்; coin that will not pass, base coin. 2. செல்வாக்கும் மதிப்பும் இழந்தவன் (வின்.);; one who has lost credit or influences. அவன் அரசியலில் செல்லாக்காசு ஆகிபோனான் (உ.வ.);. 3. செல்லல்,3 பார்க்க;see {Sellal,3}, 4. மருந்துப் பச்சிலை வகை; a medicinal herb. செல்லாக்காசில் வைத்துச் சிறுசெருப்படியைக் கொடுக்க. ம. செல்லாக்காசு;க. சல்லத காசு [செல் + ஆ + காசு]
செல்லாக்காசோலை	செல்லாக்காசோலை cellākkācōlai, பெ. (n.) பணம் மறுக்கப்பட்ட காசோலை; dishonoured cheque. [செல்லா + காசோலை. செல்வா = செல்லாத]
செல்லாக்காலம்	செல்லாக்காலம் cellākkālam, பெ. (n.) செல்வாக்கு நீங்கி காலம்; time when one's influence is gone, as by loss of office, reputation etc. அந்தக் கட்சிக்கு இப்போது செல்லாக்காலம் (உ.வ.); 2. தள்ளாத கிழப் பருவம்; decrepit, old age. [செல் + ஆ + காலம்]
செல்லாநெறி	செல்லாநெறி cellāneṟi, பெ. (n.) செல்லுதற்கரிய வானம்; aerial region, as impassable. "செல்லா நெறி யேறினர்" (அரிச். புவிவாக. 59);. [செல் + ஆ + நெறி]
செல்லாமை	செல்லாமை1 cellāmai, பெ. (n.) 1. பிரிந்து போகாமை; remaining, stopping. "செல்லாமை யுண்டே லெனக்குரை" (குறள், 1151);. 2. வறுமை; poverty. "செல்லாமை செவ்வனேர் நிற்பினும்" (நாலடி. 148);. 3. வலியின்மை (இ.வ.);; inability. 4. செய்யாதிருக்கக் கூடாமை; unavoidable necessity, inevitability. 'என் செல்லாமையாலே ஏத்தினேன்' (ஈடு, 4. 3:10);. [செல் + ஆ + மை. ஆ = எதிர்மறை இடைநிலை] செல்லாமை2 cellāmai, பெ. (n.) ஆற்றாமை; powerlessness to control oneself. 'பெரிய திருவடியுடைய செல்லாமையாலும் தன் செல்லாமை யாலும் . . . அழகு செண்டேறக் கடவதாயிறே யிருப்பது' (திவ்.திருநெடுந். 6, வியா, பக். 50);.

செல்லாயி	செல்லாயி cellāyi, பெ. (n.) ஊர்த் தெய்வம்; a village goddess. [சென்னியாயி → செல்லாயி]
செல்லாவாழ்க்கை	செல்லாவாழ்க்கை cellāvāḻkkai, பெ. (n.) வறுமை வாழ்வு; wretched life, life of poverty. "சில்விலைக் கிடுஉஞ் செல்லா வாழ்க்கையர்" (பெருங். உஞ்சைக். 55:49);. செல்லா வாழ்க்கை வாழ்வதிலும் உயிர் துறப்பதே நன்று (உ.வ.); [செல் + ஆ (எதிர்மறை); + வாழ்க்கை]
செல்லாவிடம்	செல்லாவிடம் cellāviḍam, பெ. (n.) 1. வறுமைக் காலம்; straitened circumstances. "செல்லா விடத்துங் குடிப்பிறந்தார் செய்வன" (நாலடி. 149);. 2. தகுதியில்லாத இடம்; improper place. "செல்லா விடத்துச் சினந்தீது" (குறள். 302);. [செல் + ஆ + இடம்]
செல்லாறு	செல்லாறு cellāṟu, பெ. (n.) 1. கைக்கொள்ளும் முறை; the proper or advisable course, the correct or the right path. "இருளற விளங்குஞ் செல்லா றிதுவென" (பெருங். நரவாண, 7:90 -91);. 2. செல்லும் வழி; the way one goes. [செல் + ஆறு]
செல்லானகணக்கு	செல்லானகணக்கு cellāṉagaṇaggu, பெ. (n.) தீர்ந்துபோன கணக்கு; paid-off account. [செல் + ஆ(ன); +கணக்கு]
செல்லி	செல்லி celli, பெ. (n.) 1. செல்லப்பெண் பார்க்க;see {sella-p-per.} "தங்கையான செல்லி மங்கையர்க்குள் நல்லி" (இராமநா. ஆரணி. 12);. 2. செல்லாயி பார்க்க;see {selliyi} [செல்வம் → செல்லி]

செல்லிடம்	செல்லிடம் celliḍam, பெ. (n.) 1. பொருளுள்ள காலம்; prosperous circumstances "செல்லி டத்துஞ் செய்யார் சிறியவர்" (நாலடி, 149);. 2. தகுதியான இடம்; proper place. "செல்லிடத்துக் காப்பான் சினம் காப்பான்" (குறள், 301);. 3. செல்லுகின்ற இடம்; the place to which one goes. [செல் + இடம்]
செல்லியம்	செல்லியம் celliyam, பெ. (n.) கோழி; fowl. [சேவல் → சேல் → செல் → செல்லியம்]
செல்லியாயி	செல்லியாயி celliyāyi, பெ. (n.) சிற்றூர்த் தெய்வம்; village goddess. [செல்லி + ஆயி. ஆய் → ஆயி]
செல்லு	செல்லு1 cellu, பெ. (n.) செல்2 பார்க்க;see {sel2}. செல்லு2 cellu, பெ. (n.) செல்3 பார்க்க;see {se'.}
செல்லுங்காசோலை	செல்லுங்காசோலை celluṅgācōlai, பெ. (n.) செல்லுபடியான காசோலை, தீர்வான காசோலை; valid cheque honoured. [செல்லும் + காசோலை]
செல்லுச்சீட்டு	செல்லுச்சீட்டு celluccīṭṭu, பெ. (n.) பற்றுச்சீட்டு (ரசீது);; receipt or acquittance in evidence of payment. தெ. செல்ல சீட்டு [செல்லு + சீட்டு]
செல்லுஞ்சீட்டு	செல்லுஞ்சீட்டு celluñjīṭṭu, பெ. (n.) 1. உண்மையான கையெழுத்து; authentic signature. 2. செலாவணியான ஆணை (பாத்திரம்); முதலியன; bill or bond that is valid and honoured. 3. செல்லுச்சீட்டு பார்ப்ப;see {Sellu-c-cittu,} [செல் → செல்லும் + சீட்டு]

செல்லுஞ்செலவுக்கு	செல்லுஞ்செலவுக்கு celluñjelavukku, கு.வி.எ. (adv.) இன்றியமையாத செலவுக்குப் போதியதாக (இ.வ.);; sufficiently for actual or necessary expenses. [செல் → செல்லும் + செலவுக்கு]
செல்லுஞ்சொல்	செல்லுஞ்சொல் celluñjol, பெ. (n.) 1. செல்வாக்கு பார்க்க;see {sel-wikku.} 2. பிறர்க் கேற்க உரைக்கம் சொல்; word acceptable to others;winsome or convincing words. "செல்லுஞ்சொல் வல்லா னெதிர் தம்பியும்" (கம்பரா. நகர்நீங். 139);. [செல் + உம் + சொல்]
செல்லுப்புலையர்	செல்லுப்புலையர் celluppulaiyar, பெ. (n.) உப்பு விற்கும் பிரிவினர்; people who sell salt. "தறிக்குறையுழு கோடு செல்லுப் புலையரும்" (பாண்டிய. செ.பத். பக். 29, பாலி. செ.);.
செல்லுபடி	செல்லுபடி cellubaḍi, பெ. (n.) செல்லான தொகை (உ.வ.);; the amount paid.
செல்லுபடியாகு-தல்	செல்லுபடியாகு-தல் cellubaḍiyākudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) உரிய மதிப்பையும் பயனையும் பெற்று நடைமுறையில் ஏற்கப்படுதல்; be valid;be in force. உன் அதிகாரமெல்லாம் இனி செல்லுபடியாகாது. [செல்லுபடி + ஆகு-.]
செல்லுபாக்கி	செல்லுபாக்கி cellupākki, பெ. (n.) செல்பாக்கி பார்ப்ப;see {sel-pâkki.} [செல் + பாக்கி]
செல்லும்புள்ளி	செல்லும்புள்ளி cellumbuḷḷi, பெ. (n.) 1. கொடுக்கல் வாங்கல் செய்யத் தகுதியுள்ளவன்; a man capable of money transaction. 2. கொடுக்க வேண்டிய கடன் (நெல்லை.);; liabilities, debt. [செல் + உம் + புன்னி]
செல்லும்பேச்சு	செல்லும்பேச்சு cellumbēccu, பெ. (n.) செல்லுஞ்சொல் பார்க்க;see {sellai.iol.} [செல் + உம் + பேச்சு]

செல்லுமதி	செல்லுமதி cellumadi, பெ. (n.) செல்லாக வேண்டிய தொகை; balance due. [செல் + மதி. மதி = அறிவு, செல்வம்]
செல்லுலகு	செல்லுலகு cellulagu, பெ. (n.) மக்கள் செல்லுதற்குரிய உலகம், மறுமை; heaven, as the goal of humanity. "செல்லு லகறிந் தோர்" (மணிமே. 23: 134);. [செல் + உலகு]
செல்லூர்க்கிழார்மகனார்பெரும்பூதங்கொற்றனார்	செல்லூர்க்கிழார்மகனார்பெரும்பூதங்கொற்றனார் cellūrggiḻārmagaṉārperumbūtaṅgoṟṟaṉār, பெ. (n.) அகநானூறு 250, குறுந்தொகை 218, 358, 368, நற்றிணை 30 ஆகிய பாடல்களின் ஆசிரியர்; a {Saigam} poet, author of Agam 250, {Kurundogai} 218,358, 368 and {Narrinai-30.} [செல்லூர்க்கிழார் + மகனார் + பெரும்பூதம் + கொற்றனார்]
செல்லூர்க்கோசிகன்கண்ணனார்	செல்லூர்க்கோசிகன்கண்ணனார் cellūrgōciganganṇaṉār, பெ. (n.) அகம் 66ஆம் பாடலின் ஆசிரியர்; author of Agam 66. [செல்லூர் + கோசிகன் + கண்ணனார்]
செல்லெண்ணெய்	செல்லெண்ணெய் celleṇīey, பெ. (n.) மரத்தைக் கறையான் அரிக்காமல் பாதுகாக்கப் பூகம் எண்ணெய்; anti termite oil for wood. [செல் + எண்ணெய்]
செல்லெழுத்து	செல்லெழுத்து celleḻuttu, பெ. (n.) உண்டியல் ஆவணம் முதலியவற்றில் வரவு வைக்கும் கையொப்பம் (இ.வ.);; endorsement of payment, as on bonds. [செல் + எழுத்து]
செல்லெழுது-தல்	செல்லெழுது-தல் celleḻududal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஆவணத்தில் (பத்திரத்தில்); கடன் தீர்ந்ததாக எழுதிக் கொடுத்தல்; to cancel, as a bond, by super-scription. [செல் + எழுது-.]
செல்லொப்பம்	செல்லொப்பம் celloppam, பெ. (n.) ஆவணம் (பத்திரம்); முதலியவைகளில் இடம்பெறும் மேல் ஒப்பம் (யாழ்ப்.);; counter-signature. [செல் + ஒப்பம்]
செல்லொளி	செல்லொளி celloḷi, பெ. (n.) வைடூரியம் (யாழ்.அக.);; cat's eye. [செல் + ஒளி]

செல்வக்கடி	செல்வக்கடி celvakkaḍi, பெ. (n.) பருங்கடி (யாழ்.அக.);; biting, in playfulness. [செல்வம் + கடி]
செல்வக்களிப்பு	செல்வக்களிப்பு celvakkaḷippu, பெ. (n.) செல்வச் செழிப்பால் உண்டாகும் திமிர் (வின்.);; joy or elation due to prosperity. [செல்வம் + களிப்பு]
செல்வக்கிடப்பு	செல்வக்கிடப்பு celvakkiḍappu, பெ. (n.) செல்வமிகுதி; aboundance of wealth. 'தன்னை எழுதிக் கொடுத்தால் பின்னை செல்வக்கிடப்புக் காட்டி மீட்க வொண்ணாதாப் போலே' (ஈடு, 1. 3:1);. [செல்வம் + கிடப்பு]
செல்வங்காசி	செல்வங்காசி celvaṅgāci, பெ. (n.) மதகிரி வேம்பு; Chittagong wood.
செல்வச்சிரஞ்சீவி	செல்வச்சிரஞ்சீவி celvacciraññīvi, பெ. (n.) (நீடுழி வாழ்க என சொல்லும்); ஒரு வாழ்த்துரை; a term of blessing. [செல்வம் + சிரஞ்சீவி]
செல்வச்செருக்க	செல்வச்செருக்க celvaccerukka, பெ. (n.) செல்வ மிகுதியால் உண்டாகும் இறுமாப்பு; haughtiness due to wealth. செல்வச்செருக்கால் அழிந்தோர் பலர். [செல்வம் + செருக்கு]
செல்வந்தன்	செல்வந்தன் celvandaṉ, பெ. (n.) மிகுந்த செல்வம் படைத்தவன்; rich person, plutocrat. [செல்வன் → செல்வந்தன்]
செல்வநூல்	செல்வநூல் celvanūl, பெ. (n.) செல்வப் பொருளைப் பற்றிய நூல் (இக்.வ.);; economics, political economy. [செல்வம் + நூல்]

செல்வப்பிள்ளை	செல்வப்பிள்ளை celvappiḷḷai, பெ. (n.) செல்வப்பிள்ளை பார்க்க;see {sela-p-pillai.} "அடியேனை நின் செல்வப் பிள்ளை யாக்கினையே" (அருட்பா, 4, திருவருட்பேறு 1, பக்.622);. [செல்வன் + பிள்ளை]
செல்வப்பெண்	செல்வப்பெண் celvappeṇ, பெ. (n.) செல்லப் பெண் பார்க்க;see {sela-p-per.} "வியனகரிடத்திற் செல்வப் பெண் விளையாடும்" (பிரபுலிங். ஆரோகண. 39);. [செல்வம் + பெண்]
செல்வப்பொருள்	செல்வப்பொருள் celvapporuḷ, பெ. (n.) கல்வியின் மாறான பொருட் செல்வம்; wealth, riches, dist. from education. [செல்வம் + பொருள்]
செல்வம்	செல்வம் celvam, பெ. (n.) 1. மதிப்புள்ள உடைமைகளின் தொகுப்பு; சொத்து; பொருள் வளம்; wealth, riches. "துகடீர் பெருஞ் செல்வம்" (நாலடி, 2);. எவ்வளவு செல்வம் இருந்து என்ன பயன். 2. செழிப்பு, வளமை; immensity, prosperity, flourishing state; "சேனையின் செல்வ நோக்கி" (திருவிளை. மெய்க்கா. 29);. 3. அழகு; beauty. "தேவரிற் பெற்றதஞ் செல்வக்கடி" (திருக்கோ. 14);. 4. நுகர்ச்சி (தொல்.பொருள். 259, உரை);; enjoyment, pleasure, experience of happiness. 5. மேலுலகம் (துறக்கம்); (அக.நி.);; Indra's heaven. 6. கல்வி (அக.நி.);; learning 7. குழந்தை; child. உங்கள் செல்வங்களின் வளமான வாழ்க்கைக்குச் சொத்துச் சேருங்கள். ம. செல்வம்; க. செல்வ, செல்வு (அருள்);; தெ. செலுவமு, செலுவு (அழகு);;து. செலுவிகெ (அழகு); [செல் → செல்வம்]
செல்வமட்டி	செல்வமட்டி celvamaṭṭi, பெ. (n.) கொடி வகை; a kind of creeper.
செல்வர்	செல்வர் celvar, பெ. (n.) திருமால் கோயிலிலுள்ள திருபலி மூர்த்தி (இ.வ.);;{Sripali} in {Viṣṇu} temple. [செல்வம் → செல்வர்]

செல்வராட்சி	செல்வராட்சி celvarāṭci, பெ. (n.) பணக்காரர் மட்டுமே பங்கு பெறும் ஆட்சி; timocracy. [செல்வர் + ஆட்சி]
செல்வழி	செல்வழி celvaḻi, பெ. (n.) போகும்பாதை (இ.வா);; royal road. ம. செல்வழி [செல் + வழி] செல்வழி celvaḻi, பெ. (n.) செல்லுதற்குரிய இலக்க; destination, goal. "தாஞ்செல்வுழி யெண்ணாத (நாலடி, 8);. [செல் + உழி]
செல்வன்	செல்வன் celvaṉ, பெ. (n.) 1. செல்வமுள்ளவன் பொருளுடையவன்; wealthy man. "செல்வர் சிறுநோக்கு நோக்குங்கால்" (நாலடி, 298);. 2. இறைவன்; lord. "ஆலமர் செல்வற்கு" (சிறுபாண். 97);. 3. புத்தன் (சூடா.);;{Buddham.} 4. மகன்; son. "செங்கதிர்ச் செல்வன் செய்த வென்றியை" (கம்பரா. மகுடபங்க. 45);. 5. மணமாகாத இளைஞனின் பெயருக்கு முன் சேர்த்து வழங்கும் சொல்; a form of address for an unmarried young man. [செல்வம் → செல்வன்]
செல்வாக்கு	செல்வாக்கு celvākku, பெ. (n.) பணம், மதிப்பு, பதவி முதலியவற்றால் பிறரைத் தன் விருப்பத்திற்கு ஏற்ப நடக்கச் செய்ய அல்லது வழிநடத்த இருக்கும் திறன், நாடெங்குங் கிடைக்கும் பெருமதிப்பு (இ.வ.);; influence. நாளுக்குநாள்.அவன் செல்வாக்குப் பெருகிடவே, அவன் தனிக்கட்சியைத் தொடங்கினான் (உ.வ.);. [செல் + வாக்கு]
செல்வானம்	செல்வானம் celvāṉam, பெ. (n.) சில்லறை; small change. [சில்வானம் → செல்வானம்]

செல்வி	செல்வி celvi, பெ. (n.) 1. திருமகள் (திவா.);; Lakshmi, as Goddess of Wealth. 2. பொருள் உள்ளவள்; wealthy woman. 3. தலைவி; lady of rank. "செல்வீ ... உனக்குண்மை யியம்பினேமால்" (காஞ்சிப்பு. தலவி. 29);. 4. மகள்; daughter. 5. மணமாகாத பெண்ணைச்சுட்டும் முன்னடை; miss. [செல்வம் → செல்வி]
செல்விக்கை	செல்விக்கை celvikkai, பெ. (n.) 1. செல்வம்; luxury, affluence. 2. செட்டு; thriftiness. [செல்வம் → செல்விக்கை]
செல்விராசகேச ரி	செல்விராசகேசரி celvirācaācari, பெ. (n.) 1. திருவல்லம் 'சிவன் கோயிலில் நெல் அளக்கப் பயன்பட்ட மரக்காலின் பெயர்; name of a measure for paddy, use in the {Śivan} temple at Tiruvallam, "காசொன்றுக்குச் செல்விராஜ கேஸரியால் நெல்லு நாற்கலமாக" (தெ.க.தொ. 3: கல். 57);. [செல்வி + (அரச→); ராச + கேசரி] அளவுக் கருவிகளுக்கு அரசரி, இறைவர் பெயர் சூட்டும் பண்டைப் பழக்கத்தின் அடிப்படையில் எழுந்த
செல்வு	செல்வு celvu, பெ. (n.) செல்வம் பார்க்க;see {Selvam.} "கோனாகி வீற்றிருந்து கொண்டாடுஞ் செல்வறியேன்" (திவ். பெருமாள். 4:7); [செல்வம் → செல்வு] செல்வு celvu, பெ.எ (adj) 1. அழகு; beauty. 2. காலம்; time. 3. பருவம்; season. 4. நிலைமை; state. 5. மொக்கு; bud. 6. மனம்; smell. 7. செல்வரளி பார்க்க;see šev-v-arali. 8. செம்புகுடத்தி;see Šembu-kudatti. [செல்-செலவு]

செல்வை-த்தல்	செல்வை-த்தல் celvaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கடன் முதலியவற்றிற்குத் தொகை செலுத்தி ஆவணத்தில் பதிதல்; to enter a credit in account;to endorse payment. [செல் + வை-]
செலக்குரு	செலக்குரு celakkuru, பெ. (n.) செலக்கூர்மை பார்க்க;see {Sela-k-kirmai.}
செலக்கூர்மை	செலக்கூர்மை celakārmai, பெ. (n.) எரியுப்பு (நவச்சாரம்); (சங்.அக.);; sal-ammoniac.
செலகம்	செலகம் celagam, பெ. (n.) மல்லிகை; Arabian jasmine.
செலதம்	செலதம் celadam, பெ. (n.) கோரைக் கிழங்கு; fragrant tuber of Cyprus rotundus.
செலந்தன்	செலந்தன் celandaṉ, பெ. (n.) ஒரு வகை மீன்; a kind of fish.
செலவயர்-தல்	செலவயர்-தல் celavayartal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. செல்ல விரும்புதல்; to desire to go. "சீர்மிகு நல்லிசை பாடிச்செலவயர்தும்" (பு.வெ. 12, வென்றிப். 1);. [செலவு + அயர்-.]

செலவழி	செலவழி1 celavaḻidal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. பணம், பொருள், நேரம் முதலியன செலவாய்ப் போதல் (உ.வ.);; to be spent, used up, consumed. 2. சாதல் (இ.வ.);; to die. அவன் செலவழிந்து விட்டான். ம. செலவழியுக [செலவு + அழி-,] செலவழி2 celavaḻittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. செலவிடுதல்; to spend, consume, use up, as stores. 2. கொடுத்துவிடுதல்; to give away, dispose of. 3. பொருளையழித்தல்; to squander, waste. மலையளவு சொத்தைச் செலவழித்ததால் அவன் இன்று இரங்கத்தக்க நிலையில் உள்ளான் (உ.வ.);. ம. செலவழிக்குக [செலவு + அழி-.]
செலவழிவு	செலவழிவு celavaḻivu, பெ. (n.) 1. செலவழிகை; disbursement and expenditure. 2. ஊதியமும் இழப்பும் (இலாப நட்டம்);; gain and loss. [செலவு + அழிவு]
செலவழுங்கு-தல்	செலவழுங்கு-தல் celavaḻuṅgudal, 5 செ.கு.வ. (v.i.) தலைவன் தலைவியிடமிருந்து பிரிதலைத் தவிர்த்தல்; to desist from parting from one's love. 'தலைமகன் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லிச் செலவழுங்கியது' (அகநா. 191);. [செலவு(பயணம்); + அழுங்கு (நிறுத்தம்);-.]
செலவா-தல்	செலவா-தல் celavātal, 6 செ.கு.வி. (v.i.) செலவழி1-தல் பார்க்க;see {selawall.}
செலவாளி	செலவாளி celavāḷi, பெ. (n.) செலவுகாரன் பார்க்க;see {Selavu-kāran.} ம. செலவாளி;தெ. செலவகாடு [செலவு + ஆணி]

செலவிடு	செலவிடு1 celaviḍudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) கூலி கொடுத்தல், பொருள் வாங்குதல் போன்ற வற்றிற்காகப் பணத்தை வழங்குதல்; to spend. 2. பணம் போன்றே நேரம் முதலியவற்றையும் செலவிடுதல்; to spend time like money etc. ஆய்விற்காக அவன் தன் வாழ்நாளின் பெரும்பகுதியைச் செலவிட்டான் (உ.வ.);/ 3. பொருளையழித்தல்; to squander, waste. ம. செலவிடுக [செலவு + இடு-.] செலவிடு2 celaviḍudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) அனுப்புதல்; to send, send forth. "சிந்தை மகிழ்வுறவுரைத்து மணநேர்ந்து செலவிட்டார்" (பெரியபு. மானக்கஞ். 17);, கலைப் பொருட்களின் நேர்த்தியில் அவர்தம் சிந்தையைச் செலவிட்டார் (உ.வ.);. [செல் + விடு-.]
செலவினம்	செலவினம் celaviṉam, பெ. (n.) வெவ்வேறு பணிகளுக்கான செலவு வகை; items of expenditure. மருத்துவச் செலவு உட்பட எல்லாச் செலவினங்களும் கணக்கில் காட்டப்படுகின்றன. [செலவு → செலவினம்]
செலவுகாரன்	செலவுகாரன் celavukāraṉ, பெ. (n.) 1. தாராளமாய்ச் செலவிடுபவன்; one who spends freely. 2. மட்டுக்கு மிஞ்சிச் செவழிப்போன்; spendthrift, extravagant person. 3. குடும்பச் செலவுமிக்கவன்; one who has large expenses. ம. செலவுகாரன்;தெ. செலவுகாடு;பட. செலவுகார [செலவு + காரன்]
செலவகொடு-த்தல்	செலவகொடு-த்தல் celavagoḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அனுமதிொடுத்தல்; to give leave. 2. இழப்பீடு கொடுத்தல்; to pay costs, as in a suit; to recompense. செலவு கொடுக்கும்படி முறை மன்றத்தில் தீர்ப்பாயிற்று (உ.வ.);. [செலவு + கொடு-.]
செலவுசிற்றாயம்	செலவுசிற்றாயம் selavusiṟṟāyam, பெ. (n.) 1. நான் செலவுக்கு வேண்டும் பணம்; money required for daily expenses. செலவு சிற்றாயத்திற்கு என்ன செய்வாய். 2. நாளுக்கும் வேண்டிய உணவுப் பண்டம்; provisions for daily consumption. [செலவு + சிற்றாயம்]

செலவுசெய்-தல்	செலவுசெய்-தல் selavuseytal, 1 செ.குன்றாவி. (v.t.) பணம், பொருள், நேரம் போன்றவற்றைத் தீர்த்தல்; to spend, consume, use up. ம. செலவு செய்யுக [செலவு + செய்-.]
செலவுசொல்(லு)-தல்	செலவுசொல்(லு)-தல் selavusolludal, 13 செ.கு.வி. (v.i.) வாங்கிய தொகையிற் செலவிட்டதற்குக் கணக்கு ஒப்பித்தல்; to account for sum received. 2. செலவிடுதற்கு விளத்தம் சொல்லுதல்; to give directions for the expenditure of a sum. [செலவு + சொல்]
செலவுபாக்கு	செலவுபாக்கு celavupākku, பெ. (n.) செலவிடுதற்குப் பயன்படும் தாழ்தரமான பாக்கு; areca-nuts for distribution, generally of an inferior quality. [செலவு + பாக்கு]
செலவுபெயர்-தல்	செலவுபெயர்-தல் celavubeyartal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) போதலைத் தவிர்தல் (கலித். 17);; to give up one's journey. [செலவி + பெயர்-.]
செலவுமுன்பணம்	செலவுமுன்பணம் celavumuṉpaṇam, பெ. (n.) திட்டச் செலவிற்கு அளிக்கப்படும் முன் பணம்; advance for planning expenditure. [செலவு + முன்பணம்]
செலவுவாங்கு	செலவுவாங்கு1 celavuvāṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) விடைபெறுதல்; to take leave, get leave. [செலவு + வாங்கு-.] செலவுவாங்கு2 celavuvāṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மசாலைப் பண்டம் வாங்குதல்; to buy provisions, as curry stuffs. [செலவு + வாங்கு-.]
செலவுவை-த்தல்	செலவுவை-த்தல் celavuvaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) செலவழிக்கச் செய்தல்; make one spend. மகனின் படிப்பு அவருக்கு நிறையச் செலவு வைத்து விட்டது [செவவு + வை-.]
செலவெடு-த்தல்	செலவெடு-த்தல் celaveḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பண்ட சாலையிலிருந்து உணவுப் பண்டங் கொள்ளுதல் (யாழ்ப்.);; to purchase provisions from a store. [செலவு + எடு-.]

செலவோடு-தல்	செலவோடு-தல் celavōṭudal, 5 செ.கு.வி..(v.i.) புண் புரையோடுதல் (வின்.);; to run deep, as a fistula, an ulcer. [செலவு + ஒடு-.]
செலாமணி	செலாமணி celāmaṇi, பெ. (n.) 1. செல்லக் கூடியது; that which can be passed, as coin, that whichisa legal tender. 2. செல்வாக்கு (இ.வ.);; influence. இப்போது அவருக்கு அவ்வளவு செலாமணி யில்லை. {U. clãoṇi} [செலாவணி → செலாமணி]
செலாவணி	செலாவணி1 celāvaṇi, பெ. (n.) பணப் புழக்கம்; currency. அணா காசுகள் இப்போது செலாவணியில் இல்லை. [செலவாணி → செலாவணி]
செலவணி	செலவணி2 celavaṇi, பெ. (n.) செலாமணி பார்க்க;see {šelāmaṇi.}
செலாவணிச்சீட்டு	செலாவணிச்சீட்டு celāvaṇiccīṭṭu, பெ. (n.) செல்லக் கூடிய உண்டியல் முதலியன (செந். xii, 283);; negotiable instrument like demand draft, cheque etc. மறுவ. கேட்பு ஒலை, வரைவு ஒலை [செலாவணி + சீட்டு]
செலியம்	செலியம் celiyam, பெ. (n.) இலாமிச்சை (மலை.; cuscuss grass.
செலு	செலு1 celu, பெ. (n.) 1. மீன் செதிள்; small fins of a fish. "செலுவுட்கரந்தவாழி" (அஷ்டப். திருவரங். மா. 22);. 2. சிலாம்பு; splinter. "பௌவமுற்றுமோர் செலுவுட் சென்று" (பாகவத. 8. 8:17);. [கல் → சில் = சிறியது. சில் → சிலு → செலு = சிறு செதிள்] செலு2 celu, பெ.எ. மெலிந்த; thin, poor, puny, செலுநாய். க. சிலு [சில் → சில்லு → செலு]

செலுத்து-தல்	செலுத்து-தல் celuddudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. செல்லச் செய்தல்; to cause to go or proceed, despatch, circulate, deliver. "மாதலியைச் செலுத்தி" (கம்பரா. இராவணன் வதை. 203);. 2. எய்தல்; to discharge, as a missile, அம்பைச் செலுத்தினான். 3. ஒட்டுதல்; to drive, impel, push forward, propel. "ஓராழி கொண்டு செலுத்துதேர்" (பாரத. பதினாறாம். 40); 4. ஆணை நடத்துதல்; to execute, as orders; to administer, as justice. "தனியரசு செலுத்து நாள்" (உபதேசகா.விபூதி. 104);. 5. நடத்துதல்; to perform, observe, as charity, to fulfil, as a promise, vow. 'இத்தன்மம் முட்டாமை செலுத்துவோ மானோம்' (தெ.க.தொ. 3, 95);. 6. இறுத்தல்; to pay, as tribute, debt. வரி செலுத்தியாயிற்று. 7. போகவிடுதல், திருப்பிவிடுதல்; to direct; turn. பந்தை அவர் இடப்பக்கமாகச் செலுத்திய முறை சிறப்பாக இருந்தது. 8. ஏற்றுதல், உட்செலுத்துதல்; to transfuse; give, infect. நோயாளிக்கு உடனடியாக அரத்தம் செலுத்த வேண்டும். 9. காட்டுதல், மேற்கொள்ளதல்; to show, exercise. அவர் மீது அன்பு செலுத்த ஆளில்லை. ம. செலுத்துக [செல் → செலுத்து-]
செலுந்தி	செலுந்தி celundi, பெ. (n.) மெலிந்தது; thin,slim person or animal; small, stunted tree. [செலு2 → செலுந்தி]
செலுந்தில்	செலுந்தில் celundil, பெ. (n.) செலுந்தி பார்க்க (யாழ்ப்.);;see {Selundi.} [செலு → செலுந்தில்]
செலுப்பட்டி	செலுப்பட்டி celuppaṭṭi, பெ. (n.) மீன்வகை; flat fish, olive-brown. I [செலு + பட்டி.]

செலுப்பை	செலுப்பை celuppai, பெ. (n.) கருவாலி (L.);: Ceylon tea.
செலும்பு	செலும்பு celumbu, பெ. (n.) 1. சிறுதுண்டு; a little piece. 2. பாக்குச்சீவல்; parings of areca-nut for use with betel. [செலு2 → செலும்பு]
செலுமுரல்	செலுமுரல் celumural, பெ. (n.) மீன்வகை (யாழ்.அக.);; a kind of fish. (செலு முரன்);
செலுவல்	செலுவல் celuval, பெ. (n.) செத்தல் பார்க்க (யாழ்.அக.);;see {šettal.} [செலு → செலுவல்]
செலுவன்	செலுவன் celuvaṉ, பெ. (n.) மெலிந்தவன் (யாழ்.அக.);; lean person. க. செலுவ, சலுவ (அழகன்); [செலு2 செலுவன்]
செலை	செலை celai, பெ. (n.) சிலைவாகை (G.Tj.D.I.II5);; fragrant sirissa. [சிலை → செவை. சிலை = வாகை மரம்]
செவ்வகத்தி	செவ்வகத்தி cevvagatti, பெ. (n.) மரவகை (பதார்த்த. 521);; red flowered West Indian peatree. 2. செடிவகை (L.);; scarlet-flowered peatree of Texas. க. செம்பகசெ [செம் → செவ் + அகத்தி]
செவ்வகம்	செவ்வகம் cevvagam, பெ. (n.) நீண்ட சதுரம்; rectangle. [செம் → செவ் + அகம்]

செவ்வகில்	செவ்வகில் cevvagil, பெ. (n.) தூணாமரம்; moulmein cedar. க. செம்பகிலு [செம் + அகில்]
செவ்வட்டை	செவ்வட்டை1 cevvaṭṭai, பெ. (n.) உடலின் ஒரத்தில் சிவப்புப் பட்டைகள் கொண்டதும் சிறு கால்களால் ஊர்ந்து செல்வதுமான அட்டை வகை; a species of leech; "மரவட்டை, செவ்வட்டை" (விறலிவிடு. 620);. க. கெம்பட்டெ [செம் → செவ் + அட்டை] செவ்வட்டை2 cevvaṭṭai, பெ. (n.) 1. சருக்கரை வள்ளிக் கொடிக்கு வரும் நோய்; a blight affecting sweet potato. 2. நெற்பயிரின் தோகையில் ... வடிவத்தில் பழுப்பு ... புள்ளிகளாகத் தோன்றிப்
செவ்வண்	செவ்வண் cevvaṇ, பெ. (n.) செங்குத்து (யாழ்.அக.);; Steepness. [செம் → செவ் → செவ்வண்]
செவ்வண்டு	செவ்வண்டு1 cevvaṇṭu, பெ. (n.) 1. தென்னையின் குருத்தைக் கெடுக்கும் ஒரு வகை வண்டு; red beetle which damages the tender shoots of coconut trees. 2. வீட்டின் சல தாரைப் பகுதியில் திரியும் செந்நிறப் பூச்சி; cockroach. [செம் + வண்டு] செவ்வண்டு2 cevvaṇṭu, பெ. (n.) சிவப்பு ... செடி; a red variety of sensitive tree
செவ்வணம்	செவ்வணம் cevvaṇam, கு.வி.எ. (adv.) செவ்வனம் பார்க்க;see {Servanam.} 'இதனைச் செவ்வணங் கூறாமையின் அமைத்தார்' (தொல்.பொருள். 242, உரை);. [செம் → செவ் → செவ்வணம்]
செவ்வணி	செவ்வணி cevvaṇi, பெ. (n.) தலைமகற்குத் தலைவியின் பூப்பு உணர்த்தற் குறியாகத் தோழியணிந்து கொள்ளுஞ் செங்கோலம்; red garment and red flowers, worn by the confidante to indicate to the hero that the heroine isinher periods. "செவ்வணி யணிந்து சேடியை விடுப்புழி" (நம்பியகப். 205);. [செம் → செவ் + அணி]

செவ்வணில்	செவ்வணில் cevvaṇil, பெ. (n.) சீமைச்சிவப்பு அணில்; red squirrel of Europe. [செம் → செவ் + அணில்]
செவ்வத்தை	செவ்வத்தை cevvattai, பெ. (n.) 1. செடிவகை (K.R.);; globular-flowred neem. 2. கொடி வகை (L);; a species of silverweed
செவ்வந்தி	செவ்வந்தி cevvandi, பெ. (n.) 1. செவ்வந்தி நேரத்தில் பூக்கும் பூச்செடிவகை; garden chrysanthemum. 2. சாமாந்தி; wild chammomile. ம. செவ்வந்தி, சேமந்தி, சேமந்திக;க. சேவந்திகெ, த. செவ்வந்தி → Skt. {Sevati} [செம் → செவ் + அந்தி – செவ்வந்தி = செவ்வான மாலை, அவ்வேனையில் மலரும் பூ]
செவ்வந்திக்கல்	செவ்வந்திக்கல் cevvandikkal, பெ. (n.) ஒருவகைச் செந்நிறமணி (வின்.);; amethyst . [செவ்வந்தி + கல்]
செவ்வந்திப்புராணம்	செவ்வந்திப்புராணம் cevvandippurāṇam, பெ. (n.) எல்லப்ப நாவலர் இயற்றிய திருச்சிராப்பள்ளிப் புராணம்; a {Purāna} on the {Śiva} shrine at {Trichirāppalli} by Ellappa {Nāvalar.} [செவ்வந்தி + புராணம்] Skt. புராணா → த. புராணம்
செவ்வநிறம்	செவ்வநிறம் cevvaniṟam, பெ. (n.) மாந்துளிர் கல்; a red stone of the colour of tender mango leaf (சாஅக);. [செம் - செவ் + திறம்)
செவ்வம்மான்பச்சரிசி	செவ்வம்மான்பச்சரிசி sevvammāṉpassarisi, பெ. (n.) ஒருவகைப் பூடு (மூ.அ.);; red.spurge. [செம் → செவ் + அம்மான் பச்சரிசி]
செவ்வரக்கு	செவ்வரக்கு cevvarakku, பெ. (n.) 1. சாதிலிங்கம்; vermilion. "பருவிரும்பு பிணித்துச் செவ்வரக் குரீஇ" (நெடுநல். 80);. 2. செம்பரக்கு; red lac. [செம் +அரக்கு]

செவ்வரத்தம்	செவ்வரத்தம் cevvarattam, பெ. (n.) 1. செவ்வரத்தை பார்க்க;see {sci-y-arattai.} "கூத்தன் குதம்பை செவ்வரத்த முயரசோகம்" (சங்.அக. திருநாகைக்கா. புண்ட இரண்.5);. 2. மிகு சிவப்பு; crimson colour. "செவ்வரத்தத வுடையாடை" (திவ் பெரியதி. 8. 1:7);. மறுவ. கருஞ்சிவப்பு [செவ்வரத்தை → செவ்வரத்தம்]
செவ்வரத்தமணி	செவ்வரத்தமணி cevvarattamaṇi, பெ. (n.) தாழ்ந்த தரமான ஒருவகை மணி (சங்.அக.);; an inferior ruby. [செம் → செவ் + அரத்தம் + மணி]
செவ்வரத்தை	செவ்வரத்தை cevvarattai, பெ. (n.) செம்பரத்தை (உரி.நி.);; shoe-flower. [செம்பரத்தை → செவ்வரத்தை]
செவ்வரளி	செவ்வரளி cevvaraḷi, பெ. (n.) சிவப்பு நிறப் பூப்பூக்கும் அரறி; oleander rose bay. [செம் → செவ் + அரளி]
செவ்வரி	செவ்வரி cevvari, பெ. (n.) கண்ணின் சிவந்த கோடுகள்; red streaks in the eye. "செவ்வரி யொழுகிய செழுங்கடை மழைக்கண்" (சிலப் 11: 184);. 2. நாரை வகை (பதிற்றுப். 23:21, அரும்.);; a species of ibis. ம. செவ்வரி;க. கெம்பரி [செம் → செவ் + வரி]
செவ்வரியாடு	செவ்வரியாடு cevvariyāṭu, பெ. (n.) ஆடுவகை (தெ.க.தொ. 5, 265);; a kind of sheep. [செம் → செவ் + வரி + ஆடு]
செவ்வல்	செவ்வல் cevval, பெ. (n.) 1. செந்நிறம்; redness. "செவ்வலங் குன்றம்" (களவழி. 10);. 2. செம்மண் நிலம்; soil of light red colour. [செம் → செவ் → செவ்வல்]

செவ்வல்நார்	செவ்வல்நார் cevvalnār, பெ. (n.) செவ்வாம்பல் (மலை. பார்க்க;see {Sev-V-āmbal.} [செவ்வல் + நார்]
செவ்வல்லி	செவ்வல்லி1 cevvalli, பெ. (n.) 1. செவ்வள்ளி (தைலவ.தைல. 59); பார்க்க;see {sey-Walli.} 2. மஞ்சிட்டி; Indian madder. செவ்வல்லி2 cevvalli, பெ. (n.) செவ்வாம்பல் (பிங்.); பார்க்க;see {šey-v-āmbal.}
செவ்வலரி	செவ்வலரி cevvalari, பெ. (n.) செவ்வரளி பார்க்க;see {Sev-V-arall.} [செம் → செவ் → அல்லி]
செவ்வவரை	செவ்வவரை cevvavarai, பெ. (n.) அவரை வகை (M.M. 206);; hyacinth bean. [செம் → செவ் + அவரை]
செவ்வழலை	செவ்வழலை cevvaḻlai, பெ. (n.) மனைப் பாம்பு; common brown snake. [செம் → செவ் + அழலை]
செவ்வழி	செவ்வழி cevvaḻi, பெ. (n.) 1. நல்ல வழி; good way, path of virtue. "கைதவந் திருப்பாச் செவ்வழி நிறீஇ" (பெருங். மகத. 15: 19);. 2. பெரும் பண்களுள் ஒன்றாகிய முல்லைப் பண்; a primary melody-type of the mullai class. "சீறியாழ் செவ்வழி பண்ணி" (புறநா. 144);. [செம் → செவ் + வழி]
செவ்வழிப்பாலை	செவ்வழிப்பாலை cevvaḻippālai, பெ. (n.) பாலையாழ்த் திறத்தொன்று; a secondary melody-type of the {pālaf} class. "தீந்தொடைச் செவ்வழிப் பாலை" (சிலப். 7: 47, பக்.218);.
செவ்வழிபாடு	செவ்வழிபாடு cevvaḻipāṭu, பெ. (n.) முற்றும் அடங்கியொழுகுகை; absolute obedience, as of a pupil towards his teacher. "செவ்வழிபாட ராகிச் சிலைத் தொழில் சிறுவர் கற்ப" (சீவக. 1758);. [செம் → செவ் + வழிபாடு]

செவ்வழியாழ்	செவ்வழியாழ் cevvaḻiyāḻ, பெ. (n.) பெரும்பண்களுள் ஒன்றாகிய முல்லைப்பண்; a primary melody-type of the mullai class. 'வண்டுகள் செவ்வழியாழ்ப் பண்ணினைப் பாடும்' (சிலப். 11:88, உரை);. [செவ்வழி + யாழ்]
செவ்வள்ளி	செவ்வள்ளி cevvaḷḷi, பெ. (n.) வள்ளிக்கொடி வகை (தைலவ. தைல. 94:24); purple yam. ம. செவ்வள்ளி; Skt. {tāmravalli} [செம் → செவ் + வள்ளி]
செவ்வன்	செவ்வன் cevvaṉ, கு.வி.எ. (adv.) செவ்வனம் பார்க்க;see {servanam} "செவ்வணிறை காக்கு மிவ்வுலகில்" (பு.வெ. 10, முல்வைப். 9);. [செவ்வனம் → செவ்வன்]
செவ்வனம்	செவ்வனம் cevvaṉam, கு.வி.எ. (adv.) செவ்வையாக; rightly, properly, correctly, directly, completely. "செவ்வனஞ் செல்லுஞ் செம்மை தானிலள்" (மணிமே. 3:81);. [செம் → செவ் → செவ்வனம்]
செவ்வனார்	செவ்வனார் cevvaṉār, பெ. (n.) செவ்வாம்பல் (மலை.); பார்க்க;see {šev-v-āmbal} [செம் → செவ் → செவ்வன் → செவ்வனார்]
செவ்வனிறை	செவ்வனிறை cevvaṉiṟai, பெ. (n.) நேர்விடை; direct answer. 'உயிர் எத்தன்மைத்து என்று வினாயவழி, உணர்தற்றன்மைத்து என்றல் செவ்வணிறையாம்' (தொல்.சொல். 13, சேனா.);. [செம் → செவ் → செவ்வன் + இறை]
செவ்வனே	செவ்வனே cevvaṉē, கு.வி.எ. (adv.) செம்மையாக; most property. இந்த ஓவியம் காந்தாரக் கலைமரபில் செவ்வனே அமைந்துள்ளது. [செம் → செவ் → செவ்வனே]
செவ்வாக்கு	செவ்வாக்கு cevvākku, பெ. (n.) நீண்ட வளைவு (யாழ்.அக.);; long curve. [செம் + வாக்கு. வங்கு (=வளைவு); → வாங்கு → வாக்கு]

செவ்வாப்பு	செவ்வாப்பு cevvāppu, பெ. (n.) 1. செவ்வாப்புக் சுட்டி பார்க்க;see {Sevváppu-k-katsi.} 2. காமாலை வகை (M.L.);; cyanosis. [செம் → செவ் + ஆப்பு]
செவ்வாப்புக்கட்டி	செவ்வாப்புக்கட்டி cevvāppukkaṭṭi, பெ. (n.) குழந்தைகளுக்குத் தலையிலுண்டாகும் சிவப்புக் கட்டி; a kind of erysipelas affecting the head, especially of children. [செவ்வாப்பு + கட்டி]
செவ்வாப்புக்கட்டிக்களிம்பு	செவ்வாப்புக்கட்டிக்களிம்பு cevvāppukkaṭṭikkaḷimbu, பெ. (n.) ஒரு ஏனத்தில் தேன் மெழுகை உருக்கி நெய்விட்டுப் பருத்திப் பஞ்சைச் சுட்ட சாம்பல் போட்டுக் கிளறி, இதனுடன் வசம்புசுட்ட சாம்பல், வறுத்த துருசும்' சேர்த்துக் கிளறி ஆறவைத்துச் சீலை யிலூட்டிக் கட்டிக்குப் போடும் மருந்து; a medicinal preparation comprising melted bees wax, cow's ghee, ashes of cotton, sweet flag and fried copper sulphate. This is smeared over the affected part, as a sure cure for such boils. [செவ்வாப்பு + கட்டி + களிம்பு]
செவ்வாப்பெண்ணெய்	செவ்வாப்பெண்ணெய் cevvāppeṇīey, பெ. (n.) மருந்தெண்ணெய் வகை; a medicinal oil. [செவ்வாப்பு + எண்ணெய்]
செவ்வாம்பல்	செவ்வாம்பல் cevvāmbal, பெ. (n.) செந்நிறமான அல்லிவகை (பிங்.);; red Indian water lily. மறுவ. சேதாம்பல், அரக்காம்பல், செங்குமுதம், செவ்வல்லி. [செம் → செவ் + ஆம்பல்]
செவ்வாமகம்	செவ்வாமகம் cevvāmagam, பெ. (n.) சிவப்புக் காசி தும்பை; a red variety of Benares toombay.
செவ்வாமணக்கு	செவ்வாமணக்கு cevvāmaṇakku, பெ. (n.) சிவப்பாமணக்கு (பதார்த்த.531);; variety of castor-plant. [செம் → செவ் + ஆமணக்கு]
செவ்வாமிகம்	செவ்வாமிகம் cevvāmigam, பெ. (n.) சிவப்புக் கொன்றை; red cassia tree.

செவ்வாய்'	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின் [illegible] முதற்குறிப்பாகி [illegible]
செவ்வாய்	செவ்வாய்2 cevvāy, பெ. (n.) பிடாரி கோயில் திருவிழ; festival in a {Pigiri-temple} செவ்வாய்3 cevvāy, பெ. (n.) ஒரு வகைப் பாறை மீன்; a kind of {pārai} fish.
செவ்வாய்க்கிழமை	செவ்வாய்க்கிழமை cevvāykkiḻmai, பெ. (n.) கிழமை ஏழனுள் மூன்றாவது; Tuesday, the third day of the week. [செவ்வாய் + கிழமை]
செவ்வாய்நோன்பு	செவ்வாய்நோன்பு cevvāynōṉpu, பெ. (n.) ஆண்டிற்கு இருமுறை செவ்வாய்க்கிழமை நள்ளிரவில் ஆண்கள் யாரும் அறியா வண்ணம் வேளாள மகளிர் மேற்கொள்ளும் நோன்பு; ceremony performed in secret by {Vēlāla} women twice a year on Tuesday midnights when no male, not even a babe in arms is allowed to be present. [செவ்வாய் + நோன்பு]
செவ்வாய்ப்பிள்ளையார்	செவ்வாய்ப்பிள்ளையார் cevvāyppiḷḷaiyār, பெ. (n.) செவ்வாய்நோன்பு (இ.வ.); பார்க்க;see {Seииay-пónbu} [செவ்வாய் + பிள்ளையார்]
செவ்வாய்ப்பாகம்	செவ்வாய்ப்பாகம் cevvāyppākam, பெ. (n.) சுவரை ஒன்பதாகப் பிரித்தால் அதில் மூன்றாம் பாகம்; the third part of the wall, where it was divided into 9 parts. [செவ்வாய் + பாகம்]
செவ்வாயன்	செவ்வாயன் cevvāyaṉ, பெ. (n.) செம்போத்து பார்க்க;see {Sem-bottu.} [செவ்வாய் + பாகம்]
செவ்வாயாட்சி	செவ்வாயாட்சி cevvāyāṭci, பெ. (n.) செவ்வாயின் சொந்த ஒரைகளான மேழம் நளி (விருச்சிகம்); ஆகியன (விதான.);; Aries and Scorpio, the signs of the zodiac belonging to Mars. [செவ்வாய் + ஆட்சி]

செல்வாரம்	செல்வாரம் celvāram, பெ. (n.) நில உடைமையாளரும் பயிரிடுவோரும் பிரித்துக் கொள்ளும் சரிவாரம் (இ.வ.);; equal division of the produce of a field between the owner and the cultivator. ம. செல்வாரம் [செம் → செவ் → வாரம்]
செவ்வாரை	செவ்வாரை cevvārai, பெ. (n.) ஆரைப் பூடுவகை (வின்.);; a red pseudo fern [செம் → செவ் + ஆரை]
செவ்வால்	செவ்வால் cevvāl, பெ. (n.) அரணை; horse lizard. [செம் → செவ் → வால்]
செவ்வாலம்பழம்	செவ்வாலம்பழம் cevvālambaḻm, பெ. (n.) ஆலமரத்தின் பழம்; fruit of banyan tree. [செம் → செவ் + ஆலம்பழம்]
செவ்வாலிக்கெண்டை	செவ்வாலிக்கெண்டை cevvālikkeṇṭai, பெ. (n.) ஆறு விரல (ஆறங்குல); நீளமும் வெண்ணிறமு முள்ள கடல் மீன் வகை; Seafish, silvery, attaining 6 in. in length
செவ்வாவிரை	செவ்வாவிரை cevvāvirai, பெ. (n.) ஆவிரை வகை; red cassia. [செம் → செவ் + ஆவிரை]
செவ்வாழை	செவ்வாழை cevvāḻai, பெ. (n.) மூன்று ஆண்டிற்கொரு முறை 60 முதல் 120 வரை, செந்நிறமும் நன்மணமுமுள்ள காய்கள் கொண்ட குலையினை ஈனும் வாழை வகை (G.Sm. D.I, i. 215);; a kind of plantain tree yielding red fruits of delicate flavour once in three years in large bunches of 60 to 120. ம. செவ்வாழ
செவ்வாளம்	செவ்வாளம் cevvāḷam, பெ. (n.) நேர்வாளம்; Indian croton seed. [செம் → செவ் + வானம்]

செவ்வானம்	செவ்வானம் cevvāṉam, பெ. (n.) 1. செக்கர் வானம், செந்நிறமான அந்திவானம்; red evening sky. 2. செந்நிறமுகில்; red clouds. "செவ்வானத்து வனப்புப் போன்றன" (புறநா. 4:2);. [செம் → செவ் + வானம்]
செவ்வி	செவ்வி1 cevvi, பெ. (n.) நேர்முகம் (யாழ்ப்.);; interview. செய்தியாளர் அரசுத் தலைவரைச் செவ்வி கண்டார். [செம் → செவ் → செவ்வி] செவ்வி2 cevvi, பெ. (n.) 1. காலம்; time. 2. தகுந்த சமயம்; season, appropriate occasion. "கதங் காத்துக் கற்றடங்க லாற்றுவான் செவ்வி" (குறள், 130);. 3. காட்சி; audience. "செவ்வியுங் கொடா னிவ்வியல் புரிந்தனன்" (பெருங். இலாவாண. 9:198);. 4. மலரும் பருவத்துள்ள பேரரும்பு (பிங்.);; bud about to blossom. 5. விளைச்சற் பருவம்; mature condition. "முதிர்ந்த செவ்வித் தினையினை" (கந்தபு. வள்ளி. 158);. 6. புதுமை; newness; freshness. 'காயா மலருஞ் செவ்விப்பூப்போல" (பு.வெ. 9:4. உரை);. 7. அழகு; beauty, fairness. "வண்டுறை கமலச் செவ்வி வாண்முகம்" (கம்பரா. சூர்ப்ப. 2);. 8. சுவை; taste. "நாய்பாற்சோற்றின் செவ்விகொள றேற்றா தாங்கு" (நாலடி. 322);. 9. மணம்; smell. "நாவிய செவ்விநாற" (கம்பரா. கார்கால. 35);. 10. தன்மை (வின்.);; state. condition. 11. செம்மை; propriety. "செவ்வியிற் றொடர்ந்த வல்ல செப்பலை" (கம்பரா.இராவணன்வதை. 210);. [செம் → செவ் → செவ்வி]
செவ்விஞ்சி	செவ்விஞ்சி cevviñji, பெ. (n.) எலுமிச்சஞ் சாற்றில் ஊறின இஞ்சி (சீவக. 2682, உரை);; ginger pickled in lime-juice. [செம் → செவ் + இஞ்சி]

செவ்விண்டு	செவ்விண்டு cevviṇṭu, பெ. (n.) இண்டுவகை; a species of sensitive tree. [செம் → செவ் + இண்டு]
செவ்விதின்	செவ்விதின் cevvidiṉ, வி.எ. (adv.) செவ்வனம் பார்க்க;see {SevVanam.} [செம் → செவ் → செவ்விதின்]
செவ்விது	செவ்விது1 cevvidu, பெ. (n.) நேரானது; that which is right, good, proper. [செம் → செவ் → செவ்விது] செவ்விது2 cevvidu, பெ. (n.) நன்று; expr. meaning 'very well'. "செவ்விதென் றவனுநேர" (கம்பரா. வேள்வி. 3);. [செம் → செவ் → செவ்விது]
செவ்விந்தியர்	செவ்விந்தியர் cevvindiyar, பெ. (n.) அமெரிக்கக் கண்டத்தில் வாழும் பழங்குடி மக்கள்; red Indian in America. [செவ் → செம் + இந்தியா] இந்தியாவிற்குக் கடல் வழித் தேடிவந்த கொலம்பசு என்ற மாலுமி முதலில் அமெரிக்காவை அடைந்தபோது இந்தியா எனப் பிறழ உணர்ந்தததால், அமெரிக்கப் பழங்குடிகளும் இந்தியர் எனப்பட்டனர். அவர்களின் நல்ல சிவப்புப் பூச்சு, அவர்களைச் செவ்விந்தியர் என அழைக்க ஏதுவாயிற்று
செவ்விநிறம்	செவ்விநிறம் cevviniṟam, பெ. (n.) செவ்வநிறம் பார்க்க;see {Sevvaniram.} [செவ்வநிறம் → செவ்விநிறம்]
செவ்விபார்-த்தல்	செவ்விபார்-த்தல் cevvipārttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) ஒருவன் தக்க சமயத்தை எதிர்பார்த்து நிற்றல்; to await one's convenience for audience. "செருவேன் மன்னர் செவ்விபார்த் துணங்க" (மணிமே. 25:80);. I [செவ்வி + பார்-.]

செவ்விய	செவ்விய1 cevviya, பெ.எ. (adj.) நேர்மையான; guile-less, righteous, regular. "செவ்விய தீவிய சொல்லி" (கலித். 19);. 2. வாழ்க்கை வழிமுறைகள் முதலியவற்றைக் குறிக்கையில் சிறந்த; most proper, excellent. செவ்விய வாழ்விற்குத் திருவள்ளுவரின் அறவுரைகளே போதுமானவை (உவ.);. [செம் → செவ் → செவ்விய] செவ்விய2 cevviya, பெ.எ. (adj.) சிவந்த; red. அவளின் செவ்விய இதழ்களும் நீண்ட விரல்களும் கவர்ச்சியாக இருந்தன. [செம் → செவ் → செவ்விய]
செவ்வியம்	செவ்வியம் cevviyam, பெ. (n.) 1. ஐம் மூலத்தொன்று; one of the five meidicinal roots. 2. மிளகுக் கொடி; black pepper creeper. 3. மலை வெற்றிலைக் கொடி; mountainbeteal Creeper. 4. கடைச்சரக்குகள் 64ல் ஒன்று; one of the 64 bazaar drugs as contemplated in Tamil medicine. ம. செவியம் [செம் → செவ் → செவ்வியம்]
செவ்வியல்	செவ்வியல் cevviyal, பெ. (n.) மரபுவழிப்பட்ட சிறந்த கலை அல்லது இலக்கியம்; classicalism. [செம் → செவ் → செவ்வியல்]
செவ்வியன்	செவ்வியன் cevviyaṉ, பெ. (n.) நேர்மையானவன்; good, upright perrson, virtuous man a family man. "செவ்விய ரல்லார் செவிகொடுத்துங் கேட்கலார்" (நாலடி, 322);. [செம் → செவ் → செவ்வியல்]
செவ்வியான்	செவ்வியான் cevviyāṉ, பெ. (n.) செவ்வியன் பார்க்க;see {sewiyan.} "செவ்வியான் கேடும்" (குறள், 169);. [செம் → செவ் → செவ்வியன் → செவ்வியான்]
செவ்வியோன்	செவ்வியோன் cevviyōṉ, பெ. (n.) செவ்வியன் பார்க்க;see {sewwiyam,} "செவ்வியோர்க் களித்தலும்" (புறநா. 29:9);. [செவ்வியன் → செவ்வியோன்]

செவ்வியைபு	செவ்வியைபு cevviyaibu, பெ. (n.) யாப்பிலக்கண நெறி (விதி);களுள் ஒன்று; a grammatical point in composing poems. [செம் → செவ் + இயைபு]
செவ்விரியன்	செவ்விரியன் cevviriyaṉ, பெ. (n.) சிவப்பு விரியன் பாம்பு; red viper snake. [செம் → செவ் + விரியன்]
செவ்விருக்கை நாடு	செவ்விருக்கைநாடு cevvirukkaināṭu, பெ. (n.) ஆழ்வார்திருநகரிக்கு அருகிலிருந்த பழைய நாட்டுப் பெயர்; name of small country near {Alvār-dirunagari.} "செவ்விருக்கை நாட்டு சக்கரபாணி நல்லூர்" (தெ.க.தொ. 26, கல். 492-4);. [செம் → செவ் + இருக்கை + நாடு]
செவ்விரும்பகக் களிமண்	செவ்விரும்பகக்களிமண் cevvirumbagaggaḷimaṇ, பெ. (n.) செந்நிற இரும்புக் களிமண் கலந்த மண்; laterite. [செம் → செவ் + இரும்பக + கனிமண்]
செவ்விருள்	செவ்விருள் cevviruḷ, பெ. (n.) சிவப்பு இருள மரம்; a red variety tree. [செம் → செவ் + இருள்]
செவ்விலைக்கள் ளி	செவ்விலைக்கள்ளி cevvilaikkaḷḷi, பெ. (n.) சிவப்பு இலைக்கள்ளி; a kind of milk hedge with red leaves used for rejuvenation. [செம் → செவ் + இவை + கள்ளி]
செவ்விழிநோய்	செவ்விழிநோய் cevviḻinōy, பெ. (n.) கண் சிவந்து காணும் கண்நோய்; redness of the eye disease. [செம் → செவ் + விழிநோய்]
செவ்விளகி	செவ்விளகி cevviḷagi, பெ. (n.) செவ்விறகி (வின்.); பார்க்க;see {šev-v-iragi.}

செவ்விளநீர்	செவ்விளநீர் cevviḷanīr, பெ. (n.) செந்தெங்கின் இளங்காய்; tender coconut of red or yellow colour. "செவ்விள நீருந் தேர்வென்" (கம்பரா. நாடவிட்ட 43);. க. கெம் பெளநீர் [செம் → செவ் + இளநீர்]
செவ்விளிம்பன்	செவ்விளிம்பன் cevviḷimbaṉ, பெ. (n.) சிவக்கத் தோய்ந்த விளிம்பினையுடைய ஆடை (வீரசோ.தொகை.8);, சிவப்புக் கரையிணை யுடைய ஆடை; red-bordered cloth. [செவ் + விளிம்பன்]
செவ்விளை	செவ்விளை cevviḷai, பெ. (n.) செவ்விளநீர் பார்க்க;see {Sev-V-Ilanir.}
செவ்விளைக்கெவுளி	செவ்விளைக்கெவுளி cevviḷaikkevuḷi, பெ. (n.) உட்புறம் சிவந்தும் வெளிப்புறம் வெளுத்தும் உள்ள காய்களைக் கொண்ட தென்மை வகை; a kind of coconut tree which yields nuts of white in outter portion and red in inner portion. [செவ்விளை + கெவுளி]
செவ்விறகி	செவ்விறகி cevviṟagi, பெ. (n.) கழுதைவண்டு (வின்.);; a kind of large beetle. [செம் → செவ் + இறகி. இறகு → இறகி]
செவ்விறகுக்கொண்டைக்குயில்	செவ்விறகுக்கொண்டைக்குயில் cevviṟaguggoṇṭaigguyil, பெ. (n.) செம்பழுப்பு நிற இறக்கைகளையுடையதும், தலையில் கொண்டை போன்ற அமைப்பை யுடையதுமான பறவை; red-winged crested cuckoo. [செவ்விறகு + கொண்டைக்குயில்] இது கடலைக் குயிலைப் போன்ற தோற்றம் உடையது. முதுகு பளபளப்பான கருப்பு நிறத்துடனும் மேவாய், தொண்டை மேல் மார்பு ஆகியன துருச் சிவப்பு நிறத்துடனு:ம காணப்படும்.
செவ்வினையாளர்	செவ்வினையாளர் cevviṉaiyāḷar, பெ. (n.) நற்செய்கை யுடையோர்; men of virtuous deeds. "செவ்விளையாளர் சேரார் நம்பதிக்கு" (பெருங். உஞ்சைக். 49:52);. [செம் → செவ் + வினையாளர்]

செவ்வு	செவ்வு1 cevvu, பெ. (n.) 1. செம்மை (யாழ்.அக.);; redness. 2. நேர்மை; straightness. "ஆருயிர் செவ்விராது" (கம்பரா. காட்சி.29);. 3. திக்கு; direction. இந்தச் செவ்வுக்குப் போனால் கோயிலைக் காணலாம் (நாஞ்.);. ம. செவ்வு;க. ச்ய், செய், செய்;தெ. சசி;து. சச்சி [செம் → செவ் → செவ்வு] செவ்வு2 cevvu, பெ. (n.) முத்துக்களின் அளவு வகை; a unit in counting pearls. [செம் → செவ் → செவ்வு]
செவ்வெண்	செவ்வெண் cevveṇ, பெ. (n.) பெயர் வினைகளுள் எண்ணிடைச் சொல் தொக்கு வருந்தொடர்; noun or verbs used co-ordinately in a sentence without conjunctive particles. "பெயர்க்குரி மரபிற் செவ்வெ ணிறுதியும்" (தொல்.சொல்.290);. [செம் → செவ் + எண்]
செவ்வெண்ணெய்	செவ்வெண்ணெய் cevveṇīey, பெ. (n.) பிறந்தவுடன் குழந்தையுன் வாயில் தடவும் தேன் அல்லது சருக்கரை கலந்த ஆமணக் கெண்ணெய்; castor oil, sweetened with honey or cane-sugar and applied to the tongue and lips of an infant, at birth. [செம் → செவ் + எண்ணெய்]
செவ்வெருக்கு	செவ்வெருக்கு cevverukku, பெ. (n.) சிவப்புப் பூப்பூக்கும் மலையெருக்கு; mountain mader yielding red flower. [செம் → செவ் + எருக்கு]
செவ்வெலி	செவ்வெலி cevveli, பெ. (n.) சிவப்பு நிறமுடைய எலி வகை; antelope rat. [செம் → செவ் + எலி]
செவ்வெள்ளையிறுங்கு	செவ்வெள்ளையிறுங்கு cevveḷḷaiyiṟuṅgu, பெ. (n.) சோள வகை (விவசாயி. 3);; a kind of mazie. [செம் → செவ் + வெள்ளை + இறுங்கு. இறுங்கு = சோளம்]

செவ்வே	செவ்வே cevvē, கு.வி.எ. (adv.) 1. நன்றாக; righly, correctly. "செவ்வே நெஞ்சா னினைப்பரிதால்" (திருவிருத். 98);. 2. நேரே; directly, straightly. "செவ்வே பாரிற்செல்கின்ற வறுமையை நோக்கினன்" (கம்பரா. முதற்போர். 216);. 3. நிலைக்குத்தாக; perpendicularly, straight up. "நீறு செவ்வே யிடக்காணில்" (திவ். திருய்.4.4:7);. ம. செவ்வே [செம் → செவ் → செவ்வே]
செவ்வேள்	செவ்வேள் cevvēḷ, பெ. (n.) முருகக்கடவுள்; god Murugan. "வென்றிச் செவ்வேள் வேலன் பாணியும்" (சிலப். 25:25);. [செம் → செவ் → செவ்வேள்]
செவ்வை	செவ்வை cevvai, பெ. (n.) 1. நேர்மை; correctness, straightness. "தேமொழி யுரைத்தது செவ்வை நன்மொழி" (சிலப்.வழக். 68);. 2. மிகுதி; abundance. செவ்வையாய்க் கொடுத்தான். 3. வழி முதலியவற்றின் செப்பம்; evenness, smoothness. "அந்த வழி செவ்வையாக உள்ளது. 4. சரியான நிலை; sound condition, as of mind, body, etc., அ வனுக்கு உடம்பு செவ்வையில்லை. 5. சீர்மை, சிறப்பு; proper manner or order. ஒவ்வொன்றையும் தனித்தனியாக விளக்கினார். ம. செவ்வ [செம் → செவ் → செவ்வை] {Ševv-ei,} equal, level, correct; base {Sev} or {še.} Anasalised, adjectival form of the same root is {Šen- e.g., Šen-Damil}, correct {Tamil,} the classical dialect of the Tamil language. From {še, šev,} or {šen.} is formed {šemme-ei (Šem-mei);,} an abstract of the same meaning as sevvei. Comp. Heb.{šhāvāh;
செவ்வைக்கேடு	செவ்வைக்கேடு cevvaikāṭu, பெ. (n.) ஒழுங்கீனம்; unrighteous conduct. "அவன் செவ்வைக்கேட்டுக்கு ஈடாகத் தானுஞ் செவ்வைக் கேடனாய்க் கொண்டபடி" (ஈடு, 4. 8:6);. [செவ்வை + கேடு]
செவ்வைச்சூடு வார்	செவ்வைச்சூடுவார் cevvaiccūṭuvār, பெ. (n.) ஆரியப்பப்புலவரால் இயற்றப்பட்டதாகத் தவறி வழங்கும் தமிழ்த் தொன்மம் (பாகவத புராணம்); பாடியவரும், இராமநாதபுரம் மாவட்டம் வேம்பத்தூரில் வாழ்ந்தவருமான புலவர்; a native of {Vémbattir} in Ramnad District, author of the Tamil {Bāgavadam,} wrongly ascribed to a fictitious poet {Ariyappap-pulavar.}

செவ்வைப்பூசல்	செவ்வைப்பூசல் cevvaippūcal, பெ. (n.) அறப்போர்; righteous warfare. "வழியல்லா வழியிலே இளைப்பிக்கையன்றிக்கே செவ்வைப் பூசல் செய்து இளைப்பித்த படி' (ஈடு,7.4:1);. [செவ்வை + பூசல்]
செவ-த்தல்,	செவ-த்தல், cevattal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) சிவத்தல்; செந்நிறமாதல்; redden, to be red. [சிவ → செவ-.]
செவகி	செவகி cevagi, பெ. (n.) நிலக்குமிழ்; small Cashmere tree.
செவணை	செவணை cevaṇai, பெ. (n.) செவிடு (இ.வ.); deathess. [செவி + அணை]
செவத்தம்	செவத்தம் cevattam, பெ. (n.) ஒருவகை முருங்கை மரம்; a kind of moringa tree.
செவந்தரை	செவந்தரை cevandarai, பெ. (n.) துலை (ஐப்பசி);, நளி (கார்த்திகை); சிலை (மார்கழி); மாதங்கள் ஒன்றில் கோலாட்டத்துடன் இளம் பெண்கள் கொண்டாடும் ஒரு விழா; a festival celebrated by girls with {kölättam.}
செவந்தன்	செவந்தன் cevandaṉ, பெ. (n.) பூவன் வாழை; a kind of plantain tree. [செம் → செவ் → செவ → செவந்தன்]
செவந்தி	செவந்தி cevandi, பெ. (n.) செவ்வந்தி பார்க்க;see {Sevvandi.} ம. செவந்தி; : க. சேவந்தி;தெ. சேமந்தி. [செம் → செவ் → அந்தி – செவ்வந்தி → செவந்தி] த. செவந்தி → Skt. {Sèvafi}
செவரியாடு	செவரியாடு cevariyāṭu, பெ. (n.) செவ்வரியாடு பார்க்க;see {Sevvari-y-ādu.} [செவ்வரியாடு → செவரியாடு]

செவல்	செவல் ceval, பெ. (n.) 1. சிவலை; ruddy person or animal. 2. செம்மண் நிலம்; soil of light red colour. செவனிலம். [செம் → செவ் → செவல்]
செவல்காடு	செவல்காடு cevalkāṭu, பெ. (n.) செம்மண் நிலம்; red soil. கடலை விளைச்சலுக்கு செவல்காடு சிறந்தது (உ.வ.); மறுவ. செவ்வல், செவல்தரை, செம்மண் (பூமி); நிலம். [செவல் + காடு]
செவல்தரை	செவல்தரை cevaltarai, பெ. (n.) செம்மண் நிலம்; red soil. மறுவ. செவல்காடு, செவ்வல் [செவல் + தரை]
செவலை	செவலை cevalai, பெ. (n.) 1. செந்நிறமான விலங்கு; reddish animal, as a bull. செவலைக்காளை. 2. சிவப்பான ஆள்; person of light complexion. 3. சிவப்பு நிறமுள்ளது; that which is red. [சிவலை → செவலை]
செவி	செவி1 cevi, பெ. (n.) ear. "ஐந்தறி வதுவே யவற்றொடு செவியே" (தொல். பொருள். 582);. செவிகிழிவது போல ஓசை வருகிறது. 2. கேட்கை; hearing. 3. ஏனத்தின் காது வளையம்; ear shaped handle of a vessel. "விழுத்தகு மணிச் செவி . . . படியகம்" (சீவக. 2472);. 4. வீணையின் முறுக்காணி; the screw of a lute. மறுவ. காது ம. செவி;க. கிவி, கிமி;தெ. செவி;து. கெபி;கோத. கெவ்;துட. கிவ்ய்;குட. கெவின்;கோண். கவீ;கூ. க்ரிள;நா. கெவ்;பர். கொகொன்;குரு. கெம்தா;மா. க்வெத்வு;பிரா. கப்;பட. கிவி{§evi,} Tam; chevi. Mal. - Tel., the ear, Can. kivi, Tulu keppi. Comp. {šrava,} the ear, Sans., from {šru,} to hear (CGDFL. 584);. [செவிள் → செவி.] செவி2 cevi, பெ. (n.)

செலிக்கட்டி	செலிக்கட்டி celikkaṭṭi, பெ. (n.) காதில் உண்டாகும் அழற்சி; a bscess or boil of the ear. [செவி + கட்டி]
செவிக்கரப்பன்	செவிக்கரப்பன் cevikkarappaṉ, பெ. (n.) காதிலுண்டாகும் கரப்பான் நோய்; eczema of the ear. [செவி + கரப்பான்]
செவிக்காயம்	செவிக்காயம் cevikkāyam, பெ. (n.) காதுக் குறும்பி (இ.வ.);; car wax. மறுவ. காதுப்பீ, காதழுக்கு [செவி + காயம். காயம் = செறிவான அழுக்கு]
செவிக்குத்து	செவிக்குத்து cevikkuttu, பெ. (n.) காது நோவு; ear-ache. ம. செவிக்குத்து. [செவி + குத்து]
செவிக்குழல்	செவிக்குழல் cevikkuḻl, பெ. (n.) செவிக்குள் வழி; ear cavity. [செவி + குழல்]
செவிக்குழி	செவிக்குழி cevikkuḻi, பெ. (n.) காதினுட் பக்கமுள்ள பள்ளம்; labyrinth of the ear. [செவி + குழி]
செவிக்குறடு	செவிக்குறடு cevikkuṟaḍu, பெ. (n.) காதிற்குள் செலுத்துங்கருவி; car forceps for extracting foreign bodies. [செவி + குறடு]
செவிக்கெட்டு-தல்	செவிக்கெட்டு-தல் cevikkeṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கேள்வியிற்படுதல்; to reach one's cars. [செவி(க்கு); + எட்டு-.]

செவிக்கேறு-தல்	செவிக்கேறு-தல் cevikāṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கேள்வியிற்படுதல் (யாழ்.அக.);; to reach one's ears. 2. கேட்டற் கினிதாயிருத்தல் (இ.வ.);; to be pleasing to one's ears. புலவர் பேச்சை அவன் செவிக்கேற்றினான் (உ.வ.);. [செவிக்கு + ஏறு-.]
செவிகடி-த்தல்	செவிகடி-த்தல் cevigaḍittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) செவிதின்னு-பார்க்க;see {sewi-dimmu.} [செவி + கடி-.]
செவிகொடு-த்தல்	செவிகொடு-த்தல் cevigoḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கேட்டற்குக் காது கொடுத்தல்; to give ear, attend, listen. "செவி கொடுத்துங் கேட்கலார்" (நாலடி, 322);. ஆசிரியரின் உரைக்குச் செவி கொடுக்க வேண்டும் (உ.வ.); ம. செவிகொடுக்க [செவி + கொடு-.]
செவிகொள்(ளு)-தல்	செவிகொள்(ளு)-தல் cevigoḷḷudal, 13 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கேட்டல்; to hear, listen to. "கட்டுரை செவிகொளா" (நீதிநெறி, 31);. பெரியோர் சொல்லைச் செவி கொள்ள வேண்டும் (உ.வ.); [செவி + கொள்-.]
செவிச்சுவை	செவிச்சுவை ceviccuvai, பெ. (n.) செவியால் நுகரப்படும் இருவகைச் சுவை; two kinds of pleasure heard by the car. [செவி + சுவை] 'செவியால் நுகரப்படும் சுவைகளாவன': சொற் சுவையும், பொருட்சுவையும். அவற்றுள் சொற்கவை குணம், வப்புனை (அலங்காரம்); என இரு வகைத்து. பொருட்சுவை காமம், நகை, இரக்கம், வீரம்
செவிச்செல்வம்	செவிச்செல்வம் ceviccelvam, பெ. (n.) கேள்வியறிவாகிய பெருஞ்செல்வம்; the wealth of knowledge acquired through the ear. "செல்வத்துட் செல்வஞ் செவிச் செல்வம்" (குறள், 411);. [செவி + செல்வம்]
செவிச்சொல்	செவிச்சொல் ceviccol, பெ. (n.) காதில் கமுக்கமாக (இரகசியமாக); ஒதுகை; whispering. [செவி + சொல்]

செவிசாய்-த்தல்	செவிசாய்-த்தல் cevicāyttal, 4 செ.கு.வி (v.i.) 1. சொல்வதைக் கேட்கச் செவி தாழ்த்தல்; to incline one's ear. "இகுத்த செவி சாய்த் தினியிளிப் பட்டன" (கலித். 95);. தொழிலாளர்களின் கோரிக்கைக்கு நிருவாகம் செவி சாய்க்க மறுக்கிறது. 2. விருப்பமுடன் கேட்டல்; hearing with interest. பெரியோர் கூற்றுக்குச் செவி சாய்க்கவேண்டும் (உ.வ.);. [செவி + சாய்-.]
செவிட்டாம்பாம்பு	செவிட்டாம்பாம்பு ceviṭṭāmbāmbu, பெ. (n.) செவியான் பார்க்க;see {ševiyān} [செவிடு → செவிட்டான் + பாம்பு]
செவிட்டு	செவிட்டு1 ceviṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) கொல்லுதல் (பிங்.);; to crush, destroy, kill. மறுவ. கோறல், சாகடித்தல் [சவட்டு → செவிட்டு-.] செவிட்டு2 ceviṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.i.) கூர்ந்து நோக்குதற்குக் கண் முதலியவற்றை ஒரு பக்கமாகச் சாய்த்தல்; to incline to one side, as one's eyes in examining closely. "விசயனென்பான் வெங்கணை செவிட்டி நோக்கி" (சீவக. 2191);. மறுவ. தலை சாய்த்தல், சிறக்கணித்துக் கேட்டல், [சாய் - சார் → சார்த்து → சாட்டு →செவிட்டு-.] செவிட்டு3 ceviṭṭu, பெ. (n.) கன்னம்; cheek.
செவிட்டுப்பயல்	செவிடு செவிட்டு செவிட்டுப்பயல் ceviṭṭuppayal, பெ. (n.) செவிடன் பார்க்க;see {ševidan. } [செவிடு + பயல்]
செவிட்டுவிரியன்	செவிட்டுவிரியன் ceviṭṭuviriyaṉ, பெ. (n.) விரியன் பாம்புவகை; russell's viper. [செவிடு + விரியன்]

செவிடன்	செவிடன் cevịdaṉ, பெ. (n.) காது கேளாதவன் (திவா.);; deaf man. ம. செவிடன், செகிடன்;தெ. செவிடி;க., பட. கிவட்;கோத. கெவ்டன்;கொலா. செவட்க் [செவிடு + அன்]
செவிடி	செவிடி cevịḍi, பெ. (n.) காது கேளாதவள்; deaf woman. க. கிவுடி;பட. கிவடி [செவிடன் → செவிடி]
செவிடு	செவிடு1 cevịḍu, பெ. (n.) 1. கேட்கும் திறன் இல்லாமை, காது கேளாமை, deatness. "செவிடா யொழிகென் செவி" (பு.வெ. சிறப்.3);. விபத்தில் அவனுக்குக் காது செவிடாகி விட்டது. 2. காது கேளாதவன்-வள்-து; deaf person or animal. "கூனுங் குறளு மூமுஞ் செவிடும்" (மணிமே. 12:97);. சத்தமாகச் சொல்ல வேண்டாம், நான் ஒன்றும் செவிடு இல்லை. ம. செவிடு, செகிடு;க., பட கிவடு [செவி → செவிடு] செவிடு2 cevịḍu, பெ. (n.) 1. செவியை ஒட்டிய கன்னம்; cheek. உன் செவிட்டிலே அடிப்பேன் (இ.வ.);. 2. காதணி வகை; an ear-ornament. [செகிள் → செவின் → செவிடு] செவிடு3 cevịḍu, பெ. (n.) ஆழாக்கில் ஐந்தில் ஒன்றாகிய அளவு (தொல். எழுத்து. 165, உரை);; a small measure consisting of 360 grains of paddy = 1/5 ollock. "மிளகமுது இரண்டரைச் செவிடும்" (தெ.க.தொ. 154);. ம. செவிடு
செவிடுசெல்(லு)-தல்	செவிடுசெல்(லு)-தல் sevịduselludal, 13 செ.கு.வி. (v.i.) செவிடுபடு- பார்க்க;see {Sevidu-padu-.} "செவிடுசெல்லக் கிழிந்தன திசைகள்" (கம்பரா. நாகபாச. 104);. [செவிடு + செல்(லு);-.]

செவிடுபடு-தல்	செவிடுபடு-தல் ceviḍubaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஓசை மிகுதியால் காது கேளாது போதல்; to be deafened with noise. "செவி செவிடுபடுபு முடிக ளதிர" (பரிபா. 2:39);. 2. செவிடெறி- பார்க்க;see {Seviders} தெ. செவுடுபடு. [செவிடு + படு-.]
செவிடெறி-தல்	செவிடெறி-தல் ceviḍeṟidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) உரத்த வோசையால் அலைவுறுதல்; to be stunned with deafening noise. "திசைகளோடு மலை செவி டெறிந்து" (கம்பரா. நாகபாச. 61);. [செவிடு + எறி-.]
செவித்துறண்டி	செவித்துறண்டி cevittuṟaṇṭi, பெ. (n.) குறும்பி வாங்கி (இ.வ.);; ear-pick. ம. செவித்தோண்டி [செவி + துறண்டி]
செவிதின்(னு)-தல்	செவிதின்(னு)-தல் cevidiṉṉudal, 14 செ.குன்றாவி. (v.t.) கமுக்கமாக (இரகசியமாக); ஓதுதல் (வின்.);; to whisper. [செவி + தின்-.]
செவிநிறக்கல்	செவிநிறக்கல் ceviniṟakkal, பெ. (n.) மாந்தளிர்க்கல் (வின்.);; a stone. [செவ்வி → செவி + நிறக்கல்]
செவிப்படு-தல்	செவிப்படு-தல் cevippaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) கேட்கப்படுதல்; to be heard. "ஆபரண வொலி செவிப்படா நின்றது" (ஈடு, 10. 6:6, வியா. பக். 200);. [செவி + படு-.]
செவிப்படுத்து-தல்	செவிப்படுத்து-தல் cevippaḍuddudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) காதில் மெல்ல அறிவித்தல்; to inform, as news. [செவி + படுத்து-.]
செவிப்பண்	செவிப்பண் cevippaṇ, பெ. (n.) நீர்க்கரகத்தை அடக்கி வைக்கப் பயன்படும் பிரம்புக் கூடை (வின்.);; a cane basket for keeping water-ewer. [செவ்வி → செவி + பண்]

செவிப்பறை	செவிப்பறை cevipparai, பெ. (n.) உட்பகுதியில் ஒலியை உணர்வதற்காக இருக்கும் மெல்லிய தோலாலான உறுப்பு; cardrum. [செவி + பறை.]
செவிப்பறைபறை-தல்	செவிப்பறைபறை-தல் cevibbaraibaraidal, செ.குன்றாவி. (v.t.) மந்திர முதலியவற்றைப் பிறர் செவியிற்படாது கமுக்கமாக (இரகசியமாக); ஓதுதல்; to mutter inaudibly, as mantras. 'செவிப்பறை பறைந்து ஜபிக்கிறது என்ப' (ஈடு, 3. 5:5.);. [செவிப்பறை + பறை.]
செவிப்பாடு	செவிப்பாடு1 cevippāṭu, பெ. (n.) காதிற் புகுகை (ஈடு, 9. 9:1);; entering the ear. [செவி + பாடு] செவிப்பாடு2 cevippāṭu, பெ. (n.) கேள்வி யின்பம்; harmony, as of music. 'இசைக்கு எவ்வளவு செவிப்பாடுண்டு அவ்வளவும் பாதகமாம்' (ஈடு, 9. 9:1);. [செவ்வி + பாடு.]
செவிப்பாம்ப	செவிப்பாம்ப1 cevippāmba, பெ. (n.) செவியான் (இ.வ.); பார்க்க;see {ševiyān.} ம. செவிப்பாம்பு [செவி + பாம்பு]
செவிப்பாம்பு	செவிப்பாம்பு2 cevippāmbu, பெ. (n.) மாட்டுக் குற்றவகை (பெரிய மாட். 20);; A blemish in cattle.
செவிப்புலன்	செவிப்புலன் cevippulaṉ, பெ. (n.) காதாலுணரும் ஓசையுணர்வு; sense of hearing. [செவி + புலன்]
செவிப்புற்று	செவிப்புற்று cevippuṟṟu, பெ. (n.) காதுநோய் வகை (வின்.);; a kind of eruption about the ears. [செவி + புற்று]
செவிப்பூ	செவிப்பூ, cevippū, பெ. (n.) மகளிர் காதணி வகை; an ear-ornament of women. "தோடே செவிப்பூவே" (திவ். திருப்பா. 27);. [செவி + பூ]

செவிப்பூரான்	செவிப்பூரான் cevippūrāṉ, பெ. (n.) செவியான் (வின்.); பார்க்க;see {ševiyān.} ம.செவிப்பூரம் [செவி + பூரான்]
செவிபடுவாதம்	செவிபடுவாதம் cevibaḍuvātam, பெ. (n.) காது கேளாமற் போகச் செய்யும் நோய் வகை (வின்.);; disease of the ear causing deafness. [செவி + படு + வாதம்]
செவிபிடி-த்தல்	செவிபிடி-த்தல் cevibiḍittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) விளையாட்டில் வெற்றிக் குறியாகத் தோற்றவன் காதைப்பிடித்தல் (வின்.);; to seize one by the ear in token of winning, as in games. [செவி + பிடி-]
செவிமடல்	செவிமடல் cevimaḍal, பெ. (n.) காதின் வெளியுறுப்பு; external ear. திருடன் அவள் செவிமடலோடு நகையை அறுத்துக் கொண்டு போய் விட்டான். 2. செவிமலர் (இ.வ.); பார்க்க;see {Sevi-malar.} [செவி + மடல்]
செவிமடு-த்தல்	செவிமடு-த்தல் cevimaḍuttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) கேட்டல்; to drinkin by the ears, hear. "மாருதி வினய வார்த்தை செவிமடுத் தமிழ்தின் மாந்தி" (கம்பரா. விபீடண. 106);. அந்த இனிய பாடலைக் கொஞ்சம் செவிமடுத்துக் கேள். [செவி + மடு-.]
செவிமத்திபம்	செவிமத்திபம் cevimattibam, பெ. (n.) செவி மந்தம் (இ.வ.); பார்க்க;see {Sevi-mandam.} [செவி + மத்திபம்]
செவிமந்தம்	செவிமந்தம் cevimandam, பெ. (n.) காதுமந்தம் (யாழ்.அக.);; dullness of hearing, deafness. [செவி + மந்தம்]

செவிமலர்	செவிமலர் cevimalar, பெ. (n.) 1. மகளிர் காதணி வகை (சூடா.);; an ear-ornament of women. 2. தெய்வத்திருமேனிகளில் அணிவிக்கும் செவியணி; gold or silver ears put on idols on special occasions. 3. காதுநோய் நீங்கியது பற்றி வேண்டுதலாகச் செலுத்தும் செவியுருவம்; gold or silver ears presented as votive offerings by persons recovering from diseases of the ear. [செவி + மலர்] செவிமலர்2 cevimalar, பெ. (n.) உட்செவி inner ear. செவி
செவிமலர்ப்பூ	செவிமலர்ப்பூ cevimalarppū, பெ. (n.) மகளிர் காதணி வகை; an ear-ornament of women. [செவி + மலர்ப்பூ]
செவிமறை	செவிமறை cevimaṟai, பெ. (n.) செவியில் மறுவையுடைய எருது; bull having a spot in its ears. "செவிமறை ... நுண்பொறி வெள்ளை" (கலித். 101);. [செவி + மறை]
செவிமாட்டு-தல்	செவிமாட்டு-தல் cevimāṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) பிறர் காதில் வலிய நுழைத்தல்; to force into one's car. "கற்றன கல்லார் செவி மாட்டி" (நீதிநெறி. 25);. [செவி + மாட்டு-.]
செவியடி	செவியடி1 ceviyaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) செவியினை ஆட்டுதல் (வின்.);; to flap the ears, as an elephant. [செவி + அடி-.] செவியடி2 ceviyaḍi, பெ. (n.) 1. காதின் அடிப்பகுதி; temple, the part about the front of the ear. "கண்டிடுஞ் செவியடிப்பேர் சூளிகை" (சூடா. 3:8);. 2. களத்தில் கதிரடித்தவுடன் நெற்பட்டரை வைத்திருந்த இடம் (தஞ்சை.);; place where grain is temporarily stored on the threshing-floor immediately after it is threshed. [செவி + அடி]
செவியம்	செவியம்1 ceviyam, பெ. (n.) செவ்வியம் (வின்.); பார்க்க;see {Sevviyam.} ம. செவ்வியம் [செவ்வியம் → செவியம்]

செவியறிவு	செவியறிவு ceviyaṟivu, பெ. (n.) செவியறிவுறூஉ பார்க்க; see {evi-y-ariyuriu.} "ஒண்பாச் செவியறி வென்றிப் பொருண்மிசை" (காரிகை. செய். 15);. [செவி + அறிவு]
செவியறிவுறுத்து-தல்	செவியறிவுறுத்து-தல் ceviyaṟivuṟuddudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) நல்லறிவு புகட்டுதல்; to give active, counsel. "மந்திரத்தை நல்கி. . . செவியறிவுறுத்தல் செய்தான்" (கந்தபு. அகரர்யாக.33);. [செவியறிவு + உறுத்து-.]
செவியறிவுறூஉ	செவியறிவுறூஉ ceviyaṟivuṟūu, பெ. (n.) 1. அரசர் முதலியோர்க்குச் செவிக்கண் நிற்கச் கூறும் அறம்; instruction in the path of virtue, given to kings, etc. "வாயுறை வாழ்த்தே செவியறிவுறூஉ" (தொல்.பொருள். 423);. 2. அரசர்க்கு நல்லறிவு புகட்டுதலைக் கூறும் புறத்துறை (பு.வெ. 9:33);; theme of instructing the king in the path of virtue. 3. செவியறிவுறூஉ மருட்பா (தொன். 283); பார்க்க;see {sewi-y-atiV-urtiu-maru!-pa.} [செவியறிவு + உறூஉ]
செவியறிவுறூஉ மருட்பா	செவியறிவுறூஉமருட்பா ceviyaṟivuṟūumarutpā, பெ. (n.) அரசர்க்கு அறமுறைகளைக் கூறுவதும் மருட்பாவால் அமைந்ததுமாகிய ஒரு சிற்றிலக்கிய வகை (காரிகை, செய். 15, உரை);; a kind of poem in {marutpā} metre instructing the king in the path of virtue. [செவியறிவு + உறூஉ + மருட்பா]
செவியறை	செவியறை ceviyaṟai, பெ. (n.) 1. காது அறுபட்டவன் (நன். 139, மயிலை);; one whose ear has been cut off or mutilated. 2. காது கேளாதவன் (வின்.);; a deaf person. மறுவ. செவிடன் [செவி + அறை. அறு → அறை] ஒ.நோ. கண்ணறை, மூக்கறை
செவியன்	செவியன் ceviyaṉ, பெ. (n.) நீண்ட செவியுடைய முயல் (நாஞ்.);; hare. [செவி → செவியன்]
செவியான்	செவியான் ceviyāṉ, பெ. (n.) காதுக்குள் புகுந்து துன்புறுத்தும் சிறு பூரான் வகை; a kind of small centipede believed to get into the ears and cause pain. [செவி → செவியான்]
செவியிலி	செவியிலி ceviyili, பெ. (n.) செவியறை (நன். 283, மயிலை.); பார்க்க;see {Sevi-y-arai,} [செவி + இலி. ஒ.நோ. கண்ணிலி]

செவியுறு-தல்	செவியுறு-தல் ceviyuṟudal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) கேட்டல், காதுகொடுத்துக் கேட்டல்; to hear, listen to. "யாது மொன்று செவியுற்றிலார்" (கம்பரா. நாகபாச. 68);. வ. ச்ரு [செவி + உறு-.]
செவை	செவை cevai, பெ. (n.) செவ்வை பார்க்க;see{sewai:} 'நீ செவைக்கு வரமாட்டாய்' (வின்.);. [செவ்வை → செவை]
செழி	செழி1 ceḻittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தழைத்தல்; to thrive, flourish, grow well, as vegetation. மழைக்குப் பின் செடி நன்கு செழித்து வளர்ந்துள்ளது. 2. சிறப்புற்ற நிலையில் இருத்தல்; to prosper, as a kingdom family,country. "அடியேனுஞ் செழிக்க" (திருப்பு .218);. 3. வளமிகுதல்; to be fertile. செழித்த சீமை. 4.அளவுக்கு மிஞ்சியிருத்தல் (இ.வ.);; to be superabundant. ம. செழிக்க [செழு → செழி-.] செழி2 ceḻittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) முகமலர்ச்சி யுறுதல்; to be cheerful, as countenance. செழித்தமுகமுள்ளவன். [செழு → செழி-.] செழி3 ceḻidal, செ.கு.வி.(v.i.) வளர்தல்; to grow; to increase. "செழிகின்ற தீப்புகு விட்டிலின்" (திருவாச. 6:5);. [செழு → செழி-.]
செழிச்சி	செழிச்சி ceḻicci, பெ. (n.) செழிப்ப (வின்.); பார்க்க;see {Selippu} [செழி – செழிச்சி]

செழிஞர்	செழிஞர் celiñar, பெ. (n.) செழியன் பார்க்க;see {Selyan.} [செழியன் → செழிஞர்]
செழித்தகல்	செழித்தகல் celittagal, பெ. (n.) கக்கான்கல் (வின்.);; lime-stone. [செழி → செழித்தல் + கல்]
செழிப்பம்	செழிப்பம் celippam, பெ. (n.) செழிப்பு பார்க்க;see {Selippu.} மறுவ. வளமை, செழுமை.
செழிப்பு	செழிப்பு celippu, பெ. (n.) 1. வளம்; fertility, flourishing, condition, prosperity. 2. பொருள் நிறைவு; plenteousness, abundance, fulness. ம. செழிப்பு [செழி → செழிப்பு]
செழிம்பு	செழிம்பு celimbu, பெ. (n.) செழிப்பு பார்க்க;see {Selippu.} [செழிப்பு + செழிம்பு]
செழியவாணியர்	செழியவாணியர் celiyavāṇiyar, பெ. (n.) தொண்டைமண்டலத்தில் வாழ்ந்திருந்த ஒருவகை எண்ணெய்ச் செக்கார்; a class of oil mongers who lived at {Tondai-mandalam.} "குன்றத்துர் செழிய வாணியர்களோ மானோம்" (தெ.க.தொ. 12, ப-1, கல். 53);. [செழியன் + வாணியர்]
செழியன்	செழியன் celiyan, பெ. (n.) பாண்டியன்; king of the {Pändya} country. "வென்வேற் செழிய" (புறநா. 19:4);. [செழு → செழி → செழியன். செழு = செழுமை]
செழு-த்தல்	செழு-த்தல் celuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மிகுதல்; to become abundant. 2. வளர்தல்; to grow. 3. செழித்தல்; to be fertile. [செள் → செழு-.]

செழுகம்	செழுகம் ceḻugam, பெ. (n.) அட்டை; leech. "செழுகம்போலச் சுருங்கியும் விரிந்தும்" (சி.போ.பா. 4:2, பக்.264);. [செழு → செழுகம்]
செழுகாதனம்	செழுகாதனம் ceḻukātaṉam, பெ. (n.) ஓக வகை (தத்துவப். 109, உரை.);; a yogic posture.
செழுகை	செழுகை ceḻugai, பெ. (n.) சாணளப்பான் புழு; a worm. "திரனுறுஞ் செழுகைபோல்" (சிவதரு. 8:88);.
செழுசெழு-த்தல்	செழுசெழு-த்தல் seḻuseḻuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) மிகுவளப்பமாதல் (நன். 395, மயிலை.);; to be extremely fertile. [செழு + செழு-.]
செழுஞ்சோறு	செழுஞ்சோறு ceḻuñjōṟu, பெ. (n.) கொழுத்த உணவு; rich, sumptuous meal. "தீப்பசி மாக்கட்குச் செழுஞ்சோ றீத்து" (மணிமே. 18:117);. [செழு + சோறு]
செழுத்து	செழுத்து ceḻuttu, பெ. (n.) வளமை; fertility. "செழுத்தாலதிர்த் தெழுந்து" (கோயிற்பு. பாயி. 9);. [செழு → செழுத்து]
செழுது	செழுது ceḻudu, பெ. (n.) செழிப்பு பார்க்க;see {selippu} "செழுது மாதவி மலர்திசை மணக்க" (அருட்பா, 2, அவனத்தமு. 4);. [செழு → செழுது]
செழுந்து	செழுந்து ceḻundu, பெ. (n.) செழிப்பு,2 பார்க்க;see {elippu.} 2. ஆயிரமரக்காற் செழுந்துபடச் செந்நெனி றைத்து" (சீவக. 2489);. [செழு → செழுந்து]
செழுப்பம்	செழுப்பம் ceḻuppam, பெ. (n.) செழிப்பு; prosperity. [செழு → செழுப்பு → செழுப்பம்]

செழும்பல்	செழும்பல் celumbal, பெ. (n.) செழிப்பு, வளமை; fertility, 'செழும்பலான பயிர்' (வின்.);. [செழுப்பு → செழும்பு → செழும்பல்]
செழுமறை	செழுமறை celumarai, பெ. (n.) நெருப்பு (வின்.);; fire.
செழுமை	செழுமை celumai, பெ. (n.) 1. செழிப்பு (பிங்.);; fertility. "செழுமிடற்றின் மைவந்த கோன்" (திருக்கோ. 212);. 2. மாட்சிமை (பிங்.);; greatness, excellence. 3. அழகு (பிங்.);; beauty. 4. தழைவு (வின்.);; verdancy verdure. [செழி → செழு → செழுமை]
செழுவர்	செழுவர் celuvar, பெ. (n.) பள்ளர் வகையினர்; a sub-division of the {Pallar} caste.
செழுவிதின்	செழுவிதின் celuvidin, வி.எ. (adv.) செம்மையாக; correctly, fully. "செழுவிதி னுணர்த்தி" (திருக்காஎத். பு. 33: 15);. [செழு → செழுவிதின்]
செள்ளு	செள்ளு cellu, பெ. (n.) 1. தெள்ளுப் பூச்சி (வின்.);; flea. 2. உண்ணிவகை; tick. ம. செள்ளு;க. சிக்காடு;பட. சிக்கட்டு;கோத. செக்;துட. தொள்;குட. செள்ளி [தெள்ளு → செள்ளு]
செளிம்பன்	செளிம்பன் celimban, பெ. (n.) சண்டித்தன முள்ளவன் (வின்.);; obstinate, unruly fellow. [செளிம்பு → செளிம்பன்]

செளிம்பு	செளிம்பு ceḷimbu, பெ. (n.) 1. களிம்பு; verdigris, rust. 2. விடாபிடி; obstinacy. க. சிலுபு;தெ. சிலுமு [களிம்பு → சளிம்பு → செளிம்பு]
செளிம்பூறல்	செளிம்பூறல் ceḷimbūṟal, பெ. (n.) களிம்புப் பற்று (யாழ்ப்.);; green rust on copper. [செளிம்பு + ஊறல்]
செளுகம்	செளுகம் ceḷugam, பெ. (n.) செழுகம் (உரி. நி.); பார்க்க;see {Selugam.} [செழுகம் → செளுகம்]
செளைப்பு	செளைப்பு ceḷaippu, பெ. (n.) சோர்வு; weariness, fatigue. "செளைப்பில்லாமலே வருஞ் சேனைகளை" (இராமநா. உயுத். 78);. [சளை → செளை → செளைப்பு]
செற்பம்	செற்பம் ceṟpam, பெ. (n.) வாய்ப்பும் (அநுகூலமும்); வாய்ப்பின்மையு (பிரதி கூலமும்);மான கருவிகள் இரண்டுமுள்ளதன் கண் வெல்லும் வேட்கையுடையோன் கதை (தருக். சங். நீலகண். 205);. a form of polemical discussion, the aim of which is victory over opponents
செற்றம்	செற்றம் ceṟṟam, பெ. (n.) 1. மனக்காழ்ப்பு (திவா.);; rancour, hatrcd. "செற்ற நீக்கிய மனத்தினர்" (திருமுருகு. 132);. 2. வெறுப்பு; aversion. "ஆர்வமுஞ் செற்றமு நீக்கிய வக்கதனே" (திரு.நூற். 20);.); 3. தணியாச்சினம் (பிங்.);; imepressible anger. 4. ஊடற்சினம்; love-quarrel. "செற்றமுன் புரிந்ததோர் செம்மல்" (கம்பரா. உண்டாட்டு. 30);. [செறு → செற்று → செற்றம்]

செற்றல்	செற்றல் ceṟṟal, பெ. (n.) கொல்லுகை (பிங். MSS);; killing. 2. கேடு (அக.நி.);; destruction. 3. செறிவு. (திவா.);; denseness, closeness. 4. ஈ முட்டை; eggs of fly. "புண்மேற் செற்றலேறி" (திவ்.பெரியாழ். 4. 5:2);. [செறு → செற்று → செற்றல்]
செற்றலர்	செற்றலர் ceṟṟalar, பெ. (n.) செற்றார் பார்க்க;see {ser} "செற்றலரை வென்ற திருமலைராயன்" (தனிப்பா. 1, 27:49);. ம. செற்றலர் [செற்றல் → செற்றலர்]
செற்றவர்	செற்றவர் ceṟṟavar, பெ. (n.) செற்றார் பார்க்க;see {serit.} "செற்றவர் புரங்கண் மூன்றுத் தியெழச் செறுவர் போலும்" (தேவா. 476:3);. [செறு → செற்றவர்]
செற்றார்	செற்றார் ceṟṟār, பெ. (n.) பகைவர்; enemies. "செற்றார் செயக்கிடந்த தில்" (குறள், 446);. ம. செற்றார் செறு → செற்று → செற்றார்] செற்றார் ceṟṟār, பெ. (n.) கொலை செய்வோர்; murderer. வேளும்பட விழியாற் செற்றார்க்கு"(கந்தரல.58); [செறு-செற்றார்]

செற்று	செற்று1 ceṟṟudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கொல்லுதல் (பிங். MSS);; to kill. 2. அழித்தல்; to destroy. 3. செதுக்குதல் (ஈடு, 9. 9: 1);; to cut, chisel. 4. பதித்தல்; to set, as a jewel. "மணி செற்றுபு குயிற்றி" (கம்பரா. கையடை. 5);. ம. செற்றுக;து. கெர்பினி;பர். கெத் (வேட்டையாடுதல்);;மா. கெர்மெ. [செறு → செற்று-.] செற்று2 ceṟṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. செறிதல்; to gather in crowds. 'பெருங் களிறுகள் செற்றிவந்து சேர்ந்தன' (சீவக. 277, உரை);. 2. அழுந்துதல்; to sink deep. "உரத்தினுகிர் செற்றும் வகை குத்தி" (கம்பரா. மகுட. 8);. [செறு → செற்று-.] செற்று3 ceṟṟu, பெ. (n.) நெருக்கம் (பிங்.);; thickness. [செறு → செற்று]
செற்றை	செற்றை ceṟṟai, பெ. (n.) 1. சிறுதூறு; thicket, bush. "செற்றை வாயிற் சிறுகழிக் கதவின்" (பெரும்பாண். 149);. 2. கூட்டம்; crowd. "சேய்விடுத்த செற்றை" (கந்தரந். 22);. 3. நன்னீரில் வாழும் மீன்வகை; a fresh water fish. "செற்றைவரும் பழனம்" (கந்தரந். 22);. ம. செற்ற; க. ததெ, சத்தெ, செதகெ (குப்பை);;தெ. செத்த (அழுக்கு); [செற்று → செற்றை]
செற்றோர்	செற்றோர் ceṟṟōr, பெ. (n.) செற்றார் பார்க்க;see {serir.} "செற்றோர் கொலக்கொலக் குறையாத் தானை" (பதிற்றுப். 82:12);. [செறு → செற்றோர்]
செறல்	செறல் ceṟal, பெ. (n.) 1. சினம், வெகுட்சி; anger, open hatred. "செறனோக்கின்... களிறு" (புறநா. 15: 8);. 2. கொல்லுகை, அழிக்கை (தொல். சொல். 72, சேனா.);; killing, destroying. [செறு → செறல்]

செறி-தல்	செறி-தல் ceṟidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நெருங்குதல்; to be thick, as foliage, hair;to be dense, crowded. "செறிந்த மணிமுடி" (திவ்.பெரியாழ். 3. 10:1);. 2. திண்ணிதாதல்; to be hard and strong. "மாப்படை சிந்தின தெறித்துகச் செறிந்த தோளினான்" (கம்பரா கரன். 41);. 3. இறுகலாய் இருத்தல்; to be tight, close fitting, as bangles. "செறிவளை நெகிழ்த்தோன்" (ஐங்குறு. 199);. 4. அடங்கதல்; to be controlled. "செறியாப் பரத்தை யிவன்றந்தை" (கலித். 84);. 5. எல்லை கடவாதிருத்தல்; to keep within bounds. "செறி கடலே" (திருக்கோ. 179);. 6. மறைதல்; to hide, disappear. "அன்னம் ... நளிமலர்ச் செறியவும்" (சிலப். 2:55-6);. 7. மிகுதல்; to increase. "செயிர்சினஞ் செறிந்து" (கலித். 102);. 8. கலத்தல் (வின்.);; to mix. 9. திரளுதல்; to accumulate. 10. பொருந்துதல்; to be joined, accompanied. "மகளிரொடு செறியத் தாஅய்க் குழலகவ" (பட்டினப். 155);. [சுள் → செள் → செறி → செறி-தல் = கூடுதல், நெருங்குதல்] இருபொருள்கள் ஒன்றை ஒன்று அணுகுதல் நெருங்குதலும், பலபொருள் ஒன்றை யொன்றணுகுதல்

செறி	செறி2 ceṟidal, செ.குன்றாவி. (v.t.) புணர்தல்; to cohabit with. "செறிதொறுஞ் சேயிழை மாட்டு" (குறள், 1110);. [செறி1 → செறி2-.] செறி3 ceṟittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சேர்த்தல்; to unite. 2. அடைத்தல்; to shut, close, block up. "தாழ்செறி கடுங்காப்பில்" (கலித். 48);. 3. அடக்குதல்; to hold in reserve, as one's opinion. "செப்பல் வன்மையிற் செறித்தியான் கடவலின்" (குறிஞ்சிப். 12);. 4. திணித்தல்; to stuff. "வாய்செறித் திட்ட மாக் கடிப்பிதுவே" (கல்லா.6);. 5. அடைவித்தல்; to cause to obtain. "சிவமந்திரமே சித்தி செறிக்கும்" (சிவரக. காயத்திரி.14);. 6. இறுக்குதல்; to tighten. "நிறைத்தாழ் செறித்து' (நீதிநெறி . 99);. 7. திரட்டுதல்; to hoard up, store up. 8. நெரித்தல் (வின்.);; to press, crush. 9. கொல்லுதல் (பிங்.);; to kill. 10. பதித்தல்; to set, enease. [சுள் → செள் → செறி → செறி-த்தல், சுள் = அணுகல், நெருங்கல்] செறி4 ceṟittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மூழ்குதல் (திவா.);; to immerse, dive, plunge into water. 2. மூடுதல்; to close, shut, as eyes. "கண்ணையும் செறித்து" (திவ்.திருப்பல். 3, வியா, பக்.40);. [செறி → செறி4-.] செறி5 ceṟi, பெ. (n.) நெருக்கம் (சூடா.);; closeness. denseness. [செறி1 → செறி5]
செறிஞர்	செறிஞர் ceṟiñar, பெ. (n.) உறவினர் (இலக்.அக.);; relations. [செறி → செறிஞர்]

செறிப்பு	செறிப்பு ceṟippu, பெ. (n.) 1. நெருக்கம்; thickness. "செறிப்பில் பழங்கூரை" (நாலடி, 231);. 2. இற் செறிவு; restraining the heroine from meeting her lover. "சிறைப்புறமாகச் செறிப்பறிவுறுத்தல்" (தஞ்சைவா. 151);. [செறி → செறிப்பு]
செறிமை	செறிமை ceṟimai, பெ. (n.) நெருக்கம்; thickness. "செறிமையுற" (கோயிற்பு. வியா. 6);.
செறிவன்	செறிவன் ceṟivaṉ, பெ. (n.) 1. எல்லாவுயிர் கட்கும் இதமான அருகன்; Arhat, as Allmerciful Being. 2. சலியாதவன், கலங்காதவன் (சிலப். 10: 177, உரை);; person of perfect equanimity. [செறிவு → செறிவன்]
செறிவு	செறிவு ceṟivu, பெ. (n.) 1. நெருக்கம்; thickness, denseness, closeness. "செறிவுடை மும்மதில்" (திருவாச. 9: 5);. 2. மிகுதி; abundance. "அரும் புலத்தின் செறிவு மீதே" (கம்பரா. உருக்காட்டு. 111);. 3. கூட்டம்; union, combination. "இம்மூன்றன் செறிவுடையான் செல்க வினைக்கு" (குறள், 684);. 4. உறவு; relationship. "செறிவெனப் படுவது கூறியது மாறாமை" (கலித்,. 133);. 5. கலப்பு (வின்.);; diffusion. 6. உள்ளீடு; kernel, as attached to the shell of a nut. 'நுங்கினது இனியசெறிவை அயிலங (புறநா. 225, உரை);. 7. தன்னடக்கம்; self-restraint, modesty. "முதுவருள் முந்துகிளவாச் செறிவு" (குறள், 175);. 8. எல்லை கடவா நிலைமை (திருக்கோ. 179, உரை,);; conformity to rules, as of properiety. ம. செறிவு [செறு → செறி → செறிவு]
செறிழிக்கதவு	செறிழிக்கதவு ceṟiḻikkadavu, பெ. (n.) கழிகளை நெருக்கமாக வைத்துக் குறுக்குச் சட்டம் இட்டுச் செய்யப்பட்ட கதவு; a door with sticks arranged closely with a cross bar. [செறி + கழி + கதவு → செதவிழிக்கதவு]

செறு

செறு1 ceṟudal,   4 செ.குன்றாவி. (v.t.)

1. அடக்குதல்; to control, as the senses.

"ஆறுஞ் செற்றதில் வீற்றிருந்தானும்" (தேவா. 84:9);.

2. தடுத்தல்; to hinder, prevent.

'வரையா வாயிற் செறாஅது" (மதுரைக். 748);.

3. சினத்தல்; to be angry with.

"அரசர் செறின் வவ்வார்" (நாலடி, 134);.

4. வெறுத்தல்; to hate, dislike, detest.

"செற்றாரெனக் கைவிட லுண்டோ" (குறள், 1245);.

5. வருத்துதல்; to cause pain, torment.

"செலினந்திச் செறிற்சாம்பும்" (கலித். 78);.

6. வெல்லுதல்; to over come.

"இருநால் வினையுஞ் செற்றவற்கு" (திருநூற். 46);.

7. அழித்தல்; to kill, destroy.

"புரங்கள் மூன்றுந் தீயெழச் செறுவர் போலும்" (தேவா. 476:3);.

[சுள் → (சுறு); → செறு-.]

செறு2 ceṟudal,   4 செ.கு.வி. (v.i.)

வேறுபடுதல்; to change as one's mind.

"அன்பிற் செறப்பட்டா ரில்லம் புகாமை" (ஆசாரக் 80);.

[செறு → செறு2-.]

செறு3 ceṟuttal,   4 செ.குன்றாவி. (v.t.)

1. அடக்குதல்; to suppress

2. தடுத்தல்; to prevent.

"நாயேனைப் பொருட்படுத்துச் செறுத்தாய்" (தேவா. 31, 3);.

3. செறிதல், உள்ளடங்கச் செய்தல்; to comprise, contain as ideas.

"செறுத்த செய்யுள்" (புறநா. 53:11);.

4. தூர்த்தல்; to fill up.

"கடலைச்செறாஅ அய்வாழிய நெஞ்சு" (குறள், 1200);.

5. வெறுத்தல் (திவா..);; to detest.

6. வெல்லுதல்; to overcome.

"பாடல் பயின்றோரைப் பாணர் செறுப்பவும்" (பரிபா. 9:73);.

7. கொல்லுதல் (பிங்.);; to kill.

"செறுத்தறுத் துழக்கி (கலித். 104);.

8. நெருக்குதல் (வின்.);; to narrow.

9. சினத்தல்; to be angry.

செறுதொழில்	செறுதொழில் ceṟudoḻil, பெ. (n.) வெறுக்கத் தக்கச் தீயசெயல்; evil decd, as reprehensible. "செறுதொழிலிற் சேணீங்கியான்" (பு.வெ. 8:10, கொளு);. [செறு + தொழில்]
செறுநர்	செறுநர் ceṟunar, பெ. (n.) பகைவர்; foes, enemies. "செறுநர் செருக்கறுக்கு மெஃகு" (குறள். 759);. [செறு → செறுநர்]
செறுப்பனை	செறுப்பனை ceṟuppaṉai, பெ. (n.) தொந்தரவு; trouble, worry. [சிறுப்பனை → செறுப்பனை]
செறுப்பு	செறுப்பு ceṟuppu, பெ. (n.) 1. கட்டுப்பாடு; restriction. 'அச்செறுப்புத்தீர . . . போந்த இடமிறே இது' (ஈடு, 5. 8:2);. 2. நெருக்கம் (வின்.);; narrowness. 3. கொலை; killing. [செறு → செறுப்பு]
செறுப்புநோய்	செறுப்புநோய் ceṟuppunōy, பெ. (n.) நோய்வகை (கடம்பபு.இலீலா. 111);; a disease. [செறு → செறுப்பு + தோய். செறுத்தல் = வருத்துதல், அழித்தல்]
செறும்பு	செறும்பு1 ceṟumbu, பெ. (n.) மனக்காழ்ப்பு; rancor. 'மனத்திடைச் செறும்பு நீக்கி' (சீவக. 947);. க. கறும்பு
செறும்புக்காரன்	செறும்புக்காரன் ceṟumbukkāraṉ, பெ. (n.) மனத்திற்கறுக் கொண்டவன் (வின்.);; malicious person. [செறும்பு + காரன்]
செறுமர்	செறுமர் ceṟumar, பெ. (n.) மலையான (கேரள); நாட்டுப் பழங்குடிகளுள் ஒருவகையினர்; a kind of tribal people in {Kérala} state. மறுவ. செறுமக்கள்

செறுமு-தல்	செறுமு-தல் ceṟumudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கனைத்தல், உறுமுதல்; to hem, grunt. "செறுமுமந்தச் சன்னை யறிந்து" (விறலிவிடு. 759);. 2. தேம்பியழுதல்; to sob agitatedly. [செறு → செறுமு-.]
செறுவர்	செறுவர் ceṟuvar, பெ. (n.) பகைவர்; foes. "செறுவர் நோக்கயி கண்" (புறநா. 100: 10);. மறுவ. செறுநர் [செறு → செறுவர்]
செறுவு	செறுவு ceṟuvu, பெ. (n.) திருத்திய நிலம்; developed lands. "பவழவாய்ச் செறுவு தன்னுள்" (சீவக. 379);. [செறு → செறுவு]
சென்ற	சென்ற ceṉṟa, பெ.எ. (adj.) கடந்த; last. சென்ற ஆண்டு. திருவிழா நடந்தது. மறுவ. கழிந்த, முடிந்த, கடநத். [செல் → சென்ற]
சென்றஞான்றை	சென்றஞான்றை ceṉṟaññāṉṟai, பெ. (n.) நேற்றைய நாள்; yesterday. "சென்ற ஞான்றைச் சென்றுபட ரிரவின்" (புறநா. 390: 10);. மறுவ. நேற்று [செல் → சென்ற + ஞான்றை]
சென்றது	சென்றது ceṉṟadu, பெ. (n.) வினாவொடு சேர்த்து அடுக்கியவும் அடுக்காதும் வரும் அசைநிலை (தொல். சொல். 425);; an expletive, used in its interrogative form, sometimes in pairs. [செல் → சென்றது]
சென்றுதேய்ந்திறுதல்	சென்றுதேய்ந்திறுதல் ceṉṟudēyndiṟudal, பெ. (n.) நூற்குற்றம் பத்தனுள் நூலின் அழகு வரவரக் குறைந்துகொண்டே வரும் குற்றம் (தொல். பொருள். 664, உரை);; gradual loss of vigour and tone, one of ten {nor-kuiram;} defects of a literary work. [செல் → சென்று + தேய்ந்து + இறுதல்]
சென்றுபோ-தல்	சென்றுபோ-தல் ceṉṟupōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) இறத்தல்; to die. 'அவர் சென்றுபோனார்' (வின்.); [சென்று + போ-.]

சென்றுமுட்டு-தல்	சென்றுமுட்டு-தல் ceṉṟumuṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) படையுடன் சென்று நேருக்கு நேர் மோதுதல்; to face the other directly in a fight. 'காரிப் பொருமாள் - எருமை தொரு எயினாட்டார் கொள்ளப் பாசாற்றூார் பூசலிடப்பூசல் சென்று கோவூர் நாட்டுச் சிற்றிடையாற்று முதுகொன்றை மூக்கின் மீடலை, அயங்கரையிற் சென்று முட்டி பட்டான்' (செங்கம் நடுகற்கள் - கம்பவர்மன் கி.பி. 9 நூ.);. போரில் நேருக்கு நேர் மோதி இறப்பவனை சென்று முட்டி என்பர்.
சென்றுழுபாழ்	சென்றுழுபாழ் ceṉṟuḻupāḻ, பெ. (n.) உழக்கூடிய சேரும் சகதியும் கொண்ட பாழ் நிலப்பகுதி; a kind of cultivable lying empty land.
சென்னக்கூனி	சென்னக்கூனி ceṉṉakāṉi, பெ. (n.) சிறிய இறால் மீன் (வின்.);; small shrimps. [சில் → சின் → சின்ன → சென்ன + கூனி]
சென்னசிறை	சென்னசிறை seṉṉasiṟai, பெ. (n.) பூடு வகை; a plant.
சென்னடை	சென்னடை ceṉṉaḍai, பெ. (n.) நேர்த்தியான வழிபாட்டு முறைமை தொடர்பான செலவுகள்; expenditure towards regular worship in temples. 'சென்னடைக் கமைச்ச பூமியாவது' (T.A.S. 2;1:23);. [செம் + தடை செம்மைாக நடைபெறும் பூசைக்கு ஆகும் செலவைக் குறித்தது]
சென்னடைக்கால்	சென்னடைக்கால் ceṉṉaḍaikkāl, பெ. (n.) ஒரு முகத்தல் அளவை; a liquid measure. "பொலியூட்டு நெல்லுக் கலனெய் தூணியான பழநெல் சென்னடைக் காலால் நுற்றிருபதின் கலமுங் கொண்டு" (தெ.கதொ. 4, கல். 517/1986);. [சென்னடை + கல்]
சென்னப்பட்டணத்தான்	சென்னப்பட்டணத்தான் ceṉṉappaṭṭaṇattāṉ, பெ. (n.) பழைய காசு வகை (பணவிடு. 117);; an ancient coin. [சென்னப்பட்டணம் → சென்னப் பட்டணத்தான்] சென்னபட்டணத்தில் வழங்கிய காசு வகை
சென்னப்பட்டணம்	சென்னப்பட்டணம் ceṉṉappaṭṭaṇam, பெ. (n.) சந்திரகிரியரசன்கீழ்ச் சிற்றரசனாயிருந்த சென்னப்ப நாயக்கன் பெயரால் அமைந்த ஊர் (சீதக். நொண்டி. 7);; Chennai, as the town of {Sennappa-nāyakkan,} a chief under the Raja of Chandragiri. [சென்னப்பன் பட்டணம் → சென்னப்பட்டணம்] Madras the chief city in the Tamil country, is also the chief city in the South Indian Presidency. The name by which it is
சென்னபாத்திரம்	சென்னபாத்திரம் ceṉṉapāttiram, பெ. (n.) தென்னை வகை (G.Sm.D.I, i, 214);; a variety of coconut.

சென்னபுரி	சென்னபுரி ceṉṉaburi, பெ. (n.) சென்னப் பட்டணம் பார்க்க;see {Senna-p-passanam.}
சென்னம்	சென்னம்1 ceṉṉam, பெ. (n.) நீர்ப்பறவை வகை; an aquatic bird. "சென்னங் காகங் குணாலஞ் சிலம்புமே" (கம்பரா. ஊர்தே. 151);. சென்னம்2 ceṉṉam, பெ. (n.) வடிவு (யாழ்.அக.);; shape. [சின்னம் → சென்னம்]
சென்னமல்லையர்	சென்னமல்லையர் ceṉṉamallaiyar, பெ. (n.) கி.பி. 1768-ல் சிவசிவ வெண்பா இயற்றிய புலவர்; the author of {Sivasiva-vembă,} 1768 A.D.
சென்னல்	சென்னல் ceṉṉal, பெ. (n.) எட்டரை விரல நீளமும் கரும்பச்சை நிறமுமுள்ள பனையேறிக் கெண்டை மீன்; climber perila, rifle green, attaining 81/2 in. in length.
சென்னவலை	சென்னவலை ceṉṉavalai, பெ. (n.) பெரு மீன்கள் பிடிக்க உதவும் வலைவகை; net for catching big fish.
சென்னாக்கூனி	சென்னாக்கூனி ceṉṉākāṉi, பெ. (n.) சென்னக்கூனி (வின்.); பார்க்க;see {&qakkiம்} [சென்னக்கூணி → சென்னாக்கூணி]
சென்னாக்கோனி	சென்னாக்கோனி ceṉṉākāṉi, பெ. (n.) சென்னக்கூனி (வின்.); பார்க்க;see {senga-k-kமி.} [சென்னக்கூனி → சென்னாக்கோனி]

சென்னி	சென்னி1 ceṉṉi, பெ. (n.) 1. தலை; head. "நலம்பெறு கமழ்சென்னி" (கலித். 81);. 2. உச்சி; top, summit, peak. "மைபடு சென்னிப் பயமலை நாடன்" (கலித். 43);. 3. சிறப்பு; eminence. "உனைச் சென்னித்தலை கொண்டது தேர்கிலையோ" (கந்தபு. காமத. 28);. 4. சோழன்;{Cola} king "சென்னி செங்கோ லதுவோச்சி" (சிலப். 7:2, பக். 205);. 5. உண்கலமாகத் தலையோடு கொண்ட பாணன்; bard, lyrisist, as having skull-bowl to eat from. "செவ்வரை நாடன் சென்னிய மெனினே" (பெரும்பாண். 103);. 6. குதிரையின் தலை போன்ற முதல் விண்மீன், இரலை (அச்சுவினி); (சூடா.);; the first naksatra, as resembling horse's head. சென்னி3 ceṉṉi, பெ. (n.) கன்னம்; cheek.
சென்னிக்கோடு	சென்னிக்கோடு ceṉṉikāṭu, பெ. (n.) சென்னிமலை பார்க்க;see {semi-malai.} "ஓடுமழை கிழிக்குஞ் சென்னிக் கோடுயர் பிறங்கல் மலை கிழவோனே" (நற்.28); [சென்னி + கோடு]
சென்னிக்கோன்	சென்னிக்கோன் ceṉṉikāṉ, பெ. (n.) ஏராளமான ஆநிரைகளையுடைய ஆயர் தலைவன்; a leader of shephards having numerous cows and goats. "இவ்வூர் மன்றாடிக் குடிமக்களில் சென்னிக்கோன்" (தெ.க.தொ. 12, 198);. [சென்னி + கோள்]
சென்னிமலை	சென்னிமலை ceṉṉimalai, பெ. (n.) ஈரோடு வட்டத்தில் மலை உள்ள ஒரூர்; a hill town in Erode dt. "சென்னிக் கோடுயர் பிறங்கள்..." (நற்.); [சென்னி + மலை]
சென்னியர்	சென்னியர் ceṉṉiyar, பெ. (n.) கூத்தர் (அக.நி.);; actors, dancers. [சென்னி → சென்னியர்]
சென்னீர்வெட்டி	சென்னீர்வெட்டி ceṉṉīrveṭṭi, பெ. (n.) வரிவகை (தெ.க.தொ. 3,300);; a tax.

சென்னீரமஞ்சி	சென்னீரமஞ்சி ceṉṉīramañji, பெ. (n.) வரிவகை (தெ.க.தொ. 3, 300);; a tax.
சென்னை	சென்னை1 ceṉṉai, பெ. (n.) சென்னப்பட்டணம் பார்க்க;see {sela-p-pattaram,} "சென்னை நகர் வீற்றிருந்த விமலவாழ்வே" (விநாயகபு. 85:63);. சென்னை2 ceṉṉai, பெ. (n.) மீன்வகை (பாலவா. 1085);; a kind of fish. [சென்னக்கூணி → சென்னை] சென்னை3 ceṉṉai, பெ. (n.) கன்னம்; cheek. க. செந்நெ [சென்னி → சென்னை]
சென்னைப்பட்டினம்	சென்னைப்பட்டினம் ceṉṉaippaṭṭiṉam, பெ. (n.) சென்னப்பட்டணம் பார்க்க;see.{culap-paftaqam.}

சே	சே cē, சகரமெய்யும் ஏகார உயிரும் சேர்ந்த உயிர்மெய் எழுத்து; the compound of {cando} [ச் + ஏ – சே.] சே2 cēttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தங்குதல்; to dwell, abide. "வம்பலர் சேக்குங் கந்துடைப் பொதியில்" (பட்டினப். 249);/ 2. கிடத்தல்; to lie, remain. "கோழி சேக்குங் கூடுடைப் புதவின்" (பெரும்பாண். 52);. 3. உறங்குதல்; to sleep. "பொய்கை நாரை போரிற் சேக்கும்" (புறநா. 209);. ம. சேகுக; க. கே, கூ. கேக; கொலா. கெப்;மா. கிதெ E. stay;OE. stag;OF. ester, stare;E. sommysleep;L. sommus. [சேய் → சே → சே-த்தல்] ஒருகா. த. சே → க்ஷி;வ. (இ.வே.);. தங்கு, க்ஷி என்னுஞ் சொல்லினின்றே சேக்ஷித்ர என்னும் சொல் திரியும். வடமொழியில்"க்ஷேத்ர" என்னுஞ் சொல் 'தங்குமிடம்', 'மனை', 'நகர்', 'இடம்', 'திருவிடம்', என்னும் பொருளில் வழக்கூன்றியுள்ளது. சே3 cēttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) எய்துதல்; to obtain. "கனவிற் றொட்டது. . . கனவிற் சேஎப்ப" (பரிபா. 8:103-4);. [சேய் → சே → சே-த்தல்] சே4 cēttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சிவப்பாதல்; to redden. "அவன் வேலிற் சேந்து" (கலித். 57);. 2. முகம் சிவந்து சினத்தல்; to get angry. "நித்திலமேந்திச் சேந்த போல்" (சீவக. 329);. [சேய் → சே-.] சே5 cē, பெ. (n.) 1. சிவப்பு; red, redness. "சேக்கொள் கண்ணை" (கல்லா. 85:9);. 2. சேங்கொட்டை (மலை.); பார்க்க;see {šēňgottai.} 3. அழிஞ்சல் (தொல். எழுத்து. 278);; sage-leaved alangium.

www.valluvarvallalarvattam.com 10882 of 19068.

சேக்கரி-த்தல்	சேக்கரி-த்தல் cēkkarittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கொக்கரித்தல் (யாழ்.அக.);; to cackle, as a hen after laying eggs. [கெக்கரி → சேக்கரி-.]
சேக்காளி	சேக்காளி cēkkāḷi, பெ. (n.) தோழமை யுள்ளவன்-ள் (நெல்லை);; comrade, friend. [சேர்க்கை + ஆளி. ஆள் → ஆளி]
சேக்கிழார்	சேக்கிழார் cēkkiḻār, பெ. (n.) 1. தொண்டை நாட்டு வேளாளரின் குடிப்பெயருள் ஒன்று; a family name among {Vēlālās in Tondaimandalam.} 'சேக்கிழார் கரிகால சோழப்பல்ல வரையர்' ; 'சேக்கிழார் பாலறாவாயர்' (கல்வெட்.);. 2. திருத்தொண்டர் மாக்கதை (பெரியபுராணம்); இயற்றிய ஆசிரியர்; the author of Thiru-t-tondar makkadai {(Periyapurànam);.} [செய்(நிலம்); + கிழார் → சேக்கிழார்]
சேக்கிழார்புராணம்	சேக்கிழார்புராணம் cēkkiḻārpurāṇam, பெ. (n.) சேக்கிழாரின் வரலாற்றோடு, திருத்தொண்டர் புராண வரலாற்றையும் சேர்த்துக் கூறும் செய்யுள் நூல்; a Tamil {purānā,} author of {Korravan-kudi Umāpadi} devar. [சேக்கிழார் + (Skt.); புராணம்]
சேக்கிழான்	சேக்கிழான் cēkkiḻāṉ, பெ. (n.) மாடு மனைகளையுடைய செல்வன்; well to do person. 2. ஆநிரைப் பண்ணையார்; cattle wealth holder. "மேலூர்க் கோட்டத்துத் தன் கூற்று காவனூர் சேக்கிழான் சத்தி மலையனாகிய சோழ முத்தரையன்" (தெ.க.தொ. 19. கல். 72);. [சேக்கிழார் → சேக்கிழான். சேக்கிழாஅர் = வேளாளரின் குடிப்பெயர்]
சேக்கு	சேக்கு1 cēkku, பெ. (n.) முலைப்பால் (யாழ்.அக.);; breast milk. [சேக்கை2 → சேக்கு] சேக்கு2 cēkku, பெ. (n.) 1. சீட்டாட்டத்தில் ஒருவர் கையில் ஒரு இனத்தில் தனித்து நிற்குஞ் சீட்டு; solitary card of any denomination in the hands of a player at a game of cards. 2. துருப்புச் சீட்டு; trump-card. சேக்குராசா (இ.வ.); (செ.அக.);. சேக்கு3 cēkku, பெ. (n.) கன்னக் குடுமி (இ.வ.);: side lock.
சேக்குப்புள்ளி	சேக்குப்புள்ளி cēkkuppuḷḷi, பெ. (n.) உறவினரற்றுத் தனித்து இருப்பவன் (நாஞ்.);; solitary person having no relations. [சேக்கு2 + புள்ளி]

சேக்கை	சேக்கை1 cēkkai, பெ. (n.) கட்டில் முதலிய மக்கள் படுக்கை; cot, bed, thing to sleep on. "நுரைமுகந்தன்ன மென்பூஞ் சேக்கை" (புறநா. 50);. 2. விலங்கு முதலியவற்றின் படுக்கை (பிங்.);; sleeping place of animals, roost of birds. 3. தங்குமிடம்; dwelling place. "புற்றடங் கரவிற் செற்றச் சேக்கை" (மணிமே. 4:117);. 4. பறவைக் கூடு; bird's nest. "மாலுமயனு மூரும் படர்சிறைப் புண்மாகமிகந்து வந்திருக்குஞ் சேக்கை யெனவும்" (பெரியபு. சண்டே 4);. 5. வலை; net. "புளிஞர் . . . சேக்கைக் கோழிபோற் குறைந்து" (சீவக. 449);. ம. சேக்க;து. கேலு (பறையர் வாழிடம்); [சே1 → சேக்கை. சே = தங்கியுறங்குதல்] சேக்கை2 cēkkai, பெ. (n.) 1. முலை (பிங்.);; woman's breast. 2. உடற்றழும்பு (பிங்.);; scar. [சே2 → சேக்கை] சேக்கை3 cēkkai, பெ. (n.) 1. கடகவோரை cancer in the zodiac. 2. நண்டு (யாழ்.அக.);; crab, lobster. [சே3 → சேக்கை] சேக்கை4 cēkkai, பெ. (n.) 1. சேகை (பிங்.); பார்க்க;see {segai.} 2. செம்பசலை (மலை.);; red Malabar night shade.
சேக்கைப்பள்ளி	சேக்கைப்பள்ளி cēkkaippaḷḷi, பெ. (n.) படுக்கை; bed, matress. "பல்பூஞ் சேக்கைப் பள்ளியுட் பொலிந்து" (சிலப். 4:28);. [சேக்கை + பள்ளி]

சேக்கோள்	சேக்கோள் cēkāḷ, பெ. (n.) ஆகோள்; capture of enemies, cattle. "சேக்கோ ளறையுந் தண்ணுமை" (அகநா. 63);. ஆகோள் என்பது ஆநிரை கவர்தலைக் குறிக்கும். [சே6 + கோள். கொள் → கோள்; சே=ஆ, எருது, கால்நடைகள், ஆகோள் பார்க்க]
சேக்பறுவான்	சேக்பறுவான் cēkpaṟuvāṉ, பெ. (n.) களமி மரத்தின் அடிக்கட்டைக்குக் குறுக்கே போடப்படும் கழி (M.Navi.82);; cross-jack yard
சேகடி	சேகடி cēkaḍi, பெ. (n.) சாக்கடை நீர்த் தொட்டி (தெ. கோ. சா. 3. பகுதி 2);; trough of Waste Water. [சாய்கடை → சேய்கடை → சேகடி]
சேகண்டியடி	சேகண்டியடி1 cēkaṇḍiyaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வீண்பேச்சுப் பேசிக் காலங் கழித்தல் (இ.வ.);; to waste one's time in idle talk. 2. சேகண்டியை அடித்தல்; to strike a gong. 3. உணவுக்கு மிகவருந்தி முயலுதல் (இ.வ.);; to work hard for livelihood. [சேகண்டி + அடி.] சேகண்டியடி2 cēkaṇḍiyaḍittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) பலர் அறியக் கூறுதல் (இ.வ.);; to proclaim widely. [சேகண்டி + அடி-.]
சேகண்டியில் வை-த்தல்	சேகண்டியில்வை-த்தல் cēkaṇṭiyilvaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) குற்றவாளியாகக் கருதி காவற் கூடத்தில் வைத்தல் (யாழ்ப்.);; to arrest and detain a criminal suspect in the cell. [சேகண்டி1 + இல் + வை-.]
சேகம்	சேகம் cēkam, பெ. (n.) மரவைரம் (திவா.);; hard core of a tree, central part of exogenous plant hardened by age, heart-wood. க. சேகு;தெ. சே [சேகு → சேகம்]
சேகரம்	சேகரம்1 cēkaram, பெ. (n.) மாமரம் (சூடா.);; mango tree. "வெய்யோன்...சேகரமாகி நின்றான்" (கந்தபு. சூரபதுமன்வதை. 473);. சேகரம்2 cēkaram, பெ. (n.) முருங்கை (யாழ். அக.);; horse-radish tree.
சேகரி	சேகரி3 cēkari, பெ. (n.) நாயுருவி (மலை.);; Indian burr.

சேகன்	சேகன் cēkaṉ, பெ. (n.) வீரன்; soldier. "சேகா... குதிரையோ வீறியது" (கலித். 96);. ம. சேகன் [சே4 → சேகன் = குதிரை வீரன். சேவல் = குதிரை.]
சேகில்	சேகில் cēkil, பெ. (n.) சிவந்த ஏறு; tawnycoloured bull. "குரூஉச் சேகில் காணிகா" (கலித். 105);. [சேகு → சேகில்]
சேகிலி	சேகிலி cēkili, பெ. (n.) வாழை; plantain as having no heart-wood. [சேகு + இலி. சேகு = மரவயிரம்]
சேகு	சேகு1 cēku, பெ. (n.) 1. சிவப்பு; redness. "பாதங்கள் சேகு சேர்தர" (கம்பரா. உலா. 37);. 2. சேகம் (பிங்.); பார்ப்ப;see {Ségam.} 3. திண்மை; solidity, hardness. "சேகு நோன்சிலையாரோடும்" (சீகாளத். பு. கண்ண. 72);. 4. குற்றம்; fault. 'சேகறு மலருஞ் சாந்தும்' (கம்பரா. மூலபல. 233);. 5. ஐயம்; doubt. "சேகறத் தெருட்டி" (கம்பரா. கும்பக. 127);. 6. மரவயிரம்; heart-wood. ம. சேகு க. சேகு; தெ. சேகி; [சேவு → சேகு] சேகு2 cēku, பெ. (n.) 1. தழும்பு (யாழ்.அக.);; scar. 2. செவ்வயிரம்; மரவயிரம்; heart-wood. E. scar;OF. escare;L. eschara;Gk. {escharā.} [சேவு → சேகு]
சேகுணம்	சேகுணம் cēkuṇam, பெ. (n.) ஒரு நாடு; a country.
சேகுணர்	சேகுணர் cēkuṇar, பெ. (n.) சேகுண நாட்டார் (கலிங்.318);; people of {Šćgunam.}

சேகுவயிரம்	சேகுவயிரம் cēkuvayiram, பெ. (n.) செம்மையான உறுதி வாய்ந்த நன்கு முற்றிய மரம், மரவயிரம்; ripe, strong-wood. [சேகு + வயிரம்]
சேகை	சேகை cēkai, பெ. (n.) சிவப்பு; redness. "அண்டத் துயிர்களெலாம் வந்திறைஞ்சச் சேகையாய் மல்குந் திருத்தாள்" (கந்தபு. இரணியன்பு. 14);. [சே → சேகு → சேகை]
சேங்கலம்	சேங்கலம் cēṅgalam, பெ. (n.) சேமக்கலம் (இ.வ.);; gong used in temples. ம. சேங்ஙில, சேங்கல, சேங்கில, சேங்ஙல சேங்ங்லம் மறுவ. சேகண்டி. [சே + கலம் - சேக்கலம் → சேங்கலம்]
சேங்கன்று	சேங்கன்று cēṅgaṉṟu, பெ. (n.) ஆண்கன்று (உ.வ.);; bull-calf. [சே + கன்று]
சேங்கார்	சேங்கார் cēṅgār, பெ. (n.) நெல்வகை (A.);; a kind of paddy. [சே + கார்]
சேங்கொட்டை	சேங்கொட்டை cēṅgoṭṭai, பெ. (n.) 1. சேமரத்தின் கொட்டை (பதார்த்த. 1066);; marking-nut. 2. மரவகை (மலை.);; marking-nut tree. [சே + கொட்டை]
சேங்கொட்டைக் குறி	சேங்கொட்டைக்குறி cēṅgoṭṭaikkuṟi, பெ. (n.) சேங்கொட்டைப் பாலால் இடும் ஆடைக் குறி; marks on clothes made with the juice of the marking-nut. [சேங்கொட்டை + குறி]

சேச்சே	சேச்சே cēccē, பெ. (n.) 1. அருவருப்புக் குறிப்பு; expr. meaning 'fie shocking!, used in contempt. 2. அமர்த்துங் குறிப்பு (வின்.);; meaning 'hush', silence. சேச்சே = ஒலிக்குறிப்புச் சொல்
சேச்சை	சேச்சை cēccai, பெ. (n.) 1. பாலை மலர் (மலை.);; silvery-leaved ape flower. 2. முல்லை (மலை.);; trichotomous flowering smooth jasmine.
சேசூரணம்	சேசூரணம் cēcūraṇam, பெ. (n.) செயற்கை நஞ்சு (கௌரி நஞ்சு); (மூ.அ.);; a prepared arsenic. [சே + சூரணம். சே = சிவப்பு]
சேசேயெனல்	சேசேயெனல் cēcēyeṉal, பெ. (n.) 1. வெறுப்புக் குறிப்பு; expr. of contempt. 2. மாடு முதலியன வெருட்டற் குறிப்பு; expr. used in driving as of animals. 3. கூட்டத்தின் ஒலிக் குறிப்பு; onom. expr. denoting the tumultuous noise of a crowd. "சேசேயெனுஞ் சந்தடிக்குட் சிக்கினேன்' (விறலிவிடு. 1033);.
சேட்சி	சேட்சி cēṭci, பெ. (n.) தொலைவு; distance, remoteness. "சித்தமுஞ் செல்லாச் சேட்சியன் காண்க" (திருவாச. 3:41);. [சேண் → சேட்சி]
சேட்டங்கெட்ட வேளை	சேட்டங்கெட்டவேளை cēṭṭaṅgeṭṭavēḷai, பெ. (n.) வறுமைக்காலம் (வின்.);; hard times, straitened circumstances. [சேட்டம்1 + கெட்டவேளை]

சேட்டம்	சேட்டம்1 cēṭṭam, பெ. (n.) 1. மேன்மை; eminence, greatness, excellence. 'சேட்ட மல்கிய பாதுகை (விநாயகபு. 80:278);. 2. வலிமை; strength, power, capacity. "எழுந்திருக்கச் சேட்டமில்லை" (யாழ்ப்.);. 3. செழிப்பு; luxuriance, fertility. 'சேட்டமாய் உண்டாக' (வின்.);. 4. அழகு (வின்.);; bloom, as of countenance. ம. சேட்டம் [சேண் → சேடு → சேட்டம். ஒ.நோ. கோண் → கோடு → கோட்டம்] சேட்டம்2 cēṭṭam, பெ. (n.) உடல்நலம்; body health. 'மேலுக்குச் சேட்டமில்லை' (உ.வ.); [சேட்டம்1 → சேட்டம்3] சேட்டம்3 cēṭṭam, பெ. (n.) ஆடவை (வைகாசி); காருவா (அமாவாசை); கழிந்த முதல்நாள் தொடங்கி மடங்கல் (ஆனி); காருவா (அமாவாசை); முடியவுள்ள திங்கள் சார்ந்த மாதம் (வின்.);; the third lunar month from the day following the New Moon in the month of {Vaigasi} to the end of the New Moon day in the month of {Åni}
சேட்டன்	சேட்டன்1 cēṭṭaṉ, பெ. (n.) 1. தமையன் (சூடா.);; elder brother. 2. வயதில் மூத்தவன்; senior in age. ம. சேட்டன் [சேண் → சேடு → சேட்டம் → சேட்டன்] சேட்டன்2 cēṭṭaṉ, பெ. (n.) 1. பெரியோன்; person of eminence, or superior rank, great man. 'சேட்டராமுனிவோர்களும்" (விநாயகபு. 75:79);. 2. உருத்திரருள் ஒருவர் (சி.போ.பா. 2:3, பக். 212);; a Rudra. [சேட்டம் → சேட்டன்.]
சேட்டாதேவி	சேட்டாதேவி cēṭṭātēvi, பெ. (n.) மூதேவி (இலக்குமிக்கு மூத்தவன்);; goddess of lazyness, as the elder sister of {Laksmi,} மறுவ. பெரியவள், அக்காள், மூத்தாள் [சேட்டை → சேட்டா + தேவி.]

சேட்டி	சேட்டி cēṭṭi, பெ. (n.) தமக்கை (யாழ். அக.);; elder sister. [சேட்டம் (ஆ.பா.); → சேட்டி (பெ.பா.);]
சேட்டுக்குழி	சேட்டுக்குழி cēṭṭukkuḻi, பெ. (n.) சேற்றுக் குழி; pit filled with mire, swampy hollow. 'சேட்டுக்குழியிற் சேற்றினுட் புக்கு அழுந்திய. எருமை" (சிலப். 10:120, உரை.);. [சேறு + குழி → சேட்டுக்குழி]
சேட்டை	சேட்டை1 cēṭṭai, பெ. (n.) 1. மூத்தவள் (திவா.);; elder sister, elder woman. 2. மூதேவி (திவா.); (இலக்குமிக்கு மூத்தவள்);; goddess of Misfortune, as the elder sister of Laksmi. 3. பெருவிரல்; thumb. "செறித்துவடந் தர்ச்சனி மீதே செபிக்க வொலியைச் சேட்டையினால்"(சிவதரு. 3:3);. [சேண் → சேடு = உயரம். பெருமை. சேடு → சேட்டம் = மேன்மை, சேட்டம் → சேட்டன் = பெரியோன், மூத்தவன், தமையன். சேட்டன் (ஆ.பா.); - சேட்டை (பெ.பா.);] சேட்டை2 cēṭṭai, பெ. (n.) முறம் (திவா.);; winnowing fan or basket. மறுவ, சுளகு
சேட்டு-தல்	சேட்டு-தல் cēṭṭudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) எதிர்ப்படுதல்; to meet, approach. "சிறுமி தந்தையுஞ் செல்வனை. . . சேட்பட்டானரோ" (சீவக. 1458);. [சேண் + படு → சேட்படு-.]
சேட்படு-தல்	சேட்படு-தல் cēḍpaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தொலைவாதல் (தூரத்தாதல்);; to be at a distance; to be aloof. "செவ்வியில ளென்றல் சேட்பட நிறுத்தல்" (திருக்கோ. 90, அ.வ.);. 2. நெடுங்காலத்ததாதல்; to take a long time. "சென்று சேட்பட்ட தென் னெஞ்சு" (கலித். 143);. [சேண் + படு → சேட்படு-.]
சேட்படுத்து-தல்	சேட்படுத்து-தல் cēḍpaḍuddudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) விரைய வரைந்து கோடல் கருதிக் களவுக் கூட்டத்திலுளவாம் இடையூறுகளை எடுத்துமொழிந்து அக்கூட்டத்திற் கியையாது தோழி மறுத்துக்கூறித் தலைவனை அகற்றுதல்; to put off a lover telling him of the insurmountable difficulties in the way of his clandestine meetings and urging him to expedite the marriage. 'இவை யெல்லாங் கூறிச் சேட்படுத்தப் பெறும் என்பது' (திருக்கோ. 97, உரை);.

சேட்படை	சேட்படை cēḍpaḍai, பெ. (n.) 1. தொலைவி (தூரத்திலிருக்கை; being at a distance. "அப்போர் செய்யச் சேட்படையன்றி யெம்முன் சேர்தியால் வீர" (கந்தபு. சிங்கமுகா. வதை. 194);. 2. விரைய வரைந்து கோடல்கருதிக் களவுக் கூட்டத்திலுளவாம் இடையூறுகளை எடுத்து மொழிந்து அதற்கியையாது மறுத்துத் தோழி தலைவனை யகற்றுங் கிளவிக் கொத்து வகை (திருக்கோ. 90, அவ.);; theme of the companion-maid putting off the lover of her mistress telling him of the insurmountable difficulties in the way of his clande stine meetings and urging him to expedite the marriage
சட்புலம்	சட்புலம் caṭpulam, பெ. (n.) தொலைவான (தூரமான); இடம்; distant place. "சேட்புலம் படர்ந்தோர்" (அகநா. 61);. [சேண் + புலம்]
சடக்கோல்	சடக்கோல் caḍakāl, பெ. (n.) தூக்குக்கோல், எடை அளக்குங்கோல் (G.Sm.D.1, i, 284.);; balance on the principle of the steelyard. [சேடம்2 + கோல்]
சடகப்பிண்டி	சடகப்பிண்டி caḍagappiṇḍi, பெ. (n.) கேடகம்பிடிக்கை; holding the shield. "செருவா ளாட்டுஞ் சேடகப் பிண்டியும்" (பெருங். உஞ்சைக். 37:32);. [சேடகம் + பிண்டி.]
சடகவட்டம்	சடகவட்டம் caḍagavaḍḍam, பெ. (n.) வட்டவடிவக் கேடகம்; shield of round shape. "கோலுங் குந்தமுஞ் சேடக வட்டமும்" (பெருங். உஞ்சைக். 46:58);. [சேடகம் + வட்டம்]
சேடல்	சேடல் cēṭal, பெ. (n.) 1. பவளமல்லிகை (குறிஞ்சிப். 82.);; night-flowering jasmine. 2. உச்சிச் செலுந்தில் என்னும் மரம் (சிலப். 13:153);; a kind of tree. [சேடு2 → சேடல்]
சேடவட்டில்	சேடவட்டில் cēṭavaṭṭil, பெ. (n.) வட்ட வடிவ உண்கலம் (யாழ்.அக.);; plate for food in round shape. [சேடம் + வட்டில்]

சேடன்	சேடன்1 cēṭaṉ, பெ. (n.) 1. பெரியோன்; great man. "சேடனைக் காணிய சென்று' (சீவக. 2112);. 2. கடவுள்; God. "செங்குன்றூர் நின்ற சேடனதாள்" (தேவா. 923, 7);. 3. இளைஞன் (பிங்.); ; youth, lad. "குடந்தைக் கிடந்த சேடர் கொலென்று" (திவ். பெரியதி. 9.2:2);. [சேடு2 → சேடன்] சேடன்2 cēṭaṉ, பெ. (n.) 1. தோழன் (பிங்.);; companion, associate, friend. 2. பிரிந்திருந்த தலைவன் தலைவியரைச் சேர்த்து வைப்பதில் துணைபுரிபவன்; a companion who helps one in his love-affairs. "ஊட்க்குஞ் சேடரின்" (சீவக. 852);
சேடா	சேடா cēṭā, பெ. (n.) சடைப்பூரான் (நெல்லை.);; centipede.

சேடி	சேடி1 cēṭi, பெ. (n.) 1. ஏவல் செய்பவள் (பிங்.);; female servant. "சேடியர் செவ்வியி னேந்தினர்" (சிலப். 28:64);. 2. தோழி (பிங்.);; a lady's female companion;maid. 3. இளமையுடையாள் (யாழ்.அக);; young woman. [சேடன் → சேடி] சேடி2 cēṭi, பெ. (n.) 1. தெருச்சிறகு (சூடா.);; side of a street. 2. விஞ்சையர் உலகு; the world of {Vidyadaras.} "மாசில் வாலொளி வடதிசைச் சேடி" (மணிமே. 17:21);. [சேடு2 → சேடி.] சேடி3 cēṭittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. எஞ்சுதல்; to be left over. "ஓரவிழுஞ் சேடியா தருந்தினன்" (பிரபுலிங். ஆரோகண. 29);. சேடி4 cēṭittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) குறைத்தல் (வின்.);; to deduct, diminish. [சேடு → சேடி-.]
சேடிகை	சேடிகை cēṭigai, பெ. (n.) 1. பணிப்பெண்; servant maid. 2. கன்னியோரை (வீமே. உள்.);; Virgo in the zodiac. [சேடி – சேடிகை]
சேடியம்	சேடியம் cēṭiyam, பெ. (n.) ஊழியம்; service. [சேடி → சேடியம்.]

சேடு	சேடு1 cēṭu, பெ. (n.) 1. தோழமை, நட்பு; friendship. 2. ஏவல்; command [சேண் → சேடு] சேடு2 cēṭu, பெ. (n.) 1. பெருமை (பிங்.);; greatness. 2. திரட்சி (பிங்.);; roundness, massiveness. 3. உயரம்; height, elevation. "சேடேறு பொழில்" (திவ். பெரியதி. 7. 8:9);. 4. நன்மை (பிங்.);; goodness, excellence. 5. அழகு (பிங்.);; beauty, gracefulness, handsomeness. "சேடியல் வள்ளத்துப் பெய்த பால்" (கலித். 72);. 6. இளமை (திவா.);; youth fulness. "சேட்டார் மைந்தர்கள்"(பிரமோத். பிரதோ. 13);. ம. சேடு [ஏண் → சேண் → சேடு]
சேடை	சேடை1 cēṭai, பெ. (n.) மணமக்கள் மீது மஞ்சள் கலந்த அரிசி (அட்சதை); தூவிம் திருமண நிகழ்ச்சி; part of the marriage ceremony which consists in throwing rice over the bride and bridegroomand blessing them. 2. சேடையரிசி பார்க்க;see {Ségas-y-arisi.} "சேடை நல்கி . . . போற்றி நின்றாள்" (பெரியபு. கண்ணப்.48);. க. சேச;தெ. சேட [சேடு → சேடை. சேடு = நன்மை] சேடை2 cēṭai, பெ. (n.) தொளி யுழவுக்காக நீர்கட்டப்பெற்ற வயல் (இ.வ.);; field filed with water with a view to preparingit for sowing [illegible] சேடு [illegible]
சேடைபாய்ச்சு-தல்	சேடைபாய்ச்சு-தல் cēṭaipāyccudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வயலில் நீர் நிறைத்தல் (தஞ்சை.);; to fill fields with water. [சேடை2 + பாய்ச்சு-.]
சேடைபாய்தல்	சேடைபாய்தல் cēṭaipāytal, பெ. (n.) வயலில் தானே நீர் பாய்கை (தஞ்சை.);; spontaneous flow of water into a field. [சேடை + பாய்தல்]
சேடையரிசி	சேடையரிசி sēṭaiyarisi, பெ. (n.) மணமக்கள் மீது இடும் மஞ்சள் கலந்த மங்கல வாழ்த்தரிசி; by the way of blessing them. [சேடை1 + அரிசி]

சேடவை-த்தல்	சேடவை-த்தல் cēṭavaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) தொளியடித்தல் (இ.வ.);; to fill a field with water and preparing it for sowing paddy. [சேடை2 + வை-.]
சேண்	சேண் cēṇ, பெ. (n.) 1. சேய்மை; distance, remoteness. "சேண்விளங்கு சிறப்பின் ஞாயிறு" (புறநா. 174:2);. 2. உயரம் (திவா.);; height, loftiness. "சேன வந்தர நோக்கலும்" (கம்பரா. இராவணன் வதை. 38);. 3. மலைமுகடு (பிங்.);; mountain top, summit. 4. வானம்; sky. "சேணெல்லாம் புல்லொளி செலுத்தி" (கம்பரா. சூர்ப்பணகை, 20);. 5. துறக்கம் (கவர்க்கம்);; heaven. "சேண் மகபதிக்கு நல்கி" (கந்தபு. திரநகர. 105);. 6. அகலம் (பிங்.); (திருக்கோ.213.உரை);; width, spaciousness. 7. நீளம் (திவா.);; length. "சேனுற நீண்டு மீண்டு" (கம்பரா. சூர்ப்பணகை 46);. 8. நெடுங்காலம்; long time. "சுற்றமொடு முழுதுசேண் விளங்கி" (புறநா. 2:19);. ம. சேணு [ஏண் → சேண்]
சேண்டிரவர்	சேண்டிரவர் cēṇṭiravar, பெ. (n.) சேணியன் (யாழ்.அக.);; Weaver. க. ஜேடரு;தெ. ஜேண்ட்ர
சேண்மரம்	சேண்மரம் cēṇmaram, பெ. (n.) அழிஞ்சில் மரம் (அக.நி..);; a tree. [சே → சேண் + மரம்]
சேண	சேண cēṇa, கு.வி.எ. (adv.) உயர; up. "சேண வெரிநிற் சிறந்தானோ டேறினாள்" (பரிபா. 12:48);. [சேண் → சேண]

சேணம்	சேணம்1 cēṇam, பெ. (n.) துறக்கம்; paradise. "சேணந் தருவது நீறு" (தேவா. 857, 4);. [ஏண் → சேண் → சேணம், உயர்ச்சிக் கருத்தினின்று முகிழ்த்த இச்சொல் தவமுதல்வர் சம்பந்தர் காலத்தின் துறக்க உலகினையும் குறித்து வழங்கிய தெனலாம்] சேணம்2 cēṇam, பெ. (n.) 1. மெத்தை (பிங்.);; cushion, mattress. 2. குதிரை போன்ற விலங்குகளின் முதுகில் அமர்ந்து செல்வதற்குப் போடப்படுகிற தோல் அல்லது துணியினால் ஆன இருக்கை; saddle of cloth or leather pillion. ம. சேணம்
சேணாடு	சேணாடு cēṇāṭu, பெ. (n.) துறக்கவுலகம் (சுவர்க்கம்); (வின்.);; heaven, paradise. ம. சேணாடு [சேண் + நாடு]
சேணி	சேணி cēṇi, பெ. (n.) 1. சேடி2 பார்க்க;see {šēdi".} "விஞ்சையர் சேணி செலவிட்டு" (சூளா. சுயம். 192.);. 2. ஏணி (திவா.);; ladder. 3. முறை (யாழ்.அக.);; order, arrangement. 4. குழு (யாழ்ப்.);; party of workmen, set of players, company of travellers. ம. சேணி; Pkt. {sēṇi} [சேண் → சேணி] த. சேணி → Skt. {§rëni}
சேணியர்	சேணியர் cēṇiyar, பெ. (n.) வானுலகத்தார்; a class of celestials. "சேணியர் கோன் தோன்றல்" (சேதுபு. வேதாள. 14);. [சேணி → சேணியன்]
சேணுவணன்	சேணுவணன் cēṇuvaṇaṉ, பெ. (n.) கொல்லங் கோவை; a climbing shrub. [சேண் + உவணன்]

சேணை	சேணை1 cēṇai, பெ. (n.) பிறந்த குழந்தையின் வாயினில், தாய்மாமன் தன் விரலால் கொடுக்கும் ஒருவகை மருந்துப் பொருள் மற்றும் இனிப்பு கலந்த நீர்மப்பொருள்; a kind of liquid medicine given to the new born baby by the maternal uncle. சேணை2 cēṇai, பெ. (n.) தூளி, ஏணை; cradle. [ஏணை → சேணை]
சேணோன்	சேணோன் cēṇōṉ, பெ. (n.) 1. மலைவாசி; mountaineer. "சேணோ னகழ்ந்த மடிவாய்ப் பயம்பின்" (மதுரைக். 294);. 2. மரத்தின் மேல் கட்டப்பட்டிருக்கும் பரணிலிருந்து விலங்குகள், பயிர்களை அழிக்கா வண்ணம் காப்பவன்; one who keeps watch over a field from a platform on a tree. "மரமிசைச் சேணோன் இழைந்த . . .இதணம்" (குறிஞ்சிப். 40);. [ஏண் → சேண் → சேணோன். உயர்ச்சிக் கருத்தினின்று பிறந்த இச்சொல், காலப் போக்கில் மலையில்
சேத்தாளி	சேத்தாளி cēttāḷi, பெ. (n.) சேக்காளி (தஞ்சை.); பார்க்க;see {Śēkkāli} மறுவ. கூட்டாளி, நண்பன். [சேர் + ஆளி → சேக்காளி]

சேத்து	சேத்து1 cēttu, பெ. (n.) சிவப்பு (திவா.);; red, crimson. "சேத்தகில் புழுகு சந்தம்" (பாரத. பதினான். 219);. [சே → சேது → சேத்து] சேத்து2 cēttu, பெ. (n.) 1. ஒப்பு (திவா.);; resemblance, similarity. "ந்கையொடு சேத்திற்காக நாறுவ நித்திலம்" (இரகு. நாட்டு. 10);. 2. கருத்து (திவா.);; thought, idea. [சே2 → சேத்து] சேத்து3 cēttu, பெ. (n.) 1. உறுப்பு (அக.நி.);; limb, member, section. 2. நெருக்கம் (வின்.);; closeness, compactness, thickness. [சேர் → சேத்து] சேத்து4 cēttu, பெ. (n.) நிலம் (வின்.);; field, plot of ground. H., U. {këth} [செய் → சேய் → சேத்து] சேத்து5 cēttu, பெ. (n.) அசைச்சொல்; an expletive (செ.அக.);. [சே → சேத்து]
சேதக்காலன்	சேதக்காலன் cētakkālaṉ, பெ. (n.) கெடுதிக்காரன் (யாழ்ப்.);; mischicvious person. [சேதம் + (காரன் →); காலன்]
சேதகம்	சேதகம்1 cētagam, பெ. (n.) சிவப்பு (பிங்.);; red. [செம் → சே → சேது → சேதகம்] சேதகம்2 cētagam, பெ. (n.) சேறு (திவா.);; mud, slush. "குங்குமச் சேதகந் திமிர" (கம்பரா. வரைக்காட்சி. 56);. [சேறகம் (சேறு + அகம்); → சேதகம்]

சேதபாதம்	சேதபாதம் cētapātam, பெ. (n.) கூத்து வகையுளொன்று (யாழ்.அக.);; a kind of dance. [சேதம் + பாதம்]
சேதம்	சேதம் cētam, பெ. (n.) 1. புயல், வெள்ளம் போன்றவற்றால் உயிர், பொருள் முதலியவற்றிற்கு ஏற்படும் அழிவு; loss of life, property, things. வெள்ளத்தால் பயிர்கள் சேதம். 2. கேடு (சூடா.);; damage, ruin, waste, injury. 3. பிரப்பு; splitting, dissecting. 4. வெட்டு; severance, cutting off. தலைச்சேதம். 5. துண்டு; part, piece, portion, section. 6. கீழ்வாயிலக்கம் (வின்.);; denominator of a fraction. 7. கூத்தின் ஒர் உறுப்பு (சிலப். 3:13. உரை, பக். 89);; an element in dancing. ம. சேதம் கேடு குற்றம்]
சேதனகி	சேதனகி cētaṉagi, பெ. (n.) கடுக்காய் (சங்.அக.);; chebulic myrobalan.
சேதனம்	சேதனம் cētaṉam, பெ. (n.) 1. பிளவு செய்கை; cutting, splitting. "சேதனப் படைஞரோடும்" (பாரத. பதினோ. 4.);. 2. ஆண்குறியின் முன்றோலை எடுக்கும் விழா; circumcision. [சேதம் → சேதனம்]
சேதா	சேதா cētā, பெ. (n.) சிவப்பு ஆண்; tawny coloured cow. "சிலம்பின் மேய்ந்த சிறு கோட்டுச் சேதா" (நற். 359);. [சேது + ஆ - சேதா = செந்நிற ஆன்]

சேதாரம்	சேதாரம்1 cētāram, பெ. (n.) தேமா (சூடா.);; sweet mango. சேதாரம்2 cētāram, பெ. (n.) 1. இழப்பு; waste, as of commodities in traffic;loss, damage, as of crops by cattle trespassing. 2. பொன்னா லேனும் வெள்ளியினாலேனும் நகை முதலியன செய்யும்போது உண்டாகும் தேய்மான இழப்பு; wastage of gold or silver in making jewels, due to filing, etc. புத்தாண்டை முன்னிட்டுச் செய்கூலி, சேதாரம் இன்றி மலிவாகப் பொன் கிடைக்கும் (உ.வ.);. ம. சேதாரம், சேதவாரம்;க. சேதார;தெ. சேதாரமு [illegible]
சேதி	சேதி1 cētittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வெட்டுதல்; to cut off, divide, sever, dissect. "தாதைதனைத் தாளிரண்டுஞ் சேதிப்ப" (திருவாச. 15:7);/ 2. அழித்தல்; to destroy. "மேலுலகுஞ் சேதித்தீர்" (உபதேசகா. சூராதி. 50);. L. caedere [சேதம் → சேதி-.] சேதி2 cēti, பெ. (n.) 1. செய்தி; news, occurrence. "இந்தச் சேதி யுரைக்க" (இராமநா. பாலகா. 13);. 2. தன்மை; nature. "வாவறூங்குகின்ற சேதியென்ன" (உத்தரரா. சம்புவன். 32);. ம. சேதி [செய்தி → சேதி] சேதி3 cēti, பெ. (n.) 56 நாடுகளுள் ஒன்று;{Chédi,} the region around Bilaspur and Jubbalpur, one of 56 countries. "சேதிப் பெருமான் சிசுபாலன்" (பாரத. திரௌபதி. 42);. 2. திருக்கோவிலூர்ப் பகுதியான சேதிநாடு; par to {Thirukkövilür} country {Sèthunädu.} "சேதி நன்னாட்டு நீடு திருக்கோவலூரில்" (பெரியபு. மெய்ப்பொருள் 1);. 3. சேதியை ஆண்ட அரச குலம்; the dynasty that ruled {Chédi.} "சேதிமா மாபோன்" (பாரத. குருகுல. 104);.
சேதிகை	சேதிகை cētigai, பெ. (n.) மூங்கிலுழக்கு, நாழி முதலியவற்றின் அடிப்பகுதியால் குதிரை உடலிற் குத்தும் வண்ணத் தொழில்; coloured marking on a horse, made with the bottom of a bamboo measure. "வெதிருழக்கு நாழியாற் சேதிகைக் குத்தி" (கலித். 96:27);.

சேதிநாடு	சேதிநாடு cētināṭu, பெ. (n.) திருக்கோவலூரைத் தலைநகராகக் கொண்ட நடுநாடு (பெரியபு.மெய்ப்பொருள்.1);;{Nadu-nāquin} Tamil country, having {Tirukkövalur} as its capital. [சேதி + நாடு.] சோழநாட்டுக்கும் தொண்டை நாட்டுக்கும் இடையில் இருந்த பகுதி நடுநாடு. இந்நடு நாட்டின் ஒரு பகுதி
சேதிபன்	சேதிபன் cētibaṉ, பெ. (n.) 1. சேதிநாட்டரசன்; the king of {Chédi.} "சேதிபப் பெரும்பகை செகுத்தே" (பாரத. இராசசூய. 152);. 2. நடு நாட்டரசன்; the king of {Chêdi-nadu.} "சேதிபர் நற்கோவலூர் மலாட மன்னர்' (புரானசாரம், 8, பெரியபு. பதிப்.);. [சேதி → சேதிபன்.]
சேதிமம்	சேதிமம் cētimam, பெ. (n.) சேதியம் (பிங்.); பார்க்க;see {šēdiyam}
சேதிமரம்	சேதிமரம் cētimaram, பெ. (n.) சமணக் கோயிலிலுள்ள புனிதமரம்; sacred trce in a Jaina temple. "சேதிமரங்களெட்டு" (மேரு மந். 1063);.
சேதியம்	சேதியம் cētiyam, பெ. (n.) 1. சமண புத்தரின் பள்ளி; Jain or Buddhist temple. "பகவற், கியற்றிய சேதியந் தொழுது" (மணிமே. 28:175);. 2. தேவாலயம் (பிங்.);; temple, shrine.
சேதிராயர்	சேதிராயர் cētirāyar, பெ. (n.) 1.தமிழகத்தின் நடுநாட்டரசர்; the king of {Nadu-nādu} in {Tamil} country. 2. திருவிசைப்பாவாசிரியருள் ஒருவரான சிவனடியார்; a {Saiva} saint, one of the authors of {Tiru-v-išaippä.} 3. கள்ளர் பட்டங்களிலொன்று; a title among {Kallar} caste. [சேதி + (அரையர் →); ராயர் – சேதிராயர். இவர் திருக்கோவலூர் மலையமான் வழித்தோன்றலுள் ஒருவராவர்]

சேது	சேது cētu, பெ. (n.) சிவப்பு (சூடா.);; red [சே → சேது] சேது2 cētu, பெ. (n.) 1. பாலம், செய்கரை (பிங்.);; causeway, bridge, dam. "சேதுவை மேடுருத்தி வீதி சமைப்போம்" (பாரதி.);. 2. இராமனது சேனைகள் இலங்கை செல்லுதற்கென இயற்றப் பெற்றதாகக் கருதப்படும் திருவனை; Adam's Bridge, a reef of sunken rocks connecting the north of Srilanka with the main land of India,30ft, wide with 3 or 4 ft. of water above it at high tide said to have been constructed to enable Rama's forces to cross over to Laika. "சேடனென்னப் பொலிந்தது சேதுவே" (கம்பரா. சேதுப. 66);. 3. இராமேசுவரம்; the island of {Rāmeswaram.} "சேதுவி னிராமநாதனை நிறுவிய காதையை" (சேதுபு. அவை. 1);. 4. தனுக்கோடியில் உள்ள புனித நீராடுமிடம்; sacred bathing - ghat at {Dhanuşkōḍi.} [செய் → (சேய் → சேது. செய் = செய்தது]
சேதுகாவலன்	சேதுகாவலன் cētukāvalaṉ, பெ. (n.) சேதுபதி பார்க்க;see {Sedu-padi.} 'சேதுகாவலன் திருவணைகாவலன்' (கல்.);. [சேது + காவலன்]
சேதுபதி	சேதுபதி cēdubadi, பெ. (n.) இராமநாதபுர மன்னரின் பட்டப்பெயர்; hereditary title of the {Rāja} of Ramnad, as being guardians of {Adam's} Bridge. 'சேதுபதி ரகுநாதன்' (ஒருதுறைக்);. [சேது + பதி]
சேதுபுராணம்	சேதுபுராணம் cētuburāṇam, பெ. (n.) சற்றேறக்குறைய கி.பி. 16ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த நிரம்பவழகிய தேசிகராற் பாடப் பெற்ற இராமமேசுரப்புராணம்; a {Purina} on the shrine of {Râméšvaram} by {Niramba-valagiya desigar,} prob. 16th. c. "புகலு நூற்பெயர் சேதுபுராணமே" (சேதுபு. அவை. 10);. [சேது + புராணம்] Skt. {puräna} → த. புராணம் சேது அணைகட்டிய வரலாறு முதல் இராமேசுவரத்திலுள்ள நீராடும் துறையின் சிறப்பு வரை பல்வேறு
சேதுரான்	சேதுரான் cēturāṉ, பெ. (n.) சேதிராயர்-3 (இ.வ.); பார்க்க;see {Sédirāyar-3.} [சேது + (அரையன்); ராயன் → சேதுராயன் → சேதுரான்]

சேந்தங்கண்ணனார்	சேந்தங்கண்ணனார் cēndaṅgaṇṇaṉār, பெ. (n.) கழகக் காலப்புலவர்; a {Sangam} poet. [சேந்தன் + கண்ணனார்.] இவரின் தந்தை பெயர் சேந்தன் என்பது. இவரின் இயற்பெயர் கண்ணனார். இவர் நற்றிணையில் 54 ஆம் பாட்டையும், அகநானூற்றில் 350 ஆம் பாட்டையும் பாடியுள்ளார்.
சேந்தம்பூதனார்	சேந்தம்பூதனார் cēndambūtaṉār, பெ. (n.) அகநானூறு 84, 207; குறுந்தொகை 90, 226, 247; நற்றிணை 69, 261 ஆகிய பாடல்களை இயற்றியவர்; author of the following verses: {Aganānūru} 84,207;{Kurundogai} 90,226, 247 and {Narriṇai} 69, 26l. [சேந்தன் + பூதனார்]
சேந்தன்	சேந்தன் cēndaṉ, பெ. (n.) 1. முருகன்;{Murugan.} "சூர்தடிந்திட்ட சேந்தர்" (தேவா. 942, 6);. 2. திவாகரஞ் செய்வித்த அம்பர்த் தலைவன்; patron of the author of {Tivägaram,} chief of Ambar. 3. சேந்தனார் (திருவிசைப்.); பார்க்க;see {Endanள்:} 4. கடைக்கழகக்கால அரசன்; a king in {Sangam} age. இவன் பரணரால் குறுந்தொகை 258ல் பாடப்பெறுபவன். [சேத்து → சேந்து → சேந்தன்]
சேந்தன்கீரனார்	சேந்தன்கீரனார் cēndaṉāraṉār, பெ. (n.) குறுந்தொகை 311ஆம் பாடலை இயற்றியவர்; author of verse no. 311 of {Kurundogai.} [சேந்தன் + கீரனார். சேந்தன் - தந்தையின் பெயர்.]
சேந்தன்றிவாகரம்	சேந்தன்றிவாகரம் cēndaṉrivākaram, பெ. (n.) சேந்தன் என்ற புரவலரால் புரக்கப் பெற்றுத் திவாகரரால் இயற்றப் பெற்ற நிகண்டு நூல்;{Tivágaram,} a Tamil lexicon composed under the patronage of {Sendan.} மறுவ. ஆதிதிவாகரம் [சேந்தன் + திவாகரம்]
சேந்தனார்	சேந்தனார் cēndaṉār, பெ. (n.) திருவிசைப்பா வாசிரியருள் ஒருவரும், திருப்பல்லாண்டு இயற்றியவருமாகிய சிவனடியார்; a {Šaiva} saint author of {Tiru-p-pallāndu} and one of the author of {Tiru-v-išaippā.} [சேந்தன் → சேந்தனார்] இந்நூல் 12 தொகுதிகளையுடையது. 9500 சொற்கள் பொருள் விளக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளன. இதில் 384
சேந்தி	சேந்தி1 cēndi, பெ. (n.) 1. சுவரில் அமைந்த பரண்; loft. 2. துலாக்கட்டைகளின் மீது பலகைகளைச் சேர்க்கும்போது இடைவெளி தெரியாமலிடும் பலகை (நாஞ்.);; thin reapers running across the joints on which planks are laid. 3. க்ளஞ்சியம் (மதுரை.);; granary. ம. சேந்தி [சேர் → சேந்து → சேந்தி]

சேந்து	சேந்து2 cēndu, பெ. (n.) கள்; toddy. சேந்திக்கடை (W.G.);. து. சேந்தி; U. {sēndi.} சேந்து1 cēndudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கயிறு முதலியவற்றை இழுத்தல் (வின்.);; to draw, as a rope running over a pulley. 2. கிணற்றிலிருந்து தண்ணீர் இறைத்தல்; draw water from a well. அவள் கிணற்றிலிருந்து தண்ணீரைச் சேந்தினாள் (உ.வ.);. க. சேது;தெ.சேது [சேர் (=திரட்டுதல்); → சேந்து-.] சேந்து2 cēndu, பெ. (n.) 1. சிவப்பு (பிங்.);; redness. 2. தீ (யாழ். அக.);; fire. "சேந்தினடைந்த வெலாஞ் சீரணிக்க (அருட்பா, 1, நெஞ்சறி, 689);. 3. அசோகு (மலை.);; mast-tree. ம. சேந்து [சேந்தன் → சேந்து. ஒ.நோ. வேந்தன் → வேந்து]
சேந்துகிணறு	சேந்துகிணறு cēnduginaṟu, பெ. (n.) இறை கிணறு (இ.வ.);; draw well. [சேந்து1 + கிணறு]
சேந்துபந்தம்	சேந்துபந்தம் cēndubandam, பெ. (n.) அரக்கு (சங்.அக.);; sealing-wax. [சேந்து2 + பந்தம்]
சேந்துவலை	சேந்துவலை cēnduvalai, பெ. (n.) படகிலிருந்து சேந்தி இழுக்கப்படும் வலை; a kind of fishing net. [சேந்து1 + வலை]
சேந்தை	சேந்தை cēndai, பெ. (n.) கட்டிலின் மேற்கட்டி (யாழ்ப்.);; canopy, tester. [சேந்து2 → சேந்தை]
சேப்பங்கிழங்கு	சேப்பங்கிழங்கு cēppaṅgiḻṅgu, பெ. (n.) உணவுக்குப் பயன்படும் வழுவழுப்புத் தன்மை கொண்ட பழுப்பு நிறக் கிழங்கு (M.M. 402);; Indian kales root. [சேப்பை + கிழங்கு. சேம்பு பார்க்க]

சேப்பு	சேப்பு1 cēppudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) தங்குதல்; to abide, remain "அணங்குடைத் தடக்கையர் தோட்டி சேப்பி" (பதிற்றுப். 62);. E. stay;OE. stadg;OF estayer. [சே1 → சேப்பு-.] சேப்பு2 cēppu, பெ. (n.) 1. சிவப்பு; red, redness. "ஊடலிற் செங்கண் சேப்பூர" (பரிபா. 7:70);. 2. சிவப்புக் கல்; red gem. ம, சேப்பு;க. கெம்பு;பட. கெப்பு [செம் → சே → சேப்பு] சேப்பு3 cēppu, பெ. (n.) தாமரைக் கிழங்கு; root of the lotus. "பாசடைச் சேப்பினுள்" (சலித். 74);. [செம் → சே → சேப்பு]
சேப்பை	சேப்பை cēppai, பெ. (n.) சேம்பு பார்க்க;see {sëmbu}
சேபாலம்	சேபாலம் cēpālam, பெ. (n.) சேங்கொட்டை (மலை.);; marking-nut [சே + பாலம்]
சேபாலிகை	சேபாலிகை1 cēpāligai, பெ. (n.) கருநொச்சி (மூ.அ.);; willow-leaved jusiticia. சேபாலிகை2 cēpāligai, பெ. (n.) சேபாலம் பார்க்க;see {sébafam.
சேம்பி	சேம்பி cēmbi, பெ. (n.) மருதாணி; fragrant nail dye.

சேம்பு	சேம்பு cēmbu, பெ. (n.) 1. நீர்ப்பாங்கான இடங்களில் வளரும் பெரிய இலைகளோடு கூடிய, கறிக்குதவும் கிழங்கைத்தரும் ஒரு வகைச் செடி; Indian kales. "சேம்புகால் பொர" (கம்பரா. நாட்டு. 35); 2. வறட்சேம்பு; a garden plant. வ. கேமுக
சேம்புகா	சேம்புகா cēmbukā, பெ. (n.) பொன்னூமத்தை; yellow dalura (சா.அக.);.
சேம்பை	சேம்பை cēmbai, பெ. (n.) சேம்பு (மலை.); பார்க்க;see {Śēmbu} [சேம்பு → சேம்பை]
சேமக்கலம்	சேமக்கலம் cēmakkalam, பெ. (n.) சேகண்டி; gong used in temples. ம. சேமங்ஙலம் [சேமம் + கலம்]
சேமக்காரன்	சேமக்காரன் cēmakkāraṉ, பெ. (n.) 1. காவற் காரன் (யாழ்.ப்.);; guard, watchman. 2. நம்பிக்கையுள்ளவன்; trust-worthy, confidential person. 3. சிக்கனமுள்ளவன்; thrifty, careful person. 4. வருமுன் காப்போன் (யாழ். அக.,);; prudent, cautious man. [சேமம் + காரன்]
சேமக்கிழங்கு	சேமக்கிழங்கு cēmakkiḻṅgu, பெ. (n.) சேப்பங்கிழங்கு; Indian kales root. [சேப்பங்கிழங்கு → சேமக்கிழங்கு]
சேமக்குழல்	சேமக்குழல் cēmakkuḻl, பெ. (n.) எப்பொழுதும் திறந்திருக்கும் கன்னக் குழாயின் ஓர் பகுதி; that portion of the eaustachien tube which is always open-safety tube.
சேமகாலம்	சேமகாலம் cēmakālam, பெ. (n.) செழிப்புக் காலம்; time of prosperity or plenty, opp. to {Śāma-kālam} (செ.அக.);. [சேமம் + காலம்]

சேமங்கலம்	சேமங்கலம் cēmaṅgalam, பெ. (n.) சேமக்கலம் (இ.வ.); பார்க்க;see {sema-k-kalan,} ம. சேமங்ஙலம்
சேமங்கொள்(ளு)-தல்	சேமங்கொள்(ளு)-தல் cēmaṅgoḷḷudal, 16 செ.கு.வி. (v.i.) பிணத்தை வைத்து அழகுபடுத்தச் சாணத்தால் இடத்தைத் துய்மைப்படுத்துதல் (யாழ்ப்.);; to smear a place with cowdung in order to layout a corpse and dress it for the funeral. [சேமம் + கொள்-.]
சேமஞ்செய்-தல்	சேமஞ்செய்-தல் cēmañjeytal, 1 செ.குன்றாவி. (v.t.) மூடி வைத்தல்; to keep covered, protected. "செவிகளைத் தளிர்க்கையாலே சிக்குறச் சேமஞ்செய்தாள்" (கம்பரா. சடாயுவுயிர். 69);. [சேமம் + செய்-.]
சேமண்டன்	சேமண்டன் cēmaṇṭaṉ, பெ. (n.) தந்தையிலி; one who has lost his father. [சேமம் → சேமண்டன்]
சேமணி	சேமணி1 cēmaṇi, பெ. (n.) மாட்டுக்கழுத்திற் கட்டும் மணி (யாழ்.அக.);; bell tied to the neck of a cow. சேமணி [சே + மணி] சே = எருது. எனினும் பொதுவாக பெற்றத்தையும் எருதையும் குறிக்கும். [P] சேமணி2 cēmaṇi, பெ. (n.) சேகண்டி; gong used in temples. [சேமம் + மணி]
சேமத்தில்வை-த்தல்	சேமத்தில்வை-த்தல் cēmattilvaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பாதுகாப்புச் செய்தல் (வின்.);; to keep in safe custody. 2. கோணிலை சரியற்ற குழந்தைகளைக் கணியன் (சோதிடன்); சொற்படி பெற்றோர் காணாதவாறு சிலகாலம் மறைத்து வைத்தல்; to keep away from parents children born under an unlucky star for a certain time fixed by astrologer.
சேமத்தேர்	சேமத்தேர் cēmattēr, பெ. (n.) வைப்புத்தேர்; war-chariot kept in reserve. "சேயிரு மணிநெடுஞ் சேமத்தேர்" (கம்பரா. யுத்த. முதற்போர். 105);. [சேமம் + தேர்]

சேமதருமம்	சேமதருமம் cēmadarumam, பெ. (n.) நிலை நிற்கும் வண்ணம் செய்யும் அறம் (வின்.);; deeds of lastingbenefit, opp, to {māyā-darumam} [சேமம் + தருமம்]
சேமநலநிதி	சேமநலநிதி cēmanalanidi, பெ. (n.) பொது நலனுக்காகச் சேமித்து வைக்கப்படும் பணம் welfare fund. தொழிலாளர் மே நலநிதி. [சேமம் நலநிதி]
சேமநிதி	சேமநிதி cēmanidi, பெ. (n.) சேமப்பொருள் பார்க்க;see {Séma-p-porul.} [சேமம் + நிதி]
சேமப்படை	சேமப்படை1 cēmappaḍai, பெ. (n.) வைப்புப் படை; army and weapons kept in reserve. [சேமம் + படை] சேமப்படை2 cēmappaḍai, பெ. (n.) தேமல்; a yellow discolouration of the skin occuring in patches (சா.அக.);. [சே → சேமம் + படை]
சேமப்பொருள்	சேமப்பொருள் cēmapporuḷ, பெ. (n.) 1. வைப்புப் பொருள்; riches kept in reserve, reserve funds. 2. தன் நன்மைக்காகப் பிறரிடம் வைக்கப்பட்ட பொருள்; deposit to meet one's needs in the future. 3. புதையல் (யாழ்.அக.);; treasure-trove. [சேமம் + பொருள்]
சேமப்பிள்ளை	சேமப்பிள்ளை cēmappiḷḷai, பெ. (n.) அரசருடைய மெய்க்காப்பாளன்; bodyguard of the king. 'வீரபாண்டிய தேவற்கு 4ஆவது நாயனார் சேமப்பிள்ளையார் அகம்படி முதலிகளில்' (புதுக்கோட்டைக் கல். 430);. [சேமம் + பிள்ளை]

சேமம்	சேமம்1 cēmam, பெ. (n.) 1. நல்வாழ்வு; safety, well-being, welfare. "சேமமே யுன்றனக்கென் றருள்செய்தவன்" (தேவா. 1136, 9);. 2. இன்பம் (சூடா.);; happiness, pleasure. Skt. {ksēma} [ஏமம் → சேமம்] தங்குதலை அல்லது குடியிருத்தலைக் குறிக்கும் 'க்ஷி' என்னும் முதனிலையை வடவர் மூலமாகக் காட்டுவது பொருந்தாது. சேமம்2 cēmam, பெ. (n.) 1. காவல் (சூடா.);; protection, preservation, security, defence, safe guard. "சேம வன்மதில்" (தேவா. 93, 4);. சி. 2. அரணான இடம்; stronghold, secure place. "காப்புச் சிந்தைசெய்துவே றிடத்தொரு சேமத்தின் வைத்தார்" (பெரியபு. அமர்நீதி. 16);. 3. சிறைச்சாலை; prison, dungeon. "சேமந் திறந்தனை. . . எய்துதி" (உபதேசகா. சிவநாம. 90);. 4. படைத் தொழில் ஐந்தனுள் பகைவரது அம்பு தன்மேற்படாமற் காக்குஞ் செயல்; act of a warrior protecting himself against hostile arrows; one of {pañja-kiruttiyam.} 'எய்தாற் கருவியாலே மறைத்துச் சேமஞ் செய்யு மாறும்' (சீவக. 1676, உரை.);. 5. சவக்காப்பு (வின்.);; binding and shrouding a corpse for burning or interment. [ஏமம் → சேமம்] சேமம்3 cēmam, பெ. (n.) 1. புதைபொருள்; hoard,treasure-trove. "சேமம்போ யெடுப்பவர்" (பிரபுலிங். சித்தரா. 49);. 2. ஓலைச் சுவடியின் கட்டு; tying of ola book. "புத்தகந்தன்னைச் சேமநீக்கின னோதினான்" (திருவாத பு. திருவடி. 20);. [ஏமம் → சேமம்] சேமம்4 cēmam, பெ. (n.) பலவகை அணுக்களின் சேர்க்கை; a unit of a group of atoms.
சேமம்போகிப் போகு-தல்	சேமம்போகிப்போகு-தல் cēmambōkippōkudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பாதுகாப்பு இல்லாத போது களவு போகுதல்; stolen when there was no proper security arragements. நாயனார் கோயில் எழுந்தருளுகிற நாயனார் இத்தேவர்க்கு ஏழாவது நாளில் சேமம் போகிப் போகையில் பின்பு இக்கோயிலுக்கு எழுந்தருளி விநாயகரையும் எழுந்தருளிவித்தான் இராசராசன் 2, கி.பி. 1160, (தெ.க.தொ.8;கல். 201);.

சேமரம்	சேமரம் cēmaram, பெ. (n.) 1. அழிஞ்சில் (பிங்.);; sage leaved alangium. 2. சேங்கொட்டை (மலை.);; marking nut tree. [சே + மரம்]
சேமவில்	சேமவில் cēmavil, பெ. (n.) உற்றகாலத்து உதவும்படி துணையாகக் கொள்ளும் வில் (சிலப். 2:42, உரை.);; bow kept in reserve. [சேமம் + வில்]
சேமவைப்பு	சேமவைப்பு cēmavaippu, பெ. (n.) சேமப்பொருள் பார்க்க;see {séma-p-porul.} "இராமானுச னென்றன் சேமவைப்பே" (திவ். இராமானுச. 22);. [சேமம் + வைப்பு]
சேமறி	சேமறி cēmaṟi, பெ. (n.) மாட்டின் புணர்ச்சி (வின்.);; copulation of bull and cow. [சே + மறி]
சேமன்	சேமன் cēmaṉ, பெ. (n.) போக்கிலி; cunning fellow;rogue. "இந்தச் சேமனை நீர் . . . வெருட்டிடும்" (விறலிவிடு. 860);. [சோம்பன் → சோமன் → சேமன்]
சேமனம்	சேமனம் cēmaṉam, பெ. (n.) உணவு; food. [சேமம் + சேமனம்]
சேமனவம்	சேமனவம் cēmaṉavam, பெ. (n.) சிவந்த மணி (யாழ். அக.);; red stone, ruby.
சேமா	சேமா cēmā, பெ. (n.) எருது; bull. "சேமா போற் குப்புறூஉம்" (நாலடி, 377);. [சே + மா. சே = எருது. மா = விலங்கு;ஒ.நோ: ஆமா]
சேமாளைச் சம்பா	சேமாளைச் சம்பா cēmāḷaiccambā, பெ. (n.) சம்பா நெல்வகை (யாழ். அக.);; a kind of {Šambá} paddy. [செம்பாளை → சேமாளை + சம்பா]

சேமாறி	சேமாறி cēmāṟi, பெ. (n.) விதையடிப்போன் (நன். 138, மயிலை);; gelder. 'எருதுகளுடைய பீசத்தை சேமாறிகளால் உடையும்படி செய்விக்கும் பொல்லாதவனும்" (சிவதரு. பாவ. உரை);. [சே6 +மாறி. மாறு → மாதவி.]
சேமாறு-தல்	சேமாறு-தல் cēmāṟudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) எருதுக்கு விதையடித்தல் (இலக். வி. 45, உரை);; to geld a bull. [சே + மாறு – சேமாறு-.]
சேமி-த்தல்	சேமி-த்தல் cēmittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. போற்றி வைத்தல்; to keep secure, preserve in safety. "தனதானியங்கள் சேமித்தல்" (விதான. பஞ்சாங்க. 19);. 2. புதைத்து வைத்தல் (சூடா.);; to hide underground, bury. 3. நிறைத்தல்; save money, water, etc., store blood, etc., for emergency. ஏரிகளை ஆழப்படுத்தி அதிகத் தண்ணிரைச் சேமித்து வைக்கலாம். 4. எரிபொருள் முதலானவற்றைக் குறைந்த அளவில் பயன்படுத்திச் சிக்கனப் படுத்துதல்; conserve energy, fuel, etc., எரிபொருளைச் சேமிக்கும் நுட்பத்தைத் தொழிற்சாலைகள் மேற்கொள்ள வேண்டும். [சேமம் → சேமி-.]
சேமிப்பாவணம்	சேமிப்பாவணம் cēmippāvaṇam, பெ. (n.) அரசு நேரடியாகவோ அஞ்சலகம் முதலிய அமைப்புகள் வழியாகவோ ஒருவர் சேமிப்பாகச் செலுத்தியத் தொகையைக் குறிப்பிட்ட கால முடிவில் வட்டியுடன் திருப்பித் தருவதாக எழுத்துமூலம் உறுதியளித்துத் தரும் ஆவணம்; Savings certificate. தேசிய சேமிப்புப் பத்திரம்/ அஞ்சலகச் சேமிப்புப் பத்திரம். [சேமிப்பு + ஆவணம்]
சேமிப்பு	சேமிப்பு cēmippu, பெ. (n.) 1. எதிர்காலத் தேவை கருதி வங்கி முதலியவற்றில்சிறிது சிறிதாகச் சேர்த்து வைத்திருக்கும் பணம்; savings in a bank, etc. திடீர் செலவுகளுக்குச் சேமிப்புதான் கைகொடுக்கிறது. 2. எதிர்காலத் தேவை கருதி உணவுப் பொருள் அரத்தம் முதலிய வற்றைப் பாதுகாப்பாக உரிய இடத்தில் சேர்த்தல்; store of paddy etc;stock. நெல் சேமிப்புக்கிடங்கு, அரத்தச் சேமிப்பு நிலையம்.
சேமிப்புப்பத்திரம்	சேமிப்புப்பத்திரம் cēmippuppattiram, பெ. (n.) சேமிப்பாவணம் பார்க்க;see {scmippivaram.} [சேமிப்பு + பத்திரம்] Skt. Patra → க. பத்திரம்

செவியுறை	செவியுறை ceviyuṟai, பெ. (n.) 1. காதுக்கிடும் மருந்து; medicine for the ear. 2. அரசர் முதலியோர்க்குச் செவிக்கண் நிற்கக்கூறும் அறம் (நீதி);; instruction in the path of virtue, given to kings etc. "செவியுறை தானே, பொங்குதலின்றிப் புரையோர் நாப்ப, ணவிதல் கடனெனச் செவியுறுத் தன்றே" (தொல்.பொருள். 426);.
செவியுறையங்கதம்	செவியுறையங்கதம் ceviyuṟaiyaṅgadam, பெ. (n.) அரசர்க்கு உறுதி கூறும் நோக்குடன் அறிஞர் கூறும் வகைச் செய்யுள் (தொல். பொருள். 440, உரை);; a kind of derisive verse reproving a king for his faults with a view to reclaiming him to a sense of his duty. [செவியுறை + அங்கதம்]
செவியேறு	செவியேறு ceviyēṟu, பெ. (n.) கேள்வி: hearsay. 'அவன் சொல்லக் கேட்ட செவியேற்றாலே சொல்லுகிறாளிறே' (ஈடு, 10. 3:1);. [செவி + ஏறு]
செவிரம்	செவிரம் ceviram, பெ. (n.) ஒரு வகைப் பாசி (திவா.);; a class of aquatic plant.
செவிலி	செவிலி1 cevili, பெ. (n.) 1.செவிலித்தாய் பார்க்க;see {evili-t-ty.} "தாயெனப் படுவோள் செவிலி யாகும்" (தொல். பொருள் 124);. 2. முன்பிறந்தாள் (பிங்.);; elder sister. செவிலி2 cevili, பெ. (n.) நோயர்களைப் பேணுதல், மருத்துவர்க்குதவுதல் போன்ற பணிகளைச் செய்யும் ஊழியர்; nurse. அறுவைச் சிகிச்சையின் போது பல செவிலியர் உதவி புரிந்தனர்.
செவிலித்தாய்	செவிலித்தாய் cevilittāy, பெ. (n.) ஐவகைத் தாயருள் வளர்ப்புத் தாய் (பிங்.);; foster-mother, one of {al-vagai-t-täyar} [செவிலி + தாய்]
செவிவழிசெய்தி	செவிவழிசெய்தி sevivaḻiseyti, பெ. (n.) ஒருவர் கூற மற்றவர் கேட்பது என்ற முறையால் வழங்கிவரும் செய்தி; that which is orally transmitted. செவிவழிச் செய்தியில் உண்மை உருமாறியிருக்கும். [செவிவழி + செய்தி]

செவிலியர்	செவிலியர்1 ceviliyar, பெ. (n.) குழந்தையின் வளர்ப்புத் தாயர்; those who bring up children of rich people. மறுவ. செவிலித்தாய் [செவிலி → செவிலியர்] செவிலியர்2 ceviliyar, பெ. (n.) மறுவ. செவிலித்தாய் [செவிலி → செவிலியர்]
செவிள்	செவிள் ceviḷ, பெ. (n.) காதின் மேற்புறத் துறுப்பு; tragus. ம. செள்ள [செகில் → செவிள்]
செவுரொட்டி	செவுரொட்டி cevuroṭṭi, பெ. (n.) மண்ணீரல் (இங்.வை. 42);; spleen. [சுவரொட்டி → செலுரொட்டி]
செவுள்	செவுள் cevuḷ, பெ. (n.) மீனின் மூச்சுறுப்பு (வின்.);; gills. ம. செளுக்க [செகிள் → செவுள்] நீரிலுள்ள காற்றை இழுப்பதற்கு மீனுக்கு இயற்கையாகவே அமைந்த மூச்சுறுப்பு. இது அதன் கழுத்தின் இரண்டு பக்கமும் இருக்கும்.
செவுள்சிதைவு	செவுள்சிதைவு cevuḷcidaivu, பெ. (n.) செவுள் சிதைவால் வரும் நோய்; branchial disease. [செவுள் + சிதைவு] இந்நோய் மீன்களுக்கு மட்டும் வரும்.
செவுள்மூடி	செவுள்மூடி cevuḷmūṭi, பெ. (n.) மீனின் செவுள் பகுதிகளை மூடும் உறுப்பு; operculum. [செவுள் + முடி]
செவுள்வலை	செவுள்வலை cevuḷvalai, பெ. (n.) மீன் பிடிக்கும் வலைகளில் ஒன்று; gill net. [செவுள் + வலை]

செவேரெனல்	செவேரெனல் cevēreṉal, பெ. (n.) சிவந்திருத்தற் குறிப்பு; expr. denoting redness. [செம் → செவ் → செவ்வேர் + எனல்] இரட்டுரையாகச் செக்கச் செவரேன்று என்ற வழக்கும் வழக்கில் உள்ளது. ஒ.நோ. கன்னங் கரேலென்று. பிறந்த குழந்தை, செக்கச் செவேரென்று இருந்தது. (உ.வ.);.
சேமிப்புவங்கி	சேமிப்புவங்கி cēmippuvaṅgi, பெ. (n.) சேமிப்புப் பொருளகம்; savings bank. [சேமிப்பு + வங்கி]
சேமை	சேமை cēmai, பெ. (n.) சேம்பு,1 பார்க்க;see {šeimbu} [சேப்பை → சேமை]

சேய்	சேய்1 cēy, பெ. (n.) 1. சிவப்பு; red ness. "சேயுற்ற கார்நீர் வரவு" (பரிபா. 11:114);. 2. செவ்வாய் (பிங்.);; Mars. 3. செந்நிற முருகன்; God Murugan. "சேஎய் குன்றம்" (பரிபா. 6:69);. [செய்4 → சேய்] சேய்2 cēy, பெ. (n.) 1. மகன்; son. "தயரதன் சேய்" (திவ். பெரியதி. 3.10:6);. 2. இளமை (திவா.);; juvenility, youth. 3. பெருமை; greatness. "சேயுடம் பெய்துவை" (சீவக. 943);. 4. முருகனை யொத்த மறவன், தலைவன்; cheit, lord. "பாரதப் போர் செற்றானுங் கண்டாயிச் சேய்" (நள. சுயம்வ. 137);. 5. குழந்தை; child. தாயும் சேயும் நலம். E son;OE sunu;O.S. O.tris, sunu;O.N. sonr;Dan. Swed son, M.Du. sone;Du, zoon, OHG: summ, som;MHG. sun;G. sohn;Goth. sunus, OG. {stinuh,} Toch. A. se;Torcvh. B. soya;anestic: humush;{O. slov: synā;} Lita: sunus;Gk. Tos;Arm. Ustre;Ogr, suta. [செம் → சேம்] சேய்3 cēy, பெ. (n.) 1. தொலைவு (சூடா.);; distance, remoteness. 2. நீளம் (பிங்.);; length. 3. மனையிடம் (யாழ்.அக.);; house, site. 4. மூங்கில் (மலை.);; bamboo
சேய்குன்றம்	சேய்குன்றம் cēykuṉṟam, பெ. (n.) முருகக் கடவுள் வாழ்விடமாகிய திருப்பரங்குன்றம்;{Tirupparangunram,} as a residence of {Murugan.} "நீரிற்றுவண்ட சேஎய் குன்றம்" (பரிபா. 6:69);. [சேய்2 + குன்றம்]

சேய்த்து	சேய்த்து1 cēyttu, பெ. (n.) செம்மை நிறமுடையது; that which is red. "அறங்கரிது சேய்த் தென்ப தியாது மறியார்" (சீவக. 2622);. [சேய்1 → சேய்த்து] சேய்த்து2 cēyttu, பெ. (n.) தொலைவானது; that which is at a distance. "சேய்த்தானுஞ் சென்று கொளல் வேண்டும்" (நாலடி, 218);. 2. நீளமானது (வின்.);; that which is long. [சேண் → சேய் → சேய்த்து]
சேய்து	சேய்து cēytu, பெ. (n.) சேய்த்து1 பார்க்க;see {šēyttu'.} "ஒள்ளொளி சேய்தா" (பரிபா. 16:40);. [சேண் → சேய் → சேய்து]
சேய்நீர்	சேய்நீர் cēynīr, பெ. (n.) சுண்ணாம்பும் எரியுப்பும் (நவச்சாரமும்); கலந்த நீர்; medicinal preparation of lime and sal ammoniac. [செயநீர் → சேய்நீர்]
சேய்மரபு	சேய்மரபு cēymarabu, பெ. (n.) இளமைப் பருவம்; youth. "சேய்மரபிற் கல்விமாண் பில்லாத மாந்தரும்" (திரிகடு. 84);. 2. குழந்தைத் தன்மை; childishness. [சேய் +மரபு]
சேய்மை	சேய்மை cēymai, பெ. (n.) 1. தொலைவு (சூடா.);; distance, remoteness. "சேய்மையி னோக்குறு" (கம்பரா. சடாயுகாண். 5);. 2. நீளம் (யாழ்.அக.);; length. [சேய் → சேய்மை]
சேய்மைவிளி	சேய்மைவிளி cēymaiviḷi, பெ. (n.) தொலைவி லுள்ளோரை அழைக்கும் விளி (நன்.313, விருத்.);; vocative used to call a person at a distance. [சேய்மை + விளி]
சேயபரம்	சேயபரம் cēyabaram, பெ. (n.) மரமஞ்சள்; tree turmeric.

சேயம்	சேயம் cēyam, பெ. (n.) கரை (யாழ். அக.);; shore, bank. E. shore;OE. schore;Du. schoor, schor. [சேய் → சேயம்]
சேயமம்	சேயமம் cēyamam, பெ. (n.) செய் (கௌரி வைப்பு); நஞ்சு (யாழ்.அக.);; a prepared arsenic.
சேயவன்	சேயவன் cēyavaṉ, பெ. (n.) 1. செவ்வாய்க் கோள் (திவா.);; Mars. 2. முருகக் கடவுள்; Lord {Murugan,} "ஆறுமாமுகச் சேயவன்" (கந்தபு. தெய்வயா. 58);. [சேய் → சேயவன்.]
சேயன்	சேயன்1 cēyaṉ, பெ. (n.) தொலைவிலுள்ளவன்; one who is at a distance. "சேய னணியன்" (திவ். பெரியதி. 2. 1:8);. [சேய் → சேயன்] சேயன்2 cēyaṉ, பெ. (n.) செந்நிறமுள்ளவன்; ruddy person. 'வண்ணமு மாயனவ னிவன் சேயன்' (தொல். பொருள். 307, உரை);. [சேய் → சேயன்]
சேயா	சேயா cēyā, பெ. (n.) கடுக்காய் (மலை.);; chebulic myrobalan.
சேயார்	சேயார் cēyār, பெ. (n.) 1. தொலைவிலுள்ளவர் (யாழ்.அக.);; people at a distance. 2. பகைவர்; enemics, foes. [சேய்3 → சேயார்]
சேயாறு	சேயாறு cēyāṟu, பெ. (n.) தொண்டை நாட்டில் ஒடும் செய்யாறு என்னும் ஆறு; a river flowing through Vellore and Kanchipuram districts. "சேயாற்றின் யானரொரு கரை" (மலைபடு. 476.);. [சேய் + ஆறு.]

சேயிலம்	சேயிலம் cēyilam, பெ. (n.) இலுப்பை (மலை.);: South Indian mahua. மறுவ. இருப்பை.
சேயிழை	சேயிழை cēyiḻai, பெ. (n.) அழகிய அணிகலன்களை அணிந்த பெண்; woman, as wearing beautiful ornaments. "சேயிழை கணவ" (பதிற்றுப். 88:36);. மறுவ. ஆயிழை. [செம் → சேய் + இழை]
சேயேபசம்	சேயேபசம் sēyēpasam, பெ. (n.) மரமஞ்சள் (மலை.);; tree turmeric.
சேயோன்	சேயோன்1 cēyōṉ, பெ. (n.) 1. முருகக்கடவுள்; Lord {Murugan.} "சேயோன் மேய மைவரை யுலகமும்" (தொல். பொருள். 5);. 2. சிவன் (யாழ்.அக.);;{Sivar.} 3. குழந்தை; baby. [சேய்2 → சேயோன் = முருகன், சிவன். முதற்காலத்தில் சேயோனும் சிவனும் ஒருவரே.] சேயோன்2 cēyōṉ, பெ. (n.) தொலைவில் இருப்பவன்; one who is remote. "புறத்தார்க்குச் சேயோன்றன் பூங்கழல்கள் வெல்க" (திருவாச. 1:8);. [சேய்3 < சேயோன்]

சேர்1 cērtal, 2 செ.கு.வி. (v.i.)

1. ஒன்று கூடுதல்; to become united, incorporated;

to join together.

"செம்பொன் செய்சுருளுந் தெய்வக்

குழைகளுஞ் சேர்ந்து மின்ன" (கம்பரா. பூக்கொய். 5);.

நீ என்னோடு சேர்ந்தால் உனக்கும் நன்மை, எனக்கும் நன்மை.

2. கலத்தல்; to become mixed, blended.

நீரும் பாலுஞ் சேரும்.

3. தொடர்புடையதாதல்; to have connection, as witha society or an institution.

4. நட்பாதல்; to be in close friendship or union.

அவனோடு சேர்ந்து கொண்டான்.

5. இயைதல்; to fit, suit;

to be adapted to, as the tenon to the mortise.

6. உரித்தாதல்; to be incidental, co-existent;

to appertain, as a quality.

இந்த நிலம் அவனைச் சேர்ந்தது (உ.வ.);.

7. சேர்த்தல்; to be collected to become aggregated.

நெய்க்கு வேண்டிய வெண்ணெய் சேர்ந்து விட்டது (உ.வ.);

8. திரளுதல்; to be well-rounded plump.

'மால்வரை யொழுகிய வாழை . . . என . . . சேர்ந்து' (சிறுபாண். 20, உரை);.

9. செறிதல்; to be full, replete.

"அருள் சேர்ந்த நெஞ்சினார்க் கில்லை" (குறள், 243);.

10. கிடத்தல்; to lie down.

"மீக்கோ ளுடற் கொடுத்துச் சேர்தல் வழி" (ஆசாரக். 31);.

11. உளதாதல்; to exist;

co-exist.

"தள்ளா விளையுளுந் தக்காருந் தாழ்விலாச் செல்வருஞ் சேர்வது நாடு" (குறள், 731);.

12. செல்லுதல்; to go, advance.

"எண் சேர்ந்த நெஞ்சத்து" (குறள், 910);.

ம. சேருக; க., குட. சேர்; தெ., பட. சேரு; து. சேருனி; கோத. சேர், சேட், சேத்; துட. சோர், சோத்; கோண். சேராணா; கூ. செர்னஆட; குவி. மகரினெ; நா. செத;கொலா. செர்(போ);

[சுள் → செள் → செரு → சேர்.]

சேர்2 cērtal, 2 செ.குன்றாவி. (v.i.)

1. கூடுதல்; to join, associate with.

"தீயினஞ் சேரக்கெடும்" (நாலடி. 179);.

2. பொருந்துதல்; to be in contact with

சேர்க்காளி	சேர்க்காளி cērkkāḷi, பெ. (n.) சேத்தாளி (இ.வ.); பார்க்க;see {šēttāli} [சேர்க்கை + ஆளி.]
சேர்க்கை	சேர்க்கை1 cērkkai, பெ. (n.) 1. நட்பு, தொடர்பு; friendship, intimacy. உன் சேர்க்கைதான் உனக்குக் கேடு (உ.வ.);. 2. மற்றொரு பெண்ணை மனைவியாக ஏற்றுக் கொள்ளல்; taking a woman as a paramour. இவள் அவருடைய சேர்க்கை. 3. சீட்டு விளையாட்டு போன்றவற்றில் ஒத்த சீட்டுகளைச் சேர்த்தல்; collecting the equivalents, as in the playing card game. 4. புணர்ச்சி; sexual union. [சேரி → சேர்க்கை] சேர்க்கை2 cērkkai, பெ. (n.) 1. திரளுகை; collecting, gathering. 2. ஒன்றோடொன்று சேர்ந்திருக்கும் நிலை, கூடுகை; combining, mixing. சுண்ணாம்பின் சேர்க்கையால் மஞ்சள் செந்நிறமடையும். 3. கலப்புப்பொருள்; compound, mixture. 4. கூட்டுறவு; fellowship; company; friendship; alliance. அவனுக்கு நல்ல சேர்க்கை வேண்டும். 5. ஒன்றிப்பு (வின்.);; union. 6. வில்லையாகச் செய்த மணமூட்டும் கூட்டுச் சரக்கு (இ.வ.);; scented substances mixed together and made into pills. 7. பள்ளி முதலியவற்றில் மாணவர் ஆவதற்கான பதிவு; admission to a school, etc., enrolment. திறந்தவெளிப் பல்கலைக்கழக மாணவர் சேர்க்கை அறிவிப்பு. [illegible]
சேர்க்கைப்பல்லி	சேர்க்கைப்பல்லி cērkkaippalli, பெ. (n.) நிலைப்பல்லி; lizard that chirps for a long time in one place. 'இது சேர்க்கைப்பல்லி போலே பணியன்றோ' (ஈடு, 4. 9:3);. [சேர்க்கை + பல்லி]

சேர்க்கைமணம்	சேர்க்கைமணம் cērkkaimaṇam, பெ. (n.) பல வகைக் கூட்டுப் பொருளால் உண்டான மணம்; a fragrance coming out from the mixture of materials. 2. பலரது நட்பால் உண்டாகும் குணம்; habits acquired from company. [சேர்க்கை + மணம்]
சேர்க்கைமூலை	சேர்க்கைமூலை cērkkaimūlai, பெ. (n.) சந்து மூலை (C.E.M.);; hip. [சேர்க்கை + மூலை]
சேர்க்கைவாசனை	சேர்க்கைவாசனை cērkkaivācaṉai, பெ. (n.) சேர்க்கைமணம் பார்க்க;see {serkkai-manam}
சேர்கட்டு-தல்	சேர்கட்டு-தல் cērkaṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) தவசத்தை அளந்து சேரிலிடுதல்; to measure and store up paddy in straw receptacle or granary. [சேர் + கட்டு-.]
சேர்கந்தகம்	சேர்கந்தகம் cērgandagam, பெ. (n.) 80 பட்டணம் படியளவுள்ள முகத்தலளவை (G.Sm. D.I,i.287);; a measure of capacity equal to about 80 Madras measures. [சேர் + கந்தகம்]
சேர்காய்	சேர்காய் cērkāy, பெ. (n.) செங்காய் (நாஞ்.);; fruit almost ripe. [சே → சேர் + காய்]
சேர்கால்	சேர்கால் cērkāl, பெ. (n.) தளைகால் (யாழ்ப்.);; clogged feet, as of animals. [சேர்1 + கால்] [P] சேர்கால்
சேர்காலிடு-தல்	சேர்காலிடு-தல் cērkāliḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) கால் தளைதல் (வின்.);; to hamper the feet, clog. [சேர்கால் + இடு-.]
சேர்கொடு-த்தல்	சேர்கொடு-த்தல் cērkoḍuttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) காட்டிக்கொடுத்தல்; to betray. "தென்புலர்க் கென்னைச் சேர் கொடான்" (திவ்.பெரியதி. 7. 3: 3);. [சேர் + கொடு-.]

சேர்ச்சி	சேர்ச்சி cērcci, பெ. (n.) சேர்க்கை பார்க்க;see {serkkai}. "சேர்ச்சியில் செய்கையொடு" (பெருங்.மகத. 24:84);. [சேர் → சேர்ச்சி.]
சேர்ச்சை	சேர்ச்சை cērccai, பெ. (n.) சேர்க்கை (நாஞ்.); பார்க்க: see {Sörkkai.} [சேர் → சேர்க்கை.]
சேர்த்தி	சேர்த்தி cērtti, பெ. (n.) 1. சேர்க்கை பார்க்க;see {Sörkkai.} 2. இசைவு; suitability, propriety. 3. ஒப்பு; resemblance, equality. "நித்திய சூரிகளுக்குந் தன்னோடு சேர்த்தி சொல்ல வொண்ணாத" (திவ்.திருவிருத். வியா.);; 4. பொருத்தம்; consistency. "வந்தபடிக்கும் . . . பேசுகிற பேச்சுகுக்கும் ஒரு சேர்த்தி கண்டிலோம்" (திருவிருத். 15:99);. 5. சொல்லின் புணர்ப்பு (ஈடு.);; combination, as in words. 6. கடவுள் தேவியுடன் ஒருங்கு வீற்றிருக்கும் சமயம்; occasion when the god and goddess of a temple are seated together. "பெருமாள் சேர்த்தியை விட்டுப் புறப்பட்ட ருளினால்" (கோயிலொ. 96);. [சேர் → சேர்த்தி]
சேர்த்திகை	சேர்த்திகை cērttigai, பெ. (n.) சேர்த்தி, 1,2,3 (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {šērtti,} 1.2.3. [சேர் + சேத்திக்கை]
சேர்த்து	சேர்த்து1 cērddudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) சேர்2 பார்க்க;see {šēr=.} [சேர்2 → சேர்த்து-.] சேர்த்து2 cērttu, பெ. (adv.) கூட; also, in addition to. சிறைக் காவலுடன் சேர்த்து தண்டமும் (அபராதமும்); விதிக்கப்பட்டது. [சேர் → சேர்த்து.]
சேர்த்துக்கொள்(ளு)-தல்	சேர்த்துக்கொள்(ளு)-தல் cērddukkoḷḷudal, 13 செ.கன்றாவி. (v.i.) 1. ஏற்றுக் கொள்ளுதல்; to admit into society, take into service. 2. கணக்கிற் பதிதல்; to allow in account, credit. 3. கவர்தல்; to encroach upon, misappropriate. [சேர்த்து + கொள்(ளு);தல்]

சேர்த்துபிடி	சேர்த்துபிடி cērttubiḍi, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வயப்படுத்துதல் (வின்.);; to conciliate, gain over. 2. சிக்கனம் பண்ணுதல்; to economise. 3. சேர்த்துக் கொள்-3. பார்க்க;see {Śērttu-k-kol-3.} 4. வைப்பு வைத்தல், தொடுப்பு வைத்தல்; to keep a paramour. [சேர்த்து + பிடி-.]
சேர்த்துவை-த்தல்	சேர்த்துவை-த்தல் cērttuvaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சொத்துச் சேர்த்தல்; to layup a hoard, amass, accumulate. 2. அமைதி உண்டாக்கதல்; to reconcile, reunite. [சேர்த்து + வை-.]
சேர்ந்த	சேர்ந்த cērnda, கு.பெ.எ. (adj.) 1. குறிப்பிட்ட ஊர், நாடு முதலியவற்றைப் பிறப்பிடமாகவோ வாழ்விடமாகவோ கொண்ட; ஒன்றை எல்லையாகக் கொண்டு அதற்கு உட்பட்ட; belonging to a country, nation, etc. 2. ஒரு பிரிவு, அமைப்பு முதலியவற்றில் உறுப்பினராக உள்ள; indicating membership belonging to of. நீ எந்தக் கல்லூரியைச் சேர்ந்த மாணவர். [சேர் → சேர்ந்த]
சேர்ந்தகை	சேர்ந்தகை cērndagai, பெ. (n.) கூட்டாளி; partner, as in a game, a company. [சேர் → சேர்ந்த + கை]
சேர்ந்தகைமை	சேர்ந்தகைமை cērndagaimai, பெ. (n.) சேர்ந்தலை (யாழ்ப்.); பார்க்க;see {Serndalai.} [சேர் + தகைமை. சேர்தகைமை → சேர்ந்தகைமை]
சேர்ந்தணையாக	சேர்ந்தணையாக cērndaṇaiyāka, கு.வி.எ. (adv.) சேர்ந்தரணையாக பார்க்க; see {Sörndaranas-y-āga.}
சேர்ந்தரணையாக	சேர்ந்தரணையாக cērndaraṇaiyāka, கு.வி.எ. (adv.) சேரிடையாக பார்க்க;see {Séridaiyiga.} [சேர் + இணை + ஆக – சேரிணையாக → சேர்ந்தரணையாக]
சேர்ந்தலை	சேர்ந்தலை cērndalai, பெ. (n.) 1. கூட்டுறவு; intimate, connection, intimacy of friends. 2. புணர்ச்சி; sexual union. [சேர் → சேர்த்தலை.]

சேர்ந்தார்	சேர்ந்தார் cērndār, பெ. (n.) 1. தஞ்சம் அடைந்தவர்; persons under one's protection. "சேர்ந்தார் தீவினைகட் கருநஞ்சை" (திவ். திருவாய். 2. 3:6);. 2. நண்பர் (சூடா.);; partisans, allies, friends. 3. உறவினர் (உ.வ.);; relatives. 4. ஆட்கொள்ளப்பட்டவர்; one who is involved. 5. இறந்தவர்; dead person. [சேர் → சோந்தார்]
சேர்ந்தார்க்கொல்லி	சேர்ந்தார்க்கொல்லி cērndārkkolli, பெ. (n.) நெருப்பு (சூடா.);; fire, as destroying anything that comes in contact with it. [சேர்ந்தார் + கொல்லி. சேர்ந்தார்க் கொல்லி = தன்னைச் சேர்ந்தாரை அழிக்கும் தெருப்பு.]
சேர்ந்தாரைக் கொல்லி	சேர்ந்தாரைக்கொல்லி cērndāraikkolli, பெ. (n.) சேர்ந்தார்க்கொல்லி பார்க்க;see {Sendar-k-kolli.} சினமென்னுஞ் சேர்ந்தாரைக் கொல்லி (குறள், 306);.
சேர்ந்தாற்போல்	சேர்ந்தாற்போல் cērndāṟpōl, வி.எ. (adv.) தொடர்ச்சியாக; continuously; at a stretch. சேர்ந்தாற்போல் ஒரு மணி நேரம் பேசக்கூடியவர் சிலர் உண்டு (உ.வ.);. [சேர் → சேர்ந்தால் + போல்]
சேர்ந்திரணையாக	சேர்ந்திரணையாக cērndiraṇaiyāka, கு.வி.எ. (adv.) 1. தொடர்ச்சியாக; சேரிடையாக (நெல்லை.);; continuously. 2. மொத்தமாக; in a lot or lump. அவன் சேர்ந்திரணையாகப் பாடுபட்டு வெற்றி பெற்றான் (உ.வ.);. [சேர் → சேர்ந்த + இரணையாக. இணை → இரணை]
சேர்ந்து	சேர்ந்து cērndu, கு.வி.எ. (adv.) 1. செயலைச் செய்யும்போது ஒன்றாக; ஒன்றுகூடி; to gether,jointly. இருவரும் சேர்ந்து நடித்த படம் 2. ஒன்றோடொன்று ஒட்டி; sticking together. புத்தகத்தின் பக்கங்கள் சேர்ந்து இருந்தன. [சேர் < சேர்ந்து]
சேர்ப்பாடு	சேர்ப்பாடு cērppāṭu, பெ. (n.) சேரில் அளந்து வைத்த நெல்லில் ஏற்பட்ட குறைவு (தஞ்சை.);; decrease in quantity of the grain stored up in granary. [சேரி + பாடு. உலர்தலால் அல்லது காப்தலால் தவசங்களின் எடை அல்லது அளவு குறையும். இக்குறைப்பாட்டை சேர்ப்பாடு என்பர்.]

சேர்ப்பால்	சேர்ப்பால் cērppāl, பெ. (n.) குழம்புப் பால்; well-boiled milk. 'சேர்ப்பாலுங் கண்ட சர்க்கரையும் போல' (ஈடு, 9. 3:7);. [சேர் + பால்.]
சேர்ப்பி-த்தல்	சேர்ப்பி-த்தல் cērppittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஒப்படைத்தல்; hand-over, entrust. பணத்தை யாரிடம் சேர்ப்பித்தாய்? [சேர் + சேர்ப்பி]
சேர்ப்பு	சேர்ப்பு1 cērppu, பெ. (n.) 1. இடம்; to place. "மேருவின் சிகரச் சேர்ப்பின்" (கம்பரா/. மருத்து. 53);. 2. சேர்பு-1 பார்க்க;see {sepu-} "ஏகம்பஞ் சேர்ப்பதாக நாஞ் சென்றடைந்து" (தேவா. 1043, 7);. 3. கடற்கரை; seashore, coast. "பிறங்குநீர்ச் சேர்ப்பினும்" (புறநா. 49:6);. 4. கலப்பான பொருள்; mixture. "சேர்ப்பாய பலவே யுண்மை யென்றி.டின்" (சி.சி. 4: 5);. 5. பின்னி- ணைப்பு; supplement, appendix. பிற்சேர்பப்க. 6. மனைவியில்லாமல் மற்றொருத்தியை வைத்துக் கொள்ளல்; another woman taken as wife; to keep a paramour. 7. பட்டியலில் பதிவு செய்தல்; enrolment. வாக்காளர் சேர்ப்புப் பணி தொடங்கியது. 8 வேலைக்கு ஆட்களைத் தேர்ந்தெடுத்தல்; recruitment. கப்பல் படைக்கு ஆள் சேர்ப்பு. [சேர் → சேர்ப்பு.] சேர்ப்பு2 cērppu, பெ. (n.) 1. கப்பலினின்று சரக்கிறக்கும் பாலம் (புதுவை.);; whart. 2. கட்டு மரத்தின் முன்புறம் பின்புறம் நீர் புகாதிருக்க தடுத்துக் கட்டப்பெறுமோர் மரப்பலகை; a plank to prevent in flow of water in front and back side of catamaran.
சேர்ப்பூட்டு	சேர்ப்பூட்டு cērppūṭṭu, பெ. (n.) 1. சரியிணை; well-matched pair. சேர்ப்பூட்டு மாடு (யாழ்ப்.);; 2.ஒத்த இணை; well matched couple. [சேர் + பூட்டு]

சேர்பு	சேர்பு cērpu, பெ. (n.) 1. வாழ்விடம்; residence, abode. "செங்கமல பார்வையான் சேர்பு" (அஞ்டப். திருவேங். மா. 7);. 2. வீடு (பிங்.);; house. 3. சேர்மானம்1 (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {sன். mānam'.} [சேர் → சேர்பு]
சேர்மம்	சேர்மம் cērmam, பெ. (n.) கூட்டுப் பொருள் (வேதி.);; compound. [சேர் → சேர்மம்]
சேர்மானக்காரன்	சேர்மானக்காரன் cērmāṉakkāraṉ, பெ. (n.) வரி வாங்கும் அதிகாரி (நாஞ்.);; tax collector. [சேர்மானம்1 + காரன்]
சேர்மானம்	சேர்மானம்1 cērmāṉam, பெ. (n.) 1. சேர்க்கை பார்க்க;see {க்ikkai.} 2. கலக்கும் பொருள்; addition, thing added, accompaniment. 3. இணைப்பு; joint in carpentry. 4. ஒன்றில் இணைந்த மற்ற பொருளின் கூட்டு அளவு; proportion of an additive. 5. நகை செய்வதற்காகத் தங்கத்தில் செம்பின் கலப்பு விழுக்காடு; ratio of copper added to pure gold. ம. சேருமானம். [சேர் → சேர்மானம்] சேர்மானம்2 cērmāṉam, பெ. (n.) ஓரவஞ்சனை (யாழ்.அக.);; partiality. [சேர்மானம் = ஓர் ஓரம்சேர்தல். சேர் + மானம்]
சேர்மானம்சேர்த்துவிடல்	சேர்மானம்சேர்த்துவிடல் cērmāṉamcērttuviḍal, பெ. (n.) கூட்டவேண்டியதைக் கூட்டுகை; adding what is required. தக்க சேர்மானம் சேர்த்துவிட்டால் சாம்பாரின் மணம் எட்டுத் தெரு வீசுமே! (உ.வ.);. [சேர்மானம் + சேர்த்துவிடன்]
சேர்வள்ளம்	சேர்வள்ளம் cērvaḷḷam, பெ. (n.) இரண்டு பட்டணம்படி அளவுள்ள முற்கால முகத்தலளவை (G.Sm. D.I, i, 287);; a measure of capacity equal to about 2 old Madras measures. [சேர் + வள்ளம்]

சேர்விடம்	சேர்விடம் cērviḍam, பெ. (n.) 1. சேர்பு,1 பார்க்க;see {trbu,} "சேர்விடந் தேடியுஞ் செல்குவரே" (திருக்கருவை, கலித். 38);. 2. துயிலிடம் (பிங்.);; bed, bed-room. 3. சேர்க்கை,1 (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {Sörkkai,z} 4. தங்குமிடம்; place of staying. 5. வாழ்விடம்; place of living. [சேர்வு + இடம்]
சேர்விலங்கு	சேர்விலங்கு cērvilaṅgu, பெ. (n.) தளை (யாழ்ப்.);; fetters for the feet or hands. [சேர் + விலங்கு]
சேர்வு	சேர்வு cērvu, பெ. (n.) 1. அடைகை; arriving, joining. 2. சேர்பு,1 பார்க்க;see {Sörbuzou's} அகத்தியர் தமக்கு. . . திருப்பொதியிற் சேர்வு நல்கிய" (தேவா. 1715);. 3. சேரி, ஊர் (பிங்.);; town, village. 4. திரட்சி (பிங்.);; roundness, sphericity. 5. ஒன்றுசேர்கை; union, association, junction, connection. 6. கூட்டம் (வின்.);; collection, assocation. [சேர் → சேர்வு.] ஐரோப்பிய நாடுகளின் ஊர்ப்பெயர்களில் இச்சொல் பரவலாக உள்ளது. York-shire; Lanka-shire - England.
சேர்வேன்	சேர்வேன் cērvēṉ, பெ. (n.) சேரில் அளந்து வைத்தபின் அதிகப்படியாகக் கண்ட தவசம் (தஞ்சை.);; excess in quantity of the grain measured and stored up in granary. சேர் = தவசம் சேர்த்து வைக்கப்படும் களஞ்சியம். [சேர் → சேர்வேன்]
சேர்வைக்களி	சேர்வைக்களி cērvaikkaḷi, பெ. (n.) காசுக் குற்ற வகை; a delect in coins. "கள்ளனென்றுஞ் சேர்வைக்களியென்றும்" (நெல்விடு. 345);. [சேர்வை + களி.]

சேர்வைக்காரன்	சேர்வைக்காரன் cērvaikkāraṉ, பெ. (n.) 1.சேர்வைகாரன் பார்க்க;see {servaikia.} 2. படைத்தலைவன் (வின்.);; captain, commander of a division of army. [சேர்வை + காரன்]
சேர்வைக்கால்	சேர்வைக்கால் cērvaikkāl, பெ. (n.) 1. ஏணியைத் தாங்குங்கால் (வின்.);; support for a ladder to lean against. 2. தட்டைத் தாங்கி நிற்கும் பீடக்கால்; stand, as of plates. [சேர்வை + கால்]
சேர்வைகட்டு-தல்	சேர்வைகட்டு-தல் cērvaigaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1.மரக்கிளைகளைச் சேர்த்துத் தாழ்வாரம் இறக்குதல் (வின்.);; to unite the upper branches of trees in the form of a portico. 2. வெற்றிலைக்கொடி படரும்படி அகத்திக் கால்களை இரட்டையாகச் சேர்த்துக் கட்டுதல்; to tie the stalks of agatti trees in pairs, as a support for growing betel creepers. 3. வெற்றிலைக்கொடி கொடிக்காலில் ஆள் ஏறி வெற்றிலை கிள்ளுவதற்கு வாய்ப்பாக வரிசல் வைத்துக் கட்டுதல் (இ.வ.);; to tie scaling pieces in a betel garden.
சேர்வைகாரன்	சேர்வைகாரன் cērvaikāraṉ, பெ. (n.) அகம்படியார்க்கும் மறவர் கள்ளர் வன்னியரின் உள்வகுப்பினர்க்கும் வழங்கும் பட்டப்பெயர் வகை; caste title of {Agambadiyār} and of certain other sub-castes, viz., {Maravar, Kallar, Vanniyar.} து. சேரிகாரெ [சேர்வை + காரன்]
சேர்வைச்சந்தனம்	சேர்வைச்சந்தனம் cērvaiccandaṉam, பெ. (n.) கலவைச் சந்தனம்; compound sandal paste. [சேர்வை + சந்தனம்]
சேர்வைச்சீலை	சேர்வைச்சீலை cērvaiccīlai, பெ. (n.) காரச்சீலை (யாழ்ப்.);; plaster, cere-cloth. [சேர்வை + சிலை]
சேர்வையணி	சேர்வையணி cērvaiyaṇi, பெ. (n.) கலவையணிக்கு எதிரிடையான வேறுபட்ட பல அணிகள் சேர்ந்து வரும் அணியிலக்கணம் (அணியி. 43);; combination of several distinct figures of speech, opp, to {kalavai-y-aṇi}. [சேர்வை + அணி]

சேர	சேர cēra, கு.வி.எ. (adv.) 1. முழுதும்; altogether, wholly. "சேர வாருஞ் செகத்திரே" (தாயு. காடுங்கரையும் 2);. ஒரு சேர முயன்று அவன் வெற்றி பெற்றான் (உ.வ.);. 2. கூட (வின்.);; along with, in company with. 3. அணித்தாக; near. சேரப் போ.
சேரக்கட்டு-தல்	சேரக்கட்டு-தல் cērakkaṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) செலுத்துதல் (வின்.);; to deliver, remit, transmit. [சேர + கட்டு-.]
சேரகோன்	சேரகோன் cēraāṉ, பெ. (n.) 1. சேரவரசன்; the king of {Córa} country. 2. நாஞ்சினாட்டு முதலியார்களுக்குரிய பட்டம் (நாஞ்.);; a title conferred upon Mudaliars in {Nanjinădu}. ம. சேரகோன் [சேரன் + கோன்]
சேரங்கை	சேரங்கை cēraṅgai, பெ. (n.) சிறாங்கை; quantity that can be held in the hollow of the palm as a measure; palmful. "சேரங்கை யள்ளிச் சீருடன் கொடுத்தல்" (பரத. பாவ. 23);. [சேரை + அம் + கை]
சேரடி	சேரடி cēraḍi, பெ. (n.) நெற்சேர் நிற்குமிடம்; the place where granary or straw-receptacle for paddy stands. "செந்நெற் சேரடிகளும்" (இராம.நா. கந். 3);. சேர் = தவச வகைகளைச் சேர்த்து வைக்கும் களஞ்சியம். [சேர் + அடி]
சேரடையாக	சேரடையாக cēraḍaiyāka, கு.வி.எ. (adv.) தொடர்ச்சியாக; continuously. சேரடையாக மாட்டுமந்தை வீடு திரும்பிக் கொண்டிருக்கிறது. [சேர் + அடை + ஆக]
சேரநாடு	சேரநாடு cēranāṭu, பெ. (n.) சேரமண்டலம் பார்க்க;see {Séra-mangalam} ம. சேரநாடு [சேரன் + நாடு]

சேரம்	சேரம் cēram, பெ. (n.) கேரளத்தின் பழம் பெயர்; the ancient name of {Kerala} (சேரநா.); ம. சேரம் [சாரல் → சேரல் → சேரம்]
சேரமண்டலம்	சேரமண்டலம் cēramaṇṭalam, பெ. (n.) சேரநாடு; the {Cerâ} country. [சேரன் + மண்டலம்]
சேரமான்	சேரமான் cēramāṉ, பெ. (n.) சேரலன்1 (புறநா.); பார்க்க;see {šēralan"} ம. சேரமான் [சேரன் → சேரமான்.] ஒ.நோ. தொண்டைமான், அதியமான்;மான்- சிறந்த மனிதர், பெருமகன் போன்ற பொருளில் வரும். உலகெங்கிலும் இச்சொல் மக்கட் பெயருடன் வருகிறது.
சேரமான் அந்துவஞ்சேரலிரும்பொறை	சேரமான் அந்துவஞ்சேரலிரும்பொறை cēramāṉanduvañjeralirumboṟai, பெ. (n.) புறாநானூற்று 13ஆம் பாடலின் ஆசிரியரான உறையூர் ஏணிச்சேரி முடமோசியாரின் நண்பரான சேரன்;{Cerá} king, friend of the poet {Uraiyūr Enicéry Mudamóšiyār, the author of poem no. 13 of {Puranānūru.} சோழன் முடித்தலைக் கோப்பெருநற் கிள்ளி கருவூரிடஞ் செல்வானைக் கண்டு சேரமான் அந்துவஞ் சேரலிரும்பொறை யொடு வேண்மாடத்து மேலிருந்து உறையூர் ஏணிச்சேரி முடமோசியார் பாடியது (புறம்நா.13, உரை);
சேரமான்இளங் குட்டுவன்	சேரமான்இளங்குட்டுவன் cēramāṉiḷaṅguṭṭuvaṉ, பெ. (n.) அகநானூறு 153ஆம் பாடலைப் பாடிய சேரர் குலத்து அரசன்; a {Cerâ} prince who wrote the poem no. 153 of {Aganānūru.} [சேரமான் + இளம் + குட்டுவன்]
சேரமான்கடலோட்டியவேல்கெழு குட்டுவன்	சேரமான்கடலோட்டியவேல்கெழுகுட்டுவன் cēramāṉgaḍalōḍḍiyavēlgeḻuguḍḍuvaṉ, பெ. (n.) பரணர் பாடிய, புறநானூற்று 369ஆம் பாட்டின் பாட்டுடைத் தலைவன்; a {Ceraking.} சேரமான் கடலோட்டிய வேல்கெழு குட்டுவனைப் பாடியது. (புறநா.369, உரை);. [சேரமான் + கடலோட்டிய + வேல்கெழு + குட்டுவன்] இம்மன்னனின் கடல் வெற்றிச் சிறப்பினை விளக்கும் வகையில் கடலோட்டிய என்னும் அடையும், வேலேந்திச் செய்யும் போர்த்திறச் சிறப்பால் 'வேல் கெழு' என்னும் அடையும் இவன் பெயர்க்கு முன்

சேரமான்கடுங்கோவாழியாதன்	சேரமான்கடுங்கோவாழியாதன் cēramāṉkaḍuṅāvāḻiyātaṉ, பெ. (n.) கபிலர் பாடிய பாட்டுடைத் தலைவன்; hero of a poem authored by Kapilar. 'சேரமான் கடுங்கோ வாழியாதனைப் பாடியது (புறநா. 8ஆம் பாடலின் குறிப்பு);. கடுங்கோ என்பது பெருவீரன், பெருமன்னன் என்ற பொருளில் வந்தது. மறுவ. செல்வக்கடுங்கோவாழியாதன் [சேரமான் + கடுங்கோ + வாழி + ஆதன்] சேரமான்கணைக்காலிரும்பொறை சோழன் செங்கணானொடு பொருது சிறைப்பட்டு மாண்ட சேரன்; a {Cerá} who lost his life in jail, after fighting with {Cölan Señganān.} சேரமான் கணைக்கா லிரும்பொறை, சோழன் செங்கணா னொடு (புறநா. 74, உரை);. மறுவ. கோச்சேரமான், சேரமான். [... இரும்பொறை]
சேரமான்குடக்கோநெடுஞ்சேரலாதன்	சேரமான்குடக்கோநெடுஞ்சேரலாதன் cēramāṉkuḍakāneḍuñjēralātaṉ, பெ. (n.) கழகக்கால சேரமன்னன்; a {Cera} king in Sangam age. [சேரமான் + குடக்கோ + நெடுஞ்சேரல் + ஆதன்] சேரலாதன், செடுஞ்சேரலாதன் என்னும் பெயரோடு விளங்கிய ஏனையோர்களி னின்றும் பிரித்துணர எந்தாக இவன் பெயரில் குடக்கோ என்னும் அடை அமைந்ததாகலாம். சேரநாடு குடநாடு குட்டுவர்
சேரமான்கோக்கோதைமார்பன்	சேரமான்கோக்கோதைமார்பன் cēramāṉākātaimārpaṉ, பெ. (n.) கழகக் கால மன்னர்களில் ஒருவன்; a king in {šañgam} period. மறுவ. கோதைமார்பன் [சேரமான் + கோன்கோதை +மார்பன்] இம்மன்னனைப்பற்றி நற்றிணை (8);, அகநானூறு (346);, புறநானூறு (48); ஆகியவற்றில் பாடல்கள் உள்ளன.
சேரமான்கோட்டம்பலத்துத்துஞ்சியமாக்கோதை	சேரமான்கோட்டம்பலத்துத்துஞ்சியமாக்கோதை cēramāṉāṭṭambalattuttuñjiyamākātai, பெ. (n.) புறநா. 245ஆம் பாடலை இயற்றிய சேரவரசர்; a {Céråˆ} king, who wrote the poem {Puram.} 245. [சேரமான் + கோட்டம்பலத்து + துஞ்சிய மான்கோதை]
சேரமான்தகடூர்எறிந்தபெருஞ்சேரல் இரும்பொறை	சேரமான்தகடூர்எறிந்தபெருஞ்சேரல் இரும்பொறை cēramāṉtagaṭūreṟindaberuñjēralirumboṟai, பெ. (n.) கழகக்கால சேரமன்னர்; a Chera king in {Sangam} period. [சேரமான் + தகடூர் + எறிந்த + பெருஞ்சேரல் + இரும்பொறை] இவன் தகடூர் மேல் படை எடுத்து வென்றதால் தகடூர் எறிந்த என்னும் அடையைப் பெற்றான். முரசு கட்டிலில் உறங்கிய மோசிகீரனார்க்குக் கவரி விசியவன் இவனே. புறநானூறு 50ஆம் பாடல் இவனைப்
சேரமான்தோழர்	சேரமான்தோழர் cēramāṉtōḻr, பெ. (n.) {Sundaramärtti náyanār,} as the friend of {Seramānperumānāyanār.} "சேரமான்தோழரென்று பார்பரவு மேன்மை" (பெரியபு. கழிறிற். 66);. [சேரமான் + தோழர்]
சேரமான்பெருஞ்சேரலாதன்	சேரமான்பெருஞ்சேரலாதன் cēramāṉperuñjēralātaṉ, பெ. (n.) கழகக் கால சேரமன்னன்; a {Cērā} king in {Šangam} age. மறுவ. சேரமான் பெருந்தோளாதன் சோழன் கரிகாலன் விட்ட அம்பு மார்பில் பட்டு முதுகுவழியே வெளிவந்ததை இழுக்கு எனக் கருதி வடக்கிருந்து உயிர்விட்டவன். புறநானூற்று 65, 66 ஆம் பாடல்கள் இவனைப் பற்றியது

சேரமான்பெருஞ்சோற்றுதியஞ்சேரன்	சேரமான்பெருஞ்சோற்றுதியஞ்சேரன் cēramāṉperuñjōṟṟudiyañjēraṉ, பெ. (n.) கழகக் கால சேர வேந்தன்; a {Cērā} king in {Šangam} age. மறுவ. உதியன், உதியஞ்சேரல், உதியஞ்சேரலன் [சேரமான் + பெருஞ்சோற்று+ உதியன் + சேரன்] பாரதப் போரில் நூற்றுவர் பொருது களத்தொழிய, மறவர்க்குப் பெருஞ்சோறு வழங்கியதால் பெருஞ்சோற்று உதியன் எனப்பட்டான். இவனை முரஞ்சியூர் முடிநாகனார், மாமூலனார், இளங்கீரனார்
சேரமான்பெருமாணாயனார்	சேரமான்பெருமாணாயனார் cēramāṉperumāṇāyaṉār, பெ. (n.) நாயன்மார் அறுபத்து மூவருள் ஒருவரும் சேரவரசரும் ஆதியுலா, பொன்வண்ணத்தந்தாதி முதலியவற்றின் ஆசிரியருமான சிவனடியார் (பெரியபு.);; a canonized {Šaiva} saint, {Cērā} king and author of {Ādi-ulâ, Pon-vannattandädi.} etc., one of 63 {nāyanmärs.}
சேரமான்மாந்தஞ்சேரவிரும்பொறை	சேரமான்மாந்தஞ்சேரவிரும்பொறை cēramāṉmāndañjēravirumboṟai, பெ. (n.) கழகக் காலத்தில் வாழ்ந்த சேரமன்னர்களில் ஒருவன்; a {Cera} king in {Sangam} period. [சேரமான் + மாந்தஞ்சேரவிரும்பொறை] இவன் மாந்தரன் என்னும் சேரனின் மகனாக இருக்கலாம் இவன் புறநானூறு 125ல் பாடப்படுகிறான்.
சேரமான்மாரிவெண்கோ	சேரமான்மாரிவெண்கோ cēramāṉmāriveṇā, பெ. (n.) கழகக் கால சேர மன்னன்; a {Cera} king in {Sangam} age. [சேரமான் + மாரிவெண்கோ] இவனைப் பற்றிய செய்தி புறநானூறு 367 ஆம் பாடலில் காணப்படுகிறது.
சேரமான்யானைக்கட்சேய்மாந்தரஞ்சேரல் இரும்பொறை	சேரமான்யானைக்கட்சேய்மாந்தரஞ்சேரல் இரும்பொறை cēramāṉyāṉaikkaṭcēymāndarañjēralirumboṟai, பெ. (n.) கழகக் கால சேரமன்னன்;a {Cera} king in {Šangam} period. மறுவ. கோச்சேரமான் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ் சேரல் இரும்பொறை [சேரமான் + யானைக்கட்சேய் + மாந்தரஞ்சேரல் + இரும்பொறை]
சேரமான்வஞ்சன்	சேரமான்வஞ்சன் cēramāṉvañjaṉ, பெ. (n.) புறநானூற்றால் அறியப்படும் சேரமன்னன்; a {Cerá} king in {Pura-nānūru.} [சேரமான் + வஞ்சன்] இவனைத் திருத்தாமனார் என்னும் புலவர் புறநானூறு 398இல் பாடியுள்ளார்.
சேரமானெந்தை	சேரமானெந்தை cēramāṉendai, பெ. (n.) குறுந்தொகை 22ஆம் காடலை இயற்றியவர்; author of 22nd verse of {Kurundogai.} [சேரமான் + எந்தை]

சேரர்

சேரர் cērar, பெ. (n.)

குடவர்; குட்டநாட்டவர்; Kings of the western area.

குட்டநாடு குறுகி குடநாடு ஆயிற்று.

[சாரல் (=மலைச்சாரல்);→சேரல்→சேரலர்→சேரர்] ।

தமிழக முடியுடை வேந்தர் மூவருள் முதன்மையினராக வைத்து எண்ணப் பட்டவர்கள் சேரர்கள். தமிழ்நாட்டின் மேற்கில் அமைந்துள்ள இன்றைய மலையாள நாடாகிய கேரளப் பகுதியில் அவர்கள் ஆண்டனர். மலை அடுக்குகள் தொடர்ச்சியாகப் பின்னிப் பிணைந்த பகுதி

'சேரல்' எனப்படும். அச்சேரலைச் சேர்ந்த நாடு சேரல் நாடாகும். அதனை ஆண்டவர்கள்

'சேரலர்' எனப்பட்டனர்.

'சேரலர்' என்ற சொல்

'சேரர்' எனவும்

'கேரளம்' எனவும் திரிந்து வழங்கலாயிற்று. இவர்கள் வில் பொறித்த கொடியினையும், பனம்பூ மாலையையும் ... பொருள்களாகக் ... வஞ்சி தொண்டி

சேரல்

சேரல் cēral, பெ. (n.)

சேரலன்1 பார்க்க;see {stralaா.}

"குடக்கோச் சேரல் இளங்கோ வடிகட்கு" (சிலப்/. பதி.2);.

[சேரலன் → சேரல். சேரவன் என்ற பெயர் ஈறுகெட்டுச் சேரல் என நின்றது. ஒ.நோ. பாண் (பாட்டு); → பாணன் (பாடல் தொழிலான்); → பாண் = பாணர்குலம்]

சேரலன்

சேரலன்1 cēralaṉ, பெ. (n.)

தமிழ் வேந்தர் மூவருள் சேரநாட்டரசன்;{Cerá} king one of the three Tamil dynasties.

"சேரலர் சுள்ளியம் பேர்யாற்று" (அகநா. 149);.

ம. கேரல, சேரலன்

[சாரல் = மலைச்சரிவு, மலை. சாரல் → சேரல் → சேரலன்]

தமிழ் வேந்தர் மூவர் – சேர, சோழ, பாண்டியர்.

சேரலன்2 cēralaṉ, பெ. (n.)

பகைவன் (திவா.);; Enemy.

ம. சேராார்

[சேர் + அலன் - சேரலன் = தன்னைச் சேர்ந்தவன் அல்லன். ஆகவே பகைவன்]

சேரலி

சேரலி cērali, பெ. (n.)

ஒரு வகை நெல் (சங்.அக.);; a kind of paddy.

சேரன்

சேரன் cēraṉ, பெ. (n.)

சேரலன்1 பார்க்க;see {seralaா.}

"சேரன்பொறையன் மலையன் றிறம்பாடி" (சிலப். 29, ஊசல்வரி. 2);.

ம.சேரன்

[சேரலன் → சேரன்]

குடமலைநாடு சேரனுக்கே சிறப்பாகவுரிய தாயிருந்தமையால் இதனால் மலையன், மலையமான், பொறையன், வானவன், வானவரம்பன் என்னும் பெயர்கள் அவனுக்கு வழங்கி வந்தன

சேரன்செங்குட்டுவன்	சேரன்செங்குட்டுவன் cēraṉceṅguṭṭuvaṉ, பெ. (n.) கழகக் காலச் சேரமன்னன்; a Chera king in {Sangam} age. [சேரன் + செங்குட்டுவன்.] சேரமன்னர்களில் சிறந்தவன். கண்ணகிக்குக் கோயில் எடுத்துச் சிறப்புற்றவன். இவனைப் பற்றி பதிற்றுப் பத்தின் ஐந்தாம்பத்து, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, புறநானூறு ஆகியவற்றால் அறியலாம். கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவன். சிலப்பதிகாரத்தின் ஆசிரியர் இளங்கோவடிகள் இவன் தம்பி
சேரன்தீவு	சேரன்தீவு cēraṉtīvu, பெ. (n.) இலங்கையின் பெயர்; the name of Srilanka. வெளிநாட்டார் Cerandeep என்று இலங்கையை அழைத்தனர். இஃது ஒரு காலத்தில் சேரநாட்டின் பகுதியாக இருந்தது என்பதை உய்த்துணர்த்துகிறது. [சேரன் + தீவு]
சேரன்மாதேவி	சேரன்மாதேவி cēraṉmātēvi, பெ. (n.) நெல்லை மாவட்டத்திலுன்ளள ஊர்; a place in Tirunelveli district. "கீழ்பாற்கெல்லை சேரமாதேவிக்கு மேற்கு" (தெ.க.தொ.26, கல். 677-2);. சேர அரசியின் நினைவாக ஏற்படுத்தப் பட்ட ஊர். [சேரன் + மாதேவி]
சேரா	சேரா cērā, பெ. (n.) கள் (அக.நி);; toddy. [சுரா → சேரா.]
சேராச்சேர்த்தி	சேராச்சேர்த்தி cērāccērtti, பெ. (n.) 1. இசைவற்ற சேர்க்கை (யாழ்ப்.);, unequal match, as of a married couple, ploughing bullocks etc. 2. தகாத கூட்டுறவு (யாழ்ப்.);; bad company, improper association with low persons. அந்தக் கட்சியும் இந்தக் கட்சியும் சேராச்சேர்த்தியாகத் தேர்தலில் கூட்டுச் சேர்ந்துள்ளன. (உ.வ.);. 3. தாறுமாறு (யாழ்ப்.);; confusion, disorder. 4. எதிர்பாராத சந்திப்பு (இ.வ.);; unusual, unexpected meeting. [சேர் + ஆ + சேர்த்தி.] 'ஆ' எதிர்மறை இடைநிலை
சேரார்	சேரார் cērār, பெ. (n.) பகைவர்l enemies, foes. "சேரார் இன்னுயிர் செருக்கும் (பரிபா. 2, 48);. ம. சேரார் [சேர் + ஆ + அர்]

சேரான்	சேரான் cērāṉ, பெ. (n.) சேங்கொட்டை (வின்.);; marking-nut. [சேர் → சேரான்]
சேரான்கொட்டை	சேரான்கொட்டை cērāṉkoṭṭai, பெ. (n.) சேங்கொட்டை பார்க்க;see {Eர்.gottai.}
சேரி	சேரி cēri, பெ. (n.) 1. ஊர் (பிங்.);; town, village, hamlet. 2. முல்லைநிலத்தூர் (தொல். பொருள். 18, உரை);; village of the Mullai tract, herdsmen's village. 3. தெரு; street. "நஞ்சேரியிற் போகா முடமுதிர் பார்ப்பானை" (கலித். 65);. 4. பழந் தமிழர் வாழும் பகுதி; quarters of the ancient Tamils. 5. சிற்றூர்களில் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர் வாழும் பகுதி; that part of the village where people of certain castics live. சேரிக்குப் பக்கத்திலிருக்கும் வயல். 6. நகர்ப் புறங்கல் ஏழை மக்கள் வாழும் நெருக்கமான குடிசைகளைக் கொண்ட பகுதி; slum. சேரிகளைத் தூய்மை செய்ய மாநகராட்சி நடிவடிக்கை எடுத்துள்ளது. ம.சேரி; க., குட, கேதி; தெ. கேரி (தெரு, வழி);; து. கேரி (தெரு);; பட. கேரி (தெரு);; கோத. கேர்ய்; துட. கேர்ய (தெரு);; E. Street {G.strāssa; } OE. struot; Du. street; {IT. strāta;} {L. strāta.}
சேரிக்கூத்தன்	சேரிக்கூத்தன் cērikāttaṉ, பெ. (n.) திருக்கச்சூர் கோயில் நிலத்திற்குத் தம் ஏரியிலிருந்து நீர் வழங்கியோருள் ஒருவர்; one of the group who donated water to the land of the {Tirukkaccur} temple from their tank. "இவன் தம்பி சேரிக்கூத்தனும்" (தெ.க.தொ. 26, கல். 313-6);. [சேரி + கூத்தன்]
சேரிகை	சேரிகை cērigai, பெ. (n.) நகரம், ஊர்; town, village. "சேரிகை யேறும் பழியாய் விளைந்தது" (திருவிருத். 19);. [சேரி → சேரிகை]
சேரிடு – தல்	சேரிடு – தல் cēriḍudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) பிணைத்தல் (சங்.அக.);; to tie or fasten together, bind up. [சேர் + இடு-.]

சேரிடையாக	சேரிடையாக cēriḍaiyāka, கு.வி.எ. (adv.) 1. இடையீடின்றித் தொடர்ச்சியாக; continuously, without break. அவனுக்கு நான்கு கோட்டை நிலம் சேரிடையாக இருக்கிறது. (நாஞ்.);. 2. ஒரே குழுவாக; in one group. [சேர் + இடை + ஆக. ஆ → ஆக]
சேரிப்பரத்தை	சேரிப்பரத்தை cērípparattai, பெ. (n.) ஊர்ப்புறச் சேரியில் வாழும் பரத்தை (தொல். பொருள். 151, உரை);; prostitute, courtesan, living in the quarters set apart for her class. [சேரி + பரத்தை]
சேரிமடை	சேரிமடை cērimaḍai, பெ. (n.) மதகின் மேலாக வழிந்தோடும் மிகுதி நீர் வாய்க்கால் (R.T.);; sluice carrying surplus water. மறுவ. வடிகால் [சேரி + மடை]
சேரிமொழி	சேரிமொழி cērimoḻi, பெ. (n.) உலக வழக்குச் சொல்; colloquialism. "சேரிமொழியாற் செவ்விதிற் கிளந்து" (தொல். பொருள். 553);. சேரி + மொழி]
சேருகம்	சேருகம் cērugam, பெ. (n.) நாகண வாய்ப்புள் (சது.);; common myna.
சேரும்பாடும்	சேரும்பாடும் cērumbāṭum, கு.வி.எ. (adv.) கூட்டாக் குழப்பமாய் (யாழ்ப்.);; promiscuously, in confusion, topsy-turvy. [சேர் + படு – சேர்படு → சேர்பாடு → சேரும்பாடும்]
சேரும்வழியுரிமை	சேரும்வழியுரிமை cērumvaḻiyurimai, பெ. (n.) கலப்பு மரபுவழி உரிமை; blending inheritance. [சேரும் + வழியுரிமை]
சேருவைகாரன்	சேருவைகாரன் cēruvaikāraṉ, பெ. (n.) சேர்வைகாரன் பார்க்க;see {servaikiran.} "தேடுங்கன சேருவைகாரர்" (விறலிவிடு. 1001);. [சேர்வைகாரன் → சேருவைகாரன்]

சேரை	சேரை1 cērai, பெ. (n.) சாரைப் பாம்பு; rat snake, "சேரையென்று புலம்புவ தேரையே" (கம்பரா. ஆறுசெல்.43);. ம. சேர; க. கே.ரெ; து. கேரெ, கேரி: துட. கேர்;தெ. சார, கோத. கேர்பாம்ப். [சாரை + சேரை.] சேரை2 cērai, பெ. (n.) சேரங்கை பார்க்க;see {இவர்ஜய்} 'உப்பு- ஒரு சேரை போடு' (பாலவா. 874);. க. சேரெ;தெ. சேர [சேர் → சேரை]
சேல்	சேல் cēl, பெ. (n.) செந்நிறக் கெண்டை மீன்(சூடா.);; camatic carp. "சேலனைய சில்லரிய" (சீவக. 167);. தெ. சேப்ப [சுல் → செல் → சேல். கல் = சிவத்தற் கருத்து]
சேல்விழி	சேல்விழி cēlviḻi, பெ. (n.) சேல்மீன் போலும் செவ்வரி பரந்த பெண்ணின் கண்; women's eye. [சேல் + விழி]
சேலகம்	சேலகம் cēlagam, பெ. (n.) கோரைக்கிழங்கு (மலை.);; tuber of sedge. ம. சேலகம்
சேலஞ்சர்க்கரை	சேலஞ்சர்க்கரை cēlañjarkkarai, பெ. (n.) சேலஞ்சீனி (இ.வ.); பார்க்க;see {elaṛini} [சேலம் + சர்க்கரை. சருக்கரை → சர்க்கரை]
சேலஞ்சீனி	சேலஞ்சீனி cēlañjīṉi, பெ. (n.) பழுப்புச் சருக்கரை (இ.வ.);; country sugar, after Salem where it was originally manufactured. [சேலம் + சீனி]

சேலம்	சேலம்1 cēlam, பெ. (n.) ஆடை; cloth. அவள் சேலந்திருந்தி" (பெருங். வத்தவ. 12:97);. [சீரை → சிலை → சேலை → சேலம்] சேலம்2 cēlam, பெ. (n.) ஒரு நகரம்; Salem town. "சேலங்கைக் கொண்டு" (ஒரு துறைக். 2);. [சாரல் (=மலைச்சாரல்); → சேரல் → சேரம் → சேலம்]
சேலவன்	சேலவன் cēlavaṉ, பெ. (n.) திருமால் (அக.நி.);;{Visnu,} as fish Avatar. ம. சேலவன் [சேல் = மீன். சேல் + அவன் - சேலவன் = மீனாகத் தோற்றரவு செய்த திருமால்]
சேலியால்	சேலியால் cēliyāl, பெ. (n.) இலாமிச்சை (மலை.);; CUISCUSS.
சேலிரு	சேலிரு cēliru, பெ. (n.) சிவப்பவரை; red bean.
சேலேகம்	சேலேகம் cēlēkam, பெ. (n.) 1. சிந்தூரம் (சூடா.);; vermilion. 2. சந்தனம் (மலை.);; sandal-wood tree. ம. சேலேகம் [சேல் → சேலேகம் = சித்தூரம் (மு.தா. 140);]
சேலேசி	சேலேசி cēlēci, பெ. (n.) அசோகு மரம்; asoka tree.

சேலை	சேலை1 cēlai, பெ. (n.) 1. ஆடை (பிங்.); ; cloth. 2. மகளிர் உடுத்தும் ஆடை; saree. "சேலை கட்டிய மாதரை" (விவேகசிந்.);. 3. முழுத் துணியின் பாதி (யாழ்ப்.);; half a piece of cloth, measuring 36 to 40 cubits. [ம. சேல; க. பட. சேலெ A.S. segel; E. sail [சீரை → சீலை → சேலை. சீலை = நீண்ட அல்லது அகன்ற துணி. சேலை → வ. சேல. வடவர் சில் (c); என்றொரு செயற்கை மூலத்தை அமைத்துக்கொண்டு ஆடையணிதல் அமைத்துக்கொண்டு ஆடையணிதல் என்று பொருள் கூறுவர். இஃது முற்றிலும் பொருந்தாமை வெள்ளிடைமாலை. (வ.மொ.வ.166. ஒமொ.174.);] சேலை2 cēlai, பெ. (n.) அசோகு (மலை.);; mast tree. 2. மரவகை; parchment bark cutch.
சேலைக்கலிச்சி	சேலைக்கலிச்சி cēlaikkalicci, பெ. (n.) இச்சி மரம் (L.);; jointed ovate-leaved fig.
சேலைபோடு-தல்	சேலைபோடு-தல் cēlaipōṭudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) கைம்பெண்ணானவட்குப் புதுத்துணி அளித்தல் (நாஞ்.);; to offer a new cloth to a widow in mourning. [சேலை + போடு-தல். கைம்பெண் ஆனவனின் திடீர் கையறு நிலை கண்டு அவளது எதிர்காலத் சேலையை முன்னிட்டு உறவினர்கள் அவளுக்குச் சேலை அளித்து உதவுதல்]
சேலையுஞ்சை	சேலையுஞ்சை cēlaiyuñjai, பெ. (n.) கருவாகை மரம் (L.);; fragrant sirissa.
சேலையுடைத்தாள்	சேலையுடைத்தாள் cēlaiyuḍaittāḷ, பெ. (n.) கவிழ்தும்பை; stooping leucas.
சேலைவாகை	சேலைவாகை cēlaivākai, பெ. (n.) வாகை வகை; silken rose tree. க. சேலபாகெ [சேவை → சேவைவாகை]

சேலொளி	சேலொளி cēloḷi, பெ. (n.) 1. வைடூரியம்; cat's eye. 2. சேற்கெண்டைமீனின் கண்ணை யொத்த ஒளி; light or lustre resembling the carp fish eye. [சேல் + ஒளி.]
சேலோதம்	சேலோதம் cēlōtam, பெ. (n.) சந்தனம் (மூ.அ.);; sandal-wood tree. [சேலேகம் → சேலேதம் → சேலோதம்]
சேவகம்	சேவகம்1 cēvagam, பெ. (n.) 1. யானைக்கூடம்; elephant's stall. "சேவக மமைந்த சிறுகட்கரி" (கம்பரா. தைலவ. 12);. 2. தூக்கம் (சூடா.);; sleep. "யானை சேவகமமைந்த தென்னச் செறிமலர் அமளி சேர்ந்தான்" (கம்பரா. கும்ப. 9);. E. sleep; OE. sladpan; G. schlafen; L. sommus [சே2 + அகம்.] சேவகம்2 cēvagam, பெ. (n.) 1. பேயுள்ளி; wild onion. 2. கோரைக்கிழங்கு; koray root. 3. சோம்பு; anise seed. [சே2 + அகம்.]
சேவகன்	சேவகன் cēvagaṉ, பெ. (n.) சேவகன்பூடு (மலை.); பார்க்க;see {Sévagan-piidu} [செம் + அகம் – செமகம் → சேமகம் → சேவகம் → சேவகன்]
சேவகன்பூடு	சேவகன்பூடு cēvagaṉpūṭu, பெ. (n.) 1. சிற்றாமுட்டி (மலை.);; rose-coloured sticky mallow. 2. காந்தள்; Malabar glory-lily. 3. சிறு புள்ளடி; scabrous ovate unifoliate ticktrefoil. [சேவகன் + பூடு]
சேவகனார்	சேவகனார் cēvagaṉār, பெ. (n.) மஞ்சட் காளான்; yellow fungus.

சேவகனார்கிழங்கு	சேவகனார்கிழங்கு cēvagaṉārgiḻṅgu, பெ. (n.) மருந்தாகப் பயன்படும் கிழங்குவகை (பதார்த்த. 408);; a kind of root, used medicinally. [சேவகன்2 → சேவகனார் + கிழங்கு]
சேவடி	சேவடி cēvaḍi, பெ. (n.) சிவந்த பாதம்; lotusred foot. "மன்னிய வீசன் சேவடி நாளும் பணிகின்ற" (தேவா. 104:15);. ம. சேவடி [சே + அடி. சே = சிவப்பு, செம்மை]
சேவணம்	சேவணம் cēvaṇam, பெ. (n.) ஒரு நாடு; a country.
சேவணர்	சேவணர் cēvaṇar, பெ. (n.) சேவண நாட்டார் (கலிங். 318);; people of the country of {Sèvanam.}
சேவதக்கு-தல்	சேவதக்கு-தல் cēvadakkudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) எருதுக்கு விதையடித்தல்; to geld a bull. "சேவதக்குவார் போலப் புகுந்து' (திவ்.பெரியாழ். 4. 5:7);. [சே + அதக்கு-,]
சேவமரம்	சேவமரம் cēvamaram, பெ. (n.) சாயமரம்; Malay sandal.

சேவல்	சேவல்1 cēval, பெ. (n.) 1. மயிலொழிந்த பறவைகளின் ஆண் (தொல். பொருள். 603);; male of birds and fowls, excepting peacock. 2. கோழியின் ஆண் (திவா.); cock. 3. ஆண் அன்னம் (திவா.);. male swam. "அன்னச் சேவ லன்னச் சேவல்" (புறநா. 67); 4. கருடன்; kite. "உயிர்கொடிச் சேவலோய்" (பரிபா. 3:18);. 5. முருகக் கடவுளூர்தியாகிய மயில் (தொல். பொருள். 603, உரை.);; peacock, the vehicle of {Murugan} 6. ஆண்குதிரை; stallion. "குதிரையு ளாணினைச் சேவலென்றலும்" (தொல். பொருள். 623);. F. chevell ம. சேவல், சாவல் கோழி [சே → சேவு → சேவல். சேவல் என்பது விலங்கு, பறவை முதலானவற்றின் ஆண்பாற் பொதுப்பெயராகும். (எ.கா); சேங்கன்று = ஆண்கன்று. "சேவும் சேவலும் இரவையும் கலையும் . . . போத்தும் கண்டியும் கடுவனும் பிறவும் மாத்த ஆண்பாற் பெயரென மொழிப" (தொல்.1501); (தமி.வ.108);] சேவல்2 cēval, பெ. (n.) காவல்; watching. "இறடியஞ் சேவற்கு (கல்லா. 84: 9);. ம. சேவல் [செய்வி → சேவி → சேவு → சேவல்] சேவல்3 cēval, பெ. (n.) சேறு (சூடா.);; mud, mire. மறுவ களிமண் அளறு சகதி
சேவல்காத்தல்	சேவல்காத்தல் cēvalkāttal, பெ. (n.) பயிர்க்குப் புள், விலங்கு முதலியவற்ற்ற் கேடு விளையாமற் காக்கை (ஏரெழு.);; keeping watch over corn-field, protecting it from birds, beasts, etc. [சேவல் + காத்தல்]
சேவலஞ்சித்தி	சேவலஞ்சித்தி cēvalañjitti, பெ. (n.) கீரிப் பிள்ளை; mongoose (சா.அக.);.

சேவலவரை	சேவலவரை cēvalavarai, பெ. (n.) கோழியவரை; fowl bean. [சேவல் + அவரை]
சேவலாங்கொட்டை	சேவலாங்கொட்டை cēvalāṅgoṭṭai, பெ. (n.) நேர்வால்ங்கொட்டை; Indian croton seed. [சேவாலம் + கொட்டை]
சேவலாள்	சேவலாள் cēvalāḷ, பெ. (n.) விளை புனங்களைக் காவல்புரிபவன் (W.G.);; watchman in corn-field. [சேவல்2 + ஆள்]
சேவலான்	சேவலான் cēvalāṉ, பெ. (n.) சேவற் கொடியோன் பார்க்க;see {Sévar-kodiyon.} "சேவலானெனத் தயித்திய னனையவத் திகத்தர்" (பாரத. நிரைமீட். 20);. [சேவல்1 → சேவலான்]
சேவற்கட்டு	சேவற்கட்டு cēvaṟkaṭṭu, பெ. (n.) சேவற்போர் (எங்களூர். 10);; cock-fight. [சேவல் + கட்டு. கத்தி போன்றவற்றை சேவலின் காலில் கட்டி போர் புரியவிடல்]
சேவற்கத்தி	சேவற்கத்தி cēvaṟkatti, பெ. (n.) போர்ச் சேவல்களின் கால்களிற் கட்டுங் கத்தி; knife fastened to the feet of cocks incock-fight, spur. [சேவல் + கத்தி]
சேவற்கொடி	சேவற்கொடி cēvaṟkoḍi, பெ. (n.) ஒருவகைக் கொடி; cock-creeper (சா.அக.);.
சேவற்கொடியோன்	சேவற்கொடியோன் cēvaṟkoḍiyōṉ, பெ. (n.) முருகக்கடவுள் (திவா.);; Muruga, as having the cock on his banner. [சேவல் + கொடியோன். சேவற்கொடி யோன் = சேவலைக் கொடியில் கொண்டவன்]

சேவற்கொண்டை	சேவற்கொண்டை cēvaṟkoṇṭai, பெ. (n.) 1. சேவலின் தலையில் உள்ள கொண்டை போன்ற அமைப்பு; cock's crest. 2. கோழிக் கொண்டைச் செடி; cock-comb. [சேவல் + கொண்டை]
சேவற் சூடு	சேவற் சூடு cēvaṟcūṭu, பெ. (n.) சேவற் கொண்டை; cock's crest. [சேவல் + சூடு]
சேவற்பண்ணி	சேவற்பண்ணி cēvaṟpaṇṇi, பெ. (n.) நாணற் புல்; kaus grass (சா.அக.);.
சேவற்பண்ணை	சேவற்பண்ணை cēvaṟpaṇṇai, பெ. (n.) கோழிக் கொண்டைச் செடி (சங்.அக.);; cocks- comb. [சேவல் + பண்ணை]
சேவற்பூ	சேவற்பூ cēvaṟpū, பெ. (n.) கோழிக் கொண்டைச் செடி; cock's comb (சா.அக.);.
சேவற்போர்	சேவற்போர் cēvaṟpōr, பெ. (n.) சேவல்களின் காலில் கத்தியைக் கட்டி மோத விடும் ஒருவகை போர்; cock-fight. [சேவல் + போர்]
சேவாலகம்	சேவாலகம் cēvālagam, பெ. (n.) சத்திசாரணை; spreading hogweed.
சேவாலங்கொட்டை	சேவாலங்கொட்டை cēvālaṅgoṭṭai, பெ. (n.) சேவாலம் பார்க்க;see {šēvālam} [சேவாலம் + கொட்டை]
சேவாலம்	சேவாலம் cēvālam, பெ. (n.) நேர்வாளம் (மலை.);; CTOtOn.

சேவாலிகம்	சேவாலிகம் cēvāligam, பெ. (n.) கருநொச்சி (மலை.);; willow-leaved justicia.
சேவியம்	சேவியம் cēviyam, பெ. (n.) வெள்ளை வெட்டிவேர் (மூ.அ.);; a variety of cuscuss grass.
சேவியால்	சேவியால் cēviyāl, பெ. (n.) 1. இலாமிச்சை; cuscuss root. 2. சேலமரம்; acacia tree (சா.அக.);.
சேவியால்புல்லுருவி	சேவியால்புல்லுருவி cēviyālpulluruvi, பெ. (n.) வேலமரத்தின்மேற் புல்லுருவி; a parasite on acacia tree (சா.அக.);. [சேவியால் + புல்லுருவி]
சேவு	சேவு1 cēvu, பெ. (n.) 1. செவ்வயிரம்; heart-wood. 2. சிவப்பு வண்ணம்; red colour. 3. மரவயிரம்; headcore of a tree. 'செய் தகை சேவேறும், செய்யாத கை நோவேறும்' (பழ.);. [சே → சேவு] சேவு2 cēvu, பெ. (n.) கடலை மாவைப் பிசைந்து அச்சில் தேய்த்து எண்ணெய்யில் இட்டுச் செய்யப்படும் கார அல்லது இனிப்புச் சுவையுடைய தின்பண்டம்; a savoury or sweet in the shape of stort stickstrips made of chick- pea past fried in oil. இனிப்புச் சேவு.
சேவுகன்	சேவுகன் cēvugaṉ, பெ. (n.) பேயுள்ளி அல்லது நரி வெங்காயம்; wild onion.
சேவை	சேவை1 cēvai, பெ. (n.) எதிராக; towards, in front of. கடைக்குச் சேவை (இ.வ.);. [செவ்வை → சேவை] சேவை2 cēvai, பெ. (n.) அரிசி மாவை நூல் போலப் பிழிந்து நீராவியில் வேகவைத்துச் செய்யப்படும் உணவு; a noodle-like steamed rice preparation. மறுவ, இடியாப்பம்

சேவைக்கீல்	சேவைக்கீல் cēvaikāl, பெ. (n.) நீண்டகீல் (C.E.M.);; long hinges. [சேரி → சேர்வை → சேவை + கீல் – சேவைக்கீல்]
சேவைநாழி	சேவைநாழி cēvainā̲l̲i, பெ. (n.) சேவை பிழிவதற்கான அடித்துளைகளும் கைப் பிடிகளும் கொண்டு, ஒன்றுக்குள் ஒன்று செல்லுமாறு அமைந்த உழக்குப் போன்ற கருவி; a kind of colander-like vessel, used in preparing {Sevai.} [சேவை + நாழி]
சேவையர்காவலன்	சேவையர்காவலன் cēvaiyarkāvalan̲, பெ. (n.) சேக்கிழார்;{Sekkilar.} "வளவர் கோமான் சேவையர் காவலரை முகநோக்கி (சேக்கிழார். பு.25);.
சேழ்	சேழ் cē̲l̲, பெ. (n.) மேலிடம்; the upper region. "சேழுயர்ந்த மணிமாடம்" (திவ். பெரியதி. 4. 49);. ம. சேழ் [சேண் → சேழ்]
சேழம்	சேழம் cē̲l̲m, பெ. (n.) சேளம் (நாஞ்.); பார்க்க;see {Solam} [சேளம் → சேழம்]
சேழி	சேழி cē̲l̲i, பெ. (n.) முற்றம் (தருமபுரி.);; court-yard. [சேழ் → சேழி]
சேளம்	சேளம் cēḷam, பெ. (n.) மீதி (நெல்லை);; remainder,balance.
சேளாகம்	சேளாகம் cēḷākam, பெ. (n.) ஒரு வகைக் கோணி (இ.வ.);; a kind of gunny bag. ம. சேளாகம்

சேற்கண்ணி	சேற்கண்ணி cēṟkaṇṇi, பெ. (n.) மெய்யழகுப் பூச்சு; அரிதாரம் (சங்.அக.);; sulphide of arsenic. [சேல் + கண்ணி]
சேற்கெண்டை	சேற்கெண்டை cēṟkeṇṭai, பெ. (n.) கரும்பச்சை நிறமுடைய கெண்டை மீன் வகை; camatic carp,greenish-brown, weighing as much as 25 lb., [சேல் + கெண்டை]
சேற்றாமை	சேற்றாமை cēṟṟāmai, பெ. (n.) ஆமை வகை; common terrapin. [சேறு + ஆமை]
சேற்றாரால்	சேற்றாரால் cēṟṟārāl, பெ. (n.) 15 விரல நீளமும், பழுப்பும் பச்சையுங் கலந்த நிறமுமுள்ள ஆரால் மீன் வகை; sand-eel brownish or greenish, attaining 15in. in length. [சேறு + ஆரால்]
சேற்றில்வளர்ந்த மடச்சி	சேற்றில்வளர்ந்தமடச்சி cēṟṟilvaḷarndamaḍacci, பெ. (n.) பிரமிப்பூடு; brahmiplant(சா.அக.);. [சேற்றில் + வளர்ந்த + மடச்சி]
சேற்றுக்கால்	சேற்றுக்கால் cēṟṟukkāl, பெ. (n.) 1. வயலில் தொளியடித்து நாற்றுநடவு செய்து பயிர் செய்யும் வேளாண்மை; wet-ploughing system of cultivation. 2. தொளியடித்து விதைக்கும் வயல்; land trampled, ploughed and puddled for sowing paddy. 3. களிமண் வயல், நஞ்சை (தஞ்சை);; slushy clay-soil. [சேறு + கால்]
சேற்றக்கெண் டை	சேற்றக்கெண்டை cēṟṟakkeṇṭai, பெ. (n.) சேற்றில் வளரும் கெண்டை மீன்; a kind of fish. [சேறு → கெண்டை]
சேற்றுத்தாவி	சேற்றுத்தாவி cēṟṟuttāvi, பெ. (n.) ஈரமும் மென்மையும் கொண்ட களிமண்; wet and soft earth mire, aspersions, mud slipper. [சேறு + தாவி]
சேற்றுநாற்று	சேற்றுநாற்று cēṟṟunāṟṟu, பெ. (n.) சேறுசெய்த வயலில் முளத்த நாற்று (G.Tj.D.I.96);; seedling, growing from slushed seed-bed, mud-shoots. [சேறு + நாற்று]

சேற்றுப்பலகை	சேற்றுப்பலகை cē<u>rr</u>uppalagai, பெ. (n.) 1. மண்தாங்கிப் பலகை; wooden lintel. 2. சேறடித்த வயலைப் பரம்படிக்கப் பயன்படும் பலகை; wooden plank to flatten the slushed wet land. [சேறு + பலகை]
சேற்றுப்புண்	சேற்றுப்புண் cē<u>rr</u>uppuṇ, பெ. (n.) சேற்றால் கால்விரலிடையில் உண்டாகும் அரிபுண்; itching sore between the toes, due to frequent walking in the mud. ம. சேற்றுப்புண்ணு;பட. கொரெகுண்ணு [சேறு + புண்]
சேற்றுப்புழுதி	சேற்றுப்புழுதி cē<u>rr</u>uppuḻudi, பெ. (n.) உழப்பட்ட நிலம் (R.T.);; ploughed land. [சேறு + புழுதி]
சேற்றுமரக்கரப் பான்	சேற்றுமரக்கரப்பான் cē<u>rr</u>umarakkarappā<u>n</u>, பெ. (n.) குழந்தைகளுக்கு வரும் கரப்பான் நோய்; eczema of children due to phlegm humour (சா.அக.);.
சேறடி	சேறடி cē<u>r</u>aḍi, பெ. (n.) சேறடை (யாழ்ப்.); பார்க்க;see {Séradai.} சேறடி cē<u>r</u>aḍi, பெ. (n.) ஏரிமதகின் அடிப்பகுதி யில் தண்ணிர் வெளியேறும் சாளரம், திறந் தால் சேறு சகதி வெளியேறும்படி அமைந்த அமைப்பு; opening in near sluice. [சேறு+அடி]
சேறடை	சேறடை cē<u>r</u>aḍai, பெ. (n.) வண்டிச்சக்கரத்தில் படும் சேற்றை அகற்றிக் கொண்டேயிருக்கும் கருவி; tool to remove the slush from the wheel of the cart; mudguards of a carriage. [சேறு + அடை. சேறு அடையாவண்ணம் விவக்கிக் கொண்டேயிருக்கும் கருவி]
சேறல்	சேறல் cē<u>r</u>al, பெ. (n.) செல்லுகை (சூடா.);; passing, going, reaching. "தென்றிசை சேறலாற்றா" (கம்பரா. சம்புமாலி. 19);. [செல் → சேறல்]

சேறாடி	சேறாடி1 cēṟāṭi, பெ. (n.) சேறடை (யாழ்ப்.); பார்க்க;see {Śēradai.} [சேறு + ஆடி – சேறாடி. ஆடு → ஆடி] சேறாடி2 cēṟāṭi, பெ. (n.) ஒரு வகை விருது; a royal emblem carried in procession. "பொன் னெழுத் தெழுது சேறாடி பொற்புற" (திருக்காளத். பு. 7.66);.
சேறாடு	சேறாடு1 cēṟāṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வயலில் விதத்தற்குத் தொளி கலக்குதல் (யாழ்ப்.);; to make a field slushy for sowing paddy. [சேறு + ஆடு-.] சேறாடு2 cēṟāṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) துவைத்துக் குழைத்தல்; to mash, reduce to pulp, as mangled bodies on the field of battle. [சேறு + ஆடு. சேறாடு = சேற்றைத் துவைத்துக் குழப்புதல்.]
சேறாம்பாம்பு	சேறாம்பாம்பு cēṟāmbāmbu, பெ. (n.) 10 அடி நீளமும் பழுப்பு நிறமும் உள்ள மீன்வகை; eel, uniform brown, attaining 10 ft. in length. [சேறு + ஆம் + பாம்பு; சேற்று மணலுள் அடிக்கடி புதைந்து செல்லும் செவிளுள்ள மீன். வடிவில் பாம்பு போலிருக்கும்]
சேறி	சேறி cēṟi, பெ. (n.) 1, 2 அடி நீளமும் கரும்பலகை நிறமும் உடைய கடல்மீன் வகை; sea-fish, slaty grey attaining 2ft. in length, Aiagramma cinctum. 2. 4 3/4 விரல நீலமும் கருமை கலந்த சாம்பல் நிறமும் உடைய கடல்மீன் வகை; sea-fish dark-grey attaining
சேறுகம்	சேறுகம் cēṟugam, பெ. (n.) விதை;seed (சா.அக.);. [சாறு → சேறு -→ சேறுகம்]
சேறுகுத்தி	சேறுகுத்தி cēṟugutti, பெ. (n.) சேற்றைத் தள்ளற்கு உதவுங் கருவி (புறநா. 61. உரை.);; an instrument for removing mud. [சேறு + குத்தி]
சேறுஞ்சுரியும்	சேறுஞ்சுரியும் cēṟuñjuriyum, பெ. (n.) சகதி; mud and mire. மறுவ. சேறும் சகதியும் (முகவை); [சேறு + சுரி]

சேறுஞ்சுரியுமாய்	சேறுஞ்சுரியுமாய் cēṟuñjuriyumāy, கு.வி.எ. (adv.) குழைவாய்; in over boiled mashy condition. சோறு சேறுஞ்சுரியுமா யிருக்கிறது (யாழ்ப்.);. [சேறு + சுரியும் + ஆய்]
சேறுதடித்தநீர்	சேறுதடித்தநீர் cēṟudaḍiddanīr, பெ. (n.) சேறு கலந்த கலங்கலான தண்ணிர்; muddy water. மறுவ. மண்டி, மண்டிநீர் (முகவை); [சேறு + தடித்த + நீர்]
சேறுதாங்கி	சேறுதாங்கி cēṟutāṅgi, பெ. (n.) சேற்றினை வலைப்பையில் செல்லவிடாமல் செய்யும் ஒரு வலைக்கூறு; a part of the net to prevent slush going into the net. [சேறு + தாங்கி]
சேறுதூக்கி	சேறுதூக்கி cēṟutūkki, பெ. (n.) சேறு அகற்றி; mud jack. [சேறு + தூக்கி]
சேறை	சேறை cēṟai, பெ. (n.) சேரை2 பார்க்க;see {:ன்a.}
சேன்	சேன் cēṉ, பெ. (n.) சேனன்2 பார்க்க;see {tag.} "புரவிச்சே னென்றியாவரும் புகழப்பட்டார்" (சீவக. 1681);. [சேனன் → சேன்]
சேனம்	சேனம் cēṉam, பெ. (n.) சேம்பு1 பார்க்க;see {šēmbu} [சேம்பு → (சேம்மு); → சேனம்]
சேனம்பாம்பு	சேனம்பாம்பு cēṉambāmbu, பெ. (n.) சேனா1 பார்க்க;see {šēnā.}
சேனன்	சேனன் cēṉaṉ, பெ. (n.) ஒரு பழைய பட்டப் பெயர்; an ancient title. "சந்து சேனனு மிந்து சேனனுந் தருமசேனனும்" (தேவா. 859, 4);.

சேனா	சேனா1 cēṉā, பெ. (n.) 1. நான்கு அடிக்கு மேல் வளரும் பழுப்பு நிற மீன்வகை; true eel, brownish, attaining more than 4 ft. in length. 2. மலங்குமீன் (வின்.);; a kind of eel with picked head. சேனா2 cēṉā, பெ. (n.) நிலவாவிரை; Thirunelveli senna.
சேனாங்கம்	சேனாங்கம் cēṉāṅgam, பெ. (n.) படையின் உறுப்பு (யாழ்.அக.);; component division of an army. [சேனை + அங்கம்]
சேனாசமுத்திரம்	சேனாசமுத்திரம் cēṉācamuttiram, பெ. (n.) 1. கடல்போன்ற பெரும் படை; army, vast as an ocean. 2. பெருங்கூட்டம் (உ.வ.);; immense crowd. [தானை → சேனை + சமுத்திரம். தானை = படை, பெரும்படை.] Skt. சமுத்ர → த. சமுத்திரம்
சேனாதிபதி	சேனாதிபதி cēṉādibadi, பெ. (n.) சேனாபதி பார்க்க;see {Séné-padi.}
சேனாதிபன்	சேனாதிபன் cēṉātibaṉ, பெ. (n.) சேனாபதி பார்க்க;see {Enச்-padi,} "சூரனே சேனாதிபன்" (அறப்பளீ. 85);. [சேனை + அதிபன்] Skt. அதிப → த. அதிபன்
சேனாதிராயன்	சேனாதிராயன் cēṉātirāyaṉ, பெ. (n.) 1. சேனாபதி (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {padi.} 2. முருகக்கடவுள்; god {Murugan.} [சேனை + ஆதிராயன்] Skt.அதிராஜ → த. அதிராயன். அதி → ஆதி
சேனாபத்தியம்	சேனாபத்தியம் cēṉāpattiyam, பெ. (n.) படைத்தலைமை; office of a commander, commander-ship. [சேனை + பத்தியம் – சேனைபத்தியம் → சேனாபத்தியம் Skt. பத்ய → த. பத்தியம்]

சேனாபதி	சேனாபதி1 cēṉāpadi, பெ. (n.) படைத்தலைவன்; general, commander of an army. "சுவேதனைச் சேனாபதியாய்" (திவ். இயற். 4:24);. [சேனை + பதி. Skt. பதி] சேனாபதி2 cēṉāpadi, பெ. (n.) பண்வகை (இராகவகை); (பரத. ராக. 103.);; a specific melody-type.
சேனாபதியாழ் வார்	சேனாபதியாழ்வார் cēṉāpadiyāḻvār, பெ. (n.) திருமாலுக்கு விருந்து கொடுத்தவர் (M.B.R. 514 of 1917);; Visnu's host. மறுவ. சேனை முதலியார் [சேனாபதி + ஆழ்வார்]
சேனாமரம்	சேனாமரம் cēṉāmaram, பெ. (n.) அழிஞ்சில் மரம்; alangium tree (சா.அக.);. [சே → சேனா + மரம்]
சேனாமுகம்	சேனாமுகம் cēṉāmugam, பெ. (n.) 1. முற்படை; frontamy. "வாழ்க சேனாமுகம்" (சிலப். 25:192);. 2. மூன்று தேர், மூன்று யானை, ஒன்பது குதிரை, பதினைந்து காலாட்கள் அடங்கிய ஒரு படைத்தொகை (பிங்.);; division of an army comprising 3 chariots, 3 elephants, 9 horses and 15 foot-soldiers. [சேனை முகம்]
சேனாவரைசி	சேனாவரைசி sēṉāvaraisi, பெ. (n.) சேனாவரையன் மனைவி (நன். 276, மயிலை.);; wife of commander-in-chief. [சேனை + அரைசி]
சேனாவரையம்	சேனாவரையம் cēṉāvaraiyam, பெ. (n.) தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரத்துக்குச் சேனாவரையர் செய் உரை; a commentary on the {Sol-l-adigăram} of {Tolkāppiyam} by {Šēnāvaraiyar} [சேனாவரையர் → சேனாவரையம்]
சேனாவரையர்	சேனாவரையர் cēṉāvaraiyar, பெ. (n.) தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரத்துக்குச் சிறந்த உரை செய்த ஆசிரியர்; the renowned commentator on the {Sol-1-adigâram} of {Tolkáppiyam} [சேனை + அரையன்]
சேனாவரையன்	சேனாவரையன் cēṉāvaraiyaṉ, பெ. (n.) சேனாபதி (நன். 278, மயிலை); பார்க்க;see {Ščná-pati} [சேனை + அரையன்]
சேனாவு	சேனாவு cēṉāvu, பெ. (n.) தகரை (மலை.);; focid cassia.

சேனானியன்	சேனானியன் cēṉāṉiyaṉ, பெ. (n.) சேனாதிராயன் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {Sénédi-rayan}
சேனை	சேனை1 cēṉai, பெ. (n.) 1. யானை, தேர், பரி, காலாள் என்ற நாற்படை; army comprising four-fold divisions, viz.,{yānai, dër,} pari, {kälä}. 2. படைக்கலம்; weapon. 3. கூட்டம்; multitude, crowd. "குரிசிலை விடாத சேனையே" (கம்பரா. தைலமா. 8);. 4. உற்றார் உறவினர்; friends and relations. அவன் சேனையை யாரால் தாங்க முடியும்? [தானை → (சானை→); சேனை. தானை = படை] சேனை2 cēṉai, பெ. (n.) 1. தெரு (பிங்.);; street. 2. கடைத்தெரு; bazaar. 3. சந்தை (வின்.);; market, fair. சேனை3 cēṉai, வி.அ. (adj.) பல; many. அவன் வந்து சேனைநாள் ஆயின (இ.வ.);. தெ. சேந சேனை4 cēṉai, பெ. (n.) சேணம்; saddle. [சேணம் → சேணை → சேனை] சேனை5 cēṉai, பெ. (n.) 1. கரணை வகை (தைலவ. தைல. l35);; Tahiti arrowroot, Tacoa pinnatifida. 2. கரணை வகை (M.M.);; tuberous-rooted herb. Amorphophallus campanulatue. ம. சேன; க., து., கேனெ;கூ கூனெ [சேமம் → சேனை. சாற்றை (சத்துகனை); வேரில் சேமித்து வைக்கும் கிழங்கு] சேனை6 cēṉai, பெ. (n.) சேனைப்பால் பார்க்க;see {traippil} "சங்கிற். . . சேனையுடன் வஞ்சத் திருட்டுமருட்டுங் கலந்து புகட்டினாள்" (விறலிவி டு.166);. [சேணை → சேணை]

சேணைக்கணிமகன்	சேணைக்கணிமகன் cēṇaigganimagaṉ, பெ. (n.) சேனையிலுள்ள கணியன்; astrologer attached to an army. "செவ்வகை யுணர்ந்தோன் சேனைக் கணிமகன்" (பெருங். உஞ்சைக். 36:199);. [சேனை + கணி + மகன்]
சேனைக்கால்	சேனைக்கால் cēṉaikkāl, பெ. (n.) கோயிலில், குடவடிவ விளக்கை வைக்கும் கம்பம் (இ.வ.);; stand of a pot-shaped lamp used in temples. [சேனை + கால்]
சேனைக்கிழங்கு	சேனைக்கிழங்கு cēṉaikkiḻṅgu, பெ. (n.) சமையலுக்குப் பயன்படும், கறுப்பு நிறத்தோலும் வெளிர்ச் சிவப்பு நிறச் சதைப் பகுதியும் கொண்ட அரைக்கோள வடிவத்தில் இருக்கும் ஒருவகைக் கிழங்கு; a big variety of elephant foot yam (சா.அக.);. [சேனை5 + கிழங்கு]
சேனைக்குடையார்	சேனைக்குடையார் cēṉaikkuḍaiyār, பெ. (n.) சேனைத்தலைவர்,3 பார்க்க; Sce {Senai-ttalaivar;3.} மறுவ. படைத்தலைவர், சேனைமுதலி [சேனை + கு + உடையார்]
சேனைக்கைகோளர்	சேனைக்கைகோளர் cēṉaikkaiāḷar, பெ. (n.) சேனைத்தலைவர் பார்க்க;see:{Emai-talaiyar.} "சேனைக் கைகோளரும், கண்ணாளரும் மற்றும் பல கல்வனையில் உள்ளாரும்" (ந.க.தொ.2.கல். 4, தொ.எ. 259-4);. [சேனை + கைகோளர்]
சேனைத்தலைவர்	சேனைத்தலைவர் cēṉaittalaivar, பெ. (n.) 1. சேனாபதி; commander, leader of an army. "சேனைத் தலைவராய்ச் சென்றோரும்" (நாலடி-2);. 2. சேனைமுதலியார்,1 பார்க்க;see {taaimudaiyil} 'சேனைத் தலைவர் திருத்தாள். . . சேவிப்பனே' (அழகர்கலம். காப்பு);. 3. இல வணிகரினத்தார் (இ.வ.);; men of {ilai-vāṇigar} caste. [சேனை + தலைவர்]
சேனைநாதன்	சேனைநாதன் cēṉainātaṉ, பெ. (n.) சேனாபதிஆழ்வார் பார்க்க;see {Śānāpadi-ásvár} "நாதமுனி சடகோபன் சேனை நாதன்" [சேனை + நாதன்]
சேனைப்படைகள்	சேனைப்படைகள் cēṉaippaḍaigaḷ, பெ. (n.) பெருங்கூட்டம் (யாழ்ப்.);; big crowd, concourse of people. [சேனை + படைகள்]

சேனைப்படையரவம்	சேனைப்படையரவம் cēṉaippaḍaiyaravam, பெ. (n.) சிறியாநங்கை; snake root (சா.அக.);.
சேனைப்பால்	சேனைப்பால் cēṉaippāl, பெ. (n.) குழந்தை பிறந்ததும் புகட்டும் இனிப்புக் கலந்த நீருணவு (இ.வ.);; sweetened liquid, used for feeding an infant as soon as it is born. [சேனை + பால் – சேனைப்பால்]
சேனைப்பெருங்கணி	சேனைப்பெருங்கணி cēṉaipperuṅgaṇi, பெ. (n.) படையெடுப்பு முதலியவற்றுக்குரிய நாள் முழுத்தங்களைக் கணித்தற்குச் சேனையில் அமர்ந்துள்ள கணியர் தலைவன்; chief astrologer attached to an army. "சேனைப் பெருங்கணி செப்பிய நன்னாள்"(பெருங். மகத. 22: 185);. [சேனை + பெரும்கணி]
சேனைப்பெருவாணிகன்	சேனைப்பெருவாணிகன் cēṉaipperuvāṇigaṉ, பெ. (n.) படைக்கு வேண்டிய உணவு முதலிய பண்டங்களைக் கொடுத்து உதவுபவன்; chief purveyor for an army. "செருவார் சேனைப் பெருவாணிகன் மகன்" (பெருங். உஞ்சைக். 40: 344);. [சேனை + பெருவாணிகன்]
சேனைபோகம்	சேனைபோகம் cēṉaipōkam, பெ. (n.) படைக்குரிய பணிகளில் ஒன்று; an office in military service. [சேனை + போகம்]
சேனைமீகாமன்	சேனைமீகாமன் cēṉaimīkāmaṉ, பெ. (n.) கடற்படையின் கலத்தலைவன்; captain of the warship. 'இராசராச சேதிராயஞ் சேனைமீகாமன் எழுந்தருவித்த சேதி நாயகற்கும் நாச்சியாற்கும் (முதல் இராசராசன், கி.பி. 1049, தெ.க.தொ. 7, கல். 890);. [சேனை + மீகாமன்]
சேனைமுதலி	சேனைமுதலி cēṉaimudali, பெ. (n.) படைத் தலைவர்; chief of an army. [சேனை + முதலி]
சேனைமுதலியார்	சேனைமுதலியார் cēṉaimudaliyār, பெ. (n.) திருமாலுக்கு விருந்து கொடுத்தவர்;{Visn's} hosts. 2. கைக்கோள இனத்தார்; men of {Kaikkölar} caste. [சேனை1 + முதலியார்]
சேனையங்காடிகள்	சேனையங்காடிகள் cēṉaiyaṅgāṭigaḷ, பெ. (n.) அறுவை வணிகருளொரு வகையினர் (தெ.கொ. 430);; a sect of cloth merchants. [சேனை + அங்காடிகள்]

சேனையர்கோன்	சேனையர்கோன் cēṉaiyarāṉ, பெ. (n.) சேனைமுதலியார் பார்க்க;see {senaimudallyள்} "பேராழி செலுத்திய சேனையர் கோன்வாழ" (அஷ்டப். சிரங்கதாயகி. ஊசல், 1);. [சேனையர் + கோன்]
சேனையுள்படுநன்	சேனையுள்படுநன் cēṉaiyuḷpaḍunaṉ, பெ. (n.) அரசன் ஆணையைக் காளமூதிச் சேனைக்கு அறிவிப்போன்; royal herald who proclaims with a trumpet the king's commands to his army. 'சேனையுள்படுநரை யாணையிளேவி' (சிலப். 8: 13, உரை);. [சேனை + உள் + படுநன்]
சை	சை1 cai, சகரமெய்யும் ஐகார உயிரும் சேர்ந்த உயிர்மெய் எழுத்து; the compound of 'c' and 'ai'. [ச் + ஐ = சை] சை2 cai, பெ. (n.) இகழ்ச்சிக் குறிப்பு; expr. of contempt, abhorrence. சை3 cai, பெ. (n.) தினை; millet.
சைக்கினை	சைக்கினை caikkiṉai, பெ. (n.) சைகை பார்க்க;see {Saigai} E. signal; F., LL, L: signum [சைகை → சைக்கினை]
சைகை	சைகை caigai, பெ. (n.) செய்தி தெரிவிக்கும் முறையில் கை, கண் முதலியவற்றால் காட்டும் குறிப்பு; signal gesture, hint, as winking of the eyes, hand."செங்கட் சைகை" (சூள. குமார. 27);. [செய் + கை - செய்கை (செய்வது); → சைகை]
சையகம்	சையகம் caiyagam, பெ. (n.) படுக்கை (அக.நி.);; bed. [தலை சாய்த்தல் என்பது உறங்குதலைக் குறிக்கும். எனவே சாய்→அகம்-சாயகம்→சையகமாகிப் படுக்கையைக் குறிக்கிறது.]
சையரியம்	சையரியம் caiyariyam, பெ. (n.) பெருங்குறிஞ்சி; cone head - Strobil anthes consanguineus (சா.அக.);.
சையல்	சையல் caiyal, பெ. (n.) சாயல்; exact likeness. "சாமி நடையைப் போல. . . சையலிலே நான் காணேன்" (கட்டபொம்மு. பக். 57);. [சாயல் → சையல்]

சையானம்	சையானம் caiyāṉam, பெ. (n.) சையகம் பார்க்க;{šaiyagam}
சையெனல்	சையெனல் caiyeṉal, பெ. (n.) இகழ்ச்சிக் குறிப்பு; onom. expr. of contempt, abhorrence. "சையெனத் திரியேல்" (ஆத்திசூடி.);. [சே → சை + எனல்]
சையை	சையை1 caiyai, பெ. (n.) சைகை பார்க்க;see {&aigai} E. signal; L. L, L., F. signum [சைகை → சையை] சையை2 caiyai, பெ. (n.) செய்யுள்போக்கு; flow as a poetry.
சையொத்திரு-த்தல்	சையொத்திரு-த்தல் caiyottiruttal, செ.கு.வி. (v.i.) இணக்கமாயிருத்தல் (வின்.);; to be friendly. [இசை + ஒத்திரு → சைமொத்திரு]
சைரிகம்	சைரிகம் cairigam, பெ. (n.) கலப்பை (யாழ்.அக.);; plough-share. மறுவ. மேழி, ஏர். [ஏரி → சேர் → சேரி → சேரிகம் → சைரிகம்]
சைரிகன்	சைரிகன் cairigaṉ, பெ. (n.) 1. உழவன் (யாழ்.அக.);; ploughman. 2. ஏர்மாடு; ploughbullock. [சைரிகம் → சைரிகன்]
சைரிபம்	சைரிபம் cairibam, பெ. (n.) எருமை (பிங்.);; buffalo. [சைரிகன் → சைரிபம்]

சைரியம்	சைரியம் cairiyam, பெ. (n.) சையரியம் பார்க்க;see {Saiyariyam}
சைலியம்	சைலியம் cailiyam, பெ. (n.) 1. பூக்களை இரண்டிரண்டாகத் தொடுக்கும் மாலைவகை (உ.வ.);; a kind of garland strung with pairs of flowers. 2. மொழிநடை; style. [[illegible] + சைலியம்]
சைவகட்பலா	சைவகட்பலா caivagaṭpalā, பெ. (n.) வெள்வேல்; white babool.
சைவங்கம்	சைவங்கம் caivaṅgam, பெ. (n.) தினை; millet.
சைவசுயா	சைவசுயா saivasuyā, பெ. (n.) தழுதாழை; wild killer.
சைவரல்	சைவரல் caivaral, பெ. (n.) இகழ்கை(இலக்.அக.);; contempt, act of despising. [சே + ஒலிக்குறிப்பு) → சை + வரல்]
சைவலம்	சைவலம் caivalam, பெ. (n.) ஒரு வகைப்பாசி (சூடா.);; duck-weed greee, moss-like plant growing in pools.
சைவவாதளா	சைவவாதளா caivavātaḷā, பெ. (n.) தனக்கு; catamaran tree (சா.அக.);.
சொ	சொ co, ஒகரம் ஏறிய 'ச'கர உயிர்மெய் எழுத்து; the compound of 'c' and 'o', [ச் + ஒ]
சொக்கக்கட்டி வெள்ளி	சொக்கக்கட்டிவெள்ளி cokkakkaṭṭiveḷḷi, பெ. (n.) தூய வெள்ளி; pure silver. [சொக்கம் + கட்டி + வெள்ளி]

சொக்கக்கூத்து	சொக்கக்கூத்து cokkakāttu, பெ. (n.) ஒரு வகைக்கூத்து; a kind of dance. [சொக்கன் + கூத்து. சொக்கம் = நல்லாடல் (சுத்த நிருத்தம்); சொக்கசீயன் என்பது கோப்பெருஞ்சிங்கன் என்னும் பல்லவ மன்னனுக்குரிய சிறப்புப் பெயர்.]
கொக்கச்சியன்கல்	கொக்கச்சியன்கல் kokkacciyaṉkal, பெ. (n.) தொண்டை மண்டலத்தில் பொன்னை நிறுப்பதற்குப் பயன்படுத்திய எடைக் கல்; a weight measure prevalent in the {Toṇḍai maṇdalam.} [சொக்கச்சீயன் → சொக்கச்சியம் + கல்]
சொக்கச்சியன் கோல்	சொக்கச்சியன்கோல் cokkacciyaṉāl, பெ. (n.) தில்லைக்கோயிலின் நிலங்களை அளக்கப் பயன்பட்ட கோல்; the name of linear measure, used to measure the lands belonging to the temple at Chidambaram. "சொக்கச்சியன் கழுகு திருநந்தவனம் நிலம் அறுபத்து மூன்று மா முக்காணிக் கீழ் முக்காலும் சொக்கச்சியன் கோலால் அளந்த இடத்து" (தெ.க.தொ. 12, கல். 215);.
சொக்கச்சியன் திருவாசல்	சொக்கச்சியன்திருவாசல் cokkacciyaṉtiruvācal, பெ. (n.) சிதம்பரம் திருக்கோயிலின் தெற்கு வாசலுக்கமைந்த பெயர் (தெ.க.தொ. 8, கல். 50);; the name given to the Southern entrance of the temple at Chidambaram. [சொக்கச்சியன் → சொக்கச்சியன் + திருவாசல்]
சொக்கச்சீயன்	சொக்கச்சீயன் cokkaccīyaṉ, பெ. (n.) பல்லவ அரசர்க்குரிய சிறப்புப் பெயர்; Special title of Pallavä kings. [சொக்கன் (=சிவன்); + சீயன்]
சொக்கட்டாய்	சொக்கட்டாய் cokkaṭṭāy, கு.வி.எ. (adv.) எளிதாக; easily, without much ado. அதைச் சொக்கட்டாய்த் தள்ளி விட்டான் (இ.வ.);.
சொக்கட்டான்கவறு	சொக்கட்டான்கவறு cokkaṭṭāṉkavaṟu, பெ. (n.) சொக்கட்டான் ஆட்டத்தில் தாயங் குறிக்க உருட்டும் கட்டை; dice used in the game of {šokkaitām} மறுவ. ஆடுகல், தாயக்கட்டை [சொக்கட்டான் + கவறு]
சொக்கட்டான்காய்	சொக்கட்டான்காய் cokkaṭṭāṉkāy, பெ. (n.) சொக்கட்டான் ஆட்டத்தில் பயன்படுத்தும் காய் (சங். அக.);; pieces used in the game of {šokkattām} மறுவ. சொக்கட்டான்கல். [சொக்கட்டான் + காய்]

சொக்கட்டான்சீலை	சொக்கட்டான்சீலை cokkaṭṭāṉcīlai, பெ. (n.) 1. விளையாடுதற்கென்று சொக்கட்டான் கட்டங்கள் வரையப்பட்ட கிழிச்சீலை; chequered cloth in the form of a cross for playing {šokkaṭṭān.} 2. ஒருவகைப் புடவை; a kind of saree, having square designs. [சொக்கட்டான் + சீலை]
சொக்கட்டான்பந்தல்	சொக்கட்டான்பந்தல் cokkaṭṭāṉpandal, பெ. (n.) சொக்கட்டான் மணை போலமைந்த பந்தர் (யாழ்.அக.);; shed or pavilion in the form of a {Šokkastān} board. ம. சொக்கட்டா மண்டபம் [சொக்கட்டான் + பந்தல் – சொக்கட்டான் பந்தல் = சொக்கட்டான் மணை வடிவில் உள்ள பந்தல்]
சொக்கட்டான்பாய்ச்சிகை	சொக்கட்டான்பாய்ச்சிகை coggaṭṭāṉpāyccigai, பெ. (n.) சொக்கட்டான்கவறு பார்க்க;see {Sokkastān-kayasu} [சொக்கட்டான் + பாய்ச்சிகை]
சொக்கட்டான்மணை	சொக்கட்டான்மணை cokkaṭṭāṉmaṇai, பெ. (n.) சொக்கட்டான் ஆடும் பலகை (வின்.);; draught board for playing {Šokkastān,} [சொக்கட்டான் + மணை]
சொக்கட்டான்வீடு	சொக்கட்டான்வீடு cokkaṭṭāṉvīṭu, பெ. (n.) சொக்கட்டான் கட்டங்கள்; chequers of {Šokkattān} board. [சொக்கட்டான் + வீடு]
சொக்கத்தங்கம்	சொக்கத்தங்கம் cokkattaṅgam, பெ. (n.) தூய்மையான தங்கம்; pure gold. 'பிள்ளையைச் சொக்கத்தங்கமே' என்று கொஞ்சினாள். [சொக்கம்1 + தங்கம்]
சொக்கத்தாண்டவம்	சொக்கத்தாண்டவம் cokkattāṇṭavam, பெ. (n.) நல்லாடல் (சுத்த நிருத்தம், ஆனந்தத் தாண்டவம்);; a kind of dance. "சொக்கன் சொக்கத் தாண்டவம் புரிந்தா னன்றே" (திருவாலவா. 5:5);. [சொக்கன் + தாண்டவம்]
சொக்கதேவன்	சொக்கதேவன் cokkatēvaṉ, பெ. (n.) 1. கூகைபோல முகத்தை வீங்கச் செய்வதான பொன்னுக்கு வீங்கி என்னும் அம்மைக்கட்டு (யாழ்.அக.);; mumps. 2. கூகை; rock horned owl. செர்க்கு, சோ என்பன துயிலைக் குறிக்கும் சொற்கள். சோம்பல், மடியையும் குறிக்கும். கூகை பகலில் துயின்று கொண்டிருப்பதால் சொக்கதேவன் என்றழைக்கப்பட்டது.

சொக்கநாதன்	சொக்கநாதன் cokkanātaṉ, பெ. (n.) மதுரையிற் கோயிற் கொண்ட சிவன்;{Sivan} at the shrine of Madurai. "மைதிகழுங் கண்டத்தன் சொக்கநாதன்" (திருவாலவா. 57: 21);. மறுவ. ஆலவாயன், நீலகண்டன். [சொக்கன்+ நாதன்] சொக்கு, சொக்கன் என்றால் அழகன் என்ற பொருள் உண்டு. எனவே ஆலவாயனை அழகன் என்ற பொருளில் சொக்கன் என்பர்.
சொக்கநாயகன்	சொக்கநாயகன் cogganāyagaṉ, பெ. (n.) சொக்கநாதன் பார்க்க;see {šokka-näidan.} "அரவணிச் சொக்கநாயக னாடலும்" (திருவிளை. விடையி. 5);. [சொக்கன் + நாயகன்]
சொக்கப்பநாவலர்	சொக்கப்பநாவலர் cokkappanāvalar, பெ. (n.) தஞ்சைவாணன் கோவையுரையாசிரியர்; the commentator on {Tafjaivänan-kövai.}
சொக்கப்பனை	சொக்கப்பனை1 cokkappaṉai, பெ. (n.) தாளிப்பனை; talipot. (சா.அக.);. ம. சொக்கப்பன சொக்கப்பனை2 cokkappaṉai, பெ. (n.) கார்த்திகைத் திருவிழாவில் கோயில்களுக்கு முன்பு எரிக்கும் பனையோலைக் கூடு; bonfire with palmyra leaves lit in front of temples in {Kārttigai} festival. "வானளாவு மோங்கு சொக்கப்பனை" (திருநெல் [illegible] தீபம். 15);
சொக்கப்பான்	சொக்கப்பான் cokkappāṉ, பெ. (n.) சொக்கப்பனை பார்க்க;see {sokka-p-pagai} [சொக்கப்பனை → சொக்கப்பான்]
சொக்கப்பான்கார்த்திகை	சொக்கப்பான்கார்த்திகை coggappāṉgārttigai, பெ. (n.) சொக்கப்பனை நடக்கும் திருக்கார்த்திகை விளக்கீடு (வின்.);; lamp lighting festival on the day of {Šokka-p-panai.} [சொக்கப்பான் + கார்த்திகை]
சொக்கப்பானை	சொக்கப்பானை cokkappāṉai, பெ. (n.) சொக்கப்பனை பார்க்க;see {sokka-p-parai} மறுவ. சொக்கப்பான், சொக்கப்பனை [சொக்கப்பனை → சொக்கப்பானை]

சொக்கப்பையன்	சொக்கப்பையன் cokkappaiyaṉ, பெ. (n.) 1. வேலைக்காரச் சிறுவன் (வின்.);; errand boy, attendant. 2. அழகிய சிறுவன்; beautiful boy. மறுவ. சொக்கரா H., U., Gu, {chokrä} [சொக்கு + பையன்] சொக்கு என்ற சொல்லுக்கு மயங்க வைக்கும் அழகு என்ற பொருளும் உண்டு. அதனடிப்படையில் சொக்கன் சொக்கி என்னும் பெயர்ச்சொற்கள் உண்டாகின
சொக்கயம்	சொக்கயம் cokkayam, பெ. (n.) பட்டாணி; pea (சா.அக.);.
சொக்கரை	சொக்கரை cokkarai, பெ. (n.) சொக்கறை (வின்.); பார்க்க;see {Sokkarai.}
சொக்கலா	சொக்கலா cokkalā, பெ. (n.) மூக்கரட்டை, spreading hogweed (சா.அக.);
சொக்கலாதி	சொக்கலாதி cokkalāti, பெ. (n.) ஒளிப்புல்; a luminous grass (சா.அக.);. [சொக்கம் → சொக்கவாதி.]
சொக்கலி	சொக்கலி cokkali, பெ. (n.) 1. சிறுபசளை; small Indian purslane. 2. சடாமாஞ்சில்; valarian root. 3. மூங்கில்; bamboo. 4. மூக்கிலிப்பூடு; a plant-portulaca meridiana.
சொக்கலிங்கம்	சொக்கலிங்கம் cokkaliṅgam, பெ. (n.) சொக்கநாதன் பார்க்க;see {sokka-nadam.} "சொக்கலிங்க முண்டேதுணை" (பெருந்.தொ. 1576);. [சொக்கு + இலிங்கம்] அழகிய ஆடை அணிந்தவன் (புலித்தோல்); என்ற பொருளில் சிவபெருமானுக்குச் சொக்கலிங்கம் என்ற பெயர் ஏற்பட்டது
சொக்கலை	சொக்கலை cokkalai, பெ. (n.) ஐந்திலைகளைக் கொண்ட ஒருவகை மரம்; roxburgh's five leaved tree of beauty.

சொக்கவெள்ளி	சொக்கவெள்ளி cokkaveḷḷi, பெ. (n.) 1. சொக்கக்கட்டி வெள்ளி (உ.வ.); பார்க்க;see {šokka-k-kaṭṭi-veḷḷi.} "சொக்கவெள்ளிப் பாற்குடமோ அமுதவூற்றோ (பாவேந்தர்.); 2. விடிவெள்ளி; morning star. சொக்கவெள்ளி தோன்றிவிட்டதாற் புறப்படுவோம் (நாஞ்.);. [சொக்கம் + வெள்ளி]
சொக்களி	சொக்களி cokkaḷi, பெ. (n.) பயனற்ற மறுப்புரை கூறிப் பகடி பண்ணுகை; ridicule by raising frivolous objections. சொக்களி பேசுவதைத் தவிரக் காரியம் முடிக்க உன்னாலாகாது (நாஞ்.);. [சொல் + கனி]
சொக்கறை	சொக்கறை cokkaṟai, பெ. (n.) 1. கன்னம் முதலியவற்றில் விழுங்குழி; dimple in cheek; bend in walls, baskets, etc., flaw in the edge of nails. 2. தோட்டம் முதலியவற்றின் சிறிய அடைப்பு; small enclosure or partition, as in a garden, a house. 3. மதில் முதலிய வற்றிலுள்ள தொண்டு; breach orgapina wall, hedge or mound. [சொக்கு5 + அறை]
சொக்கன்	சொக்கன்1 cokkaṉ, பெ. (n.) 1. அழகன்; handsome person. 2. சிவன்;{Sivan,} as beautiful. "சொக்க னென்னு ளிருக்கவே" (தேவா. 859, 11);. [சொக்கம் → சொக்கன்] சொக்கன் என்பது அழகன் என்று பொருள் படுமேனும், சிவனைக் குறிக்கும் போது அப்பொருள் படாது (மு.தா.142); மக்கட்பெயராக சொக்கன், சொக்கி, என உள்ளன. ஊர்ப்பெயராக சொக்கிக்குளம், சொக்கநாதபுரம் போன்று சில ஊர்ப் பெயர்கள் தமிழ்நாட்டில் உள்ளன. சொக்கலிங்கபுரம் என்ற பெயரில் பல ஊர்கள் உள்ளன. சொக்கு என்ற சொல் வட இந்திய மொழிகளில் சோபா, சோபனா என்று மக்கட்பெயராக மாறுகிறது. ஆங்கிலம் போன்ற மேலை ஆரிய மொழிகளில் சோபியா (sophya, sophia); என்ற வடிவம் பெறுகின்றது. சொக்கன்2 cokkaṉ, பெ. (n.) வணிகனின் கையாள் (வின்.);; merchant's attendant, carrying a bag. சொக்கன்3 cokkaṉ, பெ. (n.) குரங்கு (நாஞ்.);; monkey. ம. சொக்கன் சொக்கன்4 cokkaṉ, பெ. (n.) மிகுதியாக உண்போன்; one who indulges to excess in eating. சொக்கனுக்குச் சட்டியளவு (உ.வ.); (சா. அக.);

சொக்கன்சம்பா	சொக்கன்சம்பா cokkaṉcambā, பெ. (n.) சம்பா நெல் வகை; a kind of {Šambápaddy.} "நேர் பெருகு சொக்கன் சம்பா நெல்லென்றும்" (நெல்விடு. 189);. [சொக்கன் + சம்பா]
சொக்கனார்புல்	சொக்கனார்புல் cokkaṉārpul, பெ. (n.) புல்வகை; citro-nella grass, Andropogon nardus. [சொக்கனார் + புல்]
சொக்கா	சொக்கா cokkā, பெ. (n.) சொக்காய் பார்க்க;see {sokkay.} "சோடில்லை மேல்வெள்ளைச் சொக்காவிலை" (அருட்பா. 6, வெறிவிவக்கு. 2);. தெ. த்சொக்கா அழகிய ஆடை என்ற பொருளுள்ள இச் சொல் உருது போன்ற பிறமொழிகளுக்கும் பரவியுள்ளது. பருத்தி, பஞ்சு, நூல், சாயமிடல், நெசவு ஆகியன தென்னிந்தியா விற்கே உரித்ததாக இருந்தமை மேலே கூறிய கருத்திற்கு அரண் செய்யும். இது தமிழ்ச் சொல்லே ஆகும்.
சொக்காக்கீரை	சொக்காக்கீரை cokkākārai, பெ. (n.) கீரைவகை (வின்.);; a species of greens. [சொக்கு + கீரை]
சொக்காய்	சொக்காய் cokkāy, பெ. (n.) சட்டை (ஈடு, 10. 6: 1, ஜீ);; coat, shirt, jacket. மறுவ. கைச்சட்டை [சொக்கம்1 → சொக்காய்]
சொக்காரன்	சொக்காரன்1 cokkāraṉ, பெ. (n.) ஓரினத்துப் பிறந்த உரிமைப் பங்காளி (தாயாதி);; agnate. மறுவ. தாயாதிக்காரன் [சொந்தம் → சொம் + காரன்] சொக்காரன்2 cokkāraṉ, பெ. (n.) சகலன் (இ.வ.);; wife's sister's husband. மறுவ. சட்டகர், கசலப்பாடி [சொந்தக்காரன் → சொக்காரன்]
சொக்காரி	சொக்காரி cokkāri, பெ. (n.) சொத்திற்கு உரிமைபூண்டவன் (இ.வ.);; female agnate. [சொக்காரன் → சொக்காரி]

சொக்காலி	சொக்காலி cokkāli, பெ. (n.) சொக்காளி (வின்.); பார்க்க;see {Šokkāli}
சொக்காளி	சொக்காளி cokkāḷi, பெ. (n.) சிறுபூனை (யாழ்.அக.);; a common way-side weed.
சொக்கான்	சொக்கான் cokkāṉ, பெ. (n.) பழைய அரிசியிலுள்ள சிவப்பு வண்டு (இ.வ.);. ricebug. [சே → சேக்கு → சொக்கு → சொக்கான்] சே = செந்நிறம். சிவப்பு நிறமுள்ள சிறுவண்டு சொக்கான் எனப்பட்டது.
சொக்கிடு-தல்	சொக்கிடு-தல் cokkiḍudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) மயக்கப்பொடி தூவுதல்; to sprinkle magic powder for inducing stupor. "சொக்கிடுந் தொழில் வல்ல துரிசனும்" (சிவதரு. பாவ. 69);. தெ. சொக்கிடு [சொக்கு + இடு-.]

சொக்கு	சொக்கு1 cokkudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அழகு, திறமை முதலியவற்றால் தன்வயம் இழத்தல்; மயங்குதல், to become languid, sleepy; to be stupefied. அவளின் அழகிலும் ஒப்பனையிலும் சொக்கிநின்றான். 2. மனம் பிறர்வயமாதல்; to be enchanted, fascinated, captivated, subjected to the will of another. 3. பிறரை மயங்குமாறு ஒழுகுதல் (இ.வ.);; to behave in a captivating manner. 4. தூக்கத்தால் கண்கள் செருகுதல்; to be heavy with sleep, எனக்குத் தூக்கம் சொக்குகிறது. க. சொக்கு (sokku);;தெ. சொக்கு [சோ → சொக்கு-.] சொக்கு2 cokkudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) குழிவு அல்லது வளைவு விழுதல்; to be pressed in, bent in, as the surface of a wall, the edge of a mat, a basket. சொக்கு3 cokku, பெ. (n.) 1. மயக்கம்; supor, torpor, dullness, as produced by enchantment or drug. "சொக்குப் பொட்டெத்திக் கைப்பொருள்" (திருப்பு.);. 2. வயப்படுகை; fascination, captivation. ம. சொக்கு; க. சொக்கு;தெ. சொக்கு. [சோ → சொக்கு] சொக்கு4 cokku, பெ. (n.) தூய்மை; purity. 2. அழகு; beauty. 3. பொன் (சங்.அக.);; gold. சொக்கத்தங்கம் (உ.வ.); 4. சொக்கநாதன் பார்க்க;see {sokka-ாக்dan.} "மன்றினு ளாடுஞ் சொக்கைப் பாடினான்" (திருவாலவா. 55:17);. ம. சொக்கு [சொக்கம்1 → சொக்கு] சொக்கு5 cokku, பெ. (n.) கன்னக் கதுப்பு (யாழ்ப்.);, cheek. E. cheek சொக்கு6 cokku, பெ. (n.)
சொக்குக்கிள்ளு-தல்	சொக்குக்கிள்ளு-தல் cokkukkiḷḷudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) விளையாட்டாகவேனும், சினத்தினா லேனுங் கன்னத்தை நிமிண்டுதல் (யாழ்ப்.);; to pinch, draw out or twist the cheeks, eitherfor sport or in anger. [சொக்கு + கிள்ளு-.]

சொக்குச்செட்டி	சொக்குச்செட்டி cokkucceṭṭi, பெ. (n.) கடுஞ்செட்டுள்ளவன், சிக்கனக்காரன் (கவிகுஞ். 13);; miser. [சுக்குச்செட்டி → சொக்குச்செட்டி]
சொக்குப்பாக்கு	சொக்குப்பாக்கு cokkuppākku, பெ. (n.) மயக்கத்தையுண்டாக்கும் புழுக்கள் பாய்ந்த பாக்கு; worm-eaten arecanut causing choke or loss of consciousness when chewed (சா.அக.);. [சொக்கு + பாக்கு]
சொக்குப்பிடுங்-தல்	சொக்குப்பிடுங்-தல் cokkuppiḍuṅtal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) சொக்குக்கிள்ளு- (யாழ்ப்.); பார்க்க;see {Sokku-k-killu} [சொக்கு + பிடுங்கு-.]
சொக்குப்பொடி	சொக்குப்பொடி cokkuppoḍi, பெ. (n.) பிறரை மயக்கித் தன்வயப்படுத்துதற்குப் பயன்படும் மாயப்பொடி; a magic powder causing stupor lowe-powder. "சொக்குப்பொடி யெடுத்துத் தூற்றி யுடைமையெல்லாம்... சுழற்றியே" (பணிவிடு. 337);. ம. சொக்குபொடி;தெ. த்சொக்குபொடி. [சொக்கு + பொடி]
சொக்குமாந்தடி	சொக்குமாந்தடி cokkumāndaḍi, பெ. (n.) சுக்குமாந்தடி. (இ.வ.);; magic wand. [சுக்குமாந்தடி → சொக்குமாந்தடி.]
சொக்குவித்தை	சொக்குவித்தை cokkuvittai, பெ. (n.) மயக்குவித்தை (யாழ்.அக.);; art of causing sleep or stupefaction. மறுவ. கண்கட்டி வித்தை [சொக்கு + வித்தை]
சொக்குளிசம்	சொக்குளிசம் sokkuḷisam, பெ. (n.) கிலுகிலுப்பை; nattle-wort (சா.அக.);.
சொக்கெண்ணெய்	சொக்கெண்ணெய் cokkeṇīey, பெ. (n.) நீராடுதற்கு முன் உடம்பில் அரைகுறையாய்த் தேய்த்துக் கொண்ட எண்ணெய் (உ.வ.);; oil rubbed partially over the body before bathing. [சொக்கு + எண்ணெய்]

சொகுசு	சொகுசு sogusu, பெ. (n.) 1. அனைத்து ஏந்துகளும் நிறைந்தது, நேர்த்தி; refinement, neatness. அவன் சொகுசான வாழ்க்கைக்குப் பழகி விட்டான். 2. இதம்; luxury, சொகுசுப் பேருந்தில் நேற்றுதான் பயணித்தேன் (உ.வ.);. 3. சிறப்பு; fineness, as of work, superior quality. ம. சொகிசு;க., தெ., து. சொகசு 'சொக்கு → சொகு → சொகுசு'
சொகுசுக்காரன்	சொகுசுக்காரன் sogusuggāraṉ, பெ. (n.) பணச்செலவுமிக்க மிகுமகிழ் வாழ்க்கை வாழ்பவன்; person of delicate or fastidious taste; person given to luxurious living. சொகுசுக்காரனாய்ந் திரிந்ததால் இன்று தெருவில் நிற்கிறான் (உ.வ.);. க. சொகசுகாற [சொகுசு + காரன்]
சொங்காரன்	சொங்காரன் coṅgāraṉ, பெ. (n.) சொக்காரன்1 (வின்); பார்க்க;see {secokian'}
சொங்காரிகம்	சொங்காரிகம் coṅgārigam, பெ. (n.) பப்பாளி; common papaya tree.
சொங்கி	சொங்கி coṅgi, பெ. (n.) உள்ளீடு இல்லாமை; hollow. சொங்கிப்பயல், சொங்கித்தனம் (உ.வ.);. [சொங்கு → சொங்கி] சோளத்தின் மணியை ஒட்டிக் கொண்டிருக்கும் மூடியைச் சொங்கு என்பது வழக்கு. சோளம் நீக்கிய சொங்கு உள்ளீடின்மையால் சோற்றுக்குப் பயன்படாது. சிலரை அவரது சோம்பல், செயலற்ற தன்மை, பயனின்மை ஆகியவை கருதிச் சொங்கு என்பது வழக்கு. பேச்சு வழக்கில் இது சொங்கி ஆயிற்று.
சொங்கு	சொங்கு1 coṅgu, பெ. (n.) குற்றம்; fault, blemish. " சொங்கில்லையாக" (திருமந். 558);. [சொக்கு → சொங்கு] சொங்கு2 coṅgu, பெ. (n.) குஞ்சம்; excess over the requirement. வேட்டியைச் சொங்கு வைத்துக் கட்டிக் கொண்டான். [சும் → சொம் → சொங்கு] சொங்கு3 coṅgu, பெ. (n.) சோளத்தின் உள்ளீடற்ற வெளிக்கூடு, உமி; the outer cover of the {cōlam.} [சும் → சொங்கு]

சொச்சம்	சொச்சம்1 coccam, பெ. (n.) 1. மிச்சம்; to deficiency, balance, arrears. செலவு போக சொச்சம் எங்கே. 2. சில்வானம்; odd, a term appended to number, sum, weight, etc. "ஆயிரத்து சொச்ச நோய்களும்" (தைலவ. தைல. 97);. 3. வட்டி; interest on prinicipal. சொச்சத்துக்குப் பணங் கொடுத்தான் (இ.வ.);. 4. கழித்தல் வகுத்தல்களில் வரும் மீதி; remainder, as in subtraction, division. தெ. சொச்செமு [மீதி → மிச்சம் → சொச்சம்] சொச்சம்2 coccam, பெ. (n.) தூய்மை; purity. "சொச்சத் தாதையர் தாமெனவே" (திருப்பு. 573);. [சொக்கம்1 → சொச்சம்]
சொச்சமுங்காசும்	சொச்சமுங்காசும் coccamuṅgācum, பெ. (n.) வட்டியும் முதலும்; principal and interest there on. சொச்சமுங்காசுங் கீழே வை (வின்.);. [சொச்சம்1 + உம் + காசு + உம்]
சொட்டச்சொட்ட	சொட்டச்சொட்ட coṭṭaccoṭṭa, வி.எ. (adv.) நீர் வழிய வழிய; drenched, soaked. மழையில் சொட்டச் சொட்ட நனைந்து கொண்டே வந்தாள் (உ.வ.);. [சொட்ட + சொட்ட.]
சொட்டன்	சொட்டன் coṭṭaṉ, பெ. (n.) குற்றமுள்ளவன்; guilty person. "சொட்டனுக்கு நெஞ்சு சுருக்கென்னும்" (விறலிவிடு. 259.);. [சொட்டு5 + சொட்டன்]

சொட்டு

சொட்டு1 coṭṭudal,   5 செ.கு.வி. (v.i.)

துளித்தல்; to fall in drops, drizzle.

"தேன் சொட்டச் சொட்டநின் றட்டுந் திருக்கொன்றை" (தேவா. 586. 1);.

வியர்வை சொட்ட ஓடி வந்தான்.

ம. சொட்டுக;   க. தொட்டு, தடக்கனெ, தொடக்கனெ;   தெ. தொட்ட;   து. தடகு;   கோத. சொட்;   துட. ச்விட்;பட. சொட்டு. [கல் (குத்தற் கருத்து வேர்); → சுள் → சுர் → கரு → சுறு → (சுற்று → சுத்து → கத்தி = குத்துவது போல் தட்டும் சிறு சம்மட்டி. சுத்து → சொத்து → சொட்டு → சொட்டு-தல் = தட்டுதல், தட்டுதல் போல் துளி ஒன்றில் விழுதல்]

சொட்டு2 coṭṭudal,   5 செ.குன்றாவி. (v.t.)

1. கொத்துதல்; to peck as a crow .

2. சூழ்ச்சியால் கவர்தல்; to snatch away, misappropriate secretly and slowly.

3. ஏமாற்றுதல் (வஞ்சித்தல்);; to cheat, circumvent.

ம. சொட்டுக

[சொல் → சொள் → சொட்டு-.]

சொட்டு3 coṭṭudal,   5 செ.குன்றாவி. (v.t.)

1. குட்டுதல் (உ.வ.);; to strike with knuckles.

2. பால் கறத்தற்கு ஆட்டு மடியைத் தட்டுதல் (வின்.);; to tap gently the udder of a goat for inducing freeflow of milk.

3. அடித்தல் (இ.வ.);; to beat, hit.

ம. சொட்டுக;தெ. சொட்டு

[சொட்டு1 → சொட்டு]

சொட்டு4 coṭṭu, பெ. (n.)

1. சிறு உருண்டை வடிவ சொட்டுந்துளி; drop.

ஒரு சொட்டு நெய்.

2. துண்டு; small, piece, slice.

தேங்காய்ச் சொட்டு (யாழ்ப்.);.

க. சொட்டு

[சொட்டு1 → சொட்டு]

சொட்டு5 coṭṭu, பெ. (n.)

1. குட்டு; cuff, knock on the head.

2. குற்றங்குறை; defect, blemish, stigma.

3. குற்றத்தை வெளிப்படக் கூறாது குறிப்பாற் கூறும் பேச்சு; disparaging remark conveyed through a hint, insinuation.

அவன் சொட்டு வைத்துப் பேசுகிறான்.

4. பாழ் (கன்னம்); (இ.வ.);; cipher.

5. வழுக்கை

சொட்டுச்சொட்டாக	சொட்டுச்சொட்டாக coṭṭuccoṭṭāka, வி.அ. (adv.) துளித்துளியாக; drop by drop. மழை சொட்டுச் சொட்டாகப் பெய்தது. [சொட்டு → சொட்டு + ஆக.]
சொட்டுச்சொட்டெனல்	சொட்டுச்சொட்டெனல் coṭṭuccoṭṭeṉal, பெ. (n.) துளித்தற்குறிப்பு; expr. signifying dripping, drizzling. "சொட்டுச் சொட்டென்னத் துளிக்கத் துளிக்க" (திவ். பெரியாழ். 1. 9:1);. [சொட்டு1 + சொட்டு + எனல்]
சொட்டுச்சொல்	சொட்டுச்சொல் coṭṭuccol, பெ. (n.) சொட்டைச் சொல் (உ.வ.); பார்க்க;see {Sottai-c-col} [சொட்டு5 + சொல்]
சொட்டுத்தண்டம்	சொட்டுத்தண்டம் coṭṭuttaṇṭam, பெ. (n.) தனக்கு விருப்பமின்றிப் பிறர்க்காகக் கொடுத்த பொருள் (யாழ்ப்.);; unwilling contribution made through another's influence. [சொட்டு + தண்டம்]
சொட்டுயநீர்ப்பாசனம்	சொட்டுயநீர்ப்பாசனம் coṭṭuyanīrppācaṉam, பெ. (n.) குழாய்களின் வழியே நீரைச் செலுத்தி, மரம் செடி கொடிகளின் வேர்ப் பகுதியில் நீர் சொட்டிக் கொண்டிருக்கும் வகயில் அமந்த பாசனமுறை; drip irrigation. [சொட்டு1 + நீர் + பாசனம்]
சொட்டுப்பால்	சொட்டுப்பால் coṭṭuppāl, பெ. (n.) 1. கெட்டியான தேங்காய்ப் பால்;பால், juice extracted from coconut kernel. 2. நீர் சேர்க்காத ஆவின் பால்; cow's milk without adding water. [சொட்டு + பால்]
சொட்டுப்போடு-தல்	சொட்டுப்போடு-தல் coṭṭuppōṭudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1.அடிகொடுத்தல் (வின்.);; to give a slap. 2. குறைகூறுதல் (வின்.);; to speak disparagingly of one's character. 3. தவறுதல்; to fail, as in examination. அவன் தேர்வில் சொட்டுப் போட்டுவிட்டான். [சொட்டு5 + போடு-.]
சொட்டுமருந்து	சொட்டுமருந்து coṭṭumarundu, பெ. (n.) இளம்பிள்ளைவாத நோய் தாக்காமல் இருப்பதற்காக, குழந்தை பிறந்த மூன்றாவது மாதத்திற்குப் பின் 6 திங்களுக்கொரு நாள் மேனி ஐந்து ஆண்டுகள், குழந்தையின் வாயில் சொட்டு சொட்டாக ஊற்றப்படும் மருந்து; polio drops. 2. கண், காது, மூக்கு, வாய் ஆகியவற்றில் சொட்டுச் சொட்டாக விடப்படும் மருந்து; medicinal drops.

சொட்மூத்திரம்	சொட்மூத்திரம் coṭmūttiram, பெ. (n.) ஒழுக்கு மூத்திர நோய்; strangury. [சொட்டு1 + மூத்திரம்] நீர்க்கடுப்பு நோயால் இது நேரும். அதிகப் படியான தண்ணீர் அருந்துவதாலும், எலுமிச்சை, ஆரஞ்சு சாறுகளை உரிய முறையில் குடிப்பதாலும் இது நீங்கும்
சொட்டுவை-த்தல்	சொட்டுவை-த்தல் coṭṭuvaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. குட்டுதல்; to give a hit with knuckles. 2. இகழ்ச்சிக்கு ஆளாகுதல்; to cast a slur. அவன்மேல் சொட்டுவைத்துப் பேசினான் (இ.வ.); [சொட்டு5 + வை-.]
சொட்டை	சொட்டை1 coṭṭai, பெ. (n.) பார்ப்பனரது பழங்குடிகளுள் ஒன்று; an ancient Brahmin family. "இராயூர் சொட்டை கோவிந்த பட்டரும்" (தெ.க.தொ. 3);. சொட்டை2 coṭṭai, பெ. (n.) 1. சொட்டைவாள் பார்க்க;see {Sottai-vă1.} "சொட்டையாலே . . . நாவை விரைவொடு மரிந்து" (திருவாலவா. 35:22);. 2. வளைதடி (வின்.);; crooked club. 3. வளைவு (வின்.);; crookedness, bend, as in the sheath of a sword. 4. சுருக்கு முதலியவற்றை மாட்டுதற் கிடமானது (நாஞ்.);; a knob-like contrivance for hanging anything. ம. சொட்ட [சொட்டு5 → சொட்டை = சொத்தை, குற்றம்] சொட்டை3 coṭṭai, பெ. (n.) 1. சொட்டைச்சொல் பார்க்க;see {Sostaf-c-col.} 2. குழிவு; dent. அவன் கன்னத்தில் சொட்டை விழுந்திருக்கிறது. (இ.வ.);. 3. பள்ளம் (வின்.);; excavation, furrow, cavity. 4. தலைவழுக்க; baldness in spots due to disease or old age. 5. தலைப்பொடுகு (உ.வ.);; dandruff. 6. சொற்சித்திரம் (யாழ்ப்.);; pun quibble, play on words. ம. சொட்ட, தெ. சொட்டா [சொட்டு → சொட்டை = தட்டுவதால் உண்டாகும் தட்டை, மொட்டை, பள்ளம் வழுக்கை. வழுக்கைக் குற்றம். ஒ.நோ. தட்டு → தட்டை;

சொட்டைக்கத்தி	சொட்டைக்கத்தி coṭṭaikkatti, பெ. (n.) வளைந்த கத்தி; crooked or curved knife. சொட்டைக் கத்தியால் வெண்ணெய் கூட வெட்ட முடியாது (உ.வ.);. [சொட்டை + கத்தி]
சொட்டைக்காரன்	சொட்டைக்காரன் coṭṭaikkāraṉ, பெ. (n.) வேடிக்கையாக பேசுகிறவன் (யாழ்ப்.);; punster, quibbler. [சொட்டை + காரன்]
சொட்டைச்சொல்	சொட்டைச்சொல் coṭṭaiccol, பெ. (n.) 1. பழிச்சொல் (உ.வ.);; stigma. 2. எள்ளல் (பரிகாசம்); (யாழ்ப்.);; ridicule. [சொட்டை + சொல்]
சொட்டைசொள்ளை	சொட்டைசொள்ளை soṭṭaisoḷḷai, பெ. (n.) குற்றங்குறை (நெல்லை.);; flaw, defect. [சொட்டை + சொள்ளை]
சொட்டைத்தலை	சொட்டைத்தலை coṭṭaittalai, பெ. (n.) வழுக்கை விழுந்த தலை; baldness in spots, due to disease. ம. சொட்டித்தல [சொட்டை + தலை]
சொட்டையன்	சொட்டையன் coṭṭaiyaṉ, பெ. (n.) சொட்டைக்காரன் (யாழ்ப்.); பார்க்க;see {attai. k-kāraд.} [சொட்டை → சொட்டையன்]
சொட்டையாளன்	சொட்டையாளன் coṭṭaiyāḷaṉ, பெ. (n.) படை வீரன்; Soldier, warrior. 'சொட்டையாளர் படை தெரிய' (பதிற்றுப். 67:5, உரை.);. [சொட்டை + ஆளன். ஆள் → ஆளன்]
சொட்டைவாள்	சொட்டைவாள் coṭṭaivāḷ, பெ. (n.) வளந்த வாள் வகை; a kind of crooked sword. "சொட்டைவாள் பரிசை" (பாரத. கிருட்டிண. 101);. [சொட்டை + வாள்]

சொட்டைவாள	சொட்டைவாள1 coṭṭaivāḷa, பெ. (n.) 1. இரண்டடிக்கு மேற்பட்ட நீளமுடையதும் நன்னீரில் வாழ்வதும் வெண்ணிறமுள்ளது மான வாளமீன் வகை; fresh-water fish, silvery, attaining more than 2 ft. in length. 2. ஒன்றரையடி நீளமுள்ளதும் நன்னீரில் வாழ்வதும் வெண்ணிறமுள்ளதுமான வாளை வகை; butter-fish, fresh water-fish, silvery shot with purple attaining 1 ½ ft. in length. 3. பூரான் வக (நாஞ்.);; a species of centipede.
சொட்டைவாளைக்குட்டி	சொட்டைவாளைக்குட்டி coṭṭaivāḷaikkuṭṭi, பெ. (n.) வாளை மீனைப் போல் தடித்த தேகமுள்ள இளைஞன்; said of a young lad with a robust and symmetrical body (சா.அக.);. [சொட்டை + வாளை + குட்டி]
சொட்டைவிழு-தல்	சொட்டைவிழு-தல் coṭṭaiviḻudal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தலையில் வழுக்கை உண்டாதல்; to become bald, as the head. தலையெல்லாம் சொட்டை விழுந்துவிட்டது. 2. அதுங்கிப் போதல்; to be dented, marked with dents, as a vessel. ஏளம் சொட்டை விழுந்திருக்கிறது. [சொட்டை + விழு-.]
சொடக்கு	சொடக்கு1 coḍakkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நெட்டி வாங்குதல்; to crack as the joints, knuckles. 2. கைநொடித்தல்; to snap, as the fingers. 3. பேன் நசுக்குதல்; to crack, as lice. [கடக்கு → சொடக்கு-.] சொடக்கு2 coḍakku, பெ. (n.) 1. கை, கால் முதலியவற்றை நீட்டி உதறி அல்லது விரல்களை நெறித்து எழுப்பும் சடசட ஒலி, நெட்டி; cracking the fingers, knuckles, etc. விரல்களைச் சொடக்கு எடுத்தான். 2. சோம்பற் றன்மை (வின்.);; laziness, idleness. 3. கைநொடி (இ.வ.);; snapping the fingers. 4. கட்டை விரலையும் நடுவிரலையும் சேர்த்துச் சுண்டியெழுப்பும் ஒலி; கை நொடிப் பொழுது; time taken to snap one's fingers, moment. ஒரு சொடக்கில் வருகிறேன். ம. சொடக்கு [சுடக்கு → சொடக்கு.] சொடக்கு3 coḍakku, பெ. (n.) 1. துளைக்கருவி (புதுவை.);; wind instrument

சொடக்குப்போடும்நேரம்	சொடக்குப்போடும்நேரம் coḍakkuppōḍumnēram, பெ. (n.) 1. கைநொடிப் பொழுது; ஒரு மாத்திரை அளவு நேரம்; one second. 2. விரைவு; quickness. சொடக்குப் போடும் நேரத்தில் அவ்வேலையை அவன் முடித்து விட்டான். (உ.வ.);. [சொடக்கு + போடும் + நேரம்]
சொடக்குவாங்கு-தல்	சொடக்குவாங்கு-தல் coḍakkuvāṅgudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) சொடக்கெடு-த்தல் பார்க்க;see {Sogakkedu} [சொடக்கு + வாங்கு]
சொடக்கெடு-த்தல்	சொடக்கெடு-த்தல் coḍakkeḍuttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) நெட்டி வாங்குதல்; to crack as the joints, knuckles; to stretch oneself. [சொடக்கு + எடு-.]
சொடக்கெடுத்தாற்போலிரு-த்தல்	சொடக்கெடுத்தாற்போலிரு-த்தல் coḍakkeḍuttāṟpōliruttal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) தொந்தரவு நீங்கியிருத்தல் (இ..வ..);; to feel easy; to be rid of uncomfortable elements. [சொடக்கு + எடுத்தால் + போல் + இரு-.]
சொடக்கெனல்	சொடக்கெனல் coḍakkeṉal, பெ. (n.) ஓர் ஒலிக்குறிப்பு; onom. expr. of cracking noise. கம்பைச் சொடக்கென முறித்தான் (உ.வ.);. [சொடக்கு + எனல்]
சொடகு	சொடகு coḍagu, பெ. (n.) சொடக்கு,1,2 பார்க்க;see {Sogakku,12} [சொடக்கு → சொடகு]

சொடி	சொடி1 coḍidal, 2 .செ.கு.வி. (v.i.) 1. வெயிலில் வாடுதல் (இ.வ.);; to be burnt by the sun, as crops; to be blighted. மழையின்றி கடலைக்கொடி சொடிந்து போயிற்று. 2. குழைதல்; to shrink, as the abdomen for want of food. வயிறு சொடிய (வின்.);. க. சடு [ஈடு → சொடு → சொடி → சொடி-.] சொடி2 coḍittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. குறைவாய் விற்றல் (யாழ்ப்);; to sell dear. 2. வற்றுதல்; to grow dry. [சுடு → சொடு → சொடி-.] சொடி3 coḍi, பெ. (n.) சுறுசுறுப்பு (இ.வ.);; active, temperament and habit. ம. சொடி
சொடிக்கு-தல்	சொடிக்கு-தல் coḍikkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சாட்டை முதலியவற்றைச் சுண்டியிழுத்தல்; give a sharp, snapping, sound. சாட்டையச் சொடிக்கியதும் மாடு வேகமாக ஓடியது. 2. சொடக்குப்போடுதல்; Snap. கை சொடிக்கும் நேரத்தில் எல்லாம் முடிந்துவிட்டது. [கடக்கு → சொடுக்கு]
சொடுக்குச்சொடுக்கெனல்	சொடுக்குச்சொடுக்கெனல் coḍukkuccoḍukkeṉal, பெ. (n.) 1. ஓர் அடுக்கொலிக் குறிப்பு; onom. expr. signifying repeated clacking noise, as of wooden sandals in walking. 2. விரைவுக்குறிப்பு; quick action. தவறிழைத்த மாணவனை ஆசிரியர் சொடுக்குச்சொடுக்கென பிரம்பால் விளாசினார் (உ.வ.);. [சொடுக்கு + சொடுக்கு + எனல்]
சொடுக்கெனல்_	சொடுக்கெனல்_ coḍukkeṉal, பெ. (n.) பிரம்பாலடிக்கும் பொழுதும் சாட்டையால் வீசும்பொழுதும் எழும் ஒலிக்குறிப்பு (உ.வ.);; onom. Expr. of sharp sound, as of a stroke with a cane or a smack with a whip. [சொடுக்கு + எனல்]
சொடுகு	சொடுகு coḍugu, பெ. (n.) குழிவு; dent. [சொட்டை → சொடுகு.]

சொடுதலை	சொடுதலை coḍudalai, பெ. (n.) வாயகன்ற ஏன வகை (சங்.அக.);; a cylindrical vessel with open mouth. [சோடு + தவலை - சோடுதவலை → சொடுதவலை → சொடுதலை]
சொண்டடி-த்தல்	சொண்டடி-த்தல் conḍaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பேசுதற்கு உதடு குவித்தசைத்தல் (வின்.);; to blubber in speaking, as an old man. [சொண்டு = உதடு. சொண்டு + அடி-.]
சொண்டலு	சொண்டலு coṇṭalu, பெ. (n.) சரக்கொன்றை; cassia fistula (சா.அக.);.
சொண்டறை	சொண்டறை coṇṭaṟai, பெ. (n.) இழிந்தவன் (அற்பன்); (யாழ்ப்.);; mean person. மறுவ. சொங்கி [சொல் → சொள் → சொண்டு → சொண்டறை.]
சொண்டன்	சொண்டன் coṇṭaṉ, பெ. (n.) 1. சொண்டுக்காரன் (வின்.); பார்க்க;see {šongál-k-kāram} 2. செருக்கன்; self-conceited person. "ஒரு சொண்டன் பரந்துலவும்" (கோயிற்பு. இரணிய. 22);. [சொண்டு → சொண்டன்.]
சொண்டாங்கலயம்	சொண்டாங்கலயம் coṇṭāṅgalayam, பெ. (n.) சிறுமட்பாண்டம் (நெல்ல);; a small round earthern vessel. ம. சொண்டாங்கி [சொண்டு + ஆம் + கலயம்]
சொண்டி	சொண்டி1 coṇṭi, பெ. (n.) சுக்கு (மலை.);; dried ginger. க., தெ. சொண்டி;படட. சுட்டி [சுண்டி → சொண்டி] சொண்டி2 coṇṭi, பெ. (n.) சுண்டியுண்டை; a kind of yeast-ball. [சுண்டி → சொண்டி]

சொண்டிச்சோறு	சொண்டிச்சோறு coṇṭiccōṟu, பெ. (n.) சுண்டியுண்டையைப் பயன்படுத்திப் புளிக்க வைத்த சோறு; a kind of rice. [சொண்டி + சோறு]
சொண்டிதா	சொண்டிதா coṇṭitā, பெ. (n.) கணைப் பூண்டு; a plant (சா.அக.);
சொண்டிலி	சொண்டிலி coṇṭili, பெ. (n.) சொண்டறை (சங். அக.); பார்க்க;see {šoṇgarai}
சொண்டு	சொண்டு1 coṇṭu, பெ. (n.) குழிவு; dent. க. ஜொண்டு;தெ. த்கண்டு [சொல் → சொள் → சொண்டு.] சொண்டு2 coṇṭu, பெ. (n.) 1. பறவைமூக்கு (யாழ்ப்.);; beak, bill. 2. உதடு; lip. சிவந்த சொண்டு; 3. தடித்த உதடு; blubberlip. 4. அடி பருத்த ஏன (பாத்திர); விளிம்பு; thick brim of a pot or vessel. 5. மீன் மூக்கு; nose of fish. ம. சுண்டு [சுல் → சுள் → சொள் → சொண்டு] சொண்டு3 coṇṭu, பெ. (n.) 1. குற்றம்; guilt, fault. 2. சொண்டறை (இ.வ.); பார்க்க;see {šoṇgarai} 3. சொத்தை மிளகாய்; decayed chilly. தெ. சொட்டு [சுல் → சொல் → சொன் → சொண்டு]
சொண்டுக்கதை	சொண்டுக்கதை coṇṭukkadai, பெ. (n.) 1. உணவுக்காகச் சொல்லும் கதை (வின்.);; stories told for food, etc. 2. பிறரை மகிழ்விக்கப் புறங்கூறுகை; tale-bearing, blabbing, exposing secrets in order to please others. [சொண்டு + கதை]

சொண்டுக்காரன்	சொண்டுக்காரன் coṇṭukkāraṉ, பெ. (n.) தடித்த உதடன் (வின்.);; blubber-lipped person. [சொண்டு2 + காரன்]
சொண்டுகூட்டு-தல்	சொண்டுகூட்டு-தல் coṇṭuāṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பேசுதற்குக் குழந்தைகள் இதழ் கூட்டுதல் (வின்.);; to protrude the lips, as a child when beginning to talk. [சொண்டு3 + கூட்டு-.]
சொண்டுச்சாடை	சொண்டுச்சாடை coṇṭuccāṭai, பெ. (n.) ஒருவனைப் பிறன் இழித்துக் கூறியதாக அவனிடமே கூறம் புறங்கூற்று (வின்.);; telling a person what another has said to his discredit, a kind of tale-bearing [சொண்டு3 + சாடை.]
சொண்டுசொல்	சொண்டுசொல் soṇṭusol, பெ. (n.) துன்புறுத்தும் மொழி (இ.வ.);; caustic remarks. [சொண்டு3 + சொல்]
சொண்டுத்தீன்	சொண்டுத்தீன் coṇṭuttīṉ, பெ. (n.) அடிக்கடி கொள்ளுஞ் சுவையுணவு (வின்.);; delicious food taken frequently. [சொண்டு2 + (தீனி→); தீன்]
சொண்டுப்பானை	சொண்டுப்பானை coṇṭuppāṉai, பெ. (n.) தடித்த விளிம்புடைய பானை (வின்.);; thick brimmed pot. [சொண்டு2 + பானை]
சொண்டுபண்ணு-தல்	சொண்டுபண்ணு-தல் coṇṭubaṇṇudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) இகழ்ச்சிக் செய்தல் (யாழ்.அக.);; to scorn, treat with contempt மறுவ. ஏளனம் செய்தல் [சொண்டு + பண்ணு-.]
சொண்டுபேசு-தல்	சொண்டுபேசு-தல் coṇṭupēcudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. இகழ்ச்சியைச் சொல்லில் மறைத்துப் பேசுதல் (உ.வ.);; speak with hidden abuse. 2. பழித்தல் (யாழ்ப்.);; to abuse. சொண்டு பேசுவதே அந்தக் கிழவிக்கு வழக்கம் (உ.வ.);. [சொண்டு + பேசு-.]
சொண்டுமிளகாய்	சொண்டுமிளகாய் coṇṭumiḷakāy, பெ. (n.) விதையில்லாத சொத்தை மிளகாய்த் தோல்; blighted pod of chilly. [(சண்டு →); சொண்டு + மிளகாய்]
சொண்டுவில்-தல்	சொண்டுவில்- தல் coṇṭuviltal, 14 செ.கு.வி. (v.i.) புறங்கூறுதல் (வின்.);; to backbite. [சொண்டு3 + வில்-.]

சொணை	சொணை coṇai, பெ. (n.) இலை, காய் முதலியவற்றின் மேல் உள்ள சிறுமுள்; prickle, as in leaves, stalks, etc. [சுணை → சொணை]
சொணைப்பு	சொணைப்பு coṇaippu, பெ. (n.) சுரணை;{sensibility} அவன் சொணைப்புக் கெட்டவன் (உ.வ.);.
சொத்தட்டை	சொத்தட்டை cottaṭṭai, பெ. (n.) உளுத்த மரக்கட்டை (நாஞ்.);; rotten piece of wood. [சொத்தை + கட்டை – சொத்தட்டை]
சொத்தல்	சொத்தல் cottal, பெ. (n.) சொத்தை1, 1, 4 பார்க்க;see {šottai',/4.} [சொத்தை1 → சொத்தல்]
சொத்தலி	சொத்தலி cottali, பெ. (n.) கொட்டையில்லாப் பளங்காய் (யாழ்ப்.);; stoneless palmyra fruit. [சொத்தல் → சொத்தலி]
சொத்தாட்சியலுவலர்	சொத்தாட்சியலுவலர் cottāṭciyaluvalar, பெ. (n.) சொத்து ஒப்படைப்பு அலுவலர்; official receiver. [சொத்தாட்சி + அலுவலர்]
சொத்தி	சொத்தி cotti, பெ. (n.) 1. உறுப்புக்குறை; lameness, crippledom. 2. நொண்டி; lame person. 3. குற்றம்; fault. யாருடைய சொத்தியால் இந்த வேலை இப்படி யாயிற்று. [சொத்தை → சொத்தி]
சொத்தியன்	சொத்தியன் cottiyaṉ, பெ. (n.) நொண்டி (வின்.);; lame person, cripple. [சொத்தை → சொத்தியன்]

சொத்திருப்புவகை	சொத்திருப்புவகை cottiruppuvagai, பெ. (n.) சொத்து இருப்புகளின் வகைப்பாடு; classification of assets. [சொத்து + இருப்புவகை]
சொத்திலை	சொத்திலை cottilai, பெ. (n.) பூமரம்; lac tree.
சொத்தினம்	சொத்தினம் cottiṉam, பெ. (n.) அசையாச் சொத்துவகை ; estate. [சொத்து + இனம்]
சொத்து	சொத்து1 cottu, பெ. (n.) 1. அசையும் பொருள் அசையாப்பொருள் என்ற இருவகை உடைமை; property, possessions, being of two kinds viz., {tàvaram} and {Sangamam.} சொத்தை விற்று.க் கடனை அடைத்தார். 2. பொன்; gold. "சொத்துற் றமைந்த சுதையில் செஞ்சுவர்" (பெருங். உஞ்சைக். 34:221.);. க., தெ. சொத்து [சொம் → சொத்து, ஒ.நோ. தொகை = தொகுதி, செல்வம். வ. ஸ்வாம் = சொத்து. தேவஸ்வாம் = தெய்வச் சொத்து, கோயிற் சொத்து. ஸ்வாம் → ஸ்வாமி → ஸ்வாமின் = சொத்துக்காரன், ஆண்டை, ஆண்டவன், தெய்வம். வடவர் ஸ்வாமின் என்னுஞ் சொல்லை ஸ்வ + மின் என்று பகுத்து, சொந்தக்காரன், உடையவன், உரிமையாளன், தலைவன், கணவன், அரசன், குரு, தெய்வப் படிமை என்று பொருள் தொடுப்பர்] சொத்து2 cottu, பெ. (n.) சொத்தை', 2 பார்க்க;See {sottai'.}2. "உலக்கை பட்டு வலக்கை சொத்தானவும்" (கலிங். 133);. [சொத்தை → சொத்து]
சொத்துக்காரன்	சொத்துக்காரன் cottukkāraṉ, பெ. (n.) 1. பொருளுக்குரியவன்; owne 2. பணக்காரன்: rich man. [சொத்து + காரன்]

சொத்துசுகம்	சொத்துசுகம் sottusugam, பெ. (n.) சொத்து பல, கை இருப்பில் உள்ளதால் வரும் இன்பம்; pleasure available by the ownership of property. அவனுக்குச் சொத்துச் சுகம் ஏதும் கிடையாது. [சொத்து + சுகம்]
சொத்துப்பூசு-தல்	சொத்துப்பூசு-தல் codduppūcudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பிறர் இரங்கிப் பிச்சைக் கொடுக்கும்படி உடலிற் செஞ்சாந்து பூசிக்கொள்ளுதல் (வின்.);; to daub one's body with blood-like red paste with a view to excite compassion while begging. [சொத்து + பூசு-]
சொத்துச்சொத்தெனல்	சொத்துச்சொத்தெனல் cottuccottenal, பெ. (n.) தேங்காய் முதலியன ஒன்றின்பின் ஒன்றாய் விழுதல் முதலியவற்றால் உண்டாகும் அடுக்கொலிக்குறிப்பு (வின்.);; onom, expr. signifying the repeated sound as of coconuts falling on the ground one after another. தேங்காய் சொத்துக் சொத்தென விழுகின்றது. பழம் சொத்துச் சொத்தென விழுகின்றது. [சுல் (குத்தல்); → சுள் → சுர் → சுரு → சுறு → (சுற்று); → சுத்து - சொத்து + சொத்து எனல். சொத்து - சொத்துதல் வினை இன்று வழக்கற்றுப்போப் ஒலிக்குறிப்பாக மட்டுமே வழங்குகிறது'
சொத்துபற்றுஅறிக்கை	சொத்துபற்றுஅறிக்கை cottubarruarikkai, பெ. (n.) சொத்திற்கான பொறுப்பு அறிக்கை; statement of assets and liabilities. [சொத்துபற்று + அறிக்கை]
சொத்துவம்	சொத்துவம்1 cottuvam, பெ. (n.) 1. பொருளுரிமை (சங்.அக.);.; right, proprietorship, title, claim. 2. தானே இருத்தல் (சுயம்பு); (யாழ்ப்.);: self-existence, independent condition. [சொத்து → சொத்துவம்]
சொத்துவரி	சொத்துவரி cottuvari, பெ. (n.) வீடு, பணம், வேளாண்மை நிலம் திங்கலாக உள்ள இதர நிலம் போன்ற சொத்துகளின் மதிப்பின்மீது வாங்கப்படும் வரி; wealth tax on the capital value of a person's assets exclusive of agricultural lands. [சொத்து + வரி]
சொத்துவை-த்தல்	சொத்துவை-த்தல் cottuvaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தொகுத்து வைத்தல்; to collect. "நெடுங்கயிறெல்லா மிசைசொத்து வைத்தும்" (அஞ்டப். திருவரங். மா52);. 2. வழித்தோன்றல் முதலியவர்க்கு சொத்து தொகுத்து வைத்தல் (உ.வ.);; to leave propertics to heirs. [சொத்து + வை-.]

சொத்தெனல்	சொத்தெனல் cottenal, பெ. (n.) மண்போன்ற மென்மைப் பரப்பில் தேங்காய் போன்ற பொருள் விழும்போது ஏற்படும் ஒலிக்குறிப்பு; onom. expr. of a falling material like coconut over soil surface. மறுவ. சொத்துச் சொத்தெனல் [சொத்து + எனல்]
சொத்தை	சொத்தை1 cottai, பெ. (n.) 1. புழுவண்டு முதலியன அரித்தது; that which is decayed, worm-eaten, injured by insects. 2. ஊனம்; defect, as in limbs, teeth, fruits etc. "சொத்தையில் லாடித்ததை" (இராமநா. பாலகா. 25.);. 3. சீர்கேடு (வின்.);; being ruined in circumstances or character. 4. மெலிந்த உயிரி (பிராணி);; emaciated person or animal. 5. சொத்தைனக்களா (வின்.); பார்க்க;see {sottai:-kasa.} ம., து., சொத்த; க. சொத்த, சொத்தி, சொத்து, சொத்து; தெ. சொத்த; கோத. சொதி;படட. சொத்தெ [சொள் → சொட்டை → சொத்தை = உள்ளீடற்றக் கறுத்த பழம், புழுத்த காய் பூச்சியரித்த பல்] சொத்தை2 cottai, பெ. (n.) கன்னம் (யாழ்ப்.);; check. E. cheek: OE. ce'ce.
சொத்தைக்களா	சொத்தைக்களா cottaikkaḷā, பெ. (n.) 1. செடிவகை; bushy roundish-leaved sweet thorn. 2. இலங்கை மரவகை; Ceylon plum. 3. ஒருவகை இலங்கை மரம்; lowiowi of Ceylon. [சொத்தை1 களா]
சொத்தைப்பல்	சொத்தைப்பல் cottaippal, பெ. (n.) கெட்டுப் போன பல் (உ.வ.);; carious tooth. மறுவ, சூத்தைப் பல் [சொத்தை + பல்]
சொத்தையிற் போடு-தல்	சொத்தையிற்போடு-தல் coddaiyiṟpōṭudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) கன்னத்திலடித்தல் (யாழ்ப்.);; to give one a slap on the cheek. [சொத்தை + இல் + போடு-.]
சொதசொதெனல்	சொதசொதெனல் sodasodenal, பெ. (n.) கசிதற் குறிப்பு; expr. signifying the state of being mashy, as over-boiled rice, or of being soaked, as with oil or other fluids. [சொதுசொதுவெனல் → சொதசொத வெனல்]

சொதி	சொதி codi, பெ. (n.) தேங்காய்ப்பாலவியல் (யாழ்ப்..);; vegetable soup prepared from coconut. இவ்வகைக் குழம்பு நெல்லை மாவட்டத்தில் தான் சிறப்பாகச் செய்யப் படுகிறது.
சொதுசொதுவெனல்	சொதுசொதுவெனல் sodusoduveṉal, பெ. (n.) சேறுபோற் குழைந்திருத்தல் குறிப்பு; expr. signifying the state of being mud. [சொளுசொளு → சொதுசொது → சொதுசொதுவெனல்]
சொதை	சொதை codai, பெ. (n.) 1. குழாம், கூட்டம்; crowd. 2. சொத்து1 (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {šotti/.} [சொது → சொதை]
சொதைகாரன்	சொதைகாரன் codaikāraṉ, பெ. (n.) சொத்துக்காரன் பார்க்க;see {Sottu-k-kāran.} [சொத்து → சொதை + காரன்]
சொந்த	சொந்த conda, 1. தன்பிறப்பால் அல்லது தன்னுடைய முன்னோரில் பிறப்பால் உரிமையுடைய; native. சொந்த ஊருக்குப் போய் வந்தான். 2. உடன்பிறந்த; தன்னநேர் உறவான; blood relation;own. சொந்தத் தம்பி. 3. தனக்கே உரிய; தனிப்பட்ட; personal; private. நடிகை தன் சொந்தக் குரலில் பாடினாள். [சொந்தம் → சொந்த]
சொந்தக்கம்பத்தம்	சொந்தக்கம்பத்தம் condakkambattam, பெ. (n.) பண்ணை வைத்துச்செய்யும் வேளாண்மை; cultivation carried on by one's own plough and cattle. [சொந்தம் + கம்பத்தம். கம்மம் → கம்பத்தம் = வோனண்மை]
சொந்தக்காரன்	சொந்தக்காரன் condakkāraṉ, பெ. (n.) 1. உரியவன்; owner. இந்த மாட்டின் சொந்தக் காரன் யாரோ? 2. உறவினன்; close relation. சொந்தக்காரன் திருமணத்திற்கு வந்தேன். [சொந்தம் + காரன்]

சொந்தக்காரி	சொந்தக்காரி condakkāri, பெ. (n.) சொந்தக்காரன் என்பதன் பெண்பால்; feminine of {Šonda-k-kāran.} [சொந்தக்காரன் (ஆ.பா.); → சொத்தக்காரி (பெ.பா.);]
சொந்தம்	சொந்தம் condam, பெ. (n.) 1. நிலம், பொருள் முதலியவற்றின் மீது ஒருவருக்குள்ள உரிம; one's own peculiar right, exclusive property, that which belongs to oneself. "சொந்தமா யாண்ட நீ" (தாயு. சுகவாரி. 11);. அவருக்குச் சொந்த வண்டி உண்டு. 2. நெருங்கிய உறவு (உ.வ.);.; near relationship. க. சொந்த;தெ. சொந்தமு [சும் → சொம் → (சொத்து); → சொந்தம்]
சொப்பட	சொப்பட coppaḍa, கு.வி.எ. (adv.) நன்றாக; well, neaily,fully. 'சொப்பட நீராட வேண்டும்' (திவ். பெரியாழ். 2. 4:5);. தெ. சொப்படு. [செப்பம் + படு – செப்பப்படு → சொப்பட]
சொப்பம்	சொப்பம் coppam, பெ. (n.) ஒளியின்மை; dullness, lack of brilliancy. 'ஹீனரோட்டை ஸம்ஸர்க்கத்திலிறே . . . சொப்பமும் பிறப்பது' (தி.வ். திருநெடுந். 21, வியா, பக். 175);. க. சொப்பு
சொம்	சொம் com, பெ. (n.) property, wealth, ones own goods. "சொம் மனைவைத் தெப்படி நடப்பீர்" (குமர. பிர. காசிக். 34);. வ. ஸ்வ → ஸ்வாம் [சும் → சொம். சும் → சும்மை = தொகுதி, செல்வத் தொகுதி]
சொம்படக்கா	சொம்படக்கா combaḍakkā, பெ. (n.) நீளமும் அகலமும் ஒரளவினதான கடல்மீன் வகை; sting-ray, dull brown, with disc as broad as long.
சொம்பாதி	சொம்பாதி1 combāti, பெ. (n.) சரிபாதி; exact half. "சொம்பாதியானான் சுமக்கவெருதானான்" (தனிப்பா. 1, 62:123);. [செம்மை+பாதி-செம்பாதி→ சொம்பாதி] சொம்பாதி2 combāti, பெ. (n.) மேல்வாரம் (இ.வ.);; owner's share of produce. [சொம் + பாதி. சொம் = சொத்து]

சொம்பு	சொம்பு1 combu, பெ. (n.) செம்பு பார்க்க;see {šeimbu.} ம. செம்பு; க. செம்பு; தெ. செம்பு; து. சொம்பு; செம்பு, சம்பு; கோத. கெபி; குட. செம்ப்;படை. செம்பு [செம்பு → சொம்பு] சொம்பு2 combu, பெ. (n.) beauty, grace. "சொம்பிற் பலவள முதிர் சோலைகள் சூழ்" (திருப்பு. 136);. க., தெ. சொம்பு
சொம்மாளி	சொம்மாளி commāḷi, பெ. (n.) உடைமையாளன் (யாழ். அக.);; heir, owner. மறுவ : உரிமையாளன், சொத்துக்காரன் [சொம் + (ஆன் →); ஆளி]
சொம்மெடு-த்தல்	சொம்மெடு-த்தல் commeḍuttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) வழியுரிமையாகச் (வாரிசாக); சொத்தை யடைதல் (நாஞ்.);; to inherit of property. [சொம் + எடு. சொம் = சொத்து]
சொர்க்கப்பாவனை	சொர்க்கப்பாவனை corkkappāvaṉai, பெ. (n.) சொக்கப்பனை (வின்.); பார்க்க;see {sokka-ppaдai.} [சொக்கப்பனை → சொக்கப்பாவனை]
சொரங்கம்	சொரங்கம் coraṅgam, பெ. (n.) ஏலக்காய்த் தோல் (வின்.);; husk of cardamom.
சொரசத்தோரசி	சொரசத்தோரசி sorasattōrasi, பெ. (n.) இலவங்கம் (மலை.);; clove.
சொரசொரப்பு	சொரசொரப்பு sorasorappu, பெ. (n.) உராய்வை ஏற்படுத்தும் தன்மை; roughness of a surface. மழிக்காமல் முகம் சொரசொரப்பாக உள்ளது. [சுரசுரப்பு → சொரசொரப்பு]

சொரடு	சொரடு coraḍu, பெ. (n.) துறட்டி (வின்.);; crook of wood or iron. [துறடு → சொரடு.] துறடு = காய் முதலியனப் பறிக்குந்துறட்டுக் கோல்
சொரணை	சொரணை coraṇai, பெ. (n.) சுரணை (யாழ்.அக.);; sensitiveness. [சுரணை → சொரணை]

சொரி	சொரி1 coridal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மழை முதலியன தொகுதியாக விழுதல்; to flow down, rain, spill. "அலர்மழ சொரிந்த" (கம்பரா. வேள்வி. 56); 2. மிகுதல்; to bear in plenty; to be abundant, profuse, copious. 3. உதிர்தல் (யாழ்ப்.);; to drop off, as dry scales in small-pox; to be scattered, as rice from the husk. பூச்சொரிந்து வரவேற்றனர். ம.சொரியுக; க. சுரி; தெ. தொரகு, தொருகு, தொறகு; து. தொரியுனி; கோத. சோர்; குட. தோர்; கூ. ககார; பர். சோர்; கட. சோர்ப்; குரு. சுர்கானா; மா. சுர்கெ, சுர்க்ரெ;பட. சோரு [சொல் → (சொர்); → சொரி → சொரி-தல் = உன்னிருந்து விழுதல், சிந்துதல்] சொரி2 coridal, 2 செ.குன்றா.வி. (v.t.) 1. பொழிதல்; to scatter pour forth, effuse, emit, shoot, as arrows, shed, as leaves fruits. "வானவர்பூ மழை சொரிந்தார்" (பெரியபு. மநுநீதி. 45);. 2. கொட்டுதல்; to empty, pour out, as corn from sack; to dump, as sand from cart. "காரியெட் சொரிந்தார்" (கம்பரா. பிரமாத். 165);. 3. மிகக் கொடுத்தல்; to give a way in plenty. "துகில் வர்க்க மெல்லாம் . . . சொரிந்தா ரன்றே" (சிவரக. சுகமுனி. 5);. [சொரி1 → சொரி2-.] சொரி3 coridal, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) சொறி பார்க்க;see {šori.} [சொறி → சொரி-.] சொரி4 coridal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) சுழலுதல் (சூடா.);; to whirl, revolve. [சுரி → சொரி-. சுரி-தல் = சுழிதல்] சொரி5 cori, பெ. (n.) தினவு; itching, tingling. "சொரிபுற முரிஞ்ச" (சிலப். 10:122);.
சொரிகுரும்பை	சொரிகுரும்பை corigurumbai, பெ. (n.) நெல்வகை (வின்.);; a kind of paddy. [சொரி1 + குரும்பை – சொரி குரும்பை = மிகுதியாக விளையும் நெல் வகை]

சொரிகொன்றை	சொரிகொன்றை corigoṉṟai, பெ. (n.) கொன்றை வகை (L.);; Indian trumpet flower. [சொரி + கொன்றை]
சொரிந்தள-த்தல்	சொரிந்தள-த்தல் corindaḷattal, 3 செ. குன்றாவி. (v.t.) பண்டங்களை மேலே தூவியளத்தல் (வின்.);; to measure gently without pressing down, as flowers, flour, etc. [சொரி1 → சொரிந்து + அள-.]
சொரிநெல்	சொரிநெல் corinel, பெ. (n.) குவித்திருக்கும் நெல் (வின்.);; paddy heaped up. ம. சொரிநெல்லு [சொரி + நெல்]
சொரிபுன்னை	சொரிபுன்னை coribuṉṉai, பெ. (n.) பேய்க் கண்டல் என்னும் சிறுமரவகை; Simple cymed mangrove. [சொரி + புன்னை]
சொரிமணல்	சொரிமணல் corimaṇal, பெ. (n.) கால் வைத்தால் இறக்கியமிழ்த்தும் புதைமணல்; quick-sand. ம. சொரி மணல் மறுவ, சொருகுமணல், புதைமணல் [சொரி + மணல்]
சொரிமி-த்தல்	சொரிமி-த்தல் corimittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) இணங்குதல் (நாஞ்.);; to agree, to be cordial.
சொரிமிப்பு	சொரிமிப்பு corimippu, பெ. (n.) இணக்கம் (நாஞ்.);; agreement, cordial relationship. [சொரிமி → சொரிமிப்பு]
சொரிவாய்	சொரிவாய் corivāy, பெ. (n.) குதிரிலிருந்து நெல் சொரிந்து விழுந்துளை (நாஞ்.);; aperture or opening of a receptacle through which paddy can be taken out. [சொரி + வாய்]

சொருக்கு	சொருக்கு corukku, பெ. (n.) சொருகு கொண்டை பார்க்க;see {Sorugu-kongai.} [சொருகு → சொருக்கு]
சொருகம்புல்	சொருகம்புல் corugambul, பெ. (n.) புல்வகை (சங்.அக.);; a kind of grass. [செருகு + அம் + புல்]
சொருகல்	சொருகல் corugal, பெ. (n.) பெரும்பாலுங் குழந்தைகளிடங்காணும் குடற்சிக்கு; sticking in the bowels, as of indigestible food, especially of children. [சொருகு → சொருகல்]
சொருகு	சொருகு1 corugudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சிக்கிக் கொள்ளுதல்; to be entangled, become connected inadvertently. 2. குடலிற் சிக்குதல்; to gripe in the bowels. 3. கருவிழி மறைதல்; to disappear, as the pupil of the eye in fainting, etc. தூக்கத்தால் அவனுடைய கண் சொருகுகின்றது 4. தங்குதல்; to repose "துரியங்கண் மூன்றுஞ் சொருகிடனாகி" (திருமந். 1893);. [சொள் → (சொர்); → சொருகு → சொருகு-தல் = துனைக்குள் இடுதல், உள்ளிடுதல்] சொருகு2 corugudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நுழைத்தல்; to put in, insert, tuck in. "சொருகு கொந்தளக மொருகை மேலலைய" (கலிங். 46);. 2. தூக்கம் நோய் முதலியவை கண் விழிகளை ஒரு பக்கமாக ஒதுக்கி மறையச் செய்தல்; to turn the pupil of the eye till it disappears, as in sleep, giddiness. தூக்கம் கண்ணைச் சொருகுகிறது. ம. சொருகுக;க. சொருகு [சொருகு1 → சொருகு2] சொருகு3 corugu, பெ. (n.) 1. படகில் துடுப்பைப் பூட்டுதற்குரிய வளையம்; a ring to hold the ore in the boat. 2. உட்புறமிருந்து சிறு இரும்புச் சட்டத்தை அல்லது உருளையைத் தள்ளி, வீட்டுக்கதவைப் பூட்டுகை; small metal moving latch fitted on the door. 3. இரட்டைக் கதவில் ஒன்றை ஒரு சிறு இரும்பு உருளை அல்லது இரும்புச் சட்டத்தைத் தள்ளுவதன்

சொருகுகதவு	சொருகுகதவு corugugadavu, பெ. (n.) 1. சொருகி மூடுங்கதவு; door of insertion. 2. கடையை மூடவுதவும் சொருகு பலகைகள்; wooden planks to close the shops. [சொருகு1 + கதவு] கடைக்கதவு பலகைகளால் ஆனது. மேல் நிலை, கீழ் நிலைகளில் தோண்டப்பட்ட பள்ளத்தில் நிற்கும். நடுப்பலகை இருக்கு மிடத்தில் மேல் நிலையில் பள்ளம் [illegible] எடுக்கப்பட்டிருக்கும் அப்பள்ளத்தில்
சொருகுகொண்டை	சொருகுகொண்டை corugugoṇṭai, பெ. (n.) பெண் மயிர்முடிவகை (வின்.);; woman's hair twisted round and tucked in, as in dressing. [செருகு + கொண்டை]
சொருகுதலைப்பு	சொருகுதலைப்பு corugudalaippu, பெ. (n.) சீலையின் உள்ளிடமான தலைப்பு (வின்.);; the end of saree tucked in. [சொருகு + தலைப்பு]
சொருகுபிடிகத்தி	சொருகுபிடிகத்தி corugubiḍigatti, பெ. (n.) உறையுடன் இட்ட பிடியுள்ள கத்தி (இ.வ.);; sword or knife with handle kept in sheath. [சொருகு + பிடிகத்தி]
சொருகுமணல்	சொருகுமணல் corugumaṇal, பெ. (n.) சொரிமணல் பார்க்க;see {šori-maṇa/} மறுவ. புதைமணல் [சொருகு + மணல்]
சொருகுமாந்தம்	சொருகுமாந்தம் corugumāndam, பெ. (n.) கண்களை ஒரு பக்கமாகச் சொருகுமாறு செய்யும் குழந்தை நோய்வகை (சங்.அக.);; convulsions affecting children in, which the eyes are turned up under the lids. [செருகு + மாந்தம்]
சொருகுமுந்தானை	சொருகுமுந்தானை corugumundāṉai, பெ. (n.) புடைவையின் சொருகு தலைப்பு (வின்.);; the end of a saree which is tucked in. [சொருகு + முந்தானை]

சொருகோடு	சொருகோடு coruāṭu, பெ. (n.) சொருகி யடுக்குந்தட்டையோடு (C.E.M.);; thick flat insertible tile. [சொருகு + ஒடு]
சொருணை	சொருணை coruṇai, பெ. (n.) 1. கரணை (யாழ்ப்.);; sensitiveness. 2. சுருட்டி வைத்த பொருள்; anything rolled up. [சுரணை → சுருணை → சொருணை]
சொருவா	சொருவா coruvā, பெ. (n.) கஞ்சி (அக.நி.);; gruel.
சொருவு	சொருவு coruvu, பெ. (n.) உறை (இ.வ.);; sheath. [செருகு → சொருவு]

சொல்

சொல்1 colludal, 8 செ.குன்றாவி. (v.t.)

1. பேசுதல்; to say, speak, tell, mention, utter, express.

"சொல்லுதல் யார்க்கு மெளிய வரியவாஞ் சொல்லிய வண்ணஞ் செயல்" (குறள், 664);.

2. திருப்பிக்கூறுதல்; to recite, repeat, relate, quote.

சொன்னதைச் சொல்லுங் கிளிப்பிள்ளை.

3. கட்டளையிடுதல்; to dictate, command.

மூத்தோர் சொல்லியதை மீறாதே.

4. அறிவுரைக் கூறுதல்; to advise.

5. அறிவித்தல்; to inform.

"யாருக்கென் சொல்லுகே னன்னை மீர்காள்" (திவ். திருவாய். 9. 9:7);.

6. புகழ்தல்; to praise.

"தோளையே சொல்லுகேனோ (கம்பரா. மாரீச. 73);.

ம. சொல்லுக; க. சொல், சொல்லு; தெ. சொல்; இரு. சொல்லு;எர. சொன்னு

[சுல் → சொல் = ஒலி, மொழி. சொல் → சொல்(லு);-தல் = உரைத்தல்]

சொல்2 colludal, 8 செ.குன்றாவி. (v.t.)

களைதல்; to remove, alleviate, put away.

"புறவி னல்லல் சொல்லிய . . . துலாஅம் புக்கோன்" (புறநா. 39);.

[சுல் → சொல் → சொல்(லு);-தல்]

சொல்3 col, பெ. (n.)

1. மொழி; word, term.

'சொல்லினாகு மென்மனார்' (தொல். சொல். 158);.

2. பேச்சு; saying, speech.

"சான்றோர் கொடுத்தா ரெனப் படுஞ்சொல்" (நாலடி, 100);.

3. பழமொழி; proverb, maxim.

"அல்லவை செய்தார்க் கறங் கூற்றமாமென்னும் . . . சொல்" (சிலப். 20, வெண்பா.);.

4. உறுதிமொழி; declaration, promise, assurance.

"தோழமை யென்றவர்ன சொல்லிய சொல்லொரு சொல்லன்றோ" (கம்பரா. குகப். 15.);.

5. புகழ்; praise, encomium, panegyric.

"தன்சொலாற் றான்கண்டனைத்து" (குறள். 387);.

6. மந்திரம்; incantation.

"சொல்லுங்காற் சொல்லும் பலவுள" (பு.வெ. 12, வென்றிப், 9);.

7. தீமொழி (சாபம்);; curse.

"சொல்லொங்குங் கடியவேகச் சுடுசரம்" (கம்பரா. தாடகை. 72);.

8. கட்டளை; command, direction.

"என்சொற் கடந்தா லுனக்கியாதுள தீனமென்றான்" (கம்பரா. நகர்நீங்கு. 140);

சொல்தவறு-தல்	சொல்தவறு-தல் coldavaṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) சொல் (வார்த்தை); பிறழ்தல்; to treak one's word. [சொல் + தவறு-.]
சொல்லகத்தியம்	சொல்லகத்தியம் collagattiyam, பெ. (n.) இறந்துபட்ட ஓர் இசைநூல் (சிலப். 8:24. அரும்.);; an ancient treatise on music, not extant. [சொல் + அகத்தியம்]
சொல்லடைவு	சொல்லடைவு collaḍaivu, பெ. (n.) ஒரு நூலில் வழங்கும் சொற்களை அகர வரிசைப்படுத்தி நூலுடன் இணைக்கும் பட்டியல்; word index. (for texts, ext, literary works); [சொல் + அடைவு]
சொல்லணி	சொல்லணி collaṇi, பெ. (n.) சொல்லினோசை முதலியன இன்பம்பட அமைக்கும் அணிவகை (தண்டி.);; figure of speech depending for its effect on sound alone, opp. to {poru/-aпi.} [சொல் + அணி]
சொல்லதிகாரம்	சொல்லதிகாரம் colladikāram, பெ. (n.) சொல்லின் பாகுபாடு செய்கை முதலியவற்றைப் பற்றிக் கூறும் இலக்கணப் பகுதி (தொல்.);; section dealing with etymology. [சொல் + அதிகாரம்]
சொல்லபோனால்	சொல்லபோனால் collapōṉāl, வி.எ. (adv.). உண்மையில்; in fact. இவர்கள் ஏன் ஒப்பாரி வைக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை; சொல்லப் போனால் நானல்லவா. துயரப்படவேண்டும். [சொல் → சொல்லப்போனால்]
சொல்லலங்காரம்	சொல்லலங்காரம் collalaṅgāram, பெ. (n.) சொல்லணி பார்க்க;see {So/-/-ani.} [சொல் + அலங்காரம்] Skt. அலங்கார → த. அலங்காரம்
சொல்லழிம்பு	சொல்லழிம்பு collaḻimbu, பெ. (n.) இடக்கர்ச்சொல்; obscene word. அவன் சொல்லழிம்பு மிகமோசம் (உ.வ.);. [சொல் + அழிம்பு]

சொல்லழுத்தம்	சொல்லழுத்தம் collaḻuttam, பெ. (n.) 1. ஊன்றிச்சொல்லுகை; emphasis. 2. சொல்லுறுதி (வாக்குறுதி);; word of promise; decisive speech. [சொல் + அழுத்தம்]
சொல்லற்பாடு	சொல்லற்பாடு collaṟpāṭu, பெ. (n.) சொல்லப்படுகை; spoken mentioned. 'அவ்விரண்டும் உவமமென்று சொல்லற்பாட்டிற் கடியப்படா' (தொல். பொருள். 310, உரை);. [சொல் + அல் + (படு→); பாடு]
சொல்லறிகணை	சொல்லறிகணை collaṟigaṇai, பெ. (n.) ஒலியைக் கேட்டே மறைந்துள்ள இலக்கை அறிந்து எய்யுங்கணை; arrow that is shot at a person oranimal when out of sight, the direction being judged by sound. "சொல்லறி கணையை வாங்கி தொடுத்தவன் விடுத்தலோடும்" (யசோதர. [சொல் + அறிகணை]
சொல்லறிபுள்	சொல்லறிபுள் collaṟibuḷ, பெ. (n.) 1. கிளி (யாழ்.அக.);; parrot. 2. பூவை (சங்.அக.);; myna. [சொல் + அறி + புள்]
சொல்லறுதி	சொல்லறுதி collaṟudi, பெ. (n.) விலை முதலியவற்றை வரையறையாகக் கூறும் உறுதி (வின்.);; final word, as in striking a bargain. [சொல் + அறுதி]
சொல்லாக்கம்	சொல்லாக்கம் collākkam, பெ. (n.) 1. புதிய கருத்துகளை உணர்த்த ஒரு மொழியில் சொற் செய்துகொள்ளுகை; formation of words, word-building. 2. பேட்டி; interview. 3. கலந்துரையாடல்; conversation. [சொல் + ஆக்கம்]
சொல்லாகுபெயர்	சொல்லாகுபெயர் collākubeyar, பெ. (n.) 'உரை செய்தான்' என்பதில் உரையென்பது அம்மொழியால் உணரப்படும் பொருளுக்கு ஆவது போன்ற ஆகுபெயர் (நன். 290, உரை);; a species of metonymy in which a term signifying word is used to denote a composition, oral or written as in 'நூலுக்கு உரை செய்தான்" [சொல் + ஆகுபெயர் – சொல்லாகுபெயர் – ஒரு சொல் அதனோடு ஏதேனும் ஒரு வகையில்

சொல்லாட்சி	சொல்லாட்சி collāṭci, பெ. (n.) சொற்களை தொடரில் பயன்படுத்தும் பாங்கு; command over words. மொழிநடையில் உள்ள சொல்லாட்சி கண்டே, எழுத்தாளர்/கவிஞர் யாரென அறியமுடியும்.
சொல்லாட்டி	சொல்லாட்டி collāṭṭi, பெ. (n.) திறமையாய்ப் பேசுபவன்; woman of clever or skilful speech. "சொல்லாட்டி நின்னொடு சொல்லாற்ற கிற்பார் யார்" (கலித். 108);. [சொல் + ஆட்டி – சொல்லாட்டி = சொல்லை ஆள்பவள்.]
சொல்லாட்டு	சொல்லாட்டு collāṭṭu, பெ. (n.) பேச்சு; conversation speech. "சொல்லாட் டிடையுஞ் செல்ல நீர்தலின்" (பெருங். வத்தவ. 6:25);. [சொல் + ஆட்டு. ஆடு → ஆட்டு]
சொல்லாடு-தல்	சொல்லாடு-தல் collāṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பேசுதல்; to speak, talk. "சொல்லாடச் சோர்வுபடும்" (குறள், 405);. [சொல் + ஆடு-. ஆடு → ஆடுதல் = பேசுதல், உரைத்தல்]
சொல்லாதசொல்	சொல்லாதசொல் sollātasol, பெ. (n.) 1. தகாத சொல் (யாழ்.அக.);; improper word. 2. இடக்கர்ச் சொல்; obscene or indecent language. 3. வசை; abusive language. [சொல் + ஆத + சொல்]
சொல்லாமற் சொல்(லு)-தல்	சொல்லாமற்சொல்(லு)-தல் collāmaṟcolludal, 8 செ.குன்றாவி. (v.t.) தன் கருத்தைக் குறிப்பாற் கூறுதல்; to communicate one's thoughts indirectly orby sly remark or gestures. "சொல்லாமற் சொன்னவரை" (திருவிளை. பாயி. 13);. மகன் செய்த தவற்றைச் சொல்லாமல் சொல்லித் திருத்தினார். [சொல்லாமல் + சொல்(லு)-.]
சொல்லாழம்	சொல்லாழம் collāḻm, பெ. (n.) சொல்லின் பொருளாழம்; deep significance of a word. [சொல் + ஆழம்]
சொல்லாளி	சொல்லாளி collāḷi, பெ. (n.) உறுதிச்சொல் (வாக்குறுதி); யுள்ளவன் (வின்.);; one faithful to his word. 2. சொற்றிறமையுள்ளவன் (வின்.);; eloquent person. 3. செல்வாக்குள்ளவன் (உ.வ.);; a person of influence. [சொல் + ஆளி. ஆள் → ஆளி]

சொல்லானந்தம்	சொல்லானந்தம் collāṉandam, பெ. (n.) இலக்கியத் தலைவனின் இயற்பெயரை யடுததுக் கேடுபயக்கும் அமங்கலச் சொல்லைப் புணர்த்துப்பாடுவது (யாப்.வி.96. பக். 519);; inauspicious use of a word of evil importin conjunction with the name of the hero of a poem.
சொல்லிக்காட்டு-தல்	சொல்லிக்காட்டு-தல் collikkāṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.). 1. பாடம் ஒப்பித்தல்; to repeat a lesson. 2. விளக்கியறிவித்தல் (வின்.);; to describe, explain, define. 3. குத்திக் காட்டுதல்; to remind one of one's faults; to call to mind one's misdeeds or defects. குற்றத்தைச் சொல்லிக் காட்டினான். [சொல் → சொல்லி + காட்டு-. காட்டு → காட்டு-தல் = அறிவித்தல், காண்பித்தல்]
சொல்லிக்கொடு	சொல்லிக்கொடு1 collikkoḍuttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. படிப்பித்தல்; to teach, explain. 2. அறிவித்தல்; to inform, make known. [சொல் → சொல்லி + கொடு-. கொடு' – துணைவினை] சொல்லிக்கொடு2 collikkoḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அறிவுரை கூறுதல்; to advise. 2. தூண்டி விடுதல்; to instigate. [சொல் → சொல்லி + கொடு-. கொடு' – து. வினை]
சொல்லிக்கொள் (ளு)	சொல்லிக்கொள்(ளு)1 collikkoḷḷudal, 16 செகு.வி. (v.i.) 1. விடைபெறுதல்; to take leave. 2. ஒருவனுக்காகப் பிறனிடந் தாங்கிப் பேசுதல்; to recommend; to speak on one's behalf. பணத்திற்காக நான் அவனுக்குச் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். [சொல் → சொல்லி + கொள்(ளு);-.கொள்-துணைவினை] சொல்லிக்கொள்(ளு)2 collikkoḷḷudal, 10 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. முறையிடுதல்; to complain, make known. நடுவரிடம் தன் குறையைச் சொல்லிக் கொண்டான். 2. தனக்குட் பேசுதல்; to speak to oneself. அவர் எதையோ சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார். 3. பாடங்கேட்டல்; to learn from a teacher. மாணாக்கன் பாடத்தைச் சொல்லிக் கொண்டு வரப் போயிருக்கிறான். 4. விடை பெறுதல்; take leavc. மனைவியிடம் சொல்லிக் கொண்டு புறப்பட்டான். [சொல்லி + கொள்(ளு);-. 'கொள்' – துணை வினை.]

சொல்லிசையளபெடை	சொல்லிசையளபெடை sollisaiyaḷabeḍai, பெ. (n.) பெயர்ச்சொல் வினையெச்சச் சொல்லின் இசையை நிறைத்தற்பொருட்டு அளபெடுப்பது (ஆறு.நன். 91);; an extension of vowel or consonant sound to give rhythm or melody either in noun or in past participle. "உரன்நசைஇ உள்ளம் துணையாகச் சென்றார் வரனசைஇ இன்னும் உளேன்" (குறள். 1263); "உரனசைஇ யுள்ளம்", "வரனசைஇ யின்னும்" இவற்றுள் உரனசை, வரனசை என நிற்பினும் செய்யுளோசை குன்றாதாயினும் விருப்ப மெனப் பொருள்படும் நசையென்னும் பெயர்ச்சொல், விரும்பியென வினையைசசப பொருள்படும் பொருட்டு வினையெச்சச் சொல்லாதற்கு நசைஇ என அளபெடுத்தது
சொல்சைவு	சொல்சைவு colcaivu, பெ. (n.) சொல்லப்பட்டதற்கு ஏற்றது; according to the said word. [சொல் + இசைவு]
சொல்லிப்போடு	சொல்லிப்போடு1 collippōṭudal, 19 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வெளியிடுதல்; to give out, publish, as a secret. 2. காட்டிக் கொடுத்தல்; to betray. 3. சொல்லியனுப்பு1-தல் பார்க்க;see {Solli-y-anuppu-.} [சொல் → சொல்லி + போடு-. 'போடு' – துணை வினை.]
சொல்ப்போடு	சொல்ப்போடு2 colppōṭudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) சொல்லியனுப்பு2-தல் பார்க்க;see {soli. y-anɯppɯ-.} [சொல் → சொல்லி + போடு-. போடு' – துணை வினை.]
சொல்லியனுப்பு	சொல்லியனுப்பு1 colliyaṉuppudal, 5 செ.கு.வி. (v.t.) ஆள்மூலம் சொல்லி யனுப்புதல்; to send through a person, as a message. [சொல் → சொல்லி + அனுப்பு-.] சொல்லியனுப்பு2 colliyaṉuppudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) அழைத்துவரச் செய்தி யனுப்புதல்; to send for. உறவினர்களுக்குச் சொல்லி அனு.ப்பியிருக்கிறோம். [சொல் → சொல்லி + அனுப்பு-,]
சொல்லிலக்கணம்	சொல்லிலக்கணம் collilakkaṇam, பெ. (n.) சொல்லின் தன்மை பாகுபாடு முதலிய வற்றைக் கூறும் நூல்; etymology. [சொல் + இலக்கணம்]
சொல்லிவிடு-தல்	சொல்லிவிடு-தல் collividudal, 18 செ.குன்றாவி & 20 செ.கு.வி. (v.t. & v.i.) சொல்லிப்போடு-தல் பார்க்க;see {Solli-p-pogu-.} [சொல்லி + விடு-.]

சொல்லிவை-த்தல்	சொல்லிவை-த்தல் collivaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. முன்னறிவித்தல்; to inform before hand; to forewarn. "அப்போதைக் கிப்போதே சொல்லி வைத்தேன்" (திவ்.பெரியாழ்._4:1);. 2. கற்பித்தல்; to teach. [சொல் → சொல்லி + வை-.]
சொல்லிவைத் தாற்போல	சொல்லிவைத்தாற்போல collivaittāṟpōla, வி.எ. (adv.) முன்கூட்டியே திட்டமிட்டது என்று தோன்றும் படி; as if agreed upon or preplanned. சொல்லிவைத்தாற்போல இருவரும் ஒரே மதிப்பெண் வாங்கியிருக்கிறீர்களே! [சொல்லி + வைத்தாற்போல]
சொல்லிழுக்கு	சொல்லிழுக்கு collil̤ukku, பெ. (n.) சொற்குற்றம்; incorrectness in speech. "சோகாப்பர் சொல்விழுக்குப்பட்டு" (குறள், 127);. [சொல் + இழுக்கு]
சொல்லிற-த்தல்	சொல்லிற-த்தல் colliṟattal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) வாக்கினைக் கடந்து நிற்றல்; to transcend description. "சொல்லிறந் தார்வ நெஞ்சந் தலைத்தலை சிறப்ப" (அகநா. 396);. [சொல் + இற-.]
சொல்லின்பம்	சொல்லின்பம் colliṉpam, பெ. (n.) சொற்கவை (வின்.);; euphony. [சொல் + இன்பம்]
சொல்லின்முடி வினப்பொருண் முடித்தல்	சொல்லின்முடிவினப்பொருண்முடித்தல் colliṉmuḍiviṉapporuṇmuḍittal, பெ. (n.) உத்தி முப்பத்திரண்டனுள், சொல் முடிந்த விடத்து மற்றப் பொருள்களையும் முடிய வைக்கும் உத்தி (நன்.14.);; closing a topic with the finishing word or expression of the chapter dealing with it, one of 32 utti. [சொல் → சொல்லின் + முடிவின் + அப்பொருண் + முடித்தல்]
சொல்லுதவி	சொல்லுதவி colludavi, பெ. (n.) உறுதி மொழி தருதல் (வின்.); பரிந்துரை; word of. recommendation or encouragement, dist. fr. {porul-udavi.} [சொல் + உதவி]
சொல்லுரிமை	சொல்லுரிமை collurimai, பெ. (n.) 1. பேசுவதற்குகான உரிமை (வின்.);; freedom of speech. 2. அழுத்தமாய்த் திருந்திய பேச்சு (வின்.);; fine, emphatic expression. [சொல் + உரிமை]

சொல்லுருபு	சொல்லுருபு collurubu, பெ. (n.) வேற்றுமை யுருபுகட்கு மாற்றாக வழங்குஞ் சொல்; word functioning as case-suffix. "உருபுவே றுருபு சொல்லுரு பாகியும்" (இலக். கொத். 18);. [சொல் + உருபு] 'கத்தி கொண்டு வெட்டினான்' என்பதில் 'கொண்டு' என்பது 'ஆல்' என்னும் வேற்றுமை உருபு போலக் செயல்படுவதால் அதுஒரு சொல்லுருபு ஆகும்
சொல்லுருமாறு பாடு	சொல்லுருமாறுபாடு collurumāṟupāṭu, பெ. (n.) சொல்லின் ஒலிப்பு ஒருவருக்கு ஒருவர் மாறுபட்ட குரலில் ஒலிப்பது; Sound difference from person to person on a particular word. [சொல் + உரு + மாறுபாடு]
சொல்லுவான்குறிப்பு	சொல்லுவான்குறிப்பு colluvāṉkuṟippu, பெ. (n.) கூறுவோன் கருத்து; speaker's aim or intention. [சொல் → சொல்லுவான் + குறிப்பு]
சொல்லுறுதி	சொல்லுறுதி colluṟudi, பெ. (n.) வாக்கு நிறைவேற்றுகை; keeping one's word or promise. [சொல் + உறுதி]
சொல்லெச்சம்	சொல்லெச்சம் colleccam, பெ. (n.) சொல் எஞ்சி நிற்பது (சீவக. 4, உரை.);; ellipsis in a sentence. [சொல் + எச்சம்]
சொல்லெடுப்பு	சொல்லெடுப்பு colleḍuppu, பெ. (n.) அழுத்தமாகச் சொல்லுகை (புதுவை.);; emphasis. [சொல் + எடுப்பு]
சொல்வேருழவர்	சொல்வேருழவர் colvēruḻvar, பெ. (n.) 1. அமைச்சர்; king's ministers. "கொள்ளற்க சொல்லே ருழவர் பகை" (குறள். 872);. 2. புலவர் (அக.நி.);; poets. 3. சொல்லாகிய ஏரைக் கொண்ட உழவர்; those who plough with words. [சொல் + ஏர் + உழவர்]

சொல்வகை	சொல்வகை colvagai, பெ. (n.) 1. சொல்லியற் பகுப்பு; classification of words into parts of speech. "பாடங் கருத்தே சொல்வகை" (நன். 21);. 2. பேசுந்திறம் (வின்.);; method of speaking, as of a teacher; method of cross-examining, as of a barrister. 3. கண்ணம், சுரிதகம், வண்ணம், வரிதகம் என நால்வகைப்பட்டுக் கூத்துக் குரியவாய் வரும்பாட்டு (சிலப். 3:13, உரை, பக். 88);; song accompanying dance, of four kinds viz., {cunnam, curitagam, vannam, varitagam.} [சொல் + வகை]
சொல்வருநிலை	சொல்வருநிலை colvarunilai, பெ. (n.) சொற்பின்வருநிலை பார்க்க;see {sorpia.w.artnilai.} [சொல் + வருநிலை.]
சொல்வல்லபம்	சொல்வல்லபம் colvallabam, பெ. (n.) பேச்சு வன்மை (வின்.);; power of speech, eloquence. [சொல் + வல்லபம்]
சொல்வழு	சொல்வழு colvaḻu, பெ. (n.) சொல்லிலக்கணத் தோடு பொருந்தாமை யாகிய குற்றம் (தண்டி. 108);; சொல்லதிகாரத் தோடு மாறு கொள்வது (யாப். 95);; etymological error. [சொல் + வழு]
சொல்வளம்	சொல்வளம் colvaḷam, பெ. (n.) சொற் பொலிவு; copiousness of vocabulary. தமிழ்மொழியின் சொல் வளத்தைப் பாவாணர் தம் நூல்களில் பலபடக் காட்டியுள்ளார். [சொல் + வளம்]
சொல்வளர்-த்தல்	சொல்வளர்-த்தல் colvaḷarttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. செய்தியைப் பலருமறியச் செய்தல்; to spread news. "சொல்வளர்த்தாரவர் தோழியர்" (சீவக.1474);. 2. வீணாகச் சொல்லைப் பெருக்குதல் (உ.வ.);; to talk or write unnecessarily and without point. [சொல் + வளர்-.]
சொல்வன்மை	சொல்வன்மை colvaṉmai, பெ. (n.) சொற்றிறம் (குறள், 65,அ.தி.);; cloquence, command of language. [சொல் + வன்மை]

சொல்வார்த்தை	சொல்வார்த்தை colvārttai, பெ. (n.) 1. எச்சரிப்புரை; admonition. 2. பொய்ச் சாற்று; false accusation. [சொல் + வார்த்தை] Skt. {värtta} → த. வார்த்தை
சொல்விழுக்காடு	சொல்விழுக்காடு colviḻukkāṭu, பெ. (n.) பொருளின்றிக் கூட்டுந் துணைச்சொல் (சீவக. 1886, உரை);; expletive. [சொல் + விழுக்காடு]
சொல்விளம்பி	சொல்விளம்பி colviḷambi, பெ. (n.) கள், சாராயம் போன்ற மதுவகைகள்; hot drinks like arrack, toddy etc., as causing garrulity. குடித்தவர் தம் மனதிலுள்ளதை யெல்லாம் தம் மதிமயக்கத்தில் கொட்டித் தீர்ப்பதால் இக்குழூஉக் குறி வந்ததாகலாம். [சொல் விளம்பி]
சொல்வென்றி	சொல்வென்றி colveṉṟi, பெ. (n.) சொற்போரில் வெல்லுகை; victory in argument. "வாய்ப் பகையுட் சொல்வென்றி வேண்டு மிலிங்கியும்" (திரிகடு. 17);. [சொல் + வென்றி]
சொலவடை	சொலவடை colavaḍai, பெ. (n.) பழமொழி; proverb. Poli., Russ. solava; Cz. solava; Skt. sloka [சொலவு → சொலவடை]
சொலவம்	சொலவம் colavam, பெ. (n.) சொலவு (நெல்லை); பார்க்க;see {Solavu,} [சொலவு → சொலவம்] த. சொலவம் → Skt. {šlōk,}
சொலவு	சொலவு colavu, பெ. (n.) 1. சொல்லுகை; saying, telling. "சொற்செல்லாவழிச் சொலவு" (முது. காஞ்.87);. 2. பழமொழி; proverb. 'ஆயிரங் காக்கைக்கு ஒரு கல் என்று ஒரு சொலவு உண்டு' (இ.வ.);. [சொல்1 → சொலவு = மரபுக் கூற்று, பழமொழி, பழமொழி போன்ற செய்யுள் தொடர்]

சொலி	சொலி1 colittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. உரித்தல்; to strip off, "பாம்பு சொலித்தன்ன வறுவை" (சிறுபாண். 236);. 2. பெயர்த்தல், பேர்த்தல்; to tear. "திங்களுகிரிற் சொலிப்பது போல" (சீவக. 350);. 3. தோண்டுதல்; to dig off. 4. பிளத்தல்; to split. [சொல்2 → சொலி-.] சொலி2 colittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒளிர்தல்; to shine, be radiant. "மானமென் றுரைப்ப தெழுந்துமேற் சொலித்து வருவது போன்றும்" (பிரபோத. 11:1);. 2. எரிதல்; to burn, blaze up, as fire oranger. "நாப்ப ணழல் சொலிப்பதாக வுன்னி" (பிரபோத. 44:15);. [சுல் → சுல்லி = அடுப்பு. சுள்ளெனல் = வெயில் சுடுதல். சுள் → சுள்ளை = மட்கலஞ் சுடுமிடம் = காளவாய். சுல்→(சொல்); → சொலி → சொலி-த்தல்] சொலி3 coli, பெ. (n.) மரமுதலியவற்றின் தோல், பட்டை; bark of a tree; the inner fibrous covering of a bamboo. "கழைபடு சொலியின்" (புறநா. 383);.
சொலிதை	சொலிதை colitai, பெ. (n.) வெளிச்சம்; brilliance. சொலிதை யுற்றிடும் விவேகர்" (பாடு. 28, அடியவர்);. [சொல்2 → சொலிதை.]
சொலிப்பு	சொலிப்பு colippu, பெ. (n.) வெளிச்சம்; பளபளத்தல் (வின்.);; shining, glittering. [சொல்2 → சொலிப்பு.]
சொலியன்	சொலியன் coliyaṉ, பெ. (n.) முடக்கொற்றான் (மலை.);; balloon vine.
சொலுசொலெனல்	சொலுசொலெனல் solusoleṉal, பெ. (n.) 1. இடைவிடாதத் தூறலின் ஒலிக்குறிப்பு (வின்.);; expr. signifying, continuous drizzling. 2. சேறாதற் குறிப்பு; clayey condition, as of weifoor 3. சோறு முதலியன குழைதற் குறிப்பு; the state of being mashy, as overboiled rice. [சொளுசொளுத்தல் = எளிதாய்த் துளைக்குமாறு கூழ்போற் குழைதல், சேறாதல், சொளுசொளு → சொலுசொலு → சொலுசொலெனல் = சோறு குழைத்தல்]

சொற்	சொற் coṟ, பெ. (n.) வடியும் வாய்நீர்; dribbling at the mouth. [சுள் → சொள்]
சொள்ளல்	சொள்ளல் co!!al, பெ. (n.) 1. சொத்தை; decayed. 2. பயனற்றவன்; useless person. 3. குற்றம், கறை, இழுத்கு; stigma. [சொல் → சொள் → சொள்ளல்]
சொள்ளு	சொள்ளு co!!u, பெ. (n.) வடியும் வாய்நீர், சாளைவாய் நீர்; dribbling at the mouth, as of a child. க. செல்லு; தெ. செல்லு;து. செல்லெ [சொல் → சொள்ளு]
சொள்ளை	சொள்ளை co!!ai, பெ. (n.) 1. உள்ளீடற்ற சொத்தை; that which is decayed worm-eater, carious. 2. ஒல்லி; lean, skinny person. சொள்ளைப் பயல் (நாஞ.);. 3. ஒன்றுக்கும் பயனற்றவன்; useless, good-for-nothing person. 4. பள்ளமான அம்மை வடு; scars of small pox pock. சொள்ளை முகம். 5. இழுக்கு; sigma, flawin character. 6. விளையாட்டில் தோற்றவர் தலையில் விழுங்குட்டு (இ.வ.);; slap on the head of the loser in a game. 7. காரியக்கேடு; failure, as in a business. 8. துளை; hole. ஒற்றைக் கடுக்கன் சொள்ளை (உ.வ.);. [சுல் (துளைத்தல்); → சொல் → சொன் → சொல்ளை]
சொளு-த்தல்	சொளு-த்தல் coḷuttal, 4 செ.குவி. (v.i.) சொளுசொளு-த்தல் பார்க்க;see {alt-salu/} [சுள் → சொள் → சொளு → சொளு-த்தல்]
சொளுசொளு-த்தல்	சொளுசொளு-த்தல் soḷusoḷuttal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. மழையால் தரை கூழ்போற் குழைதல், சேறாதல் (யாழ்ப்.);; to become muddy, slippery as the ground by rain. 2. சோறு குழைதல்; to be sodden, as overboiled rice. [சொள் (=துளை); → சொளு → சொளுசொளு-த்தல், ஒ.நோ. நொள் → நொளு→ நொளுநொளு-த்தல்]

சொளையம்	சொளையம் coḷaiyam, பெ. (n.) 1. திருட்டு; fraud, stealing, pilfering. என்ன சொளையம் போடத் தொடங்கி விட்டாய்? (இ.வ.);. 2. கன்னம் (இ.வ.);; zero. [சுள் → சுளை → சொளை → சொளையம்]
சொளையமாடு-தல்	சொளையமாடு-தல் coḷaiyamāṭudal, செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. திருடுதல்; to steal. 2. திருடும் நோக்கத்துடன் வீட்டை வளைய வருதல் (உ.வ.);; to pry about a house with the intention of stealing. [சொளயம் + ஆடு-.]
சொளையமாறு-தல்	சொளையமாறு-தல் coḷaiyamāṟudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) திருடுதல்; to steal. [சொளையம் + மாறு-.]
சொற்கட்டான்	சொற்கட்டான் coṟkaṭṭāṉ, பெ. (n.) சொக்கட்டான் (வின்.);; back-gammon.
சொற்கட்டு	சொற்கட்டு1 coṟkaṭṭu, பெ. (n.) 1. தாளக் கட்டுரை; imitative sounds uttered in drumming, etc. 2. செல்வாக்கு (இ.வ.);; influence. தெ. சொல்கட்டு [சொல் + கட்டு.] சொற்கட்டு2 coṟkaṭṭu, பெ. (n.) பொய் (இ.வ.);; false-hood, fib. [சொல் + கட்டு. கால அளவைக் காட்டும் (பொருளற்ற); ஒலிக் குறிப்புகளின் தொகுதி]
சொற்கலகம்	சொற்கலகம் coṟgalagam, பெ. (n.) சொற்போர் (வின்.);; controversy. [சொல் + கலகம்]
சொற்கா-த்தல்	சொற்கா-த்தல் coṟkāttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சொன்ன சொல்லை நிறைவேற்றுதல்; to keep one's word. 2. அடக்கிப் பேசுதல்; to speak with due caution. 3. புகழைப் போற்றுதல்; to guard one's reputation. "சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண்" (குறள், 56);. [சொல் + கா-.]

சொற்காரி	சொற்காரி coṟkāri, பெ. (n.) எழுவகை முகில்களுள் ஒன்று (சூடா.);; one of seven kinds of clouds. [சொல் + காரி]
சொற்குற்றம்	சொற்குற்றம் coṟkuṟṟam, பெ. (n.) 1. சொல்லி லக்கணத்திற்கு மாறான குற்றம்; ctymological error. 2. சொல்லின் தீமை (இ.வ.);; impropriety, offensiveness, in words. [சொல் + குற்றம்]
சொற்குற்றம்வாய்க்குற்றம்	சொற்குற்றம்வாய்க்குற்றம் coṟkuṟṟamvāykkuṟṟam, பெ. (n.) சிறுசொற்பிழைகள் (வின்.);; trivial mistakes in words. [சொல் + குற்றம் + வாய் + குற்றம்]
சொற்குறி	சொற்குறி coṟkuṟi, பெ. (n.) செய்நஞ்சு (மூ.அ);; a prepared arsenic. [சொல் + குறி]
சொற்கேள்-தல் (சொற்கேட்டல்)	சொற்கேள்-தல் (சொற்கேட்டல்) coṟāḷtalcoṟāṭṭal, 6 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஏவற்படி நடத்தல்; to be obedient; to listen, to pay regard. சொற்கேளாப் பிள்ளையினாற் குலத்துக் கீனம் (உ.வ.); 2. வசையைப் பொறுத்தல்; to put up with abuse orabusive words. 3. வசை பெறுதல்; to get abusive words. 4. கேட்டல்; to hear. 'மழலைச் சொல் கேளாதவர்" (குறள், 66);. [சொல் + கேட்டல்]
சொற்கோ	சொற்கோ coṟā, பெ. (n.) திருநாவுக்கரசு நாயனார்;{Tiru-nāvukkarašu-nāyanār.} "சொற்கோவுந் தோணிபுரத் தோன்றலு மென் சுந்தரனும்" (சிவானந்தமாலை);. [சொல் + கோ]
சொற்கோவை	சொற்கோவை coṟāvai, பெ. (n.) 1. சொற்களின் தொகுப்பு; thesaurus vocabulary; stock of words. 2. உரை; speech. [சொல் + கோவை - சொற்கோவை = ஒரு மொழியிலுள்ள அல்லது ஒருவர் அறிந்து வைத்துள்ள சொற்களின் தொகுப்பு]

சொற்சித்திரம்	சொற்சித்திரம் coṟcittiram, பெ. (n.) பேச்சு வன்மை; picturesqueness of language; play on words. [சொல் + சித்திரம்]
சொற்சிதைவு	சொற்சிதைவு coṟcidaivu, பெ. (n.) சொல்லின் மாறுபட்ட உருவம்; corrupt form of a word. [சொல் + சிதைவு]
சொற்சிமிட்டு	சொற்சிமிட்டு coṟcimiṭṭu, பெ. (n.) 1. பொடி வைத்துப் பேசுகை, (யாழ்ப்.);; subtle, speech. 2. பொருளை மாற்றவல்ல சிறு சொல்; use of a little word or particle easily over looked yet materially affecting the meaning. 3. சொற்றிறமை2 பார்க்க;see {šortiramař.} [சொல் + சிமிட்டு]
சொற்சிலம்பம்	சொற்சிலம்பம் coṟcilambam, பெ. (n.) சொற்களின் அழகிய கூட்டு; rhetorical. கவிதையில் உணர்வு எதுவும் வெளிப்படவில்லை, எல்லாம் சொற்சிலம்பம் தான். [சொற் + சிலம்பம்]
சொற்சீரடி	சொற்சீரடி coṟcīraḍi, பெ. (n.) அம்போதரங்கம் (காரிகை.செய். 10, உரை. பக்.96);; one of the component elements of kali verse. [சொல் + சீரடி]
சொற்சுவை	சொற்சுவை coṟcuvai, பெ. (n.) சொல்லினிமை; verbal sweetness. 'சொற்சுவையும் பொருட்சுவையும்' (குறள், 420. உரை);. [சொல் + சுவை]
சொற்செல்(லு)தல்	சொற்செல்(லு)தல் coṟcelludal, 13 செ.கு.வி. (v.i.) அதிகாரமுடையவனாதல்; to command obedience. "எனக்கு அடைத்த விடயத்தில் சொற் செல்லாதாகிலன்றோ எனக்குக் குறையாவது" (ஈடு, 10:21);. [சொல் + சொல்(லு);-.]
சொற்செலவு	சொற்செலவு coṟcelavu, பெ. (n.) 1. செல்வாக்கு; influence, fame. 'நிலத்துக் குலிமை, சொற்செலவு, கல்வி . . . எனப்பட்ட' (ஆசாரக். 3, உரை);. 2. ஒருவர்க்காகப் பரிந்து பேசுகை (வின்.);; recommendation. [சொல் + செலவு]

சொற்செறிவு	சொற்செறிவு coṟceṟivu, பெ. (n.) சொல்வளம்; wealth of words. 'சொற்செறிவும் இசைச்செறிவு முடைத்தாதலானும்' (சிலப். 3:67, உரை.);. [சொல் + செறிவு]
சொற்சேர்க்கை	சொற்சேர்க்கை coṟcērkkai, பெ. (n.) அகரமுதலி (அகராதி); (புதுவை.);; dictionary. [சொல் + சேர்க்கை]
சொற்சோதனை	சொற்சோதனை coṟcōtaṉai, பெ. (n.) சொல்லாராய்ச்சி; critical examination of words. "பேராசிரியர் சொற்சோதனை காட்டிய" (பி.வி.14);. மறுவ. சொல்லாய்வு [சொல் + சோதனை]
சொற்சோர்	சொற்சோர் coṟcōr, பெ. (n.) சொற்சோர்வு (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {sor-coryu.} [சொல் + சோர்]
சொற்சோர்வு	சொற்சோர்வு coṟcōrvu, பெ. (n.) 1. பேச்சில் தடுமாறுகை; faltering in speech. 2. சொற்பிழை பார்க்க;see {sorpilai} "சொற் சோர்வு படேல்" (ஆத்திசூடி.);. [சொல் + சோர்வு]
சொற்பகட்டு	சொற்பகட்டு coṟpagaṭṭu, பெ. (n.) 1. அணியழகுச் சொல்; bombastic word. 2. விண் பெருமை; tall talk. [சொல் + பகட்டு]
சொற்பசி	சொற்பசி soṟpasi, பெ. (n.) 1. சொல்தேவை; hunger for words. 2. சொல்தட்டுப்பாடு; short-age of words. [சொல் + பசி]
சொற்படு-தல்	சொற்படு-தல் coṟpaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) பலன் மிகுதல்; to yieldin plenty, increase; to succeed. 'தவசம் சொற்பட்டிருக்கிறது' (வின்.);. [சொல் + படு-.]

சொற்படுத்து-தல்	சொற்படுத்து-தல் coṟpaḍuddudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) இசைக்கு ஏற்பச் சொல்லமைத்தல்; to compose to a particular tune. 'உருவுக்குச் சொற்படுத்தியும் இசைப்படுத்தியும் அறிந்து' (சிலப். 3, 150, உரை.);. [சொல் + படுத்து-.]
சொற்பதம்	சொற்பதம் coṟpadam, பெ. (n.) 1. சொல்லளவு; implication, suggestion. "வெற்பன் வினாய சொற்பத நோக்கி" (திருக்கோ.61);. 2. சொல்லாற் குறிக்கப்படும் நிலை; the state of being expressed in words. "சொற்பதங் கடந்த சோதி" (திருவிளை. வரகுண. 23);. [சொல் + பதம்]
சொற்பயன்பாடு	சொற்பயன்பாடு coṟpayaṉpāṭu, பெ. (n.) சொற்களைத் தெரிவுசெய்து ஆளுகை; use of words in proper place. மறுவ. சொல்லாட்சி, சொல்லாண்மை, சொல்லாளுகை. [சொல் + பயன்பாடு]
சொற்பழி	சொற்பழி coṟpaḻi, பெ. (n.) பிறர்கூறும் பழிச்சொல்; scandal, reproach. "தலையெலாஞ் சொற்பழி யஞ்சிவிடும்" (நாலடி. 297);. [சொல் + பழி]
சொற்பழுத்தவர்	சொற்பழுத்தவர் coṟpaḻuttavar, பெ. (n.) நாவண்மையுடையவர்; persons with great power of speech or command of language, as poets. "சொற்பழுத்தவர்க்கு மாண்மை சொல்லலாம்" (சீவக. 435);. [சொல் + பழுத்தவர்]
சொற்பாடு	சொற்பாடு1 coṟpāṭu, பெ. (n.) 1. உடன்படிக்கை; agreement, mutual understanding. 'தூமொழியாளூட றொலையாத காலத்தோர் சொற்பாடாய் வந்து . . . இலங்கையர்கோன் வரையெடுக்க" (தேவா. 677, 7.);. 2. பழிச்சொல் (இ.வ.);; stigma. [சொல் + பாடு] சொற்பாடு2 coṟpāṭu, பெ. (n.) புகழ்; fame. "குலந்தனிலிட்ட சொற்பாடும்" (சொக்க, உலா, 259);. [சொல் + பாடு]

சொற்பிழை	சொற்பிழை coṟpiḻai, பெ. (n.) 1. சொற்குற்றம்; verbal mistake. "சொற்பிழை வராமலுனைக் கனக்கத் துதித்து" (திருப்பு. 779);. 2. எழுத்துப் பிழை (இ.வ.);; spelling mistake. [சொல் + பிழை]
சொற்பிறப்பியல்	சொற்பிறப்பியல் coṟpiṟappiyal, பெ. (n.) சொல்லின் வேர், தோற்றம், வளர்ச்சி, மாற்றம் பற்றிய மொழியியற் பிரிவு; study of the origin and history of words and their meanings, etymology. மறுவ. வேர்ச்சொல்லாய்வு [சொல் + பிறப்பு + இயல்]
சொற்பிறப்புவகைப்படு-த்தல்	சொற்பிறப்புவகைப்படு-த்தல் coṟpiṟappuvagaippaḍuttal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) வேர்ச்சொற் பிறப்பினைத் தொகுத்தல்; etymological compilation classification. [சொற்பிறப்பு + வகைப்படு-த்தல்]
சொற்பின்வருநிலை	சொற்பின்வருநிலை coṟpiṉvarunilai, பெ. (n.) ஒரு சொல் வெவ்வேறு பொருளிற் பல முறைவரும் அணி (தண்டி. 41, உரை);; repetition of the same word with different meanings, as in a verse. [சொல் + பின் + வருநிலை] எ-டு. மால்கரி காத்தளித்த மாலுடைய மாலைசூழ் மால்வரைத்தோ ளாதரித்த மாலையார் மாலிருள்சூழ் மாலையின் மால்கட லார்ப்ப மதன்றொடுக்கு மாலையின் [illegible]
சொற்பு	சொற்பு coṟpu, பெ. (n.) சொல்லுகை; saying, speaking "சொற்புறுத்தற் குரியன" (கம்பரா. நகர்நீ. 16);. [சொல் → சொற்பு]
சொற்புத்தி	சொற்புத்தி coṟputti, பெ. (n.) அறிவுரை (வின்.);; advice; admonition. [சொல் + புத்தி] Skt. buddhi —» த. புத்தி

சொற்புரட்டு	சொற்புரட்டு coṟpuraṭṭu, பெ. (n.) பொய்; falsehood, lie. "சொற்புரட் டைந்திடத்தே சொல்லலா மெய்யதாமே" (தனிப்பா.);. [சொல் + புரட்டு]
சொற்புள்	சொற்புள் coṟpuḷ, பெ. (n.) காக்கை (பின்வருவதைச் சொல்லுதலுடைய பறவை);; crow, as foretelling events like the coming of guests. "நற்றாய் நயந்து சொற்புட் பராயது" (திருக்கோ. 235, கொளு);. [சொல் + புள்]
சொற்பெருக்கு	சொற்பெருக்கு coṟperukku, பெ. (n.) விரிவுரை; lecture. [சொல் + பெருக்கு]
சொற்பொருட்பின்வருநிலை	சொற்பொருட்பின்வருநிலை coṟporuṭpiṉvarunilai, பெ. (n.) ஒரு சொல் ஒரு பொருளிலேயே பலமுறை வரும் அணி (தண்டி. 41, உரை);; repetition of a word in the same meaning as in a verse. [சொல் + பொருள் + பின் + வருநிலை] எ-டு: செல்வத்துள் செல்வம் செவிச்செல்வம் அச்செல்வம் செல்வத்துள் எல்லாம் தலை (குறள் 411);
சொற்பொருத்தம்	சொற்பொருத்தம் coṟporuttam, பெ. (n.) செய்யுண் முதன்மொழிப் பொருத்தம் பத்தனுள், வகையுளி சேர்ந்ததும், சிறப்பில்லதும், பல்பொருட் கேற்பதும், பொருளில்லாததும் திரிதல் கெடுதல் என்னும் உறழ்ச்சியுடையது மாகாது, மூவசையுடைய மங்கலச்சொல் செய்யுளின் முதற்கண் அமைதலாகிய பொருத்தம் (வெண்பாப். முதன்.3);; rule of propriety which enjoins that the commencing word of a poem must be trisyllabic and auspicious and must not be capable of being split
சொற்பொருள்விரித்தல்	சொற்பொருள்விரித்தல் coṟporuḷvirittal, பெ. (n.) உத்திகள் முப்பத்திரண்டனுள் சொல்லின் பொருள் வெளிப்படையாக விளங்கும்படி விரித்துக் கூறும் உத்தி (நன்.14);; elaborating the etymological and semantic significance of a word in a treatise, one of 32 utti. [சொல் + பொருள் + விரித்தல்]
சொற்பொழிவு	சொற்பொழிவு coṟpoḻivu, பெ. (n.) நீண்டமேடைப் பேச்சு, சொற்பெருக்கு; lecture சமயச் சொற்பொழிவு. [சொல் + பொழிவு]
சொற்றல்	சொற்றல் coṟṟal, பெ. (n.) சொல்லுகை; saying, telling. "இராக்கதர் கொற்றஞ் சொற்றல்" (கம்பரா. பொழிலிறுத். 58);. [சொல் → சொற்றல்]

சொற்றாமம்	சொற்றாமம் corrāmam, பெ. (n.) சொன் மாலை; garland of words. "நற்றாமஞ் சொற்றாம நயந்து சாத்தி" (திருத். பு. சா. 43);. [சொல் + தாமம்]
சொற்றிரிபு	சொற்றிரிபு corriribu, பெ. (n.) சொல்லின் கண் நிகழும் மாறுபாடு (வின்.);; change in the form of a word. [சொல் + திரிபு.]
சொற்றிருத்தம்	சொற்றிருத்தம் corriruttam, பெ. (n.) 1. சொல்லின் சரியான பலுக்கம்; correct pronunciation distinctarticulation. 2. எழுத்துப் பிழையின் திருத்தம்; correction of criors in writting. [சொல் + திருத்தம்]
சொற்றிறமை	சொற்றிறமை corriramai, பெ. (n.) 1. நாவன்மை; 2. பேச்சு நயம்; ingenuity or artfulness, in the use of words, verbal subtlety. [சொல் + திறமை]
சொற்றொடர்	சொற்றொடர் corrodar, பெ. (n.) ஒரு சொல் நீர்மைத்தான தொடர்; sentence. 2. தன்னளவிலோ ஒரு சொற்றொடரிலோ ஒரு தனித்த அலகாக முழுமையடையாத சொற்றொகுதி; phrase, clause. [சொல் + தொடர்]
சொற்றொடர்நிலைச்செய்யுள்	சொற்றொடர்நிலைச்செய்யுள் corrodarnilaicceyyuḷ, பெ. (n.) ஒரு செய்யுளினிறுதி அடுத்த மற்றொரு செய்யுட்கு முதலாக வரத் தொடுப்பது (தண்டி. 11, உரை);; a versein which the last word or later of a stanza in repeated as the first of word or letter of the next stanza. [சொல் + தொடர்நிலை + செய்யுள்]
சொற	சொற cora, பெ. (n.) கடல் உயிரினம்; a kind of sea fish. [சொறி → சொற.] சங்கு குளிப்பவரின் உடலின்மேல் இவ்வுயிரினம் பட்டால் தாங்க முடியாத வலியும் எரிச்சலும் ஏற்படும் என்பது மீனவர் கூற்று.

சொறி	சொறி1 coṟidal, 2 செ.குன்றாவி. (v.i.) 1. தினவு நீங்க நகத்தால் வறண்டுதல்; to scratchin order to allay itching. "ஓங்கெயிற் கதவ முருமுச்சுவல் சொறியும்" (சிறுபாண். 80);. பேன் அரிப்புத் தாங்காமல் தலையைச் சொறிகிறான். 2. கெஞ்சிக் கேட்டல்; to crave, solicit meanly. அவனைச் சொறிந்து கொண்டிருக்கிறான். ம. சொறியுக; க. துறி, சூரு; தெ. துரத; து. கெரெபுனி, தொச்சி; பர். கிர்ப், சொத்; கோண். சோக்தானா, சொகன;ப. துரிசு, துருசு [சுல் → சுர் → சுறு → சொறி → சொறி-தல்] சொறி2 coṟidal, செ.கு.வி. (v.i.) தினவுண்டாதல் (வின்.);; to itch, tingle. [சொறி1 → சொறி2] சொறி3 coṟi, பெ. (n.) 1. தினவு; itching, tingling. 2. முட்போன்ற சிரங்கு புண்; deep itches. "சொறி கொண்டெழுந் தினவுமாற" (சேதுபு. முத்தீர். 5);. சொறிபிடித்தவன். 3. மர முதலியவற்றிற் காணும் சுரசுரப்பு (வின்.);; roughness of surface. 4. காஞ்சொறி (மலை.);; climbing nettle. 5. மீன்வகை; a kind of jelly fish. 6. அரிப்புடன் கூடிய தோல் நோய்; Skin disease causing itching. சொறி நாய். 7. உயிரிகளின் கரடுமுரடான புறத்தோல்; roughness of the skin. சொறித் தவளை. ம. சொறி; க. துரி, துரிசு; தெ. துரத; து. தொச்சி;கோத. செரிங்க.
சொறிக்கரப்பான்	சொறிக்கரப்பான் coṟikkarappāṉ, பெ. (n.) தினவெடுக்கும் சிரங்கு வகை (சங்.அக.);; a kind of cutaneous eruption producing itching sensation. மறுவ. சொறிசிரங்கு [சொறி + சுரப்பான்]

சொறிக்கல்	சொறிக்கல் coṟikkal, பெ. (n.) 1. செம்பாறாங்கல்; laterite. 2. மஞ்சளுரைக்குங்கல்; saffron stone. 3. சுக்கான்கல்; limestone. [சொறி + கல்]
சொறிக்கிட்டம்	சொறிக்கிட்டம் coṟikkiṭṭam, பெ. (n.) இரும்புத் துரு; iron dross. [சொறி + கிட்டம்]
சொறிக்கொட்டுக்கொட்டு-தல்	சொறிக்கொட்டுக்கொட்டு-தல் coṟikkoṭṭukkoṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) மென்மையாக (இலேசாக); அடித்தல்; to beat lightly. சொறிக்கொட்டுக் கொட்டுவதனாற் பயனில்லை, பலமாக அடிக்க வேண்டும் (நாஞ்.);. [சொறி + கொட்டு + கொட்டு-.]
சொறிகட்டை	சொறிகட்டை coṟigaṭṭai, பெ. (n.) ஆதீண்டு குற்றி; rubbing post for cattle. [சொறி + கட்டை]
சொறிகட்டையானவன்	சொறிகட்டையானவன் coṟigaṭṭaiyāṉavaṉ, பெ. (n.) வலியற்றவன் (சவுங்கலானவன்); (யாழ்ப்.);; a mean, spirit less person, as no better than a rubling post. [சொறிகட்டை + ஆனவன்]
சொறிகண்	சொறிகண் coṟigaṇ, பெ. (n.) கண்ணிமைகளில் உண்டாகுஞ் சொறிநோய் (வின்.);; an itching complaint in the eyelids. [சொறி + கண்]
சொறிகரப்பான்	சொறிகரப்பான் coṟigarappāṉ, பெ. (n.) சொறிக் கரப்பான் (சீவரட் 219); பார்க்க;see {Sori-k-karappän.} [சொறி + கரப்பான்]
சொறிகொள்ளிநாய்	சொறிகொள்ளிநாய் coṟigoḷḷināy, பெ. (n.) mad dog, as being mangy. [சொறி + கொள்ளி + நாய்]

சொறிசங்கு	சொறிசங்கு sor̲isaṅgu, பெ. (n.) கற்று வெளிப்புறம் வழவழப்பாக இல்லாமல் சொர சொரப்பான் இருக்கும் சங்கு; rough surfaced conch. [சொறி + சங்கு]
சொறிசிரங்கு	சொறிசிரங்கு sor̲isiraṅgu, பெ. (n.) தோலில் சொரசொரப்பான தடித்த சுற்றுப் பகுதியை உடைய புண்களை உண்டாக்கி அரிப்பை ஏற்படுத்தும் ஒருநோய் (உ.வ.);; a kind of itch that causes much annoyance, herpes, scab. [சொறி + சிரங்கு]
சொறித்தவளை	சொறித்தவளை cor̲ittavaḷai, பெ. (n.) தவளை வகை; Indian toad. "கேணி நீர்ப்படுஞ் சொறித்தவளை கூப்பிடுகுது' (முக்கூடற் பள்ளு. 90);. ம. சொறித்தவள [சொறி + தவளை]
சொறித்தேமல்	சொறித்தேமல் cor̲ittēmal, பெ. (n.) படர்தாமரை (வின்.);; ringworm. [சொறி + தேமல்]
சொறிதேய்-த்தல்	சொறிதேய்-த்தல் cor̲itēyttal, 1 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தினவுக்காக உரைசுதல் (யாழ்ப்.);; to rub against a post, as a beast. 2. இழிவாய்க் கருதுதல்; to ignore, brush away, as a person. 3. சினமூட்டுதல்; to rub one the wrong way. என்னிடத்தில் சொறி தேய்க்க வருகிறான். [சொறி + தேய்-.]
சொறிந்துகொடு-த்தல்	சொறிந்துகொடு-த்தல் cor̲indugoḍuttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.i.) 1. தூண்டுதல்; to urge, incite. 2. பிழைப்புக் கருதி ஒருவனையணுகி இச்சகமாகத்தொழில் செய்தல் (உ.வ.);; to fawn servilely upon. [சொறிந்து + கொடு-.]
சொறிப்பாறை	சொறிப்பாறை cor̲ippār̲ai, பெ. (n.) கடலடியில் பூம்புகாருக்குக் கிழக்கே சற்றொப்ப 55 பாக ஆழத்தில் கிழக்கு மேற்காக நீண்டு வளர்ந்துள்ள பாறை; a rock outcrop situated 55 fathoms below sea level extended in the east west direction. [சொறி + பாறை]
சொறிபுண்	சொறிபுண் cor̲ibuṇ, பெ. (n.) சிறுபிள்ளை கட்கு உண்டாகும் கட்டுக் கரப்பான் (இ.வ.);; a kind of eruption affecting children. [சொறி + புண்]

சொறிமண்டலி	சொறிமண்டலி coṟimaṇṭali, பெ. (n.) பாம்பு வகை (யாழ். அக.);; a kind of snake. சொறி + மண்டலி]
சொறிமீன்	சொறிமீன் coṟimīṉ, பெ. (n.) இழுதுமீன், கூழ்மீன் (எலும்பில்லாமீன்);; jelly fish. ம. சொறிமீன் [சொறி + மீன்]
சொறியன்	சொறியன் coṟiyaṉ, பெ. (n.) 1. சொறி பிடித்தவன்; scabby person. 2. சொறித் தவளை, a kind of frog. 3. செந்தொட்டி (நாஞ்.);; a kind of medicinal herb. ம. சொறிபணம், சொறி யணங்ங [சுர் → சுர → சுற → சொறி → சொறியேன்]
சொறியெழும்பு-தல்	சொறியெழும்பு-தல் coṟiyeḻumbudal, 5 செ.கு.வி. மரம் முதலியவற்றில் சுரசுரப்புண்டாதல்; to become rough with fibres, as a piece of wood. [சொறி + எழும்பு-.]
சொறிலை	சொறிலை coṟilai, பெ. (n.) சிறுமரவகை; mediumhairy-nerved oblongacute-leaved fetid holly. [சொறி + இலை]
சொறுண்டு-தல்	சொறுண்டு-தல் coṟuṇṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) சொறிதல்; to scratch. "செவி சொறுண்டார். . . பெரியா ரகத்து" (ஆசாரக் 76);. [சுரண்டு → சொறுண்டு-.]
சொன்ஞானம்	சொன்ஞானம் coṉñāṉam, பெ. (n.) அறிவுடை மொழி; words of wisdom. "காரறிவாளர் முன் சொன் ஞானஞ் சோர விடல்" (நாலடி. 311);. [சொல் + ஞானம். Skt. {jñāna} → த. ஞானம்]
சொன்மகள்	சொன்மகள் coṉmagaḷ, பெ. (n.) சொன் மடந்தை பார்க்க;see {Son-madandai.} 'நும்முடைய நாவின் மேலிருக்குஞ் சொன்மகள் (பு.வெ.9:48, உரை);. மறுவ. சொல் மடந்தை [சொல் + மகள்]

சொன்மடந்தை	சொன்மடந்தை coṉmaḍandai, பெ. (n.) கலைமகள்; Kalaimagal as the Goddess of Speech. (சொல்லுக்குரிய பெண் தெய்வம்); "நடையூறு சொன்மடந்தை நல்குவதும்" (பு.வெ. கடவுள். 1);. மறுவ, நாமகள், சொல்மகள் [சொல் + மடந்தை]
சொன்மலைவு	சொன்மலைவு coṉmalaivu, பெ. (n.) முன்னுக்குப்பின் முரணாகக் கூறுகை; self contradictory statement. 'சொல்லலன் யானெனச் சொல்லுவை யாயினுஞ் சொன்மலைவாம்"(நீலகேசி 384);. [சொல் + மலைவு]
சொன்மாலை	சொன்மாலை coṉmālai, பெ. (n.) 1. புகழ்ச்சி (திவா.);; encomium, eulogy, praise. 2. புகழ் மாலை (சூடா..);; laudatory poem, panegyric. "சுடராழி யானடிக்கே சூட்டினன் சொன்மாலை" (திவ். இயற். 1:1);. 3. சொற்களின் அணிவகுப்பு; garland of words. [சொல் + மாலை]
சொன்மிக்கணி	சொன்மிக்கணி coṉmikkaṇi, பெ. (n.) சொற்பின்வருநிலை (தொன். வி. 314); பார்க்க;see {Sor-pin-varu-milai.} [சொல் + மிக்கணி.]
சொன்முதல்	சொன்முதல் coṉmudal, பெ. (n.) மாயை (நாதத்துக்குக் காரணமாவது); (சங்.அக.);;{Mayi,} as the source of {nådam.} [சொல் + முதல்]
சொன்முந்திரி	சொன்முந்திரி coṉmundiri, பெ. (n.) 1. கண்ணாடியிலை; sunder-tree. 2. கண்டலங் காய்; Malay karapa. [சொல் + முந்திரி]
சொன்றி	சொன்றி1 coṉṟi, பெ. (n.) சோறு; boiled ricc. "வரகின் சொன்றியொடு பெறுஉம்" (புறநா. 197:12);. [சொல் → சொன்றி,. சொல் = நெருப்புப் போல் அல்லது பொன் போல விளங்கித் தோன்றும் நெல்] சொன்றி2 coṉṟi, பெ. (n.) சுக்கு (சங்.அக.);; dried ginger. [சுண்டி → சொண்டி → சொன்றி.]

சொன்னகாரன்	சொன்னகாரன் coṉṉakāraṉ, பெ. (n.) தட்டான் (பிங்.);; goldsmith. ம. சொன்னான் [சொன்னம் + காரன்]
சொன்னதானம்	சொன்னதானம் coṉṉatāṉam, பெ. (n.) பொன்னைக் கொடையாக வழங்குகை; gif of gold or money. "சொன்னதானப் பயனெனச் சொல்லுவர்" (கம்பரா. சிறப்பு);. [சொன்னம் + தானம்]
சொன்னபட்டி	சொன்னபட்டி coṉṉabaṭṭi, பெ. (n.) நாக செண்பகம், சிறுமரவகை; common yellow. trumpet flower tree (செ.அக.);.
சொன்னம்	சொன்னம்1 coṉṉam, பெ. (n.) பொன் (திவா.); gold. க. பட சின்ன [சொல் → சொன் → சொன்னம் = பொன். வடவர் சு + வர்ண என்று பகுத்து தன்னிறமுன்னது என்று பொருட் காரணங் காட்டுவர். இரட்டித்த னகரத்தை 'ர்ண' என்று திரிப்பது வடவர் மரபு. எ-டு. கன்னம் → கர்ண = காது. வண்ணம் →வர்ண] சொன்னம்2 coṉṉam, பெ. (n.) கால்வாய் (திவா.);; a channel. E. chamme/; ME., OF. chameE L. camalis. சொன்னம்3 coṉṉam, பெ. (n.) சோளம்; great millet.
சொன்னமாக்கி	சொன்னமாக்கி coṉṉamākki, பெ. (n.) பவள வைப்புநஞ்சு (சங்.அக.);; a prepared arsenic.

சொன்னல்	சொன்னல்1 coṉṉal, பெ. (n.) இரும்பு (ஆ. நி.);;ΙΓΟΠ. [சொல் → சொன் → சொன்னல்] சொன்னல்2 coṉṉal, பெ. (n.) சோளம் (சூடா.);; great millet, cereal grass. தெ. சொந்த [சொன்னம் → சொன்னல்]
சொன்னி	சொன்னி coṉṉi, பெ. (n.) மணம் (அக.நி.);; fragrance.
சொனகு	சொனகு coṉagu, பெ. (n.) பெரும்புல் வகை தைலவ. தைல.); a kind of large grass. [சுணை → சோணை → சொனகு =சுனையுள்ள புல்வகை]
சொனாகம்	சொனாகம் coṉākam, பெ. (n.) வேலிப் பருத்தி (மலை.);; stinkingswallow-wort.
சோ	சோ1 cō, 'ச்' எனும் மெய்யெழுத்தும், 'ஓ' எனும் உயிரெழுத்தும் சேர்ந்தமைந்த உயிர் மெய்யெழுத்து; the compound of 5 and {c/š.} [ச் + ஓ = சோ] சோ2 cō, இடை (part.) வியப்புப் பொருளைத் தரும் இடைச்சொல் (இ.வ.); an expletive signifying surprise. சோ3 cō, பெ. (n.) வாணாசுரன் நகர்; the city of {Binasuran.} "சோவி மையழித்த மகன்" (நான்மணி. 2.);. 2. அரண் (நன். 129, உரை);; fortification, fortress. 3. துன்பம்; distress. 4. மடி, சோம்பல்; idleness.
சோகநீக்கி	சோகநீக்கி cōkanīkki, பெ. (n.) 1. மாதவி (சங். அக.);; common delight of the woods. 2. குறிஞ்சா; spring creeper.
சோகசாவேரி	சோகசாவேரி cōkacāvēri, பெ. (n.) பண்வகை (பரத. ராக. 55);; a specific melody-type.

சோகம்	சோகம்1 cōkam, பெ. (n.) ஒட்டகம்; camel. [சோ1 → சோகம்] சோகம்2 cōkam, பெ. (n.) அசோகம்; asoka tree. "சொரி யிதழ் வனசோகம்" (கம்பரா. வனம்புகு.81);. [சே (= சிவப்பு); → சோ → சோகம் = சிவத்த தனிரையுடைய அசோக மரம்] சோகம்3 cōkam, பெ. (n.) தொடை (திவா.);; thigh.
சோகமாதிரம்	சோகமாதிரம் cōkamātiram, பெ. (n.) கோங்கு; false tragacanth.

சோகா-த்தல்	சோகா-த்தல்1 cōkāttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) துன்புறுதல்; to grive, suffer. "சோகாப்பர் சொல்லிழுக்குப்பட்டு" [சோ_+ கா-.] சோகாத்தல் சிறையிற் காத்திருத்தல், அது கனகவிசயர் என்னும் ஆரிய மன்னர் தமிழ் வேந்தரைப் பழித்ததனால், சேரன் செங்குட்டுவனின் சிற்றத்திற்காளாகிச் சிறைப்பட்டது போல்வது. 'அடல்வேல் மன்னராயிருருள்ளும் கடலந் தானைக் காவல னுரைக்கும் பாலகுமரன் மக்கள் மற்றவர் காவா நாவிற் கனகனும் விசயனும் விருந்தின் மன்னர் தம்மொடுங்கூடி அருந்தமி ழாற்றல் அறிந்தில ராங்கெனக் கூற்றங் கொண்டிச் சேனை செல்வது' (சிலப். 26:156-62); "ஆரிய வரசரை யருஞ்சிறை நீக்கி" (சிலப். 28:165); சோ என்பது அரிய பொறிகள் ஏற்றப்பட்ட சிறந்த அரண். அஃது இராவணனின் இலங்காபுரியிலும் வாணனின் சோணித புரத்திலும் இருந்தது. "தாவியசே வடிசேப்பத் தம்பியொடுங் கான்போந்து சோவரனும் போர்மடியத் தொல்லிலங்கை ஆட்டழித்த சேவகம்" (சிலப். ஆய்ச்சியர் குரவை); "ஆனிரை தாங்கிய குன்றெடுத்தான் சோவின் அருமை யழித்த மகன்" (நான்மணி. 2); சோன் என்னும் சொல்லைப் பிற்காலத்தார் பொதுவான மதிற்பெயராகவும் ஆண்டு விட்டனர். "சோமே லிருந்தொரு கோறா வெனின்" காத்தல் என்பது காத்திருத்தல் அல்லது நிலையில்லாது தங்கியிருத்தல்.wait என்னும் ஆங்கிலச் சொற்கு tarry, stay என்று ஆக்ககபோர்டு ஆங்கிலச் சிற்றகர முதலி பொருள் கூறியிருத்தல் காண்க. சோகா என்னும் சொல்லை வடசொல் தொடர்பினதாகக் காட்டல் வேண்டி, சென்னைப்
சோகாகக்கனகம்	சோகாகக்கனகம் cōgāgagganagam, பெ. (n.) பிள்ளைத் தாய்ச்சிச்செடி; any plant in which the legumes contain large and projecting seeds. (சா.அக.);.
சோகாப்பு	சோகாப்பு cōkāppu, பெ. (n.) துன்பம் (சங்.அக.);; sorrow, grief. "சோகாப்பர் சொல் இழுக்குப் பட்டு" (குறள், 127);. [சோகா → சோகாப்பு]

சோகாரம்	சோகாரம் cōkāram, பெ. (n.) குங்குமச் செவ்வந்தி; crimson coloured chamomile flower (சா.அக.);. [சே → சோ → சோகரம்]
சோகாரி	சோகாரி cōkāri, பெ. (n.) கடம்பு, கடம்பமரம் (மலை.);; common Indian oak.
சோகி	சோகி1 cōkittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. துன்பப்படுதல்; to grieve; to be depressed in mind. "முகமெலாங் கண்ணீர் வாரச் சோகித்தார்" (கோயிற்பு. நடராச. 9);. 2. மயங்குதல் (வின்.);; to faint, swoon. [சோகா → சோகி-.] சோகி2 cōki, பெ. (n.) 1. பலகறை (M.M.238);; cowry, small shell, white or coloured. "முத்தக்கழற் சோகியாகி" (உபசேகா. சிவபுண். 91);. 2. சோர்ந்தூர்ந்து செல்லு மொரு கடல் முத்து; a sea pearl moving slowly. [சோழி → சோகி.] சோகி3 cōki, பெ. (n.) மாயமந்திர விச்சைகளில் தேர்ச்சியுற்றுப் பாம்பைப் பிடித்தாட்டி வயிறு வளர்க்கும் தொட்டிய இனப் பிச்சைக்காரன் (E.T. II,494); (இ.வ.);; a caste of itinerant Teluge mendicants, who are dexterous jugglers and snake-charmer, and claim a profound knowledge of charms and medicine.
சோகிக்கீரை	சோகிக்கீரை cōkikārai, பெ. (n.) பெருஞ் சீரகம் (M.M. 845);; sweet fennel.
சோதிகா	சோதிகா cōtikā, பெ. (n.) மகிழம்பூ; West Indian medlar (சா.அக.);.
சோகித்தலம்	சோகித்தலம் cōkittalam, பெ. (n.) காற்சிகைப்பூடு; an unknown plant (சா.அக.);.
சோகிதன்	சோகிதன் cōkidaṉ, பெ. (n.) துன்பமுற்றவன் (பாரத வெண். 28, உரை);; one who is sorrowful. [சோகி3 → சோகிதன்]

சோகு	சோகு cōku, பெ. (n.) பேய் (பிங்.);; vampire, devil, goblin. "கானத்தி லுற்பவித்துறுஞ் சோகாயுலைவரே" (சிவரக. நந்திகேசுரர். நமனுக்கு. 8);. தெ. சோகு [சோகு1 → சோகு = துன்பந்தரும்பேய்]
சோகுவாகு	சோகுவாகு cōkuvāku, பெ. (n.) வாலுளுவை யரிசி;seeds of spindle tree.
சோகை	சோகை cōkai, பெ. (n.) 1. அரத்தக் குறைவால் முகம் வெளுத்து ஊதுமாறு செய்யும் நோய் வகை (M.L.);; anaemia, a disease characteised by pale and bloated face. 2. அறிவுக் குறைந்தவன் (அப்பிராணி); (சங்.அக.);; feeble or impotent person. [சோ → சோகை] சோ என்றால் மடி அல்லது சோம்பல் என்ற பொருளாகும். இந்நோய் பீடிக்கப் பட்டவனும்
சோகைப்பாண்டு	சோகைப்பாண்டு cōkaippāṇṭu, பெ. (n.) அரத்தமின்மையால் ஏற்படும் பாண்டு நோய்; dropsy due to anemic condition of the body, anemic dropsy (சா.அக.);. [சோகை + பாண்டு]
சோகைப்பாண்டுநாசினி	சோகைப்பாண்டுநாசினி cōkaippāṇṭunāciṉi, பெ. (n.) நறுந்தாளிப் பூண்டு; binweed - convolvulus genus, it is so called from its virtue of curing anemic dropsy (சா.அக.);. [சோகைப்பாண்டு + நாகினி]
சோகைமூஞ்சி	சோகைமூஞ்சி cōkaimūñji, பெ. (n.) 1. ஊதின முகம்; swollen face. 2. நீர்க்கோர்வையினால் வீங்கிக்காணும் முகம்; face grown turgid or swollen up as with water-bloated face (சா.அக.);. [சோகை + மூஞ்சி]
சோகையன்	சோகையன் cōkaiyaṉ, பெ. (n.) சோகை நோயால் வருந்துபவன் (யாழ்.அக.);; person affected with anaemia. [சோகை → சோகையன்]
சோகைவீக்கம்	சோகைவீக்கம் cōkaivīkkam, பெ. (n.) நச்சூதை நோய் (விஷப்பாண்டு ரோகம்); (M.L.);; dropsy. [சோகை + வீக்கம்]

சோங்கண்	சோங்கண் cōṅgaṇ, பெ. (n.) மாறுகண் (நாஞ்.);; squint eye. மறுவ. சாய்ந்த கண் [சோங்கு + கண் → சோங்கண்]
சோங்கம்	சோங்கம்1 cōṅgam, பெ. (n.) அகில் (மலை.);; blinding-tree. சோங்கம்2 cōṅgam, பெ. (n.) கிச்சிலிக் கிழங்கு (சங்.அக.);; camphor zedoary.
சோங்கல்	சோங்கல் cōṅgal, பெ. (n.) 1. மறந்துவிடல்; forgetfullness. 2. மறதி; non-rememberance (சா.அக.);. [சோங்கு → சோங்கல்]

சோங்கு	சோங்கு1 cōṅgu, பெ. (n.) கோங்கிலவு (வின்.);; false tragacanth. சோங்கு2 cōṅgu, பெ. (n.) மறதி (சங்.அக.);; forgetfulness, oblivion. [சோ → சோங்கு] சோ என்ற சொல் சோம்பல், சொக்குதல் (தூக்கக் கலக்கம்); போன்ற சொற்களை உருவாக்கும். சோம்பலால் மறதி ஏற்படுவது இயல்பு. சோங்கு3 cōṅgu, பெ. (n.) கானாறு சூழ்ந்து விளங்கும் மலைச் சோலை (வின்.);; hilly tract thickly clustered with trees and watered by streams or. cataracts. சோங்கு2 cōṅgu, பெ. (n.) உயரம்; height. பாரி சோங்கான ஆள். இந்த மரம் சோங்காக உள்ளது (வழ. சொ. அ.);. சோங்கு5 cōṅgu, பெ. (n.) நாரை (அக.நி.);; heron. தெ. கெங்க சோங்கு6 cōṅgu, பெ. (n.) 1. மரக்கலம்; boat, Vessel, junk. "சோங்கினை மேலிடுசரக்கொடுங் கவிழமுட்டும்" (திருவிளை. வலைவீ. 34);. 2. துமுக்கிக் கட்டை (யாழ்ப்.);; gunstock. க. சோக;தெ. சோகு சோங்கு
சோங்குவெட்டு	சோங்குவெட்டு cōṅguveṭṭu, பெ. (n.) சரிவான வெட்டு (வின்.);; rough dressing of timber; slanting cut, as of rafters. [சோங்கு + வெட்டு – சோங்குவெட்டு]
சோச்சி	சோச்சி cōcci, பெ. (n.) சோறு (நாஞ்.);; boiled rice. [சோறு → சோச்சி]

சோச்சிபாச்சி	சோச்சிபாச்சி cōccipācci, பெ. (n.) அன்னமும் பாலும்; boiled rice and milk. [சோறு → சோச்சி + பாச்சி]
சோச்சியகன்	சோச்சியகன் cōcciyagaṉ, பெ. (n.) கீழ்மகன் (யாழ். அக.);; low-caste person.
சோசக்காய்	சோசக்காய் cōcakkāy, பெ. (n.) தேங்காய்; coconut (சா.அக.);.
சோசகம்	சோசகம் cōcagam, பெ. (n.) மரப்பட்டை (யாழ்.அக.);; bark of trees.
சோசம்	சோசம் cōcam, பெ. (n.) தென்னை; coconut palm; "பத்துப்பத் தடுக்கிய சோசக்காய் நீரை" (தைலவ. தைல. 134);.
சோசனம்	சோசனம் cōcaṉam, பெ. (n.) வெள்ளை வெங்காயம் (மலை.);; white onion.
சோசாங்கினி	சோசாங்கினி cōcāṅgiṉi, பெ. (n.) துளசி; sacred basil.
சோசி	சோசி1 cōcittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வற்றுதல் (வின்.);; to dry up, go dry. [சோ3 → சோசி] சோசி2 cōcittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. துன்பப்படுதல் (வின்.);; to grieve, sorrow. 2. சோர்வடைதல்; to languish, faint. [சோ3 → சோசி]
சோசியார்திருவடி	சோசியார்திருவடி cōciyārtiruvaḍi, பெ. (n.) அரசுப்பணியாளருள் ஒரு பிரிவினர் (S.I.I.V. 339);; an officer of the government. [சோசியார் + திருவடி.]

சோட்டா	சோட்டா cōṭṭā, பெ. (n.) சோட்டாத்தடி. (சங். அக.); பார்க்க;see {Söttà-t-tagh.}
சோட்டத்தடி	சோட்டத்தடி cōḍḍattaḍi, பெ. (n.) 1. திரண்ட தடி; club, rod. 2. சிறுகழி (வின்.);; small stick, baton with a curved end, walking stick. H.,U, {châţţa} [சுள் → (சொள்); → சோடு → சோட்டா + தடி.]
சோட்டுப்பப்பளி	சோட்டுப்பப்பளி cōṭṭuppappaḷi, பெ. (n.) சேலைவகை (உ.வ.);; a kind of saree.
சோட்டை	சோட்டை cōṭṭai, பெ. (n.) 1. பேராவல்; eagerness desire, longing, yearning. 2. அன்பு; fondness, devation. [ஏட்டை → சோட்டை]
சோட்டைப்பண்டம்	சோட்டைப்பண்டம் cōṭṭaippaṇṭam, பெ. (n.) ஆசையுணவு (யாழ்ப்.);; favourite food. [சோட்டை + பண்டம்]
சோட்டையன்	சோட்டையன் cōṭṭaiyaṉ, பெ. (n.) பயனற்ற ஆள் (நெல்லை);; uscless fellow. [சொட்டை → சோட்டை → சோட்டையன்]
சோடசம்	சோடசம் sōṭasam, பெ. (n.) 1. மரப்பட்டை; bark of a tree. 2. நார்; fibre (சா.அக.);. [சோசகம் → சோடகம்]
சோடசவாண்டுமூலி	சோடசவாண்டுமூலி sōṭasavāṇṭumūli, பெ. (n.) பசியெடுக்காதிருக்கச் சித்தர்கள் உண்ணும் ; to keep them off from hunger and thirst (சா.அக.);.
சோடம்	சோடம்1 cōṭam, பெ. (n.) முலைக்கச்சு வகை (புதுவை.);; a kind of corset. சோடம்2 cōṭam, பெ. (n.) பொறுமை (யாழ்.அக.);; patience, endurance.

சோடல்	சோடல் cōṭal, பெ. (n.) புடைவை (அக.நி.);; Saree. மறுவ. சீலை, சீரை, சேலை
சோடன்	சோடன் cōṭaṉ, பெ. (n.) கீழ்மகன் (சங்.அக.);; low-bred man. 2. சோம்பன்; idle fellow. 3. மூடன்; fool, idiot [சோடை → சோடன் = சோம்பேறி]
சோடாப்புல்	சோடாப்புல் cōṭāppul, பெ. (n.) ஒருவகை நீர்ப் புல்; a grass growing in water.
சோடி	சோடி1 cōṭittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வற்றுதல் (சங்.அக.);; to dry up. [சுடு → சூடு → சோடு → சோடி → சோடி-த்தல் = காய்தல், வற்றுதல்] சோடி2 cōṭittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அணியழகு செய்தல் (யாழ்.அக.);; to adom, beautify, decorate, as a town, a street, a dwelling, a person. 2. கற்பித்தல் (உ.வ.);; to prepare carefully, concoct, arrange. அவன் பேரில் வழக்குச் சோடித்தார்கள். 3. புனைந்து பேசுதல் (வின்.);; to exaggerate, elaborate, as speech. க., பட. சோடிசு [சுவடி → சோடி. சுவடித்தல் = அழகு செய்தல், ஒப்பனை செய்தல்] சோடி3 cōṭi, பெ. (n.) 1. இணை, இரட்டை (இ.வ.);; couple, pair. 2. ஒப்பு; similarity, match. ம., க., பட. சோடி;{H.jidi} [சுவள் → சுவடி → சோடி.] சோடி4 cōṭi, பெ. (n.) உசிலம்பொடி (சங்.அக.);; powder of the dried leaves of black sirissa.
சோடிகாமுத்திரை	சோடிகாமுத்திரை cōṭikāmuttirai, பெ. (n.) அன்றாட இறைவழிபாட்டின் போது கட்டை விரலால் பெருவிரலைத் தெறிக்கும் கட்டை விரலால் பெருவிரலைத் தெறிக்கும் முத்திரை (செந். X. 424);; a finger-pose during prayer, which consists in joining the tip of

சோடிசேர்	சோடிசேர்1 cōṭicērttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) பொலிகாளையோடு பெற்றத்தைப் புணர விடுதல்; to let a cow and a bull cover. [சோடி + சேர்-.] சோடிசேர்2 cōṭicērttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) ஒரு மாட்டிற்கு இணை சேர்த்தல்; to select a bull as match for another. [சோடி + சேர்-.]
சோடிபார்-த்தல்	சோடிபார்-த்தல் cōṭipārttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சோடிசேர்1-த்தல் பார்க்க;see {di-sன்.} [சோடி3 + பார்-.]
சோடினை	சோடினை cōṭiṉai, பெ. (n.) 1. அழகு படுத்துகை (வின்.);; adorning decoration; attire for a play. 2. ஒப்பனையால் தோன்றும் அழகு; beauty due to decoration. 'உடைமை சோடினையாப் பூட்டி' (விறலிவிடு. 375);. 3. ஏறிட்டுக் கற்பிக்கை (இ.வ.);; concoction, as of a false case. [சுவடி → சோடி → சோடினை. சுவடி = ஒப்பனை செய்கை]
சோடினைக்காரன்	சோடினைக்காரன் cōṭiṉaikkāraṉ, பெ. (n.) 1. நாடகம் நடிப்போர்க்கான உடைகளை ஆயத்தம் செய்பவன் (வின்.);; maker of costumes for actors in a play; one who dresses actors for the stage. 2. கற்பனை செய்பவன் (இ.வ.);; one who concocts or fabricates. [சோடினை + காரன்]
சோடினைகட்டு-தல்	சோடினைகட்டு-தல் cōṭiṉaigaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) நாடகம் நடித்தற்கு வேண்டிய உடையுடுத்தல் (யாழ்ப்.);; to attire oneself for a play. [சோடினை + கட்டு-.]
சோகட்டு-தல்	சோகட்டு-தல் cōkaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. இணை சேர்த்தல் (வின்.);; to join or unite two similar things. 2. இரட்டையாக்குதல்; to make or form a set, pair or couple. [சோடு2 + கட்டு-.]
சோடுபறிபூண்டு	சோடுபறிபூண்டு cōṭubaṟibūṇṭu, பெ. (n.) பேய்ப்புடலை; devil's gourd (சா.அக.);. [சோடுபறி + பூண்டு]
சோடுபார்-த்தல்	சோடுபார்-த்தல் cōṭupārttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) இருவர் அல்லது இரண்டு பொருள்கள் தம்முள் நிகரொத்துள்ளமையைக் கவனித்தல்; to see whether two persons or things are well matched. சேர்க்கும்போது சோடுபார்த்துச் சேர்க்க வேண்டும் (இ.வ.);. [சோடு2 + பார்-.]

சோடுபிரிவு	சோடுபிரிவு cōṭubirivu, பெ. (n.) 1. ஆணும் பெண்ணும் பிரிதல்; separation of the couple as that of bird. 2. கணவனும் மனைவியும் சேர்ந்து வாழாமல் செய்யும் மந்திரம்; a magic for separation of wife and husband (சா.அக.);. [சோடு2 + பிரிவு]
சோடுபெயர்ந்த காய்	சோடுபெயர்ந்தகாய் cōṭubeyarndakāy, பெ. (n.) முதலில் இணையாக வைக்கப்பட்டும் பின்னர்த் தாயம் வேண்டியவாறு விழாமையால் தனியாகப் பிரிக்கப்பட்டதுமான காய் (உ.வ.);; piece in a game of draughts moving in pair but separated owing to the unlucky fall of the dice. [சோடு + பெயர்த்தகாய்]

சோடை	சோடை1 cōṭai, பெ. (n.) 1. வறட்சி (சங்.அக.);; drought, heat, dryness. 2. காய்த்து ஒய்ந்த மரம் (யாழ்ப்.);; tree which has ceased to yield, withered tree. 3. சோர்வு (உ.வ.);; faintness, languor. 4. அறிவிலி; person of imperfect or weak understanding, booby. "சோடைகள் நன்னெறி சொல்லார்" (தேவா. 220, 10);. 5. செயற்கேடு (வின்.);; failure, as in the accomplishment of an object. 6. ஒருவக நோய்; a kind of disease. "ஓதிய சோடையுட னஞ்சுமாம் (சினேந். 229);. 7. வாழை நோய் வகை (இ.வ.);; a blight affecting the plantain. Skt. {§ösa} [சுடு → சூடு → சோடு → சோடை =வறட்சி, சோர்வு வடவர் சுஷ் என்பதை மூலமாகக் காட்டுவர். அது சுள் என்பதன் திரிபு.] சோடை2 cōṭai, பெ. (n.) 1. கோடைக் காலத்தில் வயல் வழியே செல்லும் வண்டிப்பாதை; cart-track lying through a field in summer. வயல் வழியாகச் சோடை போகிறதா? (இ.வ.);. 2. பாதையில் வண்டி சென்ற தடம் (இ.வ.);; rut in a road. 3. சுவடு (இ.வ.);; trace. [சோடு2 → சோடை.] சோடை3 cōṭai, பெ. (n.) 1. விருப்பம்; eager desire. "சமர்பரி சோடை கொண்டனன்" (விநாயகபு. 74:64);. 2. மகிழ்ச்சி; delight, ecstasy. "மன்றலின் சோடையிற் பயின்ற நான்" (விநாயகபு. 80:119);. 3. தொழில்; duty "உறமுறை செலுத்துஞ் சோடை யினீங்கி" (விநாயகபு. 47:2);. [சோட்டை → சோடை] சோடை4 cōṭai, பெ. (n.) 1. சொத்தை; that which is withered, blighted or decayed. 2. பயனற்றவ-ன்-ள்; useless, good-for-nothing person. 3. உடல் வலியற்றவை-ன்-ள்; weak. emaciated person. 4. உள்ளீடு இல்லாமை; hollow. அவன் ஒன்றும் சோடையில்லை (உ.வ.); [சொள்ளை → சொட்டை → சோடை]

சோடைபற்று-தல்	சோடைபற்று-தல் cōṭaibaṟṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) நறுங்கிப் பலனற்றுப் போதல் (யாழ்ப்.);; 10 become stunned, unfruitful. [சோடை4 + பற்று-.]
சோடையன்	சோடையன் cōṭaiyaṉ, பெ. (n.) பலவீனன் (வின்.);; weak, sickly person. [சோடை → சோடையன்.]
சோணகத்திருக்கை	சோணகத்திருக்கை cōṇagattiruggai, பெ. (n.) முதுகில் முள் வாய்ந்த ஒரு வகைக் கடல் திருக்கை மீன்; a species of thorn back sea fish.
சோணகவாளை	சோணகவாளை cōṇagavāḷai, பெ. (n.) வாளை மீன் வகை (M.M.);; a kind of {vaḷai fish.}
சோணகாரி	சோணகாரி cōṇakāri, பெ. (n.) பட்ட இடத்தை சிவப்பாக்கி எரிச்சலை உண்டாக்கும் மருந்து; rubefacient. [சோணம் = சிவப்பு) காரி]
சோணகிரி	சோணகிரி cōṇagiri, பெ. (n.) திருவண்ணாமலை;{Tiruvannamalai} hill in South Arcot District, sacred to {Śivan,} "சோணகிரி வித்தகா" (பட்டினத். தாயார்தகன. 9);. [சோண்ம் + கிரி] சோணம் = தீ;சிவப்பு. இதனால் தான் திருவண்ணாலையில் சிறப்பு நாளில் தீ வழிபாடு, தீப வழிபாடு நடைபெறுகிறது. Skt. Giri → த. கிரி
சோணங்கி	சோணங்கி cōṇaṅgi, பெ. (n.) 1. மெலிந்த-வன்-வள்-து (இ.வ.);; lean person or animal. 2. சோர்வற்றவன்; one who get tired. 3. சோணங்கிநாய் (வின்.); பார்க்க;see {straigiлiy} [சுணங்கு → சுணங்கி → சோணங்கி. சுணங்கு = மெலிவு] [சுள் → சொள் → (சோள்);→சோணங்கி.]
சோணங்கிநாய்	சோணங்கிநாய் cōṇaṅgināy, பெ. (n.) நாய் வகை (வின்.);; a breed of dog. [சோணங்கி + நாய்]

சோணசைலம்	சோணசைலம் sōṇasailam, பெ. (n.) சோணகிரி பார்க்க;see {stra-giri.} சோண சைல மாலை. மறுவ. திருவண்ணாமலை [சோணம் + அசைலம்] Skt. {Saila} → த. சைலம்
சோணப்பூ	சோணப்பூ cōṇappū, பெ. (n.) செம்பருத்திப்பூ; red cotton. "வாசப்பளிதமுஞ் சோணப்பூவும்" (பெருங். மகத. 17:133);. [சோணம் (செந்நிறம்); + பூ] சோணம் = சிவப்பு. செம்பருத்திப்பூ செந்நிறமாய் இருப்பதால் சோணப்பூ எனப்பட்டது.
சோணம்	சோணம்1 cōṇam, பெ. (n.) சிவப்பு (பிங்.);; red colour, crimson. Crimson. [சுல் (சிவத்தல்); → சுள் → (சொள்); → சோண் → சோணம்.] சோணம்2 cōṇam, பெ. (n.) சோணை2 பார்க்க;see {stiaar.} "சிலம்பு சூழுங்காற் சோனமாந் தெரிவையை" (கம்பரா. அகலிகை. 1);. [சோணம்1 → சோணம்2.] சோணம்3 cōṇam, பெ. (n.) பொன்; gold. "சோனந்தரு கும்பங்கிளர் துணைமாளிகை" (திருவாத. பு. திருவம்பல. 51);. Skt. {svarna; } H.U. {sönå} [சோணம்1 → சோணம்3.]
சோணமலை	சோணமலை cōṇamalai, பெ. (n.) அருண மலை;{Arunamalai.} [சோணம்1 மலை = திருவண்ணாமலை]
சோணாகம்	சோணாகம் soligam, பெ. (n.) பெருவாகை (மலை.);; siris.
சோணாசலங்கம்பு	சோணாசலங்கம்பு cōṇācalaṅgambu, பெ. (n.) கம்புப் பயிர் வகை (G.sm. D.I.i, 219);; a variety of kambu.

சோணாடு	சோணாடு cōṇāṭu, பெ. (n.) சோழ நாடு; the Chola country. "குறும்பல்லூர் நெடுஞ் சோணாட்டு" (பட்டினப் 28);. [சோழன் + நாடு]
சோணாலு	சோணாலு cōṇālu, பெ. (n.) தாயம் முதலிய விளையாட்டில் விழும் ஒரு நற்குறி (விருத்தம்); (உ.வ.);; a lucky fall of dice or cowries, as in the game of {tāyam,} dist. fr.{pāṇālu.}
சோணி	சோணி cōṇi, பெ. (n.) பலகறை (இ.வ.);; cowrie. [சோழி → சோணி]
சோணேசன்	சோணேசன் cōṇēcaṉ, பெ. (n.) திருவண்ணாமலையிற் கோயில் கொண்ட சிவன்;{Sivan,} as the Lord of {Sônācalam or Tiruvannāmalai.} "காட்டுமோ சோணேசன் கஞ்சமலர்த் தாளிணையை" (அருணகிரியந். 25);. [சோணம்1 → சோணேசன்]

சோணை	சோணை1 cōṇai, பெ. (n.) 1. காதினடித்தண்டு (யாழ்ப்.);; lobe of the ear, thick ear-lobes. "சோணையழகியார் (திவ். பெரியதி. 10.8:1,வியா);. 2. மண் வெட்டியிற் காம்பு சொருகுமடிப் பகுதி (வின்.);; extremities of the sides of a hoe near the haft. 3. புகையிலை முதலியவற்றின் காம்பினடி (யாழ்த.அக.);; base of a leaf or leafstalk which grows from the branch without a stem, as of tobacco. [சுணை → சோணை.] சோணை2 cōṇai, பெ. (n.) பாடலிபுத்திரத்துக் கருகில் கங்கையொடு கலக்கும் ஒரு ஆறு (பிங்.);; the river {Sónai} which mingle with the Ganges near {Padaliputra.} [சோணம்2 → சோணை] சோணை3 cōṇai, பெ. (n.) 1. சிவப்பு; red. 2. சோனகிரி (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {&iagiri} சோணை4 cōṇai, பெ. (n.) முக்கோல் எனப்படும் இருபத்திரண்டாவது நாண்மீன் (திருவோணம்); (சூடா.);; the 22nd {naksatra.} சோணை5 cōṇai, பெ. (n.) சோனாலு (இ.வ.); பார்க்க;see {šõnalu.} [சோனை → சோணை] சோணை6 cōṇai, பெ. (n.) சோணை3 பார்க்க;see {šõnai.} [சோணை → சோணை] சோணை1 cōṇai, பெ. (n.) அணிகலன் அணிவதற்காகக் காது மற்றும் மூக்கில் இட்ட துளை தூர்ந்து போகாமலிருக்க இடப்படும்
சோணைக்காது	சோணைக்காது cōṇaikkātu, பெ. (n.) அடிபெருத்த காது (யாழ்ப்.);; large-lobed ear. [சோணை1 + காது]
சோத்தாள்	சோத்தாள் cōttāḷ, பெ. (n.) வேலை செய்யாத சோம்பேறி (உ.வ.);; lazy, indolent person, fit for eating only. [சோறு + ஆள்]

சோத்துப்பக்காளி	சோத்துப்பக்காளி cōttuppakkāḷi, பெ. (n.) சோற்றுப்பக்காளி பார்க்க;see {siruppakki.}
சோத்துப்புட்டி	சோத்துப்புட்டி cōttupputti, பெ. (n.) மீனவர் கட்டுச்சோறு எடுத்துச் செல்லப் பயன்படுத்தும் கோரையினால் ஆன பெட்டி; small box made of sedge to convey packed meals. [சோறு → சோத்து + புட்டி, பெட்டி → புட்டி]
சோத்துவெள்ளி	சோத்துவெள்ளி cōttuveḷḷi, பெ. (n.) மீனவர் இரவில் உணவு உண்ணுவதற்கான நேரம் கணிக்கப் பயன்படும் வெள்ளி விண்மீன்; the silverstar, which is seen to determine the time for night meals by fishermen in sea. [சோறு → சோற்று → சோத்து + வெள்ளி]
சோதிகம்	சோதிகம் cōtigam, பெ. (n.) வாலுளுவை; spindle tree.
சோந்தை	சோந்தை1 cōndai, பெ. (n.) 1. பற்று; interest, concern, connection. எனக்கு அதிலே சோந்தையில்லை (வின்.);. 2. குடியானவனுக்குத் தன்மீது பற்று அதிகப்படுமாறு நிலவுடைமையாளர் முன்னதாகக் கொடுத்து உதவும் நெல் முதலியன (இ.வ.);; advance in cash or kind given by a land-owner to his cultivating tenant in order that the latter may remain continually attached to him. [சொந்தம் → சோந்தை] சோந்தை 2 cōndai, பெ. (n.) இடையூறு; impediment, difficulty.
சோந்தைக்காரன்	சோந்தைக்காரன் cōndaikkāraṉ, பெ. (n.) பற்றுள்ளவன் (யாழ்ப்.);; interested person. [சோந்தை + காரன்.]
சோநிசி	சோநிசி sōnisi, பெ. (n.) குகை (சங். அக.);; cave, cavern.

சோப்பளாங்கி	சோப்பளாங்கி cōppaḷāṅgi, பெ. (n.) 1. பயனற்றவன்; lazy, worthless fellow. 2. வலுவற்றவன் (இ.வ.);; weak person. க. சோப . [சோம்பு → சோப்பு → சோப்பளாங்கி]
சோப்பறுதி	சோப்பறுதி cōppaṟudi, பெ. (n.) சோர்வு (வின்.);; languor, lassitude, fatigue, prostration. [சோம்பு → சோப்பு + அறுதி]
சோப்பி	சோப்பி cōppi, பெ. (n.) ஈயோட்டி (யாழ்ப்.);; flapper.
சோப்பு	சோப்பு1 cōppudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) சோர்வுறச் செய்தல் (யாழ்ப்.);; to cause to droop or languish. க. சோப்பிசு;தெ. சோபு சோப்பு2 cōppudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) அடித்தல் (வின்.);; tobeat, flog, give a drubbing. சோப்பு3 cōppu, பெ. (n.) அடி; blow. "நந்தன் மனைவி கடைதாம்பாற் சோப்புண்டு" (திவ். பெரியாழ். 2. 1:5);. [சோப்பு2 → சோப்பு1]
சோபக்கினி	சோபக்கினி cōpakkiṉi, பெ. (n.) நிலவேம்பு; ground neem.
சோபநாசனி	சோபநாசனி cōpanācaṉi, பெ. (n.) கழற்கொடி; bonduc creeper.

சோபம்	சோபம்1 cōpam, பெ. (n.) பத்துக்கோடி(வின்.);; a large number ten thousand trillions. சோபம்2 cōpam, பெ. (n.) 1. கள்; toddy. 2. மயக்கம்; fainting. 3. களைப்பு; fatigue. 4. சோம்பல்; drowsiness. 5. ஒளி; lustre. 6. தளர்ச்சி; languor. 7. அரத்தத்தைக் குறைக்கும் நோய்வகை; disease causing bloodlessness-anaemia (சா.அக.);. [சோபலம் → சோபம்]
சோபலம்	சோபலம்1 cōpalam, பெ. (n.) சோம்பல் (சங்.அக.);; laziness, sluggishness. [சோம்பல் ? சோம்பலம் → சோபலம்]
சோம்பலம்	சோம்பலம்2 cōmbalam, பெ. (n.) சோம்பு3 (சங்.அக.); பார்க்க;uměča: see {Sömbu'.} சோம்பலம் cōmbalam, பெ. (n.) சேங்கொட்டை (மலை.);; marking-nut tree. [சே → சோ → சோம்பலம்]
சோபலாங்கி	சோபலாங்கி cōpalāṅgi, பெ. (n.) சோப்பளாங்கி (வின்.); பார்க்க;see {ipaligi.} [சோப்பளாங்கி → சோபலாங்கி]
சோபாஞ்சனம்	சோபாஞ்சனம் cōpāñjaṉam, பெ. (n.) முருங்கை; drumstick tree.
சோபாலிகை	சோபாலிகை cōpāligai, பெ. (n.) 1. குடை Globe, sol–# Gauq-; an unknown plant. 2. oil toll; hare-leaf plant. "onsorsfavo சோபாலிகை" திணைமாலை 2 3. சுவாலை; fire flame.
சோம்பரக்கு	சோம்பரக்கு cōmbarakku, பெ. (n.) சோம்புத்திநீர் பார்க்க;see {šõmbuttīmīr}

சோம்பரை	சோம்பரை cōmbarai, பெ. (n.) சோம்பல்; laziness, drowsiness. [சோம்பல் → சோம்பர் → சோம்பரை]
சோம்பல்	சோம்பல் cōmbal, பெ. (n.) 1. சோம்பு2 பார்க்க;see {imbi.} காணிக்குச் சோம்பல் கோடிக்குக் கேடு (உ.வ.);. 2. மயக்கம் (வின்.);; drowsiness, stupor. 3. சின்னம்மைநோய் (வைசூரி); (யாழ்ப்.);; small-pox, as causing stupor. சோம்பல் = மந்தத்தன்மை, மடிமைத்தன்மை [சூம்பு → சோம்பு → சோம்பல்]
சோம்பல்முறி-த்தல்	சோம்பல்முறி-த்தல் cōmbalmuṟittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சோம்பற்குறியாக உடம்பை முடக்கு வாங்கதல் (உ.வ.);; to stretch or twist oneself due to excessive idleness. [சோம்பல் + முறி-.]
சோம்பலம்பலம்	சோம்பலம்பலம் cōmbalambalam, பெ. (n.) சோம்பற்சாவடி,2 பார்க்க;{SС̆c Sömbassàvadi.2.} [சோம்பல் + அம்பலம்]
சோம்பலாளி	சோம்பலாளி cōmbalāḷi, பெ. (n.) சோம்பேறி (வின்.); பார்க்க;see {šömbëtì,1.} மறுவ. சோம்பற்காரன் [சோம்பல் + ஆளி]
சோம்பற்காரன்	சோம்பற்காரன் cōmbaṟkāraṉ, பெ. (n.) 1. சோம்பேறி1 (வின்.); பார்க்க;see {inbri'} 2. சின்னம்மை நோயால் வருந்துவோன் (யாழ்ப்.);; person suffering from small pox. [சோம்பல் + காரன்]
சோம்பற்சாவடி	சோம்பற்சாவடி cōmbaṟcāvaḍi, பெ. (n.) 1. சோம்பேறி1 பார்க்க;see {šõmbēti".} 2. சோம்பேறிகன் கூடுமிடம்; place where idlers meet. [சோம்பல் + சாவடி]
சோம்பற்றழும்பு	சோம்பற்றழும்பு cōmbaṟṟaḻumbu, பெ. (n.) அம்மைத் தழும்பு; scar or pitted marks of small pox.

சோம்பறை	சோம்பறை cōmbaṟai, பெ. (n.) 1. சோம்பல்,1 பார்க்க;see {šõmbal.} 2. மூரி நிமிர்கை; stretching oneself in idleness. 3. சோம்பேறி1 பார்க்க;see {Sömbéri,} [சோம்பல் → சோம்பறை]
சோம்பன்	சோம்பன் cōmbaṉ, பெ. (n.) சோம்பேறி1 (சங். அக.); பார்க்க;see {šõmbëri.} [சோம்பு → சோம்பன்]
சோம்பாகம்	சோம்பாகம் cōmbākam, பெ. (n.) பிள்ளை மருது; flowering murdah.
சோம்பி	சோம்பி cōmbi, பெ. (n.) சோம்பேறி1 (உ.வ.); பார்க்க;see {Sömbers.} [சோம்பு + சோம்பி]
சோம்பிரு-த்தல்	சோம்பிரு-த்தல் cōmbiruttal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) வேலைக்கு வாராது நின்றுவிடுதல் (தஞ்சை.);; to stay away from work. [சோம்பு + இரு-.]
சோம்புத்தனம்	சோம்புத்தனம் cōmbuttaṉam, பெ. (n.) சோம்பல்,1 (வின்.); பார்க்க;see {šomball.} [சோம்பு + (தன்மை→); தனம்]

சோம்பு	சோம்பு1 cōmbudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வினைமடிந்திருத்தல்; to be idle, indolent, slothful. "சோம்பியிருந்ததக் குரங்க மென்றார்" (கம்பரா. சுந்தரபஞ்சசே. 67);. 2. அறிவு மந்தமாதல் (வின்.);; to be lethargic, apathetic, dull. 3. மனவுறுதி குறைதல்; to be cast down, dejected, dispirited. "சூல மன்னதோர் வாளியாற் சோம்பினன் சாம்பன்" (கம்பரா. யுத்த முதற்போர். 199);. 4. வாடுதல் (வின்.);; to droop, fade, as persons, plants. 5. கெடுதல்; to be spoiled, marred. "அரிவையர் கற்புச் சோம்பி" (கலிங். 247);. 6.பின்வாங்குதல்; to Stint. ஒரு காசுக்குச் சோம்புகிறான். வ. ஸ்வப் = தூங்கு. கனவு காண் சோம்புதல் = வினை செய்யாதிருத்தல், சுறு சுறுப்பின்மை, கால நீட்டித்தல், தூங்க விரும்புதல். ஒ.நோ. தூங்குதல் = உறங்குதல், காலந்தாழ்த்து வினை செய்தல், மந்த மாதல். L. somnus; Slav. supati; Lith. sapnus; AS. swef; GK. hupnos (sleep); [சூம்பு → சோம்பு → சோம்பு-.] வெப்பத்தினால் மந்தமும் மடிமையும் உண்டாகுமாதலால், வெப்பக் கருத்தில் சோம்பற் கருத்துத் தோன்றிற்று. வெப்பக் காலத்திலும் வெப்ப நாட்டிலும் வினை முயற்சி குன்றுவதையும், குளிர் காலத்திலும் குளிர் நாட்டிலும் அது மிகுவதையும், உலகியலை நோக்கிக் காணலாம். சோம்பு2 cōmbu, பெ. (n.) மடிமை (தொல். பொருள். 260, உரை);; sloth, idleness, inactivity. 2. மந்தம்; lethargy, dullness, sluggishness of the system. "சோம்பு தவிர்ப்பிக்கும்" (திருமந். 566);. 3. தூக்க மயக்கம்; sleeping-giddiness. 4. மயக்கம்; giddiness. Gk. somnus (sleep); [சூம்பு → சோம்பு] சோம்பு3 cōmbu, பெ. (n.)
சோம்புத்தீநீர்	சோம்புத்தீநீர் cōmbuttīnīr, பெ. (n.) பெருஞ் சீரகத்தால் ஆகிய மருந்து நீர் (பைஷஜ);; medicinal extract of aniseed. [சோம்பு3 + தீநீர்]

சோம்பூசிகம்	சோம்பூசிகம் cōmbūcigam, பெ. (n.) கருப்பு மந்தாரை; black mountain ebony.
சோம்பேறி	சோம்பேறி1 cōmbēṟi, பெ. (n.) சோம்பலுள்ளவன்; sluggard, idler. க. சோமாரி [சோம்பு → சோம்பேறி = சோம்பு எறியவன்] சோம்பேறி2 cōmbēṟi, பெ. (n.) பொன்னைக் கரைக்கும் அமிலம் (வின்.);; aqua regia.
சோமகுண்டம்	சோமகுண்டம் cōmaguṇṭam, பெ. (n.) காவிரிப் பூம்பட்டினத்திலுள்ள ஒரு நன்னீர்க் குளம் (புண்ணிய தீர்த்தம்);; a sacred tank in {Käviri-p-pum-pattinam.}
சோமசபன்னி	சோமசபன்னி sōmasabaṉṉi, பெ. (n.) குங்கிலியம்; Indian damer resin.
சோமசுந்தரம்	சோமசுந்தரம் sōmasundaram, பெ. (n.) பண்வகை (சங். அக.);; a specific melody type.
சோமதனம்	சோமதனம் cōmadaṉam, பெ. (n.) செம்மரம் (L.);; Coromandel red-wood. தெ. சோமித [சே = சிவப்பு. சே → சோ → சோமதனம்]
சோமநாதி	சோமநாதி cōmanāti, பெ. (n.) ஒருவகைப் பெருங்காயம் (வின்.);; a kind of asafoetida. ம. சோமநாதிகாயம்;து. சோமநாதிகாயி
சோமம்	சோமம் cōmam, பெ. (n.) 1. கள் (வின்.);; toddy. 2. கொடிக்கள்ளி; moon creeper.
சோமலதை	சோமலதை cōmaladai, பெ. (n.) கொடிக்கள்ளி; creeping milk hedge.

சோமவல்லரி	சோமவல்லரி cōmavallari, பெ. (n.) பொன்னாங் காணி (மலை.);; a plant.
சோமவல்லி	சோமவல்லி cōmavalli, பெ. (n.) சீந்தில் (மலை.);; gulancha.
சோமவலக்கம்	சோமவலக்கம் cōmavalakkam, பெ. (n.) பெருங்குமிழ்; Cashmere tree.
சோமவுலுக்கம்	சோமவுலுக்கம் cōmavulukkam, பெ. (n.) தேக்கு (மூ.அ.);; teak.
சோமாக்கியம்	சோமாக்கியம் cōmākkiyam, பெ. (n.) 1. செந்தாமரை; red lotus. 2. செவ்வல்லி; red Indian water-lily.
சோமாறி	சோமாறி1 cōmāṟi, பெ. (n.) சோம்பேறி; idle fellow, sluggard. ம. சோமாரி; க, து.சோமாரி;தெ. சோமரி [சோமாறு → சோமாறி] சோமாறி2 cōmāṟi, பெ. (n.) சமையற்காரன் (இ.வ.);; cook. [சோமாறு → சோமாறி] சோமாறி3 cōmāṟi, பெ. (n.) எனாதியர் வகை (E.T.vi, 392);; a subsect of {Enădicaste.}
சோமாறித்தனம்	சோமாறித்தனம் cōmāṟittaṉam, பெ. (n.) சோம்பல் (உ.வ.);; slothfulness, indolence, idleness. மறுவ சோம்பேறித்தனம் [சோமாறி + தனம்]

சோமாறு	சோமாறு1 cōmāṟudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. ஒரு ஏனத்திலிருப்பதை மற்றொன்றிற் பகிர்ந்து வைத்தல் (இ.வ.);; to transfer part of the contents of one vessel to another. 2. திருடுதல் (யாழ்ப்.);; to steal, pilfer; to exchange stealthily. 3. பிறர் உடை நகை முதலியவற்ற இரவல் வாங்கி மனம்போன போக்கில் பயன்படுத்துதல் (யாழ்ப்.);; to use indiscriminately, as another's utensils, jewels, cloths etc. 4. ஒரே ஏனத்தைப் (பாத்திரத்தைப்); பல வேலைகளுக்கும் பயன்படுத்துதல் (யாழ்ப்.);; to use the same, utensil for various purposes. 5. ஒருத்தியைப் பலர் புணர்தல் (யாழ்ப்.);; to cohabit with a woman in common with others. 6. பண்ட மாற்றுதல் (யாழ்ப்.);; to exchange goods and articles. [சொம் + மாறு-.] சோமாறு2 cōmāṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சோம்புதல்; to be lazy. 2. பின்வாங்குதல்; to draw back, shirk, backsdilde. அவன் வேலையைச் செய்யச் சோமாறுகிறான்.
சோயிக்கீரை	சோயிக்கீரை cōyikārai, பெ. (n.) சதகுப்பி (M.M.852);; dill.

சோர்

சோர்1 cōrtal,   2 செ.கு.வி. (v.i.)

1. உடல் அல்லது மனம் மேற் கொண்டு செயல்பட ஆற்றலற்று தளர்தல்; to languish, droop;

to be prostrate or relaxed, as the limbs in sleep;

to be weary, exhausted.

கடியு மிடந்தேற்றாள் சோர்ந்தனள் கை" (கலித். 92:50);. கவலையால் சோர்ந்து விட்டான்.

2. மனந்தளர்தல்; to be dejected, dispirited, depressed in spirits.

3. மயக்கமாதல்; to faint, swoon.

"அரசன் சோர்ந்தான்" (கம்பரா. தைலமாட்டு. 59);.

க. சோர் (துளை);;தெ. சோலு

[சொள் → சோள் → சோர் → சோர்-தல் = குழைத்தல்]

சோர்2 cōrtal,   2 செ.கு.வி. (v.i.)

1. நழுவுதல்; to slip off slip down, as clothes.

"துகிலிறையே சோர்ந்தவாறும்" (திருவாச. 5:57);.

2. கண்ணீர் முதலியன வடிதல்; to trickle down, as tears, blood, milk.

"அயறு சோருமிருஞ் சென்னிய" (புறநா. 22: 7);.

3. விழுதல் (வின்.);; to fall drop;

to be dropped.

4. கசிதல்; to exude, to ooze out.

"மலஞ்சோரு மொன்பது வாயில்" (திருவாச. 1:54);.

5. சுழலுதல்; to become loose, as rings;

to grow slacek,as a grip.

"பைந்தொடி சோரும்" (குறள், 1234);.

ம. சோருக;   க. சோரு;   தெ. தொறகு, தொறுகு;   து. சோருனி, தோருனி;   கோத. சொர்;   குட. தொர்;   கோண். தோரானா;   பர். சோர்;   கட. சோர்;   குரு. கர்க்க;   மா. கர்கெ;பட. சோரு

[சொற் → சோள் → சோர் → சோர்-தல். சொள் → சொள்ள = துளை]

சோர்3 cōrtal,   2 செ.கு.வி. (v.i.)

1. வாடுதல்; to fade, wither.

"எரியிதழ் சோர்ந்துக' (கலித். 78);.

2. மெலிதல்; to be emaciated, grow thin.

"காம்பேர் தோளி கண்டு சோர்ந்தன்று" (பு.வெ.11, பெண்பாற். 1, கொளு);.

3. தள்ளாடுதல்; to totter.

"கோலூன்றிச் சோர்ந்த நடையினராய்" (நாலடி,13.);.

4. தடுமாறுதல்; to falter, as words;

to be confused.

5. துன்பப்படுதல் (இ.வ.);; to be stricken with grief.

சோர்ச்சி	சோர்ச்சி cōrcci, பெ. (n.) ஏய்ப்பு (வஞ்சகம்);; deceit, guile. "சோர்ச்சி சேர்மடவார்" (குற்றா. தல. கவுற்சன. 10);. [சோர் → சோர்ச்சி]
சோர்பதன்	சோர்பதன் cōrpadaṉ, பெ. (n.) தளர்ந்த காலம்; one's weak moments. "வலையர் போலச் சோர்பத னொற்றி" (கலித். 55);. [சோர்1 + பதன்]
சோர்பு	சோர்பு cōrpu, பெ. (n.) சோர்வு1 பார்க்க;see {oC◌ryu.} "அவன் சோர்பு காத்தல் கடனெனப் படுதலின்" (தொல். பொருள். 174);. [சோர்1 → சோர்பு]
சோர்பொழுது	சோர்பொழுது cōrpoḻudu, பெ. (n.) மாலைக் காலம்; evening time. "சோர்பொழு தணிநகர் துறுகுவர்" (கம்பரா. திருவவ. 132);. [சோர்1 + பொழுது]
சோர்வாதம்	சோர்வாதம் cōrvātam, பெ. (n.) கை, கால்களில் அயர்ச்சியுண்டுபண்ணும் முடக்கு நோய் வகை (யாழ்ப்.);; a disease causing loss of power in the limbs. [சோர்1 + வாதம்]
சோர்வு	சோர்வு cōrvu, பெ. (n.) 1. அறுவகை உவர்ப்புக்களில் ஒன்றாகிய தளர்ச்சி (சது.);; languishing. drooping, one of six uvaippu. 2. மெலிவு (இ.வ.);; weakness, debility. 3. மறதி; carelessness, negligence, forgetfulness. "உவகை மகிழ்ச்சியிற் சோர்வு" (குறள், 531);. 4. இழுக்கு (பிங்.);; fault, slip, remissness. 5. சொரிகை; falling pouring, as rain. "வான்சோர் வினிதே" (இனி. நாற்.16);. [சோர் → சோர்வு]
சோர்வுபார்-த்தல்	சோர்வுபார்-த்தல் cōrvupārttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) ஏமாறும் நேரம் பார்த்தல்; to watch for an opportunity to deceive a person. "சோர்வு பார்த்து மாயந்தன்னால் வலைப் படுக்கில்" (திவ். பெரியாழ். 2.2:5);. [சோர்வு + பார்-.]

சோரக்கதண்டு	சோரக்கதண்டு cōrakkadaṇṭu, பெ. (n.) கரு வண்டு; a kind of black bettle.
சோரகம்	சோரகம் cōragam, பெ. (n.) ஒருவகைப் புல்; a kind of grass.
சோரகுறுவை	சோரகுறுவை cōraguṟuvai, பெ. (n.) குறுவை நெல்வகை (A.);; a kind of paddy.
சோரங்கொடு-த்தல்	சோரங்கொடு-த்தல் cōraṅgoḍuttal, 4 செ.குு.வி. (v.i.) துன்புறுதல் (யாழ்ப்);; to be suffering.
சோரப்பெய்-தல்	சோரப்பெய்-தல் cōrappeytal, 1 செ.குன்றாவி. (v.i.) மழ மிகுதியாகப் பொழிதல் (இ.வ.);; to rain profusely. [சேர் → சேர → பெய்]
சோரப்போடு-தல்	சோரப்போடு-தல் cōrappōṭudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) காரியத்தை ஆறவிடுதல் (உ.வ.);; to leave a matter to rest. [சோர் → சோர + போடு-.]
சோரல்	சோரல் cōral, பெ. (n.) 1. தளர்கை; drooping, fainting. 2. கெடுக (சூடா.);; perishing. [சோரி1 + சோரல்]
சோரநஞ்சு	சோரநஞ்சு cōranañju, பெ. (n.) வைப்புநஞ்சு வகையுளொன்று (வின்.);; a prepared arsenic.
சோரன்	சோரன் cōraṉ, பெ. (n.) ஆட்டுக்குட்டி (திவா.);; lamb, kid.
சோராக்கண்துடிப்பு	சோராக்கண்துடிப்பு cōrākkaṇtuḍippu, பெ. (n.) கண்ணின் பார்வைக் கடுத்துக் குத்தலுண்டாகி இமைகனத்து நீர் வடிந்து கிடைகொள்ளாமலும், தூக்கம் பிடிக்காமலும் அடிக்கடிக் கண் சிவந்து துன்புறுத்துமோர் கண்ணோய்; an eye disease marked by irritation of the lens boring pain swelling thickening of the eye lid watery discharge restlessness, sleep lessness, frequent inflammation of the eyes. [[illegible] துடிப்பு]

சோராவொற்றி	சோராவொற்றி cōrāvoṟṟi, பெ. (n.) மீட்க முடியாத ஒற்றிவகை (நாஞ்.);; an irrecoverable form of mortgage. [சோர் + ஆ + ஒற்றி]
சோரி	சோரி1 cōri, பெ. (n.) 1. சிந்தும் அரத்தம்; blood "ஓசைச் சோரியை நோக்கினன்" (கம்பரா. கிட்கிந். வாலிவதை. 69);. 2. மழை (அரு. நி.);; rain, shower. ம. சோரி [சுல் → (சோல்); → சோர் → சோரி = அரத்தம்] சோரி2 cōri, பெ. (n.) சிறு செருப்படி (மூ.அ.);; a medicinal plant with small leaves.
சோரியிளநீர்	சோரியிளநீர் cōriyiḷanīr, பெ. (n.) செவ்விளநீர் (பதார்த்த. 69);; milk of reddish tender coconut. [சோரி + இளநீர்]
சோரிவரி	சோரிவரி cōrivari, பெ. (n.) அரத்தப் படலத்துடன் வலியையுண்டாக்கும் கண்ணோய் வகை (சீவரட்);; an eye disease producing irritaion with red streaks. [சோரி + வரி]
சோரிவீழல்	சோரிவீழல் cōrivīḻl, பெ. (n.) அரத்தம் ஒழுகியமூக்கு (தைலவ. தைல. 53);; bleeding of the nose. [சோரி1 + வீழல்]
சோல்(லு)-தல்	சோல்(லு)-தல் cōlludal, 7 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கவர்ந்து கொள்ளுதல்; to plunder, seize. "நல்கிற்றை யெல்லாஞ் சோல்வான் புகுந்து"
சோலைக்கொடுக்காய்ப்புளி	சோலைக்கொடுக்காய்ப்புளி cōlaikkoḍukkāyppuḷi, பெ. (n.) மரவகை (L.);; slender-nerved broad medium-leaved gamboge. [சோலை + கொடுக்காய்புளி]
சோலைதேவியார்	சோலைதேவியார் cōlaitēviyār, பெ. (n.) திருவரங்க இறைவனுக்கு மாலைச சூட்டும் உரிமை பெற்றவர்கள்; ladies who got the right of garlanding the deity {(Thirumäl);} of Thiru {araigam.} 'அரியபிள்ளை தண்டநாயக் கன்மக்கள் சோலை தேவியார்' (தெ.க.தொ.24, கல்: 270-1); [சோலை + தேவியார்]

சோலைநுகர்வு	சோலைநுகர்வு cōlainugarvu, பெ. (n.) வேனிற் காலத்துச் சோலயின் குளிர்ச்சியின்பம் நுகர்கை (சீவக. 2707, தலைப்பு);; enjoyment in the pleasure - grove during summer. [சோலை + நுகர்வு]
சோலைப்புளி	சோலைப்புளி cōlaippuḷi, பெ. (n.) இரேவற்சின்னி; Ceylon gamboge. [சோல + புளி]
சோலைமலை	சோலைமலை cōlaimalai, பெ. (n.) அழகர்மலை;{Alagarmalai} near Madurai. "வளர்சோலைமலைக் கண்ணினன்" (அஷ்டப். அமுகர். 26);. [சோலை + மலை]
சோலைவேங்கை	சோலைவேங்கை cōlaivēṅgai, பெ. (n.) காட்டுச் சாதிக்காய்; wild mace. [சோலை + வேங்கை]
சோவன்னமில் பொரி	சோவன்னமில்பொரி cōvaṉṉamilpori, பெ. (n.) பாதானகருடன்; common snake dog-bane.
சோவாசி	சோவாசி cōvāci, பெ. (n.) பயிரிடுங் குடியானவன்; cultivating tenant. [சோ + வாசி]
சோவாரி	சோவாரி cōvāri, பெ. (n.) சோமாறி1 (இ.வ.); பார்க்க;see {šōmāri.} [சோமாறி + சோவாரி]
சோவானை	சோவானை cōvāṉai, பெ. (n.) மங்களகரமான ஆரத்திப்பாட்டு; a benedictory song. சோவானை பாடி ஆரத்தி எடுத்தாள் (இ.வ.);. தெ. சோபாந;க. சோபாநே.
சோவி	சோவி cōvi, பெ. (n.) பலகறை (இ.வ.);; cowry. [சோகி → சோவி]

சோவெனல்	சோவெனல் cōveṉal, பெ. (n.) ஒலிக்குறிப்பு; onom. expr. of pattering, as of rain. சோவென்று மழை பெய்தது (உ.வ.); [சோ + எனல்]
சோவை	சோவை cōvai, பெ. (n.) சோகை பார்க்க;see {šögai.} [சோகை → சோவை]
சோழக்கரைக்காற்று	சோழக்கரைக்காற்று cōl̠kkaraikkāṟṟu, பெ. (n.) தென்மேற்கு திசையிலிருந்து வீசுங்காற்று; the wind blowing from South West direction. [சோழக்கரை + காற்று]
சோழகக்கச்சான்	சோழகக்கச்சான் cōl̠kakkaccāṉ, பெ. (n.) சோழக்கரைக்காற்று (யாழ்ப்.); பார்க்க;see {Sóla-k-kari-k-kārru.} [சோழகம் + கச்சான்]
சோழகக்கொண்டல்	சோழகக்கொண்டல் cōl̠kakkoṇṭal, பெ. (n.) தென்கீழ்க்காற்று (வின்.);; the Southeast wind. [சோழகம் + கொண்டல். கொண்டல் = காற்று]
சோழகர்	சோழகர் cōl̠kar, பெ. (n.) கோவை மாவட்ட எல்லைப்பகுதியில் வாழும் பழங்குடியினர்; a tribal people in {Koyambuttårdt.}
சோழகுலவல்லிவதி	சோழகுலவல்லிவதி cōl̠kulavallivadi, பெ. (n.) அரியலூர் வட்டத்தில் ஓர் அரசியின் பெயரால் அமைந்னத பாசன வடிகால்; an irrigation drainage named after a Chola queen in the Ariyalur region. "சோழ குல வல்லி வதிக்கு கிழக்கு சோழ பாண்டிய வாய்க்காலுக்கு வடக்கு" (ஆவணம் 10-3 (1););. [சோழன் குலம் வல்லி + வதி]
சோழகேரளவாய்க்கால்	சோழகேரளவாய்க்கால் cōl̠araḷavāykkāl, பெ. (n.) அரியலூர் வட்டாரத்தில் சோழ அரசரின் பட்டப்பெயரில் அமைந்த பாசன வாய்க்கால்; an irrigation channel named after one of the titles of a Chola kings in the Ariyalur region. "இவ்வதிக்கு மேற்கு சோழ கேரள வாய்க்காலுக்கு வடக்கு" (ஆவணம் 10-3 (1););. [சோழன் + கேரளன் + வாய்க்கால்]

சோழங்கவைப்பு நஞ்சு	சோழங்கவைப்புநஞ்சு cōḻṅgavaippunañju, பெ. (n.) வைப்பு நஞ்சு வகையுள் ஒன்று (சங்.அக.);; a kind of mineral poison.
சோழங்கன்	சோழங்கன் cōḻṅgaṉ, பெ. (n.) சோழன் (வின்.);;{Chösa} king. [சோழன் → சோழங்கன்]
சோழசிகாமணி வதி	சோழசிகாமணிவதி cōḻcikāmaṇivadi, பெ. (n.) அரியலூர் வட்டாரத்தில் ஓர் அரசியின் பெயரால் அமைந்த பாசன வடிகால்; an irrigation drainage named after a Chola queen in the Ariyalur region. "சோழ சிகாமணி வதிக்கு மேற்கு முடிகொண்ட சோழ பாண்டிய வாய்க்காலுக்கு தெற்கு" (ஆவணம் 10-3 (1););.
சோழசிராமணி	சோழசிராமணி cōḻcirāmaṇi, பெ. (n.) நாமக்கல் மாவட்டச் சிற்றூர்; a village in Namakkal district. [சோழன் + (சிரோன்மணி →); சிராமணி]
சோழநாடு	சோழநாடு cōḻnāṭu, பெ. (n.) சோழர் ஆண்ட தமிழ்நாட்டுப்பகுதி; the country of the ancient {Chola} dynasty in South India. [சோழன் + நாடு.] சேலம் மாவட்டத்தில் தோன்றிக் கடலூர் மாவட்டத்தில் ஓடும் வட வெள்ளாற்றுக்கும் தஞ்சை மாவட்டத்தின் தெற்கிற் பாயும் தென்வெள்ளற்றுக்கும் இடையிலுள்ள வளமான நாடு சோழநாடு. இக்கால திருச்சி, தஞ்சாவூர் மாவட்டங்களும் கடலூர் மாவட்டத்தின் ஒரு பகுதியும் அடங்கிய நிலப்பரப்பே பண்டைய சோழநாடு எனலாம். காவிரியிலும் அதன் துணையாறுகளாலும் வளம்பெறும் இந்நாடு பொன்நாடு, காவிரிநாடு எனவும் வழங்கப்பெறும். இந்நாட்டில் கிடைத்த நெல்வளத்தைப்
சோழபாண்டிய வாய்க்கால்	சோழபாண்டியவாய்க்கால் cōḻpāṇṭiyavāykkāl, பெ. (n.) அரியலூர் வட்டத்தில் சோழ அரசரின் பட்டப்பெயரில் அமைந்த பாசன வாய்க்கால்; an irrigation channel named after one of the titles of a Chola kings in the Ariyalur region. "சோழகுல வல்லி வதிக்குக் கிழக்கு சோழபாண்டிய வாய்க்காலுக்கு வடக்கு" (ஆவணம் 10-3 (1););. [சோழன் + பாண்டியன் வாய்க்கால்]
சோழபுரம்	சோழபுரம் cōḻpuram, பெ. (n.) வேளாள வகையினர்; a subsect of {Velāla} caste. [சோழன் + புரம்]
சோழம்	சோழம் cōḻm, பெ. (n.) சோழநாடு பார்க்க;see {sia-indu.} "ஈரிருபதாஞ் சோழம்" (அட்டப். நூற்றெட். திருப். நான்முகம், 6);. [சோழன் → சோழம்.]

சோழமண்டலக் கரை	சோழமண்டலக்கரை cōḻmaṇṭalakkarai, பெ. (n.) சோழநாட்டின் கடற்கரை; Coromandel coast. [சோழன் + மண்டலம் + கரை]
சோழமண்டலசத கம்	சோழமண்டலசதகம் sōḻmaṇṭalasadagam, பெ. (n.) சோழநாட்டின் பெருமையைப் பற்றி 17ஆம் நூற்றாண்டில் ஆன்மநாத தேசிகரால் நூறுபாக்களிற் பாடப்பட்ட தமிழ்நூல்; a Tamil poem of one hundred stanzas dealing with the greatness of {Cölanādu, by Anmanāda-desigar,} 17th c.
சோழமண்டலம்	சோழமண்டலம் cōḻmaṇṭalam, பெ. (n.) சோழநாடு (சோழமண். சத.); பார்க்க;see {Šola-nādu.} [சோழன் + மண்டலம்]
சோழமாராசன்க ட்டிநுளம்பன்	சோழமாராசன்கட்டிநுளம்பன் cōḻmārācaṉkaṭṭinuḷambaṉ, பெ. (n.) திரு.அத்தியூர் நின்றருளின பெருமாளுக்கு நந்தவனம் அமைக்க 250 குழி நிலம் கொடுத்தவன்; a land donar. "ஜெயங்கொண்ட சோழ மண்டலத்து எயிற் கோட்டத்து எயில் நாட்டு திருஅத்தியூர் நிறைருளின அருளைப் பெருமாளுக்கு கங்க மண்டலத்து மகா மண்டலகன் சோழமா ராசன் கட்டி நுளம்பன் திருநந்தவனம் செய்கைக்கு கொண்ட குழி இருநூற்று ஐம்பது குழிநிலம்" (தெ.க.தொ. 4, கல். 861);
சோழர்	சோழர் cōḻr, பெ. (n.) சோழன் பார்க்க;see {:5lan.} தமிழ்நாட்டைச் சிறப்புடன் ஆண்ட சோழர்களைக் கழகக் காலச் சோழர், விசயாலயன் வழிவந்த சோழர், சாளுக்கியச் சோழர் என மூன்று வகையாகப் பிரிக்கலாம். கழகக் காலச் சோழரின்
சோழவக்கொண் டல்	சோழவக்கொண்டல் cōḻvakkoṇṭal, பெ. (n.) சோழகக்கொண்டல் பார்க்க;see {ilaga-k}
சோழவரம்	சோழவரம் cōḻvaram, பெ. (n.) சோழபுரம் (E.T.ii. 103); பார்க்க;see {Sóla-puram{ [சோழன் + புரம்]
சோழன்	சோழன் cōḻṉ, பெ. (n.) முற்காலத்தில் புலியை அரசுச் சின்னமாகக் கொண்டு காவிரி ஆற்றைச் சார்ந்த பகுதிகளை ஆண்ட மன்னன்; any king of the Chola dynasty that ruled over the cauvery delta. "நற்றார்க் கள்ளின் சோழன் கோயில்" (புறநா. 378);. ம. சோழன், சோனன்; க. சோள;தெ. சோட [சொல் (=நெல்) → சோல் → சோழன்]
சோழன்.இராசசூ யம்வேட்டபெருந ற்கிள்ளி	சோழன்.இராசசூயம்வேட்டபெருநற்கிள்ளி cōḻnirācacūyamvēṭṭaberunaṟkiḷḷi, பெ. (n.) கழகக் காலச் சோழ மன்னன்; a {Cola} king in Sangam age. [சோழன் + இராசசூயம் + வேட்ட பெருநற்கிள்ளி] இவன் அரசர்கள் செய்யும் பெரிய வேள்வியைச் செய்து பெயர் பெற்றான். புறநானூறு 16, 377,125 ஆகிய எண்ணுடைய பாடல்களில் இவனைப் பற்றி அறிய முடிகிறது

சோழன்.உருவப்பஃறேர்இளஞ்சேட்சென்னி	சோழன்.உருவப்பஃறேர்இளஞ்சேட்சென்னி cōḻṉuruvappakṟēriḷañjēṭceṉṉi, பெ. (n.) கழகக் காலச் சோழ மன்னன்; a {C6la} king in {Sangam} age. [சோழன் + உருவப்பஃறேர் + இளஞ்சேட் சென்னி] இவனிடம் இருந்த தேர்ப்படையால் உருவப்பல்தேர் என்ற அடை மொழியைப் பெற்றிருக்கலாம். இவனைப் பரணரும், பெருங்குன்றூர் கிழாரும் புறநானூற்றில் (4,366); பாடியுள்ளனர்.]
சோழன்.குராப்பள்ளித்துஞ்சியகிள்ளிவளவன்	சோழன்.குராப்பள்ளித்துஞ்சியகிள்ளிவளவன் cōḻṉgurāppaḷḷittuñjiyagiḷḷivaḷavaṉ, பெ. (n.) கழகக் காலச் சோழ மன்னன்a {Cölä} king in {Sangam} period. [சோழன் + குராப்பள்ளி + துஞ்சிய + கிள்ளிவளவன்] கிள்ளி, வளவன் எனபன சோழ மன்னர்களைக் குறிக்கும் பெயர்கள். குராப்பள்ளி துஞ்சிய குராப்பள்ளி என்னும் இடத்தில் இறந்த... இறந்தவன். புறநானூறு 373 ஆம் பாடல் இவனைக் குறிக்கிறது
சோழன்.குளமுற்றத்துத்துஞ்சியகிள்ளிவளவன்	சோழன்.குளமுற்றத்துத்துஞ்சியகிள்ளிவளவன் cōḻṉguḷamuṟṟattuttuñjiyagiḷḷivaḷavaṉ, பெ. (n.) கழகக் காலச் சோழ மன்னன்; a {Cla} king in {Sangam} period. [சோழன் + குளமுற்றத்து + துஞ்சிய + கிள்ளிவளவன்] குளமுற்றம் என்ற இடத்தில இறந்தவன்
சோழன்.செங்கணான்	சோழன்.செங்கணான் cōḻṉceṅgaṇāṉ, பெ. (n.) களவழி நாற்பது என்ற நூலின் பாட்டுடைத் தலைவனான சோழவரசன் (புறநா. 74, உரை.);; a {Chölä} king, the hero of the poem {Kala-vali-nātpatu.} [சோழன் + செங்கணான்]
சோழன்.செருப்பாழிஎறிந்தஇளஞ்சேட்சென்னி	சோழன்.செருப்பாழிஎறிந்தஇளஞ்சேட்சென்னி cōḻṉceruppāḻieṟindaiḷañjēṭceṉṉi, பெ. (n.) கழகக் காலச் சோழ மன்னன்; a {Cölä} king in {Sangam} age. மறுவ. இளம்பெருஞ்சென்னி [சோழன் + செருப்பாழி + எறிந்த + இளஞ்சேட்சென்னி] பாழி என்னும் இடத்தை தமக்கிடமாகக் கொண்டு பொருத வடுகரைத் தம்படை வலியால் அழித்துப் பாழி நகரைச் சிதைத்ததால் செருப்பாழி எறிந்த என்னும் அடைமொழியைத் தன் பெயரில் கொண்டவன்
சோழன்.நல்லுருத்திரன்	சோழன்.நல்லுருத்திரன் cōḻṉnalluruttiraṉ, பெ. (n.) கழகக் காலச் சோழ மன்னன்; a {Cölä} king in {Sangam} age. [சோழன் + நல் + உருத்திரன்] இவர் பாடிய ஒரே பாடல் புறநானூறு 190 ஆகும்.
சோழன்.நலங்கிள்ளி	சோழன்.நலங்கிள்ளி cōḻṉnalaṅgiḷḷi, பெ. (n.) கழகக் காலச் சோழ மன்னன்; a {Cola} king in {Sangam} age. மறுவ. சேட்சென்னி நலங்கிள்ளி, தேர்வண் கிள்ளி, புட்பகை. [சோழன் + நலங்கிள்ளி] ஆலந்தூர்கிழான், முதுகண்ணன் சாத்தன் போன்றோர் இவனப் பாடியுள்ளனர். இவன் அரசப் புலவனாகவும் இருந்தான். இவன் பாடியதாக புறநானூற்றில் இருபாடல்கள் (73,75); உள்ளன
சோழன்.நெய்தலங்கானல்இளஞ்சேட்சென்னி	சோழன்.நெய்தலங்கானல்இளஞ்சேட்சென்னி cōḻṉneytalaṅgāṉaliḷañjēṭceṉṉi, பெ. (n.) கழகக் காலச் சோழ மன்னன்; a {Cölä} king in {Sangam} age. [சோழன் + நெய்தலங்கானல் + இளஞ்சேட்சென்னி] நெய்தலங்கானல் இம்மன்னனின் ஊராகும். புறநானூறு பத்தாம் பாடல் இவனைப் பற்றிக் கூறுகிறது.

சோழன்.மணக்கிள்ளி	சோழன்.மணக்கிள்ளி cōḻṉmaṇakkiḷḷi, பெ. (n.) கழகக் காலச் சோழ மன்னன்; a {Cla} king in {Sangam} age. [சோழன் + மனக்கிள்ளி] இவன் சேரன் செங்குட்டுவனின் தாய்வழிப் பாட்டன். சிலப்பதிகாரம் வஞ்சிக் காண்டம் வாழ்த்துரைக் காதை, உரைப்பாட்டு மடை 'திகழொளி ஞாயிற்றுச் சோழன் மகள் ஈன்ற மைந்தன் செங்குட்டுவன்' என்று குறிக்கிறது.
சோழி	சோழி cōḻi, பெ. (n.) மாலையாகக் கோக்கவோ, விளையாடவோ பயன்படும் கடல்வாழ் சிறு உயிரிகளின் வெள்ளை அல்லது பழுப்பு நிற ஒடு, பலகறை (இ.வ.);; cowry. மறுவ. சோவி [சோகி → சோவி → சோழி]
சோழிக்கூடு	சோழிக்கூடு cōḻikāṭu, பெ. (n.) நடுவில் துளையிடப்பட்டு, நான்கு மூலைகளிலும் கயிறுகளால்கட்டப்பெற்ற பலகை; a plank with a hole in the middle, tied at all four corners. [சோலி1 → சோழி + கூடு] தோணியின் விளிம்புக்கு வெளியே நீட்டி மலங்கழிக்கப் பயன்படுத்தும் பலகை
சோழிச்சி	சோழிச்சி cōḻicci, பெ. (n.) 1. சோழநாட்டுப் பெண் (நன். 276, மயிலை);; woman of the {Chola} country. 2. சோழிய வேளாளர் பெண் (தஞ்சை.);; a woman of {Söliya-viola} caste. [சோழியன் → சோழிச்சி]
சோழிசொங்கமான்	சோழிசொங்கமான் sōḻisoṅgamāṉ, பெ. (n.) நாடோடிக்குரிய பை, சோழி முதலிய அடையாளங்கள் (உ.வ.);; cowries, bag, etc, as the belongings of a {paradči.} [சோழ + சொங்கமான்]
சோழிப்பல்	சோழிப்பல் cōḻippal, பெ. (n.) பலகறை போன்ற பல cowry-like tooth. [சோழி + பல்]
சோழியக்கடகம்	சோழியக்கடகம் cōḻiyaggaḍagam, பெ. (n.) 1. மண்ணள்ளுங் கூடைஅ large basket. [சோயியன் + கடகம்]

சோழியக்காசு	சோழியக்காசு cōḻiyakkācu, பெ. (n.) 13ஆம் நூற்றாண்டில் வழங்கியதும் ஒரு பணத்தின் நூற்றிலொரு பகுதியுமான நாணயவகை (I.M.P.Sm.32);; an old coin of the 13th century, one-hundredth of a {passam.} மறுவ. சோழியன்காசு ம. சோழியர்காசு [சோழியன் + காசு]
சோழியக்கூடை	சோழியக்கூடை cōḻiyakāṭai, பெ. (n.) சோழியக்கடகம் (யாழ்ப்.); பார்க்க;see {iliyak-kagagam.} [சோழியன் + கூடை]
சோழியநாழி	சோழியநாழி cōḻiyanāḻi, பெ. (n.) நெல் அளக்கப் பயன்படும் நாழியின் பெயர்; a vessel to measure paddy etc. "நெல் சோழிய நாழியால், நெல் ஆழாக்கும் அட்டுவதாக" (தெ. க. தொ. 14, கல். 80);. [சோழியன் + நாழி]
சோழியப்பல்	சோழியப்பல் cōḻiyappal, பெ. (n.) சோழிப்பல் (யாழ்ப்.); பார்க்க;see {lip-pal.}
சோழியப்பாரை	சோழியப்பாரை cōḻiyappārai, பெ. (n.) மண்வெட்டி வகை (கட்டட நாமா. 43);; a kind of spade. [சோழியன் + பாரை]
சோழியப்பிராமணன்	சோழியப்பிராமணன் cōḻiyappirāmaṇaṉ, பெ. (n.) முன்குடுமிப் பார்ப்பான்; a Brahmin sub-caste who have the hair-tuft in front. [சோழியன் + பிராமணன்]
சோழியப்பை	சோழியப்பை cōḻiyappai, பெ. (n.) நாடோடிகள் பிச்சை ஏற்கும் பை (வின்.);; a large kind of bag used by mendicants. இந்தி, சோல்னா [தோள் + பை → தோளியப்பை → சோழியப் பை] தற்போது சோல்னாப்பை என்று இந்தியில் வழங்குகிறது. தொடக்கத்தில் துணியின் நான்கு முனைகளையும் முடிந்து தோளில் மாட்டி கொண்டனர். தற்போது பை தைத்து தோளில் மாட்டி கொண்டனர். குறி சொல்வோர் தோளில் மாட்டும் துணியில் குறி சொல்லப் பயன்படும் சோழிகளை எடுத்துச் ... சோழிப்பை ... சோழியப்பை என்றாயிற்று என்பாருமுளர்
சோழியமணம்	சோழியமணம் cōḻiyamaṇam, பெ. (n.) 20,000 பாக்குக் கொண்ட அளவு (வின்.);; a term used for twenty thousand areca-nuts. [சோழம் + அமணம்]

சோழியவெள்ளாளர்	சோழியவெள்ளாளர் cōḻiyaveḷḷāḷar, பெ. (n.) வேளாள வகையார்; a sub-caste of {Vēlālas of Chöla} country. [சோழியன் + வெள்ளாளர்]
சோழியன்	சோழியன்1 cōḻiyaṉ, பெ. (n.) 1. சோழ நாட்டான் (தொல். சொல். 167);; man of the {Chóla} country. 2. பார்ப்பனர், வேளாளர் முதலியோருட் சில வகுப்பினர்க்கு வழங்கும் பெயர் (E.T.vi,391);; the title of certain sub-castes of Brahmins, {Vélälas,} etc. ம. சோழியன் [சோழமம் → சோழியன்]
சோயன்	சோயன்2 cōyaṉ, பெ. (n.) ஒருவகை மண்வெட்டி (யாழ்ப்.);; a kind of spade. [சோழமம் → சோழியன்]
சோழியன்காசு	சோழியன்காசு cōḻiyaṉkācu, பெ. (n.) சோழியக்காசு பார்க்க;see {Söliya-k-kāsu.} [சோழியன் + காசு]
சோழியன்வெட்டு	சோழியன்வெட்டு cōḻiyaṉveṭṭu, பெ. (n.) பழைய காசு வகை (பணவிடு 134);; an ancient coin. [சோழியன் + வெட்டு]
சோழியாவணம்	சோழியாவணம் cōḻiyāvaṇam, பெ. (n.) சோழியமணம் (வின்.); பார்க்க;see {iliya.malmam.} [சோழியமணம் → சோழியாவணம்]
சோவென்று	சோவென்று cōveṉṟu, வி.எ. (adv.) வேகமாக இரைச்சலுடன்; in a downpour. மழைசோ வென்று பெய்யத் தொடங்கியது. [சோ + என்று. சோ. ஒலிக்குறிப்பு]
சோளக்கூழ்	சோளக்கூழ் cōḷakāḻ, பெ. (n.) சோளத் தவசத்தை மாவாக அரைத்துச் செய்யும் கூழ்; food prepared from maize. [சோளம் + கூழ்]

சோளக்கொண்டை	சோளக்கொண்டை cōḷakkoṇṭai, பெ. (n.) சோளக்கதிர் (உ.வ.);; ear of the maize. [சோளம் + கொண்டை]
சோளக்கொல்லைபொம்மை	சோளக்கொல்லைபொம்மை cōḷakkollaibommai, பெ. (n.) கம்பு, சோளம் முதலியவை விளையும் நிலத்தில் பறவைகளை விரட்டுவதற்காக உயரமான கழியில் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கும் துணி அல்லது வைக்கோல் அடைத்த மனித உருவத்தை ஒத்த பொம்மை; scarecrow. [சோளம் + கொல்லை + பொம்மை]
சோளகம்	சோளகம் cōḷagam, பெ. (n.) குடுமி வைக்கும் விழா (சங்.அக.);; ceremony of tonsure. வ. சௌல
சோளகாண்டம்	சோளகாண்டம் cōḷakāṇṭam, பெ. (n.) நீர்க்கடம்பு; water cadamba.
சோளச்சொறி	சோளச்சொறி cōḷaccoṟi, பெ. (n.) சோளக்கூழ் அதிகமாக குடிப்பதால் உடம்பில் ஏற்படும் சொறி சிரங்கு; a kind of skin disease due to the free use of maize as prinicipal food. [சோளம் + சொறி]
சோளச்சோறு	சோளச்சோறு cōḷaccōṟu, பெ. (n.) சோளமணிகளை (தவசம்);க் கொண்டு சமைக்குஞ்சோறு; food prepared from maize. [சோளம் + சோறு] சோளத் தவசத்தை மாவாக அரைத்துச் செய்யப்படுவது சோளக்கூழ், சோள மணிகளை சோறாக சமைப்பது சோளச் சோறு.
சோளத்தட்டு	சோளத்தட்டு cōḷattaṭṭu, பெ. (n.) சோளத் தட்டை (வின்); பார்க்க;see {Sóla-t-lattai.} [சோளத்தட்டை → சோளத்தட்டு]
சோளத்தட்டை	சோளத்தட்டை cōḷattaṭṭai, பெ. (n.) சோளத்தின் அரிதாள் (உ.வ.);; stalks of maize. [சோளம் + தட்டை]

சோளப்பொறி	சோளப்பொறி cōḷappoṟi, பெ. (n.) உப்பும் மஞ்சள் பொடியும் தூவி வறுத்த சோளம்; popcorn.
சோளம்	சோளம்1 cōḷam, பெ. (n.) உருண்டையான தனித்தனி மணிகளைக் கொண்ட ஒருவகைத் தவசம் (பதார்த்த. 1399);; maize, great millet. ம. சோளம்; க., து., குட., சோள; தெ. சொன துட. ச்விளம்; கோண். சொனா; கொலா. சொன்ன; பர். சென்ன; கட. சோனல்;பட. சோலு [சுள் → (சொள்); → சோளம்] சோளம்2 cōḷam, பெ. (n.)
சோளவலைக்கட்டை	சோளவலைக்கட்டை cōḷavalaikkaṭṭai, பெ. (n.) வலையின் முற்பகுதியில் கட்டப் பட்டிருக்கும் மிதப்புக் கட்டை; float lied in the front portion of the net. [சோளவலை + கட்டை] மிதப்பதற்கு ஏற்ற, கனமில்லாத கட்டை, தலைவலைக் கட்டை தொங்கு வலைக் கட்டை, கெடமால் கட்டை, மோப்புக் கட்டை என்பன பிற மிதப்புக் கட்டைகளாகும்.
சோளன்	சோளன்1 cōḷaṉ, பெ. (n.) சோழன் (இ.வ.);;பார்க்க;see {Solan.} [சோழன் → சோளன்] சோளன்2 cōḷaṉ, பெ. (n.) சோளம்1 (யாழ்ப்.); பார்க்க;see {Sólam,} 2. மக்காச்சோளம; Indian corn. [சோளம் → சோளன்]
சோளி	சோளி cōḷi, பெ. (n.) கிளிஞ்சல் வகை; a kind of shell. மறுவ. சோவி [சோழி → சோளி.] சோளி2 cōḷi, பெ. (n.) சோளிகை பார்க்க;see {šöligai,} து. சோலி;{H.jõsi} [சொள் (துளை); → (சோள்); → சோளி. ஒ.நோ. பொள் → பொய் → (பய்); → பை = துளை, துளையுள்ளது துளை [illegible] கொண்டது.]

சோளிகை	சோளிகை cōḷigai, பெ. (n.) இரப்போன் பெரும்பை; satchel, bag, as of a beggar. 'ஒருவன் மாளிகைக்காரனாக இருக்க வேண்டும். ஒருவன் சோளிகைக்காரனாக இருக்க வேண்டும்' (பழமொழி.);. க. சோலிகெ; து. சோலிகெ;தெ. சோலிய [சோளி → சோளிகை.]
சோளிச்சங்கு	சோளிச்சங்கு cōḷiccaṅgu, பெ. (n.) சங்கு வகை; a kind of conch. [சோளி1 + சங்கு]
சோளியல்	சோளியல் cōḷiyal, பெ. (n.) சோளிகை (நெல்விடு.);; bag, pouch. [சோளி2 → சோளியல்.]
சோற்றடைப்பு	சோற்றடைப்பு cōṟṟaḍaippu, பெ. (n.) சோற்றறம் (அன்னதானக் கட்டளை);; endowment for free feeding. "சோற்றடைப்புக்கு உடலாம் போனகப் பழநெல்" (தெ.க.தொ. 7. 299);. [சோறு + அடைப்பு]
சோற்றப்பளம்	சோற்றப்பளம் cōṟṟappaḷam, பெ. (n.) இலைவடகம் (இ.வ.);; cake prepared from boiled rice-flour and dried in the sun. [சோறு + அப்பளம்]
சோற்றமலை	சோற்றமலை cōṟṟamalai, பெ. (n.) சோற்றுக் கட்டி பார்க்க;see {šōrru-k-katti.} 'பழஞ் சோற்றமலை' (பெரும்பாண். 224);. [சோறு + அமலை. அமலை = மிகுதி.]
சோற்றலகு	சோற்றலகு cōṟṟalagu, பெ. (n.) 1. மரத்தில் வயிரமில்லாத பாகம்; pith of a palmyra tree, as distinct from the hard or indurated part. 2. சிப்பல்; colander. [சோறு + அலகு. அலகு = பாகம், அளவு]
சோற்றாலாத்தி	சோற்றாலாத்தி cōṟṟālātti, பெ. (n.) கடவுள் மணமக்கள் முதலியோர் முன்பு கண்ணேறு படுதற் பொருட்டுச் சுழற்றும் ஆலத்திவகை (வின்.);; boiled rice waved before an idol, a married couple, etc., to avert the evil eye. [சோறு + ஆலாத்தி]
சோற்றாவி	சோற்றாவி cōṟṟāvi, பெ. (n.) தேவருணவு (அவியுணவு); முதலியற்றின் ஆவி (சிலப், 10:144, அரும்.);; vapour emitted by boiled rice or sacrificial offering to the gods. [சோறு + ஆவி]

சோற்றி	சோற்றி cōṟṟi, பெ. (n.) 1. மரத்தினுள் இருக்கும் மென்சோறு (யாழ்ப்.);; pith of trees. 2. வயிரமற்ற கட்டை; softwood. 3. பழத்தின் சதைப்பகுதி; fleshy part of some fruits. 4. பச்சிலை வகை (நாஞ்.);; a medicinal herb. [சோறு → சோற்றி]
சோற்றியற்ற	சோற்றியற்ற cōṟṟiyaṟṟa, பெ.எ. (adj.) சதைப் பற்றில்லாத; pithless. [சோறு → சோற்றி + அற்ற.]
சோற்றிலை	சோற்றிலை cōṟṟilai, பெ. (n.) சோற்றுக் கற்றாழை (மூ.அ.);; yellow-flowered aloe. [சோறு + இலை]
சோற்றிறக்கம்	சோற்றிறக்கம் cōṟṟiṟakkam, பெ. (n.) பசியுணர்ச்சி; appetite for food. [சோறு + இறக்கம்]
சோற்றுக்கட்டி	சோற்றுக்கட்டி cōṟṟukkaṭṭi, பெ. (n.) சோற்று உருண்டை (அன்னவுருண்டை);; lump of boiled rice. 'புதிய வெண்சோற்றுக் கட்டியை' (புறநா. 177, உரை);. மறுவ. சோற்றுக்கவளம் ம. சோற்றுருள [சோறு + கட்டி.]
சோற்றுக் கடன்	சோற்றுக் கடன் cōṟṟukkaḍaṉ, பெ. (n.) 1. உண்ட சோற்றுக்குக் கைம்மாறாகச் செய்யும் நன்றி (வின்.);; duty or obligation in return for having been fed. 2. கடமையாக மாத்திரம் இடுஞ்சோறு(இ.வ.);; food provided only under duty. [சோறு + கடன்]
சோற்றுக்கடை	சோற்றுக்கடை cōṟṟukkaḍai, பெ. (n.) 1. சோறு விற்குமிடம்; hotel. 2. சோறிடுகை; feeding. சோற்றுக்கடை இன்னும் ஒழியவில்லை (உ.வ.);. ம. சோற்று கச்சவடம் (சோற்று வணிகம்); [சோறு + கடை]

சோற்றுக்கத்தலை	சோற்றுக்கத்தலை cōṟṟukkattalai, பெ. (n.) கடல்மீன் வகை (வின்.);; a genus of sea-fish. [சோறு + கத்தலை]
சோற்றுக்கற்றாழை	சோற்றுக்கற்றாழை cōṟṟukkaṟṟāḻai, பெ. (n.) குட்டையான அடித்தண்டையும் வெண்ணிறச் சதைப் பற்றான மடல்களையும் கொண்ட ஒருவகைக் கற்றாழை; thick leaved Indian aloe. [சோறு + கற்றாழை]
சோற்றுக்காரி	சோற்றுக்காரி cōṟṟukkāri, பெ. (n.) 1. சோற்றுக் கடை வைத்திருப்பவள் (வின்);; a woman hotel-keeper. 2. சோறு கொண்டு வரும் வேலைக்காரி (உ.வ.);; maid-servant employed to carry food. ம. சோற்றுகச்சவடக்காரி [சோறு + காரி]
சோற்றுக்குடலை	சோற்றுக்குடலை cōṟṟukkuḍalai, பெ. (n.) சோறு கொண்டு செல்லுங் கூடை (யாழ்ப்.);; basket of plaited leaf for carrying boiled rice. [சோறு + குடலை]
சோற்றுக்குவால்	சோற்றுக்குவால் cōṟṟukkuvāl, பெ. (n.) சோற்றுக் குவியல்; heap of cooked rice. "அந்தணர்க் காக்கிய சோற்றுக் குவாலினை" (சீவக. 934);. [சோறு + (குவியல் →); குவால்]
சோற்றுக்குவீங்கி	சோற்றுக்குவீங்கி cōṟṟukkuvīṅgi, பெ. (n.) சோற்றுக்கு ஏங்கியிருப்பவன் (உ.வ.);; one who hankers after food, used in derision about a person willing to eat anywhere. ம. சோற்றுமாடன் (மிகுதியாக உண்டாலும் பொந்திகை கொள்ளாதவன்] [சோறு + கு + வீங்கி]
சோற்றுக்குழி	சோற்றுக்குழி cōṟṟukkuḻi, பெ. (n.) இரைப்பை; stomach which is membraneous sac or receptacle for receiving the food taken in. [சோறு + குழி]

சோற்றுக்கை	சோற்றுக்கை cōṟṟukkai, பெ. (n.) வலக்கை (சோற்ற எடுத்துண்ணுங் கை);; right hand, as used in taking food. ம. சோற்றுகை [சோறு + கை]
சோற்றுச்சட்டி	சோற்றுச்சட்டி cōṟṟuccaṭṭi, பெ. (n.) சோற்றுப்பானை (வின்.); பார்க்க;see {šorru-p-pānai.} ம. சோற்றுகலம் [சோறு + சட்டி]
சோற்றுச்செருக்கு	சோற்றுச்செறுக்கு cōṟṟucceṟukku, பெ. (n.) வயிறு நிரம்பக் கிடைக்கும் உணவினால் ஏற்படும் பெருமிதம்; a pride on the assured supply of food throughout. "காங்கேயர் கோனளித்த சோற்றுச் செறுக்கல்லவோ மூன்றரை கண்டதுவே" (சிலப்பதிகார உரைக்கு அடியார்க்கு நல்லாரின் பாயிரம்);. [சோறு + செறுக்கு]
சோற்றுத்தட்டு	சோற்றுத்தட்டு cōṟṟuttaṭṭu, பெ. (n.) சிப்பல் (வின்.);; colander. மறவ. வடித்தட்டு [சோறு + தட்டு. தட்டு = சோறுவடித்தல் போன்றவற்றுக்குதலும் சிறுதட்டு]
சோற்றுத்தடி	சோற்றுத்தடி cōṟṟuttaḍi, பெ. (n.) சோற்றமலை பார்க்க;see {sorramalai.} 'சோற்றுத்தடியை நாடோறும் பெறுகுவிர்' (மலைபடு. 441, உரை);. [சோறு + தடி]
சோற்றுத்திரளை	சோற்றுத்திரளை cōṟṟuttiraḷai, பெ. (n.) சோற்றுக்கட்டி பார்க்க;see {Sörru-k-katti.} 'பெருஞ் சோற்றுத்திரளையைப் பாண் சுற்றத்தை ஊட்டும்' (புறநா. 33, உரை);. [சோறு + திரளை]
சோற்றுத்துருத்தி	சோற்றுத்துருத்தி cōṟṟutturutti, பெ. (n.) உடம்பு (சோற்றால் நிரப்பிய துருத்தி);; body, as a bladder filled with food. "சோற்றுத் துருத்தியைச் சதமெனவும்" (தாயு. பரிபூரண. 7);. [சோறு + துருத்தி]

சோற்றுத்தூக்கம்	சோற்றுத்தூக்கம் cōṟṟuttūkkam, பெ. (n.) பேருணவு உண்டமையால் வரும் தூக்கம் (யாழ்ப்.);; sleep induced by over-eating. [சோறு + தூக்கம்]
சோற்றுப்பக்கரை	சோற்றுப்பக்கரை cōṟṟuppakkarai, பெ. (n.) மிகுதியாக உண்பவன் (சாப்பாட்டு இராமன்); (இ.வ.);; a glutton, as a bag for food. [சோறு + பக்கரை]
சோறறுப்பக்காளி	சோறறுப்பக்காளி cōṟaṟuppakkāḷi, பெ. (n.) சோற்றுப்பக்கரை பார்க்க;see {sorru-ppakkarai.} [சோறு + பக்காளி]
சோற்றுப்பசை	சோற்றுப்பசை sōṟṟuppasai, பெ. (n.) 1. சோற்றால் ஆகும் பசை; rice paste. 2. வாழ்வுக்குப் (சீவனத்துக்குப்); போதுமான வருவாய்; income sufficient for one's maintenance. அவனுக்குச் சோற்றுப்பசை உண்டு (உ.வ.);. [சோறு + பசை]
சோற்றுப்பட்டாளம்	சோற்றுப்பட்டாளம் cōṟṟuppaṭṭāḷam, பெ. (n.) எந்த வேலையும் செய்யாமல் உணவுக்காக மட்டும் ஒருவரை அண்டி வாழும் கும்பல்; hangers on for food. [சோறு + பட்டாளம்]
சோற்றுப்படி	சோற்றுப்படி cōṟṟuppaḍi, பெ. (n.) சான்றாளர் (சாட்சி); முதலானவர்க்கு உணவு முதலிய வற்றிற்காகக் கொடுக்கும் தொகை; batta. [சோறு + படி.]
சோற்றுப்பதம்	சோற்றுப்பதம் cōṟṟuppadam, பெ. (n.) அரிசி வெந்த நிலைமை; the stage of which the rice is sufficiently boiled. [சோறு + பதம்]
சோற்றுப்பருகை	சோற்றுப்பருகை cōṟṟupparugai, பெ. (n.) சோற்றவிழ், வெந்த சோற்றின் பருக்கை; grains of boiled rice. [சோறு + பருக்கை]

சோற்றுப்பலகை	சோற்றுப்பலகை cōrruppalagai, பெ. (n.) வடிபலகை (நாஞ்.);; a wooden strainer, used in cooking rice. [சோறு + பலகை]
சோற்றுப்பற்று	சோற்றுப்பற்று cōrrupparru, பெ. (n.) சோற்றுப்பருக்கை பார்க்க;see {stirru-pparukkai.} [சோறு + பற்று]
சோற்றுப்பனை	சோற்றுப்பனை cōrruppanai, பெ. (n.) வைரமற்ற பனை மரம்; palymyra with a soft interior. [சோறு + பனை]
சோற்றுப்பாளையம்	சோற்றுப்பாளையம் cōrruppāḷaiyam, பெ. (n.) 1. முகாமில் சமையல் செய்யும் இடம் (வின்.);; that part of a camp where food is prepared. 2. பயனற்றகூட்டம் (சோற்றை யுண்ண மட்டும் தகுதியுள்ள கூட்டம்); (இ.வ.);; unserviceable or useless crowd of dependants, as fit only for eating. ம. சோற்றுப்பாளயம் [சோறு + பாளையம்]
சோற்றுப்பிச்சை	சோற்றுப்பிச்சை cōrruppiccai, பெ. (n.) இரப்போர்க்குப் பிச்சையாக இடும் சோறு (உ.வ.);; boiled rice given as alms. ம. சோற்றுபிச்ச [சோறு + பிச்சை]
சோற்றுப்பு	சோற்றுப்பு cōrruppu, பெ. (n.) உணவிலிடும் உப்பு; salt used in food. [சோறு + உப்பு]
சோற்றுப்புரை	சோற்றுப்புரை cōrruppurai, பெ. (n.) மடைப் பள்ளி, சமையலறை; kitchen. "சோற்றுப்புரை மணியஞ் சூரியன்" (தெய்வச். விறலிவிடு. 388);. [சோறு + புரை]
சோற்றப்பெட்டி	சோற்றப்பெட்டி cōrrappeṭṭi, பெ. (n.) படகில் செல்லும்போது உணவுப் பொருள் வைப்பதற்குரிய கோரைப்பெட்டி; a box made of koraippus for carrying food materials in boat. [சோறு + பெட்டி]

சோற்றுப்பை	சோற்றுப்பை cōṟṟuppai, பெ. (n.) இரைப்பை; stomach as a receptacle for food. [சோறு + பை]
சோற்றுப்பொதி	சோற்றுப்பொதி cōṟṟuppodi, பெ. (n.) பொதிச்சோறு (இ.வ.);; food tied up in a cloth for use on journey. ம. சோற்றுப்பொதி [சோறு + பொதி]
சோற்றுமயக்கம்	சோற்றுமயக்கம் cōṟṟumayakkam, பெ. (n.) சோற்றுத்தூக்கம் பார்க்க;see {stru-t-likkam.} ம. சோற்றுமயக்கம் [சோறு + மயக்கம்]
சோற்றுமரம்	சோற்றுமரம் cōṟṟumaram, பெ. (n.) உறுதியில்லாத (வைரமில்லாத); மரம் (வின்.);; tree which is all sap-wood.
சோற்றுமாடு	சோற்றுமாடு cōṟṟumāṭu, பெ. (n.) பயன்பாடற்றவன் (வின்.); (சோறு தின்பதற்கு மாத்திரமுள்ள மாடு போன்றவன்);; worthless fellow, as fit for nothing but eating. [சோறு + மாடு]
சோற்றுமுத்து	சோற்றுமுத்து cōṟṟumuttu, பெ. (n.) போலி முத்து (இ.வ.);; artificial pearl. [சோற்று + முத்து]
சோற்றுருவி	சோற்றுருவி cōṟṟuruvi, பெ. (n.) உடல்; body. [சோறு + (உரு→); உருவி]
சோற்றுறக்கம்	சோற்றுறக்கம் cōṟṟuṟakkam, பெ. (n.) சோற்றுத் தூக்கம் [சோறு + உறக்கம்]

சோறாக்கி	சோறாக்கி cōṟākki, பெ. (n.) சமையற்காரன் (இ.வ.);; cook. [சோறு + ஆக்கி (ஆக்குபவன்);]
சோறாக்கு-தல்	சோறாக்கு-தல் cōṟākkudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) உணவு சமைத்தல்; to cook food. ம. சோறாக்குக [சோறு + ஆக்கு]
சோறாள்வி	சோறாள்வி cōṟāḷvi, பெ. (n.) சோறாக்கி பார்க்க;see {sirikki,} "ஆண்பிள்ளைச் சோறாள்வியை" (திவ். பெரியதி. 2 5:1, வியா.);. [சோறு + ஆள்வி]
சோறு	சோறு1 cōṟu, பெ. (n.) 1. சமைத்த அரிசி (அன்னம்);; boiled or cooked rice (used also to the sense of food in general);. "ஏற்றுக வுலையே வாக்குக சோறே" (புறநா. 172);. ஒருபானைச் சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம். 2. பனை முதலியவற்றின் உள்ளீடு; pith in palms and other plants, as soft and white like boiled rice. 3. தாழைமடல் முதலியவற்றின் உள்ளீடு; filament, as of the flower of the screw-pine. 'சோறவிழ்ப்பன மடற்கைதை' (பெரியபு. திருக்குறிப். 36);. 4. வீடுபேறு; final bliss, beatitude. "பாதக்மே சோறு பற்றினவா தோனோக்கம்" (திருவாச. 15:7);. 5. உணவு; food. ஒரு வேளைச் சோற்றுக்கே வழியில்லை. ம. சோறு, சோர்; க. சோறு; எர. சோறு;துட. த்விர் [சொல் (நெல்); → சோறு] சோறு2 cōṟu, பெ. (n.) தாழி (பரணி);நாண்மீன்; the second {naksatra.} "சதயமுதற் சோறளவும் வஞ்சிக்கும்" (இலக். வி. 881);. [சோறு1 → சோறு2] சோறு3 cōṟu, பெ. (n.) வங்கியத்தின் (மிருதங்கத்தின்); நடுப்பாகத்திற் பூகங் கலவைச் சாந்து (கலைமகள். 12, 401);; paste used in drums.
சோறுகவிழ்-த்தல்	சோறுகவிழ்-த்தல் cōṟugaviḻttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சோறாக்கு (நாஞ்.); பார்க்க;see {šorākku.} [சோறு கவிழ்-]

சோறுகொல்லி	சோறுகொல்லி cōṟugolli, பெ. (n.) 1. பெருந்தீனிக்காரன்; glutton. 2. மருந்துச் சரக்கு வகை (அன்னபேதி);; green vitriol. [சோறு + கொல்லி]
சோறுபடை-த்தல்	சோறுபடை-த்தல் cōṟubaḍaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சோறு பகிர்ந்தளித்தல் (உ.வ.);; to serve boiled rice on plates or leaves. [சோறு + படை-.]
சோறுபொங்கு-தல்	சோறுபொங்கு-தல் cōṟuboṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) சோறாக்கு-தல் பார்க்க;see {wikku.} [சோறு + பொங்கு-.]
சோறுபொலிதல்	சோறுபொலிதல் cōṟubolidal, பெ. (n.) சோறு மலர்தல்,1 (வின்.); பார்க்க;see {šōru-malardal/} [சோறு + பொலிதல்]
சோறுமலர்தல்	சோறுமலர்தல் cōṟumalartal, பெ. (n.) 1. அரிசி நன்றாய்ப் பதப்படுகை; the state of rice being well-cooked. 2. சமைக்கும்போது சோறு பொங்கி வழிகை; the overflow of rice in boiling. [சோறு + மலர்தல்]
சோறுமாட்டு	சோறுமாட்டு cōṟumāṭṭu, பெ. (n.) பிற்காலச் சோழர் காலத்து வழங்கிய வரிவகை (தெ.க.தொ. 3, 142);; a tax levied during the time of the later {Colas.} [சோறு + மாட்டு]
சோறுமாடு	சோறுமாடு cōṟumāṭu, பெ. (n.) வரிவகை (தெ.க.தொ. 3, 27);; a kind of tax. [சோறு + மாடு]
சோறுவடி-த்தல்	சோறுவடி-த்தல் cōṟuvaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சோறாக்கு-தல் (இ.வ.); பார்க்க;see {sirikku.} 2. சமைத்த சோற்றினின்று கஞ்சியை வடித்தல் (வின்.);; to strain conjee water from boiled rice. ம. சோறுவார்க்குக [சோறு + வடி]
சோறுவாய்-த்தல்	சோறுவாய்-த்தல் cōṟuvāyttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) செஞ்சோற்றுக் கடன் கழித்தல்; to render a suitable return to one who has provided food. "சோறுவாய்த் தொழிந்தோர்" (முல்லைப். 72);. [சோறு + வாய்]
சோறூட்டல்	சோறூட்டல் cōṟūṭṭal, பெ. (n.) குழந்தைக்கு முதன் முறையாகச் சோறூட்டுகை; first feeding of an infant with boiled rice. [சோறு + ஊட்டல்]

சோறூறுதல்	சோறூறுதல் cōṟūṟudal, பெ. (n.) தீக்குறைவால் சோறு பதமாகாமை (யாழ்ப்.);; the state of rice being too much soaked over insufficient fire. [சோறு + ஊறுதல்]
சோனகத்திருக்கை	சோனகத்திருக்கை cōṉagattiruggai, பெ. (n.) மஞ்சட் பழுப்பு நிறமுள்ளதும் 13 அடி நீளமும் 5அடி குறுக்கும் வளரக்கூடியதுமான திருக்கை மீன் வகை; sting ray yellowish brown, attaining 13ft. in length, 5 ft. across the disc.
சோனகப்புல்	சோனகப்புல் cōṉagappul, பெ. (n.) திராய்ப்புல்; a kind of straw plant. ம. சோனகப்புல்லு
சோனகப்பூ	சோனகப்பூ cōṉagappū, பெ. (n.) நாகப்பூ; scarlet flowered plant.
சோனகம்	சோனகம் cōṉagam, பெ. (n.) தென்கிழக்குக் காற்று; wind from southeast. [சோனம் → சோனகம்]
சோனகவாளை	சோனகவாளை cōṉagavāḷai, பெ. (n.) ஒரு வகை வெண்ணிறமுள்ளதும் 26 விரலம் வரை வளரக்கூடியதுமான வாளை மீன்; sea-fish, burnished silvery, attaining 26 in. in length.
சோனம்	சோனம் cōṉam, பெ. (n.) முகில்; cloud. "சோனந்தரு குழலார்" (பதினொ. ஆளு மும். 12);. க. சோனெ;தெ. சோன [சோனை → சோனம்.]
சோனாகம்	சோனாகம் cōṉākam, பெ. (n.) பெருவாகை; common sirissa.
சோனாமாரி	சோனாமாரி cōṉāmāri, பெ. (n.) விடாப் பெருமழை; incessant downpour of rain. சோனா மாரியாய்ச் சொரிகிறதே (உ.வ.); [சோனைமாரி → சோனாமாரி]

சோனாமேகம்	சோனாமேகம் cōṉāmēkam, பெ. (n.) விடாமழை பொழியும் முகில்; clouds incessantly pouring rain. "சோனாமேகம் பொழிவது போல்" (பாரத. பதினேழாம் 135);. [சோனைமேகம் → சோனாவாரி]
சோனாவாரி	சோனாவாரி cōṉāvāri, பெ. (n.) [சோனாமாரி → சோனாவாரி]
சோனி	சோனி cōṉi, பெ. (n.) 1. வளர்ச்சியற்றது; that which is stunted. 2. மெலிந்தவன்-ள்; thin or lean person. ஏன் இப்படிச் சோனியாக இருக்கிறாய். [சோர் → (சோ); → சோனம்.]
சோனிக்கரைச்சல்	சோனிக்கரைச்சல் cōṉikkaraiccal, பெ. (n.) தெற்கிலிருந்து வடக்காய் செல்லும் கடல் நீரோட்டம்; an undercurrent in the sea running from south to north. [சோனம் → சோனி + கரைச்சல்]
சோனிக்கரையெடுப்பு	சோனிக்கரையெடுப்பு cōṉikkaraiyeḍuppu, பெ. (n.) தென்கிழக்கிலிருந்து தென் மேற்காய் செல்லும் கடல் நீரோட்டம்; an undercurrent in the sea running from southeast to southwest. [சோனி + கரையெடுப்பு]
சோனிசி	சோனிசி sōṉisi, பெ. (n.) குகை (யாழ். அக.);; cave. [சோனி → சோனிசி]
சோனிமேமுறி	சோனிமேமுறி cōṉimēmuṟi, பெ. (n.) தென்மேற்கிலிருந்து வடகிழக்காய் செல்லும் கடல் நீரோட்டம்; anundercurrent in the sea running from southwest to southeast. [சோனி + மேமுறி]
சோனிமேமுறி வெள்ளம்	சோனிமேமுறி வெள்ளம் cōṉimēmuṟiveḷḷam, பெ. (n.) மேற்கு திசையிலிருந்து வடகிழக்கு திசை நோக்கி ஓடும் கடல் நீரோட்டம்(மீனவ.);; an undercurrentin the sea running from west to north east. [சோனி + மேல் + முறி + வெள்ளம்]

சோனிவெள்ளம்	சோனிவெள்ளம் cōṉiveḷḷam, பெ. (n.) தென்திசையிலிருந்து வடதிசை நோக்கி ஒடும் கடல் நீரோட்டம் (மீனவ.);; an undercurrent in the sea running from south to north. [சோனி + வெள்ளம்]
சோனை	சோனை1 cōṉai, பெ. (n.) 1. கார்முகில்; dark, moisture-laden clouds. "சோனை வார் குழலினார்" (கம்பரா. நீர்விளை. 14);. 2. சோனாமாரி (பிங்.); பார்க்க;see {ini-mil.} "மேகஞ்சோனைபட" (கம்பரா. குகப். 20);. 3. வானினின்று நீருற்றுச் சொரிவது போன்ற விடாப் பெரும் பெயல்; pouring rain, rainfalling in torrents. 4. மலையடிவார விடா மழைச்சாரல்; constant drizzle from clouds gathering on hill-tops. க. சோனெ;தெ. சோன [சுனை → (சொனை); → சோனை. சுல் (துணைத்தல்); → (சுன்); → சுனை = நீரூற்று] சோனை2 cōṉai, பெ. (n.) முக்கோல் (திருவோணம்); விண்மீன் (பிங்.); பார்க்க;see {tiruvōṇam,} the 22nd {nakşatra,} சோனை3 cōṉai, பெ. (n.) கைப்பிடிச் சுவர் (இ.வ.);; parapet wall. [சோ → சோனை. சோ = மதில்.] சோனை cōṉai, பெ. (n.) சோழ நாட்டுப்பெண்; a woman belonging to chola country. "நாயகி நற்சோணை. சோழன். (ஆ.பா.); - சோணை.(பெ.பா.);.
சோனைகட்டுதல்	சோனைகட்டுதல் cōṉaigaṭṭudal, பெ. (n.) தூரத்தில் மழை பெய்யுங் குறிப்பாக ஓரிடத்தில் மேகம் மூடியிருக்கை (உ.வ.);; darkening with moisture-laden clouds, as an indication of heavy shower at distance. [சோனை1 + கட்டுதல்]
சோனைத்தூற்றல்	சோனைத்தூற்றல் cōṉaittūṟṟal, பெ. (n.) மழை தூற்றல் (உ.வ.);; drizzle. [சோனை1 + தூறல் →) தூற்றல்]
சோனைப்புல்	சோனைப்புல் cōṉaippul, பெ. (n.) புல் வகை; Guinea grass.

சோனைமழை	சோனைமழை cōṉaimaḻai, பெ. (n.) 1. பெருமழை; heavy rain. 2. விடா மழை; continuous rain. பட சோனெமே [சோனை1 + மழை]
சோனைமாரி	சோனைமாரி cōṉaimāri, பெ. (n.) சோனாமாரி பார்க்க;see {somi-mari.} "சோனைமாரியிற் சொரிந்தனன்" (கம்பரா. பிரமாத்திர. 59);. [சோனை1 + மாரி]
சோனைமேகம்	சோனைமேகம் cōṉaimēkam, பெ. (n.) சோனாமேகம் பார்க்க;see {Śānā-mégam.} "சொரிந்தது சோனைமேகம்" (பாரத. சம்பவ. 79);. [சோனை + மேகம்] . சௌ
சௌ	சௌ ceḷa, பெ. (n.) 'ச்' என்ற மெய்யொலியும், 'ஔ' என்ற உயிரொலியும் சேர்ந்தமைந்த உயிர் மெய்யெழுத்து; the compound of 'c', 'S' and 'au'. [ச் + ஔ – சௌ]
சௌடு	சௌடு cauḍu, பெ. (n.) 1. உவர்மண்; fuller's earth. 2. வண்டல்; sediment. [சவடு → சௌடு
ஞ்	ஞ்ñ, பெ. (n.) தமிழ் நெடுங்கணக்கில், நான்காவதும் இடையண்ண ஒலிப்புடையதுமான மெல்லின இரண்டாம் மெய்யெழுத்து; the fourth consonant being the palatal nasal. ஞ ஞ l {a} தமிழ் நெடுங்கணிக்கில், 'ஞ' 'கர மெய்யொலியும் 'அ'" கர உயிரொலியும் சேர்ந்த உயிர்மெய் யெழுத்து; the compound of {fi} and a, palatal naral. [ஞ் + அ - ஞ]
ஞஃகான்	ஞஃகான்ñaḵkāṉ, பெ. (n.) 'ஞ' என்னும் எழுத்து; the letter {deleteria.} 'ஞஃகா னுறமும்' (நன். 124);

ஞஞ்ஞை	ஞஞ்ஞைñaññai, பெ. (n.) மயக்கம்; delirium. 'ஞஞ்ஞை யுற்றோ னவிநயம் (சிலப். 3-31);, உரை);.
ஞஞ்ஞையெனல்	ஞஞ்ஞையெனல்ñaññaiyeṉal, பெ. (n.) ஓர் ஒலிக்குறிப்பு; onom. expr. of running at the nose, speaking through one's nose, crying of a child. [ஞஞ்ஞை + எனல்]
ஞண்டு	ஞண்டுñaṇṭu, பெ. (n.) நண்டு (தொல்.சொல். 452, உரை);; crab, lobster. 2. கற்கடக ஓரை (சோதிடக்);; Cancer in the zodiac. மறுவ. கற்கடகம், அலவன் ம. ஞண்டு; க. எண்ட்ரகாயி, ஏடி, எசடி; தெ. எண்ட்ரி, எண்ட்ரகாயி, எண்ட்ரிக; குட. ஞண்டி.; கோத. நய்ள்; கோண். ஏடே, யந்தீ; நா. எண்டெ; கொலா. என்டெ, எந்தெ; பர். இர்தி;கட. இரித் [ஞெண்டு → ஞண்டு]
ஞமகண்டன்	ஞமகண்டன்ñamagaṇṭaṉ, பெ. (n.) ஒரு காணாக்கோள் (வின்.);; an invisible inauspicious planet. [ஞமன் + கண்டன்]
ஞமர்-தல்	ஞமர்-தல்ñamartal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) ஞெமிர்- பார்க்க;see {seini,} "வரிமணண் ஞமர" (புறநா. 90);. [ஞெமிர் → ஞமர்-.]
ஞமலி	ஞமலிñamali, பெ. (n.) 1. நாய்; dog. "கூருகிர் ஞமலி" (பட்டினப்.. 140);. 2. மயில் (பிங்.);; peacock. 3. கள் (சூடா.);; toddy. ம.ஞமலி; க. நவல், நவில், நவலு, நவிலு, நெமிலி; தெ. நமிலி, நெமிலி, நெமிலி, நெவிலி; து. நெயிலு; நா. நம்லி, லம்லி;பட. கொலா. நம்லீ, நம்லி [[illegible] → ஞமலி]

ஞமன்	ஞமன்1ñamaṉ, பெ. (n.) கூற்றுவன்;{Yamā,} the god of Death. "ஞமற்கோலை வைத்தன்ன வொண்டிற லாற்றலான்" (சீவக. 251);. ம, ஞமன் [யமன் → ஞமன்] ஞமன்2ñamaṉ, பெ. (n.) துலைக்கோலின் சமன்வாய்; pointer of a balance. "தெரிகோன் ஞமன்ன் போல" (புறநா. 6:9);. [யமன் → ஞமன்]
ஞயம்	ஞயம்ñayam, பெ. (n.) 1. இனிமை; pleasantness, refinement. ஞயம்படவுரை (ஆத்திசூடி.);. 2. நயம்; cheapness. 3. மேன்மை; greatness. [நயம் → ஞயம்]
ஞரல்(லு)-தல்	ஞரல்(லு)-தல்ñaralludal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) முழுங்குதல்; to sound, make noise. "புணரி வளைஞரல" (பதிற்றுப். 30:6);. ம. ஞரங்ஙுக; க. நாகு, நரல், நெரளு, தெ. நரக; து. நரகுனி, நர்குனி, நரலுணி, நெர்லுனி, நர்லுனி; குட. நொர்; குரு. நர்யானா; மா. நிரெப்பு, நரகு
ஞரல்வு	ஞரல்வுñaralvu, பெ. (n.) ஒலி; sound. மறுவ. ஒசை, முழக்கம் l [ஞரல் → ஞரல்வு]
ஞரிவாளை	ஞரிவாளை1ñarivāḷai, பெ. (n.) பூடுவகை; bushy fire-brand teak. ஞரிவாளை2ñarivāḷai, பெ. (n.) சிறுதேக்கு (M.M.95);; long-flowered lance-leaved glory tree. [நரி+ வேளை-நரிவேளை→ஞரிவாளை]
ஞலவல்	ஞலவல்ñalaval, பெ. (n.) 1. கொசுகுவகை (பிங்.);; a species of gnat. 2. மின்மினிப்பூச்சி (அக.நி.);; firefly, glow-worm.

ஞவல்	ஞவல்ñaval, பெ. (n.) ஞலவல் (அக.நி.); பார்க்க;see {fiaławal.}
ஞறா	ஞறாñaṟā, பெ. (n.) மயிற்குரல் (சது.);; peacock's cry. ஞா
ஞா	ஞா1ñā, தமிழ் நெடுங்கணக்கில், 'ஞ்' என்ற மெய்யொலியும் 'ஆ' வெனும் உயிரொலியும் சேர்ந்தமைந்த உயிர்மெய்யெழுத்து; the syllable formed by the addition of the long vowel {'a'} to the consonant {'n'.} [ஞ் + ஆ – ஞா] ஞா2ñā, 1. கட்டு; bind. 2. பொருந்து; joint (சா.அக.);. ஞா3ñāttal, 4 செ.குன்றாவி (v.i.) கட்டுதல் (யாழ்.அக.);; to tie, fasten. ஞா4ñāttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பொருந்துதல்; to stick, adhere.

மழகளிறு தோன்றுமே எழுத்து

ஞாங்கர்	ஞாங்கர்1ñāṅgar, பெ. (n.) 1. பக்கம் (திவா.);; side. 2. இடம் (திவா.);; place, situation, locality. 3. வேற்படை; lance,dart. "ஞாங்கர் வினைப்பூண் டெண்மணி வீழ்ந்தன" (நற். 171);. 4. கரை; bank. "ஞானமா தீர்த்தஞாங் கரிருந்தவை நயந்து செய்யில்" (திருவிளை. தீர்த்த விசேட 23);. [ஆங்கு → ஞாங்கு → ஞாங்கர்] ஞாங்கர்2ñāṅgar, கு.வி.எ. (adv.) 1. மேல்; above, on, over. "ஞாங்கர் . . . உழவர் . . . பெரும்பகடு புதவிற்பூட்டி" (பெரும்பாண். 196);. 2. அங்கே; there. "ஞாங்கர் வருட மடமறி யூர்விடைத் துஞ்சும்" (கலித். 50);. 3. முன்; before, forward, intront. "ஞாங்கர் கிளந்த மூன்று பொருளாக" (தொல். பொருள். 141);. 4. இனி (சங்.அக..);; hence. forth, henceforward, hereafter. [ஆங்கு → ஞாங்கு → ஞாங்கர்]
ஞாஞ்சில்	ஞாஞ்சில்ñāñjil, பெ. (n.) 1. கலப்பை (அக.நி.);; plough. 2. மதிலுறுப்பு; a component part of a fortification. ம. ஞேங்கோல்; க. நேகல், நேகில், நேகில; தெ. நாகலி, நாகெலு, நாகேலு; து. நாயெரு; குட. நெங்கி; கோத, நேல்க்; கோண். நாங்கேல்; கூ. நான்கெலி; குவி. நன்கெல்லி; நா. நாங்கர்; கொலா, நாங்கலி, நாங்ங்லி;பர். நாகில் Skt. {lãngala; pãli. Nangala}
ஞாட்பு	ஞாட்புñāṭpu, பெ. (n.) 1. போர்; battle, fight. "கடல் வயிறு கலக்கிய ஞாட்பும்" (சிலப். 26:237);. 2. போர்க்களம்; battlefield. "ஞாட்பினு னண்ணாரு முட்குமென் பீடு" (குறள், 1088);. 3. படை; army. 4. கூட்டம் (சூடா.);; assemblage, crowd. "வந்தனர் மண ஞாட்பின்" (காஞ்சிப்பு தழுவக். 279);. 5. கனம் (பிங்.);; thickness, heaviness. 6. வன்மை (வின்.);; power, strength, force.

ஞாடு	ஞாடுñāṭu, பெ. (n.) நாட்டுப்பகுதி; district, country, "வேங்கைஞ்ஞாடும்" (தெ.க.தொ. 3,5);. [நாடு → ஞாடு]
ஞாண்	ஞாண்ñāṇ, பெ. (n.) 1. கயிறு; string, cord. "திண்ஞா ணெழினி வாங்கிய" (முல்லைப். 63);. 2. வில்லின் நாண்; bowstring. "சாப நோன் ஞாண்" (புறநா. 14:9);. ம. ஞாண், ஞாணு; க. நேணு, நேண்; தெ. நானு (ஒருவகைக் கழுத்தணி);; து. நேணு; கோண். நோனே;கூ. நோணு, நோசு [நாண் → ஞாண்]
ஞாண்டு	ஞாண்டுñāṇṭu, பெ. (n.) நண்டு; crab (சா.அக.);. மறுவ. அலவன், கற்கடகம். [நண்டு → ஞண்டு → ஞெண்டு → ஞாண்டு]
ஞாய்	ஞாய்ñāy, பெ. (n.) தாய்; mother. "ஞாயையு மஞ்சுதி யாயின்" (கலித். 107);. [யாய் → ஞாய்]
ஞாயம்	ஞாயம்ñāyam, பெ. (n.) நேர்மை, உண்மை; honesty, truth. "நன்று நன்றரசர் ஞாயமே" (பாரத. கிருட்டிண. 122);. [நயம் → நாயம் → ஞாயம்]
ஞாயில்	ஞாயில்ñāyil, பெ. (n.) 1. கோட்டையின் ஏவறை; breast-workin fortification, bastion. "ஞாயிலுஞ் சிறந்து" (சிலப். 15:217);. 2. மதில் (திருவிளை. நரிபரி. 86);; fort-wall. ம. ஞாயில்
ஞாயில்காவல்	ஞாயில்காவல்ñāyilkāval, பெ. (n.) நகர்ப்பாது காப்பு (W.G.);; guarding a town, as keeping watch over its fortress. [ஞாயில் + காவல்]

ஞாயிற்றுக்கிழமை	ஞாயிற்றுக்கிழமைñāyiṟṟukkiḻmai, பெ. (n.) கிழமை (வார); நாட்களுள் முதலாவது; sunday, first day of the week. [ஞாயிறு + கிழமை]
ஞாயிற்றுக்கிழமைநோன்பு	ஞாயிற்றுக்கிழமைநோன்புñāyiṟṟukkiḻmainōṉpu, பெ. (n.) கண்ணோய் வராதிருத்தற் பொருட்டுக் கதிரவனைக் குறித்து ஞாயிற்றுக் கிழமையில் மேற்கொள்ளும் நோன்பு; sunday fast in honour of the Sun, observed primarily for the prevention of eyedisease. [ஞாயிற்றுக்கிழமை + நோன்பு]
ஞாயிறு	ஞாயிறுñāyiṟu, பெ. (n.) 1. கதிரவன்; the sun. "ஞாயிறு போல விளங்குதி" (பதிற்றுப். 88:38);. 2. ஞாயிற்றுக்கிழமை பார்க்க;see {iyiru-kkilamai} மறுவ. பகலவன், செங்கதிர்ச் செல்வன், கதிரவன். ம. ஞாயர்; க. நேசர், நேசரு; து. நெசுரு (காலை);; மா. நீறு (ஞாயிற்றொளி);; துட. நொர்; Pkt. {ṇesar} [நாயர் → (நாயிர்); → நாயிறு → ஞாயிறு (வ.மொ.வ.337);.
ஞாயிறு திரும்பி	ஞாயிறு திரும்பிñāyiṟudirumbi, பெ. (n.) 1. சூரியகாந்தி (மலை.);; Sunflower. 2. நெருஞ்சி; cow's thorn. [ஞாயிறு + திரும்பி]
ஞாயிறுபோது	ஞாயிறுபோதுñāyiṟupōtu, பெ. (n.) உச்சிப் போது; midday. "விடிவோரை நட்டு ஞாயிறு போது வந்து பார்த்தால்" (திவ். திருப்பா. 3:62, வியா.);. [ஞாயிறு + (போழ்து →); போது]
ஞாயிறுவணங்கி	ஞாயிறுவணங்கிñāyiṟuvaṇaṅgi, பெ. (n.) கொள்ளுக்காய் வேளை; purple wild indigo. [ஞாயிறு + வணங்கி]
ஞால்(லு)தல்	ஞால்(லு)தல்ñālludal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தொங்குதல்; to hang. "ஞான்றன வயிரமாலை" (சீவக. 140.);. 2. பொழுது சாய்தல்; to decline, descend, as the sun. "பட்ட மாரி ஞான்ற ஞாயிற்று" (புறநா. 82:2);. ம. ஞாலுக; க. நேல்; தெ. வாலு, வோலு; து. நேலுனி, நெல்புனி; குட. நேர், நேத்; கோத. நேத்;படம். நேனு [நால் → (ஞால்)]

ஞாலம்	ஞாலம்ñālam, பெ. (n.) 1. நிலம் (பூமி);; earth. "மண்டிணி ஞாலத்து" (பு.வெ. 2:41, கொளு.);. 2. உலகம்; world, universe. "ஞால மூன்றடித் தாயமுதல்வற்கு" (கலித். 124);. 3. உயர்ந்தோர்; the great, the wise. "இம்மூவர் ஞாலமெனப் படுவார்" (திரிகடு. 26);. 4. தோணி அசையாது நிலைத்து நிற்பதற்கு இடும் மண் முதலிய சுமை; ballast of a dhoney, as sand. தோணிக்கு ஞாலமேற்றி னான் (யாழ்ப்.);. ம. ஞாலம்; தெ. நேல; கோண். நேலி; கூ. நேல, நேத; குவி. நேல; நா. ஏல்; கொலா. என்;குரு. நால் (மட்டமான நிலம்); [ஞால் → ஞாலம் (தவ.146);] ஞாலம்ñālam, பெ. (n.)
ஞாலமுண்டோன்	ஞாலமுண்டோன்ñālamuṇṭōṉ, பெ. (n.) திருமால்;{Thirumāl} [ஞாலம்1 + உண்டோன்]
ஞாலல்	ஞாலல்1ñālal, பெ. (n.) மின்மினிப்பூச்சி; firefly or glowworm (சா.அக.);. ஞாலல்2ñālal, பெ. (n.) தொங்குதல்; hanging. [ஞால் → ஞாவல்]
ஞாலற்பூ	ஞாலற்பூñālaṟpū, பெ. (n.) ஞாழல்பூ, பார்க்க;see {fia/alpit (orros);.}
ஞாலித்தட்டு	ஞாலித்தட்டுñālittaṭṭu, பெ. (n.) சிற்றுருக்களோடு சேர்த்து மகளிர் கழுத்திலணியும் அணிவகை (நாஞ்.);; a kind of woman's ornament, worn along with {cirruru.} [ஞால் → ஞாலி + கட்டு.]
ஞாலுத்தட்டு	ஞாலுத்தட்டுñāluttaṭṭu, பெ. (n.) ஞாலித் தட்டு (நாஞ்.); பார்க்க;see {ili-t-tatu}

ஞாழ்	ஞாழ்ñā<u>l</u>, பெ. (n.) யாழ்; a stringed musical instrument. "தன் ஞாழ் நவிற்றிய தாமரை யங்கை" (பெருங். மகத. 6:17);. [யாழ் → ஞாழ்]
ஞாழல்	ஞாழல்ñā<u>l</u>l, பெ. (n.) 1. புலிநகக்கொன்றை; orange-cup-calyxed brasiletto climber wagaty. "குவியிணர் ஞாழல்" (பதிற்றுப். 51:5);. 2. மயிற் கொன்றை (மலை.);; peacock's crest. 3. பொன்னாவிரை (மலை..);; fetid cassia. 4. கோங்கு (திவா.);; false tragacanth. 5. மல்லிகை வகை (வின்.);; jasmine. 6. கொடி வகை (வின்.);; cinnamon. 7. குங்குமம் (அக.நி.);; saffron. 8. மரவாயிரம் (வின்.);; heart-wood. 9. ஆண்மரம் (அக.நி.);; hard, solid wood. ம. ஞாழல்;க. நேழல், நெழல்
ஞாழல் பூ	ஞாழல் பூñā<u>l</u>lpū, பெ. (n.) குங்குமப்பூ; saffron (சா.அக.);.
ஞாழல்மா	ஞாழல்மாñā<u>l</u>lmā, பெ. (n.) ஒட்டுமாமரம்; grafted mango tree (சா.அக.);. [ஞாழல் + மா. மா = மாமரம்]
ஞாழல்மாது	ஞாழல்மாதுñā<u>l</u>lmātu, பெ. (n.) ஊமத்தை (மலை.);; trumpet flower.
ஞாழல்வாசுகி	ஞாழல்வாசுகிñā<u>l</u>lvācugi, பெ. (n.) பெரியாநங்க; polygala elongata (சா.க.);.
ஞாழல்விரை	ஞாழல்விரைñā<u>l</u>lvirai, பெ. (n.) பொன்னா விரை; cassia siamea (சா.அக.);.

ஞாழி	ஞாழிñāḻi, பெ. (n.) வள்ளைக் கொடி (மலை.);; aquatic convolvulus.
ஞாளம்	ஞாளம்1ñāḷam, பெ. (n.) தண்டு; flower-stalk. "அம்புய ஞாளநூலாலே" (ஞானவா. உற்ப. 30);. [நாளம் → ஞாளம்] ஞாளம்2ñāḷam, பெ. (n.) பொன்னாக்கத்தில் மாழை உருக்குவதற்கான குகை; Crucible as in. "ஞாளத்தில் வைத்தூதல்" (in alchemy); (சா.அக.);. [நாளம் → ஞாளம்] ஞாளம்3ñāḷam, பெ. (n.) படர்கொடி; creeper. [நாளம் → ஞாளம்]
ஞாளி	ஞாளி1ñāḷi, பெ. (n.) நாய்; dog. "வலஞ்சுரித் தோகை ஞாளி மகிழும்" (அகநா.122);. [ஞமலி → ஞாளி] ஞாளி2ñāḷi, பெ. (n.) கள் (பிங்.);; toddy. ஞாளி3ñāḷi, பெ. (n.) கோழி; fowl (சா.அக.);. ஞாளி4ñāḷi, பெ. (n.) ஞாழி (வின்.); பார்க்க;see {nāli} [ஞாழி → ஞாளி]
ஞாளிகம்	ஞாளிகம்ñāḷigam, பெ. (n.) வள்ளைக் கொடி; a creeper, convolvulus repens (சா.அக.);. [ஞாறி4 → ஞாளிகம்]
ஞாளியாதனம்	ஞாளியாதனம்ñāḷiyātaṉam, பெ. (n.) ஒரு விருக்கை வகையுளொன்று (தத்துவப். 108, உரை.);: a yogic posture. [ஞானி1 + ஆதனம். Skt. {asana} -→ த. ஆதனம்]

ஞாளியூர்தி	ஞாளியூர்திñāḷiyūrti, பெ. (n.) நாயை ஊர்தியாக உடைய வைரவன் (பிங்.);; Bhairava, as riding a dog. [ஞாளி1 + ஊர்தி]
ஞாற்சி	ஞாற்சிñāṟci, பெ. (n.) தொங்குகை; hanging, pending. "ஞாற்சியிற் றிரண்டவந் நாகம்" (சேதுபு. கந்தமா. 27);. [நால் → ஞால் → ஞாற்சி]
ஞாற்று	ஞாற்று1ñāṟṟudal, 6 செ.குன்றாவி. (v.t.) தொங்கவிடுதல்; to hang up, suspend. 'பூஞாற்றினார்' (தொல்.எழுத்து. 145, உரை);. ம. ஞாற்றுக [நால் → நாற்று → ஞாற்று-.] ஞாற்றுñāṟṟu, பெ. (n.) ஞாற்சி பார்க்க;see {ici} "வாவன் ஞாற்றே" (பிங். 3:56);. [ஞால் → ஞாற்று]
ஞாறு-தல்	ஞாறு-தல்ñāṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மணம் வீசுதல்; to smell, emit an odour. "விரை ஞாற வருதென்றல்" (சூளா. இரத். 54);. 2. தோன்றுதல்; "கண்ணிழல் ஞாறிய காமர் பள்ளியுங்" (பெருங். இலாவாண. 11:15);. [நாறு → ஞாறு-.]
ஞான்றஞாயிறு	ஞான்றஞாயிறுñāṉṟañāyiṟu, பெ. (n.) கதிரவன் மறையும் நேரம்; sunset. "ஞான்ற ஞாயிற்றுக் கட்டி னிணக்கு மிழிசினன்" (புறநா. 82);. [ஞால் + ஞாயிறு – ஞான்ற ஞாயிறு.]
ஞான்று	ஞான்று1ñāṉṟu, பெ. (n.) 1. பொழுது; time. 2. நாள்; day. "ஊசலூர்ந்தாட வொரு ஞான்று வந்தானை" (கலித். 37);. ம. ஞாந்நு ஞான்று2ñāṉṟu, கு.வி.எ. (adv.) காலத்தில்; at the time of. "அம்மனைக்கோ லாகிய ஞான்று" (நாலடி. 14);. ம. ஞான்நு

ஞான்றுகொள்(ளு)-தல்	ஞான்றுகொள்(ளு)-தல்ñāṉṟugoḷḷudal, 16 செ.கு.வி. (v.i.) கழுத்திற் சுருக்கிட்டுச் சாதல்; to hang oneself, commit suicide. "ஞான்று கொள்வேனன்றி யாது செய்வேன்" (அருட்பா. 2, பிரார்த்தனைப். 2);. [ஞால் → ஞான்று]
ஞான்றை	ஞான்றைñāṉṟai, பெ. (n.) ஞான்று பார்க்க;see {inru.} "அரக்கன் வவ்விய ஞான்றை" (புறநா. 378);. [ஞான்று → ஞான்றை]
ஞி	ஞிñi, 'ஞ'கர மெய்யொலியும் 'இ'கர உயிரொலியும் சேர்ந்த உயிர்மெய்யெழுத்து; the syllable formed by adding the short vowel'i' tothe consonant'fi'. [ஞ் + இ – ஞி]
ஞிமிர்	ஞிமிர்1ñimirtal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) நிமிர்தல் (சங்.அ.க);; to be erect. [நிமிர்- → ஞிமிர்-.] ஞிமிர்2ñimirtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) வண்டு முதலியன ஒலித்தல் (சங்.அக);; to sound, buz, hum, as bees. [இமிர்- → ஞிமிர்] ஞிமிர்3ñimir, பெ. (n.) ஒலி (வின்.);; sound. [இமர் → ஞிமிர்]
சுண்ணாம்படி-த்தல்	சுண்ணாம்படி-த்தல் sunnambadi-, 4 செ.குன்றாவி (v.t.) வெள்ளையடித்தல்; towhite wash (செ.அக);. [சுண்ணாம்பு + அடி-,]
சாம்பற்காட்டுக்கோழி	சாம்பற்காட்டுக்கோழி cāmbaṟkāṭṭukāḻi, பெ. (n.) சாம்பற்கோழி பார்க்க;See {}. [சாம்பல் + காட்டுக்கோழி]

ஞிமிறு	ஞிமிறுñimiṟu, பெ. (n.) தேனீ; bee, honey bee. "வரிஞ மிறார்க்கும் வாய்புகு கடாஅத்து" (புறநா. 93:12);. [ஞிமிர்2 → ஞிமிறு]
நு	நு nu, 'ஞ'கர மெய்யொலியும் 'உ' கர உயிரொலியும் சேர்ந்த உயிர்மெய்யெழுத்து; the compound of{'ñ'} and{'u'.} [ஞ் + உ – நு] நு1 nu, நகர மெய்யும் உகர உயிரும் சேர்ந்து பிறந்த எழுத்து; the compound of ந் + உ. [ந் + உ-நு] நகரமும் உகரமும் இணைந்த ஒலி. நாவின் நுனி மேலண்ணத்தின் நுனியில் பல்லை ஒற்ற குவிந்த நிலையில் இவ்வெழுத்துப் பிறக்கும். இது தனி மொழியாக வழக்கு இல்லை. கி.மு. 3 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து இன்று வரை இவ்வெழுத்தின் {ட, ட, , உருவ,),நு} வரிவடிவம் எனப் பல மாற்றங்களை யடைந்துள்ளது. நு2 nu, பெ. (n.) 1. ஊழ்கம் (தியானம்);; contemplation. 2. நேரம்; time. (சா. அக.);, நு3 nu, பெ. (n.) 1. புகழ்; fame. 2. பழிப்பு; abuse.

நூ	நூ nū, 'ஞு'கர மெய்யொலியும் 'ஊ' கார உயிரொலியும் சேர்ந்தமைந்த உயிர்மெய் யெழுத்து; the compound of{'fi} and{'u'.} [ஞ் + ஊ- நூ] நூ1 nū, நகர ஒற்றும் ஊ கார உயிரும் சேர்ந்து பிறக்கும் எழுத்து; the compound of ந் and ஊ. [ந் + ஊ-நூ] தமிழ் நெடுங்கணக்கில் எட்டாவதாக அமையும் உயிர் மெய்யெழுத்தாகிய நகரத்தின் ஆறாவது எழுத்து. நூ2 nū, பெ. (n.) எள் (சூடா.);; sesame. தெ. நூ, நூவு, நுவு, நுவ்வு; கொலா. நுவ்வூ; நா. நுவ்வ்;கோண். நூநக். [நூல் → நூ, நூல் = எள். எள் மிகச் சிறிய கூலமாதலால், நூ (நூல்); என பெயர் பெற்றது. எள்ளளவும் எள்ளத்தனையும், எட்டுனையும் என்னும் வழக்குகளை நோக்குக. (வே.க.);] நூ3 nū, பெ. (n.) யானை (அக.நி.);; elephant. நூ4 nū, பெ. (n.) அணிகலன் (யாழ்.அக.); Ornament. நூ5 nūttal, 4.செ.கு.வி.(v.i.) நொதுத்தல்
ஞெ	ஞெ ñe, 'ஞு'கர மெய்யொலியும் 'எ' கர உயிரொலியும் சேர்ந்த உயிர்மெய்யெழுத்து; the syllable formed by adding the short vowel'e' to the consonant{'fi'.} [ஞ் + எ_- ஞெ]

ஞெகிழ்-தல்	ஞெகிழ்-தல்ñegiḻtal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கழலுதல்; to become loose, slip off, as bangles. "ஞெகிழ்தொடி யிளையவர்" (கலித். 73:8);. 2. தளர்தல் (வின்.);; to languish, faint. 3. மனமிளகுதல் (தொல். பொருள். 72, உரை.);; to be tender hearted. 4. மலர்தல்; to blossom. "ஞெகிழிதழ்க் கோடலும்" (கலித். 101);. 5. உருகுதல்; to melt, as wax. "தீயுறு மெழுகின் ஞெகிழ்வனர்" (ஐங்குறு. 32);. 6. மெலிதல்; to become thin, emaciated. "தோண் ஞெகிழ்பு" (கலித். 146:6);. 7. சோம்புதல் (பிங்.);; to be lazy. ம. ஞெகிழுக;மா. நெத்க்கெ [நெகிழ் → ஞெகிழ்-.]
ஞெகிழம்	ஞெகிழம்ñegiḻm, பெ. (n.) ஞெகிழி, 6 பார்க்க;{seigi6} "சீரார் நெகிழஞ் சிலம்ப" (கலித். 90);. ம. ஞெகிழம் [நெகிழ் → ஞெகிழம்]
ஞெகிழி	ஞெகிழி1ñegiḻi, பெ. (n.) 1. கடைக்கொள்ளி; fire brand. "விடுபொறி ஞெகிழியிற் கொடிபட மின்னி" (அகநா. 108);. 2. தீக்கடை கோல்; piece of wood used for kindling fire by friction. "கானவர் . . . ஞெகிழி பொத்த" (குறிஞ்சிப். 226);. 3. தீ (பிங்.);; fire. 4. விறகு (பிங்.);; fuel, fire wood. 5. கொடுவேலி (மலை.);; Ceylon leadwort. 6. சிலம்பு (பிங்.);; tinkling anklet ம. ஞெகிழி; க. நெசுள்;தெ. நெகடி, நெரெ [நெகிழ் → ஞெகிழி] ஞெகிழி2ñegiḻi, பெ. (n.) வெள்ளைச் சோளம்; white maize corn (சா.அக.);.

ஞெண்டு	ஞெண்டு1ñeṇṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) கிண்டுதல் (சூடா.);; to scratch up, as a hen. [நெண்டு → ஞெண்டு] ஞெண்டு2ñeṇṭu, பெ. (n.) 1. நண்டு; crab. "வேப்பு நனையன்ன நெடுங்க ணீர்ஞெண்டு" (அகநா. 176);. 2. கடகவோரை (திவா.);; Cancer in the zodiac. ம. ஞெண்டு [நெண்டு → ஞெண்டு]
ஞெண்டுகம்	ஞெண்டுகம்ñeṇṭugam, பெ. (n.) பெருவாகை (மலை.);; siris, a tree.
ஞெமர்-தல்	ஞெமர்-தல்ñemartal, 2 செ.கு.வி, (v.i.) 1. பரத்தல்; to spread, extend. "நீர்ஞெமர வந்தீண்டி" (பதிற்றுப். 72:9);. 2. நிறைதல்; to be full. "இலம்படு புலவ ரேற்றகை ஞெமர" (பரிபா. 10:126);. [நிமிர் → ஞெமர்-.]
ஞெமல்	ஞெமல்1ñemalludal, 13 செ.கு.வி. (v.i.) 1. திரிதல்; to wander, roam about. "அலர் ஞெமன் மகன்றில்" (பரிபா. 8:44);. ஞெமல்2ñemal, பெ. (n.) சருகு; dry leaf. "படுஞெமல் புதையப் பொத்தி" (அகநா. 39:7);
ஞெமலி	ஞெமலிñemali, பெ. (n.) கொடுநுகம் நாண்மீன் (மகம்); (வீமேசு. உள். நட்சத். 3);. [ஞெமல் (= வளைவு); → ஞெமலி]
ஞென்கோல்	ஞென்கோல்ñeṉāl, பெ. (n.) துலாக்கோல்; balance, steelyard. "ஞெமன்கோ லன்ன செம்மைத்தாகி" (மதுரைக். 491);. [சமன்_→ ஞெமன் + கோல்]
ஞெமி-தல்	ஞெமி-தல்ñemidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) நெரிதல்; to break, to give way, as under a weight. "தேம்பலிடை ஞெமிய" (திருக்கோ. 165);.

ஞெமிடு-தல்	ஞெமிடு-தல்ñemiḍudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) கசக்குதல்; to crush, press out with the hands; to rub, "அங்கை நிறைய ஞெமிடிக் கொண்டுதன்" (நற். 22);. [நிமிண்டு → ஞெமிண்டு → ஞெமிடு]
ஞெமிர்	ஞெமிர்1ñemirtal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பரத்தல்; to spread, extend. "தருமணன் ஞெமிரிய திருநகர் முற்றத்து" (நெடுநல். 90);. 2. தங்குதல்; to rest, stay. "திருஞெமி ரகலத்து" (சிலப். 28:157);. 3. முற்றுதல் (அக.நி.);; to be mature, ripe. 4. ஒடிதல்; to break, snap off. 5. நெரிதல்; to be crushed, compressed; to be pressed out, as pulp. "மார்புறு முயக்கிடை ஞெமிர்ந்த சோர்குழை" (நற். 20);. [நிமிர் → ஞெமிர்-.] ஞெமிர்2ñemirttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. ஒடித்தல் (திவா.);; to snap, break off. 2. நெரித்தல்; to press with the hands. "சிறுமந்தி . . . தந்தையை . . . விரலான் ஞெமிர்த்திட்டு" (நாலடி, 237);. [நிமிர் → ஞெமிர்-.]
ஞெமிர்தம்	ஞெமிர்தம்ñemirtam, பெ. (n.) உடலுக்கு வரக்கூடிய பற்பல நோய்களைத் தடுக்கும் தன்மை கொண்ட நாற்பக்க பிரண்டை; variety of kitis quadran gularis with square Stem (சா.அக.);.
ஞெமுக்கம்	ஞெமுக்கம்ñemukkam, பெ. (n.) அழுந்துகை (சங். அக.);; yielding to pressure. [ஞெமுங்கு → ஞெமுக்கம்]
ஞெமுக்கு-தல்	ஞெமுக்கு-தல்ñemukkudal, செ.குன்றாவி. (v.t.) நெருக்கி வருத்துதல்; to press hard. "ஒண்டொடி ஞெமுக்கதீமோ' (அகநா. 60);. [ஞெமி → ஞெமு → ஞெமுக்கு-.]

ஞெமுங்-தல்	ஞெமுங்-தல்ñemuṅtal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அழுந்துதல்; to yield, to pressure, to be pressed in, squeezed as ripe fruit. "வளைந்துவர விளமுலை ஞெமுங்க" (அகநா. 58(. 2. செறிதல் (திவா.);; to be compact, in close contact. ம. நமுங்க [ஞெமுக்கு → ஞெமுங்கு-.]
ஞெமை	ஞெமைñemai, பெ. (n.) மரவகை; a tree. "திருந்தரை ஞெமைப் பெரும்புனற் குன்றத்து" (அகநா. 395);.
ஞெயம்	ஞெயம்ñeyam, பெ. (n.) நெய்; ghee. [நெய் → நெயம் → ஞெயம்]
ஞெரல்	ஞெரல்ñeral, பெ. (n.) 1. ஒலி; sound, noise. 2. விரைவு; haste, quickness. [ஞரல் → ஞெரல்-.]
ஞெரி	ஞெரி1ñeridal, 2 செ.கு.வி (v.i.) முறிதல் (சங்.அக.);; to break, snap off, to be crushed. ம. ஞெரியுக. [நெறி → ஞெறி-.] ஞெரி2ñerittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) நெறிதல்; to be crushed. [நெறி → ஞெறி → ஞெரி-.] ஞெரி3ñeri, பெ. (n.) முறிந்த துண்டு; cut or broken piece. "முண்ஞெரி" (நன். 227, விருத்.);. தெ. நெரிய [நெறி → ஞெறி → ஞெரி]
ஞெரேரெனல்	ஞெரேரெனல்ñerēreṉal, பெ. (n.) 1. விரைவுக் குறிப்பு; onom, expr, of haste. "ஞெரேனெக் குணக் கெழு திங்கள் கனையிரு ளகற்ற" (புறநா. 376:7);. 2. பொதுக்கெனல் (அகநா.. 32);; suddenness. [சரேல் → ஞெரேல் → ஞெரேர் + எனல்]

ஞெரேலெனல்	ஞெரேலெனல்ñerēleṉal, பெ. (n.) 1. விரைவுக் குறிப்பு; expr of haste. "சிலைகாலூன்றி ஞெரேலென வளைத்து" (கந்தபு. அக்கினிமுக. 139);. 2. அச்சக்குறிப்பு (திவா.);; quivering with fear. 3. ஒலிக்குறிப்பு (பிங்.);; sounding, tinkling, rattling. 4. தண்மைக்குறிப்பு (அக.நி.);; being chill [சரேல் (விரைவுக்குறிப்பு); → ஞெரேல் + எனல்]
ஞெலி	ஞெலி1ñelidal, 2 செ.குன்றாவி. (v.i.) 1. தீக்கடைதல்; to rub one stick on another for producing firebyfriction "ஞெலிதீ விளக்கத்து" (புறநா. 247:2);. 2. குடைதல் (அக.நி.);; to make hollow. [நெலி → ஞெலி-.] ஞெலி2ñelidal, 2 செ.கு.வி (v.i.) உரசுதல்; to rub, grate, as bamboos. "ஞெலிகழை" (ஐங்.குறு. 307);. [நெலி → ஞெலி-.] ஞெலி3ñeli, பெ. (n.) கடையப்பட்ட மூங்கில்; grated bamboo. 'ஞெலிசொரி யொண் பொறி' (அகநா. 39, உரை);. [நெலி → ஞெலி-.]
ஞெலிகோல்	ஞெலிகோல்ñeliāl, பெ. (n.) தீக்கடை போல்; piece of wood for producing fire by friction. "ஞெலிகோற் கொண்ட பெருவிறன் ஞெகிழி' (பெரும்பாண். 178);. மறுவ. ஞெகிழி, தீக்கடைகோல், தீக்கோல் பட. நெலிகோலு [ஞெலி + கோல்]
ஞெலுவல்	ஞெலுவல்ñeluval, பெ. (n.) செத்தல் (யாழ்.அக.);; dying.
ஞெலுவன்	ஞெலுவன்ñeluvaṉ, பெ. (n.) தோழன் (சங். அக.);; male companion. [எலுவன் → ஞெலுவன்]

ஞெள்(ளு)-தல்	ஞெள்(ளு)-தல்ñeḷḷudal, 15 செ.கு.வி (v.i.) 1. பள்ளமாதல் (வின்.);; to become hollow. 2. ஒலித்தல் (வின்.);; to sound. 3. உடன்படுதல் (அக.நி.);; to agree, yield, consent. [நொள் (= பள்ளம்); → ஞெள்-.]
ஞெள்ளல்	ஞெள்ளல்1ñeḷḷal, பெ. (n.) 1. குற்றம்; defect, fault. "ஞெள்ளற்பை" (திருப்பு. 289);. 2. பள்ளம் (பிங்.);; hole, hollow, pit, depression. 3. பள்ளம் விழுந்த சாலை; road, way. "கடுந்தேர் குழித்த ஞெள்ள லாங்கண்" (புறநா. 15);. 4. மேன்மை (திவா.);; greatness. 5. உடன் படுகை (திவா.);; yielding, consenting. 6. விரைவு (சூடா.);; quickness, haste. 7. மிகுதி (திவா.);; abundance. 8. ஒலிக்கை (திவா.);. sounding. 9. பூசல் (அக.நி.);; fight, strife. [நொள் → நெள் → ஞெள் → ஞெள்ளல்] ஞெள்ளல்2ñeḷḷal, பெ. (n.) சோர்வு; weakness, exhaustion. [நொள்கு- → நொள்ளல் → நெள்ளல். நொள்கு-தல் = இளைத்தல், சுருங்குதல்-.]
ஞெள்ளெனல்	ஞெள்ளெனல்ñeḷḷeṉal, பெ. (n.) ஒலிக்குறிப்பு (திவா.);; an imitative sound. [ஞெள் (=ஒலி); + எனல்]
ஞெள்ளை	ஞெள்ளைñeḷḷai, பெ. (n.) நாய் (தொல். சொல்.400, உரை);; dog மறுவ. ஞமலி, குக்கல் [ஞெள் → ஞெள்ளை]
ஞெளி-தல்	ஞெளி-தல்ñeḷidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நெளிதல் (நன். 104, மயிலை.); பார்க்க;see {ieli.} 2. பிணங்குதல்; non accepting other's desire be at variance. [நெளி → ஞெளி]

ஞெளிர்	ஞெளிர்1ñeḷirtal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) எடுத்தலோசையுடன் ஒலித்தல் (பிங்.);; to sound in a high pitch. [ஞெள் → ஞெளிர்-.] ஞெளிர்2ñeḷir, பெ. (n.) 1. யாழ் முதலியவற்றின் உள்ளோசை (பிங்.);; gentle, vibrant, sound as of {yāl.} 2. ஒலி (வின்.);; sound. [ஞெள் → ஞெளிர்] ஞே
ஞே	ஞேñē, 'ஞ'கர மெய்யொலியும் 'ஏ'கார உயிரொலியும் சேர்ந்த உயிர்மெய் யெழுத்து; the syllable formed by adding the long vowel{'č'} to the consonant{'fi'.} [ஞ் + ஏ – ஞே]
ஞேயம்	ஞேயம்1ñēyam, பெ. (n.) கடவுள் (அறிதற் குரியது);; God, as the chief objective of knowledge. [நேயம் → ஞேயம்] ஞேயம்2ñēyam, பெ. (n.) 1. நட்பு (அக.நி.);; friendship. 2.. அன்பு; love. [நேயம் → ஞேயம்] ஞேயம்3ñēyam, பெ. (n.) நெய்; ghee (சா.அக.);. [நேய → ஞேயம்]
ஞேயர்	ஞேயர்1ñēyar, பெ. (n.) நண்பர் (யாழ்.அக.);; friends. [நேயம் → ஞேயர்] ஞேயர்2ñēyar, பெ. (n.) அறிவுடையோர் (யாழ்.அக.);; wise persons. [நேயம் → ஞேயர்]
ஞேயா	ஞேயாñēyā, பெ. (n.) பெருமருந்து (மலை.);; Indian birthwort.

ஞேயாசிதம்	ஞேயாசிதம்ñēyācidam, பெ. (n.) தேள் கொடுக்கு மூலிகை; scorpion stink plant (சா.அக.);.]
ஞை	ஞைñai, 'ஞ்' என்ற மெய்யொலியும் 'ஐ' என்ற உயிர்க்கூட்டொலியும் சேர்ந்த உயிர் மெய்யெழுத்து; the syllable formed by adding the diphthong{'ai'} to the consonant{'ii'.} [ஞ் + ஐ – ஞை]
ஞைஞையெனல்	ஞைஞையெனல்ñaiñaiyeṉal, பெ. (n.) 1. இகழ்ச்சிக் குறிப்பு (வின்.);; onom. Expr. of ridiculing, mocking with the sound {fiai;} 2. கெஞ்சுதற்குறிப்பு (இ.வ.);; cringing, beseeching. 3. அழுதற்குறிப்பு (இ.வ.);; whining, as a child. [நைநதை → ஞைஞை + எனல்]
ஞொ	ஞொñо, 'ஞ்' என்ற மெய்யொலியும் 'ஒ' என்ற உயிரொலியும் சேரந்த உயிர்மெய்யெழுத்து; the compound of {'fi'} and {'o'.} [ஞ் + ஒ – ஞொ]
ஞொள்கு	ஞொள்குñoḷku, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மெலிதல் (திவா.);; to languish, become weak, faint, be worn out. 2. குறைவுபடுதல்; to diminish. "புலங்கடைமடங்கத் தெறுதலின் ஞொள்கி" (அகநா. 31);. 3. சோம்புதல் (திவா.);; to be lazy, dull. 4. அஞ்சுதல் (திவா.);; to fear, to be timid, agitated. 5. அலைதல் (பிங்.);; to wander. 6. குலைதல் (பிங்.);; to be disarranged, thrown into confusion. [நொள் → நொள்கு → ஞொள்கு-. (சு.வி.59);]
ஞொள்ளெனல்	ஞொள்ளெனல்ñoḷḷeṉal, பெ. (n.) ஓர் ஒலிக்குறிப்பு (பிங்.);; an imitative sound. [ஞொள் + எனல்] ஞோ
ஞோ	ஞோñō, 'ஞ்' என்ற மெய்யொலியும் 'ஓ' என்ற உயிரொலியும் சேர்ந்த உயிர்மெய்யெழுத்து; the compound of{'fi'} and{'6'.} I [ஞ் + ஒ – ஞோ]

ஞோள்கல்	ஞோள்கல்ñōḷkal, பெ. (n.) 1. இளைத்தல்; becoming weak. 2. குறைவுபடுதல்; being diminished. 3. மெலிதல்; emaciation (சா.அக.);. ஞௌ
ஞௌ	ஞௌñau, 'ஞ்' என்ற மெய்யொலியும் 'ஔ' என்ற உயிரொலியும் சேர்ந்த உயிர்மெய் யெழுத்து; the compound of{'fi'} and{au.} [ஞ் + ஔ – ஞௌ] ட்
ட்	ட்ṭ, தமிழ்நெடுங்கணக்கின் ஐந்தாவதாகிய வல்லின மெய்யெழுத்து; the fifth consonant, being the cerebral stop. ட
ட	டṭa, டகர மெய்யெழுத்தும் அகர உயிரரெழுத்தும் சேர்நது பிறந்த உயிர்மெய்யெழுத்து; the compound of{'t/d'} and{'a } [ட் + அ – ட.] மொழியிடையில் இரட்டித்து வரும் பொழுது ஒலிப்பில்லா ஒலியாக ஒலிக்கப்படும். எ.டு. கட்டம், பட்டம். மொழியிடையில் தனித்து வரும்பொது ஒலிப்பு ஒலியாக வரும். எடு, படம், இடம் டா
டா	டாṭā, டகர மெய்யும் ஆகார உயிரும்சேர்ந்து பிறந்த உயிர்மெய்யெழுத்து; the compound of{'sq"} and{'a'.} [ட் + ஆ – டா.]
டி	டிṭi, டகரமெய்யும் இகர உயிரும் சேர்ந்து பிறந்த உயிர்மெய்யெழுத்து; the compound of{'sq.} and{'i'.} [ட் + இ - டி.]
டீ	டீṭī, டகரமெய்யும் ஈகார உயிரும் சேர்ந்து பிறந்த உயிர்மெய்யெழுத்து; the compound of{'Vd} and{T.} [ட் + ஈ – டீ]
டு	டுṭu, டகரமெய்யும் உகர உயிரும் சேர்ந்து பிறந்த உயிர்மெய்யெழுத்து; the compound of{'p/d"} and{'u',} [ட் + உ – டு.]
டூ	டூṭū, டகர மெய்யும் ஊகார உயிரும் சேர்ந்து பிறந்த உயிர்மெய்யெழுத்து; the compound of{'psd'} and{'u'.} [ட் + ஊ – டூ.]

டெ	டெṭe, டகரமெய்யும் எகர உயிரும் சேர்ந்து பிறந்த உயிர்மெய்யெழுத்து; the compound of{''d'} and{'c'.} [ட் + எ – டெ.]
டே	டேṭē, டகரமெய்யும் ஏகார உயிரும் சேர்ந்து பிறந்த உயிர்மெய்யெழுத்து; the compound of{'g/d''} and{''è'.} [ட் + ஏ – டே.]
டை	டைṭai, டகரமெய்யும் ஐகார உயிரும் சேர்ந்து பிறந்த உயிர்மெய்யெழுத்து; the compound of{'Ud'} and{'ai'.} [ட் + ஐ- டை.]
டொ	டொṭo, டகரமெய்யும் ஒகர உயிரும் சேர்ந்து பிறந்த உயிர்மெய்யெழுத்து; the compound of{''!/d''} and{'o'.} I [ட் + ஒ – டொ.]
டோ	டோṭō, டகரமெய்யும் ஒகார உயிரும் சேர்ந்து பிறந்த உயிர்மெய்யெழுத்து; the compound of{'psd'} and{''o''.} [ட் + ஒ – டோ.]
டௌ	டௌṭe!a, .டகரமெய்யும் ஔகார உயிரும் சேர்ந்து பிறந்த உயிர்மெய்யெழுத்து; the compound of{'psd'} and{'au'.} [ட் + ஔ – டௌ.]
ண்	ண்ṇ, தமிழ் நெடுங்கணக்கின் மெய்யெழுத்துகளுள் ஆறாவது மெல்லெழுத்து; the sixth consonant, being the cerebral nasal. [ட் + ஈ – டீ.]
ண	ணṇa, ணகர மெய்யும் அகர உயிரும் சேர்ந்து பிறந்த உயிர்மெய்யெழுத்து; the compound of{'n'} and{'a'.} [ண் + அ – ண]
ணா	ணாṇā, ணகர மெய்யும் ஆகார உயிரரும் சேர்ந்து பிறந்த உயிர்மெய்யெழுத்து; the compound of{'n'} and{''ā'.} [ண் + ஆ - ணா]
ணி	ணிṇi, ணகர மெய்யும் இகர உயிரும் சேர்ந்து பிறந்த உயிர்மெய்யெழுத்து; the compound of{'n'} and{'i'.} [ண் + இ – ணி] ணிṇi, ணகர மெய்யும் ஈகார உயிரும் சேர்ந்து பிறந்த உயிர்மெய்யெழுத்து; the compound of{'n'} and{T'.} [ண் + ஈ – னி]

ணு	ணுṇu, ணகர மெய்யும் உகர உயிரும் சேர்ந்து பிறந்த உயிர்மெய்யெழுத்து; the compound of{'n'} and{'u'.} [ண் + உ – ணு]
ணூ	ணூṇū, ணகர மெய்யும் ஊகார உயிரும் சேர்ந்து பிறந்த உயிர்மெய்யெழுத்து; the compound of{'n'} and{'u'.} [ண் + ஊ ணூ]
ணெ	ணெīe, ணகர மெய்யும் எகர உயிரும் சேர்ந்து பிறந்த உயிர்மெய்யெழுத்து; the compound of{'n'} and{'e'.} [ண் + எ – ணெ]
ணே	ணேṇē, ணகர மெய்யும் ஏகார உயிரும் சேர்ந்து பிறந்த உயிர்மெய்யெழுத்து; the compound of{'n'} and{'e'.} [[ண் + ஏ – ணே]
ணை	ணைṇai, ணகர மெய்யும் ஐகார உயிரும் சேர்ந்து பிறந்த உயிர்மெய்யெழுத்து; the compound of{'n'} and{'ai'.} [ண் + ஐ – ணை]
ணொ	ணொṇo, ணகர மெய்யும் ஒகர உயிரும் சேர்ந்து பிறந்த உயிர்மெய்யெழுத்து; the compound of{'n'} and{'o'.} [ண் + ஒ – ணொ]
ணோ	ணோṇō, ணகர மெய்யும் ஓகார உயிரு சேர்ந்து பிறந்த உயிர்மெய்யெழுத்து; the compound of{'n'} and{'5'.} [ண் + ஒ – ணோ]
ணௌ	ணௌīeḷa, ணகர மெய்யும் ஔகார உயிரு சேர்ந்து பிறந்த உயிர்மெய்யெழுத்து; the compound of{'n'} and{'au'.} [ண் + ஔ_- ணௌ]
தி	தி ti, தமிழ் நெடுங்கணக்கில் 'த் என்ற மெய்யும் இ என்ற உயிரும் சேர்ந்துருவான உயிர்மெய் Gugośās; the compound of 't' and 'i'. [த் + இ = தி] தி ti, பெ. n.) ஒரு பெண்பாலிறு ஒருத்தி, குறத்தி என்பன போல வரும் a feminine suffix.
திக்கங்கம்	திக்கங்கம் tikkaṅgam, பெ. (n.) திக்குபாலகர் குறி; signs of the tutelary deities of the eight quarters. 'கழுதை யானையேகு காகந் திக்கங்கம் (சூடா 12, 81);. [Skt. அங்கம், திக்கு=திசை திக்கு + அங்கம்]

திக்கசம்	திக்கசம் tikkasam, பெ. (n.) திக்கயம் பார்க்க see tikkayam. [கயம் = கசத் திக்கு+கசம்]
திக் கடைப்பு	திக் கடைப்பு tikkaḍaippu, பெ. (n.) நில விற்பனை ஆவணங்களிற் குறிக்கப்படும் நான்கெல்லை; boundaries of land as mentioned in sale-deed. [திக்கு+அடைப்பு]
திக்கம்	திக்கம் tikkam, பெ. (n.) மழகளிறு, young elephant (யாழ்அக.); திக்கம் tikkam, பெ.(n.) இளயானை (யாழ்.அக.);; young elephant. [Skt. dhikka → த. திக்கம்]
திக்கயம்	திக்கயம் tikkayam, பெ. (n.) திசையானை; elephant's guarding the eight quarters. [திக்கு+கயம்] திக்கயம் tikkayam, பெ.(n.) திசையானை; elephants of eight directions. "தீண்டரிய வெம்மையொடு திக்கயங்க ளெனவே" (சீவக. 1794);. [Skt. dik+gaja → த. திக்கயம்.]
திக்கரன்	திக்கரன் tikkaraṉ, பெ. (n.) இளைஞன்; youth. திக்கரன் tikkaraṉ, பெ.(n.) இளைஞன் (யாழ்.அக.);; boy. [Skt. dikkara → த. திக்கரன்.]
திக்கரி-த்தல்	திக்கரி-த்தல் tikkarittal, செகுன்றாவி (v.t.) தவிர்த்தொதுக்குதல் (நிராகரித்தல்);; to shum, to treat with contempt. "சினத்துப் பொற் பொருப்பை. . . திக்கரித்து" (திருப்பு 427);.

திக் கரி	திக் கரி tikkari, பெ. (n.) 1. குமரி, girl. 2. கற்றாழை aloc (சாஅக);.
திக்கற்றவன்	திக்கற்றவன் tikkaṟṟavaṉ, பெ.(n.) ஏதிலி, போக்கிலி; forlorn, detitude or forsaken person. திக்கற்றவர்க்குத் தெய்வமே துணை (பழ); [திக்கு + அற்றவன்]
திக்காதிக்கு	திக்காதிக்கு tikkātikku, குவி.எ. (adv.) பல பல திசைகளிலும்; in various directions here and there.
திக்காமல்லி	திக்காமல்லி tikkāmalli, பெ.(n.) 1. பிசின்மர வகை; gum-plant. 2.கும்பை பார்க்க; see kumbai.
திக்காரம்	திக்காரம் tikkāram, பெ. (n.) புறக்கணிப்பு (நிபந்தனை);; contempt disregard (அலக்.அக.); 2. ஒட்டாரம்; inveterate hatred.
திக்காலுக்கு	திக்காலுக்கு tikkālukku, பெ. (n.) திக்காதிக்கு பார்க்க;see tikkiikku. திக்காலுக்கு ஒருவன் ஓடினான் (வ. வ);
திக்காலுக்குத்திக்கால்	திக்காலுக்குத்திக்கால் tikkālukkuttikkāl, பெ. (n.) திக்காதிக்கு பார்க்க;see tikkiikku. [திக்கால் = திசை]
திக்கானை	திக்கானை tikkāṉai, பெ. (n.) திக்கயம் பார்க்க; see tikkayam. [திக்கு யானை]
திக்கிடு-தல்	திக்கிடு-தல் dikkiḍudal, செகுவி (vi.) திடுக்கிடு-பார்க்க;see tidukkidu-.

திக்கித்திணறு-தல்	திக்கித்திணறு-தல் dikkiddiṇaṟudal, செ.கு.வி (v.i.) 1. சிக்கலில் மாட்டி கொண்டு இன்னலுறுதல்; struggle. 2.சொற்களில் தடுமாற்றம்; stammer out. [திக்கி+திணறு-]
திக்கிப்பேசு-தல்	திக்கிப்பேசு-தல் dikkippēcudal, செ.கு.வி (v.i.) கொன்னல் art of stammering. [திக்கி+பேசு-]
திக்கியானை	திக்கியானை tikkiyāṉai, பெ. (n.) திக்கயம் பார்க்க; see tikkayam. [திக்கு+யானை]
திக்கிராந்தம்	திக்கிராந்தம் tikkirāndam, பெ.(n.) கூத்து வகை a kind of dance. "ஏற்ற திக்கிராந்த மாதியா" [திருவினை கான்மா. /2]
திக்கு-தல்	திக்கு-தல் dikkudal, செகுவி (v.i.) 1. சொற்கள் தடைபடத் தெற்றிப் பேசுதல்; to stutter, stammer. 2.சொல் குழறுதல்; to error hesitate as in recitation reading etc. "என்மானுரை உரைக்கத்திக்கும் (தனிப்பா 396,46:);

திக்கு	திக்கு2 tikku, பெ. (n.) தெற்றிப் பேசும் பேச்சு, stuttering, halting in speech. திக்குவாய்ப் பையன் (வ.வ); திக்கு3 tikku, பெ.(n.) 1. வடக்கு கிழக்கு மேற்கு தெற்கு என்ற நாற்றிசையும் அவற்றின் கோணத் திசைகளும்; cordinal and intermediate points, eight quarters (பிங்);. 2. புகலிடம்; protection, shelter, aid, asylum, refuge. "மற்றொரு திக்கிலர் (உபதேசகா .சிவராம 42); 3. வாய்ப்பு (&சமயம்);, season, opportunity. "திக்கு திக்குத்திக்கெனல் நோக்கிய தீவினைப் பயனென" (கம்பரா நகர்நீ 215);. 4. எட்டு, eight in number. [திக்கு = திசை] திக்கு4 tikku, பெ. (n.) 1. சித்திரமூலம் என்னும் கொடி.; leadwort, climber (மலை);. 2. கொடுவேர்; leadwort. திக்கு2 tikkukkaṭṭu, பெ. (n.) பாது காப்பிற்காக எண்திசைத் தேவதைகளை மந்திரத்தாற் கட்டுப்படுத்தி நிறுத்துகை; fortifying oneself on all sides by incantations invoking the protection of the tutelary dieties of the eight quarters.
திக்குக்கட்டுதல்	திக்குக்கட்டுதல் dikkukkaṭṭudal, செ.கு.வி. (v.i.) மந்திரத்தால் எண் திசையைக் கட்டுதல்; to fortify one against danger from any quarter by invoking the aid of the tutelary dieties of the eight quarters. [திக்கு + கட்டு]
திக்குக்கெடு-தல்	திக்குக்கெடு-தல் dikkukkeḍudal, செ.கு.வி (v.i.) 1. வழியறியாது மயங்குதல்; tobe at a loss to know the right direction. 2.கதியற்றுப் போதல்; to become helpless, destitute, [திக்கு+கெடு]
திக்குசக்கரம்	திக்குசக்கரம் tikkusakkaram, பெ. (n.) திசையறி கருவி; mariner's compass. [திக்கு+சக்கரம்]

திக்குத்திக்கெனல்	திக்குத்திக்கெனல் tikkuttikkeṉal, பெ. (n.) 1. அச்சத்தால் நெஞ்சடித்தற் குறிப்பு; onom. exprof throbbingor beating of the heartthrough fear. "பாம்பாட்டி - பாம்பைப் பிடிக்கும்வரை மனம் திக்குத்திக்கென்று அடித்துக் கொண்டது" 2. எதிர்பார்ப்பில் நெஞ்சடித்தற் குறிப்பு; onom. Expr of throbbing or beating of the heartthrough anxiety. 2. தாளக்குறிப்பு; onom. expr of marking time, as in dance. "திக்குத்திக்கொன்று குதித்தான்" [திக்கு + திக்கு + எனல்]
திக்குப்பந்தனம்	திக்குப்பந்தனம் tikkuppandaṉam, பெ. (n.) திக்கட்டு பார்க்க; see tikku-k-kattu,
திக்குப்பல்லி	திக்குப்பல்லி tikkuppalli, பெ. (n.) பல்லிச் சொல், chirping of a lizard. [திசை = திக்கு+பல்லி] பல்லியின் ஓசை நன்மை தீமையின் அறிவிப்பு என்பது தமிழ் மக்களின் நீண்ட கால நம்பிக்கை. அந்த ஒலிகேட்கும் திசையைக் கொண்டு தான் நினைத்த செயல் நன்மையையாய் முடியுமா, தீதாய் முடியுமா என்று கணிப்பர்.
திக்குப்பலி	திக்குப்பலி tikkuppali, பெ. (n.) திசைத் தேவதைக்கட்கு கொடுக்குங் காவு offering to the tutelory deities of the quarters, as in a temple. [திக்கு+பலி]
திக்குப்பாலர்	திக்குப்பாலர் tikkuppālar, பெ. (n.) திசை தேவர்கள்; tutelory deitics. [திக்குபாலர்]
திக்குப்பேச்சு	திக்குப்பேச்சு tikkuppēccu, பெ. (n.) தெற்றிப் பேசும் பேச்சு; stammering speech, stuttur. [திக்கு+பேச்சு]
திக்குமாறாட்டம்	திக்குமாறாட்டம் tikkumāṟāṭṭam, பெ. (n.) திசைத் தடுமாற்றம்; confusion, concerning the directions. [திக்கு+மாறாட்டம்]

திக்குமுக்கடை-தல்	திக்குமுக்கடை-தல் dikkumukkaḍaidal, செ.கு.வி. (v.i.) திக்குமுக்காடு- பார்க்க; see tikkumukkāgu-. [திக்கு + முக்கு + அடைதல்]
திக்குமுக்கல்	திக்குமுக்கல் tikkumukkal, பெ.(n.) திக்குமுக்கு பார்க்க;see tikku-mukku. [திக்கு+முக்கு]
திக்குமுக்காடு-தல்	திக்குமுக்காடு-தல் dikkumukkāṭudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. மூச்சுவிட முடியாமல் முட்டுப்படுதல்; to be choked, stiffed, smothered, strangled. "தீப் பிடித்துக் கொண்ட வீட்டில் சிக்கியவருக்கு மூச்சுத் திக்குமுக்காடியது" 2. மகிழ்ச்சியில் ஏற்படும் திளைப்பு; happiness. [திக்கு+முக்காடு] திகசம்
திக்குமுக்கு	திக்குமுக்கு tikkumukku, பெ. (n.) மூச்சு முட்டுகை; choking, suffocation, strangulation.
திக்குவாசம்	திக்குவாசம் tikkuvācam, பெ. (n.) புனுகு; civet;it is so called on account of its smell prevailing on all sides surroundings (சாஅக2,4,);
திக்குவாய்	திக்குவாய் tikkuvāy, பெ. (n.) 1. திக்கிப்பேசும் முறை; Stammering. "திக்குவாயைத் திருத்திக் கொள்ளப் புதுமுறைகள்" [திக்கு+வாய்]
திக்குவாயன்	திக்குவாயன் tikkuvāyaṉ, பெ. (n.) தெற்றிப் பேசுபவன்; stammerer, stutturer. திக்குவாயன் அடித்தான் (வ.வ);. [திக்கு+வாயன்]
திக்குவிசயம்	திக்குவிசயம் tikkuvisayam, பெ.(n.) தற் பெருமை தோன்ற எல்லாத்திசையிலும் அரசர்கள் சென்று வெல்லுகை conquest of all the quarters undertaken by kings in ancient times to establish their supremacy. [திக்கு+வாயன்]

திக்குறிக்கெனல்	திக்குறிக்கெனல் tikkuṟikkeṉal, பெ. (n.) 1. அச்சக் குறிப்பு; condition of mindindicating fear. 2. நெஞ்சு அடித்தல் throbbing of the heart through fear.
திக்குறு	திக்குறு tikkuṟu, பெ(n.) 1. மரவகை, east indian satinwood, 2.சிறு பெண்குழந்தை, a little girl, pariah.
திக்கெல்லை	திக்கெல்லை tikkellai, பெ.(n.) திக்கடைப்பு பார்க்க;see tikkagiaippu. [திக்கு + எல்லை]
திக்கென்றது	திக்கென்றது dikkeṉṟadu, எ. (adj.) திடீரென உண்டாகும் அச்சம் get a fright. "தொலைவரி என்றதும் அவன் மனம் திக்கென்றது", "கடன் காரனைப் பார்த்ததும் மனம் திக்கென்று அடித்துக் கொண்டது" [திக்கு + என்றது]
திகச்சம்	திகச்சம் tigaccam, பெ.(n.) திகசம் பார்க்க; see tikasam.
திகசம்	திகசம் tigasam, பெ. (n.) ஓமம்; bishop's weed. திகட்டல்
திகட்டல்	திகட்டல் tigaṭṭal, செ.கு.வி. (v.i.) தெவிட்டல்; satiate.
திகணா	திகணா tigaṇā, பெ. (n.) கொடுவேரி, white flowered lead word.

திகத்துரை	திகத்துரை tigatturai, பெ.(n.) பெருந்துளசி; he large variety of holy basil.
திகந்தம்	திகந்தம் tigandam, பெ. (n.) திசையின் முடிவு; farthest extremity of any of the quarters. (கந்தபு. வச்சிரவாருவ 33); 2 சேனைக் கிழங்கு elephant yam.
திகந்தராளம்	திகந்தராளம் tigandarāḷam, பெ. (n.) விண்; sky.
திகம்பரம்	திகம்பரம் tigambaram, பெ.(n.) 1. பிறந்த மேனி நிலை (அம்மணம்);; nakedness (செ.அக); 2. இருள்; darkness. [திக்கு + அம்பரம்]
திகம்பரவாதி	திகம்பரவாதி tigambaravāti, பெ.(n.) சமணருள் ஒரு பிவினர்; follower of a particular jain sect.
திகம்பரன்	திகம்பரன் tigambaraṉ, பெ. (n.) . ஆடை யணியாத் துறவி naked mendicant "கோல மாறாடிக் கூறுந் திகம்பரராகி (மச்சபு:இரணிய வர 9); 2. சமண முனி jain sage. (சூடா););. 3. அருகன் arhat (திவா.);. 4. சிவன்; Sivam. 'திகம்பர னணங்கோர் பாகத் தெய்வநாயகன் (அருதி2); 5.ஆடையணியாதவன்; rude person. 6, கதியற்றவன்; destitute person (இ.வ.);
திகம்பரி	திகம்பரி tigambari, பெ. (n.) மலைமகள் (பார்வதி);; Parvati. "கங்காளி திகம்பரிக்கு" (மறைசை 17); திகம்பரன் = சிவன் திகம்பரன் மனைவி = திகம்பரி.

திகர்	திகர் ti, பெ. (n.) வேறு; another, different.
திகரடி	திகரடி tigaraḍi, பெ. (n.) . மூச்சடைப்பு; suffocation, difficulty of breathing. 2. Garria; exhaustion, fatique (செ.அக.);.
திகரம்	திகரம் tigaram, பெ. (n.) 1. சோர்வு; weariness, exhaustion. 2, ஈளை; shortness of breath, asthma. 3. அவா; desire (யாழ்.அ.க.);, 4. இளைப்பு; fatigue.
திகரியாசத்தம்	திகரியாசத்தம் tigariyācattam, பெ. (n.) கோரோசனை; bezoar (சாஅக.);
திகலைச்சாறு	திகலைச்சாறு tigalaiccāṟu, பெ. (n.) எலுமிச்சஞ்சாறு; juice of lime fruit. [திகவை + சாறு]
திகழ்ச்சாறு	திகழ்ச்சாறு tigaḻccāṟu, பெ.(n.) திகலைச்சாறு பார்க்க; see tikalaf-c-căru. [திகழ்+சாறு]

திகழ்	திகழ்1 tigaḻtal, செகுவி (v.i.) 1. விளங்குதல்; to shine as diamonds, to glitter as stars; to be brilliant, "மீன்றிகழ் விசும்பின்" (புறநா 25); 2.சிறப்புமிகுதல் to be eminent; to excel. மொய் திகழ் வேலோன் பு. வெ. க 6, 25 கொள) திகழ்2 tigaḻtal, செ.குன்றாவி (v.t.) உள்ளடக்கி கொள்ளுதல்; to contain, hold. "ஒண்குழை திகழு மொளி கெழு திருமுகம்" (மதுரைக் 448); திகழ்3 tigaḻ, பெ.(n.) திகழ்வு பார்க்க see tikalvu.
திகழ்ச்சி	திகழ்ச்சி tigaḻcci, பெ. (n.) திகழ்வு பார்க்க; see tikalvu. [திகழ் → திகழ்ச்சி]
திகழ்த்து-தல்	திகழ்த்து-தல் digaḻddudal, செகுன்றாவி (v.t.) 1. தெளிவாக விளக்குதல், to explain clearly, make clear பொருளை பொரு சொல்லாற் றிகழ்த்துதற்கு" (சிவப் பிரபஞ் சிவஞான. தாலாட்டு 63); 2. விளக்கங்காட்டுதல்: toslow. திகழ்வு; clearly. "விரிந்த படமோவியங்கள் பல திகழ்த்தி"(வேதா. கு. 61); 3. அழகுறுத்துதல்; to beautify, adorn.
திகழ்வு	திகழ்வு tigaḻvu, பெ. (n.) 1. பேரொளி; brightness, lustre, splendour. "திகழ்வு கண்டு, வந்து கோயிற்பு" (பதஞ்ச 88); 2. பொலிவுடன் இருத்தல்; glow with lustre. வானில் திகழும் நிலவு பரந்த நெற்றியில் சந்தனப்பொட்டுத் திகழ வந்தார் (உவ.); [திகழ் → திகழ்வு]
திகனாதி	திகனாதி tigaṉāti, பெ. (n.) கொடுவேர்; white flowered lead-word

திகளர்	திகளர் tigaḷar, பெ. (n.) கருநாடகத்தார் தமிழருக்கு வழங்கும் பெயர்; the appellation by which the karnātakās style the Tamilians. (இவ);. திகளர் tigaḷar, பெ.(n.) கன்னடதேசத்தார் தமிழருக்கு வழங்கும் பெயர் (இ.வ.);; the appellation by which the {} style the Tamilians. [K. tigular → த. திகளர்.]
திகாந்தம்	திகாந்தம் tikāndam, பெ. (n.) திகந்தம் பார்க்க; see tikantam. 'திகாந்தத்தளவு நடாத்துங் கீர்த்தி (நன் விருத் உரைப் பாயிரம், திகாந்தம் tikāndam, பெ.(n.) அடிவானம் (M.Navi.53);; horizon. [Skt. dig-anta → த. திகாந்தம்.]
திகாந்தரம்	திகாந்தரம் tikāndaram, பெ. (n.) திகந்தம் பார்க்க; see tikantam.
திகாரி	திகாரி tikāri, பெ. (n.) திகிரி பார்க்க; see tikiri
திகிர்	திகிர் tigir, பெ. (n.) காவு கொடுக்கும் சடங்கில் பயன்படுத்தும் கயிறு; cordusedin sacrificial ceremonies. [திகில் → திகிர்]
திகிரடி	திகிரடி2 tigiraḍi, பெ. (n.) நடுக்கம்ꢀ பார்க்க. Fright terror alaram. [திகில்→ திகிர்] திகிரடி tigiraḍi, பெ. (n.) திகரடி பார்க்க; see tikarati. [திகிர்+ அடி]
திகிரடி'-த்தல்	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம்

திகிரி	திகிரி1 tigiri, பெ.(n.) 1. மூங்கில், bamboo. 2, மலை; mountain. திகிரி2 tigiri, பெ. (n.) திகர் பார்க்க; see likar. [திகில் → திகிரி] திகிரி3 tigiri, பெ. (n.) 1. வட்ட வடிவம் (பிஞ்);; circle, circular form. 2. உருளை; cylindrical. "ஒரு தனித் திகிரி உரவோன் (சிலப் 42); 3. வேட் கோத்திகிரி (குயவன் சக்கரம்);; potters-wheel. "அத்திகிரி பசித்த பச்சை மண்ணெ னலாகும்" காஞ்சிப்பு:திருநகர பா 76) 4. சக்கரப்படை; the discus weapon. "காலநேமி மேலேவிய திகிரிபோல் (கம்பரா சித்திர40); 5. அரசாணை; royalauthority. "தீதின்று உருள்க நீ ஏந்திய திகிரி (மணி 22); 6. தேர்; cart. "திகிரி ஊர் வோன்" (ஞான 7,17); 7. வண்டி; cart 8. ஞாயிறு; sun. "விரைசெலற் றிகிரி (அகநா 53);
திகிரிக்கல்	திகிரிக்கல் tigiriggal, பெ. (n.) 1. சக்கரவாள மலை; a mythical range of mountains. 2. ஆட்டுக்கல்; grinding stone, rubbing stone, 3. கோரோசனண, bezoar. 4, முடவாட்டுக்கல்; sheep's bezoar. [திகிரி +கல்]
திகிரிக்கிரி	திகிரிக்கிரி tigiriggiri, பெ. (n.) திகிரிமலை பார்க்க;see tikiri-malai. [திகிரி + கிகி]

திகிரிகாவலன்	திகிரிகாவலன் tigirigāvalaṉ, பெ. (n.) கோரோசனை; bezoar. [திகிரி + காவலன்]
திகிரிகை	திகிரிகை tigirigai, பெ. (n.) 1. சக்கரம் wheel, circle. 2. குயவன்; potter's wheel. [திகிரி→கை] திகிரிப்புள்
திகிரிப்புள்	திகிரிப்புள் tigirippuḷ, .பெ.(n.) இரவில் இணை பிரிந்து வருந்துவதாகக் கூறும் பறவை வகை (சக்கரவாகம்);; cakra bird, the couples of which are believed to be separated and to mourn during night, noted for conugal fidelity. "திகழுந்திகிரிப் for புள்ளுக்குயம்" (திருப்போசத் அலங்கா.31); [திகிரி+புள்]
திகிரி மன்னவர்	திகிரி மன்னவர் tigirimaṉṉavar, பெ. (n.) அரிச்சந்திரன், நளன், முசுகுந்தன், புருகுச்சன், புரூரவா, கார்த்தவீரியன் என்னும் புகழ்மிகு வேந்தர்கள் அறுவர்; the six famours emperors, viz., Ariccantran, Nalan, Mucukundan, Purukuccan, Purūravā, Kārtta Viriyan (சூடா);.
திகிரியான்	திகிரியான் tigiriyāṉ, பெ. (n.) சக்கரத்தைக் கையிற் கொண்டுள்ள திருமால்; Visnu, as holding a discus. 'தொல்கதிர்த் திகிரியாற் பரவுதும் (கவிதி 104, 77);
திகில்	திகில் tigil, பெ. (n.) 1. அச்சம்; fright, திகில் காட்சிகள் நிறைந்த திரைப்படம் (உ.வ); 2. திடீர் அச்சம் sudden fear. 3. பேரச்சம்; panic. திகில் tigil, பெ.(n.) பேரச்சம்; fright, terror, sudden fear, panic, alarm. க. திகில்;தெ. திகுலு.

திகில்படு-தல்	திகில்படு-தல் digilpaḍudal, செ.கு.வி. (v.i.) பேரச்சங்கொள்ளுதல்; to start with sudden fear; to be struck with fear. [திகில் + படு] திகில்படு-தல் digilpaḍudal, செ.கு.வி.(v.i.) பேரச்சங் கொள்ளுதல்; to start with sudden fear; to be struck with fear. [K. digil → த. திகில்+படு-,]
திகில்பிடித்தல்	திகில்பிடித்தல் tigilpiḍittal, பெ. (n.) பேரச்சம் கொள்ளுகை; being taken with sudden fright. [திகில்+ பிடி] திகில்பிடித்தல் tigilpiḍittal, பெ.(n.) பேரச்சம் கொள்ளுகை (இ.வ.);; being taken with sudden fright. [K. digil → த. திகில்+பிடி-,]
திகிலடி	திகிலடி tigilaḍi, பெ.(n.) திகில் பார்க்க; see tiki. [திகில் + அடி] திகை-த்தல் திகிலடி tigilaḍi, பெ.(n.) திகில் பார்க்க;see tigil.
திகிலெனல்	திகிலெனல் tigileṉal, பெ. (n.) திடுக்கிடுதற் குறிப்பு; expr. signifying unexpected terror. 'எரியுந் தூமமுந் திகிலென. மூண்டெழுந்தவே' (அரிச், விவா 82); [திகில் + எனல்]

திகுதிகெனல்	திகுதிகெனல் digudigeṉal, பெ.(n.) 1. நெருப்புப் பற்றியெரியுங் குறிப்பு; expr. signifying rapid kindling of fire. ஊர் தீப்பற்றிக் கொண்டு திகுதிகென எரிகிறது (உ.வ.); 2. புண்ணெரிச்சற் குறிப்பு; smarting of a sore. "காலிலுள்ள புண் திகுதிகென எரிகிறது (உவ.); 3. சினக்குறிப்பு: expr.of getting excited with anger. அச்செய்தியைக் கேட்டதும் அவருக்குத் திகுதிகெனச் சினமேற் பட்டது. 4. விரைவுக் குறிப்பு; expr.signigying coming on in rapid succession. கூட்டைக் கலைத்தவுடன் தேனிக்கள் திகுதிகென வந்து மொய்த்துக் கொண்டன (உவ.); 5. நீரொலிக் குறிப்பு; expr. signifying bubbling of water. 6, அச்சக்குறிப்பு; expr signifying trembling with fear. வீட்டினுள் நுழைந்துவிட்ட பாம்பை விரட்டும்வரை மனம் திகுதிகென்று அடித்துக் கொண்டிருந்தது (உவ.); 7. வயிற்றில் பசியால் உண்டாகும் எரிச்சல் உணர்வுக் குறிப்பு; burningsensation of hungerfelt in the stomach. 'காலையிலிருந்து வயிறு திகுதிகென எரிகிறது". 'திக்கு + திக்கு + எனல்']
திகேமுசினிவேல்	திகேமுசினிவேல் tiāmusiṉivēl, பெ. (n.) சிறுபாம்புக் கடிநஞ்சிற்கு மிளகுடன் அரைத்துக் கொடுக்கும் ஒரு மூலிகை வேர். இதனை திகேமுழனிவேர் என்றும் வழங்குவர் root of a plant given as a paste along with pepper for the poisonous bite of a small kind of reptile (சா.அக.);
திகை'-த்தல்	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின் அவை முதற்குறிப்பாகி அம்

திகை	திகை2 digaidal, செ.குவி (v.i.) 1. முடிவுறுதல்; to complete, to come to an end. "மாதந் திகைந்த சூலி" (நெல்லை); 2. தீர்மானமாதல்; to be settled. அதன் விலை இன்னும் திகையவில்லை (உ.வ.); [திசை→ திகை] திகை3 tigai, பெ. (n.) நிலைத்தடுமாறுகை; திகைப்பு (பிரமிப்பு);; amazement. [திக்கு → திசை → திகை] திகை4 tigai, பெ. (n.) 1.ஈளை, asthma. (இ.வ);. 2. தேமல்; spreading spots on the skin induced by hot humours (பிங்);. திகை5 tigai, பெ. (n.) திசை; cardinal points. "திகை யெலாந் தொழச் செல்வாய்" (தேவா 308,1);
திகைப்பு	திகைப்பு tigaippu, பெ.(n.) 1. திகை பார்க்க:see tikai. 2. மனமயக்கம்; perplexity. [திகை → திகைப்பு]
திகைப்பூச்சி	திகைப்பூச்சி tigaippūcci, பெ. (n.) மனக் கலக்கத்தை உண்டுபண்ணும் இப்பூச்சி, பாதை வழியில் ஒரு விரல் நுழையும் குழியில் வாழும். இதை வெளிவரச் செய்ய, நண்டு கால் பூச்சியின் காலில் நூலைக் கட்டி, குழியில் விட்டால், திகைப்பூச்சி அப்பூச்சியைப் பிடித்துக் கொள்ளும் குழிக்குள் உடனே ஓசை கேட்கும். உடனே விடுத்த கயிற்றை மேலே இழுத்தால் வரும் பூச்சி உடல் பச்சையாகவும், தலை வெள்ளையர்கவும் நான்கு கால்கள் கறுப்பாகவுமிருக்கும். இதுவே திகைப்பூச்சி, இதன் வியப்பான குணத்தையும், தன்மையையும் கருதி மந்திரத் தொழிலுக்கும் [illegible] தொழிலுக்கும் பயன்படுத்துவர்; an insect induce perplexity when treaded upon
திகைப்பூடு	திகைப்பூடு tigaippūṭu, பெ.(n.) மிதித்தவர்களை மயங்கச் செய்யும் பூண்டு; a plant that திங்கட்குழவி bewilders persons trampling on it. "திகைப்பூடு மிதித்தாற்போல" (ஈடு); [திகை + பூடு]

திகைப்பூண்டு	திகைப்பூண்டு tigaippūṇṭu, பெ. (n.) திகைப்பூடு;see tikai-p-poigu. [திகை + பூண்டு]
திகை மூலச்சுண்ணம்	திகை மூலச்சுண்ணம் tigaimūlaccuṇṇam, பெ. (n.) குடற்சுண்ணம்; an alkaline compound prepared from the naval cord of infants as per process laid down in Tamil siddhar's medicine. [திகை + மூலம் + கண்ணம்]
திங்கட்கண்ணியன்	திங்கட்கண்ணியன் tiṅgaṭkaṇṇiyaṉ, பெ. (n.) திங்களைத் தலையில் அணிந்துள்ள சிவன்;Šivan, as having moon on his head. "புதுத் திங்கட் கண்ணியான் பொற்பூண் ஞான்றன்ன" (கலித். 150இ17);
திங்கட்காசு	திங்கட்காசு tiṅgaṭkācu, பெ. (n.) மாதந் தோறும் தண்டி வந்த ஒரு பழைய வரி; an ancient tax. "இலை வாணியப் பாட்டமுஞ்' திங்கட்காசும்" (T.A.S. i, 165); [திங்கள் + காக]
திங்கட்கிழமை	திங்கட்கிழமை tiṅgaṭkiḻmai, பெ. (n.) கிழமையின் (வாரத்தின்); இரண்டாம் நாளான திங்கள்; Monday, the seccond day of the week. [திங்கள் + கிழமை]
திங்கட்குடையோன்	திங்கட்குடையோன் tiṅgaḍkuḍaiyōṉ, பெ. (n.) நிலவைக் குடையாகக் கொண்ட காமவேள்; the Hindu god of love, as having the moon for his umbrella (சூடா);. [திங்கள் + குடையோன்]
திங்கட்குலன்	திங்கட்குலன் tiṅgaṭkulaṉ, பெ. (n.) திங்கட் குலத்தவனாகிய பாண்டியன் pandiyan as belongingto thc lunar race. "திங்கட் குலனறியச் செப்புங்கள்" (தனிப்பா 1,178,4); [திங்கள் + குலன்]
திங்கட்குழவி	திங்கட்குழவி tiṅgaṭkuḻvi, பெ. (n.) பிறை நிலா; the crescent. "திங்கட்குழவி வருக" கவித் 80, 8) [திங்கள் + குழவி] திங்கட்சோறு

திங்கட்சோறு	திங்கட்சோறு tiṅgaṭcōṟu, பெ. (n.) பிறை நிலா; the crescent. "திங்கட்குழவி வருக" (கணித் 82% (திங்கள் + குழவி
திங்கண்மணி	திங்கண்மணி tiṅgaṇmaṇi, பெ. (n.) மதிக்காந்தக் கல்; moon stone. "நீர்தங்கு திங்கண்மணி நீணிலந் தன்னுளோங்கி (சீவக 1960);
திங்கண்முக்குடையான்	திங்கண்முக்குடையான் tiṅgaṇmukkuḍaiyāṉ, பெ. (n.) அருகன்; arhat, "முக்குடையான் திருமாநகர்" (சீவக. 139);
திங்க ணாள்	திங்க ணாள் tiṅgaṇāḷ, பெ. (n.) ஐந்தாம் நாண்மீனாகிய மாழ்கு மிருகசீரிடம் the fifth naksatra, mirugasiridam. [திங்கள் + தான், திங்களை உரிமைத் தெய்வமாகக் கொண்ட நாள்]
திங்கள்	திங்கள் tiṅgaḷ, பெ.(n.) 1. மதி. moon. பன்மீனாப் பட்டிங்கள் போலவும் (புறநா 13); 2. மாதம்; month, lunar month. 'திங்கள் நாள் முந்து கிளதன்ன (சொல் எழுத் 286); . திங்கட்கிழமை பார்க்க;see timgaf-kilamai. 4. பன்னிரண்டு என்னும் எண் ; the number twelve (தைலவ. தைல);.
திங்கள்நெய்	திங்கள்நெய் tiṅgaḷney, பெ. (n.) வரிவகை a tax (S.I.I.V. 365);.
திங்கள்மூலி	திங்கள்மூலி tiṅgaḷmūli, பெ. (n.) ஒராண்டு மூலி, சித்தர்கள் பசியெடுக்காதிருக்க வேண்டி உட்கொள்ளும் மூலிகை; herbaceous plant taken by siddhars to keep them off from hunger, for about a year (சா.அக.);.
திங்கள் மோகம்	திங்கள் மோகம் tiṅgaḷmōkam, பெ.(n.) வரிவகை; a tax (S.I.I.V.365);. திசு
திங்களாறுகாடி	திங்களாறுகாடி tiṅgaḷāṟukāṭi, பெ. (n.) ஆறு திங்களுக்குரிய காடி , six months old vinegar.

திங்களூர்	திங்களூர் tiṅgaḷur, பெ. (n.) தஞ்சை மாவட்டம் புகைவண்டி நிலையத்திலிருந்து 10 கல் தொலைவிலுள்ளது. நாவுக்கரசரால் பாடப் பெற்ற சிவப்பதி. இப்பதி விடந்தீர்ந்த திருப்பதி. அப்பூதியடிகளின் மகன் பாம்பு தீண்டி இறந்தபின் அவனை இவ்வூர் சிவனைப் பதிகம் பாடி உயிர்ப்பித்தார்,
திங்ங	திங்ங tiṅṅa, பெ. (n.) வினைமுற்று ஈறுகள்; terminations of the finite verbs. திங்ங படலம், (பி.வி);
திஙந்தம்	திஙந்தம் tiṅandam, பெ. (n.) வினைமுற்று; finite verbs. வினையெலாந் திங்ந்தம் (பி.வி 42);
திசமிதன்	திசமிதன் disamidaṉ, பெ. (n.) மனத்தை அடக்கியவன்; one who has subdued his mind (யாழ்.அக);.
திசமுருங்கை	திசமுருங்கை tisamuruṅgai, பெ. (n.) காட்டு முருங்கை; oval leaved indigo.
திசாதிசை	திசாதிசை tisātisai, பெ. (n.) வேறுபட்ட திசைகள்; different directions.
திசாமிதம்	திசாமிதம் dicāmidam, பெ. (n.) மூன்று இலைகளைக் கொண்ட முன்னை, three leaved fire brand teak.
திசாமுகம்	திசாமுகம் ticāmugam, பெ. (n.) திசை பார்க்க; see tisai (கம்பரா.அகலிகை.14);
திசாயம்	திசாயம் ticāyam, பெ.(n.)
திசி	திசி tisi, பெ. (n.) திசை2 பார்க்க;see tisai (யாழ்.அக);.
திசிலன்	திசிலன் tisilaṉ, பெ. (n.) அரக்கன் இராக்கதன்); raksasa. 2. திங்கள்; moon.

திசு	திசு tisu, பெ. (n.) உயிரிழைமம் (அல்லது); உடலுறுப்புகளின் ஆக்கமூலப் பொருள் the substance of which the organs of the body are composed. திசை-த்தல்
திசை	திசை1 tisaittal, செகுவி (v.i.) திகை பார்க்க; see tikai. "இவன் சிந்தை துழாய்த் திசைக்கின் றதே" (திவ்.திருவாய் 4,6,1); [திகை → திசை] திசை2 tisai, பெ. (n.) 1. திக்கு; cardinal points, region, quarter, direction. 'வளிதிரிதரு திசையும்' (புறநா 30.); 2. அதிகாரத்துக்குட்பட்ட இடம்; prinicipality, jurisdiction, dominion. 3. ஏழாம் வேற்றுமைச் சொல்லுருபு; word used as inflexional suffix of the seventh case (நன்.301, மயிலை); [திக்கு → திகை → திசை] திசை3 tisai, பெ. (n.) தசை பார்க்க (கொ.வ.);; see tacai. [திக்கு → திசை]
திசைக்கல்	திசைக்கல் tisaikkal, பெ. (n.) எல்லைக்கல்; boundary stone (கொ.வ.);. [திசை + கல்]
திசைக்காரம்	திசைக்காரம் tisaikkāram, பெ. (n.) ஒரு குருமருந்து; a king of medicined. [திசை+காரம்]
திசைக்குடோரி	திசைக்குடோரி tisaikkuṭōri, பெ. (n.) ஊதை நோய்க்கு (வாதத்திற்கு);ப் பயன்படுத்தும் ஒரு மருந்து ; a general medicine used for paralysis.
திசைக்கெருடன்	திசைக்கெருடன் tisaikkeruḍaṉ, பெ. (n.) காட்டுக்கொடி, binding creeper.

திசைகட்டு-தல்	திசைகட்டு-தல் disaigaṭṭudal, செ.கு.வி, (v.i.) திக்கட்டு பார்க்க;see tikku-k-kastu [திசை + கட்டு]
திசைக்காவல்	திசைக்காவல் tisaikkāval, பெ. (n.) நாட்டின் அமைதியைக் காப்போன்; watch-man, whose chief duty is to keep the peace fof a country. 2. திசை காவல் வரி , watch-fee levied by a poligar for wider gaurdianship than village level. [திசை+காவல்]
திசை-த்தல்	திசை-த்தல் tisaittal, செகுவி (v.i.) திகை1- பார்க்க;see tikai. 'இவள் சிந்தை துழாய்த் திசைக்கின்றதே" (தி.வ் திருவாய்4,6,1);
திசைத்தொனி	திசைத்தொனி tisaittoṉi, பெ.(n.) ஒலி வகையில் பலதிசைகளிலிருந்து வருவதுபோல் அமைந்த ஒலிப்புயமைப்பு முறை. இந்த முறையில் உண்டாகும் ஒலிப்பில் ஆழமும் அழுத்தமும் செழுமையும் ஏற்படுகிறது; stereophonic [திசை+தொனி]
திசைதப்பு-தல்	திசைதப்பு-தல் disaidappudal, செ.கு.வி (v.i.) வழி தவறுதல், to miss the road, lose one's way, as a vessel. [திசை +தப்பு-]
திசைநாடி	திசைநாடி tisaināṭi, பெ. (n.) கொடுவேலி; Ceylon leadwort (மலை);. [திசை+நா] திசைநாடி tisaināṭi, பெ. (n.) எட்டு வகை நாடி the eight kinds of arteries in the system. [திசை + நாடி.]
திசைநாதம்	திசைநாதம் tisainātam, பெ. (n.) எட்டுப் பக்கங்களிலிருந்தும் வரும் ஒலி; sound from the eight sides. [திசை +நாதம்]

திசைநாற்கோணம்	திசைநாற்கோணம் tisainā̲ṟāṇam, பெ. (n.) கோணதிக்குகள்; the four intermediate directions (பிங்);. [திசை + தாற்கோணம்]
திசைப்பாலர்	திசைப்பாலர் tisaippālar, பெ. (n.) திக்குப் பாலகர் பார்க்க ;see tikku-p-pālakar. [திசை + பாலர்]
திசைப்பு	திசைப்பு tisaippu, பெ. (n.) திகைப்பு பார்க்க:see tigaippu. "திசைப்புறுத லுறுஞ் சீவர்க்கு" (வேகு 110); [திசை → திசைப்பு]
திசைப்புரட்டன்	திசைப்புரட்டன் tisaippuraṭṭaṉ, பெ. (n.) பெரும்பொய்யன்; consummate cheat, liar. [திசை + புரட்டன்;புரட்டன் - புரட்டுபவன். திசைகனைப் புரட்டுபவன் திசைகளையே மாற்றிச் சொல்லும் வல்லமையுள்ள பொய்யன்]
திசைபரி	திசைபரி tisaibari, பெ. (n.) குளம்பி (காப்பி);க் கொட்டை ; coffee seeds
திசையிலம்	திசையிலம் tisaiyilam, பெ. (n.) மருக்காரை பார்க்க;see maru-k-kāraī.
திசைபோ-தல்	திசைபோ-தல் tisaipōtal, செ.கு.வி (v.i.) எங்கும் பரவியிருத்தல் ; to spread far and wide. "இசையாற்றிசை போயதுண்டே" (சீவக31);
திசைப்போக்கிரி	திசைப்போக்கிரி tisaippōkkiri, பெ. (n.) பேர் பெற்ற போக்கிரி(இ.வ);; consummate villain, - notorious rogue.
திசைமயக்கு	திசைமயக்கு tisaimayakku, பெ. (n.) திக்குத் தடுமாறுதல், திசை மாறுதல்; direction confusion.

திசைமாற்று	திசைமாற்று tisaimāṟṟu, பெ. (n.) எட்டு lomb pidi Gurrgår; gold of eight matru. [திசை + மாற்று]
திசைமானி	திசைமானி tisaimāṉi, பெ. (n.) எப்போதும் வடக்குத் திசையையே காட்டும் முள்ளை உடைய கருவி; compass. [திசை +மானி)
திசைமுகன்	திசைமுகன் tisaimugaṉ, பெ. (n.) நான்முகன்; brahma, as having four faces. "கமலத் திருமலரின் திசை முகனைத் தந்தாய்" (திவ் இயற். 2இ,37
திசைமுகக்குளிகை	திசைமுகக்குளிகை tisaimugagguḷigai, பெ. (n.) காய்ச்சல் வயிற்றோட்டத்திற்காகக் கொடுக்கும் மாத்திரை; a pill given to cure fever and purging [திசை + முகம் + குளிகை)
திசைமூலம்	திசைமூலம் tisaimūlam, பெ. (n.) சிற்றாமுட்டி; ceylon sticky mallow. [திசை + மூலம்]
திசைமொழி	திசைமொழி tisaimoḻi, பெ. (n.) திசைச்சொல் பார்க்க; see tisai-c-col (யாழ் அக);. [திசை +மொழி] திசையுடையவர்
திசையண்டம்	திசையண்டம் tisaiyaṇṭam, பெ. (n.) எட்டு வகை முட்டை; eight kinds of birds or birds eggs (சா.அக.); [திசை = எட்டு திசை + அண்டம்]
திகையடுத்தல்	திகையடுத்தல் tigaiyaḍuttal, பெ.(n.) திசையடித்தல் பார்க்க; see tisai –y-agittal. [திசை + அடுத்தல்]

திசையடித்தல்	திசையடித்தல் tisaiyaḍittal, பெ.(n.) நல்வாய்ப் புறுகை; being in fortunate circumstances (கொ.வ.); [திசை + அடித்தல்]
திகையறிகருவி	திகையறிகருவி tigaiyaṟigaruvi, பெ. (n.) திக்குகளைக் காட்டுங் கருவி; mariner's compass. [திசை+அறி+கருவி]
திகையறிபுகைக்கூண்டு	திகையறிபுகைக்கூண்டு tigaiyaṟibugaigāṇṭu, பெ. (n.) காற்று வீசும் திசையையும் வேகத்தையும் கண்டறிவதற்காக மேலே பறக்கவிடப்படும் சிறுபுகைக்கூண்டு; pilot balloon. [திசை + அ + புகை + கூண்டு]
திசையுடையவர்	திசையுடையவர்1 tisaiyuḍaiya, பெ. (n.) நாட்டுப்பற்றாளர்; nationalist. [திசை + உடையவர்]
திசையுடையவர்	திசையுடையவர்2 tisaiyuḍaiyavar, பெ. (n.) மாவட்ட அதிகாரி (யாழ்அக.);; district officer [திசை= அதிகாரத்திற்குட்பட்ட இடம்;திசை+உடையவர்]
திசைவளி	திசைவளி tisaivaḷi, பெ.(n.) எட்டு வகையான காற்று; the eight kinds of air or wind in the system. [திசை = எட்டு;திசை+வணி]
திசைவாய்வு	திசைவாய்வு tisaivāyvu, பெ. (n.) திசைவளி பார்க்க;see tisai-Vall. [திசை+வாய்வு]
திசைவேகம்	திசைவேகம் tisaivēkam, பெ. (n.) கடக்கும் தொலைவை நேரத்தால் வகுத்து ஒரு நொடிக்கு அல்லது ஒரு நிமையத்துக்கு இவ்வளவு அடி என்று கூறுதல் (இயற். ஒரு பொருள் செல்லும் நேரக் கூறுபாடு; measurement of speed. [திசை+வேகம்]
திசைவிளைவுநெம்புகோல்	திசைவிளைவுநெம்புகோல் tisaiviḷaivunembuāl, பெ. (n.) தூரத்திலுள்ளப் பொருள்களைப் பற்றி எடுப்பதற்குரிய பல்திசை வளைவுகளை உடைய நெம்புகோல் அமைப்பு; lazy longs. [திசை+ விளைவு+நெம்பு+கோல்]

திட்கு-தல்	திட்கு-தல் diṭkudal, செ.குவி (v.i.) மனங்குலைதல் (பிங்);; to get troubled in mind. "திட்காதே விண்ணப்பஞ் செய்" பதினெ. கைலை ப. 74 [திக்கு → திட்கு;திக்கு = தடுமாறுதல், குவைதல், மனங்குலைதல்]
திட்டக்குழு	திட்டக்குழு tiṭṭakkuḻu, பெ. (n.) அரசு மேற்கொள்ள வேண்டிய குமுகப் பொருளியல் வளர்ச்சித் திட்டங்களை வகுத்துக் கொடுக்கக் கூடிய வல்லுநர்கள் அடங்கிய குழு; a body of experts to advise the government in developmental policies and schemes, planning commission.
திட்டங்கட்டு-தல்	திட்டங்கட்டு-தல் diṭṭaṅgaṭṭudal, செகுன்றாவி, (v.t.) 1. திட்டம்பார்1 பார்க்க;see tittam-pār-. 2. திட்டம்பண்ணு பார்க்க see titan-paint. [திட்டம்+கட்டு-]
திட்டஞ்செய்-தல்	திட்டஞ்செய்-தல் tiṭṭañjeytal, செகுவி. (v.i.) 1. கட்டளையிடுதல்; to bid, order, direct. 2. ஏற்பாடு செய்தல்; to settle, arrange. திட்டம் "நடப்பித்து வாருங்கோள் என்று திட்டஞ் செய்து" (குரு. பரம் . 476); 3. நிலத்தைப் பண்படுத்துதல், to prepare the soil for the cultivation. மஞ்சள் பயிரிட மேட்டு வயலைத் திட்டஞ்செய் (உவ.); [திட்டம் + செய்-]
திட்டப்பற்று	திட்டப்பற்று tiṭṭappaṟṟu, பெ. (n.) திட்டத்துக் குட்பட்ட செலவு (சரவண. பணவிடு 81);; expenditure with in the estimate. [திட்டம்+பற்று;பற்று = கடன் செலவு]
திட்டப்பட்டம்	திட்டப்பட்டம் tiṭṭappaṭṭam, பெ. (n.) திட்ட வட்டம் (யாழ் அக); பார்க்க;see titta-Vattain. [திட்டம் + பட்டம்;பட்டம்→ வட்டம்]
திட்டப்படுத்து-தல்	திட்டப்படுத்து-தல் diḍḍappaḍuddudal, செகுன்றாவி (v.t) உறுதிப்படுத்துதல்; confirm, எட்டுமணிக்கு மேல் அவர் வரமாட்டார் என்பதைத் திட்டப்படுத்திக் கொண்டேன்.

திட்டம்	திட்டம் tiṭṭam, பெ. (n.) 1, உறுதி; certainty, explicitness. "திட்டமாப் பரகதி சேரவேண்டில்" (செல்வந்தி , பிரமதேவ 25); 2. நிலைப்பாடு; permanence. மயிலைக் கட்டிட்டங் கொண்டார். (தேவா 1118 1); 3. செவ்வை ; equitablaness, correctness, justness, exactness. 4. ஏற்பாடு; arrangement, adjustment. "அவர்தந் திராணிக்கு தக்க திட்டஞ் செய்வதுவும்" (பணவிடு 26);. 5.முழுமை (வின்);; completeness. 6. கட்டளை ; rule, canon, standard. 7. மதிப்பு, estimate, guess, conjecture. "கலியாணஞ் செய்யத் திட்டம் யாது? 8. கட்டளையளவு; rate, allowance, determined quantity. "கோயிலில் தினத் திட்டம்". 9. அரசிறை மதிப்பு, செலவு மதிப்பு, விளையுள் மதிப்பு முதலியன estimated aggregate of the revenue of a village for the year from investigation of separate holdin; scheme of expenditure, memorandam from of the extent which is extended to cultivate. 10. தொல்வரவான இலவய நிலங்களை உரிமையினின்று நீக்குகை (G.TN.D.i, 3ll);; a deduction of fixed extent of tax free land as inam. 11.அளவு ; measure, quantity. 12. வேரு மளவு; degree. 13, வரைவு); drawing. [திட்டு → திட்டம்] திட்டம் திட்டம்2 tiṭṭam, பெ. (n.) 1. நிலப்படம்; map.
திட்டம்பண்ணு-தல்	திட்டம்பண்ணு-தல் diṭṭambaṇṇudal, செ.குன்றாவி (v.t.) 1.அணியம் செய்தல் ; to arrange, settle. 2. ஏற்படுத்துதல் (நியமித்தல்);; to establish, appoint. 3. மதிப்பிடுதல், to form an estimate of. 4. சரிப்படுத்துதல்; to mend, adjust, correct. 5. ஆணையிடுதல், to command, commission. 6. செலவிடுதல்oso; to dispose of [திட்டம் + பண்ணு- பண்ணு = செய்]

திட்டம்பார்-த்தல்	திட்டம்பார்-த்தல் tiṭṭambārttal, செகுன்றாவி (v.t) 1. முயலுதல் (வின்);. To try. 2. கருதுதல் (வின்);; to guess, estimate, conjecture. 3.-அன்று விற்ற தொகையையும் கணக்கையும் சரிபார்த்தல் (இ.வ);; to verify the sale account of the date. [திட்டம் + பார்-]
திட்டமிடு-தல்	திட்டமிடு-தல் diḍḍamiḍudal, செகுன்றாவி (v.t.) முன்னேற்பாடு செய்தல்; consider and arrange before hand. [திட்டம் + இடு-]
திட்டவட்டம்	திட்டவட்டம் tiṭṭavaṭṭam, பெ.(n.) 1. செவ்வை; accuracy, precision, exactness, strictness. 2. ஏற்பாடு செய்தல்; arrangement, establishment, settlement. 3. வரையறை; restriant. [திட்டம் + வட்டம்]
திட்டனம்	திட்டனம் tiṭṭaṉam, பெ.(n.) 1. இலுப்பை (மலை); பார்க்க; South Indian matua. 2. இலுப்பை ; long leaved bassia.
திட்டறுகு	திட்டறுகு tiṭṭaṟugu, பெ.(n.) வெள்ளறுகு; white doop gram. [திட்டு + அறுகு]
திட்டா	திட்டா tiṭṭā, பெ.(n.) திட்டறுகு பார்க்க; see tittaragu. [திட்டு→ திட்டா]
திட்டாணி	திட்டாணி tiṭṭāṇi, பெ. (n.) மரத்தைச் சுற்றி அமைந்துள்ள மேடை (வின்);. Turfin garound திட்டி the shady tree, used as a seat. "சத்திரச் சாலையு மொத்த திட்டாணியும்" (இராமநா சுந்.4); [திட்டு → திட்டாணி]

திட்டாந்தப்பேச்சு	திட்டாந்தப்பேச்சு tiṭṭāndappēccu, பெ. (n.) 1. இசைவான சொல் (வின்);; positive declaration, decisive language. 2. கற்பனையாச் சொல்லும் பேச்சு (இவ);; false or fabricated version. அவன் திட்டாந்தப் பேச்சில் கெட்டிக்காரன் (உ.வ); , இச்சிக்கலில் தலைவர் பேசியது திட்டாந்தப் பேச்சாயிருந்தது (உவ.); [திட்டம் + அந்தம் + பேச்க திட்டம் = வரையரை ;அந்தம் = இறுதி]
திட்டாந்தப்போலி	திட்டாந்தப்போலி tiṭṭāndappōli, பெ. (n.) இயைபில்லாத எடுத்துக்காட்டு; a fallacious illustration. "பக்கப் போலியு மேதுப் போலியுந் திட்டாந்தப் போலியுமாம் மணி 29.146) [திட்டாத்தம் + போலி]
திட்டாந்தம்	திட்டாந்தம் tiṭṭāndam, பெ. (n.) எடுத்துக்காட்டு; example. "பக்க மேதுத் திட்டாந்த முபநயம் [மணி 29,57) . [திட்டம் + அந்தம்] திட்டாந்தம்2 tiṭṭāndam, பெ.(n.) உறுதி; accuracy. "திட்டாந்தமான பேச்சு" (வின்,); [திட்டம் + அந்தம்]
திட்டி	திட்டி1 tiṭṭi, பெ. (n.) தினை பார்க்க; see tinai (சாஅக);. [திட்டு → திட்டி] திட்டி2 tiṭṭi, பெ. (n.) 1. தினை; millet. 2. இலுப்பை; bassia. திட்டி திட்டி3 tiṭṭi, பெ. (n.) மேடு (இலக்அக.);; raised ground. [திட்டு → திட்டி] திட்டி4 tiṭṭi, பெ. (n.) துவட்டா என்ற தேவதச்சன் (யாழ் அக);; the celestial architect திட்டி5 tiṭṭi, பெ. (n.) மஞ்சிட்டி பார்க்க; see manjitti. [திட்டு → திட்டி]

திட்டிக் கருக்கு-தல்	திட்டிக் கருக்கு-தல் diṭṭikkarukkudal, செகுன்றாவி, (v.t.) கடுமையாகப் பழித்தல் (வின்);; to scold, abuse violently. [திட்டு + கருக்கு-]
திட்டிக்கல்	திட்டிக்கல் tiṭṭikkal, பெ. (n.) அஞ்சனக்கல் (வின்);; sulphide of antimony, jet. [திட்டி → கல்]
திட்டிக்கிடாய்	திட்டிக்கிடாய் tiṭṭikkiṭāy, பெ. (n.) நிலக்கிழார் (சமீன்தார்); ஊரைச்சுற்றிப் பார்க்க வரும் போது ஊரார் கையுறையாகச் (காணிக்கையாக); செலுத்தும் ஆடு; a goat presented to a zamindar by the villagers when he visits their village. [திட்டி + கிடாய்]
திட்டிச்சீலை	திட்டிச்சீலை tiṭṭiccīlai, பெ.(n.) வேந்தர் முன்பு இட்டு வணங்க பயன்படும் சிறு பட்டுச்சீலை; small silk cloth spread near the feet of a chief while prostrating before him as a mark of homage. [திட்டி + சேலை]
திட்டிணம்	திட்டிணம் tiṭṭiṇam, பெ. (n.) திட்டனம் பார்க்க; see tittanam. [திட்டி → திட்டிணம்]
திட்டி-த்தல்	திட்டி-த்தல் tiṭṭittal, செகுன்றாவி (v.t.) கற்பித்துக் கூறுதல், to create, fabricate, திட்டித்துப் , போடுவாயோ? (வின்);, [திட்டு → திட்டி]
திட்டிப்படுதல்	திட்டிப்படுதல் diḍḍippaḍudal, செ.கு.வி, (v.i.) கண்ணுறுபடுதல் ; being affected by evil eyes. [திட்டி + படுதல்] திட்டிவிதை

திட்டிப்பொட்டு	திட்டிப்பொட்டு tiṭṭippoṭṭu, பெ. (n.) கண்ணூறு கழிதற் பொருட்டு மையா லேனும் சாந்தாலேனும் கன்னத்திலிடும் பொட்டு; mark on the cheeks with collyrium or black pigment called sändu, made to avert the evil eye.
திட்டிமணி	திட்டிமணி tiṭṭimaṇi, பெ. (n.) திட்டிக்கல் பார்க்க;see titts-k-kal. [திட்டி + மணி]
திட்டிவந்தனை	திட்டிவந்தனை tiṭṭivandaṉai, பெ. (n.) கண்ணூறு போக்கத் தீபவழிபாடு செய்கை (இ.வ.);; homage by waving lights before great persons or images to avert the evil eye. [திட்டி + வத்தனை]
திட்டிவிடம்	திட்டிவிடம் tiḍḍiviḍam, பெ, (n.) பார்வையால் நஞ்சூட்டிக் கொல்வதாகக் கருதப்படும் பாம்பு , a poisonous serpent whose look is considered fatal. "திட்டிவிடமுணைச் செல்லுயிர் போவுழி" (மணி 11, 100); [திட்டி + விடம்]
திட்டிவிதை	திட்டிவிதை diṭṭividai, பெ. (n.) ஒரு வகை மருந்து விதை (வின்.);; a medicinal seed.

திட்டு

திட்டு tiṭṭu, பெ. (n.)

மேட்டு நிலம்; rising ground, bank, elevation.

2. சிறுகுன்று (வின்);; hillock.

3.ஆற்றிடைக்குறை (உ.வ.);; sandbank, aitina river.

"புளினத் திட்டிற் கண்ணகன் வாரிக் கடல்பூத்த" (கம்பாரா . வானர 8);

4. யானைகளைப் பிரித்துவைப்பதற்குக் கட்டப்பட்ட இடைச் சுவர் (யாழ்.அக);; wall separating elephant stables.

5 வயலிலுள்ள களை முதலியவற்றின் கொத்து

patch, bunch, as of weeds in a field.

6.100 எண் கொண்ட குதிரை காலாள் முதலியவற்றின் தொகை ,

batch, unit of number as of 100 horses, soldiers.

'ஒரு திட்டுக் குதிரை" .

ம. க. திட்டு

[திண்டு→திட்டு (வ.மொ.வ.);]

திட்டு2 diṭṭudal, செ.குன்றாவி (v.t.)

1. பழித்தல்; to abuse, revile.

2. ,இகழ்தல் (யாழ்ப்);; to curse, utter imprecations.

க. ம. திட்டு

[திண்டு → திட்டு]

திட்டு3 tiṭṭu, பெ.(n.)

வசை reviling, scolding, vulgarabuse,

"பித்தனென்ற திட்டுக்கு அருட்பா

1. திருவருள். 156)

[திண்டு → திட்டு]

திட்டு tiṭṭu, பெ.(n.)

மேட்டு நிலம்:

rising ground, bank, elevation.

2. சிறுகுன்று(வின்);; hillock.

3.ஆற்றிடைக்குறை; sandbank, aitina river.

"புளினத் திட்டிற் கண்ணகன் வாரிக் கடல்பூத்த கம்பனவான 824 யானைகளைப் பிரித்துவைப்பதற்குக் கட்டப்பட்ட இடைச் &auri (ump.o.);;

wall separating elephant stables.

5 வயலிலுள்ள களை முதலியவற்றின் Glamośāl; patch, bunch, as of weeds in a field.

6.100 எண் கொண்ட குதிரை காலாள் முதலிய supposit Gigmoos, batch, unit of number as of 100 horses, soldiers.

'ஒரு திட்டுக் குதிரை'.

ம. க. திட்டு

திட்டுக்கேள்-தல்	திட்டுக்கேள்-தல் tiṭṭukāḷtal, செகுவி (v.i.) பிறரால் பழிக்கப்படுதல் ; to be abused, cursed க. ம. திட்டு [திட்டு + கேள்-] திட்டுக்கேள்-தல் tiṭṭukāḷtal, செ.கு.வி (v.i.) பிறரால் பழிக்கப்படுதல்; to be abused, cursed. க. ம. திட்டு [திட்டு + கேள்-]
திட்டுமுட்டு	திட்டுமுட்டு tiṭṭumuṭṭu, பெ. (n.) எதிர் பழித்தல் (எதிர்நிந்தனை); (யாழ்);; mutual abuse. [திட்டு → திட்டுமுட்டு] திட்டுமுட்டு tiṭṭumuṭṭu, பெ. (n.) 1. நெஞ்சடைப்பு; choking, suffocation, obstruction in the chest, difficulty of breathing. 2. குழந்தைகட்கு வயிற்று விக்கத்தோடு வரும் நோய்வகை; disease in children attended with swelling of the abdomen. [திக்குமுக்கு + திட்டுமுட்டு] திட்டுமுட்டு tiṭṭumuṭṭu, பெ. (n.) எதிர் பழித்தல் (எதிர்நிந்தனை); (யாழ்ப்.);; mutual abuse. [திட்டு + திட்டுமுட்டு] திட்டுமுட்டு tiṭṭumuṭṭu, பெ. (n.) 1. நெஞ்சடைப்பு: choking, suffocation, obstruction in the chest, difficulty of breathing. 2. குநைடராகட்கு வயிற்று வீக்கத்தோடு வரும் நோய்வகை; disease in children attended with swelling of the abdomen.

திட்டை	திட்டை tiṭṭai, பெ. (n.) 1. திட்டு1 பார்க்க;See tittu. "மணற்றிட்டை சேர்ந்தான்" (சீவக 514);. 2. திண்ணை (திவா.);; raisedfloor 3. உரல் (பிங்);; mortar for pounding. 4. கண்; eye. [திட்டு → திட்டை] திட்டை tiṭṭai, பெ. (n.) 1. வெள்ளெருக்கு (மலை); white madar. 2. வெள்ளறுகு, white doop grass. [திட்டு → திட்டை] திட்டை tiṭṭai, பெ. (n.) 1. திட்டு பார்க்க: See titl. மணற்றிட்டை சேர்ந்தான் சிவக எத. 2. திண்ணை (திவா.);; raisedfloor 3. உரல் (பிங்);; mortar for pounding. 4. கண்; eye. [திட்டு + திட்டை] 14 திருத்தெள்ளேணம் இவ்வூர் துறையூர் எனப்பெயர் பெற்றது. பாடல் பெற்ற தலமாதலால் திரு என்னும் அடை பெற்றது. சுந்தரர் இத்தலத்தை "கரும்பார் மொழிக்கன் னியராடும் துறையூர்' எனப் பாடியுள்ளார் (தமி, ஊர். பெ. அக.);
திட்டையிடு-தல்	திட்டையிடு-தல் diḍḍaiyiḍudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. பல்லீறு தடித்தல்; to swell, as the gums in the teething. 2. புண்ணில் தசை வளர்தல் (யாழ் அக);; to become closed, as a wound. [திட்டு → திட்டை + இடு-]
திட்டையுரல்	திட்டையுரல் tiṭṭaiyural, பெ. (n.) அடியாழமற்ற உரல் (யாழ்ப்);; shallow mortar. [திட்டை = மேடு, ஆழமற்றது, திட்டை + உரல்]

திட்பம்	திட்பம் tiṭpam, பெ. (n.) 1. சொற்பொருள்களின் உறுதி; solidity, soundness. "திட்பநுட்பஞ் சிறந்தன சூத்திரம் (நன் 18); 2. வலிமை; strength. "உருத்திட்ப முறாக்காலை" (காஞ்சிப்பு, திருதாட் 97);. 3. மனவுறுதி; firmness of mind. "வினைதிட்ப மென்ப தொருவன்" குறள் 661) 4. உறுதி (வன்);; certainty, clear knowledge. 5. காலநுட்பம்(பிங்);; moment, minute portion of time. [திண்மை → திட்பம்]
திட்பவளிமண்டலம்	திட்பவளிமண்டலம் tiṭpavaḷimaṇṭalam, பெ. (n.) வானூர்தியின் செயல்முறையை ஒப்பீடு செய்வதற்குப் பயன்படும் வளி மண்டலவம்; standard atmosphere. [திட்பம் +வளி + மண்டலம்]
திடஉணவு	திடஉணவு tiḍauṇavu, பெ. (n.) நீர்மமாக இல்லாமல் மென்று சாப்பிடக் கூடியதாக இருக்கும் இட்டலி, சோறு போன்ற உணவு; solid food. திடஉராய்வு
திடஉராய்வு	திடஉராய்வு tiḍaurāyvu, பெ. (n.) ஒரு திடப்பொருள் மற்றொரு திடப்பொருளின் மேலே குறுக்காக நகரும்போது உண்டாகும் உராய்வு; solid friction. [திடம் + உராய்வு]
திடகாத்திரசாலி	திடகாத்திரசாலி tiḍakāttiracāli, பெ. (n.) வலிமை உடையவன்; a man who is vitally strong. [தில் -தின்_ திண் _ திடம்] திடகாத்திரசாலி tiḍakāttiracāli, பெ.(n.) வலுவுடையவன்; a man who is vitally strong (சா.அக.);.

திடகாத்திரம்	திடகாத்திரம் tiḍakāttiram, பெ. (n.) கட்டுள்ள உடம்பு; well-built body. திடகாத்திரம் tiḍakāttiram, பெ.(n.) வலுவுள்ள உடம்பு; body vitally strong (சா.அக.);. த.வ. கட்டுடல்
திடங்கொள்ளு-தல்	திடங்கொள்ளு-தல் diḍaṅgoḷḷudal, செ.கு.வி (v.i.) உள்ளுரமடைதல் bravery. [திண் → திடம் , திண் = வலிமை]
திடச்சான்று	திடச்சான்று tiḍaccāṉṟu, பெ. (n.) உண்மை கூறும் சான்று (வின்);; positive testimony, [திடம் + சான்று]
திடச்செய்தி	திடச்செய்தி tiḍacceyti, பெ. (n.) உண்மையான செய்தி (இ.வ);; certain information, true information. [திடம் + செய்தி]
திடசாலி	திடசாலி tiḍacāli, பெ. (n.) உடல்வலிமை உள்ளவன்; strong well-built person. "தாண்டுபரி தண்டு திடசாலி" (தனிப்பா1. 362, 100); [திடம் + சாலி]
திடஞ்சொல்(லு)-தல்	திடஞ்சொல்(லு)-தல் diḍañjolludal, செ.கு.வி. (v.i.) உறுதி சொல்லுதல், தேற்றப்படுத்தல்; acto of encourageing. [திடம் + சொல்-]
திடத்தாங்கி	திடத்தாங்கி tiḍattāṅgi, பெ. (n.) ஒரே துண்டான கெட்டியான தாங்கி திடத் தாங்கிகள் பொருத்தப்படும் உறுப்புகளில் திடத் தாங்கிகளை அழுத்திப் பொருத்தியதும் அது இருசு உருளை எனப்படும்; solidbearing. [திடம் + தாங்கி]
திடத்து-தல்	திடத்து-தல் diḍaddudal, செ.குன்றாவி, (v.t.) திடப்படுத்து (யாழ்.அக); பார்க்க; see tida-padtuttu5.

திடத்துவம்	திடத்துவம் tiḍattuvam, பெ. (n.) வலிமை (யாழ் அக);; strength.
திடப்படுத்துதல்	திடப்படுத்துதல்1 diḍappaḍuddudal, பெ.(n.) கிறித்தவச் சமயத்தைச் சார்ந்தவர் என்று உறுதி செய்கை; the rite of confirmation in the church. [திடம் + படுத்துதல்]
திடப்படுத்து-தல்	திடப்படுத்து-தல்2 diḍappaḍuddudal, செ.குன்றாவி (v.t.) 1. வலுப்படுத்துதல், to invigorate, strengthen. 2 ,உறுதிப்படுத்துதல் ; to rectify, sanction, corroborate (செ.அக); [திடம் + படுத்து]
திடப்பொருள்	திடப்பொருள் tiḍapporuḷ, பெ.(n.) கெட்டியான பொருள்; body (or); substance which is solid, not a liquid (or); gas. [திடம் + பொருள்]
திடபரம்	திடபரம் tiḍabaram, பெ. (n.) திடவரம் (பின்);;see tidavaram. திடபரம் tiḍabaram, பெ.(n.) மனத்தின் வல்லமை; strength of mind (சா.அக.);.
கிடம்	கிடம் kiḍam, பெ.(n.) 1. வலிமை ; strength, vigour power. "பிச்சையெடுக்கவோ திடமில்லை" அருட்பா 6 அபயங்க. பக் 737, 1) 2. உறுதி; firmness. 3. கலங்கா நிலை; courage, boldness, intrepidity. "பொறைதிட ஞானம் (காசிக தீர்த்த 7);: 4. மனவுறுதி ; certainty, assurance, positiveness. "வார்த்தை திடம்படக் கேட்டு" (தேவா. 17, 14);. 5. உண்மை; truth. "உயர்கதி பெறுவது திடனே" (தேவா. 67,7,2); 6. நிலை தவறாமை; steadiness, inflexibility. திடவிசும் பெரிவளி" (திவ் திருவாய் 1.17); [திட்டம்→திடம்]

திடம் மனம்	திடம் மனம் tiḍammaṉam, பெ. (n.) 1, உறுதியான மனம்; firmmind (செஅக.);. 2. அலைபாயாத மனம்; unagitated mind, unweaving mind. [திடம் + மனம்]
திடமை	திடமை tiḍamai, பெ. (n.) வெள்ளெருக்கு: white madar. [திடம் → திடமை]
திடர்	திடர்1 tiḍar, பெ. (n.) 1. திட்டு1 (பிங்); பார்கக; see tittu, "திடர்விளங்கு கரைப்பொன்னி"(திவி.திடர்ச்சுண்டி 16பெருமாள்.1.11); 2 தீவு; island. 3. குப்பைமேடு (பிங்.);; rubbish heap. 4. புடைப்பு (வின்); ; prominence, protuberance. [திடல் → திடர்] திடர் tiḍar, பெ.(n.) திண்மையான அடிப்படையில் நிலைநிறுத்தப்பட்டவர்; one whose existence is established by soundest of proofs. "நினைவரியவர்... நின்றவெந்திடரே" (திவ்.திருவாய்.1, 1, 6);. [Skt. [illegible] → த. திடர்]
திடர்ச்சுண்டி	திடர்ச்சுண்டி tiḍarccuṇḍi, பெ. (n.) வறட் சுண்டி ஆடுதின்னாப்பாலை; floatingsensitive plant (சா.அக);. [திடர் +சுண்டி]
திடரிடு-தல்	திடரிடு-தல் diḍariḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) மேடாதல்; pile;heap. [திடர் + இடு-]
திடல்கால்	திடல்கால் tiḍalkāl, பெ. (n.) திடற் புன்செய் (இ.வ); பார்க்க;see tigar-pun-cey. [திடர் + கால்]
திடவரம்	திடவரம் tiḍavaram, பெ. (n.) "திடம்" (பின்); பார்க்க; see "tidam" [திடம் + வாரம்]

திடற்புன்செய்	திடற்புன்செய் tiḍaṟpuṉcey, பெ. (n.) நன்செய் நடுவே புன்செய் பயிராகும் மேட்டுநிலம்; dry land on a high level in the midst of a wet-land arca. [திடல் +புன்செய்]
திடறு	திடறு tiḍaṟu, பெ. (n.) திடர் (சூடா);; mound. [திடர் →திடறு]
திடாரி	திடாரி tiṭāri, பெ. (n.) வலுவுள்ளவன் (யாழ்ப்);; bold, spirited person. தெ. திடமரி [திடர் → திடாரி)
திடாரிக்கப்படு-தல்	திடாரிக்கப்படு-தல் diḍārikkappaḍudal, செ.கு.வி. (v.i.) வலியுறுத்துதல் (வின்);; to gain strength. [திடாரிக்கம் + படுதல்]
திடாரிக்கம்	திடாரிக்கம் tiṭārikkam, பெ. (n.) மனத்திடம் (யாழ் அக);; courage, boldness, vigour of mind. [திடாரி--, திடாரிக்கம்] திடுக்கிடு
திடின்பொதினெனல்	திடின்பொதினெனல் diḍiṉpodiṉeṉal, பெ. (n.) ஒர் ஒலிக்குறிப்பு (யாழ்.அக.);; an onom. expression.
திடிமம்	திடிமம் tiḍimam, பெ,(n.) பறை வகை; a kind of drum. "சீர்முடிவம் பேதி.டிம மொலியார் தக்கை (இலஞ்சிமுருகனுரை 127);.
திடீரச்சம்	திடீரச்சம் tiṭīraccam, பெ. (n.) கலக்கம்; consternation. [திடீர் + அச்சம்]

திடீரெனல்	திடீரெனல் tiṭīreṉal, பெ. (n.) 1. விரைவு எதிர் பாராத நிலை இவற்றை உணர்த்தற் குறிப்பு; expr. signifying suddenness, unexpectedness. 'திடீரென வந்தான்' 2. பொருள் விழும்போது உண்டாம் ஒலிக்குறிப்பு; onom expr. signifying sound of falling, etc. 'திடீரென்று விழுந்து' [திடீர் + எனல்]
திடுக்கம்	திடுக்கம் tiḍukkam, பெ. (n.) திடுக்கு பார்க்க; see tidukku. "திடுக்க மெய்தின ரோடினர்" (உ.ப.தேச. சிவத் துரோ140); [திருக்கு → திடுக்கம்] திடுக்கம் tiḍukkam, பெ. (n.) நோய்வகை; a disease. "குறைப்பிணி திடுக்கம்" (கடம்ப.பு, இலீலா 125); [திடுக்கு → திடுக்கம்]
திடுக்காட்டம்	திடுக்காட்டம் tiḍukkāḍḍam, பெ. (n.) திடுக்கு (வின்.); பார்க்க ;see tidukku [திடுக்கு + ஆட்டம்]
திடுக்கிடு	திடுக்கிடு1 diḍukkiḍudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. அச்சமுறுதல்; to be startled, alarmed, frightened. "திடுக்கிட வுற்றணுகி (அரிச் புவேட்டஞ் 69); 2. நடுக்கமுறுதல்; to be shocked, to shudder, to start with fear or surprise; to start in sleep from nervous or muscular affection [திடுக்கு + இடுதல்] திடுக்கிடு tiḍukkiḍu, பெ. (n.) திடுக்கு (யாழ்ப்); பார்க்க; see tigukku. [திடுக்கு + இடு]
திடுக்கு	திடுக்கு tiḍukku, பெ.(n.) அச்சம்; sudden fear, shudder from fright, terror. "திடுக்கற வெனத் தான் வளர்த்திட" (அருட்பா5. மாயாவிள. 1); [திக்கு → திடுக்கு]
திடுக்குத்திடுக்கெனல்	திடுக்குத்திடுக்கெனல் tiḍukkuttiḍukkeṉal, பெ. (n.) 1. அச்சம் சோர்வுகளால் அடிக்கடி நடுங்கற் குறிப்பு; expr. signifying starting repeatedly through fear or weak nerves. 2. அச்சத்தால் நெஞ்சடித்தற் குறிப்பு; onom. expr. signifying beating, throbbing, palpitating of the heart through fear. [திடுக்கு + திடுக்கு + எனல்]

திடுக்கூரானமருந்து	திடுக்கூரானமருந்து tiḍukārāṉamarundu, பெ. (n.) நோயை விரைவில் கண்டிக்கக் கூடியதும் நோயின் மிகு நிலையில் மாத்திரம் பயன்படுத்தற்குரியதுமான மருந்து (வின்);, a very strong medicine, speedy in effect and used only in desperate cases, [திடுக்கு + ஊரான + மருந்து]
திடுக் கூறு	திடுக் கூறு tiḍukāṟu, பெ. (n.) விரைவு; suddenness. [திடுக்கு + உறு → ஊறு]
திடுக்கெனல்	திடுக்கெனல் tiḍukkeṉal, பெ. (n.) திடீரெனல் பார்க்க; see tifirenal. "திடுக்கென விங்கெழுந் திருப்ப" (அருட்ப 6, திரு அருட்பிர1); [திடுக்கு + எனல்]
திடுதிடு-த்தல்	திடுதிடு-த்தல் diḍudiḍuddal, பெ.(v.i.) 1. இடைவிடாது ஒலித்தல் to make a reiterated noise, as by nasty stelps, to rumbe as a carriage; to thump constantly. 2. நெசு துடித்தல் (யாழ்ப்);; to beat, throb palpitate, as the heart through fear
திடுதிடெனல்	திடுதிடெனல் diḍudiḍeṉal, பெ. (n.) 1. திடுக்குத் திடுக்கெனல் (சூடா); பார்க்க; see tidukkuitidukkenal. 2. விரைவுக்குறிப்பு; expr; signifying speed [திரு + திரு + எனல்]
திடுதிப்பெனல்	திடுதிப்பெனல் diḍudippeṉal, பெ. (n.) திடிரெனல்1 பார்க்க;see tigirenal. [திடுதிப்பு + எனல்] திண்டகம்
திடுமடி	திடுமடி tiḍumaḍi, பெ. (n.) பறை சாற்று(வின்);; beating of the drum. [திடும் + அடி]
திடுமலி	திடுமலி tiḍumali, பெ. (n.) அடங்காதவள்; termagant. [திடுமல்+ இ]

திடுமனடி-த்தல்	திடுமனடி-த்தல் tiḍumaṉaḍittal, செ.கு.வி. (v.i.) திண்மைக் குண்ங்காட்டல்; showing sound knowledge. [திடுமன் + அடி]
திடுமெனல்	திடுமெனல் tiḍumeṉal, பெ. (n.) பறை முதலியவற்றின் ஒலிக்குறிப்பு (வின்);, onom. expr, signifying the sound of a drum. [திடும் + எனல்] திடுமெனல் tiḍumeṉal, பெ. (n.) திடீரெனல் பார்க்க;see tigrenal. [திடும் +எனல்]
திண்	திண் tiṇ, பெ. (n.) வல்லமை; strength. [தின்→தின் → திண் (வ.மொ.வ.);]
திண்கல்	திண்கல் tiṇkal, பெ. (n.) கக்கான்கல் (வின்);, lime stone. [திண் + கல்]
திண்டகம்	திண்டகம் tiṇṭagam, பெ. (n.) கிலுகிலுப்பை (மலை); laburnum-leaved rattle wort. திண்டசம்
திண்டசம்	திண்டசம் tiṇṭasam, பெ. (n.) 1. கிலுகிலுப்பை; rattle wort. 2. வேங்கைமரம் ; kino tree.
திண்டன்	திண்டன் tiṇṭaṉ, பெ. (n.) தடியன் (உ.வ);; stout, thick set man.

திண்டாட்டம்	திண்டாட்டம் tiṇṭāṭṭam, பெ. (n.) 1. அலைக் கழிவு; restless wandering. 2. மனக்கலக்கம்; difficulty, trouble, misery, mental agony. 'கொண்டாட்டம் போய்த் திண்டாட்டம் ஆயிற்று" [திண்டு +ஆட்டம்]
திண்டாட்டு	திண்டாட்டு tiṇṭāṭṭu, பெ.(n.) திண்டாட்டம் (யாழ் அக.); பார்க்க;see tingattam. [திண்டு + ஆட்டு]
திண்டாடு-தல்	திண்டாடு-தல் diṇṭāṭudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. அலைக்கழித்தல்; to wander about restlessly. 2. மனங்கலங்கித் தடுமாறுதல்; to suffer trouble, mental agony. "சிலர் பயமுந்தத், திண்டாடித் திசையறியா மறுகினர்' (கம்பரா கட்ச 39); தெ. திண்டு + படு [திண்டு + ஆடு]
திண்டி	திண்டி tiṇṭi, பெ. (n.) 1. பருமன்; size, bulk. "திண்டி வயிற்றுச் சிறுகட்ட பூதம்" (தேவா, 1225 , 7); 2. யானை (அ.க.நி);; elephant. 3 தடித்தவள்; stout woman. 4.அரசு பார்க்க; pipal. 5. பசலை (மூ அ);; Indian purslane. 6, அரசமரம்; peepul tree. [திண்டு → திண்டி (வ.மொ.வ.);] திண்டி2 tiṇṭi, பெ. (n.) தம்பட்டம் (சூடா);; a kind of drum. [திண்டு → திண்டி] திண்டி3 tiṇṭi, பெ.(n.) 1. உணவு ; food, eatables. திண்டிக்கு அவசரம் (இ.வ.); 2. தின்பண்டம்; edibles, sweets and savouries. தெ. க. திண்டி [திண்டு → திண்டி]

திண்டிபோத்து	திண்டிபோத்து tiṇṭipōttu, பெ. (n.) உண்டு கொழுத்துத் திரிபவன் (இவ); (உண்டு கொழுத்த திண்டுசார்ந்தான்(கடா);; well fed ox or bullock, glutton. க. திண்டிபோத [திண்டி + போத்து]
திண்டிமகவி	திண்டிமகவி tiṇṭimagavi, பெ. (n.) திண்டி முழக்கிக் கொண்டு சமராடும் புலவன்(திருச்செந். பிள்.அப்பா. 2);; poet who enters on a literary contest, beating his drum.
திண்டிமம்	திண்டிமம் tiṇṭimam, பெ. (n.) ஒரு வகைப் பறை (பிங்);, a kind of drum. "பெருங் கவிப் புலமைக்கு நீ சொன்னபடி திண்டிமங் கொட்ட (திருச்செந் பிள் சப்பா2);
திண்டியம்	திண்டியம் tiṇṭiyam, பெ. (n.) செம்பயிரவப் புண்டு பார்க்க ; unarmed orange nail dye. (மருதோன்றி);. 2. சீனப்பு; china mindie. [திண்டு → திண்டியம்]
திண்டிறல்	திண்டிறல் tiṇṭiṟal, பெ.(n.) மிகுவலி, great valour._ 'தொண்டை மன்னவன் றிண்டிற லொருவற்கு (தி.வ் பெரியதி 5,7,9); .
திண்டுக்கட்டை	திண்டுக்கட்டை tiṇṭukkaṭṭai, பெ.(n.) 1. பயனற்ற தடியன் பருத்த கட்டை [திண்டு + கட்டை]
திண்டுக்குமுண்டு	திண்டுக்குமுண்டு tiṇṭukkumuṇṭu, பெ. (n.) திண்டுமுண்டு (இ.வ.); பார்க்க; see tidu-muppu.
திண்டுசார்ந்தான்	திண்டுசார்ந்தான் tiṇṭucārndāṉ, பெ. (n.) நாட்டுக் கூட்டத்தில் திண்டிற் சாய்ந்து கொண்டு உட்காரும் வலிமை பெற்ற கோளர் தலைவன் (E.T. iii, 36);; a kaikōla chief having the privilege of sitting at council meetings reclining on a cushion. [திண்டு + சாத்தான்]
திண்டுமுண்டாடு-தல்	திண்டுமுண்டாடு-தல் diṇṭumuṇṭāṭudal, செ.குவி. (v.i.) 1. மூச்சுக் கட்டுதல் ; to be choked, stifled, strangled. 2. துன்பத்திற்கு உள்ளாதல்; to be in great distress; to be caught in inextricable difficulties. [திண்டு + முண்டு + ஆடு-]

திண்டு முண்டு	திண்டு முண்டு tiṇṭumuṇṭu, பெ.(n.) எதிரிடைப்பேச்சு; contradiction; contracitory speech; retort; tit for tat. "காலன் றிண்டு முண்டோதி (தனிப்பா 1,403,23); [திண்டு + முண்டு]
திண்டுவரி	திண்டுவரி tiṇṭuvari, பெ. (n.) காலத்தின் திண்டைச் சுற்றிப் பாதுகாப்பிற்காக இடும் பெருந்துண் தொகுதி (க.க); starling [திண்டு + வரி]
திண்டிராவிச்சி	திண்டிராவிச்சி tiṇṭirāvicci, பெ.(n.) செப்புச் சதுரக்கள்ளி ; a red variety of milk hedge. திண்டிராவிச்சி tiṇṭirāvicci, பெ.(n.) செப்பு சதுரக்கள்ளி; a variety of milk hedge- Euphorbia genus (சா.அக.);. [p]
திண்டேல்	திண்டேல் tiṇṭēl, பெ. (n.) கப்பலைக் கண்காணிப்பவன்; boatswain. திண்டேல் tiṇṭēl, பெ.(n.) கப்பலைக் கண்காணிப்பவன் (Naut.); boatswain, mate. [U. tandel → த. திண்டேல்.]
திண்ணக்கம்	திண்ணக்கம் tiṇṇakkam, பெ. (n.) நெஞ்சுரம் (இ.வ.);, heartlessness, wifulness, hardihood. [திண்மை → திண்ணக்கம்]

திண்ணகம்	திண்ணகம் tiṇṇagam, பெ.(n.) 1. செம்மறி ஆட்டுக்கடா (சூடா);; ram, 2. துருவாட்டுக் கடா (யாழ் அக);; ram of the turuvāttu variety. 3. தட்டார் மெருகிடுங் கருவி வகை (யாழ். அக.);; goldsmith's polishing tool. "திண்ணகத்தாற் செய்யுந் தொழில்களை வல்ல பணித்தட்டார்" (சிலப் 6,136, உரை); [திண் → திண்ணகம்]
திண்ணம்	திண்ணம் tiṇṇam, பெ.(n.) 1. உறுதி நிச்சயம்; certainty, "பரகதி திண்ண நண்ணுவர்" (தேவா.1111, 10);. 2. வலிமை; vigour, strength, solidity, robustness, power. 3. இறுக்கம் ; tightness. "திண்ண மாத்தொளிர் செவ்விளநீர்" (கம்பரா. எழுச்சி 50);. 4. பொய்ம்மை (ஆங்.); ; falschood. [திண்மை → திண்னம்]
திண்ணறிவு	திண்ணறிவு tiṇṇaṟivu, பெ. (n.) தெளிந்த எண்ணம், sound knowledge, spiritual wisdom. "தடுமாற்றந் தீர்ப்பேம்யா மென்றுணருந் திண்ணறி வாளரை" (நாவடி, 27);
திண்ணன்	திண்ணன் tiṇṇaṉ, பெ. (n.) 1. வலியன் strong, robust, powerful man. 2. கண்ணப்ப நாயனார்க்கு அவர் பெற்றோரிட்ட பெயர்; the name given to kannappa-nāyanār by his parents. "உரிமைப் பேருந்திண்ணனென் றியம்பு மென்ன" (பெரியபு, கண்ண 17); [திண்மை→ திண்னன்]
திண்ணனவு	திண்ணனவு tiṇṇaṉavu, பெ. (n.) 1. உறுதி (நிச்சயம்);; certainty.' விடார்கண்டீர் வைகுந்தத் திண்ணனவே" (திவ். திருவாய். 2,1,10); 2. திண்ணக்கம் heartlessness, hardhood. " உன் திண்ணனவு அஞ்சத்தக்கது" (திருக்கோ. 343 உரை!); [திண்மை → திண்ணனவு]
திண்ணி	திண்ணி tiṇṇi, பெ. (n.) தின்னி பார்க்க; see tinni.
திண்ணிமாடன்	திண்ணிமாடன் tiṇṇimāṭaṉ, பெ. (n.) தின்னிமாடன் பார்க்க; see timi-madam.

திண்ணிமை	திண்ணிமை tiṇṇimai, பெ. (n.) மனவுறுதி; firmness of mind. "திண்ணிமையோடு மெல்லச் சார்ந்தநின்" (திருவாலவா 29, 17); [திண்மை→ திண்ணிமை]
திண்ணிழல் உருப்படிவம்	திண்ணிழல் உருப்படிவம் tiṇṇiḻluruppaḍivam, பெ.(n.) இது ஒரு நுண்பதிவுப் படம் இதிலிருந்து ஓர் உருவத்தின் எந்தப் பகுதியையும் சுற்றியுள்ள திரையை வெட்டி எடுக்கலாம் (அச்சு);; outlined halftone. [திண்மை + நிழல் + உரு + படிவம்]
திண்ணியன்	திண்ணியன் tiṇṇiyaṉ, பெ. (n.) 1. மன வலிமையுள்ளவன்; man of courage, strong willed person. திண்ணிய ராகப் பெரின்" (குறள் 666); 2. வலியவன் (சூடா);; strong, robust, powerful man. 3. தடிப்பும் வல்லமையும் உள்ளோன் ; a stout strong person. [திண்மை→ திண்ணியன்]
திண்ணெனல்	திண்ணெனல்1 tiṇīeṉal, பெ. (n.) நரம்பிசைக் கருவிகளில் எழும் ஒலிக்குறிப்பு (வின்); onom. expr. of the vibrating sound of a stringed musical instrument. [திண்மை → திண்ணெனல்] திண்ணெனல் tiṇīeṉal, பெ. (n.) உறுதியா யிருத்தற்குறிப்பு; expr. of being firm, hardy or strong. "திண்ணென் றிறைவனற் சிறப்போ டொன்றி (மேருமந் 570);. [திண்மை → திண்ணெனல்]
திண்ணெனவு	திண்ணெனவு tiṇīeṉavu, பெ.(n.) திண்ணனவு பார்க்க;see ti-l-lavu. மூக்கரிந்து மன்னிய திண்ணெனவும் திவி இயற் பெரியதரும 146)
திண்ணை	திண்ணை tiṇṇai, பெ.(n.) 1. வீட்டின் வேதிகை; pial, a raised platform or veranda in a house. "ஆய்மணிப் பவளத் திண்ணை" (சீவக. 1126,); 2. மேடு, mound. "தேனயாம் பூம்பொழிற் றிண்ணை" (சீவக 1822); தெ. தின்னெ; க. திண்னெ;ம. திண்ண. [தின் → திண்ட→ திண்ணை]
திண்ணைக்குந்து	திண்ணைக்குந்து tiṇṇaikkundu, பெ. (n.) 1. திண்ணையோரம்; edge of thetinnai. 2. குந்து திண்ணை பார்க்க ;see kundu-tinnai; a small pial [திண்ணை +குந்து]

திண்ணைக்குறடு	திண்ணைக்குறடு tiṇṇaikkuṟaḍu, பெ. (n.) 1. திண்ணையையொட்டியுள்ள படி (வின்);; a kind of step outside a veranda. 2. பெரிய திண்ணையை ஒட்டிக் கீழேக் கட்டப்பட்ட சிறு திண்ணை (இ.வ.);; a small pial of lowland adjoining a large pial. [திண்ணை + குறடு]
திண்ணைப்பள்ளிக்கூடம்	திண்ணைப்பள்ளிக்கூடம் tiṇṇaippaḷḷikāṭam, பெ. (n.) வீட்டின் முன் பகுதியாகிய திண்ணையில் நடத்தும் பள்ளிக்கூடம்; pialschool. [திண்ணை + பள்ளிக்கூடம்]
திண்படு-தல்	திண்படு-தல் diṇpaḍudal, செ.கு.வி. (v.i.) வலி பெறுதல் (யாழ் அக);; to be strengthned. [திண்-மை→ திண்படு-]
திண்பொறு-த்தல்	திண்பொறு-த்தல் tiṇpoṟuttal, செ.கு.வி. (v.i.) சுமை தாங்குதல் (யாழ் அ.க);; to be able to bear a burden. 2. தாக்குப் பொறுத்தல்; suffering the attack as of diseases. 3. வலி பொறுத்தல் (சகித்தல்);; to endure pain. [திண்(மை);→ திண்பொறு-]
திண்மசகிடல்	திண்மசகிடல் tiṇmasagiḍal, செகுன்றாவி (v.t.) எண்ணைய்ப் பூரிதமாகிய அடைபஞ்சுடன் இணைத்து மசகிடும் முறை; padlubrication. [திண் + மசகு + இடல்]
திண்மம்	திண்மம் tiṇmam, பெ. (n.) திட்டவடிவம் solidity. [திண் → திண்மம்]

திண்மை	திண்மை tiṇmai, பெ. (n.) 1. வலிமை, strength, power, robustness. "சால்பென்னுந் திண்மை யுண் டாகப்பெறின்" (குறள் 988); 2 உறுதி; hardness, compactness, firmness. "மண்ணிற் றிண்மை வைத்தோன்" திருவாச 3, 26) 3. மெய்ம்மை (சங்கத அக);; truth, reality, certainity. 4. கலங்கா நிலைமை; steadiness, constancy. "கற்பென்னுந் திண்மை யுண்டாகப் பெறின்" (குறள் 54);. 5. பருமன் heaviness, bulkiness. 6. பொருளின் அணுக்கள் ஒன்றோடொன்று நெருங்கிச் திண்மைக்கவர்ச்சி சேர்ந்திருக்குந் தன்மை; closnessinconstituent parts, density, close union of parts. [திண்ணம் → தினம் → அதிண்மை (வ.மொ.வ);]
திண்மைக்கவர்ச்சி	திண்மைக்கவர்ச்சி tiṇmaikkavarcci, பெ. (n.) ஒன்று மற்றொன்றை இழுக்கத்தக்க ஆற்றல் (யாழ் அக);; power of attraction, gravitational force. 2. வலிமையோடு கூடிய கவர்ச்சி; mighty or potent attraction. [திண்மை + கவர்ச்சி]
திணம்	திணம் tiṇam, பெ. (n.) திண்மை பார்க்க; see timail. "தினமணி மாடத் திருவிடைக் கழியில்" (திருவிசை சேந் திருவிடை :5); [திண்மை → திணம் (வ.மொ.வ.);]
திணர்	திணர்1 tiṇartal, செ.கு.வி (v.i.) சோர்தல்; to get exhausted. "உணர்ந்தவ ருணர்ச்சியா னுழைந்தே திணர்ந்தனராகி (அருட்பா 4 பதிநிச் பக் 751-2); [திணம் →திணர்]
தினர்	தினர்2 tiṉartal, செ.கு.வி .(v.i.) 1. கனமாகப் படித்திருந்தல் ; to forma thicklayer. "திணர்த்த வண்டல் கண்மேல்" (தி.வ். திருவாப் 6,1,5); 2. நெருக்கமாதல் ; to be crowded, dense, close. "வண்டு திணர்த்த வயல்" (தி.வ். திருப்பள்ளி. தனியன்);. [திணம்→ திணர்]
திணர்	திணர்3 ti, பெ. (n.) செறிவு; denseness, thickness, as of a cloud. "திணரார்மேக மெனக்க களிறு சேருந் திருவேங் கடத்தானே" (திவ். திருவாய் 6, 105); [திணர் →திணறு(வெ.மொ.வ);]

திணறு-தல்	திணறு-தல் diṇaṟudal, செ.கு.வி (v.i.) மூச்சுத் தடுமாறுதல் ; to be choked, stifled, suffocated. [தினர் → திணறு (வ.மொ.வ.]
திணி-தல்	திணி-தல் diṇidal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. செறிதல்; to be crowded, dense, close. "மண்டிணிந்த நிலனும்" (புறநா.2); 2. இறுகுதல் ; to become solid, compact, firm. [திண் → திணி] திணிமூங்கில்
திணி	திணி2 tiṇittal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. செறிய உட்புகுத்துதல்; to cram, Stuff. "பூமிபாரங்க ளுண்ணுஞ் சோற்றினை வாங்கிப் புல்லைத் திணிமினே (திவவ் பெரியார் 4,5,5); 2. பதித்தல்; to enchase, set. "பொன்றிணி மணிமானட் பொலிவன பல"(கம்பரா வனம்பு 3);, 3. நெருக்கி வருந்துதல் (இ.வ);; to nagat, worry persistently. 4. இடைச் சேர்த்தல்; to insert 5. அதிகமாக உண்பித்தல்; giving excess of food. 6. அடைத்தல், plugging. 7. துறுத்தல், thristing, stuffing in. [தின் → திணி→திணி→தல் (வ:மொ.வ);] திணி3 tiṇi, பெ.(n.) 1. திட்பம்; solidity, strength, firminess. "பலர்புகழ் திணிதோள்" (திருமுரு 152); 2. செறிவு; denseness. இருளின்றிணிவண்ணம்' (தி.வ் திருவாப் 2,1,8);. 3. மண்ணுலகு (அ.க.நி.);; earth. [திள்→திணி]
திணிகம்	திணிகம் tiṇigam, பெ.(n.) போர் (வின்);; battle [திண் → திணிகம்]

திணிநிலை	திணிநிலை tiṇinilai, பெ. (n.) சேனையின் செறிந்த; phalanx, dense formation of an army. "திணி நிலையலற" [திணி + நிலை]
திணிப்பிலவு	திணிப்பிலவு tiṇippilavu, பெ. (n.) ஈரப்பலா; monkey jack. [திணி + பலவு→ பிலவு]
திணப்பு	திணப்பு tiṇappu, பெ. (n.) custosolo; strength force. "திணிப்புற வரற்றின சினைக்கரிய மாரி" (இரகு தேனு 9); [திணிம்பு → திணிப்பு]
திணிம்பு	திணிம்பு tiṇimbu, பெ. (n.) செறிவு|; denseness. "இருளின் கருந்திணிம்பை" (தி.வ. இயற். திருவிருத் 72); க.திணிநபு (tiṇinapu); [திணிப்பு → தினம்]
திணிமூங்கில்	திணிமூங்கில் tiṇimūṅgil, பெ.(n.) கெட்டி மூங்கில் (அகநா. 27, உரை);; solid hard bamboo. [திணி +மூங்கில்]
திணியன்	திணியன் tiṇiyaṉ, பெ. (n.) 1. பயனற்றுப் பருத்த-வன்-து (யாழ்);; fat, indolent man; clumsy beast or thing. 2. உள்ளீடற்ற மரம் மூங்கில் முதலியன (இவ);; tree orcane slightly hollow, [திண்(மை);→ திணியன்]
திணிவு	திணிவு tiṇivu, பெ. (n.) 1. வன்மை; hardness. 2. நெருக்கம் ; denseness, [திணி → திணிவு]
திணுக்கம்	திணுக்கம் tiṇukkam, பெ. (n.) 1. செறிவு; closeness, compactness. 2, கட்டி, thick consistency, solidity. "திணுக்கமாய்க் காய்ச்சிக் கொடு" (வின்,); [திணுங்கு → திணுக்கம்]

திணுங்கு-தல்	திணுங்கு-தல் diṇuṅgudal, செ.கு.வி (v.i.) செறிதல் ; to become close, thich, dense, crowded. திணுங்கின விருள் (திவ்.திருவாய் 2,1, 7, பன்னீ); 2.உறைதல்; to congeal solidity. "நெய் திணுங்கினாற்போல" (திவ்திருமாலை 2 வ்யா பக்15); [திண்மை → திணுங்கு-]
திணை	திணை tiṇai, பெ. (n.) 1. நிலம் (பூமி); (பிங்.);; earth, land. 2. இடம் (பிங்);; place, region, situation, site. 3. வீடு house. "திணைபிரி புதல்வர் (பரிபா 16,7); 4. குலம் tribe caste, race, family "உயர்திணை யுமன்" (குறுந் 224); 5. ஒழுக்கம் conduct, custom. "அவன் றொஃறினை மூதூர்" (மலைபடு 40); 6. தமிழ் நூல்களிற் கூறப்படும் அகமும் புறமுமாகிய ஒழுக்கம். "ஐந்திணை நெறியளாவி" (கம்பரா சூர்ப்பணகை 1);. convetional rules of conduct laid down in the Tamil works, of two classes, viz., aka-t-tinai and pura-t-tiṇai. 7. 2 uuristanssar யஃறிணைகளாகிய பகுப்புகள்; class, as of names of two kinds, viz. uyartinaiandakrinai. "ஆயிரு திணையி னிசைக்குமன சொல்லே" (தொல்சொல் 1); 8 அகத்தினை an idea in the mind. 9. புறத்திணை ; an external object of perception. 10. soor; the five sorts, [திண் → திண்ணை → திணை (வே.சொக);]
திணைகள்	திணைகள் tiṇaigaḷ, பெ.(n.) மக்கள்; people. "கணக்கருந் திணைகளும் (பெருங் வத்தவ.2, 45); [திணை + கள்]

திணைநிலைப்பெயர்	திணைநிலைப்பெயர் tiṇainilaippeyar, பெ. (n.) 1. குலமுறையைக் குறிக்கும் பெயர்; noun denoting class or caste. "பல்லோர் குறித்த திணை நிலைப்பெயரே" (தொல் .சொல் 167);, 3. ஐந்திணைத் தலைமக்கட்கு வழங்கும் பெயர் name of the chieftains of aintinaṇai. "ஆனா வகைய திணை நிலைப் பெயரே (தொல் பொ. 22); [திணை + நிலைப்பெயர்]
திணைநிலைவரி	திணைநிலைவரி tiṇainilaivari, பெ. (n.) ஐந்தினைச் செய்திகளை காமக்குறிப்புத் தோன்றப் பாடும் பாவகை (சிலப். 10, கட்டுரை);; a kind of erotic composition dealing with the incidents and events peculiar to aintinai. [தினை+ நிலைவரி]
திணைப்பாட்டு	திணைப்பாட்டு tiṇaippāṭṭu, பெ. (n.) எடுத்த திணைக்குரிய தொழிலைப் பொதுப் படக்கூறும் பாடல் (இலக்வி. 603, உரை);. a poem dealing in general terms with a particular tiṇai (செ.க:);. [திணை + பாட்டு]
திணைப்பெயர்	திணைப்பெயர் tiṇaippeyar, பெ. (n.) ஐந்திணையில் வாழும் மக்கட்கு வழங்கும் பெயர்(தொல். பொ.21);; names of the peoples occuying aintiṇai. [திணை + பெயர்]
திணைமயக்கம்	திணைமயக்கம் tiṇaimayakkam, பெ. (n.) 1. ஒரு நிலத்துக்கு உரிய காலம், உரிய பொருள், கருப்பொருள்கள் மற்ற நிலத்துக்குரிய அப்பொருளுடன் கலந்து வரப் பாடலமைக்கை ; to compose poems with the hormonies blending of the features of one tinai with those of another. 2. அகம் புறம் என்ற திணைமயக்கு திணைகள் ஒன்றோடொன்று மயங்கி வருகை ; blending of akattinai and purattinai
திணை மயக்கு	திணை மயக்கு tiṇaimayakku, பெ. (n.) திணையமயக்கம் பார்க்க;see titlas-mayakkam. "அகத் திணையின்கட் கைக்கிளை வருதல் திணை மயக்காம் பிறவெனின்" (திருக்கே. 4, உரை); [திணை + மயக்கு]
தினை மாலை நூற்றம்பது	தினை மாலை நூற்றம்பது diṉaimālainūṟṟambadu, பெ. (n.) பதினெண்கீழ்க் ; கணக்கினுளொன்றும் கணிமேதாவியார் இயற்றியதும் 150 செய்யுளில் ஐந்தினை யொழுக்கங்களைக் கூறுவதுமான நூல்; an ancient love poem of 150 stanzeas by kanimetávivār, one of padinen-kil-
திணைமொழியைம்பது	திணைமொழியைம்பது diṇaimoḻiyaimbadu, பெ. (n.) பதினெண் கீழ்க்கணக்கினு ளொன்றும் கண்ணஞ் சேந்தனாரியற்றியதும் 50 செய்யுட்களில் ஐந்திணையொழுக்கங்களைக் கூறுவதுமான நூல்; an ancient love poem of 50 stanzas by kannan-cendanār one of
திணைவழு	திணைவழு tiṇaivaḻu, பெ. (n.) ஒரு திணைச் சொல்லை மற்றொரு திணைப் பொருளிற் சொல்லுவதாகிய வழுவகை (தொல், சொல். 11, சேனா); , incorrect use of a noun in a tinai which to it does not belong. [திணை + வழு]
திணைவழுவமைதி	திணைவழுவமைதி diṇaivaḻuvamaidi, பெ. (n.) மரபு பற்றி ஆன்றோரால் அமைத்துக் கொள்ளப்பட்ட திணைவழு (தொல்சொல்.57, சேனா);; tinai-valu sanctioned by usage. [திணை + வழுவமைதி]

தித்தகம்	தித்தகம் tittagam, பெ. (n.) 1. மலைவேம்பு (மலை); பார்க்க ;see malaf-vémbu, persian lilac. 2. துருக்க வேம்பு: Persianila.c. 3 நில வேம்பு; ground neem. 4. காலப் புகையிலை, smoking tobacco. 5. கண்ணுக்கிடுமோர் மூலிகை (பித ரோகினி);; an unknown plant useful in eye disease.
தித்தகாருட்டி	தித்தகாருட்டி tittakāruṭṭi, பெ. (n.) சிறுவழு தலை; wild Indian brinjal. தித்தகாருட்டி tittakāruṭṭi, பெ.(n.) சிறுவழுதலை; wild Indian brinjal solanus indicum (typica); (சா.அக.);.
தித்தக்கிருதம்	தித்தக்கிருதம் diddakkirudam, பெ. (n.) கசப்பு மருந்து நெய்; medicinal ghee with bitter taste being prepared with bitter herbs.
தித்தசம்	தித்தசம் tittasam, பெ. (n.) பேய்ப்புடல்; wild snake gourd. தித்தசம் tittasam, பெ. (n.) பேய்ப்புடல்; wild snake gourd-Trichosanthes cucumerina (சா.அக.);.
தித்ததண்டுலம்	தித்ததண்டுலம் diddadaṇṭulam, பெ. (n.) திப்பிலி; long pepper.
தித்ததுத்தம்	தித்ததுத்தம் diddaduddam, பெ. (n.) மரத்தின் கசப்புப் பால்; bitter milky sap of the tree.
தித்ததும்பி	தித்ததும்பி diddadumbi, பொ.(n.) கசப்புக் கொடி; bitter gourd cralber.

தித்தசாரம்	தித்தசாரம் tittacāram, பெ. (n.) மாவிலங்கம்; lingam tree. 2. கருப்புக் காசுக் கட்டி; black cateche.
தித்தபரி	தித்தபரி tittabari, பெ. (n.) 1.ஒரு வகை வெள்ளரி; a kind of cucumber. 2. கொம்மட்டி; 3. ஒரு வகையுப்பு; a kind of salt
தித்தபருவன்	தித்தபருவன் tittabaruvaṉ, பெ.(n.) 1. சீந்தில்; moon creeper. 2. முயற்புல்; hare grass. 3. குன்ற; liquorice.
தித்தபலை	தித்தபலை tittabalai, பெ. (n.) கசப்புக்காய்; bitter fruit.
தித்தபீசம்	தித்தபீசம் tittapīcam, பெ. (n.) பேய்ச்சுரை; kind of gourd.

தித்தம்	தித்தம் tittam, பெ. (n.) 1. நெருப்பு; fire. 2. கட்டுக் கதை; table. தித்தம்2 tittam, பெ. (n.) . கசப்பு (பிங்.);; bitterness. 2. தித்தகம் (மலை); பார்க்க;see tittagam. 3. நிலவேம்பு(வின்); பார்க்க;see nilavémbu. 4. எண்ணெய்; oil. 5. மணம்; fragrance, 5. நிலவேம்பு ground neem, 7. மலைவேம்பு persian lilac. 8. வெள்ளைக் கிலுகிலுப்பை; white rattle wort. 9. புனல் முருங்கை; three learned indigo. 10. சின்ன முள்ளங்கி; small radish. 11 காரம்; purngancy. 12. வெப்பாலை; desontery rosebay. தித்தம்3 tittam, பெ. (n.) ஒளி; effulgence. "தித்ததவர்" (மேருமந். 1097);. தித்தன்
தித்தன்	தித்தன் tittaṉ, பெ. (n.) ஒரு பழைய சோழவரசன் ; an ancient Chola king. "மாவண் டித்தன்" (புறா 352);
தித்தாவெனல்	தித்தாவெனல் tittāveṉal, பெ. (n.) நடனத்தில் வழங்கும் தாளக் குறிப்பு; expr of time-measure.

தித்தி	தித்தி1 tittittal, செ.கு.வி (n.) இனித்தல்; onom to be sweet, savoury delicious, pleasing. 'திருப்பவளச் செவ்வாய் தான் தித்தித் திருக்குமோ" (தி.வ் நாய்ச் 7.1); [தீந்தி → திந்தி → தித்தி (வே.சொ.க);] தித்தி2 titti, பெ. (n.) 1. தித்திப்பு; sweetness. "தித்திப்பனங்கட்டி" (வின், 2. சிறுதீனி (யாழ்ப்);; light food. 3. போீந்து (வின்);; date palm. 4. இன்பம் (அக.நி);; pleasure. 5. தேமல் ; yellow spreading spots on the body. "கோதை யGorang, usrauß தித்தி" பதிற்றுப் 32 6. குரா (யாழ் அக.);; Lurriršs; common bottle-flower. 7. Fjögusirபு-; lunch on. தித்தி titti, பெ. (n.) வேள்விக்குண்டம் (வின்);: a sacrificial pit.
தித்திக்கப்பேசு-தல்	தித்திக்கப்பேசு-தல் diddikkappēcudal, செ.கு.வி. (v.i.) முகமனாகக் கூறுதல் ; to flatterr, coax or wheedle with sweetwrods. "தித்திக்கப் பேசுவாங் , வந்துன் கடைதிறவாய்" (திருவாச. 7,3); [தித்தி + பேசு]
தித்திக்காரன்	தித்திக்காரன் tittikkāraṉ, பெ. (n.) துருத்தி என்னும் இசைக்கருவியை ஊதுபவன். a piper. "கூடுதித்திக்காரனையும்" (விறலிவிடு 288); [தித்தி +காரன்]
தித்திக்கும்வேம்பு	தித்திக்கும்வேம்பு tittikkumvēmbu, பெ. (n.) சருக்கரை வேம்பு (பதார்த்த 230);; a kind of neem. [தித்தி + வேம்பு]
தித்திகம்	தித்திகம் tittigam, பெ. (n.) 1. பேய்ப்புடோல் பார்க்க; wild snake gourd. 2.-அரத்தை ; galangal. 3. பேய்க் கொம்மட்டி ; bitter water melon. 4. கசப்பு மணம் வாய்ந்தது; anything having bitter flaver.

தித்திகா	தித்திகா tittikā, பெ. (n.) கண்டங்கத்திரி; prickly night shade.
தித்திசாகம்	தித்திசாகம் titticākam, பெ. (n.) மாவிலிங்கு (மலை); பார்க்க ;see mavilingu, round berried cuspidate-leaved lingam tree.
தித்திப்பனங்கட்டி	தித்திப்பனங்கட்டி tittippanaṅgaṭṭi, பெ. (n.) ஈச்சவெல்லம் (வின்);, jaggery of the date palm. [தித்தி + பனங்கட்டி]
தித்திப்பு	தித்திப்பு tittippu, பெ. (n.) 1. இனிப்பு: Sweetness. "தித்திக்குமோர் தித்திப் பெலாங்கூட்டி யுண்டாலும் (அருட்பா, 3 நடரா. 10); 2. இனிப்புள்ள பண்டம்; any sweet eatable. 3.புணடின் முதற் பெயர்; plants first term. 4. தித்திப்பு நாரத்தை ; sweet nārattai. [தித்தி+பு] தெ. தீபு
தித்திப்புக் கொடிமுந்திரி	தித்திப்புக் கொடிமுந்திரி tittippukkoḍimundiri, பெ. (n.) இனிப்புக் கொடிமுந்திரி; sweet grapes as opposed sour grapes. [தித்திப்பு + கொடிமுத்தினரி]
தித்திப்புக்கோவை	தித்திப்புக்கோவை tittippukāvai, பெ. (n.) இனிப்புக் கோவை. இது இதளியத்தைக் கட்டும்; sweet caper lehneria umbellate.!. Itis capable of binding or consolidating mercury. [தித்திப்பு + கோவை]
தித்திப்புச்சுரிஞ்சான்	தித்திப்புச்சுரிஞ்சான் tittippuccuriñjāṉ, பெ. (n.) இனிப்புச் சுரிஞ்சான் ; sweet barbary dollocolchicum. It is opposed to briltercurifican. [தித்திப்பு + கரிஞ்சான்]

தித்திப்புச்சோளம்	தித்திப்புச்சோளம் tittippuccōḷam, பெ. (n.) இனிப்புச் சோளம் ; sugar millet sweet corn. [தித்திப்பு + சோளம்]
தித்திப்புநாரத்தை	தித்திப்புநாரத்தை tittippunārattai, பெ. (n.) இதுவே சாத்துக்குடி; sathukodi. [தித்திப்பு + நாரத்தை]
தித்திப்புநாவல்	தித்திப்புநாவல் tittippunāval, பெ. (n.) சினி நாரத்தை; sweet gulgul. 2. சம்பு நாவல்; இனிப்பு நாவற் ; sweet jamoon [தித்திப்பு + நாவல்]
தித்திப்புநீர்நோய்	தித்திப்புநீர்நோய் tittippunīrnōy, பெ.(n.) நீரழிவு நோய் ; diabetes. [தித்திப்பு + நீநாய்]
தித்திப்புப்பண்டம்	தித்திப்புப்பண்டம் tittippuppaṇṭam, பெ. (n.) இனிப்புணவுப் பொருள் (வின்);; swcetmeal. 2. தித்திப்புப் பண்ணியம் ; confection. 3. சர்க்கரைப் பாகில் போட்டெடுத்த பண்டம்; that which is preserved by means of sugar or syrup. [தித்திப்பு + பண்டம்]
தித்திப்புப்பாலை	தித்திப்புப்பாலை tittippuppālai, பெ.(n.) நல்ல பாலை ; sweet palay ; இனிப்பு மாதுளை; sweet pomegranate. [தித்திப்பு + பாலை]
தித்திப்புப்புளி	தித்திப்புப்புளி tittippuppuḷi, பெ. (n.) இனிப்புப் புளியம்பழம், tamarind that is sweet. [தித்திப்பு + புளி]

தித்திப்பெலுமிச்சை	தித்திப்பெலுமிச்சை tittippelumiccai, பெ. (n.) எலுமிச்சை வகை; Sweet lime, [தித்திப்பு + எலுமிச்சை] தித்திரியை
தித்திப்புப்பேதி	தித்திப்புப்பேதி tittippuppēti, பெ. (n.) உலர்கொடிமுந்திரி கற்கண்டு சேர்ந்த மலநீக்கி மருந்து, puragative containing dried graphes and sugar candy. [தித்திப்பு + பேதி]
தித்திப்புமா	தித்திப்புமா tittippumā, பெ. (n.) இனிப்பு மாங்காய் ; graft mango. [தித்திப்பு + மா]
தித்திப்புமுந்திரி	தித்திப்புமுந்திரி tittippumundiri, பெ. (n.) இனிப்புக் கொட்டை முந்திரிகை: Sweetgrapes with seeds. [தித்திப்பு + முந்திரி]
தித்திப்புவாதுமை	தித்திப்புவாதுமை tittippuvātumai, பெ. (n.) இனிப்பு வாதுமைக் கொட்டை; Sweet almond. [தித்திப்பு + வாதுமை]
தித்திமுளை	தித்திமுளை tittimuḷai, பெ. (n.) இரட்டைத் தித்திப் பனங்கட்டி (யாழ்ப);; double cake of palm jaggery. [தித்திப்பு + முளை]
தித்தியம்	தித்தியம் tittiyam, பெ. (n.) தித்தி பார்க்க;See tittio. "அழலெழு தித்திய மருத்தயாமை" (அகநா. 361); 2. அகரத்தை ; galangal (சங். அக);
தித்திரம்	தித்திரம் tittiram, பெ. (n.) அரத்தை (மலை); பார்க்க ;see arattai; galangal.

தித்திரகம்	தித்திரகம் tittiragam, பெ. (n.) சிற்றரத்தை; small galangal.
தித்திரி	தித்திரி tittiri, பெ. (n.) 1. கவுதாரி, Indian partridge. 2. மீன் கொத்தி வகை ; a kind of king fisher. 3, சிக்கிலிக் குருவி ; king fihser. 4. நாணல்; rced.
தித்திரிப்பு	தித்திரிப்பு tittirippu, பெ. (n.) புனை சுருட்டு; hoax, humbug, cheating, delusion. "செய்யுங்கபடு மகாதித்திரிப்பு மாகாசப் பொய்யுங் கலந்து புகட்டினாள் (விறலிவி 168);
தித்திரிபலை	தித்திரிபலை tittiribalai, பெ. (n.) நேர்வாளம்; purging nut.
தித்திரியை	தித்திரியை tittiriyai, பெ. (n.) பெண் கவுதாரி, femal patridge (சா. அக);
தித்திரு	தித்திரு tittiru, பெ.(n.) 1. நானல் (மலை); பார்க்க; see manal; a large and coarse grass. 2. கம்பம்புல் ; pomccum grass.
தித்திருச்சி	தித்திருச்சி tittirucci, பெ. (n.) தித்திரு (வின்); பார்க்க;see tittiru.
தித்திவி-த்தல்	தித்திவி-த்தல் tittivittal, செ.குன்றாவி (v.t.) வாங்கிய கடன் முதலியவற்றைத் தீர்த்தல்: to repay, as loans. "வாங்கி பொன் தித்திவிக்கும் வல்லமையும்" (தெய்வக் விறலிவிடு 81);
தித்தீபம்	தித்தீபம் tittīpam, பெ. (n.) பேரரத்தை ; large golangal.

தித்து	தித்து1 diddudal, செ.குன்றாவி (v.t.) திருத்துதல்; to correct, rectify a mistake. "தெள்ளமிர்த மூட்டி யுரைதித்தி வளர்த்தெடுத் தோர். (கூளப்ப 8); 2 எழுத்துக் கற்க வரிவடிவின்மேற் பல முறையெழுதிப் பழகுதல் இவ); to practise hand writting by tracing over a written copy. T. K., diddu [திருத்து→ தித்து-தல்] தித்து2 tittu, பெ. (n.) தித்துப்பாடு பார்க்க; see tittu-p-pâdu. தித்து tittu, பெ.(n.) சோமன்சோடு (j.);; suit of clothes. தித்து
தித்துப்பாடு	தித்துப்பாடு tittuppāṭu, பெ, (n.) திருத்தம் (கொ.வ);; correction, alteration. K. diddupādu [தித்திப்பு + படு]
தித்துருணி	தித்துருணி titturuṇi, பெ. (n.) துளசி ; holybasil.
தித்துவெட்டு	தித்துவெட்டு tittuveṭṭu, பெ. (n.) தித்துப்பாடு (இ.வ); பார்க்க ;see tittu-p-pādu(இ.வ);. [தித்து + வெட்டு]
தித்தேகி	தித்தேகி tittēki, பெ.(n.) பற்படகம் (சங்அக.); பார்க்க ; feverplant
தித்தை	தித்தை tittai, பெ.(n.) வேம்பு , neem tree.

திதம்	திதம்1 didam, பெ. (n.) நிலை ; fixedness, steadiness, stability. "திதமாய் நிற்குமிடம் மாயை"(ஞானவா..இட்க29); திதம் didam, பெ.(n.) தித்தம் (யாழ்அக); பார்க்க; see tittam. திந்திருணி
திதலை	திதலை1 didalai, பெ. (n.) 1. தேமல் ; yellow spots on the skin, considered beautiful in women. "பொன்னுரை கடுக்கும் திதலையர் திருமுருக! 2. ஈன்ற பெண்களுக்குள்ள வெளுப்பு நிறம்; pale complexion of women after confiement. "ஈன்றவ டிதலைபோல் (கலித் 32); திதலை2 didalai, பெ. (n.) பொற்பிதிர்வு, golden streak. "திதலைத் திருவாசிச் சேவை" (சொக்க உலா.63);
திதளம்	திதளம் didaḷam, பெ. (n.) மாமரம் (மலை);. a mango.
திதன்	திதன் didaṉ, பெ. (n.) 1. மனவுறுதியுடையவன்; one who is firm in mind. "திதனாயெவரு மறியாத பொருளைத் கொண்டு" (பகவத் கீதை 2 ,3); 2. திடமானது (பகவத் கீதை, ப 27);: that which is firm. திதன் didaṉ, பெ.(n.) 1. மனவுறுதியுடையவன்; one who is firm in mind. "திதனாயெவரு மறியாத பொருளைத் தெரிந்து கொண்டு" (பகவற்கீதை, 3.31);. 2. திடமானது; that which is firm.
திதனி	திதனி didaṉi, பெ. (n.) திதலை1 பார்க்க; see tidalai. "ஆகத்தா யெழிற் றிதனி' (கவித் 14:);

திதி-த்தல்	திதி-த்தல் dididdal, செகுவி (v.i.) தித்தி பார்க்க; See titi. திதி-த்தல்4 dididdal, 11 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. காத்தல் (சூடா.);; to preserve, sustain. "உல கெலாந் திதிக்கு மையன்" (உபதேசகா. சிவவிரத. 375);. 2. கட்டுதல்; to construct, build. "திதித்தவில்" (தைலவ.தைல.);. [Skt. sthiti → த. திதி.]
திதை-தல்	திதை-தல் didaidal, செகுவி (v.i.) பரவுதல் 10; spread. "திதையுந் தாது தேனுஞ் ஞிமிறும்" (தேவ 395,5);
திந்தி	திந்தி tindi, பெ. (n.) இனிப்பு, sweetness.
திந்திகத்திரிப்பழம்	திந்திகத்திரிப்பழம் tindigattirippal̠m, பெ. (n.) இனிப்புச் சுவையுடைய கத்திரிப்பழம்; a kind of fruit.
திந்திடம்	திந்திடம் tindiḍam, பெ. (n.) 1. புளி (மலை);;see puli. 2. புளியமரம் ; tamarind tree 3. இனிப்புப் புளியமரம்; sweet tamarind.
திந்திடிகை	திந்திடிகை tindiḍigai, பெ.(n.) திந்திடம் பார்க்க; see tindigigam.
திந்திடீகம்	திந்திடீகம் tindiṭīkam, பெ. (n.) புளி (சூடா); பார்க்க ;see puli
தித்திப்பிச்சி	தித்திப்பிச்சி tittippicci, பெ. (n.) promsø; reed

திந்திருணி	திந்திருணி tindiruṇi, பெ. (n.) 1. புளி (திவா பார்க்க ; tamarind. 2. புளியமரம் ; tamarind tree. 3. புளியாரை; sour sorrel. திந்திருணிக்குழம்பு
திந்திருணிக்குழம்பு	திந்திருணிக்குழம்பு tindiruṇikkuḻmbu, பெ. (n.) புளிக்குழம்பு , sauce of tamarind fruit.
திந்து	திந்து tindu, பெ. (n.) 1. கருங்காலி; ebony. 2. எட்டி; nukuomica. 3. திந்திகம் பார்க்க
திநாரம்	திநாரம் tināram, பெ. (n.) பொன்னகை வகை; a gold coin. "நூறு திநாரந் தண்டப் படுவது" (T.A.S. ii, 13);
திப்பம்	திப்பம் tippam, பெ, (n.) திப்பிலி (சங் அக.); பார்க்க ;see tippali.
திப்பலி	திப்பலி tippali, பெ.(n.) மருந்துக்கொடி வகை (பதார்த்த 954);; long pepper.
திப்பலிக்கட்டை	திப்பலிக்கட்டை tippalikkaṭṭai, பெ. (n.) கண்டதிப்பலி (வின்);; long pepper vine, used for medicinal purpose. [திப்பலி + கட்டை]
திப்பலிக் கொச்சிக்காய்	திப்பலிக் கொச்சிக்காய் tippalikkoccikkāy, பெ.(n.) ஒரு வகைச் சிறுமிளகாய் (யாழ்.அக);; a kind of small chillies. [திப்பலி + கொச்சிக்காய்]
திப்பலியரிசி	திப்பலியரிசி tippaliyarisi, பெ. (n.) திப்பலிக்காய் (வின்);; long pepper. [திப்பலி + அரிசி]

திப்பாயம்	திப்பாயம் tippāyam, பெ. (n.) ஓமம் ; Bishop's weed.
திப்பிலி	திப்பிலி2 tippili, பெ. (n.) 1. கோது; dregs, refuse of anything from which the juice has been squeezed out. 2 வடிகட்டியபின் அடியிற் தங்கி நிற்கும் வண்டல்; sediment at the bottom of an oil pot. T. pippi. திப்பிலி tippili, பெ. (n.) 1. திப்பலி பார்க்க; see tipali. "தீந்தேன் றிப்பிலி தேய்த்து' (சீவக.270); 2. திப்பிலிப்பனை;see tippili-panai.
திப்பிச்சோறு	திப்பிச்சோறு tippiccōṟu, பெ. (n.) சாரத்தைப் பிழிந்தெடுத்த சோறு; refuse of boiled rice from which the juice or essence in squeezed out. [திப்பி+சோறு]
திப்பிதை-த்தல்	திப்பிதை-த்தல் dippidaiddal, செகுன்றாவி (v.i.) திரும்பித் தையலிடுதல் (இவ);; to stich back. திப்பிதை-த்தல் dippidaiddal, பெ. (n.) ஓமாம்; bishops weed.
திப்பியம்	திப்பியம் tippiyam, பெ. (n.) 1. தெய்வத் தன்மையுடைய பொருள்; that which is divine, sacred. தெய்வங் கொல்லோ, திப்பியங் கொல்லோ (மணி. 18,84); துறக்கம் (சுவர்க்கம்);; heaven._ செய்கையடங்குதறிப்பியமாம் திரிகடு 43) 3.வியக்கத்தக்கது; that which is admirable. "பிச்சைப் பாத்திரங் கையினேந்தியது திப்பியம்" (மணி.15, 70);. 4.சிறந்தது (உ.வ.);; that which is excellent. 5. ஒருவகை நெல்; a kind of paddy, "கெந்தசாலி திப்பிய மென் றிவையகத் தறியுந்தண்கழனி (தேவா.700.7); திப்பியம் tippiyam, பெ. (n.) ஓமம் (மலை);; bishop's weed (செ.அக..);,

திப்பியன்	திப்பியன் tippiyaṉ, பெ. (n.) தெய்வத் தன்மையுடையோன்; a divine person. ஒப்பிறத்துவமொருவியதிப்பியன் (ஞான 48,6);
திப்பிரமை	திப்பிரமை tippiramai, பெ. (n.) 1. திசை தடுமாற்றம்; confusion regarding direction. 2. மனக்குழப்பம்; be wilderment, perplexity.
திப்பிருத்தை	திப்பிருத்தை tippiruttai, பெ. (n.) கடற் காந்தள்; madagascan mangrow (சா.அக.);
திப்பிலிட்டம்	திப்பிலிட்டம் tippiliṭṭam, பெ. (n.) திப்பிலியாட்டம்;see tippihyāgam.
திப்பிலிக்கட்டை	திப்பிலிக்கட்டை tippilikkaṭṭai, பெ. (n.) கண்டத்திப்பிலி; root of long pepper. [திப்பிலி + கட்டை]
திப்பிலிக்கள்	திப்பிலிக்கள் tippilikkaḷ, பெ. (n.) மேற்கு மலைத் தொடர்ச்சியிலுள்ள முதுவரென்னுஞ் சாதியாரால் ஒருவகைப் பனையிலிருந்து இறக்கப்படுங் கள்; toddy extracted from a wild palm on the western ghats by themuthuvar tribe. [|திப்பிவி + கள்ஸ]
திப்பிலிக்கொச்சிக்காய்	திப்பிலிக்கொச்சிக்காய் tippilikkoccikkāy, பெ. (n.) சிறுமிளகுக்காய்; small pepper fruit.
திப்பிலிக்கொடி	திப்பிலிக்கொடி tippilikkoḍi, பெ. (n.) அரிசித் திப்பிலி ; common long pepper. [திப்பிலி + கொடி]
திப்பிலிக்கொம்மட்டி	திப்பிலிக்கொம்மட்டி tippilikkommaṭṭi, பெ. (n.) பேய்க் கொம்மட்டி , devil on bitter water don. [திப்பிலி + கொம்மட்டி]

திப்பிலிசுத்தி	திப்பிலிசுத்தி tippilisutti, பெ.(n.) திப்பிலியைப் பழச்சாற்றில் ஊற வைத்து எடுத்தல் ; purification a long pepper by soaking itin fruit juice.
திப்பிலித்தவயம்	திப்பிலித்தவயம் tippilittavayam, பெ. (n.) 1. அரிசித்திப்பிலி ; common long peper. 2. ஆனைத்திப்பிலி ; elephant long pepper. [திப்பிலி + தவம்]
திப்பிலிநாரி	திப்பிலிநாரி tippilināri, பெ. (n.) பூச்சிப் பகை (கிருமிச் சத்துரு);ச் செடி plant smelling of long pepper said to be vermifage.
திப்பிலிநாவல்	திப்பிலிநாவல் tippilināval, பெ. (n.) அவந்தி proudi»;Indian mulberry. [திப்பிலி + தாவல்]
திப்பிலிப்பனை	திப்பிலிப்பனை tippilippaṉai, பெ. (n.) பனை வகை , jaggery palm. ஈழப்பனை; wine palm of Srilanka. [திப்பிலி + பனை]
திப்பிலியத்தி	திப்பிலியத்தி tippiliyatti, பெ. (n.) ஆனைத் திப்பிலி ; elephant long pepper. திம்மன்
திப்பிலியரிசி	திப்பிலியரிசி tippiliyarisi, பெ. (n.) அரிசித் திப்பிலி பார்க்க ;see arici-t-tippilil. [திப்பிலி + அரிசி]

திப்பிலியாட்டம்	திப்பிலியாட்டம் tippiliyāṭṭam, பெ. (n.) 1. பிறனைக் கிள்ளியும் அலைத்தும் ஆடும் அலைத்தும் ஆடும் விளையாட்டு வகை ; a kind of play in which one teases, pinches, pulls the ears of another. 2. புதுமையான கேள்வி ; puzzles, riddles. 3, பித்தலாட்டம் ; deception, fraud. [திப்பிலி + ஆட்டம்]
திப்பிலிவேர்	திப்பிலிவேர் tippilivēr, பெ. (n.) கண்டத் திப்பிலி ; bengal long pepper. [திப்பிலி + வேர்]
திப்பை	திப்பை tippai, பெ. (n.) மேடு (சினேந், 368, உரை);; mound, elevated ground. 2. பருந்தது; that which is bulky (செ.அக);
திபதிச்சம்	திபதிச்சம் dibadiccam, பெ. (n.) வாலுழுவை (மலை);; black oil tree. திபதிச்சம் dibadiccam, பெ.(n.) திபதிசம் பார்க்க;see tipatisam (சா.அக.);.
திபதை	திபதை dibadai, பெ. (n.) இரண்டடிக் கண்ணி (இராமநா. பாலகா 2);; distich, couplet.
திபசு	திபசு tibasu, பெ. (n.) வேங்கை மரம்: kinotrce.
தி.பி.	தி.பி. tibi, பெ.(n.) திருவள்ளுருக்குப் பின்;திருவள்ளுவர்ஆண்டு பார்க்க:see tiruvalluvar Andu.
திம்	திம் tim, பெ. (n.) திக்கு (யாழ் அக);; direction.
திம்பு	திம்பு timbu, பெ. (n.) செங்கத்தாரி ; false peacon acor tree.

திம்மக்குரங்கு	திம்மக்குரங்கு timmakkuraṅgu, பெ. (n.) திம்மன் (வின்); பார்க்க; see timman. 2. ஒருவகை மாந்தக்குரங்கு, a man like monkey. 3. வாலில்லாக்குரங்கு ; tail less monkey. [திம்மன் + குரங்கு]
திம்மலி	திம்மலி timmali, பெ.(n.) உடல் பருத்தவள் (யாழ்ப்);; stout, strong woman.
திம்மன்	திம்மன் timmaṉ, பெ.(n.) ஆண் குரங்கு வகை (வின்.);; male of a species of monkey. தெ. திம்மடு;க. திம்மன். திமிமை
திம்மை	திம்மை timmai, பெ.(n.) 1. பருமன் (இவ);; bulk, size. 2. பொன்னிழை முதலியவற்றின் பந்து; ball, skein as gold thread. "சரிகைத் திம்மை" (வின்); தெ. திம்மெ. திம்மை timmai, பெ.(n.) திப்பிரமை (வின்);; insensibility,
திமி	திமி timi, பெ. (n.) பெருமீன் (திவா.);; an aquatic animal of enormous size.
திமிகோடம்	திமிகோடம் timiāṭam, பெ. (n.) கடல் (யாழ் அக);; Sea.
திமிங்கிலகிலம்	திமிங்கிலகிலம் timiṅgilagilam, பெ.(n.) திமிங்கிலத்தை விழுங்கக் கூடிய பெருமீன்: an aquatic animal believed to be large enough to swallow a timingilam. "தேசமுறுநாலுஞ் சொல்லுந் திமிங்கில கிலங்களோடும்" (கம்பரா. கடவுறாலு38);
திமிங்கிலம்	திமிங்கிலம் timiṅgilam, பெ.(n.) 1. திமியை விழுங்கக்கூடிய பெருமீன் (சுடா);; an aquatic animal believed to be large enough to swallow a timi. 2. பெருமீன் வகை ; whale cetaceac(செஅக);. [திம + அதிமிங்கிலம்]

திமிசடி-த்தல்	திமிசடி-த்தல் timisaḍittal, செ.கு.வி. (v.i) இளகிய தரையைத் திமிசுக்கட்டையால் கெட்டிப்படுத்துதல் ; to ram, beat-loose earth to solidity. [திசை + அடித்தல்]
திமிசம்	திமிசம் timisam, பெ. (n.) திமிக பார்க்க (வின்);;see timişu. திமிதம்
திமிசு	திமிசு1 timisu, பெ. (n.) 1. வேங்கை East Indian kino. "சாரலந் திமிசிடைச் சாந்தனத் தழைவயின் (சீவக 1901); 2. வச்சிரவேங்கை; Andamans red wood. திமிசு2 timisu, பெ. (n.) இளகிய தரையை கெட்டிக்கும் கட்டை; rammer,
திமிசுகட்டை	திமிசுகட்டை timisugaṭṭai, பெ. (n.) திமிசு2 பார்க்க ;see timists.
திமிசுசெய்-தல்	திமிசுசெய்-தல் timisuseytal, செ.கு.வி., (v.i.) திமிசடி பார்க்க;see timišadi.
திமிசுபோடு-தல்	திமிசுபோடு-தல் dimisupōṭudal, செகுன்றாவி, (v.i.) திமிசடி பார்க்க; see timišagi.
திமிதகுமுதம்	திமிதகுமுதம் dimidagumudam, பெ. (n.) 1. இரைச்சல் noise, stir, bustle. 2. மகிழ்ச்சி ; joy, mirthjoviality. 3. மிகுதி ; abundance, plenty. 4. ஊதாரித்தனம் ; extravagance.
திமிதகூதளம்	திமிதகூதளம் dimidaādaḷam, பெ. (n.) சிவப்பு ஆதலை அதாவது செவ்வாமணக்கு; a red variety of castor plant.

திமிதம்	திமிதம்1 dimidam, பெ. (n.) 1. பேரோலி ; noise, bustle. 2. குதித்தாடுகை; dancing. "கூத்தரிற் றிமிதமிட்டு" (கம்பர செது. ப. 42); [திமி → திமிதம்] திமிதம்2 dimidam, பெ.(n.) ஈரம் (யாழ்அக);; dampness. திமிதம்3 dimidam, பெ. (n.) உறுதி (யாழ்.அக);; stability.
திமிதம்போடு-தல்	திமிதம்போடு-தல் dimidambōṭudal, செ.கு.வி. (v.i) திமிதமிடு-தல் (யாழ்.அ.க.); பார்க்க; see timidamidu. [திமதம் + போடு-]
திமிதமிடுதல்	திமிதமிடுதல் dimidamiḍudal, செ.கு.வி.(v.i.) களித்தல் (வின்);; to be merry, jovial, jolly noisy, [திகிதம் + இடுதல்]
திமிதிமி	திமிதிமி dimidimi, பெ. (n.) 1. தாளங் குறிக்குஞ்சொல் (வின்);; syllable sung to keep time in dancing. 2, திமிங்கிலம் ; whale T. dimidimi திமிதிமி2 dimidimi, பெ.(n.) திமிங்கிலம் (வின்); பார்க்க; see timiiigalam.
திமிதிமியெனல்	திமிதிமியெனல் dimidimiyeṉal, பெ. (n.) 1. தாளக்குறிப்பு; keeping time in dancing or music. 2,விரைவுக்குறிப்பு; bustle of agreat crowed. 3. விரைவுக்குறிப்பு; repeated sounds in rapid succession.
திமிநெய்	திமிநெய் timiney, பெ. (n.) திமிங்கிலநெய் பார்க்க;see timinkila-ney.

திமிர்-தல்	திமிர்-தல் timirtal, செ.குன்றாவி (v.i.) 1. பூசுதல்; to smear, as sandal peste. "சாந்தந்திமிர்ிவோர்" (மணி 19, 86); 2 தடவுதல்; to rub, "ஈர்ங்கை விற்புறந் திமிரி (புறனா, 258); 3. அப்புதல்; to apply to, as a flower to the skin. "பொரிப்பும் புன்கின் முறிதிமிர் பொழுதே' (ஐங்குறு 347); 4. வாரியிறைத்தல் ; to throw or scatter, as on one'sbody. "கையிடை வைத்தது. மெய்யிடைத் திமிரும் (நற். 360);செ.குவி(v.i.); 1. ஒலித்தல் (5–7);; to sound, resound. 2. வளர்தல் (வின்);; to grow, increase, become more intense M.timiruka. 3. நடுக்கமடைதல் ; to tremble, shake. "நிலைதளாந் துடலந் திமிர்ந்து வேர் வரும்பி (திருவிளை நாக19);
திமிர்-த்தல்	திமிர்-த்தல் timirttal, செ.கு.வி (v.i.) 1. தடவுதல்; to rub,besmear. வறுவலுக்கு மிளகாயப் பொடி திமிர்த்து வைக்க வேண்டும் 2. தீர்மானித்தல்; to determine. "அணைத்தபோதை பர்சத்தாலே திமிர்த்துச் சொல்லுகிறார்" (ஈடு. 2.6.2); 3. அடித்தல்; to beat "கூழையங் குறுநரியுடை திமிர்குட்டம்யோர் திமிர்ப்ப" (கல்லா 89,19,); 4. குலுக்குதல், to shake. திமிர்த்தி வைத்தான். 5. அருவருத்தல் (யாழ்);; to loathe, as food
திமிர்	திமிர் timir, பெ.(n.) . மரத்துப்போகை; numbness. தெ. திமிரி, ம. திமிர். 2. குளிராலுண்டாம் விறைப்பு ; stiffness from cold. 3. சோம்பல் (வின்);; dullness, sluggishness of the system fromidleness. 4. திமிர்வாதம் பார்க்க; 5, அறிவுடல்களின் சோர்வு; partial suspension of the bodly and mental powers, from consternation, from taking an anaesthetic, anaesthesia. 6, a Ljosmopoll; obesity. 7. upsor GeoTGL. 8. Ložib; sexual excitment. 9. Louléâtb; dizziness.

திமிர்'-த்தல்	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம்
திமிர்கொண்டாடு-தல்	திமிர்கொண்டாடு-தல் dimirkoṇṭāṭudal, செகுவி (v.i.) GSTÉ57gy Glsliig5si (Gíslsir);; to beemployed in mischief, [திம0 கொண்டாடு-]
திமிர்கொள்ளல்	திமிர்கொள்ளல் timirkoḷḷal, பெ. (n.) a sortfä5upse;being deprived of sensation becoming senseless and motionless. 2. Logo Glåmstrømsø; becoming sexually excited
திமிர்க்குட்டம்	திமிர்க்குட்டம் timirkkuṭṭam, பெ. (n.) கை கால்களில் சுரணையற்றுக் காணும் ஒரு avanand, 6 L G5mu; leprosy attended with loss of sensation anesthelic leprosy. [திமிர் + குட்டம்]
திமிர்ச்சி	திமிர்ச்சி timircci, பெ.(n.) திமிர்ப்பு பார்க்க; timirppu. 2. திமிராயிருத்தல் ; the state of remaining benumbed [திமிர் → திமிர்ச்சி]
திமிர்த்திரு-த்தல்	திமிர்த்திரு-த்தல் timirttiruttal, செ.கு.வி. (v.i.) திமிராகவிருத்தல்; toremaing benumbed. [திமிர்த்து + இரு-]
திமிர்த்துப்போ-தல்	திமிர்த்துப்போ-தல் timirttuppōtal, பெ. (n.) அதிகமாக ஊதை கொள்ளல்; getaffected with too much of vayu in the system. [திமிர்த்து + பே-]
திமிர்த்துவை-த்தல்	திமிர்த்துவை-த்தல் timirttuvaittal, செ.கு.வி. (v.i.) குலுக்கி அளவை நிறைத்தல் (வின்);: toshake and fill a measure.
திமிர்தம்	திமிர்தம் timirtam, பெ. (n.) பேரொலி (சது.);; sound, great noise. "திமிர்தமிடு கடலதென"(திருப்பு 180); 2. எச்சில் . 3. ஒலி ; sound.

திமிர்தல்	திமிர்தல் timirtal, பெ. (n.) 1. ப சுதல்; smearing. 2. வளர்தல் ; becoming more intense (சா.அக);.
திமிர்நஞ்சு	திமிர்நஞ்சு timirnañju, பெ.(n.) எலும்புகளி னின்று எடுக்கும் ஒரு வகை நஞ்சு இது தீப்பற்றி எரியும் ; a poisonous element highly inflammable obtained from bones phosphorous.
திமிர்நோய்	திமிர்நோய் timirnōy, பெ. (n.) தொடு உணர்வற்றிருக்கும் ஒரு வகை நோய்; loss of feeling or sensation. [திம + நோய்]
திமிர்ப்படலம்	திமிர்ப்படலம் timirppaḍalam, பெ. (n.) கருவிழியின் சவ்வைப் பற்றிய ஒருவகை நோய்; a disease of the films over the pupil marked by thin growth of flesh. [திமிர் +படலம்]
திமிர்ப்படு-த்தல்	திமிர்ப்படு-த்தல் timirppaḍuttal, பெ. (n.) 1. உணர்ச்சியறும்படிச் செய்தல்: toputunder the influence of anestheties. 2.உதவாமற் போகும்படி செய்தல் , reducing to a helpless state-paralysing. [திமர் படு-]
திமிர்ப்படுத்துகை	திமிர்ப்படுத்துகை timirppaḍuttugai, பெ. (n.) 1. நோவில்லாமற் செய்தல்; production of insensibility to pain. 2. பயன்படாதபடி செய்தல் , the act of rendering useless by destroying the power of action. [திமி + படுத்துகை]
திமிர் பிடித்தல்	திமிர் பிடித்தல் timirpiḍittal, பெ. (n.) திமிரெடுத்தல் பார்க்க; see timireguttal. [திமிர் + பிடித்தல்]
திமிர்ப்பித்தம்	திமிர்ப்பித்தம் timirppittam, பெ.(n.) உடம்பு முழுமையும் திமிர்த்து, கனத்து, மயக்கமும் வாந்தியும் உண்டாக்கும் ஒரு வகை நோய்; a kind of biliausness marked by drowsiness, malaise, giddiness followed by vomitting. [திமிர் + பித்தம்]

திமிர்ப்பு	திமிர்ப்பு timirppu, பெ. (n.) திமிர்ச்சி; insensibility to pain.
திமிர்ப்புழு	திமிர்ப்புழு timirppuḻu, பெ. (n.) 1. மலக் குடலில் .இருக்கும் புழு; wormsintheintestines. 2. கருக் கொள்ளாமற் செய்யுந்தன்மையுள்ள ஒரு வகைப் புழு ; some kind of worm which prevents conceiving. [திமிர் + புழு]
திமிர்ப்பூச்சி	திமிர்ப்பூச்சி timirppūcci, பெ. (n.) வயிற்றுச் சிறுப்புழு (வின்);; small threadworm. [திமிர் + ௌச்சி]
திமிர்ப்பிடி-த்தல்	திமிர்ப்பிடி-த்தல் timirppiḍittal, செ.கு.வி (v.i.) 1. Loose; to become numb. 2. கொழுத்தல், tobecome corpulent, as the body. 3. செருக் குறுதல்; to become haughty. [திமிர் + பிடி]
திமிர்முறித்தல்	திமிர்முறித்தல் timirmuṟittal, பெ. (n.) திமிர் விடுதல் , the act of stretching and yawning. [திமிர் + முறித்தல்]
திமிர் முறுக்கு	திமிர் முறுக்கு timirmuṟukku, பெ. (n.) ஊதையினால் உடம்பிற்கேற்படும் ஒரு famousoul; a condition of the body in which one in prompted by acts stretching and yawning. திமிர்மொய்த்தல்; especially when the system is charged with vayu orvatham. [திமிர் + முறுக்கு]
திமிர்மொய்த்தல்	திமிர்மொய்த்தல் timirmoyttal, பெ. (n.) விரைப்புக் கொள்ளுதல்; growing stiff, stiffening. [திமிர்+மொய்த்தல்]
திமிர்வரி	திமிர்வரி timirvari, பெ. (n.) தண்டவரி; punitive tax.

திமிர்வளி	திமிர்வளி timirvaḷi, பெ. (n.) 1. பக்க ஊதை; palsy, paralysis. 2. ஊதை (வாதம்); நோய்);; rheumatism, neuritis. (தைலவ தைல 9);. [திமிர் + வளி]
திமிர்வாதக்கரப்பான்	திமிர்வாதக்கரப்பான் timirvātakkarappāṉ, பெ. (n.) குழந்தைகளுக்குத் தலை கனத்து, தொண்டை எரிந்து திமிருண்டாகி, உடம்பின் வலுவைக் குறைத்து, அதனால் மேல் மூச்செறிந்து, கடுமையாகக் காணும் ஒரு sugosé, oriumsār; a congenital disease in children characterised by heaviness of head, burning sensation in the throat, rigidity of muscles, weakness, hard breating and other symptoms of severity. [திமிர் + வாதக்கரப்பான்]
திமிர்வாதக்காரன்	திமிர்வாதக்காரன் timirvātakkāraṉ, பெ.(n.) பாரிச ஊதை கொண்டோன் a paralytic man, one struck with paralysis or palsy, [திமிர் + வாதக்காரன்]
திமிர்வாயு	திமிர்வாயு timirvāyu, பெ. (n.) திமிர்வளி பார்க்க; see timir-wali
திமிர்விடு-தல்	திமிர்விடு-தல் dimirviḍudal, செ.கு.வி. (v. i.) சோம்பல் முறித்தல் ; to stretch and yawn from sleepiness. [திமிர் + விடு-]
திமிரக்கடவி	திமிரக்கடவி timirakkaḍavi, பெ. (n.) சிந்தில்; moon creeper.
திமிரகத்துந்தீரன்	திமிரகத்துந்தீரன் timiragattundīraṉ, பெ.(n.) Garcissoulb; root of black pepper. திமிராகரன்
திமிரகரி	திமிரகரி timiragari, பெ. (n.) கண் திமிரத்தைப் போக்கக்கூடிய பூடு. அதாவது ஆவாரை; tarrers cassia which is capable of curing opthalmia or country sore eye.
திமிரகாசம்	திமிரகாசம் timirakācam, பெ. (n.) கண் நோய் வகை; darkness of the eye, gutta serena producing an affection of the optic nerves.

திமிரத்தல்	திமிரத்தல் timirattal, செ.கு.வி. (v.i.) அதிகமாக வளி கொள்ளல் ; being affected with too much of vayu in the system. 2. திமிர் அடைதல் ; growing benumbed.
திமிரதம்	திமிரதம் dimiradam, பெ. (n.) கண் மறைப்பு; partial sight.
திமிரநயனம்	திமிரநயனம் timiranayaṉam, பெ. (n.) அரைக் குருடு; partial blindness of the eye.
திமிரபேதம்	திமிரபேதம் timirapētam, பெ.(n.) 1. வெள் ளெழுத்து , short sight. 2. மலைக்கண் ; night blindness. 3, மந்தாரத் திமிரம் ; dullness of sight. 4. வறட்சித் திமிரம் ; dryness of eyes. 5. நீர்த்திமிரம். 6. கோழை (சிலேட்டும);த் திமிரம். 7. மேகத்திமிரம், 8. விழிவிழுங்கி திமிரம் ; different varieties of the timiram. they are as stated above.
திமிரம்	திமிரம் timiram, பெ. (n.) 1. இருள் ; darkness, obsecurity, gloom. "விலகியது திமிரம்" (கம்பரா. மூலம் 161); 2. இரவு; night (பிங்.); 3. கருநிறம்; blackness, dark colour. "திமிர மாவுடற் குங்குமச் சேதகத் திமிர கம்பர7 வரைஞ் 4. நிரையம் (நரகம்); (அகநி.);; hell. 5. திமிரகாசம் (வின்); பார்க்க 6. ஒரு வகைக் கண்ணோய்; an eye disease. 7, விழிக் கண்கூடு; blindness without any visible defect due to diseases. திமிரம் timiram, பெ. (n.) மாயை; maya. திமிரக் கொடும் பிணியாற்றேகமெரி வானேனே கதிரை மலை காதல் 5)

திமிரன்	திமிரன் timiraṉ, பெ. (n.) Lobgest; dull, slow, inactive person or beast [திமிர் + அன்]
திமிராகரன்	திமிராகரன் timirākaraṉ, பெ.(n.) அறிவிலி இருளுக்கு இருப்பிடமானவன்): fool, idiot,as being a mine of darkness and delusion. "ஒருகாலு நினையாத திமிராகரனை வாவென்று" (திருப்பு 189);
திமிராயிரு-த்தல்	திமிராயிரு-த்தல் timirāyiruttal, செ.கு.வி (v.i.) உணர்சியற்று இருத்தல்; being deprived of feeling or affected with palsy. [திகிராம் + இரு-]
திமிராரி	திமிராரி timirāri, பெ. (n.) கதிரவன் இருளின் பகைவன்); (சூடா);; sun, as the foe of darkness.
திமிராளி	திமிராளி timirāḷi, பெ. (n.) பக்க ஊதைக் (வாத);காரன்; paralytic patient. 2. சோம்பேறி, sluggish person. [திமிர் + ஆள்]
திமிரேறல்	திமிரேறல் timirēṟal, செ.கு.வி. (v.i.) திமிர் கொள்ளல் ; being affected by palsy.
திமிரித்து வாலையிடு-த	திமிரித்து வாலையிடு-தல் dimiridduvālaiyiḍudal, பெ. (n.) மருந்திட்டுத் தேய்த்தல்; to apply ointment and rubbing well on the body (சா.அக);.
திமிரியாடி	திமிரியாடி timiriyāṭi, பெ.(n.) கழுத்து , neck.
திமிருதை	திமிருதை dimirudai, பெ. (n.) 1. உடல் மரத்துப் போவதால் உண்டாகும் நோய் வகை; a kind of spasm proceeding from numbness. 2. உடற் கொழுப்பால் ஏற்படும் மந்தஅறிவு; mental sluggishness accompanying corpulence. 3. திமிர்வளி பார்க்க (உ.வ);; scetimirval.

திமிரெடு-த்தல்	திமிரெடு-த்தல் timireḍuttal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. திமிர்வளி கொள்ளல்; being affected by palsy. 2. உணர்ச்சியறல் ; becoming insensible and motionless (சா.அச);.
திமில்	திமில் timil, பெ. (n.) 1. மீன் படகு; smallboat. "திண்டிமில் வன்பரதவர்" (புறநா.24); 2. மரக்கலம் (யாழ்ப்);; vessel, ship. 3. எருத்தின் முரிப்பு, hump, as of a bullock. "திமிலுடைச்சே" (உடதேசகா சீவப்புண்ணி ய 144); 4. வேங்கை (மலை);; East Indian kino. திமில் timil, பெ.(n.) திமிலம் பார்க்க; see timilam. "திமிலிடுகின்ற தொல் சேடிமாருடன்" (கந்தபு உமைவரு 20);
திமில்வாழ்நர்	திமில்வாழ்நர் timilvāḻnar, பொ.(n.) செம்படவர் (படகுக்காரர்);; fisherman as boatman. "திமில் வாழ்நர் சிறுர்க்கே" (சிலப் 7ஈ11); கயலெழுதி); [திமில் +வாழ்நர்)
திமிலம்	திமிலம் timilam, பெ. (n.) பேரொலி, greatnoise, tumult._ "திமிலநான் மறைசேர் திருப் பெருந்துறையில் திருவாச 29,4)
திமிலம்:	திமிலம்: timilam, பெ.(n.) 1. பெருமீன் வகை (பிங்);; a kind of big fish. 2. யானைமீன்; a sea fish of gigantic size usually considered to be capable of devouring elephants.
திமிலர்	திமிலர் timilar, பெ. (n.) 1. நெய்தனில மாக்கள்: fishermen, inhabitants of the maritime tract. "பாய்திமிலர் வலையோடு மீன்வாரி (தேவ, 532); [திமில் - திமிலர்]
திமிலி	திமிலி timili, பெ. (n.) 1. உடல் தடித்தவள் இவ); stout, corpulantwoman. 2. Gauhanȧ uorub; East Indian kino tree.

திமிலிடு-தல்	திமிலிடு-தல் dimiliḍudal, செ.கு.வி. (v.i.) மிக ஒலித்தல் (யாழ்ப்);; to make a great noise; to clamour, roar. [திமில்→இடுதல்]
திமிலைத்திருக்கை	திமிலைத்திருக்கை timilaittirukkai, பெ. (n.) திமிலை ஒத்த முகமுடைய திருக்கை மீன்; a kind of ray-fish. [திமிலை → திருக்கை]
திமிலைப்பாம்பு	திமிலைப்பாம்பு timilaippāmbu, பெ. (n.) திமிலைப் போன்ற தோற்றத்தில் காணப்படும் நச்சுத்தன்மையுள்ள கடற்பாம்பு (தஞ்சைமீன்.);; a kind of sea snake. [திமிலை + பாம்பு]
திமிலோகப்படு-தல்	திமிலோகப்படு-தல் dimilōkappaḍudal, பெ.(n.) to be performed with great eclat.
திமிறல்	திமிறல் timiṟal, பெ. (n.) திமிறிடு-தல் பார்க்க see timiridu-. [திமிர் + அல்]
திமிறிறு-தல்	திமிறிறு-தல் dimiṟiṟudal, 1. தேய்த்தல்; rubbing. 2. பறித்தல் ; plucking. 3, வளர்த்தல், growing
திமிறியடி-த்தல்	திமிறியடி-த்தல் timiṟiyaḍittal, செ.கு.வி (v.i.) 1. ஒருவன் பிடிப்பினின்றும் விடுவித்துக் Gamsirisogdu, to wrench onesef from another's grip. 2, எதிர்த்துப் பேசுதல் ; to contradict or oppose with vehemence. 3. குளிர்காற்றால் நடுக்க மிகுதல் ; to be violent as the quaking due to ague.
திமிறு-தல்	திமிறு-தல் dimiṟudal, செகுன்றாவி (v.t) 1. வலிந்து தன்னைப் பிறரிடமிருந்து விடுவித்தல்; to wriggle out of another's grip. 2.நீண்டு வளருதல்; to grow tall and big. "—ஆள் இப்போது , திமிறிப் போய்விட்டான்" 3. மா முதலியன சிந்துதல் (யாழ்ப்);; to be scattered, spilled, as flour in pounding. [திமிர் → தியிறு]

தி.மு.	தி.மு. timu, பெ. (n.) திருவள்ளுவராண்டு பார்க்க ;see tiruvalluvarāngu.
திமுதிமுவெனல்	திமுதிமுவெனல் dimudimuveṉal, பெ. (n.) ஓர் ஒலிக் குறிப்பு ; onom. expr. of repeated thumping or beating sound (செ.அக);.
தி மை-த்தல்	தி மை-த்தல் timaittal, செ.குன்றாவி, (v.t.) கிளப்புதல் (சது);; to raise up, lift, as stones.
தியக்கடி	தியக்கடி tiyakkaḍi, பெ.(n.) சோர்வு (வின்); ; faintness, exhaustion. [தியங்கடி → தியக்கடி.]
தியக்கம்	தியக்கம் tiyakkam, பெ. (n.) 1. சோர்வு; faintness, exhausinion, drooping, as from hunger or heat. தியக்கமற்ற பின்பசுகஞ், சேர்வதென்றோ (தாயு பெற்றவட்); 2. மயக்கம் (வின்.);; swoon, loss of the senses syncope. 3. அறிவுக்கலக்கம் (உ.வ.);; bewilderment, delusion. 4, மனக்குழப்பம் (வின்);; meloncholy, dejection, pensiveness. [தியங்கு + அம்]
தியக்கு	தியக்கு tiyakku, பெ. (n.) தியக்கம் (சது); பார்க்க; see tiyakkam.
தியக்கு'-தல்	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின் வரிசை முதற்குறிப்பாகி வும்
தியக்கோன்	தியக்கோன் tiyakāṉ, பெ.(n.) பூசைப் (பரிசாரகன்);; deacon (செ.அக);.
தியக்கோனாடை	தியக்கோனாடை tiyakāṉāṭai, பெ. (n.) கிறித்தவத்துறவியரின் குப்பாய வகை; widesleeved coat of bishops, etc., surplice.

தியங்கு-தல்	தியங்கு-தல் diyańgudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. சோர்தல் ; to faint, droop, languish. 2. மனக் கலக்கமுறுதல் ; to be dejected, pensive, sad. அசுரேசர் வாசல்கள் சென்று நின்று தியங்கியே" (சிவரக தேவியுடன்11); 3. அறிவு மயங்குதல்: to be confounded, deluded.
தியங்குவிழல்	தியங்குவிழல் tiyańguviḻl, செ.கு.வி (v.i.) மூர்ச்சையாதல்; fainting (சாஅக);.
தியசம்	தியசம் tiyasam, பெ.(n.) மரஞ்சன் (மலை);; tree turmeric (செ.அக);.
தியதி	தியதி diyadi, பெ.(n.) தேதி, date. "கற்கடக ஞாயிற்று அஞ்சாந்திய தியும்" (TASi, 252); M. tiyyadi. தியதி diyadi, பெ.(n.) நாள்; date. "கற்கடக ஞாயிற்று அஞ்சாந்தியதியும்" (T.A.S. i, 252);. [Skt. tithi → த. தியதி.]
தியந்தி	தியந்தி tiyandi, பெ. (n.) திராய் (மலை); பார்க்க; see tiray. தியந்தி tiyandi, பெ.(n.) திராய் (மலை.); பார்க்க;see {}. [Skt. {} → த. தியந்தி.]
தியம்பகன்	தியம்பகன் tiyambagaṉ, பெ. (n.) திரயம்பகன் பார்க்க; see tirayampagaா. 'தியம்பகன் திரிசூலத்தன்ன கையன்" (தேவா 30,8);
தியரடி	தியரடி tiyaraḍi, பெ. (n.) தியக்கடி (மலை); பார்க்க;see tiyakkadi.

தியாக்கர்	தியாக்கர் tiyākkar, பெ. (n.) தியக்கோன் பார்க்க; see tiyakkön (செ.அக);
தியாகப் பள்ளு	தியாகப் பள்ளு tiyākappaḷḷu, பெ. (n.) திருவாரூர்ப்பள்ளு பார்க்க;see tiuvirppalu (செஅக);. [தியாகர்+பள்ளு]
தியைபி	தியைபி tiyaibi, பெ. (n.) திப்பிலி; long pepper.
திரக்காரவஞ்சி	திரக்காரவஞ்சி tirakkāravañji, பெ. (n.) சிறு களா; bengal current.
திரக்கிரணி	திரக்கிரணி tirakkiraṇi, பெ. (n.) பிரண்டை (மலை);; square stalked wild grape.
திரக்கு-தல்	திரக்கு-தல் dirakkudal, செ.கு.வி (v.i.) சுருங்குதல்; to be crumpled; to shrivel, wrinkle. "573.36.77% கழுதுக்கு" (பதினொ. பொன்வண் 75); திரங்கல்
திரக்கு'-தல்	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம்
திரக்கு	திரக்கு2 tirakku, பெ. (n.) கூட்டம் ; crowed. "திருவிழாத் திரக்கில் தவறின குழந்தையைக் கான முடியாது" (நாஞ்);
திரகதாரு	திரகதாரு tiragatāru, பெ. (n.) நிலப்பனை; ground palm.
திரகம்	திரகம் tiragam, பெ. (n.) திரக்கம் (மலை); பார்க்க;see tirakkam

திரகலூமம்	திரகலூமம் tiragalūmam, பெ.(n.) வேதாரு (மலை);; redcedar. 2. செம்புளிச்சை; Indian or red sorrel.
திரகவூர்தி	திரகவூர்தி tiragavūrti, பெ. (n.) காட்டுப் பலா; wild jack.
திரங்கம்	திரங்கம் tiraṅgam, பெ. (n.) 1. மிளகு (மலை); பார்க்க; see black pepper. 2. காட்டுமிளகாய்; wild chilli. [திரங்கு → திரங்கம்] திரங்கம் tiraṅgam, பெ. (n.) நகரம் (யாழ்.அக);; town, city. M. tirakku [திரங்கு → திரங்கம்]
திரங்கல்	திரங்கல் tiraṅgal, பெ.(n.) 1. சுருங்குகை; being shrivelled, wrinkling, crumpling. "திரங்கன் முகுவன்" (தேவா 1155,3); 2. திரங்கம் (சூடா); பார்க்க 3 முத்துக்குற்றவகை:a flawin pearls. "சுப்பிரமும் திரங்கலும் உடையன உட்பட்ட முத்து ஒன்பதினால் S.I.I.i, 78, 4 அகவை மிகுதியால் தோல் சுருக்கமடைதல், shrinking of the skin through old age. 5. Losmó; black pepper. [திரங்கு → திரங்கள்] திரங்கமை
திரங்கலம்	திரங்கலம் tiraṅgalam, பெ. (n.) திரங்கம்1 (மலை); பார்க்க;see toramiga.
திரங்கன்முவன்	திரங்கன்முவன் tiraṅgaṉmuvaṉ, பெ. (n.) குரங்கு (சுருங்கின முகத்தோன்);; monkey as having puckered face. "திரங்கன் முகவன் சேர்காவும் பொழிலும்" (தேவா. 1155,3); [திரங்கன் + முகம்]

திரங்கு-தல்	திரங்கு-தல் diraṅgudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. வற்றிச் சுருங்குதல்; to be wrinkled, crumpled. "தெங்கின் மடல்போற் றிரங்கி (மணி 20ஈ53); 2. உலர்தல்; to dry up, as dead leaves. "திரங்கு மரனாரிற் பொலியச் சூடி" (மலைபடு 431); 3. சுருளுதல்: to be folded in, as the fingers of a closed hand; to be curled up, as the hair. "திரங்கு செஞ்சடை கட்டிய செய்வினைக்கு" கம்பரா காட்சி 25) 4. தளர்தல்: tofaint, droop. "மடமானம்பினை மறியொடு திரங்கு (ஐங்குறு 326);
திரட்கோரை	திரட்கோரை tiraṭārai, பெ.(n.) பஞ்சாய்க் கோரை (பிங்);; a kind of sedge, cyperus rotundus tuberoscus. 2. கச்சற்கோரை; bitte sedge gram. 3. கஞ்சாங்கோரை; persian tooly or white basil. [திரள்+கோரை.]
திரட்சி	திரட்சி tiraṭci, பெ.(n.) . உருண்டை வடிவம்; globularity, rotundity. 2. கூட்டம் multitude, assemblage. "திரட்சி விரும்பக் கையாலே பாத்திரத் தையிருத்திய" (பு.வெ. உரை 3,5 உரை); 3.முத்து (உரி.நி);; pearl. [தில் → திச் → திரள் → திரட்சி (வே.சொ.க. பக்.262]
திரட்டடைப்பன்	திரட்டடைப்பன் tiraḍḍaḍaippaṉ, பெ. (n.) மாட்டு நோய் வகை (மாட்டுவரி3);; a kind of cattle disease. [திரட்டு + அடைப்பன்]
திரட்டல்	திரட்டல் tiraṭṭal, பெ. (n.) திரட்டு-தல் பார்க்க; see tirattu. [திரன் → திரட்டல்]
திரட்டிக்கோவை	திரட்டிக்கோவை tiraṭṭikāvai, பெ.(n.) கோவைக்கொடி, Indian caper (சாஅக);. [திரட்டு + கோவை]

திரட்டியீரல்முட்டி	திரட்டியீரல்முட்டி tiraṭṭiyīralmuṭṭi, பெ. (n.) மாட்டுநோய்; a kind of cattle disease. [திரட்டு + ஈரல் + முட்டி]
திரட்டு'-தல்	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம்
திரட்டு	திரட்டு tiraṭṭu, பெ. (n.) 1. திரட்டுகை; gathering, accumulation. 2. தொகை நூல், , compilation. "பெருந்திரட்டு, குறுந்திரட்டு" 3. சுண்டக்காய்ச்சிய மருந்து; a medicine which has been strengthened by the evaporation of its nonactive parts. [திரன் → திரட்டு]
திரட்டு'	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம்
திரட்டுக்கலியாணம்	திரட்டுக்கலியாணம் tiraṭṭukkaliyāṇam, பெ. (n.) மகளிர் ꞓப்பெய்தல் விழா ; the subsequent inter course which makes a marriage legally valid. [திரட்டு + கவிமாணம்]
திரட்டுப்பால்	திரட்டுப்பால் tiraṭṭuppāl, பெ. (n.) சர்க்கரை யிட்டு இறுகக் காய்ச்சின பால்: milkthickened by boiling with sugar. "திரட்டுப் பால் குமட்டுதோ இராமநா அரண் 9) 2 ஒரு வகைப் பண்ணிகாரம் ; a kind of sweet preparation. [திரட்டு + பால்] திரட்டோசை
திரட்டோசை	திரட்டோசை tiraṭṭōcai, பெ. (n.) உரப்பலோசை (பிங்);; bustle. [திரட்டு + ஓசை]

திரடம்	திரடம் tiraḍam, பெ. (n.) வெண்ணொச்சி (சங்.அக);; five-leaved chaste tree.
திரடு	திரடு tiraḍu, பெ. (n.) மேடு (நெல்லை);. high or elevated ground. [திரன் → திரடு]
திரண்	திரண் tiraṇ, பெ. (n.) திரணம் பார்க்க;see tiaram. "திரணுறு செழுகை போல்" (சிவதரு சனை மரண 88);
திரண்டகல்	திரண்டகல் tiraṇṭagal, பெ. (n.) . உருளைக் கல் (வின்);; cylindrical stone-roller. 2. குண்டுக் கல் (பிங் 4, 54);; globular stone. [திரள் + கல்]
திரண்டகழுத்து	திரண்டகழுத்து tiraṇṭagaḻuttu, பெ. (n.) உருண்டையாகவும் அழகாகவுமுள்ள கழுத்து; round beautiful neck. [திரள் + கழுத்து]
திரண்டகூட்டம்	திரண்டகூட்டம் tiraṇṭaāṭṭam, பெ.(n.) மக்கள் sal; Lib, crowd of people. [திரன் + கூட்டம்]
திரண்டகூடு	திரண்டகூடு tiraṇṭaāṭu, பெ. (n.) இழைப் புளிக்கூடு (யாழ்ப்);; frame of a smoothing plane. [திரள் + கூடு]
திரண்டகொடிச்சி	திரண்டகொடிச்சி tiraṇḍagoḍicci, பெ, (n.) புற்றாம் பழம் அதாவது கரையான் (புற்று); கூடு; the nest of the white ants. [திரள் + கொடிச்சி] திரண்டகொடிச்சி tiraṇḍagoḍicci, பெ. (n.) மாழை மண் வகை (வின்);; a kind of ore. [திரன் + கொடிச்சி]

திரண்டபால்	திரண்டபால் tiraṇṭapāl, பெ. (n.) 1. திரட்டுப் பால் பார்க்க; see tiatuppil. 2 திரைந்த பால்; concentrated milk. [திரள் + பால்]
திரண்டபெண்	திரண்டபெண் tiraṇṭabeṇ, பெ.(n.) பருவமடைந்தவள்; matured girl. [திரள் + பெண்]
திரண்டமுகம்	திரண்டமுகம் tiraṇṭamugam, பெ. (n.) உருண்டையனா முகம்; round face. [திரள் +முகம்]
திரண்டமுலை	திரண்டமுலை tiraṇṭamulai, பெ. (n.) செழுமையான மார்பகம், well developed breast. [திரள் + முலை]
திரண்டமூலம்	திரண்டமூலம் tiraṇṭamūlam, பெ. (n.) 1. உருண்டையான கிழங்கு; bullous root. 2. மூளை மூலம் ; external piles. [திரள் + மூலம்]
திரண்டவடிவு	திரண்டவடிவு tiraṇḍavaḍivu, பெ. (n.) உருண்டை வடிவு; of round shape or figure. [திரள் + வடிவு]
திரண்டவலகு	திரண்டவலகு tiraṇṭavalagu, பெ. (n.) மட்டலகு; blade of jack-plane. [திரன் + அலகு]
திரண்டவீக்கம்	திரண்டவீக்கம் tiraṇṭavīkkam, பெ. (n.) ஒரு பக்கத்திற்காணும் வீக்கம் ; swellingin one part of the body. [திரள் + விக்கம்]

திரணகடம்	திரணகடம் tiraṇagaḍam, பெ.(n.) ஒரு கடல் ; a kind of sea crab
திரணகேது	திரணகேது tiraṇaātu, பெ.(n.) மூங்கிலரிசி, bamboo seed.
திரணச்சி	திரணச்சி tiraṇacci, பெ.(n.) எரியுப்பு (வின்);; an alkaline salt. திரணச்சோதி
திரணச்சோதி	திரணச்சோதி tiraṇaccōti, பெ. (n.) 1. நச்சுப் புல் , poisonous grass. 2. சிவப்பு நாணற் புல் a red variety of sacred or sacrificial grass.
திரணசாரம்	திரணசாரம் tiraṇacāram, பெ. (n.) பூவன் வாழை; true banana.
திரணசீதம்	திரணசீதம் tiraṇacītam, பெ. (n.) . நறுமணப் புல் ; fragrant grass. 2. மல்லிகை jasmine. 3. தாழை; fragrant screwpine.
திரணசோணிதம்	திரணசோணிதம் diraṇacōṇidam, பெ.(n.) 1. புல் அரத்தம்; grass blood.
திரணசோத்தமம்	திரணசோத்தமம் tiraṇacōttamam, பெ. (n.) பெரிய சாமை ; large shaumay panīcum freementaceum.
திரணசௌண்டிகம்	திரணசௌண்டிகம் tiraṇasauṇṭigam, பெ. (n.) ஒரு நாயுருவி; akind of achyranthus.

திரணத்தான்யம்	திரணத்தான்யம் tiraṇattāṉyam, பெ. (n.) காட்டரிசி , w ild rice, paddy.
திரணத்துவம்	திரணத்துவம் tiraṇattuvam, பெ.(n.) மூங்கிற்குருத்து; bambooshoot.
திரணர்மாக்கினி	திரணர்மாக்கினி tiraṇarmākkiṉi, பெ. (n.) தொல்காப்பியரது இயற்பெயர் (தொல், பாயி, நச் உரை);; the proper name of tol-käppiyar.
திரணி	திரணி tiraṇi, பெ. (n.) 1.புளியங்கொடி , climbing brachypterum. 2. கொடிப்பூண்டு; long creeper.
திரணை	திரணை tiraṇai, பெ. (n.) 1. உருண்டை; ball, anything globular. 2. மலைவகை; a kind of garland. "இரட்டிய திரணையோடு" (சிலப் 22 43.); 3. கட்டட எழுதக வேலை (வின்); chaplet, cornice, coping. 4. வைக்கோற் புரிக்கற்றை (வின்);; load on a bullock's back. 5.solorangor (நெல்லை);, pial 6. கம்பி; wire, rod. 7. தக்காளி; tomato. [திரனை → திரணை] திரணை tiraṇai, பெ. (n.) எழுதக வேலைக் குதவுங் கொத்துக் கரண்டி (இ.வ.);; mason's trowel for cornice work. [திரளை → திரணை (வே.சொல்.க. பக்]
திரணைக்கம்பி	திரணைக்கம்பி tiraṇaikkambi, பெ. (n.) இரும்புக்கம்பி (C.E.M.);; cylindrical metal rod [திரணை + கம்பி]

திரனைச்செடி	திரனைச்செடி tiraṉaiccedi, பெ.(n.) பாவட்டை–; Indian pavetta. [திரணை + செடி]
திரணைத்தாழ்ப்பாள்	திரணைத்தாழ்ப்பாள் tiraṇaittāḻppāḷ, பெ. (n.) தாழ்ப்பாள் வகை (C.E.M.);; roundbold [திரனை + தாழ்ப்பான்]
திரணைமேடு	திரணைமேடு tiraṇaimēṭu, பெ.(n.) சுவரின் மேலிடம் (C.E.M.);; coping. [திரனை +மேடு]
திரணையரம்	திரணையரம் tiraṇaiyaram, பெ. (n.) உருண்டையான அரவகை; round file. [திரனை +அரம்]
திரணையிழைப்புளி	திரணையிழைப்புளி tiraṇaiyiḻaippuḷi, பெ. (n.) இழைப்புளிக் கருவி வகை (C.E.M.);; moulding plane. [திரனை +இழைப்புளி]
திரணைவேலை	திரணைவேலை tiraṇaivēlai, பெ. (n.) கட்டட எழுதக வேலை (C.G.);; cordon work, cornicework. [திரனை +வேலை]
திரந்தி	திரந்தி tiant, பெ. (n.) வால் திருக்கை; a sea shark fish which has a black tail.
திரந்திகம்	திரந்திகம் tirandigam, பெ. (n.) திப்பிலி (மலை);; long pepper.
திரபருட்சி	திரபருட்சி tirabaruṭci, பெ.(n.) சிற்றீஞ்சு; small date tree.

திரபுட்பம்	திரபுட்பம் tirabuṭbam, பெ. (n.) துத்தநாகம்; zinc. திரபுட்பம் tirabuṭbam, பெ. (n.) திரிபுலம் பார்க்க;see tiripulam. [Skt. trapusa → த. திரபுட்பம்.]
திரம்	திரம் tiram, பெ. (n.) 1. தகரைச் செடி; ringworm plant. 2. உறுதி ; firmness. 3. வலி; strength. 4. உரம்; hardnss. 5. மலை; mountain. 6, நிலவரம் ; everlastingstate. 7.நிலம் (பூமி); earth. [தின் → திர்→திரம் (வ.மொ.வ.);] திரம் tiram, பெ.(n.) நிலம் (இலக்.அக.);; earth. [Skt. {} → த. திரம்.]
திரமம்	திரமம் tiramam, பெ.(n.) 1. பழைய கிரேக்க நாணய வகை (TA.S. iv. 30);; an ancient greek coin, used in India. 2, சாதிலிங்கம் ; cinnabar. திரமம் tiramam, பெ.(n.) பழைய கிரேக்க நாணய வகை (T.A.S. iv, 30);; an ancient Greek coin, used in India. [G.K. drakme → த. திரமம்.]
திரல்	திரல் tiral, பெ. (n.) காட்டாமணக்கு (மலை);; physic nut.
திரலடி	திரலடி tiraladi, பெ. (n.) ஏலம் (மலை);; cardomam plant.

திரவியம்	திரவியம் tiraviyam, பெ. (n.) செல்வம்: wealth. 'என் திரவியமே கண்ணுறங்கு (உவ); திரவியம் tiraviyam, பெ.(n.) 1. இயற்கை யாகவே கிடைக்கும் மூலப்பொருட்கள்; elementary substances that are obtained in nature. 2. பொருள்; substance. "பெரிது மிகை நற் றிரவியமே" (ஞானவா.தேவபூ.52);. 3. சொத்து; property. "தேடுந் திரவியமும்" (தாயு.பராபர.233);. 4. பொன் (சூடா);; gold. 5. தருக்க நூல்களில் கூறப்படும் பிருதுவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம், காலம், திக்கு, ஆன்மா, மனம் ஆகிய மூலப்பொருள்கள் [Skt. dravya [illegible] திரவியம்.]
திரவாதி	திரவாதி tiravāti, பெ. (n.) காட்டாமணக்கு (வின்);; physicnut. திரவாதி tiravāti, பெ.(n.) காட்டாமணக்கு (வின்.);; physic nut.
திரள்'(ளு)-தல்	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின் அவை முதற்குறிப்பாகி [illegible]
திரள்ளு-தல்	திரள்ளு-தல் diraḷḷudal, செகுவி (v.i.) பெண் பருவமெய்தல் ; to arrive at puberty. ம. திரளுக [திரன் → திரள்ளு-தல்] திரா
திரள்கோரை	திரள்கோரை tiraḷārai, பெ. (n.) கஞ்சாங் கோரை வகை (மலை);: white basil. [திரன் + கோரை]

திரள்மணிவடம்	திரள்மணிவடம் tiraḷmaṇivaḍam, பெ. (n.) கழுத்தணிவகை a kind of necklace. "திரள் மணிவடம் ஒன்று" (S.I.I.ii,143);. [திரன் + மணிவடம்]
திரள	திரள tiraḷa, கு.வி.எ(adv.) முழுதும்; entirely. "திரள ஒப்பில்லையாகில் ஒருவகை யாலேதான்ஒப்புண்டோ" (ஈடு 1,1,2);
திரளாரம்	திரளாரம் tiraḷāram, பெ. (n.) நிலப்பனை (மலை);; ground palm.
திரளி	திரளி tiraḷi, பெ.(n.) 1. மீன்வகை யாழ்ப்);; perch, marine, gerres (செ.அக); 2. தேளி மீன்; osit; scorpion fish. 3. காரம்பு; cloves.
திரளுதல்	திரளுதல் diraḷudal, பெ. (n.) 1. உருட்சியாதல்: 2. பூப்பெய்தல் ; attaining puberty. [திரன் → திரளுதல்]
திரளை	திரளை tiraḷai, பெ. (n.) 1. சோற்றுக்கட்டி; a solid round object, as a ball of rice. "சோறுதண் டயிரி னாற்றிரளை மிடற்றிடை நெருக்குவார்" (திவ் பெரியதி 2,1, 7); 2. நூலின் உருண்டை (வின்);; skein ofthread. 3. கூட்டம் (இ.வ);; assemblage. [திரன் → திரனை]
திரா	திரா tirā, பெ. (n.) 1. பவள மல்லிகை (மலை);: nightjasmine. 2. மெழுகு கட்டி வார்க்கும் ஒரு வகை கலப்பு மாழை; analloy castormoulds perhaps pinch beck. 3. பவள மல்லிகை மரம் ;
திருக்கண்	திருக்கண் tirukkaṇ, பெ. (n.) 1. அருட் பார்வை; the divine eye. 2. திருவிழா புறப்பாட்டிற்கு இறைவன் எழுந்தருளும் மண்டகப் படி; halting place for the idolina festive procession, [திரு + கண்]
திருக்கண்சாத்து	திருக்கண்சாத்து1 tirukkaṇcāttu, செ.கு.வி. (v.i.) இறைவன் தெருவுலாவில் தேங்காய் பழம் முதலியன படைத்தல் (நாஞ்);; to make offerings of coconut, plantain fruits, etc., when a temple deity is taken out in procession during a festival. [திரு + கண் சாத்து]

திருக்கண் சாத்து	திருக்கண் சாத்து2 dirukkaṇcāddudal, செகுவி (v.i.) 1. அருணோக்கம் வைத்தல்; to bestowa look of grace, as a deity. 2. மண்டகப் படிக்கு எழுந்தருளப் பண்ணுதல்; to carry a deity to a halting place during procession. 3. பார்வையிடுதல் ; to look into, inspect. [திரு + கண் + சாத்துதல்]
திருக்கண்டவாளி	திருக்கண்டவாளி tirukkaṇṭavāḷi, பெ. (n.) கழுத்தணிகை (S.I.I.iii,476);; a kind of necklace. [திரு + கண்டம் வாலி] திருக்கண்டவாளி tirukkaṇṭavāḷi, பெ.(n.) கழுத்தணி வகை; a kind of necklace. [திரு + கண்டம் + ஆளி]
திருக்கண்ணப்பதே வர்திருமறம்	திருக்கண்ணப்பதே வர்திருமறம் tirukkaṇṇappatēvartirumaṟam, பெ (n.) கண்ணப்ப நாயனார் மீது கல்லாடதேவ நாயனார் இயற்றிய நூல் (பதினொ);; a poem kannappa-nāyanār by kallada-deva-nāyanar
திருக் கண்ணமுதம்	திருக் கண்ணமுதம் dirukkaṇṇamudam, பெ. (n.) இனிப்பு நீர்ம உணவு (பாயசம்); (இ.வ);; sweet milk pudding. [திரு + கன்னல் +அமுதம்]
திருக்கண்ணமுது	திருக்கண்ணமுது dirukkaṇṇamudu, பெ. (n.) அரிசி சர்க்கரை வாழைப் பழங்களால் ஆக்கப்பட்ட ஒரு வகை இனிய உணவு; a sweet preparation with rice, ghee, sugar and. அவன் கடன் தருவான் என்று காரியத்தில் இறங்கினேன், இப்படித் திராட்டிலேவிட்டு விட்டானே (உ.வ.);
திராமரம்	திராமரம் tirāmaram, பெ.(n.) பவளமல்லிகை Lorth ; coral jasmine tree.

திரி

திரி1 diridal, செ.கு.வி. (v.i.)

1. அலைதல்; to walk about, wander.

2. சுழலுதல்; to turn, whirl.

"வலந்திரியாப் பொங்கி (G.nt.9:12);

4. சலித்தல்; to move.

"நாராசத் திரிவிற் கொள்ளத்தருவது காந்தம் (மணிமே 27, 55, 6);

5. போதல்; to proceed to change, vary.

"நாஅல் வேத நெறிதிரியினும்" (புற eh 2);,

8. எழுத்து மாறுதல் ; to be substituted, as a letter by another.

தோன்ற நிரிதல் கெடுதல்" நன் 154)

9. கெடுதல் (திவா.);; to perish.

10. பால்; gorsolo Go Goggo; to change in quality, to become sour.

11. மயங்குதல் ; to be confused.

"திரிந்தயர்ந்தகன் றோடி" (பரிபா. 3, 54);

திரி2 diridal, செகுன்றாவி (v.t.)

கைவிடுதல்; to leave, to abandon.

"இனந்திரி யேறுபோல" (சீவக. 2720);

திரி3 tirittal, செகுன்றாவி (v.t.)

1. அலையச் செய்தல் ; to cause to wander.

"கொடிப்புள் திரித்தால் (திவ் பெரியதி 1,10,2);

2. சுழற்றுதல்; to tum,whirl.

"எஃகு வலந்திரிப்ப" (திருமுரு. 111);

3. முறுக்குதல்; twist.

4. திரும்பச் செய்தல்; to

திரி

cause to return.

"சென்று சென்றழியுமாவி திரிக்குமால்" (கம்பரா. மாயாசன 23);.

5. வேறு படுத்துதல் ; to change, alter, vary.

'அறிவு திரித்து (மணிமே 23:39);,

6 மாவரைத்தல்; to grind as flour.

7. பலதிறப்படுத்தல் ; to diversity.

8. மொழிபெயர்த்தல் ,

to translate.

9. சேதித்தல் ; to break, cut, smash.

"அவனுருவு திரித்திட்டோன்" (பரிபா 5,35);

திரிக்குழாய்	திரிக்குழாய் tirikkuḻāy, பெ. (n.) தீப்பந்தத்திற்கு எண்ணெய் வார்க்குங் கருவி; oil can with a long nattow spout for feeding a torch (பதிற்றுப் 47, உரை);. [திரி + குழாய்]
திரிகடுகம்	திரிகடுகம் tirigaḍugam, பெ. (n.) 1. சுக்கு மிளகு திப்பிலி ஆகிய மூவகை மருந்துச் சரக்குகள் (திவா.);; medicinal stuffs, numbering three, viz. cukku, milaku, tippili. 2. பதினெண்கீழ்க் கணக்கினுள் ஒன்றும் நல்லாதனாரால் 100 செய்யுட்களில் இயற்றப்பெற்றதும்
திரிகடுகு	திரிகடுகு tirigaḍugu, பெ. (n.) திரிகடுகம் பார்க்க (பதார்த்த 959);;see tiri-kadugam. [திரி + கடுகு] திரிசங்கு
திரிகண்	திரிகண் tirigaṇ, பெ. (n.) மூங்கில் (பிங்.);; bamboo. [திரி + கண்]
திரிகல்	திரிகல் tirigal, பெ.(n.) handmill. "திரிகலொப்புடைத்தாய -தொண்டகம் கல்லா .24. 13) [திரி + கல்]
திரிகூடராசப்பகவிராயர்	திரிகூடராசப்பகவிராயர் tiriāṭarācappagavirāyar, பெ. (n.) 18ஆம் நூற்றாண்டில் குற்றாலத் தலபுராணம், குற்றாலக் குறவஞ்சி முதலிய நூல்கள் இயற்றிய புலவர்; the author of Kurrāla-t-tala-purănam, kurrāla-k-kuravanji and other poems, 18th C. [திரிகூடம் + இராசப்பகவிராயர்]
திரிகை	திரிகை1 tirigai, பெ. (n.) 1. அலைகை; roaming. 2. இயந்திரம்; handmill. 3. குயவன்சக்கரம்; potter's wheel. "குயவபர் திரிகையென" (கம்பரா மூலபல 165); 4. இடக்கை மேளம்; musical instrument . 5 நாட்டிய கூத்துவகை (சிலப் பக் 81);; a particular gesture in dance. [திரி + கை] திரிகை2 tirigai, பெ. (n.) முந்திரிக்கொட்டை, cashewnut.
திரிகைக்கல்	திரிகைக்கல் tirigaiggal, பெ. (n.) திரிகல் பார்க்க;see tirikal. [திரிகை + கல்]

திரிகைக்கோல்	திரிகைக்கோல் tirigaigāl, பெ. (n.) குயவன் சக்கரம் சுழற்ற பயன்படுத்தும் கோல்; the stick used in turning the potter's wheel. [திரிகை + கோல்]
திரிகோணப்பாலை	திரிகோணப்பாலை tiriāṇappālai, பெ. (n.) பாலைப்பண் வகை (சிலப். 17:18, பக் 453);; one of the four modes of the ancient Tamil music. [திரிகோணம் + பாவை]
திரிசங்கு	திரிசங்கு tirisaṅgu, பெ. (n.) கதிரவக் குலத்துத் தோன்றிய அயோத்தி வேந்தனும் மாந்த உடலுடன் விசுவாமித்திர முனிவரால் துறக்கத்திற்கு (சுவர்க்கம்); விடுக்கப் பெற்ற ; a prince of oudh the solar line, who was bodily elevated to a new திரிசங்குநிலை; heaven by the sage Visvāmitra. "மீது போந் திரிசங்கை" (கந்தபு. ஆற்றும் 22);
திரி சங்குநிலை	திரி சங்குநிலை tirisaṅgunilai, பெ. (n.) இருபக்க வாய்ப்பையும் இழந்து இடையில் மாட்டிகொண்ட நிலை இரண்டுங்கெட்டான் நிலை; the state of being left in the middle having lost both options, the situation of falling between two stools.
திரிசடை	திரிசடை tirisaḍai, பெ. (n.) இலங்கையில் சீதைக்குத் துணையாயிருந்து உதவியவள் (கம்பரா காட்சி 31);; the daughter of vibhisanā and companion of sita during her capitivity in Lanka
திரிசொல்	திரிசொல் tirisol, பெ. (n.) செய்யுளில் மட்டும் வழங்குதற்குரிய தமிழ்ச் சொல் (தொல் சொல். 399);; Indigenous Tamil word used only in literary works, [திரி + சொல்]
திரிஞ்சான்	திரிஞ்சான் tiriñjāṉ, பெ. (n.) கறையான் (இ.வ.);; termites [துரிஞ்சில்→ திரிஞ்சில்]
திரிடி	திரிடி tiriḍi, பெ. (n.) 1, கரும்புக்கணு ; the juice of sugarcane. 2. கள்ளி; spurge in general Euphoribic genus.
திரிதடம்	திரிதடம் diridaḍam, பெ. (n.) உட்காதிலிருக்கும் வளைவுள்ள மூன்று குழல்கள்; the three semicircular canals or ear vessels, the three long canals of the labrinth. திரிதடம் diridaḍam, பெ.(n.) உட்காதிலிருக்கும் வளைவுள்ள மூன்று குழல்கள்; the three semi circular or ear vessels, the three long canals of the labrinth (சா.அக.);.
திரிதரவில்லாவிருக்கை	திரிதரவில்லாவிருக்கை diridaravillāvirukkai, பெ.(n.) தாமரைமுகம் போன்ற ஒன்பது வகைப் பிரிவுடைய சலியாத் தன்மையுள்ள இருக்கை வகை (சிலப் 8.25 உரை);, posture of the motionlesskind, of which nine are mentioned in the science of painting viz., padumugam etc. [திரிதரவு + இல்லா + இருக்கை]

திரிதரவுள்ளவிருக்கை	திரிதரவுள்ளவிருக்கை diridaravuḷḷavirukkai, பெ.(n.) சலிக்கும் தன்மையுள்ள இருக்கை வகை (சிலப் 8,25, உரை);; posture of the moving திரிப்பு; kind, mentioned in the science of painting, one of two irukkai. [திரிதரவு + உள்ள + இருக்கை]
திரித்தல்	திரித்தல் tirittal, செகுன்றாவி (v.t.) துணியைக் கயிறுபோல் உருட்டல்; rolling up a piece of cloth-linen in the shape of a wick.
திரிதல்	திரிதல் diridal, பெ.(n.) 1. மூவகை மாற்றங்களுள் (விகாரங்களுள்); ஒரெழுத்து மற்றொன்றாக மாறுவது (நன். 154);; change of one letter into another, one of three vikāram. 2. ஒன்றை மற்றொன்றாகக் கருதுகை; mistaking one object for a mother. சுட்டல் திரிதல் கவர்கோடல் (மணி 22,27); 3. சுழலல், whirling, 4 உலாவல்; trolling about. [திரி → திரிதல்]
திரிதலை	திரிதலை diridalai, பொ. பூடுவ கை (யாழ் அக); a kind of shrub (செ க).
திரிதி	திரிதி diridi, பெ. (n.) பெண்காமக்களை; the ovarian secretion of woman. [திரி → திரிதி]
திரிதிரிப்பொம்மை	திரிதிரிப்பொம்மை diridirippommai, பெ. (n.) மணற்குவியலில் திரிபோன்ற பொருளை மறைத்தும் எடுத்தும் விளையாடும் குழந்தை வகை (வின்.);; a children's game in which an object such as a wick is hidden in sand and is required to be found out. [திரி + திரி + பொம்மை]
திரிதிவேர்	திரிதிவேர் diridivēr, பெ. (n.) ஏலம்; cardamom.
திரிதுளி	திரிதுளி diriduḷi, பெ. (n.) சின்னாபின்னம் (uurtypů);; pell mell; medley, [திரி + Àsp]

திரிப்பு	திரிப்பு tirippu, பெ. (n.) 1. மதகரிவேம்பு பார்க்க;see madakari-vémbu, red cedar of the nilgiri planters. 2. முறுக்கு; twist. [திரி → திரிப்பு] திரிப்பு tirippu, பெ. (n.) கோயில் முதலிய அறநிலையங்களுக்கு நிலவரியினின்று கொடுக்கப்படும் பகுதி (நாஞ்);; portion of land revenue assigned to a temple or a charitable institution. [திரி → திரிப்பு]
திரிப்பழம்	திரிப்பழம் tirippaḻm, பெ.(n.) நன்றாக எரியும் திரி (இ.வ);; burning wick. [திரி + பழம்]
திரிபடைந்தபால்	திரிபடைந்தபால் tiribaḍaindabāl, பெ.(n.) புளிப்படைந்த பால் ; a milk naturally clotted In souring. [திரிபு + அடைந்த பால்]
திரிபதை	திரிபதை diribadai, பெ. (n.) இசைப்பா வகை (சிலப் 6, 35, உரை);; a kind of song (செ.க);.
திரிபந்தாதி	திரிபந்தாதி tiribandāti, பெ. (n.) முதலெழுத்து மட்டுந்திரிய இரண்டு முதலிய பலவெழுத்துகள் ஒன்றிப் பொருள்வேறு படவரும் செய்யுளா லாகிய ஈறு தொடங்கி (அந்தாதி); இலக்கியம்; an andādi poem of tiripu stanzas. [திரிபு + அந்தாதி]
திரிபலம்	திரிபலம் tiribalam, பெ. (n.) திரிபலை (தைலவ. தைல. 43); பார்க்க ;see tiripalai.
திரிபலை	திரிபலை tiribalai, பெ.(n.) கடு, தான்றி, நெல்லியாகிய முக்காய்களின் கூட்டம் (திவா);; fruits of the three myrobalams, viz., kadu, dänri, nelli.
திரிபலையேனாதி	திரிபலையேனாதி tiribalaiyēṉāti, பெ. (n.) திரிபலை முதலியவற்றாற் செய்த ஒருவகை (இலேகியம்);(வின்.);; an clectuary compounded of tiri-palai and otheringredients. [திரிபவை + ஏனாதி]
திரிபழுகம்	திரிபழுகம் tiribaḻugam, பெ. (n.) பால், நெய், தேன்களால் ஆகிய கூட்டுப் பண்டம் (வின்);; a preparation made of milk, ghee and honey.

திரிபன்றி	திரிபன்றி tiribaṉṟi, பெ.(n.) திறமையைச் ஆய்வு செய்வதற்குப் பன்றி வடிவாய் அமைக்கப் பட்ட சுழலும் இலக்கு வகை; whirling target in the shape of a boar, used to test the skill of an archer. "திருமக ளவட்குப் பாலா னருந்திரி பன்றி யெய்தி வருமகனாரும் (சீவக. 277); [தி + பன்றி]
திரிபாதி	திரிபாதி tiripāti, பெ. (n.) சிறுபுள்ளடி (மலை); பார்க்க ;see sirupul/agi; scabrous ovate unifoliate tick-trefoil. திரிபுரத்தான் திரிபாதி tiripāti, பெ.(n.) சிறுபுள்ளடி; bird's foot-Hedys arum (சா.அக.);.
திரிபாலைத்திறம்	திரிபாலைத்திறம் tiripālaittiṟam, பெ.(n.) பாலைப்பண் வகை (பு.வெ.ஒழிவு. 15. உரை);; melodies of the pālai class.
திரிபு	திரிபு tiribu, பெ. (n.) 1. வேறுபாடு; change, alteration. "குறிதிரி பறியா வறிவனை கலித் 2 அக 2. தோன்றல், திரிதல், கெடுதல் என்ற புணர்ச்சி வேறுபாடு (தொல் எழுத் 109, உரை);; change in sandhi, as tõnral, tiridal, kedutal. 3. முதலெழுத்தொழிய இரண்டு முதலான எழுத்துகள் அடிதோறும் ஒத்திருக்கையிற் பொருள் வேறுபடப்பாடும் செய்யுள்; stanza whose initial letters excepting the first are identical in each line, opp. to yamagam. 4. தகரம், tin.
திரிபுக்காட்சி	திரிபுக்காட்சி tiribukkāṭci, பெ. (n.) 1. ஒன்றனை மற்றொன்றாக மாறியுணர்கை; opticalilusion, erroneous apprehension of objects of sense, as mistaking a post for a thief (செ.அக.); 2. பொய்க்காட்சி; unreal vision presented to the bodily or mental eye (சா.அக);. 3. திரியக் காண்டல் அதாவது ஒன்றை வேறொன்றாக காணுதல்; logic. [திரி + காட்சி]
திரிபுடை	திரிபுடை tiribuḍai, பெ. (n.) எழுவகைத் தாளத்துளொன்று (பரத தாள 22);; a variety of time-measure, represented thus, one of cattatālam.
திரிபுரத்தான்	திரிபுரத்தான் tipuratil, பெ. (n.) குப்பைமேனி ;see kuppas-mêmio Indian acalypha.
திரிபுரத்தைத் தீயிட்டோன்	திரிபுரத்தைத் தீயிட்டோன் tiriburattaittīyiṭṭōṉ, பெ. (n.) கரிசிலாங்கண்ணி ; eucalypse plant.

திரிபுரமல்லிகை	திரிபுரமல்லிகை tiriburamalligai, பெ.(n.) மல்லிகை வகை (யாழ் அக); ; arabian jasmine [திரிபுரம்+மல்லிகை]
திரிபுவத்திலகம்	திரிபுவத்திலகம் tiribuvattilagam, பெ. (n.) ஒரு பழைய கணித நூல் (கணக்கதி.5. உரை);; an ancient mathematical treatise.
திரிபுவனம்	திரிபுவனம் tiribuvaṉam, பெ. (n.) தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள சிவன் கோயில் கொண்ட ஓருர்; a siva shrine in Tanjore district. "சோமா திரிபுவனத் தோன்றலே." (தமிழ்நா .47);
திரிமண்டலச் சிலந்தி	திரிமண்டலச் சிலந்தி tirimaṇṭalaccilandi, பெ. (n.) நஞ்சுடைய சிலந்தி வகை (சீவரட் 354);; a kind of poisonous spider. [திரிமண்டலம் + சிவத்தி]
திரிமணை	திரிமணை tirimaṇai, பெ. (n.) புரிமனை (umpio);; plaited ring of straw or fibre for setting a pot on. [திரி + மணை]
திரிமரம்	திரிமரம் tirimaram, பெ.(n.) தவசமரைக்குந் திரிகை; wooden mill for grinding grain. "களிற்றுத் தாள் புரையுந் திரிமரப் பந்தர்". (பெரும்பாண்.187); [திரி+மரம்]
திரியங்கூடம்	திரியங்கூடம் tiriyaṅāṭam, பெ. (n.) ஓர் அஞ்சனம்; a kind of collyrium. [திரியம்+கூடம்] திரியணுகம்
திரியன்	திரியன் tiriyaṉ, பெ. (n.) கடுக்காய் ; gall nut. திரியன் tiriyaṉ, பெ.(n.) கடுக்காய்; gall-nut.

திரியாமை	திரியாமை tiriyāmai, பெ.(n.) 1. இரவு ; night. 2. நீலக்கல் ; blue stone. திரியாமை tiriyāmai, பெ. (n.) 1. இரவு ; night. 2. எமுனை ; The Jamuna. 3. நீலக்கல் ; a kind of black stone. [திரி → திரியாமை]
திரியலூட்டல்	திரியலூட்டல் tiriyalūṭṭal, பெ. (n.) திரியாகச் செய்த சீலையை மருந்தில் தோய்த்து எடுத்தல்; to smear ordip the gauze in medicine in order to apply it. [திரியல் + ஊட்டல்]
திரியூசி	திரியூசி tiriyūci, பெ.(n.) அறுவை மருத்துவம் செய்யும்போது பயன்படுத்தும் ஊசி; needle used at the time of surgery, [திரி + ஊசி]
திரிய	திரிய tiriya, குவி.எ.(adv.) திரும்ப; again. "திரியப் பிரலியம் வர" (ஈடு 8,1,5); தெ. திரிகி, க. திருகி, ம.திரிய [திரி → திரிய]
திரியக்கதி	திரியக்கதி diriyakkadi, பெ. (n.) விலங்குகதி பார்க்க; see vilangu-kadi, the animal stage in transmigration. [திரி + கதி]
திரியக் காண்டல்	திரியக் காண்டல் tiriyakkāṇṭal, பெ. (n.) ஐயக்காட்சி; Indistinct perception. [திரிய + காண்டல்]
திரியக்ககு	திரியக்ககு1 tiriyaggagu, பெ. (n.) 1. அகப்பை ; laddle. 2. குறுக்கப்பை ; a kind of laddle. 3. விலங்கு ; beast and birds (சி.சி.2,58); சிவாக்);

திரியக்கு	திரியக்கு2 tiriyakku, பெ. (n.) 1. புணர்ச்சி வகை; posture of entercounter. 2. ஒருவகை முத்தமிடல் ; a kind of kissing-bent kiss.
திரியங்குலி	திரியங்குலி tiriyaṅguli, பெ. (n.) வயற்பயறு; field gram.
திரியஞ்சணம்	திரியஞ்சணம் tiriyañjaṇam, பெ. (n.) ஒர் அஞ்சணம்; a kind of collyrium.
திரியட்டும்	திரியட்டும் tiriyaṭṭum, கு.வி.எ. (adv.) திரிய பார்க்க; see tiriya. "திரியட்டும் ஸம்ஸாரி களோடே இருக்கையன்றியே" (ஈடு 2,3,10);
திரியணுகம்	திரியணுகம் tiriyaṇugam, பெ. (n.) நுண்மை; minute (திவ். பெரியதி, 1, 2, 3, வ்யா, பக். 65);. திரியம்
திரியம்	திரியம் tiriyam, பெ. (n.) செவ்வள்ளி (மலை); பார்க்க: purpleyam. 2. செவ்வள்ளி கொடி; red sweet potato creeper.
திரியமுகம்	திரியமுகம் tiriyamugam, பெ. (n.) அடிவானம் நோக்கி ; a concentrated look of the horizon.
திரியவிடுதல்	திரியவிடுதல் diriyaviḍudal, செ.குன்றாவி (v.t.) சொத்து முதலியவற்றைப் பிறர் பேரால் மாற்றுதல் , to transfer, as one's property. "உன் க்ஷேத்திரத்தையும் என் பேரிலே திரிய விட்டுவை என்னும்(ஈடு 4,9,6);
திரியவும்	திரியவும் tiriyavum, கு.வி.எ (adv) திரிய பார்க்க; see tiriya. "ஐந்தலையொடு திரியவும் வந்து" (பாரத பதினேழாம் 226);
திரியாபுரம்	திரியாபுரம் tiriyāpuram, பெ. (n.) குறும்பு (யாழ் அக);; mischief [திரியாவிரம் → திரியாபுரம்]

திரியிடு-தல்	திரியிடு-தல் diriyiḍudal, செ.கு.வி. (v.i.) காது வளர்க்கத் துணித் திரி இட்டு வைத்தல்; to insert a roll of cloth in the perforation of the ear to enlarge it. "திரிபாட்டு சொல்லுகேன் மெய்யே" (தி.வ் பெரியாழ் 2,3,8); [திரி + இடுதல்]
திரியிலுட்டல்	திரியிலுட்டல் tiriyiluṭṭal, பெ. (n.) திரியாகச் செய்த சீலையை மருந்தில் தோய்த்து எடுத்தல் ; to smear or dipute gauze in medicine in order to apply it.
திரியெடுத்தாடு-தல்	திரியெடுத்தாடு-தல் diriyeḍuddāḍudal, செ.கு.வி, (v.i.) திருவிழாக்காலங்களில் நேர்த்திக் கடன் பொருட்டுத் தீப்பந்தம் பிடித்தாடுதல்; to dance with a burning torch on festive occasion in fulfilment of a vow. [திரி +எடுத்து +ஆடுதல்] திரிவாசம்
திரியேற்று-தல்	திரியேற்று-தல் diriyēṟṟudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. புண் முதலியவற்றிற் காரச்சீலையிடுதல்; to introduce a set on into an issue or abscess. 2. திரியிடு பார்க்க ;see tiriyidu. [திரி + ஏற்று]
திரியோடல்	திரியோடல் tiriyōṭal, பெ. (n.) கொடி முறுக்கு விழுகை (வின்);; forming of a kink or twistina rope. [திரி + ஒடல்]
திரில்	திரில் tiril, பெ. (n.) குயவன் சக்கரம் (இ.வ.);; potter's wheel. [திரி → திரில்]
திரிவசியம்	திரிவசியம் tirivasiyam, பெ. (n.) 1. பெண் வசியம் ; the facinating drug or prepared medicine for enchanting women. 2. மூன்று வகை வசியங்கள்; ஆண் வசியம், பெண் வசியம் உலகவசியம்; three kind of Philte with which male, female and the public are attracted.
திரிவட்டம்	திரிவட்டம் tirivaṭṭam, பெ. (n.) திருகுவட்டம் (யாழி அக); பார்க்க ;see tirugu-Vassam. [திரி + வட்டம்]

திரிவடம்	திரிவடம் tirivaḍam, பெ. (n.) திருகுவட்டம் (யாழ் அக);; see tirugu-Vattam. [திரி + வடம்]
திரிவடைந்த பால்	திரிவடைந்த பால் tirivaḍaindapāl, பெ. (n.) திரிந்தபால் பார்க்க; see tinta-pal(சாஅக.);
திரிவாசம்	திரிவாசம் tirivācam, பெ. (n.) 1. ஒக்கரி (மலை); பார்க்க ;see okkarikakri-melon. 2.சுக்கரக்காய் , cucumber.
திரிவாய்	திரிவாய் tirivāy, பெ. (n.) வெடிகுண்டில் திரி வைக்கும் இடம் (யாழ் அக);; touchholcofagun.
திரிவாலி	திரிவாலி tirivāli, பெ. (n.) 1. மூன்று மடிப்பு அல்லது ; the three folds or incisions. 2. பெண்களின் கொப்பூழ் மேற்காணும் மூன்று மடிப்புகள் ; the three folds over a woman's navel regarded as a beauty. 3. குதம் ; the genus
திரிவிச்சுதா	திரிவிச்சுதா tiriviccutā, பெ.(n.) மூக்கறட்டை, spreading hogweed.
திரிவிருத்தி	திரிவிருத்தி tirivirutti, பெ. (n.) 1. கடுக்காய் suso (užnišo. 969);; species of chebulic myrobalan. 2. மொந்தன் என்னும் ஒரு வகைக் கடுக்காய்; a variety of gall-nut. திரிவிருத்தி tirivirutti, பெ.(n.) கடுக்காய் வகை (பதார்த்த.969);; species of chebulic myrobalan.
திருவிருதம்	திருவிருதம் diruvirudam, பெ. (n.) சிவதம் ; turbit Tool.

திரிவு	திரிவு tirivu, பெ. (n.) 1. வேறுபாடு ; change, alteration, variation. "திரி வின்றித் துஞ்சே மெனமொழிதி (பு.வெ.12,15); 2. தவறுகை; failure. "திரிவின்றி விண்ணில் வுலகம் விளக்கும் வளைவு" (பு. வெ. 8,20); 3. கேடு, ruin. "மறந்திரி வில்லா மன்பெருஞ் சூட்சி (பு.வெ.9,33, கொளு); 4. திரிவுக்காட்சி பார்க்க;see tiriyu-k-kici. "ஐயமேதிரிவே யென்னு மவையற" (விநாயகபு 46); 5. அசைவு, motion. "நாராசத்திரிவிற் கொள்ளத்தகுவது காந்தம்" (மணி 27, 55); 6. சரியல்லாததால் திரும்பத்தரப்பட்டது (நாஞ்);; that which is returned as bad, as a coin. [திரி → திரிவு]
திரிவுக்காட்சி	திரிவுக்காட்சி tirivukkāṭci, பெ. (n.) திரிபுக் காட்சி பார்க்க;see tiribu-k-kātci. [திரிவு + காட்சி]

திரு1 tiru, பெ. (n.)

1. திருமகள்; laksmi, the Goddess of wealth and prosperity.

"floaféqift திருவாகிய செல்வா (திவ். பெரியதி 7,7,1);

2. செல்வம் ; wealth, riches, affluence.

"சீறிற் சிறுகுந் தீரு" (குறள் 568);

3. சிறப்பு (சூடா);; distinction, eminence.

4, அழகு ; beauty.

5. காந்தி; brilliance.

"திரு என்று காந்தி (ஈடு 3,5,10);

6, பொலிவு (திருக்கோ. 114);; fertility.

திருக்கடைக்காப்புச்சாத்து-தல்

7. பாக்கியம் ; blessing, fortune.

"நன்றறிவாரிற் , கயவா திருவுடையர்" (குறள். 1072);,

8. தெய்வத் தன்மை ; holiness; sacredness.

"திருச்சிற்றம் பலம், திருவரங்கம்

9. நல்வினை; goodkarma.

"சோர்ந்தெழு நங்கைமாரே திருநங்கைமார்கள்" (சீவக. 2552);

10. கணியங் கூறுவோன்; astrologer.

'திரு ஒருவனுக்கும் கீழாள் இரண்டுக்கும்" (S.I.I.I.157);

1. மாங்கலியம்; wedding badge.

2. பழைய தலையணி வகை; an ancienthead-or nament.

"செந்திருவிற் கேற்கத் திருவும் பிறையுமிட்டு" கனட்ப (கூளப்ப 140); 1

3. மகளிர் கொங்கைமேல் தோன்றும் வீற்றுத் தெய்வம்; a deity supposed to be seated on women's breasts.

[திர்→திரு (வ.மொ.வ.);]

திரு2 tiru, பெ.(n.)

1, திருநீறு; holy ashes.

2. திருகுதல் ; turningas, trusted spurge.

3. ஒரு வகை உப்பு ; a kind of prepared salt.

4, அழகு ; beauty.

5, ௭ண்டின் முதற் பெயர் ; plants first term to denote its sacredness as.

திருவாசத்தி , திருத்துழாய்.

6. அரசு; peeal tree.

[திர்→திரு. திரு = செல்வம், பொலிவு, நற்பேறு (வ.மொ.வ.);]

திரு tiru, பெ.(n.)

1. மேன்மை, மதிப்பு;

திருக்கடன்மல்லை	திருக்கடன்மல்லை tirukkaḍaṉmallai, பெ. (n.) மாமல்லபுரம் (S.I.I.,i,68);; Mamallapuram. [திரு + கடல் + மல்வை]
திருக்கடைக்காப்பு	திருக்கடைக்காப்பு tirukkaḍaikkāppu, பெ. (n.) தேவாரம் முதலியவற்றின் பதிகத்தில் பாடியோர் பெயரும் படிப்போர் பயனும் பயனுங் கூறும் இறுதிச் செய்யுள்; last benedictory stanza in a patigam of the sacred hymns containing the name of the author. "திருப்பதிகம் நிறைவித்துத் திருக்கடைக் காப்புச் சாத்தி (பெரியபு ,திருஞான 80); [திருக்கடை + காப்பு]
திருக்கடைக்காப்புச்சாத்து	திருக்கடைக்காப்புச்சாத்து-தல் dirukkaḍaikkāppuccāddudal, செ.கு.வி. (v.i.) பதிகத்தி னிறுதியில் திருக்கடைக் காப்புச் செய்யுள் கூறுதல் (பெரியபு. திருஞான 80);; to close a poem with tiru-k-kadai-k-kāppu. [திருக்கடைக்காப்பு + சாத்துதல்]
திருக்கருவைப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி	திருக்கருவைப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி plantain fruit. "திருக்கண்ணாமடைக்கு அரிசி இரு நாழியும்" (SI.I.iii, 188) [திரு + கண்ணல் + அம் + மடை]
திருக்கண்ணோக்கு	திருக்கண்ணோக்கு tirukkaṇṇōkku, பெ. (n.) கடவுளை மண்டபப்படிக்கு எழுந்தருளச் செய்கை (S.I.I.V. 109);; taking a temple deity to a maṇḍapam. [திரு + கண் + நோக்கு]
திருக்கண்மலர்	திருக்கண்மலர் tirukkaṇma, பெ. (n.) கடவுள் திருமேனியில் சூட்டும் மலர் போன்ற கண்ணுரு (S.I.I.ii.340);; metalic eyes foran idol. "திருக்கண் மலர் இரண்டு". [திரு + கண் + மலர்]
திருக்கணாமரம்	திருக்கணாமரம் tirukkaṇāmaram, பெ. (n.) திரிகோணமலையில் வளரும் மரம்; trincomala tree. [திரு + கணா + மரம்]
திருக்கம்	திருக்கம் tirukkam, பெ. (n.) வஞ்சகம்; crookedness, dis-honesty, "சிந்தையுற் றிருக்க மின்மை" (கம்பரா.திருவடி 76); [திருகு →திருக்கம்]
திருக்கம்பி	திருக்கம்பி tirukkambi, பெ. (n.) காதுக்கம்பி; a kind of ear-ring. "திருக்கம்பியொன்று பொன் முக்காலே மஞ்சாடியுங் குன்றி (SII.i.157); [திரு + கம்பி]
திருக்கரணம்	திருக்கரணம் tirukkaraṇam, பெ. (n.) பாம்பு (யாழ்.அக.);; snake.

க்கருவைப் பதிற்றுப்பத்	திருக்கருவைப் பதிற்றுப்பத் தந்தாதி dirukkaruvaippadirruppaddandādi, பெ. (n.) அதிவீரராம பாண்டியனால் கரிவலம்வந்த நல்லூர்ச் சிவபிரான்மேல் பாடப்பட்ட பதிற்றுப்பத்து ஈறு தொடங்கி நூல்; andidi poemin 100 stanzas inten differentmetres, each ten being in one metre, on the Śivan shrine in karivalam-vanda-nallur by Adivira-rāmapāṇḍiyan.
ருக்கருவைக்கலித்துறையந்தாதி	திருக்கருவைக்கலித்துறையந்தாதி tirukkaruvaikkalitturaiyandāti, பெ. (n.) அதிவீர ராம பாண்டியனால் கரிவலம்வந்த நல்லூர்ச் சிவபிரான்மேல் நூறு கலித்துறையிற் பாடப் பட்ட ஈறு தொடங்கி நூல் in 100 kalitturai stanzas on the Śivan shrine in karivalam-vanda-nallur by Adivira-rāmapāṇḍiyan [திருக்கருவை + கலித்துறை + அந்தாதி]
ிருக்கருவைவெண்பாவந்தாதி	திருக்கருவைவெண்பாவந்தாதி tirukkaruvaiveṇpāvandāti, பெ. (n.) அதிவீரராம பாண்டியனால் கரிவலம்வந்த நல்லூர்ச் சிவபிரான்மேல் நூறு வெண்பாவிற் பாடப் பட்ட ஈறு தொடங்கி Ál; andādi poem in 100 stanzas in venpä metre on the Śivan shrine in karivalam-vanda-nallur by Adivira-rámapāṇḍiyan
திருக்கலசமுடி-த்தல்	திருக்கலசமுடி-த்தல் tirukkalasamuḍittal, செ.குன்றாவி (v.t.) குடமுழுக்குச் செய்தல்; to consecrate a newly-built temple. "பணி செய்விச்சு திருக்கலச முடிச்சருளிய (TA.Si.290); [திரு + கலசம் + முடி]
திருக்கலியாணம்	திருக்கலியாணம் tirukkaliyāṇam, பெ. (n.) கோயிற்றிருமண விழா ; marriage festival of god and a goddess in a temple. மதுரை அங்கயற்கண்ணி திருக்கலியாணம் [திரு + கலியாணம்]
திருக்கள்ளி	திருக்கள்ளி tirukkaḷḷi, பெ. (n.) திருகுகள்ளி பார்க்க ;see tirugu-kalli. [திரு + கள்ளி]
திருக்களிற்றுப்படி	திருக்களிற்றுப்படி tirukkaḷirruppaḍi, பெ.(n.) தில்லைக் கூத்தப்பெருமான் கோயிலின் யானை யுருவமைந்த படி; door-step with sculptured elephants at the Nataraja shrine of Chidambaram. "சென்று தாழ்ந் தெழுந்தான் றிருக்களிற் றுப்படி மருங்கு (பெரியபு:தடுத்தாட் 105); [திரு + களிறு + படி]
திருக்களிற்றுப்படியார்	திருக்களிற்றுப்படியார் tirukkaḷirruppaḍiyār, பெ. (n.) திருக்கடவூர் உய்ய வந்த தேவ நாயனார் இயற்றியதும் திருக்களிற்றுப்படியில் திருக்காப்புநீக்கு-தல் வைக்கப்பெற்று அக்களிற்றால் எடுத்துக் கொடுக்கப்பட்டதும் மெய்கண்ட நூல்கள் பதினான்கனுள் ஒன்றுமாகிய சிவசமய நூல்; a siva siddhanta treatise by Tirukkatavur uyyavanta-teva-nayanar, traditionally believed to have been placed on the tiru-k-kasirru-p-padi of Chidambaram shrine by the author and returned to him by the sculptured
திருக்கற்றளி	திருக்கற்றளி tirukkarraḷi, பெ. (n.) கருங் கல்லால் அமைக்கப்பட்ட கோயில்; stone temple. "திருக்கற்றளி தேவர்க்கு" (S.I.I.i 113); [திரு + கல் + தளி]

திருக்காட்சி	திருக்காட்சி tirukkāṭci, பெ. (n.) இறைமைத் தன்மை; state of being divine. [திரு + காட்சி]
திருக்காப்பிடு-தல்	திருக்காப்பிடு-தல் dirukkāppiḍudal, 18 செகுன்றாவி (v.t.) கோயிற்கதவு மூடுதல்; to close the door of a temple. [திருக்காப்பு + இடு]
திருக்காப்பு	திருக்காப்பு tirukkāppu, பெ. (n.) 1. தெய்வக் காவல், divine protection. "உன் சேவடி செல்வித் திருக்காப்பு' (தி.வி.பெரியாம். திருப்பல்);. 2. கோயிற் கதவு, door of a temple. 3. திரு முறைகளைக் கயிற்றால் கட்டி வைக்கை (காழிக் கல்வெட்டு. 41);; 4.அந்திரட்சை; ceremonies performed in the evening for protecting a child from the evil eye. "திருக்காப்பு நானுன்னைச் சாத்த (திவ் பெரியாழ். 2,8,9); [திரு + காப்பு]
திருக்காப்புச்சாத்து-த	திருக்காப்புச்சாத்து-தல் dirukkāppuccāddudal, 5 செ.குன்றாவி, (v.t.) திருக்காப்பிடு பார்க்க;See tiru-k-kāppidu-.
திருக்காப்புச்சேர்த்து-த	திருக்காப்புச்சேர்த்து-தல் dirukkāppuccērddudal, செ.குன்றாவி (v.t.) திருக்காப்பிடு பார்க்க; see tiru-k-kāppidu.
திருக்காப்புநீக்கு-தல்	திருக்காப்புநீக்கு-தல் dirukkāppunīkkudal, 5 செகுன்றாவி (v.t.) கோயிற் கதவைத் திறத்தல் திருக்கார்த்திகை to open the door of a temple. [திரு + காப்பு + நீக்கு-]
திருக்கார்த்திகை	திருக்கார்த்திகை tiruggārttigai, பெ. (n.) நளி (கார்த்திகைத் திங்கள் ஆரல் (கார்த்திகை); விண்மீன் நாளில் விளக்கேற்றிக் கொண்டாடும் 305sopm; a festival celebrated in the month of Kārttikai on the day when the moon is in conjunction with Pleiades. [திரு + கார்த்திகை]
திருக்காவேரி	திருக்காவேரி tirukkāvēri, பெ.(n.) இறைவழி பாட்டு நீர்ச்செம்பு (மாலியவ);; a vessel used for keeping water for worship. [திரு + காவேரி]
திருக்காளத்திப்புராணம்	திருக்காளத்திப்புராணம் tirukkāḷattippurāṇam, பெ. (n.) திருக்காளத்தியின் சிறப்பு குறித்து 16ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த ஆனந்தக் கூத்தர் பாடிய தமிழ்த் தொன்மம், a Purana in Tamil on the Sivan shrine at Sri Kālahasti by Ananda-k-küttar, 16th century. [திரு+காளத்தி+புராணம்]

திருக்காப்பேர்	திருக்காப்பேர் tirukkāppēr, பெ.(n.) இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் உள்ள காளையார் கோயில் என்ற சிவத்தலம்; Kālaiyār köyil, as Siva shrine in Ramnad district. [திரு + கானப்பேர்]
திருக்கிடு-தல்	திருக்கிடு-தல் dirukkiḍudal, 8 செகுன்றாவி (v.t.) நீளமுறுக்கிடுதல் ; to twist, as a long rope. "இருடிருக்கிட்டு" (சீவக 164); [திருகு + இடு-] திருக்கருவைப்பிரான்பிள்ளான்
திருக்கு-தல்	திருக்கு-தல் dirukkudal, 5 செகுன்றாவி, (v.t.) 1. முறுக்குதல்: totwist. 2. ஒருவனைத் தூண்டி விடுதல் ; to set on, screw up.
திருக்கு	திருக்கு2 tirukku, பெ. (n.) இன்னல் ; difficulty. "ஏத்திருக்கும் கெடுமென்பதை யெண்ணா" (கம்பர திருவவத7ரப் 123); திருக்கு3 tirukku, பெ. (n.) 1. முறுக்கு twist. 2. முடக்கம்; bend, curve. "மதிற்றிருக்கால் _ திருமுடங்க லென்றார்" (திருவாலவா 47 14); 3. அணித்திருகு; tiny screw in jewels. 4. ஒருவகைத் துகில் (சிலப் 14, 108 உரை);; a garment. 5, மாறுபாடு; perverseness. "பெருந் திருக்குளத்துளான்" (திருவாலவா. 16.34); 6. வஞ்சனை ; fraud, deceit. [திருகு → திருக்கு]
திருக்குக்காட்டாளி	திருக்குக்காட்டாளி tirukkukkāṭṭāḷi, பெ. (n.) வஞ்சகன் ; cheat, deceiver. [திருக்கு காட்டாளி)]
திருக்குகம்	திருக்குகம் tiruggugam, பெ. (n.) 1. முற்றம்: courtyard. 2. புடவை ; saree.

திருக்குகை	திருக்குகை tiruggugai, பெ. (n.) துறவிகள் வாழிடம் (I.M.PTj 1083);; monastery. [திரு + குகை]
திருக்குடந்தை	திருக்குடந்தை tirukkuḍandai, பெ.(n.) கும்பகோணம்; Kumbakonam. "திருக்குடந்தை யேரார் கோலந் திகழக் கிடந்தால் (திவ் திருவாய் 5 8); [திரு + குடத்தை]
திருக்குருகை	திருக்குருகை tiruggurugai, பெ. (n.) சட கோபர் பிறந்த இடமான ஆழ்வார்திருநகரி; the birth place of Šaint Sadaköpar, now called Alvār-tiru-nakari. [திரு + குருகை]
திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்	திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் tiruggurugaippirāṉpiḷḷāṉ, பெ. (n.) இராமானுசர் மாணவருள் ஒருவரும், திருவாய் மொழியின் திருக்குருகைப்பெருமாட்கவிராயர் முதல் ஆறாயிரப்படியியற்றியவருமான ஆசிரியர்; a disciple of Ramanujacarya and the author of Årāyirappadi, the first commentary on tiruvay-moli. [திருக்குருகை + பிரான்பிள்ளான்]
திருக்குருகைப்பெருமாட்கவிராயர்	திருக்குருகைப்பெருமாட்கவிராயர் tiruggurugaipperumāṭgavirāyar, பெ. (n.) மாறனலங்காரம், மாறன கப்பொருள், திருக்குருகாமான்மியம் முதலிய நூல்கள் இயற்றிய வரும் 16ஆம் நூற்றாண்டினரும் ஆழ்வார் திருநகரியூரினருமாகிய ஆசிரியர்; a native of Alvar-tiru-nakari and the author of Maran-alankaran, maran-alapporul, tiru-kkurukamamiyam and other works, 16th century.
திருக்குவலிப்பன்	திருக்குவலிப்பன் tirukkuvalippaṉ, பெ.(n.) மாட்டுநோய் வகை (மாட்டுவா.147);; a kind of cattle disease. [திருகு + வலிப்பன்]
திருக்குளம்	திருக்குளம் tirukkuḷam, பெ. (n.) கோயிலைச் சார்ந்த ; sacred tank of a temple. [திரு + குளம்]
திருக்குற்றாலம்	திருக்குற்றாலம் tirukkuṟṟālam, பெ. (n.) திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் உள்ள சிவன் கோயில் ; a Sivan shrine in the Tinnevelly district. [திரு + குற்றாலம்]
திருக்குறணுண்பொருண்மாலை	திருக்குறணுண்பொருண்மாலை tirukkuṟaṇuṇporuṇmālai, பெ. (n.) திருக்குறள் பரிமேலுழகருரைக்கு ஆழ்வார் திருநகரித் திருமேனி. இரத்தின கவிராயர் எழுதிய குறிப்புரை; critical notes on Parimel-alagar's commentary on Tiru-k-kural by Tiru-mêni. Irattina-kavirãyar of Älvår-tiru-nakari. [திருக்குறள் + நுண்மை + பொருள் +மாலை]

திருக்குறள்	திருக்குறள் tirukkuṟaḷ, பெ. (n.) பதினெண் கீழ்க்கணக்கினுள் ஒன்றும், அதிகாரத்துக்குப் பத்துக் குறள் வெண்பா கொண்ட 133 அதிகாரங்களில் அறம், பொருள், திருக்குறுந்தாண்டகம் இன்பங்களைப் பற்றிக் கூறுவதும் திருவள்ளுவர் இயற்றியதுமான Á; the sacred kural, a classic work treating of virtue, wealth and love in 133 chapters of ten distichs each, by tiruvalluvar, one of patinen-kil-k-kanakku. [திரு + குறள்]
திருக்குறிப்பு	திருக்குறிப்பு tirukkuṟippu, பெ(n.) திருவுள்ளக் கருத்து; will, as of God or great person. "திருக்குறிப் பன்னதாயிற் செப்புவல்" (சீவக 1853); [திரு + குறிப்பு]
திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனார்	திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனார் tirukkuṟipputtoṇṭanāyaṉār, பெ(n.) அறுபத்து மூவருள் ஒருவர் (பெரியபு.);; a canonized Saiva saint, one of 63, [திருக்குறிப்பு + தொண்டதாயனா]
திருக்குறுங்கைநம்பிசம்பா	திருக்குறுங்கைநம்பிசம்பா tirukkuṟuṅgainambisambā, பெ. (n.) சம்பா நெல்வகை; a kind of Šampā paddy. "தென்னரங்கன் சம்பா திருக்குறுங்கை நம்பி சம்பா" (நெல்விடு 183); [திருக்குறுங்பை+தம்பி சம்பா]
திருக்குறுந்தாண்டகம்	திருக்குறுந்தாண்டகம் tirugguṟundāṇṭagam, பெ. (n.) திருமங்கையாழ்வார் இயற்றியதும் நாலாயிரப்பனுவலில் அடங்கியதுமான"; a poem in Nâlayira-p-pirapantam by Tirumangai-y-ālvār. 2. அறுசீர்த் களாகிய தேவாரப் பதிகங்கள்; Tevaram decads in tan-takam notre of six cirs. [திரு + குறு + தாண்டகம்]
திருக்கூட்டம்	திருக்கூட்டம் tirukāṭṭam, பெ. (n.) அடியார் குழாம்; fraternity of devotees. "நாயன்மார் திருக்கூட்டம் பணிந்திறைஞ்சும் பெரும் பேறு" (காஞ்சிப்பு. கடவு 16); [திரு + கூட்டம்]
திருக்கூத்து	திருக்கூத்து tirukāttu, பெ. (n.) 1. சிவன் நடனம் ; sacred dance of Śivan. "திருக்கூத்தை மேவின இறைவனுக்கு" (பு.வெ. 9 48); 2. இறைவன் திருவிளையாட்டு; devine sport. [திரு + கூத்து]
திருக்கூவப்புராணம்	திருக்கூவப்புராணம் tirukāvappurāṇam, பெ. (n.) சிவப்பிரகாச முனிவர் இயற்றியதும் திருக்கூவத்தலப் பெருமைக் கூறுவதுமான தொன்மம் ; a purana on Tirukkuva.n by Šivappirakasa munivar. [திரு + கூவம் + புராணம்]
திருக்கைக்காறை	திருக்கைக்காறை tirukkaikkāṟai, பெ. (n.) இறைத் திருமேனிகளுக்குச் சூட்டும் கையணி (S.I.I. ii. 144);; a kind of armlet worn on idols. [திரு + கை + காறை]

திருக்கைக்கோட்டி	திருக்கைக்கோட்டி tirukkaikāṭṭi, பெ. (n.) 1. திருமுறை பாடுதற்குரிய கோயில் மண்டபம் (I.M.PTj.855);; sacred hall in Temples where the sacred hymns are sung. 2. திருக்கைக் , கோட்டியோதுவார் (கல்); பார்க்க tiru-k-kai. kötti-y-ōdu vār [திருக்கை+கோட்டி]
திருக்கைக்கோட்டியோதுவார்	திருக்கைக்கோட்டியோதுவார் tirukkaikāṭṭiyōtuvār, பெ. (n.) கோயிலில் திருமுறைப் பாடல் பாடுவோர் (I.M.P.Tj. III3);; reciters of the sacred hymns in temple. [திருக்கை + கோட்டி + ஒதுவார்]
திருக்கைச்சிரா	திருக்கைச்சிரா tirukkaiccirā, பெ.(n.) திருக்கை மீனின் செதில் (மீனவ);; scale of the tirukkai fish which is used to prepare soup. [திருக்கை + சிரா]
திருக்கைச்சிறப்பு	திருக்கைச்சிறப்பு tirukkaicciṟappu, பெ. (n.) ஏனாதிப் பட்டத்திற்கு அறிகுறியாய் அளிக்கும் விரற்செறி மோதிரம்); signet-ring given as badge of the title enadi. [திருக்கை + சிறப்பு]
திருக்கைத்தலம்	திருக்கைத்தலம் tirukkaittalam, பெ. (n.) கைத்தலமூலம் கடவுள் திருமேனியை எழுந்தருளப் பண்ணுகை (இ.வ);; the procession in which an idol is carried on hand. [திருக்கை+தலம்] கடவுட்டிருமேனியைக் கையில் சுமந்து கொண்டு வீதியுலா செல்லுகை
திருக்கைத்தோல்	திருக்கைத்தோல் tirukkaittōl, பெ. (n.) மெருகிடுதற்குதவும் திருக்கை மீனின் தோல் (வின்);; ray skin, used in polishing [திருக்கை + தோன்] திருக்கைவால்
திருக்கைத்திமிரம்	திருக்கைத்திமிரம் tirukkaittimiram, பெ. (n.) பாய்மர வகையுள் ஒன்று (மீனவ);; a kind of mast. [திருக்கை + திமரம்]
திருக்கைப்புலியன்	திருக்கைப்புலியன் tirukkaippuliyaṉ, பெ. (n.) மீன் வகை; a kind of fish. "திருக்கை புலியன் திருக்கையாரல்" (பறாளை பள்ளு 16); [திருக்கை + புலியன்]

திருக்கையாரல்	திருக்கையாரல் tirukkaiyāral, பெ. (n.) மீன் வகை; a kind of fish. "திருக்கைப் புலியன் திருக்கையாரல் (பறாளை. பள்ளு 16); [திருக்கை + ஆரல்]
திருக்கைவலை	திருக்கைவலை tirukkaivalai, பெ. (n.) திருக்கை மீன் பிடிப்பதற்குரிய பருங்கண் வலை (நெல்லை மீனவ.);; net which has large hole to catch shark fish. [திருக்கை + வலை]
திருக்கைவலைவள்ளம்	திருக்கைவலைவள்ளம் tirukkaivalaivaḷḷam, பெ. (n.) திருக்கை வலை வலைத்தற்கெனக் கடல்மேற்செலுத்தப்படும் மரக்கலம் (நெல்லை uňssroo.);; ship sailed in the sea to throw net for the shark. [திருக்கை + வலை + வள்ளம்]
திருக்கைவழக்கம்	திருக்கைவழக்கம்1 tirukkaivaḻkkam, பெ. (n.) தெய்வத்திற்குப் படையல் செய்ததை வழங்குகதை (கல்.);; distribution to worshippers of offerings in a temple on special occasions. 2. வேளாளத் தலைவர்களின் கொடையைச் சிறப்பித்துக் கூறும் ஒரு நூல் ; a poem on the liberality of the Vēlāla chiefs.
திருக்கைவால்	திருக்கைவால் tirukkaivāl, பெ. (n.) திருக்கை மீனின் வாலாகிய சாட்டை (வின்);; a tail of ray-fish, used as whip. [திருக்கை + வால்]
திருக்கைவெட்டியான்	திருக்கைவெட்டியான் tirukkaiveṭṭiyāṉ, பெ., (n.) Borousmas; a kind of fish. "சீருந்திருக்கை வெட்டியான்" (பறாளை பள்ளு 16); [திருக்கை + வெட்டியான்]
திருக்கொசகம்	திருக்கொசகம் tiruggosagam, பெ. (n.) அணி வகை (S.I.I.vi.14);; an ornament.
திருக்கொட்டாரம்	திருக்கொட்டாரம் tirukkoṭṭāram, பெ.(n.) கோயிலில் பொருள்கள் வைக்கும் அறை (கோலிலொ 62);; store room; store-house in a temple. [திரு + கொட்டாரம்]
திருக்கொடித்தட்டு	திருக்கொடித்தட்டு tirukkoḍittaḍḍu, பெ. (n.) கோயிற் கொடிமரம் (குருபரம் 283);; flag.staff in a temple. [திரு + கொடி + தட்டு]
திருக்கொடுக்கு	திருக்கொடுக்கு tirukkoḍukku, பெ. (n.) அணிவகை (S.I.I.vi.14);; an ornament. [திரு + கொடுக்கு]

திருக்கொள்கை	திருக்கொள்கை tirukkoḷkai, பெ.(n.) அணிவகை (S.I.I.vi.14);; an ornament.
திருகொற்றவாய்தல்	திருகொற்றவாய்தல் tirugoṟṟavāytal, பெ.(n.) அரண்மனை; palace. எப்பேர்ப்பட்ட திருக்கொற்றவாய்தலாற்போந்த குடிமை S.I.I.VI.40). [திரு + கொற்றம் + வாய்தல்]
திருக்கோட்டியூர் நம்பி	திருக்கோட்டியூர் நம்பி tirukāṭṭiyūrnambi, பெ. (n.) இராமநாதபுரம் மாவட்டம் திருக்கோட்டியூரினரும் இராமாநுசரின் ஆசானுமான மாலிய ஆசான்; the guru of Rāmānujācārya, native of Tirukkōttiyūr in Ramnad district (செ.அக); [திருக்கோட்டியூர் + நம்பி]
திருக்கோணமரம்	திருக்கோணமரம் tiruknamaram, பெ. (n.) மரவகை; Trincomaliwood.
திருக்கோணமலை	திருக்கோணமலை tirukāṇamalai, பெ. (n.) திரிகோணமலை பார்க்க; see trigona-malai.
திருக்கோமண்டலம்	திருக்கோமண்டலம் tirukāmaṇṭalam, பெ. (n.) திருமஞ்சனத்தில் பெருமாளுக்குத் திருமுடியில் சுற்ற வேண்டிய மலர்ச்சரம் (சம.சொ.அக.);; garland. [திரு + கோ மண்டலம்] திருகல்
திருக்கோலம்	திருக்கோலம் tirukālam, பெ. (n.) 1. திருமேனிக்குச் செய்யும் ஒப்பனை; decoration of the idol. 2. நன்றதிருக்கோலம் கிடந்த திருக்கோலம் இருந்த திருக்கோலம் என மூவகையாகத் திருமால் திருவுருவ நிலை; posture of the idol, especially in Visnu temples, of three varieties, viz., ninra-tiru-k-kōlam, kiḍanda-tiru-k-kōlam, irunda-tiru-k-kōlam (செஅக);.
திருக்கோவை	திருக்கோவை tirukāvai, பெ. (n.) இறைத் திருமேனியின் முன் வரிசையாக நின்று திருமறை வழிபாட்டுச் செய்யுள் முதலியன பாடும் கூட்டம்; row of people chanting the sacred hymns in the presence of an idol. "திருக்கோவைக்குப்பின்னே கைகட்டிக் கொண்டு பின்னடி ஸேவிக்கிறதும்" கோயிலோ 88) [திரு + கோவை]
திருக்கோவையார்	திருக்கோவையார் tirukāvaiyār, பெ. (n.) திருச்சிற்றம்பலக்கோவை பார்க்க; see tiru-c.-citrambala-k-kówai. [திரு + கோவையார்]

திருகணி	திருகணி tiruganị, பெ.(n.) 1. திருகாணி - 2 பார்க்க; see tirukāni- 2. சங்கின் சுழி ; spiral formation of a conch. க. ம. திருகணி [திருகு + அணி]
திருகணை	திருகணை tiruganạai, பெ. (n.) புரிமணை (யாழ்ப்); plaited ring of straw or rattan for setting a pot on. [திரு + கணை]
திருகம்	திருகம் tirugam, பெ. (n.) சாதிக்காய்மரம் (மலை);; true nutmeg, திருகம் tirugam, பெ. (n.) துளை (யாழ்அக.);; hole. [திருகு → திருகம்]
திருகரிவாள்மணை	திருகரிவாள்மணை tirugarivāḷmaṇai, பெ. (n.) திருகுமணை பார்க்க ;see tirugu-maṇai. [திருகு + அரிவான்மணை]
திருகல்	திருகல் tirugal, பெ. (n.) 1. முறுக்கு, twist, as of a horn, contortion. 2. மாறுபடுகை; crooked. திருகல்முறுகல் ness. "திருகலையுடைய விந்தச் செகத்துளோர்" (கம்பரா திருவவ. 3. திருகல்முறுகல் பார்க்க; see tirugal-muruga 4.. ஆணை மீறுகை (பிங்.);; infringement of a rule. 5. முறுகுகை (சிலப் , 12. 1);; severity. 6. மாணிக்கக் குற்றவகை (கல்லா 47;திருவாலவா 25:14);; a flawin ruby. [திருகு → திருகல்]

திருகல்முறுகல்	திருகல்முறுகல் tirugalmuṟugal, பெ. (n.) 1. கோணல்; crookedness, crumpled condition. 2. மனக்கோணல்: perverseness. 3.இடர்ப்பாடுள்ள சொற்றொடர் ; involved construction of a sentence (செ.அக.);. [திருகல் + முறுகல்]
திருகலி	திருகலி tirugali, பெ. (n.) துனிவளைந்த பனை முதலியன(யாழ்ப்);; palmyra or coconut tree crooked near the top. [திருகல் → திருகவி]
திருகாணி	திருகாணி tirukāṇi, பெ. (n.) 1. அணியின் திருகுமரை , screw in ornaments. 'திருகாணிக்கு வலுவும் பழிஞ்சாணிக்கு புழுவும் உண்டு (பழ); 2. பெண்கள் காதிலும் முக்கிலும் அணியும் ஓரணிவகை; small ornament like a tack, worn by girls and women in the upper helix of the ear or in the nostril. 3. பியவுப்பட்டதைப் போன்ற தலைப்பகுதியையும் மரையோடு கூடிய கீழ்ப்பகுதியையும் கொண்டதும் திருகி உள்ளே செலுத்தக் கூடியதுமாகிய ஆணி; SCreW. க. திருகாணி
திருகாணிக்குழாய்	திருகாணிக்குழாய் tirukāṇikkuḻāy, பெ. (n.) அணிகளின் சுரை; exterior screw, in ornaments (செ.அக);. [திருகாணி + குழாய்]
திருகாணியச்சு	திருகாணியச்சு tirukāṇiyaccu, பெ. (n.) திருகாணி செய்யும் அச்சு (C.E.M.); Screw die. [திருகாணி +அச்சு]
திருகு'-தல்	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின் அவை முதற்குறிப்பாகி வ[illegible]
திருகு	திருகு2 dirugudal, 5 செகுவி (v.i.) 1. முறுகுதல்; to be intense, severe. "பரிதி சினந்திருகிய கடுந்திறல்வேனில்" (பெரும்பாண் 3);. 2. மாறு ; to be crooked.

திருகு இடைத்தொலையளவு	திருகு இடைத்தொலையளவு tiruguiḍaittolaiyaḷavu, பெ. (n.) ஒரு திருகின் இழையில் ஒரு புள்ளியிலிருந்து அடுத்த சுற்றின் நேரிணையான புள்ளி வரையிலான தொலைவின் அளவு; இதனைத் திருகின் ஒரு சுழற்சிக்கான முன்னேற்ற அளவு என்றுங் கூறலாம் (அறி. களஞ்);; pitch of a screw. [திருகு + இடை + தொலை + அளவு]
திருகுகம்மல்	திருகுகம்மல் tirugugammal, பெ. (n.) மகளிரணியும் திருகோடு கூடிய காதணி திருகுகள்ளி வகை ; a kind of ear-ornament for women fastened with a screw (செ.அக.);. [திருகு + கம்மல்]
திருகுகொம்பன்	திருகுகொம்பன் tirugugomban, பெ. (n.) வளைந்த கொம்புடைய விலங்கு வகை; beast having twisted or crumpled horns (செ.அக);. [திருகுகொம்பு → திருகுகொம்பன்]
திருகுகொம்பு	திருகுகொம்பு tirugugombu, பெ. (n.) விலங்கின் முறுக்குண்ட கொம்பு (வின்);; twisted or crumpled horn. [திருகு + கொம்பு]
திருகுகோல்	திருகுகோல் tiruguāl, பெ. (n.) வண்டிச்சக்கர இருசினைத் துக்குவதற்கான திருகுநிலை உதைகோலமைவுப் பொறி (அறி. களஞ்);; screw jack. [திருகு +கோல்] 55 திருகுதாளி
திருகுசக்கரம்	திருகுசக்கரம் tirugusaggaram, பெ. (n.) குயவன் பானை வனையப்பயன்படும் சக்கரம் ; a whirling table machine exhibiting the effect of centripetal and centrifugal forces used by pottern. [திருகு + சக்கரம்]
திருகுசாமாந்திப்பூ	திருகுசாமாந்திப்பூ, tirugucāmāndippū, பெ. (n.) பெண்கள் தலையிலணியும் திருகுப் பூ வகை (இ.வ);; chrysanthemum-shaped ornament, worn by girls on their heads. [திருகு + சாமந்தி + ஆ]
திருகு சுருள்	திருகு சுருள் tirugusuruḷ, பெ. (n) திருகு சுருளாகச் செல்கிற சுருள் வட்டவளைவு (அறி. களஞ்);; spiral. [திருகு + சுருள்]

திருகுசொல்லி	திருகுசொல்லி tirugusolli, பெ.(n.) கபடமாய்ப் பேசுபவன் (வின்);; a prevaricating woman. [திருகு + சொல்லி]
திருகுதாழை	திருகுதாழை tirugutāḻai, பெ. (n.) வாதமடக்கி; e passos; worn-killer. [திருகு + தாழை]
திருகுதாளம்	திருகுதாளம் tirugutāḷam, பெ.(n.) மாறுபட்ட பேச்சு புரப்பட்டு(நெல்லை);; artifice trick, chicanery. இந்த வேலையில் உன் திருகுதாளம் எல்லாம் நடக்காது. [திருகு + தானம்]
திருகுதாளி	திருகுதாளி tirugutāḷi, பெ.(n.) புரட்டன் (யாழ் அக);; cheat, trickish person. [திருகு + தாளி]
திருகுபுரி	திருகுபுரி tiruguburi, பெ. (n.) திருகாணிச் சுரையின் உட்சுற்றுத் திருகுபுரி (அறி.களஞ்);; screw threads. [திருகு + புரி]
திருகுப்பூ	திருகுப்பூ tiruguppū, பெ. (n.) செவந்தி வடிவிலான மகளிர் தலையணி வகை; girl's hair-ornament in the shape of a chry santhemum. தெ. திருகுடுயுவ்வு;க. திருபு [திருகு + பூ]
திருகுபலை	திருகுபலை tirugubalai, பெ. (n.) வலம்புரிக் காய் (தைலவ. தைல 104);; fruit of the East Indian screw tree. [திருகு + பலை]
திருகுபனை முகிழ்	திருகுபனை முகிழ் tirugubaṉaimugiḻ, பெ. (n.) பனை மடல் (யாழ்ப்.);; the whole upper integurment of a palmyra fruit. [திருகு + பனை + முகிழ்]

திருகுமணை	திருகுமணை tirugumaṇai, பெ. (n.) தேங்காய் துருவும் மணை; coconut-scraper. க. துருவுமனை [திருகு + மணை]
திருகுமரம்	திருகுமரம் tirugumaram, பெ. (n.) 1. கோணல் மரம் ; twisted or crooked tree. 2, வழித்தடை யான சுழல்மரம் (இ.வ);: turnstile. [திருகு + மரம்]
திருகுமரை	திருகுமரை tirugumarai, பெ. (n.) 1. திருகு முதலியவற்றின் சுரிந்தவரைsog; thread of a screw. 2.திருகாணிf; screw, as in ornaments. திருகுவரிக்கடைசல்எந்திரம் 3. திருகாணியின் தலை (இ.வ);; nutforsecuring bolt. [திருகு + மரை]
திருகுமுகம்	திருகுமுகம் tirugumugam, பெ. (n.) 1. பாரா முகம் (வின்);; indifference as indicated by avertedface. 2. ஒருபக்கம் திரும்பிய அழகற்ற முகம்; face contorted to one side with an averse or unfavarable countenence. 3. நோயினின்று தெளிவடையலாமெனக் காட்டு முகம்; face showing a favourable crisis with reference to sickness. [திருகு + முகம்]
திருகுமூலம்	திருகுமூலம் tirugumūlam, பெ. (n.) முடக்கொற்றான் ; balloon vine.
திருகுவட்டம்	திருகுவட்டம் tiruguvaṭṭam, பெ.(n.) Áல் சுற்றுங் கருவி வகை (வின்);; Small wedgeshaped reel with a handle for winding yarn. [திருகு + வட்டம்]
திருகுவரிக்கடைசல்எந்திரம்	திருகுவரிக்கடைசல்எந்திரம் tiruguvariggaḍaisalendiram, பெ.(n.) திருகாணி திருகுவாதம் வரிகளை வெட்டுவதற்கேற்ற கடைசல் எந்திரம் (அறிவி.களஞ்);; screw cutting lathe. [திருகு + வரி + கடைசன் + இயந்திரம்]

திருகுவாதம்	திருகுவாதம் tiruguvātam, பெ. (n.) முதுகும் விலாவும் திருகித் தெரிந்திடும் ஒருவகை முடக்குநோய்; a variety of rheumatism. [திருகு + வாதம் வ. வாதம்]
திருகுவானூர்தி	திருகுவானூர்தி tiruguvāṉurti, பெ. (n.) gillboulb, helicopter. [திருகு + வான் + ஊர்தி]
திருகுவிட்டமானி	திருகுவிட்டமானி tiruguviṭṭamāṉi, பெ. (n.) திருகு அமைப்புடைய வட்டமானி (அறிவி, களஞ்);; screw adjusting calyser. [திருகு + விட்டம் + மானி] இதில் நுட்பமான சீரமைப்புக் கேற்ற வில் சுருள் அமைந்த திருகாணி அமைப்புள்ளது.
திருகுவில்லை	திருகுவில்லை tiruguvillai, பெ. (n.) திருகுப்பூ, (உ.வ.); பார்க்க; see tirugu-p-pu. [திருகு + வில்லை]
திருகுவெட்டித்தகடு	திருகுவெட்டித்தகடு tiruguveḍḍittagaḍu, பெ. (n.) திருகுபுரிகளை வெட்டுதற்கான துளைகளையுடைய எஃகுத் தகடு (அறிவி, களஞ்);; screw plate. [திருகு + வெட்டு + தகடு]
திருகுளி	திருகுளி tiruguḷi, பெ. (n.) உளி வகை; carpenter's plane. 2. திருப்புளி; turnscrew, screwdriver. 3. திருகூசி பார்க்க; see tiru-küşi. [திருகு + உளி] திருங்கற்றுப்பறுவான்
திருகூசி	திருகூசி tiruāci, பெ.(n.) 1. ஒலையில் துளையிடுங் கருவி வகை ; drill to bore holes in an ola book. 2. கிணற்றுத் துலாவின் குறுக்கேயிடும் அச்சுக்கட்டை; cross-beam in a well-sweep. [திருகு + ஊசி]
திருகையத்தான்	திருகையத்தான் tirugaiyattāṉ, பெ. (n.) சிவனார் வேம்பு ; Shiva's neem.

திருங்கற்று	திருங்கற்று tiruṅgaṟṟu, பெ. (n.) கப்பலின் முன்பக்கத்திலுள்ள பாய்மரம் (M.Navi.80);. fore-mast.
திருங்கற்றுக்காவிச்சவாய்	திருங்கற்றுக்காவிச்சவாய் tiruṅgaṟṟukkāviccavāy, பெ. (n.) திருங்கற்றுக் காவிமரத்தில் கட்டப்பட்ட கயிறு (M.Navi. 83);; fore-topmast stay.
திருங்கற்றுக்காவிச்சேர்சவாய்	திருங்கற்றுக்காவிச்சேர்சவாய் tiruṅgaṟṟukkāviccērcavāy, பெ. (n.) திருங்கற்றுக் காவி மரத்தின் கயிறுகளிற் கட்டப்படும் பாய் (M.navi. 83);; fore-top-mast stay-sail. [திருங்காற்று + காவி + சேர்சவாய்]
திருங்கற்றுக்காவிப்பறுவான்	திருங்கற்றுக்காவிப்பறுவான் tiruṅgaṟṟukkāvippaṟuvāṉ, பெ. (n.) திருங்கற்றுமரத்தின் பகுதியாகிய காவிமரத்தின் குறுக்கே போடப் பட்டிருக்கும் மரச்சட்டம் (M.navi. 8l);; fore top-yard. [திருங்கற்று + காவி + பறுவான்]
திருங்கற்றுக்காவிமரம்	திருங்கற்றுக்காவிமரம் tiruṅgaṟṟukkāvimaram, பெ. (n.) திருங்கற்று மரத்தின் அடிக்கட்டைக்கு மேலுள்ள பகுதி (M.navi. 81);; fare-top-mast. [திருங்கற்று + காவி + மரம்]
திருங்கற்றுச்சவர்மரம்	திருங்கற்றுச்சவர்மரம் tiruṅgaṟṟuccavarmaram, பெ.(n.) திருங்கற்று மரத்திலுள்ள காவிமரத்துக்கு அடுத்து மேலுள்ள பகுதி (M.Navi. 81);; fore-top-gallanet mast. [திருங்கற்று +சவர் + மரம்]
திருங்கற்றுப்பறுவான்	திருங்கற்றுப்பறுவான் tiruṅgaṟṟuppaṟuvāṉ, பெ. (n.) திருங்கற்று மரத்துக்குக் குறுக்கே திருச்சந்தம் இடப்பட்டிருக்கும் மரச்சட்டம் (MNavi.81);; fore-yard. [திருங்கற்று + பறுவான்]
திருச்சந்தம்	திருச்சந்தம் tiruccandam, பெ. (n.) அணி வகை (S.I.I. iv, 81);; an ornament. [திரு + சந்தம்]
திருச்சந்தவிருத்தம்	திருச்சந்தவிருத்தம் tiruccandaviruttam, பெ. (n.) திருமழிசையாழ்வார் இயற்றியதும் நாலாயிரப் பனுவலுள் அடங்கியதுமான Ál; a poem in Nālāyira-p-pira-pandam by Tirumališai-y-ālvăr. [திரு + சத்தம் + விருத்தம்]
திருச்சபை	திருச்சபை tiruccabai, பெ. (n.) 1. தில்லையில் (சிதம்பரத்தில்); உள்ள ஆடவல்லான் அவை; the sacred shrine of Ādavallān at Chidambram. 2. கிறித்தவர் கூடித் தொழுமிடம்; church, assemblage or congregation of Christians, select society of believers. [திரு + சபை]
திருச்சரி	திருச்சரி tiruccari, பெ. (n.) அணிவகை (M.E.R. 720 of 1916);; an ornament. [திரு + சரி]

திருச்சலை	திருச்சலை tiruccalai, பெ.(n.) கபிலப் பொடி (L.);, kamela dye. திருச்சலை tiruccalai, பெ. (n.) குரங்கு மஞ்சணாறி ; monkey face rouge-mallotus phillipinensis (சா.அக.);.
திருச்சாந்தாடல்	திருச்சாந்தாடல் tiruccāndāṭal, பெ. (n.) கோயிலில் தெய்வத்திருமேனிக்கிடும் சந்தனக் காப்பு (I.m.p.cg. 1000); besmearing an idol with sandal paste. [திரு + சாந்து + ஆடல்]
திருச்சாயல்	திருச்சாயல் tiruccāyal, பெ. (n.) தெய்வப் படிவம் (கிறித்துவம்);; divine image, the likeness of God. [திரு + சாயல்]
திருச்சித்தம்	திருச்சித்தம் tiruccittam, பெ.(n.) திருவுள்ளம்; divine will, will of great men. தேவரீர் திருச்சித்தப்படியே நடக்கிறேன். [திரு + சித்தம்] 8 திருச்சுற்றாலயம்
திருச்சிராப்பள்ளி	திருச்சிராப்பள்ளி tiruccirāppaḷḷi, பெ.(n.) திரிச்சிராப்பள்ளி; Trichinopoly.
திருச்சிற்றம்பலக்கோவை	திருச்சிற்றம்பலக்கோவை tiruccir̲r̲ambalakāvai, பெ. (n.) மாணிக்கவாசகர் இயற்றியதும் திருச்சிற்றம்பலத்தைப் பற்றியதுமான –அகப்பொருட்கோவை ; a kõvai poem on Chidambaram by Mánikkavāśakar. [திரு + சிற்றம்பவம் + கோவை]
திருச்சிற்றம்பலம்	திருச்சிற்றம்பலம் tiruccir̲r̲ambalam, பெ. (n.) 1. தில்லையிலுள்ள பொன்னம்பலம்: thesacred shrine of Ādavallān at Chidambaram. 2. தேவாரம் முதலியவை பாடுவதற்கு முன்னரும் கடிதம் முதலியவை எழுதுவதற்கு முன்னரும் சிவனியர்கள் வழங்கும் ஒரு வணக்கச் சொல் ; an invocatory expression of Saivaites used when reciting Tevaram hymns or writing letter, document, etc.

திருச்சிற்று	திருச்சிற்று tiruccirru, பெ. (n.) கோயில் பெருக்குபவன் ; sweeper-woman of a temple. [திரு + சிற்று]
திருச்சீரலைவாய்	திருச்சீரலைவாய் tiruccīralaivāy, பெ. (n.) திருச்செந்தூர் (திருமுருகு 125); பார்க்க; see tilc-cerdir. [திரு + சி + அலைவாப்]
திருச்சுண்ணம்	திருச்சுண்ணம் tiruccuṇṇam, பெ.(n.) திருமண் பார்க்க; see tiruman. [திரு + கண்ணம்]
திருச்சுற்றாலயம்	திருச்சுற்றாலயம் tiruccurrālayam, பெ. (n.) கோயிலின் சுற்றுப் பகுதியிலுள்ள; temples of minor deities in temple enclosure. [திரு சுற்று + ஆலயம்] திருச்சுற்றாலை
திருச்சுற்றாலை	திருச்சுற்றாலை tiruccurrālai, பெ. (n.) 1. திருச்சுற்றாலயம் பார்க்க; see tiru-c. curilayam._ "மஹாதேவர் ஸ்ரீகோயிலுக்குந் திருச்சுற்றாலைக்கும்" (S.I.I.iii,23.);. 2. திருச்சுற்று மாளிகை பார்க்க;see tiru-c-cumu-măligai [திரு + கற்றாலை]
திருச்சுற்று	திருச்சுற்று tiruccurru, பெ. (n.) கோயிலைச். சுற்றியுள்ள பகுதி; temple enclosure. "சேனை முதலியார் திருச்சுற்றான ராஜமகேந்திரன் திருı தியில் (கோயிலொ13); [திரு + சுற்று]
திருச்சுற்றுமண்டபம்	திருச்சுற்றுமண்டபம் tiruccurrumaṇṭabam, பெ. (n.) திருசுற்றுமாளிகை பார்க்க; see titcurru-mailgai. "திருச்சுற்று மண்டபத்துக் கோயிற் கருமமாராயாவிருந்து" (sl.l.i.137); [திரு + சுற்று + மண்டபம்]
திருச்சுற்றுமாடம்	திருச்சுற்றுமாடம் tiruccurrumāṭam, பெ. (n.) திருச்சுற்று மாளிகை ; a mandabam like enclosure round the shrine in a temple. "இக்கோயில் திருச்சுற்று மாடம் எடுக்க" (S.I.I.v, 326);. [திரு + சுற்று + மாடம்]

திருச்சுற்றுமாளிகை	திருச்சுற்றுமாளிகை tiruccuṟṟumāḷigai, பெ.(n.) கோயில் திருச்சுற்று மதிலின் உட்புறம் தொடர்ந்தாற் போல் கட்டப்பெறும் நெடு மண்டபம்; porches surrounding the innershrine of a temple; mandabam enclosing a temple. "ராஜராஜதேவர் திருவாய்மொழிந்தருள இத்திருச்சுற்று மாளிகை எடுப்பித்தான்" (S.I.I.iii, 139); [திரு + சுற்று + மாளிகை]
திருச்சூரணம்	திருச்சூரணம் tiruccūraṇam, பெ. (n.) மஞ்சள் Às; turmeric powder (+7-94.); [திரு + சூரணம்]
திருச்சூலக்கல்	திருச்சூலக்கல் tiruccūlakkal, பெ. (n.) சிவன் கோயிலுக்குரிய தேவதான நிலங்களின் எல்லைகளில் நாட்டப்பெறும் முத்தலைச் சூலம் பொறித்த எல்லைக்கல்; demarcation stones with trident mart, for the lands belonging to Śiva temples. "orsion isosuujib திருச்சூலக்கல்லு நாட்டிக் கொள்க (SII.i,247); திருச்செந்தில்சந்தவிருத்தம் "இந்நிலத்தில் நாற்பாலெல்லையிலும் திருச்சூலக் கல்லுநாட்டி" (தெ.கல்.தொ. 12 பகு 1 கல் 142);. மறுவ திரிச்சூலக்கல் [திரு + சூலம் +கல்]
திருச்சூலத்தாபரம்	திருச்சூலத்தாபரம் tiruccūlattāparam, பெ. (n.) திருச்சூலக்கல் பார்க்க; see tiri-ccilakkal. "இறையிலி திருநாமத்துக் காணியாகத் தந்தோம். இப்படிக்கு நாற்பாற்கெல்லைக்கும் திருச்சூலதா பரமும் பண்ணி கல்லிலும் வெட்டிக் கொள்க" முதற்குலோத்துங்கன் கிபி 1078 தெ. கல் தொ
திருச்சூலி	திருச்சூலி tiruccūli, பெ. (n.) கற்றாழை; 'aloe (சாஅக.);.
திருச்செங்கோடு	திருச்செங்கோடு tirucceṅāṭu, பெ. (n.) நாமக்கல் மாவட்டத்திலுள்ள ஊர்: thesmall town in Namakkal district. [திரு + செங்கோடு] கோடு என்பது மலையைக் குறிக்கும். இப்பகுதியிலுள்ள மலை சிவப்பு நிறம் வாய்ந்ததாக விளங்குவதால் செங்கோடு எனப்பெயர் பெற்றது. இம்மலையைச் சுற்றி உள்ள ஊர், மலையின்
திருச்செந்தில்	திருச்செந்தில் tiruccendil, பெ. (n.) திருச்செந்துர் பார்க்க; see tit-c-cendம்; [திரு + செத்தில்]
திருச்செந்தில்சந்தவிருத்தம்	திருச்செந்தில்சந்தவிருத்தம் tiruccendilcandaviruttam, பெ.(n.) ஆறுமுக நாவலரால் 19ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம் (சிற்.அக);; a minor literature written by Arumuga-navalar in 19th century. [திரு + செத்தில் + சந்தம் + விருத்தம்]

திருச்செந்தூர்	திருச்செந்தூர் tiruccen, பெ.(n.) திருநெல்வேலி மாவட்டத்துள்ளதும் முருகக் கடவுள் அறுபடை வீடுகள் எனப்படு பவற்றுள் ஒன்றுமான இடம்: -c-cendப், a Skanda shrine in Tinnelvelly district, one of six-padai-Vidu. செம்பொருளான முருகப்பெருமான் கோயில் கொண்டதால் செந்தில் எனப் பெயர் பெற்று, நாளடைவில் இல் நீங்கி ஊர் என மாறி இருக்கின்றது. இதற்கு அலைவாய் படைவீடு என்ற பெயர்களும் உண்டு. இவ்வூரை "வெண்டலைப் புணரி அலைக்கும் செந்தில்" எனப் புறநானூறு குறிக்கின்றது. "சீரார் குமரரோ_ என் கண்ணே திருச்செந்துரர் வேலவரோ" என்று நாட்டுப் புறப் பாடல் இவ்வூரைக் குறிக்கும்."சிக்கலில் வேல்வாங்கிச் செந்தூரில் சூரசம்மாரம் என்னும் பழமொழி சிக்கலில் முருகன் வேல் வாங்கியதையும் திருச்செந்தூரில் அவ்வேலால் அசுரனை அழித்ததையும் குறிக்கும் (தமி ஊர்
திருச்செந்தூர்நொண்டிநாடகம்	திருச்செந்தூர்நொண்டிநாடகம் tiruccendurnoṇṭināṭagam, பெ. (n.) மாரிமுத்துப் பிள்ளை என்பவரால் 18ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம்; aminor literature written by Mārimuttu pillai in 18th century. திருச்செந்து தொண்டி நாடகம்
திருச்செந்நடை	திருச்செந்நடை tiruccennaḍai, பெ. (n.) கோயிலின் நடப்புச் செலவு (S.I.I.iii, 335);; current expenses of a temple. [திரு + செம்மை + தடை]
திருச்செந்நெல்நடை	திருச்செந்நெல்நடை tiruccennelnaḍai, பெ. (n.) கோயில் அமுது படித்தரம்; provision of campa paddy for making offeringin a temple (செ.அக);. [திரு + செந்நெல் + நடை]
திருச்செம்பொன்கோவில்	திருச்செம்பொன்கோவில் tiruccemboṉāvil, பெ. (n.) நாகை மாவட்டம் சீர்காழி வட்டத்திருள்ள ஊர்; thesmall town in Nāgai district. கோயிலின் சிறப்பால் இப்பெயர் வழங்குகின்றதென்பர். இவ்வூர் மாலியத் திருத்தலமாக விளங்குகின்றது. திருசோபம்
திருச்செவிசாத்து-தல்	திருச்செவிசாத்து-தல் diruccevicāddudal, 5செகுன்றாவி (v.t.) கேட்டருளுதல்; to be pleased to hear (செ.அக);. [திரு + செவி சாத்து-.]
திருச்சேய்ஞலூர்	திருச்சேய்ஞலூர் tiruccēyñalūr, பெ. (n.) தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலுள்ள ஊர்; avillage in Tanjavure district. சேய் என்னும் பெயரையுடைய முருகன் இவ்வூரில் தங்கி சிவலிங்கத்தை வழிபட்டதால் இவ்வூர் சேய் ஞலூர் என ஆயிற்று என்பர்.
திருச்சேறை	திருச்சேறை tiruccēṟai, பெ. (n.) தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள ஊர். மாலியத் திருப்பதியாகவும் சிவதலமாகவும் விளங்கு கின்றது; district. இவ்வூரில் இறைவன் கோபுரம், தாயார், நீர் என ஐந்து சாரங்களும் ஒரு சேர அமைந்திருப்பதால் இப்பெயர் பெற்றது."சிறப்பர் சேறையும் செந்நெறியான் கழல் என நாவுக்கரசர் இத்தலத்தைப் பற்றிப் பாடியுள்ளார் தமி உணர் பெ. அக! [திரு + சேறை]

திருச்சோற்றுத்துறை	திருச்சோற்றுத்துறை tiruccōṟṟutturai, பெ. (n.) தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள சிவதலம்; the village in Tanjavure district. 1. இவ்வூர் நீர்வள, நிலவள காரணமாகச் சேற்றுத்துறை என பெயர்ப் பெற்றுப் பின் சோற்றுத்துறை என ஆகியிருக்கலாம். 2. சிவனடியார் ஒருவர் பசியால் வாடுவதைக் கண்ட சிவபெருமான் எடுக்கக் குறையாத சோற்றுக்கலம் ஒன்றை தந்தருளி யிருப்பதால் சோற்றுத்துறை எனப் பெயர்ப் பெற்றது என்பர். சுந்தரர் இவ்வூரை "சிறந்தார் சுற்றந் திருவென்றின்ன துறந்தார் சேருஞ் சோற்றுத்துறையே" எனப் பாடியுள்ளார்
திருசிமாந்தம்	திருசிமாந்தம் tirusimāndam, பெ.(n.) வெண்பாதிரி; trumpet tree bearing white flowers (சா.அக);.
திருசூலை	திருசூலை tirucūlai, பெ.(n.) சிவனார் வேம்பு; Sivas neem (சா.அக);.
திருசோபம்	திருசோபம் tirucōpam, பெ. (n.) வெண்டாமரை(மலை);, white lotus. திருஞ்சூலி
திருஞ்சூலி	திருஞ்சூலி tiruñjūli, பெ. (n.) கற்றாழை; aloe (சாஅக);.
திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்	திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் tiruñāṉasambandamūrttināyaṉār, பெ.(n.) நாயன்மார் அறுபத்துமூவருள் ஒருவரும் தேவாரத்தின் ஒரு பகுதி இயற்றியவரும் 7ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவருமான சமயாசாரியர் (பெரியபு);; a canonized Śaiva saint author of a section of the Tevaram, 7th c. one
திருஞானசம்பந்தர்பதிகம்	திருஞானசம்பந்தர்பதிகம் diruñāṉasambandarpadigam, பெ. (n.) இராமசுப்பிரமணியம் செட்டியாரால் 20ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்டது (சிற்.அக.);; a minor literature written by Rāmasuppira maniyam Mudaliyār in 20th century. [திருஞானசம்பந்தர் + பதிகம்]
திருஞானப்புறம்	திருஞானப்புறம் tiruñāṉappuṟam, பெ. (n.) தேவாரம் முதலிய திருப்பாட்டுப் பாடுவதற்கு வழங்கப்படும் மானியம் ; land bestowed for the recitation of sacred hymns. [திரு + ஞானம் + புறம்]
திருஞானம்	திருஞானம் tiruñāṉam, பெ. (n.) 1. சிவனறிவு, மெய்யறிவு(சிவஞானம்);; knowledge or perception of Siva-fiánam. "முகிண் மலைத் திருஞானம் பொழிந்த பான்மணம்" (சம்பத் பிள்);, 2. பாலில்வெந்த அக்காரவடிசில்; foodcooked in milk and sweetened with sugar. "நெறியருச் சித்துத் திருஞானமுள் நீரடைக்காயும் படைத்து" ஞானதிகை , 3. கோயில் திருமேனி முன்பு பாடும் திருப்பாட்டு (S.I.I.V.146);; sacred hymns sung before the chief deity in a temple. [திரு + ஞானம் + ...]

திருஞானம்பெற்றபிள்ளையார்	திருஞானம்பெற்றபிள்ளையார் tiruñāṉamberṟabiḷḷaiyār, பெ. (n.) திருஞான சம்பந்த நாயனார் (M.E.R. 208 of 1924);; saint Jñānašambandha. [திருஞானம் + பெற்ற + பிள்ளையா]
திருட்டவுத்தி	திருட்டவுத்தி tiruṭṭavutti, பெ. (n.) சீமையகத்தி; ringworm shrub (சா.அக);. திருட்டுப்பிள்ளை
திருட்டாட்டம்	திருட்டாட்டம் tiruṭṭāṭṭam, பெ. (n.) திருட்டு (உ.வ.);; theft. [திருட்டு + ஆட்டம்]
திருட்டியானை	திருட்டியானை tiruṭṭiyāṉai, பெ. (n.) தன் கூட்டத்தினின்று தனித்த முரட்டுக் காட்டி யானை (இ.வ.); ; rogue elephant living in isolation from a herd. [திருடு + யானை]
திருட்டு	திருட்டு tiruṭṭu, பெ. (n.) 1. தனக்குச் சொந்தம் இல்லாத ஒன்றை உரியோர் அறியாதபடி எடுக்கும் முறையற்ற செய்கை, களவு (திவா.);; theft, robbery. திருட்டு வாய்த்தால் திருடப் படாதா? பழ. இலக்கியத் திருட்டு, 2. சூது (வஞ்சகம்);; fraud, deception.
திருட்டுக்கவி	திருட்டுக்கவி tiruṭṭukkavi, பெ. (n.) 1. கள்ளக் கவி (சோரக்கவி);; plagiarized poem. "திருட்டுக் கவிப் புலவரை" தமிழ்த7.222 பிறர்கவியைத் திருடிப் பாடுபவன் [திருட்டு + கவி]
திருட்டுச்சாவான்	திருட்டுச்சாவான் tiruṭṭuccāvāṉ, பெ.(n.) கள்ளப்போக்கிலி; thievish rogue. ஆக்க மாட்டாத அழுகல்நாரிக்குத் தேடமாட்டாத திருட்டுச் சாவான். [திருட்டு + சாவான்]
திருட்டுச்சுரம்	திருட்டுச்சுரம் tiruṭṭuccuram, பெ.(n.) வெளிக்காட்டாது உள்ளாகக் காயும் காய்ச்சல் internal fever without external symptom of heat.

திருட்டுடைமை	திருட்டுடைமை tiruḍḍuḍaimai, பெ.(n.) திருட்டுச் சொத்து; stolen property. [திருட்டு + உடைமை]
திருட்டுத்தனம்	திருட்டுத்தனம் tiruṭṭuttaṉam, பெ. (n.) 1. கள்ளம்; thieving, stealthiness. 2. நேர்மையின்மை dishonesty. 3. வலக்காரம் (தந்திரம்);; craftiness. [திருட்டு + தனம்]
திருட்டுப்பிள்ளை	திருட்டுப்பிள்ளை tiruṭṭuppiḷḷai, பெ. (n.) கூடாவொழுக்கத்தால் பிறந்த பிள்ளை (இவ);; natural child [திருட்டு + பிள்ளை]
திருட்டுப்போதல்	திருட்டுப்போதல் tiruṭṭuppōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) களவுபோதல்; to bestolen. வீட்டுக்கு வெளியில் இருந்த மிதிவண்டி திருட்டுப் போயிருக்கிறது. [திருட்டு + போ-]
திருட்டு மட்டை	திருட்டு மட்டை tiruṭṭumaṭṭai, பெ. (n.) திருட்டுப் பயல் ; thievish fellow (செ.அக); [திருட்டு + மட்டை]
திருட்டுவழி	திருட்டுவழி tiruṭṭuvaḻi, பெ. (n.) கள்ள வழி; secret or falseway. [திருட்டு + வழி]
திருட்டுவாசல்	திருட்டுவாசல் tiruṭṭuvācal, பெ. (n.) கமுக்க வழி; sally port, secret gate (செ.அக.); [திருட்டு + வாசல்]
திருடக்காண்டம்	திருடக்காண்டம் tiruḍakkāṇḍam, பெ. (n.) மூங்கில்; bamboo (சாஅக.);.

திருடக்கிரந்தி	திருடக்கிரந்தி tiruḍakkirandi, பெ. (n.) மூங்கில் (மலை);, bamboo (செஅக.);
திருடதை	திருடதை diruḍadai, பெ. (n.) 1. வலு; strength. 2. மர வயிரம் ; heart-wood. 3. மிகுதி; abundance (சா.அக.);. திருடபலம் 1. கொட்டை பாக்கு வகை; a kind of areca nut. 2. தேங்காய்; coconut (செ.அக.);.
திருடமம்	திருடமம் tiruḍamam, பெ. (n.) தென்னை; coconut tree (சா.அக);.
திருடமூலம்	திருடமூலம் tiruḍamūlam, பெ. (n.) 1. தேங்காய்; coconut. 2. விடத்தேர்; sore eye plant (சா.அக);.
திருடழம்	திருடழம் tiruḍaḻm, பெ. (n.) திருடமூலம் (மலை.); பார்க்க; see tiruga-mülam.
திருடகாந்தம்	திருடகாந்தம் tiruḍakāndam, பெ. (n.) மூங்கில் ; bamboo.
திருடன்	திருடன் tiruḍaṉ, பெ. (n.) 1. திருட்டுத் தொழில் செய்பவன், கள்வன் (பிங்.);; male thief. 2. வலக்காரன் (தந்திரக்காரன்);; sly, artful fellow. திருடனைத் தேள் கொட்டியது போல, திருடனுக்குத் திருட்டுப் புத்திப் போகாது பழ. [திருடு → திருடன்] திருத்தக்காரன்
திருடாட்டபதி	திருடாட்டபதி diruṭāṭṭabadi, பெ. (n.) சிறுபுள்ளடி; scarbrous ovate, unifoliate tick trefoil (சா.அக);.

திருடி	திருடி tiruḍi, பெ. (n.) 1. திருடுபவள். female thief. திருடிக்குத் தெய்வமில்லை, சம்சாரிக்கு ஆணையில்லை (பழ); 2. கள்ளி (மூ.அ);; spurge. [திருடு → திருடி]
திருடு-தல்	திருடு-தல் diruḍudal, 5 செ.குன்றாவி, (v.t.) களவாடுதல் ; to steal, rob, pilfer. பணத்தைக் திருடும்போது கையும் களவுமாகப் பிடிபட்டான் (செ.அக);.
திருடு	திருடு2 tiruḍu, பெ.(n.) களவு; theft, robbery. பக்கத்து வீட்டில் திருடு நடந்தது தெரியாமல் துரங்கினான்; திருடத் தெரிந்தால் தெற்றுமாற்றுந் தெரியவேண்டும் உழவு(பழ);
திருணகம்	திருணகம் tiruṇagam, பெ.(n.) வாளுறை; sheath of a sword (செ.அக);.
திருணகேது	திருணகேது tiruṇaātu, பெ.(n.) மூங்கில் (மலை);; bamboo.
திருணசாரை	திருணசாரை tiruṇacārai, பெ. (n.) வாழை (மலை);; plantain tree.
திருணசூனியம்	திருணசூனியம் tiruṇacūṉiyam, பெ. (n.) தாழை (மலை);; fragrant screw-pine.
திருணராகவம்	திருணராகவம் tiruṇarākavam, பெ.(n.) 1. சுக்கு நாறிப்புதல்; ginger grass. 2. ஒரு மரம் ; an unknown tree (சா.அக);. திருணாகுரா(L);; common bottle flower (செ.அக.);.
திருத்தக்கதேவர்	திருத்தக்கதேவர் tiruttakkatēvar, பெ. (n.) 9ஆம் நூற்றாண்டினரும் சீவகசிந்தாமணி ஆசிரியரமான சமணர் ; the Jaina, author of Sivaga-sindåmani, prob. 9th c. (செ.அக.);
திருத்தக்காரன்	திருத்தக்காரன் tiruttakkāraṉ, பெ. (n.) 1. நேர்மையான ; correct, upright, moral person. 2. தெளிவாய்ப் பேசுபவன் ; one who speaks clearly and neatly (செ.அக.);. [திருத்து → திருத்தக்காரன்]

திருத்தகு-தல்	திருத்தகு-தல் diruddagudal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தூய்மை பொருந்துதல்; to be sacred. "திருத்தகு மறுவகைச் சமயத் தறுவகையோர்க்கும் (திருவாச 3:16); 2. அழகு தகுதல்; to adorn, add beauty. செல்வமொ டெல்லாந் திருத்தக்கான் (சீவக.1635);; "திருத்தக்கான்" (சீவக 1635); [திரு + தகு-]
திருத்தகுமாமுனி	திருத்தகுமாமுனி tiruttagumāmuṉi, பெ.(n.) திருத்தக்கதேவர் பார்க்க; see tiru-t-takka-twar. 'திருத்தகுமாமுனி செய் சிந்தாமணியும்' (பெருத்தொ 1551);
திருத்தண்கா	திருத்தண்கா tiruttaṇkā, பெ. (n.) காஞ்சிபுரம் மாவட்டத்தில் உள்ள மாலியத்தலம்; avillage in Kafijipuram district. குளிர்ந்த சோலைகள் நிறைந்த பகுதியில் இவ்வூர் தோன்றியதால் இப்பெயர் பெற்றது. இதனை திருமங்கையாழ்வார் 'விளக் கொளியை மரகதத்தைத் திருத்தண்காவில் வெஃகாவில் திருமாலைப் பாடக்கேட்டு என இப்பதியைப் பாடியுள்ளார் (தமி. ஊர். பெ. அக);
திருத்தண்கால்	திருத்தண்கால் tiruttaṇkāl, பெ. (n.) Àத்துக்குடி மாவட்டத்தில் உள்ள ஊர். a village in Tüttu-k-kudi district. 1. இங்கு எழுந்தருளியுள்ள இறைவன் பெயர் தண்காலப்பன். இச்சிறப்பினால் இவ்வூர் இப்பெயர் பெற்றது. 2. தண்கால் என்பது நீர்வளம் நிறைந்த பகுதியையும், சோலைகளையும், பொழில் களையும் குறிக்கும். இவ்வளமை காரணமாகவும் இப்பெயர் பெற்றது. திருமங்கையாழ்வார் இப்பதியை
திருத்தண்டலைநீனெறி	திருத்தண்டலைநீனெறி tiruttaṇṭalainīṉeṟi, பெ. (n.) தஞ்சை மாவட்டம் திருத்துறைப் பூண்டிக்கு வடக்கே உள்ள ஊர்; the small town in Tanjavure district. தண்டலை என்ற சொல் சோலையைக் குறிக்கும். இங்கு எழுந்தருளியுள்ள இறைவன் திருத்தம் நீனெறிநாதர், கோயில்கள் சூழ்ந்த பகுதியில் கோயில் கொண்டு உள்ளமையால், இப்பகுதி யிலுள்ள ஊர் தண்டலை நீனெறி என்று பெயர் பெற்றது. சம்பந்தரால் பாடப்பெற்ற தலம் (தமி. ஊர். பெஅக); [திரு + தண்டலை + நீணெறி]
திருத்தணி	திருத்தணி tiruttaṇi, பெ. (n.) தொண்டை நாட்டு முருகக்கடவுள் கோயில் உள்ள தலங்களுள் ஒன்று; tiruttani, a Skanda shrine in Tondai-nadu.
திருத்தணிகைநூற்பாஅலங்கல்	திருத்தணிகைநூற்பாஅலங்கல் tiruttaṇigainūṟpāalaṅgal, பெ.(n.) ஆறுமுகம் என்பவரால் 19ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம் (சிற்.அக);; a minor literature written by Arumugam in 19th century.
திருத்தணிகைப்பதிகம்	திருத்தணிகைப்பதிகம் diruddaṇigaippadigam, பெ. (n.) இராமானுசம் பிள்ளையால் 19ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப் பட்ட சிற்றிலக்கியம் (சிற்.அக.);; a minor literature written by Ramānujam pillai in 19th century. [திருத்தணிகை + பதிகம்]
திருத்தணிகைவிருத்தம்	திருத்தணிகைவிருத்தம் tiruttaṇigaiviruttam, பெ. (n.) சுப்பிரமணியத் தம்பிரானால் 19ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம் (சிற்.அக.);; a minor literature written by Suppiramaniya-t-tambirán in 19th century. [திருத்தணிகை + பதிகம்)]

திருத்தணிமுருகன்காவடிப்பதம்	திருத்தணிமுருகன்காவடிப்பதம் diruddaṇimurugaṉgāvaḍippadam, பெ. (n.) இராமநாதப் பிள்ளையாரால் 19-20ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம் (சிற்.அக.);; a minor literature written by Ramanāda pillaiyār in 19-20th century, [திருத்தணி + முருகன் + காவடிப் + பதம்]
திருத்தம்	திருத்தம் tiruttam, பெ.(n.) 1. எழுதபட்டவற்றில் அல்லது அச்சிடப்பட்டவற்றில் உள்ள தவறுகளை நீக்கி ஒழுங்குபடுத்தித் தரும் முறை, பிழை திருத்துகை; correction. 2. கட்டடம் முதலியவற்றைச் செப்பம் திருத்தல் செய்கை ; repair; improvement as of a building. 3. சட்டம் தீர்மானம் முதலியவற்றில் செய்யப்படும் மாற்றம் ; amendment, as of law, proposal, etc. வருமானவரிச் சட்டத்தில் சில மாற்றங்கள் செய்ய வேண்டும். 4. ஒழுங்கு orderliness, regularity. 5. செப்பம் ; evenness, smoothness. 6. திட்டம் ; exactness, precision (செஅக.);. [திருத்து → திருத்தம்]
திருத்தல்	திருத்தல் tiruttal, பெ.(n.) 1. திருத்தம்; correction, as of writing. 2. நெல்வயல் (இ.வ.);; paddyfield. [திருத்து→திருத்தல்]
திருத்தற்குறிப்பு	திருத்தற்குறிப்பு tiruttaṟkuṟippu, பெ. (n.) திருத்தங்கள் கொண்ட குறிப்பு (C.G.);; memo or note of corrections.
திருத்தன்	திருத்தன் tiruttaṉ, பெ. (n.) 1. தூய்மையானவன்; holy person. 2. கடவுள் ; God, as holy. "திருத்தன் சேவடியை" (தேவா. 376 ,4); [திருத்து→திருத்தன்]
திருத்தாண்டகம்	திருத்தாண்டகம் tiruttāṇṭagam, பெ. (n.) திருநாவுக்கரசரால் 7ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம் தேவாரத்தில் ஒரு பகுதி; a book written by Tirunavukarašar in 6th century (சிற்.அக.);. [திரு + தாண்டகம்]
திருத்தாலாட்டு	திருத்தாலாட்டு tiruttālāṭṭu, பெ. (n.) அச்சுதானந்த அடிகளால் 20ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம் (சிற்.அக.); ; a minor literature written by Accutānanta adikal in 20th century. [திரு + தாலாட்டு]
திருத்தில்	திருத்தில் tiruttil, பெ. (n.) திருத்தம் செய்யப்பட்ட நிலம் ; cultivated land. "இத்தேவர் ஊரான சோதியம் பாக்கத்து ஊரின் மேலை புதுத்திருத்தில் அரையும்", "புது திருத்தில் அரை - புதிதாகத் திருத்தம் செய்யப்பட்ட நிலத்தில் அரைமாவும்" (தெ. கல்.தொ.3.1 கல்.11); [திருத்து→ திருத்தில்]

திருத்து	திருத்து1 diruddudal, செ.குன்றாவி (v.t.) 1. பேச்சு, எழுத்து ஆகியவற்றில் உள்ள திருத்துறையூர் தவறுகளை நீக்கிச் சரி செய்தல், செவ்வி தாக்குதல்; to correct, rectify, reform. "Gomuł-5, கடிந்து கோறிருத்தி (புறநா.17); 22, சீர்ப்படுத்துதல் (வின்.);; to mend, repair, refit. 3. மேன்மைப் படுத்துதல் ; to improve, clevate. "துளங்குடி திருத்திய . வென்றியும்" (பதிற்றுப். 72% 4. செம்மையாகச் செய்தல்; perform excellently. "மூவர்காரியமுந் திருத்தும்" (தி.வி. பெரியாது. 5. செம்மைபெற அணிதல்; to deck oneself properly in; to dress sprucely. "பட்டாடை சாத்திப் பணிமேகலை திருத்தி" (பிரபோ!த 27.19); 6. நன்கமைத்தல்; to arrange properly . "பரிசு விளங்கப் பரிகலமுந் திருத்தி" (பெரியபு, சிறுத்தொண். 73); 7 வயல் Laoru Găgoso, to prepare and make a land suitable for cultivation. "googlaucis காணத்திருத்தி" (தாயு. ஆனந்தமான 6,); 8. Glogo,5656i (offsir.);; to scour and polish. 9. -Egen –si so suži 35 cv; to clean clothes. 10. மேற்பார்த்தல்; to superwise. "கிராமகாரியந் திருத்தும் பெருமக்கள்" (S.I.I.iii.21);. 11. இலை காய் முதலியன நறுக்குதல்; to prepare vegetables, plantain-leaves, etc. by cutting them to size. 12, osopäääu, to call, summon. "திருத்தாய் செம்போத்தே திவி பெரியதி /2/2 Z, 1 13 to make friends, effect reconciliation. "ஒன்னார் தந்நிலை திருத்திய காதலர்" (பு:வெ. /2 முன்வைப் கொளு); திருத்து tiruttu, பெ. (n.) 1. நன்செய்நிலம்; cultivated wet land. திருத்தெல்லாம் குற்ற குற/22 காடு திருத்தி வேளாண்மைக்குக் கொண்டு வரப்பட்ட stav Lib; reclaimed land
திருத்துழாய்	திருத்துழாய் tiruttuḻāy, பெ. (n.) துளசி, sacredbasil (Garoo);. [திரு துழாய்]

திருத்துறையூர்	திருத்துறையூர் tirutturaiyūr, பெ. (n.) கடலூர் மாவட்டத்திலுள்ள ஊர்; a willage in Cuddalore district. El piscifici uo#ssir @pišist. நீரைப் பயன்படுத்து வதற்குரிய இடம் "துறை" எனப்படும். அதுபோல மக்கள் இறையருளைப் பெற உதவும் இடமும் துறை எனப்பட்டதால்;
திருவள்ளுவர்திருநாள்	திருவள்ளுவர்திருநாள் tiru-valluvar-tirunā), பெ. (n.) திருவள்ளுவரைச் சிறப்பிக்கும் முறையில் ஆண்டுதோறும் கறவ (தை மாதம் இரண்டாவது நாள் (மாட்டுப் பொங்கல் நாள்); திருவள்ளுவர் திருநாளாகத் தமிழ் நாட்டில் அறிவிக்கப்பட்டுக் கொண்டாடப்படுகிறது; the festival of Tiruvalluvar. [திருவள்ளுவர் + திருநாள்]
திருவள்ளுவராண்டு	திருவள்ளுவராண்டு tiru-valluvarndu, பெ. (n.) திருவள்ளுவர் பெயரால் வழங்கப் பெற்றுவரும் ஆண்டு திருவள்ளுவர் காலம் கி.மு. முதல் நூற்றாண்டு என்பதும் அடிப் படையில், கிறித்துப் பிறப்பு ஆண்டொடு முப்பத்தோராண்டு கூட்பின் திருவள்ளுவர் ஆண்டாகும்; tiruvalluvar year. விக்கிரம சகம், சாலிவாகன சகம் என வடபுல மன்னர்கள் பெயரால் வழங்கப் பெற்று, பிரபவ முலான அறுபது ஆண்டுச் சுழற்சி முறை கொண்டு ஆண்டுமானம் தமிழாண்டு என்று வழங்கப்பெற்றாலும், அதன் பொருந்தாமையும் பெரும்பயனின்மை யும் கருதித் திருவள்ளுவர் பெயரால் தொடராண்டுமானம் வகுக்கப்பட்டுள்ளது. தவத்திரு மறைமலையடிகளார் தலைமை யில் ஒருங்கு குழுமிய தமிழறிஞர் பெருமக்க ளால் முடிவு செய்யப்பட்ட திருவள்ளுவர் தொடராண்டே தமிழாண்டாகத் தமிழிகம் கடைப்பிடித்து வருகிறது. திருவள்ளுவர் ஆண்டுமுறையில் ஆண்டுத் தொடக்கம் சுறவ (தை); மாதம் ஆகும்: இறுதிமாதம் சிலை (மார்கழி); கிறித்துப் பிறப்புக்கு முன்-பின் என்ெபன கி.மு - கி.பி. என்று வழங்கப்பெறுவது போலத் திருவள்ளுவருக்கு முன் பின். திருவன் என்பனவும் தி.மு._ தி.பி. என வழங்கப் பெறுகிறது. [திருவள்ளுவர் + ஆண்டு]
திருவள்ளூர்	திருவள்ளூர் tiru-vallur, பெ. (n.) திருவள்ளூர் மாவட்டத்தி தலைநகர்; head quarter of Thiruvaḷḷūr. கிழஅந்தணர் வடிவம் கொண்ட பெருமாள் சாலிகோத்திர முனிவரிடம் அமுது செய்தருளிய பின் படுத்துறங்க எவ்வுள்? எனக் கேட்டார். இப்பகுதியில் இந்நிகழ்ச்சி நடந்ததால் இவ்வூர் எவ்வுள்ளூர் ஆகி திருவள்ளூர் ஆயிற்று என்பர். இது ஒரு மாலிய திருப்பதி. திருமங்கையாழ்வார், திருமழிசை ஆழ்வார் ஆகியோரால் பாடல் பெற்ற தலம் (தமி ஊர். பெ.); [திரு + எவ்வளூர்] திருவள்ளூர் tiruvaḷḷur, பெ. (n.) திருவள்ளூர் மாவட்டத்தி தலைநகர்; head quarter of Thiruvaḷḷūr. கிழஅந்தணர் வடிவம் கொண்ட பெருமாள் சாலிகோத்திர முனிவரிடம் அமுது செய்தருளிய பின் படுத்துறங்க எவ்வுள்? எனக் கேட்டார். இப்பகுதியில் இந்நிகழ்ச்சி நடந்ததால் இவ்வூர் எவ்வுள்ளூர் ஆகி திருவள்ளூர் ஆயிற்று என்பர். இது ஒரு மாலிய திருப்பதி. திருமங்கையாழ்வார், திருமழிசை ஆழ்வார்
திருவற்கள்ளி	திருவற்கள்ளி tiruvarikalli, பெ. (n.) முரித்தற்கள்ளி; triangular spurge (சா அக.);. [திருவல் + கள்ளி] திருவற்கள்ளி tiruvarkaḷḷi, பெ. (n.) முரித்தற் கள்ளி; triangular spurge (சா.அக); [திருவல் + கள்னி]

திருவறம்	திருவறம் tiru-v-aram, சமய வறம், sacred duties prescribed by a religion. 'திருவறமெய்யுறுதல்" (சித்தம்/மணி./10.85); [திரு + அறம்] திருவறம் tiruvaṟam, பெ.(n.) சமய வறம்; sacred duties prescribed by a religion. 'திருவறமெய்யுறுதல்" (சித்தம்/மணி.10,85); [திரு+அறம்]
திருவறையணிநல்லூர்	திருவறையணிநல்லூர் tiru-varaiyani-nallur, பெ. (n.) திருக்கோவிலூர்ப் புகைவண்டி நிலையத்திற்கு வடக்கே உள்ள ஊர்; a village near Tiru-k-kövilur. [திருஅறை + அணி + நல்லுர்] அறை - சிறுபாறை. சிறுசிறு கற்பாறைகள் கொண்ட மலைப்பகுதியாதலால் அறையணி நல்லூர் எனப்பட்டது;திரு என்னும் அடைமொழி பெற்ற சிவத்தலம்.
திருவன்	திருவன் tiruvan. பெ. (n.) 1. வளத்தான்; wealthy person, blessed person. 2, திருமால்; Tirumāl (Visu); சிங்கமாய்க் கீண்ட திருவன் திவி இயற். (2,84); (செஅக);. [திரு + அன்] திருவன் tiruvan, 1. பகடிசெய்வோன் (விகடகாரன்); buffon, jester of a king. 2. புரட்டன்: rogue 3. ஆறு விரல நீளம் வளர்வதும் சாம்பல் நிறமுடையதுமான மீன்வகை; grey mullett, attaining 6 in, in length (செஅக.); திருவன் tiruvaṉ, பெ.(n.) 1. வளத்தான்; wealthy person, blessed person. 2. திருமால் ; Tirumāl (Visnu); சிங்கமாய்க் கீண்ட திருவன் திவி இயற். 2 அ/(செஅக);. [திரு
திருவன்கோலா	திருவன்கோலா tiruvan-kölä, பெ, (n.) கொழுத்த மூரல், half beak (செஅக.);

திருவனந்தல்	திருவனந்தல் tiru-v-anandal. பெ. (n.) கடவுளின் திருப்பள்ளியெழுச்சிப் பூசனை, morning ceremony when the god is awakened from sleep, aubade (செ.அக.);. [திரு + அனத்தன்]
திருவனந்தற்கட்டளை	திருவனந்தற்கட்டளை tiru-v-anandar-kattalai, பெ. (n.) கோயிலிற் காலை வழி பாட்டிற்கு விடப்பட்ட இறையிலி; endowment for the morning oblations in a temple (செ.அக.);. [திருவனந்தல் + கட்டளை]
திருவனந்தாழ்வான்	திருவனந்தாழ்வான் triu-v-anandalvan. பெ. (n.) தொன்மக் கதையின்படி ஆயிரம் தலைகளைக் கொண்டதும் நிலபுலத்தைத் தாங்குவதும் திருமால் படுத்திருக்கும் படத்தினைக் கொண்டதுமான பாம்பு. a mythological thousand headed serphent who supports the earth on his hoods and on whom Tirumāl reclines. [திரு + அனந்தன் + ஆழ்வான்]
திருவ	திருவ tiru-Vanukka-vāşal, பெ. (n.) கோயில் கருவறை வாயில் (பொவழ);; door of sanctum sanctorum. [திரு + அனுக்கம் + வாசல்]
திருவாக்கினிப்பூடு	திருவாக்கினிப்பூடு tiru-vákkini-p-puidu, பெ. (n.) கொட்டைக் கரந்தை Indian globe. thistle.
திருவாக்கு	திருவாக்கு tiru-vakku, பெ. (n.) தெய்வம் பெரியோர்களின் வாய்மொழி; sacred word, utterance or order, as of a deity, guru, king. திருவாக்குக்கு எதிர்வாக்குண்டோ? [திரு + வாக்கு]
திருவாங்கோட்டுமின்னல்	திருவாங்கோட்டுமின்னல் tiru-vangottu.minal, பெ. (n.) பழைய காசு (நாணய); வகை (பணவிடு 137);; an ancient coin, as from Travancore. [திருவாங்கோடு + மின்னல்]

திருவாசகம்	திருவாசகம் tiru- väsagam, பெ. (n.) மாணிக்கவாசகர் (வாதவூரடிகள்); அருளிய வழிபாட்டு நூல்; the celebrated poem in praise திருவாட்டாறு of Sivan by Mánikka-vāśagar. வாதவூ, ரெங்கோன்றிருவாசகமென்னும்தேன் (திருவாச. நூற்சிறப்பு); (செ.அக);. [திரு + வாசகம்] சிவனியத் திருமுறைகள் பன்னிரண்டனுள் எட்ாந் திருமுறையாக விளங்குவது இந்நூல். திருவாசகத்துக்கு உருகாதார் ஒருவாசகத்துக் கும் உருகார்" என்னும் பழமொழி இதன் சிறப்பைக் காட்டும்.
திருவாசல்	திருவாசல் tiru-vasal, பெ. (n.) 1. கோயிற் கருவறை (சந்நிதி); வாயில்; gate or doorway of a temple directly in front of the chief idol. திருவாசல் காக்கும் முதலிகளும் 2. திருமால் கோயிலில் வடபுறமுள்ள துறக்க (சொர்க்க); வாசல்; gate of heaven, usually an the north side of a Visnu temple. 3. வழிச்செல்வோர் தங்குதற்கு அமைந்த இடம்; to rest house built from religion motives. 4.ஊர் ஆள்வி என (நிருவாக); அலுவலரின் அலுவலகம்; village munsiff's office (செ. அக.);. [திரு + வாசல்]
திருவாசிகை	திருவாசிகை tiru-visigai, பெ. (n.) 1. தெய்வத் திருமேனிக்கு மேல் அமைக்கும் அணிகல வளையம் முதலியன; ornamental arch over the head of an idol, ornamental orch under which anything sacred is carried. "பகர்திருவாசிகை பதிப்பில் பீடம்" (கோவிற்பு திருவிழ 28);, 2 ஒரு வகை மாலை; a kind of garland. [திரு + வாசிகை]
திருவாசிரியம்	திருவாசிரியம் tiru-Vâșiriyam, பொ. (n.) நம்மாழ்வார் அருளியதொரு நூல் (திவ்);; a poem by Nammālvår. [திரு + ஆசிரியா]
திருவாட்சி	திருவாட்சி tiru-vatci. பெ. (n.) திருவாசி பார்க்க: see tiru-Vâși.
திருவாட்டாறு	திருவாட்டாறு tiru-vittiru, பெ. (n.) கன்னியாகுமரி மாவட்டம் கல்குளம் திருவாட்டி வட்டத்திலுள்ள ஊர்; the village in Kanniyākumari district. [திரு + வட்டம் + ஆறு – திருவட்டாறு → திருவாட்டாது] 1. இவ்வூரில் ஆறு வளைந்து வட்டமாக ஓடுவதால் ஆறு வாட்டாறு என்று பெயர் பெற்றது. 2. முப்புறங்களிலும் ஆறு சூழ இப்பகுதி அமைந்துள்ளதால் இப்பெயர் பெற்றது. புறநானூற்றில் 396ம் பாடலில் வாட்டாற் றெழினியாதன் என்பான் பாடபட்டுள்ளான். "வானேற வழிதந்த வாட்டாற்றான் பணிவகையே" என நம்மாழ்வார் இப்பதியைப் பாடியுள்ளார் (தமி ஊர். பெ.);

திருவாட்டி	திருவாட்டி tiru-v-atti பெ. (n.) 1. செல்வநங்கை; lady of wealth and position, கயிலைக்கட் பயிலுந் திருவாட்டியை (திருக்கே 224, உரை); 2. மணமானவர் என்பதை உணர்த்தும் மகளிர்க்கான அடைமொழி (செ. அக.); [திரு + ஆட்டி. ஆன் + தி – ஆட்டி] திருவாட்டி tiruvāṭṭi, பெ.(n.) செல்வநங்கை; lady of wealth and position, ou?sosudo-utogy; திருவாட்டியை (திருக்கே 224, உரை); 2. மணமானவர் என்பதை உணர்த்தும் மகளிர்க்கான அடைமொழி (செ. அக.); [திரு + ஆட்டி + ஆன் + தி + ஆட்டி]
திருவாடானை	திருவாடானை tiru-vadanai, பெ. (n.) இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலுள்ள ஊர். a village in Ramanāda puram district. [திரு + ஆடு + யானை] வருணனின் மகனுக்கு துருவாச முனிவர் ஆட்டுத்தலையும், யானை உடலும் ஆகுக் என சபித்தார். அவ்வுருவுடன் இத்தலத்தில் அவன் வழிபட்டுப் பேறு பெற்றதால் இப்பெயர் பெற்றது என்பர். ஞான சம்பந்தரால் பாடல் பெற்ற தலம் (தமி ஊர். பெ);, திருவாடானை tiruvāṭāṉai, பெ.(n.) இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலுள்ள ஊர். a village in Ramanāda puram district. [திரு + ஆடு + யானை] வருணனின் மகனுக்கு துருவாச முனிவர் ஆட்டுத்தலையும், யானை உடலும் ஆகுக் என சபித்தார். அவ்வுருவுடன் இத்தலத்தில் ... வழிபட்டுப் பேறு ... பெற்றது
டானை ஆதிரத்தினேசுவரர்	திருவாடானை ஆதிரத்தினேசுவரர் பதிகம் tiru-vadanai-átirattinésuvarar-padagam, பெ. (n.) இராம. அருணாசலம் செட்டியார் அவர்களால் 20ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம் (சிற்.அக);; the minor literature written by Arunāšalam Chettiyār in 20th century. [திருவாடானை + ஆதிரத்தினேசுவரர் + பதிகம்]
திருவாடுதண்டு	திருவாடுதண்டு tiru-v-adu-tandu, பெ. (n.) 1. கோயில் ஊர்திக் காவுதண்டு poles of temple vehicles. 2. பல்லக்கு வகை; a kind of palanquin. "சேமத் திருவாச தண்டினுமேற் செல்ல (பூவண, உலா 64. 89); [திருவாடு + தண்ட] திருவாடுதண்டு diruvāṭudaṇṭu, பெ. (n.) 1. கோயில் ஊர்திக் காவுதண்டு; poles of temple vehicles. 2. La cosváe, su sos; a kind of palanquin. "சேமத் திருவாச தண்டினுமேற் செல்ல (பூவண உலா 64.89); [திருவாடு + தண்டு]

திருவாண்டெழுத்திடு-த	திருவாண்டெழுத்திடு-தல் tiru-v-andelut-tidu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) அரசன் முடிசூடிய காலந்தொடங்கி ஆண்டு (வருட);க்கணகிட்டெழுதுதல்; to date an event from the time of a king's accession (Go);, [திரு + ஆண்டு + எழுத்து + இடு-] திருவாண்டெழுத்திடு-தல் diruvāṇḍeḻuddiḍudal, செ.கு.வி (v.i.) அரசன் முடிசூடிய காலந்தொடங்கி ஆண்டு (வருடக்கணக் கிட்டெழுதல், to date an event from the time of a king's accession (செ.அக);, [திரு + ஆண்டு + எழுத்து + இதி]
திருவாணல்	திருவாணல் tiru-v-anal, பெ. (n.) உடம்பின் கொழுப்பு: body fat (சா.அக.);. திருவாணல் tiruvāṇal, பெ. (n.) உடம்பின் கொழுப்பு: body fattசாஅக).
திருவானை	திருவானை tiru-v-anal. பெ. (n.) அரசாணை: royal order. "திருவானைக்குத் திருவோலைக்கும் உரியவண்ணம்"(S.I.I. iii 102); [திரு + ஆணை] திருவானை tiruvāṉai, பெ. (n.) அரசாணை: royal order. "திருவானைக்குத் திருவோலைக்கும் உரியவண்ணம்" (S.I.I. i 102:); [திரு + ஆணை]
திருவாத்தி	திருவாத்தி tiru-v-atti பெ. (n.) ஆத்தி: holy Mountain bony. "கடிசேர் திருவாத்தியி னீழல்"(பெரியபு சிறுத். 46); [திரு + ஆத்தி] திருவாத்தி tiruvātti, பெ. (n.) ஆத்தி: holy mountainebony. "கடிசேர் திருவாத்தியி னிழல்" (பெரியபு சிறுத் 46); [திரு + ஆத்தி]

திருவாதவூர்	திருவாதவூர் tiru-Vâda-vur, பெ. (n.) மதுரை மாவட்டத்திலுள்ளதும் மாணிக்கவாசகர் பிறந்தவிடமுமான இடம்; the birth place of Manikka-vāśagar in Madurai District. "திருவாதவூர் மகிழ் செழுமறை முனிவர்"(திருக்கே. 1, உரை); 1. அக்காலத்தில் இப்பகுதியில் அடிக்கடி வாதங்கள் புரிந்ததால் இப்பெயர் பெற்றது என்பர். 2. வாயு வழிபட்டுப் பேறு பெற்ற தலம் என்பதால் வாதவூராயிற்று என்றும் தொன்மம் கூறுகின்றது (தமி
திருவாதவூர்புராணம்	திருவாதவூர்புராணம் tiru-vādavūrarpuriram, பெ. (n.) மாணிக்கவாசகர் வரலாறு பற்றிக் கடவுண்மா முனிவர் இயற்றிய தொன்ம நூல், a poem on the life and history of Māṇikkavāšagar by Kadavuṇma munivar. (செஅக.); [திருவாதலுரண் + புராணம்]
திருவாதி	திருவாதி tiruvidi, பெ. (n.) 1. பழம் புளி, old tamarind. 2. ஆண்டு சென்ற புளி; tamarind preserved for over a year. 3. ஆதனை; purging nut (சா_அக.);. திருவாதி tiruvāti, பெ. (n.) 1. பழம் புளி, old tamarind. 2. ஆண்டு சென்ற புளி ; tamarind preserved for over a year. 3. ஆதனை-; purging nut (சா_அக.);.
திருவாதிரை	திருவாதிரை tiruvadiral, பெ. (n.) 1. ஆறாவது விண்மீன் (பிங்.);; the 6th vinmin, part of orion. 2. யாழ் விண்மீன் நாளில் அம்பலவாணரின் அருட்காட்சி; a festival in the month of Markali 3. திருமணத்திற்கு முன்பு யாழ் விண்மீன் தோற்ற நாளன்று கன்னிப் பெண்ணை நீராட்டி ஒப்பனை செய்யுங் சடங்கு; a special ceremony observed on the day of āruttira - tariśanam, before a girl's marriage when she is given a bath and decorated (செஅக.); [திரு + ஆதிரை] திருவாதிரை tiruvātirai, பெ. (n.) 1. ஆறாவது socioruñéâr (17th.);; the 6th vinmin, part of orion. 2. யாழ் விண்மீன் நாளில் அம்பலவாணரின் -2105-stro–87; a festival in the month of Markali 3. திருமணத்திற்கு முன்பு யாழ் விண்மீன் தோற்ற நாளன்று கன்னிப் பெண்ணை நீராட்டி ஒப்பனை செய்யுங் சடங்கு; a special ceremony observed on the day of āruttira - tariśanam, before a girl's marriage when she is

திருவாதிரைக்களி	திருவாதிரைக்களி tiru-v-ādirai-k-kali, பெ (n.) திருவாதிரைத் திருநாளில் அரிசி வெல்லம் தேங்காய் முதலியவற்றாற் செய்யப்படும் ஒருவகை இனிய சிற்றுண்டி a savoury dish of rice, jaggery and other ingredients specially prepared for the Tiruvâdirai festival (G.4-215);. [திருவாதிரை + களி] திருவாதிரைக்களி tiruvātiraikkaḷi, பெ. (n.) திருவாதிரைத் திருநாளில் அரிசி வெல்லம் தேங்காய் முதலியவற்றாற் செய்யப்படும் ஒருவகை இனிய சிற்றுண்டி; a savoury dish of rice, jaggery and other ingredients specially prepared for the Tiruvâdirai festival (செ.அக);.
திருவாதிரைநாச்சியார்	திருவாதிரைநாச்சியார் tiru-vādirai-nācciyār, பெ. (n.) மலைமகள் (பார்வதிதேவி);: Parvadi (செஅக);. திருவாதிரைநாச்சியார் tiruvātirainācciyār, பெ. (n.) மலைமகள் (பார்வதிதேவி);: Parvadi (செஅக);.
திருவாதிரைமூலி	திருவாதிரைமூலி tiru-Vâdirai-mili, பெ. (n.) சிற்றாமணக்கு; small seeded casteor oil plant (சா_அக.);.
திருவாப்பனுர்	திருவாப்பனுர் tiruvi-p-pagur பெ. (n.) மதுரை மாவட்டத்திலுள்ள ஊர்; the village in Madurai district. சோழாந்தகன் என்னும் பாண்டிய மன்னனுக்கு இறைவன் ஆப்பினிடத்துத் தோன்றிக் காட்சி அளித்ததால் இப்பகுதி கோயில் ஆப்புடையார் கோயில் ஆயிற்று. கோயிலுள்ள ஊர் சம்பந்தரால் பாடல்பெற்ற தலமாதலால் திருவாப்பனூர் ஆயிற்று தமி ஊர் (பெ.); திருவாப்பனுர் tiruvāppaṉur, பெ.(n.) மதுரை மாவட்டத்திலுள்ள ; the village in Madurai district. சோழாந்தகன் என்னும் பாண்டிய மன்னனுக்கு இறைவன் ஆப்பினிடத்துத் தோன்றிக் காட்சி இப்பகுதி கோயில் ஆப்புடையார் கோயில் ஆயிற்று கோயிலுள்ள
திருவாம்பல்	திருவாம்பல் tir-v-ambal, பெ. (n.) கீழ்க்காய் நெல்லி; Indian phyllanthus (சா.அக.);. திருவாம்பல் tiruvāmbal, பெ. (n.) கீழ்க்காய் நெல்லி; Indian phyllanthus (orm 914.);. திருவாய்ப்பாடி

திருவாமணை	திருவாமணை tiruvāmaṇai, பெ. (n.) தேங்காய் துருவுங் கருவி coconut, scraper (செஅக);. [துருவு → திருவு + மணை → திருவாமனை] திருவாமணை tiruvāmaṇai, பெ.(n.) தேங்காய் துருவுங் கருவி; coconut.scraper (செ.அக);. [துருவு + திருவு + மணை + திருவாமணை]
திருவாமாத்துர்அழகியநாதர்பஞ்சரத்தினம்	திருவாமாத்துர்அழகியநாதர்பஞ்சரத்தினம் tiruvāmātturaḻkiyanātarpañjarattiṉam, பெ. (n.) மனோன்மணி அம்மையாரால் 19-20ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம் (சிற்அக);; the literature written by Manónmani-y-ammaiyār in 19-20th century. [திருவாமாத்து + அமுகிய தாதர் + பஞ்ச ரத்தினம்] திருவாமாத்துர்அழகியநாதர்பஞ்சரத்தினம் tiruvāmātturaḻkiyanātarpañjarattiṉam, பெ. (n.) மனோன்மணி அம்மையாரால் 19-20ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம் (சிற்.அக);; the literature written by Manónmani-y-ammaiyār in 19-20th century.
திருவாமாத்துர்த்தலபுராணம்	திருவாமாத்துர்த்தலபுராணம் tiruvāmātturttalaburāṇam, பெ. (n.) இச்சிற்றிலக்கியம் தண்டபாணி அடிகளால் 19ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்டது (சிற்அக);; the literature written by Dhandapáni Swamigal in 19th century. [திருவாமாத்து + தலபுராணம்] திருவாமாத்துர்த்தலபுராணம் tiruvāmātturttalaburāṇam, பெ. (n.) இச்சிற்றிலக்கியம் தண்டபாணி அடிகளால் 19ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்டது (சிற்அக);; the literature written by Dhandapáni Swamigal in 19th century.
திருவாய்க்கேள்வி	திருவாய்க்கேள்வி tiruvāykāḷvi, பெ. (n.) 1. அரசாணை royal order._ அருமொழி விழுப்பரயர் எழுத்தினாற் புகுந்த திருவாய்க் கேள்விப்படி" (S.1.1, iii, 135);. 2. அரச உசாவல், investigation by a king. "உலகம் வாழும் பரிசு திருவாய்க்கோள்வி செய்த கதை" (திருவாரூர் 181); [திருவாய் + கேள்வி] திருவாய்க்கேள்வி tiruvāykāḷvi, பெ. (n.) 1. அரசாணை; royal order. 1."அருமொழி விழுப்பரயர் எழுத்தினாற் புகுந்த திருவாய்க் கேள்விப்படி" (S.1.1, it, 135);. 2. அரச உசாவல்; investigation by a king. "a susth surrough unfo திருவாய்க்கோள்வி செய்த கதை" (திருவாரூர் /89); [திருவாய் + கேள்வி]

திருவாய்ப்பாடி	திருவாய்ப்பாடி tiruvāyppāṭi, பெ. (n.) கண்ணன் இளமையில் வாழ்ந்து வந்த ஆயர் சூலம்; the village where krishna spent his youth. "திருவாய்ப் பாடியிற் பெண்பிள்ளைகள். . . அனுபவிக்கப் பெற்றவர்கள்" (திவி திருவம் விய அவ.); [திரு + ஆய்ப்பாடி] திருவாய்ப்பாடி tiruvāyppāṭi, பெ. (n.) கண்ணன் இளமையில் வாழ்ந்து வந்த ஆயர் @auto; the village wherekrishna spent his youth. "திருவாய்ப் பாடியிற் பெண்பிள்ளைகள். அனுப விக்கப் பெற்றவர்கள் திவி திருவம் விய அவ. [திரு + ஆய்ப்பாடி]
திருவாய் மலர்-தல்	திருவாய் மலர்-தல் tiruvāymalartal, 2 செகுன்றாவி (v.t.) மதிப்புமிக்கவர், பெரியோர் பேசுதல்; to utter, declare, speak, used in reference to great person (செ.அக.);. [திருவாப் + மலர்-] திருவாய் மலர்-தல் tiruvāymalartal, 2 செ.குன்றாவி (v.t.) மதிப்புமிக்கவர், பெரியோர் Guénodio; to utter, declare, speak, used in reference to great person (செ.அக);. [திருவாய் + மலர்-]
திருவாய்மொழி	திருவாய்மொழி tiruvāymoḻi, பெ. (n.) நம்மாழ்வார் அருளிச் செய்த தொகை நூல்: திருநாலாயிரப் பனுவற் பகுதி: a poem of I000 stanza by Nammalvar (செ.அக.);. [திரு + வாய்மொழி] திருவாய்மொழி tiruvāymoḻi, பெ.(n.) நம்மாழ்வார் அருளிச் செய்த தொகை நூல்: திருநாலாயிரப் பனுவற் பகுதி: a poem of I000 stanza by Nammalvar (செ.அக.);. [திரு+ வாய்மொழி]
திருவாய்மொழிநூற்றந்தாதி	திருவாய்மொழிநூற்றந்தாதி tiruvāymoḻinūṟṟandāti, பெ. (n.) திருவாய்மொழியின் ஒவ்வொரு பதிகக் கருத்தையும் ஒவ்வொரு வெண்பாவிற்குச் சுருக்க அந்தாதியாக மணவாள முனிகள் இயற்றிய சிற்றிலக்கிய நூல்; a compendium of Tiru-vāymoli which gives the purport of each decade in a single venba by Manavāja-munigal (செ.அக.); [திருவாய்மொழ + துற்றத்தாதி] திருவாய்மொழிநூற்றந்தாதி tiruvāymoḻinūṟṟandāti, பெ.(n.) திருவாய்மொழியின் ஒவ்வொரு பதிகக் கருத்தையும் ஒவ்வொரு வெண்பாவிற்குச் சுருக்க அந்தாதியாக மணவாள முனிகள் இயற்றிய சிற்றிலக்கிய 5tso; a compendium of Tiru-vāymoli which gives the

திருவார்த்தைவாட்டம்	திருவார்த்தைவாட்டம் tiruvārttaivāṭṭam, பெ. (n.) நெருஞ்சில்: caltropes (சாஅக);. திருவாரூர் __, பெ. (n.); மாவட்டத் தலைமையகம்; district head quarters of the Thiruvarur district. [திரு + ஆர் + ஊர்] ஐம்பூதத் தலங்களுள் மண்ணுக்குரிய திருக்கோயில் 1. ஆர் என்பது ஆத்திமரத்தைக் குறிக்கும். இப்பகுதியில் இம்மரங்கள் நிறைத்திருந்ததால் ஆரூர் ஆகி, பாடல் பெற்ற தலமாதலால் திருவாரூர் ஆயிற்று. 2. ஆர் என்பது தங்குதல் என்ற பொருள் பட (திரு); செல்வம் தங்கும் ஊர் என்பதால் திருவாரூர் ஆயிற்று. 3. திருமகள் இத்தலத்தில் வழிபட்டுப் பேறு பெற்றதால் திருவாரூர் ஆயிற்று. கல்வெட்டில் இவ்வூர்ப்பெயர் திருவாரூர் என்றே குறிக்கப்படுகின்றது. திருவாரூர்த் தேர் புகழ்பெற்று விளங்குவது. "திருவாரூர்த் தேரழகு திருவிடைமருதுரர் தெருவழகு" என்னும் பழமொழி இவ்வூர்த் தேரழகைக் காட்டும். நால்வராலும் பாடப் பெற்ற திருத்தலம். திருவார்த்தைவாட்டம் tiruvārttaivāṭṭam, பெ.(n.) நெருஞ்சில்:
திருவாரூர்த்தியாகேசர்பதிகம்	திருவாரூர்த்தியாகேசர்பதிகம் diruvārūrddiyāācarpadigam, பெ. (n.) இராம. அருணாசலம் அவர்களால் 20ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம் (சிற்.அக.);; the literature written by Arunachalam in 20th century. திருவாரூர்த்தியாகேசர்பதிகம் diruvārūrddiyāācarpadigam, பெ. (n.) இராம. அருணாசலம் அவர்களால் 20 ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம் (சிற். அக);; the
திருவாரூர்த்தியாகராசதேசிகர்	திருவாரூர்த்தியாகராசதேசிகர் tiruvārūrttiyāgarācatēcigar, பெ. (n.) அன்பர் போற்றிக்கவி வெண்பா என்னும் நூலைச் செய்தர்; author of Anbar-pôrri-k-kaviVenba. திருவாரூர்த்தியாகராசதேசிகர் tiruvārūrttiyāgarācatēcigar, பெ. (n.) el căruri போற்றிக்கவி வெண்பா என்னும் நூலைச் Gourgsurf; author of Anbar-pôrri-k-kaviVenba.
திருவாரூர்த்தியாகராசர்லீலை	திருவாரூர்த்தியாகராசர்லீலை tiruvārūrttiyākarācarlīlai, பெ. (n.) 19 ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த மீனாட்சி கந்தரம் பிள்ளை அவர்கள் எழுதிய சிற்றிலக்கியம் (சிற்.அக);; a book written by Minăţci-šundaram-pillai in 19th century. திருவாரூர்த்தியாகராசர்லீலை tiruvārūrttiyākarācarlīlai, பெ. (n.) 19 நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை அவர்கள் எழுதிய சிற்றிலக்கியம் (சிற். அக);; a

திருவாரூர் நான்மணிமா	திருவாரூர் நான்மணிமாலை tiruvārūrnāṉmaṇimālai, பெ. (n.) திருவாரூர்ச் சிவபெருமான் மீது குமரகுருபரர் இயற்றிய சிற்றிலக்கிய; a poem in praise of Siva at Tiruvārūr, by Kumara-kuruparar (செ.அக..);. திருவாரூர் நான்மணிமாலை tiruvārūrnāṉmaṇimālai, பெ. (n.) திருவாரூர்ச் சிவபெருமான் மீது குமரகுருபரர் இயற்றிய சிற்றிலக்கிய நூல்; praise of Siva at Tiruvārūr, by Kumara-kuruparar (Gør-gys.);.
திருவாரூர்ப்பள்ளு	திருவாரூர்ப்பள்ளு tiruvārūrppaḷḷu, பெ. (n.) சிவபெருமான்மேல் ஞானப்பிரகாசர் பாடிய சிற்றிலக்கியம் (செ.அக.); a pallu-p-pirapantam on Siva at Tiruvārur by Nāna-p-pirakāšar. [திருவாரூர் + பள்ளு] திருவாரூர்ப்பள்ளு tiruvārūrppaḷḷu, பெ. (n.) சிவபெருமான்மேல் ஞானப்பிரகாசர் பாடிய சிற்றிலக்கியம் (செ.அக);; a pallu-p-pirapantam on Siva at Tiruvārur by Nāna-p-pirakāšar. [திருவாரூர் + பள்ளு]
திருவாரூர்ப்பன்மணிமாலை	திருவாரூர்ப்பன்மணிமாலை tiruvārūrppaṉmaṇimālai, பெ. (n.) திருவாரூர்ச் சிவபெருமான் மீது வைத்தியநாதர் இயற்றிய சிற்றிலக்கியம்: a poem praise of Śiva at Tiruvārūr by Vaittiyanāda dēšigar. திருவாரூர்ப்பன்மணிமாலை tiruvārūrppaṉmaṇimālai, பெ. (n.) திருவாரூர்ச் சிவபெருமான் மீது வைத்தியநாதர் இயற்றிய சிற்றிலக்கியம் : a poem praise of Śiva at Tiruvārūr by Vaittiyanāda dēšigar.
திருவாரூர்ப்பிறந்தார்	திருவாரூர்ப்பிறந்தார் tiruvārūrppiṟandār, பெ. (n.) தொகையடியாருள் ஒரு சாராராகிய திருவாருரிற் பிறந்தவர்கள்(தேவா.733,10: those who are born at Tiruvârür one class of tokai-yadiyār, திருவாரூர்ப்பிறந்தார் tiruvārūrppiṟandār, பெ. (n.) தொகையடியாருள் ஒரு சாராராகிய திருவாருரிற் பிறந்தவர்கள்(தேவா.733,10);; those who are born at Tiruvârür one class of tokai-yadiyār
திருவாரூர்மும்மணிக்கோவை	திருவாரூர்மும்மணிக்கோவை tiruvārūrmummaṇikāvai, பெ. (n.) பதினோராந்திருவாலங்காடு திருமுறையுளடங்கியதும் சேரமான் பெருமாள் நாயனாரருளிச் செய்ததுமான வழி பாட்டு நூல்: a poem in padinòran -tirumurai by Cēramān perumāḷ-nāyanār (செ.அக.);. திருவாரூர்மும்மணிக்கோவை tiruvārūrmummaṇikāvai, பெ.(n.) பதினோராந் திருவாலங்காடு திருமுறையுளடங்கியதும் சேரமான் பெருமாள் நாயனாரருளிச் செய்ததுமான வழி பாட்டு நூல்; a poem in padinòran -tirumurai by Cēramān perumāḷ-nāyanār (செ.அக);.

திருவாலங்காடு	திருவாலங்காடு tiruvālaṅgāṭu, பெ. (n.) காரைக்காலம்மையார் முத்தி பெற்றதும் மணியம்பலம் விளங்குவதுமான ஊர்: the village in Chengalpattu district. [திரு + ஆலங்காடு] அக்காலத்தில் இங்கு ஆலமரங்கள் நிறைந்திருந்திமையால் ஆலங்காடு என்றும் பெயர் பெற்றது. சுந்தரரும் நாவுக்கரசரும் பாடிய தலமாகையால் திரு அடைபெற்று திருவாலங்காடாயிற்று. காரைக்காலம்மை யார் தலையால் நடந்து சென்று திருக்கூத்து கண்டு இன்புற்ற இடமும் இதுவே. "அட்டமே பாயநின்றாடும் எங்கள் அப்பன் இடந்தரு ஆலங்காடே" என்று காரைக்காலம்மையார் பாடியுள்ளார். "வடகரை மணவிற்கோட்டத்து மேல் மாலை பழையனுர்நாட்டுத் திருவாலங்காடு என்பது கல்வெட்டுப் பெயர். (தமி ஊர். பெ.:); திருவாலங்காடு tiruvālaṅgāṭu, பெ. (n.) காரைக்காலம்மையார் முத்தி பெற்றதும் மணியம்பலம் விளங்குவதுமான ஊர்: the village in Chengalpattu district. [திரு + ஆலங்காடு] அக்காலத்தில் இங்கு ஆலமரங்கள் நிறைந்திருந்திமையால் ஆலங்காடு என்றும் பெயர் பெற்றது. சுந்தரரும் நாவுக்கரசரும் பாடிய தலமாகையால் திரு அடைபெற்று திருவாலங்காடாயிற்று. காரைக்காலம்மை யார் தலையால் நடந்து சென்று திருக்கூத்து கண்டு இன்புற்ற இடமும் இதுவே.
திருவாலத்தட்டி	திருவாலத்தட்டி tiruvālattaṭṭi, பெ. (n.) கோயில் விளக்குத் தட்டு வகை (புதுகல் 300);: a kind of plate used for waving lights in temple service. [திரு + ஆவம்+ தட்டி] திருவாலத்தட்டி tiruvālattaṭṭi, பெ. (n.) கோயில் விளக்குத் தட்டு வகை (புதுகல் 300);: a kind of plate used for waving lights in temple service. [திரு + ஆலம் + தட்டி]
திருவால மூலி	திருவால மூலி tiruvālamūli, பெ. (n.) செவ்வாமணக்கு; a red variety of castor oil plant (சா. அக.);. திருவால மூலி tiruvālamūli, பெ. (n.) பாம்பினாாற் சூழப்பெற்ற); மதுரை; a red variety of castor oil plant (சா.அக);. [திரு + ஆவவாப்]
திருவாலவாய்	திருவாலவாய் tiruvālavāy, பெ. (n.) Madura, as encireled by a serpent. "திருவாலவாயரனிற்கவே" (தேவா, 858,1); [திரு + ஆவவாய்]

வாலவாய்ச்சொக்கலிங்கப்பதிகம்	திருவாலவாய்ச்சொக்கலிங்கப்பதிகம் diruvālavāyccoggaliṅgappadigam, பெ. (n.) காரைக்கால் அம்மையாரால் 5ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம் (5,594.);, a literature composed by Karai-kkāl-ammaiyār. [திருவாலவரம் + சொக்கலிங்கம் பதிகம்] திருவாலவாய்ச்சொக்கலிங்கப்பதிகம் diruvālavāyccoggaliṅgappadigam, பெ.(n.) காரைக்கால் அம்மையாரால் 5ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம் (5,594.);, a literature composed by Karai-kkāl-ammaiyār. [திருவாலவரம் + சொக்கலிங்கம் + பதிகம்] 10: திருவாவினன்குடி
வாலவாயுடையார்திருவிளையாடற்	திருவாலவாயுடையார்திருவிளையாடற் tiruvālavāyuḍaiyārtiruviḷaiyāḍaṟ, பெ. (n.) பெரும்பற்றுப் புலியூர் நம்பியால் இயற்றப்பட்டதும் மதுரைச் சிவபெருமானின் 64 விளையாடல்களைக் கூறுவதுமான தொன்ம நூல்: a purana on the 64 sports of Śiva at Madurai by Perumparruppuliyūr-nambi (செஅக.); திருவாலவாயுடையார்திருவிளையாடற் tiruvālavāyuḍaiyārtiruviḷaiyāḍaṟ, பெ. (n.) பெரும்பற்றுப் புலியூர் நம்பியால் இயற்றப்பட்டதும் மதுரைச் சிவபெருமானின் 64 விளையாடல்களைக் கூறுவதுமான தொன்ம நூல்:
திருவாலி	திருவாலி tiruvāli, பெ. (n.) புரட்டன் (வின்);: rogue, knave (செ அக.); திருவாலி tiruvāli, பெ. (n.) புரட்டன் (வின்);: rogue, knave (செ.அக);.
திருவாலிப்பூடு	திருவாலிப்பூடு tiruvālippūṭu, பெ. (n.) 1. கணைப்பூடு; an unknown plan, 2. திருவாலமூலி பார்க்க;see tiru-v-ala-muli (சா.அக.); திருவாலிப்பூடு tiruvālippūṭu, பெ.(n.) 1. கணைப்பூடு; anunknown plant. 2. திருவால மூலி பார்க்க ;see tiru-v-āla-miili (சா.அக);

திருவாலியமுதனார்	திருவாலியமுதனார் diruvāliyamudaṉār, பெ. (n.) திருவிசைப்பாவில் அடங்கிய சிற்றிலக்கியமொன்றின் ஆசிரியர் (திருவிசைப்பா.);; the author of a portion of Tiru-v-išai-ppā. திருவாலியமுதனார் diruvāliyamudaṉār, பெ. (n.) திருவிசைப்பாவில் அடங்கிய சிற்றிலக்கியமொன்றின் ஆசிரியர் (திருவிசைப் List.);; the author of a portion of Tiru-v-išai-ppā.
வடுதுறை.இராமலிங்கத்தம்பிரான்	திருவாவடுதுறை.இராமலிங்கத்தம்பிரான் diruvāvaḍuduṟaiirāmaliṅgaddambirāṉ, பெ. (n.) வாட்போக்குப் புராணத்தில் ஒரு பகுதியைச் செய்யுளாகப் பாடியவர்; composer of a portion of väf-pôkku-p-purănam. [திருவாவடுதுறை + இராமலிங்கத் தம்பிரான்] திருவாவடுதுறை.இராமலிங்கத்தம்பிரான் diruvāvaḍuduṟaiirāmaliṅgaddambirāṉ, பெ. (n.) வாட்போக்குப் புராணத்தில் ஒரு பகுதியைச் Goulularitat', urrug-ugust; composer of a portion of väf-pôkku-p-purănam. [திருவாவடுதுறை + இராமலிங்கத் தம்பிரான்]
வடுதுறைச்சுப்பிரமணியத்தம்பிரான்	திருவாவடுதுறைச்சுப்பிரமணியத்தம்பிரான் diruvāvaḍuduṟaiccuppiramaṇiyaddambirāṉ, பெ. (n.) தொண்டை நாட்டு ஆயலூர் முருகன் மீது பிள்ளைத்தமிழ் பாடியவர்: composer of the Pillai-t-tamil literature on Tondai-nāttuâyalūr-murugan. திருவாவடுதுறைநமச்சிவாயத்தம்பிரான் —, திருப்) திருக்களிற்றுப் பாடியாருக்கும், இருபாவிருபஃதிற்கும் வினா வெண்பாவிற்கும், கொடிக்கவிக்கும் உரை செய்தவர். (பிற்காபுல);; commentator of tiruka! irru-p-pá diyär, irubăvirubakdu and viná-venbā. திருவாவடுதுறைச்சுப்பிரமணியத்தம்பிரான் diruvāvaḍuduṟaiccuppiramaṇiyaddambirāṉ, பெ.(n.) தொண்டை நாட்டு ஆயலூர் முருகன் மீது பிள்ளைத்தமிழ் பாடியவர்: composcrof the Pillai-t-tamil literature on Tondai-nāttuâyalūr-murugan.
திருவாவினகுடி	திருவாவினகுடி tiruvāviṉaguḍi, பெ. (n.) மதுரை மாவட்டத்தைச் சார்ந்ததும் முருகக் கடவுள் படைவீடுகளுள் ஒன்று எனப்படுவது மாகிய பழனியென்னும் தலம் (திருமுரு);; திருவாழி Palani a skanda shrine in Madurai district, one of six padaividu (செ.அக.);. [திரு + ஆவி + நன்குடி.]

திருவாழி	திருவாழி tiruvāḻi, பெ. (n.) 1. திருமாலின் படைக்கலம்; discus of Visnu. "'திருவாழிசங்கு" திருவாழி வாழி (அஷ்டத் திருவிரங்கத்து); 2. கணையாழி: signet-ring. "திருமுகத்தையும் திருவாழியையும் தந்தருளென்று கூற (சீவக. 22 2உரை:); [திரு + ஆழி] திருவாழி tiruvāḻi, பெ. (n.) 1. திருமாலின் படைக்கலம் ; discus of Visnu. "flourso, திருவாழி வாழி (அஷ்டத் திருவிரங்கத்து); 2. கணையாழி: signet-ring. "திருமுகத்தையும் திருவாழியையும் தந்தருளென்று கூற (சீவக. 22 2உரை: [திரு + ஆழி]
திருவாழிக்கல்	திருவாழிக்கல் tiruvāḻikkal, பெ. (n.) சக்கர முத்திரையிட்ப்பட்ட Boundary stone with the seal of discus. "கொற்றமங்கலத்து எல்லை ஆசறுதியினிட்ட திருவாழிக்கல்லுக்குக் கிழக்கும்" (S.I.I.i. 89);. [திருவாது + கல்] திருவாழிக்கல் tiruvāḻikkal, பெ. (n.) சக்கர முத்திரையிடப்பட்ட boundarystone with the seal of discus. "Glässbploiloguág arciansu ஆசறுதியினிட்ட திருவாழிக்கல்லுக்குக் கிழக்கும்" (S.I.I.i. 89);. [திருவாழி + கல்]
திருவாழித்தண்டு	திருவாழித்தண்டு tiruvāḻittaṇṭu, பெ. (n..) கோயில் ஊர்திகளின் காவுதண்டு (யாழ்.அக);; poles attached to the temple vehicles for carrying them. [திருவாழி + தண்டு] திருவாழித்தண்டு tiruvāḻittaṇṭu, பெ. (n.) கோயில் ஊர்திகளின் காவுதண்டு (யாழ்.அக);; poles attached to the temple vehicles for carrying them. [திருவாழி + தண்டு]

திருவாளர்	திருவாளர் tiruvāḷar, பெ. (n.) ஒருவர் பெயர்க்கு முன்னால் வழங்கப் பெறும் மதிப்புரவுச் சொல்; title prefixed to a man's name (செ.அக.);. [திரு + ஆனா] திருவாளர் tiruvāḷar, பெ.(n.) ஒருவர் பெயர்க்கு முன்னால் வழங்கப் பெறும் loĝllil/ga/& Garraio; title prefixed to a man's name (செ.அக); [திரு + ஆளர்]
திருவாளன்	திருவாளன் tiruvāḷaṉ, பெ. (n.) திருவன் பார்க்க;see tiruvan, 2. திருமால் Tirumâl (Visnu);. ஒலிதிரைநீர்ப் பௌவங் கொண்ட திருவாளன்" திவி பெரிபதி; திருவாளன் tiruvāḷaṉ, பெ. (n.) திருவன் பார்க்க;see tiruvan, 2. திருமால்; Tirumâl (Visடிu);. ஒலிதிரைநீர்ப் பௌவங் கொண்ட திருவாளன்" திவி பெரிபதி ;
திருவாறாட்டு	திருவாறாட்டு tiruvāṟāṭṭu, பெ. (n.) ஆறாட்டு: bathing of in idol. "வியனமடந் திருவாறாட்டு" குற்ற தல வட வருவி 72 [திரு + ஆறு + ஆட்டு ஆடு →ஆட்டு] திருவாறாட்டு tiruvāṟāṭṭu, பெ. (n.) ஆறாட்டு: bathing of in idol. "sougarud-fi 50%umptuo-G" குற்ற தல வட வருவி 72 [திரு + ஆறு + ஆட்டு ஆடு + ஆட்டு]
திருவாறாடல்	திருவாறாடல் tiruvāṟāṭal, பெ. (n.) திருவாறாட்டுப் பார்க்க see tiru-w-iittu. "திறுவாறாடலாதியந் தீர்த்தவேலை (திருக்காதை பு 7 34); (செஅக);. [திருவாறு + ஆடல் + ஆடு → ஆடல்] திருவாறாடல் tiruvāṟāṭal, பெ. (n.) திருவாறாட்டுப் பார்க்க see tiru-w-iittu. "திறுவாறாடலாதியந் தீர்த்தவேலை திருக்காதை 4, 7 சே/(செஅக);. [திருவாறு + ஆடல் ஆடு + ஆடன்] திருவி

திருவான்மியூர்	திருவான்மியூர் tiruvāṉmiyūr, பெ. (n.) காஞ்சிபுரம் மாவட்டத்திலுள்ள ஊர்; a village in Känjee puram district. [திரு + வால்மீகி + ஊர்] வான்மீகி முனிவர் தென்றிசை வந்து வன்னிமரத்தடியில் சிவபூசை செய்து தவமியற்றியதால் இப்பகுதியிலுள்ள இவ்வூர் வான்மீகியூர் ஆயிற்று என்பர். ஞான சம்பந்தரும், நாவுக்கரசரும் பாடிய தலம் தமி (தமி. ஊர். பெ.);
திருவானிலை	திருவானிலை tiruvāṉilai, பெ. (n.) கருவூர் சிவன் கோயில்; Sivan shrine at Karur. "இந்நாட்டுக் கருவூர்த் திருவானிலை மகாதேவர்க்கு" (S.I.I.ii,35);. திருவானிலை tiruvāṉilai, பெ. (n.) கருவூர் சிவன்கோயில்; Sivan shrine at Karir. "இந்நாட்டுக் கருவூர்த் திருவானிலை மகாதேவர்க்கு" (S.I.I.ii,35);.
திருவானைக்கா	திருவானைக்கா tiruvāṉaikkā, பெ. (n.) திருச்சிக்கு அண்மையிலுள்ள புகழ்பெற்ற சிவன்கோயில்; a famous Sivan shrine near Trichy. ஐம்பூதத்தலங்களுள் நீருக்குரிய ஊர் (செஅக.);
திருவானைக்காப்பதிகம்	திருவானைக்காப்பதிகம் diruvāṉaiggāppadigam, பெ. (n.) தண்டபாணி அடிகளால் 19 ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம் (சிற்அக.);; a literature written by Dhandapáni-Adigal in 19th century. [திருவானைக்கா + பதிகம்] திருவானைக்காப்பதிகம் diruvāṉaiggāppadigam, ,பெ.(n.) தண்டபாணி அடிகளால் 19ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம் (சிற்.அக);; a literature written by Dhandapáni-Adigal in 19th century.
திருவானைக்காயமகஅந்தாதி	திருவானைக்காயமகஅந்தாதி tiruvāṉaiggāyamagaandāti, பெ. (n.) தண்டபாணி அடிகளால் 19 ஆம் நூற். எழுதப்பட்டது. a literature written by Dhandapáni-Adigal in 19th century. திருவானைக்காயமகஅந்தாதி tiruvāṉaiggāyamagaandāti, பெ. (n.) 5 தண்டபாணி அடிகளால் 19ஆம் நூற். எழுதப்பட்டது. a literature written by Dhandapáni-Adigal in 19th century.
திருவானைக்காவல்	திருவானைக்காவல் tiruvāṉaikkāval, பெ. (n.) திருவானைக்கா பார்க்க; see tiu-Winal-k-ka (செஅக);. திருவானைக்காவல் tiruvāṉaikkāval, பெ. (n.) திருவானைக்கா பார்க்க (செஅக);.

திருவானைக்காவுலா	திருவானைக்காவுலா tiruvāṉaikkāvulā, பெ. (n.) காளமேகப் புலவர் இயற்றிய உலா: a poem written by Kalamègam (செ.அக.);. [திருவானைக்கா + உலா] திருவானைக்காவுலா tiruvāṉaikkāvulā, பெ.(n.) காளமேகப் புலவர் இயற்றிய உலா; a poem written by Kalamègam (செ.அக); [திருவானைக்கா + உலா]
திருவி	திருவி tiruvi, பெ. (n.) செல்வம் உடையவள்: wealthy lady. "பெருந்திருவி யார் மகள்கொல்" (சீவக 1968); [திரு + இ] திருவி tiruvi, பெ. (n.) செல்வம் உடையவள்; wealthy lady. "பெருந்திருவி யார் மகள்கொல்" (சீவக /க3); [திரு .இ]
திருவிசை	திருவிசை tiruvisai, பெ. (n.) திருவிசைப்பா பார்க்க; see tit-w-isai.p.pa. சங்கத் தமிழமுதம் மண்டுந் திருவிசையுமந்திரமும் (சொக்க உலா, 36); [திரு + இசை] திருவிசை tiruvisai, பெ. (n.) திருவிசைப்பா பார்க்க see tit-w-isai.p.pக் சங்கத் தமிழமுதம் மண்டுந் திருவிசையுமந்திரமும் சொக்க உலா 36 [திரு + இசை]
திருவிசைப்பா	திருவிசைப்பா tiruvisaippā, பெ. (n.) சிவனடியார் ஒன்பத்தின்மரால் அருளிச் செய்யப்பட்டனவும் ஒன்தாம் திருமுறையிற் சேர்ந்ததுமான சிவனிய வழிபாட்டு நூல்: a collection of poems by nine saiva saints, [திரு + இசைப்பா] திருவிசைப்பா tiruvisaippā, பெ. (n.) சிவனடியார் ஒன்பத்தின்மரால் அருளிச் செய்யப்பட்டனவும் ஒன்தாம் திருமுறையிற் சேர்ந்ததுமான சிவனிய வழிபாட்டு நூல்: a collection of poems by nine saiva saints, [திரு இசைப்பா]

திருவிட்டிக்கண்ணி	திருவிட்டிக்கண்ணி tiruviṭṭikkaṇṇi, பெ. (n.) வளி (வாயு); விளங்கம்; small elliptic-cuspidate leaved wind-berry (L.);, திருவிட்டிக்கண்ணி tiruviṭṭikkaṇṇi, பெ. (n.) வளி(வாயு); விளங்கம்; smallelliptic-cuspidateleaved wind-berry (L.);,
திருவிடு	திருவிடு tiruviḍu, பெ. (n.) அறக்கொடை; deed of endowment. "திருவிடுஇட்டுக்கொடுத் தமைக்கு (S.I.I VII.46); [திரு + இடு] திருவிடு tiruviḍu, பெ. (n.) அறக்கொடை; oustorio; deed of endowment. "505&G இட்டுக்கொடுத்தமைக்கு (sl.I W.46,); [திரு + இடு]
திருவிடைக்கழிமுருகர்பதிகம்	திருவிடைக்கழிமுருகர்பதிகம் diruviḍaiggaḻimurugarpadigam, பெ (n.) சேந்தனார் என்பவரால் 10-11ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம் (சிற்.அக);; a literature composed by Séndanär of 10-llth century. திருவிடைக்கழிமுருகர்பதிகம் diruviḍaiggaḻimurugarpadigam, பெ.(n.) சேந்தனார் என்பவரால் 10-11ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம் (சிற்.அக);; a literature
திருவிடைப்பற்று	திருவிடைப்பற்று tiruviḍaippaṟṟu, பெ. (n.) கோயில் நிலம்: temple land. "திருவிடைப்பற்று குவளை கழலச் சேரியான திருவெண்ணாவல் நல்லூர்" (திவ்.பெரியதி 1,1,2 வ்யா, ப. 24); [திரு + இடை + பற்று] திருவிடைப்பற்று tiruviḍaippaṟṟu, பெ. (n.) கோயில் நிலம்: templeland. "திருவிடைப்பற்று குவளை கழலச் சேரியான திருவெண்ணாவல் நல்லூர்" திவி.பெரியதி //2 விய7, ப. 2%

திருவிடைமருதூர்நொண்டிநாடகம்	திருவிடைமருதூர்நொண்டிநாடகம் tiruviḍaimarutūrnoṇḍināḍagam, பெ. (n.) ஆனந்த பாரதி என்னும் புலவரால் 18ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம்: a literature composed by Ananda Barathi of 19th century. [திருவிடை மருதூர் + நொண்டி + நாடகம்] திருவிடைமருதூர்நொண்டிநாடகம் tiruviḍaimarutūrnoṇḍināḍagam, பெ. (n.) அனந்த 07 திருவிருப்பு பாரதி என்னும் புலவரால் 18ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம்; a literature composed by Ananda Barathi of 19th century. [திருவிடை + மருதூர் + நொண்டி + நாடகம்]
திருவிடைமைருதூர்பள்ளு	திருவிடைமைருதூர்பள்ளு tiruviḍaimairutūrpaḷḷu, பெ. (n.) வெளிமங்கை பாகக் கவிராயரால் 19ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம்; a literature composed by Verimangai-bāga-k-kavirãyar of 19th century. [திருவிடைமருதூர் + பள்ளு]
திருவிடையாட்டம்	திருவிடையாட்டம் tiruviḍaiyāḍḍam, பெ. (n.) 1. கோயில் இறையிலி (தேவதான மானியம்);; temple endowment. "திருவிடையாட்டமாக இறையிழிச்சிக் கொடுத்தோம்" (S.1.1 , 69);. 2. திருவிளை (Inre);; temple business. திருவிடையாட்டம் tiruviḍaiyāḍḍam, பெ.(n.) 1. கோயில் இறையிலி (தேவதான மானியம்);; temple chdowment. "Fool lumio Luoma. இறையிழிச்சிக் கொடுத்தோம்" (S.1.1 , 69);. 2. திருவிளை(Inre.);; temple business.
திருவிண்ணகர்	திருவிண்ணகர் tiruviṇṇagar, பெ. (n.) தஞ்சை மாவட்டம், கும்பகோணம் வட்டத்திலுள்ள asari; a village in Tanjavur district. [திரு + விண் + நகர்] விண்டு (விஷ்ணு); நகர் விண்ணகர் ஆயிற்று. மாளிகையைக் குறிக்கும் நகர் என்னுஞ் சொல் ஈங்குக் கோயிலைக் குறித்தது. விண்ணகர் -திருமாள் கோயில் நம்மாழ்வார் இப்பதியை 'மின்னிப்பொன் மதில் சூழ்திரு விண்ணகர் சேர்ந்த அப்பன்" என்று பாடுகின்றார். திருவிண்ணகர் tiruviṇṇagar, பெ. (n.) தஞ்சை மாவட்டம், கும்பகோணம் வட்டத்திலுள்ள asari; a village in Tanjavur district. [திரு + விண் + நகர்] விண்டு (விஷ்ணு); நகர் விண்ணகர் ஆயிற்று. மாளிகையைக் குறிக்கும் நகர் என்னுஞ் சொல் ஈங்குக் கோயிலைக் குறித்தது. விண்ணகர் - திருமாள் கோயில் இப்பதியை 'மின்னிப்பொன் மதில் சூழ்திரு விண்ணகர் என்று

திருவிருக்குக்குறள்	திருவிருக்குக்குறள் tiruvirukkukkuṟaḷ, பெ. (n.) ஓரடி இருசீராக நாலடியான் வருஞ் செய்யுள் வகை (தேவா 1238);, a kind of metre. [திரு + இருக்கு + குறன்]
திருவிருந்து	திருவிருந்து tiruvirundu, பெ. (n.) நல்விருந்து: sacred feast commemorating the lords supper. 2. நல்லருள்; holy communion (செ.அக.); [திரு + விருத்து] திருவிருந்து tiruvirundu, பெ. (n.) நல்விருந்து; sacred feast commemorating the lords supper. 2. நல்லருள் ; holy communion (செ.அக);: [திரு + விருத்த]
திருவிருப்பு	திருவிருப்பு tiruviruppu, பெ. (n.) கோயில் அமைந்த இடம் temple premises temple site. "இந்நாயனார் திருவிப்புக்கு வடபாற்செல்லை" (S.I.I. i. 119);. [திரு + இருப்பு] திருவிருப்பு tiruviruppu, பெ.(n.) கோயில் ofsourjo go to temple premises temple site. "இந்நாயனார் திருவிப்புக்கு வடபாற்செல்லை" (S.I.L. i. 119);. [திரு + இருப்பு] திருவிரையாக்கலி 1Ꞔ
திருவிரையாக்கலி	திருவிரையாக்கலி tiruviraiyākkali, பெ. (n.) சிவனின் ஆணையைக் குறிக்குஞ் சொல் the sacred oath on God Sivan. "சிந்தையாற்றா நினைவார் திருவிரையாக்கலி யென்று (பெரியபு,கோட்டி, 4); (S.I.I. vii,398); [திரு + விரை + ஆ + கலி] திருவிரையாக்கலி tiruviraiyākkali, பெ. (n.) சிவனின் ஆணையைக் குறிக்குஞ் சொல்; the sacred oath on God Sivan. "àfisoglum sppm நினைவார் திருவிரையாக்கலி யென்று பெரியபு கோட்டி 4(S.I.M. vii,3982); [திரு + விரை + ஆ + கலி]

திருவில்	திருவில் tiruvil, பெ. (n.) rainbow, beautiful. திகழ்தரு மேனியன்" (சிலப் 15, 156); [திரு + வில்] திருவில் tiruvil, பெ. (n.) "flosur-Gé திகழ்தரு மேனியன்" (சிலப் க! [திரு + வில்]
திருவில்லிபுத்துர்	திருவில்லிபுத்துர் tiruvillibuttur, பெ. (n.) காமராசர் வட்டம் திருவில்லிபுத்தூர் வட்டத்திலுள்ள ஊர்;தமிழக அரசின் அரசுச் சின்னமாக இவ்வூர்க்கோபுரம் விளங்கு கின்றது ஆண்டாள் பிறந்த ஊர்: தமிழ்நாட்டிலுள்ள உயரமான கோபுரங்களுள் மூன்றாவது இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்க முன் கட்டப்பட்ட இக்கோயிலிலுள்ள பூந்தோட்டத்தில் ஆண்டாளைத் துழாய்ச் செடியின் நிழலில் பெரியாழ்வார் குழந்தையாகக் கண்டெடுத் ததாக வரலாறு [திரு + வில்லி + புத்தூர்] 1. வில்லி என்னும் வேடரால் இந்த ஊர் உருவாக்கப்பட்டதால் இப்பெயர் பெற்ற தென்பர் 2. செண்பகக் காடாக இருந்த இப்பகுதியை மல்லி என்னும் வேடப் பெண்ணரசி ஆண்டு வந்தாள், அதனால் மல்லி நாடு என்ற பெயர் இதற்கு உண்டு என்று கூறுவர். 3.வில்லியர் என்னும் மரபினர் இப்பகுதியில் மிகுதியாக வாழ்ந்ததால் இப்பெயர் பெற்றது என்பது அறிஞர் கருத்து கல்வெட்டில் இவ்வூர்ப்பெயர் மல்லிப்புத்துர் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. திருவில்லிபுத்துர் tiruvillibuttur, பெ.(n.) காமராசர் வட்டம் திருவில்லிபுத்தூர் வட்டத்திலுள்ள ஊர் தமிழக அரசின் அரசுச் சின்னமாக
திருவிலான்	திருவிலான் tiruvilāṉ, பெ. (n.) நல்லூழ் இல்லாதவன் (பாக்கிய மற்றவன்); god for saken person. "உருவிலான் பெருமையை யுளங் கொளாத வத்திருவிலார் (தேவா: 345, 2); [திரு + இல் + ஆன்] திருவிலான் tiru-vilin, பெ. (n.) நல்லூழ் இல்லாதவன் (பாக்கிய மற்றவன்);; god for saken person. "உருவிலான் பெருமையை யுளங் கொளாத வத்திருவிலார் (தேவா 345,2); [திரு + .இன் + ஆன்]

திருவிலி	திருவிலி tiruvili, பெ. (n.) 1.ஏழை; unfortunate or poor person. "இருபதுக்கரம் தலையீரை தென்னுமத் திருவிலிக்கு" (கம்பரா உயிடனை39); 2. கைம்பெண் (அக.நி.);; widow, as having lost her sacred thread [திரு + இலி] திருவிலி tiruvili, பெ. (n.) 1. ஏழை; unfortunate or poor person. "இருபதுகரம் தலையீரைந் தென்னுமத் திருவிலிக்கு கம்பரா உயிடனை 2 திருவிளக்குநாச்சியார் 2. கைம்பெண்(அக.நி);; widow, as having lost her sacred thread. [திரு + இலி]
திருவிலை	திருவிலை tiruvilai, பெ. (n.) கீரிப்பூடு; Indian snake wort (சா அக.);. திருவிலை tiruvilai, பெ.(n.) கீரிப்பூடு; Indian snake wort (சா.அக);.
திருவிழாப்புறம்	திருவிழாப்புறம் tiruviḻāppuṟam, பெ. (n.) திருவிழாவிற்கென விடப்பட்ட இறையிலி நிலம்; endowments for temple festivals. "திருவிழாப் புறமாக அட்டிக் கொடுத்தன (TA.S. i.7);. [திருவிழா + புறம்] திருவிழாப்புறம் tiruviḻāppuṟam, பெ. (n.) திருவிழாவிற்கென விடப்பட்ட இறையிலி faulo; endowments for temple festivals. "திருவிழாப் புறமாக அட்டிக் கொடுத்தன (TA.S. i.7);. [திருவிழா + புறம்]
திருவிளக்கம்மை	திருவிளக்கம்மை tiruviḷakkammai, பெ. (n.) திருவிளக்குநாச்சியார் பார்க்க; see tiru-Wilakku. пácciyar.

திருவிளக்கு	திருவிளக்கு tiruviḷakku, பெ. (n.) 1.கோயிற்றிரு விளக்கு; light burnt in the presence of a deity, திருவிளக்கு இல்லா வீடுபோல (பழ.); "தீத் திருவிளக்கிட்டு (கிகி.8.19); 2 மங்கள விளக்கு: lighted lamping a house, regarded as auspicious. "உதவுவாய்த் தன்முனைத் திருவிளக்கு வைத்தார்" (பிரபுவிங் குனிய சிங்காதனத. [திரு + விளக்கு] திருவிளக்கு tiruviḷakku, பெ(tn.) 1. கோயிற்றிரு s?småg; light burnt in the presence of a deity, திருவிளக்கு இல்லா வீடுபோல பழ. "தீத் திருவிளக்கிட்டு கிகி. 22 மங்கள விளக்கு: lighted lampin a house, regarded as auspicious. "உதவுவாய்த் தன்முனைத் திருவிளக்கு வைத்தார்" (பிரபுவிங் குனிய சிங்காதனத.); [திரு + விளக்கு] திருவிளக்கு tiruviḷakku, பெ. (n.) கோயிலிலேற்றுதல் விளக்குகள்; row of lights setup in temples. [திரு+விளக்கு] [P]
திருவிளக்குடையார்	திருவிளக்குடையார்பெ. (n.) கோயிலில் விளக்கேற்றுவோர்; lamp lighters in a temple. "திருவிளக்குடையார்கள் குழாய் பன்னிரண்டுக்கெண்ணெய் முந்நாழியும்" (S.1.1. iii, 188);. [திருவிளக்கு + உடையார்] திருவிளக்குடையார் tiruviḷakkuḍaiyār, பெ.(n.) கோயிலில் விளக்கேற்றுவோர்; lamp lighters in a temple. "திருவிளக்குடை யார்கள் குழாய் குழாய் பன்னிரண்டுக்கெண்ணெய் முந்நாழியும்" (S.1.1. iii, 188);. [திருவிளக்கு + உடையார்]
திருவிளக்குநகராத்தார்	திருவிளக்குநகராத்தார் tiruviḷaggunagarāttār, பெ. (n.) எண்ணெய் பிண்டரத்து பட்டப் பெயர் வகை (E.T. vii.36);: a litle of the Vaniyar Caste. [திருவிளக்கு + தகரத்தார்]
திருவிளக்குநாச்சியார்	திருவிளக்குநாச்சியார் tiruviḷakkunācciyār, பெ. (n.) 1. விளக்கு தேவை house, regarded as a deity. 2. கையில் விளக்கு. திருவிளம் யேந்திய சிலை; metallic image holding a lamp in its hand [திருவிளக்கு + தாச்சியா]

திருவிளம்	திருவிளம் tiruviḷam, பெ. (n.) 1. திராய்; Indian cickweed, 2. சிவதை; true jalap (செ. அக.); திருவிளம் tiruviḷam, பெ. (n.) 1. திராய் ; Indian cickweed. 2. சிவதை; truejalap (செ.அக);
திருவிளையாட்டு	திருவிளையாட்டு tiruviḷaiyāṭṭu, பெ. (n.) திருவிளையாடல் பார்க்க; see tiru-Vilaiyādal. திருவிளையாட்டு tiruviḷaiyāṭṭu, பெ. (n.) திருவிளையாடல் பார்க், Limfää;see tiru-Vilaiyāgal.
திருவிளையாடல்	திருவிளையாடல் tiruviḷaiyāṭal, பெ. (n.) 1. தெய்வ விளையாட்டு; sacred sports of a deity. 2. திருவிளையாடற்புராணம் பார்க்க; See tiru-vilaiyādar-puriṇam. 3சிற்றின்ப விளையாட்டு; amorous acts. [திரு + விளையாடல்] திருவிளையாடல் tiruviḷaiyāṭal, பெ.(n.) 1. தெய்வ விளையாட்டு; sacred sports of a deity. 2. திருவிளையாடற்புராணம் பார்க்க; See tiru-vilaiyādar-puriṇam. 3. சிற்றின்ப விளையாட்டு ; amorous acts. [திரு + விளையாடல்]
திருவிளையாடல்சரணமஞ்சரி	திருவிளையாடல்சரணமஞ்சரி tiruviḷaiyāṭalcaraṇamañjari, பெ. (n.) பள்ளத்துார் முருகப்பர் அவர்களால் 20ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம்; a minor literature written by Pallattur-murugappar of 20th century (சிற்அக.); திருவிளையாடல்சரணமஞ்சரி tiruviḷaiyāṭalcaraṇamañjari, பெ. (n.) பள்ளத்துார் முருகப்பர் அவர்களால் 20 ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம்; a minor literature
திருவிளையாடற்புராணம்	திருவிளையாடற்புராணம் tiruviḷaiyāṭaṟpurāṇam, பெ. (n.) சிவபெருமானின் அறுபத்து நான்கு திருவிளையாடல்களைக் குறித்துப் பரஞ்சோதி முனிவர் பாடிய தொன்மம் a purana on the 64 sports of Siva at Madura by Parañjōdi munivar. [திருவிளையாடல் + புராணம்] திருவிளையாடற்புராணம் tiruviḷaiyāṭaṟpurāṇam, பெ.(n.) சிவபெருமானின் அறுபத்து நான்கு திருவிளையாடல்களைக் குறித்துப் பரஞ்சோதி முனிவர் பாடிய தொன்மம்; a purana on the 64 sports of Siva at Madura by Parañjōdi munivar.

திருவினாள்	திருவினாள் tiruviṉāḷ, பெ. (n.) திருமகள் (இலக்குமி);: Lakshmi போதிலார் திருவினாள் புகழுடை வடிவென்றும் (சிலம் 1.26); திருவினாள் tiruviṉāḷ, பெ. (n.) திருமகள் (இலக்குமி);: Lakshmi. போதிலார் திருவினாள் புகழுடை வடிவென்றும் (சிலம் 252109); திருவீதியலங்கரி-த்தல்
திருவிடையூர்த்தலபுராணம்	திருவிடையூர்த்தலபுராணம் tiruviḍaiyūrttalaburāṇam, பெ. (n.) அசலாம்பிகை அம்மையார் எழுதிய இச்சிற்றிலக்கியம் 20ஆம் நூற்றண்டைச் சேர்ந்தது (சிற்அக);; a minor literature written by Asalāmbigaiammaiyār of 20th century. [திருவிடையூர் + தலபுராணம்]
திருவிற்கப்பிரமணியர்பதிகம்	திருவிற்கப்பிரமணியர்பதிகம் diruviṟgappiramaṇiyarpadigam, பெ. (n.) உடுப்பிட்டி குமாரசாமி முதலியார் அவர்களால் 18-19ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம் (சிற் அக.);; a minor literature written by Udu-ppitti-kumârasami of 19-20th century. திருவிற்கப்பிரமணியர்பதிகம் diruviṟgappiramaṇiyarpadigam, பெ.(n.) உடுப்பிட்டி குமாரசாமி முதலியார் அவர்களால் 18-19ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம் (o);; a minor literature written by Udu-p
திருவினை	திருவினை tiruviṉai, பெ. (n.) நல்வினை; good karma. "திருவினை யாண்பாலாக (உபதேசகா பஞ்சாக் 58); (செஅக.); திருவினை tiruviṉai, பெ. (n.) நல்வினை; good karma. "திருவினை யாண்பாலாக உபதேசகா பஞ்சாக் 3 (செஅக.);
திருவினைக்கால்	திருவினைக்கால் tiruviṉaikkāl, பெ. (n.) கத்திரிக்கோல்; scissors (சாஅக);. திருவினைக்கால் tiruviṉaikkāl, பெ. (n.) கத்திரிக்கோல்; scissors (சாஅக);.
திருவீங்கோய்நாதர்பதிகம்	திருவீங்கோய்நாதர்பதிகம் diruvīṅāynādarpadigam, பெ. (n.) சொக்கலிங்கம் செட்டியார் அவர்களால் 20ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம் (சிற்அக);; A minor literature written by Sokkalinga-chettiyār of 20th century. திருவீங்கோய்நாதர்பதிகம் diruvīṅāynādarpadigam, பெ. (n.) சொக்கலிங்கம் செட்டியார் அவர்களால் 20ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம்

திருவீதிநாயகர்	திருவீதிநாயகர் tiruvītināyagar, பெ. (n.) திருவிழாவின்போது வீதி வழியே உலாவரும் திருமேனி; deity of a temple intended for carrying out in procession during festivals. "ராஜாக்கள் தம்பிரான் திருவீதிநாயகர் திருப்பவனி எழுந்தருளும்போது" (S.I.I viii,21); [திரு + விதி நாயகர்]
திருவீதிப்பந்தம்	திருவீதிப்பந்தம் tiruvītippandam, பெ. (n.) தெய்வ ஊர்வலத்தில் பயன்படுத்தும் தீவட்டி வகை; a kind of torch for procession in temple festivals (S.I.I. viii,2l);. [திரு + விதி + பந்தம்] திருவீதிப்பந்தம் tiruvītippandam, பெ. (n.) தெய்வ ஊர்வலத்தில் பயன்படுத்தும் தீவட்டி cussia; a kind of torch for procession in temple festivals (S.I.I. viii,2l);. [திரு + விதி + பந்தம்]
திருவீதியலங்கரி-த்த	திருவீதியலங்கரி-த்தல் tiruvītiyalaṅgarittal, 4 செ.குவி (v.i.) கோயிற்றிருவுரு புறப்பாடாக வருதல்; to go out in procession, as a deity திருவுக்கரியதேவி gracing the streets by his presence. Guðlors; திருவீதியலங்கரிக்கிறார் [திருவிதி அலங்கரி] திருவீதியலங்கரி-த்தல் tiruvītiyalaṅgarittal, செ.குவி (v.i.) கோயிற்றிருவுரு புறப்பாடாக quoso; to go out in procession, as a deity திருவுக்கரியதேவி; gracing the streets by his presence. Guðlors; திருவீதியலங்கரிக்கிறார் [திருவிதி + அலங்கரி]
திருவுக்கரியதேவி	திருவுக்கரியதேவி tiruvukkariyatēvi, பெ. (n.) தாளகம்: orpiment (சாஅக);.
திருவுசாத்தானதோத்திரம்	திருவுசாத்தானதோத்திரம் tiruvucāttāṉatōttiram, பெ. (n.) அழகிய சிற்றம்பல தேசிகரால் 19ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம் (சிற்.அக.);; a minor literature written by Alagiya-sirrambala-téSigar of 19th century, [திருவுசாத்தான + தோத்திரம்] திருவுசாத்தானதோத்திரம் tiruvucāttāṉatōttiram, பெ. (n.) அழகிய சிற்றம்பல தேசிகரால் 19ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட 6PirgilovišSlub (gaj);. 3/5.);; a minor literature written by Alagiya-sirrambala-téSigar of 19th century,

திருவுடம்பு	திருவுடம்பு tiruvuḍambu, பெ. (n.) 1.நல்லுடல்: kindly beautifuly body. "திருவுடம்பலச நோற்கின்றான்" (கம்பர குர்ப்ப, 18); 2.திருமேனி: idol. திருப்பள்ளியறை நாச்சியார் முதலாகவுள்ள திருவுடம்புகளும்" (T.A.S. I, 91);. [திரு + உடம்பு] திருவுடம்பு tiruvuḍambu, பெ. (n.) 1. நல்லுடல்; kindly beautifuly body. "365g/Libusvá நோற்கின்றான் கம்பர குர்ட் 322 திருமேனி: idol. திருப்பள்ளியறை நாச்சியார் முதலாகவுள்ள திருவுடம்புகளும்" (TAS , 91);. [திரு + உடம்பு]
ருவுத்திரகோசமங்கைப்பதிகம்	திருவுத்திரகோசமங்கைப்பதிகம் diruvuddiraācamaṅgaippadigam, பெ. (n.) பூ. ஆறுமுகம்பிள்ளை அவர்களால் 19ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம் (சிற் அக);, a literature composed by Arumugampillai of 19th century. [திரு + உத்திரகோசமங்கை + பதிகம்] திருவுத்திரகோசமங்கைப்பதிகம் diruvuddiraācamaṅgaippadigam, பெ. (n.) பூ. ஆறுமுகம்பிள்ளை அவர்களால் 19ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம் (o);, a literature composed by Arumugampillai of 19th century. [திரு + உத்திரகோசமங்கை + பதிகம்]
திருவுதராமலை	திருவுதராமலை diruvudarāmalai, பெ. (n.) கோயில் திருமேனியின் இடையில் அணியும் அணிகலன் வகை (S.I.I.vii.209);; ornament for the waist of a deity. [திரு + உதாரம் மாலை]
திருவுந்தியார்	திருவுந்தியார் tiruvundiyār, பெ. (n.) மெய்கண்ட சாத்திரம் பதினான்கினுள் ஒன்றும் திருவியலூர் உய்யவந்த தேவ நாயனார் இயற்றியதுமாகிய சைவசித்தாந்த நூல்; a text book of the saiva siddhanda philosophy Tiruviyalor Uyyavandaleva nāyanār (செஅக);. [திரு + உத்தியா] திருவுந்தியார் tiruvundiyār, பெ (n.) மெய்கண்ட சாத்திரம் பதினான்கினுள் ஒன்றும் திருவியலூர் உய்யவந்த தேவ நாயனார் இயற்றியதுமாகிய சைவசித்தாந்த soroi);; a text book of the saiva siddhanda philosophy Tiruviyalor Uyyavandaleva

திருவுலகள-த்தல்	திருவுலகள-த்தல் tiruvulagaḷattal, 3 செ.குவி (v.i.) நிலத்தையளந்து கணக்கிடுதல்; to survey or measure land. "திருவுலகளந்தபடி நலம் எழுமா" (S.I.I.vii,309); [திரு + உலக + அள] திருவுலகள-த்தல் tiruvulagaḷattal, 3 செ.கு.வி (v.i.) நிலத்தையளந்து கணக்கிடுதல்; tosurvey or measure land. "திருவுலகளந்தபடி நிலம் எழுமா(S.I.I.wi,30% [திரு + உலக + அள-]
திருவுலாச்செய்-தல்	திருவுலாச்செய்-தல் tiruvulācceytal, 1 செகுவி (v.i.) வலம் வருதல் இவ); to go out in procession, as a deity in a templc. [திரு + உலா + செய்] திருவுலாச்செய்-தல் tiruvulācceytal, செ.கு.வி (v.i.) வலம் வருதல் இவ); to goout in procession, as a deity in a templc. [திரு + உவா + செப்-]
திருவுலாப்புறஞ்செய்-த	திருவுலாப்புறஞ்செய்-தல் tiruvulāppuṟañjeytal, 1 செ.கு.வி. (v.i.) திருவுலாச்செய்தல் [திரு + உலா + புறம்+ செப்] திருவுலாப்புறஞ்செய்-தல் tiruvulāppuṟañjeytal, 1 செ.கு.வி. (v.i.) திருவுலாச்செய்-தல் யாirás;see tiru-w-uli-c-cey. [திரு + உலா + புறம் + செப்-]
திருவுலாப்புறம்	திருவுலாப்புறம் tiruvulāppuṟam, பெ. (n.) திருக்கயிலாய ஞானவுலா; tiru-k-kailāyañāna-v-ulā, a poem by Céramān-perumāl. சேராகாவலர் பரிவுடன் கேட்டித்த திருவுலாப் புறம்" (பெரிய, வென் :); [திரு + உவா + புறம்] திருவுலாப்புறம் tiruvulāppuṟam, பெ., (n.) திருக்கயிலாய ஞானவுலா tiru-k-kailāyañāna-v-ulā, a poem by Céramān-perumāl. சேராகாவலர் பரிவுடன் கேட்டித்த திருவுலாப் புறம்" (பெரிய, வென் :); [திரு + உலா + புறம்]

திருவுரு	திருவுரு tiruvuru, பெ. (n.) நல்லுடல் (திவ்ய சரீரம்);; divine form;divine presence. "அருளாயுன் றிருவுருவே" (தி.வி திருவரம் 5.10.7); 2. திருமேனி; idol Image. "காரணங் கற்பனை கடந்த கருணை திருவுருவாகி (கோவிற்பு, பாவி 2.); [திரு + உரு] திருவுரு tiruvuru, பெ. (n.) நல்லுடல் (திவ்ய சரீரம்);; divine form; divine presence. "அருளாயுன் றிருவுருவே" (தி.வி திருவரம் 5107);2. . திருமேனி; idol Image. "காரணங் கற்பனை கடந்த கருணை திருவுருவாகி கோவிற்பு பாவி 2. [திரு + உரு]
திருவுழுத்து	திருவுழுத்து tiruvuḻuttu, பெ. (n.) அணிவகை an ornament. "இரட்டை திருவுழுத்து ஒரணையினால்" (S.I.I. ii. 16);. [திரு + உருட்டு - திருவுருட்டு – திருவழுத்து] திருவுழுத்து tiruvuḻuttu, பெ. (n.) அணிவகை; an ornament. "இரட்டை திருவுழுத்து ஒரணையினால்" (S.I.1 i 16);. [திரு + உருட்டு - திருவுருட்டு - திருவழுத்து] திருவுள்ளக்கலக்கம்
திருவுள்ளக்கலக்கம்	திருவுள்ளக்கலக்கம் tiruvuḷḷakkalakkam, பெ. (n.) பெரியோர் மனவேறுபாடு; displeasure of great persons (செ.அக);, [திரு + உன்னம் + கலக்கம்] திருவுள்ளக்கலக்கம் tiruvuḷḷakkalakkam, பெ. (n.) பெரியோர் மனவேறுபாடு: displeasure of great persons (செ.அக);. [திரு + உள்ளம் + கலக்கம்]

திருவுள்ளக்கேடு	திருவுள்ளக்கேடு tiruvuḷḷakāṭu, பெ. (n.) திருவுள்ளக்கலக்கம் பார்க்க: See tiu-v-ulla-k- kalakkam. [திரு + உன்னம் + கேடு] திருவுள்ளக்கேடு tiruvuḷḷakāṭu, பெ. (n.) திருவுள்ளக்கலக்கம் பார்க்க; see tit-w-ula-kkalakkam. [திரு + உள்ளம் + கேடு]
திருவுள்ளம்	திருவுள்ளம் tiruvuḷḷam, பெ. (n.) அரசன், குரு முதலிய பெரியோரது உள்ளக் கருத்து; Wil or pleasure of God, king, guru or other-great person (செ.அக);, [திரு+உள்ளம்] திருவுள்ளம் tiruvuḷḷam, பெ. (n.) அரசன், குரு முதலிய பெரியோரது உள்ளக் கருத்து; will or pleasure of God, king, guru or other-great person (செ.அக);. [திரு + உள்ளம்]
திருவுளக்குறிப்பு	திருவுளக்குறிப்பு tiruvuḷakkuṟippu, பெ. (n.) திருவுள்ளம் (சிலோ, பா. 2, பக் 318); பார்க்க;see tiru-v-ullam. [திரு + உள்ளக்குறிப்பு] திருவுளக்குறிப்பு tiruvuḷakkuṟippu, பெ. (n.) திருவுள்ளம் (சிலோ, பா. 2, பக். 318); பார்க்க: see tiru-v-ullam. [திரு + உள்ளக்குறிப்பு]
திருவுளச்சீட்டு	திருவுளச்சீட்டு tiruvuḷaccīṭṭu, பெ. (n.) குலுக்கிப் போட்டெடுத்தல் முதலிய வகையால் தெய்வச் சித்தமறியுஞ் சீட்டு; lot cast or drawn, believed to the disclose the divine will (செ.அக.); [திருவுளம் + சீட்டு] திருவுளச்சீட்டு tiruvuḷaccīṭṭu, பெ.(n.) குலுக்கிப் போட்டெடுத்தல் முதலிய வகையால் தெய்வச் சித்தமறியுஞ் சீட்டு, lot cast or drawn, believed to the disclose the divine will (செஅக.); [திருவுளம் + சிட்டு]

திருவுளச்செயல்	திருவுளச்செயல் tiruvuḷacceyal, பெ. (n.) தெய்வச் செயல்; God's will, providence, providential occurrence (செ.அக);, [திருவுளம் + செயல்] திருவுளச்செயல் tiruvuḷacceyal, பெ. (n.) தெய்வச்செயல்(வின்);; God's will, providence, providential occurrence (செ.அக);. [திருவுளம் + செயல்]
திருவுளத்தடை-த்தல்	திருவுளத்தடை-த்தல் tiruvuḷattaḍaittal, 5 செகுன்றாவி. (v.t.) மனத்திங்கொண்டரு ளுதல் (சிலப்.13,88, அரும்);; to keep in mind; to intend said of a deity ora great person (GF2/5);. [திருவுளம் + தடை]
திருவுளப்பாங்கு	திருவுளப்பாங்கு tiruvuḷappāṅgu, பெ. (n.) திருவுள்ளம் பார்க்க: See tiru-V-ulam. "எவ்வகை நின் றிருவுளப் பாங்கிருப்ப தெளியேனளவில்" (அருட்பா. vi. குருதரிசனம் 4); (செ. அக.); [திருவுளம்+பாங்கு] திருவுளப்பாங்கு tiruvuḷappāṅgu, பெ. (n.) திருவுள்ளம் பார்க்க scetiti-y-ulam. "எவ்வகை நின் றிருவுளப் பாங்கிருப்ப தெளியேனளவில்" அருட்ப wi. குருதரிசனம் (செ. அக.); [திருவுளம் + பாங்கு] சென்னை மயிலாப்பூரில் அமைந்திருப்பதும், திருவுண்ணாழிசையில் மூலவராகத் திருவள்ளுவர் திருவுருவம் எழுந்தருளச்செய்யப்பெற்றிருப்பதும், அம்மன் பெயர் வாசுகி என்றிருப்பதும், இருப்பை
திருவுளம்	திருவுளம் tiruvuḷam, பெ. (n.) திருவுள்ளம் பார்க்க see tirui-y-ulam, "திருவுளமெனின் மற்றென் சேனையு முடனே (கம்பர கங்கை 67); [திரு+ உளம்]
திருவுளம்பற்றுதல்	திருவுளம்பற்றுதல் diruvuḷambaṟṟudal, 5 செகுன்றாவி (v.t) 1. ஏற்றுக் கொள்ளுதல்: to accept graciously. 2. திருவுள்ளத்தடை (சிலப் 13,97, உரை); பார்க்க; see tiu-W-ula-1. talai. 3. கேட்க மனங்கொள்ளுதல் (சீவக. 430, உரை);; to be pleased to hear. 4, உட்கருத்துக் கொள்ளுதல் ; to consider to tent. 5, பணிந்து சொல்லுதல் (ர);; to be pleased to speak;as a deity, to speak (செ.அக); [திருவுளம் + பற்று-]

திருவுளம்வைத்தல்	திருவுளம்வைத்தல் tiruvuḷamvaittal, பெ.(v.i.) 1. அருளுதல், to bestow, vouchsafe, grace, as a deity or guru. 2. விருப்பங்கொள்ளுதல் ; to conceive desire, said of a great person (செ.அக);. [திருவுளம் + வை-]
திருவுளமடு-த்தல்	திருவுளமடு-த்தல் tiruvuḷamaḍuttal, செ.குன்றாவி (v.t.) எண்ணுதல்; to intend, consider. "அரசர் திருவினை முகப்பதொரு திருவுளமடுத்தருளியே கவிங் 2 புதுப் !) [திருவுளம் + மடு-]
திருவுளமறிய	திருவுளமறிய tiruvuḷamaṟiya, வி.எ (adv.) கடவுளறிய; calling God to witness, before God. திருவுளமறியச் சொல்லுகிறேன். (செ. அக.); [திருவுளம் + அறிய]
தைகாந்திமதியம்மைபிள்ளைத்தமிழ்	திருவுறந்தைகாந்திமதியம்மைபிள்ளைத்தமிழ் diruvuṟandaikāndimadiyammaibiḷḷaiddamiḻ, பெ. (n.) மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை அவர்களால் 19ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப் பட்ட சிற்றிலக்கியம் (சிற்.அக);; a literature authored by Menasci-sundaram-pillai of 19th century
திருவுறுப்பு	திருவுறுப்பு tiruvuṟuppu, பெ. (n.) மகளிர் நெற்றியிலணியும் அணி (பிங்);, a goldornament worn by women on the fore head (செ.அக); [திரு + உறுப்பு]
திருவுறை	திருவுறை tiruvuṟai, பெ. (n.) கோயில்; temple. "கரியோன் திருவுறை" (கல்லா); [திரு + உறை]
திருவூசல்	திருவூசல் tiruvūcal, பெ. (n.) கோயில் திருமேனிகள் (மூர்த்திகள்); எழுந்தருளியிருந்து ஆடும் ஊஞ்சல் swing for the temple-idols. "திருவூசற் றிருநாமம் (ரஷ்டப் பீரங்கநாயக 33); [திரு + ஊசல்]
கவரதராசப்பெருமாள்பஞ்சரத்தினம்	திருவூரகவரதராசப்பெருமாள்பஞ்சரத்தினம் diruvūragavaradarācapperumāḷpañjaraddiṉam, பெ. (n.) நாதமுனிப்பிள்ளை என்பரால் 20ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட &pgooué,5ulb (55.9%);; a literature authored by Nādamuni-p-pillai of 20th century. [திருவூரக + வரதராசப் + பெருமான் + பஞ்சரத்தினம்]

திருவூறல்திருநாள்	திருவூறல்திருநாள் tiruvūṟaltirunāḷ, பெ. (n.) ஊற்றுப் பறித்து அதில் முதலில் ஒரு கட்டையைப் போட்டு, அருகில் யானையை நிறுத்தி நடத்தும் திருவிழா (சமசெஅக);; [திருவூறல் + திருதான்]
திருவெஃகா	திருவெஃகா tiruveḵkā, பெ. (n.) காஞ்சிபுரத்தில் உள்ள பழைய திருமால் கோயில் ; an ancient Tirumāl shrine in Kānjipuram (S.I.I. iii.41);.
திருவெஞ்சமாக்கூடல்	திருவெஞ்சமாக்கூடல் tiruveñjamākāṭal, பெ. (n.) கரூர் மாவட்டத்திலுள்ள ஊர்(தமி ஊர் பெ.); a village in Karur district. [திரு + வெஞ்சமரி + கூடல்] 1. குடவனாறும், நங்காஞ்சியாறும் இப் பகுதியில் கூடுவதால் கூடல் எனப்பட்டது. வெஞ்சமன் என்னும் வேட்டுவ அரசன் இப்பகுதியை ஆண்டமையால் வெஞ்சமன் கூடல் ஆகி நாளடைவில் வெஞ்சமாக் கூடல் ஆயிற்று. 12 திருவெண்ணெய்நல்லூர் 2. சேரமான் வஞ்சன் என்னும் அரசன் இப்பகுதியை ஆண்டதால் வெஞ்சமாக் கூடல் என்று பெயர் பெற்றது என்பர்.
திருவெண்காட்டுநங்கை	திருவெண்காட்டுநங்கை tiruveṇkāṭṭunangai, பெ. (n.) சிறுத்தொண்ட நாயனாரின் தேவியார் (S.I.I. ii, 173);; wife of Ciru-t-tondar (செஅக);.
திருவெண்காடர்	திருவெண்காடர் tiruveṇkā, பெ. (n.) பட்டினத்தார் ; the sage Paṭṭiṇattār. [திரு + வெண்காடர்]
திருவெண்காடு	திருவெண்காடு tiruveṇkāṭu, பெ. (n.) நாகை மாவட்டம், சீர்காழி வட்டத்திலுள்ள ஊர்: a village in Nägai district. [திரு + வெண்மை + காடு\] சிறந்த சிவத்தலமாகும், பட்டினத்தடிகள் மெய்கண்டதேவர் ஆகியோர் பிறந்த ஊர் பண்காட்டு மிசையானும் பயிர்காட்டும் புயலானும் வெண்காட்டி லுறைவானும் விடைகாட்டுங் கொடியானே" (அப் திரு. மு.); வெண்மை நிறம் வாய்ந்த நிலம் வெண்காடு ஆயிற்று. பாடல்பெற்ற தலமாதலால் திருவெண்காடு ஆயிற்று [illegible] (தமி [illegible])
திருவெண்ணாழி	திருவெண்ணாழி tiruveṇṇāḻi, பெ. (n.) திருவுண்ணாழிகை பார்க்க; see tit-w-uppiligai (கோயிலொ); [திருவுண்ணாழிகை + திருவெண்ணாது]
திருவெம்பாவை	திருவெம்பாவை tiruvembāvai, பெ. (n.) சிலை (மார்கழி);த் திங்களில் ஓதப்படும் திருவாசகப் பகுதி; a poem in Tiruvašagam, specially recited in the month of Mārkali.

திருவெண்ணெய்நல்லூர்	திருவெண்ணெய்நல்லூர் tiruveṇīeynallūr, பெ. (n.) கடலூர் மாவட்டம், திருக்கோவிலுளர் வட்டத்தில் உள்ள ஊர், a village in Cudalore district. [திரு + வெண்ணெய் + நல்லூர்] இப்பகுதியில் உமாதேவியார் வெண் ணெயினால் ஒரு கோட்டைக் கட்டி அதனிடையே கிளியை வளர்த்துத் தவம் புரிந்த காரணத்தால் இப்பெயர் பெற்றது சுந்தரர் பாடல்பெற்ற தலம்"வைத்தாய் பெண்ணைத் தென்பால் வெண்ணெய்நல்லூர் அருட்டுறையுள் அத்தாவுனக் காளாயினி ... என்று பாடுவார் தமி
திருவெழுச்சி	திருவெழுச்சி tiruveḻucci, பெ. (n.) திருவிழா: temple festival. "எந்தைபிரான்" கோயில், திருவிழ7:25, [திரு + எழுச்சி]
திருவெழுத்து	திருவெழுத்து tiruveḻuttu, பெ. (n.) 1. அரசன் கையெழுத்து; king's handwriting or signature. "ஏட்டின்மேற் றீட்டித் திருவெழுத்திட்டு" (சீவக. 2% 2. கொச்சி திருவிதாங்கூர் அரசர்களின் கட்டளை; writorwarrantofthekingsof Cochin and Travancore. 3. ஐந்தெழுத்து ; sacred mantra of tive letters. "இது திருவெழுத்தி னிடே" (சிவப்பிர 10,13); [திரு + எழுத்து]
திருவெழுத்து விளம்பரம்	திருவெழுத்து விளம்பரம் tiruveḻuttuviḷambaram, பெ. (n.) திருவிதாங்கூர் அரக soaribuTub; royal prodamation issued by the kings of Travancore (R.F.);. [திரு + எழுத்து + விளம்பரம்]
திருவெள்ளக்குளம்	திருவெள்ளக்குளம் tiruveḷḷakkuḷam, பெ. (n.) நாகை மாவட்டம் சீர்காழி வட்டத்தில் உள்ள ஊர் ; a village in Nagai district. [திரு + வெள்ள + குளம்] இப்பகுதியிலுள்ள நீர் (தீர்த்த வெள்ளக் குளம் என்று போற்றப்படும்.இதன் பெயரால் வெள்ளக்குளம் என இவ்வூர் வழங்கப் படுகின்றது. திருமங்கையாழ்வார் இப்பதியைத் 'திண்ணார் மதில்சூழ் திருவெள்ளக் குளத்துள் அண்ணா அடியேன் இடரைக் களையாயே" என்று பாடியுள்ளார் (தமி, ஊர்.பெ);,
திருவெள்ளறை	திருவெள்ளறை tiruveḷḷaṟai, பெ. (n.) திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில் உள்ள ஊர்: a village in Tiruchirā-p-palli district. [திரு + வெண்மை + அறை] திருவெள்ளறை அறை என்பது பாறை என்று பொருள்படும். இக்கோயில் 100 அடி உயரமுள்ள வெண்மையான குன்றின்மீது அமைந்திருப்பால் வெள்ளறை என்று வழங்கப் பெறுகின்றது

திருவெள்ளியங்குடி	திருவெள்ளியங்குடி tiruveḷḷiyaṅguḍi, பெ. (n.) தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள ஊர்: a villagein Tanjavur district. [திரு + வெள்ளி + குடி] திருமங்கை யாழ்வாரால் பாடப்பெற்ற தலம் பார்க்கவபுரி என்றும் வேறுபெயர் இவ்வூருக் குண்டு.
திருவேகம்பம்	திருவேகம்பம் tiruvēkambam, பெ. (n.) காஞ்சியிலுள்ள சிவன் கோயில் ஏகம்பம் (தேவா);; the chief saiva shrine in Kāñjipuram (சாஅக.); [திரு + ஏகம்பம்]
திருவேங்கடநாதர்	திருவேங்கடநாதர் tiruvēṅgaḍanā, பெ. (n.) 12ஆம் நூற்றாண்டினரும் மாதையூரினரும் வைத்தியநாத தேசிகரைக் கொண்டு இலக்கண விளக்கம் இயற்றுவித்தவரும் நாயக்க அரசர்களின் நிகராளியாயிருந்தவருமாகிய 520 170 mudsori; a Brahmin
திருவேங்கடநாதன்வண்டுவிடுதூது	திருவேங்கடநாதன்வண்டுவிடுதூது tiruvēṅgaḍanātaṉvaṇḍuviḍututu, பெ. (n.) அமிர்தசுந்தரநாதம்பிள்ளை என்பவரால் 19-20ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்டது (சிற்.அக);; a literature written by Amirdasundaranādam-pillai in 19-20th century. [திருவேங்கடநாதன் + வண்டுவிடு +துது]
திருவேங்கடம்	திருவேங்கடம் tiruvēṅgaḍam, பெ. (n.) திருப்பதியென வழங்குந் தலம்: Tirupati. "மண்ணளந்த சீரான் றிருவேங்கடம் (திவி இயற்.முதற் 76); [திரு + வேங்கடம்]
திருவேங்கடமுடையான்பஞ்சரத்தினம்	திருவேங்கடமுடையான்பஞ்சரத்தினம் tiruvēṅgaḍamuḍaiyāṉpañjarattiṉam, பெ. (n.) வீரராகவ முதலியாரால் 19ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம் (சிற்.அக.); a literature written by Viraragava-mudaliyar 19th century, [திருவேங்கடமுடைய7ன் + பஞ்சரத்தினம்]
திருவேங்கடவருக்கமாலை	திருவேங்கடவருக்கமாலை tiruvēṅgaḍavarukkamālai, பெ. (n.) வேங்கடசலதாசர் இயற்றிய சிற்றிலக்கியம் (சிற்அக);; a literature written by Vehgadasaladasar,
திருவேடகம்	திருவேடகம் tiruvēṭagam, பெ. (n.) மதுரை மாவட்டத்தில் சோழவந்தான் சாலையில் உள்ள ஊர்; a village in Madurai district. சமணர்களுடன் திருஞானசம்பந்தர் செய்த சொற்போரில், சம்பந்தர் எழுதிய ஏடு நீரை எதிர்த்துச் செல்ல, சமணர்கள் எழுதிய ஏடு ஆற்றோடு அடித்துச் செல்லப்பட்டு மறைந்தது. ஞான சம்பந்தர் வன்னியும் மத்தமும் எனத் தொடங்கும் பதிகம் பாடிய வுடன் அவ்வேடு அப்படியே நின்று விட்ட தால் ஏடு நின்ற இடம் ஏடகம் எனப்பட்டது. அப்பகுதிலமைந்த ஊரும் திருவேடகம் என்றழைக்கப்பட்டது. இங்குள்ள கோயிலி லுள்ள இலிங்கம் சம்பந்தரால் வழிபாடு செய்யப்பட்ட தென்பர். 'மன்னிய மறையவர் வழிபட வடியவர் இன்னிசை பாடலரே... தொருவனே என்று இப்பகுதியைச் சம்பந்தர்

திருவேடம்	திருவேடம் tiruvēṭam, பெ. (n.) திருநீறு, அக்கமணி (உருத்திராக்கம்); முதலிய சிவக் கோலம்; sacred dress and emblems of Siva and his devotees, as sacred ashes, beads etc. 2. சிவனடியார்;Šaiva devotee. "திருவேடங் கண்டால்" (சிசி 3/9); 3. சிவ மடங்களிலுள்ள துறவிகள் அணியும் காதணிவகை (வின்);; carrings worn by the Saivite ascetics in mutts.
திருவேரகநான்மணிமாலை	திருவேரகநான்மணிமாலை tiruvēraganāṉmaṇimālai, பெ. (n.) 20ஆம் நூற்றாண்டில் சுப்பராயபிள்ளை எழுதிய சிற்றிலக்கியம் a literature composed by Subbaraya-pillai. [திருவேரக +தான்மணிமாலை]
திருவேரகப்பதிகம்	திருவேரகப்பதிகம் diruvēragappadigam, பெ. (n.) மணிவாசகசரணாயலய அடிகளால் 19-20ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம் (சிற்.அக); a literature writtenby Manivāśaga-saranāyalaya-adigal of 19-20th century.
திருவேரகம்	திருவேரகம் tiruvēragam, பெ. (n.) கடவுள் கோயில் கொண்ட ஆறுபடை வீடுகளுள் ஒன்று எனப்படுவது திருமுரு). a skanda shire, one of six padai-Vidu, Murugan. குடந்தை அருகில் உள்ள சாமிமலையே திருவேரகம் என்று கூறப்படுகின்றது.
திருவேரகவருக்கமாலை	திருவேரகவருக்கமாலை tiruvēragavaruggamālai, பெ. (n.) வே. இராமநாதன் செட்டியார் 20ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதிய வருக்கமாலை" என்னும் சிற்றிலக்கியம் (சிற்.அக);; a literature written by Rāmanāda-cettiyār of 20th century.
திருவேள்-தல் (திருவேட்டல்	திருவேள்-தல் (திருவேட்டல்) tiruvel, 16 செ.குவி (v.i.) திருமணம் புரிதல்; to ma◌rry. "தென்னவர் கோன் மகனாரைத் திருவேட்டு" (பெரிய, சேரமான் 92); [திரு + வேள்-]
திருவைகுண்டம்	திருவைகுண்டம் tiruvaiguṇṭam, பெ. (n.) நெல்லை மாவட்டத்தில் உள்ள ஊர்: avillage in Tirunelveli district. [திரு + வை + குண்டம்] திருமாலின் தலைமை இடம் வைகுண்டம்இறைவனின் தலைமை இடம் கயிலாயம் இவ்விரண்டு இடங்களின் சிறப்புகள் இவ்வூரில் விளங்குவதால் இவ்வூர் திருவை குண்டம் என்றழைக்கப்படுகிறது.
திருவைசாதம்	திருவைசாதம் tiruvaicātam, பெ. (n.) நள்ளிரவில் கடவுளுக்கென்று வழங்கும் Gampo orch; offering of food to a deity at midnight at the close of the daily worship.
திருவையாற்றுச்சக்கரம்	திருவையாற்றுச்சக்கரம் tiruvaiyāṟṟuccakkaram, பெ. (n.) காசு வகை (பணவிடு 145);; a kind of coin. [திரு + ஐயாறு + சக்கரம்]

திருவையாறு	திருவையாறு tiruvaiyāṟu, பெ. (n.) தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள ஊர்; a village in Tanjavur district. [திரு + ஐயாறு] இப்பகுதியில் வெண்ணாறு, வெட்டாறு, குடமுருட்டி, காவிரி, கொள்ளிடம் ஆகிய ஐந்து ஆறுகள் பாய்ந்து வளம் பெருக்குவதால் இந்த ஊர் ஐயாறு என்று பெயர் பெற்று, மூவராலும் பாடல் பெற்ற தலமாதலால் திரு அடைபெற்றுத் திருவையாறு ஆயிற்று [திரு + ஐ + ஆறு] கல்வெட்டில் இந்த ஊர்ப்பெயர் இராசேந்திர சிங்கவளநாட்டுப் பொய்கை நாட்டுத் திருவையாறு என்று வழங்கப்படுகின்றது. ஆங்கிலேயர் காலத்தில் இவ்வூர் திருவாதி என வழங்கியது
திருவொற்றாடை	திருவொற்றாடை tiruvoṟṟāṭai, பெ. (n.) திருமஞ்சனம் செய்ததும் ஆண்டவன் திருமேனியில் திருக்குளியலுக்குப் பின் ஒற்றியெடுக்கப்படும் நல்லாடை; cloth for wiping the body of an idol after bathing. "திருவொற்றாடை சாத்தி" (குற்றா. தல. சிவபூ 4.32.); [திரு + ஒற்று + ஆடை]
திருவொற்றியூர்	திருவொற்றியூர் tiruvoṟṟiyūr, பெ. (n.) செங்கல்பட்டு மாவட்டம் சைதாப்பேட்டை வட்டத்தில் உள்ள ஊர்; a village in Cehgalpau district, சுந்தரர் சங்கிலியாரை மணம் புரிந்த இடம் [திரு + ஒற்றியூர்] 1. திருவொற்றீசர் என்னும் பெயருமுடைய இறைவன் இப்பகுதியில் கோயில் கொண்டிருப்பதால் திருவொற்றியூர் என்று பெயர் பெற்றுள்ளது. 2. ஊழியை மேல்வரவொட்டாது தடுத் தமையால் ஒற்றியூர்
திருவொற்றியூர்ப்பதிகம்	திருவொற்றியூர்ப்பதிகம் diruvoṟṟiyūrppadigam, பெ. (n.) தண்டபாணி அடிகளால் 19ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம் (சிற்.அக);; a literature composed by Dandapāni-Adigal of 19th century. [திருவொற்றியூர் + பதிகம்]
திருவொற்றியூர்வடிவுடையம்மன் ஆசிரியவிருத்தம்	திருவொற்றியூர்வடிவுடையம்மன் ஆசிரியவிருத்தம் tiruvoṟṟiyūrvaḍivuḍaiyammaṉāciriyaviruttam, பெ. (n.) சுப்பிரமணிய சுவாமிகளால் 19ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம் (சிற்.அக);; a literature authored by Subiramaniya-swamigal of 19th century.
திருவொற்றி யூர் வடிவுடயம்மை	திருவொற்றி யூர் வடிவுடயம்மை tiruvoṟṟiyūrvaḍivuḍayammai, பெ. (n.) கருப்பையாப் பாவலர் என்பவரால் 19-20ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம் (சிற்.அக.);; a literature authored by Karuppaiyā-p-pâvalar of 19-20th century. [திருவொற்றியூர் + வடிவுடையம்மை + நவரத்தினம்]
திருவோட்டுக்காய்	திருவோட்டுக்காய் tiruvōṭṭukkāy, பெ. (n.) திருவோட்டுக்காக உதவும் மரம் westIndian clabash. [திருவோடு + காய்]
திருவோடு	திருவோடு tiruvōṭu, பெ. (n.) இரந்துண்பார் கலம் (பெரியபு, வசன திருநீலகண்ட59);; shell of coco-de-mer, used as begging bowl by religious mendicants (செ.அக); [திரு + ஓடு]
திருவோணம்	திருவோணம் tiruvōṇam, பெ. (n.) இருபத்திரண்டாவது நாண்மீன் (நட்சத்திரம்);: the 22nd naksatra constellation of Aquila in makara-raşi (செ.அக);. [திரு + ஓனம்]

திருவோத்துர்	திருவோத்துர் tiruvōttur, பெ. (n.) காஞ்சி மாவட்டம் செய்யாறு வட்டத்திலுள்ள ஊர்: a village in Käfijipuram district. திருவோலக்கம் இவ்வூரில் இறைவன் தேவர்களுக்கும், முனிவர்க்ளுக்கும் வேதத்தின் பொருளை அருளிச் செய்த இடமாதலால் இப்பெயர் பெற்றது. ஞானசம்பந்தரால் ஆண்பனை பெண்பனையாக மாறிய தலம். (தமிஊர்பெ); [திரு + ஒது + ஊர் → திருவோத்துரா]
திருவோலக்கம்	திருவோலக்கம் tiruvōlakkam, பெ. (n.) 1. அத்தாணியிருப்பு durbar, presence - chamber 2. தெய்வ இருப்பு (தெய்வ சன்னிதானம்);; the presence of a deity. "திருவோலக்கஞ் சேவிக்க திருவாச. அ. க. 3. திருமுன் இருக்கும் குழு (சன்னிதி கோஷ்டி);; assembly of devotees in rows before a deity. "அப்போதே திருவோலக்கத்தி னின்றும் எழுந்தருளி குருபரம் 213) [திரு + ஒவக்கம்]
திருவோலை	திருவோலை tiruvōlai, பெ. (n.) திருமுகம்: royal letter (S.1.1. ii, 182); (செ.அக);. [திரு + ஓலை]
திரேந்தி	திரேந்தி tirēndi, பெ. (n.) திராய் மலை: Indian chickweed.

திரை-தல்	திரை-தல் diraidal, 4 செகுவி (v.i.) 1. அகவை (வயது); முதிர்வால் தோல் திரங்குதல்; to become wrinkled, as skin by age. "GoToson செம்முக வெங்க ணோக்கின்" (சீவக 431);. 2,சுருங்குதல் ; to be wrinkled, creased, as cloth, as a flag in the wind, ou 3-07:53, solo 3. 3. அலை எழுதல் (வின்);; to roll as waves; to heave up, as the sea; to break in ripples. 4, மிதந்தாடுதல்; to floatin water, as a vessel. "கார்த்தரங்கம் திரை தோணி (திருக்கே 187,); 5, திரிதல்; to coagulate, forminto clots, as milk. பால் திரைந்துவிட்டது. 6. திரளுதல்: tobedrifted by the wind into heaps as seaweed; to gather, bees round a flower. "சில்லம் போதின் மேற்றிரைந் தேறுலாம்"(சீவக); 7. ஆடைநூல்; so.gp est svøst sur to be threadbare. 8. மெதுவாதல் (வின்);; to become smooth, as an earthen vessel turned by a potter.

திரை	திரை1 tiraittal, செகுவி (v.i.) 1. அலை யெழுதல்; to roll or rise as waves. "திரைத்".திரைக்காகதெழுந்து. வீழ்வதேய்க்கு மறிகடலே" கம்பர7 கடல்கண் , 2 திரை பார்க்க; see tial,! (செஅக.); திரை2 tiraittal, 2 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. சுருங்குதல்(வின்);; to gatherup, contract, close, as the mouth of a seck. 2. தன்னுளடக்குதல் ; to cover, contain. "நிலந்திரைக்குங் கடற்றானை' (புறா நா 97); 3, -ஆடைகொய்தல் to plait the ends of a cloth, as in dressing. "4 off தாண்மேற் திரைத் துடுத்து" குனா கன்யா க! 4. ஒதுக்குதல் tuck up, as one's cloth; to cause to gather, as moss or scum on the water. "நீரிற் சீலையைத் திரைத்துக் கொண்டான்", 5, அணைத்தல்; to hug, strain. "uctuá (opo யெடுத்து மடித்திரைத்து" (சிலப் 9.27); [திரை → திரைத்தன்] திரை tirai, பெ. (n.) நிலம் (அகதி);: earth. க. திரெ

திரை"	திரை" tirai, பெ. (n.) 1. உடற்றோலின் கருங்கல்: wrinkle, as in the skin through age. நரைதிரையொன்றில்லாத நான்முகனே (கம்பரா சூர்ப்ப 124); 2. திரைச்சீலை; curtain, as rolled up. "உருவுதிரையாகப் பொருமுக வெழினியும்" (சிலப் 3,109); 3. அலை; wave, billow, ripple. "தெண்கடலழுவத்துத் திரை நீக்கா வெழுதரூஉம் கனித் 2. 4. ஆறு: river, brook. "திரையுலா முடியினர்" (தேவா 2 5. கடல்: sea. "திரை வள ரிப்பி" (சீவக. 201);, 6. ஏழென்னுங் குழு உக்குறி ; seven, a slangterm. 7. வெற்றிலைச் சுருள் roll of betel leaves. 8. வெற்றிலை; betel: 'இளந்தகாய் கமழ்திரை வாசம் (சீவக 47%9. வைக்கோற் புரி (வின்);: roll of twisted straw, 10. பஞ்சுச் சுருள் (வின்);; roll of cotton prepared for spinning.
திரை-த்தல்	திரை-த்தல் tiraittal, செகுவி (v.i.) படுத்தல்; to lic, as in bed. திரைப்ப மெல்லணை செய்வ விழுத்தலம் நீலகேசி 27,
திரைக்காசு	திரைக்காசு tiraikkācu, பெ. (n.) பழைய வரிவகை (I.M.p.cg. 1065);; an ancient tax. [திரை + காசு]
திரைக்கடற்பாசி	திரைக்கடற்பாசி tiraikkaḍaṟpāci, பெ. (n.) கடற்பாசி ; seaweed (சா.அக.); [திரை + கடல் + பாசி]
திரைச்சீலை	திரைச்சீலை tiraiccīlai, பெ. (n.) இடுதிரை: curtain cloth;veil;cloth of a tent (செ.அக.);. [திரை + சிலை]

திரைசல்	திரைசல் tiraisal, பெ. (n.) குயவன் மட்பாண்டத்தை மழமழப்புச் செய்யப் பயன்படுத்தும் சிறுசீலை; small cloth used by potter in giving polish to mud pots (செ.அக);. [திரை + சல்]
திரைத்தவிர்-தல்	திரைத்தவிர்-தல் tiraittavirtal, 4 செகுவி (v.i.) விட்டுவிட்டொளிர்தல் to dazzle, twinkle. "தரைத்தவிர் பண்மான்" (தண்கைப்பு அகத் 20); [திரை + அவிர்]
திரைத்துப்பாடு-தல்	திரைத்துப்பாடு-தல் diraidduppāṭudal, 5 செகுன்றாவி (v.t.) திரும்பத் திரும்ப நீட்டிப் பாடுதலட; to sing elaborately with frequent repetitions. திரைத்துப்பாடி திரிதருஞ் செல்வரே. (தேவா 168, 6);
திரைந்துபோதல்	திரைந்துபோதல் tiraindupōtal, செகுவி, (v.i.) 1. உரசுதல் முதலியவற்றால் தோல் அழிந்து போதல் ; to be abraded. 2.திரை'-5 பார்க்க;see tiras-
திரைநுரை	திரைநுரை tirainurai, பொ. கடல்துரை: sea froth, cullte fesh bone. [திரை + நுரை]
திரைப்பு	திரைப்பு tiraippu, பெ. (n.) 1. சுருங்குகை; wrinkling. 2. அலையெழுகை: rolling, ripling. 3. திரையால் மறைந்த இடம்; place screened by a curtian. "திரைப்பில் வதுவையு மீங்கே யயர்ப" (கவித் 115,19); [திரை + பூ]
திரைப்புழு	திரைப்புழு tiraippuḻu, பெ. (n.) குழந்தைகளை இளைக்கச் செய்யும் குடற்பூச்சி: Toundworm found in the small intestines especially in childeren causing progressive emaciation (சா_அக);. [திரை + புழு]

திரைபோக்கி	திரைபோக்கி tiraipōkki, பெ. (n.) மிளகு: black pepper (சா.அக); [திரை + போக்கி]
திரைமடக்கு	திரைமடக்கு tiraimaḍakku, பெ. (n.) அலை மறிந்து விழுகை நாஞ்); rolling of waves. நீந்துகிறவர்கள் திரைமடக்கில் அகப்படக் கூடாது (செஅக.); [திரை +மடக்கு]
திரையல்	திரையல் tiraiyal, பெ. (n.) 1. சுருங்குகை; wrinkling. 2. வெற்றிலை(சூடா);; betel. 3. வெற்றிலை ; roll of betel prepared for chewing. "திரையலோ டடைக்கா யீத்த" (சிலப் 16, 55); [திரை + அல்] திரையல் tiraiyal, பெ. (n.) திரையன் பார்க்க: see tialyan. "சேரல் என்றது . . . . திரையல் இளவல் என்றாற்போல்வதோர் லகர வீற்றுப் பெயர்ச்சொல்" (சிவப் பதி 1, 2 உரை (செஅக.); [திரையன் → திரையல்]
திரையரங்கம்	திரையரங்கம் tiraiyaraṅgam, பெ. (n.) திரைப்படக்காட்சிகள் நடத்துதற்கேற்ற இடம்: theatre (பொவழி); [திரை + அரங்கம்]
திரையன்	திரையன் tiraiyaṉ, பெ. (n.) 1. நெய்தனிலத் தலைவன் (அக.நி);: ruler for chiefina maritince tract. 2: கடல்வழியாக வந்து தொண்டை நாட்டை ஆண்டதாகக் கருதும் பழைய அரச Guðū ūsari; an ancient chief of Tondai nádu, who was believed to have come from across thesca. "வென்வேற்றிரையன் வேங்கட நெடுவரை (அகநா 85); [திரை + அன்]

திரையில்லான்	திரையில்லான் tiraiyillāṉ, பெ. (n.) கரிசலங்கண்ணி; eclypse plant (சா.அக); [திரை + இல்லான்]
திரையுறி	திரையுறி tiraiyuṟi, பெ. (n.) 1. பெரிய உறி: network of rope forkeeping big pots suspended. 2. பின்னல் உறி ; ptaited network of rope. திண்ணக் கலத்தில் திரையுறி மேலவைத்தே வெண்ணெய் விழுங்கி திவ் பெரியாழ் .2,5,3) [திரை + உறி]
திரைவிழு-தல்	திரைவிழு-தல் diraiviḻudal, 2 செ.குவி (v.i.) தோல் சுருக்கு விழுதல் ; to become wrinkled, as skin by age. [திரை + விழு-]
திரைவு	திரைவு tiraivu, பெ. (n.) 1. தோல் சுருங்குகை wrinkling, as by age. 2. osmoGuapon; rolling as of waves. [திரை + விழு-]
தில்	தில் til, இடை (part.) விழைவு, காலம், ஒழியிசை என்னும் பொருள்களில் வரும் ஒரிடைச்சொல் (தொல், சொல்.255); expletive signifying a desire, time or a suggestion (செஅக.); தில் til, பெ. (n.) இடை (part);. ஒலிக்குறிப்பு இடைச்சொல்; one mopoic-particle used in poetry, செல்லாமோதில் சில்வளை விறலி. [தில்-ஒலிக்குறிப்புச்சொல்]
தில்ல	தில்ல tilla, இடை(part)தில்; see til. "தீயேன் றில்லா மலைகிழ வோற்கே (ஐங்குது. 204);
தில்லகம்	தில்லகம் tillagam, பெ. (n.) விளா (தைலவ. தைல. 74);; wood apple (செ.அக);.
தில்லம்	தில்லம் tillam, பெ. (n.) காடு (சூடா);; forest, jungle. தில்லமும் பலதேசமுங் கடந்து சேதுபு. மங்கல 73 (செ. அக.); தில்லம் tillam, பெ. (n.) தில்லை மரத்தின் விதை பாம்பு, பூச்சி ஆகியவற்றின் கடிக்கும் குட்டத்திற்கும் மருந்தாகப் பயன்படுவது seed of Tigers milk tree cures insect and snakebites, leprosy etc. (சா. அக.).

தில்லாயம்	தில்லாயம் tillāyam, பெ. (n.) deception. "தில்லாய்க் கட்டுமொழி செப்புகிறாய்" (பஞ்ச திருமுருக 1220);
தில்லி	தில்லி tilli, பெ. (n.) மிகச்சிறிய நிலப் பகுதி: a very small plot of land. 90, £ciour Guh நீர்பாயவில்லை. தில்லி tilli, பெ. (n.) ஒருவகை நாட்டுப்புற நடனம், a dance variety in folklore. தில்லி ஆடினர் (கொ.வ.);. [தில்லாலே-தில்லி]
தில்லியம்	தில்லியம் tilliyam, பெ. (n.) நல்லெண்ணெய் (தைலவு. தைல);; gingili oil (Go);. தில்லியம் tilliyam, பெ. (n.) புதிதாகத் திருத்தப்பட்ட விளை புலம் (பிங்); landnewly brought under cultivation.
தில்லியம்பில்லியம்	தில்லியம்பில்லியம் tilliyambilliyam, பெ. (n.) தில்லுமுல்லு பார்க்க; see till-mullu, அவன் தில்லியம் பில்லியம் திரியாவரக்காரன் படி
தில்லுப்பில்லு	தில்லுப்பில்லு tilluppillu, பெ. (n.) தில்லுமுல்லு பார்க்க: see tillu-mulutசெஅக).
தில்லும்பில்லும்	தில்லும்பில்லும் tillumbillum, பெ. (n.) தில்லுமுல்லு பார்க்க: See tillu-mullu, தில்லும் பில்லும் திருவாதிரை (பழ.);
தில்லுமல்லு	தில்லுமல்லு tillumallu, பெ. (n.) தில்லுமுல்லு ;see tillu-mullu (செ.அக);.

தில்லுமுல்லு	தில்லுமுல்லு tillumullu, பெ. (n.) பொய் Ligo-G, deceit, trick, deceiful words, ties. "தில்லுமுல்லு பேசி இராமநா. ஆரணி 8:
தில்லெரி	தில்லெரி tilleri, பெ. (n.) படைக்கலக் கொட்டில் artillery (செஅக);.
தில்லேலம்	தில்லேலம் tillēlam, பெ. (n.) தில்லேல என்று முடியும் பாட்டுவகை ; a kind of song ending in tilsela (செ.அக.);
தில்லை	தில்லை tillai, பெ. (n.) 1. மரவகை ; blinding trce. "தில்லையன்ன புல்லென் கடையோடு" (புறநா, 252); 2. தில்லை மரவகை, mountain slendertiger's milk. 3. சிற்றம்பலம் (சிதம்பரம்);; town of Chidambaram. "தில்லைநகர்புக்குச் சிற்றம்பலமன்னும் விடையானை" திருவாச 8. 4. தில்லைநாயகம் பார்க்க; see tillaināyagam. தில்லை tillai, பெ. (n.) தில் (தொல்சொல். 397. சேனா); பார்க்க; see til.
தில்லைக்கட்டி	தில்லைக்கட்டி tillaikkaṭṭi, பெ. (n.) ஒருவகைச் சம்பா நெல்; a kind of campa paddy (செ.அக);. [தில்லை + கட்டி]
தில்லைக்கட்டை	தில்லைக்கட்டை tillaikkaṭṭai, பெ. (n.) செம்பாளை நெல் ; G.Tp.D..i. 132; cempālai paddy.
தில்லைச்சிலேடைவெண்பா	தில்லைச்சிலேடைவெண்பா tillaiccilēṭaiveṇpā, பெ. (n.) 19ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த கந்தசாமிக்கவிராயர் எழுதிய சிற்றிலக்கியம் (சிற்.அக); ; a literature authored by Kandasāmik-kavirayer of 19th century A.D.
தில்லைத்திருச்சித்திரகூடம்	தில்லைத்திருச்சித்திரகூடம் tillaittiruccittiraāṭam, பெ. (n.) சிதம்பரத்திலுள்ள திருமால் கோயில் (திவ். பெரியதி, 3, 3, 1);, the Tirumal shrine at Chidambaram (செ.அக);

தில்லைத்திருபுகழ்	தில்லைத்திருபுகழ் tillaittirubugaḻ, பெ. (n.) தண்டபாணி அடிகளால் 19ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட இலக்கியம் to-214.); a literature authored by DandapāniAdigal. [தில்லை + திருப்புகழ்]
தில்லைநண்டு	தில்லைநண்டு tillainaṇṭu, பெ. (n.) தில்லை மரத்தடியில் காணப்படும் ஒருவகைக் கரிய gassro; a black lobster; as found under the tillai trcc (செஅக);.
தில்லைநாயகம்	தில்லைநாயகம் tillaināyagam, பெ. (n.) சம்பா Globso; a variety of campá paddy (செ.அக);, [தில்லை + நாயகம்]
தில்லைநாயகன்	தில்லைநாயகன் tillaināyagaṉ, பெ. (n.) சிதம்பரத்திலுள்ள சிவன் (வின்);: Sivan, thelord of Chidambaram. [தில்லை+ நாயகன்]
தில்லைநெல்	தில்லைநெல் tillainel, பெ. (n.) தில்லை நாயகம் பார்க்க;see tillai-näyagam (செ.அக); [தில்லை + நெல்]
தில்வை மூவாயிரவர்	தில்வை மூவாயிரவர் tilvaimūvāyiravar, பெ. (n.) தில்லைவாழ்ந்தனர் பார்க்க; see tillai –valndaanr. [தில்லை + மூவாயிரவர்]
தில்லையம்பலம்	தில்லையம்பலம் tillaiyambalam, சிதம்பரத்திலுள்ள பொன்னம்பலம் (கனக); the shrine of Nadarāja at chidambarm. திலகவதிஅம்மைநுதி "தில்லையம்பலத்தே யாடுகின்ற சிலம்பாடல்" (திருவாச 11,20); [தில்லை + அம்பலம்]
தில்லையெண்ணெய்	தில்லையெண்ணெய் tillaiyeṇīey, பெ. (n.) தில்லை மரப்பட்டையினின்று எடுக்கும் எண்ணெய்(வின்);: black oil from the green park of the tillai tree. [தில்வலை + எண்ணெய்]

தில்லைவனம்	தில்லைவனம் tillaivaṉam, பெ. (n.) சிதம்பரம்: Chidambaram, as formerly a tillai grove. "தில்லைவனத் தண்டாதிபனாமமதே துணையா" கோயிற்பு விபரக்கர 10) [தில்லை + வனம்]
தில்லைவாழந்தணர்	தில்லைவாழந்தணர் tillaivāḻnda, பெ. (n.) தொகையடியார்களுள் ஒருசாரரரான சிதம்பரத்திற்குரிய அந்தணர் (தேவா. 736, 1);: the class of officiating brahmins at the Chidambaram temple, one class of tokai-yadiyār, [தில்லைவாழ் + அத்தனர்]
தில்லைவிடங்கன்நொண்டிநாடகம்	தில்லைவிடங்கன்நொண்டிநாடகம் tillaiviḍaṅgaṉnoṇḍināḍagam, பெ. (n.) மாரி முத்துப்பிள்ளை என்பவரல் 18ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம் (5.5-2%);; a literature authored by Māri-muttup-pillai of 18th century A.D. [தில்லை விடங்கன் நொண்டி நாடகம்]
திலகம்	திலகம் tilagam, பெ. (n.) 1. நெற்றிப்பொட்டு: tilka, a small circular mark on forehead. தொடும். திருதுதல் தற். 2. சிறந்தது: that which is excellent, eminent; any chrished clofect. 'திலக நீண்முடித் தோடு' (சீவக. 246,); 3. மஞ்சாடி மரம்; barbadoes pride."Lorougpub நாகமுந் திலக மருதமும்" (சிவப் 13 152); 4. திலதகக்கலித்துறை (இல.அக பார்க்க; see tilataga-k-kall-t-turai (செ.அக.);, திலகம் tilagam, பெ.(n.) 1. நெற்றிப்பொட்டு; a small circular mark on forehead. "திலகந்தொடும்... திருநுதல்" (நற்.62);. 2. சிறந்தது; that which is excellent, eminent. "திலக நீண்முடித் தோடு" (சீவக.246);. [p]
திலகவதி அம்தை துதி	திலகவதி அம்தை துதி dilagavadiamdaidudi, பெ. (n.) ஞானியாரடிகளால் 19-20ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்டது (சிற்.அக); a literature authored by Nāniyāradigal. [திலகவதி + அம்மை + துதி]
திலகவதியார்	திலகவதியார் dilagavadiyār, பெ. (n.) திருநாவுக்கரசரின் தமக்கையார் (பெரியபு. திருநாவுக் 17);; the elder sister of Tirunávukaracar,

திலம்	திலம் tilam, பெ. (n.) மஞ்சாடி(பிங்);: barbadoes pride. திலம் tilam, பெ.(n.) எள்ளு (பிங்.);; sesamum indicum. [த. நுல்(எள்);-தில் → Skt. tila → த. திலம்.]
திலு	திலு tilu, பெ. (n.) மூன்றினைக் குறிக்க வழங்கும் குழூஉக் குறி (யாழ் அக);; three a slang term.
திலுப்புலு	திலுப்புலு tiluppulu, பெ. (n.) முப்பதைக் பெண்ணைக் குறிக்கும் குழூஉக்குறி: thirty a slang term. [திலு → திலுப்புலு] திலுப்புலு tiluppulu, பெ.(n.) முப்பது என்றதனைக் குறிக்கும் குழூஉக்குறி; [Skt. tri+p+pulu → த. திலுப்புலு.]
திலோத்தமை	திலோத்தமை tilōttamai, பெ. (n.) தெய்வ மகளிருளொருத்தி celestial nymph. "செருப்பனைத் தாங்கித் திருலோத்தமை சொல்" (கம்பர7:நிதினை 2);
திவண்டல்	திவண்டல் tivaṇṭal, செகுவி (v.i.) துவளல்; staggering, relaxing (சா.அக);.

திவம்	திவம் tivam, பெ. (n.) 1. மேலுலகம் (பரமபதம்);; heaven. "தவத்திலும் பசுநிரை மேய்ப்புவத்தி" தவி,திருவா 03/012. வான் (யாழ்.அக);: Sky. திவம் tiyam, பெ. (n.) திவா பார்க்க (சங்அக);; sectivā. திவம் tivam, பெ.(n.) 1. பரமபதம்; heaven. "திவத்திலும் பசுநிரை மேய்ப்புவத்தி" (திவ்.திருவாய்.10, 3, 10);. 2. வானம்; sky (யாழ்.அக.);. [Skt. div → த. திவம்]
திவரம்	திவரம் tivaram, பெ. (n.) நாடு (சது);; country or rural tract.
திவலை	திவலை tivalai, பெ. (n.) 1. சிதறுந்துளி (பிங்);: small drop, spray. "தெள்ளமுத முதவாமற்றிவலை காட்டி (தாயுபெற்றவட் 8); 2. மழைத் துளி (பிங்); ; rain drop. 3. மழை(பிங்);; rain. [துவவை → திவலை]

திவள்ளு	திவள்ளு1 divaḻḻudal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1, துவளுதல் ; to stagger, bend, as when unable to support a weight; to be supple or yielding. 'திவளவன்னங்க டிருநன்ட காட்டுவ" (கம்பரா. பம்பை 18); 2. வாடுதல் ; tofade, wither. "அனங்கனெய்யக் குழைந்ததார் திவண்டதன்றே. (சீவக.206); 3.கடந்தசைதல் ; to move, as on the ground; to swing. "குண்டலமும் . . . மணித் தொத்து நிலந்திவள" (சீவக. 22); 4. விளங்குதல்: to shine. "திவளும் வெண் மதிபோல்" (தி.வி.பெரியதி 2 7,1); 5. நீர்நிலை முதலிய வற்றிலே திளைத்தல் to sport, as in water. "தன்மதந் திவண்ட வண்டு" (சீவக.2313); திவள்ளு2 divaḻḻudal, 5 செகுன்றாவி (v.t.) 1. தொடுதல் (பிங்.);; to touch. 2. தீண்டி g);shrugogo; to gladden by touch."flavor or ... பூந்தழையே" (திருக்கே 200 உரை:);
திவறு-தல்	திவறு-தல் divaṟudal, 5 செ.குவி (v.i.) சாதல் (g m);; to die. [தவறு → திவறு-]
திவா	திவா tivā, பெ. (n.) 1, பகல் (பிங்);; day-time. "திவாவி னந்தமாகிய மாலையே" பிரமோதி க 2 2. நாள் (திவா.);. day. "நீ தகைமைகொண்ட திவாத்தினில் இரகு அனு://3. திவி பார்க்க; see tivr.
திவாகரம்	திவாகரம் tivākaram, பெ. (n.) அம்பர்ச் சேந்தன் வள்ளன்மையால் திவாகரமுனிவரியற்றியதும் இப்போது வழங்கும் தமிழ் நிகண்டுகளில் மிகப் பழமையானதுமான நிகண்டு; the earliest of the extent Tamil glossaries, composed under the patronage of Ambar-ccēndan by Tivākara-muṇivar.
திவாகரன்	திவாகரன் tivākaraṉ, பெ. (n.) 1. திவாகர நிகண்டின் ஆசிரியர் ; theauthor of Tivåkaram. 2. ஞாயிறு (சூரியன்);; sun. "திவாகரனே யன்ன பேரொளி வாணன்"(தஞ்சைவ 119);

திளுப்பு	திளுப்பு tiḷuppu, பெ. (n.) கப்பலறைகட்கு ஏற உதவும் படி cabin Steps (செஅக);.
திளை-த்தல்	திளை-த்தல் tiḷaittal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நெருங்குதல் (சூடா);; to be close, crowded. "பன்மயிர் திளைத்திடில்" (காசிக மகளிர் 8); 2 நிறைதல் (சூடா);; to be full; to abound, as water in a river, 3.அசைதல் ; to swing to and fro; to move. தாமம் புறந்திளைப்ப (பு:வெ.1 .21); 4. விளையாடுதல்; to play. disport. துணையொடு திளைக்கும்' (அகநா.34. 13);. 5. முழுகுதல்; to dive, to sport in water. திளைக்குந் தீர்த்த மறாத (தேவா.533,2);. 6. இடை விடாதொழுகுதல்; to flow, fall unceasingly. "தேனு மமிழ்துத் திளைத்தாங்கு" (சீவக.519);. 7. தொழிலில் இடைவிடாது பயிலுதல்; to practise constantly. "மட்டு வாக்கலிற்றிளைத் தவர்" (சீவக. 30);. 8. மகிழ்தல்; to rejoice. 'மடந்தையர் சிந்தை திளைப்பன வாகாதே' (திருவாச. 49, 8);. 9. பொருதல்; to fight. "ஈரெண்மர் திளைத்து வீழ்ந்தார்" (சீவக.3076);. [துளை → திளை → திளை-. (வே.க. 275);.]
திளை	திளை2 tiḷaittal, 8 செ.குன்றாவி (v.t.) துய்த்தல்; to experience, enjoy, copulate with. "கன்னி நாரையைத் திளைத்தலின்" (சீவக. 50);. திளை3 tiḷaittal, 8 செ.குன்றாவி (v.t.) கொதிக்கக் காய்ச்சுதல் (நாஞ்);; to boil. திளை4 tiḷaittal, 8 செ.குன்றாவி. (v.t.) துளைத்தல் (சூடா.);; perforate, bore. [துளை → திளை.]

திற்றி	திற்றி tiṟṟi, பெ. (n.) 1. கடித்துத் தின்னற்குரிய உணவு (பிங்.);; eatables that must be masticated before being swallowed. 2. இறைச்சி; meat. "எறிக திற்றி" (பதிற்றுப்.18,2);. [தின் → தின்றி → திற்றி.] திற்றி tiṟṟi, பெ.(n.) இறைச்சி; meat (சா.அக.);.
திற	திற1 tiṟattal, 12 செ.குன்றாவி. (v.i.) 1. கதவு முதலியவற்றின் காப்பு நீக்குதல்; to open, as a door, one's eyes. "துயில்கூர் நயனக் கடை திறவா மடவீர் கடைதிறமின்" (கலிங். 29);. 2. வழி முதலியவற்றின் அடைப்பு நீக்குதல்; to lay open; to make an opening, avenue or passage, as in a wall. "பாதையைத் திறந்துவிட்டார்கள்". 3. வெளிப்படுத்துதல்; to divulge, disclose, unveil, reveal, as a secret. 'அவன் குட்டைத் திறந்துவிட்டான்'. 4. தாள், பூட்டு முதலியவற்றைத் திறத்தல்; to unlock, unbar, unbolt. 5. துளைத்தல்; to make a breach; to bore. 'இளநீரின் கண்ணைத் திறந்தான்'. 6. பிளத்தல்; to cut open. 'திறந்தன புண்களெல்லாம்' (கம்பரா.மாயாசனக. 56);. 7. நூல் முதலியவற்றை விரித்தல்; to open as a book. திற2 tiṟattal, செ.கு.வி. (v.i.) பிளவுபடுதல்; to split open; to form a gap passage or breach. 'தடியடியால் தலை திறந்தது' (செ.அக.);.
திறக்க	திறக்க tiṟakka, வி.எ. (adv.) திறமையாக (நாஞ்.);; ability. [திறம் → திறக்க.]
திறக்கு	திறக்கு1 diṟakkudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மீதுறல் (யாழ்.அக.);; to be increased. திறக்கு2 tiṟakku, பெ. (n.) செயல்; one's concerns, affairs. 'அவன் திறக்கிலே போகக்கூடாது' (செ.அக.);.

திறங்கெட்டவன்	திறங்கெட்டவன் tiṟaṅgeṭṭavaṉ, பெ. (n.) 1. வலியற்றவன்ர; weak person. 2. பயனிலி; incompetent, incapable man (செ.அக.);. [திறம் + கெட்டவன்.]
திறத்தகை	திறத்தகை tiṟattagai, பெ. (n.) திறந்தவன் (வின்.); பார்க்க;see tirantavan. [திறம் → திறத்தகை.]
திறத்தவன்	திறத்தவன்1 tiṟattavaṉ, பெ. (n.) செல்வ நிலையிலுள்ளவன்; opulent, thriving, prosperous man (செ.அக.);. [திறம் + அத்து + அவன்.] திறத்தவன்2 tiṟattavaṉ, பெ. (n.) 1. வலியற்றவன்; stout, strong person. 2. திறனறிவன் (சமர்த்தன்);; clever, able person (செ.அக.);. [திறம் + அத்து + அவன்.]
திறத்தாம்பட்டி	திறத்தாம்பட்டி tiṟattāmbaṭṭi, பெ. (n.) கதவில்லாத வீட்டின் அறை (முகவை. வழ); (கட்டிடம்);; room which has no doors.
திறத்தார்	திறத்தார் tiṟattār, பெ. (n.) ஒரு பகுதியார், பக்கத்தார்; people of one side. "தீத்திறத்தார் பக்கமே சேர்கென்று காய்த்திய" (சிலப்.வஞ்சின. 55);.
திறத்தி	திறத்தி tiṟatti, பெ. (n.) மருத்துவச்சி; mid-wife (செ.அக.);. [திறம் + அத்து + இ.]
திறத்திறம்	திறத்திறம் tiṟattiṟam, பெ. (n.) நான்கு சுரமுள்ள பண்வகை (சிலப். 13, 106, உரை);; secondary melody type, quadrantanic. திறத்திறம் tiṟattiṟam, பெ. (n.) நான்கு சுரமுள்ள பண்வகை (சிலப். 13, 106, உரை);; secondary melody type, quadratanic.
திறந்த மனம்	திறந்த மனம் tiṟandamaṉam, பெ. (n.) வெளிப்படையான மனம்; open heart (செ.அக.);. [திற → திறந்த + மனம்.]

திறந்தவெளி	திறந்தவெளி tiṟandaveḷi, பெ. (n.) வெளியான இடம்; to open place, plain (செ.அக.);. [திற → திறந்த + வெளி.] திறந்தவெளி tiṟandaveḷi, பெ. (n.) வெளியான இடம்; to open place, plain (செ.அக.);. [திற → திறந்த + வெளி]
ந்தவெளிக்கூர்துளைஇணைப்பு	திறந்தவெளிக்கூர்துளைஇணைப்பு tiṟandaveḷikārtuḷaiiṇaippu, பெ. (n.) நீள் விசிப் பலகைகளில் நடுக்கால்களைப் பொருத்தப் பயன்படும் இணைப்பு வகை; a joint in long bench. (தச்சு.);. [திறந்தவெளி + கூர்துளை + இணைப்பு.] திறந்தவெளிக்கூர்துளைஇணைப்பு tiṟandaveḷikārtuḷaiiṇaippu, பெ. (n.) நீள் விசிப் பலகைகளில் நடுக்கால்களைப் பொருத்தப் பயன்படும் இணைப்பு வகை; a joint in long bench. (தச்சு);. [திறந்தவெளி + கூர்துளை + இணைப்பு]
வளிப் பருந்து வால் இணைப்பு	திறந்த வெளிப் பருந்து வால் இணைப்பு tiṟandaveḷipparunduvāliṇaippu, பெ. (n.) மேசைகளில் நடுக்கால்களின் இணைப்பு; a joint in table. (தச். பொறி.);. [திறந்தவெளி + பருத்துவால் + இணைப்பு.]
திறந்தறை	திறந்தறை tiṟandaṟai, பெ. (n.) 1. காவலற்ற இடம் (யாழ்.அக..);; open, unguarded place. 2. விளைவற்ற நிலம்; barren country. 3. மந்திரத்தை வெளியிடுவோன்; one who divulges; secrets; leaky person (செ.அக.);. திறந்தறை tiṟandaṟai, பெ. (n.) 1. காவலற்ற இடம் (யாழ்.அக.);; open, unguarded place. 2. விளைவற்ற நிலம்; barren country. 3. மந்திரத்தை வெளியிடுவோன்; one who divulges; secrets; leaky person (செ.அக.);.

திறந்துகாட்டு-தல்	திறந்துகாட்டு-தல் diṟandukāṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வெளிப்படையாக்குதல்; to lay open, divulge, disclose fully, as one's mind. 2. தெளிவாக விளக்குதல்; to explain fully, illustrate clearly (செ.அக.);. [திறந்து + காட்டு.] திறந்துகாட்டு-தல் diṟandukāṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வெளிப்படையாக்குதல்; to lay open, divulge, disclose fully, as one's mind. 2. தெளிவாக விளக்குதல்; to explain fully, illustrate clearly (செ.அக.);. [திறந்து + காட்டு-,]
திறந்துபேசு-தல்	திறந்துபேசு-தல் diṟandupēcudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) மனத்தை விட்டுச் சொல்லுதல்; to speak, frankly or openly (செ.அக.);. [திறந்து + பேச-.] திறந்துபேசு-தல் diṟandupēcudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) மனத்தை விட்டுச் சொல்லுதல்; to speak, frankly or openly (செ.அக.);. [திறந்து + பேச-,]
திறப்படு-தல்	திறப்படு-தல் diṟappaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) கூறுபடுதல்; to be formed into divisions; to be arrayed; to be classified. 'வந்தடை பிணிசெய் காலாட் டிறப்படப் பண்ணி' (சீவக. 3075);. திறப்படு-தல் diṟappaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) கூறுபடுதல்; to be formed into divisions; to be arrayed; to be classified. 'வந்தடை பிணிசெய் காலாட் டிறப்படப் பண்ணி' (சீவக. 3075);.
திறப்படு	திறப்படு2 diṟappaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) சீர்ப்படுதல்; to improve, as soil, health, strength, knowledge; to be prosperous. "வாழ்க்கை திறம்பட" (ஞானா. பாயி, 5, 10);. [திறம் + படு.] திறப்படு2 diṟappaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) சீர்ப்படுதல்; to improve, as soil, health, strength, knowledge; to be prosperous. "வாழ்க்கை திறம்பட" (ஞானா. பாயி. 5, 10);. [திறம் + படு]

திறப்பண்	திறப்பண் tiṟappaṇ, பெ. (n.) குறைந்த நரம்புள்ள பண்; secondary melody types. "திறப்பண் பாடுகின்ற ஏல்வை" (சிலப். 8, 43, அரும்.);. [திறம் + பண்.] திறப்பண் tiṟappaṇ, பெ. (n.) குறைந்த நரம்புள்ள பண்; secondary melody types. "திறப்பண் பாடுகின்ற ஏல்வை" (சிலப். 8. 43, அரும்);. [திறம் + பண்]
திறப்பணம்	திறப்பணம் tiṟappaṇam, பெ. (n.) துரப்பணம்; timlet (செ.அக.);. [துரப்பணம் → திறப்பணம்.] திறப்பணம் tiṟappaṇam, பெ. (n.) துரப்பணம்; timlet (செ.அக.);. [துரப்பணம் → திறப்பணம்]
திறப்பாடு	திறப்பாடு tiṟappāṭu, பெ. (n.) கூறுபாடு; necessary equipment, as discretion, strength of mind, etc. [திறம் + பாடு.] திறப்பாடு2 tiṟappāṭu, பெ. (n.) 1. சீர்ப்படுகை; Improving, strengthening, enriching. 2. திறமை; strength, ability. "வேலினையுடையான் திறப்பாட்டை நோக்கி" (பு.வெ. 4, 16, கொளு. உரை);. [திறம் + பாடு.] திறப்பாடு tiṟappāṭu, பெ. (n.) கூறுபாடு; necessary equipment, as discretion, strength of mind, etc. [திறம் + பாடு] திறப்பாடு2 tiṟappāṭu, பெ. (n.) 1. சீர்ப்படுகை; Improving, strengthening, enriching. 2. திறமை; strength, ability. "வேலினையுடையான் திறப்பாட்டை நோக்கி" (பு.வெ. 4, 16, கொளு, உரை);. [திறம் + பாடு]

திறப்பி	திறப்பி1 diṟappidal, 11 செ.குன்றாவி. (v.t.) உறுதிப்படுதல்; so, to make firm, harder, consolidate (செ.அக.);. திறப்பி1 diṟappidal, 11 செ.குன்றாவி. (v.t.) உறுதிப்படுதல்; to make firm, harder, consolidate (செ.அக.);.
திறப்பு	திறப்பு tiṟappu, பெ. (n.) 1. வெளியிடம்; open, unfortified place. 2. திறவுகோல்; key. 3. பிளப்பு; cleft, opening. "மண் டிறப்பெய்த வீழ்ந்தான்" (கம்பரா. கும்பக. 195);. திறப்பு2 tiṟappu, பெ. (n.) அரசுத் தீர்வை நிலம்; assessed lands (செ.அக.);. திறப்பு2 tiṟappu, பெ. (n.) அரசுத் தீர்வை நிலம்; assessed lands (செ.அக.);
திறபடு-தல்	திறபடு-தல் diṟabaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. திறக்கப்படுதல்; to be opened. 2. வெளியாதல்; to be disclosed, revealed. [திற + படு-.] திறபடு-தல் diṟabaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. திறக்கப்படுதல்; to be opened. 2. வெளியாதல்; to be disclosed, revealed. [திற + படு-,]

திறம்பு	திறம்பு1 diṟambudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மாறுபடுதல்; to change; to be over-turned, to be sub-verted. "நியாயமே திறம்பினும்" (கம்பரா. மந்தரை. 66);. 2. நரம்பு முதலியன பிறழ்தல்; to sprain. திறம்பு2 diṟambudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) தவறுதல்; to swerve from, from deviate. திறம்பு1 diṟambudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மாறுபடுதல்; to change; to be over-turned; to be sub-verted. "நியாயமே திறம்பினும்" (கம்பரா. மந்தரை. 66);. 2. நரம்பு முதலியன பிறழ்தல்; to sprain. திறம்பு2 diṟambudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t); தவறுதல்; to swerve from, from deviate.
திறமாய்	திறமாய் tiṟamāy, வி.எ. (adv.) உறுதியாய்; certainly. திறமாய் முப்பது கோட்டை நெல் விளையும். [திறம் + ஆய்.] திறமாய் tiṟamāy, வி.எ. (adv.) உறுதியாய்; certainly. திறமாய் முப்பது கோட்டை நெல் விளையும். [திறம் + ஆய்]

திறமை	திறமை1 tiṟamai, பெ. (n.) நற்பேறு (வின்.);; good fortune, wealth. திறமை2 tiṟamai, பெ. (n.) 1. அறிவுத்திறம்; lability, cleverness. "உண்ணமைப் பெருக்கமாந் திறமை காட்டிய" (திருவாச. 42, 7);. 2. வலிமை; strength, vigour, power. 3. துணிவு; bravery, courage, manliners. 4. மேன்மை (வின்.);; goodness, excellence. [திறம் + மை.] திறமை2 tiṟamai, பெ. (n.) 1. அறிவுத்திறம்; ability, cleverness. "உண்ணமைப் பெருக்கமாந் திறமை காட்டிய" (திருவாச. 42, 7);. 2. வலிமை; strength, vigour, power. 3. துணிவு; bravery, courage, manliners. 4. மேன்மை (வின்.);; goodness, excellence. [திறம் + மை]
திறமைக்காரன்	திறமைக்காரன் tiṟamaikkāraṉ, பெ. (n.) பணக்காரன் (வின்.);; wealthy person. [திறமை + காரன்.] திறமைக்காரன் tiṟamaikkāraṉ, பெ. (n.) பணக்காரன் (வின்.);; wealthy person. [திறமை + காரன்]
திறமைசாலி	திறமைசாலி tiṟamaicāli, பெ. (n.) ஆற்றல் பொருந்தியவன்; able man. [திறமை + சாலி.] திறமைசாலி tiṟamaicāli, பெ. (n.) ஆற்றல் பொருந்தியவன்; able man. [திறமை + சாலி]

திறல்	திறல் tiṟal, பெ. (n.) 1. வலி; strength, vigour. "துன்னருந் திறல்" (புறநா. 3, 8);. 2. துணிவு; bravery, courage, valour. 3. வெற்றி; victory. "திறல் வேந்தன் புகழ்" (பு.வெ. 9, 31, கொளு);. 4. ஒளி; lustre, as of precious stones. "திறல்விடு திருமணி யிலங்கு மார்பின்" (பதிற்றுப்.463);. 5. போர் (யாழ்.அக.);; battle war. 6. பகை (யாழ்.அக.);; hostility, enmity. சு. திருளு [திறம் → திறல்.] திறல் tiṟal, பெ. (n.) 1. வலி; strength, vigour. "துன்னருந் திறல்" (புறநா. 3,8);. 2. துணிவு; bravery, courage, valour. 3. வெற்றி; victory. "திறல் வேந்தன் புகழ்" (பு.வெ. 9, 31, கொளு);. 4 ஒளி; lustre, as of precious stones. "திறல்விடு திருமணி யிலங்கு மார்பின்" (பதிற்றுப். 463);. 5. போர் (யாழ்.அக.);; battle war. 6. பகை (யாழ்.அக.);; hostility, enmity. க. திருளு [திறம் → திறல்]

திறலோன்	திறலோன் tiṟalōṉ, பெ. (n.) 1. பதினைந் தாண்டுள்ளவன்; a male person aged fifteen years. "திறலோன் யாண்டே பதினைந் தாகும்" (பன்னிருபா.230);. 2. திறவோன் பார்க்க;see tiravon. "திறலோனகலஞ் செருவின் முந்நாள் புண்படப் போழ்ந்த பிரான்" (திவ்.பெரியதி. 2, 9, 6);. [திறல் → திறவோன்.] திறலோன் tiṟalōṉ, பெ. (n.) 1. பதினைந் தாண்டுள்ளவன்; a male person aged fifteen years. "திறலோன் யாண்டே பதினைந் தாகும்" (பன்னிருபா. 230);. 2. திறவோன்2 பார்க்க;see {}. "திறலோனகலஞ் செருவின் முந்நாள் புண்படப் போழ்ந்த பிரான்" (திவ்.பெரியதி, 2, 9. 6);. [திறல் → திறலோன்]
திறவது	திறவது diṟavadu, பெ. (n.) 1. செவ்விது; that which is proper; that which is complete. "திறவதி னாடி" (தொல்.பொருள்.521);. 2. உறுதியானது; that which is certain, permanent. "திறவதிற் றீர்ந்த பொருள்" (திரிகடு.72);. [திறம் → திறவது.] திறவது diṟavadu, பெ. (n.) 1. செவ்விது; that which is proper; that which is complete. "திறவதி னாடி" (தொல்.பொருள். 521);. 2. உறுதியானது; that which is certain, permanent. "திறவதிற் றீர்ந்த பொருள்" (திரிகடு. 72);. [திறம் → திறவது]
திறவறி-தல்	திறவறி-தல் diṟavaṟidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வழி வகையறிதல்; to know ways and means. 2. மந்தணத்தை வெளியிடுந் தகுதியறிதல் (வின்.);; to know how to disclose secret things. 3. பட்டறிவெய்தல் (வின்.);; to be experienced. [திறவு + அறி.] திறவறி-தல் diṟavaṟidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வழி வகையறிதல்; to know ways and means. 2. மந்தணத்தை வெளியிடுந் தகுதியறிதல் (வின்.);; to know how to disclose secret things. 3. பட்டறிவெய்தல் (வின்.);; to be experienced. [திறவு + அறி-.]

திறவன்	திறவன் tiṟavaṉ, பெ. (n.) திறத்தவன்; வகையறிந்தவன்; உடையன்; skilled person.
திறவாளி	திறவாளி tiṟavāḷi, பெ. (n.) திறவான் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see tiravan. [திறம் → திறவாளி.] திறவாளி tiṟavāḷi, பெ. (n.) திறவான் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}. [திறம் → திறவாளி]
திறவான்	திறவான் tiṟavāṉ, பெ. (n.) திறமுடையான் (யாழ்.அக.);; ableman. [திறம் → திறவான்.] திறவான் tiṟavāṉ, பெ. (n.) திறமுடையான் (யாழ்.அக.);; ableman. [திறம் → திறவான்]
திறவிது	திறவிது diṟavidu, பெ. (n.) திறவது பார்க்க;see tiravadu. "திறவிதின் மொழிவாம்" (சீவக. 124);. [திறம் → திறவிது.] திறவிது diṟavidu, பெ. (n.) திறவது பார்க்க;see {}. "திறவிதின் மொழிவாம்" (சீவக. 124);. [திறம் → திறவிது]

திறவு	திறவு tiṟavu, பெ. (n.) 1. திறக்கை; opening unveiling. 2. வாயில்; gate-way. 3. வழி; way. 4. வெளியிடம்; open space. "திறவிலே கண்ட காட்சியே" (திவாசக. 37,6);. 5. காரணம்; reason, cause. "அதுதனை நேருந் திறவியாது" (ஞானவ. மாவலி.28);. 6. உளவு; spying. [திற → திறவு.] திறவு tiṟavu, பெ. (n.) 1. திறக்கை (சது);; opening unveiling. 2. வாயில்; gate-way. 3. வழி; way. 4. வெளியிடம்; open space. "திறவிலே கண்ட காட்சியே" (திவாசக. 37, 6);. 5. காரணம்; reason, cause. "அதுதனை நேருந் திறவியாது" (ஞானவா. மாவலி. 28);. 6. உளவு; spying. [திற → திறவு]
திறவுக்கோல்	திறவுக்கோல் tiṟavukāl, பெ. (n.) திறவுகோல் பார்க்க;see tiravu-köl. "திறக்கும் பெருந் திறவுக்கோலும்" (அருட்பா.7. திருவருட்போ.2);. 'திறந்த கதவுக்குத் திறவுகோல் தேடுவான் ஏன்?' (பழ.);. [திறவு + கோல்.] திறவுக்கோல் tiṟavukāl, பெ. (n.) திறவுகோல் பார்க்க;see {}. "திறக்கும் பெருந் திறவுக்கோலும்" (அருட்பா, 6, திருவருட்போ.2);. 'திறந்த கதவுக்குத் திறவுகோல் தேடுவான் ஏன்?' (பழ.);.

திறவுகுச்சி	திறவுகுச்சி tiṟavugucci, பெ. (n.) திறவுகோல் பார்க்க;see tiravukōl. [திறவு + குச்சி.] திறவுகுச்சி tiṟavugucci, பெ. (n.) திறவுகோல் பார்க்க;see {}. [திறவு + குச்சி]
திறவுகோல்	திறவுகோல் tiṟavuāl, பெ. (n.) பூட்டைத் திறக்க உதவுங்கருவி; key. [திறவு + கோல்.] திறவுகோல் tiṟavuāl, பெ. (n.) பூட்டைத் திறக்க உதவுங்கருவி; key. [திறவு + கோல்]
திறவோன்	திறவோன்1 tiṟavōṉ, பெ. (n.) மெய்யறிவு உள்ளவன்; person of discernment or discrimination. "திறவோர் காட்சியிற் றெளித்தனம்" (புறநா. 192);. [திறம் → திறவோன்.] திறவோன்2 tiṟavōṉ, பெ. (n.) வலிமையுடையவன்; person of strength or capacity. [திறம் → திறவோன்.] திறவோன்1 tiṟavōṉ, பெ. (n.) மெய்யறிவு உள்ளவன்; person of discernment or discrimination. "திறவோர் காட்சியிற் றெளித்தனம்" (புறநா. 192);. [திறம் → திறவோன்] திறவோன்2 tiṟavōṉ, பெ. (n.) வலிமை யுடையவன்; person of strength or capacity. [திறம் → திறவோன்]

திறன்	திறன் tiṟaṉ, பெ. (n.) திறம் பார்க்க;see tiram1. "திறனறிந்தேதிலா ரிற்கட் குருடனாய்" (நாலடி.158);. [திறம் → திறன்.] திறன் tiṟaṉ, பெ. (n.) திறம்1 பார்க்க;see {}. "திறனறிந்தேதிலா ரிற்கட் குருடனாய்" (நாலடி. 158);. [திறம் → திறன்]
திறனில்யாழ்	திறனில்யாழ் tiṟaṉilyāḻ, பெ. (n.) நெய்தல் யாழ்த் திறத்தொன்று (சூடா);; an ancient secondary melody type of maritime tract. [திறன் + இல் + யாழ்.] திறனில்யாழ் tiṟaṉilyāḻ, பெ. (n.) நெய்தல் யாழ்த் திறத்தொன்று (சூடா.);; an ancient secondary melody type of maritime tract. [திறன் + இல் + யாழ்]
திறாணி	திறாணி tiṟāṇi, பெ. (n.) திறமை; ability. [திறன் → திறனி → திறானி → திறாணி.] திறாணி tiṟāṇi, பெ. (n.) திறமை; ability. [திறன் → திறனி → திறானி → திறாணி]
திறவிச்சதா	திறவிச்சதா tiṟaviccatā, பெ. (n.) மூக்கிரட்டை (மலை.);; pointed leaved hoyweed.
திறுதட்டம்	திறுதட்டம் diṟudaṭṭam, பெ. (n.) திறுதிட்டம் பார்க்க;see titutittam. திறுதட்டம் diṟudaṭṭam, பெ. (n.) திறுதிட்டம் பார்க்க;see {}.

திறுதிட்டம்	திறுதிட்டம் diṟudiṭṭam, பெ. (n.) நேர்நிற்கை; straightness; steepness; perpendicular position, erectness, as of a person stunned by surprise (செ.அக.);. [நிறுதிட்டம் → திறுதிட்டம்.] திறுதிட்டம் diṟudiṭṭam, பெ. (n.) நேர்நிற்கை; straightness; steepness; perpendicular position, erectness, as of a person stunned by surprise (செ.அக.);. [நிறுதிட்டம் → திறுதிட்டம்]
திறுதிறு-க்கல்	திறுதிறு-க்கல் diṟudiṟukkal, 1 செ.கு.வி. (v.i.) அஞ்சிவிழித்தல்; to stare, look wild, as one in fear. திறுதிறு-க்கல் diṟudiṟukkal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) அஞ்சிவிழித்தல் (யாழ்.அக.);; to stare, look wild, as one in fear.
திறுதிறெனல்	திறுதிறெனல் diṟudiṟeṉal, பெ. (n.) அச்சத்தோடு நோக்கற் குறிப்பு; expr. of staring, looking wild with fear. [திறு + திறு + எனல்.] திறுதிறெனல் diṟudiṟeṉal, பெ. (n.) அச்சத்தோடு நோக்கற் குறிப்பு; expr. of staring, looking wild with fear. [திறு + திறு + எனல்]
திறை	திறை tiṟai, பெ. (n.) கப்பம்; tribute. "திறைசுமந்து நிற்குந் தெவ்வர் போல" (சிலப்.25:50);. திறை tiṟai, பெ. (n.) கப்பம்; tribute. "திறைசுமந்து நிற்குந் தெவ்வர் போல" (சிலப். 25:50);.

திறையள-த்தல்	திறையள-த்தல் tiṟaiyaḷattal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) கப்பங்கட்டுதல்; to pay tribute. "தீர்ந்து வணங்கித் திறையளப்ப" (பு.பெ.10, 3);. [திறை + அள-.] திறையள-த்தல் tiṟaiyaḷattal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) கப்பங்கட்டுதல்; to pay tribute. "தீர்ந்து வணங்கித் திறையளப்ப" (பு.பெ. 1o, 3);. [திறை +அள-,]

தின்(னு)-தல்

தின்(னு)-தல் diṉṉudal, 13 செ.குன்றாவி. (v.t.)

1. உண்ணுதல்; to eat, feed.

"இரும்பே ரொக்கலொடு திண்மென" (புறநா.150);.

2. மெல்லுதல்; to chew.

"உண்ணுஞ் சோறும் பருகுநீருந் தின்னும் வெற்றிலையும்" (திவ். திருவாய். 6, 7);.

3. கடித்தல்; to bite, gnash, as one's teeth.

"தின்று வாயை விழிவழித் தீயுக" (கம்பரா. ஒற்றுச். 45);.

4. அரித்தல்; to eat away as white ants to consume, corrode.

மரத்தைக் கறையான் தின்றுவிட்டது.

5. வருத்துதல்; to afflict, distress.

"பிணிதன்னைத் தின்னுங்காள்" (திரிகடு.88);.

6. அழித்தல்; to destroy, ruin.

7. அராவுதல்; to file.

"அரந்தின்ற கூர்வேல்" (கம்பரா. சம்புமா. 6);.

8. வெட்டுதல்; to cut.

"கோணந் தின்ற வடுவாழ் முகத்த" (மதுரைக். 597);.

9. அரித்தல்; to cause irritating sensation, as in the skin.

"தின்றுவவிடஞ் சொறிந்தாற் போல" (திவ்.திருவாய்.4, 8, 9);. பன்னீ);

10. பெறுதல்; to undergo, receive.

"கானகம் போய்க்குமை தின்பார்கள்" (திவ்.திருவாய்.4, 112);.

தின்(னு)-தல் diṉṉudal, 13 செ.குன்றாவி. (v.t.)

1. உண்ணுதல்; to eat, feed.

"இரும்பே ரொக்கலொடு திண்மென" (புறநா. 150);.

2. மெல்லுதல்; to chew.

"உண்ணுஞ் சோறும் பருகுநீருந் தின்னும் வெற்றிலையும்" (திவ். திருவாய்.6,7);.

3. கடித்தல்; to bite, gnash, as one's teeth.

"தின்று வாயை விழிவழித் தீயுக" (கம்பரா. ஒற்றுக். 45);.

4. அரித்தல்; to eat away as white ants to consume, corrode,

மரத்தைக் கறையான் தின்றுவிட்டது.

5 வருத்துதல்; to afflict, distress.

"பிணிதன்னைத் தின்னுங்காள்" (திரிகடு. 88);.

6. அழித்தல்; to destroy, ruin.

7. அராவுதல்; to file.

"அரந்தின்ற கூர்வேல்" (கம்பரா. சம்புமா. 6);.

8. வெட்டுதல்; to cut.

"கோணந் தின்ற வடுவாழ் முகத்த" (மதுரைக். 597);.

தின்பண்டநல்கல்	தின்பண்டநல்கல் tiṉpaṇṭanalkal, பெ. (n.) முப்பதிரண்டறங்களுள் வழிச் செல்வோருக்கு உணவிடும் அறச்செயல்; providing food for travelers, regarded as an act of charity, one of muppattirandaram. [தின்பண்டம் + நல்கல்.] தின்பண்டநல்கல் tiṉpaṇṭanalkal, பெ. (n.) முப்பதிரண்டறங்களுள் வழிச் செல்வோருக்கு உணவிடும் அறச்செயல் (பிங்.);; providing food for travllers, regarded as an act of charity, one of {}. [தின்பண்டம் + நல்கல்]
தின்பண்டம்	தின்பண்டம் tiṉpaṇṭam, பெ. (n.) 1. உணவுப் பொருள்; eatables. 2. பணியாரம்; sweetmeat, confection. தெ. தின்பண்டமு [தின் + பண்டம்.] தின்பண்டம் tiṉpaṇṭam, பெ. (n.) 1. உணவுப் பொருள்; eatables. 2. பணியாரம்; sweetmeat, confection. தெ. தின்பண்டமு [தின் + பண்டம்]
தின்பீர்க்கு	தின்பீர்க்கு tiṉpīrkku, பெ. (n.) உண்பதற்குரிய பீர்க்கு; edible duffa as distinguished from பேய்ப்பீர்க்கு (சா.அக.);. [தின் + பீர்க்கு.] தின்பீர்க்கு tiṉpīrkku, பெ. (n.) உண்பதற்குரிய பீர்க்கு; edible duffa as distinguished from பேய்ப்பீர்க்கு (சாஅக.);. [தின் + பீர்க்கு]
தின்புடலை	தின்புடலை tiṉpuḍalai, பெ. (n.) தின்னத் தகுந்த புடலை, கறிப்புடலை; vegetable gourd distinct from பேய்ப்புடலை bitter gourd (சா.அக.);. [தின் + புடலை.] தின்புடலை tiṉpuḍalai, பெ. (n.) தின்னத் தகுந்த புடலை, கறிப்புடலை; vegetable gourd distinct from பேய்ப்புடலை bitter gourd (சாஅக.);. [தின் + புடலை]

தின்மை	தின்மை tiṉmai, பெ. (n.) 1. தீமை; evil, misfortune. "தின்மையும் பாவமுஞ் சிதைந்து தேயுமே" (கம்பரா. தனியண்.); 2. சாவு; death. "நன்மை தின்மைகளுக்கு இரட்டைச் சங்கும்" (தெ.க.தொ.3. கல். 47);. 3. தீயசெயல்; evil deed. "அடியவர் நன்மைதின்மை யறிபவன்" (திருவாலவா, 35, 11);. தின்மை tiṉmai, பெ. (n.) 1. தீமை; evil, misfortune. "தின்மையும் பாவமுஞ் சிதைந்து தேயுமே" (கம்பரா. தனியண்.);. 2. சாவு; death. "நன்மை தின்மைகளுக்கு இரட்டைச் சங்கும்" (தெ.க.தொ. 3, கல். 47);. 3. தீயசெயல்; evil deed. "அடியவர் நன்மைதின்மை யறிபவன்" (திருவாலவா. 35, 11);.
தின்றி	தின்றி tiṉṟi, பெ. (n.) தின்பண்டம் பார்க்க (திவா.);;see tin-pangam. [தின் → தின்றி.] தின்றி tiṉṟi, பெ. (n.) தின்பண்டம் பார்க்க (திவா.);;see {}. [தின் → தின்றி]
தின்றிப்போத்தன்	தின்றிப்போத்தன் tiṉṟippōttaṉ, பெ. (n.) அளவிறந்து உண்போன்; one who indulges to excess in eating (சா.அக.);. [தின்றி + போத்து → போத்தன்.] தின்றிப்போத்தன் tiṉṟippōttaṉ, பெ. (n.) அளவறிந்து உண்போன்; one who indulges to excess in eating (சா.அக);. [தின்றி + போத்து → போத்தன்]

தின்றுப்பார்-த்தல்	தின்றுப்பார்-த்தல் tiṉṟuppārttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) உருசித்தல்; tasting (சாஅக);. [தின் → தின்று + பார்-.] தின்றுப்பார்-த்தல் tiṉṟuppārttal, 4 செ.குன்றாவி (v.t.) உருசித்தல்; tasting (சாஅக.);. [தின் → தின்று + பார்-,]
தின்றுருட்டி	தின்றுருட்டி tiṉṟuruṭṭi, பெ. (n.) தின்றழிப்போன்; extravagant fellow, spendthrift, prodigal. [தின்று + உருட்டி.] தின்றுருட்டி tiṉṟuruṭṭi, பெ. (n.) தின்றழிப்போன்; extravagent fellow, spendthrift, prodigal. [தின்று + உருட்டி]
தின்னாக்காய்	தின்னாக்காய் tiṉṉākkāy, பெ. (n.) பேய்ப் புடலை; wild snake gourd. 2. பேய்ப் பீர்க்கு; bitter luffa (சா.அக.);. [தின் + ஆ + காய். 'ஆ' எதிர்மறை இடைநிலை.] தின்னாக்காய் tiṉṉākkāy, பெ. (n.) பேய்ப் புடலை; wild snake gourd. 2. பேய்ப் பீர்க்கு; bitter luffa (சா.அக.);. [தின் + ஆ + காய். 'ஆ' எதிர்மறை இடைநிலை]
தின்னாத்தீனி	தின்னாத்தீனி tiṉṉāttīṉi, பெ. (n.) இழிந்த உணவு; unferior food. 2. உண்ணத் தகாத உணவ்ய; food unfit for eating. (சா.அக.);. [தின் + ஆ + தீனி. 'ஆ' எதிர்மறை இடைநிலை.] தின்னாத்தீனி tiṉṉāttīṉi, பெ. (n.) 1. இழிந்த உணவு; unferior food. 2. உண்ணத் தகாத உணவு; food unfit for eating. (சா.அக.); [தின் + ஆ + தீனி. 'ஆ' எதிர்மறை இடைநிலை]
தின்னாச்சாதி	தின்னாச்சாதி tiṉṉāccāti, பெ. (n.) உடனுண்ணுதற்குத் தகுதியற்ற தாழ்ந்த சாதி; low castes with whose members commensality is prohibited (செ.அக.);. [தின் + சூ + சாதி.]

தின்னி	தின்னி tiṉṉi, பெ. (n.) தின்னிமாடன் பார்க்க;see tinnimādan. 2. கண்டவிடங்களிலெல்லாந் தின்போன்; one who eats indiscriminately in all places (செ.அக.);. [தின் + இ.] தின்னி tiṉṉi, பெ. (n.) 1. தின்னிமாடன் பார்க்க;see {}. 2. கண்டவிடங்களி லெல்லாந் தின்போன்; one who eats indiscriminately in all places (செ.அக);. [தின் + இ]
தின்னிமாடன்	தின்னிமாடன் tiṉṉimāṭaṉ, பெ. (n.) அளவிறந்துண்போன்; glutton (செ.அக.);. தின்னிமாடன் tiṉṉimāṭaṉ, பெ. (n.) அளவிறந்துண்போன்; glutton (செ.அக);.
தினவு	தினவு tiṉavu, பெ. (n.) சொறி (சூடா.);; itching sensation; eczema, scaly eruptions; psoriasis. "சொறிந்து தீர்வுறு தினவினர்" (கம்பரா. மூலபல.10);. தினவு tiṉavu, பெ. (n.) சொறி (சூடா.);; itching sensation; eczema, scaly eruptions; psoriasis. "சொறிந்து தீர்வுறு தினவினர்" (கம்பரா. மூலபல. 1o);.
தினவுச்சிரங்கு	தினவுச்சிரங்கு tiṉavucciraṅgu, பெ. (n.) நமைச்சலேடு கூடிய சிரங்கு; pruritis (சா.அக.);. [தினவு + சிரங்கு.] தினவுச்சிரங்கு tiṉavucciraṅgu, பெ. (n.) நமைச்சலேடு கூடிய சிரங்கு; pruritis (சாஅக);/ [தினவு + சிரங்கு]
தினவுண்டாக்கு-தல்	தினவுண்டாக்கு-தல் diṉavuṇṭākkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) நமைச்சல் எடுக்கும்படி செய்தல்; to cause itching sensation (சா.அக.);. [தினவு + உண்டாக்கல்.] தினவுண்டாக்கு-தல் diṉavuṇṭākkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) நமைச்சல் எடுக்கும்படி செய்தல்; to cause itching sensation (சா.அக);. [தினவு + உண்டாக்கல்]

தினவுண்டாக்கி	தினவுண்டாக்கி tiṉavuṇṭākki, பெ. (n.) சுள்ளு சுள்ளென நமைச்சலுண்டாக்கும் பூண்டு; any sort of plant, causing prickly sensational (சா.அக.);. [தினவு + உண்டாக்கி.] தினவுண்டாக்கி tiṉavuṇṭākki, பெ. (n.) கள்ளு சுள்ளென நமைச்சலுண்டாக்கும் பூண்டு; any sort of plant, causing prickly sensational (சாஅக.);. [தினவு + உண்டாக்கி]
தினவுதின்னல்	தினவுதின்னல் diṉavudiṉṉal, செ.குன்றாவி. (v.t.) சொறிதல்; itching (சா.அக.);. [தினவு + தின்னல்.] தினவுதின்னல் diṉavudiṉṉal, செ.குன்றாவி. (v.t.) சொறிதல்; itching (சாஅக.);. [தினவு + தின்னல்]
தினைக்குருவி	தினைக்குருவி tiṉaikkuruvi, பெ. (n.) சிறு குருவி வகை; black headed munia (செ.அக.); [தினை + குருவி.] தினைக்குருவி tiṉaikkuruvi, பெ. (n.) சிறு குருவி வகை; black headed munia (செ.அக);. [தினை + குருவி]
தினைச்சாமை	தினைச்சாமை tiṉaiccāmai, பெ. (n.) தினை பார்க்க;see tinai. [தினை + சாமை.] தினைச்சாமை tiṉaiccāmai, பெ. (n.) தினை1 பார்க்க;see {}. [தினை + சாமை]
தினைத்துணை	தினைத்துணை tiṉaittuṇai, பெ. (n.) தினை-5 பார்க்க;see tinai 5. [தினை + துணை.] தினைத்துணை tiṉaittuṇai, பெ. (n.) தினை-5 பார்க்க;see {} 5. [தினை + துணை]

தினைப்பிண்டி	தினைப்பிண்டி tiṉaippiṇṭi, பெ. (n.) தினை மா; millet flour; millet meal (சா.அக.); [தினை + பிண்டி.] தினைப்பிண்டி tiṉaippiṇṭi, பெ. (n.) தினை மா; millet flour; millet meal (சா.அக.);. [தினை + பிண்டி]
தினைப்புல்	தினைப்புல் tiṉaippul, பெ. (n.) 1. தினை இனத்தைச் சேர்ந்த ஒருவகைப்புல்; a kind of grass of the species of millet. 2. தினை வைக்கோல்; millet grass (சா.அக.);. [தினை + புல்.] தினைப்புல் tiṉaippul, பெ. (n.) 1. தினை இனத்தைச் சேர்ந்த ஒருவகைப்புல்; a kind of grass of the species of millet. 2. தினை வைக்கோல்; millet grass (சாஅக.);. [தினை + புல்]
தினைப்புனம்	தினைப்புனம் tiṉaippuṉam, பெ. (n.) தினைவிளையும் புலம்; millet field. [தினை + புனம்/] தினைப்புனம் tiṉaippuṉam, பெ. (n.) தினைவிளையும் புலம்; millet field. [தினை + புனம்]
தினைப்பொரி	தினைப்பொரி tiṉaippori, பெ. (n.) தினையை வறுத்த பொரி; parched millet (சா.அக.);. [தினை + பொரி.] தினைப்பொரி tiṉaippori, பெ. (n.) தினையை வறுத்த பொரி; parched millet (சா.அக.);. [தினை + பொரி]

தினையரிசி	தினையரிசி tiṉaiyarisi, பெ. (n.) தினையின் அரிசி (பதார்த்த.831);; husked millet. [தினை + அரிசி.] தினையரிசி tiṉaiyarisi, பெ. (n.) தினையின் அரிசி (பதார்த்த. 831);; husked millet. [தினை + அரிசி]
தினையளவு	தினையளவு tiṉaiyaḷavu, பெ. (n.) மிகச்சிறிய அளவு; verf small, very small quantity, as much as a grain of millet. "தங் காதலரோடு தினையளவும் ஊடுதல் செய்யாமை" (குறள் 1252, உரை);. [தினை + அளவு.] தினையளவு tiṉaiyaḷavu, பெ. (n.) மிகச்சிறிய அளவு; very small quantity, as much as a grain of millet. "தங் காதலரோடு தினையளவும் ஊடுதல் செய்யாமை" (குறள், 1252, உரை);. [தினை + அளவு]

தீ1 tī, பெ. (n.)

'த்' என்ற மெய்யெழுத்தும் 'ஈ' என்ற உயிரெழுத்தும் கூடிய கூட்டெழுத்து;

the syllable formed by adding the long vowel 'i' to the consonent 't'.

[த் + ஈ.]

தீ2 tītal, , 4 செ.கு.வி. (v.i.)

1. எரிந்து போதல்; to be burnt.

"சிறைதீந்த பருந்து" (கல்லா.7);;

2. பயிர் முதலியன கருகுதல்; to be withered or blighted, an growing crops in times of drought.

3. சோறு முதலியன காந்துதல்; to be charred or burnt, as food in cooking.

4. சீற்றங் கொள்ளுதல்; to be hot with anger;

to be inflammed.

5. அழிதல்; to perish;

to be ruined.

'வினையாவுந்தீவதுசெய்யும்' (இரகு. அயனுதய.32);.

க. சீ.

[தேய்தல் = உரசுதல். தே ? தீ. தீதல் = எரிதல், கருகுதல் வ.வ.17).]

தீ3 tītal, செ.குன்றாவி. (v.i.)

1. காந்த வைத்தல்; to allow food to be charred in cooking;

to burn.

2. காயச் செய்தல்; to dry up water, as the sun;

to cause humours to be absorbed in the body by means of external application;

to boil and dry fish so that it may keep.

3. பயிர் முதலியன கருகச் செய்தல்; to cause to wither, an growing crops.

4. சுடுதல் (வின்.);; to scar, cauterize.

தீ4 tī, பெ. (n.)

1. நெருப்பு; fire.

"வளித்தலைஇய தீயும்" (புறநா.2);.

2. விளக்கு; lamp.

"தீத்துரி இயற்று" (குறள்.929);.

3. வேள்வித்தீ; sacrificial fire.

'தீத்திறம் புரிந்தோன்' (சிவப்.11, 57);.

4. செரிமானச் சூடு; digesiny heat.

5. சினம்; anger.

"மன்னர்தீ யீண்டு தங்கிளையோடு மெரித்திடும்" (சீவக.250);.

6. தீமை; evil.

தீக்கஞ்சி	தீக்கஞ்சி tīkkañji, பெ. (n.) ஆரத்திச் சூடம்; camphor, as fearing fire (செ.அக.);. [தீ + கு - தீக்கு + அஞ்சி. தெருப்புக்கு அஞ்சுவது, அதாவது உடனே பற்றிக் கொள்வது.] தீக்கஞ்சி tīkkañji, பெ. (n.) ஆரத்திச் சூடம்; camphor, as fearing fire (செ.அக);. [தீ + கு - தீக்கு + அஞ்சி. நெருப்புக்கு அஞ்சுவது, அதாவது உடனே பற்றிக் கொள்வது.]
தீக்கட்டை	தீக்கட்டை tīkkaṭṭai, பெ. (n.) எரிகட்டை; firewood. [தீ + கட்டை.] தீக்கட்டை tīkkaṭṭai, பெ. (n.) எரிகட்டை; fire- wood. [தீ + கட்டை]
தீக்கடவுள்	தீக்கடவுள் tīkkaḍavuḷ, பெ. (n.) நெருப்புக் கடவுள் (திவா.);; fire-God. "தீக்கடவு டந்த வரத்தை" (நள. கலிநீங்5.);. [தீ + கடவுள்.] தீக்கடவுள் tīkkaḍavuḷ, பெ. (n.) நெருப்புக் கடவுள் (திவா.);. fire-God. "தீக்கடவு டந்த வரத்தை" (நள. கலிநீங்.5);. [தீ + கடவுள்]
தீக்கடன்	தீக்கடன் tīkkaḍaṉ, பெ. (n.) 1. இறுதிச் சடங்கு; duty of performing the cremation ceremony, as of a son to his parents. "தீக்கடன் செய்திட்டாரே" (இரகு. இந்து.63);. 2. தீச்செயல்; worst deed. (செ.அக.);. [தீ + கடன்.] தீக்கடன் tīkkaḍaṉ, பெ. (n.) 1. இறுதிச் சடங்கு; duty of performing the cremation ceremony, as of a son to his parents. "தீக்கடன் செய்திட்டாரே" (இரகு. இந்து. 63);. 2. தீச்செயல்; worst deed. (செஅக.);. [தீ + கடன்]

தீக்கடை-தல்	தீக்கடை-தல் dῑkkaḍaidal, செ.கு.வி. (v.i.) கடைந்து நெருப்பு உண்டாக்குவது; to produce fire by fire drill. "தீக்கடைந்து வைத்தேன்" (பெரியபு. விண்ணம்.415);. [தீ + கடை,] தீக்கடை-தல் dῑkkaḍaidal, செ.கு.வி. (v.i.) கடைந்து நெருப்பு உண்டாக்குவது; to produce fire by fire drill. "தீக்கடைந்து வைத்தேன்" (பெரியபு. விண்ணம். 415);. [தீ + கடை-,]
தீக்கடைகோல்	தீக்கடைகோல் tῑkkaḍaiāl, பெ. (n.) கடைந்து நெருப்புண்டாக்க உதவும் அரசு அல்லது வன்னிமரத்தின் சிறுகட்டை; fire-drill, piece of wood for producing fire by friction. "தீக்கடை கோலாலே… கையாலே கடைந்து கொண்ட" (பெரும்பாண். 1172, உரை);. மறுவ. நெலிகோல் [தீ + கடைகோல்.] தீக்கடைகோல் tῑkkaḍaiāl, பெ. (n.) கடைந்து நெருப்புண்டாக்க உதவும் அரசு அல்லது வன்னிமரத்தின் சிறுகட்டை; fire-drill, piece of wood for producing fire by friction. "தீக்கடை கோலாலே....... கையாலே கடைந்து கொண்ட" (பெரும்பாண். 1172, உரை);. மறுவ. நெலிகோல்
தீக்கடுகால்வன்	தீக்கடுகால்வன் tῑkkaḍukālvaṉ, பெ. (n.) நெருப்பைப் போன்ற கொடிய நோய்; disease of firely poison (சா.அக.);. [தீ + கடுகால்வன்.] தீக்கடுகால்வன் tῑkkaḍukālvaṉ, பெ. (n.) நெருப்பைப் போன்ற கொடிய நோய்; disease of firely poison (சா.அக.);. [தீ + கடுகால்வன்]
தீக்கண்	தீக்கண் tῑkkaṇ, பெ. (n.) சினம் கொண்ட கண்; fire-eye. [தீ + கணம்.] தீக்கண் tῑkkaṇ, பெ. (n.) சினம் கொண்ட கண்; fire-eye. [தீ + கணம்]

தீக்கணமூலி	தீக்கணமூலி tīkkaṇamūli, பெ. (n.) கொப்புளத்தையெழுப்பு மூலி; any drug or drugs capable of raising blisters, blistering agents such as mustard seed, lead wort etc. (சா.அக.);. [தீக்கணம் + மூலி. கடுகு, சித்தரமூலம் முதலியன கொப்புளத்தை உண்டாக்க வல்லன.]
தீக்கணாக்கனி	தீக்கணாக்கனி tīkkaṇākkaṉi, பெ. (n.) 1. கொடிய நெருப்பு; a great fire. 2. தோலைச் சிவக்கச் செய்து கொடிய எரிச்சலை உண்டாக்கும் நோய்; disease marked by redenning of the skin and great burning sensation as burns, erythema, crysipalas, herpes etc. 3. கொடிய நஞ்சு; virulent poison (சா.அக.);. [தீக்கணம் + அக்கினி.] தீக்கணாக்கனி tīkkaṇākkaṉi, பெ. (n.) 1. கொடிய நெருப்பு; a great fire. 2. தோலைச் சிவக்கச் செய்து கொடிய எரிச்சலை உண்டாக்கும் நோய்; disease marked by redenning of the skin and great burning sensation as burns, erythema, crysipalas, herpes etc; 3. கொடிய நஞ்சு; virulent poison (சா.அக.);.
தீக்கதி	தீக்கதி dīkkadi, பெ. (n.) 1. நிரயம் (நரகம்);; hell, as a world of evil. "தினையேனுந் தீக்கழிக்கட் செல்லார்" (திவ். இயற்.1);. 2. தீயூழ் (கொடிய விதி);; evil fate (செ.அக.);. [தீ + கதி.] தீக்கதி dīkkadi, பெ. (n.) 1. நிரயம் (நரகம்);; hell, as a world of evil. "தினையேனுந் தீக்கழிக்கட் செல்லார்" (திவ்.இயற். 1);. 2. தீயூழ் (கொடிய விதி);; evil fate (செ.அக.);. [தீ + கதி] தீக்கதி dīkkadi, பெ.(n.) 1. அளறு (நரகம்);; hell, as a world of evil, "தினையேனும் தீக்கதிக்கட் செயலாளர்" (திவ்.இயற்.1,65);. 2. கொடிய விதி; evil fate. [Skt. {} → த. தீக்கதி]

தீக்கதிக்கும்பச்சை	தீக்கதிக்கும்பச்சை dīkkadikkumbaccai, பெ. (n.) நாகப்பச்சை (வின்.);, a variety of green stone. தீக்கதிக்கும்பச்சை dīkkadikkumbaccai, பெ. (n.) நாகப்பச்சை (வின்.);; a variety of green stone.
தீக்கதிகரும்பச்சை	தீக்கதிகரும்பச்சை dīggadigarumbaccai, பெ. (n.) தீக்கதிக்கும்பச்சை (யாழ்.அக.); பார்க்க;see tikadikkum-paccai. [தீ + கதி + கருமை + பச்சை.] தீக்கதிகரும்பச்சை dīggadigarumbaccai, பெ. (n.) தீக்கதிக்கும்பச்சை (யாழ். அக.); பார்க்க;see {}. [தீ + கதி + கருமை + பச்சை]
தீக்கதிர்	தீக்கதிர் dīkkadir, பெ. (n.) 1. உலையாணிக் கோல் (வின்.);; blacksmith's poker. 2. தீச்சுடர்; flame. [தீ + கதிர்.] தீக்கதிர் dīkkadir, பெ. (n.) 1. உலையாணிக் கோல் (வின்);; blacksmith's poker. 2. தீச்சுடர்; flame. [தீ + கதிர்]
தீக்கரண்டி	தீக்கரண்டி tīkkaraṇṭi, பெ. (n.) தீயெடுக்குங்கருவி (வின்.);; small ladle for taking the charcoal. [தீ + கரண்டி.] தீக்கரண்டி tīkkaraṇṭi, பெ. (n.) தீயெடுக்குங்க கருவி (வின்.);; small ladle for taking the charcoal. [தீ + கரண்டி]

தீக்கருந்தேன்	தீக்கருந்தேன் tīkkarundēṉ, பெ. (n.) கொம்புத் தேன்; honey collected on branches of tree. 'இன்சுவைத்தேன்'. (சா.அக.);. [தீம் + கருந்தேன்.] தீக்கருந்தேன் tīkkarundēṉ, பெ. (n.) கொம்புத் தேன்; honey collected on branches of tree. 'இன்சுவைத்தேன்'. (சா.அக.);. [தீம் + கருந்தேன்]
தீக்கரும்பு	தீக்கரும்பு tīkkarumbu, பெ. (n.) விறகு; fire wood. "எருமுட்டையுந் தீக்கரும்பையும்... அடுக்குவதற்கு" (மதிக. li. 91);. [தீ + கரும்பு.] தீக்கரும்பு tīkkarumbu, பெ. (n.) விறகு; fire wood. "எருமுட்டையுந் தீக்கரும்பையும்... அடுக்குவதற்கு" (மதி.க.ii.91);. [தீ + கரும்பு]
தீக்கருமம்	தீக்கருமம் tīkkarumam, பெ. (n.) 1. தீயசெயல்; evil deed. 2. தீக்கடன் பார்க்க;see ti-k-kadan. 3. தீத்திறச்செயல்; fire sacrifice. 'நவையி ரீக்கமம் யாவும்' (கூர்மபு. அனுக்கிர. 25);. [தீ + கருமம்.] தீக்கருமம் tīkkarumam, பெ. (n.) 1. தீயசெயல்; evil deed. 2. தீக்கடன் பார்க்க;see {}. 3. தீத்திறச்செயல்; fire sacrifice. 'நவையி ரீக்கமம் யாவும்" (கூர்மபு. அனுக்கிர. 25);. [தீ + கருமம்]

தீக்கரை	தீக்கரை tīkkarai, பெ. (n.) முண்முருங்கை (மலை.);; common coral tree. [தீ + கரை.] தீக்கரை tīkkarai, பெ. (n.) முண்முருங்கை (மலை.);; common coral tree. [தீ + கரை]
தீக்கல்	தீக்கல் tīkkal, பெ. (n.) 1. தீத்தட்டிக்கல்; strike a light, flint stone. 2. இரும்புச் சாரமுள்ள கல்; iron pyritest. (செ.அக.);. ம. தீக்கல்லு [தீ + கல்.] தீக்கல் tīkkal, பெ. (n.) 1. தீத்தட்டிக்கல்; strike a light, flint stone. 2. இரும்புச் சாரமுள்ள கல்; iron pyritest. (செ.அக.);. ம. தீக்கல்லு [தீ + கல்]
தீக்கலம்	தீக்கலம் tīkkalam, பெ. (n.) 1. தீச்சட்டி பார்க்க;see tī-c-catti. 2. ஈமப் பள்ளி; funeral pure. "தீக்கலந் திருத்திச் செல்வனை வெய்தினேற்றினார்" (கம்பரா. பள்ளி.130);. [தீ + கலம்.] தீக்கலம் tīkkalam, பெ. (n.) 1. தீச்சட்டி பார்க்க;see {}. 2. ஈமப் பள்ளி; funeral pure. "தீக்கலந் திருத்திச் செல்வனை வெய்தினேற்றினார்" (கம்பரா. பள்ளி. 13o);. [தீ + கலம்]

தீக்களி	தீக்களி tīkkaḷi, பெ. (n.) மிக்க சூட்டைப் பொறுக்கக்கூடிய களிமண்; a kind of clay cpable of sustaining intense heat-fire clay (சா.அக.);. [தீ + களி.] தீக்களி tīkkaḷi, பெ. (n.) மிக்க சூட்டைப் பொறுக்கக்கூடிய களிமண்; a kind of clay cpable of sustaining intense heat - fire clay (சா.அக.);. [தீ + களி]
தீக்கறி	தீக்கறி tīkkaṟi, பெ. (n.) கண்டற் கறி; madr. a warmed up dish of the remnants of the day's curry. [தீ + கறி.] தீக்கறி tīkkaṟi, பெ. (n.) கண்டற் கறி; madr.; a warmed up dish of the remnants of the day's curry. [தீ + கறி]
தீக்கனா	தீக்கனா tīkkaṉā, பெ. (n.) தீமை விளைக்கும் கனவு; ominous dream, dream of coming evil. "இடருற்ற தீக்கனா.... நினைந்தாள்" (சிவப. 1972);. [தீ + கனா.] தீக்கனா tīkkaṉā, பெ. (n.) தீமை விளைக்கும் கனவு; ominous dream, dream of coming evil. "இடருற்ற தீக்கனா...... நினைந்தாள்" (சிலப். 1972);. [தீ + கனா]
தீக்காப்புச்சட்டை	தீக்காப்புச்சட்டை tīkkāppuccaṭṭai, பெ. (n.) தீத்தடுப்புச் சட்டை; fire-proof shirt. [தீ + காப்பு + சட்டை.] தீக்காப்புச்சட்டை tīkkāppuccaṭṭai, பெ. (n.) தீத்தடுப்புச் சட்டை; fire-proof shirt. [தீ + காப்பு + சட்டை]

தீக்காய்-தல்	தீக்காய்-தல் tīkkāytal, செ.கு.வி. (v.i.) குளிர் காய்தல்; to warm oneself at the fire. "அகலா தணுகாதுதீக்காய்வார் போல்க" (குறள்.691);. [தீ + காய்தல்.] தீக்காய்-தல் tīkkāytal, செ.கு.வி. (v.i.) குளிர் காய்தல்; to warm oneself at the fire. "அகலா தணுகாதுதீக்காய்வார் போல்க" (குறள், 691);. [தீ + காய்தல்]
தீக்காரியம்	தீக்காரியம் tīkkāriyam, பெ. (n.) வேள்வி; பொல்லாங்கு; calamity. [தீ + காரியம்.] தீக்காரியம் tīkkāriyam, பெ. (n.) வேள்வி; பொல்லாங்கு; calamity. [தீ + காரியம்]
தீக்கால்	தீக்கால் tīkkāl, பெ. (n.) கொள்ளிவாய்ப் பிசாசு; a meteor flirting about in the right over marshy ground foslish fire (சா.அக.);. [தீ + கால்.] தீக்கால் tīkkāl, பெ. (n.) கொள்ளிவாய்ப் பிசாசு; a meteor flirting about in the right over marshy ground foslish fire (சா.அக.);. [தீ + கால்] திக்காமை
தீக்காலம்	தீக்காலம் tīkkālam, பெ. (n.) கேடு விளைக்கும் காலம்; evil times (செ.அக.);. [தீ + காலம்.] தீக்காலம் tīkkālam, பெ. (n.) கேடு விளைக்குங் காலம்; evil times (செ.அக.);. [தீ + காலம்]

தீக்காலி	தீக்காலி tīkkāli, பெ. (n.) 1. தன்வரவாக குடிகேடு விளைப்பவளாகக் கருதப்படுபவள்; woman believed to bring misfortune to a family by her arrival. 2. ஓர் அசுரன் (பெரிய.திருக்குறிப்பு.30);; an asura. [தீ + காலி.] தீக்காலி tīkkāli, பெ. (n.) 1. தன்வரவான குடிகேடு விளைப்பவளாகக் கருதப்படுபவள்; woman believed to bring misfortune to a family by her arrival. 2. ஓர் அசுரன் (பெரியபு. திருக்குறிப்பு. 30);;an {}.
தீக்காற்று	தீக்காற்று tīkkāṟṟu, பெ. (n.) நெருப்புக் காற்று (வின்.);; scorching wind. [தீ + காற்று.] தீக்காற்று tīkkāṟṟu, பெ. (n.) நெருப்புக் காற்று (வின்.);; scorching wind. [தீ + காற்று]
தீக்கி-த்தல்	தீக்கி-த்தல் tīkkittal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) சூளுரைத்தல்; to take a vow. "பின்னதன் வழியே யொழுகினர் தீக்கித்து" (திருக்காளத்.பு.29, 23);. தீக்கி-த்தல் tīkkittal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) சூளுரைத்தல்; to take a vow. "பின்னதன் வழியே யொழுகினர் தீக்கித்து" (திருக்காளத்பு, 29, 23);.
தீக்கு-தல்	தீக்கு-தல் dīkkudal, செ.குன்றாவி. (v.i.) தீயும்படி செய்தல்; scorching (சா.அக.);. தீக்கு-தல் dīkkudal, செ.குன்றாவி. (v.t.) தீயும்படி செய்தல்; scorching (சாஅக);.

தீக்குச்சி	தீக்குச்சி tīkkucci, பெ. (n.) 1. தேய்த்தான் தீயுண்டாக்கும் மருந்தை நுனியிற் கொண்ட குச்சி; match. 2. தீங்கு விளைப்போன்; maker. 3. காவலர்; police constable. [தீ + குற்றி → தீக்குச்சி.] தீக்குச்சி tīkkucci, பெ. (n.) 1. தேய்த்தால் தீயுண்டாக்கும் மருந்தை நுனியிற் கொண்ட குச்சி; match. 2. தீங்கு விளைப்போன்; mishcief maker. 3. காவலர்; police constable. [தீ + குற்றி → தீக்குச்சி]
தீக்குச்சு	தீக்குச்சு tīkkuccu, பெ. (n.) தீக்குச்சி பார்க்க;see ti-k-kucci. [தீ + குச்சி → குச்சு.] தீக்குச்சு tīkkuccu, பெ. (n.) தீக்குச்சி பார்க்க;see {}. [தீ + குச்சி → குச்சு]
தீக்குடர்க்கல்	தீக்குடர்க்கல் tīkkuḍarkkal, பெ. (n.) பித்தக் குடல் ஊதை; a disease of the intestines (சா.அக.);. தீக்குடர்க்கல் tīkkuḍarkkal, பெ. (n.) பித்தக் குடல் ஊதை; a disease of the intestine (சா.அக.);.
தீக்கடுக்கை	தீக்கடுக்கை tīkkaḍukkai, பெ. (n.) வெடிகுண்டு; shell, bomb (செ.அக.);. [தீ + குடுக்கை.] தீக்கடுக்கை tīkkaḍukkai, பெ. (n.) வெடிகுண்டு; shell, bomb (செ.அக.);. [தீ + குடுக்கை]

தீக்குண்டம்	தீக்குண்டம் tīkkuṇṭam, பெ. (n.) வேள்வித் தீ வளர்க்கும் ஓம குண்டம்; sacrificial pit (செ.அக.);. [தீ + குண்டம்.] தீக்குண்டம்3 tīkkuṇṭam, செ.குன்றாவி. (v.t.) நோக்கம் தொடு உணர்வு, அறிவுரை முதலியவற்றால் குரு அருள்புரிதல் (குருதீட்சை செய்வித்தல்); (வின்.);; to impart spiritual illimination to a disiple by look touch or teaching, as in religious initiation by a guru. தீக்குண்டம் tīkkuṇṭam, பெ. (n.) வேள்வித் தீ வளர்க்கும் ஓம குண்டம்; sacrificial pit (செ.அக.);. [தீ + குண்டம்.]
தீக்குணம்	தீக்குணம்1 tīkkuṇam, பெ. (n.) 1. தீயபண்பு; evil nature or disposition vice. 2. வெப்பம்; heat as the quality of fire. "தீக்குண மோரைந்து" (சிலப். 3, 26, உரை, பக்.130);. [தீ + குணம்.] தீக்குணம்2 tīkkuṇam, பெ. (n.) பசி, சோம்பு, மைதுனம், காட்சி, நீர், வேட்கையென இவை தீக்குணம் அடிசிலம்பு (3:26);. தீக்குணம்1 tīkkuṇam, பெ. (n.) 1. தீயபண்பு; evil nature or disposition vice. 2. வெப்பம்; heat as the quality of fire. "தீக்குண மோரைந்து" (சிலப். 3, 26, உரை, பக்.1o3);. [தீ + குணம்]
தீக்குணர்	தீக்குணர் tīkkuṇar, பெ. (n.) 1. தீவினைஞர்; wicked, evil persons. 2. கீழ்மக்கள் (சூடா.);; base, vulger person. [தீக்குணம் → தீக்குணர்.] தீக்குணர் tīkkuṇar, பெ. (n.) 1. தீவினைஞர்; wicked, evil persons. 2. கீழ்மக்கள் (சூடா);; base, vulger person. [தீக்குணம் → தீக்குணர்]

தீக்குதி-த்தல்	தீக்குதி-த்தல் dīkkudiddal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. தீக்குளி-த்தல் பார்க்க;see ti-k-kuli-. 2 தீக்குழிபாய்-தல் பார்க்க;see ti-k-kulipay. [தீ + குதி.] தீக்குதி-த்தல் dīkkudiddal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. தீக்குளி-த்தல் பார்க்க;see {}-. 2. தீக்குழிபாய்-தல் பார்க்க;see {}. [தீ + குதி-.]
தீக்குருவி	தீக்குருவி tīkkuruvi, பெ. (n.) தீக்கோழி பார்க்க;see ti-k-kóli. [தீ + குருவி.] தீக்குருவி tīkkuruvi, பெ. (n.) தீக்கோழி பார்க்க;see {}. [தீ + குருவி]
தீக்குவெறுங்கை	தீக்குவெறுங்கை tīkkuveṟuṅgai, பெ. (n.) சவர்க்காரம் (யாழ்.அக.);; detergent soap.
தீக்குழி	தீக்குழி tīkkuḻi, பெ. (n.) வேள்விசெய்தற் பொருட்டேனும் உயிர்விடற் பொருட்டேனும் இறங்குவதற்கு அமைக்கப்படும் நெருப்புக் குண்டம்; pit with live charcoals for persons to walk on or to throw themselves into in self-immolation. (செ.அக.);. "தீக்குழி வலித்தியாந் தீரினுந் தீந்தும்" (பெருங். மக்த. 25, 138);. [தீ + குழி.] தீக்குழி tīkkuḻi, பெ. (n.) வேள்விசெய்தற் பொருட்டேனும் உயிர்விடற் பொருட் டேனும் இறங்குவதற்கு அமைக்கப்படும் நெருப்புக் குண்டம்; pit with live charcoals for persons to walk on or to throw themselves into in self-immolation. (செ.அக.);.
தீக்குழிபாய்-தல்	தீக்குழிபாய்-தல் tīkkuḻipāytal, செ.கு.வி. (v.i.) வேண்டுதலின் பொருட்டு தீக்குழியில் இறங்கி நடத்தல்; to walk on burning charcoals in a pit, as in fulfilment of a vow. [தீக்குழி + பாய்.] தீக்குழிபாய்-தல் tīkkuḻipāytal, செ.கு.வி. (v.i.) வேண்டுதலின் பொருட்டு தீக்குழியில் இறங்கி நடத்தல்; to walk on burning charcoals in a pit, as in fulfilment of a vow. [தீக்குழி + பாய்-,]

தீக்குளி-த்தல்	தீக்குளி-த்தல் tīkkuḷittal, செ.கு.வி. (v.i.) உடம்பில் தீயிட்டுக் கொள்ளுதல்; to plunge into flames, as in an ordeal. இந்தி ஒழிக, தமிழ் வாழ்க வென்று முழக்கமிட்டுக் கொண்டே அரங்க நாதன் தீக்குளித்தார் (உ.வ.);. [தீ + குளி.] தீக்குளி-த்தல் tīkkuḷittal, செ.கு.வி. (v.i.) உடம்பில் தீயிட்டுக் கொள்ளுதல்; to plunge into flames, as in an ordeal. இந்தி ஒழிக, தமிழ்வாழ்க வென்று முழக்கமிட்டுக் கொண்டே அரங்க நாதன் தீக்குளித்தார் (உ.வ.);. [தீ + குளி-,] = தீக்குறி __, பெ. (n.); தீநிமித்தம்; bad sign or symptom, unpropitious omen. [தீ + குறி]
தீக்குறி	தீக்குறி tīkkuṟi, பெ. (n.) தீநிமித்தம்; bad sign or symptom, unpropitious omen. [தீ + குறி.] தீக்குறி tīkkuṟi, பெ. (n.) தீய நிமித்தம்; sigr of future bad event. த.வ. தீத்திறம் [தீமை+குறி→திக்குறி]
தீக்கூர்மை	தீக்கூர்மை tīkārmai, பெ. (n.) 1. இந்துப்பு; rock salt. 2. திலசாரம்; salt extracted from sesame seed. [தீ + கூர்மை.] தீக்கூர்மை tīkārmai, பெ. (n.) 1. இந்துப்பு; rock salt. 2. திலசாரம்; salt extracted from sesame seed. [தீ + கூர்மை]

தீக்கையோன்	தீக்கையோன் tīkkaiyōṉ, பெ. (n.) அரன்; Lord Sivan. [தீ + கையோன்.] தீக்கையோன் tīkkaiyōṉ, பெ. (n.) அரன்; Lord {}. [தீ + கையோன்]
தீக்கோட்டான்	தீக்கோட்டான் tīkāṭṭāṉ, பெ. (n.) ஒரு காயகற்ப மூலிகை; a herbal used for rejuvenation. (சா.அக.);. [தீ + கோட்டான்.] தீக்கோட்டான் tīkāṭṭāṉ, பெ. (n.) ஒரு காயகற்ப மூலிகை; a herbal used for rejuvenation. (சா.அக.);. [தீ + கோட்டான்]
தீக்கொள்ளி	தீக்கொள்ளி tīkkoḷḷi, பெ. (n.) 1. கொள்ளிக் கட்டை; fire wood. 2. தீக்கொளுத்தி பார்க்க;see ti-k-kolutti. [தீ + கொள்ளி.] தீக்கொள்ளி tīkkoḷḷi, பெ. (n.) 1. கொள்ளிக் கட்டை; fire wood. 2. தீக்கொளுத்தி பார்க்க;see {}. [தீ + கொள்ளி]
தீக்கொளுத்தி	தீக்கொளுத்தி tīkkoḷutti, பெ. (n.) 1. நெருப்பிடுவோன்; incendiary. 2. கலகமூட்டுவோன்; one who stirs up quarrels. [தீ + கொளுத்தி.] தீக்கொளுத்தி tīkkoḷutti, பெ. (n.) 1. நெருப்பிடுவோன்; incendiary. 2. கலகமூட்டு வோன்; one who stirs up quarrels. [தீ + கொளுத்தி]

தீக்கோழி	தீக்கோழி tīkāḻi, பெ. (n.) நெருப்புக் கோழி; ostrich. [தீ + கோழி.] தீக்கோழி tīkāḻi, பெ. (n.) நெருப்புக் கோழி; ostrich. [தீ + கோழி]
தீக்கோள்	தீக்கோள்1 tīkāḷ, பெ. (n.) கேடு குறிக்கும் கோள்; malignant planet. [தீ + கோள்.] தீக்கோள்2 tīkāḷ, பெ. (n.) கூரை வீடு முதலியவற்றில் மந்தணமாகத் தீப்பற்ற வைக்கை (இ.வ.);; arson, incendiarism. [தீ + கோள்.] தீக்கோள்1 tīkāḷ, பெ. (n.) கேடு குறிக்கும் கோள்; malignant planet. [தீ + கோள்] தீக்கோள்2 tīkāḷ, பெ. (n.) கூரைவீடு முதலியவற்றில் மந்தணமாகத் தீப்பற்ற வைக்கை (இ.வ.);; arson, incendiarism. [தீ + கோள்]
தீகுறு-தல்	தீகுறு-தல் dīkuṟudal, பெ. (n.) தீயினால் அழிதல்; to be destroyed by fire. "அகிலந் தீகற் றிடர்ப்பட" (இரகுயாகப்.89);. [தீ + உறு - தீக்குறு → தீகுறு.] தீகுறு-தல் dīkuṟudal, பெ. (n.) தீயினால் அழிதல்; to be destroyed by fire. "அகிலந் தீகற் றிடர்ப்பட" (இரகு.யாகப்.89);. [தீ + உறு - தீக்குறு → தீகுறு-.]

தீங்கனி	தீங்கனி tīṅgaṉi, பெ. (n.) இனிய பழம்; delicious fruit. "தீங்கனி நாவல்" (மணி.910);. [தீம் + கனி - தீம்கனி → தீங்கனி.] 1.தீங்கு; evil, injury, harm; crime. "தீங்கு செய்தன்னமே" (அகநா.112);. 2. துன்பம்; misfortune, calamity, distress. "தீங்கணைந்தோ ரல்லுந் தேறாய்" (திருக்கோ.179);. 3. குற்றம் (பிங்.);; fault, defect, blemish. [தீ → தீமை → தீயின் தன்மை. தீ → தீங்கு.] தீங்கனி tīṅgaṉi, பெ. (n.) இனிய பழம்; delicious fruit. "தீங்கனி நாவல்" (மணி. 9,10);. [தீம் + கனி - தீம்கனி → தீங்கனி]
தீச்சகுனம்	தீச்சகுனம் tīccaguṉam, பெ. (n.) தீக்குறி (சங்.அக.);; evil omen. [தீ + சகுனம்.] தீச்சகுனம் tīccaguṉam, பெ. (n.) தீக்குறி (சங்.அக.);; evil omen. [தீ + சகுனம்]
தீச்சகுனப்பறவை	தீச்சகுனப்பறவை tīccaguṉappaṟavai, பெ. (n.) சாக்குருவி; bird, foreboding one's approaching dealt by its peculiar cry. [தீ + சகுனப்பறவை.] தீச்சகுனப்பறவை tīccaguṉappaṟavai, பெ. (n.) சாக்குருவி; bird, foreboding one's approaching dealt by its peculiar cry. [தீ + சகுனப்பறவை]

தீச்சடம்	தீச்சடம் tīccaḍam, பெ. (n.) சிறுநீர் (சங்.அக.);; urine. [தீ + சடம்.] தீச்சடம் tīccaḍam, பெ. (n.) சிறுநீர் (சங்அக.);; urine. [தீ + சடம்]
தீச்சலம்	தீச்சலம் tīccalam, பெ. (n.) கடல் நுரை (சா.அக.);;see froth (மீன் பிடி. தொ.சொல்.); [தீ + சலம்.] தீச்சலம் tīccalam, பெ. (n.) கடல் நுரை (சா.அக.);; see froth (மீன்.பிடி.தொ.சொல்.);. [தீ + சலம்]
தீச்சனகம்	தீச்சனகம் tīccaṉagam, பெ. (n.) இருப்பை (சங்.அக.);; South Indian mahua. [தீ + சனகம்.] தீச்சனகம் tīccaṉagam, பெ. (n.) இருப்பை (சங்.அக.);; South Indian mahua. [தீ + சனகம்]
தீச்சனம்	தீச்சனம் tīccaṉam, பெ. (n.) மிளகு (மலை.);; pepper. [தீ + சனம்.] தீச்சனம் tīccaṉam, பெ. (n.) மிளகு (மலை.);; pepper. [தீ + சனம்]

தீச்சார்பு	தீச்சார்பு tīccārpu, பெ. (n.) தீயோருடனாய தொடர்பு; association with the wicked. 2. தீய குணம்; vicious propensity evil tendencies. [தீ + சார்பு.] தீச்சார்பு tīccārpu, பெ. (n.) 1. தியோருடனாய தொடர்பு; association with the wicked. 2. தீய குணம்; vicious propensity evil tendencies. [தீ + சார்பு]
தீச்சுட்டகாந்தல்	தீச்சுட்டகாந்தல் tīccuṭṭakāndal, பெ. (n.) நெருப்பினால் நேர்ந்த அழற்சி; burning sensation due to fire-burns. [தீ + சுட்டகாந்தல்.] தீச்சுட்டகாந்தல் tīccuṭṭakāndal, பெ. (n.) நெருப்பினால் நேர்ந்த அழற்சி; burning sensation due to fire-burns. [தீ + சுட்டசாந்தல்]
தீச்சுட்டபுண்	தீச்சுட்டபுண் tīccuṭṭabuṇ, பெ. (n.) தீயினால் நேர்ந்தபுண்; ulcer caused by fire-burns. (சா.அக.);. [தீ + சுட்டபுண்.] தீச்சுட்டபுண் tīccuṭṭabuṇ, பெ. (n.) தீயினால் நேர்ந்தபுண்; ulcer caused by fire-burns. (சா.அக.);. [தீ + சுட்டபுண்]
தீச்சுடர்	தீச்சுடர் tīccuḍar, பெ. (n.) 1. நெருப்புச் சுடர்; flame. "தீச்சுடர் நன்னீர் சொரிந்து வளர்த்தற்றால்" (நீதிநெறி.19);. 2. வெடியுப்பு (மூ.அ.);; Saltpetre. [தீ + சுடர்.] தீச்சுடர் tīccuḍar, பெ. (n.) 1. நெருப்புச் சுடர்; flame. "தீச்சுடர் நன்னீர் சொரிந்து வளர்த்தற்றால்" (நீதிநெறி. 19);. 2. வெடியுப்பு (மூஅ.);; saltpetre. [தீ + சுடர்]

தீச்சுரண்டி	தீச்சுரண்டி tīccuraṇṭi, பெ. (n.) நெருப்பைச் சுரண்டி எடுக்கப் பயன்படுத்தும் ஒரு கருவி; an inrom grating used as a scrapper for removing fire from a furnace (சா.அக.);. [தீ + சுரண்டி.] தீச்சுரண்டி tīccuraṇṭi, பெ. (n.) நெருப்பைச் சுரண்டி எடுக்கப் பயன்படுத்தும் ஒரு கருவி; an inrom grating used as a scrapper for removing fire from a furnace (சா.அக.);. [தீ + சுரண்டி]
தீச்சுரம்	தீச்சுரம் tīccuram, பெ. (n.) 1. பித்தக் காய்ச்சல்; biblious ferver. 2. மிகுதியான காய்ச்சல்; burning fever (சா.அக.);. [தீ + சுரம்.] தீச்சுரம் tīccuram, பெ. (n.) 1. பித்தக் காய்ச்சல்; biblious ferver. 2. மிகுதியான காய்ச்சல்; burning fever (சா.அக.);. [தீ + சுரம்]
தீச்சொல்	தீச்சொல் tīccol, பெ. (n.) பழிச்சொல்; slander, evil word. "தாங்கல் கடனாகுத் தலைசாய்க்கவரு தீச்சொல்" (சீவக.498);. [தீ + சொல்.] தீச்சொல் tīccol, பெ. (n.) பழிச்சொல்; slander, evil word. "தாங்கல் கடனாகுத் தலைசாய்க்கவரு தீச்சொல்" (சீவக. 498);. [தீ + சொல்]
தீசல்	தீசல் tīcal, பெ. (n.) 1. சமையலிற் கருகியது; that which is overcooked or burnt. 2. தீய குணத்தினன்; bad-tempered person. [தீயல் → தீசல்.] தீசல் tīcal, பெ. (n.) 1. சமையலிற் கருகியது; that which is overcooked or burnt. 2. தீய குணத்தினன்; bad-tempered person. [தீயல் → தீசல்]

தீசற்றனம்	தீசற்றனம் tīcaṟṟaṉam, பெ. (n.) 1. தீக்குணம்; wickedness. 2. தாராளமின்மை; illiberal nature.. [தீசல் + தனம்.] தீசற்றனம் tīcaṟṟaṉam, பெ. (n.) 1. தீக்குணம்; wickedness. 2. தாராளமின்மை; illiberal nature. [தீசல் + தனம்]
தீஞ்சுபோ-தல்	தீஞ்சுபோ-தல் tīñjupōtal, செ.கு.வி. (v.i.) தீ பார்க்க;see tii; flame. [தீய்ந்து + போ → தீஞ்சுபோ.] தீஞ்சுபோ-தல் tīñjupōtal, செ.கு.வி. (v.i.) தீ2 பார்க்க; see {}; flame. [தீய்ந்து + போ → தீஞ்சுபோ-,]
தீஞ்சுவை	தீஞ்சுவை tīñjuvai, பெ. (n.) சுவைக்கத் தித்திப்பானது; நற்சுவை; sweet to taste (சா.அக.);. [தீம் + சுவை.] தீஞ்சுவை tīñjuvai, பெ. (n.) சுவைக்கத் தித்திப்பானது; நற்சுவை; sweet to taste (சாஅக.);. [தீம் + சுவை]
தீஞ்சேற்றுக்கடிகை	தீஞ்சேற்றுக்கடிகை tīñjēṟṟuggaḍigai, பெ. (n.) கண்ட சருக்கரைத்தேறு; sugar candy. "அமிர்தியன் றன்ன தீஞ்சேற்றுக் கடிகையும்" (மதுரைக்.332);. [தீம் + சேற்றுக்கடிகை.] தீஞ்சேற்றுக்கடிகை tīñjēṟṟuggaḍigai, பெ. (n.) கண்ட சருக்கரைத்தேறு; sugar candy. "அமிர்தியன் றன்ன தீஞ்சேற்றுக் கடிகையும்" (மதுரைக். 532);. [தீம் + சேற்றுக்கடிகை]

தீஞ்சேறு	தீஞ்சேறு tīñjēṟu, பெ. (n.) இனிய பாகு; molasses, treack, syrup. "கரையுறு கரும்பின் நீஞ்சேற் றியாணர்" (பதிற்றுப்.756);. [தீம் + சேறு.] தீஞ்சேறு tīñjēṟu, பெ. (n.) இனிய பாகு; molasses, treack, syrup. "கரையுறு கரும்பின் றீஞ்சேற் றியாணர்" (பதிற்றுப். 75,6);. [தீம் + சேறு]
தீஞ்சொல்	தீஞ்சொல் tīñjol, பெ. (n.) இன்மொழி; sweet words. "இளிகொண்ட தீஞ்சொல்" (பு.வெ. 1, 15);. [தீம் + சொல்.] தீஞ்சொல் tīñjol, பெ. (n.) இன்மொழி; sweet words. "இளிகொண்ட தீஞ்சொல்" (பு.வெ. 1,15);. [தீம் + சொல்]
தீட்டக்கல்	தீட்டக்கல் tīṭṭakkal, பெ. (n.) 1. சாணைக்கல்; white stone. 2. மாக்கல்'; marble stone (சா.அக.);. தீட்டக்கல் tīṭṭakkal, பெ. (n.) 1. சாணைக்கல்; white stone. 2. மாக்கல்; marble stone (சா.அக.);.
தீட்டக்காரி	தீட்டக்காரி tīṭṭakkāri, பெ. (n.) தீட்டுக்காரி பார்க்க;see tittu-k-kāri. [தீட்டுக்காரி → தீட்டக்காரி.] தீட்டக்காரி tīṭṭakkāri, பெ. (n.) தீட்டுக்காரி பார்க்க;see {}. [தீட்டுக்காரி → தீட்டக்காரி]

தீட்டடங்கல்	தீட்டடங்கல் tīḍḍaḍaṅgal, பெ. (n.) மாதவிடாய் நின்றுபோகை; menopause, failure of menstrual discharge, amenorrhcea (செ.அக.);. [தீட்டு + அடங்கல்.] தீட்டடங்கல் tīḍḍaḍaṅgal, பெ. (n.) மாதவிடாய் நின்றுபோகை; menopause, failure of menstrual discharge, amenorrhcea (செ.அக.);. [தீட்டு + அடங்கல்]
தீட்டணசாரம்	தீட்டணசாரம் tīṭṭaṇacāram, பெ. (n.) இலுப்பை (மலை.);; South Indian mahua.
தீட்டணம்	தீட்டணம் tīṭṭaṇam, பெ. (n.) கஞ்சாங்கோரை (மலை.);; white basil. [தீட்டு + அணம்.] தீட்டணம் tīṭṭaṇam, பெ. (n.) கஞ்சாங்கோரை (மலை.);; white basil. [தீட்டு + அணம்]
தீட்டம்	தீட்டம் tīṭṭam, பெ. (n.) 1. தீட்டு பார்க்க;see tittu. 2. மலம், பீ; faeces. [தீட்டு + அம் – தீட்டம்.] தீட்டம் tīṭṭam, பெ. (n.) 1. தீட்டு1 பார்க்க;see {}. 2. மலம், பீ; faeces. [தீட்டு + அம் – தீட்டம்]
தீட்டரிசி	தீட்டரிசி tīṭṭarisi, பெ. (n.) தவிடு நீக்கிய அரிசி; cleansed, polished rice (செ,அக.);. [தீட்டு + அரிசி.] தீட்டரிசி tīṭṭarisi, பெ. (n.) தவிடு நீக்கிய அரிசி; cleansed, polished rice (செ.அக.);. [தீட்டு + அரிசி]

தீட்டல்	தீட்டல் tīṭṭal, செ.குன்றாவி. (v.i.) 1. தடவுதல்; to massage. "செம்புனல் வந்தங் கடிவருட" (தேவா. 112, 5);. 2. கோதுதல்; to smooth as the hair. (கழக.த.அக.);. 3. அரிசியைத் தவிடு போகக் குற்றுதல்; to remove bran and polish as rice by pounding. தீட்டல் tīṭṭal, செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தடவுதல்; to massage. "செம்புனல் வந்தங் கடிவருட" (தேவா. 112, 5);. 2. கோதுதல்; to smooth as the hair. (கழக.த.அக.);. 3. அரிசியைத் தவிடு போகக் குற்றுதல்; to remove bran and polish as rice by pounding.
தீட்டலரிசி	தீட்டலரிசி tīṭṭalarisi, பெ. (n.) தீட்டரிசி பார்க்க;see tittarisi. [தீட்டல் + அரிசி.] தீட்டலரிசி tīṭṭalarisi, பெ. (n.) தீட்டரிசி பார்க்க;see {}. [தீட்டல் + அரிசி]
தீட்டா-தல்	தீட்டா-தல் tīṭṭātal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. தூய்மை யின்மை அடைதல்; to be defiled, polluted. 2. மாத விடாயாதல்; to be in one's periods, as a woman (செ.அக.);. [தீட்டு + ஆதல்.] தீட்டா-தல் tīṭṭātal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. தூய்மை யின்மை அடைதல்; to be defiled, polluted. 2. மாத விடாயாதல்; to be in one's periods, as a woman (செ.அக.);. [தீட்டு + ஆதல்]
தீட்டிப்பார்த்தல்	தீட்டிப்பார்த்தல் tīṭṭippārttal, செ.குன்றாவி. (v.t.) கல்வி முதலியவற்றைச் ஆய்வு செய்தல்; to test, as one's learning by question (செ.அக.);.

தீட்டு1 dīṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.)

1. கூராக்குதல்; to whet, as a weapon;

to sharpen or rub lenies on a board.

"தீட்டு மிலைவலி வேலண்ணலே" (வெங்கைக்கோ. 232);.

2. துலக்குதல்; to purity, polish.

3. அரிசி குத்தித் தூய்மை செய்தல்; to remove bran and polish, as rice by pounding.

4. பூசுதல்; to rub, smear, anoint.

"தீட்டினார் நறுஞ் சாந்தமும்" (சூளா, தூது. 41);.

5. கோதுதல்; to smooth, as the hair.

"கூந்த றீட்டி" (புறநா.62);.

6. எழுதுதல் (பிங்.);; to write inscribe.

'தொண்டையுந் தீட்டி' (திருக்கோ.79);.

7. சித்திரித்தல்; to paint, draw pictures.

"உருவமெய்த் தோன்றத் தீட்டிரும் பலகையிற் றிருத்தி" (பெருங். உஞ்சைக்.33, 112);.

8. சொல்லுதல்; to express.

"தெவ்வ ரம்பனைய சொல் தீட்டினான்" (கம்பரா.நகர்நீங்.1677);.

9. அடித்தல்; to belabour, thrash.

அவனை நன்றாய்த் தீட்டினான் (செ.அக.);.

தீட்டு2 dīṭṭudal, செ.குன்றாவி. (v.t.)

சாத்துதல்; to wear.

"எழின்முடி தீட்டினானே" (சீவக. 2641);.

[தீண்டு → தீட்டு.]

தீட்டு3 tīṭṭu, பெ. (n.)

1. கூராக்குகை; whetting.

"தீட்டமை கூர்வாள்" (பெருங். உஞ்சைக்.42. 22);.

2 சீட்டு; ola note, slip.

"கையெழுத்திட்ட தீட்ட தன்றோ" (மதுரை. பதிற்.67);.

3. பூச்சு; plastering.

"தீட்டார் மதில்" (திருவாசக.9.6);.

4. அடி; blow, stroke, cut.

அவனை நல்ல தீட்டுத் தீட்டினான்.

5. தூய்மை; cleaning, polishing.

இந்த அரிசிக்குத் தீட்டுப் போதாது (செ.அக.);.

[தீண்டு → தீட்டு.]

தீட்டு4 tīṭṭu, பெ. (n.)

தீட்டுக்கல்	தீட்டுக்கல் tīṭṭukkal, பெ. (n.) சாணைக்கல்; whet-stone, hone. [தீட்டு + கல்.] தீட்டுக்கல் tīṭṭukkal, பெ. (n.) சாணைக்கல்; whet-stone, hone. [தீட்டு + கல்]
தீட்டுக்கவி	தீட்டுக்கவி tīṭṭukkavi, பெ. (n.) சீட்டுக்கவி; epistle in verse. "அந்தத் தீட்டுக்கவி காட்டுக்கெறிந்த நிலவாகிப்போம்" (தமிழ்நா.255);. [சீட்டுக்கவி → தீட்டுக்கவி.] தீட்டுக்கவி tīṭṭukkavi, பெ. (n.) சீட்டுக்கவி; epistle in verse. "அந்தக் தீட்டுக்கவி காட்டுக்கெறிந்த நிலவாகிப்போம்" (தமிழ்நா.255);. [சீட்டுக்கவி → தீட்டுக்கவி]
தீட்டுக்கழித்தல்	தீட்டுக்கழித்தல் tīṭṭukkaḻittal, பெ. (n.) இறப்பு, மாதவிடாய் பிள்ளைப் பேறு காலங்களில் ஏற்படும் துய்மைக்கேட்டைத் தலைமுழுக்கு. வீட்டைத் துப்புரவுபடுத்துதல், முதலிய முறையால் தூய்மையாக்குதல்; removing the pollution caused by childbirth, death, puberty etc., ceremonically by bathing, cleaning, etc. (சா.அக.);. [தீட்டு + கழித்தல்.] தீட்டுக்கழித்தல் tīṭṭukkaḻittal, பெ. (n.) இறப்பு, மாதவிடாய் பிள்ளைப் பேறு காலங்களில் ஏற்படும் தூய்மைக்கேட்டைத் தலைமுழுக்கு, வீட்டைத் துப்புரவுபடுத்துதல், முதலிய முறையால் தூய்மையாக்குதல்; removing the pollution caused by child birth, death, puberty etc., ceremonically by bathing, cleaning, etc. (சா.அக.);.
தீட்டுக்காரி	தீட்டுக்காரி tīṭṭukkāri, பெ. (n.) 1. மாதவிடாய் கொண்டவள்; a woman in her periods. 2. தொற்றுள்ளவள்; a woman in pollution. [தீட்டு + காரி.] தீட்டுக்காரி tīṭṭukkāri, பெ. (n.) 1. மாதவிடாய் கொண்டவள்; a woman in her periods. 2. தொற்றுள்ளவள்; a woman in pollution. [தீட்டு + காரி]

தீட்டுக்குற்றி	தீட்டுக்குற்றி tīṭṭukkuṟṟi, பெ. (n.) கருவி தீட்டுந் தடி (யாழ்.அக.);; wood used as whetting-rod. [தீட்டு + குற்றி.] தீட்டுக்குற்றி tīṭṭukkuṟṟi, பெ. (n.) கருவி தீட்டுந் தடி (யாழ்.அக.);; wood used as whetting-rod. [தீட்டு + குற்றி]
தீட்டுக்குறி	தீட்டுக்குறி tīṭṭukkuṟi, பெ. (n.) ஒலைச்சீட்டு வகை (T.A.S. V. 208.);; ola chit, note. [தீட்டு + குறி.] தீட்டுக்குறி tīṭṭukkuṟi, பெ. (n.) ஒலைச்சீட்டு வகை (T.A.S. V. 208.);;{} chit, note. [தீட்டு + குறி]
தீட்டுக்கோல்	தீட்டுக்கோல் tīṭṭukāl, பெ. (n.) எழுதுகோல்; brush used in painting (செ.அக.);. [தீட்டு + கோல்.] தீட்டுக்கோல் tīṭṭukāl, பெ. (n.) எழுதுகோல்; brush used in painting. (செ.அக.);. [தீட்டு + கோல்]
தீட்டுத்தடி	தீட்டுத்தடி tīḍḍuttaḍi, பெ. (n.) தீட்டுக்குற்றி (யாழ்.அக.); பார்க்க;see tittu-k-kurri. [தீட்டு + தடி.] தீட்டுத்தடி tīḍḍuttaḍi, பெ. (n.) தீட்டுக்குற்றி (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}. [தீட்டு + தடி]
தீட்டுத்தொடக்கு	தீட்டுத்தொடக்கு tīḍḍuttoḍakku, பெ. (n.) தீட்டு 3, 2 பார்க்க;see tittu 3, 2. [தீட்டு + தொடக்கு.] தீட்டுத்தொடக்கு tīḍḍuttoḍakku, பெ. (n.) தீட்டு 3,2 பார்க்க;see {} 3, 2. [தீட்டு + தொடக்கு]

தீட்டுப்பலகை	தீட்டுப்பலகை tīṭṭuppalagai, பெ. (n.) கத்தி முதலியன தீட்டும் பலகை; a board of plap for sharpening drive or other instruments (செ.அக.);. [தீட்டு + பலகை.] தீட்டுப்பலகை tīṭṭuppalagai, பெ. (n.) கத்தி முதலியன தீட்டும் பலகை; a board of plap for sharpening drive or other instruments (செஅக.);. [தீட்டு + பலகை] தீட்டுப்பலகை tīṭṭuppalagai, பெ. (n.) உளி போன்றவற்றைத் தீட்டுவதற்குப் பயன்படும் பலகை; plank used to sharpen chisel, koire etc., [தீட்டு+பலகை]
தீட்டுமரம்	தீட்டுமரம் tīṭṭumaram, பெ. (n.) தீட்டுப்பலகை பார்க்க;see tittu-p-palagai. [தீட்டு + மரம்.] தீட்டுமரம் tīṭṭumaram, பெ. (n.) தீட்டுப்பலகை பார்க்க;see {}. [தீட்டு + மரம்]
தீட்டுமனை	தீட்டுமனை tīṭṭumaṉai, பெ. (n.) நாட்டு ஒடுகள் வளைவாக உருவாக்கப் பயன்படும் மரப் பலகை (செங்.வழ.);; a wooden piece used for bending the earthern roof. [தீட்டு + மனை.] தீட்டுமனை tīṭṭumaṉai, பெ. (n.) நாட்டு ஒடுகள் வளைவாக உருவாக்கப் பயன்படும் மரப் பலகை (செங்.வழ.);; a wooden piece used for bending the earthern roof. [தீட்டு + மனை]
தீட்டுலக்கை	தீட்டுலக்கை tīṭṭulakkai, பெ. (n.) அரிசிதீட்ட உதவும் உலக்கை வகை; pestle used for cleaning rice (செ.அக.);. [தீட்டு + உலக்கை.] தீட்டுலக்கை tīṭṭulakkai, பெ. (n.) அரிசிதீட்ட உதவும் உலக்கை வகை; pestle used for cleaning rice (செ.அக.);. [தீட்டு + உலக்கை]

தீட்டுவீடு	தீட்டுவீடு tīṭṭuvīṭu, பெ. (n.) பிள்ளைப் பிறப்பால் அல்லது இறப்பால் தூய்மை யிழந்த வருத்தந் தோய்ந்த வீடு; house considered polluted from child birth-death (சா.அக.);. [தீட்டு + வீடு.] தீட்டுவீடு tīṭṭuvīṭu, பெ. (n.) பிள்ளைப் பிறப்பால் அல்லது இறப்பால் தூய்மை யிழந்த வருத்தந் தோய்ந்த வீடு; house considered polluted from child birth-death (சாஅக.);. [தீட்டு + வீடு]
தீட்டொழிவு	தீட்டொழிவு tīṭṭoḻivu, பெ. (n.) மாதவிடாய் நின்று போகை; the stopping of the menses entiely, the change of life menopause. [தீட்டு + ஒழிவு.] தீட்டொழிவு tīṭṭoḻivu, பெ. (n.) மாதவிடாய் நின்று போகை; the stopping of the menses entiely, the change of life menopause.
தீட்பானவன்	தீட்பானவன் tīṭpāṉavaṉ, பெ. (n.) இழிஞன் (ய);; low degraded peoen; one who has disgraced himself. [தீட்பு + ஆனவன்.] தீட்பானவன் tīṭpāṉavaṉ, பெ. (n.) இழிஞன் (ய);; low degraded peoen;one who has disgraced himself. [தீட்பு + ஆனவன்]
தீட்பு	தீட்பு tīṭpu, பெ. (n.) 1. இழிவு (யாழ்.அக.);; bascres, degradation; inferiority. 2. ஒழுக்கத்தில் உண்டான வடு; stizma an one's character (செ.அக.);. [தீண்டு → தீட்பு.] தீட்பு tīṭpu, பெ. (n.) 1. இழிவு (யாழ்அக.);; bascres, degradation;inferiority. 2. ஒழுக்கத்தில் உண்டான வடு; stizma an one's character (செஅக.);. [தீண்டு → தீட்பு]

தீண்டமாழ்கி	தீண்டமாழ்கி tīṇṭamāḻki, பெ. (n.) தொட்டால் வாடி (நீலகேசி.365 உரை);; a sensitive plant. [தீண்ட + மாழ்கி.] தீண்டமாழ்கி tīṇṭamāḻki, பெ. (n.) தொட்டால் வாடி (நீலகேசி, 365 உரை);; a sensitive plant. [தீண்ட + மாழ்கி]
தீண்டல்	தீண்டல்1 tīṇṭal, பெ. (n.) தீட்டு, 3 பார்க்க;see tittu (செ.அக.);. [தீண்டு → தீண்டல்.] தீண்டல்2 tīṇṭal, பெ. (n.) வயல்; field. "பிரமராயன் தீண்டலில்" (S.I.I.vii.3);. [தீண்டு → தீண்டல்.] தீண்டல்1 tīṇṭal, பெ. (n.) தீட்டு, 3 பார்க்க;see {} (செ.அக.);. [தீண்டு → தீண்டல்] தீண்டல்2 tīṇṭal, பெ. (n.) வயல்; field. "பிரமராயன் தீண்டலில்" (S.I.I.vii.3);. [தீண்டு → தீண்டல்]
தீண்டலதிகம்	தீண்டலதிகம் dīṇṭaladigam, பெ. (n.) பெரும்பாடு என்னும் நோய்; excessive flow of the monthly courses, menorrhagia. [தீண்டல் + அதிகம்.] தீண்டலதிகம் dīṇṭaladigam, பெ. (n.) பெரும்பாடு என்னும் நோய்; excessive flow of the monthly courses, menorrhagia. [தீண்டல் + அதிகம்]
தீண்டாதபொழுது	தீண்டாதபொழுது dīṇṭādaboḻudu, பெ. (n.) மகளிர் மாதவிடாய்க் காலம் (நேமி.நா.10, உரை);; the period of mensus, when pollution is observed. [தீண்டாத + பொழுது.] தீண்டாதபொழுது dīṇṭādaboḻudu, பெ. (n.) மகளிர் மாதவிடாய்க் காலம் (நேமி.நா. 10, உரை);; the period of mensus, when pollution is observed. [தீண்டாத + பொழுது]

தீண்டாநெருப்பு	தீண்டாநெருப்பு tīṇṭāneruppu, பெ. (n.) கற்புக்கரசி; woman of unapproachable chastity. தொடுதற்கரிய நெருப்புப்போல் தன் ஒழுக்கத்தில் மேம்பட்டு இருத்தலால் இவ்வாறு குறிக்கப்பட்டாள். [தீண்டு + ஆ + நெருப்பு.] தீண்டாநெருப்பு tīṇṭāneruppu, பெ. (n.) கற்புக்கரசி; woman of unapproachable chastity. தொடுதற்கரிய நெருப்புப் போல் தன் ஒழுக்கத்தில் மேம்பட்டு இருத்தலால் இவ்வாறு குறிக்கப் பட்டாள். [தீண்டு + ஆ + நெருப்பு]
தீண்டியம்	தீண்டியம் tīṇṭiyam, பெ. (n.) பவளக்குறிஞ்சி (மலை.);; small oval acute-leaved crape myrtle.

தீண்டு-தல்	தீண்டு-தல் dīṇṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.t.) 1. தொடுதல்; to touch, feel, come in contact with. "எங்கோலந் தீண்ட வினி" (பு.வெ.9.30);. 2. தீட்டுப்படுத்துதல்; to pollute by contact; to defile, contaminate by touching. 3. பாம்பு முதலியன அடித்தல்; to infuse poison, envenom, as a snake by biting. "பதுமையைப் பாம்பு தீண்டிற் றென்றலும்" (சீவக. 1273);. 4. பற்றுதல்; to catch, seize, hold of "தீப்பிணி தீண்ட லரிது" (குறள்.227);. 5 அடித்தல்; to beat. "கொம்பின் வீயுகத் தீண்டி" (அகநா.21);. தீண்டு-தல் dīṇṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.t.) 1. தொடுதல்; to touch, feel, come in contact with. "எங்கோலந் தீண்ட வினி" (பு.வெ.9, 50);. 2. தீட்டுப்படுத்துதல்; to pollute by contact; to defile, contaminate by touching. 3. பாம்பு முதலியன அடித்தல்; to infuse poison, envenom, as a snake by biting. "பதுமையைப் பாம்பு தீண்டிற் றென்றலும்" (சீவக. 1273);. 4. பற்றுதல்; to catch, seize, hold of "தீப்பிணி தீண்ட லரிது" (குறள்.227);. 5. அடித்தல்; to beat. "கொம்பின் வீயுகத் தீண்டி" (அகநா. 21);.
தீத்தகம்	தீத்தகம் tīttagam, பெ. (n.) பொன் (யாழ்.அக.);; gold.
தீத்தட்டி	தீத்தட்டி tīttaṭṭi, பெ. (n.) தீத்தட்டிக்கல் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see ti-tatti-k-kal. [தீ + தட்டி.] தீத்தட்டி tīttaṭṭi, பெ. (n.) தீத்தட்டிக்கல் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}. [தீ + தட்டி]

தீத்தட்டிக்குடுக்கை	தீத்தட்டிக்குடுக்கை tīttaḍḍikkuḍukkai, பெ. (n.) தீத்தட்டிக்கல் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see ti-tatti-k-kal. [தீத்தட்டி + குடுக்கை.] தீத்தட்டிக்குடுக்கை tīttaḍḍikkuḍukkai, பெ. (n.) தீத்தட்டிக்கல் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}. [தீத்தட்டி + குடுக்கை]
தீத்தட்டிவளையம்	தீத்தட்டிவளையம் tīttaṭṭivaḷaiyam, பெ. (n.) சிக்கிமுக்கி தட்டும் இரும்பு வளையம் (யாழ்.அக.);; a bund piece of iron used with strike-a-light. [தீத்தட்டி + வளையம்.] தீத்தட்டிவளையம் tīttaṭṭivaḷaiyam, பெ. (n.) சிக்கிமுக்கி தட்டும் இரும்பு வளையம் (யாழ்.அக);; a bund piece of iron used with strike- a-light. [தீத்தட்டி + வளையம்]
தீத்தந்திடும்புண்	தீத்தந்திடும்புண் tīttandiḍumbuṇ, பெ. (n.) நெருப்புச்சுட்ட புண்; ulcer caused by fire; burns (சா.அக.);. [தீ + தந்திடும் + புண்.] தீத்தந்திடும்புண் tīttandiḍumbuṇ, பெ. (n.) நெருப்புச்சுட்ட புண்; ulcer caused by fire;burns (சா.அக.);. [தீ + தந்திடும் + புண்]
தீத்தரசம்	தீத்தரசம் tīttarasam, பெ. (n.) நாங்கூழ் வகை (யாழ்.அக.);; a kind of earth worm. தீத்தரசம் tīttarasam, பெ. (n.) நாங்கூழ் வகை (யாழ்.அக.);, a kind of earth worm.

தீத்தருகோல்	தீத்தருகோல் tīttaruāl, பெ. (n.) தீக்கடை கோல் (சூடா.); பார்க்க;see tikkadai-köl. [தீ + தருகோல்.] தீத்தருகோல் tīttaruāl, பெ. (n.) தீக்கடை கோல் (சூடா.); பார்க்க;see {}. [தீ + தருகோல்]
தீத்தலோகம்	தீத்தலோகம் tīttalōkam, பெ. (n.) 1. வெண்கலம்; bell-metal. 2. நிறம்; colour. 3. மாந்தளிர்க்கல்; a kind of green stone (செ.அக.);. தீத்தலோகம் tīttalōkam, பெ. (n.) 1. வெண் கலம்; bell-metal. 2. நிறம்; colour. 3. மாந்தளிர்க் கல்; a kind of green stone (செ.அக.);.
தீத்தா	தீத்தா tīttā, பெ. (n.) வட்டத் திருப்பி (மலை.);; kidney-leaved practeale moon-seed.
தீத்தாங்கம்	தீத்தாங்கம் tīttāṅgam, பெ. (n.) மயில் (யாழ்.அக.);; peacock.
தீத்தாங்கி	தீத்தாங்கி tīttāṅgi, பெ. (n.) 1. வாயில் நிலைமேல் படுத்தமைக்கப்பட்ட தீத்தடுக்கும் பலகை; fire fender, masonary projection to protect a door way from fire. 2. அடுப்பிலிருந்து எழும் தீயானது மேற்கூரையிற் சென்று தாக்காதபடியும், விறகு முதலியன வைத்துக் கொள்ள உதவும் படியும் அடுப்பின்மீது சற்றொப்ப 5 அடி உயரத்தில், அமைக்கப்பட்டுள்ள பரண்; a mantelpiece or mantelshelf intended mainly for preventing the sparks shot off from the oven from reaching the roof and also for preserving cut fuel and other thing that require to be kept warm. [தீ + தாங்கி.] தீத்தாங்கி tīttāṅgi, பெ. (n.) 1. வாயில் நிலைமேல் படுத்தமைக்கப்பட்ட தீத்தடுக்கும் பலகை; fire fender, masonary projection to protect a door way from fire.

தீத்தி	தீத்தி tītti, பெ. (n.) 1. ஒளி; brightness. 2. அழகு; beauty. 3. வெண்கலம்; bell-metal (செ.அக.);. தீத்தி tītti, பெ. (n.) 1. ஒளி; brightness; 2. அழகு; beauty. 3. வெண்கலம்; bell-metal (செ.அக.);.
தீத்தியம்	தீத்தியம் tīttiyam, பெ. (n.) அரத்தை (மலை.);; galangal. தீத்தியம் tīttiyam, பெ. (n.) அரத்தை (மலை);; galangal.
தீத்திரள்	தீத்திரள் tīttiraḷ, பெ. (n.) ஊழித் தீ (பிங்.);; conflagration at the end of a karpam. தீத்திரள் tīttiraḷ, பெ. (n.) ஊழித் தீ (பிங்.);; conflagration at the end of a {}.
தீத்தீண்டல்	தீத்தீண்டல் tīttīṇṭal, பெ. (n.) மணச்சடங்கு வகை; a marriage ceremony (செ.அக.);. [தீ + தீண்டல்.] தீத்தீண்டல் tīttīṇṭal, பெ. (n.) மணச்சடங்கு வகை; a marriage ceremony (செ.அக);. [தீ + தீண்டல்]
தீத்தெய்வம்	தீத்தெய்வம் tītteyvam, பெ. (n.) தீக்கடவுள் (சூடா.); பார்க்க;see ti-k-kadavul. [தீ + தெய்வம்.] தீத்தெய்வம் tītteyvam, பெ. (n.) தீக்கடவுள் (சூடா.); பார்க்க;see {}. [தீ + தெய்வம்]

தீத்தொழில்	தீத்தொழில் tīttoḻil, பெ. (n.) 1. தீச்செயல்; evil deed, sinful deed. "தீத்தொழிலே கன்றி" நாலடி. 551). 2. தீவளர் செய்கை; fire sacrifice. "மறைவல்லார்கள் தீத்தொழில் பயிலும்" (திவ். பெரியதி.4, 5, 3);. [தீ + தொழில்.] தீத்தொழில் tīttoḻil, பெ. (n.) 1. தீச்செயல்; evil deed, sinful deed. "தீத்தொழிலே கன்றி" (நாலடி. 551);. 2. தீவளர் செய்கை; fire sacrifice. "மறைவல்லார்கள் தீத்தொழில் பயிலும்" (திவ். பெரியதி.4,5,3);. [தீ + தொழில்]
தீதி	தீதி tīti, பெ. (n.) வேட்கை (யாழ்.அக.);; thirst.

தீது

தீது tītu, பெ. (n.)

1. தீமை; evil vice.

"நன்றிது தீதென" (திருவாச. 49, 2);.

2. குற்றம்; fault, blemish, defeat.

"தீதுதீர் நியமத்து" (திருமுரு.70);.

3. தீச்செயல்; sinful deed.

"உள்ளத்தா லுள்ளலுந் தீதே" (குறள். 282);.

4. துன்பம்; suffering, distress.

"தீதுண்டோ மன்னு முயிர்க்கு" (குறள்.190);.

5. இடையூறு; difficulty, hindrance.

"தீதின் றுருள்கநீ யேந்திய திகிரி" (மணி. 22, 16);.

6. சாவு; death.

"நின்மகன் றீதி னீங்கினான்" (சிவக. 32);. கேடு;

ruin.

"அனல் கனற்றத் தீதுறும் பஞ்சியின் உபதேசகா" (சிவவிரத. 160);.

8. உடம்பு (சிலப். 19, 66, உரை);; body.

[தீமை → தீது.]

தீது tītu, பெ. (n.)

1. தீமை; evil, vice.

"நன்றிது தீதென" (திருவாச. 49, 2);.

2. குற்றம்; fault, blemish, defeat.

"தீதுதீர் நியமத்து" (திருமுரு. 7o);.

3. தீச்செயல்; sinful deed.

"உள்ளத்தா லுள்ளலுந் தீதே" (குறள். 282);.

4. துன்பம்; suffering, distress.

"தீதுண்டோ மன்னு முயிர்க்கு" (குறள். 19o);.

5. இடையுறு; difficulty, hindrance.

"தீதின் றுருள்கநீ யேந்திய திகிரி" (மணி. 22, 16);.

6. சாவு; death.

"நின்மகன் றீதி னீங்கினான்" (சிவக. 32);.

7. கேடு; ruin.

"அனல் கனற்றத் தீதுறும் பஞ்சியின் உபதேசகா" (சிவவிரத. 16o);.

8. உடம்பு (சிலப். 19, 66, உரை);; body.

[தீமை → தீது]

தீதை	தீதை tītai, பெ. (n.) 1. இளைஞை; girl. 2. அறிவு; intelligence (செ.அக.);.
தீந்தமிழ்	தீந்தமிழ் tīndamiḻ, பெ. (n.) இனிய தமிழ்; sweet elegant Tamil. "தீந்தமிழ் வேந்த னரிகேசர்" (இறை. 3, பக்.47);. [தீம் + தமிழ்.] தீந்தமிழ் tīndamiḻ, பெ. (n.) இனிய தமிழ்; sweet elegant Tamil. "தீந்தமிழ் வேந்த னரிகேசர்" (இறை.3, பக்.47);. [தீம் + தமிழ்]
தீந்தா	தீந்தா tīndā, பெ. (n.) எழுதற்குரிய மசி; Ink. தீந்தா tīndā, பெ. (n.) எழுதற்குரிய மசி: Ink.
தீந்தாக்கூடு	தீந்தாக்கூடு tīndākāṭu, பெ. (n.) மசிக்கூடு; ink bottle (செ.அக.);. [தீந்தா + கூடு.] தீந்தாக்கூடு tīndākāṭu, பெ. (n.) மசிக்கூடு; ink bottle (செ.அக);. [தீந்தா + கூடு]
தீந்தாச்சரக்கு	தீந்தாச்சரக்கு tīndāccarakku, பெ. (n.) அன்னபேதி (புதுவை.);; green vitriol. [தீந்தா + சரக்கு.] தீந்தாச்சரக்கு tīndāccarakku, பெ. (n.) அன்னபேதி (புதுவை.);; green vitriol. [தீந்தா + சரக்கு]

தீந்துபோ-தல்	தீந்துபோ-தல் tīndupōtal, செ.குன்றாவி. (v.t.) கரிந்து போதல்; seething over the fire (சா.அக.);. [தீர்ந்து + போதல் – தீர்ந்துபோதல் → தீந்துபோ.]
தீந்தொடை	தீந்தொடை tīndoḍai, பெ. (n.) யாழ் நரம்பு; strike of a lute. "தீந்தொடை மகரவீணை" (சீவக. 608);. 2. யாழ்; lute. "தீந்தொடையின் சுவை" (சீவக. 1328);. 3. தேனடை; beehive. "தீந்தொடைத் தேனினம்" (பெருங். வத்தவ. 3, 80);. [தீம் + தொடை.] தீந்தொடை tīndoḍai, பெ. (n.) யாழ் நரம்பு; strike of a lute. "தீந்தொடை மகரவீணை" (சீவக. 6o3);. 2. யாழ்; lute. "தீந்தொடையின் சுவை" (சீவக. 1328);. 3. தேனடை; beehive. "தீந்தொடைத் தேனினம்" (பெருங். வத்தவ. 3, 8o);. [தீம் + தொடை]
தீநட்பு	தீநட்பு tīnaṭpu, பெ. (n.) தீயாரொடுளதாகிய நட்பு (குறள். அதி. 32);; evil association. [தீ + நட்பு.] தீநட்பு tīnaṭpu, பெ. (n.) தீயாரொடுளதாகிய நட்பு (குறள். அதி, 32);; evil association. [தீ + நட்பு]
தீநா	தீநா1 tīnā, பெ. (n.) 1. கப்பல் திசை தப்பாமலிருத்தற்காகப் பனைகளைக் காலாக நாட்டி அதன்மீதே மண்ணிட்டு எரிக்கும் விளக்கு (சிலப். 6, 143, உரை);; a large lamp lighted on an earthen vessel and mouted on palmyra trunks, used in ancient days as a signal formariners. 2. கப்பலிலாவது கரையிலாவது கப்பலோட்டிகளுக்கு எச்சரிக்கை யடையாளமாக எரிக்கப்படும் தீப்பந்தம் (வின்);; lighted torch kept either on ships or on shore, as a signal (செ.அக.);. [தீ + நா.] தீநா1 tīnā, பெ. (n.) 1. கப்பல் திசை தப்பாமலிருத்தற்காகப் பனைகளைக் காலாக நாட்டி அதன்மீதே மண்ணிட்டு எரிக்கும் விளக்கு (சிலப். 6, 143, உரை);; a large lamp lighted on an earthen vessel and mouted on palmyra trunks, used in ancient days as a signal formariners.

தீநாக்கு	தீநாக்கு tīnākku, பெ. (n.) 1. தீயின் நாக்கு; flame, as the tongue of fire. 2. கருநாக்கு; tinn. evil tongue (செ.அக.);. [தீ + நாக்கு.] தீநாக்கு tīnākku, பெ. (n.) 1. தீயின் நாக்கு; flame, as the tongue of fire. 2. கருநாக்கு; tinn. evil tongue (செ.அக.);. [தீ + நாக்கு]
தீநாய்	தீநாய் tīnāy, பெ. (n.) இடுகாட்டில் திரியும் நாய்; dog that frequents the burning ground. "தீநா யுடையக் கவ்வி" (மணி. 6, 114);. [தீ + நாய்.] தீநாய் tīnāy, பெ. (n.) இடுகாட்டில் திரியும் நாய்; dog that frequents the burning ground. "தீநா யுடையக் கவ்வி" (மணி. 6,114);. [தீ + நாய்]
தீநாற்றம்	தீநாற்றம் tīnāṟṟam, பெ. (n.) முடை; bad smell (கழதமி.அக.);. தீநாற்றம் tīnāṟṟam, பெ. (n.) முடை; bad smell (கழ.தமி.அக.);.
தீநிமித்தம்	தீநிமித்தம் tīnimittam, பெ. (n.) தீக்குறி; evil omen (செ.அக.);. [தீ + நிமித்தம்.] தீநிமித்தம் tīnimittam, பெ. (n.) தீக்குறி; evil omen (செ.அக.);. [தீ + நிமித்தம்]

தீநிறம்	தீநிறம் tīniṟam, பெ. (n.) துளிர்க்கல்; dark red stone (சா.அக.);. [தீ + நிறம்.] தீநிறம் tīniṟam, பெ. (n.) துளிர்க்கல்; dark red stone (சா.அக.); [தீ + நிறம்]
தீநீர்	தீநீர் tīnīr, பெ. (n.) 1. நன்னீர்; sweet, pure water. "சுனைகொ டீநீர் சோற்றுலைக் கூட்டும்" (அகநா.169);. 2. மருந்துக்குதவும் வடிநீர்; medicated, filtered water. 3. இனிய இளநீர்; sweet liquid of the tender coconut. "தாழைத் தீநீரோடு" (புறநா.24);. [தீம் + நீர்.] தீநீர் tīnīr, பெ. (n.) 1. நன்னீர்; sweet, pure water. "சுனைகொ டீநீர் சோற்றுலைக் கூட்டும்" (அகநா. 169);. 2. மருந்துக்குதவும் வடிநீர்; medicated, filtered water. 3. இனிய இளநீர்; sweet liquid of the tender coconut. "தாழைத் திநீரோடு" (புறநா. .24);. [தீம் + நீர்]
தீநுரை	தீநுரை tīnurai, பெ. (n.) கடல்நுரை (யாழ்.அக.);; cuttle bane. [தீ + நுரை.] தீநுரை tīnurai, பெ. (n.) கடல்நுரை (யாழ்.அக);; cuttle bane. [தீ + நுரை]

தீப்பசி	தீப்பசி tīppasi, பெ. (n.) கொடும்பசி; pinching hunger. "தீப்பசி மாக்கட்குச் செழுஞ்சோ றீத்து" (மணி. 18, 117);. [தீ + பசி.] தீப்பசி tīppasi, பெ. (n.) கொடும்பசி; pinching hunger. "தீப்பசி மாக்கட்குச் செழுஞ்சோ றீத்து" (மணி. 18, 117);. [தீ + பசி]
தீப்படு-தல்	தீப்படு-தல் dīppaḍudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. நெருப்புப் பற்றுதல்; to catch fire. 2. இறத்தல்; to die, a term used in reference to kings. தீப்பட்டுப்போன மாமன்னர். தெ. தீப்படுக | [தீ + படு.] தீப்படு-தல் dīppaḍudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. நெருப்புப் பற்றுதல்; to catch fire. 2 இறத்தல்; to die, a term used in reference to kings. தீப்பட்டுப்போன மாமன்னர்!. தெ. தீப்படுக [தீ + படு-,]
தீப்படை	தீப்படை tīppaḍai, பெ. (n.) தீக்கடவுளின் அம்பு; missile of the fire-god. "தீப்படைப் பினை மாற்றிக் கந்தபு" (மூன்றாநாட்பானு. யுத்.93);. [தீ + படை.] தீப்படை tīppaḍai, பெ. (n.) தீக்கடவுளின் அம்பு; missile of the fire-god. "தீப்படைப் பினை மாற்றிக் கந்தபு" (மூன்றாநாட்பானு. யுத். 93);. [தீ + படை]

தீப்பந்தங்கோயில்	தீப்பந்தங்கோயில் tīppandaṅāyil, பெ. (n.) உடன்கட்டையேறிய தொட்டிய மகளிர் பொருட்டு எடுக்கப்பட்ட மண்டபம்; tone erected in honour of tottia widows who have performed sati (செ.அக.);. [தீ + பந்தங்கோவில்.] தீப்பந்தங்கோயில் tīppandaṅāyil, பெ. (n.) உடன்கட்டையேறிய தொட்டிய மகளிர் பொருட்டு எடுக்கப்பட்ட மண்டபம்; tone erected in honour of {} widows who have performed sati (செ.அக);. [தீ + பந்தங்கோவில்]
தீப்பள்ளயம்	தீப்பள்ளயம் tīppaḷḷayam, பெ. (n.) அம்மன் கோயில் திருவிழாவில் ஆண்டுதோறும் பூக்குழியிறங்கும் நிகழ்ச்சி (செந். 10, 24);; the annual festival of walking on a fire-pit the presense of Tiraupadi-y-amman. [தீ + பள்ளயம்.] தீப்பள்ளயம் tīppaḷḷayam, பெ. (n.) அம்மன் கோயில் திருவிழாவில் ஆண்டுதோறும் பூக்குழியிறங்கும் நிகழ்ச்சி (செந்., 10,24);; the annual festival of walking on a fire-pit the presense of Tiraupadi-y-amman.
தீப்பற்று-தல்	தீப்பற்று-தல் dīpparṟudal, செ.கு.வி. (v.i.) நெருப்புப் பற்றுதல்; to catch fire, as a house. வீடு தீப்பற்றியது. [தீ + பற்று.] தீப்பற்று-தல் dīpparṟudal, செ.கு.வி. (v.i.) நெருப்புப் பற்றுதல்; to catch fire, as a house. வீடு தீப்பற்றியது. [தீ + பற்று-,]
தீப்பறக்கத்தேய்-த்த	தீப்பறக்கத்தேய்-த்தல் tīpparakkattēyttal, செ.குன்றாவி. (v.t.) உடம்பில் சூடு உண்டாகும்படி தேய்த்தல்; body with oil as to cause heat on the body (சா.அக.);. [தீ + பறக்கத்தேய்.] தீப்பறக்கத்தேய்-த்தல் tīpparakkattēyttal, செ.குன்றாவி. (v.t.) உடம்பில் சூடு உண்டாகும்படி தேய்த்தல்; body with oil as to cause heat on the body (சா.அக);. [தீ + பறக்கத்தேய்-,]

தீப்பற-த்தல்	தீப்பற-த்தல் tīppaṟattal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. பரபரப்பாய்; to proses in full vigour. 2. கடுமையாதல்; to be oppressive as the rule of a martinet. [தீ + பற.] தீப்பற-த்தல் tīppaṟattal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. பரபரப்பாய் நடத்தல்; to proses in full vigour. 2. கடுமையாதல்; to be oppressive as the rule of a martinet. [தீ + பற-,]
தீப்பறவை	தீப்பறவை tīppaṟavai, பெ. (n.) நெருப்புக் கோழி; ostrich (செ.அக.);. [தீ + பறவை.] தீப்பறவை tīppaṟavai, பெ. (n.) நெருப்புக் கோழி; ostrich (செ.அக.);. [தீ + பறவை]
தீப்பால்	தீப்பால் tīppāl, பெ. (n.) தீவினைகள்; signful deed (கோதமிஅக);. தீப்பால் tīppāl, பெ. (n.) தீவினைகள்; signful deed (கோ.தமி.அக.);.
தீப்பி	தீப்பி tīppi, பெ. (n.) நெருப்பு (யாழ்.அக.);; fire.
தீப்பிடி-த்தல்	தீப்பிடி-த்தல் tīppiḍittal, செ.கு.வி. (v.i.) தீப்பற்று பார்க்க;see ti-p-parru. [தீ + பிடி.] தீப்பிடி-த்தல் tīppiḍittal, செ.கு.வி. (v.i.) தீப்பற்று பார்க்க;see {}. [தீ + பிடி-,]

தீப்பிணி	தீப்பிணி tīppiṇi, பெ. (n.) 1. கொடிய நோய்; malignant disease. "பசியென்னுந் தீப்பிணி" (குறள். 227);. 2. காய்ச்சல்; fever. "தென்னட லுற்ற தீப்பிணி" (தேவா. 858, 11);. [தீ + பிணி.] தீப்பிணி tīppiṇi, பெ. (n.) 1. கொடிய நோய்; malignant disease. "பசியென்னுந் தீப்பிணி" (குறள். 227);. 2. காய்ச்சல்; fever. "தென்னட லுற்ற தீப்பிணி" (தேவா. 858, 11);. [தீ + பிணி]
தீப்பியம்	தீப்பியம் tīppiyam, பெ. (n.) 1. ஓமம் (மலை);; bishop's weed. 2. தீச்சுடர் (யாழ்.அக.);; flame. தீப்பியம் tīppiyam, பெ. (n.) 1. ஓமம் (மலை);; bishop's weed. 2. தீச்சுடர் (யாழ்.அக);; flame.
தீப்பிரகாசி	தீப்பிரகாசி tīppirakāci, பெ. (n.) குங்கிலியம் (மலை.);; Australian dammer. தீப்பிரகாசி tīppirakāci, பெ. (n.) குங்கிலியம் (மலை);; Australian dammer.
தீப்பிரம்	தீப்பிரம் tīppiram, பெ. (n.) வெளிச்சம் (யாழ்.அக.);; brilliance.
தீப்பிரயகம்	தீப்பிரயகம் tīppirayagam, பெ. (n.) தீப்பியம் பார்க்க;see tippiyam. தீப்பிரயகம் tīppirayagam, பெ. (n.) தீப்பியம் பார்க்க;see {}.

தீப்பு	தீப்பு tīppu, பெ. (n.) தீயாற் கருக்குகை (சங்.அக.);; seorching, blackening by fire. [தீ → தீப்பு.] தீப்பு tīppu, பெ. (n.) தீயாற் கருக்குகை (சங்அக.);; seorching, blackening by fire. [தீ → தீப்பு]
தீப்புட்பம்	தீப்புட்பம் tīppuṭpam, பெ. (n.) சண்பகப்பூ (சங்.அக.);; champak flower. [தீ + புட்பம்.] தீப்புட்பம் tīppuṭpam, பெ. (n.) சண்பகப்பூ (சங்.அக.);; champak flower. [தீ + புட்பம்]
தீப்புண்	தீப்புண் tīppuṇ, பெ. (n.) தீயாற் சுட்ட புண் (சங்.அக.);; burn, scald. தீப்புண் ஆறும், வாய்ப்புண் ஆறாது. [தீ + புண்.] தீப்புண் tīppuṇ, பெ. (n.) தீயாற் சுட்ட புண் (சங்.அக.);; burn;scald. தீப்புண் ஆறும், வாய்ப்புண் ஆறாது. [தீ + புண்]
தீப்புண்களிம்பு	தீப்புண்களிம்பு tīppuṇkaḷimbu, பெ. (n.) கற் சுண்ணாம்பு தெளிந்த நீரும் தேங்காய் எண்ணெயும் சரி எடை எடுத்துக் குலுக்கித் துணியில் நனைத்துப் புண்ணுக்குப் போடும் மருந்து; an oinment or emulsion made of lime water calcium hydroxide and coconut oil in equal parts. This can be applied to burns or scalds (சா.அக.);. [தீ + புண் + களிம்பு.] தீப்புண்களிம்பு tīppuṇkaḷimbu, பெ. (n.) கற் சுண்ணாம்பு தெளிந்த நீரும் தேங்காய் எண்ணெயும் சரி எடை எடுத்துக் குலுக்கித் துணியில் நனைத்துப் புண்ணுக்குப் போடும் மருந்து; an oinment or emulsion made of lime water calcium hydroxide and coconut oil in equal parts. This can be applied to burns or scalds (சா.அக);.

தீப்புத்தோளார்	தீப்புத்தோளார் tīpputtōḷār, பெ. (n.) உறுப்பாற் பெயர் பெற்ற கழகக் காலப் புலவர்; a poet who lived in sangam age. குறுந்தொகையின் முதற் பாடல் இவர் எழுதியதேயாகும்.
தீப்பூச்சி	தீப்பூச்சி tīppūcci, பெ. (n.) மின்மினிப்பூச்சி; fire-fly. [தீ + பூச்சி.] தீப்பூச்சி tīppūcci, பெ. (n.) மின்மினிப்பூச்சி; fire-fly. [தீ + பூச்சி]
தீப்பூடு	தீப்பூடு tīppūṭu, பெ. (n.) 1. நீர்மேல் நெருப்பு; fire on water blishtering ammonia. 2. புல்லுருவி; stone melting plant. 3. கொப்புளம் எழுப்பும் பூடு; any plant the paste of which when applied causes blister cantharids. (சா.அக.);. [தீ + பூடு.] தீப்பூடு tīppūṭu, பெ. (n.) 1. நீர்மேல் நெருப்பு; fire on water blishtering ammonia. 2. புல்லுருவி; stone melting plant. 3. கொப்புளம் எழுப்பும் பூடு; any plant the paste of which when applied causes blister cantharids. (சா.அக.);. [தீ + பூடு]
தீப்பெட்டி	தீப்பெட்டி tīppeṭṭi, பெ. (n.) தீக்குச்சியடைத்த பெட்டி; match box (செ.அக.);. ம. தீப்பெட்டி [தீ + பெட்டி.] தீப்பெட்டி tīppeṭṭi, பெ. (n.) தீக்குச்சியடைத்த பெட்டி; match box (செ.அக.); ம. தீப்பெட்டி [தீ + பெட்டி]

தீப்பொறி	தீப்பொறி tīppoṟi, பெ. (n.) அனற் பொறி; spark of fire. "தீப்பொறி யொன்றால்" (சீவரக. அபுத்திபூருவ. 4);. ம. தீப்பொறி [தீ + பொறி.] தீப்பொறி tīppoṟi, பெ. (n.) அனற் பொறி; spark of fire. "தீப்பொறி யொன்றால்" (சீவரக. அபுத்திபூருவ.4);. ம. தீப்பொறி [தீ + பொறி]
தீப்போக்கு	தீப்போக்கு tīppōkku, பெ. (n.) புடமிடப்பட்ட தூய பொன்; pure refined gold. [தீ + போக்கு.] தீப்போக்கு tīppōkku, பெ. (n.) புடமிடப்பட்ட தூய பொன்; pure refined gold. [தீ + போக்கு]
தீப்போடு-தல்	தீப்போடு-தல் dīppōṭudal, செ.குன்றாவி. (v.t.); நெருப்பிற் சுடுதல்; to burn. [தீ + போடு.] தீப்போடு-தல் dīppōṭudal, செ.குன்றாவி. (v.t.); நெருப்பிற் சுடுதல்; to burn. [தீ + போடு-,]
தீப்போடுதல்	தீப்போடுதல் dīppōṭudal, பெ. (n.) 1. கொடுஞ் செயல் புரிதல்; to do cruel cets. 2. சினத்தல்; to be angry. [தீ + போடுதல்.] தீப்போடுதல் dīppōṭudal, பெ. (n.) 1. கொடுஞ் செயல் புரிதல்; to do cruel cets. 2. சினத்தல்; to be angry. [தீ + போடுதல்]

தீபம்	தீபம் tīpam, பெ. (n.) தீவு (பிங்.); பார்க்க;see tivu. "ஆறுந் தீபமு மடையா விடனும் பெருங்" (நரவாண. 4, 78);. [தீ → தீபம்.] தீபம் tīpam, பெ. (n.) தீவு (பிங்.); பார்க்க;see {}. "ஆறுந் தீபமு மடையா விடனும் பெருங்" (நரவாண. 4, 78);. [தீ → தீபம்] தீபம் tīpam, பெ.(n.) 1. விளக்கு; lamp, light. "தூபநற் றீபம் வைம்மின்" (திருவாச. 9,1); 2. விளக்குத்தண்டு (பிங்.);; lamp-stand. 3. சோதிநாள் (பிங்.);; the fifteenth {} 4. தீபமரம் பார்க்க;see dipamaram. "சிந்துரந் திலகற் தீபம்" (இரகு.ஆற்று.11); [த. தீபம் Skt. {} → த. தீபம்1]
தீபு	தீபு tīpu, பெ. (n.) தீவு பார்க்க;see tivu. "ஏழ்தீபாலடங்காத புகழ்வீர" (பாரத. இராச. 1, 5);. தீபு tīpu, பெ. (n.) தீவு பார்க்க;see {}. "ஏழ்தீபாலடங்காத புகழ்வீர" (பாரத. இராச. 1,5);.

தீம்	தீம் tīm, பெ. (n.) 1. இனிமை; pleasantness, sweetness. "தீங்கதிர்த் தோற்றமென்னவே" (சீவக.2415);. 2. அமுது; nectar. வி.உ. (adj.); இனிய; sweet. "நெடுநலுந் தீம்பல மொழிந்த" (அகநா.239);. [தேம் → தீம் வே.க.161).] தீம் tīm, பெ. (n.) 1. இனிமை; pleasantness, sweetness. "தீங்கதிர்த் தோற்றமென்னவே" (சீவக. 2415);. 2. அமுது; nectar. வி.உ. (adj.); இனிய; sweet. "நெடுநலுந் தீம்பல மொழிந்த" (அகநா. 239);. [தேம் → தீம் (வே.க.161);]
தீம்பண்டம்	தீம்பண்டம் tīmbaṇṭam, பெ. (n.) இனிய தின்பண்டம்; sweets, eatables. [தீம் + பண்டம்.] தீம்பண்டம் tīmbaṇṭam, இனிய தின்பண்டம்; sweets, eatables. [தீம் + பண்டம்]
தீம்பன்	தீம்பன் tīmbaṉ, பெ. (n.) 1. கெட்டவன்; wicked man. "தீம்பரை நல்லவராக்கி" (தமிழ்நா.236);. 2. கீழ்மகன் (சூடா.);; base fellow. [தீம்பு → தீம்பன்.] தீம்பன் tīmbaṉ, பெ. (n.) 1. கெட்டவன்; wicked man. "தீம்பரை நல்லவராக்கி" (தமிழ்நா. 236);. 2. கீழ்மகன் (சூடா);; base fellow. [தீம்பு → தீம்பன்]

தீம்பி	தீம்பி tīmbi, பெ. (n.) தீயவன்; wicked woman. [தீம்பு → தீம்பி.] தீம்பி tīmbi, பெ. (n.) தீயவள்; wicked woman. [தீம்பு → தீம்பி]
தீம்பு	தீம்பு1 tīmbu, பெ. (n.) 1. குறும்பு; wickedness; mischief. "பிள்ளைகளும் நானுமாய்த் தீம்பு செய்து திரிகிற விடத்தில்" (ஈடு.5, 6, 6);. 2. கேடு; evil. "உன்றலை தனக்குத் தீம்புவரும்" (அருட்பா.6 தான்பெற்ற. 17);. [தீம்பு → தீம்பு.] தீம்பு2 tīmbu, பெ. (n.) ஒருவகை மரம்; a tree. "தீம்பூமரக் கருப்பூரச் சோலை" (சீவக. 1497);. 2. மணப் பொருட்களுளொன்று (சீவக. 838, உரை);; a fragrant substance. [தீம் + பூ.] தீம்பு1 tīmbu, பெ. (n.) 1. குறும்பு; wickedness; mischief. "பிள்ளைகளும் நானுமாய்த் தீம்பு செய்து திரிகிற விடத்தில்" (ஈடு. 5, 6, 6);. 2. கேடு; evil. "உன்றலை தனக்குத் தீம்புவரும்" (அருட்பா. 6, தான்பெற்ற. 17);. [தீம்பு → தீம்பு] தீம்பு2 tīmbu, பெ. (n.) 1. ஒருவகை மரம்; a tree. "தீம்பூமரக் கருப்பூரச் சோலை" (சீவக. 1497);. 2. மணப் பொருட்களுளொன்று (சீவக. 838, உரை); ; a fragrant substance. [தீம் + பூ]

தீம்புகை	தீம்புகை tīmbugai, பெ. (n.) நறும்புகை; sweet smell. [தீம் + புகை.] தீம்புகை tīmbugai, பெ. (n.) நறும்புகை; sweet smell. [தீம் + புகை]
தீம்புழல்	தீம்புழல் tīmbuḻl, பெ. (n.) 1. இனிய பணியாரம்; sweet pastry. "தீம்புழல் வல்சி" (மதுரைக்.395);. 2. இருப்பைப்பூ; mahua flower. "தீம்புழ லுணீஇயக் கருங் கோட்டிருப்பையூரும் பெருங் கை யெண்கின்" (அகநா. 17);. [தீம் + புழல்.] தீம்புழல் tīmbuḻl, பெ. (n.) 1.இனிய பணியாரம்; sweet pastry. "தீம்புழல் வல்சி" (மதுரைக். 395);. 2. இருப்பைப்பூ; mahua flower. "தீம்புழ லுணீஇயக் கருங் கோட்டிருப்பையூரும் பெருங் கை யெண்கின்" (அகநா. 17);. [தீம் + புழல்]
தீம்புளி	தீம்புளி tīmbuḷi, பெ. (n.) கருப்புக்கட்டி கூட்டிப் பொரித்த புளி; tamarind cured with jaggery. "இருங் கழிச் செறுவிற் றீம்புளி வெள்ளுப்பு" (மதுரைக்.318);. [தீம் + புளி.] தீம்புளி tīmbuḷi, பெ. (n.) கருப்புக்கட்டி கூட்டிப் பொரித்த புளி; tamarind cured with jaggery. "இருங் கழிச் செறுவிற் றீம்புளி வெள்ளுப்பு" (மதுரைக். 318);. [தீம் + புளி]

தீமகம்	தீமகம் tīmagam, பெ. (n.) எதிரி இறக்க வேண்டிச் செய்யும் வேள்வி (ஆபிசாரயாகம்);; a kind of sacrificial rite for comparing the death of an enemy. "முனிவர்.... தீமகத்தைச் செய்தார்" (கந்த.ததீசி. 99);. [தீ + மகம்.] தீமகம் tīmagam, பெ. (n.) எதிரி இறக்க வேண்டிச் செய்யும் வேள்வி (ஆபிசாரயாகம்);; a kind of sacrificial rite for comparing the death of an ememy. "முனிவர்... தீமகத்தைச் செய்தார்" (கந்த. ததீசி. 99);.
தீமடு-த்தல்	தீமடு-த்தல் tīmaḍuttal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. நெருப்பு மூட்டுதல்; to kindle fire. "கொலைஞ ருலையேற்றித் தீ மடுப்ப" (நாலடி.331);. 2. நெருப்பிலிடுதல்; to throw into the fire. [தீ + மடு.] தீமடு-த்தல் tīmaḍuttal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. நெருப்பு மூட்டுதல்; to kindle fire. "கொலைஞ ருலையேற்றித் தீ மடுப்ப" (நாலடி. 331);. 2. நெருப்பிலிடுதல்; to throw into the fire. [தீ + madu-.]
தீமலம்	தீமலம் tīmalam, பெ. (n.) கரி (யாழ்.அக.);; coal. [தீ + மலம்.] தீமலம் tīmalam, பெ. (n.) கரி (யாழ்அக);; coal. [தீ + மலம்]
தீமானம்	தீமானம் tīmāṉam, பெ. (n.) மானக்கேடு; disgrace, dishonour. "தம்பிமார் தீமானஞ் செய்த்தனாற் றீங் குண்டோ (பாரதவெண். உத்தி.121);. தீமானம் tīmāṉam, பெ. (n.) மானக்கேடு; disgrace, dishonour. "தம்பிமார் தீமானஞ் செய்த்தனாற் றீங் குண்டோ" (பாரதவெண். உத்தி 121);.

தீமிதி	தீமிதி dīmidi, பெ. (n.) வேண்டுதலின் பொருட்டுத் தழல் பரப்பிய நெருப்புக் குழியில் நடக்கை; walking on a fire-pit, performed in fulfilment of a vow. [தீ + மிதி.] தீமிதி dīmidi, பெ. (n.) வேண்டுதலின் பொருட்டுத் தழல் பரப்பிய நெருப்புக் குழியில் நடக்கை; walking on a fire-pit, performed in fulfilment of a vow. [தீ + மிதி]
தீமுகம்	தீமுகம் tīmugam, பெ. (n.) உலை முகம்; fire face. [தீ + முகம்.] தீமுகம் tīmugam, பெ. (n.) உலை முகம்; fire face. [தீ + முகம்]
தீமுரன்பச்சை	தீமுரன்பச்சை tīmuraṉpaccai, பெ. (n.) சந்தனவகை (சிலப் 14, 108 உரை);; a kind of sandal wood. தீமுரன்பச்சை tīmuraṉpaccai, பெ. (n.) சந்தனவகை (சிலப். 14, 108, உரை);; a kind of sandal wood.
தீமுறி	தீமுறி tīmuṟi, பெ. (n.) நச்சுப் பொருள்; phosperous. [தீ + முறி.] தீமுறி tīmuṟi, பெ. (n.) நச்சுப் பொருள்; phosperous. [தீ + முறி]
தீமுறுகல்	தீமுறுகல் tīmuṟugal, பெ. (n.) வைப்புச் செய்நஞ்சு; a prepared arsenic. [தீ + முறுகல்.] தீமுறுகல் tīmuṟugal, பெ. (n.) வைப்புச் செய்நஞ்சு; a prepared arsenic. [தீ + முறுகல்]

தீமுறை	தீமுறை tīmuṟai, பெ. (n.) தீயிற் செய்யுமொரு வகைச் சடங்கு; fire-sacrifice. "நான்மறை மரபிற் றீமுறை யொருபால்" (சிலப். 5, 175);. [தீ + முறை.] தீமுறை tīmuṟai, பெ. (n.) தீயிற் செய்யுமொரு வகைச் சடங்கு; fire-sacrifice. "நான்மறை மரபிற் றீமுறை யொருபால்" (சிலப். 5, 175);. [தீ + முறை)
தீமூட்டு	தீமூட்டு1 dīmūṭṭudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. தீயுண்டாக்குதல்; to kindle fire. 2. கலக மூட்டுதல்; to stir upa quarrel. [தீ + மூட்டு.] தீமூட்டு2 tīmūṭṭu, பெ. (n.) தீமூட்டுதற்குரிய பொருள்; lighting material. "யாஅத்து . . . கோதுடைத் தாரல்... தீமூட் டாகும்" (அகநா.257);. [தீ + மூட்டு.] தீமூட்டு1 dīmūṭṭudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. தீயுண்டாக்குதல்; to kindle fire. 2. கலக மூட்டுதல்; to stir upa quarrel. [தீ + மூட்டு-,] தீமூட்டு2 tīmūṭṭu, பெ. (n.) தீமூட்டுதற்குரிய பொருள்; lighting material. "யா அத்து . . . கோதுடைத் தாரல். .. தீமூட் டாகும்" (அகநா. 257);. [தீ + மூட்டு]
தீமேனியான்	தீமேனியான் tīmēṉiyāṉ, பெ. (n.) சிவன்;Šivan, as having the hue of fire. "தீமேனியானுக்கே சென்றூதாய்க் கோத்தும்பி" (திவாச.10, 20);. [தீ + மேனியான்.] தீமேனியான் tīmēṉiyāṉ, பெ. (n.) சிவன்;{}, as having the hue of fire. "தீமேனியானுக்கே சென்றூதாய்க் கோத்தும்பி" (திவாச. 1o, 20);. [தீ + மேனியான்]

தீமை	தீமை tīmai, பெ. (n.) 1. குறும்பு (சேட்டை);; mischief. "நிச்சலுந் தீமைகள் செய்வாய்" (திவ்.பெரியாழ்.2, 7, 3);. 2. குற்றம்; fault, guilt. "பெரியார்கட் டீமை கருநரைமேற் சூடேபோற் றோன்றும்" (நாலடி.186);. 3. கொடுமை; cruelty, injury. "நீ மெய்கண்ட தீமை காணின்" (புறநா.10);. 4. தீய செயல்; sinful deed. "தீமை புரிந்தொழுகுவார்" (குறள்.143);. 5. நன்றல்லா நிகழ்வு; inauspicious occasions, as of death. அவன் நன்மை தீமைகளுக்கு வருவதில்லை. [தீ → தீமை.] தீமை tīmai, பெ. (n.) 1. குறும்பு (சேட்டை);; mischief. "நிச்சலுந் தீமைகள் செய்வாய்" (திவ். பெரியாழ். 2, 7, 3);. 2. குற்றம்; fault, guilt. "பெரியார்கட் டீமை கருநரைமேற் சூடேபோற் றோன்றும்" (நாலடி. 186);. 3. கொடுமை; cruelty, injury. "நீ மெய்கண்ட தீமை காணின்" (புறநா 10);. 4. தீய செயல்; sinful deed. "தீமை புரிந்தொழுகுவார்" (குறள். 143);. 5. நன்றல்லா நிகழ்வு; inauspicious occasions, as of death. அவன் நன்மை தீமைகளுக்கு வருவதில்லை. [தீ → தீமை]
தீமைத்தீவு	தீமைத்தீவு tīmaittīvu, பெ. (n.) அந்தமான்; Andaman islands, as the place for criminals (செ.அக.);. [தீமை + தீவு.] தீமைத்தீவு tīmaittīvu, பெ. (n.) அந்தமான்; Andaman islands, as the place for criminals (செஅக.);. [தீமை + தீவு]

தீமொழி	தீமொழி tīmoḻi, பெ. (n.) 1. நன்றல்லாத சொல்; evil word. 2. சாவம் (சங்.);; curse. [தீ + மொழி.] தீமொழி tīmoḻi, பெ. (n.) 1. நன்றல்லாத சொல்; evil word. 2. சாவம் (சங்.);; curse. [தீ + மொழி]
தீய்	தீய்1 tīytal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) . 1. தீ பார்க்க;see ti. 2. பயனற்றுப் போதல்;மின்கலம் தீய்ந்து விட்டது [தீ → தீய்.] தீய்2 tīyttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) தீ பார்க்க;see ti. "கொதித்திமை தீய்த்தொளிர் செங்கண்" (கூர்மபு. அட்டமூர்.3);. [தீ → தீய் → தீய்-த்தல்.] தீய்1 tīytal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தீ பார்க்க;see {}. 2. பயனற்றுப் போதல்; மின்கலம் தீய்ந்து விட்டது [தீ → தீய்-,] தீய்2 tīyttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) தீ3 பார்க்க;see {}. "கொதித்திமை தீய்த்தொளிர் செங்கண்" (கூர்மபு. அட்டமூர். 3);. [தீ → தீய் → தீய்-த்தல்]
தீய்வு	தீய்வு tīyvu, பெ. (n.) பயிர் கரிந்து போகை; blighting of crops. [தீய் → தீய்வு.] தீய்வு tīyvu, பெ. (n.) பயிர் கரிந்து போகை; blighting of crops. [தீய் → தீய்வு]

தீய	தீய tīya, பெ.அ. (adj.) 1. தீமையான; evil, wicked, sinful. 2. போலியான; fallacious. "தீய பக்கமுந் தீயவேதுவும்" (மணிமே. 29:143);. [தீ → தீய.] தீய tīya, பெ.அ. (adj.) 1. தீமையான; evil, wicked, sinful. 2. போலியான; fallacious. "தீய பக்கமுந் தீயவேதுவும்" (மணிமே. 29:143);. [தீ – தீய]
தீயகம்	தீயகம் tīyagam, பெ. (n.) நிரயம் (நரகம்);; hell, as a place of fire. [தீ + அகம்.] தீயகம் tīyagam, பெ. (n.) நிரயம் (நரகம்);; hell, as a place of fire. [தீ + அகம்]
தீயணைப்புநிலையம்	தீயணைப்புநிலையம் tīyaṇaippunilaiyam, பெ. (n.) தீயணைப்பு நிறுவனம்; fire-station. [தீயணைப்பு + நிலையம்.] தீயணைப்புநிலையம் tīyaṇaippunilaiyam, பெ. (n.) தீயணைப்பு நிறுவனம்; fire-station. [தீயணைப்பு + நிலையம்]
தீயணைப்புவண்டி	தீயணைப்புவண்டி tīyaṇaippuvaṇṭi, பெ. (n.) தீயணைப்புச்சீருந்து; fire-wan. [தீயணைப்பு + சீருந்து.] தீயணைப்புவண்டி tīyaṇaippuvaṇṭi, பெ. (n.) தீயணைப்புச்சீருந்து; fire-van. [தீயணைப்பு + சீருந்து]

தீயணைப்புவீரர்	தீயணைப்புவீரர் tīyaṇaippuvīrar, பெ. (n.) தீயணைப்பாளர்; fire-man. [தீயணைப்பு + வீரர்.] தீயணைப்புவீரர் tīyaṇaippuvīrar, பெ. (n.) தீயணைப்பாளர்; fire-man. [தீயணைப்பு + வீரர்]
தீயது	தீயது dīyadu, பெ. (n.) 1. இனியது; that which is delicious. 2. மரக்கறி; vegetarian food. [தீம் + அது.] தீயது dīyadu, பெ. (n.) 1. இனியது; that which is delicious. 2. மரக்கறி; vegetarian food. [தீம் + அது]
தீயபக்கம்	தீயபக்கம் tīyabakkam, பெ. (n.) பக்கப் போலி; ellacious minor term. "தீயபக்கமுந் தீயவேதுவும்" (மணிமே.29, 143);. [தீய + பக்கம்.] தீயபக்கம் tīyabakkam, பெ. (n.) பக்கப் போலி; ellacious minor term. "தீயபக்கமுந் தீயவேதுவும்"(மணிமே. 29, 143);. [தீய + பக்கம்]
தீயபுட்பம்	தீயபுட்பம் tīyabuṭbam, பெ. (n.) சண்பகம் (மலை.);; champak. தீயபுட்பம் tīyabuṭbam, பெ. (n.) சண்பகம் (மலை.);; champak. [தீய + புட்பம்]

தீயம்	தீயம் tīyam, பெ. (n.) இனிப்பு (யாழ்.அக.);; sweetness, deliciousness. [தீம் → தீயம்.] தீயம் tīyam, பெ. (n.) இனிப்பு (யாழ்.அக.);; sweetness, deliciousness. [தீம் → தீயம்]
தீயர்	தீயர் tīyar, பெ. (n.) 1. ஒரு மலையாளச் சாதியினர்; a caste in malabar. 2. தீயோர்; wicked person.
தீயல்	தீயல் tīyal, பெ. (n.) 1. சமையலிற் கருகினது; that which is burnt in cooking, or over-cooked. 2. பொரிக்கறி; a thick dry curry. 3. குழம்பு வகை; a kind of sauce. [தீய் → தீயல்.] தீயல் tīyal, பெ. (n.) 1. சமையலிற் கருகினது; that which is burnt in cooking, or over-cooked. 2. பொரிக்கறி; a thick dry curry. 3. குழம்பு வகை; a kind of sauce. [தீய் → தீயல்]
தீயல்வழி-த்தல்	தீயல்வழி-த்தல் tīyalvaḻittal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. வறுமை அல்லது கஞ்சத்தால் சட்டி கரண்டிக் காந்தலுணவைத் தின்னுதல்; to scrape off and eat the burnt part of that which adheres to the pot, either from meanness or poverty. [தீயல் + வழி.] தீயல்வழி-த்தல் tīyalvaḻittal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. வறுமை அல்லது கஞ்சத்தால் சட்டி சுரண்டிக் காந்தலுணவைத் தின்னுதல்; to scrape off and eat the burnt part of that which adheres to the pot, either from meanness or poverty.
தீயவு	தீயவு tīyavu, பெ. (n.) தீயல் பார்க்க;see tiyal. [தீ → தீயவு.] தீயவு tīyavu, பெ. (n.) தீயல் பார்க்க;see {}. [தீ → தீயவு]

தீயவேது	தீயவேது tīyavētu, பெ. (n.) ஏதுப்போலி; a fallacious middle-term. 'தீயபக்கமுந் தீயவேதுவும்' (மணி. 29, 143);. [தீ → தீயவேது.] தீயவேது tīyavētu, பெ. (n.) ஏதுப்போலி; a fallacious middle-term. 'தீயபக்கமுந் தீயவேதுவும்' (மணி. 29, 143);. [தீ → தீயவேது]
தீயவை	தீயவை1 tīyavai, பெ. (n.) 1. தீச்செயல்; evil deeds, sin. 'ஒருவமின் றீயவை' (நாலடி.36);. 2. துன்பம்; tribulation, suffering. 'எழுபிறப்புந் தீயவை தீண்டா' (குறள். 62);. [தீமை → தீயவை.] தீயவை2 tīyavai, பெ. (n.) தீயோர் கூடிய சபை; Assembly of the wicked. (யாப்.வி.96, பக்.515);. [தீ + அவை.] தீயவை1 tīyavai, பெ. (n.) 1. தீச்செயல்; evil deeds, sin. 'ஒருவமின் றீயவை' (நாலடி, 36);. 2. துன்பம்; tribulation, suffering. 'எழுபிறப்புந் தீயவை தீண்டா" (குறள், 62);. [தீமை → தீயவை] தீயவை2 tīyavai, பெ. (n.) தீயோர் கூடிய சபை; Assembly of the wicked. (யாப். வி. 96, பக். 515);. [தீ + அவை]
தீயழல்	தீயழல் tīyaḻl, பெ. (n.) தீப்பிழம்பு; flame. 'தீயழதுவைப்பு' (பரிபா.5, 3);. [தீ + அழல்.] தீயழல் tīyaḻl, பெ. (n.) தீப்பிழம்பு; flame. "தீயழதுவைப்பு" (பரிபா, 5, 3);. [தீ + அழல்]

தீயளி	தீயளி tīyaḷi, பெ. (n.) பசுங்காய்; green fruit. (திவா.);. [தீய் + அளி.] தீயளி tīyaḷi, பெ. (n.) பசுங்காய்; green fruit. (திவா.);. [தீய் + அளி]
தீயறம்	தீயறம் tīyaṟam, பெ. (n.) பொல்லாங்கு; evil (யாழ்.அக.);. [தீ + அறம்.] தீயறம் tīyaṟam, பெ. (n.) பொல்லாங்கு; evil (யாழ். அக.);. [தீ + அறம்]
தீயாக்கீரை	தீயாக்கீரை tīyākārai, பெ. (n.) பொன்னாங்கண்ணி; small aquatic plant (மணி.);. [தீ + ஆ + கீரை → தீயாக்கீரை.] தீயாக்கீரை tīyākārai, பெ. (n.) பொன்னாங்கண்ணி; small aquatic plant (மணி.);. [தீ + ஆ + கீரை → தீயாக்கீரை]
தீயாடி	தீயாடி tīyāṭi, பெ. (n.) ஈமத்தீயில் ஆடும் சிவன்; Siva, as dancing in the midst of burning funeral pyres. 'தீயாடி சிற்றம்பல மனையாள்' (திருக்கோ.374);. [தீ + ஆடு → தீயாடு.] தீயாடி tīyāṭi, பெ. (n.) ஈமத்தீயில் ஆடும் சிவன்; Siva, as dancing in the midst of burning funeral pyres. 'தீயாடி சிற்றம்பல மனையாள்' (திருக்கோ. 374);. [தீ + ஆடு → தீயாடு]

தீயார்	தீயார் tīyār, பெ. (n.) தீயோர் பார்க்க;see tiyor. 'தீயாரைக் காண்பதுவுந் தீதே' (மூதுரை);. [தீமை → தீயார்.] தீயார் tīyār, பெ. (n.) தீயோர் பார்க்க; see {}. 'தீயாரைக் காண்பதுவுந் தீதே' (மூதுரை);. [தீமை → தீயார்]
தீயாறுடையான்	தீயாறுடையான் tīyāṟuḍaiyāṉ, பெ. (n.) தீயவழியில் நடப்பவன்; Immoral man. [தீ + ஆறு + உடையான்.] தீயாறுடையான் tīyāṟuḍaiyāṉ, பெ. (n.) தீயவழியில் நடப்பவன்; Immoral man (w.); [தீ + ஆறு + உடையான்]
தீயின்வயிரம்	தீயின்வயிரம் tīyiṉvayiram, பெ. (n.) மீன்வயிற்றில் உள்ள மணப்பொருள்; Ambck gris. [தீ + இன் + வயிரம்.] தீயின்வயிரம் tīyiṉvayiram, பெ. (n.) மீன்வயிற்றில் உள்ள மணப்பொருள்; Ambek gris. [தீ + இன் + வயிரம்]
தீயினம்	தீயினம் tīyiṉam, பெ. (n.) தியோர் கூட்டம்; evil society. 'சான்றாண்மை தீயினஞ் சேரக் கெடும்' [தீமை → தீ + இனம்.] தீயினம் tīyiṉam, பெ. (n.) தீயோர் கூட்டம்; evil society. 'சான்றாண்மை தீயினஞ் சேரக் கெடும்' [தீமை → தீ + இனம்]

தீயுண்புள்	தீயுண்புள் tīyuṇpuḷ, பெ. (n.) நெருப்புக்கோழி; ostrich. [தீ + உண் + புள்.] தீயுண்புள் tīyuṇpuḷ, பெ. (n.) நெருப்புக்கோழி; ostrich. [தீ + உண் + புள்]
தீயெச்சம்	தீயெச்சம் tīyeccam, பெ. (n.) அவிக்கப்படாத நெருப்பின் மிச்சம்; remains of fire left unquenched. 'தீயெச்சம் போலத் தெறும்' (குறள்.674);. [தீ + எச்சம்.] தீயெச்சம் tīyeccam, பெ. (n.) அவிக்கப்படாத நெருப்பின் மிச்சம்; remains of fire left unquenched. 'தீயெச்சம் போலத் தெறும்' (குறள், 674);. [தீ + எச்சம்]
தீயொழுக்கம்	தீயொழுக்கம் tīyoḻukkam, பெ. (n.) கெட்ட நடத்தை; evil conduct. 'தீயொழுக்க மென்று மிடும்பை தரும்' (குறள்.138);. [தீமை + ஒழுக்கம்.] தீயொழுக்கம் tīyoḻukkam, பெ. (n.) கெட்ட நடத்தை; evil conduct. 'தீயொழுக்க மென்று மிடும்பை தரும்' (குறள், 138);. [தீமை + ஒழுக்கம்]
தீயோம்பு-தல்	தீயோம்பு-தல் dīyōmbudal, செ.கு.வி. (v.i.) தீ வளர்த்தல்; to tend the sacred fire. 'தீயோம்பு கைம் மறையோர்' (திவ். பெரியதி.7, 9, 7);. [தீ + ஒம்பு.] தீயோம்பு-தல் dīyōmbudal, செ.கு.வி. (v.i.) தீ வளர்த்தல்; to tend the sacred fiare. 'தீயோம்பு கைம் மறையோர்' (திவ். பெரியதி. 7, 9,7);. [தீ + ஒம்பு-,]

தீயோர்	தீயோர் tīyōr, பெ. (n.) 1. கொடியோர்; wicked persons. 2. கீழ்மக்கள்; vulgar persons (பிங்.);. 3. வேடர்; hunters (ய);. [தீமை → தீயோர்.] தீயோர் tīyōr, பெ. (n.) 1. கொடியோர்; wicked persons. 2. கீழ்மக்கள்; vulgar persons (பிங்.);. 3. வேடர்; hunters (ய.);. [தீமை → தீயோர்]

தீர்1 tīrtal,   4 செ.கு.வி. (v.i.)

1. உள்ளதொழிதல்; to end, expire.

2. முற்றப் பெறுதல்; to be completed.

'வேலை தீர்ந்துவிட்டது'.

3. நீங்குதல்; to leave, to separate.

'திருவினைத்தீராமை யார்க்குங் கயிறு' (குறள்.482);.

4. போதல்; to go (பிங்.);.

5. இல்லையாதல்; to be absent.

'பாய்ந்தூதிப் படர் தீர்ந்து' (கலித். 66);.

6. அழிதல்:

to die.

'சென்று தீர்வன வெனைப் பல கோடியுஞ் சிந்தி' (கம்பரா. முதற்போர். 238);.

7. கழிதல்; to pass, to be spent.

'சில தினங்க பீர்ந்துழி' (கம்பரா. திருவவ.43);.

8. செலவாய்ப்போதல்; to be exhausted.

'கைப்பணமெல்லாம் தீர்ந்தது'.

9. உரிமையாதல்; to belong absolutely.

'திருமகட்கே தீர்ந்தவாறென் கொல்' (திவ். இயற். 1, 42);.

10. நிச்சயித்தல்; to determined, decided.

'தீர்ந்த வடியவர் தம்மை' (திவ். திருவாய், 3, 5, 11);.

11. தீர்மானமாதல்; to be settled.

'வழக்குத் தீர்ந்துவிட்டது'.

12. பட்டறிவு; experience.

'தீர்ந்த கணக்கன்'.

13. நீளமாதல்; extended (சூடா.);.

14. முதிர்தல்; to become ripe.

1. விடுதல்; to leave.

'தீர்தலுந் தீர்த்தலும் விடற்பொருட்டாகும்' (தொல். சொல்.318);.

2. சாணையிடுதல்; to polish, clean (வின்.);.

3. வகுத்தல்; to divide.

"மூன்றுபேருக்கு ஒன்றைத் தீரு'.

4. விள்ளுதல்; to solve.

5. வரிபோடுதல்; as tax, to assess.

6. சாயமிடுதல்; to dye, umbue with colour. (வின்.);.

7. துணைவினை; an auxiliary verb.

'தாமரைக் கண்கட் கற்றுத் தீர்ந்தும்' (திவ். திருவாய். 7, 3, 3);.

தீர்கடை	தீர்கடை tīrkaḍai, பெ. (n.) 1. தேர்ந்தவன்; skilful, expert. 'நண்பனங்கே வந்த தாலறத் தீர்ந்தவனே' (மருதூரந்.2);. 2. துறந்தவன்; one who has renounced the world (யாழ்.அக.);. 3. ஒழிவுநேரம்; leisure. 'எனக்கு இப்போது தீர்கடையில்லை'. [தீர் + கடை.] தீர்கடை tīrkaḍai, பெ. (n.) 1. தேர்ந்தவன்; skilful, expert. 'நண்பனங்கே வந்த தாலறத் தீர்ந்தவனே' (மருதூரந். 2);. 2. துறந்தவன்; one who has renounced the world (யாழ்.அக.);. 3. ஒழிவுநேரம்; leisure. 'எனக்கு இப்போது தீர்கடையில்லை'. [தீர் + கடை]
தீர்ந்தவன்	தீர்ந்தவன் tīrndavaṉ, பெ. (n.) 1. தேர்ந்தவன்; skilful, expert. 'நண்பனங்கே வந்த தாலறத் தீர்ந்தவனே' (மருதூரந். 2);. 2. துறந்தவன்; one who has renounced the world. (யாழ்.அக.);. [தீர் → தீர்த்தவன்.] தீர்ந்தவன் tīrndavaṉ, பெ. (n.) 1. தேர்ந்தவன்; skilful, expert. 'நண்பனங்கே வந்த தாலறத் தீர்ந்தவனே' (மருதூரந். 2);. 2. துறந்தவன்; one who has renounced the world. (யாழ்.அக.);. [தீர் → தீர்ந்தவன்]
தீர்ப்பான்	தீர்ப்பான் tīrppāṉ, பெ. (n.) மருத்துவன்; Physician, 'உற்றவன் நீர்ப்பான் மருந்துழைச் செல்வான்' (குறள்.950);. [தீர் → தீர்ப்பான்.] தீர்ப்பான் tīrppāṉ, பெ. (n.) மருத்துவன்; Physician. 'உற்றவன் நீர்ப்பான் மருந்துழைச் செல்வான்' (குறள் 950);. [தீர் → தீர்ப்பான்]

தீர்ப்பு	தீர்ப்பு tīrppu, பெ. (n.) 1. தீர்மானம்; settlement, conclusion. 2. முடிவு; completion, finality. 'தீர்ப்பான பேச்சு' (வின்.);. 3. வழக்கின் தீர்ப்பு; judgement, decree. 'அந்த வழக்கில் தீர்ப்புச் சொல்லியாயிற்று'. 4. தண்டனை; sentence. 'அவனுக்குப் பத்து வருடம் தீர்ப்பாயிற்று'. 5. உறுதியுடைமை; determination, resolution.(வின்.); 6. நீக்கிவிடுதல்; removal, clearance. 7. கழுவாய்; antidote, atonement. [தீர் → தீர்ப்பு.] தீர்ப்பு tīrppu, பெ. (n.) 1. தீர்மானம்; settlement, conclusion. 2. முடிவு; completion, finality. 'தீர்ப்பான பேச்சு' (வின்.);. 3. வழக்கின் தீர்ப்பு; judgement, decree. 'அந்த வழக்கில் தீர்ப்புச் சொல்லியாயிற்று' 4. தண்டனை; sentence. 'அவனுக்குப் பத்து வருடம் தீர்ப்பாயிற்று'. 5. உறுதியுடைமை; determination, resolution.(வின்.); 6. நீக்கிவிடுதல்; removal, clearance. 7. கழுவாய்; antidote, atonement. [தீர் → தீர்ப்பு]
தீர்ப்புக்கட்டு-தல்	தீர்ப்புக்கட்டு-தல் dīrppukkaṭṭudal, பெ. (n.) 1. முடிவை உறதிசெய்தல்; to make a decision. 2. விருப்பங்கொள்ளுதல்; to form an opinion or judgement. (வின்.);. 3. வரவு-செலவுக் கணக்கு முடிவு கட்டுதல்; to prepare a balance sheet, to draw up a profit and loss account. [தீர்ப்பு + கட்டுதல்.] தீர்ப்புக்கட்டு-தல் dīrppukkaṭṭudal, பெ. (n.) 1. முடிவை உறுதிசெய்தல்; to make a decision. 2. விருப்பங்கொள்ளுதல்; to form an opinion or judgement. (வின்);. 3. வரவு-செலவுக் கணக்கு முடிவு கட்டுதல்; to prepare a balance sheet, to draw up a profit and loss account. [தீர்ப்பு + கட்டுதல்]

தீர்பு	தீர்பு tīrpu, பெ. (n.) தீர்கை; finishing. 'பாடின் மாயையாற் றீர்புரைப்பீர்' (சேதுபு.இலக்கும.13);. [தீர் → தீர்பு.] தீர்பு tīrpu, பெ. (n.) தீர்கை; finishing. 'பாடின் மாயையாற் றீர்புரைப்பீர்' (சேதுபு. இலக்கும. 13);. [தீர் → தீர்பு]
தீர்மானம்	தீர்மானம் tīrmāṉam, பெ. (n.) 1. தீர்ப்பு பார்க்க;see tirppu. 2. இசையில் தானமுடிவு கொடுக்கை; flourish of drum at the close of a tālam. 3. முழுமை; absoluteness. 4. சுண்ணாம்பு மட்டிப் பூச்சின் மேல் வெள்ளையால் மெருகிடுகை; polishing with well macerated lime. 5. முட்டுச்சுவர்; buttress wall. [தீர் → தீர்மானம்.] தீர்மானம் tīrmāṉam, பெ. (n.) 1. தீர்ப்பு பார்க்க;see {}. 2. இசையில் தானமுடிவு கொடுக்கை; flourish of drum at the close of a {}. 3. முழுமை; absoluteness. 4. சுண்ணாம்பு மட்டிப் பூச்சின் மேல் வெள்ளையால் மெருகிடுகை; polishing with well macerated lime. 5. முட்டுச்சுவர்; buttress wall. [தீர் → தீர்மானம்]
தீர்மானி-த்தல்	தீர்மானி-த்தல் tīrmāṉittal, செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. உறுதிசெய்தல்; to determine 2. முடித்தல்; finish, settle. 3. தாளந்தீர்த்தல்; to bring a tâlam performance to a close. [தீர்மானம் → தீர்மானி-த்தல்.] தீர்மானி-த்தல் tīrmāṉittal, செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. உறுதிசெய்தல்; to determine. 2. முடித்தல்; finish, settle. 3. தாளந்தீர்த்தல்; to bring a {} performance to a close. [தீர்மானம் → தீர்மானி-த்தல்]

தீர்வு	தீர்வு tīrvu, பெ. (n.) 1. தீர்வை பார்க்க;see tirvai. 2. தீர்மானம் பார்க்க;see tirmanam. 3. நீக்குகை; removal. 'தீர்விலா நண்பு வேண்டி' (சீவக. 1755);. 4. கைம்மாறு; expiation.. 'இவளிந்தை செய்வாய்க் கிலை தீர்வ' (பிரபுலிங். கைலாச.40);. 5. கழுவாய்; remedy. 'நோய் தந்தவனே நுவறீர்வுமெனா' (கம்பரா.இரணீ.113);. [தீர் → தீர்வு.] தீர்வு tīrvu, பெ. (n.) 1. தீர்வை பார்க்க;see {}. 2. தீர்மானம் பார்க்க;see {}. 3. நீக்குகை; removal. 'தீர்விலா நண்பு வேண்டி' (சீவக. 1755);. 4. கைம்மாறு; expiation. 'இவளிந்தை செய்வாய்க் கிலை தீர்வ' (பிரபுலிங். கைலாச.40);. 5. கழுவாய்; remedy. 'நோய் தந்தவனே நுவறீர்வுமெனா' (கம்பரா.இரணீ.113);. [தீர் → தீர்வு]

தீர்வை	தீர்வை tīrvai, பெ. (n.) 1. முடிவு; conclusion, result, end. "தீர்வையிற் சாக்காடுமின்றிச் சிறந்தார் கொல்லோ" (பிரபோத.13, 9);. 2. உறுதி; certainty. 'ஒன்றையே யடைகுவ ரிதுதீர்வை' (கைவல்.சந்.45);. 3. கைம்மாறு; expiation. 'சிந்தையாகுல மிதற்குத் தீர்வையன்று' (திருவாலவா – 46, 8);. 4. தப்பும்வழி; escape. 5. தணியெழுத்து; divine, fate. (வின்.);. 6. நீதித்தீர்ப்பு; Judgement. 7. திருமணஞ்செய்து கொண்டவளை விலக்கி விடுவதற்குரிய செலவுத் தொகை; divorce fee. 8. வரி; duty, tax, toll. 9. கணக்கு; sums. 'உபாத்தியாயர் இன்று எத்தனை தீர்வை போட்டார்?' 10. கீரிப்பிள்ளை; mongoose. (மலைப்படு. 584);. 11. ஈமச்சடங்கு; funeral rites. (வின்.);. [தீர் → தீர்வை.] தீர்வை tīrvai, பெ. (n.) 1. முடிவு; conclusion, result, end. 'தீர்வையிற் சாக்காடுமின்றிச் சிறந்தார் கொல்லோ' (பிரபோத. 13, 9);. 2. உறுதி; certainty. 'ஒன்றையே யடைகுவ ரிதுதீர்வை' (கைவல். சந். 45);. 3. கைம்மாறு; expiation. 'சிந்தையாகுல மிதற்குத் தீர்வையன்று' (திருவாலவா – 46, 8);. 4. தப்பும்வழி; escape. 5. தணியெழுத்து; divine, fate. (வின்.);. 6. நீதித்தீர்ப்பு; Judgement. 7. திருமணஞ்செய்து கொண்டவளை விலக்கி விடுவதற்குரிய செலவுத் தொகை; divorce fee. 8. வரி; duty, tax, toll. 9. கணக்கு; sums. 'உபாத்தியாயர் இன்று எத்தனை தீர்வை போட்டார்?' 10. கீரிப்பிள்ளை; mongoose. (மலைபடு. 584);. 11. ஈமச்சடங்கு; funeral rites. (வின்.);. [தீர் → தீர்வை]

தீர்வைக்கம்மி	தீர்வைக்கம்மி tīrvaikkammi, பெ. (n.) நன்செய் நிலத்தில் புன்செய்ச் சாகுபாடி செய்தற்கு ஏற்படுத்திய வரிக்குறைவு; remission granted on irrigable lands where dry crop is cultivated. [தீர்வை + கம்மி.] தீர்வைக்கம்மி tīrvaikkammi, பெ. (n.) நன்செய் நிலத்தில் புன்செய்ச் சாகுபாடி செய்தற்கு ஏற்படுத்திய வரிக்குறைவு; remission granted on irrigable lands where dry crop is cultivated. [தீரிவை + கம்மி]
தீர்வைச்சரக்கு	தீர்வைச்சரக்கு tīrvaiccarakku, பெ. (n.) சுங்கவரி இடுவதற்குரிய பொருள்; dutiable goods. [தீர்வை + சரக்கு.] தீர்வைச்சரக்கு tīrvaiccarakku, பெ. (n.) சுங்கவரி இடுவதற்குரிய பொருள்; dutiable goods. [தீர்வை + சரக்கு]
தீர்வைசோறு	தீர்வைசோறு tīrvaicōṟu, பெ. (n.) நள்ளிரவில் இறைவனுக்கு சமைத்து படைக்கும் சோறு; rice-offering in a temple made at midnight. [தீர்வை + சோறு.] தீர்வைசோறு tīrvaicōṟu, பெ. (n.) நள்ளிரவில் இறைவனுக்கு சமைத்து படைக்கும் சோறு; rice-offering in a temple made at midnight. [தீர்வை + சோறு]
தீர்வைத்துறை	தீர்வைத்துறை tīrvaittuṟai, பெ. (n.) செயற்றிறம் வாய்ந்த மதிப்பு (இ.வ.);; influence. [சாள் → சாய் → சாய்கால் (வே.க.233);.] தீர்வைத்துறை tīrvaittuṟai, பெ. (n.) செயற்றிறம் வாய்ந்த மதிப்பு (இ.வ.);; influence. [சாள் → சாய் → சாய்கால் (வே.க.233);]
தீர்வை திட்டம்	தீர்வை திட்டம் dīrvaiḍiṭṭam, பெ. (n.) திட்டமான வரியேற்பாடு; rate of assessment. [தீர்வை + திட்டம்.]

தீர்வை தீர்-தல்	தீர்வை தீர்-தல் tīrvaitīrtal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. பண்டங்கட்கு வரிவிதித்தல்; to levy duty on goods. (வின்.);. 2. பண்டங்கட்குச் சுங்கவரியிறுத்தல்; to pay duty on goods. [தீர்வை + தீர்-தல்.]
தீர்வையிடு-தல்	தீர்வையிடு-தல் dīrvaiyiḍudal, செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தீர்மானித்தல்; to settle, decide. 'தீராக் கருவழக்கைத் தீர்வையிட்டு' (தாயு.பைங்கிளி.29);. 2. முடிவுசெய்தல்; to end. [தீர்வை + இடு-தல்.] தீர்வையிடு-தல் dīrvaiyiḍudal, செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தீர்மானித்தல்; to settle, decide. 'தீராக் கருவழக்கைத் தீர்வையிட்டு;(தாயு. பைங்கிளி. 29);. 2. முடிவுசெய்தல்; to end. [தீர்வை + இடு-தல்]
தீர்வையெடு-த்தல்	தீர்வையெடு-த்தல் tīrvaiyeḍuttal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. வரி வாங்குதல்; to levy or collect duty. 2. தீர்ப்பு நகலெடுத்தல்; to obtain copy of a decree from court. [தீர்வை + எடு-த்தல்.] தீர்வையெடு-த்தல் tīrvaiyeḍuttal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. வரி வாங்குதல்; to levy or collect duty. 2. தீர்ப்பு நகலெடுத்தல்; to obtain copy of a decree from court. [தீர்வை + எடு-த்தல்]
தீர்வைவிழுதல்	தீர்வைவிழுதல் dīrvaiviḻudal, பெ. (n.) வழக்குத் தீர்ப்புச் செய்கை; passing of judgement or decree. [தீர்வை + விழுதல்.] தீர்வைவிழுதல் dīrvaiviḻudal, பெ. (n.) வழக்குத் தீர்ப்புச் செய்கை; passing of judgement or decree. [தீர்வை + விழுதல்]

தீர	தீர tīra, வி.எ. (adv.) 1. முற்ற; entirely, perfectly. 'தலைப்பட்டார் தீரத் துறந்தார்' (குறள்.348);. 2. மிக; exceedingly. 'மக்களிற் றீரக் குறியானைக் குறளன் என்றும்' (யாப்.வி.23, ப.99);. [தீர் → தீர.] தீர tīra, வி.எ. (adv.) 1. முற்ற; entirely, perfectly. 'தலைப்பட்டார் தீரத் துறந்தார்' (குறள், 348);. 2. மிக; exceedingly. 'மக்களிற் றீரக் குறியானைக் குறளன் என்றும்' (யாப். வி.23, ப.99);. [தீர் → தீர]
தீரக்கழிய	தீரக்கழிய tīrakkaḻiya, வி.எ. (adv.) மிகவதியமாய்; excessively, to the utmost. 'தீரக் கழிய அபராதம் பண்ணின பின்பு' (ஈடு.1, 1, 5);. [தீர் → தீர → தீரக்கழிய.] தீரக்கழிய tīrakkaḻiya, வி.எ. (adv.) மிகவதிகமாய்; excessively, to the utmost. 'தீரக் கழிய அபராதம் பண்ணின பின்பு' (ஈடு. 1,1,5);. [தீர் → தீர → தீரக்கழிய]
தீரன்	தீரன் tīraṉ, பெ. (n.) மனதிடமுள்ளவன்; bravem valiant person. 'திரரென்றமார் செப்பி' (கம்பரா.இந்திரசித்.30);. [தீர் → தீர → தீரன்.] தீரன் tīraṉ, பெ. (n.) மனதிடமுள்ளவன்; bravem valiant person. 'திரரென்றமார் செப்பி' (கம்பரா. இந்திரசித். 3o.); [தீர் → தீர → தீரன்]
தீராந்தி	தீராந்தி tīrāndi, பெ. (n.) விட்டம்; beam of a building.

தீராநோய்	தீராநோய் tīrānōy, பெ. (n.) தீர்க்க இயலாத நோய்; incurable disease. 'தீராநோய் செய்தா னெனவுரைத்தாள்' (திவ்.இயற். இறிய. ம. 52);. [தீர் + ஆ + நோய்.] தீராநோய் tīrānōy, பெ. (n.) தீர்க்க இயலாத நோய்; incurable disease. 'தீராநோய் செய்தா னெனவுரைத்தாள்' (திவ். இயற். இறிய. ம. 52);. [தீர் + ஆ + தோய்]
தீராமாற்று	தீராமாற்று tīrāmāṟṟu, பெ. (n.) ஈடில்லா செயல்; that which cannot be relieved or cured. 'பெண்களைத் தீராமாற்றாக நெஞ்சாரல் பண்ணுங் கிருஷ்ணன்' (திவ்.திருப்பா.12, வ்யா, 133);. [தீர் + ஆ + மாற்று.] தீராமாற்று tīrāmāṟṟu, பெ. (n.) ஈடில்லா செயல்; that which cannot be relieved or cured. 'பெண்களைத் தீராமாற்றாக நெஞ்சாரல் பண்ணுங் கிருஷ்ணன்'' (திவ். திருப்பா. 12, வ்யா, 133);. [தீர் + ஆ + மாற்று]
தீராமை	தீராமை tīrāmai, பெ. (n.) 1. கொடுமை; cruelty. 2. கடுந்துரோகம்; heinous crime. 3. பேரநீதி; great injustice. 4. பொய்க்குற்றச்சாட்டு; false occusation. 5. வன்மத்தாற் சொல்லும் கோள்; malicious slander. 6. ஆற்றாமை; Inability to endure. [தீர் + ஆ + மை.] தீராமை tīrāmai, பெ. (n.) 1. கொடுமை; cruelty. 2. கடுந்துரோகம்; heinous crime. 3. பேரநீதி; great injustice. 4. பொய்க்குற்றச்சாட்டு; false occusation. 5. வன்மத்தாற் சொல்லும் கோள்; malicious slander. 6. ஆற்றாமை; Inability to endure. [தீர் + ஆ + மை]

தீராவழக்கு	தீராவழக்கு tīrāvaḻkku, பெ. (n.) எளிதில் முடிவுறாத வழக்கு; intricate lawsuit, dispute which cannot be easily settled. [தீர் + ஆ + வழக்கு.] தீராவழக்கு tīrāvaḻkku, பெ. (n.) எளிதில் முடிவுறாத வழக்கு; intricate law suit, dispute which cannot be easily settled. [தீர் + ஆ + வழக்கு]
தீராவினா	தீராவினா tīrāviṉā, பெ. (n.) இறுக்கமுடியாத கேள்வி; an insoluble problem. [தீர் + ஆ + வினா.] தீராவினா tīrāviṉā, பெ. (n.) இறுக்கமுடியாத கேள்வி; an insoluble problem. [தீர் + ஆ + வினா]
தீவட்டி	தீவட்டி tīvaṭṭi, பெ. (n.) 1. தீப்பந்தம்; flamebeall, torch. "இருளறு தீவட்டிக ணென்னில முன்செல்ல' (பணவிடு.76);. 2. தீவட்டியான் பார்க்க;see tīvattiyān. [தீ + தீவட்டி.] தீவட்டி tīvaṭṭi, பெ.(n.) 1. தீப்பந்தம்; flambeall, torch. "இருளறு தீவட்டிக ணென்னில முன்செல்ல' (பணவிடு. 76);. 2. தீவட்டியான் பார்க்க;see {}. [தீ → தீவட்டி]
தீவட்டிக்கள்ளன்	தீவட்டிக்கள்ளன் tīvaṭṭikkaḷḷaṉ, பெ. (n.) தீவட்டியைப் பிடித்துக்கொண்டு கொள்ளையடிப்போன்; a dacoit who commits robbery with the help of torch light. [தீவட்டி + கள்ளன்.] தீவட்டிக்கள்ளன் tīvaṭṭikkaḷḷaṉ, பெ. (n.) தீவட்டியைப் பிடித்துக்கொண்டு கொள்ளை யடிப்போன்; a dacoit who commits robbery with the help of torch light. [தீவட்டி + கள்ளன்]

தீவட்டிக்காரன்	தீவட்டிக்காரன் tīvaṭṭikkāraṉ, பெ. (n.) 1. தீவட்டி பிடிப்போன்; torch-bearer. 2. தீவட்டிக்கள்ளன்;see tīvatti-k-kallan. [தீவட்டி + காரன்.] தீவட்டிக்காரன் tīvaṭṭikkāraṉ, பெ. (n.) 1. தீவட்டி பிடிப்போன்; torch-bearer. 2. தீவட்டிக்கள்ளன்;see {}. [தீவட்டி + காரன்]
தீவட்டிக்கொள்ளை	தீவட்டிக்கொள்ளை tīvaṭṭikkoḷḷai, பெ. (n.) 1. தீவட்டியைப் பிடித்துக்கொண்டு செய்யும் கொள்ளை; a torch-light dacoity. 2. அநீதியான இலாபம்; unjust, exorbitant gain. [தீவட்டி + கொள்ளை.]
தீவட்டிக்கொள்ளையடி-த	தீவட்டிக்கொள்ளையடி-த்தல் tīvaḍḍikkoḷḷaiyaḍittal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. தீவட்டியைப் பிடித்துக்கொண்டு கொள்ளையிடுதல்; to commit dacoity with the help of torch-light. 2. அநீதியாய் பொருள் திரட்டுதல்; to mass money by illegal means. [தீவட்டிக்கொள்ளை + அடி.] தீவட்டிக்கொள்ளையடி-த்தல் tīvaḍḍikkoḷḷaiyaḍittal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. தீவட்டியைப் பிடித்துக்கொண்டு கொள்ளையிடுதல்; to commit dacoity with the help of torch-light. 2. அநீதியாய் பொருள் திரட்டுதல்; to mass money by illegal means. [தீவட்டிக்கொள்ளை + அடி-]
தீவட்டித்தடியன்	தீவட்டித்தடியன் tīvaḍḍittaḍiyaṉ, பெ. (n.) பயனற்ற அறிவிலி; senseless, worthless fellow. [தீவட்டி + தடியன்.] தீவட்டித்தடியன் tīvaḍḍittaḍiyaṉ, பெ. (n.) பயனற்ற அறிவிலி; senseless, worthless fellow. [தீவட்டி + தடியன்]

தீவண்ணன்	தீவண்ணன் tīvaṇṇaṉ, பெ. (n.) சிவன் (அக்கினி நிறத்தோன்);; Siva, as fire-coloured. "தீவண்ணர் திறமொரு காற் பேசாராகில்" (தேவா.1230, 6);. [தீ + வண்ணன்.] தீவண்ணன் tīvaṇṇaṉ, பெ. (n.) சிவன் (அக்கினி நிறத்தோன்);; Siva, as fire-coloured. "தீவண்ணர் திறமொரு காற் பேசாராகில்" (தேவா. 123o,6);. [தீ + வண்ணன்]
தீவத்தி	தீவத்தி tīvatti, பெ. (n.) தீவட்டி பார்க்க;see tīvatti. [தீ + வத்தி → வட்டி.] தீவத்தி tīvatti, பெ. (n.) தீவட்டி பார்க்க;see {}. [தீ + வத்தி → வட்டி]
தீவலஞ்செய்-தல்	தீவலஞ்செய்-தல் tīvalañjeytal, செ.கு.வி. (v.i.) திருமண விழாவில் தீச்சடங்கு செய்தல்; to circumambulatefire, asina marriage ceremony. "தீவலஞ்செய்வது காண் பார்கணோன் பென்னை" ([சிலப்.1, 53);. [தீவலம் + செய்.] தீவலஞ்செய்-தல் tīvalañjeytal, செ.கு.வி. (v.i.) திருமண விழாவில் தீச்சடங்கு செய்தல்; to circumambulate fire, as in a marriage ceremony. "தீவலஞ்செய்வது காண் பார்கணோன் பென்னை" (சிலப். 1, 53);. [தீவலம் + செய்-,]
தீவளர்-த்தல்	தீவளர்-த்தல் tīvaḷarttal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. நோன்புத் தீ வளர்த்தல்; to tend the sacred fire. 2. உடன்கட்டையேறல் முதலியவற்றிற்கு தீ வளர்த்தல்; to light a fire, as in sattee. [தீ + வளர்.] தீவளர்-த்தல் tīvaḷarttal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. நோன்புத் தீ வளர்த்தல்; to tend the sacred fire. 2. உடன்கட்டையேறல் முதலியவற்றிற்கு தீ வளர்த்தல்; to light a fire, as in sattee. [தீ + வளர்-]

தீவறை	தீவறை tīvaṟai, பெ. (n.) பெருநெருப்பு எரிக்குங் குழியடுப்பு; hole dug in the ground for fire. [தீ + அறை.] தீவறை tīvaṟai, பெ. (n.) பெருநெருப்பு எரிக்குங் குழியடுப்பு; hole dug in the ground for fire. [தீ + அறை]
தீவனம்	தீவனம் tīvaṉam, பெ. (n.) 1. கால்நடைகளின் உணவு; food for animals, foder, as straw for cattle. 2. பசி; appetite. தீவனம் tīvaṉam, பெ. (n.) 1. கால்நடைகளின் உணவு; food fpr animals, foder, as straw for cattle. 2. பசி; appetite.
தீவிய	தீவிய tīviya, பெ.எ. (adj.) இனிமை; sweetness. 'செவ்விய தீவிய சொல்லி' (கலித்.19);. [தீம் → தீவிய.] தீவிய tīviya, பெ.எ. (adj.) இனிமை; sweetness. 'செவ்விய தீவிய சொல்லி' (கலித். 19);. [தீம் → தீவிய]
தீவிழித்தல்	தீவிழித்தல் tīviḻittal, செ.கு.வி. (n.) கோபத்துடன் பார்த்தல்; to look with fire-red eyes, as in anger. 'தீவிழித்து மேற்சென்ற வேழம்' (சீவக. 783);. [தீ + விழி.] தீவிழித்தல் tīviḻittal, செ.கு.வி. (n.) கோபத்துடன் பார்த்தல்; to look with fire-red eyes, as in anger. 'தீவிழித்து மேற்சென்ற வேழம்' (சீவக. 783); [தீ + விழி]

தீவினை	தீவினை tīviṉai, பெ. (n.) 1. கொடுஞ்செயல்; sinful deed. (சூடா.);. 2. பாவம்; sin. 'தீவினை யென்னுஞ் செருக்கு' (குறள்.201);. 3. தீக்குளித்தல்; fire sacrifice. 'செந்தீவினை மறைவாணனுக் கொருவன்' (கம்பரா.இராவணன். வதை.52);. [தீமை + வினை → தீவினை.] தீவினை tīviṉai, பெ. (n.) 1. கொடுஞ்செயல்; sinful deed. (சூடா.); 2. பாவம்; sin. 'தீவினை யென்னுஞ் செருக்கு' (குறள். 2o1);. 3. தீக்குளித்தல்; fire sacrifice. 'செந்தீவினை மறைவாணனுக் கொருவன்' (கம்பரா.இராவணன் வதை, 52);. [தீமை + வினை → தீவினை]
தீவு	தீவு1 tīvu, பெ. (n.) 1. நான்கு பக்கமும் நீர் சூழ்ந்த நிலம்; island. 'பொலம்படு தீவிற்கு' (பெருங். நரவாண. 1, 2, 3);. 2. தூரத்துநாடு; distant country. (யாழ்.அக.);. தீவு2 tīvu, பெ. (n.) இனிமை; sweetness (யாழ்.அக.);. [தீம் → தீவு.] தீவு1 tīvu, பெ. (n.) 1. நான்கு பக்கமும் நீர் சூழ்ந்த நிலம்; island. 'பொலம்படு தீவிற்கு' (பெருங். நரவாண, 1, 2, 3);. 2. தூரத்துநாடு; distant country. (யாழ்.அக.);. தீவு2 tīvu, பெ. (n.) இனிமை; sweetness (யாழ்.அக.);. [தீம் → தீவு]

தீவுக்குருவி	தீவுக்குருவி tīvukkuruvi, பெ. (n.) வெளிநாட்டுப் பறவை; foreign bird. [தீவு + குருவி.] தீவுக்குருவி tīvukkuruvi, பெ. (n.) வெளிநாட்டுப் பறவை; foreign bird. [தீவு + குருவி]
தீவுச்சரக்கு	தீவுச்சரக்கு tīvuccarakku, பெ. (n.) வெளிநாட்டுச் சரக்கு; foreign articles. [தீவு + சரக்கு.] தீவுச்சரக்கு tīvuccarakku, பெ. (n.) வெளிநாட்டுச் சரக்கு; foreign articles. [தீவு + சரக்கு]
தீவுதல்	தீவுதல் dīvudal, பெ. (n.) இனிமை; pleasantness. (வே.க.161);. [தீம் → தீவுதல்.] தீவுதல் dīvudal, பெ. (n.) இனிமை; pleasantness. (வே.க.161);. [தீம் → தீவுதல்]
தீவுபற்று	தீவுபற்று tīvubaṟṟu, பெ. (n.) தீவுப்புறம் (யாழ்.அக.);; nighbouring lands. [தீவு + பற்று.] தீவுபற்று tīvubaṟṟu, பெ. (n.) தீவுப்புறம் (யாழ்.அக.);; nighbouring lands. [தீவு + பற்று]

தீவேள்-தல் (தீவேட்டல்	தீவேள்-தல் (தீவேட்டல்) tīvēḷtaltīvēṭṭal, செ.கு.வி. (v.i.) வேள்வி செய்தல்; to perform vedic sacrifice. 'செந்தீவேட்டு... புரிகடை புலர்த்துவோனே' (புறநா. 251);. 2. மணம் புரிதல்; to marry. "பெண்டிருவை யுலகறியத் தீவேட்டான்" (திருவாச/ 12, 13);. [தீ + வேள்-தல்.] தீவேள்-தல் (தீவேட்டல்) tīvēḷtaltīvēṭṭal, செ.கு.வி. (v.i.) வேள்வி செய்தல்; to perform {} sacrifice. 'செந்தீவேட்டு... புரிகடை புலர்த்துவோனே' (புறநா. 251. 2. மணம் புரிதல்; to marry. "பெண்டிருவை யுலகறியத் தீவேட்டான்" (திருவாச. 12, 13);. [தீ + வேள்-தல்]
தீவேள்வி	தீவேள்வி tīvēḷvi, பெ. (n.) தீ சாட்சியாகச் செய்யும் திருமணம் (திவா.);; wedding as accompanied with fire-rite. [தீ + வேள்வி.] தீவேள்வி tīvēḷvi, பெ. (n.) தீ சாட்சியாகச் செய்யும் திருமணம் (திவா.);; wedding as accompanied with fire-rite. [தீ + வேள்வி]
தீழ்ப்பு	தீழ்ப்பு tīḻppu, பெ. (n.) 1. தீட்டு; pollution. 2. கீழ்மை; inferiority.
தீற்றிப்போடு-தல்	தீற்றிப்போடு-தல் dīṟṟippōṭudal, செ.கு.வி. (n.) கமுக்கமாக அறிவுரை செய்தல்; to give advice in secret. [தீற்று + போடு.] தீற்றிப்போடு-தல் dīṟṟippōṭudal, செ.கு.வி. (n.) கமுக்கமாக அறிவுரை செய்தல்; to give advice in secret. [தீற்று + போடு-,]

தீற்று-தல்	தீற்று-தல் dīṟṟudal, பெ. (n.) 1. ஊட்டுதல்; to feed by small mouthfals. "நென்மா வல்சி தீற்றி" (பெரும்பாண்.343);. 2. கண்ணமுதலியவற்றால் துவாரமடைத்தல்; to cover and fill up a hole orcreive with mortar or clay. 3. பூசுதல்; to smear. "வெண்மை தீற்றிய ... மாளிகை" (கம்பரா.நகரப். 27);. 4. கயிற்றின் முறுக்காற்றுதல்; to stiffen a தீற்று-தல் dīṟṟudal, பெ. (n.) 1. ஊட்டுதல்; to feed by small mouthfals. "நென்மா வல்சி தீற்றி" (பெரும்பாண். 343);. 2. கண்ணமுதலியவற்றால் துவாரமடைத்தல்; to cover and fill up a hole orcreive with mortar or clay. 3. பூசுதல்; to smear. "வெண்மை தீற்றிய ... மாளிகை" (கம்பரா. நகரப். 27);. 4. கயிற்றின் முறுக்காற்றுதல்; to siffen a

து

து tu,   த் என்னும் மெய்யும் உகர உயிரும் இணைந்த உயிர்மெய் எழுத்து; the compound of 3 த் and உ.

[த் + உ.]

து2 tuttal, செ.குன்றாவி. (v.t.)

உண்ணுதல்; to eat, used generally in negative forms.

"துவ்வளவா" (நன்.157, உரை);.

து3 tu, பெ. (n.)

1. உணவு (இலக்.அக);; food.

2. பட்டறிவு (யாழ்.அக.);; experience.

3. பிரிவு; separation.

[துய் → து (வே.க.282);.]

து3 tu, இடை. (part.)

1. சுட்டுப் பெயர் வினாப் பெயர்களில் ஒன்றன் பால் குறிக்கும் ஈறு; suffix added to the demonstrative and interrogative bases to form demonstrative neuter singular pronouns.

2. தன்மையொருமை முற்றீறு (தொல்.சொல்.204);; verbal termination denoting lst person singular, neuter as in varutu.

3. ஒன்றன் பால் வினையீறு (தொல்.சொல். 8);; verbal ending denoting 3rd person singular, neuter, as in வந்தது.

4. பகுதிப் பொருளீறு (குறள். 637);; an expletive added to basic forms, as in kataittu.

து5 tu, பெ. (n.)

1. வலிமை; strength.

'கெடலருந்துப் பின்' (அகம். 108);.

2. திறமை; skill.

'ஆழ்கடலைக் கடைந்த துப்பனே' (திவ்.திருவாய். 4, 7, 5);.

3. நுகர்தல்; to smell.

து tu,   த் என்னும் மெய்யும் உகர உயிரும் இணைந்த உயிர்மெய் எழுத்து; the compound of த் and உ.

[த் + உ]

து3 tu, பெ. (n.)

1. உணவு (இலக்அக.);; food.

2. பட்டறிவு (யாழ்.அக.);; experience.

3. பிரிவு; separation.

[துய் → து (வெ.க.282);]

து4 tu, இடை. (part.)

1. சுட்டுப் பெயர் வினாப் பெயர்களில் ஒன்றன் பால் குறிக்கும் ஈறு; suffix added to the demonstrative and interrogative bases to form demonstrative neuter singular pronouns.

2. தன்மையொருமை முற்றீறு (தொல்.சொல். 204);; verbal termination denoting 1st person singular, neuter as in varutu.

துக்கடா	துக்கடா tukkaṭā, பெ. (n.) 1. சிறுதுண்டு; piece, bit. 2. உணவுக்கு உரிய பச்சடி முதலிய தொடுகறி; any relish. 3. தன்மையற்றது; unimportant. துக்கடாப் பயல்களெல்லாம் இன்று நம்மை எதிர்த்துப் பேசுகிறார்கள் (உவ.);. துக்கடா tukkaṭā, பெ. (n.) 1. சிறுதுண்டு; piece, bit. 2. உணவுக்கு உரிய பச்சடி முதலிய தொடுகறி; any relish. 3. தன்மையற்றது; unimportant. துக்கடாப் பயல்களெல்லாம் இன்று நம்மை எதிர்த்துப் பேசுகிறார்கள் (உ.வ.);. துக்கடா1 tukkaṭā, பெ. (n.) 1. சிறுதுண்டு (இ.வ.);; piece, bit. 2. உணவிற்குரிய பச்சடி முதலிய தீனி வகை (இ.வ.);; any relish. [H. Tukra → த. துக்கடா] துக்கடா2 tukkaṭā, பெ.எ. (adj.) இழிவான (அற்பம்);; insignificant. "துக்கடா வேலை". [Skt. tukra → த. துக்கடா]
துக்கடி	துக்கடி tukkaḍi, பெ. (n.) நிலப் பகுதி; division of a district.
துக்காசிப்பயறு	துக்காசிப்பயறு tukkācippayaṟu, பெ. (n.) சிறு துவரை; a small variety of dholl.

துக்காணி	துக்காணி tukkāṇi, பெ. (n.) இரண்டு அல்லது நான்கு சல்லி மதிப்புக் கொண்ட சிறு செப்புக் காசு; a small copper coins = 2 or pies. "துக்காணிப் பொட்டுமிட்டு" (திருக்கூட்டச்சத.); துக்காணி tukkāṇi, பெ. (n.) இரண்டு அல்லது நான்கு சல்லி மதிப்புக் கொண்ட சிறு செப்புக் காசு; a small copper coins = 2 or pies. "துக்காணிப் பொட்டுமிட்டு" (திருக்கூட்டச்சத); துக்காணி1 tukkāṇi, பெ.(n.) இரண்டு அல்லது நான்கு சல்லி (தம்படி); மதிப்பு கொண்ட சிறு செப்புக்காசு (நாணயம்);; a small copper coin = 2 or 4 pies. "துக்காணிப் பொட்டுமிட்டு" (திருக்கூட்டச் சத. MSS.); [U. {} → த. துக்காணி] துக்காணி2 tukkāṇi, பெ.(n.) கடைக்குரியது (இ.வ.);; that which pertains to a shop. [U. {} → த. துக்காணி]
துக்கிணி	துக்கிணி tukkiṇi, பெ. (n.) துக்குணி பார்க்க;see tukkuni. "துக்குணி கிள்ளித்தா வம்மே" (குற்றாகுற.624);. துக்கிணி tukkiṇi, பெ. (n.) துக்குணி பார்க்க; see {}. "துக்குணி கிள்ளித்தா வம்மே" (குற்றாகுற. 62, 4);.

துக்கு	துக்கு1 tukku, பெ. (n.) 1. கீழ்மை; meanness. 2. பயனின்மை; worthlessness. 3. உதவாதவன் –து; useless person or thing. துக்கு2 tukku, பெ. (n.) துரு; rust. துக்கு3 tukku, பெ. (n.) 1. தோல்; skin. 2. துவக்கு, 3 பார்க்க;see tuvakku. 3. உடல்; body. "ஏறுந் துக்கிற் றொக்க பரத்தா லிடரெய்தி" (இரகு. அயனுத.27);. துக்கு4 tukku, பெ. (n.) சுறுசுறுப்பு; quickness, activity. "துக்காய்ப் புகுந்து நின்றாட வேண்டும்" (பாடு. 70, வாழ்க்கைப்);. [துடுக்கு → துக்கு.] துக்கு3 tukku, பெ. (n.) 1. தோல்; skin. 2. துவக்கு, 3 பார்க்க; see tuvakku. 3. உடல்; body. "ஏறுந் துக்கிற் றொக்க பரத்தா லிடரெய்தி" (இரகு. அயனுத. 27);. துக்கு4 tukku, பெ. (n.) சுறுசுறுப்பு; quickness, activity. "துக்காய்ப் புகுந்து நின்றாட வேண்டும்" (பாடு. 7o, வாழ்க்கைப்.);. [துடுக்கு → துக்கு]
துக்குடா	துக்குடா tukkuṭā, பெ. (n.) துக்கடா பார்க்க;see tukkadå. துக்குடா tukkuṭā, பெ. (n.) துக்கடா பார்க்க; see {}.

துக்குடி	துக்குடி tukkuḍi, பெ. (n.) துக்கடி பார்க்க;see tukkati. துக்குடி tukkuḍi, பெ. (n.) துக்கடி பார்க்க; see {}.
துக்குணி	துக்குணி tukkuṇi, பெ. (n.) சிறிதளவு (உ.வ.);; very small quantity. துக்குணி tukkuṇi, பெ. (n.) சிறிதளவு (உவ.);; very small quantity.
துக்குணிச்சித்தம்	துக்குணிச்சித்தம் tukkuṇiccittam, பெ. (n.) பொறுமையற்ற குணம்; short temper.
துக்குணித்துண்டு	துக்குணித்துண்டு tukkuṇittuṇṭu, பெ. (n.) மிகவும் கொஞ்சம்; very small.
துக்குணிமருந்து	துக்குணிமருந்து tukkuṇimarundu, பெ. (n.) மிக்க சிறுவளவாகக் கொடுக்கப்படும் பற்பம், செந்தூரம், சுண்ணம் முதலியன; medicinal preparations as a metallic oxides redoxides and carbonates given in exceedingly small doses. [துக்குணி + மருந்து.]
துக்குப்பிடித்தவன்	துக்குப்பிடித்தவன் tukkuppiḍittavaṉ, பெ. (n.) பயனற்றவன்; worthless fellow. துக்குப்பிடித்தவன் tukkuppiḍittavaṉ, பெ. (n.) பயனற்றவன்; worthless fellow.

துகிரிகை	துகிரிகை tugirigai, பெ. (n.) 1. துகிலிகை பார்க்க;see tukiligai. (அகநி.);. 2. சித்திரம் (யாழ்.அக.);; picture. 3. சாந்து (யாழ்.அக.);; sandal paste. துகிரிகை tugirigai, பெ. (n.) 1. துகிலிகை பார்க்க;See. tukiligai. (அக.நி.);. 2. சித்திரம் (யாழ்.அக);; picture. 3. சாந்து (யாழ்.அக.);; sandal paste. துகிரிகை tugirigai, பெ. (n.) எழுதுகோல்; writing material.
துகில்	துகில் tugil, பெ. (n.) 1. நல்லாடை; fine cloth, rich attire. "பட்டுத் துகிலு முடுத்து" (நாலடி. 264);. 2. துகிற்கொடி பார்க்க;see tukirkodi. 3. விருதுக் கொடி (பிங்.);; ensign. 4. புடைவை; saree. "திரெளபதையின் துகிலைத் துச்சாதனன் உரியும் காட்சி". [துகிர் → துகில் (தமிவ. 57);.] துகில் tugil, பெ. (n.) 1. நல்லாடை; fine cloth, rich attire. "பட்டுந் துகிலு முடுத்து" (நாலடி. 264);. 2. துகிற்கொடி பார்க்க;See. {}. 3. விருதுக் கொடி (பிங்.);; ensign. 4. புடைவை; saree. "திரெளபதையின் துகிலைத் துச்சாதனன் உரியும் காட்சி". [துகிர் → துகில் (தமி.வ. 57);]
துகில்பீசம்	துகில்பீசம் tugilpīcam, பெ. (n.) பருத்தி விதை; cotton seed. [துகில் + பீசம்.] துகில்பீசம் tugilpīcam, பெ. (n.) பருத்தி விதை; cotton seed. [துகில் + பீசம்]

துகில்வலை	துகில்வலை tugilvalai, பெ. (n.) வலைவகை; a kind of net. [துகில் + வலை.] துகில்வலை tugilvalai, பெ. (n.) வலைவகை; a kind of net. [துகில் + வலை]
துகிலி	துகிலி tugili, பெ. (n.) 1 பருத்தி இலை; cotton leaf. 2. விதை; testicle (சா.அக.);. [துகில் → துகிலி.] துகிலி tugili, பெ. (n.) 1 பருத்தி இலை; cotton leaf. 2. விதை; testicle (சா.அக.);. [துகில் → துகிலி]
துகிலிகை	துகிலிகை1 tugiligai, பெ. (n.) 1. எழுதுகோல்; painter's pencil. "சுவர்செய்தாங் கெழுதப்பட்ட துகிலிகைப் பாவை" (சீவக. 2542);. 2. சித்திரம் (யாழ்.அக.);; picture. [துகில் → துகிலிகை (தமி.வ. 57);.] துகிலிகை2 tugiligai, பெ. (n.) துகிற்கொடி பார்க்க;see tugirkodi. "புரிசைமேற் புனைந்த வாணிலா நெடுந்துகிலிகை" (கந்தபு.திருநகர. 20);. துகிலிகை1 tugiligai, பெ. (n.) 1. எழுதுகோல்; painter's pencil. "சுவர்செய்தாங் கெழுதப்பட்ட துகிலிகைப் பாவை" (சீவக. 2542);. 2. சித்திரம் (யாழ்.அக.);; picture. [துகில் → துகிலிகை (தமி.வ, 57);] துகிலிகை2 tugiligai, பெ. (n.) துகிற்கொடி பார்க்க;See. {}. "புரிசைமேற் புனைந்த வாணிலா நெடுந்துகிலிகை" (கந்தபு.திருநகர. 20);.

துகிற்கிழி	துகிற்கிழி tugiṟgiḻi, பெ. (n.) உறை; cover. "துகிற்கிழி பொதிந்து" (சீவக.164);. துகிற்கிழி tugiṟgiḻi, பெ. (n.) உறை; cover. "துகிற்கிழி பொதிந்து" (சீவக. 164);.
துகிற்கொடி	துகிற்கொடி tugiṟgoḍi, பெ. (n.) ஆடையாலி யன்ற கொடி; banner, flag. "வெள்ளருவித்திரள் யாவையும் குழுவின் மாடத் துகிற் கொடி போன்றவை" (சீவக. 34);.
துகின்மனை	துகின்மனை tugiṉmaṉai, பெ. (n.) கூடாரம்; tent. "துகின் மனையுட் கொடு போகி" (சேதுபு.அகத். 40);. [துகில் + மனை.] துகின்மனை tugiṉmaṉai, பெ. (n.) கூடாரம்; tent. "துகின் மனையுட் கொடு போகி" (சேதுபுஅகத். 40);. [துகில் + மனை]
துகின்முடி	துகின்முடி1 tugiṉmuḍittal, செ.கு.வி. (v.i.) தலைப்பாகை கட்டுதல்; to tie a turban on the head. "துகின் முடித்துப் போர்த்த.... பெருமூதாளர்" (முல்லைப்.53);. [துகில் + முடி.] துகின்முடி2 tugiṉmuḍi, பெ. (n.) தலைப்பாகை; head-dress. "பைந்துகின்முடி யணிந்தவர்" (சீவக. 1558);. [துகில் + முடி.] துகின்முடி1 tugiṉmuḍittal, செ.கு.வி. (v.i.) தலைப்பாகை கட்டுதல்; to tie a turban on the head. "துகின் முடித்துப் போர்த்த... பெருமூதாளர்" (முல்லைப். 53);. [துகில் + முடி-,] துகின்முடி2 tugiṉmuḍi, பெ. (n.) தலைப்பாகை; head-dress. "பைந்துகின்முடி யணிந்தவர்" (சீவக. 1558);. [துகில் + முடி]

துகினூல்	துகினூல் tuginūl, பெ. (n.) வெண்ணூல்; white thread. "பல்கிழியும் பயினுந் துகினூலொடு" (சீவக.235);. [துகில் + நூல்.] துகினூல் tuginūl, பெ. (n.) வெண்ணூல்; white thread. "பல்கிழியும் பயினுந் துகினூலொடு" (சீவக. 235);. [துகில் + நூல்]
துகு	துகு1 dugudal, செ.கு.வி. (v.i.) தொகுதியாதல்; to be gathered in a mass, as the hair. "சலந்துக்க சென்னிச் சடையான் கண்டாய்" (தேவா.844, 3);. [தொகு → துகு.] துகு2 tuguttal, செ.குன்றாவி. (v.t.) தொகுதியாக்குதல்; to bring together, gather in a mass, as hair. "அவிழ்ந்த புரிசடை துகுக்கும்" (திருவிசை. கருவூ7, 3);. [தொகு → துகு.] துகு1 dugudal, செ.கு.வி. (v.i.) தொகுதியாதல்; to be gathered in a mass, as the hair. "சலந்துக்க சென்னிச் சடையான் கண்டாய்" (தேவா. 844, 3);. [தொகு → துகு-,] துகு2 tugu-, செ.குன்றாவி. (v.t.) தொகுதியாக்குதல்; to bring together, gather in a mass, as hair. "அவிழ்ந்த புரிசடை துகுக்கும்" (திருவிசை. கருவூ-7,3);. [தொகு → துகு-,]
துகுதுகுவெனல்	துகுதுகுவெனல் duguduguveṉal, பெ. (n.) பெருங்கூட்டம் வருகையில் எழும் ஒலிக் குறிப்பு; onom. expr. of the sound of the inflow of a big crowd. [துகு + துகு + எனல்.] துகுதுகுவெனல் duguduguveṉal, பெ. (n.) பெருங்கூட்டம் வருகையில் எழும் ஒலிக் குறிப்பு; onom. expr. of the sound of the inflow of a big crowd. [துகு + துகு + எனல்]

துகூலம்	துகூலம் tuālam, பெ. (n.) 1. வெண்பட்டு; white silk. 2. நொய்ய புடைவை; thin cloth. [ஒருகா. துகில் → துகு → துகூலம்.] துகூலம் tuālam, பெ. (n.) 1. வெண்பட்டு; white silk. 2. நொய்ய புடைவை; thin cloth. [ஒருகா. துகில் → துகு → துகூலம்]
துகை	துகை1 tugaittal, செ.குன்றாவி. (v.t..) 1. மிதித்துழக்குதல்; to tread down, trample on, bruise or destroy by treading. "துன்றுகடி காவினை யடிக்கொடு துகைத்தான்" (கம்பரா. பொழிலிறுத். 8);. 2. இடித்தல்; to pound in a mortar; to mash. 3. வருத்துதல்; to vex. "துன்பத்தாற் றுகைக்கப் பட்டார் துகைத்தவத் துன்பந் தாங்கி" (சீவக.1392);. [துவை → துகை. துகைத்தல் (வ.மொ.வ. 184);.] துகை2 tugaittal, செ.கு.வி. (v.i.) உலவுதல்; to roam about; to walk. "வாமனா றுகைக்கும் திருவாயில்" (மருதூரந்.12);. துகை1 tugaittal, செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. மிதித்துழக்குதல்; to tread down, trample on, bruise or destroy by treading. "துன்றுகடி காவினை யடிக்கொடு துகைத்தான்" (கம்பரா. பொழிலிறுத். 8);. 2. இடித்தல்; to pound in a mortar; to mash. 3. வருத்துதல்; to vex. "துன்பத்தாற் றுகைக்கப் பட்டார் துகைத்தவத் துன்பந் தாங்கி" (சீவக. 1392);. [துவை → துகை. துகைத்தல் (வ.மொ.வ. 184);] துகை2 tugaittal, செ.கு.வி. (v.i.) உலவுதல்; to roam about; to walk. "வாமனா றுகைக்கும் திருவாயில்" (மருதூரந். 12);.

துகை பலன்	துகை பலன் tugaibalaṉ, பெ. (n.) அறுவடை; harvest. "துகைபலனில் வாருமென்று சொல்ல" (சரவண. பணவிடு.256);.
துகையல்	துகையல் tugaiyal, பெ. (n.) தேங்காயுடன் காய்கறிகளை அரைத்துச் செய்யும் உணவு வகை; a relish or mash of vegetables, coconuts, etc. "தேங்காய்த் துகையல், புதினாத் துகையல், இஞ்சித் துகையல்" (பே.வ.);. [துகை → துகையல்.] துகையல் tugaiyal, பெ. (n.) தேங்காயுடன் காய்கறிகளை அரைத்துச் செய்யும் உணவு வகை; a relish or mash of vegtables, coconuts, etc. "தேங்காய்த் துகையல், புதினாத் துகையல், இஞ்சித் துகையல்" (பே.வ.);. [துகை → துகையல்]
துங்கதை	துங்கதை duṅgadai, பெ. (n.) 1. உயர்ச்சி; height, elevation. 2. பெருமை; dignity, greatness. "துங்கதை தன்னொடு தண்ணென் றெய்திற்றே" (கந்தபு.இரண்டாநாட். சூர.225);.
துங்கநதி	துங்கநதி duṅganadi, பெ. (n.) 1. மூளைநீர்; serum of the brain. 2. குழந்தைகளைத் தாக்கும் ஒருவகை நோய்; in the brain is a disease in the children.
துங்கநாசி	துங்கநாசி tuṅganāci, பெ. (n.) நீண்ட மூக்கு; long nose, erect nose. துங்கநாசி tuṅganāci, பெ.(n.) நீண்ட மூக்கு: long nose, erect nose.
துங்கநாபம்	துங்கநாபம் tuṅganāpam, பெ. (n.) நச்சுப் பூச்சி வகை; a venomous insect.
துங்கபத்திரா	துங்கபத்திரா tuṅgabattirā, பெ. (n.) கிளி முருக்கு; thorny coral tree. மறுவ. கலியாண முருங்கை

துங்கபத்திரி	துங்கபத்திரி tuṅgabattiri, பெ. (n.) துங்கபத்திரை பார்க்க;see tungapattirai. "துங்கபத்திரி தீம்பாவி தூயதண் பொருநை" (திருவிளை.தலவி.11);. துங்கபத்திரி tuṅgabattiri, பெ. (n.) துங்கபத்திரை பார்க்க;See. {}. "துங்கபத்திரி தீம்பாவி தூயதண் பொருநை" (திருவிளை. தலவி. 11);.
துங்கபத்திரை	துங்கபத்திரை tuṅgabattirai, பெ. (n.) ஒர் ஆறு; the river Tungabhadra. "துங்க பத்திரைச் செங்களத்திடை" (கலிங்.89);. துங்கபத்திரை tuṅgabattirai, பெ. (n.) ஒர் ஆறு; the river Tungabhadra. "துங்க பத்திரைச் செங்களத்திடை" (கலிங். 89);.
துங்கமுகம்	துங்கமுகம் tuṅgamugam, பெ. (n.) 1. தாமரைத் தண்டு; lotus stamina. 2. இதளியம்; mercury.
துங்கரிகம்	துங்கரிகம் tuṅgarigam, பெ. (n.) காவிக்கல்; red ochre.
துங்கரீமண்டம்	துங்கரீமண்டம் tuṅgarīmaṇṭam, பெ. (n.) சரக்கொன்றை; purging cassia.
துங்கன்	துங்கன் tuṅgaṉ, பெ. (n.) உயர்ந்தோன்; eminent man. "அபிமான துங்கன் செல்வனைப் போல" (திவ்.திருப்பல்.11);. துங்கன் tuṅgaṉ, பெ. (n.) உயர்ந்தோன்; eminent man. "அபிமான துங்கன் செல்வனைப் போல" (திவ். திருப்பல். 11);.
துங்கி	துங்கி tuṅgi, பெ. (n.) 1. இரவு; night. 2. நச்சுப் பூச்சி வகை; a venomous insect.

துங்கீசன்	துங்கீசன் tuṅācaṉ, பெ. (n.) கதிரவன்; sun. 2. சிவன்; Sivan. 3. திருமால்; Thirumāl. 4. திங்கள்; Moon. [துங்கன் + ஈசன்.] துங்கீசன் tuṅācaṉ, பெ. (n.) 1. கதிரவன்; Sun. 2. சிவன்;{}. 3. திருமால்;{}. 4. திங்கள்; Moon. [துங்கன் + ஈசன்]
துச்சகம்	துச்சகம் tuccagam, பெ. (n.) மணக் குழம்பு வகை; a kind of fragrant paste (யாழ்.அக.);.
துச்சத்துரு	துச்சத்துரு tuccatturu, பெ. (n.) ஆமணக்கு (யாழ்.அக.);; castor-plant.
துச்சதாரு	துச்சதாரு tuccatāru, பெ. (n.) 1. ஆமணக்கு; castor seed plant. 2. குறிஞ்சான்; indian ipecacuanha.
துச்சதானியம்	துச்சதானியம் tuccatāṉiyam, பெ. (n.) பதர்; chaff (யாழ்.அக.);.

துச்சம்	துச்சம்1 tuccam, பெ. (n.) இழிவு; lowness, meanness, vileness. "வார்த்தையைத் துச்சமாக மதித்தானே" (இராமநா. உயுத்.81);. 2. வெறுமை (யாழ்.அக.);; emptiness. 3. இன்மை; nonexistence. "விண்ணின் மலரெனத் துச்சமே யெனவும்" (வேதா.சூ.59);. 4. பதர்; chaff. 5. நிலையின்மை; instability. "உலகந் துச்சமென் றுணர்தல்" (திருப்போ.சந். குறுங்கழி. (9); 8);. 6. பொய்; false hood (யாழ்.அக.);. துச்சம்2 tuccam, பெ. (n.) 1. கொம்மட்டி; water melon. 2. பேய்க்கொம்மட்டி; bitter water melon. துச்சம்1 tuccam, பெ. (n.) 1. இழிவு; lowness, meanness, vileness. "வார்த்தையைத் துச்சமாக மதித்தானே" (இராமநா. உயுத். 81);. 2. வெறுமை (யாழ்.அக.);; emptiness. 3. இன்மை; non- existence. "விண்ணின் மலரெனத் துச்சமே யெனவும்" (வேதா.சூ. 59);. 4. பதர்; chaff. 5. நிலையின்மை; instability. "உலகந் துச்சமென் றுணர்தல்" (திருப்போ.சந். குறுங்கழி. (9); 8);. 6. பொய்; false hood (யாழ்.அக.);. துச்சம் tuccam, பெ. (n.) இழிவு; low mean habit.
துச்சளை	துச்சளை tuccaḷai, பெ. (n.) துரியோதனன் உடன் பிறந்தாள்; sister of Duriyādanan, "தோள்களிற் கழையை வென்ற துச்சளை" (பாரத.சம்பவ. 80);. துச்சளை tuccaḷai, பெ. (n.) துரியோதனன் உடன் பிறந்தாள்; sister of {}. "தோல்களிற் கழையை வென்ற துச்சளை" (பாரதிசம்பவ. 80);.
துச்சன்	துச்சன் tuccaṉ, பெ. (n.) இழிந்தவன் (யாழ்.அக.);; mean, worthless fellow.

துச்சாதனன்	துச்சாதனன் tuccātaṉaṉ, பெ. (n.) துரியோதனன் தம்பியருள் ஒருவன்; a brother of Duriyōdanan. "துரோபதையது துய்ய கூந்தலிலே கையை நீட்டிய துச்சாதனனுடைய" (கலித்.101, உரை);. துச்சாதனன் tuccātaṉaṉ, பெ.(n.) துரியோதனன் தம்பியருள் ஒருவன்; a brother of {}. "துரோபதையது துய்ய கூந்தலிலே கையை நீட்டிய துச்சாதனனுடைய" (கலித். 101, உரை);.
துச்சாரம்	துச்சாரம் tuccāram, பெ. (n.) மூங்கிலரிசி; bamboo seed.
துச்சி	துச்சி tucci, பெ. (n.) 1. பட்டறிவு; experience. 2. உண்ணுதல்; eating. 3. தேர்வு; examination. 4. பூநீறு; fuller's earth. [துய் → துச்சி.] துச்சி tucci, பெ. (n.) 1. பட்டறிவு; experience. 2. உண்ணுதல்; eating. 3. தேர்வு; examination. 4. பூநீறு; fuller's earth. [துய் → துச்சி]
துச்சிதம்	துச்சிதம் duccidam, பெ. (n.) ஆமணக்கு; castor. துச்சிதம் tuccitam, பெ. (n.) ஆமணக்கு; castor.
துச்சிப்பொறுப்பு	துச்சிப்பொறுப்பு tuccipporuppu, பெ. (n.) சிலை வங்கக் கல்; the principle ore of lead.

துச்சிமம்	துச்சிமம் tuccimam, பெ. (n.) மயிற்கொன்றை; peacock flower tree. துச்சிமம் tuccinam, பெ. (n.) மயிற்கொன்றை; peacock flower tree.
துச்சிமை	துச்சிமை tuccimai, பெ. (n.) கீழ்மை; meanness, baseness. [துச்சம் → துச்சிமை.] துச்சிமை tuccimai, பெ. (n.) கீழ்மை; meanness, baseness. [துச்சம் → துச்சிமை]
துச்சிரம்	துச்சிரம் tucciram, பெ. (n.) நாயுருவி; Indian burn.
துச்சில்	துச்சில்1 tuccil, பெ. (n.) ஒதுக்கிடம்; place of retreat, shelter. "உடம்பினுட் துச்சிலிருந்த உயிர்க்கு" (குறள்.340);. துச்சில்2 tuccil, பெ. (n.) மயில் கொண்டை (அக.நி.);; crest. துச்சில்1 tuccil, பெ. (n.) ஒதுக்கிடம்; place of retreat, shelter. "உடம்பினுட் துச்சிலிருந்த உயிர்க்கு" (குறள். 340);.
துச்சு	துச்சு tuccu, பெ. (n.) இழிவு; meanness, base deeds. "துச்சான செய்திடினும்" (திருவிசை. வேணாட்.1);.
துசகம்	துசகம் tusagam, பெ. (n.) 1. மாதுளை பார்க்க (யாழ்.அக..);;see mädulai. 2. கொம்மட்டி மாதுளை பார்க்க;see kommatti-madulai (மூ.அ.);. துசகம் tusagam, பெ. (n.) 1. மாதுளை பார்க்க (யாழ்.அக.);: see {}. 2. கொம்மட்டி மாதுளை பார்க்க;See. {} (மூ.அ.);

துசங்கட்டு-தல்	துசங்கட்டு-தல் dusaṅgaṭṭudal, செ.கு.வி. (v.i.) காரியத்தில் முனைந்து னிற்றல்; to engage eagerly in an enterprise as by hoisting a flag. கொடி கட்டுதல் "பத்தசனங்களைக் காக்கத் துசங்கட்டி" (குற்றா.குற.91-1);. [துசம் + கட்டு-] துசங்கட்டு-தல் dusaṅgaṭṭudal, செ.கு.வி. (v.i.) காரியத்தில் முனைந்து னிற்றல்; to engage eagerly in an enterprise as by hoisting a flag. கொடி கட்டுதல் "பத்தசனங்களைக் காக்கத் துசங்கட்டி" (குற்றா. குற. 9l-1);. [துசம் + கட்டு-,]
துசபரிசம்	துசபரிசம் tusabarisam, பெ. (n.) சிறுகாஞ்சொறி (தைலவ.தைல.76); பார்க்க;see sirukanjori. துசபரிசம் tusabarisam, பெ. (n.) சிறுகாஞ்சொறி (தைலவ.தைல.76); பார்க்க;See. {}.
துசம்	துசம்1 tusam, பெ. (n.) கொடி; flag. "அடியார்க்கெலா மலகிலாவினை தீர்க்கத் துசங்கட்டு மப்பனே" (தாயு.ஆசை. 7);. துசம்2 tusam, பெ. (n.) 1 உமி (யாழ்.அக.);; husk. 2. தவிடு; bran. துசம்3 tusam, பெ. (n.) குங்குலியம்; bastard sal. 2. தவிடு; tooth. துசம்2 tusam, பெ.(n.) 1. உமி (யாழ்.அக.);; husk. 2. தவிடு; bran. துசம்3 tusam, பெ. (n.) குங்குலியம்; bastard sal 2. பல்; tooth.
துசன்	துசன் tusaṉ, பெ. (n.) 1. அந்தணன்; brahmin. 2. தகரம்; tin.

துஞ்சர்	துஞ்சர் tuñjar, பெ. (n.) அசுரர் (யாழ்.அக.);; asuras.
துஞ்சரி-த்தல்	துஞ்சரி-த்தல் tuñjarittal, செ.கு.வி. (v.i.) கண் விழித்தல்; to wake up. "வஞ்சிக் கொம்பரிற் றுஞ்சரித் துளரி யொளிமயிர்கலாபம் பரப்பி: (பெருங்.உஞ்சைக். 40, 118);. துஞ்சரி-த்தல் tuñjarittal, செ.கு.வி. (v.i.) கண் விழித்தல்; to wake up. "வஞ்சிக் கொம்பரிற் றுஞ்சரித் துளரி யொளிமயிர்கலாபம் பரப்பி" (பெருங்.உஞ்சைக். 40, 118);.
துஞ்சல்	துஞ்சல் tuñjal, பெ. (n.) 1. இறத்தல்; dying. 2. தூங்கல்; sleeping. 3. உறங்கல்; dosing drowsing.
துஞ்சற	துஞ்சற tuñjaṟa, எ.வி. (adv.) முழுதும்; entirely, wholly.
துஞ்சினார்	துஞ்சினார் tuñjiṉār, பெ. (n.) செத்தார் என்று பொருள்படும் மங்கல வழக்குச் சொல்; the dead, used elephemistically. "செத்தாரைத் துஞ்சினா ரென்றலும்" (தொல்.சொல்.17, சேனா);. துஞ்சினார் tuñjiṉār, பெ. (n.) செத்தார் என்று பொருள்படும் மங்கல வழக்குச் சொல்; the dead, used elephemistically. "செத்தாரைத் துஞ்சினா ரென்றலும்" (தொல்.சொல். 17, சேனா.);.

துஞ்சு

துஞ்சு1 duñjudal, செ.கு.வி. (v.i.)

1. தூங்குதல்; to sleep, slumber, doze.

"நெருப்பினுட் டுஞ்சலு மாகும்" (குறள்.1049);.

2. தொழிலின்றியிருத்தல்; to rest without work.

"உலகு தொழிலுலந்து நாஞ்சி றுஞ்சி" (அகநா. 14:1);.

3. சோம்புதல்; sluggish.

"நீ துஞ்சாய் மாறே" (புறநா. 22, 38);.

4. சோர்தல்; to droop.

"பயிர் துஞ்சிப் போயிற்று".

5. இறத்தல்; to die.

"நிலமிசைத்துஞ்சினா ரென்றெடுத்துத் தூற்றப் பட்டாரல்லால்" (நாலடி.21);.

6. வலியழிதல்; to perish.

"துஞ்சும் பிணியாயின தானே" (தேவா.494.4);.

7. குறைதல்; decrease.

"பெருமலை துஞ்சாது வளஞ்சுரக் கெனவே" (சிலப். குன்றக்குரவை);.

8. தங்குதல்; stay.

"புலிதுஞ்சு வியன்புலத் தற்றே" (புறநா.54);.

9. நிலைபெறுதல் (பிங்.);; to settle permanently, endure.

"துஞ்சு நீணீதியது" (சூளா.நாட்.1);.

10. தொங்குதல்; to hang.

"துஞ்சுகுழல்" (பு.வெ. 9, 35, உரை);.

ம. துஞ்சுக

[துஞ்சு → துஞ்சு.]

துஞ்சு2 duñjudal, செ.கு.வி. (v.i.)

நெய் முதலியன கட்டியாக உறைதல்; to become solidified, as ghee.

"துஞ்சிய நெய்யும் காய்ந்த பாலும்" (திவ். பெரியாழ்.2, 1, 6, வ்யா, பக். 228);.

[துகில் → துகிலி.]

துஞ்சு2 tuñju, பெ. (n.)

துஞ்சுகுழல் பார்க்க (கலித்.96);;see tuijukulal.

துஞ்சு1 duñjudal, செ.கு.வி. (v.i.)

1. தூங்குதல்; to sleep, slumber, doze.

"நெருப்பினுட் டுஞ்சலு மாகும்" (குறள். 1049);.

2. தொழிலின்றியிருத்தல்; to rest without work.

"உலகு தொழிலுலந்து நாஞ்சி றுஞ்சி" (அகநா. 14:1);.

3. சோம்புதல்; sluggish.

துஞ்சுகுழல்	துஞ்சுகுழல் tuñjuguḻl, பெ. (n.) அய்ம் பால்களுள் பின்னித் தொங்கவிட்ட கூந்தல் வகை (பு.வெ. 9, 45, உரை);; woman's hair dressed by coiling and tying it up behind in a roll, one of aimpal of v. [துஞ்சு + குழல்.] துஞ்சுகுழல் tuñjuguḻl, பெ. (n.) அய்ம் பால்களுள் பின்னித் தொங்கவிட்ட கூந்தல் வகை (பு.வெ. 9, 45, உரை);; woman's hair dressed by coiling and tying it up behind in a roll, one of aimpal of v.
துஞ்சுநிலை	துஞ்சுநிலை tuñjunilai, பெ. (n.) கட்டில் (யாழ்.அக.);; cot, bed stead.
துஞ்சுமரம்	துஞ்சுமரம் tuñjumaram, பெ. (n.) மதில்வாயிற் கணையமரம்; wooden bar to fasten a door. "துஞ்சு மரக்குழாஅந்துவன்றி" (பதிற்றுப். 16, 3);. 2. கழுக்கோல் (பதிற்றுப். 16, 3, உரை);; impaling stake. [துஞ்சு + மரம்.] துஞ்சுமரம் tuñjumaram, பெ. (n.) மதில்வாயிற் கணையமரம்; wooden bar to fasten a door. "துஞ்சு மரக்குழா அந்துவன்றி" (பதிற்றுப். 16,3);. 2. கழுக்கோல் (பதிற்றுப். 16, 3, உரை.);; impaling stake. [துஞ்சு + மரம்]
துஞ்சுமன்	துஞ்சுமன் tuñjumaṉ, பெ. (n.) சோம்பலுள்ளவன்; indolant person. துஞ்சுமன் tuñjumaṉ, பெ. (n.) சோம்பலுள்ள- வன்; indolant person.
துஞ்சை	துஞ்சை tuñjai, பெ. (n.) துஞ்சுகுழல் பார்க்க;see tunju-kulal. "பனிச்சையையும் துஞ்சையையும் விரித்தும்" (சீவக. 2437, உரை);. [துஞ்சு → துஞ்சை.] துஞ்சை tuñjai, பெ. (n.) துஞ்சுகுழல் பார்க்க;See. {} "பனிச்சையையும் துஞ்சையையும் விரித்தும்" (சீவக. 2437, உரை);. [துஞ்சு → துஞ்சை]

துட்கு	துட்கு1 duṭkudal, செ.கு.வி. (v.i.) . அச்சங் கொள்ளுதல்; to be alarmed, struck with fear or dismay. "கடற்றுட்கப் பொரும்வேலர்" (திருப்பு. 423);. [துட்கெனல் → துட்கு.] துட்கு2 tuṭku, பெ. (n.) அச்சம்; fear, dismay. "துட்கோடுள மறுகும்படி" (பாரத. பதினாறாம். 65);. துட்கு1 duṭkudal, செ.கு.வி. (v.i.) அச்சங் கொள்ளுதல்; to be alarmed, struck with fear or dismay. "கடற்றுட்கப் பொரும்வேலர்" (திருப்பு. 423);. [துட்கெனல் → துட்கு-,]
துட்கெனல்	துட்கெனல் tuṭkeṉal, பெ. (n.) அச்சக்குறிப்பு; expr. of sudden fear or dismay. "நெஞ்சு துட்கென்ன" (சீவக.2059);. துட்கெனல் tuṭkeṉal, பெ. (n.) அச்சக்குறிப்பு; expr. of sudden fear or dismay. "நெஞ்சு துட்கென்ன" (சீவக. 2059);.
துட்டலி	துட்டலி tuṭṭali, பெ. (n.) செடிவகை (யாழ்.அக.);; plant. துட்டலி tuṭṭali, பெ. (n.) செடிவகை (யாழ்அக.);; plant.
துட்டவி	துட்டவி tuṭṭavi, பெ. (n.) 1. தொடரி; prickly thron. 2. ஒரு முட்செடி; a thorny shrub. 3. புலித்தடுக்கி; tiger-stopper.
துட்டாப்பு	துட்டாப்பு tuṭṭāppu, பெ. (n.) 1. செரிமான நோய்; indigestion. 2. சிட்டை மரத்திடையே கட்டிய பாரத்தை சுமக்கை; carrying a load hung on a pole between two persons. 3. சிட்டைமரம் பார்க்க;see Sittai-maram. துட்டாப்பு tuṭṭāppu, பெ. (n.) 1. செரிமான நோய்; indigestion. 2. சிட்டை மரத்திடையே கட்டிய பாரத்தை சுமக்கை; carrying a load hung on a pole between two persons. 3. சிட்டைமரம் பார்க்க See {}.

துட்டி	துட்டி1 tuṭṭi, பெ. (n.) மனநிறைவு; satisfaction. "நல்ல துட்டியாற் சமாதி தன்னிற் றூங்கிய தூயோர்" (சிவதரு. சிவபோ.89);. துட்டி2 tuṭṭi, பெ. (n.) பணிக்கு வாராமையின் பொருட்டு சம்பளம் பிடிக்கை; deduction from the wages of a person made because of his absence from work. "அவன் சம்பளத்தில் ஒருநாள் துட்டிபோட்டான்" (செட்டிநா.);. துட்டி1 tuṭṭi, பெ. (n.) மனநிறைவு; satisfaction. "நல்ல துட்டியாற் சமாதி தன்னிற் றூங்கிய தூயோர்" (சிவதரு. சிவபோ. 89);. துட்டி1 tuṭṭi, பெ. (n.) 1. சாத்துன்பம்; death 2. இழவு வருத்தம் (துக்கம்); வினாவுதல் (விசாரித்தல்);; condolence. த.வ. சாவழித்துயர் [Skt. dusti → த. துட்டி] துட்டி2 tuṭṭi, பெ. (n.) 1. சாதீட்டு; pollution from death. 2. சாதுயர்; calamity from death. [Skt. {} → த. துத்தி2] துட்டி3 tuṭṭi, பெ. (n.) கெட்டவள்; wicked mischievous woman. காமக்குரோதம் விளைத்திடு துட்டிகள் திருப்பு
துட்டிலம்	துட்டிலம் tuṭṭilam, பெ. (n.) இலுப்பை; mahwah flower.

துட்டு	துட்டு tuṭṭu, பெ. (n.) 1, 2 அல்லது 4 தம்படி மதிப்புக் கொண்ட பணம்; money of the value of 2 or 4 pies. 2. பணம்; money. "அவன் துட்டுள்ளவன்". 3. தொன்மக் காலத்துக் காசு வகை; an ancient copper coin. [துள் → துட்டு (மு.தா.141);.] துட்டு tuṭṭu, பெ. (n.) 1. 2 அல்லது 4 தம்படி மதிப்புக் கொண்ட பணம்; money of the value of 2 or 4 pies. 2. பணம்; money. "அவன் துட்டுள்ளவன்" 3. தொன்மக் காலத்துக் காசு வகை; an ancient copper coin. [துள் → துட்டு (மு.தா. 141);] துட்டு1 tuṭṭu, பெ. (n.) மாழைக்காசு; metal coin. துட்டு2 tuṭṭu, பெ. (n.) தீமை; wickedness, mischief "துட்டனைத் துட்டுத் தீர்த்து" (தேவா.1194, 10);. [Skt.{} → த. துட்டு2]
துட்டுக்கட்டை	துட்டுக்கட்டை tuṭṭukkaṭṭai, பெ. (n.) துட்டுத்தடி பார்க்க;see tuttu-tati. துட்டுக்கட்டை tuṭṭukkaṭṭai, பெ. (n.) துட்டுத்தடி பார்க்க;See. {}.
துட்டுக்காரன்	துட்டுக்காரன் tuṭṭukkāraṉ, பெ. (n.) பணக்காரன்; moneyed man.
துட்டுத்தடி	துட்டுத்தடி tuḍḍuttaḍi, பெ. (n.) குறுந்தடி (யாழ்.அக.);; short club. [துட்டு + தடி (மு.தா.141);.] துட்டுத்தடி tuḍḍuttaḍi, பெ. (n.) குறுந்தடி (யாழ்.அக.);; short club. [துட்டு + தடி (முதா. 141);]

துட்டுத்துக்காணி	துட்டுத்துக்காணி tuṭṭuttukkāṇi, பெ. (n.) 1. சில்லறைப் பணம்; copper money, small change. 2. பணம்; money, wealth.
துட்டுமாந்தம்	துட்டுமாந்தம் tuṭṭumāndam, பெ. (n.) குழந்தை நோய் வகை (பாலவா.315);; a disease of children. [ஒருகா. துட்டு2 + மாந்தம்.] துட்டுமாந்தம் tuṭṭumāndam, பெ. (n.) குழந்தை நோய் வகை (பாலவா. 315);; a disease of children. [ஒருகா. துட்டு2 + மாந்தம்]
துட்டுவட்டி	துட்டுவட்டி tuṭṭuvaṭṭi, பெ. (n.) உரூபா ஒன்றுக்கு மாதம் ஒரு துட்டுமேனி வாங்கும் முறையல்லா வட்டி; interest at the rat of a tuttu per rupee per mensem, considered exorbitant. [துட்டு + வட்டி.] துட்டுவட்டி tuṭṭuvaṭṭi, பெ. (n.) உரூபா ஒன்றுக்கு மாதம் ஒரு துட்டுமேனி வாங்கும் முறையல்லா வட்டி; interest at the rat of a tuttu per rupee per mensem, considered exorbitant. [துட்டு + வட்டி]
துட்டுவம்	துட்டுவம் tuṭṭuvam, பெ. (n.) சிறுமை; little, insignificant.
துட்டெடை	துட்டெடை tuḍḍeḍai, பெ. (n.) எண்ணெய் மருந்தெண்ணெய், மருந்து, நெய் இவைகளை உட்கொள்ளும் அளவு, அதாவது 4 பைசா எடை (சா. அக.);: a quantity weighing 4 pies generally prescribed by vaidyans in case of liquid medicine, to be given
துடக்கம்	துடக்கம் tuḍakkam, பெ. (n.) தொடக்கம் பார்க்க;see todakkam. க. தொடகுக;ம. துடக்கம் [துடு → துடங்கு → துடக்கம்.] துடக்கம் tuḍakkam, பெ. (n.) தொடக்கம் பார்க்க;See. {}. க. தொடகுக;ம. துடக்கம் [துடு → துடங்கு → துடக்கம்]

துடக்கறுப்பான்	துடக்கறுப்பான் tuḍakkaṟuppāṉ, பெ. (n.) 1. பசுங்கொத்தான்; air creeper. 2. முடக்கொற்றான்; palsy curet. [துடக்கு + அறுப்பான்.] துடக்கறுப்பான் tuḍakkaṟuppāṉ, பெ. (n.) 1. பசுங்கொத்தான்; air creeper. 2. முடக் கொற்றான்; palsy curet. [துடக்கு + அறுப்பான்]

துடக்கு

துடக்கு1 duḍakkudal, செ.குன்றாவி. (v.t.)

1. கட்டுதல்; to tie, bind

"நெடுங்கொடி யருவி யாம்ப லகலடை துடக்கி" (அகநா.96);.

2. அகப்படுத்துதல்; to entangle, inveigle,

"தூண்டிலா லிட்டுத் துடக்கி" (கலித். 85);.

3. தொடர்ப்படுத்துதல்; to bring together.

"குடரோடு துடக்கி முடக்கியிட" (தேவா.945:1);.

க. தொட

துடக்கு2 duḍakkudal, செ.குன்றாவி. (v.t.)

தொடக்குதல் (யாழ்.அக.);; to begin.

க. தொடகு

[தொடக்கு → துடக்கு.]

துடக்கு3 tuḍakku, பெ. (n.)

1. தன்னகப்படுத்துவது; that which entangles.

"தூண்டி. லிரையிற் றுடக்குள் ளுறுத்து" (பெருங்.உஞ்சைக். 35, 108);.

2. தொடர்பு; connection.

துடக்குகள் தீர்த்துப் போட்டான்.

3. மகளிர் தீட்டு; menses in woman.

4. மகப்பேற்றுத் தீட்டு; ceremonial impurity of child birth.

துடக்கு1 duḍakkudal, செ.குன்றாவி. (v.t.)

1. கட்டுதல்; to tie, bind.

"நெடுங்கொடி யருவி யாம்ப லகலடை துடக்கி" (அகநா. 96);.

2. அகப் படுத்தல்; to entangle, inveigle.

"தூண்டிலா லிட்டுத் துடக்கி" (கலித். 85);.

3. தொடர்ப் படுத்துதல்; to bring together.

"குடரோடு துடக்கி முடக்கியிட" (தேவா. 945:1);.

க. தொட

துடக்கு2 duḍakkudal, செ.குன்றாவி. (v.t.)

தொடக்குதல் (யாழ்.அக.);; to begin.

க. தொடகு

[தொடக்கு → துடக்கு]

துடக்கு3 tuḍakku, பெ. (n.)

1. தன்னகப் படுத்துவது; that which entangles.

"தூண்டி லிரையிற் றுடக்குள் ளுறுத்து" (பெருங்.உஞ்சைக். 35, 108);.

துடக்குக்காரன்	துடக்குக்காரன் tuḍakkukkāraṉ, பெ. (n.) தீட்டுக்காரன்; person ceremonially unclean, as from a birth or death. [துடக்கு + காரன்.] துடக்குக்காரன் tuḍakkukkāraṉ, பெ. (n.) தீட்டுக்காரன்; person ceremonially unclean, as from a birth or death. [துடக்கு + காரன்]
துடக்குவீடு	துடக்குவீடு tuḍakkuvīḍu, பெ. (n.) குழந்தை பிறப்பு அல்லது இறப்பினால் தூய்மையற்ற வீடு; a house ceremonially unclean, as from childbirth, death, etc. [துடக்கு + வீடு.] துடக்குவீடு tuḍakkuvīḍu, பெ. (n.) குழந்தை பிறப்பு அல்லது இறப்பினால் தூய்மையற்ற வீடு; a house ceremonially unclean, as from childbirth, death, etc. [துடக்கு + வீடு]
துடகம்	துடகம் tuḍagam, பெ. (n.) தகரை; ring worm plant.
துடங்கணம்	துடங்கணம் tuḍaṅgaṇam, பெ. (n.) வெண்காரம்; borax (சாஅக.);. துடங்கணம் tuḍaṅgaṇam, பெ. (n.) வெண்காரம்; borax (சா.அக.);.
துடங்கு	துடங்கு1 duḍaṅgudal, செ.குன்றாவி. (v.t.) தொடங்கு; to begin. ம. துடங்நுக துடங்கு2 tuḍaṅgu, பெ. (n.) விலங்கு; shackles, stocks for confinement. [துடக்கு → துடங்கு.] துடங்கு2 tuḍaṅgu, பெ. (n.) விலங்கு; shackles, stocks for confinement. [துடக்கு → துடங்கு]

துடப்பம்	துடப்பம் tuḍappam, பெ. (n.) துடைப்பம்; broom.
துடப்பம்புல்	துடப்பம்புல் tuḍappambul, பெ. (n.) துடைப்பப்புல் பார்க்க;see tutaippa-p-pul. துடப்பம்புல் tuḍappambul, பெ. (n.) துடைப்பப்புல் பார்க்க;See. {}.
துடம்	துடம் tuḍam, பெ. (n.) துடவு பார்க்க;see tutavu. துடம் tuḍam, பெ. (n.) துடவு பார்க்க;See. {}.
துடம்பகாரி	துடம்பகாரி tuḍambakāri, பெ. (n.) சிறுதுவரை; a small variety of dholl.
துடர்	துடர்1 tuḍartal, செ.குன்றாவி. (v.i.) 1. துடர்; to follow one after another. "நெடுமரங்கள் சுற்றிச் சாம்புவன் கொல்ல" (கம்பரா.நாகபா.59);. 2. தொடர் பார்க்க;see todar: துடர்2 tuḍar, பெ. (n.) தொடரி; chain (அக.நி.);. [துடு → துடர்.] துடர்1 tuḍartal, செ.குன்றாவி. (v.i.) 1. துடர்; to follow one after another. "நெடுமரங்கள் சுற்றிக் சாம்புவன் கொல்ல" (கம்பரா.நாகபா. 59);. 2.. தொடர் பார்க்க;See. {}. துடர்2 tuḍar, பெ. (n.) தொடரி; chain (அக.நி.);. [துடு → துடர்]

துடர்க்கம்	துடர்க்கம் tuḍarkkam, பெ. (n.) நரி வழுக்கை அல்லது பிரமி வழுக்கை; Indian bramy.
துடர்ச்சி	துடர்ச்சி tuḍarcci, பெ. (n.) சண்பகம்; champauk tree.
துடராமுறி	துடராமுறி tuḍarāmuṟi, பெ. (n.) விடுதலை ஆவணம்; release deed (யாழ்.அக.);.
துடரி	துடரி tuḍari, பெ. (n.) 1. திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் உள்ள ஒரு மலை; a hill in Tinnevelly district. "மாறன் றுடரிவண் பொழிலே" (மாறனலங். 96, 159);. 2. சிறுவிலந்தை மரம்; small jujube tree. "தீம்புளிக் களாவொடு துடரி முனையின்" (புறநா.177);. துடரி tuḍari, பெ. (n.) 1. திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் உள்ள ஒரு மலை; a hill in Tinnevelly district. "மாறன் றுடரிவண் பொழிலே" (மாறனலங். 96, 159);. 2. சிறுவிலந்தை மரம்; small jujube tree. "தீம்புளிக் களாவொடு துடரி முனையின்" (புறநா. 177);.
துடரிக்கொழுந்து	துடரிக்கொழுந்து tuḍarikkoḻundu, பெ. (n.) இண்டங்கொழுந்து; tender leaves of inddam.
துடவர்	துடவர் tuḍavar, பெ. (n.) நீலப்பகுதி மலை இனத்தவர்; todar of the Nilgiris. துடவர் tuḍavar, பெ. (n.) நீலப்பகுதி மலை இனத்தவர்; todar of the {}.

துடவு	துடவு tuḍavu, பெ. (n.) ஓர் அளவு; a liquid measure. =ஒரு துடவு நெயும்= (T.A.S. ii, 86);. [ஒ.நோ. துழவு → துடவு.] துடவு tuḍavu, பெ. (n.) ஓர் அளவு; a liquid measure. "ஒரு துடவு நெயும்" (T.A.S. ii, 86);. [ஒ.நோ. துழவு → துடவு]
துடவை	துடவை tuḍavai, பெ. (n.) 1. சோலை (சூடா);; grove. 2. தோட்டம்; garden. "தோன்றாத் துடவையி னிட்டன ணீங்க" (மணிமே. 1310);. 3. விளைநிலம்; cultivated field. "ஆத்தொழு வோடை துடவையுங் கிணறும்" (திவ்.பெரியாழ்.515);. 4. மயில்; peacock. [துடு → துடா.] துடவை tuḍavai, பெ. (n.) 1. சோலை (சூடா);; grove. 2. தோட்டம்; garden. "தோன்றாத் துடவையி னிட்டன ணீங்க" (மணிமே. 13, 10);. 3. விளைநிலம்; cultivated field. "ஆத்தொழு வோடை துடவையுங் கிணறும்" (திவ்.பெரியாழ். 5,1,5);. 4. மயில்; peacock. [துடு → துடா]
துடிக்கூத்து	துடிக்கூத்து tuḍikāttu, பெ. (n.) பதினொரு வகை ஆடல்களுள் பகைவரை அழித்தபின் முருகக் கடவுளும் எழுமகளிரும் துடி கொட்டியாடிய கூத்து (சிலப். 6.51); (பிங்.);; a dance of victory performed to the accompaniment of drum-beat, by skanda and the yelu-makalir one of II kuttu of v. துடிக்கூத்து tuḍikāttu, பெ. (n.)

துடிகம்	துடிகம் tuḍigam, பெ. (n.) தும்பை (மலை.); பார்க்க;see tumbai. [துடு → துடிகம்.] துடிகம் tuḍigam, பெ. (n.) தும்பை (மலை.); பார்க்க;See. tumbai. [துடு → துடிகம்]
துடிசாத்திரம்	துடிசாத்திரம் tuḍicāttiram, பெ. (n.) துடிநூல் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see tuti-nul. [துடி + சாத்திரம்.] துடிசாத்திரம் tuḍicāttiram, பெ. (n.) துடிநூல் (யாழ்.அக.); பார்க்க;See. {}. [துடி + சாத்திரம்]
துடிதுடித்தல்	துடிதுடித்தல் duḍiduḍiddal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. மனம் பதைபதைத்தல்; to be in a great flurry. 2. கடுகடுத்தல்; to fret and fume. "எதிருறத் துடிதுடித் தெரிவிழித் துணை சிவத்து" (பிரபோத. 26, 21);.
துடிநாடி	துடிநாடி tuḍināḍi, பெ. (n.) வேகமாய்ப் பதைத்தோடும் நாடி; forcible beating of the pulse (சா.அக.);. [துடி + நாடி.] துடிநாடி tuḍināḍi, பெ. (n.) வேகமாய்ப் பதைத்தோடும் நாடி; forcible beating of the pulse (சா.அக.);. [துடி + நாடி]

துடிநிலை	துடிநிலை tuḍinilai, பெ. (n.) போர்க்களத்தே மறவரது வீரம்பெருகத் துடி கொட்டுதலைக் கூறும் புறத்துறை; theme of arousing the coverage of warriors by beating the tudi drum. "மறங்கடைக் கூட்டிய துடிநிலை" (தொல்.பொ.59);. 2. வழிவழியாய்த் துடிகொட்டி வருவோனது குணங்களைப் புகழும் புறத்துறை (பு.வெ.1, 19);; theme of praising the faithful services of a hereditary drummer. [துடி → துடிநிலை.] துடிநிலை tuḍinilai, பெ. (n.) போர்க்களத்தே மறவரது வீரம்பெருகத் துடி கொட்டுதலைக் கூறும் புறத்துறை; theme of arousing the coverage of warriors by beating the {} drum. "மறங்கடைக் கூட்டிய துடிநிலை" (தொல்.பொ. 59);. 2. வழிவழியாய்த் துடிகொட்டி வருவோனது குணங்களைப் புகழும் புறத்துறை (பு.வெ. 1,19);; theme of
துடிநூல்	துடிநூல் tuḍinūl, பெ. (n.) உடலின் துடிப்புக்களினின்று அவற்றின் பயனான விளைவுகளைக் கூறும் நூல் (யாழ்.அக.);; treatise on the art of sooth saying from the quivering of different parts of the body. [துடி + நூல்.] துடிநூல் tuḍinūl, பெ. (n.) உடலின் துடிப்புக்களினின்று அவற்றின் பயனான விளைவுகளைக் கூறும் நூல் (யாழ்.அக.);; treatise on the art of sooth saying from the quivering of different parts of the body. [துடி + நூல்]
துடிநோய்	துடிநோய் tuḍinōy, பெ. (n.) திடீரெனத் துடிக்கச் செய்தலினாலேற்படும் நோய்வகை; sudden vital depression due to an injury of emotion which makes an untowerd impression upon the nervous system shock.

துடிப்பு

துடிப்பு1 tuḍippu, பெ. (n.)

பரபரப்பு; flurry, diligence.

"துடிப்பே விஞ்சியிருக்கும்" (ஈடு. 8,4,10);.

2. நடுக்கம்; trembling.

"தொண்டை வாயிற் றுடிப் பொன்று சொல்லவே" (கம்பரா.பூக்கொய்.38);.

3. நாடியடிக்கை; palpitation.

"மார்பிடைத் துடிப்புண்டென்னா" (கம்பரா. நாகபாச.223);.

4. அகந்தை; pride.

"துடிப்பற்றுக் கேவலமாய் நிற்பதுபோல்" (ஒழுவிபொது. 2);.

5. சினம்; anger.

"பரவி யெல்லாம் படுத்தினான் றுடிப்புமாற" (கம்பரா. நிகும்பலை. 179);.

6. பிரம்பு முதலியவற்றின் வீச்சு; whirl, as of a whip.

"சூரற் றுடிப்பினைத் திசை துழாவ" (இரகு. குறைகூ.8);.

[துடு → துடி → துடிப்பு (மு.தா.62);.]

துடிப்பு2 tuḍippu, பெ. (n.)

1. விலை முதலியவற்றின் ஏற்றம்; exorbitance as of price.

"துடிப்பானதுமான விலையை ஏற்றுவார்கள்" (மதி. க. 173);.

2. ஊற்றம்; Zeal.

"சைவத் துடிப்புள்ளவர்" (மதி. க. 27);.

துடிப்பு1 tuḍippu, பெ. (n.)

1. பரபரப்பு; flurry, diligence.

"துடிப்பே விஞ்சியிருக்கும்" (ஈடு. 8,4,10);.

2. நடுக்கம்; trembling.

"தொண்டை வாயிற் றுடிப் பொன்று சொல்லவே" (கம்பரா.பூக்கொய். 38);.

3. நாடியடிக்கை; palpitation.

"மார்பிடைத் துடிப்புண்டென்னா" (கம்பரா. நாகபாச. 223);.

4. அகந்தை; pride.

"துடிப்பற்றுக் கேவலமாய் நிற்பதுபோல்" (ஒழுவி.பொது. 2);.

5. சினம்; anger.

"பரவி யெல்லாம் படுத்தினான் றுடிப்புமாற" (கம்பரா. நிகும்பலை. 179);.

6. பிரம்பு முதலியவற்றின் வீச்சு; whirl, as of a whip.

"சூரற் றுடிப்பினைத் திசை துழாவ" (இரகு. குறைகூ. 8);.

[துடு → துடி → துடிப்பு (மு.தா. 62);]

துடிபித்தம்	துடிபித்தம் tuḍibittam, பெ. (n.) உடம்பு துடித்தல், சண்டையிடல், மகளிரிடம் ஆசை கொள்ளல் முதலிய குணங்களை உண்டாக்கும் ஒரு வகைப்பித்தம் (சா.அக.);; a kind of bilious nature in men causing mischievous propensitus as tremor, inducing a desire to quarrel with others or promoting a carnal desire etc. [துடி + பித்தம்.] துடிபேதி கடுமையான வயிற்றுப் போக்கு; drastic purgative. [துடி + பேதி.] துடிபித்தம் tuḍibittam, பெ. (n.) உடம்பு துடித்தல், சண்டையிடல், மகளிரிடம் ஆசை கொள்ளல் முதலிய குணங்களை உண்டாக்கும் ஒரு வகைப்பித்தம் (சாஅக);; a kind of bilious nature in men causing mischievous propensitus as tremor, inducing a desire to quarrel with others or promoting a carnal desire etc.
துடியடங்கவரை-த்தல்	துடியடங்கவரை-த்தல் tuḍiyaḍaṅgavaraittal, செ.குன்றாவி. (v.t.) உருவம் மாறும்படி அரைக்குதல் (சா.அக.);; grinding a thing so as to alter its shape or structure completely. [துடி + அடங்க + அரை-.] துடியடங்கவரை-த்தல் tuḍiyaḍaṅgavaraittal, செ.குன்றாவி (v.t.) உருவம் மாறும்படி அரைக்குதல் (சா.அக.);; grinding a thing so as to alter its shape or structure completely. [துடி + அடங்க + அரை-,]
துடியடி	துடியடி tuḍiyaḍi, பெ. (n.) துடி போன்ற காலுடைய யானைக் கன்று; the young of an elephant, as drum-footed. "கடிய துடியடி யினொடு மிடியி னதிர" (தேவா.1157, 4);. [துடி + அடி.] துடியடி tuḍiyaḍi, பெ. (n.) துடி போன்ற காலுடைய யானைக் கன்று; the young of an elephant, as drum-footed. "கடிய துடியடி யினொடு மிடியி னதிர" (தேவா. 1157,4);. [துடி + அடி]

துடியன்	துடியன் tuḍiyaṉ, பெ. (n.) 1. துடிகொட்டுஞ் சாதியான்; drummer who beats the tudi drum. "துடியன் பாணன் பறையன் கடம்பனென்று" (புறநா.2337);. 2. சினமுள்ளவன்; man of irritable temper. 4. சுறுசுறுப்புள்ளவன்; busy person industrious person. [துடி → துடியன்.] துடியன் tuḍiyaṉ, பெ. (n.) 1. துடிகொட்டுஞ் சாதியான்; drummer who beats the {} drum. "துடியன் பாணன் பறையன் கடம்பனென்று" (புறநா. 2337);. 2. சினமுள்ளவன்; man of irritable temper. 4. சுறுசுறுப்புள்ளவன்; busy person industrious person. [துடி → துடியன்]
துடியாஞ்சி	துடியாஞ்சி1 tuḍiyāñji, பெ. (n.) சங்கஞ்செடி பார்க்க;see sanganjedi. துடியாஞ்சி2 tuḍiyāñji, பெ. (n.) இசங்கு; mistle toe berry thorn (சா.அக.);. [துடி → துடிநிலை.] துடியாஞ்சி1 tuḍiyāñji, பெ. (n.) சங்கஞ்செடி பார்க்க;See. {}. துடியாஞ்சி2 tuḍiyāñji, பெ. (n.) இசங்கு; mistle toc berry thorn (சா.அக.);. [துடி → துடிநிலை]
துடியாட்டம்	துடியாட்டம் tuḍiyāḍḍam, பெ. (n.) கிறுகிறுப்பு; giddiness.
துடியாடல்	துடியாடல் tuḍiyāḍal, பெ. (n.) துடிக்கூத்து பார்க்க;see tuti-k-kuttu. துடியாடல் tuḍiyāḍal, பெ. (n.) துடிக்கூத்து பார்க்க;See. {}.
துடியிகம்	துடியிகம் tuḍiyigam, பெ. (n.) நவரை வாழை; a variety of plantain.

துடியிடை	துடியிடை tuḍiyiḍai, பெ. (n.) உடுக்குப் போன்ற இடுப்புடையவளாகிய பெண்; women, as having a waist slender like the middle of the tuti drum. "திறம்புவ தாய்விடிற் போலி துடியிடையே" (வீரசோ.யாப்.24);. துடியிடை tuḍiyiḍai, பெ. (n.) உடுக்குப் போன்ற இடுப்புடையவளாகிய பெண்; women, as having a waist slender like the middle of the tuti drum.
துடிவாதம்	துடிவாதம் tuḍivātam, பெ. (n.) நரம்புத் துளைகளில் கெட்ட நீர் தங்குவதால் உடம்பில் பலவிடங்களில் துடிதுடித்து அடங்கி, உடம்பில் அனல் பறந்து ஒடுங்கும் ஒரு ஊதைநோய் (சா.அக.);; a kind of nervous disease more especially a functional disorder of the nervous system due to accumulation of moibid fluid in several parts of the body.
துடிவாயு	துடிவாயு tuḍivāyu, பெ. (n.) காற்று அடிக்கடி உடம்பில் பரந்தோடி, நாள்தோறும் அதிகரித்து, பலவிடங்களில் துடிப்புண்டாக்கும் ஒரு வளி (சா.அக.);; a form of nervous disease due to the deranged humour vayu prevailing on several parts of the body. தெ. துடுப்பு; க. துடுப்பு;ம. துடுப்பு [துள் → துளு → துளுப்பு → துடுப்பு (வே.க.276);.] துடிவாயு tuḍivāyu, பெ. (n.) காற்று அடிக்கடி உடம்பில் பரந்தோடி, நாள்தோறும் அதிகரித்து, பலவிடங்களில் துடிப் புண்டாக்கும் ஒரு வளி (சாஅக.);; a form of nervous disease due to the deranged humour vayu prevailing on several parts of the body. தெ. துடுப்பு; க. துடுப்பு;ம. துடுப்பு
துடுப்புள்ளான்	துடுப்புள்ளான் tuḍuppuḷḷāṉ, பெ. (n.) உள்ளான் வகை; snipe with paddle bill. [துடுப்பு + உள்ளான்.] துடுப்புள்ளான் tuḍuppuḷḷāṉ, பெ. (n.) உள்ளான் வகை; snipe with paddle bill. [துடுப்பு + உள்ளான்]

துடும்பு-தல்	துடும்பு-தல் duḍumbudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. ததும்புதல்; to have and flow, as sea-water. "துடும்பல் வேலை துளங்கிய தில்லையால்" கம்பரா. சேதுபந்தன.59). 2. கூடுதல்; to combine, come together. "வன்னியு மந்தமுந் துடும்பல் செய் சடை" (தேவா. 277, 6);. [துளும்பு → துடும்பு-, (மு.தா.6);.] துடும்பு-தல் duḍumbudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. ததும்புதல்; to have and flow, as sea-water. "துடும்பல் வேலை துளங்கிய தில்லையால்" (கம்பரா. சேதுபந்தன. 59);. 2. கூடுதல்; to combine, come together. "வன்னியு மந்தமுந் துடும்பல் செய் சடை" (தேவா. 277, 6);. [துளும்பு → துடும்பு-, (மு.தா. 6);]
துடுமெனல்	துடுமெனல் tuḍumeṉal, பெ. (n.) 1. ஒலிக்குறிப்பு; onom. expr. signifying roaring. 2. நீரில் விழுதற்குறிப்பு; jumping sound, as into water. "தீம்பழ நெடுநீர்ப் பொய்கைத் துடுமென விழுஉம்" (ஐங்குறு.61);. க. துடும் துடுமெனல் tuḍumeṉal, பெ. (n.) 1. ஒலிக்குறிப்பு; onom. expr. signifying roaring. 2. நீரில் விழுதற்குறிப்பு; jumping sound, as into water. "தீம்பழ நெடுநீர்ப் பொய்கைத் துடுமென விழூஉம்" (ஐங்குறு. 61);. க. துடும்
துடுவை	துடுவை tuḍuvai, பெ. (n.) நெய்த்துடுப்பு; wooden ladle for taking ghee, "துடுவையா னறுநெ யார்த்தி" (திருவிளை. திருமணப்.184);. [துளு → துடு → துடுவை (வே.க.277);.] துடுவை tuḍuvai, பெ. (n.) நெய்த்துடுப்பு; wooden ladle for taking ghee. "துடுவையா னறுநெ யார்த்தி" (திருவிளை. திருமணப் 184);. [துளு → துடு → துடுவை (வே.க. 277);]

துடை

துடை1 tuḍaittal, பெ. (n.)

1. தடவி நீக்குதல்; to wipe.

"வான் றுடைக்கும் வகைய போல" (புறநா.38);.

2. பெருக்கித்தள்ளுதல்; to sweep, brush.

"தூளி . . . ஆர்ப்பது துடைப்பது போன்ற" (கம்பரா. கும்பகருணன். 101);.

3. துவட்டுதல்; to dry by wiping, as wet hair.

தலையை ஈரம் போகத் துடை.

4. ஒப்பமிடுதல்; to polish.

"நன் பொன் மணியுறீஇப் பேணித் துடைத்தன்ன" (கலித்.117);.

5. தீற்றுதல்; to rub, apply.

"சோரியை வாரியைத் துடைத்தார்" (கம்பரா.அதிகாயன்.238);.

6. நீக்குதல்; to remove, dispel, to expel dismiss.

"தன்கேளிர் துன்பந் துடைத்தூன்றுந் தூண்" (குறள்.615);.

7. அழித்தல்; to ruin, destroy.

"படைப்பாய் காப்பாய் துடைப்பாய் போற்றி" (திருவாச.4, 100);.

8. கொல்லுதல்; to hill.

"துடைத்த காலன்றனை" (ஞானவா. சுக்கி.18);.

9. கைவிடுதல்; to relinguish, desert.

10. காலியாக்குதல்; to exhaust.

தெ. துருட்சு;க. தொடெ. ம. துடெக்க

துடை2 tuḍai, பெ. (n.)

1. தொடையென்னும் உறுப்பு; thigh.

2. சுவர்க்கட்டை; block built into a wall to support a beam.

3. சுவர்ப்புறத்து நீண்ட உத்திரம்; beam projecting from a wall.

4. விட்டம்; long cross beam.

5. அரசமரம்; pipal tree.

6. நச்சு மூங்கில்; poison bamboo.

[துடு → துடை (வ.மொ.வ.182);.]

துடை1 tuḍaittal, பெ. (n.)

1. தடவி நீக்குதல்; to wipe.

"வான் றுடைக்கும் வகைய போல" (புறநா. 38);.

2. பெருக்கித்தள்ளுதல்; to sweep, brush.

"தூளி . . . ஆர்ப்பது துடைப்பது போன்ற" (கம்பரா. கும்பகருணன். 101);.

3. துவட்டுதல்; to dry by wiping, as wet hair.

தலையை ஈரம் போகத் துடை.

துடைக்கனம்	துடைக்கனம் tuḍaikkaṉam, பெ. (n.) மூங்கில்; bamboo.
துடைகாலன்	துடைகாலன் tuḍaikālaṉ, பெ. (n.) தன் குடும்பத்திற்குக் கேடு விளைவிக்கும் தீய குணாளன்; a man whose ill-luck is believed to bring ruin to his family.
துடைகாலி	துடைகாலி tuḍaikāli, பெ. (n.) தன் குடும்பத்திற்கே கேடு விளைவிக்கும் நலமிலாப்பெண்; a woman whose ill-luck is believed to bring ruin to her family. துடைகாலி tuḍaikāli, பெ. (n.) தன் குடும்பத்திற்கே கேடு விளைவிக்கும் நலமிலாப்பேன்; a woman whose ill-luck is believed to bring ruin to her family.
துடைச்சவம்	துடைச்சவம் tuḍaiccavam, பெ. (n.) எருக்கு; madar plant.
துடைப்பக்கட்டை	துடைப்பக்கட்டை tuḍaippakkaḍḍai, பெ. (n.) 1. துடைப்பம் பார்க்க;see tutaippam. 2. தேய்ந்த துடைப்பம்; worn-out broom. துடைப்பக்கட்டை tuḍaippakkaḍḍai, பெ. (n.) 1. துடைப்பம் பார்க்க;See. {}. 2. தேய்ந்த துடைப்பம்; worn-out broom.
துடைப்பப்புல்	துடைப்பப்புல் tuḍaippappul, பெ. (n.) புல் விளக்குமாறு; broom-grass.
துடைப்பம்	துடைப்பம் tuḍaippam, பெ. (n.) விளக்குமாறு; broom, beson. "உரோமநீள் வால்க ளற்றன துடைப்ப மொத்தலின்" (உத்தரரா. இலங்கையழி.31);. ம. துடப்பம் [துடை → துடைப்பு → துடைப்பம் (வே.க. 227);.] துடைப்பம் tuḍaippam, பெ. (n.) விளக்குமாறு; broom, beson. "உரோமநீள் வால்க ளற்றன துடைப்ப மொத்தலின்" (உத்தரரா.இலங்கையழி. 31);. ம.துடப்பம் [துடை → துடைப்பு → துடைப்பம் (வே.க. 277);]

துடைப்பமுள்	துடைப்பமுள் tuḍaippamuḷ, பெ. (n.) துடப்பத்திலுள்ள முள்; the thorn like subtances in the broom grass (சா.அக.);. [துடைப்பம் + முள்.] துடைப்பமுள் tuḍaippamuḷ, பெ. (n.) துடப்பத்திலுள்ள முள்; the thorn like subtances in the broom grass (சா.அக.);. [துடைப்பம் + முள்]
துடைவாழை	துடைவாழை tuḍaivāḻai, பெ. (n.) 1. தொடையில் உண்டாகும் கட்டிவகை; inflammed glands, abscess on the thigh near the groin. 2. அரையாப்புக்கட்டி; bubo. [தொடை → துடை → வாழை.] துடைவாழை tuḍaivāḻai, பெ. (n.) 1. தொடையில் உண்டாகும் கட்டிவகை; inflammed glands, abscess on the thigh near the groin. 2. அரையாப்புக்கட்டி; bubo. [தொடை → துடை + வாழை]
துடைவி	துடைவி tuḍaivi, பெ. (n.) நாயுருவி; indian burr. [துடை → துடைவி.] துடைவி tuḍaivi, பெ. (n.) நாயுருவி; indian burr. [துடை → துடைவி]
துடைவை	துடைவை tuḍaivai, பெ. (n.) 1. உழவு; cultivation. 2. கொல்லை, பூந்தோட்டம்; cultivation, backyard, flower garden. [துடை → துடைவை.] துடைவை tuḍaivai, பெ. (n.) 1. உழவு; cultivation. 2. கொல்லை, பூந்தோட்டம்; cultivation, back-yard, flower garden. [துடை → துடைவை]
துண்டக்காணிமேரை	துண்டக்காணிமேரை tuṇṭakkāṇimērai, பெ. (n.) சிற்றூர்க் காணிகளையும் அவற்றின் விளைவையும் கணக்கிட்டுச் சிற்றூர் அலுவலர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் கூலசச் சம்பளம்; fees in kind paid to the village officers calculated from the number of kani in a

துண்டகவரசு	துண்டகவரசு tuṇṭagavarasu, பெ. (n.) நச்சு மூங்கில்; poisonous bamboo. [துடை → துடைவை.] துண்டகவரசு tuṇṭagavarasu, பெ. (n.) நச்சு மூங்கில்; poisonous bamboo. [துடை → துடைவை]
துண்டகன்	துண்டகன் tuṇṭagaṉ, பெ. (n.) கபடன், வஞ்சகன்; trailor.
துண்டகேரி	துண்டகேரி tuṇṭaāri, பெ. (n.) 1. பருத்தி; cotton. 2. கோவை; kovai. துண்டகேரி tuṇṭaāri, பெ. (n.) 1. பருத்தி; cotton. 2. கோவை;{}.
துண்டதுண்டம்	துண்டதுண்டம் duṇṭaduṇṭam, பெ. (n.) சின்ன பின்னம்; very small pieces. "துண்ட துண்டங்கள் செய்தான்" (கம்பரா.சடாயுவுயிர்.109);. [துண்டம் + துண்டம்.] துண்டதுண்டம் duṇṭaduṇṭam, பெ. (n.) சின்ன பின்னம்; very small pieces. "துண்ட துண்டங்கள் செய்தான்" (கம்பரா.சடாயுவுயிர். 109);. [துண்டம் + துண்டம்]
துண்டமதி	துண்டமதி duṇṭamadi, பெ. (n.) பிறைத் திங்கள்; crescent. "துண்டமதி நுதலாளையும்" (பதினொ. திருத்தொண். திருவந். 7);. [துண்டம் + மதி.] துண்டமதி duṇṭamadi, பெ. (n.) பிறைத் திங்கள்; crescent. "துண்டமதி நுதலாளையும்" (பதினொ. திருத்தொண். திருவந். 7);. [துண்டம் + மதி]

துண்டமிழு-த்தல்	துண்டமிழு-த்தல் tuṇṭamiḻuttal, செ.கு.வி. (v.i.) தோட்டங்களிற் சிறு வாய்க்கால் அமைத்தல்; to make small channels in garden beds. [துண்டம் + இழு-.] துண்டமிழு-த்தல் tuṇṭamiḻuttal, செ.கு.வி. (v.i.) தோட்டங்களிற் சிறு வாய்க்கால் அமைத்தல்; to make small channels in garden beds. [துண்டம் + இழு-,]
துண்டரிக்கம்	துண்டரிக்கம் tuṇṭarikkam, பெ. (n.) 1. கொடுமை (வின்.);; oppression. 2. தொந்தரவு (வின்.);; quarrelsomeness. 3. முகக்களை; bright intelligent look. 4. கண்டிப்பு; sharpness, curtness, decisiveness, as in speech. 'அவன் துண்டரிக்கமாய்ப் பேசுகிறான்'. தெ. துண்டரிக்கமு துண்டரிக்கம் tuṇṭarikkam, பெ. (n.) 1. கொடுமை (வின்.);; oppression. 2. தொந்தரவு (வின்);; quarrelsomeness. 3. முகக்களை; bright intelligent look. 4. கண்டிப்பு; sharpness, curtness, decisiveness, as in speech. 'அவன் துண்டரிக்கமாய்ப் பேசுகிறான்'. தெ. துண்டரிக்கமு
துண்டரிகம்	துண்டரிகம் tuṇṭarigam, பெ. (n.) துண்டரிக்கம் பார்க்க;see tundarikkam. "துண்டரிகப் பிள்ளைதனைச் சூழ்ந்து பிடித்து" (ஆதியூரவதானி);. துண்டரிகம் tuṇṭarigam, பெ. (n.) துண்டரிக்கம்1 2 பார்க்க;See. {}. "துண்டரிகப் பிள்ளைதனைச் சூழ்ந்து பிடித்து" (ஆதியூரவதானி);.
துண்டன்	துண்டன் tuṇṭaṉ, பெ. (n.) கொலைஞன்; murderer. 'துண்டனாகிய துட்பண்ணியன்' (சேதுபு. அக்கினி.44);. துண்டன் tuṇṭaṉ, பெ. (n.) கொலைஞன்; murderer. 'துண்டனாகிய துட்பண்ணியன்' (சேதுபு. அக்கினி. 44);.

துண்டாக்கினி	துண்டாக்கினி tuṇṭākkiṉi, பெ. (n.) நிலவுபோன்று காய் காய்க்கும் எருக்கஞ் செடி; madar plant.
துண்டாடு-தல்	துண்டாடு-தல் duṇṭāṭudal, செ.குன்றாவி. (v.t.) துண்டு துண்டாக வெட்டுதல் (வின்.);; to cut in pieces, as a board. [துண்டு + ஆடு.] துண்டாடு-தல் duṇṭāṭudal, செ.குன்றாவி. (v.t.) துண்டு துண்டாக வெட்டுதல் (வின்.);; to cut in pieces, as a board. [துண்டு + ஆடு-,]
துண்டாயம்	துண்டாயம் tuṇṭāyam, பெ. (n.) 1. பொற் பணம்; gold fanam. 2. பொன்மணல்; gold sand. [துண்டு + ஆயம்.] துண்டாயம் tuṇṭāyam, பெ. (n.) 1. பொற் பணம்; gold fanam. 2. பொன்மணல்; gold sand. [துண்டு + ஆயம்]
துண்டாலபித்தி	துண்டாலபித்தி tuṇṭālabitti, பெ. (n.) வெள்ளூமத்தை; white datura.

துண்டி

துண்டி1 tuṇṭittal, 11 செ.குன்றாவி. (v.t.)

1. வெட்டுதல்; to cut, sever.

"இருபதமு மழுவாற் றுண்டித்து" (சேதுபு. கடவு.12);.

2. கிழித்தல் (வின்.);; to tear up.

3. பிரித்தல்; to divide, separate.

'அவனை அக்கூட்டத்தினிற்று துண்டித்துவிட்டார்'.

4. சுருக்கிப் பேசுதல்; to cut short one's words, speak in few words.

'அவன் துண்டித்துப் பேசுகிறான்' (வின்.);.

5. மறுத்தல் (வின்.);; to dispute, disprove.

6. கண்டித்தல்; to rebuke sharply.

[துண்டு → துண்டி → துண்டித்தல்.]

துண்டி1 tuṇṭittal, செ.கு.வி. (v.i.)

1. வெட்டுண்ணுதல்; to be cut off, detached, broken.

2. கடித்தபுண் வீங்குதல்; to swell, as the skin from a bite.

3. கண்டிப்பாதல்; to be strict.

"துண்டித்துக் கேட்டான்".

துண்டி3 tuṇṭi, பெ. (n.)

1. துண்டாய்க் கிடக்குத் தரிசு நிலம்; detached piece of high land left waste; waste land surrounded by fields.

2. சுழி; small arm of the sea.

துண்டி4 tuṇṭi, பெ. (n.)

1. கொப்பூழ்; navel.

2. பறவை மூக்கு; beak.

துண்டி1 tuṇṭittal, 11 செ.குன்றாவி. (v.t.)

1. வெட்டுதல்; to cut, sever.

"இருபதமு மழுவாற் றுண்டித்து" (சேதுபு. கடவு. 12);.

2. கிழித்தல் (வின்.);; to tear up.

3. பிரித்தல்; to divide, separate.

'அவனை அக்கூட்டத்தினின்று துண்டித்துவிட்டார்'

4. சுருக்கிப் பேசுதல்; to cut short one's words, speak in few words.

'அவன் துண்டித்துப் பேசுகிறான்' (வின்.);.

5. மறுத்தல் (வின்.);; to dispute, disprove.

6. கண்டித்தல்; to rebuke sharply.

[துண்டு → துண்டி → துண்டித்தல்]

துண்டி2 tuṇṭittal, செ.கு.வி. (v.i.)

துண்டிகேசி	துண்டிகேசி tuṇṭiāci, பெ. (n.) 1. உண்ணாக்கின் கொப்புளம்; a large boil on the palate. 2. பெரிய கோவை; Indian caper.
துண்டிகை	துண்டிகை tuṇṭigai, பெ. (n.) துண்டி3 பார்க்க (யாழ்.அக.);;see tundi. துண்டிகை tuṇṭigai, பெ. (n.) துண்டி3 பார்க்க (யாழ்.அக.);;See. {}.
துண்டித்துப்பிடி-த்தல்	துண்டித்துப்பிடி-த்தல் tuṇḍittuppiḍittal, செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பேசுவோனைத் தடைப்படுத்தி வினா எழுப்புதல்; to interrupt one's speech with questions. 2. நெருக்குதல்; to press, ply card. [துண்டித்து + பிடித்தல்.] துண்டித்துப்பிடி-த்தல் tuṇḍittuppiḍittal, செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பேசுவோனைத் தடைப்படுத்தி வினா எழுப்புதல்; to interrupt one's speech with questions. 2. நெருக்குதல்; to press, ply card. [துண்டித்து + பிடித்தல்]
துண்டிப்பால்	துண்டிப்பால் tuṇṭippāl, பெ. (n.) காட்டாமணக்குப் பால்; juice of physic nut plant.
துண்டிருசால்	துண்டிருசால் tuṇṭirucāl, பெ. (n.) பகுதி பகுதியாகப் பிரித்துச் செலுத்தும் வரி; part remittance, remittance made in instalments. 2. அதிக வரி; extra taxes. [துண்டு + இருசால்.] துண்டிருசால் tuṇṭirucāl, பெ. (n.) பகுதி பகுதியாகப் பிரித்துச் செலுத்தும் வரி; part remittance, remittance made in instalments. 2. அதிக வரி; extra taxes. [துண்டு + இருசால்]
துண்டில்	துண்டில் tuṇṭil, பெ. (n.) மூங்கில் (அக.நி.);; bamboo. [துண்டு → துண்டில்.] துண்டில் tuṇṭil, பெ. (n.) மூங்கில் (அக.நி.);; bamboo. [துண்டு → துண்டில்]

துண்டிலம்	துண்டிலம் tuṇṭilam, பெ. (n.) கக்கரிக்காய்; cucumber. [துண்டு → துண்டிலம்.] துண்டிலம் tuṇṭilam, பெ. (n.) கக்கரிக்காய்; cucumber. [துண்டு → துண்டிலம்]
துண்டீரபுரம்	துண்டீரபுரம் tuṇṭīraburam, பெ. (n.) காஞ்சிபுரம்; conjeevaram, as the capital of Tudiram, "காஞ்சி துண்டீரபுரமெனப் புகல நின்றதுவே" (கந்தபு. திருநகரப். 73);. துண்டீரபுரம் tuṇṭīraburam, பெ. (n.) காஞ்சிபுரம்; conjeevaram, as the capital of {}. "காஞ்சி துண்டீரபுரமெனப் புகல நின்றதுவே" (கந்தபு. திருநகரப். 73);.
துண்டீரன்	துண்டீரன் tuṇṭīraṉ, பெ. (n.) காஞ்சியில் ஆட்சிபுரிந்த அரசன்; an ancient king of canjeevaram. 'துண்டீரனும் … அரசுசெய் தளித்ததந் நகரம்' (கந்தபு.திருநகரப்.87);. துண்டீரன் tuṇṭīraṉ, பெ. (n.) காஞ்சியில் ஆட்சிபுரிந்த அரசன்; an ancient king of canjeevaram. 'துண்டீரனும். . . அரசுசெய் தளித்ததந் நகரம்' (கந்தபு.திருநகரப். 87);.

துண்டு	துண்டு1 tuṇṭu, பெ. (n.) ஆடை வகையுள் ஒன்று; a kind of towel. [துள் → துண்டு (மு.தா.141);.] துண்டு2 tuṇṭu, பெ. (n.) 1.கூறு; piece, bit, fragment, slice, scrap, morsel. 2. பிரிவு; section, division strip. 3. கையொப்பச்சீட்டு (யாழ்.அக.);; chit, billet, ticket, small note. 5. சிறுதுணி; small piece of cloth; towel. 6. இரண்டு பெரிய சிப்பமேனும் நான்கு சிறிய சிப்பமேனுங் கொண்ட புகையிலைக் கட்டு; bale of tobacco consisting of four small or two large cippam. 7. 20 கவுளி கொண்ட வெற்றிலைக்கட்டு; a bale of betel leaves containing 20 kavuli. 8. இழப்பு; loss, as in trade. 9. துண்டுவாரம் பார்க்க;see tunduvâram. 10. தனி; separateness. 'அந்த வேலை துண்டாய் நடக்கட்டும்'. 11. எச்சம்; balance. 'துண்டுப் பணம்' (நாஞ்.);. [துண்டு → துண்டி.] துண்டு3 tuṇṭu, பெ. (n.) ஆடை வகையுள் ஒன்று; a kind of towel. [துள் → துண்டு (மு.தா. 141);] துண்டு2 tuṇṭu, பெ. (n.) 1. கூறு; piece, bit, fragment, slice, scrap, morsel. 2. பிரிவு; section, division strip. 3. கையொப்பச்சீட்டு (யாழ்.அக.);; receipt. 4. சீட்டு; chit, billet, ticket, small note. 5. சிறுதுணி; small piece of cloth; towel. 6. இரண்டு பெரிய சிப்பமேனும் நான்கு சிறிய சிப்பமேனுங் கொண்ட புகையிலைக் கட்டு; bale of tobacco consisting of four small or two large cippam. 7. 20 கவுளி கொண்ட வெற்றிலைக்கட்டு; a bale of betel leaves containing 20 kavuli. 8. இழப்பு; loss, as in trade. 9. துண்டுவாரம் பார்க்க;See. {}. 10. தனி; separateness. 'அந்த வேலை துண்டாய் நடக்கட்டும்'. 11. எச்சம்; balance. 'துண்டுப் பணம்' (நாஞ்.);.

துண்டுக்கத்தரி	துண்டுக்கத்தரி tuṇṭukkattari, பெ. (n.) துண்டுக்கத்திரி பார்க்க (யாழ்.அக.);;see tundu-k-kattiri. [துண்டு + கத்தரி.] துண்டுக்கத்தரி tuṇṭukkattari, பெ. (n.) துண்டுக்கத்திரி பார்க்க (யாழ்.அக);;See. {}. [துண்டு + கத்தரி]
துண்டுக்காணி	துண்டுக்காணி tuṇṭukkāṇi, பெ. (n.) துண்டி2 பார்க்க (வின்.);;see tundi. [துண்டு + காணி.] துண்டுக்காணி tuṇṭukkāṇi, பெ. (n.) துண்டி2 3 பார்க்க (வின்.);;See. {}. [துண்டு + காணி]
துண்டுக்கத்திரி	துண்டுக்கத்திரி tuṇṭukkattiri, பெ. (n.) ஒரு வகை நச்சுப்புழு (வின்.);; a kind of venemous. [துண்டு + கத்திரி.] துண்டுக்கத்திரி tuṇṭukkattiri, பெ. (n.) ஒரு வகை நச்சுப்புழு (வின்.);, a kind of venemous. [துண்டு + கத்திரி]
துண்டு சேறு	துண்டு சேறு tuṇṭucēṟu, பெ. (n.) துண்டுதுண்டாய்க் கடலடிப் பரப்பிலுள்ள சேறு (செங்.மீன்.);; pieces of bog land under the sea. [துண்டு + சேறு.]
துண்டுத்தடி	துண்டுத்தடி tuṇḍuttaḍi, பெ. (n.) பெரிய மீன்களின் வேகத்தைக் குறைக்க ஆடுஞ் சிறுதடி (தஞ்சை.மீன்.);; a small rod, used to reduce the speed of the big size fishes. [துண்டு + தடி.] துண்டுத்தடி tuṇḍuttaḍi, பெ. (n.) பெரிய மீன்களின் வேகத்தைக் குறைக்க ஆடுஞ் சிறுதடி (தஞ்சை.மீன்);; a small rod, used to reduce the speed of the big size fishes. [துண்டு + தடி]

துண்டுதுடக்கு	துண்டுதுடக்கு duṇḍuduḍakku, பெ. (n.) 1. சிறுதுணுக்கு; small piece, fragment. 2. தீண்டக்கூடா பொருள்; unclean object. [துண்டு + துடக்கு.] துண்டுதுடக்கு duṇḍuduḍakku, பெ. (n.) 1. சிறுதுணுக்கு; small piece, fragment. 2. தீண்டக்கூடா பொருள்; unclean object. [துண்டு + துடக்கு]
துண்டுந்துணியுமாக	துண்டுந்துணியுமாக tuṇṭunduṇiyumāka, வி.எ. (adv.) துண்டு துண்டாக; in jumps, in pieces, in cloths. 'அரத்தந் துண்டுத் துணியுமாகக் கிடக்கிறது'. [துண்டு + துணியுமாக.] துண்டுந்துணியுமாக tuṇṭunduṇiyumāka, வி.எ. (adv.) துண்டு துண்டாக; in jumps, in pieces, in cloths. 'அரத்தந் துண்டுந் துணியுமாகக் கிடக்கிறது'. [துண்டு + துணியுமாக]
துண்டுப்பத்திரிகை	துண்டுப்பத்திரிகை tuṇṭuppattirigai, பெ. (n.) தனிக்கடிதவாயிலாக வெளியிடப்படும் சிற்றிதழ்; leaflet. [துண்டு + பத்திரிகை.] துண்டுப்பத்திரிகை tuṇṭuppattirigai, பெ. (n.) தனிக்கடிதவாயிலாக வெளியிடப்படும் சிற்றிதழ்; leaflet. [துண்டு + பத்திரிகை]
துண்டுப்புள்ளி	துண்டுப்புள்ளி tuṇṭuppuḷḷi, பெ. (n.) துண்டுவாரம் பார்க்க;see tunduväram. [துண்டு + புள்ளி.] துண்டுப்புள்ளி tuṇṭuppuḷḷi, பெ. (n.) துண்டுவாரம் பார்க்க;See. {}. [துண்டு + புள்ளி]

துண்டுபடு-தல்	துண்டுபடு-தல் duṇḍubaḍudal, செ.கு.வி. (v.i.) துண்டுவிழு- பார்க்க;see tunduvilu. [துண்டு + படு.] துண்டுபடு-தல் duṇḍubaḍudal, செ.கு.வி. (v.i.) துண்டுவிழு-2 பார்க்க;See. {}. [துண்டு + படு-,]
துண்டுருட்டி	துண்டுருட்டி tuṇṭuruṭṭi, பெ. (n.) 1. அடிமரத்தின் உருண்டை வடிவம்; roundness of trunk. 2. பெருவயிறு; large abdomen. [துண்டு + உருட்டி.] துண்டுருட்டி tuṇṭuruṭṭi, பெ. (n.) 1. அடிமரத்தின் உருண்டை வடிவம்; roundness of trunk. 2. பெருவயிறு; large abdomen. [துண்டு + உருட்டி]
துண்டுருட்டிக் காளை	துண்டுருட்டிக் காளை tuṇṭuruṭṭikkāḷai, பெ. (n.) கொழுத்த காளை (வின்.);; fat bull. [தின்றுருட்டி + காளை → துண்டுருட்டிக் காளை.]
துண்டுவலை	துண்டுவலை tuṇṭuvalai, பெ. (n.) வலையின் ஒரு கூறு (செங்.மீன்.);; part of a fish net. [துண்டு + வலை.] துண்டுவலை tuṇṭuvalai, பெ. (n.) வலையின் ஒரு கூறு (செங்.மீன்.);; part of a fish net. [துண்டு + வலை]
துண்டுவாசிகூட்டு-தல்	துண்டுவாசிகூட்டு-தல் duṇṭuvāciāṭṭudal, செ.கு.வி. (v.i.) தவசம் முதலியவற்றால் இழப்பிற்கு ஈடு பெறுதல் (வின்.);; to make good a loss, especially to grain (செ.அக.);. [துண்டு + வாசிகூட்டு.] துண்டுவாசிகூட்டு-தல் duṇṭuvāciāṭṭudal, செ.கு.வி. (v.i.) தவசம் முதலியவற்றால் இழப்பிற்கு ஈடு பெறுதல் (வின்.);; to make good a loss, especially to grain (செ.அக.);. [துண்டு + வாசிகூட்டு-,]

துண்டுவாரம்	துண்டுவாரம் tuṇṭuvāram, பெ. (n.) மொத்த விளைவில் நிலவுடைமையாளர்க்குரிய பகுதி; mirasudar's share of the produce. [துண்டு + வாரம்.] துண்டுவாரம் tuṇṭuvāram, பெ. (n.) மொத்த விளைவில் நிலவுடைமையாளர்க்குரிய பகுதி; mirasudar's share of the produce. [துண்டு + வாரம்]
துண்டுவிழு-தல்	துண்டுவிழு-தல் duṇṭuviḻudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. வேண்டிய அளவுக்கு மேல் மிச்சப்பகுதி அமைதல்; to have a piece left over after a material has been cut into pieces or required length, as a cloth. "வேட்டி துண்டு விழுந்தது". 2. வேண்டிய அளவுக்குக் குறைபடுதல்; to be deficient. 'கொடுக்க வேண்டிய பணத்துக்கு பத்துரூபா துண்டு விழுகிறது'. 3. இழப்பாதல்; to end in loss, as trade. [துண்டு + விழு-.] துண்டுவிழு-தல் duṇṭuviḻudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. வேண்டிய அளவுக்கு மேல் மிச்சப்பகுதி அமைதல்; to have a piece left over after a material has been cut into pieces or required length, as a cloth. "வேட்டி துண்டு விழுந்தது" 2. வேண்டிய அளவுக்குக் குறைபடுதல்; to be deficient. 'கொடுக்க வேண்டிய பணத்துக்கு பத்துரூபா துண்டு விழுகிறது'. 3 இழப்பாதல்; to end in loss, as trade.
துண்டுவெளியீடு	துண்டுவெளியீடு tuṇṭuveḷiyīṭu, பெ. (n.) அட்டைகளின்றி அல்லது கட்டுமானம் செய்யப்படாமல் தாளில் அச்சிடப்பட்ட ஒரு சிறு புத்தகம்; pamphlet, handbill. [துண்டு + வெளியீடு.] துண்டுவெளியீடு tuṇṭuveḷiyīṭu, பெ. (n.) அட்டைகளின்றி அல்லது கட்டுமானம் செய்யப்படாமல் தாளில் அச்சிடப்பட்ட ஒரு சிறு புத்தகம் (அச்சு.);; pamphlet, handbill. [துண்டு + வெளியீடு]

துண்டை	துண்டை tuṇṭai, பெ. (n.) துடுக்கானவன்; bold, rash person. 'துண்டையான பையல்'. [துள் → துண் → துண்டு → துண்டை (மு.தா.60);. துண்டை tuṇṭai, பெ. (n.) துடுக்கானவன்; bold, rash person. 'துண்டையான பையல்'. [துள் → துண் → துண்டு → துண்டை (மு.தா. 60);]
துண்ணிடு-தல்	துண்ணிடு-தல் duṇṇiḍudal, செ.கு.வி. (v.i.) அச்சத்தால் திடுக்கிடுதல் (யாழ்.அக.);; to start, as in fright. [துண் → துண்ணிடு.] துண்ணிடு-தல் duṇṇiḍudal, செ.கு.வி. (v.i.) அச்சத்தால் திடுக்கிடுதல் (யாழ்.அக.);; to start, as in fright. [துண் → துண்ணிடு-,]
துண்ணூறு	துண்ணூறு tuṇṇūṟu, பெ. (n.) திருநீறு பார்க்க;see tiruniru. 'துண்ணூற்று மடல்'. துண்ணூறு tuṇṇūṟu, பெ. (n.) திருநீறு பார்க்க;See. {}. 'துண்ணூற்று மடல்'.

துண்ணெனல்	துண்ணெனல் tuṇīeṉal, பெ. (n.) 1. திடுக்கிடுதற் குறிப்பு; expr signifying startling. "எயினர்கோன் துண்ணென்றான்" (கம்பரா. குகப். 28);. 2. அச்சக்குறிப்பு; expr. signifying frightening. "ஏதிலார் துண்ணென்ன மேல்விளங்கி" (திருவாச.19, 10);. 3. விரைவுக் குறிப்பு; suddenness. "துண்ணென வென்னுள மன்னிய சோதி" (திருவாச.497);. [துண் + எனல்.] துண்ணெனல் tuṇīeṉal, பெ. (n.) 1. திடுக்கிடுதற் குறிப்பு; expr. signifying startling. "எயினர்கோன் துண்ணென்றான்" (கம்பரா. குகப். 28);. 2. அச்சக்குறிப்பு; expr. signifying frightening. "ஏதிலார் துண்ணென்ன மேல்விளங்கி" (திருவாச. 19, 1o);. 3. விரைவுக் குறிப்பு; suddenness. "துண்ணென வென்னுள மன்னிய சோதி" (திருவாச. 497);. [துண் + எனல்]
துணங்கல்	துணங்கல் tuṇaṅgal, பெ. (n.) கூத்து (பிங்.);; dance. [துணங்கை → துணங்கல்.] துணங்கல் tuṇaṅgal, பெ. (n.) கூத்து (பிங்.);; dance. [துணங்கை → துணங்கல்]
துணங்கறல்	துணங்கறல் tuṇaṅgaṟal, பெ. (n.) 1. இருள்; darkness. 2. திருவிழா; festival (செ.அக.);.
துணங்கு	துணங்கு tuṇaṅgu, பெ. (n.) இருள் (யாழ்.அக.);; darkness. துணங்கு tuṇaṅgu, பெ. (n.) இருள் (யாழ்அக);; darkness.

துணங்கை	துணங்கை tuṇaṅgai, பெ. (n.) 1. முடக்கிய இருகைகளையும் விலாப் புடைகளில் ஒற்றியடித்துக்கொண்டு அசைந்தாடும் ஒரு வகைக் கூத்து; a kind of dance in which the arms bent at the above are made to strike against the sides. "பிணத்தின் வாய டுணங்கை தூங்க" (திருமுரு.56);. 2. பேய் (சூடா);; devil. 3. திருவிழா (திவா.);; festival. 4. யாழ் விண்மீன் (திருவாதிரை); (சூடா.);; the sixth naksatra. [துளங்கு → துணங்கு → துணங்கை.] துணங்கை tuṇaṅgai, பெ. (n.) 1. முடக்கிய இருகைகளையும் விலாப் புடைகளில் ஒற்றியடித்துக்கொண்டு அசைந்தாடும் ஒரு வகைக் கூத்து; a kind of dance in which the arms bent at the above are made to strike against the sides. "பிணந்தின் வாய டுணங்கை தூங்க" (திருமுரு. 56);. 2. பேய் (சூடா.);; devil. 3. திருவிழா (திவா.);; festival. 4. யாழ் விண்மீன் (திருவாதிரை); (சூடா.);; the sixth {}.
துணதுண-த்தல்	துணதுண-த்தல் duṇaduṇaddal, 1 செ.கு.வி. (v.i.) இடைவிடாது பேசித் தொந்தரவு செய்தல்; to worry with ceaseless talk (கொ.வ.);. துணதுண-த்தல் duṇaduṇaddal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) இடைவிடாது பேசித் தொந்தரவு செய்தல்; to worry with ceaseless talk (கொ.வ.);.

துணர்

துணர்1 tuṇartal, 4 செ.கு.வி. (v.i.)

துணர் பார்க்க;see tunar.

"இருடுணூர்ந்தனைய குஞ்சியன்" (சூளா.குமார.6);.

[துண் → துணர் → துணர்தல்.]

துணர்2 tuṇar, பெ. (n.)

1. பூ; flower.

"துணரினா லருச்சனை புரிந்தே" (பிரமோத். 18, 30);.

2. பூங்கொத்து; bunch of flowers,

"பொற்றுணர்த் தாமம்" (கல்லா.10);.

3. பூந்தாது (சூடா.);; pollen of a flower.

4. குலை; bunch of fruits.

"சாரற் பலவின் கொழுந்துணர் நறும்பழம்" (ஐங்குறு.214);.

துணர்3 tuṇarttal, 11 செ.கு.வி. (v.i.)

கொத்துடையதாதல்; to cluster, as flowers.

"துணர்த்த பூந்தொடையலான்" (கம்பரா.வேள்வி.53);.

[துண் → துணர் → துணர்த்தல்.]

துணர்1 tuṇartal, 4 செ.கு.வி. (v.i.)

துணர்3 பார்க்க;See. {}.

"இருடுணூர்ந்தனைய குஞ்சியன்" (சூளா. குமார. 6);.

[துண் → துணர் → துணர்தல்]

துணர்2 tuṇar, பெ. (n.)

1. பூ; flower.

"துணரினா லருச்சனை புரிந்தே" (பிரமோத். 18, 30);.

2. பூங்கொத்து; bunch of flowers.

"பொற்றுணர்த் தாமம்" (கல்லா. 10);.

3. பூந்தாது (சூடா.);; pollen of a flower.

4. குலை; bunch of fruits.

"சாரற் பலவின் கொழுந்துணர் நறும்பழம்" (ஐங்குறு. 214);.

[துண் → துணர்]

துணர்3 tuṇarttal, 11 செ.கு.வி. (v.i.)

கொத்துடையதாதல்; to cluster, as flowers.

"துணர்த்த பூந்தொடையலான்" (கம்பரா. வேள்வி. 53);.

[துண் → துணர் → துணர்த்தல்]

துணரி	துணரி tuṇari, பெ. (n.) பூங்கொத்து; bunch of flowers. "துணரிஞாழல் நறும்போது நஞ்சூழ் குழற்பெய்து" (திவ். பெரியதி.9, 3, 5);. [துணர் → துணரி.] துணரி tuṇari, பெ. (n.) பூங்கொத்து; bunch of flowers. "துணரிஞாழல் நறும்போது நஞ்சூழ் குழற்பெய்து" (திவ். பெரியதி. 9,3,5);. [துணர் → துணிரி]
துணவு	துணவு1 tuṇavu, பெ. (n.) விரைவு (வின்.);; quickness celerity, suddenness. [துண்ணெனல் → துணவு.] துணவு2 tuṇavu, பெ. (n.) நுணா பார்க்க (வின்.);; see nuna. துணவு1 tuṇavu, பெ. (n.) விரைவு (வின்.);; quickness celerity, suddenness. [துண்ணெனல் → துணவு] துணவு2 tuṇavu, பெ. (n.) நுணா பார்க்க (வின்.);;See. {}.

துணி

துணி1 duṇidal, செ.கு.வி. (v.i.)

1. வெட்டுண்ணுதல்; to be sundered, cut, severed.

"இருடுணிந் தன்ன குவவுமயிர்க் குருளை" (அகநா.201);.

2. நீங்குதல்; to be removed.

"இன்றே துணிந்ததென் வினைத் தொடர்பு" (கம்பரா. கையடை.5);.

3. கிழிதல்; to be torn.

"ஆடையுந் துணிந்த கீரையாக்கியே" (திருவாத பு. மண்சும.29);.

4. தெளிவாதல்; to become clear.

"துணி நீர் மெல்லவல்" (மதுரைக். 283);.

5. துணிவு கொள்ளல்; to dare, venture.

"அவன் இப்போது துணிந்து பேசுகிறான்".

[துள் → துண் → துணி-. (மு.தா.158);.]

துணி2 duṇidal, செ.குன்றாவி. (v.i.)

1. உறுதி செய்தல்; to resolve, determine, ascertain;

to conclude.

"அருஞ்சுரந் துணிந்து பிறளாயினள்" (அகநா.35);.

2. தொடங்குதல்; to commence.

"எண்ணித் துணிக கருமம்" (குறள்.467);.

துணி3 tuṇi, பெ. (n.)

1. துண்டம்; to piece, slice, chop, fragment, bit, morsel.

"வெளிற்றுப் பனந் துணியின்" (புறநா.35);.

2. ஆடை (பிங்.);; cloth for wear.

"துணிச்சிதர்" (மணி.11, 109);.

3 தொங்கல் (சூடா.);; hanging, pendants, decorations, as of cloth.

4 தேரிற் கட்டிய கொடி (சது.);; flag of a car.

5. ஒளி (பிங்.);; light.

6. மரவுரி (பிங்.);; bark-cloth.

7. உறுதி; ascertainment, determination.

[துள் → துண் → துணி-. (மு.தா.141);.]

துணி1 duṇidal, செ.கு.வி. (v.i.)

1. வெட்டுண்ணுதல்; to be sundered, cut, severed.

"இருடுணிந் தன்ன குவவுமயிர்க் குருளை" (அகநா.201);.

2. நீங்குதல்; to be removed.

"இன்றே துணிந்ததென் வினைத் தொடர்பு" (கம்பரா. கையடை. 5);.

3. கிழிதல்; to be torn.

துணி-த்தல்	துணி-த்தல் tuṇittal, செ.குன்றாவி. (v.tr.) 1. வெட்டுதல்; to cut, sever, cutoff. "இலங்கைக் கோன் சிரமுங் கரமுந் துணித்து" (திவ். பெரியதி. 8, 6, 5);. [துள் → துண் → துணி-. (மு.தா.141);.] துணி-த்தல் tuṇittal, செ.குன்றாவி. (v.tr.) 1. வெட்டுதல்; to cut, sever, cutoff. "இலங்கைக் கோன் சிரமுங் கரமுந் துணித்து" (திவ். பெரியதி. 8, 6, 5);. [துள் → துண் → துணி-, (முதா. 141);]
துணிக்காகிதம்	துணிக்காகிதம் duṇikkākidam, பெ. (n.) துணி போன்று இருக்கத்தக்க முறையில் உருவாக்கப் பெற்ற தாள் அல்லது அட்டை; linen finish, paper like cloth. [துணி + காகிதம்.] துணிக்காகிதம் duṇikkākidam, பெ. (n.) துணி போன்று இருக்கத்தக்க முறையில் உருவாக்கப் பெற்ற தாள் அல்லது அட்டை; linen finish, paper like cloth. [துணி + காகிதம்]
துணிக்கை	துணிக்கை tuṇikkai, பெ, (n.) சிறுதுண்டு; small piece, slice. [துணி → துணிக்கை (மு.தா.141);.] துணிக்கை tuṇikkai, பெ. (n.) சிறுதுண்டு; small piece, slice. [துணி → துணிக்கை (மு.தா.141);]
துணிகரம்	துணிகரம் tuṇigaram, பெ, (n.) 1. துணிவு; daring, boldness, self-confidence. 2. துடுக்கு; venturesomeness, presumption, rashness, temerity. [துணி → துணிகரம்.] துணிகரம் tuṇigaram, பெ. (n.) 1. துணிவு; daring, boldness, self-confidence. 2. துடுக்கு; venturesomeness, presumption, rashness, temerity. [துணி → துணிகரம்]
துணிகரித்தல்	துணிகரித்தல் tuṇigarittal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) துணிவு கொள்ளல் (வின்.);; to be bold, daring, intrepid, to dare.

துணிச்சல்	துணிச்சல் tuṇiccal, பெ, (n.) துணிகரம் பார்க்க;see tunikaram (செ.அக.);. [துணி → துணிச்சல்.] துணிச்சல் tuṇiccal, பெ. (n.) துணிகரம் பார்க்க;See. {} (செ.அக.);. [துணி → துணிச்சல்]
துணிசுட்டசாம்பல்	துணிசுட்டசாம்பல் tuṇisuṭṭasāmbal, பெ, (n.) சீலைச்சாம்பல்; ashes of burnt cloth useful in medicine. துணிசுட்டசாம்பல் tuṇisuṭṭasāmbal, பெ. (n.) சீலைச்சாம்பல்; ashes of burnt cloth useful in medicine.
துணிசெய்-தல்	துணிசெய்-தல் tuṇiseytal, செ.குன்றாவி. (v.tr.) வெட்டுதல்; to cut to pieces. "பிரமன் சிரமுந் துணிசெய்து" (தேவா. 103, 4);. [துணி + செய்-தல்.] துணிசெய்-தல் tuṇiseytal, செ.குன்றாவி. (v.tr.) வெட்டுதல்; to cut to pieces. "பிரமன் சிரமுந் துணிசெய்து" (தேவா. 103,4);. [துணி + செய்-தல்]
துணிதாண்டு-தல்	துணிதாண்டு-தல் duṇidāṇṭudal, செ.கு.வி. (v.i.) உறுதியாக உண்மை சொல்லுதல்; to take an oath by stepping over a cloth. [துணி + தாண்டுதல்.] துணிதாண்டு-தல் duṇidāṇṭudal, செ.கு.வி. (v.i.) உறுதியாக உண்மை சொல்லுதல்; to take an oath by stepping over a cloth. [துணி + தாண்டுதல்]
துணிந்தவன்	துணிந்தவன் tuṇindavaṉ, பெ, (n.) எதற்கும் அஞ்சாதவன்; dare devil. துணிந்தவன் tuṇindavaṉ, பெ. (n.) எதற்கும் அஞ்சாதவன்; dare devil.

துணிந்துமணியங்கட்டு	துணிந்துமணியங்கட்டு-தல் duṇindumaṇiyaṅgaṭṭudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. விடாப்பிடியாய் இருத்தல்; to persist in a foolish purpose, used in contempt. 2. ஊக்கத்தோடு முயலுதல்; to persevere with energy. [துணிந்துமணியம் + கட்டு-.] துணிந்துமணியங்கட்டு-தல் duṇindumaṇiyaṅgaṭṭudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. விடாப்பிடியாய் இருத்தல்; to persist in a foolish purpose, used in contempt. 2: ஊக்கத்தோடு முயலுதல்; to persevere with energy. [துணித்துமணியம் + கட்டு-,]
துணிநிலா	துணிநிலா tuṇinilā, பெ, (n.) பிறைநிலா; crescent moon. 'துணிநிலா வணியினான்' (திருவாச. 35, 5.);. [துணி + நிலா.] துணிநிலா tuṇinilā, பெ. (n.) பிறைநிலா; crescent moon. 'துணிநிலா வணியினான்' (திருவாச. 35,5);. [துணி + நிலா]
துணிப்பந்தம்	துணிப்பந்தம் tuṇippandam, பெ. (n.) கிழிச்சீலையாலாகிய தீப்பந்தம் (வின்);; a torch made of rags. [துணி + பந்தம்.] துணிப்பந்தம் tuṇippandam, பெ. (n.) கிழிச்சீலையாலாகிய தீப்பந்தம் (வின்.);; a torch made of rags. [துணி + பந்தம்]
துணிப்புத்தூக்கு	துணிப்புத்தூக்கு tuṇipputtūkku, பெ. (n.) எழுவகைத் தூக்குகளுள் ஒன்று (சிலப். 3, 16, உரை);; musical mode, one of seven tukku. துணிப்புத்தூக்கு tuṇipputtūkku, பெ. (n.) எழுவகைத் தூக்குகளுள் ஒன்று (சிலப். 3, 16, உரை);; musical mode, one of seven {}.
துணிப்புழு	துணிப்புழு tuṇippuḻu, பெ. (n.) கம்பளிச் சால்வைகளில் கூடுகட்டும் புழுவகை (அபி.சிந். 907);; a worm infesting woollen clothes.

துணிபு	துணிபு tuṇibu, பெ. (n.) 1. துணிவு பார்க்க;see tunipu. "துரும்பு பற்றிக் கடல் கடக்குத் துணிபே யன்றோ" (தாயு. கல்லாவின் 1);. 2. கொள்கை; opinion, theory. துணிபு tuṇibu, பெ. (n.) 1. துணிவு பார்க்க;See. {}. "துரும்பு பற்றிக் கடல் கடக்குந் துணிபே யன்றோ" (தாயு. கல்லாவின். 1);. 2. கொள்கை; opinion, theory. [துணி → துணிபு]
துணிபொருள்	துணிபொருள் tuṇiboruḷ, பெ. (n.) . உறுதி செய்த பொருள்; ascertained object. "குற்றியல்லன் மகன் எனத் துணிபொருள் மேலானும்" (தொல். சொல். 25 சேனா.); 2. மெய்ப் பொருள்; principle or doctrine conclusively, established. "துன்பமறுக்குந் துணிபொரு ளுணர்ந்தோர்" (மணிமே. 23, 136);. 3. பரம் பொருள்; God as determined by scriptures. "மற்றைத் துறைகளில் முடிவுஞ் சொல்லுந் துணிபொருள்" (கம்பரா. வாலிவ. 132);. 4. இயலுகை (சாத்தியம்); (மணிமே.2729, உரை);; major term. [துணி + பொருள்.] துணிபொருள் tuṇiboruḷ, பெ. (n.) 1.. உறுதி செய்த பொருள்; ascertained object. "குற்றியல்லன் மகன் எனத் துணிபொருள் மேலானும்" (தொல். சொல். 25 சேனா);. 2. மெய்ப் பொருள்; principle or doctrine conclusively, established. "துன்பமறுக்குந் துணிபொரு ளுணர்ந்தோர்" (மணிமே. 23, 136);. 3. பரம் பொருள்; God as determined by scriptures. "மற்றைத் துறைகளில் முடிவுஞ் சொல்லுந் துணிபொருள்" (கம்பரா. வாலிவ. 132);. 4. இயலுகை (சாத்தியம்); (மணிமே.27, 29, உரை);; major term. [துணி + பொருள்]
துணியல்	துணியல் tuṇiyal, பெ. (n.) துண்டு; small piece, as of flesh. "கொழுமீன் குறைஇய... துணியல்" (மதுரைக்.320);. [துணி → துணியல்.] துணியல் tuṇiyal, பெ. (n.) துண்டு; small piece, as of flesh. "கொழுமீன் குறைஇய... துணியல்" (மதுரைக். 320);. [துணி → துணியல்]

துணியறை	துணியறை tuṇiyaṟai, பெ. (n.) துணையறை (அக.நி.); பார்க்க;see tunaiyarai. [துணி + அறை.] துணியறை tuṇiyaṟai, பெ. (n.) துணையறை (அக.நி.); பார்க்க;See. {}. [துணி + அறை]
துணியில்சுருட்டல்	துணியில்சுருட்டல் tuṇiyilcuruṭṭal, செ.கு.வி. (v.i.) மருந்தை வெள்ளைச் சீலையில் தடவி உருட்டித் திரிபோல் செய்தல்; rolling a piece of cloth smeared with the required medicine so as to form a wick. [துணியில் + சுருட்டல்.] துணியில்சுருட்டல் tuṇiyilcuruṭṭal, செ.கு.வி. (v.t.) மருந்தை வெள்ளைச் சீலையில் தடவி உருட்டித் திரிபோல் செய்தல்; rolling a piece of cloth smeared with the required medicine so as to form a wick. [துணியில் + சுருட்டல்]
துணியிலூட்டல்	துணியிலூட்டல் tuṇiyilūṭṭal, செ.குன்றாவி. (v.t.) மருந்தைத் துணியில் தடவுதல்; smearing medicine on a piece of cloth or lint. [துணியில் + ஊட்டல்.] துணியிலூட்டல் tuṇiyilūṭṭal, செ.குன்றாவி. (v.t.) மருந்தைத் துணியில் தடவுதல்; smearing medicine on a piece of cloth or lint. [துணியில் + ஊட்டல்]

துணிவு

துணிவு tuṇivu, பெ. (n.)

1. ஆண்மை; confidence, boldness, daring, bravery.

"தூங்காமை கல்வி துணிவுடைமை யிம்மூன்றும்" (குறள்.383);.

2. மனத்திட்பம்; strength of mind.

"செய்க துணிவாற்றி" (குறள்.669);,

3. துணிச்சல்; presumption, temerity, audacity.

4. உறுதி; ascertainment, certainty.

5. தெளிந்த அறிவு; determination, decision.

"நெச்சத்துத் துணிவில்லோரே" (புறநா.214, 3);.

6. முடிவு; conclusion.

7. கொள்கை; opinion founded on fasts, knowledge or evidence.

'நல்லறிவாளர் துணிவு' (ஆசாரக்.18);.

8. நம்பிக்கை (யாழ்.அக.);; belief, trust.

9. பகுதி; branch, department.

"கலைகளின் துணிவும்" (மணி. 2, 29);.

10. நோக்கம் (வி.);; purpose, design, aim.

11. தாளம்; time-measure.

"தூக்குந் துணிவும்" (மணிமே. 2, 19);.

12. தனியிடை எதிர்ப்பட்ட தலைவியைத் தெய்வமகளோ மண்ணக மகளோ என்று ஐயுற்ற தலைவன் மண்ணக மகளேயென ஒருதலைத் துணிதலாகிய கைக்கிளை வகை; 13. துண்டம்; piece.

[துள் → துண் → துணி → துணிவு.]

துணிவு tuṇivu, பெ. (n.)

1. ஆண்மை; confidence, boldness, daring, bravery.

"தூங்காமை கல்வி துணிவுடைமை யிம்மூன்றும்" (குறள். 383);.

2. மனத்திட்பம்; strength of mind.

"செய்க துணிவாற்றி" (குறள். 669);.

3. துணிச்சல்; presumption, temerity, audacity.

4. உறுதி; ascertainment, certainty.

5. தெளிந்த அறிவு; determination, decision.

"நெச்சத்துத் துணிவில்லோரே" (புறநா. 214, 3);.

6. முடிவு; conclusion.

7. கொள்கை; opinion founded on fasts, knowledge or evidence.

'நல்லறிவாளர் துணிவு' (ஆசாரக். 18);.

8. நம்பிக்கை (யாழ்.அக.);; belief, trust.

9. பகுதி; branch, department.

"கலைகளின் துணிவும்" (மணி. 2, 29);.

துணிவுரை	துணிவுரை tuṇivurai, பெ. (n.) அகவுரைப் பிரிவு பதினான்கில் ஒன்று; a kind of commandatary out fourteen. [துணிவு + உரை.] துணிவுரை tuṇivurai, பெ. (n.) அகவுரைப் பிரிவு பதினான்கில் ஒன்று; a kind of commandatary out fourteen. [துணிவு + உரை]
துணிவுவமை	துணிவுவமை tuṇivuvamai, பெ. (n.) உவமேயத்தை உவமானமாக முதலில் ஐயுற்றுப்பின் உவமேயமாகவே துணியும் அணிவகை (வீரசோ. அலங்.15. உரை);; a simile in which the upameyam is first mistaken for upamanam and then its real nature is ascertained. [துணிவு + உவமை.] துணிவுவமை tuṇivuvamai, பெ. (n.) உவமேயத்தை உவமானமாக முதலில் ஐயுற்றுப்பின் உவமேயமாகவே துணியும் அணிவகை (வீரசோ. அலங்.15, உரை);; a simile in which the {} is first mistaken for upamanam and then its real nature is ascertained.
துணுக்கம்	துணுக்கம் tuṇukkam, பெ. (n.) நடுக்கம்; trembling, palpitation of the heart through fear. "அறிவனுந் துணுக்கங் கொண்டான்" (கம்பரா. ஊர்தேடு. 57);. 2 அச்சம்; fear. 3. உள்ளோசை (யாழ்.அக.);; vibration. 4. நெஞ்சுபடபடப்பு; palpitation of the heart. [துணுக்கு → துணுக்கம் (மு.தா.64);.] துணுக்கம் tuṇukkam, பெ. (n.) நடுக்கம்; trembling, palpitation of the heart through fear. "அறிவனுந் துணுக்கங் கொண்டான்" (கம்பரா. ஊர்தேடு. 57);. 2. அச்சம்; fear. 3. உள்ளோசை (யாழ்.அக.);; vibration. 4. நெஞ்சுபடபடப்பு; palpitation of the heart. [துணுக்கு → துணுக்கம் (மு.தா. 64);]
துணுக்கிடு-தல்	துணுக்கிடு-தல் duṇukkiḍudal, செ.குன்றாவி. (v.t.) திடுக்கிடுதல்; to be started (செ.அக.);. [துண் → துணுக்கு → துணுக்கிடு-, (மு.தா.64);.] துணுக்கிடு-தல் duṇukkiḍudal, செ.குன்றாவி. (v.t.) திடுக்கிடுதல்; to be started (செ.அக.);. [துண் → துணுக்கு → துணுக்கிடு-. (மு.தா. 64);]

துணுக்கு	துணுக்கு1 tuṇukku, பெ. (n.) துணுக்கம் பார்க்க;see tunukkam. [துண் → துணுக்கு.] துணுக்கு2 tuṇukku, பெ. (n.) துணியல் பார்க்க;see tuniyal (செ.அக.);. [துண் → துணுக்கு.] துணுக்கு1 tuṇukku, பெ. (n.) துணுக்கம் பார்க்க;See. {}. [துண் → துணுக்கு] துணுக்கு2 tuṇukku, பெ. (n.) துணியல் பார்க்க;See. {} (செ.அக.);. [துண் → துணுக்கு]
துணுக்குக்கபம்	துணுக்குக்கபம் tuṇukkukkabam, பெ. (n.) தடித்தும், கனமாயும், உறைந்தும், மங்கலாயும், சுண்ணாம்பு போல் வெளிவரும் சளி; thick heavy congealed mass of philegm in the digestive and respiratory passages discharged by caughing or vomitting (சா.அக.);. [துணுக்கு + கபம்.] துணுக்குக்கபம் tuṇukkukkabam, பெ. (n.) தடித்தும், கனமாயும், உறைந்தும், மங்கலாயும், சுண்ணாம்பு போல் வெளிவரும் சளி; thick heavy congealed mass of philegm in the digestive and respiratory passages discharged by caughing or vomitting (சா.அக.);. [துணுக்கு + கபம்]
துணுக்குண்ணி	துணுக்குண்ணி tuṇukkuṇṇi, பெ. (n.) பொறுக்கித் தின்பவன்; miser, scrape-penny, as one who picks up and eats crumbs. "இந்தத் துணுக்குண்ணியோ கொடுப்பான் சொன்னம்" (விறலிவிடு.851);. [துணுக்கு + உண்ணி.] துணுக்குண்ணி tuṇukkuṇṇi, பெ. (n.) பொறுக்கித் தின்பவன்; miser, scrape-penny, as one who picks up and eats crumbs. "இந்தத் துணுக்குண்ணியோ கொடுப்பான் சொன்னம்". (விறலிவிடு. 851);. [துணுக்கு + உண்ணி]

துணுக்குறு-தல்	துணுக்குறு-தல் duṇukkuṟudal, செ.கு.வி. (v.i.) அச்சமுறுதல்; to be startled, struck with fear, shocked. "யாவருந் துணுக்குற் றேங்க" (கம்பரா. கும்ப. கருண.58);. [துணுக்கு + உறு-.] துணுக்குறு-தல் duṇukkuṟudal, செ.கு.வி. (v.i.) அச்சமுறுதல்; to be startled, sturck with fear, shocked. "யாவருந் துணுக்குற் றேங்க" (கம்பரா. கும்ப. கருண. 58);. [துணுக்கு + உறு-,]
துணுக்கெறி	துணுக்கெறி1 duṇukkeṟidal, செ.கு.வி. (v.i.) அச்சத்தால் துள்ளுதல்; to start with fear, as infants. [துணுக்கு + எறி.] துணுக்கெறி2 duṇukkeṟidal, செ.கு.வி. (v.i.) குளிர்ச்சி மிகுதியால் சளி, தடித்து வெளிவரல்; discharge of solid phlegm due to excess of mucus in the system. துணுக்கெறி1 duṇukkeṟidal, செ.கு.வி. (v.i.) அச்சத்தால் துள்ளுதல்; to start with fear, as infants. [துணுக்கு + எறி-,] துணுக்கெறி2 duṇukkeṟidal, செ.கு.வி. (v.i.) குளிர்ச்சி மிகுதியால் சளி, தடித்து வெளிவரல்; discharge of soild phlegm due to excess of mucus in the system.
துணுக்குத்துணுக்கெனல்	துணுக்குத்துணுக்கெனல் tuṇukkuttuṇukkeṉal, பெ. (n.) அஞ்சுதற் குறிப்பு; onom. expr. of being afraid "நான் சென்று கிட்டுகை யாவதென" என்று துணுக்குத் துணுக்கென்னா நிற்பர்கள் பிரம்மாதிகள்" (திவ்.பெரியதி.1, 2, 9);, வ்யா.); [துணுக்கு + எறி.] துணுக்குத்துணுக்கெனல் tuṇukkuttuṇukkeṉal, பெ. (n.) அஞ்சுதற் குறிப்பு; onom. expr. of being afraid. "நான் சென்று கிட்டுகை யாவதென" என்று துணுக்குத் துணுக்கென்னா நிற்பர்கள் பிரம்மாதிகள்" (திவ்.பெரியதி. 1,2,9, வ்யா.);

துணுக்கெனல்	துணுக்கெனல் tuṇukkeṉal, பெ. (n.) அச்சக் குறிப்பு; expr. signifying fear. "துணுக்கென் றுள்ளஞ் சொற் றளர்ந்து" (பிரபுலிங். வசவண்.32);. [துணுக்கு + எனல்.] துணுக்கெனல் tuṇukkeṉal, பெ. (n.) அச்சக் குறிப்பு; expr. signifying fear. "துணுக்கென் றுள்ளஞ் சொற் றளர்ந்து" (பிரபுலிங். வசவண். 32);. [துணுக்கு + எனல்]
துணுக்கை	துணுக்கை tuṇukkai, பெ. (n.) துணியல் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see tuniyal. [துணுக்கு → துணுக்கை.] துணுக்கை tuṇukkai, பெ. (n.) துணியல் (யாழ்.அக.); பார்க்க;See. tuniyal. [துணுக்கு → துணுக்கை]
துணுங்கு-தல்	துணுங்கு-தல் duṇuṅgudal, 5 செ.குன்றாவி. & குவி. (v.t.)& (v.i.) வெருவுதல் (யாழ்.அக.);; to fear. [துண் → துணுங்கு.] துணுங்கு-தல் duṇuṅgudal, 5 செ.குன்றாவி. & கு.வி. (v.t.)& (v.i.) வெருவுதல் (யாழ்.அக.);; to fear. [துண் → துணுங்கு]

துணை1 tuṇai, பெ. (n.)

1. கூட்டு; association, company.

2. உதவி; help, assistance, aid, succor, support.

"தங்குபே ரருளுந் தருமமுந் துணையா தம்பகைப் புலன்களைத் தவிர்க்கும்" (கம்பரா. நகரப்.6);.

3. காப்பு; protection, guidance.

கடவுள் துணை.

4. கூட்டாயிருப்பவன்-வள்-து; partner, companion, amte.

"நறுநுதலா ணன்மைத் துணை" (நாலடி.381);.

5. உதவிபுரிவோன்; escort, covoy, helpmate.

"நானோர் துணை காணேன்" (திருவாச. 25, 10);.

6. நட்பினன்-ள்; friend.

"தந்துணைக் குரைத்து நிற்பார்" (சீவக. 465);.

7. இரட்டை; pair, couple, brace.

"துணைமீன் காட்சியின்" (கல்லா. 5, 27);.

8. இரண்டு; Iwo.

"அந்தணன் பங்குவி னில்லத் துணைக் குப்பா லெய்த" (பரிபா. 11, 7-8);.

9. கணவன்; husband.

"தாழ்துணை துறந்தோர்" (சிலப். 4, 13);.

10. மனைவி; wife, mate.

"துணையொடு வதிந்த தாதுண் பறவை" (அகநா.4);.

11. உடன்பிறப்பு; brother or sister

"துணையின்றிச் சேற னன்றோ" (கம்பரா. கும்பக்கருண.158);.

12. ஒப்பு; comparison, similitude.

"துணையற வறுத்துத் தூங்க நாற்றி" (திருமுரு. 237);.

13. அளவு; measure extent;

degree;

quantity;

number.

"விருந்தின் றுணைத்துணை" (குறள். 87);.

14. புணர்ச்சி; conjugal union.

"முந்நாளல்லது துணையின்று கழியாது" (தொல். பொ.122);.

துணை போனாலும் பிணை போகாதே (பழ.);.

ம. துண

[துண் → துணை (வே.க.254);.]

துணை2 tuṇai, வி.எ. (adv.)

வரை; until.

துணைக்கருவி	துணைக்கருவி tuṇaikkaruvi, பெ. (n.) 1. வழி வகை; means to an end, medium. 2. உதவிக் கருவி (நன்.287, விருத்);; implement, tool, instrument. [துணை + கருவி.] துணைக்கருவி tuṇaikkaruvi, பெ. (n.) 1. வழி வகை; means to an end, medium. 2. உதவிக் கருவி (நன். 287, விருத்.);; implement, tool, instrument. [துணை + கருவி]
துணைக்காரணம்	துணைக்காரணம் tuṇaikkāraṇam, பெ. (n.) குடத்துக்குத் தண்டு சக்கரம்போலச் செயல் (காரிய); நிகழ்ச்சிக்கு உதவியாயிருக்கும் காரணம் (தொல்.சொல். 74, உரை);; instrumental or secondary cause, as the potter's stick or wheel. [துணை + காரணம்.] துணைக்காரணம் tuṇaikkāraṇam, பெ. (n.) குடத்துக்குத் தண்டு சக்கரம்போலச் செயல் (காரிய); நிகழ்ச்சிக்கு உதவியாயிருக்கும் காரணம் (தொல்.சொல். 74, உரை);; instrumental or secondary cause, as the potter's stick or wheel.
துணைக்குக்கி	துணைக்குக்கி tuṇaikkukki, பெ. (n.) இரைப்பைக்கு அடுத்துத் தொடுத்திருக்கும் சிறுகுடலில் ஏறக்குறைய ஒரு அடி நீளமுள்ள ஒரு பகுதி; the first portion of the small intestine measuring about one foot long (சா.அக.);. [துணை + குக்கி.] துணைக்குக்கி tuṇaikkukki, பெ. (n.) இரைப்பைக்கு அடுத்துத் தொடுத்திருக்கும் சிறுகுடலில் ஏறக்குறைய ஒரு அடி நீளமுள்ள ஒரு பகுதி; the first portion of the small intestine measuring about one foot long (சா.அக.);. [துணை + குக்கி]
துணைக்கோள்	துணைக்கோள் tuṇaikāḷ, பெ. (n.) ஒரு கோளைச் சுற்றிச் சுழலும் சார்புக்கோள்; satellite. [துணை + கோள்.] துணைக்கோள் tuṇaikāḷ, பெ. (n.) ஒரு கோளைச் சுற்றிச் சுழலும் சார்புக்கோள்; satellite. [துணை + கோள்]

துணைச்சகோதரி	துணைச்சகோதரி tuṇaiccaātari, பெ. (n.) கிறித்தவருள் துறவறம் பெறுவதற்குமுன் மாணவ நிலையிலுள்ளவள்; novitiate nun before ordination among christians (பாண்டி.);. [துணை + சகோதரி.] துணைச்சகோதரி tuṇaiccaātari, பெ. (n.) கிறித்தவருள் துறவறம் பெறுவதற்குமுன் மாணவ நிலையிலுள்ளவள்; novitiate nun before ordination among christians (பாண்டி.);. [துணை + சகோதரி]
துணைச்சொல்	துணைச்சொல் tuṇaiccol, பெ. (n.) ஒத்துரைக்குஞ் சொல் (வின்.);; word or words in support of, orin seconding, previous speaker. [துணை + சொல்.] துணைச்சொல் tuṇaiccol, பெ. (n.) ஒத்துரைக்குஞ் சொல் (வின்.);; word or words in support of, or in seconding, previous speaker. [துணை + சொல்]
துணைத்துறவி	துணைத்துறவி tuṇaittuṟavi, பெ. (n.) கிறித்தவருள் துறவு பெறுவதற்கு முன் மாணவ நிலையிலுள்ளவன் (பாண்டி);; lay disciple before ordination, among christians. துணைத்துறவி tuṇaittuṟavi, பெ. (n.) கிறித்தவருள் துறவு பெறுவதற்கு முன் மாணவ நிலையிலுள்ளவன் (பாண்டி.);; lay disciple before ordination, among christians.
துணைப்படை	துணைப்படை tuṇaippaḍai, பெ. (n.) நட்பரசரதாய்த் தனக்கு உதவுஞ் சேனை (குறள். 762, உரை);; forces of one's allies sent to one's aid. one of aru-vakai-p-padai, q.v. [துணை + படை.] துணைப்படை tuṇaippaḍai, பெ. (n.) நட்பரசரதாய்த் தனக்கு உதவுஞ் சேனை (குறள். 762, உரை);; forces of one's allies sent to one's aid. one of aru-vakai-p-{}, q.v.
துணைப்பேறு	துணைப்பேறு tuṇaippēṟu, பெ. (n.) உதவி பெறுகை; receiving aid. [துணை + பேறு.] துணைப்பேறு tuṇaippēṟu, பெ. (n.) உதவி பெறுகை; receiving aid. [துணை + பேறு]

துணைப்பொருள்	துணைப்பொருள் tuṇaipporuḷ, பெ. (n.) ஒப்புமை கூறப்படுவது; object of comparison. "அப்பொருளாகு முறழ் துணைப்பொருளே" (தொல்.சொல்.16);. [துணை + பொருள்.] துணைப்பொருள் tuṇaipporuḷ, பெ. (n.) ஒப்புமை கூறப்படுவது; object of comparison. "அப்பொருளாகு முறழ் துணைப்பொருளே" (தொல். சொல். 16);. [துணை + பொருள்]
துணைபோ-தல்	துணைபோ-தல் tuṇaipōtal, செ.கு.வி (v.i.) ஒப்பாதல்; to be similar or equal; to match. 'அவனுக்கு இவன் துணைபோனவன்'. [துணை + போ.] துணைபோ-தல் tuṇaipōtal, செ.கு.வி. (v.i.) ஒப்பாதல்; to be similar or equal; to match. 'அவனுக்கு இவன் துணைபோனவன்'. [துணை + போ-,]
துணைமுத்தம்	துணைமுத்தம் tuṇaimuttam, பெ. (n.) வடஞ் சேர்ந்த முத்து; stringed pearls. "துஞ்சாக் கதிர்கொ டுனைமுத்தந் தொழுதேன்" (சீவக.351);. [துணை + முத்தம்.] துணைமுத்தம் tuṇaimuttam, பெ. (n.) வடஞ் சேர்ந்த முத்து; stringed pearls. "துஞ்சாக் கதிர்கொ டுணைமுத்தந் தொழுதேன்" (சீவக. 351);. [துணை + முத்தம்]
துணைமூளை	துணைமூளை tuṇaimūḷai, பெ. (n.) மூளையின் அரைக்கால் பங்காய் தலையின் பின்பக்கத்தில் கீழ்ப்பிடரியைப் பற்றிச் சிறிய பந்து வடிவமாக இருக்கும் சிறிய மூளை; that portion of the brain which is posterior to underlies the great cerebral mass-cerebellum.

துணைமை	துணைமை tuṇaimai, பெ. (n.) 1. பிரிவின்மை; union. "நல்லியாழ்த் துணைமையோ ரியல்பே" (தொல்.பொ.42);. 2. ஆற்றல்; ability, power. "யாஅ ரொருவ ரொருவர்த முள்ளத்தைத் தேருந் துணைமை யுடையவர்" (நாலடி.127.);. 3. உதவி; help. "துணைவரோடுந் துளபமா றுணைமை செய்ய" (சேதுபு. இலக்குமி. 25); (செ.அக.);. [துணை → துணைமை.] துணைமை tuṇaimai, பெ. (n.) 1. பிரிவின்மை; union. "நல்லியாழ்த் துணைமையோ ரியல்பே" (தொல்.பொ. 42);. 2. ஆற்றல்; ability, power. "யாஅ ரொருவ ரொருவர்த முள்ளத்தைத் தேருந் துணைமை யுடையவர்" (நாலடி. 127);. 3. உதவி; help. "துணைவரோடுந் துளபமா றுணைமை செய்ய" (சேதுபு. இலக்குமி. 25); (செ.அக.);. [துணை → துணைமை]
துணையரண்	துணையரண் tuṇaiyaraṇ, பெ. (n.) வன்மைமிக்க சுற்றத்தாரானாகிய துணை (சுக்கிர நீதி. 300);; strong and powerful kindred, considered a means or defence. [துணை + அரண்.] துணையரண் tuṇaiyaraṇ, பெ. (n.) வன்மைமிக்க சுற்றத்தாரானாகிய துணை (சுக்கிர. நீதி. 300);; strong and powerful kindred, considered a means or defence.
துணையல்	துணையல் tuṇaiyal, பெ. (n.) பூமாலை; garland, wreath of flowers. "சாந்துங் கமழ்துணையலும்" (தேவா.562, 2);. துணையல் tuṇaiyal, பெ. (n.) பூமாலை; garland, wreath of flowers. "சாந்துங் கமழ்துணையலும்" (தேவா. 562, 2);.

துணையறை	துணையறை tuṇaiyaṟai, பெ. (n.) தோரணம் முதலியவற்றின் தொங்கல் (திவா.);; ornamental hangings. [துணையல் → துணையறை.] துணையறை tuṇaiyaṟai, பெ. (n.) தோரணம் முதலியவற்றின் தொங்கல் (திவா.);; ornamental hangings. [துணையல் → துணையறை]
துணையாளன்	துணையாளன் tuṇaiyāḷaṉ, பெ. (n.) உதவி புரிவோன்; helper. "துணையாளனே தொழும்பாள ரெய்ப்பினில் வைப்பனே" (திருவாச.5, 98);. [துணை + ஆளன்.] துணையாளன் tuṇaiyāḷaṉ, பெ. (n.) உதவி புரிவோன்; helper. "துணையாளனே தொழும்பாள ரெய்ப்பினில் வைப்பனே" (திருவாச. 5,98);. [துணை + ஆளன்]
துணையாளி	துணையாளி tuṇaiyāḷi, பெ. (n.) 1. மருத்துவனுக்கு இரண்டாவதாக, நோயாளிக்கு உதவி செய்யும் ஆள்; as assistant to the doctor treats the patient. 2. செவிலி; a female in hospital attending to wants of patients-nurse. 3. ஒரு காரியத்தில் சமமான பங்கெடுத்துக் கொள்பவன் (பாண்டி.);; coadjutor. [துணை + ஆளி.] துணையாளி tuṇaiyāḷi, பெ. (n.) 1. மருத்துவனுக்கு இரண்டாவதாக, நோயாளிக்கு உதவி செய்யும் ஆள்; as assistant to the doctor treats the patient. 2. செவிலி; a female in hospital attending to wants of patients-nurse. 3. ஒரு காரியத்தில் சமமான பங்கெடுத்துக் கொள்பவன் (பாண்டி.);; coadjutor.
துணையிரு-த்தல்	துணையிரு-த்தல் tuṇaiyiruttal, செ.குன்றாவி. (v.t.) பருவமுற்றாள், மகப்பேறெய்தினாள், மணப்பெண் இவர்கட்குப் பேய் முதலியவற்றால் கேடு வராதபடி உதவியாயிருத்தல்; to keep company with a girl who has attained the age of puberty or with a woman in childbirth or with the bride, protecting them from demon-attack. [துணை + இரு-.] துணையிரு-த்தல் tuṇaiyiruttal, செ.குன்றாவி. (v.t.) பருவமுற்றாள், மகப்பேறெய்தினாள், மணப்பெண் இவர்கட்குப் பேய் முதலியவற்றால் கேடு வராதபடி உதவியாயிருத்தல் (வின்.);; to keep company with a girl who has attained the age of puberty or with a woman in childbirth or with the bride, protecting them from demon-attack.

துணைவஞ்சி	துணைவஞ்சி tuṇaivañji, பெ. (n.) பிறரை வெல்ல வேனுங் கொல்லவேனுந் துணிந்து நிற்கின்றானொருவனைச் சிலகூறி உடன்பாடு கூறும் புறத்துறை (புறநா.45);; theme describing the reconciliation of a warrior with his enemy whom he is determined to conquer or kill. [துணை + வஞ்சி.] துணைவஞ்சி tuṇaivañji, பெ. (n.) பிறரை வெல்ல வேனுங் கொல்லவேனுந் துணிந்து நிற்கின்றானொருவனைச் சிலகூறி உடன்பாடு கூறும் புறத்துறை (புறநா. 45);; theme describing the reconciliation of a warrior with his enemy whom he is determined
துணைவலி	துணைவலி tuṇaivali, பெ. (n.) நட்பரசரால் ஆகிய ஆற்றல் (குறள்.471);; strength of a king derived from his allies. [துணை + வலி.] துணைவலி tuṇaivali, பெ. (n.) நட்பரசரால் ஆகிய ஆற்றல் (குறள். 471);; strength of a king derived from his allies. [துணை + வலி]
துத்தநாகவகை	துத்தநாகவகை tuttanāgavagai, பெ. (n.) மருந்து வகை (யாழ்.அக.);; a medicine துத்தநாகவகை tuttanāgavagai, பெ. (n.) மருந்து வகை (யாழ்.அக.);; a medicine.
துத்தபேனம்	துத்தபேனம் tuttapēṉam, பெ. (n.) பால்நுரை (யாழ்.அக.);; milk foam.
துத்தமனா	துத்தமனா tuttamaṉā, பெ. (n.) முயற்புல் (மலை);; harialli grass. துத்தமனா tuttamaṉā, பெ. (n.) முயற்புல் (மலை.);; harialli grass.
துத்தரி	துத்தரி tuttari, பெ. (n.) துத்தரிக்கொம்பு பார்க்க;see tuttari-k-kombu. "கொம்பு துத்தரி கொட்டு முறைமையன்" (கம்பரா. கங்கைப். 30);. துத்தரி tuttari, பெ. (n.) துத்தரிக்கொம்பு பார்க்க;See. tuttari-k-kombu. "கொம்பு துத்தரி கொட்டு முறைமையன்" (கம்பரா. கங்கைப். 30);.

துத்தரிக்கொம்பு	துத்தரிக்கொம்பு tuttarikkombu, பெ. (n.) ஒருவகை ஊதுகொம்பு; a kind of bugle-horn. "துத்தரிக் கொம்புத் துடியும்" (சீவக. 434, உரை);. [துத்தரி + கொம்பு.] துத்தரிக்கொம்பு tuttarikkombu, பெ. (n.) ஒருவகை ஊதுகொம்பு; a kind of bugle-horn. "துத்தரிக் கொம்புந் துடியும்" (சீவக. 434, உரை);. [துத்தரி + கொம்பு]
துத்தரிகம்	துத்தரிகம் tuttarigam, பெ. (n.) நெல்லிக்காய்; indian gooseberry (சா.அக.);. துத்தரிகம் tuttarikam, பெ. (n.) நெல்லிக்காய்; indian gooseberry (சா.அக.);.
துத்தரிப்பு	துத்தரிப்பு tuttarippu, பெ. (n.) அட்டிகைப் பதக்கத்தின் மேலுறுப்பு வகை; an upper part of patäkkam in attikai. துத்தரிப்பு tuttarippu, பெ. (n.) அட்டிகைப் பதக்கத்தின் மேலுறுப்பு வகை; an upper part of {} in attikai.
துத்தல்	துத்தல் tuttal, பெ. (n.) 1. உண்ணுதல்; to eating. "துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாக்கி" (குறள்.12);. 2. நுகர்தல்; to enjoy. [துய் → வ. துத்தல் (வே.க.284);.] துத்தல் tuttal, பெ. (n.) 1. உண்ணுதல்; to eating. "துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாக்கி" (குறள். 12);. 2. நுகர்தல்; to enjoy. [துய் → வ. துத்தல் (வே.க. 284);]

துத்தாஞ்சனம்	துத்தாஞ்சனம் tuttāñjaṉam, பெ. (n.) கண்மருந்து வகை; collyridum of vitriol. [துத்தம் + அஞ்சனம்.] துத்தாஞ்சனம் tuttāñjaṉam, பெ. (n.) கண்மருந்து வகை; collyridum of vitriol. [துத்தம் + அஞ்சனம்]
துத்தாத்தி	துத்தாத்தி tuttātti, பெ. (n.) பாற்கடல் (யாழ்.அக.);; ocean of milk.
துத்தாரம்	துத்தாரம் tuttāram, பெ. (n.) ஊமத்தை; datura (சா.அக.);.

துத்தி1 tutti, பெ. (n.)

1. செடிவகை (சூடா.);; wrinkled learned eveing mallow.
2. பெருந்துத்தி பார்க்க;see peruntutti country mallow.
3. வட்டத் துத்தி பார்க்க;see vatta-t-tutti, narrow woolly stipuled lotus croton.
4. பட்டுப்பூச்சி; white mulberry tree.
5. முள்வெள்ளரி வகை; spiked bitter cucumber.

வகைகள்

1. பெருந்துத்தி - country mallow
2. பணியாரத் துத்தி - cake mallow
3. கருந்துத்தி – black mallow
4. கொடித்துத்தி – creeping mallow
5. அரசிலைத்துத்தி - peepul leavedeveming mallow
6. எலிச்செவித் துத்தி - rat's ear mallow
7. ஒட்டுத்துத்தி - burr mallow
8. இரட்டகத்துத்தி - double thread mallow
9. சீமைத்துத்தி - foreign mallow
10. சிறுதுத்தி - small mallow
11. சிறுசீமைத்துத்தி - small foreign mallow
12. காட்டுத்துத்தி – wild mallow
13. கண்டுதுத்தி - one leaved mallow
14. ஓரிலைத்துத்தி - one leaved mallow
15. செந்துத்தி - devil's cotton.
16. நாமத்துத்தி - namatutti
17. நிலத்துத்தி – ground mallow
18. பொட்டகத்துத்தி - double thread tutti
19. வயிற்றுத்துத்தி - field mallow
20. மஞ்சள் துத்தி – common yellow mallow
21. ஐயிதிழ்த்துத்தி- five capelled evening mallow
22. வட்டத்துத்தி - lotus croton
23. கல்துத்தி - stone mallow
24. மணித்துத்தி - vine leafed bendy
25. நல்லதுத்தி - common evening mallow
26. திருநாமத்துத்தி - lobe leaved mysore mallow
27. வேலித்துத்தி - hedge mallow
28. மலைத்துத்தி - mountain evening mallow
29. வெண்துத்தி -pure white darwin's mallow

துத்திக்காரன்	துத்திக்காரன் tuttikkāraṉ, பெ. (n.) ஒத்தூதுபவன்; bass-piper. [துத்தி + காரன்.] துத்திக்காரன் tuttikkāraṉ, பெ. (n.) ஒத்தூதுபவன்; bass-piper. [துத்தி + காரன்]
துத்திக்கீரை	துத்திக்கீரை tuttikārai, பெ. (n.) ஒருவகைக் கீரை; american binolious morning glory. மறுவ. துத்திகம் [துத்தி + கீரை.] துத்திக்கீரை tuttikārai, பெ. (n.) ஒருவகைக் கீரை; american binolious morning glory. மறுவ. துத்திகம் [துத்தி + கீரை]
துத்திநாகம்	துத்திநாகம் tuttinākam, பெ. (n.) துத்தநாகம் (பதார்த்த. 1170); பார்க்க;see tuttanäkam (செ.அக.);. [துத்தி + நாகம்.] துத்திநாகம் tuttinākam, பெ. (n.) துத்தநாகம் (பதார்த்த. 117o); பார்க்க;See. {} (செ.அக.); [துத்தி + நாகம்]
துத்திநீர்	துத்திநீர் tuttinīr, பெ. (n.) சிறுநீர்; urine (சா.அக.);. துத்திநீர் tuttinīr, பெ. (n.) சிறுநீர்; urine (சாஅக.);.
துத்திப்பட்டு	துத்திப்பட்டு tuttippaṭṭu, பெ. (n.) துகில்வகை (எங்களூர். 168);; a kind of fine cloth. [துத்தி + பாட்டு.] துத்திப்பட்டு tuttippaṭṭu, பெ. (n.) துகில்வகை (எங்களூர், 168);; a kind of fine cloth. [துத்தி + பாட்டு]

துத்திப்பாலை	துத்திப்பாலை tuttippālai, பெ. (n.) தொந்தம்பாலை; blue dyeing rose bay (சா.அக.);. துத்திப்பாலை tuttippālai, பெ. (n.) தொந்தம்பாலை; blue dyeing rose bay (சாஅக.);.
துத்திப்பூக்கிளாவர்	துத்திப்பூக்கிளாவர் tuttippūkkiḷāvar, பெ. (n.) மகளிர் காதணி வகை (இக்.);; a woman's ear ornament.
துத்திப்பூமோதிரம்	துத்திப்பூமோதிரம் tuttippūmōtiram, பெ. (n.) துத்திப்பூ வடிவிலமைந்த விரலாழி; finger-ring designed after the tutti flower. [துத்தி + பூ + மோதிரம்.] துத்திப்பூமோதிரம் tuttippūmōtiram, பெ. (n.) துத்திப்பூ வடிவிலமைந்த விரலாழி; finger-ring desinged after the tutti flower. [துத்தி + பூ + மோதிரம்]
துத்தியம்	துத்தியம் tuttiyam, பெ. (n.) புகழ்ச்சி; eulogy, praise, commendation. "பிரமனுந் துத்தியஞ் செய நின்றநற் சோதியே" (தேவா. 1218, 2);.
துத்திரி	துத்திரி tuttiri, பெ. (n.) 1. துத்தாரி பார்க்க;see tuttari. "கல்லல துத்திரி யேங்க" (கல்லா. 34, 10);. 2. துத்திரி2 பார்க்க;see tuttiri. துத்திரி tuttiri, பெ. (n.) 1. துத்தாரி பார்க்க;See. {}. "கல்லல துத்திரி யேங்க" (கல்லா. 34, 10);. 2. துத்திரி2 பார்க்க;See. tuttiri.
துத்தினை	துத்தினை tuttiṉai, பெ. (n.) வட்டத்திருப்பி; Indian parara (சா.அக.);.

துத்து	துத்து1 tuttu, பெ. (n.) 1. பொய்; lic. 2. தவறு; fault. 3. வஞ்சனை; deceit (செ.அக.);. [ஒருகா. தெ. துத்து → துத்து.] துத்து2 tuttu, பி.பெ. (n.prob.) 1. சேண முதலியவற்றின் உள்ளிடும் கம்பளி ஆட்டுமயிர் முதலியன (வின்.);; stuffing of wool or goat's hair in couches, saddles etc., 2. துத்துக்கம்பளி (யாழ்.அக.); பார்க்க;see tutu-k-kambali. [ஒருகா. துறுத்து → துத்து.] துத்து1 tuttu, பெ. (n.) 1. பொய்; lie. 2. தவறு; fault. 3. வஞ்சனை; deceit (செ.அக.);. [ஒருகா. தெ. துத்து → துத்து] துத்து2 1. சேண முதலியவற்றின் உள்ளிடும் கம்பளி ஆட்டுமயிர் முதலியன (வின்.); stuffing of wool or goat's hair in couches, saddles etc., 2. துத்துக்கம்பளி (யாழ்.அக.) பார்க்க;See. {}. [ஒருகா. துறுத்து → துத்து] துத்து tuttu, பெ. (n.) அணிகலன் (ஆபரணம்);; ornament.
துத்துக்கம்பளி	துத்துக்கம்பளி tuttukkambaḷi, பெ. (n.) கம்பளிப் போர்வை (வின்.);; a kind of blanket. [துத்து + கம்பளி.] துத்துக்கம்பளி tuttukkambaḷi, பெ. (n.) கம்பளிப் போர்வை (வின்.);; a kind of blanket. [துத்து + கம்பளி]

துத்துக்கம்மல்	துத்துக்கம்மல் tuttukkammal, பெ. (n.) கம்மலணி வகை; an ear-ornament worn by women. [துத்து + கம்மல்.] துத்துக்கம்மல் tuttu-k-kammal, பெ. (n.) கம்மலணி வகை; an ear-ornament worn by women. [துத்து + கம்மல்]
துத்துக்காரன்	துத்துக்காரன் tuttukkāraṉ, பெ. (n.) துத்தன் பார்க்க;see tuttan. [துத்து + காரன்.] துத்துக்காரன் tuttukkāraṉ, பெ. (n.) துத்தன் பார்க்க;See. {}. [துத்து + காரன்]
துத்துக்கோல்	துத்துக்கோல் tuttukāl, பெ. (n.) நெசவுப்பா தளராமல் நிற்றற்பொருட்டு நூற் பிணையல்களுக்கிடையில் நெய்வோர் செலுத்துங் கழி; rod used by weavers to press the weft compactly. [துத்து + கோல்.] துத்துக்கோல் tuttukāl, பெ. (n.) நெசவுப்பா தளராமல் நிற்றற்பொருட்டு நூற் பிணையல்களுக்கிடையில் நெய்வோர் செலுத்துங் கழி; rod used by weavers to press the weft compactly. [துத்து + கோல்]
துத்துப்போடு-தல்	துத்துப்போடு-தல் dudduppōṭudal, செ.குன்றாவி. (v.t.) கிணறு முதலியவற்றை மணல் முதலியவற்றால் மேவி விடுதல் (வின்);; to fill up, close. [துத்து + போடு-.] துத்துப்போடு-தல் dudduppōṭudal, செ.குன்றாவி. (v.t.) கிணறு முதலியவற்றை மணல் முதலியவற்றால் மேவி விடுதல் (வின்.);; to fill up, close. [துத்து + போடு-,]

துத்துமாற்று	துத்துமாற்று tuttumāṟṟu, பெ. (n.) 1. தந்திரம்; artifice, guile, chicanery. 2. எத்து; deceit. 3. பொல்லாங்கு; evil. [துத்து + மாற்று.] துத்துமாற்று tuttumāṟṟu, பெ. (n.) 1. தந்திரம்; artifice, guile, chicanery. 2. எத்து; deceit. 3. பொல்லாங்கு; evil. [துத்து + மாற்று]
துத்துரு	துத்துரு tutturu, பெ. (n.) தாமரைப் பொகுட்டுப் போன்ற அணிவகை; an ornament like the pericap of a lotus. "துத்துரு வொன்றில் தடவிக் கட்டின பளிங்கு ஒன்றும்" (S.I.I.ii, 179);. துத்துரு tutturu, பெ. (n.) தாமரைப் பொகுட்டுப் போன்ற அணிவகை; an ornament like the pericap of a lotus. "துத்துரு வொன்றில் தடவிக் கட்டின பளிங்கு ஒன்றும்" (S.I.I.ii.179);.
துத்துவாரெலும்பு	துத்துவாரெலும்பு tuttuvārelumbu, பெ. (n.) பழுவெலும்பு; collar bone. [துத்துவார் + எலும்பு.] துத்துவாரெலும்பு tuttuvārelumbu, பெ. (n.) பழுவெலும்பு; collar bone. [துத்துவார் + எலும்பு]
துத்தூரம்	துத்தூரம் tuttūram, பெ. (n.) ஊமத்தை (மலை); பார்க்க;see umattai (செ.அக.);. துத்தூரம் tuttūram, பெ. (n.) ஊமத்தை (மலை); பார்க்க;See. {} (செ.அக.);
துதகாரம்	துதகாரம் dudakāram, பெ. (n.) துப்பும்போது எழும் ஒலி (யாழ்.அக.);; noise of spitting.

துதம்	துதம் dudam, பெ. (n.) துதி2 பார்க்க;see tuti. "வாயோரீ ரைஞ்ஞூறு துதங்க ளார்ந்த" (திங். பெருமாள். 1, 2);. துதம்2 dudam, பெ. (n.) அசைவு (வி);; motion, vibration, oscillation, agitation. துதம் tudam, பெ. (n.) துதி2 பார்க்க;See. tuti. "வாயோரீ ரைஞ்ஞூறு துதங்க ளார்ந்த" (திங். பெருமாள். 1,2);. துதம்2 tutam, பெ. (n.) அசைவு (வி.);; motion, vibration, oscillation, agitation.
துதாமுதலாய்	துதாமுதலாய் dudāmudalāy, வி.எ. (adv.) முழுதும்; wholly, entirely. தெ. துதாமொதலுக

துதி	துதி1 dudi, பெ. (n.) நுனி; point, sharp edge. "துதிவா யெஃகமொடு" (புறநா.253);. [நுனி → நுதி → துதி (த.வ.65);.] துதி2 dudi, பெ. (n.) 1. துருத்தி; bellows. "மயிர்த் துதி யலற வூதலின்" (சீவக.2530);. 2. உறை; sheath, scabbard. "துதியவள் ளுகிர்" (அகநா.8);. துதி3 dudi, பெ. (n.) தூதுளை பார்க்க;see tutulai; climbing brinjal. துதி1 tuti, பெ. (n.) நுனி; point, sharp edge. "துதிவா யெஃகமொடு" (புறநா.253);. [நுனி → நுதி → துதி (த.வ. 65);] துதி2 tuti, பெ. (n.) 1. துருத்தி; bellows. "மயிர்த் துதி யலற வூதலின்" (சீவக. 2530);. 2. உறை; sheath, scabbard. "துதியவள் ளுகிர்" (அகநா. 8);. துதி3 tuti, பெ. (n.) தூதுளை பார்க்க;See. {}; climbing brinjal. துதி1 dudi, பெ. (n.) 1. வழிபாட்டுப்பா (தோத்திரம்.); (சூடா.);; praise, eulogy. "துதிவாய் தொறுங் கொளும்... வெங்கை" (வெங்கைக்கோ.62); 2. புகழ்; fame. "துதியறு பிறவி" (கம்பரா. சடாயு-வுயிர்.193);. [Skt.stuti → த. துதி2] துதி2 dudiddal, 11 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. புகழ்தல் (சூடா.);; to praise, eulogise, to fatter. "விண்ணோடு மண்ணுந் துதித்தாலும்"(திருவாச.7,10); 2. தொழுதல். (உரி.நி.);; to worship 3. நினைத்தல்; to think

துதிக்கரம்	துதிக்கரம் dudikkaram, பெ. (n.) துதிக்கை பார்க்க;see tutikkai. "தந்தியுந் துதிக்கரஞ் சலித்து நின்றது" (செவ்வந்தி. 4 உரையூரழித். 92);. [துதி + கரம்.] துதிக்கரம் tuti-k-karam, பெ. (n.) துதிக்கை பார்க்க;See. tutikkai. "தந்தியுந் துதிக்கரஞ் சலித்து நின்றது" (செவ்வந்தி. 4, உரையூரழித். 92);. [துதி + கரம்]
துதிக்கை	துதிக்கை dudikkai, பெ. (n.) தும்பிக்கை; elephant's trunk. "துதிக்கையி னுதிக்கே கூழை வாரென்னும்" (கலிவ்.560);. [நுனி → நுதி → துதி → துதிக்கை.] துதிக்கை tuti-k-kai, பெ. (n.) தும்பிக்கை; elephant's trunk. "துதிக்கையி னுதிக்கே கூழை வாரென்னும் (கலிவ். 560);. [நுனி → நுதி → துதி → துதிக்கை]
துதியம்	துதியம் dudiyam, பெ. (n.) கசப்புப் புடலையின் உள்ளகம் (வின்.);; pulp of the bitter snake-gourd. துதியம் tutiyam, பெ. (n.) கசப்புப் புடலையின் உள்ளகம் (வின்.);; pulp of the bitter snake-gourd.

துதை	துதை1 dudaidal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. செறிதல்; to be crowded, thick, close, intense. "தோடமை முழவின் றுதைகுரலாக" (அகநா.82);. 2. மிகுதல்; to abound; to be copious, interse. 3. படிதல்; to be steeped. "வெண்ணீறு துதைந்தெழு…. வயிரத் தொப்பனே" (திருவாச.296);. [துற்று → துத்து → துது → துதை → துதை-, (வே.க.261);.] துதை2 dudaiddal, 1. செ.குன்றாவி. (v.t.) நெருக்குதல் (யாழ்.அக.);; to press together. [துதை → துதை-,] துதை3 dudai, பெ. (n.) நெருக்கம் (வின்.);; closeness, crowded state. துதை1 dudaidal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. செறிதல்; to be crowded, thick, close, intense. "தோடமை முழவின் றுதைகுரலாக" (அகநா.82);. 2. மிகுதல்; to abound; to be copious, interse. 3. படிதல்; to be steeped. "வெண்ணீறு துதைந்தெழு... வயிரத் தொப்பனே" (திருவாச. 29.6);. [துற்று → துத்து → துது → துதை → துதை-, (வே.க. 261);] துதை2 tutai, 11 செ.குன்றாவி. (v.t.) நெருக்குதல் (யாழ்.அக.);; to press together. [துதை → துதை-,] துதை3 tutai, பெ. (n.) நெருக்கம் (வின்.);; closeness, crowded state.
துந்தம்	துந்தம் tundam, பெ. (n.) வயிறு; abdomen, belly.

துந்தமம்	துந்தமம் tundamam, பெ. (n.) பறை வகை (யாழ்.அக.);; a drum. [ஒருகா. துந்துபி → துந்தமம்.] துந்தமம் tundamam, பெ. (n.) பறை வகை (யாழ்.அக.);; a drum. [ஒருகா. துந்துபி – துந்தமம்]
துந்தி	துந்தி tundi, பெ. (n.) 1. கொப்பூழ்; navel, umbilicus. "துந்தித் தலத்தெழு திசைமுகன்" (திவ். திருவாய். 1, 3, 9);. 2. வயிறு (தைலவ. தைல. 97);; belly. [உந்து → துந்து → துங்தி (வ.மொ.வ.179);.] துந்தி tundi, பெ. (n.) 1. கொப்பூழ்; navel, umbilicus. "துந்தித் தலத்தெழு திசைமுகன்" (திவ். திருவாய். 1,3,9);. 2. வயிறு (தைலவ. தைல. 97);; belly. [உந்து → துந்து → துந்தி (வ.மொ.வ. 179);]
துந்திகன்	துந்திகன் tundigaṉ, பெ. (n.) பெரு வயிறுள்ளோன் (யாழ்.அக.);; one who has pot belly (செ.அக.);. [துந்தி → துந்திகன்.] துந்திகன் tundigaṉ, பெ. (n.) பெரு வயிறுள்ளோன் (யாழ்.அக.);; one who has pot belly (செ.அக.);. [துந்தி → துந்திகன்]
துந்திநாமா	துந்திநாமா tundināmā, பெ. (n.) ஒருவகைத் தம்புரு; a kind of tampuru. [துந்தி + நாமா.] துந்திநாமா tundināmā, பெ. (n.) ஒருவகைத் தம்புரு; a kind of tampuru. [துந்தி + நாமா]

துந்துபம்	துந்துபம் tundubam, பெ. (n.) கடுகு (சங்.அக.);; mustard. துந்துபம் tundupam, பெ. (n.) கடுகு (சங்.அக.);; mustard.
துந்துபிவழங்குதல்	துந்துபிவழங்குதல் dundubivaḻṅgudal, செ.கு.வி. (v.i.) மகிழ்ச்சியாயிருத்தல்; to be happy or glad.
துந்துமாரம்	துந்துமாரம் tundumāram, பெ. (n.) 1. புழு வகை; a worm. 2. பூனை; cat (செ.அக.);. துந்துமாரம் tundumāram, பெ. (n.) 1. புழு வகை; a worm. 2. பூனை; cat (செ.அக.);
துந்துமாரி	துந்துமாரி tundumāri, பெ. (n.) முதல் வள்ளல்கள் எழுவருளொருவன் (சூடா);; a chief noted for his liberality, one of seven mutal vallalkal's. துந்துமாரி tundumāri, பெ. (n.) முதல் வள்ளல்கள் எழுவருளொருவன் (சூடா.);; a chief noted for his liberality, one of seven mutal {}.
துந்துமி	துந்துமி1 tundumi, பெ. (n.) மழைத்துளி; light rain, drizzle. [தூம் (தூவும்); + துமி.] துந்துமி2 tundumi, பெ. (n.) துந்துபி1 பார்க்க;see tuntubi. "துந்துமி யொடு குடமுழா" (தேவா.919, 6);. துந்துமி1 tundumi, பெ, (n.) மழைத்துளி; light rain, drizzle. [தூம் (தூவும்); + துமி] துந்துமி2 tundumi, பெ. (n.) துந்துபி1 பார்க்க;See. tuntubi. "துந்துமி யொடு குடமுழா" (தேவா. 919, 6);.

துந்துமியாட்டம்	துந்துமியாட்டம் tundumiyāṭṭam, பெ. (n.) பேரொலி (வின்.);; great noise, bustle, clamour. [துந்துமி + ஆட்டம்.] துந்துமியாட்டம் tundumiyāṭṭam, பெ. (n.) பேரொலி (வின்.);; great noise, bustle, clamour. [துந்துமி + ஆட்டம்]
துந்துருபாவை	துந்துருபாவை tundurupāvai, பெ. (n.) துடிப்புள்ளவள்; fidgety woman, busybody. [ஒருகா. துருதுரு → துந்துரு + பாவை.] துந்துருபாவை tundurupāvai, பெ. (n.) துடிப்புள்ளவள்; fidgety woman, busybody. [ஒருகா. துருதுரு → துந்துரு + பாவை]
துந்துருமாலை	துந்துருமாலை tundurumālai, பெ. (n.) துந்துரு பாவை பார்க்க;see tunturu-pävai. [துந்துருபாவை → துந்துருமாலை.] துந்துருமாலை tundurumālai, பெ. (n.) துந்துரு பாவை பார்க்க;See. {}. [துந்துருபாவை → துந்துருமாலை]
துந்துளம்	துந்துளம் tunduḷam, பெ. (n.) காரெலி (சூடா.);; black rat.
துநீ	துநீ tunī, பெ. (n.) பறவை முட்டை; bird's egg.
துப்பகம்	துப்பகம் tuppagam, பெ. (n.) துப்பம் பார்க்க (அக.நி.);;see tuppam. துப்பகம் tuppagam, பெ. (n.) துப்பம் பார்க்க (அக.நி.);;See. tuppam.

துப்பட்டி	துப்பட்டி tuppaṭṭi, பெ. (n.) 1. குளிருக்காகப் போர்த்திக் கொள்ளும் துணிப் போர்வை; a cearse cotton cloth used to cover oneself in cold weather. 2. விழாக் காலங்களில் பரவமகளிர் போர்த்துக் கொள்ளும் போர்வை; well, cloth used by parava women for covering themselves on public occasions. 3. மேல்விரிப்பு; sheet, table-cloth, cotton blanket. "மேசைத் துப்பட்டி". துப்பட்டி tuppaṭṭi, பெ. (n.) 1. குளிருக்காகப் போர்த்திக் கொள்ளும் துணிப் போர்வை; a cearse cotton cloth used to cover oneself in cold weather. 2. விழாக் காலங்களில் பரவமகளிர் போர்த்துக் கொள்ளும் போர்வை; veil, cloth used by parava women for covering themselves on public occasions.
துப்பம்	துப்பம் tuppam, பெ. (n.) 1. நெய்; ghee. "தொறுப்பாடியோம் வைத்த துப்பமும் பாலும்" (திவ்.பெரியாழ்.2, 1, 6);. 2. அரத்தம் (யாழ்.அக.);; blood. [துப்பு → துப்பம் (மு.தா.154);.] துப்பம் tuppam, பெ. (n.) 1. நெய்; ghee. "தொறுப்பாடியோம் வைத்த துப்பமும் பாலும்" (திவ்பெரியாழ். 2,1,6);. 2. அரத்தம் (யாழ்.அக.);; blood. [துப்பு → துப்பம் (மு.தா.154);]
துப்பரவு	துப்பரவு tupparavu, பெ. (n.) துப்புரவு பார்க்க (வின்.);;see tuppuravu. துப்பரவு tupparavu, பெ. (n.) துப்புரவு பார்க்க (வின்.);;See. tuppuravu.

துப்பல்	துப்பல் tuppal, பெ. (n.) 1. உமிழ்நீர்; saliva, spittle. 2. விளையாட்டில் பிள்ளைகள் தடை நிகழ்த்த வழங்குஞ்சொல்; a word used in boy's game to indicate a short respite. "துப்பல் விட்டேன்" (வின்.);. 3. பயனற்றது; that which is worthless. ம. துப்பல் [துப்பு → துப்பல்.] துப்பல் tuppal, பெ. (n.) 1. உமிழ்நீர்; saliva, spittle. 2. விளையாட்டில் பிள்ளைகள் தடை நிகழ்த்த வழங்குஞ்சொல்; a word used in boy's game to indicate a short respite. "துப்பல் விட்டேன்" (வின்.);. 3. பயனற்றது; that which is worthless. ம. துப்பல்
துப்பலிடு-தல்	துப்பலிடு-தல் duppaliḍudal, செ.கு.வி. (v.i.) ஆணையிடுதல் (யாழ்.அக.);; to swear. [துப்பல் + இடுதல்.] துப்பலிடு-தல் duppaliḍudal, செ.கு.வி. (v.i.) ஆணையிடுதல் (யாழ்.அக.);; to swear. [துப்பல் + இடுதல்]
துப்பற்களாசி	துப்பற்களாசி tuppaṟkaḷāci, பெ. (n.) துப்பற் களாஞ்சி (யாழ்.அக.); பார்க்க;see tuppar-kalanji. [துப்பல் + களாசி.] துப்பற்களாசி tuppaṟkaḷāci, பெ. (n.) துப்பற் களாஞ்சி (யாழ்.அக.); பார்க்க;See. {}. [துப்பல் + களாசி]

துப்பற்காளாஞ்சி	துப்பற்காளாஞ்சி tuppaṟkāḷāñji, பெ. (n.) தம்பல முதலிய எச்சிலுமிழுங்கலம்; spitloon. [துப்பல் + களாஞ்சி.] துப்பற்காளாஞ்சி tuppaṟkāḷāñji, பெ. (n.) தம்பல முதலிய எச்சிலுமிழுங்கலம்; spittoon. [துப்பல் + களாஞ்சி]
துப்பற்படிக்கம்	துப்பற்படிக்கம் tuppaṟpaḍikkam, பெ. (n.) துப்பற்காளாஞ்சி பார்க்க;see tuppar-kalanji. [துப்பல் + படிக்கம்.] துப்பற்படிக்கம் tuppaṟpaḍikkam, பெ. (n.) துப்பற்காளாஞ்சி பார்க்க;See. {}. [துப்பல் + படிக்கம்]
துப்பற்றவன்	துப்பற்றவன் tuppaṟṟavaṉ, பெ. (n.) 1. திறனிலி; inefficient person. 2. வகையிலி; helpless, destitute person. [துப்பு + அற்றவன்.] துப்பற்றவன் tuppaṟṟavaṉ, பெ. (n.) 1. திறனிலி; inefficient person. 2. வகையிலி; helpless, destitute person. [துப்பு + அற்றவன்]
துப்பறவடி-த்தல்	துப்பறவடி-த்தல் tuppaṟavaḍittal, செ.குன்றாவி. (v.t.) நன்றாகப் புடைத்தல்; to give a good thrashing beat soundly. [துப்பற + அடி-.] துப்பறவடி-த்தல் tuppaṟavaḍittal, செ.குன்றாவி. (v.t.) நன்றாகப் புடைத்தல்; to give a good thrashing beat soundly. [துப்பற + அடி-,]

துப்பறி-தல்	துப்பறி-தல் duppaṟidal, செ.குன்றாவி. (v.t.) உளவறிதல்; to spy out, detect. [துப்பு → துப்பறி.] துப்பறி-தல் duppaṟidal, செ.குன்றாவி. (v.t.) உளவறிதல்; to spy out, detect. [துப்பு → துப்பறி-,]
துப்பன்	துப்பன் tuppaṉ, பெ. (n.) ஆற்றலுள்ளவன்; mighty, powerful person. "துப்பனைத் துரங்கப்படச் சீறிய தோன்றலை" (திவ்.பெரியதி.7, 10, 6);. [துப்பு → துப்பன்.] துப்பன்2 tuppaṉ, பெ. (n.) உளவாள்; spy, secret agent, detective. [துப்பு → துப்பன்.] துப்பன் tuppan, பெ. (n.) ஆற்றலுள்ளவன்; mighty, powerful person. "துப்பனைத் துரங்கப்படச் சிறிய தோன்றலை" (திவ்.பெரியதி.7,1o,6);. [துப்பு → துப்பன்] துப்பன்2 tuppan, பெ. (n.) உளவாள்; spy, secret agent, detective. [துப்பு5 → துப்பன்]
துப்பா	துப்பா tuppā, பெ. (n.) கொம்புத் தேன்; honey collected on branches of trees (சா.அக.);. [துப்பு → துப்பா.] துப்பா tuppā, பெ. (n.) கொம்புத் தேன்; honey collected on branches of trees (சா.அக.);. [துப்பு → துப்பா]

துப்பாக்கிமரம்	துப்பாக்கிமரம் tuppākkimaram, பெ. (n.) மரவகை; bastard cedar (செ.அக.);. இதனை உருத்திராக்க மரம்; musket tree எனச் சாஅக கூறும்) துப்பாக்கிமரம் tuppākkimaram, பெ. (n.) மரவகை; bastard cedar (செ.அக);.
துப்பாக்கூட்டல்	துப்பாக்கூட்டல் tuppākāṭṭal, செ.குன்றாவி (v.t.) தேனைச்சேர்த்தல்; collecting honey (சா.அக.);. துப்பாக்கூட்டல் tuppākāṭṭal, செ.குன்றாவி. (v.t.) தேனைச்சேர்த்தல்; collecting honey (சா.அக.);.
துப்பார்	துப்பார் tuppār, பெ. (n.) உண்பவர்; consumers. "துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாக்கி" (குறள்.12);. [து → துப்பார்.] துப்பார் tuppār, பெ. (n.) உண்பவர்; consumers. "துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாக்கி" (குறள். 12);. [து → துப்பார்]
துப்பாள்	துப்பாள் tuppāḷ, பெ. (n.) உளவாள்; spy. [துப்பு → துப்பான்.] துப்பாள் tuppāḷ, பெ. (n.) உளவாள்; spy. [துப்பு → துப்பாள்]
துப்பிரசம்	துப்பிரசம் tuppirasam, பெ. (n.) கடுஞ்சுண்டி (வின்.); பார்க்க;see kadunjundi; a sensitive tree. துப்பிரசம் tuppirasam, பெ. (n.) கடுஞ்சுண்டி (வின்.); பார்க்க;See. {}; a sensitive tree.

துப்பிலார்	துப்பிலார் tuppilār, பெ. (n.) வறியவர்; indigent persons. "துறந்தார் துறவாதார் துப்பிலார்" (ஏலா.30);. [துப்பு + இல் + ஆர்.] துப்பிலார் tuppilār, பெ. (n.) வறியவர்; indigent persons. "துறந்தார் துறவாதார் துப்பிலார்" (ஏலா.3o);. [துப்பு1 + இல் + ஆர்]
துப்பினி	துப்பினி tuppiṉi, பெ. (n.) துப்புநீர்; spittle. (நெல்லை.); [துப்புநீர் → துப்புனி.] துப்பினி tuppiṉi, பெ. (n.) துப்புநீர்; spittle. (நெல்லை.); [துப்புநீர் → துப்புனி]

துப்பு1 tuppu, பெ. (n.)

1. வலி; vigour, strength, valour.

"கெடலருந் துப்பின்" (அகநா. 105);.

2. அறிவு; intelligence.

3. திறமை; ability, dexterity.

"ஆழ்கடலைக் கடைந்த துப்பவே" (திவ்.திருவாய்.47, 5);.

4. முயற்சி (பிங்.);; effort. activity.

5. முனைப்பு (பிங்.);; zeal.

6. பெருமை; greatness, eminence.

"துப்பழிந் துய்வது துறக்கந் துன்னவோ" (கம்பரா.உருக்காட்.13);.

7. நன்மை; good, benefit.

"துப்பாய துப்பாக்கி" (குறள்.12);.

8. பொலிவு (பிங்);; beauty.

9. பற்றுக்கோடு; support.

"துன்பத்துட் டுப்பாயார் நட்பு" (குறள்.12);.

10. துணை (பிங்.);; assistance, help.

11. துணைக்கருவி (சூடா.);; means, instrument.

"வேதினத் துப்பவும்" (சிலப்.14, 116);.

12. படைக்கலப் பொது (யாழ்.அக.);; weapon.

13. தன்மை; manner, fashion.

"சுந்தரச் சுடரோர் மூன்றுந் தோற்றிய துப்பிற் றோற்ற" (இரகு. திக்குவி.43);.

துப்பு2 tuppu, பெ. (n.)

1. நுகர்ச்சி; enjoyment.

"துப்புமிழ்ந் தலமருங் காமவல்லி" (சீவக. 197);.

2. நுகர்பொருள்; object of enjoyment.

"வருபவர்க்குத் துப்பமைத்து நல்கும்" (திருவாரு.450);.

3. உணவு; food.

"துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாக்கி" (குறள்.12);.

4. நெய்; ghee.

"உறைகெழு துப்பும் வாக்கி" (கந்தபு. வில்வல. வதை.18);.

[து → துப்பு (வே.க.282);.]

துப்பு3 tuppu, பெ. (n.)

தூய்மை (பிங்.);; cleaness, purity.

"துப்புடை மணலிற் றாகி" (கம்பரா. எதிர்கோட்.2);.

[தூய் → துய் → துப்பு.]

துப்புக்கூலி	துப்புக்கூலி tuppukāli, பெ. (n.) உளவு கண்டுபிடித்தற்கு உதவுங்கூலி; wage of an informer or spy; remuneration of a detective. [துப்பு + கூலி.] துப்புக்கூலி tuppukāli, பெ. (n.) உளவு கண்டுபிடித்தற்கு உதவுங்கூலி; wage of an informer or spy; remuneration of a detective. [துப்பு5 + கூலி]
துப்புக்கெட்டவன்	துப்புக்கெட்டவன் tuppukkeṭṭavaṉ, பெ. (n.) 1. துப்பற்றவன் பார்க்க;see tupparavan. 2. அறிவற்றவன்; fool, stupid person. 3. அழுக்குப் பிடித்தவன்; dirty person. [துப்பு + கெட்டவன்.] துப்புக்கெட்டவன் tuppukkeṭṭavaṉ, பெ. (n.) 1. துப்பற்றவன் பார்க்க;See. {}. 2. அறிவற்றவன்; fool, stupid person. 3. அழுக்குப் பிடித்தவன்; dirty person. [துப்பு + கெட்டவன்]
துப்புக்கெட்டவள்	துப்புக்கெட்டவள் tuppukkeṭṭavaḷ, பெ. (n.) 1. திறனிலாள்; inefficent women. 2. ஏதிலி; helpless. துப்புக் கெட்டவளுக்கு இரட்டைப் பரியம் (பழ.);. [துப்பு + கெட்டவன்.] துப்புக்கெட்டவள் tuppukkeṭṭavaḷ, பெ. (n.) 1. திறனிலாள்; inefficent women. 2. ஏதிலி; helpless. துப்புக் கெட்டவளுக்கு இரட்டைப் பரியம் (பழ.);. [துப்பு + கெட்டவன்]
துப்புக்கேடு	துப்புக்கேடு tuppukāṭu, பெ. (n.) சீர்கேடு (வின்.);; degeneration, ruin. [துப்பு + கேடு.] துப்புக்கேடு tuppukāṭu, பெ. (n.) சீர்கேடு (வின்.);; degneration, ruin. [துப்பு + கேடு]

துப்புண்ணி	துப்புண்ணி tuppuṇṇi, பெ. (n.) சீர்கெட்டவன்-ள் (யாழ்.அக.);; person, as one whom everybody spits upon. [துப்பு + உண்ணி (துப்புதற்குரியவன்.);.] துப்புண்ணி tuppuṇṇi, பெ. (n.) சீர்கெட்டவன் -ள் (யாழ்.அக);; person, as one whom everybody spits upon. [துப்பு + உண்ணி (துப்புதற்குரியவன்);]
துப்புத்துரிசு	துப்புத்துரிசு tupputturisu, பெ. (n.) மாசுமறு; dust and dirt. [துப்பு + துரிசு.] துப்புத்துரிசு tupputturisu, பெ. (n.) மாசுமறு; dust and dirt. [துப்பு + துரிசு]
துப்புத்துருப்பிடி-த்தல்	துப்புத்துருப்பிடி-த்தல் tupputturuppiḍittal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. உளவு கண்டுபிடித்தல்; to spy, detect, trace. 2. தெளிவான புலனாய்வு செய்தல்; to investigate, enquire closely. [துப்பு + துருவு + பிடி-.] துப்புத்துருப்பிடி-த்தல் tupputturuppiḍittal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. உளவு கண்டுபிடித்தல்; to spy, detect, trace. 2. தெளிவான புலனாய்வு செய்தல்; to investigate, enquire closely. [துப்பு + துருவு + பிடி-,]
துப்புத்துருவிசாரி-த்தல்	துப்புத்துருவிசாரி-த்தல் tupputturuvicārittal, செ.குன்றாவி. (v.t.) துப்புத்துருப்பிடி பார்க்க;see tuppu-t-turu-p-pidi. [துப்பு + துரு + விசாரி-.] துப்புத்துருவிசாரி-த்தல் tupputturuvicārittal, செ.குன்றாவி. (v.t.) துப்புத்துருப்பிடி பார்க்க;See. {}. [துப்பு + துரு + விசாரி-,]

துப்புநீர்	துப்புநீர் tuppunīr, செ.குன்றாவி. (v.t.) எச்சில் நீர்; spittle (நெல்லை);. [துப்பு + நீர்.] துப்புநீர் tuppunīr, செ.குன்றாவி. (v.t.) எச்சில் நீர்; spittle (நெல்லை);. [துப்பு + நீர்]
துப்புநெல்லி	துப்புநெல்லி tuppunelli, பெ. (n.) உணவுக்குரிய நெல்லி; edible gooseberry used in food. [துப்பு + நெல்லி.] துப்புநெல்லி tuppu-nelli, பெ. (n.) உணவுக் குரிய நெல்லி; edible gooseberry used in food. [துப்பு2 + நெல்லி]
துப்புரவாக்கல்	துப்புரவாக்கல் tuppuravākkal, செ.குன்றாவி. (v.t.) தூய்மை செய்தல்; cleaning, purifying. [துப்புரவு + ஆக்கல்.] துப்புரவாக்கல் tuppuravākkal, செ.குன்றாவி. (v.t.) தூய்மை செய்தல்; cleaning, purifying. [துப்புரவு + ஆக்கல்]
துப்புரவாய்	துப்புரவாய் tuppuravāy, வி.எ. (adv.) முழுதும்; wholly, entirely. "துப்புரவாய் அழிந்து விட்டது". [துப்புரவு + ஆக → ஆய்.] துப்புரவாய் tuppuravāy, வி.எ. (adv.) முழுதும்; wholly, entirely. "துப்புரவாய் அழிந்து விட்டது". [துப்புரவு + ஆக → ஆய்]

துப்புரவு

துப்புரவு tuppuravu, பெ. (n.)

1. திறமை; ability, cleverness.

"சர்வேசுவரனைக் கேள்வி கொள்ள வேண்டாதபடி துப்புரவுடையன" (ஈடு.1, 5, 3);.

2. வேண்டற்பாடு; necessity.

3. மேன்மை; excellence.

4. அழகு (வின்.);; beauty.

5. முறைமை (வி.);; established custom, order, propriety of conduct.

[தூய் → து → துப்பு → துப்புரவு (மு.தா.162);.]

துப்புரவு2 tuppuravu, பெ. (n.)

1. ஐம்பொறி நுகர்ச்சி; enjoyment or gratification of the senses.

"நிலைமையினெஞ்சத்தான் றுப்புரவு" (நாலடி.87);.

2. நுகர்ச்சிப் பொருள்; objects of enjoyment.

"துப்புரவில்லார் துவரத் துறவாமை" (குறள்.1050);.

3. பட்டறிவு; experience.

"சிவயோகத் துப்புரவுபெற்று" (உபதேசகா.. உருத்திராக்.179);.

[துப்பு + உரவு.]

துப்புரவு3 tuppuravu, பெ. (n.)

தூய்மை; purity, cleanliness.

"துப்புரவொன்றில்லா வெற்றரையார்" (தேவா.577, 10);.

[துப்பு + உரவு.]

துப்புரவு tuppuravu, பெ. (n.)

1. திறமை; ability, cleverncss.

"சர்வேசுவரனைக் கேள்வி கொள்ள வேண்டாதபடி துப்புரவுடையன" (ஈடு. 1,5,3);.

2. வேண்டற்பாடு; necessity.

3. மேன்மை; excellence.

4. அழகு (வின்.);; beauty.

5. முறைமை (வி.);; established custom, order, propriety of conduct.

[தூய் → து → துப்பு → துப்புரவு (மு.தா.162);]

துப்புரவு2 tuppuravu, பெ. (n.)

1. ஐம்பொறி நுகர்ச்சி; enjoyment or gratification of the senses.

"நிலைமையினெஞ்சத்தான் றுப்புரவு" (நாலடி. 87);.

2. நுகர்ச்சிப் பொருள்; objects of enjoyment.

"துப்புரவில்லார் துவரத் துறவாமை" (குறள். 1050);.

3. பட்டறிவு; experience.

துப்புளி	துப்புளி tuppuḷi, பெ. (n.) படைக்கலக் கொட்டில் (யாழ்.அக.);; armoury. [துப்பு + உள் + இ.] துப்புளி tuppuḷi, பெ. (n.) படைக்கலக் கொட்டில் (யாழ்.அக.);; armoury. [துப்பு + உள் + இ]
துப்பேறு-தல்	துப்பேறு-தல் duppēṟudal, செ.கு.வி. (v.i.) துருவேறுதல்; to become rusty. "தண்ணீர் பட்டாலோ ரோல்டு கோல்டு துப்பேறிப் போகும்" (மதிக.111);. [துப்பு + ஏறு-.] துப்பேறு-தல் duppēṟudal, செ.கு.வி. (v.i.) துருவேறுதல்; to become rusty. "தண்ணீர் பட்டாலோ ரோல்டு கோல்டு துப்பேறிப் போகும்" (மதி.க. 111);. [துப்பு + ஏறு-,]
துபப்பரணி	துபப்பரணி tubabbaraṇi, பெ. (n.) நேர்வாளம்; croton oil plant (சா.அக.);.
தும்	தும்1 tum, பெ. (n.) இறப்பெதிர் காலங்களைக் காட்டும் தன்மைப்பன்மை வினைமுற்று விகுதி (நன். 322);; verbal ending, of the 1st person plural, denoting past or future tense, as in செய்தும். தும்2 tum, பெ. (n.) தூசி; dust. "தும்பறக்க அடித்தான்" (வின்.);. செ. கும்மு
தும்பகர்	தும்பகர் tumbagar, பெ. (n.) தும்பை பார்க்க (சீ.அ.);;see tumbai. தும்பகர் tumbagar, பெ. (n.) தும்பை பார்க்க (சீ அ);;See. tumbai.

தும்பகா	தும்பகா tumbakā, பெ. (n.) தும்பை பார்க்க (வின்.);;see tumbai. தும்பகா tumbakā, பெ. (n.) தும்பை பார்க்க (வின்.);;See. tumbai.
தும்படைசி	தும்படைசி1 tumbaḍaisi, பெ. (n.) நெசவுத் தறி நாடாவிலோ ருறுப்பு (யாழ்.அக.);; a part of shuttle having the weft-thread. [தும்பு + அடைசி.] தும்படைசி2 tumbaḍaisi, பெ. (n.) அழுக்குப் போக்கும் கருவி (பாண்டி);; brush. [தும்பு + அடைசு → அடைசி.] தும்படைசி1 tumbaḍaisi, பெ. (n.) நெசவுத் தறி நாடாவிலோ ருறுப்பு (யாழ்.அக.);; a part of shuttle having the weft-thread. [தும்பு + அடைசி] தும்படைசி2 tumbaḍaisi, பெ. (n.) அழுக்குப் போக்கும் கருவி (பாண்டி.);; brush. [தும்பு + அடைசு → அடைசி]
தும்பரம்	தும்பரம் tumbaram, பெ. (n.) அத்தி (அக.நி.);; country fig. [தும்பு + தும்பரம் (வ.மொ.வ.176);.] தும்பரம் tumbaram, பெ. (n.) அத்தி (அக.நி.);; country fig. [தும்பு + தும்பரம் (வ.மொ.வ.176);]
தும்பராசம்	தும்பராசம் tumbarācam, பெ. (n.) காட்டுக் கோதுமை; wild wheat (சா.அக.);.
தும்பராட்டகம்	தும்பராட்டகம் tumbarāṭṭagam, பெ. (n.) 1. அரத்தை; galangal. 2. பேரரத்தை; greater galangal (சா.அக.);.

தும்பல்	தும்பல் tumbal, பெ. (n.) தும்மல் பார்க்க;see tummal (செ.அக.);. தும்பல் tumbal, பெ. (n.) தும்மல் பார்க்க;See. tummal (செ.அக.);.
தும்பரிசி	தும்பரிசி tumbarisi, பெ. (n.) வண்டரிசி; seed of an insect (சா.அக.);. தும்பரிசி tumbarisi, பெ. (n.) வண்டரிசி; See.d of an insect (சா.அக.);.
தும்பல்கொடி	தும்பல்கொடி tumbalkoḍi, பெ. (n.) கொடியைக் கிள்ளிச் சாறு முகர்ந்தால் தும்மல் வரும்; a creeper whose exudation causes sreezing when smelled. [தும்மல் + கொடி - தும்பல்கொடி.]
தும்பலுவான்	தும்பலுவான் tumbaluvāṉ, பெ. (n.) ஒருவகைப் பிசின் மரம்; forest mahogany (சா.அக.);.
தும்பன்	தும்பன் tumbaṉ, பெ. (n.) தீயவன்; wicked person. [தும்பு → தும்பன்.] தும்பன் tumbaṉ, பெ. (n.) தீயவன்; wicked person. [தும்பு → தும்பன்]
தும்பா	தும்பா tumbā, பெ. (n.) 1. கரைக்குடுக்கைக் கலம்; hollowed gourd or rind of a gourd, used as a vessel. 2. உண்ணீருக்குரிய ஏனவகை; loc. a kind of drinking vessel. [தும்பு → தும்பா, தும்பா → வ. தும்ப (வே.க. 281);.] தும்பா tumbā, பெ. (n.) 1. சுரைக்குடுக்கைக் கலம்; hollowed gourd or rind of a gourd, used as a vessel. 2. உண்ணீருக்குரிய ஏனவகை; loc. a kind of drinking vessel. [தும்பு → தும்பா. தும்பா → வ. தும்ப (வே.க. 281);]

தும்பாலை	தும்பாலை tumbālai, பெ. (n.) சுரை; a bottle gourd. [தும்பு → தும்பாலை (வே.க.281);.] தும்பாலை tumbālai, பெ. (n.) சுரை4; a bottle gourd. [தும்பு → தும்பாலை (வே.க. 281);]
தும்பாவகம்	தும்பாவகம் tumbāvagam, பெ. (n.) குளம்பிக் கொட்டை; coffee seed (சா.அக.);. தும்பாவகம் tumbāvagam, பெ. (n.) 1. குளம்பிக் கொட்டை; coffee seed (சா.அக.);.

தும்பி

தும்பி1 tumbi, பெ. (n.)

1. யானை; elephant.

"தும்பியை யரிதொலைத் தென்ன" (கம்பரா. வாலிவதை.51);.

2. வண்டு (பிங்.);; bee.

"துவைத் தெழு தும்பி" (அகநா.317);.

3. ஆண்வண்டு (திவா.);; male bee.

4. தட்டான் பூச்சி (வின்.);; dragon fly.

ம. தும்பி; க. தும்பி;து. தும்பி.

தும்பி → வ. தும்பீ

[தும்பு → தும்பி (வே.க.281);.]

தும்பி2 tumbi, பெ. (n.)

1. மீன்சாதிவகை; a genus of fish.

2. பதினொன்றரை விரலம் வரை வளரக் கூடியதும் செந்நிற முடையதுமாகிய கடல்மீன் வகை; a seafish, reddish, attaining 11½ in. in length.

3. காட்டத்தி (மலை.); பார்க்க;see kattatti; gaub.

4. கருப்பு மரவகை (தைலவ. தைல. 48);; black gaub.

5. அகந்தாளி வகை; ceylon ebony.

6. தும்பிலி பார்க்க;see tumbili.

7. கரும்பு (மலை);; Sugar-cane.

[தும்பு → தும்பி.]

தும்பி3 tumbi, பெ. (n.)

சுரை பார்க்க (பிங்.);;see surai; calabomb.

"கமுகுமாத் தும்பி" (சைவச.பொது.277);.

2. தும்பா பார்க்க;see tumba.

3. கொற்றான் (மலை); பார்க்க;see korran; parasitic leafless plant.

[தும்பு → தும்பி.]

தும்பி4 tumbi, பெ. (n.)

தீயவள்; wicked woman.

தும்பன் ஆ.பா;தும்பி பெ.பா.

தும்பி5 tumbi, பெ. (n.)

நச்சுத்தன்மையுள்ள கூறிய முட்களையுடைய மீன் (மீன்பிடி);; a kind of fish which has poisonous thorns.

[தும்பு → தும்பி.]

தும்பி1 tumbi, பெ. (n.)

1. யானை; elephant.

தும்பிக்காய்	தும்பிக்காய் tumbikkāy, பெ. (n.) பனிச்சைக் காய்; malabar mangosteen. [தும்பி + காய்.] தும்பிக்காய் tumbikkāy, பெ. (n.) பனிச்சைக் காய்; malabar mangosteen. [தும்பி + காய்]
தும்பிக்கை	தும்பிக்கை tumbikkai, பெ. (n.) யானைத் துதிக்கை; elephant's trunk. "தும்பிக்கையான் பாதந் தப்பாமற் சார்வார்" (மூதுரைக் காப்புச்.);. [தும்பி + கை.] தும்பிக்கை tumbi-k-kai. பெ. (n.) யானைத் துதிக்கை; elephant's trunk. "தும்பிக்கையான் பாதந் தப்பாமற் சார்வார்" (மூதுரைக் காப்புச்.);. [தும்பி + கை]
தும்பிக்கைமாலை	தும்பிக்கைமாலை tumbikkaimālai, பெ. (n.) மாலை வகை; a kind of large garland (நாஞ்.);. [தும்பிக்கை + மாலை.] தும்பிக்கைமாலை tumbikkaimālai, பெ. (n.) மாலை வகை; a kind of large garland (நாஞ்.);. [தும்பிக்கை + மாலை]
தும்பிச்சங்கை	தும்பிச்சங்கை tumbiccaṅgai, பெ. (n.) தும்பிக்கை பார்க்க;see tumbikkai. [தும்பி + சங்கை.] தும்பிச்சங்கை tumbiccaṅgai, பெ. (n.) தும்பிக்கை பார்க்க;See. tumbikkai. [தும்பி + சங்கை]

தும்பிச்சி	தும்பிச்சி1 tumbicci, பெ. (n.) தும்பி4 (வி); பார்க்க;see tumbi. தும்பிச்சி2 tumbicci, பெ. (n.) பழைய காசு வகை (சரவண.பணவிடு.56);; old coin. தும்பிச்சி1 tumbicci, பெ. (n.) தும்பி4 (வி.); பார்க்க;See. tumbi. தும்பிச்சி2 tumbicci, பெ. (n.) பழைய காசு வகை (சரவண. பணவிடு. 56);; old coin.
தும்பிச்சிக்கை	தும்பிச்சிக்கை tumbiccikkai, பெ. (n.) தும்பிக்கை பார்க்க;see tumbikkai. [தும்பிச்சி + கை.] தும்பிச்சிக்கை tumbi-c-cikkai, பெ. (n.) தும்பிக்கை பார்க்க;See. tumbikkai. [தும்பிச்சி + கை]
தும்பிப்பதக்கம்	தும்பிப்பதக்கம் dumbippadakkam, பெ. (n.) வண்டின் வடிவாகச் செய்யப்பட்ட பதக்கம்; beetle shaped pendant of a necklace. "தும்பிப் பதக்கவிலை சொற்பமோ" (விறலிவிடு.698);. [தும்பி + பதக்கம்.] தும்பிப்பதக்கம் tumbi-p-patakkam, பெ. (n.) வண்டின் வடிவாகச் செய்யப்பட்ட பதக்கம்; beetle shapped pendant of a necklace. "தும்பிப் பதக்கவிலை சொற்பமோ" (விறலிவிடு. 698);. [தும்பி + பதக்கம்]
தும்பிப்பாட்டு	தும்பிப்பாட்டு tumbippāṭṭu, பெ. (n.) இறந்து பட்ட ஒரு பழைய நூல் (யாப்.வி.பக். 355);; an ancient poem now lost. [தும்பி + பாட்டு.] தும்பிப்பாட்டு tumbippāṭṭu, பெ. (n.) இறந்து பட்ட ஒரு பழைய நூல் (யாப்.வி.பக். 355);; an ancient poem now lost. [தும்பி + பாட்டு]

தும்பிபறத்தல்	தும்பிபறத்தல் tumbibaṟattal, பெ. (n.) மகளிர் விளையாட்டு வகை; a girl's game. [தும்பி + பறத்தல்.] தும்பிபறத்தல் tumbibaṟattal, பெ. (n.) மகளிர் விளையாட்டு வகை; a girl's game. [தும்பி + பறத்தல்]
தும்பிமா	தும்பிமா tumbimā, பெ. (n.) வண்டு விழுந்த மாம்பழம்; mango fruit having beetles in its kernel (செ.அக.);.
தும்பிமீன்	தும்பிமீன் tumbimīṉ, பெ. (n.) வெண்பழுப்பான எலும்புக் கம்பிகள் வாய்ந்த, உணவிற்கு ஏற்றதல்லாத அழகிய கடல்மீன் வகை; an ornamental sea-fish (சா.அக.);.
தும்பிமுகன்	தும்பிமுகன் tumbimugaṉ, பெ. (n.) பிள்ளையார் (பேரின்பக்கீர்த். ப. 2);; God pilliyar. தும்பிமுகன் tumbimugaṉ, பெ. (n.) பிள்ளையார் (பேரின்பக்கீர்த். ப. 2);; God piliyar.
தும்பியம்	தும்பியம் tumbiyam, பெ. (n.) செங்குத்தாய் மேலெழும்பவும், கீழிறங்கவும்வல்ல தும்பியம் என்னும் வானூர்தி; helicopter. [தும்பு + பறத்தல்.] தும்பியம் tumbiyam, பெ. (n.) செங்குத்தாய் மேலெழும்பவும், கீழிறங்கவும்வல்ல தும்பியம் என்னும் வானூர்தி; helicopter. [தும்பு + பறத்தல்]

தும்பியூது-தல்	தும்பியூது-தல் dumbiyūdudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. வண்டு போல ஒலித்தல் (வின்.);; to puzz, make a humming noise. 2. ஓசையோடு வலிந்து மூச்சுவாங்குதல்; to breath with a shrill sound, as one senseless from a fall or blow. 3. எச்சில் வழலை நீர் முதலியவற்றை ஊதிக்குமிழியுண்டாக்குதல்; to blow bubbles from the mouth, as with spittle, soapy water etc. [தும்பி + ஊது-.] தும்பியூது-தல் dumbiyūdudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. வண்டு போல ஒலித்தல் (வின்.);; to puzz, make a humming noise. 2. ஓசையோடு வலிந்து மூச்சுவாங்குதல் (வின்.);; to breath with a shrill sound, as one senseless from a fall or blow. 3. எச்சில் வழலை நீர் முதலியவற்றை ஊதிக்குமிழியுண்டாக்குதல்; to blow bubbles from the mouth, as with spittle, soapy water etc.
தும்பிலிக்காய்	தும்பிலிக்காய் tumbilikkāy, பெ. (n.) 1. கருப்பு மரத்தின் காய்; fruit of black ebony. 2. பனிச்சைக்காய்; malabar mangosteen (சா.அக.);. [தும்பிலி + காய்.] தும்பிலிக்காய் tumbilikkāy, பெ. (n.) 1. கருப்பு மரத்தின் காய்; fruit of black ebony. 2. பனிச்சைக்காய்; malabar mangosteen (சா.அக.);. [தும்பிலி + காய்]
தும்பினி	தும்பினி tumbiṉi, பெ. (n.) மின்மினிப் பூச்சி; glowworm, fire-fly.
தும்புக்கட்டு	தும்புக்கட்டு tumbukkaṭṭu, பெ. (n.) தேங்காய் நாரால் செய்த துடைப்பம்; sweeping brush made of coconut fibres. [தும்பு + கட்டு.] தும்புக்கட்டு tumbukkaṭṭu, பெ. (n.) தேங்காய் நாரால் செய்த துடைப்பம்; sweeping brush made of coconut fibres. [தும்பு2 + கட்டு]

தும்புக்கயிறு	தும்புக்கயிறு tumbukkayiṟu, பெ. (n.) 1. தென்னை பனை முதலியவற்றின் நாரால் திரிக்கப்பட்ட கயிறு; rope of coconut, palmyra or other fibres. 2. மாட்டுத் தும்பு; halter, tethering, rope. தும்பை விட்டுவிட்டு வாலைப் பிடிக்கிறதா? (பழ.);. [தும்பு + கயிறு.] தும்புக்கயிறு tumbukkayiṟu, பெ. (n.) 1. தென்னை பனை முதலியவற்றின் நாரால் திரிக்கப்பட்ட கயிறு; rope of coconut, palmyra or other fibres. 2. மாட்டுத் தும்பு; halter, tethering, rope. தும்பை விட்டுவிட்டு வாலைப் பிடிக்கிறதா? (பழ.);. [தும்பு + கயிறு]
தும்புதட்டு-தல்	தும்புதட்டு-தல் dumbudaṭṭudal, செ.கு.வி. (v.i.) நையப்புடைத்தல்; to thrash. [தும்பு + தட்டு-.] தும்புதட்டு-தல் dumbudaṭṭudal, செ.கு.வி. (v.i.) நையப்புடைத்தல்; to thrash. [தும்பு + தட்டு-,]
தும்புபிடுங்கு-தல்	தும்புபிடுங்கு-தல் dumbubiḍuṅgudal, செ.கு.வி. (v.i.) பிறர் குற்றத்தை எடுத்துக் கூறுதல் (வின்);; to accuse, taunt, nag. [தும்பு + பிடுங்கு-.] தும்புபிடுங்கு-தல் dumbubiḍuṅgudal, செ.கு.வி. (v.i.) பிறர் குற்றத்தை எடுத்துக் கூறுதல் (வின்.);; to accuse, taunt, nag. [தும்பு + பிடுங்கு-,]
தும்புபோடு-தல்	தும்புபோடு-தல் dumbupōṭudal, செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கயிறு திரித்தல்; to make a tether. 2. துருவியறிதல்; to probe, spy out. [தும்பு + போடு.] தும்புபோடு-தல் dumbupōṭudal, செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கயிறு திரித்தல்; to make a tether. 2. துருவியறிதல்; to probe, spy out. [தும்பு + போடு-.]

தும்புரு	தும்புரு tumburu, பெ. (n.) 1. விண்ணக இசையாளனாகக் கருதப்படுபவன் ஒரு கந்தருவன்; a celestial musician. "தும்புரு நாதரர் புகுந்தன. ரிவரோ" (திவ்.திருப்பள்ளி.8);. 2. ஒரு வகை யாழ்; a kind of lute. "தும்புருக் கருவியுந் துன்னிநின் றசைப்ப" (கல்லா.81);. தும்புரு tumburu, பெ. (n.) 1. விண்ணக இசையாளனாகக் கருதப்படுபவன் ஒரு கந்தருவன்; a celestial musician. "தும்புரு நாதரர் புகுந்தன ரிவரோ" (திவ்.திருப்பள்ளி. 8);. 2. ஒரு வகை யாழ்; a kind of lute. "தும்புருக் கருவியுந் துன்னிநின் றசைப்ப" (கல்லா. 81);.
தும்புலிப்பாகு	தும்புலிப்பாகு tumbulippāku, பெ. (n.) சருக்கரை; sugar (சா.அக.);.
தும்புவெட்டு	தும்புவெட்டு tumbuveṭṭu, பெ. (n.) ஆடையின் ஓரத்தை கத்தரிக்கை; cutting the edge of a cloth. [தும்பு + வெட்டு.] தும்புவெட்டு tumbuveṭṭu, பெ. (n.) ஆடையின் ஓரத்தை கத்தரிக்கை; cutting the edge of a cloth. [தும்பு + வெட்டு]

தும்பை

தும்பை tumbai, பெ. (n.)

1. மருந்தாகப் பயன்படும், சிறிய வெள்ளை நிறப் பூக்களையுடைய குத்துச் செடிவகை (பதார்த்த. 557);; white dead nettle.

2. செடி வகை; bitter toombay, a common weed.

3. காசித்தும்பை;see kāśi-t-tumbai; flower toombay.

4. செடிவகை; black gaub.

5. பெருவீரச் செயல்புரிவதன் அறிகுறியாக வீரர் போரிலணியும் அடையாளப்பூ; a garlands of flowers worn by warriors when engaged in battle, as a mark of their valour.

"தொடியணிதோ ளாடவர் தும்பை புனைய" (பு.வெ.10, 2);

6. தும்பைத் திணை (தொல்.பொ.70); பார்க்க;see tumbai-t-tinai.

7. போர் (பிங்.);; battle.

"தேவரை மேனாள் தும்பையின்றலை துரந்தது" (கம்பரா. பிரமா.113);.

8. கூட்டம் (வின்.);; assembly, crowd.

தெ. தும்ப;க. தும்பை

[தும்பு → தும்பை (மு.தா.160);.]

தும்பை வகைகள்

1. காசித்தும்பை

2. கருந்தும்பை

தும்பை tumbai, பெ. (n.)

1. மருந்தாகப் பயன்படும், சிறிய வெள்ளை நிறப் பூக்களையுடைய குத்துச் செடிவகை (பதார்த்த. 557);; white dead nettle.

2. செடி வகை; bitter toombay. a common weed.

3. காசித்தும்பை பார்க்க;See. {}; flower toombay.

4. செடிவகை; black gaub.

5. பெருவீரச் செயல்புரிவதன் அறிகுறியாக வீரர் போரிலணியும் அடையாளப்பூ; a garlands of flowers worn by warriors when engaged in battle, as a mark of their valour.

"தொடியணிதோ ளாடவர் தும்பை புனைய" (பு.வெ.1o,2);.

6. தும்பைத் திணை (தொல்.பொ.70); பார்க்க;See. {}.

7. போர் (பிங்.);; battle.

"தேவரை மேனாள் தும்பையின்றலை துரந்தது" (கம்பரா. பிரமா. 113);.

8. கூட்டம் (வின்.);; assembly, crowd.

தெ. தும்ப;க. தும்பை

[தும்பு → தும்பை (மு.தா.16o);]

தும்பை வகைகள்

தும்பைமணி	தும்பைமணி tumbaimaṇi, பெ. (n.) ஒருசார் மறவ மகளிர் அணியும் தாலி வகை; a kind of tâli worn by women of certain marava sub-caste (செ.அக.);. [தும்பை + மணி.] தும்பைமணி tumbaimaṇi, பெ. (n.) ஒருசார் மறவ மகளிர் அணியும் தாலி வகை; a kind of {} worn by women of certain marava sub- caste (செ.அக.);. [தும்பை + மணி]
தும்பைமாலை	தும்பைமாலை tumbaimālai, பெ. (n.) தும்பை மாலையணிந்து பெரும்போர் புரிந்த வீரனைப் புகழ்ந்து கூறும் இலக்கிய வகை (தொன்.வி. 283, உரை);; panegyric on a warrior who has fought valiantly against his enemy, wearing a tumbai garland. [தும்பை + மாலை.] தும்பைமாலை tumbaimālai, பெ. (n.) தும்பை மாலையணிந்து பெரும்போர் புரிந்த வீரனைப் புகழ்ந்து கூறும் இலக்கிய வகை (தொன்.வி. 283, உரை);; panegyric on a warrior who has fought valiantly against his enemy, wearing a tumbai garland.
தும்பைமை	தும்பைமை tumbaimai, பெ. (n.) மாலைக் கண்ணைக் குணப்படுத்த வேண்டி, கண்ணுக்கிடும் ஒருவகை மருந்துமை; an eye coloryium prepared out of leucas to cure night blindness (சா.அக.);. தும்பைமை tumbai-mai, பெ. (n.) மாலைக் கண்ணைக் குணப்படுத்த வேண்டி, கண்ணுக் கிடும் ஒருவகை மருந்துமை; an eye colloryium prepared out of leucas to cure night blindness (சா.அக.);.
தும்பையரவம்	தும்பையரவம் tumbaiyaravam, பெ. (n.) தன்சேனையை அரசன் தலையளி செய்தலைக் கூறும் புறத்துறை (பு.வெ. 7, 2);; theme describing a king distributing honours and rewards to his troops after a victory. [தும்பை + அரவம்.] தும்பையரவம் tumbai-y-aravam, பெ. (n.) தன்சேனையை அரசன் தலையளி செய்தலைக் கூறும் புறத்துறை (பு.வெ. 7,2);; theme describing a king distributing honours and rewards to his troops after a victory.
தும்பையன்	தும்பையன் tumbaiyaṉ, பெ. (n.) மீன் வகை; a kind of fish. "தகுவெள்ளாரல் தும்பையன்" (பறாளை. பள்ளு.16);. [தும்பை → தும்பையன்.] தும்பையன் tumbaiyaṉ, பெ. (n.) மீன் வகை; a kind of fish. "தகுவெள்ளாரல் தும்பையன்" (பறாளை. பள்ளு, 16);. [தும்பை → தும்பையன்]

தும்பையாடு	தும்பையாடு tumbaiyāṭu, பெ. (n.) ஒரு வகை ஆடு; a kind of sheep (சா.அக.);. [தும்பை + ஆடு.] தும்பையாடு tumbaiyāṭu, பெ. (n.) ஒரு வகை ஆடு; a kind of sheep (சா.அக.);. [தும்பை + ஆடு]
தும்மட்டி	தும்மட்டி tummaṭṭi, பெ. (n.) 1. வரிக்கொம்மட்டி; country cucumber, climber. 2. சர்க்கரைக் கொம்மட்டி; sweet water-melon. 3. பேய்க்கொம்மட்டி; bitter water-melon. தும்மட்டி tummaṭṭi, பெ. (n.) 1. வரிக்கொம்மட்டி; country cucumber, climber. 2. சர்க்கரைக் கொம்மட்டி; sweet water-melon. 3. பேய்க் கொம்மட்டி; bitter water-melon.
தும்மட்டிப்பட்டன்	தும்மட்டிப்பட்டன் tummaṭṭippaṭṭaṉ, பெ. (n.) ஏமாற்றுபவன்; swindler, cheat. [தும்மட்டி + பட்டன்.] தும்மட்டிப்பட்டன் tummaṭṭippaṭṭaṉ, பெ. (n.) ஏமாற்றுபவன்; swindler, cheat. [தும்மட்டி + பட்டன்]

தும்மல்	தும்மல் tummal, பெ. (n.) 1. தும்முகை; sneezing. "குறிப்பின்றித் தும்மல்போற் றோன்றிவிடும்"(குறள். 1253);. 2. மூச்சு (பிங்.);; breath. தும்மலிலே போனாலும் தூற்றலிலே போகக் கூடாது (பழ);. [தும்மு → தும்மல்.] தும்மல் tummal, பெ. (n.) 1. தும்முகை; sneezing. "குறிப்பின்றித் தும்மல்போற் றோன்றிவிடும்"(குறள், 1253);. 2. மூச்சு (பிங்.);; breath. தும்மலிலே போனாலும் தூற்றலிலே போகக் கூடாது (பழ.);. [தும்மு → தும்மல்]
தும்மல்நூல்	தும்மல்நூல் tummalnūl, பெ. (n.) தும்முவதால் ஏற்படும் நன்மை தீமைகளைக் கணக்கிட்டுப் பார்த்துச் சொல்லும் நூல்; that branch of science dealing with the art of divination of sneezing (சா.அக.);. [தும்பை + நூல்.] தும்மல்நூல் tummalnūl, பெ. (n.) தும்முவதால் ஏற்படும் நன்மை தீமைகளைக் கணக்கிட்டுப் பார்த்துச் சொல்லும் நூல்; that branch of science dealing with the art of divination of smeezing (சா.அக.);. [தும்பை + நூல்]
தும்மவிடு-தல்	தும்மவிடு-தல் dummaviḍudal, செ.குன்றாவி. (v.t.) சிறிதேனும் வசதி கொடுத்தல்; to allow breathing-space.
தும்மற்காதல்	தும்மற்காதல் tummaṟkātal, பெ. (n.) தும்மலைக் கொண்டு குறிகூறுகை; prediction from sneezing. [தும்மல் + காதல்.] தும்மற்காதல் tummaṟkātal, பெ. (n.) தும்மலைக் கொண்டு குறிகூறுகை; prediction from sneezing. [தும்மல் + காதல்]

தும்மற்பூண்டு	தும்மற்பூண்டு tummaṟpūṇṭu, பெ. (n.) காக்கை வலிப்புக்கு நசியமாகப் பயன்படும் ஒரு வகைப்பூண்டு; a stermitatory used as a snuff in the attack epilepsy (சா.அக.);. [தும்பை + பூண்டு.] தும்மற்பூண்டு tummaṟpūṇṭu, பெ. (n.) காக்கை வலிப்புக்கு நசியமாகப் பயன்படும் ஒரு வகைப்பூண்டு; a stermitatory used as a snuff in the attack epilepsy (சா.அக.);. [தும்பை + பூண்டு]
தும்மிட்டி	தும்மிட்டி tummiṭṭi, பெ. (n.) 1. சிறுகொம்மட்டி (யாழ்.அக.);; a kind of small cucumber. 2. பேரீந்து; cultivated date palm. [தும்மட்டி → தும்மிட்டி.] தும்மிட்டி tummiṭṭi, பெ. (n.) 1. சிறுகொம்மட்டி (யாழ்.அக.);; a kind of small cucumber. 2. பேரீந்து; cultivated date palm.

தும்மு	தும்மு1 dummudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. சளி முதலியவற்றால் மூச்சுக்காற்றுத் தடைப்பட்டு வாய் மூக்கு வழிகளால் ஒலியுடன் வெளியேறுதல்; to sneeze. ஊடியிருந்தேமாத் தும்மினார்" (குறள். 1312);. 2. மூச்சுவிடுதல்; to breath. தெ. தும்முட;ம. தும்புக தும்மு2 dummudal, செ.குன்றாவி. (v.t.) விடுதல்; to emit, let go, leave. தும்மு3 tummu, பெ. (n.) தும்மல் பார்க்க;see tummal. "தும்முச் செறுப்ப வழுதாள்" (குறள். 1318);. தும்மு4 tummu, பெ. (n.) கொதுகு (சது.);; gnat. தும்மு1 tummu-, செ.கு.வி. (v.i.) 1. சளி முதலியவற்றால் மூச்சுக்காற்றுத் தடைப்பட்டு வாய்மூக்கு வழிகளால் ஒலியுடன் வெளியேறுதல்; to sneeze. "ஊடியிருந்தேமாத் தும்மினார்" (குறள். 1312);. 2. மூச்சுவிடுதல்; to breath. தெ. தும்முட;ம. தும்புக தும்மு2 tummu-, செ.குன்றாவி. (v.t.) விடுதல்; to emit, letgo, leave. தும்மு3 tummu-, பெ. (n.) தும்மல் பார்க்க;See. tummal. "தும்முச் செறுப்ப வழுதாள்" (குறள். 1318);. தும்மு4 tummu-, பெ. (n.)
தும்முட்டி	தும்முட்டி tummuṭṭi, பெ. (n.) தும்மட்டி; country cucumber.
துமனதாளி	துமனதாளி tumaṉatāḷi, பெ. (n.) தாளிப்பனை; talipot tree (சா.அக.);.

துமானம்	துமானம் tumāṉam, பெ. (n.) அணிகலன்கள் வைக்கும் கலம்; jewel casket.
துமிதல்	துமிதல்1 dumidal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. வெட்டுண்ணுதல்; to be cut off severed. "அரவினருந்தலை துமிய" (புறநா.211);. 2. அழிதல்; to perish, to be crushed. "பைம்பயிர் துமிய" (அகநா.254);. துமிதல்2 dumidal, செ.குன்றாவி. (v.t..) விலக்குதல்; to remove. "கதைச் சிலம்பிமேல் விழவூதித் துமிந்தனன்" (பெரியபு.திருநீலநக்.13);. துமிதல்2 tumi, செ.குன்றாவி. (v.t.) விலக்குதல்; to remove. "கதைச் சிலம்பிமேல் விழவூதித் துமிந்தனன்" (பெரியபு.திருநீலநக். 13);.

துமி

துமி3 tumittal, 11 செ.குன்றாவி. (v.t.)

1. வெட்டுதல் (திவா.);; to cut off.

"கொடுங்காற் புன்னைக் கோடு துமித் தியற்றிய" (பெரும்பாண். 266);.

2. அறுத்தல் (திவா);; to saw.

"வேளாப் பார்ப்பான் வாளரந் துமித்த" (அகநா. 24);.

3. விலக்குதல்; to keep off, obstruct.

"தொடீஇய செல்வார்த் துமித்தெதிர் மண்டும்" (கலித்.116, 5);.

[துமி → துமித்-.]

துமி4 tumi, பெ. (n.)

வெட்டு; cut, severance.

"கரந்துமி படுதலுங் கவன்று" (கந்தபு. அசமுகிசோ. 2);.

துமி5 dumidal, செ.குன்றாவி. (v.t.)

உமிழ்தல்; to spit.

"மிச்சிலைத் துமிந்து" (காஞ்சிப். கழுவாய்.63);.

துமி6 tumittal, செ.கு.வி. (v.i.)

துளித்தல் (வின்);; to drizzle, sprinkle.

துமி7 tumi, பெ. (n.)

1. மழைத்துளி; rain drops.

2. தூறல்; light, drizzling grain.

3. நீர்த்துளி; drop of water;

spray.

"திரைகடற்றுமி தமூர்புக" (கம்பரா. சேது.42);.

துமி3 tumi-, 11 செ.குன்றாவி. (v.t.)

1. வெட்டுதல் (திவா.);; to cut off.

"கொடுங்காற் புன்னைக் கோடு துமித் தியற்றிய" (பெரும்பாண். 266);.

2. அறுத்தல் (திவா.);; to saw.

"வேளாப் பார்ப்பான் வாளரந் துமித்த" (அகநா. 24);.

3. விலக்குதல்; to keep off, obstruct.

"தொடீஇய செல்வார்த் துமித்தெதிர் மண்டும்" (கலித். 116, 5);.

[துமி → துமித்-,]

துமி4 tumi-, பெ. (n.)

வெட்டு; cut, severance.

"கரந்துமி படுதலுங் கவன்று" (கந்தபு. அசமுகிசோ. 2);.

துமிதம்	துமிதம் dumidam, பெ. (n.) மழைத்துளி (பிங்.);; rain drops. துமிதம் tumidam, பெ. (n.) மழைத்துளி (பிங்.);; rain drops.
துமிரம்	துமிரம் tumiram, பெ. (n.) 1. கருமை; black colour. 2. மிகுசிவப்பு; deep red colour. [துமி → துமிரம்.] துமிரம் tumiram, பெ. (n.) 1. கருமை; black colour. 2. மிகுசிவப்பு; deep red colour. [துமி → துமிரம்]
துமிலம்	துமிலம் tumilam, பெ. (n.) பேராரவாரம்; din, tumult. "துமிலமெழப் பறைகொட்டி" (திவ்.பெரியாழ்.3, 8, 3);. துமிலம் tumilam, பெ. (n.) பேராரவாரம்; din, tumult. "துமிலமெழப் பறைகொட்டி" (திவ்.பெரியாழ். 3,8,3);.
துமுலம்	துமுலம் tumulam, பெ. (n.) குழப்பம் (யாழ்.அக.);; confusion.

துய்	துய்1 tuyttal, 11 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. புலன்களால் நுகர்தல்; to enjoy by means of the senses. "கொடுப்பதூஉத் துய்ப்பதூஉ மில்லார்க்கு" (குறள்.1005);. 2. நுகர்தல்; to experience, suffer, as the fruits of actions. "தொல்வினைப் பயன்றுய்ப்ப" (கலித்.118);. 3. உண்ணுதல்; to eat, feed. "புதுப்பூத் துய்த்த வாய" (அகநா.15);. 4. நூல் நூற்றல்; to spin out. [துள் → துய் → துய்த்தல் (வே.க.282);]. துய்2 tuy, பெ. (n.) 1. உணவு; food. "துய்தானுறும் வாயினை" (கந்தபு. தாரக.159);. 2. பஞ்சு; cotton. "துய்த்தலை மந்தியை" (புறநா.158);. 3. பஞ்சின் நுனி (குறிதல் 37, உரை);; soft end of cotton thread. 4. கதிர், பூவிதழ் முதலியவற்றின் மெல்லிய பகுதி; a soft part in the ears of corn, in the petals of flowers. "துய்த்தலை வாங்கிய… குரல்" (குறிஞ்சிப்.37);. 5. மென்மை; softness. "துய்யறத் திரண்ட திண்கோல்" (சீவக.559);. 7. புளியம்பழத்தின் ஈர்க்கு; fibre covering the tamarind pulp. "துய்த்தலைப் பழனின்" (மலைபடு.178);. 8. கூர்மை; sharpness. "துய்யவை யங்கை வாங்கி" (திருவாலவா.38, 35);. [துள் → துய்.] துய்1 tuy-, 11 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. புலன்களால் நுகர்தல்; to enjoy by means of the senses. "கொடுப்பதூஉத் துய்ப்பதூஉ மில்லார்க்கு" (குறள். 1005);. 2. நுகர்தல்; to experience, suffer, as the fruits of actions. "தொல்வினைப் பயன்றுய்ப்ப" (கலித். 118);. 3. உண்ணுதல்; to eat, feed. "புதுப்பூத் துய்த்த வாய" (அகநா. 15);. 4. நூல் நூற்றல்; to spin out. [துள் → துய் → துய்த்தல் (வே.க. 282);] துய்2 tuy, பெ. (n.) 1. உணவு; food.

துய்த்தல்	துய்த்தல் tuyttal, பெ. (n.) நாடகச் சந்தி ஐந்தனுள் இறுதியானது (சிலப். 3, 13, உரை, பக். 83);; satisfactory end of the plot of a drama, one of five nātaka-canti. துய்த்தல் tuyttal, பெ. (n.) நாடகச் சந்தி ஐந்தனுள் இறுதியானது (சிலப். 3, 13, உரை, பக். 83);; satisfactory end of the plot of a drama, one
துய்ப்பு	துய்ப்பு tuyppu, பெ. (n.) நுகர்ச்சி; enjoyment. "துறக்கவேந்தன் றுய்ப்பிலன் கொல்லோ" (மணிமே.15, 46);. [துள் → துய் → துய்ப்பு.] துய்ப்பு tuyppu, பெ. (n.) நுகர்ச்சி; enjoyment. "துறக்கவேந்தன் றுய்ப்பிலன் கொல்லோ" (மணிமே. 15, 46);. [துள் → துய் – துய்ப்பு]
துய்ய	துய்ய tuyya, பெ. (n.) 1. கலப்பற்ற; pure. "துய்யவெள்ளை". 2. தெய்வத் தன்மை பொருந்திய; holy. "துய்யதேவர்" (கம்பரா. பிரமாத்திர. 189);. 3. உறுதியான; conclusive certain. "துய்ய பொருளீதென் றுந்தீபற" (திருவுந்தி.10);. [தூய் → துய் → துய்ய.] துய்ய tuyya, பெ. (n.) 1. கலப்பற்ற; pure. "துய்யவெள்ளை". 2. தெய்வத் தன்மை பொருந்திய; holy. "துய்யதேவர்" (கம்பரா. பிரமாத்திர. 189);. 3. உறுதியான; conclusive certain. "துய்ய பொருளீதென் றுந்தீபற" (திருவுந்தி. 10);. [தூய் → துய் → துய்ய]

துய்யமல்லி	துய்யமல்லி tuyyamalli, பெ. (n.) நான்கு முதல் ஆறு மாதங்களில் விளையக்கூடிய சம்பா வகை; a white campa paddy which matures in four to six months. [துய்ய + மல்லி.] துய்யமல்லி tuyyamalli, பெ. (n.) நான்கு முதல் ஆறு மாதங்களில் விளையக்கூடிய சம்பா வகை; a white {} paddy which matures in four to six months. [துய்ய + மல்லி]
துய்மை	துய்மை tuymai, பெ. (n.) தூய்மை, மென்மை; fuarlx, softness. [துய் → தூய்மை.] துய்மை tuymai, பெ. (n.) தூய்மை, மென்மை; fuarlx, softness. [துய் → தூய்மை]
துய்யபால்	துய்யபால் tuyyapāl, பெ. (n.) நீர் கலக்காத பால்; unadulterated milk or pure milk.
துய்யன்	துய்யன் tuyyaṉ, பெ. (n.) 1. தூய்மையானவன்; holy, sacred person. 2. வெள்ளி மணல்; sand containing silver ore (w);. [தூய்மை → துய்யன்.] துய்யன் tuyyan, பெ. (n.) 1. தூய்மையானவன்; holy, sacred person. 2. வெள்ளி மணல்; sand containing silver ore (w);. [தூய்மை → துய்யன்]

துய்யா	துய்யா tuyyā, பெ. (n.) 1. திரைகளின் ஒரத்தில் அமைக்கப்படும் அழகிய பின்னல் வகை; a kind of lace-braid stiched on to the border of curtains. 2. துய்யாப்பட்டை பார்க்க;see tuyya-p-pattai. 3. நெசவுப்பின்னற் கயிறு; braidad cord. [தூய்மை → துய்யா.] துய்யா tuyyā, பெ. (n.) 1. திரைகளின் ஒரத்தில் அமைக்கப்படும் அழகிய பின்னல் வகை; a kind of lace-braid stiched on to the border of curtains. 2. துய்யாப்பட்டை பார்க்க;See. {}. 3. நெசவுப்பின்னற் கயிறு; braidad cord.
துய்யாப்பட்டை	துய்யாப்பட்டை tuyyāppaṭṭai, பெ. (n.) போலிப் பொன்னிழை; imitation lace. [தூய்யா + பட்டை.] துய்யாப்பட்டை tuyyāppaṭṭai, பெ. (n.) போலிப் பொன்னிழை; imitation lace. [தூய்யா + பட்டை]
துய்யாள்	துய்யாள் tuyyāḷ, பெ. (n.) 1. தூய்மையானவன்; pure, chaste woman. 2. நாமகள் (பிங்.);; sarasvati.
துய்யான்குறு	துய்யான்குறு tuyyāṉkuṟu, பெ. (n.) மணல், வெள்ளி மணல்; silver ore (சா.அக.);. துய்யான்குறு tuyyāṉkuṟu, பெ. (n.) மணல், வெள்ளி மணல்: silver ore (சாஅக.);.
துய்யான்குறுமணல்	துய்யான்குறுமணல் tuyyāṉkuṟumaṇal, பெ. (n.) துய்யன்2 பார்க்க;see tuyyan2 (சங்.அக.);. துய்யான்குறுமணல் tuyyāṉkuṟumaṇal, பெ. (n.) துய்யன்2 பார்க்க;See. tuyyan2 (சங்.அக.);.

துய்யோன்	துய்யோன் tuyyōṉ, பெ. (n.) தூய்மையுடையவன்; one who is virgin. துய்யோன் tuyyōṉ, பெ. (n.) தூய்மை யுடையவன்; one who is virgin.
துய்யை	துய்யை tuyyai, பெ. (n.) சீக்காய்; soap nut (சா.அக.);.
துயக்கம்	துயக்கம் tuyakkam, பெ. (n.) சோர்வு; fatigue, loss of strength or courage. [துயங்கு → துயக்கு → துயக்கம்.] துயக்கம் tuyakkam, பெ. (n.) சோர்வு; fatigue, loss of strength or courage. [துயங்கு → துயக்கம்.] துயக்கம் tuyyakkam, பெ. (n.) சோர்வு; fatigue, loss of strength or courage. [துயங்கு → துயக்கு → துயக்கம்] துயக்கம் tuyyakkam, பெ. (n.) 1. சோர்வு; fatigue, loss of strength or courage. [துயங்கு → துயக்கம்]
துயக்கன்	துயக்கன் tuyakkaṉ, பெ. (n.) மனத்திரிவைச் செய்பவன்; one who causes distraction. "தூயன் துலக்கன் மயக்கன்" (திவ். திருவாய்.1, 9, 6);. [துயக்கு → துயக்கன்.] துயக்கன் tuyyakkan, பெ. (n.) மனத்திரிவைச் செய்பவன்; one who causes distraction. "தூயன் துலக்கன் மயக்கன்" (திவ். திருவாய். 1,9,6);. [துயக்கு → துயக்கன்]

துயக்குதல்	துயக்குதல்1 duyakkudal, செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தளரச் செய்தல் (வின்.);; to slacken, relax. 2. கட்டுதல்; to tie, fasten. "துயக்கு மவ்வினையின் கழிவும்" (தணிகைப்பு.நந்தியும். 110);. [துயங்கு → துயக்கு.] துயக்குதல்1 tuyyakku-, செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தளரச் செய்தல் (வின்.);; to slacken, relax. 2. கட்டுதல்; to tie, fasten. "துயக்கு மவ்வினையின் கழிவும்" (தணிகைப்பு.நத்தியும்.11o);. [துயங்கு → துயக்கு]

துயக்கு

துயக்கு2 tuyakku, பெ. (n.)

1. சோர்வு; fatigue, loss of strength or courage.

"துயக்கிலன் சுகேது" (கம்பரா. தாடகை. 26);.

2. மனமயக்கம்; misconception, confusion.

"துயக்கற வுணர்ந்து" (மணி. 27:19);.

3. வருத்தம்; sorrow.

"துயக்கறுத் தெனையாண்டு கொண்டு" (திருவாச. 30:7);.

4. மனத்திரிவு; distraction.

"இவையவன் துயக்கே" (திவ்.திருவாய். 1, 3, 9);.

[துயங்கு → துயக்கு.]

துயக்கு3 tuyakku, பெ. (n.)

1. பந்தம்; bondage.

"துயக்கறாத மயக்கிவை" (தேவா. 260:10);..

2. ஆசை; desire.

"தொண்டையங் கனிவாய்ச் சீதை துயக்கினா லென்னைச் சுட்டாய்" (கம்பரா. பொழிலிறுத்.40);.

துயக்கு4 tuyakku, பெ. (n.)

1. தளர்ச்சி; relaxation.

2. வலுக்குறைவு; valour (சா.அக.);.

துயக்கு2 tuyyakku, பெ. (n.)

1. சோர்வு; fatigue, loss of strength or courage.

"துயக்கிலன் சுகேது" (கம்பரா. தாடகை. 26);.

2. மனமயக்கம்; misconception, confusion.

"துயக்கற வுணர்த்து" (மணி. 27:19);.

3. வருத்தம்; sorrow.

"துயக்கறுத் தெனையாண்டு கொண்டு" (திருவாச. 30:7);.

4. மனத்திரிவு; distraction.

"இவையவன் துயக்கே" (திவ்.திருவாய் 1,3:9);.

[துயங்கு → துயக்கு]

துயக்கு3 tuyyakku-, பெ. (n.)

1. பந்தம்; bondage.

"துயக்கறாத மயக்கிவை" (தேவா. 260:1௦);.

2. ஆசை; desire.

"தொண்டையங் கனிவாய்ச் சீதை துயக்கினா லென்னைச் சுட்டாய்" (கம்பரா. பொழிலிறுத். 40);.

துயக்கு4 tuyakku, பெ. (n.)

துயங்கு-தல்	துயங்கு-தல் duyaṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) சோர்தல்; to be exausted, to faint. "இரணியன் துயங்கி நின்றான்" (வரத. பாசுவத.நாரசிங்க.28);. துயங்கு-தல் duyaṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) சோர்தல்; to be exausted, to faint. "இரணியன் துயங்கி நின்றான்" (வரத. பாகவத.நாரசிங்க. 28);.
துயம்	துயம் tuyam, பெ. (n.) 1. இரண்டு; pair, couple. 2. திருமாலைத் தேவதையாகக் கொண்டதும், இரண்டு சொற்களுடையதுமான மந்திர வகை; a mantra of two sentences propitiating Visnu. "மாமென்று தொட்டுரைத்த சொல்லும் துயத்தி னரும்பொருளும்" (பெருத்தொ.1853);. 3. கொடி (வின்.);; banner, flag. துயம் tuyam, பெ. (n.) 1. இரண்டு; pair, couple. 2. திருமாலைத் தேவதையாகக் கொண்டதும், இரண்டு சொற்களுடையதுமான மந்திர வகை; a mantra of two sentences propitiating {}. "மாமென்று தொட்டுரைத்த சொல்லும் துயத்தி னரும்பொருளும்" (பெருத்தொ. 1853);.

துயர்	துயர்1 tuyartal, செ.கு.வி. (v.i.) வருந்துதல்; to grieve, sorrow. "ஆனாது துயரு மென்கண்r" (அகநா.195);. துயர்2 tuyar, பெ. (n.) 1. துன்பம்; sorrow, grief. "உலைப்பெய் தருவது போறுந்துயர்" (நாலடி.114);. 2. அரசர்க்குரிய சூதாடு கருவி; infirmities of kings, as playing at dice. "சூதுமுந்துறச் சொல்லிய மாத்துயர்" (கம்பரா.மந்தரை.12);. துயர்3 tuyartal, செ.குன்றாவி. (v.t.) தொடர்தல்; to follow, pursue. துயர்1 tuyartal, செ.கு.வி. (v.i.) வருந்துதல்; to grieve, sorrow. "ஆனாது துயரு மென்கண்" (அகநா.195);. துயர்2 tuyar, பெ. (n.) 1. துன்பம்; sorrow, grief. "உலைப்பெய் தருவது போறுந்துயர்" (நாலடி. 114);. 2. அரசர்க்குரிய சூதாடு கருவி; infirmities of kings, as playing at dice. "சூதுமுந்துறச் சொல்லிய மாத்துயர்" (கம்பரா. மத்தரை.12);. துயர்3 tuyar-, செ.குன்றாவி. (v.t.) தொடர்தல்; to follow, pursue.
துயர்நிலை	துயர்நிலை tuyarnilai, பெ. (n.) துன்பநிலை; state of being moody. [துயர் + நிலை.] துயர்நிலை tuyarnilai, பெ. (n.) துன்பநிலை; state of being moody. [துயர் + நிலை]

துயரடி	துயரடி tuyaraḍi, பெ. (n.) 1. சோர்வு; fatigue, fainting. 2. துன்பம் (யாழ்.அக.);; grief. [துயர் + அடி – துயரடி.] துயரடி tuyaraḍi, பெ. (n.) 1. சோர்வு; fatigue, fainting. 2. துன்பம் (யாழ்.அக.);; grief. [துயர் + அடி – துயரடி]
துயரம்	துயரம்1 tuyaram, பெ. (n.) 1. மனவருத்தம்; sorrow. "தணிவருந் துயரஞ் செய்தான்" (அகநா. 278);, 2. துயரம், இன்னல்; trouble. "நீ யிருக்கத் துயரமுண்டோ வெமக்கினியே" (உத்தரரா. திருவோலக். 24);. 3. இரக்கம்; pity. அவனைப் பார்த்தால் மிகவும் துயரமாயிருக்கிறது (உ.வ.);. துயரம்2 tuyaram, பெ. (n.) மழை (யாழ்.அக.);; rain. துயரம்1 tuyaram, பெ. (n.) 1. மனவருத்தம்; sorrow. "தணிவருந் துயரஞ் செய்தான்" (அகநா. 278);. 2. துயரம், இன்னல்; trouble. "நீ யிருக்கத் துயரமுண்டோ வெமக்கினியே" (உத்தரரா. திருவோலக். 24); 3. இரக்கம்; pity. அவனைப் பார்த்தால் மிகவும் துயரமாயிருக்கிறது (உ.வ.);. [துயர் → துயரம்]
துயரி	துயரி tuyari, பெ. (n.) யாழ்நரம்பு; lute-strings. "கோதை தொடுத்த துயரி" (சீவக. 921);.

துயருறுவோன்	துயருறுவோன் tuyaruṟuvōṉ, பெ. (n.) வறியவன் (யாழ்.அக.);; poverty-stricken. [துயர் + உருவோன்.] துயருறுவோன் tuyaruṟuvōṉ, பெ. (n.) வறியவன் (யாழ்.அக.);; poverty-stricken. [துயர் + உருவோன்]
துயல்(லு-தல்	துயல்(லு-தல் duyalludal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. அசைதல்; to sway, wave. "மணிமயில்... துயல்கழை நெடுங்கோட்டு" (சிறுபாண்.263);. 2. தொங்குதல்; to hang. "துயன்முலைப் பேழ்வாய்ப் பேய்" (பு.வெ.4, 18, கொளு.);. 3. பறத்தல்; to fly. "மென் சிறுபறவை கண்டடத் தொக்குறு சுழனாக் கெண்டை கொண்டுவிண் டுயலா தன்றே" (உபதேசகா. புஞ்ஞாக் 57);
துயல்வரு-தல்	துயல்வரு-தல் duyalvarudal, செ.கு.வி. (v.i.) துயல்2 பார்க்க;see tuyal. "துயல்வருஉ மாரம் போல" (சிறுபாண். 2);. [துயர் + உருவோன்.] துயல்வரு-தல் duyalvarudal, செ.கு.வி. (v.i.) துயல்2 பார்க்க;See. tuyal. "துயல்வருஉ மாரம் போல" (சிறுபாண். 2);. [துயர் + உருவோன்]
துயவு	துயவு tuyavu, பெ. (n.) அறிவின்றிரிவு; mental distraction. "துயவுற்றேம் யாமாக" (தொல்.சொல். 368, சேனா);. துயவு tuyavu, பெ. (n.) அறிவின்றிரிவு; mental distraction. "துயவுற்றேம் யாமாக" (தொல்.சொல். 368,சேனா);.

துயில்

துயில்1 duyilludal, செ.கு.வி. (v.t.)

1. உறங்குதல்; to sleep.

'வரியரவி னணைத் துயின்று" (திவ்.பெரியதி. 8,3,2);.

2. தங்குதல் (சீவக. 1504, உரை);; stay.

3. இறத்தல்; to die.

4. மறைதல்; to set, as the sun.

"ஒண்சுடர் துயின்றதாலென்னும்" (திவ்.பெரியதி.2,7,4);.

துயில்2 tuyil, பெ. (n.)

1. தூக்கம்; to sleep.

"மென்றோட் டுயிலின்" (குறள்.1103);.

2. கனவு; dream.

"துயில்போற் குறியா வரவு" (திணைமாலை.50);.

3. இறப்பு; death.

"ஏந்தகலந் தொட்டான் பெருகத் துயில்" (பு.வெ. 4, 18);.

4. தங்குகை; stay.

"திருத்துயில் பெற்ற மார்பன்" (சீவக.1504);.

5. புணர்ச்சி; gohabitation.

"நெஞ்சே மாப்ப வின்றுயி றுதுறந்து" (மதுரைக். 575);.

6. ஆடை (வின்.);; cloth.

துயில்1 duyilludal, செ.கு.வி. (v.i.)

1. உறங்குதல்; to sleep.

"வரியரவி னணைத் துயின்று" (திவ்.பெரியதி. 8,3,2);.

2. தங்குதல் (சீவக. 1504, உரை);; stay.

3. இறத்தல்; to die.

4. மறைதல்; to set, as the sun.

"ஒண்சுடர் துயின்றதாலென்னும்" (திவ்.பெரியதி. 2,7:4);.

துயில்2 tuyil, பெ. (n.)

1. தூக்கம்; to sleep.

"மென்றோட் டுயிலின்" (குறள். 11o3);.

2. கனவு; dream.

"துயில்போற் குறியா வரவு" (திணைமாலை. 50);.

3. இறப்பு; death.

"ஏந்தகலந் தொட்டான் பெருகத் துயில்" (பு.வெ. 4, 18);.

4. தங்குகை; stay.

"திருத்துயில் பெற்ற மார்பன்" (சீவக. 15o4);.

துயில்போதல்	துயில்போதல் tuyilpōtal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. துயில் பார்க்க;see tuyil. 2. ஆறுதல் (யாழ்.அக.);; to rest. [துயில் + போ.] துயில்போதல் tuyilpōtal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. துயில் பார்க்க;See. tuyil. 2. ஆறுதல் (யாழ்அக);; to rest. [துயில் + போ]
துயில்வு	துயில்வு tuyilvu, பெ. (n.) உறக்கம் (யாழ்.அக.);; sleep. [துயில் → துயில்வு.] துயில்வு tuyilvu, பெ. (n.) உறக்கம் (யாழ்.அக.);; sleep. [துயில் → துயில்வு]
துயிலார்	துயிலார்1 tuyilārtal, செ.கு.வி. (v.i.) உறங்குதல்; to sleep. "துயிலாரா தாங்கண் … முற்றிய வெந்நோய்" (கலித்.146);. துயிலார்2 tuyilār, பெ. (n.) தேவர் (உறக்கமிலாதோர்); (யாழ்.அக.);; devas, as those who never sleep. [துயில் → துயில்வு.] துயிலார்1 tuyilārtal, செ.கு.வி. (v.i.) உறங்குதல்; to sleep. "துயிலாரா தாங்கண் . . . முற்றிய வெந்நோய்" (கலித். 146);. துயிலார்2 tuyilār, பெ. (n.) தேவர் (உறக்கமிலாதோர்); (யாழ்.அக.);; devas, as those who never sleep. [துயில் → துயில்வு]

துயிலி	துயிலி1 tuyili, பெ. (n.) கீரை வகை; the smallest Indian amaranth, Amarantus poly-gamus (பதார்த்.601);. துயிலி2 tuyili, பெ. (n.) தஞ்சை மாவட்டம் துயிலி என்ற ஊரில் நெய்யப்படும் நல்லாடை வகை; a cloth of fine texture woven at a place called Tuyili in Tanjore district. துயிலி1 tuyili, பெ. (n.) கீரை வகை; the smallest Indian amaranth, Amarantus poly-gamus (பதார்த். 601);.
துயிலிடம்	துயிலிடம் tuyiliḍam, பெ. (n.) 1. படுக்கும் இடம்; sleeping place. 2. மக்களின் படுக்கை (திவா.);; contrivance to sleep on, as bed, couch, mat. [துயில் + இடம்.] துயிலிடம் tuyiliḍam, பெ. (n.) 1. படுக்கும் இடம்; sleeping place. 2. மக்களின் படுக்கை (திவா.);; contrivance to sleep on, as bed, couch, mat. [துயில் + இடம்]
துயிலுணர்-தல்	துயிலுணர்-தல் tuyiluṇartal, செ.கு.வி. (v.i.) உளக்கம் நீங்குதல்; to awake, rise from sleep. "துயிலுணர்ந் திருந்தசோம சுந்தரக் கருணை வெள்ளம்" (திருவிளை.நரிபரி.17);. [துயில் + உணர்-.] துயிலுணர்-தல் tuyiluṇartal, செ.கு.வி. (v.i.) உளக்கம் நீங்குதல்; to awake, rise from sleep. "துயிலுணர்ந் திருந்தசோம சுந்தரக் கருணை வெள்ளம்" (திருவிளை. நரிபரி. 17);. [துயில் + உணர்-,]
துயிலெடு-த்தல்	துயிலெடு-த்தல் tuyileḍuttal, செ.குன்றாவி. (v.t.) தூக்கத்தினின்று எழுப்புதல்; to awake up, arouse. [துயில் + எடு-.] துயிலெடு-த்தல் tuyileḍuttal, செ.குன்றாவி. (v.t.) தூக்கத்தினின்று எழுப்புதல்; to awake up, arouse. [துயில் + எடு-]

துயிலெடுப்பு	துயிலெடுப்பு1 duyileḍuppudal, செ.குன்றாவி. (v.t.) துயிலெடு பார்க்க;see tuyil-edu. "ஊர்துயிலெடுப்ப" (மணிமே.7:125);. [துயில் + எடுப்பு-.] துயிலெடுப்பு2 tuyileḍuppu, பெ. (n.) தூக்கத்தினின்றெழுப்புகை; causing one to wake up. [துயில் + எடுப்பு.] துயிலெடுப்பு1 duyileḍuppudal, செ.குன்றாவி. (v.t.) துயிலெடு பார்க்க;See. {}. "ஊர்துயிலெடுப்ப" (மணிமே. 7:125);. [துயில் + எடுப்பு-] துயிலெடுப்பு2 tuyileḍuppu, பெ. (n.) தூக்கத்தினின்றெழுப்புகை; causing one to wake up. [துயில் + எடுப்பு]
துயிலெடை	துயிலெடை tuyileḍai, பெ. (n.) துயிலெழுப்புகை; waking one from sleep. "தூயோமாய் வந்தோந் துயிலெடை பாடுவான்" (திவ்.திருப்பா.16);. [துயில் + எடை.] துயிலெடை tuyileḍai, பெ. (n.) துயிலெழுப்புகை; waking one from sleep. "தூயோமாய் வந்தோந் துயிலெடை பாடுவான்" (திவ். திருப்பா. 16);. [துயில் + எடை]
துயிலெடைநிலை	துயிலெடைநிலை tuyileḍainilai, பெ. (n.) பாசறைக்கண் துயிலும் வேந்தரைச் சூதர் அவர் புகழ் கூறித் துயிலெழுப்பல் கூறும் புறத்துறை; theme of Panegyrists waking a king who sleeps in Camp during an expedition. "தாவினல்லிசை கருதிய கிடந்தோர்க்குச் சூதரேத்திய துயிலெடை நிலையும்" (தொல்.பொ.91);. 2. அரசர் முதலியோரைத் துயிலெடுத்தல் பற்றிப் பாடப்படும் பாடல் (சது.);; poem sung to awake a king or great person from sleep. [துயிலெடை + நிலை.] துயிலெடைநிலை tuyileḍainilai, பெ. (n.) பாசறைக்கண் துயிலும் வேந்தரைச் சூதர் அவர் புகழ் கூறித் துயிலெழுப்பல் கூறும் புறத்துறை; theme of Panegyrists waking a king who sleeps in Camp during an expedition. "தாவினல்லிசை கருதிய கிடந்தோர்க்குச் சூதரேத்திய துயிலெடை நிலையும்" (தொல்.பொ. 91);. 2. அரசர் முதலியோரைத் துயிலெடுத்தல் பற்றிப் பாடப்படும் பாடல் (சது.);; poem sung to awake a king or

துயிலெடைமாக்கள்	துயிலெடைமாக்கள் tuyileḍaimākkaḷ, பெ. (n.) அரசரைத் துயிலெழுப்பும் சூதர்; panegyrists whose duty is to wake up kings from sleep. "துயிலெடைமாக்க ளிசைகொ ளோசையின்" (பெருங்.வத்தவ. 5, 81);. [துயிலெடை + மாக்கள்.] துயிலெடைமாக்கள் tuyileḍaimākkaḷ, பெ. (n.) அரசரைத் துயிலெழுப்பும் சூதர்; panegyrists whose duty is to wake up kings from sleep. "துயிலெடைமாக்க ளிசைகொ ளோசையின்" (பெருங்.வத்தவ. 5, 81);. [துயிலெடை + மாக்கள்]
துயிலெழு-தல்	துயிலெழு-தல் duyileḻudal, செ.கு.வி. (v.i.) தூக்கம் கலைந்து எழுதல்; to awake from sleep. "சுப்பிரதீப மெழுந்தெனத் துயிலெழுந்தான்" (இரகு.அயனெழுச்.139);. [துயில் + எழு.] துயிலெழு-தல் duyileḻudal, செ.கு.வி. (v.i.) தூக்கம் கலைந்து எழுதல்; to awake from sleep. "சுப்பிரதீப மெழுந்தெனத் துயிலெழுந்தான்" (இரகு.அயனெழுச். 139);. [துயில் + எழு]
துயிலெழுமங்கலம்	துயிலெழுமங்கலம் tuyileḻumaṅgalam, பெ. (n.) பாணர் முதலியோர் அரசர் துயிலெழப் பாடும் மங்கலப் பாட்டு; panegyric sung to wake up a king from sleep. "விறலியும் பாணனும் நம் வேந்தற்குத் துயிலெழு மங்கலம் பாட வந்து நின்றார்" (திருக்கோ.375, உரை);. [துயில் + எழு + மங்கலம்.] துயிலெழுமங்கலம் tuyileḻumaṅgalam, பெ. (n.) பாணர் முதலியோர் அரசர் துயிலெழப் பாடும் மங்கலப் பாட்டு; panegyric sung to wake up a king from sleep. "விறலியும் பாணனும் நம் வேந்தற்குத் துயிலெழு மங்கலம் பாட வந்து நின்றார்" (திருக்கோ. 375, உரை);.
துயிலேல்-தல் துயிலேற்றல்	துயிலேல்-தல் துயிலேற்றல் tuyilēltaltuyilēṟṟal, செ.கு.வி. (v.i.) துயிலெழு-, பார்க்க;see tuyilelu. "யாழு மேத் தொலியு மிறைவன் கேட்டுத் துயிலேற்றான்" (சீவக.2355);. [துயில் + ஏல்-.]

துயிலொழி-தல்	துயிலொழி-தல் duyiloḻidal, செ.கு.வி. (v.i.) see tuyilelu. [துயில் + ஒழி-.] துயிலொழி-தல் duyiloḻidal, செ.கு.வி. (v.i.) துயிலெழு-, பார்க்க;See. {}. [துயில் + ஒழி-,]
துயிற்சி	துயிற்சி tuyiṟci, பெ. (n.) உறக்கம்; sleep. "கயக்கமி றுயிற்சிக் கும்பகருணனை" (கம்பரா. ஊர்தேடு.121);. [துயில் → துயிற்சி.] துயிற்சி tuyiṟci, பெ. (n.) உறக்கம்; sleep. "கயக்கமி றுயிற்சிக் கும்பகருணனை" (கம்பரா. ஊர்தேடு. 121);. [துயில் → துயிற்சி]
துயிற்று-தல்	துயிற்று-தல் duyiṟṟudal, செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. உறங்கச் செய்தல்.; to put to sleep. "மன்னுயிரெல்லாந் துயிற்றி" (குறள்.1168);. 2. தங்கப் பண்ணுதல்; to cause to stay, to retain. "துயிற் றியபல் கேள்வியினர்" (சீவக.2164);. [துயில் → துயிற்று.] துயிற்று-தல் duyiṟṟudal, செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. உறங்கச் செய்தல்; to put to sleep. "மன்னுயிரெல்லாந் துயிற்றி" (குறள். 1168);. 2. தங்கப் பண்ணுதல்; to cause to stay, to retain. "துயிற் றியபல் கேள்வியினர்" (சீவக. 2164);. [துயில் → துயிற்று]

துயின்மடி-தல்	துயின்மடி-தல் duyiṉmaḍidal, செ.கு.வி. (v.i.) உறங்குதல்; to fall asleep. "கங்கு துயின்மடிந் தன்ன தூங்கிரு ளிறும்பின்" (புறநா.126:7);. [துயில் → துயின்மடி.] துயின்மடி-தல் duyiṉmaḍidal, செ.கு.வி. (v.i.) உறங்குதல்; to fall asleep. "கங்கு துயின்மடிந் தன்ன தூங்கிரு ளிறும்பின்" (புறநா. 126:7);. [துயில் → துயின்மடி-,]
துயினடை	துயினடை tuyiṉaḍai, பெ. (n.) தூக்கத்திடையே எழுந்து செல்லச் செய்யும் நோய்; somnambulism. [துயில் + நடை.] துயினடை tuyiṉaḍai, பெ. (n.) தூக்கத்திடையே எழுந்து செல்லச் செய்யும் நோய்; somnambulism. [துயில் + நடை]

துர	துர1 turattal, செ.குன்றாவி. (v.i.) 1. ஒட்டிச் செலுத்துதல்; to drive, as an elephant. "தோட்டியான் முன்பு துரந்து" (புறநா.14-4);. 2. எய்தல்; to shoot, as an arrow, to propel. "கடுசரந் துரக்கும்" (கல்லா.4);. 3. போக்குதல்; to disperse, scatter. 4. தூண்டுதல்; to direct, urge, encourage. "அரக்கர் பாவமு மல்லவ ரியற்றிய வறமுந் துரக்க நல்லரு டுரந்தனள்" (கம்பரா. மந்தரை, 78);. 5. அடித்தல்; to beat. "மகடூஉப் பகடுபுறந் துரப்ப" (பெரும்பாண்.58);. 6. முடுக்கி உட்செலுத்துதல்; to drive in, hammer down, as a nail. "துரப்பமை யாணி" (பொருந.10);. 7. துளைத்தல்; to tunnel, bore. துர2 turattal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. முயலுதல்; to be active, to make efforts. "அரும்பொருள் வேட்கையி னுள்ளந் துரப்ப" (கலித்.18);. . 2. போதல் (பிங்.);; to go. 3. வீசுதல்; to blow, rage, as a tempest. "வளிதுரந்தக்கண்ணும்". 4. எரிதல்; to burn, as fire. "அங்கியு மவனெதிர் துரந்தான்" (கந்தபு.மார்க்கண்.135);. துர1 tura-, செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. ஒட்டிச் செலுத்துதல்; to drive, as an elephant. "தோட்டியான் முன்பு துரந்து" (புறநா. 14-4);. 2. எய்தல்; to shoot, as an arrow, to propel. "கடுசரந் துரக்கும்" (கல்லா. 4);. 3. போக்குதல்; to disperse, scatter. 4. தூண்டுதல்; to direct, urge, encourage. "அரக்கர் பாவமு மல்லவ ரியற்றிய வறமுந் துரக்க நல்லரு டுரந்தனள்" (கம்பரா. மத்தரை, 78);. 5. அடித்தல்; to beat. "மகடூஉப் பகடுபுறந் துரப்ப" (பெரும்பாண். 58);. 6. முடுக்கி உட்செலுத்துதல்; to drive in, hammer down, as a nail. "துரப்பமை யாணி" (பொருந, 10);. 7. துளைத்தல்; to tunnel, bore. துர2 tura-, செ.கு.வி. (v.i.)

துரக்காரன்	துரக்காரன் turakkāraṉ, பெ. (n.) 1. துரந்தரன்1 பார்க்க;see turandaran. 2. கோயிற்குரிய தீர்வைகளைத் தண்டல் செய்யும் பணியாளன்; collector of revenues in repect of temple properties. [துரம் + காரன்.] துரக்காரன் turakkāraṉ, பெ. (n.) 1. துரந்தரன்1 பார்க்க;See. {}. 2. கோயிற்குரிய தீர்வைகளைத் தண்டல் செய்யும் பணியாளன்; collector of revenues in repect of temple properties.
துரக்கு	துரக்கு turakku, பெ. (n.) ஐயப்பாடு; misconception, doubt. "துரக்கற வுணர்ந்தனன்" (உத்தரரா.வரையெடு.77);. துரக்கு tura-k-ku, பெ. (n.) ஐயப்பாடு; misconception, doubt. "துரக்கற வுணர்ந்தனன்" (உத்தரரா. வரையெடு. 77);.
துரட்டன்	துரட்டன் turaṭṭaṉ, பெ. (n.) சிற்றின்பக்காரன்; lascivious person. [துறட்டு → துறட்டன்.] துரட்டன் turaṭṭaṉ, பெ. (n.) சிற்றின்பக்காரன்; lascivious person. [துறட்டு → துறட்டன்]
துரத்தல்	துரத்தல் turattal, பெ. (n.) 1. தொண்டைப் புகைச்சல்; bronchitis. 2. இருமல்; cough. துரத்தல் turattal, பெ. (n.) 1. தொண்டைப் புகைச்சல்; bronchitis. 2 இருமல்; cough.
துரத்திமரம்	துரத்திமரம் turattimaram, பெ. (n.) 1. ஆடு தொண்டை பார்க்க;see adu-tondai. 2. நாக் குழிஞ்சான் பார்க்க;see nā-k-kuliniján. துரத்திமரம் turatti-maram, பெ. (n.) 1. ஆடு தொண்டை பார்க்க;See. {}. 2 நாக் குழிஞ்சான் பார்க்க;See. {}.

துரத்து-தல்	துரத்து-தல் duraddudal, செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வெருட்டியோட்டுதல்; to drive away. 2. அப்புறப்படுத்துதல்; to remove, reject. "அகத்தைவிடத் துரத்தி னார்கள்" (திருவிளை. விருத்த.31);. 3. திருடன் முதலியோரைப் பிடிக்கப் பின்தொடர்தல்; to pursue, as a thief. 4. வண்டிமாடு முதலியவற்றைத் தூண்டி விரைந்தோடச் செய்தல்; to drive, cause to move fast, as bullocks. வண்டிமாட்டைத் துரத்து (உ.வ.);. [துர → துரத்து.] துரத்து-தல் turattu, செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வெருட்டியோட்டுதல்; to drive away. 2 அப்புறப்படுத்துதல்; to remove, reject. "அகத்தைவிடத் துரத்தி னார்கள்" (திருவிளை. விருத்த. 31);. 3. திருடன் முதலியோரைப் பிடிக்கப் பின்தொடர்தல்; to pursue, as a thief. 4. வண்டிமாடு முதலியவற்றைத் தூண்டி விரைந்தோடச் செய்தல்; to drive, cause to move fast, as bullocks. வண்டிமாட்டைத் துரத்து (உ.வ.);. [துர → துரத்து]
துரந்தரம்	துரந்தரம் turandaram, பெ. (n.) 1. பொதியெருது (யாழ்.அக.);; pack-bull. 2. பொறுப்பு; responsibility.
துரந்தரன்	துரந்தரன் turandaraṉ, பெ. (n.) 1. பொறுப்பு ஏற்போன்; one who assumes a responsibility. 2. வெற்றியாளன்; conqueror, victor. "சத்துரு துரந்தரன் றன்முனை போல்" (இறை. 23, 172);. 3. முயன்று நிற்போன்; one actively and earnestly engaged in a pursuit. காரிய துரந்தரனா யிருக்கிறான் (ய);. துரந்தரன் turandaraṉ, பெ. (n.) 1. பொறுப்பு ஏற்போன்; one who assumes a responsibility. 2. வெற்றியாளன்; conqueror, victor. "சத்துரு துரந்தரன் றன்முனை போல்" (இறை. 23, 172);. 3. முயன்று நிற்போன்; one actively and earnestly engaged in a pursuit. காரிய துரந்தரனா யிருக்கிறான் (ய.);.

துரப்பணம்	துரப்பணம் turappaṇam, பெ. (n.) துளையிடுங் கருவி; auger, drill, tool for boring holes. [துர → துரப்பணம்.] துரப்பணம் turappaṇam, பெ. (n.) துளையிடுங் கருவி; auger, drill, tool for boring holes. [துர → துரப்பணம்]
துரப்பணவலகு	துரப்பணவலகு turappaṇavalagu, பெ. (n.) 1. துளைக் கருவி; drill-bit. 2. துரப்பணம் பார்க்க;see tura-p-panam. [துரப்பணம் + அலகு.] துரப்பணவலகு turappaṇavalagu, பெ. (n.) 1. துளைக் கருவி; drill-bit. 2. துரப்பணம் பார்க்க;See. {}. [துரப்பணம் + அலகு]
துயில்காணா	துயில்காணா tuyilkāṇā, பெ. (n.) நெட்டி; pith, cork (சா.அக.);. துயில்காணா tuyilkāṇā, பெ. (n.) நெட்டி; pith, cork (சா.அக);.
துயில்கூர்தல்	துயில்கூர்தல் tuyilārtal, பெ. (n.) உறங்கல்; sleep. [துயில் + கூர்தல்.] துயில்கூர்தல் tuyilārtal, பெ. (n.) உறங்கல்; sleep. [துயில் + கூர்தல்]

துயிலிக்கீரை	துயிலிக்கீரை tuyilikārai, பெ. (n.) தொயிலிக் கீரை; a kind of greens (சா.அக.);. [துயிலி + கீரை.] [இக்கீரையினால் ஆமம், தவிட்டுச் சிரங்கு புண், நீரிழிவு, வெள்ளை நீங்குமெனச் சா.அக. கூறும்]. துயிலிக்கீரை tuyilikārai, பெ. (n.) தொயிலிக் கீரை; a kind of greens (சா.அக.);. [துயிலி + கீரை] [இக்கீரையினால் ஆமம், தவிட்டுச் சிரங்கு, புண், நீரிழிவு, வெள்ளை நீங்குமெனச் சாஅக. கூறும்]
துரப்புதல்	துரப்புதல் durappudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) தேடுதல்; to seek. "எனதொரு வாய்க்கு நால்வாய்க்கு மிரையெங்கே துரப்புவேனே" (தனிப்பா.1,183,3);. [துர → துரப்பு.] துரப்புதல் turappu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) தேடுதல்; to seek. "எனதொரு வாய்க்கு நால்வாய்க்கு மிரையெங்கே துரப்புவேனே" (தனிப்பா. 1, 183,3);. [துர → துரப்பு-.]
துரப்பு	துரப்பு2 turappu, பெ. (n.) 1. முடுக்குகை; driving, hammering. "துரப்பமை யாணி" (பொருந.10);. 2. விடுகை; discharging. 3. அகற்றுகை (வின்);; dispelling, chasing, scaring away 4. மலையிற் குடையப்பட்ட பாதை (நாஞ்.);; way or path inside the hill, tunnel. [துர → துரப்பு (வே.க.278);.] துரப்பு2 turappu, பெ. (n.) 1. முடுக்குகை; driving, hammering. "துரப்பமை யாணி" (பொருந. 10);. 2. விடுகை; discharging. 3. அகற்றுகை (வின்.);; dispelling, chasing, scaring away. 4. மலையிற் குடையப்பட்ட பாதை (நாஞ்);; way or path inside the hill, tunnel. [துர → துரப்பு (வே.க.278);]

துரப்பை	துரப்பை turappai, பெ. (n.) துழாவித் தூர்க்கும் வாருகோல் (நாஞ்);; broom. [துரப்பு → துரப்பை (வே.க.278);.] துரப்பை turappai, பெ. (n.) துழாவித் தூர்க்கும் வாருகோல் (நாஞ்);; broom. [துரப்பு → துரப்பை (வே.க. 278);]
துரம்	துரம்1 turam, பெ. (n.) முற்காலத்து வழங்கிய வாச்சிய வகை; an ancient musical instrument. "சங்கமுந் துரமு முரசினோ டியம்ப" (பெருங். வத்தவ.1, 18);. [துர → துரம் (மு.தா.59);.] துரம்2 turam, பெ. (n.) 1. சுமை (யாழ்.அக.);; burden. 2. பொறுப்பு (யாழ்.அக.);; charge, trust, responsibility. 3. கோயிற்குரிய வரி வாங்கும் அலுவலகம் (நாஞ்.);; the department for collecting revenues in respect of temple properties. துரம்1 turam, பெ. (n.) முற்காலத்து வழங்கிய வாச்சிய வகை; an ancient musical instrument. "சங்கமுந் துரமு முரசினோ டியம்ப" (பெருங். வத்தவ. 1, 18);. [துர → துரம் (மு.தா. 59);] துரம்2 turam, பெ. (n.) 1. சுமை (யாழ்.அக);; burden. 2. பொறுப்பு (யாழ்.அக.);: charge, trust, responsibility. 3. கோயிற்குரிய வாங்கும் அலுவலகம்
துரமி	துரமி turami, பெ. (n.) தொடரி (மலை); பார்க்க; a species of buckthorn, thorny straggling shrub. 2. தூதுளை (மலை); பார்க்க;see titulai; climbing brinjal. துரமி turami, பெ. (n.) தொடரி (மலை); பார்க்க; a species of buckthorn, thorny straggling shrub. 2. தூதுளை (மலை); பார்க்க;See. {}; climbing brinjal.

துரவு	துரவு1 turavu, பெ. (n.) 1. நீர்ப்பாசனத்துக்கு உதவும் பெருங்கிணறு; sultan well, large well for irrigation purposes. "துரவு கிணறு இழித்தப் பெறுவதாகவும்" (S.I.I.ii.509);. 2. மணற்கேணி; well made by excavating sand, unwalled well. ம. துரவு;தெ. தொருவு (பெருங்கிணறு); [துர → துரவு (வே.க.278, துப்புத்துரவு);.] துரவு2 turavu, பெ. (n.) தூது (யாழ்.அக.);; spying. [துர → துரவு.] துரவு1 turavu, பெ. (n.) 1. நீர்ப்பாசனத்துக்கு உதவும் பெருங்கிணறு; sultan well, large well for irrigation purposes. "துரவு கிணறு இழித்தப் பெறுவதாகவும்" (S.I.I.ii, 509);. 2. மணற்கேணி; well made by excavating sand, unwalled well. ம. துரவு;தெ. தொருவு (பெருங்கிணறு); [துர → துரவு (வே.க. 278, துப்புத்துரவு);] துரவு2 turavu, பெ. (n.) தூது (யாழ்அக);; spying. [துர → துரவு]
துரவுச்சட்டம்	துரவுச்சட்டம் turavuccaṭṭam, பெ. (n.) கிணற்றின் சூறாவளிச் சட்டம் (யாழ்.அக.);; round frame at the bottom of a well. [துரவு + சட்டம்.] துரவுச்சட்டம் turavuccaṭṭam, பெ. (n.) கிணற்றின் சூறாவளிச் சட்டம் (யாழ்.அக);; round frame at the bottom of a well. [துரவு + சட்டம்]
துரவுமுழுகுதல்	துரவுமுழுகுதல் duravumuḻugudal, செ.கு.வி. (v.i.) சூறாவளிச் சட்டகத்தைக் கீழிறக்கிக் கிணறமைத்தல் (வின்.);; to sink a well by gradually lowering a curb (செ.அக.);. [துரவு + முழுகு.]

துரவுவாரகம்	துரவுவாரகம் turavuvāragam, பெ. (n.) கிணறு வெட்டக் கொடுக்கும் கடன்; loan for sinking a well (செ.அக.);. மறுவ. துரவு வாரகம் [துரவு + வாரகம்.] துரவுவாரகம் turavuvāragam, பெ. (n.) கிணறு வெட்டக் கொடுக்கும் கடன்; loan for sinking a well (செ.அக.);. மறுவ. துரவு வாரகம் [துரவு + வாரகம்]
துரா	துரா turā, பெ. (n.) 1. தரா; mixed metal of copper and spelter. 2. செடிவகை (M.M. 686);; earth smoke. 3. திராய் பார்க்க (M.M.902);;see tirai. துரா turā, பெ. (n.) 1. தரா; mixed metal of copper and spelter. 2. செடிவகை (M.M. 686);; earth smoke. 3. திராய் பார்க்க (M.M.902);;See. tirai.
துராக்கழிச்சல்	துராக்கழிச்சல் turākkaḻiccal, பெ. (n.) நீராய்க் கழியும் மலம்; watery tool (செ.அக.);. [துரா + கழிச்சல்.] துராக்கழிச்சல் turākkaḻiccal, பெ. (n.) நீராய்க் கழியும் மலம்; watery tool (செஅக.); [துரா + கழிச்சல்]
துராணம்	துராணம் turāṇam, பெ. (n.) தும்பை (மலை); பார்க்க;see tumbai, white dead nettle (செ.அக.);. துராணம் turāṇam, பெ. (n.) தும்பை (மலை.); பார்க்க;See. tumbai; white dead nettle (செ.அக.);.

துராய்	துராய்1 turāy, பெ. (n.) அறுகம்புல்லால் திரித்த பழுதை; twisted quitch gross. "துராஅய் துற்றிய துருவையம் புழுக்கின்" (பொருந.103);. துராய்2 turāy, பெ. (n.) முத்து முதலியவற்றால் அமைக்கப்பட்ட தலையணி வகை; an ornament for the head made of pearls, etc. "சொருக்கழகு முத்துத் துராயழகும்" (விறலிவிடு.); (செ.அக.);, துராய்3 turāy, பெ. (n.) துரா2 பார்க்க;see turä (செ.அக.);. துராய்1 turāy, பெ. (n.) அறுகம்புல்லால் திரித்த பழுதை; twisted quitch gross. "துராஅய் துற்றிய துருவையம் புழுக்கின்" (பொருந.1o3);. துராய்2 turāy, பெ. (n.) முத்து முதலியவற்றால் அமைக்கப்பட்ட தலையணி வகை; an ornament for the head made of pearls, etc. "சொருக்கழகு முத்துத் துராயழகும் (விறலிவிடு.); (செஅக.);. துராய்3 turāy, பெ. (n.) துரா2 பார்க்க;See. {} (செஅக.);. துராய் turāy, பெ. (n.) முத்து முதலியவற்றால் அமைக்கப்பட்ட தலையணி வகை; an ornament for the head made of pearls, etc. "சொருக்கழகு முத்துத் துராயழகும்" (விறலிவிடு.); [U. {} → த. துராய்2]
துராய்க்கட்டை	துராய்க்கட்டை turāykkaṭṭai, பெ. (n.) தராவெனு மாழையாலாய ஏனம்; a metallic vessel (செ.அக.);. [துராய் + கட்டை.] துராய்க்கட்டை turāykkaṭṭai, பெ. (n.) தராவெனு மாழையாலாய ஏனம்; a metallic vessel (செ.அக);. [துராய் + கட்டை]

துரால்	துரால் turāl, பெ. (n.) 1. செத்தை (திவா.);; rubbish of dry leaves, grass, etc. 'அலகாலே துராலை வாருதல் கொண்ட மதுரையில்' (கலித். 96, உரை);. 2. துயரம் (பிங்.);; affliction, distress, sorrow. துரால் turāl, பெ. (n.) 1. செத்தை (திவா.);; rubbish of dry leaves, grass, etc. 'அலகாலே துராலை வாருதல் கொண்ட மதுரையில்' (கலித். 96, உரை);. 2. துயரம் (பிங்.);; affliction, distress, sorrow.
துரி	துரி1 turi, பெ. (n.) சுமை; burden, weight. "துரிபெறச் சரிபொழில்" (திருப்பு.508);. துரி2 turi, பெ. (n.) 1. எழுதுகோல்; painter's brush. 2. துரீ பார்க்க;see turi (செ.அக.);. துரி2 duridal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) தேடுதல்; to search after. "துரிய வல்லார்க்குத் துரிசில்லை" (திருமத். 2454);. துரி1 turi, பெ. (n.) சுமை; burden, weight. "துரிபெறச் சரிபொழில்" (திருப்பு. 508);. துரி2 turi, பெ. (n.) 1. எழுதுகோல்; painter's brush. 2. துர் பார்க்க;See. {}. (செ.அக.);. துரி3 turi-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) தேடுதல்; to search after. "துரிய வல்லார்க்குத் துரிசில்லை" (திருமந். 2454);.

துரிசு	துரிசு turisu, பெ. (n.) 1. குற்றம்; fault, crime. 'தொண்டனேன் செய்த துரிசுகள் பொறுக்கும்' (தேவா.549, 8);. 2. துக்கம்; affliction, sorrow, distress. 3. குறும்பு; perversity. "தொண்டேயுணக்கா யொழிந்தேன் றுரிசின்றிஞ (திவ்.திருவாய்.9, 8, 6);. 4. மயிற்றுத்தம் பார்க்க (பதார்த்த.1115);; blue vitriol. துரிசு turisu, பெ. (n.) 1. குற்றம்; fault, crime. 'தொண்டனேன் செய்த துரிசுகள் பொறுக்கும்' (தேவா. 549,8);. 2. துக்கம்; affliction, sorrow, distress. 3. குறும்பு; perversity. "தொண்டே யுணக்கா யொழிந்தேன் றுரிசின்றி" (திவ்.திருவாய். 9, 8, 6);. 4. மயிற்றுத்தம் பார்க்க (பதார்த்த. 1115);; blue vitriol.
துரிசுக்குரு	துரிசுக்குரு turisukkuru, பெ. (n.) வெடியுப்பு (சங்.அக.);; ammonium chloride. [துரிசு + குரு.] துரிசுக்குரு turisukkuru, பெ. (n.) வெடியுப்பு (சங்.அக.);; ammonium chloride. [துரிசு + குரு]
துரிஞ்சன்	துரிஞ்சன் turiñjaṉ, பெ. (n.) கறையான்; termites, white ants (செ.அக.);. [ஒருகா. திரிஞ்சான் → துரிஞ்சன்.] துரிஞ்சன் turiñjaṉ, பெ. (n.) கறையான்; termites, white ants (செஅக.);. [ஒருகா. திரிஞ்சான் → துரிஞ்சன்]

துரிஞ்சி	துரிஞ்சி1 turiñji, பெ. (n.) 1. சீக்கிரி பார்க்க;see šīkkiri;black sirissa. 2. பேரெலுமிச்சை பார்க்க;see pérelumiccai; citrus lemon (செ.அக.);. துரிஞ்சி2 turiñji, பெ. (n.) மரவகைகளுள் ஒன்று; a kind of tree. "மாட்டுக்கொட்டகை, குடிசை முதலிய அமைக்க இம்மரம் பயன்படும்" (பொ. வழ (கட். தொ. வரி.);. துரிஞ்சி1 turiñji, பெ. (n.) 1. சீக்கிரி பார்க்க;See. {}; black sirissa. 2. பேரெலுமிச்சை பார்க்க;See. {}; citrus lemon (செ.அக.);. துரிஞ்சி2 turiñji, பெ. (n.) மரவகைகளுள் ஒன்று; a kind of tree. "மாட்டுக்கொட்டகை, குடிசை முதலிய அமைக்க இம்மரம் பயன்படும்" (பொ. வழ); (கட். தொ. வரி.);.
துரிஞ்சிநாரத்தை	துரிஞ்சிநாரத்தை turiñjinārattai, பெ. (n.) துரிஞ்சி பார்க்க;see turinji (செ.அக.);. [துரிஞ்சி + நாரத்தை.] துரிஞ்சிநாரத்தை turiñjinārattai, பெ. (n.) துரிஞ்சி2 பார்க்க;See. {} (செஅக);. [துரிஞ்சி + நாரத்தை]
துரிஞ்சிப்பீன்	துரிஞ்சிப்பீன் turiñjippīṉ, பெ. (n.) ஒரு முட்செடியின்மீது உறைந்திருக்கும் பணி இதனால் வயிற்றுக் கழிச்சல் ஏற்படும்; solidified dew on a variety of a thorny shrub (சா.அக.);. [துரிஞ்சி + பீன்.] துரிஞ்சிப்பீன் turiñjippīṉ, பெ. (n.) ஒரு முட்செடியின்மீது உறைந்திருக்கும் பனி இதனால் வயிற்றுக் கழிச்சல் ஏற்படும்; solidified dew on a variety of a thorny shrub (சாஅக.);. [துரிஞ்சி + பீன்]
துரியன்	துரியன் turiyaṉ, பெ. (n.) 1. மாசற்ற உயிர் (வேதா. ஆ.79);; soul in the highest state. 2. கடவுள் (சங்.அக.);; God (செ.அக.);. துரியன் turiyaṉ, பெ. (n.) 1. மாசற்ற உயிர் (வேதா. ஆ. 79);; soul in the highest state. 2. கடவுள் (சங்அக.);; God (செஅக.);.

துரியோதனன்	துரியோதனன் turiyōtaṉaṉ, பெ. (n.) திரிதராட்டிரன் மக்களில் மூத்தவன்; the eldest of the sons of Tirudarāṭṭiran. "துரியோதனன் படை கெடும்படி வென்ற அருச்சுனனை" (சீவக.456, உரை);. துரியோதனன் turiyōtaṉaṉ, பெ. (n.) திரி தராட்டிரன் மக்களில் மூத்தவன்; the eldest of the sons of {}. "துரியோதனன் படை கெடும்படி வென்ற அருச்சுனனை" (சீவக. 456, உரை.);.
துரீ	துரீ turī, பெ. (n.) பாவாற்றி (வின்.);; brush or fibrous stick, useed to clean and separate the threads of the woof (செ.அக.);. துரீ turī, பெ. (n.) பாவாற்றி (வின்.);; brush or fibrous stick, useed to clean and separate the threads of the woof (செ.அக);.
துரீயபாகம்	துரீயபாகம் turīyapākam, பெ. (n.) காற்பங்கு (யாழ்.அக.);; one-fourth (செ.அக.);. துரீயபாகம் turīyapākam, பெ. (n.) காற்பங்கு (யாழ்.அக);; one-fourth (செ.அக);.
துரீயம்	துரீயம் turīyam, பெ. (n.) துரியம் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see turiyam. துரீயம் turīyam, பெ. (n.) துரியம்1 (யாழ்அக.); பார்க்க;See. turiyam.
துரீலெனல்	துரீலெனல் turīleṉal, பெ. (n.) எதிர்பாராது விரைந்து வருதற் குறிப்பு; expr. signifying suddenness. "துரீலென்று உள்ளே புகுந்தான்" (செ.அக.);.

துரு	துரு1 turu, பெ. (n.) மரம் (உரி.நி.);; tree (செ.அக.);. துரு2 turu, பெ. (n.) 1. இருப்புக் கறை; rust. "வல்லிரும்பிற் றுருத்தான் வந்தே பிறந்தென்ன" (குமரே. சத. 90);. 2. களிம்பு (வின்.);; verdigric. 3. குற்றம்; flaw. "துருவின் மாமணியாரம்" (கம்பரா. உலா.43);. 4. செம்மறியாடு; sheep. "ஆடு தலைத் துருவின்" (நற்.169);. துரு3 turu, பெ. (n.) வேதம் முதலியன ஓதுஞ் சந்தவகை; recital of a vedic text etc., by a disciple following his preceptor's lead. "சாகையிலும் கற்பத்திலும் கணத்திலும் துருச்சொல்லி" (T.A.S.i.8);. துரு1 turu, பெ. (n.) மரம் (உரி.நி.);; tree (செஅக);. துரு2 turu, பெ. (n.) 1. இருப்புக் கறை; rust. "வல்லிரும்பிற் றுருத்தான் வந்தே பிறந்தென்ன" (குமரே. சத. 90);. 2. களிம்பு (வின்.);; verdigric. 3. குற்றம்; flaw. "துருவின் மாமணியாரம்" (கம்பரா. உலா. 43);. 4. செம்மறியாடு; sheep. "ஆடு தலைத் துருவின்" (நற். 169);. துரு3 turu, பெ. (n.) வேதம் முதலியன ஓதுஞ் சந்தவகை; recital of a vedic text etc., by a disciple following his preceptor's lead. "சாகையிலும் கற்பத்திலும் கணத்திலும் துருச்சொல்லி" (T.A.S.i,8);. துரு turu, பெ. (n.) வேதம் முதலியன ஓதும் சந்தவகை; recital of a {} text, etc. by a disciple following his preceptor's lead. "சாகையிலும் கற்பத்திலும் கணத்திலுந் துருச்சொல்லி" (தெய்வச். விறலிவிடு. 243);.
துருக்கத்தைலை	துருக்கத்தைலை turukkattailai, பெ. (n.) கருநிறமுள்ள கடல்மீன்வகை; sea fish, dark grey (செ.அக.);. [துரு + கற்றலை.]

துருக்கப்பல்	துருக்கப்பல் turukkappal, பெ. (n.) ஒழுங்கில்லாது வெளி நீண்ட பல்; an extremely large tooth projecting beyond the lips (சா.அக.);. துருக்கப்பல் turukka-p-pal, பெ. (n.) ஒழுங்கில்லாது வெளி நீண்ட பல்; an extremely large tooth projecting beyond the lips (சா.அக.);.

துருக்கம்

துருக்கம்1 turukkam, பெ. (n.)

1. மான் மணத்தி (திவா.);; musk.
2. மத (கத்தூரி); மான் (திவா.);; musk deer.
3. குங்குமம் (திவா.); பார்க்க;see Kungumam; saffron.
4. குங்குமமரம் (பிங்.);; arnotto.

துருக்கம்2 turukkam, பெ. (n.)

1. செல்லுதற்குரிய இடம் (உரி.நி.);; inaccessible.
2. மலையரண்; mountain fortress, stronghold, fastness.

"மாற்றுருக்க மிலாமையின்" (இரகு. மாலையீ.113);.

3. குறிஞ்சி நிலம் (பிங்.);; hilly tract.
4. காடு (பிங்);; forest, jungle.
5. ஒடுக்கமான வழி (யாழ்.அக.);; narrow path.
6. மதில் (பிங்.);; rampart.

துருக்கம்3 turukkam, பெ. (n.)

குந்துருக்கம் பார்க்க (மலை.);;see kunturukkam, konkany resin.

[துரு → துருக்கம்.]

துருக்கம்1 turukkam, பெ. (n.)

1. மான் மணத்தி (திவா.);; musk.
2. மத (கத்தூரி); மான் (திவா.);; musk deer.
3. குங்குமம் (திவா.); பார்க்க;See. {}; saffron.
4. குங்குமமரம் (பிங்.);; arnotto.

துருக்கம்2 turukkam, பெ. (n.)

1. செல்லுதற்குரிய இடம் (உரி.நி.);; inaccessible
2. மலையரண்; mountain fortress, stronghold, fastness.

"மாற்றுருக்க மிலாமையின்" (இரகு. மாலையீ. 113);.

3. குறிஞ்சி நிலம் (பிங்.);; hilly tract.
4. காடு (பிங்.);; forest, jungle.
5. ஒடுக்கமான வழி (யாழ்.அக.);; narrow path.
6. மதில் (பிங்.);; rampart.

துருக்கம்3 turukkam, பெ. (n.)

குந்துருக்கம் பார்க்க (மலை.);;See. kunturukkam; konkany resin.

[துரு → துருக்கம்]

துருக்கல்	துருக்கல் turukkal, பெ. (n.) 1. செம்புறைக்கல்; iron ston, laterite. "துருக்கலோ கொடுங்கருங்கலோ" (அருட்பா.vi. ஆற்றாமை, 3, 8);. 2. இருப்புக் கிட்டம்; iron dross (யாழ்.அக.);. [துரு → துருக்கல்.] துருக்கல் turukkal, பெ. (n.) 1. செம்புறைக்கல்; iron ston, laterite. "துருக்கலோ கொடுங்கருங்கலோ" (அருட்பா. vi. ஆற்றாமை, 3, 8);. 2. இருப்புக் கிட்டம்; iron dross (யாழ்.அக.);. [துரு → துருக்கல்]
துருக்கவேம்பு	துருக்கவேம்பு turukkavēmbu, பெ. (n.) மலைவேம்பு பார்க்க;mountain neem. [துருக்கம் + வேம்பு.] துருக்கவேம்பு turukkavēmbu, பெ. (n.) மலைவேம்பு பார்க்க; mountain neem. [துருக்கம் + வேம்பு]
துருக்கற்றாழை	துருக்கற்றாழை turukkaṟṟāḻai, பெ. (n.) கடற்கரை ஒரங்களில் விளையும் ஒரு வகைச் சிவப்புக் கற்றாழை; rusty coloured aloe. It is found grown in the sea coast. but it is common in the western coast (சா.அக.);. [துரு + கற்றாழை.] துருக்கற்றாழை turukkaṟṟāḻai, பெ. (n.) கடற்கரை ஒரங்களில் விளையும் ஒரு வகைச் சிவப்புக் கற்றாழை; rusty coloured aloe. It is found grown in the sea coast. but it is common in the western coast (சா.அக);. [துரு + கற்றாழை]
துருசி	துருசி turusi, பெ. (n.) துருசு பார்க்க;see turuccu (செ.அக.);. துருசி turusi, பெ. (n.) துருசு1 பார்க்க;See. turucu (செ.அக.);.
துருசிகுரு	துருசிகுரு turusiguru, பெ. (n.) வெடியுப்பு (யாழ்.அக.);; sal-ammoniac.

துருசு	துருசு1 turusu, பெ. (n.) 1. மயிற்றுத்தம்; blue vitriol. 2. மாசு (வின்.);; spot, dirt, blemish, stain, defect. 3. களிம்பு (யாழ்.அக.);; rust. துருசு2 turusu, பெ. (n.) 1. விரைவு; haste, speed. "துருசா வசப்படுத்தும்" (விறலிவிடு);. 2. ஆர்வ மிகுதி; earnestness.
துருசுசெந்தூரம்	துருசுசெந்தூரம் turususendūram, பெ. (n.) துருசைக் கொண்டு செய்யும் செந்தூரம்; calcined red oxide of verdigris (சா.அக.);. [துருசு + செந்தூரம்.] துருசுசெந்தூரம் turususendūram, பெ. (n.) துருசைக் கொண்டு செய்யும் செந்தூரம்; calcined red oxide of verdigris (சா.அக.);. [துருசு + செந்தூரம்]
துருசுச்செம்பு	துருசுச்செம்பு turusussembu, பெ. (n.) துருசினின்று எடுக்கும் செம்பு இது தூய்மையான செம்பு என்று கருதப்படும்; copper derived from verdigris. It is said to be pure coppcr. (சா.அக.);. [துருசு + செம்பு.] துருசுச்செம்பு turusussembu, பெ. (n.) துருசினின்று எடுக்கும் செம்பு இது தூய்மையான செம்பு என்று கருதப்படும்; copper derived from verdigris. It is said to be pure copper. (சா.அக.);. [துருசு + செம்பு]
துருசுமெழுகு	துருசுமெழுகு turusumeḻugu, பெ. (n.) அடி முடியோடு துருசையும் சேர்த்துச் செய்யும் ஒரு வகை மெழுகு; a wax like preparation made with verdigris and the human skull as chief ingredients (சா.அக.);.
துருஞ்சில்	துருஞ்சில் turuñjil, பெ. (n.) வவ்வால் (திவா.);; bat (செ.அக.);.
துருணன்	துருணன் turuṇaṉ, பெ. (n.) சிவன் (கலிங்கபு. 8);;Šivan (செ.அக.);. துருணன் turuṇaṉ, பெ. (n.) சிவன் (கலிங்கபு. 41,. 8);;{} (செ.அக.);.

துருணி	துருணி turuṇi, பெ. (n.) 1. தேள்; scorpion. 2. பெண்ணாமை (கழ. தமி. அக.);. துருணி turuṇi, பெ. (n.) 1. தேள்; scorpion 2. பெண்ணாமை (கழ. தமி. அக.);.
துருத்திக்கழுத்து	துருத்திக்கழுத்து turuttikkaḻuttu, பெ. (n.) துருத்திக்குழாய் (வின்.); பார்க்க;see turtlti-kkulay. [துருத்தி2 + கழுத்து.] துருத்திக்கழுத்து turuttikkaḻuttu, பெ. (n.) துருத்திக்குழாய் (வின்.); பார்க்க;See. {}. [துருத்தி2 + கழுத்து]
துருத்திக்குழற்பண்ணை	துருத்திக்குழற்பண்ணை turuttikkuḻṟpaṇṇai, பெ. (n.) துருத்திக்குழாய் (வின்.); பார்க்க;see turutti-k-kulāy (செ.அக.);. [துருத்தி + குழல் + பண்ணை.] துருத்திக்குழற்பண்ணை turuttikkuḻṟpaṇṇai, பெ. (n.) துருத்திக்குழாய் (வின்.); பார்க்க;See. {}. (செ.அக.); [துருத்தி + குழல் + பண்ணை]
துருத்திக்குழாய்	துருத்திக்குழாய் turuttikkuḻāy, பெ. (n.) உலைமூக்கு (வின்.);; nozil of bellows. [துருத்தி + குழாய்.] துருத்திக்குழாய் turuttikkuḻāy, பெ. (n.) உலைமூக்கு (வின்.);; nozil of bellows. [துருத்தி + குழாய்]

துருத்திப்பாணம்	துருத்திப்பாணம் turuttippāṇam, பெ. (n.) தோற்பையிலிட்டுக் கொளுத்தும் ஒரு வகை வெடி (வின்.);; leather bag filled with gunpowder, used as a rocket. மறுவ. துருத்திவாணம் [துருத்தி + பாணம்.] துருத்திப்பாணம் turuttippāṇam, பெ. (n.) தோற்பையிலிட்டுக் கொளுத்தும் ஒரு வகை வெடி (வின்.);; leather bag filled with gun powder, used as a rocket. மறுவ. துருத்திவாணம் [துருத்தி + பாணம்]
துருத்திமூக்கு	துருத்திமூக்கு turuttimūkku, பெ. (n.) துருத்திக்குழாய் (வின்); பார்க்க;see turutti-k-kulay. [துருத்தி + மூக்கு.] துருத்திமூக்கு turuttimūkku, பெ. (n.) துருத்திக்குழாய் (வின்.); பார்க்க;See. {}. [துருத்தி + மூக்கு]
துருத்தியூது-தல்	துருத்தியூது-தல் duruddiyūdudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. உலையூதுகருவியாற் காற்று எழுப்புதல்; to blow the bellows. 2. துருத்திவாச்சியம்; to play on a bass pipe. 3. ஒத்துப்பாடுதல்; to echo anothers words; to imitiate the words or opinion of a person obsequously. [துருத்தி + ஊது.] துருத்தியூது-தல் duruddiyūdudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. உலையூதுகருவியாற் காற்று எழுப்புதல்; to blow the bellows. 2. துருத்திவாச்சியம் ஊதுதல்; to play on a bass pipe. 3. ஒத்துப் பாடுதல்; to echo anothers words; to imitiate the words or opinion of a person obsequously. [துருத்தி + ஊது-,]

துருத்து	துருத்து1 duruddudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வெளித் தோன்றுதல்; to bulge, protrude. [துரு → துருத்து-.] துருத்து2 duruddudal, செ.குன்றாவி. (v.t.) வெளித்தள்ளுதல்; to thrust out. 'வயிறு துருத்திக் கொண்டிருக்கிறது'. [துரு → துருத்து-.] துருத்து1 duruddudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வெளித் தோன்றுதல்; to bulge, protrude. [துரு → துருத்து-] துருத்து2 duruddudal, செ.குன்றாவி. (v.t.) வெளித்தள்ளுதல்; to thrust out. 'வயிறு துருத்திக் கொண்டிருக்கிறது'. [துரு → துருத்து-,]
துருத்தூரம்	துருத்தூரம் turuttūram, பெ. (n.) ஊமத்தை (மலை.);; datura.
துருதிவாதி	துருதிவாதி durudivādi, பெ. (n.) தீம்பாலை யென்னும் மரம் (சங்.அக.);; a tree. துருதிவாதி durudivādi, பெ. (n.) தீம்பாலை யென்னும் மரம் (சங்அக.);; a tree.

துருதுரு-த்தல்	துருதுரு-த்தல் duruduruddal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அமைதியின்றி இருத்தல்; to be fidgetty, restless; to make idle motions or gestures. "அவன் மிகவும் துருதுருத்தவன்". 2. துடித்தல்; to quiver, as the lips or tongue through desire to speak. 3. பரபரப்பு; to be in great haste. [ஒருகா. துருதுரெனல் → துருதுரு.] துருதுரு-த்தல் duruduruddal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அமைதியின்றி இருத்தல்; to be fidgetty, restless; to make idle motions or gestures. "அவன் மிகவும் துருதுருத்தவன்" 2. துடித்தல்; to quiver, as the lips or tongue through desire to speak. 3. பரபரப்பு; to be in great haste. [ஒருகா. துருதுரெனல் → துருதுரு-,]
துருதுருக்கைத்தனம்	துருதுருக்கைத்தனம் durudurukkaiddaṉam, பெ. (n.) குறும்புத்தனம்; mischievousness, rebellious conduct. "துருதுருக்கைத்தனம் அடித்துத் திரிந்த நீ" (ஈடு. 1, 3, 1);. [துருதுரு → துருதுருக்கைத்தனம்.] துருதுருக்கைத்தனம் durudurukkaiddaṉam, பெ. (n.) குறும்புத்தனம்; mischieviousness, rebellious conduct. "துருதுருக்கைத்தனம் அடித்துத் திரிந்த நீ" (ஈடு 1, 3, 1);. [துருதுரு → துருதுருக்கைத்தனம்]
துருதுருப்பு	துருதுருப்பு duruduruppu, பெ. (n.) 1. அமைவின்மை; restlessness, impatience. 2. விரைவு; haste. 3. சுறுசுறுப்பு; active habit (செ.அக.);. [துருதுரு → துருதுருப்பு.] துருதுருப்பு turuturuppu, பெ. (n.) 1. அமைவின்மை; restlessness, impatience. 2. விரைவு; haste. 3. சுறுசுறுப்பு; active habit (செஅக.);. [துருதுரு → துருதுருப்பு]

துருதுருப்பை	துருதுருப்பை duruduruppai, பெ. (n.) அமைதி யற்றவன்; a fidgetly or restless person (செ.அக.);. [துருதுரு → துருதுருப்பை.] துருதுருப்பை turuturuppai, பெ. (n.) அமைதி யற்றவன்; a fidgetly or restless person (செ.அக);. [துருதுரு → துருதுருப்பை]
துருதுருபாவை	துருதுருபாவை durudurupāvai, பெ. (n.) துந்துருபாவை; restless, fidgetty girl or woman (செ.அக.);. [துருதுரு → துருதுருபாவை.] துருதுருபாவை durudurupāvai, பெ. (n.) துந்துருபாவை; restless, fidgetty girl or woman (செஅக);. [துருதுரு → துருதுருபாவை]
துருதுரும்பை	துருதுரும்பை durudurumbai, பெ. (n.) பிள்ளை விளையாட்டு வகை (யாழ்.அக);; a child's game. [துருதுரு → துருதுரும்பை.] துருதுரும்பை durudurumbai, பெ. (n.) பிள்ளை விளையாட்டு வகை (யாழ்.அக.);; a child's game. [துருதுரு → துருதுரும்பை]
துருதுருவெனல்	துருதுருவெனல் duruduruveṉal, பெ. (n.) துருதுரெனல் பார்க்க;see turuturenal (செ.அக.);. துருதுருவெனல் duruduruveṉal, பெ. (n.) துருதுரெனல் பார்க்க;See. {} (செஅக);.
துருதுரெனல்	துருதுரெனல் durudureṉal, பெ. (n.) அமைவின்மைக் குறிப்பு; expr. signifying restlessness, impatience, uneasiness, the state of being always in motion.
துருதை	துருதை durudai, பெ. (n.) 1. தினவு; itching. 2. ஆசைப்பாடு; craving (செ.அக.);.

துருந்து-தல்	துருந்து-தல் durundudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. துளை பெரிதாக்குதல்; to enlarge, as a hole or cavity. 2. ஆராய்தல்; to explore, examine (செ.அக.);. துருந்து-தல் turuntu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. துளை பெரிதாக்குதல்; to enlarge, as a hole or cavity. 2. ஆராய்தல்; to explore, examine (செஅக);.
துருநகம்	துருநகம் turunagam, பெ. (n.) 1. முள்; கூர்மை; நுண்மை; sharpness (கழதமிஅக);. துருநகம் turunagam, பெ. (n.) 1. முள்; கூர்மை; நுண்மை; sharpness (கழ.தமிஅக);.
துருநாமம்	துருநாமம் turunāmam, பெ. (n.) மூலநோய்; piles. "துக்கர் துருநாமர்" (சிறுபஞ்.76); (செ.அக.);. துருநாமம் turunāmam, பெ. (n.) மூலநோய்; piles. "துக்கர் துருநாமர்" (சிறுபஞ். 76); (செ.அக.);.
துருப்பணம்	துருப்பணம் turuppaṇam, பெ. (n.) துரப்பணம் பார்க்க (வின்.);;see tura-p-panam (செ.அக.);. துருப்பணம் turuppaṇam, பெ. (n.) துரப்பணம் பார்க்க (வின்.);;See. {} (செஅக);.
துருப்படாதஉலோகம்	துருப்படாதஉலோகம் turuppaṭātaulōkam, பெ. (n.) விலையுயர்ந்த தூய மாழையைக் குறிக்கும் சொல், எளிதில் துருப்பிடிக்காத மாழையையும் குறிக்கும்; noble metals (அறி. களஞ்.);. [துரு + படாத + உலோகம்.] துருப்படாதஉலோகம் turuppaṭātaulōkam, பெ. (n.) விலையுயர்ந்த, தூய மாழையைக் குறிக்கும் சொல், எளிதில் துருபபிடிக்காத மாழையையும் குறிக்கும்; noble metals (அறி. களஞ்);. [துரு + படாத + உலோகம்]

துருபாதி	துருபாதி turupāti, பெ. (n.) பாதம் வெளி திரும்பிய பெண்; female with feet turned outwards (சா.அக.);. துருபாதி turupāti, பெ. (n.) பாதம் வெளி திரும்பிய பெண்; female with feet turned outwards (சா.அக);.
துருப்பிடி-த்தல்	துருப்பிடி-த்தல் turuppiḍittal, செ.கு.வி. (v.i.) இரும்பிற் கறை பற்றுதல்; to rust, gater rust. 'துருப்பிடியிருப்புத் துண்டுபோல்' (அருட்பா.அவாவறுப்பு. 11); குற்ற வடையாளம் கண்டுபிடித்தல்; to detect, trace, search (செ.அக..);. [துரு + பிடி-.] துருப்பிடி-த்தல் turuppiḍittal, செ.கு.வி. (v.i.) இரும்பிற் கறை பற்றுதல்; to rust, gater rust. 'துருப்பிடியிருப்புத் துண்டுபோல்' (அருட்பா.அவாவறுப்பு, 11); குற்ற வடையாளம் கண்டுபிடித்தல்; to detect, trace, search (செ.அக.);. [துரு + பிடி-,]
துருப்பிணைப்பு	துருப்பிணைப்பு turuppiṇaippu, பெ. (n.) கசிவைத் தடுப்பதற்கு அல்லது மிகுதியான அழுத்தத்தைத் தாங்குவதற்கு ஒரு வளி கரணியைப் பயன்படுத்திச் செய்யப்படும் பிணைப்பு; rust joint (அறி.களஞ்.);. [துரு + பிணைப்பு.] துருப்பிணைப்பு turuppiṇaippu, பெ. (n.) கசிவைத் தடுப்பதற்கு அல்லது மிகுதியான அழுத்தத்தைத் தாங்குவதற்கு ஒரு வளி கரணியைப் பயன்படுத்திச் செய்யப்படும் பிணைப்பு; rust joint (அறி.களஞ்.);. [துரு + பிணைப்பு]
துருப்புக்கூடு	துருப்புக்கூடு turuppukāṭu, பெ. (n.) தூற்றாப்பொலி; unwinnowed heap of grain. "துருப்புக்கூடாக அவ்வூரையன்றோ இவளு கந்தது" (ஈடு.6,6,1);. [துருப்பு + கூடு.] துருப்புக்கூடு turuppukāṭu, பெ. (n.) தூற்றாப்பொலி; unwinnowed heap of grain. "துருப்புக்கூடாக அவ்வூரையன்றோ இவளு கந்தது" (ஈடு. 6, 5, 1);. [துருப்பு + கூடு]

துருபவருணி	துருபவருணி turubavaruṇi, பெ. (n.) காட்டாமணக்கு (மலை.);; common physic nut (செ.அக.);. துருபவருணி turubavaruṇi, பெ. (n.) காட்டாமணக்கு (மலை);; common physic nut (செஅக.);.
துரும்பாட்டம்	துரும்பாட்டம் turumbāṭṭam, பெ. (n.) கீச்சுக்கீச்சுத் தாம்பாளம் (வின்.);; a children's game (செ.அக.);. [துரும்பு + ஆட்டம்.] துரும்பாட்டம் turumbāṭṭam, பெ. (n.) கீச்சுக்கீச்சுத் தாம்பாளம் (வின்.);; a children's game (செ.அக.);. [துரும்பு + ஆட்டம்]
துரும்பாய்ப்போதல்	துரும்பாய்ப்போதல் turumbāyppōtal, பெ. (n.) இளைத்துப்போதல்; emociated as in disease (சா.அக.);.
துரும்பு	துரும்பு turumbu, பெ. (n.) 1. கூளம்; bits of straw. 2. சக்கை; refuse stalles, as of sugar-cane. 'துரும்பெழுந்து வேங்கால்' (நாலடி.35);. 3. சீராக; splinder. 4. கண்ணுக்கு மையிடுங் கருவி; brush for paining eyes. 'கண்ணுக்கிட ஒரு துரும்பில்லாதபடி அழிந்து' (ஈடு. 5, 6, 1);. 5. ஒரு வகுப்பு (1);; a caste. [துரு → துரும்பு.] துரும்பு turumbu, பெ. (n.) 1. கூளம்; bits of straw. 2. சக்கை; refuse stalles, as of sugar- cane. 'துரும்பெழுந்து வேங்கால்' (நாலடி. 35);. 3. சீராக; splinder. 4. கண்ணுக்கு மையிடுங் கருவி; brush for paining eyes. 'கண்ணுக்கிட ஒரு துரும்பில்லாதபடி அழிந்து' (ஈடு. 5, 6, 1);. 5. ஒரு வகுப்பு (1);; a caste. [துரு → துரும்பு]

துரும்புகொடு-த்தல்	துரும்புகொடு-த்தல் turumbugoḍuttal, செ.கு.வி. (v.i.) விலக்கி விடுதற் குறிப்பாகத் துரும்பை மனைவியிடம் கொடுத்தல் (வின்.);; to give a straw to a wife in token of divorce. [துரும்பு + கொடு.] துரும்புகொடு-த்தல் turumbugoḍuttal, செ.கு.வி. (v.i.) விலக்கி விடுதற் குறிப்பாகத் துரும்பை மனைவியிடம் கொடுத்தல் (வின்.);; to give a straw to a wife in token of divorce. [துரும்பு + கொடு]
துரும்புடன்	துரும்புடன் turumbuḍaṉ, பெ. (n.) தூற்றாப் பொலி; heap of grain which has not been winnowed (செ.அக.);. [துரும்பு + உடன்.] துரும்புடன் turumbuḍaṉ, பெ. (n.) தூற்றாப் பொலி; heap of grain which has not been winnowed (செ.அக.);. [துரும்பு + உடன்]
துரும்புமுறித்துப்போடு-	துரும்புமுறித்துப்போடு-தல் durumbumuṟidduppōṭudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. தடை உண்டாக்குதல்; to create obstructions or obstacles. 2. பகை உண்டாக்குதல்; to sow seeds of discord, as between friends. [துரும்பு + முறித்து + போடு-.] துரும்புமுறித்துப்போடு-தல் durumbumuṟidduppōṭudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. தடை உண்டாக்குதல்; to create obstructions or obstacles. 2. பகை உண்டாக்குதல்; to sow seeds of discord, as between friends. [துரும்பு + முறித்து + போடு-,]
துரும்புவாங்கு-தல்	துரும்புவாங்கு-தல் durumbuvāṅgudal, செ.கு.வி. (v.i.) விலகவுடம்படுதற் குறிப்பாக மனைவி துரும்பைப் பெற்றுக் கொள்ளுதல் (வின்.);; to take a straw, as a wife consenting to be divorced. [துரும்பு + வாங்கு-.] துரும்புவாங்கு-தல் durumbuvāṅgudal, செ.கு.வி. (v.i.) விலகவுடம்படுதற் குறிப்பாக மனைவி துரும்பைப் பெற்றுக் கொள்ளுதல் (வின்.);; to take a straw, as a wife consenting to be divorced. [துரும்பு + வாங்கு-,]
துரும்பொன்	துரும்பொன் turumboṉ, பெ. (n.) இரும்பு; iron (சா.அக.);.

துருமசிரோட்டம்	துருமசிரோட்டம் turumasirōṭṭam, பெ. (n.) பனை (மலை);; palmyra palm. துருமசிரோட்டம் turumasirōṭṭam, பெ. (n.) பனை (மலை.);; palmyra palm.
துருமநகம்	துருமநகம் turumanagam, பெ. (n.) முள் (சங்.அக.);; thorn.

துருமம்	துருமம்1 turumam, பெ. (n.) 1. மரம் (பிங்.);; tree. 2. சாப்பிரா (மலை);; arnotto. 3. கற்பகத்தரு (யாழ்.அக.);; celestial tree. துருமம்2 turumam, பெ. (n.) பூண்டின் கடைப் பெயர்; plants second term as 1. கபித்துருமம்; Alipinia galanga. 2. பூதத்துருமம்; பெரிய நறுவிலி; large sebeston. 3. வச்சிரத்துருமம்; திருகுக்கள்ளி; twisted purge. 4. போதித்துருமம்; அரசமரம்; peepal tree. 5. மாதத்துருமம்; மாங்காய்; mango tree. 6. இமத்துருமம்; மலை வேம்பு; hill neem. 7. அப்பிரியத்துருமம்; வறட்பூவா; white poolah. (சா.அக.);. துருமம்3 turumam, பெ. (n.) மனக்கலக்கம் (திவா.);; perturbation, perplexity of mind. துருமம்1 turumam, பெ. (n.) 1. மரம் (பிங்.);; tree. 2. சாப்பிரா (மலை.);; arnotto. 3. கற்பகத்தரு (யாழ்.அக.);; celestial tree. துருமம்2 turumam, பெ. (n.) பூண்டின் கடைப் பெயர்; plants second term as 1. கபித்துருமம்; அரத்தை; Alipinia galanga. 2. பூதத்துருமம்; பெரிய நறுவிலி; large sebeston. 3. வச்சிரத்துருமம்;திருகுக்கள்ளி; twisted purge. 4. போதித்துருமம்;அரசமரம்; peepal tree. 5. மாதத்துருமம்; மாங்காய்l; mango tree. 6. இமத்துருமம்; மலை வேம்பு; hill neem. 7. அப்பிரியத்துருமம்; வறட்பூவா; white poolah. (சா. அக.);. துருமம்3 turumam, பெ. (n.) மனக்கலக்கம் (திவா);; perturbation, perplexity of mind.

துருமரம்	துருமரம் turumaram, பெ. (n.) துருமநகம் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see turuma-nagam. துருமரம் turumaram, பெ. (n.) துருமநகம் (யாழ்.அக.); பார்க்க;See. turuma-nagam.
துருமவருணி	துருமவருணி turumavaruṇi, பெ. (n.) காட்டாமணக்கு (மூ.அ.);; common physic nut. துருமவருணி turumavaruṇi, பெ. (n.) காட்டாமணக்கு (மூஅ.);; common physic nut.
துருமாரி	துருமாரி turumāri, பெ. (n.) பானை (யாழ்.அக.);; elephant.
துருவகம்	துருவகம் turuvagam, பெ. (n.) குற்றி (யாழ்.அக.);; stump. துருவகம் turuvagam, பெ. (n.) குற்றி (யாழ்.அக);; stump.
துருவங்கட்டு-தல்	துருவங்கட்டு-தல் duruvaṅgaṭṭudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. கணக்கு நெறிமுறை உண்டாக்குதல்; a rule for any mathematical calculation. 2. உதவி தேடுதல்; to devise means or expedients. [துருவம் + கட்டு-.] துருவங்கட்டு-தல் duruvaṅgaṭṭudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. கணக்கு நெறிமுறை உண்டாக்குதல்; a rule for any mathematical calculation. 2. உதவி தேடுதல்; to devise means or expedients. [துருவம் + கட்டு-,]

துருவசக்கரம்	துருவசக்கரம்1 turuvasakkaram, பெ. (n.) இரவு பகல்களை உண்டாக்குவதாகக் கருதப்படும் வானச் சக்கரம்; the wheel of Dhruva, turning the heavens and causing the motions. "மேருவின் புறஞ்சூழ்ந்தாடுந் துருவ சக்கரம்போல்" (திருவிளை. திருமணப்.161);. [துருவம் + சக்கரம்.] துருவசக்கரம்2 turuvasakkaram, பெ. (n.) உலகின் குளிர்ச்சி மண்டலங்களை வரையறுக்கும் சுற்று (ரேகை); வரிகை; polar circles. (M.Navi. 57);. [துருவம் + சக்கரம்.] துருவசக்கரம்1 turuva-cakkaram, பெ. (n.) இரவு பகல்களை உண்டாக்குவதாகக் கருதப்படும் வானச் சக்கரம்; the wheel of Dhruva, turning the heavens and causing the motions. "மேருவின் புறஞ்சூழ்ந்தாடுந் துருவ சக்கரம்போல்" (திருவிளை. திருமணப். 161);. [துருவம் + சக்கரம்] துருவசக்கரம்2 turuva-cakkaram, பெ. (n.) உலகின் குளிர்ச்சி மண்டலங்களை வரையறுக்கும் சுற்று (ரேகை); வரிகை; polar circles. (M.Navi. 57);
துருவதாளம்	துருவதாளம் turuvatāḷam, பெ. (n.) 1. ஒன்பது தாளத்துளொன்று (திவா.);; a variety of time measure. 2. சத்தத் தாளத்தொன்று; a variety of time-measure represented thus 180, one of catta-tálam. [துருவம் + தாளம்.] துருவதாளம் turuvatāḷam, பெ. (n.) 1. ஒன்பது தாளத்துளொன்று (திவா.);; a variety of time measure. 2. சத்தத் தாளத்தொன்று (பரத.தாள. 18);; a variety of time-measure represented thus 180, one of catta-{}. [துருவம் + தாளம்]
துருவபதம்	துருவபதம் duruvabadam, பெ. (n.) 1. துருவ மண்டலம்; region of the pole star, as attained by Duruva. "சந்திரசூரியர் முதலோர் பதங்கறுக்குத் துருவபதம்" (குற்றா. தல. திருக்குற்றா.25);. 2. 33 விரலவளவு கொண்ட குழி; a pit 34 in. deep. "துருவ பதமாகிய குழியை எட்டிற் கழிக்க" (சிற்.21);. துருவபதம் turupatam, பெ. (n.) 1. துருவ மண்டலம்; region of the pole star, as attained by Duruva. "சுந்திரசூரியர் முதலோர் பதங்கறுக்குத் துருவபதம்" (குற்றா. தல. திருக்குற்றா. 25);. 2. 33 விரலவளவு கொண்ட குழி; a pit 34 in. deep. "துருவ பதமாகிய குழியை எட்டிற் கழிக்க" (சாவா. கிற். 21);.

துருவம்	துருவம்1 turuvam, பெ. (n.) 1. அசையா நிலை; Immutability, steadiness, firmness. 2. உறுதி (யாழ்.அக.);; certainity. 3. துருவ விண்மீன்; the pole of any great circle of the sphere. 4. அழியாத்தன்மை (யாழ்.அக.);; eternity. 5. ஊழ்; fate. "பருவரல் வந்தது துருவம்" (ஞான.31, 3);. 6. ஒடுக்கவழி; narrow path. 7. 34 விரல அளவுள்ள குழி; a pit 34 in. deep. 8. ஒப்பு; resemblance. "வலம்புரித் துருவங் கொண்ட சங்கு" (சீவக.811);. துருவம்2 turuvam, பெ. (n.) மலைக் கோட்டை (வின்.);; hill, fortress. துருவம்1 turuvam, பெ. (n.) 1. அசையா நிலை; Immutability, steadiness, firmness. 2. உறுதி (யாழ்.அக);; certainity. 3. துருவ விண்மீன்; the pole of any great circle of the sphere. 4. அழியாத்தன்மை (யாழ்அக.);; eternity. 5. ஊழ்; fate. "பருவரல் வந்தது துருவம்" (ஞானா. 31, 3);. 6. ஒடுக்கவழி; narrow path. 7. 34 விரல அளவுள்ள குழி; a pit 34 in. deep. 8. ஒப்பு; resemblance. "வலம்புரித் துருவங் கொண்ட சங்கு" (சீவக. 811);. துருவம்2 turuvam, பி.பெ. (n.prob.) மலைக் கோட்டை (வின்.);; hill, fortress.
துருவமுனைப்பு	துருவமுனைப்பு turuvamuṉaippu, பெ. (n.) நிலவுலக முனைக்கோடிகளை நோக்கி முனைத்து நிற்கும் காந்தக்கல், காந்த ஊசி முதலியவற்றின் இயல்பு, மின்னூட்டு முனைக்கோடி இயல்பு (மின்);; polarity. [துருவம் + முனைப்பு.] துருவமுனைப்பு turuvamuṉaippu, பெ. (n.) நிலவுலக முனைக்கோடிகளை நோக்கி முனைத்து நிற்கும் காந்தக்கல், காந்த ஊசி முதலியவற்றின் இயல்பு, மின்னூட்டு முனைக்கோடி இயல்பு (மின்.);; polarity. [துருவம் + முனைப்பு]

துருவயம்	துருவயம் turuvayam, பெ. (n.) அளவு; measurement (கழ.தமி.அக.);. துருவயம் turuvayam, பெ. (n.) அளவு; measurement (கழ. தமி. அக.);.
துருவல்	துருவல் turuval, பெ. (n.) 1. தேடுகை; searching. 2. தேங்காய் முதலியவற்றின் துருவுத் திரள்; scrapings, as of coconut-pulp. "நாளி கோப்பழச் செழுந்துருவல்" (திருவாத.பு. திருப்பெருந்.51);. 3. துருவலகு பார்க்க;see turuvalaku. 4. கடைகை (பிங்.);; churning. 5. துளைக்கை: boring, drilling. [துருவு → துருவல்.] துருவல் turuval, பெ. (n.) 1. தேடுகை; searching. 2. தேங்காய் முதலியவற்றின் துருவுத் திரள்; scrapings, as of coconut-pulp. "நாளி கோப்பழச் செழுந்துருவல்" (திருவாத. பு. திருப்பெருந். 51);. 3. துருவலகு பார்க்க;See. turuvalaku. 4. கடைகை (பிங்.);; churning. 5. துளைக்கை; boring, drilling. [துருவு → துருவல்]
துருவல்மணை	துருவல்மணை turuvalmaṇai, பெ. (n.) துருவலகு பார்க்க;see turuvalagu. [துருவல் + மணை.] துருவல்மணை turuvalmaṇai, பெ. (n.) துருவலகு பார்க்க;See. turuvalagu. [துருவல் + மணை]

துருவலகு	துருவலகு turuvalagu, பெ. (n.) தேங்காய் துருவுங் கருவி; coconut-scraper consisting of a curved iron-piece set in a block of wood. [துருவு + அலகு → துருவலகு.] துருவலகு turuvalaku, பெ. (n.) தேங்காய் துருவுங் கருவி; coconut-scraper consisting of a curved iron-piece set in a block of wood. [துருவு + அலகு → துருவலகு]
துருவலகுக்குற்றி	துருவலகுக்குற்றி turuvalaguggur̲r̲i, பெ. (n.) துருவலகு பார்க்க;see turuvalaku (நெல்லை);. [துருவு + அலகு + குற்றி.] துருவலகுக்குற்றி turuvalaguggur̲r̲i, பெ. (n.) துருவலகு பார்க்க;See. turuvalaku (நெல்லை.);. [துருவு + அலகு + குற்றி]
துருவற்கறி	துருவற்கறி turuvar̲kar̲i, பெ. (n.) காய்கறிகளைத் துருவிச் சமைத்த கறி; curry made of scraped vegetables (செ.அக.);. [துருவல் + கறி.] துருவற்கறி turuvar̲kar̲i, பெ. (n.) காய்கறிகளைத் துருவிச் சமைத்த கறி; curry made of scraped vegetables (செ.அக.);. [துருவல் + கறி]
துருவாட்டி	துருவாட்டி turuvāṭṭi, பெ. (n.) ஏலம் (மலை);; true cardamom. துருவாட்டி turuvāṭṭi, பெ. (n.) ஏலம் (மலை.);; true cardamom.

துருவாடு	துருவாடு turuvāṭu, பெ. (n.) செம்மறியாடு (திவா.);; a kind of fleecy sheep. [துரு → துருவாடு.] துருவாடு turuvāṭu, பெ. (n.) செம்மறியாடு (திவா.);; a kind of fleecy sheep. [துரு → துருவாடு]
துருவாதி	துருவாதி turuvāti, பெ. (n.) காட்டாமணக்கு (மலை);; common physic nut. துருவாதி turuvāti, பெ. (n.) காட்டாமணக்கு (மலை.);; common physic nut.
துருவு-தல்	துருவு-தல் duruvudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தேடுதல்; to seek, enquire into, search out, trace, pursue. "கீழ்நீர் குளித்தானைத் தீத்துரீஇ யற்று" (குறள்.929);. 2. தொளைத்தல்; to bore, drill, perforate. 3. தேங்காய் முதலியன கடைந்து சீவுதல்; to scrape, as the pulp of a coconut. 4. கடைதல் (பிங்.);; to churn. 5. துன்புறுத்துதல்; to harass. தெ. துருமு;க. துருவு [துள் → துருவு-.] துருவு-தல் turuvu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தேடுதல்; to seek, enquire into, search out, trace, pursue. "கீழ்நீர் குளித்தானைத் தீத்துரீஇ யற்று" (குறள். 929);. 2. தொளைத்தல்; to bore, drill, perforate. 3. தேங்காய் முதலியன கடைந்து சீவுதல்; to scrape, as the pulp of a coconut. 4. கடைதல் (பிங்.);; to churn. 5. துன்புறுத்துதல்; to harass. தெ. துருமு;க. துருவு [துள் → துருவு-,]

துருவு	துருவு2 turuvu, பெ. (n.) 1. தேடுகை (சூடா);; earching. 2. துருவுகை; scooping. 3. துளை (வின்.);; hole. க. துருவு துருவு2 turuvu, பெ. (n.) 1. தேடுகை (சூடா.);; earching. 2. துருவுகை; scooping. 3. துளை (வின்.);; hole. க. துருவு
துருவுகோல்	துருவுகோல் turuvuāl, பெ. (n.) தேங்காய் முதலியன துருவுங் கருவி; scraping instrument [துருவு + கோல்.] துருவுகோல் turuvuāl, பெ. (n.) தேங்காய் முதலியன துருவுங் கருவி; scraping instrument. [துருவு + கோல்]
துருவுபலகை	துருவுபலகை turuvubalagai, பெ. (n.) துருவலகு பார்க்க (வின்.);;see turuvalagu. தெ. துரும்பலக [துருவு + பலகை.] துருவுபலகை turuvu-palagai, பெ. (n.) துருவலகு பார்க்க (வின்.);;See. turuvalagu. தெ. துரும்பலக [துருவு + பலகை]
துருளக்கம்	துருளக்கம் turuḷakkam, பெ. (n.) 1. குந்துருக்கம் (மூ.அ.);; Indian gum anime. 2. நறும்புகை (வின்.);; frank incense. துருளக்கம் turuḷakkam, பெ. (n.) 1. குந்துருக்கம் (மூ. அ.);; Indian gum anime. 2. நறும்புகை (வின்.);; frank incense.

துரேணிகை	துரேணிகை turēṇigai, பெ. (n.) ஆவிரை (மலை);; tanner's senna. துரேணிகை turēṇigai, பெ. (n.) ஆவிரை (மலை,);; tanncr's senna.
துரை	துரை1 turai, பெ. (n.) 1. தலைவன்; chief, lord; master, ruler; gentle man, nobleman. 2. ஐரோப்பியன்; European. 'துரைகளோட சொக்கட்டான் போட்டால் தோற்றாலும் குட்டு, வென்றாலும் குட்டு' (பழ.);. தெ. தொர;க. தொரெ [துர → துரை (மு.தா.59);.] துரை2 turai, பெ. (n.) 1. விரைவு; quickness, speed, haste. "பிறவித் துரைதுடைத்து" (சடகோபரந்.47);. 2. மிகுதிப்பாடு; abundance, plenty, increase. "துரைமாண்டவா பாடித் தோணோக்க மாடாமோ" (திருவாச.15, 14);. (சிசி. 2, 32, சிவஞா.);. துரை1 turai, பெ. (n.) 1. தலைவன்; chief, lord; master, ruler; gentle man, nobleman. 2. ஐரோப்பியன்; European. 'துரைகளோட சொக்கட்டான் போட்டால் தோற்றாலும் குட்டு, வென்றாலும் குட்டு' (பழ.);. தெ. தொர;க. தொரெ [துர → துரை (மு. தா. 59);]
துரைச்சி	துரைச்சி turaicci, பெ. (n.) மாழை நிமிளை (மூ.அ.);; a kind of bismuth (செ.அக.);.

துரைப்பெண்	துரைப்பெண் turaippeṇ, பெ. (n.) பெருமாட்டி; lady, noble woman. "தொழுது மதன் போற்றும் துரைப் பெண்" (அழகிய. நம்பியுலா, 136);. [துரை + பெண்.] துரைப்பெண் turaippeṇ, பெ. (n.) பெருமாட்டி; lady, noble woman. "தொழுது மதன் போற்றும் துரைப் பெண்" (அழகிய நம்பியுலா, 136);. [துரை + பெண்]
துரைபூபதி	துரைபூபதி duraipūpadi, பெ. (n.) மாணிக்கம்; a valuable ruby (சா.அக.);. [துரை + பூபதி.] துரைபூபதி duraipūpadi, பெ. (n.) மாணிக்கம்; a valuable ruby (சா.அக.);. [துரை + பூபதி]
துரைமகள்	துரைமகள் turaimagaḷ, பெ. (n.) தலைவி; miolress;lady, queen. "மதுரைத் துரைமகள்" (குமர. பிர. மீனா. பிள்ளை. 27);. [துரை + மகள்.] துரைமகள் turaimagaḷ, பெ. (n.) தலைவி; miolress; lady, queen. "மதுரைத் துரைமகள்" (குமர. பிர. மீனா. பிள்ளை. 27);. [துரை + மகள்]
துரைமகன்	துரைமகன் turaimagaṉ, பெ. (n.) துரை1 பார்க்க;see turai. [துரை + மகன்.] துரைமகன் turaimagaṉ, பெ. (n.) துரை1 பார்க்க;See. turai. [துரை + மகன்]

துரைவாழை	துரைவாழை turaivāḻai, பெ. (n.) ஒரு வகை வாழை; dacca banana (சா.அக.);. துரைவாழை duraivalai, பெ. (n.) ஒரு வகை வாழை; dacca banana (சா.அக.);
துரோட்டி	துரோட்டி turōṭṭi, பெ. (n.) 1. அங்குசம் (W);; elephant's hook. 2. துறட்டுக்கோல் (யாழ்.அக.);; garderierls crook. துரோட்டி turōṭṭi, பி.பெ. (n.prob) 1. அங்குசம் (W);; elephant's hook. 2. துறட்டுக்கோல் (யாழ்.அக.);; garderierls crook.
துல்லம்	துல்லம் tullam, பெ. (n.) பேரொலி (சது.);; Din, roar, great noise. (செ.அக.);. துல்லம் tullam, பெ. (n.) பேரொலி (சது.);; Din, roar, great noise. (செ.அக.);
துல்லியக்கடைசல்இயந்திரம்	துல்லியக்கடைசல்இயந்திரம் tulliyakkaḍaisaliyandiram, பெ. (n.) துல்லியமான கடைசல் வேலைப்பாடுகளைச் செய்வதற்கேற்ற சிறிய மேசைக் கடைசல் இயந்திரம்; [துல்லியம் + கடைசல் + இயந்திரம்.] துல்லியக்கடைசல்இயந்திரம் tulliyakkaḍaisaliyandiram, பெ. (n.) துல்லியமான கடைசல் வேலைப் பாடுகளைச் செய்வதற்கேற்ற சிறிய மேசைக் கடைசல் இயந்திரம்;(எந்.); precesion lathe. [துல்லியம் + கடைசல் + இயந்திரம்]
துல்லியசாணை	துல்லியசாணை tulliyacāṇai, பெ. (n.) இயந்திரக் கூறுகளின் நுண்ணிடை வேறு பாட்டளவு மிகவும் நெருக்கமாக இருக்கக் கூடிய இயந்திரச் சாணை; precesion grinding. (அறி. களஞ்);. [துல்லிம் + சாணை.] துல்லியசாணை tulliyacāṇai, பெ. (n.) இயந்திரக் கூறுகளின் நுண்ணிடை வேறு பாட்டளவு மிகவும் நெருக்கமாக இருக்கக் கூடிய இயந்திரச் சாணை; precesion grinding. (அறி. களஞ்);. [துல்லியம் + சாணை]

துல்லியபானம்	துல்லியபானம் tulliyapāṉam, பெ. (n.) பலர் ஒன்று சேர்ந்துக் குடித்தல்; drinking all together (சா.அக.);. துல்லியபானம் tulliyapāṉam, பெ. (n.) பலர் ஒன்று சேர்ந்துக் குடித்தல்; drinking all together. (சா.அக.);.
துல்லியம்	துல்லியம் tulliyam, பெ. (n.) 1. ஒப்பு; similitude, resemblance, equality. "அவனுக்கு இவன் துல்லியம்" (தத்துவப். அளவை. 3, உரை);. 2. மிகச் சரியானது; accuracy, exactness. துல்லியமாய்ச் சொன்னான். 3. ஒப்பக் கையெழுத்து; sign-manual. "அரசரின் துல்லியஞ் சார்த்தின தீட்டு" (நாஞ்.);. [துல் → துல்லியம் (வே.க.251);. துல்லியம் tulliyam, பெ. (n.) 1. ஒப்பு; similitude, resemblance, equality. "அவனுக்கு இவன் துல்லியம்" (தத்துவப். அளவை. 3, உரை);. 2. மிகச் சரியானது; accuracy, exactness. துல்லியமாய்ச் சொன்னான். 3. ஒப்பக் கையெழுத்து; sign- manual. "அரசரின் துல்லியஞ் சார்த்தின தீட்டு" (நாஞ்.);. [துல் → துல்லியம் (வே. க. 251);]
துல்லிமை	துல்லிமை tullimai, பெ. (n.) மேன்மை; superiority (சா.அக.);.

துலக்கம்	துலக்கம் tulakkam, பெ. (n.) 1. வெளிச்சம்; lustre, brightness, splender. "துலக்க மெய்தினன் றோமில் களிப்பினே" (கம்பரா. இராவணன். களங்.1);. 2. மெருகு (W);; polish, finish, gloss. 3. தெளிவு; clearness, limpidness, transparency, neatness. 'துலக்கமான எழுத்து' (W.);. [துலக்கு → துலக்கம் (வே.க. 290);.] துலக்கம் tulakkam, பெ. (n.) 1. வெளிச்சம்; lustre, brightness, splender. "துலக்க மெய்தினன் றோமில் களிப்பினே" (கம்பரா. இராவணன் களங். 1);. 2. மெருகு (W.);; polish, finish, gloss. 3. தெளிவு; clearness, limpidness, transparency, neatness. 'துலக்கமான எழுத்து" (W.);. [துலக்கு → துலக்கம் (வே.க. 290);.]
துலக்கினி	துலக்கினி tulakkiṉi, பெ. (n.) பிண்டவுப்பு செயநீர்; an alkaline fluid prepared from the salt extracted from a foetus by a secret process. (சா.அக.);. துலக்கினி tulakkiṉi, பெ. (n.) பிண்டவுப்பு செயநீர்; an alkaline fluid prepared from the salt extracted from a foetus by a secret process. (சா. அக.);.

துலக்கு	துலக்கு1 dulakkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. மெருகிடுதல்; to polish, burnish. 2. ஒளிரச் செய்தல்; to cause, to shine, to illumine, enlighten. 3. தூய்மை பண்ணுதல்; to clean, cleans. "கண்ணாடியை அடிக்கடி துலக்கினாற் பழுதன்றே" (கைவல். சந். 48);. 4. வெளிப்படையாக்குதல்; to explain; to clear up a thing; to expose, reveal. கமுக்கத்தைத் துலக்கிச் சொன்னான். 5. தீட்டுதல் (பிங்.);; to whet, sharpen. 'துலக்காத ஆயுதம் துருப்பிடிக்கும்' (பழ.); தெ. தொலகு [துல் → துலங்கு → துலக்கு (வே.க.161);.] துலக்கு2 tulakku, பெ. (n.) மினுக்கு (W.);; lustre, polish, gloss. [துலங்கு → துலக்கு (வே.க.290);.] துலக்கு1 tulakku-, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. மெருகிடுதல்; to polish, burnish. 2. ஒளிரச் செய்தல்; to cause, to shine, to illumine, enlighten. 3. தூய்மை பண்ணுதல்; to clean, cleans. "கண்ணாடியை அடிக்கடி துலக்கினாற் பழுதன்றே" (கைவல். சந். 48);. 4. வெளிப்படை யாக்குதல்; to explain; to clear up a thing; to expose, reveal. கமுக்கத்தைத் துலக்கிச் சொன்னான். 5. தீட்டுதல் (பிங்.);; to whet, sharpen. 'துலக்காத ஆயுதம் துருப்பிடிக்கும்' (பழ.);. தெ. தொலகு [துல் → துலங்கு → துலக்கு (வே.க.161);.] துலக்கு2 tulakku, பெ. (n.) மினுக்கு (W.);; lustre, polish, gloss. [துலங்கு → துலக்கு (வே.க. 290);.]

துலங்கு	துலங்கு1 dulaṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒளிரச் செய்தல் (சூடா.);; to shine, glitter, to be bright. 2. ஒப்பமிடப்படுதல்; to be polished, burnished, furbished. 3. தெரியவருதல்; to be illustrious, conspicuous. 4. தெளிவாதல்; to be clear, perspicuous. "கலங்கிய வமுதம்" (கல்லா.5);. 5. சிறத்தல் (W);; to be excellent, splendid. தெ. துலக்கின்சு;க. தொலகு [துலங்கு → துலங்கு -, (வே.க. 290);.] துலங்கு2 dulaṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தொங்கியசைதல்; to hang, swing. "துலங்குமான் மேலூர்தி" (கலித். 13);. 2. கலங்குதல்; to be agitated, disturbed. "துலங்குகின்றே னடியேன்" (திருவாச. 6, 28);. [துல் → துலங்கு-.] துலங்கு3 dulaṅgudal, செ.கு.வி. (v.i.) நிலை கெடுதல்; to be uprooted. "துலங்கலில் போகமூட்டி" (தணிகைப்பு. நாட்டுப். 2);. [துளங்கு → துலங்கு-.] துலங்கு4 tulaṅgu, பெ. (n.) தொழுமரம் (J);; stocks. [துல் → துலங்கு.] துலங்கு1 dulaṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒளிரச் செய்தல் (சூடா.);; to shine, glitter, to be bright. 2. ஒப்பமிடப்படுதல்; to be polished, burnished, furbished. 3. தெரியவருதல்; to be illustrious, conspicuous. 4. தெளிவாதல்; to be clear, perspicuous. 'கலங்கிய வமுதம்" (கல்லா. 5);. 5. சிறத்தல் (W.);; to be excellent, splendid. தெ. துலக்கின்சு;க. தொலகு [துலங்கு → துலங்கு-, (வே.க. 29o);.] துலங்கு2 dulaṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தொடங்கியசைதல்; to hang, swing. "துலங்குமான் மேலூர்தி" (கலித். 13);.

துலத்தாது	துலத்தாது tulattātu, பெ. (n.) நிலப்பனை (சங்.அக.);; a plant common in sandy tracts. துலத்தாது tulattātu, பெ. (n.) நிலப்பனை (சங். அக);. a plant common in sandy tracts.
துலம்	துலம்1 tulam, பெ. (n.) 1. நீர்முள்ளி; a herb growing in most places. 2. கோரை; a kind of sedge. [துல் → துலம் (வே.க.251);.] துலம்2 tulam, பெ. (n.) 1. கனம் (யாழ்.அக.);; heaviness. 2. துலாநிறை (சது);; weight of a scale. 3. நிறைகோல் (யாழ்.அக.);; balance. துலம்3 tulam, பெ. (n.) துலவம் பார்க்க (சங்.அக.);;see tulavam. துலம்1 tulam, பெ. (n.) 1. நீர்முள்ளி; a herb growing in most places 2. கோரை; a kind of sedge. [துல் → துலம் (வே. க. 251);.] துலம்2 tulam, பெ. (n.) 1. கனம் (யாழ். அக.);; heaviness 2. துலாநிறை (சது.);; weight of a scale 3. நிறைகோல் (யாழ்.அக.);; balance. துலம்3 tulam, பெ. (n.) துலவம் பார்க்க (சங். அக.);;See. tulavam. துலம் tulam, பெ.(n.) கூரை அல்லது ஒட்டு விட்டில் மேற்கூரையைத் தாங்குவதற்காக எதிர் சுவர் இரண்டின் மீதும் படியுமாறுவைக்கப்பட்ட உறுதியான நெடுமரம்; a lengthywooden log placed on the top of the opposite walls so as to support the weight of the roof of that thatched or tiled house.
துலவம்	துலவம் tulavam, பெ. (n.) பருத்தி (சது.);; common cotton.

துலா	துலா tulā, பெ. (n.) 1. நிறைகோல்; balance, steel-yard. 2. ஏற்றமரம் (வின்.);; well-sweep, picotah. 3. வண்டியின் ஏர்க்கால் (வின்);; single shaft of a cart or carriage. 4. துலாக்கட்டை 1 பார்க்க;see tulakkattai. 5. துலாம், 6 பார்க்க;see tulam. "துலாஞ் செயிரறப் போதிகை கிடத்தி" (கம்பரா.நகரப். 29);. 6. துலாவோரை (சூடா);; libra in the Zodiac. [துல் → துலா (வே.க.251);.] துலா tulā, பெ. (n.) 1. நிறைகோல்; balance, steel-yard. 2. ஏற்றமரம் (வின்.);; well-sweep, picotah. 3. வண்டியின் ஏர்க்கால் (வின்);; single shaft of a cart or carriage. 4. துலாக்கட்டை, 1 பார்க்க;See. {}. 5. துலாம், 6 பார்க்க;See. {}. "துலாஞ் செயிரறப் போதிகை கிடத்தி" (கம்பரா. நகரப். 29);. 6. துலாவோரை (சூடா.);; libra in the Zodiac. [துல் → துலா (வே. க. 251);.] துலா tulā, பெ. (n.) கிணற்றிலிருந்து நீர் இறைக்கும் ஏற்றக்கலம் piccotah. [துலை-துலா]
துலாக்கட்டை	துலாக்கட்டை tulākkaṭṭai, பெ. (n.) 1. திராவி; joist in a terraced house. 2. வண்டியச்சுக் கட்டை; cross-beam of a cart containing the axle. [துலா + கட்டை.] துலாக்கட்டை tulākkaṭṭai, பெ. (n.) 1. திராவி; joist in a terraced house. 2. வண்டியச்சுக் கட்டை; cross-beam of a cart containing the axle. [துலா + கட்டை]

துலாக்கடைக்கூரை	துலாக்கடைக்கூரை tulākkaḍaikārai, பெ. (n.) முக்கோண வடிவமான மரம் வைத்து இடப்பட்ட கூரை (கட்டட நாமா);; truss roof. [துலா + கடை + கூரை.] துலாக்கடைக்கூரை tulākkaḍaikārai, பெ. (n.) முக்கோண வடிவமான மரம் வைத்து இடப்பட்ட கூரை (கட்டட நாமா.);; truss roof. [துலா + கடை + கூரை]
துலாக்கூலி	துலாக்கூலி tulākāli, பெ. (n.) வரி வகை (T.A.S. ii, 82.);; a kind of tax.
துலாக்கொடி	துலாக்கொடி tulākkoḍi, பெ. (n.) ஏற்றம் இழுக்கும் கயிறு அல்லது கழை (J);; rope or pole attached to a well-sweep. [துலா + கொடி.] seventh month. 4. உத்தரக்கட்டை; main beam in the roof of a house. "செந்தினி மணித் துலாஞ் செறிந்த திண்சுவர்" (கம்பரா.நகரப்.30);. 5. துலாக் கட்டை; joist. 6. தூண் மேலுள்ள போதிகையின் கீழ் வாழைப்பூ வடிவிலமைந்த ஒப்பனையுறுப்பு (பெருங். உஞ்சைக். 37, 102, உரை);; ornamental portion in the capital of a pillar, shaped like plantain flower. 7. ஏற்றமரம்; well-sweep, picotah. 8. ஏறத்தாழ 100 பலம் எடையுள்ள ஒரு நிறை; bazar weight = l bullock load=100 palams, varying in different localities. 9. இருநூறு பலமுள்ள நிறை (நான். பால. 145);; a measure of weight=200 palams. 10. 5 வீசை கொண்ட நிறை (வேதா. சூ. 3, உரை);; a measure of weight = 5 viss. [துலா → துலாம்.] துலாக்கொடி tulākkoḍi, பெ. (n.) ஏற்றம் இழுக்கும் கயிறு அல்லது கழை (J);; rope or pole attached to a well-sweep. [துலா + கொடி] seventh month. 4. உத்தரக்கட்டை; main beam in the roof of a house. "செந்தினி மணித் துலாஞ் செறிந்த திண்சுவர்" (கம்பா.நகரப். 3o);. 5. துலாக் கட்டை; joist. 6. தூண் மேலுள்ள போதிகையின் கீழ் வாழைப்பூ வடிவிலமைந்த ஒப்பனையுறுப்பு (பெருங். உஞ்சைக். 37, 102, உரை);; ornamental portion in the capital of a pillar, shaped like plantain flower. 7. ஏற்றமரம்; well-sweep, picotah. 8. ஏறத்தாழ 100 பலம் எடையுள்ள ஒரு நிறை; bazar weight = 1 bullock load=100 palams, varying in different localities. 9. இருநூறு பலமுள்ள நிறை (நான். பால. 145);; a measure of weight = 200 palams.

துலாம்பரம்	துலாம்பரம் tulāmbaram, பெ. (n.) 1. துலக்கம்; clearness;brightness, as of a lamp, gem, etc. துலாம்பரமாகத் தெரிகிறது. 2. வெளிப்படையாக; publicity. துலாம்பரமான செயல். [துலா + அம்பரம்.] துலாம்பரம் tulāmbaram, பெ. (n.) 1. துலக்கம்; clearness; brightness, as of a lamp, gem, etc. துலாம்பரமாகத் தெரிகிறது.2 வெளிப்படையாக; publicity. துலாம்பரமான செயல். [துலா + அம்பரம்]
துலாமரம்	துலாமரம் tulāmaram, பெ. (n.) ஏற்றமரம்; well-sweep, picotah (செ.அக.);. [துலா + மரம்.] துலாமரம் tulāmaram, பெ. (n.) ஏற்றமரம்; well-sweep, picotah (செ.அக.); [துவா + மரம்]
துலான்	துலான் tulāṉ, பெ. (n.) நிறைகோல்; balance. [துலாம் → துலான் (வ.மொ.வ. 180);.] துலான் tulāṉ, பெ. (n.) நிறைகோல்; balance. [துலாம் → துவான் (வ.மொ.வ. 180);.]
துலி	துலி tuli, பெ. (n.) பெண்ணாமை (சங்.அக.);; female tortoise. துலி tuli, பெ. (n.) பெண்ணாமை (சங். அக.);; female tortoise.

துலிபலை	துலிபலை tulibalai, பெ. (n.) துலினி (யாழ்.அக.); பார்க்க;see tulini. துலிபலை tulibalai, பெ. (n.) துலினி (யாழ். அக.); பார்க்க;See. {}.
துலியாசனம்	துலியாசனம் tuliyācaṉam, பெ. (n.) செம்முருங்கை (மலை.);; red Indian laburnum. துலியாசனம் tuliyācaṉam, பெ. (n.) செம் முருங்கை (மலை.);; red Indian laburnum.
துலினி	துலினி tuliṉi, பெ. (n.) இலவு (சங்.அக.);; silk cotton tree. துலினி tuliṉi, பெ. (n.) இலவு (சங்.அக.);; silk- cotton tree.
துலுக்கன்மொட்டை	துலுக்கன்மொட்டை tulukkaṉmoṭṭai, பெ. (n.) சதுரகிரி மலையின் நடுவில் இராம தேவர் வதிந்திருந்த பெருங்காடு; the dense forest in the centre of saduragiri hill where yacob alias Rama devar was living (சங்.அக.); துலுக்கன்மொட்டை tulukkaṉmoṭṭai, பெ. (n.) சதுரகிரி மலையின் நடுவில் இராம தேவர் வதிந்திருந்த பெருங்காடு; the dense forest in the centre of saduragiri hill where yacob alias Rama devar was living (சா.அக.);.

துலுக்கு	துலுக்கு1 dulukkudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. குலுக்குதல்; to make affected gestures, as in walking "சிக்கங் கரஞ்சேர்த்து வாளா துலுக்கு கின்றீர்" (பதினொ. ஆளு திருவந்.66);. 2. செருக்கி நடத்தல் (W);; to affect a proud gait, carry oneself proudly. துலுக்கு2 dulukkudal, செ.குன்றாவி. (v.t.) அசைத்தல்; to shake toss. துலுக்கு3 tulukku, பெ. (n.) அசைக்க (W.);: shaking or other gesticulation, especially of the head or body. துலுக்கு1 tulukku-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. குலுக்குதல்; to make affected gestures, as in walking. "சிக்கங் கரஞ்சேர்த்து வாளா துலுக்கு கின்றீர்" (பதினொ. ஆளு. திருவந். 66);. 2. செருக்கி நடத்தல் (W);; to affect a proud gait, carry oneself proudly. துலுக்கு2 tulukku-, செ.குன்றாவி. (v.t.) அசைத்தல்; to shake toss. துலுக்கு3 tulukku, பெ. (n.) அசைக்க (W.);; shaking or other gesticulation, especially of the head or body.
துலுக்குக்கற்றாழை	துலுக்குக்கற்றாழை tulukkukkaṟṟāḻai, பெ. (n.) மக்கிக் கற்றாழை; scarlet flowered aloe (சா.அக.);. துலுக்குக்கற்றாழை tulukkukkaṟṟāḻai, பெ. (n.) மக்கிக் கற்றாழை; scarlet flowered aloe (சா. அக.);
துலுக்குச்செவ்வந்தி	துலுக்குச்செவ்வந்தி tulukkuccevvandi, பெ. (n.) துருக்கித் தேசத்துச் சாமந்தி; Turkish chamomile. (சா.அக.);. துலுக்குச்செவ்வந்தி tulukku-c-cevanti, பெ. (n.) துருக்கித் தேசத்துச் சாமந்தி; Turkish chamomile. (சா.அக.);.

துலுங்கு-தல்	துலுங்கு-தல் duluṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) அசைதல்; to shake, toss. "இரண்டு பாடுந் துலுங்காப் புடைபெயரா" (திவ். பெரியாழ். 3, 6, 9);. [ஒருகா. துளங்கு → துலுங்கு-.] துலுங்கு-தல் duluṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) அசைதல்; to shake, toss. "இரண்டு பாடுந் துலுங்காப் புடைபெயரா" (திவ். பெரியாழ். 3, 6, 9);. [ஒருகா. துளங்கு → துலுங்கு-]
துலுசீட்டு	துலுசீட்டு tulucīṭṭu, பெ. (n.) 1. நினைவுக் குறிப்புச் சீட்டு; a chit containing any mcmoran dum. 2. பயிரிடுங் குடிகள் பட்டா கிடைப்பதற்குமுன் பெற்றுக் கொள்ளும் சீட்டு; memoranda given to ryots who take up lands for cultivation serving as voucher until a formal patta is granted (செ. வக.);

துலை

துலை1 dulaidal,   4 செ.கு.வி. (v.i.)

தொலை1 பார்க்க;to perish.

[தொலை-தல் → துலை-தல்.]

துலை2 tulaittal,   1 செ.கு.வி. (v.i.)

தொலை2 பார்க்க;see tolai.

[தொலை-த்தல் → துலை-த்தல்.]

துலை3 tulai, பெ. (n.)

1. தொலைதூரம்; distance, great distance.

2. தொலைதூரத்து நாடு; distant region.

"வெகு துலைகள் சுற்றினு மமைந்தமடர் பான்றி வருமோ" (குமரேச. சத. 46);.

[தொலை → துலை.]

துலை4 tulai, பெ. (n.)

1. நிறைகோல்; steelyard.

"ஞான மாத்துலை" ((ஞான. 31, 11);.

2. துலை யோரை; libra in the zodiac.

"இடப மரிதுலை வான்கடகம்" (சிலப். 3, 123, உரை);.

3. ஒரு வகைக் கொடை; a kind of donation.

"மருவுந் துலையாத யாமே வருகொடை" (சேதுபு. அனுமகுண். 8);.

4. 100 பலங்கொண்ட நிறை (தைலவ. தைல. 14);; a measure of weight = 100 palams.

5. நிறை; weight.

6. ஒப்பு; resemblance, equality.

"தோல்வி துலையல்லார் கண்ணுங் கொலில்" (குறள்.986);.

7. ஏற்றமரம் (அக.நி.);; well-sweep, picotah.

8. துலைக்கிடங்கு பார்க்க;see tulai-k-kidangu.

9. மடைமுகம் (யாழ்.அக.);; flood- gate.

10. தோட்டம் (அக.நி.);; garden.

[தொலை → துலை.]

துலை1 dulaidal,   4 செ.கு.வி. (v.i.)

தொலை1 பார்க்க; to perish.

[தொலை-தல் → துலை-தல்]

துலை2 tulaittal,   11 செ.கு.வி. (v.i.)

தொலை2 பார்க்க;See. tolai.

[தொலை-த்தல் → துலை-த்தல்]

துலைக்கட்டு	துலைக்கட்டு tulaikkaṭṭu, பெ. (n.) துலைக் கிடங்கின்மேலுள்ள கட்டடம்; Structure over tulai-k-kidangu (செ.அக.);. துலைக்கட்டு tulaikkaṭṭu, பெ. (n.) துலைக் கிடங்கின்மேலுள்ள கட்டடம்; structure over {} (செ.அக.);
துலைக்கிடங்கு	துலைக்கிடங்கு tulaikkiḍaṅgu, பெ. (n.) கிணற்றிலிருந்து இறைத்த தண்ணீர் தங்கும் இடம் (வின்.);; a wide plot of ground where water baled from a well is stored. [துலை + கிடங்கு.] துலைக்கிடங்கு tulaikkiḍaṅgu, பெ. (n.) கிணற்றிலிருந்து இறைத்த தண்ணீர் தங்கும் இடம் (வின்.);; a wide plot of ground where water baled from a well is stored. [துலை + கிடங்கு]
துலைக்குழி	துலைக்குழி tulaikkuḻi, பெ. (n.) துலைப் பள்ளம் பார்க்க;see tulai-pallam. [துலை + குழி.] துலைக்குழி tulaikkuḻi, பெ. (n.) துலைப் பள்ளம் பார்க்க;See. {}. [துலை + குழி]
துலைத்தாலம்	துலைத்தாலம் tulaittālam, பெ. (n.) துலைநா பார்க்க;see tulai-na. "துலைத்தால மன்ன தனிநிலை" (கம்பரா.மந்தரை.19);. [துலை + தாலம்.] துலைத்தாலம் tulaittālam, பெ. (n.) துலைநா பார்க்க;See. {}. "துலைத்தால மன்ன தனிநிலை" (கம்பரா. மந்தரை. 19);. [துலை + தாலம்]

துலைநா	துலைநா tulainā, பெ. (n.) தராசு முள்; pointer in a balance. (செ.அக.);. [துலை + நா.] துலைநா tulainā, பெ. (n.) தராசு முள்; pointer in a balance. (செ.அக.); [துலை + நா]
துலைப்படு-த்தல்	துலைப்படு-த்தல் tulaippaḍuttal, செ.குன்றாவி. (v.t.) அகலவகற்றுதல்; to send away. "தலைப் படுவேன் றுலைப்படுப்பான் தருக்கேன்மினே" (தேவா.718, 4);. [துலை + படு-.] துலைப்படு-த்தல் tulaippaḍuttal, செ.குன்றாவி. (v.t.) அகலவகற்றுதல்; to send away. "தலைப் படுவேன் றுலைப்படுப்பான் தருக்கேன்மினே" (தேவா.718,4);. [துலை + படு-,]
துலைப்பள்ளம்	துலைப்பள்ளம் tulaippaḷḷam, பெ. (n.) ஏற்றச் சாலிலிருந்து நீர்கொட்டும் பள்ளம்; a pit where the baled water is discharged from a bucket. (செ.அக.);. [துலை + பள்ளம்.] துலைப்பள்ளம் tulaippaḷḷam, பெ. (n.) ஏற்றச் சாலிலிருந்து நீர்கொட்டும் பள்ளம்; a pit where the baled water is discharged from a bucket. (செ.அக); [துலை + பள்ளம்]
துலைமாந்தம்	துலைமாந்தம் tulaimāndam, பெ. (n.) மாந்த வகை (பாலவா. 298);; a kind of convulsive. [துலை + மாந்தம்.] துலைமாந்தம் tulaimāndam, பெ. (n.) மாந்த வகை (பாலவா. 298);; a kind of convulsive. [துலை + மாந்தம்]

துலைமுகம்	துலைமுகம் tulaimugam, பெ. (n.) துலைக்கிடங்கு பார்க்க (யாழ்.அக.);;see tulai-k-kidangu. [துலை + முகம்.] துலைமுகம் tulai-mukam, பெ. (n.) துலைக்கிடங்கு பார்க்க (யாழ். அக.);, see {}. [துலை + முகம்]
துலையேறு-தல்	துலையேறு-தல் dulaiyēṟudal, செ.கு.வி. (v.i.) துலைத் தட்டுக் கொடைச் சடங்கில் துலைத் தட்டிலேறுதல்; to mount the scale-pan to perform tulai-t-tattu-cadangu. "இரவியை யரவு தீண்டிற் பொற்றுலை யேறல் நன்காம்" (கூர்மபு. தானமுரை.20);. [துலை + ஏறு-.] துலையேறு-தல் dulaiyēṟudal, செ.கு.வி. (v.i.) துலைத் தட்டுக் கொடைச் சடங்கில் துலைத் தட்டிலேறுதல்; to mount the scale-pan to perform tulai-t-{}. "இரவியை யரவு தீண்டிற் பொற்றுலை யேறல் நன்காம்" (கூர்மபு. தானமுரை. 2o);. [துலை + ஏறு-.]
துலையோடு-தல்	துலையோடு-தல் dulaiyōṭudal, செ.கு.வி. (v.i.) தண்ணீரிறைப்பதற்குத் துலாமரத்திலேறி மிதித்தல்; to pass up and down the pocotah in baling water. [துலை + போடு-.] துலையோடு-தல் dulaiyōṭudal, செ.கு.வி. (v.i.) தண்ணீரிறைப்பதற்குத் துலாமரத்திலேறி மிதித்தல்; to pass up and down the pocotah in baling water. [துலை + போடு-]
துலைவாய்	துலைவாய் tulaivāy, பெ. (n.) துலைக்கிடங்கு (யாழ்.அக.); பார்க்க;see tulai-k-kidangu. [துலை + வாய்.] துலைவாய் tulaivāy, பெ. (n.) துலைக்கிடங்கு (யாழ்.அக.); பார்க்க;See. {}. [துலை + வாய்]

துலைவாய்க்குழி	துலைவாய்க்குழி tulaivāykkuḻi, பெ. (n.) துலைப்பள்ளம் பார்க்க;see tulai-p-pallam. [துலைவாய் + குழி.] துலைவாய்க்குழி tulaivāykkuḻi, பெ. (n.) துலைப்பள்ளம் பார்க்க;See. {}. [துலைவாய் + குழி]
துவ்வல்	துவ்வல் tuvval, செ.குன்றாவி. (v.t.) உண்ணல்; taking meal or food. (சா.அக.);. துவ்வல் tuvval, செ.குன்றாவி. (v.t.) உண்ணல்; taking meal or food. (சா.அக.);
துவ்வாதவன்	துவ்வாதவன் tuvvātavaṉ, பெ. (n.) poverty - stricken, indegent person. "துறந்தார்க்குந் துவ்வாதவர்க்கும்" (குறள்.42);. துவ்வாதவன் tuvvātavaṉ, பெ. (n.) poverty - stricken, indegent person. "துறந்தார்க்குந் துவ்வாதவர்க்கும்" (குறள். 42);.
துவ்வாமை	துவ்வாமை tuvvāmai, பெ. (n.) 1. நுகராமை; non-eating, non-enjoyment. "துவ்வாமை வந்தக்கடை" (கலித். 22);. 2. வறுமை; poverty, indigence. "துன்புறூஉந் துவ்வாமை யில்லாகும்"(குறள்.94);. 3. வேண்டாமை (அக.நி.);; absence of desire. 4. வெறுப்பு (W.);; disgust, dislike. [துவ்வு + ஆ + மைம 'ஆ' எதிர்மறை இடைநிலை] துவ்வாமை tuvvāmai, பெ. (n.) 1. நுகராமை; non-eating, non-enjoyment. "துவ்வாமை வந்தக்கடை" (கலித். 22);. 2. வறுமை; poverty, indigence. "துன்புறூஉந் துவ்வாமை யில்லாகும்"(குறள். 94);. 3. வேண்டாமை (அக.நி.);; absence of desire. 4. வெறுப்பு (W.);; disgust, dislike. [துவ்வு + ஆ + மைம 'ஆ' எதிர்மறை இடைநிலை]

துவ்வான்	துவ்வான் tuvvāṉ, பெ. (n.) துவ்வாதவன் (சிந்தாமணி நிகண்டு); பார்க்க;see tuvvatavan. [துவ்வு + ஆ + அன்.] துவ்வான் tuvvāṉ, பெ. (n.) துவ்வாதவன் (சிந்தாமணி நிகண்டு); பார்க்க;See. {}. [துவ்வு + ஆ + அன்]
துவ்வானம்	துவ்வானம் tuvvāṉam, பெ. (n.) துவானம் பார்க்க;see tuvanam. [துவ்வு + வானம்.] துவ்வானம் tuvvāṉam, பெ. (n.) துவானம் பார்க்க;See. {}. [துவ்வு + வானம்]

துவ்வு

துவ்வு1 duvvudal, செ.கு.வி. (v.i.)

நுகர்தல் (திவா.);; to eat, enjoy.

"துவ்வாநறவின் சாயினத்தானே" (பதிற்றுப்.60, 12);.

துவ்வு2 duvvudal, செ.குன்றாவி. (v.t.)

1. வலியுறுதல்; to be strong.

"ஆன்ற துணையிலன் றான்றுவ்வான்" (குறள். 862);.

2. பற்றுக்கோடு; support.

[து → துவ்வு → (வே.க. 203);.]

துவ்வு3 tuvvu, பெ. (n.)

உணவு (யாழ்.அக.);; food.

2. ஐம்பொறி நுகர்ச்சி (சூடா);; gratification of the senses.

3. அனுபவம் (யாழ்.அக.);; enjoyment, experience.

[து → துவ்வு (வே.க.283);.]

துவ்வு4 tuvvu, பெ. (n.)

இழிவு (சூடா);; debasement, meanness.

துவ்வு1 duvvudal, செ.கு.வி. (v.i.)

நுகர்தல் (திவா.);; to eat, enjoy.

"துவ்வாநறவின் சாயினத்தானே" (பதிற்றுப். 6o, 12);.

துவ்வு2 tavvu-, செ.குன்றாவி. (v.t.)

1. வலியுறுதல்; to be strong.

"ஆன்ற துணையிலன் றான்றுவ்வான்" (குறள். 862);.

2. பற்றுக்கோடு; support.

[து → துவ்வு-. (வே.க. 203);]

துவ்வு3 tuvvu, பெ. (n.)

1. உணவு (யாழ். அக.);; food.

2. ஐம்பொறி நுகர்ச்சி (சூடா.);; gratification of the senses.

3. அனுபவம் (யாழ். அக.);; enjoyment, experience.

[து → துவ்வு (வே.க. 283);]

துவ்வு4 tuvvu, பெ. (n.)

இழிவு (சூடா.);; debasement, meanness.

துவ்வுதல்	துவ்வுதல் duvvudal, பெ. (n.) பற்றுக்கோடு (அக.நி.);; support. [து → துவ்வு → துவ்வுதல்.] துவ்வுதல் duvvudal, பெ. (n.) பற்றுக்கோடு (அக.நி.);; support. [து → துவ்வு → துவ்வுதல்]
துவ்வை	துவ்வை tuvvai, பெ. (n.) 1. பருகுதற்குரியது; liquid food. 2. இறைச்சி; flesh, meat. 3. பிண்ணாக்கு; oil-cake. (செ.அக.);. [துவ்வு → துவ்வை (வே.க.283);.] துவ்வை tuvvai, பெ. (n.) 1. பருகுதற்குரியது; liquid food. 2. இறைச்சி; flesh, meat. 3. பிண்ணாக்கு; oil-cake. (செ. அக.); [துவ்வு → துவ்வை (வே.க. 283);]
துவக்கம்	துவக்கம் tuvakkam, பெ. (n.) தொடக்கம்; beginning, commencement. (செ.அக.);. [துவக்கு → துவக்கம்.] துவக்கம் tuvakkam, பெ. (n.) தொடக்கம்; beginning, commencement. (செ.அக.); [துவக்கு → துவக்கம்]

துவக்கு	துவக்கு1 duvakkudal, 5 செ.குன்றாவி. (Sv.tr.) தொடங்குதல்; to begin, enter upon, commence. [துடக்கு → துவக்கு-.] துவக்கு2 duvakkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கட்டுதல்; to tie, binds. "பிறவியாற் றுவக்குணா 200" (கம்பரா. பிரமாத்திர.184);. 2. ஈர்த்தல்; to engross the senses or affections; to fascinate; to bring under one's influence. "நடையழகாலே அவரைத் துவக்கி" (ஈடு. 1, 4, 3);. துவக்கு3 duvakkudal, செ.கு.வி. (v.i.) கட்டுண்ணுதல்; to be tied, entanged. "வள்ளியர் கொடிமொட்டுத் துவக்கிப் பன்னிருகன் விழித்து" (கல்லா.82, 10);. [துடக்கு → துவக்கு-.] துவக்கு4 tuvakku, பெ. (n.) 1. கட்டு; tie. "தறியிற் றுவக்குறு சித்திவிநாயகன்" (குமர. பிர. மீனாட். பிள்ளைத்.3);. 2. தொடரி (திவா.);; chain. 3. தொடர்பு; connection. "வினைத் துவக்குடை வீட்டருந் தளைநின்று மீள்வார்" (கம்பரா. மீட்சிப்.102);. 4. பற்று (அக.நி.);; attachment, love. 5. செடி கொடிகளின் பிணக்கு (பிங்.);; entanglement, tangle. [துடக்கு → துவக்கு.] துவக்கு5 tuvakku, பெ. (n.) 1. தோல் (பிங்.);; skin. "துவக்குதிரம்" (சி.சி.9, 4);. 2. உடல் (அக.நி.);; body. 3. தொடுபுலனுறுப்பு; sensory organ of touch. "நற்செவி துவக்குக் கண்ணா நாசியைந் தினையும்" (சி.சி. 2, 61);. [துவ → துவக்கு (மு.தா. 93);.] துவக்கு1 tuvakku-, 5 செ.குன்றாவி. (Sv.tr.) தொடங்குதல்; to begin, enter upon, commence. [துடக்கு → துவக்கு-,] துவக்கு2 tuvakku-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.)

துவக்குநோய்	துவக்குநோய் tuvakkunōy, பெ. (n.) தோல் நோய்; skin disease. "தணியாத துவக்கு நோயன்" (பாரத. திரெளபதி. 74);. [துவக்கு + நோய்.] துவக்குநோய் tuvakkunōy, பெ. (n.) தோல் நோய்; skin disease. "தணியாத துவக்கு நோயன்" (பாரத. திரெளபதி. 74);. [துவக்கு + தோய்]
துவக்கூசி	துவக்கூசி tuvakāci, பெ. (n.) தோல் தைக்கும் ஊசி (யாழ்.அக);; awl. [துவக்கு + ஊசி.] துவக்கூசி tuvakāci, பெ. (n.) தோல் தைக்கும் ஊசி (யாழ்.அக.);; awl. [துவக்கு + ஊசி]
துவங்கு-தல்	துவங்கு-தல் duvaṅgudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) தொடங்குதல்; to commence, begin, enter upon. [துடங்கு → துவங்கு-.] துவங்கு-தல் duvaṅgudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) தொடங்குதல்; to commence, begin, enter upon. [துடங்கு → துவங்கு-,]
துவங்கட்டு-தல்	துவங்கட்டு-தல் duvaṅgaṭṭudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. வெற்றி முதலியன குறிப்பதற்குக் கொடியேற்றுதல்; to hoist, a flag, erct a banner, as a challenge or as a sign of victory, 2. முயன்று நிற்றல்; to set about a thing with the utmost zeal and energy, especially in a bad cause. [துவசம் + கட்டு-.] துவங்கட்டு-தல் duvaṅgaṭṭudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. வெற்றி முதலியன குறிப்பதற்குக் கொடியேற்றுதல்; to hoist, a flag, erct a banner, as a challenge or as a sign of victory. 2. முயன்று நிற்றல்; to set about a thing with the utmost zeal and energy, especially in a bad cause.

துவசமங்கையார்	துவசமங்கையார் tuvasamaṅgaiyār, பெ. (n.) கள் விற்கும் பெண்கள்; woman selling toddy. "துவசமங்கயர் பாற் கள்ளும்" (குற்றா. தல. மந்தமா.4);. [துவசம் + மங்கையார்.] துவசமங்கையார் tuvasamaṅgaiyār, பெ. (n.) கள் விற்கும் பெண்கள்; woman selling toddy "துவசமங்கயர் பாற் கள்ளும்" (குற்றா. தல, மந்தமா 4);. [துவசம் + மங்கையார்]
துவசர்	துவசர் tuvasar, பெ. (n.) கள்விற்போர் (பிங்);; toddy - sellers, dealers in spirituos liquours. "துவசரில்லிற் சோனகர் மனையில்" (கம்பரா. ஊர்தேடு.112);. [துவசம் → துவசர்.] துவசர் tuvasar, பெ. (n.) கள்விற்போர் (பிங்.);; toddy - sellers, dealers in spirituos liquours. "துவசரில்லிற் சோனகர் மனையில்" (கம்பரா. ஊர்தேடு.112);. [துவசம் → துவசர்]
துவசல்	துவசல் tuvasal, பெ. (n.) தொடர்பு; connection. அவர் துவசல் தீர்த்துக் கொண்டார். [ஒருகா. தோய்தல் → துவலல்.] துவசல் tuvasal, பெ. (n.) தொடர்பு; connetion. அவர் துவசல் தீர்த்துக் கொண்டார். [ஒருகா. தோய்தல் → துவவல்]

துவட்சி	துவட்சி tuvaṭci, பெ. (n.) 1. ஒசிவு; flexibility. தொந்தனைத் துவட்சி நீங்கான் (குற்றா.தல. கவுற்சன. 26);. 2. வாடுகை; fading (பரிபா. 6, 64, உரை);. [துவள் → துவட்சி.] துவட்சி tuvatci, பெ. (n.) 1. ஒசிவு; flexibility. தொந்தனைத் துவட்சி நீங்கான் (குற்றா. தல. கவுற்சன. 26);. 2. வாடுகை; fading (பரிபா. 6,64, உரை);. [துவள் → துவட்சி]
துவட்டர்	துவட்டர் tuvaṭṭar, பெ. (n.) சிற்பியர் (சூடா.);; artificers, smiths.
துவட்டல்	துவட்டல் tuvaṭṭal, பெ. (n.) துவட்டு பார்க்க;loc. [துவட்டு → துவட்டல்.] துவட்டல் tuvaṭṭal, பெ. (n.) துவட்டு பார்க்க; loc. [துவட்டு → துவட்டல்]
துவட்டற்கறி	துவட்டற்கறி tuvaṭṭaṟkaṟi, பெ. (n.) கறிவகை; a kind of curry. [துவட்டல் + கறி.] துவட்டற்கறி tuvaṭṭaṟkaṟi, பெ. (n.) கறிவகை; a kind of curry. [துவட்டல் + கறி]
துவட்டாநாள்	துவட்டாநாள் tuvaṭṭānāḷ, பெ. (n.) சித்திரை பார்க்க (குற்றா.தல.வானவர்.19);; the 14th naksatra. துவட்டாநாள் tuvaṭṭānāḷ, பெ. (n.) சித்திரை பார்க்க (குற்றா.தல.வானவர்.19);; the l4th naksatra.

துவட்டு	துவட்டு1 duvaṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நீரைத் துடைத்தல்; to wipe off, moisture, as after bathing. 2. கறி முதலியன துவட்டுதல்; to boil or stew with a little water, as curry, meat, etc., 3. கறிப்பண்டங்களைத் தொட்டுக் கொள்ளுதல்; to taste in small quantities, as pickles for giving relish to food. "துவட்டிக் கொண்டு சாப்பிட்டு விடலாம் (வின்.);. 4. கசக்குதல்; to crush, bress hard; to over work. துவட்டு2 tuvaṭṭu, பெ. (n.) 1. துவட்டுகை; wiping off moisture. 2. கறிவகை; a kind of curry. "குய்கமழ் கருனையுந் துவட்டும்" (விநாயகபு.39, 37);. துவட்டு2 tuvaṭṭu, பெ. (n.) 1. துவட்டுகை; wiping off moisture. 2. கறிவகை; a kind of curry. "குய்கமழ் கருனையுந் துவட்டும்" (விநாயகபு. 39, 37);.
துவடர்	துவடர் tuvaḍar, பெ. (n.) பகைவர்; enemies. "பாப மதித்துவட ராக்கோமோ" (காளத். உலா, 332);. துவடர் tuvaḍar, பெ. (n.) பகைவர்; enemies. "பாப மதித்துவட ராக்கோமோ" (காளத். உலா, 332);
துவண்டை	துவண்டை tuvaṇṭai, பெ. (n.) துவர் நிறந் தோய்த்த புடவை (யாழ்.அக.);; cloth dyed in ochre.
துவணீர்	துவணீர் tuvaṇīr, பெ. (n.) பிறந்த குழந்தையின் மேற்கசியும் தூய்மையற்ற நீர்; filth, slimy matter about a new-born infant.
துவத்தம்	துவத்தம் tuvattam, செ.கு.வி. (v.i.) வீழ்தல்; வீழ்ச்சி.

துவர்1 tuvartal,   4 செ.குன்றாவி. (v.t.)

1. வகிர்தல் (பிங்.);; to divide, part as the hair in the middle.

2. புலர்த்துதல்; to dry, wipe off moisture.

"கூந்தல் பிழிவனந் துவரி" (குறிஞ்சிப். 60);.

3. பூசுதல்; to smear.

துவர்2 tuvartal,   4 செ.கு.வி. (v.i.)

1. உலர்தல்; to become dry.

"கண்ணும் வாயுந் துவர்ந்து" (திவ். திருவாய். 8:5, 2);

2. தெளிதல்; to be clear, distinct.

3. பிரிதல் (யாழ்.அக.);; to be part, divided.

4. முதிர்தல் (இலக்.அக.);; to be mature.

5. முழுதுமாதல்; to be complete, whole.

"துப்புரவில்லார் துவரத் துறவாமை" (குறள்.1050);.

துவர்3 tuvartal,   4 செ.கு.வி. (v.i.)

ஆடுதல் (அக.நி.);; to be flexible.

துவர்4 tuvar, பெ. (n.)

1. விறகு (பிங்.);; fire-wood, as dry.

"ஆரழல் துவர்புதித் தியற்றுமின்" (பிரமோத். 20, 51);.

2. சருகிலை; dry leaves.

"முடிமிசை யேற்றிய துவர்கண்டு" (பதினொ. திருக்கண்ணப். மறநக். 72);.

[தும் → துமர் → துவர் (மு.தா. 151);.]

துவர்5 tuvar, பெ. (n.)

1. துவர்ப்பு; astringency.

"துவர் மருவப் புளிப்பேற்றி" (தைலவ.தைல.);.

2. துவர்ப்புப் பொருள்; astingent substances.

3. நாவல் அல்லது பூவந்தி, கடு, நெல்லி, தான்றி, ஆல், அரசு, அத்தி, இத்தி, முத்தக்காசு அல்லது கருங்காலி, மாந்தளிர் என்ற பத்துத் துவர்ப்பு மருந்துப் பொருள்; medical astringents, numbering ten, viz., näval or pūvanti, kadu, nelli, tānri, āl, aracu, atti, itti, mutta-k-kāsu or karuńkāli, māntalir.

"விரையொடு துவருஞ் சேர்த்தி" (சீவக. 623); (சது.);.

4. பகை (அக.நி.);; enmity, hatred, hostility.

5. பாக்கு; areca-nut.

"வாசமணத் துவர் வாய்க் கொள்வோரும்" (பரிபா. 12, 22);.

6. துண்டு; piece.

"மஞ்சள் துவர்" (நெல்லை.);.

7. கோது; refuse.

துவர்க்கட்டி	துவர்க்கட்டி tuvarkkaṭṭi, பெ. (n.) காசுக்கட்டி பார்க்க; a compound of catechu and other spices. மறுவ. காய்ச்சுக்கட்டி [துவர் + கட்டி.] துவர்க்கட்டி tuvarkkaṭṭi, பெ. (n.) காசுக்கட்டி பார்க்க; a compound of catechu and other spices. மறுவ. காய்ச்சுக்கட்டி [துவர்5 + கட்டி]
துவர்க்கண்டல்	துவர்க்கண்டல் tuvarkkaṇṭal, பெ. (n.) 1. செந்தாழை (தைலவ.தைல);; red species of screw-pine. 2. பூக்கண்டல்; caudel mangrove (சா.அக.);. [துவர் + கண்டல்.] துவர்க்கண்டல் tuvarkkaṇṭal, பெ. (n.) 1. செந்தாழை (தைலவ.தைல);; red species of screw-pine. 2. பூக்கண்டல்; caudel mangrove (சா.அக.);. [துவர் + கண்டல்]
துவர்க்காம்பு	துவர்க்காம்பு tuvarkkāmbu, பெ. (n.) கத்தைக் காம்பு; black catechu (சா.அக.);.
துவர்க்காய்	துவர்க்காய் tuvarkkāy, பெ. (n.) பாக்கு; areca-nut as astringent. "துவர்க்காயொடு சுக்குதின்னும்" (தேவா. 660, 10);. [துவர் + காய்.] துவர்க்காய் tuvarkkāy, பெ. (n.) பாக்கு; areca- nut as astringent. "துவர்க்காயொடு சுக்குதின்னும்" (தேவா. 66o, 1o);. [துவர் + காய்]

துவர்ச்சிகை	துவர்ச்சிகை tuvarccigai, பெ. (n.) 1. கடுக்காய்ப் பிஞ்சு (மலை);; tender, immature gall-nuts. "தவாத துவர்ச் சிகை" (பெருங். மகத.17, 149);. 2. கூவைமா (சங்.அக.);; arrowroot flour. [துவர் + சிகை.] துவர்ச்சிகை tuvarccigai, பெ. (n.) 1. கடுக்காய்ப் பிஞ்சு (மலை);; tender, immature gall-nuts. "தவாத துவர்ச் சிகை" (பெருங். மகத. 17, 149);. 2. கூவைமா (சங்.அக.);; arrowroot flour. [துவர் + சிகை]
துவர்த்து-தல்	துவர்த்து-தல் duvarddudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) "ஈரந்துவட்டுதல்; to wipe of moisture. ம. துவர்த்துக [துவர் → துவர்த்து.] துவர்த்து-தல் duvarddudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஈரந்துவட்டுதல்; to wipe oft moisture. ம. துவர்த்துக [துவர் → துவர்த்து-.]
துவர்த்து	துவர்த்து2 tuvarttu, பெ. (n.) துவர்த்துமுண்டு பார்க்க; loc.
துவர்த்துமுண்டு	துவர்த்துமுண்டு tuvarttumuṇṭu, பெ. (n.) ஈரந்துவட்டுந் துண்டு; towel, as removing moisture. [துவர்த்து + முண்டு.] துவர்த்துமுண்டு tuvarttumuṇṭu, பெ. (n.) ஈரந்துவட்டுந் துண்டு; towel, as removing moisture. [துவர்த்து + முண்டு]
துவர்நீர்	துவர்நீர்1 tuvarnīr, பெ. (n.) துவர்ப்பு நீர்; astringent lotion. [துவர் + நீர்.] துவர்நீர்1 tuvarnīr, பெ. (n.) துவர்ப்பு நீர்; astringent lotion. [துவர்5 + நீர்]

துவர்ப்பசை	துவர்ப்பசை tuvarppasai, பெ. (n.) உட்பகை மானம், மாயை பேராசை என்ற நான்கு; the four sins, viz, of anger conceit, intrigue and greed, "துவர்பசை நான்கிலாந்த" (மேருமந்.1150);. [துவர்5 + பசை.] துவர்ப்பசை tuvarppasai, பெ. (n.) உட்பகை, மானம், மாயை பேராசை என்ற நான்கு; the four sins, viz, of anger conceit, intrigue and greed. "துவர்பசை நான்கிலாந்த" (மேருமந். 1150);. [துவர்3 + பசை]
துவர்ப்பிடி-த்தல்	துவர்ப்பிடி-த்தல் tuvarppiḍittal, செ.குன்றாவி. (v.t.) தடுத்திடுமாறு ஆடையைப் பிடித்தல்; to hold one by one's cloth and obstruct. "பற்றயர்தம்மை ... துவர்ப்பிறத்து... தடுத்துவா" (திருவாலவா. 41, 10);. [துவர் + பிடி-.] துவர்ப்பிடி-த்தல் tuvarppiḍittal, செ.குன்றாவி. (v.t.) தடுத்திடுமாறு ஆடையைப் பிடித்தல்; to hold one by one's cloth and obstruct. "பற்றயர்தம்மை ... துவர்ப்பிறத்து... தடுத்துவா" (திருவாலவா. 41, 10);. [துவர் + பிடி-,]
துவர்ப்புமருந்து	துவர்ப்புமருந்து tuvarppumarundu, பெ. (n.) இரத்தப் பெருக்கை நிறுத்தும் துவர்ப்பான சரக்குகளைக் கொண்டு செய்யப்பட்ட மருந்து; astringent preparation having the quality of stopping bledding or restraining heremorhage. [துவர்ப்பு + மருந்து.] துவர்ப்புமருந்து tuvarppu-maruntu, பெ. (n.) இரத்தப் பெருக்கை நிறுத்தும் துவர்ப்பான சரக்குகளைக் கொண்டு செய்யப்பட்ட மருந்து; astringent preparation having the quality of stopping bledding or restraining heremorhage. [துவர்ப்பு + மருந்து]
துவர்ப்பூ	துவர்ப்பூ tuvarppū, பெ. (n.) வாடிச் சிவந்த பூ; withered flower. "தன்றலை தங்கிய துவர்ப்பூ வேற்றி" (பதினொ. திருக்கண். மறம்.நக். 61); (தமிவ.57);. [துவர் + பூ.] துவர்ப்பூ tuvarppū, பெ. (n.) வாடிச் சிவந்த பூ; withered flower. "தன்றலை தங்கிய துவர்ப்பூ வேற்றி" (பதினொ.திருக்கண். மறம்.நக். 61); (தமி.வ. 57);. [துவர் + பூ]

துவர்மண்	துவர்மண் tuvarmaṇ, பெ. (n.) உவர்மண்; fuller's earth. 2. அடைமண்; alluvial soil. 3. துவர்ப்புமண்; astringent soil (சா.அக.);. [துவர் + மண்.] துவர்மண் tuvarmaṇ, பெ. (n.) 1. உவர்மண்; fuller's earth. 2. அடைமண்; alluvial soil. 3. துவர்ப்புமண்; astringent soil (சாஅக);. [துவர் + மண்]
துவர்வலியுறுத்தி	துவர்வலியுறுத்தி tuvarvaliyuṟutti, பெ. (n.) துவர்ப்புள்ள மருந்து; astringent tonic. [துவர் + வலியுறுத்தி.] துவர்வலியுறுத்தி tuvarvaliyuṟutti, பெ. (n.) துவர்ப்புள்ள மருந்து; astringent tonic. [துவர் + வலியுறுத்தி]
துவரங்கறி	துவரங்கறி tuvaraṅgaṟi, பெ. (n.) பருப்பு சேர்ந்த கறிவகை; preparations of curry mixed with dholl (சா.அக.);. [துவரை + கறி.] துவரங்கறி tuvaraṅgaṟi, பெ. (n.) பருப்பு சேர்ந்த கறிவகை; preparations of curry mixed with dholl (சா.அக.);. [துவரை + கறி]
துவரங்காய்	துவரங்காய் tuvaraṅgāy, பெ. (n.) 1. துவரைச் செடியின் காய்; green redgram. 2. மலைத் துவரங்காய்u; green pod of hill of dholl (சா.அக.);. துவரங்காய் tuvaraṅgāy, பெ. (n.) 1. துவரைச் செடியின் காய்; green red gram. 2. மலைத் துவரங்காய்; green pod of hill of dholl (சாஅக.);.

துவரஞ்செடிவண்டு	துவரஞ்செடிவண்டு tuvarañjeḍivaṇḍu, பெ. (n.) குருவண்டு; a beetle of the dholl plant (சா.அக.);. [துவரை + செடி + வண்டு.] துவரஞ்செடிவண்டு tuvarañjeḍivaṇḍu, பெ. (n.) குருவண்டு; a beetle of the dholl plant (சா.அக.);. [துவரை + செடி + வண்டு]
துவரம்	துவரம்1 tuvaram, பெ. (n.) துவட்டற்கறி பார்க்க;see tuvattar-kari. [துவர் → துவரம் (மு.தா.149);.] துவரம்2 tuvaram, பெ. (n.) துவர்ப்பு (பிங்.);; astringency. [துவர் → துவரம்.] துவரம்1 tuvaram, பெ. (n.) துவட்டற்கறி பார்க்க;See. {}. [துவர் → துவரம் (மு.தா. 149);] துவரம்2 tuvaram, பெ. (n.) துவர்ப்பு (பிங்.);; astringency. [துவர் → துவரம்]

துவரம்பருப்பு	துவரம்பருப்பு tuvarambaruppu, பெ. (n.) துவரையின் பருப்பு; the tentil or pea of the plant leytisus, dholl (சா.அக.);. [துவரம் + பருப்பு.] "தண்ணக் குறிஞ்சித் தலத்தாடகிப் பிளப்பை வண்ணச் சுடரற்குள் வைத்தாங்கி யுண்ணற் கடிக்கும் பசுவினறு மாச்சியத் தொடுண்ணிற் பிடிக்குப்பிடி சதையாம் பேசு" (சா.அக.);. துவரம்பருப்பு tuvaram-paruppu, பெ. (n.) துவரையின் பருப்பு; the tentil or pea of the plant leytisus, dholl (சா.அக);. [துவரம் + பருப்பு] "தண்ணக் குறிஞ்சித் தலத்தாடகிப் பிளப்பை வண்ணச் சுடரற்குள் வைத்தாங்கி யுண்ணற் கடிக்கும் பசுவினறு மாச்சியத் தொடுண்ணிற் பிடிக்குப்பிடி சதையாம் பேசு" (சாஅக.);
துவரமரம்	துவரமரம் tuvaramaram, பெ. (n.) கதம்பம்; kätar; a species of roudelecia wort. [துவர் → துவர + மரம்.] துவரமரம் tuvaramaram, பெ. (n.) கதம்பம்; {}; a species of roudelecia wort. [துவர் → துவர + மரம்]
துவரலா	துவரலா tuvaralā, பெ. (n.) நந்தியாவட்டம்; indian rose bay (சா.அக.);.
துவரன்	துவரன் tuvaraṉ, பெ. (n.) துவரம் (நெல்லை); பார்க்க;see tuvaram. [துவரம்1 → துவரன்.] துவரன் tuvaraṉ, பெ. (n.) துவரம் (நெல்லை); பார்க்க;See. tuvaram. [துவரம்1 → துவரன்]

துவரன்சம்பா	துவரன்சம்பா tuvaraṉcambā, பெ. (n.) நெல் வகை (வின்.);; a kind of paddy. [துவரன் + சம்பா.] துவரன்சம்பா tuvaraṉcambā, பெ. (n.) நெல் வகை (வின்.);; a kind of paddy. [துவரன் + சம்பா]
துவராடை	துவராடை tuvarāṭai, பெ. (n.) கல்லாடை; salmon coloured cloth. "அந்துவ ராடைப் பொதுவனொடு' (கலித்.102, 35);. [துவர் + ஆடை.] துவராடை tuvarāṭai, பெ. (n.) கல்லாடை; salmon coloured cloth. "அந்துவ ராடைப் பொதுவனொடு" (கலித். 1o2, 35);. [துவர் + ஆடை]
துவராதினி	துவராதினி tuvarātiṉi, பெ. (n.) பேராமுட்டி; fragrant sticky mallow (சா.அக.);. துவராதினி tuvarātiṉi, பெ. (n.) பேராமுட்டி; fragrant sticky mallow (சாஅக);.
துவராபதி	துவராபதி duvarāpadi, பெ. (n.) துவாரகை பார்க்க;see tuvaragai. "துவராபதிக் கென்னை யுய்த் திடுமின்" (திவ்.நாய்ச்.12, 9);. [துவரை + பதி.]
துவராவதி	துவராவதி duvarāvadi, பெ. (n.) துவாரகை பார்க்க;see tuvaragai.

துவரி	துவரி1 tuvarittal, செ.குன்றாவி. (v.t.) செந்நிற மூட்டுதல்; to die with salman colour. "துவர்த்த வுடையவர்க்கும்" (திவ்.பெரியதி.5, 6, 8);. [துவரி → துவரித்தல்.] துவரி2 tuvari, பெ. (n.) 1. வடிநீர்; decoction. 2. துவரை; red gram (சா.அக.);..
துவரிகம்	துவரிகம் tuvarigam, பெ. (n.) துவரை; red green (சா.அக.);.
துவரிதழ்	துவரிதழ் duvaridal, பெ. (n.) யானை (அக.நி.);l elephant. [துவர் + இதழ்.]
துவருப்பு	துவருப்பு tuvaruppu, பெ. (n.) பூ நீறுப்பு; salt extracted from efflorescent salt collected on the soil of fuller's earth (சா.அக.);. [துவர் + உப்பு.]
துவரெண்ணெய்	துவரெண்ணெய் tuvareṇīey, பெ. (n.) துவர்ப்புச் சரக்குகளினின்று வடிக்கும் எண்ணெய்; a medicinal oil extracted from astringent drugs (சா.அக.);. [துவர் + எண்ணெய்.]
துவரை	துவரை1 tuvarai, பெ. (n.) 1. துவரஞ்செடி (பதார்த்த. 834);; pigeon-pea, dhall. 2. கருந்துவரை; toposi ebony of bengal. 3. காட்டத்தி; gaub. [துவர் → துவரை.] துவரை2 tuvarai, பெ. (n.) துவாரகை பார்க்க;see tuvaragai. "உவரா வீகைத் துவரை யாண்டு" (புறநா.291);.
துவரைக்கோமான்	துவரைக்கோமான் tuvaraikāmāṉ, பெ. (n.) இடைச் சங்கப் புலவருள் ஒருவர் (இறை. 1, பக். 3);; a poet of the middle sangam. [துவரை + கோமான்.]

துவரைச்சிவப்பிறுங்கு	துவரைச்சிவப்பிறுங்கு tuvaraiccivappiṟuṅgu, பெ. (n.) சோள வகை (விவசா. 3);: a kind of maize of great millet. [துவரை + சிவப்பு + இறுங்கு.]
துவரைமல்லி	துவரைமல்லி tuvaraimalli, பெ. (n.) வெள்ளைக்கல் வகை; tourmaline. மறுவ. கொழும்பு வைரம் [துவரை + மல்லி.]
துவல்	துவல்1 tuval, பெ. (n.) பூசைக்குப் பயன்படுத்தும் பூ; flowers offered in worship. "அடியாரிருந் துவல் ... பரப்புவாய்" (தேவா.383, 2);. "செருப்படியாவன விருப்புறு துவலே" (பதினொ. திருக்கண்.மறம்.103);. [தூவு → துவர்.] துவல்2 duvalludal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) துளித்தல்; to drip, as water; to sprinkle; to drizzle. [துவள்1 → துளி.] துவல்3 duvalludal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) நிறைதல் (வின்.);; to be full, thick. [துவன்று1 → துவல்.] துவல்5 tuval, பி.பெ. (n.prob.) விரைவு (வின்.);; haste, celerity, rapidity, diligence. [துன் → தும் → துமல் → துவல் (வே.க.282);.] துவல்6 duvalludal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) விரைதல் (வின்.);; to be quick, rapid, to move with celerity.
துவல்(லு)-தல்	துவல்(லு)-தல் duvalludal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) சாதல் (வின்.);; to die. [துவள் → துவல்(லு);தல்.]
துவலம்	துவலம் tuvalam, பெ. (n.) 1. பவளம்; corel. 2. ஒரு செய்ந்நஞ்சு வகை; one of the 32 kinds of native arsenic. [துவர் → துவல் → துவலம்.]

துவலை	துவலை tuvalai, பெ. (n.) கூட்டம்; crowd. "இருங்கழித் துவலை யொலியின்" (ஐங்குறு.163, அரும்);. [துவல் → துவலை.] துவலை tuvalai, பெ. (n.) நீர்த்திவலை; watery particile, drop, spray. "சிதுரலந் துவலை தூவலின்" (அகநா.24);. 2. மழைத்தூவல் (பிங்);; drizzle. "வடந்தை துவலை தூவ" (நற்.152);. தெ. துவர [துவல் → துவலை.]

துவள்	துவள்1 duvaḷḷudal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஓசிதல் (சூடா.);; to be flexible, supple, as a tender tree. "பொலிவில துவள" (கம்பரா. பூக்கொய்.11);. 2. தெளிதல் (சங்.அக.);; to bend, shrink, twist warp, as boards in the sun. 3. வாடுதல்; to fade, wither, as plants under scorching sun. "கண்ணார் தழையுந் துவளத் தருவனவோ" (திருக்கோ.112);. 4. கசங்குதல்; to become rumpled, as a new cloth. "புதிய ஆடை துவண்டு விட்டது". 5. துடித்தல்; to quiver, tremble. "பெருநீரறச் சிறுமீன் றுவண்டாங்கு" (திருவாச.6, 26); 6. வருந்துதல்; to be distressed. "சோறு கூறை யின்றியே துவண்டு" (தேவா.119, 3);. 7. ஒழிதல்; to disappear. "வெஞ்சுரஞ் சென்ற தெல்லாம் … பூவணை மேலணையாமுன் றுவளுற்றதே" (திருக்கோ.351);. 8. அடர்தல்; to be dense, close. "தாழை துவளும் தரங்கநீர்ச் சேர்ப்பிற்றே" (திணைமாலை. 59);. 9. இறுகுதல்; to be thick in consistancy, as milk. "பாலைத் துவளக் காய்ச்சினான்". 10. ஒட்டுதல்; to be sticky; to adhere, as oil. 11. புணர்தல்; to unite sexually. "துடியிடையார் கணவரொடு துவளும் போது" (அருணா. பு. திருக்கண். 14);. 12. மெல்லிதா யிருத்தல் (சங்.அக.);; to be thin. [துவள் → துவளு-.] துவள்2 duvaḷḷudal, செ.குன்றாவி. (v.t.) தொடுதல் (பிங்.);; to touch. துவள்3 tuvaḷ, பெ. (n.) துவட்சி பார்க்க;see tuvatci. "நனியுருவத் தென்னோ துவள்கண்டீ" (பரிபா. 6, 64);. 2. குற்றம்; fault, defect. "துவளின் மாயணி மாடமோங்கு துலைவில்லி மங்கலம்" (திவ்.திருவாய்.6, 5, 1);.
துவள்வு	துவள்வு tuvaḷvu, பெ. (n.) துவட்சி பார்க்க;see tuvatci. "தோலாக்கரி வென்றதற்குந் துவள்விற்கும்" (திருக்கோ.110);. [துவள் → துவள்வு.]

துவளம்	துவளம் tuvaḷam, பெ. (n.) கிணற்றின் கைப்பிடிசுவர்; parapet wall of a well. ஒநோ. தோவாளம்
துவளல்	துவளல் tuvaḷal, பெ. (n.) வளைவு; bending. [துவள் → துவள்வு.]
துவளவரைத்தல்	துவளவரைத்தல் tuvaḷavaraittal, செ.கு.வி. (v.i.) நெகிழவரைத்தல்; grinding till it becomes pulpy or pasty (சா.அக.);. [துவள + அரை-.]
துவளை	துவளை tuvaḷai, பெ. (n.) வாட்டம்; melancholia, depression. "பேய் தொட்டு விட்டதாலே துவளையாம்" (பணவிடு. 299);. [துவள் → துவளை (மு.தா.92);.] துவளை2 tuvaḷai, பெ. (n.) 1. மேற்பூச்சு; anointing, rubbing. "காலிற் கையிற் றுவளை யிட்டு" (பாலவா.157);. 2. வேப்பெண்ணெய் முதலியவற்றில் தோய்த்திடும் ஒத்தடம்; fomentation, especially with margosa oil. [ஒருகா. துவாலை → துவளை.]
துவளைசெய்தல்	துவளைசெய்தல் tuvaḷaiseytal, செ.கு.வி. (v.i.) கண்ணிற்கு மருந்தெண்ணெய் மற்றும் கலிக்கம் பூசுதல்; smearing ointment or putting eye drops (சா.அக.);.
துவளைபோடல்	துவளைபோடல் tuvaḷaipōṭal, பெ. (n.) உடம்பின் மேல் சூடுண்டாகும்படி தேய்த்தல்; rubbing so as to create heat (சா.அக.);.

துவற்று	துவற்று1 duvaṟṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) தூவுதல்; to scatter drops, sprinkle. "தூஉ பின்ன துவலை துவற்றலின்" (மலைபடு.363);. [துவறு → துவற்று → துவற்று-, (மு.தா.57);.] துவற்று2 duvaṟṟudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) கெடுத்தல்; to destroy, ruin. "வல்லினை துவற்றன்மேலென" (தணிகைப்பு. வீராட்.4);. [துவல் → துவற்று.]
துவறல்	துவறல்1 tuvaṟal, பெ. (n.) மழை தூவுகை (யாழ்.அக.);; raining, drizzling, sprinkling. [துவல் → துவறல்.] துவறல்2 tuvaṟal, பெ. (n.) விரைவு (சது.);; swiftness, haste. [துவல் → துவறல்.]
துவன்	துவன் tuvaṉ, பெ. (n.) வட்டத்திருப்பி (மலை); பார்க்க;see vatta-t-tiruppi.

துவன்று	துவன்று1 duvaṉṟudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. நிறைதல்; to fillup. "இளையரும் முதியருங் கிளையுடன் றுவன்றி" (பெரும்பாண். 268);. 2. நெருங்குதல்; to be thick, close, crowded. "வானம் வெளியறத் துவன்றி" (கம்பரா. நாகபா.97);. 3. கூடிநிற்றல்; to be in company; to join. "ஏமஞ் சான்ற மக்களொடு துவன்றி" (தொல்.பொ.192);. 4. குவிதல்; to be heaped up. "அகன்கட்பாறைத் துவன்றி" (மலைபடு. 276);. "துவன்று நிறைவாகும்" (தொல்.815);. [துவல் → துவன்று (வே.க.252);.] துவன்று2 duvaṉṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) சாதல் (பிங்.);; to die. [துவல் → துவன்று (வே.க.252);.] துவன்று3 tuvaṉṟu, பெ. (n.) நிறைவு (தொல்.சொல். 332);; fullness. [துவல் → துவன்று (வே.க.252);.]
துவனம்	துவனம் tuvaṉam, பெ. (n.) ஒலி; noise, sound. "துவனவில்லின்" (கம்பரா. இராவணன் வதை. 27);.
துவனி	துவனி tuvaṉi, பெ. (n.) ஒலி; sound, noise, clamour. "துய வானவர் வேதத் துவனியே" (தேவா. 1031);.
துவனி-த்தல்	துவனி-த்தல் tuvaṉittal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) முழங்குதல்; to sound, resound. "துவனித்தவர் வெம்படை தூவுதலும்" (பாரத. நிவாத. 70);. [துவணி → துவனி.]
துவனை	துவனை tuvaṉai, பெ. (n.) ஓசை (யாழ்.அக.);; noise. [ஒருகா. துவனி → துவனை.]
துவாரடை	துவாரடை tuvāraḍai, பெ. (n.) மரக்கல வுறுப்பினுளொன்று; a contrivance in a boat. "மரக்கலமும் அதனகத்துச் சுக்கானும், துவாரடையும் பிறவும் அமைந்திருப்பினும்" (ஈச்சர-நிச்சயம் 150);

துவாளி-த்தல்	துவாளி-த்தல் tuvāḷittal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) புல்லாங்குழல்; flute. துவாளி-த்தல் tuvāḷittal, செ.கு.வி. (v.i.) தவாளி பார்க்க;see tavāli; to groove, flute.
துவானம்	துவானம் tuvāṉam, பெ. (n.) தூறல்; drizzling. மழைவிட்டும் தூவானம் விடவில்லை. [தூவானம் → துவானம்.] துவானம் tuvāṉam, பெ. (n.) தூறல்; drizzle. "மழை விட்டுந் தூவானம் விடவில்லை" [தூவானம் → துவானம்.]
துவாலை	துவாலை tuvālai, பெ. (n.) 1. மகளிர் சூதகப் பெருக்கு; excessive menstruation. 2. உடலிற் பூசும் பூச்சு (தைலவ. தைல. 2);; anointing the body. 3. பூச்சு மருந்து (வின்.);; liniment for medical anointing. [துவலை → துவாலை (மு.தா.57);.]
துவாலைச்சிரங்கு	துவாலைச்சிரங்கு tuvālaicciraṅgu, பெ. (n.) ஒருவகைச் சிரங்கு; napkin rash. [துவாலை + சிரங்கு.]
துவாலைசெய்தல்	துவாலைசெய்தல் tuvālaiseytal, பெ. (n.) மேற்பூசுதல் (பாலவா. 294);; to anoint, smear. [துவாலை + செய்.]
துவாலையடித்தல்	துவாலையடித்தல் tuvālaiyaḍittal, பெ. (n.) துவாலையிறைப்பு1 பார்க்க;see tuvalai-y-iraippu. [துவாலை + அடித்தல்.]
துவாலையிடு-தல்	துவாலையிடு-தல் duvālaiyiḍudal, செ.கு.வி. (v.i.) துவாலைசெய்தல் பார்க்க;see tuvalai-sey. "அங்கமெலலந் துவாலையிடு" (தலவ. தைல.32);. [துவாலை + இடு.]
துவாலையிறைப்பு	துவாலையிறைப்பு tuvālaiyiṟaippu, பெ. (n.) 1. சூதகப் பெருக்கு; menorrhagia. 2. ஒரு நோய்; leucorrhoca.

துவிக்குத்துரு	துவிக்குத்துரு tuvikkutturu, பெ. (n.) தண்ணீர் விட்டான் (சங்.அக.);;see tannir-vittan; climbing asparagus.

துவை	துவை1 tuvaittal, 1 செ.கு.வி. (v.i.) 1. யாழ் ஒலித்தல் (திவா.);; to sound as a lute; to resound. 2. ஆரவாரித்தல்; to make a great noise. 'காலுறு துவைப்பின்' (மலைபடு. 117);. 3. புகழப்படுதல்; to be praised. "நின் வயிற்றுவைத்த தும்பை" (பதிற்றுப்.88, 23);. துவை2 tuvaittal, செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. மிதித்துழக்குதல்; to tread down. "ஆம்பலங் குப்பையை ... வாளைக டுவைப்ப" (கல்லா.52, 29);. 2. இடித்தல்; to beat, as moist or green things as clay in a mortar; to mash, pound. 3. ஆடை துவைத்தல்; to beat, as clothes in washing. 4. குற்றுதல்; to husk. "நெல்லைத் துவைக்கிறாள்". 5. கடைதல்; to chum. கருங்கடற்றுவையத் தோன்றி (கம்பரா.கடிம.81);. 6. சேர்த்துவைத்தல்; to gather, together. "தன்னுயிர்க்கென் றெண்ணித் துவைத்த பொருளொடு" (ஆசாரக்.96);. துவைத்துத் தோள்மேற்போட்டுக் கொண்டான் (பழ.);. [துவ → துவை → துவைத்தல் (மு.தா.92);.] துவை3 tuvai, பெ. (n.) 1. மிதிக்கை; treading, pounding. 2. இறைச்சி (சூடா.);; flesh, meat. 3. ஒலி (சூடா.);; sound, clamour. 4. பிண்ணாக்கு (சூடா.);; oil cake. 5. புளிக்கறி (திவா.);; acidulated curry. 6. ஆணம்; thick, liquid curry. "மறிக்கொ மூன்றுவை" (ஞானா.36, 14);. 7. துவையல் பார்க்க;see tuvaiyal. 8. பருகும் உணவு வகை (பிங்);; drink. "அற்ற றுவையாக" (சீவக. 2620);. 9. துளசி பார்க்க (மலை.);;see tulasi;sacred basil. துவை4 duvaidal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) மிதித்துழக்கப்படுதல்; to be trodden.

துவைத்துப்பிழி-தல்	துவைத்துப்பிழி-தல் duvaidduppiḻidal, செ.குன்றாவி. (v.i.) 1. மூலிகைகளை இடித்துச் சாறு இறுக்குதல்; to squeezing juice out of bruished herbs. 2. ஊதையினால் உடம்பில் அடிபட்ட வலிபோல் காணும் ஒரு நிலைமை; a condition of the body with pain all over experienced by patients subjected to rheumatic affections as if beaten with sticks.
துவையல்	துவையல்1 tuvaiyal, பெ. (n.) 1. தொகையல் எனப்படும் உணவு; chutny, a kind of strong relish, made of a number of condiments and fruits as coconuts, onions, chillies. "துவைவாயினர்கள் சில்லோர்" (விநாயகபு.80, 225); 2. ஆடை வெளுக்கை (வின்.);; washing clothes. [துவை → துவையல்.] துவையல்2 tuvaiyal, பெ. (n.) உருக்கைத் துவைச்சலிடுகை; tempering of steel (செ.அக.);. [துவை → துவையல்.]
துவைவரல்	துவைவரல் tuvaivaral, பெ. (n.) கலப்புக் கட்டோசை (பிங்.);; din of many sounds. [துவை + வரல்.]
துழத்தல்	துழத்தல் tuḻttal, செ.குன்றாவி. (v.t.) துழாவுதல்; to stir, as with a ladle. "துடுப்பிற றுழ்ந்த வல்சியின் இட்டுந்தொட்டுங் கவ்வியுந் துழந்தும்" (புறநா.26, 188);. [துள் → துள → துழ - துழத்தல் (வே.க. 275);.]
துழதி	துழதி tuḻti, பெ. (n.) துன்பம்; sorrow, distress. "பிறவித் துழதி நீங்க" (திவ். திருவாய்.2, 7, 7);. [துழ → துழதி (வே.க.276);.]
துழவு-தல்	துழவு-தல் duḻvudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. துழாவு பார்க்க;see tulavu. "துழாவு வழையமை சாரல் கமழத் துழைஇ" (மலைபடு. 181);. 2. சூழவருதல்; to pass through review in mind, cat about one. "மாதிரந் துழவுங் கவலை நெஞ்சத்து" (புறநா.174);.
துழவை	துழவை tuḻvai, பெ. (n.) 1. துழாவிலிட்ட கூழ்; porridge, as stirred with a ladle. "அவை யாவரிசி யங்களித் துழவை" (பெரும்பாண். 275);. 2 மூங்கிற் பற்றை; split bamboo used as a rudder the steel a small boat. [துழவு → துழவை (வே.க.276);.]
துழவைதொடு-த்தல்	துழவைதொடு-த்தல் duḻvaidoḍuddal, செ.கு.வி. (v.i.) தெப்பஞ் செலுத்துதல் (வின்);; to paddle a raft or boat. [துழவை + தொடு-, (வே.க. 276);.]

துழனி	துழனி tuḻṉi, பெ. (n.) 1. ஒலி; sound, noise, chirping of flocks of birds. "அருமறைத் துழனியும்" (தேவா. 316, 3);. 2. குறை குற்றம்; carping criticism. 'அவன் ஓயாமல் துழனி பேசுவான்' (நெல்லை);. [துழ → துழனி (வே.க.276);.]
துழா-தல்	துழா-தல் tuḻātal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) துழாவுதலின் மறுவடிவம்; dialect variation of tulavu. "பனிவாடை துழாகின்றதே" (திவ். இயற். திருவிடுத்.35);.
துழாய்	துழாய் tuḻāy, பெ. (n.) துளவி; sacred basil. "கமழ்குருந் துழாஅ யலங்கற் செல்வன்" (பதிற்றுப். 31, 8);. [துவை → துவையல்.]
துழாய்மௌலி	துழாய்மௌலி tuḻāymauli, பெ. (n.) துளசிமாலை முடியினனாகிய திருமால் (சூடா.);; Visnu, as crowned with a garland of basil. [துழாய் + மௌலி.]
துழாய்வனம்	துழாய்வனம் tuḻāyvaṉam, பெ. (n.) துளசி (மலை);; sacred basil. [துழாய் + வனம்.]
துழாவாரம்	துழாவாரம் tuḻāvāram, பெ. (n.) வம்புப் பேச்சு; malicious gossip, slander. [துழவு + வாரம் → துழாவாரம்.]

துழாவு	துழாவு1 duḻāvudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கையாலளைதல்; to stir with the hand. 2. கிளறுதல்; to stir with the ladle; to turn over, as paddy spread in the sun. 3. தடவுதல்; to feel, grope, search for with the hands out stretched. "துழாநெடுஞ் சூழிருளென்று" (திவ்.இயற்.திரு.விருத்.36);. 4. நாடுதல்; to cast a searching look into, seek. "வானு நிலனுந் திரையுந் துழாவும்" (கலித். 145, 43);. 5. ஆராய்தல்; to investigate, examine closely. 6. தண்டு வலித்தல்; to paddle or row a boat. "துளிபடத் துழாவு திண்கோற் றுடும்பு" (கம்பரா.குகப்.60);. 7. வெட்டுதல் (பிங்.);; to cut. [துழவு ? துழாவு-.] துழாவு2 duḻāvudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. தடுமாறுதல்; to be disturbed in mind, to be perplexed. "எண்ணத் துழாவுமிடத்து (திவ். இயற்.திருவிருத்.28);. 2. அளவளாவுதல் (பிங்.);; to talk endearingly. [துழவு → துழாவு-.]
துழை-தல்	துழை-தல் duḻaidal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) துடுப்பால் துழாவிச் செல்லுதல் (நாஞ்);; to propel by oars. [துழாவு → துழை → துழைதல் (வே.க.276);.]
துள்	துள் tuḷ, பெ. (n.) துள்ளு பார்க்க;see tullu. [துல் → துள் (வே.க.253);.]
துள்ளத்துடி-த்தல்	துள்ளத்துடி-த்தல் tuḷḷattuḍittal, செ.கு.வி. (v.i.) மிகுதுயரால் வருந்துதல்; to suffer from extreme anguish (செ.அக.);. [துள்ளல் + துடி-த்தல்.]
துள்ளம்	துள்ளம் tuḷḷam, பெ. (n.) சிறுதுளி; little drop of water. "கண்ணநீர்கள் துள்ளஞ் சோர" (திவ். பெரியாழ்.5, 1, 7);.
துள்ளலோசை	துள்ளலோசை tuḷḷalōcai, பெ. (n.) கலிப்பாவுக்குரிய ஓசை (காரிகை. செய்.1, உரை);; rhytheming cadence peculiar to kali verse. [துள்ளல் + ஓசை.]

துள்ளற்செலவு	துள்ளற்செலவு tuḷḷaṟcelavu, பெ. (n.) யாழ் வாசிக்கும் முறையுளொன்று; a mode of playing yal. "குடகச் செலவுந் துள்ளற்செலவும்" (சீவக. 657, வார.);. [துள்ளல் + செலவு.]
துள்ளாட்டம்	துள்ளாட்டம் tuḷḷāṭṭam, பெ. (n.) 1. களிப்பு; sprightliness. 2. செருக்கு; arrogance, haughtiness, assumption, overbearing airs. [துள்ளு + ஆட்டம்.]
துள்ளி	துள்ளி tuḷḷi, பெ. (n.) துளி பார்க்க;see tuli. "வானத்தின் றுள்ளி யல்லால்" (மேருமந்.121);. [துளி → துள்ளி.]
துள்ளிசிவு	துள்ளிசிவு tuḷḷisivu, பெ. (n.) ஒரு வகை இசிவு நோய்; a kind of disease accompanied with convulsion. "துள்ளிசிவு கொண்டே துணுக்குற்றுத் தான்பதைப்பார்" (ஆதியூரவதானி);. [துள்ளு + இசிவு.]

துள்ளு	துள்ளு1 duḷḷudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) . 1. குதித்தல்; to leap, frisk, spring up, jump up; to be restive. "துள்ளித் தூண் முட்டுமாங் கீழ்" (நாலடி.64);. 'துள்ளாதே துள்ளாதே ஆட்டுக்குட்டி என் கையில் இருக்கிறது சூரிக்கத்தி (பழ.);. 2. தாவிச் செல்லுதல்; to trip along in a frolicsane manner. "துள்ளு மான்மறி போந்திய செங்கையின்" (தேவா. 93, 5);. 3. செருக்குதல்; to be haughty, arrogant. "துள்ளுகின்றார் கூட்ட முறேல்" (அருட்பா. 1 நெஞ்சறி. 635);. 4. கவலையற்று வாணாள் கழித்தல்; to lead a happy-go-lucky life. 5. பதைத்தல்; to tremble, quiver. 'துள்ளுநர்க் காண்மார் தொடர்ந்து' (கலித்.4);. 6. மிகுதல்; to be abundant. "அனையது கேட்டலோடு மறிஞர்கள் மகிழ்ச்சி துள்ள" (திருவானைக். நைமி.28);. [துல் → துள் → துள்ளு.] துள்ளு2 tuḷḷu, பெ. (n.) 1. குதிப்பு; leap, jump, spring. 'ஒரு துள்ளுத் துள்ளினான்'. 2. செருக்கு; arrogance. "துள்ளுவார் துள்ளடக்குந் தோன்றலே" (அருட்பா. 2, அருட்டிறத்.7);. துல் துள் துள்ளு
துள்ளுக்காளை	துள்ளுக்காளை tuḷḷukkāḷai, பெ. (n.) அடங்காதவன்; ungovernable person, as an untamed bullock. 'துள்ளுகிற மாடு பொதி சுமக்குமா?' (பழ.);. [துள்ளு + காளை.]
துள்ளுக்குட்டி	துள்ளுக்குட்டி tuḷḷukkuṭṭi, பெ. (n.) 1. இளங் கன்று; calf; frolicsome young animal. 2. விளையாட்டுப் பையன்; playful, lively boy. [துள்ளு + குட்டி.]
துள்ளுசீட்டு	துள்ளுசீட்டு tuḷḷucīṭṭu, பெ. (n.) அடைக்கலச் சீட்டு; to letter giving assurance of safety or protection. "துள்ளுசீட் டொப்ப மெழுதும்" (விறலிவிடு.903);. [துள்ளு + சீட்டு.]

துள்ளுப்பூச்சி	துள்ளுப்பூச்சி tuḷḷuppūcci, பெ. (n.) தவசங்களைக் கெடுக்கும் பயிர்ப்பூச்சி வகை; a kind of hopping insect destructive to grain. [துள்ளு + பூச்சி.]
துள்ளுப்போடு-தல்	துள்ளுப்போடு-தல் duḷḷuppōṭudal, பெ. (n.) மீனைத் திருப்புதற்காக அணைகட்டுதல் ; to put up a small bund in order to turn the fish into a fish-trap. [துள்ளு + போடு-.]
துள்ளுமறி	துள்ளுமறி tuḷḷumaṟi, பெ. (n.) ஆட்டுக்குட்டி; kid, lamb as frolicsone. 'துள்ளுமறியா மனது பலிகொடுத்தேன்' (தாயு. கருணாகர.8);. [துள்ளு + மறி.]
துள்ளுமா	துள்ளுமா tuḷḷumā, பெ. (n.) தேவதைகளுக்குப் படைக்கும் சருக்கரையோடு கலந்த மாவகை; a preparation of flour offered to deities. [தெள்ளு → துள்ளு + மா.]
துள்ளொலி	துள்ளொலி tuḷḷoli, பெ. (n.) அலையெறியும் ஒலி; noise of rippling water. 'துள்ளொலி வெள்ளத்தின்' (தேவா.);. [துள்ளு + ஒலி.]
துளக்கம்	துளக்கம்1 tuḷakkam, பெ. (n.) 1. அசைவு; shaking, waving, motion. 2. மனக்கலக்கம்; agitation of mind. "துளக்கமிலாதவர் தூய மனத்தார்" (நாலடி.189);. 3. அச்சம்; fear, dread. 4. குறைகை; dwindling. [துளங்கு → துளக்கம்.] துளக்கம்2 tuḷakkam, பெ. (n.) 1. ஒளி; brightness, splendour, gloss, lustre. 2. விளக்கு என்னும் 15ஆவது நான்மீன் (பிங்.);; the 15th naksatra. [துள் → துளகு → துளங்கு → துளக்கு → துளக்கம்.]

துளக்கு	துளக்கு1 duḷakkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.i.) 1. அசைத்தல்; to move, shake, nod. "திருமுடி துளக்கி நோக்கி" (சீவக.1881);. 2. வணங்குதல்; to bow. "முனைவற்றொழுது முடிதுளக்கி" (சீவக. 2357);. [துல் → துலர் → துளங்கு → துளக்கு.] துளக்கு2 tuḷakku, பெ. (n.) 1. அசைவு; shaking. "துளக்கிலா விளக்கை" (தேவா.13, 6); 2. வருத்தம்; grief, sorrow. 'மாமயிலாடி நாடகத் துளக்குறுத் தனவே' (சீவக. 1560);. [துளங்கு → துளக்கு.] துளக்கு3 duḷakkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.i.) விளக்குதல் (யாழ்.அக.);; to polish. ம. துளக்கு [துலக்கு → துளக்கு-.]
துளங்கு	துளங்கு1 duḷaṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அசைதல்; to move, to sway from side to side, as an elephant, to shake. "துளங்கிமில் நல்லேற்றினம்" (கலித்.106);. 2. வருந்துதல்; to be perturbed. "துளங்கா தாங்கவ ளுற்றதை யுரைத்தலும்" (மணி. 22, 8);. 3. நிலைகலங்குதல்; to be uprooted. "கடிமரந் துளங்கிய காவும்" (புறநா.23);. 4. தளர்தல்; to droop. 'சுடுகணை மருதலோடுந் துளங்கினான்' (கம்பரா. முதற்போ.132);. 5. ஒலித்தல்; to sound. 'சிறு சதங்கை துளங்க வார்த்தார்' (பிரபுலிங். மாயை. பூசை.45);. [துல் → துலம் → துளம் → துளங்கு- (மு.தா.147);.] துளங்கு2 duḷaṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஒளிர்தல்; to shine, to be bright, luminous, to radiate. "துளங்கு மிளம்பிறை யாளன்" (தேவா. 88, 10);. [துலக்கு → துளங்கு-.]

துளங்கொளி	துளங்கொளி tuḷaṅgoḷi, பெ. (n.) மிக்க ஒளி (வின்.);; dazzling, brightness. 2. சுழல் என்னும் 18ஆவது நாண்மீன்; the 18th naksatra. "நங்கம்பனை துளங்கொளி புரட்டாதி" (இலக்.27, 79);.] [துளங்கு → துளங்கொளி (மு.தா.147);.]
துளசி	துளசி tuḷasi, பெ. (n.) 1. திருத்துழாய்; sacred basil. 2. குழிமிட்டான்; rough basil (செ.அக.);. 'துளசிக்கு மணமும் முள்ளுக்குக் கூர்மையும் முளைக்கிற போதே தெரியும்' (பழ.);.
துளசிதீர்த்தம்	துளசிதீர்த்தம் tuḷasitīrttam, பெ. (n.) திருமால் வழிபாட்டின் பின் அடியார்களுக்கு வழங்கும் திருத்துழாயும் தூநீரும்; tulaci leaves and consecrated water presented as offering to the idol in a Visnu temple and distributed to worshippers. [துளசி + தீர்த்தம்.]
துளசிமடம்	துளசிமடம் tuḷasimaḍam, பெ. (n.) துளசி மாடம் பார்க்க;see tulaci-mădam (செ.அக.);. [துளசி + மடம்.]
துளசிமணி	துளசிமணி tuḷasimaṇi, பெ. (n.) மாலிய அடியார் அணிந்து கொள்ளத் திருத்துழாய்க் கட்டையைக் கடைந்து உண்டாக்கிய மணி; beads made up of tulaci, worn by vaisnava devotees (செ.அக.);. [துளசி + மணி.]
துளசிமாடம்	துளசிமாடம் tuḷasimāṭam, பெ. (n.) பூசிக்கப்படும் துளசிச் செடியைக் கொண்ட மேடை; a raised construction on which a tulaci plant is set up for worship (செ.அக.);. [துளசி + மாடம்.]
துளசிமாலை	துளசிமாலை tuḷasimālai, பெ. (n.) துளசி இலைக் கொத்து அல்லது துளசிமணியாற் செய்யப்பட்ட மாலை; garland of tulaci leaves or beads. [துளசி + மாலை.]
துளப்பு	துளப்பு tuḷappu, பெ. (n.) வயிறு; belly. "பாழியிற் பிணங்களும் துளப்பெழப்படுத்தியே" (தக்கயாகப்.376);.

துளபம்	துளபம் tuḷabam, பெ. (n.) துளசி பார்க்க;see tulaci. "துளபத் தொண்டாய தொல்சீர்" (திவ். திருமாலை.45);. [துளவம் → துளபம் (வ.மொ.வ. 182);.]
துளபமௌலியன்	துளபமௌலியன் tuḷabamauliyaṉ, பெ. (n.) துளசி மாலையை முடியிலணிந்த திருமால் (பிங்.);; Tirumal, as wearing a tulaci wreath. [துளவம் + மௌலியன் → துளப மௌலியன்.]
துளம்	துளம் tuḷam, பெ. (n.) மாதுளை; common pomegranate. "துளம்படு முறுவல் தோழியர்க் கருளாள்" (திவ்.பெரியதி. 2, 7, 2);.. [மாதுளம் → துளம்.] துளம்2 tuḷam, பெ. (n.) மயிலிறகினடி; root of peacock's feather (திவ்.பெரியதி.2, 7, 2, வ்யா);.
துளம்பிக்கிரி	துளம்பிக்கிரி tuḷambikkiri, பெ. (n.) ஆதொண்டை (மலை.);; thorny caper.
துளர்	துளர்1 tuḷartal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) நில முதலியவற்றைக் கொத்துதல்; to hoc. "கணவன் புனந்துளர்ந்து வித்தி" (குறுந்.214);. [துளம் → துளர்-தல் (வ.மொ.வழு.41);.] துளர்2 tuḷartal, செ.கு.வி. (v.i.) மணம் முதலியன வீசுதல்; to spread, as fragrance. 'துளருஞ் சந்தனச் சோலைக ளுடலாம்... குளிர் நாற்றமே' (சூளா.இரத.5);. [துளம் → துளர்-தல் (வ.மொ.வழு. 4);.] துளர்3 tuḷar, பெ. (n.) பயிரின் களை; weeds. "தொடுப் பெறிந் துழுத துளர்படு துடவை" (பெரும்பாண்.201);. துளர்4 tuḷar, பெ. (n.) களைகொட்டு (திவ். பெரியதி. 8, 7, 3);; weeding hook.
துளவம்	துளவம்1 tuḷavam, பெ. (n.) துளசி பார்க்க;see tulaci. "தொடையொத்த துளவமுங் கூடையும் பொலிந்து" (திவ். திருப்பள்ளி.10);. [துள → துளவம் (வ.மொ.வ.182);.]

துளவன்	துளவன் tuḷavaṉ, பெ. (n.) 1. திருமால்; Tirumāl. "துளவ துளவ வெனச் சொல்லுஞ்சொற் போச்சே" (அட்டப். பிள்ளைப்பெரு. சரித். பக். 6);. 2. ஒரு வகைச் செய்ந்நஞ்சு (யாழ்.அக.);; a prepared arsenic. [துளவு → துளவன்.]
துளவி	துளவி tuḷavi, பெ. (n.) திப்பிலி (மலை);; long pepper.
துளவு	துளவு tuḷavu, பெ. (n.) துளசி பார்க்க (சூடா);;see tulaci. "கள்ளணி பசுந்துளவினவை" (பரிபா. 15, 84);. [துளம் → துளவு.]
துளவை	துளவை1 tuḷavai, பெ. (n.) தொளை (யாழ்.அக.);; hole, orifice. [துள் → துள → துளவை (வே.க.274);.] துளவை2 tuḷavai, பெ. (n.) துழவை பார்க்க;see tulavai. [துள் → துள → துளவை.]
துளாரி	துளாரி tuḷāri, பெ. (n.) நெய்வோர் கருவியுளொன்று (யாழ்.அக.);; a weaver's instrument.

துளி	துளி1 tuḷittal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. சொட்டுதல்; to drip, fall in drops, as rain, as tears, as honey; to trickle down. "மதுவுந் துளிக்குஞ் சோலை" (தேவா.395, 4);. 2. மழை பெய்தல்; to rain. "மங்கு லற்கமொடு பொங்குடி துளிப்ப" (அகநா.235);. [துள் → துளி → துளி-த்தல்.] துளி2 tuḷittal, செ.குன்றாவி. (v.t.) துளியாய்த் தெளித்தல்; to sprinkle, let fall in drops. [துள் → துளி → துளி-த்தல்.] துளி3 tuḷi, பெ. (n.) 1. துளிக்கை (பிங்.);; raining, dripping. 2. திவலை (பிங்.);; rain drop, globule of water. 3. மழை (பிங்.);; rain. "துளியனுழந்த தோய்வருஞ் சிமைதொறும்" (பரிபா 7, 13);. 4. சொட்டளவு; minim, drop, as a measure. "மருந்தில் எத்தனைத் துளி விட்டுக் கொடுக்க வேண்டும்". 5. சிறிதளவு; pinch. 'அம்மருந்தில் துளி சொடு'. 6. நஞ்சு; poison. "துளிமண்டி யுண்டு நிறம்வந்த கண்டன்" (தேவா. 36, 1);. [துள் → துள்ளி → துளி.] துளி4 tuḷi, பெ. (n.) பெண்ணாமை (பிங்.);; female tortoise. [துள்ளி → துளி.]
துளிமழை	துளிமழை tuḷimaḻai, பெ. (n.) திவலையாய்ச் சொரியும் மழை; drizzling.

துளிர்	துளிர்1 tuḷirttal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. தளிர்த்தல்; to bud, sprout, shoot, put forth leaves. 2. செழித்தல்; to prosper, thrive. தெ. தளிர்சு; க. தெளிர்;ம. துளிர்க்க [துள் → துளிர் → துளிர்-த்தல்.] துளிர்2 tuḷir, பெ. (n.) தளிர்; bud, sprout, young leaf, tender foliage. "நாறுநரந்தைத் துளிருங் கலவி" (தேவா. 403, 6);.
துளிர்க்கெண்டை	துளிர்க்கெண்டை tuḷirkkeṇṭai, பெ. (n.) பாற்கெண்டை; white mullet.
துளு	துளு tuḷu, பெ. (n.) துளுவம் பார்க்க;see tuluvam. "தோகைக் காவிற் றுளுநாட்டன்ன" (அகநா.15);. [துள் → துளு.]
துளுப்பிடு-தல்	துளுப்பிடு-தல் duḷuppiḍudal, செ.குன்றாவி. (v.t.) கலக்குதல்; to stir up. "குன்றிற் சுருங்கட றுளுப்பிட் டாங்கு" (சீவக.1112); (செ.அக.);. [துள் → துளு → துளும்பு – துளுப்பிடு-தல் (வே.க.276);.

துளும்பு	துளும்பு1 duḷumbudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அசைதல்; to shake, to be agitated. "வம்பிற் றுளும்புமுலை வாணெடுங்கண் மடவார்" (சீவக. 186);. 2. ததும்பு-தல்; to brim over, overflow; to fill, as tears in the eyes. "துளும்பு கண்ணிருண் மூழ்கி" (திருவிளை. மாணிக்க துதி);. 3. துள்ளுதல் (சூடா.);; frisk. 4. திமிறுதல் (சூடா.);; to struggle and qrench, oneself away. 5. விளங்குதல்; to sparkle, glitter, shine. "உவாக்கண்மீ - தேவரிற் றுளிம்பினார்" (சூளா. தூது.73);. 6. இளகுதல் (சீவக. 3063, உரை);; to melt. 7. மேலெழுதல்; to rise up, to come to the surface. "நீர் துளும்ப" (சீவக.1674);. 8. வருந்துதல்; to be troubled. "உயர்சந்தனத் தொழுதிக் குன்றந் தளும்பச் சென்று" (சீவக. 3063);. 9. மிகுதல்; to abound. "துளும்பு மேன்மையிற் பொலிந்தது தொண்டைநன் னாடு" (காஞ்சிப்பு. நாட்டுப்.35);. [துள் → துளும்பு → துளும்பு- (மு.தா.68);.] துளும்பு2 duḷumbudal, செ.கு.வி. (v.i.) ஒளிர்தல்; to shine, to irradiate. "மருளிநின்று துளும்புவே" (தக்கயாகப். 254);. [துள் → துளும்பு → துளும்பு-, (மு.தா.68);.]
துளுவம்	துளுவம் tuḷuvam, பெ. (n.) 1. பண்டைய ஐம்பத்தாறு நாடுகளுள் கன்னட நாட்டிற்குத் தெற்கிலுள்ள நாடு; the tulu country on the west coast, south of kannada, one of 56 country. "சொங்கணத் துளுவங் குடகம்" (நன். 272, மயிலை);. 2. பதிணென் மொழிகளுள் துளுவத்தில் வழங்கும்மொழி (நன்.273, உரை);; the Tuluva language, one of patinenmoli, q.v.
துளுவவேளாளர்	துளுவவேளாளர் tuḷuvavēḷāḷar, பெ. (n.) துளுவ நாட்டிலிருந்து வந்து தொண்டை மண்டலத்தில் குடியேறிய வேளாள வகையார்; a sub-division of véäläs of Tondaimandalam who migrated from the Tulu country. [துளுவம் + வேளாளர்.]
துளுவன்	துளுவன் tuḷuvaṉ, பெ. (n.) வாழைவகை; a kind of plantain. 'துளுவன்பழம்'.

துளை-தல்	துளை-தல் duḷaidal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நீரில் விளையாடுதல்; to dispart in water; to dive. "ஆனந்த வெள்ளத் துறையிலே படிந்து மூழ்கித் துளைந்து" (தாயு. வர்பனேன். 2);. 2. அழுந்திக் கிடத்தல்; to be immersed. குடும்பக்கூத்துட்டுளைந்து (தாயு. சொல்லற்.7);. [துள் → துளை-.]
துளை	துளை2 tuḷaittal, 1 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. துளையிடுதல்; to make hole, bore, drill, punch. 2. ஊடுருவுதல்; to pierce, as with an arrow. 3. வருத்துதல்; to torment, tease. "எப்பொழுதுமாக அவனைத் துளைக்கிறான்". 3. செயற்பாடு உசாவுதல்; to demand particulars or details. செலவுக்கணக்கு அவனைத் துளைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. [துள் → துளை-, (வே.க.279);.] துளை tuḷai, பெ. (n.) 1. புழை (பிங்.);; hole, orifice, aperture, perforation. "ஆடமைக் குயின்ற வவிர்துளை" (அகநா. 82);. 2. உட்டொளை; hollow, as of a tube. 3. மூங்கில் (பிங்.);; bamboo. 4. வாயில் (வின்.);; gateway, passage. 5. சுருட்சி; curl, as of hair. "துளையார் கருமென் குழ லாய்ச்சியர்" (திவ். பெரியதி. 3, 8, 8);. 6. வயிரக் குற்றங்களுளொன்று; a flaw in diamond. "துளைகறி விந்து. காகபாதம்" (சிலப். 14, 180, உரை);. ம. துள; தெ. தொள; க. தொள;து. தொளு [துள் → துளை (வே.க.279);.]
துளைக்கருவி	துளைக்கருவி tuḷaikkaruvi, பெ. (n.) இசைக்குரிய கருவி ஐந்தனுள் உட்டொளையுள்ள வாச்சியம் (பிங்.);; wind instrument, one of five karuvi. [துளை + கருவி.]
துளைக்கை	துளைக்கை tuḷaikkai, பெ. (n.) தும்பிக்கை (யாழ்.அக.);; elephant's trunk. [துளை + கை.]

துளைச்செவி	துளைச்செவி tuḷaiccevi, பெ. (n.) 1. உட்செவி; organ of hearing;internal ear. 2. உட்செவியுள்ள விலங்கு; an animal with an internal ear only, one of the two great classes of animals according to the Hindus. [துளை + செவி.]
துளைநிறை	துளைநிறை tuḷainiṟai, பெ. (n.) துளைப்பொன் பார்க்க;see tulai-p-pon. "பொன்துளைநிறை.. முப்பத்து முக்கழஞ்சும்" (S.I.I.I.140);. [துளை + நிறை.]
துளைநிறைசெம்பொன்	துளைநிறைசெம்பொன் tuḷainiṟaisembon̲, பெ. (n.) துளைப்பொன் பார்க்க;see tulai-p-pon. "செம்பொன் பதின்கழஞ்சு" (S.I.I.I.85);. [துளை + நிறை + செம்பொன்.]
துளைநிறைபொன்	துளைநிறைபொன் tuḷainiṟaibon̲, பெ. (n.) துளைப்பொன் பார்க்க;see tulai-p-pon. d.M.PCg. 200). [துளை + நிறை + பொன்.]
துளைப்பு	துளைப்பு tuḷaippu, பெ. (n.) 1. துளைக்கை; drilling, perforating. 2. இடைவிடாத் தொந்தரவு; frequent molestation, ceaseless annoyance. [துள் → துளை → துளைப்பு.]
துளைப்பொன்	துளைப்பொன் tuḷaippon̲, பெ. (n.) புடமிடப்பட்டு வழங்கும் மாற்றுயுர்ந்த தங்கம் (I.M.P.Tj. 138); (பெருங். இலாவண.6, 63);; refined gold of superior quality. [துளை + பொன்.]
துளையம்	துளையம் tuḷaiyam, பெ. (n.) நீரில் துளைகை; disporting in water. "வெள்ளநீர்த் துளைய மாடி"(குமர. பிர. முத்துக். பிள். 52);. [துள் → துளை → துளையம் (வே.க. 275);.]
துளையரியம்	துளையரியம் tuḷaiyariyam, பெ. (n.) ஊதுகொம்பு (யாழ்.அக.);; trumpet horn. [துளை + அரியம்.]
துளைவண்டு	துளைவண்டு tuḷaivaṇṭu, பெ. (n.) வண்டுவகை; borer, a beetle. [துளை + வண்டு.]

துற்சம்	துற்சம் tuṟcam, பெ. (n.) கொம்மட்டி (மலை); பார்க்க;bitter gourd.
துற்பரிசம்	துற்பரிசம் tuṟparisam, பெ. (n.) சிறுகஞ்சொறி (மலை.);; small climbing nettle.
துற்றர்	துற்றர் tuṟṟar, பெ. (n.) உண்பவர்; those who eat. "விரைந்தால முண்ணுந் துற்றரை" (தேவா.204, 9);. [துன் → துற்று → துற்றர் (வே.க.279);.]
துற்றவை	துற்றவை tuṟṟavai, பெ. (n.) நுகர்பொருள்; articles of enjoyment. "துற்றவை துறந்த வெற்றுயி ராக்கை" (திருவாசக. 3, 147);. [துன் → துற்று → துற்றர் (வே.க. 280);.]
துற்றி	துற்றி tuṟṟi, பெ. (n.) உண்பவை (திவா.);; eatables. [துற்று → துற்றி (வே.க.280);.]

துற்று	துற்று1 durrudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. உண்ணுதல்; to eat. "கொடுவா யிரும்பின் கோளிரை துற்றி" (அகநா.36);. 2. கவ்வுதல்; to seize with mouth. "இசுலன்வாய்த் துற்றிய தோற்றம்" (களவழி. 28);. 3. குற்றுதல் (பிங்.);; to pound. 4. நெருங்குதல்; to come near, advance closely, lie close. "மைம்மரு பூங்குழற் கற்றை துற்ற" (தேவா. 8, 3, 1);. "காளை சீறிற் றுற்றிவ னுளனோ வென்பார்" (சீவக. 1110);. 5. மேற் கொண்டு நடத்தல்; undertake. "அரிது துற்றனையாற் பெரும" (அகநா.10);. க. துத்து;தெ. துத்த [துன் → துற்று → துற்றர் (வே.க.219);.] துற்று2 turru, பெ. (n.) 1. உணவு; boiled rice, food. "பற்றின்று துற்றின்று" (4 வெ.10, 4);. 2. கவளம்; ball of boiled rice, as a mouthful. "முற்றுற்றுந் துற்றினை" (நாலடி.190);. 3. கூட்டம் (பிங்);; crowd, multitude. [துறு → துற்று (வே.க.261);.]
துற	துற1 turattal, பெ. (n.) பற்றற்றுத் துறவு பூணுதல்; to renounce wordly pleasures; to become an ascetic. "நல்லறிவாளர் குழவியரிடத்தே துறந்தார்" (நாலடி.11);. 2. கைவிடுதல்; to leave, relinguish, forsake, quit, abandon, desert, reject, discard. "தாவறத் துறந்தாரை" (கலித்.118);. "தம்மைத் துறக்குந் துணிவிலாதார்" (நாலடி.75);. துற1 turattal, குன்றாவி & செ.கு.வி. (tr. intr.) நீங்குதல் (சூடா);; to neglect, dispense with, oimit, avoid. "புலவுப்பலி துறந்த கலவுக்குழி கடுமுடை" (அகநா.3);. துறக்கத் துறக்க ஆனந்தம் துறந்தபின்பு பேரின்பம் (பழ);. [துர → துற → துறத்தல் (வே.க.278);.]

துறக்கநாடு	துறக்கநாடு tuṟakkanāṭu, பெ. (n.) துறக்கம் பார்க்க;see turakkam. "துறக்கநா டருகிற் கண்டான்" (கம்பரா.கடறாவு. 2);. [துறக்கம் + நாடு.]
துறக்கம்	துறக்கம் tuṟakkam, பெ. (n.) மேலுலகு; heaven. "தொல்வினைப் பயனறுப்பத் துறக்கம் வேட் டெழுந்தாற் போல" (கலித்.118);. [துர → துறக்கம் (மு.தா.54);.]
துறட்டி	துறட்டி tuṟaṭṭi, பெ. (n.) 1. அங்குசம்; iron crock, elephant goad. 2. காய் முதலியன பறிக்குந் துறட்டுக்கோல்; pole with an iron hook fixed at one end to pluck fruits and leaves. 3. சிக்கு; entanglement. 4. துறட்டிச்செடி பார்க்க;see turatti-c-cedi. [துறகு → துறட்டி.] ப. க. தொறடு; வ. த்ரோட்டி;துறட்டி - வ. த்ரோட்டி. த்ரோத்ர (வ.மொ.வ. 182);
துறட்டிச்செடி	துறட்டிச்செடி tuṟaḍḍicceḍi, பெ. (n.) செடிவகை; prickly climbing cock-spur. [துறட்டி + செடி.]
துறட்டிபோடு-தல்	துறட்டிபோடு-தல் duṟaṭṭipōṭudal, செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. மந்தணச் செயலறிதல்; to draw out serets by quetioning to fish out. 2. தன் வயப்படுத்த முயலுதல்; to contrive to bring under one's control. [துறட்டி + போடு-.]
துறட்டிரும்பு	துறட்டிரும்பு tuṟaṭṭirumbu, பெ. (n.) செடில்; iron hook for hook-swinging. [துறடு → துறட்டு + இரும்பு.]
துறட்டு	துறட்டு tuṟaṭṭu, பெ. (n.) 1. முண்மரவகை; straight thorned linear-leaved coapershrub. 2. சிறு மரவகை; silky backed round leaved caper tree. 3. சிக்கல்; entanjglement, complication, as in a law suit. "துறட்டு வழக்கு". 4. இடையூறு; danger. "ஆங்கோர் துறட்டுண் டதனையான் சொல்வேன்" (விறலிவிடு.150);. [துறகு → துறட்டு.]

துறட்டுக்கோல்	துறட்டுக்கோல் tuṟaṭṭukāl, பெ. (n.) துறட்டி2 பார்க்க;see turatti. [துறட்டு + கோல்.]
துறட்டுப்பிடி	துறட்டுப்பிடி tuṟaḍḍuppiḍi, பெ. (n.) துறட்டு1 பார்க்க;see turattu-vâdam . [துறட்டு + பிடி.]
துறட்டுமுள்	துறட்டுமுள் tuṟaṭṭumuḷ, பெ. (n.) 1. செடில்; iron hook for hook-swinging. 2. செடிவகை; downy bached ovate acute leaved caper shrub. [துறடு → துறட்டு → துறட்டுமுள் (வே.க. 268);.]
துறட்டுவாதம்	துறட்டுவாதம் tuṟaṭṭuvātam, பெ. (n.) ஒட்டாரம்; obstinacy. [துறட்டு + வாதம்.]
துறட்டை	துறட்டை tuṟaṭṭai, பெ. (n.) ஆறு விரல நீளமும் சாம்பற் பச்சை நிறமுமுள்ள கடல்மீன் வகை; sea fish, greyish green, attaining about 6 in. in length
துறடு	துறடு tuṟaḍu, பெ. (n.) துறட்டி 1, 2, 3, பார்க்க;see turatti. க. தொறடு
துறந்தார்	துறந்தார் tuṟandār, பெ. (n.) பற்றறுத்தார்; ascetics, recluses, as having renounces the pleasures of the world. "துறந்தார் பெருமை துணைக்கூறின்" (குறள். 22);. [துற → துறந்தார்.]
துறந்தோர்	துறந்தோர் tuṟandōr, பெ. (n.) துறந்தார் பார்க்க;see turandar. "துறந்தோர் தம்முன் முறவி யெய்தவும்" (சிலப்.27, 95);. [(துறந்தார் → துறந்தோர்.]
துறப்பணக்கோல்	துறப்பணக்கோல் tuṟappaṇakāl, பெ. (n.) துறப்பணம் பார்க்க;see tura-p-panam. [துறப்பணம் + கோல்.]
துறப்பணம்	துறப்பணம் tuṟappaṇam, பெ. (n.) துரப்பணம் பார்க்க;see tura-p-panam.

துறப்பணவலகு	துறப்பணவலகு tuṟappaṇavalagu, பெ. (n.) துறப்பணக் கோலிலுள்ள ஊசி; drill-bit. [துறப்பணம் + அலகு.]
துறப்பு	துறப்பு1 tuṟappu, பெ. (n.) 1. பிரிவு; separation parting. 2. துறவு1 பார்க்க; "துறப்பெனுந் தெப்பமே துணைசெயாவிடின்" (கம்பரா. அயோத். மந்திர.21);. "துறப்பஞ்சிக் கலுழ்பவள்" (கலித்.10);. [துற → துறப்பு (வே.க.278);.] துறப்பு2 tuṟappu, பெ. (n.) 1. பூட்டு (பிங்.);; lock. 2. திறவுகோல் (யாழ்.அக.);; key. [துற → துறப்பு (வே.க.279);.]
துறம்	துறம் tuṟam, பெ. (n.) துறவு பார்க்க;see turavu. "துறங்காட்டியெல்லாம் விரித்தாற் போலும்" (தேவா.19, 3);.
துறவர்	துறவர் tuṟavar, பெ. (n.) துறவி பார்க்க;see turavi. [துறவு → துறவர்.]
துறவறம்	துறவறம் tuṟavaṟam, பெ. (n.) பற்றறுநிலை; ascetic life. opp. to illaram. 2. துறவிகளுக்கு வகுக்கப்பட்டுள்ள நெறிமுறை; the duties enjoined on ascetics. "துறவறவியல் குறள்". துறவறமும் இல்லறமும் மனத்திலே (பழ.);.
துறவன்	துறவன் tuṟavaṉ, பெ. (n.) துறவி (பாண்டி);; ascetic. [துறவு → துறவன்.]
துறவி	துறவி1 tuṟavi, பெ. (n.) துறவு பார்க்க;see turavu. "துறந்தோர் தம்முன் துறவியெய்தவும்" (சிலப்.27, 95);. துறவிக்கு வேந்தன் துரும்பு (பழ.);. [துற → துறவு → துறவி (மு.தா.54);.]

துறவு	துறவு tuṟavu, பெ. (n.) 1. மந்தணம்; private affainrs, secrets. "உறவுகொண்டவரவர் துறவு கண்டேன்" (சீதக்.41);. 2. வாய்ப்பான நிலை; favaourable juncture. "சோடாய் மரத்திற் புறவிரண்டிருந்திடத் துறவுகண்டே வேடுவன்" (குமரே. சத. 85);. 3. வெளியிடம்; open ground. [துற → துறவு (வே.க.278);.]
துறவை	துறவை tuṟavai, பெ. (n.) 1. வெளியிடம்; open ground, plain. 2. வெளிப்படையானது; that which is open. [துற → துறவை.]
துறவோர்	துறவோர் tuṟavōr, பெ. (n.) முனிவர்; ascetics;reluses. "துறவோர்க்கொன் றீகலான்" (நாலடி.273);. [துறவு → துறவோர்.]
துறு-த்தல்	துறு-த்தல் tuṟuttal, 11 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. திணித்தல்; to cram as food into the mouth. "வாயிலே சீரையைத் துறத்து" (ஈடு.9, 9, 1);. 2. அமுக்குதல்; to otuft, press or corwd into a bag or box. 3. அமைத்தல்; to place, set up. "விளக்கும் துறத்தனர்" (விநாயகபு. 3, 13); (செஅக);. ம. துறு; க. துறுகு;தெ. துறுகு [துறு → துறுத்து (பி.வி.); துறத்தல் (வே.க.258);.]
துறு	துறு3 tuṟu, பெ. (n.) 1. நெருக்கம் (திவா);; thickness, closeness, crowdedness. 2. உண்ணுகை; eating. 3. செம்பூரான்கால் (சது.);; ironstone, laterite.
துறுகல்	துறுகல் tuṟugal, பெ. (n.) 1. பாறை; rock. "வேழ மிரும்பினர்த் துறகற் பிடிசெத்துத் தழுஉம்" (ஐங்குறு. 239);. 2. நீர்க் காலடைக்குங் கல் (சது.);; 2.stone to close the outlet of a channel. 3. குன்று; hillock. "துறுக லேறி" (குங்குறு. 210);. [துல் → துறு → துறுகல் (வே.க.253);.]

துறுட்டி	துறுட்டி tuṟuṭṭi, பெ. (n.) சிற்றேலம் (மலை);; true cardamam.
துறுதுறுத்தவன்.	துறுதுறுத்தவன். duṟuduṟuddavaṉ, பெ. (n.) வேண்டாவினை அல்லது குறும்பு செய்து கொண்டேயிருப்பவன்; mischieve boy. [துறு → துறுதுறு → துறுதுவத்தவன் (மு.தா.561);.
துறுதுறுவெனல்	துறுதுறுவெனல் duṟuduṟuveṉal, பெ. (n.) துறுதுறுவெனல் பார்க்க;see turu-turu-v-enal.
துறுப்புக்கூடு	துறுப்புக்கூடு tuṟuppukāṭu, பெ. (n.) தூற்றாப் பொலி (திவ். அமலனாதி. அவ. பக். 14);; unvinnowed heap of grain. [துருப்பு → துறுப்பு + கூடு.]
துறுபடை	துறுபடை tuṟubaḍai, பெ. (n.) நெருங்கிய போர்ப்படை (சேனை); (வின்);; squadron, as in close array. [துறு + படை.]
துறும்பு-தல்	துறும்பு-தல் duṟumbudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) துறுமு பார்க்க; "கொன்றையு நாகமுந் துறும்பு செஞ்சடை" (தேவா. 370, 5);. [துறுமு → துறும்பு → துறும்புதல் (வே.க.253);.]
துறுமல்	துறுமல் tuṟumal, பெ. (n.) 1. நெருக்கம்; being close, closeness. 2. திரட்சி (திவா.);; globularity; roundness. [துறு → துறுமு → துறுமல் (மு.தா.89);.]
துறுமு	துறுமு1 duṟumudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) நெருங்குதல்; to be close, corwded. "நறுமல் துறுமி" (பெருங்.இலாவாண.15, 6);. [துறு → துறுமு (மு.தா.89);.] துறுமு2 duṟumudal, செ.குன்றாவி. (v.t.) திரட்டுதல்; to make round. [துல் → துறுமு → துறுமு-. (மு.தா.89);.]

துறுவல்	துறுவல் tuṟuval, பெ. (n.) 1. நெருங்குகை (திவா.);; thronging, rowding. 2. உண்கை (பிங்.);; eating. 3. நுகர்ச்சி; enjoyment of the senses, experience. "துறுவற்கெல்லை யாதெனில்" (ஞானா.34, 6);. [துறு → துறுவல்.]

துறை	துறை tuṟai, பி.பெ. (n.prob.) 1. இடம்; place, location, situation, space, position. "அத்துறை யமலனும்" (ஞானா. 48, 2);. 2. வழி; way, path, as of virtue or justice. "துறை திறம்பாமற் காக்கத் தோன்றினான்" (கம்பரா. வாலி. 74);. (தொல்.பொ.56, உரை);. 3. பகுதி; branch, section, category. "வீர ராயவர் புரிவதாண்மைத் துறையென லாயிற் றன்றே" (கம்பரா.வாலி.82);. 4. வழி; method, means "துறையறிந்து காரியம் நடத்துகிறான்". 5. கடற்றுறை; seaport, harbour, roadstead. "துறைவளர் நாட்டொடு" (சீவக.1618);. 6. கடல்; sea. "துறைமுற்றிய துலங்கிருக்கை" (மதுரைக். 85);. 7. ஆறு (திவா.);; river. 8. வண்ணானொலிக் குமிடம்; place where washermen wash clothes. துறைச் சொல்லிளுரவராடை கொண்டொலிக்கு நின் புலைத்தி (கலித். 72, 12);. 9. நீர்த்துறை; ghat, bathing shut. "தண்புனற் றுருத்தியுந் தாழ்பூந் துறைகளும்" (மணி. 1, 65);. 10. அவைகூடுமிடம் (வின்.);; place of meeting, rendezvous. 11. நூல்; branch of knowledge. "மற்றைத் துறைகளின் முடிவும்" (கம்பரா. வாலி.132);. 12. அகமும் புறமும் பற்றிய தமிழ்ப் பொருட்கூறு; subject or theme in akam and puram. "தீந்தமிழின் துறைவாய் நுழைந் தனையோ" (திருக்கோ. 20);. 13. ஒழுங்கு; proper arrangement, codification. "வேதந் துறை செய்தான்" (குமரபிர.சிதமிப. செய். 13);. 14. பாவினத்தொன்று; a minor variety of any of the purckasses overse, one of three parinam. 15. பாட்டுவகை (பிங்.);; a kind of singing. 16. வரலாறு; history. "துறையெனக் கியாதெனச் சொல்லு சொல்லென்றான்" (கம்பரா. மீட்சி.255);. [துறு → துறை (வே.க.253);.] துறை2 turai, பெ. (n.) 1. விரைவு; quickness, speed, haste. "பிறவித் துரைதுடைத்து" (சடகோபரந்.47);. 2. மிகுதிப்பாடு; abundance, plenty, increase. "துரைமாண்டவா பாடித் தோணோக்க மாடாமோ" (திருவாச. 15, 14);. (சி.சி. 2, 32, சிவஞா.);.

துறைக்காவல்	துறைக்காவல் tuṟaikkāval, பெ. (n.) துறைமுக முதலியவற்றிற் காவல்; watch or guard of a port; excise officer; military guard. [துறை + காவல்.]
துறைக்குறை	துறைக்குறை tuṟaikkuṟai, பெ. (n.) ஆற்றிடைக்குறை; fit. "வண்டுறைக்குறை சேர்ந்தான்" (பாரத. சம்பவ.6);. [துறை + குறை.]
துறைகாட்டு-தல்	துறைகாட்டு-தல் duṟaikāṭṭudal, செ.கு.வி. (v.i.) வழிகாட்டுதல்; to lead the way put one in the way. [துறை + காட்டு-.]
துறைகாரர்	துறைகாரர் tuṟaikārar, பெ. (n.) கோயிற்கணக்கு முதலிய அலுவலர்; agents, accountants and other servants of a temple. [துறை + காரர்.]
துறைகூட்டு-தல்	துறைகூட்டு-தல் duṟaiāṭṭudal, செ.குன்றாவி. (v.t) துறை முழுக்கை நிறைவு செய்தல்; to finish lurai-mulukku. [துறை + கூட்டு-.]
துறைச்சாதம்	துறைச்சாதம் tuṟaiccātam, பெ. (n.) 1. திருவிழாக் காலங்களில் நீர்த்துறையிற் கூடியுண்ணும் விருந்து; food eaten in company at a spring or in a river-bed on festive occasion. 2. கோயிலில் ஏற்பட்ட கட்டளை யுணவு; rice for which provision is made in a temple
துறைச்சுவடி	துறைச்சுவடி tuṟaiccuvaḍi, பெ. (n.) நீர்த் துறைகளிலிருந்து படிக்கப்படும் தொன்ம ஏடு; a purāna explained at or near a bathing ghat. "துறைச்சுவடிகளிலே எழுதியிட்டு வைத்தும்" (ஈடு. 6, 10, 10);. [துறை + சுவடி.]
துறைத்தோணி	துறைத்தோணி tuṟaittōṇi, பெ. (n.) கரை கடத்துந் தோணி; ferry boat. [துறை + தோணி.]

துறைப்பாட்டு	துறைப்பாட்டு tuṟaippāṭṭu, பெ. (n.) அகப் பொருட் புறப்பொருட்டுறைகளைக் குறித்து வருஞ் செய்யுள் (இலக். வி. 603, உரை);; verse illustrating the minor themes in akam and puram. [துறை + பாட்டு.]
துறைப் பேச்சு	துறைப் பேச்சு tuṟaippēccu, பெ. (n.) 1. கொச்சைப் பேச்சு; vulgar dialect, provin cialism. 2. நாட்டுமொழி; vernacular. [துறை + பேச்சு.]
துறைப்பொங்கல்	துறைப்பொங்கல் tuṟaippoṅgal, பெ. (n.) வண்ணார் தங்கள் துறையில் நடத்தும் பொங்கற் பண்டிகை; pongal ceremony of washermen performed at the washing place. [துறை + பொங்கல்.]
துறை படி-தல்	துறை படி-தல் duṟaibaḍidal, பெ. (n.) நீர் நிலைகளில் நீராடுதல்; to bath in a river. "நெடுமா லடியேத்தத் தூவித் துறை படியப் போயினாள்" (சிலப்.18, 5);. [துறை + படி-.]
துறைபெய்-தல்	துறைபெய்-தல் tuṟaibeytal, செ.குன்றாவி. (v.t.) நீராடுவித்தல் (யாழ்.அக.);; to path a person. [துறை + பெய்.]
துறைபோ-தல்	துறைபோ-தல் tuṟaipōtal, செ.குன்றாவி. (v.i.) 1. ஒரு (கல்வி); துறையில் முழுத் தேர்ச்சி பெறுதல்; to get knowledge in a specific field. 2. எடுத்த கருமத்தில் வெற்றி; to get finished in an attempted affair. [துறு → துறை → துறைபோ (வே.க. 253);.]
துறைமாறு-தல்	துறைமாறு-தல் duṟaimāṟudal, செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வழிதவறுதல்; to mistake the proper course. 2. முன்பயின்றதனைவிட்டு வேறுதொழிலிற் புகுதல்; to change an occupation or employment. [துறை + மாறு-.]
துறைமுகக்குத்தகை	துறைமுகக்குத்தகை tuṟaimugagguttagai, பெ. (n.) பரிசிற்காரரர் குத்தகை; rent of a ferry. [துறைமுகம் + குத்தகை.]
துறைமுழுக்கு	துறைமுழுக்கு tuṟaimuḻukku, பெ. (n.) துலை மாதத்தில் பெண்கள் ஆற்றில் சடங்கு முறையாக நீராடுகை; ceremonial river-bath of women in the month of Aippaci. [துறை + முழுக்கு.]

துறைமுன்றில்	துறைமுன்றில் tuṟaimuṉṟil, பெ. (n.) வீட்டின் முற்றமாகிய இடம்; courtyard of a house. "தோழியர் சூழத் துறைமுன்றி லாடுங்கால்" (ஐந்.ஐம்.37);. [துறை + முன்றில்.]
துறையர்	துறையர் tuṟaiyar, பெ. (n.) கோவை, சேலம் மாவட்டங்களில் வாழும் உழவர்களான கன்னட சாதியார்; a kannarese cultivating caste in coimbatore and salem district.
துறையார்	துறையார் tuṟaiyār, பெ. (n.) கோயில் வேலைக்காரர்; temple servants (செ.அக.);.
துறைவன்	துறைவன் tuṟaivaṉ, பெ. (n.) நெய்தனிலத் தலைவன்; chief of a maritime tract. "தண்ணந் துறைவன்" (ஐங்குறு.158);.
துறோட்டி	துறோட்டி tuṟōṭṭi, பெ. (n.) துறட்டி பார்க்க (யாழ்.அக.);;see turatti.
துன்	துன் tuṉ, பெ. (n.) வளை; hole, cavity. "எலித்துன்" (செந். 4, 213);. [துல் → துன் (வே.க. 275);.]
துன்பு	துன்பு tuṉpu, பெ. (n.) துன்பம் பார்க்க;see tunbam. "துன்புறு பொழுதினும்" (தொல்.பொ.184);. [துல் → துன் → துன்பு.]
துன்புறுத்து-தல்	துன்புறுத்து-தல் duṉpuṟuddudal, செ.குன்றாவி. (v.t.) வருத்துதல்; to cause suffering; to afflict. [துல் → துன் → துன்பு + உறுத்து-.]
துன்மி-த்தல்	துன்மி-த்தல் tuṉmittal, செ.கு.வி. (v.i.) வருந்துதல் (யாழ்.அக.);; to suffer. [துன்பு → துன்மி.]

துன்மை	துன்மை tuṉmai, பெ. (n.) தீமை (யாழ்.அக.);; harm, evil.
துன்று-தல்	துன்று-தல் duṉṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நெருங்குதல்; to be close, thick, crowded together. "துன்றுக்கு நறுங்குஞ்சி" (கம்பரா.குகப்.28);. 2. கிட்டுதல்; to get near, approximate. 3. பொருத்துதல்; to get attached; to lie. "கொன்றை மதியமுங் கூவிள மத்தமுந் துன்றிய சென்னியர்" (திருவாச.17, 10);. [துல் → துன் → துன்னு → துன்று (வே.க.252);.]
துன்றுநர்	துன்றுநர் tuṉṟunar, பெ. (n.) நண்பர் (திவா.);; friends, as being near. [துன்று → துன்றுநர்.]
துன்னகாரர்	துன்னகாரர் tuṉṉakārar, பெ. (n.) தையற்காரர்; tailors. "துன்ன காரருந் தோலின் றுன்னரும்" (சிலப்.5:32);. [துன்னம் → துன்னகாரர்.]
துன்னநாயகர்	துன்னநாயகர் tuṉṉanāyagar, பெ. (n.) துன்னகாரர் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see tunnakarar.
துன்னபோத்து	துன்னபோத்து tuṉṉapōttu, பெ. (n.) உழவெருமை (வின்.);; plough-buffalo.
துன்னம்	துன்னம்1 tuṉṉam, பெ. (n.) 1. தையல்; seam, sewing, needle work. "இழைவலந்த பஃறுன்னத்து" (புறநா.136);. 2. ஊசித்துளை (பிங்.);; eye of a needle. துன்னம்2 tuṉṉam, பெ. (n.) ஒரு வகை மரம்; a kind of tree.
துன்னம்பெய்-தல்	துன்னம்பெய்-தல் tuṉṉambeytal, செ.கு.வி. (v.i.) தைத்தலைக் கொள்ளுதல்; to be stitched, sewed. "துன்னம்பெய் கோவணமாக் கொள்ளுமது வென்னேடி" (திருவாச.12:2);. [துன்னம் + பெய்.]

துன்னர்	துன்னர் tuṉṉar, பெ. (n.) தையற்காரர் (பிங்.);; tailors. 2. தோல்வினை மாக்கள் (யாழ்.அக.);; cobblers. [துன் → துன்னர் (வே.க.252);.]
துன்னல்	துன்னல்1 tuṉṉal, பெ. (n.) தையல்; sewing. "துன்னற் சிதாஅர் துவர நீக்கி" (பொருந.81);. [துன் → துன்னல். துன்னல் = துளை.] E. tunnel. "tunnel = I. Artificial Subterranean passage through hill etc., or under river etc., Subterranean passage dug by burrowing animal; mining a pit or level open at one end; main flue of chimney" [M.E. 5 of tonel, tonnelle, dim of tonne TUN] எருதந்துறைச் சிற்றகர முதலி C.O.D.); (வே.க.274);. துன்னல்2 tuṉṉal, பெ. (n.) 1. நெருங்குகை; close together. "யாவருந் துன்னல் போகிய துணிவினோனென" (புறநா.23, 14);. 2. சிறு திவலை; small drops of water. துன்னு துன்னல்
துன்னலர்	துன்னலர் tuṉṉalar, பெ. (n.) பகைவர்; foes, enemies. "துன்னினர் துன்னல ரென்பது சொல்லார்" (கம்பரா.வேள்வி.28);. [துன்னு + அல் + அர்.]
துன்னவாயன்	துன்னவாயன் tuṉṉavāyaṉ, பெ. (n.) தையற்காரன்; tailor. [துன்னம் + வாயன்.]
துன்னவினைஞர்	துன்னவினைஞர் tuṉṉaviṉaiñar, பெ. (n.) தையற்காரர்; tailors. "தோலின் றுன்னருந் துன்ன வினைஞரும்" (மணிமே. 28:39);. [துன்னம் + வினைஞர்.]
துன்னாதார்	துன்னாதார் tuṉṉātār, பெ. (n.) துன்னார் பார்க்க;see tunnar. [துன்னு + ஆ + தார். 'ஆ' எதிர்மறை.]

துன்னார்	துன்னார் tuṉṉār, பெ. (n.) பகைவர்; toes. enemies. "தொல்லமருட்டுன்னாரைச் செற்றும்" (கம்பரா.சரபங்க.26);. [துன் → துன்னார் (வே.க.252);.]
துன்னியார்	துன்னியார் tuṉṉiyār, பெ. (n.) நண்பர்; friends, relations, adherents. "மன்னர் திருவுமகளி ரெழினலமுந் துன்னியார் துய்ப்பர்" (நாலடி.167);. [துன் → துன்னியார் (வே.க.252);.]
துன்னினர்	துன்னினர் tuṉṉiṉar, பெ. (n.) துன்னியார் பார்க்க;see tunniyar. "துன்னினர் துன்னல ரென்பது சொல்லார்" (கம்பரா. வேள்வி.28);. [துன் → துன்னினர்.]
துன்னீர்	துன்னீர் tuṉṉīr, பெ. (n.) எச்சில்; spittle.

துன்னு	துன்னு1 duṉṉudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பொருந்துதல்; to be fitted, joined, attached. 2. செறிதல் (திவா.);; to be thick, crowded, to press close. "துன்னிக் குழை கொண்டு தாழ்ந்த குளிர்மரமெல்லாம்" (நாலடி.167);. துன்னு2 duṉṉudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அணுகுதல் (திவா.);; to approach, approximate, adhere to. "யாவருந் துன்னல் போகிய துணிவினோன்" (புறநா.23);. 2. மேவுதல்; to join, to undertake. "இன்னா...துன்னாமை வேண்டும் பிறன்கட்செயல்" (குறள்.316);. 3. செய்தல்; to do. "எனைத் தொன்றுந் துன்னற்க தீவினைப்பால்" (குறள். 209);. 4. அடைதல்; to gain, reach, attain. "துன்னருஞ்சீர்" (நாலடி. 226);. 5. உசாவுதல்; to consider, take counsel. "தொடைவிடைதுன்னி" (பு.வெ.8:19, உரை);. [துல் → துன்னு-. (வே.க.252);.] துன்னு3 duṉṉudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.i.) தைத்தல்; to sew, stitch. "நீயிங்குடுத்திய கந்தையைத் துன்னுவா ரிலையே பரஞ்சோதியே" (அருட்பா. காட்சிப் பெரு.4);. [துல் → துன்னு-, (வே.க.252);.] துன்னு4 duṉṉudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) உழுதல் (செந்.4, 213);; to plough. துன்னு5 tuṉṉu, பெ. (n.) 1. முதுகு (அக.நி.);; back. 2. சதை (வின்);; flesh. 3. இறைச்சி (வின்);; meat. [துன் → துன்னு.]
துன்னுநர்	துன்னுநர் tuṉṉunar, பெ. (n.) துன்னியார் (திவா); பார்க்க;see tunniyar.

துன்னூசி	துன்னூசி tuṉṉūci, பெ. (n.) தையலூசி; needle, shoemaker's awl. "கொற்சேரி நுண்டுகளைத் துன்னூசி விற்பாரின்" (ஐந்ஜம். 21);. "கொழுச் சென்ற வழித் துன்னூசி சென்றாற்போல" (தொல்சி.பாயி.நச். உரை);. [துன் → துன்னு → துன்னூசி.]
துன்னெலி	துன்னெலி tuṉṉeli, பெ. (n.) வளை தோண்டும் எலிவகை (செந். 4, 213);; mole. [துல் → துன் + எலி. துன் = வளை (வே.க.275);.]
துனாவி	துனாவி tuṉāvi, பெ. (n.) திப்பிலி (மலை);; long pepper.

துனி	துனி1 tuṉittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வெறுத்தல்; to loath, abhor. "துனித்துநீர் துளங்கல் வேண்டா" (சீவக. 745);. 2. கலாய்த்தல்; to be angry at, displeased with. "முனியார் துனியார்" (ஆசாரக்.70);. 3. நெடிது புலத்தல்; to be sulky, as in a love-quarrel. "நாணின்றி வரினெல்லா துணிப்பேன்யான்" (கலித்.67:16);. [துல் → துன் → துனி-, (மு.தா.226);.] துனி2 tuṉi, பெ. (n.) 1. வெறுப்பு; disgust, dissatisfaction, loathing. "இனியறிந்தேனது துனியாகுதலே" (கலித்.14);. 2. சினம்; anger, displeasure. "நான் முகனையும் படைப்ப னீண் டெனாத் தொடங்கிய துனியுறு முனிவன் றோன்றினான்" (கம்பரா. கையடை. 3);. 3. புலவிநீட்டம்; protracted sulk in a love quarrel. "துனியும் புலவியு மில்லாயின்" (குறள்.1306);. 4. பிரிவு; separation, as from a lover. "துனிசெய்து நீடினும்" (கலித்.10);. 5. துன்பம்; affliction, sorrow, distress. "இனிதுறு கிளவியுந் துனியுறு கிளவியும்" (தொல். பொருள். 303);. 6. நோய் (சூடா);; disease. 7. கரிசு; sin. "துனியினி துகவே" (ஞானா.43:32);. 8. குற்றம்; flaw. "துனியறு செம்மணி" (கம்பரா.மந்தரை. 32);. 9. இடையூறு; obstacle, hindrance, trouble. "துனியின்றி யுயிர்செல்ல" (கம்பரா.குலமுறை. 14);. 10. வறுமை; poverty. "சீருடைச் செல்வர் சிறுதுனி" (குறள்.1010);. 11. அச்சம் (வின்.);; fear, dread. [துல் → துன் → துனி (மு.தா.226);,] துனி3 tuṉi, பெ. (n.)

ஆறு சூடா

துனிப்பு	துனிப்பு tuṉippu, பெ. (n.) வெறுப்பு; aversion, disgust. "துனிப்புறு கிளவியால்" (சீவக.1020);. [துனி → துனிப்பு.]
துனை-தல்	துனை-தல் duṉaidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) விரைதல்; to hasten. "கோதைக்குத் துனைந்து சென்றுரைப்ப" (சிலப்.8:114);. [துல் → துன் → துனை-, (மு.தா.60);.]
துனைவு	துனைவு tuṉaivu, பெ. (n.) விரைவு; quickness, celerity, suddenness, speed. "கதழ்வுந் துனைவும் விரைவின் பொருள" (தொல்.சொ.315);. [துல் → துன் → துனை → துனைவு (மு.தா.60);.]

தூ	தூ1 tū, பெ. (n.) தகர மெய்யும் ஊகார உயிரும் சேர்ந்த உயிர்மெய்யெழுத்து; the compound of 't' and 'u'. [த் + ஊ – தூ] 'தூ' எழுத்துத் தமிழில் பெரும்பான்மையாக வழங்குவதில்லையாதலால் கல்வெட்டுகளில் அரிதாகவே காணப்படுகிறது 'தூ' என்பது தூய்மை, வெண்மை, வன்மை, பற்றுக்கோடு, பகை, தசை, துளவி என்ற பொருளில் பெயராயும், இகழ்ச்சிக் குறிப்புப் போல இடைச்சொல்லாயும் வரும். ஒரெழுத்தொரு மொழியிலன்றி ஈற்றில் இது வாராது 'வந்தூது' என்பது போலப் புணர்ச்சியின் பயனாகத் தொடர் மொழியிலும் 'என்பதூஉம்' என்பது போல அளபெடை எழுந்த சொல்லிலும் அன்றி மொழியிடையில் வாராது. மொழிக்கு முதலில் வரும்போது தூ, தாகு, தூசு, தூவு, தூங்கு, தூறு, தூது, தூம்பு, தூவி, தூண்டு, தூணி, தூள் முதலியவற்றின் அடியாகப் பிறந்த சொற்களன்றிப் பிற சொற்கள் எல்லாம் பிறமொழிச் சொற்களாம். (தெ.பொ.மீ. கலைக்களஞ்சியம்); தூ2 tū, பெ. (n.) 1. தூய்மை; purity, cleanliness. "தூமலர் துவன்றிய" (மலைபடு.51);. 2. தூயது (பிங்.);; that which is pure. 3. வெண்மை; brightness, whiteness. "தூமதி வாக்கிய கிரணம்" (காஞ்சிப்பு. நாட்டு.96);. [தூய் (தூய்மை); → தூ] தூ3 tū, பெ. (n.) வலிமை; strength. "தூவெதிர்ந்து பெறாஅத்தாவின் மள்ள ரொடு" (பதிற்றுப்.81:34);. 2. பற்றுக் கோடு; support, prop. "இனந் தூய்மை தூவா வரும்" (குறள்.455);. 3. பகை (பிங்);; hostility, enmity. [து → தூ (வ.மொ.வர.);] தூ4 tū, பெ. (n.) 1. இறைச்சி (பிங்.);; meat. "நெய்கொணிணந்து நிறைய வமைத்திட்ட . . . அடிசில்" (பு.வெ. 10, முல்லை 8);. 2. தசை; flesh. [துய் → தூ. துய் = உணவு, மென்மை.] தூ5 tū, இடை. (int.) இழிவையும் அருவருப்பையும் வெளிப்படுத்தும் சொல்; an exclamation expressing one's disapproval and disgust. தூ! நீயும் ஒரு பிறவியா?

தூக்கக்கலக்கம்	தூக்கக்கலக்கம் tūkkakkalakkam, பெ. (n.) தூக்கத்திலிருந்து விடுபடாத அல்லது தூக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்த முடியாத நிலை; state of being not fully awake. தூக்கக் கலக்கத்தோடு கதவைத் திறந்தான். [தூக்கம் + கலக்கம்.]
தூக்கங்கொள்ளு)-தல்	தூக்கங்கொள்ளு)-தல் dūkkaṅgoḷḷudal, 13 செ.கு.வி. (v.i.) தூங்குதல்; to sleep, to get sleep. [தூக்கம் + கொள்.]
தூக்கங்கொள்ளாமை	தூக்கங்கொள்ளாமை tūkkaṅgoḷḷāmai, பெ. (n.) தூக்கம் பிடியாமை; sleeplessness. [தூக்கம் + கொள்ளாமை.]
தூக்கணக்கயிறு	தூக்கணக்கயிறு tūkkaṇakkayiṟu, பெ. (n.) ஆழமான நீருள் முக்குளிப்பவனை முக்குளிக்குங் காலத்துக் கட்டியிழுக்குங் கயிறு; rope that holds a diver while he is under water. [தூக்கணம் + கயிறு.]
தூக்கணங்குரீஇ	தூக்கணங்குரீஇ tūkkaṇaṅgurīi, பெ. (n.) தூக்கணங்குருவி பார்க்க;see tukkanan-guruvi. "தூக்கணங் குரீஇ ... பெண்ணைத் தொடுத்த கூடினும்" (குறுந்.374);.
தூக்கணங்குருவி	தூக்கணங்குருவி tūkkaṇaṅguruvi, பெ. (n.) மெல்லிய நாரால் சிறுசிறு அறைகளைக் கொண்டதாகத் தொங்கும் கூட்டைக் கட்டும் சிறிய சாம்பல் நிறப் பறவை; weaver bird, ploceus baya, as building hanging nests. தூக்கணங்குருவி குரங்கிற்கு அறிவுரை புத்தி சொன்னதுபோல (பழ.);. [தூக்கணம் + குருவி.] உயர்ந்த மரவுச்சியில் இலைகளால் கூடு கட்டி அதில் தங்கும் இயல்புடைய பறவை.
தூக்கணம்	தூக்கணம் tūkkaṇam, பெ. (n.) 1. தொங்கட்டான், தொங்கல் (வின்.);; pendant, anything suspended. 2. உறி (சங்.அக.);; suspended network of rope for supporting a pot. 3. தூக்கணங்குருவி (ஆசாரக்.96, உரை); பார்க்க;see tukkanan-guruvi. 4. தூக்கணக்கயிறு (யாழ்.அக.); பார்க்க;see tukkanana-k-kayiru. [தூக்கு → தூக்கணம்.]
தூக்கணாங்குருவி	தூக்கணாங்குருவி tūkkaṇāṅguruvi, பெ. (n.) தூக்கணங்குருவி பார்க்க;see tukkanan-guruvi. [தூக்கணம் + குருவி.]

தூக்கணான்	தூக்கணான் tūkkaṇāṉ, பெ. (n.) தூக்கணாங் குருவி பார்க்க;see tukkananguruvi. "தூக்கணான் குஞ்சு" (விறலிவிடு. 632);. [தூக்கணம் → தூக்கணான்.]
தூக்கந்தெளி-தல்	தூக்கந்தெளி-தல் dūkkandeḷidal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) தூக்கத்தினின்று விழித்தல்; waking from sleep. [தூக்கம் + தெளி.]
தூக்கநடையன்	தூக்கநடையன் tūkkanaḍaiyaṉ, பெ. (n.) 1. தூங்கிக்கொண்டே நடப்போன்; a person who walks in his sleep; sleep walker. 2. தூக்கத்தில் எழுந்து நடப்பவன்; a night walker. [தூக்கம் + நடையன்.]

தூக்கம்	தூக்கம்1 tūkkam, பெ. (n.) 1. மெய்மறந்து, மனத்தின் செயலற்று இறந்தவனைப் போல் கிடக்கச் செய்யும் ஒரு நிலைமை, உறக்கம்; sleep, drowsiness, sleeping. "பெண்ணெென்றாற் றூக்கம் பிடியாது" (அருட்பா.1, விண்ணப்பக்கலி. 343);. 2. அயர்வு (யாழ்.அக.);; fatigue, weariness. 3. சோம்பு (யாழ்.அக.);; laziness, lassitude, dullness. 4. வாட்டம்; drooping, as of plants. 5. முகச்சோர்வு; downcast, dejected countenance. 6. விலைபோகாமலிருக்கும் நிலை; lowness of price absence of demand;dullness of market. இந்தச் சரக்குகளுக்கு இப்போது தூக்கந்தான் (இ.வ.);. 7. காற்று முதலியவற்றின் தணிவு; cessation; mitigation; abatement, as of wind; subsidence, as of fever. "ஆனித் தூக்கம்" (யாழ்.அக.);. 8. கால நீட்டிக்கை; delay. "தூக்கங் கடிந்து செயல்" (குறள். 668);. 9. அணிகலத் தொங்கல் (பிங்.);; pendants in jewels. "பொன்னின் கொடித் தூக்கத்தில் தலையில் தைச்ச பூப்பதினாறு" (S.I.I.ii.5);. 10. ஒருவகை மாலை; a kind of garland. "பூவும் பட்ட மாலையுந் தூக்கமு மலங்கரித்து" (பதினொ. கண்ணப்ப. மறம். நக்கீர. 53);. 11. ஒப்பனைத் தொங்கல்; ornamental hanging. "தூக்கங்கள் . . . விளங்க" (சிவரக. சுகமுனி.9);. 12. நான்கு உருளைகொண்ட சட்டத்தின் மேல் நாட்டிய துலாத்திலிருந்து கையில் குழந்தையையுடைய மாந்தனொருவனைத் தொங்கவிட்டுக் காளிகோயிலைச் சுற்றி மும்முறை இழுப்பிக்கும் சடங்கு (நாஞ்.);; a vow by which a person with a child in his arms is suspended from a pole mounted on a four-wheeled contrivance and drawn thrice round a Kāli temple. 13. காதணி வகை (யாழ்.அக.);; a kind of ear-ornament. 14. தூக்கணங்குருவி (அக.நி.);;see tukkanan-guruvi. [தூங்கு → தூக்கம்.] தூக்கம்2 tūkkam, பெ. (n.) 1. நிறுப்பு; weighing. "தூக்கம் ஒன்றுக்கு பண இடை பத்தக தூக்கம் இருபது" (S.I.I.ii.339);. 2. விலையேற்றம்; rise price.
தூக்கம்பிடித்தல்	தூக்கம்பிடித்தல் tūkkambiḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) உறக்கங் காணுதல்; to feel sleepy (சா.அக.);. [தூக்கம் + பிடி-.]

தூக்கம்விடு-தல்	தூக்கம்விடு-தல் dūkkamviḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தூக்கம் தெளிதல்; to wake from sleep. 2. ஒப்பனைத் தொங்கல் கட்டுதல் (வின்.);; to put up hanging or festoons; to make ornamental hanging-work in metal, in masonry, in carving etc. [தூக்கம் + விடு.]
தூக்கமயக்கம்	தூக்கமயக்கம் tūkkamayakkam, பெ. (n.) தூக்கத்திற்கு முன்பாக அடிக்கடி கொட்டாவி விட்டு, சோம்பல் கொள்ளும் நிலைமை; yawning frequently and feeling drowsy indicative of sleep-ocitation (சா.அக.);. [தூக்கம் + மயக்கம்.]
தூக்க மருந்து	தூக்க மருந்து tūkkamarundu, பெ. (n.) தூக்கத்தை உண்டாக்கும் மருந்து; medicine or drugs causing sleep. [தூக்கம் + மருந்து.]
தூக்கமில்லாமை	தூக்கமில்லாமை tūkkamillāmai, பெ. (n.) தூக்கம் வாரா நோய்; insomnia. [தூக்கம் + இல்லாமை.]
தூக்கமூட்டி	தூக்கமூட்டி tūkkamūṭṭi, பெ. (n.) தூக்கம் வரும்படி செய்யும் மருந்து; any medicine or drug inducing sleep-Narcotic. [தூக்கம் + ஊட்டி.]
தூக்கமெழுப்பி	தூக்கமெழுப்பி tūkkameḻuppi, பெ. (n.) 1. தூக்கத்தை உண்டாக்கும் மருந்து; drug which induces sleep - Narcotic. 2. மூளையைத் தாக்காமலே தூக்கத்தை உண்டாக்குவது; hypnotic. [தூக்கம் + எழுப்பி.]
தூக்கல்	தூக்கல் tūkkal, பெ. (n.) 1. விலை முதலியவற்றின் ஏற்றம்; rise, increase, as in price. 2. உயரம்; height. 3. நிறுக்கை; weighing. 4. தூக்குகை; lifting. 5. நேராகத் தூக்குகை; carrying straight. [தூக்கு → தூக்கல்.]

தூக்கானந்தம்	தூக்கானந்தம் tūkkāṉandam, பெ. (n.) தாளமமைத்து இசையிற்பாடும் போது பெயரைப் பிளந்து கூறுதலாலும்குரலை உயர்த்திடுதல் தாழ்த்திடுதல்களாலும் தலைவன் பெயர் புலனாகாதவாறு அமைக்குங் குற்றம் (யாப். வி. 96, பக்.522);; a defect in singing with accompaniment, in which the hero's name is made unintelligible by raising or lowering the voice, etc.
தூக்கிக்கொடு-த்தல்	தூக்கிக்கொடு-த்தல் tūkkikkoḋuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கேள்வி கேட்காமல், தயக்கம் இல்லாமல் கேட்டதை உடனடியாகத் தருதல்; gift away; give on a platter. யாரென்றுகூடப் பார்க்காமல் தூக்கிக் கொடுத்து விட்டான். [தூக்கி + கொடு-.]
தூக்கிட்டு	தூக்கிட்டு tūkkiṭṭu, வி.எ. (adv.) தூக்குப் போட்டு; commit suicide by hanging. பெண்ணொருத்தி தூக்கிட்டுத் தற்கொலை செய்துகொண்டாள். [தூக்கு + இட்டு.]
தூக்கித்தூக்கிப்போடு-த	தூக்கித்தூக்கிப்போடு-தல் dūkkiddūkkippōṭudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மேடு பள்ளத்தில் வண்டி ஏறி இறங்கும்போது ஊர்ந்து செல்பவரை இருக்கையில் உட்காரவிடாமல் ஆட்டுதல்; jolt while travelling on a bad road. பேருந்தின் இறுதியில் உள்ள இருக்கையில் உட்காராதே; தூக்கித் தூக்கிப்போடும். 2. குளிர்காய்ச்சலால் உடம்பு துள்ளி மேலெழுதல்; shiver severely due to fever. காய்ச்சல் அதிகமானதால் உடல் தூக்கித் தூக்கிப் போடுகிறது. [தூக்கி + தூக்கி + போடு-.]
தூக்கிநிறுத்து-தல்	தூக்கிநிறுத்து-தல் dūkkiniṟuddudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வணிகம், அரசியல், குடும்பம் முதலிவற்றில் சரிவு நிலையைத் தடுத்து ஒரு நிலைக்குக் கொண்டு வருதல்; bolster, baleout. நடந்து முடிந்த இடைத் தேர்தல் வெற்றிதான் ஆட்சியைத் தூக்கி நிறுத்தியது. 'தூக்கி நிறுத்தடா பிணக்காடாய் வெட்டுகிறேன்'. (பழ);.
தூக்கிப்பிடி	தூக்கிப்பிடி1 tūkkippiḋittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. எடுத்து நிறுத்துதல்; to uphold, set erect, as a person. 2. நுணுகிக் குற்றங் காணுதல் (வின்.);; to hunt out trival faults. [தூக்கி + பிடி-.] தூக்கிப்பிடி2 tūkkippiḋittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கஞ்சத்தனமாயிருத்தல் (உ.வ.);; to be niggardly. [தூக்கி + பிடி-.] தூக்கிப்பிடி3 tūkkippiḋittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. இழுத்துப்பிடித்தல்; stretching as nerves in spasmotic contraction. 2. எழுப்பிப் பிடித்துக் கொள்ளுதல்; lifting and holding up as a sickman. [தூக்கி + பிடி-.]

தூக்கிப்போடு-தல்	தூக்கிப்போடு-தல் dūkkippōṭudal, 19 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. திடுக்கிடுமாறு செய்தல்; to startle, upset; to alarm. "அந்தச் செய்தியைக் கேட்டதும் அது என்னைத் தூக்கிப் போட்டது". 2. வெளியில் எடுத்து விடுதல்; to take out, extract. "நீரில் விழுந்த அவனைத் தூக்கிப் போட்டான்". 3. தூக்கு (மரண); தண்டனையாகத் தூக்கிலிட்டு விடுதல்; to execute by hanging. 4. கோட்சொல்லிச் சண்டை மூட்டுதல்; to set persons by the ears. [தூக்கி + போடு-.]
தூக்கியடி-த்தல்	தூக்கியடி-த்தல் tūkkiyaḍittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தான் மேம்பட்டுப் பிறனைப் பின்வாங்கச் செய்தல்; to get the better of, excel. அவன் எந்த நிலையிலும் இவரைத் தூக்கியடிக்கிறான். 2. மற்போரில் அசட்டையாக (அலட்சியமாக); தோல்வியுறச் செய்தல்; to over throw with case in wrestling. [தூக்கி + அடி-.]
தூக்கியெறி-தல்	தூக்கியெறி-தல் dūkkiyeṟidal, 3 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. விலக்குதல்; to refuse to accept. மக்கள் கிளர்ந்தெழுந்து ஆட்சியைத் தூக்கியெறிந்தனர். 2. தூக்கியடி-, பார்க்க;see tukki-y-adi-. 3. அசட்டை பண்ணுதல்; to disregard, treat with insolvence or impertinence. [தூக்கி + எறி.]
தூக்கிரும்பு	தூக்கிரும்பு tūkkirumbu, பெ. (n.) இரும்புத் துறட்டி (வின்.);; iron crook. [தூக்கு + இரும்பு.]
தூக்கில்போடு-தல்	தூக்கில்போடு-தல் dūkkilpōṭudal, 19 செ.கு.வி. (v.i.) தூக்கு (சுருக்கு);க் கயிற்றைக் கழுத்திலிறுக்கி இறக்கச் செய்தல்; hang to death. குற்றவாளியின் உயிர் பிரியும் வரை தூக்கில்போடத் தீர்ப்பாயிற்று. [தூக்கில் + போடு.]
தூக்கிலி	தூக்கிலி tūkkili, பெ. (n.) ஆராய்ந்து பார்க்காதவன் (ஆலோசனையில்லாதவன்);; thoughtless person. "தூக்கிலி தூற்றும் பழி" (கலித்.63);. [தூக்கு → தூக்கிலி.]
தூக்கிலிடு-தல்	தூக்கிலிடு-தல் dūkkiliḍudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) தூக்கில்போடு-தல் பார்க்க;see tukkil-podu. [தூக்கில் + இடு.]

தூக்கிவிடு-தல்	தூக்கிவிடு-தல் dūkkiviḍudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. மேலுயர்த்துதல்; to lift up; to clevate. 2. உதவிபுரிந்து காத்தல்; to save from danger or ruin, help in emergency. 3. தூண்டிவிடுதல்; to stir up, instigate. 4. தூக்கிலிடு பார்க்க;see tukkil-idu. [தூக்கு → தூக்கி + விடு.]
தூக்கிவாரிப்போடு-த	தூக்கிவாரிப்போடு-தல் dūkkivārippōṭudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) ஒரு நிகழ்வின் அல்லது செய்தியின் எதிர்பாராத கடுமையான தன்மையால் அதிர்ச்சி அடைதல்; be startled. நண்பர் திடீரென்று இறந்ததும் தூக்கி வாரிப் போட்டது. [தூக்கு + வாரிப்போடு.]

தூக்கு	தூக்கு1 dūkkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) உயர்த்துதல்; to lift, lift up, raise, take up, hold up; to hoist, as a flag. "மூட்முறு கவரி தூக்கி யன்ன" (அக.நா.156);. மேசையைத் தூக்கி வை. 2. நிறுத்துதல்; to weigh, balance. "செம்பொன் தூக்கி" (திருவிளை. மாணிக்க. 84);. 3. ஆராய்ச்சி செய்தல்; to consider, reflect, investigate. "துணைவலியுந் தூக்கிச் செயல்" (குறள்.471);. 4. ஒப்பு நோக்குதல்; to compare. "அமரரோ டசுரர் போரைத் தூக்கினர் முனிவர்" (கம்பரா. நாகபாச.52);. 5. மனத்திற் கொள்ளுதல்; to have in view to expect. "சிறியதோர் பயனைத் தூக்கித் தீயவர் செய்யுஞ் சூழ்ச்சி" (கந்த. கயமுகனூற்.64);. 6. தொங்க விடுதல்; to hang suspend. "மறுகு விளக்குறுத்து மாலை தூக்கி" (அகநா.141);. 7. தூக்கிலிடு பார்க்க;see tukkil-idu. "அக்குற்றவாளியைத் தூக்கினார்கள்". 8. கை கொடுத்துதவுதல்; to lift up, as one from a pit; to lend a helping hand. 9. நங்கூரம் வலித்தல் (வின்.);; to weigh anchor. 10. அசைத்தல்; to shake, agitate, cause motion. "வாடை தூக்க வணங்கிய தாழை" (கலித். 128);. 11. தாங்கும் வலியிலதாகச் செய்தல்; to take by storm; to overpower, as a strong sweet smell. வாசனை ஊரைத் தூக்குகிறது (உவ.);. 12. ஒற்றறுத்தல் (பு.வெ. 7: 18);; to set to time-measure. [தூங்கு + தூக்கு.] தூக்கு2 tūkku, பெ. (n.) 1. தொங்கற் பொருள்; pendant, anything suspended. "சல்லியுந் தூக்குமாக விட்ட முத்தமிழ் மாலை" (சீவக.1170, உரை);; 2. உறி (பிங்.);; suspended net-work of rope supporting a pot. 3. சுவடித் தூக்கு; satchel, hanging frame for holding ola books. 4. மாட்டற் கொக்கி; hook or rope to suspend anything; cord for carrying a parcel. 5. தூக்குமரம்;see tūkkumaram. 6. நிறைகோல் (பிங்);; balance. 7. துலையோரை; libra in the zodiac.

www.valluvarvallalarvattam.com 11654 of 19068.

தூக்குங்கோல்	தூக்குங்கோல் tūkkuṅāl, பெ. (n.) தூக்குக்கோல் பார்க்க;see tukku-k-köl. [தூக்கு + கோல்.]
தூக்குச்சட்டி	தூக்குச்சட்டி tūkkuccaṭṭi, பெ. (n.) குழம்பு முதலியன பகிர்ந்தளிக்கும் ஏன வகை; a kind of vessel with handle and tip for distributing sauce, etc., [தூக்கு + சட்டி.]
தூக்குணி	தூக்குணி tūkkuṇi, பெ. (n.) 1. தூக்குண்டவன் (வின்.);; malefactor who is hanged. 2. மானமற்றவன்; shameless person. "பண்பு நீதியறியாத தூக்குணிப் பள்ளன்" (பறாளை. பள்ளு);. 3. தூக்குக்கு அஞ்சாதவன் (வின்);; one so vile and daring as not to fear hanging. 4. சாப்பாட்டுக்குத் தொங்குகிறவன் (வின்);; one who hangs about to get food. [தூக்கு + உண் - தூக்குண் → தூக்குணி.]
தூக்குத்தண்டனை	தூக்குத்தண்டனை tūkkuttaṇṭaṉai, பெ. (n.) தூக்கிலிட்டுக் கொல்லுமாறு முறைமன்றம் வழங்கும் தண்டனை; sentence of death by hanging. [தூக்கு + தண்டனை.]
தூக்குத்தலரிசி	தூக்குத்தலரிசி tūkkuttalarisi, பெ. (n.) நன்றாகக் குத்தித் தூய்மை செய்த அரிசி (S.I.I. iv, 177);; well-polished rice. [தூ + குத்தல் + அரிசி.]
தூக்குத்தூக்கி	தூக்குத்தூக்கி tūkkuttūkki, பெ. (n.) சுவடித் தூக்கைத் தூக்குபவன்; satchel-bearer. [தூக்கு + தூக்கி.]
தூக்குநாசி	தூக்குநாசி tūkkunāci, பெ. (n.) 1. கடல் மீன் வகை; a kind of sea fish. 2. பசிய நிறமுள்ளதும் 22 விரலம் வளர்வதுமான கடல் மீன் வகை; a kind of sea fish, greenish, attaining 22 in. in length. [தூக்கு + நாசி.]
தூக்குநூல்	தூக்குநூல் tūkkunūl, பெ. (n.) சுவரின் ஒழுங்கறியும் நூற்கயிறு; plumb line. [தூக்கு + நூல்.]

தூக்குப்பரிசை	தூக்குப்பரிசை tūkkupparisai, பெ. (n.) ஒரு கையால் தூக்கும் அளவு (யாழ்.அக.);; weight that can be lifted by a single-hand. [தூக்கு + பரிசை.]
தூக்குப்பாலம்	தூக்குப்பாலம் tūkkuppālam, பெ. (n.) வழிவிடுவதற்காகப் பிரிந்து உயரே எழும்பிப் பின் இணையக்கூடிய பாலம்; draw bridge. படகுக்கு வழி விடுவதற்காகத் தூக்குப்பாலம் தூக்கப்பட்டது. [தூக்கு + பாலம்.] தூக்குப்பாலம் tūkkuppālam, பெ. (n.) தோணிகளாலியன்ற மிதவைப் பாலம் (வின்);; floating bridge, pamtoon bridge. [தூக்கு + பாலம்.]
தூக்குப்போடு-தல்	தூக்குப்போடு-தல் dūkkuppōṭudal, 19 செ.குன்றாவி. (v.t.) தூக்கில்போடு-தல் பார்க்க;see tuikki;-poqu-. 2. தூக்குக் கயிற்றில் தொங்குதல்; hang. அவமானம் தாங்காமல் தூக்குப்போட்டுத் தற்கொலை செய்து கொண்டார். [தூக்கு + போடு-.]
தூக்குமரம்	தூக்குமரம் tūkkumaram, பெ. (n.) தூக்குத் தண்டனை நிறைவேற்றுவதற்காக அமைந்த மரம்; gallows. ம. தூக்குமரம் [தூக்கு + மரம்.]
தூக்குமாலை	தூக்குமாலை tūkkumālai, பெ. (n.) கோயில் ஊர்திகளில் தொங்கவிடுவதற்குரிய மாலை வகை; garlands hung in temple-vehicles, etc. [தூக்கு + மாலை.]
தூக்குமூக்குத்தி	தூக்குமூக்குத்தி tūkkumūkkutti, பெ. (n.) மூக்குத்தி வகை; a kind of nose-ornament. "தூக்குமூக்குத்தி தூங்காக் குமிழையு நின்மூக்குக் குவமை சொன்னால் முத்தமிழோர்க் கொவ்வாதே" (கூளப்ப.);. [தூக்கு + மூக்குத்தி.]

தூக்குமேடை	தூக்குமேடை tūkkumēṭai, பெ. (n.) தூக்குத் தண்டனை நிறைவேற்றும் இடம்; platform with gallows. நாட்டு விடுதலைக்காகப் பலர் தூக்குமேடை ஏறினர். [தூக்கு + மேடை.]
தூக்குருண்டை	தூக்குருண்டை tūkkuruṇṭai, பெ. (n.) தூக்குநூல் பார்க்க;see tukku-nul. [தூக்கு + உருண்டை.]
தூக்குவண்டி	தூக்குவண்டி tūkkuvaṇṭi, பெ. (n.) வண்டி வகை (புதுவை.);; a kind of carriage. [தூக்கு + வண்டி.]
தூக்குவாங்கு-தல்	தூக்குவாங்கு-தல் dūkkuvāṅgudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) தூக்குப்போடு-தல் பார்க்க;see tukku-p-podu. [தூக்கு + வாங்கு-.]
தூக்குவாளி	தூக்குவாளி tūkkuvāḷi, பெ. (n.) உணவு பொருள்களைப் பகிர்ந்தளிக்கப் பயன்படும் வாளி போன்ற அமைப்புடைய சிறிய ஏனம்;see tukku-vâli. [தூக்கு + வாளி.]
தூக்குவிளக்கு	தூக்குவிளக்கு tūkkuviḷakku, பெ. (n.) தொங்கு விளக்கு; hanging lamp. ம. தூக்குவிளக்கு [தூக்கு + விளக்கு.]
தூகம்	தூகம் tūkam, பெ. (n.) புளிநரளை (மலை);; bristly trifoliate vine.
தூகு-தல்	தூகு-தல் dūkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) திருவலகிடுதல்; to sweep. 'கோமானின் றிருக்கோயி றூகேன் மெழுகேன்" (திருவாச.5, 14);. [தூய் → தூகு.]

தூகை	தூகை tūkai, பெ. (n.) பாளை; flower sheath or spatha or areca;coconut, etc. (சா.அக.);.
தூங்கணங்குரீஇ	தூங்கணங்குரீஇ tūṅgaṇaṅgurīi, பெ. (n.) தூக்கணங்குருவி பார்க்க;see tukkanan-guruvi. "ஓங்கிரும் பெண்ணை மீமிசைத் தொடுத்த தூங்கணங்குரீஇக் கூட்டுள சினையே" (இறை. உரை.);.
தூங்கணம்	தூங்கணம் tūṅgaṇam, பெ. (n.) 1. தொங்கல் (சங்.அக.);; pandant, hanging. 2. தூக்கணங்குருவி பார்க்க;see tukkananguruvi. "நந்தெறும்பு தூங்கணம்புள்" (ஆசாரக்.97);. [தூங்கு → தூங்கணம்.]
தூங்கணி	தூங்கணி tūṅgaṇi, பெ. (n.) தொங்கலணி வகை (வின்.);; jewel formed of hanging globules of gold and precious stones. [தூங்கு + அணி.]
தூங்கமளி	தூங்கமளி tūṅgamaḷi, பெ. (n.) ஊஞ்சற் கட்டில்; swinging cot. "தோளி னாற்றிய தூங்கமளி" (கம்பரா.ஊர்தேடு.176);. [தூங்கு + அமளி.]
தூங்கமுட்டு	தூங்கமுட்டு tūṅgamuṭṭu, பெ. (n.) கோரைக் கிழங்கு வகை (மலை);; root of Cyperus juncifolius. தெ. துநகமுட்டி [தூங்கு + முட்டு.]

தூங்கல்	தூங்கல் tūṅgal, பெ. (n.) 1. தொங்கல்; pandant, hanging 2. தூக்கமயக்கம்; drowsiness, light sleep. "தூங்கலோங்கு நடை" (முல்லைப்.53);. 3. சோம்பு; dullness. 4. சோர்வு; depression. "தூங்கலி னுருவினைச் சொல்லின்" (கம்பரா. சடாயுயிர். 27);. 5. உணவுக்குத் தொங்குவோன்; one who hangs about for food. 6. யானை; elephant. 7. துலை; balance. 8. தாழ்கை; lowness. 9. நெருங்குகை; closeness. 10. கூத்து; dancing. "தூங்கலோசை தழைப்பன சாரலெங்கும்" (இரகு. நாட்டுப்.50);. 11. வஞ்சியோசை; the slow measure of vanji metre (காரிகை. செய்.1);. [தூங்கு → தூங்கல்.]
தூங்கல்வண்ணம்	தூங்கல்வண்ணம் tūṅgalvaṇṇam, பெ. (n.) வஞ்சியோசை பயின்று வருஞ்சந்தம்; a rhythm effected by introducing vanji verse "தூங்கல் வண்ணம் வஞ்சி பயிலும்" (தொல்.பொருள்.542);. [தூங்கல் + வண்ணம்.]
தூங்கலன்	தூங்கலன் tūṅgalaṉ, பெ. (n.) சோம்பன் (யாழ்.அக.);; lazi man. [தூங்கல் → தூங்கலன்.]
தூங்கலாளி	தூங்கலாளி tūṅgalāḷi, பெ. (n.) தூங்குமூஞ்சி (யாழ்.அக.);;see tungu-munji. [தூங்கல் + ஆளி.]
தூங்கலோசை	தூங்கலோசை tūṅgalōcai, பெ. (n.) வஞ்சிப் பாவிற்குரிய ஓசை; rhythm peculiar to valiji verse "தூங்கலோசை வஞ்சியாகும்" (தொல். பொருள்.396);. [தூங்கல் + ஓசை.]
தூங்காமை	தூங்காமை tūṅgāmai, பெ. (n.) செயலில் சோர்வின்மை; vigilance. "தூங்காமை கல்வி துணிவுடைமை யிம்மூன்றும்" (குறள்.383);. [தூங்கு + ஆ – தூங்கா → தூங்காமை.]

தூங்காவிளக்கு	தூங்காவிளக்கு tūṅgāviḷakku, பெ. (n.) திருநந்தா விளக்கு (வின்.);; perpetual lamp that is burning near an idol. [தூங்கா + விளக்கு.]
தூங்கானைமாடம்	தூங்கானைமாடம் tūṅgāṉaimāṭam, பெ. (n.) விழுப்புரம் மாவட்டம் பெண்ணாகடத்தில் உள்ள சிவன் கோயில் (தேவா.937);; a Śiva shrine at Pennäkadam in Vilupuram district
தூங்கிசம்	தூங்கிசம் tūṅgisam, பெ. (n.) அழிவு; ruin. "அடைத்த கல்லைத் தூங்கிசமாக" (இராமநா. கிட்.17);. [தூங்கு → தூங்கிசம், தூங்கு = தூக்கத்தால் அல்லது சோம்பலால் ஏற்படும் அழிவு.]
தூங்கிசை	தூங்கிசை tūṅgisai, பெ. (n.) செய்யுட்குரிய நால்வகையோசையுள் ஒன்று; a kind of poetic rhythm, one of four isai. [தூங்கு + இசை.]
தூங்கிசைச்செப்பல்	தூங்கிசைச்செப்பல் tūṅgisaisseppal, பெ. (n.) இயற்சீர் வெண்டளையான் மாமுன் நிரையும் விளமுன் நேருமாக வரும் வெண்பாவுக்குரிய ஓசை (காரிகை. செய். 1, உரை);; a rhythm of venpä metre effected when nirai follows mā and nér follows vilam. [தூங்கிசை + செப்பல்.]
தூங்கிசைத்துள்ளல்	தூங்கிசைத்துள்ளல் tūṅgisaittuḷḷal, பெ. (n.) கலிப்பாவுக்குரிய ஓசை வகை (யாழ்.அக.);; a rhythm of kali-p-pâ metre. [தூங்கிசை + துள்ளல்.]
தூங்கிசையகவல்	தூங்கிசையகவல் tūṅgisaiyagaval, பெ. (n.) நிரையொன்றாசிரியத் தளையான் வரும் அகவற்பாவுக்குரிய ஓசை (காரிகை, செய். 1, உரை);; a rhythm of akaval metre. [தூங்கிசை + துள்ளல்.]
தூங்கிவழி-தல்	தூங்கிவழி-தல் dūṅgivaḻidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) தூங்கிவிழு-தல் பார்க்க;see tungi-vilu. [தூங்கு → தூங்கி + வழி-.]
தூங்கிவிழு-தல்	தூங்கிவிழு-தல் dūṅgiviḻudal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தூக்க மயக்கத்தாற் சாய்ந்துவிழுதல்; to be unsteady through drowsiness. 2. சுறுசுறுப்பின்றிச் சோம்பியிருத்தல்; to be lazy. [தூங்கு → தூங்கி + விழு-.]

தூங்கு-தல்	தூங்கு-தல் dūṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தொங்குதல்; to hang. "காமமு நாணு முயிர்காவாத் தூங்கும்" (குறள். 1163);. 2. ஊஞ்சலாடுதல்; to swing. "வீழுசல் தூங்கப் பெறின்" (கலித்.131);. 3. அசைதல்; to sway from side to side, as an elephant. "தூங்கு கையா னேங்கு நடைய" (புறநா.22);. 4. கூத்தாடுதல்; to dance. "அறற்குழற் பாணி தூங்கியவரொடு" (சிறுபாண்.162);. 5. இடையறாது விழுதல்; to pour, rain. "வீழ்பனி தூங்க" (திருக்கோ. 320);. 6. ஒலித்தல்; to sound. "தண்ணுமை தழுவித் தூங்க" (கம்பரா. மிதிலை. 9);. 7. துயிலுதல்; to sleep slumber. "சொரிந்த சோரிதன் வாய்வரத் தூங்குவான்" (கம்பரா. கும்ப. 62);. தூங்கினவன் கடாக்குட்டி, விழித்திருந்தவன் ஊட்டுக் குட்டி (பழ.);. 8. அசைவு தோன்றாது சுற்றுதல்; to spin, as a top. பம்பரம் தூங்குகின்றது. 9. சாதல்; to die. "நாடுங்காற் றூங்குபவர்" (திரிகடு.19);. 10. வாடுதல்; to droop, as a plant. "துக்கத்துட்
தூங்குமஞ்சம்	தூங்குமஞ்சம் tūṅgumañjam, பெ. (n.) தொங்கியாடுங் கட்டில்; swinging cot. க. தூங்குமஞ்ச;ம. தூக்குமஞ்சம் [தூங்கு + மஞ்சம்.]
தூங்கு மூஞ்சி	தூங்கு மூஞ்சி1 tūṅgumūñji, பெ. (n.) மிகுதியாகத் தூங்குபவன், மந்தன்; dull, sleepy fellow. [தூங்கு + மூஞ்சி.]

தூங்குமூஞ்சி	தூங்குமூஞ்சி2 tūṅgumūñji, பெ. (n.) 1. சீமை வாகை; rain tree, as closing its leaves at night. 2. கரிசலாங்கண்ணி; a plant found in moist places (M.M.91.);. [தூங்கு + மூஞ்சி.] தூங்குமூஞ்சி1 tūṅgumūñji, பெ. (n.) மிகுதியாகத் தூங்குபவன், மந்தன்; dull, sleepy fellow. [தூங்கு + மூஞ்சி] தூங்குமூஞ்சி2 tūṅgumūñji, பெ. (n.) 1. சீமை வாகை; rain tree, as closing its leaves at night. 2. கரிசலாங்கண்ணி; a plant found in moist places (M.M.91.);. [தூங்கு + மூஞ்சி]
தூங்குமூஞ்சிமரம்	தூங்குமூஞ்சிமரம் tūṅgumūñjimaram, பெ. (n.) மாலை நேரத்தில் கண் மூடித் தூங்குவது போலக் கிழ்நோக்கி மடியும் இலைகளைக் கொண்ட பெரிய மரம்; rain tree. [தூங்குமூஞ்சி + மரம்.]
தூங்கெலி	தூங்கெலி tūṅgeli, பெ. (n.) எலி வகை (வின்);; a rat. [தூங்கு + எலி.] கடிப்பதினால் தூக்கத்தையெழுப்பும் ஓர் வகை எலி. தூங்கெலி tūṅgeli, பெ. (n.) எலி வகை (வின்.);; a rat. [தூங்கு + எலி] கடிப்பதினால் தூக்கத்தையெழுப்பும் ஓர் வகை எலி.
தூசக்குடிஞை	தூசக்குடிஞை tūcakkuḍiñai, பெ. (n.) கூடாரம்; tent. 'தூசக்குடிஞையுந் துலா மண்டபமும்" (பெருங். இலாவாண.12:43);. தூசக்குடிஞை tūcakkuḍiñai, பெ. (n.) கூடாரம்; tent. "தூசக்குடிஞையுந் துலா மண்டபமும்" (பெருங். இலாவாண. 12 : 43);.
தூசகத்தறி	தூசகத்தறி tūcagattaṟi, பெ. (n.) முற்காலத்து வழங்கிய வரி வகை (S.I.I.i,91);; an ancient tax.

தூசங்கொளல்	தூசங்கொளல் tūcaṅgoḷal, பெ. (n.) ஒருவன் பாடிய வெண்பாவின் ஈறு முதல் எழுத்துகளே ஈறும் முதலுமாக மற்றொரு வெண்பாப் பாடுவது (யாப்.வி.96, பக். 502);; composing a venpā with the same initial and final letters as those of a stanza composed by another. தூசங்கொளல் tūcaṅgoḷal, பெ. (n.)
தூசம்	தூசம் tūcam, பெ. (n.) யானைக் கழுத்திலிடுங் கயிறு; elephant's neck-band. "வேய்முதற் றூசங்கொண்டேறினான்" (சீவக. 1602);. [தூசு → தூசம்.] தூசம் tūcam, பெ. (n.) யானைக் கழுத்திலிடுங் கயிறு; elephant's neck-band. "வேய்முதற் றூசங்கொண் டேறினான்" (சீவக. 16o2);. [தூசு1 → தூசம்]
தூசர்	தூசர்1 tūcar, பெ. (n.) படைஞர்; troops. "இந்திரன் முதலோர் தூசர்" (குற்றா. தல. தக்கன்.வேள்விச்.125);. [தூசு → தூசர்.] தூசர்2 tūcar, பெ. (n.) வண்ணார் (திவா.);; washermen. [தூசு → தூசர்.] தூசர்1 tūcar, பெ. (n.) படைஞர்; troops. "இந்திரன் முதலோர் தூசர்" (குற்றா. தல. தக்கன் வேள்விச். 125);. [தூசு3 → தூசர்] தூசர்2 tūcar, பெ. (n.) வண்ணார் (திவா.);; washermen. [தூசு2 → தூசர்]

தூசரம்	தூசரம் tūcaram, பெ. (n.) சாம்பல் நிறம் (யாழ்.அக.);; grey colour. [தூசு → தூசரம்.] தூசரம் tūcaram, பெ. (n.) சாம்பல் நிறம் (யாழ். அக.);; grey colour. [தூசு3 → தூசரம்] தூசரன் __, பெ. (n.); எண்ணெய் வாணிகன் (யாழ்.அக.);; oil monger. [தூசு2 → தூசரன்.]
தூசரன்	தூசரன் tūcaraṉ, பெ. (n.) எண்ணெய் வாணிகன் (யாழ்.அக.);; oil monger. [தூசு → தூசரன்.]
தூசறு-த்தல்	தூசறு-த்தல் tūcaṟuttal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) அடியோடு அழித்தல் (சங்.அக.);; to exterminate. [தூசு → தூசறு.] தூசறு-த்தல் tūcaṟuttal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) அடியோடு அழித்தல் (சங்அக.);; to exterminate. [தூசு5 →தூசறு-,]

தூசி

தூசி1 tūci, பெ. (n.)

1. கொடிப்படை (திவா.);; van of an army.

"துரியு மிரண்டுகையும்" (கம்பரா. அதிகாயன்.211);.

2. குதிரை; horse.

3. போர்; battle

"தூசியின் முதல் நாள்" (வின்.);.

4. கூத்துத்

தொழிலின் வேறுபாடு (வின்.);; a kind of gesture in dancing.

"வட்டணையுந் தூசியு மண்டலமும்" (சீவக.693, உரை);.

5. உச்சி; that which is top most.

"மாமரத்தின் தூசிக் கொம்பில் ஏறி நின்றான்" (இ.வ.);.

[தூசு3 → தூசி.]

தூசி2 tūci, பெ. (n.)

1. சிறுமை; trifle.

2. புழுதி; dust.

3. காற்றில் பறந்து வரும் சிறு துகள்; small particle.

கண்ணில் தூசி விழுந்துவிட்டதா?.

[தூசு → தூசி.]

தூசி1 tūci, பெ. (n.)

1. கொடிப்படை (திவா.);; van of an army.

"துரியு மிரண்டுகையும்" (கம்பரா. அதிகாயன் 211);.

2. குதிரை; horse.

3. போர்; battle

"தூசியின் முதல் நாள்" (வின்.);

4. கூத்துத் தொழிலின் வேறுபாடு (வின்.);; a kind of gesture in dancing.

"வட்டணையுந் தூசியு மண்டலமும்" (சீவக. 693, உரை);.

5. உச்சி; that which is top most.

"மாமரத்தின் தூசிக் கொம்பில் ஏறி நின்றான்" (இ.வ.);.

[தூசு3 → தூசி]

தூசி2 tūci, பெ. (n.)

1. சிறுமை; trifle.

2. புழுதி; dust.

3. காற்றில் பறந்து வரும் சிறு துகள்; small particle.

கண்ணில் தூசி விழுந்துவிட்டதா?.

[தூசு → தூசி]

தூசிகம்	தூசிகம் tūcigam, பெ. (n.) புளியாரை; Indian sorrel.
தூசிகா	தூசிகா tūcikā, பெ. (n.) சிமிட்டி; bitter apple (சா.அக..);. தூசிகா tūcikā, பெ. (n.) சிமிட்டி; bitter apple (சா.அக.);.
தூசிதாங்கி	தூசிதாங்கி tūcitāṅgi, பெ. (n.) 1. புழுதித்தடுப்பு; to keep of dust cover. 2. அழுக்குத் தடுப்பு துண்டுப் புடவை (யாழ்.அக.);; apron [தூசி + தாங்கி.] தூசிதாங்கி tūcitāṅgi, பெ. (n.) 1. புழுதித்தடுப்பு; to keep of dust cover. 2. அழுக்குத் தடுப்பு துண்டுப் புடவை (யாழ்.அக.);; apron. [தூசி + தாங்கி.]
தூசிதும்பு	தூசிதும்பு dūcidumbu, பெ. (n.) தூசியும் தூசி போன்ற பிறவும்; dust and the like. தண்ணீரில் தூசுதும்பு கிடக்கிறது, வடிகட். [தூசி + தும்பு.] தூசிதும்பு dūcidumbu, பெ. (n.) தூசியும் தூசி போன்ற பிறவும்; dust and the like. தண்ணீரில் தூசுதும்பு கிடக்கிறது, வடிகட்டு. [தூசி + தும்பு]
தூசிப்படை	தூசிப்படை tūcippaḍai, பெ. (n.) கொடிப்படை (சிலப். 26, 80. அரும்.);; van of an army. [தூசி + படை.] தூசிப்படை tūcippaḍai, பெ. (n.) கொடிப்படை (சிலப். 26, 80, அரும்.);; van of an army. [தூசி + படை]

தூசியம்	தூசியம் tūciyam, பெ. (n.) கூடாரம் (யாழ்.அக.);; tent. [தூசு2 → தூசியம்.] தூசியம் tūciyam, பெ. (n.) கூடாரம் (யாழ்.அக.);; tent. [தூசு2 → தூசியம்]

தூசு

தூசு1 tūcu, பெ. (n.)

தூய்மை; cleanness.

"தூசுது சாக்குவார் பாவை" (தமிழ்நா.69);.

[தூய்(மை); → தூசு.]

தூசு2 tūcu, பெ. (n.)

1. ஆடை; cloth.

"தூசினா லங்கை நீவி" (சீவக.1302);.

2. பஞ்சு; cotton.

"தீயினிற் றூசாகும்" (திவ்.திருப்பா.6);.

3. நெய்மீன் (சித்திரை); விண்மீன் (சூடா.);; the 14th naksatra, part of virgo.

தூசு3 tūcu, பெ. (n.)

முன்னணிப்படை (பிங்.);; van of anamy.

"வாலிசேய் தூசு செல்ல" (கம்பரா. திருமுடி.4);.

தூசு4 tūcu, பெ. (n.)

யானைக் கழுத்திலிடு கயிறு (பிங்.);; elephant neck band.

தூசு5 tūcu, பெ. (n.)

தூசி பார்க்க;see tusi.

"அவன் ஒரு தூசுகூட விடவில்லை".

[தூள் → தூளி → தூசி → தூசு.]

தூசு1 tūcu, பெ. (n.)

தூய்மை; cleanness.

"தூசுதூ சாக்குவார் பாவை" (தமிழ்நா.69);.

[தூய்(மை); → தூசு]

தூசு2 tūcu, பெ. (n.)

1. ஆடை; cloth.

"தூசினா லங்கை நீவி" (சீவக. 13o2);.

2. பஞ்சு; cotton.

"தீயினிற் றூசாகும்" (திவ்.திருப்பா. 6);.

3. நெய்மீன் (சித்திரை); விண்மீன் (சூடா);; the 14th naksatra, part of virgo.

தூசு3 tūcu, பெ. (n.)

முன்னணிப்படை (பிங்.);; van of an army.

"வாலிசேய் தூசு செல்ல" (கம்பரா.திருமுடி. 4);.

தூசுப்பு	தூசுப்பு tūcuppu, பெ. (n.) தண்ணீர்விட்டான் (மூ.அ.);; climbing asparagus. தூசுப்பு tūcuppu, பெ. (n.) தண்ணீர்விட்டான் (மூஅ.);; climbing asparagus.
தூசுப்பூ	தூசுப்பூ, tūcuppū, பெ. (n.) தூசுப்பு பார்க்க;see tusuppu. தூசுப்பூ, tūcuppū, பெ. (n.) தூசுப்பு பார்க்க;See. {}.
தூட்கல்	தூட்கல் tūṭkal, பெ. (n.) பொடிக்கல் (யாழ்ப்.);; small stones or bricks. [தூள் + கல்.] தூட்கல் tūṭkal, பெ. (n.) பொடிக்கல் (யாழ்ப்.);; small stones or bricks. [தூள் + கல்]
தூட்டிகம்	தூட்டிகம் tūṭṭigam, பெ. (n.) தும்பை (மலை);; white dead nettle. தூட்டிகம் tūṭṭigam, பெ. (n.) தும்பை (மலை.);; white dead nettle.
தூடியம்	தூடியம் tūṭiyam, பெ. (n.) தூசியம் (இலக்.அக.); பார்க்க;see tusiyam. தூடியம் tūṭiyam, பெ. (n.) தூசியம் (இலக்அக.); பார்க்க;See. {}.

தூண்	தூண் tūṇ, பெ. (n.) 1. கட்டடம், பாலம் முதலியவற்றின் மேல்பகுதியைத் தாங்கி நிற்கும் செங்குத்தான அமைப்பு; pillar . "சிற்றி னற்றூண் பற்றி" (புறநா.86);. தூணில் சாயாதே. 2. பற்றுக் கோடு; mainstay, support. "துன்பந் துடைத் தூன்றுந் தூண்" (குறள்.615);. ம. தூண் பல பொருள்கள் அல்லது கூறுகள் ஒன்றாகப் பொருந்தும்போது அல்லது சேரும்போது திரட்சியுண்டாவதால், பொருந்தற் கருத்தில் திரட்சிக் கருத்து தோன்றிற்று. "சேரே திரட்சி" (தொல்.316);. [தூள் → துள் → தூண் = திரண்ட கம்பம் (வே.க.253, 254);.] தூண் tūṇ, பெ. (n.) 1. கட்டடம், பாலம் முதலியவற்றின் மேல்பகுதியைத் தாங்கி நிற்கும் செங்குத்தான அமைப்பு; pillar. "சிற்றி னற்றூண் பற்றி" (புறநா. 86);. தூணில் சாயாதே. 2. பற்றுக் கோடு; mainstay, support. "துன்பந் துடைத் தூன்றுந் தூண்" (குறள், 615);. ம. தூண் பல பொருள்கள் அல்லது கூறுகள் ஒன்றாகப் பொருந்தும்போது அல்லது சேரும்போது திரட்சியுண்டாவதால், பொருந்தற் கருத்தில் திரட்சிக் கருத்து தோன்றிற்று. "சேரே திரட்சி" (தொல். 316);.
தூண்டாவிளக்கு	தூண்டாவிளக்கு tūṇṭāviḷakku, பெ. (n.) 1. தூண்ட வேண்டாதபடி எப்பொழுதும் எரியும் நுந்தா விளக்கு; ever-burning lamp that needs no trimming. "தூண்டா விளக்கின் சுடரனையாய்" (திருவாச.32:4); 2. பாம்பின் தலையில் உள்ளதாகக் கருதப்படும் மணி; lustrous gem on cobra's head, as an ever-burning lam. "தூண்டா விளக்கனையாய்" (திருக்கோ.244);. [துண்டு + ஆ - துண்டா + விளக்கு.] தூண்டாவிளக்கு tūṇṭāviḷakku, பெ. (n.) 1. தூண்ட வேண்டாதபடி எப்பொழுதும் எரியும் நுந்தா விளக்கு; ever-burning lamp that needs no trimming. "தூண்டா விளக்கின் சுடரனையாய்" (திருவாச. 32:4);. 2. பாம்பின் தலையில் உள்ளதாகக் கருதப்படும் மணி; lustrous gem on cobra's head, as an ever- burning lam. "தூண்டா விளக்கனையாய்" (திருக்கோ. 244);. [துண்டு + ஆ - துண்டா + விளக்கு]

தூண்டி	தூண்டி tūṇṭi, பெ. (n.) 1. தானே சொல்லுகை (அக..நி.);; untutored speech or talk. 2. தூண்டில் பார்க்க;see tundil. [தூண்டு → தூண்டி.] தூண்டி tūṇṭi, பெ. (n.) 1. தானே சொல்லுகை (அக.நி.);; untutored speech or talk. 2. தூண்டில் பார்க்க;See. {}. [தூண்டு → துண்டி]
தூண்டிக்காட்டு-தல்	தூண்டிக்காட்டு-தல் dūṇṭikkāṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.i.) 1. விளக்கம் தருதல்; to explain. 2. பிறன் செய்த குற்றத்தை அவனிடம் குத்திக் காட்டுதல்; to bring home one's faults; to upbraid. 3. தூண்டிக்கொடு பார்க்க;see tundi-k-kodu. [தூண்டி + காட்டு-.] தூண்டிக்காட்டு-தல் dūṇṭikkāṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.i.) 1. விளக்கம் தருதல்; to explain. 2. பிறன் செய்த குற்றத்தை அவனிடம் குத்திக் காட்டுதல்; to bring home one's faults; to upbraid. 3. தூண்டிக்கொடு பார்க்க;See. {}. [தூண்டி + காட்டு-.]
தூண்டிக்கொடு-த்தல்	தூண்டிக்கொடு-த்தல் tūṇḍikkoḍuttal, 5 செ.குன்றாவி. (v.i.) 1. நினைவூட்டுதல்; to remind. 2. குறிப்பாக அறிவித்தல்; give the cue. 3. கோட் சொல்லுதல் (வின்);; to slander. 4. குற்றத்தை வெளியிடுதல் (வின்);; to expose one's crime. [தூண்டி + கொடு-.] தூண்டிக்கொடு-த்தல் tūṇḍikkoḍuttal, 5 செ.குன்றாவி. (v.i.) 1. நினைவூட்டுதல்; to remind. 2. குறிப்பாக அறிவித்தல்; to hint, give the cue. 3. கோட் சொல்லுதல் (வின்.);; to slander. 4. குற்றத்தை வெளியிடுதல் (வின்.);; to expose one's crime. [தூண்டி + கொடு-,]

தூண்டித்துருப்பிடி-த்த	தூண்டித்துருப்பிடி-த்தல் tūṇḍitturuppiḍittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) நுணுகி ஆராய்ச்சி செய்தல்; to trace and pursue, make a close investigation into. [தூண்டி + துருப்பிடி-.] தூண்டித்துருப்பிடி-த்தல் tūṇḍitturuppiḍittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) நுணுகி ஆராய்ச்சி செய்தல்; to trace and pursue, make a close investigation into. [தூண்டி + துருப்பிடி-,]
தூண்டிப்பிடித்தல்	தூண்டிப்பிடித்தல் tūṇḍippiḍittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) சிறுகுற்றத்தைப் பெரிதாக்குதல் (வின்);; to hold up or magnify little faults. [தூண்டி + பிடி.]
தூண்டிமுள்	தூண்டிமுள் tūṇṭimuḷ, பெ. (n.) தூண்டில்முள் பார்க்க;see tundi-mul. தூண்டிமுள் tūṇṭimuḷ, பெ. (n.) தூண்டில்முள் பார்க்க;See. {}.
தூண்டிமூலி	தூண்டிமூலி tūṇṭimūli, பெ. (n.) கவிழ்தும்பை; stooping tumbay (சா.அக.);.

தூண்டில்	தூண்டில் tūṇṭil, பெ. (n.) 1. மீன்பிடிக்கப் பயன்படும், கொக்கி இணைக்கப்பட்ட கோல்; fishing tackle. "தூண்டிற் பொன் மீன் விழுங்கியற்று" (குறள்.931);. 2. கொக்கி; hook. 3. வரிக்கூத்து வகை; a kind of masquerade dance. "சூலந்தருநட்டந் தூண்டிலுடன்" (சிலப். 3, 73, உரை);. [தூண்டு → தூண்டி → தூண்டில்.] தூண்டிலில் அகப்பட்ட மீன் துள்ளி நத்தினால் விடுவீர்களா? தூண்டிலைப் போட்டு வராலை இழு. தூண்டில் நுனிமச்சத்துக்கு ஆசைப்பட்டு மீன் உயிரை இழப்பதுபோல, தூண்டில்போட்ட வனுக்குத் தக்கைமேற் கண். தூண்டிற்காரனுக்கு மிதப்பு மேலே கண் (பழ.);. தூண்டில் tūṇṭil, பெ. (n.) 1. மீன்பிடிக்கப் பயன்படும், கொக்கி இணைக்கப்பட்ட கோல்; fishing tackle. "தூண்டிற் பொன் மீன் விழுங்கியற்று" (குறள். 931);. 2. கொக்கி; hook. 3. வரிக்கூத்து வகை; a kind of masquerade- dance. "சூலந்தருநட்டந் தூண்டிலுடன்" (சிலப். 3, 73, உரை);. [தூண்டு → தூண்டி → தூண்டில்] தூண்டிலில் அகப்பட்ட மீன் துள்ளி நத்தினால் விடுவீர்களா? தூண்டிலைப் போட்டு வராலை இழு. தூண்டில் நுனிமச்சத்துக்கு ஆசைப்பட்டு மீன் உயிரை இழப்பதுபோல. தூண்டில்போட்ட வனுக்குத் தக்கைமேற் கண்.
தூண்டில்போடு-தல்	தூண்டில்போடு-தல் dūṇṭilpōṭudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தூண்டிலிடுதல்; to angle. 2. உளவறிதல்; to sound gently. 3. தன்வயப்படுத்துதல்; to entice, allure. [தூண்டில் + போடு-.] தூண்டில்போடு-தல் dūṇṭilpōṭudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தூண்டிலிடுதல்; to angle. 2. உளவறிதல்; to sound gently. 3. தன்வயப்படுத்துதல்; to entice, allure. [தூண்டில் + போடு-,]

தூண்டில்மீன்	தூண்டில்மீன் tūṇṭilmīṉ, பெ. (n.) கடலின் அடி மட்டத்திலுள்ள மணலில் புதையுண்டு, தலை மேலே இடம்பெற்றிருக்கும் துடுப்பாரையை மட்டும் வெளிப்படுத்தும். இவ்வாரையின் நுனி, புழு அல்லது இறைச்சி போன்ற தோற்றமளிக்கும் புறவளர்ச்சியைத் தூண்டில் போன்று இயக்குவதால், சிறிய மீன்களை ஈர்த்து அவற்றை உட்கொள்ளுகின்றன. இதனால் தூண்டில் மீன் என்பதாயிற்று; a type of fish that hides beneath the sand and wave its fins like a worn and attract the smaller fisher and eat them. [தூண்டில் + மீன்.] தூண்டில்மீன் tūṇṭilmīṉ, பெ. (n.) கடலின் அடி மட்டத்திலுள்ள மணலில் புதையுண்டு, தலை மேலே இடம் பெற்றிருக்கும் துடுப்பாரையை மட்டும் வெளிப்படுத்தும் இவ்வாரையின் நுனி புழு அல்லது இறைச்சி ... தோற்றமளிக்கும்
தூண்டில்முறித்தான்பாறு	தூண்டில்முறித்தான்பாறு tūṇṭilmuṟittāṉpāṟu, பெ. (n.) கடலடிப் பாறையொன்றின் பெயர் (நெல்லை.);; a rack beneath the sea. [தூண்டில் + முறித்தான் + பாறு. பாறை → பாறு.] தூண்டில்முறித்தான்பாறு tūṇṭilmuṟittāṉpāṟu, பெ. (n.) கடலடிப் பாறையொன்றின் பெயர் (நெல்லை.);; a rack beneath the sea. [தூண்டில் + முறித்தான் + பாறு. பாறை → பாறு]
தூண்டில்வேட்டுவன்	தூண்டில்வேட்டுவன் tūṇṭilvēṭṭuvaṉ, பெ. (n.) மீன் பிடிப்போன்; fisherman, angler as a hunter with the angle. "தூண்டில் வேட்டுவன் வாங்க வாராது" (அகநா.36);. [தூண்டில் + வேட்டுவன்.] தூண்டில்வேட்டுவன் tūṇṭilvēṭṭuvaṉ, பெ. (n.) மீன் பிடிப்போன்; fisherman, angler as a hunter with the angle. "தூண்டில் வேட்டுவன் வாங்க வாராது" (அகநா. 36);. [தூண்டில் + வேட்டுவன்]
தூண்டிவிடு-தல்	தூண்டிவிடு-தல் dūṇḍiviḍudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. விளக்கைத் தூண்டுதல்; to trim a lamp. 2. தூண்டிக்கொடு-, பார்க்க;see tundi-k-kogu. [தூண்டி + விடு-.] தூண்டிவிடு-தல் dūṇḍiviḍudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. விளக்கைத் தூண்டுதல்; to trim a lamp. 2. தூண்டிக்கொடு-, பார்க்க;See. {}. [தூண்டி + விடு-,]

தூண்டிற்காரன்	தூண்டிற்காரன் tūṇṭiṟkāraṉ, பெ. (n.) மீன்பிடிப்போன் (வின்);; angler. [தூண்டில் + காரன்.] தூண்டிற்காரன் tūṇṭiṟkāraṉ, பெ. (n.) மீன்பிடிப்போன் (வின்.);; angler. [தூண்டில் + காரன்]

தூண்டு

தூண்டு1 dūṇṭudal,   5 செ.குன்றாவி. (v.t.)

1. விளக்குத் தூண்டுதல்; to trim, as burning lamp.

"தூண்டு சுடரனைய சோதி கண்டாய்" (தேவா.843);.

2. கிளப்பிவிடுதல்; to excite, stir up.

3. செலுத்துதல்; to spur, goad.

"கடகரி புரவி தூடு மாலாழி யந்தேர்" (கம்பரா.கும்ப.316);.

4. அனுப்புதல்; to send.

"சேனை முற்று மவன் றுணையாகத் தூண்டி" (பிரமோத்.7:58);.

5. ஏவுதல்; to command.

6. நினைப்பூட்டுதல்; to remind.

7. குறுதல்; to pound, as with a pestle.

8. தள்ளுதல்; to push, force forward.

[துண் → தூண் → தூண்டு-.]

தூண்டு2 tūṇṭu, பெ. (n.)

கிளப்பிவிடுகை; exciting, rousing.

[தூண்டு1 → தூண்டு.]

தூண்டு1 dūṇṭudal,   5 செ.குன்றாவி. (v.t.)

1. விளக்குக் தூண்டுதல்; to trim, as burning lamp.

"தூண்டு சுடரனைய சோதி கண்டாய்" (தேவா. 843);.

2. கிளப்பிவிடுதல்; to excite, stir up.

3. செலுத்துதல்; to spur, goad.

"கடகரி புரவி தூண்டு மாலாழி யந்தேர்" (கம்பரா.கும்ப. 316);.

4. அனுப்புதல்; to send.

"சேனை முற்று மவன் றுணையாகத் தூண்டி" (பிரமோத். 7:58);.

5. ஏவுதல்; to command.

6. நினைப்பூட்டுதல்; to remind.

7. குறுதல்; to pound, as with a pestle.

8. தள்ளுதல்; to push, force forward.

[துண் → தூண் → தூண்டு-,]

தூண்டு2 tūṇṭu, பெ. (n.)

கிளப்பிவிடுகை; exciting, rousing.

[தூண்டு1 → தூண்டு]

தூண்டுகுச்சி	தூண்டுகுச்சி tūṇṭugucci, பெ. (n.) தூண்டுகோல் பார்க்க;see tuntu-kol. [தூண்டு + குச்சி.] தூண்டுகுச்சி tūṇṭugucci, பெ. (n.) தூண்டுகோல் பார்க்க;See. {}. [தூண்டு + குச்சி]
தூண்டுகோல்	தூண்டுகோல் tūṇṭuāl, பெ. (n.) 1. விளக்குத் திரி தூண்டும் ஈர்க்கு; stick for trimming a lamp or wick. "மதிவிளக்கினை யயர்வறத் தூண்டுகோல்" (பிரபுலிங். துதி.16);. 2. ஏவி விடுவோன் (யாழ்.அக.);; prime mover in an affair. [தூண்டு + கோல்.] தூண்டுகோல் tūṇṭuāl, பெ. (n.) 1. விளக்குத் திரி தூண்டும் ஈர்க்கு; stick for trimming a lamp or wick "மதிவிளக்கினை யயர்வறத் துண்டுகோல்" (பிரபுலிங். துதி. 16);. 2. ஏவி விடுவோன் (யாழ்.அக.);; prime mover in an affair. [தூண்டு + கோல்]
தூண்மரம்	தூண்மரம் tūṇmaram, பெ. (n.) தூணாமரம் பார்க்க;see tunamaram. [தூண் + மரம்.] தூண்மரம் tūṇmaram, பெ. (n.) தூணாமரம் பார்க்க;See. {}. [தூண் + மரம்]
தூண்மாலை	தூண்மாலை tūṇmālai, பெ. (n.) தூண்போலத் தொடுக்கப்படும் மாலை; garlands arranged column-like in decorating a temple etc., [தூண் + மாலை.] தூண்மாலை tūṇmālai, பெ. (n.) தூண்போலத் தொடுக்கப்படும் மாலை; garlands arranged column-like in decorating a temple etc., [தூண் + மாலை]

தூணம்	தூணம்1 tūṇam, பெ. (n.) ஏனம் (பாத்திரம்); தூக்க இடும்கயிற்றுச் சுருக்கு; cord with a loop or rings to carry a pot. "கரகத்துக்குத் தூணம் போட்டான்" (யாழ்.அக.);. [தூக்கணம் → தூணம்.] தூணம்2 tūṇam, பெ. (n.) 1. பெரும் தூண்; pillar. "பசும்பொற் றூணத்து" (மணிமே.1:47);. 2. பற்றுக் கோடு (அரு.நி.);; prop, support. [தூண் + அம் = தூணம். 'அம்' பருமைப்பொருள் பின்னொட்டு.] எ-டு மதி → மதியம், நிலை → நிலையம் வ. ஸ்தூணா தூணம்3 tūṇam, பெ. (n.) பகை (அக.நி.);; antipathy. தூணம்4 tūṇam, பெ. (n.) அம்புக்கூடு (யாழ்.அக.);; quiver. [துள் → தூள் → தூளம் → தூணம் (வ.மொ.வ.);.] தூணம்1 tūṇam, பெ. (n.) ஏனம் (பாத்திரம்); தூக்க இடும்கயிற்றுச் சுருக்கு; cord with a loop or rings to carry a pot. "கரகத்துக்குத் தூணம் போட்டான்" (யாழ்.அக.);. [தூக்கணம் → தூணம்] தூணம்2 tūṇam, பெ. (n.) 1. பெரும் தூண்; pillar. "பசும்பொற் றூணத்து" (மணிமே. 1:48);. 2. பற்றுக் கோடு (அரு.நி.);; prop, support. [தூண் + அம் – தூணம். 'அம்' பருமைப்பொருள் பின்னொட்டு] எ-டு மதி → மதியம், நிலை → நிலையம் வ. ஸ்தூணா தூணம்4 tūṇam, பெ. (n.) அம்புக்கூடு (யாழ்அக);; quiver. [துள் → தூள் → தூளம் → தூணம் (வ.மொ.வ.);]
தூணாமரம்	தூணாமரம் tūṇāmaram, பெ. (n.) நீண்ட மரவகை; Indian mahogany.

தூணி	தூணி1 tūṇi, பெ. (n.) அம்புக் கூடு; quiver. "தூணி . . . ஒடுங்கிய வம்பின்" (பதிற்று. 45, 1-2);. வ. தூண [தூணம் → தூணி (வே.க.);.] தூணி2 tūṇi, பெ. (n.) நான்கு மரக் காலளவு; a mesure of capacity = 4 marakkal. "கருங் கொள்ளுஞ் செங்கொள்ளுந் தூணி பதக்கென்று" (நாலடி.387);. வ. ஸ்தூண [துள் → துண் → தூண் → தூணி (வே.க.);.] தூணி3 tūṇittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பருத்தல்; to grow stout, big. [தூண் → தூணி.] தூணி1 tūṇi, பெ. (n.) அம்புக் கூடு; quiver. "தூணி . . .ஒடுங்கிய வம்பின்" (பதிற்று. 45, 1-2);. வ. தூண [தூணம் → தூணி (வே.க.);] தூணி2 tūṇi, பெ. (n.) நான்கு மரக் காலளவு; a mesure of capacity = 4 marakkal. "கருங் கொள்ளுஞ் செங்கொள்ளுந் தூணி பதக்கென்று" (நாலடி, 387);. வ. ஸ்தூண [துள் → துண் → தூண் → தூணி (வே.க.);] தூணி3 tūṇittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பருத்தல்; to grow stout, big. [தூண் → தூணி]
தூணிக்கடம்பு	தூணிக்கடம்பு tūṇikkaḍambu, பெ. (n.) வெண் கடம்பு; write cadamba.
தூணிகர்	தூணிகர் tūṇigar, பெ. (n.) பொன் வாணிகர் (நிகண்டு);; the caste of merchants.

தூணியங்கம்	தூணியங்கம் tūṇiyaṅgam, பெ. (n.) அத்திப்பிசின் (மூ.அ.);; gum of the cluster fig. ம. துணியாங்கம் தூணியங்கம் tūṇiyaṅgam, பெ. (n.) அத்திப்பிசின் (மூஅ.);; gum of the cluster fig. ம. துணியாங்கம்
தூணிறுத்துதல்	தூணிறுத்துதல் dūṇiṟuddudal, பெ. (n.) நாட்கால் நாட்டுகை; ceremony of setting up on an auspicious day the first post for the construction of a marriage pavilion or pandal. [தூண் + நிறுத்துதல்.] தூணிறுத்துதல் dūṇiṟuddudal, பெ. (n.) நாட்கால் நாட்டுகை (E.T. vi, 133);; ceremony of setting up on an auspicious day the first post for the construction of a marriage pavilion or pandal.
தூணீரம்	தூணீரம் tūṇīram, பெ. (n.) அம்புக்கூடு (யாழ்.அக.);; quiver. [தூணீ → தூணீரம்.] தூணீரம் tūṇīram, பெ. (n.) அம்புக்கூடு (யாழ்.அக.);; quiver. [தூணீ → தூணீரம்]
தூணு	தூணு tūṇu, பெ. (n.) சந்தன வேம்பு; sandal neem.
தூத்தியம்	தூத்தியம் tūttiyam, பெ. (n.) தூதன் செயல் மொழி (சங்.அக.);; an ambassador's mission. [தூது → தூத்தியம்.] தூத்தியம் tūttiyam, பெ. (n.) தூதன் செயல் அல்லது மொழி (சங்.அக.);; an ambassador's mission. [தூது → தூத்தியம்]

தூதகம்	தூதகம் tūtagam, பெ. (n.) துரிசு (சங்.அக.);; sulphate. தூதகம் tūtagam, பெ. (n.) துரிசு (சங்அக.);; sulphate.
தூதம்	தூதம் tūtam, பெ. (n.) 1. அசைவு; motion. 2. பழிப்பு; abuse.
தூதர்	தூதர்1 tūtar, பெ. (n.) ஓர் இனத்தார்; a caste. தூதர்2 tūtar, பெ. (n.) ஒரு நாட்டின் நிகராளி (பிரதிநிதி);யாக மற்றொரு நாட்டிற்கு அனுப்பப்பட்ட அரசு உயர் அதிகாரி; ambassador;emissary. [தூது → தூதர்.] தூதர்2 tūtar, பெ. (n.) ஒரு நாட்டின் நிகராளி (பிரதிநிதி);யாக மற்றொரு நாட்டிற்கு அனுப்பப்பட்ட அரசு உயர் அதிகாரி; ambassador;emissary.
தூதரகம்	தூதரகம் tūtaragam, பெ. (n.) மற்றொரு நாட்டின் தலைநகரில் தூதுவரின் தலைமையில் இயங்கும் அலுவலகம்; embassy. பிரஞ்சு தூதரகம் 2. முதன்மையான நகரங்களில் பண்பாடு மற்றும் பொருளியல் நடவடிக்கைகளைக் கவனிக்கும் வகையில் இயங்கும் கிளை அலுவலகம்; consulate. சென்னையில் உள்ள அமெரிக்கத் தூதரகத்தில் நூலகம் உள்ளது. [தூதர் + அகம்.] தூதரகம் tūtaragam, பெ. (n.) மற்றொரு நாட்டின் தலைநகரில் தூதுவரின் தலைமையில் இயங்கும் அலுவலகம்; embassy. பிரஞ்சு தூதரகம். 2. முதன்மையான நகரங்களில் பண்பாடு மற்றும் பொருளியல் நடவடிக்கைகளைக் கவனிக்கும் வகையில் இயங்கும் கிளை அலுவலகம்; consulate. சென்னையில் உள்ள அமெரிக்கத் தூதரகத்தில் நூலகம் உள்ளது.
தூதளை	தூதளை tūtaḷai, பெ. (n.) தூதுளை (மூ.அ.); பார்க்க;see tudulai. தூதளை tūtaḷai, பெ. (n.) தூதுளை (மூஅ.); பார்க்க;See. {}.

தூதன்	தூதன் tūtaṉ, பெ. (n.) 1. செய்தியறிவிப்பவன்; messenger. "வாலிதன்மக னவன்தன் றூதன் வந்தனென்" (கம்பரா. பிணிவீட்டு. 82);. 2. அரசுத் தூதன்; ambassador. "நன்றுகொ லென்ன லோடும் நாயகன் றூதனக் காண்" (கம்பரா. பிணி வீட்டு. 85);. 3. ஏவலாளன்; servant. "வெய்ய காலன் மாதூதர் மனங்களிக்க" (பாரத. கிருட்டிண.10);. 4. ஒற்றன்; spy, secret agent. 5. அறிவன் (புதன்); (பிங்.);; Mercury. தூதன் tūtaṉ, பெ. (n.) 1. செய்தியறிவிப்பவன்; messenger. "வாலிதன்மக னவன்தன் றூதன் வந்தனென்" (கம்பரா. பிணிவீட்டு. 82);. 2. அரசுத் தூதன்; ambassador. "நன்றுகொ லென்ன லோடும் நாயகன் றூதனக் காண்" (கம்பரா. பிணி வீட்டு. 85);. 3. ஏவலாளன்; servant. "வெய்ய காலன் மாதூதர் மனங்களிக்க" (பாரத. கிருட்டிண. 1o);. 4. ஒற்றன்; spy, secret agent. 5. அறிவன் (புதன்); (பிங்.);; Mercury.
தூதனம்	தூதனம் tūtaṉam, பெ. (n.) மூங்கில் (மலை);; bamboo. தூதனம் tūtaṉam, பெ. (n.) மூங்கில் (மலை.);; bamboo.
தூதாடு-தல்	தூதாடு-தல் dūdāṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) தூதாகப் போதல்; to act as a messenger. "நாடிநின் றூதாடித் துறைச் செல்லாள்" (கலித்.72);. [தூது + ஆடு.] தூதாடு-தல் dūdāṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) தூதாகப் போதல்; to act as a messenger. "நாடிநின் றூதாடித் துறைச் செல்லாள்" (கலித். 72);. [தூது + ஆடு-,]
தூதாயி	தூதாயி tūtāyi, பெ. (n.) கீரிப் பூண்டுவகை (சங்.அக.);; a plant.

தூதாள்	தூதாள் tūtāḷ, பெ. (n.) தூதன் பார்க்க;see tudan. "வன்றொண்டர் நடத்தவொரு தூதாளாகி" (சிவப்பிரபந். சிவஞா. பிள். வாராணை.3);. தூதாள் tūtāḷ, பெ. (n.) தூதன் பார்க்க;See. {}. "வன்றொண்டர் நடத்தவொரு தூதாளாகி" (சிவப்.பிரபந். சிவஞா. பிள். வாராணை. 3);.
தூதி	தூதி tūti, பெ. (n.) 1. தூது செல்பவள்; a female messenger. "யான்விட வந்தவென் றூதி யோடே" (திவ்.பெருமாள்.6:4);. 2. பாம்பின் நச்சுப் பல் நான்கனுள் ஒன்று (சங்.அக.);; one of the four poisonous fangs of a cobra. தூதி tūti, பெ. (n.) 1. தூது செல்பவள்; a female messenger. "யான்விட வந்தவென் றூதி யோடே" (திவ்.பெருமாள். 6:4); 2. பாம்பின் நச்சுப் பல் நான்கனுள் ஒன்று (சங்.அக.);; one of the four poisonous fangs of a cobra.
தூதிகை	தூதிகை tūtigai, பெ. (n.) தூதி-1 (சங்.அக.); பார்க்க;see tudi. தூதிகை tūtigai, பெ. (n.) தூதி-1 (சங்.அக.); பார்க்க;See. {}.
தூதிடையாடல்	தூதிடையாடல் tūtiḍaiyāḍal, பெ. (n.) மாலைக் காலத்துத் தலைவியுற்ற துன்ப நோக்கித் தோழி தலைவனிடம் தூதாக நடந்ததைக் கூறும் புறத்துறை (பு.வெ.12, இருபாற். 3);; theme describing a confidant's love embassy on behalf of her mistress. [தூது + இடை + ஆடல்.] தூதிடையாடல் tūtiḍaiyāḍal, பெ. (n.) மாலைக் காலத்துத் தலைவியுற்ற துன்ப நோக்கித் தோழி தலைவனிடம் தூதாக நடந்ததைக் கூறும் புறத்துறை (பு.வெ.12, இருபாற். 3);; theme describing a confidant's love- embassy on behalf of her mistress.
தூதிற்பிரிவு	தூதிற்பிரிவு tūtiṟpirivu, பெ. (n.) அரசனின் தூதுவனாகத் தலைவன் தலைவியை விட்டுப் பிரியும் பிரிவு; separation of a hero from his beloved when he goes on a mission for his king. "ஒதற்பிரிவுந் தூதிற் பிரிவும் அந்தணர் முதலிய மூவரிடத்தன" (தொல்.பொருள். 26, உரை);. [தூது → தூதில் + பிரிவு.] தூதிற்பிரிவு tūtiṟpirivu, பெ. (n.) அரசனின் தூதுவனாகத் தலைவன் தலைவியை விட்டுப் பிரியும் பிரிவு; separation of a hero from his beloved when he goes on a mission for his king. "ஒதற்பிரிவுந் தூதிற் பிரிவும் அந்தணர் முதலிய மூவரிடத்தன" (தொல்.பொருள். 26, உரை);.

தூது	தூது1 tūtu, பெ. (n.) கூழாங்கல்; small pebble. "தூதுணம் புறவெனத் துதைந்தநின் னெழி னலம்" (கலித்.56:16);. [து → தூது.] தூது2 tūtu, பெ. (n.) 1. அரச தூதர் தன்மை (குறள். 69. அதி);; embassy. 2. தூதுமொழி; purport of an embassy. "தூதுரைப்பாண் பண்பு" (குறள்.681);. 3. தூது செல்வோன்; ambassador. "தக்க தறிவதாந் தூது" (குறள்.686);. 4. செய்தி; message. "தொட்டுவிடுத் தேனவனைத் தூதுபிற சொல்லி" (சீவக. 1876);. 5. காமக் கூட்டத்துக் காதலரை இணக்குஞ்செயல்; negotiation in love- intrigues. "தூதுசெய் கண்கள் கொண் டொன்று பேசி" (திவ்.திருவாய். 9, 9:9);. 6. பாணன் முதலிய உயர்திணைப் பொருளையேனும் கிள்ளை முதலிய அஃறிணைப் பொருளையேனும் ஊடனீக்கும் வாயிலாகக் காதலர்பால் விடுத்தலைக் கலிவெண்பாவாற் கூறும் இலக்கியம் (இலக்.வி.874);; a kind of poem in Kali-venbā which purports to be a message of . love sent through a companion, a bird, etc., to effect a reconciliation. 7. தூது அனுப்பும் முறையில் இயற்றப்பட்ட ஒரு சிற்றிலக்கிய வகை; a genre in which one sends message. வ. தூத [துது → தூது (வ.மொ.வ);.] தூது என்பது ஒருவர் கருத்தை மற்றொருவருக்குத் தெரிவிக்க இடையே ஒருவரை அனுப்புவதாகும். பகைவரிடையிலும், நண்பரிடையிலும், தலைவன் தலைவியரிடையிலும் தூது செல்வது வழக்கம். இவ்வாறு தூதனுப்பும் செய்தி புறத்திணை நூல்களிலும் அகத்திணை நூல்களிலும் காணப்படுகின்றது. தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் மெய்ப்பாட்டியல் 23ஆம் நூற்பாவில் "தூது முனிவின்மை" என்பதற்குப் பேராசிரியர் "புள்ளும் மேகமும் போல்வன கண்டு சொல்லுமின் அவர்க்கென்று பன் முறையானும் சொல்லுதல்" என்று விளக்கம் தருகின்றார். பிற்காலத்தில் 'விருந்து' என்னும் இலக்கண முறையில் 96 வகைச் சிற்றிலக்கியங்களுள் ஒன்றாகத் தூது என்பதும் ஒரு சிறு நூலாக அமைந்தது. இலக்கண விளக்கப்பாட்டியலிலும், பிரபந்தத் திரட்டு என்னும் நூலிலும் தூது என்பதற்கு இலக்கணம் கூறப்பட்டுள்ளது. 'கலிவெண்பாவினால் உயர் திணைப் பொருளையும் அஃறிணைப் பொருளையும் சந்தியின் விடுத்தல்' என்று இலக்கண விளக்கம் (நூற். 874); கூறுகிறது. பிரபந்தத் திரட்டு 'அன்னம், மயில், கிளி, முகில், பூவை, தோழி, குயில், நெஞ்சம், தென்றல், வண்டு என்னும் பத்தையும் தனித்தனியே விளித்துக் கூறி, மாலை கொண்டுவா என்று அனுப்புதல் தூது' என்று கூறும் இரத்தினச் சுருக்கமும் இப்பத்துப் பொருள்களையும் தூதாக அனுப்புவது மரபு என்கிறது. இங்குக் கூறப்பெறாத பணம், தமிழ், மான், தாமரை (வனசம்);, சவ்வாது. நெல், புகையிலை, விறலிவிடு தூதுகளும் தனித்தனி நூல்களாக வந்துள்ளன. தூது விடுப்பது ஆணாகவோ பெண்ணாகவே இருக்கலாம். எனினும் கிடைக்கும் நூல்கள் பெரும்பாலும் தலைவனிடத்துத் தலைவி விடுத்த தூதுகளாகவே உள்ளன (கலைக்களஞ்சியம்);. தூது3 tūtu, பெ. (n.) தூதுவளை பார்க்க;see tudu-valai. "தூதென விளங்குஞ் செவ்வாயத் தோகையர்" (இரகு. யாகப்.14);.

தூதுக்குழு	தூதுக்குழு tūtukkuḻu, பெ. (n.) அரசியல், பொருளியல், பண்பாடு ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் அரசின் சார்பில் மற்றொரு நாட்டிற்குச் செல்லும் குழு; delegation of politicians, economists, artistes visiting other countries on behalf of the government. [தூது + குழு.] தூதுக்குழு tūtukkuḻu, பெ. (n.) அரசியல், பொருளியல், பண்பாடு ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் அரசின் சார்பில் மற்றொரு நாட்டிற்குச் செல்லும் குழு; delegation of politicians, economists, artistes visiting other countries on behalf of the government.
தூதுகறியுருண்டை	தூதுகறியுருண்டை tūtugaṟiyuruṇṭai, பெ. (n.) பொரித்த குழம்பில் இடும் உளுத்தமா உருண்டை (இ.வ.);; ball of kneaded black-gram flour, used in sauce. [தூது + கறி + உருண்டை.] தூதுகறியுருண்டை tūtugaṟiyuruṇṭai, பெ. (n.) பொரித்த குழம்பில் இடும் உளுத்தமா உருண்டை (இ.வ.);; ball of kneaded black-gram flour, used in sauce. [தூது + கறி + உருண்டை]
தூதுணம்	தூதுணம் tūtuṇam, பெ. (n.) 1. கூழாங்கல்லை உண்ணும் புறா வகை (திவா.);; a dove that cats pebbles. 2. தூக்கணங்குருவி (அக.நி.);; weaver bird. [தூதுண் → தூதுணம்.] தூதுணம் tūtuṇam, பெ. (n.) 1. கூழாங்கல்லை உண்ணும் புறா வகை (திவா.);; a dove that cats pebbles. 2. தூக்கணங்குருவி (அக.நி.);; weaver bird. [தூதுண் → தூதுணம்]
தூதுணம்புறவு	தூதுணம்புறவு tūtuṇambuṟavu, பெ. (n.) தூதுணம் பார்க்க;see tudunam. "தூதுணம் புறவொடு துச்சிற் சேக்கும்" (பட்டினப். 58);. [தூதுணம் + புறவு.] தூதுணம்புறவு tūtuṇambuṟavu, பெ. (n.) தூதுணம் பார்க்க;See. {}. "தூதுணம் புறவொடு துச்சிற் சேக்கும்" (பட்டினப். 58);. [தூதுணம் + புறவு]

தூதுணி	தூதுணி tūtuṇi, பெ. (n.) தூதுணம் (சங்.அக.);;பார்க்க;see tudunam. [தூதுணம் → தூதுணி.] தூதுணி tūtuṇi, பெ. (n.) தூதுணம் (சங்.அக.); பார்க்க;See. {}. [தூதுணம் → தூதுணி]
தூதுணை	தூதுணை tūtuṇai, பெ. (n.) தூதுவளை பார்க்க;see tudu-valai. [தூது + துணை.] தூதுணை tūtuṇai, பெ. (n.) தூதுவளை பார்க்க;See. {}. [தூது + துணை]
தூதுவளை	தூதுவளை tūtuvaḷai, பெ. (n.) முள்ளுள்ள இலைகளைக் கொண்ட கொடிவகை (மலை);; climbing brinjal. மறுவ. கூதளம் [தூது + வளை.] தூதுவளை tūtuvaḷai, பெ. (n.) முள்ளுள்ள இலைகளைக் கொண்ட கொடிவகை (மலை.);; climbing brinjal. மறுவ. கூதளம் [தூது + வளை]

தூதுவன்	தூதுவன் tūtuvaṉ, பெ. (n.) 1. தூதன்; messenger. "தாமே தூதுவ ராதலு முரித்தே" (தொல்.பொருள். 119);. 2. காம வாயிலோன்; messenger in love-intrigues. "தூதுவனொருவன் றன்னை யிவ் வழிவிரைவிற் றூண்டி" (கம்பரா. அங்கதன். 2);. 3. அறிவன் (புதன்);; the planet, Mercury. [தூது → தூதுவன்.] தூதுவன் tūtuvaṉ, பெ. (n.) 1. தூதன்; messenger. "தாமே தூதுவ ராதலு முரித்தே" (தொல்.பொருள். 119);. 2. காம வாயிலோன்; messenger in love- intrigues. "தூதுவனொருவன் றன்னை யிவ் வழிவிரைவிற் றூண்டி" (கம்பரா. அங்கதன். 2);. 3. அறிவன் (புதன்);; the planet, Mercury. [தூது → தூதுவன்]
தூதுவென்றி	தூதுவென்றி tūtuveṉṟi, பெ. (n.) தூதுவன் தனது செயலாண்மை வெற்றியைக் குறித்துக் கூறும் புறத்துறை (மாறனல. 84, உரை, ப.96.);; a theme describing the success of an embassy. [தூது + வென்றி.] தூதுவென்றி tūtuveṉṟi, பெ. (n.) தூதுவன் தனது செயலாண்மை வெற்றியைக் குறித்துக்கூறும் புறத்துறை (மாறனல. 84, உரை, ப.96);; a theme describing the success of an embassy.
தூதுளம்	தூதுளம் tūtuḷam, பெ. (n.) தூதுவளை (பிங்); பார்க்க;see tudu-valai. [தூதுவளை → தூதுளம்.] தூதுளம் tūtuḷam, பெ. (n.) தூதுவளை (பிங்.); பார்க்க;See. {}. [தூதுவளை → தூதுளம்]
தூதுளை	தூதுளை tūtuḷai, பெ. (n.) தூதுவளை பார்க்க;see tudu-valai. தூதுளை tūtuḷai, பெ. (n.) தூதுவளை பார்க்க;See. {}.

தூதூவெனல்	தூதூவெனல் tūtūveṉal, பெ. (n.) உமிழ்தற் குறிப்பு; onom, expr. of the sound of spitting. தூதூவெனல் tūtūveṉal, பெ. (n.) உமிழ்தற் குறிப்பு; onom. expr. of the sound of spitting.
தூதைகூலம்	தூதைகூலம் tūtaiālam, பெ. (n.) பஞ்க பன்னும் வில்; cotton-pricker.
தூந்துதுருப்பிடி-த்தல்	தூந்துதுருப்பிடி-த்தல் dūnduduruppiḍiddal, செ.குன்றாவி. (v.t.) தூண்டித்துருப்பிடி (வின்.); பார்க்க;see tundi-t-turu-pidi.
தூப்பஞ்செய்-தல்	தூப்பஞ்செய்-தல் tūppañjeytal, செ.கு.வி. (v.i.) தூய்மை செய்தல்; to clean. "கண்டவர் காட்சியைத் தூப்பஞ்செய்துடன்" (மேருமந். 127);. [தூ → தூப்பம் + செய்.] தூப்பஞ்செய்-தல் tūppañjeytal, 1 செ.கு.வி. (v.i.) தூய்மை செய்தல்; to clean. "கண்டவர் காட்சியைத் துப்பஞ்செய்துடன்" (மேருமந். 1271);. [தூ → தூப்பம் + செய்-,]
தூப்பா	தூப்பா tūppā, பெ. (n.) தூப்பாக்குழி பார்க்க;see tippā-k-kuli. தூப்பா tūppā, பெ. (n.) தூப்பாக்குழி பார்க்க;See. {}.
தூப்பாக்குழி	தூப்பாக்குழி tūppākkuḻi, பெ. (n.) சாக்கடை; gutter. [தூப்ப + குழி.] தூப்பாக்குழி tūppākkuḻi, பெ. (n.) சாக்கடை; gutter. [தூப்பா + குழி]

தூம்	தூம் tūm, பெ. (n.) 1. முகத்தலளவை வகை; a dry measure of capacity. 2. ஒருநிறை; bazaar weight = about 6 lbs. 4 oz-avoir. தெ. தூமு [தூம்பு → தூம் (வே.க.282);.] தூம் tūm, பெ. (n.) 1. முகத்தலளவை வகை; a dry measure of capacity. 2. ஒருநிறை; bazaar weight = about 6 lbs. 4 oz-avoir. தெ. தூமு [தூம்பு → தூம் (வே.க. 282);]
தூம்பல்	தூம்பல் tūmbal, பெ. (n.) 1. ஒரு வகைக் கொடி; calabash, climber. 2. சுரை; bottle-gourd. [தூம்பு → தூம்பல்.] தூம்பல் tūmbal, பெ. (n.) 1. ஒரு வகைக் கொடி; calabash, climber. 2. சுரை; bottle-gourd. [தூம்பு → தூம்பல்]
தூம்பாமடை	தூம்பாமடை tūmbāmaḍai, பெ. (n.) தூம்புவாய் (நெல்லை.); பார்க்க;see tumbu-vái. [தூம்பு → தூம்பா + மடை.] தூம்பாமடை tūmbāmaḍai, பெ. (n.) தூம்புவாய் (நெல்லை.); பார்க்க;See. {}. [தூம்பு → தூம்பா + மடை]
தூம்பிரம்	தூம்பிரம் tūmbiram, பெ. (n.) கருஞ்சிவப்பு (வின்.);; purple, dark red.

தூம்ப	தூம்ப1 tūmba, பெ. (n.) 1. உட்டுளை; tubularity. "தூம்புடைத் தடக்கை" (புறநா.19);. 2. உட்டுளைப் பொருள் (பிங்);; tube. 3. மதகு; sluice. 4. மதகின் உட்டுளை (அக.நி.);; vent in a sluice. 5. வாய்க்கால் (பிங்.);; channel for irrigation. 6. தூம்பு வாய் பார்க்க;see tumbu-vay. "சுருங்கைத் தூம்பின்மனை" (மணிமே. 28:5);. 7. மூங்கில் (திவா);; bamboo. 8. மூங்கிற்குழாய்; bamboo tube. தூம்பின் கண்ணிட மிளிர" (மலைபடு.533);. 10. மரக்கால் (பிங்.);; a measure of capacity for grain. 11. நீர்ப்பத்தர் (திவா);; leathern bucket for baling water. 12. மனை வாயில் (பிங்.);; gateway, doorway. 13. பாதை (யாழ்.அக.);; path, way. 14. இடுக்கு வழி; narrow or difficult path, defile, pass. 15. ஈயம் (வின்.);; lead. 16. பாலம் முதலியவற்றில் அமைக்கப்படும் நீர் செல்வதற்கான கதை (சிமிட்டி);க் குழாய்; drain pipe. கழிவுநீர் தூம்புவழியே சென்றுவிடும். தெ. தூமு; க., ம. தூம்பு; L. tubus; E. tube [தும்பு → தூம்பு.]
தூம்புக்கை	தூம்புக்கை tūmbukkai, பெ. (n.) தும்பிக்கை பார்க்க;see tumbi-k-kai. [தூம்பு + கை.] தூம்புக்கை tūmbukkai, பெ. (n.) தும்பிக்கை பார்க்க;See. tumbi-k-kai. [தூம்பு + கை]

தூம்புவாய்	தூம்புவாய் tūmbuvāy, பெ. (n.) சாய்கடை (திவா.);; drain, gutter. [தூம்பு + வாய்.] தூம்புவாய் tūmbuvāy, பெ. (n.) சாய்கடை (திவா.);; drain, gutter.
தூம்பை	தூம்பை tūmbai, பெ. (n.) தூம்பா1 பார்க்க;see tumba. தூம்பை tūmbai, பெ. (n.) தூம்பா1 பார்க்க;See. {}.
தூமணி	தூமணி tūmaṇi, பெ. (n.) முத்து; pearl. "தூமணித் தோள் வளை" (சிலப்.690);. [தூய்(மை); + மணி.] தூமணி tūmaṇi, பெ. (n.) முத்து; pearl. "தூமணித் தோள் வளை" (சிலப். 6:9o);. [தூய்(மை); + மணி]

தூமை	தூமை1 tūmai, பெ. (n.) மகளிர் பூப்புநீர்; catamenia. "பாவர் தூமையர்கள் கோளர்" (திருப்பு. 363);. [தூவாமை → தூமை.] தூமை2 tūmai, பெ. (n.) 1. வெண்மை; whiteness. 2. தூய்மை பார்க்க;see tuymai. [தூய் → தூமை.] தூமை1 tūmai, பெ. (n.) மகளிர் பூப்புநீர்; catamenia. "பாவர் தூமையர்கள் கோளர்" (திருப்பு. 363);. [தூவாமை → தூமை] தூமை2 tūmai, பெ. (n.) 1. வெண்மை; whiteness. 2. தூய்மை பார்க்க;See. {}. [தூய் → தூமை]
தூமைச்சீலை	தூமைச்சீலை tūmaiccīlai, பெ. (n.) ஒர் வசைச் சொல்; a term of abuse meaning cloth worn during menses. [தூமை + சீலை.] தூமைச்சீலை tūmaiccīlai, பெ. (n.) ஒர் வசைச் சொல்; a term of abuse meaning cloth worn during menses. [தூமை + சீலை]
தூய்தன்மை	தூய்தன்மை tūytaṉmai, பெ. (n.) 1. தூய்மையின்மை; impurity as of body. 2. தீட்டு; pollution. "சொன்ன மறை மந்திரத்தாற் றூய் தன்மை கடிந்ததற்பின்" (சீகாளத். பு. கண்ண.138);. [தூய்து + அன்மை.] தூய்தன்மை tūytaṉmai, பெ. (n.) 1. தூய்மையின்மை; impurity as of body. 2. தீட்டு; pollution. "சொன்ன மறை மந்திரத்தாற் றூய் தன்மை கடிந்ததற்பின்" (சீகாளத். பு. கண்ண. 138);. [தூய்து + அன்மை]

தூய்து	தூய்து tūytu, பெ. (n.) தூய்மையானது; that which is pure, clear. [தூய்(மை); → தூய்து.] தூய்து tūytu, பெ. (n.) தூய்மையானது; that which is pure, clear. [தூய்(மை); → தூய்து]
தூய்நெறி	தூய்நெறி tūyneṟi, பெ. (n.) நன்னெறி; spiritual path. "தூய்நெறியே சேரும்வண்ணம்" (திருவாச.51:4);. [தூய் + நெறி.] தூய்நெறி tūyneṟi, பெ. (n.) நன்னெறி; spiritual path. "தூய்நெறியே சேரும்வண்ணம்" (திருவாச. 51:4);. [தூய் + நெறி]

தூய்மை	தூய்மை1 tūymai, பெ. (n.) 1. துப்புரவு, அழுக்கு இல்லா நிலைமை; purity, cleanness. "புறந்தூய்மை நீரானமையும்" (குறள்.298);. 2. மெய்ம்மை (அக.நி.);; truth. 3. நன்மை; good. "காறூய்மை யில்லாக் கலிமாவும்" (திரிகடு.46);. 4. வீடுபேறு; salvation. "தூஉய்மையென்ப தவாவின்மை" (குறள்.364);. ம. தூம தூய்மை2 tūymai, பெ. (n.) வெண்மை; whiteness. "தூய்மை காட்டும்" (பெருங்.உஞ்சைக். 32:50);. [தூ → தூய்மை.] தூய்மை1 tūymai, பெ. (n.) 1. துப்புரவு, அழுக்கு இல்லா நிலைமை; purity, cleanness. "புறந்தூய்மை நீரானமையும்" (குறள், 298);. 2. மெய்ம்மை (அகநி.);; truth. 3. நன்மை; good. "காறுாய்மை யில்லாக் கலிமாவும்" (திரிகடு. 46);. 4. வீடுபேறு; salvation. "தூஉய்மையென்ப தவாவின்மை" (குறள், 364);. ம. தூம தூய்மை2 tūymai, பெ. (n.) வெண்மை; whiteness. "தூய்மை காட்டும்" (பெருங்.உஞ்சைக். 32:59);. [தூ → தூய்மை]
தூய்வெள்ளை	தூய்வெள்ளை tūyveḷḷai, பெ. (n.) தூய்மையான வெள்ளை (யாழ்.அக.);; pure white. [தூய் + வெள்ளை.] தூய்வெள்ளை tūyveḷḷai, பெ. (n.) தூய்மையான வெள்ளை (யாழ்.அக);; pure white. [தூய் + வெள்ளை]

தூய்மைக்கேடு	தூய்மைக்கேடு tūymaikāṭu, பெ. (n.) கழிவுகள் காற்று, நீர் முதலியவற்றில் சேர்வதால் மூச்சுவிடுதற்கோ பயன்படுத்துவதற்கோ ஏற்றதாக இல்லாமல் போகும் நிலை; pollution. தொழிற் சாலையிலிருந்து வெளியேறும் கழிவுகளால் காற்றும், ஆற்று நீரும் தூய்மைக்கேடு அடைகின்றன. [தூய்மை + கேடு.]
தூய	தூய tūya, பெ.எ. (adj.) தூய்மையான; clean, pure, holy. "தூயமேனி" (திருவாச. 2:112);. [தூய் → தூய.] தூய tūya, பெ.எ. (adj.) தூய்மையான; clean, pure, holy. "தூயமேனி" (திருவாச. 2: 112);. [தூய் → தூய]
தூயம்	தூயம் tūyam, பெ. (n.) தூய்மை பார்க்க;see tuymai. "தற்கண்ட தூயமும்" (திருமந்.2451);. [தூய் → தூயம்.] தூயம் tūyam, பெ. (n.) தூய்மை பார்க்க;See. {}. "தற்கண்ட தூயமும்" (திருமந். 2451);. [தூய் → தூயம்]
தூயவன்	தூயவன் tūyavaṉ, பெ. (n.) 1. தூய்மையானவன்; pure and holy man. "தீயவாச் சேர்தல் செய்தார் தூயவரல்லர்" (கம்பரா. சடாயுவுயிர்.54);. 2. திருமால் (உரி.நி.);; Visiu. [தூய் + தூயவன்.] தூயவன் tūyavaṉ, பெ. (n.) 1. தூய்மையானவன்; pure and holy man. "தீயவாச் சேர்தல் செய்தார் தூயவரல்லர்" (கம்பரா. சடாயுவுயிர். 54);. 2. திருமால் (உரி.நி.);;{}. [தூய் + தூயவன்]

தூயன்	தூயன் tūyaṉ, பெ. (n.) தூயவன் பார்க்க;see tuyavan. "தூயன் றுயக்கன் மயக்கன்" (திவ். திருவாய்.19:6);. [தூய் → தூயன்.] தூயன் tūyaṉ, பெ. (n.) தூயவன் பார்க்க;See. {}. "தூயன் றுயக்கன் மயக்கன்" (திவ். திருவாய். 19:6);. [தூய் → தூயன்]
தூயாள்	தூயாள் tūyāḷ, பெ. (n.) 1. தூய்மையானவள்; spotless, pure woman. 2. கலைமகள் (யாழ்.அக.);; Saraswadi. "வரைபயந்த தூயாடன் றிருப்பாகன்" (பெரியபு. தடுத்தாட்.199);. [தூய் → தூயாள்.] தூயாள் tūyāḷ, பெ. (n.) 1. தூய்மையானவள்; spotless, pure woman. 2. கலைமகள் (யாழ்.அக.);; Sarasvadi. "வரைபயந்த தூயாடன் றிருப்பாகன்" (பெரியபு. தடுத்தாட். 199);. [தூய் → தூயாள்]

தூர்1 dūrrudal, 2 செ.கு.வி. (v.i.)

1. நிரம்புதல்; to be filled up.

"இருடூர்பு புலம்பூர" (கலித்.120);.

2. அடைபடுதல்; to be closed.

"துளைவாய் தூர்ந்த துரப்பமை யாணி" (பொருந.10);.

3. அழிதல்; to be extinguished, to perish.

"தூர்ந்தொழியும் பொய்பிறந்த போழ்தே" (நான்மணி.76);.

4. மறைதல்; to disappear.

"வள்ளி நடந்த வழி தூர்ந்திடாது" (வெங்கைக்கோ.345);.

5. நெருங்குதல்; o come to close quarters

"இருவரும் ஒதுங்கியுந் தூர்ந்தும் பொருதலின்" (தொல்.பொருள்.68, உரை, பக்.219);.

[துரு → தூர் (வே.க.);.]

தூர்2 tūrttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.)

1. அடைத்தல்; to fill up, close up, as a well.

"கடறூர்த்தன் மலையகழ்தல்" (சீவக. 2165);.

2. மறைத்தல்; to hide, cover.

"விண்ணவர் விசும்பு தூர்த்தான்" (கம்பரா. கைகேயி.74);.

3. உட் செலுத்துதல்; to insert.

"பழுக்கும் பழத்தைத் தூர்த்து" (தைலவ.தைல.134);.

4. மிகப் பொழிதல்; to pour forth in showers as arrows

"தூர்க்கின்ற மலர்மாரி தொடரப்போய்" (கம்பரா.இராவணன் வதை. 199);.

[துரு → தூர் → தூர்-. (வே.க.288);.]

தூர்3 tūrttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.)

பெருக்கித் தூய்மைசெய்தல்; to sweep.

"சினக ராலயந் தூர்ப்பது திருமெழுக்கிடுதல்" (உபதேசகா. சிவபுண்ணிய.50);.

ம. தூல்குக

தூர்4 tūr, பெ. (n.)

1. வேர் (பிங்.);; root.

2. அடிப் பகுதி; bottom.

"தூரிற்றின் றன்ன தகைத்தரோ" (நாலடி. 138);.

3. அடிமரம் (இ.வ.);; stump of a tree.

4. பனையின் வேர்ப்பற்றுள்ள அடிப்பகுதி; root like formation about the stump of palmyras.

"வேர் தூர்மடல் குருகு பறியா நீளிரும்பனை" (பரிபா. 2:42);.

5. பனைவடலி முதலியன (இ.வ.);; tree, especially young palmyras and coconuts.

6. கிணற்றில் தேங்கிய வண்டல் முதலிய கசடுகள்; rubbish at the bottom of a well.

தூர்கட்டு-தல்	தூர்கட்டு-தல் dūrkaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மரஞ்செடி முதலியன அடி பருத்தெழுதல்; to grow with a big stump, as a young tree. 2. கொத்தாய் முளைத்தெழுதல்; to grow in clusters. நெற்பயிர் தூற்கட்டியெழுந்தது. [தூர் + கட்டு.] தூர்கட்டு-தல் dūrkaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மரஞ்செடி முதலியன அடி பருத்தெழுதல்; to grow with a big stump, as a young tree. 2. கொத்தாய் முளைத்தெழுதல்; to grow in clusters. நெற்பயிர் தூற்கட்டியெழுந்தது. [தூர் + கட்டு-,]
தூர்த்தம்	தூர்த்தம் tūrttam, பெ. (n.) 1. அரவடித்தூள் (யாழ்.அக.);; iron filings. 2. ஊமத்தை; trumpet flower night shade. [தூர்2 → தூர்த்தம்.] தூர்த்தம் tūrttam, பெ. (n.) 1. அரவடித்தூள் (யாழ்.அக);; iron filings. 2. ஊமத்தை; trumpet flower night shade. [தூர்2 → தூர்த்தம்]
தூர்வகம்	தூர்வகம் tūrvagam, பெ. (n.) 1. பொதியெருது; pack bullock. 2. சுமக்கை; bearing, carrying.
தூர்வம்	தூர்வம் tūrvam, பெ. (n.) கொப்பூழ் (சங்.அக.);; navel. தூர்வம் tūrvam, பெ. (n.) கொப்பூழ் (சங்அக.);; navel.
தூர்வாரி	தூர்வாரி tūrvāri, பெ. (n.) கிணறுகளில் தூரெடுப்பவன்; cleaner of wells. [தூர் + வாரி.]

தூர்வாரு-தல்	தூர்வாரு-தல் dūrvārudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கிணற்று வண்டல்களை வாரி எடுத்தல்; to clean out, as a well. [தூர்4 + வாரு-.] தூர்வாரு-தல் dūrvārudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கிணற்று வண்டல்களை வாரி எடுத்தல்; to clean out, as a well. [தூர்4 + வாரு-,]
தூர்வு	தூர்வு tūrvu, பெ. (n.) கிணறு முதலியன சேற்றால் அடைபடுகை; filling up, closing up, as of a well with rubbish. [தூர்1 → தூர்வு.] தூர்வு tūrvu, பெ. (n.) கிணறு முதலியன சேற்றால் அடைபடுகை; filling up, closing up, as of a well with rubbish. [தூர்1 → தூர்வு]
தூர்வை	தூர்வை1 tūrvai, பெ. (n.) 1. கிணற்றடை தூர்; accumulation of rubbish in a well. "தானே வந்தாலுந் தூர்வை யெடுக்கவொண்ணாது" (திவ். இயற். திருவிருத்.12, வியா, 85);. 2. கொத்தப்பட்ட மண் (வின்);; loosened earth, from digging or ploughing. 3. செத்தை (வின்.);; straws, dry leaves, etc. 4. கிணற்றைச் சார்ந்த நிலம் (யாழ்ப்.);; ground adjacent to a well. [தூர்1 → தூர்வை.] தூர்வை2 tūrvai, பெ. (n.) அறுகம்புல்; quitch grass. "துவெள்ளிரிசியுந் தூர்வைக் காடும்" (திருவிளை. உக்கிர.23);. [தூர் → தூர்வை.] தூர்வை1 tūrvai, பெ. (n.) 1. கிணற்றடை தூர்; accumulation of rubbish in a well. "தானே வந்தாலுந் தூர்வை யெடுக்கவொண்ணாது" (திவ். இயற்.திருவிருத். 12, வியா, 85);. 2. கொத்தப்பட்ட மண் (வின்.);; loosened earth, from digging or ploughing. 3. செத்தை (வின்.);; straws, dry leaves, etc. 4. கிணற்றைச் சார்ந்த நிலம் (யாழ்ப்.);; ground adjacent to a well. [தூர்1 → தூர்வை] தூர்வை2 tūrvai, பெ. (n.) அறுகம்புல்; quitch grass. "தூவெள்ளிரிசியுந் தூர்வைக் காடும்" (திருவிளை. உக்கிர. 23);. [தூர் → தூர்வை]

தூர்வைக்காரன்	தூர்வைக்காரன் tūrvaikkāraṉ, பெ. (n.) 1. கிணறு சார்ந்த நிலத்துக்கு உரியவன்; sole proprietor of the soil about a well. 2. தூர்வாரி பார்க்க;see turvari. [தூர்வை + காரன்.] தூர்வைக்காரன் tūrvaikkāraṉ, பெ. (n.) 1. கிணறு சார்ந்த நிலத்துக்கு உரியவன்; sole proprietor of the soil about a well. 2. தூர்வாரி பார்க்க;See. {}. [தூர்வை + காரன்]
தூர்வைசெய்-தல்	தூர்வைசெய்-தல் tūrvaiseytal, செ.குன்றாவி. (v.t.) நிலத்தைக் கொத்தித்திருத்துதல்; to digup, earth, to plough. "வேரற வகழ்ந்து போக்கித் தூர்வை செய்து" (பதினொ. திருவிடைமும்.10);. [தூர்வை + செய்-.] தூர்வைசெய்-தல் tūrvaiseytal, 1 செ.குன்றாவி. (v.t.) நிலத்தைக் கொத்தித்திருத்துதல்; to digup, earth, to plough. "வேரற வகழ்ந்து போக்கித் தூர்வை செய்து" (பதினொ. திருவிடைமும். 1o);. [தூர்வை + செய்-,]
தூர்வைத்தைலம்	தூர்வைத்தைலம் tūrvaittailam, பெ. (n.) அறுகம்புல் எண்ணெய் (தைலவ. தைல. 132);; medicinal oil prepared from quitch grass. [தூர்வை + தைலம்.] தூர்வைத்தைலம் tūrvaittailam, பெ. (n.) அறுகம்புல் எண்ணெய் (தைவவ. தைல. 132);; medicinal oil prepared from quitch grass. [தூர்வை + தைலம்]
தூர்வைப்படுத்து-தல்	தூர்வைப்படுத்து-தல் dūrvaippaḍuddudal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) தூர்வைசெய் பார்க்க;see turvai-sey. [தூர்வை + படுத்து-.] தூர்வைப்படுத்து-தல் dūrvaippaḍuddudal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) தூர்வைசெய் பார்க்க;See. {}. [தூர்வை + படுத்து-.]

தூர்னா	தூர்னா tūṟṉā, பெ. (n.) அறுகு (மூ.அ.);; quitch grass. [தூர்வை → தூர்னா.] தூர்னா tūṟṉā, பெ. (n.) அறுகு (மூஅ.);; quitch grass. [தூர்வை –→ தூர்னா]
தூர	தூர tūra, வி.எ. (adv.) விலக; afar, away, off. "தூற்றாதே தூரவிடல்" (நாலடி.75);. தூர இருந்தால் சேர உறவு (பழ.);. தூர tūra, வி.எ. (adv.) விலக; afar, away, off. "தூற்றாதே தூரவிடல்" (நாலடி, 75);. தூர இருந்தால் சேர உறவு (பழ.);.
தூரக்காரி	தூரக்காரி tūrakkāri, பெ. (n.) மாதவிடாய் கொண்டு வீட்டுக்கு விலக்காய் உள்ள பெண்; woman in her periods, as one that stays outside her house. [தூரம் + காரி.] தூரக்காரி tūrakkāri, பெ. (n.) மாதவிடாய் கொண்டு விட்டுக்கு விலக்காய் உள்ள பெண்; woman in her periods, as one that stays out- side her house. [தூரம் + காரி]
தூரகமனம்	தூரகமனம் tūragamaṉam, பெ. (n.) நெடுந்தொலைவு நடைச் செலவு; long journey. "தூரகமனமுங்கலைகளின் ஒன்றாதலின்" (சீவக.1219, உரை);. தூரகமனம் tūragamaṉam, பெ. (n.) நெடுந்தொலைவு நடைச் செலவு; long journey. "தூரகமனமுங்கலைகளின் ஒன்றாதலின்" (சீவக. 1219, உரை);.

தூரகாரி	தூரகாரி tūrakāri, பெ. (n.) எதிர்கால விளைவறிந்து செய்வோன்; far sighted man of action. "தூரகாரி யாதலால் . . . அமரர் வாழ்த்தினர்" (பாரத. பதினான்.32);. [தூரம் + காரி.] தூரகாரி tūrakāri, பெ. (n.) எதிர்கால விளைவறிந்து செய்வோன்; far sighted man of action. "தூரகாரி யாதலால் . . . அமரர் வாழ்த்தினர்" (பாரத. பதினான். 32);. [தூரம் + காரி]
தூரச்சூலை	தூரச்சூலை tūraccūlai, பெ. (n.) தூரசூலை பார்க்க;see tura-sulai. [தூரம் + சூலை.] தூரச்சூலை tūraccūlai, பெ. (n.) தூரசூலை பார்க்க;See. {}. [தூரம் + சூலை]
தூரசூலை	தூரசூலை tūracūlai, பெ. (n.) பூப்புச் (சூதகச்); சூலை நோய் (சீவரட்.124);; dysmenorrheal. [தூரம் + சூலை.] தூரசூலை tūracūlai, பெ. (n.) பூப்புச் (சூதகச்); சூலை நோய் (சீவரட். 124);; dysmenorrhea. [தூரம் + சூலை]
தூரணம்	தூரணம் tūraṇam, பெ. (n.) விரைவு (யாழ்.அக.);; quickness, haste. [தூரம் → தூரணம்.] தூரணம் tūraṇam, பெ. (n.) விரைவு (யாழ்அக.);; quickness, haste. [தூரம் → தூரணம்]
தூரத்தம்	தூரத்தம் tūrattam, பெ. (n.) ஊமத்தை; Indian datura.

தூரத்தார்	தூரத்தார் tūrattār, பெ. (n.) 1. தூரத்து உறவு; distant relation. 2. வெளிநாட்டில் வாழ்வோர்; persons living at a distance or in a far-off country. [தூரம் → தூரத்தார்.] தூரத்தார் tūrattār, பெ. (n.) 1. தூரத்து உறவு; distant relation. 2. வெளிநாட்டில் வாழ்வோர்; persons living at a distance or in a far-off country. [தூரம் → தூரத்தார்]
தூரதரிசி	தூரதரிசி dūradarisi, பெ. (n.) 1. பருந்து; vulture. 2. பண்டிதன்; pandit. 3. தொலை நோக்குப் பார்வையன்; far-sighted man.
தூரதை	தூரதை dūradai, பெ. (n.) தூரம் (யாழ்.அக.);; distance. [தூரம் → தூரதை.] தூரதை dūradai, பெ. (n.) தூரம் (யாழ்.அக.);; distance. [தூரம் → தூரதை]
தூரந்தொலை	தூரந்தொலை tūrandolai, பெ. (n.) மிக்க தூரம்; great distance. [தூரம் + தொலை.] தூரந்தொலை tūrandolai, பெ. (n.) மிக்க தூரம்; great distance. [தூரம் + தொலை]
தூரப்பயணம்	தூரப்பயணம் tūrappayaṇam, பெ. (n.) வெளிநாட்டு செலவு; long journey to a distant place. [தூரம் + பயணம்.] தூரப்பயணம் tūrappayaṇam, பெ. (n.) வெளிநாட்டு செலவு; long journey;journey to a distant place. [தூரம் + பயணம்]

தூரப்பார்வை	தூரப்பார்வை tūrappārvai, பெ. (n.) தொலைப் பார்வை; distant sight, hyperopia. [தூரம் + பார்வை.] தூரப்பார்வை tūrappārvai, பெ. (n.) தொலைப் பார்வை; distant sight, hyperopia. [தூரம் + பார்வை]
தூரப்பார்வைமட்டு	தூரப்பார்வைமட்டு tūrappārvaimaṭṭu, பெ. (n.) கிட்டப் பார்வையாகிய கண்ணின் குற்றம்; nearsightedness, myopia. [தூரம் + பார்வைமட்டு.] தூரப்பார்வைமட்டு tūrappārvaimaṭṭu, பெ. (n.) கிட்டப் பார்வையாகிய கண்ணின் குற்றம்; nearsightedness, myopia. [தூரம் + பார்வைமட்டு]
தூரப்பந்து	தூரப்பந்து tūrappandu, பெ. (n.) நெருக்க மில்லாத உறவினன்; a distant relation. [தூரம் + பந்து.] தூரப்பந்து tūrappandu, பெ. (n.) நெருக்க மில்லாத உறவினன்; a distant relation. [தூரம் + பந்து]

தூரம்	தூரம்1 tūram, பெ. (n.) 1. சேய்மை (பிங்.);; remoteness, distance. "தூரம்போயின" (கம்பரா. இராவணன் வதை. 240);. 2. தூரச்சுற்றம் (வின்.);; remote relationship. 3. வேறுபாடு (யாழ்.அக.);; difference. 4. புறம்பு (யாழ்.அக.);; outside. 5. மகளிர் தீட்டு (சூதகம்.);; menstruation. தூரத்துப் பச்சை கண்ணுக்கு அழகு தூரத்துப்பச்சை பார்வைக்கு இச்சை தூரத்துத் தண்ணீர் ஆபத்துக்கு உதவாது தூரத்துப் பார்வைக்கு மலை மழமழப்பு;கிட்டப்போனால் கல்லும் கரடும். (பழ.);. தூரம்2 tūram, பெ. (n.) 1. ஊமத்தை (மூ.அ.);; tumpet flower nightshade. 2. சிறுமரவகை; purple datura. தூரம்3 tūram, பெ. (n.) ஒர் இசைக்கருவி (யாழ்.அக.);; a musical instrument. தூரம்1 tūram, பெ. (n.) 1. சேய்மை (பிங்.);; remoteness, distance. "தூரம் போயின" (கம்பரா. இராவணன் வதை, 240);. 2. தூரச்சுற்றம் (வின்.);; remote relationship. 3. வேறுபாடு (யாழ்.அக.);; difference. 4. புறம்பு (யாழ்.அக.);; outside. 5. மகளிர் தீட்டு (சூதகம்);; menstruation. தூரத்துப் பச்சை கண்ணுக்கு அழகு தூரத்துப்பச்சை பார்வைக்கு இச்சை தூரத்துத் தண்ணீர் ஆபத்துக்கு உதவாது தூரத்துப் பார்வைக்கு மலை மழமழப்பு;கிட்டப்போனால் கல்லும் கரடும். (பழ.);.
தூரமம்	தூரமம் tūramam, பெ. (n.) தேள் கொடுக்கி; scorpion sting plant (சா.அக.);.

தூரமானவெண்ணம்	தூரமானவெண்ணம் tūramāṉaveṇṇam, பெ. (n.) 1. மேன்மையான கருத்து; aspiring thoughts. 2. கவலை; anxious thoughts. 3. கவனமின்மை; absence of mind. 4. உலகப்பற்று நீங்கிய கருத்து; thoughts abstracted from the world. [தூரம் + ஆனவெண்ணம்.] தூரமானவெண்ணம் tūramāṉaveṇṇam, பெ. (n.) 1. மேன்மையான கருத்து; aspiring thoughts. 2. கவலை; anxious thoughts. 3. கவனமின்மை; absence of mind. 4. உலகப் பற்று நீங்கிய கருத்து; thoughts abstracted from the world. [தூரம் + ஆனவெண்ணம்]
தூரமூலம்	தூரமூலம் tūramūlam, பெ. (n.) மூஞ்சிப்புல்; girdle grass (சா.அக.);. தூரமூலம் tūramūlam, பெ. (n.) மூஞ்சிப்புல்; girdle grass (சா.அக);.
தூரல்	தூரல் tūral, பெ. (n.) 1. நிறைகை (யாழ்.அக.);; filling up. 2. துன்பம் (சது.);; affliction. [தூர் → தூரல்.] தூரல் tūral, பெ. (n.) 1. நிறைகை (யாழ்.அக.);; filling up. 2. துன்பம் (சது.);; affliction. [தூர் → தூரல்]
தூரவலி	தூரவலி tūravali, பெ. (n.) தீட்டு (சூதக); நோய் வகை; pain during menstruation. [தூரம் → வலி.] தூரவலி tūravali, பெ. (n.) தீட்டு (சூதக); நோய் வகை; pain during menstruation. [தூரம் → வலி]

தூரவுறவு	தூரவுறவு tūravuṟavu, பெ. (n.) விலகிய உறவு முறை; distant relation. [தூரம் + உறவு.] தூரவுறவு tūravuṟavu, பெ. (n.) விலகிய உறவு முறை; distant relation. [தூரம் + உறவு]
தூரவை	தூரவை tūravai, பெ. (n.) அறுகு; harialli grass (சா.அக.);. தூரவை tūravai, பெ. (n.) அறுகு; harialli grass (சாஅக.);.
தூரன்	தூரன் tūraṉ, பெ. (n.) முயற் புல்; here grass (சா.அக.);.
தூராகி	தூராகி tūrāki, பெ. (n.) எலிக்காது என்னுஞ் செடி (தைலவ. தைல. 125);; a plant.
தூராகு	தூராகு tūrāku, பெ. (n.) எலிச்செவிக் கள்ளி; rat's ear spurge (சா.அக.);. தூராகு tūrāku, பெ. (n.) எலிச்செவிக் கள்ளி; rat's ear spurge (சா.அக);.
தூராடிகத்தலை	தூராடிகத்தலை tūrāṭigattalai, பெ. (n.) கடல் மீன் வகை; sea-fish, dark grey.
தூராதிதூரம்	தூராதிதூரம் tūrātitūram, பெ. (n.) மிக்க தூரம்; very great distance. "தூராதி தூரஞ் சொல்லத் தொலை யாது" (ஔவை. கு, ஞானம்பிரி. 7);. [தூரம் + ஆதி + தூரம்.] தூராதிதூரம் tūrātitūram, பெ. (n.) மிக்க தூரம்; very great distance. "தூராதி தூரஞ் சொல்லத் தொலை யாது" (ஔவை. கு. ஞானம்பிரி, 7);. [தூரம் + ஆதி + தூரம்]

தூராதூரம்	தூராதூரம் tūrātūram, பெ. (n.) 1. வெவ்வேறு தூரம்; various distances. 2. நெடுந்தொலைவு; very great distance.
தூரால்	தூரால் tūrāl, பெ. (n.) புதர் (புதுவை);; bush. [தூர் → தூரால்.] தூரால் tūrāl, பெ. (n.) புதர் (புதுவை);; bush. [தூர் → தூரால்]

தூரி	தூரி1 tūri, பெ. (n.) பலகறை (வின்.);; small shell, cowry. 2. சிறுதூம்பு; small outlet for irrigation. 3. தூரிவலை பார்க்க;see turivalai. [தூர் → தூரி.] தூரி2 tūri, பெ. (n.) எருது (வின்);; ox. தூரி3 tūri, பெ. (n.) ஊசல் (பிங்.);; swing. தூரி4 tūri, பெ. (n.) தூரிகை (யாழ்.அக); பார்க்க;see turigai. தூரி5 tūri, பெ. (n.) தூரியம்3 பார்க்க;see turiyam3. "போர்ப்பணவந் தூரி" (கம்பரா.பிரமாத்திர. 5);. தூரி1 tūri, பெ. (n.) 1. பலகறை (வின்.);; small shell, cowry. 2. சிறுதூம்பு; small outlet for irrigation. 3. தூரிவலை பார்க்க;See. {}. [தூர் → தூரி] தூரி2 tūri, பெ. (n..) எருது (வின்.);; ox. தூரி4 tūri, பெ. (n.) தூரிகை (யாழ்.அக.); பார்க்க;See. {}. தூரி5 tūri, பெ. (n.) தூரியம், 3 பார்க்க;See. {}, 3. "போர்ப்பணவந் தூரி" (கம்பரா.பிரமாத்திர.5);.

தூரிது	தூரிது dūridu, பெ. (n.) சேய்மையானது; that which is far off or distant, "மிக்க தூரிதன்று பாண்டியனது செல்வமிக்க ஊர்" (சிலப். 12:133, உரை);. [தூரம் → தூரிது.] தூரிது dūridu, பெ. (n.) சேய்மையானது; that which is far off or distant. "மிக்க தூரிதன்று பாண்டியனது செல்வமிக்க ஊர்" (சிலப். 13:133, உரை);. [தூரம் → தூரிது]
தூரிமுள்ளு	தூரிமுள்ளு tūrimuḷḷu, பெ. (n.) நரியிலந்தை; jackal bair (சா.அக.);.
தூரிய	தூரிய tūriya, வி.எ. (adv.) தூரமான; far off, distant. "இல்லிடத்தினின்றுந் தூரிய இடத்தில்" (கலித்.110, உரை);. [தூரம் → தூரிய.] தூரிய tūriya, வி.எ.(adv.) தூரமான; far off, distant. "இல்லிடத்தினின்றுந் தூரிய இடத்தில்" (கலித்.110, உரை);. [தூரம் – தூரிய]
தூரியகண்டம்	தூரியகண்டம் tūriyagaṇṭam, பெ. (n.) ஓர் இசைக்கருவி (யாழ்.அக.);; a musical instrument. [தூரியம் + கண்டம்.] தூரியகண்டம் tūriyagaṇṭam, பெ. (n.) ஓர் இசைக் கருவி (யாழ்.அக.);; a musical instrument. [தூரியம் + கண்டம்]

தூரியம்	தூரியம்1 tūriyam, பெ. (n.) 1. இசைக்கருவி; musical instrument. "அந்தி விழவிற் றூரியங் கறங்க" (மதுரைக்.460);. 2. மங்கலப்பறை (பிங்);; drum beaten on festive of joyful occasions. 3. முரசு (பிங்.);; a large drum. தூரியம்2 tūriyam, பெ. (n.) தூரிகை (சூடா); பார்க்க;see turigai. தூரியம்3 tūriyam, பெ. (n.) ஒரு வகைத் துகில் (பிங்.);; a kind of fine cloth. தூரியம்4 tūriyam, பெ. (n.) பொதியெருது (பிங்.);; pack bullock. தூரியம்5 tūriyam, பெ. (n.) 1. கைவேல் (வின்.);; javelin, dart. 2. எறிபடைப்பொது (அக.நி.);; missile. தூரியம்6 tūriyam, பெ. (n.) 1. ஈயம்; lead. 2. நஞ்சு; poison. தூரியம்1 tūriyam, பெ. (n.) 1. இசைக்கருவி; musical instrument. "அந்தி விழவிற் றூரியங் கறங்க" (மதுரைக். 460);. 2. மங்கலப்பறை (பிங்.);; drum beaten on festive of joyful occasions. 3. முரசு (பிங்.);; a large drum. தூரியம்2 tūriyam, பெ. (n.) தூரிகை (சூடா.); பார்க்க;See. {}.
தூரியன்	தூரியன் tūriyaṉ, பெ. (n.) தூரத்துள்ளவன்; one who is far off or at a distance. "தூரியனாஞ் சிவன் தோன்றும்" (சி.சி.8:28);. [தூரம் → தூரியன்.] தூரியன் tūriyaṉ, பெ. (n.) தூரத்துள்ளவன்; one who is far off or at a distance. "தூரியனாஞ் சிவன் தோன்றும்" (சி.சி. 8:28);. [தூரம் → தூரியன்]

தூரியாங்கம்	தூரியாங்கம் tūriyāṅgam, பெ. (n.) பலவகை இசைக்கருவிகளையும் கொடுக்கும் தெய்வமரவகை (கற்பகதரு); (தக்கயாகப். 757, குறிப்பு);; a Kalpaga tree which yields every kind of musical instrument that is wished for. [தூரியம் → தூரியாங்கம்.] தூரியாங்கம் tūriyāṅgam, பெ. (n.) பலவகை இசைக்கருவிகளையும் கொடுக்கும் தெய்வமரவகை (கற்பகதரு); (தக்கயாகப். 757, குறிப்பு);; a Kalpaga tree which yields every kind of musical instrument that is wished for.
தூரிவலை	தூரிவலை tūrivalai, பெ. (n.) குப்பா எனும் பையுள்ள மீன்கள் வந்து விழும் வீசுவலை; a big fishing net. [தூர் → தூரி + வலை (வே.க.288);.] தூரிவலை tūrivalai, பெ. (n.) குப்பா எனும் பையுள்ள மீன்கள் வந்து விழும் வீசுவலை; a big fishing net. [தூர் → தூரி + வலை (வே.க. 288);]
தூரு	தூரு1 dūrudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மலங்கழித்தல் (நாஞ்);; to go to stool. ம. தூருக தூரு2 tūru, பெ. (n.) தூர் பார்க்க;see tur. "தூருகனத்தோடே . . . பாசனஞ் செய்" (தைலவ.பாயி.15);. தூரு1 dūrudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மலங்கழித்தல் (நாஞ்.);; to go to stool. ம. தூருக தூரு2 tūru, பெ. (n.) தூர் பார்க்க;See. {}. "தூருகனத்தோடே. . . பாசனஞ் செய்" (தைலவ.பாயி.15);.
துரேத்தி	துரேத்தி turētti, பெ. (n.) கம்பந்திராய்ச் செடி (மலை.);; a kind of wild chickweed.
தூரோணம்	தூரோணம் tūrōṇam, பெ. (n.) கவிழ்த்தும்பைச் செடி (மலை);; small purslane. தூரோணம் tūrōṇam, பெ. (n.) கவிழ்த்தும்பைச் செடி (மலை.);; small purslane.

தூலக்கட்டை	தூலக்கட்டை tūlakkaṭṭai, பெ. (n.) துலாக்கட்டை பார்க்க;see tula-k-kattai. பத்துத் தூலக்கட்டை வீடு. [துலாக்கட்டை → தூலக்கட்டை.] தூலக்கட்டை tūlakkaṭṭai, பெ. (n.) துலாக்கட்டை பார்க்க;See. {}. பத்துத் தூலக்கட்டை வீடு. [துலாக்கட்டை → தூலக்கட்டை]
தூலக்கடை	தூலக்கடை tūlakkaḍai, பெ. (n.) தூலக்கட்டை பார்க்க;see tula-k-kattai. தூலக்கடை tūlakkaḍai, பெ. (n.) தூலக் கட்டை பார்க்க;See. {}.
தூலகம்	தூலகம் tūlagam, பெ. (n.) பருத்தி (மலை);; common cotton. [தூலம் → தூலகம் (மு.தா.160);.] தூலகம் tūlagam, பெ. (n.) பருத்தி (மலை.);; common cotton. [தூலம் → தூலகம் (மு.தா. 160);]
தூலசர்க்கரை	தூலசர்க்கரை1 tūlasarkkarai, பெ. (n.) உப்பு (சங்.அக.);; salt. தூலசர்க்கரை2 tūlasarkkarai, பெ. (n.) தூலசருக்கரை (சங்.அக.); பார்க்க;See. {}.
தூலாசர்க்கரை	தூலாசர்க்கரை2 tūlācarkkarai, பெ. (n.) தூலசருக்கரை (சங்.அக.); பார்க்க;see tula-sarukkarai.
தூலசருக்கரை	தூலசருக்கரை tūlasarukkarai, பெ. (n.) பருத்தி விதை (மூ.அ.);; cotton seed.

தூலபலம்	தூலபலம் tūlabalam, பெ. (n.) எருக்கு; madar plant (சா.அக.);. தூலபலம் tūlabalam, பெ. (n.) எருக்கு; madar plant (சாஅக.);.
தூலபிசு	தூலபிசு tūlabisu, பெ. (n.) பஞ்சு (மூ.அ.);; cotton. தூலபிசு tūlabisu, பெ. (n.) பஞ்சு (மூஅ.);; cotton.

தூலம்	தூலம் tūlam, பெ. (n.) பஞ்சு (சூடா);; cotton. 2. கோரை (மூஅ);; a sedge. 3. பருத்திச் செடி; Indian cotton plant. 4. இலவு (மலை); பார்க்க;see ilavu. [தூல் → தூலம் (மு.தா.160);.] தூலம்2 tūlam, பெ. (n.) நீர்முள்ளி (மலை);; white long-flowered nail dye. தூலம்3 tūlam, பெ. (n.) நஞ்சு (யாழ்.அக.);; poison. தூலம்1 tūlam, பெ. (n.) 1. பஞ்சு (சூடா.);; cotton. 2. கோரை (மூஅ.);; a sedge. 3. பருத்திச் செடி; Indian cotton plant. 4. இலவு (மலை.); பார்க்க;See. ilavu. [தூல் → தூலம் (மு.தா. 160);] தூலம்2 tūlam, பெ. (n.) நீர்முள்ளி (மலை.);; white long-flowered nail dye. தூலம் tūlam, பெ. (n.) 1. பருமை; grossness, tangibility. "தூலமா முருவினுக்குச் சூக்கும முதல்" (சி.சி.2,50);. 2. கண்ணுக்குப் புலனாவது; gross, tangible materials, palpable essence, opp. to {}. "சூக்கமொடு தூலத்துச் சூறை மாருதத்து" (திருவாச.3,10);. 3. பொதுமை; vague generality, outline. "தூலமாக விடைகூறி" (சி.போ.சிற்.); 4. உத்திரம்; beam of a house. "தூலத்தின் பேரில் அல்லது இறப்பில்" (சினேந்.170,உரை);. 5. நெற்போரடிக்குங் கோல்; threshing instrument, flail. 6. வானம் (ஆகாயம்.); (யாழ்.அக.);; sky. [Skt. {} → த. தூலம்]

தூலி	தூலி tūli, பெ. (n.) தூலிகை பார்க்க;see tuligai. தூலி tūli, பெ. (n.) தூலிகை பார்க்க;See. {}.
தூலிகை	தூலிகை tūligai, பெ. (n.) 1. எழுதுகோல் (சூடா);; pointing reed or pencil. 2. அன்னத்தினிறகு (நிகண்டு);; swan's feather. 3. மெத்தை (யாழ்.அக.);; cushion. 4. விளக்குத்திரி (யாழ்.அக.);; wick. தூலிகை tūligai, பெ. (n.) 1. எழுதுகோல் (சூடா.);; pointing reed or pencil. 2. அன்னத்தினிறகு (நிகண்டு.);; swan's feather. 3. மெத்தை (யாழ்.அக.);; cushion. 4. விளக்குத்திரி (யாழ்.அக.);; wick.
தூலினி	தூலினி tūliṉi, பெ. (n.) சிவப்புநிற பூக்களைக் கொண்ட இலவு (மலை);; red-flowered silk cotton. [துல் → தூல் → தூலினி (மு.தா.160);.] தூலினி tūliṉi, பெ. (n.) சிவப்புநிற பூக்களைக் கொண்ட இலவு (மலை.);; red-flowered silk cotton. [துல் → தூல் → தூலினி (மு.தா. 16o);]
தூலை	தூலை tūlai, பெ. (n.) பருத்தி (சங்.அக.);; cotton. [தூல் → தூலை.] தூலை tūlai, பெ. (n.) பருத்தி (சங்அக);; cotton. [தூல் → தூலை]
தூவத்தி	தூவத்தி tūvatti, பெ. (n.) வாள் (பிங்);; sword. தூவத்தி tūvatti, பெ. (n.) வாள் (பிங்.);; sword.

தூவரன்	தூவரன் tūvaraṉ, பெ. (n.) அண்ணகன் (யாழ்.அக.);; eunuch.
தூவல்ராகி	தூவல்ராகி tūvalrāki, பெ. (n.) தூவலாரியம் (G.Sm.D. 1, i, 218); பார்க்க;see tuval-ariyam. [தூவல் + ராகி.] தூவல்ராகி tūvalrāki, பெ. (n.) தூவலாரியம் (G.Sm.D. 1, i,218); பார்க்க;See. {}. [தூவல் + ராகி]
தூவலாரியம்	தூவலாரியம் tūvalāriyam, பெ. (n.) இராகி வகை (G.Sm. D. 1, i, 218);; ragi grwon under irrigation. [தூவல் + ஆரியம்.] தூவலாரியம் tūvalāriyam, பெ. (n.) இராகி வகை (G.Sm. D. 1, i, 218);; ragi grwon under irrigation. [தூவல் + ஆரியம்]
தூவழி	தூவழி tūvaḻi, பெ. (n.) பண் வகை; a secondary melody type. "தும்பி வண்டொடு தூவழி யாழ்செய" (சீவக.854);. [தூய்(மை); + வழி.] தூவழி tūvaḻi, பெ. (n.) பண் வகை; a secondary melody type. "தும்பி வண்டொடு தூவழி யாழ்செய" (சீவக. 854);. [தூய்(மை); + வழி]
தூவற்பிளவு	தூவற்பிளவு tūvaṟpiḷavu, பெ. (n.) எழுதிறகின் முனை பிளவு (வின்.);; slit of a quill-pen. [தூவல் + பிளவு.] தூவற்பிளவு tūvaṟpiḷavu, பெ. (n.) எழுதிறகின் முனைப் பிளவு (வின்.);; slit of a quill-pen. [தூவல் + பிளவு]
தூவனாதி	தூவனாதி tūvaṉāti, பெ. (n.) ஆடாதோடை; Malabar winter cherry (சா.அக.);.

தூவாத	தூவாத tūvāta, பெ. (n.) வேண்டாதவை; that which is unpalatable or undesirable. "தூவாத நீக்கி" (குறள்.685);. 2. தூய்மையில்லாத; polluted. [தூ → தூவாத.] தூவாத tūvāta, பெ. (n.) வேண்டாதவை; that which is unpalatable or undersirable. "தூவாத நீக்கி" (குறள். 685);. 2. தூய்மையில்லாத; polluted. [தூ → தூவாத]
தூவானம்	தூவானம் tūvāṉam, பெ. (n.) 1. காற்று அடித்துக் கொண்டுவரும் மழைத்துளிகள், சிதறல், சிதறுமழை; drizzle, rain driven in or scattered about in fine drops by storing wind. மழைவிட்டுந் தூவானம் விடவில்லை (பழ.);. 2. அருவி வீழிடம் (பிங்.);; place where a cascade falls, as the place of spray. [தூவு + வானம்.] தூவானம் tūvāṉam, பெ. (n.) 1. காற்று அடித்துக் கொண்டுவரும் மழைத்துளிகள், சிதறல், சிதறுமழை; drizzle, rain driven in or scattered about in fine drops by stroing wind. மழைவிட்டுந் தூவானம் விடவில்லை (பழ.);. 2. அருவி வீழிடம் (பிங்.););; place where a cascade falls, as the place of spray.

தூவி	தூவி tūvi, பெ. (n.) 1. பறவையிறகு; feather or down of birds. "மறுவிறூவிச் சிறுகருங்காக்கை" (ஐங்குறு.139);. 2. மயிற்றோகை (பிங்);; peacock's tail. 3. அன்னத்தினிறகு (பிங்.);; swan's down. "ஆய்தூவி யனமெய்" (கலித். 56);. 4. அன்னப் பறவை; swan. "தூவிகணிற் குஞ் சாலிவளைக்குஞ் சோலை சிறக்கும்" (திருப்பு.588);. 5. எழுதுகோல் (அரு.நி.);; quill-pen. 6. மீன்சிறகு; fin of a fish. [தூவல் → தூவி.] தூவி tūvi, பெ. (n.) 1. பறவையிறகு; feather or down of birds. "மறுவிறூவிச் சிறுகருங்காக்கை" (ஐங்குறு. 139);. 2. மயிற்றோகை (பிங்.);; peacock's tail. 3. அன்னத்தினிறகு (பிங்.);; swan's down. "ஆய்தூவி யனமெய்" (கலித். 56);. 4. அன்னப் பறவை; swan. "தூவிகணிற் குஞ் சாலிவளைக்குஞ் சோலை சிறக்கும்" (திருப்பு. 588);. 5. எழுதுகோல் (அரு.நி.);; quill-pen. 6. மீன்சிறகு; fin of a fish. [தூவல் → தூவி]
தூவிப்பொன்	தூவிப்பொன் tūvippoṉ, பெ. (n.) பொன்னின் ஒருவகை, கிளிச்சிறை; a kind of gold. "தூவிப்பொன் மாடமூதூர்" (சீவக.1756);. [தூவி + பொன்.] தூவிப்பொன் tūvippoṉ, பெ. (n.) பொன்னின் ஒருவகை, கிளிச்சிறை; a kind of gold. "தூவிப்பொன் மாடமூதூர்" (சீவக. 1756);. [தூவி + பொன்]

தூவியள-த்தல்	தூவியள-த்தல் tūviyaḷattal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) இலேசாகப் பெய்தளத்தல்; to put grain loosely into a measure, as in measuring flour. [தூவு + அளத்தல்.] தூவியள-த்தல் tūviyaḷattal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) இலேசாகப் பெய்தளத்தல்; to put grain loosely into a measure, as in measuring flour. [தூவு + அளத்தல்]
தூவிவிடு-தல்	தூவிவிடு-தல் dūviviḍudal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கறிப்பொடி தூவுதல்; to strew curry-powder. 2. செய்தி பரப்புதல்; to spread a rumour. [தூவி + விடு.] தூவிவிடு-தல் dūviviḍudal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கறிப்பொடி தூவுதல்; to strew curry-powder. 2. செய்தி பரப்புதல்; to spread a rumour. [தூவி + விடு-,]
தூவினம்	தூவினம் tūviṉam, பெ. (n.) மிளகு (சா.அக.);; black pepper. தூவினம் tūviṉam, பெ. (n.) மிளகு (சாஅக.);; black pepper.

தூவு	தூவு1 dūvudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தெளித்தல்; to sprinkle, strew. "நன்னீர் தூய்" (திவ். திருவாய்.1, 6, 1);. 2. இறைத்தல்; to scatter, spread out, as grain for fowls. 3. மிகச் சொரிதல்; to shower forth, as arrows. "வெங்கணை தூவி" (சீவக. 453);. 4. அளக்கும் போது இலேசாகமேற் பெய்தல்; to put loosely in a measure, as flour while measuring. தூவியளக்கிறான். 5. பூத்தூவி வழிபடுதல்; to strew or offer flowers in worship. "தீபமொடு தூபமலர் தூவி" (தேவா.542, 3);. 6. ஒழிதல்; to rest, ccase. "கைதூவே னென்னும் பெருமையின்" (குறள்.1021); (சீவக.2917, உரை.);. தூவு2 dūvudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மழை பெய்தல் (வின்.);; to rain. தூவு3 tūvu, பெ. (n.) ஊண் (அருநி,);; flesh, meat. [தூ → தூவு.] தூவு1 dūvudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தெளித்தல்; to sprinkle, strew. "நன்னீர் தூய்" (திவ். திருவாய். 1.6:1);. 2. இறைத்தல்; to scatter, spread out, as grain for fowls. 3. மிகச் சொரிதல்; to shower forth, as arrows. "வெங்கணை தூவி" (சீவக. 453);. 4. அளக்கும் போது இலேசாகமேற் பெய்தல்; to put loosely in a measure, as flour while measuring. தூவியளக்கிறான். 5. பூத்தூவி வழிபடுதல்; to strew or offer flowers in worship. "தீபமொடு தூபமலர் தூவி" (தேவா. 542,3);. 6. ஒழிதல்; to rest, cease. "கைதூவே னென்னும் பெருமையின்" (குறள், 1021); (சீவக. 2917, உரை.); தூவு3 tūvu, பெ. (n.) ஊண் (அரு.நி.);; flesh, meat. [தூ → தூவு]

தூவுகை	தூவுகை tūvugai, பெ. (n.) பொடி தூவுகை; the act of sprinkling as with a powder (சா.அக.);. [தூவு → தூவுகை.] தூவுகை tūvugai, பெ. (n.) பொடி தூவுகை; the act of sprinkling as with a powder (சா.அக.);. [தூவு → தூவுகை]
தூவுரை	தூவுரை tūvurai, பெ. (n.) நல்லுரை; sage counsel. "தூவுரை கேட்டுத் துணிந்திவ ணிருந்தது" (மணிமே-28:1.36);. [தூய்(மை); + உரை.] தூவுரை tūvurai, பெ. (n.) நல்லுரை; sage counsel. "தூவுரை கேட்டுத் துணிந்திவ ணிருந்தது" (மணிமே. 28:136);. [தூய்(மை); + உரை]
தூவெள்ளறுவை	தூவெள்ளறுவை tūveḷḷaṟuvai, பெ. (n.) அழுக்கிலா வெண்ணிற ஆடை; pure, white cloth. "தூவெள் ளறுவைக் கண்மாசுபோல" (குறள்.1051, உரை);. [தூய்(மை); + வெள்ளறுவை.] தூவெள்ளறுவை tūveḷḷaṟuvai, பெ. (n.) அழுக்கிலா வெண்ணிற ஆடை; pure, white cloth. "தூவெள் ளறுவைக் கண்மாசுபோல" (குறள். 1051, உரை);. [தூய்(மை); + வெள்ளறுவை]
தூவெளி	தூவெளி tūveḷi, பெ. (n.) அருள்வெளி (ஞானவெளி);; mystic sphere of pure intelligence. "சோதியைமாத்தூ வெளியை" (தாயு. பொருள்.வ.18);. [தூய்(மை); + வெளி.] தூவெளி tūveḷi, பெ. (n.) அருள்வெளி (ஞானவெளி);; mystic sphere of pure intelligence. "சோதியைமாத்தூ வெளியை" (தாயு. பொருள்.வ. 18);. [தூய்(மை); + வெளி]

தூவையர்	தூவையர் tūvaiyar, பெ. (n.) இறைச்சியுண்டோர்; flesh eaters. "தூவையர்கள் சோகைமுகநீலர்" (திருப்பு. 363);. [தூவு → தூவையார்.] தூவையர் tūvaiyar, பெ. (n.) இறைச்சி யுண்டோர்; flesh eaters. "தூவையர்கள் சோகைமுகநீலர்" (திருப்பு. 363);. [தூவு → தூவையார்]
தூள்	தூள் tūḷ, பெ. (n.) 1. எந்தக் கடினமான பொருளையும் உலக்கை அல்லது குழவி கொண்டு இடித்தோ அல்லது அரைத்தோ எடுத்த பொடி துகள் (பிங்);; dust, powder, particle. 2. மருந்துப்பொடி; medicinal powder. 3. கறிப்பொடி (வின்.);; curry powder. 4. மூக்குப் பொடி; snuff. 5. பூந்தாது; pollen. "தூளெழுந் தாமரை யலர்" (செவ்வந்தி. பு. அகத்திய 34);. 6. திருநீறு; the sacred ashes. "திரு நுண்டு எள்ளிச் சாத்தும்" (சேதுபு. கடவுள்வா.8);. 7. சிறியவை; anything small collectively, as fish,stones, roots etc. 8. சிறுமுத்து (வின்.);; lowest class of pearls, as very small. தூள் tūḷ, பெ. (n.) 1. எந்தக் கடினமான பொருளையும் உலக்கை அல்லது குழவி கொண்டு இடித்தோ அல்லது அரைத்தோ எடுத்த பொடி, துகள் (பிங்.);; dust, powder, particle. 2. மருந்துப்பொடி; medicinal powder. 3. கறிப்பொடி (வின்.);; curry powder. 4. மூக்குப் பொடி; snuff. 5. பூந்தாது; pollen. "தூளெழுந் தாமரை யலர்" (செவ்வந்தி. பு, அகத்திய. 34);. 6. திருநீறு; the sacred ashes. "திரு நுண்டு எள்ளிச் சாத்தும்" (சேதுபு. கடவுள்வா. 8);. 7. சிறியவை; anything small collectively, as fish, stones, roots etc.

தூள்கிளப்பு-தல்	தூள்கிளப்பு-தல் dūḷkiḷappudal, 5 செ.கு.வி. (v..i.) திறமை முதலியவை சிறப்பாக வெளிப்படுகிற வகையில் ஒன்றைச் செய்தல் அல்லது நிகழ்த்துதல்; to extremely well. மட்டைப் பந்தாட்டத்தில் அவர் தூள் கிளப்பிவிட்டார். [தூள் + கிளப்பு-.] தூள்கிளப்பு-தல் dūḷkiḷappudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) திறமை முதலியவை சிறப்பாக வெளிப் படுகிற வகையில் ஒன்றைச் செய்தல் அல்லது நிகழ்த்துதல்; to extremely well. மட்டைப் பந்தாட்டத்தில் அவர் தூள் கிளப்பிவிட்டார்.
தூள்படு-தல்	தூள்படு-தல் dūḷpaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. முனைப்பாக செயற்படுதல்; to be expedited with great eclat. செயல் தூள்படுகிறது. 2. அமளியுடன் நிகழ்தல்; to be in a commotion. குழந்தையைக் காணாமல் வீடு தூள்பட்டது. [தூள் + படு-.] தூள்படு-தல் dūḷpaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. முனைப்பாக செயற்படுதல்; to be expedited with great eclat. செயல் தூள்படுகிறது. 2. அமளியுடன் நிகழ்தல்; to be in a commotion. குழந்தையைக் காணாமல் வீடு தூள்பட்டது. [தூள் + படு-,]

தூள்படுத்து	தூள்படுத்து1 dūḷpaḍuddudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தூளாக்குதல்; to pulverise, reduce to powder. 2. முற்றும் அழித்தல்; to destroy utterly. "எனதுமிடி தூள்படுத்தி" (திருப்பு.1042);. [தூள் + படுத்து-.] தூள்படுத்து2 dūḷpaḍuddudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) புரளி (அட்டகாசம்); பண்ணுதல் (உவ);; to make a show of great strength or ability. [தூள் + படுத்து-.] தூள்படுத்து1 dūḷpaḍuddudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தூளாக்குதல்; to pulverise, reduce to powder. 2. முற்றும் அழித்தல்; to destroy utterly. "எனதுமிடி தூள்படுத்தி" (திருப்பு.1042);. [தூள் + படுத்து-,] தூள்படுத்து2 dūḷpaḍuddudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) புரளி (அட்டகாசம்); பண்ணுதல் (உவ.);; to make a show of great strength or ability. [தூள் + படுத்து-.]
தூள்பற-த்தல்	தூள்பற-த்தல் tūḷpaṟattal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) பலரும் அறியும்படி அதிகாரம் வெளிப்படுதல் அல்லது பணம் செலவழித்தல்; to be loudly displayed. வீட்டில் மூத்த மருமகள் அதிகாரம் தூள் பறக்கிறது. [தூள் + பற-.] தூள்பற-த்தல் tūḷpaṟattal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) பலரும் அறியும்படி அதிகாரம் வெளிப்படுதல் அல்லது பணம் செலவழித்தல்; to be loudly displayed. வீட்டில் மூத்த மருமகள் அதிகாரம் தூள் பறக்கிறது. [தூள் + பற-,]
தூள்மீன்	தூள்மீன் tūḷmīṉ, பெ. (n.) பொடி மீன் (யாழ்ப்);; small fish. [தூள் + மீன்.] தூள்மீன் tūḷmīṉ, பெ. (n.) பொடி மீன் (யாழ்ப்.);; small fish. [தூள் + மீன்]

தூள்விறகு	தூள்விறகு tūḷviṟagu, பெ. (n.) பொடி விறகு (யாழ்ப்.);; fire-wood of small size. [தூள் + விறகு.] தூள்விறகு tūḷviṟagu, பெ. (n.) பொடி விறகு (யாழ்ப்.);; fire-wood of small size. [தூள் + விறகு]
தூளம்	தூளம் tūḷam, பெ. (n.) தூளனம்1 பார்க்க;see tullanam1. தூளம் tūḷam, பெ. (n.) தூளனம்,1 பார்க்க;See. {}.
தூளனம்	தூளனம் tūḷaṉam, பெ. (n.) திருநீற்றை நீரிற் குழையாது பூசுகை; besmearing one's body with the dry sacred ahses. "நீறு தூளனஞ்செய்திடின்" (சிவரக. சிவதன்மா. 23);. 2. தூள் (வின்.);; dust. [தூள் → தூளனம்.] தூளனம் tūḷaṉam, பெ. (n.) திருநீற்றை நீரிற் குழையாது பூசுகை; besmearing one's body with the dry sacred ahses. "நீறு தூளனஞ் செய்திடின்" (சிவாக. சிவதன்மா. 23);. 2. தூள் (வின்.);; dust. [தூள் → தூளனம்]
தூளா-தல்	தூளா-தல் tūḷātal, 6 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தானே பொடியாதல்; falling into pieces. 2. அரைப்பதினால் பொடியாதல்; becoming reduced to powder by grinding or pounding (சா.அக.);. [தூள் + ஆ-.] தூளா-தல் tūḷātal, 6 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தானே பொடியாதல்; falling into pieces. 2. அரைப் பதினால் பொடியாதல்; becoming reduced to powder by grinding or pounding (சா.அக.);. [தூள் + ஆ-,]

தூளாக்கு-தல்	தூளாக்கு-தல் dūḷākkudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பொடி செய்தல்; pulverizing, reducing to dust. [தூள் + ஆக்கு-.] தூளாக்கு-தல் dūḷākkudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பொடி செய்தல்; pulverising, reducing to dust. [தூள் + ஆக்கு-,]
தூளி-	தூளி-1 tūḷittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பருத்தல் (வின்.);; to grow stout, bulky. [தூள் → தூளி.]

தூளி

தூளி2 tūḷittal,   4 செ.குன்றாவி. (v.t.)

திருநீற்றை உடல்முழுவதும் பூசுதல் (சங்.அக.);; to besmear one's body with the dry sacred ashes.

[தூள் → தூளி.]

தூளி3 tūḷi, பெ. (n.)

1. புழுதி; dust.

"ஏத்துவார் களுழக்கிய பாத தூளி படுதலாலிவ் வுலகம் பாக்கியஞ் செய்ததே" (திவ். பெரியாழ்.4, 4, 6);.

2. பூந்தாது; pollen.

[தூள் → தூளி.]

தூளி4 tūḷi, பெ. (n.)

குதிரை (அக.நி.);; horse.

[தூள் → தூளி.]

தூளி5 tūḷi, பெ. (n.)

ஆர்ப்பு; noise, tumult.

[தூள் → தூளி.]

தூளி6 tūḷi, பெ. (n.)

குழந்தையைத் தூங்கவைக்க நீண்ட துணியின் இரு முனையையும் கட்டி ஒன்றில் தொங்கவிட்டிருக்கும் அமைப்பு; ஏணை; cradle made with a long piece of cloth.

தூளி1 tūḷittal,   4 செ.கு.வி. (v.i.)

பருத்தல் (வின்.);; to grow stout, bulky.

[தூள் → தூளி-.]

தூளி2 tūḷittal,   4 செ.குன்றாவி. (v.t.)

திருநீற்றை உடல்முழுவதும் பூசுதல் (சங்அக.);; to besmear one's body with the dry sacred ashes.

[தூள் → தூளி]

தூளி3 tūḷi, பெ. (n.)

1. புழுதி; dust.

"ஏத்துவார் களுழக்கிய பாததூளி படுதலாலிவ் வுலகம் பாக்கியஞ் செய்ததே" (திவ். பெரியாழ். 4.4:6);.

2. பூந்தாது; pollen.

[தூள் → தூளி]

தூளி4 tūḷi, பெ. (n.)

குதிரை (அக.நி.);; horse.

[தூள் → தூளி]

தூளி5 tūḷi, பெ. (n.)

தூளிகுச்சம்	தூளிகுச்சம் tūḷiguccam, பெ. (n.) கதம்பப் பொடி (சங்.அக.);; fragrant powder. [தூளி + குச்சம்.] தூளிகுச்சம் tūḷiguccam, பெ. (n.) கதம்பப் பொடி (சங்.அக.);; fragrant powder. [தூளி + குச்சம்]
தூளிச்சி	தூளிச்சி tūḷicci, பெ. (n.) தூளாகச் செய்யும் மருந்து அல்லது மூலிகை; any medicine or drug capable of reducing any substance into a fine powder as by action of acid. [தூளி → தூளிச்சி.] தூளிச்சி tūḷicci, பெ. (n.) தூளாகச் செய்யும் மருந்து அல்லது மூலிகை; any medicine or drug capable of reducing any substance into a fine powder as by action of acid. [தூளி → தூளிச்சி]
தூளிசாலம்	தூளிசாலம் tūḷicālam, பெ. (n.) அருகக் கடவுளது கோயில் முதல்மதில் (மேருமந் 60, உரை);; the first compound-wall of a temple of Arhat. தூளிசாலம் tūḷicālam, பெ. (n.) அருகக் கடவுளது கோயில் முதல்மதில் (மேருமந். 60, உரை);; the first compound-wall of a temple of Arhat.
தூளித்துவசம்	தூளித்துவசம் tūḷittuvasam, பெ. (n.) 1. கதம்பப் பொடி; a fragrant powder used in bath. 2. மணமேற்றியபொடி; any scented powder. 3. காற்று; air (சா.அக.);. [தூளி + துவசம்.] தூளித்துவசம் tūḷittuvasam, பெ. (n.) 1. கதம்பப் பொடி; a fragrant powder used in bath. 2. மனமேற்றியபொடி; any scented powder. 3. காற்று; air (சா.அக.);. [தூளி + துவசம்]

தூளித்துவசன்	தூளித்துவசன் tūḷittuvasaṉ, பெ. (n.) காற்று (யாழ்.அக.);; wind. [தூளி → துவசன்.] தூளித்துவசன் tūḷittuvasaṉ, பெ. (n.) காற்று (யாழ்.அக.);; wind. [தூளி + துவசன்]
துளிதம்	துளிதம் duḷidam, பெ. (n.) 1. திருநீறு (வின்);; the sacred ashes. 2. பொடியானது; dust, that which is reduced to powder. [தூளி → தூளிதம்.]
துளிமட்டம்	துளிமட்டம் tuḷimaṭṭam, பெ. (n.) தரைமட்டம் (யாழ்.அக.);; ground-level. [தூளி + மட்டம்.]
தூற்றல்	தூற்றல் tūṟṟal, பெ. (n.) தூறல் பார்க்க;see turral. ம. தூற்றல் [தூற்று → தூற்றல்.] தூற்றல் tūṟṟal, பெ. (n.) தூறல் பார்க்க;See. {}. ம. துரற்றல் [தூற்று → தூற்றல்]
துற்றலுந்தும்மலுமாய்	துற்றலுந்தும்மலுமாய் tuṟṟalundummalumāy, வி.எ. (adv.) தூறலுந்தும்மலுமாய் பார்க்க;see tiralum-tummalu-mây.

தூற்றாப்பொலி	தூற்றாப்பொலி tūṟṟāppoli, பெ. (n.) தூற்றாத நெற்குவியல்; grain-heap which has not been winnowed. "தூற்றாப்பொலி ஆலையிற் பாகுகாய்கின்ற புகையாற் பரக்கப்பட்டு" (சிலப்.10, 151, உரை);. [தூற்று + ஆ + பொலி.] தூற்றாரி ஊதாரி (வின்.);; prodigal, squanderer. [தூற்று + ஆளி – தூற்றாளி → தூற்றாரி.] தூற்றாப்பொலி tūṟṟāppoli, பெ. (n.) தூற்றாத நெற்குவியல்; grain-heap which has not been winnowed. "தூற்றாப்பொலி ஆலையிற் பாகுகாய்கின்ற புகையாற் பரக்கப்பட்டு" (சிலப். 10: 151, உரை);. [தூற்று + ஆ + பொலி]
தூற்றி	தூற்றி tūṟṟi, பெ. (n.) 1. புறங்கூறுவோன்; talebearer. தூற்றித் திரியேல் (பழ.); தூற்றும் பெண்டிர் கூற்றெனத் தகும் (பழ.);. 2. பெருக்குவோன்; sweeper. [தூற்று → தூற்றி.] தூற்றி tūṟṟi, பெ. (n.) 1. புறங்கூறுவோன்; talebearer. தூற்றித் திரியேல் (பழ.);. தூற்றும் பெண்டிர் கூற்றெனத் தகும் (பழ.);. 2. பெருக்குவோன்; sweeper. [தூற்று → தூற்றி-,]
தூற்றிக்கொள்ளு)-தல்	தூற்றிக்கொள்ளு)-தல் dūṟṟikkoḷḷudal, 16 செ.குன்றாவி. (v.tr.) தெரிந்து கொள்ளுதல்; to sift and select. "தூற்றிக் கொளப் பட்டார்" (சீவக.2164);. [தூற்று → தூற்றி + கொள்.]

தூற்று

தூற்று1 dūṟṟudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.)

1. சிதறுதல்; to scatter, disperse, spread or strew.

"தென்ற றூற்றுங் குறுந்திவலை" (கம்பரா. கடல்காண்.5);.

2. தூசிபோமாறு நெல்லைத் தூவுதல்; to winnow.

"கால்வரத் தூற்றி... உயர்ந்திட்ட நெற்றிரளின்" (சேதுபு. திருநாட்.74);.

3. புழுதி முதலிய இறைத்தல்; to throw-up, as dust in the air.

"புழுதியைத் தூற்றாதே"

5. பரப்புதல்; to spread.

"அரும்பொதி வாசஞ் சிறுகாற் செல்வன் மறுகிற் றூற்ற" (சிலப். 4:18);.

6. பலருமறியப் பழிகூறுதல்; to publish abroad evil reports;

to defame, slander.

"துன்னியார் குற்றமுந் தூற்று மியல்பினார்" (குறள். 188);.

7. அறிவித்தல்; to make known.

"வாரமு நாளுந் தூற்றி" (கம்பரா. திருமுடி. 25);.

8. வீண்செலவு செய்தல்; to squander, lavish, waste.

[துவற்று → தூற்று-, மு.தா.57).]

தூற்று2 tūṟṟu, பெ. (n.)

1. பொலி தூற்றுகை; winnowing, clearing chaff from grain.

2. ஒருவரைப் பேச்சாலோ எழுத்தாலோ பழிக்கை, பழிப்பு; slandering, spreading a slanderous report.

தூற்று1 dūṟṟudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.)

1. சிதறுதல்; to scatter, disperse, spread or strew.

"தென்ற றூற்றுங் குறுந்திவலை" (கம்பரா. கடல்காண். 5);.

2. தூசிபோமாறு நெல்லைத் தூவுதல்; to winnow.

"கால்வரத் தூற்றி . . உயர்ந்திட்ட நெற்றிரளின்" (சேதுபு. திருநாட். 74);.

3. புழுதி முதலிய இறைத்தல்; to throw-up, as dust in the air.

"புழுதியைத் தூற்றாதே"

5. பரப்புதல்; to spread.

"அரும்பொதி வாசஞ் சிறுகாற் செல்வன் மறுகிற் றூற்ற" (சிலப். 4:18);.

6. பலருமறியப் பழிகூருதல்; to publish abroad evil reports;

to defame, slander.

"துன்னியார் குற்றமுந் தூற்று மியல்பினார்" (குறள், 188);.

7. அறிவித்தல்; to make known.

"வாரமு நாளுந் தூற்றி" (கம்பரா. திருமுடி. 25);.

8. வீண்செலவு செய்தல்; to squander, lavish, waste.

[துவற்று → தூற்று-, (மு.தா. 57);]

தூற்றுக்காடு	தூற்றுக்காடு tūṟṟukkāṭu, பெ. (n.) சிறுதூறு (வின்);; low jungle, thicket (செ.அக.);. [தூற்று + காடு.] தூற்றுக்காடு tūṟṟukkāṭu, பெ. (n.) சிறுதூறு (வின்.);; low jungle, thicket (செ.அக.);. [தூற்று + காடு]
தூற்றுக்குடியான்சுழி	தூற்றுக்குடியான்சுழி tūṟṟukkuḍiyāṉcuḻi, பெ. (n.) பழைய காசு வகை பணவிடு. 133); an ancient coin. தூற்றுக்குடியான்சுழி tūṟṟukkuḍiyāṉcuḻi, பெ. (n.) பழைய காசு வகை (பணவிடு. 133);; an ancient coin.
தூற்றுக்கூடை	தூற்றுக்கூடை tūṟṟukāṭai, பெ. (n.) 1. பொலி தூற்றுவதற்கு உதவுந் தட்டுக் கூடை (வின்);; winnowing basket. 2. பொலி தூற்றுதற்கு உதவும் முறம்; winnowing fan. [தூற்று + கூடை.] தூற்றுக்கூடை tūṟṟukāṭai, பெ. (n.) 1. பொலி தூற்றுவதற்கு உதவுந் தட்டுக் கூடை (வின்.);; winnowing basket. 2. பொலி தூற்றுதற்கு உதவும் முறம்; winnowing fan. [தூற்று + கூடை]
தூற்றுகூடை	தூற்றுகூடை tūṟṟuāṭai, பெ. (n.) தூற்றுக் கூடை பார்க்க;see turru-k-kudai. [தூற்று + கூடை.] தூற்றுகூடை tūṟṟuāṭai, பெ. (n.) தூற்றுக் கூடை பார்க்க;See. {}. [தூற்று + கூடை]
தூற்றுமுறம்	தூற்றுமுறம் tūṟṟumuṟam, பெ. (n.) நெற்பொலி தூற்றுதற்கு உதவும் முறம்; winnowing fan. [தூற்று + முறம்.] தூற்றுமுறம் tūṟṟumuṟam, பெ. (n.) நெற்பொலி தூற்றுதற்கு உதவும் முறம்; winnowing fan. [தூற்று + முறம்]

தூற்றுமைக்கொற்றான்	தூற்றுமைக்கொற்றான் tūṟṟumaikkoṟṟāṉ, பெ. (n.) கொற்றான் வகை (மூ.அ.);; green thread -like leafless creeper.
தூற்றுவாய்	தூற்றுவாய் tūṟṟuvāy, பெ. (n.) பொலி தூற்றும் போது அடிக்கும் பின்காற்றுப் பக்கம் (வின்);; windward side in winnowing [தூற்று + வாய்.] தூற்றுவாய் tūṟṟuvāy, பெ. (n.) பொலி தூற்றும் போது அடிக்கும் பின்காற்றுப் பக்கம் (வின்.);; windward side in winnowing. [தூற்று + வாய்]
தூற்றுவாயக்கொற்றான்	தூற்றுவாயக்கொற்றான் tūṟṟuvāyakkoṟṟāṉ, பெ. (n.) தூற்றுமைக்கொற்றான் பார்க்க (யாழ்.அக.);;see turrumai-k-korran. தூற்றுவாயக்கொற்றான் tūṟṟuvāyakkoṟṟāṉ, பெ. (n.) தூற்றுமைக்கொற்றான் பார்க்க (யாழ்.அக.);;See. {}.
தூறல்	தூறல்1 tūṟal, பெ. (n.) 1. சிறு மழை (பிங்.);; rain. 2. மழைத்துளி; drop of rain. [தூறு → தூறல். வேகமாகவோ வலுவாகவோ இல்லாமல் தொடர்ச்சியாகச் சிறுசிறு துளிகளாக விழுகிற மழை.] தூறல்2 tūṟal, பெ. (n.) பழிச்சொல்; slander, abuse. [தூறு → தூறல்.] தூறல்2 tūṟal, பெ. (n.) பழிச்சொல்; slander, abuse. [தூறு → தூறல்]

தூறலுந்தும்மலுமாய்	தூறலுந்தும்மலுமாய் tūṟalundummalumāy, வி.எ. (adv.) சாரலுஞ் சிறுபெயலுமாக; in drizzle or gentle rain. மழை தூறலுந் தும்மலுமாய் இருக்கிறது (இ.வ.);. [தூறல் + உம் + தும்மல் + உம் + ஆய்.] தூறலுந்தும்மலுமாய் tūṟalundummalumāy, வி.எ. (adv.) சாரலுஞ் சிறுபெயலுமாக; in drizzle or gentle rain. மழை தூறலுந் தும்மலுமாய் இருக்கிறது (இவ.);. [தூறல் + உம் + தும்மல் + உம் + ஆய்.]
தூறவம்	தூறவம் tūṟavam, பெ. (n.) நாவல் (மலை);; common black plum. தூறவம் tūṟavam, பெ. (n.) நாவல் (மலை.);; common black plum.
தூறன்	தூறன் tūṟaṉ, பெ. (n.) 1. குடிக்குப் பழிப்பாயுள்ளவன்; one who is a disgrace to his family. 2. தீயோன்; libertine, debauchee. 3. அவதூறு சொல்பவன் (சங்.அக.);; slanderer. [தூறு → தூறன்.] தூறன் tūṟaṉ, பெ. (n.) 1. குடிக்குப் பழிப்பாயுள்ளவன்; one who is a disgrace to his family. 2. தீயோன்; libertine, debauchee. 3. அவதூறு சொல்பவன் (சங்.அக.);; slanderer. [தூறு → தூறன்]
தூறாக்கு-தல்	தூறாக்கு-தல் dūṟākkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.i.) பழித்தல் (வின்.);; to defame, cast aspersion on one's character. [தூறு + ஆக்கு-] தூறாக்கு-தல் dūṟākkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) பழித்தல் (வின்.);; to defame, cast aspersion on one's character. [தூறு + ஆக்கு-,]

தூறாய்ப்போ	தூறாய்ப்போ1 tūṟāyppōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) செய்தி பரவுதல் (வின்.);; to be rumoured abroad. [தூறு + ஆய் + போ-] தூறாய்ப்போ2 tūṟāyppōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) தலைமயிர் எண்ணெய்ப் பசையற்றுப் போதல் (இ.வ.);; to become free from any trace of oil, as hair. [தூறு + ஆய் + போ.] தூறாய்ப்போ1 tūṟāyppōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) செய்தி பரவுதல் (வின்.);; to be rumoured abroad. [தூறு + ஆய் + போ-,] தூறாய்ப்போ2 tūṟāyppōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) தலைமயிர் எண்ணெய்ப் பசையற்றுப் போதல் (இ.வ.);; to be come free from any trace of oil, as hair. [தூறு + ஆய் + போ-,]
தூறியமயிர்	தூறியமயிர் tūṟiyamayir, பெ. (n.) வாராமற் கிடக்கும் தலைமயிர் (வின்.);; rough, shaggy, unkempt hair. [தூறு + மயிர் - தூறிய மயிர்.] தூறியமயிர் tūṟiyamayir, பெ. (n.) வாராமற் கிடக்கும் தலைமயிர் (வின்.);; rough, shaggy, unkempt hair. [தூறு + மயிர் - தூறிய மயிர்]

தூறு

தூறு1 dūṟudal,   5 செ.கு.வி. (v.i.)

1. மழைத்துளி விழுதல்; to drizzle.

2. செய்தி பரத்தல் (வின்);; to spread as news.

3. கிளைத்தல் (வின்.);; to sprout forth, branch forth, become bushy.

4. சடை பற்றுதல் (வின்.);; to become shaggy and rough.

[துவறு → தூறு.]

தூறு2 dūṟudal,   5 செ.குன்றாவி. (v.t.)

பழித்தல் (இ.வ.);; to traduce, slander.

[துவறு → தூறு.]

தூறு3 tūṟu, பெ. (n.)

1. புதர்; bushes, shrubbery, thick underwood.

"தூற்றில் வாழ்முயல்" (பெரியபு. திருக்குறிப். 77);.

2. குவியல்; heap.

"எரிமுன்னர் வைத்தூறு போலக் கெடும்" (குறள். 435);.

3. குறுங்காடு; low jungle.

ஆறுகொண்டது பாதி, தூறு கொண்டது பாதி.

4. சுடுகாடு; burning ground.

"தூறன்றி யாடரங் கில்லையோ" (தேவா 1241, 2);.

5. திராய் (மலை);; Indian chickweed.

6. மஞ்சள் (மலை);; country turmeric.

7. தென்னை, பனை முதலியவற்றின் வேரொட்டிய அடி; bottom root of coconut tree, palmyra tree, etc.

[துள் → துறு → தூறு (மு.தா.233);.]

தூறு4 tūṟu, பெ. (n.)

1. பழிச்சொல்; calumny, slander, ill report.

"மாதர் தூறுதூவத் துயர்க்கின்றேன்" (அருட்பா. புராண. விரகு.15);.

2. தீங்கு; evil.

"தூறியற்றிடுத் துட் பண்ணியன்" (சேதுபு. அக்கி.69);.

[தூவறு → தூறு (மு.தா.57);.]

தூறு1 dūṟudal,   5 செ.கு.வி. (v.i.)

1. மழைத்துளி விழுதல்; to drizzle.

2. செய்தி பரத்தல் (வின்.);; to spread as news.

3. கிளைத்தல் (வின்.);; to sprout forth, branch forth, become bushy.

4. சடை பற்றுதல் (வின்.);; to become shaggy and rough.

[துவறு → தூறு.]

தூறுகி	தூறுகி tūṟugi, பெ. (n.) கருப்புக் கடுக்காய் (சா.அக.);; black gallnut. தூறுகி tūṟugi, பெ. (n.) கருப்புக் கடுக்காய் (சா. அக.);; black gallnut.
தூறுகுணம்	தூறுகுணம் tūṟuguṇam, பெ. (n.) கடம்பு (மலை);; common Indian oak. தூறுகுணம் tūṟuguṇam, பெ. (n.) கடம்பு (மலை.);; common Indian oak.
தூறுகுணாதியம்	தூறுகுணாதியம் tūṟuguṇātiyam, பெ. (n.) வெள்ளைக் கடுக்காய் (சா.அக.);; white myrobalan of cuddapah.
தூறுட்டி	தூறுட்டி tūṟuṭṭi, பெ. (n.) சிற்றேலம் (மலை);; true cardamom. தூறுட்டி tūṟuṭṭi, பெ. (n.) சிற்றேலம் (மலை.);; true cardamom.
தூறுதம்	தூறுதம் dūṟudam, பெ. (n.) மஞ்சட்கடுக்காய்; yellow myrobalan - yellow gallnut (சா.அக.);.
தூறுதலை	தூறுதலை dūṟudalai, பெ. (n.) சிலும்பலான மயிர்த்தலை (வின்.);; rough, shaggy head. [தூறு + தலை.]
தூறுதலைச்சி	தூறுதலைச்சி dūṟudalaicci, பெ. (n.) 1. மயிர்க் கூச்செறிந்தவள்; a woman whose hair is on end, especially when excited or otherwise affected nervously. 2. பறட்டைத் தலைச்சி; a woman having bushy hair. (சா.அக.);. [தூறு + தலைச்சி.]

தூறுதலையன்	தூறுதலையன் dūṟudalaiyaṉ, பெ. (n.) 1. பரட்டைத் தலையன் (சங்.அக.);; person with shaggy hair. 2. பிராய் (மலை);; paper tree. [தூறு + தலையன்.] தூறுதலையன் dūṟudalaiyaṉ, பெ. (n.) 1. பரட்டைத் தலையன் (சங்அக);; person with shaggy hair. 2. பிராய் (மலை);; paper tree. [தூறு + தலையன்.]
தூறுதவம்	தூறுதவம் dūṟudavam, பெ. (n.) மரவள்ளிக் கிழங்கு; tapioca plant (சா.அக.);. தூறுதவம் dūṟudavam, பெ. (n.) மரவள்ளிக் கிழங்கு; tapioca plant (சா.அக.);
தூறுமாறு	தூறுமாறு tūṟumāṟu, பெ. (n.) தீநெறி; bad conduct, vicious life. [தாறுமாறு → தூறுமாறு.]
தூறுமீன்	தூறுமீன் tūṟumīṉ, பெ. (n.) மீன்வகை (பெரியமாட். 101.);; a kind of fish. [தூறு + மீன்.] தூறுமீன் tūṟumīṉ, பெ. (n.) மீன்வகை (பெரியமாட். 101);; a kind of fish. [தூறு + மீன்.]
தூறுவாதி	தூறுவாதி tūṟuvāti, பெ. (n.) தீம்பாலையென்னும் மரம் (சங்.அக.);; a tree. தூறுவாதி tūṟuvāti, பெ. (n.) தீம்பாலை யென்னும் மரம் (சங்.அக.);; a tree.
தூறு வாயன்	தூறு வாயன் tūṟuvāyaṉ, பெ. (n.) பழி கூறுவோன்; slanderer. [தூறு + வாயன்.]

தூன்மரம்	தூன்மரம் tūṉmaram, பெ. (n.) சந்தனவேம்பு (சங்.அக.);; sandal neem. மறுவ. தூணுமரம் தூன்மரம் tūṉmaram, பெ. (n.) சந்தனவேம்பு (சங்.அக);; sandal neem. மறுவ. தூணுமரம்
திட்டு-தல்	திட்டு-தல் diṭṭudal, செ.குன்றாவி (v.t.) 1. பழித்தல்: to abuse, revile. 2. ,இகழ்தல் (யாழ்ப்);; to curse, utter imprecations. க. ம. திட்டு [திண்டு + திட்டு]
திருத்தெள்ளேணம்	திருத்தெள்ளேணம் tirutteḷḷēṇam, பெ. (n.) தெள்ளேன விளையாட்டில் மகளிர் கூற்றாகப் பாடப்பட்ட திருவாசகப் பகுதி; a poem in Tiruvâšagam, which purports to be sung by girls playing at tellênam (Gojo);. [திரு + தென்னேனம்]
திருத்தென்குடித்திட்டை	திருத்தென்குடித்திட்டை tirutteṉkuḍittiḍḍai, பெ. (n.) தஞ்சாவூருக்கு வடகிழக்கே ஆறு கல் (மைல்); தொலைவிலுள்ள ஊர்; a willage in Tanjore district. Gaul-Lori győé5ub, வெண்ணாற்றுக்கும் இடையில் திட்டான பகுதியிலிருப்பதால் இவ்வூர் திட்டை எனப் பெயர் பெற்றது (சிற.பெ.அக);. [திரு + தென்குடி திட்டை]
திருத்தேர்	திருத்தேர் tirutter, பெ. (n.) இறைவன் திருமேனியினை எழுந்தருளச் செய்து வீதியில் வலமாக இழுத்துவரும் மரச் சித்திரத் தேர்: cal. தில்லை ஆடவல்லான் திருக்கோயிலில் 12ஆம் நூற்றாண்டு இத்தேர் திருவிழா நிகழ்ந்ததெனக் கல்வெட்டுக் கூறுகின்றது. "நாயகர் திருத்தேர் எழுந்தருளும்போது திருப்புறக் குடையில்" (தெ. கல் .தொ. 12 கல் 245);
திருத்தொண்டத்தொகை	திருத்தொண்டத்தொகை tiruttoṇṭattogai, பெ. (n.) அறுபத்து மூவர் நாயன்மார் பெயர்களையும் தொகையடியார்களையும் தொகுத்துச் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் பாடிய தேவாரத் திருப்பதிகம்; a poem of 10 stanzas in Têvāram of Sundaramārtti náyanār dealing with 63 Saiva saints and dogai-y-adiyār. "சொற்றமெய்த் திருத்தொண்டத் தொகை யென (பெரிய, மலை 38);

திருத்தொண்டர்	திருத்தொண்டர் tirutton̩, பெ. (n.) இறைவனடியார், devotees of God [திரு + தொண்டர்] திருதாளி
திருத்தொண்டர்திருவந்தாதி	திருத்தொண்டர்திருவந்தாதி tiruttoṇṭartiruvandāti, பெ. (n.) நாயன்மார் அறுபத்து மூவரும் தொகையடியாருமாகிய பெரியார் பேரில் நம்பியாண்டார் நம்பிகள் பாடிய ஒரு சிற்றிலக்கியம் (பதினொ);; a poem on the 63 Saiva saints and dogai-y-adiyār by Nambiyāndār-nambi. [திருத்தொண்டர்+திருவந்தாதி]
திருத்தொண்டர் புராணம்	திருத்தொண்டர் புராணம் tiruttoṇṭarpurāṇam, பெ. (n.) பெரியபுராணம்; periyapuranam, "திருத்தொண்டர் புராணமென்பாம்" (பெரியபு.பாயி); [திருத்தொண்டர் + Skt, புராணம்]
திருத்தொண்டு	திருத்தொண்டு tiruttoṇṭu, பெ. (n.) கடவுளடியார்க்குச் செய்யும் பணிவிடை: services rendered to God or His devotees. "திருத்தொண்டு பரவுவாம்' (பெரியபு திருஞான1); [திரு + தொண்டு]
திருத்தோணோக்கம்	திருத்தோணோக்கம் tiruttōṇōkkam, பெ. (n.) தோனோக்கம் என்ற விளையாட்டில் மகளிர் கூற்றாகப் பாடப்பட்டதும் 14 பாடல்கள் கொண்டதுமான திருவாசகப் பகுதி: apoem of 14 stanzas in Tiruvâșagam which purports to be sung by girls playing at tonókkam (செஅக.); [திரு + தோள் + நோக்கம்]
திருத்தோப்பு	திருத்தோப்பு tiruttōppu, பெ. (n.) கோயிலுக் eyfugsbGgrre-l-tb (Sl.I.V.89);, flower-garden attached to a temple. [திரு + தோப்பு]
திருதம்	திருதம் dirudam, பெ. (n.) தாளவகை : a fastmoving time - measure (செ.அக);. திருதம் dirudam, பெ.(n.) தாளவகை; a fast- moving time measure (Mus.);. [Skt. druta → த. திருதம்2.]

திருதராட்டிரன்	திருதராட்டிரன் dirudarāṭṭiraṉ, பெ. (n.) பாண்டுவின் தமையனும் கௌரவர் தந்தையுமாகிய அரசன் (சூடா);; pandu's brother and father of the Kauravas.
திருதாளி	திருதாளி tirutāḷi, பெ. (n.) தழுதாழை; Creeping screw-pine (சா.அக);
திருத்தகைமை	திருத்தகைமை tiruttagaimai, பெ. (n.) மேன்மை (யாழ்);; superiority, excellence. [திருந்து + தகைமை]
திருந்தலர்	திருந்தலர் tirundalar, பெ. (n.) திருந்தார் (பிங்); பார்க்க;see tirundār. [திருந்து + அல் + அர்]
திருந்தனம்	திருந்தனம் tirundaṉam, பெ.(n.) பெருந்துளசி: large holy basil (&m-93);.
திருந்தார்	திருந்தார் tirundār, பெ.(n.) பகைவர்; foes, enemies. "திருந்தார் தெம்முனை (புவெ 3.23 கொளு!); [திருந்து + ஆ + ர்]
திருந்திழை	திருந்திழை tirundiḻai, பெ. (n.) அழகிய அணிகலன் அணிந்த பெண்; woman asadorned with jewels. "திருந்திழை கணவ" (பதிற்றுப் 24:11); [திருந்து + இழை]
திருந்தினர்	திருந்தினர் tirundiṉar, பெ. (n.) ஒழுக்க முள்ளவர்; upright persons, persons of good character. "திருந்தினர் விட்டார் திருவி ரைகம்" (திருமத் 2339); [திருந்து+திருத்தினர்]

திருந்து-தல்	திருந்து-தல் dirundudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. செல்விதாதல் ; to be correct, perfect." வேதமும் திவி திருவாப் க. 22 சீர்ப்படுதல், to be amended, improved, reformed, as a person, to be settled, as hand-writing, to be trained, as the tongue of a child. Passir இப்போது திருந்திவிட்டான். 3. புதிதாக்கப் uGodo (osit.);; to be repaired, renovated. 4. பண்படுத்தப்படுதல் (உ.வ);; to be improved, as land, soil, situation. 5. பயிற்சி மிகுதல் ; to be disciplined, as the mind; to be educated, cultivated, experienced, proficient. 6, Gomoso (pib gužev; to be finished artistically. "திருந்தெயிற் குடபால் மணிமே 6227. அழகு Guglødøy to be beautiful elegant. "505& சேவடி பணிந்தனன்" தணிகைப்பு சி./? :) 8. Guossronunungsö; to be worthy, honourable.
திருநாமக்கிழவர்	திருநாமக்கிழவர் tirunāmakkiḻvar, பெ. (n.) ஊர்ப் பெருமகனார் குடவோலை வழியே பெயர் சொல்லப்பட்டு ஊர்ச் சபைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட முதன்மை யுடையவர்: aperson. "ஊற்றுக் காட்டு பூசாலி வாமணனுக்கு இவ்வூரைச் சேரி திருநாமக் கிழவர்களோம் ஒட்டிக் குடுத்த பரிசாவது" (கம்பவர்மபல்லவன், கி.பி 85, தெ. கல் தெர கன் ை இவ்வூரைச் சேரித்திரு நாமக்கிழவர்களோம் செ.தன் தொ. 12 புகு 1, நல். ௭ 168);
திருநாமச்செடி	திருநாமச்செடி tirunāmaccedi, பெ. (n.) செடி வகை(L.);; Indian worm-wood. [திரு + நாமம் + செடி.]
திருநாமத்துக்காணி	திருநாமத்துக்காணி tirunāmattukkāṇi, பெ.(n.) கோயில் நிலம் ; land assigned to a deity, as bearing his name; temple land. நாயனார் திருநாமத்துக்காணியுமாறி (sl.l.118); [திரு + தாமம் + காணி]
திருநாமத்துத்தி	திருநாமத்துத்தி tiru-mina-t-tutii பெ. (n.) 6 Gaol). Gusmão; lobed, leaved Mysore mallow. [திரு + நாமம் + துத்தி]
திருநாமப்பாலை	திருநாமப்பாலை tirunāmappālai, பெ.(n.) ஒரு வகைப் பூடு (யாழ் ; oval-leaved China root. [திரு + நாமம் + பாலை]
திருநாநாரணம் பிழை-த்	திருநாநாரணம் பிழை-த்தல் tirunānāraṇambiḻaittal, செ.குவி (v.i) திருமாலின் மேற் செய்த ஆணையை மீறுதல் ; to breakan oathtakenin the name of God Visnu, "திருநாரணம் பிழைத்த தண்டம்படுவதாக ஒட்டினோம் (SI.I.Vi.25,); [திரு + நாரணம் + பிழை-]

திருநாரையூர்	திருநாரையூர் tirunāraiyūr, பெ.(n.) கடலூர் (தென்னார்க்காடு); மாவட்டத்தில் உள்ள ஊர் ; a village in South Arcot district. [திரு + தாரையூர்] 1. இங்குள்ள நீர்நிலைகள், நிலவளம் மிகுந்த பகுதிகளில் நாரைகள் மிகுந்து வாழ்ந்திருக் கின்றன. இதன் காரணமாக இப்பெயர் திருநிலைக்கால் பெற்றது. நாவுக்கரசர், சம்பந்தரரால் பாடல் பெற்ற தலம். 2. நாரை வழிபட்டுப் பேறு பெற்ற தலமாதலாலும் இப்பெயர் பெற்றது. 3. நம்பியாண்டார் நம்பிகள் இவ்வூரில் எழுந்தருளியுள்ள பிள்ளையார் மீது பாடிய திருவிரட்டை மணிமாலை' 11ஆம் திருமுறையாகும்.
திருநாவுக்கரசுநாயனார்	திருநாவுக்கரசுநாயனார் tirunāvukkarasunāyaṉār, பெ. (n.) நாயன்மார் அறுபத்து மூவருள் ஒருவரும் தேவாரத்தின் ஒரு பகுதி பாடியவரும் 7ஆம் நூற்றாண்டினருமான சிவனடியார் , a canonized Saiva saint, one of the 63 Nāyanmārs, who wrotea part of Tēvāram in 7th century. [திரு +நாவுக்கரசு + நாயனார்]
திருநாள்	திருநாள் tirunāḷ, பெ. (n.) 1. திருவிழா, day of festival, as a sacred day, திருநாய் படைநாள் கடிநாள்' (பெருங். இலாவான 2.32% திருநாளுக்குப் போகிறாயா என்றால் ஆம் ஆம்: திரும்பி வருகிறாயா என்றால் உம் உம் பழ. திருநாளும் முடிந்தது எடுபிடியும் கழிந்தது பழ. 2. பிறந்த நாள் (நாஞ்);; birthday, as of a king. தெ. திருநால்ல
திருநாள்தேவை	திருநாள்தேவை tirunāḷtēvai, பெ. (n.) திருவிழாச் செலவு (S.I.I.iv.22);; expenses of a festival. [திருநாள் + தேவை]
திருநாளைப்போவார்நாயனார்	திருநாளைப்போவார்நாயனார் tirunāḷaippōvārnāyaṉār, பெ. (n.) நாயன்மார் அறுபத்து மூவருள் ஒருவரான நந்தனார் எனப்படுஞ் சிவனடியார்; a canonized Šaiva saint, commonly known as Nandanār, one of the 63 Nāyanmars. [திரு + நாளைப்போவார் + நாயனார்]
திருநிலைக்கால்	திருநிலைக்கால் tirunilaikkāl, பெ. (n.) தலைமைக் கோபுரத்தை இராய கோபுரத்தைத் தாங்கி நிற்கும் முதன்மையான தூண் (இ.வ.);: chief pillar supporting the irāya-köpuram. [திரு + நிலை + கால்]
திருநிலைமகளிர்	திருநிலைமகளிர் tirunilaimagaḷir, பெ. (n.) மணமான பெண்கள் ; married women. தேன்றோய்கோதைத் திருநிலை மகளிர் (பெருங் உஞ்சைக் 54.6); [திரு + நிலை + மகளிர்)
திருநிறஞ் செய்-தல்	திருநிறஞ் செய்-தல் tiruniṟañjeytal, 1 செ.குன்றாவி (v.t.) கோயில் திருமேனிக்குப் பொன் மெருகிடுதல் (M.E.R.l6 of 1932-3);: to gild the image of the deity. [திரு + திறம் + செய்-]

திருநீர்மலை	திருநீர்மலை tirunīrmalai, பெ.(n.) சென்னை மாநகரத்தில் பல்லாவரம் புகைவண்டி நிலையத்திலிருந்து 5 கி.மீ. தொலைவிலுள்ள asari; the small town in Chennai district. காண்டபவளம் என்ற பெயரும் இதற்குண்டு: திருமங்கை ஆழ்வார் தலந்தோறும் சென்று பெருமாளை வழிபட்டு வந்தபொழுது, இந்த ஊரிலுள்ள மலை மீது எம்பெருமான் எழுந்தருளினார். அப்பொழுதுமலையைச் சுற்றி நீர் நிறைந்திருந்தது. ஆகவே அவர் அப்பதிக்கு சற்றுத் தொலைவிலுள்ள மந்திரிகிரியில் தங்கிப் பெருமானைத் தொழுதார். பின்னர் நீர் வடிந்தது. பின் கோயிலுக்குள் சென்று பெருமானை வணங்கியதால் இவ்வூர் திருநீர் மலை ஆயிற்று. திருமங்கையாழ்வார் இப்பதியை
நீலகண்டயாழ்ப்பாணநாயனார்	திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணநாயனார் tirunīlagaṇṭayāḻppāṇanāyaṉār, பெ. (n.) நாயன்மார் அறுபத்து மூவருள் திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி நாயனார் காலத்தில் வாழ்ந்த சிவனடியார் (பெரியபு.);; a canonized šaiva saint, contemporary of Tiru-fiána-sampandamürtti-nāyanār, one of the 63. [திரு + நீலகண்டம் + யாழ் பாணர் + நாயனார்]
திருநீலகண்டன்	திருநீலகண்டன் tirunīlagaṇṭaṉ, பெ. (n.) 1. சிவன்; God Sivan. 2. கொடியவன், wicked man. 3. பூரான் வகை ; a large kind of centipede. [திரு + நீலம் கண்டன்] திருநீற்றுப்பந்தர்
திருநீலநக்கநாயனார்	திருநீலநக்கநாயனார் tirunīlanakkanāyaṉār, பெ. (n.) நாயன்மார் அறுபத்து மூவருள் ஒருவரான சிவனடியார் (பெரியபு);, acanonized Saiva saint, one of 63. [திரு + நீலதக்கன் + நாயனர்]
திருநீற்றுக்காப்பு	திருநீற்றுக்காப்பு tirunīṟṟukkāppu, பெ.(n.) பெரியோரால் ஒருவரின் நெற்றியில் இடப்படும் திருநீறு; sacred ashes rubbed on one's forehead by a great person, as a charm. [திருநீறு + காப்பு]
திருநீற்றுக்கோயில்	திருநீற்றுக்கோயில் tirunīṟṟukāyil, பெ.(n.) திருநீற்றுப்பை; bag for sacred ashes. [திருநீறு + கோயில்]
திருநீற்றுநானம்	திருநீற்றுநானம் tirunīṟṟunāṉam, பெ. (n.) திருநீற்றால் குளிப்பாட்டல்; purificationwith sacredashes. "திருநீற்று நானஞ் சொலப்படுமால்" (திருக்காளத் , பு2629);
திருநீற்றுப்பச்சை	திருநீற்றுப்பச்சை tirunīṟṟuppaccai, பெ.(n.) மணமுள்ள மருந்துச் செடிவகை; swcetbasil. [திருநீறு + பச்சை]

திருநீற்றுப்பத்திரி	திருநீற்றுப்பத்திரி tirunīṟṟuppattiri, பெ. (n.) தாலியுருக்களுள் ஒன்று; a pendant in the tāli cord. "தாலிச்சரட்டிலே திருநீற்றுப் பத்திரி யேனும் அலரிப்பூவேனும் அணிந்தவர்கள்" (எங்களூர் 24); [திருநீறு + பத்திரி] திருநீற்றுப்பத்திரி tirunīṟṟuppattiri, பெ. (n.) திருநீற்றுப்பச்சை பார்க்க; see tiru-mirru-ppaccal. [திருநீறு + பத்திரி]
திருநீற்றுப்பந்தர்	திருநீற்றுப்பந்தர் tirunīṟṟuppandar, பெ. (n.) திருவாரூரில் ஆரூரான் புறப்பாட்டின் போது மேலே பிடிக்கும் நடைப்பந்தல் (தஞ்சை);: canopy held over the image of Tyagarāja at Tiruvârür, during a procession. [திருநீறு + பந்தர்]
திருநீற்றுப்பழம்	திருநீற்றுப்பழம் tirunīṟṟuppaḻm, பெ.(n.) திருநீற்று உருண்டை (வின்);; balls of sacred ashes. [திருநீறு + பழம்]
திருநீற்றுமடல்	திருநீற்றுமடல் tirunīṟṟumaḍal, பெ.(n.) திருநீறு வைக்குங் கலம்; a vessel for keeping sacred ashes, [திருநீறு + மடல்] சிவசின்னங்களுள் ஒன்று.
திருநீறு	திருநீறு tirunīṟu, பெ.(n.) தெய்வத் தன்மை கொண்ட சாம்பல், sacred ashes, used for Saivaitemark. "எவரேனுந்தாமாக விலாடத்திட்ட திருநீறும் தேவ திருநீற்றிலே ஒட்டாதது கழற்சிக்காய் பழ. [திரு + நீறு]
திருநுந்தாவிளக்கு	திருநுந்தாவிளக்கு tirunundāviḷakku, பெ. (n.) திருநந்தாவிளக்கு பார்க்க; see tiru-mandvilakku. [திரு + நந்தாவிளக்கு]

திருநூற்றந்தாதி	திருநூற்றந்தாதி tirunūṟṟandāti, பெ.(n.) அருகக்கடவுண்மேல் அவிரோதி யாழ்வார் இயற்றிய ஓர் அந்தாதி நூல்: an andidipoem on Arhat by Aviródi-y-ālvår (செ.அக); [திரு + நூற்றந்தாதி]
திருநெடுந்தாண்டகம்	திருநெடுந்தாண்டகம் tirunedundāṇḍagam, பெ. (n.) 1. நாலாயிரத் தெய்வப் பனுவலில் திருமங்கை மன்னன் இயற்றிய ஒரு பகுதி; a poem in Nālāyira-p-pirapantam, by Tirumangai-y-ālvār. 2. எண்சீர்த் தாண்டகத் தாலாகிய தேவாரப் பாடல்கள்: Teviram decades in tändagam metre of eight cir. [திரு + நெடும் + தாண்டகம்]
நெல்வேலி அம்பலவாணக்	திருநெல்வேலி அம்பலவாணக் கவிராயர் tirunelvēliambalavāṇakkavirāyar, பெ. (n.) முத்துக்குமாரக் கவிராயர் என்பவருடைய புதல்வர் இவர் திருவாவடுதுறை அம்பல வான தேசிகர் மீது வண்ணம், இரட்டைமணி மாலை ஆகிய நூல்களைப் பாடியவர் (பிற்.கால.புல);; an auhtor of Iraṭṭaimaṇimalai written by Ambalavana-k-kavirayar.
திருநெல்வேலிசென்னா	திருநெல்வேலிசென்னா tirunelvēlisennā, பெ.(n.) நிலாவிரை; Tirunelvēli senna - cassia angustifolia (சா.அக);
திருநெல்வேலித்தலபுராணம்	திருநெல்வேலித்தலபுராணம் tirunelvēlittalaburāṇam, பெ. (n.) நெல்லையப்பப் பிள்ளை 19ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதிய சிற்றிலக்கியம்(சிற்.அக);; the minor literature written by Nellaiyappar in 19th Century. [திருநெல்வேலி + தலபுராணம்]
திருநெற்றித்திரணை	திருநெற்றித்திரணை tiruneṟṟittiraṇai, பெ. (n.) கடவுள் திருமேனியின் நெற்றியிற் சாத்தும் அணிவகை (S.I.I.iii,474);; an ornament for the forehead of a deity. [திரு + நெற்றி + திரணை]
திருநெற்றிமாலை	திருநெற்றிமாலை tiruneṟṟimālai, பெ.(n.) கோயில் திருமேனியின் நெற்றியில் அணியும் மாலை (வின்);; garland for the forehead of an idol. [திரு + நெற்றி + மாலை]
திருநெறித்தமிழ்	திருநெறித்தமிழ் tiruneṟittamiḻ, பெ. (n.) தேவாரம் (தஞ்சத.128);; the Têvāram hymns, [திரு + நெறி + தமிழ்]
திருநேத்திரசிந்தாமணி	திருநேத்திரசிந்தாமணி tirunēttirasindāmaṇi, பெ. (n.) கண் நோய்கள் 96 வகையும், அவைகளின் பெயர் குணம் முதலான விளத்தங்களையும் பற்றி கூறும் ஒரு ஆயுர் Gag, upgåga, ori, an Ayurvėdic science dealing about the 96 kinds of diseases of the eyes thier names qualities etc. (சா. அக);
திருநொந்தாவிளக்கு	திருநொந்தாவிளக்கு tirunondāviḷakku, பெ. (n.) திருநந்தாவிளக்கு பார்க்க; see tiưnamdā-vilakku.

திருநோக்கம்	திருநோக்கம் tirunōkkam, பெ.(n.) திருநோக்கு பார்க்க;see tiru-nōkku. [திரு + நோக்கம்]
திருநோக்கு	திருநோக்கு tirunōkku, பெ.(n.) கடவுள், குரு முதலாயினாரது அருட்பார்வை; graciouslook of a deity; auspicious look of a guru in the administration of fitcai (செ.அக);. [திரு + நோக்கு]
திருப்பட்டம்	திருப்பட்டம் tiruppaṭṭam, பெ.(n.) திருமுடி (S.I.I.ii.9);; sacred diadem. [திரு + பட்டம்] திருப்பட்டம் tiruppaṭṭam, பெ.(n.) நெற்றியில் அணிவிக்கும் பொற்பட்டை. இதனை வீரபட்டம் என்றும் கூறுவர்: thin plate of metal (gold); worn on the forehead, as an ornamental badge of distinction. "திராசராச தேவர் குடுத்த பொன்னின் திருப்பட்டம் ஒன்று" (தெ. கல்.தொ. 2 கல்.1); [திரு + பட்டம்]
திருப்பட்டிகை	திருப்பட்டிகை tiruppaṭṭigai, பெ. (n.) மேகலை போன்ற ஒருவகை அணிகலன்; a kind of ornament. "திருப்பூட்டிகை நானும், அரசி மாணிக்கமும், படுகண்ணுங் கள்ளிப் பூவுங் கிண்கிணி பேரும், நாணும்" (தெ .கல். தொ. 2 கல்); [திரு + பட்டிகை] மேகலை வகையான இவ்வகைக் கச்சையணியை, ராசாராசர் தாம் எழுந்தருளுவித்த தேவிக்கு
திருப்படி	திருப்படி tiruppaḍi, பெ. (n.) கோயிலின் வாயிற்படி (நாஞ்);; step at the entrance of a temple.
திருப்படிக்கம்	திருப்படிக்கம் tiruppaḍikkam, பெ. (n.) 1. இறை வழிபாட்டிற்குப் பயன்படும் ஏனங்கள் ; a large vessel to receive the water used in worshipping an idol. 2. திருவடிக்கம் பார்க்க;see tiruvadikkam. [திரு + படிக்கம்]
திருப்படிமாற்று	திருப்படிமாற்று tiruppaḍimāṟṟu, பெ.(n.) கோயில் திருமேனிகளை வழிபடுவதற்காக வழங்கப்படும் அரிசி முதலிய பண்டம்: articles of offering of a deity. "செய்யி லுகுத்த திருப்படிமாற்ற தனையைய விதுவமுது செய்யென்று" (திருக்களிற்று 19); [திரு + படிமாற்று] 11 திருபணிமாற்று

திருப்படிமாறு-தல்	திருப்படிமாறு-தல் diruppaḍimāṟudal, 5 செகுவி. (v.i.) இறைத்திருமேனிக்கு வழிபாட்டுப் பொருள் அமைத்தல் ; to provide for the offerings to a deity, "விண்ணக ராழ்வார்க்குத் திருப்படி மாற அள்ளிட்டு" கன். [திரு + படிமாறு:-]
திருப்படையெழுச்சி	திருப்படையெழுச்சி tiruppaḍaiyeḻucci, பெ.(n.) மாணிக்கவாசகர் அருளிச் செய்த திருவாசகத்தின் ஒரு பகுதி: a part of Tiruvâşagam written by Mánikka-vāśagar. [திரு + படையெழுச்சி]
திருப்படைவீடு	திருப்படைவீடு tiruppaḍaivīḍu, பெ.(n.) கடவுள் கோயில் கொண்டுள்ள தலம் (TA.S.);: place sacred to a deity [திரு + படை விடு]
திருப்பண்ணிகாரப்புறம்	திருப்பண்ணிகாரப்புறம் tiruppaṇṇikārappuṟam, பெ. (n.) இறைவனுக்கு அமுது படைக்க வருவாயாக வைத்த நிலம் (தெகல்.தொ. 12, பகுதி. . கல். 160);; temple land.
திருப்பணி	திருப்பணி tiruppaṇi, பெ. (n.) 1. கோயிற் பணி (S.I.I.i.126);; service in a temple, 2. கோயில் கட்டுதல், புதுப்பித்தல்களாகிய வேலை; work of a temple-building, repairing, cte. திருப்பணி செய்யக் கருத்திருந்தால், கருப்படியின் பேரிலே விருப்பிருக்கும் (பழ.); 3. நெற்களத்தில் திருப்பணிக்காகப் பெறப்படும் கோயில் வருமானம் (G.Tn. D. I. 313);; temple-income derived from harvestfield [திரு + பணி]
திருப்பணி'-த்தல்	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம்
திருப்பணிமாலை	திருப்பணிமாலை tiruppaṇimālai, பெ.(n.) கோயிற்றிருப்பணி விளக்கங் கூறும் நூல்; poem which describes the tiru-p-pani of a temple. [திருப்பணி + மாலை]
திருப்பணிமாற்று	திருப்பணிமாற்று tiruppaṇimāṟṟu, பெ. (n.) கோயில் மராமத்து; repairs in temple. [திரு + பணிமாற்று]

திருப்பணிமுட்டு	திருப்பணிமுட்டு tiruppaṇimuṭṭu, பெ. (n.) திருப்பணிப் பொருள்கள் (வின்);: materialsfor building a temple, temple utensils, implements, vessels. [திருப்பணி + முட்டு]
திருப்பதி	திருப்பதி diruppadi, பெ. (n.) 1. இறைவன் கோயில் கொண்ட திருத்தலம்; any Sacred shrine. திருப்பதிக்குப் போனாலும் துடுப்பு ஒருகாசு படி, திருப்பதிச் சொட்டு படிப்படியாக எரித்தது (பழ.); 2. திருவேங்கடம் என்னும் tomough obsolo; Tiruppadi, a Thirumāl shrine. திருப்பதியில் மொட்டைத் தாதனைக் கண்டாயா? (பழ.); [திரு + பதி]
திருப்பதிக்கல்	திருப்பதிக்கல் diruppadikkal, பெ. (n.) 1. திருவேங்கடத்திற்கருகில் கிடைக்கும் கரும்பச்சை நிறமுடைய ஒருவகைச்சாணைக் &ↄ; inferior species of hone-stone of a darkgreen colour, novaculite, found near Tiruppadi (செஅக);. 2. முகமழிப்போர் பயன்படுத்தும் சாணைக்கல்; stone used by barbars for sharpening razors, [திருப்பதி + கல்]
திருப்பதிகம்	திருப்பதிகம் diruppadigam, பெ. (n.) 1. பெரும் பாலும் பத்து அல்லது பதினோரு செய்யுட்கள் கொண்டதாய்த் தேவாரத் துள்ளது போல இறைவனைப் புகழ்ந் துரைக்கும் பாடற்றொகை; poem generally containing 10 or II stanzas in praise of a deity, as in Têvāram. 2. புத்தரின் பெருமைகளைப் பாராட்டும் ஒரு நூல் (சி.சி பர. சௌத் 2. ஞானப்);; a poem in praise of Buddha.
திருப்பதியக்காணி	திருப்பதியக்காணி diruppadiyakkāṇi, பெ.(n.) சிவன் கோயில்களில் திருப்பதிகமெனும் தேவாரப் பாடல்களை நாளும் பாடுதற்கு அமர்த்தப் பெற்றவர் பெறுவதற்குரியதாக விடப்படும் இறையிலி நிலம்: tax freeland. "இக்கோயில் திருப்பதியக் காணி இவங்திருப்பராய்த்துறை கைக்கொண்டு இவன் இட்டாரே திருப்பதியம் பாடவும்" (தெ. கல் தொ. 17.கல் 453);
திருப்பதியம்	திருப்பதியம் diruppadiyam, பெ.(n.) திருப்பதிகம் பார்க்க: See tiru-p-padigam. "திருப்பதியம் பாடுவாருள்ளிட்ட பலபணி செய்வார்க்கு (SII.i,94); [திரு + பதியம்]
திருப்பம்	திருப்பம் tiruppam, பெ. (n.) 1. திரும்புகை; turning, averting. "வடபத்திரசாயி முகந் திருப்பங்கொண்டு"(குருபரம் 77); 2. திரும்பு கோடி, turning, as in a street, crossway. 3. பணப்பரிமாற்றம் ; money-dealing. 4. சமையலறை (நெல்லை);; kitchen. 5. பொய்முடி (சவரி); இவ);; falschair. [திரும்பு + திருப்பம்]

திருப்பரங்குன்றம்	திருப்பரங்குன்றம் tirupparaṅguṉṟam, பெ. (n.) முருகக்கடவுளின் அறுபடை வீடு என்பவற்றுள் ஒன்றும், மதுரைக்குத் தென் மேற்கில் உள்ளதுமான குன்று (திருமுரு);; a hill south-west of Madura, sacred to Murugan, one of six pasai-Vidu. இக்குன்று சிவக்கொழுந்து (லிங்க வடிவில் காட்சி தருகின்றது. பரன் எனும் சொல் சிவனைக் குறிப்பதால் இக்குன்று பரன்குன்று ஆகி பரங்குன்று ஆயிற்று. இதனைச் சார்ந்த ஊராதலால் திரு என்னும் அடையுடன் "திருப்பரங்குன்றம் ஆயிற்று. "சூர்மருங் கறுத்த சுடரிலை நெடுவேல் சினமிகு முருகன் தண்பரங்குன்றத்து" என இவ்வூரை அகநானூறு குறிக்கின்றது.
திருப்பரம்	திருப்பரம் tirupparam, பெ. (n.) சோறு; cooked rice (arr.o.);, திருப்பரம் tirupparam, பெ.(n.) சோறு; cooked rice (சா.அக.);.
திருப்பராய்த்துறை	திருப்பராய்த்துறை tirupparāyttuṟai, பெ. (n.) திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில் உள்ள ஊர்: a village in Tiruccirāppalli district. Qposogou காலத்தில் இப்பகுதியில் பராய் மரங்கள் நிறைந்து இருந்ததால் பராய்த்துறை எனப்பட்டுப்பின் திரு அடை பெற்றது. நாவுக்கரசர் இவ்வூரை திருப்பரிச்சட்டம். "சிட்டனார்.தென் பராய்த்துறைச் செல்வனார்" எனப் பாடி உள்ளார். [திரு + பராய்த்துறை]
பரிச்சட்டம்வாட்டும்வண்ணத்தான்	திருப்பரிச்சட்டம்வாட்டும்வண்ணத்தான் tirupparicсaṭṭamvāṭṭumvaṇṇattāṉ, பெ. (n.) g)sMpsusár திருமேனிக்கு அணிவிக்கும் ஆடையினைத் து.ாய்மை செய்து உலர்த்தும் வண்ணான்; a washerman. இவர்கள் "திருப்பரி சட்டங் கழுவுவார்" எனறுக் கூறப்பெறுவர். திருப்பரிச் சட்டம் வாட்டும் வண்ணத்தானுக்கு நெல் குறுணி" (தெ. கன் தெ7 கன் : புதுக்கல் 90); [திரு + பரிச்சட்டம் + வாட்டும் + வண்ணத்தான்]
திரிப்பரிவட்டம்	திரிப்பரிவட்டம் tirípparivaṭṭam, பெ. (n.) 1. இறைவர் திருமேனிக்கு அணிவிக்கும்;-osol- a small piece of cloth for dressing an idol. 2. கோயிலில் (மரியாதைக்காகப்); பெரியோர் தலையிற் சுற்றப்படும் கடவுளின் ஆடை; temple cloth tied on the head of a person by the priest, as a mark of honour (செஅக.); [திரு + பரிவட்டம்]
திருப்பருத்திக்குன்றம்	திருப்பருத்திக்குன்றம் tirupparuttikkuṉṟam, பெ. (n.) காஞ்சிபுரம் மாவட்டத்திலுள்ள ஊர்: a village in Kanjipuram district. இது ஒரு சமணத் திருப்பதி. . இப்பகுதியில் குன்றம் ஒன்று விளங்குகின்றது. இதனைச் சார்ந்து, பருத்தி வயல்கள் நிறைந்து இருந்தமையால் பருத்திக் குன்றம் எனப் பெயர் பெற்றது என்பர். 2. பரிதி என்பது கதிரவனைக் குறிக்கும் சொல். பரிதிக் குன்றம் என்பதே நாளடைவில் பருத்திக் குன்றம் ஆயிற்று என்பர்.3.முன்பு செம்பொன்குன்றம் என்று வழங்கப்பட்டு பொற்குன்றமாகி நாளடைவில் பருத்திக் குன்றமாயிற்று என்பாரும் உளர். கல்வெட்டுகளில் இனர் காஞ்சி (சமண காஞ்சி);

திருப்பல்லாண்டு	திருப்பல்லாண்டு tiruppallāṇṭu, பெ. (n.) 1. சிவனைப் புகழ்ந்து சேந்தனார் பாடிய 73 திருப்பள்ளித்தொங்கல்....... சிற்றிலக்கியம் ; a poem in the ninth tiru-murai by Sendanār in praise of Śiva. 2. நாலாயிரத் தெய்வப் பனுவலுள் பெரியாழ்வார் பாடிய SpG LSS, a poem in Nālāyira-t-tivya-ppirapandam. [திரு + பல்லாண்டு]
திருப்பலிகொட்டுதல்	திருப்பலிகொட்டுதல் diruppaligoṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி, (v.t.) கோயிலில் வழிபாடு நிகழும்பொழுது செகண்டி காளம் முதலிய இசைக் கருவிகளை இசைத்தல்; to soundasa musical instrument attemple. "Q3G#suffāoš திருப்பணி மூன்று தேச காலமும் செகண்டிகை உட்பட ஐஞ்சான் கொண்டு திருப்பலி கொட்டுவதற்கு வைத்த நிலம். இவ்வூரில் உவச்சர்க்குரியது" (தெகள் தொ!
திருப்பவித்திரமாலை	திருப்பவித்திரமாலை tiruppavittiramālai, பெ.(n.) கோயில் திருமேனிக்குச் சார்த்தி மாலியர் அணியும் பட்டு முடிச்சு மாலை; sacred garland of silk-knots worn by Vaisnavar after first being worn by the idol. [திரு + பவித்திரமாலை]
திருப்பள்ளித்தாமம்	திருப்பள்ளித்தாமம் tiruppaḷḷittāmam, பெ. (n.) கோயில் சிலைகளுக்குச் சூட்டும் மாலை; garland for an idol. திருப்பள்ளித் தாமத் திருநந்தவனஞ் செய்யவும் (sl.l.i.2//); [திரு + பள்ளி + தாமம்]
திருப்பள்ளித்தொங்கல்	திருப்பள்ளித்தொங்கல் tiruppaḷḷittoṅgal, பெ. (n.) திருப்பள்ளித்தாமம் பார்க்க: See tiruppalli-t-timam. [திரு + பள்ளி + தொங்கல்]
திருப்பள்ளித்தொங்கல்மகுடம்	திருப்பள்ளித்தொங்கல்மகுடம் tiruppaḷḷittoṅgalmaguḍam, பெ. (n.) முகப்பில் பொன் காசுத் தொங்கல்களால் அணிசெய்யப்பட்ட திருமுடி போன்ற வடிவிலமைந்த மகுடம். முதல் இராசராசன் தஞ்சை பெருவுடையாருக்கு அளித்த சின்னங்களுள் சிறந்த வேலைப்பாடு அமைந்த விருதுச் சின்னம் இம்மகுடங்களே யாகும். அடுத்து விளக்கின மொட்டும், பறளையும் உள்பட திருப்பள்ளித் தொங்கல் திருப்பள்ளிபடுத்து-தல் மகுடங்கள் பொன் நூற்று நாள் பத்து ஒன்பதின்
திருப்பள்ளிபடுத்து-தல்	திருப்பள்ளிபடுத்து-தல் dirubbaḷḷibaḍuddudal, 5 செ.குன்றாவி, (v.t.) துறவியை அடக்கஞ் செய்தல்; to buryanascetic. "சரம கைங்கிரியங் களைச் செய்வித்துத் திருப்பள்ளி படுத்தி" குருபரம் சே, [திரு + பள்ளிபடுத்து-.]
திருப்பள்ளியறை	திருப்பள்ளியறை tiruppaḷḷiyaṟai, பெ.(n.) இறைத் திருமேனி இரவிற் பள்ளிக்கு aropsh;50soto -21sop; bedchamber of a deity. [திருப்பள்ளி + அறை]
திருப்பள்ளியுணர்த்து-தல்	திருப்பள்ளியுணர்த்து-தல் diruppaḷḷiyuṇarddudal, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) வைகறையிற் றுயிலெழுமாறு இறைவனைப் பாடுதல்; to singaubade and requesta deity towake-up early in the morning [திரு + பள்ளி + உணர்த்து-]

திருப்பள்ளியெழுச்சி	திருப்பள்ளியெழுச்சி tiruppaḷḷiyeḻucci, பெ. (n.) கடவுளைத் துயிலெழுப்பும் பாடல்கள் அமைந்த சிற்றிலக்கியம் (திவ்);; poem sung for waking up the deity in a temple. [திரு + பள்ளியெழுச்சி] சிற்றிலக்கிய வகையுள் ஒன்று மாணிக்க வாசகராலும், தொண்டரடிப் பொடியாழ் வாராலும், இராமலிங்க அடிகலாலும் எழுதப்பட்டது (சிற்அக);
திருப்பளிக்கம்	திருப்பளிக்கம் tiruppaḷikkam, பெ. (n.) திருப்படிக்கம் ;see tiru-p-padikkam.
திருப்பன்	திருப்பன் tiruppaṉ, பெ.(n.) திருப்பம் பார்க்க (pro);;see tiruppam. [திருப்பம் + திருப்பன்]
திருப்பறையறைவு	திருப்பறையறைவு tiruppaṟaiyaṟaivu, பெ. (n.) திருக்கோயில்களில் நிகழும் நிகழ்ச்சிகளை நாளும் பறையறைவித்து ஊரவர்க்கு அறியச் Gouinuith Galilsons; to publish the temple rows by boat of drum.74 திருப்பாசூர் பூரீராஜராஜீஸ்வரம் உடையார் ஆட்டைப் பெரிய திருவிழாவுக்குத் திருக்கொடியேற்று நான்று திருப்பறை யறைவு கேட்பிக்கும் கடிகையார். (தெகன் தொ.2 கல்.1);
திருப்பனந்தாள்	திருப்பனந்தாள் tiruppaṉandāḷ, பெ. (n.) தஞ்சை மாவட்டம் கும்பகோணம் வட்டத்திலுள்ள ஊர்; the small town in Tanjavure district. பண்டைக் காலத்தில் இப்பகுதியில் பனை மரங்கள் நிறைந்திருந்தமையாலும், கோயில் மரம் பனை மரமாதலாலும், ஞான சம்பந்தரால் பாடல் பெற்ற தலமாதலாலும் திரு எனும் அடை பெற்று இப்பெயர் பெற்றது. "பிரித்தவன் செஞ்சடைமே னிறை பேரொலி வெள்ளத்தன்னைத் தரித்த வனூர் பனந்தாட்டிருத்தாடகை யீச்சரமே" எனச் சம்பந்தர் பாடியுள்ளார். [திரு
திருப்பனையூர்	திருப்பனையூர் tiruppaṉaiyūr, பெ. (n.) திருவாரூர் மாவட்டத்தில் உள்ள ஊர்: the village in Thiruvarur district. பண்டைக் காலத்தில் பனை மரங்கள் மிகுந்திருந்தமையால் பனையூர் ஆகி ஞானசம்பந்தர், சுந்தரர் பாடல் பெற்ற தலமாதலாலும் திரு எனும் அடைபெற்று இப்பெயர் பெற்று திருப்பனையூர் எனப் பெயர்பெற்றது. "சிலரென் றுமிருந் தடிபேணப் பலரும் பரவும் பனையூரே" எனச் சம்பந்தர் இத்தலத்தைப் போற்றியுள்ளார். [திரு
திருப்பாசூர்	திருப்பாசூர் tiruppā, பெ. (n.) செங்கல்பட்டு மாவட்டம் திருவள்ளூர் வட்டத்திலுள்ள ஊர்; the village in Chengai district. பாசு என்னும் சொல் மூங்கிலைக் குறிக்கும் மூங்கிலடியில் இறைவன் தோன்றியதால் இப்பெயர் பெற்று சம்பந்தர் நாவுக்கரசரால் பாடல் பெற்றதால் திரு எனும் அடைபெற்று திருப்பாசூர் எனப் பெயர் பெற்றது. கல்வெட்டில் இவ்வூர், 'தொண்டை மண்டலத்து ஈக்காடு தோட்டத்துக் காக்கலுர் நாட்டுத் திருப்பாசூர்" எனக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. [திரு

திருப்பாட்டு	திருப்பாட்டு tiruppāṭṭu, பெ.(n.) 1. கடவுளைப் பற்றிப் பெரியோர் பாடிய பாடல் (பாசுரம்);; hymns or songs of a saint in praise of a deity, இவ்விரண்டு திருப்பாட்டுத் தலைமகள் கூற்றாதலே பொருத்தம் திருக்கே உரை! 2. தேவாரம்(தொல்பொருள் 45 நச்);: Tevaram. [திரு + பாட்டு]
திருப்பாண்டிக்கொடுமுடி	திருப்பாண்டிக்கொடுமுடி tiruppāṇḍikkoḍumuḍi, பெ. (n.) பெரியார் மாவட்டத்தில் a giram asnri; the village in Periyar district. பண்டைக் காலத்தில் இவ்வூர் கறையூர் என வழங்கியது. இங்குள்ள கோயில் திருப்பாண்டிக் கொடுமுடி நாளடைவில் கறையூர் மறைந்து கொடுமுடி என்னும் கோயில் பெயரே ஊருக்கும் வழங்கலாயிற்று. மூவரால் பாடல் பெற்ற ஊர் கொம்பின் மேற்குயில் கூவ மாமயில் ஆடு பாண்டிக் கொடு முடி" எனச் சுந்தரர் இத்தலத்தைப் பாடுகின்றார். [திரு + பாண்டி + கொடு + முடி]
திருப்பாணாழ்வார்	திருப்பாணாழ்வார் tiruppāṇāḻvār, பெ.(n.) ஆழ்வார் பதின்மருள் ஒருவரும் நாலாயிரத் தெய்வபனுவலுள் அமலனாதிப் பிரான் என்ற பகுதியைப் பாடியவருமான திருமாலடியார்: a canonized Vaisnava saint, author of Amalanādi-pirān in Nalāyira-t-tivviya-ppirapandam, one of ten älvārs (செ.அக);
திருப்பாவாடை	திருப்பாவாடை tiruppāvāṭai, பெ. (n.) ஆடை மேல் கோயில் திருமேனிகளுக்குப் படைக்கும் சோற்றுக் குவியல் கோயிற்பு திருவி.24. உரை); (1.m.p.S.A. 59);; heap of boiled rice spread on a cloth, as offering to an idol. [திரு + பாவாடை]
திருப்பாவாடைப்புறம்	திருப்பாவாடைப்புறம் tiruppāvāṭaippuṟam, பெ. (n.) தில்லை அம்பல பெருமானுக்கு சுறவக்கொடித் (தைப்பூச);த் திருநாளில் இட்டுப்படைக்குஞ் சிறப்பான அமுது படையலுக்குத் திருப்பாவாடை என்று பெயர். இதற்குத் தானமாக அளிக்கப்பட்ட நிலம் திருப்பாவாடைப் புறம்; taxfreeland. [திரு + பாவாடை + புறம்] திருப்பு-தல்
திருப்பாவை	திருப்பாவை tiruppāvai, பெ.(n.) நாலாயிரத் தெய்வப் பனுவலுள் ஆண்டாள் பாடிய பகுதி (திவ்.திருப்பா.தனியன்);. a poem in Nalāyira-tteiva-p-panuval by Äṇḍāḷ [திரு + பாவை]
திருப்பாற்கடல்	திருப்பாற்கடல் tiruppāṟkaḍal, பெ.(n.) திருமால் பள்ளி கொண்டருளும் பாற்கடல்: the ocean of milk, where Thirumāl sleeps. [திரு + பாற்கடல்]

திருப்பி	திருப்பி tiruppi, பெ.(n.) திருப்புணி பார்க்க: see tiru-p-puli. [திருப்பு + திருப்பி] திருப்பி tiruppi, பெ.(n.) 1. வட்டத்திருப்பி (பாலவா. 896);; worm-killer.

திருப்பு-தல்	திருப்பு-தல் diruppudal, 5 செ.குன்றாவி (v.t) 1. திரும்பச் செய்தல் ; to cause to return to send back. அக்கூட்டத்தைத் திருப்பினான். 2. இருக்கும் அல்லது செல்லும் திசையிலிருந்து unmigoso; to turn, deflect, cause to turn in a different direction. கயவர் குணமட்டுந் திருப்ப வசமோ (குமரே சத 39);. முறுக்குதல்: totwist, wring, distort, as a limb. ofascis souá திருப்பினான். 4. மொழிபெயர்த்தல்; to translate, render into another language. திருக்குறளைப் பல மொழிகளில் திருப்பி யிருக்கிறார்கள், 5.பாடத்தை மறுமுறை ஓதுதல் =sūsvgo oscow; to revise, as a lesson. இரண்டாம் முறையாகப் பாடத்தைத் திருப்புகிறார். 6. கவிழ்த்தல்; to turn upside down, invert. 7. மணிப்பொறிக்குத் திருகு; Gastóðgsu, to wind up a clock or watch. கடிகாரத்தைத் திருப்பினான் (இவ); 8. மீட்டல்: to redeem, as a mortgage. 9jouá திருப்பினான். 9. திருப்பிக் கொடுத்தல்; to give back, return, restore. சரக்கை திருப்பிவிட்டான் . 10, விதிர்த்தல் ; to shake, revolve. "திரிப்புறு சூலத்தினோன்" திருக்கோ 11. நோய் முதலியன் தணித்தல் , to cure a disease; to avert a calamity by magic. 'கொடிய நோய்களியாவு...கொடுத்துத் திருப்பி விடலாம் குமரே சத 212 செய்வினையைத் திரும்பச் Gosposo, to send back an evil spirit திருப்பு against one who sent it, by counter magic. 13. ஏட்டின் பக்கத்தைத் தள்ளுதல்; to turn over, as the leaves of a book, ஆடை திருத்தி நின்றாள் அவன் ஆயிரம் ஏடு திருப்புகின்றான். பாரதிதாசன்..!

திருப்பு	திருப்பு tiruppu, பெ. (n.) 1. தடவை; turn. 2. ஒருமுறை போய் வருகை; trip. க. திருகு [திரும்பு +திருப்பு]
திருப்புகலூர்	திருப்புகலூர் tiruppugalūr, பெ.(n.) திருவாரூர் மாவட்டம் நன்னிலம் வட்டத்திலுள்ள ஊர்; a village in Thiruvârür district, Nannilam taluk. [திரும்பு + திருப்பு] புகல் என்னும் சொல் விருப்பம், இருப்பிடம், அடைக்கலம் எனப் பல பொருள்படும். மக்கள் இப்பகுதியில் விரும்பிவந்து வாழ்ந்ததால் இப்பெயர் பெற்றது. மேலும், இது திருநாவுக்கரசு நாயனார் முத்திபெற்ற திருத்தலம் [திரு + புகல் + ஊர்]
திருப்புகழ்	திருப்புகழ் tiruppugaḻ, பெ. (n.) 1. தெய்வப் புகழ்ச்சியான பாடல் ; songs in praise of a deity. "தொண்டர் தங்கள் குழாங்குழுமித் திருப்புகழ்கள் பலவும்பாடி திவி பெருமான். 1.9) 2. அருணகிரியார் முருகப் பெருமான் மீது பாடிய சந்தப்பாடல்களாலான நூல்: apocm in various Šandam verses in praise of Lord Murugan by Aruna-kiri-nādar. [திரு + புகழ்]
திருப்புகழ்ப்பதிகம்	திருப்புகழ்ப்பதிகம் diruppugaḻppadigam, பெ. (n.) தண்டபாணி அடிகளால் 19ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம் (சிற்.அக);.; the minor literature written by Dandapáni-Adigal in 19th century. [திருப்புகழ் + பதிகம்]
திருப்புகழ் பஞ்சரத்தினம்	திருப்புகழ் பஞ்சரத்தினம் tiruppugaḻpañjarattiṉam, பெ. (n.) அருணகிரிநாதரால் 15ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம் (சிற்.அக);; the minor literature written by Aruna-kiri-nādar in 15th century, [திருப்புகழ் + பஞ்சரத்தினம்] திருப்புடைமருதூர்
திருப்புகழ் விலாசம்	திருப்புகழ் விலாசம் tiruppugaḻvilācam, பெ. (n.) இராமலிங்க அடிகள் 19ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதிய சிற்றிலக்கியம் (சிற்.அக);; the minor literature written by Rāmalinga-Adigal in 19th century. [திருப்புகழ் + விலாசம்]
திருப்புகை	திருப்புகை tiruppugai, பெ.(n.) புகை போடப் பயன்படும் ஏனம் (துபக்கால்); (இ.வ.);; vessel forburning incense "திருப்புகைக்குக் குங்கிலியம் காசு அரைக்கு நெல்லு இருகலம்" (தெ கன் தொ. அ. கண் 57, [திரு + புகை] சோழர் காலத்தில் திருக்கோயில்களில் இறைவனுக்கு வழிப்பாட்டின்போது இடும் சந்தனம், அகில், குங்கிலியத் துகள்களிலிருந்து கிளம்பும் நறும்புகையே திருப்புகை' எனப்பட்டது. அதற்குப் பயன்பட்

திருப்புட்குழி	திருப்புட்குழி tirupputkuḻi, பெ. (n.) காஞ்சிபுரம் மாவட்டத்தில் உள்ளவூர்; the village in Kañjeepuram district. £65uomo எழுந்தருளியுள்ள திருப்பதி |திரு புன் குது) 1. புள்ளைக் குழியிலிட்டு மூடியது போல இறைவன் சேவை சாதிப்பதால் புட்குழி என ஆயிற்று என்பர். 2. புள் என்பது சடாயு. பாடல் பெற்ற தலம் ஆதலால் திருப்புட்குழி ஆயிற்று என்பர் திருமங்கை வும்வார் இப்பதியை புலங்கெழு பொருநீர்ப் புட்குழிபாடும் போதுமே நீர்மலைக் கென்னும்" என்று
திருப்புடைமருதூர்	திருப்புடைமருதூர் tiruppuḍaimarur, பெ. (n.) நெல்லை மாவட்டம் அம்பா சமுத்திரம் வட்டத்தில் உள்ள ஊர்: the village in Nellai district. [திரு + புடை + மருது] பண்டைக்காலத்தில் இப்பகுதியில் மருத மரங்கள் நிறைந்திருந்த தாகவும், அவற்றில் ஒன்றில் ஒரு புடை காணப் பட்டதாகவும், அதனுள் சிவலிங்கம் காட்சி அளித்ததாகவும், அதனால் இப்பெயர் பெற்றது என்றும் கூறுவர் தமி ஊர். பெ.
திருப்புமுனை	திருப்புமுனை tiruppumuṉai, பெ. (n.) குறிப்பிடத் தகுந்த மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவது; turning point. அகரமுதலி தமிழ் வளர்ச்சிக்கு ஒரு திருப்பு முனையாக அமையும் என்று எதிர் பார்க்கப்படுகிறது [திருப்பு + முனை]
திருப்புல்லாணி	திருப்புல்லாணி tiruppullāṇi, பெ. (n.) இராமநாதபுரத்துக்கருகிலுள்ள ஒரு மாலிய gaulo; a Thirumāl shrine near Rāmanādapuram district. 1. புல்லாரணிய முனிவர் வழிபட்டுப் பேர் பெற்ற தலமாதலால் இப்பெயர் பெற்றது என்பர். 2.இராமபிரான் இலங்கைக்குச் செல்ல கடல் கடக்க ஏழுநாட்கள் வருணனை வேண்டித் தவம் கிடந்தார். அப்பொழுது தருப்பைப் புல்லையே தலையணையாகக் கொண்டதால் இப்பகுதி புல்லணை ஆகிப் பின் புல்லாணி ஆயிற்று என்பர். "தணரில் ஆவி தளரும் என அன்பு தந்தான் இடம் புணரியோதம் பணிலம் மணியுந்து புல்லாணியே எனத் திருமங்கையாழ்வார் பாடுவார்
திருபுல்லாணிநொண்டிநாடகம்	திருபுல்லாணிநொண்டிநாடகம் tirubullāṇinoṇṭināṭagam, பெ.(n.) வீரராகவர் 19ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதிய சிற்றிலக்கியம் (சிற்.அக.);; a minor literature written by Viraragavar. [திருபுல்லாணி + தொண்டி + சதாடகம்]
திருபுல்லாணியுப்பு	திருபுல்லாணியுப்பு tirubullāṇiyubbu, பெ.(n.) இராமநாதபுரத்தைச் சேர்ந்த திருபுல்லாணி யென்னும் ஊரின் குளத்தில் இருந்து எடுக்கப்படும் பாறையுப்பு/இதற்குக் கல்லுப்பு என்றும் பெயர் (இராமத்தேவர் வைத்திய சிந்தாமணி 700);; rocksalt dugout from the bed or bottom of the tank at Tiruppullāni, a town in Ramanathapuram district. That salt is known as kalluppu. [திருப்புல்வனை+திருப்புன்வாணி+உப்பு]
திருப்புலம்பல்	திருப்புலம்பல் tiruppulambal, பெ. (n.) மாணிக்கவாசகரால் 9ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம் (சிற்.அக);; the minor literature written by Mánikka-vāśagar in 9th century. [திரு + புலம்பல்]
திருப்புவாரம்	திருப்புவாரம் tiruppuvāram, பெ. (n.) கோயில் முதலிய அறநிலையங்களுக்கு நில வரியிலிருந்து கொடுக்கப்படும் பகுதி (நாஞ்);; portion of land revenue assigned to a temple or a charitable institution. [திருப்பு + வாரம்]

திருப்புள்ளம்பூதங்குடி	திருப்புள்ளம்பூதங்குடி tiruppuḷḷambūtaṅguḍi, பெ. (n.) தஞ்சை மாவட்டம் கும்பகோணம் வட்டத்திலுள்ள ஊர்; the village in Tanjavure district. இராமன் சடாயுவைத் தகனம் செய்து அப் புள்ளரசனைப் பூதங்கள் விளியும் நாளும் போக்கிலா உலகம் புகச் செய்த பதி இதுவாதல் பற்றிப் புள்ளம் பூதங்குடி எனப் பெயர்பெற்றது என்பர். திருமங்கையாழ்வார் இப்பதியைப் பொறிகொள் சிறைவன் டிசைபாடும் புள்ளம் பூதங்குடி தானே உயர்வாகப் பேசுவார்" எனப்பாடுகின்றார்
திருப்புற்குடலை	திருப்புற்குடலை tiruppuṟkuḍalai, பெ. (n.) திருப்புற்கூடை; see tiru-p-pur-kiidai.
திருப்புற்கூடை	திருப்புற்கூடை tiruppuṟāṭai, , பெ. (n.) மாலியர் (வைணவர்களின்); மடியாடை முதலியன வைக்கும் ஒலைப் பெட்டி(குருபரம் 490);; 5la basket used by orthodox Vaisnavas for carrying the cloth, etc., to be worn after bath. [திரு + புற்கூடை]
திருப்புறக்குடை	திருப்புறக்குடை tiruppuṟakkuḍai, பெ. (n.) இறைவனுக்குப் பின்புறமாகப் பிடிக்கும் குடை-, parasol held over a deity from behind. பொன் கொடு செய்த திருப்புறக் குடையொன்று (S././.ii. 34); [திரு + புறக்குடை]
திருப்புறவார்பனங்காட்டூர்	திருப்புறவார்பனங்காட்டூர் tiruppuṟavārpaṉaṅgāṭṭur, பெ. (n.) தென்னார்காடு மாவட்டத்திலுள்ள ஊர்; the village in South Arcot district. பனை மரங்கள் நிறைந்த காட்டுப் பகுதியில் இந்த ஊர் தோன்றியதால் பனங்காட்டூர் எனப் பெயர் பெற்றது. சிபி மன்னன் தன் ஒப்பற்ற தியாகத்தின் மூலம் புறாவிற்கு அடைக்கலம் தந்ததால் இறைவன் காட்சி கொடுத்தார். இதனால் திருப்புறாவார் பனங்காட்டூர் எனப் பெயர் பெற்றது என்பர். இப்பதியைப் "பாணில் யாழ்முரலும் புறவார் பனங்காட்டூர்" என ஞான சம்பந்தர் பாடியுள்ளார்.
திருப்புன்கூர்த்தலபுராணம்	திருப்புன்கூர்த்தலபுராணம் tirubbuṉārttalaburāṇam, பெ. (n.) கனகசபைக் கவிராயரால் 19ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப் பட்ட தொன்மம்(சிற்.அக); Apuranam written by Kanagašabai in 19th century, [திருப்புண்கள் + தவப்புராணம்]
திருப்புனவாயில்	திருப்புனவாயில் tiruppuṉavāyil, பெ. (n.) இராமநாதபுரம் மாவட்டம் திருவாடானை வட்டத்தில் உள்ள ஊர்; a villageinRamanada puram district. நீர் வளம் காரணமாக புனல்வாயில் என்றமைந்து பின் புனவாயில் ஆயிற்று. திருப்பூவணம் சுந்தரரால் பாடப்பெற்ற தலம். சுந்தரர் இத்தலத்தை,"பத்தர் தாம்பலர் பாடிநின்றாடும் பழம்பதி பொத்திலாந்தைகள் பாட்டறாப்புனவாயிலே எனப் பாடியுள்ளார். [திரு + புனல் + வாயில்]
திருப்பூட்டு-தல்	திருப்பூட்டு-தல் diruppūṭṭudal, 5 செகுன்றாவி (v.i.) மணமகள் கழுத்தில் தாலி கட்டுதல்; to tie the tāli round the neck of a bride. Jo சுற்றத்தார் முன்னம் நீ திருப்பூட்டியது [திரு + ஆட்டு-]

திருப்பூவல்லி	திருப்பூவல்லி tiruppūvalli, பெ.(n.) மகளிர் பூக்கொய்தலைப் பற்றிக் கூறும் திருவாசகப் பகுதி; a poem of TiruvâSagam purporting to be sung by girls collecting flowers.
திருப்பூவணத்தீர்த்தவகுப்பு	திருப்பூவணத்தீர்த்தவகுப்பு tiruppūvaṇattīrttavaguppu, பெ. (n.) சாமிப் புலவர் அவர்களால் 17ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப் பட்ட சிற்றிலக்கியம்; a literature composed by Samipulavar in 17th century. இவர் திருப்பூவணமூர்த்தி வகுப்பு என்னும் மற்றொரு சிற்றிலக்கியத்தையும் எழுதியுள்ளார் (சிற்.அக.); [திரு + ...வண தீர்த்தம் + வகுப்பு]
திருப்பூவணம்	திருப்பூவணம் tiruppūvaṇam, பெ.(n.) சிவகங்கை வட்டத்தில் உள்ள ஊர்; avillage in Sivagangai district. மூவர் தேவாரம் பெற்ற பதி: இங்குப் பூக்கள் அக்காலத்தில் நிறையப் பூத்திருக்கவேண்டும். ஆதலால் பூவணம் எனப் பெயர் பெற்று இருக்கலாம். தேவாரத்திலும், கல்வெட்டிலும் திருப்பூவணம் என்றே குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது. "பொடியேறு திருமேனி பொலிந்து தோன்றும் பொழில்திகழும் பூவணத்தெம் திருப்பூவணவண்ணம் புனிதனார்க்கே" என நாவுக்கரசர் இத்தலத்தைப் பற்றிப் பாடியுள்ளார். [திரு + பூவணம்)
திருப்பூவணவண்ணம்	திருப்பூவணவண்ணம் tiruppūvaṇavaṇṇam, பெ. (n.) கந்தசாமி புலவர் அவர்களால் 17ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம் (சிற்.அக); . a literature written by Kandaswami pulavar in 17th century. [திரு + ஆவணவண்ணம்]
திருபெண்ணாகடம்	திருபெண்ணாகடம் tirubeṇṇākaḍam, பெ. (n.) தென்னார்காடு மாவட்டத்தில் உள்ள ஊர்: a small town in South Arcot district. Ødisgust; தேவகன்னியரும், தேவ ஆவும் (காமதேனுவும்); வெள்ளை யானையும் வழிபட்ட ஊர் என்றும். பெண் (தேவகன்னியர்);, ஆ (காமதேனு);, கடம் (வெள்ளையானை); மூன்றும் சேர்ந்து வழிபட்ட தலம் அப்பெயர் பெற்றதென்றும் கூறுவர். அப்பெயர் கல்வெட்டில் இவ்வூர் வடகரை இராசாதிராச வளநாட்டு மேற்காநாட்டுப் பிரமதேயமான முடி கொண்ட சோழ சதுர்வேதி மங்கலம் என குறிக்கப்பட்டுள்ளது. [திரு ...
திருபெருந்துறை	திருபெருந்துறை tiruberunduṟai, பெ. (n.) மாணிக்கவாசகர் அறிவொளி பெற்றதும் தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ளதுமான ஒரு சிவத்தலம் ; a Śiva shrine in Tanjavure district, the place of spiritual enlightenment of Mānikkavāšagar. [திரு + பெருந்துறை]
திருப்பேரெயில்	திருப்பேரெயில் tiruppēreyil, பெ.(n.) நெல்லை மாவட்டத்திலுள்ள ஊர்; a village in Nellai district. [திரு + பேர் + எயில் = திருபேரெயில்] எயில் என்பது கோட்டையைக் குறிக்கும் சொல். அக்காலத்தில் இங்குக் கோட்டை இருந்திருக்க வேண்டும். இதைச் சுற்றி எழுந்த ஊர் பேரெயிலாயிற்று. மாலியத் திருப்பதியாகவும், சிவத்தலமாகவும் விளங்கு கின்றது. நாவுக்கரசரால் பாடல் பெற்றது. நம்மாழ்வார் இப்பதியை, போலச் செந்நெற்கள் கவரி வீசும் கூடுபுனல் திருப்பேரெ பிற்கே" என்று பாடியுள்ளார். திருப்போரூர்ஆறுமுகக்

திருப்பேரைத்திருப்பணிமாலை	திருப்பேரைத்திருப்பணிமாலை tiruppēraittiruppaṇimālai, பெ.(n.) இரத்தினக்கவிராயர் 17ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதிய சிற்றிலக்கியம் (சிற்.அக);; a literature written by Rattinakkavirāyar. [திருப்பேரை + திருப்பணிமாலை]
திருப்பொற் பூ	திருப்பொற் பூ tirupporpū, பெ.(n.) பொன்னாலும், மணி (இரத்தினங்);களாலும் தாமரைப்பூ போன்றும், செவ்வந்திப்பூ போன்றும் அழகாகச் செய்யப்பெறும் பொற்பூ (தெகல்தொ. 2:2, கல். 39);; a kind of golden flower. [திரு + பொன் + பூ]
திருப்பொறி	திருப்பொறி tirruppori, பெ. (n.) வேந்தர் முதலியோருக்குரிய உடலியலிலக்கணம்: auspicious mark as of sovereignity, ossosro, வீற்றிருக்குந் திருப் பொறியுண்டு சில 2.23% [திரு + பொறி]
திருப்போரூர்	திருப்போரூர் tiruppōrūr, பெ.(n.) செங்கல்பட்டு வட்டத்திலுள்ள ஊர்: asmall town in Chengalpet taluk. போர் காரணமாக இவ்வூர் போரூர் என வந்திருக்கலாம். முருகப்பெருமான் சூரபதுமனை விண்ணில் சென்று போர் புரிந்தது இவ்வூர் என்பது தொன்ம வரலாறு. கல்வெட்டில் இவ்வூர் போரியூர் என்று குறிக்கப்பட்டு உள்ளது (தமி. ஊர். பெ. அக!);
போருர்திருப்போரூர்அட்டகம்	திரு போருர்திருப்போரூர்அட்டகம் dirudiruppōrūraṭṭagam, பெ. (n.) சர்க்கரையார் என்பவரால் 19ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம் (சிற்.அக);; the literature written by Šarkkaraiyār in 19th century. [திருப்போரூர் + அட்டகம்]
திருப்போருர்ஆறுமுகக்கடவுள்துதி	திருப்போருர்ஆறுமுகக்கடவுள்துதி diruppōrurāṟumugaggaḍavuḷdudi, பெ.(n.) சி. சுப்பிரமணிய பாரதியாரால் 19-20ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம் (off-o.);; the minor literature written by Subramaniya Parathiyar in 19-20th century. [திருப்போரூர் + ஆறுமுகக்கடவுள் + துதி] திருப்போளூர்ஆறுமுகன்
திருப்போளூர்ஆறுமுகன்குறுங்கழிநெடில்	திருப்போளூர்ஆறுமுகன்குறுங்கழிநெடில் விருத்தம் tiruppōḷurāṟumugaṉguṟuṅgaḻineḍilviruttam, பெ. (n.) SRGuhug srsörgyb புலவரால் 19ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப் பட்ட சிற்றிலக்கியம் (சிற்.அக);; the minor literature written by chidambara samigal in 19th century.
திருப்போரூர்கிள்ளைவிடுதூது	திருப்போரூர்கிள்ளைவிடுதூது tiruppōrūrkiḷḷaiviḍutūtu, பெ. (n.) கந்தசாமி முதலியாரால் 19ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம் (சிற்.அக);; the literature written by Kandasami in 19th century. [திருப்போரூர் + கிள்ளை + விடுர்தூது]
திருப்போரூர்சிகையறுத்தான்வண்ணம்	திருப்போரூர்சிகையறுத்தான்வண்ணம் tiruppōrūrcigaiyaṟuttāṉvaṇṇam, பெ.(n.) இராமசாமிக் கவிராயரால் 20ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம் (சிற்.அக);; the literature written by Ramasami kavirayar in 20th century.
திருப்போரூர்தோத்திரமாலை	திருப்போரூர்தோத்திரமாலை tiruppōrūrtōttiramālai, பெ. (n.) முருகேசன் என்னும் அட்டியாரால் 19-20ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம் (சிற்.அக);; the literature written by Murukčğan in 19-20th century. [திருப்போரூர் + தோத்திரமாலை]
திருப்போரூர்வழிநடைப்பாசுரம்	திருப்போரூர்வழிநடைப்பாசுரம் tiruppōrūrvaḻinaḍaippācuram, பெ. (n.) சி. பொன்னுசாமி அட்டியாரால் 19ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம் (சிற்.அக);.

திருப்போனகம்	திருப்போனகம் tiruppōṉagam, பெ.(n.) கடவுளுக்குப் படைத்த அமுது (S.I.I.i.82);: offerings of boiled rice to a deity. [திரு + போனகம்]
திருபரணி	திருபரணி tirubaraṇi, பெ. (n.) களாவிழுதி: என்னும் சிறு குறிஞ்சா (சா.அக.);; Indian ipecacuanda.
திருபலை	திருபலை tirubalai, பெ. (n.) கொடிவகை (யாழ்.23,); a kind of climber. திருமகண்மைந்தன்
திருபுடா	திருபுடா tirubuṭā, பெ. (n.) gravlo; cardamom.
திருபுரை	திருபுரை tiruburai, பெ. (n.) சாரணை; onestyled trianthema.
திரும்ப	திரும்ப tirumba, கு.வி.எ. (adv.) திரும்பவும் பார்க்க, see tirumbavum. "திரும்ப வா" (உவ.);
திரும்பத்திரும்ப	திரும்பத்திரும்ப tirumbattirumba, பெ. (n.) அடிக்கடி (சா.அக);; again and again, often, times.
திரும்பவும்	திரும்பவும் tirumbavum, பெ. (n.) மேலும்: further more, moreover, again.
திரும்பாக்கடி	திரும்பாக்கடிபெ. (n.) நல்லப் பாம்பு; cobra.
திரும்பிகம்	திரும்பிகம் tirumbigam, பெ. (n.) பாதிரி: trumpet flower tree.

திரும்பு-தல்	திரும்பு-தல் dirumbudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. புறப்பட்ட இடத்திற்கோ பழைய நிலைக்கோ வருதல் அல்லது மீளுதல் totயா, turn back, return. 2. மாறுதல் ; to be changed as the mind. 3 விலகுதல், to be averted, as an evil; to abate as a disease. 4. கதிரவன் சாயதல் ; to decline as the Sun. 5. வளைதல்; to turn, as an angle; to bend as a road or river; to be refracted, as light க. திருகு ம.
திரும்புக	திரும்புக tirumbuga, பெ. (n.) Limbus snake.
திரும்புகால்	திரும்புகால் tirumbukāl, பெ. (n.) மீளுங் காலம் (இ.வ);; time of return. [திரும்பு + கான்]
திரும்புமுகமாயிரு-த்த	திரும்புமுகமாயிரு-த்தல் tirumbumugamāyiruttal, 3 செ.குவி. (v.i.) நலப்பட்டு வருதல்: taking a favourable turn said of diseases and chiefly of smallpox and allied diseases. [திரும்பு + முகமாய் + இரு-]
திருமகண்மைந்தன்	திருமகண்மைந்தன் tirumagaṇmaindaṉ, பெ. (n.) திருமகளின் மகனான காமவேள் (பிங்.);; kāma as the son of Lakşmi. [திருமகள் + மைந்தன்]
திருமகள்	திருமகள் tirumagaḷ, பெ.(n.) செல்வத்திற்கான கடவுள் (இலக்குமி);: Lakshmi "புல்லலேற்ற திருமகளும்" (கம்பரா உருக்காட்டு 58); [திரு + மகள்]

திருமகள்கொழுநன்	திருமகள்கொழுநன் tirumagaḷgoḻunaṉ, பெ. (n.) திருமகளின் கணவனாகிய திருமால், Thirumāl, as the husband of Thirumagal. [திருமகள் + கொழுநன்]
திருமகன்	திருமகன் tirumagaṉ, பெ. (n.) 1. திருமகண் soloshādār Lustfää;see tiru-magam-maindad. 2. திருமகள்கொழுநன் பார்க்க; scetiru-magal. kolunan. 3. செல்வமகன்; darlingson or prince. "திருமகனெழுந்து போகி" (சீவக. 2094); [திரு + மகன்]
திருமகுடம்	திருமகுடம் tirumaguḍam, பெ. (n.) திருமேனிகளின் தலையில் அணியப்படும் திருமுடி (கிரீடம்);; crown. [திரு + மகுடம்]
திருமங்கலம்	திருமங்கலம் tirumaṅgalam, பெ. (n.) மதுரை torraul-Lāśā a-siram esno, a small town in Madurai district. இவ்வூர் மண் வளத்தாலும், மட்கலத் தொழில் காரணமாகவும் இப்பெயர் பெற்று இருக்கலாம் என அறிஞர் சோமலெ கூறுவார் (தமி ஊர். பெ. அக.); [திரு + மண் + கலம் + திருமட்கலம்+ திருமங்கலம்]
திருமங்கலியம்	திருமங்கலியம் tirumaṅgaliyam, பெ. (n.) திருமங்கலியம்; see tirumangiliyam.
திருமங்கிலியம்	திருமங்கிலியம் tirumaṅgiliyam, பெ. (n.) தாலி wedding badge. "Gugèrsch திருமங்கிலியத்திலிடும் (இராமநா பாலகா. 20); [திரு + மங்கிலியம்]

திருமங்கைநகர்	திருமங்கைநகர் tirumaṅgaina, பெ. (n.) திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலுள்ள ஊர்: the village in Nellai district. இன்று பாளையங்கோட்டை என்று வழங்கு கின்றது. நின்றசீர் நெடுமாறனாகிய பாண்டிய மன்னர் திருநெல்வேலிக்கு வருகை தந்தபோது அவருடைய தேவி மங்கையர்கரசியாரைப் மகளிர் பலரும் திரளாக வந்து வரவேற்ற ஊர் திருமஞ்சனப்புறம் இவ்விடமாதலால் திருமங்கை ஊர் என்று பெயர்பெற்றது. பாளையன் என்னும் பெயருடைய கன்னடியன் மங்கை நகரில் தன் பெயரால் ஒரு கோட்டையைக் கட்டியதால் பாளையங்கோட்டையாக மாறித் திருமங்கை நகர் என்னும் பெயர் அடியோடு அழிந்து விட்டது எனச் சிறப்புப் பெயர் அகராதி கூறுகிறது
திருமங்கைமன்னன்	திருமங்கைமன்னன் tirumaṅgaimaṉṉaṉ, பெ. (n.) திருமங்கையாழ்வார் பார்க்க: See tirumangas-àlvár. [திரு + மங்கை + மன்னன்]
திருமங்கையாழ்வார்	திருமங்கையாழ்வார் tirumaṅgaiyāḻvār, பெ. (n.) ஆழ்வார் பன்னிருவருளொருவரும் நாலாயிரத் தெய்வப் பனுவலுள் பெரிய திருமொழி முதலியன பாடியவருமாகிய திருமாலடியார்; saint author of Periya-tirumoli and other works in näläyira-t-teiva-p-panuval, one of ten älvārs.
திருமஞ்சனக்கவி	திருமஞ்சனக்கவி tirumañjaṉakkavi, பெ. (n.) கோயில் திருமேனிகளின் திருமுழுக்காட்டுக் காலங்களிற் பாடப்படும் பாட்டு (கோயிலொ 68);; verse recited while bathing a deity
திருமஞ்சனக்காவேரி	திருமஞ்சனக்காவேரி tirumañjaṉakkāvēri, பெ. (n.) திருவரங்கத்துத் திருமாலைத் திருமுழுக்குச் செய்வதற்கு நீரெடுக்கும் காவோரியின் கிளை ஆறு ; a branch of the Kāverifrom which water is carried for bathing the deity at Srirangam.. [திரு + மஞ்சனம் + காவேரி]
திருமஞ்சனசாலை	திருமஞ்சனசாலை tirumañjaṉacālai, பெ. (n.) கடவுளர், அரசர் முதலியோர் திருமுழுக்காடு uéll-lb; bathing place of a deity, king etc. கோயிலினுள்ளால் திருமஞ்சன சாலையில் எழுந்தருளியிருந்து (S.I.I.i.35);. [திரு + மஞ்சனம் + சாலை]
திருமஞ்சனப்பட்டை	திருமஞ்சனப்பட்டை tirumañjaṉappaṭṭai, பெ.(n.) Gausirgif|Gourržßgibi lodhra-bark.
திருமஞ்சனப்புறம்	திருமஞ்சனப்புறம் tirumañjaṉappuṟam, பெ.(n.) கோயில் திருமேனிகளுக்குத் திருமஞ்சனம் திருமுழுக் காட்டு செய்யும் திருமஞ்சன நீரில் செண்பக மொட்டு, ஏலம், விலாமிச்சை வேர் ஆகியவற்றை இட்டுக் கொண்டு வருபவனுக்கு வருவாயாகக் கோயில் நிலத்திலொரு பகுதியை இறையிலியாகக் கொடுக்கும் இடம்: tax-free land. இந்நிலம் அரைமாவும் திருமஞ்சனப் புறமாக நனாங்கள் விட்டமையால் இதுக்குத் திருமஞ்சனம் எடுக்கும்

திருமஞ்சனம்	திருமஞ்சனம் tirumañjaṉam, பெ. (n.). 1. திரு முழுக்கு குறிப்பிட்ட இடத்திலிருந்து நீரைக் கொண்டுவந்து மந்திரம் சொல்லி வழி பாட்டிற்கான திருமேனியை (விக்கிரகத்தை); நீராட்டுகை; bath of an idol or a king. "திருமஞ்சனத்துக்கு ஸ்தபத திரவியங்கள் வேண்டுவனவும் (SIli, 87.); 2. கோயில் வழி பாட்டின் போது திருமேனியினை நீராடுவதற் காக எடுத்து வரப்பெறும் தூயநீர்; holywater for the bath of an idol or a king. £5ucorongpo கொண்ர்ந்து (பெரிய, சேரம9);
திருமஞ்சனமாட்டுதல்	திருமஞ்சனமாட்டுதல் dirumañjaṉamāṭṭudal, செ.குன்றாவி(v.t.) திருமுழுக்காட்டுகை, குறிப்பிட்ட இடத்திலிருந்து நீரைக்கொண்டு வந்து மந்திரம் சொல்லி வழிபாட்டிற்கான திருமேனியை (விக்கிரகத்தை); நீராட்டுகை; to bath of an idol (செ.அக);. [திரு + மஞ்சனம் +ஆட்டு-]
திருமஞ்சனவேதிகை	திருமஞ்சனவேதிகை tirumañjaṉavētigai, பெ. (n.) திருமுழுக்காட்டும் இடத்திற்கு இறைத் திருமேனியை எழுந்தருளச் செய்யும் அடிமணை; a pedestal on which an idol in placed while being bathed [திரு + மஞ்சனம் + வேதிகை]
திருமடந்தை	திருமடந்தை tirumaḍandai, பெ. (n.) திருமகள்; Lakshmi. 'திருமடந்தை மண் மடந்தை இருபாலும் திகழ" திவி பெரியதி /% [திரு + மடந்தை] திருமணம்
திருமடம்	திருமடம் tirumaḍam, பெ. (n.) குருவின் மாளிகை; abode of a priest. "மண்ணுறுந் திருமடமெனு மித்தரை மருவி" (உபதேசகா. சிவபுரா.55); [திரு + மடம்]
திருமடவாளகம்	திருமடவாளகம் tirumaḍavāḷagam, பெ. (n.) கோயிலைச் சுற்றியுள்ள இடம்: premiscs surrounding a temple (செ.அக);. [திரு + மடவளாகம்]
திருமடைவிளாகம்	திருமடைவிளாகம் tirumaḍaiviḷākam, பெ.(n.) திருமடவளாகம் (S.1.1.1,19); பார்க்க: see tiru-magar-valāgam. [திரு + மடை விளாகம்]

திருமண்	திருமண் tirumaṇ, பெ.(n.) 1. மாலியர் நெற்றியில் குறியிடு (திருநாமந்தரித்);தற்குரிய வெள்ளிய மண்கட்டி ; white earth used by Vaisnavas in marking their fore-heads. 2. திருமாலடியார் நெற்றியில் இட்டுக் Qamsir solo off; Vaisnava religious mark. "திருமந்திரமில்லை சங்காழியில்லை திரு மணில்லை" (அஷ்டப் திருவேங்கடத்தத் 99); [திரு + மண்]
திருமண்காப்பு	திருமண்காப்பு tirumaṇkāppu, பெ. (n.) திருமண் 2 பார்க்க: see tiru-map.2 [திருமண் + காப்பு]
திருமண்டலம்	திருமண்டலம் tirumaṇṭalam, பெ. (n.) துருவமண்டலம் (யாழ்அக);; polar region. [திரு + மண்டலம்]
திருமண்பெட்டி	திருமண்பெட்டி tirumaṇpeṭṭi, பெ. (n.) திருமண் முதலியன வைக்குஞ் சிறுபெட்டி, small basket for keeping the white earth and saffron used in religious marks (செ.அக); [திருமண் + பெட்டி]
திருமணம்	திருமணம் tirumaṇam, பெ. (n.) ஆணும் பெண்ணும் கணவன் மனைவியாகும் நிகழ்ச்சி திருமணம்பரிமாறு-தல் அல்லது சடங்கு செய்யும் விழா; marriage. திருமண வழைப்பு மடல் [திரு + மணம்]
திருமணம்பரிமாறுதல்	திருமணம்பரிமாறுதல் dirumaṇambarimāṟudal, 5 செ.குன்றாவி (v.t). 1. தாளித்தல் (மாலியர் வழக்கு);; to season curry with fried spices. 2. பொய் கலந்து பேசுதல் இவ); to speak with falsehood. [திருமணம்+பரிமாறு:]
திருமணிகுயிற்றுநர்	திருமணிகுயிற்றுநர் tirumaṇiguyiṟṟu, பெ. (n.) முத்துக்கோப்போர், pearl-stringers, bead-workers. "திருமணி குயிற்றுநர் சிறந்த கொள்கையொடு" (சிலப்.546); [திருமணி + குயிற்றுதா]
திருமணுத்தானம்	திருமணுத்தானம் tirumaṇuttāṉam, பெ. (n.) நீராடிய பின் செய்யும் கொடை; gift by person made after his bath. "unorgolf girl to or திருமனுத்தான மரபுளிக் கழிந்தபின்" (பெருங் இல7வாண 22 |திரு மண் தானம்);

திருமதி	திருமதி tiru-madi, பெ. (n.) மதிப்புத் தரும் வகையில் திருமணமான பெண்ணின் பெயருக்கு முன்னால் இடப்படும் அடைமொழி; a title for a married woman;Mrs. [திரு + மத் (Ski); - மதி (tail);]
திருமதில்	திருமதில் dirumadil, பெ.(n.) கோயிலின் சுற்றுமதில் (I.M.P.S.A. 362);; compound wall of a temple. [திரு + மதில்]
திருமதுரம்	திருமதுரம் dirumaduram, பெ, (n.) பழம், நெய், சருக்கரை முதலியவற்றைச் சேர்த்துச் செய்யப்படும் படையல் பொருள் நாஞ்); a kind of sweet offering in temples. [திரு+மதுரம்]
திருமந்திரக்கொடி	திருமந்திரக்கொடி tirumandirakkoḍi, பெ. (n.) கொடி சீலை (S.I.I.vii,439);; flag on the flag-staff. [திரு + மந்திரம் + கொடி.] 83 திருமந்திரவோலைநாயகம்
திருமந்திரஞ்சொல்லு-த	திருமந்திரஞ்சொல்லு-தல் dirumandirañjolludal, 13 செ.குன்றாவி (v.t.) அறிவுரை கூறுதல் (n-LG; fo Googdi);; to impart religious instruction. குருவுக்குத் திருமந்திரஞ் சொல்லேன். [திரு + மத்திரம் + சொல்லு-]
திருமந்திரபோனகம்	திருமந்திரபோனகம் tirumandirapōṉagam, பெ. (n.) கடவுட்குப் படைக்கும் படையல்: food - offering to a deity. "சிறுகாலச் சந்தி திருமந்திர போனகத்துக்கு அமுது செய்தருள" (S.I.M. vii.281); [திரு + மந்திரம் + போனகம்]
திருமந்திரபோணப்புறம்	திருமந்திரபோணப்புறம் tirumandirapōṇappuṟam, பெ. (n.) கோயில் படையல் செலவுக்கு விடப்பட்ட (நிவேதனத்துக்கு விடப்பட்ட மானியம்); (S.I.I.iv, 194);; endowment of land for providing food, offerings to the deity in a temple. [திருமந்திரபோனகம் + புறம்]
திருமந்திரம்	திருமந்திரம் tirumandiram, பெ. (n.) 1. சிவன், திருமால் இவர்களுக்குரிய ஐந்தெழுத்து, எட்டெழுத்து மந்திரங்கள்: mystic formula sacred to Siva and Visnu, viz., pañjākṣaram and astāksaram. "திருமந்திரமில்லை சங்காழியில்லை (அஷ்டப் திருவேங்கடத்தத் து: 99); திருமூலநாயனார் செய்த ஒரு சிவனியத் திருமுறை ; a treatise on Saiva-Siddhanda philosophy by Tirumüla-náyanâr. 3. கோயில் ; temple. [திரு + மந்திரம்]

திருமந்திரவோலை	திருமந்திரவோலை tirumandiravōlai, பெ. (n.) அரசவை ஆள்வினை (நிர்வாக); அதிகாரி("இராச காரியங்தன்);; king'sministerial officer, "திருமந்திரவோலை யுதாரவிடங்க விழுப்பரையர் (SII.ii,306 [திரு + மத்திரம் + ஓலை]
திருமந்திரவோலைநாயகம்	திருமந்திரவோலைநாயகம் tirumandiravōlaināyagam, பெ. (n.) அரசன் ஆணையைத் திருமந்திர ஓலை என்னும் அதிகாரி எழுதியபின் அதை அரசன் ஆணையோடு ஒப்பிட்டுப்பார்த்து இசைவு வழங்கும் –அதிகாரி; chief ministerial oficer of a king. திருமயிலாடி "திருமந்திரவோலை நாயகம் அச்சுதன் இராசராசனான தொண்டைமானும் (SII.i,335); [திரு + மந்திரம் + ஓலை + நாயகம்]
திருமயிலாடி	திருமயிலாடி tirumayilāṭi, பெ. (n.) நாகை மாவட்டம் சீர்காழி வட்டத்தில் உள்ள ஊர்; the village in Tanjavure district. [திரு + மயிலாடி.] அம்பிகை மயில் உருவங்கொண்டு இத்தலத்தில் வழிபட்டதால் இப் பெயர் ஏற்பட்டது (தமி ஊர். பெ.);
திருமரம்	திருமரம் tirumaram, பெ. (n.) அரச மரம் (சூடா);; pipal [திரு + மரம்]
திருமருதந்துறை	திருமருதந்துறை dirumarudanduṟai, பெ. (n.) திருமருதமுன்றுறை (பரிபா 11:30); பார்க்க: See tiru-maruda-munrurai. [திரு + மருதம் + துறை] திருமருதந்துறை dirumarudanduṟai, பெ. (n.) மதுரையில் வையைக் கரையிலிருந்த ஒரு ஞ்சோலை; an ancient pleasure grove on the banks of the Vaigai at Madurai. "திருமருதந்துறைக் காவே போலுங் காக்களினும் விளையாடி" (தொல்பொருள் / உரை..! [திரு + மருதம் + துறை + கா]
திருமருத முன்றுறை	திருமருத முன்றுறை dirumarudamuṉṟuṟai, பெ.(n.) மதுரையில் வையையாற்றுத்துறை: a bathing ghat of the Vaigai at Madurai. "திசைதிசை தேனார்க்குந் திருமருத முன்னுறை" (கலித் 25,); [திருமருதம் + முன்றுறை]
திருமல்	திருமல் tirumal, பெ. (n.) கடுக்காய் தோன்றிக்காய், நெல்லிக்காய்: the three myrobalams-Gall nut, belleric myrobalan and Indian gooseberry.

திருமலர்	திருமலர் tirumalar, பெ. (n.) தாமரைமலர் (பிங்.);; lotus. "திருமலரிருந்த முதியவன்போல" (கல்லா 71); [திரு + மலர்]
திருமலை	திருமலை tirumalai, பெ.(n.) 1. தெய்வத் தன்மையுடைய மலை; sacred mountain. "விளையாட நின்றே விளையாடி திருமலைக்கே" 84 திருமலைப்பதிகம்(திருக்கோ 133); 2. sustanøv; hill at Tirupati, sacred to Visnu. "திருமலைச்சருக்கம்" (பெரியபு); 3. திருமாலுக் குரிய திருவேங்கடம்: Tirumals hill, tiruvengadam. "Anarco dijama, urirágih திருமலையே திவி இயற். ! [திரு + மலை.திருமலை – திருவடிப்புண்] வடார்க்காடு மாவட்டம் போளுர் வட்டத்தில் ஓர் ஊரும், நெல்லைக் கட்டபொம்மன் மாவட்டத்தில் திருக்குற்றாலமலைச்சாரலில் [illegible] தொலைவில் [illegible] ஊரும் திருமலை என்னும்
திருமலைசுப்பிரமணியர்தோத்திரம்	திருமலைசுப்பிரமணியர்தோத்திரம் tirumalaisuppiramaṇiyarttottiram, பெ.(n.) நெல்லையப்பர் அவர்களால் 19-20ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம் (5');. -o);: a literature written by Nellaiyappar in 19-20th century. [திருமலை + சுப்பிரமணியச் தோத்திரம்]
திருமலைதரிசனப்பத்து	திருமலைதரிசனப்பத்து dirumalaidarisaṉappaddu, பெ. (n.) முனிசாமி முதலியாரால் 20ம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம்: (சிற்.அக);; the literature written by Munisami Pillai in 19-20th century. [திருமலை + தரிசனப்பத்து]
திருமலைநாயக்கர்	திருமலைநாயக்கர் tirumalaināyak, பெ. (n.) கி. பி. 1623 முதல் 1659 வரை மதுரையை அரசாண்ட நாயக்கர் அ
திருமலைநொண்டிநாடகம்	திருமலைநொண்டிநாடகம் tirumalainoṇṭināṭagam, பெ. (n.) முன்னர் பெருமாள் புலவரால் 18ம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட &jslaváðuto [திருமலை + தொண்டி + நாடகம்]
திருமலைப்பதிப்பகம்	திருமலைப்பதிப்பகம் dirumalaippadippagam, பெ. (n.) 1. திருக்குருகர் ஞான சித்த சுவாமிகளால் 18-19ம் நூற்றாண்டில் திருமலையாழ்வார் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம் (சிற். அக.);; the minor literature written by Tiru-k-kurugurfiá našitta-Šuvâmigal in 18-19th century. 2. மு. ஐயாச்சாமி முதலியார் அவர்களால் 19ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட stbastavakstuutb (சிற்.அக.);; the minor literature written by Mu. Iyā-c-cámi mudaliyār in 19th century, 3 ஏகாங்குச் சுவாமிகளால் 20ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம் (சிற்.அக);; the minor literature written by Egañgu-c-šuvâmigal in 20th century.
திருமலையாழ்வார்	திருமலையாழ்வார் tirumalaiyāḻvār, பெ.(n.) திருமலை, 3 பார்க்க: see tirumalai_3(செஅக);. [திருமலை + ஆழ்வார்]

திருமழபாடி	திருமழபாடி tirumaḻpāṭi, பெ. (n.) gosos மாவட்டம் திருவையாறு வட்டத்திலுள்ள asari; a village in Thanjāvūr district. [திரு +மழவர்+பாடி] போரில் சிறந்து விளங்கிய படை வீரர்கள் மழவர் நிறைந்த பகுதி மழவர் பாடி எனப் பெற்றுப் பின் மழபாடியாகித் திரு எனும் அடை பெற்றது. கல்வெட்டில் இவ்வூர் மழுவாடி எனக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. மூவர் பாடல் பெற்ற தலம். "மன்னேமாமணியே மழபாடியுள் மாணிக்கமே" என்று சுந்தரர் இத்தலத்து இறைவனைப் பாடுகின்றார் (தமி. ஊர். பெ.);
தமிழிசையாழ்வார்	தமிழிசையாழ்வார் tamiḻisaiyāḻvār, பெ.(n.) ஆழ்வார்களுள் பதின்மருள் ஒருவரும் நாலாயிரத் தெய்வப்பனுவலுள் திருச்சந்த விருத்தம், நான்முகன்றிருவந்தாதி என்ற பகுதிகளைப் பாடியவருமாகிய திருமால் -oily-ustri; a canonized Vaishnava saint author of Tiruccanda-viruttam and Nänmugantiruvandādi, one of ten älvārs (செ.அக); [திருமழிசை + ஆழ்வார்]
திருமறுமார்பன்	திருமறுமார்பன் tirumaṟumārpaṉ, பெ. (n.) 1. மார்பில் அழகிய மறுவையுடையவனாகிய திருமால், as having a mole on his. திருமாணிக்குழி chest. "திருமறுமார்பன்போற் றிறல்சான்ற காரியம்" (கவித். 4, 2 2. அருகன்: Arhat (குடா.);. [திரு + மறு + மார்பன்]
திருமறைக்காடு	திருமறைக்காடு tirumaṟaikkāṭu, பெ. (n.) இந்நாளில் வேதாரணியம் என்றழைக்கப் படும் இவ்வூர் நாகை மாவட்டத்திலுள்ளது: the village in Nagapattinam district. [திரு + மறை + காடு] மான்கள் மிகுந்திருந்தமை பற்றி மரைக்காடு என்றழைக்கப்பட்ட இவ்வூரை, மரை என்பதனை மறை என பிறழவுணர்ந்து அதை வடமொழியில் வேதம் என மொழிபெயர்த்து வேதாரண்யம் என ஆக்கிவிட்டனர்.
திருமனசு	திருமனசு tirumaṉasu, பெ. (n.) படர்க்கை முன்னிலையராகிய பெரியோர்கட்கு வழங்கு மொரு மதிப்புரவுச்சொல் 'நாஞ்); His, Her or your highness, a term of respect. [திரு + மனசு + மனம் + மனசு]
திருமாடம்பு	திருமாடம்பு tirumāṭambu, பெ. (n.) திருவிதாங்கூர் அரசரதம் புதல்வர்களின் பூணூரல் கலியாணம் (நாஞ்);; Upanayanam ceremony of the princes of Travancore.

திருமாமகள்	திருமாமகள் tirumāmagaḷ, பெ. (n.) திருமகள்: Laksmi. "திருமாமகள் புல்ல நாளும்" (சீவக. 30); [திரு + மாமகள்]
திருமாணிக்குழி	திருமாணிக்குழி tirumāṇikkuḻi, பெ.(n.) தென்னார்க்காடு மாவட்டம் கடலூர் sul l-#@saysiren astri; a vistage in Cuddalore district. [திரு + மாணிக்குழி] மாணி என்பது பிரமச்சாரியைக் குறிக்கும். வாமனர் மாவலியிடம் மண் பெற்றார். திருமால் வாமணராக தோற்றரவு நிகழ்த்திய (அவதரித்த); போது இத்தலத்தில் வழிபட்டதாகக் கூறுவர். எனவே மாணிக்குழி எனப் பெயர் பெற்றுப் பாடல் பெற்ற தலமாதலால் திருமாணிக்குழி ஆயிற்று. கல்வெட்டுக்களில் இவ்வூர்ப்பெயர் விருதராச ... வளநாட்டு மேற்காநாட்டு உதவித்
திருமாந்துறை	திருமாந்துறை tirumānduṟai, பெ. (n.) திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்திலுள்ள ஊர்: a village in Tiruchirappalli district. [திரு + மா + துறை] பண்டைக்காலத்தில் இப்பகுதியில் மாந் தோப்புகள் நிறைந்திருந்ததாலும் கோயில் மரமாக மாமரம் விளங்குவதாலும் மாந்துறை எனப்பெயர் பெற்றுள்ளது. ஞானசம்பந்தரால் பாடல் பெற்ற தலம் தமி ஊர். பெ.
திருமாமணிமண்டபம்	திருமாமணிமண்டபம் tiru-mâ manimangabam, பெ. (n.) Tirumals presence chamber in His heaven (FG);, 10, 9, 11);. [திரு + மாமணி + மண்டபம்]
திருமால்	திருமால் tirumāl, பெ.(n.) 1. மாலவன்: Tirumal; "திருமால் சீர் கேளாத செவியென்ன செவியே" (சில ஆய்ச்சி படர்க்கை); 2. வேந்தன்; king. "தேர் முழங்கு தானைத் திருமாலின் முன்றறுப்பான்" (சீவக. 298); [திரு + மால்]
திருமால்கரந்தை	திருமால்கரந்தை tirumālkarandai, பெ. (n.) திருமால்காந்தி பார்க்க; see tirumal-kändi (சாஅக.);.
திருமால்காந்தி	திருமால்காந்தி tirumālkāndi, பெ. (n.) விட்டுணு காந்தி என்னும் செடி, Tirumals plant (சா.அக);.

திருமால்குன்றம்	திருமால்குன்றம் tirumālkuṉṟam, பெ.(n.) அழகர் மலை; Alagarhill. "திருமால் குன்றத்துச் செல்குவி ராயின் (சிலப் 11,91); (செஅக);. [திருமால் + குன்றம்]
திருமால் கொம்பூர்	திருமால் கொம்பூர் tirumālkombūr, பெ. (n.) மாலவனின் கொப்பூழிலிருந்து உண்டான தாகக் கருதப்படும் தாமரை (பிங்);, lotus as arising from the navel of Tirumāl. [திருமால்+கொப்பூழ்]
திருமால் கொம்பர்	திருமால் கொம்பர் tirumālkombar, பெ. (n.) திருமால்கொப்பூழ் பார்க்க; see tiuni-koppil. [திருமால் + கொம்பர்] திருமால்வடிவம்
திருமால்கோலம்	திருமால்கோலம் tirumālālam, பெ. (n.) காலக்கிராமம்; whitesce (சாஅக);. [திருமான் + கோலம்]
திருமால்தோற்றரவு	திருமால்தோற்றரவு tirumāltōṟṟaravu, பெ. (n.) 1. மீன் (மத்ஸ்யம்);, ஆமை (கூர்மம்);, பன்றி (வராகம்);, நரஅரி (நரசிங்கம்);, வாமனன், பரசுராமன், இராமன், பலராமன், கிருட்டிணன், கற்கி என்னும் திருமாலின் ušāoš Gomorpoison; the tenavatars of Visnu, viz., Matsyam, Kūrmam, Varāgam, Narasingam, Vamanan, parasuraman, Raman, Balarāman, Krişnan, Karki. 2. =sorssör, சனந்தனன், சனாதனன், சனற்குமாரன், நரநாராயணன், கபிலன், இடபன், நாரதன், அயக்கிரீவன், தத்தாத்திரேயன் மோகினி, வேள்வியின் பதி, வியாதன், தன்வந்தரி, புத்தன் என்னும் பதினைந்து குணத்தோன்றல்கள் ([illegible]); .
திருமால்நிலை	திருமால்நிலை tirumālnilai, பெ. (n.) ஐவகைத் திருமால் வடிவங்கள் (பரம், வியூகம், விபவம், அந்தர்யாமித்துவம் அர்ச்சனை);, manifestations of Tirumål in five forms viz., param, viyugam, vibavam, antaryāmittuvam. Gyojw za razšara: 3 (செஅக.);
திருமால்புதல்வன்	திருமால்புதல்வன் dirumālpudalvaṉ, பெ. (n.) 1. மாலவனின் மகனான காமன்; kimiasthe son of Tirumál. 2. நான்முகன் ; Brahmá (செஅக);. [திருமால் + புதல்வன்]
திருமால் மூலிகை	திருமால் மூலிகை tirumālmūligai, பெ. (n.) Gor&; holy basil. [திருமால் + மூலிகை]

திருமால் வடிவம்	திருமால் வடிவம் tirumālvaḍivam, பெ.(n.) £olomouflona umiłłą, see tirumāl-nilai (செஅக.); [திருமால் + வடிவம்]
திருமாலவதாரம்	திருமாலவதாரம் tirumālavatāram, பெ., (n.) திருமால்தோற்றரவு பார்க்க: See tirumail. torraravu (G3-2/3);. [திருமான் + அவதாரம்]
திருமாலாயுதம்	திருமாலாயுதம் dirumālāyudam, பெ. (n.) lorravaussfisor &lousou-agiri Tirumāl's weapons being five. [திருமான் + ஆயுதம்] ஐம்படைகளாவன: சங்கு சக்கரம், தண்டு, வில், வாள்.
திருமாலிகம்	திருமாலிகம் tirumāligam, பெ.(n.) காட்டு முருங்கை; wild Indian horse radish (சா.அக);.
திருமாலிருஞ்சோலை	திருமாலிருஞ்சோலை tirumāliruñjōlai, பெ. (n.) மதுரை மாவட்டத்திலுள்ள அழகர் மலை என்னும் மாலியலுர் (வைணவத்தலம்);; Tirumāl's shrine Alagarmalai in Madurai. [திருமால் + இருஞ்சோலை]
திருமாலின் கண்ணன்	திருமாலின் கண்ணன் tirumāliṉkaṇṇaṉ, பெ.(n.) கரிசலாங்கண்ணி; eucalyptus plant (சா.அக.);
திருமாலின்தேவி	திருமாலின்தேவி tirumāliṉtēvi, பெ. (n.) அரிதாரம்: orpiment (சாஅக);.
திருமாலுந்தி	திருமாலுந்தி tirumal-udi, பெ. (n.) திருமால் Glamorug unifá3;see tirumāl-koppiil. [திருமால் + உத்தி]
திருமாலை	திருமாலை tirumālai, பெ.(n.) 1. தெய்வத்திற்குத் தொடுக்கும் ¢மாலை garland for an idol. 2. தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் அருளிச் செய்ததும் நாலாயிரத்தெய்வப்பனுவலுட் சேர்ந்ததுமான ஒரு சிற்றிலக்கியம்; apoem in திருமாளிகைத்தேவர் Nalāyira-t-teyva-p-panuval by Tondaradi-ppodi-ālvar

திருமாலை"	திருமாலை" tirumālai, பெ. (n.) மணிகள் வைத்திழைக்கப்பெற்ற நெடிய மணி மாலை; a long chain made up of gems (கல்.வெ.அக);. [திரு + மாலை]
திருமாலைகட்டி	திருமாலைகட்டி tirumālaigaṭṭi, பெ. (n.) கோயில்மாலை தொடுப்போன்; maker of garland for idols. [திரு + மாலை + கட்டி]
திருமாலைவடை	திருமாலைவடை tirumālaivaḍai, பெ. (n.) 1. மாலை வேளையில் இறைவனுக்குப் படைக்கப்படும் வடைத் திருப்பணியாரம்: cakes of black gram offered in the evening in temples. 2. திருமேனிக்குச் சார்த்தப்படும் ausol_urrensväärsor Guam-i; cakes of blackgram garland for idol. [திரு + மாலை + வடை]
திருமாளிகை	திருமாளிகை tirumāḷigai, பெ. (n.) 1. திருமாளிகைப்பத்தி பார்க்க;see tiumilgai -p-patti. 'செம்பொனம்பலஞ்சூழ் திரு மாளிகையும் (SIl.i.M312. பெரியோர் வாழும் gavate, house of respectable person. |திரு + மாளிகை)
திருமாளிகைக்கூறு	திருமாளிகைக்கூறு tirumāḷigaigāṟu, பெ.(n.) கோயில் சுற்றுப்பகுதிகளில் அமைக்கப் படும், தெய்வங்கட்குரிய பூசகர்கட்குக் கோயில் ஆள்வினையாளர்கள் (நிர்வாகத்தினர்);, Lstifi&#zi zisifiseth Luišis, a share givento the priests of demigods of a temple. "அருளுடையான் கோயிலுக்குச் சமுதாயத் திருமாளிகைக் கூறுதில்லையம் பலப்பல்லவ ராயனும் தெ. கன்தெ7 கன் 22
திருமாளிகைச்சுற்று	திருமாளிகைச்சுற்று tirumāḷigaiccuṟṟu, பெ. (n.) திருச்சுற்றுமாளிகை பார்க்க: see tit-c. curru-mäligai. [திரு + மாளிகை + சுற்று]
திருமாளிகைத்தேவர்	திருமாளிகைத்தேவர் tirumāḷigaittēvar, பெ. (n.) திருவிசைப்பாவின் ஒரு பகுதியை திருமாளிகைப்பத்தி
இயற்றிய ஆசிரியர்	இயற்றிய ஆசிரியர் iyaṟṟiyaāciri, the author of a section of Tiruvišaippā (செ.அக)- [திரு + மாளிகை +தேவா]

திருமாளிகைப்பத்தி	திருமாளிகைப்பத்தி tirumāḷigaippatti, பெ. (n.) கோயில் திருமதிலையொட்டி உட்புறத்து அமைந்துள்ள கட்டடவரிசை: series of buildings alongside the compoundwall of a temple. [திரு + மாளிகை + பத்தி]
திருமாளிகைப்பிள்ளையார்	திருமாளிகைப்பிள்ளையார் tirumāḷigaippiḷḷaiyār, பெ. (n.) சண்டீசர் sandéšā, Šivan's seneschal. [திரு + மாளிகை + பிள்ளையார்]
திருமாற்பேறு	திருமாற்பேறு tirumāṟpēṟu, பெ.(n.) காஞ்சிபுரம் மாவட்டத்திலுள்ள ஊர்: avillage in Käfijipuram district. [திருமான் + பேறு] இத்தலத்தில் சிவபெருமான் திருமாலுக்குச் சக்கரப்படை அருளினார்.திருமால்வழிபட்டுப் பேறு பெற்ற தலமாதலால் திருமாற்பேறு என்று பெயர் பெற்றுள்ளது என்பர். கல்வெட்டில் "இந்த ஊர்ப்பெயர் செயங் கொண்ட சோழமண்டடத்திலுள்ள காமக் கோட்டத்தின் பகுதியான வல்லநாட்டிலுள்ள திருமாற்பேறு" என்று குறிக்கப்பட்டுள்ளது (தம? ஊர். பெ.
திருமு-தல்	திருமு-தல் dirumudal, திரும்புதல்: to turn, return, go back. "ஓடித் திருமி" [திரு + திருமு]
திருமு'-தல்	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம்
திருமுகக்காணம்	திருமுக்காணம் tirumugaggāṇam, பெ. (n.) திருமுகக்காணம் பார்க்க; see tiru-muga-kKänam (S.1.1. ii 509);. [திருமுகக்காணம்+திருமுக்காணம்] திருமுகக்காணம் tirumugaggāṇam, பெ. (n.) Lusopus surf asso; an ancient tax (S.I.I.ii.521);. [திருமுகம்+ காணம் காணம் = பொன், பொருள்]

திருமுக்கால்	திருமுக்கால் tirumukkāl, பெ. (n.) இசைப் பாட்டு வகை (தேவா);; a kind of song. [திரு + முக்கான்] |8 திருமுகம்
திருமுகக்கணக்கு	திருமுகக்கணக்கு tirumugagganaggu, பெ. (n.) திருவிதாங்கூர் அரண்மனையிலுள்ள கணக்குப் பதவி (நாஞ்);; an accountant's post in the Travancore palace. [திருமுகம்+கணக்கு]
திருமுகத்துறை	திருமுகத்துறை tirumugatturai, பெ. (n.) காவிரி கடலுடன் கலக்கும் துறை (சிலப் 10, 33, a cost.);; mouth of Cauvery river. [திருமுகம் + துறை]
திருமுகத்தேவை	திருமுகத்தேவை tirumugattēvai, பெ. (n.) அரண்மனைகளிற் செய்யும் வேலை; personal services in a temple or palace. "505&pogonau செய்யுமிடத்து" (S.I.I.wi 27); [திரு + முகம் + தேவை] திருமுகத்தேவை tirumugattēvai, பெ.(n.) அரசு வழி உரிமை பெற்ற சிற்றுரையோ, ஊரையோ, கண்காணித்துக் குற்றவாளி களைச் சிறைபிடிக்கும் உரிமை; the right of government to imprisonment the accused in village or city. "திருமுகத்தேவைக்"கு ஆளாய்" வந்தது - பெருங்குடிகள் பேரால் கடமைக்கு வெள்ளாழரைச் சிறைபிடித்தல் இவர்கள் அகங்களில் ஒடுக்குதல் செய்யக் கடவ தல்லாதாகவும்" (தெ. கள் தெ7 கன் :48-50);
திருமுகப்பாரம்	திருமுகப்பாரம் tirumugappāram, பெ. (n.) திருமுகமுதற்செய்யுள் பார்க்க; see tirumugatиdar-c-ceyyи/. [திருமுகம் + பாசுரம்]
திருமுகம்	திருமுகம் tirumugam, பெ. (n.) அரசன் ஒலை auf) DGub st" –sosororder of thcking through 5ladocuments. திரு.இராசராசதேவர்க்கு யாண்டு இருபத்தொன்றாவது நாட்டோருக்குத் திருமுகம் வர நாட்டோரும் திருமுகம் கண்டு எதிரெழுந்து சென்றுதொழுது வாங்கித் தலைமேல் வைத்துப் பிடிசூழ்ந்து பிடாகை எல்லை தெரித்து - திருமுகம் அறவோலை செய்த நிலம் (பெரிய லெப்டன் செப்பேடுகள் (கன் வெ. அக.); [திரு + முகம்] திருமுகம் tirumugam, பெ.(n.) 1. பெரியோரின் all-goth; letterform a great person. su(35 Glossup நிறைஞ்சுத் திருமுகம் போக்குந் செவ்வியளாகி" சிலப் 832. அரசனது ஆவணம்; royal order.

திருமுகமருளுதல்	திருமுகமருளுதல் dirumugamaruḷudal, செ.கு.வி (v.i.) அரசன் ஒலை வழிக் கட்டளையிடுதல்: to order of the king through Ólá documents. "அந்நிலத்திற்குக் கல்நாட்டுச் சிவலேகை செய்து கொள்க" என்று சபை திருமுக மருளிச் செய்த திருமுகப்படி திருப்பாற் கடன் கல்வெட்டு, [திருமுகம் + அருளு-]
திருமுகமண்டலம்	திருமுகமண்டலம் tirumugamaṇṭalam, பெ. (n.) கோயின்மூர்த்தி அல்லது பெரியோரின் ஒளிவட்டம் (முகமுன்);; hallowed face of idols or greatmen (Golo.); [திருமுகம் + மண்டலம்]
திருமுக முதற்செய்யுள்	திருமுக முதற்செய்யுள் dirumugamudaṟceyyuḷ, பெ. (n.) பதினோராந் திருமுறையில் மதுரைச் சொக்கநாதக் கடவுள் இயற்றியதாகக் கருதப்படும் முதற் செய்யுள்: the first poemin padinórán-tiru-murai, believed to have been composed by the god at Madura (செ.அக); [திருமுகம் + முதல் + செய்யுள்]
திருமுகத்தானம்	திருமுகத்தானம் tirumugattāṉam, பெ.(n.) வேந்தரால் நேரில் அமர்த்தப்படும் மதிப்புறு Logo (somé5);; a post of honour to which appointment is directly made by a king. [திருமுகம் + தானம்]
திருமுட்டு	திருமுட்டு tirumuṭṭu, பெ. (n.) பூசைத்தட்டு (pgoousor; plates and vessels used in worship. "இலங்கு நற்றிருமுட்டிவை முதலிய வீந்தார்" (வேதாரணி மேன்மை 2 [திரு + முட்டு] 8: திருமுருகர்பதிகம்
திருமுடி	திருமுடி tirumuḍi, பெ. (n.) 1. கோயில் திரு மேனியின் (மூர்த்தியின்); தலைப்பகுதி, head of the chief idol in a temple. 2. திருநாமம் 3 பார்க்க;see tiru-mimam 3."நாரணன் கடிமைத் திருமுடியா யிரர்க்கு" (அரிசமய பரக 2.8% 3. வேட்டுவர் அல்லது கைக்கோளருக்குள் கொத்துவேலை செய்வோர்; caste of brick layer's among vessuvar orkaikkolar (S.I.I.vii,35); [திரு + முடி]
திருமுடிக்கலசம்	திருமுடிக்கலசம் tirumuḍikkalasam, பெ. (n.) @gopapž353 #1 hig, aus»z; a kind of anointing ceremony (நாஞ்.); [திருமுடி + கலசம்]

திருமுடிச்சாத்து	திருமுடிச்சாத்து tirumuḍiccāttu, பெ. (n.) தலைப்பாகை; turban. "சட்டை சாத்தித் திருமுடிச் சாத்துஞ் சாத்தி (திருவாலவா 16,19); [திருமுடி+ சாத்து]
திருமுடிச்சேவகர்	திருமுடிச்சேவகர் tirumuḍiccēvagar, பெ. (n.) ஐயனார்: Aiyana (செஅக);. [திருமுடி + சேவகர்]
திருமுடித்திலகம்	திருமுடித்திலகம் tirumuḍittilagam, பெ. (n.) 505ππusi, & 6 losoft, jewel for the head. "திருமுடித் திலகங்கொண்டார்" (சீவக 372);
திருமுடி திலகம்	திருமுடி திலகம் dirumuḍidilagam, பெ.(n.) கொடிவழி, சரவடி, கால்வழி; pedigrce. "பெரிய திருமுடியடைவு" [திரு + முடியடைவு]
திருமுடியோன்	திருமுடியோன் tirumuḍiyōṉ, பெ.(n.) வேந்தன்; king. "தீதிலன்கொ திருமுடியோ னென்றான்" கம்பரா பன்னி 2: [திரு + முடியோன்]
திருமுத்து	திருமுத்து tirumuttu, பெ. (n.) வேந்தன் முதலிய பெரியோர்களது பல்; tooth of a king or a great person, a term of respect (செ.அக);. [திரு + முத்து]
திருமுருகர்பதிகம்	திருமுருகர்பதிகம் dirumurubadigam, பெ. (n.) பூபாலப்பிள்ளை அவர்களால் திருமுருகன்பூண்டி 19-20ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம் ; the literature written by Pūpālappillai of 19-20th century (சிற்.அக);. [திருமுருகச் + பதிகம்]
திருமுருகன்பூண்டி	திருமுருகன்பூண்டி tirumuruganpūṇṭi, பெ. (n.) கோயம்புத்துர் மாவட்டத்திலுள்ள ஊர்; a village in Coimbatore district. [திரு + முருகன் +பூண்டி] முருகப்பெருமான் சிவபெருமானை வேண்டிப் பேறு பெற்ற தலமாதலால் முருகன்பூண்டி என்று பெயர் பெற்றுள்ளது என்பர். கந்தரரால் பாடல் பெற்ற தலமாதலால் திருமுருகன் பூண்டி என்றழைக்கப்படுகின்றது. மாதவி மரங்கள் நிறைந்திருந்தமையால் மாதவிவனம் என்ற பெயரும் உண்டு

ருமுருகன்பூண்டித்தலபுராணம்	திருமுருகன்பூண்டித்தலபுராணம் tirumuruganbūṇṭittalaburāṇam, பெ.(n.) வாசுதேவ முதலியார் என்பவரால் 19ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பெற்ற சிற்றிலக்கியம்: the literature composed by Väsudeva-mudaliyār, [திருமுருகன்பூண்டி + தலபுராணம்]
திருமுருகாற்றுப்படை	திருமுருகாற்றுப்படை tirumurukāṟṟuppaḍai, பெ. (n.) முருகக்கடவுளைப் பற்றி நக்கீரர் இயற்றியதும் பத்துப்பாட்டினுள் ஒன்றும் பன்னிரு திருமுறைகளுள் பதினோராந் திருமுறை நூல்களுள் ஒன்றுமான சிற்றிலக்கியம் ஆகிய கழக நூல்; a sangam literature in pattu-p-pâttu composed by Nakkirar in honour of Lord Murugan (செ.அக);. [திருமுருகன் + ஆற்றுப்படை]
லைவாயில்.மாசிலாமணிஈசர்பதிகம்	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின் வலை முதற்குறிப்பாகி வும்
லைவாயில்மாசிலாமணிஈசர்பதிகம்	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின் வலை முதற்குறிப்பாகி வும்
திருமுழுக்கு	திருமுழுக்கு tirumuḻukku, பெ. (n.) 1. இறைத் திருமேனி அல்லது அரசரின் குளியல்; bath of an idol or a king. 2. சிலை (மார்கழி); மாதத்தில் மலைமகள் நோன்பிருந்து மகளிர் முழுகும் நீராட்டு; bath taken by woman after fasting in honour of Pârvadi in the month of Markali (@a, -9;a); [திரு + முழுக்கு]
திருமுளைப்பாலிகை	திருமுளைப்பாலிகை tirumuḷaippāligai, பெ.(n.) மணவிழா முதலிய சிறப்பு நாள்களில் தவசங்களை முளைவிட்டு வளர்க்கப் பெறும் tosomurrosons; pots of sprouting seeds kept on important occasions like marriage. "திருமுளைப்பாலிகை முப்பத்தானுக்கு (S11 i 187/(செஅக);. [திரு + முளை + பாலிகை]
திருமுற்றத்தார்	திருமுற்றத்தார் tirumuṟṟattār, பெ. (n.) கோயிற் பணி செய்வோர்; templc-servants "அதைக் கவனித்த அருச்சகருத் திருமுற்றத் தாரும்" குருபரம் 7, [திரு+ முற்றம்]
திருமுற்றம்	திருமுற்றம் tirumuṟṟam, பெ. (n.) 1. இறைவன் திருமுன்; in front of the chief idol of a temple. அணியரங்கன் றிருமுற்றத்தடியார் (தி.வி பெருமாள் 1,10); 2. குதிரை வையாளி «ŏ£), open square for equestrian excercises race-course, hippodrome (சூடா.); [திரு + முற்றம்]

திருமுறை	திருமுறை tirumuṟai, பெ. (n.) தேவாரம், திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, திருமந்திரம், பதினோராந்திருமறை, பெரிய புராணம் எனும் சிவநெறி நூல்கள்; Tamil Šaiva scriptures, 12 in number, viz., Têvāram, Tiru-vāśagam, Tiru-v-isaippä, Tiru-p-palländu, Tiru-mantiram, patinōrān-tirumurai, Periyapurànam (செ.அக);
திருமுறைகண்டசோழன்	திருமுறைகண்டசோழன் tirumuṟaigaṇṭacōḻṉ, பெ.(n.) தேவாரமாகிய திருமுறைகளைக் கண்டு வெளிப்படுத்திய சோழன்; a Cholaking, who was the discoverer of Tevāram (செ.அக.); [திருமுறை + கண்ட + சோழன்]
திருமுறைகண்டபுராணம்	திருமுறைகண்டபுராணம் tirumuṟaigaṇṭaburāṇam, பெ. (n.) தேவாரம் முதன்முதற் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட வரலாற்றினைக் குறித்து உமாபதி சிவாச்சாரியார் இயற்றிய தொன்மம், a poem by Umā-padi-civāccāriyar describing the discovery of Tevaram (செ.அக); [திரு + முறை + கண்ட + புராணம்]
திருமுறைத்தேவாரச்செல்வன்	திருமுறைத்தேவாரச்செல்வன் tirumuṟaittēvāraccelvaṉ, பெ. (n.) திருமறைகளாக வகுக்கப்பட்ட தேவாரத் திருப்பதிகங்களை அருளிச்செய்த திருஞானசம்பந்தர் iைamasambandar, as composer of the tevāram which included as tirumurais. "திருக்கழுமல நாட்டு திருக்கழு மலத்து (சீர்காழி உடையார் திருத்தோணி கரமுடைய நாயனார் திருக்கோயிலின் வடக்கில் திருமடை வளாகத்து திருமுறைத் தேவாரச் செல்வன் திருமடத்து (தெ. கல் தொ.8 கல் 205);
திருமுறைமண்டபம்	திருமுறைமண்டபம் tirumuṟaimaṇṭabam, பெ. (n.) திருமறைகளை ஓதுங் கோயின் loor ulo; temple-hall where the tirumurai is recited. "எந்தை கோயிலும் திருமுறை மண்டபமெடுத்து உபதேசகா சிவபுரா 48) [திருமுறை + மண்டபம்]
திருமுன்	திருமுன் tirumuṉ, பெ. (n.) திருமுன்பு பார்க்க; see tirumunbu. "விழுந்தவர் திருமுன் சென்று" திருவாலவா 228 [திரு + முன்] திருமுன் tirumuṉ, கு.வி.எ. (adv.) திருமுன்னர் Lurtfr ks;see tirumunnar. [திரு + முன்]
திருமுன்காட்சி	திருமுன்காட்சி tirumuṉkāṭci, பெ. (n.) வரிவகை (S.I.I.iv.22);, a tax. [திருமுன் + காட்சி] 31 திருமூலநாயனார்

திருமுன்பு	திருமுன்பு tirumuṉpu, பெ, (n.) இறைமுன்பு: divine presence, royal presence, presence of a great person (செ.அக);. [திரு + முன்]
திரு முன்னர்	திரு முன்னர் tirumuṉṉar, கு.வி.எ. (adv.) முன்னிலையில் ; in the august presence. "மன்னன் றிருமுன்னர் வைத்தலுமே" (நள. சுயம்வர 26);. [திரு + முன்னர்]
திருமுனைப்பாடிநாடு	திருமுனைப்பாடிநாடு tirumuṉaippāṭināṭu, பெ. (n.) திருக்கோவலூரைச் சார்ந்துள்ள நடு somo; the country surrounding Tirukkövalur "திருமுனைப்பாடி நாட்டுப் பாண்டையூர் மங்கலங்கிழான்" (S.1.1.ilol); (செஅக);. [திரு + முனைப்பாடிநாடு]
திருமூப்பு	திருமூப்பு tirumūppu, பெ. (n.) மூப்பினால் arting/lb ora Loo; king-ship, as attainedby right of seniority. "விசாகந் திருநாள் திருமூப்பு ஏற்றார்"நாஞ்
நா(நா திருமூர்த்தி	நா(நா திருமூர்த்தி nānātirumūrtti, பெ. (n.) ஆயுர்வேதமுறைப்படி செய்த ஒரு வகைச் செந்தூரம்; a red oxide perhaps with three ingredients prepared as per process of Ayurveda (#m-23);
திருமூர்த்திபற்பம்	திருமூர்த்திபற்பம் tirumūrttibaṟbam, பெ. (n.) சித்தமுறைப்படி வீரம், பூரம், இளங்கம் ஆதியாகப் புடமிட்டெடுத்த வேதைக்குதவும் upulo; in Siddhar's medicine a white oxide calcined prepared with the aid of corrosive sublimate, sub choloride of mercurry and vermilion as chief ingredients which is useful in alchemy. [திருமூர்த்தி + பற்பம்]
திருமூலட்டானம்	திருமூலட்டானம் tirumūlaṭṭāṉam, பெ. (n.) திருவாருர் சிவதலம் ; the sacred shrine of Tiruvirir. "திருவாரூரிற்றிரு மூலட்டானத் தெஞ்செல்வன்றானே (தேவா 725);
திருமூலநாயனார்	திருமூலநாயனார் tirumūlanāyaṉār, பெ.(n.) அறுபத்து மூன்று நாயன்மாருள் ஒருவரும் திருமூலநாயனார்குருமுறை திருமந்திரம் இயற்றியவருமாகிய சிவத்துறவி, a canonized Saiva saint, author of Thirumandiram, one of 63 Nāyanmärs (பெரியபு); [திருமூலம் + நாயனார்]
திருமூலநாயனார்.குரு முறை	திருமூலநாயனார்.குரு முறை tirumūlanāyaṉārkurumuṟai, பெ.(n.) 5->o நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த திருமூலர் இயற்றிய முறை எனும் சிற்றிலக்கிய வகையைச் சார்ந்த дпоu (ab. 3/4);: a minor literature book written by tirumülar in 5th century. [திருமூலம் நாயனார் + குருமுறை]

திருமூலர்	திருமூலர் tirumūlar, பொ. (n.) திருமூலநாயனார் திருமூலர் சொல்லும் ஒரு வாசகமென்றுணர் நல்வது 0. [திரு + மூவர்]
திருமூலர்அகவல்	திருமூலர்அகவல் tirumūlaragaval, பெ. (n.) மாணிக்கவாசகர் என்பவரால் 18ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பெற்ற சிற்றிலக்கியம் to Qau, -93.); a minor literature written by Mānikka-vāśagar in 18th century. [திருமூலர் + அகவல்]
திருமூலவர்க்கம்	திருமூலவர்க்கம் tirumūlakkam, பெ. (n.) சடை புலித்தோல் முதலிய சின்னங்களுடன் மலையில் வாழும் திருமூலர் மரபைச் சேர்ந்த சித்தர்கள்; Siddhars living on the mountain tops with their symbolic vestures as entangled lock hair, tiger's skin cte., and who claim to be members of Tirumular's school of thought (சா. அக.); [திருமூலர் + வர்க்கம்]
திருமெய்காப்பு	திருமெய்காப்பு tirumeykāppu, பெ. (n.) கோயில் காப்போன் (S.I.I.ii, 328);; temple watchman. [திரு + மெய் + காப்பு]
திருமெய்ப்பூச்சு	திருமெய்ப்பூச்சு tirumeyppūccu, பெ. (n.) கோயின் திருமேனி (மூர்த்திகளின் மேற் பூகம் £444; anointing of an idol (S.I.I. iii,94);. [திருமெம் + பூச்சு]
திருமெய்ப்பூச்சுச்சந்தனம்	திருமெய்ப்பூச்சுச்சந்தனம் tirumeyppūccuccandaṉam, பெ. (n.) திருமேனிகட்குச் சிறப்புத் |2 திருமேற்பூச்சு திருநாளில் அணிவிக்கும் சந்தனம்: sandal paste anointed to idol on special occasion. "திருமெய்பூச்சுச் சந்தனஞ் பூர் கண்டத்து ஓராண்டைக்குக் காக அரையும் (தெ. கல்.தொ 5 கலி பு 24); [திரு + மெய் + பூசு + சத்தனம்]
திருமெழுக்கு	திருமெழுக்கு tirumeḻukku, பெ. (n.) 1. கோயிலிடத்தை மெழுகுகை; cleansing the temple floor with cow-dung dissoved in water. "திருமெழுக்குஞ் சாத்தி (சி. சி 8,19); 2. சாணம்; cow-dung (இ.வ); [திரு + மெழுக்கு]
திருமெழுக்குப்புறம்	திருமெழுக்குப்புறம் tirumeḻukkuppuṟam, பெ.(n.) கோயிற் பகுதிகளையும், திருமுற்றத்தினையும் நாளும் தண்ணிர் தெளித்தும் சாணமிட்டும் மெழுகுவார்க்கு அளிக்கப்பெறும் இறையிலி நிலம்: tax free land given to people who cleanse the temple and smear the temple floors with cowdung dissolved in water. "திருமெழுக்கு இடுவாளொருத்திக்கு நெல்லு நாழி உரியும் தெ. கன் தெ கல் 78: [திரு + மெழுகு + புறம்]
திருமெழுகு-தல்	திருமெழுகு-தல் dirumeḻugudal, செ.குன்றாவி, (v.t.) கோயிலிடத்தைச் சாணத்தால் மெழுகித் துாய்மை செய்தல்; the temple-floor செ. அக.) [திரு + மெழுகு]

திருமெழுகு'	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம்
திருமேற்கட்டி	திருமேற்கட்டி tirumēṟkaṭṭi, பெ. (n.) கோயில் திருமேனி (மூர்த்தி); எழுந்தருளியிருக்கு மிடத்துக் கட்டப்படும் மேற்கட்டி; canopy over an idol in a temple (SII ii 76);. [திரு + மேல் + கட்டி]
திருமேற்பூச்சு	திருமேற்பூச்சு tirumēṟpūccu, பெ. (n.) 1. களபம், sandal perfume (தத்துவப் 66. உரை); 2. திருமெய்ப்பூச்சு பார்க்க;see til-ncyppuccu (யாழ்.அக);. [திருமேல் + பூச்சு]
திருமேனி	திருமேனி tirumēṉi, பெ.(n.) 1. இறையுரு; idol. "எழுந்தருளியிருக்கும் செப்புத் திருமேனிகள்" (SII.i.13.4); 2. கடவுள், முனிவர் முதலியோரது உடல் (திவ்ய சாரீரம்);; sacred person of a deity. "அங்கமலத்திலை போலுந் திருமேனி யடிகளுக்கே' (தி.வி. திருவாய் 9, 7 % 3. பெண்களின் காதணி (வின்);, women's ornament. 4. stranu(Bucasfi (giš pis);; Indian acalypha. [திரு + மேனி]
திருமேனிக்கடுக்கன்	திருமேனிக்கடுக்கன் tirumēṉikkaḍukkaṉ, பெ. (n.) கைம்பெண்கள் அணியும் காதணி; also, an ear-ornament worn by widows (யாழ்.அக.); [திருமேனி + கடுக்கன்]
திருமேனிக்கீடு	திருமேனிக்கீடு tirumēṉikāṭu, பெ.(n.) கவசம்: coat of mail. "நற்றிருமேனிக்கீடு நவையற விட்டு" திருவாலவா. 28 2 [திருமேனி + இடு]
திருமேனிகண்டன்	திருமேனிகண்டன் tirumēṉigaṇṭaṉ, பெ. (n.) திருமேனி பார்க்க: see trumenit(சாஅக.); [திருமேனி + கண்டன்]

திருமேனிகள்	திருமேனிகள் tirumēṉigaḷ, பெ. (n.) திருநீறு அணிந்துத் திருத்தொண்டு செய்யும் சிவனடி யார்கள், நந்தவனக்குடிகள்; Salvadevotees. "நந்தவனம் செய்யும் திருமேனிக்கு" தெ கல் தெ7.8. கன் அ! [திரு + மேனிகள்]
திருமேனிகாவல்	திருமேனிகாவல் tirumēṉikāval, பெ.(n.) கோயிற் காவல்; temple guard. "திருமேனி காவல் காணியாட்சி" (I.M.PNA.227/ [திருமேனி+காவல்]
திருமேனிச்சாறு	திருமேனிச்சாறு tirumēṉiccāṟu, பெ. (n.) குப்பைமேனிச்சாறு; juice of rubbish plant (சாஅக.); [திருமேனி + சாறு]
திருமேனிபத்திரி	திருமேனிபத்திரி tirumēṉibattiri, பெ. (n.) குப்பைமேனியிலை; leaf of rubbish plant (சாஅக);. [திருமேனி + பத்திரி] 93,
திருவக்கரை	திருவக்கரை tiruvakkarai, பெ. (n.) தென்னார்க்காடு மாவட்டத்திலுள்ள சிவத் gaveb; a Siva shrine in South Arcot district. "கோராசராசகேசரி வந்மற்கு யாண்டு 16வது கண்டராதித்த தேவர் நம்பிராட்டியார் திரு உத்தமச் சோமனைத் திருவயிறு வாய்க்க 2 ш பிராட்டியார் செம்பியன் மாதேவியார் எடுப்பித்தருளின
திருவக்கிரம்	திருவக்கிரம் tiruvakkiram, பெ. (n.) படையல்; offerings to the deity in the temple. "திருவயிந்திர புரத்தாழ்வானுக்குத் திருநாட்களில் எழுந்தருளவும் இக்கோயிலில் நித்தம்பத்துக்கலம் திருவக்கிரம் உண்ணக் கடவதாகவும்" முதற் குலோத்துங்கன் - கி பி 22 தெ. கல் தொ, 7 கல்760) [திரு + அக்கிரம்]
திருவகுப்பு	திருவகுப்பு tiruvaguppu, பெ. (n.) அருணகிரி நாதரால் 15ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட வகுப்பு என்னும் சிற்றிலக்கிய வகையைச் சார்ந்த நூல் : aminor literature written by Arunagirinadar in 15th century. [திரு + வகுப்பு]
திருவங்கமாலை	திருவங்கமாலை tiruvaṅgamālai, பெ.(n.) 7ஆம் நூற்றாண்டில் திருநாவுக்கரசரால் எழுதப் பட்ட சிற்றிலக்கிய வகையிலான தேவாரப் பகுதி (சிற். அக.):: a minor literature written by Tirunavukkarasar of 6th century.
திருவஞ்சகம்	திருவஞ்சகம் tiruvañjagam, பெ. (n.) சிவனார் வேம்பு ; Sivan's neem.
திருவட்டபிசின்	திருவட்டபிசின் tiruvaṭṭabisiṉ, பெ. (n.) விளாம்பிசின் ; gum of wood-apple (சா.அக);

திருவட்டம்	திருவட்டம் tiruvaṭṭam, பெ.(n.) திருகுவட்டம் பார்க்க; see tiruku-Vatsam (யாழ். அக);.
திருவட்டமணி	திருவட்டமணி tiruvaṭṭamaṇi, பெ.(n.) திருவட்டமணிவடம் பார்க்க: See tiu-Wallamapi-vagam (S. I. I. iii,474);. [திரு + வட்டம் + மணி] திருவடிக்கம்
திருவட்டமணிவடம்	திருவட்டமணிவடம் tiruvaḍḍamaṇivaḍam, பெ. (n.) கழுத்தணி வகை ; a kind of necklace (S.I.I.iii.474);. [திரு + வட்டம் + மணிவடம்]
திருவட்டி	திருவட்டி tiruvaṭṭi, பெ. (n.) திருகுகள்ளி, பார்க்க;see tirugu-kalli.

திருவடி	திருவடி tiruvaḍi, பெ. (n.) 1. திருப்பாதம் (சீவடி);; sacred feet, as of a deity, saint, etc., "திருவடி யென்றலைமேல் வைத்தார்" (தேவ : 415 1);. 2. இறையுரு: thedeity. "திருவடிதன் னாமம்" |தின் இயற் தான்மு 68. 3. துறவி, முனிவர்: ascetic, saint, sage. "படரா திருவடி" (T.A.S. ii 139);. 4. மாலவனின் திருவடியாயுள்ள அனுமன் : Hanumān, regarded as the feet of Vismu. "உவமையாளுந்திருவடி யென்னுந் தன்மை யாவர்க்குந் தெரிய நின்றான்" கம்பாமதுே 252 5. மாலவனின் திருவடியான கலுழன் (கருடன்);: Garuda, regarded as the feet of Vişṇu. "Foljaną. யொருவனுமாயிருந்தது" ஈடு - 6. திரு விதாங்கூர் அரசர் ; title of the kings of Travancore. "இராமன் கோதை வர்மத் திருவடி" (TA.s. i.290); [திரு + அடி] திருவடி tiruvaḍi, பெ. (n.) நோவில்லாத புண் (umpli);; indolent sore. [திரு + வடி +வடு + வடி] திருவடி tiruvaḍi, .பெ. (n.) கோமாளிக் கூத்து (யாழ்ப்);, tricks of a buffoon (செ.அக);. [திருகு + திரு + அடி] திருவடி tiruvaḍi, பெ.(n.) ஆறாதகலும் புண், சா(மரண);ப்புண்; a chroni culcerorin curable ulcer which may ultimately cause death. 2. ஒரு வகை கள்ளி; a spurge in general (sss-2/5);.
திருவடிக்கம்	திருவடிக்கம் tiruvaḍikkam, பெ. (n.) மாலவன் கோயிலிற் படிக்கத்தினின்று எடுத்து வழங்கும் நீர்; water used in the worship of an idol and distributed of worshippers (வைணவ);. [திருபடிக்கம் + திருவடிக்கம்]

திருவடிக்காறை	திருவடிக்காறை tiruvaḍikkāṟai, பெ. (n.) =mausof asso (S.I.I.ii, 144);; anklet of an idol. |திருவடி காறை) காறை என்பது கை, கால், கழுத்து ஆகிய உறுப்புகளிலும் மணிக் கற்களாலும், முத்துகளாலும், செய்யப்பட்டுக் கைக்காறை, அடிக்காறை, பட்டைக் காறை என்ற பெயர் பெற்றதை தஞ்சைக் கோயில் கல்வெட்டு உணர்த்துகின்றது.
திருவடிகள் தேவதான	திருவடிகள் தேவதானம் tiruvaikaltevadigam, பெ. (n.) திருமால் கோயிலுக்குரிய @sopustast Favrälssit; taxfreeland of Tirumāl temple. "மஹாதேவர் தேவதானங்களும், திருவடிகள் தேவதானங்களும்" (முதன் இராசராசன், கிபி 0%, தெகள்தெர 2 கல்/ சிவனிய, மாலியக் கோயில் இறையிலி நிலங்களுக்கான பொதுச்சொல். [திருவடிகள் + தேவதானம்]
திருவடிசநிலம்	திருவடிசநிலம் tiru-Waisa-nilam, பெ. (n.) uásons to Lumlou; green snake, whip snake (சா.அக.);
திருவடி சம்பந்தம்	திருவடி சம்பந்தம் tiruvaḍisambandam, பெ. (n.) தொண்டன் (சீடனாந்); தொடர்பு (snaugurau.);; discipleship. [திருவடி சம்பந்தம்]
திருவடித்தலம்	திருவடித்தலம் tiruvaḍittalam, பெ. (n.) £(Baulo-fianco Limit54;see tiru-V-agi-milai "செம்மையின் றிருவடித் தலத் தந்தீகென வெம்மையு நல்குவ விரண்டு நல்கினான் கம்பர7 கிணைகண்டு :: திருவடி தலம்) 305
திருவடிதிட்சை	திருவடிதிட்சை diruvaḍidiḍcai, பெ. (n.) மாணாக்கன் (சீடன்); தலையில் குரு தன் பாதத்தை வைத்து அருள் புரியுந் தீக்கை assons; a mode of religious initiation in which a guru places his fect on the head of his disciple (செ.அ.க., [திருவடி +திட்சை]
திருவடிதேசம்	திருவடிதேசம் tiruvaḍitēcam, பெ. (n.) 6(59.75missari& 8 sold; a Travancore state. திருவடிமார் "திருவடிதேசமொரு செங்கோல் செலுத்தும்" (பணவிடு 29,); [திருவடி + தேசம்]
திருவடிதொழு-தல்	திருவடிதொழு-தல் diruvaḍidoḻudal, செ.குன்றாவி (v.t.) கடவுள் முதலியோரை வணக்குதல்; to worshipa deityora holyperson. "திவ்ய தேசங்களெங்குந் திருவடி தொழுதுரை"(குருபரம் 168); [திருவடி + தொழு-]

திருவடிநிலை	திருவடிநிலை tiruvaḍinilai, பெ. (n.) கடவுளர் முதலியோர் ; sandals of an idol ora great person. "திருவடி நிலை _ பிறவித் துன்பத்தைக் கெடுக்கும்" (சிலப் 11, 137, உரை); 2. இறையுருவின் வீடம் (S.I.I. iii. 142);; pedestal for an idol. [திருவடி + நிலை]
திருவடிப்பந்தம்	திருவடிப்பந்தம் tiruvaḍippandam, பெ.(n.) கோயில் திருமேனி மூர்த்தியின் புறப்பாட்டில் முன்பாகப் பிடித்துச் செல்லும் தீப்பந்தம் (வைணவ);; a torch carried before an idol in procession [திருவடி பத்தம்]
திருவடிப்பாதுகை	திருவடிப்பாதுகை lin-adippidugai. பெ. (n.) திருவடிநிலை பார்க்க; see tiru-W-adi-nilai (செஅக.); |திருவடி பாதுகை)
திருவடிப்புண்	திருவடிப்புண் tiruvaḍippuṇ, பெ. (n.) திருவடி,4 பார்க்க see tiru-Wai,4(சாஅக);. [திருவடி புண்]
திருவடிபிடிப்பான்	திருவடிபிடிப்பான் tiu-Waipidippi, பெ. (n.) கோயிலருச்சகன் (சிலப்.30, 52, அரும்);: temple priest "பூபால சுந்தர விண்ணகர், எம்பெருமாள் கோயில் திருவடி பிடிக்கும் காஸ்யப்ன் திருகிருட்ணபட்ட நின்ற நம்பி" (தெ. கன் தொ. 8. கன்_சே0, [திருவடி பிடிப்பான்]
திருவடிமார்	திருவடிமார் tiu-Wai-mள் பெ. (n.) அரசர், பார்ப்பன அதிகாரிகள், திருமடத்துத் தலைவர்கள், கோயில் பூசாரி முதலாயினோருக்கு வழங்கிய பழைய திருவடிராச்சியம் சிறப்புப் பெயர் ; ancient honorific tittle of rulers of countries, brahmin officers, heads of mutts and officiating priests in temples (T.A.S. ii 141);.
திருவடிராச்சியம்	திருவடிராச்சியம் tiruvaḍirācciyam, பெ. (n.) திருவடிதேசம் பார்க்க:see tiruvai-tam. [திருவடி + இராச்சியம்]
திருவடையாளம்	திருவடையாளம் tiruvaḍaiyāḷam, பெ. (n.) சிவசமயத்திற்குரிய திருநீறு முதலிய Gumcosirasm; holy ashes and rudrāksa beads as the peculiar emblems of Saiva religion (சங் அக.);. |திரு + அடையாளம்]

திருவண்டுதுறை	திருவண்டுதுறை diruvaṇṭuduṟai, பெ. (n.) தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள இராச மன்னர் குடிக்குக் கிழக்கே உள்ள ஒரு தேவாரம் பெற்ற &autoruš); a village in Tanjavore district. பிருங்கி முனிவர் இறைவனை மட்டும் வணங்க, அவரைப் பிரியாத அம்மையாரை வணங்க மனமின்றி வண்டுரு கொண்டு, அவர்களுக்கிடையே ஊடுருவிச் சென்று வழிபட்ட தலம் என்பர் (சிற. பெ. அக); [திரு + வண்டு + துறை]
திருவண்ணாமலை	திருவண்ணாமலை tiruvaṇṇāmalai, பெ.(n.) திருவண்ணாமலை மாவட்டத் தலைநகர்: capital of Thiruvannāmalai district. [திரு + அண்ணாமலை] ஐம்பூதத் தலிங்களுள் நெருப்புக்குரிய திருக்கோயில் அரியும் அயனும் தம்மில் யார் உயர்ந்தவர்கள் எனத் தம் பேதைமையால் போரிட்டுக் கொண்ட பொழுது சிவபெருமான் அவர் செருக்கடக்கி பேரொளிப் பிழம்பாய்த் தோன்றியருளிய மலையே அண்ணாமலை, சிவனே உயர்ந்தவர். அவரே இப்பகுதியில் மலையாகக் காட்சி தந்ததால் இப்பெயர் பெற்று இம்மலையைச் சேர்ந்த பகுதிக்கு இப்பெயர் வந்தது. இம்மலையின் சிறப்பினை விளக்கும் முறையில் பழமொழிகள் பலதோன்றி யுள்ளன. சோணாசலத்தில் சிறந்த தலமுமில்லை சோமவாரத்தில் சிறந்த விரதமுமில்லை (
திருவணுக்கன்றிருவாயில்	திருவணுக்கன்றிருவாயில் tiruvaṇukkaṉṟiruvāyil, பெ. (n.) கருவறையை அடுத்துள்ள eurruilov, door of the inner shrine of a temple. "அங்கணெய்திய திருவணுக்கன்றிருவாயிலின்" (பெரிய, வென்னனை. 41); [திருவனுக்கன் + திருவாயில்]
திருவணை	திருவணை tiruvaṇai, பெ. (n.) பாலம் (சேது);: Adam's bridge between Ramesvaram and Ceylon. "திருவனைக்கும் . . . உதயகிரி அதமனகிரிகளுக்கும் மத்யத்தில்" (குருபரம் 194); [திரு + அணை]
திருவணைக்கரை	திருவணைக்கரை tiruvaṇaikkarai, பெ.(n.) இராமேசுவரத்திற்குத் தென்கிழக்காக நீண்ட தரைமுனையிலுள்ள புகழ்பெற்ற ஊர்: the promontory in the South-east of Rämesvaram and the bay enclosed thereby, being one of the most sacred places in India (அக.நா.70 உரை);. [திரு + அணை + கரை]
திருவத்தவர்	திருவத்தவர் tiruvatta, பெ.(n.) அருளாளர்கள் (பாக்கியவான்கள்);; blessed, fortunate persons. "நல்லொழுக்கங் காக்குந் திருவத்தவர்(நாலடி 157);
திருவதாங்கோடு	திருவதாங்கோடு tiruvatāṅāṭu, பெ. (n.) சுறாமீன் shark, a sea fish (சா.அக);

திருவதாங்கோட்டுநெய்	திருவதாங்கோட்டுநெய் tiruvatāṅāṭṭuney, பெ. (n.) மாலைக் கண் நோய்க்கு மருந்தாகப் பயன்படுவதும் சிறப்பான மருத்துவ குணங்களைக் கொண்டது எனக்கருதப் படுவதுமான சுறாமீன் ஈரலிலிருந்து வடிக்கும் Glour; oil extracted from the liver of shark which cures night blindness as considered it has peculiar virtues in medicine. [திருவதாங்கோடு+ நெய்]
திருவதிகை	திருவதிகை diruvadigai, பெ. (n.) விழுப்புரம் - மயிலாடுதுறை வழியில் பண்ருட்டி அருகில் கெடில ஆற்று வடகரையில் உள்ள ஊர்: a of village Māyavaram Taluk in Tañjāvūr district. . [திரு + அதிகை] மற்றைய சிவப்பதிகளைவிடப் பெருமையில் அதிகமுடைய பதியாகையால் திருவதிகை என்று பெயர் பெற்றது. திருநாவுக்கரசருடைய தமக்கையார் திருத்தொண்டு செய்தபதி: நாவுக்கரசர் சூலைநோய் தீர்த்த பதி.இந்நோய் தீர்த்தக் கிணறு ஒன்றும் இங்கே உள்ளது. "சித்த வடமும் அதிகைச் சேணுயர் வீரட்டஞ் சூழ்ந்து தத்துங் கெடிலப் புனலும் உடையா ரொருவர் தமர்நாம் சிற பெ. அக! திருவதிகை diruvadigai, பெ.(n.) அதிகை பார்க்க;see adigai(செ.அக.); [திரு + அதிகை]
திருவந்திகாப்பு	திருவந்திகாப்பு tiruvandikāppu, பெ. (n.) திருவிழாப் புறப்பாடுகளின் முடிவிற் கண்ணூறு போகச் செய்யும் சடங்கு: ceremonial rites for averting the evil eye at the close of daily worship or festival in a temple. "திருமலை யிலெழுந்தருளி யிருக்கிற வனுக்குத் திருவந்திக்காப்பு ஸமர்ப்பிகைக்காக திவி இயற். 4, 43 வியா) [திரு + அந்தி + காப்பு]
திருவம்பலம்	திருவம்பலம் tiruvambalam, பெ. (n.) சிற்றம்பலம் (சிதம்பரம்);; Chidambaram. "திருவும் பெரும் புகழுந்தருந் திருவம்பலத் திருவம்பலம்" (திருவாவை கடவு 3); [திரு + அம்பலம்]
திருவமால்	திருவமால் tiruvamāl, பெ. (n.) "திருவமாற் கிளையாள்" (சிலம் 2 த7கத7று: [திருமால் + திருவமான்]
திருவமுது	திருவமுது diruvamudu, பெ. (n.) படைக்கப் பட்ட உணவு (நிவேதன உணவு);; boiled rice offered to an idol or a great person. "திருவமுதுக்கு வைத்த காசு பத்தும்" (SII.i.98); [திரு + அமுது] 97 திருவரங்கம்

திருவயந்தீசுவரமுடையநாயனார்கோயில்	திருவயந்தீசுவரமுடையநாயனார்கோயில் tiruvayandīcuvaramuḍaiyanāyaṉārāyil, பெ.(n.) காஞ்சி மாவட்டத்திலே உள்ள வல்லம் என்னுஞ் சிற்றூர் குன்றின் மேற் பாறையில் அமைந்திருக்கும் கோயில்; a temple in Kanjeepuram district. மகேந்திரவர்மன் கீழ்ச் சிற்றரசனாக இருந்து அரசாண்ட வயந்தப் பிரியன் என்பவன் இக்கோயிலை நிறுவியதால் இப்பெயர் பெற்றது (சிற பெ. அக!
திருவரங்கத்தமுதனார்	திருவரங்கத்தமுதனார் diruvaraṅgaddamudaṉār, பெ. (n.) இராமனுசாசாரியாரின் காலத்தவரும், இராமானுச நூற்றந்தந்தாதியை இயற்றியவருமான பெரியார் (திவ்);; authorof Ramanuca-nurrandãdia contemorary of Ramanuja. [திருவரங்கத்து + அமுதனா]
திருவரங்கத்துப்பதிகம்	திருவரங்கத்துப்பதிகம் diruvaraṅgadduppadigam, பெ. (n.) மு. ஐயாச்சாமி முதலியார் அவர்களால் 19ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப் பட்ட சிற்றிலக்கியம் (சிற்அக);; a literature composed by Aiyāccāmi Mudaliyār of 19th century. [திரு + அரங்கம் + பதிகம்]
திருவரங்கம்	திருவரங்கம் tiruvaraṅgam, பெ. (n.) காவிரிக்கரையிலுள்ள மாலிய (வைணவத் தலம்);; a Thirumal shrine in the banks of Cauvèry. [திரு+ வரங்கம்] திருவரங்கம் tiruvaraṅgam, பெ. (n.) திருச்சிராப்பள்ளிக்கருகில் திருவரங்கன் Garrosi, a siram nonri; the village near Trichirappalliwhere a Thirumal shrine situated. [திரு + அரங்கம்] இவ்வூர் இப்பெயர் பெற்றது. பன்னீராழ் வார்களுள் மதுரகவி ஆழ்வார் தவிர மற்ற பதினாரேர் ஆழ்வார்களும் இப்பதியைப் பாடியுள்ளனர். ஆண்டாள் இப்பதியை "எழிலுடைய அம்மைனையிர் என்னரங்கத் தின்னமுதர் குழலகர் வாயழகர் கண்ணழகர்..." எனப் பாடியுள்ளார்.
திருவரங்கன்	திருவரங்கன் tiruvaraṅgaṉ, பெ. (n.) சம்பா நெல்வகை (குருகூர்ப் 58);; a kind ofcambá paddy. [திரு + அரங்கன்]
திருவரங்கு	திருவரங்கு tiruvaraṅgu, பெ.(n.) கோயிலிலுள்ள முதன்மை மண்டபம் (S.1.1. ii,69);; the sacred hall in a temple. [திரு + அரங்கு]
திருவரசிலி	திருவரசிலி tiruvarasili, பெ.(n.) புதுச்சேரிக்கு வடகிழக்கில் பத்துக்கல் தொலைவிலுள்ள asari; a village, 10 k.m. away from Puduccéri, [திரு + அரசிலி] இன்றைய பெயர் ஒழிந்தியாப்பட்டு அரச மரத்தை இருப்பிடமாகக்கொண்டு தங்கியதால் இப்பெயர் பெற்றது (சிறபெஅக);
திருவருட்டுறை	திருவருட்டுறை tiruvaruṭṭuṟai, பெ. (n.) திருவெண்ணெய் நல்லூரிலுள்ள சிவன் Garrufsv; The Sivashrine atTiru-veṇṇay-nallũr. 'திருவருட்டுறையே புக்கார்' (பெரிய. திருத்தாட் 632); [திருவருள் + துறை]

திருவருட்பயன்	திருவருட்பயன் tiruvaruṭpayaṉ, பெ.(n.) மெய்கண்ட நூல்கள் பதினான்கனுள் ஒன்றும் உமாபதியரால் இயற்றப்பட்டது மாகிய சிவனியக் கொண்முடிபு (சைவ சித்தாந்த);நூல் ; a textbook of Saiva Siddhanda philosophy by Umapadiyar, one of 14 meykanda-căttiram (செ.அக);.
திருவருட்பா	திருவருட்பா tiruvaruṭpā, பெ.(n.) கி.பி.19ஆம் நூற்றாண்டில் இராமலிங்க அடிகளார் இயற்றிய வழிபாட்டு நூல் ; a collection of devotional poems by Irāmalinga Adigalār, 19th c (செஅக.); [திரு + அருள்+ பா]
வருட்பிரகாசவள்ளலார்நாமாவளி	திருவருட்பிரகாசவள்ளலார்நாமாவளி tiruvaruṭpirakācavaḷḷalārnāmāvaḷi, பெ. (n.) கந்தசாமிப்பிள்ளையால் 19-20ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம் திருவலகு (சிற்.அக);; a literature composed by Kandasāmi p-pillai of 19-20th century A.D. [திருவருட் பிரகாச வள்ளலார் + நாமாவளி]
திருவருள்	திருவருள் tiruvaruḷ, பெ. (n.) கடவுள் அருள்; divine grace, திருவருள் மூழ்கி (திவ் திருவாய்); [திரு + அருள்]
திருவல்லிக்கேணி	திருவல்லிக்கேணி tiruvallikāṇi, பெ.(n.) சென்னையிலுள்ள திருமால் தலம் (திவ். பெரியதி 2, 3, 1);; an ancient Thirumāl shrine in Chennai (செ.அக);. [திரு + அல்லி + கேணி] கேணி என்பது குளத்தைக் குறிக்கும். அல்லி மலர்கள் படர்ந்துள்ள குளம் இப்பகுதியில் விளங்குவதால் அல்லிக்கேணி என்று பெயர் பெற்றது. அதனைச் சார்ந்த ஊரும் இப்பெயர் பெற்றது. திருமங்கையாழ்வார் இப்பகுதியை,
கேணி வேதவல்லித் தாய	திருவல்லிக்கேணி வேதவல்லித் தாயார் திருப்பதிகம் diruvalligāṇivēdavalliddāyārdiruppadigam, பெ(n.) பாவலர் அவர்களால் 20ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம் (சிற்அக);; aminor literature composed by Ramānuša-p-pävalar of 20th century. [திருவல்லிக்கேணி வேதவல்லித் தாயார் திருப்பதிகம்)
திருவலகிடு-தல்	திருவலகிடு-தல் tit-w.alagir, 17 செகுன்றாவி (v.t.) கோயிலைப் பெருக்கித் தூய்மை Gouisgå);; to sweep and cleana temple (G.4-95); [திரு + அலகிடு-]
திருவலகு	திருவலகு tiruvalagu, பெ. (n.) கோயில் பெருக்குந் துடைப்பம், broomused intemples. அலகைத் திருவலகென்றும் திருக்கே / உரை! (செஅக.); [திரு + அலகு]
திருவலகு சேர்- த்தல்	திருவலகு சேர்- த்தல் tiruvalagucērttal, 4 செ.குன்றாவி (v.t.) திருவலகிடு-தல் பார்க்க: see tiru-V-alagigu. [திரு + அலகு சேர்-]

திருவலஞ்சுழி	திருவலஞ்சுழி tiruvalañjuḻi, பெ. (n.) தஞ்சை மாவட்டம் கும்பகோணம் வட்டத்திலுள்ள asnff; a village in Tanjavur district. [திரு + வலம் + சுழி] காவிரியாறு இப்பகுதியை வலமாகச் சுழித்துச் செல்வதால் இப்பகுதியில் தோன்றிய ஊர் வலஞ்சுழி என்று பெயர் பெற்றுள்ளது. நாவுக்கரசர் ஞான சம்பந்தரால் பாடல் பெற்ற தலம் தமி ஊர். பெ.
திருவலஞ்சுழிமும்மணிக்கோவை	திருவலஞ்சுழிமும்மணிக்கோவை tiruvalañjuḻimummaṇikāvai, பெ.(n.) 8 oth நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த நக்கீர தேவநாயனார் எழுதிய சிற்றிலக்கியம் (சிற்.அக);; a literature composed by Nakkira-déva-nāyanār of 8th century. [திருவலஞ்சுழி + மும்மணிக்கோவை]
திருவலம்புரம்	திருவலம்புரம் tiruvalamburam, பெ. (n.) சோழவள நாட்டிலுள்ள தேவாரம் பெற்ற &au; 5&til 15; a village in Cöla country. [திரு + வலம் + புரம்] திருமால் சிவபிரானை வழிபட்டு வலம்புரிச் சங்கைப் பெற்ற படியால் இப்பெயர் பெற்றது என்பர். நாவுக்கரசருக்குச் சிவபிரான் வலிந் தழைத்துக் காட்சி கொடுத்த இடம் (சி.பெ.அக);
திருவலர்	திருவலர் tiruvalar, பெ. (n.) சேலம் மாவட்டத்து வேடர் பிரிவினர் (E.T.wi,332);; a class of védar in Salem District (செ.அக);.
திருவழுந்துர்	திருவழுந்துர் tiruvaḻundur, பெ. (n.) தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் கும்பகோணத்திற்கும் மயிலாடுதுறைக்கும் இடையே உள்ள ஊர் சிறந்த சிவத்தலமாகவும், மாலிய (வைணவத் தலமாகவும் உள்ளது); ; a village in Tanjavur district. [தேர் + அழுந்து + ஊர் – தேரழுந்தூர் +திருவழுந்தூர்] "தவறான தீர்ப்பு வழங்கிய அரசன் உபரிசுவசு என்னும் அரசனின் தேர், வானவீதியில் உருண்டோடும் தன்மையுடையதால், நிலத்தில் திருவள்ளுவர்கோயில் அழுந்தட்டும் என முனிவர்கள் சாபம் கொடுக்க இப்பகுதியில் அழுத்தியது தேரழுந்துர் என்பதே திருவழுந்துர் ஆயிற்று" என்பர். 2. நீர்வளம், நிலவளம் மிகுந்து, அழுத்தமான செல்வம் (திரு); நிலை பெற்றிருப்பதால் திருவழுந்தூர் ஆயிற்று என்பர். கம்பன் பிறந்த ஊர்
திருவழுவூர்	திருவழுவூர் tiru-Walvi. பெ. (n.) சிவன் கோயில் கொண்ட அட்ட வீரட்டங்களுள் தஞ்சை மாவட்டத்துச் சிவத்தலம்; a Siva shrine in Tanjore District, one of atta-virattam, q.V. (செஅக);.
திருவழுவுர்	திருவழுவுர் tiruvaḻuvur, பெ.(n.) திருக்குறள் (தொல், பொ. 76, உரை);; Tiruk-kural (Gloss);. [திருவள்ளுவம் + பயன்]
திருவள்ளுவமாலை	திருவள்ளுவமாலை tiruvaḽḽuvamālai, பெ. (n.) திருக்குறளைப் புகழ்ந்து கழகப் புலவர்கள் பாடியனவாகக் கருதப்படும் செய்யுட்களமைந்த நூல், verses in praise of the Tirukkural attributed to Sangam poets (செ.அக);. [திருவள்ளுவம் + மாலை]

திருவள்ளுவர்	திருவள்ளுவர் tiruvaḷḷu, பெ.(n.) 1. திருக்குறளாசிரியர் ; the author of the kural. "திருத்தகு தெய்வத் திருவள்ளுவரோடு" (வள்ளுனவம7); 2. திருக்குறள்: the kural. "தொல்காப்பியந் திருவள்ளுவர் கோவையார் மூன்றினுடத" இவக் கொத் /(செஅக);. திருவள்ளுவர் tiruvaḷḷu, பெ. (n.) ஞானவெட்டியான் என்னும் நூலை இயற்றிய -offius; the author of Nanavettiyan. (இவர் திருவள்ளுவர் பெயர் தாங்கிய பிற்காலப் புலவர்).
திருவள்ளுவர்கோயில்	திருவள்ளுவர்கோயில் tiruvaḷḷuāyil, பெ. (n.) திருவள்ளுவர் எழுந்தருளியிருக்கும் Garrusso; the temple of Tiruvalluvar. திருவள்ளுவர்திருநாள் சென்னை மயிலாப்பூரில் அமைந்திருப்பதும், திருவுண்ணாழிசையில் மூலவராகத் திருவள்ளுவர் திருவுருவம் எழுந்தருளச்செய்யப்பெற்றிருப்பதும், அம்மன் பெயர் வாசுகி என்றிருப்பதும், இருப்பை மரத்தைக் கோயில் மரமாகக் கொண்டதும், திருவள்ளுவரைப் பற்றி வழங்கப்பெற்றுவரும் கதியின் அடிப்படையில் பிற்காலத்தில் எழுப்பப் பெற்றிருக்கலாம் எனர்
திருவள்ளுவர்திருநாள்	திருவள்ளுவர்திருநாள் diruvaḷḷudirunāḷ, பெ. (n.) திருவள்ளுவரைச் சிறப்பிக்கும் முறையில் ஆண்டுதோறும் கறவ (தை மாதம் இரண்டாவது நாள் (மாட்டுப் பொங்கல் நாள்); திருவள்ளுவர் திருநாளாகத் தமிழ் நாட்டில் அறிவிக்கப்பட்டுக் கொண்டாடப் படுகிறது; the festival of Tiruvalluvar. [திருவள்ளுவர் + திருநாள்]
திருவறையணிநல்லூர்	திருவறையணிநல்லூர் tiruvaṟaiyaṇinalr, பெ. (n.) திருக்கோவிலூர்ப் புகைவண்டி நிலையத்திற்கு வடக்கே உள்ள ஊர்; a willage near Tiru-k-kövilur. [திருஅறை + அணி + நல்லுர்] அறை - சிறுபாறை. சிறுசிறு கற்பாறைகள் கொண்ட மலைப்பகுதியாதலால் அறையணி நல்லூர் எனப்பட்டது;திரு என்னும் அடைமொழி பெற்ற சிவத்தலம்.
திருவன்'	அஅன்ன ஆவன்னா aanṉaāvanṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் நரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின் அவை முதற்குறிப்பாகி உம்
டானைஆதிரத்தினேசுவரர்	திருவாடானைஆதிரத்தினேசுவரர் பதகம் diruvāṭāṉaiādiraddiṉēcuvararpadagam, பெ. (n.) இராம. அருணாசலம் செட்டியார் அவர்களால் 20ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம் (சிற்.அக);; the minor literature written by Arunāšalam Chettiyār in 20th century. [திருவாடானை + ஆதிரத்தினேசுவரர் + பதிகம்] திருவாதவூர்புராணம்
திருவாதவூர்	திருவாதவூர் tiruvāta, பெ. (n.) மதுரை மாவட்டத்திலுள்ளதும் மாணிக்கவாசகர் பிறவிடமுமான; the birth place of Manikka-vāšagar in Madurai District. "திருவாதவூர் மகிழ் செழுமறை முனிவர்" (திருக்கே / உரை); 1. அக்காலத்தில் இப்பகுதியில் அடிக்கடி வாதங்கள் புரிந்ததால் இப்பெயர் பெற்றது என்பர். 2. வாயு வழிபட்டுப் பேறு பெற்ற தலம் என்பதால் வாதவூராயிற்று என்றும் தொன்மம் கூறுகின்றது (தமி

திருவாதவூர்புராணம்	திருவாதவூர்புராணம் tiruvātaburāṇam, பெ. (n.) மாணிக்கவாசகர் வரலாறு பற்றிக் கடவுண்மா முனிவர் இயற்றிய Gorrorud Basu, a poem on the life and history of Māṇikkavāšagar by Kadavuṇma munivar. (செஅக.); [திருவாதவூரண் + புராணம்]
திருவா	திருவா tiruvā, பெ.(n.) &lopmudsor:#35; small seeded casteor oil plant (சா_அக.);.
திருவாரூர்	திருவாரூர் tiruvā, பெ.(n.) மாவட்ட தலைமையகம் ; district head quarters of the Thiruvarur district. [திரு + ஆர் + ஊர்] ஐம்பூதத் தலங்களுள் மண்ணுக்குரிய திருக்கோயில் 1. ஆர் என்பது ஆத்திமரத்தைக் குறிக்கும். இப்பகுதியில் இம்மரங்கள் நிறைத்திருந்ததால் ஆரூர் ஆகி, பாடல் பெற்ற தலமாதலால் திருவாரூர் ஆயிற்று. 2. ஆர் என்பது தங்குதல் என்ற பொருள் பட (திரு); செல்வம் தங்கும் ஊர் என்பதால் திருவாரூர் ஆயிற்று. 3. திருமகள் இத்தலத்தில் வழிபட்டுப் பேறு பெற்றதால் திருவாரூர் ஆயிற்று. கல்வெட்டில் இவ்வூர்ப்பெயர் திருவாரூர் என்றே குறிக்கப்படுகின்றது. திருவாரூர்த் தேர் புகழ்பெற்று விளங்குவது. "திருவாரூர்த் தேரழகு திருவிடைமருதுரர் தெருவழகு" என்னும் பழமொழி இவ்வூர்த் தேரழகைக் காட்டும். நால்வராலும் பாடப் பெற்ற திருத்தலம்
ாவடுதுறைநமச்சிவாயத்தம்பிரான்	திருவாவடுதுறைநமச்சிவாயத்தம்பிரான் diruvāvaḍuduṟainamaccivāyaddambirāṉ, பெ. (n.) திருக்களிற்றுப் பாடியாருக்கும், இருபாவிருபஃதிற்கும் வினா வெண்பாவிற்கும், கொடிக்கவிக்கும் உரை செய்தவர். (பிற்காபுல);; commentator of tiruka! irru-p-pá diyär, irubăvirubakdu and viná-venbā.
திருவாவினன்குடி	திருவாவினன்குடி tiruvāviṉaṉkuḍi, பெ. (n.) மதுரை மாவட்டத்தைச் சார்ந்ததும் முருகக் கடவுள் படைவீடுகளுள் ஒன்று எனப்படுவது மாகிய பழனியென்னும் தலம் (திருமுரு);; திருவாழி Palani a skanda shrine in Madurai district, one of six padaividu (செ.அக);. [திரு + ஆவி + நன்குடி.]
திருவான்மியூர்	திருவான்மியூர் tiruvāṉmi, பெ. (n.) காஞ்சிபுரம் மாவட்டத்திலுள்ள ஊர்; avillage in Käfijee puram district. [திரு + வால்மீகி + ஊர்] வான்மீகி முனிவர் தென்றிசை வந்து வன்னிமரத்தடியில் சிவபூசை செய்து தவமியற்றியதால் இப்பகுதியிலுள்ள இவ்வூர் வான்மீகியூர் ஆயிற்று என்பர். ஞான சம்பந்தரும், நாவுக்கரசரும் பாடிய தலம் தலம் (தமி.ஊர். பெ);
திருவானைக் கா	திருவானைக் கா tiruvāṉaikkā, பெ. (n.) திருச்சிக்கு அண்மையிலுள்ள புகழ்பெற்ற glassroomusée; a famous Sivan shrine near Trichy. ஐம்பூதத்தலங்களுள் நீருக்குரிய ஊர் (செஅக.);

திருவிடைமருதூர்பள்ளு	திருவிடைமருதூர்பள்ளு tiruviḍaimarurpaḷḷu, பெ.(n.) வெளிமங்கை பாகக் கவிராயரால் 19ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப் பட்ட சிற்றிலக்கியம் ; a literature composed by Verimangai-bāga-k-kavirāyar of 19th century. [திருவிடைமருதூர் + பள்ளு]
திருவிருக்குறள்	திருவிருக்குறள் tiruvirukkuṟaḷ, பெ. (n.) ஒரடி இருசீராக நாலடியான் வருஞ் செய்யுள் வகை (தேவா 1238);, a kind of metre. [திரு + இருக்கு + குறள்]
திருவளக்கமமை	திருவளக்கமமை tiruvaḷakkamamai, பெ. (n.) திருவிளக்குநாச்சியார் பார்க்க; see tiu-Wilakku. пácciyar.
திருவிளக்குநகரத்தார்	திருவிளக்குநகரத்தார் tiruviḷaggunagarattār, பெ. (n.) எண்ணெய் பிண்டரத்து பட்டப் Guuri aussos (E.T. vii.36);: a litle of the Vaniyar Caste.
திருவிளக்கு தகரத்தா	திருவிளக்கு தகரத்தார் diruviḷaggudagaraddār, பெ.(n.) 1. விளக்குத் தேவதை , Ggovog lampina house, regarded as a deity. 2. கையில் விளக்கை திருவிளம் யேந்திய சிலை; metallicimageholdinga lamp in its hand [திருவிளக்கு + நாச்சியார்]
திருவீதிநாயகர்	திருவீதிநாயகர் tiruvītināya, பெ.(n.) திருவிழாவின்போது வீதி வழியே உலாவரும் 50%losoft; deity of a temple intended for carrying out in procession during festivals. "ராஜாக்கள் தம்பிரான் திருவீதிநாயகர் திருப்பவனி எழுந்தருளும்போது" (S.II vi,212 [திரு + விதி + நாயகர்]
திருவுக்கரிய தேவி	திருவுக்கரிய தேவி tiruvukkariyatēvi, பெ.(n.) தாளகம்: orpiment (சாஅக);.
திருவுண்ணாழி	திருவுண்ணாழி tiruvuṇṇāḻi, பெ.(n.) திருவுண்ணாழிகை (Inse); பார்க்க see tit-w. uṇṇāligai.
திருவுதரமாலை	திருவுதரமாலை diruvudaramālai, பெ. (n.) கோயில் திருமேனியின் இடையில் அணியும் ofasus; r assina (S.I.I.vii.209);; ornament for the waist of a deity. [திரு + உதரம் + மாலை] திருவுழுத்து

திருவிளத்தடைத்தல்	திருவிளத்தடைத்தல் tiruviḷattaḍaittal, 5 செ.குன்றாவி, (v.t.) மனத்திங்கொண்டருளுதல் keepin mind; to intendsaidofa deity ora great person(G);=_2j=);. [திருவுளம்+ தடை]
தென்னிலை	தென்னிலை teṉṉilai, பெ. (n.) தென்னோலை; coconut leaves. "தென்னிலையின் பகுதியென" (திருக்காளத். 4, 2, 11); [தென்(னை); + இலை]
தென்னீர்க்கு	தென்னீர்க்கு teṉṉīrkku, பெ. (n.) தெங்கு ஓலையின் ஈர்க்கு (வின்.);; rib of the coconut leaf. [தென்னை + ஈர்க்கு]
தென்னு	தென்னு1 deṉṉudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வளைதல்; to bent. 2. நெம்புதல்; to lift, as with a lever, 3. கிளம்புதல்; to rise.
தென்னுரை	தென்னுரை teṉṉurai, பெ. (n.) தென்மொழி பார்க்க;see__, "அன்ன நடையார். . . மடலூரார் என்பதோர் வாசகமுந் தென்னுரையிற் கேட்டறிவ துண்டு" (தி.வ்.பெரியதிரும. 391); (செஅக.);. [தென் + உரை]
தென்னுலகு	தென்னுலகு teṉṉulagu, பெ. (n.) தென்றிசை யுலகம்; the world of the manes. "தென்னுலகிற் புகுந்தனையோ" (திருவிளை. வன்னியுங் கிணறும். .21);. [தென் + உலகு]
தென்னை	தென்னை teṉṉai, பெ. (n.) தெங்கு (பிங்.);; coconut-palm. ம. தென்ன [தென் → தென்னை] தென்னை வகை 1. பச்சைத் தென்னை, பச்சிளநீர்; green coconut tree.
தெகட்டாதமூலி	தெகட்டாதமூலி tegaṭṭātamūli, பெ. (n.) பிரமியிலை; leaf of hissop plant; diabetis plant (சாஅக);. [தெகட்டாத+ மூலிதிகட்டு→தெ.கட்டு]

தெகிட்டு	தெகிட்டு tegiṭṭu, பெ. (n.) 1. தெவிட்டுகை; surfeit. 2. கக்லுணர்வு (வின்);; vomitting sensation. ம. தெகிட்டு [திகட்டு→தெகட்டு→தெகிட்டு]
தெகிடி	தெகிடி tegiḍi, பெ.(n.) 1 சூது விளையாட்டு வகை; a game in gambling. 2. புரட்டு; fraud, deception. [நெகிது→நெகிடி→தெகிடி.]
தெகிழ்-தல்	தெகிழ்-தல் tegiḻtal, 3 செகுவி (v.i.) விளங்குதல்; to be manifest. to shine. "தெகிழ்ந்த மாதவத்தேசினான்" (விநாயகபு. 59;29);. 2. வாய்விடுதல்; to blossom, open, as the mouth. "தேங்கயத்தனிமலர் தெகிழ்ந்த நாற்றமும்" (சீவக 1440);. 3.நிறைதல் (திவா.);; tobefull. "துணர் தெகிழ்ந்துக்கநனையுள்" (மாறனலங். 261, உதா. 651);. [திகழ் → தெகிழ்]
தெகிள்	தெகிள்1 tegiḷ, பெ. (n.) புனலிக் கொடி; hog creeper (சாஅக);. மறுவ. கொடிப்புன்கு தெகிள்2 tegiḷ, பெ. (n.) மென்மை; soft. [நெகிள் → தெகிள்]
தெகிள்உளி	தெகிள்உளி tegiḷuḷi, பெ. (n.) மென்மையான குழைவு உளி; chisel which is soft. [தெகின்+உளி]
தெகுட்டல்	தெகுட்டல் teguṭṭal, பெ. (n.) மரத்தில் தோன்றும் குறைபாடு; defect appears in the tree.
தெகுட்டி	தெகுட்டி teguṭṭi, பெ.(n.) தேட்கொடுக்கி; scorpion sting plant (சாஅக);. [தேன்கொடுக்கி → தேகொடுக்கி. தேகொடுக்கி → தெகுட்டி (கொ.வ.);]

தெகுட்டிகை	தெகுட்டிகை teguṭṭigai, பெ. (n.) தெகுட்டி பார்க்க;see__,(சாஅக);. [தெகுட்டி → தெகுட்டிகை]
தெகுட்டு-தல்	தெகுட்டு-தல் deguṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) தெவிட்டுதல்; to cloy, glut. "மாளாமையாலுந்தெகுட்டாமையாலும்" (ஈடு.67, ஜூ);, [தெவிட்டு→ தெகுட்டு-.]
தெகுடாடு-தல்	தெகுடாடு-தல் deguṭāṭudal, 5 செ.கு.வி (v.i.) திண்டாடுதல்; to struggle or strive hard. "தெகுடாடா நிற்கிற என்னாலே"(திவ்,திருவாய்,7,9,10,இருபத்து நாலாயிரப்படி); [தெகிடி → தெகுடி → தெகுடு. தெகுடு+. ஆடு]
தெகுப்பூச்சி	தெகுப்பூச்சி teguppūcci, பெ. (n.) தெள்ளுப் பூச்சி; small wingless jumping insect feeding on human and other blood, flea (சாஅக.);, [தெகு + பூச்சி]
தெகுள்-தல் (தெகுடல்	தெகுள்-தல் (தெகுடல்) teguḷtalteguḍal, 12 செகுவி (v.i.) 1. நிறைதல் 2. பெருகுதல் (யாழ்அக);; to increase,overflow. [திகழ் → தெகுன்]
தெகுளம்	தெகுளம் teguḷam, பெ (n.) 1. நிறைவு; fullness. 2. பெருக்கம்; abundance (சாஅக);. [தெகுன் → தெகுளம்)
தெகுளவம்	தெகுளவம் teguḷavam, பெ. (n.) மருதுமேற் புல்லுருவி; a parasite grown on murdah tree (சாஅக.);
தேங்கங்காய்	தேங்கங்காய் tēṅgaṅgāy, பெ. (n.) தேங்காய்; coconut. தெங்கங்காய் போலத் திரண்டுருண்ட பைங்கூந்தல்" (யாப்.வி. 95, பக்372);, ம. தெக்கன்காய், தெங்கன்காய்;பட தெங்கெ [தென் → தென்கு → தெங்கு. தெங்கு + அம் + காய்]

தெங்கணம்	தெங்கணம் teṅgaṇam, பெ. (n.) ஒரு நாடு; a country. [தக்கணம் → தங்கணம் → தெங்கணம்]
தெங்கநாடு	தெங்கநாடு teṅganāṭu, பெ. (n.) கடல் கொண்ட தமிழ்நிலப்பகுதியுள் ஒன்று; an ancient province in the Tamil land, said to have been submerged by the sea. "ஏழ்தெங்க நாடும்" (சிலப், 8;1, உரை); [தெங்கு + நாடு]
தெங்கம்	தெங்கம் teṅgam, பெ .(n.) தெங்கு பார்க்க;see "தெங்கங்களு நெடும் பெண்ணையும் பழம்வீழ் மணற் படப்பை" (தேவா.846,3);. [தெங்கு → தெங்கம்]
தெங்கம்பழம்	தெங்கம்பழம் teṅgambaḻm, பெ.(n.) தென்னை நெற்ற; mature.coconut. "நாய்பெற்ற தெங்கம்பழம்" (பழ);. [தெங்கு + பழம்]
தெங்கிட்டம்	தெங்கிட்டம் teṅgiṭṭam, பெ. (n.) தெகுட்டி பார்க்க;see__, [தேன்கொடுக்கி → தேங்கொடுக்கி → தெகுட்டி. தெகுட்டி →தெங்குட்டி → தெங்கிட்டி தெங்கிட்டி →தெங்கிட்டம்]
தெங்கிதம்	தெங்கிதம் deṅgidam, பெ. (n.) தெகுட்டி பார்க்க;see(சாஅக);.
தெங்கின்எண்ணெய்	தெங்கின்எண்ணெய் teṅgiṉeṇīey, பெ. (n.) தேங்காயெண்ணெய் பார்க்க;see(சாஅக.); [தெங்கு + இன் + எண்ணெய். 'இன்' வேற்றுமையுருபு]
தெங்கின் கற்கண்டு	தெங்கின் கற்கண்டு teṅgiṉkaṟkaṇṭu, பெ. (n.) தென்னஞ் சாற்றினின்று காய்ச்சி இறக்கும்; கற்கண்டு sugar candy prepared from the sweet sap or juice of coconut tree. [தெங்கு + இன் + கற்கண்டு]

தெங்கின்குருத்து	தெங்கின்குருத்து teṅgiṉkuruttu, பெ. (n.) தென்னையின் குருத்து; tender leaves or shoot of coconut palm (சாஅக);. [தெங்கு + இன் + குருத்து]
தெங்கின்மது	தெங்கின்மது deṅgiṉmadu, பெ. (n.) தென்னங்கள் பார்க்க;see(சாஅக); [தெங்கு + இன் + மது]
தெங்கின்வெல்லம்	தெங்கின்வெல்லம் teṅgiṉvellam, பெ. (n.) தென்னஞ் சாற்றினின்று காய்ச்சி உண்டாக்கும் வெல்லம்; jaggery prepared from the juice or sap of coconut palm (சாஅக);. [தெங்கு + இன் + வெல்வம். ' இன்' வேற்றுமையுருபு]
தெங்கு	தெங்கு1 teṅgu, பெ. (n.) 1. தென்னை; coconut-palm. "தெங்கி னிள நீ ருதிர்க்கும் வளமிகு நன்னாடு"(புறநா,29);, தேன் வார்த்து வளர்த்தாலும் காஞ்சிரம் தெங்காகுமோ(பழ);. 2. போர்ச் சேவலின் தன்மை குறிக்கும் குழூஉக் குறியுளொன்று; quality of a fighting cock, a slang term. "தெங்குக்குத் தெங்கு வெல்லுமெனக் கோழிகளின் நிறமறிந்துவிடுதல்" (பு.வெ. 12 , வென்றப். 6, உரை);. ம. தெங்நு; க., து. தெங்கு; குட. தெங்கிமர;பட . தெங்கெ மொர [தில் → தெல் → தென். தென் → தென்னை = பெரும்பாலும் கோணி வளரும் மரம். தென் → தென்கு → தெங்கு (வேக 144);] தெங்கு2 teṅgu, பெ. (n.) தித்திப்பு; sweetness.
தெங்கூர்	தெங்கூர் teṅār, பெ. (n.) தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலுள்ள ஓர் ஊர்; a willage in Tanjavur Dt. "வித்தன் றாழ் பொழில் றெங்கூர் வெள்ளியம் குன்றமர்ந்தாரே" (தேவர.229-2);. ஞான சம்பந்தராலும், திருநாவுக்கரசராலும் பாடல் பெற்ற ஊர். இவ்வூரை மர அடிப் படையிலான ஊர் என்று இரா.பி. சேதுப்பிள்ளை குறிப்பிடுகின்றார்.
தெங்கெண்ணெய்	தெங்கெண்ணெய் teṅgeṇīey, பெ. (n.) தேங்காயெண்ணெய் பார்க்க;see(சாஅக);. பட தெங்கெண்ணெ [தெங்கு + எண்ணெ'ய்]

தெச்சி	தெச்சி tecci, பெ. (n.) தெட்சி பார்க்க;seeம. தெச்சி [தெட்சி →தெச்சி]
தெசலம்	தெசலம் tesalam, பெ. (n.) தெசவம் பார்க்க;see [தெசவம் → தெசவம்]
தெசவம்	தெசவம் tesavam, பெ.(n.) மாமரம் (மலை);; mango tree.
தெசனி	தெசனி tesaṉi, பெ. (n.) 1. மஞ்சள்; country turmeric. 2.பெருங்குரும்பை ; browstring hemp.
தெசி-த்தல்	தெசி-த்தல் tesittal, 4 செ.குன்றாவி, (v.t.) கைவிடுதல்; to abandon. "சிகை நூறெசித்துச் செபங்கள் பண்ணி"(பாடு. 71, சத்தியாசம், 1); [தெளி →தெசி]
தெட்சி	தெட்சி teṭci, பெ.(n.) வெட்சி; scarlet ixora. [தெள் + சி – தென்சி → தெட்சி]
தெட்ட	தெட்ட teṭṭa, பெ.எ. (adj.) 1. முற்றிய; ripe mellow. "தெட்டபழஞ் சிதைந்து" (திவ். பெரியதி. 3,4,8); 2. தெளிவான; clear, plain. "மால்கரி தெட்ட மதப்பசை கட்டின"(கம்பரா,சரபங்க8);.
தெட்டங்காசச்செடி	தெட்டங்காசச்செடி teḍḍaṅgācacceḍi, பெ. (n.) ஒட்டுப்புல்; sticking grass (சாஅக);. மறுவ நடந்தாரைத் தொடர்ந்தான்
தெட்டத்தெளிய	தெட்டத்தெளிய teṭṭatteḷiya, விஅ. (adv.) தெள்ளத்தெளிவாக; plainly, obviously (யாழ்ப்);,

தெட்டத்தெளிவு	தெட்டத்தெளிவு teṭṭatteḷivu, பெ. (n.) மிகத்தெளிவு; plainly, obviously (சாஅக);. [தென்னத் தெளிவு → தெட்டத் தெளிவு]
தெட்டத்தெறி-த்தல்	தெட்டத்தெறி-த்தல் teṭṭatteṟittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) இரண்டாய் முறுதல்; to break asunder snap in twain. [தெட்ட + தெறி-.]
தெட்டத்தெறிப்பான்	தெட்டத்தெறிப்பான் teṭṭatteṟippāṉ, பெ. (n.) ஒரு வகைச் சொல்; a term of abuse. [தெட்டத்தெறி → தெட்டத்தெறிப்பான்]
தெட்டரசர்	தெட்டரசர் teṭṭarasar, பெ. (n.) வெல்லப்பட்ட மன்னர்; vanquished kings. "பூம்புயத்துத் தெட்டரச கூட்டத் திறைகொணர வீற்றிருந்தான்" (பாரத வெண். 209);. [தெட்டு + அரசர்]
தெட்டல்	தெட்டல் teṭṭal, பெ. (n.) 1. கொள்ளையிடல் (யாழ்அக);; misappropriation. 2. ஏமாற்றுகை; trick, fraud, deception [தெட்டு → தெட்டல்]
தெட்டவர்	தெட்டவர் teṭṭavar, பெ. (n.) தெளிந்தவர்; clear sighted persons, men of unclouded vision. "பரமஞானம் போய்த் தெட்டவ ரல்லரேல்" (கம்பரா மத்திர 20);.
தெட்டி	தெட்டி1 teṭṭi, பெ. (n.) வஞ்சிப்பவள்-ன் deceiful person. "அனணமீதிற்றுயில் பொழுதே தெட்டிக ளவரேவற் செய்து" (திருப்பு. 777);. தெட்டிப் பறிப்பாரை எட்டிப் பறிப்பான் (பழ);. 2. யானை (அகநி.);; elephant. தெட்டி2 teṭṭi, பெ. (n.) வணிகன் (அகநி);; merchant. [செட்டி → தெட்டி]

தெட்டு	தெட்டு1 deṭṭudal, 18 செகுன்றாவி. (v.t.) 1. வஞ்சித்தல்; todeceive, cheat, defraud, swindle, "தெட்டிப் பொருள் பறித்த பாவம்" (பணவிதி.340);. 2. பறித்தல்; smatch. தெட்டு2 teṭṭu, பெ. (n.) 1. வஞ்சனை; deception, cheating. "தெட்டிலே வலியமட மாதர்வாய் வெட்டிலே" (தா[யுமலைவனர் 2);, 2. பறிக்கை (யாழ்அக);; snatching by force. தெட்டு3 deṭṭudal, 5 செகுவி (v.i.) நிறைதல்; to be sufficient. [தென் → தெட்டு] தெட்டு4 teṭṭu, பெ. (n.) யானைக் கணையம் (வின்);; wooden partition between two elephants to prevent their fighting.
தெட்டுண்(ணு)-தல்	தெட்டுண்(ணு)-தல் deṭṭuṇṇudal, 13 செகுன்றாவி (v.t.) கவர்ந்துண்ணப்படுதல்; to be satched and devourcd. "தெட்டுண்டபோன் முழுத் திங்களென் றேக்கறும் ' ' ' செம்பாம்பு" (குமர. பிர. முத்துக் பின்னை. 54); [தெட்டு + உண்ணு-]
தெட்பம்	தெட்பம் teṭpam, பெ. (n.) 1. தெளிவு (யாழ்அக);; clearness. 2, மூதறிவு (திவா.);; ripe wisdom, 3. முதிர்ச்சி (பிங்.);; maturity, ripeness. 4. மனத்தேற்றம்; presence of mind, courage, 'சயந்த னங்க ணிருந்தனன் றெட்ப மெய்தி (கத்தபு, இத்திரன்கரத் 32);. [தெள் → தெண் →தெட்பு →தெட்பம்]
தெடாரி	தெடாரி teṭāri, பெ. (n.) கினைப்பறை; a drum of tabor of the agricultural tract. "தெடாரித் தெண்கண் டெளிர்ப்ப வொற்றி" (புறதா,368);. [தடாரி→ தெடாரி]
தெண்	தெண் teṇ, பெ. (n.) தெளிவு; clarity. [தெள் → தெண்]

தெண்டக்குற்றம்	தெண்டக்குற்றம் teṇṭakkuṟṟam, பெ. (n.) தெண்டந்தீர்வை பார்க்க;see{} (தெக.தொ. 335);, [தெண்டம் + குற்றம். தண்டம் → தெண்டம் (கொ.வ.);]
தெண்டகை	தெண்டகை teṇṭagai, பெ. (n.) 1. நெருக்கிடை; pressure, urgency. 2. தேவை; necessity. [தென் → தெண்டு → தெண்டகை]
தெண்டகைக்குத்தேவை	தெண்டகைக்குத்தேவை teṇṭagaigguttēvai, பெ. (n.) வேண்டாவெறுப்பு (வின்.);; un willingness [தெண்டகைக்கு+ தேவை] தெண்டகைக்குத்தேவை teṇṭagaigguttēvai, பெ. (n.) தெண்டகைக்குத்தேவை (வின்); பார்க்க;see__, [தெண்டகைக்குத் தேவை → தெண்டைக்குத் தேவை]
தெண்டந்தீர்வை	தெண்டந்தீர்வை teṇṭandīrvai, பெ. (n.) ஒறுப்பாக விதிக்கும் வரி; penal tax. "தெண்டந் தீர்வை கொடுத்தபின்" (கட்டபொம்மு ப23);. [தெண்டம் + தீர்வை. தண்டு → தண்டம் → தெண்டம்]
தெண்டம்	தெண்டம் teṇṭam, பெ. (n.) தண்டம்; punishment, penalty. "தெண்டங் கொள்ளா வறப்பய னருத்துவாரின்" (இரகு ஆற்று 12);; ம, தெண்டம்; Skt. daṇda [தண்டு→தண்டம்→ தெண்டம் (கொவ);]
தெண்டல்தெரிசல்	தெண்டல்தெரிசல் teṇṭalterisal, பெ, (n.) தெளிவு இல்லாமை not clear. "தெண்டல் தெரிசலாகக் கிடக்கிறது (தென்லை);. [தெண்டல்+ தெரிசல்]
தெண்டன்	தெண்டன் teṇṭaṉ, பெ. (n.) தண்டன்; obeisance. "எதிர்தெண்டனாக விழுந்தெழுந்து" (சேக்கிழார் பு.429);. [தண்டன்→ தெண்டன் (கொ.வ.);]

தெண்டனிடு-தல்	தெண்டனிடு-தல் deṇḍaṉiḍudal, 18 செகுன்றாவி. (v.t.) தண்டனிடுதல்; to do homage by prostration. "அடியேன் றெண்டனிட்ட விண்ணப்பம்" (தனிப்பா.i,401,19);. ம. தெண்டனிடுக [தெண்டன்+ இடு→தண்டன் → தெண்டன் (கொ.வ.);]
தெண்டனை	தெண்டனை teṇṭaṉai, பெ. (n.) தண்டனை; punishment [தண்டனை → தெண்டனை (கொ,வ);]
தெண்டாயுதம்	தெண்டாயுதம் deṇṭāyudam, பெ. (n.) கதுவாழை; fissured plantain (சாஅக);. [தண்டு → தெண்டு + ஆயுதம்]
தெண்டி	தெண்டி1 teṇṭittal, 4 செகுன்றாவி (v.t.) 1. ஒறுத்தல்; to chastise, punish. "தெலுங்கப்ப நாரணன் றெண்டிக்க" (தனிப்பா. i ;83, 165);. 2. வற்புறுத்துதல்; to insist, press. ம. தெண்டிக்குக [தண்டி → தெண்டி] தெண்டி3 teṇṭi, பெ.(n.) இரப்பாளி (இ.வ.);; beggar. ம. தெண்டி [தண்டு→ தெண்டு.தெண்டு→ தெண்டி]
தெண்ட	தெண்ட2 tead, 4 செகுவி (v.i.) வருந்தி முயலுதல்(யாழ்அக);; to make efforts, take pains. [தண்டி → தெண்டி]
தெண்டிக்கரைசல்	தெண்டிக்கரைசல் teṇṭikkaraisal, பெ. (n.) தெற்கிலிருந்து வடக்கு நோக்கிச் செல்லும் கரையையொட்டிய நீரோட்டம் (மீனவ.);; current runs from the south to north direction and near the bank. [தெண்டி + கரைசல்]
தெண்டிதெம்மாஒள்ளி	தெண்டிதெம்மாஒள்ளி deṇṭidemmāoḷḷi, பெ. (n.) தென்மேற்காய்ச் செல்லும் நீரோட்டம்(மீனவ.);; current which runs through south west direction. [தென் + தி-தென்தி → தென்றி→ தெண்டி. தெண்டி + தெம்மா + ஒன்னி. தெண்டி - தெற்கு . தெற்கு + மேற்கு - தென்மேற்கு → தெம்மாக்கு → தெம்மா. தெம்மா - மோனை தோக்கி வந்த எதிரிடை மரபினை மொது. நல்லி → நள்ளி → ஒள்ளி. நல்லி – நீரோடை]

தெண்டிமே முறி	தெண்டிமே முறி teṇṭimēmuṟi, பெ.(n.) தென்கிழக்காய்ச் செல்லும் கடல் நீரோட்டம் (மீனவ.);; current runs through south east direction. [தெண்டி – மேமுறி]
தெண்டில்	தெண்டில் teṇṭil, பெ. (n.) ஒணான் (இவ);; blood sucker. மறுவ, அணத்தான் ம. தெண்டல்; க. தொண்டெ; தெ. தொண்ட;கொண். டொண்டொ [தெண்டு → தெண்டின் (தலையை அடிக்கடி மேற் கிளப்பும் ஓணான்); (முதா,73);]
தெண்டிரை	தெண்டிரை teṇṭirai, பெ.(n.) கடல் (பிங்;); Sea. 'தெண்டிரை எழினி காட்ட தேம்விழி மகரயாழின் கம்பன; [தென்தெண் + திரை. திரை = அவை, அவை பாயும் கடன்]
தெண்டு-தல்	தெண்டு-தல் lepiu, 5 செகுன்றாவி (v.t.) 1. osmol/go, to raise up, to move with a lever. 2. loorGodi (ump-oo; to attack, assail. தெண்டு-தல் lepiu- 5 செ.குவி. (v.i) நரம்பு associ to affect the joints, limbs, as cramp. [கி.கிண்டு - தெண்டு - தெண்டு] தெண்டு-தல் rendu, 5 செகுன்றாவி (v.t.) இரத்தல் இவ; to beg ம. தெண்டுக [தண்டு - தெண்டு]
தெண்டு	தெண்டு7 teṇṭu, பெ. (n.) மனத்தைத் துளைக்கும் ஐயம்; suspicion which agitate one's mind. [தென் → தெண்டு]
தெண்டுக்கி	தெண்டுக்கி teṇṭukki, பெ. (n.) கல்லாட்டன்; celycine (சாஅக.);.
தெண்டுச்சலாகை	தெண்டுச்சலாகை teṇṭuccalākai, பெ. (n.) சித்தர்களின் அறுவை மருத்துவத்திற்குப் பயன்படும் 26 கருவிகளிலொன்று; a blunt probe one of the 26 surgical instruments or appliances contemplated in Siddhars science (சா_அக.);. [தெண்டு + சலாகை]

தெண்டுதடி	தெண்டுதடி deṇḍudaḍi, பெ. (n.) கமைமிகுந்த பொருள்களை மேலே கிளப்புங் கம்பி (வின்);, lcver. [தெண்டு4 + தடி]
தெண்டுபூக்கொடி	தெண்டுபூக்கொடி teṇḍupūkkoḍi, பெ. (n.) கொட்டைக் கரந்தை; Indian globe thistle (சாஅக.);. [தெண்டு + பூ + கொடி]
தெண்டை	தெண்டை teṇṭai, பெ. (n.) தெண்டகை பார்க்க;see__, [தெண்டகை → தெண்டை]
தெண்ணர்	தெண்ணர் teṉṉar, பெ. (n.) அறிவிலிகள்; senseless or dense persons, fools. "தேசனைப் புகழார்சிலர் தெண்ணர்கள்" (தேவா.1207,1); [தெள் → தெண் → தெண்னு → தெண்ணர்]
தெண்ணீர்	தெண்ணீர் teṇṇīr, பெ. (n.) தெளிந்த நீர்; clear water flowing from sediment water free from noxious substances (சாஅக.);. ம. தெண்ணீர் [தெள் + நீர்]
தெண்மை	தெண்மை teṇmai, பெ. (n.) 1. தெளிவு (குறுந். 96);; clearness, lucidity, transparency. 2. அறிவின்றெளிவு; clearness of intellect. "தெண்மையுடையார்" (பு.வெ. 8,12, உரை);. [தெள் + மை – தெண்மை]
தெத்தபடம்	தெத்தபடம் tettabaḍam, பெ. (n.) எரிபட்ட துணி, burnt cloth. "தெத்த படமானேண்டி தீயிரும்பீனீரானேன்" (பட்டினத்துப். பக்.244);. [தீய்த்த -தெத்த + படம் (கொ.வ.);]
தெத்தம்'	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின் அவை முதற்குறிப்பாகி அம்

தெத்தம்	தெத்தம்2 tettam, பெ. (n.) ஞாயிறு இருக்கும் விண்மீனிற்கு முந்திய விண்மீன்; the naksatra previous to that where the sun is (செஅக,);.
தெத்தாபகாரம்	தெத்தாபகாரம் tettāpakāram, பெ. (n.) தானங்கொடுத்தைத் கவர்கை; taking back a gift once made, revocation of a gift. [தெறு → தெற்று → தெற்றா → தெத்தா + அபகாரம்]
தெத்தாபகாரி	தெத்தாபகாரி tettāpakāri, பெ. (n.) தானஞ் செய்த பொருளைக் கவர்வோன்; one who takes back his gift. "தெத்தாபகாரிகளாகிய கொடிய பாவிகளொடு" (சித். மரபுகண். பக்17);. [தெத்தாபகாரம் → தெத்தாபகாரி]
தெத்து	தெத்து1 tettu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) தெற்று-தல் பார்க்க;see__, "தடிகொடு தெத்தி" (திருப்பு, 602); [தெற்று → தெத்து ஒ.நோ.;கற்று → கத்து;பற்று → பத்து] தெத்து2 tettu-, 5 செ.கு.வி (v.i) திக்குதல்; to stammer (சாஅக.); [தெற்று → தெத்து-.] தெத்து3 tettu-, பெ. (n.) 1. வேலி; hedge of bamboo or thorns. 2. மூலை; corner. [தெற்று2 → தெத்து-.] தெத்து4 tettu-, பெ. (n.) தத்துப்பிள்ளை; adopted son. "இனிதுறு தெத்துமைந்தன்" (காசிக. சிவ. அக்.15); [தத்து → தெத்து] தெத்து5 tettu-_, பெ. (n.) ஏமாற்று (இ.வ.);; deception. [தெற்று3 → தெத்து] தெத்து6 tettu, பெ. (n.) பருமல்; yard-arm in a vessal or dhoney.

தெத்துப்பல்	தெத்துப்பல் tettuppal, பெ. (n.) ஒன்றின் மேலோன்று வளர்ந்து இடறும்படிச் செய்யும் பல்; teeth arising from other teeth irregularly thus affecting the speech (சாஅக.);. [தெற்று + பல், தெற்று →தெத்து, தெத்துப்பல்=இடறியபல்]
தெத்துமாற்றிப்போடு-த	தெத்துமாற்றிப்போடு-தல் deddumāṟṟippōṭudal, 20 செகுவி. (v.i.) ஏறுவாசி வைத்துச் சுவர் கட்டுதல்; to break joint in building walls. [தெத்து + மாற்று + போடு-.]
தெத்துமாற்று	தெத்துமாற்று tettumāṟṟu, பெ. (n.) வஞ்சகம்; tricks; lies; chicanery. தெத்துமாற்றி தெசை மாற்றில் கெட்டிக்காரன் (பழ.);. [தெத்து + மாற்று]
தெத்துவாய்	தெத்துவாய் tettuvāy, பெ. (n.) திக்கிப் பேசும் வாய்; stammering mouth (சாஅக.);. மறுவ. திக்குவாய் [தெற்று → தெத்து. தெத்து + வாய்]
தெத்துவாயன் I	தெத்துவாயன் I tettuvāyaṉ, பெ. (n.) திக்கு வாயன்; Stammcrer. [தெத்து + வாயன். தெற்று → தெத்து]
தெத்துவாளி	தெத்துவாளி tettuvāḷi, பெ. (n.) ஏமாற்றுக் காரன்; cheat. "அவன் சரியான தெத்துவாளி;கடன் வாங்கினால் திருப்பித் தரமாட்டான் (நெல்லை);. [தெற்று5 → தெத்து + ஆளி]
தெத்தேயெனல்	தெத்தேயெனல் tettēyeṉal, பெ. (n.) ஓர் ஒலிக் குறிப்பு; onom. expr. of singing. "தெத்தேயென முரன்று" (தேவா.747,1);. [தெத்தே + எனல்] தெத்தேயெனல் tettēyeṉal, பெ.(n.) தெந்தனா பார்க்க;see__,

தெந்தனம்	தெந்தனம்1 tendaṉam, பெ. (n.) கவலையற்ற தன்மை; carelessness. "தெந்தனவென்றே திரிந்ததுண்டேயோ" (அருட்ப. vi, பின்ளைப் பெரு.98). ம. தெந்தனம் [தெந்தனவெனல் → தெத்தனம்] தெந்தனம்2 tendaṉam, பெ. (n.) 1 சோம்பல்; laziness. 2. தாழ்ச்சி; delay "கருணை பொழிய இன்னந் தெந்தனமா" (கனம் கிருஷ்ணையர்,65);.
தெந்தனமடி-த்தல்	தெந்தனமடி-த்தல் tendaṉamaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வீணே திரிதல்; to loaf, loiter about. 2. வேலையை உழப்புதல்(இவ);; to shirk work. [தெத்தனம் +அடி-.]
தெந்தனவெனல்	தெந்தனவெனல் tendaṉaveṉal, பெ. (n.) தெந்தனம் பார்க்க;see__,
தெந்தனா	தெந்தனா tendaṉā, பெ. (n.) தாளச் சொற்கட்டு (சங்அக);; set syllables used in marking time in music.
தெத்துக்கி	தெத்துக்கி tettukki, பெ. (n.) வெள்ளைப்புனை; cuspidate-leaved calycine croton (சாஅக.);.
தெப்பத்திருநாள்	தெப்பத்திருநாள் teppattirunāḷ, பெ. (n.) தெப்பத்திருவிழா பார்க்க;see__, [தெப்பம் + திரு + நாள்]
தெப்பத்திருவிழா	தெப்பத்திருவிழா teppattiruviḻā, பெ. (n.) தடாகத் திற்கோயிற்றிருமேனியைத் திருக்குளத்தின் மீது எழுந்தருளப் பண்ணிக் கொண்டாடும் திருவிழா; floating festival in which a deity of a temple is taken on rafts in a tank. [தெப்பம் + திருவிழா]

தெப்பம்	தெப்பம்1 teppam, பெ. (n.) மிதவை (திவா.);; raft, float. ம. தெப்பம்; க., து., பட, தெப்ப; தெ. தேப, தெப்ப; Mar.__,Pkt. tappa;Skt. tarpa, talpa. தெப்பம்2 tappam. பெ.(n.) தணக்கு பார்க்க;see__,(சாஅக.);. தெப்பம் teppam, பெ. (n.) உப்பளத்தில் நீர் இறைக்கப்படும் முதல் பாத்தி: firstsalt-pan. [தெப்பு-தெப்பம்]
தெப்பமரம்	தெப்பமரம் teppamaram, பெ. (n.) நுணா என்னுங் கொடி; small ach root (சாஅக.);.
தெப்பல்	தெப்பல் teppal, பெ. (n.) தெப்பம்1 பார்க்க;see teppam' [தெப்பம் → தெப்பல்]
தெப்பலகரு	தெப்பலகரு teppala-karu, பெ. (n.) வெள்ளைக் கருக்கட்டை; a white species eagle wood. (சாஅக.);.
தெப்பலங்கெட்டவன்	தெப்பலங்கெட்டவன் teppalaṅgeṭṭavaṉ, பெ. (n.) உடல்நலிந்தோன்(இ.வ.);; weak-bodied person. [துப்பு + பலம் + கெட்டவன். துப்பலங் கெட்டவன் → தெப்பலங்கெட்டவன்]
தெப்பை	தெப்பை teppai, பெ. (n.) தெப்பம் பார்க்க;see teppam. [தெப்பம்1 → தெப்பை]
தெம்பல்	தெம்பல் tembal, பெ. (n.) மழையால் வயல் இறுகுகை; hardening of ploughed land after heavy rain.
தெம்பாங்கு	தெம்பாங்கு tembāṅgu, பெ.(n.) 1. ஒருவகைச் சந்தனம் (சங்அக.);; a kind of sandal paste. 2. தெம்மாங்கு பார்க்க;see__, [தென்+ பாங்கு → தென்பாங்கு → தெம்பாங்கு]

தெம்பு	தெம்பு tempu, பெ. (n.) 1. உடல் வலிமை; physical strength. தெம்பு கெட்ட பயலிடம் தும்பைக் கொடுக்காதே (பழ.);. 2. துணிபு; daring, bravery. "தெம்பை நானெற்று காண்பேனோ" (இராமநா. உயுத் 81);. தெம்பிருந்தால் மோதிப்பார் (உ.வ.);. 3. செருக்கு (அகங்காரம்);; arrogance, pride. "சொம்புத் தெம்புங் குடியென வளர்தரு கொடியவர்" (திருப்பு. 609);. 4. சுறுசுறுப்பு; energy, enthusiasm. "அந்த வேலையைச் செய்ய எனக்குத் தெம்பாயிருக்கிறது". [எம்பு → தெம்பு]
தெம்புறம்	தெம்புறம் tempuram, பெ. (n.) தென்புறம் பார்க்க;see ten-puram (சாஅக.); [தென் + புறம் = தென்புறம் → தெம்புறம் (கொ.வ.);]
தெம்மாண்டி	தெம்மாண்டி temmāṇṭi, பெ. (n.) தெம்மாடி பார்க்க;see__, [தெம்மாடி→ தெம்மாண்டி]
தெம்முனை	தெம்முனை tem-munai, பெ.(n.) போர்க்களம்; the front line of battle;battle field. "தொலையாக் கற்பநின் றெம்முனை யானே" (பதிற்றுப். 82,17);. [தெவ் + முனை. தெவ் = பகை. தென்+ முனை – தெவ்முனை → தெம்முனை]
தெம்மேலு	தெம்மேலு temmēlu, பெ. (n.) தென்மேற்கு (மீனவ.);; south west. [தென் → தெம் மேல். மேல் → மேலு] தெய்' tey, பெ.(n.); கொலை (பிங்.);; killing [தேய் →தெய்]

தெய்	தெய்2 tey, பெ. (n.) தெய்வம் (பிங்.);. the deity. [தேம் → தெய்]
தெய்தெய்	தெய்தெய் tey-tey, பெ. (n.) தாளக் குறிப்பு; Set syllables used for marking time in singing and dancing [தைதை → தெய்தெய்]
தெய்தெய்யெனல்	தெய்தெய்யெனல் tcy-tcy-y-enal, பெ.(n.) 1. சினத்தால் ஆடுதற் குறிப்பு (கொ.வ.);; expr. of dancing in rage. தெய்தெய்யென்று குதிக்கிறான். 2. மாடுகளைச் செலுத்தும் ஒலிக்குறிப்பு; onom. expr. of driving bullocks (செஅக.);. [தெய் + தெய் + எனல்]
தெய்ய	தெய்ய teyya, பெ.(n.) தெய்யோ பார்க்க;see__, "சொல்லினித் தெய்ய யாந்தெயு மாறே" (அகநா. 220);.
தெய்யோ	தெய்யோ teyyō, பெ. (n.) ஓர் அசைநிலை; poetic expletive. "வாரா யாயின் வாழேந் தெய்யோ" (ஜங்குறு.239);. [தெய் → தெய்யோ]
தெய்வ ஆவி	தெய்வ ஆவி teyvaāvi, பெ.(n.) தூய ஆவி; holy spirit. [தெய்வம் + ஆவி]
தெய்வஏனம்	தெய்வஏனம் teyvaēṉam, பெ. (n.) அருட்டன்மையுடைய ஏனம்; divine vessel or bowl, believed to become full with food whenever needed. [தெய்வம் + ஏனம்]
தெய்வக்கட்டாடி	தெய்வக்கட்டாடி teyvakkaṭṭāṭi, பெ. (n.) தெய்வங்கொண்டாடி பார்க்க;see__, [தெய்வம் + கட்டாடி]

தெய்வக்கண்ணோர்	தெய்வக்கண்ணோர் teyvakkaṇṇōr, பெ. (n.) மெய்யறிவுடையவர்; persons having perfect spiritual knowledge. "ஓரணுத்கண்ணோ ருணர்குவர்" (மணிமே. 27;146);. [தெய்வம் + கண்ணோர்]
தெய்வக்கணம்	தெய்வக்கணம் teyvakkaṇam, பெ. (n.) தேவக் குட்டம்; celestial host. "மன்பெருந் தெய்வ கணங்களி னுள்ளேன்" மணிமே. 21;120). 2. தேவக்கணம் பார்க்க;see__, [தெய்வம் + கணம்]
தெய்வக்கம்மியன்	தெய்வக்கம்மியன் teyva-k-kammiyan பெ. (n.) தேவத்தச்சன்; celestial architect. "முழுவதும் வல்ல தெய்வக்கம்மியர் தம்மால்" (திருவாலவா. 26,11);. ம. தெய்வக்கம்மியன் [தெய்வம் + கம்மியன்]
தெய்வக்கரி	தெய்வக்கரி teyva-k-kari, பெ.(n.) இறையைச் சான்றாய்க் கொள்ளுகை; God as witness. [தெய்வம்+ கரி. கரி பார்க்க]
தெய்வக்கல்	தெய்வக்கல் teyva-k-kal. பெ. (n.) தெய்வவுரு அமைத்தற்குரிய சிலை; stone used for making idols. "இமைய மால்வரைத் தெய்வக் கல்லும்" (மணிமே.26;89);. [தெய்வம் + கல்]
தெய்வக்கலா	தெய்வக்கலா teyvakkalā, பெ. (n.) அரிசந்தனம்; red sandal wood (சாஅக.);.
தெய்வக்களை	தெய்வக்களை teyvakkaḷai, பெ.(n.) தெய்வீக ஒளிவீசும் அழகு (சோபை);; devine radiance, as of the countenances of saints. [தெய்வம் + களை]
தெய்வக்கற்பனை	தெய்வக்கற்பனை teyvakkaṟpaṉai, பெ. (n.) தெய்வக் கட்டளை; divine order or injunction, especially as uttered by an oracle. 2. விதி (உ.வ.);; fate. [தெய்வம் + கற்பனை]

தெய்வக்காப்பு	தெய்வக்காப்பு teyvakkāppu, பெ. (n.) பாட்டுடைத் தலைவனைத் தெய்வங் காக்க வென்று கூறும் பிள்ளைத்தமிழ்ப் பகுதி (திவா.);; a section in pillai-t-tamil in which gods are invoked to protect the hero of the poem. [தெய்வம் + காப்பு]
தெய்வக்கிளவி	தெய்வக்கிளவி teyvakkiḷavi, பெ. (n.) 1. தெய்வீகப் பேச்சு; divine speech. "திப்பிய முரைக்குந் தெய்வக் கிளவியின் (மணிமே. 7;97);. 2. வடமொழி; Sanskrit, as the language of the gods. "தெய்வக் கிளவியிற் றெய்வங் கூறும்" (மணிமே. 21;46); (செஅக.);. [தெய்வம் + கிளவி] உலக வழக்கற்றதும் அரைச்செயற்கைக் கலவை மொழியுமான வட மொழியைத் தெய்வக் கிளவி என தெ.அக. குறித்திருப்பது வரியக் குறும்பு
தெய்வக்குஞ்சரி	தெய்வக்குஞ்சரி teyvakkuñjari, பெ.(n.) தெய்வயானை பார்க்க;see__, [தெய்வம் + குஞ்சரி]
தெய்வக்குற்றம்	தெய்வக்குற்றம் teyvakkuṟṟam, பெ. (n.) நேர்த்திக் கடனை நிறைவேற்றாமையால் அல்லது வழிபாட்டு நெறிமுறைகளைப் பின்பற்றாமையால் தெய்வங்கட்குண்டாகுஞ் சினம் (உ.வ.); divine displeasure as due to nonperformance of enjoined rites. [தெய்வம் + குற்றம்]
தெய்வக்குறை	தெய்வக்குறை teyvakkuṟai, பெ. (n.) தெய்வக் குற்றம் பார்க்க;see teyva-k-kurram [தெய்வம்+ குறை]
தெய்வங்கொண்டாடி	தெய்வங்கொண்டாடி teyvaṅgoṇṭāṭi, பெ. (n.) தெய்வம் பேய் முதலியவற்றால் உணர்வேற்றப் பாட்டு ஆடுபவர் (நாஞ்.);; a person possessed by a deity, evil spirit etc. [தெய்வம் + கொண்டு + ஆடி]
தெய்வங்கொள்கை	தெய்வங்கொள்கை teyvaṅgoḷkai, பெ. (n.) கடவுள் உண்டென்னுங் கொள்கை; theistic belief. "குலனரு டெய்வங் கொள்கை" (நன்பாயி.26);. [தெய்வம் + கொள்கை]

தெய்வச்சகாயம்	தெய்வச்சகாயம் teyvaccakāyam, பெ.(n.) தெய்வத்துணை பார்க்க;see__, [தெய்வம் + சகாயம்]
தெய்வச்சங்கற்பம்	தெய்வச்சங்கற்பம் teyvaccaṅgaṟpam, பெ. (n.) நேர்ந்துகொள்(ளு);-தல் பார்க்க;see__,
தெய்வச்சாட்சி	தெய்வச்சாட்சி teyvaccāṭci, பெ. (n.) தெய்வக்கரி பார்க்க;see teyva-k-kari. [தெய்வம் + சாட்சி]
தெய்வச்சாட்சியாய	தெய்வச்சாட்சியாய teyvaccāṭciyāya, பெ.எ. (adv.) உறுதி கூறும்போது வழங்குவதும் கடவுள் சாட்சியாக என்று பொருள்படுவதுமாகிய தொடர்; a term of swearing, meaning before God, with God to witness, [தெய்வம் + சாட்சியாய்]
தெய்வச்சாயல்	தெய்வச்சாயல் teyvaccāyal, பெ. (n.) தெய்வக்களை பார்க்க;see__, [தெய்வம் + சாயல்]
தெய்வச்சித்தம்	தெய்வச்சித்தம் teyva-c-cittam, பெ. (n.) நேர்ந்துகொள்(ளு);-தல் பார்க்க;see__, [தெய்வம் + சித்தம்]
தெய்வச்சிந்தனை	தெய்வச்சிந்தனை teyva-c-cindanai. பெ. (n.) இறையூழ்கம்; divine meditation, contemplation of the deity. [தெய்வம் + சித்தனை]
தெய்வச்சிலையார்	தெய்வச்சிலையார் teyvaccilaiyār, பெ. (n.) தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரத்துக்கு உரை எழுதியவர்களுள் ஒருவர்; a commentator on__,of
தெய்வச்சிலையான்	தெய்வச்சிலையான் teyvaccilaiyāṉ, பெ. (n.) திருப்புல்லாணியிற் கோயில் கொண்டுள்ள திருமால் as worshipped at "தெய்வச் சிலையாற் கென் சிந்தைநோய் செப்புமினே"(திவ். பெரியதி 2 ,4, 3);.

தெய்வச்சுரபி	தெய்வச்சுரபி teyva-c-curabi, பெ. (n.) காமதேனு (சங்.அக); celestial cow. [தெய்வம் + சுரபி]
தெய்வச்செயல்	தெய்வச்செயல் reyva-c-ceyal, பெ.(n.) 1. தெய்வத்தின் செய்கை; providential occurrence, act of God. "துரந்தான் றெய்வச் செயலன்ன கணையை" (கம்பரா அதிகாய. 194);. 2. தற்செயல்; chance. தெய்வச்செயல் இருந்தால் செத்தவனும் எழும்புவான் (பழ.);. [தெய்வம் + செயல்]
தெய்வச்சோதனை	தெய்வச்சோதனை teyvaccōtaṉai, பெ. (n.) கடவுளின் நோட்டம்; trial of a person by God, subjecting him to suffering or hard treatment (செஅக);. [தெய்வம் + சோதனை] [Skt.__,→ தா. சோதனை]
தெய்வஞ்செப்பு-தல்	தெய்வஞ்செப்பு-தல் deyvañjeppudal, 7 செ.குவி. (v.i.) துணைவேண்டிக் கடவுளை வழிபடுதல்; to invoke the aid of the God. "பகை பெருமையிற் றெய்வஞ் செப்ப" (பதிற்றுப்.82,1);. [தெய்வம் + செப்பு]
தெய்வஞானம்	தெய்வஞானம் teyvañāṉam, பெ. (n.) தெய்வத்தைப் பற்றிய அறிவு; spiritual knowledge. "தெய்வ ஞானத் திறப்படக் காட்டி" (பெருங். இவரவாண.11,134); [தெய்வம் + ஞானம் → த.ஞானம்]
தெய்வத்தச்சன்	தெய்வத்தச்சன் terva-t-taccan. பெ. (n.) தெய்வக்கம்மியன்; the celestical architect. "தெய்வத்தச்சனைப் புகழ்துமோ" (கம்பரா. ஊர்தேடு.18);. [தெய்வம்+ தச்சன்]
தெய்வத்தரு	தெய்வத்தரு teyva-t-taru. பெ. (n.) 1. வானுலக மரம்; celestial tree. "தெய்வத்தரு வளரும் பொழிற்புறவம்" (தேவா. 145, 2);. 2. தேவதாரு பார்க்க;see [தெய்வம் + தரு]

தெய்வத்தலம்	தெய்வத்தலம் teyva-t-talam, பெ. (n.) கோயில் (இ.வ.);; temple. [தெய்வம் + தலம்]
தெய்வத்தன்மை	தெய்வத்தன்மை teyvattaṉmai, பெ. (n.) கடவுளின் இயல்பு; divine nature, godliness. [தெய்வம் + தன்மை]
தெய்வத்தானம்	தெய்வத்தானம் teyvattāṉam, பெ. (n.) கோயில்; temple. "தெய்வத் தானமோ டவ்வழி யொழிய" (பெருங் உஞ்சைக். 43,177);. [தெய்வம் + தானம்]
தெய்வத்தீர்வை	தெய்வத்தீர்வை teyvattīrvai, பெ. (n.) தெய்வத்தின் தீர்ப்பு (யாழ்.அக.);; divine judgment [தெய்வம் + தீர்வை]
தெய்வத்துணை	தெய்வத்துணை teyvattuṇai, பெ. (n.) கடவுளின் துணை; God's help [தெய்வம் + துணை]
தெய்வத்துந்துமி	தெய்வத்துந்துமி teyva-t-tundumi, பெ. (n.) தேவலோக முரசு; cclestial drum. "சங்குந் தெய்வ துந்துமியுந் தழங்க" (பிரபுலிங். விமலை. 32);.
தெய்வத்துவம்	தெய்வத்துவம் tayva-t-tuvam, பெ. (n.) கடவுட்டன்மை (யாழ்அக.);; godhood, godliness.
தெய்வத்துவனி	தெய்வத்துவனி teyva-t-tuvani, பெ. (n.) shouts of praise to Arhat by the celestials. "சுடர்மண்டலஞ் சுரதுந்துபி தெய்வத்துவனி" (திருநாற் 80); [தெய்வம்+ துவனி. துல் → தொல் → தொனி → துவனி = ஒசை, ஒலி இசை முழக்கம்]
தெய்வதம்	தெய்வதம் teyvadam, பெ. (n.) 1. தெய்வம்; deity, divinity. " ஆங்கத் தெய்வதம் வாராதோ வென" (மணிமே.9;70); 2. ஆண்டு (பிங்);; year.

தெய்வதயானை	தெய்வதயானை deyvadayāṉai, பெ. (n.) தெய்வயானை பார்க்க;see__, "தெய்வதயானை கேள்" (கத்தபு. தெம்வயா.171);. [தெய்வம்+ யானை]
தெய்வதை	தெய்வதை teyadai, பெ. (n.) தேவதை பார்க்க;see__, "திருவாக்குத் தெய்வதையும்... தேற்ற வழிபாடு செய்வதே" (சிறுபஞ் 43);.
தெய்வநதி	தெய்வநதி teyva-hadi,. பெ. (n.) கங்கை (பிங்.);; the Ganges, as the sacred river. [தெய்வம் + நதி]
தெய்வநானம்	தெய்வநானம் teyvanāṉam, பெ. (n.) walking seven steps in an easterly direction in the rain while the sun shines. [தெய்வம் + தானம்]
தெய்வநிந்தை	தெய்வநிந்தை teyva-nindai, பெ. (n.) கடவுளைப் பழிக்கை; humilate God's grace. ம. தைவநிந்த [தெய்வம் + நித்தை]
தெய்வநியமம்	தெய்வநியமம் teyva-niyamam, பெ. (n.) 1. கடவுளாணை; divine decree, judgment of heaven. 2. தற்செயல்; providential occurrence (செஅக.); [தெய்வம் + நியமம்]
தெய்வப்பகை	தெய்வப்பகை teyva-p-pagai, பெ. (n.) குழந்தைகளை வருத்துகின்ற தீய கோள்கள்; the evil planet believed to affect babies. "செல்லும் மன்னோ சீவகன் றெய்வப் பகை வென்றே" (சீவக.364); [தெய்வம் + பகை]
தெய்வப்பசு	தெய்வப்பசு teyvappasu, பெ. (n.) காமதேனு (பிங்.);; celestial cow. [தெய்வம் + பக] Skt. pasu → த. பசு

தெய்வப்படை	தெய்வப்படை teyvappaḍai, பெ. (n.) தெய்வப் படைக்கலம் (திவ்விய அஸ்திரம்);; divine weapon. "தெய்வப் படையும் சினமுந் திறனும்" (கம்பரா. அதிகாயன்.55);. [தெய்வம் + படை]
தெய்வப்பத்தி	தெய்வப்பத்தி teyva-p-patti, பெ. (n.) கடவுளிடம் பத்திமை; devotion of god, அத்திக்காய், கோரைக்காய், தேத்தன்காய், ஐவிரலிக்காய், வெள்ளைக் கத்திரிக்காய், சோற்றுக்காந்தல் கற்றாழை ஆகியவற்றைப் புசிப்பவர்களுக்குத் தெய்வபக்தி கிடையாது (சாஅக.);. [தெய்வம் + பத்தி]
தெய்வப்பயம்	தெய்வப்பயம் teyva-p-payam, பெ. (n.) தெய்வவச்சம் பார்க்க;see teyva-vaccam. [தெய்வம் + பயம்] Skt. bhaya → த. பயம்
தெய்வப்பலகை	தெய்வப்பலகை teyva-p-palagai, பெ. (n.) தகுதியுள்ள புலவர்கட்கு மட்டும் இடங் கொடுக்கக் கூடியதாய்ச் சிவபிரானாற் கழகத்தார்க்கு அருளப்பெற்ற பலகை; the miraculous seat of sangam poets. "வாங்கருந் தெய்வப் பலகையைச் சங்க மண்ட பத்திடை நடுவிட்டு" (திருவாலவா.15,4);. , [தெய்வம்+ பலகை]
தெய்வப்பாடல்	தெய்வப்பாடல் teyvappāṭal, பெ. (n.) 1. தேவர் பாடும் பாடல்; songs of the gods. 2. தெய்வத்தைப் பற்றிய பாடல்; Songs in praise of the gods, as at the opening of a dance. "நன்மையுண்டாகவும் தீமைநீங்கவும் வேண்டித் தெய்வப் பாடல்... பாட" (சிலப்.3;135, உரை); 3. அருட்பாடல்; inspired song or hymn. [தெய்வம் + பாடல்]
தெய்வப்பாத்திரம்	தெய்வப்பாத்திரம் teyvappāttiram, பெ. (n.) தெய்வஏனம் பார்க்க;see__, "தெய்வப் பாத்திரஞ் செவ்விதின் வாங்கி" (மணிமே.21;151);. [தெய்வம் + பாத்திரம்]
தெய்வப்பாவை	தெய்வப்பாவை teyvappāvai, பெ. (n.) கொல்லி மலையில் தேவரால் நிறுவப்பட்ட நோக்குவோரைத் தன்வயப்படுத்தும் தெய்வப் படிமை; a woman - shaped statue in the Kolli mount, believed to have been made by demons. "சிலைத் தொழிற் சிறுநுதற் றெய்வப் பாவைபோல்" (சீவக.687);. [தெய்வம் + பாவை]
தெய்வப்பிரமம்	தெய்வப்பிரமம் teyva-p-piramam, பெ. (n.) தெய்வத்தன்மையுடைய நான்முகன் (பிரம); வீணை; the divine lute of__, "தெய்வப் பிரமஞ் செய்குவோரும்" (பரிபா. 19, 40);.

தெய்வப்பிறப்பு	தெய்வப்பிறப்பு teyva-p-pirappu, பெ. (n.) தெய்வப்பிறவி பார்க்க;see teyva-p-piav.i [தெய்வம் + பிறப்பு]
தெய்வப்பிறவி	தெய்வப்பிறவி teyva-p-pirawi, பெ. (n.) இறைகூறு கொண்ட பிறப்பு; godly being [தெய்வம் + பிறவி]
தெய்வப்புணர்ச்சி	தெய்வப்புணர்ச்சி teyvappuṇarcci, பெ. (n.) தலைவனும் தலைவியும் இயல்பினாற் கூடும் முதற்கூட்டம்; union of lovers brought about by destiny. "தெய்வப் புணர்ச்சி செம்ம றுணிந்தது" (திருக்கோ. 7, கொளு.);. மறுவ. இயற்கைப் புணர்ச்சி [தெய்வம் + புணர்ச்சி]
தெய்வப்புலமை	தெய்வப்புலமை teyva-p-pulamai, பெ. (n.) இறைத்தன்மை வாய்ந்த புலமை; poctic gift, as divinely inspired. "தெய்வப் புலமை யருந்திறல் வள்ளுவன்" (குறள், சிறப்புப் பாயிரம்);. [தெய்வம் + புலமை]
தெய்வப்புலவன்	தெய்வப்புலவன் teyva-p-pulavan. பெ. (n.) 1. இறைத்தன்மை வாய்ந்த கவிஞன்; gifted poet, as divinely inspired. தெய்வப் புலவனுக்கு நா உணரும், சித்திர ஓடாவிக்குக் கை உணரும் (பழ.);. 2. திருவள்ளுவர்; Thiruvalluvar. தெய்வப் புலவன் திருவள்ளுவனுரைத்த மெய் வைத்த சொல் லொன்றும் மேவாமே. (நெஞ்சுவிடு தூது);. [தெய்வப் புலமை → தெய்வப் புலவர்]
தெய்வப்புள்	தெய்வப்புள் teyvappuļ, பெ. (n.) கருடன்; garuda, as the celestial bird. " தெய்வப் புள்ளோறி வருவான் சித்திர கூடத்துள்ளானே" (திவ். பெரியதி. 3,3,6);. [தெய்வம் + புள்]
தெய்வப்பெண்	தெய்வப்பெண் teyvappeṇ, பெ. (n.) தேவ நங்கை (திவா.);; celestial nymph. "தெய்வப் பெண் ணேத்திசைப்ப" (திருவாச. 19,6);. [தெய்வம் + பெண்]

தெய்வப்பெண்டிர்	தெய்வப்பெண்டிர் teyvappeṇṭir, பெ.(n.) தெய்வ நங்கை (திவா.);; celestial nymph. "சிறுகாஞ்சொறி நன்னாரி தெய்வப் பெண்டீருடனாக" (சாஅக.);. [தெய்வம் + பெண்டிர்]
தெய்வப்பெயர்த்தொகுதி	தெய்வப்பெயர்த்தொகுதி teyva-p-peyar-t-togudi, பெ. (n.) அகராதியில் ஒரு பகுதி; a part of dictionary. [தெய்வப்பெயர் + தொகுதி]
தெய்வப்பக்தி	தெய்வப்பக்தி teyva-pakti, பெ. (n.) தெய்வப்பத்தி பார்க்க;see teyva-p-patti. [தெய்வம் + பக்தி] த. பத்தி → Skt. bhakti
தெய்வம்	தெய்வம் teyvam, பெ. (n.) 1. கடவுள் (சூடா);; God, deity. "தெய்வ முணாவே" (தொல். பொருள். 18);. 2. தெய்வத்தன்மை; divine nature. "தெய்வமே கமழு மேனி" (சீவக.1718);. 3. தெய்வத் தன்மையுள்ளது; that which is divine. "தெய்வத்தாற் கூறாயோ' (திணைமாலை.90); 4. ஊழ்; fate, destiny. "தெய்வத்தா லாகா தெனினும்" (குறன், 619);. 5. தெய்வமணம் பார்க்க;see__, 6. தெய்வாதனம் பார்க்க;see__, "குஞ்சித வராகத் தெய்வம்" (தத்துவப்.108);. 7. ஆண்டு (தைலவ. தைல; year. 8. மனம் (பல்பொருட் சூளா);; fragrance. 9. புதுமை (பல்பொருட் சூளா.);; newness, ம. தெய்வம், தேவன், தைவம், தெய்யம்; க. தேவ[தோய் → தேய்.தேய்தல் = உரசுதல். தேய்த்தல் (பி.வி);தேய் → தேய்வை= உரசும் சந்தனக் கட்டைதேய் → தே → தீ = நெருப்பு.தேய் → தேயு (வ.);தீயானது முதற்காலத்தில் தெய்வமாக வணங்கப்பட்டதினால் தீயின் பெயரினின்று தெய்வத்தைக் குறிக்கும் பெயர்கள் திரிந்தன. கள் → கர் → சுரம் → கரன் = தேவன் தேய் → தே = தெய்வம், தலைவன். தே → தேவு → தேவன். தேய் → (டெய்); → தெவ்வு → தெய்வம் (முதா. 205);]

தெய்வமணம்	தெய்வமணம் teyvamaṇam, பெ. (n.) 1. இறை மணம்; divine fragrance. 2. தெய்வப் புணர்ச்சி பார்க்க;see__, 3. வேள்வி செய்வோன் வேட்பிக்கின்றாருள் ஒருவற்குத் தன் பெண்ணைத் தீ முன்னர்க் காணிக்கையாகக் கொடுப்பது; a form of marriage in which the sacrificer gives away his daughter to an officiating priest before the sacrificial fire, as the latter's fee. "தெய்வ மணத்தார் திறம்" (தொல். பொருள். 92, உரை);.
தெய்வமணி	தெய்வமணி teyvamaṇi, பெ. (n.) 1.சிந்தாமணி (பிங்.);; celestial wishing gem. 2. பொன்னாக்கி (பரிசவேதி);; philosopher's stone. "தீண்டளவில் வேதிகை செய் தெய்வமணி கொல்லோ" (கம்பரா. உருக்காட்டு 68.); 3. குதிரைக்கழுத்திலுள்ள நற்சுழி (அகவசா. 14);; auspicious curl on a horse's neck. 4. நற்சுழியுள்ள குதிரைவகை; horse with a lucky curl. "கழுத்தில் வலஞ் சுழித்திருந்தால். தெய்வமணியென விசைப்பர்" (திருவினை.நரிபரி.111);. [தெய்வம் + மணி]
தெய்வமந்திரி	தெய்வமந்திரி teyva-mandiri, பெ.. (n.) தெய்வவமைச்சன் பார்க்க;see__, [தெய்வம் + மத்திரி]
தெய்வமயக்கம்	தெய்வமயக்கம் teyva-mayakkam, பெ. (n.) தெய்வமேறிய மருள் நிலை; inspiration of obsession by a spirit. "தெய்வமயக்கத்தாற் கூறினாள்" (சிலப்.12;51, உரை] [தெய்வம் + மயக்கம்]
தெய்வமயக்கு	தெய்வமயக்கு teyva-mayakku, பெ. (n.) தெய்வத்தாலேற்பட்ட மன மயக்கம்; trance induced by a deity. "ஆங்குநிற் கொணந்த வருந்தெய்வ மயக்கம்" (மணிமே.21;109);. [தெய்வம் + மயக்கு]
தெய்வமரம்	தெய்வமரம் teyva-maram, பெ. (n.) விண்ணுலக மரம்; celestial tree. [தெய்வம் + மரம்]
தெய்வமாடம்	தெய்வமாடம் teyvamāṭam, பெ. (n.) தெய்வத்தானம் பார்க்க;see__, "தெய்வ மாடமுந் தேர்நிலைக் கொட்டிலும்" (பெருங். இலாவாண.7,143); [தெய்வம் + மாடம்]

தெய்வமாடு-தல்	தெய்வமாடு-தல் deyvamāṭudal, 5 செ.குவி. (v.i.) தெய்வத்தன்மையுறுதல் (கொ.வ.);; to be possessed or inspired by a spirit [தெய்வம் + ஆடு-.]
தெய்வமானுடம்	தெய்வமானுடம் teyvamāṉuḍam, பெ. (n.) தெய்வத்தன்மை பொருந்திய மாந்த நிலை; semi-divine nature. "யான் அவளைத் தெய்வமானுட மென்றறிந்து" (திருக்கோ. 251. உரை);. [தெய்வம் + மானுடம்]
தெய்வமுறு-தல்	தெய்வமுறு-தல் deyvamuṟudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தெய்வ உணர்வு மேலிடல்; to become possessed by a spirit. "சாலினி தெய்வமுற்று" (சிலப்.12;8);. 2. தெய்வத்தன்மையுறுதல் (சிவப். 19;26.அரும்.);; to gain godhood. [தெய்வம் + உறு-.]
தெய்வமுனி	தெய்வமுனி teyva-muni, பெ. (n.) நாரதர் போன்ற தேவ முனி; celestialsage as__, [தெய்வம் + முனி]
தெய்வமேறு-தல்	தெய்வமேறு-தல் deyvamēṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) தெய்வ உணர்வு மேலுறுதல்; to be possessed by a spirit [தெய்வம் ஏறு-.]
தெய்வயாகம்	தெய்வயாகம் teyvayākam, பெ.(n.) தெய்வவேள்வி பார்க்க;see__, [தெய்வம் + யாகம்]
தெய்வயானை	தெய்வயானை teyvayāṉai, பெ. (n.) 1. இந்திரனின் யானை; தேவயானை; Indira's elephant. 2. குமரக்கடவுள் தேவியருள் ஒருத்தி (பிங்.);; a wife of Lord Murugan. "குமரற் சிந்திரன் றருந் தெய்வயானையே" (கத்தபு. தெய்வயா.52);. [தெய்வம்+ யானை]
தய்வயானைகாந்த	தெய்வயானைகாந்தன் teyvayāṉaikāndaṉ, பெ. (n.) முருகக்கடவுள் (சூடா);;__, as the Lord of __; [தெய்வம் + யானை + காந்தன்]
ய்வயானைதண்ணீர்வாங்கு	தெய்வயானைதண்ணீர்வாங்கு-தல் deyvayāṉaidaṇṇīrvāṅgudal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) கிட்டதட்ட 1000 அடிப்பரப்புள்ள நீர் கொந்தளித்து அதில் சிக்கும் கலங்களுக்கு இடர் உண்டாகும் வகையில் வாடை க் காலத்தில் கடலின்மேல் குறிப்பிட்ட இடத்தில் கருத்த மேகங்கள் திரண்டு

தெய்வலோகம்	தெய்வலோகம் teyvalōkam, பெ. (n.) தெய்வவுலகம் பார்க்க;see teyva-v-ulagam. "தெய்வலோகத்தின் படித்தாய்ச் செல்வத்துடனே அவதரித்தது" (பு. வெ. 9.17. உரை);. [தெய்வம்+ லோகம்] த. உலகம் → த. லோகம்
தெய்வவவச்சம்	தெய்வவவச்சம் teyva-vaccam, பெ. (n.) கடவுளானைக்கு அஞ்சுகை; fear of God. [தெய்வம் + அச்சம்]
தெய்வவணக்கம்	தெய்வவணக்கம் teyvavaṇakkam, பெ. (n.) 1. கடவுளை வணங்குகை; worship of God. 2. நூன்முதலிற் கூறப்படும் கடவுள் வாழ்த்து; invocation of a deity at the beginning of a treatise. "தெய்வ வணக்கமுஞ் செயப்படு பொருளும்" (காரிகை. பாயி. 1. உரை);. [தெய்வம்+ வணக்கம்]
தெய்வவமைச்சன்	தெய்வவமைச்சன் teyva-vamaiccan, பெ. (n.) தேவர்களுக்கு அமைச்சனான வியாழன்; Jupiter, as counsellor of the gods. [தெய்வம் + அமைச்சன்]
தெய்வவாக்கு	தெய்வவாக்கு teyvavākku, பெ. (n.) 1. கடவுள் திருமொழி; word of God, divine utterance. 2. உருவிலிச் சொல் (அசரீரி);; voice or utterance of an invisible speaker. [தெய்வம்+ வாக்கு]
தெய்வவாழ்த்து	தெய்வவாழ்த்து teyvavāḻttu, பெ. (n.) தெய்வவணக்கம் பார்க்க;see__, [தெய்வம் + வாழ்த்து]
தெய்வ்விசுவாசம்	தெய்வ்விசுவாசம் teyvvisuvāsam, பெ. (n.) 1. கடவுளிடம் நம்பிக்கை; faith in God. 2. நம்பும் மதம்; theistic belief. 3. கடவுளிடத்துக் காட்டுவதுபோற் காட்டும் நம்பிக்கை; reverence and faith, as in God. [தெய்வம் + விசுவாசம்]
தெய்வவியப்பு	தெய்வவியப்பு teyva-viyappu, பெ. (n.) வியப்புகள் மூன்றனுள் ஒன்று (சிலப். 10;167, உரை);; pre-eminence resulting from divinity, one of three adisayam. [தெய்வம் + வியப்பு]

தெய்வ்விரதன்	தெய்வ்விரதன் deyvviradaṉ, பெ. (n.) சிறப்பு நோன்பு கொண்ட வீடுமன்; as one who took a divine vow. [தெய்வம் + விரதன்]
தெய்வவீடு	தெய்வவீடு teyvavīṭu, பெ. (n.) வானூர்தி; celestial vehicle. "திக்குற நிளைப்பினிற் செல்லுந் தெய்வ வீடு" (கம்பரா. நகரப். 32);. [தெய்வம் + வீடு]
தெய்வவுத்தி	தெய்வவுத்தி teyva-vutti. பெ. (n.) தலைக் கோலம்; woman's head ornament. "தெய்வ வுத்தியோடு வலம்புரி வயின்வைத்து" (திருமுரு23);. [தெய்வம் + உத்தி]
தெய்வவேள்வி	தெய்வவேள்வி teyvavēḷvi, பெ. (n.) வானுலகம்; the celestial world, heaven. [தெய்வம் + உலகம்] தெய்வவேள்வி teyvavēḷvi, பெ. (n.) தேவருக்காக ஒமம் வளர்த்துச் செய்யும் வேள்வி; sacrifice to deities. [தெய்வம் + வேள்வி]
தெய்வாதனம்	தெய்வாதனம் teyvātaṉam, பெ. (n.) ஒரு கால் மடித்து ஒரு கால் ஊன்றியிருக்கும் இருக்கை வகை; a kind of yogic posture in which one leg is bent and the other leg is planted crect.
தெய்வாதீனம்	தெய்வாதீனம் teyvātīṉam, பெ. (n.) 1. தெய்வச் செயல்; divine providence. 2. தற்செயல் (உ.வ.);; chance.
தெய்வாவி	தெய்வாவி teyvāvi, பெ. (n.) holy ghost [தெய்வம் + ஆவி]
தெய்வானை	தெய்வானை teyvāṉai, பெ. (n.) தெய்வயானை பார்க்க;see__, [தெய்வம் + யானை]

தெய்விகாதிசயம்	தெய்விகாதிசயம் teyvikātisayam, பெ. (n.) தெய்வவியப்பு பார்க்க;see teyva-viyappu.
தெய்வீகம்	தெய்வீகம் teyvīkam, பெ. (n.) தெய்விகம் பார்க்க;see teyvigam. "தெய்வீகமாக நீர்தாமித் திசையில் வந்தது" (சிவரக. சிவடுண்டிவன.44); [தெய்விகம் → தெய்வீகம்]
தெய்வீகமா-தல்	தெய்வீகமா-தல் teyvīkamātal, 7 செ.கு.வி. (v.i.) இறத்தல்; to die as attaining the divine state (திருப்பணி. மதுரைத்தல, 5); [தெய்வீகம் + ஆ-.]
தெய்வீகவுலா	தெய்வீகவுலா teyvīkavulā, பெ. (n.) இரட்டையர் இயற்றிய ஏகாம்பரநாதர் உலா; a poem by__,in praise of Sivan at Kanjipuram. [தெய்வீகம் + உலா]
தெய்வை	தெய்வை teyvai, பெ. (n.) குழம்பு (அக.நி);; mixture of thick consistency. [தேய்வை → தெய்வை]
தெயிலுப்பு	தெயிலுப்பு teyiluppu, பெ. (n.) தெல்லுப்பு பார்க்க;see telluppu (சாஅக.);.
தெரவாங்கனை	தெரவாங்கனை teravāṅgaṉai, பெ. (n.) மீன் வகை; a kind of fish.
தெராட்டு	தெராட்டு1 terāṭṭu, பெ. (n.) விரைவாகச் செல்லுதல்; going speed. 'வண்டி தெராட்டுலே போகுது' (நெல்லை.);. தெராட்டு2 terāṭṭu, பெ. (n.) தனியாய் விடுவது, களைகணின்றி விடுவது; abandon, leaving, helpless. 'தெராட்ல விட்டு விட்டான்' (நெல்லை.);.

தெரி	தெரி1 teri-, 4 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. வெளிப்படுத்துதல்; to make evident, bring to view. "தெய்வ மாக்கவி மாட்சி தெரிக்கவே" (கம்பரா. சிறப். 6);. 2. சொல்லுதல் (திவா.);; to tell, declare, inform. 3. குறிப்பிட்டு விளக்குதல்; to explain specifically. "தெரிந்து மொழி கிளவி" (தொல். சொல்.56);. 4. எழுதுதல் (பிங்.);; to write, inscribe. 5. கொழித்தல் (யாழ்அக.);; to sift. 6. தெரிந்தெடுத்தல்; to choose, select. "தெரித்த கணையாற் றிரிபுர மூன்றுஞ் செந்தீயின் மூழ்கவே (தேவா. 10. 7);. 7. பங்கிடுதல் (யாழ். அக.);; to partition, divide. 8. காலங்கழித்தல்; to pass. as a certain period of time. தெரி2 teri-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) மாறுபடுதல் (யாழ்அக.);; to be perverse. தெரி3 teri-, 4 செ.கு.வி (v.i.) ஆராய்ந்து வரையறை செய்தல்; எல்லை தெரித்தல்; to determine the border. "எல்லை தெரித்த பிடி சூழ்ந்து பிடாகை நடந்து கல்லும், கள்ளியும் நாட்டி" (பெரிய வெய்டன் செப்பேடுகள்);. தெரி4 teri-, 4 செ.குன்றாவி (v.t.) அகலல்; to get rid of as diseases (சாஅக.);. தெரி5 teri-,4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தோன்றுதல்; to be seen, to become evident. " அந்த விண்மீன் கண்ணுக்குநன்கு தெரிகின்றது". 2 விளக்கமாதல்; to be understood, intelligible, clear. "தன்னா னிகழ்ந்த தன்மை தானே தெரியச் சொன்னாள்" (கம்பரா. நகர்நீ.37);. 3. காணும் ஆற்றலைப் பெற்றிருத்தல்; to possess the power of sight. "அவனுக்குக் கண் தெரிகின்றது". 4. மனமறிதல்; to be conscious, as of one's guilt. 'தெரிந்து செய்த பாவம்'. ம. தெரியுக;கூ திளி;தெ.தெலியு;து.தெரியுனி;குட. திரி;கோத. தெய்ர்;துட. திர்ய;கூதிரி தெரி6 teri-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1.ஆராய்தல்; to investigate, test, ascertain, enquire. "திறந் தெரிந்து தேறப்படும்" (குறள்,501);. 2. அறிதல்; to know, understand.

தெரிக்கல்	தெரிக்கல் teri-k-kal, பெ. (n.) விளக்கி narration in detail. "சைவத் திறத்தினைத் தெரிக்கலுற்றாம்" (சிசி.பாயி.2);. [தெரி → தெரிக்கல்]
தெரிகடை	தெரிகடை terigaḍai, பெ.(n.) 1. கழிவு; refuse. 2. தள்ளுபடி; that which is rejected as waste malter (சாஅக.);, [தெரி + கடை]
தெரிகவி	தெரிகவி terikavi, பெ. (n.) தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட செய்யுள் திரட்டு; a poetic selection, anthology. [தெரி + கவி]
தெரிகவிச்செய்யுள்	தெரிகவிச்செய்யுள் terikavi-c-ceyyul, பெ. (n.) பல நூல்களினின்று பொறுக்கி எடுக்கப் பட்ட செய்யுள்களின் தொகுதி; anthology of poems. [தெரி + கவி + செப்யுள்]
தெரிகாரம்	தெரிகாரம் terikāram, பெ. (n.) பொரி காரம்; borax (சாஅக.);. [தெரி + காரம்]
தெரிசொல்	தெரிசொல் terisol, பெ. (n.) 1. ஆணை, உண்மை (சத்தியம்); (அக.நி.);; order, truth, promise. 2. தெரிந்த கரணியம் (சது.);; cause, discovered, oralleged. 3, அருஞ்சொல் விளக்கம்; glossary (W);. [தெரி + சொல்]
தெரிதரல்	தெரிதரல் teridaral, பெ. (n.) 1. அறிதல்; under stand. 2. தோற்றுதல்; to appear. [தெரி → தெரிதரல்]

தெரிதருதேற்றவுவமை	தெரிதருதேற்றவுவமை deridarudēṟṟavuvamai, பெ. (n.) ஐயுற்றதினைத் தெரிந்து துணிவதாகிய அணி வகை; a kind of rhetoric, [தெளிதரு + தேற்றவுவமை] நல்லார்கட் பட்ட வறுமையி னின்னாதே கல்லார்கட் பட்ட திரு. இக்குறளில், கல்லாதா ரிடத்திற் பொருந்திய செல்வம், கற்றாரிடத்தில் பொருந்திய வறுமையினும் துன்பஞ் செய்வதாம், என்புழி, கல்லார் மாட்டுச் செல்வத்திற்குக் கற்றார் மாட்டு வறுமை உவமை கூறத்தக்கதன்று என்பது தெளிந்து கூறப்படுதலின் இது தெரிதருதேற்ற உவமையாம். "தாமரை நாண்மலருந்தண்மதியால் வீறழியும் காமர் மதியுங் கரைவிரவும் - ஆமிதனால் பொன்னை மயக்கும் புனை கணங்கி னார்முகமே என்னை மயக்கு மிது"
தெரிந்தவன்	தெரிந்தவன் terindavan, பெ. (n.) அறிவுடை யோன்; a man of knowledge and learning [தெரி + த் + த் + அ + அன்]
தெரிந்துசெயல்வகை	தெரிந்துசெயல்வகை terinduseyalvagai, பெ. (n.) மன்னன் தான் செய்யும் வினைகளை ஆராய்ந்து செய்யுந் திறம் (குறள், 47, அதிகாரம்);; the king's duty of acting after due deliberation. [தெரிந்து + செயல் + வகை]
தெரிந்துணர்ச்சி	தெரிந்துணர்ச்சி terinduṇarcci, பெ. (n.) . அறிந்துணரும், உணர்வு; judgment, discretion, wisdom. "மெய்யுறுவதாகா தென்னுந் தெரிந் துணர்ச்சி யுண்டாயின்" (இறை. 2, 31);. [தெரிந்து + உணர்ச்சி]
தெரிந்துணர்வு	தெரிந்துணர்வு terinduṇarvu, பெ. (n.) தெரிந்துணர்ச்சி பார்க்க;see "தெரிந்துணர்வொன்றின்மையால்" (திவ். இயற். பெரியதிருவந். 82);. [தெரிந்து + உணர்வு]
தெரிந்துதெளிதல்	தெரிந்துதெளிதல் derindudeḷidal, பெ. (n.) அமைச்சர் முதலாயினாரைப் பல்வகை யானும், ஆராய்ந்து தெளிகை (குறள், 5ஆம் அதி.);; to select, by a king of ministers, after careful, consideration of their qualification. [தெரிந்து + தெளி-தல்]
தெரிந்துவினையாடுதல்	தெரிந்துவினையாடுதல் derinduviṉaiyāṭudal, பெ. (n.) தெளியப்பட்ட அமைச்சர் முதலாயினாரை, அவர் செய்யவல்ல, வினைகளை அறிந்து அவற்றின் கண்ணே ஆளுந் திறம் (குறள், 52ஆம் அதி.);; employment of ministers and other agents in suitable duties. [தெரிந்து + வினையாடுதல்]
தெரிநிலைக்கை	தெரிநிலைக்கை terinilai-k-kai. பெ. (n.) தெரிநிலை,4 (சிலப். 3; 18 உரை); பார்க்க;see terinilai.4. [தெரி + நிலை + கை]

தெரிநிலையும்மை	தெரிநிலையும்மை terinilai-y-ummai, பெ. (n.) தெளிவாகத் தெரிந்ததால் கூறும் உம்மை; declaration of a conviction as in ஆணுமன்று, பெண்ணுமன்று. தெரிதற் பொருட்கண் வருதலிற் றெரிநிலை யும்மை (தொல். சொல். 255, சேனா);, [தெரிநிலை + உம்மை]
தெரிநிலைவினை	தெரிநிலைவினை terinilai-vinai, பெ., (n.) காலத்தை வெளிப்படையாகத் தோற்றுவிக்கும் வினை (நன். 320, a உரை);; verbs explicity denoting tense by a tense-sign, opp. to__, [தெரிநிலை + வினை]
தெரிநிலைவினைப்பெயரெச்சம்	தெரிநிலைவினைப்பெயரெச்சம் terinilaivinai. பெ. (n.) செயலும் காலமும் விளக்கிப் பெயரை அவாவி நிற்பது; verbal noun which acts as an adjective. [தெரிதிலைவினை + பெயரெச்சம்]
தெரிநிலைவினைமுற்று	தெரிநிலைவினைமுற்று terinilai-vinaimurru, பெ. (n.) செயல், காலம், இடம் எனும் மூன்றனையும் விளக்கி முற்றுப்பெற்று நிற்பது; a verb which gives complete meaning. [தெரிநிலை + வினைமுற்று] 'வந்தாய்' எனும் சொல், வருதலாகிய செயலையும் இறந்த காலத்தையும் முன்னிலை இடத்தையும் காட்டி முற்றுப்பெற்றுள்ளது.
தெரிநிலைவினையெச்சம்	தெரிநிலைவினையெச்சம் terinilai-vinai-y. பெ. (n.) செயல், காலம் இரண்டை மட்டும் காட்டி, வினை எஞ்சி நிற்பது; a verbal clause which shows only, the tense, and the deed [தெரிதிலை + வினையெச்சம்] வந்து என்னும் சொல் வருதலாகிய செயலும் இறந்த காலமும் அமையப்பெற்று வினையை அவாவி நிற்கிறது.
தெரிப்பான்	தெரிப்பான் terippāṉ, பெ. (n.) 1. வயிறு வீங்கி நீர் கழியச் செய்யும் ஆட்டு நோய் வகை; a disease peculiar to sheep in which the abdomen gets swollen, and there is watery discharge from the bowls. [தெரி → தெரிப்பான்]

தெரிப்பு	தெரிப்பு terippu, பெ. (n.) 1. அறிவிப்பு; informing, acquainting, communicating. 2. ஆராய்வு (யாழ்.அக.);; investigation. 3. சொல்லுகை (வின்.);; saying, mentioning. 4. சீட்டு; note of hand. 5. கொழிப்பு; sifting with a fan. 6. பிரிப்பு (யாழ்அக.);; dividing. 7. கொக்கான் விளையாட்டில் கற்களைத் தெரிபடு-தல் தெரிந்தெடுக்கை (யாழ்ப்.);; selecting stones in the__,play. 9. கொழிக்கப்பட்டவை; things sifted, assorted or chosen. 10. எழுதுகை (சூடா.);; writing, inscription. [தெரி → தெவிப்பு]
தெரிபடு-தல்	தெரிபடு-தல் deribaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தெரிந்தெடுக்கப்படுதல்; to be selected. 2. தோன்றுதல்; to appear. [தெரி + படு-.]
தெரிபொருள்	தெரிபொருள்1 teriboruḷ, பெ. (n.) அறிபவனாகிய ஆதன்; soul, as the agent of cognition. "தெரிபொரு டேரின்" (பரிபா. 2,26);. [தெரி + பொருள்] தெரிபொருள்2 teriboruḷ, பெ. (n.) 1. தேர்ந்த பொருள்; elected meaning. 2. தேட்டம்; thrived property. [தெரி + பொருள்]
தெரிமா	தெரிமா terimā, பெ. (n.) 1. இரைக்காக அலையும் விலங்கு; any animal that roams about in search of prey. 2. அரிமா; lion (சாஅக);. [தெரி + மா]
தெரிமானனப்புள்	தெரிமானனப்புள் terimāṉaṉappuḷ, பெ. (n.) ஆந்தை; owl

தெரிமுத்தம்	தெரிமுத்தம் teri-muttam, பெ. (n.) இதளியம்; mercury (சாஅக.);. [தெரி + முத்தம்] தெரித்தால் முத்தைப்போல் எங்கும் பரவிக் கிடப்பதால் இப்பெயர் வந்தது போலும்.
தெரியசிங்கி	தெரியசிங்கி teriyasiṅgi, பெ. (n.) பருந்து; kite, heron (சாஅக.);.
தெரியத்தெரி-தல்	தெரியத்தெரி-தல் teriya-t-teri-, 2 செ.குன்றாவி.(v.t.) தெளிவாயறிதல்; to understand clearly. "தெரியத் தெரியுந் தெரிவிலாதாரை" (நாலடி, 247);. [தெரிய + தெரி-.]
தெரியப்படுத்து-தல்	தெரியப்படுத்து-தல் deriyappaḍuddudal, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) அறிவித்தல்; to explain, to submit, to make known, or reveal. 'அவன் தன் முதலாளியிடத்தில் தெரியப்படுத்தினான். [தெரிய + படுத்து-.]
தெரியல்	தெரியல் teriyal, பெ. (n.) 1. தெரிந்து கொள்ளுகை; selection. "தேங்கமழ் தெரியற் றீம்பூந்தா ரவன்" (சீவக. 2253);. 2. பூமாலை; flower garland. "புனைவினைப் பொலிந்த பொலனறுந் தெரியல்" (புறநா.29);. [தெரி → தெரியல்)]
தெரியலர்	தெரியலர் teriyalar பெ. (n.) 1. அறிவில்லார் (யாழ்அக.);; the ignorant, the unenlightened, the uninformed. 2. பகைவர்; enemies. "தெரியலர் வந்து வணங்கித் திறையிடுஞ் சீர்மதுரை" (திருவாலவா.பக் 320, பயகர 11);. [தெரி + அல் + அர்]
தெரியவுணர்-தல்	தெரியவுணர்-தல் teriya-v-unar-, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) தெளியவறிதல்; to understand clearly. "தேறித் தெரியவுணர்நீ" (பரிபா. 6, 92);. [தெரிய + உணர்-,]
தெரியாத்தன்மை	தெரியாத்தன்மை teriyāttaṉmai, பெ. (n.) தெரியாத்தனம் பார்க்க;see__, [தெரி + ஆ + தன்மை. 'ஆ' எதிர் மறை இடைநிலை]

தெரியாத்தனம்	தெரியாத்தனம் teriyāttaṉam, பெ. (n.) அறியாமை (கொ.வ.);; ignorance [தெரி + ஆ + தனம் 'ஆ' எதிர் மறை இடைநிலை]
தெரியாநிலைவினை	தெரியாநிலைவினை teriyānilaiviṉai, பெ. (n.) குறிப்புவினை (சங்அக.); பார்க்க;see kurippu-vinai. [தெரி + ஆ + நிலை + வினை]
தெரியாப்புத்தி	தெரியாப்புத்தி teriyāpputti, பெ. (n.) தெரியாத்தனம் பார்க்க;see__, [தெரி + ஆ + புத்தி. 'ஆ' எதிர்மறை இடைநிலை]
தெரியிழை	தெரியிழை teriyilai, பெ. (n.) 1. தேர்ந்த அணிகலன்; choiced ornament. 2. பெண்; woman, as wearing choice ornaments. தெரியிழை வந்தாள். [தெரி + இழை]
தெரியுமோர்	தெரியுமோர் teriyumōr, பெ. (n.) தெரிவோர். those who know, or understand, learned men. "நேரிற் றியற்சீர் நிலைக்குரீத்தன்றே தெரியு மோர்க்கே" (தொல். பொருள். 337);, [தெரியும் + ஓர்]
தெரிவி-த்தல்	தெரிவி-த்தல் terivi-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அறிவித்தல்; to explain, point out, show, teach. 2. வெளிப்படுத்துதல்; to bring to light, manifest, reveal, display. [தெரி + வி. 'வி' பிறவினை ஈறு]
தெரிவிடு-தல்	தெரிவிடு-தல் derividudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1.தெரிந்தெடுத்தல்; to choose, select, cull. 2.ஆராய்மல்; to examine. [தெரிவு + இடு-.]
தெரிவில்புகழ்ச்சி	தெரிவில்புகழ்ச்சி terivil-pugalcci, பெ. (n.) ஒன்றைப் பழித்தற்கு வேறொன்றைப் புகழும் அணி (வீரசோ.அலங்.32);; figure of speech in which one is praised by way of slighting another. [தெரிவு + இல் + புகழ்ச்சி] எ-டு பிறர்செல்வங் கண்டீ...ற் பெரியோர் மகிழ்வுஞ் சிறியோர் பொறாத திறமு - மறிவுறீஇச் செங்கமல

தெரிவினை	தெரிவினை teri-vinai, பெ. (n.) தெரிநிலை வினை பார்க்க;see terinilai-vinai. [தெரி + வினை]
தெரிவெடு-த்தல்	தெரிவெடு-த்தல் terivedụttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) கடலில் வீசிய வலையில் மிதப்புக் கட்டிய மேற்பாகத்தையும், கல் கட்டப்பட்ட கீழ்பாகத்தையும் பிரித்து எடுத்தல் (மீனவ.);; to separate the upper part of the net which is tied with the buoy and the lower part, which is tied with the stone.
தெரிவை	தெரிவை1 terival, பெ. (n.) 1, 25 முதல் 31 வரையான அகவைக்குட்பட்ட பெண் (திவா.);; a woman between the age of 25 and 31 years. 2.31 முதல் 40 வரையிலான அகவைக்குட்பட்ட பெண்; any woman between the age of 31 and 40 years, 2. பெண்; woman. "தெரிவை மார்க்கொரு கட்டளையெனச் செய்த திருவே" (கம்பரா. சித்திர.33);. ம. தெரிவ; க. தரளெ (பெண்);;தெ. தெரவ தெரிவை2 terivai, பெ. (n.) கன்னி ஒரை (பிங்.);; virgo in the zodiac. தெரு teru, பெ. (n.); 1. வீதி (திவா.);; street. "வாரல் வாழிய ரையவெந் தெருவே" (குறுந்.139);. 2. வழி; highway, public road. "தெருவும் மாமறுகலின் மயக்குற்றன" (புறநா.345);. ம. தெரு; தெ. தெருவு முடுக்கு சிறு சந்து; சந்து தெருவின் கிளை; தெரு சிறு வீதி; மறுகு போக்குவரத்து மிகுந்த பெருந்தெரு அல்லது வீதி; ஆவணம் கடைத்தெரு; அகலுள் அகன்ற மறுகு;சாலை பெருவழி
தெருக்கதவு	தெருக்கதவு teru-k-kadavu, பெ. (n.) தெருப் பக்கத்திலமைந்த கதவு; Street door [தெரு + கதவு]
தெருக்கந்தம்	தெருக்கந்தம் teru-k-kandam, பெ. (n.) குங்கிலியம்; Indian lammder resin (சா.அக.);.
தெருக்காட்சிகொடு-த்த	தெருக்காட்சிகொடு-த்தல் teruggāḍcigoḍuttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) கமுக்கமாக வைத்திருக்க வேண்டியதை விளம்பரப்படுத்தல்; to publish what should be kept secret (செஅக.);, [தெரு + காட்சி + கொடு-.]

தெருக்கால்	தெருக்கால் terukkāl, பெ. (n.) வீட்டருகில் பரவர் நடும் முழுத்தக்கால்; post planted near a marriage-house in the first night of a wedding ceremony. [தெரு + கால்]
தெருக்காவல்	தெருக்காவல் terukkāval, பெ. (n.) தெருவிற் செய்யும் காவல்; patrol of streets. [தெரு + காவல்]
தெருக்குத்து	தெருக்குத்து teru-k-kuttu, பெ. (n.) தெருவுக்கு நேராக அமைந்திருக்கும் வீடு; considered inauspicious portion of a house, being opposite to a street. "அந்த வீடு தெருக்குத்தாக உள்ளது" (உ.வ.);. [தெரு + குத்து] இத்தகைய வீடுகள் செழிப்படையா என்பதுநம்பிக்கை.
தெருக்குத்துவா	தெருக்குத்துவா terukkuttuvā, பெ. (n.) 1. குத்துவா மீன்வகை; a herring, golden, glossed with purple. 2. நீலநிறமுள்ள கடல்மீன் வகை; a herring bluish.
தெருக்குத்துவீடு	தெருக்குத்துவீடு terukkuttuvīṭu, பெ. (n.) தெருக்குத்து பார்க்க;see teru-k-kuttu. [தெருக்குத்து + வீடு]
தெருக்கூத்து	தெருக்கூத்து terukāttu, பெ. (n.) 1. தெரு வெளியில் நடக்கும் நாடகம்; dramatic performance or dance in a street. 2. எல்லோராலும் நகைக்கத்தக்கது; that which is a public disgrace. [தெரு + கூத்து]
தெருக்கோலம்	தெருக்கோலம் terukālam, பெ. (n.) தெருப் பக்கத்துள்ள தரையில் இடுங்கோலம் (நாஞ்.);; decoration on the side of the floor facing a street. [தெரு + கோலம்]
தெருச்சண்டை	தெருச்சண்டை teruccaṇṭai, பெ. (n.) ஒன்றுக்கும் உதவாதவற்றுக்கு முரண்பட்டுத் தெருவில் செய்யும் தகராறு; quarrel at street due to insignificant matter. தெருச்சண்டை கண்ணுக்கு இன்பம் (பழ.);. [தெரு + சண்டை]

தெருட்சி	தெருட்சி teruṭci, பெ. (n.) 1. அறிவு (பிங்.);; knowledge, wisdom, understanding. 2. தெளிவு; clearness. "தெருட்சி சேரவைத் திசைமுகன் சபித்த நாள்" (சேதுபு. விதம.71);. 3. முதற்பூப்பு; attaining puberty. [தெருள் → தெருட்சி]
தெருட்டிக்கலியாணம்	தெருட்டிக்கலியாணம் teruṭṭikkaliyāṇam, பெ. (n.) தெருட்டுக்கலியாணம் பார்க்க;see__, [தெருட்டி + கலியாணம்]
தெருட்டு	தெருட்டு1 deruṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அறிவுறுத்துதல்; to inform, make known. 'தலைமகள் உடன்போகியவழித் தெருட்டு வார்க்குச் செவிலித்தாய் சொல்லியது" (ஐங்குறு. 380. உரை);. 2. மனம் தெளியச் செய்தல்; to convince, persuade, enlighten the mind. 3. ஊடல் தீர்த்தல்; to pacify, make up a love quarrel. "தெருட்டவுந் தெருளா தூடலொடு துயில்வோர்" (மணிமே. 7;52);. 4. வற்புறுத்துதல்; to confirm, assure. 5. இசை பார்க்க யாழ் நரம்பை அழுந்தத் தீண்டித் திருகிவிடுதல்; to rub and test the tone of a lute string. "திருந்து நரம்பை யுறத்தொட்டுத் திருகிவிட றெருட்டல்" (கூர்மபு. கண். 140);. [தெருன் → தெருட்டு-.] தெருட்டு2 teruṭṭu, பெ. (n.) 1. அறிவிப்பு; informing, convincing. 2. தேற்றுகை; consoling, pacifying. 3. பூப்பெய்துதல்; attaining puberty, as of a girl. [திரள் → தெருள் → தெருட்டு]
தெருட்டுக்கலியாணம்	தெருட்டுக்கலியாணம் teruṭṭukkaliyāṇam, பெ. (n.) 1. குழந்தைத் திருமணப் பெண்ணின் மணநிறைவு (இருதுசாந்தி);; consummation after a child-wife attains puberty. 2. திருமணம் செய்தற்குரிய பருவத்திற் செய்யும் சடங்கு; ceremony at the time of a girl's becoming marriageable.
தெருண்டபெண்	தெருண்டபெண் teruṇṭabeṇ, பெ. (n.) சமைந்த பெண்; a girl who has attained puberty (சாஅக.);. [திரண்ட + பெண். திரண்டபெண் → தெருண்ட பெண்]

தெருண்டமேலவர்	தெருண்டமேலவர் teruṇṭamēlavar, பெ. (n.) அறிவிற் சிறந்தவர்கள்; wise people. [தெருண்ட + மேலவர்]
தெருணை	தெருணை teruṇai, பெ. (n.) மரவகை; potato plum of Mysore.
தெருத்திண்ணை	தெருத்திண்ணை teruttiṇṇai, பெ. (n.) வாயிற் புறத்துள்ள திண்ணை; pial facing street. [தெரு + திண்ணை]
தெருப்பங்காளி	தெருப்பங்காளி teruppaṅgāḷi, பெ. (n.) ஒரே தெருவில் வாழ்வோன்; one who lives in the same Street. [தெரு + பங்காளி]
தெருப்பள்ளிக்கூடம்	தெருப்பள்ளிக்கூடம் teruppaḷḷikāṭam, பெ. (n.) வாயிற்றிண்ணையில் அமைந்துள்ள பள்ளிக்கூடம்; pial-school. மறுவ. திண்ணைப் பள்ளிக்கூடம் [தெரு + பள்ளி + கூடம்]
தெருப்பாய்ச்சல்	தெருப்பாய்ச்சல் teruppāyccal, பெ. (n.) தெருக்குத்து பார்க்க;see teru-k-kuttu. [தெரு + பாய்ச்சல்]
தெருப்பிள்ளை	தெருப்பிள்ளை teruppiḷḷai, பெ. (n.) ஒரு தெருவிற் பெரியவராய் உள்ளவர் (இ.வ.);; the most wealthy and influential man of a street. [தெரு + பிள்ளை]
தெருமரல்	தெருமரல் teru-maral, பெ. (n.) 1. மனச்சுழற்சி; giddiness, confusion, perplexity, distress. "அலமர றெருமர லாயிரண்டுஞ் சுழற்சி" [தொல். சொல்.311). 2. அச்சம்; fear. [தெருமரு → தெருமரல்]

தெருமரு-தல்	தெருமரு-தல் teru-maru, 12 செ.கு.வி (v.i.) மனஞ் சுழலுதல்; to be unnerved, to sink under distress, to be confused in mind. "வளைமுன் கை பற்றி நலியத் தெருமந்திட்டு" (கலித். 51);.
தெருமறிச்சான்	தெருமறிச்சான் terumaṟiccāṉ, பெ. (n.) திருவிழாக் காலங்களில் தீண்டாக்குலத்தினர் வாராதபடி தெருவையடைத்து வைக்குந்தட்டி (நாஞ்.);; 'tattis' placed across a street preventing the untouchables from entering during a festival. [தெரு + மறிச்சான்]
தெருவம்	தெருவம் teruvam, பெ. (n.) தெரு பார்க்க;see teru. "உருவச் செங்கொடி தெருவத்துப் பரப்பி" (பெருங். உஞ்சைக் 38. 351);. [தெரு → தெருவம்]
தெருவாக்கு-தல்	தெருவாக்கு-தல் deruvākkudal, 8 செ.குன்றாவி. (v.t.) வீணாக்குதல்; to make it useless. 'எல்லாத்தையும் தெருவாக்கிட்டான்' (நெல்லை.);. [தெரு + ஆக்கு-.] வீணானவற்றைத் தெருவிற்குப் போடும் தன்மையினால் வீணாக்குதல் தெருவாக்குதல் எனக் குறிப்பதற்கு அடிப்படையாயிற்று
தெருவாசல்	தெருவாசல் teruvācal, பெ. (n.) வெளிவாசல்; door or gate of house, opening into a street, dist. fr.__, [தெரு + வாசல்]
தெருவிசு	தெருவிசு teruvisu, பெ. (n.) 1. திறமையுடையது; that which is strong. 2. நல்வடிவு; healthy, formation of body, shapeliness. 'குழந்தைக்கு இன்னும் தெருவிசு ஏற்படவில்லை'. [திறவிது → தெருவிது → தெருவிசு] ஒ.நோ. நறுவிது - நறுவிசு
தெருவில்விடு-தல்	தெருவில்விடு-தல் deruvilviḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) ஏதிலியாய் விடுதல்; களைகணின்றி விடுதல்; abandon, helpless. [தெருவில் + விதி-.]
தெருவிலழகி	தெருவிலழகி teru-vil-alagi, பெ. (n.) குப்பைமேனி; plant adoring rubbish heap (சாஅக.);. [தெருவில் + அழகி (மருத்துவக் குழூஉக் குறி);]

தெருவு	தெருவு teruvu, பெ. (n.) தெரு பார்க்க;see teru. "தேடுகின்றிலை தெருவுதோ றலறிலை" (திருவாச. 5. 31);. [தெரு → தெருவு]
தெருவுப்பாடு	தெருவுப்பாடு teruvuppāṭu, பெ. (n.) வீட்டின் முன்புறம்; front portion of a house facing a street. [தெருவு + பாடு]
தெருள்	தெருள்1 derul̤l̤udal, 16 செ.குன்றாவி. (v.i.) 1. உணர்வுறுதல்; to know, to gain true knowledge. "தெருளாதான் மெய்ப்பொருள் கண்டற்றால் தேரின் அருளாதான் செய்யும் அறம்" (குறள், 249);. 2. தெளிதல்; to perceive, ascertain, understand clearly. "தெருண்ட வறிவினர்" (நாலடி, 301);. 3. பூப் பெய்துதல்; to arrive at puberty as a girl. 4. புகழடைதல்; to be renowned. 5. விளங்குதல்; to be clear lucid. "வளமலை நாடனைத் தெருள… நீ யொன்று பாடித்தை" (கலித்.43);. தெருள்2 terul̤, பெ. (n.) 1. திரளல்; maturing. 2. தெளிவடைதல்; intellectual clearness (சாஅக.);. [திரள் → தெருள்]
தெருள்வு	தெருள்வு terul̤vu, பெ. (n.) தெருள் பார்க்க;see__, [தெருள் → தெருள்வு]
தெருளல்	தெருளல் terul̤al, பெ. (n.) 1. திரளல்; attaining puberty. 2. தெளிவடைதல்; having mature knowledge. 3. தெளிவு; good understanding. தெருளாமனதுக்கு இருளே இல்லை (பழ.);. 4. திரண்டு வருதல்; coming together as butter while churning the curd (சாஅக.);. [திரளல் → தெருளல்]

தெருளான்	தெருளான் teruḷāṉ, பெ. (n.) அறிவிலி (அக.நி.);; fool. [தெருள் + ஆ + அன். 'ஆ' எதிர்மறை. இடைநிலை]
தெருளுடைமை	தெருளுடைமை teruḷuḍaimai, பெ. (n.) அறிவுடைமை; possessing clear knowledge acuteness of discernment (சாஅக.);. [தெருள் + உடைமை]
தெல்	தெல்1 tel, பெ. (n.) தெல்லு பார்க்க;see tellu (செஅக.);. தெல்2 tel, பெ. (n.) அஞ்சல்; post. தெல்3 tel, பெ. (n.) தெல்லாட்டு பார்க்க;see__,
தெல்லடி	தெல்லடி1 tellaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) தெல் விளையாடுதல்; to play at the game of tel. [தெல்' + அடி-.] தெல்லடி2 tellaḍittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) வஞ்சனை செய்தல்; the practice fraud. 'தெல்லடித்துப் புலவரெனத் திரியலாமே" (தமிழ்நா. 230);. [தெல் + அடி-.]
தெல்லாட்டம்	தெல்லாட்டம் tellāṭṭam, பெ. (n.) 1. தெல்லு பார்க்க;see tellu. 2. வஞ்சனை; fraud, trick, deception. [தெருள் + ஆட்டம் – தெருளாட்டம் தெல்லாட்டம்]

தெல்லாட்டு	தெல்லாட்டு tellāṭṭu, பெ. (n.) விளையாட்டு வகை; a kind of play. [சில் → தெல் + ஆட்டு] கோலியும் தெல்லும் கருவி வகையாலன்றி ஆட்டு வகையால் ஏறத்தாழ ஒன்றே. கோலிக்குப் பதிலாய்த் தெல்லுக்காயைப் பயன்படுத்துவதே தெல்லாட்டு, ஆயினும், கருவி வேறுபாட்டிற்குத் தக்கபடி தெறிக்கும் வகையும் வேறுபட்டதாம். இடக்கைச் சுட்டுவிரற்கும் பெருவிரற்கும் இடையில் இடுக்குவது இருகருவிக்கும் பொதுவெனினும், வலக்கைச் சுட்டுவிரலால் தெறிப்பது கோலிக்கும், வலக்கை நடுவிரலால் தெறிப்பது தெல்லிற்கும் சிறப்பாம். சிலர் வலக்கை மோதிர விரலைத் தெல்லிற்குப் பயன்படுத்துவர். கோலியைத் தெறிக்கும்போது வலக்கை யகங்கை முன்னோக்கி நிற்கும்;தெல்லைத் தெறிக்கும்போது அது மேனோக்கி நிற்கும்.
தெல்லி	தெல்லி telli, பெ. (n.) 1. மீன்பிடித்து இடுவதற்கான சிறுகூடை; angler's basket. 2. சிறுவயல்; a small field.
தெல்லு	தெல்லு tellu, பெ. (n.) 1. தெல்லுக்காய்; the disclike seed of a plant, used in a game. 'தெல்லுக்கரகங் கோங்கரும்பு (உவமான சங்கிரகம், 11);. 2. விளையாட்டு வகை; a game with a small disc-like seed of a plant. 3. வழிச்செல்லும் ஒரு நிலையில், பல்லக்குத் தூக்குபவர்கள் தோள் மாற்றும் அஞ்சலிடம் (யாழ்அக.);; stage in a journey by palanquin; place of changing palanquin-bearers. 4. நெடும்பாத்தி; oblong plots bounded by small ridge of a field. 5. ஒரு வகைக்கொடி; a climber. 6. நெடுங்கிடங்கு (யாழ்.அக);; long pil. [தென் → தெல்லு]
தெல்லுக்கட்டு-தல்	தெல்லுக்கட்டு-தல் dellukkaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. இழுபறிப்படுதல்; to be pushed this way and that, to be distracted. 2. பாத்தி கட்டுதல்; to put up ridges, as in a field. [தெல்லு + கட்டு-.]

தெல்லுக்காரர்	தெல்லுக்காரர்1 tellukkārar, பெ. (n.) மாற்றுச் சிலிகையாளர் (யாழ்ப்.);; relay of bearers fora palanquin. [தெல்லு + காரர்] தெல்லுக்காரர்2 tellukkārar, பெ. (n.) அஞ்சற்காரர்; postman. [தெவ்லு + காரர்]
தெல்லுக்கொடி	தெல்லுக்கொடி tellukkoḍi, பெ. (n.) தெல்லு பார்க்க;see tellu (சாஅக.);. [தெல்லு + கொடி]
தெல்லுப்பு	தெல்லுப்பு telluppu, பெ. (n.) வளையலுப்பு; white medicinal salt.
தெல்லோட்டு	தெல்லோட்டு tellōṭṭu, பெ. (n.) ஓய்வில்லாத அலைக்கழிப்பு; continual teasing, pressing or harassing. [தென் + ஒட்டு]
தெலிங்கம்	தெலிங்கம் teliṅgam, பெ. (n.) தெலுங்கம் பார்க்க;see__, "தெலிங்கங் கலிங்கம் வங்கம்" (நன். 272, மயிலை);. [தெனுகு → தெலுகு → தெலுங்கு → தெலிங்கம்]
தெலுகு	தெலுகு telugu, பெ. (n.) தெலுங்கம் பார்க்க;see__, [தெனுகு → தெலுகு]
தெலுங்கம்	தெலுங்கம் teluṅgam, பெ. (n.) 1. தெலுங்கு நாடு; Telugu country. 2. தமிழியக் குடும்ப மொழிகளுள் ஒன்றான தெலுங்கு மொழி; one of the Dravidian language, the Telugu language. [தெலுங்கு + அம்]
தெலுங்கன்	தெலுங்கன் teluṅgaṉ, பெ. (n.) தெலுங்கைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டவன்; Telugu man. "திகைத்து நின்றேந் தெலுங்கரேம்" (கலிங். 456);. [தெலுங்கு + அன்]

தெலுங்கு	தெலுங்கு teluṅgu, பெ. (n.) ஆந்திரநாட்டு மொழி; language of Andra Pradesh. கன்னடமும் களி தெலுங்கும் கவின் மலையாளமும் துளுவும் (மனோன்மணீயம்);. மறுவ. வடுகு, ஆந்திரம் [தெனுகு → தெலுகு → தெலுங்கு] தென்னிந்தியாவில் கிழக்கே கடற்கரை யொட்டிப் பழவேற்காட்டிலிருந்து சிக்காக் கோல் வரைக்கும்
தெலுங்குக்கட்டு	தெலுங்குக்கட்டு teluṅgukkaṭṭu, பெ. (n.) மாம்பழக் கட்டு என்னும் புடைவையணியும் வகை; a mode of wearing the saree. [தெலுங்கு + கட்டு]
தெலுங்குச்சிற்றாடை	தெலுங்குச்சிற்றாடை teluṅguccirrāṭai, பெ. (n.) தெலுங்குக்கட்டு பார்க்க;see__, [தெலுங்கு + சிற்றாடை]
தெலுங்குச்செட்டி	தெலுங்குச்செட்டி teluṅgucceṭṭi, பெ. (n.) 1. தெலுங்கு மொழி பேசும் செட்டி இனம்; telugu caste. 2. சலுப்பான்; a trading caste speaking Telugu. [தெலுங்கு + செட்டி]
தெவ்	தெவ்1 tev, பெ. (n.) 1. பகை; enmity, hostility. 2. போர் (சூடா.);; war, battle, fight. 3. பகைவன்; opposing power, enemy. "தெவ்வடு சிலையினாய்" (கம்பரா.பன்னியடை.59);. தெவ்2 tev, பெ. (n.) கொள்ளுகை (பிங்.);; seizing, taking.
தெவ்வம்	தெவ்வம் tevam, பெ. (n.) பகைவர்; enemy. "திறை வழங்காத் தெவ்வம் பணியச் சென்றாலும்" (திருக்கோ.304);. [தெவ் + அம் = தெவ்வம்]
தெவ்வர்	தெவ்வர் tevvar, பெ. (n.) பகைவர்; enemy, foe. என்னைமுன் நில்லன்மீன் தெவ்விர் (குறள்,771);. [தெவ் + அர் = தெவ்வர்]

தெவ்வர்முனைப்பதி	தெவ்வர்முனைப்பதி devvarmuṉaippadi, பெ. (n.) பாசறை (சூடா.);; camp of an invading hostile army. [தெவ்வர் + முனைப்பதி]
தெவ்வலை	தெவ்வலை tevvalai. பெ. (n.) 240 அடி தொலைவு பரவக்கூடியதும் 20 பேரால் இழுக்கப்படுவதுமான வலைவகை (இ.வ.);; drag net that spreads to a distance of about 80 yards, requiring for its use 20 men, who gradually form a semi-circle and then capture fish. [தெவ்வு + வலை]
தெவ்வன்	தெவ்வன் tevvaṉ, பெ. (n.) பகைவன்; foe, enemy. "தெளிதல் செல்லாத் தெவ்வன்" (பெருங். மகத. 14, 28);. [தெவ்1 + அன். 'அன்'- ஆண்பாலீறு]
தெவ்வினை	தெவ்வினை tevviṉai, பெ. (n.) போர் (யாழ்அக.);; war, battle. [தெவ்1 + வினை]
தெவ்வு	தெவ்வு1 tevvu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கொள்ளுதல் (பிங்.);; to get, take, obtain. "நீர் தெவ்வுநிரைத் தொழுவர்" (மதுரைக். 89);. 2. கவர்தல்; to seize, grasp, steal. "கடவுளரைத் தெவ்வினீரேற் பொருந்தவவர் தமைக் கொடுமின்" (விநாயகபு. 80, 131);. நிறைத்தல்; to fill. "பாடற்பயத்தாற் கிளர்செவி தெவி" (பரிபா.11, 69);. 4. மன்றாடிக்கேட்டல்; to beg hard, importune. "அந்தச் செயலுக்குத் தெவ்வுகிறான்" (தஞ்சை.);. [தெவு → தெவ்வு] தெவ்வு2 tevvu, பெ. (n.) தெவ்1 பார்க்க;see tev1. "தெவ்வுப் பகையாகும்" (தொல். உரி. 48);. ம. தெவ்வு [தெவ் → தெவ்வு] தெவ்வு3 tevvu, பெ. (n.) தெவ்2 பார்க்க;seetev. தெவ்வு4 tevvu, பெ. (n.) நிலா; moon.

தெவ்வூன்றி	தெவ்வூன்றி tevvūṉṟi, பெ. (n.) கருங்கோள்; moon ascending node. [தெவ்வு + ஊன்றி]
தெவ்வேந்தர்	தெவ்வேந்தர் tevvēndar, பெ. (n.) பகையரசர்; enemy king. "செங்கோல னெங்கோன் கொடுந்தொழிலாற் றெவ்வேந்தர்" (வீரசோ.157,உரை.);.
தெவம்	தெவம் tevam, பெ. (n.) மாமரம் (மூஅக);; mango tree.
தெவிட்டல்	தெவிட்டல் teviṭṭal, பெ. (n.) உமிழப்பட்டது; that which is spit or vomitted. "வால் வெண் டெவிட்டல்" (அகநா. 224);. [தெவிட்டு → தெவிட்டல்]
தெவிட்டாதவமிழ்தரசம்	தெவிட்டாதவமிழ்தரசம் teviṭṭātavamiḻtarasam, பெ. (n.) சத்தியுப்பு பார்க்க;see sattiuppu.

தெவிட்டு	தெவிட்டு1 deviṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) தேக்கிடுதல்; to be sated or satiated fully. தெவிட்டாக்கனி பிள்ளை, தெவிட்டாப் பருகம் தண்ணீர் (பழ.);. [திகட்டு → தெவிட்டு] தெவிட்டு2 deviṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தேக்கிடுதல்; to be sated, glutted as the stomach, to be cloyed. "தெவிட்டி விடுகிறேனோ" (ஈடு.2, 6, 5);. 2. அசையிடுதல்; to chew the cud. "வன்கலை தெவிட்டும் புறத7 %2 3. உமிழ்தல்; to spit. 4. நினைத்தல்; to think. 5. வாயா லெடுத்தல் (வந்தித்தல்);; to vomit, loathe. 6. திரளுதல்; to gather in a crowd. "மாடனகண மரமுதற் றெவிட்ட" (குறிஞ்சிப். 217);. 7. தங்குதல் to abide, stay, remain. 8. ஒலித்தல்; to make noise. "வரிநுணல் கறங்கத் தேரை தெவிட்ட" (ஐங்குறு. 468);. 9. நிறைதல் (சூடா);; to become full. "செஞ்சுடர் வெள்ளந் திசை தெவிட்ட" (திருவாச. 3,77);. க. தேகட்டு
தெவு	தெவு tevu, பெ. (n.) கொள்ளுகை; taking, receiving. "தெவுக் கொளற் பொருட்டே" (தொல்.சொல். உரி. 47);. [தெவ்வு → தெவு]
தெவுட்டு-தல்	தெவுட்டு-தல் devuṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) தெவிட்டு-தல் பார்க்க;see__, [தெவிட்டு → தெவுட்டு)]
தெவுள்(ளு)-தல்	தெவுள்(ளு)-தல் devuḷḷudal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நிறைதல் (அக.நி.);; to become full, filled. 2. திரளுதல்; to overflow, increase.

தெழ்கு	தெழ்கு teḻku, பெ. (n.) இடையிலணியும் அணிகலன் வகை; a kind of waist-ornament. "இடைவிரவிக் கோத்த வெழிற் றெழ்கி னோடும்" (திவ்.பெரியாழ். 1, 32);. தெ. தேகா [தெழி4 → தெழ்கு]
தெழி	தெழி1 teḻittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) மிதித் துழக்குதல்; to thresh, "நெற்போர் தெழிக்கும் பகட்டிளங் காளை" (நன். 101. உரை.);. தெழி2 teḻittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அதட்டுதல்; to drive or control by shouting; to bluster, utter threats. "பகடு தெழி தெள்விளி" (அகநா. 17);. 2. முழக்குதல்; to sound forth, cause to sound, as a drum. "செங்கண்மா றெழிக்கப்பட்ட வலம்புரி" (சீவக, 811);. 3. அடக்குதல்; to subdue, suppress. "பஞ்சேந்தியக் குஞ்சரமுந் தெழித்தேன்" (பதினொ. பொன்வண். 23);. 4. பிரித்தல்; to separate. "ஒய்யெனத் தெழித்தாங்கு" (சிலப். 15;48, உரை);. 5 வருந்துதல்; to trouble, distress. "உலகு தெழித்துழலு மரக்கர் கோமான்" (தேவா. 133, 8);. தெழி3 teḻittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) ஒலித்தல்; to sound, resound, roar. "தெழிக்கும் புறங் காட்டிடை" (தேவா. 462, 4);. தெழி4 teḻi, பெ. (n.) ஒலி; sound, noise. "வெண்ணெய்த் தெழிகேட்கும்" (கலித். 108;35);.
தெழித்தல்	தெழித்தல் teḻittal, பெ. (n.) ஆரவாரம்; uproar, tumult.
தெழிப்பு	தெழிப்பு teḻippu, பெ. (n.) ஆரவாரம்; Sound, noise, bluster, noisy rage. "இடித்தவான் தொழிப்பினால்" (கம்பரா. கும்பகர்ண, 279);.

தெள்	தெள்1 teḷ, பெ. (n.) தெள்ளுப்பூச்சி; a jumping insect, flea. தெள்2 teḷtaltetttal, 9 செ.கு.வி. (v.i.) தெளிதல்; to become clear, clear-minded.
தெள்கு	தெள்கு1 deḷkudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தெளிவாதல் (யாழ்ப்.);; to become clear. 2. தேங்குதல்; to be overcrowded, overfull. "திரைநீர்த் தெள்கி" (திவ்.பெரியதி. 3,4,7);. [தென்கு → தெள்கு] தெள்கு2 teḷku, பெ. (n.) தெள்1 பார்க்க;see__, சிறிய தெள்கு துள்ளிக் கருடனார்க்குப் பறவை கற்பிப்பதென (அரிச்.பு. பாயி. 12); [தெள் → தெள்கு]
தெள்விளி	தெள்விளி teḷviḷi, பெ. (n.) 1. தெளிந்தவோசை; clear sound or tone. "கோவலராம் பலந் தீங்குழற் றெள்விளி பயிற்ற" (குறிஞ்சிப். 222);. 2. தெளிந்த சொல்; clear, distinct utterance or word. "வள்ளுயிர்த் தெள்விளி யிடையிடை பயிற்றி" (குறிஞ்சி. 100);. 3. கூவி வெருட்டும் ஒசை; ringing shout, as in scaring birds. "கிள்ளைத் தெள்விளி யிடையிடை பயிற்றி" (அகதா. 28);. 4. இசைப் பாட்டு; musical song. "நரம்புரி தெள்விளி நான்மறை நெறியவர்" (சீவக. 661);. [தெள் + விளி]
தெள்ளச்சி	தெள்ளச்சி teḷḷacci, பெ. (n.) 1. பூநீறு (வின்.);; a medicinal powder. 2. உவர் மண்; fullers earth. (இ.வ.); (செ. அக.);. [தெள்ளு → தெள்ளச்சி]
தெள்ளத்தெளி-தல்	தெள்ளத்தெளி-தல் deḷḷaddeḷidal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) நன்றாய்த் தெளிதல்; to be free completely from obscurity. [தெள்ள + தெளி]
தெள்ளி	தெள்ளி1 teḷḷi, பெ. (n.) வெயிலில் காய்ந்த ஒரு கூடையளவுக் கருவாடு (மீனவ.);; basket full of dry-fish. [தெள் → தெள்ளி] தெள்ளி2 teḷḷi, பெ. (n.) யானை (அக.நி.);; elephant.

தெள்ளிச்சி	தெள்ளிச்சி teḷḷicci, பெ. (n.) தெள்ளச்சி பார்க்க;see__, [தெள்ளச்சி → தெள்ளிச்சி]
தெள்ளிப்போடு-தல்	தெள்ளிப்போடு-தல் deḷḷippōṭudal, 19 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கொழித்துப் போடுதல்; to separate large from small pieces as with a fam. 2. மருந்துப் பொடியைச் சன்னத்தூளாகவே பிரித்துப் போடல்; to separate the fine powdered portion of medicine from the crushcd portion (சா.அக.);. படட. தெள்ளு [தெள்ளி + போடு-]
தெள்ளிமை	தெள்ளிமை teḷḷimai, பெ. (n.) 1. தெளிவு; clearness, obviousness, perspicuity. 2. அறிவு நுட்பம்; intelligence, sagacity, penetration, cleveness. சொன்னதென்ன தெள்ளிமையோ (விறலிவிடு.);. [தெனிமை → தெள்ளிமை]
தெள்ளிய	தெள்ளிய teḷḷiya, வி.எ. (adv.) தெளிவான; clearly. [தெள் – தெள்ளிய]
தெள்ளியசிங்கப்பெருமாள்	தெள்ளியசிங்கப்பெருமாள் teḷḷiyasiṅgapperumāḷ, பெ. (n.) சென்னை, திருவல்லிக்கேணி பார்த்தசாரதி கோவிலில் எழுந்தருளியுள்ள இறைவன்; God in Chennai,__, Parthasarathy temple. [தெள்ளிய + சிங்கம் + பெருமாள்] இத்திருக்கோயிலைத் துளசிங்கப் பெருமாள் கோயில் என்றழைப்பது கொச்சை வழக்கு.
தெள்ளியர்	தெள்ளியர் teḷḷiyar, பெ. (n.) தெளிந்த அறிவினர்; the learned, the wise, as persons of clear understanding. "திருவேறு தெள்ளிய ராதலும் வேறு" (குறள், 374);. [தெள் → தெள்ளியர்]

தெள்ளு	தெள்ளு1 deḷḷudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தெளிவாதல்; to be clear, lucid, pure, refined as language; to shine clearly; to gleam. "தெள்ளுங் கழலுக்கே" (திருவாச. 10, 19);. 2. அறிவு முதிர்தல்; to be mature in knowledge or experience. [தெள் → தெள்ளு] தெள்ளு2 deḷḷudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. ஆராய்தல்; to examine, sift. "தெள்ளியறிந்த விடத்து மறியாராம்" (நாலடி. 380);. 2. கொழித்தல்; to sift, as grain. எள்ளைத் எதள்ளி உண். 3. புடைத்தல்; to sift gently in a winnowing fan. இடித்த சோளத்தைத் தெள்ளிக் கொடு. 4. அலைகொழித்தல்; to waft, as the sea;to cast upon the shore. "கரி மருப்புத் தெள்ளி நறவந் திசை திசை பாயும்" (திருக்கோ. 128);. [தெள் → தெள்ளு] தெள்ளு3 teḷḷu, பெ. (n.) தெள்1 பார்க்க;see__,(சாஅக.);. [தெல்லு → தெள்ளு]
தெள்ளுக்கடி	தெள்ளுக்கடி teḷḷukkaḍi, பெ. (n.) தெள்ளுப் பூச்சிக் கடி; flea bite (சாஅக.);. [தெள்ளு + கடி.]
தெள்ளுக்காய்	தெள்ளுக்காய் teḷḷukkāy, பெ. (n.) பெருந் தெள்ளுக்காய்; scimitar pod (சாஅக.);. [தெள்ளு + காய்]
தெள்ளுக்காய்ச்செடி	தெள்ளுக்காய்ச்செடி teḷḷukkāycceḍi, பெ. (n.) பெரிய தெள்ளுக்காய்ச் செடி; negro bean co-witch (சாஅக.);. இது இரண்டாண்டிற்கொருமுறை முளைக்கும் பூடு;இலைகள் அகன்ற வடிவு. காம்பு நீளம், காய் வளைவு, முக முகப்பாயிருக்கும், ஒரே விதை. குண்டிக்காய் வடிவம். பூக்கள் பெரிதாயும் ஊதா நிறமாயிருக்கும். விதையைத் தின்னலாம். [தெள்ளு + காய் + செடி]

தெள்ளுதமிழ்	தெள்ளுதமிழ் deḷḷudamiḻ, பெ. (n.) செந்தமிழ்; pure Tamil. [தெள் → தெள்ளு + தமிழ்]
தெள்ளுப்பு	தெள்ளுப்பு teḷḷuppu, பெ. (n.) வளையலுப்பு; white medicinal salt. [தெள் + உப்பு]
தெள்ளுள்ளி	தெள்ளுள்ளி teḷḷuḷḷi, பெ. (n.) வெள்ளுள்ளி; garlic (சாஅக.);. [வெண்மை + உள்ளி - வெள்ளுள்ளி → தெள்ளுள்ளி] பூண்டு வெண்மையாயிருத்தலாலும், உள்ளி வகையைச் சார்ந்ததாதலாலும் இவ்வாறு அழைக்கப்பட்டுப் பின் திரிந்திருக்கலாம்.
தெள்ளேணம்	தெள்ளேணம் teḷḷēṇam, பெ. (n.) கை கொட்டிப் பாடியாடும் மகளிர் விளையாட்டு வகை; a girls' play accompained by singing and clapping of hands. "நாம் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ" (திருவாச. 11.1);
தெளிச்சல்	தெளிச்சல் teḷiccal, பெ. (n.) உடலின் பூரிப்பு; healthy appearance, plumpness. 'வேலையான பிறகு அவனுக்கு உடலில் தெளிச்சல் காணுகிறது' (நாஞ்.);. [தெளி → தெளிச்சல்]
தெளிஞன்	தெளிஞன் teḷiñaṉ, பெ. (n.) அறிஞன் (வின்.);; learned, wise man, sage (செஅக.);. [தெளி → தெவிஞன்]
தெளித்துவார்-த்தல்	தெளித்துவார்-த்தல் teḷittuvārttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) தெளிந்ததை ஒன்றினின்று மற்றொன்றில் ஊற்றுதல்; to pour off gently from one vessel to another, to decant (சா.அக.);. [தெளித்து + வார்-]
தெளிதேன்	தெளிதேன் teḷitēṉ, பெ. (n.) தூயதேன்; pure honey, "பாலுந் தெளிதேனும் பாகும் பருப்புமிவை நாலுங் கலந்துனக்கு நான் தருவேன்" (ஔவையார்);.

தெளிந்தகுரல்	தெளிந்தகுரல் teḷindagural, பெ. (n.) அடைப்பில்லாத குரலொலி; clear voice (சா.அக.);. [தெளி + குரல்]
தெளிந்தநீர்	தெளிந்தநீர் teḷindanīr, பெ. (n.) 1. முட்டை நீர்; albumen. 2. மழைநீர்; rain water. 3. தெளி நீர்; clear water. 4. பனிக்குடத்து நீர்; amniotic fluid (சா. அக.);. [தெளி + நீர்]
தெளிந்தபுத்தி	தெளிந்தபுத்தி teḷindabutti, பெ. (n.) தெளிந்தவறிவு பார்க்க;see__, [தெளித்த + புத்தி] Skt. buddhi → த. புத்தி
தெளிந்தவலை	தெளிந்தவலை teḷindavalai, பெ. (n.) பெரும் வலைக் கண்களுடைய மீன்பிடி வலை; a fishing net with large holes,
தெளிந்தவறிவு	தெளிந்தவறிவு teḷindavaṟivu, பெ. (n.) பகுத்தறிவு, நுண்ணறிவு; mature understanding, clear intellect, discernment, profound wisdom. [தெளித்த + அறிவு]
தெளிந்துகொடு-த்தல்	தெளிந்துகொடு-த்தல் teḷindugoḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சூளுரைத்தலால் ஐயம் நீக்குதல்; to remove doubt, as by an oath. [தெளித்து + கொதி-.]
தெளிந்துவரு-தல்	தெளிந்துவரு-தல் deḷinduvarudal, 3 செ.கு.வி (vi.) 1. நோய் குணமடைதல்; to progress from illness showing improvinent. 2. நீர் தெளிவாகுதல்; to become clear as water. 3. மயக்கந்தெளிதல்; to recover gradually from giddiness (சாஅக.);. [தெளித்து + வரு-.]

தெளிநீர்	தெளிநீர்1 teḷinīr, பெ. (n.) 1. தெளிவடைந்த நீர்; cleared liquid or water. 2. தூயநீர்; pure water. 3. பனி நீர்; dew water. 4. வாலை நீர்; distilled water (சா. அக.);. [தெளி + நீர்] தெளிநீர்2 teḷinīr, பெ. (n.) ஒரு பண்டத்தைக் கரைத்துத் தெளிய வைத்து வடித்த நீர் clear solution. [தெளி + நீர்]
தெளிப்பு	தெளிப்பு teḷippu, பெ. (n.) 1. தூய்மை செய்கை; clearing, clarification, refinement, purification. 2. கொழிக்கை; separating grains on a winnowing fan. 3. வடிக்கை; straining off;decanting. 4. தூவுகை; sprinkling, scattering, strewing. 5. விதைப்பு; sowing of seeds [தெளி → தெளிப்பு]
தெளிப்புத்திரவம்	தெளிப்புத்திரவம் teḷipputtiravam, பெ. (n.) தெளிப்புநீர்மம் பார்க்க;see__, [தெளிப்பு + திரவம்] Skt. drava →த. திரவம்
தெளிப்புநீர்ப்பாசனம்	தெளிப்புநீர்ப்பாசனம் teḷippunīrppācaṉam, பெ. (n.) குழாய் மூலம் வரும் நீரைப் பீய்ச்சி அடிக்கும் கருவி மூலம் சிதறச் செய்து பயிரின் அடிப்பகுதி நனையும்படிச் செய்யும் பாசனமுறை; sprinkling irrigation.
தெளிப்புநீர்மம்	தெளிப்புநீர்மம் teḷippunīrmam, பெ. (n.) எண்ணெய்கள், துப்புரவு நீர்மங்கள், வண்ணங்கள் உட்பட மெருகேற்றுவதற்குப் பயன்படும் நீர்மப்பொருள்கள்; spraying liquid. [தெளிப்பு + நீர்மம்]
தெளிமணி	தெளிமணி teḷimaṇi, பெ. (n.) தூமணி (யாழ்அக.);; a gem of purest ray. [தெளி + மணி]

தெளிய	தெளிய teḷiya, வி.எ. (adv.) தெளிவாக; clearly, distinctly, evidently, obviously. [தெளி + தெளிய]
தெளியக்கடை-தல்	தெளியக்கடை-தல் deḷiyakkaḍaidal, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) சிக்கனமாயிருத்தல்; to thrift. [தெளிய + கடை-.]
தெளியக்காண்-த(ட)ல்	தெளியக்காண்-த(ட)ல் teḷiyakkāṇtaḍal, 3 செ.குன்றாவி. (v.i.) 1. விளக்கமாய்ப் பார்த்தல்; to see distinctly and clearly. 2. ஐயமுற அறிதல்; to know or understand without any doubt. 3. முற்றமுணர்தல்; to have complete knowledge of a thing. 4. அறிவு தெளிவானதால் காணும் காட்சி; to have divine vision through intellectual advancement (சாஅக.);. [தெளிய + காண்]
தெளியவயம்	தெளியவயம் teḷiyavayam, பெ. (n.) அனைத்துக் கரைப்பான் (சர்வத் திராவகம்);; universal solvent (சாஅக.);.
தெளிவாஞ்சேறு	தெளிவாஞ்சேறு teḷivāñjēṟu, பெ. (n.) கடலடிச் சேற்றில் ஒரு வகை; kind of mud lie under the sea (மீனவ.);.
தெளிவி-த்தல்	தெளிவி-த்தல் teḷivittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அறிவித்தல்; to announce. 2. தெரியப் பண்ணுதல்; to make one to understand. 3. விளக்கதல்; to explain. [தெளி → தெளிவி. 'வி' பிறவினையீறு] தெளிவி-த்தல் teḷivittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) அமைதி(சாந்த);ப்படுத்துதல்; to calm down. "பகவானோடு எதிரம்பு கோத்த உருத்திரனை ப்ரஹ்மா தெளிவித்து விலக்க" (ரஹஸ்ய. 609);.

தெளிவு	தெளிவு teḷivu, பெ. (n.) வலையின் கண்கள் சுருங்கி விடாமல் விரிந்து இருத்தல்; eye of the net in a expand condition. தெளிவு1 teḷivu, பெ. (n.) 1. துலக்கம்; clarity, transparency, limpidness. 2. ஒளி; bright, brilliance, as of a gem, pearl etc. 3. பொருள் வெளிப்படப் புலப்படுதலாகிய செய்யுட் குணம்; perspicuity, clearness, as a merit of poetic composition. "தெளிவெனப்படுவது பொருள் புலப்பாடே" (தண்டி. 16);. 4. உடற் செழிப்பு (கொ.வ.);; plumpness, sleckness. 5. சாறு; juice, essence. "கரும்பின் றெளிவே" (திருவாச. 5,55);. 6. பதநீர் (கோவை.);; Sweet toddy. 7. கஞ்சித்தெளிவு பார்க்க;see__, 8. அறிவு (பிங்.);; knowledge, wisdom. "வலிதாயந் தேனியன்ற நறுமாமலர் கொண்டு நின்றேத்தத் தெளிவாமே" (தேவா. 1114, 6);. 9. நனவு (திவா.);; conscious, waking state. 10. மனத்தெளிவு (திவா.);; clarity of mental vision. 11. ஆராய்ந்து கொண்ட முடிவு; conclusion, decision reached after full deliberation. "தெளிவிலதனைத் தொடங்கார்" (குறள், 464);. 12. நம்பிக்கை; confidence. "தெளிவிலார் நட்பிற் பகை நன்று" (நாலடி, 219);. 13. மனவமைதி; placidity, tranquillity, serenity of mind. 14. நற்காட்சி; clear vision of truth. "அறத்துளார்க்கெல்லா மினியராத லிதுதெளிவே" (சீவக. 2816);. 15. உளக் குறிப்பு (பிங்.);; thought, meaning, intention. 16. நீக்கம் (வின்.);; clearing, passing away, as of clouds, darkness, fear, sleep, etc. 17. செலவு போக உள்ள மேல்வரும்படி (வின்.);; net profit, profit or gain after deducting expenses and waste. 18. ஏது; evidence, proof. "தக்க தெளிவில்லாததால் வழக்கு தள்ளுபடி யாயிற்று" (நாஞ்.);. ம. தெளிவு; க. திளிவு; தெ. தெலுபு, தெலிவி;து. திளுவளிகெ. தெளிவு2 teḷivu, பெ. (n.) 1.தேர்ந்த அறிவு; mature knowledge. 2. துணிவு; fearlessness, intrepedity. 3. தூய்மை; clearness, perspicuity. 4. தெளிந்த நீர்ப்பகுதி; clear portion of liquid as distinguished from precipitated portion (சாஅக.);.

www.valluvarvallalarvattam.com 11858 of 19068.

தெளியவை-த்தல்	தெளியவை-த்தல் teḷiyavaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) தெளியும்படி அசையாமலிருக்கச் செய்தல்; to set or allow to settle without disturbing, to become free from dregs by their sinking to the bottom. 2. ஐயம் தெளியும்படிச் செய்தல்; to change from a disturbed or troubled condition of mind to one of tranquility by clearing all doubts (சாஅக.);.
தெளியாநோக்கம்	தெளியாநோக்கம் teḷiyānōkkam, பெ. (n.) வெருவின பார்வை; timid look. "மழைக்கண் டெளியா நோக்க முள்ளினை" (அகநா. 33);. [தெளி + ஆ + நோக்கம். 'ஆ' எதிர்மறை இடைநிலை]
தெளியாப்பினி	தெளியாப்பினி teḷiyāppiṉi, பெ. (n.) தீராத நோய்; incurable disease (செஅக.);. [தெளி + ஆ + பிணி. 'ஆ' எதிர்மறை இடைநிலை]
தெளிர்	தெளிர்1 teḷirtal, செ.கு.வி. (v.i.) ஒளி பெறுதல்; to shine, sparkle. "வண்ணந் தெளிர" (பரிபா. 10, 55);. தெளிர்2 teḷirttal, 2 செ.கு.வி (v.i.) 1. ஒலித்தல்; to sound, articulate. "இலங்குவளை தெளிர்ப்பவலவ னாட்டி" (ஐங்குறு. 197);. 2. செழித்தல்; to be fertile. "வறந்த ஞாலத் தெளிர்ப்ப வீசி" (ஐங்குறு.452);. 3. மகிழ்ச்சியுறுதல்; to be happy. "சேயிழை தெளிர்ப்பக் கவைஇ" (அகநா.51);. தெளிர்3 teḷir, பெ. (n.) யாழின் உள்ளோசை (திவா.);; vibrating sound of a lute.
தெளிர்தல்	தெளிர்தல்4 teḷirtal, பெ. (n.) 1. பேசுவதால் எழும்பும் ஒலி, sound raised by speaking. 2. பொருந்துதல்; become fit.
தெளிரல்	தெளிரல் teḷiral, பெ. (n.) எடுத்தலோசை (பிங்);; loud sound, high pitch.
தெளிவருடம்	தெளிவருடம் teḷivaruḍam, பெ. (n.) இலவங்கப் பத்திரி; leaf of wild cinnamon or cinnamon leaf (சாஅக.);.

தெளிவாக்கு-தல்	தெளிவாக்கு-தல் deḷivākkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) தூயதாக்குதல்; to purify from feculant matter, to clarify, to make clear. [தெளிவு + ஆக்கு-.]
தெளிவாள்	தெளிவாள் teḷivāḷ, பெ. (n.) கூர்வாள்; sharp sword. "இவ் வவிவேகத்தை யறுக்கைக்குத் தெளிவாளாயிருப்பது ஏற்றச் சுருக்கமறத் தன்ன ளவிலுண்டான தெளிவு" (ரஹஸ்ய. 602);. [தெளி + வாள்]
தெளிவில்புகழ்ச்சி	தெளிவில்புகழ்ச்சி teḷivilpugaḻcci, பெ. (n.) பழிப்பது போல் புகழ்வதாகிய அணி; a figure of speech, in which there is apparent censure, but veiled praise. "பழிமொழி மொழிந்து பல்புகழ்" விளக்குதல் தெளிவில் புகழ்ச்சி யென்மனார் புலவர்" (வீரசோ. அலங். 14, உரை);. [தெளிவு1 + இன் + புகழ்ச்சி]
தெளிவிறு-த்தல்	தெளிவிறு-த்தல் teḷiviṟuttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தெளிந்த நீரை வண்டலினின்று வடித்துக் கொள்ளுதல்; to filter or separate clear water from the sediment. 2. பொருள் கரைந்த நீரைக் கரையாத ஏனத்தினின்றுப் பிரித்தல்; to separate the solution from the precipitate. 3. பூண்டெரித்த சாம்பலைத் தண்ணீரிலிட்டுக் கரைத்துப் பின் கரைந்திருக்கும் காரவுப்பை வண்டலினின்று வடித்து வாங்கல்; to extract alkaline salts, such as potash, soda, etc. from the ashes, derived by burning plants; to separate soluble from the insoluble matter and drawing off the solution - lixivriation. 4. கரையாத பொருளைப் பொடி செய்து தண்ணீரிலிட்டு வைத்திருந்து அடியில் நின்றது போக எஞ்சியதைத் [illegible] இறுத்துக் கொள்ளல்; to purify by wasting or cleansing as ores by diffusing insoluble
தெளிவுகொடு	தெளிவுகொடு1 teḷivugoḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நோயினின்று குணப்படும் குறியைக் காட்டல்; to exhibit improvement in health by showing symptoms of recovery as from disease. 2. சாவுக்கு முன் முகத்தில் ஒருவகை ஒளி (பிரகாசம்); காணப்படுதல்; to be seen a kind of brightness in face even before the death. [தெளிவு + கொடு-.] தெளிவுகொடு2 teḷivugoḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) உணர்வு வரப்பண்ணுதல்; to make one's consciousness.
தெளிவுசூடு	தெளிவுசூடு teḷivucūṭu, பெ. (n.) தேறுகுடு பார்க்க;see__, [தெளிவு + குடு]
தெளிவுத்தண்ணீர்	தெளிவுத்தண்ணீர் teḷivuttaṇṇīr, பெ. (n.) கடலில் நீர் அலையின்றியிருத்தல்; clear water in sea. அப்பொழுது முத்துக் குளிக்கக் கடலில் இறங்கமாட்டார்கள். காரணம் திருக்கை, சுறா, போன்றவை மக்களைக் கடித்துத் துன்பம் விளைவிக்கும். (மீனவ); [தெளிவு + தண்ணீர்]

தெளிவுப்பருவை	தெளிவுப்பருவை teḷivupparuvai, பெ. (n.) தெளிந்த நீர்ப்பரப்பில் மேயும் மீன் கூட்டம் (மீனவ);; fishes which swim in the clear water. [தெளிவு + பருவை]
தெளிவுமீன்	தெளிவுமீன் teḷivumīṉ, பெ. (n.) தெளிந்த நீர்ப்பரப்பில் மேயும் மீன்; fish which swims in the clear water. [தெளிவு + மீன்]
தெளிவுவாங்கு-தல்	தெளிவுவாங்கு-தல் deḷivuvāṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) தெளிவிறு-த்தல் பார்க்க;see__,(சாஅக.);. [தெளிவு + வாங்கு-.]
தெளிவுரை	தெளிவுரை teḷivurai, பெ. (n.) 1. தெளிவான பேச்சு; clear speech. 2. பாட்டுக்கெழுதும் உரை வகையுளொன்று; a kind of commentary for poem. [தெளிவு + உரை]
தெளிவுறை	தெளிவுறை teḷivuṟai, பெ. (n.) 1. நோயைக் குணமாக்கும் மருந்து; medicines tending to cure disease, curative. 2. அறிவை வளர்க்கும் மருந்து; medicine improving the intellect as phosphates, etc. or clearness of understanding (சாஅக.);. [தெளிவு + உறை]
தெளிவெண்ணெய்	தெளிவெண்ணெய்1 teḷiveṇīey, பெ. (n.) 1. கசடு நீக்கிய எண்ணெய்; oil free from sediment. 2. தூய எண்ணெய்; pure clear oil. 3. நறுவேப்பெண்ணெய்; a kind of dark margosa oil. 4. நெய்; ghee (சாஅக.);. [தெளிவு + எண்ணெய்] தெளிவெண்ணெய்2 teḷiveṇīey, பெ. (n.) தூய வெண்ணெய்; pure butter. [தெளிவு + வெண்ணெய்]
தெளு	தெளு teḷu, பெ. (n.) கஞ்சித்தெளிவு; water strained from rice after it is well cooked. [தெளிவு → தெளுவு → தெளு]

தெற்கத்தி	தெற்கத்தி terkati, பெ.எ. (adi.) தெற்கிலுள்ள; south, southern. "தெற்கத்திப் பேச்சு" (உ.வ.);. தெற்கத்திக் குருவியை வடக்கத்திக் குருவி தெற்றி அழைத்ததாம் சீகம்பழம் தின்ன (பழ.);. ம. தெக்கே [தெற்கு → தெற்கத்தி]
தெற்கத்திக்கனை	தெற்கத்திக்கனை teṟkattikkaṉai, பெ. (n.) குழந்தைநோய் வகை, bronchitis, bronchopneumonia, whooping cough, infantile convulsions. [தெற்கு → தெற்கத்தி + கணை]
தெற்கத்திக்காற்று	தெற்கத்திக்காற்று teṟkattikkāṟṟu, பெ. (n.) தென்றல் பார்க்க;see__,(செஅக.);. ம. தெக்கன்காற்று [தெற்குகாற்று → தெற்கத்திக்காற்று]
தெற்கத்திநோய்	தெற்கத்திநோய் teṟkattinōy, பெ. (n.) தெற்கத்திக்கணை பார்க்க;see __, [தெற்கு → தெற்கத்தி + தோய்]
தெற்கத்திப்பேச்சு	தெற்கத்திப்பேச்சு teṟkattippēccu, பெ. (n.) 1. தென்றேயத்திலுள்ளார் வழங்கும் மொழி; southern dialect. 2. தென்றேயத்திலுள்ளவர்களுக்குரிய பேச்சுமுறை; intonation peculiar to the southerns. [தெற்கு → தெற்கத்தி + பேச்சு]
தெற்கத்தியான்	தெற்கத்தியான்1 terkattiyan, பெ. (n.) 1. தென்னாட்டான்; person belonging to South India. 2. தென்பகுதிக்காரன்; southerner. ம. தெக்கன் (தெற்கு); [தெற்கு - தெற்கத்தி + ஆன்] தெற்கத்தியான்2 teṟkattiyāṉ, பெ. (n.) தென் திசையினின்று வரவழைக்கப்பட்ட மாடுகள்; cows brought from the southern side. [தெற்கு - தெற்கத்தி + ஆன்]

தெற்கித்தி	தெற்கித்தி terkitti, வி. (adj.) தெற்கத்தி பார்க்க;see terkatti. [தெற்கத்தி → தெற்கித்தி]
தெற்கு	தெற்கு terku, பெ. (n.) தென்றிசை (திவா.);; South ம. தெக்கு; க. தெங்க, தெங்கல், தெங்கு; து. தெனுகாயி, தென்காயி, தெங்காயி;குட. தெக்கி [தென் + கு – தெற்கு]
தெற்குத்தி	தெற்குத்தி terkutti, பெ. (n.) தெற்கத்தி பார்க்க;see terkatti. [தெற்கத்தி → தெற்குத்தி (இ.வ.);]
தெற்குப்பார்த்தவீடு	தெற்குப்பார்த்தவீடு teṟkuppārttavīṭu, பெ. (n.) தெரு வாசல் தெற்குப் பக்கமாக அமைந்த வீடு; house built with its main gate on the southern side. [தெற்கு + பார்த்த + வீடு]
தெற்குமுகமாய்ப்போ-தல்	தெற்குமுகமாய்ப்போ-தல் teṟgumugamāyppōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) . இறத்தல் (வின்.);; to die (செஅக.);. தெற்குப் பகுதி கடற்கோளுக்கு ஆட் பட்டதால் இது இறந்தவர்களுக்கு உரிய திசையாகக் கருதப்படுகிறது.
தெற்குவாசல்	தெற்குவாசல் teṟkuvācal, பெ. (n.) 1. தென் திசையிலமைந்த வாயில்; door in south side. 2. தென் திசையில் வாசலமைந்த வீடு; house facing south side. [தெற்கு + வாசல்]
தெற்கோட்டம்	தெற்கோட்டம் teṟāṭṭam, பெ. (n.) கருக்கொண்ட மேகத்தின் தென்திசை நோக்கய ஒட்டம்; southern passage of the rain clouds. [தெற்கு + ஒட்டம்]
தெற்பை	தெற்பை terpai. பெ. (n.) தருப்பை (யாழ்அக.); பார்க்க;see taruppai. [தருப்பை → தெற்பை]

தெற்றல்	தெற்றல்1 terral, பெ. (n.) மாறுபாடு உடையவன்; perverse person. "தெற்றலாகிய தென்னிலங்கைக் கிறைவன்" (தேவா. 680, 8);. [தெள் → தெற்று → தெற்றல்] தெற்றல்2 terral, பெ. (n.) அறிவில் தெள்ளியவன்; clear sighted person. "இணைமரு திற்றுவீழ் நடைகற்ற தெற்றல்" (திவ். பெரியதி. 11, 4, 9);.
தெற்றிக்கால்	தெற்றிக்கால் teṟṟikkāl, பெ. (n.) தெற்றுக்கால் (இ.வ.); பார்க்க;see__, [தெற்றுக்கால் → தெற்றிக்கால்]
தெற்றிக்காளை	தெற்றிக்காளை teṟṟikkāḷai, பெ. (n.) பின்னங்கால் முட்டியிடும் காளை; knack kneed bull. "தெற்றிக்காளை கழுத்தால் நெரிக்கச் சிதைந்து போன" (பறாளை. பள்ளு);. [தெற்றி + காளை]
தெற்றியம்பலம்	தெற்றியம்பலம் terri-y-ambalam, பெ. (n.) மேட்டிடமாக அமைந்த சித்திரக்கூடம் (பிங்.);; raised hall in a place or temple. [தெற்றி + அம்பலம்]
தெற்றியிலக்கை	தெற்றியிலக்கை terri-y-ilakkai, பெ. (n.) ஊர்ப் பொதுவிலொரு பகுதியை மேட்டிடமாகச் செய்து பயன்படுத்துவோர் செலுத்தும் வரி; tax paid by the people, who use the common elevated land in the village. [தெற்றி + இலக்கை]
தெற்றிவீழ்த்து-தல்	தெற்றிவீழ்த்து-தல் deṟṟivīḻddudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) தட்டி விழச் செய்தல் (வின்.);; to trip, cause to stumble. [தெற்றி + வீழ்த்து-.]

தெற்று	தெற்று1 deṟṟudal, 5.செ.கு.வி (v.i.) 1. இடறுதல்; to stumble. "தெற்றுகாலின ரோடினர்" (உபதேசகா. சிவவிரத. 139);. 2. தடைப்படுதல்; to be obstructed, hindered. "இல்வாழ்க்கை யென்னு மியல்புடை வான்சகடஞ் செல்லாது தெற்றிற்று நின்று (அறநெறி. 158, பக். 39); (யாழ். அக.);. 3. மாறுபடுதல் (சூடா.);; to be perverse, obstinate. 4. பிழை செய்தல்; to mistake, commit a fault, do wrong. "தெற்றினார் புரங்கள் செற்றார்" (பெரியபு. திருநீலகண்ட. 3);. 5. முறுக்கிக் கொள்ளுதல்; to become intertwined. "தெற்றுகொடி முல்லையொடு" (தேவா.622,6);. 6. இகலுதல்; to quarrel.'சுமவாது மருட்டி யெங்குந் தெற்றிய விவனையோமுன் றெரிப்ப தின்று' (திருவாலவா. 30, 23);. 7. வாய் கொன்னுதல், to stammer in speaking, stutter. 8. செறிதல்; to throng, to be dense, crowded. "கற்றவர் தெற்றிவர" (திவ். பெரியாழ். 1, 5, 8);. ம. தெற்றுக; க. தெத்து;தெ. தொற்றுபடு. [தெள் → தென் → தெற்று] தெற்று2 deṟṟudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. மோதுதல்; to beat, strike. "தெற்று வெண்டிரைச் சரையு" (உபதேசகா. சிவநாம. 135);. 2. அலைத்தல்; to disturb, shake. "தோரக்கன் மால்வரையைத் தெற்றியெடுக்க" (தேவா. 46, 8);. 3. தடுத்தல்; to obstruct, hinder. "பிணப் பெருங் குன்றந் தெற்றி" (கம்பரா. சம்புமாலி. 19);. 4. மாற்றுதல்; to change. "இது சந்திரன் தொழிலைத் தெற்றினமையால் தெற்றுருவகம்" (வீரசோ. அலங். 18, உரை);. 5. பல்லைக்கடித்தல்; to gnash, grind, as the teeth. "தெற்றின ரெயிறுகள்" (கம்பரா. கரன். 104);. 6. பின்னுதல்; to braid, plait entwine, weave. "குடம்பைநூ றெற்றி" (கல்லா. கணபதிதுதி);. 7. தொடுத்தல்; to Bring up, tie together. "ஆய்பூந் தட்டத் தகத்தோடு தெற்றிய தாமம்" (பெருங். வத்தவ. 7,26);. 8. இறுக்குதல் (யாழ்அக.);; to tighten [தெள் → தென் → தெற்று] தெற்று3 teṟṟu, பெ. (n.)

தெற்றுக்கால்	தெற்றுக்கால் teṟṟukkāl, பெ. (n.) 1. முட்டிக் கால்; knocking knee. 2. முட்டிக் காலுள்ளவன்-ள்-து; knock-kneed person or animal. [தெற்றுக் + கால்]
தெற்றுக்காலன்	தெற்றுக்காலன் teṟṟukkālaṉ, பெ. (n.) முட்டிக்காலுள்ளவன்-து; knock-kneed person or animal. [தெற்றுக்கால் → தெற்றுக்காலன்]
தெற்றுருவகம்	தெற்றுருவகம் teṟṟuruvagam, பெ. (n.) அணியிலக்கண வகை; a kind of rhetoric. எஞ்சிய பண்பி லியையினு மொழிதொழில் செஞ்சொலாற் கிளப்பது தெற்றுரு வகமே (வீரசோ. பக்.234);. எ-டு. "தாமரையைக் குவியாது தாட்குமுத மலர்த்தாது தீமை செயும் என்னுயிர்க்குன் றிருமுகமாந் திங்களே" இச்செய்யுளில் நிலவின் தொழிலைத் தெற்றினமையால் தெற்றுருவகம். [தெற்று + உருவகம்]
தெற்றுப்பல்	தெற்றுப்பல் teṟṟuppal, பெ. (n.) 1. ஒன்றோ டொன்று பின்னியிருக்கும் பல்; snagged tooth. 2. மிகையான பல்; supernumerary tooth. [தெற்று + பல்]
தெற்றுப்பல்லன்	தெற்றுப்பல்லன் teṟṟuppallaṉ, பெ. (n.) பின்னற் பல்லுள்ளவன்; a person with snagged teeth. [தெற்று + பல்லன்]
தெற்றுப்பல்லி	தெற்றுப்பல்லி1 teṟṟuppalli, பெ. (n.) பின்னற் பல்லுள்ளவள்; a woman with snagged teeth. [தெற்று + பல்லி] தெற்றுப்பல்லி2 teṟṟuppalli, பெ. (n.) தீச்சொல்லுடையவள்; a woman of evil tongue (செஅக.);. [தெற்று + பல்லி. தெற்று = கோணல், நேர்மைக்கு மாறானது]
தெற்றுமாற்று	தெற்றுமாற்று teṟṟumāṟṟu, பெ. (n.) ஏமாற்று (வின்.);; tricks, shifts, deception.

தெற்றுரை	தெற்றுரை teṟṟurai, பெ. (n.) மாறுபடுமொழி; inconsistent speech. "தெற்றுரை செய்து தியக்கமுற்று" (பிரபோதசந். 11,19);. [தெற்று + உரை]
தெற்றுவமை	தெற்றுவமை teṟṟuvamai, பெ. (n.) அணியிலக்கண வகை; a kind of rhetoric. பொருள்போ லமைந்த பொருவிது வென்னு மரபொடு தெற்றி வருவது தெற்றே (வீரசோ. பக்.224);. எ-டு;நின்முகம்போல மலர்ந்த தரவிந்த மன்னமே பாரா யது. இதில் தெற்ற உவமித்தலால் தெற்றுவமை
தெற்றுவாசல்	தெற்றுவாசல் teṟṟuvācal, பெ. (n.) திட்டி வாசல்; wicket. "பல தெற்றுவாசல்களையுடைய அரிய கோபுர வாயிலை ஐயுறாமற் புகுவீர்" (மலைபடு. 490, உரை);. [தெற்று + வாசல்]
தெற்றுவாய்	தெற்றுவாய் teṟṟuvāy, பெ. (n.) திக்குவாய்; stammering. [தெற்று + வாய்]
தெற்றென்(னு)-தல்	தெற்றென்(னு)-தல் deṟṟeṉṉudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) தெளிதல்; to discern, conclude. "தெற்றென்க மன்னவன்கண்" (குறன்,581);.
தெற்றென	தெற்றென teṟṟeṉa, கு.வி.எ. (adv.) 1. விரைவாக; speedily, hastily. "தெற்றெனச் செலவுகடைக் கூட்டுதிராயின்" (பொருந. 174);. 2. உடனே; forthwith, immediately. "அகல்யா றகழ்ந்தக்காற், றெற்றெனத் தண்ணீர் படும்" (நாவடி, 150);. 3. தெளிவாக; clearly. "யானுந் தெற்றென உணரேன்" (அகநா. 58);. ம. தெற்றன. தெற்றென [தெற்று + என]
தெற்றெனவு	தெற்றெனவு teṟṟeṉavu, பெ. (n.) 1. தெளிவு; certainty, clearness. "தெற்றென வில்லார் தொழில்" (திரிகடு. 54);. 2. வெட்கமின்மை; immodesty. "சோற்றை முன்னிருந்து முற்றத்தான் துற்றிய தெற்றெனவும்" (திவ்.இயற். பெரியதிரு. 141);. [தெற்று + எனவு]

தெறக்கோலா	தெறக்கோலா teṟakālā, பெ. (n.) உருட்டாய் உள்ள ஒரு கடல் மீன்; fish in a round form (மீனவ.);. உருவ அமைப்பில் சாலா போலுங் காணப்படும்.
தெறஞ்சுபோ-தல்	தெறஞ்சுபோ-தல் teṟañjupōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) திரைந்து (திரிந்து); போதல்; to coagulate, form into clots, as milk. 'பால் தெறஞ்சு போயிடுச்சு' (நெல்லை);. [திரித்து → திரைத்து → தெறைந்து → தெறஞ்க. ஒ. நோ.;கரைத்து → கரைஞ்சு]
தெறல்	தெறல் teṟal, பெ. (n.) 1. அழிக்கை; ruining. "வலியுந் தெறலு மளியு முடையோய்" (புறநா. 2);. 2. சினத்தல்; being angry. "தெறலருங் கடுந்துப்பின்" (மதுரைக். 32);. 3. வெம்மை; heat. "தீயுனுட்டெறனீ" (பரிபா. 3. 63);. 4. வருந்துகை; affliction. "தேடறு நலத்தபுன லாசைதெற லுற்றார்" (கம்பரா. கடிமண. 2);. [தெறு → தெறல்]

தெறி	தெறி1 teṟittal, 4 செ.கு.வி (v.i.) 1. தாக்கப் பட்டு வெளிப்படுதல்; to strike and fly off. "மன்னவன் வாய்முதற் றெறித்தது மணியே" (சிலப். 20;72);. 2. பிதுங்குதல்; to start, as eyes. "கண் தெறித்துப் போகிறது" 3. பொறி அல்லது துளியாய்ச் சிதறுதல்; to be sprinkled, as drops or particles of water; to splash up, as spray; to fly off, as sparks. "கண்பனி நெகிழ்நூன் முகத்தின் முகிழ்முலைத் தெறிப்ப" (அகநா. 289);. 4. முறிதல்; to break. 5. அறுதல்; to burst asunder, snap in twain, as a rope. 6. குலைதல்; to be scattered, as an army. "மாப்படை தெறித்துச் சிந்த" (கம்பரா. மூலபல. 134);. 7. துள்ளுதல்; to spring, leap, hop, as a stag. "தாவுபு தெறிக்குமான்மேல்" (புறநா. 259);. 8. பிளத்தல்; to split. "தெறித்தன செறிசுடர்க் கவசம்" (கம்பரா. கிங்கர. 32);. 9. முற்றுதல்; to be complete, full. "தெறிப்ப விளைந்த தீங்கந்தாரம்" (புறநா. 258);. 10. வேறுபடுதல்; to be broken off, as friendship, to become disunited. 11. நீங்குதல்; to be removed, cured, as a disease. "பிணி தெறித்துப் போயிற்று" (வின்.);. 12. தவறுதல்; to fail, end unsuccessfully. "செயல் தெறித்துப் போயிற்று" 13. குறும்பு பண்ணுதல்; to be mischievous. "அவன் மிகவும் தெறித்தவன்". 14. செருக்குத் திமிராயிருத்தல்; to be proud. 15. நரம்பு துடித்து நோவுண்டாதல்; to give the throbbing pain. [தெறு → தெறி] தெறி2 teṟittal, 4 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. விரலாற் கண்டுதல்; to shoot with the finger and thumb. 2. விரலால் உந்துதல்; to twang, as a bow-string with the finger and thumb; to thrum, as the strings of a lute. 'சிலையை நாண் டெறித்தான்' (கம்பரா. தேரேறு. 29);. 3. உடைத்தல்; to break, cut. 'பூட்டைத் தெறித்தான்'.

தெறிக்கடி-த்தல்	தெறிக்கடி-த்தல் teṟikkaḍittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சிதறவடித்தல்; to scatter, disperse. 2. எதிரி அடங்கும்படி பேசுதல்; to confound, puzzle, as in controversy (செஅக.);. [தெறி → தெறிக்க + அடி-.]
தெறிக்கப்பேசு-தல்	தெறிக்கப்பேசு-தல் deṟikkappēcudal, 5 செ.குன்றா.வி. (v.t.) பொறுமையின்றி கடுத்துப் பேசுதல் (கொ.வ.);; to speak, rashly and inconsiderately (செஅக.);. [தெறிக்க + பேசு-.]
தெறிகெடு-தல்	தெறிகெடு-தல் deṟigeḍudal, 11 செ.கு.வி (v.i.) நிலைகுலைதல்; to be routed, scattered. "தெறிகெட வோடுதல் கண்டு" (சேதுபு. கத்தமா. 39);. [தெறி + கெடு-.]
தெறிச்சமீன்	தெறிச்சமீன் teṟiccamīṉ, பெ. (n.) 1. விரைவாக நீந்திச் செல்லும் மீன்; fish that swims fast in the water. 2. பெரிய மீன்; big fish. [தெறி → தெறித்த → தெறிச்ச + மீன்]
தெறிச்சவெள்ளம்	தெறிச்சவெள்ளம் teṟiccaveḷḷam, பெ. (n.) நீரோட்டமில்லாத கடல்; currentless sea (மீனவ.); [தெறிச்ச + வெள்ளம்]
தெறிசிங்கி	தெறிசிங்கி1 teṟisiṅgi, பெ. (n.) மாந்தரின் மீது தெளித்தால் பட்ட இடம் புண்ணாகும் ஒரு வகைக் கூட்டு மருந்து (நாஞ்.);; a mixture whose drops cause swelling in the body (செஅக.);. [தெளி → தெறி + சிங்கி] தெறிசிங்கி2 teṟisiṅgi, பெ. (n.) அகத்தியர் பெருநூலிற் சொல்லியுள்ள ஒரு வகைச் சிங்கி வித்தை; a magic performance or an art in jugglery
தெறிசோறு	தெறிசோறு teṟicōṟu, பெ. (n.) உண் கலத்தினின்று சிதறிவிழுஞ் சோற்றுப் பருக்கை; spoon drift. [தெறி + சோறு]
தெறித்தவள்	தெறித்தவள் teṟittavaḷ, பெ. (n.) குடும்பத்தினின்று வெளியேறி விலைமகளானவள்; an unchaste woman who has deserted her home and become a prostitute. [தெளி → தெறி. தெறி →தெறித்தவள்]

தெறித்தவன்	தெறித்தவன் teṟittavaṉ, பெ. (n.) 1. செறுக் குள்ளவன்; headstrong, proud man. 2. கொடியவன் (வின்,);; cruel man. [தெறு → தெறி → தெறித்தவன்]
தெறித்தளத்தல்	தெறித்தளத்தல் teṟittaḷattal, பெ. (n.) ஒன்றைத் தட்டுதலால் உண்டாம் ஒலியின் தன்மையினைக் கூர்ந்து செவியில் அளக்கை (தொல். எழுத்து 7, உரை.);; measurement by determining the quality of the sound by the ear. 2. கூர்ந்து (நிதானித்து); அளக்கை (இ.வ.);; careful measuring [தெறித்து + அளக்கல்]
தெறித்துநடை	தெறித்துநடை teṟittunaḍai, பெ. (n.) துள்ளு நடை; hopping gait. "தெறித்து நடை மரபிற்றன் மறிக்குநிழ லாகி" (குறுந். 213);. [தெறித்து + நடை. தெறி → தெறித்து]
தெறித்துப்போ-தல்	தெறித்துப்போ-தல் teṟittuppōtal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) 1. குடும்பத்தைவிட்டு விலகி விலை மகளாதல் (சென்னை);; to desert one's home and become a prostitude. 2. பிணி தீர்தல்; to be cured. 'பிணி தெறித்துப் போயிற்று' 3. ஒளியாற் கண் கூசி மழுங்குதல் (இ.வ.);; to be dazzled by excess of light. இயங்கியின் முகப்புவிளக்கு வெளிச்சத்தினால் கண் தெறித்துப் போயிற்று (உவ.);. மின்னல் வெளிச்சத்தினால் கண் தெறித்துப் போயிற்று (உ.வ.);. [தெறி → தெறித்து + போ-]
தெறிதலை	தெறிதலை deṟidalai, பெ. (n.) தறிதலை (இ.வ.);; அடங்காதவன்; swollen-headed person. [தறிதலை → தெறிதலை]
தெறிநடை	தெறிநடை teṟinaḍai, பெ. (n.) தெறித்துநடை பார்க்க;see__, "தெறிநடை மரைக் கண மிரிய" (அகநா. 224);. [தெறி + நடை]
தெறிப்படங்கு	தெறிப்படங்கு1 deṟippaḍaṅgudal, 9 செ.கு.வி. (v.i.) வெடியுப்பு, உப்பு முதலியவற்றைக் கட்டும் போது படபட வென்று தெறிக்கும் குணம் அடங்குதல்; to be over the busting noises of salts, nitre, etc., which were produced while they are heated (சாஅக.);. தெறிப்படங்கு2 deṟippaḍaṅgudal, 9 செ.கு.வி. (v.i.) செறுக்கு அடங்குதல்; to control presumptous conduct தேர்தலில் தோற்றபின் அவர் தெறிப்படங்கின்று (உவ.);. [தெறிப்பு1 + அடங்கு-]

தெறிப்பான்	தெறிப்பான் teṟippāṉ, பெ. (n.) தலை சிதறத்தக்கவன் என்று பொருள்படுமோர் வசை மொழி (உவ.);; a curse meaning that the person cursed deserves to have his head blown to pieces. [தெறிப்பு → தெறிப்பான்]
தெறிப்புநாடி	தெறிப்புநாடி teṟippunāṭi, பெ. (n.) 1. துள்ளு நாடி; swift abrupt pulse. 2. பின்னுக்கு உதைத்தோடும் நாடி; rebounding pulse (சாஅக.);. [தெறிப்பு1 + நாடி]
தெறிப்புமசகு	தெறிப்புமசகு teṟippumasagu, பெ. (n.) மசகுப் பொருள்களை வாரித் தெறித்து மசகிடும் முறை; splash lubrication. [தெறிப்பு + மசகு]
தெறிபட்டவள்	தெறிபட்டவள் teṟibaṭṭavaḷ, பெ. (n.) தெறித்தவள் பார்க்க;see__, [தெறித்தவள் → தெறிபட்டவள்]
தெறிபடு-தல்	தெறிபடு-தல் deṟibaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சிதறுண்ணுதல்; to be scattered, as cattle. 2. அலைந்துலைதல்; to be tossed about, as a vessel at sea. 3. தோற்றோடுதல்; to be discomfited, routed, as an army. 4. கலங்குதல்; to be puzzled, confounded. 5. திக்கறுதல் (வின்.);; to be desolate, forsaken. 6. தவறுதல்; to fail, come to naught. 'செயல் தெறிபட்டது'. [தெறி + படு-.]
தெறிபதம்	தெறிபதம் teri-padam, பெ. (n.) நெய்மம் காய்ச்சுகையில் எண்ணெய் வெடிபடும் நிலை; spirtling stage of medicinal oil when boiling. [தெறி + பதம்]
தெறிமுற்று-தல்	தெறிமுற்று-தல் deṟimuṟṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) முழுதும் பழுத்தல் (இ.வ.);; to become fully ripe. [தெறிக்க + முற்று-.]
தெறிவாதம்	தெறிவாதம் teṟivātam, பெ. (n.) நோய் வகை; a disease.

தெறிவில்	தெறிவில் teṟivil, பெ. (n.) கண்டு வில்; a small bow for shooting pellets. "சுரிகையுந் தெரிவில்லுஞ் செண்டுகோலும்" (திவ். பெரியாழ்.3, 4, 3);. ம. தெறிவில்லு [தெறி1 + வில்]

தெறு	தெறு1 deṟudal, 6 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சுடுதல்; to burn, scorch. "நீங்கிற் றெறூஉம்" (குறள், 1104);. 2. தண்டஞ்செய்தல்; to punish. "கொடியோர்த் தெறுதலும்" (புறநா.29);, 3. அழித்தல்; to destroy. "பெரிதாய பகை வென்று பேணாரைத் தெறுதலும்" (கலித். 11);. 4. கொல்லுதல் (பிங்.);; to kill. "முள்ளி னெய்தெற விழுக்கிய" (மலைபடு. 301);. 5. வருத்துதல்; to trouble, plague. "செம்முக மாத்தெறு கட்டழிய" (திருக்கோ. 313);. 6. நெரித்தல் (திவா.);; to crush, bruise. 7. காய்ச்சுதல்; to boil down. "கரும்பினைத் தெற்ற கட்டியின்" (காசிக இல்ல.3);. 8. சினத்தல்; to be angry at or with. "தெறலருங் கடுந்துப்பின்" (மதுரைக் 32);. 9. கொட்டுதல்; to sting, as a wasp. "கடிதாகத் தெறுதலை யுடைய மிக்க குளவியினம் (பதித்துப். உரை);. 10. மிகுத்தல் (பிங்.);; to increase. தெறு2 deṟudal, 6 செ.கு.வி (v.i.) 1. தங்குதல்; to tarry. 2. நீங்குதல்; to leave, forsake. "பொய்ம்மை தெறுவது" (திருநூற்.13);. தெறு3 teṟuttal, 11 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நெரித்தல் (பிங்.);; to crush, bruise. 2. குவித்தல்; to heap. "விருந்தின் மன்ன ரருங்கலத் தெறுப்ப" (அகநா. 54);. ம. தெறுக்குக (சுருட்டுதல், பின்னுதல்); தெறு4 teṟu, பெ. (n.) 1. சுடுகை; burning, scorching. "தீத்தெறுவிற் கவின்வாடி" (பட்டினப். 10);. 2. சினம்; anger. "தெறுவர விருபாற் படுக்குநின் வாள்வாய்" (புறநா.50);. 3. அச்சம்; fear. "தெறுவர வென்னாகு வள்கொல்" (அகநா. 73);.

தெறுக்கால்	தெறுக்கால் teṟukkāl, பெ. (n.) 1. தேள் (திவா.);; scorpion 2. நளிஒரை (சூடா.);; scorpio in the zodiac. [தெறு + கால்]
தெறுகுவர்	தெறுகுவர் teṟuguvar, பெ. (n.) அழிப்பவர்; one who destroys. [தெறு1 → தெறுகுவர்]
தெறுநர்	தெறுநர் teṟunar, பெ. (n.) 1. பகைவர் (பிங்.);; foes, enemics 2. கொலையாளர் (யாழ்அக.);; murderers. [தெறு1 → தெறுநர்]
தெறுப்பதம்	தெறுப்பதம் deṟuppadam, பெ. (n.) தெறுக்கால் பார்க்;;see__, "தெறுப்பதங் கழீஇ செறிந்தெழு நரகிடை" (உபதேசகா. சிவத்துரோ. 229);. [தெறு + பதம்]
தெறுபொருள்	தெறுபொருள் teṟuboruḷ, பெ. (n.) திறைப் பொருள்; indemnity, tribute. "உறுபொருளும் உல்கு பொருளும்தன் ஒன்னார்த் தெறுபொருளும் வேந்தன் பொருள்" (குறள், 756);. [தெறு1 + பொருள்]
தெறுவர்	தெறுவர் teṟuvar, பெ. (n.) பகைவர்; foes, enemics. "தெறுவர் பேருயி ருண்ணு மாதோ" (புறநா.307);. [தெறு → தெறுவர்]
தெறுவி	தெறுவி teṟuvi, பெ. (n.) அகப்பை; ladle. "தெறுவியாலன்றி" (காசிக இல்லற. 29);. [தெறு → தெறுவி]
தெறுவு	தெறுவு teṟuvu, பெ. (n.) கடுகை; burning. [தெறு3 → தெறுவு]
தெறுழ்	தெறுழ் teṟuḻ, பெ. (n.) 1. காட்டுக்கொடி வகை; a creeper. "தெறுழ்வீ பூப்ப" (புறநா.119);. 2. புளிமா பார்க்க (புறநா.119, உரை);;see__, [தெறு → தெறுழ்]

தென்	தென் ten, பெ. (n.) 1. தென்னை (சூடா.); பார்க்க;see__, 2. தெற்கு (பிங்.);; south, southern region. தென்திசை. 3. அழகு (பிங்.);; beauty. "மதனன்றன் தென்னிருருவமழிய" (தேவா.1155,4);. 4. கற்பு (சூடா);; chastity. 5. இசை (பிங்.);; harmony, music. 6. இசைப்பாட்டு (பிங்.);; song. 7. இனிமை; sweetness. "தென்னிசை பாடும் பாணன்" (திருவாலவா.56,7);. 8. வலப்பக்கம்; right side. "இடக்கால் தென்றொடைமே லொன்றச் செறி" (சைவச. பொது. 273);. ம., க., தென் [தில் → தெல் → தென். தென்னுதல் = கோணுதல், சாய்தல், தென் = தென்னை மரம் இயற்கையாக வளர்ந்த தென்றிசை, குமரிக் கண்டத்தில் [illegible] நாடியிருந்தமையையும், தென் கண்டத்திலும்
தென்கடல்	தென்கடல் teṉkaḍal, பெ. (n.) 1. கோடியக் கரையையொட்டித் தென்பக்கமாய் உள்ள கடல்; sea near the__, 2. குமரிக் கடல்; Cape Comerin sea; Kanniya-k-kumari Sea. [தென் + கடல்]
தென்கயிலாயம்	தென்கயிலாயம் teṉkayilāyam, பெ. (n.) கைலாயத்தை ஒத்ததும் தென்தேயத்தில் உள்ளதுமான தில்லை (சிதம்பரம்); திருக்காளத்தி, திருவையாறு போன்ற சிவன் கோயில்; Sivan shrines of the south, as Tillai, Chidambaram, Tirukkalatti, Tiruvaiyaru, etc. [தென் + கயிலாயம்] Skt. kailas → த. கயிலாயம்
தென்கயிலை	தென்கயிலை teṉkayilai, பெ. (n.) தென் கயிலாயம் பார்க்க;see__, "தென்கயிலைக்குப் போவன்" (சீகானத். பு. தென்கை. 9); [தென் + கயிலை]
தென்கரைநாடு	தென்கரைநாடு teṉkaraināṭu, பெ. (n.) காவிரிக்குத் தென்கரையாகச் சோழ மண்டலத்துள் அமைந்த நாடு; country situated in chola mandalam, which is south of cauvery. "தென்கரை நித்த விநோத வளநாடு" (கரத்தைச் செப்பேடுகள்);. [தென் + கரை + நாடு]

தென்கலை	தென்கலை teṉkalai, பெ. (n.) 1. தமிழ்; the Tamil literature and art, as belonging to the South. "வடகலை தென்கலை வடுகு கன்னடம்" (கம்பரா. பாயி);. 2. தென்கலையார் பார்க்க;see__, 3. தென்கலைத்திருமண் பார்க்க;see__,
தென்கலைத்திருமண்	தென்கலைத்திருமண் teṉkalaittirumaṇ, பெ. (n.) தென்கலை மாலியர் இடும் திருமண்; the mark worn on the forehead by the__, [தென்கலை + திரு + மண்]
தென்கலைநாம்ம்	தென்கலைநாம்ம் teṉkalaināmm, பெ. (n.) தென்கலைத்திருமண் பார்க்க;see__, [தென்கலை + நாமம். ராமம் → நாமம்]
தென்கலையார்	தென்கலையார் teṉkalaiyār, பெ. (n.) தென்கலைத் திருமண் இடும் மாலியப் பிரிவினர்; the vainava sect wearing__, [தென் + கலையார்]
தென்கலைராம்ம்	தென்கலைராம்ம் teṉkalairāmm, பெ. (n.) தென்கலைத்திருமண் பார்க்க;see__, [தென்கலை + ராமம்]
தென்காசி	தென்காசி teṉkāci, பெ. (n.) குற்றாலத்திற்கு அருகில் சிற்றாற்றங்கரையில் உள்ளதும், பிற்காலப் பாண்டியரது தலைநகராய் இருந்த்துமான நகரம்; a__,on the river__,north-east of__,in Tirunelveli district, capital of the later__, [தென் + காசி]
தென்காசிவழக்கு	தென்காசிவழக்கு teṉkācivaḻkku, பெ. (n.) இரு திறத்தார்க்கும் நடுவுகூறி எளிதில் வழக்குத் தீர்க்குமுறை (நெல்லை.);; rough and ready settlement of a dispute by striking a mean [தென்காசி + வழக்கு]

தென்காசியாசாரம்	தென்காசியாசாரம் teṉkāciyācāram, பெ. (n.) தென்காசிவிருந்தோம்பல் பார்க்க;see__, தென்காசி ஆசாரம் திருநெல்வேலி உபசாரம் (பழ.);. [தென்காசி + ஆசாரம்] Skt.__,→ த. ஆசாரம்
தென்காசிவிருந்தோம்பல்	தென்காசிவிருந்தோம்பல் teṉkācivirundōmbal, பெ. (n.) உள்ளன்பில்லாத விருந்தோம்பல் (நெல்லை);; insincere and hollow courteousness.
தென்கால்	தென்கால் teṉkāl, பெ. (n.) தென்காற்று பார்க்க;see__, [தென் + கால்;கால் = காற்று]
தென்காற்று	தென்காற்று teṉkāṟṟu, பெ. (n.) தென்றல்; balmy breeze, as blowing from the south. ம. தென்னிகாற்று [தென் + காற்று]
தென்கிழக்கு	தென்கிழக்கு teṉkiḻkku, பெ. (n.) தென்கீழ்த் திசை; south east. ம. தெக்குகிழக்கு [தென் + கிழக்கு]
தென்கீழ்த்திசை	தென்கீழ்த்திசை teṉāḻttisai, பெ. (n.) தென்கிழக்கு பார்க்க;see__, [தென் + கீழ் + திசை]
தென்கீழ்த்திசைப்பாலன்	தென்கீழ்த்திசைப்பாலன் teṉāḻttisaippālaṉ, பெ. (n.) தென்கீழ்த்திசையிறை பார்க்க;see__, [தென் + கீழ் + திசை + பாலன்]

தென்கீழ்த்திசையிறை	தென்கீழ்த்திசையிறை teṉāḻttisaiyiṟai, பெ. (n.) தென்கீழ்த் திசையின் தலைவனாகிய தீத் தெய்வம் (சூடா);; Agni, as regent of the south-east. [தென் + கீழ் + திசை + இறை]
தென்கீழ்த்திசையோன்	தென்கீழ்த்திசையோன் teṉāḻttisaiyōṉ, பெ. (n.) தென்கீழ்த்திசையிறை பார்க்க;see__, "தென்கீழ்த்திசையோனாக்கிய தனிமுதற் றிருமாமதுரை" (கல்லா.31,10);. [தென் + கீழ் + திசையோன்]
தென்குரங்காடுதுறை	தென்குரங்காடுதுறை deṉkuraṅgāṭuduṟai, பெ. (n.) காவிரியின் தென்கரையிலுள்ள பாடல் பெற்ற சிவன் கோயில்; a__,place;on the south bank of the Cauvery. [தென் + குரங்காடுதுறை] இதுவே இன்று கபிஸ்தலம் என்றழைக்கப் படுகிறது.
தென்கோடு	தென்கோடு teṉāṭu, பெ. (n.) பிறைநிலவின் தென்முனை; Southern cusp of the moon. "வடகோ டுயர்ந்தென்ன தென்கோடு தாழ்ந் தென்ன வான்பிறைக்கே" (பட்டினத். பொது. 1);. [தென் + கோடு]
தென்சார்	தென்சார் teṉcār, பெ. (n.) தென்பக்கம்; south side. [தென் + சார்]
தென்சிதம்பரம்	தென்சிதம்பரம் deṉcidambaram, பெ. (n.) சிவ வழிபாட்டுக்குரிய முதன்மையான இடங்களுள் ஒன்று; an important__,temple, one among many (இரு.நூற்தமி);. [தென் + சிதம்பரம்] சிற்றம்பலம் → சிதம்பரம்
தென்படு-தல்	தென்படு-தல் deṉpaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. புலப்படுதல்; to meet, appear, strike one's eyes. அது என் கண்ணிலே தென்பட்டது. 2. பயிற்சியடைதல்; to be versed, experienced. "அதிலே நன்றாய்த் தென்பட்டவன்" (இ.வ.);.
தென்பரதம்	தென்பரதம் deṉparadam, பெ. (n.) ஒன்பது கண்டங்களுள் ஒன்று (நவகண்டங்களுள் ஒன்று);; a continent, one of__, [தென் + பரதம்]

தென்பல்லி	தென்பல்லி teṉpalli, பெ. (n.) புல்லகம் என்ற தலையணியின் உறுப்பிரண்டனுளொன்று; one of the two sections of the ornament pullakam. "தென்பல்லி வடபல்லி என்னும் இவையும்... ஒன்றான தலைக் கோலத்தை" (சிலப்.6;107,உரை);. [தென் + பல்லி]
தென்பாண்டி	தென்பாண்டி teṉpāṇṭi, பெ. (n.) தென்பாண்டி நாடி பார்க்க;see__, "தென்பாண்டி குட்டங் குடங்கற்கா" (நன்.273, உரை);. 2. பாண்டிய நாடு; the__,country, as being in the south. "தென்பாண்டி நாடே தெளி" (திருவாச.19,.2);. ம. தென்பாண்டி [தென் + பாண்டி]
தென்பாண்டிநாடு	தென்பாண்டிநாடு teṉpāṇṭināṭu, பெ. (n.) நாஞ்சில் நாடாகக் கருதப்படும் பாண்டி நாட்டுத் தென்பகுதி (நன். 273, உரை);; the Southern__,countryidentified with__, [தென் + பாண்டி + நாடு]
தென்பார்	தென்பார் teṉpār, பெ. (n.) 1. தென்னாடு; South India. "தென்பாராளு மறிவிற் குறுமுனி" (தமிழ்நா.. 239);.. 2. பாண்டி நாடு; the__,country, as the southern part of the earth. "தென்பார் வைகுவோர் தவமோ" (திருவிளை. உக்கிர பாண்டியன். 20);. [தென் + பார்]
தென்பாரதம்	தென்பாரதம் deṉpāradam, பெ. (n.) தென்பரதம் பார்க்க (யாழ்.அக.);;see__, [தென் + பாரதம்] Skt.→ த. பாரதம்
தென்பாரிசம்	தென்பாரிசம் teṉpārisam, பெ. (n.) தெற்குச் சிறகம்; south wing. [தென் + பாரிசம்]
தென்பால்	தென்பால் teṉpāl, பெ. (n.) தெற்குப் பாகம்; the southern part. ம. தென்பால் [தென் + பால்]

தென்பாலி	தென்பாலி teṉpāli, பெ. (n.) குமரிக் கண்டப் பகுதிகளளான்று; an ancient division of the Tamil land. "தென்பாலி முகத்துக்கு வடவெல்லையாகிய பஃறுளி" (சிவப். 8,;1, உரை);. [தென் + பாலி]
தென்பாற்பரதம்	தென்பாற்பரதம் deṉpāṟparadam, பெ. (n.) ஒன்பது கண்டங்களுள் ஒன்று; a continent, one of__, [தென் + பால் + பரதம்]
தென்பு	தென்பு teṉpu, பெ. (n.) தெம்பு பார்க்க;see tembu. தெ. தென்பு [தெம்பு → தென்பு]
தென்புலக்கோன்	தென்புலக்கோன் teṉpulakāṉ, பெ. (n.)
தென்புலத்தார்	தென்புலத்தார் teṉpulattār, பெ. (n.) தென்றிசையில் வாழ்ந்து மறைந்த முன்னோர்; the manes, as living in the south. "தென்புலத்தூர் தெய்வம் விருத்தொக்கல் தான் என்றாங்கு ஐம்புலத்தார் ஓம்பல்தலை' (குறள், 43);. 2. தென்புலர் பார்க்க;see__, "தென்புலத் தார்க் கென்னுக் கடைவுடையேன் யான்" (திவ். இராமானுச. தனியன்);. [தென் + புலத்தார்]
தென்புலத்தார்வேள்வி	தென்புலத்தார்வேள்வி teṉpulattārvēḷvi, பெ. (n.) 1. ஐவகை வேள்வியு ளொன்றாய் நாள்தோறும் தென்றிசையிலுள்ளார் (பிதிரர்);; பொருட்டுச் செய்யும் நீத்தார் கடன்; one of ai-vagai__,daily offering of libations to the manes. [தென + புலத்தார் + வேள்வி]
தென்புலம்	தென்புலம் teṉpulam, பெ. (n.) 1. தென்றேயம்; the southern country. "தென்புல மருங்கிற் சாந்தொடு துறப்ப" (தெடுநல். 52);. 2. தென்றிசையிலுள்ளவருலகம்; region of the manes. "தென்புல வாழ்நர்க்கு" (புறநா. 9);. 3. கூற்றுவனுலகு; the abode of the God of death, world of__, "தென்புலக் கோன் பொறி யொற்றி" (திவ். பெரியாழ். 5,22);. 4. தமிழகத்தின் தெற்கிலிருந்த பாண்டி நாடு; country. "தென்புலங் காவலி னொரீஇ" (புறநா. 7);. ம. தென்புலம், தெக்கன்புரி [தென் + புலம்]

தென்புலர்	தென்புலர் teṉpular, பெ. (n.) காலதூதர்; messengers, "தென்புலர்க் கென்னைச் சேர்கொடான்" (திவ். பெரியதி. 7,3,3,);. [தென்புலம் → தென்புலர்]
தென்மச்சேறு	தென்மச்சேறு teṉmaccēṟu, பெ. (n.) கடலடிச் சேற்று வகையுள் ஒன்று; kind of mud, which deposit beneath of the sea. [தென்மம் + சேறு]
தென்மதுரை	தென்மதுரை deṉmadurai, பெ. (n.) 1. தலைச் சங்கமிருந்து கடல் கொள்ளப்பட்ட நகரம் (சிலப். 8;1, உரை);; Southern Madurai the reputed city where the first Sangam met, supposed to have been submerged by the sea. 2. தென் பாலுள்ள மதுரை; Madurai dist. fr. Vada Madurai. [தென் + மதுரை. மதி → மதிரை → மதுரை = மதிக்குனத்தவனான பாண்டியன் முதன் தலைநகர்
தென்மலை	தென்மலை teṉmalai, பெ. (n.) பொதிய மலை; Mount Podiyam, believed to be the residence of Agattiyar.opp. to__, "தென்மலையிருந்த சீர்சான் முனிவரன்" (பு.வெ. சிறப்புப்பாயிரம்);. [தென் + மலை]
தென்மாடு	தென்மாடு teṉmāṭu, பெ. (n.) தென் பக்கம்; south side. "கோயிலில் அர்த மண்டபத்தில் தென்மாட்டில் வாசலில் மேற்கடைய உத்திரத்திலும்" (தெ.க.தொ. 5,கல். 588);. [தென் + மாடு. மாடு = பக்கம் "மாடு" பார்க்க]
தென்முனி	தென்முனி teṉmuṉi, பெ. (n.) அகத்தியன்; Agattiyan, as residing in the south. "தென்றிசை வைகென்று தென்முனிக்குக் கயிலையின்முன் புகன்ற ஞான்று" (கடம்ப.பு.இலீலா.18);. மறுவ. குடமுனி ம. தென்முனி [தென் + முனி]
தென்முனை	தென்முனை teṉmuṉai, பெ. (n.) தென்கோடி முனை (இ.வ.);; the South pole. [தென் + முனை]

தென்மேற்கு	தென்மேற்கு teṉmēṟku, பெ. (n.) தெற்கைச் சார்ந்த மேற்றிசை; South-west. ம. தெக்கு படிஞ்ஞாறு [தென் + மேற்கு. மேன் – மேற்கு]
தென்மேற்றிசைப்பாலன்	தென்மேற்றிசைப்பாலன் teṉmēṟṟisaippālaṉ, பெ. (n.) தென்மேற்குத் திசையின் தலைவன் (நிருதி); (பிங்.);; Niruti, regent of the south-west. [தென் + மேல் + திசை + பாலன்]
தென்மொழி	தென்மொழி teṉmoḻi, பெ. (n.) 1. தென்னாட்டில் பேசப்படும் மொழி; South Indian language. 2. தமிழ்; Tamil, as the speech of the South. "வடமொழி தென்மொழி" (கம்பரா. பாயி.);. ம. தென்மொழி [தென் + மொழி. தென்குமரிக்கண்டத்தின் தோன்றிய தமிழ் மொது] தமிழ் என்பது தமிழை மட்டும் குறிக்குமென்றும் 'திரவிடம்' என்பது தமிழினின்று திரிந்த பிறமொழிகளையே குறிக்குமென்றும்; 'தென்மொழி' என்பது அவ்விரண்டையும் குறிக்குமென்றும் வேறு பாடறிந்து கொள்க. (தென்மொழி. ஆகத்து 1959); தமிழும் திரவிடமும் சேர்ந்தது தமிழியம். தமிழல்லாத தமிழின மொழிகளே திரவிடம். தமிழ் ஆரியத்துணை வேண்டாத இயன் மொழியென்றும் திரவிடம் அதை வேண்டும் திரிமொழியென்றும்
தென்வரை	தென்வரை teṉvarai, பெ. (n.) தென்மலை பார்க்க;see "தென்வரைச் சாந்துமூழ்கி" (சீவக. 2081);. [தென் + வரை]
தென்றமிழ்	தென்றமிழ் teṉṟamiḻ, பெ. (n.) தமிழ்மொழி; Tamil, as the language of the south. "என்றுமுள தென்றமி ழியம்பியிசை கொண்டான்" (கம்பரா. அகத்திய.47);. [தென் + தமிழ்]
தென்றல்	தென்றல் teṉṟal, பெ. (n.) 1. தென்காற்று; South wind, balmy breeze from the south. "வண்டொடு புக்க மணவாய்த் தென்றல்" (சிலப். 2;24);. 2. கோடைத் தென்காற்று (இவ.);; South-West monsoon in June - September. தென்றல் முற்றிப் பெருங் காற்றாகும் (பழ.);. ம. தென்றல் [தென் → தென்றல்]

தென்றல்வருமலை	தென்றல்வருமலை teṉṟalvarumalai, பெ. (n.) தென்மலை (பிங்.); பார்க்க;see__,(செஅக.);. [தென்றன் + வருமலை]
தென்றலை	தென்றலை teṉṟalai, பெ. (n.) தெற்கு; south. தென்றலையில் தேவநேயனார் வீடு (இ.வ.);. [தென் + தலை]
தென்ற்றக்கோன்	தென்ற்றக்கோன் teṉṟṟāṉ, பெ. (n.) பாண்டியவரசன்; king as the lord of__, "தென்றற்கோன் செவிமடுத்தார்" (திருவிளை.மெய்க்கா.12);. [தென்றல் + கோன்] பொதிகை மலைக்கு அரசனாதலால் அங்கிருந்து வீசும் தென்றலுக்கும் அரசன் என்பதால் இப்பெயர் பெற்றான்.
தென்றற்றேரோன்	தென்றற்றேரோன் teṉṟaṟṟērōṉ, பெ. (n.) காமன் (பிங்.);; as having the south wind for his chariot. [தென்றல் + தேரோன்] காமவிருப்பை மிகுவிக்கும் தென்றலைத் தேராகக் கொண்டிருப்பதால் காமனுக்கு இப்பெயரமைந்தது.
தென்றி	தென்றி teṉṟi, பெ. (n.) 1. தெற்கு; south. "தென்றிக் கயிலையிலே" (காளத். உலா, 9);. 2. தென்றல் பார்க்க;see__, "தென்றியா யசைந்து" (கந்தபு. திருவவ.11);. [தென் – தென்றி]
தென்றிசைக்கிழவன்	தென்றிசைக்கிழவன் teṉṟisaikkiḻvaṉ, பெ. (n.) தென்றிசைமுதல்வன் பார்க்க;__, [தென் + திசை + கிழவன்]
தென்றிசைக்கோன்	தென்றிசைக்கோன் teṉṟisaikāṉ, பெ. (n.) தென்றிசைமுதல்வன் பார்க்க;__, [தென் + திசை + கோன்]

தென்றிசைப்பாலன்	தென்றிசைப்பாலன் teṉṟisaippālaṉ, பெ. (n.) தென்றிசைமுதல்வன் பார்க்க;see__, [தென் + திசை + பாலன்]
தென்றிசைமுதல்வன்	தென்றிசைமுதல்வன் deṉṟisaimudalvaṉ, பெ. (n.) தென்திசையின் தலைவனான கூற்றுவன் (திவா.);;__, as regent of the south ம. தென்னல்; க. தெம்பரல், தென்காலி, தம்பெலர்;தெ. தெம்மா (காற்று); மூழ்கிப்போன குமரிக்கண்டம் தென்றிசை யிலிருந்ததாலும் தென்புலத்தார் என்பது நீத்தாரைக் குறிப்பதாலும், தென் திசைக்கு உரிய தலைவனாக, கூற்றுவன் கருதப் பட்டான். [தென் + திசை + முதல்வன்]
தென்றிசையங்கி	தென்றிசையங்கி teṉṟisaiyaṅgi, பெ. (n.) உயிர்களைக்கொன்று கடவுளுக்கு உணவளிக்கும் வேள்வித் தீ; one of the three sacred fires of vedic sacrifice. [தென் + திசை + அங்கி]
தென்று-தல்	தென்று-தல் deṉṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சிதறுதல்; to be scattered, split to pieces. "ஆயிரந்தோளுந் திருச்சக்கரமதனாற் றென்றித் திசை திசைவீழ" (திவ்.பெரியாழ்.5,3,9);. 2. இனம்பிரிதல்; to stray away, as from a group. "தென்றியிருளிற் றிகைத்த கரி" (தேவா. 1156, 5);. ம. தென்னுக [தெறி → தெற்று → தென்று]
தென்னகர்	தென்னகர் teṉṉagar, பெ. (n.) கூற்றுவன் நகரம் (தெற்கிலுள்ளது);;__, capital, as being in the south. "தென்னகர்க்கிறை சென்றனன்" (உபதேசகா. சிவபுண். 227);. ம. தென்னகர் [தென் + நகர்]

தென்னங்கட்டை	தென்னங்கட்டை1 teṉṉaṅgaṭṭai, பெ. (n.) பனங்கட்டை போன்று தென்னை மரத்திலிருந்து அறுத்து எடுக்கப்பட்ட கட்டை; log of wood obtained by cutting, coconut trec. [தென்னை + கட்டை] இவை கைமரங்களாகப் பயன்படுத்தப் படுகின்றன தென்னங்கட்டை2 teṉṉaṅgaṭṭai, பெ. (n.) தேய்ந்த தென்னம் விளக்குமாறு; wornoul broom of coconut leaf fibre. [தென்னை + கட்டை - கட்டை = தேய்த்தது குட்டையானது]
தென்னங்கருப்பநீர்	தென்னங்கருப்பநீர் teṉṉaṅgaruppanīr, பெ. (n.) தென்னையின் பதநீர் (வின்.);; Sweet coconut-toddy. [தென்னை + கருப்ப நீர்]
தென்னங்கள்	தென்னங்கள் teṉṉaṅgaḷ, பெ. (n.) தென்னம் பாளையிலிருந்து வடிக்குங்கள்; coconut toddy. ம. தெங்ஙின் கள்ளு [தென்னை + கள்]
தென்னங்கன்று	தென்னங்கன்று teṉṉaṅgaṉṟu, பெ. (n.) தென்னம்பிள்ளை பார்க்க;see__, [தென்னை + கன்று]
தென்னங்காடி	தென்னங்காடி teṉṉaṅgāṭi, பெ. (n.) தென்னங் கள்ளைப் புளிக்க வைத்து அதனின்று வடிக்கப்படும் சாறு; coconut vinigar (சாஅக.);. [தென்னை + காடி.] நெல்லுமியைப் பயன்படுத்திவிரைந்து புளிக்க வைக்கலாம். இக்காடி ஊறுகாய்க் குதவும். தாகத்தைத் தணிக்கும்.
தென்னங்காய்	தென்னங்காய் teṉṉaṅgāy, பெ. (n.) தேங்காய்; coconut fruit ம. தெங்ஙன் [தென்னை + காய்]

தென்னங்கிடுகு	தென்னங்கிடுகு teṉṉaṅgiḍugu, பெ. (n.) தென்னங் கீற்றால் முடைந்த தட்டி; screen made of braided coconut leaf. [தென்னை + கிடுகு] தென்னங்கிடுகு teṉṉaṅgiḍugu, பெ. (n.) தென்னங்கீற்றால் ஆன தட்டி, coconutpalm leaf screen.
தென்னங்கிளி	தென்னங்கிளி teṉṉaṅgiḷi, பெ. (n.) பெரும்பாலும் தென்னையில் வாழும் கிளி வகை; rose-ringed parakeet as nesting the coconut tree. [தென்னை + கிளி]
தென்னங்கீலகம்	தென்னங்கீலகம் teṉṉaṅālagam, பெ. (n.) மேகநாத மூலி; unknown drug (சாஅக.);.
தென்னங்கீற்று	தென்னங்கீற்று teṉṉaṅāṟṟu, பெ. (n.) தென்னை மட்டையின் ஒலையைமிடைந்த கீற்று; split coconut leaf. [தென்னை + கீற்று]
தென்னங்குருகு	தென்னங்குருகு teṉṉaṅgurugu, பெ. (n.) தென்னையின் உள்ளீடு; heart of the coconut tree. [தென்னை + குருகு]
தென்னங்குருத்து	தென்னங்குருத்து teṉṉaṅguruttu, பெ. (n.) தென்னை மரத்துத் தளிர்; tender terminal bud on the top of the coconut tree-coconut cabbage (சாஅக.);. [தென்னை + குருத்து] இது சமையலுக்கு உதவும். எனினும் மரத்தை யழிக்காமல் இதைப் பறிக்க வியலாது.
தென்னங்குரும்பி	தென்னங்குரும்பி teṉṉaṅgurumbi, பெ. (n.) இளநீர்பிடியாத காய்; very immature coconut. [தென்னை + குரும்பி]

தென்னங்குரும்பை	தென்னங்குரும்பை teṉṉaṅgurumbai, பெ. (n.) 1. தென்னை மரத்தில் முதன்முதலாக விடும் இளங்காய்; the germ or the first setting of the young coconut. 2. பக்குவப்படாத தேங்காய்; immature coconut. தென்னங் குரும்பை திருக்குரும்பை பன்னாடையெல்லாம் ஒரு மரத்துக்காய் (பழ.); (சாஅக.);. [தென்னை + குரும்பை]
தென்னங்கூந்தல்	தென்னங்கூந்தல் teṉṉaṅāndal, பெ. (n.) தேங்காயைச் சுற்றி அமைந்த நார்; fibre around the coconut. [தென்னை + கூந்தல்]
தென்னங்கெளுத்தி	தென்னங்கெளுத்தி teṉṉaṅgeḷutti, பெ. (n.) சுவையுள்ள ஒரு வகை மீன் (மீனவ.);; a kind of tasty fish.
தென்னங்கொட்டு	தென்னங்கொட்டு teṉṉaṅgoṭṭu, பெ. (n.) தென்னைத் தூறு; stump of a coconut tree. [தென்னை + கொட்டு]
தென்னங்கோம்பை	தென்னங்கோம்பை teṉṉaṅāmbai, பெ. (n.) 1. இரு கூறாக்கி உள்ளீடு எடுக்கப்பெற்ற தேங்காய் (இ.வ.);; split coconut with its kernel taken out. 2. தென்னங்கோழை பார்க்க;see__, [தென்னை + கோம்பை]
தென்னங்கோழை	தென்னங்கோழை teṉṉaṅāḻai, பெ. (n.) தேங்காய்க் குடுவை; coconut with the milk and kernal taken out. [தென்னை + கோழை]
தென்னஞ்சருக்கரை	தென்னஞ்சருக்கரை teṉṉañjarukkarai, பெ. (n.) தென்னங் கற்கண்டு; coconut jaggery the brown sugar obtained from the pure sweet toddy. [தென்னை + சருக்கரை. சருக்கு → சருக்கரம் → சருக்கரை]
தென்னஞ்சாம்பல்	தென்னஞ்சாம்பல் teṉṉañjāmbal, பெ. (n.) தென்னையோலையை எரித்த சாம்பல்; the ashes of the burnt leaves of coconut tree (சாஅக.);. [தென்னை + சாம்பல்] இது மிகவும் காரமானது, மருந்திற்குப் பயன்படும்.

தென்னஞ்சாலை	தென்னஞ்சாலை teṉṉañjālai, பெ. (n.) இரு பக்கத்திலும் தென்னைமரம் உள்ள சாலை; a road having rows of coconut trees on either side. [தென்னை + சாலை]
தென்னஞ்சேகு	தென்னஞ்சேகு teṉṉañjēku, பெ. (n.) தென்னையின் மரப்பாகம்; the porcupinc wood of commerce. [தென்னை + சேகு]
தென்னந்தும்பு	தென்னந்தும்பு teṉṉandumbu, பெ. (n.) தென்னை நாரில் திரித்த கயிறு; rope made by the coconut husk. [தென்னை + தும்பு]
தென்னந்தெளியலாக	தென்னந்தெளியலாக teṉṉandeḷiyalāka, பெ. (n.) அங்கங்கே ஒவ்வொன்றாக; sporadically. [தென்னம் + தெளியலாக]
தென்னம்பஞ்சு	தென்னம்பஞ்சு teṉṉambañju, பெ. (n.) தென்னைமட்டையின் அடிப்புறத்திலிருக்கும் பஞ்சுபோன்ற மெல்லிய பொருள்; soft, downy substance on the outside of the lower part of the coconut leaves. [தென்னை + பஞ்சு]
தென்னம்பழம்	தென்னம்பழம் teṉṉambaḻm, பெ. (n.) தேங்காய் நெற்று; ripe coconut (S.I.I.V. 93);. [தென்னை + பழம்]
தென்னம்பன்னாடை	தென்னம்பன்னாடை teṉṉambaṉṉāṭai, பெ. (n.) தென்னை மட்டைக்கும், மரத்திற்கும் இடையே மட்டை பிரியுமிடத்தில் காணப்படும் வலை போன்ற பொருள்; a coarse net-like fibrous matting found at the trunk where the foot stalks branch out [தென்னை + பன்னாடை]
தென்னம்பால்	தென்னம்பால் teṉṉambāl, பெ. (n.) தென்னங்கள் பார்க்க;see__, [தென்னை + பால்]

தென்னம்பாளை	தென்னம்பாளை teṉṉambāḷai, பெ. (n.) 1. தென்னம்பூ உள்ளடங்கிய உறை; coconut flower with the integument covering it. 2. தென்னம்பூவினுறை; integumentor spathe of the blossom, which covers it until it expands. [தென்னை + பாளை]
தென்னம்பிசின்	தென்னம்பிசின் teṉṉambisiṉ, பெ. (n.) தென்னை மரத்துப் பிசின்; coconut gum. [தென்னை + பிசின்] இது சிறிதளவே காணப்படும், பயனற்றது.
தென்னம்பிள்ளை	தென்னம்பிள்ளை teṉṉambiḷḷai, பெ. (n.) தென்னங்கன்று; coconut sapling. [தென்னை + பிள்ளை]
தென்னம்பூ	தென்னம்பூ teṉṉambū, பெ. (n.) தென்னை மரத்தின் பாளைப்பூ; flowers of coconut tree (சாஅக.);. [தென்னை + பூ]
தென்னம்பூநீர்	தென்னம்பூநீர் teṉṉambūnīr, பெ. (n.) தென்னம்பூவின் சாறு; juice extracted from coconut flower (சாஅக.);. [தென்னை + பூ + நீர்]
தென்னம்பொருப்பு	தென்னம்பொருப்பு teṉṉamboruppu, பெ. (n.) பொதியமலை; Mount Podiyam as the southern mountain. "தென்னம் பொருப்ப னன்னாட் டுள்ளும்" (புறநா. 33);. [தென் + அம் + பொருப்பு]
தென்னம்மாறு	தென்னம்மாறு teṉṉammāṟu, பெ. (n.) தென்னைவிளக்குமாறு பார்க்க;see__,
தென்னம்வெல்லம்	தென்னம்வெல்லம் teṉṉamvellam, பெ. (n.) தென்னஞ் சருக்கரையைக் கட்டியாகத் திரட்டிய வெல்லம்; coconut jaggery (சாஅக.);. [தென்னை + வெல்லம்]

தென்னம்வேர்	தென்னம்வேர் teṉṉamvēr, பெ. (n.) நார்த் தன்மையுடைய தென்னையின் வேர்; the long fibrous roots of coconut tree. [தென்னை + வேர்] மருத்துவப் பண்புடையது
தென்னமட்டை	தென்னமட்டை teṉṉamaṭṭai, பெ. (n.) தென்னைமட்டை பார்க்க;see__, [தென்னைமட்டை → தென்னமட்டை]
தென்னமரம்	தென்னமரம் teṉṉamaram, பெ. (n.) தென்னை பார்க்க;see__, தென்னமரத்திலே தேள்கொட்டப் பனை மரத்திலே நெறி கட்டினது போல (பழ.);. [தென்னை + மரம்] தென்னமரம் teṉṉamaram, பெ. (n.) தென்னை பார்க்க;see தென்னை மரத்தில் ஏண்டா ஏறினாய், கன்றுக் குட்டிக்குப் புல்பிடுங்க, தென்னை மரத்தில் புல் ஏதடா? அதுதான் கீழே இறங்குகிறேன் என்றானாம் (பழ.);. தென்னை மரத்திற்குத் தண்ணிர் வார்த்தால் தலையாலே தரும் (பழ.);. ம. தென்னமரம் [தென்னை + மரம்]

தென்னர்	தென்னர்1 teṉṉar, பெ. (n.) தெற்கு; south. "அதற்குத் தென்னர். மன்னு மம்பல மொன்றுண்டு" (கோயிற்பு, பதஞ். 71);. [தென் + அர். 'அர்' சொல்வாக்க ஈறு] தென்னர்2 teṉṉar, பெ. (n.) 1. தென்னாட்டவர்; people of southern country. "தென்னர்பிரான் கழறிற் றறிவான் (பதினொ. திருத்தொண். 44);. 2. பாண்டிய வரசர்; the__,kings. "தேவர் கோன் பூணாரம் தென்னர்கோன் மார்பினவே" (சிலப்.17;பக்.29);. [தென் + அர். 'அர்' பலர்பாலீறு] தென்னர் teṉṉar, பெ. (n.) பகைவர் (யாழ்.அக.);; foes. ம. தென்னர் [தெறுநர் → தென்னர்]
தென்னர்நிலம்	தென்னர்நிலம் teṉṉarnilam, பெ. (n.) 1. பகைவர் நாடு; enemy's country. 2. போர்க் களம்; battle field. [தென்னர் + நிலம்]
தென்னரங்கன்சம்பா	தென்னரங்கன்சம்பா teṉṉaraṅgaṉcambā, பெ. (n.) சம்பா நெல்வகை; a kind of camba paddy, "தென்னரங்கன் சம்பா திருக்குறுங்கை நம்பிசம்பா" (நெல்விடு.183);. [தென் + அரங்கன் + சம்பா]
தென்னல்	தென்னல் teṉṉal, பெ. (n.) தென்றல் பார்க்க;see__, ம. தென்னல் [தென்றல் → தென்னல் (கொ.வ.);]
தென்னவன்	தென்னவன் teṉṉavaṉ, பெ. (n.) 1. தென் புலத்தையாண்ட பாண்டியன்; as ruling in the south. "வாடாச்சீர்த் தென்னவன் றொல்லிசை நட்ட குடியொடு" (கலித். 104, 6);. 2. இராவணன்; "தென்னவன் மலையெடுக்க" (தேவா. 1051, 10);. 3. கூற்றுவன்;ம. தென்னவன்

தென்னவன்பிரமராயன்	தென்னவன்பிரமராயன் teṉṉavaṉpiramarāyaṉ, பெ. (n.) மாணிக்கவாசகர் அமைச்சராயிருந்த பொழுது பாண்டியன் கொடுத்த பட்டப்பெயர்; tittle conferred by the__,king on__,while he was minister. "தென்னவனோலை தென்னவன் பிரமராயனே காண்க" (திருவாலவா. 27, 61);. (செஅக.);. [தென்னவன் + பிரமராயன்]
தென்னவிளக்குமாறு	தென்னவிளக்குமாறு teṉṉaviḷakkumāṟu, பெ. (n.) தென்னைவிளக்குமாறு பார்க்க;see__, [தென்னை + விளக்குமாறு]
தென்னவெல்லம்	தென்னவெல்லம் teṉṉavellam, பெ. (n.) தென்னம்வெல்லம் பார்க்க;see__, [தென்னை + வெல்லம்]
தென்னவெனல்	தென்னவெனல் teṉṉaveṉal, பெ. (n.) இசைக் குறிப்பு; a syllable sung in tunes. "தென்னவென்னு மிசைவளர்த்து" (சிலப். 8;41, அரும்);. [தென்னா + எனல்]
தென்னன்	தென்னன் teṉṉaṉ, பெ. (n.) தென்னவன் பார்க்க;see__, "தென்னன் வாழ்க வாழ்கவென்று" (சிலப். 29, கத்துகவரி);. [தென் → தென்னன்]
தென்னா	தென்னா teṉṉā, பெ. (n.) இசையொலிக் குறிப்புச் சொல்; onom. expr. in musical note.
தென்னாடு	தென்னாடு teṉṉāṭu, பெ. (n.) இந்தியாவின் தென்பகுதி; South India. தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி (தேவா.);. [தென் + நாடு]
தன்னாதெனாவென	தென்னாதெனாவெனல் teṉṉāteṉāveṉal, பெ. (n.) தாளச் சொற்செட்டு; syllables used in humming tunes or singing. "தென்னா தெனாவென்று வண்டுமுரர நிருவேங்கடத் தென்னானை" (திவ். திருவாய். 3, 9, 1);. (சிலப். 3;26);,உரை,பக்.105);. [தென்னா + தெனா + எனல்]
தென்னிப்பார்-தல்	தென்னிப்பார்-தல் teṉṉippārtal, செ.குன்றாவி (v.t.) வலையின் அப்போதைய நிலையை எண்ணிப் பார்த்தல் (மீனவ.);; to watch the prevailing condition of a net.

தென்னி	தென்னி teṉṉi, பெ. (n.) வாழை (மூ.அ);; plantain (செஅக.);. [தென் → தென்னி]
தென்னிலம்	தென்னிலம் teṉṉilam, பெ. (n.) போர்க்களம்; battle-field. [தென்னர் + நிலம் = தென்னர்நிலம். தென்னாநிலம் → தென்னிலம்]
தெ	தெ te, 'த்' என்ற மெய்யெழுத்தும் 'எ' என்ற உயிரெழுத்தும் கூடிய கூட்டெழுத்து; the syllable formed by adding the short vowel 'e' to the consonant 't'. [த் எ – தெ]
தெக்கணம்	தெக்கணம்1 tekkaṇam, பெ. (n.) 1. தெற்கு; south. "தெக்கண மலையகச் செழுஞ்சே றாடி" (சிலப் 14;8); 2. வலப்பக்கம் (சூடா);; rightside. ம, தெண்ண [தக்கு + அணம் - தக்கணம் தக்கு = தாழ்வு. தக்கணம் – தெக்கணம்] த. தக்கணம் - Skt. daksina தெக்கணம் tekkaṇam, பெ. (n.) இந்தியாவில் விந்தியத்தின்; southern part of India. "தெக்கணமும் அதிற் சிறந்த திராவிடநல் திருநாடும் (மனோன். வதும்); [தக்கணம் – தென்கணம்]
தெக்கணாம்பட்டி	தெக்கணாம்பட்டி tekkaṇāmbaṭṭi, பெ. (n.) தெக்கணாமட்டி பார்க்க;see__,
தெக்கணாமட்டி,	தெக்கணாமட்டி, tekkaṇāmaṭṭi, பெ. (n.) 1. மூடன்; simpleton, fool. 2. சோம்பேறி; lazy fellow. [தெக்கணம் + மட்டி. தக்கு = தாழ்வு, தக்கனம் - தெக்கணம். மட்டி = மடையன் முடன்]
தெக்கணாமுட்டி	தெக்கணாமுட்டி tekkaṇāmuṭṭi, பெ.(n.) தெக்கணாமட்டி பார்க்க;see__, [தெக்கணமட்டி – தென்கணமுட்டி]

தெக்கித்திநோய்	தெக்கித்திநோய் tekkittinōy, பெ.(n.) தெற்கத்தி நோய் பார்க்க;see__, [தெற்கத்திதோப் - தெக்கித்திதோப் (கொ.வ.);]
தெக்கு	தெக்கு1 dekkudal, 5 செகுன்றாவி, (v.t.) 1. கொள்ளுதல்; to receive, lake. தெக்குநீர்த் திரைகள் மோதும்' (தேவ, 839, 2); 2. கொழித்தல்; to winnow, தெக்கிய மாவைத் தின்னலாம் (உவ);. ம. தெக்குக;க. தெகெ, தெகு தெ. திடியு, திடுசு து. தெகுனி கொலா. திப் நா. திவ்வ [தக்கு - தெக்கு தக்கு - வளைதல், தாழ்தல்] தெக்கு2 tekku, பெ. (n.) தெற்கு (பிங்);. south. "சலவரைத் தெக்கா நெறியே போக்குவிக்குஞ் செல்வன்"[திவ்பெரியாழ்.4.2,3) ம. தெக்கு;க. தெங்க, தெங்கன், தெங்கு;து. தெனுகாயி, தென்காயி குட தெக்கி [தெற்கு → தெக்கு]
தென்னைநீர்	தென்னைநீர் teṉṉainīr, பெ. (n.) இளநீர்; water of tender coconut. [தென்னை + நீர்]
தென்னைமட்டை	தென்னைமட்டை teṉṉaimaṭṭai, பெ. (n.) 1. தென்னையோலையின் நடுவிலுள்ள மட்டை; coconut leaf stalk. 2. தேங்காயின் கூந்தல்; coconut husk [தென்னை + மட்டை]
தென்னையோலை	தென்னையோலை teṉṉaiyōlai, பெ. (n.) தென்னைமட்டையின் ஒலை; the leaf of the coconut palm. ம. தெங்ஙோல [தென்னை + ஓலை]
தென்னைவட்டு	தென்னைவட்டு teṉṉaivaṭṭu, பெ. (n.) தென்னை வெல்லத்தைப் பலவடிவாகத் திரட்டிய கட்டி; calles of cocoanut jaggery (சாஅக.); [தென்னை + வட்டு)]

தென்னைவிளக்குமாறு	தென்னைவிளக்குமாறு teṉṉaiviḷakkumāṟu, பெ. (n.) தென்னையோலையின் ஈர்க்கு களாலான துடைப்பம்; broom made of palm leaf fibre. [தென்னை + விளக்குமாறு]
தென்னைவெல்லம்	தென்னைவெல்லம் teṉṉaivellam, பெ. (n.) தென்னம்வெல்லம் பார்க்க;see__, [தென்னை + வெல்வம்]
தென்னோகலம்	தென்னோகலம் teṉṉōkalam, பெ. (n.) கருநாவல்; black jamoon (சாஅக.);.
தென்னோலை	தென்னோலை teṉṉōlai, பெ. (n.) தென்னை யோலை பார்க்க;see__, [தென்னை + ஓலை]
தெனாது	தெனாது teṉātu, பெ. (n.) 1. தெற்குள்ளது; that which is in the south. "தெனாஅ துருகெழுகுமரி" (புறநா. 6);. 2. தெற்கு; South. "வடாதுந் தெனாதும் பாராசர் வகுத்த நேமி" (பாரத பதின்மூன்றாம் 50);. [தென் + அது. அது → ஆது]

தே	தே1 tē, த் என்ற மெய்யெழுத்தும் ஏ என்ற உயிரெழுத்தும் சேர்ந்த கூட்டெழுத்து; the syllable formed by adding the long vowel__, to the consonant 't' [த் + ஏ] தே2 tē, பெ. (n.) கொள்ளுகை (பிங்.);; acquiring. [தெவ்வு → தே] தே3 tē, பெ. (n.) 1. தெய்வம் (பிங்.);; the deity. "தேபூசை செய்யுஞ் சித்திரசாலை" (சிவரக நைமிச. 20);. 2. தலைவன் (இலக்அக.);; chief, lord. ம. தே [தேய்தல்=உரசுதன். தேய் → தே = (உரசிப் பற்றும்); நெருப்பு, (நெருப்பாகிய); தெய்வம், (தெய்வம் போன்ற); தலைவன் (வவ. 16);] தே5 tē, பெ. (n.)
தேக்கந்தீவு	தேக்கந்தீவு tēkkandīvu, பெ. (n.) ஏழுதீவுகளு ளொன்று; an annular continent named after the tree called__,one of__,(செஅக.);. [தேக்கு → தேக்கம் + தீவு]

தேக்கம்	தேக்கம்1 tēkkam, பெ. (n.) 1. தேங்குகை; being brimful. 2. நிறைவு (வின்.);; fullness, satiety. 3. நீரேட்டத்தின் தடை; obstruction of the flow of water. [தேங்கு → தேக்கு → தேக்கம்] தேக்கம்2 tēkkam, பெ. (n.) ஏப்பம்; eructation. "அக்னி தன்னிறம் பெற்றுத் தேக்கமிட்டபடி" (திவ்.திருநெடுந் 200, வியா. பக். 155);. ம. தேக்கம்; க.தேகு, தேகு;தெ. தேகு, தேஞ்சு, தேவு;து.தேரு;கோத. தேக்ள்;துட. தோக்;குட. தேகிலி;படட. தேகு;கோண். தேர்;கூ. தேபக்;கொலா. டேர்க் (கக்கல்); [தேங்குதல் = உயர்தல், மிகுதல் தேங்கு → தேக்கு → தேக்கம் (மு.தா.73);] தேக்கம்3 tēkkam, பெ. (n.) மனக்கலக்கம்; perturbation. [தயக்கம் → தியக்கம் → தேக்கம். தயக்கம் = செய்வதறியாது நிற்கும் நிலை] தேக்கம்4 tēkkam, பெ. (n.) 1. தடை; obstruction. தேக்கமொன்று மிலன் (திவ்.பெரியாழ். 2,9,3);. 2.அச்சம்; fear (திவ்.பெரியாழ்.2,9,3, வியாப.457);. [தேங்கு → தேக்கம்]
தேக்கர்	தேக்கர் tēkkar, பெ. (n.) மிகுதி; abundance. "மான்மதத் தேக்கரும்" (கம்பரா. எதிர்கொள்.13);.
தேக்கரண்டி	தேக்கரண்டி tēkkaraṇṭi, பெ. (n.) 60 துளி கொள்ளளவு கொண்ட சிறுகரண்டி; a small spoon holding 60 drops of liquid;tea spoon. [தே + கரண்டி]
தேக்கல்	தேக்கல் tēkkal, பெ. (n.) செம்பாறை; gravel rock, gravel stone (சாஅக.);
தேக்கிடு-தல்	தேக்கிடு-தல் dēkkiḍudal, 4 செ.கு.வி (v.i.) 1. உணவின் மிகுதியால் அதில் வெறுப்பு நிலையடைதல்; to be satiated, as a person with rich food. 2. ஏப்பமிடுதல்; to belch, eructate. "நெருப்புத் தின்றுதேக்கிடுகின்றது" (கம்பரா. இலங்கையெரி. 46);. 3. நீர் முதலியன உள் நிரம்பி வெளிவருதல்; to brim over. "அமுத மயிர்க்கா றோறுந் தேக்கிடச் செய்தனன்" (திருவாச. 3,171);. [ஏ → தே → தேக்கு + இடு-.]

தேக்கிவருவி	தேக்கிவருவி tēkkivaruvi, பெ. (n.) தொழு நோய், குட்டம்; leprosy (சாஅக);.
தேக்கிவி	தேக்கிவி tēkkivi, பெ. (n.) மொகசி மரம்; mootchy tree (சாஅக);.

தேக்கு	தேக்கு1 dēkkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.i.) 1. நீர் முதலியவற்றை ஓரிடத் தேங்கக் கட்டுதல்; to stop the flow, as of water; to dam up. "செவ்வழி நீரொடுங் குருதி தேக்கினான்" (கம்பரா. கும்பகருண.99);. 2. நிரம்பப் பருகுதல்; to drink to the full. "நிறைமத்த மதுவைத் தேக்கி" (கம்பரா. அதிகாய.215);. 3 தடை பண்ணுதல் (சங் அக.);: to obstruct. [தேங்கு → தேக்கு-.] தேக்கு2 dēkkudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நிறைதல்: to be full, copious, abundant, replete. "தேக்கியதேனுடன்" (கல்லா. 1);. 2. ஏப்பம் விடுதல்; to belch. "ஆலமுண் டமுதேமிகத் தேக்குவர்" (தேவா. 529, 3);. 3. தெவிட்டுதல்; to be sated, glutted, cloyed, satiated. "நாய்கழு கொருநாள் கூடியுண்டு தேக்கு விருந்தா முடலை" (தாயு. எந்நாட். யாக்கை.3);. [தேங்குதல் → உயர்தல், மிகுதன். தேங்கு → தேக்கு. தேக்குதல்=அடிவயிற்றிலுள்ள காற்றை எழுப்புதல், ஏப்பம் விடுதல். ஏப்பம் என்னும் சொல்லும் ஒலிக் குறிப்பொடு எழுச்சி குறித்த ஏகாரங் கலத்ததே (மு.தா.73);] தேக்கு3 tēkku, பெ. (n.) 1. தெவிட்டு (அக.நி.);; fullness; repletion, satiety. 2. ஏப்பம்; belching, cructation. . "தேக்கின் தூய்மை" (குறள்,942 உரை);. [தேங்கு → தேக்கு] தேக்கு4 tēkku, பெ. (n.) தேக்குமரம்; teak wood tree. ம. தேக்கு; க. தேகு, தேக, தேங்கு; தெ. டேகு, தேகு; கோண். டேகா, தேகர; கொலா, தேக், டெக்;பர். டேரிக்மெரி (தேக்கு மரம்); [தேங்குதல் = உயர்தல், மிகுதல். தேங்கு → தேக்கு. உயர்ந்த அல்லது உயர்வான மரம் (மு.தா. 73);] தேக்கு வகை 1. பெருந்தேக்கு - large variety of teak tree. 2. வெண்தேக்கு – white teak. 3. குமிழ்த் தேக்கு - cashmere tree. 4. கற்றேக்கு - patana oak.

தேக்குடிச்சி	தேக்குடிச்சி tēkkuḍicci, பெ. (n.) கருவண்டு; a black bee. [தேன் + குடிச்சி. தேங்குடிச்சி → தேக்குடிச்சி]
தேக்கெறி	தேக்கெறி1 dēkkeṟidal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தெவிட்டுதல்; to be satiated; to be surfeited, cloyed. 2. ஏப்பமிடுதல்; to belch. "தேக்கெறிந்து வருதலிற் றீம்புனல்" (கம்பரா. பாலகா. ஆற்றுப். 10);. 3. நிறைதல்; to be full, brimfui; to swell, as the ocean. [தேக்கு2 + எறி--] தேக்கெறி2 dēkkeṟidal, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) நிரம்பவுண்ணுதல்; to cat to the full. "செயற்றலைநின் றுழப்பவர்க டேக்கெறிவர்" (தணிகைப்பு.நாட்.130);. [தேக்கு + எறி-.]
தேக்கொக்கு	தேக்கொக்கு tēkkokku, பெ.(n.). தேமா; sweet mango. [தே + கொக்கு. கொக்கு = மாமரம்]
தேகிகை	தேகிகை tēgigai, பெ. (n.) ஒரு புழு; a worm.
தேங்கண்ணி	தேங்கண்ணி tēṅgaṇṇi, பெ. (n.) காட்சிக்கு அழகிய கண்களை உடைய கடல் மீன்; sea fish which has beautiful eyes. [தேம் + கண்ணி]
தேங்கமுகந்தளத்தல்	தேங்கமுகந்தளத்தல் tēṅgamugandaḷattal, பெ. (n.) படி முதலியவற்றால் அளக்கும் அளவுவகை (தொல்.எழுத்து. 2, உரை);; measuring grain, etc., with a standard measure. [தேங்கு + முகத்து + அளக்கல்]

தேங்கல்	தேங்கல் tēṅgal, பெ. (n.) 1. நிறைதல்; full. 2. அச்சக் குறிப்பு; gesture of fear. 3. மிகுதல்; overwhelm. 4. குலைதல்; collapse. [தேங்கு + அல். 'அல்' தொழிற்பெயரீறு.]
தேங்கனி	தேங்கனி1 tēṅgaṉi, பெ. (n.) தேங்காய்; coconut. "தேங்கனியுங் கொண்டு வந்து சீராக வைத்தாராம்" (கோவக. 65);. [தெங்கு + கனி → தெங்குகனி → தேங்கனி. தேங்காம் பார்க்க] தேங்கனி2 tēṅgaṉi, பெ. (n.) சுவை நிறைந்த பழவகை; sweet fruit. [தேம் + கனி. தேம் = இனிமை]
தேங்காய்	தேங்காய்1 tēṅgāy, பெ. (n.) தென்னை மரத்தின் காய்; fruit of coconut tree. தேங்காய் தின்னவன் இருக்கக் கோம்பை சூப்பினவன் தெண்டம் இறுக்கிறதா? (பழ.);. ம. தேங்ங, தெங்வங்காயி; க. தெங்கின காயி, தெங்காயி; தெ. டெங்காய, தெங்காய; குட. தெங்கெ; கோத. தெங்காய்; துட. தொக்;பட. தெங்கெ [தென்னை + காய் → தென்னங்காய் → தெங்கங்காய் → தேங்காய்] மேற்பக்கம் ஓடால் மூடப்பட்டிருக்கும். உட்பக்கம் வெண்ணிறமான சதையும், நீருமிருக்கும். முற்றின தேங்காயில் சதைப்பற்று மிகுந்து நீர் குறைந்தும், இளந்தேங்காயில் சதைப்பற்று குறைந்து நீர் மிகுந்துமிருக்கும். தேங்காயை உலர்த்திக் கொப்பரையாக்கி, அதைச் செக்கிலிட்டு ஆட்டித் தேங்காயெண்ணெய் எடுப்பர் (சாஅக.); தேங்காய் வகை 1. குருவித் தேங்காய் - இதுவே நெல்லி. 2. குறுந்தேங்காய் - சமுத்திராப் பழம் 3. கொட்டைத் தேங்காய் - matured coconut. 4. கொப்பரைத் தேங்காய் - dried coconut. 5. சிறுதேங்காய் - fully riped though small. 6. இளநீர்த் தேய்காய் - tender coconut. 7. தேளித் தேங்காய் - a kind of red coconut. தேங்காய்2 tēṅgāy, பெ. (n.) இனிய காய்; Sweet fruit.

தேங்காய்க்கன்	தேங்காய்க்கன் tēṅgāykkaṉ, பெ. (n.) தேங்காயின் மேலிடத்துள்ள முக்கண்; he three eyes of the coconut ம. தேங்ஙாக்கண்ணு [தேங்காய் + கண்]
தேங்காய்க்கண்திற-த்த	தேங்காய்க்கண்திற-த்தல் tēṅgāykkaṇtiṟattal, 4. செ.குவி (v.i.) தேங்காய்க்குள் மருந்தைப் புகட்டுவதற்காக அதன் கண்ணைத் துளைத்தல்; to make a hole through one of three eyelets on the top of the shell in order to insert medicine or other drugs into it after clearing the water contained it. [தேங்காய் + கண் + திற-]
தேங்காய்க்கணு	தேங்காய்க்கணு tēṅgāykkaṇu, பெ. (n.) தேங்காயோட்டின் நரம்பு; joints of the three sections of a coconut shell. [தேங்காய் + கணு]
தேங்காய்க்கயர்	தேங்காய்க்கயர் tēṅgāykkayar, பெ. (n.) 1. தேங்காய் உச்சியின் மெல்லோடு (யாழ்ப்.);; soft or spongy crown of the coconut. 2. தேங்காயோட்டோடு பற்றியிருக்கும் பருப்பின் தோல்; lowest part of the coconut kernal sticking to the shell (செஅக.);. [தேங்காய் + கயர்]
தேங்காய்க்கயில்	தேங்காய்க்கயில் tēṅgāykkayil, பெ. (n.) பாதித் தேங்காய்; half of a coconut. மறுவ. தேங்காய் மூலி, தேங்காய் மூடி [தேங்காய் + கயில்]
தேங்காய்க்கன்னமுது	தேங்காய்க்கன்னமுது dēṅgāykkaṉṉamudu, பெ. (n.) தேங்காய்க்கன்னலமுது பார்க்க;see__, [தேங்காய்க்கன்னலமுது → தேங்காய்க் கன்னமுது]
தேங்காய்க்கன்னலமுது	தேங்காய்க்கன்னலமுது dēṅgāykkaṉṉalamudu, பெ. (n.) தேங்காய்ப்பாலைச் சேர்த்துச் செய்த கன்னலமுது; a sweet preparation with coconut pulp. [தேங்காய் + கன்னலமுது]
தேங்காய்க்கீரை	தேங்காய்க்கீரை tēṅgāykārai, பெ. (n.) தேங்காய்ப்பூக்கீரை பார்க்க;see__, [தேங்காய் + கீரை]

தேங்காய்க்கீற்று	தேங்காய்க்கீற்று tēṅgāykāṟṟu, பெ. (n.) தேங்காய்ப் பத்தை; cocoanut kernel sliced into several pieces. மறுவ, தேங்காய்ப் பத்தை தேங்காய்ச் சில், தேங்காய்த் துண்டு, தேங்காய் வகிர். தேங்காய்ப்பல் [தேங்காய் + கீற்று]
தேங்காய்க்குடுக்கை	தேங்காய்க்குடுக்கை tēṅgāykkuḍukkai, பெ. (n.) தேங்காயோட்டினாற் செய்த குப்பி; a round empty shell of coconut made to serve as a bottle to preserve anything (சாஅக.);. ம. தேங்ஙாக்குடுக்க [தேங்காய் + குடுக்கை]
தேங்காய்க்குடுமி	தேங்காய்க்குடுமி tēṅgāykkuḍumi, பெ. (n.) உரித்த தேங்காயில் விடப்பட்ட உச்சிநார்க் கற்றை; tuft of fibres on the crown of the coconut. [தேங்காய் + குடுமி]
தேங்காய்க்குருப்பு	தேங்காய்க்குருப்பு tēṅgāykkuruppu, பெ. (n.) தேங்காய்ப்பூ பார்க்க;see__, [தேங்காய் + குருப்பு]
தேங்காய்க்குரும்பை	தேங்காய்க்குரும்பை tēṅgāykkurumbai, பெ. (n.) முதிராத் தேங்காய்; immature coconut perhaps not fertilised (சாஅக.);. [தேங்காய் + குரும்பை]
தேங்காய்க்கூடு	தேங்காய்க்கூடு tēṅgāykāṭu, பெ. (n.) தேங்காய்கள் இட்டுவைத்திருக்கும் சிறு கொட்டகை (நாஞ்);; a shed where coconuts are stored ம.தேங்ஙக்கூடு [தேங்காய் + கூடு]
தங்காய்க்கொப்பரை	தேங்காய்க்கொப்பரை tēṅgāykkopparai, பெ. (n.) உலர்ந்த தேங்காய்; dried kernal of coconut (சாஅக.);. [தேங்காய் + கொப்பரை]

தேங்காய்க்கோம்பை	தேங்காய்க்கோம்பை tēṅgāykāmbai, பெ. (n.) தென்னங்கோம்பை பார்க்க;see __, [தேங்காய் + கோம்பை]
தேங்காய்கட்டியடி-த்த	தேங்காய்கட்டியடி-த்தல் tēṅgāykaḍḍiyaḍittal, 4 செகுன்றாவி (v.t.) தொந்தரவு செய்தல்; to give trouble, to vex, worry. [தேங்காய் + கட்டி + அடி-.]
தேங்காய்ச்சதை	தேங்காய்ச்சதை dēṅgāyccadai, பெ. (n.) தேங்காயினுட் சதைப்பற்று; kernal of coconut (சாஅக.);. [தேங்காய் + சதை]
தேங்காய்ச்சிண்டு	தேங்காய்ச்சிண்டு tēṅgāyccinṭu, பெ. (n.) தேங்காய்க்குடுமி பார்க்க;see__, [தேங்காய் + சிண்டு]
தேங்காய்ச்சிரட்டை	தேங்காய்ச்சிரட்டை tēṅgāycciraṭṭai, பெ. (n.) கொட்டங்கச்சி; half of a coconut shell. ம. சிரட்ட;க. கரட: குட. செரடெ: பட. கரட்டலு [தேங்காய் + சிரட்டை]
தேங்காய்ச்சில்	தேங்காய்ச்சில் tēṅgāyccil, பெ. (n.) 1. தேங்காய்ப் பருப்பின் கூறு; a piece of coconut albumen with or without the shell. 2. கொட்டங்கச்சிக் கூறு; a piece of coconut shell. [தேங்காய் + சில்]
தேங்காய்ச்சுடு-தல்	தேங்காய்ச்சுடு-தல் dēṅgāyccuḍudal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) தேங்காயைக் கண் வழியாகத் துளைத்து வெல்லம், கடலை, அரிசி, வறுத்த எள் முதலானவற்றை உள்ளே நிறைத்தடைத்து நிலத்தில் புதைத்து அவ்விடத்தில் தீமூட்டி வேகவைத்தல்; to cook the coconut by kiln method, with some edibles.
தேங்காய்ச்சொட்டு	தேங்காய்ச்சொட்டு tēṅgāyccoṭṭu, பெ. (n.) தேங்காய்ப் பருப்பின் துண்டு (வின்);; Slice or thin piece of coconut albumen. [தேங்காய் + சொட்டு]

தேங்காய்த்தட்டு	தேங்காய்த்தட்டு tēṅgāyttaṭṭu, பெ. (n.) கப்பலின் பின்பக்கத்து மேற்றட்டு; poop deck [தேங்காய் + தட்டு]
தேங்காய்த்தண்ணீர்	தேங்காய்த்தண்ணீர் tēṅgāyttaṇṇīr, பெ. (n.) 1. இளநீர்; the sweet astringent fluid of tender coconut. 2. முற்றிய தேங்காயின் தண்ணிர்; sweet water of the riped coconut (சாஅக);. [தேங்காய் தண்ணீர்]
தேங்காய்த்தலையன்	தேங்காய்த்தலையன் tēṅgāyttalaiyaṉ, பெ. (n.) தேங்காயைப் போன்ற தலையுடையோன்; one having a big head like coconut (சாஅக);. [தேங்காய் + தலையன்]
தேங்காய்த்திருகல்	தேங்காய்த்திருகல் tēṅgāyttirugal, பெ. (n.) தேங்காய்த்துருவல் பார்க்க;see__,(சாஅக.);. [தேங்காய் + திருகல்] தேங்காய்த்துருவி பார்க்க:see__, [தேங்காய் + திருகி]
தேங்காய்த்துண்டு	தேங்காய்த்துண்டு tēṅgāyttuṇṭu, பெ. (n.) தேங்காய்க்கீற்று பார்க்க;see__, [தேங்காய் + துண்டு]
தேங்காய்த்தும்பு	தேங்காய்த்தும்பு tēṅgāyttumbu, பெ. (n.) தேங்காய் நார்க் கயிறு (யாழ்ப்);; thread made by fibres of the coconut-husk [தேங்காய் + தும்பு]
தேங்காய்த்துருவல்	தேங்காய்த்துருவல் tēṅgāytturuval, பெ. (n.) தேங்காய்ப் பருப்பின் துருவிய பூ; coconut scrapings (சாஅக.);. [தேங்காய் + துருவல்]
தேங்காய்த்துருவி	தேங்காய்த்துருவி tēṅgāytturuvi, பெ. (n.) தேங்காய்ப் பருப்பைத் துருவுங் கருவி; coconut scraper. [தேங்காய் + துருவி]

தேங்காய்த்துருவுமனை	தேங்காய்த்துருவுமனை tēṅgāytturuvumaṉai, பெ. (n.) தேங்காய்த்துருவி பார்க்க;see__, [தேங்காய் + துருவும் + மணை]
தேங்காய்த்துவையல்	தேங்காய்த்துவையல் tēṅgāyttuvaiyal, பெ (n.) தேங்காய்ப் பருப்பும் மசாலையும் கலந்தரைக்கப்படும் தொடுகறி வகை; chutny, as side dish, made of coconut kernal and spices. [தேங்காய் + துவையல்]
தேங்காய்நெய்	தேங்காய்நெய் tēṅgāyney, பெ. (n.) தேங்காய்ப் பாலினின்று காய்ச்சியெடுக்கப்படும் எண்ணெய்; a kind of fragrant oil prepared from coconut juice. தேங்காயெண்ணெய் வேறு;தேங்காய்நெய் வேறு ம. தேங்ஙாநெய் [தேங்காய் + தெம்]
தேங்காய்நெற்று	தேங்காய்நெற்று tēṅgāyneṟṟu, பெ. (n.) முதிர்ந்த தேங்காய்; matured and dried coconut useful for rising seedlings (சாஅக.);. [தேங்காய் + தெற்று]
தேங்காய்ப்பத்தை	தேங்காய்ப்பத்தை tēṅgāyppattai, பெ. (n.) தேங்காய்க்கீற்று பார்க்க;see__, [தேங்காய் + பத்தை]
தேங்காய்ப்பருப்பு	தேங்காய்ப்பருப்பு tēṅgāypparuppu, பெ. (n.) தேங்காயின் உட்சதைப்பற்று; coconut kernal (சாஅக);. [தேங்காய் + பருப்பு]
தேங்காய்ப்பல்	தேங்காய்ப்பல் tēṅgāyppal, பெ. (n.) தேங்காய்கீற்று பார்க்க;see__, ம. தேங்ஙாப்பல் [தேங்காய் + பல்]

தேங்காய்ப்பாயசம்	தேங்காய்ப்பாயசம் tēṅgāyppāyasam, பெ. (n.) தேங்காய்க்கன்னலமுது பார்க்க;see__, [தேங்காய் + பாயசம்]
தேங்காய்ப்பாரை	தேங்காய்ப்பாரை1 tēṅgāyppārai, பெ. (n.) தேங்காய் மட்டை உரிக்க உதவும் கருவி; an iron-piece fixed in a stone for husking coconut. தேங்காய்ப்பாரை2 tēṅgāyppārai, பெ.. (n.) எட்டுவிரல நீளம் வளரக்கூடியதும் நீலப்பச்சை நிறமுடையதுமான கள்ளப் பாறை மீன் (மீனவ);; horse-mackerel, bluish green, attaining 8 inch in length. [தேங்காய் + பாறை]
தேங்காய்ப்பால்	தேங்காய்ப்பால் tēṅgāyppāl, பெ. (n.) 1. தேங்காய்த் துருவலினின்று பிழிந்த பால்; coconut juice pressed from the scraped kernal. ஆப்பத்தைத் தேங்காய்ப் பாலில் சேர்த்துண்டால் அருமையான சுவை. 2.. தேங்காய்த் துருவலினின்று பிழிந்து சருக்கரையிட்டுச் சமைக்கப்படும் பருகம்; a sweet preparation of coconut juice. ம. தேங்காப்பால் [தேங்காய் + பால்]
தேங்காப்பாலவியல்	தேங்காப்பாலவியல் tēṅgāppālaviyal, பெ. (n.) தேங்காய்ப்பாலோடு பல கறிகள் ஒன்று சேர்த்துச் சமைத்த கறிவகை (யாழ்ப்);; a vegetable curry cooked with coconut juice. மறுவ. சொதி (நெல்லை); [தேங்காய் + பால் + அவியல்]
தேங்காய்ப்பாறை	தேங்காய்ப்பாறை1 tēṅgāyppāṟai, பெ. (n.) கடல் பாறை மீனின் வகை; a kind of sea fish of the caranx genus (சாஅக,);. [தேங்காய் + பாறை]
தேங்காப்பாறை	தேங்காப்பாறை2 tēṅgāppāṟai, பெ. (n.) தேங்காய்ப்பூவைக் கொண்டு செய்யப்படும் தின்பண்டம்; a toffee made by coconut. [தேங்காய் + பாறை]
தேங்காய்ப்பிண்ணாக்கு	தேங்காய்ப்பிண்ணாக்கு tēṅgāyppiṇṇākku, பெ. (n.) தேங்காயினின்றும் எண்ணெய் எடுத்த பிறகு எஞ்சிய சக்கை; the residue or refuse or oil cake left after extracting the oil from the kernal by a mill (சாஅக.);. இது கோழி, புறா, பன்றி போன்றவற்றுக்கு உணவாகவும், தென்னைக்கு எருவாகவும் பயன்படும். ம. தேங்காப்பிண்ணாக்கு [தேங்காய் + பிண்ணாக்கு]

தேங்காய்ப்புரிக்கயிறு	தேங்காய்ப்புரிக்கயிறு tēṅgāyppurikkayiṟu, பெ. (n.) தென்னம் நாரினாலான கயிறு; thread made of coconut fibre. [தேங்காய் +புரி + கயிறு]
தேங்காய்ப்பூ	தேங்காய்ப்பூ tēṅgāyppū, பெ. (n.) 1. தேங்காய் முனை; the white solid albumen sprouting inside the coconut. 2. தேங்காய்த்துருவல் பார்க்க;see__,(சாஅக);. [தேங்காய் + பூ]
தேங்காய்ப்பூக்கீரை	தேங்காய்ப்பூக்கீரை tēṅgāyppūkārai, பெ. (n.) தேங்காய்த் துருவல் போலுள்ள பூவைக் கொண்ட கீரைவகை; a kind of brown spinach, the flowers of which resemble scraped coconut. [தேங்காய் + பூ + கீரை]
தேங்காய்ப்பூடு	தேங்காய்ப்பூடு tēṅgāyppūṭu, பெ. (n.) அரிசிப்பூடு எனும் செடி; a plant [தேங்காய் + பூடு]
தேங்காய்ப்பூத்துண்டு	தேங்காய்ப்பூத்துண்டு tēṅgāyppūttuṇṭu, பெ. (n.) தேங்காய்த் துருவல் போல் மெத்தென்று நெய்த பருத்தித் துண்டு; turkey towel. பேச்சாளர்களுக்குத் தேங்காய்ப்பூத் துண்டு போர்த்தினேன் (உவ.);.
தேங்காய்ப்பூநாறி	தேங்காய்ப்பூநாறி tēṅgāyppūnāṟi, பெ. (n.) தேங்காய்ப்பூக்கீரை (யாழ்அக); பார்க்க;see__, [தேங்காய் +பூ + நாறி]
தேங்காய்ப்பூவறை	தேங்காய்ப்பூவறை tēṅgāyppūvaṟai, பெ. (n.) பால் பிழியப்பட்ட தேங்காய்த் துருவலாற் செய்யப்படும் கறிவகை; a kind of curry prepared from coconut-scrappings whose juice has been pressed out. [தேங்காய் + பூவறை]
தேங்காய்மட்டை	தேங்காய்மட்டை tēṅgāymaṭṭai, பெ. (n.) தேங்காயின் மேலிருக்கும் நார்ப்பாகம் – கதம்பை; coconut fibre and husk (சாஅக);. [தேங்காய் + மட்டை] தென்னை மட்டை வேறு;தேங்காய் மட்டை வேறு

தேங்காய்மணி	தேங்காய்மணி tēṅgāymaṇi, பெ. (n.) 1. தேங்காய் முனை (வெ);;seed of a coconut 2. தேங்காய்க் கொப்பரை; kernal of coconut. [தேங்காய் + மணி]
தேங்காய்மந்திரி-த்தல்	தேங்காய்மந்திரி-த்தல் tēṅgāymandirittal, செ.கு.வி. (v.i.) தேங்காயோது-தல் பார்க்க;see__, [தேங்காய் + மத்திரி]
தேங்காய்மரம்	தேங்காய்மரம் tēṅgāymaram, பெ.. (n.) தென்னைமரம் பார்க்க;see__, தேங்காய் மரத்தில் தேள்கொட்ட மாங்காய் மரத்தில் நெரி ஏறியதாம் (பழ);. க. தெங்கின மர;பட தெங்கெமொர [தேங்காய் + மரம்]
தேங்காய்முகரி	தேங்காய்முகரி tēṅgāymugari, பெ. (n.) தேங்காய்க் கண்களின் இடைப்பாகம்; the portion in the coconut - shell between its two closed eyes, deemed the hardest part. [தேங்காய் + முகரி]
தேங்காய்முகிழ்	தேங்காய்முகிழ் tēṅgāymugiḻ, பெ. (n.) தேங்காயின் மடல் (வின்.);; the integument of coconut [தேங்காய் + முகிழ்]
தேங்காய்முளை	தேங்காய்முளை tēṅgāymuḷai, பெ. (n.) தேங்காய்ப் பருப்பின் முளைப்பகுதி; the almond like substance (சாஅக.);. [தேங்காய் + முனை] இது முற்றும்போது உட்பக்கம் முழுவதையும் கவர்ந்துகொள்ளும்.
தேங்காய்முறி	தேங்காய்முறி tēṅgāymuṟi, பெ. (n.) தேங்காய் மூடி பார்க்க;see__, மறுவ, தேங்காய் மூளி, தேங்காய் மூடி [தேங்காய் + முறி]

தேங்காய்மூடி	தேங்காய்மூடி tēṅgāymūṭi, பெ. (n.) உடைத்த தேங்காயின் பாதி; half of a coconut (சாஅக); [தேங்காய் + முடி. முறி → முடி → முடி] தேங்காயின் நரம்பு; the three nerves of a coconut. [தேங்காய் + மூரி]
தேங்காய்மொத்தி	தேங்காய்மொத்தி tēṅgāymotti, பெ. (n.) மாட்டின் முன்னங்காலின் இடையிலுள்ள தசைத் திரட்சி (யாழ்.அக.);; lump of flush in the middle of the forelegs of cattle or buffaloes (செஅக);. [தேங்காய் + மொத்தி]
தேங்காய்வகிர்	தேங்காய்வகிர் tēṅgāyvagir, பெ. (n.) தேங்காய்க்கீற்று பார்க்க;see__, [தேங்காய் + வகிர்]
தேங்காய்வழுக்கை	தேங்காய்வழுக்கை tēṅgāyvaḻukkai, பெ. (n.) தேங்காயின் முற்றாத உள்ளீடு; soft kernal or albumen of an immature coconut. [தேங்காய் + வழுக்கை]
தேங்காய்வெட்டி	தேங்காய்வெட்டி tēṅgāyveṭṭi, பெ. (n.) தேங்காய் மட்டை உரிக்குங் கருவி; instrument for husking coconut. [தேங்காய் + வெட்டி]
தங்காய்வெண்ணெ	தேங்காய்வெண்ணெய் tēṅgāyveṇīey, பெ. (n.) தேங்காய்நெய் பார்க்க;see__, [தேங்காய் + வெண்ணெய்]
தேங்காயடி	தேங்காயடி tēṅgāyaḍi, பெ. (n.) எதிரியின் தேங்காயைத் தன் தேங்காயில் உடைத்தவனே வென்றவனென்று கருதப்படும் விளையாட்டு வகை (யாழ்அக);; a game in which a person breaking the coconut of his antagonist with his own, is declared the winner. [தேங்காய் +அடி]

தேங்காயெண்ணெய்	தேங்காயெண்ணெய் tēṅgāyeṇīey, பெ. (n.) தேங்காயின் எண்ணெய்; coconut oil (சாஅக);. ம. தேங்காணி;படட. தெங்கெண்ணெ [தேங்காய் + எண்ணெய்] தேங்காய்க் கொப்பரையைச் செக்கிலிட்டு ஆட்டக் கிடைப்பது. வெளிர்மஞ்சள் நிறமுடையதாயும் மணமுடையதாயும் நெய் போன்றுமிருக்கும். குளிரில் உறையுந் தன்மையுடைது. நாட்படவிருந்தால் கெட்டுப் போகும். மருந்துக்குதவும். மயிர்ப் பூச்செண்ணெயாயும், சமையலெண்ணெ யாயும் பயன்படும்
தேங்காயெண்ணெய்ச்சவ்வு	தேங்காயெண்ணெய்ச்சவ்வு tēṅgāyeṇīeyccavvu, பெ. (n.) சவுக்காரக் கட்டி; soap (சாஅக);. [தேங்காய் + எண்ணெய் + சவ்வு]
தேங்காயெறி-தல்	தேங்காயெறி-தல் dēṅgāyeṟidal, 3 செ.குவி. (v.i.) இறைத்திருமேனியின் முன் சிதறு தேங்கா யுடைத்தல் (நாஞ்);; to dash coconuts and break, as offering to an idol. [தேங்காய் + எறி]
தேங்காயோடு	தேங்காயோடு tēṅgāyōṭu, பெ. (n.) கொட்டாங்கச்சி; coconut shell (சாஅக);. [தேங்காய் + ஒடு]
தேங்காயோது-தல்	தேங்காயோது-தல் dēṅgāyōdudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) தேங்காயில் ஆற்றல் உண்டாகும்படி மந்திரித்தல் (வின்.);; to confer magical virtues on coconut by incantations. [தேங்காய் + ஒது]
தேங்கிட்டி	தேங்கிட்டி tēṅgiṭṭi, பெ. (n.) தேள் கொடுக்கிப் பச்சிலை; a kind of medicinal plant (சாஅக);.
தேங்கு-தல்	தேங்கு-தல் dēṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நிறைதல்; to fill, become full, rise to the brim. "மதுவது தேங்கு கும்பம்" (திருப்பு.501);. 2. தங்குதல்; to stay, stagmate. "தேங்கு கங்கைத் திருமுடிச் செங்கணான்" (கம்பரா. காட்சி. 21);. 3. மிகுதல் (வின்);; to be crowded, abundant, copious. [தெண்டுதல் = தெம்புதல், மேற்கிளப்புதல். தெண்டு → தெங்கு → தேங்கு. தேங்குதல் = உயர்தல், மிகுதல்]

தேங்கு	தேங்கு2 dēṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மனங்கலங்குதல் (பிங்.);; to be puzzled, to be in trepidation. "நீர் தேங்க வேண்டாவிறே" (ஈடு. 9,7,9);. 2. கால நீட்டித்தல்; to delay, tarry. "தேங்காதிருவோ நேரிறைஞ்ச" (பெரிய,பு திருதா,267);. 3. கெடுதல்; to perish; to be ruined. "தேங்காத மள்ளர்" (சீவக. 16);. தேங்கு3 dēṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) அஞ்சுதல்; to be afraid. "நாம் இத்தைச் செய்யும்படியென் என்று தேங்குதல் அல்பமுமுடைய வனல்லன்" (தி.வ்.பெரியாழ். 2,9,3, வியா, பக். 45);. [தியங்கு → தேங்கு] தேங்கு4 tēṅgu, பெ. (n.) தெங்கு; coconut. [தெங்கு தேங்கு]
தேங்குதண்ணீர்	தேங்குதண்ணீர் dēṅgudaṇṇīr, பெ. (n.) தேங்கி நிற்கும் தண்ணீர்; stagnant water (சாஅக);. [தேங்கு + தண்ணீர்]
தேங்குழல்	தேங்குழல் tēṅguḻl, பெ. (n.) பணியார வகை; a kind of vermicular confection made of rice paste. "பொரி தேங்குழ லப்பம்" (தனிப்பா. 2,75,189);. ம. தேங்குழல் [தேன் + குழல்]
தேங்குழலுரல்	தேங்குழலுரல் tēṅguḻlural, பெ. (n.) தேங்குழற் செப்பு பார்க்க;see__, [தேன் + குழல் + உரல்]
தேங்குழலுழக்கு	தேங்குழலுழக்கு tēṅguḻluḻkku, பெ. (n.) தேங்குழற்செப்பு பார்க்க;see__, [தேங்குழல் + உழக்கு]

தேங்குழற்செப்பு	தேங்குழற்செப்பு tēṅguḻrceppu, பெ. (n.) தேங்குழல் பிழியுங் கருவி; cylindrical utensil for preparing__, மறுவ. தேங்குழல் அச்சு [தேன் + குழல் + செப்பு]
ங்கைச்சுட்டுப்புகைத்துவிடு	தேங்கைச்சுட்டுப்புகைத்துவிடு-தல் dēṅgaiccuḍḍuppugaidduviḍudal, 20 செ.கு.வி (v.i.) தேங்காயைச் சுட்டு புகைகாட்டுதல்; exposing to the fumes of burnt coconut (சாஅக.);.
தேசக்காவல்	தேசக்காவல்1 tēcakkāval, பெ. (n.) தாய் நாட்டைக் காவல் புரிகை; guarding the mother-land. [தேசம் + காவல்] தேசக்காவல்2 tēcakkāval, பெ. (n.) கொள்ளையரால் துன்பம் நேராதபடி இறையிலி நிலமளித்து நாட்டைக் காவல் புரியச் செய்யும் பழைய முறை; the ancient system of guarding a tract of country against marauders and compensating the person or persons employed for the purpose by grants of land rent free or by various fees or allowances (R.F.);.
தேசகாலம்	தேசகாலம் tēcakālam, பெ. (n.) குறிப்பிட்ட வேளை; பொழுது, சந்தி எனும் காலம்; particular time, day, evening and dusk (கல்வெ.);.
தேசத்தலைவர்	தேசத்தலைவர் tēcattalaivar, பெ. (n.) நாடு முழுதும் செல்வாக்குள்ள தலைவர்; national leader. [தேசம் + தலைவர்]
தேசத்துரோகம்	தேசத்துரோகம் tēcatturōkam, பெ. (n.) நேசவஞ்சனை பார்க்க;see__, [தேசம் + துரோகம்] Skt. dhuroha → த. துரோகம்
தேசத்தொண்டன்	தேசத்தொண்டன் tēcattoṇṭaṉ, பெ. (n.) தேசப்பற்றாளன் பார்க்க;see__, [தேசம் + தொண்டன். தொண்டு – தொண்டன்]
தேசத்தொண்டு	தேசத்தொண்டு tēcattoṇṭu, பெ. (n.) நாட்டு நலனை முன்னிறுத்திச் செய்யும் ஊழியம்; patriotrict service. விடுதலைப் போரில் தேசத் தொண்டே முன்னிறுத்தப்பட்டது. [தேசம் + தொண்டு]

தேசதருமம்	தேசதருமம் dēcadarumam, பெ. (n.) தேசப்பழமை பார்க்க; __, [தேசம் + தருமம்]
தேசப்படம்	தேசப்படம் tēcappaḍam, பெ. (n.) நாட்டின் அரசியல், நில அமைப்பைக் காட்டும் படம்; map (of a country);. [தேசம் + படம்] தேசப்படம் tēcappaḍam, பெ. (n.) நாட்டின் அரசியல், நில அமைப்பைக் காட்டும் படம்; map (of a country);. த.வ. நாட்டுப்படம்
தேசப்பண்	தேசப்பண் tēcappaṇ, பெ. (n.) தேசியப்பண் பார்க்க; __ மறுவ. நாட்டுப்பண் [தேசம் + பண்]
தேசப்பழமை	தேசப்பழமை tēcappaḻmai, பெ. (n.) நாட்டு வழக்கம் (யாழ்ப்.);; ancient or established customs or usages of a country. [தேசம் + பழமை]
தேசப்பற்றாளி	தேசப்பற்றாளி tēcapparṟāḷi, பெ. (n.) தாய் நாட்டின் மீது மிகுந்த பற்றுடையவன்; patriotic person. விடுதலைப் போரிலிடுபட்ட தேசப்பற்றாளிகள் தனிமைச் சிறையிலடைக்கப் பட்டனர் (உ.வ.); [தேசம் + பற்றாளி]
தேசப்பற்று	தேசப்பற்று tēcapparṟu, பெ. (n.) ஒருவர் தம் நாட்டு நலனிலும் வளர்ச்சியிலும் கடமையுணர்வோடிருக்கும் ஈடுபாடு; patriotism; love for one's country. [தேசம் + பற்று]

தேசபக்தன்	தேசபக்தன் tēcabaktaṉ, பெ. (n.) தேசப்பற்றாளி பார்க்க;__, [தேசம் + பக்தன். பத்தன் → பக்தன்] த.பத்தன் → Skt. bakta தேசபக்தன் tēcabaktaṉ, பெ. (n.) நாட்டின் மீது அதிகப் பற்றுடையவன்; patriot. விடுதலைப் போராட்ட காலத்தில் தேசபக்தர்கள் (நாட்டுப் பற்றுடையவர்கள்); நாடு கடத்தப்பட்டார்கள்.
தேசபக்தி	தேசபக்தி tēcabakti, பெ. (n.) தேசப்பற்று பார்க்க; __, [தேசம் + பக்தி. பத்தி → பக்தி] த. பத்தி → Skt. bakti தேசபக்தி tēcabakti, பெ. (n.) நாட்டுப்பற்று; patriotism, love for one's country.
தேசபண்டாரி	தேசபண்டாரி tēcabaṇṭāri, பெ. (n.) தெள்ளாறு எறிந்த நந்திவர்மனுடைய சிறப்புப் பெயர்களில் ஒன்று; name of __, [தேசம் + பண்டாரி']

தேசம்	தேசம் tēcam, பெ. (n.) 1. இடம்; place. காலதேச மறிந்து நடத்த வேண்டும். தேசங்கள்தோறும் மொழி (பாஷை);கள் வேறு (பழ);. 2. நாடு; country, province, territory, land, district. தேசமெல்லாம் புகழ்ந்தாடுங் கச்சி (திருவாச. 94);. தேசத்து நன்மை தீமை அரசர்க்கு இல்லையா?(பழ);. 3. நாவலந் தீவில் அமைந்த 56 தேசங்கள்; countries of ancient India, 56 in number. ம. தேசம் [துகு → திகு → திகை = முடிவு, எல்லை. திகைதல்=முடிதன், தீர்தல், தீர்மானமாதல், 'மாதம் திகைந்த சூவி', 'அதன் விலை இன்னும் திகையவில்லை' என்பது தென்னாட்டு வழக்கு. திகை → திசை = முடிவு, எல்லை, பக்கம். திசை → (தேக → தேசம்] திசை, தேசம் என்னும் சொற்கள் பக்கம் என்னும் பொருளில் வருதலை 'அந்தத் திசைக்கே போக மாட்டேன்' என்னும் தமிழ் வழக்காலும், 'ஏகதேசம்' என்னும் வடமொழி வழக்காலும் அறியலாம். ஏகதேசம் = ஒரு பக்கம், ஒரு பகுதி. தேசம் என்னும் சொல் முதலாவது எல்லையைக் குறித்து, பின்பு ஓர் எல்லையில் அல்லது பக்கத்தில் உள்ள நாட்டைக் குறித்தது. ஒநோ: சீமை = எல்லை, நாடு (முதா. 97); த. தேசம் → skt. 56 தேசங்களாவன அங்கம், அவந்தி, ஆந்திரம், ஆலயம், இடங்கணம், இலாடம் உகந்தரம், ஒட்டம், கடாரம், கருசம், கலிங்கம், கன்னடம், காசுமீரம், காந்தாரம், காம்போகம், கிராதம், குகுரம், குரு குளிந்தம், கூர்ச்சரம், கேகயம், கேரளம், கொங்கணம், கோசலம், கௌடம், சவ்வீரம், சாதகம், சாலவம், சிங்களம், சிந்து, சீனம், சூரசேனம், சேரி, சோழம், சோனகம், திராவிடம், திரிகர்த்தம், துளுவம், நிடதம், நேபாளம், பப்பரம், பாஞ்சாலம், பாண்டியம், பாரசீகம், புளிந்தம், போடம், மகதம், மச்சம், மத்திரம், மராடம், மலையாளம், மாளவம், வங்கம், வங்காளம், விதர்ப்பம், விராடம்,
தேசவழமை	தேசவழமை tēcavaḻmai, பெ. (n.) தேசப்பழமை பார்க்க;see__, [தேசம் + வழமை]
தேசாட்சரி	தேசாட்சரி tēcāṭcari, பெ. (n.) kind of node.
தேசாதி	தேசாதி tēcāti, பெ, (n.) கவரையர் குலத்தலைவன் (வின்.);; chief of the Kavaraiyar Caste.
தேசாதேசம்	தேசாதேசம் tēcātēcam, பெ. (n.) பற்பல நாடு; various countries. [தேசம் + தேசம்]

தேசி	தேசி tēci, பெ. (n.) அழகி; beautiful women. "தேசியைச் சிறையில் வைத்தான்" (கம்பரா. அங்கத. 4);. [உல் → துல் → துள் → தொள் → தோள் → தோய் → தேய் → தேசு → தேசி]
தேசிகப்பாடு	தேசிகப்பாடு tēcigappāṭu, பெ. (n.) நாட்டில் நிகழும் வழக்கப்படி, வெளிநாடுகளில் இருந்து வருவோர்க்குத் திருக்கோயில்களில் ஒரு வேளை உணவு அளிக்கச் செய்யும் ஏற்பாடு; custom of supplying one time food for those who come from foreign countries.
தேசியக்கொடி	தேசியக்கொடி tēciyakkoḍi, பெ. (n.) ஒரு நாட்டுக்குரிய அடையாளக்கொடி; national flag. மூவண்ணக் கொடியாகிய நமது தேசியக் கொடியைக் காலை ஆறு மணியிலிருந்து மாலை ஆறுமணி வரை மட்டுமே பறக்கவிடவேண்டும். [தேசம் → தேசியம் + கொடி.]
தேசியகீதம்	தேசியகீதம் tēciyaātam, பெ. (n.) தேசியப் பண் பார்க்க;see__, [தேசம் → தேசியம் + கீதம்]
தேசியச்சின்னம்	தேசியச்சின்னம் tēciyaccinnam, பெ. (n.) நாட்டை அடையாளப்படுத்தற்குக் கையாளப் படும் கொடி, பண் முதலியன; national flag, national anthem etc., to mark as an emblem of a country [தேசம் → தேசியம் + சின்னம்]
தேசியத்தலைவர்	தேசியத்தலைவர் tēciyattalaivar, பெ. (n.) தேசத்தலைவர் பார்க்க;see__, [தேசம் → தேசியம் + தலைவர்]
தேசியப்பண்	தேசியப்பண் tēciyappaṇ, பெ. (n.) நாட்டுப் பற்றை வெளிப்படுத்துவதும், நாட்டுச் சின்னமாக விளங்குவதுமாகிய பாடல்; national anthem. விழாமுடிவில் சேதியப்பண் இசைக்கப்பட்டது. மறுவ, நாட்டுப்பண் [தேசம் → தேசியம் + பண்]

தேசியப்பறவை	தேசியப்பறவை tēciyappaṟavai, பெ. (n.) ஒரு நாட்டுக்குரியதாக அறிவிக்கப்படும் பறவை; national bird. மயில் நமது நாட்டின் தேசியப் பறவை. [தேசம் → தேசியம் + பறவை]
தேசியம்	தேசியம் tēciyam, பெ. (n.) 1. நாட்டின் முழுமையையும் ஒற்றுமையையும் நோக்கமாகவுடைய போக்கு; nationalism. முன்னைப் பிரிவினைக்காரர்கள் இன்று தேசியம் பேசுகின்றனர். 2. ஓர் இனமக்கள் தங்கள் தனித்துவத்தை வலியுறுத்தி அரசியலில் தனியுரிமைகோரும் போக்கு; nationalism advocated by ethnic groups. 3. நாடு முழுவதற்கும் உரியது அல்லது நாடு முழுவதையும் சார்ந்தது; that which belongs to the nation. தேசியக்கொடி, தேசியப்பண் [தேசம் → தேசியம்]
தேசியமலர்	தேசியமலர் tēciyamalar, பெ. (n.) ஒரு நாட்டிற்குரியதாக அறிவிக்கப்படும் பூ; national flower. தாமரைப்பூ நமது நாட்டின் தேசிய மலர். [தேசம் → தேசியம் + மலர்]
தேசியமாணவர்ப்படை	தேசியமாணவர்ப்படை tēciyamāṇavarppaḍai, பெ. (n.) படைப்பயிற்சி பெறும் மாணவ இளைஞர் படை; national cadet corps (NCC);. [தேசியம் + மாணவர் + படை]
தேசியவியக்கம்	தேசியவியக்கம் tēciyaviyakkam, பெ. (n.) நாட்டின் நலன் கருதி இயங்கும் இயக்கம்; national movement. மொழிவளர்ச்சிக்குத் தேசியவியக்கம் தேவை. [தேசம் → தேசியம் + இயக்கம்]
தேசியவிலங்கு	தேசியவிலங்கு tēciyavilaṅgu, பெ. (n.) ஒரு நாட்டுக்குரியதாக அறிவிக்கப்படும் விலங்கு; national animal. புலி நமது நாட்டின் தேசிய விலங்கு. [தேசம் → தேசியம் + விலங்கு]

தேக	தேக tēka, பெ. (n.) 1. ஒளி; bright. 2. பொன்; gold. 3. அழகு; beauty. "திருமா மணிவண்ணன் தேசு" (தி.வ். இயற். 3:9);. 4. புகழ்; fame. "நும்முடைத் திருவுந் தேகம்" (சீவக771);. 5. அறிவு (ஞானம்);; knowledge. "தேசுறு முண்பார்க் கென்றே தேறு' (சைவச. பொது. 561);. 6. பெருமை; proud. "வலிச்சினமு மானமுந் தேகம்" (பு.வெ. 24);. 7. வீரியம் (வின்);; energy. த தேசு;வ. தேஜஸ் [தேய் → தேயு → தேசு]
தேசுகொள்	தேசுகொள் tēcugoḷ, பெ.எ. (adj.) புகழாகிய ஒளியைக் கொண்டுள்ள; live so gloriously with fame. "செழியரைத் தேசுகொள் ஸ்ரீ கோராஜ கேஸரிவர்மரான பூர்ராஜராஜ தேவர்க்கு" (தெக.தொ.31, 4); [தேச + கொள்]
தேட்கடி	தேட்கடி tēḍkaḍi, பெ. (n.) தேட்கொட்டு பார்க்க;see__, [தேள் + கடி]
தேட்கடை	தேட்கடை1 tēḍkaḍai, பெ. (n.) 1. குருகு விண்மீன் (மூலம்); (பிங்.);; 19th __, 2. பூடு வகை (மூஅ.);; a medicinal plant [தேள் + கடை]
தேட்கடைப்பூண்	தேட்கடைப்பூண் tēḍkaḍaippūṇ, பெ. (n.) தேட்கொடுக்கி பார்க்க;see__, (சாஅக);.
தேட்குமச்சி	தேட்குமச்சி tēṭkumacci, பெ. (n.) தேக்குடிச்சி பார்க்க;see__, (தமி.சொஅக.);.

தேட்கெண்டை	தேட்கெண்டை tēṭkeṇṭai, பெ. (n.) ஐந்து விரல நீளம் வளரும் கடல்மீன் வகை (யாழ்.அக);; sea-fish, olive, attaining 5 inch in length. [தேன் + கெண்டை]
தேட்கொட்டான்	தேட்கொட்டான் tēṭkoṭṭāṉ, பெ. (n.) பனையிலையிலுள்ளதும் தீண்டினால் தேள்நஞ்சுபோற் கடுப்பை உண்டாக்குவதுமான பூச்சிவகை (இவ);; a green insect whose touch produces the same sensation as scorpion - sting found on palmyra leaves. [தேன் + கொட்டான்]
தேட்கொட்டு	தேட்கொட்டு tēṭkoṭṭu, பெ. (n.) கொடுக்கு முனையால் தேள் குத்துகை; stinging of a scorpion thrust of a scorpion's sting. [தேன் + கொட்டு]
தேட்கொடுக்கி	தேட்கொடுக்கி tēḍkoḍukki, பெ. (n.) 1. சிறு செடி வகை (பதார்த்த 263);; turnsole. 2. செடி வகை; tiger's claw. [தேள் + கொடுக்கி]
தேட்கொடுக்கு	தேட்கொடுக்கு tēḍkoḍukku, பெ. (n.) தேளின் வாலிலுள்ள கொடுக்கு; scorpion sting. [தேள் + கொடுக்கு]
தேட்டக்காரன்	தேட்டக்காரன் tēṭṭakkāraṉ, பெ. (n.) 1. வருவாயுள்ளவன்; person who has amassed riches. 2.திருடன்; thief, pick pocket [தேட்டம் + காரன்]

தோட்டம்	தோட்டம் tōṭṭam, பெ. (n.) 1. ஈட்டுகை; acquiring, earning, accumulation. 2. துருவிக் கொள்ளுகை;seeking, search, pursuit. 3. திரட்டப்பட்ட பொருள்; acquisition;that which is earned or hoarded. "தேட்டற்ற தேட்டமே" (தாயுதேசோ 5);. 4. கவலை; anxiety, solicitude. 'அவனுக்குப் பிள்ளைமேல் வெகு தேட்டம்'. 5. விருப்பம்; earnest desire, appetite, longing. "தேட்டந்தான் வாளெயிற்றிற்றின்னவோ" (கம்பரா. குர்ப். 121);. ம. தேட்டம் [தேடு → தேட்டு → தேட்டம்] தோட்டம் tōṭṭam, பெ. (n.) 1. வளர்ப்புச் செடிகளின் தொகுதி; garden, orchard, plantation. "வயலுந் தோட்டமும்" (பெருங். உஞ்சைக். 39, 63);. 2. சோலை (பிங்.);; grove. தோட்டம் நிலைத்தல்லவோ தென்னம்பிள்ளை வைக்கவேணும் (பழ.);. 3. வீட்டுக் கொல்லை (இ.வ.);; back yard, enclosure. தோட்டத்தில் பழமிருக்கத் தூரப்போவானேன் (பழ.);. ம. தோட்டம்; க. தோட, தோண்ட; தெ., பட., து., குட. தோட; கோத.தோட்டம்; துட. த்வோடம்; கூ டுட; குவி. தொந்த;துட. தோண்ட [துள் தோண்டு தோடு
தேட்டாக்கூறு	தேட்டாக்கூறு tēṭṭākāṟu, பெ. (n.) தேடாக்கூறு பார்க்க;see__, [தேடு + ஆ + கூறு]
தேட்டாண்மை	தேட்டாண்மை1 tēṭṭāṇmai, பெ. (n.) ஈட்டம்; earning, as of wealth. "தேட்டாண்மை செய்வாய்" (அருட்பா. 1, தெஞ்சறி 377);. [தேடு → தேட்டு + ஆண்மை. ஆள்+மை – ஆண்மை]
தேட்டாமரம்	தேட்டாமரம் tēṭṭāmaram, பெ. (n.) மர வகைகளுள் ஒன்று; a kind of tree. கூரைக்கை, தூண்கள் இவற்றிற்குப் பயன்படும் மரம்.

தேட்டாளன்	தேட்டாளன்1 tēṭṭāḷaṉ, பெ. (n.) வருவாயுள்ளவன்; thriving, wealthy person. "தேட்டாளன் காயற்றுரை சீதக்காதி" (தனிப்பா. 238, 8);. 2.. புதல்வன் (இ.வ.); : Son. [தேட்டு + ஆளன்] தேட்டாளன்2 tēṭṭāḷaṉ, பெ. (n.) உழைப்பாளி; labour. ம. தேட்டாளன் (வேடன்); [தேட்டு + ஆளன்]
தேட்டாறு	தேட்டாறு tēṭṭāṟu, பெ. (n.) கால்நடை நோய் வகை; a disease of cattle.
தேட்டு	தேட்டு tēṭṭu, பெ. (n.) 1. விருப்பம்; eamest desire. "தேட்டறுஞ் சிந்தை திகைப்பறும்" (திருமந் 2745);. 2. வருவாய் ஈட்டுகை; earning. "தேட்டற்ற தேட்டமே" (தாயு. தேசோ. 5);. 3. துருவிக் கொள்ளுகை;seeking. "தேட்டருந் திறற் றேனினை" (திவ். பெருமாள் 2);. 4. சாப்பாடு முதலியவற்றின் நிறைவு (சம்பிரமம்);; richness, as of dinner. 5. பேணுகை (வின்);; supporting. [தேடு → தேட்டு]
தேட்டுண்	தேட்டுண் tēṭṭuṇ, பெ. (n.) வருமானம் (சம்பாத்தியம்);; earnings. "தேட்டுணு மெங்கள் குடியிருப்பும்... எல்லாம் போச்சுது" (தெய்வச். விறலிவிடு. 499);. [தேடு + ஊண்]

தேட்டை	தேட்டை1 tēṭṭai, பெ. (n.) தேட்டம் பார்க்க;see__, தேட்டை2 tēṭṭai, பெ. (n.) தெளிந்த மோர்; clear butter milk (சாஅக);. தேட்டை3 tēṭṭai, பெ (n.) 1. தெளிவு; clearness. transparancy. 2. தெளிந் நீர் (வின்.);; clear water. 3. உயர்ந்த்து; that which is superior. அதற்கு இது தேட்டை (இ.வ.);
தேட்படை	தேட்படை tēḍpaḍai, பெ. (n.) கொம்பரக்கு; stic lac (சாஅக);.
தேடாக்கூறு	தேடாக்கூறு tēṭākāṟu, பெ.(n.) பேணாமை (யாழ்ப்.);; lack of support, neglected condition. [தேடு + ஆ + கூறு. 'ஆ' எதிர்மறை இடைநிலை]
தேடாத்தேட்டம்	தேடாத்தேட்டம் tēṭāttēṭṭam, பெ. (n.) பெருமுயற்சி அல்லது தீயவழியா லீட்டிய பொருள் (வின்.);; acquisition by unparalleled labour or by unworthy and unjust means. [தேடு + ஆ + தேட்டம். 'ஆ' எதிர்மறை இடைநிலை]
தேடி	தேடி tēṭi, பெ. (n.) அதிவிடயம்; atis. "தேடித் தீந்தேன் றிப்பிலி" (சீவக. 2703);.
தேடித்தின்(னு)-தல்	தேடித்தின்(னு)-தல் dēṭiddiṉṉudal, செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அற்றை நாளீட்டிய பொருளான் வாழ்வு நடத்தல் (இ.வ);; to live from hand to mouth. 2. பரத்தமையாய் வாழ்தல் (வின்.);; to live by whoredom. மறுவ. அன்றாடங்காய்ச்சி [தேடு → தேடி + தின்.]
தேடிப்பிடி-த்தல்	தேடிப்பிடி-த்தல் tēḍippiḍittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.i.) 1. கண்டுபிடித்தல்; to search. 2. கள்ளக் கணவளைப் பெறுதல்; to procure a paramour. ம. தேடிப்பிடிக்குக [தேடி + பிடி-.]

தேடியதேட்டம்	தேடியதேட்டம் tēṭiyatēṭṭam, பெ. (n.) தாமே ஈட்டிய செல்வம் (யாழ்ப்.);; self acquired property. [தேடு → தேடி + தேட்டம்]
தேடியாடித்திரி-தல்	தேடியாடித்திரி-தல் dēṭiyāṭiddiridal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) தேடியோடித்திரி-தல், பார்க்க;see__,(செ.அக);. [தேடி + ஆடி + திரி-.]
தேடியோடித்திரி-தல்	தேடியோடித்திரி-தல் dēṭiyōṭiddiridal, 3.செ.குவி (v.i.) பெருமுயற்சி செய்தல்; to make great efforts. [தேடி + ஒடி + திரி.]
தேடிவை-த்தல்	தேடிவை-த்தல் tēṭivaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) பெருள் சேர்த்து வைத்தல்; to earn and lay up. [தேடி + வை-.]
தேடு	தேடு1 dēṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. துருவி நாடுதல்; to seek, search for, enquire after. "தேடினே னாடிக்கண்டேன்" (தேவா. 1189, 3);. தேடித் தின்றவர் தெய்வத்தோ டொத்தவர் (பழ.);. 2. ஈட்டுதல்; to acquire, earn, procure. "பாடுபட்டுத் தேடி" (நல்வழி,22);. தேடிய மூலிகை காலில் தட்டினாற்போல (பழ.);. 3. பேணல்; to take care of, cherish, foster, provide for. அவனை ஒருவருந் தேடுவாரில்லை (உ.வ.);, தேடுவார் அற்றபிணம் தெருவோடு (பழ.);. ம. தேடுக; குட. தெட்;துட. தொட்க் [தோண்டு → தேண்டு → தேடு.] ஒ.நோ.;தோண்டு - தேண்டு – தேடு. தேடுதல் - தோண்டுதல் - தோண்டிப் பார்த்தாற் போன் தேடுதல். தேடிப்பார்த்தல் (வே.க. 287);] தேடு2 dēṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) முயலல்; to seek, try, as to do a thing. "கோயிலுக்கு எழுந்தருளத் தேட" (குருபரம். 511);. தேடிப் புதைத்துத் தெருவில் இருக்கிறதா? (பழ.);. தேடு3 tēṭu, பெ. (n.) மீன்வகை; a fish. தேட்டுத் துண்டம் (நாஞ்);. ம. தேடு

தேடுகூலி	தேடுகூலி tēṭuāli, பெ. (n.) ஆவணம் முதலியவற்றைத் துருவிக் கண்டெடுத்தற் குரிய கூலி; search fee, paid for searching a document in a record office (செ.அ.க.);. [தேடு + கூலி]
தேண்டு-தல்	தேண்டு-தல் dēṇṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) தேடு-1 பார்க்க;see__, "தேண்டிநேர் கண்டேன் வாழி" (கம்பரா. உருக்காட்டு.77);. [தேடு + தேண்டு-]
தேண்மண்டலி	தேண்மண்டலி tēṇmaṇṭali, பெ. (n.) தேள் மண்டலி பார்க்க;see__, [தேன் → தேண் + மண்டலி]
தேணிறம்	தேணிறம் tēṇiṟam, பெ. (n.) மாந்தளிர்க் கல் (யாழ்அக);; a kind of green stone. மறுவ. கற்காவி [தேள் + திறம்]
தேத்தடை	தேத்தடை tēttaḍai, பெ. (n.) தேத்திறால் பார்க்க;see__, "தேத்தடைத் திரள் கிழிந் தசும்பறா வரை" (தணிகைப்பு.நாட்டு. 14);. [தேம் + அத்து + அடை]
தேத்தா	தேத்தா tēttā, பெ. (n.) ஒரு வகை மரம் (யாழ்ப்.);; a kind of tree.
தேத்தாலடி-த்தல்	தேத்தாலடி-த்தல் tēttālaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பலவிடத்தும் மலிவாக விற்றல்; to be available everywhere at a nominal price. கத்தரிக்காய் தெருவெல்லாந் தேத்தா லடிக்கிறது. (நாஞ்); ம. தேத்தலடிக்குக
தேத்தான்	தேத்தான் tēttāṉ, பெ. (n.) 1. தேத்தான் கொட்டை பார்க்க;see__, 2. கழற்சிக்காய், molucca bean (சாஅக);.
தேத்தான்கொட்டை	தேத்தான்கொட்டை tēttāṉkoṭṭai, பெ. (n.) மருந்துக்குப் பயன்படும் தேற்றா மரத்தின் கொட்டை; seed of the water clearing tree (சாஅக.);. [தேத்தான் + கொட்டை. தேற்றான் → தேத்தான்]

தேத்தி	தேத்தி tētti, பெ. (n.) தேத்தான்கொட்டை பார்க்க;see__,(சாஅக.);.
தேத்தியன்	தேத்தியன் tēttiyaṉ, பெ. (n.) தேத்தான் பார்க்க;see__,(சாஅக.);.
தேத்திறால்	தேத்திறால் tēttiṟāl, பெ. (n.) தேனிறால் (தொல் எழுத்து 344, உரை);; honeycomb. [தேன் → தேம் → தேத் + இறால்]
தேத்துக்காலி	தேத்துக்காலி tēttukkāli, பெ. (n.) அடங்காதவன்-ன்; vagabond, loafer. [தேம் + காலி → தேத்துக்காலி]
தேத்துலை	தேத்துலை tēttulai, பெ. (n.) பாறை மீன்; kind of fish called__,
தேத்துவாளை	தேத்துவாளை tēttuvāḷai, பெ. (n.) வாளை மீன் வகையுள் ஒன்று; kind of fish in __, species. [தேம் → தேத்து + வானை]
தேத்தெலே	தேத்தெலே tēttelē, பெ. (n.) ஒரு மீன் வகை (மீனவ.);; a kind of fish.
தேதாவெனல்	தேதாவெனல் tētāveṉal, பெ. (n.) இசைக் குறிப்பு; onom. expr. of humming the syllables தே, தா in a tune. "தேதாவென வண்டொடு தேன் வரிசெய்ய" (சீவக 1066);. [தேதா + எனல்]
தேது	தேது tētu, பெ. (n.) தேது பார்க்க;see__, 'தேதெரி பாங்கையி லேந்தி" (தேவா 892, 4);. தெ. தேசு
தேதேயெனல்	தேதேயெனல் tētēyeṉal, பெ. (n.) இசை குறிப்பு; onom. expr, of humming the syllables தே, தே in a tune. "அஞ்சிறைவண்டு தண்டேன் பருகித் தேதேயெனுந் தில்லையோன்" (திருக்கோ. .82);. [தேதே + எனல்]

தேந்தம்	தேந்தம் tēndam, பெ. (n.) குதிரைச்சுழி வகை; a mark in horses. "பிறப்புவகை வளருந்தேந் தம்" (தஞ்சர. iii, 117);.
தேந்தலை	தேந்தலை tēndalai, பெ. (n.) 1. செத்தை பார்க்க;see__, 2. தேங்குழல் (தஞ்சை); பார்க்க;see__,
தேந்தே மெனல்	தேந்தே மெனல் tēndēmeṉal, பெ. (n.) இசைக்குறிப்பு, onom. expr. of the sound of a drum, "தேந்தேமென்னு மணிமுழவமும்" (சீவக 292);. [தேம் + தேம் + எனல்]
தேநவரை	தேநவரை tēnavarai, பெ. (n.) ஐந்துவிரல நீளம் வரை வளரும் நவரை மீன் வகை; red mullet, chestnut, attaining 5 inch in length. [தேம்' + தவரை]
தேநீர்	தேநீர் tēnīr, பெ. (n.) தேனில் நீரைக் கலந்து குடிக்குமொரு பருகம்; a drink of honey mixed Water. [தேன் + நீர்]
தேப்பானை	தேப்பானை tēppāṉai, பெ. (n.) தேன் பெய்த பானை; pot containing honey (நன்213.மயிலை);. [தேன் + பானை - தேன்பானை → தேம்பானை → தேப்பானை]
தேப்புல்	தேப்புல் tēppul, பெ. (n.) தேயிலைப் புல் அல்லது கன்னாரிப்புல்; tea-grass. [தே + புல்]
தேப்பெருமாள்	தேப்பெருமாள் tēpperumāḷ, பெ. (n.) காஞ்சிபுரத்திற் கோயில் கொண்டுள்ள திருமால்; __, as worshipped at Kanjipuram. [தே3 + பெருமாள்]
தேப்பை	தேப்பை tēppai, பெ. (n.) தெப்பம்; raft. 'பிறவிநீர்க் கடலை நீந்துநற் றேப்பையாம்" (மேருமந். 1201);.
தேபூசை	தேபூசை tēpūcai, பெ. (n.) கடவுள் பூசை; worship, reverent homage paid to god. தே பூசைமேற் கவனந் தீர்ந்துவிட்டேன் (விறலிவிடு.);. [தே + பூசை]

தேம்	தேம்1 tēm, பெ. (n.) 1. இனிமை; sweetness; pleasantness. "தேங்கொள் கண்ணம்" (சீவக. 12); 2. மணம் (பிங்.);; fragrance, odour. "தேங்கமழ் கோதை" (பு.வெ.127);. 3. தேன்; honey; "தேம்படு நல்வரை நாட" (நாலடி, 239);. 4. தேனீ; honey bee. "தேம்பாய் கடாத்தொடு" (பதிற்றுப். 53:17);. 5. கள் (சூடா.);; toddy. 6. மதம்; must of an elephant. "தேம்படு கவுள. யானை" (முல்லைப். 31);. 7. நெய்; oil. "தேங்கலந்து மணிநிறங் கொண்ட மாயிருங் குஞ்சியின்" (குறிஞ்சி. 111);. 8. தேமம் (இ.வ.); பார்க்க;see__, ம. தேம் [தேன் → தேம். ஒ.நோ. மேன்பாடு → மேம்பாடு] தேம்2 tēm, பெ. (n.) 1. இடம் (திவா);; place. 2. தேயம் (சூடா.);; land, country. "தெவ்வர் தேஎத்து" (புறநா.6);. 3. திக்கு; direction, quarter; "அவன் மறை தேஎ நோக்கி" (அகநா. 48);. 4. ஏழாம் வேற்றுமைச் சொல்லுருபு (நன். 302);; a word used as locative case-suffix. [தேயம் → தேம்] தேம்3 tēm, பெ. (n.) ஈரம் (யாழ்.அக);; wetness.
தேம்ப	தேம்ப tēmba, வி.எ. (adv.) புலர; to dawn.

தேம்பல்	தேம்பல்1 tēmbal, பெ. (n.) 1. வாட்டம் (பிங்);; fading. being faded. 2. குறைந்த நிலை; reduced or diminished state. "தேம்ப வினமதியஞ் சூடிய சென்னியான்" (தேவா. 1017, 3);. 3. வருத்தம் (உவ);; difficulty. 4. பழம்பூ (பிங்.);; faded flower. 5. விம்மியழுகை; heaving sob. அவன் தேம்பலை நிறுத்து. [தேம்பு → தேம்பல்] தேம்பல்2 tēmbal, பெ. (n.) தேமல் பார்க்க;see__, [தேமல் → தேம்பல்]
தேம்பா	தேம்பா tēmbā, பெ.எ. (adj.) 1. குறையாத; not decrease. 2. அழியாத, not ruined. 3. தேயாத; not wane. 4. சுருங்காத; not shrink. தேம்பாவணி வீரமாமுனிவரால் இயற்றப்பட்டது.
தேம்பாரை	தேம்பாரை tēmbārai, பெ. (n.) சேரான் கொட்டை; marking nut (சாஅக.);.
தேம்பாவணி	தேம்பாவணி tēmbāvaṇi, பெ. (n.) கிறித்துவின் தந்தை சூசையின் வரலாற்றைப் பற்றி வீரமாமுனிவர் 1726ஆம் ஆண்டில் பாடியதொரு தமிழ்ப் பாவியம்; an epic poem on the life of Joseph, the father of Christ, by Beschi @__,written in 1726 A.D. [தேம் + பா + அணி. தேம்பா + அணி எனவுமாம்]
தேம்பாறை	தேம்பாறை tēmbāṟai, பெ. (n.) சேங்கொட்டை; marking nut.
தேம்பிப்போ-தல்	தேம்பிப்போ-தல் tēmbippōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) உலர்ந்து போதல்; become dry. [தேம்பல் → தேம்பு → தேம்பி + போ-.]
தேம்பியழு-தல்	தேம்பியழு-தல் dēmbiyaḻudal, 1 செ.கு.வி. (v.i.) விம்மியழுதல்; to sob violently (சாஅக.);. [தேம்பி + அழு-.]

தேம்பு-தல்	தேம்பு-தல் dēmbudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வாடுதல்; to fade; wither, droop; to be tired; to faint. "கொழும்பதிய குடிதேம்பிச் செழுங்கேளிர் நிழல்சேர" (மதுரைக் 167);. 2. மெலிதல்; to grow thin; to be emaciated. "ஆனாச் சிறுமைய விவளுந் தேம்பும்" (குறிஞ்சிப். 26);. 3. விம்மியழுதல்; to sob violently. "விழிநீர் மல்கவே நின்று தேம்பு மன்னே" (வெங்கைக்கோ. 329);. 4. வருந்துதல்; to be in trouble; to suffer. "அவாவினாற் றேம்புவார்" (கலித். 97);. 5. அழிதல்; to perish. "ஊடியார் நலந்தேம்ப" (கலித் 68);. 6. ஆண்டழிக்க உரியதாதல்; to be fit for enjoyment. "தேம்பூண் சுவைத்து" (திவ் இயற் பெரியதிருவ. 14);. ம. தேம்புக [தேம் + பு]
தேமணி	தேமணி tēmaṇi, பெ. (n.) தெய்வமணி-3 பார்க்க;see__, [தே + மணி]
தேமம்	தேமம் tēmam, பெ. (n.) ஈரம்; dampness (சாஅக.);. [தேம்3 → தேமம்]
தேமல்	தேமல் tēmal, பெ. (n.) 1. கணக்கு; whitening of the skin with epithelial debris; yellow spreading spots about the breasts of women. 2. வெள்ளை நோய்; ringworm. 3. தோலைப்பற்றி வரும் நோய்வகை; fish-skin, a disease. ம. தேமல் [தேம்பு → தேமல்]

வகைகள்	வகைகள் 1. அழுக்குத் தேமல் 2. அழகுத் தேமல் 3. பொங்கு தேமல் 4. மங்கு தேமல் 5. எச்சிற்றழும்பு (உத்கோடரோகம்); வகைகள் 1. வீட்டுத் தேனீ 2. சிறு தேனீ 3. மலைத் தேனீ 4. கொசுத் தேனீ 5.கொம்புத் தேனீ
தேமல்படர்-தல்	தேமல்படர்-தல் tēmalpaḍartal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) உடம்பின்மேல் தேமல் உண்டாதல்; spreading of the yellow spots on the body (சாஅக.);. [தேமல் + படர்.]
தேமல்முகம்	தேமல்முகம் tēmalmugam, பெ. (n.) தேமல் படர்ந்த முகம்; freckle face (சாஅக);. [தேமல் + முகம்]
தேமனம்	தேமனம்1 tēmaṉam, பெ. (n.) புளிப்பு; sourness (சாஅக);. தேமனம்2 tēmaṉam, பெ., (n.) துன்பம்; distress,
தேமா'	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின் அவை முதற்குறிப்பாகி அம்
தேமா	தேமா2 tēmā, பெ. (n.) நேர் நேர் என்ற சீரைக் குறிக்கும் வாய்பாடு (காரிகை, உறுப். 4);; the technical term for the metrical foot of __, [தே + மா]
தேமாங்கனி	தேமாங்கனி tēmāṅgaṉi, பெ. (n.) நேர், நேர், நிரை என்ற சீரைக் குறிக்கும் வாய்பாடு (காரிகை, உறுப். 4);; a technical term for the metrical foot, of __, [தே + மா + கனி]

தேமாங்காய்	தேமாங்காய்1 tēmāṅgāy, பெ. (n.) நேர், நேர், நேர் என்ற சீரைக் குறிக்கும் வாய்பாடு (காரிகை, உறுப். 4);; a technical term for the metrical foot of __, [தே + மா + காய்] தேமாங்காய்2 tēmāṅgāy, பெ. (n.) தேமாவின் காய்; sweet mango. ம. தேன்மாங்ங [தே + மாங்காய்]
தேமாந்தண்ணிழல்	தேமாந்தண்ணிழல் tēmāndaṇṇiḻl, பெ. (n.) நேர் நேர் நேர் நிரை என்ற சீரைக் குறிக்கும் வாய்பாடு (காரிகை, உறுப்பு. 5);; a technical term for the metrical foot of __, [தே + மா + தண் + நிழல்]
தேமாந்தண்பூ	தேமாந்தண்பூ tēmāndaṇpū, பெ. (n.) நேர் நேர் நேர் நேர் என்ற சீரைக் குறிக்கும் வாய்பாடு (காரிகை, உறுப். 5);; a technical term for the metrical foot __, [தே + மா + தண் + பூ]
தேமாநறுநிழல்	தேமாநறுநிழல் tēmānaṟuniḻl, பெ. (n.) நேர் நேர் நிரை நிரை என்ற சீரைக் குறிக்கும் வாய்பாடு (காரிகை, உறுப். 5);; a technical term for the metrical foot __, [தே + மா + நறு + நிழல்]
தேமாநறும்பூ	தேமாநறும்பூ tēmānaṟumbū, பெ. (n.). நேர் நேர் நிரை நேர் என்ற சீரைக் குறிக்கும் வாய்பாடு (காரிகை, உறுப். 5);; a technical term for the metrical foot of __, [தே + மா + நறும் + பூ]

தேய்	தேய்1 tēytal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உரைசுதல்; to wear away by friction; to be rubbed. 2. குறைதல்; to lessen, decrease, wane, as the moon; to waste away, as the oil in a burning lamp; to become exhausted. "தொடர்புந் தேயுமே நின்வயி னானே" (குறுந். 42);. தேய்ந்தாலும் சந்தனக்கட்டை மணம் போகாது (பழ.);. 3. மெலிதல்; to be emaciated; to grow thin, as achild. "சிவனேநின்று தேய்கின்றேன்" (திருவாச. 32, 8);. 4. வலிகுன்றுதல்; to become weakened. "அரம்பொருத பொன்போலத் தேயுமே" (குறள், 888);. 5. கழிதல்; to lapse, pass, wear away, as time. 6. அழிதல்; to be effaced, erased, obliterated by rubbing; to be destroyed. "தேயா விழுப்புகழ்த் தெய்வம் பரவுதும்" (கலித். 103); 7. சாதல்; to die. "எம்பியோ தேய்ந்தான்" (கம்பரா. பாசப்.5);. ம. தேயுது; க. தேய்; தெ. தேயு; து. தேயுனி; பட. தேயி;
குட., கோத. தேய் தேய்	குட., கோத. தேய் தேய்2 kuḍaātatēytēyttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.i.) 1. உரைசச் செய்தல்; to rub, rub away, waste by rubbing. "மாநாகங் கொண்டாற் கொப்புளாம் விரலிற் றேய்த்தால்" (சீவக 1288);. 2. குறைத்தல்; to reduce. "அழுத கண்ணீரன்றே செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை" (குறள், 555);. 3. அழித்தல்; to kill, destroy. "செறுநர்த் தேய்த்த செல்லுறழ் தடக்கை" (திருமுருகு 5);. 4. துவக்குதல்; to scour, scrub, polish by rubbing, as a wall, as a vessel; to clean, as teeth. பாத்திரத்தைத் தேய்த்து வைத்தாள் (உவ.); காலையில் படுக்கையினின்று எழுந்தவுடனும் இரவில் படுக்கச் செல்லும் முன்பும் பல் தேய்த்தல் நலம். 5. துடைத்தல்; to efface, erase, obliterate by rubbing. எழுத்தைத் தேய்த்து விட்டான். 6. செதுக்குதல்; to pare, shave, cut, as a gem. "மணியிற் நேய்த்த வள்ளமும்" (கம்பரா. வரைக். 40);. 7. எண்ணெய் முதலிய அழுந்தப் பூசுதல்; to rub in, as oil, ointment or liniment. காரிக்கிழமை தோறும் ... தேய்க்குக

தேய்க்கல்	தேய்க்கல் tēykkal, பெ. (n.) 1. தேக்கல் பார்க்க;see__, 2. தேய்க்குதல்; rubbing (சாஅக.);.
தேய்கடை	தேய்கடை tēykaḍai, பெ. (n.) 1. தேய்ந்தது; that which is worn out, as an implement. 2. வளர்ச்சியற்றது; that which is stunted in growth. [தேய்வு → தேய்வடை → தேய்கடை]
தேய்கடைப்பணம்	தேய்கடைப்பணம் tēykaḍaippaṇam, பெ. (n.) வழங்கித் தேய்ந்த காசு; coin worn out by use. [தேய்கடை + பணம்]
தேய்கடைப்பிள்ளை	தேய்கடைப்பிள்ளை tēykaḍaippiḷḷai, பெ. (n.) 1. வளர்ச்சியில்லாத குழந்தை; child of stunted growth or dwarfish in size. 2. மெலிவடைந்த குழந்தை; an emaciated child. மறுவ. சவலைக் குழந்தை [தேம்கடை + பின்னை]
தேய்கல்	தேய்கல் tēykal, பெ. (n.) உரைகல்; touch-stone (W);. ம. தேப்புகல்லு;தே. தேங்கல்லு [தேய் + கல்]
தேய்ச்சுமாய்ச்சுப்போடு	தேய்ச்சுமாய்ச்சுப்போடு-தல் dēyccumāyccuppōṭudal, 19 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பொருள் முதலியவற்றைச் சிறுகச் சிறுகச் செலவிட்டு வீணாக்குதல்; to waste gradually or little by little. 2. கடன் கொடுத்தவனுக்குப் பொந்திகை (திருப்தி);யில்லாமல் சிறிது சிறிதாகக் கொடுத்துக் கழித்தல்; to pay; as a debt, in such small sums as not to satisfy the creditor, 3. அழுத்தமின்றிச் செய்தல்; to do superficially, as a work. 4. அமுக்கிவிடுதல்; to hush up, as a crime. [தேய்ச்சு + மாய்ச்சு + போடு-]
தேய்த்துக்குளி	தேய்த்துக்குளி1 tēyttukkuḷi, பெ. (n.) எண்ணெய்க் குளியல் (நாஞ்);; oil bath. ம. தேச்சுகுளி [தேய் → தேய்த்து + குளி] தேய்த்துக்குளி2 tēyttukkuḷittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) உடலைத் தேய்த்துக் குளித்தல்; to rub of body (சாஅக.);. ம. தேச்சுகுளிக்குக [தேய் → தேய்த்து + குளி]

தேய்த்துக்கொள்ளு-த	தேய்த்துக்கொள்ளு-தல் dēyddukkoḷḷudal, 7 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. எண்ணெய்யை உடம்பிற் தேய்த்துன் கொள்ளல்; rub or smearing of oil on the body. 2. இரு பெண்டிர் தம்முடன் ஏற்படுத்திக் கொள்ளும் கலவி; to have an unnatural or immoral practice between women consisting in mutual friction of their genitals (சா.அக.);. [தேய்த்து + கொள்-.]
தேய்த்துப்புரட்டு-தல்	தேய்த்துப்புரட்டு-தல் dēydduppuraṭṭudal, 8 செ.குன்றாவி. (v.t.) நெய்மமிட்டுக் கழுவுதல் (யாழ்ப்.);; to rub an ointment to wash oneself, as in bathing. [தேய்த்து + புரட்டு-.]
தேய்த்துவிடு-தல்	தேய்த்துவிடு-தல் dēydduviḍudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அழுக்கைத் தேய்த்து நீக்குதல்; to rub the dust. 2. உப்பைத் தளம் வைத்து வாரும் முறையில் முதலில் படிந்த உப்பை அளத்தோடு தேய்த்துவிடுதல்; to rub the salt, which in deposited first in the salt pan when scoop the salt from the floor (மீனவ.);. [தேய்த்து + விடு-.]
தேய்தவளை	தேய்தவளை tēytavaḷai, பெ. (n.) தேரை பார்க்க;see__,(சாஅக);. [தேய்(ந்த); + தவளை]
தேய்ந்தபல்	தேய்ந்தபல் tēyndabal, பெ. (n.) குறைந்த பல்; worn out tooth (சாஅக.);. [தேய்த்த + பல்]
தேய்ந்துமாய்ந்துபோ-த	தேய்ந்துமாய்ந்துபோ-தல் tēyndumāyndupōtal, 8 செ.குவி. (v.i.) கவலையால் உடல் மெலிவுறுதல்; to become emaciated with care; to pine. [தேய்ந்து + மாய்த்து + போ-.]
தேய்ப்புக்கட்டை	தேய்ப்புக்கட்டை tēyppukkaṭṭai, பெ. (n.) சாந்து பூசித் தேய்ப்பதற்குப் பயன்படும், மரப்பலகையாலோ, தகரத்தாலோ ஆன கருவி; an instrument made of wood or tin to rub, after plaster the mortar. [தேய்ப்பு + கட்டை]
தேய்ப்புக்கரணை	தேய்ப்புக்கரணை tēyppukkaraṇai, பெ. (n.) பூச்சு வேலைகளில் பயன்படும் கரணை; Small trowel used to plaster the mortar (கட்ட்ட);. ஒருகா. (கரண்டி → கரணை); [தேய்ப்பு + கரணை]

தேய்ப்புக்கல்	தேய்ப்புக்கல் tēyppukkal, பெ. (n.) பூச்சு மண்ணைச் சுவரில் பூசிக் தேய்க்கப் பயன்படும் கல்; stone used for smearing the sand on the walls (கட்டட);. [தேய்ப்பு + கல்]
தேய்ப்புணி	தேய்ப்புணி tēyppuṇi, பெ. (n.) செட்டுள்ளவன் (வின்.);; thrifty person (செஅக.); [தேம்1 → தேய்ப்பு + உணி]
தேய்ப்புத்தாள்	தேய்ப்புத்தாள் tēypputtāḷ, பெ. (n.) உப்புத்தாள் (நாஞ்);; sand paper. ம. தேப்புதாள் [தேய்ப்பு + தாள்]
தேய்ப்புப்பலகை	தேய்ப்புப்பலகை tēyppuppalagai, பெ. (n.) சாணை பிடிக்கும் பலகை (இவ.);; whetstone. ம. தேப்புபலக [தேய் → தேய்ப்பு + பலகை]
தேய்ப்புமட்டப்பலகை	தேய்ப்புமட்டப்பலகை tēyppumaṭṭappalagai, பெ. (n.) மணியாகப் பலகை; mason's smoothing plane. [தேய் + மட்டம் + பலகை]
தேய்ப்பூணி	தேய்ப்பூணி tēyppūṇi, பெ. (n.) தேய்ப்புணி (வின்); பார்க்க;see__, [தேம்ப்புணி → தேம்ப்பூணி]
தேய்பிறை	தேய்பிறை tēypiṟai, பெ. (n.) 1. குறைமதி; waning moon. "தேய்பிறையும் போல்" (திவ்திருவாய். 8,8,10);. 2. கரும் (கிருட்டிண);ப் பக்கம்; dark fortnight. ம. தேய்பிற, தேவற [தேய்1 + பிறை]
தேய்பிறையிரும்பு	தேய்பிறையிரும்பு tēypiṟaiyirumbu, பெ. (n.) அரிவாள்; sickle, as a crescent-shaped iron instrument. "தேய்பிறை யிரும்பு தம்வலக்கை சேர்த்தினார்" (சீவக.55);. [தேய் + பிறை + இரும்பு]

தேய்மானக்காரன்	தேய்மானக்காரன் tēymāṉakkāraṉ, பெ. (n.) பிறர் செலவிற் வாழ்க்கை நடத்தும் இவறன்; parasite, sponge-cake. [தேய்மானம் + காரன்]
தேய்மானம்	தேய்மானம் tēymāṉam, பெ. (n.) 1. தேய்வு; loss by wear and tear. 2. பொன்னை உரைத்தலால் உண்டாம் குறைவு; loss sustained in testing gold by rubbing on a touchstone. அந்த நகையில் தேய்மானம் மிகுதி (உவ.);. 3. சிக்கனம்; frugality, parsimony. 4. சோம்பல்; laziness ம. தேமானம்;க., தெ. தேமான [தேய் + மானம்]
தேய்வாங்கு	தேய்வாங்கு tēyvāṅgu, பெ. (n.) தேவாங்கு பார்க்க;see__,(சாஅக.);. [தேவாங்கு → தேய்வங்கு]
தேய்வு	தேய்வு tēyvu, பெ. (n.) 1. குறைபாடு; wearing away, lessening, abrasion, diminution, wasting. 2. கழிவு; disgrace, degradation. "தோற்றோர் தேய்வும்" (தொல்பொருள்.63);. 3. மெலிவு; emaciation. "பிரிவினாற் றேய்ந்த தேய்வு" (கம்பரா. முதற்போ. 108);. 4. அழிவு; decay, decline, downfall. "அரக்கர்தம் வருக்கந் தேய்வின்று நிரம்பியதென" (கம்பரா. கடிமன. 75);. 5. தேய்மானம் பார்க்க;see;__, 6. பல் தேய்வு; erosion of teeth. [தேய் + தேய்வு]
தேய்வுக்கட்டை	தேய்வுக்கட்டை tēyvukkaṭṭai, பெ. (n.) தேய்ந்த சந்தனக் கட்டை (இவ.);; a piece of sandalwood worn out by trituration. [தேய்வு + கட்டை]
தேய்வை	தேய்வை tēyvai, பெ. (n.) சந்தனக் குழம்பு; fragrant unguent from sandalwood, formed by trituration. "நறுங்குற டுரிஞ்சிய பூங்கேழ்த் தேய்வை" (திருமுருகு 33);. [தேய் → தேய்வு → தேய்வை]

தேயம்	தேயம்1 tēyam, பெ. (n.) தேசு பார்க்க;see__, "அரனம்பலம் போற்றேயத்ததாய்" (திருக்கோ. 39);. தேயம்2 tēyam, பெ. (n.) பொருள்; wealth. "தீரரா மவரே தேயத் தியாகஞ்செய் சீவன் முத்தர்" (ஞானவா. புண். 18);. தேயம்3 tēyam, பெ. (n.) 1. நாடு; country, land, district. "வரம்பிலா வுருவத்தா னெத்தேயத்தான்" (கம்பரா. மகரக்கண். 28);. 2. இடம்; place, location, room [திகைதல் - முடிதல், திகை - முடிவு, எல்லை, திசை. திகை → திசை → தேசம்] வடமொழியில் திசா என்னும் சொற்குத் 'திச்' என்பதை மூலமாகக் காட்டுவர். திச் - காட்டு Gk. deiknumi (to show);. இந்தியில் திக்கா என்னுஞ் சொல் காட்டுதலைக் குறிக்கின்றது. நோக்கு - தேக்கு (த.வி); - திக்கா (பி.வி.); இதற்கு மூலமான சூரசேனிச் சொல் கிரேக்க நாடு சென்று வேதமொழிக்கு வந்திருக்கலாம். வட மொழியிலுள்ள திக் என்னும் வடிவே திச் என்றும் திரிந்திருக்கலாம். அங்ஙனமாயின், தென் சொல்லும் வடசொல்லும் வெவ்வேறு வழியில் தோன்றினவாகும் (திம.745);. தேயம்4 tēyam, பெ. (n.) ஒகத்திற்குகந்தது; which is worthy of meditation, as god. "அறிவோர் தேயமாவது யார்க்குமெட்டாதது" (கந்தபு. அவைபுகு 126);. தேயம்5 tēyam, பெ. (n.) களவு (சூடா.);; thert.
தேயவியற்கை	தேயவியற்கை tēyaviyaṟkai, பெ. (n.) நாட்டு வழக்கம்; customs, usages and manners of a country, "உணர்வு மிகுதியானும் தேயவியற்கை யானும் அறியப்படுதலானும்" (குறள், பரிமே. உரைப்பா);. [தேயம் + இயற்கை]
தேயன்	தேயன்1 tēyaṉ, பெ. (n.) ஊழ்கம் செய்யப் படுவோன் (சங்அக.);; one who is meditated upon தேயன்2 tēyaṉ, பெ. (n.) திருடுபவன்; thief. "இரும்பினைச் செம்பினைத் தேயனும்" (சிவதரு பாவ.94);. [தேயம் → தேயன்]

தேயனம்	தேயனம் tēyaṉam, பெ. (n.) ஒளி; lustre, brilliance. "தேயனநாடராகித் தேவர்கடேவர் போலும்" (தேவா. 838, 2);.
தேயாமண்டிலம்	தேயாமண்டிலம் tēyāmaṇṭilam, பெ. (n.) தேய்ந்து குறையாத கதிரவன் மண்டிலம்; disc of the sun, as never waning. தேயா மண்டிலங், காணுமாறு (பரிபா. 17:32);. [தேய் + ஆ + மண்டிலம். ஆ எதிர்மறை இடைநிலை]
தேயாமணி	தேயாமணி tēyāmaṇi, பெ. (n.) வயிரம்; diamond so called from its notabilites hardness (சாஅக.);. [தேம் + ஆ + மணி]
தேயாமதி	தேயாமதி dēyāmadi, பெ. (n.) முழுநிலவு; full moon. "தேயாமதி போல்" (மணிமே 27:137);. [தேய் + ஆ + மதி. 'ஆ' எதிர்மறை இடைநிலை]
தேயிலைக்கரண்டி	தேயிலைக்கரண்டி tēyilaikkaraṇṭi, பெ. (n.) தேக்கரண்டி பார்க்க;see__, [தேயிலை + கரண்டி]
தேயு	தேயு1 tēyu, பெ. (n.) 1. நெருப்பு; fire. 2. நெருப்பினால் உடம்பிலேற்படும் செயல்கள்; the five actions of fire in the human system. 3. பசி; hunger. 4. சோர்வு; faintness. 5. அச்சம்; fear. 6. தூக்கம்; sleep. 7. கேள்வி; hearing. [தேய் → தேயு] தேயு2 tēyu, பெ. (n.) மயக்கம் (பிங்.);; bewilderment. [தேய் → தேயு] தேர்-தல்

தேயுடலி	தேயுடலி tēyuḍali, பெ. (n.) தேவாங்கு பார்க்க;see__, [தேய் + உடலி]
தேயுலிங்கம்	தேயுலிங்கம் tēyuliṅgam, பெ. (n.) ஐந்து இலிங்கங்களுள் தழல் வடிவினதாய்த் திருவண்ணாமலையிலுள்ள சிவலிங்கம்; the lingam at __, believed to be constituted of the fire-element, one of five lingam. [தேயு? + லிங்கம். இலிங்கம் →- லிங்கம். தேயு – தீ]
தேயுவின்கணம்	தேயுவின்கணம் tēyuviṉkaṇam, பெ. (n.) தீக்கணம் பார்க்க;see__, [தேயு + இன் + கணம். இன் இடைநிலை]
தேயுவின்கூறு	தேயுவின்கூறு tēyuviṉāṟu, பெ. (n.) புறநிலைக் கருவி பதினொன்றனுள் தீயின் கூறான உணவு, தூக்கம், அச்சம், புணர்ச்சி, சோம்பல் என்பவை (சைவ.);; categories which partake of the nature of the fire element, five in number, viz. [தேயு + இன் + கூறு. இன் இடைநிலை]
தேயுறை	தேயுறை tēyuṟai, பெ. (n.) தேய்க்கும் மருந்து; a medicine applied by rubbing. [தேய் + உறை]

தேர்

தேர்1 tērtal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.)

1. ஆராய்தல் (பிங்.);; to examine, investigate inquire into.

"தேர்ந்துசெய்வஃதே முறை" (குறள், 541);.

2. அறிதல்; to understand, know.

"தேர்ந்தனன் முருகன் வாய்மை" (கந்தபு. மூவாயிர. 81);.

3. சிந்தித்தல்; to consider, deliberate, ponder well.

4. தெரிந்தெடுத்தல்; to elect.

5. தேடுதல்; to seek

"சிறுவெண் காக்கை நீத்து நீரிருங்கழி யிரைதேர்ந்துண்டு" (ஐங்குறு. 162);.

6. உறுதி செய்தல்; to ascertain, form a conclusion.

"பேதைபாகனே பரமெனத் தேர்ந்துணர் பெரிய" (திருவினை. புராணவா. 8);.

7. கொள்ளுதல் (பிங்.);; to acquire, obtain.

8. ஐயுறுதல் (குறள், 144, உரை);; to doubt, question.

தேர்2 tērtal, செ.கு.வி. (v.i.)

பயிற்சியடைதல்; to be well versed, proficient in.

நூல்களிற் றேர்ந்த புலமை

ம. தேருக

தேர்3 tērttal, செ.கு.வி. (v.i.)

கலத்தல்; to mingle, combine.

"குழம்பும் . . . கண்ணமும் விரையுந் தேர்த்தரோ ...அளறுபட்டது" (சூளா. சுயம்.130);,

தேர்3 tēr, பெ. (n.)

1. உருளி, தேர் (இரதம்);; car, chariot.

"கடலோடா கால்வ னெடுந்தேர்" (குறள், 496);. தேரோடு போச்சுது திருநாள் தாயோடு போச்சுது பிறந்தகம் (பழ.);.

2. கொல்லாவண்டி பார்க்க;see__,

3. சிறுதேர்; boy's small car.

"புதல்வனைத் தேர்வழங்கு தெருவிற் றமியோற் கண்டே" (அகநா. 16);.

4. உருள் (உரோகிணி); விண்மீன் (சூடா);; the 4th naksatra.

5. கானல்; mirage.

"யானை விலங்குதேர்க் கோடு நெடுமலை" (கலித் 24);.

6. பாடை; funeral fier.

ம, தெ. தேரு, தேர்;க., து., படட. தேரு

chariot. comp. Mongol

chariot (C.G.D.F.L. 620);

[தேங்குதல் = உயர்தல், மிகுதல் தேங்கு → தேக்கு = உயர்த்த அல்லது உயர்வான மரம், தேக்கு → தே → தேர் = உயரமான ஊர்தி]

தேர்க்கடம்பு	தேர்க்கடம்பு tērkkaḍambu, பெ. (n.) கொழுஞ்சி மரம்; common country orange (சாஅக.);.
தேர்க்கவி	தேர்க்கவி tērkkavi, பெ. (n.) 1. சித்திரப் பாவகை; variety of cittira-k-kavi which is fitted into a fanciful diagram representing a temple chariot. [தேர் + கவி]
தேர்க்கள்ளி	தேர்க்கள்ளி tērkkaḷḷi, பெ. (n.) தாமரை வடிவிலான பூவையுடைய சீமைக்கள்ளி; a kind of foreign spurge known as Madagascar spurges (சாஅக.);. [தேர் + கள்ள]
தேர்க்காசு	தேர்க்காசு tērkkācu, பெ. (n.) தேர்விழாவன்று குழந்தைகட்கு அன்பொடு கொடுக்கும் சில்லறைக் காசு; coin given as present to children on the day of car festival. [தேர் + காசு]
தேர்க்கால்	தேர்க்கால்1 tērkkāl, பெ. (n.) தேர்ச்சக்கரம்; wheel of a chariot. தேர்க்கால்2 tērkkāl, பெ. (n.) குயவன் சக்கரம்; poter's wheel. "வேட்கோச் சிறாஅர் தேர்க்கால் வைத்த பசுமண்" (புறநா. 32);. [தேர் + கால்]
தேர்க்குடம்	தேர்க்குடம் tērkkuḍam, பெ. (n.) 1. தேரின் சக்கரக்குடம்; hub of a chariot-wheel. 2. தேரின் ஒப்பனைத் தூண்; brass knobs in the form of inverted pots, as ornaments to a chariot. [தேர் + குடம்]
தேர்க்குழிசி	தேர்க்குழிசி tērkkuḻisi, பெ. (n.) தேர்க்குடம் பார்க்க;see__, "ஆரமே யமைந்த தேர்க்குழிசி யாயினார்" (சீவக 790);. [தேர் + குழிசி]
தேர்க்குறடு	தேர்க்குறடு tērkkuṟaḍu, பெ. (n.) தேர்க்குடம் பார்க்க;see__, "பல ஆருந் தைத்து நிறைந்த தேர்க்குறடு" (சீவக 790, உரை);. [தேர் + குறடு]
தேர்க்கூம்பு	தேர்க்கூம்பு tērkāmbu, பெ. (n.) 1. தேர்க்கொடிஞ்சி பார்க்க;see__, 2. தேரின் உச்சி; finial of a chariot

தேர்க்கொடி	தேர்க்கொடி tērkkoḍi, பெ. (n.) தேரிற்கட்டிய பதாவை; flag hoisted at the top of a chariot. [தேர் + கொடி]
தேர்க்கொடிஞ்சி	தேர்க்கொடிஞ்சி tērkkoḍiñji, பெ. (n.) 1. கொடிஞ்சி பார்க்க;see__, "நெடுந்தேர்க் கொடிஞ்சி பற்றி நின்றோன்" (புறநா.77);. 2. தேரின் நுகக்காலை இணைக்கும் அடிமரம்; the wooden frame to which the yoke of a chariot is fixed. "புரவிபூண்ட பொன்னுகக் கொடிஞ்சி" (பெருங்உஞ்சைக் 4815);. 3. தேர்க்கூம்பு,2 பார்க்க;see__, [தேர் + கொடிஞ்சி]
தேர்க்கொடுங்கை	தேர்க்கொடுங்கை tērkkoḍuṅgai, பெ. (n.) தேரின் வெளிப்பக்கத்தின் மேல் வளைவு; curved cornice or projections of a chariot. [தேர் + கொடுங்கை]
தேர்க்கொத்தர்	தேர்க்கொத்தர் tērkkottar, பெ. (n.) தேர் இழுக்கிறவர்கள்; one who drag temple car (இருநூ.);. [தேர் + கொத்தர்]
தேர்க்கொற்றன்	தேர்க்கொற்றன் tērkkoṟṟaṉ, பெ. (n.) தேரோட்டுவோன் (இவ.);; charioteer [தேர் + கொற்றன்]
தேர்கடை	தேர்கடை tērkaḍai, பெ. (n.) தீர்மானம்; decision (இருநூ.);. [தேர் + கடை]
தேர்ச்சக்கரம்	தேர்ச்சக்கரம் tērccakkaram, பெ. (n.) தேர் உருளை; wheel of a chariot. [தேர் + சக்கரம்]

தேர்ச்சார்பலகை	தேர்ச்சார்பலகை tērccārpalagai, பெ. (n.) தேர்த்தட்டு (வின்.); பார்க்க;see__, [தேர் + சார் + பலகை]
தேர்ச்சி	தேர்ச்சி tērcci, பெ. (n.) 1. ஆராய்ச்சி; examination, investigation. 2. கல்வி; learning. 3. தெளிவு; discernment; ascertainment. 4. கலந்தாய்வு (பிங்.);; deliberation, council. 5. பயிற்சி; experience. 6. தேர்வில் தேறுகை; success in examination. ம. தேர்ச்சி [தேர் + சி = தேர்ச்சி. சி - சொல்வாக்க ஈறு]
தேர்ச்சித்துணைவர்	தேர்ச்சித்துணைவர் tērccittuṇaivar, பெ. (n.) 1. மந்திரத் தலைவர் (பிங்.);; Ministers of State, King's counsellors, Statesmen. "தூநான் மறையோருடன் றேர்ச்சித் துணைவர் தொடர" (சேதுபு. அனும 14);. 2. நட்பாளர் (பிங்);; friends. [தேர்ச்சி + துணைவர்]
தேர்ச்சில்	தேர்ச்சில் tērccil, பெ. (n.) தேர்க்கால் பார்க்க;see__, [தேர் + சில்]
தேர்ச்சிவரி	தேர்ச்சிவரி tērccivari, பெ. (n.) உறவு முறையார்க்குத் தன் துயரங்களைத் தெரிவிக்கும் கூத்து வகை; a dramatic action in which a person expresses in detail all his sufferings to his relatives. "கிளைகட்குத் தன்னுறு துயரந் தேர்ந்து தேர்ந்துரைத்த தேர்ச்சிவரி" (சிலப். 8:103-4);. [தேர்ச்சி + வரி]
தேர்ச்சினை	தேர்ச்சினை tērcciṉai, பெ. (n.) கொடிஞ்சி பார்க்க (கலித். 85:18);;see__, [தேர் + சினை]
தேர்ச்சீலை	தேர்ச்சீலை tērccīlai, பெ. (n.) 1. தேரை ஒப்பனை செய்தற்கெனக் கட்டுஞ் சீலை; bright coloured cloths with which a chariot is ornamented. 2. பாடைச் சீலை; the cloth decorating the biar (செ.அக.);. [தேர் + சீலை]

தேர்ச்சேனை	தேர்ச்சேனை tērccēṉai, பெ. (n.) நால்வகைப்படையுள் ஒன்றான தேர்ப்படை; one among four army. [தேர் + சேனை]
தேர்த்தட்டு	தேர்த்தட்டு tērttaṭṭu, பெ. (n.) தேரின் உட்பரப்பு; central seating space of a chariot. "அழிந்த தேர்த்தட்டினின்று" (கம்பரா.இந்திரசித் 39);. ம. தேர்த்தட்டு [தேர் + தட்டு]
தேர்த்தடம்	தேர்த்தடம் tērttaḍam, பெ. (n.) தேர்ச்சுவடு; print of the car in the sand on its way. [தேர் + தடம்]
தேர்த்தானை	தேர்த்தானை tērttāṉai, பெ. (n.) தேர்ப்படை; chariot division of an army. "திறல் விளக்கு தேர்த்தானை" (புவெ. 48);. [தேர் + தானை]
தேர்த்திருநாள்	தேர்த்திருநாள் tērttirunāḷ, பெ. (n.) கோயிற் றேர்த் திருவிழா; car festival. [தேர் + திரு + நாள்]
தேர்த்துகள்	தேர்த்துகள் tērttugaḷ, பெ. (n.) 1. தேர்ச் செலவால் எழுந்தூளி; dust rising from a chariot in motion. 2. எட்டுக் கதிரெழு துகள் கொண்டதோர் அளவு (வின்.);; minute measure of length = 4 atoms of dust in a sunbeam = 8 [தேர் + துகள்]
தேர்த்தொழில்	தேர்த்தொழில் tērttoḻil, பெ. (n.) தேர் நடாத்தும் கலை; art of charioteering. "மற்றொழிலுந் தேர்த் தொழிலும் வாரணத்தின் றொழிலும்" (சீவக. 1795);. [தேர் + தொழில்]
தேர்தல்	தேர்தல் tērtal, பெ. (n.) அவைகளுக்கு உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கை; election. சட்டமன்றத் தேர்தல் கலவரத்தில் முடிந்தது [தேர் → தேர்தல்]

தேர்ந்தவன்	தேர்ந்தவன் tērndavaṉ, பெ. (n.) திறமையானவன்; skilled person in certain matter. தேர்ந்தவன் என்பது கூர்ந்து அறிவதனால் (பழ.);. [தேர் → தேர்த்த + அவன்]
தேர்ந்துசெயல்	தேர்ந்துசெயல் tērnduseyal, பெ. (n.) வாய்க்கும் திறன் நாடிச் செய்கை; fruitful attempt. "தெரிதலுந் தேர்ந்து செயலும் ஒருதலையாச் சொல்லலும் வல்லதமைச்சு" (குறள், 634);. [தேர்' → தேர்த்து + செயல்]
தேர்நிலை	தேர்நிலை tērnilai, பெ. (n.) தேர்முட்டி பார்க்க (கொ.வ.);;see__, [தேர் + நிலை]
தேர்ப்பந்தர்	தேர்ப்பந்தர் tērppandar, பெ. (n.) தேர்போலும் பந்தல்; pandal. [தேர் + பந்தர். பந்தல் → பந்தர். ல → ர போலி]
தேர்ப்பாகன்	தேர்ப்பாகன் tērppākaṉ, பெ. (n.) 1. தேரோட்டி (சிலப். 5, 55, அரும்);; charioteer, 2. அறிவன் (புதன்); (பிங்.);; the planet mercury. ம. தேர்ப்பாகன் [தேர் + பாகன்]
தேர்ப்பார்	தேர்ப்பார் tērppār, பெ. (n.) தேர்த்தட்டு (சூடா.); பார்க்க;see__, [தேர் + பார்]
தேர்மண்டபம்	தேர்மண்டபம் tērmaṇṭabam, பெ. (n.) தேர் நிறுத்துமிடம்; the stand of a temple car. "தெப்பக்குளங் கட்டி தேர்மண்டபங் கட்டி" (குற்றா.குற.91:4); [தேர் + மண்டபம்]
தேர்மரச்சுற்று	தேர்மரச்சுற்று tērmaraccuṟṟu, பெ. (n.) தேர்த்தட்டைச் சுற்றி அமைக்கப்பட்ட பலகை (பிங்.);; boards round the body of a chariot [தேர் + மரம் + கற்று]

தேர்மறம்	தேர்மறம் tērmaṟam, பெ. (n.) அரசனது போர்த் தேரின் சிறப்பினைக் கூறும் புறத்துறை (பு.வெ. 7,10);; theme eulogising a king's war-chariot [தே + மறம்]
தேர்முட்டி	தேர்முட்டி tērmuṭṭi, பெ. (n.) கோயில் திருத்தேர் தங்கி நிற்குமிடம் (கொ.வ);; the stand of a temple car. "தேர்முட்டி கிட்டே இருக்கின்ற சந்தையில் வாங்கினேன்" (மதுரை);. [தேர் + முட்டி]
தேர்முல்லை	தேர்முல்லை tērmullai, பெ. (n.) பகைவரை வென்று மீண்ட தன் தலைவனது தேர் வரவறிந்து தலைவி மகிழ்ந்து கூறும் புறத்துறை (புவெ10, முல்லைப்.3);; theme of the return of a hero in his chariot after subduing his enemies, sung in joy by his lady-love. [தேர் + முல்லை]
தேர்மூடு	தேர்மூடு tērmūṭu, பெ. (n.) தேர்நிலை (நாஞ்);; chariot stand [தேர் + மூடு]
தேர்மொட்டு	தேர்மொட்டு tērmoṭṭu, பெ. (n.) 1. தேர்க்கூம்பு பார்க்க; see 2. பூவரச மரத்தின் முதிர்ந்த மொட்டு (நாஞ்);; mature bud of portia. [தேர் + மொட்டு]
தேர்வட்டை	தேர்வட்டை tērvaṭṭai, பெ. (n.) தேர்க்கால் (சிலப். 14:165); பார்க்க; see ம. தேர்வட்டு [தேர் + வட்டை]
தேர்வடம்	தேர்வடம் tērvaḍam, பெ. (n.) தேரிழுத்தற்குரிய பெரிய கயிறு; cable, thick rope for drawing a car. "மணலையு மேவுதேர்வட மாக்கலாம்" (அருட்பா.6, வகித்திய. 4);, [தேர் + வடம்]
தேர்வண்மலையன்	தேர்வண்மலையன் tērvaṇmalaiyaṉ, பெ. (n.) வடவண்ணக்கன் பெருஞ்சாத்தனாரால் புறநானூற்றிலே பாடப்பெற்றவன்; supposed to be a king sung by {} (தமி.சொஅக);. [தேர்வண் + மலையன்]
தேர்வண்மை	தேர்வண்மை tērvaṇmai, பெ. (n.) புலவர் முதலியோர்க்கு அரசர் அளிக்குத் தேர்க் கொடை; gift of chariots made by kings to poets. "தேர்வண்பாரி" (புறநா.74);. [தேர் + வண்மை]

தேர்வலவன்	தேர்வலவன் tērvalavaṉ, பெ. (n.) தேர்ப்பாகன்; charioteer. "திண்டேர் வலவ கடவெனக் கடைஇ" (அகதா.74);. [தேர் + வலவன்]
தேர்வலான்	தேர்வலான் tērvalāṉ, பெ. (n.) தேர்வலவன் பார்க்க; see "தேர்வலான் செப்புவான்" (கம்பரா. தைவ.20);. [தேர் + வலான்]
தேர்வாசம்	தேர்வாசம் tērvācam, பெ. (n.) அரசு; pipal tree (சாஅக);.
தேர்வாணம்	தேர்வாணம் tērvāṇam, பெ. (n.) வானவகை; a kind of rocket. [தேர் + வானம்]
தேர்வாணைக்குழு	தேர்வாணைக்குழு tērvāṇaikkuḻu, பெ. (n.) அரசுப்பணிக்குத் தக்கவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் பொறுப்புடைய, அரசால் அமர்த்தம் பெற்ற உறுப்பினர்களைக் கொண்ட அமைப்பு; public service commission (to select employees for government service);. [தேர்வாணையம் + குழு]
தேர்வாணையம்	தேர்வாணையம் tērvāṇaiyam, பெ. (n.) தேர்வாணைக்குழு பார்க்க; see [தேர்வு + ஆணையம்]
தேர்வுநிலை	தேர்வுநிலை tērvunilai, பெ. (n.) 1. அரசுப் பணியில், குறிப்பிட்ட ஆண்டுகள் பணியாற்றியவருக்கு, அதே பணியிடத்தில் தரும் உயர்நிலை; selection grade. பத்தாண்டு பணிபுரிந்த தமிழக அரசு ஊழியர்களுக்குத் தேர்வு நிலை வழங்கப்படும். 2 வருமான அடிப்படையில், உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கு வழங்கும் உயர்நிலை; selection grade to local bodies on the basis of higher revenue raised. சேலம் மாவட்டத்திலுள்ள ஆறகழூர் ஊராட்சியைத் தேர்வுநிலை ஊராட்சியாக இந்த நிதியாண்டில் அரசு அறிவித்தது
தேர்விருந்து	தேர்விருந்து tērvirundu, பெ. (n.) தேர்த் திருநாளன்று ஒருவன் தன் மாப்பிள்ளைக்குச் செய்யும் விருந்து (இ.வ.);; feast given by a person to his son-in-law on the day of car festival in the local temple. [தேர் + விருந்து]

தேர்விளக்கு	தேர்விளக்கு tērviḷakku, பெ. (n.) தேர்போ லொப்பனை செய்யப்பெற்ற அடுக்கு விளக்கு (இ.வ.);; light arranged in the form of a chariot [தேர் + விளக்கு]
தேர்வீதி	தேர்வீதி tērvīti, பெ. (n.) தேரோடுந் தெரு; main street through which the car of an idol or a king passes. "தேர்வீதி யெழுதுகள் சேர்ந்து" (மணிமே 4:14); ம. தேர்வீதி; க.தேர்பீதி [தேர் + விதி]
தேர்வு	தேர்வு tērvu, பெ. (n.) 1. ஆராய்ச்சி; examination, search. 2. பயிற்சி; thorough acquaintance, proficiency, practice, experience; the discerning faculty. 3. சுவை; beauty, sweetness, as of expression. "தக்கார்வாய்த் தேன்கலந்த தேற்றச்சொற் றேர்வு" (நாலடி. 259);. 4. தெரிந் தெடுக்கை (இ.வ.);; election, as to a council [தேர் + தேர்வு]
தேர்வென்றி	தேர்வென்றி tērveṉṟi, பெ. (n.) தன்றேரைச் செலுத்திப் பகைவர் தேர்களை அழிக்கும் வீரனது செயலைச் சிறப்பிக்கும் புறத்துறை (பு.வெ.12, ஒழிபு. 14);; theme describing the valorous deeds of a warrior who rides his chariot and destroys his enemies' chariots.
தேரகத்தி	தேரகத்தி tēragatti, பெ. (n.) தரகதி மரம்; large brahma's baniyan rough leaf fig (சாஅக.);. [தேர் + அகத்தி]
தேரகம்	தேரகம்1 tēragam, பெ. (n.) செவ்வந்தி; red fig (சாஅக.);. [தேர் → தேரகம்] தேரகம்2 tēragam, பெ. (n.) வெண்ணிறமுள்ள சிறு கடல்மீன் வகை; whitebait, silvery.
தேரகன்	தேரகன் tēragaṉ, பெ. (n.) தேர்ப்பாகன் (சது.); பார்க்க; see [தேர் + அகன்]

தேரடி	தேரடி tēraḍi, பெ. (n.) 1. தேர்முட்டி பார்க்க; see 2. தேர்க்சக்கரம்; wheel, as the support of the car. 3. திருமாவின் சக்கரப்படை; Discus weapon of {} "தேரடிக்கூர், வெம் படையாற் காப்பதூஉம்" (இலக்வி. 679, உரை); [தேர் + அடி]
தேரடிச்சம்பாவனை	தேரடிச்சம்பாவனை tēraḍiccambāvaṉai, பெ. (n.) தேரடிப்பணம் பார்க்க; see
தேரடிப்பணம்	தேரடிப்பணம் tēraḍippaṇam, பெ. (n.) 1. தேர்த் திருவிழாவன்று மாப்பிள்ளைக்குச் செய்யும் பரிசளிப்பு; present given by a person to his son-in-law on the day of car-festival. 2. தேர்த் திருவிழாவன்று தேர்த்தச்சன் தேர்க்கொற்றன் முதலியோர்க்கு வழங்கும் பரிசில்; present given on the day of car festival to the architect who finished the chariot and its driver.
தேரணை	தேரணை tēraṇai, பெ. (n.) இன்புறத்தான்; black honey thorn (சாஅக.);.
தேரர்	தேரர் tērar, பெ. (n.) புத்தத் துறவி (பிட்சு);: buddha bhiksus. "தேர ரமணரை" (தேவா. 139, 111);.
தேரல்	தேரல் tēral, பெ. (n.) 1. தேன்; honey. 2. தேறுகை; recovery from illness (சாஅக.);. [தேர் → தேரல்]
தேரலர்	தேரலர் tēralar, பெ. (n.) பகைவர்; foes, enemies [தேர் + அல் + அர்]
தேரழுந்துர்	தேரழுந்துர் tēraḻundur, பெ. (n.) சோழ நாட்டில் உள்ள தேவாரப் பாடல் பெற்ற சிவன் கோயில்; a place in {} which is in {} [தேர் + அழுத்தூர்] "திருவழுந்தூர்" எனவும் வழங்கப்படும். இது கம்பர் பிறந்தவூர் என்பர்.

தேரறேர்	தேரறேர் tēraṟēr, பெ. (n.) காணல் நீர்; mirage, as of a phantom car. "மடமான்…தேரறேர்க் கோடல்" (கலித். 13,4);. [தேர் + அல் + தேர். 'அல்' எதிர்மறை வினை இடைநிலை]
தேரன்	தேரன் tēraṉ, பெ. (n.) தேரையர் பார்க்க; see (சாஅக.);.
தேரனார்	தேரனார் tēraṉār, பெ. (n.) தேரையர் (அபிசிந்); பார்க்க; see
தேராங்கிணி	தேராங்கிணி tērāṅgiṇi, பெ. (n.) தேராங்குணி பார்க்க; see
தேராங்குனி	தேராங்குனி tērāṅguṉi, பெ. (n.) 8 விரல நீளம் வளர்வதும் வெண்மை நிறமுடையதுமான கடல்மீன் வகை; whitebait, silvery, attaining 8 inch in length.
தேராணி	தேராணி tērāṇi, பெ. (n.) தேரின் அச்சாணி: linchpin of a chariot [தேர் + ஆணி]
தேராச்செய்கை	தேராச்செய்கை tērācceykai, பெ. (n.) ஆய்ந்துபாராத செயல்; incognizant activity. தேராச்செய்கை தீராத் துன்பம் (பழ.);. [தேர் + ஆ + செய்கை. 'ஆ' எதிர்மறை இடைநிலை]
தேராத்தாழை	தேராத்தாழை tērāttāḻai, பெ. (n.) கூத்தன் குதம்பை; a kind of screw pine (சாஅக);.
தேராதுதெளிதல்,	தேராதுதெளிதல், dērādudeḷidal, பெ. (n.) ஆராயாது ஒன்றை மற்றொன்றாக உறுதி செய்கை; mistaking one object for another without investigation, as a post for a man. "தேராது தெளிதல் செண்டு வெளியில் ஒராது தறியை மகனென வுணர்தல்" (மணிமே 27.67);. [தேர் + அ + து + தெளி- 'அ' எதிர்மறை இடை நிலை. 'து' வினையெச்சவிகுதி]

தேரார்	தேரார் tērār, பெ. (n.) 1. அறிவிலி; the ignorant. 2. கீழ்மக்கள் (திவா.);; the low, the base. 3. பகைவர்; foes, enemies, [தேர் + ஆர்]
தேராவைக்காத்தான்	தேராவைக்காத்தான் tērāvaikkāttāṉ, பெ. (n.) உடல் அமைப்பில், சூடை மீன்போலும் காணக்கூடும் ஒரு கடல் மீன் (மீனவ);; a fish which resembles {}
தேராள்	தேராள் tērāḷ, பெ. (n.) 1. தேர்வீரன்: chariot warior. 2. தேர் இழுத்தற்கு அனுப்பும் ஆட்கள்: persons who are by custom, sent by the mirasdar, to drag temple cars. ம. தேராறி, தேராள் [தேர் + ஆன்]
தேரி	தேரி tēri, பெ. (n.) 1. மணற்குன்று; sand hill. 2. மணற்றரை (நெல்லை);; sandy tract. ம. தேரி; க, தெவரி (மேட்டு நிலம்);; பட தெவரு (வரப்பு); [தேர்=உயரமான ஊர்தி. தேர் → தேரி]
தேரிடக்கியம்	தேரிடக்கியம் tēriḍakkiyam, பெ. (n.) தேர்க்கொடி பார்க்க; see [தேர் + இடக்கியம்]
தேரிலைச்சி	தேரிலைச்சி tērilaicci, பெ. (n.) சத்தி சாரணை; diffuse hoyweed(சாஅக.);.
தேருமச்சி	தேருமச்சி tērumacci, பெ. (n.) தேர் போன்ற மேலோட்டையுடைய சிறு நத்தை வகை; a kind of snail, as haiving a turbinate shell [தேர் + ஊமச்சி]
தேரூர்சுவடு	தேரூர்சுவடு tērūrcuvaḍu, பெ. (n.) தேர் ஊர்ந்து சென்ற அடையாளம்; the track of a car. "தேனார் பொழுதிற் றிருந்தா தேநீ சிந்தைகொண் டேவே றூரிற் போனார் தேரூர்சுவடு புதையல் வாழி" (வீரசோ.136, உரை);. [தேர் + ஊர் + சுவடு]

தேரூர்ந்தசித்தியான்	தேரூர்ந்தசித்தியான் tērūrndasittiyāṉ, பெ. (n.) 1. சவர்க்காரம்; fuller's earth. 2. சவர்க்காரக் கட்டி; soap prepared from fuller's earth mixed with other ingredients(சாஅக);.
தேரூழியம்	தேரூழியம் tērūḻiyam, பெ. (n.) கோயிற்றேரை இழுப்பதற்கு ஊர்வாரியாக ஆள்களைத் திரட்டி அனுப்பும் ஊழியம்; service where by each village is required to provide a fixed quota of men to drag the great temple cars [தேர் + ஊழியம்]
தேரெழுத்தாணி	தேரெழுத்தாணி tēreḻuttāṇi, பெ. (n.) தேருருவான கொண்டையுள்ள எழுத்தாணி வகை (வின்.);; style having a turbinate head [தேர் + எழுத்து + ஆணி]
தேரை	தேரை tērai, பெ. (n.) 1. தவளை (பிங்.);; frog. "அவ்வழித் தேரை தினப்படலோம்பு" (கலித் 147. 32);. தேரைகள் பாம்பைத் திரண்டு வளைத்தாற் போல (பழ.);. 2. தவளை வகை; Indian load. "தேரையார் தெங்கிளநீருண்ணார் பழிசுமப்பர்" (தமிழ்நா. 74);. தேரை மோந்த தேங்காய் போல (பழ.);. 3. துண்டிலிலுணவு; fish bait. "தூண்டிலி னுட் பொதிந்த தேரையும்" (திரிகடு 24);. 4. தேங்காய் நோய் வகை (சீவக. 1024, உரை);; coconut blight. 4. கல்லில் ஒடுங் கோட்டுக் குற்றம்; a defect of stone consisting of a granular line. "தேரை சிம்புள் சிலம்பி" (தத்துவப் 109);. ம. தேர
தேரைக்கணம்	தேரைக்கணம் tēraikkaṇam, பெ. (n.) குழந்தைகளுக்கேற்படும் ஒருவகைக் கணை நோய்; a congenital disease in children(சாஅக.);. [தேரை + கணம்]
தேரைக்கால்கை	தேரைக்கால்கை tēraikkālkai, பெ. (n.) தேரை தீண்டலினால் குச்சியைப் போல் இளைத்துப் போன கால் வகைகள்; kind of legs of children, emaciated through disease (சாஅக.);. [தேரை + கால் + கை]
தேரைக்குண்டி	தேரைக்குண்டி tēraikkuṇṭi, பெ. (n.) 1. நோயினால் இளைத்த பிட்டம்; buttocks losing its roundity from disease. 2. சரத் தொட்டி; flat buttocks (சாஅக.);.

தேரைக்குற்றம்	தேரைக்குற்றம் tēraikkuṟṟam, பெ. (n.) உடம்புலர்ந்து, வற்றி, வெளுத்து, கண் பொடித்து, கை கால் வற்றி, மேல் மூச்சு வாங்கி, நெரிகுரல் பட்டுத் தேரையைப் போலச் சுருங்கிக் குழந்தையைக் கொல்லும் ஒரு நோய்; a fatal disease in childhood said to be due to trammission of infection caused by the Indian toad falling and secreting its urine on them(சாஅக.);. [தேரை + குற்றம்]
தேரைகுடி-த்தல்	தேரைகுடி-த்தல் tēraiguḍittal, பெ. (n.) 4 செ.குவி. (v.i.); தேங்காயின் உள்ளீடு கெடுதல் (யாழ்ப்);; to be blighted and eaten up, as coconuts. [தேரை + குடி-.]
தேரைச்சூரணம்	தேரைச்சூரணம் tēraiccūraṇam, பெ. (n.) தேரையை உலர்த்தி அரைக்கும் பொடி; a fine powder prepared from the Indian toad(சாஅக);. [தேரை + சூரணம்] மருத்துவக் குணமுடையது.
தேரைத்தேங்காய்	தேரைத்தேங்காய் tēraittēṅgāy, பெ. (n.) தேரைநோய் விழுந்த தேங்காய்; blighted coconuts. [தேரை + தேங்காய்] "தேரையார் தெங்கிளநீ ருண்ணார் பழி சுமப்பர்" தேரைக்கும் இந்நோய்க்கும் எவ்விதத் தொடர்பும் இல்லாவிட்டாலும், தேரையின் பெயரே அந்நோய்க்குச் சூட்டப்பட்டது. செய்யாத் தவற்றுக்கு ஒருவர் பழி சுமப்பதற்கு இதனை உவமையாகக் கூறுவர்.
தேரைத்தோசம்	தேரைத்தோசம் tēraittōcam, பெ. (n.) தேரைக்குற்றம் பார்க்க; see [தேரை + தோசம்]
தேரைபாய்-தல்	தேரைபாய்-தல் tēraipāytal, 3 செ.குவி. (v.i.) தேரை தீண்டலினால் உடம்பிளைத்தல்; to emaciate of the body especially in children arising from the malgin and baleful influence of Indan-toad (சாஅக.);. [தேரை + பாய்-.]
தேரைபாய்தல்	தேரைபாய்தல் tēraipāytal, பெ. (n.) 1. பிறக்கும் குழந்தை இளைக்கும்படி கருப்பிணி மீது தேரைவிழுகை; leaping of a toad on a pregnant woman belived to cause wasting disease in the child. 2. உடல் மெலிவாகை; becoming emaciated about the buttocks. [தேரை + பாய்-.]
தேரைபோ-தல்	தேரைபோ-தல் tēraipōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) தேங்காயை உள்ளிடற்றதாக்கும் நோய் பற்றுதல்; to be blighted and eaten up, as coconut. "தேரைபோயிற்று என்றாற் போல்வதொரு நோய் என்க" (சீவக. 1024, உரை);. [தேரை + போ-.]

தேரைமுகந்தகாய்	தேரைமுகந்தகாய் tēraimugandagāy, பெ. (n.) தேரை நோயுற்ற தேங்காய்; blighted or withered coconut, coconut with no kernal inside (சாஅக.);. [தேரை + முகந்த + காய்]
தேரைமேய்-தல்	தேரைமேய்-தல் tēraimēytal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) தேரைக்குடி-த்தல் (இவ.); பார்க்க; see [தேரை + மேய்-.]
தேரைமோ-த்தல்	தேரைமோ-த்தல் tēraimōttal, 3 செ.குவி. (v.i.) தேரைகுடி-த்தல் (வின்.); பார்க்க; See {} [தேரை + மோத்தல்]
தேரையர்	தேரையர் tēraiyar, பெ. (n.) தமிழ் மருத்துவ நூல்கள் பல இயற்றிய சித்தர்; a Saint who composed many medical treatises in Tamil verse. [தேரை + அர்] அகத்தியரிடம் தமிழ் மருத்துவம் கற்றுக் கொண்ட மாணாக்கருள் ஒருவர் என்பர்.
தேரையாதனம்	தேரையாதனம் tēraiyātaṉam, பெ. (n.) கவிழ்ந்திருந்து கைகள் இரண்டு விலாவிலும் கால்கள் இரண்டு பிட்டத்திலும் சேரும்படி முடக்கிக் கிடக்கும் ஒகிருக்கை (தத்துவப். 109, உரை);; a {} posture of lying down frog - like, with arms touching the sides and the feet drawn up touching the hips
தேரைவிழு-தல்	தேரைவிழு-தல் dēraiviḻudal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) தேரைபோ-தல் பார்க்க; see [தேரை + விழு-.]
தேரைவிழுந்தகல்	தேரைவிழுந்தகல் tēraiviḻundagal, பெ. (n.) குறையுடைய கல்; defective stone. [தேரை + விழுத்த + கல்]
தேரைவிழுந்தபிள்ளை	தேரைவிழுந்தபிள்ளை tēraiviḻundabiḷḷai, பெ. (n.) தேரை தீண்டலினால் இளைத்த குழந்தை; an emaciated child which is affected by the baleful influence of the Indian toad(சாஅக.);. [தேரை + விழுந்த + பிள்ளை]
தேரோட்டம்	தேரோட்டம் tērōṭṭam, பெ. (n.) தேர்த்திருநாள்: car festival. ம. தேரோட்டம் [தேர் + ஓட்டம்]

தேரோட்டி	தேரோட்டி tērōṭṭi, பெ. (n.) அச்சாணி (யாழ்அக);; axle pin. [தேர் + ஒட்டி]
தேரோட்டு	தேரோட்டு1 tērōṭṭu, பெ. (n.) தேரோட்டம் பார்க்க; See __, [தேர் + ஓட்டு] தேரோட்டு2 dērōṭṭudal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) குடித்தனம் பண்ணுதல் (யாழ்ப்.);; to leading domestic life(மீனவ.);. [தேர் + ஓட்டு-.]
தேரோடும்வீதி	தேரோடும்வீதி tērōṭumvīti, பெ. (n.) தேர்வீதி பார்க்க; see [தேர் + ஓட்டு + வீதி]
தேரோர்	தேரோர் tērōr, பெ. (n.) 1. தேர்வீரர்; chariot warriors. 2. தேரேறிவந்து ஏர்க்களத்தையும் போர்க்களத்தையும் இசைக்கருவிகளுடன் பாடியாடும் புலவர் (தொல்.பொருள்.76);; a class of minstrels who go on chariots and with drum accompaniment sing the praises of the cultivators at the threshing-floor or of the warriors on the battle field.
தேரோன்	தேரோன் tērōṉ, பெ. (n.) ஞாயிறு; the sun, as having a chariot. "தேரோன் மலைமறைய" (திணைமாலை 112);. [தேர் + ஒன்]
தேலிக்கை	தேலிக்கை tēlikkai, பெ. (n.) எளிது; superficiality, slightness, lightness. "வழக்கைத் தேலிக்கையாய் விட்டு விட்டான்" (யாழ்அக.);.
தேலு-தல்	தேலு-தல் dēludal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தப்புதல்; to get rid of; to escape danger as a ship. 2. தேறு-தல் பார்க்க; See {} ஆள் தேலுதலரிது. தெ. தேலு [தேறு + தேலு]

தேவக்கிரகம்	தேவக்கிரகம்1 tēvaggiragam, பெ. (n.) அமைதிப் பித்துநிலையையுண்டாக்கும் பேய்; a class of demon causing harmless madness. தேவக்கிரகம்2 tēvaggiragam, பெ. (n.) தேவர்களின் இருப்பிடம்; place where devar abide. [தேவர் + கிரகம்]
தேவக்கிரியை	தேவக்கிரியை tēvakkiriyai, பெ. (n.) 1. தெய்வச் செயல் (வின்.);; act of God, providence. 2. ஒரிசை (பரத. இராக. 56);; a specific melody type. [தேவ + கிரியை]
தேவகங்கை	தேவகங்கை tēvagaṅgai, பெ. (n.) வான வெளியிலிருந்து வருவதாகக் கருதப்படும் கங்கை ஆறு; Ganga believed to come from the sky. [தேவ + கங்கை]
தேவகண்ணி	தேவகண்ணி tēvagaṇṇi, பெ. (n.) மலை வேம்பு; chittagong wood. [தேவ + கண்ணி]
தேவகணம்	தேவகணம் tēvagaṇam, பெ. (n.) 1. கணம் பார்க்க; See {} 2. இரலை, மாழ்கு, கழை, கொடிறு, கைம்மீன், விளக்கு, பனை, முக்கோல், தொழுபஃறி முதலான ஒன்பது விண்மீன்கள்; the nine naksatras viz., {} [தேவர் + கணம்]
தேவகணிகை	தேவகணிகை tēvagaṇigai, பெ. (n.) தேவதாசி பார்க்க; See {} "தேவகணிகையர்கள் கூத்தர்" (காஞ்சிப்பு. தலவி. 25);. [தேவ + கணிகை]
தேவகணிகையதர்	தேவகணிகையதர் dēvagaṇigaiyadar, பெ. (n.) தேவதாசி பார்க்க; see [தேவ + கணிகையர்]
தேவகதி	தேவகதி dēvagadi, பெ. (n.) உயிர்கடக்கும் பிறப்பு நிலைகளுளொன்று (சீவக. 2800, தலைப்பு);; the order of divine beings, one of four kati. [தேவர் + கதி] தேவப் பிறப்பு (தேவகதி); மக்கட் பிறப்பு (மக்கட்கதி); விலங்குப் பிறப்பு (விலங்குசுதி);, நரகர் பிறப்பு (நரககதி); என்பன நால்வகைப் பிறப்புகள்

தேவகதியெழுத்து	தேவகதியெழுத்து dēvagadiyeḻuddu, பெ. (n.) செய்யுண் முதலில் வருதற்குரியனவும், நன்மை பயப்பனவுமாகிய அ, இ, உ, எ, க, ச, ட, த, ப என்ற எழுத்துகள் (வெண்பாப். முதன் மொழி. 18, உரை);; auspicious letters at the commencement of a poem. [தேவசுதி + எழுத்து]
தேவகந்தம்	தேவகந்தம் tēvagandam, பெ. (n.) 1. குங்கிலியம் (மலை.);; Indian bdellium. 2. நெய்ச் சட்டி (தைலவ. தைல. 32);; purple Indian water-lily. [தேவ + சுத்தம்]
தேவகந்தர்	தேவகந்தர் tēvagandar, பெ. (n.) செங்கழுநீர்; a kind of red water lily(சாஅக.);. [தேவ(ர்); + சுத்தம்]
தேவகந்துவி	தேவகந்துவி tēvaganduvi, பெ. (n.) தேவகத்துறு பார்க்க; See {}(சாஅக.);.
தேவகந்தூறு	தேவகந்தூறு tēvagandūṟu, பெ. (n.) செங்கழுநீர் (மலை);; a kind of purple Indian water lily. [தேவ + கத்தூறு]
தேவகம்	தேவகம் tēvagam, பெ. (n.) தெய்வீகமானது (யாழ்அக.);; that which is divine. [தெய்விகம் → தேவகம்]
தேவகருமம்நவகருமம்	தேவகருமம்நவகருமம் tēvagarumamnavagarumam, பெ. (n.) கோயிலில் நிகழ்த்தப்படும் வழிபாட்டுப் பணியும், கோயிலைப் புதுப்பித்தல், இடிபாடுகளைச் சீர்செய்தல் ஆகிய திருப்பணிகளும்; temple service done for adoration, and to reconstruct the damage part of the temple building. [தேவ கருமம் + நவகருமம்] இதற்கு இறையிலி நிலம் அளிக்கப் பெறுவது வழக்கு
தேவகன்	தேவகன் tēvagaṉ, பெ. (n.) கண்ண (கிருட்டிண);னுடைய பாட்டன், தேவகியின் தந்தை; grand father of Kannan, father of {} [தேவன் → தேவகன்]

தேவகன்மி	தேவகன்மி tēvagaṉmi, பெ. (n.) கோயிலில் இறை (சுவாமி); பணி பார்ப்போன்; a temple official, as pricst, a manager etc., "தேவகன்மிகள் இவை தலைகண்ட முதற் கொண்டு" (தெக.தொ. 592);. [தேவ + கன்மி]
தேவகன்னி	தேவகன்னி1 tēvagaṉṉi, பெ. (n.) 1. வாழை; plantain tree. 2. மதகிரி வேம்பு; Indian mahogany. [தெய்வ → தேவ + கன்னி] தேவகன்னி2 tēvagaṉṉi, பெ. (n.) தேவலோகத்து அரம்பை; Ramba who dances in the {} court-yard. [தேவ + கன்னி]
தேவகன்னிகைமரம்	தேவகன்னிகைமரம் tēvagaṉṉigaimaram, பெ. (n.) கட்டடத்திற்குப் பயன்படும் கோங்கு வகை மரம்; common caung used in building construction. [தேவர் + கன்னிகை + மரம்]
தேவகா	தேவகா tēvakā, பெ. (n.) தேவர்களது பூங்கா; garden of {} [தேவர் + கா]
தேவகாஞ்சனம்	தேவகாஞ்சனம் tēvakāñjaṉam, பெ. (n.) தேவதாரு; decany desdarn Indian cedar tree(சாஅக.);.
தேவகாட்டம்	தேவகாட்டம் tēvakāṭṭam, பெ. (n.) தேவதாரு (சங்அக.); பார்க்க; see [தேவ + காட்டம்]
தேவகாதம்	தேவகாதம் tēvakātam, பெ. (n.) மலைக்குகை; rock cave,
தேவகாந்தாரி	தேவகாந்தாரி tēvakāndāri, பெ. (n.) ஒருவகைப் பண்; a melody type.

தேவகானம்	தேவகானம் tēvakāṉam, பெ. (n.) தேவர்கள் பாடும் இசை; celestial music. "சோழன் வாசலிலே தேவகானம் பாடுவா ளொருத்தியும்" (குருபரம். 126);. [தேவ + கானம்]
தேவகி	தேவகி tēvagi, பெ. (n.) கண்ணனின் தாய்: mother of Kannan. "தெய்வத் தேவகி புலம்பிய புலம்பல்" (திவ். பெருமாள். 7, 11);.
தேவகிரி	தேவகிரி tēvagiri, பெ. (n.) 1. முருகக் கடவுட்குரிய இமய மலைப்பகுதி: a mountain sacred to {} in the Himalayas. "தேவகிரிப்படலம் (கந்தபு.);. 2. துகில் வகை (சிலப். 14, 108, உரை);; a kind of cloth. [தேவர் + கிரி] Skt. giri → த. கிரி
தேவகுசுமம்	தேவகுசுமம் tēvagusumam, பெ. (n.) கிராம்பு (யாழ்அக);: cloves.
தேவகுஞ்சரி	தேவகுஞ்சரி tēvaguñjari, பெ. (n.) தெய்வ யானை பார்க்க; see "தேவ குஞ்சரிபாகா நமோநம" (திருப்பு. 94);. [தேவர் + குஞ்சரி]
தேவகுடிமை	தேவகுடிமை1 tēvaguḍimai, பெ. (n.) பழைய வரி வகை; an ancient tax [தேவர் + குடிமை] தேவகுடிமை2 tēvaguḍimai, பெ. (n.) கோயிலுக்குரிய நிலத்தில், குடியிருப்பதோடு, கோயிற் பணிகளைப் பார்த்து வரும் குடிகள்: people who live in the temple land and do temple service. [தேவர் + குடிமை]
தேவகுண்டம்	தேவகுண்டம் tēvaguṇṭam, பெ. (n.) தானாயுண்டான ஊற்று (யாழ்.அக.);; natural spring, as God-made(செஅக.);. [தேவர் + குண்டம்]

தேவகுமாரன்	தேவகுமாரன் tēvagumāraṉ, பெ. (n.) இயேசு; Christ, as the son of God. [தேவர் + குமாரன்]
தேவகுரு	தேவகுரு1 tēvaguru, பெ. (n.) வியாழன் (பிங்.);; Brhaspati, as priest of the celestials. [தேவர் + குரு] தேவகுரு2 tēvaguru, பெ. (n.) தேவகுருவம் பார்க்க; see
தேவகுருவம்	தேவகுருவம் tēvaguruvam, பெ. (n.) விளை நிலங்கள் ஆறனுள் ஒன்று (பிங்);; a region of bliss where the fruits of good karma are enjoyed one of six {} [தேவர் + குருவம்]
தேவகுலம்	தேவகுலம் tēvagulam, பெ. (n.) கோயில்; temple. "தேவகுலமுந் தெற்றியும் பள்ளியும்" (மணிமே. 26:72);. [தேவர் + குலம்]
தேவகெந்தம்	தேவகெந்தம் tēvagendam, பெ. (n.) தேவகந்தம் (யாழ்அக.); பார்க்க; see [தேவகத்தம் → தேவகெந்தம்]
தேவகோட்டம்	தேவகோட்டம்1 tēvaāṭṭam, பெ. (n.) தேவகுலம் பார்க்க: see "தேவகுலம் மன்றாகச் செய்யப்பட்ட தேவ கோட்டத்தை" (திருக்கோ. 129);. [தேவர் + கோட்டம்] தேவகோட்டம்2 tēvaāṭṭam, பெ. (n.) கோயில் கருவறைப் புறச்சுவரில் இறைத்திரு மேனிகளை வைப்பதற்கான மாடங்கள்; niche in the outside of the temple sanctum to keep the iodls. [தேவர் + கோட்டம்]
தேவகோடி	தேவகோடி tēvaāṭi, பெ. (n.) ஒரு பேரெண்; a very large number. "தேவகோடி கார்மலி கடலங் காலாள்" (சீவக. 2219);. [தேவ(ர்); + கோடி]

தேவச்சந்தம்	தேவச்சந்தம் tēvaccandam, பெ. (n.) நூறு சரமுள்ள முத்தாரம் (யாழ்.அக);; a garland of hundred strings of pearls(செஅக.);. [தேவர் + சத்தம்]
தேவசங்கு	தேவசங்கு tēvasaṅgu, பெ. (n.) சங்கப் பணம்; a treasure of Gubera. [தேவ + சங்கு]
தேவசத்துவம்	தேவசத்துவம் tēvasattuvam, பெ. (n.) மகளிர்க்குரிய மெய்ப்பாடுகள் பத்தனுள் தேவத் தொடர்பான குணம் (கொக்கோ.);; the divine clement in the makeup of a woman, one of pattu cattuvam. [தேவர் + சத்துவம்]
தேவசபை	தேவசபை tēvasabai, பெ. (n.) இந்திரன் அவை; audience-hall. [தேவா + சபை]
தேவசமுகம்	தேவசமுகம் tēvasamugam, பெ. (n.) தேவசன்னிதி பார்க்க; see [தேவன் + சமூகம்]
தேவசன்னிதானம்	தேவசன்னிதானம் tēvasaṉṉitāṉam, பெ. (n.) தேவசன்னிதி பார்க்க; see [தேவர் + சன்னிதானம்]
தேவசன்னிதி	தேவசன்னிதி dēvasaṉṉidi, பெ. (n.) 1.தெய்வத்தின் திருமுன்பு; divine presence. 2. கோயில்; temple. [தேவர் + சன்னிதி]
தேவசாட்சியாய்	தேவசாட்சியாய் tēvacāṭciyāy, குவி.எ.(adv.) உண்மையாய்; truly, as having God for witness [தெய்வம் → தேவம் + சாட்சியாய்]

தேவசிகிச்சை	தேவசிகிச்சை tēvasigissai, பெ. (n.) மூன்று மருத்துவ முறைகளுள், இதளிய கந்தக நஞ்சுகளால் நோய்கட்குச் செய்யும் நீக்கவினை (பரிகாரம்); (பதார்த்த 1202);; treatment of diseases by the use of mercury. sulphur and arsenic, considered to be of divine origin, one of three methods.
தேவசித்தன்	தேவசித்தன் tēvasittaṉ, பெ. (n.) கமலமுனி; name of a sage of {}(சாஅக.);. [தேவ + சித்தன்]
தேவசிந்தனை	தேவசிந்தனை tēvasindaṉai, பெ. (n.) தெய்வத்தை நினைத்துச் செய்யும் ஊழ்கம்; religious meditation. [தேவர் + சித்தனை]
தேவசிருட்டை	தேவசிருட்டை tēvasiruṭṭai, பெ. (n.) மது; any sweet drink beverage(சாஅக.);.
தேவசுத்தி	தேவசுத்தி tēvasutti, பெ. (n.) ஐந்துவகை மாசு நீக்குதலில், தெய்வத்தை இருக்கையில் அமர்த்தி, உடையை உடுத்துத் திருமஞ்சனம் ஆட்டி ஒப்பனை செய்து, நறும்புகை, விளக்குகளால் தூய்மை செய்தல்; purification of a deity, which consists in placing its image on a seat, bathing it, adorning it with garments, ornaments, etc, one of {} [தெய்வம் + சுத்தி]
தேவசுமம்	தேவசுமம் tēvasumam, பெ. (n.) கிராம்பு; cloves.
தேவசேகரம்	தேவசேகரம் tēvacēkaram, பெ. (n.) தவனம்; southern wood.
தேவசேவை	தேவசேவை tēvacēvai, பெ. (n.) தெய்வத்திற்குச் செய்யும் தொண்டு; Service in a temple (செஅக.);. [தேவர் + சேவை]
தேவசேனாபதி	தேவசேனாபதி dēvacēṉāpadi, பெ. (n.) முருகக்கடவுள்; Murugan as the commander of the celestial host. [தேவச் + சேனாபத]

தேவசேனை	தேவசேனை tēvacēṉai, பெ. (n.) 1. இந்திரன் மகள்; daughter of {} 2. தேவக் கூட்டம்; celestials. [தேவர் + சேனை]
தேவடி	தேவடி1 tēvaḍi, பெ. (n.) அரண்மனை; palace. தேவடி tēvaḍi, பெ. (n.) தேவரடியார் பார்க்க; see [தேவரடி → தேவடி]
தேவடிச்சி	தேவடிச்சி tēvaḍicci, பெ. (n.) தேவரடியார் பார்க்க; see ம. தேவடிச்சி [தேவடி(யாள்); → தேவடிச்சி]
தேவடிமை	தேவடிமை tēvaḍimai, பெ. (n.) கணிகையர்; dancing girl, as a servant of God (Pudu. insc. 930);. 2. வேலைக்காரி; servant maid. (I.M.P.N.A. 202); [தேவ + அடிமை]
தேவடியாள்	தேவடியாள் tēvaḍiyāḷ, பெ. (n.) தேவரடியார் பார்க்க; see தேவடியாள் ஆத்தாள் செத்தால் கொட்டு முழக்கும், தேவடியாள் செத்தால் ஒன்றுமில்லை. [தேவரடியார் + தேவடியாள்]
தேவடியான்	தேவடியான் tēvaḍiyāṉ, பெ. (n.) சிவனியப் பார்ப்பனன்; siva brahmin. "காளி தேவடியான் இரண்டாயிரத்து நாநூற்று வரேம்" (தெக.தொ. 3:1. கல். 10);. ம. தேவடியான் (கூட்டிக் கொடுப்பவன்); [தேவர் + அடியான்]
தேவடை	தேவடை tēvaḍai, பெ. (n.) எழுத்தழிந்த காசு: coin with face worn out. அந்தக் காசு தேவடை [தேய் → தேய்வடை → தேவடை]

தேவத்துவம்	தேவத்துவம் tēvattuvam, பெ. (n.) தேவ தன்மை; heavenliness(இருநூ.);. [தேவம் → தேவத்துவம்]
தேவதச்சன்	தேவதச்சன் dēvadaccaṉ, பெ. (n.) தேவகம்மியன்; {} [தேவர் + தச்சன்]
தேவதத்தம்	தேவதத்தம் dēvadaddam, பெ. (n.) 1. கோயிலுக்குச் செய்யும் நன்கொடை (கோயிலுபயம்);; that which is given to a temple. 2. அருச்சுனனுக்கு இந்திரன் கொடுத்த சங்கு (யாழ்.அக);;{} conch, as given by {} [தேவ + தத்தம்]
தேவதத்தன்	தேவதத்தன் dēvadaddaṉ, பெ. (n.) 1. எவனை யேனுமொருவனைக் குறிக்குஞ் சொல்; a word used to denote an imaginary person. "தேவதத்தன் தானாகப் போகலானென்றால்" (யாப்.வி. 3, பக்.37);. 2. கொட்டாவியை உண்டு பண்ணும் வளி (பிங்.);; the vital air of the body which produces yawning
தேவதத்தாக்கிரசன்	தேவதத்தாக்கிரசன் dēvadaddākkirasaṉ, பெ. (n.) புத்தன்; Lord {}
தேவதத்துவம்	தேவதத்துவம் dēvadadduvam, பெ. (n.) தெய்வ அன்பு; god's love(இருநூ.);. [தேவ(ர்); + தத்துவம்]
தேவதரு	தேவதரு dēvadaru, பெ. (n.) 1. தெய்வ மரம்; one of the celestial trees ."அருள்பழுத் தொழுகு தேவதருவே" (தாயு. பரிபூரணா, 1);. 2. தேவதாரம் (மலை); பார்க்க; see 3. செம்புளிச்சை; red hemp bendy. 4. மந்தாரம்; mountain eboy. [தெய்வம் + தரு = தேய்வத்தரு → தேவதரு]
தேவதாகாரம்	தேவதாகாரம் tēvatākāram, பெ. (n.) கோயில் (யாழ்அக.);; temple

தேவதாசன்	தேவதாசன் tēvatācaṉ, பெ. (n.) 1. தெய்வத் தொண்டன்; devotee, servant of god. 2. அரிச்சந்திரன் மகன்: the son of Harichandran. [தேவர் + தாசன்]
தேவதாசி	தேவதாசி tēvatāci, பெ. (n.) 1. கோயிற் பணி விடை புரியுங்கணிகை; dancing girl, dedicated to the service of a God. 2. தேவலோகத்து நாட்டிய அரம்பையர்; celestial dancing-girls
தேவதாடம்	தேவதாடம் tēvatāṭam, பெ. (n.) 1. கருங்கோள் (இராகு);; the moon's ascending node. 2. தீ: fire(செஅக.);.
தேவதாமரை	தேவதாமரை tēvatāmarai, பெ. (n.) தாமரைச் செல்வம் (பதுமநிதி);; patuma-nidi, a treasure of Kubera. [தேவர் + தாமரை]
தேவதாயம்	தேவதாயம் tēvatāyam, பெ. (n.) கோயிற்கு நிலம் வழங்கல் முதலிய நற்செயல்கள்; lands other endowments to a temple (R.F.);. "தேவதாயங்கள் வேதியர் செய்கள்மேற் கோவினா விறைகூட்டி" (குற்றா.தல. கவுற்சன. 62);. [தேவ + தாயம்]
தேவதாயனம்	தேவதாயனம் tēvatāyaṉam, பெ. (n.) கோயில்; temple (இருநூ.);.
தேவாதாயோக்கியம்	தேவாதாயோக்கியம் tēvātāyōkkiyam, பெ. (n.) கடவுளர்க்குரியது; that which is worthy of Gods themselves.
தேவதாரம்	தேவதாரம் tēvatāram, பெ. (n.) 1. தேவதாரு 1,2 பார்க்க; see தேவதாரத்துஞ் சந்தினும் பூட்டின சிலமா" (கம்பரா. வரைக். 1);. 2. மதகரி வேம்பு; common bastard cedar
தேவதாரன்	தேவதாரன் tēvatāraṉ, பெ. (n.) தேவதாரம் பார்க்க; see (சாஅக);.

தேவதாரி	தேவதாரி1 tēvatāri, பெ. (n.) தேவதாரு 1,2 பார்க்க; see தேவதாரி2 tēvatāri, பெ. (n.) இமயமலைச் சாரலில் வளரும் மருந்தாகும் இயல்புடைய மரம்; Indian cedar a medicinal tree (சாஅக.);.
தேவதாளி	தேவதாளி1 tēvatāḷi, பெ. (n.) 1. ஊமத்தை; datura. 2. பூசணி; pumpkin தேவதாளி2 tēvatāḷi, பெ. (n.) 1. பெரும்பண் வகை (பிங்.);; a specific melody type. 2. ஆனை மலையிலுள்ள மரவகை; langsat of the {} hills in Coimbatoresm (m.tr);. 3. நுரைப் பீர்க்கு பார்க்க; see
தேவதாளிதைலம்	தேவதாளிதைலம் dēvadāḷidailam, பெ. (n.) ஒருவகை மருந்தெண்ணெய்; a kind of medicinal oil (சாஅக.);.
தேவதானபிரமதேயம்	தேவதானபிரமதேயம் tēvatāṉabiramatēyam, பெ. (n.) கோயில் வழிபாட்டிற்கென்று உரிமை செய்யப்பட்ட தேவப்பார்ப்பனர்கட்கும், கோயிலுக்கும் அமைந்த செலவினங்கட்கு உரியதாக அளிக்கப்பெறும் இறையிலி நிலம்: land given to temples for the brahmins, and for the temple expenses.
தேவதானம்	தேவதானம் tēvatāṉam, பெ. (n.) கோயிற்கு விடப்பட்ட இறையிலி நிலம்; endowment of tax-free land to a temple. "நன்றிகொ டேவதான நல்கி" (திருவாலவா. 48, 22);. ம. தேவதானம் [தேவ + தானம்]
தேவதானியம்	தேவதானியம் tēvatāṉiyam, பெ. (n.) சிறுங்கி அல்லது தித்திப்புச் சோளம்; sweet cholam (சாஅக.);. [தேவ + தானியம்] வ. தானியம் → த. தவசம்
தேவதீபம்	தேவதீபம் tēvatīpam, பெ. (n.) 1. கண் (யாழ்அக.);; eye. 2. தெய்வீக ஒளி; divine light [தேவ + தீபம்]
தேவதீர்த்தம்	தேவதீர்த்தம் tēvatīrttam, பெ. (n.) தெய்வங்களை மனங்குளிரச் செய்வதற்காக உள்ளங்கையிலே நீரை ஊற்றி, அது விரல்களின் வழியாக நிலத்தை அடையச் செய்யும் ஐவகைத் தூய நீருள் (தீர்த்தம்); ஒன்று (சைவச.பொது.66);; water poured from the palm of the hand, through the finger tips on the ground, to propitate devar one of {}

தேவதுந்துபி	தேவதுந்துபி dēvadundubi, பெ. (n.) ஓர் இசைக் கருவி; drums of the Gods. "தேவதுந்துபி தேவர்கட் கோகையுய்த் துரைப்பான் (சீவக 2367); (செஅக.);. [தேவ + துத்துபி]
தேவதூதன்	தேவதூதன் tēvatūtaṉ, பெ. (n.) 1. தெய்வச் செய்தி கொணர்வோன்; divine messenger. 2. தூதனாகிய தேவன் (கிறித்,);; Holy Angel (செஅக.);. [தேவர் + தூதன்]
தேவதூபம்	தேவதூபம் tēvatūpam, பெ. (n.) வெள்ளைக் குங்கிலியம் பார்க்க (தைலவதைல);; see [தேவர் + தூபம்]
தேவதேவன்	தேவதேவன் tēvatēvaṉ, பெ. (n.) பரம்பொருள்; the supreme being. "நீயே தவத் தேவதேவனும்" (திவ். இயற்.நான்மு.20);. [தேவர் + தேவன்]
தேவதேவு	தேவதேவு tēvatēvu, பெ. (n.) தேவதேவன் பார்க்க: see "தேவதே வுபதேசித்த சித்தியை" (திருவிளை. அட்டமா. 29);.
தேவதை	தேவதை dēvadai, பெ. (n.) 1. தெய்வம்: deity, god. 2. பேய் (யாழ்அக.);; evil spirit ம. தேவத
தேவதைக்குற்றம்	தேவதைக்குற்றம் dēvadaikkuṟṟam, பெ. (n.) ஊர்த் தேவதைகளின் சினத்தினால் ஏற்படும் கோளாறுகள்; diseases due to malignant influence of demon and monsters (சாஅக);. [தேவதை + குற்றம்]
தேவதைக்குறை	தேவதைக்குறை dēvadaikkuṟai, பெ. (n.) சிறுதெய்வக்குறையால் உண்டாகும் நோய் (வின்.);; disease due to possession by an evil spirit (செஅக);. [தேவதை + குறை]

தேவதைத்தொடர்ச்சி	தேவதைத்தொடர்ச்சி dēvadaiddoḍarcci, பெ. (n.) சிறு தேவதையின் பீடிப்பு (வின்.);: possession or obsession by a demon. [தேவதை + தொடர்ச்சி]
தேவந்தி	தேவந்தி tēvandi, பெ. (n.) சிலப்பதிகாரக் கண்ணகியின் தோழி; friend of {} in Cilappati-karam.
தேவநகர	தேவநகர tēvanagara, பெ. (n.) 1. கோயில்; temple. 2. துறக்கம்; city of the Gods. [தேவர் + நகர். நகுதன் = விளங்குதல். நகு → நகர் = விளங்கும் மாளிகை, மாணிகையுள்ள பேரூர்]
தேவநற்கருணை	தேவநற்கருணை tēvanaṟkaruṇai, பெ. (n.) கிறித்தவரின் சடங்கு; a ceremony of Christianity. [தேவ + நற்கருணை]
தேவநாகரம்	தேவநாகரம் tēvanākaram, பெ. (n.) தேவநாகரி பார்க்க; see "நந்திநாகரந் தேவநாகர முதலாய எழுத்துக்களை" (சிவதரு. சிவஞானதான. 32, உரை);. [தேவ + நாகரம்]
தேவநாகரி	தேவநாகரி tēvanākari, பெ. (n.) வடநாட்டில் உண்டாகி வழங்கும் ஆரிய மொழியின் வடிவெழுத்து; North Indian Sanskrit script (செஅக.);. [தேவ + நாகரி]
தேவநாயகன்	தேவநாயகன் tēvanāyagaṉ, பெ. (n.) தேவர்கள் தலைவன்; the Lord of celestials. ம. தேவநாயகன் [தேவ + நாயகன்]
தேவநாழியோடொக்கும்உழக்கு	தேவநாழியோடொக்கும்உழக்கு tēvanāḻiyōṭokkumuḻkku, பெ. (n.) திருச்சோற்றுத் துறை சிவன்கோயிலில் நெய் அளப்பதற் கிருந்த அளவை; measurement use to measure the ghee in Sivan temple in {} "நிசதி உழக்கு நெய் - தேநாழியோ டொக்கும் உழக்கினால் அட்டுவேன்" (தெகதொ. 5, கல். 619);. [தேவ + நாழி + ஒடு + ஒக்கும் + உழக்கு]

தேவநிகாயம்	தேவநிகாயம் tēvanikāyam, பெ. (n.) வீடுபேறு; salvation. [தேவ(ர்); + நிகாயம்]
தேவநினல்	தேவநினல் tēvaniṉal, பெ. (n.) நாவல்; jamboo tree (சாஅக.);.
தேவநிந்தகன்	தேவநிந்தகன் tēvanindagaṉ, பெ. (n.) தெய்வத்தைத் தூற்றுபவன் (யாழ்.அக.);; blasphemer. [(தெய்வம்); தேவ + நிந்தகன்]
தேவநிலம்	தேவநிலம் tēvanilam, பெ. (n.) தேவதைகளுக் கென்று விடப்பட்ட ஆறிலொரு மனைப் பகுதி (வின்.);; portion of a house-site allotted to several deities, being one-sixth of a square plot (செஅக.);. [தேவர்) + நிலம்]
தேவநிறம்	தேவநிறம் tēvaniṟam, பெ. (n.) 1. சீந்தில்; moon creeper. 2. பொன்னிறம்; golden colours (சாஅக.);. [தேவ(ர்); + நிறம்]
தேவநீதி	தேவநீதி tēvanīti, பெ. (n.) தெய்வத் தண்டனை (யாழ்அக);; divine punishment [தேவ(ர்); + நீதி]

தேவநேயன்

தேவநேயன்1 tēvanēyaṉ, பெ. (n.)

இறைவன் மேல் அன்பு கொண்டோன் (கிறித்.);; Jesus

[தேவன் + தேயன்]

தேவநேயன் tēvanēyaṉ, பெ. (n.)

வடமொழிப் பிணிப்பினின்று தமிழைக் காக்கப் பிறப்பு எடுத்ததாகக் கூறியவரும், செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி தொகுப்பது தம் வாழ்நாள் பணியென்று கொண்டவரும் மாந்தன் பிறந்தகம் குமரிக் கண்டமே என்று நிறுவியவரும் தமிழ் திரவிடத்திற்குத் தாய் ஆரியத்திற்கு மூலம், ஞால முதன் மொழி என்னும் முப்பெரும் முடிவுகளை நிறுவத் தம் வாழ்நாள் முழுமையும் ஆய்வு மேற் கொண்டவருமான இருபதாம் நூற்றாண்டின் தனித்தமிழ்ப் பேரறிஞர்; purist Tamil scholar of 20th century, who devoted his life time to establish the purity and the antiquity of Tamil, who considered his birth is for the same cause, who considered compilation of the etymological dictionary of Tamil language as his life time mission, who asserted Kumari continent was the birth place of human race, Tamil is the mother of Dravidian languages, Tamil has roots of Aryan languages, and Tamil is the primary classical language of the world

[தேவன் + நேயன்]

தேவன்;தேய் - தேய்தல் = உரசுதல் தேய் – தீய் – தீ = நெருப்பு, விளக்கு, நரகம். தீ - தீமை = தீயின் தன்மை. தீ - தீய = கொடிய தீய்தல் = எரிந்து போதல், கருகுதல், பற்றிப் போதல்.

தீதல் = தீய்தல். ஏகாரம் ஈகாரமாய்த் திரிதலை, தேன் - தேம் - தீம் என்னும் திரிபிலும் கண்டு கொள்க.

தேய் - தேயு (சமற்கிருதம்); = நெருப்பு

இத் 'தேய்' அடியினின்றே தெய்வப் பெயர் தோன்றிற்று தேய் - தேய்வு - தேவு - தேவன். தேய்வு - தெய்வு- தெய்வம். தேவு - தே = தெய்வம், தலைவன் பால் வரை தெய்வம் வினையே பூதம் (தொல். 341); தெய்வம் உணாவே மாமரம் புட்பறை (தொல். 964); தெய்வம் அஞ்சல் புரையறத் தெளிதல் (தொல். 1218); வழிபடு தெய்வம் நிற்புறங் காப்ப (தொல். 1367);, யகர வொற்றுள்ள தெய்வப்பெயரே பெரும் பான்மையாகவும், தேவர்ப் பராஅய முன்னிலைக்கண்ணே (தொல்.1395); என வகர வொற்றுள்ள பின்னை வடிவு அருகியும், இதுபோதுள்ள தமிழ் நூல்களுள் முந்தியதாகிய தொல்காப்பியத்துள் வருதல் காண்க

சமற்கிருதம் –

deva, daiva

இலத்தீக் –dues= god

கிரேக்கம்

'தேவ' என்னும் சொற்குச் சமற்கிருதத்திற் காட்டப்படும்

div (to be bright); di, dip (to shine);

என்னும் வேர்ச்சொற்கள் முதற் பொருளன்றி வழிப்பொருளே கொண்டுள்ளமையின் பொருந்தாமை காண்க. பின்வரும் சித்திய (scythian); ஆரியச் சொற்கள், 'தீ' (நெருப்பு); என்னும் தமிழ்ச் சொற்கு இனமானவை எனக் கால்டுவெல் கண்காணியார் காட்டுவார்.

சித்தியம்: சாமாயிதே

மஞ்சு

அங்கேரியம்

ஒகத்தியக்கு

துங்கசு

இலகக்கியம்

ஆரியம்;கேலிக்கம்

வேலிக

பாரசீகம்

நேயன்

நள் - நண் – நண்பு - நட்பு நள்ளுதல் = அடைதல், பொருந்துதல், நட்புக் கொள்ளுதல், செறிதல்

தேவப்பசு	தேவப்பசு tēvappasu, பெ. (n.) காமதேனு (யாழ்அக.);; the celestial cow. [தேவ(ர்); + பசு] Skt. {} → த. பசு
தேவப்பிரணவம்	தேவப்பிரணவம் tēvappiraṇavam, பெ. (n.) தேவபாணி பார்க்க: see "தேவப்பிரணவமெனும் வடமொழியை' (பன்னிருபா. 207);. [தேவ(ர்); + பிரணவம்]
தேவப்பிறங்கி	தேவப்பிறங்கி tēvappiṟaṅgi, பெ. (n.) snake jasmine (சாஅக.);.
தேவப்புள்	தேவப்புள் tēvappuḷ, பெ. (n.) எகினம் (அன்னம்);; swan, as a divine bird. [தேவ + புன்]
தேவபட்சி	தேவபட்சி tēvabaṭci, பெ. (n.) ஆள்காட்டிப் பறவை; red wattled lapwing sand piper (சாஅக.);. [தேவ(ர்); + பட்சி] Skt. {} → த. பட்சி
தேவபதம்	தேவபதம் dēvabadam, பெ. (n.) 1. விண்; heaven, firmament. 2. அரசக் குமுகாயம்; royal presence. [தேவ + பதம்]
தேவபதி	தேவபதி dēvabadi, பெ. (n.) தேவர்கோன் (யாழ்அக.); பார்க்க; see ம. தேவபதி [தேவ(ர்); + பதி] Skt. pati → த. பதி

தேவபவனம்	தேவபவனம் tēvabavaṉam, பெ. (n.) 1. அரசமரம்; pipal tree. 2. கோயில்; temple. 3. வீடுபேறு; heaven (சாஅக.);. ம. தேவபவனம் [தேவ(ர்); + பவனம்] Skt. bhavana → த. பவனம்
தேவபாடை	தேவபாடை tēvapāṭai, பெ. (n.) வடமொழி; Sanskrit, as the language of the Gods. "தேவபாடையினிக்கதை செய்தவர்" (கம்பரா. சிறப்புப். 7);. [தேவ(ர்); + பாடை] Skt. {} → த. பாடை மொழி இயற்கையாய் உருவானதுமன்று; கடவுளால் படைக்கப்பட்டதுமன்று; மக்களால் உருவாக்கப்பட்டதே. அவ்வாறிருக்க ஒரு மொழியைத் தேவமொழி என்பது ஏமாற்று வேலை யென்றறிக
தேவபாணி	தேவபாணி tēvapāṇi, பெ. (n.) தேவரைப் புகழ்ந்து கூறும் பாட்டுவகை; songs in praise of Gods. "செந்துறை வெண்டுறை தேவபாணி யிரண்டும்" (சிலப். 6:35 உரை);. [தேவ(ர்); + பாணி]
தேவபூசை	தேவபூசை tēvapūcai, பெ. (n.) இல்லத்தில் நடைபெறும் இறைவழிபாடு; daily worship in a house. ம. தேவபூச [தேவ(ர்); + பூசை. பூசுதல் = கழுவுதல். பூச → பூசை = தெய்வப் படிமையை நீராட்டிச் செய்யும் வழிபாடு]
தேவமூடம்	தேவமூடம் tēvamūṭam, பெ.(n.) தேவர்கள் தம்மைக் காப்பாற்றுவார் என்று மயங்கல்; believing Gods will protect, an illusionary idea. [தேவ + மூடம். முட்டு → முட்டான். முட்டு → முட்டன் → மூடன். மூடம்]
தேவமேரையாய்	தேவமேரையாய் tēvamēraiyāy, வி.எ. (adv.) அழகாக, நன்றாக; divinely, [தேவ + மேரை + ஆய்]

தேவயஞ்ஞும்	தேவயஞ்ஞும் tēvayaññam, பெ. (n.) க டவுள் வேள்ளி; sacrifice to deity. [தேவ(ர்); + யஞ்ஞும்] Skt. {} → த. யஞ்ஞும்
தேவயாத்திரை	தேவயாத்திரை tēvayāttirai, பெ. (n.) நற்பேறு கிடைக்க செய்யும் பயணம்; pilgrimage to sacred places. "தேவயாத்திரை தீர்த்தயாத்திரை செய் சிவநேசர்" (தணிகைப்பு. அகத்திய 502);, 2. கோயில் தெய்வத்தின் புறப்பாடு; procession of the chief idol of a temple. ம. தேபயாத்ர [தேவ(ர்); + மாத்திரை]
தேவயானம்	தேவயானம்1 tēvayāṉam, பெ. (n.) 1. கடவுளர் ஊர்தி; chariotor vehicle of a God. 2. அர்ச்சில் முதலிய தேவதைகளைக் கடந்து வீடு பேறடையச் செல்லும் வழி; way to the supreme heaven which is open only to the brahma-vit, and on which one has to pass by arccis and other deities. ம. தேவபானம் [தேவ(ர்); + யானம்] தேவயானம்2 tēvayāṉam, பெ. (n.) மூக்கின் வழியாய் வலது பக்கத்தில் ஓடும் மூச்சு; air passing through the right nostril (...
தேவயானை	தேவயானை tēvayāṉai, பெ. (n.) 1. ஐராவதம் பார்க்க; see 2. தெய்வயானை; a wife of Lord Murugan. [தேவ + யானை]
தேவயுகம்	தேவயுகம் tēvayugam, பெ. (n.) 12000 தெய்வ வாண்டு கொண்ட காலவளவு (சங்அக);; period consisting of 12000 divine years. ம. தேவயுகம் [தேவ + யுகம்]

தேவர்	தேவர் tēvar, பெ. (n.) 1. கடவுளர்; deities, objects of worship. "தேவர்ப் பராஅய முன்னிலைக் கண்ணே" (தொல்பொருள். 490);. 2. உயர்ந்தோரைக் குறிக்குஞ் சொல்; a term of respect for persons, of high station. 3. திருவள்ளுவர்; Tiruvalluvar, "ஒன்னா ரழுத கண்ணீரு மனைத்து என்றார் தேவரும்" (சீவக 1891, உரை);. 4. சீவகசிந்தாமணி என்னும் பாவியத்தின் ஆசிரியரும், 9ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவருமான திருத்தக்கத் தேவர் என்னும் சமண முனிவர்;{} the Jaina author of {} "தேவர் அதனை அபரகாத்திர மென்றார்" (சீவக. 806, உரை);. 5. அரசர், துறவியர் முதலியோரது, பெயர்ப்பின் வழங்கும் சிறப்புப் பெயர்; a word appended to the names of kings, ascetics, etc. "இராசராசதேவர், திருத்தக்கதேவர்" 6. தேவரீர் பார்க்க; see "தேவர் திருவடிகளிலே' (ஈடு, 2,3,4);. 7. மறவர் சாதியினரின் பட்டப்பெயர்; title of marava caste. 8. நால்வகைத் தேவதை வகையார்; celestial of four classes.
தேவர்க்காடல்	தேவர்க்காடல் tēvarkkāṭal, பெ. (n.) தெய்வமேறி ஆடுதல் (ஆவேசம்); (வின்.);: temporary possession by a spirit. [தேவாக்கு + ஆடல்]
தேவர்கடன்	தேவர்கடன் tēvarkaḍaṉ, பெ. (n.) தெய்வ கேள்வி பார்க்க; see (சாஅக.);. [தேவர் + கடன்]
தேவர்கன்மி	தேவர்கன்மி tēvarkaṉmi, பெ. (n.) தேவகன்மி பார்க்க; see "திருவானிலை மாதேவர் கோயிலில் தேவர் கன்மிக்கும்" (தெகதொ. 543);. [தேவர் + கன்மி]
தேவர்குலம்	தேவர்குலம் tēvarkulam, பெ. (n.) தேவகுலம் பார்க்க; see "தேவர் குலத்தை வலங்கொண்டு" (இறை 1, பாயி பக்3);. [தேவர் + குலம்]

தேவர்கோ	தேவர்கோ tēvarā, பெ. (n.) தேவர்கோன் பார்க்க; see "தேவர் கோ வறியாத தேவதேவன்" (திருவாச. 5,30);. [தேவர் + கோ]
தேவர்கோன்	தேவர்கோன்1 tēvarāṉ, பெ. (n.) தேவர்களுக்கு அரசனான இந்திரன்; Indiran, the lord of the cclestials. "தேவர்கோன் பூனாரந் தென்னர்கோன் மார்பினவே" (சிலப். 17, பக்447);., [தேவர் + கோன்] தேவர்கோன்2 tēvarāṉ, பெ. (n.) குளிர் நாவல்; superior jamoon tree (சாஅக.);
தேவர்ணன்	தேவர்ணன் tēvarṇaṉ, பெ. (n.) தேன் நிறத்தில் சிறுநீர் கழிவதாகிய வெள்ளை நோய்; honey coloured urine one of the 18 varieties of veneral diseases (சாஅக.);
தேவர்நாடு	தேவர்நாடு tēvarnāṭu, பெ. (n.) துறக்கம் (மணிமே. 14:42);; heaven [தேவர் + நாடு]
தேவர்பகைவர்	தேவர்பகைவர் tēvarpagaivar, பெ. (n.) அசுரர் (பிங்.);; asuras, as enemies of the Gods. [தேவர் + பகைவர்]
தேவர்மந்தணம்	தேவர்மந்தணம் tēvarmandaṇam, பெ. (n.) தேவர்கட்கு மட்டும் தெரிந்த பூடகம்; profound secret, known only to Gods, [தேவர் + மத்தனம்]
தேவர்வசம்,	தேவர்வசம், tēvarvasam, பெ. (n.) தேவர்வாசம் பார்க்க; see [தேவர் + வசம்]
தேவர்வாசம்	தேவர்வாசம் tēvarvācam, பெ. (n.) அரச மரம்; pipal, as the abode of the gods (சாஅக);. [தேவர் + வாசம்] இம்மரத்தில் தேவர்கள் வசிப்பதாக நம்பிக்கை

தேவரகசியம்	தேவரகசியம் tēvaragasiyam, பெ. (n.) தேவர்மத்தணம் பார்க்க; see [தேவர் + ரகசியம்] Skt. rahasya → த. ரகசியம்
தேவரகன்டன்	தேவரகன்டன் tēvaragaṉṭaṉ, பெ. (n.) திருவாரூர்ச் சிவபெருமான்; {} as worshipped at {} "தேவரகன்டப் பெருமாள் தியாகப் பெருமாள்" (திருவாரூ. 35);.
தேவரங்கம்	தேவரங்கம் tēvaraṅgam, பெ. (n.) பணிப் புடிடிவ (யாழ்அக);; cloth worn by women while engaged in household work
தேவரநீதி	தேவரநீதி tēvaranīti, பெ. (n.) கணவன் இறந்த பின், குல வளர்ச்சி கருதி அளியரை (மைத்துனரை);க் கூடி மகப்பெறும் பண்டை வடவர் வழக்கம்; the practice of north Indian's which a childless widow is permitted to have sexual union with the borther of her deceased husband for the sake of raising up seed to the deceased. "ஈண்டு தேவர நீதியிற் கொழுந்தி யரெழின் மகப்பெற நின்னால் வேண்டுமால்" (பாரதிசம்பவ. 4);.
தேவரம்பை	தேவரம்பை tēvarambai, பெ. (n.) 1. தேவ உலகத்து மகளிருளொருத்தி; a celestial damsel. 2. தெய்வப் பெண்; damsels in svarga. [தேவ + அரம்பை, அர் → அரம்=அச்சம், துன்பம். அரமகன் = துன்புறுத்தும் தெய்வப்பெண். அர் → அரம் → அரம்பை]
தேவரன்	தேவரன் tēvaraṉ, பெ. (n.) கணவனுடன் பிறந்தான்; husband's brother. "ஈண்டு தேவரநீதியிற் கொழுந்திய ரெழின் மகப்பெற நின்னால் வேண்டுமால்" (பாரத சம்பவ. 4);.
தேவராசகவாமிகள்	தேவராசகவாமிகள் tēvarācagavāmigaḷ, பெ. (n.) 19ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த இவர் கந்தர் சட்டிக் கவசம், சக்திக் கவசம் போன்ற நூல்களை எழுதியுள்ளனார்; a poet, author of kandar-satsi-k-kavacam, sakthi-k-kavasam, in 19th century
தேவராசப்பிள்ளை	தேவராசப்பிள்ளை tēvarācappiḷḷai, பெ. (n.) 19ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த புலவர்; a poet lived in the 19th century. இவர் குசேலோபாக்கியானம், சூத சங்கிதை, பஞ்சாக்கர தேசிகர் பஞ்சரத்னம், பஞ்சாக்கர தேசிகர் பதிகம், சேடமலை மாலை, கணிகாசல மாலை எனும் சிற்றிலக்கியங்களை எழுதியுள்ளார்
தேவராசன்	தேவராசன் tēvarācaṉ, பெ. (n.) தேவர்கோன் பார்க்க; see. {} [தேவ(ர்); + ராசன்] த அரசன் → Skt..ராசன்

தேவராசியம்	தேவராசியம் tēvarāciyam, பெ (n.) வர்மந்தணம் பார்க்க; see. {} [தேவ + ராசியம்] Skt. rahasya → ரகசியம் → ரகசியம்
தேவராண்டு	தேவராண்டு tēvarāṇṭu, பெ. (n.) தேவர்க்குரியதும் 365 மாந்த ஆண்டுகளைக் கொண்டதுமான ஆண்டு; year of the Gods= 365 years of mortals. [தேவர் + ஆண்டு]
தேவராயன்சம்பா	தேவராயன்சம்பா tēvarāyaṉcambā, பெ. (n.) சம்பா நெல்வகை (இ.வ);. a kind of {} paddy, [தேவராயன் + சம்பா]
தேவராவயம்	தேவராவயம் tēvarāvayam, பெ. (n.) தேவர்களின் இருப்பிடமான மாமலை மேரு (பிங்.);; mount Meru as the abode of the Gods. [தேவர் + ஆலயம்]
தேலரான்	தேலரான் tēlarāṉ, பெ. (n.) காமதேனு; celestial cow. "இன்ன தேவரான் கொடுப்ப" (திருவினை. நான் மாட 20);. [தேவர் + ஆன்]
தேவரிடைச்சான்றார்	தேவரிடைச்சான்றார் tēvariḍaiccāṉṟār, பெ. (n.) இடையர்; cow herd caste. "இவ்வூர் தேவரிடைச் சான்றோர் கோயில்கட்குரிய திருவிளக்கு நிவந்தமாக வைக்கப்பெறும் ஆடுகளைக் கைக்கொண்டு நிவந்தப்படி நாளும் கோயிலில் நெய்யளாள் வரும் இடையர் குலமக்கள். (தெகதொ. 19, 119);.
தேவரீர்	தேவரீர் tēvarīr, பெ. (n.) பெரியோரை முன்னிலைப்படுத்துஞ் சொல்; you, yours, a term of respect. "தேவரீர் திருவடிகளைத் திக்குநோக்கித் தண்டம் பண்ணினேன்" (சில : 8 உரை தேவரீர் சித்தம் என் பாக்கியம் பழ. [தேவர் → தேவரீர்]
தேவருணவு	தேவருணவு tēvaruṇavu, பெ. (n.) அமுதம்: nectar, ambrosia, as the food of Gods. [தேவர் + உணவு]

தேவருணன்	தேவருணன் tēvaruṇaṉ, பெ. (n.) துரிஞ்சில்:bat (சாஅக);. மறுவ. துரிஞ்சி
தேவருண்	தேவருண் tēvaruṇ, பெ. (n.) தேவருணவு பார்க்க; see [தேவர் + ஊண்]
தேவரூர்	தேவரூர் tēvarūr, பெ. (n.) பொன்னாங்காணி (தைலவதைல.109); பார்க்க; See {}
தேவரொட்டாதி	தேவரொட்டாதி tēvaroṭṭāti, பெ. (n.) எட்டி மரம்; nuxvomica tree (சாஅக);.
தேவலகன்	தேவலகன் tēvalagaṉ, பெ. (n.) கோயிற் பூசகன் (யாழ்அக);; temple priest.
தேவலன்	தேவலன் tēvalaṉ, பெ. (n.) 1. தேவரன் பார்க்க; see 2. ஒழுக்க வழியில் நடப்பவன்; virtuous man. 3. பார்ப்பனன்; brahmin.
தேவலாம்	தேவலாம் tēvalām, பெ. (n.) தேவலை பார்க்க: see [தேவவை – தேவலாம்]
தேவலை	தேவலை1 tēvalai, பெ. (n.) 1. ஏதுவான நிலை; better condition, as in health. இப்போது அவனுக்கு உடம்பு தேவலை. 2. சிறப்பானது; that which is preferable. அதை இது தேவலை. [தாழ்வு + இல்லை → தாவில்லை → தேவலை (கொ.வ.);] தேவலை tēvalai, பெ. (n.) பெரிய வலையின் நீள அகலத்தைச் சீர்படுத்தும் வலை (தஞ்சை.மீனவ);; a net which corrects the breath of the big net

தேவலோகம்	தேவலோகம் tēvalōkam, பெ. (n.) தேவர்நாடு பார்க்க; see [தேவன் + உலகம்]
தேவவசனம்	தேவவசனம் tēvavasaṉam, பெ. (n.) கடவுள் திருமொழி (chr.);, word of God
தேவவசீகரம்	தேவவசீகரம் tēvavacīkaram, பெ. (n.) படையல் ஊனும், மதுவும் இயேசுவின் அரத்தமாக மாறுமெனக் கொண்டு செய்யும் வழிபாடு (R.C.);; transubstantiation at Eucharist.
தேவவரசி	தேவவரசி tēvavarasi, பெ. (n.) இந்திராணி; {} (இருதூ);.
தேவவரசு	தேவவரசு tēvavarasu, பெ. (n.) கொடியரசு; wild peepul tree (சாஅக);.
தேவவருடம்	தேவவருடம் tēvavaruḍam, பெ. (n.) தேவராண்டு பார்க்க; see (இருநூ);. [தேவர் + வருடம்] த. ஆண்டு → Ski. வருஷம், த. வருடம்
தேவவல்லபம்	தேவவல்லபம் tēvavallabam, பெ. (n.) கரபுன்னை; long leaved gamboge.
தேவவிரதம்	தேவவிரதம் dēvaviradam, பெ. (n.) தெய்வவிரதன் பார்க்க; See {}
தேவவிருட்சம்	தேவவிருட்சம் tēvaviruṭcam, பெ. (n.) தேவதரு பார்க்க see

தேவவைத்தியம்	தேவவைத்தியம் tēvavaittiyam, பெ. (n.) இதளியக் கந்தக முறையில் செய்யும் மருத்துவம்; the superior method of treating disease with the aid of compounds of mercury sulphur arsenic (சாஅக.);.
தேவவைத்தியர்	தேவவைத்தியர் tēvavaittiyar, பெ.(n.) தெய்வ உலகத்து மருத்துவரான அகவினி தேவர் முதலானோர்; physician of the celestial aswini kumar, danvanthari, bagharam etc. (சாஅக.);.
தேவவைத்தியன்	தேவவைத்தியன் tēvavaittiyaṉ, பெ. (n,) தேவ மருத்துவன் பார்க்க; see (சா.அக.);. [தேவர் + வைத்தியன்]
தேவளம்	தேவளம் tēvaḷam, பெ. (n.) கோயில்; temple. [தே + வளம்]
தேவன்	தேவன் tēvaṉ, பெ. (n.) 1. கடவுள்; god. "தேருங்காற் றேவ னொருவனே" (திவ். இயற். நான்மு. 2);. 2. அருகன் (பிங்.);; Arhat. 3. அரசன்; king "தேவா நின்கழல் சேவிக்க வந்தனன்" (கம்பரா. கங்கை. 39);. 4. கொழுந்தன் (யாழ்.அக);; husband's brother. 5. மறவர், கள்ளர், அகம் படியார்க்கு வழங்கும்பட்டப் பெயர்; a title of {} 5. ஈட்டிக் காரன் (யாழ்.அக.);; lancer. 6. பரிசைக்காரன் (யாழ்.அக.);; shield-bearer. 7. மடையன் (யாழ்.அக.);; fool, idiot ம. தேவன் [தேம் → தேயு = தெருப்பு. தேய் → தேய்வு → தேவு = தெய்வம், தெய்வத் தன்மை, தேவு → தேவன் = கடவுள், அரசன், கணவன், தலைவன் (வ.வ. 17);] த. தேவன் → Skt. {} தேவன்2 tēvaṉ, பெ.(n.) 1. சூதம்; mercury. 2. கல்லுப்பு; rock salt. 3. கடலாத்தி; a plantateresspermum xylocarpus

தேவன்திருவரன்குளமுடையான்	தேவன்திருவரன்குளமுடையான் tēvaṉtiruvaraṉkuḷamuḍaiyāṉ, பெ. (n.) 13 ஆம் நூற்கல்வெட்டால் அறியப்பெறும் புலவர்; a poet known in the 13th century inscription. பாண்டி மண்டலத்தில் பொன்னமராவதி முதலிய நாடுகளில் வாழும் பெருவீரர்களாகிய மறமாணிக்கர்கள் மேல் தேவர் திருவரன் குளமுடையான் எனும் புலவர் "பேர் வஞ்சி" எனும் நூலொன்று பாடியதாகக் குறிப்பு காணப்படுகின்றது
தேவனம்	தேவனம் tēvaṉam, பெ. (n.) 1. தாமரை (மலை.);: lotus. 2. சூதாட்டம்; gambling
தேவனுலகம்	தேவனுலகம் tēvaṉulagam, பெ. (n.) துறக்கம்; svarga, Indira's heaven. [தேவன் + உலகம்]
தேவா	தேவா tēvā, பெ. (n.) பெரும் குரும்பை; lowstring hemp(சாஅக);.
தேவாங்கசெட்டி	தேவாங்கசெட்டி tēvāṅgaseṭṭi, பெ. (n.) நெசவுச் சாதிப்பிரிவினருள் ஒருவகையார்; a caste of Weavers. [தேவாங்கம் + செட்டி. எட்டி → செட்டி.] தெய்வப் படிமைக்கு (தெய்வ அங்கத்திற்கு);ச் சாத்தப்படும் ஆடையை நெய்யும் வகுப்பினர்.
தேவாங்கம்	தேவாங்கம் tēvāṅgam, பெ. (n.) பட்டுச்சேலை (வின்.);; silk-cloth.
தேவாங்கு	தேவாங்கு1 tēvāṅgu, பெ. (n.) வேலைப் பாடமைந்த துகில் வகை (பிங்); (சிலப்.14, 105);, உரை);; embroidered cloth of superior quality. தேவாங்கு2 tēvāṅgu, பெ. (n.) உடலிளைத்துத் தோன்றும் ஒருவகை விலங்கு; lemur, the Indian sloth, loris gracilis, considered to be very thinly built. தின்கிறதைத் தின்றும் தேவாங்கு போலிருக்கிறான் (பழ);. ம. தேவாங்கு; தெ. தேவாங்கு [தேம் → தேய்வு + அங்கம் = தேய்வங்கம் → தேவங்கம் → தேவாங்கம் → தேவாங்கு]

தேவாசிரியன்	தேவாசிரியன் tēvāciriyaṉ, பெ. (n.) திருக்கோயில்களில் மன்னர், அமைச்சர் முதலியோர் தனியாக வழிபாடு செய்வதற் கென அமைந்த மண்டபம்; a square or rectangular hall with a flat roof supported by pillars, which is made for the king and his ministers to worship separately. தேவாசிரியன்2 tēvāciriyaṉ, பெ. (n.) திருவாரூரிலுள்ள ஆயிரக்கால் மண்டபம்; the hall of thousand pillars in {}
தேவாசிரியன்கால்	தேவாசிரியன்கால் tēvāciriyaṉkāl, பெ. (n.) தேவாசிரியன் என்ற பெயரால் விளங்கிய மரக்கால்; a measurement in the name of Deväsiriyan. [தேவாசிரியன் + கால்] இம்மரக்கால் திருமுதுகுன்றமுடைய நாயனார் கோயிலிலும் இருந்ததனைக் கல்வெட்டொன்று உணர்த்துகின்றது. "உடையார் திருமுது குன்றமுடைய நாயநாற்கு - வைத்த திருநுந்தா விளக்கு ஒன்றுக்கு தேவாசிரியன்
தேவாசிரியன்திருக்காவணம்	தேவாசிரியன்திருக்காவணம் tēvāciriyaṉtirukkāvaṇam, பெ. (n.) திருவாரூர் கோயிலில் உள்ள கருங்கல் திருப்பணியாக அமைந்த பெருமண்டபத்தின் சிறப்புப் பெயர்: name of the granite hall in the {} temple. "தேவாசிரியன் எனுந் திருக்காவணம்" (பெரியபு. திருக்கூட் 2); [தேவாசிரியன் + திரு + காவணம். காவணம் = கல்மண்டபம்]
தேவாசிரியன்நாழி	தேவாசிரியன்நாழி tēvāciriyaṉnāḻi, பெ. (n.) திருமுதுகுன்றம், திருவெண்ணெய்நல்லூர் ஆகிய கோயில்களில் நெய் அளக்கப் பயன்படுத்தப்பட்ட நாழிக்கமைந்த பெயர்; name for the measure of capacity to measure the ghee in {} and {} temple. [தேவாசிரியன் + நாழி]
தேவாசீவன்	தேவாசீவன் tēvācīvaṉ, பெ. (n.) கோயிற் பூசகன் (யாழ்அக);; temple priest.
தேவாசுரம்	தேவாசுரம் tēvācuram, பெ. (n.) தேவர்க்கும் தேவர்க்கும் அகரர்க்கும் நடந்த போர்; war between {} and Asural. "நீ யன்றே...தேவாகரம் பொருதாய்" (திவ். இயற் 368);. [தேவ(ம்); + அகரம்]
தேவாண்டு	தேவாண்டு tēvāṇṭu, பெ. (n.) தேவராண்டு பார்க்க; see (சொஅக);. [தேவ + ஆண்டு]
தேவாத்திரம்	தேவாத்திரம் tēvāttiram, பெ. (n.) தேவர்களால் கொடுக்கப்பட்ட அம்பு; arrow given by the deities (இருநூ.);. [தேவ + அத்திரம்] Skt. அஸ்திரம் → த. அத்திரம்

தேவாத்துமா	தேவாத்துமா tēvāttumā, பெ. (n.) அரசமரம்: pipal tree (சாஅக.);.
தேவாதி	தேவாதி tēvāti, பெ. (n.) தேவாதிதேவன் பார்க்க; see
தேவாதிதேவன்	தேவாதிதேவன் tēvātitēvaṉ, பெ. (n.) முதற்கடவுள்; the God of Gods. "எனைப் பலருந் தேவாதிதேவனெனப்படுவான்" (தில்.இயற் 2, .28);.
தேவாதீனம்	தேவாதீனம் tēvātīṉam, பெ. (n.) தெய்வத்திற்கு a உரியது; belonging of God (இருநூ.);.
தேவாபீட்டை	தேவாபீட்டை tēvāpīṭṭai, பெ. (n.) வெற்றிலை; betel as a cherished object of the Gods.
தேவாமணி	தேவாமணி tēvāmaṇi, பெ. (n.) மணிக்குடல்; resentery small intestines.
தேவாமிருதம்	தேவாமிருதம் dēvāmirudam, பெ. (n.) 1. தேவருணவாகிய அமுதம்; ambrosia, the food of the immortals. 2. சுழுமுனையமுதம்; the ambrosia like the fluidsecreted by pineal gland and pituitary body in the cerelval region (சாஅக);. [தேவ + அவிழ்தம் → அவிர்தம்] க. அமிழ்தம் → Skt. amrude
தேவாமுதம்	தேவாமுதம் dēvāmudam, பெ. (n.) தேவருணவு; ambrosia, food of the immortals. [தேவர் + அமிழ்தம் → அமுதம்]
தேவாயதனம்	தேவாயதனம் dēvāyadaṉam, பெ. (n.) தேவாலயம் பார்க்க; see

தேவாயுதம்	தேவாயுதம் dēvāyudam, பெ. (n.) வானவில் (யாழ்அக.);; rain-bow. [தேவா + ஆயுதம்]
தேவார்ப்பணம்	தேவார்ப்பணம் tēvārppaṇam, பெ. (n.) தெய்வத்துக்குப் படைத்த பொருள்; offering made to the Gods. [தெய்வம் → தேவம் + அர்ப்பணம்]
தேவாரஅகத்தியர்	தேவாரஅகத்தியர் tēvāraagattiyar, பெ. (n.) பொதியமலையிலுள்ள பாபநாசத்தில் தங்கியிருந்த பிற்கால முனிவர்; a poet. lived in the Podigai mountain. [தேவாரம் + அகத்தியர்] இவர் மூவர் அருளிய தேவாரத் திருப்பதிகங்கள் 796இல் இருந்து 25 பதிகங்களைத் திரட்டியமைத்தார். அது "அகத்தியர் தேவாரத் திரட்டு" என்று வழங்கப் பெறுகின்றது
தேவாரத்துக்குத்திருப்பதியம்	தேவாரத்துக்குத்திருப்பதியம் dēvāraddukkuddiruppadiyam, பெ. (n.) சிவன் திருமேனிகளின் திரு முன் அப்பர், சம்பந்தர் சுந்தரர் ஆகியோரால் பாடப்பட்ட திருப்பதிகங்களைப் பாடுதல்; sing {} written by Appar, Sundarar and Sambandar in front of {} idols.
தேவாரத்துச்சுற்றுக்கல்லூரி	தேவாரத்துச்சுற்றுக்கல்லூரி tēvārattuccuṟṟukkallūri, பெ. (n.) தெய்வச் சிலைகள் மாடங்களில் அமைக்கப்பட்டு விளங்கும் திருச்சுற்றாக அமைந்த கல் மண்டபம்; Stone hall where the idols are kept in the niche "முடி கொண்ட சோழன் திருமாளிகையால் வடபக்கத்துத் தேவாரத்துச் சுற்றுக் கல்லூரியில்
தேவாரத்துவாசல்	தேவாரத்துவாசல் tēvārattuvācal, பெ. (n.) திருக்கோயில்களில் தேவாரத் திருப்பதி கங்களை வைத்து வழிபாடு செய்யுமிடம்; place where the books of {} are kept and worshipped in the temple. "இக்கோயில் தேவாரத்து வாசலில் எழுந்தருளியிருந்து" (தெ.க.தொ. .23, கல்.313);. [தேவாரம் + அத்து வாசல், அத்து = சாரியை]
தேவாரத்தேவர்	தேவாரத்தேவர் tēvārattēvar, பெ. (n.) ஆதன்மை (ஆன்மார்த்த); வழிபாட்டுக்குரிய உருவச் சிலைகளும் பிற கருவிகளும்; idols and other objects worshipped by an idividual in private (செஅக.);. பெரிய பெருமாளுக்குத் தேவாரத் தேவாரக எழுந்தருளுவித்த தேவர் பாதாதி கேசாந்தம் ஐவிரலே
தேவாரப்பெட்டி	தேவாரப்பெட்டி tēvārappeṭṭi, பெ. (n.) அரசர் புறப்பாட்டில் முன்பாகக் கொண்டு செல்வதும் வழிபாட்டிற்குரிய சிலைகள் முதலியவற்றை வைத்திருப்பதுமாகிய பெட்டி (நாஞ்);; box containing idols and other objects of worship carried in front of a royal procession (செஅக);.

தேவாரம்	தேவாரம்1 tēvāram, பெ. (n.) 1. வழிபாடு; worship. "உயர்தவ மூவாயிரவர்க டாவா மறையொடு தேவாரக் கைப்பற்றிய பணிமுற்ற" (கோவிற்பு. திருவிழா. 27);. 2. வீட்டில் வைத்து வணங்கப்படும் கடவுள்; deity worshipped privately in a house, "உம்முடைய தேவாரமோ" (ஈடு. 6,8,10);. ம. தேவாரம் தேவாரம்2 tēvāram, பெ. (n.) சிவனைப் போற்றி அப்பர், சம்பந்தர், சுந்தரர் என்ற நாயன்மார் மூவரால் அருளிச் செய்யப்பெற்ற பதிகங்கள் கொண்டதும் தமிழ்மறை என்று கொண்டாடப்படுவதுமான சிவநெறித் திருமுறை; a collection of devotional songs in honour of Sivan, composed by Appar, Cambandar and Cundarar, otherwise known as Tamil marai (I.M.P..Tj.1012);.
தேவாராதனை	தேவாராதனை tēvārātaṉai, பெ. (n.) கடவுள் வழிபாடு; worship, divine service (செஅக.);. [தேவர் + ஆராதனை]
தேவாலயம்	தேவாலயம் tēvālayam, பெ. (n.) 1. கடவுளர்க் குரிய கோவில்; temple, place of worship, church, sacred shrine, as Gods house. 2. மேரு மலை (யாழ்அக);; mount Meru [தேவா + ஆலயம்] இக்காலத்து இச்சொல் பெரும்பாலும் கிறித்தவக் கோவிலைக் குறித்து நின்றது.
தேவாவாசம்	தேவாவாசம் tēvāvācam, பெ. (n.) 1. கோயில்; temple. 2. அரசமரம்; pipal tree.
தேவான்னம்	தேவான்னம் tēvāṉṉam, பெ. (n.) திருப்படையல் அமுது; boiled rice offered to a deity. [தேவன் + அன்னம்]

தேவி	தேவி1 tēvi, பெ. (n.) 1. தெய்வமகள் (பிங்.);; Goddess. 2. உமையம்மை (சூடா);; Goddess Umaiyammai. 3. காளிதேவி (சூடா);; Goddess Kāli. 4. மூதேவி (m.m.208);; Goddess of Misfortune. 5. பெரியம்மை (m.m.268);; Goddess of smallpox. 6. மனைவி; wife. "மன்னவ னாருயிர் மாபெருந் தேவியே" (சீவக 1403);. 7. தலைவி; queen, princess, lady, a term of respect "சித்திர தேவிப்பட்டத் திருமக னல்கினானே" (சீவக. 256);. ம. தேவி [தேவன் (ஆண்பால்); → தேவி (பெண்பால்);] தேவி2 tēvi, பெ. (n.) 1. வாலை, சத்தியின் சிறு பெண் உருவம்; one of the form of {} ie a young girl. 2. கற்புடைப் பெண்; the first of the four classes of woman divided according to lust. 3. சிதேவியார் செங்கழுநீர்; a species of red India waterlily. 4. கற்பூர வல்லி; thick leaved lavender. 5. தேவதாரு; பார்க்க; see 6. குண்டலினி; serpent's power in the sacral region of the human body. 7. ஒருவகைப் புல்; a kind of cyprus grass. 8. ஒருவகைக் கடுக்காய்; a kind of gallnut (சாஅக.);.
தேவிக்குமுத்திரை	தேவிக்குமுத்திரை tēvikkumuttirai, பெ. (n.) தேவிமுத்திரை பார்க்க; see (சாஅக.);.
தேவிகந்தம்	தேவிகந்தம் tēvigandam, பெ. (n.) கந்தகம்; sulphur (சாஅக.);.
தேவிகம்	தேவிகம் tēvigam, பெ. (n.) பூம்பாதிரி; yellow flowered fragrant trumpet flower (சாஅக.);.
தேவிகல்பம்	தேவிகல்பம் tēvigalpam, பெ. (n.) சிவ பெருமான் சொல்ல, மலைமகள் எழுதியதாகக் கருதப்படும் ஓர் ஆயுர்வேத நூல்; a discourse on ayurvedic science as delivered by God Sivan to his concert {} which she has gifted (சாஅக.);.

தேவிகை	தேவிகை1 tēvigai, பெ. (n.) ஒராறு; a river (இருநூ.);. தேவிகை2 tēvigai, பெ. (n.) ஊமத்தைச் செடி வகை; trumpet flower nightshade.
தேவிகோட்டம்	தேவிகோட்டம் tēviāṭṭam, பெ. (n.) காளி கோயில்; temple of {} [தேவி + கோட்டம்]
தேவிசாரணை	தேவிசாரணை tēvicāraṇai, பெ. (n.) சத்தி சாரணை; spreading haywood (சாஅக.);.
தேவிநாதம்	தேவிநாதம் tēvinātam, பெ. (n.) 1. காந்தத்தினின்று எடுக்கும் ஈயம்; lead extract from magnet alchemically. 2. பூச்சு (அரிதாரம்);; orpiment. 3.கருங்காக்கைப்பொன் (கிருட்டிண அப்பிரம்);; black mica (சாஅக.);.
தேவிமுத்திரை	தேவிமுத்திரை tēvimuttirai, பெ. (n.) காசுமீரப் படிகம்; crystal stone of cashmare, a mineral (சாஅக.);.
தேவிமூலம்	தேவிமூலம் tēvimūlam, பெ. (n.) சிறுபீளை பார்க்க; see (சாஅக.);.
தேவிமை	தேவிமை tēvimai, பெ. (n.) நாயகியாந் தன்மை; wifehood, "இவ்வுலக மூன்றுக்குந் தேவிமை தகுவார் பலருளர்" (திவ்திருவாய் 6, 2, 6);.
தேவியச்சம்	தேவியச்சம் tēviyaccam, பெ. (n.) கௌரியச்சம் பார்க்க; see (சாஅக.);.
தேவியர்	தேவியர் tēviyar, பெ. (n.) தேவி பார்க்க; see [தேவி → தேவியர்]

தேவியர்குழாமும்பாவையர்ஈட்டமும்	தேவியர்குழாமும்பாவையர்ஈட்டமும் tēviyarkuḻāmumbāvaiyarīṭṭamum, பெ. (n.) அரசனின் மனைவியர் கூட்டமும், காமக் கிழத்தியர் கூட்டமும்; gang of king's wives, and his concubines. 'ஒப்பில் சத்தியல்வை சாங்கப்பையென் றிவர் முதல் தேவியர் குழாமும், பாவையர் ஈட்டமுமிணையெனப் பிறவு முனைவயிற் கொண்டு (விசயராசேந்திரன் மெய்க்கீர்த்தி);
தேவியார்	தேவியார்1 tēviyār, பெ. (n.) தேவி பார்க்க; see [தேவி → தேவியா → தேவியா, 'ஆர்' – பலர்பால் ஈறு] தேவியார்2 tēviyār, பெ. (n.) அரசனின் உரிமை மனைவியர் அரசியர்; legal wives of the king. "பிரிதிவி கங்கரையர் தேவி அரிகண்டன் மகள் நங்கை மானி" (தெக.தொ.8, கல். 12);. [தேவி + ஆர்]
தேவிரு	தேவிரு tēviru, பெ. (n.) கந்தகம்; sulphur (சாஅக.);. தேவிரு tēviru, பெ. (n.) 1. கொழுந்தன்; husbands younger brother. 2. முந்திய கணவன்; former husband (இருநூ.);.
தேவில்	தேவில் tēvil, பெ. (n.) தேவாலயம் பார்க்க; see "கருவுடைத் தேவில்கள் எல்லாம்" (திவ்.திருவாய். 4, 4, 8);. [தே → தேவு + இல்]
தேவிவிந்து	தேவிவிந்து tēvivindu, பெ. (n.) கந்தகம்; sulphur (சாஅக.);.
தேவு	தேவு tēvu, பெ. (n.) 1. தெய்வம் (பிங்.);; deity. "நரகரைத் தேவு செய்வானும்" (தேவா. 696, 2);. 2. தெய்வத்தன்மை; godhead. "அயன்றிருமால் செல்வமு மொன்றோ வென்னச் செய்யுந்தேவே" (சிசி. காப்பு. ஞானப், உரை);. [தேய் → தேயு = தெருப்பு. தேய் → தேய்வு → தேவு = தெய்வம், தெய்வத்தன்மை (வ,வ. 17);]
தேவுளி	தேவுளி tēvuḷi, பெ. (n.) தேய்ந்த சிறிய உளி; chisel which is reduced much. [தேம் → தேவு → தேவு + உணி = தேவுணி]

தேவுறை	தேவுறை tēvuṟai, பெ. (n.) தேவர்கள் மருந்து; medicine used by tewar (சாஅக.);,
தேவேக்கியம்	தேவேக்கியம் tēvēkkiyam, பெ. (n.) ஒமம் (யாழ்அக.);. bishop's weed.
தேவேசியம்	தேவேசியம் tēvēciyam, பெ. (n.) வியாழன் (யாழ்அக.);. jupiter.
தேவேத்தனம்	தேவேத்தனம் tēvēttaṉam, பெ. (n.) தெய்வச் செயல்; act of God providence.
தேவேந்திரப்பொங்கல்	தேவேந்திரப்பொங்கல் tēvēndirappoṅgal, பெ. (n.) நெல்வகை; a kind of paddy.
தேவேந்திரமாமுனி	தேவேந்திரமாமுனி tēvēndiramāmuṉi, பெ. (n.) சீவசம்போதனை இயற்றிய சைன வாவிரிளர்; a jaina ascetic, author of {} (செஅக.);.
தேவேந்திரன்	தேவேந்திரன் tēvēndiraṉ, பெ. (n.) தேவர்களுக்கு அரசன்; Indiran, the God of the celestials. "சிரபுரந் தேவேந்திரனுரர்" (தேவா. 142,2); (செஅக);.
தேவேந்திரன்தங்கம்	தேவேந்திரன்தங்கம் tēvēndiraṉtaṅgam, பெ. (n.) தேவேந்திரனின் இருக்கையில் அமையப் பெற்ற 1008 மாற்றுப் பொன்; refined gold of 1008 matur or equivalent 2304 carats of pure gold (சாஅக.);. [தேவேத்திரன் + தங்கம்]

தேவை	தேவை1 tēvai, பெ. (n.) செயல்; affairs, business. "ஏவித் தேவைகொள்ளுதல்" (ஈடு. 8, 3, பிர);. "தங்கள் தேவைகளுஞ் செய்யாதே" (சோழவமி. 65); 2. வற்புறுத்தல்; compelling need or necessity. "ஒரு தேவையிட்டிறே சொல்லிற்று" (ஈடு. 6,10,10);. 3. விருப்பம்; desire "தேவையுனக் கின்னதென்று செப்பாய்" (தாயு பராபர 247);. 4. முடுக்கம் (யாழ்அக);; haste, 5 அடிமைத் தனம்; slavery, bondage. "நீயுமுன் றேவைக் குரியைகாண்" (திவ்..பெரியாழ் 1,4,8);. 6. மகட் கொடுத்தவர் திருமணத்தின் பின் மணமகனை அழைத்துச் செய்யும் முதல் விருந்து (இ.வ.);; first wedding feast held in the parent's house of a bride. தேவை2 tēvai, பெ. (n.) இராமேசுவரம் பார்க்க; see ."ஒரு தேவை வந்து பலதேவர் தாழு மிலக்குமணர் தண் புனலும்" (தேவை 19);((செஅக.);. தேவை3 tēvai, பெ. (n.) கொள்ளுகை; getting. 'தெவு தேவு

தேள்	தேள் tēḷ, பெ. (n.) கொடுக்காற் கொட்டி வருத்தும் ஒருயிரி; Scorpion. "தேட்கடுப்பன்ன நாட்படுதேறல்" (புறநா. 192, 16);. தேளுக்குக் கொடுக்கிலே நஞ்சு, தேவடியாளுக்கு உடம்பிலே நஞ்சு, உனக்கோ உடம்பெல்லாம் நஞ்சு (பழ.);. தேளுக்கு மணியம் கொடுத்தால் நாழிகைக்கு முந்நூறு முறை கொட்டும். (பழ.);. 2. நளி ஒரை (பிங்.); (சிலப் 3J23, உரை);; scorpio in the zodiac (சாஅக,);, ம. தேள், தேரை; க. சேழ், தேழ்; தெ. தேலு; து. சேளு, தேளு; குட. தேளி; மா. தேலெ; பிரா. தேன்க் [துன் → (தென்); தேன் = குத்தும் தச்சவிரி வகை (முதா. 130);] வகை 1. கருந்தேள் 2. செந்தேள் 3. பார்ப்பாரத்தேள் 4. சிறு தேள் 5. அரசத் தேள் 6. உச்சிலிங்கத் தேள் 7. வாதத் தேள் 8. பித்தத் தேள் 9. சிலேட்டுமத்தேள் 10. மண்டலித் தேள்
தேள்கடி	தேள்கடி tēḷkaḍi, பெ. (n.) தேள் கொட்டு; the sting of scorpio(சாஅக.);. [தேள் + கடி.]
தேள்கல்	தேள்கல் tēḷkal, பெ. (n.) ஒரு வகை நச்சுக்கல்; scropion stone on mineral bezoar (சாஅக.);.
தேள்கெண்டை	தேள்கெண்டை tēḷkeṇṭai, பெ. (n.) ஒருவகைக் கெண்டை மீன்; scorpio goby. [தேன் + கெண்டை]
தேள்கெளுத்தி	தேள்கெளுத்தி tēḷkeḷutti, பெ. (n.) தேள் போலுந் தோற்றமுடைய கெளுத்தி மீன்; fish resembles scorpion in structure. [தேள் + கெளுத்தி]

தேள்கொட்டு-தல்	தேள்கொட்டு-தல் dēḷkoṭṭudal, 15 செகுன்றாவி. (v.t.) தேன் கடித்தல் the stinging of a scorpion (சாஅக.);. [தேன் + கொட்டு-.]
தேள்கொடுக்கி	தேள்கொடுக்கி tēḷkoḍukki, பெ. (n.) ஒருவகைப் புச்சிலை; devils claw tigers claw, scorpion sting martynia diandro, a bushy plant of 3-4 ft. high with large coarse leaves. [தேன் + கொடுக்கி]
தேள்கொடுக்கு	தேள்கொடுக்கு tēḷkoḍukku, பெ. (n.) தேள் முன்; sting of a scorpion (சாஅக.);. [தேன் + கொடுக்கு]
தேள்கொடுக்குஇணைப்பு	தேள்கொடுக்குஇணைப்பு tēḷkoḍukkuiṇaippu, பெ. (n.) கட்டட வேலைகளில் விட்டம் (கிராதி);, சாத்து, அலகு இவை சேதமடையாமல் பொருத்துவதற்குப் பயன்படும் இணைப்பு; joint used in the building construction. [தேன் + கொடுக்கு + இணைப்பு]
தேள்தண்டட்டி	தேள்தண்டட்டி tēḷtaṇṭaṭṭi, பெ. (n.) புறக் காதில் உருக்குமணியணிக்கு மேலிடத்தில் மகளிரணியும் காதணி வகை; a kind of car. ring, worn by women above the urukkumani (செஅக);. [தேன் + தண்டட்டி]
தேள்மண்டலி	தேள்மண்டலி tēḷmaṇṭali, பெ. (n.) மிக நஞ்கன்ன தேன்.; a scorpion with a very poisonous sting (சாஅக.);.
தேள்மீன்	தேள்மீன் tēḷmīṉ, பெ. (n.) விசிறி போல் விரிந்து காணப்படுவதோர் மீன்; fish which has fern like wings. [தேன் + மீன்] தேள் போன்று நச்சுதன்மையுடைய மீன் (மீனவ.); இது மெல்ல நீந்தும், சிவப்பும், பழுப்பும் கலந்த இம்மீனை உண்ணவியலாது.
தேளக்கனம்	தேளக்கனம் tēḷakkaṉam, பெ. (n.) தேளைக் களம் பார்க்க; see (சாஅக.);.

தேளப்பாறை	தேளப்பாறை tēḷappāṟai, பெ. (n.) தேளைப் போன்ற தோற்றமுடைய பாறை மீன்: parai fish which resemble scorpion in structure. [தேன் + பாறை]
தேளிலை	தேளிலை tēḷilai, பெ. (n.) காஞ்சொறி; scorpion leaf (சாஅக.);.

தேன்

தேன் tēṉ, பெ. (n.)

எரிவண்டு; blistering fly (சாஅக.);.

[தேள் + ஈ]

தேள் கொட்டியதைப் போன்ற எரிச்சல் உண்டாக்குவதால் இப்பெயர்.

தேன் tēṉ, பெ. (n.)

1. மது:

honey.

"பாலொடு தேன்கலந் தற்றே பணிமொழி வாலெயிறு ஊறியநீர்" (குறள், 1121);.

தேன் உள்ள இடத்தில் ஈ மொய்க்கும் (பழ.);.

2. கள் (சூடா);; toddy.

3. இனிமை,

Sweetness.

"தேனுறை தமிழும்" (கல்லா. 9);.

தேனே போலும் செந்தமிழ்க் கல்வி (பழ.);.

4. இனிப்புச் சாறு

sweet juice,

"ஆலைவாய்க் கரும்பின் றேனும்" (கம்பரா. நாட் 9);.

5. மணம் (சூடா);; fragrance, odour.

"அகிற்புகையளைந்து தேனளாய்ப் பஞ்சுடை யமளிமேற் பள்ளி யேற்பவன்" (குனா. குமர, 17);.

6. வண்டு வகை (திவா.);; a kind of beetle or bee.

7. பெண்வண்டு (சூடா);; a female beetle orbee,

"தேனோ டினவண்டுழு பூந்தெரியலாய்" (உபதேசகா. சூராதி. 4);.

8. தேனிறால்; honey. Comb

"தீந்தே னெடுப்பி" (ஐங்குறு. 272);.

ம.கோத தேன்; க தேனு, சேனு:

தெ தேனெ: து. தீய; குட. தேனி; துட தோன்; கொலா, நா. தேனெ; பர். தீன்நெய்; கட தீன், தீனு: மா. தெனி; பிரா. கனேன்; பட சேனு Pkt. {}

[தெல் → தென் → தேன்]

தேன் என்னும் சொல்லின் வேர்ப்பொருள் தெளிவு (தெளிந்தது); என்பதே தேன் என்னும் சொல் தெளிவு என்னும் வேர்ப்பொருள் கொண்ட தென்சொல் லென்றும்; அது முறையே தேம் → தீம் → தீவு எனத் திரியுமென்றும்; தீ என்னும் பகுதி இரட்டிக்குமிடத்துத் தித்தி என மருவிப் புணருமென்றும் தமிழ்ச் சொற்களைத் தமிழடிப்படையாகவே ஆய்தல் வேண்டு மென்றும் பண்டைத் தனித்தமிழ் நூல்களும் பல்லாயிரக்கணக்கான தென்சொற்களும் மறைந்து, இன்றுள்ள இலக்கண நூல்களும் விளங்காதவிடத்து, மொழித் திறத்தின் முட்டறுப்பது மொழிநூலேயென்றும் கள், மது என்னும் சொற்கள் மயக்குவது என்பதை வேர்ப்பொருளாகக் கொண்ட தென் சொற்களென்றும் தமிழே திரவிடமாகத் திரிந்துள்ளதென்றும்; வடமொழியில் வழங்குத் துணையானே ஒரு சொல் வடசொல்லாகிவிடாதென்றும் தெற்றெனத் தெரிந்து கொள்க (குயில், 258.1959);. வகைகள்

1. கொம்புத் தேன்

2. கொசுத்தேன்

3. பாகுத் தேன்

தேளுக்கொட்டி	தேளுக்கொட்டி tēḷukkoṭṭi, பெ. (n.) தேட்கொடுக்கி; scorpion sting (சாஅக.);. [தேன் + கொட்டி]
தேளேறு	தேளேறு tēḷēṟu, பெ. (n.) தேட்கொட்டு; sting of a scorpion "வேலேறுபடத் தேளேறு மாய்ந்தாற்போல (இறை.2. பக்.39);.
தேளை	தேளை tēḷai, பெ. (n.) நெஞ்சத் துடிப்பு (நாஞ்);; palpitation of heart. ம. தேள (இதயம்);
தேளைக்கனம்	தேளைக்கனம் tēḷaikkaṉam, பெ. (n.) நெஞ்கரப்பு (நாஞ்);; hardihood [தேளை + கனம்]
தேற்காலி	தேற்காலி tēṟkāli, பெ. (n.) தேறுவம் பார்க்க; see (சாஅக.);.

தேற்றம்	தேற்றம்1 tēṟṟam, பெ. (n.) 1. உறுதி; certainty; assurance; determination. "தேற்றம் வினாவே" (தொல்.சொல். 259);. 2. தெளிவு; clearness. "தேற்றச்சொற் றேர்வு" (தாவடி, 259);. 3. மனங்கலங்காமை; presence of mind. "தேற்ற மவா வின்மை" (குறள் 513); 4. ஆறுதல்; comfort, consolation. 5. குளுறவு; oath. "நீராத் தேற்றம்" (தொல்.பொருள். 102);. 6 செழிப்பு: thriving, luxuriant growth. "தேற்றமான பயிர்". [தேறு → தேற்றம்] தேற்றம்2 tēṟṟam, பெ. (n.) கோட்பாடு; theory. பித்தகோரசு தேற்றம்
தேற்றமானவன்	தேற்றமானவன் tēṟṟamāṉavaṉ, பெ. (n.) 1.துணிவுடையோன்; courageous person. 2. உடம்பு தேறினவன்; invalid picking up strength, convalescent. [தேற்றம் + ஆனவன்]
தேற்றரவாளன்	தேற்றரவாளன் tēṟṟaravāḷaṉ, பெ. (n.) தேற்றரவாளி (யாழ்.அக);. பார்க்க: see (செஅக.);. [தேற்றரவாணி → தேற்றரவாளன்]
தேற்றரவாளி	தேற்றரவாளி tēṟṟaravāḷi, பெ. (n.) 1. திடமுடையவன் (யாழ்அக.);; strong person. 2. ஆறுதல் சொல்வோன் (வின்.);; comforter, consoler, encourager. 3 தூய நல்லாவி; the Holy Spirit (chr.);
தேற்றரவு	தேற்றரவு tēṟṟaravu, பெ. (n.) தேற்றம் பார்க்க; see

தேற்றல்	தேற்றல் tēṟṟal, பெ. (n.) 1. தெளிவடையச் செய்தல்; effecting a cure in ones ailment. 2. மெலிந்த உடம்பைத் தெளியும்படிச் செய்தல்; feeding or supplying with nutriment to promote growth especially in an emaciated patient, nourishing the patient (சாஅக.);. [தேறுதல் → தேற்றுதல் → தேற்றல்]
தேற்றன்	தேற்றன் tēṟṟaṉ, பெ. (n.) உண்மையறி a fair sm suslr; a person of true knowledge. "தேற்றனே தேற்றத் தெளிவே" (திருவாச 1, 82);.
தேற்றன்மை	தேற்றன்மை tēṟṟaṉmai, பெ. (n.) தெளிவு: certainty, clearness. "என்ன லதிலளெள் றன்னதோர் தேற்றன்மைதானோ" (தில். பெரியதி. 10, 9,9);, [தேற்றல் + மை]
தேற்றா	தேற்றா tēṟṟā, பெ. (n.) தேற்றாமரம் அதாவது தேத்தான் கொட்டை மரம்; clearing nut tree "தேற்றாவினுடைய விதையைக் கொண்டு கலத்தே மெல்லத்தேற்றக் கலங்கிய நீரிற் சிதைவு தெளியுமாறு போல" (கலித். 142, உரை.);
தேற்றாங்கொட்டை	தேற்றாங்கொட்டை tēṟṟāṅgoṭṭai, பெ. (n.) கலங்கனிரைத் தெளியச் செய்யும் தேற்றாவிதை; clearing nut, used for clearing turbid water. [தேற்றான் + கொட்டை]
தேற்றாங்கொட்டைஇளகியம்	தேற்றாங்கொட்டைஇளகியம் tēṟṟāṅgoṭṭaiiḷagiyam, பெ. (n.) தேற்றான் கொட்டையில் செய்த மருந்து; a medicine prepared with clearing nut. [தேற்றான்கொட்டை+ இனகியம்]
தேற்றாம்பொடி	தேற்றாம்பொடி tēṟṟāmboḍi, பெ. (n.) தேற்றாங் கொட்டையிற் செய்த மருந்துப் பொடி: medicinal powders of {} [தேற்றம் + பொடி]
தேற்றார்	தேற்றார் tēṟṟār, பெ. (n.) 1. அறிவிலி: the ignorant. 2. பகைவர்;; foes, enemies, [தேற்று + ஆ + அர். 'ஆ' எதிர்மறை இடைநிலை]

தேற்றாவொழுக்கம்	தேற்றாவொழுக்கம் tēṟṟāvoḻukkam, பெ. (n.) ஐயுறத்தக்க தீயொழுக்கம்; doubtful, shady conduct. "தேற்றா வொழுக்க மொருவன்க ணுண்டாயின்" (நாலடி, 75);. [தேற்று + ஆ + ஒழுக்கம்]
தேற்றான்மரம்	தேற்றான்மரம் tēṟṟāṉmaram, பெ. (n.) தேற்றா (தைலவதைல); பார்க்க: see ம. தேற்றாமரம் [தேற்றா + மரம்]
தேற்றான்விதை	தேற்றான்விதை dēṟṟāṉvidai, பெ. (n.) தேற்றான்கொட்டை பார்க்க; see (சாஅக.);. ம. தேற்றான்கொட்ட [தேற்றான் + விதை]

தேற்று	தேற்று1 dēṟṟudal, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. தெளிவித்தல்; to make clear, convince, assure, relieve from doubt. "தையால் தேறெனத் தேற்றி" (கலித்.144);. 2. தெளிந்தறிதல்; to know, understand "இரத்தலும் ஈதலே போலும் கரத்தல் கனவிலுந் தேற்றாதார் மாட்டு" (குறள். 1054);. 3. குளுறுதல்; to swear, take an oath. "தேரோடுந் தேற்றிய பாகன்" (கலித் 71);. 4 தேற்றாவிதையால் நீர்தெளியச் செய்தல்; to clear, clarify, as with {} "தேற்றுநர்போல்" (அஷ்டப் அழகர்கலம், 85);. 4. தூய்மை செய்தல்: to refine, 6 ஆற்றுதல்: to comfort, console. 7. வலுவுன்டாக்குதல்; to communicate strength; to nourish, cherish, invigorate. 8. துணிவேற்றுதல் (இ.வ.);; to encourage, hearten. 9. குணமாக்குதல்; to cure, give relief. ம. தேற்றுக [தென் → தெரி → தேர் → தேறு = தெளிவு. தேறுதல் = தெளிதல். தேறு → தேற்று (மு தா. 145);] தேற்று2 tēṟṟu, பெ. (n.) 1. தெளிவிக்கை; making clear. 2. தெளிவு; becoming clear. "செஞ்சொற் பொருளின் றேற்றறிந் தேனே' (சிவப். பிரபந். நால்வர். 28); 3. தேற்றா (பிங்.);; cleaning.nut tree. "தேற்றின் வித்திற் கலிங்குநீர் தெளிவ தென்ன" (ஞானவா.தாமவியா. 3);. [தென் → தெரி → தேறு → தேற்று (முதா. 145);].
தேற்றுகம்	தேற்றுகம் tēṟṟugam, பெ. (n.) இலவு; silk cotton (சாஅக.);.
தேற்றுமருந்து	தேற்றுமருந்து tēṟṟumarundu, பெ. (n.) உடம்பை வலுப்படுத்தும் மருந்து; any in vigorating specific-tonic (சாஅக.);. [தேற்றும் + மருந்து]

தேற்றுமாடு	தேற்றுமாடு tēṟṟumāṭu, பெ. (n.) உணவு முதலியவற்றால் உடலைத் தேற்றி விற்கும் மாடு (இ.வ);; bull or cow fattened or soiled for sale. [தேற்றும் + மாடு]
தேற்றேகாரம்	தேற்றேகாரம் tēṟṟēkāram, பெ. (n.) உறுதிப்பாட்டினையுணர்த்துமேகாரம் (குறள், 261, உரை);; the particle 'e' expressing emphasis or certainty. [தேற்றம் + ஏகாரம்]
தேற	தேற tēṟa, விஎ. (adv.) கடைபோக; thoroughly. தேற உசாவவேண்டும். [தேறு + தேற]
தேறகம்	தேறகம் tēṟagam, பெ. (n.) தேரகம் பார்க்க; see [தேரகம் → தேமுகம்]
தேறம்	தேறம் tēṟam, பெ. (n.) மிகுதியாயிருப்பது that which exceeds. ஒரு கல் தொலைவுக்கு தேறமாயிருக்கும் (செஅக);. [தேற்றம் → தேறம்]
தேறல்	தேறல் tēṟal, பெ. (n.) 1. தெளிவு (பிங்.);; clearness. 2. தெளிந்த கன்; pure, clarificd toddy. "தேக்கட் டேறல்" (புறநா. 115);. 3. தேன்; honey. "மலர்த்தேற லூறவின்" (தேவா. 94, 3); 4. சாறு; clarified juice. "ஆனெயைக் கரும்பினின் றேறலை" (திருவாச. 5:38); (செஅக.);. ம. தேறல்; க. தேட, தேடெ: தெ. தேட: து. தேடு . [தேறு → தேறல்]
தேறலர்	தேறலர் tēṟalar, பெ. (n.) தேறார் பார்க்க: see [தேறு + அல் + அர். 'அல்' எதிர்மறை இடைநிலை]

தேறலார்	தேறலார் tēṟalār, பெ. (n.) தேறார் பார்க்க; see "தேறலார் தமைத் தேறலும்" (பாரத குது. 72);. [தேறு + அல் + ஆர். 'அல்' எதிர்மறை இடைநி லை]
தேறாங்குனி	தேறாங்குனி tēṟāṅguṉi, பெ. (n.) பெரிய தெத்திலி மீன்; anchovy fish.
தேறார்	தேறார் tēṟār, பெ. (n.) 1. பகைவர்; enemies. 2. அறியாதார்; ignorant person. [தேறு + ஆ + ஆர் → தேறார். 'ஆ' எதிர்மறை இடைநிலை புணர்ந்து கெட்டது]
தேறினகட்டை	தேறினகட்டை tēṟiṉagaṭṭai, பெ. (n.) தேறினவன் பார்க்க; see [தேறு → தேறின + கட்டை]
தேறினகாய்	தேறினகாய் tēṟiṉakāy, பெ. (n.) முற்றின காய்; mature green fruit. [தேது → தேறின + கால்]
தேறினர்	தேறினர் tēṟiṉar, பெ. (n.) ஆராய்ந்து கொண்ட நண்பர்; tested or tried friends. "தேறினர்த் தேறலாமையும்" (பாரத குது. 72);. [தேறு → தேறினர்]
தேறினவன்.	தேறினவன். tēṟiṉavaṉ, பெ. (n.) 1. பட்டறிவு மிக்கவன்; person of experience. 2. கலை முதலியவற்றில் தேர்ச்சி பெற்றவன்; one well versed in an art; an adept. [தேறு → தேறினவன்]

தேறு

தேறு1 dēṟudal, 5 செ.குவி. (v.i.)

1. தெளிதல்:

to be accepted as true.

"ஒற்றுஒற்று உணராமை ஆள்க உடன்மூவர் சொற்றொக்க தேறப்படும்" (குறள், 589);.

2. நீர் தெளிதல்; to be clarified, made clear, as water.

"தேறுநீர் சடைக்கரத்து" (கலித். கடவுள் வாழ்);.

3. மயக்கந் தெளிதல்:

to be strengthened; to be recover from swooning, from intoxication or from drooping.

4. முதிர்தல்; to be thorough, accomplished, mature, as the mind, to reach perfection.

"தேறின அறிவு" (வின்.);.

5. செழித்தல்; to thrive, improve, flourish, as vegetation.

"தேறின பயிர்" (வின்.);.

6. ஆறுதல்; to becomforted, consoled, solaced, soothed.

7.துணிவு கொள்ளுதல்; to cheerup, take courage.

8. தேர்ச்சியடைதல்; to be successful in examination.

தேர்வில் தேறினான்.

9. சொல் நிறைவேறுதல் (பலித்தல்);; to prove; to result, amount to, as profit; to turn out..

அந்த வணிகத்தில் இவ்வளவு வரும்படி தேறும்.

10. சோறு முதலியன விறைத்தல் (வின்.);; to become stiff, hard, as boiled rice, fruits.

11. தங்குதல் (வின்.);; to stay, abide.

ம. தேறுக; க. தேட. தேடெ; தெ. தேறு: து. தேரு. கோத. தேர்

தேறு2 dēṟudal, 5 செகுன்றாவி. (v.i.)

1. நம்புதல்; to trust, confide in, believe.

"தேற்றாது செய்வார்களைத் தேறுதல் செவ்வி தன்றால்" (கம்பரா. வாலிவ. 33);.

2 துணிதல்; to decide.

"தேறுவ தரிது" (கம்பரா. மாயாசீதை, 89);.

3. கூடுதல்; to unite with, arrive at.

"தேறினும் தேறாவிடினும் அழிவின்கட்டேறான் பகாஅன் விடல்" (குறள், 876);.

தெ. தேறு

தேறு3 tēṟu, பெ. (n.)

1. தெளிவு,

clearness.

2. உறுதி (சூடா);; certainty

3. தேற்றா பார்க்க: see

"மடிந்த தேறு பொடிந்தவேல்" (கலிங். 65);.

தேறுகடை	தேறுகடை tēṟugaḍai, பெ. (n.) தீர்மானம் (வின்.);; decision, settlement. அவன் அவ்வாறு தேறுகடை பண்ணினான் (உவ.); தெ. தேருகட;க. தேருகடெ [தேறு + கடை]
தேறுசூடு	தேறுசூடு tēṟucūṭu, பெ. (n.) 1. மாடு முதலியன தேறுவதற்காகச் சூடிடுகை; branding cattle to promote their fattening. 2. ஆடுமாடுகட்கு இடுஞ் சூடு: brand on cattle. [தேறு + சூடு]
தேறுதலை	தேறுதலை dēṟudalai, பெ. (n.) 1. துணிவு: courage, encouragement. 2. ஆறுதல்; comfort. "தேறுதலைச் சொல்வார் சிலரில்லை" (தனிப்பா.);.
தேறுதி	தேறுதி dēṟudi, பெ. (n.) தேற்றாமரம் பார்க்க; see (சாஅக.);.
தேறுநர்	தேறுநர் tēṟunar, பெ. (n.) 1. கற்றோர் (வின்.);; the learned. 2. நம்பத்தக்கவர் (வின்.);; trustworthy persons. 3. சேர்ந்தோர் (யாழ்அக);; relatives. [தேறு → தேறுநர்]
தேறுமுகம்	தேறுமுகம் tēṟumugam, பெ. (n.) பற்றுக்கோடு: support, comfort. "தேறுமுகமின்றித் திரிந்தேமையாள" (கத்தபு, தேவர்கள்போற் 4);. [தேறு + முகம்]
தேறுவம்	தேறுவம் tēṟuvam, பெ. (n.) பூனைக்காலி; cowiter plant (சாஅக);.

தேறுவான்	தேறுவான் tēṟuvāṉ, பெ. (n.) சித்தரில் தேறியவர்: an expert scholar a chief amongst the Siddhars (சாஅக.);. [தேறு → தேறுவான்]
தேறை	தேறை tēṟai, பெ. (n.) மீன்வகை (யாழ்.அக.);; a kind of fish.
தேன்கட்டை	தேன்கட்டை tēṉkaṭṭai, பெ. (n.) யானை நெரிஞ்சில்; elephant caltrope (சாஅக.);.
தேன்கடல்	தேன்கடல் tēṉkaḍal, பெ. (n.) கட்கடல்; sea of toddy. [தேன் + கடன்]
தேன்கதலி	தேன்கதலி dēṉkadali, பெ. (n.) வாழை வகை (மூஅ);; a kind of plantain. ம. தேன்கதளி [தேன் + கதலி]
தேன்கல்	தேன்கல் tēṉkal, பெ. (n.) திருமணி (கோமேதகம்);; cinnamon stone. |தேன் + கல். தேன் போலும் வெளிர் மஞ்சள் நிறமுடைய கல்மணி]
தேன்களிம்பு	தேன்களிம்பு tēṉkaḷimbu, பெ. (n.) தேன்மெழுகு: bces-wax [தேன் + களிம்பு]
தேன்கற்கண்டு	தேன்கற்கண்டு tēṉkaṟkaṇṭu, பெ. (n.) இறுகிய தேன்கட்டி (பதார்த்த. 190);; crystalline honeySugar. [தேன் + கல் + கண்டு]

தேன்கற்பம்	தேன்கற்பம் tēṉkaṟpam, பெ. (n.) தேனை மண்ணில் புதைத்து வைத்துக் கட்டியான வுடன் எடுத்து முறைப்படிக் கொள்ளும் காயமருந்து; honey crystallised by keeping it burried under the earth and then taken but for use in rejuvenating medicine (சாஅக.);. [தேன் + கற்பம்]
தேன்காய்	தேன்காய் tēṉkāy, பெ. (n.) 1. தேன்பச்சை பார்க்க: see 2. தேன்பூச்சிக்காய் பார்க்க; see (சாஅக);. [தேன் + காய்]
தேன்குடுக்கை	தேன்குடுக்கை tēṉkuḍukkai, பெ. (n.) தேன் அடைத்துவைத்திருக்கும் மூங்கிற்கூடு: bamboo container for storing honey. [தேன் + குடுக்கை]
தேன்குழல்	தேன்குழல் tēṉkuḻl, பெ. (n.) உளுத்தமா, அரிசிமாவினால் முறுக்குப் போலச் செய்யப்படும் சிற்றுண்டி வகை; a preparation made out of the flours of black gram and rice in the proportion of E4 and ghee. "தேன் குழ லுக்காரி வடையிலட்டுகம்" (விநாயகபு. 39, 39);. ம. தேன்குழல் [தேன் + குழல்]
தேன்குழாய்	தேன்குழாய்1 tēṉkuḻāy, பெ. (n.) தேன்குழல் (மூ.அ.); பார்க்க;{} [தேன் + குழாய்] தேன்குழாய்2 tēṉkuḻāy, பெ. (n.) தேனீ கட்டும் மெழுகினால் செய்த கூண்டு; bee-hive made of wax (சாஅக);. [தேன் + குழாய்]
தேன்கூட்டுக்கட்டு	தேன்கூட்டுக்கட்டு tēṉāṭṭukkaṭṭu, பெ. (n.) தேன்கூடு போன்று இடைவெளி விட்டு 4 1/2 விரல அகலத்தில் சுற்றுச் சுவராக அமையும் கட்டுமானம்; place built like a bee hive, learning 41/2 inches in breath in the circular wall; honey-comb wall. [தேன் + கூடு + கட்டு]
தேன்கூடு	தேன்கூடு tēṉāṭu, பெ. (n.) 1. தேனிறால்: honey comb. 2. தேன்கூட்டின் உள்ளறை (வின்);; cells in a bee-hive. 3. தேனித் தங்கும் கூடு (வின்);; bee-hive. ம. தேன்கூடு;க. சேனுகூடு [தேன் + கூடு]

தேன்சிட்டு	தேன்சிட்டு tēṉciṭṭu, பெ. (n.) தேன்நிறமுள்ள சிட்டுக்கருவி; a sparrow of the colour of honey (சாஅக.);. [தேன் + சிட்டு]
தேன்சுவைமருந்து	தேன்சுவைமருந்து tēṉcuvaimarundu, பெ. (n.) தேனைப் போலச் சுவையுடைய மருந்து: any medicine which has the consistence and sweetness as honey (சாஅக.);. [தேன் + சுவை + மருத்து]
தேன்சேரான்	தேன்சேரான் tēṉcērāṉ, பெ. (n.) சேங்கொட்டை வகை; glabrous marking nut.
தேன்தட்டு	தேன்தட்டு tēṉtaṭṭu, பெ. (n.) தேனடை: honey comb (சேரநா.);. ம. தேன்தட்டு [தேன் + தட்டு]
தேன்தொடை	தேன்தொடை tēṉtoḍai, பெ. (n.) தேன்தோடம் பழம் பார்க்க; see [தேன் + தொடை]
தேன்தோடம்பழம்	தேன்தோடம்பழம் tēṉtōṭambaḻm, பெ. (n.) தித்திப்புக் கிச்சிலி: Sweet orange (சாஅக.);. [தேன் + தோடம் + பழம்]
தேன்தோடை	தேன்தோடை tēṉtōṭai, பெ. (n.) தேன்றோடை பார்க்க; see

தேன்பச்சை	தேன்பச்சை tēṉpaccai, பெ. (n.) அக்கமணி (உருத்திராக்க); மரம்: honey fruit tree (சாஅக.);. [தேன் + பச்சை]
தேன்பதமாய்க்காய்ச்சு-	தேன்பதமாய்க்காய்ச்சு-தல் dēṉpadamāykkāyccudal, 5 செகுன்றாவி (v.t.) தேனைப் போல் சிவந்த பாகுபதமாய்க் காய்ச்சுதல்; boiling a liquid till it attains the colour and the consistency of honey (சாஅக.);. [தேன் + பதம் + ஆய் + காய்ச்சு-]
தேன்பயில்பொதும்பு	தேன்பயில்பொதும்பு dēṉpayilpodumbu, பெ. (n.) தேன் கூடுகள் நிறைந்த வளமான சோலை; grove where bee-hives are found in large amount ."மீன் பயில் பள்ளமும் தேன் பயில் பொதும்பும்" (பெரிய லெப்டன் செப்பேடுகள்); [தேன் + பயில் + பொதும்பு]
தேன்பருந்து	தேன்பருந்து tēṉparundu, பெ. (n.) பருந்து வகை; crested honey buzzard (செஅக.);. [தேன் + பருத்து]
தேன்பலா	தேன்பலா tēṉpalā, பெ. (n.) தேனொழுகும் பலாப்பழம்; honey dripping common jack fruit (சாஅக.);. [தேன் + பலா]
தேன்பாகு	தேன்பாகு tēṉpāku, பெ. (n.) தேனைப் போன்ற வெல்லப்பாகு அதாவது வைப்புத் தேன்; an artificial honey like syrup prepared from sugar or jaggery (சாஅக.);. [தேன் + பாகு]
தேன்பாசி	தேன்பாசி tēṉpāci, பெ. (n.) கடற்பாசி; sea weed (சாஅக.);. [தேன் + பாசி]
தேன்பிராக்கு	தேன்பிராக்கு tēṉpirākku, பெ. (n.) சேரான் கொட்டை; marking nut (சாஅக.);.

தேன்பூ	தேன்பூ tēṉpū, பெ. (n.) தீன்யூ பார்க்க; see (சாஅக.);. ம. தேன்பு [தேன் + பூ]
தேன்பூச்சிக்காய்	தேன்பூச்சிக்காய் tēṉpūccikkāy, பெ. (n.) தூண் மரத்தின் காய்; fruit of white cedar tree (சாஅக.);.
தேன்பூச்சிமரம்	தேன்பூச்சிமரம் tēṉpūccimaram, பெ. (n.) ஆயா பார்க்க: See {}
தேன்மண்டலம்	தேன்மண்டலம் tēṉmaṇṭalam, பெ. (n.) கொண்டலாந்தி மரம்; a tree (சாஅக);.
தேன்மரம்	தேன்மரம் tēṉmaram, பெ. (n.) நுனாமரம் (இங்வை); பார்க்க; see (செஅக);. [தேன் + மரம்]
தேன்மிருதிகம்	தேன்மிருதிகம் dēṉmirudigam, பெ. (n.) சாறாயம்; honey coloured liquior or spiritbrandy. [தேன் + மிருதிகம்]
தேன்மெழுகு	தேன்மெழுகு tēṉmeḻugu, பெ. (n.) தேனடையிலுள்ள மெழுகு: bees-wax ம. தேன்மெழுகு [தேன் + மெழுகு]
தேன்மொழி	தேன்மொழி tēṉmoḻi, பெ. (n.) 1. தேன் போன்ற இனிமையான பேச்சு; words as sweet as honey. தென்மொழிதேன்மொழி 2. இனிய மொழியை உடையவள்; a woman of sweet words. ம. தேன்மொழி [தேன் + மொழி]

தேன்வதை	தேன்வதை dē̱ṉvadai, பெ. (n.) தேன்கூடு (யாழ்ப்);; honey comb. [தேன்+ வதை. பதி = பதிவாயிருக்கும் இடம், வீடு, ஊர், நகர் பதி → வதி → வசி → வாசம் பதி → வதி → வதை]
தேன்வளையல்	தேன்வளையல் tēṉvaḷaiyal, பெ. (n.) பூநீறு: efflorescent salt found in the soil of fuller'searth (சாஅக.);.
தேன்றாடு	தேன்றாடு tēṉṟāṭu, பெ. (n.) தேனிறால் (நாஞ்); பார்க்க; see
தேன்றோடம்	தேன்றோடம் tēṉṟōṭam, பெ. (n.) தித்திப் பெலுமிச்சை; sweet lime (செஅக.);. [தேன் + தோடம்]
தேன்றோடை	தேன்றோடை tēṉṟōṭai, பெ. (n.) கிச்சிலி வகை: mandarin orange (செஅக.);.
தேனகக்குடிச்சி	தேனகக்குடிச்சி tēṉagaggudicci, பெ. (n.) கதண்டுக்கல்; stone in the head of wild beetle (சாஅக.);. புதையலைக் கண்டுபிடிக்கும் மந்திரத்தில் இதைப் பயன்படுத்துவர்.
தேனகம்	தேனகம் tēṉagam, பெ. (n.) 1. மராமரம்: common soul. 2. ஒருவகைக் கடம்பு; white Indian oak (சாஅக.);.
தேனஞ்சு	தேனஞ்சு tēṉañju, பெ. (n.) ஐயமுதம் (பஞ்சாமிர்தம்);; mixture of five delicious substances. "தேனஞ்சாடிய தெங்கிள நீரொடு"(தேவா. 1020,10);. [தேன் + (ஐந்து); → அஞ்சு]

தேனடை	தேனடை tēṉaḍai, பெ. (n.) தேனிறால் பார்க்க: see ம. தேனட, தேன்தட்டு, க. சேனகுட்டி [தேன் + அடை]
தேனத்தி	தேனத்தி tēṉatti, பெ. (n.) சீமையத்தி: common cultivated fig (செஅக.);. [தேன் + அத்தி] இம்மரத்தின் பழத்திலிருந்து தேன் போன்ற நீர்மம் எடுக்கப்படுவதால் இப்பெயர் பெற்றது.
தேனம்	தேனம் tēṉam, பெ. (n.) கடல் (யாழ்.அக);: ocean (செஅக);.
தேனம்பாறை	தேனம்பாறை tēṉambāṟai, பெ. (n.) ஒருவகை மீன்; a kind of fish. குறிப்பிட்டதொரு மீன் அதன் உரு அல்லது வளர்ச்சி நிலைக்கேற்ப வெவ்வேறு பெயர் பெறும் கொம்புப் பாறை, சேங்கடாப் பாறை, செம்பாறை என வெவ்வேறு பெயர் பெறும் இம்மீன்.
தேனருவி	தேனருவி tēṉaruvi, பெ. (n.) குற்றால மலையின் மேலருவி (குற்றா. குற. 52);; the highest of the three sacred water falls at {} [தேன் + அருவி]
தேனலை	தேனலை tēṉalai, பெ. (n.) மரக்கலத்தைக் கடற்பரப்பிலுதைத்துச் செலுத்துதற்கேது வான கடலலை (மீனவ.);; tides which helps the boat to go easily. [தேன் + அலை, தேன் = இனிமை, தேன் அவை = இனிமையாக அல்லது எனிமையாக (மரக்கலத்தை);ச் செலுத்த உதவும் அவை]
தேனவரை	தேனவரை tēṉavarai, பெ. (n.) தேநவரை பார்க்க; see [தேன் + நாவரை, தேம் → தேன்]

தேனழி-த்தல்	தேனழி-த்தல் tēṉaḻittal, 4 செ.குவி. (v.i.) தேன் கூட்டைக் கலைத்துத் தேன் கொள்ளுதல்: to take honey from a bee-hive, driving away the bees. 'தேனிழைத்த என்றதனானே தேனழிக்க வருவாராலும்' (அகநா. 18, உரை);. [தேன் + அழி-.]
தேனன்	தேனன் tēṉaṉ, பெ. (n.) திருடன் (சூடா);; thief, robber. [ஏய் → ஏய்ப்பபு = ஏமாற்றுகை. ஏய் → ஏயம் = தள்ளத்தக்கது. ஏயம் → தேயம் = களவு. தேய → தேயன் → தேனன்] த. தேனன் → Skt. {} தேயம்4 பார்க்க
தேனாயி	தேனாயி tēṉāyi, பெ. (n.) தேனீக்கள் போலுஞ் சேமிக்கும் பழக்கமுடையவர் (தஞ்சைமீனவ);: people who saves money like bees.
தேனார்மொழியம்மை	தேனார்மொழியம்மை tēṉārmoḻiyammai, பெ. (n.) திருக்குடந்தைக்காரோணத்திலே கோயில் கொண்டிருக்கும் தேவியின் பெயர்: names of Goddess abode in {} temple.
தேனி-த்தல்	தேனி-த்தல் tēṉittal, 4 செகுவி (v.i.) 1. இனித்தல்; to be sweet. 2.. மகிழ்தல்; to be happy. 'கேசவன்பேரிட்டு நீங்க டேனித்திருமினோ" (திவ்..பெரியாழ் 4. 6:1);. [துல் → (தெல்); → தென் = (தெளிவு, கள்); இனிமை, தென் → தேன் = தெளிவு, கள், மது, தேன் → தேம் → தீம் → தீவு = இனிமை, தேன் → தேனி. தேனித்தல் = இனித்தல் (முதா. 145);]
தேனி	தேனி2 tēṉi, பெ. (n.) ஒரு மாவட்டத் தலைநகர்: district head-quarter. வையையாற்றின் துணையாறான தேனியாற்றின் கரையில் உள்ளதால் இப்பெயர் பெற்றது. தேனி3 tēṉi, பெ. (n.) 1. கடுரோகினி (மலை);: black hellebore. 2. கொத்துமல்லி; corriander (சாஅக.);,
தேனிகா	தேனிகா tēṉikā, பெ. (n.) தேனி பார்க்க; see (சாஅக);,

தேனிகை	தேனிகை tēṉigai, பெ. (n.) கொத்துமல்லி: corriander. [தேனி1 – தேனிகை]
தேனிட்டகலவை	தேனிட்டகலவை tēṉiṭṭagalavai, பெ. (n.) பல மருந்துகள் சேர்ந்த கலப்பு மருந்தைத் தேனில் கட்டிவைக்க; mixture of different medicines with purified honey (சாஅக.);. [தேன் + இட்ட + கலவை]
தேனிரும்பு	தேனிரும்பு tēṉirumbu, பெ. (n.) உயர்ந்த இரும்பு; superior iron. [தேன் + இரும்பு]
தேனிலையான்	தேனிலையான் tēṉilaiyāṉ, பெ. (n.) தேனி. (யாழ்அக); பார்க்க :see [தேன் + திலை + ஆன்]
தேனிலிட்டமருந்து	தேனிலிட்டமருந்து tēṉiliṭṭamarundu, பெ. (n.) தேனிலிட்டு வைத்த இஞ்சி முதலியன: medicines or any drug preserved in honey as greenginger (சாஅக.);. [தேனில் + இட்ட + மருத்து]
தேனிலுண்ணல்	தேனிலுண்ணல் tēṉiluṇṇal, பெ. (n.) நல்ல தேனில் மருந்தைக் குழைத்து உட் கொள்ளுகை; taking medicine steped in purified honey in the proportion of 18 (சாஅக.);. [தேனில் + உ ண்ணல் ' வல்' கொ பொறு]
தேனிவாதுமை	தேனிவாதுமை tēṉivātumai, பெ. (n.) தித்திப்பு வாதுமை; sweet almond (சாஅக.);.
தேனிழை-த்தல்	தேனிழை-த்தல் tēṉiḻaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) தேன்கூடு கட்டுதல்; to construct a bee-hive. "தேனிழைத்த கோடுயர் நெடுவரை" (அகநா. 18);. [தேன் + இழை-]
தேனிறக்கு-தல்	தேனிறக்கு-தல் dēṉiṟakkudal, 5 செ.குவி (v.i.) தேனழி-த்தல் பார்க்க: see [தேன் + இறக்கு-.]

தேனிறம்	தேனிறம் tēṉiṟam, பெ. (n.) மாந்துளிர்க்கல்: red ochre (சாஅக.);. மறுவ, கற்காவி [தேன் + திறம்]
தேனிறாட்டு	தேனிறாட்டு tēṉiṟāṭṭu, பெ. (n.) தேனிறால் பார்க்க: see
தேனிறால்	தேனிறால் tēṉiṟāl, பெ. (n.) தேனைச் சேர்த்து வைக்க மெழுகால் தேனிக்கள் செய்யும் கூடு: honey-comb. "நறும்பழம்.பெருந்தேனிறாஅல் கீறு நாடன்" (ஐங்குறு.214);, [தேன் + இறால்]
தேனீ	தேனீ tēṉī, பெ. (n.) தேன் தொகுக்கும் ஈ: honey bee. "மலைநாட வுய்த் தீட்டுந் தேனீக்கரி" (நாலடி, 10);. 2. தேன் கூட்டும் வண்டு: honey bee. ம. தேநீச்ச; க. சேனு நொண; கோண். தேனெ. பர். தீனி; குரு தீந்: மா. தெனி [தேன் + ஈ = தேனீ]
தேனீக்குடிக்கீரனார்	தேனீக்குடிக்கீரனார் tēṉīkkuḍikāraṉār, பெ. (n.) கடைக்கழகப் புலவர்களுள் ஒருவர்; a poet, one among last {} (இருநூ);, [தேனீக்குடி + கீரனார்]
தேனீக்கூடு	தேனீக்கூடு tēṉīkāṭu, பெ. (n.) தேன் வண்டுக் கூடு; honey bag; bee hives (சாஅக.);. ம. தேனீச்சக்கூடு [தேன் + ஈ + கூடு = தேனீக்கூடு]
தேனீயிரைப்பை	தேனீயிரைப்பை tēṉīyiraippai, பெ. (n.) தேனீக்கூடு பார்க்க; see (சாஅக.);. [தேனி + இரைப்பை]

தேனு	தேனு tēṉu, பெ. (n.) களவு (சூடா.);; robbery (செஅக);. தேனு1 tēṉu, பெ. (n.) 1. ஆன்; cow. 2. எருமை; buffalo. 3. குதிரை; horse. 4. கறவை ஆன்; milch cow. [p] தேனு2 tēṉu, பெ. (n.) களவு (சூடா.);; theft, robbery. [Skt. {} → த. தேனு]
தேனுகம்	தேனுகம்1 tēṉugam, பெ. (n.) பெண் யானை (யாழ்அக.);; female elephant தேனுகம்2 tēṉugam, பெ. (n.) 1. மிளகு நங்கை; pepper mangay. 2. கொத்துமல்லி; coriander (சாஅக.);.
தேனுகன்	தேனுகன் tēṉugaṉ, பெ. (n.) கண்ணனால் கொல்லப்பட்ட ஓர் அகரன்; an Asura slain by Kannan. "தேனுகன் பிலம்பன் காளியனென்னும்" (திவ் பெரியாழ். தேதி: 3,6,4);.
தேனுகாரி	தேனுகாரி tēṉukāri, பெ. (n.) கண்ணன்: Kannan, as the foe of Dhenuka.
தேனுண்ணி	தேனுண்ணி tēṉuṇṇi, பெ. (n.) தேனைக் குடிக்கும் பறவை: honey eater (சாஅக);. [தேன் + உண்ணி]
தேனுமுத்திரை	தேனுமுத்திரை tēṉumuttirai, பெ. (n.) கை முத்திரை; a hand pose. "தேனு முத்திரையுங் காட்டி" (வாயுங்சங்கிவவோம 7);.

தேனுறிஞ்சி	தேனுறிஞ்சி tēṉuṟiñji, பெ. (n.) தேனை உறிஞ்சும் ஒரு வகைப் பறவை; honey sucker (சாஅக);. [தேன் + உறிஞ்சி]
தேனுறு-தல்	தேனுறு-தல் dēṉuṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) இனிமையாதல்; to be honey sweet. "என்னுள்ளந் தேனூறி யெப்பொழுதுத் தித்திக்குமே" (திவ்பெரிதி.7:4:5);. [தேன் + ஊறு-.]
தேனெய்	தேனெய் tēṉey, பெ. (n.) தேன்: honey. "தேனெய்யொடு கிழங்குமாறி யோர்" (பொருத.26); (செஅக.);. [தேன் + நெய்]
தேனெறும்பு	தேனெறும்பு tēṉeṟumbu, பெ. (n.) 1. பெரிய எறும்பு வகை; a large emmet, as found of Sweet things. 2. நஞ்சுள்ள எறும்பு வகை; a small poisonous ant. ம. தேனுறும்பு [தேன் + எறும்பு]
தேனோடைப்பழம்	தேனோடைப்பழம் tēṉōṭaippaḻm, பெ. (n.) நாகரப்பழம் பார்க்க; see (சாஅக.);,

தை	தை1 tai, பெ. (n.) த் என்ற மெய்யும் ஐ என்ற உயிரும் சேர்ந்த கூட்டெழுத்து; the syllable formed by adding the dipthong 'ai' to the consonant 't'. தை2 taittal, 4 செ.குன்றா.வி (v.t.) 1. தையலிடுதல் (சூடா.);; to sew, stitch. 2. ஆனி முதலியன அடித்தல்: to nail, fasten beams with nails, spikes or pegs; to pin. "படத்திற்கு ஆணி தைத்தாயிற்றா". 3. இலை முதலியன குத்தியிணைத்தல்; to plait or stitch, as leaves into plate. 4. பொருத்துதல்; to join. "பலகை தைத்து" (பாரத. கிருட்டிண. 102, 5. முள் முதலியன ஊடுருவுதல்; to pierce penetrate, prick, as a thorn, an arrow. "மேனி தைத்த வேள்சரங்கள்" (கம்பரா.உலாவியன் 15); 5. மாலை தொடுத்தல்; to tie, weave, as a wreath. "தொடலை தைஇய மடவரன் மகளே" (ஐங்குறு. 361);. 7. கோத்தல்; to string, as beads ."அவிரிழை முத்தந் தைஇய மின்னுமிழ் பிலங்க" (பதிற்றுப். 39, 15);, 8. ஒப்பனை செய்தல்; to adorn, decorate. தைஇய மகளிர் (கலித். 27:19);. 9. உருவாக்குதல்: to make, create. "வல்லவன் தைஇய பாவைகொல்" (கலித். 56);. 10. பதித்தல்; to set, enchase, "திகழொளி முத்தங் கரும்பாகத் தைஇ" (கலித். 80, 4);. 11. இடுதல்; to place, put, as a mark on the forehead. "திலகந் தைஇய தேங்கமழ் திருநுதல்" (திருமுருகு 24);. 12. உடுத்துதல்; to wear put on "ஏர்தழை தைஇ" (கலித் 125:12);. 13. சித்திரித்தல்; to paint. "அணிவரி தைஇயும்" (கலித் 76:2);. 14. சூழ்தல்; to surround, cover, encircle. "சீர்மிகு முத்தந் தைஇய நார்முடி" (பதிற்றுப் 39:36);. 15. வலைபின்னுதல் (வின்);: to make a net. 16. அடைத்தல் (யாழ்அக);; to close, shut. [துன் – (தன்); – (தய்); + தை, தைத்தல் = துணி, பலகை முதலியவற்றை இணைத்தல்]

தைப்புமுத்து	தைப்புமுத்து taippumuttu, பெ. (n.) முத்து வகை; a kind of pearls (S.I.I. ii, 34);. [தைப்பு + முத்து]
தைப்பூ	தைப்பூ taippū, பெ. (n.) உவர்ப்பு; the effloresent salt found on the fuller's soil (சாஅக.);.
தைப்பூசம்	தைப்பூசம் taippūcam, பெ. (n.) சுறவத் திங்களின் முழுநிலவோடு கூடிய கொடிற்றுத் திருவழா; the full moon in the month of tai, a day of festival. [தை + ஆசம்]
தைப்பை	தைப்பை taippai, பெ. (n.) சட்டை (அகநி.);: coat, jacket, as sewn [தை + பை]
தைப்பொங்கல்	தைப்பொங்கல் taippoṅgal, பெ. (n.) சுறவ மாதப்பிறப்பன்று பொங்கலிட்டுக் கொண்டாடப்படும் தமிழர் திருவிழா; Tamizhar festival on the first day of tai, celebrated with {} [தை + பொங்கல்]
தையல்	தையல் taiyal, பெ. (n.) 1. தைப்பு; sewing, stitching. 2. தைபயல்வேலை; needle work, embroidery. 3. ஒப்பனைத் துணி (இ.வ);; lace. 4. புனையப்படுவது (திருக்கோ. 60. கொளு);: that which is adorned, decorated. 5. கட்டழகு; symmeterical beauty or gracefulness. 6. பெண்; woman "தையா றம்பலந் தின்றியோ" (கலித் 65, 13);. தையலும் இல்லான் மையலும் இல்லான் (பழ);. 7. முகில்; cloud. "தானே மழைபொழி தையலுமாய் நிற்கும்" (திருமத் 10);. [தை → தையல்]

தையல்பாகன்	தையல்பாகன் taiyalpākaṉ, பெ. (n.) சிவன்;{} as having Parvadi on his left. "தையல் பாகனுஞ் சதுமுகக் கடவுளுங் கூடி" (கம்பரா. அகவிகை 19);. [தையல் + பாகன்]
தையல்போடு-தல்	தையல்போடு-தல் daiyalpōṭudal, பெ. (n.) 20 செகுவி. (v.i.); தைத்தல்; suturing (சாஅக);. [தையல் + போடு]
தையலூசி	தையலூசி taiyalūci, பெ. (n.) துன்னூசி; sewing needle. [தையல் + ஊசி. உள் → உளி → உ.சி → ஊசி]
தையற்காரக்குருவி	தையற்காரக்குருவி taiyaṟkārakkuruvi, பெ. (n.) ஒரு வகைக் குருவி; a kind of sparrow. [தையற்காரன் + குருவி]
தையற் காரன்	தையற் காரன் taiyaṟkāraṉ, பெ. (n.) 1. தைப்போன்: tailor, 2. பின்னல் வேலை செய்வோன் (வின்);: knitter. ம. தையல்காரன் [தையல் + காரன்]
தையற்பெட்டி	தையற்பெட்டி taiyaṟpeṭṭi, பெ. (n.) தையற் கருவி அடங்கியபெட்டி (வின்.);: work.basket, box containing articles for needle work (செஅக);. [தையல் + பெட்டி]
தையறம்	தையறம் taiyaṟam, பெ. (n.) சுறவத் திங்களில் உண்டாகும் வறட்சி (யாழ்.அக);; droughtin the month of tai (செஅக);. [தை + அறம்]

தையான்	தையான் taiyāṉ, பெ. (n.) தையற்காரன்: tailor (செஅக);. [தை → தையலன் → தையான்]
தையெனல்	தையெனல் taiyeṉal, பெ. (n.) இசைக்குறிப்பு; onom. expr. musical sound. "தையெனக் கோவலர் தனிக்குழ லிசை கேட்டு" (கலித் 118:13);. [தை5 + எனல்]
தைலவருக்கச்சுருக்கம்	தைலவருக்கச்சுருக்கம் tailavarukkaccurukkam, பெ. (n.) நெய்ம வகையிற் கண்ட ஐந்துவகை நெய்மங்களையுஞ் செய்யும் முறையைப் பற்றிச் சுருக்கமாகக் கூறும், தேரையார் செய்த தமிழ் மருத்துவ நூல்: a scientific treatise compiled in Tamil by the reputed physician {} which the process of preparing the five kinds of medicated oils, their uses, dietic, rules and their vertues are given. [தைலவருக்கம் + சுருக்கம்]
தைலா	தைலா tailā, பெ. (n.) மரப்பெட்டி; wooden box.
தைவா-தல் (தைவருதல்	தைவா-தல் (தைவருதல்) daivādaldaivarudal, 6 செ.குவி. (v.i.) 1. வருடுதல்; to shampoo. "சீறடி கல்லா விளையர் மெல்லத் தைவர (சிறுபாண். 33);. 2. தொட்டுச் சீர்ப்படுத்தல்; to touch, adjust. "ஊழணி தைவரல் (தொல்பொருள். 2.62);. 3 தடவி வருதல்; to spread, extend, pervade "விசும்பு தைவரு வளியும்" (புறதா:2);. 4. மாசு நீக்குதல்: to wipe off, clean by dusting "தைவரு நவமணிச் சயிலம்" (பாரத வாரணா. 4);. 5. குரலோசை ஏற்றுதல் (சீவக. 65, உரை);; to harmonise with the key-note. [தை + வா]
தைவிளை	தைவிளை taiviḷai, பெ. (n.) தைவேளை1 பார்க்க; see (சாஅக);. [தைவேளை → தைவினை]

தைவேளை	தைவேளை1 taivēḷai, பெ. (n.) 1. வளி பிடிப்பு: rheumatism. 2. பொன்னாங்கண்ணி; sessible plant. 3. தயிர்; curd. 4. பொருத்தம்; fitting (சாஅக.);. [தை + வேளை] தைவேளை taivēḷai, பெ. (n.) வேளைச் செடி: five leaved eleoma (சாஅக.);. ம. தைவேள [தை + வேளை] தொ to, த் என்ற மெய்யும் ஒ என்ற உயிரும் கூடிய கூட்டெழுத்து; the compound of 't' and "o". [த் + ஒ]
தொக்கசிவரி	தொக்கசிவரி tokkasivari, பெ. (n.) வலது கால்: right leg (சாஅக.);.
தொக்கட்டி	தொக்கட்டி tokkaṭṭi, பெ. (n.) தொக்கடி (வின்.); பார்க்க; see [தொக்கடி → தொக்கட்டி]
தொக்கடதைலம்	தொக்கடதைலம் dokkaḍadailam, பெ. (n.) ஐந்தெண்ணெயோடு தில்லைப் பால், முருங்கைப்பட்டை, காட்டு வாகைப்பட்டை, மாவிலிங்கம்பட்டை, பெருங்காயம், இந்துப்பு, வெள்ளைப்பூண்டு, வசம்பு ஆகிய எட்டுச் சரக்குகளையும் பொடித்துப் போட்டுக் காய்ச்சும் நெய்மம்; a name for the medicated oil prepared by boiling the mixture of the five oils, viz. Indian beech, castor, gingelly, margosa and poon with the following eight drugs the tiger's milk, powders of the
தொக்கடம்	தொக்கடம்1 tokkaḍam, பெ. (n.) 1. மிதித்துத் துவைக்கை; pressing, pounding, treading down. 2. தொக்கடி1 பார்க்க; see தொக்கடம்2 tokkaḍam, பெ. (n.) ஊதைநோய் கொண்டவர்களுக்கு உடம்பில் நெய்மத்தைப் பூசிக் கையால் அழுத்தியும் மேலேறி மிதித்தும் இசக்கை உண்டாக்குமோர்வகை மருத்துவ முறை; treatment by massage chiefly consisting in rubbing
தொக்கடம்போடு-தல்	தொக்கடம்போடு-தல் dokkaḍambōḍudal, 20 செ.குன்றாவி (v.i.). 1. உடம்பு பிடித்தல்; to massage or press the limbs for relief. 2. கசக்கிச் சாறு பிழிதல்; to crush and extract juice, as from leaves; to express [தொக்கடம் + போடு]

தொக்கடி	தொக்கடி1 tokkaḍi, பெ. (n.) 1. மரத்திற் பழங்களைப் பொதிந்து வைக்கும் ஒலை மறைவு; a kind of {} covering to protect fruits. on the tree. 2. பழம் வைக்கும் சிறு கூடை; a small {} basket for fruits. தொக்கடி2 tokkaḍi, பெ. (n.) காவற்குடிசை; a small hut for watchers in a field
தொக்கடை	தொக்கடை tokkaḍai, பெ. (n.) வறுமை (யாழ்ப்);; poverty.
தொக்கட தொக்கண	தொக்கட தொக்கணம்1 dokkaḍadokkaṇam, பெ. (n.) கையினால் குத்தி உடம்பைப் பிடிப்பது; a process consisting in stricking with fist and then pressing the body or its part of a person suffering from some oilment massage(சா.அக);. [தொக்கடம் → தொக்கணம்]
தொக்கணம்	தொக்கணம்2 tokkaṇam, பெ. (n.) தொக்கடம்1 (பதார்த்த:1484); பார்க்க; see (செஅக);. [தொக்கடம்1 → தொக்கணம்]
தொக்கார்	தொக்கார் tokkār, பெ. (n.) 1. கூட்டத்தார்; assembly, company (w);. 2. தோழர் (யாழ்அக.);; friends, adherents [தொக்கு5 + தொக்கார்]
தொக்கி	தொக்கி tokki, பெ. (n.) கடற்பச்சை (மலை.); பார்க்க; see
தொக்கிடம்	தொக்கிடம் tokkiḍam, பெ. (n.) எண்ணெய் தேய்கை (யாழ்அக.);; inunction. [தொக்கடம் → தொக்கிடம்]
தொக்கிந்திரியக்காட்சி	தொக்கிந்திரியக்காட்சி tokkindiriyakkāṭci, பெ. (n.) ஓர் அளவை; இது தொடுதலால் அறிவது; a measurement understood by touch, contact as with objects of sense. [தொக்கித்திரியம் + காட்சி]
தொக்கிறில்-தல்	தொக்கிறில்-தல் tokkiniltal, 14 செ.குவி. (v.i.) (பேச்சில்; எழுத்தில் அல்லது முகக்குறியில் நேரடியாக வெளிப்படுத்தப்படாத கேள்வி, பொருள், உணர்வு போன்றவை); மறைந்து நிற்றல்; to implicit. யார் நீ என்ற வினா கதவைத் திறந்தவரின் முகத்தில் தொக்கி நின்றது. எங்கு போயிருந்தாய் என்றஅவருடைய வினாவில் சினம் தொக்கி நின்றது.

தொக்குசை	தொக்குசை tokkusai, பெ. (n.) கல்லு பயிற்றங் கொடி; creeper of stone pulse (சாஅக);.
தொக்குத்தொக்கெனல்	தொக்குத்தொக்கெனல் tokkuttokkeṉal, பெ. (n.) 1. ஈரடுக்கொலிக் குறிப்பு (யாழ்.அக);; onom. expr, of creaking noise, as of shoes. 2. தன்னாடற் குறிப்பு; expr: of rocking unsteady motion, as of a corpulent person in walking. தொக்குத்தொக்கென்று நடக்கிறான். [தொக்கு + தொக்கு + எனல்]
தொக்குதகம்	தொக்குதகம் doggudagam, பெ. (n.) நிணநீர்; lymph(சாஅக);. தொக்குநில்-தல் (தொக்குநிற்றல்); tokku-nil-, 14 செ.குவி. (v.i.); வெளிப்படாது நிற்றல் (குறள், 141, உரை);; to be understood, as a particle(செஅக.);. [தொக்கு + நில்-.]
தொக்கை	தொக்கை tokkai, பெ. (n.) கம்பளத்தாருள் ஒரு வகையான்; a subject of {} தொக்கை tokkai, பெ. (n.) பருமன், தடிமன் (யாழ்ப்);; fat. ஆள் தொக்கையாயிருப்பான் (உவ.);.
தொக்கைக்குன்றி	தொக்கைக்குன்றி tokkaikkuṉṟi, பெ. (n.) அறுவடையில் இழப்பு; loss or waste in cultivation (S.I.I.v, 499);. [தொக்கை + குன்றி] தொக்கைக்குன்றி2 tokkaikkuṉṟi, பெ. (n.) நிலங்களுக்கு இடும் பசுந்தாள் சாணம் ஆகியவற்றைச் சேர்க்கும் பொது இடத்துக்கு ஊரவையார் பெறும் வரி; tax collected by the village committee, for the place, where the fertilizers are prepared.
தொகக்காரன்	தொகக்காரன் togaggāraṉ, பெ. (n.) மதிப்பிடுவோன் (வின்.);; one who estimates, [தொகை + காரன். தொகை → தொக (கொ.வ);]
தொகம்பார்-த்தல்	தொகம்பார்-த்தல் togambārttal, 4 செகுன்றாவி (v.t.) மதிப்பிடுதல் (வின்);; to estimate, value, as the produce of a field. [தொகம் + பார்-.]

தொகம்	தொகம் togam, பெ. (n.) மதிப்பு (வின்.);; estimate, total
தொகாநிலை	தொகாநிலை tokānilai, பெ. (n.) தொகாநிலைத் தொடர் (நன்.152. உரை); பார்க்க; see [தொகு + ஆ + நிலை, 'ஆ' எதிர்மறை இடைநிலை]
தொகாநிலைத்தொட	தொகாநிலைத்தொடர் tokānilaittoḍar, பெ. (n.) முற்றுத்தொடர், பெயரெச்சத் தொடர், வினையெச்சத்தொடர், எழுவாய்த் தொடர் விளித்தொடர், வேற்றுமைத்தொடர், இடைத்தொடர், உரித்தொடர், அடுக்குத் தொடர் என்ற ஒன்பது வகைத்தாய் இடையில் வேற்றுமையுருபு முதலியன தொக்கு நில்லாமலும் ஒருமொழித்தன்மைப் படாமலுமுள்ள தொடர்சொற்கள் (நன். 152. உரை);; a phrase, clause or sentence of two words, as a combination of words having no

தொகு	தொகு1 dogudal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கூடுதல்; to assemble, collect, accumulate. "பலர் தொகுபுரைக்கும்" (மணிமே 2:35);. 2. ஒன்றாதல்; to form, as a whole or lump; to aggregate. 3. அடுக்கி வருதல்; to appear repeatedly. 'உம்மை தொக்கவெனாவென் கிளவியும்" (தொல் சொல். 291);. 4. மொத்தமாதல்; to be summed up, totalled; to aggregate. 5. நெருங்குதல் (யாழ்.அக.);; to be compact, crowded. 6. மறைதல்; to be elided, as a particle in the combination of words. "மெய்யுருபு தொகாஅ விறுதியான" (தொல் சொல். 105);. 7. கருங்குதல்; to be contracted. "தொகுபீலி கோலின" (கம்பரா. வனம்பு, 4);. 8. ஒடுங்குதல்; to merge. "அசுத்த தத்துவங்க டொகும் முதலில்" (கோஉற்பு. இரணியவன்ம 2);. 9. குட்டையாதல்; to be shortened. "தொகுசரனந் தண்பார் தாங்க" (கோயிற்பு நடராச 29);. 10 வீணாதல்; to be of no avail; to fail of its purpose. தொடர் நீப்பிற் றொகுமிவ னலம் (கலித் 286);. ம. தொகுக தொகு2 dogudal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒத்தல்; to conform, agree. "உடன் மூவர் சொற்றொக்க" (குறள், 589);. 2. உள்டங்குதல்; 3. to be included "தோன்றன் மலர்மணம் போற்றொக்கு (சி.போ. 7,3);. தொகு3 toguttal, 4 செகுவி (v.i.) 1. திரட்டிக் கூட்டுதல்; to cause to assemble; to bring together; togather. "புத்தகமே சாலத் தொகுத்தும்" (நாலடி, 318);. 2. எண் கூட்டுதல்; to sum up, to total, loadd, "இரண்டொடுந் தொகைஇ" (தொல் சொல் 112);. 3. சொல்லின் முதலிடை இறுதியில் எழுத்துகளை நீக்குதல்; to omit, elide, as a letter or letters in the beginning, middle or end of a word: "தொகுக்கும்வழித் தொகுத்தலும்" (தொல். சொல். 403);. 4. ஈட்டுதல் (யாழ்.அக);; to carn. 5. செய்தல்; to do, make. "விருந்து துனைந்து தொகுத்தனள்" (காஞ்சிப்பு. திருதகரேற் 26);. 6. சுருக்குதல்; to abridge, summarise.

குத்தமொழியின்வகுத்தனகோடல்	தொகுத்தமொழியின்வகுத்தனகோடல் toguttamoḻiyiṉvaguttaṉaāṭal, பெ. (n.) . சொல்லின்முடிவிலப்பொருள்முடித்தல் (மாறனலங். 25); பார்க்க; see 2. பலவாக வகை செய்து கூறியதனை ஒரு சொல்லால் தொகுத்துக் கூறும் உத்தி (தொல். பொருள். 666);; the literary device of stating by a general term what is described in detail under various heads.
தொகுத்தல்	தொகுத்தல் togutttal, பெ. (n.) 1. நூல் யாப்பு நான்கனுள் விரிந்த நூலைச் சுருக்கிக் கூறுவது (தொல். பொருள். 652);; synopsis, one of four {}. 2. சொல் அல்லது அசை கெடுதலாகிய செய்யுள் வேறுபாடு; clision of a syllable or syllables in words for the sake of metre.
தொகுத்துக்கூறல்	தொகுத்துக்கூறல் toguttugāṟal, பெ. (n.) முப்பத்திரண்டு உத்திகளுள் நூற் செய்தியை ஓரிடத்தே சுருக்கிக் கூறுவது (தொல், பொருள். 666);; summarising, abridgement, one of 32 utti. q.V. [தொகுத்து + கூறல்]
தொகுத்துச்சுட்டல்	தொகுத்துச்சுட்டல் toguttuccuṭṭal, பெ. (n.) தொகுத்துக்கூறல் (நன். 21);; பார்க்க: see [தொகுத்து + கட்டல்]
தொகுத்துரை	தொகுத்துரை togutturai, பெ. (n.) பொழிப்புரை தொகுத்துக்கூறல் (நன் 21);; free rendering of the text (செஅக);. [தொகுத்து + உரை]

தொகுதி	தொகுதி1 dogudi, பெ. (n.) 1. கூட்டம்; assembly, collection, aggregation. "வினையின் றொகுதி யொறுத்தெனை யாண்டுகொள்" (திருவாச. 6,6);. 2. வரிசை; series, class, as of persons or things. "வாம்பரித் தொகுதி" (கத்தபு. வச்சிபு,. 56);. 3. சவை (பிங்..);; society. 4. சேர்க்கை company, association. "வினைப்படு தொகுதியி னும்மை வேண்டும்" (தொல் சொல். 33 தெய்வச். உரை);. 5. குலம்; genus 6. பொத்தகப் பகுதி; volume, as of a journal. இது பத்தாவது தொகுதி. 7. மந்தை; flock, herd, swarm. 8. பகுதி; section, as of a book. "மக்கட்பெயர்த் தொகுதி (குடா);. 9. உருபு முதலியவற்றின் மறைவு: clision. "தோற்றம் வேண்டாத் தொகுதிக் கண்ணும்" (தொல். எழுத்து 132, உரை);. 10. மொத்தவெண்; aggregate, total. "உம்மை யென்னு மெனவெ னென்னுந் தம்வயிற் றொகுதி கடப்பாடிலவே' (தொல். சொல். 289);. [தொகு → தொகுதி] தொகுதி2 dogudi, பெ. (n.) மக்களின் படி நிகராளிகளாகச் சட்ட மன்றம் நாடாளு மன்றம் ஆகியவற்றிற்கு உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கை உள்ள மக்கள் வாழும் நாட்டுப் பகுதி; an electoral division of voters; constituency. வரும் சட்டமன்றத் தேர்தலில் அனைத்துத் தொகுதிகளும் தம் கட்சி போட்டியிடுமெனத் தலைவர் அறிவித்தார். [தொகு → தொகுதி] தொகுதி3 dogudi, பெ. (n.) கீழ் வாயிலக்கத்தில் கோட்டுக்குக் மேல் உள்ள எண்; numerator. 3/4

என்பதில் தொகுதி

தொகுதிப்பெயர்	தொகுதிப்பெயர் dogudippeyar, பெ. (n.) 1. குழுவைக் குறிக்கும் பெயர்: noun of multitude, collective noun. 2. குழுஉக்குறிப் பெயர் (யாழ்அக);: slang, cant, conventional name. 3. மொத்தவெண்; aggrigate, total. "பன்னிருகையு மென்புழியும் தொகுதிப்பெயர் வினையொடு தொடராது கையென்பதனோ டொட்டி நிற்றலின்" (தொல். சொல். 33, சேனா.);. [தொகுதி + பெயர்]
தொகுதியெண்	தொகுதியெண் dogudiyeṇ, பெ. (n.) மேல் வாயிலக்கம்; numerator. [தொகுதி + எண்]
தொகுதியொருமை	தொகுதியொருமை dogudiyorumai, பெ. (n.) குலத்தினை (சாதி); உணர்த்துதற்கு வரும் ஒருமை; singular noun denoting a genus, class or group. "அதன் பொருள் என்பது தொகுதி யொருமை யாதலின்" (நன். 297, உரை);. எறும்புப் புற்று, பாம்புப் பண்ணை. [தொகுதி + ஒருமை]
தொகுநிலைத்தொடர்மொழி	தொகுநிலைத்தொடர்மொழி togunilaittoḍarmoḻi, பெ. (n.) வேற்றுமையுருபு முதலியன நடுவே தொக்கு நிற்கச் சொற்கள் தொடர்ந்து வருவது; a phrase, clause or sentence of two words having ellipsis between them. [தொகுதிதிலை + தொடர்மொழி]
தொகுப்பு	தொகுப்பு toguppu, பெ. (n.) 1. தொகை (வின்.);: sum, total. 2. எல்லை;, boundary. 3. கூட்டம்; multitude, crowd. "தொகுப்புறு சிறுவர்" (அருட்பா, பின்னைப் பெரு 32);. [தொகு → தொகுப்பு] தொகுப்பு toguppu, பெ. (n.) 1. ஒன்றாகத் தொகுக்கப்பட்டது அல்லது மொத்தமாகச் சேர்க்கப்பட்டது; தொகுதி; collection, compilation. பாவாணருடைய தொகுப்பில் பல அரிய நூல்களுள்ளன
தொகுப்பூதியப்பணியாளர்	தொகுப்பூதியப்பணியாளர் toguppūtiyappaṇiyāḷar, ஒட்டுமொத்தச் சம்பளத்தில் பணியாற்றும் பணியாளர்; person appointed in consolidated pay. [தொகுப்பூதியம் + பணியானர்]

தொகுப்பூதியம்	தொகுப்பூதியம் toguppūtiyam, பெ. (n.) அரசுப் பணியில் சில வகைப் பணியாளருக்கு அடிப்படைச் சம்பளமோ அகவிலைப் படியோ இல்லாமல் மொத்தமாக வழங்கப்படும் மாதச் சம்பளம்; consolidated pay without the distinction of basic pay, allowance, etc. in govt. services. [தொகுப்பு, + ஊதியம்]
தொகுபு	தொகுபு togubu, வி.எ.(adv.) கூடி; combine. [தொகுப்பு → தொகுபு]
தொகுரு	தொகுரு toguru, பெ. (n.) துவர்ப்பு: astringence. [துவர் → துகர் → துகரு → தொகரு → தொகுரு (கொ.வ);] துவர்ப்பு பார்க்க: See {}

தொகை	தொகை togai, பெ. (n.) 1. கூட்டம்; assembly, collection. "உன்னடியவர் தொகை நடுவே" (திருவாச. 44. 1); 2. சேர்க்கை; association. "உயர்திணைத் தொகைவயின்" (தொல். சொல். 90, இளம்.);. 3, விலங்கு முதலியவற்றின் திரள்: flock, herd, swarm, school. "புள்ளின் றொகையொப்ப" (பு. வெ. 6, 20); 4. கொத்து: bunch. "தொகைப்பிச்சம்" (கம்பரா. எதிர்கோட் 7); 5. மொத்தம்; sum, amount, total. 6. பணம்; property, stock, money. 7. எண்; number. "ஏயினாகிய வெண்ணி னிறுதியும், யாவயின் வரினுந் தொகையின் றியலா" (தொல். சொல். 292);. 8. கணக்கு; calculation, account, measure. "தொகையி லன்பினால்" (கம்பரா. கினைகண்டு 102);. 9. கூட்டல்; Addition. 10. தொகுத்துக் கூறுகை (நன். 50);; summary, epitome, substance of a narrative, abstract of a subject. 11. தொகைச்சூத்திரம் பார்க்க; see 12. உருபு முதலியன மறைகை; omission, as of an inflectional sign in combination of words. "ஈற்றுநின் றியலுந் தொகைவயிற் பிரிந்தே" (தொல். சொல். 78, இனம்பூ.); 13. வேற்றுமைத்தொகை, வினைத் தொகை, பண்புத்தொகை, உவமைத்தொகை, உம்மைத்தொகை, அன்மொழித்தொகை என்று அறுவகையாய் ஒரு சொன்னிர்மைப் பட்ட தொடர்ச்சொல்; compound word of six kinds, "எல்லாத் தொகையு மொருசொன் னடைய" (தொல். சொல். 420); 14. ஆசிரியம் (திவா);; a class of verse. 15. நற்றிணை, குறுந்தொகை, ஐங்குறுநூறு பதிற்றுப்பத்து, பரிபாடல், கலித்தொகை, அகநானூறு, புறநானூறு என்னும் நூல்கள்; ancient anthologies, numbering eight. அது தொகைகளினுங் கீழ்க்கணக்கினும் இம்முறை மயங்கிவரக் கோத்தவாறு காண்க. (தொல். பொருள். 5, உரை);. 16, ஐம்புலன்களின் கூட்டத்தாலாகிய ஆதன் (மணிமே.30:92);; the individual soul, as a product of aim-pulan. 17. புலவர் கழகம்: academy. "மதுரைத் தொகை யாக்கினானும்" (தேவா. 1179,11);. 18. கலந்திருப்பதை இனம் இனமாகப் பிரித்தெடுக்கை (வின்);: assortment

தொகைக்காரன்	தொகைக்காரன் togaiggāraṉ, பெ. (n.) செல்வன்l; moneyed man; rich man. [தொகை + காரன்]
தொகைக்குடிநீர்	தொகைக்குடிநீர் togaigguḍinīr, பெ. (n.) சரக்குகளின் தொகையைக் கொண்டு பெயரிடப்பட்ட கருக்கு வகை; a name given to decoction according to the prescribed number of drugs. [தொகை + குடிநீர்]
தொகைக்குறிப்புச்சொல்	தொகைக்குறிப்புச்சொல் togaigguṟippuccol, பெ. (n.) குறிப்பினால் தொகை கொண்ட பொருளை உணர்த்தும் எண்ணுப்பெயர் (நன். 269);; numeral noun suggesting the intended object by contest. [தொகை + குறிப்பு + சொல்]
தொகைகட்டு	தொகைகட்டு1 dogaigaṭṭudal, செகுவி (v.i.) 1. மொத்தமிடுதல்; to sum up, to make out the total; to cast up. 2. கணக்கு முடிவு செய்து பணம் கொடுத்தல்; to deliver up; to make over, as money; to pay, as into the treasury; to make a final payment (W);. [தொகை + கட்டு-.]
தொகைகட்டு-தல்	தொகைகட்டு-தல் dogaigaṭṭudal, 5 செகுன்றாவி (v.t.) முடித்தல் (w);; to finish, conclude, bring to an end [தொகை + கட்டு-.]
தொகைகாட்டு-தல்	தொகைகாட்டு-தல் dogaigāṭṭudal, 5 செ.குவி (v.i.) 1. கணக்கு ஒப்புவித்தல்; to give a written account. 2. கணக்கை மிகுதியாகக் காட்டுதல்; to make a sum appear large, to magnify. [தொகை + காட்டு-.]
தொகைச்சூத்திரம்	தொகைச்சூத்திரம் togaiccūttiram, பெ. (n.) குறிப்பிட்ட செய்தியின் பகுப்பை எண்ணிட்டுக் காட்டும் நூற்பா (நன். 20);; sutra enumerating the classification of a topic. [தொகை + குத்திரம்] Skt. 𝛀 → த. சூத்திரம்
தொகைதை-த்தல்	தொகைதை-த்தல் dogaidaiddal, 4 செகுவி. (v.i.) கணக்கு முடித்தல் (இ.வ);: to cast up, to close an account. [தொகை + தை-.]

தொகைநிலை	தொகைநிலை togainilai, பெ. (n.) 1. திரளாக நிற்கை; assembling, forming a class. 2. சுருங்கி நிற்கை (வின்.);; contraction. 3. தொகைநிலைத் தொடர் (நன். 361); பார்க்க; see 4. வென்ற வேந்தன் தன் படைகட்குச் சிறப்புச் செய்யுமாறு அதனை ஒருங்கு தொகுக்கும் உழிஞைத் துறை (தொல், பொருள். 68);; theme of a victorious king bringing his armies together to honour them. 5. போரில் இருதிறத்தாரும் ஒருங்கொழிந்ததைக் கூறும் புறத்துறை (பு. வெ. 7, 28);; theme of the contending kings destroying each other on the battle field. 6. பகைவேந்தரெல்லாம் ஒருங்கு பணிதலைக் கூறும் புறத்துறை (பு. வெ. 6, 32); theme of the simultaneous surrender of hostile kings at the feet of a victorious king. 7. தொகைநிலைச் செய்யுள் பார்க்க; see
தொகைநிலைச்செய்யுள்	தொகைநிலைச்செய்யுள் togainilaicceyyuḷ, பெ. (n.) ஒருவராலேனும் பலராலேனும் பாடப்பட்டனவாய்ப் பொருள் இடம் காலம் தொழில் என்பன பற்றியும் பாட்டு அளவு என்பன பற்றியும் ஒருங்கு திரட்டப்பட்ட செய்யுள் நூல் first(தண்டி-4);; anthology of poems collected on certain definite principles opp. to {} [தொகை + நிலை + செய்யுள்] ஒருவராலுரைக்கப்பட்டது திருக்குறள் பலரால் தொகுக்கப்பட்டது அகநானூறென்னும் நெடுந்தொகை
தாகைநிலைத்தொட	தொகைநிலைத்தொடர் togainilaittoḍar, பெ. (n.) தொகை,13 (நன், 362, உரை); பார்க்க: see [தொகை + நிலை + தொடர்]
தொகைநிலையுருவகம்	தொகைநிலையுருவகம் togainilaiyuruvagam, பெ. (n.) தொகையுருவகம் (யாழ்அக); பார்க்க; see [தொகை + நிலை + உருவகம்]
தொகைநூல்	தொகைநூல் togainūl, பெ. (n.) தொகை நிலைச்செய்யுள் பார்க்க: see [தொகை + நூல்]
தொகைப்படுத்து	தொகைப்படுத்து1 dogaippaḍuddudal, 5 செகுன்றாவி (v.t.) 1. மொத்தமிடுதல் (உவ.);: to sum up. 2. பிரித்துக்காட்டுதல் (வின்);; to reduce under various heads. [தொகை படுத்து-.] தொகைப்படுத்து2 dogaippaḍuddudal, 5 செகுவி (v.i) பெரும் பொருள் திரட்டுதல் (வின்.);; to make a large sum, amass wealth. [தொகை + படுத்து-.]

தொகைப்பிசகு	தொகைப்பிசகு togaippisagu, பெ. (n.) 1. கணக்குத் தவறு: error in reckoning an account. 2. தவறு; mistake, blunder. [தொகை + பிசகு]
தொகைப்பொருள்	தொகைப்பொருள் togaipporuḷ, பெ. (n.) 1. பிண்டப் பொருள்; gist, summary, "இச்சூத்திரத்து அதிகரணங்காற் போந்த தொகைப் பொருளாவது" (கி போ. பா. 1, 3, பக் 53, சுவாமிநா);. 2. தொகைநிலைத் தொடரின் பொருள் (நன். 370);; meaning of a compound word [தொகை + பொருள்]
தொகையூட்டு-தல்	தொகையூட்டு-தல் dogaiyūṭṭudal, 1.செ.குவி (v.i.) 1. கணக்குச் சரிக்கட்டுதல்; to balance accounts; to strike a balance. 2. கணக்கு மொத்தங் கட்டுதல்; to make out the grand total of an account. [தொகை + பூட்டு-.]
தொகைமொழி	தொகைமொழி togaimoḻi, பெ. (n,) பொருளணி வகை; a figure of speech. நெஞ்சினிற் பொருளை நிரப்ப வேறொரு செஞ்சொலிற் காட்டுந் திறமே தொகைமொழி (வீரசோ. 151, உரை.);. எ-டு: வேட்டொழிவ தல்லால் விளைஞர் விளைவயலுட் டோட்ட கடைஞர் சுடுநந்து - மோட்டாமை வன்புறத்து மீதுடைக்கும் வச்சத் திளங்கோவை யின்புறுத்த வல்லாமோயாம்.
தொகைமோசம்	தொகைமோசம் togaimōcam, பெ. (n.) 1. தொகைப்பிசகு பார்க்க; see {}. 2. பொருளிழப்பு; loss of money. [தொகை + மோசம்] Skt. {} →
மோசம் தொகையகராதி	மோசம் தொகையகராதி mōcamtogaiyagarāti, பெ. (n.) 1. சதுரகராதியுள் தொகையுடைப் பொருளைக் காட்டும் பகுதி; a section of {} being a catalogue of the categories of different branches of knowledge. 2. எண்ணுப் பெயர் சார்ந்த தொகைச் சொற்களின் பொருள் விளக்கும் அகரமுதலி; a dictionary of numerical terms.
தொகையடியார்	தொகையடியார் togaiyaḍiyār, பெ. (n.) சிவனடியார்களுள் ஒன்பது பிரிவினராயுள்ள கூட்டவடியார்; the nine group of Saiva saints. [தொகை + அடியார்] சிவனடியார்களின் ஒன்பது பிரிவுகளாவன: தில்லைவாழ் அந்தணர், பொய்யடிமை யில்லாத புலவர், பத்தராய்ப் பணிவார், பரமனையே பாடுவார், சித்தத்தைச் சிவன் பாலே வைத்தார், திருவாரூர்ப் பிறந்தார். முப்பொழுதுத் திருமேனி தீண்டுவார். முழுநீறு பூசிய முனிவர் அப்பாலுமடிச்சார்ந்தார்.

தொகையல்	தொகையல் togaiyal, பெ. (n.) துவையல் (உவ.);; chutney, a kind of strong relish. [துவையல் → தொவையன் (கொ.வ.);] தொகையல் togaiyal, பெ. (n.) தொவச்சல் பார்க்க; see
தொகையாக்கு-தல்	தொகையாக்கு-தல் dogaiyāggudal, 8 செகுன்றாவி (v.t.) தொகைப்படுத்து-தல் (யாழ்அக.); பார்க்க; see [தொகு → தொகை. தொகை + ஆக்கு-.]
தொகையிறக்கு-தல்	தொகையிறக்கு-தல் dogaiyiṟaggudal, 6 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. தொகைப்படுத்து-தல் (யாழ்அக); பார்க்க; see 2 சிறிது சிறிதாகக் கொடுத்துக் கடனைக் குறைத்தல்: to lessen one's liability gradually, as by paying in instalments. [தொகு → தொகை. தொகை + இறக்கு-.]
தொகையுருவகம்	தொகையுருவகம் togaiyuruvagam, பெ. (n.) ஆகிய என்ற உருபு தொக்குவரும் உருவகம்: abbreviated metaphor, in which the word of correlation is understood மிக்கவுவமை விரியா துரையிற் றொக்கு நிற்பது தொகையுரு வகமே (வீரசோ. 159, உரை.);. [தொக்கு → தொகு → தொகை. தொகை + உருவகம்]
தொகையுவமம்	தொகையுவமம் togaiyuvamam, பெ. (n.) பொதுத்தன்மை வெளிப்பட்டு வாராமல் ஆராய்ந்துணரும்படி மறைந்து நிற்கும் உவமை (தண்டி 30);; a simile where the point of comparison is not brought out, but is implied, opp. to viri-y-uvamam [தொக்கு → தொகு → தொகை. தொகை + உவமம்]
தொகையேற்று-தல்	தொகையேற்று-தல் dogaiyēṟṟudal, 5 செ.குன்றாவி, (v.t.) 1. சிறுகச் சிறுகக் கொடுத்துக் கடனேற்றுதல்; to increase the debt by frequently lending small sums. 2. எண் கூட்டுதல்; to add up figures. 3. கணக்குப் பதிதல்; to post up accounts [தொகை + ஏற்று-.]
தொகைவிரி	தொகைவிரி togaiviri, பெ. (n.) நூல்யாப்பு நான்கனுள் விரித்துக் கூறியதனைத் தொகுத்தும் தொகுத்துக் கூறியதனை விரித்தும் கூறும் முறை (நன். 50);; the method adopted in writing a treatise by summarising the facts elaborately treated by others and elaborating the facts briefly treated by them, one of four {}
தொகைவிரியுருவம்	தொகைவிரியுருவம் togaiviriyuruvam, பெ. (n.) ஆகிய, ஆக என்னும் உருவக உருபுச் சொற்கள் தொக்கும் விரிந்தும் நிற்பது (தண்டி 37);; metaphor in which the words of correlation are understood or marked. ஏ-டு வையந் தகளியாக வார்கடலே நெய்யாக வெய்ய கதிரோன் விளக்காகச் - செய்ய

தொங்கட்டம்	தொங்கட்டம் toṅgaṭṭam, பெ. (n.) 1. உடம்பின் ஓர் உறுப்பில் தொங்கும் பாகம், நஞ்சுக் கொடி முதலியன; that which is attached to or hanging in an organ as umbilical cord etc. 2. குடற்றொங்கட்டம்: measentary. [தொங்கு → தொங்கட்டம்]
தொங்கட்டான்	தொங்கட்டான் toṅgaṭṭāṉ, பெ. (n.) 1. தொங்கலாயுள்ள அணிவகை (j);: any ornament that hangs; a pendant. 2. உடையைத் தளர்வாகக் கட்டுகை; a mode of tying cloth loosely. 3. கடிகார எடை; pendulam of a clock. [தொங்கு → தொங்கட்டம் → தொங்கட்டான்]
தொங்கணி	தொங்கணி toṅgaṇi, பெ. (n.) தொங்கலணி (வின்.);; pendent ornament. [தொங்கு + அணி]
தொங்கல்கழிச்சல்	தொங்கல்கழிச்சல் toṅgalkaḻiccal, பெ. (n.) குழந்தைகளுக்குண்டாகும் ஒருவகைக் கழிச்சல் நோய்; a kind of diarhea in childhood (சா. அக.);. [தொங்கல் + கழிச்சல்]
தொங்கல்போடு-தல்	தொங்கல்போடு-தல் doṅgalpōṭudal, 20 செகுன்றாவி, (v.t.) மேலாக்கிடுதல்; to wear a cloth as upper garment [தொங்கல் + போடு-.]
தொங்கல்விட்டம்	தொங்கல்விட்டம் toṅgalviṭṭam, பெ. (n.) ஒப்பனைக் குஞ்சம் (இவ);; decorative hangings. [தொங்கல் + விட்டம்]
தொங்கல்விடு	தொங்கல்விடு1 doṅgalviḍudal, 18 செகுன்றாவி. (v.t.) தொங்கல்போடு-தல் பார்க்க; see [தொங்கல் + விடு-.]
தொங்கல்விடு-தல்	தொங்கல்விடு-தல் doṅgalviḍudal, 18 செகுன்றாவி, (v.t.) கருப்பை, பிடுக்கு, பெண்முலை முதலியன தளர்ந்து கீழ் நோக்குதல்; getting loose and hanging downwards as womb, scrotum, female breast etc. (சா.அக.);
தொங்கல்விழு-தல்	தொங்கல்விழு-தல் doṅgalviḻudal, 3 செகுன்றாவி (v.t) குறைவாதல்; to be short. முப்பது உருவா தொங்கல் விழுந்திருக்கிறது. [தொங்கல் + விழு-.] தொங்கும் பொருளுக்கும் நிலத்திற்கும் இடையீடிருப்பது போல் வரவிற்கும் செலவிற்கும் இடையீடிருத்தல் முதா அக.

தொங்கலுக்குப்பார்-த்த	தொங்கலுக்குப்பார்-த்தல் toṅgalukkuppārttal, 4 செகுன்றாவி (v.t.) மந்திரத்தால் வயிற்றுத் தங்கலை நீக்க முயலுதல்; to try to remove extraneous matter sticking in the bowels by magic.
தொங்காரப்பாய்ச்சல	தொங்காரப்பாய்ச்சல் toṅgārappāyccal, பெ. (n.) குதிரை முதலியவற்றின் ஒட்டம் (w.);; gallop, as of a horse. [தொங்கு → தொங்கி + பாய்ச்சல் = தொங்கிப் பாய்ச்சல் → தொங்காரப் பாய்ச்சல்]
தொங்காரம்	தொங்காரம் toṅgāram, பெ. (n.) ஏளனம்; contempt. உனக்கு என்னைப் பார்த்தால் தொங்காரமாக விருக்கிறதா? ம. தொங்காரம்
தொங்கான்	தொங்கான் toṅgāṉ, பெ. (n.) சில்லறை யணிகலக்கள்; small, miscellaneous ornaments. "வங்கானுந் தொங்கானும் மாட்டிக் கிளுகிளுத்து" (ஆதியூரவதாணி.); [தொங்கு → தொங்கன் → தொங்கரன்]
தொங்கி	தொங்கி toṅgi, பெ. (n.) தொங்குங்கல் அதாவது ஆட்டுக்கல்; a kind of stone pestle(சா.அக);. [தொங்கு → தொங்கி] தொங்கி toṅgi, பெ. (n.) கள்ளி (யாழ்.அக);; thieving woman. [தொங்கன் (ஆ.பா.); → தொங்கி (பெ.பா);]
தொங்கிப்பாய்-தல்	தொங்கிப்பாய்-தல் toṅgippāytal, 3 செ.குவி. (v.i.) குதித்தோடுதல்; to jump, to gallap, to skip. [தொங்கி + பாய்-.]
தொங்கிப்பூ	தொங்கிப்பூ, toṅgippū, பெ. (n.) கொடி சம்பங்கி (இ.வ.); பார்க்க; see [தொங்கு → தொங்கி + பூ]

தொங்கிப்போ-தல்	தொங்கிப்போ-தல் toṅgippōtal, 8 செ.குவி (v.i.) 1. வைத்ததுக் காணாமற் போதல்; to be lodged and lost, as a thing thrown. 2. பொருளிழத்தல்; to be in another's possession, to be misappropriated, as a deposit. 3. வழியிற்களைத்துத் தங்கல்; to tarry in the road from fatigue. 4. சாதல்; to die. 5. ஓடிப்போதல்; to run away. [தொங்கி + போ-.]
தொங்கிவிடு-தல்	தொங்கிவிடு-தல் doṅgiviḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) தொங்கிப்போ-தல், பார்க்க: see அவன் தொங்கிவிட்டான் (நெல்லை);. [தொங்கி + விடு-.]
தொங்கு-தல்	தொங்கு-தல் doṅgudal, 5 செ.குவி. (v.i.) 1. நாலுதல்; to hang, to be suspended, to hang down. வறுமை தாளாது தொங்கிவிட்டான் (உ.வ.);. 2. நிலைத்து நிற்றல்; to continue remain long in possession, as another's property; to be permanent. "தொங்காது போலேயிருந்தது" to stay, abide. "ஆசைப் பட்டார் பக்கல்....தொங்கானாயிற்று" (ஈடு. 7,7,4);. 4. அண்டிக்கிடத்தல்; to be dependent, servile. "தொங்கிநீயென்றுஞ் சோற்றுத் துறையர்க்கு... பணிசெய்" (தேவா. 393,6);. அவனிடத் தொங்கிக் கொண்டிருக்கிறான். தொங்குவது குட்டிச் சுவர்,
தொண்டைத்துறு	தொண்டைத்துறு toṇṭaitturu, பெ. (n.) தொண்டையில் ஏற்படும் சதை வளர்ச்சி; a disease of throat giving rise to vegetation or fleshy growth of papillae or false membrane.(சாஅக.);. [தொண்டை + தூறு]
தொண்டைதிறத்தல்	தொண்டைதிறத்தல் doṇṭaidiṟaddal, பெ. (n.) 1. இசைக் குரல் இனிமைப்படுகை; clearing of the throat, becoming clear in tone, as in singing. 2. உரக்க்க்கத்துகை; bawling out. [தொண்டை + திறத்தல்]
தொண்டைநாடு	தொண்டைநாடு toṇṭaināṭu, பெ. (n.) தொண்டைமண்டலம் பார்க்க;see {} "பேண நீடிய முறையது பெருந் தொண்டை நாடு" (பெரியபு. திருக்குறிப்பு. 4); (செஅக.);. [தொண்டை + நாடு]

தொண்டைநாளம்	தொண்டைநாளம் toṇṭaināḷam, பெ. (n.) குரல்வளை; wind pipe, larynx. [தொண்டை + நாளம்]
தொண்டைநெரி-த்தல்	தொண்டைநெரி-த்தல் toṇṭainerittal, 4 செ.குவி. (v.i.) 1. மூச்சு விடாதபடி தொண்டையை அமுக்குதல்; to compress the throat so as to choke. 3. தொண்டை நெரியச் செய்தல்; crush the throat causing fracture(சாஅக.);. [தொண்டை + தெரி-.]
தொண்டைநோய்	தொண்டைநோய் toṇṭainōy, பெ. (n.) தொண்டை தொடர்பான குரல்வளை, காற்றுக் குழாய் முதலிய உறுப்புகளில் ஏற்படும் நோய்கள்; diseases in general of the throat organs such as larynx, trachkea, gullet etc.(சாஅக.);. [தொண்டை + நோய்]
தொண்டைநோவு	தொண்டைநோவு toṇṭainōvu, பெ. (n.) 1. தொண்டைக்கட்டு; sore throat, pharyngitis. 2. உள்நாக்கு நோய்; tansilitis. [தொண்டை + நோவு]
தொண்டைப்பிடி	தொண்டைப்பிடி toṇḍaippiḍi, பெ. (n.) 1. தொண்டையடைப்பு பார்க்க;see {} 2. கடினமாய் நெருக்குகை; extremepressure, as for paying a debt. கடனுக்குத் தொண்டையைப் பிடிக்கிறான். [தொண்டை + பிடி]
தொண்டைப்புகைச்சல்	தொண்டைப்புகைச்சல் toṇṭaippugaiccal, பெ. (n.) தொண்டை புகைந்திருமுகை; catarh, bronchitis, laryngitis, irritation of the throat(செஅக.);. [தொண்டை + புகைச்சல்]
தொண்டைப்புண்	தொண்டைப்புண் toṇṭaippuṇ, பெ. (n.) தொண்டை உள்ளுறுப்புகளுக்கு ஏற்படும் வேக்காடு, புண், குருதிக்காயம் முதலியன; disease of the throat such as inflammation, soreness ulceration etc., of the internal parts as tonsils, larynx, pharynx, oesphagus etc known astansilitis, larngitis, pharyngitis etc. [தொண்டை + புண்]
தொண்டைப்புற்று	தொண்டைப்புற்று toṇṭaippuṟṟu, பெ. (n.) 1.தொண்டக்குள் ஏற்படும் சிலந்தி, புண்கட்டி; cancer of the throat. 2.. புற்றைப் போல் தொண்டைக்குள் ஏற்படும் சீழ் கூடிய சதை வளர்த்தி; growth of flesh inside the throat(சாஅக.);. [தொண்டை + புற்று]

தொண்டைப்பூச்சி	தொண்டைப்பூச்சி toṇṭaippūcci, பெ. (n.) நெற் பயிரில் விழும பூச்சி வகை; a paddy pest(செஅக.);. [தொண்டை + பூச்சி]
ாண்டைமண்டலசத	தொண்டைமண்டலசதகம் doṇṭaimaṇṭalasadagam, பெ. (n.) தொண்டை மண்டலத்தின் பெருமைகளைப் பற்றிப் படிக்காகப் புலவர் இயற்றி நூறகம் (சதகம்);; poem of 100 stanzas an__,(செஅக.);. [தொண்டை + மண்டலம் + சதகம்]
தொண்டைமண்டலம்	தொண்டைமண்டலம் toṇṭaimaṇṭalam, பெ. (n.) காஞ்சியைத் தலைநகராகக் கொண்டதும் ஆர்க்காடு, செங்கற்பட்டு, நெல்லூர் மாவட்டங்களை உள்ளடக்கியதுமான தமிழகப் பகுதி; an ancient division of the Tamil country, which included the districts. கனாக் காண்பது மச்சு மாளிகை (பழ.); துணிவாதல் (ஈடு. 7, 55, 11);; to be effective, strong. 6. உண்டது வயிற்றில் தங்குதல்; to stay in the bowels, as anything eaten. "நாய்க் குடலுக்கு நறுநெய் தொங்காதாப் போல" (ஈடு.); 7. கிடைத்தல்; to be obtained, to come into possession. "கால்பாதி தொங்காதோ வென்று சுழல்வாரும்" (பணவிதி. 290);. 8. குதித்தல்; to leap, to skip, as a child; to gallop. "குதிரை தொங்கிப் பாய்கிறது" (வின்);. 9. சாதல் (யாழ்ப்.);; to die. 10. முடிவு பெறாது தாமதித்திருத்தல் (கொ.வ.);; to be in suspense. தமிழ்வழிக் கல்வி பற்றிய வழக்கு உச்சமுறைமன்றில் தொங்கலாயுள்ளது. 11. உதவி யற்றிருத்தல்; to be helpless. 'ஆள் தொங்குகிறான்' (உவ.); ம. தொங்ஙுக; க., தெ., பட. தொங்கு; குட. துங்க்; கோத. தொங்க்;துட. தங்க் 'ஞாலு நாலு தாலு தொலு தொங்கு ‘அடி ஒன்றிட்படாமல் வானத்து
தொங்குகயிறு	தொங்குகயிறு toṅgugayiṟu, பெ. (n.) வள்ளத்திற்கும் கடலில் இறக்கிய வலைக்கும் இடையில் தொங்கும் கயிறு; hanging twine. [தொங்கு + கயிறு]
தொங்குகாது	தொங்குகாது toṅgukātu, பெ. (n.) வடிந்த காது (உவ.);; hanging ears, stretched ears. [தொங்கு + காது]

தொங்குகிழவன்	தொங்குகிழவன் toṅgugiḻvaṉ, பெ. (n.) தொண்டு கிழவன்; decrepit, old man. மறுவ, வங்கிழவன் [தொங்கு + கிழவன்]
தொங்குங்கல்	தொங்குங்கல் toṅguṅgal, பெ. (n.) ஆட்டுக்கல் (யாழ்அக);; grinding mill-stone. [தொங்கும் + கல்]
தொங்குசட்டம்	தொங்குசட்டம் toṅgusaṭṭam, பெ. (n.) கூரைவாய்ப் பட்டையில் வைக்கும் பலகை (இ.வ.);; eave board, barge board. [தொங்கு + சட்டம்]
தொங்குதொப்பூழ்	தொங்குதொப்பூழ் doṅgudoppūḻ, பெ. (n.) மாட்டுக்குற்ற வகை (மாட்டுவா. 17);; a defect of cows and oxen. [தொங்கு + தொப்பூம்]
தொங்குந்தோட்டம்	தொங்குந்தோட்டம் toṅgundōṭṭam, பெ. (n.) உலக வியப்புகள் எட்டனுளொன்றான, பாபிலோன் நகரத்தமைந்துள்ள தோட்டம்; hanging garden of Babylon one of the eight wonders of the world. [தொங்கும் + தோட்டம்]
தொங்குநார்	தொங்குநார் toṅgunār, பெ. (n.) எலும்பின் பாகத்தைக் கவர்ந்துள்ள சவ்வு மடிப்பு: any peritoneal or other fold that serves to hold any small bone. 2. கண்ணின் பாவை மேற் கவர்ந்துள்ள மடிப்பு; the suspensory ligament of the eye lens. [தொங்கும் + நார்]
தொங்குநாரை	தொங்குநாரை toṅgunārai, பெ. (n.) மாட்டுக் குற்றவகை (மாட்டுவா. 17);; a defect of cows and oxen. [தொங்கும் + நாரை]
தொங்குபறிவு	தொங்குபறிவு toṅgubaṟivu, பெ. (n.) ஒட்டியு மொட்டாமலு மிருக்ககை; hanging just ready to fall or slip off. 2. விலக வழிபார்க்கை; being ready or waiting for a pretext to leave. [தொங்கு + பறிவு]

தொங்குபாலம்	தொங்குபாலம் toṅgupālam, பெ. (n.) இரு நீண்ட கம்பிகளுக்கிடையே பிணைக்கப் பட்டிருக்கும், இடையில் தூண்களில்லாத இருப்புப் பாலம் (கட்டட நாமா-11);; suspension bridge. [தொங்கு + பாலம்]
தொங்குபுழுதி	தொங்குபுழுதி doṅgubuḻudi, பெ. (n.) வயலில் இறுகாது இளகி நிற்கும் புழுதி (இ.வ.); loose mud, as in fields immediately after ploughing. மறுவ ஈளைக்கழனி, ஈளைப்புலம் [தொங்கு + புழுதி]
தொங்குபுளுகன்	தொங்குபுளுகன் toṅgubuḷugaṉ, பெ. (n.) செருக்கிக் குதித்து நடக்கும் வீண் பெருமைக் காரன் (வின்);; vain person who walks with a springling gait. [தொங்கும் + புளுகன்]
தொங்குபெட்டி	தொங்குபெட்டி toṅgubeṭṭi, பெ. (n.) வில் வண்டியின் பின்பக்கம் அமைக்கப்படும் பெட்டி (இ.வ.);; a box at the rear of a spring cart, [தொங்கு + பெட்டி]
தொங்குபொறி	தொங்குபொறி toṅgubori, பெ. (n.) தொங்குபறிவு பார்க்க;see {} [தொங்குபறிவு → தொங்கு பொறிவு → தொங்குபொறி]
தொங்குபொறிவு	தொங்குபொறிவு toṅguborivu, பெ. (n.) தொங்குபறிவு (யாழ்); பார்க்க;see {}
தொங்கும்தோட்டம்	தொங்கும்தோட்டம் toṅgumtōṭṭam, பெ. (n.) பார்க்க;see {} [தொங்கும் + தோட்டம்]
தொங்குமார்	தொங்குமார் toṅgumār, பெ. (n.) தளர்ந்து கீழ் நோக்கு முலை; sagging bust(சாஅக);. [தொங்கு + மார்]

தொசுக்கு	தொசுக்கு tosukku, பெ. (n.) 1. தகாப்புணர்ச்சி: illicit connection, as concubinage. 2. மிச்சம்; remainder, what is left unfinished. நீ எதையுந்; தொசுக் கில்லாமற் செய்யமாட்டாய். [தொடு → தொடுக்கு → தொசக்கு. (முதா.86);]
தொட்ட	தொட்ட toṭṭa, பெ. (n.) பெரிய; big. க. பட. தொட்ட [தொழு → தொடு → தொட்ட]
தொட்டக்கால்வாடி	தொட்டக்கால்வாடி toṭṭakkālvāṭi, பெ. (n.) தொட்டாற்சுருங்கி பார்க்க;see {} (சாஅக);. [தொட்டக்கால் + வாடி]
தொட்டகுறை	தொட்டகுறை toṭṭaguṟai, பெ. (n.) முற் பிறவியில் தொடங்கிவிட்ட வினைக்குறை: karma or action commenced in a previous birth and left unfinished, opp. to__, [தொடு → தொட்ட + குறை]
தொட்டடி	தொட்டடி toḍḍaḍi, பெ. (n.) செய்யுளின் முதலடி: the opening or first line of a poem, dist. fr. vittadi. விட்டடி தொட்டடி அவனுக்குத் தெரியாது (வின்);. [அடி+தொடு]
தொட்டது	தொட்டது doṭṭadu, பெ. (n.) செருப்பு: shoes. [தொடு → தொட்டது]

தொட்டப்பன்	தொட்டப்பன் toṭṭappaṉ, பெ. (n.) அறிவுத் தந்தை (யாழ்ப்.);; god father. க. தொட்டப்ப [தொட்ட + அப்பன்]
தொட்டபூடு	தொட்டபூடு toṭṭapūṭu, பெ. (n.) ஆனை நெருஞ்சில்; elephant calt rods(சாஅக);. [தொட்ட + பூடு]
தொட்டம்	தொட்டம் toṭṭam, பெ. (n.) சிறு நிலம் (யாழ்ப்.);: small piece of ground. [தொடு → தொட்டு → தொட்டம்]
தொட்டல்	தொட்டல்1 toṭṭal, பெ. (n.) 1. கட்டுகை (திவா.);: tying, binding. 2. உண்ணுகை (சூடா.);; eating. 3. தோண்டுகை (திவா.);: digging. 4. தீண்டுகை; touching [தொடு → தொட்டு → தொட்டல்] தொட்டல்2 toṭṭal, பெ. (n.) பெருங்குறிஞ்சி; medium white silky backed cone head.
தொட்டவிரல்தறித்தான்	தொட்டவிரல்தறித்தான் toṭṭaviraltaṟittāṉ, பெ. (n.) பெருங்குறிஞ்சா பார்க்க;see {} [தொட்டவிரல் + தறித்தான்]
தொட்டாச்சி	தொட்டாச்சி toṭṭācci, பெ. (n.) அறிவுத்தாய் (வின்.);; god mother. [தொட்ட + ஆய்ச்சி]

தொட்டாட்டுமணியம்	தொட்டாட்டுமணியம் toṭṭāṭṭumaṇiyam, பெ. (n.) குற்றேவல் (யாழ்ப்.);; minor domastic duties. மறுவ. புழுக்கு வேலை. [தொடு → தொட்டு + ஆட்டு + மணியம்]
தொட்டாட்டுவேலை	தொட்டாட்டுவேலை toṭṭāṭṭuvēlai, பெ. (n.) தொட்டாட்டுமணியம்பார்க்க;see {}
தொட்டாப்பு	தொட்டாப்பு1 toṭṭāppu, பெ. (n.) சிட்டைமரம் (யாழ்ப்.); பார்க்க;see {} தொட்டாப்பு2 toṭṭāppu, பெ. (n.) வலையின் துண்டம்; piece of net.
தொட்டாய்ச்சி	தொட்டாய்ச்சி toṭṭāycci, பெ. (n.) தொட்டாச்சி (யாழ்.); பார்க்க;see {} [தொட்டாய்ச்சி → தொட்டாச்சி]
தொட்டால்வாடி	தொட்டால்வாடி toṭṭālvāṭi, பெ. (n.) 1. தொட்டாற்கருங்கிபார்க்க: see {} 2. சுண்டிவகை(M.M.531);; a species of sensitive plant. [தொட்டால் + வாடி]
தொட்டால்வேசி	தொட்டால்வேசி toṭṭālvēci, பெ. (n.) சிமிட்டி பார்க்க;see {} (சாஅக);.
தொட்டாற்சிணுங்கி	தொட்டாற்சிணுங்கி toṭṭāṟciṇuṅgi, பெ. (n.) தொட்டாற்கருங்கி (இ.வ.); பார்க்க:see {}
தொட்டாற்கருங்கி	தொட்டாற்கருங்கி1 toṭṭāṟkaruṅgi, பெ. (n.) தொட்டால் தன் இலைகளைச் சுருக்கிக் கொள்ளும் தன்மையுடைய சிறு இலைகளைக் கொண்ட மருந்துக்குதவும் செடி; sensitive plant(சாஅக);. [தொட்டால் + கருங்கி. கருக்கு → கருங்கி]
தொட்டாற்சுருங்கி	தொட்டாற்சுருங்கி2 toṭṭāṟcuruṅgi, பெ. (n.) தொட்டவுடன் கூச்ச முண்டாக்கும் உடம்பின் பாகம் அல்லது இடம்; body marked by abnormal sensibility(சாஅக);. [தொட்டால் + சுருங்கி]

தொட்டாற்சொறியன்	தொட்டாற்சொறியன் toṭṭāṟcoṟiyaṉ, பெ. (n.) காஞ்சொறி; scorpion leaf(சாஅக);. [தொட்டால் + சொறயென்] இவ்விலை உடலின் மீது பட்டவுடன் அரிப்புண்டாவதால் இப்பெயர் பெற்றது.
தொட்டான்	தொட்டான் toṭṭāṉ, பெ. (n.) உப்பளத்தில் தெப்பத்திற்கும் பாத்திக்கும் இடையில் உள்ள நீர்ந்தேக்கம்; stagnant water in between the tank division and the salt-pan (மீனவ.);

தொட்டி	தொட்டி1 toṭṭi, பெ. (n.) 1. நீர்த்தொட்டி (w);; water-trough, tub, cistern, reservoir. 'துற்றுவ துற்றுந் துணையிதழ் வாய்த் தொட்டி" (பரியா. 20,51);. 2. அழி (வின்.);; manger, crib. 3. குப்பைத் தொட்டி; refusebin. 4. தொட்டிக்கட்டு பார்க்க;see {} 5. அம்பாரி; howdah. "தொட்டியுடன் பொரு சமர் முனை சீறிய தும்பிகள்" பரத பதினாறாம். 6. கள் (அகநி);; toddy. 7. வைப்பு நஞ்சு வகை (சங்அக);; a prepared arsenic. ம. க. தெ. து. பட தொட்டி [தொடு - தொட்டி] தொட்டி வகைகள் 1. இரும்பு தொட்டி - irontrough. 2. Garı'ıLğ Qğrılış-- coppertrough. 3. *joptio to -stone trough. 4. toT;#Ggfru' uậ-- wooden trough. தொட்டி2 ali. பொ. 1 தொட்டாற்சொறியன்;see to stir-coriyan. 2. 350/5Gorrl of rose coloured sticky mallow. 3. Gome-to-1, uml–morib unifáo;see totti-p-pādānam. தொட்டி3 lot. பெ. (n) 1. வேலியடைப்பு வின்): fence,yard, pound. 2. மரம் விறகு விற்குமிடம்: enclosure for selling timber, firewood. விறகுத் தொட்டி 3. முத்துச்சிப்பி விற்குமிடம் (umpi'i.);; enclosure for selling oysters at the pearl fishery. 4. 55 mtrf; small village. "ஊரெல்லாம் பட்டி தொட்டி" தனிப்பா/2 2 ம. க. தொட்டி தெ. தொட்டி:து. துட்டி: குவி, கொண். தொட்டி4 Qžmuilą" tosti, பெ. (n.) SP piriụ; fine, punish ment. தொட்டிப்பணம் (வின்);,

தொட்டிக்கட்டு	தொட்டிக்கட்டு toṭṭikkaṭṭu, பெ. (n.) வீட்டமைப்பில் நடுவில் திறந்த வெளியுடைய சதுரக்கட்டு, open quandrangular section in the centre of a house. ஒரு வீட்டில் அடக்கடுக்காய் மூன்று தொட்டிக்கட்டுகள் அமைக்கப்படாது (சர்வா. சிற்.47); (செஅக);.
தொட்டிக்கட்டுவீடு	தொட்டிக்கட்டுவீடு toṭṭikkaṭṭuvīṭu, பெ. (n.) நாற்புறமும் தாழ்வாரமும் இடையில் முற்றமும் அடைந்த வீடு; house with an open quandrangular section in the centre (கட்டட);. [தொட்டி + கட்டு + வீடு]
தொட்டிக்கலவடை	தொட்டிக்கலவடை toḍḍikkalavaḍai, பெ. (n.) நீர்த்தொட்டியின் அடிமனை (வின்.);; foot of a laver. [தொட்டி + கலவடை]
தொட்டிக்கால்	தொட்டிக்கால் toṭṭikkāl, பெ. (n.) 1. உள் வளைந்த கால் அல்லது படப்புக்கால்; bandy legged. 2. முட்டிக் கால் தட்டி; knock knee(சாஅக.);. மறுவ. கவட்டைக்கால். [தொட்டி + கால்]
தொட்டிக்காளவாய்	தொட்டிக்காளவாய் toṭṭikkāḷavāy, பெ. (n.) தரையிலேயே சதுரமாகவோ, வட்டமாகவோ கவர் அமைத்து அதன் ஒரு பக்கம் காற்றைச் செலுத்தும் வழியுடைய காளவாய்: kin made in the floor with walls in the circular or square form, and make way the blow wind in one side. [தொட்டி + காளவாய்]
தொட்டிச்சி	தொட்டிச்சி toṭṭicci, பெ. (n.) தொட்டியக் குலப்பெண்; a woman of __, [தொட்டியன் (ஆ..பா.); → தொட்டிச்சி (பெ.பா.);]
தொட்டிச்செம்பு	தொட்டிச்செம்பு toṭṭiccembu, பெ. (n.) தொட்டி நஞ்சினின்று எடுத்த செம்பு; copper extracted from totty padanam(சா.அக);. [தொட்டி + செம்பு]
தொட்டித்தொகை	தொட்டித்தொகை toṭṭittogai, பெ. (n.) இரும்புத் தொட்டி, செம்புத்தொட்டி நஞ்சு; the two kinds of prepared arsenics containing iron and copper respectively as ingredients(சாஅக);. [தொட்டி + தொகை]

தொட்டிப்பணம்	தொட்டிப்பணம் toṭṭippaṇam, பெ. (n.) வேலைக்காரர்க்கிடும் தண்டத் தொகை (வின்);; fine for default of workmen. [தொட்டி + பணம்]
தொட்டிப்பனை	தொட்டிப்பனை toṭṭippaṉai, பெ. (n.) மலைப்பனை; hill palmyra so called probably of its trunk being used as a tub (சாஅக);. [தொட்டி + பனை] இம்மரத்தின் பகுதியைக் குடைந்து தொட்டி போல் பயன்படுத்தியமையால் இப்பெயர் அமைந்தது.
தொட்டிப்பாகிதம்	தொட்டிப்பாகிதம் doṭṭippākidam, பெ. (n.) சிவப்பு நெல்லி; a red variety of Indian goose berry (சாஅக);.
தொட்டிப்பாடம்	தொட்டிப்பாடம் toṭṭippāṭam, பெ. (n.) பெரிய மீன்களிலுள்ள குடலை நீக்கித் தூய்மை செய்து உப்பிட்டு, நான்கு அல்லது ஐந்து நாட்கள் தொட்டியிலிட்டுப் பின்பு பாடஞ் செய்தல் (மீனவ.);; cure the fish by removing its intestine, and then soak it in the salt for five days, and then make it suitable for cooking. [தொட்டி + பாடம் → பக்குவம்]
தொட்டிப்பாடாணகத்தி	தொட்டிப்பாடாணகத்தி toṭṭippāṭāṇagatti, பெ. (n.) தொட்டி நஞ்சைத் துண்டு துண்டாய் நறுக்கிக் கிளிகட்டி நெல்லில் அவித்து எடுத்துக் கொள்ளுதல்; cut the __, into small pieces and bundle them in a piece of white cloth and keep it in the middle of paddy contained in an earthern pot which is then boiled and taking it out as soon as the husk of the paddy brakes(சாஅக.);.
தொட்டிப்பாடாணம்	தொட்டிப்பாடாணம் toṭṭippāṭāṇam, பெ. (n.) இதளியமும், கந்தகமும் கூட்டிப் பாண்டத்தில் சமைத்தது; a kind of arsenic prepared by mixing mercury and sulphur to form a chemical compound by a process mentioned in Tamil medicine. 2. அயத்தொட்டிப்பாடாணம் பார்க்க;see {} . 3. செம்புத் தொட்டிப்பாடாணம் பார்க்க;see {} (சா.அக.);
தொட்டிப்பாலம்	தொட்டிப்பாலம் toṭṭippālam, பெ. (n.) மேட்டு நிலத்துள் நீர் பாயுமாறு கட்டப்படும் ஒருவகைப் பாலம் (நாஞ்);, a kind of aqueduct, as trough-like. [தொட்டி + பாலம்]
தொட்டிப்பூட்டு	தொட்டிப்பூட்டு toṭṭippūṭṭu, பெ. (n.) தைக்கும் பூட்டுவகை (தஞ்சை.);; a kind of padlock. [தொட்டி + பூட்டு]

தொட்டிமயமூவி	தொட்டிமயமூவி toṭṭimayamūvi, பெ. (n.) நோம்புவாலி; unknown plant(சாஅக.);. [தொட்டி + மயமூவி]
தொட்டிமுற்றம்	தொட்டிமுற்றம் toṭṭimuṟṟam, பெ. (n.) வீட்டிலுள்ளாகத் தொட்டி போல் அமைந்துள்ள முற்றம் (இவ.);; inner yard of a house. [தொட்டி + முற்றம்] 3. கெடுதல் சூழியக் கலை (வின்);; witchcraft and legerdemain
தொட்டியம்	தொட்டியம்2 toṭṭiyam, பெ. (n.) கெடுதல் செய்யும் சூழியம், தன் வயப்படுத்தல், குறி முதலிய கலைகளைக் கற்றுப் பழகிய கம்பளத்தார்; a treatise on mantric science or magic containing the art of witchcraft sorcary necromancy, love philter etc.,(சாஅக.);.
தொட்டியர்	தொட்டியர் toṭṭiyar, பெ. (n.) ஒரு குலத்தினர்; people of__,
தொட்டியலை	தொட்டியலை toṭṭiyalai, பெ. (n.) ஒரு மீன்பிடி வலை; kind of fishing net(மீனவ.);. [தொட்டிவலை → தொட்டியலை]
தொட்டியவித்தை	தொட்டியவித்தை toṭṭiyavittai, பெ. (n.) தொட்டியச் சாதியார் செய்யும் கெடுதல் சூழியம், கருவேலை முதலிய கலை முறைகள்: the various performances in sorcary witchcraft etc., done by the class of people known as tottiyas, தொட்டியப் பேய் சுடுகாடு மட்டும் . (பழ.); [தொட்டிய(ர்); + வித்தை. விச்சை → வித்தை. ஒ.தோ. அச்சன்-அத்தன்]
தொட்டியன்	தொட்டியன் toṭṭiyaṉ, பெ. (n.) ஆந்திர நாட்டில் உழவுத் தொழில் செய்துவந்து மதுரை நாட்டில் நாயக்கன் என்ற பெயர் கொண்டு வாழுமொரு குலத்தான்(E.T.);; person of a Telugu caste of cultivators, settled in the western part of the Madurai District, who assume the tittle__,

தொட்டில்	தொட்டில்1 toṭṭil, பெ. (n.) குழந்தைகளைப் படுக்க வைத்து ஆட்டற்குரிய மஞ்சம் அல்லது தூளி; cradle, swinging cot for an infant. "கிடக்கிற் றொட்டில் கிழிய உதைத்திடும்"(திவ். பெரியாழ் 11, 9);. தொட்டிற் பழக்கம் சுடுகாடு மட்டும் (பழ.);, தொட்டிலும் ஆட்டிப் பிள்ளையையும் கிள்ளுவான் (பழ.); மறுவ. ஏணை ம. க., து. தொட்டில்;தெ. தொட்டிலா. தொட்டில்2 toṭṭil, பெ. (n.) தொட்டி1 (யாழ்ப்);பார்க்க;see {} [தொட்டி → தொட்டின்]
தொட்டில்ஏற்றம்	தொட்டில்ஏற்றம் toṭṭilēṟṟam, பெ. (n.) உழவுத் தொழிலில் கால்வாயிலிருந்து மேட்டுப் பகுதிக்கு ஏற்றத்தின் உதவியால் நீர் பாய்ச்சும் முறை; methods of irrigation in cultivation by spring water from the channel to the ridge with the help of picottah. [தொட்டில்1 + ஏற்றம்]
தொட்டில்குழந்தைத்திட்டம்	தொட்டில்குழந்தைத்திட்டம் toṭṭilkuḻndaittiṭṭam, பெ. (n.) தொட்டிற்குழந்தைத்திட்டம் பார்க்க;see {} [தொட்டில் + குழந்தை + திட்டம்]
தொட்டில்பத்தை	தொட்டில்பத்தை toṭṭilpattai, பெ. (n.) வண்டியின் முன் பகுதியில் ஏர்க்காலைத் தொடுமாறு பொருத்தப்பட்டுள்ள மூங்கில் பத்தைகன்; bamboo rod, joined in front of the cart, to louch the plough. மறுவ. சப்பைக்கழி [தொட்டில்2 + பத்தை]
தொட்டில்முண்டு	தொட்டில்முண்டு toṭṭilmuṇṭu, பெ. (n.) தொட்டிற்சீலை பார்க்க;see {} [தொட்டில்1 + முண்டு. முண்டு = சீலை]
தொட்டில்ராட்டி	தொட்டில்ராட்டி toṭṭilrāṭṭi, பெ. (n.) மேல் கீழாகச் சுற்றும் இராட்டின விளையாட்டு வகை; a kind of merry-go-round. [தொட்டில் + ராட்டு]
தொட்டிலிடு-தல்	தொட்டிலிடு-தல் doḍḍiliḍudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) முதன்முறையாகக் குழந்தையைத் தொட்டிலில் ஏற்றுவித்தல்; to cradle for the first time, as a child. [தொட்டில்2 + இடு-.]
தொட்டிவயிறு	தொட்டிவயிறு toṭṭivayiṟu, பெ. (n.) விலாப் புடைத்த வயிறு; belly like that of animals paunch belly(சாஅக.);. [தொட்டி + வயிறு]

தொட்டிவலை	தொட்டிவலை toṭṭivalai, பெ. (n.) மீன் பிடி வலை வகையுள் ஒன்று; a kind of fishing net(மீனவ.);. [தொட்டி + வலை]
தொட்டுக்கொள்(ளு)-த	தொட்டுக்கொள்(ளு)-தல் doṭṭukkoḷḷudal, 7 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. எட்டிப் பிடித்தல்; to touch; to catch, "தொட்டுக் கொள் தொட்டுக் கொள் என்ன வேண்டும் படி" (ஈடு. 1,1,1);. 2. உணவுக்குத் துணையாக ஊறுகாய் முதலியவற்றைச் சிறிது உட்கொள்ளுதல்; to take small bites, as at pickles. தொட்டுக் கொள்ள ஊறுகாய் வேண்டும். (உ.வ.);. [தொட்டு + கொள்-]
தொட்டுச்சாப்பிடுமுறவு	தொட்டுச்சாப்பிடுமுறவு toḍḍuccāppiḍumuṟavu, பெ. (n.) close relationship of women making it permissible for them to take food at one another's house. [தொட்டு + சாப்பிடும் + உறவு]
தொட்டுத்தின்(னு)-தல	தொட்டுத்தின்(னு)-தல் doṭṭuddiṉṉudal, 14 செ.கு.வி. (v.i.) கீழ் வகுப்பைச் சார்ந்தோர் சமைத்த உணவை, உடன் இருந்து உண்ணுதல்; to take food at the house of a low caste person. தொட்டுத் தின்றும் பட்டினியா? [தொட்டு + தின்]
தொட்டுத்தெளித்-தல்	தொட்டுத்தெளித்-தல் toṭṭutteḷittal, 4 செகுன்றாவி. (v.t.) தொட்டுத்தெறி-த்தல் பார்க்க: see {} [தொட்டு + தெளி-.]
தொட்டுத்தெறி-த்தல்	தொட்டுத்தெறி-த்தல் toṭṭutteṟittal, 4 செகுன்றாவி, (v.t.) ஆலாத்தி நீரை மணமக்கள் மேல் தெளித்தல்; to sprinkle a coloured liquid, as on a newly married couple. 3. சிறுமையாய்க் கொடுத்தல்; to give sparingly. தொட்டுத் தெறிக்காதவன். [தொட்டு + தெறி-.]
தொட்டுத்தொட்டு	தொட்டுத்தொட்டு toṭṭuttoṭṭu, வி.எ. (adv.) சிறுகச் சிறுக (இவ);; little by little. "தொட்டுத் தொட்டு நூறு உருவா செலவாயிற்று".
தொட்டுப்பார்த்தல்	தொட்டுப்பார்த்தல் toṭṭuppārttal, 4 செகுன்றாவி. (v.t.) கையாற் தொடல்; feeling by touch as in fever (சா.அக);. [தொட்டு + பார்-.]

தொட்டுப்பிடி	தொட்டுப்பிடி1 toḍḍuppiḍittal, 4 செகுன்றாவி. (v.t.) பேறு காலத்தில் பக்கத்திலிருந்து உதவி செய்தல் (நாஞ்);; to act as midwife in childbirth. [தொட்டு + பிடி-.] தொட்டுப்பிடி2 toḍḍuppiḍittal, 4 செகுன்றாவி, (v.t.) சிறுவர் விளையாட்டு வகை; a kind of childerns game. [தொட்டு + பிடி-.]
தொட்டுப்போடு-தல்	தொட்டுப்போடு-தல் doṭṭuppōṭudal, 20 செகுன்றாவி. (v.t.) மருந்தெண்ணெயைப் புண், காயம் முதலியவற்றுக்கிடுதல்; besmearing or applying medicated oils or ointments to wounds, sores etc. (சா. அக);
தொட்பம்	தொட்பம் toṭpam, பெ. (n.) திறம் (அகநி);; cleverness skill. [ஒட்பம் → தொட்பம்]
தொடக்கப்பள்ளி	தொடக்கப்பள்ளி toḍakkappaḷḷi, பெ. (n.) ஒன்று முதல் ஐந்து வகுப்பு வரை உள்ள பள்ளிக்கூடம்; primary school, elementary school. ஆறகமூரிலுள்ள தொடக்கப் பள்ளியில் ஆயிரம்பேர் படிக்கின்றனர். [தொடக்கம் + பள்ளி]
தொடக்கம்	தொடக்கம் toḍakkam, பெ. (n.) 1. தோற்றம்; origin. 2. ஆதி (திவா.);; beginning. commence ment. "ஊரது உண்டது என்றற்றொடக்கத்தன" (நன். 242. மயிலை.);. 3. முயற்சி (வின்);; means for an attempt. 4. செல்வம் (யாழ்அக);; wealth. 5. வகுப்பு, குலம் (யாழ்அக);; class. [தொடு → தொடங்கு → தொடக்கம் (முதா. 86);]
தொடக்கறை	தொடக்கறை toḍakkaṟai, பெ. (n.) உடல்; human body. "மும்மல பாண்டத்தொடக்கறையை" (தாயு. பாயப்புலி. 18);. [தொடக்கு1 + அறை-.]
தொடக்கிழுப்பு	தொடக்கிழுப்பு toḍakkiḻuppu, பெ. (n.) தொடக்குவலிப்பு பார்க்க;see {} (சாஅக);. [தொடக்கு + இழுப்பு]

தொடக்கினி	தொடக்கினி toḍakkiṉi, பெ. (n.) கருவு; foetus in the womb(சாஅக);. [தொடக்கு → தொடக்கினி]
தொடக்குப்பைத்தியம்	தொடக்குப்பைத்தியம் toḍakkuppaittiyam, பெ. (n.) மாதவிலக்குக் கோளாறினால் பெண்களுக்கு ஏற்படும் ஒருவித மன வெறிநோய்; a variety of insanity or mania as one of the concomitants of a hysteric condition (சாஅக.);. [தொடக்கு3 + பைத்தியம்]
தொடக்குபடு-தல்	தொடக்குபடு-தல் doḍakkubaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தீட்டு படல்; being unclean through menses. 2. சாவு, பிள்ளைப்பேறு முதலியவற்றால் ஏற்படும் தீட்டு; ceremonial uncleanliness through death, child birth etc.,(சாஅக.);. [தொடக்கு + படு-]
தொடக்குவடிவு	தொடக்குவடிவு toḍakkuvaḍivu, பெ. (n.) அணிகல வகை (வின்.);; an ornament [தொடக்கு + வடிவு]
தொடங்கி	தொடங்கி toḍaṅgi, இடை (part.) ஆதிமுதல்; from, ever since. "தொடங்கிப் பிறப்பின்னா தென்றுணரும் பேரறிவி னாரை" (நாலடி, 123);.
தொடங்கிவை-த்தல்	தொடங்கிவை-த்தல் toḍaṅgivaittal, 8 செ.குன்றாவி. (v.t.) முதல் கட்டப் பணியை நடைபெறச் செய்தல்; to inaugurate. திட்டப் பணிகளை முதலமைச்சர் தொடங்கி வைத்தார். [தொடங்கி + வை]
தொடங்கு	தொடங்கு1 doḍaṅgudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தோற்றுவித்தல்; to begin, commence, originate. "அலர் தொடங்கின்றாலூரே" (ஐங்குறு. 75);. 2. முயலுதல்; to undertake, enter upon, engage in. 3. ஒத்தல்; to resemble "இருவர் நூற்கு மொருசிறை தொடங்கி" (நன்.8);. ம. தொடங்ங்க துடங்ஙுக; க. தொடங்கு; தெ. தெடகு, தொட்டு; து. தொடங்குனி; கூ. தோண்ட;மா. தெட்கெ தொடங்கு2 toḍaṅgu, பெ. (n.) 1. காலணி; footwear. 2. விலங்கு; animal

தொடர்	தொடர்1 toḍartal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) 1. இடையறாது வருதல்; to follow uninterruptedly; to continue in unbroken succession. "தொடர்ந்த குவளைத் தூநெறி யடைச்சி" (பதிற்றுப். 27, 2);. 2. பிணைந்து நிற்றல்; to be linked. "தாடொறுந் தொடர்ந்த தழங்குபொற் கழலின்" (கம்பரா. நிந்தனை 6);. 3. அமைதல்; to form. "வாரண வுரித்தொகுதி நீவி தொடர" (கம்பரா. விராதன். 14);. 4. மிகுதல்; to increase. "தம்முட்பகை தொடர்ந்து" (பரிபா. 7, 72);. 5. நெருங்குதல்; to be close-knit. "வரைமலை - யெல்லா நிறைந்து முறழ்ந்து நிமிர்ந்துத் தொடர்ந்தும்" (பரிபா. 19, 82);. க. தொடர் [தொடு → தொடர்] தொடர்2 toḍartal, 2 செகுன்றாவி. (v.t.) 1. பின் புற்றுதல்; to follow after, cling to, pursue. "அவரை அரக்கியர் தொடர்குவர்" (கம்பரா. ஊர்தேடு.22);. 2. ஊக்கத்தோடு மேற் கொள்ளுதல் (வின்);; to insist upon, persist in with energy, perseverein. 3. பயிற்சி செய்தல்; to practise, pursue, as study. "வடகலை தொடர்வார்" (கோயிற்பு.திருவிழா 32);. 24, தேடுதல்; to seek out, find out, trace. "மறையிலீறமுன் றொடரொணாத நீ" (திருவாச. 5, 95);. 4. வழக்குக் கிழுத்தல்; to prosecute, sue, அந்தக் கடனுக்கு உன்னைத் தொடரப் போகிறேன் (யாழ்.அக.);. 6. கட்டுதல் (திவா.);; to connect, tie, bind. "சிறுமணி தொடர்ந்து" (நற். 220);. 7. பற்றுதல்: to seize. "யானுன்னைத் தானை தொடரவும்" (புவெ. 12, பெண்பாற் 18);. 8. பெறுதல்; to get, obtain. "சாந்தினணி தொடர்ந்து" (புவெ. 12, பெண்பாற் 11);. 9. வினவுதல்; question, enquire. "தோடவிழ் தார் யானுந் தொடர" (பு. வெ. 11, பெண்பாற்.10.);. 10. தாக்குதல் (வின்.);; to assail, attack. 11. நெருங்குதல்; to be near or close to. 12. தொங்கவிடுதல்; to hang.

www.valluvarvallalarvattam.com 12055 of 19068.

தொடர்ஓட்டம்	தொடர்ஓட்டம் toḍaroḍḍam, பெ. (n.) 1. ஒட்டத் தூரத்தின் நான்கில் ஒரு பகுதியை ஒருவர் கடந்த பிறகு தன் கையில் உள்ள கட்டையைத் தந்து மற்றவர் அந்த இடத்திலிருந்து ஒட்டத்தைத் தொடர்ந்து ஓடி நிறைவேற்றும் ஒட்டப் போட்டி; relay race. 4x4 மீட்டர் பெண்களுக்கான தொடர் ஒட்டம். 2. விளையாட்டுப் போட்டி, விழா முதலியன நடைபெறும் இடத்துக்கு ஒருவரைத் தொடர்ந்து ஒருவர் ஒடி ஒன்றைக் கொண்டு வருதல்; running in relays as in bringing the torch etc. சென்னையில் நடந்த பாவாணர் நூற்றாண்டு விழாவுக்கு அவர் பிறந்த ஊரான நெல்லையிலிருந்து
தொடர் கண்ணி	தொடர் கண்ணி toḍarkaṇṇi, பெ. (n.) தொழுகண்ணி பார்க்க;see {} (சாஅக);.
தொடர்கதை	தொடர்கதை doḍarkadai, பெ. (n.) வார, மாத இதழ்களில் பகுதி பகுதியாகத் தொடர்ந்து வெளியிடப்படும் நீண்ட கதை; serial in periodicals. [தொடர்5 + கதை]
தொடர்குரு	தொடர்குரு toḍarkuru, பெ. (n.) கொப்புளங்கள் நெருங்கத் தோன்றும் ஓர் அம்மை நோய்: confluent variola (சாஅக.);. [தொடர் + குரு. குரு – கொப்புளம்]
தொடர்கோவை	தொடர்கோவை toḍarāvai, பெ. (n.) 1. தொடரி (சங்கிலி);; chain, 2. கட்டளை: commanding word. 3. தொடர்; connection. 4. நூல்; thread. 5. பஞ்சு; cotton thread. 6. பழைமை; ancient. 7. பிசின்; paste. 8. பூமாலை; garland. 9. மணம்; smell. 10. விலங்கு; animal. [தொடர் + கோவை]

தொடர்ச்சி	தொடர்ச்சி toḍarcci, பெ. (n.) 1. தொடர்கை; pursuit, following, continuance. 2. தொடர்பு; association, connection, touch. 'முந்தை யறிவின் றொடர்ச்சியினால்" (பெரியபு. சண்டேக. 13);. 3. உறவு முறை; relationship. 4. கொடிவழித் தொடர்பு; heriditary succession, lineal descent. 5. நட்பு; friendship, intimacy. "தொல்குடியின் மாண்டார் தொடர்ச்சியும்" (திரிகடு.1);. 6. வரிசை: series, train, range, row, chain. "சுருந்தேன் றொடர்ச்சியும்" (கல்லா. 26, 30);. 7. பூங்கொத்து (பிங்.);; cluster or bunch of flowers. 8. கரணிய கருமியப் பொருட்டு; chain of causes and effects. "தொடர்ச்சி வித்து முளைதா ளென்றிந் நிகழ்ச்சியிலவற்றை நெல்லென வழங்குதல்" (மணிமே. 30:200);. 9. வழக்குத் தொடர்ச்சி (யாழ்.22);; claim in a law-suit. 10. பேய்பிடிக்கை (வின்.);; demoniacal possession. 11. தொடுக (உவ);; illicit connection, concubinage. 12. முயற்சி (யாழ்அக.);; effort. [தொடு → தொடர் → தொடர்ச்சி]
தொடர்ச்சிக்காரன்	தொடர்ச்சிக்காரன் toḍarccikkāraṉ, பெ. (n.) எடுத்துரைப்போன் (வாதி); (வின்.);; claimant, prosecutor, plaintiff. [தொடர்ச்சி + காரன். 'காரன்' பெயரீறு.]
தொடர்ச்சிப்பண்ணு-த	தொடர்ச்சிப்பண்ணு-தல் doḍarccippaṇṇudal, பெ. (n.) 15 செ.கு.வி. வழக்கிடுதல் (வின்);; to prosecute in law, file a suit. [தொடர்ச்சி + பண்ணு-.]
தொடர்ச்சொல்	தொடர்ச்சொல் toḍarccol, பெ. (n.) 1. தொடர் மொழி (வின்.);; compound word. 2. சொற்களின் தொடர் (யாழ்அக.);; phrase; clause; sentence. [தொடர் + சொல்]

தொடர்சிரங்கு	தொடர்சிரங்கு toḍarciraṅgu, பெ. (n.) ஒன்றன் பின் ஒன்றாய்க் கிளைக்கும் சிரங்கு; itch rising one after the other (சாஅக.);. [தொடர் + சிரங்கு]
தொடர்சொல்	தொடர்சொல் toḍarcol, பெ. (n.) தொடர்ச் சொல் பார்க்க;see {} [தொடர் + சொல்] ஒற்று மிகுந்தும் மிகாமலும் வரும் இயல்புடையது இச்சொல்.
தொடர்சொற்புணர்த்தல்	தொடர்சொற்புணர்த்தல் toḍarcoṟpuṇarttal, பெ. (n.) உத்தி முப்பத்திரண்டனுள் ஒன்றற் கொன்று தொடர்புள்ள சொற்களைச் சேர்த்துக் கூறுவது (நன். 14);; grouping related words, one of 32 utti. [தொடர் + சொல் + புணர்]
தொடர்ந்தார்	தொடர்ந்தார் toḍarndār, பெ. (n.) நண்பர் (சூடா.);; friends, companion. [தொடு → தொடர் → தொடர்ந்தார்]
தொடர்ந்து	தொடர்ந்து toḍarndu, பெ. (n.) 1. இடைவிடாமல்; continuously, without break.. மூன்று நாட்களாகத் தொடர்ந்து காய்ச்சல், 2. அடுத்து, உடனே; following immediately, after. இடி மின்னலைத் தொடர்ந்து அடைமழை பெய்ததது; கூட்டத்தைத் தொடர்ந்து விருந்து உண்டு. [தொடர் → தொடர்த்து]
தொடர்ந்தேற்றி	தொடர்ந்தேற்றி toḍarndēṟṟi, பெ. (n.) 1. விடா முயற்சி (வின்.);; perseverance, persistence. 2. தொடர்ச்சி (யாழ்அக.);; continuity. [தொடர்ந்து + ஏற்றி]
தொடர்ந்தேற்றியாய் அரை	தொடர்ந்தேற்றியாய் அரை-த்தல் toḍarndēṟṟiyāyaraittal, 4 செ.குன்றாவி, (v.t.) கை யோயாமல்அரை-த்தல் பார்க்க;see {} (சாஅக.);.
தொடர்நிலைச்செய்யுட்குறியணி	தொடர்நிலைச்செய்யுட்குறியணி toḍarnilaicceyyuḍkuṟiyaṇi, பெ. (n.) சொல்ல வேண்டும் பொருளின் கரணியத்தை வெளிப்படையாகக் கூறும் அணிவகை அணியி. 60); a figure of speech in which the cause that is to be inferred is plainly stated in words. [தொடர்நிலை + செய்யுள் + குறி + அணி]
தொடர்நிலைச்செய்யுட்பொருட்பேறணி	தொடர்நிலைச்செய்யுட்பொருட்பேறணி toḍarnilaicceyyuḍporuḍpēṟaṇi, பெ. (n.) தண்டத்தைத் தின்ற எலி அதிலேயுள்ள அப்பத்தையுந் தின்றிருப்பது பெறப்படுவது போல வெளிப்படையான செய்தியை யுணர்த்தும் அணிவகை (அணியி.50);; a figure of speech in which a statement leads to an inference by the application of __,

தொடர்நிலைச்செய்யுள்	தொடர்நிலைச்செய்யுள் toḍarnilaicceyyuḷ, பெ. (ப.) ஒரு கதைமேல் நாற் பொருளும் வனப்பும் அமைய இயற்றப்படும் செய்யுணூல் (சீவக. 1, உரை); narrative poem, cpic poem. [தொடர்திலை + செய்யுள்] இது, பொருள் தொடர்நிலைச் செய்யுளும், சொற்றொடர் நிலைச் செய்யுளும் என இரு வகைத்து.
தொடர்ப்பாடு	தொடர்ப்பாடு toḍarppāḍu, பெ. (ப.) 1. தொடர்ச்சி (யாழ்.அக);; continuity. 2. பற்று: connection, attachment. "மற்றுந் தொடர்ப் பாடெவன்கொல்" (குறள், 345);. 3. காம நுகர்ச்சி: sexual enjoyment. உய்யு மேற்றோடர்ப் பாட்டினிங் கியாவையும் எய்தி னார்களு முய்பவென்றோதினான் (சீவக. 1426);. [தொடர் → தொடர்பாடு]
தொடர்ப்பூ	தொடர்ப்பூ toḍarppū, பெ. (ப.) விரிபூ (பிங்.);: full-blown blossom [தொடர் + பூ]
தொடர்பற	தொடர்பற toḍarpaṟa, பெ. (ப.) முழுவதும்; entirely, without the least trace. "இப்புனத்துத் தினையுள்ளது இன்றுதொடர்பறக் கொய்தற்றது" (திருக்கோ. 143. அவ);. [தொடர்பு + அற]
தொடர்பின்மையணி	தொடர்பின்மையணி toḍarpiṉmaiyaṇi, பெ. (ப.) தொடர்பின்றி வினை நிகழ்ந்ததாகக் கூறும் அணி (அணியி. 37);; a figure of speech in which a fact is stated without any refevancy, [தொடர்பு + இன்மை + அணி]

தொடர்பு	தொடர்பு1 toḍarpu, பெ. (n.) 1. தொடர்ச்சி, 1, 2, 3, 4, 6, 8, பார்க்க;see {} 2. நட்பு; attachment, friendship. 'அஞ்சுசு கேள்போற் பகைவர் தொடர்பு" (குறள், 882);. 3. பாட்டு (பிங்.);; verse, poem. "ஏனோர் வளங்கெழு தொடர்பு போலும் மற்றைய பழமும்" (பிரபுவிங். ஆரோக. 36);. 4. நெறி; முறைமை; rule, principle. "உயிரெலா பிரிந்துபோந் தொடர்பு" (சேதுபு. கத்தமா. 82);. 5 ஒட்டுகை (வின்.);; stickiness. [தொடு → தொடர் → தொடர்பு] தொடர்பு toḍarpu, பெ. (n.) 1. உடற்றொடர்பு; carnal intercourse. 2. உறவு; chemical affinity (சாஅக);. [தொடு → தொடர் → தொடர்பு]
தொடர்புகொள்-தல்	தொடர்புகொள்-தல் toḍarpugoḷtal, 7 செகுன்றாவி.(v.i.) 1. செய்திப் பரிமாற்றம் கொள்ள வழி ஏற்படுத்துதல்; getin touch with. மருத்துவரைத் தொலைபேசியில் தொடர்பு கொண்டு நிலைமையை விளக்கினேன் (உ.வ.);. பேராசிரியரோடு மடல் வழியாகத் தொடர்பு கொண்டேன் (உவ.);. இந்த வேலையில் சேர விருப்பம் உள்ளவர்கள் நேரடியாகத் தொடர்பு கொள்ளவும் (உவ.);.
தொடர்புநோய்	தொடர்புநோய் toḍarpunōy, பெ. (n.) பிறப்பிலேயே வாய்த்த நோய்; hcreditary disease(சாஅக.);. [தொடர்பு + நோய்]
தொடர்புயர்வுநவிற்சி	தொடர்புயர்வுநவிற்சி toḍarpuyarvunaviṟci, பெ. (n.) தொடர்பில்லாதிருப்பத் தொடர்பையும் தொடர்பிருப்பத் தொடர் பின்மையையும் கூறும் உயர்வு நவிற்சியணி: a variety of hyperbole in which an imaginary connection is stated between two objects. [தொடர்பு + உயர்வு நவிற்சி]
தொடர்முருந்து	தொடர்முருந்து toḍarmurundu, பெ. (n.) மெதுவெலும்பு; loose cartilage(சாஅக.);. மறுவ. முருக்கெலும்பு [தொடர் + முருத்து]

தொடர்முழுதுவமை	தொடர்முழுதுவமை doḍarmuḻuduvamai, பெ. (n.) உவமானச் சொற்றொடரிலும், உவமேயச் சொற்றொடரிலும், பொதுத் தன்மையைத் தெரிவிக்குஞ் சொல் தனித்தனி வரும் அணி (அணியி. 17);; a figure of speech in which the point of comparison is clearly stated both in the sentence containing the __,
தொடர்முறி	தொடர்முறி toḍarmuṟi, பெ. (n.) ஒருவர் மீது இனி வழக்குத் தொடர்வதில்லை என்று உறுதி செய்து எழுதிக் கொடுக்கும் ஆதரவுச் சீட்டு (W.G);; a deed or promise in writing not to pursue a person further at law. [தொடர் + முறி]
தொடர்மொழி	தொடர்மொழி toḍarmoḻi, பெ. (n.) 1. இரண்டெழுத்துக்கு மேற்பட்ட எழுத்துகளைக் கொண்ட சொல்; a word of more than two letters. "இரண்டிறந் திசைக்குத் தொடர் மொழி யுளப்பட" (தொல். எழுத்து. 45);. 2. சொற்களால் ஆகுந்தொடர்; clause or sentence made up of words. "தொடர் மொழி பலபொருளன" (நன். 260);. [தொடர் + மொழி]
தொடர்வட்டி	தொடர்வட்டி toḍarvaḍḍi, பெ. (n.) வட்டிக்கு வட்டி; compound interest [தொடர் + வட்டி]
தொடர்வண்டி	தொடர்வண்டி toḍarvaṇḍi, பெ. (n.) பல பெட்டிகளைக் கொண்ட வண்டித் தொடர்; train. மறுவ. தொடரி [தொடர் + வட்டி]
தொடர்வு	தொடர்வு toḍarvu, பெ. (n.) தொடர்ச்சி பார்க்க;see {} "சுற்றிய சுற்றத் தொடர்வறுப்பான்" (திருவாச. 8, 20);.
தொடர்வைப்பு	தொடர்வைப்பு toḍarvaippu, பெ. (n.) தொடர்வைப்புக்கணக்கு பார்க்க;see {} [தொடர் + வைப்பு]
தொடர்வைப்புக்கணக்கு	தொடர்வைப்புக்கணக்கு toḍarvaippukkaṇakku, பெ. (n.) வங்கி, அஞ்சல் நிலையம் முதலியவற்றில் குறிப்பிட்ட ஆண்டுகள் வரைத் திங்கள்தோறும் தொடர்ந்து ஒரு தொகையைச் சேமித்து வட்டியோடு திரும்பப் பெறுதல்; recurring deposit in a bank or post office, etc. [தொடரிவைப்பு + கணக்கு]

தொடரர்	தொடரர் toḍarar, பெ. (n.) மேவினர் (அகதி);; dependents.
தொடரல்	தொடரல் toḍaral, பெ. (n.) கடல் (அகநி);: sea, [தொடு → தொடர் + அல் = தொடரல்]
தொடராமுறி	தொடராமுறி toḍarāmuṟi, பெ. (n.) விடுதலையாவணம் (யாழ்.அக.);; deed of renunciation 2. தொடர்முறி பார்க்க;see {} [தொடர் + ஆ முறி. 'ஆ' எதிர்மறை இடைநிலை]
தொடரி	தொடரி toḍari, பெ. (n.) 1. செடி வகை; a species of jujube. 2. முட்செடி வகை; a thorny straggling shurb. "கடுவுந் தான்றியுங் கொடுமுட் டொடரியும்" (பெருங்.உஞ்சைக், 52, 38);. 3. புலித்தொடக்கி; tiger stopper. [தொடு → தொடர் → தொடரி] தொடரி2 toḍari, பெ. (n.) தொடர்வண்டி பார்க்க;see {} ம. தொடரி, கூரி தொடரி3 toḍari, பெ. (n.) மாழை வளையத் தொடர்; chain. [தொடல் → தொடர் → தொடரி (வேக. 257);]
தொடரிசைக்குறி	தொடரிசைக்குறி toḍarisaikkuṟi, பெ. (n.) சொல்லும் பொழுது இரண்டு மாத்திரைக் காலம் நிறுத்தும் பொருட்டு இடும் அரைப்புள்ளி (யாழ்ப்.);; semi-colon [தொடர் + இசை + குறி]
தொடரிடு-தல்	தொடரிடு-தல் doḍariḍudal, 20 செ.குன்றாவி (v.t.) இடைவிடாது செய்தல்; to work at continuously. "பாவிநான் தொடரிட்டதொழில்க ளெல்லாம்" (தாயு. மலைவளர். 4);. [தொடர் + இடு-.]

தொடரியம்	தொடரியம் toḍariyam, பெ. (n.) பொருள் முற்றுப்பெறுமாறு எழுவாய், பயனிலை ஆகியவற்றைக் கொண்ட சொற்கூட்டு; set of words completed in itself, containing subject and predicate. [தொடர் + இயம்] வாக்கியம் என்பது வடசொல் தொடரியம் toḍariyam, பெ. (n.) கூற்று, வினா போன்றவற்றை வெளிப்படுத்த வினைச் சொல்லை உள்ளடக்கிய முற்றுத்தொடர்: sentence. [தொடர்+இயம்]
தொடரியல்	தொடரியல் toḍariyal, பெ. (n.) சொற்றொடர் அமைப்பின் விதிமுறைகளையும் சொற் றொடர்களுக்கிடையிலான உறவையும் விளக்கும் மொழியியற் பிரிவு; syntax. [தொடர் + இயல்]
தொடரெழுத்து	தொடரெழுத்து toḍareḻuttu, பெ. (n.) அவனடித் தான், வந்தடித்தான் என்னுமிடங்களில் னகரமும் தகரமும் போல் நிலைமொழி யிற்றையும் வருமொழி முதலையும் தழுவி நிற்கும் எழுத்து (யாழ்அக.);; the letter formed by the combination of the final consonant or the final shortened 'u' of a word and the initial vowal of the succeeding word as or in அவனடித்தான் and த in வந்தடித்தான். [தொடர் + எழுத்து]
தொடரொழுக்கு	தொடரொழுக்கு toḍaroḻukku, பெ. (n.) தடையில்லாத ஒழுக்கு; uninterrupted or free flow of anything(சாஅக);. [தொடர் + ஒழுக்கு]
தொடல்	தொடல் toḍal, பெ. (n.) தொடரி பார்க்க;see {} [தொடு → தொடர் → தொடல்]
தொடலவம்	தொடலவம் toḍalavam, பெ. (n.) நெட்டி; pith(சாஅக.);.
தொடலி	தொடலி toḍali, பெ. (n.) தொடரி1 (யாழ்அக.); பார்க்க;see {} [தொடு → தொடரி → தொடலி]

தொடலை	தொடலை toḍalai, பெ. (n.) 1. தொங்கவிடுகை; hanging, suspension. "தொடலை வாளர்" (மதுரைக். 636);. 2 மாலை; garland. "தொடலைக் குறுந்தொடி" (குறள், 113.5);. 2. மகளிர் விளையாட்டுவகை (திவா.);; a girls game. 3. மணிக்கோவைகளால் தொடுக்கப்பட்ட மேகலை; jewelled girdle. "தொடலை யல்குற் றொடித்தோண் மகளிர்" (புறநா. 339);. [தொடு → தொடல் → தொடலை (வேக 251);]
தொடவல்	தொடவல் toḍaval, பெ. (n.) மாலை (அகநி.);; garland [தொடு → தொடவு → தொடவல் (வேக. 257);]
தொடாக்காஞ்சி	தொடாக்காஞ்சி toṭākkāñji, பெ. (n.) போர்ப் புண்ணுற்ற தன் கணவனைப் பேய் தீண்டுதலை நீக்கிய மனைவி தானுந் தீண்டா திருத்தலைக் கூறும் புறத்துறை (பு.வெ. 4.19);; a theme describing the devils being scared away by the ghastly wounds of a warrior lying in the battle field.
தொடாச்சாதி	தொடாச்சாதி toṭāccāti, பெ. (n.) தீண்டாக் குலம்; untouchable caste. மறுவ, கீழ்ச்சாதி [தொடு + ஆ + சாதி. 'ஆ' எதிர்மறை இடைதிவை]
தொடாப்பூ	தொடாப்பூ, toṭāppū, பெ. (n.) 1. விரிந்த பூ; blossomed flower. 2. பெண்குறி மலர்; கன்னிப்பூ; an organ of the female genital (சாஅக.);. [தொடு + ஆ + பூ. 'ஆ' எதிர்மறை இடைநிலை]
தொடி	தொடி toḍi, பெ. (n.) 1. வளைவு; curve, bend. "தொடிவளைத் தோளும்' (சிலப். 10:128);. 2. கைவளை (பிங்.);; braccle. "குறுந்தொடி கழித்தகைச் சாபம்பற்றி" (புறநா. 77);. 3. தோள் வளை, armlet, "நீப்ப நீங்காது வரின்வரை யமைந்து... போக்கில் பொலந்தொடி" (நற். 136);. 4. வீரவளை;

தொடியொடு	தொடியொடு toḍiyoḍu, armlet. "வலிகெழு தடக்கை தொடியொடு சுடர்வர" (மதுரைக் 720);. ring, ferrule, ornamental knob of an elephant's tusk. "தொடித்தலை விழுத்தண்டுன்றி" (புறநா. 243);. 5. பாறைக் கிணறுகளில் படியாக உதவ வெட்டப்படும் சுற்றுவட்டம் (இ.வ.);; circular projections in stone wells serving as steps. 6. பலம் என்னும் பண்டைய எடையளவு; a standard weight. "தொடிப்புழுதி கஃசா வுணக்கின்" (குறள். 103);
தொடிசு	தொடிசு toḍisu, பெ. (n.) கூத்திவைப்பு; illegitimate connections, concubinage. [தொடு → தொடுக → தொடிக (முதா. 86);] தொடிசு2 toḍisu, பெ. (n.) 1. உடந்தை; support. 2. தொடர்வு; connection. [தொடுக → தொடிக]
தொடித்தலைவிழுத்தண்டினார்	தொடித்தலைவிழுத்தண்டினார் toḍittalaiviḻuttaṇḍiṉār, பெ. (n.) புறநானூற்றில் 243 ஆம் பாடலை இயற்றிய புலவர்; an ancient poet, author of 243rd poem in __, [தொடித்தலை விழுத்தண்டு → தொடிதலை விழுத்தண்டினார்]
தொடிமகள்	தொடிமகள் toḍimagaḷ, பெ. (n.) விறலி பார்க்க;see {} "தொடிமண் முரற்சிபோல்" (கலித். 36, 4);. [தொடி + மகள்]
தொடியோள்	தொடியோள் toḍiyōḷ, பெ. (n.) பெண்; woman. [தொடி → தொடியோள்]

தொடியோள் பௌவ

தொடியோள் பௌவம் toḍiyōḷpeḷavam, பெ. (n.)

குமரியாறு; the ancient river kumari.

[தொடியோன் + பௌவம்]

குமரியாற்றைக் கடல்கொண்டபின், அவ்விடத்துள்ள கடல் குமரிக்கடல் எனப்பட்டது. இப்போது அப்பக்கத்துள்ள நிலக்கோடி குமரிமுனையென்னப்படுகிறது.

கோவலன் காலத்தில் குமரியாறு இருந்தமை, மாடலன் என்னும் மறையோன் அதில் நீராடி விட்டுத் திரும்பும்போது, மதுரையில் கோவலனைக் கண்டதாகக் கூறும் சிலப்பதிகாரச் செய்தியால் அறியலாகும். கோவலன் இறந்து சில ஆண்டுகட்குப் பின், குமரியாற்றைக் கடல் கொண்டது. அதன்பின் சிலப்பதிகாரம் இயற்றப் பட்டதினால், தொடியோள் பௌவமும்" என்று தெற்கிற் கடலெல்லை கூறப்பட்டது.

'தொடியோள் பௌவம்' என்பதற்கு அடியார்க்கு நல்லார் கூறிய குறிப்புரையாவது:

"தொடியோள் - பெண்பாற் பெயராற் குமரியென்பதாயிற்று. ஆகவே, தென்பாற் கண்ணதோர் ஆற்றிற்குப் பெயராம். ஆனால், நெடியோன் குன்றமும் தொடியோள் நதியுமென்னாது பௌவமுமென்றது என்னையெனில், முதலூழியிறுதிக்கண், தென் மதுரையகத்துத் தலைச்சங்கத்து, அகத்தியனாரும் குமரவேளும் முரஞ்சியூர் முடிநாகராயரும் நிதியின் கிழவனும் என்றிவருள்ளிட்ட நாலாயிரத்து நானூற்று நாற்பத்தொன்பதின்மர், எண்ணிறந்த பரிபாடலும் முதுநாரையும் முதுகுருகும் களரியாவிரையுள்ளிட்டவற்றைப் புனைந்து

தெரிந்து, நாலாயிரத்து நானூற்று நாற்பதிற்றி யாண்டு இரீஇயினார், காய்சின வழுதிமுதற் கடுங்கோனிறாயுள்ளார் எண்பத் தொன்பதின்மர் அவருட்கவியரங்கேறினார் எழுவர் பாண்டியருள் ஒருவன், சயமா கீர்த்தியனாகிய நிலந்தருதிருவிற் பாண்டியன் தொல்காப்பியம் புலப்படுத்து இரீஇயினான். அக்காலத்து அவர்நாட்டுத் தென்பாலி முகத்திற்கு வடவெல்லையாகிய பஃறுளி யென்னும் ஆற்றிற்கும் குமரியென்னுமாற்றிற்கு மிடையே எழுநூற்றுக்காவதவாறும், இவற்றின் நீர்மலிவானென மலிந்த ஏழ்தெங்க நாடும், ஏழ்மதுரை நாடும், ஏழ்முன் பாலை நாடும், ஏழ்பின் பாலை நாடும், ஏழ்குன்ற நாடும், ஏழ்குணகாரை நாடும், ஏழ்குறும்பனைநாடும் என்னும் இந்த நாற்பத்தொன்பது நாடும் குமரி கொல்ல முதலிய பன்மலைநாடும், காடும் நதியும் பதியும் தடநீர்க் குமரி வடபெருங் கோட்டின் காறும், கடல்கொண்டொழி தலாற் குமரியாகிய பௌவமென்றாரென் றுணர்க. இஃது என்னை பெறுமாறெனின், 'வடிவேலெறிந்த கொடுங்கடல் கொள்ள' என்பதனாலும், கணக்காயனார் மகனர் நக்கீரனாருரைத்த இறையனார் பொருளுரையானும், உரையாசிரியராகிய இளம்பூரண வடிகள் முகவுரையானும் பிறவாற்றானும் பெறுதும் என்பது.

இதில், பஃறுளியாற்றிற்கும் குமரிக்கும் இடையிலுள்ள சேய்மை 700 காவதம் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. இப்போது ஒரு காவதம் பத்துமைல் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. முற்காலத்தில் அது எத்துணைச் சேய்மையைக் குறித்ததோ தெரியவில்லை. இக்கால அளவுப்படி கொண்டாலும், தென்துருவத்திற்கும்

தொடு	தொடு1 todu, பெ. (n.) பழுவெலும்பு; collar bone. [தோள் → தொள் → தொடு] தொடு2 dodudal, 17 செ.குன்றாவி, (v.t.) 1. தீண்டுதல்; to touch, come in contact with feel or perceive by the touch. "தொடிற்கடி னல்லது" (குறள், 11.59);. 2. பிடித்தல்; to handle, take hold of, use. "தொட்ட மூவிலைச் சூலந் துளக்குவார்" (கத்தபு. வீரபத். 38);. 3. பொருந்துதல்: to be connected, united with or joined to. 4. அணிதல்; to put on, as a ring, clothes. "சுறாவே றெழுதிய மோதிரந் தொட்டாள்" (கலித். 84, 2.3);. 5. தோண்டுதல்; to dig, scoop out, excavate. "குணா.அது கரைபொரு தொடுகடற் குணக்கும்" 6. துளைத்தல்; to pierce through. "உழலை மரத்தைப்போற் றொட்டன வேறு" (கலித். 106);. 7. தொடங்குதல்; to begin. "அன்று தொட்டனங்கனே யாயினான்" (கம்பரா. தாடக. 1);. 8. செலுத்துதல்; to discharge, as an arrow or other missile. "கடுங்கணைக டம்மைத் தொட்டனன்' (கத்தபு.சூரபன்மன்வ. 191);. 9. உண்ணுதல் (சூடா.);; to eat.10. நினைத்தல்; to think. "நின்பெருமுலை மூழ்க வென்னுளத் தினிற் றொடாமுன்" (கல்லா. 52, 5);. 11. இசைக் கருவி இசைத்தல்; to play, as a musical instrument; to beat, as a drum. "கலித்த வியவ ரியத்தொட் டன்ன" (மதுரைக். 304);. 12 கட்டுதல்; to fasten, insert. "கிண்கிணி களைந்தகா லொண்கழ றொட்டு" (புறநா. 77);. 13. அடித்தல்; to strike, beat. "ததிமுகாதிகளை நான் தொட்டுத் தருகிறேன்" (ஈடு. 3, 5 பிர.);. 14. பிழிதல்; to strain, squeeze out as juice. "நறவுந் தொடுமின்" (புறநா. 262);. 15. ஆணையிடதல்; to swear upon. "தொட்டு விடுத்தே னவனை' (சீவக. 1876);. 16. எடுத்தல்; to take up, lift. "பதுமுகன் சிலை தொட்டானே" (சீவக. 1862);,

தொடுக்கம்	தொடுக்கம் toḍukkam, பெ. (n.) பொன் (பிங்.);; gold
தொடுக்கு	தொடுக்கு toḍukku, பெ. (n.) தொசுக்கு பார்க்க;see {} [தொடு → தொடுக்கு (முதா. 86);]
தொடுகடல்	தொடுகடல் toḍugaḍal, பெ. (n.) கீழ்க்கடல்; eastern ocean "குணா அது கரைபொரு தொடுகடற் குணக்கும்" (புறநா. 6);. [தொடு + கடல்]
தொடுகடி	தொடுகடி toḍugaḍi, பெ. (n.) மேற்கடி; bite,
தொடுகயிறு	தொடுகயிறு toḍugayiṟu, பெ. (n.) உழவுக் கயிறு; rope used in ploughing ம. தொடு கயறு [தொடு + கயிறு]
தொடுகழல்	தொடுகழல் toḍugaḻl, பெ. (n.) செருப்பு (அகநி.);; slippers [தொடு + கழல்]
தொடுகறி	தொடுகறி toḍugaṟi, பெ. (n.) உணவுடன் சேர்த்துச் சாப்பிடுவதற்கான காய்கறி போன்ற உணவு பொருள்; dish prepared to go with courses of a meal. இரண்டு வகைத் தொடு கறியுடன் விருந்து ஏற்பாடு செய்துள்ளேன். [தொடு + கறி]
தொடுகிலும்	தொடுகிலும் toḍugilum, வி.அ.(adv.) ஒரு பொழுதும் (யாழ்ப்.);; it all, in any wise.

தொடுகுறி	தொடுகுறி toḍuguṟi, பெ. (n.) கிணறு வெட்டும் முன் அவ்விடத்தில் உள்ள நீரின் ஆழம், தன்மை அறிவதற்குப் பின்பற்றப்படும் வழக்கு; a measurement used to know the depth of the well before digging. [தொடு + குறி] உடம்பின் ஒரு பகுதியை நெற்றி, கை கால், கண், காது. மூக்கு எனத்தொட்டு அதற்கு வகுக்கப்பட்ட நெறிகளின் மூலம் நீரியல்பு அறிதலாகும் (கட்டட);.
தொடுகை	தொடுகை toḍugai, பெ. (n.) 1. தொடுதல்; touching. 2. பிடித்தல்; taking hold of(சாஅக.);. [தொடு → தொடுகை]
தொடுசு	தொடுசு toḍusu, பெ. (n.) தொடிசு பார்க்க;see {}
தொடுசுவை	தொடுசுவை toḍusuvai, பெ. (n.) உணவுடன் கொள்ளும் ஊறுகாய், துவையல் முதலியன; a relish to food condiment(சாஅக.);. [தொடு + சுவை]
தொடுத்து	தொடுத்து toḍuttu, இடை (part.) முதல்; from, ever since. அன்று தொடுத்து. [தொடு → தொடுத்து]
தொடுத்துவிடு-தல்	தொடுத்துவிடு-தல் doḍudduviḍudal, 18 செ.குவி. (v.i.) 1. சேர்த்துக் கட்டுதல்; to fasten together; to take on. 2. நெறிதவறிச் சேர்த்தல் (வின்.);; to unite persons irregularly in marriage. 3. நீக்குதல் (வின்.);; to put out, as an apprentice. 4. ஒவ்வொன்றாய் அல்லது ஒவ்வொருவராய்ப் போம்படி செய்தல் (இ.வ.);; to cause to go in single file. [தொடுத்து + விடு-.]
தொடுத்துவை-த்தல்	தொடுத்துவை-த்தல் toḍuttuvaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) எளிதாக இணைத்தல்; to attach, fasten or stich lightly. [தாடுத்து + வை-.]
தொடுதுணை	தொடுதுணை doḍuduṇai, பெ. (வி.) உதவி; help. [தொடு + துணை]

தொடுதோல்	தொடுதோல் toḍutōl, பெ. (n.) செருப்பு sandals, slippers (பட்டினப். 265);. மறுவ. காலணி [தொடு + தோல்]
தொடுப்பி	தொடுப்பி toḍuppi, பெ. (n.) புறங்கூறுவோன்; slanderer, tale-bearer. [தொடு → தொடுப்பி]
தொடுப்புக்கட்டு-தல்	தொடுப்புக்கட்டு-தல் doḍuppukkaḍḍudal, 12 செ.குன்றாவி. (v.t.) மனவுறுதியோடு பின்பற்றுதல்; to pursue with malice. [தொடுப்பு + கட்டு-.]
தொடுப்புக்கத்தி	தொடுப்புக்கத்தி toḍuppukkatti, பெ. (n.) பட்டாக்கத்தி (வின்.);; a sword with an iron gard covering the arm upto the elbow. [தொடுப்பு + கத்தி]
தொடுப்புக்காரன்	தொடுப்புக்காரன் toḍuppukkāraṉ, பெ. (n.) 1. கள்ளக் கணவன்; paramour. 2. நெருங்கிய நண்பன்; intimate friend. [தொடுப்பு + காரன்]
தொடுப்புரசம்	தொடுப்புரசம் toḍuppurasam, பெ. (n.) வேதையில் மாற்றுயரச் செய்யும் கொங்கணவர் பொன்னாக்கப் பாவியத்தில் சொல்லியுள்ள பொன்னின் தரமுயர்த்தும் பத்து வகை இதளியச் சத்துகளுள் ஒன்று: one of mercury preparations contemplated in Konganavar's work in Alchemy which is capable to increase the fineness of gold in transmutation of metals(சாஅக.);.
தொடுப்பெலும்பு	தொடுப்பெலும்பு toḍuppelumbu, பெ. (n.) பொருத்தெலும்பு; bones of a joint. [தொடுப்பு + எலும்பு]
தொடுபதம்	தொடுபதம் doḍubadam, பெ. (n.) சோறு(w);; boiled rice. [தொடு + பதம்]

தொடுபிடியாக	தொடுபிடியாக toḍubiḍiyāka, வி.எ. (adv.) 1. இடைவிடாமல்; continuously;in quick succession. 2. விரைவாக; with all speed, expeditiously. வேலை தொடுபிடியாக நடக்கிறது. [தொடு + பிடி + ஆக]
தொடுவழக்கு	தொடுவழக்கு1 toḍuvaḻkku, பெ. (n.) தொடர்ந்து வரும் வழக்கு (W.G.);; a long - pursued litigation. 2. விடாது பற்றிவரும் வழக்கம்; persistent habit. "திரும்புமோ தொடுவழக்காய்" (தாயு. பரிபூ. 5);. [தொடு + வழக்கு] தொடுவழக்கு2 toḍuvaḻkku, பெ. (n.) கள்ள வழக்கு; litigation on false hood. [தொடு + வழக்கு]
தொடுவாய்	தொடுவாய் toḍuvāy, பெ. (n.) 1. கூடுமிடம் (யாழ்ப்.);; confluence or junction, as of two rivers or of a river with the sea. 2. புறங்கூறுகை (அகநி.);; slander, aspersion [தொடு + வாய்]
தொடுவான்	தொடுவான் toḍuvāṉ, பெ. (n.) பிணையடி மாடுகளைத் தொடுக்குங் கயிறு (யாழ்ப்);; rope attached to a pole with a swivel to which the inneryoke of oxen is tied, the others being tied Oxto Ox. [தொடு → தொடுவான்] தொடுவான்2 toḍuvāṉ, பெ. (n.) அடிவானம்; horizon, as the place where the heavens touch the earth. [தொடு + வான், வான் = வானம்]
தொடுவான்கயிறு	தொடுவான்கயிறு toḍuvāṉkayiṟu, பெ. (n.) தொடுவான் (வின்); பார்க்க;see {} [தொடுவான் + கயிறு]
தொடுவானம்	தொடுவானம் toḍuvāṉam, பெ. (n.) தொடுவான்2 பார்க்க;see {} [தொடுவான் → தொடுவனம்]
தொடுவிண்டு	தொடுவிண்டு toḍuviṇḍu, பெ. (n.) தொடரி1 பார்க்க;see {} (சா.அக); [தொடு + விண்டு]

தொடுவிலங்கு	தொடுவிலங்கு toḍuvilaṅgu, பெ. (n.) இருவரைத் தளைக்கும் விலங்கு (யாழ்.அக);; fetters binding two persons to each other. [தொடு +__,]
தொடுவு	தொடுவு toḍuvu, பெ. (n.) 1. கொல்லை (சது.);: paddock, in closed ground adjoining a house. 2. களவு; theft. "வெண்ணெய் தொடுவுண்ட"(திவ். திருவாய். 3,5,3.ஜீ);. [தொடு → தொடுவு. வீட்டைத் தொடர்த்த கொல்லை (முதா. 86);]
தொடுவை	தொடுவை toḍuvai, பெ. (n.) 1. தொடுத்திருப்பது; which is joined or appended. 2. புதிய யானையைப் பயிற்றும் யானை; tame elephant to which a wild one is enchained for taming. 3. பாங்கன் associate, crony. 4. வைப்புக் காதலர்; man and woman living in concubinage. தொடுவை2 toḍuvai, பெ. (n.) ஒன்றின் சேர்க்கை; anything or part appended something subsidiary hanging or attached (சாஅக.);. [தொடு → தொடுவை]
தொடுவைவள்ளம்	தொடுவைவள்ளம் toḍuvaivaḷḷam, பெ. (n.) துணைச் சிறுபடகு (வின்.);; boat attached to a dhoney. [தொடுவை + வள்ளம்]

தொடை	தொடை1 toḍaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) துடை-த்தல்பார்க்க: see {} "துன்பந் தொடைக்குத் துணைவன் காண்" (அருட்பா. 9, திருமு. நெஞ்சறி.190);. [துடை → தொடை (கொ.வ);] தொடை toḍai, பெ. (n.) 1. வீரரின் ஐம்பெருஞ் செய்கைகளுளொன்றாகிய அம்பெய்கை; discharging, shooting. "செந்தொடை பிழையா வன்க ணாடவர்" (புறநா. 3);. (சீவக. 16 76, உரை); 2. பின்னுகை; braiding, weaving. "தொடையுறு வற்கலை யாடை" (கம்பரா. முதற்போ. 109);. 3. இடையறாமை; unbroken succession or continuity. "தொடையிழி யிறாலின் றேனும் (கம்பரா. நாட்டுப் 9);. 4. கட்டுகை; fastening, lying. "தொடை மாண்ட கண்ணியன்" (கலித். 37);. 5. எற்று; kicking, stroke. "ஒருதொடையான் வெல்வது கோழி" (நான்மணி. 54);. 6. தொடர்ச்சி; series, train, succession. "தாபதர் தொடை மறை முழக்கும்" (கல்லா. 39, 10);. 7. வடம்; string. "முத்துத் தொடை" (பரிபா. 6,16);. 8. சந்து; joints of the body. "வணங்கு தொடைப் பொலிந்த வலிகெழு நோன்றாள்" (புறநா. 78);. 9. கொத்து; cluster, bunch. "தொடைமலர் வெறுக்கை யேந்தி" (சீவக. 2708);. பூமாலை (பிங்.);; flower garland. 11. மலர் முறுக்கு; compactness of an unblown flower. "தொடையவிழ் தண்குவளை (பு.வெ.பொது. 1);. 12. யாழ் நரம்பு; lute string. 13. வில்லின் நாண் (பிங்.);; bowstring. "தொடையை நிரம்ப வாங்கி விடாத முன்பே" (சீவக. 2320);. 14. அம்பு (சூடா.);; arrow. 15. படிக்கட்டு: stairs, Step. "குறுந்தொடை நெடும்படிக்கால்" (பட்டினப். 142);. 16. கருத்து முரண்; question, criticism. "தொடைவிடை யூழாத் தொடைவிடை துன்னி" (பு.வெ. 8, 19); 17. தொடர்மொழி (அக.நி.);பார்க்க;see {}

தொடைக்கயிறு	தொடைக்கயிறு toḍaikkayiṟu, பெ. (n.) கலப்பை நுகத்தொடு எருதை இணைக்கும் சிறுகயிறு (இ.வ.);; small rope used in tying the plough-ox to the yoke. [தொடு → தொடை + கயிறு]
தொடைக்கவுட்டி	தொடைக்கவுட்டி toḍaikkavuḍḍi, பெ. (n.) தொடைச்சந்து பார்க்க;see {} (சாஅக.);. [தொடை + கவுட்டி]
தொடைகிள்ளு-தல்	தொடைகிள்ளு-தல் doḍaigiḻḻudal, 6 செ.குன்றாவி. (v.t.) தொடைநிமிண்டு-தல் பார்க்க; __, [தொடை + கிள்ளு-.]
தொடைகொள்(ளு)-தல்	தொடைகொள்(ளு)-தல் doḍaigoḻḻudal, 13. செ.குன்றாவி. (v.t.) கண்டறிதல்; to learn, understand. "வடிவிலே தொடைகொண்டே னென்கிறார்" (ஈடு. 2,5,5);. [தொடை + கொள்-.]
தொடைச்சந்து	தொடைச்சந்து toḍaiccandu, பெ. (n.) 1. கவட்டி; that part in the fold between the thigh and the scrotum. 2. துடைச்சத்து; the lowest part of the abdominal wall near its junction with the thigh. 3. தொடைநடு பார்க்க;see {} (சாஅக.);. [தொடை + சத்து]
தொடைச்சந்துநோய்	தொடைச்சந்துநோய் toḍaiccandunōy, பெ. (n.) கவட்டி நோய்; disease of the groin (சாஅக.);. [தொடை + சத்து + நோய்]
தொடைச்சந்துபொருத்து	தொடைச்சந்துபொருத்து toḍaiccanduboruttu, பெ. (n.) இடுப்புப் பொருத்து; hip joint. மறுவ. பந்துகிண்ண மூட்டு [தொடை + சத்து + பொருத்து]
தொடைச்சந்துரோகம்	தொடைச்சந்துரோகம் toḍaiccandurōkam, பெ. (n.) தொடைச்சந்துநோய் பார்க்க: see {} (சாஅக.);. [தொடை+ சந்து + ரோகம்] Skt.__,

தொடைதட்டிவேளாளர்	தொடைதட்டிவேளாளர் doḍaidaḍḍivēḷāḷar, பெ. (n.) பண்டிதர்; barbers, as honing their razors on the thigh, used in contempt(செஅக.);. [தொடை + தட்டி + வேளாளர்]
தொடைதட்டு-தல்	தொடைதட்டு-தல் doḍaidaḍḍudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) தொடையில் அடித்துக் கொண்டு வீர முரைத்தல்; to show one's bravery or defiance by striking the thigh. "குண்டோதரன் கண்டு கொண்டாற் றொடைதட்டிக் கொள்ளுவனே." (தனிப்பா. 1, 403, 23);. 2. சண்டைக்கழைத்தல் (உ.ம);; to make a challenge to battle(செஅக.);. [தொடை + தட்டு-.]
தொடைதட்டுதல்	தொடைதட்டுதல் doḍaidaḍḍudal, பெ. (n.) பிணத்தினருகில் நீர்க் குடத்தை உடைத்தபின் தொடையைத் தட்டிக்கொண்டு சுற்றிவருஞ் சடங்கு; __, ceremony of tapping one's thigh and going round a corpse in funeral ceremonies(செஅக.);. [தொடை + தட்டு-.]
தொடைநடு	தொடைநடு toḍainaḍu, பெ. (n.) இரு தொடைகளுக்கும் இடைப்பட்ட இடை வெளி; space between the thighs(சாஅக.);. [தொடை + நடு]
தொடைநடுங்கி	தொடைநடுங்கி toḍainaḍuṅgi, பெ. (n.) மிக அஞ்சுபவன் (உ.வ.);; extremely timid person, coward. [தொடை + நடுங்கி]
தொடைநடுங்கு-தல்	தொடைநடுங்கு-தல் doḍainaḍuṅgudal, செ.கு.வி. (v.i.) மிகவும் அஞ்சுதல்; feel timid. செயலாளருடன் பேச ஏன் தொடை நடுங்குகிறாய்? [தொடை + நடுங்கு]
தொடைநரம்பு	தொடைநரம்பு toḍainarambu, பெ. (n.) தொடையின் பின்புறமுள்ள ஒரு பெரிய நரம்பு; a big nerve that passes down the back of the thigh(சாஅக.);. [தொடை + நரம்பு]

தொடைநரம்புவாதம்	தொடைநரம்புவாதம் toḍainarambuvātam, பெ. (n.) குளிர்ச்சியான உணவுகளை மிகுதியாக உண்பதால் உண்டாகும் ஊதை நோய்; a painful affection of the large nerve passing down the back of the thigh due to consuming cooling substances, sedentary habit etc., (சாஅக.);. [தொடை + நரம்பு + வாதம்]
தொடைநாளம்	தொடைநாளம் toḍaināḷam, பெ. (n.) தொடையின் அரத்த நரம்பு (இங்.வை.);: femoral vein. [தொடை + நாளம்]
தொடைநிமிண்டு –தல்	தொடைநிமிண்டு –தல் doḍainimiṇḍudal, பெ. (n.) 5 செ.குன்றாவி. (v.t.); 1. தொடையைக் கிள்ளுதல்; to pinch the thigh, as a punishment. 2. தூண்டி விடுதல் (உ.வ.);; to stimulate. 3. நினைவுபடுத்தல்; to call one's attention, remind, as by pinching [தொடை + திமிண்டு-.]
தொடைநேர்ப்பேசி	தொடைநேர்ப்பேசி toḍainērppēci, பெ. (n.) நீளப்போக்குள்ள தொடைச்சதை; Straight muscle of the thigh(சாஅக.);.
தொடைப்பற்று	தொடைப்பற்று toḍaippaṟṟu, பெ. (n.) தொடையென்னுமுறுப்பு (உ.வ.);: thigh. [தொடை + பற்று]
தொடைப்பாடு	தொடைப்பாடு toḍaippāḍu, பெ. (n.) குடை காலணி; appendage, as sandals, etc. [தொடு + பாடு]
தொடைமுரண்	தொடைமுரண் toḍaimuraṇ, பெ. (n.) முரண்டொடை; antithesis, in the first foot of a verse, "செம்மை பசுமை தொடை முரண்' (சீவக. 2, உரை.);. [தொடை + முரண்]

தொடையகராதி	தொடையகராதி toḍaiyagarāti, பெ. (n.) சதுரகராதிப் பிரிவினுள் எதுகையாக வருவதற்குரிய சொற்களைக் கூறும் அகரமுதலி; a section of __, [தொடை + அகராதி]
தொடையகற்றும்பேசி	தொடையகற்றும்பேசி toḍaiyagaṟṟumbēci, பெ. (n.) தொடையைக் கவர்ந்துள்ள நார்ப் பாகத்தை இறுகச் செய்யும் சதை: the muscle that tightens the fibrous sheath of the thigh(சாஅக.);.
தொடையடிகூழை	தொடையடிகூழை toḍaiyaḍiāḻai, பெ. (n.) தொடை முட்டுக்குக் கீழ்வாராமல் மயிரின்றியிருக்கும் வாலையுடைமையாகிய மாட்டுக் குற்றவகை மாட்டுவா. 18); a defect of cattle which consists in having a short hairless tail [தொடை + அடி + கூழை]
தொடையானந்தம்	தொடையானந்தம் toḍaiyāṉandam, பெ. (n.) அளபெடைத் தொடைப்பாட்டினுள் பாட்டுடைத் தலைவனது பெயர்சார்த்தி அளபெடுப்பத்தொடுக்கும் குற்றம் (யாப்.வி. 522);; use of __, [தொடை + ஆனந்தம்]
தொடையெலும்பு	தொடையெலும்பு toḍaiyelumbu, பெ. (n.) தொடையிலுள்ள எலும்பு; thigh bone, femur. [தொடை + எலும்பு]
தொடையெலும்புக்கவை	தொடையெலும்புக்கவை toḍaiyelumbukkavai, பெ. (n.) தொடைச்சந்துபொருத்து பார்க்க;see {} (சாஅக.);. [தொடை + எலும்பு + சுவை]
தொடைவாதம்	தொடைவாதம் toḍaivātam, பெ. (n.) 1. தொடையில் ஏற்படும் ஊதை நோய்: painful affection of the muscles of the thigh. 2. அகவை முதிர்ச்சியால் தொடை நரம்பில் ஏற்படும் இழுப்பு நோய்; inflammation of the nerve of the thigh(சாஅக);. [தொடை + வாதம்]
தொடைவாழை	தொடைவாழை toḍaivāḻai, பெ. (n.) 1. அடித் தொடையிற் புறப்படும் வெள்ளை நோய்; abscess in the thigh or near the groin. 2. வீக்கக்கால்; milkleg, white leg, swelled leg. 3. மருந்துச் செடிவகை (யாழ்ப்.);; a plant, used in curing tumour, [தொடை + வாழை]

தொடைவில்லை	தொடைவில்லை toḍaivillai, பெ. (n.) சிறிய வட்டத் தலையணை; small round cushion(செஅக.);. [தொடை + வில்லை]
தொண்டகை	தொண்டகை toṇṭagai, பெ. (n.) ஆதொண்டை: thorny or ceylon on caper(சாஅக.);.
தொண்டச்சி	தொண்டச்சி toṇṭacci, பெ. (n.) தொண்டி4, பார்க்க;see {} [தொண்டி → தொண்டித்தி → தொண்டிச்சி → தொண்டச்சி]
தொண்டத்தி	தொண்டத்தி toṇṭatti, பெ. (n.) பெண்மை நலப்பாடு நோக்கி வகுத்த நால்வகைப் பெண்டிருள் ஒரு பிரிவு; one of the four classes of women classified accroding to lust (சாஅக.);. [தொண்டி → தொண்டித்தி → தொண்டத்தி]
தொண்டப்பறையன்	தொண்டப்பறையன் toṇṭappaṟaiyaṉ, பெ. (n.) வேளாண் முதலிய தொழில் செய்பவன்; a sub-division of the paraiya caste which includes domestic servants. [தொண்டு + பறையன்]
தொண்டர்	தொண்டர் toṇṭar, பெ. (n.) 1. அடிமைகள்; slaves. 2. அடியார்; devotees, as slaves of God. 'தொண்டர் குழாந் தொழுதேத்த வருள் செய்வானை" (தேவா. 228, 3);. 3. உலகப் பற்றில் ஈடுபட்டவர்; persons who are slaves to worldly pleasures. "எம்மானை யடைகிலாத் தொளை யிலாச் செவித் தொண்டர்" (தேவா. 42.9, 3);. [துல் → துள் → தொள் → தொழு → தொழும்பு → தொண்டு → தொண்டர்] தொண்டர்2 toṇṭar, பெ. (n.) ஒரு கட்சியிலோ பொதுநல அமைப்பிலோ ஊதியமில்லாமல் பணி செய்பவர்; worker in a party, volunteer in a service organization. தேர்தல் நேரத்தி தொண்டர்கள் இல்லாவிட்டால் கட்சிக்கு வெற்றி வாய்ப்பே இல்லை (உ.வ.); தமிழியக்கத் தொண்டர்களைத் தளைப்படுத்தியது தகாது (உ.வ.);.
தொண்டர்சீர்பரவுவார்	தொண்டர்சீர்பரவுவார் toṇṭarcīrparavuvār, பெ. (n.) பெரிய புராணமியற்றிய ஆசிரியராம் சேக்கிழார்தம் பட்டப் பெயர்; the title given to __, "தொண்டர்சீர் பரவுவா ரெனப்பெயர் சுமத்தி" (சேக்கிழார்பு. 95);. [தொண்டர் + சீர் + பரவுவார்]

தொண்டரடிப்பொடி	தொண்டரடிப்பொடி toṇḍaraḍippoḍi, பெ. (n.) ஆழ்வார் பதின்மரு ளொருவர் (திவ்.திருமாலை. 45);; a Vaisnava saint, as the dust lying on the feet of devotees, one of ten__, [தொண்டர் + அடிப்பொடி]
தொண்டலக்குழி	தொண்டலக்குழி toṇṭalakkuḻi, பெ. (n.) இறைவைக் கூனைநீர் வால் வழியாக விழும் பள்ளம்; water pit where the drawing water from the well is poured. [தொண்டலம் + குழி + வேக. 285]
தொண்டலம்	தொண்டலம்1 toṇṭalam, பெ. (n.) 1. யானைத் துதிக்கை (சூடா);: elephant's trunk. "சூர்மக னுந்து தொண்டலம் பற்றி" (கத்தபு, அமரச்சி. 83);. 2.. கள் (திவா.); toddy (செஅக.);. [துல் → துன் → தொன் → தொண் → தொண்டு → தொண்டலம்] தொண்டலம்2 toṇṭalam, பெ. (n.) கமலை இறைவையின் கூனைத் தோல்வால்; trunk of leather container which used for drawing water from well. [தொன் → தொண்டு → தொண்டவம் (வேக. 285);]
தொண்டாடு-தல்	தொண்டாடு-தல் doṇṭāṭudal, செ.கு.வி. (v.i.) பணி செய்தல்; to serve. தொண்டாடித் திரிவேனை (தேவா. 677, 5);. [தொண்டு + ஆடு-.]
தொண்டான்கயிறு	தொண்டான்கயிறு toṇṭāṉkayiṟu, பெ. (n.) தொண்டானுடன் இணைக்கப்பட்டு நுகத் தடியில் கட்டப்பட்ட கயிறு; coir used to tie with yoke and leather trunk in kamalai. [தொண்டான் + கயிறு]
தொண்டான்குச்சி	தொண்டான்குச்சி toṇṭāṉkucci, பெ. (n.) தொண்டானையும், தொண்டாங் கயிற்றையும் இணைக்கும் பகுதியில் உள்ள குச்சி; a stick which connects trunk of leather container and rope. [தொண்டான் + குச்சி]
தொண்டிக்கள்	தொண்டிக்கள் toṇṭikkaḷ, பெ. (n.) நெல்லாற் சமைத்த கள்; toddy made from paddy. "உண்டுந் தொண்டிக் களிதனை" (சீவக. 1233);. [தொண்டி + கள்]
தொண்டிச்சி	தொண்டிச்சி toṇṭicci, பெ. (n.) தொண்டி4 (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {} (செஅக.);. [தொண்டு → தொண்டி → தொண்டித்தி → தொண்டிச்சி]

தொண்டிப்பூடு	தொண்டிப்பூடு toṇṭippūṭu, பெ. (n.) நத்தைச் சூரிச் சக்களத்தி; a plant skin to bristly button weed (சாஅக.);. [தொண்டி4 + பூடு]
தொண்டியோர்	தொண்டியோர் toṇṭiyōr, பெ. (n.) 1. சோழ குலத்தோர்; the Cholas. "வங்க வீட்டடத்துத் தொண்டிரயோ ரிட்ட வகிலும்" (சிலப். ஊர்காண். 107);. 2. சேரர்; the Cheras. "தொண்டியோர் பொருந" (பதிற்றுப். 88);. [தொண்டி → தொண்டியோர் (முதா. 156);]
தொண்டில்	தொண்டில் toṇṭil, பெ. (n.) யானைக் கை; trunk of elephant [தொள் → தொண்டு → தொண்டில்]
தொண்டிவாரம்	தொண்டிவாரம் toṇṭivāram, பெ. (n.) பயிரிடுங் குடியானவனுக்குரிய விளைச்சற் பகுதி; cultivation share in the produce. [தொண்டி + வாரம்]
தொண்டிச்சுரம்	தொண்டிச்சுரம் toṇṭiccuram, பெ. (n.) ஈரோட்டிலுள்ள திருக்கோயில்; a temple in __,
தொண்டீரன்	தொண்டீரன் toṇṭīraṉ, பெ. (n.) தொண்டை மான் (M.M. 908); பார்க்க;see {} [தொண்டைமான் → தொண்டீரன்]

தொண்டு	தொண்டு1 toṇṭu, பெ. (n.) 1. அடிமைத்தனம் (பிங்.);; Slavery. 2. கடவுள் வழிபாடு (சூடா.);; devotedness to a deity; devoted service. '"தொண்டு பூண்டு" (திவ்.திருமாலை. 5);. 3. அடிமையாள்; slave, devoted servant. "தொண்டாயிரவர் தொகுபவே"(நாவடி, 224);. 4. ஒழுக்கங்கெட்டவன்-ள்; person of loose character. 5. கொண்டித்தொழு; cattle pound. 6. ஒரு வகை உள்ளான் (வின்.);; a kind of snipe. 7. தேங்காய் பலா முதலியவற்றின் மேற்றொலி (நாஞ்);; husk, as of coconut. 8. பூடுவகை(யாழ்அக.);; a plant க. தொள்ட்டு;தெ. தொட்டி [துல் → துள் → தொள் → தொழு → தொழும்பு → தொண்டு] தொண்டு2 toṇṭu, பெ. (n.) பழைமை (திவா.);; antiquity, old times, former times. "தொண்டு போல வெவ்வுலகமுந் தோன்றுதல் வேண்டும்"(விதாயகபு. 82,55);. [தொல் → தொள் → தொண் → தொண்டு] தொண்டு3 toṇṭu, பெ. (n.) ஒன்பது; nine. '"தொண்டுபடு திவவின்"(மலைபடு. 21);. "தொண்டு தலையிட்ட பத்துக்குறை யெழுநூற் றொன்பஃ தென்ப வுணர்ந்திசி னோரே" (தொல்.பொருள். 413);. [தொள் + து → தொண்டு] ஒன்பதிற்கு முதலாவது வழங்கின பெயர் தொண்டு என்பது. தொண்டு + பத்து = தொண்பது -தொன்பது ஒன்பது. தொண்பது முதலில் 90 என்னும் எண்ணைக் குறித்தது. அறுபது, எழுபது, எண்பது என்னும் பிற பத்தாம் இட எண்ணுப் பெயர்களுடன், தொன்பது என்பதை ஒப்பு நோக்குக (ஒ.மொ. 66);. ஒன்பது என்னும் பெயருக்கு, ஒன்று குறைந்த பத்து என்று பொருள் கூறுவது பொருந்தப் புகலல் என்னும் உத்திபற்றியது. இக்கூற்றிற்கு உருதுவிலும் இந்தியிலும் உள்ள, உன்னிஸ் (19);, உன்தீஸ் (29);, உன்சாலிஸ் (39);, உன்சாஸ் (49);, உன்சட் (59);, உன்த்தர் (69);, உன்யாசி (79); என்னும் எண்ணுப் பெயர்கள் ஒருகால் சான்றாகலாம். ஆனால், அங்கும், அப்பெயர்கள் ஒழுங்கற்ற முறையில மைந்தவையென்பதை நவாசீ (89);, நின்னா நபே (99); என்னும் பெயர்களாளறியலாம் (ஒமொ.68);. தொண்டு4 toṇṭu, பெ. (n.) 1. ஒடுக்கவழி; gap, narrow passage. 2. உருவு சுருக்கு (அகநி.);; Snare, noose. 3. வேலிகளைத் தாண்டாதிருக்க மாட்டின் கழுத்தில் கட்டித் தொங்கவிடப் பட்டிருக்குங் கட்டை; block of wood suspended from theneck of an animal to prevent it from passing through hedges. ம. தொண்டு: க. தொண்டி

தொண்டுகிழவன்	தொண்டுகிழவன் toṇṭugiḻvaṉ, பெ. (n.) முதிர்ந்த கிழவன்; ripe. old man. "தொண்டுகிழவ னிவனாரென"(திருப்பு. 59);. [தொண்டு + கிழவன்]
தொண்டுதுரவு	தொண்டுதுரவு doṇṭuduravu, பெ. (n.) 1. பணி விடை; service. 2. உளவு; movements, concerns, affairs of a person, as watched, by a theif or Spy. [தொண்டு + துரவு]
தொண்டுநிறுவனம்	தொண்டுநிறுவனம் toṇṭuniṟuvaṉam, பெ. (n.) ஒன்றின் நன்மைக்காக அல்லது வளர்ச்சிக்காகப் பணியாற்றும் அமைப்பு: service organization or society, voluntary agency. நாற்பது தொண்டு நிறுவனங்கள் கூட்டாக முயன்று இக்கண்காட்சியை ஏற்பாடு செய்துள்ளன. [தொண்டு + நிறுவனம்]
தொண்டுப்பணி	தொண்டுப்பணி toṇṭuppaṇi, பெ. (n.) ஊழியம் (நாஞ்);; menial service, [தொண்டு + பணி]
தொண்டூழியம்	தொண்டூழியம் toṇṭūḻiyam, பெ. (n.) தொண்டுப் பணி (நாஞ்); பார்க்க;see {} [தொண்டு + ஊழியம்]

தொண்டை	தொண்டை toṇṭai, பெ. (n.) மிடறு (பிங்.);; throat, gullet. 2. குரல்வளை; windpipe, larynx. தொண்டையிலே தூறு முளைக்க (பழ.);. 3. குரல்; voice, singing voice. அவனுக்கு நல்ல தொண்டையுண்டு. 4. யானைத் துதிக்கை (பிங்);: elephant's trunk. "கருநாகத் தொண்டைக் கயமுனிக் கூட்டங்கள்" (திருப்போசத் அலங்கா. 18);. [தொள் → தொண் → தொண்டை = தொளையுள்ளது (ஒமொ. 119, 120);] தொண்டை toṇṭai, பெ. (n.) 1. ஆதொண்டை (சூடா.); பார்க்க;see {} 2. கோவை (பிங்.); பார்க்க;see {} 3. சிறு கடல்மீன் வகை; sea fish, bluish green. 4. தொண்டை மண்டலம் பார்க்க;see {} "ஆறோ டீரெட்டுத் தொண்டை"
தாண்டைஅடைப்பா	தொண்டைஅடைப்பான் toṇḍaiaḍaippāṉ, பெ. (n.) தொண்டையடைப்பான் பார்க்க;see {}
தொண்டைக்கட்டி	தொண்டைக்கட்டி toṇṭaikkaṭṭi, பெ. (n.) 1. தொண்டையிலுண்டாகும் புண்கட்டி: swelling in the throat. 2. உண்ணாக்கு நோய்; tonsilitis. [தொண்டை + கட்டி]
தொண்டைக்கட்டு	தொண்டைக்கட்டு toṇṭaikkaṭṭu, பெ. (n.) 1. கரகரப்பால் தொண்டை அடைத்துக் கொள்ளுகை; hoarse throat. 2. உண்ணவும் பேசவும் முடியாதவாறு தொண்டை புண்படுகை (பதார்த்த. 24);; sore-throat, pharyngitis. 3. தொண்டை நோய்வகை: inflammation of the larynx, laryngitis(செஅக.);. [தொண்டை + கட்டு]

தொண்டைக்கதிர்	தொண்டைக்கதிர் doṇṭaikkadir, பெ. (n.) கதிர் வெளிப்படுதற்குரிய பருவம் (இவ);; the stage of growing crop when it is ready to shoot forth ears (செஅக.);. [தொண்டை + கதிர்]
தொண்டைக்கபம்	தொண்டைக்கபம் toṇṭaikkabam, பெ. (n.) கோழை, சளி; phlegm(சாஅக.);. [தொண்டை + கபம்]
தொண்டைக்கம்மல்	தொண்டைக்கம்மல் toṇṭaikkammal, பெ. (n.) 1. தொண்டையழற்சி; inflammation of the throat. 2. குரலடைப்பு; hoarseness. 3. குரல் கம்மல்; inflammation of the larynx a condition attended with dryness and soreness of the throat, hoareness cough etc.(சாஅக.);. [தொண்டை + கம்மன், கமறுதல் → கம்மல்]
தொண்டைக்கரகரப்பு	தொண்டைக்கரகரப்பு toṇṭaiggaragarappu, பெ. (n.) தொண்டையறுப்பு; irritation of throat(சாஅக.);. [தொண்டை + கரகரப்பு]
தொண்டைக்கழலை	தொண்டைக்கழலை toṇṭaikkaḻlai, பெ. (n.) தொண்டைக்குள்ளாக இருக்கும் கேடயக் கோளம் பருத்து அதனால் கழுத்தின் முன்பாகம் கழலைக் கட்டியைப் போற் காணப்படும் வீக்கம்; enlargement of thyroid body causing a swelling in the front part of the neck(சாஅக.);. [தொண்டை + கழலை]
தொண்டைக்களகளப்பு	தொண்டைக்களகளப்பு toṇṭaiggaḷagaḷappu, பெ. (n.) தொண்டைக்குள்ளிரைச்சல் பார்க்க;see{} [தொண்டை + கனகனப்பு]
தொண்டைக்கணப்பு	தொண்டைக்கணப்பு toṇṭaikkaṇappu, பெ. (n.) தொண்டைக்கட்டு (இவ.); பார்க்க;see {} (செஅக.);. [தொண்டை + கனப்பு]
தொண்டைக்கனைப்பு	தொண்டைக்கனைப்பு toṇṭaikkaṉaippu, பெ. (n.) கனைத்தல்; braying like horse(சாஅக.);. [தொண்டை + கனைப்பு]

தொண்டைக்காறல்	தொண்டைக்காறல் toṇṭaikkāṟal, பெ. (n.) சளியை வெளிப்படுத்த கனைத்தல்; making harsh cry or sound to bring out phlegm, forcible expectration(சாஅக.);. [தொண்டை + காதல்]
தொண்டைக்குத்தல்	தொண்டைக்குத்தல் toṇṭaikkuttal, பெ. (n.) தொண்டைக்குத்து பார்க்க;see {} (சாஅக.);. [தொண்டை + குத்தல். குத்து → குத்தல்]
தொண்டைக்குத்து	தொண்டைக்குத்து toṇṭaikkuttu, பெ. (n.) 1. உண்ணாக்கு வளர்ச்சி; elongation of the uvula touching the throat. 2. தொண்டை வலி; shooting pain of the throat(சாஅக);. [தொண்டை + குத்து]
தொண்டைக்குத்துக்குத்து	தொண்டைக்குத்துக்குத்து-தல் doṇṭaikkuddukkuddudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஒயாமல் வாயாடுதல்; to argue unceasingly. உன்னோடு தொண்டைக் குத்துக்குத்த யாரால் முடியும்? (உவ.); (செஅக);. [தொண்டை + குத்து + குத்து]
தொண்டைக்குழி	தொண்டைக்குழி toṇṭaikkuḻi, பெ. (n.) தொண்டையின் அடிக்குழி; a depression at the base of the neck just above the sternum (சாஅக.);. [தொண்டை + குழி]
தொண்டைக்குள்ளிரைச்சல்	தொண்டைக்குள்ளிரைச்சல் toṇṭaikkuḷḷiraiccal, பெ. (n.) குரட்டை விடுவதாலும் இருமலாலும் தொண்டைக்குள் ஏற்படும் வலி; throat pain. [தொண்டைக்கு + உள் + இரைச்சல்]
தொண்டைக்குறுகுறுப்பு	தொண்டைக்குறுகுறுப்பு toṇṭaigguṟuguṟuppu, பெ. (n.) தொண்டைக்குள்ளிரைச்சல் பார்க்க;see {} [தொண்டை + குறுகுறுப்பு]
தொண்டைக்கோளம்	தொண்டைக்கோளம் toṇṭaikāḷam, பெ. (n.) வாயின் அடிப்பாகத்தில் முன் தொண்டையின் இரு பக்கத்திலும் வாதுமைக் கொட்டையைப் போல் தடித்த சதைப்பற்று; a small almond shape mass of flesh between the pillars of the fauces on either side in the region of the pharynx. 2. தொண்டை அல்லது கழுத்திலிருக்கும் கோளங்கள்; glands in general of the throat or the neck. 3. கழுத்தின் நிணநீர்க் கோளம்; lymph glands of the neck. 4. கேடயக்கோளம்; thyroid gland (சாஅக.);.

தொண்டைகத்து-தல்	தொண்டைகத்து-தல் doṇṭaigaddudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பெருங்குரலிடுதல் (யாழ்ப்.);; to bawl (செஅக.);. [தொண்டை + கத்து-.]
தொண்டைச்சங்கு	தொண்டைச்சங்கு toṇṭaiccaṅgu, பெ. (n.) குரல் வளை முருந்து; shield shaped cartilage of the larynx(சா.அக.);. [தொண்டை + சங்கு]
தொண்டைச்சளி	தொண்டைச்சளி toṇṭaiccaḷi, பெ. (n.) கோழை, சளி, phlegm(சாஅக,);. [தொண்டை + சளி]
தொண்டைச்சீதளக்கட்டி	தொண்டைச்சீதளக்கட்டி toṇṭaiccītaḷakkaṭṭi, பெ. (n.) தொண்டைத்தூறு பார்க்க;see {} [தொண்டை + சீதளம் + கட்டி]
தொண்டைச்செவிடு	தொண்டைச்செவிடு toṇḍaicceviḍu, பெ. (n.) தொண்டையடைப்பினால் ஏற்படும் செவிடு; deafness due to obstruction in the throat arising from enlargement of some glands. [தொண்டை + செவிடு]
தொண்டைத்தாபம்	தொண்டைத்தாபம் toṇṭaittāpam, பெ. (n.) 1. தொண்டையழற்சி; inflammation of the throat and in its adjacent parts. 2. தொண்டைக் கோளவழற்சி; inflammation of tonsils (சாஅக.);. [தொண்டை + தாபம்]
தொண்டைத்திறப்பு	தொண்டைத்திறப்பு toṇṭaittiṟappu, பெ. (n.) மிடறடைப்பு நீக்குகை; relief from the obstruction in the passage of the throat (சாஅக.);. [தொண்டை + திறப்பு] of Arcot, __, and __, with __, as the capital. [தொண்டை + மண்டலம்]
ண்டைமண்டலவேள	தொண்டைமண்டலவேளாளர் toṇṭaimaṇṭalavēḷāḷar, பெ. (n.) வேளாளப் பிரிவினர்; a section of the __, [தொண்டை + மண்டலம் + வேளாளர்]

தொண்டைமணி	தொண்டைமணி toṇṭaimaṇi, பெ. (n.) குரல்வளை; adam's apple (C.G.);. [தொண்டை + மணி. முள் → (மள்); → மண் → மணி]
தொண்டைமாரி	தொண்டைமாரி toṇṭaimāri, பெ. (n.) தொண்டைக்கட்டி; swelling in the throat, goitre. [தொண்டை + மாரி]
தொண்டைமான்	தொண்டைமான் toṇṭaimāṉ, பெ. (n.) 1. தொண்டைமண்டல அரசன்; ruler of Tondaimandalam. "தொண்டைமா னுழைச் சென்ற ஔவைக்கு" (புறநா. 95, குறிப்பு.);. 2. புதுக்கோட்டையரசர் பட்டப்பெயர்; title of the Raja of __, 3. கள்ளர் மறவர் முதலிய சில குலத்தாரின் பட்டப்பெயர்; title of certain castes, as __, [தொண்டைமகன் → தொண்டைமான்]
தொண்டைமான்இளந்திரையன்	தொண்டைமான்இளந்திரையன் toṇṭaimāṉiḷandiraiyaṉ, பெ. (n.) கிள்ளிவளவனுக்கும் பீலிவளைக்கும் மகனாகப் பிறந்து தொண்டைநாட்டை ஆண்டவன்; a king who was the son of the __, who ruled __, [தொண்டைமான் + இத்திரையன்]
தொண்டைமுடிச்சு	தொண்டைமுடிச்சு toṇḍaimuḍiccu, பெ. (n.) குரல்வளை வெளியிற் காணப்படும் முருந்தினாலாக்கப்பட்ட பிதுக்கம்; the prominence in front of the neck cause by the cartilages which enclose the larynx (சாஅக.);. [தொண்டை + முடிச்சு]
தொண்டையடைத்தல்	தொண்டையடைத்தல் toṇḍaiyaḍaittal, பெ. (n.) எவ்வகைக் காரணத்தினாலாவது தொண்டையில் பொதுப்பட உண்டாகும் அடைப்பு; obstruction in general in the passage of the throat due to any cause. 2. தொண்டைச் சுருக்கத்தினால் மூச்சு விட முடியாமல் ஏற்படும் அடைப்பு; a disease or symptom characterised by spasmodic suffocative attacks (சாஅக.);.
தொண்டையடைப்பான்	தொண்டையடைப்பான் toṇḍaiyaḍaippāṉ, பெ. (n.) தொண்டை முழுவதும் வீங்கி விழுங்க முடியாமலும், உள்காற்று தொடர்பால் வாய், குரல்வளை முதலிய இடங்களில் அழற்சி கண்டு மூச்சு விட முடியாமலும் மிகுதியான காய்ச்சல் காய்ந்து கோழை, சளி கோளாறினால் ஏற்படும் ஒருவித அடைப்பான் நோய்; a disease in which large swelling occurs along the whole throat so as to obstruct completely the passage of food solid or liquid. It is marked by suffocation and high fever on a result dangerous phlegom in the system. 2. ஆடு மாடுகளுக்கு உண்டாகும் அடைப்பான் நோய்; inflammation of the throat in cattle.
தொண்டையடைப்பு	தொண்டையடைப்பு toṇḍaiyaḍaippu, பெ. (n.) தொண்டை நோய் வகை; a throat disease. "ஆதியான் மடத்திற் றம்பல முமிழ்ந்தோ ரருந் தொண்டை யடைப்பு நோயாளர் (கடம்ப.பு. இலீலா. 132);. [தொண்டை + அடைப்பு]

தொண்டையிடு-தல்	தொண்டையிடு-தல் doṇḍaiyiḍudal, பெ. (n.) 20 செ.கு.வி. (v.i.); கூவுதல் (இ.வ.);; to bawl. [தொண்டை + இடு-.]
தொண்டையிளநீர்க்கட்டி	தொண்டையிளநீர்க்கட்டி toṇṭaiyiḷanīrkkaṭṭi, பெ. (n.) உள்நாக்கு நோவு; tonsilitis(செஅக.);. [தொண்டை + இளநீர் + கட்டி]
தொண்டையுடைதல்	தொண்டையுடைதல் doṇḍaiyuḍaidal, பெ. (n.) பருவத்தாற் குரல் மாறுகை (உவ);; breaking of voice, as at manhood. [தொண்டை + உடைதல்]
தொண்டையைத்தீட்டு-	தொண்டையைத்தீட்டு-தல் donṭaiyaiddīṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) தொண்டையிடு-தல் (நாஞ்.); பார்க்க;see {} [தொண்டை + தீட்டு]
தொண்டையோர்	தொண்டையோர் toṇṭaiyōr, பெ. (n.) தொண்டை மண்டலவரசர்; kings of Tondaimandalam. "கொண்டியுண்டித் தொண்டையோர் மருக" (பெரும்பாண். 454);. [தொண்டை → தொண்டையோர்]
தொண்டைவலி	தொண்டைவலி toṇṭaivali, பெ. (n.) தொண்டை நோவு; pain in the throat (சாஅக.);. [தொண்டை + வலி]
தொண்டைவலிப்பு	தொண்டைவலிப்பு toṇṭaivalippu, பெ. (n.) தொண்டைக்குள் ஏற்படும் நரம்புச் சுருக்கம்; spasmodic contraction of the musles of the throat especially in a disease of the pharnyx (சாஅக.);. [தொண்டை + வலிப்பு]
தொண்டைவளர்ச்சி	தொண்டைவளர்ச்சி toṇṭaivaḷarcci, பெ. (n.) தொண்டையினுட்சவ்வு பருத்துத் தொண்டையை அடைத்தல்; growth of the false membranes obstructing the throat as in diptheria (சாஅக.);. [தொண்டை + வளர்ச்சி]

தொண்டைவிடு-தல்	தொண்டைவிடு-தல் doṇḍaiviḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தெளிவாய்க் குறிப்பிடுதல்; to let out the voice, as in singing; to utter clearly and loudly. 2. பெருங்குரலிடுதல்; to bawl, howl. "தொண்டை விடுவன வண்டம் வெடிபட" (திருவாலவா. 29, 3);. [தொண்டை + விதி-.]
தொண்டைவீக்கம்	தொண்டைவீக்கம் toṇṭaivīkkam, பெ. (n.) தொண்டைவேகல் பார்க்க;see {} [தொண்டை + வீக்கம்]
தொண்டைவேகல்	தொண்டைவேகல் toṇṭaivēkal, பெ. (n.) தொண்டை வீங்குதலாகிய நோய்வகை; inflammation of the throat, quinsy, tonsilitis (செஅக.);. [தொண்டை + வேகல்]
தொண்டைவை-த்தல்	தொண்டைவை-த்தல் toṇṭaivaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கூவுதல் (வின்);; to bawl [தொண்டை + வை-.]
ாண்டொண்டொடெ	தொண்டொண்டொடெனல் toṇḍoṇḍoḍeṉal, பெ. (n.) பறையினொலிக் குறிப்பு; onom.expr. of the sound of drumming. "தொண்டொண் டொடென்னும் பறை" (நாலடி, 25);. [தொண் + தொண் + எனல்]
தொண்ணா-த்தல்	தொண்ணா-த்தல் toṇṇāttal, 6 செ.கு.வி. (v.i.) கெஞ்சி நிற்றல் (நெல்லை.);; to cinge. அவனிடம் போய் தொண்ணாந்து நிற்காதே.
தொண்ணூறு	தொண்ணூறு toṇṇūṟu, பெ. (n.) ஒருபத் தொழிய நின்ற நூறு; ninety. ம. தொண்ணூறு [தொண்டு + நூறு = தொண்ணூறு] ஒன்பது + பஃது = தொண்ணூறு எனக் காட்டுகிறது தொல்காப்பிய நூற்பா (தொல். எழுத்து. 445);. இம்முடிவு எவ்வகையிலும் பொருந்தாததொன்றாம். ஒன்பது என்னும் எண்ணுக்குப் பழம்பெயர் தொண்டு என்பது. "தொண்டு தலையிட்ட" (தொல்.1258); என்று ஆசிரியரும் "தொண்டுபடு திவவு" (மலைபடு. 21); என்று பெருங்குன்றூர்ப் பெருங் கௌசிகனாரும் கூறுதல் காண்க. தொண்டு என்னும் சொல் தொல்காப்பியர் காலத்திலேயே வழக்கற்றுப் போய்விட்டது. அவர்

தொண்ணை	தொண்ணை toṇṇai, பெ. (n.) பெருந்தடி; stout stick or club. [துள் → தொ ள் → தொண் → தொண்ணை (முதா. 208);] தொண்ணை toṇṇai, பெ.(n.) இனிப்பில்லாத கரும்பின் நுனிப்பகுதி,கோதாளை tipportion of the sugarcane. [தொள்-தொண்-தொண்ணை]
தொண்ணைத்தடி	தொண்ணைத்தடி toṇṇaittaḍi, பெ. (n.) பெருந்தடி; stout stick or club. [தொண்ணை + தடி] தொண்ணை எனினும் தடி எனினுமொக்கும். தொண்ணைத்தடியென்பது மீமிசை
தொண்மணி	தொண்மணி toṇmaṇi, பெ. (n.) முத்து, மாணிக்கம் போன்ற ஒன்பது வகையான மணிக்கற்கள்; the nine gems or precious stones. [தொண்பது → தொண் → ஒன்பது. தொண் + மணி.]
தொணதொண-த்தல்	தொணதொண-த்தல் doṇadoṇaddal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வெறுப்புண்டாம்படி அலப்பிப் பேசுதல் (இ.வ.);; to vex with ceaseless talk. தொண தொணக்காமல் கொஞ்சநேரம் சும்மா யிரு (உவ.);.
தொணதொணப்பு	தொணதொணப்பு doṇadoṇappu, பெ. (n.) வெறுப்புண்டாம்படி அலப்பிப் பேசுகை; chattering, babbling. அம்மாவின் தொண தொணப்பு தாங்காமல் வீடு மாறிவிட்டோம்.
தொணலக்கவலை	தொணலக்கவலை toṇalakkavalai, பெ. (n.) கவலை மீனுள் ஒரு வகை; kind of fish in kavalai species. [தொணலை + கவலை].
தொத்தல்	தொத்தல் tottal, பெ. (n.) 1. வலியற்றவன்-வள்-து; emaciated, weak person or animal. தொத்தல் மாடு. 2. பயனிலி, பதடி; uscless person or thing. "ஆகாத தொத்தலுன் னுர்பேரென்ன" (ஆதிபுரவதானி. 27);.

தொத்தன்	தொத்தன் tottaṉ, பெ. (n.) அடிமையாள் (வின்.);; slave. [தொத்து → தொத்தல் → தொத்தன்]
தொத்தாள்	தொத்தாள் tottāḷ, பெ. (n.) 1.அடிமை (நிகண்டு);; slave. 2. தொத்தா பார்க்க;see {} [தொத்து → தொத்தாள்]
தொத்தி	தொத்தி totti, பெ. (n.) 1. கொடி; crceper. 2. ஒருமரம்; an unknown tree (சாஅக.);. [தொற்றி → தொத்தி]
தொத்திப்பிடித்தல்	தொத்திப்பிடித்தல் tottippiḍittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. ஒட்டிக் கொள்ளுதல்; to cling to. 2. சார்பாகப் பற்றுதல்; to cleave to for support. 3. அடைக்கலம் புகுதல்; to take refuge with one; to seek one's friendship obsequiously. 4. கூட்டி விடுதல்; to bring, fetch, as a woman to her paramour. [தொத்தி + பிடி]
தொத்தியேறு-தல்	தொத்தியேறு-தல் doddiyēṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கைகால்களாற் பற்றியேறுதல்; to climb by clinging, as a horse. 2. தன்மேம்பாடு காட்டுதல் (வின்.);; to assume authority or dominance, as climbing on others. [தொத்தி + ஏறு-.]

தொத்து	தொத்து1 tottu, பெ. (n.) 1. தொற்று பார்க்க;see {} 2. பூங்கொத்து; bunch of flowers (சாஅக.);. [துல் (துற்று); → தொற்று → தொத்து (மு.தா. 156);] தொத்து2 doddudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தொத்தியேறு-தல் பார்க்க;see {} "நரருமினித் தொத்துவர்" (திருவாலவா. 29, 1);. 2. ஒட்டுதல்; to cling, adhere. "உடுமீன் தொத்தப் பொலி கனகக்கிரி வெயில் சுற்றிய தொத்தான்" (கம்பரா. பிரமாத்.117);. 3. தொங்குதல்; to hang. "செச்சைக் கண்டத் தொத்துரன் போல" (ஞான. பாயிர. 5, 12);. 4. கூடுதல்; to be obtained. "சத்திபதிப்பிற் சம்பிரதாயந் தொத்துவதென்பது" (ஞான.62,9);. 4. படர்தல்; to climb up, spread, as the vine. [தொற்று → தொத்து] தொத்து3 doddudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பற்றுதல்; to hold, grasp, as a stick. "கோற்றொத்து கூனனும்"பதினொ.திருத்தொண்.48). 2. தொடர்தல்; to follow, pursue. "விருத்திரனைக் கொல்லத் தொத்திய பாவம்" (உத்தரரா. அசுவமே. 8);. 3. நோயொட்டுதல்; to catch, as a disease; to infect. [தொற்றி → தொத்து] தொத்து tottu, பெ. (n.) பூ முதலியவற்றின் தொத்து (திவா.);; cluster, bunch, as of flowers. "தொத்தீன் மலர்ப்பொழிற் றில்லை" (திருக்கோ. 121);. 2. திரள்; mass, bundle. "தொத்தொளி முத்துத்தாமம்" (சீவக. 2653);. 3. தொடர்பு; connection. "தொத்தற விட்டிட" (திருமந் 2245);. 4. பற்று; Attachment. "சித்தத் தொத்தற" (ஞானவா. சரகு. 23);. 5.. சார்பு (பிங்.);; dependance. 6. அடிமை (பிங்.);; slave, dependant, menial. 7. பழைமையாய் வரும் நட்பு (திவா.);; long established intimacy.

தொத்துக்குட்டி	தொத்துக்குட்டி tottukkuṭṭi, பெ. (n.) உடன் பற்றித் திரிபவன் (இ.வ.);; a dependent, satellite (செஅக.);. [தொற்று → தொத்து + குட்டி]
தொத்துகாமாலை	தொத்துகாமாலை tottukāmālai, பெ. (n.) காமாலை நோய் வகை; a kind of jaundice (சாஅக.);. [தொற்று + காமாலை. தொற்று → தெரத்து] ஒ.நோ. பற்று → பத்து
தொத்துச்செடி	தொத்துச்செடி tottucceḍi, பெ. (n.) 1. மண்ணில் படாமல் வெளியிற் காற்றுப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும்படித் தொங்கி நிற்கும் வேர்களுள்ள செடி; plants the roots of which do not enter into the ground but hang in the air as air creeper. 2. தனக்கென ஊட்ட மில்லாமலே ஒரு செடியின் வேரில் வளரும் மற்றொரு செடி; a plant growing on another plant but not deriving its nourishment from it. 3. புல்லுருவி; a plant which grows upon another plant and also feeds its juice.
தொத்துநோய்	தொத்துநோய் tottunōy, பெ. (n.) ஒட்டு நோய்; infection or contagious disease. [தொற்று + நோய் → தொற்று நோய்]
தொத்துப்பல்	தொத்துப்பல் tottuppal, பெ. (n.) தெற்றுப்பல் பார்க்க;see {} (சாஅக.);. [தெற்று → தெத்து → தொத்து + பல்]
தொத்துவான்	தொத்துவான் tottuvāṉ, பெ. (n.) தொத்துநோய் பார்க்க;see {} [தொற்று → தொத்து → தொத்துவான்]
தொத்துவேலை	தொத்துவேலை tottuvēlai, பெ. (n.) 1. ஒட்டி வைத்து இணைக்கும் வேலைப்பாடு; joining work welding. 2. சரியாக முடிக்காத வேலை; pieced and unsound work [தொற்று → தொத்து + வேலை]
தொத்துளிப்பாய்	தொத்துளிப்பாய் tottuḷippāy, பெ. (n.) பாய் வகை; mat made of rushes. "தொத்துளிப் பாயாலே வேய்ந்த" (பெரும்பாண். 50, உரை);. [தொத்துளி + பாய்]

தொத்துன்	தொத்துன் tottuṉ, பெ. (n.) தொங்கு சதை; hanging flash, dewlap. "செச்சைக் கண்டத் தொத்தூன் போல" (ஞானா. பாயி. 5,12);. [தொத்து + ஊன். தொற்று → தொத்து]
தொதல்	தொதல் dodal, பெ. (n.) தித்திப்புப் பண்டவகை; a confection.
தொதவம்	தொதவம் dodavam, பெ. (n.) நீலமலையில் பேசப்படும் திருந்தாத தமிழிய (திராவிடக் குடும்ப மொழிகளுளொன்று; one of the uncultivated languages of Dravidian family spoken at Nilgiris hills. [தொழு → தொது → தொத → தொதவம்]
தொதவர்	தொதவர் dodavar, பெ. (n.) நீலமலையில் வாழ்பவரும் எருமை மந்தை ஒம்புதலை முதன்மையாகக் கொண்டவருமான மலைவாழ் வகுப்பினர்; todars of Nilgiris hills the people who are having the buffalo rearing as prime occupation. [தொழு → தொது → தெரத → தொதவர்]
தொதி	தொதி dodi, பெ. (n.) பப்பரப்புளி பார்க்க;see {} [தது → தொது → தொதி]
தொந்தக்காரர்	தொந்தக்காரர் tondakkārar, பெ. (n.) 1. உறவினர்; persons connected by ties of relationship; relations. 2. பழம்பகைவர்; inveterate foes. [தொத்தம் + காரர்]
தொந்தகாமாலை	தொந்தகாமாலை tondakāmālai, பெ. (n.) 1. கருவில் ஏற்பட்ட காமாலை; congenital form of iaundice, 2. நாட்பட்ட காமாலை; haeniolytic jaundice of a chronic nature. 3. செயற்கையாய் உண்டான காமாலை; the acquire form of jaundice (சாஅக.);. [தொத்தம் + காமாலை]
தொந்தசலம்	தொந்தசலம் tondasalam, பெ. (n.) ஊதை, பித்தம், கோழை, சளி குறைபாட்டினால் உடம்பில் உண்டாகும் கெட்ட நீர்; morbid fluid in the system collected through the derangement of the three humours (சாஅக.);.

தொந்தசுரம்	தொந்தசுரம் tondasuram, பெ. (n.) நாட்பட்ட காய்ச்சல்; fever continuing from a long time (சாஅக.);. [தொந்து → தொந்தம் + சுரம். தொந்து = பழைமை]
தொந்த நோய்	தொந்த நோய் tondanōy, பெ. (n.) 1. பழைமையான நோய்; old disease, 2. நாட்பட்ட நோய்; long continued or chronic disease. 3. பிறப்பிலேயே வாய்த்த நோய், hereditary disease, 4. சேர்க்கையால் உண்டான நோய்; venereal syphilitic or other urinary diseases (சாஅக.);. [தொந்தம் + நோய். தொத்து → தொந்து, தொத்தம். தொந்தம் = பழைமை]
தொந்தநோயர்	தொந்தநோயர் tondanōyar, பெ. (n.) 1. பழைய நோயினால் தாக்குண்டவன்; one suffering from a chronic disease. 2. குடும்ப நோயில் தாக்குண்டவன்; one tained with the affliction of family or hereditary disease. [தொந்தம் + தோமா]
தொந்தப்படு-தல்	தொந்தப்படு-தல் dondappaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒட்டுநோய் பற்றுதல்; to cleave, as a chronic or hereditary disease. 2. உடலில் வளி தொடர்பானவை ஒன்றுடனொன்று பிணைந்திருத்தல்; to be disordered, deranged, brought into conflict, as the different humours of the body. 3. தொடர்புறுதல் (இ.வ.);; to be connected (சாஅக.);. [தொந்தம் + படு]
தொந்தப்பழி	தொந்தப்பழி tondappaḻi, பெ. (n.) தலைமுறை தலைமுறையாகத் தொடரும் பகை; hared, malice, perpetuated from generation to generation, vendetta. 2. தலைமுறை தலை முறையாக நிற்கும் பழிப்பு; stigma or stain that will continue for generations. [தொந்தம் + பழி]
தொந்தப்பாடு	தொந்தப்பாடு tondappāṭu, பெ. (n.) தொடர்பு (நாஞ்.);. connection [தொந்தம் + பாடு]
தொந்தப்பாலை	தொந்தப்பாலை tondappālai, பெ. (n.) தொந்தம்பாலை பார்க்க;see {} [தொத்தம்பாலை → தொந்தப்பாவை]

தொந்தம்	தொந்தம்1 tondam, பெ. (n.) 1. இரட்டை; pair. 2. பழைமை; oldness. 3. நெருக்கம்; intimacy. 4. சேர்க்கை; addition, adherence. 5. பாலியற் தொடர்பு; sexual union. 6. கால்வழி; hereditary (சாஅக.);. [தொந்து → தொந்தம்] தொந்தம்2 tondam, பெ. (n.) எதிரெதிரான இரண்டு இணைகள்; pairs or couples of opposites as heat and cold, desire and aversion, light and darkness, weal and woe, wet and dry etc.(சாஅக.);. தொந்தம்3 tondam, பெ. (n.) 1. தொடர்பு; connection. "தொல்லை வல்வினைத் தொந்தந்தானென்செயும்" (தேவா 4,4); 2. பகை; hatred, animosity, malice. நரர்க்கும் வானரர்க்கு முண்டோ தொந்தம் (இராமாதா கிஷ். 8.); 3. படைக்கல வகை; a kind of weapon. "சவளமும் தொந்தமும் விட்டேறும் தக்காகப் 559. உரை). 4.நெருங்கிய பழக்கம்; familiarity, close intimacy. 5. தொடுப்பு; improper intimacy. அவனுக்கும் அவளுக்குத் தொந்தமுண்டு
தொந்தம்பாலை	தொந்தம்பாலை tondambālai, பெ. (n.) நிலப்பாலை; blue dying rosebay (சா.அக.);.
தொந்தமயினம்	தொந்தமயினம் tondamayiṉam, பெ. (n.) பச்சைக் கடலை; green bengal gram (சா.அக.);
தொந்தமலம்	தொந்தமலம் tondamalam, பெ. (n.) பழைய மலம்; long retained stool (சா.அக.);. [தொந்தம் + மலம்]
தொந்தமிடு-தல்	தொந்தமிடு-தல் dondamiḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) சேர்க்கையினால் சரக்குகளை உறவாக்கல்; to set up chemical combination by addition of drugs or agents (சா.அக.);. [தொந்தம் + இடு-]

தொந்தமுறு-தல்	தொந்தமுறு-தல் dondamuṟudal, 20 செகுவி (v.i.) ஒன்றுபடுதல்; to unite. "தொந்தமுறச் சேர்குடிநீர்" (தைலவ.தைல.135);. [தொந்தம் + உறு-,]
தொந்தமேறு-தல்	தொந்தமேறு-தல் dondamēṟudal, 5 செகுவி (v.i.) சேர்க்கையினால் சரக்குகளின் உறவாக்கு தலை அதிகப்படுத்தல்; to increase of chemical affinity by addition of other agents in alchamy (சா.அக.);. [தொந்தம் + ஏறு]
தொந்தயுத்தம்	தொந்தயுத்தம் tondayuttam, பெ. (n.) இருவர் தமக்குள் செய்யும் போர்; duel, hand to hand fight. "தொந்தயுத்த நின்று ஞற்றினார்" (சேதுபு. சீதைகுண்ட. 12);. [தொந்தம் + யுத்தம்] Skt.yudda → த. யுத்தம்
தொந்தரவு	தொந்தரவு tondaravu, பெ. (n.) துன்பம் (உ.வ);; trouble, vexation, difficulty. பொதுமக்களுக்கு எந்தத் தொந்தரவும் இல்லாமல் ஊர்வலம் நடத்தத் தமிழியக்கத் தொண்டர்கள் முடிவு செய்தனர். ம. தொந்தரம் க.தொந்தரெ;தெ. தொந்தர [துள் → (துய்): → துயர் → துயரம். துள் → தொன் → தொய் → தொய்யல் = துன்பம். தொய் → தொ →
தொந்தரி-த்தல்	தொந்தரி-த்தல் tondarittal, 4 செ.குன்றாவி (v.t.) வருத்துதல்; to trouble, vex, annoy. ஏன் சும்மா வந்து தொந்தரிக்கிறாய்? (உ.வ.);. [தொத்தரை → தொந்தரி]
தொந்தரை	தொந்தரை tondarai, பெ. (n.) தொந்தரவு பார்க்க;See tondaravu. "ஆசாபாசத் தொந்தரை யிட்டவர்மேல் வீழ்வார்பால்" (திருப்பு. 623.);. [தொய் → தொ → தொத்தரை]
தொந்தரோகம்	தொந்தரோகம் tondarōkam, பெ. (n.) தொந்த நோய் பார்க்க;See tonda-ாy (சா.அக.);. [தொந்தம் + ரோகம்] Skt. rõga → த. ரோகம்
தொந்தரோகி	தொந்தரோகி tondarōki, பெ. (n.) தொந்த நோயர் பார்க்க;See tonda-ndyart (சா.அக.);. [தொத்தம் + ரோகி] Skt. Rögin → ரோகி.

தொந்தவழுக்கை	தொந்தவழுக்கை tondavaḻukkai, பெ. (n.) சரவடிசரவடியாக ஏற்பட்ட தலை வழுக்கை; hereditary baldness (சா.அக.); [தொத்தம் + வழுக்கை]
தொந்தவாதம்	தொந்தவாதம் tondavātam, பெ. (n.) ஒரு ஊதை மற்றொரு மாத்திரை ஊதையோடு கலந்திருத்தல்; väta humour in combination with another measure of vätam (சா.அக.);. [தொத்தம் + வாதம்]
தொந்தவியாதி	தொந்தவியாதி tondaviyāti, பெ. (n.) தொந்தநோய் பார்க்க;See tonda-ndy (சா.அக.); [தொந்தம் + வியாதி. தொந்தம் → பழைமை] Skt.vyådhi → த. வியாதி
தொந்தவினை	தொந்தவினை tondaviṉai, பெ. (n.) முற்பிறப்பிற் செய்த இருவினைப் பயன் (வின்.);; fruit of former actions, good or evil. [தொந்தம் + வினை]
தொந்தனை	தொந்தனை tondaṉai, பெ. (n.) இணை விழைச்சு; sexual union. "பரத்தை மாதர் தொந்தனைத் துவட்சி நீங்கான்" (குற்றா.தல. கவுற்சன 26.);
தொந்தார்த்தம்	தொந்தார்த்தம் tondārttam, பெ. (n.) 1. இரட்டைப் பொருள்; double entendre. அவன் தொந்தார்த்தத்தோடு பேசுகிறான். 2. தொந்த வினை (வின்.); பார்க்க;see tonda-vinai [தொந்தம் + அர்த்தம்] Skt. artha → த. அர்த்தம்
தொந்தார்த்தனை	தொந்தார்த்தனை tondārttaṉai, பெ. (n.) ஒருவர்க்கொருவர் கூறும் கடுஞ்சொல்: reciprocal abuse. 2. ஒருவருக்கொருவரோடுள்ள பகை; mutual hatred (செ.அக.);.

தொந்தி	தொந்தி1 tondittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) ஊதை, பித்தம், கோழை, சளி நோய்கள் ஒன்றோ டொன்று முரணுதல்; to be in conflict, as the different humours of the body with one another, to be complicated as a disease. 2. பற்றுதல் (யாழ்.அக.);; to adhere, clave, to be united, familiar with. 3. தாறுமாறாதல்; to become disorderly, to be spoiled. தொந்தி2 tondittal, 4 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. கலத்தல்; to compound, as medicines, mix. சரி கூட்டி தொந்தித்து (பணவிடு. பக். 22); 2. தொடர்தல்; to be perpetuated, to continue, as the fruit of karma. தொந்தி3 tondi, பெ. (n.) பெருவயிறு: large belly, abdomen. "தொந்திகொ டந்திபடும் பெருந்துறை" (திருவாலவா. 27, 36);. 2. தசை மடிப்பு (வின்.);; fold or callop of fat. 3. நோய்வகை; obesity, enteroptosis. 4. பரவ மகளிர் அணியுங்கைக்காப்பு; bracelet of parava women (செ.அக.); ம. தொந்தி தொந்தி4 tondi, பெ. (n.) 1. வயிறு; belly. 2. கீழ்வயிறு; abdomen. 3. தொப்பை; pot belly.
தொந்திக்கணபதி	தொந்தித்தல் தொந்திக்கணபதி dondikkaṇabadi, பெ. (n.) பெருவயிற்றுப் பிள்ளையார்; big-bellied Ganēsā (செ.அக.);. [தொந்தி + கணபதி]
தொந்திக்கெளுத்தி	தொந்திக்கெளுத்தி tondikkeḷutti, பெ. (n.) ஏரியிலும் குளங்களிலும் மேயும் மீன்; fish that roams in the lake and ponds. [தொந்தி + கெளுத்தி] இதன் அடிவயிறு பருத்துக் காணப்படும்
தொந்தித்தரை-த்தல்	தொந்தித்தரை-த்தல் tondittaraittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) இரண்டு சரக்குகளும் ஒன்றுபடக் கலந்த பிறகு அரைத்தல்; to grind after the drugs had chemically combined as insulphur and mercury (சா.அக.); [தொந்தித்து + அரை-]

தொந்திதள்ளுதல்	தொந்திதள்ளுதல் dondidaḷḷudal, பெ. (n.) 1. பெருவயிறாகை (உ.வ.);; becoming pot-bellied. 2. வளைந்து போகை; being curved or folded. பட்டம் தொந்தி தள்ளியிருக்கிறது (தஞ்சை.); [தொந்தி + தள்ளு]
தொந்திப்பாதல்	தொந்திப்பாதல் tondippātal, பெ. (n.) ஒன்றோடொன்று பின்னிக் கொள்ளல்; pulse becoming complicated by combined with one another (சா.அக.); [தொந்திப்பு + ஆதல்]
தொந்திப்பு	தொந்திப்பு1 tondippu, பெ. (n.) 1, நட்பு; union, friendship. 2. தீராப்பகை; perpetuation of hatred. 3. நோய்க் கலப்பு; complication of disease (செ.அக.);. தொந்திப்பு2 tondippu, பெ. (n.) 1. நெருக்கம்; intimacy. 2. பழந்தொடர்பு; oldy relation. 3. ஒன்றோடொன்றின் தொடர்பு; relative connection, mutual connection (சா.அக.);. தொந்திப்பு3 tondippu, பெ. (n.) 1. இரட்டிப்பு; double. 2. வேறுபாடு; difference.
தொந்திமணல்	தொந்திமணல் tondimaṇal, பெ. (n.) புதை மணல் (இ.வ.);; quicksand, bed of loose sand, readily swallowing animals (செ.அக.);. [தொந்தி + மணல்]
தொந்திவயிறு	தொந்திவயிறு tondivayiṟu, பெ. (n.) தொப்பை வயிறு; pot belly (சா.அக.); [தொந்தி + வயிறு]
தொந்திவிழு-தல்	தொந்திவிழு-தல் dondiviḻudal, 3 செ.குவி (v.i.) வயிறு பெருத்தல்; to get pot belly (சா.அக.);. [தொந்தி + விழு-,]

தொந்திவைத்தல்	தொந்திவைத்தல் tondivaittal, பெ. (n.) 1. தொந்திதள்ளுதல் பார்க்க;See loadi-talu-dal. 2. செல்வனாகை; becoming prosperous (செ.அக.);. [தொந்தி + வைத்தல்]
தொந்துவநோய்	தொந்துவநோய் tonduvanōy, பெ. (n.) பல நோய்களின் கலப்பு; to complicated diseases (சா.அக.);. [தொத்துவம் + நோய்]
தொந்துவம்	தொந்துவம் tonduvam, பெ. (n.) கலப்பு; mixture, union (சா.அக.); [தொந்து → தொந்துவம்]
தொந்தை	தொந்தை tondai, பெ. (n.) தொந்தம்பாலை பார்க்க;See tondam-pālai.
தொந்தோமெனல்	தொந்தோமெனல் tondōmeṉal, பெ. (n.) தாளவொலிக் குறிப்பு (சூடா. 12, 123);; onom. expr. of beating time. [தொம் + தோம் + எனல்]
தொப்பக்கடமான்	தொப்பக்கடமான் toppakkaḍamāṉ, பெ. (n.) வயிறு பருத்துக் காணப்படும் முட்களில்லாத தொரு கடல் மீன்; thornless sea fish which has large stomach. [தொப்பை + கடமான்]
தொப்பக்கெடுத்தை	தொப்பக்கெடுத்தை toppakkeḍuttai, பெ. (n.) வயிறு பெருத்த கெடுத்தை என்னும் நச்சுத் தன்மையுள்ள கடல்மீன் (தஞ்சை மீனவ.);; poisonous sea fish, called keduttai. [தொப்பை + கெடுத்தை]
தொப்பக்கெண்டை	தொப்பக்கெண்டை toppakkeṇṭai, பெ. (n.) வயிறு பெருத்த கெண்டை மீன் (தஞ்சை. மீனவ.);: kendai fish which has large belly. [தொப்பை + கெண்டை]
தொப்பணம்	தொப்பணம் toppaṇam, பெ. (n.) பிள்ளையார் வணக்கம் முதலியவற்றில் வலக்கையால் இடக்காதையும் இடக்கையால் வலக் காதையும் பிடித்து உட்கார்ந்தெழுந்திருக்கை; a form of obeisance to Ganesā, in which the hands are crossed over each other, the fingers grasp the ear-lobes and the motions of sitting and standing are gone through alternately.

தொப்பணம்போடு-தல்	தொப்பணம்போடு-தல் doppaṇambōṭudal, 20 செ.கு.வி. (n.) பிள்ளையார் வணக்கம் போன்றவற்றில் இடக்கையால் வலக் காதையும் வலக்கையால் இடக்காதையும் பிடித்து உட்கார்ந்தெழுந்திருத்தல்; to form of obeisance to Ganesā in which the hands are crossed over each other the fingers grasp the ear-lobes and motions of sitting and standing are gone through alternately.
தொப்பளம்	தொப்பளம் toppaḷam, பெ. (n.) பாதிவெந்த காய்கறி கொண்ட குழம்புவகை (இ.வ.);; half boiled vegetable soup. தெ. தப்பளமு
தொப்பற	தொப்பற toppaṟa, வி.எ. (adv.) நன்றாய்; soundly, thoroughly. என்னைத் தொப்பற அடித்தார்கள் (இ.வ.);
தொப்பறை	தொப்பறை toppaṟai, பெ. (n.) எளியநிலை; miserable condition. தொப்பறைக் குடித்தனம் (தஞ்சை);

தொப்பாரம்	தொப்பாரம்1 toppāram, பெ. (n.) 1. துணியிற் கட்டித் தோள்மேற் கொண்டுபோகப்படும் பெருமூட்டை (யாழ்.அக.);; a large bundle of things tied in a cloth, as carried over the shoulders; pack. 2. புற்கட்டு; a large truss of grass. 3. நெடுஞ்சப்பாத்து (யாழ்.அக);; a kind of spurge. [தோள் + பாரம் → தோள்பாரம் → தோப்பாரம் → தொப்பாரம்] தொப்பாரம்2 toppāram, பெ. (n.) 1. சிறு கொப்புளம்; vessicle, pustule. 2. பெருங் குவியல்; big hoap, pile (சா.அக.);. தொப்பாரம்3 toppāram, பெ. (n.) முகமூடி வகை; a kind of veil. தெ. தொப்பாரமு தொப்பாரம்4 toppāram, பெ. (n.) மணிமுடி வகை; a kind of crown. "குற்றுடை வாளுங் கட்டிக் குலவு தொப்பாரங் கட்டி" (திருவாலவா. 4.12);. தெ. தபாரமு தொப்பாரம்5 toppāram, பெ. (n.) பெரிய கட்டடம் (வின்.);; large building சப்பாரமு
தொப்பி	தொப்பி1 toppi, பெ. (n.) கள் toddy. [தோப்பி → தொப்பி] தொப்பி2 toppi, பெ. (n.) முழவின் (மிருதங்கத்தின்); இடப்பக்கம்; left side of a mirudañgam. தொப்பி3 toppi, பெ. (n.) நெல்லி; Indian-gooseberry (சா.அக.);.
தொப்பிக்கட்டை	தொப்பிக்கட்டை toppikkaṭṭai, பெ. (n.) வைக்கோற்புரி சூட்டி நீரில் நடப்பட்ட மரம் (யாழ்ப்.);; sticks or posts setup in shallow waters to indicate the course of the channel, as a hanging straw on the top to make them conspicuous. [தொப்பி + கட்டை]

தொப்பிச்சாடி	தொப்பிச்சாடி toppiccāṭi, பெ. (n.) கள்சாடி; toddy jar (சா.அக.);. [தோப்பி → தொப்பி + சாடி]
தொப்பிமடல்	தொப்பிமடல் toppimaḍal, பெ. (n.) பாக்கு மரத்தின் பாளை (யாழ்ப்.);; integument of the areca flower (சா.அக.);. [தொப்பி + மடல்]
தொப்புட்கழலை	தொப்புட்கழலை topputkaḻlai, பெ. (n.) கொப்பூழிலேற்படுங் கழலை; tumour of the umbilics (சா.அக.);. [தொப்புள் + கழலை]
தொப்புட்குழி	தொப்புட்குழி topputkuḻi, பெ. (n.) தொப்புளின் பள்ளம்; naval depression (சா.அக.); [தொப்புள் + குழி]
தொப்புட்கொடி	தொப்புட்கொடி toppuḍkoḍi, பெ. (n.) கொபூழ்க்கொடி (உ.வ.);; umbilical cord, navel string. [தொப்புள் + கொடி.]
தொப்புட்கொடியுறவு	தொப்புட்கொடியுறவு toppuḍkoḍiyuṟavu, பெ. (n.) மொழிவழியான இனவுணர்வு; ethinical relationship through mother tongue. ஈழத்தவருக்கும் தமிழருக்கும் தொப்புள் கொடியறவு உள்ளது. [தொப்புன்கொடி + உறவு] கருவில் வளரும் சேய்க்குத் தாயுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ள தொப்புட் கொடி வழியே உணவு புகட்டப்படுவது போன்ற உருவகம்.
தொப்புத்திப்பெனல்	தொப்புத்திப்பெனல் topputtippeṉal, பெ. (n.) தொப்பெனல் பார்க்க;See toppenal [தொப்பு + திப்பு + எனல்]
தொப்புத்தொப்பெனல்	தொப்புத்தொப்பெனல் topputtoppeṉal, பெ. (n.) தொப்பெனல் பார்க்க;See toppenal.

தொப்புள்	தொப்புள் toppuḷ, பெ. (n.) கொப்பூழ்; navel (சா.அக.);.
தொப்புள்கட்டி	தொப்புள்கட்டி toppuḷkaṭṭi, பெ. (n.) கோழை, சளியினால் கொப்பூழின் கீழேனும், மேலேனும் கட்டியைப் போல் வீக்கத்தை யுண்டாக்கும் ஊதை நோய்; a kind of rheumatic abscess like swelling below the navel (சா.அக.);. [தொப்புள் + கட்டி]
தொப்புள்கடுப்பு	தொப்புள்கடுப்பு toppuḷkaḍuppu, பெ. (n.) கொப்பூழ் அழற்சி; inflammation of the navel. [தொப்புள் + கடுப்பு]
தொப்புள்கழலை	தொப்புள்கழலை toppuḷkaḻlai, பெ. (n.) கொப்பூழண்டை காணப்படும் கழலை அல்லது நீர்க்கட்டி; a Watery tumour or cyst at the navel (சா.அக.);.
தொப்புள்கொடி	தொப்புள்கொடி toppuḷkoḍi, பெ. (n.) தாய்க்கும், கருவிலிருக்கும் குழந்தைக்கும் தொடர்புடையதாயிருக்கும் நஞ்சுக்கொடி; the navel string or umbilical cord (சா.அக.);. [தொப்புள் + கொடி.]
தொப்புள்பிதுக்கம்	தொப்புள்பிதுக்கம் doppuḷpidukkam, பெ. (n.) தொப்புள் புடைத்து வெளித்தள்ளல்; protrusion of navel tissue (சா.அக.);. [தொப்புள் + பிதுக்கம்]
தொப்புள்மந்திரம்	தொப்புள்மந்திரம் toppuḷmandiram, பெ. (n.) a mantra uttered in the ceremony of consummation. [தொப்புள் + மந்திரம்]
தொப்புள்வீக்கம்	தொப்புள்வீக்கம் toppuḷvīkkam, பெ. (n.) கொப்பூழ் வீக்கம்; swelling of the umbilicus (சா.அக.); [தொப்புள் + வீக்கம்]
தொப்புளறு-த்தல்	தொப்புளறு-த்தல் toppuḷaṟuttal, 5 செ.குவி (v.i.) பிறந்த குழந்தையின் நஞ்சுக் கொடி அறுத்தல்; cutting off the umbilical card of a new born baby (சா.அக.);. [தொப்புள் + அறு]

தொப்புளான்	தொப்புளான் toppuḷāṉ, பெ. (n.) பெரிய தொப்புளையுடையவன்; one having a large navel (சா.அக.);, [தொப்புள் + உளான்]
தொப்புளொழுக்கு	தொப்புளொழுக்கு toppuḷoḻukku, பெ. (n.) தொப்புளில் உண்டாகும் குருதியொழுக்கு; hemorrhage from the navel (சா.அக.);. [தொப்புன் + ஒழுக்கு]
தொப்பென்று விழு-த	தொப்பென்று விழு-தல் doppeṉṟuviḻudal, 3.செ.குவி (v.i.) நிலம் அல்லது நீருக்குள் சுமை கொண்டு விழுதல்; falling of a heavy body on the ground or into the water. [தொப்பு + என்று + விழு-,]
தொப்பெனல்	தொப்பெனல் toppeṉal, பெ. (n.) 1.கீழ்விழுதற் குறிப்பு; falling with a thumbing noise. 2. அடிவிழுதற் குறிப்பு; sound of falling blow (செ.அக.);.
தொப்பை	தொப்பை1 toppai, பெ. (n.) 1. தொந்தி; paunch belly. 2. கொப்புளம்; boil. 3. கடல்மீன்; a sea fish. 4, திண்மையின்றிப் பருத்தது; that which has swelled without firmness or soft and weak. 5. பருத்துச் சரிந்த வயிறு; a relaxed condition of the abdominal walls in which they hangdown loose over the pubil by thier own weight (சா.அக.);. தெ. தொப்ப [துல் → துள் → துண்பு → தும்பு → தொம்பு → தொம்பை - தொப்பை (வே.க. 282);] தொப்பை toppai, பெ. (n.) மத்தளத்தில் அடிக்கும் நடுவிடம் (இ.வ.);; the central portion of the head of a drum.
தொப்பைக்கணபதி	தொப்பைக்கணபதி dobbaikkaṇabadi, பெ. (n.) தொந்திக்கணபதி பார்க்க;See tond. k-kasapadi. [தொப்பை + கணபதி]
தொப்பைக்காரன்	தொப்பைக்காரன் toppaikkāraṉ, பெ. (n.) பணக்காரன் (இ.வ.);; wealthy person, as having a big paunch. [தொப்பை + காரன்]

தொப்பைக்கூத்தாடி	தொப்பைக்கூத்தாடி toppaikāttāṭi, பெ. (n.) கோமாளி (இ.வ.);; clown, as having a made-up pot-belly. [தொப்பை + கூத்தாடி]
ப்பைக்கெண்டைச்ச	தொப்பைக்கெண்டைச்சாலா toppaikkeṇṭaiccālā, பெ. (n.) வயிற்றின் அடிப்பகுதி பருத்துக்காணும் ஆற்று மீன் வகை (தஞ்சை. மீனவ.);; river fish with a big lower part.
தொப்பைக்கெளுத்தி	தொப்பைக்கெளுத்தி toppaikkeḷutti, பெ. (n.) அடிவயிறு பெருத்த கெளுத்தி மீன் (செங்கை. மீனவ.);; kejutti fish with a large size stomach. [தொப்பை + கெளுத்தி]
தொப்பைச்சாலா	தொப்பைச்சாலா toppaiccālā, பெ. (n.) உடல் பருத்துக் காணப்படும் ஒரு சாலாமீன்; Sala fish, which has big size body. [தொப்பை + சாவா]
தொப்பைதள்ளு-தல்	தொப்பைதள்ளு-தல் doppaidaḷḷudal, 15 செ.குவி. (v.i.) வயிறு பருத்துச் சரிதல்; hanging of the abdominal walls through relaxation (சா.அக.); [தொப்பை + தள்ளு-,]
தொப்பைமிளகாய்	தொப்பைமிளகாய் toppaimiḷakāy, பெ. (n.) குட மிளகாய்; large plump chillies; bell pepper, capsicum (சா.அக.);. [தொப்பை + மிளகாய்]
தொப்பைமீன்	தொப்பைமீன் toppaimīṉ, பெ. (n.) ஒரு வகைக் கடல் மீன்; a sea fish (சா.அக.);. [தொப்பை + மீன்]
தொம்பக்கூத்தாடி	தொம்பக்கூத்தாடி tombakāttāṭi, பெ. (n.) தொம்பன் (இ.வ.); பார்க்க;See tomban [தொம்பம் + கூத்தாடி]

தொம்பதம்	தொம்பதம் dombadam, பெ. (n.) 'தத்வமஸி' என்னும் மறைத் தொடரில் த்வம் எனுஞ் சொல் (திருப்பு. 348);; the word 'tvam' in the sacred sentence tat-tvam-asi. "தொம்பத்துப் பண்புரைத்து" (திருப்பு .348);.
தொம்பம்	தொம்பம் tombam, பெ. (n.) கழைக்கூத்து (யாழ்.அக.);; pole-dancing.
தொம்பரக்குடித்தனம்	தொம்பரக்குடித்தனம் tombarakkuḍittaṉam, பெ. (n.) செலவாளிக்குடும்பம் (உ.வ.);; domestic life of extravagance and waste, lack of domestic cconomy. [தொம்பரம் + குடித்தனம்]
தொம்பரம்	தொம்பரம்1 tombaram, பெ. (n.) பலருக்குச் சமைத்த ஊண்; a mess prepared formany, an open table, as in a palace (W);. தெ. தொம்மரமு தொம்பரம்2 tombaram, பெ. (n.) சமையற் பானை; cooking pot. அந்த அரிசியைத் தொம்பரத்திற் போட்டுச் சமையல் செய்யுங்கள்(தமிழறி.46);. தொம்பரம்3 tombaram, பெ. (n.) தொப்பாரம்3 பார்க்க;See toppäram.
தொம்பரவன்	தொம்பரவன் tombaravaṉ, பெ. (n.) தொம்பன் பார்க்க;See tomban. [தொம்பன் → தொம்பரவன்]
தொம்பரை	தொம்பரை tombarai, பெ. (n.) ஊர்சுற்றி (இ.வ.);: a vagabond [தொம்பன் → தொம்பரை] தொம்பரை tombarai, பெ. (n.) தெற்குதிர்; granary. தொம்பரைக டோறுமுன்னாட் டாழ்வின்றி வைத்திடு நெற் றான்யமதை (பஞ்ச. திருமுக. 193); [தொம்பறை → தொம்பரை]
தொம்பல்	தொம்பல் tombal, பெ. (n.) கலப்பையி லொட்டுஞ்சேறு (இ.வ.);; the mud that sticks to the plough-share.

தொம்பறை	தொம்பறை tombaṟai, பெ. (n.) 1. களஞ்சியம்; granary, barn. 2. தொம்பை1, 2 பார்க்க;See tombai',2 .3. பெருவயிரன் ; pot-bellied person, as resembling a grain basket.
தொம்பன்	தொம்பன் tombaṉ, பெ. (n.) கழைக்கூத்தன்; a person belonging to the tribe of tumblers, acrobats and bole-dancers. "தொம்பர் போலலாகுகொண்டு" (இராமநா. உயுத். 88);. க. தொம்பம்
தொம்பன்கூத்தாடி	தொம்பன்கூத்தாடி tombaṉāttāṭi, பெ. (n.) தொம்பன் பார்க்க;See tomban. [தொம்பன் + கூத்தாடி]
தொம்பைக்கூடு	தொம்பைக்கூடு tombaikāṭu, பெ. (n.) தொம்பை1, 1 பார்க்க; sce tombai. "பலதொம்பைக் கூட்டிற் சம்பா நெற்கட்டி வைக்கிறேன்" (விறலிவிடு 824); [தொம்பை + கூடு]
தொம்பைக்கூண்டு	தொம்பைக்கூண்டு tombaikāṇṭu, பெ. (n.) தொம்பை1 பார்க்க;See tombai. [தொம்பை + கூண்டு]
தொம்பைநாற்று	தொம்பைநாற்று tombainā̲ṟṟu, பெ. (n.) அடிப்பாகம் பருத்து மண் இறுகலாகப் பிடித்துள்ள நெல் நாற்று; rice-plant with its root grown stout in hardened clay (செ.அக.); மறுவ, தொளிம்பை [தொம்பை + நாற்று. தொளி → தொளும்பை → தொம்பை. தொளி = சேறு]
தொம்பைபாய்-தல்	தொம்பைபாய்-தல் tombaipāytal, 1 செ.கு.வி. (v.i.) நெல் நாற்றின் வேர்ப்பாகம் பருத்து மண் இறுகலாகப் பிடித்திருத்தல் (நாஞ்.);; to grow stout in root stuck in hardened clay, as rice plant. [தொம்பை + பாய்-]
தொம்பைமாலை	தொம்பைமாலை tombaimālai, பெ. (n.) தேர் முதலியவற்றின் ஆடைத் தொங்கல் வகை; a kind of cylindrical cloth-ornament hung about a chariot or pandal. [தொம்பை + மாலை]
தொம்மனை	தொம்மனை tommaṉai, பெ. (n.) தொம்பை (வின்.); பார்க்க;See tombai. [தொம்பை → தொம்மனை]

தொம்மெனல்	தொம்மெனல் tommeṉal, பெ. (n.) ஒலிக் குறிப்பு; onom. expr. of drum-beat. "தொம்மென..... குடமுழவெழு முழக்கம்" (கோயிற்பு நடராச.); [தொம் + எனல்]
தொம்மை	தொம்மை tommai, பெ. (n.) 1. தொம்பை பார்க்க;See tombai, "வடமேற்கில் தானியத் தொம்மை யமைக்கவும்" (சர்வா.சிற். 17);. 2. பருமன்; bulkiness, corpulence.
தொமலாடி	தொமலாடி tomalāṭi, பெ. (n.) எட்டி; nuxuomica strychnine (சா.அக.);,

தொய்	தொய்1 toytal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. இளைத்தல்; to languish, pine, grow weak. 2. சோர்தல்; to be weary, fatigued; to fail in energy; to droop, faint, flag. "தொய்யுமான் போலத் துவக்குண்டேன்" (விறலிவிடு. 407);. இத்தனை பேருக்கிடையில் நமக்கு எங்கே வேலை கிடைக்கப் போகிறது என்ற நினைப்பில் மனம் தொய்ந்தாள். 3. துவளுதல்; to become slack, to be loose, supple, yielding. "தொய்யு மரவணைக்குள்" (திருப்பு.1173); நிறையத் துணிகள் தொங்குவதால் கொடி தொய்யத் தொடங்கி விட்டது 4. வளைதல்; to bend through weakness or want of support. கட்டடம் தொய்கிறது. 5 வயிறு முதலியன வாடுதல் (வின்.);; to sink in, as the belly through hunger or disease. உணவின்றி வயிறு தொய்கிறது. 6. கெடுதல்; to perish; to be ruined. "தொய்யா வெறுக்கைகொடு" (பெரும்பாண்.434); 7. பயன் குறைதல் (வின்.);; to be past the prime, as trees; to be reduced in fruitlessness. 8. மூச்சுத் திணறுதல் (வின்.);; to breathe short and hard, as while suffering from asthma. 9, வினை செய்தல்; to labour do work. "தொய்யா வுலகத்து நுகர்ச்சியுங் கூடும்" (புறநா.214.); [துல் → துள் → தொன் → தொய் (மு.தா. 281);] தொய்2 toytal, செ.குன்றாவி (v.t.) உழுதல்; to plough. "தொய்யாது வித்திய துளர்படு துடவை" (மலைபடு. 122);. [தொள் → தொளி = சேறு. தொள் → தொய்] தொய்3 toy, பெ. (n.) குற்றம்; fault, blemish, deficiency.
தொய்தவம்	தொய்தவம் toytavam, பெ. (n.) பரம்பை அல்லது வன்னி மரம்; Indian mesquit (சா.அக.);.

தொய்படு-தல்	தொய்படு-தல் doypaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) நனைதல்; to be moistened, wet. "நும்மியந் தொய்படாமல்" (மலைபடு. 365);. [தொய் + படு-,]
தொய்யப்போடு-தல்	தொய்யப்போடு-தல் doyyappōṭudal, 20 செகுன்றாவி (v.t.) பயனோக்கிச் சிறிது காலந் தாழ்த்தல் (உ.வ.);; to delay purposively. வேலையைத் தொய்யப் போட்டான் (உ.வ.); (செ.அக.); [தோங்கப் போடுதல் → தொங்கப் போடுதல் → தொப்யப் போடுதல், தோங்கப்போடுதல் = நிறுத்தி வைத்தல்]
தொய்யல்	தொய்யல் toyyal, பெ. (n.) 1. சோர்கை; fainting, languishing, despondency. "அறியாத் தொய்யற் சிந்தையாம் யாவரை யாதென்று துதிப்பேம்" (கம்பரா. ஊர்தே 18); 2. துன்பம் (சூடா.);; affliction. 3. சேறு (பிங்.);; mud. 4. உழவு; ploughing. [தொள்ளல் → தொய்யல்] தொய்யல்2 toyyal, பெ. (n.) களிப்பு (திவா.);; delight, pleasure, gladness, joy.
தொய்யவாங்கு	தொய்யவாங்கு1 doyyavāṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மெல்ல மூச்சு வருதல்; to be very slow in breathing. [தொய்ய + வாங்கு]
தொய்ய வாங்கு	தொய்ய வாங்கு2 doyyavāṅgudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) நிலை தாழ்த்துதல்; to reduce a person by draining away his property. [தொய்ய + வாங்கு-,]
தொய்யவிடு-தல்	தொய்யவிடு-தல் doyyaviḍudal, 18 செ.குன்றாவி, (v.t.) 1. கயிறு முதலானவற்றைத் தளர விடுதல்; to slacken, as a rope. 2. விலையேறுதற் பொருட்டு விற்பனைப் பொருளைக் கட்டி வைத்தல்; to hold back for a time with a view to raise the price, as merchandise. 3. நிறுத்தி வைத்தல்; to put off, delay. [தொய்ய + விடு-,]
தொய்யவிடு	தொய்யவிடு2 doyyaviḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) இணங்குதல்; to be yielding.
தொய்யா	தொய்யா toyyā, பெ. (n.) தொய்யாக்கீரை பார்க்க;See toyyā-k-kirai

தொய்யாக்கீரை	தொய்யாக்கீரை toyyākārai, பெ. (n.) கீரை வகை; the smallest Indian amaranth, a weed of gardens and a wholesome potherb. [தொய்யா + கீரை]
தொய்யாவுலகம்	தொய்யாவுலகம் toyyāvulagam, பெ. (n.) துறக்கம்; heaven, as the world where nobody need work. "தொய்யா வுலகத்து நுகர்ச்சி" (புறநா. 214, 9); [தொய் + ஆ + உலகம்]
தொய்யில்	தொய்யில் toyyil, பெ. (n.) மகளிர் முலையிலும் தோளிலும் எழுதுங்கோலம்; decorative make-up, by sandal paste and fragrant paste on women's breast and shoulder. "சுணங்கணி மென்முலைமேற் றொய்யிலெ முதுகோ" (கலித். 111.14);. [தொய் → தொய்யில்]
தொய்வு	தொய்வு1 toyvu, பெ. (n.) 1. இளைப்பு; fatigue. 2. ஈளை; asthma. 3. மூச்சு முட்டல்; hard breathing (சா.அக.);. [தொய்வு = தடை படல்] தொய்வு2 toyvu, பெ. (n.) 1. கட்டின் தளர்ச்சி; laxity, looseness, as of a rope. துணிபோடும் கொடிக் கயிறு தொய்வடைந்து விட்டது. 2. சோர்வு; faintness. தமிழின. தமிழ்மொழியின் விடுதலைக்காகப் பாவலரேறு தம் இறுதி மூச்சுவரைத் தொய்வின்றிப்பாடுபட்டார் (உ.வ.);. வேலையில் தொய்வு ஆகி விட்டான். 3. மூச்சுத் திணறல் [illegible]; difficulty of breathing
தொரட்டிமுள்ளி	தொரட்டிமுள்ளி toraṭṭimuḷḷi, பெ. (n.) வெள்ளைத் துரட்டி; raghota caper which is a curved thorny variety (சா.அக.); [தொரட்டி + முள்ளி]
தொரம்	தொரம் toram, பெ. (n.) கட்டுமரத்தின் இரு விளிம்பாய் அமையுந்தடி (மரத்தடி); (நெல்லை. மீனவ.);; wooden rod on both side of the raft.

தொரா	தொரா torā, பெ. (n.) வீட்டின் பூந் தொட்டியில் வைத்துப் பயிராக்கக் கூடிய மூலிகை; it is the most important of pot herb in our houses and garden. இது மூலிகைக்கெல்லாம் அரசனாகக் கருதப்படும் (சா.அக.); மறுவ. துரா, தரா.
தொல்	தொல் tol, பெ.அ (adj.) 1. பழைய; old. 2. இயற்கையான natural. தொல்லெழில் (கலித் 17,5); 3. தொன்மையான; ancient. தொல்பழங் காலம்.
தொல்கதை	தொல்கதை dolkadai, பெ. (n.) தொன்மம்; purana. "சூதனோதியது மூவாறு தொல்கதை" [தொல் + கதை]
தொல்காப்பியச்சூத்திரவிருத்தி	தொல்காப்பியச்சூத்திரவிருத்தி tolkāppiyaccūttiravirutti, பெ. (n.) தொல்காப்பியத்தின் முதல் நூற்பாவுக்குச் சிவஞான முனிவர் வரைந்த விரிவுரை விருத்தியுரை); an elaborate commentary on the pāyiram and the first sutra of Tolkāppiyam by Civa-fiana-munivar. [தொல்காப்பியம் + சூத்திரம் + விருத்தி]
தொல்காப்பியத்தேவர்	தொல்காப்பியத்தேவர் tolkāppiyattēvar, பெ. (n.) 13ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்தவரும் திருப்பாதிரிப்புலியூர்க் கலம்பகம் இயற்றிய வருமான ஆசிரியர் (தமிழ்நா.30);; a poet, author of Tiruppātiri-puliyūr-k-kalampagam. [தொல்காப்பியம் + தேவர்]
தொல்காப்பியப்புலவர்	தொல்காப்பியப்புலவர் tolkāppiyappulavar, பெ. (n.) தொல்காப்பியனார் பார்க்க;See tolkippiyani: தொல்காப்பியப்புலவர் தோன்ற விரித்துரைத்தார் பல்காய னார்பகுத்துப் பண்ணினார் (வீரசோ. 150, உரை);
தொல்காப்பியம்	தொல்காப்பியம் tolkāppiyam, பெ. (n.) மிகப் பழையதும் தொல்காப்பியனார் இயற்றியதுமான தமிழிலக்கண நூல்; the most ancient Tamil grammar extant, by Tolkāppiyanár. [தொல் + காப்பியம்] தொல்காப்பியம் இன்றுள்ள முதல் தொன்னூல் மட்டுமன்றி, பண்டைத் தமிழ் நாகரிகத்தையும்
தொல்காப்பியர்	தொல்காப்பியர் tolkāppiyar, பெ. (n.) தொல்காப்பியனார் பார்க்க;See tol-kāppiyanār [தொல் + காப்பியர்]

தொல்காப்பியர்காலம்	தொல்காப்பியர்காலம் tolkāppiyarkālam, பெ. (n.) தொல்காப்பியர் வாழ்ந்த காலம்; the age of Tolkappiyar. [தொல்காப்பியர் + காலம்] காலம் : தொல்காப்பிய அரங்கேற்றத்திற்குத் தலைமை தாங்கிய அதங்கோட்டாசானை"நான்மறை முற்றிய" என்றும், தொல்காப்பியரை"ஐந்திரம் நிறைந்த" என்றும், தொல்காப்பியச் சிறப்புப் பாயிரம் இயற்றிய பனம்பாரனார் அடைகொடுத்துக் குறிப்பதனால் ஆரிய மறையை நாலாக வகுத்த வேதவியாசர் காலத்திற்கும், ஐந்திரத்திற்கும் பிற்பட்ட அட்டாத்யாயி'யை இயற்றிய பாணினி காலத்திற்கும், தொல்காப்பியர் இடைப்பட்டவர் ஆவர். பாரதக் காலத்தினராகிய வேதவியாசர் காலம் கி.மு. 1000 பாணினி காலம் கி.மு.5ஆம் நூற்றாண்டு. தொல்காப்பியர் இடைக்கழகத்திற்கும் கடைக் கழகத்திற்கும் இடைப்பட்டவர்.அகத்தியர்க்கு மிகப்பிற்பட்டவர். அவரை அகத்தியர் மாணவர் என்பது காலவழுவாகும்.அகத்தியர் பாரதத்திற்கு முந்தியவர், தொல்காப்பியர் பிந்தியவர். இருவரும் இடைக்கழகத்திற்குப் பிற்பட்டவரே. தொல்காப்பியர்க்குக் கழகத் தொடர் பின்மையினாலேயே அவர் நூல் அதங் கோட்டாசான் தலைமையில் அரங்கேற்றப் பெற்றது. கடைக்கழகக்காலம் கி.மு.5ஆம் நூற்றாண்டு முதல் கிபி 4ஆம் நூற்றாண்டு வரை என்பது, பண்டைத் தமிழ்நாட்டு வரலாற்றாராய்ச்சி யாளர் பேரா.இராமச்சந்திர தீட்சிதர் முடிபு. "விண்புகழ் மூவர் தண்பொழில் வரைப்பு" (தொல். 1336); என்று தொல்காப்பியர் தம்காலத் தமிழகத்தை வண்ணித்திருப்பதால், எள்ளளவும் எதிர்ப்பின்றி மூவேந்தரே முடியுடையோராய் முத்தமிழ் நாட்டையும் தம் முன்னோர் போல் அறம் பிழையாது ஆட்சி செய்துவந்த நற்காலம் தொல்காப்பியரதென்பது அறியப் படும். மூவேந்தரும் தம்முள்ளும் தம் குறுநில மன்னரொடும் அடிக்கடி நிகழ்த்திய போரால் அமைதியின்மை தமிழகத்தில் நிலவி யிருந்தமையே. கடைக்கழக இலக்கியம் அளிக்கும் காட்சியாகும். ஆதலால் தொல்காப்பியர் அத்தகைய காலத்திற்கு மிக முற்பட்டவர் என்பது தெளிவு. "ஒருவரைக் கூறும் பன்மைக் கிளவியும் ஒன்றனைக் கூறும் பன்மைக் கிளவியும் வழக்கி னாகிய உயர்சொற் கிளவி
தொல்காப்பியன்	தொல்காப்பியன் tolkāppiyaṉ, பெ. (n.) தொல்காப்பியனார் பார்க்க;See tolkāppiyanār. "சீர்த்தித் தொல்காப்பியன் முதற் பன்னிரு புலவரும்" (பு.வெ.சிறப்புப்பா.); [தொல்காப்பியம் → தொல்காப்பியன்]
தொல்காப்பியனார்	தொல்காப்பியனார் tolkāppiyaṉār, பெ. (n.) காப்பியக் குடியிற் பிறந்தவரும் அகத்தியனார் மாணாக்கரும் தொல்காப்பியமியற்றிய வருமாகிய ஆசிரியர்; author of Tolkāppiam, reputed to be a disciple of Agattyar, as born in kappiya-k-kudi. இடைச் சங்கமிருந்தார் அகத்தியனாருந் தொல்காப்பியனாரும் (இறை,1. பக். 5.); [தொல்காப்பியர் → தொல்காப்பியனார்] தொல்காப்பியர் மதிப்புரவு கருதித் தொல்காப்பியனார் என்றழைக்கப்படுவது முண்டு. தொல்காப்பியரின் இயற்பெயர் திரண துரமாக்கினியென்று சொல்லப்படுவதால், தொல்காப்பியர் என்னும் பெயர் சிறப்புப் பெயரேயாகும். இப்பெயருக்குப் பழைமையான காவிய மரபைச்சார்ந்தவரென்று பொருள் கூறப்படுகின்றது. தொல்காப்பியர் கவியென்ற முனிவரின் மரபினராயின், காவியர் அல்லது காப்பியர் என்றழைக்கப்படுதல் இயல்பே. ஆனால், பல்காப்பியர் என்று இன்னொரு புலவர் பண்டைக் காலத்தில் தமிழ் நாட்டிலிருந்தார். தொல்காப்பியர் என்னும்

தொல்குணம்	தொல்குணம் tolkuṇam, பெ. (n.) பழமையாகிய பண்பு; characteristic of antiquity, எங்கோமா னெவ்வகைய னேந்திய தொல்குணத்தா லேனோரு மவ்வகையராமிவற்றி னால் (வீரசோ.157, உரை.); [தொல் + குணம்]
தொல்பதி	தொல்பதி dolpadi, பெ. (n.) பழைமையான ஊர்; ancient city. [தொல் + பதி]
தொல்பொருள்	தொல்பொருள் tolporuḷ, பெ. (n.) பண்டைய மக்களின் பண்பாட்டைக் காட்டும் வகையில் கிடைக்கும் கட்டடப் பகுதிகள், கருவிகள், கலங்கள் போன்றவையும் அவற்றின் சிதைவும்; archaeological value. [தொல் + பொருள். தொல் – பழைய]
தொல்பொருள்துறை	தொல்பொருள்துறை tolporuḷtuṟai, பெ. (n.) தொல்லியல்துறை பார்க்க;See toliyal-turai. [தொல்பொருன்துறை - தொல்லியல் துறை]
தொல்பொருளாராய்ச்சி	தொல்பொருளாராய்ச்சி tolporuḷārāycci, பெ. (n.) பழம் பண்பாட்டினை வெளிப் படுத்தும் ஆய்வு; archaeology, [தொல்பொருள் + ஆராய்ச்சி]
தொல்மரம்	தொல்மரம் tolmaram, பெ. (n.) ஆலமரம்; banyan tree (சா.அக.);,
தொல்லகம்	தொல்லகம் tollagam, பெ. (n.) முன்னோர் வாழ்ந்த இடம்; place of birth of one's ancestors. ஆரியர்களின் தொல்லகம் தமிழ்நாடன்று அவர்கள் வந்தேறிகளே.
தொல்லியல்	தொல்லியல் tolliyal, பெ. (n.) தொல்லியல் துறை பார்க்க;See tolliyal-turai. [தொல்லியன்துறை → தொல்லியல்]

தொல்லியல்துறை	தொல்லியல்துறை tolliyalturai, பெ. (n.) பண்டைய மக்களின் பண்பாட்டுக் கூறுகளை ஆய்வு செய்யும் துறை; archeological department. [தொல் + இயல் + துறை]
தொல்லுகம்	தொல்லுகம் tollugam, பெ. (n.) பாவட்டை; pavetta (செ.அக.);.
தொல்லெழில்	தொல்லெழில் tolleḻil, பெ. (n.) இயற்கையழகு; natural beauty. "தொல்லெழி றொலைபிவள்" (கலித் 17; 5). [தொல் + எழல்]
தொல்லை	தொல்லை1 tollai, பெ. (n.) பழைமை; antiquity, ancientness. "தொல்லைக்கணின்றார் தொடர்பு" (குறள், 806);. தெ. தொல்லி [தொல் → தொல்லை (மு.தா. 285);]
தொல்லையார்	தொல்லையார் tollaiyār, பெ. (n.) 1. தேவர்; trouble, perplexity, difficulty. மனத்தொல்லை யொழிவது என்று? 2. செயல், வினை, வேலை (அக.நி.);; work. அவனுக்குப் பலதொல்லைகளிருக்கின்றன. ம. தொல்ல [துல் → துன் → துன்பு, துல் → தொல் → தொல்லை (மு.தா.285);] தொல்லையார் tollaiyār, பெ. (n.) தேவர்; celestials, as the ancients. "தொல்லையா ரமுதுண்ண" (தேவா. 35);. [தொல்லை → தொல்லையார்]
தொல்லைவையகம்	தொல்லைவையகம் tollaivaiyagam, பெ. (n.) துறக்கம்; heaven, as the ancient world. "தொல்லைவையகத் தேறுதொண்டர்கள்" (தேவா. 66, 3); [தொவ்வை + வையகம்]

தொல்வரவு	தொல்வரவு tolvaravu, பெ. (n.) பழைய குடிவரவு; birth in an ancient family. "தொல்வரவுந் தோலுங் கெடுக்கும்" (குறள், 1043); [தொல் + வரவு]
தொல்வரைவு	தொல்வரைவு tolvaraivu, பெ. (n.) அடிப்பட்ட குடியொழுக்கம்; ancient custom, rule of conduct. "செய்யாரே தொல் வரைவிற் றீர்ந்ததொழில்" (ஆசாரக். 37); [தொல் + வரைவு]
தொல்வினை	தொல்வினை tolviṉai, பெ. (n.) பழவினை; karma. "தொல்வினைப் பயன்றுய்ப்ப" (கலித் 118;3); [தொல் + வினை]
தொலகை	தொலகை tolagai, பெ. (n.) செம்பாதியாய்ப் பிளந்து எடுக்கப்பட்ட மூங்கிற் கழி (குமரி. மீனவ.);; bamboo rod, attained by making into two halves. மறுவ. பிளாச்சி
தொலி	தொலி1 tolittal, 4 செ.குன்றாவி, (v.t.) 1. உரித்தல்; to stip off, as rind, bark; to flay. "தொலி எடு" 2. உமி அல்லது தோடு போக உரித்தல் (இ.வ.);; to husk, hull, pound. 3. புடைத்தல்; to beat severely. 'அவனைத் தொலித்துவிட்டார்கள்.' தொலி2 toli, பெ. (n.) 1. தோல்; skin, rind. "வெங்காயத் தொலி". 2. உமி; husk. நெல்லுத் தொலி ம. தொலி தொலி3 toli, பெ. (n.) மேற்றோல்; the natural outer coating of an animal separated from the body. ஆட்டுத் தொலியை உரித்துக் கொடு (இ.வ.); (சா.அக.);.

தொலியக்கரம்பை	தொலியக்கரம்பை toliyakkarambai, பெ. (n.) நத்தைச் சூரி (மலை.);; bristly buttonweed. [தொலி + ஆ + கரம்பை]
தொலியல்	தொலியல் toliyal, பெ. (n.) உமி போக்கிய அரிசி (வின்.);; husked rice. மறுவ, கொழியல் அரிசி [தொலி + அல். தொலி = தோன் தோன் அல்லாத அரிசி]
தொலியாக்கலப்பை	தொலியாக்கலப்பை toliyākkalappai, பெ. (n.) தொலியக்கரம்பை பார்க்க: see toliya-kkarambai [தொலி + ஆ + கலப்பை]
தொலுக்குநண்டு	தொலுக்குநண்டு tolukkunaṇṭu, பெ. (n.) ஒருவகைக் கடல் சிறு நண்டு (குமரி. மீனவ.);; a small size sea crab.
தொலும்பு	தொலும்பு tolumbu, பெ. (n.) மாட்டின் மயிர் நிறத்தின் வகையைக் குறிக்க வழங்கும் தரகர் பேச்சுமொழி; a particular colour of cows (in broker's language);.
த	த ta பெ. (n.) கைக்கிளையாகிய விளரியிசையினெழுத்து (திவா);: symbol representing the sixth note of the gamut. தக்க takka. பெ.எ. (adj);. 1. தகுந்த, இயைபாக: appropriate, suitable. பாரட்டத்தக்க செயல். வெற்றி பெற்றவர்களுக்குத் தக்கபரிசு வழங்கப்படும். (உ..வ.); காணாமல் போனவரைப் பற்றித் தகவல் தருபவருக்குத் தக்க கொடை தரப்படும் (இ.வ.); 2. மதிப்புறு: worthy of. ஆராய்ச்சியுலகில் பாவாணர் தக்க அறிஞராய்த் திகழ்ந்தார்.ம. தக்கம் [தகு – தக்க]

தக்ககன்	தக்ககன் takkagan, பெ. (n.) "எண்வகை நாகப்பாம்புகளுளொன்று." one of eight snakes. தக்ககன்3 taggagaṉ, பெ.(n.) சிவன்கரணமங்கை - மாகிட்டியன் இவர்களின் மகன்; the son of Karaṇamangai and Mägittiyan. "திரைவஜளக் கரணமங்கை நேர் மாகிட்டியற் புணர்ந்து - தரயிடை யுயிர்த்த மைந்தன் றக்ககன்" (ருக சிவமா 12."25); தக்ககன்4 takkagan, பெ .(n.) குடும்பத்தலைவன்: head of a family. குடும்பத்தில் உள்ளவர்களுள் அனைத்து
தக்கன்	தக்கன்2 takkaṉ, பெ. (n.) தக்கசங்காரன் பார்க்க்". See takka-Sangāran. தக்கன் takkaṉ, பெ. n. திறமையாளன் இலக் : clever person. [தகு → தக்கன்] தக் கன் (akkan, பெ. m.); எண் வகைப் பாம்புகளிலொன்று (பிங்);. a divine serpent, one of attā-mâ-nāgam. தக்கன் takkaṉ, பெ. (n.) கள்வன்: thicf. தண்ட மென்றொரு பொருட் குரிய தக்கரை" [கம்பா, 4χά και Αρλ και 7αλ Z8". தன் தள்ளுதல், கனைதல், விவக்குதல் தன் - தன்கு - தட்கு ஆன் = தட்கான் -] தக்கன் takkaṉ, பெ. (n.). நாவலந்தேயத்தின் தென்ப யை ஆட்சிசெய்த மன்னன்: thcking தனபகு Pl, - - who ruled the Southern part of India. தகு - தக்கு - தக்கன். தக்கு - தாழ்வு. தாழ்வான தென்பகுதியைக் , தக்கன் takkaṉ, பெ. (n.) எட்டு (அட்ட);மா நாகத் தொன்று (பிங்);; a divine serpent, one of {}.

தக்கசங்காரன்	தக்கசங்காரன் takkasaṅgāraṉ, பெ. (n.) சிவன்." Lord Sivan. [தச்சன் + சங்கரன் / தக்கசங்காரன்] தக்கடி முழுமுதற் கடவுளான அழல் வண்ணனின் அழித்தற்றொழில் குறிக்கப்பெற்றதெனலாம்.
தக்கடாபிக்கடாவெனல்	தக்கடாபிக்கடாவெனல் takkaṭāpikkaṭāveṉal, பெ. (n.) தாறுமாறாகப் பேசுதற் குறிப்பு (இ.வ.);". onom. expr. of ranting, blustering [தக்கடா + [பிக்கடா + எனல்] தகு + அடா - தக்கடா - எதிரொலிச் சொல் echoing word [பிக்கடா - புக்கடா என்று சில மாவட்டத்தில் கூறுவர்.]
தக்கடி	தக்கடி takkaḍi, பெ. (n.) 1. ஏய்ப்பு (யாழ்);; guile, deceit. 2. இரண்டகம் (யாழ்ப்);; treachery, insidiousness, villainy. 3. முரட்டுத்தனம் (யாழ்ப்);; rudencss, fiereness. 4. .பொருந்தா உரையாடல் (யாழ்ப்);; crossness, unreasonableness, captiousness in argument. 5. பொய் (இ.வ.);: falsehood, lie. மறுவ. வீண்குழப்பம், வாய்ச்செருக்கு தெ. தக்கிடி [தாக்கு + அடி - தாக்கடி - தக்கடி திடுமெனதாக்கி அழித்தலைப் போன்று, மனம் திடுக்குறவும், நடுக்குறவும் ஏமாற்றுதல்] தக்கடி takkaḍi, பெ. (n.) 1. துலைக்கோல் (C.Sm. D.I., i. 284.);; balance on the principle of a steelyard. 2. பத்துச்சேர் கொண்ட நிறையளவு: a weight of ten scers தெ. தக்கெட தக்கடிவித்தை தக்கு தக்கடி தக்கு தக்கது ரானது சீரானது சமமானது
தக்கடைக்கல்	தக்கடைக்கல் takkaḍaikkal, பெ(n.) நிறைகல் (C.G.);; stone-weights used in scales. [தக்கடை + கல்]

தக்கடைக்குண்டு	தக்கடைக்குண்டு takkaḍaikkuṇḍu, பெ. (n.) தக்கடைக்கல் [C.G.] பார்க்க; see takkadai – k - kal.
தக்கடைப்பில்லை	தக்கடைப்பில்லை takkaḍaippillai, பெ. (n.) துலைத்தட்டு (C.G.);; scale pan. [தக்கடை+ பில்லை]
தக்கணஅவசரம்	தக்கணஅவசரம் takkaṇaavasaram, பெ. (n.) கருப்பையில் விரைந்து உலவும் கரு; moving in the pregnent emergency womb as foctus (சா. அ.க.);.
தக்கணகெள்ளி	தக்கணகெள்ளி taggaṇageḷḷi, பெ. (n.) நற்குறியாகத் தெற்கிலிருந்தேனும் வலப் பக்கத்திலிருந்தேனும், ஒலியெழுப்பும் பல்லி தக்கணநீர்(வின்);; lizard chirping from the south or the right side, considered auspicious. [தக்கு + அணம் – தக்கணம் + கெள்ளி. Skt. கெள்ளி]
தக்கணத்துப்புலவன்	தக்கணத்துப்புலவன் takkaṇattuppulavaṉ, பெ.(n.) அகத்தியன்; a sage Agattiyan an crudite scholar of the south. [தக்கணம் + அத்து + புலவன்]
தக்கணநட்சத்திரவோரை	தக்கணநட்சத்திரவோரை takkaṇanaṭcattiravōrai, பெ. (n.) தென்மண்டல ஒரைகளின் விண்மீன் தொகுதி; the southern constellation (M.Navi. 109);. [தக்கணம் + நட்சத்திரம் +ஒரை. தென்பகுதியிலமைதந்துள்ள ஒரைகளின், விண்மீன் குழுமம்]
தக்கணநடுவண்பூமி	தக்கணநடுவண்பூமி takkaṇanaḍuvaṇpūmi, பெ. (n.) தென்திசை சமதட்ப வெப்பநிலை நிலப்பரப்பு; south temperature zone. [தக்கு+ அணம் - தக்கணம் + நடுவண் + பூமி - தக்கணநடுவண்பூமி]
தக்கணநாடு	தக்கணநாடு takkaṇanāṭu, பெ. (n.) 1. இந்தியத் தீவ(வு);க்குறையின் தென்பகுதி (இந்தியாவின் தென்பகுதி);; Southern part of the Indian peninsula. 2.கிழக்கு, மேற்கு மலைத்தொடருக்கு இடையில் உள்ள நிலப்பரப்பு (வின்.);; deccan, the table land between the Eastern and the Western Ghats.
தக்கணநீர்	தக்கணநீர் takkaṇa, பெ. (n.) காவிரி; water of the south (the river cauvery);. [தக்கணம் +நீர்]

தக்கணப்பயணம்	தக்கணப்பயணம் takkaṇappayaṇam, பெ. (n.) கடகத்திருப்பத்திலிருந்து சுறவ (மகர);த் திருப்பம் வரை, ஆன பரிதியின் பயணகாலம்; கடகம் (ஆடி); முதல் ஆறு திங்கள்; travel period of the Sun from Tropic of Cancer toTropic of Capricon. தக்கணம் + பயணம் - Skt. தட்சணாயனம், தக்கு - தக்கணம் - Skt. தட்சணம், பரிதி நிலையாகவும், புவிக்கோளம்
தக்கணப்புல்	தக்கணப்புல் takkaṇappul, பெ. (n.) சானம்; deccany grass (சாஅக.);. [தக்கணம் + புல்]
தக்கணப்பகுதி	தக்கணப்பகுதி daggaṇappagudi, பெ. (n.) உலகவுருண்டையின் தெற்குப்பகுதி (வின்); the south pole, Antartic zone. [தக்கணம் + பகுதி – தக்கணப்பகுதி. ஞாலத்தின் தென்புறமுள்ள பனிப்பகுதி]
தக்கணப்பந்தம்	தக்கணப்பந்தம் takkaṇappandam, பெ. (n.) "முவகை கட்டுகளுள் ஒன்று." one of the three kinds of bondage (சாஅ.க.); [தக்கணம் + பந்தம்]
தக்கணம்	தக்கணம் takkaṇam, பெ. (n.) 1. தெற்கு south. "தக்கண மதுரை"(மணிமே. 22 : 121}. 2. தக்கண நாடு பார்க்க: {} 3. வலப்பக்கம்: right side. "தக்கண கணைக்கால்" (சுத. ஞான.15:3);. த. தக்கணம் - வ.தஷிண [தக்கு [தாழ்வு] + அணம் – தக்கணம்]. கிழக்கு நோக்கும்போது தென்றிசை வலமும், வடதிசை இடமுமிருப்பதால், தக்கணம் என்னும் சொற்கு வலதிசைப்பொருளும் உத்தரம் என்னும் சொற்கு இடதிசைப் பொருளும் தோன்றன. (வ.மெ7.வ. 170);. 4 தக்கணாதி தக்கணம்2 takkaṇam, குவி.எ. (adv.) உடனே, அதே, காலத்தில் (இ.வ.);; at the same moment, immediately, instantaneously. [சடக்கெனல் = விரைவை உணர்த்தும் ஒலிக்குறிப்புச் சொல், சடக்கென - தடக்கென - தக்கென - தக்கணம். ஒருகா கணம் - நொடிப்பொழுது, நேர அலகு. அக்கணம் - தக்கணம்] தக்கணம்3 takkaṇam, பெ. (n.)

தக்கணமார்க்கம்	தக்கணமார்க்கம் takkaṇamārkkam, பெ. (n.) சிவசமயத்தின் உட்பிரிவுகளுள் ஒன்றான காளாமுகம்; a minor system of Saivism. [தக்கணம் + Skt. மார்க்கம் - தக்கண மார்க்கம். சைவ சமயத்தின் உட்பிரிவு. இச்சமயத்தினைச் சிறுபான்மையினரே தழுவியுள்ளனர்.]
தக்கணவர்த்தகம்	தக்கணவர்த்தகம் taggaṇavarttagam, பெ. (n.) பூனைக்காஞ்சொறிச் செடிவகை climbing nettle (சா.அ.க.);
தக்கணன்	தக்கணன் takkaṇaṉ, பெ. (n.) சிவன்;Šivan. "தக்கணா போற்றி தருமா போற்றி" (தேவா.968.10);. மறுவ: அறமுரைத்தபட்டன், ஆலமர் செல்வன், தக்கணநம்பி, தக்கணமுகநம்பி, தென்முகநம்பி [தக்கணம் - தக்கணன். திருக்கோவிலில் தெற்குநோக்கியமர்ந்து, அனைவருக்கும் அறமுரைக்கும் ஆசிரியனாகத் திகழும் சிவத்திருவுருவம்]
தக்கணாக்கினி	தக்கணாக்கினி takkaṇākkiṉi, பெ. (n.) தக்கிணாக்கினி (சூடா); பார்க்க see __, [தக்கிணாக்கினி- தக்கணாக்கினி]
தக்கணாக்கினியம்	தக்கணாக்கினியம் takkaṇākkiṉiyam, பெ. (n.) தக்கிணாக்கினி பார்க்க: see __,. [தக்கணாக்கினி – தக்கணாக்கினியம்]
தக்கணாதி	தக்கணாதி takkaṇāti, பெ. (n.) குறிஞ்சியாழ்த் திறங்களுள் ஒன்று (பிங்);: an ancient melody type of the Kuriñji class.
தக்கணாமுட்டி	தக்கணாமுட்டி takkaṇāmuṭṭi, பெ. (n.) ஒன்றுக்கும் உதவாத சோம்பேறி (மடியன்); (தஞ்சை.);; lazy, good-for-nothing fellow. எச்செயலிலும் காலூன்றி நில்லாதவன். திறம்பட வினையாற்ற மனமின்றி, வீணெ மந்தமாய்த் திகழ்பவன். [தக்கு [தாழ்வு] + முட்டி. முட்டி = முடன்]
தக்கணாமூர்த்தம்	தக்கணாமூர்த்தம் takkaṇāmūrttam, பெ. (n.) தக்கணாமூர்த்தி பார்க்க: See __,. [தக்கணம் – தக்கணன் + மூர்த்தம் - தக்கணமூர்த்தம் – தக்கணாமூர்த்தம்]

தக்கணாமூர்த்தி	தக்கணாமூர்த்தி takkaṇāmūrtti, பெ. (n.) தக்கணன் பார்க்க: See __,. மறுவ, தென்முகநம்பி, அறமுரைத்த கடவுள், ஆலமர்செல்வன் (தக்கணம் +Skt. மூர்த்தி தென்முகமாக விற்றிருந்து அனைத்து ஆதன்கட்கும் (ஆன்மாக்கட்கும்); அறமுரைக்குங் கடவுள்);
தக்கணாமூர்த்தித்தேவர்	தக்கணாமூர்த்தித்தேவர் takkaṇāmūrttittēvar, பெ. (n.) தக்கணன் பார்க்க: See__, "தக்கணாமூர்த்தித் தேவர் தாமிருந்த ஆலமரத்தே" (கலித். 131, உரை.); [தக்கணன் + மூர்த்தி+ தேவர் – தக்கணாமூர்த்தித்தேவர்]
தக்க ணாயனம்	தக்க ணாயனம் takkaṇāyaṉam, பெ. (n.) தக்கணப்பயணம் பார்க்க: see __, "அயன முத்தராயனமும். . . தக்கணாயனமுமென விரண்டாம்" (குர்மபு.பிர்மா. 4); [தக்கணம் + அயனம்]
தக்கணை	தக்கணை takkaṇai, பெ. (n.) பெரியவர்கட்கு வழங்கும் பொருள்; offering. "வேள்வியாய்த் தக்கணையாய்த் தானுமானான்" (திவ் பெரியாழ்4 :9: 5);
தக்கத்தடி-த்தல்	தக்கத்தடி-த்தல் takkattaḍittal, 4 செ.குவி (v.i.) மிகப்பருத்தல்; to swell to an enormous size or extent. "தக்கத்தடித்து பக்கப்பருத்து என்னுமா போலே கத்தக்கதித்தென்று ஒரு முழுச்சொல்லாய்" (திவ். பெரியாழ் 1.9: 3:வியா);. [தகு - தக்க + தடி-]
தக்கது.	தக்கது. dakkadu, பெ. (4) 1. தகுதி (திவா); பார்க்க: see __,. 2, தகுதியானது, that which is fit or proper. "தக்கதே நினைந்தான் றாதை" (கம்பார். கைகேயி. 102); [தகு - தக்கது.]
தக்கப்பண்ணு' - தல்	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின் அவை முதற்குறிப்பாகி அம்
தக்கப்பண்ணு-தல்	தக்கப்பண்ணு-தல் dakkappaṇṇudal, 5 செகுவி. (V.i.). ஒருவனது தகுதியைக் காட்டுதல் to show one's fitness. ஒரு வேலையில் தலையிட்டால் அதற்குத் தன்னைத் தக்கப்பண்ண வேண்டாமா? (இவ.); [தக்க + பண்ணு-]

தக்கபருவம்	தக்கபருவம் takkabaruvam, ெ.(n.) இளமைப் பருவம்; adult age (சா.அ.க.); மறுவ. விடலைப்பருவம் [தக்க + பருவம்]
தக்கபிக்கவெனல்	தக்கபிக்கவெனல் takkabikkaveṉal, பெ.(n.) 3,7 தாறுமாறாதற்குறிப்பு onom. expr. of being unruly, disorderly, improper or awkward. தக்கபிக்கவென்று உளறுகிறான் (உவ);. [தக்க + பிக்க + எனல்]
தக்கயாகப்பரணி	தக்கயாகப்பரணி takkayākapparaṇi, பெ. (n.) வீரபத்திரன் தக்கனுடைய வேள்வியை அழித்து வென்றதைப் பற்றிப் புலவர் ஒட்டக்கூத்தர் பாடிய, பரணிநூல்: a poem on Virabhadra's destruction of Daksa's sacrifice by Otta-k-küttar. [தக்கன் + யாகம் + பரணி]
தக்கர்	தக்கர் takkar, பெ. (n.) கைப்பிடியுள்ளதும், மூடியுடன் கூடியதுமான சிறிய குவளை, சாடி (வின்);; jar. [தகு - தக்கு – தக்கர்] நீர்மப்பொருட்களை நிறுத்தித் தடுத்து வைத்தலால், தங்குதற்கருத்தினின்று இவ் வேரடி கிளைத்த தெனலாம்.
தக்கரபுக்கரவெனல்	தக்கரபுக்கரவெனல் takkarabukkaraveṉal, பெ. (n.) தக்கடாபிக்கடாவெனல் பார்க்க: see __,
தக்கரம்	தக்கரம் takkaram, பெ. (n.) 1. களவு; theft, pilfering. 2. ஏய்ப்பு, சுழ்ச்சி; trickery, guile. "தக்கர மொப்பச் செப்பி" (திருவாலவா 13,11); Skt., Pkt. Taskara. [தக்கடி - தக்கடம் - தக்கரம் - தக்கடி = ஏமாற்றுகை, சுழ்ச்சிசெய்கை, இரண்டகம்செய்கை.]
தக்கராகம்	தக்கராகம் takkarākam, பெ. (n.) பாலைப் பண் வகை, (திவா);; an ancient sccondary, melody - type of the Palai class. [தக்கம் - தக்கராகம் Skt. ராகம்]

தக்கல்	தக்கல் takkal, பெ. (n.) அடைப்பு (வின்);: plug. [தக்கை – தக்கல்] தக்கல் takkal, பெ. (n.) தத்கால் பார்க்க;see {}.
தக்க வயதோர்	தக்க வயதோர் takkavayatōr, பெ. (n.) இளைஞர்; youth (சா.அக.); [தக்க + வயதோர்]
தக்கவர்	தக்கவர் takkavar, பெ. (n.) தக்கோர் பார்க்க see __, 'தக்காருந் தக்கவரல்லாரும்" (நாவடி, 112);. ம. தக்கவர் [தகு - தக்கு + அவர் – தக்கவர்].
தக்கவை-த்தல்	தக்கவை-த்தல் takkavaittal, 4 செ.கு.வி (v.i.) ஒன்றை இழக்காமல் தொடர்ந்து வைத்திருத்தல்; to retain (a seat, title, etc., in a contest, election, etc.);, to subjugate. விளையாட்டுப் போட்டியில் சிறந்த அணி என்ற சிறப்பினைத் தமிழ்நாடு தக்க வைத்துக் கொண்டது. [தங்க - தக்க + வை-]
தக்களி	தக்களி takkaḷi, பெ. (n.) kind of spindle (for spinning);. [தக்கு - தக்களி : நூல் இழையினைத் தம்முன் தக்கவைக்கும் நூலிழைக் கருவி]
தக் கன்று	தக் கன்று takkaṉṟu, பெ.எ. adi. சரியன்று: incorrect. 'சிறை தக்கன்று செங்கோல் வேற்றென" [மேைம சிறைவி 0. - 1] -
தக்கதன்று	தக்கதன்று dakkadaṉṟu, குவி.எ. adv. தக்காங்கு, 1 பார்க்க; see lakkiigu, வேலைக்குத் தக்கனை கூலி (உவ.);

தக்காங்கு	தக்காங்கு takkāṅgu, குவி.எ. (adv.) 1. தக்கபடி: suitably, regularly, in an orderly manner. 2. நடுவுநிலையாக; impartially, தக்காங்கு நாடி" குறன். [தக்கு +ஆங்கு → தக்காணம்]
தக்காணம்	தக்காணம் lakkilam, பெ. (n.) தக்கணம்', 1.2 - - o - - - - பார்க்க: See __,'12. தக்கானத்துத் தொல் பழங்கதைகள். தக்காரி
தக்காணியம்	தக்காணியம் takkāṇiyam, பெ. (n.) வழக்கிழந்த தமிழிலக்கண நூல் (யாப். வி. 96: 537);; a grammatical treatise in Tamil, not extant.
தக்காபிக்காவெனல்	தக்காபிக்காவெனல் takkāpikkāveṉal, பெ. (n.) தக்கபிக்கவெனல் பார்க்க: see __,
தக்காமுக்கி	தக்காமுக்கி takkāmukki, பெ. (n.) 1. சிக்கலான நிலை; perplexity. 2. பேரிடரான நிலை; state of being at a loss, dangerous state. தக்காமுக்கியில் மாட்டிக்கொண்டான் (சா.அக.);
தக்காமை	தக்காமை takkāmai, பெ. (n.) நிலைக்காமை: lost. பிள்ளை தக்காமை. [தக்கு + ஆ + மை. ஆ' எதிர்மறை இடைநிலை, 'மை' சொல்லாக்க ஈறு. [ஒ.நோ.] செல்லாமை, கொள்ளாமை, செய்யாமை]

தக்கார்	தக்கார்1 takkār, பெ. (n.) 1. மேன்மக்கள்; worthy, virtuous persons, the noble. "தக்கா ரினத்தனாய்." (குறள்,446);. 2. நடுவுநிலையுடையார்; impartial. upright persons. "தக்கார் தகவில ரென்பது" (குறள், 114);. 3. உறவினர் (வின்); relations. தெ. தகுநவாரு க. தக்கவாரு [தகு - தக்கு – தக்கார்] தக்கார்2 takkār, பெ. (n.) மரபுவழியிலோ, அறங்காவலராலோ, ஆளுகைப்படாத பெரிய திருக்கோவில்களில் பூசை, வருவாய், நகை முதலியவற்றைப் பொறுப்பாகக் கவனித்துக் கொள்ள, அரசால் பணியமர்த்தம் செய்யப்படும் உள்ளூர்ப் பெருமகனார்: one of the local public nominated by the government in the absence of trustee for the management of temples [in India] fit-person. [தகு - தக்கு + ஆர்] தக்கார்3 takkār, பெ. (n.) பெருமையிற் சிறந்தோர்; great personality. முறை அறிஞர்
தக்காரி	தக்காரி takkāri, பெ. (n.) 1. தழுதாழை (மலை);: controller of gasteric troubles. 2. முன்னை; Indian head-ache tree - Bremna integrifolia.
தக்காரிகை	தக்காரிகை taggārigai, பெ. (n.) தக்காரி பார்க்க;see __, [தக்காரி – தக்காரிகை]
தக்காலனா	தக்காலனா takkālaṉā, பெ. (n.) தக்காரி பார்க்க; see __,(சா.அ.க.);.
தக்காவி	தக்காவி takkāvi, பெ. (n.) செஞ்சோளம்; red maize (சா.அ.க.);

தக்காள்	தக்காள் takkāḷ, பெ. (n.) சிறந்தவள்; the noble woman. [தகு – தக்காள்]
தக்காளி	தக்காளி takkāḷi, பெ. (n.) உருண்டை வடிவத்தில் சிவப்பு வண்ணத்தில், புளிப்பு, இனிப்புச் சுவையுடைய சமையலுக்கான பழம்; அப் பழம் விளையும் செடி; tomato, the fruit and plants. 2. மணித்தக்காளி; Indian winter-cherry. தெ. தக்கிளி; ம., க. தக்காளி: Sinh.takkal; Skt. tarkåri [தக்கு + ஆள் + இ – தக்காளி. தக்க = தகுந்த, ஏற்ற, உடம்பிற்கு ஏற்ற ஊட்டப்பொருள் தரும் பழம். தக்க ஆளுமைக்குரிய வனப்புத்தரும் பமும் "இ' சொல்லாக்க விகுதி] தக்காளி வகை: 1.பெருந்தக்காளி – edible Indian winter cherry Physallis edulis 2. சிறுதக்காளி -small takkauly, small winter cherry - physallis minima 3. எருமைத்தக்காளி – buffalo winter cherry Lycopersicum esculentum 4 பேய்த்தக்காளி அல்லது நாற்றத் தக்காளி - demon takkauly சங்கம் 5. மிளகுத்தக்காளி 6. மணித்தக்காளி - Indian hounds berry - Solanum nigrum 7. சீமைத்தக்காளி - Europe brinjal tomato-Lycopersicum solanum 8. பிள்ளைத்தக்காளி : குட்டித்தக்காளி பார்க்க; see __, 9. குட்டிதக்காளி – black berried solanum 10. பசுந்தக்காளி – green tomato 11. சிவப்புத்தக்காளி – red physalis- amatula rubra. 12. நல்லதக்காளி - தக்காளி பார்க்க: See takkālī.
தக்காளிப்பழம்	தக்காளிப்பழம் takkāḷippaḻm, பெ. (n.) தக்காளி பார்க்க; see __,. (சாஅக.); [தக்காளி + பழம்]
தக்காளிப்பிள்ளை	தக்காளிப்பிள்ளை takkāḷippiḷḷai, பெ. (n.) பிள்ளைப்புச்சி (வின்);; grillus, a kind of insect. [தக்காளி + பிள்ளை]
தக்காளியுழுவான்	தக்காளியுழுவான் takkāḷiyuḻuvāṉ, பெ. (n.) தக்காளிப்பிள்ளை பார்க்க: See takkali-p-pillai, [தக்காளி + உழுவான்]

தக்காற்போல	தக்காற்போல takkāṟpōla, கு.வி.எ. (adv.) தக்காங்கு 1 பார்க்க; see __, 1. 'எனக்குத் தக்காற் போலவன்றோ நீயும் இருப்பது (ஈடு, 1 :4 :7);. [தகு - தக்கு + ஆன் + போல.]
தக்கானியம்	தக்கானியம் takkāṉiyam, பெ. (n.) கொத்துமல்லி; coriander - Coriandrum sativam (சா.அக.);. தனியா என்பது வட்டார வழக்கு.
தக்கிடி	தக்கிடி takkiḍi, பெ. (n.) தக்கடி (இ.வ.); பார்க்க; see takkadi. [தக்கடி – தக்கிடி.]
தக்கிணபூமி	தக்கிணபூமி takkiṇapūmi, பெ. (n.) தக்கணப்பகுதி பார்க்க: see __, [தக்கு [தெற்கு] + அணம் - தக்கணம் + Skt. பூமி தக்கணபூமி - தக்கிணபூமி)
தக்கிணம்	தக்கிணம் takkiṇam, பெ. (n.) தக்கணம் பார்க்க see __,(செ. அக.); [தக்கணம் → தக்கிணம்]
தக்கனமார்க்கம்	தக்கனமார்க்கம் takkaṉamārkkam, பெ. (n.) தக்கனமார்க்கம் பார்க்க: See __, [தக்கனம் → தக்கினம் + மார்க்கம் - வழி பிரிவு. தக்கிணமார்க்கம் → தக்கனமாக்கம்]
தக்கினன்	தக்கினன் takkiṉaṉ, பெ. (n.) 1. தென்முகமாக இருக்கும் சிவன்: Sivan, "ஆலமர் செல்வன் பெயர்கொண்டு வளர்ந்தோன். . .தக்கிணன்றன்னை" (சிலப் 23, 91-95); 2. திறமையாளன் (இவ:); clever person. [தக்கனன் → தக்கினன்]

தக்கிணாட்சம்	தக்கிணாட்சம் takkiṇāṭcam, cam, பெ. (n.); நிலப்பரப்பின் தென்பகுதி south latitude. [தக்கனம் → தக்கினம் + அக்கம் - தக்கிணாக்கம் → தக்கிணாட்சம் த. அக்கம் – → Skt. – அட்சம்]
தக்கிணாமூர்த்தி	தக்கிணாமூர்த்தி takkiṇāmūrtti, பெ. (n.) தென் முகமாயிருக்கும் siva facing the south (செ.அக.); [தக்கனணம் → தக்கிணம் மூர்த்தி]
தக்கிணாயனம்	தக்கிணாயனம் takkiṇāyaṉam, பெ. (n.) தக்கணாயணம் பார்க்க see__, [தக்கணம் → தக்கிணம் + அயனம்]
தக்கிணி	தக்கிணி takkiṇi, குவி.எ. (adv.) சிறிதளவு; a small quantity, a little. அவன் எனக்குத் தக்கிணிதான் கொடுத்தான் (சென்னை);. து. தக்கன [துக்குணி → தக்கிணி]
தக்கிணை	தக்கிணை takkiṇai, பெ. (n.) தக்கணை பார்க்க see _, "தவமெலாங் கொள்க தக்கிணையா வென்றான்' [கம்பரா அகத் 3) தக்கு-தல
தக்கிப்போ-தல்	தக்கிப்போ-தல் takkippōtal, 8 செ.குவி (v.i.) தக்கு- 1 [வின்] பார்க்க see takku [தக்கு → தக்கி + போ]
தக்கிரம்	தக்கிரம் takkiram, பெ. (n.) 1. மோர் (திவா.); butter milk. 2. தயிர்; curd (சா.அ.);

தக்கிரமா	தக்கிரமா takkiramā, பெ. (n.) சேங்கொட்டை marking nut, dhoby's nut (சா.அக.);.
தக்கிராடம்	தக்கிராடம் takkirāṭam, பெ. (n.) மத்து யாழ். அக. churning stick [தக்கிரம் → தக்கிராடம்]
தக்கிரு-த்தல்	தக்கிரு-த்தல் tallori- 3 செ.கு.வி. (v.i.) தனக்குத் தகவொழுகுதல்; to behave in a worthy manner; எம்முடைய வள்ளல் இன்று தக்கிருந்திலன் (திருக்கே 376 உரை); [தகு + இரு-]
தக்கின்று	தக்கின்று takkiṉṟu, பெ. (n.) தக்கதன்று: incorrect. "வடுத்தான் வகிர் மலர்க்கண்ணிக்குத் தக்கின்று (திருக்கே 226); [தக்கன்று → தக்கின்று]
தக்கினி	தக்கினி takkiṉi, பெ. (n.) 1. மண்பானை: carthern pot. 2. பாண்டம்; vessel

தக்கு-தல்	தக்கு-தல் dakkudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஏற்றதாதல்: to be fit, suitable, becoming(செ.அக.); . க, தெ. தகு [தகு → தக்கு] தக்கு-தல் dakkudal, 5 செ.குவி. (v.i.) 1. நிலை பெறுதல்; to come to stay; to become ימ ,'ל. permanent, to be lasting, as a possession or acquisition; to be retained. "அனைந்தா லிவளாவி தக்கும் (தனிப்பா.1. 353. 78); 2. பயன்படுதல் வின். to be profitable. 3. பிறந்த குழவி நிலைத்தல்: survive of the new born baby. ம. தக்குக: க. தக்கு தெ. தக்கு [தங்கு → தக்கு] தக்கு-தல் dakkudal, 5 செ.கு.வி (v.i.) வயப்படுதல் (யாழ். அக.); to yield; to be submissive. க, தெ. தக்கு [தங்கு → தக்கு]
தக்கு	தக்கு takku, பெ. (n.) இசையின் தாழ்ந்த ஒசை: low voice in singing, low pitch, low key in music. தக்கிலே பாடுகிறார் (உவ.); [தங்கு → தக்கு = தங்குதல் = மெல்விதாதல், இழைதல், இனிமையாதன்] தக்கு takku, பெ. (n.) சூழ்ச்சி, வஞ்சம் dodge, trick. அவளுக்கு நிரம்பத் தக்குத் தெரியும் (செ.அக.); க., தெ. தக்கு

தக்குசுருதி	தக்குசுருதி dakkusurudi, பெ. (n.) தக்கு பார்க்க see __,
தக்குத்தக்கெனல்	தக்குத்தக்கெனல் takkuttakkeṉal, பெ. (n.) ஓர் அடுக்கொலிக் குறிப்பு: onom, expr, of repeated thumping sound. தக்குத்தக் கென்று நடக்கிறான் (இ.வ.); [தக்குத்தக்கு + எனல்]
தக்குத்தடவல்	தக்குத்தடவல் takkuttaḍaval, பெ.(n.) 1. தடவிநடக்கை (இவ.); groping, as in darkness. 2. தடுமாறிபடிக்கை (யாழ்ப்.); stumbling in reading, want of fluency. [தக்கு + தடவல்]
தக்குப்புக்கெனல்	தக்குப்புக்கெனல் takkuppukkeṉal, பெ. (n.) தக்குத்தக்கெனல் (நெல்லை.); பார்க்க: See __, [தக்கு + புக்கு + எனல்]
தக்குப்பொக்கெனல்	தக்குப்பொக்கெனல் takkuppokkeṉal, பெ. (n.) தக்குத்தக்கெனல் (வின்); பார்க்க: See __, [தக்கு + பொக்கு + எனல்]
தக்குமான்	தக்குமான் takkumāṉ, பெ. (n.) உடம்பில் குருக்களை எழுப்பும் நோய்; a diseases or case of diseases characterised by skin cruptions (சா.அக.);. [தக்கு → தக்குமான்.]
தக்குவித்தல்	தக்குவித்தல் takkuvittal, பெ. (n.) நிலைக்கும்படி செய்கை; causing to escape failure. (சாஅக.); [தக்கு → தக்குவித்தல்] தக்குவித்தல் takkuvittal, பெ. (n.) ஆட்சிக்குட்படுகை; subjugation. தக்கை.இராமாயணம்

தக்கெனல்	தக்கெனல் takkeṉal, பெ.(n) ஓர் ஒலிக்குறிப்பு onom. expr. of thumping sound (Q494);. [தக்கு + எனல்]
தக்கை இராமாயணம்	தக்கை இராமாயணம் takkaiirāmāyaṇam, பெ. (n.) தக்கைப் பறையை முழக்கிப் பாடப்பெற்ற இராமாயணம்; Rāmāyanam sung in the drum of takkai,(a musical drum);. [தக்கை + இராமாயணம்] தக்கைக்கயிறு இந் நூலின் ஆசிரியர் புலவர் எம்பெருமான் என்பவர் திருச்செங்கோடு அருகிலுள்ள
தக்கைக்கயிறு	தக்கைக்கயிறு takkaikkayiṟu, பெ. (n.) வலை மிதவை பிணைக்கப்பட்ட கயிறு முகவை மீன): a rope tied with net-pith. [தக்கை + கயிறு தக்கை = வலைமிதவை]
தக்கைக்கல்	தக்கைக்கல் takkaikkal, பெ. (n.) கதைமா lime-stone. [தக்கை + கல்]
தக்கைப்பூடு	தக்கைப்பூடு takkaippūṭu, பெ. (n.) நெட்டி, குதம்பை dianchra (சாஅக);. [தக்கை + பூடு]
தக்கைமுறுக்கி	தக்கைமுறுக்கி takkaimuṟukki, பெ. (n.) வில்லைமுறுக்கி (நாஞ்);. spanner. [தக்கை + முறுக்கி]
தக்கையுடம்பு	தக்கையுடம்பு takkaiyuḍambu, பெ. (n.) மிகவும் ஒல்லியான (இலகுவான); உடம்பு : very light body - body light like pith (சா.அக.); [தக்கை + உடம்பு]

தக்கையுருவம்	தக்கையுருவம் takkaiyuruvam, பெ. (n.) உயிரற்றவுடலம் body. மறுவ உடற்கட்டை கட்டையுடம்பு [தக்கை + உருவம்]
தக்கோர்	தக்கோர் takār, பெ. (n.) தகுதிவாய்ந்தவர். worthy persons. "தக்கோர்முன்" [தகு – தக்கார் – தக்கோர்]
தக்கோர்மை	தக்கோர்மை takārmai, பெ. (n.) 1. முறைமை(நியாயம்);: j ustice, as the quality of the wise. "தக்கோர்மை செய்தா யில்லையே" (ஈடு 6.2.9); தக்கோலம் 2. நன்மை good, benefit. பூமிக்கு என்ன தக்கோர்மையுண்டாய் நீ செய்தது (ஈடு 5.7.4); க. தக்கூர்மை [தக்கோ - தக்கோமை. தக்கவர் தன்மை]
தக்கோலப்பொட்டு	தக்கோலப்பொட்டு takālappoṭṭu, பெ. (n.) தக்கோலம் பார்க்க: See __, (சாஅக.); [தக்கோலம் + பொட்டு]

தக்கோலம்	தக்கோலம் takālam, பெ. (n.) 1. ஒரு நறுமணச் சாக்கு; a fragrant stuff. "தக்கோலந் தீம்பூத் தகைசாலிலவங்கங் கப்பூரஞ் சாதியோடைந்து (சிலப் 5.26; உரை); "இலவங்கம் . . . . தக்கோலம் . . . . ஓமாலிகை" (சிலப். 5:26, உரை); 2. தாம்பூலம்; betel lcaf and areca-nut. "தக்கோலத் தின்று" (நாலடி. 43); 3. சிறுநாவல் (L.);; ruddy black plum. 4. நாவல் (L.);; jaman - plum. 5. திப்பிலி (வின்);: long pepper. 6. வால்மிளகு c ubeb. 7. காட்டுவெற்றிலை, wild-betal. 8. சாதிக்காய்; nutmeg. 9. பெருநாவற்பூ; the fragant and plesant tasted flowers of a plant-calyptranthes jawbolana. 10. வெற்றிலை, பாக்கு ஏலம், வால்மிளகுமுதலியவற்றின் நறுமணக்கலவை: a fragrant mixture of cardamom and cubeb chewed with betal and nut. 11. சங்கக்குப்பி; smooth volkameria - Cleodenon incrmc. 12. சீன மிளகு: China pepper, pimento acris (சா.அக);. மறுவ தக்கோலப்பொட்டு ம. தக்கோலம்: க. தக்கோல தக்கோலம் takālam, பெ. (n.) வடவார்க்காடு மாவட்டத்திலுள்ள வரலாற்றுச்சிறப்பு மிக்க ஊர்; Takkólam a famous historical place in North Arcot district. மறுவ திருவூறல்
தக்கோலி	தக்கோலி takāli, பெ. (n.) அகில்வகை (சிலப் 14: 108, உரை);; a kind of eagle-wood, used as incensc. [தக்கோவம் - தக்கோலி (நறுமணச் சரக்கு.] த.க. taga, கு.வி.எ. (adv.); பொருந்த; be appropriate (யாழ்ப்.); "கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின் நிற்க அதற்குத் தக" (குறள், 391); [தகு - தக]

தகசு	தகசு tagasu, பெ. (n.) ஒரு மெல்லியதகடு (யாழ்ப்);; a thin plate lamina. [தகடு – தகசு] தகசு tagasu, பெ. (n.) தவழ்கரடி யென்னும் விலங்கு (M.M. 363);; badger, Indian ratel, Mellivora indica. [தவம் - தவழு - தவசு – தகசு]
தகட்டகப்பை	தகட்டகப்பை tagaṭṭagappai, பெ. (n.) பரந்து வட்டமாயுள்ள அகப்பைவகை (தைலவ. பாயி, 37);: a kind of round shallow ladlc. [தகடு + அகப்பை.]
தகட்டரிதாரம்	தகட்டரிதாரம் tagaṭṭaritāram, பெ. (n.) பிறவிக் கனிமநஞ்சு (மூ.அ.); a mineral poison. [தகடு + அரிதாரம்]
தகட்டு உளி	தகட்டு உளி tagaṭṭuuḷi, பெ. (n.) தச்சுக் கருவிகளுள் பட்டை செதுக்கப் பயன்படும் ød,ost: a small chisel. க. கிட்டுளி [தகட்டு + உளி] தகட்டுப்பொன்
தகட்டுக்கரவு	தகட்டுக்கரவு tagaṭṭuggaravu, பெ. (n.) மரப் பலகைக்குப் பகரமாக இரும்புத்தகடுள்ள கதவு; door made with steel plate instead of wooden plank. [தகடு கதவு]
தகட்டுக்குமை	தகட்டுக்குமை tagaṭṭuggumai, பெ. (n.) கழுத்தணி உறுப்பு வகை (S.I.I. viii 128);. a part of necklace. [தகடு + குழை]
தகட்டுச்சட்டை	தகட்டுச்சட்டை tagaṭṭuccaṭṭai, பெ. (n.) இரும்புத்துகள்: iron-dress (சா.அக);. [தகடு + சட்டை]

தகட்டுத்தாளகம்	தகட்டுத்தாளகம் tagaṭṭuttāḷagam, பெ. (n.) தகட்டரிதாரம் (யாழ். அக.); பார்க்க: See __, [தகடு + தாளகம்]
தகட்டுத்தோல்	தகட்டுத்தோல் tagaṭṭuttōl, பெ. (n.) மீன் செதிள்; covered with bony fish plates. [தகடு + தோளல்]
தகட்டுப்பலகை	தகட்டுப்பலகை tagaṭṭuppalagai, பெ. (n.) சீவிய பலகைகளை ஒட்டி, இயந்திரத்தில் நன்றாக அழுத்திச் செய்யப்பட்ட பலகை; plywood. [தகடு + பவகை]
தகட்டுப்பொன்	தகட்டுப்பொன் tagaṭṭuppoṉ, பெ. (n.) தகடாக இழைத்த பொன்; golden-plate. "முடிதகட்டுமுளை ஒன்றில் கட்டின தகட்டுப் பொன் முக்கழஞ்சும்" (S.I.I.v. 523.); மறுவ பொற்றகடு [தகடு + பொன் - தகட்டுப்பொன்]
தகட்டுமுளை	தகட்டுமுளை tagaṭṭumuḷai, பெ. (n.) கொக்கி வகை (C.E.M.);; plate-hook [தகடு + முனை]
தகட்டுவைரம்	தகட்டுவைரம் tagaṭṭuvairam, பெ. (n.) பட்டை தேய்க்கப்பெறாத வைரம் (நாஞ்);: uncut diamond [தகடு + வைரம்]
தகட்டெலும்பு	தகட்டெலும்பு tagaṭṭelumbu, பெ. (n.) தடிப்பற்று, அகன்று, தகடு போலிருக்கும் ஒரு வகை யெலும்பு: a thin broad flat bone (சா.அக.);. [தகடு + எலும்பு]

தகடாக்கல்	தகடாக்கல் tagaṭāggal, தொ.பெ. (vbl. n.) இலையைப் போன்ற நொய்தலான மாழைகளைத் (உலோகங்கள்); தட்டியகலிக்கை; beating into a thin plate or lamina foliating (சா_அக.);. [தகடு + ஆக்கல்]
தகடு	தகடு1 tagaḍu, பெ. (n.) 1. இலை; leaf blade. 2. பூவின் புறவிதழ், outer petal. கருந்தகட்டுளைப் பூமருதின்" (திருமுருகு 27); [அடகு [இவை] - அகடு - தகடு] இச் சொல், வட்டமானது என்னும் பொருளிலும், தட்டையானது என்னும் பொருளிலும் புடைபெயரும். தகடு3 tagaḍu, பெ. (n.) 1. வட்டமானது; anything round with shape. 2. வண்டியின் உருளை; whecl of a cart. து. தகடு [தகடு1 – தகடு1 = ஆரக்கான்கனின்றி வட்டமா/த் தட்டைய புத் திண்ணிய வடிவிற் செப்பப்பட்ட வண்டிச்சக்கரம் அல்லது தேர்ச்சக்கரம் தகடு எனப்பட்டது] தகடு4 tagaḍu, பெ. (n.) வாழையிலையின் நடுப்பகுதியை, நறுக்கிய ஏடு (தஞ்சை); the middle portion of a plantain leaf, cut longitudinally. ம. க. தகடு மறுவ ஏடு [அகடு - தகடு] தகடு5 tagaḍu, பெ. (n.) மந்திரமெழுதிய செப்புத் தகடு; a metal plate engraved with mystic diagrams, as amulet. ' தகடு6 tagaḍu, பெ. (n.)

தகடுகட்டு-தல்	தகடுகட்டு-தல் dagaḍugaḍḍudal, பெ. (n.) 1. மென்மையுந் தட்டையுமான வடிவு (பிங்);; quality of being thin and flat, as plate of metal. 2. மாழைத்தட்டு, metal plate. "தமனியத் தகடுவேய்ந்தென" கம்பா தகர்நீ 28 3. வண்ணத்தகடு; foil set below a precious stone to enhance its lustre. தகட்டி லழுத்தின மாணிக்கம்போலே [ஈடு] , 4. கம்மார் வெற்றிலை தைலவ தைல 85 black betc. - leaf. 5. மண்படை (யாழ்ப்); layer of earth. 6. அடர்த்தி (யாழ். அக.); closeness, thickness, as of hair. ம., க., தெ., து. தகடு Mar. takat, takaṭe. [அடகு - அகடு - தகடு]
தகடுகட்டு - தல்	தகடுகட்டு - தல் dagaḍugaḍḍudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மந்திரத்தகடு கொண்டு காப்புக்கட்டுதல் to tie a mctal plate engraved with mystic diagrams, as amulcet. [தகடு + கட்டு-] தகடுதை-த்தல்
தகடுதை-த்தல்	தகடுதை-த்தல் dagaḍudaiddal, 4 செ.குவி (v.i.) மரப்பெட்டி முதலியவற்றிற்குப் பட்டமடித்தல்; to fasten corner-braces, as to a wooden box. [தகடு + தை-]
தகடுமதி	தகடுமதி dagaḍumadi, பெ. (n.) வெள்ளித்தகடு: silver-plate (சா.அக.); [தகடு + மதி.]
தகடுர்	தகடுர் tagaḍur, பெ. (n.) கடையேழு வள்ளல்களில் ஒருவனான அதியமானின் தலைநகரம்;தற்காலத் தருமபுரி (பதிற்றுப். 80, பதி); capital of Adiyamān, a Tamilian chief tain of ancient times, now identified as Dharmapuri. து. தகடு [தகடு + ஊர். தகடு = சக்கரம், தேர்ச் சக்கரம், வண்டிச் சக்கரம். தகடுர் = தேர்ச் சக்கரங்கள்

தகடுர்யாத்திரை	தகடுர்யாத்திரை tagaḍuryāttirai, பெ. (n.) அதியமான் மீது பெருஞ்சேரலிரும்பொறை என்ற சேரமான் படையெடுத்துச் சென்று, புரிந்த போர்ச்செய்தி கூறுந் தமிழ்நூல்: a Tamil poem describing the expedition of the Céra king Peruń-jeral-irum-porai against Tagaḍūr the capital of Adiyamān. [தகடுர் + யாத்திரை]
தகண்	தகண்1 tagaṇ, பெ. (n.) 1. தடை - limitation, limit. "தகணிலாக் கேள்வி யான்கண்" (சீவக. 1052);. தழும்பு; scar, impression, dint. [தகை – தக - தகண் = தகைத்தல், மோதுதல், தாக்குதல்; அவ்வாறு தாக்குவதால் விளைந்த புண் அல்லது தழும்பு] தகண்2 tagaṇ, பெ. (n.) பழக்கம்; addiction. "இரப்பிலே தகணேறினபடி" (ஈடு 4. 8: 6);. [தகு – தகல் – தகண். தகுதியான, தக்கதான பழக்கம்] தகதகவென்று தகண்3 tagaṇ, பெ. (n.) கிழங்குவிழுந்த பனங்கொட்டையின் உள்ளிடு
தண்டசகம்	தண்டசகம் taṇṭasagam, பெ. (n.) நரிப்பயிறு; fox-gram (சா.அக.);.
தகணிதம்	தகணிதம்1 dagaṇidam, பெ. (n.) துந்துபி முரசு (பிங்);; a large-drum. மறுவ. தகுணிதம், தகுணிச்சம். [அகணை → தகணை → தகணி → தகணிதம். வாயகன்ற பெருமுரசு] தகணிதம்2 daganidam, பெ. (n.) மாழைமணல் (வி.வ.ர.சா.5.);; oxide of metals. [தகணை → தகணி → தகணிதம்]

தகணேறு-தல்	தகணேறு-தல் tagan-eru-, 5 செ.கு.வி (v.i.) தழும்புபடுதல்; to become scarred. "இவற்றின் கையிலே யடியுண்டு தகணேறின இவள்" (திவ். பெரியதி. 8.2: 7); . [தகண் → ஏறு-] தகணேறு-தல் dagaṇēṟudal, 5 செ.குவி (v.i.) 1. பழக்கமாதல்; to become addicted. 2. பழுத்தல், முற்றுதல்; to become ripe, mature. "தீம்பிலே தகணேறும்படியாக வாய்த்து உரப்புவது" (தி.வ். திருப்பா. 1: வியா.);. [தகண்2 + ஏறு-]
தகணை	தகணை tagaṇai, பெ. (n.) மாழைக்கட்டி (பிங்.);; ore, lump of metal. [தகண் → தகணை]
தகத்து	தகத்து tagattu, பெ. (n.) 1. அரியாசனம் (வின்);: throne. 2. திருமணத்திற்குரிய அழகுசெய் ஊர்தி (இ.வ.); decorated chariot or dais used in weddings. 3. சிறந்த இடம்; excellent place. அது ஒரு தகத்தான இடம் (வின்); 4. பெருமை: superior status or position. அவனுக்கு இப்போது என்ன தகத்து வந்துவிட்டது (இ.வ.); [தக்கது → தகது → தகு → தகத்து. தகு = தக்கது. தகுதி தகுதியுஞ் சிறப்பு மிக்கோர், பெருமையுடன் வீற்றிருப்பது
தகதகவென்று	தகதகவென்று dagadagaveṉṟu, கு.வி.எ. (adv.) நெருப்பைக் குறிக்கையில்); மிகுதியாகக் தகநன் கொழுந்துவிட்டு;தீ தகதகவென்று எரிந்து கொண்டிருந்தது (உ.வ.);. [தகதக + என்று → தகதகவென்று, ஒலிக் குறிப்பால் வரும் இரட்டைக்கிளவி. தழதழவென்று எரிதல், தகதகவென்று எரிதல், சுடர்தல், எனினுமாம் - தழதழ → தகதக + என்று]
தகநன்	தகநன் taganaṉ, பெ. (n.) 1. நெருப்புக்கடவுள்; god of fire. 2. கொடியன்; wicked person. [தக + நன். அழல் - தழல் - தழ - தக + நன்]
தகதகவெனல்	தகதகவெனல் dagadagaveṉal, பெ. (n.) தகதகெனல் பார்க்க.: see __, [தழ → தக. தகதகவெனல் → தகதகெனல் (திரு தமி. மர 155]

தகதகெனல்	தகதகெனல் dagadagen̲al, பெ. (n.) ஒளிருதற் குறிப்பு; onom. expr. of dazzling, glowing glittering. தகதகென்று மின்னுகிறது. 2 ஒலிக்குறிப்பு: onom.expr. of boiling, as water, bubbling (செஅக.); மறுவ. தகதகவெனல் தெ., ம., து., தகதக;க. தக்கனெ [தழ → தக → தகதக → தகதகெனல். விளங்குதற் கருத்தினின்று தோன்றிய வேரடியாகும். விளங்கும்பொருள் எரியுந் தன்மைத்து. எரியும்பொருள் தகதகென்று ஒளிரும். ஒ.நோ. தகதகவெனல்) -
தகதாருகம்	தகதாருகம் tagatārugam, பெ. (n.) தழுதாழை: creeping screw-pine - Clcodendron phlomoides (சா.அக.);. [தகதார் + உகம் - தகதகக்கும் அல்லது பளபளக்குதந் தன்மையுடைய தாழை]
தகப்படு-தல்	தகப்படு-தல் dagappaḍudal, 20 செ.கு.வி (v.i.) மேன்மைதங்குதல்; to be eminent, distinguished. "தகப்படுஞ் சராசனத் தனஞ்சயன்"(பாரத. வாரணா; 80);. [தக - தகு - தகுதி + படு-. எச்செய்கையினையும், மேம்படச் செய்யும் திறமையுடைமை. தகுதிப்படு-தகப்படு]

தகப்பன்	தகப்பன் tagappaṉ, பெ. (n.) தந்தை; father. "இமவான் மகட்குத் தன்னுடைக் கேள்வன் மகன் றகப்பன்" (திருவாச.9:13);. முருகனைத் தகப்பன்சாமி என்பர். தகப்பன் வெட்டின கிணறென்று தலை கீழாய் விழலாமா? (பழ.);. ம. தவப்பன் [ஒருகா: தம் + அப்பன் → தமப்பன் → [தவப்பன்] - தகப்பன் [த.வ.139]] தந்தையென்ற பொருளில் வழங்கும் தகப்பன் என்னும் முறைப்பெயர், கன்னெஞ்சையுங் கனிந்துருகச் செய்யும், திருவாசகம் அருளிய மணிவாசகரின் இலக்கிய வழக்கில், "இமவான் மகட்குத் தன்னுடைக் கேள்வன் மகன் தகப்பன்" என்றும், அருணாகிரியார் இயற்றிய திருப்புகழென்னும் தெய்வப்பனுவலில், "தகப்பன்சாமி எனவரு பெருமாளே" என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளது. பன்னெடுங் காலமாக மாந்தர்தம் நெஞ்சகத்தே கருக்கொண்டு, வாய்மொழி யிலக்கியமாக உருக்கொண்ட, தகப்பன் வெட்டின கிணறென்று தலைகீழாய் விழலாமா? தகப்பன் பட்டம் பிள்ளைக்கு அல்லவா? தாயும் தகப்பனும் தவிர எல்லாம் வாங்கலாம். தாயும் தகப்பனும் தள்ளிவிட்ட காலத்தில் வாவென்று அழைத்த வங்கார வாசி போன்ற பழமொழிகளிலும், இச் சொல், பரக்கக் காணப்படுகிறது. திராவிடமொழிகட்கு இனச்சொற்களை இயம்பவந்த பரோ எனனோவர்தம் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலியில் (1961); தகப்பன் குறித்த விளத்தம், தவறாக உள்ளது. " பரோ எமனொவ'ரின் சொற்பிரிப்புமுறை பொருண்மையற்றது; ஒலியியல்பிற்கு மாறானது" பிழையுடைத்து என்பார் மொழிஞாயிறு. [எ.டு.] தகு + அப்பன் → தகப்பன். இச் சொல்லின் பிற்பகுதியில் உள்ள அப்பன் தெள்ளத் தெளிவாய் அமைந்துள்ளது. முற்பகுதியிலுள்ள 'தகு' என்பது பற்றி, இரு வேறுபட்ட கருத்துக்களை மொழியியலார் மொழிகின்றனர். கால்டுவெல் கண்காணியர், வின்சன் போன்றோர், தம் + அப்பன் எனப் பிரித்துப் பொருளுரைப்பர். இவ்வாறு பிரிப்பதால், தமப்பன் - தகப்பன் என்று மாறியதாகக் தகப்பன் காட்டவேண்டும். அஃதாவது ம → க ஆக மாறிற்றென்று கொள்ளவேண்டும். பரோ எமனோவரின் சொற்பிரிப்பு மாறாக உள்ளது. ஆனால், தகு + அப்பன் என்று பிரிப்பதை நிலைநாட்டத் தமிழிலும், திராவிட மொழிகளிலும் அமைந்துள்ள பொருண்மையினைப் பின்வருமாறு கூறி விளக்குவர். "தகு" என்பதற்குத் தகுந்த, போன்ற, தகுதிவாய்ந்த, உரித்தான, சிறப்புமிக்க, மேன்மைசான்ற, முதலான சொற்கள், மக்களிடையே வழக்கூன்றியுள்ளதால், இதனடிப்படையில் வரலாறு வரைவதே பொருத்தமுடைத்து" என்பர்.
தகப்பன்சாமி	தகப்பன்சாமி tagappaṉcāmi, பெ. (n.) 1. தந்தைக்குக் குருவான முருகன்: Lord Murugan. "தகப்பன்சாமி எனவரு பெருமாளே" (திருப்பு 1094); 2. அடங்காப்பையன் (உ.வ.);; headstrong, presumptuous boy. [தகப்பன் + சாமி]
தகப்பன்மார்	தகப்பன்மார் tagappaṉmār, பெ. (n.) முதுவர் என்னும் மலைக்குலத்தார்க்குப் பிறர் வழங்கும் பட்டப்பெயர் (E.T. v. 86);; title of Muduvar, a hill tribes used by outsiders. [தகப்பனார் - உயர்வொருமையாகவும், தகப்பன்மார் - பன்மையாகவும், வழங்குவதறிக. தகப்பன் +
தகம்'	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின் அவை முதற்குறிப்பாகி, வழ

தகம்	தகம்2 tagam, பெ. (n.) 1. வெப்பம் (வின்.);; heat. 2. எரிவு (சது);: combustion,burning. 3. நீர் வேட்கை; thirst, 4. தூக்கம்; sleep [தக - Skt. தக், தக - தகம் [வ.மொ.வ.169]]
தகம்புவியார்த்தம்	தகம்புவியார்த்தம் tagambuviyārttam, பெ. (n.) 1. தவிடு; husk. 2. மஞ்சள்வண்ண மாணிக்கக் கல் வகை; cinnomon stone (சா.அ.க.);. [தசும்பு + வியார்த்தம்]
தகமை	தகமை tagamai, பெ. (n.) தகைமை பார்க்க: See __, மறுவ வகைமை ம. தகம [தகைமை – தகமை]

தகர்	தகர்1 tagartal, 4 செ.கு.வி 1. நொறுங்குதல்; to be broken to pieces, as skull-bone, earthen vessels. "தலைபத்துந் தகரவூன்றி" (தேவ. 777: 10); 2. உடைதல்; to be shattered, demolished. வெடிகுண்டு வீச்சினால் வீடுகள் தகர்ந்தன. தகர்-த்தல் குமுகாயம் மாறும்போது பல மதிப்பீடுகள் தகர்ந்து போகின்றன. (உ.வ.); என்னுடைய நம்பிக்கையெல்லாம் பேச்சு வார்த்தைகளுக்குப் பின் தகர்ந்துவிட்டது. 3. நெரிதல் (வின்.);; to be crushed, bruised. 4. சிதறுதல் (வின்.);; to be scattered, as the ranks of an army. 5. அழிதல் (வின்.);; to be breached, as a dam, a bank. 6. சாய்ந்துவிழுதல்; to be uprooted. "சந்தனங்க டகர்ந்தன தாள்பட" (கம்பரா. பொழிலிறு 26);. ம. தகருக [தகல் - தகர்-] தகர்2 tagarttal, 4 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. நொறுக்குதல்; to break to pieces. வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க கவின்கலைக் கூடத்தை வெடிகுண்டு வைத்துத் தகர்க்கச் சதி (இக் வ);. "ஞாயிற்றின் பல்லனைத்துந் தகர்த்தார்" (தேவ, 576: 2);. 2. புடைத்தல்; to srtike, dash to the ground. "முன்றகர்த்தெல்லா விமையோரையும்" (திருக்கோ. 92);. 3. குட்டுதல் (திவா.);; to cuff, strike with the knuckles, as on the head. 4. நெரித்தல் ((வின்.);; to bruise, fracture, as a bone. 5. சிதறடித்தல்; to break the ranks of an army, defeat, rout. "தாருகன் பண்டு தேவரைத் தகர்த்தது" (கம்பரா. இராவணன்வதை. 10.5);. 6. அழித்தல்; to ruin.destroy. "நீண்ட வகர ருயிரெல்லாந் தகர்த்து" (திவ். திருவாய் 8.10: 6);. 7. பருமுதலிய கட்டிகளைத் திறத்தல் (வின்.);; to break open a blister, a boil. 8. முறியடித்தல்; to break thc record. [தகல் – தகர்-.] தகர்3 tagarttal, 4 செ.கு.வி (v.i.) மெச்சும்படி ஆற்றல் காட்டுதல் (இ.வ.);; to show off one's ability. ம. தகர்க்க [தகல் - தகர்-] தகர்4 tagar, பெ. (n.)

தகர்ச்சி	தகர்ச்சி tagarcci, பெ. (n.) தகர்வு பார்க்க; see __,
தகர்ப்பொறி	தகர்ப்பொறி tagarppoṟi, பெ. (n.) கோட்டை மதிலிற் காப்பாக வைக்கும் ஆட்டின் வடிவான எந்திரவகை. (சிலப் 15: 216: உரை);; a defensive machine mounted on fort-wall, probably in the shape of a ram. [தகர் + பொறி]
தகர்வு	தகர்வு tagarvu, பெ. (n.) 1. உடைவு; break. 2. சிதைவு பார்க்க; see __,
தகரக்குடம்	தகரக்குடம் tagaragguḍam, பெ. (n.) தகரத்தாலான சதுரவடிவக் குடம் (இ.வ);; square tin-pot. [தகரம் + குடம்]
தகரக்கொட்டகை	தகரக்கொட்டகை tagaraggoṭṭagai, பெ. (n.) இரும்புத் தகடாலான கூரைக் கட்டடம்; steel roofed building. [தகரம் + கொட்டகை]
தகரங்கவித்து	தகரங்கவித்து tagaraṅgavittu, பெ. (n.) சிறு தும்மட்டிக்காய்: a small species of bryonia (சா.அக.);.
தகரச்சி	தகரச்சி tagaracci, பெ. (n.) தகரை பார்க்க: See __, (சா.அக.);.
தகரஞாழல்	தகரஞாழல் tagarañāḻl, பெ. (n.) மயிர்ச் சாந்து வகை (நன். 368, மயிலை);: an aromatic unguent for the hair.
தகரடி	தகரடி tagaraḍi, பெ. (n.) 1. சிதறவடிக்கை (யாழ்ப்.);; breaking, shattering to pieces, smashing. 2. பெருமிதப்பேச்சு. (இ.வ);; tall-talk. [தகர் + அடி]
தகரப்பானை	தகரப்பானை tagarappāṉai, பெ. (n.) தகரத்தால் செய்த பாண்டம்; tin-pan (சா.அக.); [தகரம் + பானை]

தகரப்புண்டு	தகரப்புண்டு tagarappuṇṭu, பெ. (n.) பவளப்புண்டு; gloss wort - Arthroenemum indicum . (சா.அக.);. [தகரம் + புண்டு]
தகரப்பொடி	தகரப்பொடி tagarappoḍi, பெ. (n.) மணத் தூள்; fragrant powder. (சா.அக.);. மறுவ, நறுமணத்துள் [தகரம் + பொடி]

தகரம்	தகரம்1 tagaram, பெ. (n.) 1. நறுமணமரம்; wax flower dog-bane, Tabernae montana. "திருந்து தகரச் செந்நெருப்பில்" (சிவக 349); 2. மயிர்ச்சாந்து; aromatic unguent for the hair. "தண்ணறுந் தகரங் கமழ மண்ணி" (குறிஞ்சிப் 108);. 3. நறுமணம் (அக. நி);; fragrance. 4. தகரைச்செடி ; a plant [தகர் + அம் - தகரம் = இடித்துத் தூளாக்கப்பட்ட நறுமணப்பொடி] தகரம்2 tagaram, பெ. (n.) எளிதில் உருகக் கூடிய, தகடாக அடிக்கக்கூடிய, வெள்ளை தகராஞ்சிரம் நிற மாழை (உலோகம்);, வெள்ளீயம் அணு எண் 50, குறியீடு; a silvery white, casily fusible, malleable metal, symbol atomic no. 50. 2.தகரத்தாலான கொள்கலன்; container made up of tin sheet செ.அக.). க. தகர, தமர, தவர, தெ. தகரமு, தமரமு. தவரமு; து. தமரு. தமர, தவர; . ம. தகரம்; கோத. தகரம்; Skt. tamaram [தழ → தக + அம். [ஒ.நோ.]. மழ - மக. தள → தழ = ஒளிருதற்பொருள் [வடமொழி வரலாறு]] தகரம்3 tagaram, பெ. (n.) நெஞ்சகத்தின் உள்ளிடம்: the cavity of the heart. "தகரதந்தச் சிகரத் தொன்றி" (திருப்பு. 86.); [தங்கு → தங்கள் → தகல் - தகர் + அம். "அம்" பெருமைப்பொருட் பின்னொட்டு] தகரம்4 tagaram, பெ. (n.) விலங்கின்குட்டி (யாழ்.அக);; young of an animal தகரம்5 tagaram, பெ. (n.) 1. நந்தியா வட்டம்: Indian rosebay.
தகரரேக்கு	தகைகமைவிதை தகரரேக்கு tagararēggu, பெ. (n.) தகரத்தை இலையைப்போல் வெட்டிய தகடு, tin foil (சா.அக.);. [தகரம் + ரேக்கு]
தகரவித்தை	தகரவித்தை tagaravittai, பெ. (n.) இறைவனை நெஞ்சகத்தில் வைத்து ஊழ்கம் செய்யும் முறையை உணர்த்தும் வித்தை; the mystic contemplation of the deity in tagaragasam. "ஏய்ந்த சீர்த்தகரவித்தை முறைப்படி" (காஞ்சிப்பு, நகர. 1129);. மறுவ, தகராலயம் [தகரம் + வித்தை]

தகராகாசம்	தகராகாசம் tagarāgācam, பெ. (n.) தகரம் பார்க்க; see __, ((சா.அக.);.);. [தகர் + ஆகாசம்]
தகராஞ்சிரம்	தகராஞ்சிரம் tagarāñjiram, பெ. (n.) பெருந்தகரை; West Indian bead tree. மறுவ, குமிழ்மணிமரம் [தகரை + அஞ்சிரம்]
தகராறு	தகராறு tagarāṟu, பெ. (n.) 1. கருத்து வேறுபாடு முதலியவற்றால் உருவாகும் சிறுசண்டை; dispute between two groups or nations; skirmish; affray. வாடகைத் தகராறு ஏதுமில்லை (உ.வ);. 2. மாறான போக்கால் அல்லது ஒழுங்கு தவறுவதால் ஏற்படும் குழப்பம் wrangle: quarrel. குடித்துவிட்டுத் தகராறு செய்தான் (உ.வ);. 3. எந்திரம் ஒழுங்காக இயங்காமல் தகராறு செய்கிறது; when referring to mechanical failures; trouble. பேருந்து கிளம்பாமல் தகராறு செய்தது (இ.வ.);. த. தகராறு → Arab. tagarar. [தகர் + ஆறு = மாறுபாடு, வேறுபாடு முதலியவற்றைத் தகர்க்கின்ற வழி]
தகரி	தகரி tagari, பெ. (n.) முத்திரை எனும் மரம் (L.);; Pinnate - leaved honey sweet tree--; Meliosma arnottiana.
தகரிடம்	தகரிடம் tagariḍam, பெ. (n.) தகரை பார்க்க: see __, (சா.அக.);
தகரு	தகரு tagaru, பெ. (n.) புனமுருக்கு (மலை);; palas tree.
தகருகிகம்	தகருகிகம் tagarugigam, பெ. (n.) சாயப்பாக்கு; dyed areea-nut. (சா.அக.);.

தகரை	தகரை tagarai, பெ. (n.) 1. பெருந்தகரை; west Indian bead tree. 2. கையாந்தகரை; eelipseplant - Eclypta prostata. 3. £,*aub*-1 தகரம்8-1 பார்க்க; see __, (சா.அக.);. தகரை வகை: 1. பெருந்தகரை - large tagaray-Cassia sophera. 20 தகலக்கட்டு-தல் 2. கருந்தகரை - black cassia - Cassia pumila. 3. காட்டுத்தகரை - wild-cassia – Cassia occidentabis. 4. வெண்டகரை cassia glauca வெள்ளைத்தகரை 5. பூந்தகரை - 6. சிறுதகரை - same as தகரை which see 7. கற்றகரை - 8. பன்றித்தகரை - 9. ஊசித்தகரை - needle chakondahphareolus semiereetus 10. செந்தகரை - 11. புளித்தகரை - 12. நாற்றத்தகரை - foetid cassia 13. சீனத்தகரை - chinna cassia - Cassia chincnsis 14. பொன் அல்லது - cassia glauca பொன்தகரை

தகல்	தகல்1 tagal, பெ. (n.) தகுதி fitness. "துன்னியார் துய்ப்பர் தகல்வேண்டா" நாலடி, 167). தகல்2 tagal, பெ. (n.) தடை (இலக். அக.);; obstruction. தகல்3 tagal, பெ. (n.) 1. பவளப்புண்டு; a species of glasswort. 2. கீரைவகை; a profusely branching prostrate herb. Mollugo spugula. தகல்4 tagal, பெ. (n.) ஒளி; light. தகல்5 tagal, பெ. (n.) உமரி; glasswort - Arthroenemum indicum (சா.அக.);. [தகு + அல்]
தகலக்கட்டுதல்	தகலக்கட்டுதல் dagalaggaṭṭudal, 5 செ. குன்றாவி (v.t). ஏமாற்றுதல் (இ.வ.);; to cheat any one, as by selling him a bad article.
தகலாவணிகம்	தகலாவணிகம் tagalāvaṇigam, vanigam, பெ.. (n.); தண்ணிரும் உப்பும் கலத்தல்; preparing a solution with salt and water (சா.அக);. மகரக்குறுக்கம்)
தகலுப்பு	தகலுப்பு tagaluppu, பெ. (n.) ஏமாற்றுகை (வின்);; pretending, cheating, seducing. [தகு + அல் + உப்பு – தகலுப்பு. தரமற்ற ஒன்றைத் தகுதியானது என்று கொடுத்து ஏமாற்றுகை.]
தகலுபாசி	தகலுபாசி tagalupāci, பெ. (n.) தகல்பாச்சி (வின்.); பார்க்க; see __,
தகலோன்	தகலோன் tagalōṉ, பெ. (n.) தகுதியுடையவன்; one who is eminently fitted, suitable or worthy. "எவரும் புலகத் தகலோன்" (திருக்கோ. 188); [தகு → தகல் + ஆன் → ஒன் - தகலோன்]

தகவமைத்தல்	தகவமைத்தல் tagavamaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) சூழலுக்கேற்ப ஒத்துப்போகும் வண்ணம் மாற்றிக்கொள்ளுதல்; to adopt or adjust. சூழ்நிலைக்கேற்ப தகவமைத்துக் கொள்ளும் மாந்தரே வெற்றி பெறுகின்றனர் (.உவ.); சில விலங்குகள் கடுங்குளிரிலும், தங்களைத் தகவமைத்துக் கொள்ளும் ஆற்றல் பெற்றிருக்கின்றன. (உ.வ.); [தகவு + அமை- -]
தகவல்	தகவல் tagaval, பெ. (n.) 1. செய்தி; information, intimation. ஒரு தகவலும் எனக்கு வரவில்லை (,.t.); 2. சான்று (வின்);; citation; illustration, example. 3. நேரியவிடை (வின்.);: appropriate answcr. தகவல் tagaval, பெ.(n.) ஒரு நிகழ்வு அல்லது ஒரு பொருள் குறித்த உண்மைச் செய்தி அல்லது அறியப்படும் செய்தி; facts or knowledge provided or learned, information. த.வ. தரவல் [Ar. dbkhal → த. தகவல்]
தகவல்தொடர்பு	தகவல்தொடர்பு tagavaltoḍarpu, todarbu, பெ. (n.); தகவல்களைப் பரிமாறிக் கொள்ளப் பயன்படுத்தும் அமைப்பு; information and communication, telecommunication. செயற்கைக் கோளின் கண்டுபிடிப்பினால் உலகளாவிய தொலைத்தொடர்பு எளிதாகியுள்ளது. [தரு → தரவல் → தகவல் + தொடர்பு]
தகவலாளி	தகவலாளி1 tagavalāḷi, பெ. (n.) உளவு சொல்பவர்; informer. மறுவ. ஒற்றன், உளவாளி, [தரவல் → தகவல் + ஆளி = தகவல் தரும் ஆள். "இ" உடைமைப்பொயரீறு] மாற்றார் நாட்டினின்று தகவல் தருபவர். அல்லது தாய்நாட்டினின்று சூழ்ச்சி செய்பவர்;வேற்றுநாட்டவர்க்கு, மந்தணச் செய்திகளை விற்றுப் பணஞ்சேர்க்கும் தீயோரைக் காட்டிக்கொடுப்பவரும் தகவலாளியேயாம். தகவலாளி என்பவருள் ஒருசாரார், குற்றம் கண்டுரைக்கும் பணி மேற்கொண்டவரெனலாம். காவல்துறையினருக்கு உளவுச் செய்திகளையுரைப்போரும், தகவலாளி களேயாவர். தகவலாளி2 tagavalāḷi, பெ. (n.) ஆராய்ச்சி செய்வோருக்கு உதவுபவர்; informant; இது தகவலாளி சொன்ன கதையின் அடிப்படையில் எழுதப்பட்ட கட்டுரையாகும் (உ.வ.);
தகவன்	தகவன் tagavan, பெ. (n.) தகுதியுடைவன்: worthy man. "தகவா தகவல்லது செய்தனையே" (சீவக 1382);

தகவிலர்	தகவிலர் tagavilar, பெ. (n.) நடுவுநிலையில்லாதவர்: injustice people. [தகவு + இல் +அர்]
தகவிலை	தகவிலை tagavilai, பெ. (n.) 1. தகவின்மையுடைமை; unworthiness. 2. தகவின்மை பார்க்க; see __, [தகவு + விலை]
தகவின்மை	தகவின்மை tagaviṉmai, பெ. (n.) 1.தகுதியின்மை; unworthiness, unsuitability. 2. நடுநிலையின்மை; injustice, partiality. 3. துன்பம் trouble, anxiety. "தணிவாய் நின்றக வின்மை" (தஞ்சைவா. 50);. [தகவு + இன்மை]
தகவு	தகவு tagavu, பெ. (n.) 1. தகுதி; suitability, fitness, worthiness. "தகவிலை கொல்லோ சம்பாபதியென" மண்மே.6:138) 2. உவமை (சூடா.);; similitude, resemblance, comparison. 3. குணம் (பிங்);: quality, state, condition, manner. 4. பெருமை eminernee, greatness. "தகவேயுடையான் றனைச்சார" (திருவாச. 45 :2);. 5. அருள் (சூடா);; mercy, kindness. 6. நடுவுநிலை; justice, equity, impartiality. "தக்கார் தகவிலரென்பது" (குறள் 114);. 7. வலிமை; strength, ability. "வாரிகடக்குந் தகவின்மை" (கம்பா. மகேந் 4);. 8. அறிவு (அரு.நி.);: knowledge, wisdom. "தக்கதே நினைந்தனை தகவோய்" (கம்பரா. அயோத் மத்திரப். 35); 9. தெளிவு (அரு.நி.);; clarity 10. கற்பு; chastity. "தகவுடை மங்கையர்" (பரிபா. 20: 88);. 11. நல்லொழுக்கம் (யாழ்.அக);; discipline, good behaviour.தெ. தகவு

தகவுரை	தகவுரை tagavurai, பெ. (n.) பரிந்துரை; recommendation. "தன்மார் பிருப்பாள் தகவுரையாலே" (அஷ்டப். நூற்றெட் 78);. [தகவு + உரை → தகவுரை → தகுதியுடையவருக்கு, ஒருவர் முறையாக நல்கும் பரிந்துரை]
தகவை	தகவை tagavai, பெ. (n.) சாயக்கட்டி; a piece of dye. "மரகதத் தகவையும்" (பெருங். மகத. 1: 96);. [தகு → மெய்மை முறைமை. தகு → தகவை - முறையான வண்ணம்] தகனக்கிரியை
தகழி	தகழி tagaḻi, பெ. (n.) அகல் (திவா.);; bowl of a lamp. "அன்பே தகழியா" (தி.வ்.);. 2. உண்கலம் (சது);; plate from which food is eaten, dish. ம. தகழி
தகழிச்சி	தகழிச்சி tagaḻicci, பெ. (n.) எரியணம் (மூ.அ.);: camphor. மறுவ. கருப்பூரம்
தகளி'	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம்

தகன்	தகன்1 tagaṉ, பெ. (n.) 1. வேர்விட்ட பனங்கொட்டை (யாழ்ப்.);; palmyra nut planted and rooted. 2. கிழங்குவிழுந்த பனங்கொட்டையின் உள்ளீடு (நெல்லை);; white pulpy matter in the palmyra nut. 3. திராய் (கீரை வகை); (மலை);; a profusely branching prostrate herb. தகன்2 tagaṉ, பெ. (n.) 1. தீ fire. 2. பூரான்; __, a centipede (சா.அக.); (தழல் → தகல் → தகன். எரிதல் தன்மையால் தீ. கடிப்பதால் எரிச்சலுண்டாக்கும் பூரான்); தகன்3 tagaṉ, பெ. (n.) ஒழுக்கத்தான்: characteristic person. மறுவ. நெறியன், தன்மையன். [தகு → தகம் - → தகன்] தகன் tagaṉ, பெ. (n.) 1. தீ; fire. 2. பூரான்; a centipede. [Skt. dahana → த. தகன்.]
தகனக்கிரியை	தகனக்கிரியை tagaṉaggiriyai, பெ. (n.) பிணத்தை எரிக்கும் நிகழ்ச்சி; cremation rites. [தகனம் + Skt. கிரியை]
தகனகரம்	தகனகரம் tagaṉagaram, பெ. (n.) உயிர்வளி (பிராணவாயு); (விவ. ரசா. 5);; oxygen. [தகனகரம் - ஒக நிலையில் மூக்கின் வலத்துளையில் வரும் காற்று வெப்பமாகவும், இடத்துளையில் வரும்காற்று குளிராகவும் இருக்கும்]
தகனசேதனம்	தகனசேதனம் tagaṉacētaṉam, பெ. (n.) புகை; smoke (சா.அக.);
தகனபலி	தகனபலி tagaṉabali, பெ. (n.) நெருப்பிலிட்டுச் செய்யும் பலி (கிறித்.);; burnt-offering. [தகனம் + பலி]

தகனபலிபீடம்	தகனபலிபீடம் tagaṉabalibīṭam, பெ. (n.) நெருப்பிலிட்டுப் பலி செய்தற்குரிய அடிமனை (கிறித்);; altar for burnt-offerings. [தகனம் + பலி + பீடம்]
தகனப்பிரியை	தகனப்பிரியை tagaṉappiriyai, பெ. (n.) தீக்கடவுள் மனைவி; fire god's consort. [தகனம் + பிரியை.]
தகனப்பைத்தியம்	தகனப்பைத்தியம் tagaṉappaittiyam, பெ. (n.) நெருப்பைக் கண்டவுடன் மனப்பிறழ்ச்சி ஏற்படுகை; derangement of mind at the sight of fire (சா.அக.); [தகனம் + பைத்தியம்]
தகனம்	தகனம் tagaṉam, பெ. (n.) 1. எரிக்கை; burning, combustion, consumption by fire. 2. பிணஞ்சுடுகை; cremation, burning of a corpse. 3. எரித்தலாகிய துய்மைப்படு கருமியம் (வாயு. சங். பஞ்சாக். 46);; purification by burning, one of __, 4. செரித்தல் (நாஞ்);; digestion. 5. உணவு food, [மாடுகளுக்குப் போதுமான தகனங் கிடைப்பதில்லை கோவை. க → தகன் + அம் → தகனம். எரிக்கும் பசியில் செரிக்கும் உணவு]
தகனன்	தகனன் tagaṉaṉ, பெ. (n.) நெருப்புக்கடவுள் (சூடா.);; Agni, the fire God. [அழல் → தழல் → தகல் → தகன் + அன். ஒருகா: தழலன் → தகனன்]
தகனாஞ்சு	தகனாஞ்சு tagaṉāñju, பெ. (n.) பற்களை ஒளிரச்செய்யும் கட்டியான மேற்பூச்சு; glossy hard coating of the teeth-Enamel (சா.அக.); போல் உறுதியான பல்.)
தகனாராதி	தகனாராதி tagaṉārāti, பெ. (n.) நீர்; water (சா.அக.);. [தகன் + அல் + நார் + ஆதி →தகனாராதி. வெப்பமற்ற தன்மையது.]

தகனானுவளி	தகனானுவளி tagaṉāṉuvaḷi, பெ.(n.) உயிர்வளி (பிராண வாயு);, oxygen gas (சா.அக.);
தகனி-த்தல்	தகனி-த்தல் tagaṉittal, 4 செ.குன்றாவி (v.t.) எரித்தல் (யாழ்.அக);; to burn, consume by fire. தழல் → தகன் → தகனி →)
தகனை	தகனை tagaṉai, பெ. (n.) தகணை (யாழ்.ப்); பார்க்க; see __,
தகனோபகரணம்	தகனோபகரணம் tagaṉōpagaraṇam, பெ. (n.) சுட்டுக்கோல்; an instrument for caterising (சா.அக.);. [தழல் → தகன் + உபகரணம்]
தகனோபலம்	தகனோபலம் tagaṉōpalam, பெ. (n.) 1. சூரியகாந்திக்கல் (யாழ்.அக.);; Sun-stone. 2. பொழுது வணங்கிப்பூ (சூரியகாந்தி);; sun- flower.
தகா	தகா1 takā, பெ. (n.) 1.பசி நீர்வேட்கை (வின்.);: thirst; hunger, appetite. 2. மிக்கஆசை; intense desire, eagerness, craving. 3. பேராசை, பெண்ணாசை; lust, venereal desire. 4. பொருளாசை; avarice, cupidity (செ.அக.); தகா2 takā, பெ. (n.) ஏமாற்று, ஏய்ப்பு (C.G);: cheating, fraud.
தகாக்காட்டு-தல்	தகாக்காட்டு-தல் dakākkāṭṭudal, 5 செ.கு.வி (v.i.) ஆசைகாட்டுதல்; to excite desire. [தகு → தகா + காட்டு--;]
தகாத	தகாத takāta, பெ. (n.) 1. தகுதியற்ற; முறையற்ற; பொருத்தமற்ற; unproper, unfair, unbecoming. தகாதமுறைகளைப் பின்பற்றித் தேர்தலில் வெற்றிபெற முயல்வது இழுக்கன்றோ? (உவ.); 2. தரக்குறைவான; அருவருக்கத்தக்க; obscure; unvulgar; தகாத சொற்களால் திட்டலாமா? (உ.வ.);. [தகு + ஆ → தகா.]

தகாதது	தகாதது dakādadu, பெ. (n.) ஒழுங்கற்ற செயல்: indecent act. [தகு → தகா → தகாத + அது]
தகாதவன்	தகாதவன் takātavaṉ, பெ. (n.) ஒழுக்கமற்றவன்; indisciplined man. [தகு → தகா → தகாத + அவன். தகாத → முறையற்ற]
தகாதா	தகாதா takātā, பெ. (n.) 1. குற்றம் harm. இனி, நான் இருந்தாலும், இராவிட்டாலும் தகாதா யாதும் இல்லை (செ.வ.);. 2. குற்றவியல் வழக்கு (வின்.);; criminal proceeding, law suit. 3. Gbo, 3. நெருக்குகை (W.G.);; trouble-some importunity in urging the settlement of a claim or payment of a debt, dunning. [தகு → தகாது + ஆ. "ஆ" எதிர்மறைப் பின்னொட்டு=முறையற்றது: நேர்மையற்ற செய்கை] தகாதா takātā, பெ.(n.) 1. குற்றம்; harm. இனி நான் இருந்தாலும் இராவிட்டாலும் தகாதா யாதும் இல்லை (சென்.வ.);. 2. வழக்கு (வின்);; criminal proceeding, law suit. 3. நெருக்குகை; troublesome importunity in urging the settlement of a claim or payment of a debt, dunning. த.வ. வழக்கீடு [Skt. {} → த. தகாதா]
தகாதி	தகாதி takāti, பெ. (n.) தகாதா (வின்.); பார்க்க; see __,
தகாபேசி	தகாபேசி takāpēci, பெ. (n.) எழுச்சியை உண்டாக்கும் நரம்பு; nerve causing lust or erection of penis (சா.அக);. [தகு → தகா + பேசு → பேசி. 'இ' சொல்லாக்க விகுதி. தகுதியற்ற பேச்சினைத் தூண்டும் முதிய நரம்பு] தகி
தகாமை	தகாமை2 takāmai, பெ. (n.) 1. ஒழுங்கற்ற தன்மை; immorality. 2. தகுதியின்மை; ingravity 3. இயல்பாக நிகழக்கூடாமை; unlikeliness. [தகு + ஆ + மை]

தகாயத்து	தகாயத்து takāyattu, பெ. (n.) அது (இது); வரை (C.G.);; since, until, upto. [தகு + ஆப் + அத்து – தகாயத்து].
தகாவளி	தகாவளி takāvaḷi, பெ. (n.) உட்கொள்ளக் குடாத காற்று; a gas unfit for respiration (சா.அக.);. [தகு → தகா +வளி.]
தகாவி	தகாவி takāvi, பெ. (n.) மரமஞ்சள்; tree turmeric (சா.அக.);.
தகான்	தகான் takāṉ, பெ. (n.) தகுதியில்லாதவன்; unqualified person. "தகாஅன் போலத் தான்றிது மொழியிலும்" (குறுந். 29.);.
தகான்பண்ணு-தல்	தகான்பண்ணு-தல் dakāṉpaṇṇudal, 5 செ.கு.வி (v.i.) மிகு துன்பத்துடன் ஒன்றை நிறைவேற்றுதல்; to manage in the face of difficulties. [தகு + ஆன் + பண்ணு--;]
தகி	தகி1 tagittal, 4 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. எரித்தல்; to burn, as fire. 2. பிணஞ்சுடுதல்; to cremate. மிகு வெப்பத்தால் உடம்பு தகிக்கிறது (உவ.); [தழ → தக → தகு → தகி--;] தகி2 tagittal, 4 செ.கு.வி (v.i.) 1. வெப்பஞ் செய்தல்; to burn, to be hot. வெயில் தகிக்கிறது (உ.வ.);. 2. செரித்தல் (யாழ்.அக.);; to be digested. தகி tagi, பெ. (n.) 1. வேப்பம்பட்டை; bark or margosa tree. 2. வெறிநீர் (சாராயம்);; arrack. (சா.அக.);
தகிடி	தகிடி tagiḍi, பெ. (n.) தகிடிக்கை (வின்.); பார்க்க; see __, [தக்க → தக + இடு + இ → தகடி → தகிடி. நடனக் குறிப்பு]

தகிடிக்கை	தகிடிக்கை tagiḍiggai, பெ. (n.) சினம், வியப்பு முதலியவற்றின் குறிப்புச்சொல் (வி.ன்.);; exclamation of defiance, surprise, etc..
தகிடிகப்பிச்சை	தகிடிகப்பிச்சை tagiḍigappiccai, பெ. (n.) 1. இடைவிடாது இரந்து கேட்டல்; importunate, begging. 2. அதிகாரப்பிச்சை (இ.வ.);; imperious behaviour in begging. தகிடி → பிச்சை)
தகிடுதத்தம்	தகிடுதத்தம் dagiḍudaddam, பெ. (n.) தவறான வழிகளைப் பின்பற்றும் செயல்; முறையற்ற குறுக்குவழி; manipulation; underhand dealings. தகிடுதத்தம் செய்து பணம் சேர்த்துவிட்டான் (உ.வ.);. [தகடு + தங்கம் → தகிடுதத்தம். தகடைத் தங்கமென்று கூறி ஏமாற்றுகை [ஒ.நோ.] பித்தளை + ஆடகம் → பித்தலாட்டம். பித்தளையைத் தங்கமென்று கூறி ஏய்க்கை]
தகிப்பு	தகிப்பு tagippu, பெ. (n.) 1. எரிப்பு, combustion. 2. சுடுகை; burning.
தகிரியம்	தகிரியம் tagiriyam, பெ. (n.) துணிச்சல் (பேச்சு வழக்கு);; courage. [தகர் + இயம் → தகரியம் → தகிரியம்]
தகிலன்	தகிலன் tagilaṉ, பெ. (n.) ஏமாற்றுவோன் (யாழ்.அக.);; cheat, deceiver. [தகு + இல் + அன் → தகிலன், தகவு இல்லாதவன்]
தகிலாயக்காரன்	தகிலாயக்காரன் tagilāyaggāraṉ, பெ. (n.) நண்பன் (வின்);,; friend [தகு → தகி → தகில் + ஆயம் + காரன்] தகு-தல்
தகிலாயம்	தகிலாயம் tagilāyam, பெ. (n.) 1. அன்பு, நட்புரிமை (யாழ்.அக.);; friendship. 2. நன்றி: gratitude. [தகில் + ஆயம்]

தகிலி-த்தல்	தகிலி-த்தல் tagilittal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. வஞ்சித்தல் (வின்);; to cheat. 2. திருடிக் கொடுத்தல்; to give stolen articles. 3. பண்ட மாற்றிக் கொள்ளுதல் (வின்.); to give in exchange. 4. உட்புகுத்துதல் (யாழ்ப்);; to cause to enter or penetrate. 5. உழக்குதல் (வின்.);; to trample down, smash. 6. குற்றஞ்சாட்டுதல் (வின்);; to throw blame on a person. [தகு → தகி + அல் → முறையற்ற தகல் → தகிலி →]
தகிலிப்பு	தகிலிப்பு tagilippu, பெ. (n.) உட்செலுத்துகை; insertion.
தகிலிமா	தகிலிமா tagilimā, பெ. (n.) குறியிடும் சேங்கொட்டை மரம் (வின்);; marking nut tree. [தகிலி + மா]

தகு	தகு1 dagudal, 5 செ.கு.வி (v.i.) 1. ஏற்றதாதல் to be fit, appropriate, suitable, proper, worthy, adequate, proportionat. "கற்றபி னிற்க வதற்குத் தக" (குறள், 391);. 2. மேம்படுத்துதல்; to be excellent. "பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள" (குறள், 54);. 3. தொடங்குதல்; to begin, get ready "புல்லாள் புலத்தக்கனள்" (குறள் 1316);. 4. கிட்டுதல்; to be obtained. "துன்புறி னல்லது சுகந்தகாது" (திருவனைக். நாட்டு. 115);. 5. தகுதியாதல்; to be deserved. இந்தப் பெருமை அவனுக்குத் தகாது. (இச்.வ.); க., தெ. தகு: ம. தகு தகு2 dagudal, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) பொருந்துதல்; ஒத்திருத்தல்; to resemble. "புண்டரிகந் தகுபத யுகளம்" ஒத்தல், பொருந்துதல் ஒத்தற் கருத்தினின்று பொருந்துதற் கருத்து முகிழ்த்தது. ஒத்த பொருள் பொருந்தும் இயல்புடைத்து (மு.தா, 99);); தகு3 tagu, பெ. (n.) 1. நன்னாரி வேர்; dasaparilla - Hemidesmus indicus. 2. ஒருவகைப் பலா; artocarpus lakucha. (சா.அக.);. தகு4 tagu, பெ.எ. worthy of. [illegible] போற்றத்தகு புலவர்
தகுணிச்சம்	தகுணிச்சம் daguṇiccam, பெ. (n.) 1. பறைப் பொது (சுடா);; drum. 2. அகப்புறமுழவு மூன்றனுள் ஒன்று (சிலப் 327, உரை);; a kind of drum, one of the three agappura-mulavu--; 3. ஒருவகை வரிக்கூத்து (சிலப். 3: 13: உரை);; a masquerade dance.
தகுணிதம் .	தகுணிதம் . daguṇidam, பெ. (n.) பறைப்பொது (தகுணிச்சம்);; drum. "தகுணிதத் துந்துபி தாளம் வீணை" (பதினொ. காரைக்கா. திருவாலங், 9);. [தக்க → தக → தகு + அணி + தம் → தகுணிதம். 'தம்' → தாளக்குறிப்பு. தாளத்தை ஒழுங்கு முறையுடன், நிரல்பட வெளிப்படுத்தும் பறை]

தகுதி	தகுதி dagudi, பெ. (n.) 1. பொருத்தம்; fitness, suitability, appropriateness, adequacy, propriety. "மற்றதன் றகுதி கேளினி" (புறநா 18 :17); 2. தகுதி வழக்கு பார்க்க (இலக்.);; see __, தகுதியும் வழக்கும் தழிஇயின ஒழுகும் பகுதிக்கிளவி வரைநிலை இலவே" தொல். சொல்.17). 3. குணம் (பிங்);; nature, property. 4. மேன்மை; worthyness, excellence, greatness. 5. நல்லொழுக்கம் (அக.நி);; good conduct, morality. 6. நடுவுநிலைமை; equity, justice, impartiality. "தகுதி யென வொன்று நன்றே" (குறள். 111);. 7. பொறுமை; forbearance, patience. "தாந்தந் தகுதியான் வென்றுவிடல்" (குறள். 158);. 8. ஆற்றல்; capacity, pecuniary, ability. 9. நிலைமை; position, status. தகுதிக்குத் தக்கபடிசெய்தான் (இ.வ.);. 10. அறிவு (யாழ்.அக);: knowledge, learning, wisdom. 11. கூட்டம்; 6 தகுதிவழக்கு Multitude. "அதிர்ந்தன வானவர் தகுதி" (குற்றா.தல.தக்கன்வேள்விய; 21);. 12 தடவை occasion time. பலதகுதி அவனைத் தேடினேன் (இ.வ);. தகுதி dagudi, பெ.(n.) 1 ஏற்றத்தாழ்வு(தராதரம்);; distinction of rank, place class or other particulars. "தராதரற்தெரிந்து" (திருவிளைதிருமண.94);. 2 நிலைப்பாடு; status, position. [தகு-தகுதி]
தகுதிநிலை	தகுதிநிலை dagudinilai, பெ. (n.) தரப்படுத்தப்பட்ட வரிசை; grade, rank. பள்ளித்தேர்வுகளில் மதிப்பெண்களுடன் தகுதி நிலையும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. [தகு → தகுதி + நிலை → தகுதிநிலை]

தகுதிநிலைமை	தகுதிநிலைமை dagudinilaimai, பெ. (n.) தகுதிநிலை பார்க்க; see __, [தகுதி + நிலைமை.]
தகுதிப்பொருள்	தகுதிப்பொருள் dagudipporuḷ, பெ. (n.). தக்க பொருள்; appropriate things. [தகுதி + பொருள்]
தகுதியணி	தகுதியணி dagudiyaṇi, பெ. (n.) தக்க இரண்டு பொருள்களின் சேர்க்கையை உணர்த்தும் அணி (அணியி. 39);; a figure of speech which consists in expressing the incongruity of the association of one object with another. [தகுதி + அணி]
தகுதியர்	தகுதியர் dagudiyar, பெ. (n.) 1. நடுவு நிலைமையாளர்; impartiality person. 2. தகுதியோர் பார்க்க: See __, [தகு → தகுதி + அர்]
தகுதியின்மையணி	தகுதியின்மையணி dagudiyiṉmaiyaṇi, பெ. (n.) தகாத இரண்டு பொருள்களின் சேர்க்கையை உணர்த்தும் அணி (அணியி. 38);; a figure of speech which consists in expressing the incongruity of the association of one object with another. [தகுதி + இன்மை + அணி]
தகுதியோர்	தகுதியோர் dagudiyōr, பெ. (n.) அறிஞர் (சுடா.);; wise, learned persons. [தகுதி + [ஆர் →] ஒர்]
தகுதிவழக்கு	தகுதிவழக்கு dagudivaḻggu, பெ.. (n.) பொருள்களுக்கு இயல்பாயமைந்த சொற்களை யொழித்துத் தகுதியான வேறு சொற்களாற் தகுந்த கூறும் இடக்கரடக்கல், மங்கலம், குழுஉக்குறி என்ற மூவகை வழக்கு (நன், 267);; the usage of a conventional substitute for the proper name of an object or action, of three kinds, viz., iḍakkaradakkal, mangalam, kuluu-k-kuri--; dist. fr. iyalbu-valakku.
தகுந்த	தகுந்த tagunda, பெ .(n.) 1. பொருத்தமான; ஏற்ற; உரிய; appropriate; suitable. விழாவுக்குத் தகுந்த ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு விட்டனவா?. 2. தகுதியுடைய; worthy of. மக்களிடையே வரவேற்கத் தகுந்த மாற்றம் காணப்படுவது பாராட்டத்தக்கது. பாராட்டத்தகுந்த செயல். (உ.வ.);

தகுந்தகுமெனல்	தகுந்தகுமெனல் tagundagumeṉal, பெ. (n.) 1. ஒலியோடு எரிதற்குறிப்பு; onom. Expr. of crackling sound of fire. மழுவலந் தகுந்தகு, மென்று தயங்குற (பிரபுலிங். கைலாச.13); 2 ஒளி வீசுவதற்குறிப்பு; dazzling brilliance. 3. முழவு முதவியன ஒலித்தற்குறிப்பு; beating sound as of a drum. [தகும் + தகும் + எனல்]
தகுந்தபுள்ளி	தகுந்தபுள்ளி tagundabuḷḷi, பெ. (n.) செல்வம் முதலியவற்றால் தகுதியுள்ளவ- ன் – ள்; competent person, person of substance or worth. [தகு → தகுந்த + புள்ளி]
தகுந்தவர்	தகுந்தவர் tagundavar, பெ. (n.) 1. ஒழுக்கமுடையோர்; good conduct person. 2. தகுதியானவர்; eligible person. [தகு → தகுந்த + அவர்]
தகுந	தகுந taguna, பெ. (n.) 1. தகுந்தவை; competent. 2. மதிப்புடைய; worthy.(தகு → தகுந);
தகும்	தகும் tagum, கு.வி.மு. (adv.) ஏற்றதாகும்; பொருந்தும்;உங்களை எவ்வளவு பாராட்டினாலும் தகும். (உ.வ);. தகைதல்
தகுமானபுள்ளி	தகுமானபுள்ளி tagumāṉabuḷḷi, பெ. (n.) தகுந்த புள்ளி பார்க்க: see __, [தகும் + ஆன + புள்ளி. புள்ளி = ஆள்]
தகுமூலி	தகுமூலி tagumūli, பெ. (n.) கும்பாங்கொடி; gmelina asiatica.
தகுலிமா	தகுலிமா tagulimā, பெ. (n.) தகிலிமா பார்க்க; see __,
தகுவர்	தகுவர் taguvar, பெ. (n.) தகுவன் பார்க்க; see __,

தகுவல்	தகுவல் taguval, பெ. (n.) தகவல் (வின்); பார்க்க; see __, [தகவல் → தகுவல் - திரிபு வழக்கு..]
தகுவன்	தகுவன் taguvaṉ, பெ. (n.) 1. தகுதியாளன், தக்கவன்; suitable person. 2 அரக்கன்;__, "தகுவர் தங்களுக் கஞ்சலை (கந்தபு. இந்திரன். மீட்.1);. [தகு + அன் → தகுவன், தகுந்தவன், தகுதியானவன்].
தகுவி	தகுவி2 taguvi, பெ. (n.) தகுதியுடைய பரத்தை; suitable prostitue. "நின்னலத் தகுவியை முயங்கிய மார்பே" (அகநா.196 : 13);
தகுவியர்	தகுவியர் taguviyar, பெ. (n.) அரக்க மகளிர்; "தகுவியர் மைதோயும் வாட்கண்" (சங். அக. சிவராத்திரிபு. கடவுள்: 4);
தகுளம்	தகுளம் taguḷam, பெ. (n.) மகளிர் விளையாட்டு (பிங்.);; women's sports.

தகை1 dagaidal, 4 செ.குன்றாவி (v.t.)

1. தடுத்தல்; to stop, resist, check, deter.

"தருதல் தகையாதான் மற்று"(கலித். 92: 9);.

2. ஆணையிட்டுத் தடுத்தல் (வின்);; to obstruct or forbid by oath.

3. பிடித்தல்; to seize takehold of.

"தடைக்கையால் வளைக் கரந் தகைந்தான்" (பாரத. அருச்சுனன் றிர்.70);.

4. அடக்குதல்; to overpower, subdue.

"ஆழிதகைந்த தனுத்தொழிலான்" (கம்பரா. அதிகாய. 62);.

5. உள்ளடக்குதல்; to shut in,

தகை-தல்

enclose, include.

"தண்கேணித் தகைமுற்றத்து"(பட்டினப். 51);

6. பிணைத்தல் (இ.வ.);; to bind, fasten, yoke.

7. ஒத்தல் (தொல். பொருள். 287);; to resemble.

க. தகெ.

[அகை--; → தகை--;]

தகை2 dagaidal, 4 செ.கு.வி (v.i.)

தளர்தல் (யாழ்.);; to falter, faint, be weary.

மறுவ. திகைதல்

[அகை--; → தகை--;]

தகை3 tagaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.)

1. தடுத்தல்; to check, resist, stop, deter.

"நின்னைத் தகைத்தனென்"(கலித். 108: 20);.

2. கட்டுதல்

to bind, fasten.

"நுண் கோற்றகைத்த தெண்கண் மாக்கிணை"(புறநா. 70: 3);.

3. சுற்றுதல்; to wind round, coil.

"தகைத் தார்"(புறநா. 69);.

4. வாட்டுதல் (யாழ். அக.);; to tease, tire out.

5. அரிதல்; to mince.

'மயிரிற் றகைத்து வறுத்தெரித் திடிப்பினும்" (ஞானா. 31: 10);

[அகை--; → தகை--;]

தகை4 tagaittal, 4 செ.கு.வி (v.i.)

அழகு பெற்றிருத்தல்; to be beautiful, lovely.

"பிடவுமுகை தகைய" (ஐங்குறு. 461);

தகைத்துவம்	தகைத்துவம் tagaittuvam, பெ. (n.) மருகு; a fragrant plant- Origanum majoranum (சா.அக.);.
தகைப்பு	தகைப்பு1 tagaippu, பெ. (n.) 1. தகை7 3. பார்க்க (யாழ். அக.);; see __,7. 2. மதிற்சுற்று (திவா.);; surrounding wall, fortress. 3. மாளிகைக் கட்டடம்; palatial building. "களிறு முணைஇய தாரருந் தகைப்பின்"(பதிற்றுப் 64: 7); 4. வீட்டின் கணுள்ள கட்டு, அடுக்ககம்; section of a house, apartment. "பஃறகைப்பின் புழைவாயில் போகிடைகழி மழைதோயும் உயர்மாடத்து" (பட்டினப். 145);. 5. படைவகுப்பு; battle array of an army. "உறுமுரண் டாங்கிய தாரருந் தகைப்பின்" (பதிற்றுப். 66: 10);. ம. தகய்பு தகைப்பு2 tagaippu, பெ. (n.) இளைப்பு: weariness, fainting (சா.அக.);. தகைப்பு3 tagaippu, பெ. (n.) யாழின் ஒர் உறுப்பு; the part of a lute (சா.அக.);. சங்கம்
தகைபாடு-தல்	தகைபாடு-தல் dagaipāṭudal, 5 செ.கு.வி (v.i.) தலைவன் தலைவியின் நலம் பாராட்டுதல்; to descant upon the beauty of one's lady love. "தகை பாடவலாய்" (சீவக. 1379);. [தகை1 + பாடு--;]
தகைமலர்	தகைமலர் tagaimalar, பெ. (n.) அழகுமலர்; beautiful flower. தகை = அழுகு, தகை + மலர்)
தகைமுற்றம்	தகைமுற்றம் tagaimuṟṟam, பெ. (n.) முன்றில் கட்டு; courtyard in a house. "தண்கேணித்தகை முற்றத்துப் பகட்டெருத்தின் பலசாலை" (பட்டினப். 53); [தகை7 + முற்றம்]

தகைமை	தகைமை tagaimai, பெ. (n.) 1. தகுதி; fitness. "தகைமை சேர்தரு தோத்திரம்"(சிவரக. காயத்திரி. 12);. தகைமை சான்ற தலைவர் (இக். வ);. 2. பெருமை (பிங்);; greatness, excellence. 3. பண்பு (பிங்);; nature, quality, character. 4. மதிப்பு; esteem, worth. "கல்லா வொருவன் றகைமை" குறள், 405) 5. அழகு (பிங்);; beauty, loveliness. "ஆடுவா டகைமையின்" (பரிபா. 21: 20);. 6. ஒழுக்கம்; conduct, behaviour. "தன்குணங் குன்றாத் தகைமையும்" (திரிகடு. 2);. 7. ஒழுங்கு; manner, order, method. அத்தகைமைபோல (உ.வ.); 8. நிகழ்ச்சி; fact, event . "உற்றவித் தகைமை முன்னே யுணரும்"(திருவாத. மண்: 14);. க. தக்குமெ
தகைமைப்பாடு	தகைமைப்பாடு tagaimaippāṭu, பெ. (n.) பெருமை; excellence. [தகைமை + பாடு. பாடு = சொல்லாக்க வீறு, ஒ.நோ. வகைமைப்பாடு. நிலைமைப் பாடு]
தகையணங்குறுத்தல்	தகையணங்குறுத்தல் tagaiyaṇaṅguṟuttal, பெ. (n.) தலைவியின் அழகு, தலைவனுக்கு வருத்தமுறுத்தலைக் கூறும் அகத்துறை (குறள், 109, அதி);; theme describing a lover's distraction caused by the beauty of his lady-love. [தகை + அணங்குறுத்தல்] 9 தங்கம்
தகையல்	தகையல் tagaiyal, பெ. (n.) தடை; obstacle; restraint. "தகைஇய சென்றவென் நிலையில் நெஞ்சம்"(அகந.330:80);.
தகையிழைப்பு	தகையிழைப்பு tagaiyiḻaippu, பெ. (n.) ஈளை நோய்; bronchial asthma. [தகை + இழைப்பு]

தகையுமிழைப்பும்	தகையுமிழைப்பும் tagaiyumiḻaippum, பெ. (n.) தகையிழைப்பு பார்க்க;see __, [தகையும் + இழைப்பும் = இடையரவு படாதேற்படும் ஈளைதோய்]
தகைவிலாங்குருவி	தகைவிலாங்குருவி tagaivilāṅguruvi, பெ. (n.) தரையில் தங்காமல் பெரும்பாலும் பறந்து கொண்டேயிருக்கும் குருவிவகை; Swift, Cypselinac. மறுவ. தரையில்லாக் குருவி; அடைக்கலாங் குருவி. [தரை → தகை + இலான் + குருவி]
தகைவு	தகைவு tagaivu, பெ. (n.) 1. தடை (யாழ். அக.);; restraint. 2. களைப்பு, இளைப்பு; fatigue, emaciation weariness. 3. அழுத்தம்; stress.
தகோதரம்	தகோதரம் taātaram, பெ. (n.) நீர் சேர்ந்த வயிறு; accumulation of fluid in the abdomen (சா.அக.); [தக + Skt. உதரம் → தகோதரம்.] இது வடமொழியில் குணசந்தி என்று கூறப்படும்.
தகோன்மத்தம்	தகோன்மத்தம் taāṉmattam, பெ. (n.) தகனக் கிறுக்கு; derangement of mind. மறுவ. தகனப்பைத்தியம்
தங்கக்கட்டி	தங்கக்கட்டி taṅgakkaṭṭi, பெ. (n.) 1. சொக்கத் தங்கம், செம்பு கலவாத தங்கம் (24 மாற்றுத் தங்கம்);; pure gold, not mixed with copper. 2. மிக நல்லவ-ன்-ள் (உ.வ.);; excellent person. அவன் குறையே சொல்லமுடியாத தங்கக்கட்டி. (உ.வ.);. மறுவ. சொக்கத்தங்கம் [தங்கம் + கட்டி.]

தங்கக்கம்பி	தங்கக்கம்பி1 taṅgakkambi, பெ. (n.) 1. பொற் கம்பி; gold-wire. 2. தங்கக்கட்டி பார்க்க; See __, [தங்கம் + கம்பி] தங்கக்கம்பி2 taṅgakkambi, பெ. (n.) 1. வணக்க வொடுக்க முள்ளவன் (உ. வ.); docile person. 2. நல்ல குணமுடையவ-ன்-ள்; person of amiable character. "தம்பிமேலே சங்கையு மன்புள்ளவன் தங்கக்கம்பி" (பெண்மதிமாலை, பக். 6); தம்பி குணத்திலே தங்கக்கம்பி. (பழ.);. [தங்கம் + கம்பி = தங்கக்கம்பி. பொன் வண்ணத்தால் ஒளிர்வது போன்று, நல்ல எண்ணத்தால், சீர்சால் குணத்தால் மிளிருந்தன்மையுடையவர் தங்கக்கம்பி எனும்பெயர் பெற்றவராயினர்'
தங்ககலசம்	தங்ககலசம் taṅgagalasam, பெ. (n.) கோபுரம், உண்ணாழிகை முதலியவற்றின் உச்சியிலமைக்கும் தங்கப்பூச்சுக் கொண்ட கும்பம்; gilded pot set ornamentally on the top of a temple tower, etc. (செ.அக.);] [தங்கம் + கலசம்] ஐம்பொன்னால் வடிவமைத்து, தங்கப்பூச்சு செய்து வைக்கும் கோபுரக்கலசத்திலுள்ள முழுத்தங்கம் களவாடப்பட்டமையால் வந்த வழக்கமென் றறிக.
தங்கக்காசு	தங்கக்காசு taṅgakkācu, பெ. (n.) 8 மாற்று பொன்நாணயம்; 8ct. gold coin, it is mixed with copper (சா.அக.); மறுவ. பொற்காசு [தங்கம் + காசு] 30 தங்கசத்துமூலி
தங்கக்காறு	தங்கக்காறு taṅgakkāṟu, பெ. (n.) தங்க வார்ப்புக்கட்டி, தங்கக்கொழு (இ.வ.);; gold in bars, ingot. மறுவ. பொறக்கட்டி, தங்கக் கட்டி [தங்கம் + காறு]
தங்கக்கிருட்டிணம்	தங்கக்கிருட்டிணம் taṅgakkiruṭṭiṇam, பெ. (n.) யானைத்திப்பிலி; elephant pepper- Pathos officinalis (சா.அக.);.
தங்கக்குகை	தங்கக்குகை taṅgaggugai, பெ. (n.) பொன்னுருக்கும் முசை; crucible intended for melting gold (சா.அக.);. [தங்கம் + குகை]

தங்கக்குடம்	தங்கக்குடம் taṅgakkuḍam, பெ. (n.) 1. மிக நல்லவ-ன்-ள் (உ.வ.);; most excellent person. 2. அனைவராலும் விரும்பப் படுகை; a term of endearment. 3. பொற்குடம்; gold pot. மறுவ. தங்கக்கட்டி, தங்கக்கம்பி. [தங்கம் + குடம்; எல்லோராலும் விரும்பப்படும் தங்கக்குடம் போல், நிறைவான பண்புகளால் அனைவரும் போற்றுந் தன்மையனாதல்; தங்கம் நிறத்தால் தகதகவென மிளிர்தல்போல் உயர்ந்த
தங்கக்குணம்	தங்கக்குணம்1 taṅgakkuṇam, பெ. (n.) சிறந்த குணம், ஒப்புமையற்ற பண்பு (உ.வ.); excellent character or nature. மறுவ. நற்குணம், உயர்குணம். [தங்கம் + குணம் - தங்கக்குணம். மன்பதை மாந்தர்களால் விரும்பப்படும் ஒப்புமையற்ற, சீர்சால் உயர்பண்பு] தங்கக்குணம்2 taṅgakkuṇam, பெ. (n.) mountain containg zinc ores (சா.அக.);
தங்ககேசரம்	தங்ககேசரம் taṅgaācaram, பெ. (n.) பின்னை; common poon - Calophyllum inophyllum (சா.அக.);.
தங்கச்சத்துமுலி	தங்கச்சத்துமுலி taṅgaccattumuli, பெ. (n.) சிவனார் வேம்பு, குப்பைமேனி, கற்றாமரை, பொன்னூமத்தை, பொன்னாங்காணி;தங்கச்சத்துரு Siva's neem, Acalpha indica Nelumbium speciosum. Dhatura Fastuosa and Alternanthera sessile alia's illeeebrum sessile. (சா.அக.);. [தங்கச்சத்து + மூலி]

தங்கச்சத்துரு	தங்கச்சத்துரு taṅgaccatturu, பெ. (n.) பொன்னுக்குப் பகைச் சரக்குகள்; அவையாவன; enemical drugs of gold viz. 1. நாகம் zinc 2. துருசு copper sulphate 3. இலிங்கம் cinnabar 4. வெடியுப்பு potassium nitrate 5. வெள்ளைநஞ்சு white arsenic 6. இதளியம் (சுதம்); mercury 7. கெந்தி sulphur [தங்கம் + சத்துரு]
தங்கச்சம்பா	தங்கச்சம்பா taṅgaccambā, பெ. (n.) சம்பாநெல் வகை; a species of __, paddy. "தைப் பிறந்தா வழிபிறக்கும் தங்கமே தங்கம் தங்கச் சம்பாநெல் விளையுந் தங்கமே தங்கம்" மறுவ. பொன்னி [தங்கம் + சம்பா. பொன்னிற நெல் எனும் இன்றைய வழக்காறே, பொன்னி ஆயிற்று]
தங்கச்சலாகை	தங்கச்சலாகை taṅgaccalākai, பெ. (n.) தங்க ஊசி; probe made of gold. (சா.அக.); [தங்கம் + சலாகை]
தங்கச்சாயல்	தங்கச்சாயல் taṅgaccāyal, பெ. (n.) 1. மினமினுப்பு; good lustre. 2. பொன்மேனி; body shining like gold (சா.அக.);.
தங்கச்சி	தங்கச்சி1 taṅgacci, பெ. (n.) தங்கை (உ.வ.); பார்க்க; see __, [தங்கை + அச்சி. 'அச்சி; பெண்பாலீறு] தங்கச்சி2 taṅgacci, பெ. (n.) குவளை மலர்; water-lily - Pontederia (செ.அக.);

தங்கச்சிந்தூரம்	தங்கச்சிந்தூரம் taṅgaccinram, பெ. (n.) பொன்னாற் செய்த மருந்து வகை; a red medicinal powder made of gold (செ.அக.);. [தங்கம் + செந்தூரம் → சிந்தூரம்] 31 தங்கணர்
தங்கசாலை	தங்கசாலை taṅgacālai, பெ. (n.) 1. காசு அச்சிடும் இடம்; mint, place where money is coined. 2. சென்னையிலுள்ள மிக நீண்ட தெருக்களில் ஒன்று; one of the longest streets in Chennai. மறுவ. அக்கசாலை [தங்கம் + சாலை]
தங்கச்சுண்ணம்	தங்கச்சுண்ணம் taṅgaccuṇṇam, பெ. (n.) தமிழ் மருத்துவத்தில் கூறியுள்ள பொன்னைக் கொண்டு, புடமிட்டு அணியமாக்கும் ஒரு கண்ணமருந்து; a calcium compound of gold prepared with gold as chief ingredient according to the process contemplated in Tamil--; Siddha medicine. [தங்கம் + சுண்ணம் = தங்கச்சுண்ணம். அணிகலன்களைச் செய்வதற்காகப் பொன்னைப் புடமிடப் பயன்படுத்தும் மருந்துக்கலவை]
தங்கச்செந்தூரி	தங்கச்செந்தூரி taṅgaccenri, பெ. (n.) பொன்னைச் செந்தூரமாக்கும் மருந்து அல்லது முலிகை; any drug or medicine capable of turning or reducing gold into a red oxide(சா.அக.);. [தங்கம் + சிந்தூரி → செந்தூரி]
தங்கச்செம்பி	தங்கச்செம்பி taṅgaccembi, பெ. (n.) தங்கம் செம்பாக்கி பார்க்க; see __,(சா.அக.);. [தங்கம் + செம்பி]
தங்கச்செம்பு.	தங்கச்செம்பு. taṅgaccembu, பெ. (n.) துாய்மைப்படுத்திய செம்புநிறமுள்ள பொன் (சா.அக);; a refined gold, mixed with copper. [தங்கம் + செம்பு]
தங்கஞ்சலமாக்கி	தங்கஞ்சலமாக்கி taṅgañjalamākki, பெ. (n.) தங்கக்கழிச்சல் (கவர்ணதபேதி); (யாழ். அக.);; Aqua regia. [தங்கம் + சலம் + [ஆக்கு →] ஆக்கி]
தங்கணர்	தங்கணர் taṅgaṇar, பெ. (n.) தங்கண நாட்டார்; people of the country of Tanganar--; "பல்லவருந் தங்கணரும்"(பாரதவெண். 773);.

தங்கத்தகடு	தங்கத்தகடு taṅgattagaḍu, பெ. (n.) 1. பொன் தகடு; gold plate. 2. தங்க மெருகிட்ட தகடு; gold foil (சா.அக.);. மறுவ. பொற்றகடு [தங்கம் + தகடு]
தங்கத்தி	தங்கத்தி taṅgatti, பெ. (n.) குங்கும வைப்பு நஞ்சு (மு.அ.);; a prepared arsenic.
தங்கத்திருமேனி	தங்கத்திருமேனி taṅgattirumēṉi, பெ. (n.) தங்கமேனி; gold coloured body (சா.அக.);. [தங்கம் + திருமேனி]
தங்கத்தைவெண்ணெயாக்கி	தங்கத்தைவெண்ணெயாக்கி taṅgattaiveṇīeyākki, பெ. (n.) தங்குளா என்னும் மருந்து; drug kangula--; capable of reducing mercury into a colloid (சா.அக.);.
தங்கநிமிளை	தங்கநிமிளை taṅganimiḷai, பெ. (n.) பொன்னிமிளை; yellow bismuth (சா.அக.);. [தங்கம் + நிமிளை]
தங்க நீர்	தங்க நீர் taṅganīr, பெ. (n.) பொன்னிறம் போன்ற நீர்; high coloured urine. 2. பொன்கரைந்த நீர்; a mineral water containing gold in solution (சா.அக.);. [தங்கம் + நீர் → தங்கநீர்; மஞ்சள் வண்ணத்திலுள்ள சிறுநீர்]
தங்கநீற்றி	தங்கநீற்றி taṅganīṟṟi, பெ. (n.) பொன்னைத் துாளாக்கும் பொன்னிமிளை; gold bismuth capable of reducing gold into an oxide (சா.அக.);. [தங்கம் + நீற்றி.]
தங்கப்பட்டை	தங்கப்பட்டை taṅgappaṭṭai, பெ. (n.) சேணங்கட்டுச்சு (யாழ். அக.);; strap for the saddle. [தங்கு + பட்டை → தங்குபட்டை → தங்கப்பட்டை]

தங்கப்பாப்பா	தங்கப்பாப்பா taṅgappāppā, பெ. (n.) விலை மதிப்புள்ள மீன் வகையு ளொன்று; a kind of valuable fish. [தங்கம் + பாப்பா]
தங்கப்பாரை	தங்கப்பாரை taṅgappārai, பெ. (n.) 1. எட்டு விரலம் நீளமும், பசிய நீலநிறமுள்ள கன்னப்பாரைமீன்; horse mackerel, bluish - தங்கப்பூச்சு green, attaining 8 in. in length, Caranx kalla. 2. 20 விரலம் நீளம் வளரும் கன்னப்பாரை மீன்வகை; horse mackerel bluish green, attaining 20 in. in length, Caranx armatus (செஅக.); [தங்கம் + பாரை]
தங்கப்பாளம்	தங்கப்பாளம் taṅgappāḷam, பெ. (n.) தங்கக் கட்டி: ingot of gold (சா.அக); மறுவ. பொற்கட்டி [தங்கம் + பாளம்]
தங்கப்பாறை	தங்கப்பாறை taṅgappāṟai, பெ. (n.) தங்கப்பாரை பார்க்க; see __, [தங்கம் + பாறை]
தங்கப்புகைகாட்டு-த	தங்கப்புகைகாட்டு-தல் daṅgappugaigāṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) தங்கப்பூச்சு (தங்க முலாம்);ப் பூசுதல் (வின்);; to gild. [தங்கம் + புகை + காட்டு-,]
தங்கப்புடம்	தங்கப்புடம் taṅgappuḍam, பெ. (n.) தங்கத்தைத் துய்மைப்படுத்தும் கலம்; the gold refining vessel. தங்கம் புடத்தில் வைத்தாலும், தன்னிறம் போகாது (உவ);. [தங்கம் + புடம்]
தங்கப்புரை	தங்கப்புரை taṅgappurai, பெ. (n.) பொன் பூச்சு (முலாம்);: gold or gilt clectroplated gold (சா_அக.);. [தங்கம் + புரை]

தங்கப்பூச்சு	தங்கப்பூச்சு taṅgappūccu, பெ. (n.) பொன் பூச்சு (உ.வ.);; gilding, gilt. [தங்கம் + பூச்சு]
தங்கப்பூவராகன்	தங்கப்பூவராகன் taṅgappūvarākaṉ, பெ. (n.) பொற்காசு வகை (யாழ். அக.);; a kind of gold coin. [தங்கம் + பூ+ வராகன்]
தங்க பற்பம்	தங்க பற்பம்1 taṅgabaṟbam, பெ. (n.) 1. தங்கத்தை நீற்றிய பொடி; calcinated powder of gold. 2. தங்கத்தைச் சித்த மருத்துவ முறையில் புடமிட்டு எடுத்த நீற்றுமானப் பொருள்; calcined gold oxide prepared as per process of Siddha medicine (சா.அக.);. மறுவ. தங்கத்துாள், பொன்துகள் [தங்கம் + பற்பம்]
தங்கபற்பம்	தங்கபற்பம்2 taṅgabaṟbam, பெ. (n.) தங்கத்தகடு1/2 வராகனிடை தூய்மை செய்த சிற்றண்டவோடு; purified gold-leaf (சா.அக.);.
தங்கபற்பி	தங்கபற்பி taṅgabaṟbi, பெ. (n.) பொன்னைத் துாளாக்கும் மூலிகை அல்லது மருந்துகள்; drugs or medicines capable of converting gold into oxide (சா.அக.);. [தங்கம் + [பற்பம் →] பற்பி]
தங்கம்	தங்கம் taṅgam, பெ. (n.) 1. அடர்த்தி மிகு மஞ்சள் நிற மூலகம், மாழை; இதன் குறியீடு Au. அணுவெண் 70; heavy yellow element, metal symbol Au. atomic No.79. 2. பசும்பொன்; pure gold: "தங்கத்தானை.... அரங்கனை" (அஷ்டப்: திருவரங்கத்தந் 11);.. 3. சிறந்தது; that which is precious of great worth. அவள் தங்கமான பெண் (உ.வ.); தங்கமுடி சூட்டினாலும் தங்கள் குணம்விடார் கயவர் (பழ.);. 4. அன்பின் மிகுதியால் விளிக்கப்படும் சொல்; a word of endearment. காதலியைத் தங்கமே என்றழைத்தார் (.உ.வ.);மறுவ. பொன் ம. தங்கம் [தக → தகம் = எரிவு, சுடு. தகம் → தங்கம் = விளங்கும் பொன். தங்கம் என்னுஞ் சொல்லிற்கான வேர் விளங்குதற் கருத்தினின்று கிளைத்தது. விளங்கும் பொருள் எரியுந்தன்மைத்து. அதனாற்றான் வள்ளுவப் பெருந்தகையும் "சுடச்சுடரும் பொன்போல்" (குறள், 267); என்றார்.] தங்கமான தழ → தக. ஒ.நோ. மழ → மக. தங்கம் தகதகவென்று சொலிக்கிறது என்பது உலகவழக்காகும். (வ.வ. 2); விளங்குதற் கருத்தினின்று எரிதற்கருத்தும் எரிதற்கருத்தினின்று சொலித்தற் கருத்தும் சொலித்தற்

தங்கம்செம்பாக்கி	தங்கம்செம்பாக்கி taṅgamcembākki, பெ. (n.) பொன்னைச் செம்புநிறம்போல் சிவப்பாக்கும், செங்கத்தரிப் புச்சாறு; flowers capable of turning the yellow colour of gold into red (சா.அக.);. [தங்கம் + செம்பு + ஆக்கு → ஆக்கி]
தங்கம்வெள்ளை	தங்கம்வெள்ளை taṅgamveḷḷai, பெ. (n.) சென்னையில் அரை உருபாவைக் குறிக்க வழங்கும் குழுஉக்குறி (E.T. ii, 96);; slang for half a rupee, in use among shroffs in Chennai. [தங்கம் + வெள்ளை. தங்கான் → தங்கன் → தங்கம், வெள்ளி → வெள்ளை]
தங்கமலை	தங்கமலை taṅgamalai, பெ. (n.) மாமேருமலை; mountain Mämeru--; [தங்கம் +மலை.]
தங்கமழுத்துதல்	தங்கமழுத்துதல் daṅgamaḻuddudal, 4 செ.கு.வி (v.i.) பொன்னை இழைத்து மிளிரச் செய்தல்; to polish gold. [தங்கம் + அழுத்து--;]
தங்கமாவாரை	தங்கமாவாரை taṅgamāvārai, பெ. (n.) பொன்னாவாரை; tanner's bark; plant yielding yellow flowers - Cassia auriculata (சா.அக.);.
தங்கமான	தங்கமான taṅgamāṉa, கு.பெ.எ. (adj.) எவ்விதக் குறையுமற்றஇ மாசுமறுவற்ற; having a heart of gold, ஆசிரியருக்குத் தங்கமான மனசு (உவ.); [தங்கம் + ஆன]
தங்கமானிசியம்	தங்கமானிசியம் taṅgamāṉisiyam, பெ. (n.) கரும்பு; Sugar-cane (சா.அக.);. தங்கமிடு--;
தல்	தல் tal, 20 செ.கு.வி (v.i.) மணிகள் பதியுமாறு, தங்கத்தில் குயிற்றுதல் (நாஞ்);; to chisel gold for insetting gems. [தங்கம் + இடு--;]
தங்கமித்துரு	தங்கமித்துரு taṅgamitturu, பெ. (n.) பொன்னுக்கு எதிரான சரக்குகள் நீங்கலாக உடன்பாடான சரக்குகள்; all other drugs except those that are enemical to gold are its friendly drugs (சா.அக.);. [தங்கம் + Skt. மித்துரு]

தங்கமிருதியாதி	தங்கமிருதியாதி daṅgamirudiyādi, பெ. (n.) 1. பொன் செந்தூரம்; red oxide of gold. 2. தங்கபற்பம்; per oxide of gold (சா.அக);.
தங்கமீன்	தங்கமீன் taṅgamīṉ, பெ. (n.) தங்கநிறத்திலுள்ள மீன்; gold-coloured fish. [தங்கம் + மீன்]
தங்கமுலாம்	தங்கமுலாம் taṅgamulām, பெ. (n.) தங்கப்பூச்சு பார்க்க; see __, [தங்கம் + முலாம்]
தங்கமமூலிகை	தங்கமமூலிகை taṅgamamūligai, பெ. (n.) தங்கச்சார மூலி; Siva's neem. மறுவ. சிவனார் வேம்பு [தங்கம் + மூலிகை]
தங்கமேனி	தங்கமேனி taṅgamēṉi, பெ. (n.) பொன்மயமான உடம்பு; gold-coloured body (சா.அக.);. [தங்கம் + மேனி]
தங்கமோறா	தங்கமோறா taṅgamōṟā, பெ. (n.) முகமதியர் காலத்தில் புழக்கத்திலிருந்த பொற்காசு; gold Mohara's prevailed during Mughal period. [தங்கம் + மோறா.]
தங்கரசக்கலவை	தங்கரசக்கலவை taṅgarasakkalavai, பெ. (n.) பொன்னும், இதளியமும் சேர்ந்த ஒருவகை வேதியற் கலப்பு; a chemical compound of gold and mercury (சா.அக);. [தங்கரசம் + கலவை] 34 தங்கல்)
தங்கரசிதக்களங்கு	தங்கரசிதக்களங்கு daṅgarasidakkaḷaṅgu, பெ. (n.) பொன், வெள்ளி இவைகளினின்று கொங்கணவர் முறைப்படி அணியமாக்கும் ஓர் அணிய மருந்து; a rare preparation made according to the process laid down in Konganava's work on Alchemy with gold and silver as it chief ingredients (சா.அக);. [தங்கரசிதம் + களங்கு]

தங்கரவிப்பொடி	தங்கரவிப்பொடி taṅgaravippoḍi, பெ. (n.) பொன்னறுத்த பொடி; gold filings, gold dust (சாஅக.);. [தங்கரவி + பொடி]
தங்கரளி	தங்கரளி taṅgaraḷi, பெ. (n.) நாகசெண்பகம்; common yellow trumpet flowered tree (செ.அக.); மறுவ. பொன்னரளி, மஞ்சளரளி [தங்கம் + அரளி = தங்கரளி; பொன் வண்ணப் பு புக்கும் அரளி]
தங்கராசிகம்	தங்கராசிகம் taṅgarācigam, பெ. (n.) மஞ்சள் அந்தி மல்லிகை; 4 'o' clock plant with yellow flowers - Mirabilis jalappa (சா.அக.);.
தங்கரி-த்தல்	தங்கரி-த்தல் taṅgarittal, 4 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. காப்பாக வைத்தல்; to keep in safe custody. 2. சேமித்தல்; to make a saving (செ.அக.);. ம. தங்கரிக்கா [தங்கம் + அரி. தங்கம் = விலைமதிப்பு மிக்க அரியமாழை. அரி = ஒன்றுசேர், சேர்த்துவை]
தங்கரியம்	தங்கரியம் taṅgariyam, பெ. (n.) 1. காப்பு; safety, safe custody. 2. சேர்த்த பொருள்; savings (செ.அக);. [தங்கம் + அரியம். அரியம் = அரிதாகக் கிடைத்தவற்றைத் திரட்டி வைத்தல்]

தங்கல்	தங்கல்1 taṅgal, பெ. (n.) 1. பயணத்தை இடையில் நிறுத்துதல்; stopping, halting, நேற்றிரவு எங்கே தங்கல்? 2. காலக்கடத்தம் தங்கல் delay, procrastination. 3. தங்குமிடம்; halting place, rest-house. "தலையே தவமுயன்று வாழ்தல், ஒருவர்க்கிடையே இனியார்கட் தங்கல்" '(நாலடி. 365); 4. கெடி ; stage in a journey. 5. நிலை பெறுகை (பொருந.173: உரை);; persistence, stability 6. அடியிற் படிந்திருப்பது (இ.வ.);: precipitate; sediment. 7. சல்லடையில் கீழ்ச்சென்றது போக எஞ்சி நிற்பவை; residual material in a sicve. ம. தங்கல். [தங்கு → தங்கல். ஒ.நோ. மங்கு → மங்கல், பொங்கு → பொங்கல். திருத்தங்கல்] தங்கல்2 taṅgal, பெ. (n.) மீன்பிடி கருவி; fishing rod; fishing tackle. மறுவ. தூண்டிற்கோல் [தங்கு → தங்கல். மீன்களைத் தங்கச் செய்யும் அமைப்புடைய துண்டிற்கோல்]
தங்கலர்	தங்கலர் taṅgalar, பெ. (n.) 1. பகைவர்; enemies. "தங்கலரென்னு மச்சூர்க்குலம் வீட்டி" 2. தங்கார்; person not staying. "நந்தன் வெறுக்கை யெய்தினும் மற்றவண் தங்கலர்" (அகநா. 251-6); [தங்கு + அலர்]
தங்கலரி	தங்கலரி taṅgalari, பெ. (n.) 1. ஈழத்தலரி; pagoda tree. 2. பொன்னலரி; exile oleander. (செ.அக.);. மறுவ மஞ்சளலரி [தங்கம் + அலரி]
தங்கலான்	தங்கலான் taṅgalāṉ, பெ. (n.) தங்களான் (E.T. vii. 12); பார்க்க; see __; [தங்கல் + ஆன்]

தங்கலுக்குப்போ-தல்	தங்கலுக்குப்போ-தல் taṅgalukkuppōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i). கடலில் மூன்றுநாள் தங்கியிருந்து, கோலா மீன் வலைத்தற் பொருட்டுச் செல்லுதல்; to proceed to catch kölā-fish by staying there [at sea], for three days. மறுவ. தங்குகடற் செல்லுதல் [தங்கல் + கு + போ-.] தங்கள்
தங்கவராகன்	தங்கவராகன் taṅgavarākaṉ, பெ. (n.) பகோடா பெயரில் வழங்கிய, 3 1/2 உருபா பெறுமான, வராகன் என்னும் பொன்னாணயம்; pagöda as varăgan 3 1/2 including a gold coin. [தங்கம் + [வராகம் →] , வராகன், வராகம் = பன்றி. பன்றியுருவம் பொறித்த காசு தங்கவராகனாகும். உருபாயும் வராகனும்
தங்கவாழைப்பூ	தங்கவாழைப்பூ, taṅgavāḻaippū, பெ. (n.) புடவை வகை (இ.வ.);; a kind of saree. [தங்கம்+ வாழை + பூ. ஒருகா. சேலையின் கரையில் பொன்னிற இழைகளால் வாழைப்பூ வடிவம் அமைக்கப்பட்டமை கருதி இவ்வாறு அழைக்கப்பட்டிருக்கலாம்.]
தங்கள்	தங்கள்1 taṅgaḷ, ப.பெ. (pron.) 1. உங்களுடைய; yours. 2. படர்க்கை ஈறு; third person suffix. "தன்னிகரிலாத வென்றித் தம்பியும் தாயர் தங்கள் பொன்னடித் தலத்தில் வீழ" (கம்பரா. மீட்சிப் 334);. 3. படர்க்கைப் பன்மை, மதிப்புறுநிலையில் முன்னிலைப் பன்மையாய் வரும்சொல்; third person plural used as sccond person honori fic plural. 4. கடிதத்திற் கையெழுத்திடுவதற்கு முன் எழுதப்பெறும் ஒருவழக்குமொழி; epistolary formula preceding signature. "தங்கள் செங்குட்டுவன்" [தாம் + கள் → தாங்கள் → தங்கள்] தாங்கள் என்பதன் உருபேற்ற வடிவம்; தாம் என்பதே படர்க்கைப் பன்மை. இதனுடன் பன்மை விகுதிகள் சேர்த்து, தாங்கள் என்று குறிப்பது இரட்டைப் பன்மை; தாம் என்பது உருபேற்குங்கால் தம்மை யென்றாகும்;தாங்கள் உருபேற்கும்போது, தங்கள் என்றாகும். தங்கள்2 taṅgaḷ, பெ. (n.) மகமதியக் குருக்கள் (இ.வ);; head-priest of a mosque. தங்கள்3 taṅgaḷ, பெ. (n.) உருபேற்கும்போது திரியும் 'தாங்கள்' வடிவம்; the form of the தங்களரி
தங்களரி	தங்களரி taṅgaḷari, பெ. (n.) தங்கலரி பார்க்க; see __, (சா.அ.); [தங்கம் + அளரி.]

தங்களான்	தங்களான் taṅgaḷāṉ, பெ. (n.) மறவருள், ஒரு பிரிவினர்க்குரிய பட்டப்பெயர் (இ.வ);; title of a marava subseet. [தங்கல் → தங்கள் + ஆன்]
தங்கார்	தங்கார் taṅgār, பெ. (n.) இராப்பொழுது எங்கும் இளைப்பாராதவர்; person not staying anywhere outside. "புண்வார் குருதியார் கைபிசைந்து மெய்திமிறித் தங்கார் பொதுவர்" (கலித் 106:23);. [தங்கு + ஆர் → தங்கார், 'ஆர்' எதிர்மறை ஈறு]
தங்காரி	தங்காரி taṅgāri, பெ. (n.) மருந்துச் செடி; a medicinal plant - physalis peruviana (சா.அக.);
தங்காலம்	தங்காலம் taṅgālam, பெ. (n.) மீன்பாடு மிகக் குறைந்த கும்ப, மீன (மாசி, பங்குனி); மாதங்கள்; கடல்தொழிலாளரின் வறுமைக் காலம்; the poverty period of fishing - people.
தங்காள்	தங்காள் taṅgāḷ, பெ. (n.) 1. தங்கை; younger sister. நல்லத் தங்காள் கதை, சிறந்த நாட்டுப்புற இலக்கியம் 2. அம்மா (யாழ்);; a honorific term, meaning madam.
தங்கான்	தங்கான் taṅgāṉ, பெ. (n.) 1. அரையென்னுங் குழுஉக்குறி; slang for half. "செந்தலை கருந்தலை தங்கான்றிரிக் கால்" (தனிப்பா. 1, 87); 2. கொள்முதல்; cost price. தங்கானுக்குத் தங்கான் கூடக் கிடைக்கவில்லை (இ.வ.);
தங்கி	தங்கி1 taṅgi, பெ. (n.) அடிப்படையானது (புதுவை);; support, stay. [தாங்கி – தங்கி] தங்கி2 taṅgi, கு.வி.எ. (adv.) 1. இருந்து; stay. "பன்னாட்டங்கிச் சென்னா ளொருநாள்" (சிலப்.10: 155); 2. /53 Z 2. ஆய்ந்துணர்ந்து; cognizing. தங்குகடல் "ஒல்வதறிவ தறிந்ததன் கட்டங்கிச் செல்வார்க்கு"(குறள், 472);. [தங்கு → தங்கி]

தங்கிநின்றமழை	தங்கிநின்றமழை taṅgininṟamaḻai, பெ. (n.) காலந்தப்பிய மழை (யாழ்ப்.);; belated rain. [தங்கு → தங்கி + நின்ற + மழை]
தங்கு	தங்கு1 daṅgudal, 5 செ.கு.வி (v.i.) 1. வைகுதல்; to stay, sojourn, abide, remain. "பண்புடை வேந்தன் கவிகைக் கீழ்த் தங்கு முலகு" (குறள்.389);. 2. நிலைபெறுதல்; to be stable, to be firmly established, to be retained in the mind. 'தாளாண்மை யென்னுந் தகைமைக்கட் டங்கிற்றே" (குறள், 613);. 3. உளதாதல்; to exist. "தானந்தவமிரண்டுந் தங்கா வியனுலகம்" (குறள். 19);. 4. அடங்குதல்; to be under control; to be obedient. "பண்புடை யாளன் றகைமைக்கட் டங்கிற் றுலகு" (குறள், 874);. 5. தணிதல்; to be diminished, abated, quenched, as thirst. "தங்காவேட்கை தனையவள் தணித்த தூஉம்" (மணிமே. 18: 96);. 6. காலந்தாழ்த்துதல் (பொருநா.177: உரை);; to halt; to wait; to delay. 7. தடைப்படுதல் (வின்.);; to cease to flow, as the menses; to be obstructed, as water; to be stopped; to be fixed, as substance between the teeth; to adhere. 8. இருப்பாயிருத்தல் (வின்.);; to be reserved or kept back; to remain due. 9. அடியிற் படிதல்; to settle at the bottom, as sediment. 10. சார்ந்திருத்தல் (வின்);; to rely, depend; to be dependent. "சொலை முனிந்து பொய்ம்மயக்கஞ் சூதின்கண் தங்கல்" (திரிகடு. 39); க. தங்கு;ம. தங்ஙக தங்கு2 taṅgu, பெ. (n.) தங்குகை (வின்.);
தங்குகடல்	தங்குகடல் taṅgugaḍal, பெ. (n.) இரண்டொரு இரவோ அல்லது அதற்குமேலுமாகவோ கடற்றொழில் மேற்செல்வார் ஆழ்கடற் பரப்பிலேயே மீன் பிடித்தற்காக கடலிற் தங்குகை; to go and stay on a fishing trip for a few days. [தங்கு + கடல்]
தங்கு கடலுக்குப்போ-த	தங்கு கடலுக்குப்போ-தல் taṅgugaḍalugguppōtal, 8 செ.குவி (v.i.) சிலநாள் வரை கடலில் தங்கியிருந்து மீன்பிடித்தல் (யாழ்ப்.);; to go on a fishing trip for a few days. [தங்கு + கடல் + கு + போ-]

தங்குடிச்சுற்றம்	தங்குடிச்சுற்றம் taṅguḍiccuṟṟam, பெ. (n.) தங்குடிச்சுற்றம் பார்க்க; see __, [தன்குடி + சுற்றம்]
தங்குடித்தமர்	தங்குடித்தமர் taṅguḍittamar, பெ. (n.) தந்தைவழி (தாயாதி);ச் சுற்றத்தார்; agnates. [தம் + குடி + தமர்]
தங்குத்தடவல்	தங்குத்தடவல் taṅguttaḍaval, பெ. (n.) தங்குத்தடை (இ.வ.); பார்க்க;see __, [தங்கு + தடவன்]
தங்குத்தடை	தங்குத்தடை taṅguttaḍai, பெ. (n.) 1. தடங்கல்; impediment. 2. தடுமாற்றம்; hesitation. அறிஞர் அண்ணா ஆங்கிலத்திலும், தமிழிலும் தங்குதடையின்றி உரையாற்றுந் திறன் மிக்கவர்;(உ.வ.);. [தங்கு + தடை]
தங்குதண்ணீர்	தங்குதண்ணீர் daṅgudaṇṇīr, பெ. (n.) 1. கிணறு முதலியவற்றில் தேங்கியநீர் ; standing water, as in hollows, wells, etc. 2. தடை நீங்கிய பின் விரைந்து செல்லும் நீர் ; water stagnant for a time and flowing with force, on the removal of the obstruction. 3. காலந்தவறி வயலுக்குப் பாய்ச்சின நீர்; water used in irrigation after lapse of proper time. 4. குரைத்தண்ணிர்; rainwater dripping from roof, foliage, etc. 5. மரஞ் செடி முதலியவற்றில் தங்கிய மழைத்துளி; rain drops lingering in the leaves. அக்கிணற்றிலிருப்பது தங்குதண்ணிராதலின் குடிநீருக்குதவாது (உ.வ.); [தங்கு + தண்ணிர் → தங்குதண்ணிர் = குளம், ஏரி முதலானவற்றில் நிலையாகத் தேங்கியுள்ள நீர்]
தங்குதரி	தங்குதரி daṅgudari, பெ. (n.) 1. தங்குதடை (வின்.); பார்க்க; see __, 2. நிலையான இருப்பிடம் (இ.வ.);; permanent habitation. [தங்கு + தரி. தங்கி வாழுமிடம். தரி → தரித்தல் = நிலைத்தல்] 7 தங்குபிண்டம்
தங்குதரிப்பு	தங்குதரிப்பு daṅgudarippu, பெ. (n.) 1. தங்குதடை (இ.வ.); பார்க்க; see __, 2. அடக்கம்; control, restraint. தங்குதரிப்பில் லாமற் பேசுகிறான் (இ.வ.);. [தங்கு + தரிப்பு]

தங்குதுறை	தங்குதுறை daṅguduṟai, பெ. (n.) கப்பல் தங்கிச் செல்லுந்துறை (யாழ்.);; port of call. [தங்கு + துறை]
தங்குதேர்ப்படு-தல்	தங்குதேர்ப்படு-தல் daṅgudērppaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தேரிழுப்பில் நிலையை யடையாது ஒரிடத்துத் தங்கும் தேராதல்; lit, to be like a temple-car delayed in running. 2. இடையே காலந்தாழ்த்துதல் (நாஞ்);; to be delayed in the interval. [தங்கு + தேர் + படு- தேரோட்டந்தடைப்படுதல், செயற்பாடு காலந்தாழ்த்துகைக்கு ஒப்பாகக்
தங்குதோணிக்குப்போ-	தங்குதோணிக்குப்போ-தல் taṅgutōṇikkuppōtal, 8 செ.கு.வி (v.i.) தங்குகடலுக்குப்போ-தல் (யாழ்ப்.);;see __, [தங்கு + தோணிக்கு + போ-]
தங்குநடை	தங்குநடை taṅgunaḍai, பெ (n .) தங்கித்தங்கிச் செல்லும் பயணம்; journey by stages. தங்கு நடையா அஞ்சல் நடையா (இ.வ);. [தங்கு + நடை = தங்குநடை; இளைப்பாறிச் செல்லும் நடை]
தங்குபடி	தங்குபடி taṅgubaḍi, பெ. (n.) எச்சமிச்சம்; மீதிக்கழிவு; remnant, as of unsold goods. சரக்குத் தங்குபடி யில்லாமற் செலவாகி விட்டது (நாஞ்.); [தங்குபடி = விற்கப்பெறாத அனைத்துப் பொருளும் விற்றுத்திர்தல், தங்குபடியின்றிச் செலவாதலாகும்.]
தங்குபிண்டம்	தங்குபிண்டம் taṅgubiṇṭam, பெ. (n.) மாதவிலக்கு வெளிப்படுங்கால் தேய்ந்து தங்கியிருக்கும் கருவுரு (சீவரட் 206);; embryo தங்குபொழுது shrunk in size owing to menstrual discharge during the period of gestation. [தங்கு + பிண்டம்]
தங்குபொழுது	தங்குபொழுது daṅguboḻudu, பெ. (n.) மாலைப் பொழுது; evening. [தங்கு + பொழுது = பறவை விலங்கு முதலானவை தமதிருப்பிடம் நோக்கித் தங்குவதற்காகச் செல்லும், அந்திமாலைப் பொழுது]
தங்குமூச்சு	தங்குமூச்சு taṅgumūccu, பெ. (n.) இறப்புக் காலத்தில் நின்று நின்று வரும், மூச்சுக்காற்று (இ.வ.);; last gasps of a dying person. தங்கித்தங்கி வெளிப்படும் மூச்சு திசைமாறிப் போனாலும் போச்சு (பழ.);. [தங்கு + மூச்சு: இறக்குந் தருவாயிற் சிறிது சிறிதாக, மூச்சுக்குழலிற் தங்கித் திணறி வெளிப்படும் மூச்சு]

தங்குலம்வெட்டி	தங்குலம்வெட்டி taṅgulamveṭṭi, பெ. (n.) தன்குலத்தையே அழிப்பவ-ன்-ள் (யாழ்ப்.);: person who ruins his own family. [தன் + குலம் + வெட்டி]
தங்குவலை	தங்குவலை taṅguvalai, பெ. (n.) கடலிற் குறிப்பிட்ட சிறிதுநேரம் மட்டும் விரித்து வைத்திருக்கும் வலை வகை (யாழ்ப்);; fishing net cast into the sea and left there for some hours. மறுவ. கோலாவலை [தங்கு + வலை]
தங்கூசு	தங்கூசு taṅācu, பெ. (n.) தூண்டிலிற் கட்டுங் கயிறு (இ.வ.);; string tied to fishing tackle.
தங்கை	தங்கை taṅgai, பெ. (n.) 1. தன்பின் பிறந்த பெண் மகள்; younger sister. "தங்கையை முக்குந், தமையனைத் தலையுந் தடிந்த" (திவ் .பெரியாழ்.); தச்சக்காணி (4. 7: 1);. 2. தங்கை முறையாள்; a female standing in the relationship of a younger sister to a person, as daughter of a paternal uncle or a maternal aunt. "கலைவாணித் தங்கைபுயம் புகழ்ந்து வாழ்த்த" (திருப்போ. சந். ஊசல். 6);. 3. குடியிற் பிறந்த பெண்; daughter of a clan. "வல்விற் கானவர் தங்கை" (குறுந்-335); "நுளரெறி நுண்டுகட் கணைஞர் தங்கை" (குறுந். 392);. "கொலைவில் எயினர் தங்கை" (ஐங்குறு.363);. 4. இளையாள்; junior co-wife. மறுவ. தங்கைச்சி க. தங்கி;ம. தங்கா [தம் + கை. கை = சிறிய] தங்கை2 taṅgai, பெ. (n.) 1. குவளை மலர்; Indian water lily - Pontederia 2. கருங்குவளை; blue nelumbo pontederia - Vaginalis (சா. அக.);

தங்கைச்சி	தங்கைச்சி1 taṅgaicci, பெ. (n.) தங்கை பார்க்க; see __, தங்கைச்சி பிள்ளை, தன்பிள்ளை ஆனால், தவத்துக்குப் போவான் ஏன் (பழ.); [தங்கை + அச்சி] தங்கைச்சி2 taṅgaicci, பெ. (n.) தங்கை2 பார்க்க: see __,
தங்கையைக்கொல்லி	தங்கையைக்கொல்லி taṅgaiyaikkolli, பெ. (n.) சிறியாணங்கை (மலை);; small species of milkwort. சித்தமருத்துவக் கலைச்சொல். சிறியா நங்கை மூலிகைக்கு மறைபொருளாகச் சிறிய நங்கை எனப் பொருள் கொள்ள, 'தங்கை' என்னும் சொல்லைப் பயன்படுத்தினர் என்றறிக.
தச்சக்காணி	தச்சக்காணி taccakkāṇi, பெ. (n.) தச்சர்கட்குரிய காணியாட்சிநிலம்; Carpenter's hereditary property. "இவ்வூர்த் தச்சக்காணி செம்பாதியுடைய தச்சன் வடுகனாதன் திருவாய்க்குலமான் தொண்டை நாட்டாசாரியநேன்". (S. I. I. iii. 1, 35);. [தச்சன் + காணி = தச்சக்காணி. கதிரவனும் நிலவனும் உள்ள மட்டும் ஆண்டாண்டு காலமாகக்
தச்சக்கோல்	தச்சக்கோல் taccakāl, பெ. (n.) பண்டைத் தமிழ்நாட்டின் செந்தரப்படுத்தப்பட்ட 33 விரலங்கொண்ட நீட்டலளவு; Standardized linear measurement of ancient TamilNadu, equivalent to 33 inches of FPS units. மறுவ. தச்சமுழம். [தச்சன் + கோல்.] கட்டுமானப் பணிகளில் தமிழ்நாட்டுத் தச்சர்கள் பயன்படுத்திய அளவு விரல், சாண், முழம் என்ற
தச்சச்சி	தச்சச்சி taccacci, பெ. (n.) தச்சர்குடிப்பெண் (நன். 140. மயிலை);; woman of taccar caste. மறுவ. தச்சிச்சி [தச்சன் + அச்சி "அச்சி" – பெண்பால் ஈறு. விரசோழியம், சொல். 4]
தச்சத்தரு	தச்சத்தரு taccattaru, பெ. (n.) ஆமணக்கு: castor-plant (சா.அக.);.
தச்சத்தி	தச்சத்தி taccatti, பெ. (n.) தச்சச்சி (நன். 420, சங்கரந.); பார்க்க: see __, [தச்சன் + அத்தி. அத்தி = பெண்பால் ஈறு. ஒ. நோ. ஆட்டன் அத்தி = ஆட்டனத்தி. விரசோழியம், சொல்.]
தச்சதுலாம்	தச்சதுலாம் daccadulām, பெ. (n.) பழைய வரிவகை (S.I. I. iv. 79);; an ancient tax.
தச்சநாசன்	தச்சநாசன் taccanācaṉ, பெ. (n.) பொன்னம்பர்; yellow coloured amber (சா.அக.);.

தச்சநூல்	தச்சநூல் taccanūl, பெ. (n.) கட்டுமானத் தொழில் பற்றிய பட்டாங்கு நூல்; treatise on construction. [தச்சு + நூல். மயமத மெனும் நூலின் வாயிலாகப் பண்டையத் தமிழகத்திலுள்ள கட்டடம், சிற்பம் முதலான தச்சவாசாரியன் கட்டுமானச்செய்திகள் விளக்கம் பெறுகின்றன; முன்னைத்தமிழ் வடமொழியில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. இதனைத் தச்சநூல் என்பர்.]
தச்சம்	தச்சம் taccam, பெ. (n.) அதிமதுரம்; licorice plant (சா.அக.);.
தச்சமுழம்	தச்சமுழம் taccamuḻm, பெ. (n.) பண்டைத் தமிழகத்தில் கட்டுமானத்தொழிலில் பயன்படுத்திய நீட்டலளவுகோல்; linear measurement scale used in the construction, industry of ancient TamilNadu. தச்சன் + முழம். விரலம், சாண், முழம் போன்ற உடலுறுப்புச் சொற்கள் தொடக்கத்தில் நீட்டலளவுக்குப்
தச்சர்	தச்சர் taccar, பெ. (n.) தச்சன் பார்க்க;see __, [தை → தைத்தல் → தொழிற்பெயர். தைத்து → தைச்சு → தச்சு → தச்சர்]
தச்சவாசாரியன்	தச்சவாசாரியன் taccavācāriyaṉ, பெ. (n.) கல்லில் நுணக்கமாய்த் தொழில் செய்யும் ஆசாரி; blacksmith. "ஸ்தானத்தார் அருளிச் செய்ய இவ்வெட்டு வெட்டிநேந் இக்கோயிலில் தச்சவா சாரியந் மழுவாடி வீரநாத கொட்டையூர் ஆசாரிய" (S.I.I. v. 632);. [தச்சன் + ஆசாரியன். ஆசிரியன் → ஆசாரியன்]
தச்சவாடி	தச்சவாடி taccavāṭi, பெ. (n.) 1. தச்சர்வேலை செய்யும் இடம்; carpenter's yard. 2. தச்சர் குடியிருக்கும் இடம்; colony of taccar. [தச்சர் + [பாடி →] வாடி]
தச்சவேலை	தச்சவேலை taccavēlai, பெ. (n.) தச்சருக்குரிய மரவேலைத் தொழில்; carpentry. மறுவ. தச்சுவேலை [தச்ச + வேலை]
தச்சன்	தச்சன் taccaṉ, பெ. (n.) 1. மரத்தில் வேலை செய்பவன். carpenter. "மாங்கொஃ றச்சரும்" (மணிமே. 28: 37);. தச்சன் அடித்த தலைவாசல் எல்லாம் உச்சியிடிக்க உலவித் திரிந்தேன்' (பழ.);. 2. தச்சுவேலை செய்யும் குடிமகன்; person of carpenter clan. 3. விசுவகர்மாவுக்குரிய நெய்ம்மீன் (விண்மீன்); (சித்திரை. நாள்); (பிங்.);; the 14th naksatra chittirai as pertaining to Višvakarma

தச்சன் குருவி	தச்சன் குருவி taccaṉkuruvi, பெ. (n.) மரங்கொத்தி (யாழ். அக.);; wood-pecker. மறுவ. மரங்குத்திப் புள் [தச்சன் + குருவி]. துளைத்தற் கருத்து: தச்சன்போல், மரத்தைத் துளைக்குங் காரணத்தால், தச்சன்குருவி எனப்பெயர் பெற்றது. 40 தச்சிச்சி
தச்சன்மூலி	தச்சன்மூலி taccaṉmūli, பெ. (n.) மூலிகை வகையுளொன்று; a kind of medicinal plant. [தச்சன் + மூலி → தச்சன் மூலி. இம் மூலிகையைப் பொடியாக்கிச் சுரணம் செய்து, திரிகடுகுடன் சேர்த்து உண்டால், வாணாள் பெருகும். கிழப்பருவத்தினர் இம் மூலிகைப் பொடியினைத், தேனுடன் சேர்த்து உண்டு வந்தால், எழிமிகு இளமைத்தோற்றம் பெறுவர் என்று சா.அக. கூறும்]
தச்சனைமூலி	தச்சனைமூலி taccaṉaimūli, பெ. (n.) தச்சன் மூலி பார்க்க;see __, [தச்சன்மூலி → தச்சனைமூலி.]
தச்சாசாரி	தச்சாசாரி taccācāri, பெ. (n.) தச்சன் பார்க்க; see __, [தச்சன் + ஆசாரி. ஆசு = ஒட்டு, பற்று எனும் பொருளில் வழக்கூன்றிய இச்சொல், நாளடைவில், மரத்துண்டுகளை ஒன்றுடனொன்று இணைத்துக் கட்டுமானக் கருவிகள் செய்பவருக்கும், ஆகிவந்த தெனலாம். 'இ' மதிப்புறு பின்னொட்டு [ஒ.நோ.] புசாரி]
தச்சாசாரியம்	தச்சாசாரியம் taccācāriyam, பெ. (n.) 1. தச்சத்தலைமை (S.I.I. ii.278. 17);: status or position of a master-carpenter [தச்சர் + ஆசாரியம். ஆசாரியன் → ஆசாரியம் = தலைமைப்பணி.]
தச்சி	தச்சி1 tacci, பெ. (n.) தயிர் (குழந்தை);; curds. [தோய்ச்சி → தைச்சி → தச்சி. காய்ச்சிய பாலில் பிரைக்குத்தப்பட்டு, நன்கு தோய்ந்துறைத்த தயிர்] தச்சி2 tacci, பெ. (n.) தாயக்கட்ட ஆட்டத்தில் எல்லாக் காய்களும் நிமிர்ந்து விழும் விருத்தம்; a throw in the game of __, when all the cowries or pieces are turned up (செ.அக); தெ., க. தச்சி [தச்சு → தச்சி]
தச்சிச்சி	தச்சிச்சி taccicci, பெ. (n.) தச்சர்குடிப்பெண் (நன். 140. மயிலை);; women of taccan clan. [தைச்சர் → தச்சர் + அத்தி;அத்தி → அச்சி. தச்சர் → தச்சி + அச்சி → தச்சிச்சி]

தச்சிப்பார்	தச்சிப்பார் taccippār, பெ. (n.) தாயக்கட்ட விளையாட்டு வகை; a game played with cowries or pieces on a diagram like a chess - board. ஒ.நோ. வண்டிப்பார் [தச்சி + பார் = தச்சிப்பார்.]
தச்சினியம்	தச்சினியம் taccin̲iyam, பெ. (n.) உருவம்; figure (சா.அக.);
தச்சுக்கடன்	தச்சுக்கடன் taccukkaḍan̲, பெ. (n.) பயிர்க் கடன்; loan for agricultural expenses given by farmers. [தச்சு + கடன்]
தச்சுக்கழித்தல்	தச்சுக்கழித்தல் taccukkal̲ittal, பெ. (n.) புதுமனை புகுமுன்பு, கட்டடத்தைத் துய்மைப் படுத்துதற்குத் தச்சர்கள் செய்யுஞ் சடங்கு (நாஞ்.);; a ceremony performed by carpenters prior to house-warming, with a view to spiritually cleaning the building (செ.அக.);. [தச்சு + கழித்தல்]
தச்சுக் கூலி	தச்சுக் கூலி taccukāli, பெ. (n.) பயிர்த் தொழிலில் தச்சர் பெறுங்கூலி; wage for carpenter's in cultivation. [தச்சு + கூலி]
தச்சுக்கோல்	தச்சுக்கோல் taccukāl, பெ. (n.) தச்சக்கோல் (G.Tn. D.I. 239); பார்க்க;see __, [தச்சு + கோல்]
தச்சுசெய்-தல்	தச்சுசெய்-தல் tassuseytal, 1 செ.குன்றாவி. (v.t.) மனை கோலும்போது, வீடு அமையும் இடத்தில் நல்லநாளில், இறைவனை வேண்டிச் செய்யும் மனைவழிபாடு; inaugurating the construction work of a building with a puja, invoking the blessings of god for successful completion. [தச்சு + செய்-]
தச்சுத்தேவை	தச்சுத்தேவை taccuttēvai, பெ. (n.) ஊர் வளர்ச்சிப் பணிக்காக காணியாட்சி பெற்றிருக்கும் தச்சர் செலுத்திய வரி: tax paid by carpenter who has heriditary right, work done for common development of village. "காத்திகைப் பச்சைப் பிள்ளையார் நொன்பு, (ந); ந் (த); வன(ப்பபச்சை); எடுத்துக் காட்டும் பச்சைஆட்த் தெவை மதிட்தெவை தச்சுத்தெவை.ஆனைச்சாலை குதிரைப்பந்தி" (S. I.I.iv. 369);. மறுவ. தட்டொலி [தச்சு + தேவை]

தச்சுப்பட்டறை	தச்சுப்பட்டறை taccuppaṭṭaṟai, பெ. (n.) தச்சர் பணிமனை; carpentry work-shop. மறுவ. கொல்லுப்பட்டறை [தச்சு + பட்டறை]
தச்சுமுழம்	தச்சுமுழம் taccumuḻm, பெ. (n.) தச்சமுழம் பார்க்க;see __, (செ.அக.);. [தச்சு + முழம்]
தச்சுவாடி	தச்சுவாடி taccuvāṭi, பெ. (n.) 1. தச்சவாடி பார்க்க; See __, 2. வாடகை வண்டிகள் நிற்கும் இடம் (இ.வ.);; stand for hackney carriages. 3. விறகுக்கடை (இ.வ.);; fuel-depot. [தைச்சு → தச்சு + வாடி;பாடி → வாடி]
தச்சுவினைமாக்கள்	தச்சுவினைமாக்கள் taccuviṉaimākkaḷ, பெ. (n.) தச்சர் (தொல். பொருள். 393, உரை);; carpenters. [தச்சவினை + மாக்கள்]
தச்சுவேலை	தச்சுவேலை taccuvēlai, பெ. (n.) தச்சவேலை பார்க்க;see __, (செ.அக.); [தச்சு + வேலை. ஒருகா. தச்சவேலை → தச்சுவேலை]
தச்சுவை	தச்சுவை taccuvai, பெ. (n.) சேலை; a piece of cloth (சா.அக.);.
தச்சுளி	தச்சுளி taccuḷi, பெ. (n.) உளி வகைகளிளொன்று (உ.வ.);; a kind of chisel. [தச்சு + உளி]

தசம்	தசம் tasam, பெ. (n.) பல்லக்கு (சது);; palanquin. [தை → தச → தசம். துறவியோ அரசனோ இவர்ந்து செல்வதற்கு ஏற்றவண்ணம் அமைக்கப்பட்டதும், தோளில் தூக்குவதற்கு வாய்ப்பாக குறுக்கு வாட்டத்தில் வளைதண்டு குத்தப்பட்டதுமான கூடு (பல்லக்கு);.] தசம் tasam, பெ.(n.) பத்து; ten. "தசநான் கெய்திய பணை மரு ணோன்றாள்" (நெடுநல். 115);.
தசைமைக்கண்ணி	தசைமைக்கண்ணி tasaimaikkaṇṇi, பெ. (n.) பொண்ணாங்கண்ணி; sessile plant - Illecibrum sessile (சா.அக.);. மறுவ. தங்கமேனிக்கீரை, பொன்னாங்காணி.
தசரம் tasaram	தசரம் tasaram tasaram, பெ. (n.) அரத்தம், ஊனீர் போன்றவை ஓடும் குழாய்; vessels carrying blood lymph etc in the system of animals (சா.அக.);
தசனவாசம்	தசனவாசம் tasaṉavāsam, பெ. (n.) உதடு; lip (சா.அக.); [தசனம் + வாசம் → தசனவாசம். வாயில் → வாசல் → வாசம் [ஒ.நோ.] வாயிற்கதவு → வாசற்கதவு. மதுர வாயில் → மதுரவாசல்.] தசனவாசம் tasaṉavāsam, பெ.(n.) உதடு; lip.
தசனாத்தியம்	தசனாத்தியம் tasaṉāttiyam, பெ. (n.) புளியாரை; sore sorrel - Oxalis corniculata சா.அக).
தசா	தசா tacā, பெ. (n.) மீன்பிடி கலத்தின் பின்பகுதி (முகவை.);; the back portion of the fishing-boat. [தை → தச → தசா.] தசா tacā, பெ.(n.) கோளை (கிரகத்தை);ப் பொறுத்த ஊழ்வினை (விதி);ப் பயன்; the fate of man as depending on the position of planets. (சா.அக.);. த.வ. கோளூறுவினைப்பயன்

தசாக்கரி	தசாக்கரி tacākkari, பெ. (n.) பண்வகை (சிலப். 13, 112, உரை);; a melody. [தை → தச → தசாக்கரி. = மாந்தனின் இனிய குரலுக்குச் சான்றாக அமைந்த பண்] தசாக்கரி tacākkari, பெ.(n.) பண்வகை (சிலப். 13, 112, உரை);; a melody. [Skt. {} → த. தசாக்கரி]
தசாபிசாவெனல்	தசாபிசாவெனல் tacāpicāveṉal, பெ. (n.) ஒருவனுக்குத் தெரியாத மொழியில் அவனை 12 தசிவேர் மருட்டுங் குறிப்பு (வின்);; onom. expr. of violent threatening in a foreign language. [தசாபிசா + எனல்]
தசார்த்தம்	தசார்த்தம் tacārttam, பெ. (n.) இறந்தபின் உடல் ஐவகை பூதங்களாகப் பிரிந்துபோகை; the dissolution of the body into five elements. The resolution of the body into its constituent elements after death (சா.அக.);. [தை → தச → தசார்த்தம் _ ஐம்பூதங்களின் வழி உடல் தைத்து ஒன்றுகை.]
தசிரகம்	தசிரகம் tasiragam, பெ. (n.) அரத்தநாளங்கள்; tubes or vessels of circulatary system. [தசிர் + அகம் → தசிரகம். குருதி நாளங்கள், நெஞ்சாங்குலையிலும், உள்ளுறுப்புக்களிலும் தைத்துக் கிடக்குத் தன்மைபற்றியுருவாகிய சொல்லென்றறிக.]
தசிரத்துவம்	தசிரத்துவம் tasirattuvam, பெ. (n.) நாளங்கள் வழியே ஏற்படும் குருதியோட்டம்; circulation of blood through the tubes and vessels of animals or plants-Vascularity (சா.அக.); [தசிரம் + அத்து + அம்.]
தசிரம்	தசிரம்1 tasiram, பெ. (n.) 1. அரத்தக்குழாய்; the tubes or vessels carrying blood 2. உட்டுளை; hollowness. [தசி → தசிர் + அம்.] தசிரம்2 tasiram, பெ. (n.) 1. இரும்புத்தூள் (யாழ். அக.);; iron-dust. 2. மழைத்தூறல்; drizzling. [தசிர் + அம்.]
தசிவம்	தசிவம் tasivam, பெ. (n.) வரிதண்டும் பணியாளர் செலுத்தற்குரிய வரிநிலுவை (R.T.); arears of revenue, due from the tax - collectors. [தய → தயங்கு. தய → தச → தசி + அம் → தசிவம் [ஒ.நோ,] வாயில் → வாசல்]

தசிவேர்	தசிவேர் tasivēr, பெ. (n.) 1. தவசுமுருங்கை; a medicinal plant with roundish small leaves - Justicia tranqubariensis. 2. புண்ணாக்கு; a prostate plant (சா.அக.);. [தசை → தசி + வேர்]
தசுக்கூலி	தசுக்கூலி tasukāli, பெ. (n.) வேளாண்மை செய்வதற்குக் கொடுக்கும் கடன் (C.G.);; loan for agricultural expenses given by land-owners to tenants. [தவசக்கூலி - தசக்கூலி – தசுக்கூலி].
தசுகரம்	தசுகரம் tasugaram, பெ. (n.) களவு; theft. [தை → தசி → தசு. தசு + கரு + அம். தைக்கை, பொருந்துகை, பொருந்தி எடுக்கை.]
தசும்பர்	தசும்பர்_, பெ. (n.) தசும்பு பார்க்க;see __, அமுதம் பெய்த வாடகத் தசும்பர்" (சேதுபு. சேதுமா. 71.); [தசு → தசும்பு → தசும்பர்.]
தசும்பு	தசும்பு tasumbu, பெ. (n.). 1. குடம் pot, waterpot. 'துணைபுண ராயமொடு தசும்புடன் றொலைச்சி" (புறநா. 224: 2);. 2. மிடா; big pot. "துளங்கு தசும்பு வாக்கிய பசும்பொதித் தேறல்" (மலைபடுக. 463.); கோபுரவுச்சிக் கல(ச);ம்; ornamental metallic pot set at the top of a tower. "சூழ்சுடர்ச் சிரத்து நன்மணித் தசும்பு தோன்றலால்" (கம்பரா. நகர. 26);. 4. பொன் (அக. நி);; g0ld [தக → தசும்பு.]
தம்புசுமெனல்	தம்புசுமெனல் tambusumeṉal, பெ. (n.) ஆடை, சட்டை முதலியன நெகிழ்ந்து தொங்குதற்குறிப்பு (இ.வ.); onom expr. signifying the loose hanging of garments on a person. [தசும் + புசும் + எனல்)
தசுமண்	தசுமண் tasumaṇ, பெ. (n.) 1. கள்வன்; thief. 2. வேள்வி செய்விப்போன்; priest who conducts a sacrifice. [தசு → தசுமண்]

தசுமம்	தசுமம் tasumam, பெ. (n.) 1. பொன்; gold. 2. குடம்; pot. 3. மிடா; a big water-pot. 4. கொப்பரை; brass-boiler. 5. தீ; fire (சா.அக); [தசு → தசுமம்]
தசை	தசை1 dasaidal, 4 செ.கு.வி (v.i). தசைப் பற்றாதல்; to be fleshy. "நறுமலர்த் தாள்க ளொத்துத் தசைந்து" (காசிக. சிவ. அக். 22.); 2. நாடித்துடிப்பெற்றுதல்; to grow stout. [துள் → தள் → தயை → தசை-] தசைக்கனி தசை3 tasai, பெ. (n.) இறைச்சி (மாமிசம்); (நன், 268இ உரை); (சுடா);; flesh, muscle. 2. வெப்பத்தால் குருதி மாறுதலடைந்து காற்றினால் இறுகி உண்டாகும் தசை; flesh formed from blood by the action of heat and wind. 3. முடைநாறற்றம் (திவா.);; bad odour. 4. பழச்சதை (இ.வ.); pulp or fleshy part of a fruit. ம. தச [தயை → தசை.] தசை4 tasai, பெ. (n.) 1. நிலைமை; state, condition. என் தசையைக் கண்டால் இவற்றுக்கு வாய்புதைக்க வேண்டாவோ (ஈடு 10. 3 :1.);. 2. கோள்களின் ஆட்சிக்காலம் (கணியம்);; regnal period of a planet. "வினைமேமம்படுஉ மேற்றசை நாளுள்" (பெருங். வத்தவ. 11: 61);. 3. ஆகுழ்காலம்; period of good fortune. 4. திரி; wick.

திசை சுழலுந் திசைதோக்கிக் கணித்துக் கூறும் கணிப்பு

தச	தச2 tasattal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சதை பிடித்தல் (யாழ்);; to grow fleshy. [தள் → தயை → தசை-] தச1 tasa, பெ.(n.) பத்து; ten. "எண்ணித் தசவென் றிடுகென்றான்" (நள. கலிநீ.9);. [Skt. {} → த. தச] தச2 tasa, வி.(v.) 'கடி' என்னும் பொருள் கொண்ட ஒரு வடசொல்; a Sanskrit Word meaning 'bite'. [Skt. {} → த. தச]
தசைஒட்டல்	தசைஒட்டல் tasaioṭṭal, பெ. (n.) தசையை ஒட்ட வைத்தல்; auto transplantation. [தசை + ஒட்டல்]
தசைக்கட்டு	தசைக்கட்டு tasaikkaṭṭu, பெ. (n.) தசையுறுதி; muscular strength. (சா.அக.); [தசை + கட்டு]
தசைக்கருப்பம்	தசைக்கருப்பம் tasaikkaruppam, பெ. (n.) எல்லா வடிவங்களும், கனமுடையனவாகி, எல்லாம் கறுத்த அரத்தமாகக் காணப்படும் ஒருவகை தசைக்குறி; protruberance of felshy masses of various shapes and density gorged with dark blood-Moles (சா.அக.); [தசை + கருப்பம்]
தசைக்கற்றை	தசைக்கற்றை tasaikkaṟṟai, பெ. (n.) ஒரே தன்மையுள்ள தசைத்தொகுதி; myotomes. [தசை + கற்றை]
தசைக்கனி	தசைக்கனி tasaikkaṉi, பெ. (n.) சதைப் பற்றுள்ள பழம்; berry, as being pulpy (செ.அக.); [தசை + கனி.]

தசைக்கொள்ளுதல்	தசைக்கொள்ளுதல் dasaikkoḷḷudal, பெ. (n.) தசை புரித்தல் பார்க்க; see __, [தசை + கொள்ளுதல்.]
தசைத்தல்	தசைத்தல் tasaittal, பெ. (n.) 1. தசைபிடித்தல்; growing flesh. 2. கொழுத்தல்; becoming fatty. [தயை → தசை → தசைத்தல்]
தசைத்திட்டு	தசைத்திட்டு tasaittiṭṭu, பெ. (n.) ஒரே சீரான உடற்கூறு; a metamere. [தசை + திட்டு]
தசைநரம்பு	தசைநரம்பு1 tasainarambu, பெ. (n.) பிரித்தெடுக்குந் தன்மையிலமைந்த நரம்பு; separating abduct. மறுவ. சதைநார் [தசை +நரம்பு] தசைநரம்பு2 tasainarambu, பெ. (n.) அசைவு கொடுக்கும் நரம்பு; muscle, tendon. [தசை + நரம்பு]
தசைநாண்	தசைநாண் tasaināṇ, பெ. (n.) எலும்பு, தசைகளை இணைக்கும் நாண் போன்ற திசுத்தொகுப்பு; tendon. [தசை + நாண்]
தசைநார்	தசைநார் tasainār, சதையிலுள்ள நார்ப்பொருள்; fibrous nature of muscle. [தசை + நார்]
தசைநார்க்கயிறு	தசைநார்க்கயிறு tasainārkkayiṟu, பெ. (n.) எலும்பையும் தசையையும் இணைக்கும் நார் போன்ற கயிறு; a flexible cord by which a muscle is attached to a born-Tendon (சா.அக.);. [தசை + நார் + கயிறு]

தசைநீர்	தசைநீர் tasainīr, பெ. (n.) 1. கொழுப்புச் சதையினின்று வரும் நீர்; scrum. 2. ஊணீர்; fluid oozing from th flesh, the liquid matter that drips from flesh in cooking - Gravy. மறுவ. சதைநீர் [தசை + நீர்]
தசைநீளமுனை	தசைநீளமுனை tasainīḷamuṉai, பெ. (n.) நெஞ்சாங்குலையில் நீட்டிக் கொண்டிருக்கும் இறைச்சிமுனை; name for some of the 44. தசைப்பிடியுள்ள; columnae carneae of the heart ventricles - Musculi-papillaris. [தசை + நீளம் + முனை]
தசைப்பகந்தரம்	தசைப்பகந்தரம் tasaippagandaram, பெ. (n.) புரையோடிய புண்; fistula in the muscle. [தசை + பகந்தரம். பகு → பகம் → பகந்தரம் → தசையைப் பகுத்துக் கொண்டு புரையோடிய புண்.]
தசைப்பற்றிடம்	தசைப்பற்றிடம் tasaippaṟṟiḍam, பெ. (n.) தசைப்பற்றானவிடம்; the fleshy muscular part of the body-Brawn (சா.அக.);. [தசைப்பற்று + இடம்]
தசைப்பற்று	தசைப்பற்று tasaippaṟṟu, பெ. (n.) 1. தசை பிடிக்கை; fleshiness. 2. தசை; flesh pulp 3. தசையுள்ள பகுதி; the fleshy portion (சா.அக); [தசை + பற்று]
தசைப்பிடி	தசைப்பிடி tasaippiḍi, பெ. (n.) 1. தசைப்பற்று; pulpiness. 2. கொழுக்கை; corpulent. [தசை + பிடி.]
தசைப்பிடித்த	தசைப்பிடித்த tasaippiḍitta, கு.பெ.எ. (adj.) கொழுத்த; corpulent (சா.அக.);.
தசைப்பிடித்திருத்தல்	தசைப்பிடித்திருத்தல் tasaippiḍittiruttal, பெ. (n.) கொழுத்திருத்தல், பருத்திருத்தல்; being corpulent (சா.அக);.

தசைப்பிடிப்பில்லாத	தசைப்பிடிப்பில்லாத tasaippiḍippillāta, பெ.எ.(adj.) தசையற்ற; raw boned (சா.அக.); [தசை + பிடிப்பு + இல்லாத]
தசைப்பிடிப்பு	தசைப்பிடிப்பு1 tasaippiḍippu, பெ. (n.) தசைப்பற்றுகை; growing fleshy (சா.அக.);. மறுவ. தசைப்பற்று [தசை + பிடிப்பு] தசைப்பிடிப்பு2 tasaippiḍippu, பெ. (n.) தசை இறுகுவதால் ஏற்படும் வலி; cramp.
தசைப்பிடியுள்ள	தசைப்பிடியுள்ள tasaippiḍiyuḷḷa, பெ.எ.(adj.) உறுதியான, வலுவான; brawny (சா.அக.);. [தசை + பிடி + உள்ள]
தசைப்பு	தசைப்பு tasaippu, பெ.(.n) 1. தசைபிடி: pulpiness. 2. G.J. TupLilj; saucincss, fat [தசை → தசைப்பு]
தசைப்புடைப்பு	தசைப்புடைப்பு tasaippuḍaippu, பெ.(.n) தசை of 34.1%; fleshy excrescence - Sarcoma [+r-23,]. [தசை → புடைப்பு]
தசைபிடி	தசைபிடி tasaibiḍi, பெ.(.n) சதைபிடிக்கை (um þ. 2/3);; fleshiness, pulpiness. [தசை பிடி]
தசை பிடி	தசை பிடி tasaibiḍi, பெ.(.n) 3 s»øt'i Lipnogo; to grow in flesh [+r-old.] [தசை புரித்தன்]
த ைசமுற்றுதல்	த ைசமுற்றுதல் dasamuṟṟudal, பெ.(.n) Garagroupsid; being are becoming fatent (சாஅக.); [தசை முற்றுதல்]

தசையடைப்பு	தசையடைப்பு tasaiyaḍaippu, பெ. (n.) 1. தசை susirri #8F; growing muscle. 2. Gehrrapril juli 1714-3.soon [Qau]; stout, growing fat. [தசை அடைப்பு.]
தசையடைப்புநோய்	தசையடைப்புநோய் tasaiyaḍaippunōy, பெ. (n.) சிறுநீர்க் குழாய் அடைபடுதலாகிய நோய் (M.L.);; stricture in urethra. /øs»→zz/sopz-zżz/ + ©»zzż/
தசையண்டம்'	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், [illegible] முதற்குறிப்பாகி [illegible]
தசையத்தி	தசையத்தி tasaiyatti, பெ. (n.) சீமையத்தி. (சேய்மையத்தி);: இது, குருதிமைச் சீர்மை யாக்கும், உடலை வளப்படுத்தும் foreign figFicus Glomerata (3r-215.);. [தசை + அத்தி தசையத்தி = குருதியின் மாசகற்றி உடலுக்கு உரமூட்டும் அத்திப்] தசைவிறைப்பு
தசையிதம்	தசையிதம் dasaiyidam, பெ. (n.) தசைகளினின்று வேகவைத்தெடுத்த மஞ்சள் நிறப்பசை; elastine (சா.அக.);
தசையில்விலா	தசையில்விலா tasaiyilvilā, பெ. (n.) தசையில்லாத விலாப்பகுதி: spare rib (சா.அக.);. [தசை + இல் + விலா]
தசையூறு-தல்	தசையூறு-தல் dasaiyūṟudal, 5 செ.கு.வி (v.i.) உடம்பில் தினவெடுத்தல்; itching. [தசை + ஊறு-]
தசையெடுப்பு	தசையெடுப்பு tasaiyeḍuppu, பெ. (n.) கோளின் ஆட்சிக்காலத் தொடக்கம் (நாஞ்);; beginning of regnal period of a planct. [திசை → தசை + எடுப்பு.]
தசையொட்டியிலை	தசையொட்டியிலை tasaiyoṭṭiyilai, பெ. (n.) சதையொட்டி பார்க்க;see __, (சாஅக);. [தசை + ஒட்டி + இலை]

தசைவலி	தசைவலி tasaivali, பெ. (n.) சதையில் உண்டாகும் நேவு; muscular rheumatism, Myalgia. மறுவ. சதைநோவு [தசை + வலி]
தசைவளர்ச்சி	தசைவளர்ச்சி tasaivaḷarssi, பெ. (n.) 1. சதைப்பற்றுண்டாகை; forming of flesh, carnification. 2. புண்ணை மூடிச்சதையிடுகை; growing of proud flesh. 3. சிறுநீர்த் துளையை அடைத்துக்கொண்டு தசைவளர்கை; fungus or fleshy formation at the tip of the penis obstructing discharges. 4. காய்ப்புண்டாகுகை; formation of a hard horny excresc ence on a toe or foot (செ.அக.);. மறுவ. சதைப்பிடிப்பு [தசை + வளர்ச்சி]
தசைவளர்த்தி	தசைவளர்த்தி tasaivaḷartti, பெ. (n.) தசைவளர்ச்சி பார்க்க;see __, [தசை + [வளர்ச்சி →] வளர்த்தி [இ.வ..]]
தசைவிறைப்பு	தசைவிறைப்பு tasaiviṟaippu, பெ. (n.) நரம்பிசிவு நோய்; tetanus. [தசை + விறைப்பு]
தசைவிறைப்புஇசிவுநோய்	தசைவிறைப்புஇசிவுநோய் tasaiviṟaippuisivunōy, பெ. (n.) தாயத்தின் மூலம் ஏற்படும் தொற்றுநோய்; lockjaw. [தசைவிறைப்பு + இசிவுநோய்]
தசைவீக்கம்	தசைவீக்கம் tasaivīkkam, பெ. (n.) ஊன் வீக்கம்; swelling of the flesh or muscle (சா.அக.);. [தசை + விக்கம்]
தசைவேர்	தசைவேர் tasaivēr, பெ. (n.) 1. தசைப்பற்றுள்ள வேர்; minute elementary part of the muscle. 2. கிழங்கு வேர்; bulbous root. 3. ஈராண்டுப் பயிர்களின் வேர்; the fleshy root of plants of two years growth. [தசை + வேர்]

தசைவைத்தல்	தசைவைத்தல் tasaivaittal, பெ. (n.) தசை கொள்ளுதல்; to pick up flesh (சா.அக.);.
தசைவைப்பு	தசைவைப்பு tasaivaippu, பெ. (n.) கோளின் ஆட்சிமுடிவு; close of regnal period of a planet. [திசைவைப்பு → தசைவைப்பு : பன்னிரு ஒரைகளில், ஒவ்வொரு கோளும் செயற்படும், காலப்பகுதி]
தஞ்சக்கேடு	தஞ்சக்கேடு tañjakāṭu, பெ. (n.) 1. வலுக்குறை; debility, weakness. 2. வறுமை; poverty, helplessness. [தஞ்சம் + கேடு]
தஞ்சம்	தஞ்சம் tañjam, பெ. (n.) 1. அடைக்கலப் பொருள்; refuge; deposit. 2. எளிது; simple, matter. "தஞ்சக் கிளவி யெண்மைப் பொருட்டே" (தொல். சொல். 268);. 3. தாழ்வு (பிங்);; degradation, discomfiture. "தஞ்சநம்பால் வாத்தக்கதோ" (விநாயகபு. 65. 39);. : 4. சிற்றளவினது; smallness, littleness. "தஞ்ச முண்ணி னஞ்சாந தடமொன்று" (பெரியபு. திருக். குறிப். 80);. 5. பற்றுக்கோடு; support, help, prop, refuge. "ஒருவரைத் தஞ்ச மென்றெண்ணாது" (தேவ. 1197, 4);. தஞ்சம் என்று வந்தவனை வஞ்சித்தல் ஆகாது (பழ.);. 6. உறுதி (நிச்சயம்);; certainty. "தஞ்சமிவற்கென் வளையுநில்லா"(திவ். பெரியதி. 2: 8: 9);. 7. பெருமை (யாழ். அக.);; greatness 46 தஞ்சாபியம் [தங்கு → தஞ்சு → தஞ்சம். தங்கு - நலிந்தவன் வலிந்தவனிடம் அடைக்கல மாகத் தங்குகை. ஒருவரிடம் பணிந்து வணங்குகை 'அடைக்கலம் புகுதல்' 'தஞ்சம் புகுதல்' 'தஞ்சமடைதல்' என்னும் வழக்குகள்
தஞ்சன்பொளி	தஞ்சன்பொளி tañjaṉpoḷi, பெ. (n.) துரிசு (யாழ். அக.);; blue vitriol, copper hydrows sulphate. (chambers.);. [தஞ்சன் + பொளி]
தஞ்சனம்	தஞ்சனம் tañjaṉam, பெ. (n.) தன்னையறிதல்; to known oneself. [தன் + சன் + அம். சன் → சன்னம் = கூர்மை, நுண்மை. தன்னைப் பற்றி, உண்மையாக நுணுகி அறிகை. 'அம்' - சொல்லாக்க ஈறு]

தஞ்சாக்கூர்	தஞ்சாக்கூர் tañjākār, பெ. (n.) பொய்யா மொழிப் புலவர் இயற்றிய தஞ்சைவாணன் கோவையின் பாட்டுடைத் தலைவனான சந்திரவாணனது ஊர்; native place of Chandiravānan the hero of __, authored by __,. மறுவ. தஞ்சை பாண்டிநாட்டில் கொற்கை, வல்லம், தஞ்சாக்கூர், மல்லை எனும் நான்கு ஊருக்கும் இடைப்பட்ட
தஞ்சாபியம்	தஞ்சாபியம் tañjāpiyam, பெ. (n.) நறும்பிசின்; a fragrant resin. [தங்கு → தஞ்சு + [அப்பு →] அபு + இயம் → தஞ்சாபியம் - மரப்பட்டையில் தங்கியிருக்கும் பிசின். 'இயம்' - சொல்லாக்க ஈறு. [ஒ.நோ.] இலக்கியம்.]
தஞ்சாவூர்	தஞ்சாவூர் tañjāvūr, பெ. (n.) சோழர் தலைநகரங்களுள் ஒன்று (S.I.I.iii, 14); a chola capital. தஞ்சாவூர் எத்தனும் திருவாரூர் எத்தனும் கூடினாற் போல (பழ.); மறுவ. தஞ்சை [ஒருகா. தஞ்சம் + ஆவூர் – தஞ்சாவூர். சோழப்பேரரசின் நெற்களஞ்சிமாயின தஞ்சாவூர், பல்லவர்களிடமிருந்து விசயாலயச் சோழனால் மீட்கப்பட்டது; அந்நாள் தொட்டு முதல் இராசராசன் காலம் வரை சோழர்தம் தலைநகராகத் திகழ்ந்தது. சோழர்
ஞ்சாவூர் உடையார்பண்	தஞ்சாவூர் உடையார்பண்டாரம் tañjāvūruḍaiyārpaṇḍāram, பெ. (n.) முதல் இராசன் பெயரால் அமைந்த பண்டாரம் (கருவூலம்);; the chief treasury of Rajaraja I. "தஞ்சவூர் உடையார் பெரும் பண்டாரத்தே ஆட்டைவட்டம் காசு ஒன்றுக்கு முக்குறுணி" (S.I.I vol. Ii;2, 35);. [தஞ்சாவூர் + உடையார் + பண்டாரம் உடையார் = அரசர்க்குரிய மதிப்புரவுச் சொல்]
தஞ்சாவூர்க்கிட்டம்	தஞ்சாவூர்க்கிட்டம் tañjāvūrkkiṭṭam, பெ. (n.) தஞ்சாவூரில் காணும் இரும்புச்சிட்டம்; scum of iron found in Tañjore (சா.அக.);. [தஞ்சாவூர் + கிட்டம்]
தஞ்சாவூர்த்தட்டு	தஞ்சாவூர்த்தட்டு tañjāvūrttaṭṭu, பெ. (n.) தஞ்சாவூரில் செய்யப்படும் மாழையினாலாகிய கலைநுணுக்கம் நிறைந்த தட்டு; ornamental metal plate. 2. தஞ்சாவூரில் அணியம் செய்யப்படும் வேலைப் பாடுகளமைந்த வட்டவடிவமான அளிப் பொருள்; ornamental metal plate embossed with designs, originally of Thanjāvūr. தஞ்செலவு [தஞ்சாவூர் + தட்டு - கலைவல்லுநர்க்கும் பல்துறை அறிவுப்புலத்தில் சீர்மையுடன் தன்னிகரற்றுத்
தஞ்சாவூர்முறுக்கு	தஞ்சாவூர்முறுக்கு tañjāvūrmuṟukku, பெ. (n.) சீப்புப்பண்ணியம் (சென்னை);; a kind of pastry. [தஞ்சாவூர் + முறுக்கு]

தஞ்சாவூர்வாழைப்பூ	தஞ்சாவூர்வாழைப்பூ, tañjāvūrvāḻaippū, பெ. (n.) நெடுங்கோட்டுப் புடவைவகை; a kind of striped saree. 2. வறுமை; poverty, helplessness (செ.அக.);. மறுவ. சுந்தர வாழைப்பூ [தஞ்சாவூர் + வாழைப்பூ - தஞ்சாவூர் வாழைப்பூ. புடவைக் கரையில், வாழைப் பூ, வடிவங்கள் தொடர்ந்து வடிவமைக்கப்பட்டு இருந்ததால், இப் பெயர் பெற்றிருக்கலாம்.]
தஞ்சி	தஞ்சி1 tañji, பெ. (n.) உடல் வலிமைக்கும் வயிற்றுப் பூச்சிகளைக் கொல்லவும், பயன்படுத்தும் மருந்துப் பூடு; a composite herb with yellow flowers formerly used as a tonic and anthelmentic - Tansy. தஞ்சி2 tañji, பெ. (n.) பை; a bag. "வெற்றிலைத் தஞ்சி" (நாஞ்.);
தஞ்சு	தஞ்சு tañju, பெ. (n.) பற்றுக்கோடு; support. 2. அடைக்கலம்; refuge. "அது தஞ்சென வுணர்ந்திலை" (கம்பரா. யுத் மந்திர, 16);.
தஞ்செலவு	தஞ்செலவு tañjelavu, பெ. (n.) தற்செயலாக நிகழுஞ் சிறுசெலவுகள் (நாஞ்.);; contingent expense. [தன்செலவு → தஞ்செலவு. இயல்பாக ஏற்படுஞ் செலவு.]
தஞ்சை	தஞ்சை1 tañjai, பெ. (n.) தஞ்சாவூர் பார்க்க; see __, "தஞ்சை மாமணிக்கோயிலே வணங்கி"(திவ்.பெரிய. தி. 1: 1: 6);. "தஞ்சைத் தளிக்குலத்தார் தக்களூரார்" (தேவ. மும்மணிக்கோவை);. [தன் + செய் → தன்செய் → தஞ்சை → குளிர்ந்த தண்ணறும் வயல் சூழ்ந்த ஊர்.] தஞ்சை2 tañjai, பெ. (n.) தஞ்சாக்கூர் பார்க்க; see __, "வாணன் றமிழ்த் தஞ்சை" (தஞ்சைவா. 17);.
தஞ்சைமாமணிக்கோவில்	தஞ்சைமாமணிக்கோவில் tañjaimāmaṇikāvil, பெ. (n.) காவிரிக்குத் தென்கரையில் உள்ள, திருமால் கோவில்; பூதத்தாழ்வார், திருமங்கையாழ்வாரால் பாடப்பெற்ற தலம்; one of the Thirumāl pilgrimage centre, situated on the south bank of Cauvery, adorned by Budattālvār and Tirumangaiyālvār. [தஞ்சை + மாமணிக்கோவில்]
தஞ்சைமுழம்	தஞ்சைமுழம் tañjaimuḻm, பெ. (n.) தஞ்சைப் பெரியகோவிலை அமைக்கப் பயன்பட்ட 24 விரலளவு கொண்ட முழம்; a measure consists of 24 inch used to built and measure the big temple of Tanjore. [தஞ்சை + முழம்]

தஞ்சைவாணன்	தஞ்சைவாணன் tañjaivāṇaṉ, பெ. (n.) கி.பி. பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த பொய்யாமொழிப் புலவர் இயற்றிய தஞ்சைவாணன் கோவையின் பாட்டுடைத் தலைவன்; the hero of Tañjaivānan-kövai authored by Poyyā-moli-p-pulavar by 13th C. A.D. [தஞ்சை + வாணன்.]
ஞ்சைவாணன்கோவ	தஞ்சைவாணன்கோவை tañjaivāṇaṉāvai, பெ. (n.) தஞ்சைவாணன் மீது பொய்யாமொழிப் புலவரியற்றிய கோவைச்சிற்றிலக்கியம்; a poem on __, by Poyya-moli-p-pulavar (செ.அக.); [தஞ்சைவாணன் + கோவை. திருக்கோவையார், தொல்காப்பியத்திற்கு எடுத்துக்காட்டாதல் போல், நம்பியகப் பொருளுக்கு, இது நற்சான்றாகும்.] தட்டச்சு
தஞ்ஞன்	தஞ்ஞன் taññaṉ, பெ. (n.) அறிஞன்; intellectual. [தங்கு → தங்கன் → தஞ்ஞன் - மூளையில் படிப்பறிவும், பட்டறிவும் தங்கிக் கிடக்குந்தன்மையன்] தஞ்ஞன் taññaṉ, பெ. (n.) அறிஞன்; wise man.
தஞ்ஞணம்	தஞ்ஞணம் taññaṇam, பெ. (n.) தன்னையறிந்தவன்; to know oneself. 'know thyself'. [தஞ்ஞன் + அம் – தஞ்ஞனம்]
தட்கு	தட்கு1 daṭkudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) தங்குதல்; to remain; to abide. "அஞ்சுவரத் தட்கு மணங்குடைத்துப்பின்"(மதுரைக். 140);. [தங்கு → தக்கு → தட்கு- தட்குதல் = எஞ்சுதல். அடியில் தங்குதல், மீந்துபோதல்.] தட்கு2 daṭkudal, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) கட்டுதல்; to bind, enchain. "ஒக்கல் வாழ்க்கை தட்குமா காலே" (புறநா. 193: 4,);. [தள் + கு → தட்கு-, தள் → தளை - தட்கு. ஒ.நோ. உள் + கு = உட்கு..]
தட்டக்கல்	தட்டக்கல் taṭṭakkal, பெ. (n.) தருமபுரி மாவட்டத்திலுள்ள ஒரூர்; a place in Dharumapuri district. [தட்டக்கல் = இவ்வுர், வட்டவடிவமான மலைபோன்ற தோற்றத்தையுடையதால், தட்டக்கல் என்றழைக்கப்பட்டிருக்கலாம்.]
தட்டக்கிருமி	தட்டக்கிருமி taṭṭakkirumi, பெ. (n.) நுண்ணுயிரி வகை; tape worms (சா.அக.);. [தட்டம் + கிருமி]

தட்டகப்பை	தட்டகப்பை taṭṭagappai, பெ. (n.) 1. தோசைத் திருப்பி (வின்.);; spatula - like ladle for taking a baked dösai from the frying pan. 2. சப்பை யகப்பை; flat ladle. [தட்டு + அகப்பை.]
தட்டச்சர்	தட்டச்சர் taṭṭaccar, பெ. (n.) தட்டச்சுப் பணியாளர்; typist. [தட்டு + அச்சு - தட்டச்சு → தட்டச்சர்.]
தட்டச்சு	தட்டச்சு taṭṭaccu, பெ. (n.) தட்டச்சுப்பொறி தொடர்பானது; typewriting. தட்டச்சுத் தேர்வு (உ.வ.); தட்டச்சுப் பயிலகம். தட்டச்சுப்பணி (இ.வ.); [தட்டு + அச்சு]
தட்டச்சுசெய்-தல்	தட்டச்சுசெய்-தல் taṭṭassuseytal, 1 செ. குன்றாவி. (v.t.) எழுத்துக்களைப் பதிவு செய்தல்; to type on a type-writer. விண்ணப்பம் தமிழில் தட்டச்சு செய்யப்பட்டிருந்தது([இ.வ.); [தட்டச்சு + செய்-,]
தட்டச்சுப்பொறி	தட்டச்சுப்பொறி taṭṭaccuppoṟi, பெ. (n.) தட்டச்சு செய்யும்பொறி; type-writer. [தட்டச்சு + பொறி.]
தட்டஞ்சுற்று-தல்	தட்டஞ்சுற்று-தல் daṭṭañjuṟṟudal, 5 செ.கு.வி (v.i.) மாலையில் விளக்குத்தட்டுடன் கடவுளை வலம் வருதல் (இ.வ.);; to go round the deity in a temple with a lighted salver in hand, during the evening service. [தட்டம் + சுற்று-.]
தட்டட்டி	தட்டட்டி1 taṭṭaṭṭi, பெ. (n.) செங்கல் குத்தி அமைந்த மச்சு; Chennai terrace. மறுவ. தாருசு, இலாகடம், தட்டுமச்சு. [தட்டு +(அட்டு); → ஒட்டி = தட்டொட்டி → தட்டட்டி. தமிழ்நாட்டின் கூரை வகைகளுள் தலையாயது; சுவரின் மீது அருகருகாகத் துலாக்கட்டை அமைத்து, அதன் மீது, செங்கல்லைக் குத்துவசமாக ஒட்டி அமைக்கப்படும். கடுக்காய் நீர், கருப்பட்டிச்சாறு கலந்த, சுண்ணாம்புக் காரை பயன்படுத்தப்படும். துலாக்கட்டை பயன்பாடு கருதி, இலாகடம் ஒட்டுதல் என்று பேச்சு வழக்கிலுள்ளது. Terrace என்ற ஆங்கிலச்சொல் 'தாருசு ஒட்டுதல்' எனக் கொத்தனார்களிடையே வழங்குகிறது] தட்டட்டி2 taṭṭaṭṭi, பெ. (n.)

தட்டட்டிபோட்டவீடு	தட்டட்டிபோட்டவீடு taṭṭaṭṭipōṭṭavīṭu, பெ. (n.) மாடித்தளம் உள்ள வீடு (முகவை.);; terraced roof house. மறுவ. மாடிவீடு, மச்சுவீடு [தட்டட்டி + போட்ட +விடு]
தட்டடி-த்தல்	தட்டடி-த்தல் taḍḍaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கதவுகளுக்காக, மரச்சட்டங்களைப் பொருத்துதற்கு, மரத்தில் பள்ளம்செய்தல்; to cut out or make a notch or mortise in the edge of wooden board. [தட்டு + அடி-]
தட்டடிதாளம்	தட்டடிதாளம் taḍḍaḍitāḷam, பெ. (n.) ஆடல் வகையுளொன்று; a kind of dance. தட்டடிதாளம்: இன்னியத்திற்கு இயைந்தாடும் ஆட்டமாகும். தாளத்திற்கேற்ற வண்ணம் அடியெடுத்து வைத்து, தாளமும் ஆட்டமும் ஒரே நிரலில் அமையும் பாங்கினதாகும். [தட்டு + அடி + தாளம்.]
தட்டடுவு	தட்டடுவு taḍḍaḍuvu, பெ. (n.) வரிவகை (TAS iii. 216);; a tax. [தட்டு + அடவு.]
தட்டப்படகு	தட்டப்படகு taḍḍappaḍagu, பெ. (n.) தட்டைப்படகு; pontoon. [தட்டை + படகு]
தட்டத்தனி	தட்டத்தனி taṭṭattaṉi, பெ. (n.) தன்னந்தனி (வின்.);; loneliness. [தள் → தட்டு → தட்டம் + தனி – தட்டத்தனி]
தட்டத்துத்தி	தட்டத்துத்தி taṭṭattutti, பெ. (n.) தட்டையான துத்தி; a species of mallow. [தட்டம் + துத்தி]
தட்டப்பைவலை	தட்டப்பைவலை taṭṭappaivalai, பெ. (n.) தட்டையான பை போன்ற மீன்பிடிவலை; flat trawl. [தட்டை + பை + வலை - தட்டைப் பை வலை. தோளில் மாட்டிக்கொண்டு மீன் பிடிக்கும் வாயகன்ற வலை.]

தட்டம்	தட்டம்1 taṭṭam, பெ. (n.) 1. உண்கலம் (சூடா);; porringer eating plate. 2. தாம்பாளம்; salver (S.I.I. II 419);. வெற்றிலைத் தட்டம் (இ.வ.); சாப்பிட்ட பின் தட்டத்தைக் கழுவி வை. (உ.வ.); 3. பரந்த இதழையுடைய கோங்கு போன்ற பு; flower, broad-petalled, as of __,. "கோங்கின் றட்டமும்" (பெருங். உஞ்சைக்: 57: 98);. 4. துயிலும்இடம் (பிங்.);: sleeping room. 5. படுக்கை (சது);; bed, bedding. 6. கச்சு; broad tape. "புலிப்பொறிக் கொண்ட பூங்கேழ்த் தட்டத்து" (நெடுநல். 126);. 7. கைகொட்டுகை; clapping of the hands. "வணங்கித் தட்டமு மிட்டெதிர் நடித்து" (விநாயகபு, 29: 7);. 8. தாடி (சா.அக.);; beard. 9. அல்குல்; female genital organ. 10. வெள்ளை; whiteness. க. தட்டே; ம. தட்டம்;தெ. தட்ட [தட்டு → தட்டம்; தட்டம் = தட்டையான கிண்ணம். 'அம்' சொல்லாக்க ஈறு. ஒ.நோ. வட்டு → வட்டம்; கட்டு → கட்டம்; மட்டு → மட்டம் (மு.தா. 121);.] தட்டம்2 taṭṭam, பெ. (n.) குளம், நீர்நிலை; tank, pond. "தட்டத்து நீரிலே தாமரை" (திருமந். 2094);. [தட்டம் : வட்டமாக அமைந்த நீர்நிலை, வட்டு = தட்டு + அம் - தட்டம் "அம்" சொல்லாக்க ஈறு, ஒ.நோ. கட்டம்] தட்டம் taṭṭam, பெ. (n.) 1. பல் (திவா.);; tooth. 2. பாம்பின் மேல்வாய் நச்சுப்பல்: fangs of a snake in the upper row. "பிழிந்துயி ருண்ணுந் தட்டம்" (சீவக. 1286, உரை.); [தட்டு = பல்வரிசைத் தட்டு.தட்டு → தட்டம்] தட்டம்4 taṭṭam, பெ. (n.) 1. நிலத்தில் விழுந்து வணங்குகை; frostration in worship. "கும்பிட்டுத் தட்டமிட்டுக் கூத்தாடித் திரியே" (சி.சி. 12: 2: மறைஞா.);. 2. யானை செல்லும் வழி (சங். அக.);: elephants path.
	தட்டல்

தட்டம்மன்	தட்டம்மன் taṭṭammaṉ, பெ. (n.) தட்டம்மை பார்க்க; see __, [அம்மை, மாரியம்மனின் சீற்றத்தால் தோன்றுகிறதென்ற எண்ணத்தால், தட்டம்மை → தட்டம்மன் என வழங்கலாயிற்று. ஒருகா. வட்டமாகத் திட்டுத்திட்டாகப் பெரியளவிற், புடைப்பாக உடம்பிற் காணப்படுவதால், இப் பெயர் பெற்றிருக்கலாம்]
தட்டம்மை	தட்டம்மை taṭṭammai, பெ. (n.) வெப்புநோய் வகை; chicken pox, measles. குழந்தைகளுக்கும் ஊட்டக்குறைவு உடையவர்களுக்கும் தட்டம்மை மிகுதியாக வருகிறது. (உ.வ.); மறுவ. தட்டம்மன். சிச்சிலுப்பான், மணல்வாரி தெ. தட்டம்ம [தட்டு + அம்மை = தட்டம்மை, தள் → தட்டு = புடைத்தல் [மு. தா. 121].]
தட்டல்	தட்டல்1 taṭṭal, பெ. (n.) 1. கை முதலியவற்றால் தட்டுகை; knocking, striking, clapping, tapping. 2. தாளமிடுகை (திவா.);; beating time. 3 தடுக்கை (திவா);; checking, obstructing, rejecting. 4. முட்டுப்பாடு; lack, scarcity. சோற்றுக்குத் தட்டலாயிருக்கிறது (உ.வ);. 5. ஒன்றிலுள்ளதை வெளியிற்கொட்டுகை; emptying, discharging. 6. தாலம் (வின்);; Salver, tray. 7. ஐந்து என்பதன் குழூஉக்குறி (யாழ்ப்);; five, a slang term. 8. வயிறு தட்டல்; tapping the abdomen as in ascites. [தட்டு – தட்டல் = கையாலும் கருவியாலும் தட்டல். தட்டல் கருத்து, முட்டல் கருத்தினின்று முகிழ்த்தது. இரண்டு கைகள் ஒன்றோடொன்று முட்டுவதாலும் தட்டல் ஏற்படுகிறது. தப்பட்டை முதலான இசைக்
தட்டல்தடவல்	தட்டல்தடவல் taḍḍaltaḍaval, பெ. (n.) 1. முட்டுப்பாடு; scantiness, lack. என் பையிலே பணம் தட்டல் தடவலாயிருக்கிறது (வின்.);. 2. நடைதடுமாறுகை; stumbling in gait, groping (செ.அக.);. மறுவ. பணப்பற்றாக்குறை, பணமுடை, பணநெருக்கடி [தட்டல் + தடவல் - தட்டல்தடவல் = பணத்தட்டுப்பாடு. தட்டுத்தடவிச் செலவு செய்கை.]
தட்டவை	தட்டவை2 taṭṭavaittal, 4 செ.கு.வி (v.i.) பொறுக்கவிடுதல்; to pick up here and there, glen. [தட்ட + வை-]

தட்டழி	தட்டழி1 daṭṭaḻidal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சீர்கெடுதல்; to deteriorate. 'சாப்பாடு மெல்லத் தட்டழிந்து' (பஞ்ச. திருமுக. 274); [தட்டு + அழி-. நிலை குலைதல், கட்டமைப்புத் தளர்தல், பதனழிதல், உறுதி கெடுதல்] தட்டழி2 daṭṭaḻidal, 4 செ.கு.வி (v.i.) 1. நிலை குலைதல்; to loose stability, put out of order, to be ruined. "தட்டழிந்தன பாரகம்" (கந்தபு. வச்சிரவாகு. 63);. 2. திகைத்தல்; to be perplexed, disconcerted. "தட்டழிந் துளறுவார்" (தாயு. பரிபூரண. 3);. 3. தோல்வியுறுதல் (வின்.);; to be defeated, worsted as in a lawsuit, argument, etc. 4. அல்லல்படுதல், தடுமாறுதல்; to struggle with. சிறுசிறு வேலைக்கெல்லாம் தட்டழிய வேண்டியிருக்கிறது (உ.வ.); ம. தட்டழியுக [தட்டு + அழி-] தட்டழி3 taṭṭaḻi, 4 செ.கு.வி (.v.i.) நிறைகோலிலுள்ள தட்டு, மேல்கீழாதல்; to move up and down as the plates of a scale. [தட்டு + அழி-. தட்டு=நிலை அழிதல் = மாறுதல்.] தட்டாக்குடி தட்டழி4 taṭṭaḻi, பெ. (n.) ஒருவகை இசைக்கருவி; a kind of drum. "தட்டழி கொட்டிகள் (S.I.I.ii, 527);. மறுவ, தம்பட்டம் ம. தட்டழி [தட்டு + அழி = தட்டிமுழக்கும் ஒருமுகத் தோற்பறை.] தட்டழி5 taṭṭaḻi, பெ. (n.) வரிவகையுளொன்று; a kind of tax.
தட்டழிகொட்டிகள்	தட்டழிகொட்டிகள் taṭṭaḻigoṭṭigaḷ, பெ. (n.) தட்டழியெனுந் தோற்கருவியினை இசைப்பவர்; drummer. "திருவோணம் பெருவிழாவாக ஏழு நாளும் நிசதி நூறு விளக்கும், பதினாநாள் தட்டழி கொட்டிகளையும் கொண்டு செய்வித்து" (கம்பவர்மன் கல்வெட்டு.); (S.I.I. vii. 421); மறுவ. கொட்டிமுழக்கிகள்; உவச்சர்; தப்பட்டைகொட்டிகள் [தட்டழி + கொட்டிகள். கொட்டு → கொட்டி = தோற்கருவி கொட்டுபவர்]

தட்டழிவு	தட்டழிவு taṭṭaḻivu, பெ. (n.) 1. கலக்கம்; confusion. 2. மனக்குழப்பம்; derangement, perplexity. 3. தோல்வி; defeat; ruin (செ.அக.);. மறுவ. இரண்டக நிலை, நிலைகுலைவு, தடுமாற்றம் ம. தட்டழிவு; க. தத்தற;தெ. தத்தறமு [தட்டு + அழிவு]
தட்டளை	தட்டளை taṭṭaḷai, பெ. (n.) வயலில் நீர் வடிய வெட்டப்படும் வடிகால்; outlet, drain. [தண் + தளை → தட்டளை]
தட்டறை	தட்டறை taṭṭaṟai, பெ. (n.) அடைப்பை முதலியவற்றிலுள்ள சிறிய உட்பை; small inner pouch in a bag. "கைவாளத் தட்டறையிற் சோதித்தேன்" (விறலிவிடு 832);. [தட்டு + அறை. தட்டு = தடுப்பு, அடுக்கு.]
தட்டாக்குடி	தட்டாக்குடி taḍḍākkuḍi, பெ. (n.) பொற்கொல்லர்களின் இருப்பிடம் (இ.வ.);; goldsmith's quarters. [தட்டான் + குடி.]
தட்டாங்காரல்	தட்டாங்காரல் taṭṭāṅgāral, பெ. (n.) வெண்ணிறமுள்ள சிறிய கடல்மீன் வகை; small sea-fish, silvery olive, Equla bindus. [தட்டு + ஆங்கு + ஆரல். ஆரல்மீன் வகை]
தட்டாடை	தட்டாடை taṭṭāṭai, பெ. (n.) இடையில் அணியும் வேட்டி; cloth worn undivided about the loins. மறுவ. அடையவளைந்தானுடை [தட்டு + ஆடை. தட்டு = அடுக்கு, நடுவிடம், நடு, இடை. இடையில் அணியும் ஆடை. ஆடு → ஆடை.]
தட்டாத்தி	தட்டாத்தி taṭṭātti, பெ. (n.) பொற்கொல்லர் குடிமகள்; woman of goldsmith caste (செ.அக.); [தட்டார் + அத்தி → தட்டாரத்தி → தட்டாத்தி. அத்தி = பெண்பால் விகுதி ஒ.நோ. மறத்தி, குயத்தி, ஆட்டனத்தி.]

தட்டாமல்வைத்தல்	தட்டாமல்வைத்தல் taṭṭāmalvaittal, பெ. (n.) ஒன்றோடொன்று தொடர்பின்றி வைத்தல்; keeping away from being united (சா.அக);. [தட்டாமல் + வைத்தல்]
தட்டாமாலை	தட்டாமாலை taṭṭāmālai, பெ. (n.) 'தட்டாமாலை தாமரைப்பூ' என்று சொல்லிக்கொண்டு, சுற்றுதலாகிய பிள்ளை விளையாட்டுவகை (இ.வ.);; children's play of whirling round, uttering __, தட்டாமாலை: கீழ்ப்பகுதி இணைக்கப்படாத மாலை. இம் மாலை போன்று, இணையாமல், ஒன்று சேராமல், சிறுவர் ஆடும் விளையாட்டு.
தட்டார்பாட்டம்	தட்டார்பாட்டம் taṭṭārpāṭṭam, பெ. (n.) தட்டார் இறுக்கும் அரசிறைவகை; profession tax on 52 தட்டாரப்பாட்டம் goldsmiths. "இனவரி தறியிறை தட்டார்பாட்டம் எப்பேற்பட்ட வரிகளும்" (தெ. கல். தொ. III 109);. [தட்டார் + பாட்டம். பொற்கொல்லர் அரசிற்கு இறுத்திய இறை; பகுதி பகுதியாகச் செலுத்தும் இறையே பாட்டமாகும். விட்டுவிட்டுக் கால இடைவெளிக்கிடையே செலுத்தும் பாட்டம் ஒரோ பாட்டம்
தட்டார்வெள்ளை	தட்டார்வெள்ளை taṭṭārveḷḷai, பெ. (n.) நெல் வனை (நாஞ்);; a kind of paddy. ம. தட்டாரவெள்ள [தட்டார் + வெள்ளை - வெண்மை நிறமுள்ள நெல்வகை]
தட்டாரக்காணி	தட்டாரக்காணி taṭṭārakkāṇi, பெ. (n.) கோவிலுக்குரிய அணிகலன்களைச் செய்யும் தட்டானுக்குரிய, இறையிலி நிலம்; the tax free land donated to the temple's goldsmith. "உலோ மாதேவீச்சரத்து தட்டாரப்பணி செய் காணி தட்டான் சக்கடி சமுதையனான செம்பியன் மாதேவிப் பெருந்தட்டான்" (S.I.I. V.515);.
தட்டாரச்சித்து	தட்டாரச்சித்து taṭṭāraccittu, பெ. (n.) பொற்கொல்லுப் பட்டறையில் உள்ள பொன் துகள்; gold-dust found at goldsmith's place. தட்டாரச் சித்து தரையிலே (பழ);. மறுவ. பட்டறைப்பொடி [தட்டார் + சித்து]
தட்டாரநாயகன்	தட்டாரநாயகன் taṭṭāranāyagaṉ, பெ. (n.) பழைய நாணய வகை (சரவண. பணவிடு, 58);; an ancient coin. [தட்டார் + நாயகன்]

தட்டாரப்பாட்டம்	தட்டாரப்பாட்டம் taṭṭārappāṭṭam, பெ. (n.) தட்டார்பாட்டம் (S.I.I. iii, 115); பார்க்க; See __, (செ.அக); ம. தட்டாரப்பாட்டம் [தட்டார்பாட்டம் → தட்டாரப்பாட்டம். பொற்கொல்லர், வேந்தர்க்குச் சிறிது சிறிதாகச் செலுத்திய இறையே பாட்டமாகும்]
தட்டாரப்பூச்சி	தட்டாரப்பூச்சி taṭṭārappūcci, பெ. (n.) 1. பளபளப்பான கண்களும், உருண்டையான தலையும், நான்கு அகண்ட இறகுகளும், நீண்டவாலும் கொண்ட, பறக்கும் பூச்சி; dragon-fly, Libellula rimaculata. 2. நுண்ணியிரி வகை; miller moth. மறுவ. தட்டான், வண்ணத்துப்பூச்சி, தும்பி
தட்டாரப்பொட்டு	தட்டாரப்பொட்டு taṭṭārappoṭṭu, பெ. (n.) 1. புறப்பனைவு (யாழ்.அக);; ostentation, show. 2. வெளித்தோற்றம்; outward. [தட்டார் + பொட்டு]

தட்டான்	தட்டான்1 taṭṭāṉ, பெ. (n.) பொற்கொல்லன் (திவா.);; gold or silversmith. "தட்டான் தாய்ப்பொன்னிலும் மாப்பொன் திருடுவான்" (பழ);. ம. தட்டார்; இ. தட்டான்; தெ. தட்ரவாடு; குட. தட்டெ; பட. தட்ட;துட தொட்ங்கன், தொட்ங்கின்: பிரா. டாடார் [துட்டு → தட்டு → தட்டான் = பொன்னை உருக்கித்தட்டி அணிகலன் செய்பவன்.] தட்டான்2 taṭṭāṉ, பெ. (n.) புடலை; common snake-gourd. மறுவ. தட்டான் கொட்டோசை [தட்டான் - தட்டையான நீண்டகாய்] தட்டான்3 taṭṭāṉ, பெ. (n.) 1. தட்டாரப்பூச்சி பார்க்க: see __, "தட்டான் தாழப்பறந்தால் தப்பாமல் மழைவரும்" (பழ.);. 2. வெண்கோட்டம் (மலை);; Arabian costume. 3. பாம்பு snake (செ.அக);. [தட்டார் → தட்டான். உருக்கித் தட்டிய பொன்போல் மின்னும், வண்ணத்துப்பூச்சி] தட்டான்4 taṭṭāṉ, பெ. (n.) கிழக்குரங்கு; age worn monkey. "இந்த நரைத்தட்டானை வந்து" (விறலிவிடு. 890);. தட்டான்5 taṭṭāṉ, பெ. (n.) தட்டைப்பயிறு என்னும், ஒருவகைக் கூலம்; a variety of green gram. ம. தட்டபயறு
தட்டான்காய்	தட்டான்காய் taṭṭāṉkāy, பெ. (n.) பச்சைத் தட்டைப்பயற்றங்காய்; a variety of green gram (சா.அக.); [தட்டான் + காய், முற்றாத நிலையிற் பொறிக்கறி சமைக்கப் பயன்படுங்காய். ஒருகா. தட்டாங்காய் → தட்டான்காய்]
தட்டான்குப்பம்	தட்டான்குப்பம் taṭṭāṉkuppam, பெ. (n.) செங்கை மாவட்டத்திலுள்ள ஒரூர்; a village in Chengalpattu district. [தட்டான் + குப்பம். தட்டார் குழுமி வாழுமிடம். குப்பை யென்னும் வழக்கே குப்பமென்று, திரிந்தது. ஒருகா: கும்பல் → குப்பல் – குப்பம்]

தட்டான்கொட்டோசை	தட்டான்கொட்டோசை taṭṭāṉkoṭṭōcai, பெ. (n.) பாம்புப் புடோல் (மலை);; common snake - gourd. மறுவ. தட்டான்
தட்டான்பட்டு	தட்டான்பட்டு taṭṭāṉpaṭṭu, பெ. (n.) செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திலுள்ள ஒரூர்; a village in Chengalpattu district. [தட்டான்பட்டு = செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் வேளாண் தொழில் ஓங்கியிருத்தலானும், தட்டாரும் பெரும் பான்மையாக வதிந்திருத்தலானும், இப் பெயர் பெற்றதென்றறிக.]
தட்டான்பூச்சி	தட்டான்பூச்சி taṭṭāṉpūcci, பெ. (n.) தட்டாரப்பூச்சி பார்க்க; see __, மறுவ. தட்டாரப்பூச்சி, வண்ணத்துப்பூச்சி, தும்பி ம. தட்டான்பக்கி [தட்டான்பூச்சி = உருக்கிய பொன்போன் மின்னும் வண்ணத்துப் பூச்சி)
தட்டானுப்பி	தட்டானுப்பி taṭṭāṉuppi, பெ. (n.) படர் கொடிவகை (வின்.);; a kind of creeper. [தட்டானுப்பி = நீண்டு செல்லும் படர் கொடி வகை]

தட்டி

தட்டி1 taṭṭi, பெ. (n.)

1. காவல் (சூடா.);; defence, safe-guard.

2. சிறை; jail, prison.

"தட்டியிலிருந்தவன் முடிசூடினாற்போலே" (ஈடு, 5, 7,1);.

3. கதவு (இலக். அக.);; door.

4. பிரம்பு முதலியவற்றாற் பின்னிய மறைப்புத்தடுக்கு:

screen, as of cuscuss grass, rattan, etc.

'அங்கே தட்டி கட்டவேண்டும்'.

5. கேடகம் (பிங்);; Shield.

6. போர்க்கருவி வகை; a weapon.

"எழுவே தட்டி" (கந்தபு, சூரப. இரண்டாநாள். 6);

7. இசைக் கருவி வகை; a kind of drum.

"வியன்றுடி திமலை தட்டி" (பெரியபு. எறிபத். 31);.

8. அரைச் சல்லடம் (இலக். அக.);; drawers.

9. தாம்பாளம் (இ.வா);; salver, tray.

ம., பட. தட்டி; க. தட்டி, தடகு, தடிகெ; தெ. தடக, தடி; து. தட்டி, தடெ; H. tatti;

Pkt. tatti

[துள் → தள் → தட்டு. தட்டுதல் = தடுத்தல், நீருள் மூழ்கினவனுக்குத் தரை தட்டுதலும், முற்செல்பவனுக்குச் சுவர் தட்டுதலும், தடையாகும். தட்டு → தட்டி = அறையை அல்லது வழியைத் தடுக்கும், மூங்கிற்பாய் அல்லது தென்னங்கிடுகு (மு.தா. 93.); தட்டு → தட்டி (மு. தா. 101);. முற் செல்வதைத் தடுக்கும் கட்டு; முற்செல்பவனைத் தடுத்து சுவர்கட்டி அமைக்கும் பகுதி, அறை; அறையை அல்லது வழியைத் தடுக்கும் மூங்கிற்பாய் அல்லது தென்னங்கிடுகால் ஆகியது, தட்டி எனப்பட்டது. பகைவர்தம் தாக்குதலைத் தடுத்துத் தாங்கும் தட்டி, கேடகம் எனப்பட்டது]

தட்டி2 taṭṭi, பெ. (n.)

1. வெண்கோட்டம் (ஒரு செடிவகை);; Arabian costum.

2. வெற்றிலைக்கட்டு (யாழ்ப்.);; bundle of betel.

[தன் → தட்டி]

தட்டி3 taṭṭi, பெ. (n..)

வெட்டிவேர்த் தட்டி; cuscuss screen made of fragrant roots of cuscuss grass (சா.அக.);.

[தட்டு → தட்டி]

தட்டிக்கிளம்பு-தல்

தட்டி2 taṭṭi, பெ. (n.)

விளம்பரம் வைக்கப்படும் மூங்கில் செய்யப்படும் அமைப்பு

தட்டிக்கதவு	தட்டிக்கதவு daṭṭikkadavu, பெ. (n.) மூங்கில், பனை, தென்னை ஒலைகளால் செய்யப்பெற்ற கதவு போன்ற தட்டி; screen, as of cuscuss, palmyra and coconut leaves, grass, rattan, etc., tatty. மூங்கில் பாயை அடைத்து, மூங்கில் பட்டையால், செய்யப்பட்ட கதவு (பொ. வ);. [தட்டு → தட்டி + கதவு.]
தட்டிக்கவி	தட்டிக்கவி taṭṭikkavi, பெ. (n.) கருப்பூர ஆலத்திப்பாட்டு (கோயிலொ. 66);; poem recited while offering camphor incense to an idol (செ.அக.);. மறுவ. பூசைப்பாட்டு [தட்டு → தட்டி + கவி]
தட்டிக்கழி	தட்டிக்கழி1 taṭṭikkaḻittal, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. விலக்குதல்; to repel, get rid of. ஒட்டிக்கொண்டு போனாலுந் தட்டிக்கழிக்கிறான். 2. ஒருவனுக்கு வரவேண்டிய தொகையிலிருந்து அவனாற் செல்லவேண்டிய (கொடுக்க வேண்டிய); தொகையைக் கழித்துக் கணக்கு முடித்தல் (இ.வ.);: to give credit for a sum claimed. [தட்டி + கழி-.] தட்டிக்கழி2 taṭṭikkaḻittal, 4 செ.கு.வி (v.i) சாக்குப்போக்குச் சொல்லுதல் (இ.வ.); to give lame excuses. [தட்டு → தட்டி + கழி-.]
தட்டிக்கிளம்பு-தல்	தட்டிக்கிளம்பு-தல் taṭṭikkiḷambudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வளர்தல்; to rise, grow high, become tall. 2. மேம்படுதல்; to rise to position or influence. 3. முண்டெழுதல்; to be animated with joy, with zeal for an enterprise, to be roused to anger (செ.அக.);. [தட்டி + கிளம்பு-.]
ட்டிக்கேள்-தல் (தட்டிக்கேட்டல்	தட்டிக்கேள்-தல் (தட்டிக்கேட்டல்) taṭṭikāḷtaltaṭṭikāṭṭal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அடக்கியாளுதல்; to check, control. தட்டிக்கேட்க ஆளில்லாமற் போனால் தம்பி சண்டப்பிரசண்டம் பண்ணுவான் (பழ.);. 2. தட்டிச்சொல்-, 1 பார்க்க; see __, 3. கண்டித்தல் (வின்);; to remonstrate. தட்டிக்கேட்க ஆள் இல்லாததால் அவன் கெட்டு அலைகிறான் (உ.வ.);. அரசின் தவறான போக்கைத் தட்டிக் கேட்கும் உரிமை மக்களுக்கு உண்டு (இ.வ.);. [தட்டு → தட்டி + கேள்-.]

தட்டிக் கொடு- த்தல்	தட்டிக் கொடு- த்தல் taḍḍikkoḍuttal, 4 செ. குன்றாவி (v.t.) 1. அமைதி பண்ணுதல் (இ.வ.);; to quiet, lull by gently tapping. 2. ஊக்கப்படுத்துதல் (இ.வ.);; to cheer, encourage, urge on, as by patting. முதலாளி தொழிலாளர்களைத் தட்டிக்கொடுத்து வேலை வாங்கவேண்டும். (உ.வ.);. 3. தூண்டுதல்; to incite. 4. ஒருவர்மீது தட்டிக் குறிப்புக்கர்டடுதல் (வின்);; to indicate or betray a person by tapping him. ம. தட்டிக்கொடுக்க [தட்டி + கொடு-.]
தட்டிக்கொள்(ளு)	தட்டிக்கொள்(ளு)1 daṭṭikkoḷḷudal, 6 செ.கு.வி (v.i.) 1. பறித்தல்; to grasp anything within reach. என் பொருளை வலக்காரமாகத் தட்டிக் கொண்டான். 2. திருடுதல் (இ.வ);; to steal. [தட்டி + கொள்-.]
தட்டிக்கொள்ளு	தட்டிக்கொள்ளு2 daṭṭikkoḷḷudal, 6 செ.கு.வி (v.i.) 1. தளர்தல் (வின்);; to be exhausted; to be in want. 2. மோதிக்கொள்ளுதல்; to strike against; to be resisted by an obstacle; to run aground, as a ship. 3. தடைப்படுதல்; to be obstructed, hindered, as in reading, speaking, etc. 4. பற்றாமற்போதல் (இ.வ.);; to fail, prove inadequate. [தட்டி + கொள்-.]
தட்டிகம்	தட்டிகம் taṭṭigam, பெ. (n.) நிலப்பனை; ground palm black musale.
தட்டிகமாலு	தட்டிகமாலு taṭṭigamālu, பெ. (n.) தட்டிகம் பார்க்க; see __,5 தட்டிச்சொல்(லு);-தல்
தட்டிகா	தட்டிகா taṭṭikā, பெ. (n.) காசித்தும்பை; Baneras lencas-Bolsom [சா.அ.க].
தட்டிச்சல்லடம்	தட்டிச்சல்லடம் taḍḍiccallaḍam, பெ. (n.) ஒட்டுச்சல்லடம் (வின்);; short drawers worn by wrestlers. ம. தட்டிச்சல்லடம்; க. தட்டி; தெ. தட்டி; சல்லடமு;து. தட்டி [தட்டி + சல்லடம்]

தட்டிச்சிந்து	தட்டிச்சிந்து taṭṭiccindu, பெ. (n.) தட்டிக்கவி (யாழ்ப்.); பார்க்க; see __, (செ.அக.);. [தட்டி + சிந்து]
தட்டிச்சுற்று	தட்டிச்சுற்று1 daṭṭiccuṟṟudal, 8 செ.குன்றாவி (v.t.) கொள்ளையடித்தல் (இ.வ.);; to plunder. [தட்டு → தட்டி + சுற்று-.]
தட்டிசுற்று	தட்டிசுற்று2 daṭṭisuṟṟudal, 5 செ.கு.வி (v.i.) ஆலத்திசுற்றுதல் (யாழ்ப்.);; to wave plate with water mixed with turmeric powder and lime in welcoming. [தட்டு + சுற்றுதல் - தட்டுச்சுற்றுதல் → தட்டிச்சுற்றுதல், வட்டக்கருத்தினின்று சுற்றுதற்கருத் தோன்றிற்று. தட்டிச்சுற்றி யெடுக்கும் ஆலத்தியையும் காலப்போக்கிற் குறிப்பதாயிற்று]
தட்டிச்செல்லு	தட்டிச்செல்லு1 daṭṭiccelludal, 13 செ.கு.வி. (v.i.) திறப்பட்டால் வெல்லுதல்; to succeed. மகளிர் கால்பந்து விளையாட்டில், தமிழ்நாடு முதலிடத்தைத் தட்டிச் சென்றது. உலகத்தடகளப் போட்டிகளில் சில நாடுகளே தங்கப் பதக்கங்களைத் தட்டிச் செல்கின்றன (இ.வ.); [தட்டு → தட்டி + செல்-] தட்டிச்செல்லு2 daṭṭiccelludal, 7 செ. குன்றாவி. (v.t.) வெல்லுதல்; ஒன்றைப் பெறுதல்; walk away with price. மட்டைப் பந்துப் போட்டியில் ஆத்திரேலியா கோப்பையைத் தட்டிச் சென்றது. [தட்டு → தட்டி + செல்-]
தட்டிச்சொல்(லு)	தட்டிச்சொல்(லு)1 daṭṭiccolludal, செ.கு.வி. (v.i.) திக்கிப் பேசுதல்; to stammer (சா.அக.);. [தட்டு → தட்டி + சொல்லு-.] தட்டிச்சொல்(லு);-தல்
தட்டிச்சொல்(லு)-தல்	தட்டிச்சொல்(லு)-தல் daṭṭiccolludal, 8 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. மறுத்துரைத்தல்; to contradict, oppose, remonstrate, object to, protest against. எதற்கெடுத்தாலும் தட்டிச் சொல்லுதலே அவன் வழக்கமாகிவிட்டது (உ.வ.);. 2. தட்டிக்கேள்-1 பார்க்க; see __, 3. கூறியது கூறுதல் யாழ்ப்); to speak or repeat a lesson haltingly. [தட்டி + சொல்-.]
தட்டிணைப்பு	தட்டிணைப்பு taṭṭiṇaippu, பெ. (n.) இரண்டு மரச் சட்டங்கள் குறுக்குநெடுக்கில் அமைக்கும் போது, இடையில் இரண்டையும் பொருத்தும் இணைப்பு துண்டு; piece or slice of wood to join or fasten. [தட்டி + இணைப்பு]

தட்டித்தடவு-தல்	தட்டித்தடவு-தல் daḍḍiddaḍavudal, 5 செ.கு.வி (v.i.) தடுமாறுதல்; to stumble and grope about, fumble. தட்டித்தடவி வாசிக்கிறான் (உ.வ.);. [தட்டு + தடவு - தட்டுத்தடவு → தட்டித் தடவு-.]
தட்டித்தடுமாறுதல்	தட்டித்தடுமாறுதல் daḍḍiddaḍumāṟudal, 5 செ.கு.வி (v.i.) தட்டித்தடவு-தல் பார்க்க; See __, [தட்டு → தட்டி + தடுமாறு-.]
தட்டித்திரி-தல்	தட்டித்திரி-தல் daṭṭiddiridal, 2 செ.கு.வி (v.i.) துன்பமுற்றலைதல்; to knock about, go about in distress. "பகலெல்லாம் தட்டித் திரிந்து" (திவ். திருமாலை: 5: வியா.);, [தட்டு → தட்டி + திரி-.]
தட்டிப்பறி-த்தல்	தட்டிப்பறி-த்தல் taṭṭippaṟittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அடித்துப் பிடுங்குதல்; to robby force. அவன் கைப்பொருளைத் தட்டிப் பறித்துக் கொண்டு துரத்திவிட்டார்கள். 2. வலக்காரமாய்ப் பறித்தல்; to get by stratagem. 3. கவர்ந்து செல்லுதல்; to snatch away. 'குழந்தையின் கையில் இருந்த முறுக்கைக் காக்கை தட்டிப் பறித்துப் பறந்தது (உ.வ.); [தட்டு → தட்டி + பறி-]
தட்டிப்பார்-த்தல்	தட்டிப்பார்-த்தல் taṭṭippārttal, 4 செ.குன்றாவி. !v.t.) 1. தேங்காய், சுட்டபானை, காசு (நாணயம்); முதலியவற்றைச் சுண்டிப்பார்த்து வரும் ஒலியிலிருந்து, அவற்றின் இயல்பை தட்டிப்போடு-தல் அறிதல்; to test the soundness, as of coconut or genuineness, as of coin, by tapping or flipping with the fingers. பானையைத் தட்டிப்பார், காசை (நாணயத்தை);ச் சுண்டிப்பார். 2. கமுக்கம் (மந்தணம்); அறிய முயலுதல் (வின்.);; to try to find out secrets.
தட்டிப்புடை-த்தல்	தட்டிப்புடை-த்தல் taḍḍippuḍaittal, 4 செ.குன்றாவி (v.t.) முறத்தாற் கொழித்து நெல், பதர் முதலியவற்றைப் பிரித்தெடுத்தல்; to separate grain from chaff by winnowing. மறுவ. தட்டுப்புடை [தட்டு + தட்டி + புடை-]
தட்டிப்பேசு-தல்	தட்டிப்பேசு-தல் daṭṭippēcudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) தட்டிச்சொல்(லு);-தல் 1, (வின்.);பார்க்க; see __, l. தட்டிப் பேச ஆள் இல்லாவிட்டால் தம்பி சண்டப்பிரசண்டன் (பழ.); [தட்டு → தட்டி + பேசு-.]
தட்டிப்போ-தல்	தட்டிப்போ-தல் taṭṭippōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) நிறைவேறாமல் தள்ளிப்போதல்; to fall through; miscarry. வீடு கிடைக்கும் என்றிருந்த கட்டத்தில், ஏதோ கரணியத்தால் தட்டிப்போய் விட்டது (இ.வ.); ஒவ்வொரு முறையும் வேலை கிடைப்பது போலிருந்து, தட்டிப்போகிறது. (உ.வ.); [தட்டு → தட்டி + போ-.]

தட்டிப்போடு-தல்	தட்டிப்போடு-தல் daṭṭippōṭudal, 19 செ. குன்றாவி (v.t.) 1. கவிழச் செய்தல்; to strike and spill, overturn. தட்டிப்போட்ட வறட்டியைப் புரட்டிப் போடக் காரணவ ரில்லை (பழ.);. 2. வெல்லுதல் (வின்.);: to overcome, as in a game. 3. மறுத்தல்; to disregard, reject. நான் சொன்னதைத் தட்டிப்போட்டான் (இ.வ.);. [தட்டு → [தட்டி] + போடு-.]
தட்டிப்போடு	தட்டிப்போடு2 daṭṭippōṭudal, 19 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. தப்புதல்; to clude, escape. இந்தப் பொருள் தோன்றாமல் தட்டிவிட்டது. 2. உழுதசாலில் திரும்ப உழுதல் (யாழ்ப்.);: to turn back the plough on the furrow and deepen it. [தட்டு → [தட்டி] + போடு-]
தட்டிப்போடுதல்	தட்டிப்போடுதல் daṭṭippōṭudal, பெ. (n.) இடித்து அல்லது நசுக்கிப்போடுதல்; Striking or pounding flat and putting as drugs to prepare decoction. [தட்டு → தட்டி + போடு-.]
தட்டிமாறு-தல்	தட்டிமாறு-தல் daṭṭimāṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. குற்றம் முதலியவற்றிற்கு விலகப் பார்த்தல்; to evade, shift a fault upon another; to give one the slip. 2. வலுவாயடித்தல்; to strike a heavy blow (செ.அக);. [தட்டு → தட்டி + மாறு-.]
தட்டியம் tattiyam	தட்டியம் tattiyam taṭṭiyam, பெ. (n.) மதிப்புறு அரசச் சின்னங்களுள் ஒன்றான, நெடும்பரிசை (திவா.);; large shield. மறுவ. மரக்கேடயம் [தட்டு + இயம்; தட்டு = தடுப்பு, தடுக்கை. 'இயம்' - சொல்லாக்க ஈறு, ஒ.நோ. பெருவங்கியம், தமிழியம், ஐம்பெருங்காப்பியம், ஐஞ்சிறுகாப்பியம்]
தட்டியழை-த்தல்	தட்டியழை-த்தல் taṭṭiyaḻaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கைகொட்டிக் கூப்பிடுதல்; to call by clapping the hands. 2. போருக்கழைத்தல் (சீவக. 1109, உரை);: to challenge to combat. [தட்டு → தட்டி + அழை-.]
தட்டியள-த்தல்	தட்டியள-த்தல் taṭṭiyaḷattal, 3 செ.குன்றாவி (v.t.) தலையை வழித்துக் கூலம் முதலியவற்றை அளத்தல்; to measure grain, etc., striking off the heaped-up part at the top of a measure. [தட்டு → தட்டி + அள- [தட்டி = சமமாகப் படியைத் தடவி]]

தட்டியிழை-த்தல்	தட்டியிழை-த்தல் taṭṭiyiḻaittal, 4 செ.குன்றாவி (v.t) சமச்சீராக இழைத்தல்; to plane, scrape. [தட்டி + இழை-.]
தட்டியிழைப்புளி	தட்டியிழைப்புளி taṭṭiyiḻaippuḷi, பெ. (n.) தச்சுக்கருவி வகை (C.E.M.);; rabbet plane. மறுவ. தட்டிழைப்புளி [தட்டு + இன் → இழை → இழைப்பு + உளி. அனைத்துப் பரப்பினையுஞ் சமமாக இழைக்குந் தச்சுக்கருவி,] தட்டிவிடு-தல்
தட்டியெழுப்பு-தல்	தட்டியெழுப்பு-தல் daṭṭiyeḻuppudal, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. தூங்குகிறவனைத் தட்டி யெழுப்புதல்; to make a sleeping man rise by tapping him, 2. தூண்டியெழுச்சி பெறச் செய்தல்; to arouse, to awake; to shake. பாவேந்தரின் பாக்கள் மக்களைத் தட்டி யெழுப்பின. தலைவரின் திறன்மிக்க அறிவு சான்ற பேச்சு தொண்டர்களைத் தட்டியெழுப்புவதாக இருந்தது. [தட்டு + எழுப்பு-]
தட்டியோட்டு-தல்	தட்டியோட்டு-தல் daṭṭiyōṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) மாட்டையடித்து வண்டியை விரைவாகச் செலுத்துதல்; to drive bullocks by beating. [தட்டு → தட்டி + ஒட்டு-. விரைவுக்குறிப்பு. விரைவாகச் செலுத்துதல்]
தட்டிலம்	தட்டிலம் taṭṭilam, பெ. (n.) 1. சதகுப்பை; dillseed. 2. ஒமம்; sisonammi alias carum coticum.

தட்டிவிடு	தட்டிவிடு1 daḍḍiviḍudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. மகிழ்ச்சியுட்டுதல்; to cheer up by patting; to encourage. 2. தட்டியோட்டு-தல் பார்க்க; see __, 3. விரைந்து செய்தல்; to hurry up. இனி உன் வேலையைத் தட்டிவிடு (உ.வ.);, 4. கவிழச்செய்தல்; to strike and spill. 5. குலையச்செய்தல்; to frustrate. செயல் நடவாதபடி தட்டி விட்டான். 6. மறுத்தல் (வின்.);; to disregard. 7. உழவின் ஏர்களை முன்பின்னாக மாற்றுதல் (யாழ்ப்.);; to change the position of different yokes of oxen, in ploughing. 8. வெட்டிவிடுதல்; to chop off. செல்வதற்குத் தடையாயிருப்பதால் மரக்கிளைகளைத் தட்டிவிடுதல் நலம், 9. பின்வாங்கச் தட்டிவிடு-தல் செய்தல்; to dissuade. உதவிசெய்வதாகச் சொன்னவனைத் தட்டிவிட்டான் (உ.வ.);. [தட்டு < தட்டி + விடு-,] தட்டிவிடு2 daḍḍiviḍudal, 20 செ.கு.வி (v.t.) 1. தப்புதல்; to elude, to escape. இந்தப் பொருள் தோன்றாமல் தட்டிவிட்டது (உ.வ.);. 2. உழுதசாலில் திரும்ப உழுதல் (யாழ்ப்.);; to turn back the plough on the furrow and deepen it. [தட்டு → தட்டி + விடு-]
தட்டிவை-த்தல்	தட்டிவை-த்தல் taṭṭivaittal, 4 செ. குன்றாவி (v.t.) குறிப்பாகச் சொல்லுதல் (யாழ்ப்);; to suggest, broach a subject. (செ.அக.); [தட்டு → தட்டி + வை-.]
தட்டிழைப்புளி	தட்டிழைப்புளி taṭṭiḻaippuḷi, பெ. (n.) தட்டியிழைப்புளி பார்க்க; See __, (செ.அக.); [துட்டு → தட்டு → தட்டி + இழைப்பு + உளி [முதா. 120].]
தட்டுக்கடுதாசி	தட்டுக்கடுதாசி taḍḍukkaḍutāci, பெ. (n.) தனித்தாள் (புதுவை);; single sheet of paper. [தட்டு + கடுதாசி]
தட்டுக்கல்	தட்டுக்கல் taṭṭukkal, பெ. (n.) 1. குயவர் பாண்டந்தட்டுகையில், உட்பக்கம் துணையாகக் கொள்ளும் (ஆதாரமாகக் கொள்ளும்); செதுக்கிய, சிறு கருங்கல் (இ.வ.);; a stone used by potter while beating clay into shape. 2. வெற்றிலை பாக்குத் தட்டுதற்குரிய, குழவியும் கல்லும் (இ.வ.);; a small mortar and pestle for pounding together areca-nut, betel, etc. [தட்டு + கல்]

தட்டுக்காயம்	தட்டுக்காயம் taṭṭukkāyam, பெ. (n.) முற்காலத்து வழங்கிய வரிவகை; an ancient tax. "கண்ணாலக் காணமும் ஊரெட்டும் குசக்காணமும் தட்டுக்காயம்" (S.I.I.II. 521);. [தட்டு + கு + ஆயம்]
தட்டுக்காரன்	தட்டுக்காரன் taṭṭukkāraṉ, பெ. (n.) 1. ஏமாற்றுக்காரன்; cheat. 2. வலக்காரன், சூழ்ச்சிக்காரன்; cunning fellow. 3. முரடன்; rouge. மறுவ. தட்டுமாரி [தட்டு + காரன்; ஒ.நோ. வீட்டுக்காரன் மாட்டுக்காரன் "காரன்" உடைமைப் பெயரீறு. தட்டு மாறுந்தன்மைத்து தட்டுமாறுவது போல் ஏமாற்றிச் சூழ்ச்சி செய்பவன் என்றறிக]
தட்டுக்காவனம்	தட்டுக்காவனம் taṭṭukkāvaṉam, பெ. (n.) சமதளக் கூரையுடைய பந்தல்; equally erected pandals. தட்டுக்கூடை
தட்டுக்கிளி	தட்டுக்கிளி taṭṭukkiḷi, பெ. (n.) 1. நிலத்திற் சதுரக்கோடு கீறி ஆடும், "உப்புக்கொடு" என்னும் விளையாட்டு; the boy's game. 2. கிளித்தட்டில் ஒருபக்கத்துத் தலைவன்; leader of a party in the game of kill-t-tattu (செ.அக.); [தட்டு + கிளி]
தட்டுக்கிளிபாய்தல்	தட்டுக்கிளிபாய்தல் taṭṭukkiḷipāytal, பெ. (n.) தட்டுக்கிளி, 1 (யாழ்.அக.); பார்க்க;see __, [தட்டுக்கிளி + பாய்தல்]
தட்டுக்குச்சு	தட்டுக்குச்சு taṭṭukkuccu, பெ. (n.) 1. காதிலணியும் திருகாணியென்னும் அணிகலன் (நெல்லை.);; a small ear-ornament. 2. காதணித்துளை தூர்ந்துபோகாமல் இருக்க அத்துளையில் செருகப்படும் குச்சி அல்லது ஓலைச்சுருள்; a short piece of splinter or palm leave roll to keep the hole in the ear for ornaments, alive. மறுவ. தட்டுககுச்சு [தட்டு + குச்சி → குச்சு]
தட்டுக்குதிரை	தட்டுக்குதிரை daṭṭukkudirai, பெ. (n.) குதிரை வகை (இ.வ);; pony. [தட்டு + குதிரை]
தட்டுக்குழம்பு-தல்	தட்டுக்குழம்பு-தல் daṭṭukkuḻmbudal, 5 செ.கு.வி (v.i.) தட்டுக்கெடு-தல் (நாஞ்); பார்க்க; see __, [தட்டு + குழம்பு-]

தட்டுக்கூடை	தட்டுக்கூடை1 taṭṭukāṭai, பெ. (n.) அகன்ற கூடை வகை; broad, shallow basket (செ.அக);. [தட்டு + கூடை. வாயகன்ற, தட்டையான கூடை] தட்டுக்கூடை2 taṭṭukāṭai, பெ. (n.) 1. தட்டுவாணி, 3 (இவ.); பார்க்க: Sce tattu-vani-3 2. மீனவர்கூடை (தஞ்சை மீன);; fisherman's baskıct. [தட்டு + கூடை] தட்டுக்கூடை taṭṭukāṭai, பெ.(n.) கஞ்சி வடிக்க உதவும் மூங்கில் தட்டு; strainermade of bamboo. மறுவ. சிப்பல் [தட்டு+கூடை]
திறந்தமனம்	திறந்தமனம் tiṟandamaṉam, பெ. (n.) வெளிப்படையான மனம்; open heart (செ.அக.);. [திற → திறந்த + மனம்]
திறந்தவெளிப்பருந்துவால்இணைப்பு	திறந்தவெளிப்பருந்துவால்இணைப்பு tiṟandaveḷipparunduvāliṇaippu, பெ. (n.) மேசைகளில் நடுக்கால்களின் இணைப்பு; a joint in table. (தச்.பொறி.);. [திறந்தவெளி + பருத்துவால் + இணைப்பு]
தீக்குவெறுங்குகை	தீக்குவெறுங்குகை tīgguveṟuṅgugai, பெ. (n.) சவர்க்காரம் (யாழ்.அக.);; detergent soap.
தீங்கு	தீங்கு tīṅgu, பெ. (n.) 1. தீமை (பிங்.);; evil, injury, harm; crime. "தீங்கு செய்தன்னமே" (அகநா. 112);. 2. துன்பம்; misfortune, calamity, distress. "தீங்கணைந்தோ ரல்லுந் தேறாய்" (திருக்கோ. 179);. 3. குற்றம் (பிங்.);; fault, defect, blemish. [தீ → தீமை → தீயின் தன்மை. தீ → தீங்கு]
தீட்டிப்பார்-த்தல்	தீட்டிப்பார்-த்தல் tīṭṭippārttal, செ.குன்றாவி. (v.tr.) கல்வி முதலியவற்றைச் ஆய்வு செய்தல்; to test, as one's learning by question (செ.அக.);.

தீந்துபோதல்	தீந்துபோதல் tīndupōtal, செ.குன்றாவி (v.t.) கரிந்து போதல்; seething over the fire (சா.அக.);. [தீர்ந்து + போதல் – தீர்ந்துபோதல் → தீந்துபோ-,]
தீர்வைதிட்டம்	தீர்வைதிட்டம் dīrvaidiṭṭam, பெ. (n.) திட்டமான வரியேற்பாடு; rate of assessment. [தீர்வை + திட்டம்]
தீர்வைதீர்-தல்	தீர்வைதீர்-தல் tīrvaitīrtal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. பண்டங்கட்கு வரிவிதித்தல்; to levy duty on goods. (வின்.); 2. பண்டங்கட்குச் சுங்கவரி யிறுத்தல்; to pay duty on goods. [தீர்வை + தீர்-தல்]
தீவட்டிக்கிகொள்ளை	தீவட்டிக்கிகொள்ளை tīvaṭṭiggigoḷḷai, பெ. (n.) 1. தீவட்டியைப் பிடித்துக்கொண்டு செய்யும் கொள்ளை; a torch-light dacoity. 2. அநீதியான இலாபம்; unjust, exorbitant gain. [தீவட்டி + கொள்ளை]
துக்குணிமருத்து	துக்குணிமருத்து tukkuṇimaruttu, பெ. (n.) மிக்க சிறுவளவாகக் கொடுக்கப்படும் பற்பம், செந்தூரம், சுண்ணம் முதலியன; medicinal preparations as a metallic oxides red oxides and carbonates given in exceedingly small doses. [துக்குணி + மருந்து]
துகைபலன்	துகைபலன் tugaibalaṉ, பெ. (n.) அறுவடை; harvest. "துகைபலனில் வாருமென்று சொல்ல" (சரவண. பணவிடு. 256);.
துடிதுடி-த்தல்	துடிதுடி-த்தல் duḍiduḍiddal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. மனம் பதைபதைத்தல்; to be in a great flurry. 2. கடுகடுத்தல்; to fret and fume. "எதிருறத் துடிதுடித் தெரிவிழித் துணை சிவத்து" (பிரபோத. 26, 21);.
துடிபேதி	துடிபேதி tuḍipēti, பெ. (n.) கடுமையான வயிற்றுப் போக்கு; drastic purgative. [துடி + பேதி]
துண்டுசேறு	துண்டுசேறு tuṇṭucēṟu, பெ. (n.) துண்டுதுண்டாய்க் கடலடிப் பரப்பிலுள்ள சேறு (செங். மீன்);; pieces of bog land under the sea. [துண்டு + சேறு]

துண்டுருட்டிக்காளை	துண்டுருட்டிக்காளை tuṇṭuruṭṭikkāḷai, பெ. (n.) கொழுத்த காளை (வின்.);; fat bull. [தின்றுருட்டி + காளை → துண்டுருட்டிக் காளை]
துணிகரி-த்தல்	துணிகரி-த்தல் tuṇigarittal, 11 செ.குன்றாவி. (v.i.) துணிவு கொள்ளல் (வின்.);; to be bold, daring, intrepid, to dare.
துயல்(லு)-தல்	துயல்(லு)-தல் tuyal-, செ.கு.வி. (v.i.) 1. அசைதல்; to sway, wave. "மணிமயில் . . . துயல்கழை நெடுங்கோட்டு" (சிறுபாண்.263);. 2. தொங்குதல்; to hang. "துயன்முலைப் பேழ்வாய்ப் பேய்" (பு.வெ. 4,18, கொளு);. 3. பறத்தல்; to fly. "மென் சிறுபறவை கண்டடத் தொக்குறு சுழனாக் கெண்டை கொண்டுவிண் டுயலா தன்றே" (உபதேசகா. பஞ்சாக். 57);
துயிலேல்-தல் (துயிலேற்றல்	துயிலேல்-தல் (துயிலேற்றல்) tuyilēltaltuyilēṟṟal, செ.கு.வி. (v.i.) துயிலெழு-, பார்க்க;See. {}. "யாழு மேத் தொலியு மிறைவன் கேட்டுத் துயிலேற்றான்" (சீவக. 2355);. [துயில் + ஏல்-,]
துரவுமுழுகு-தல்	துரவுமுழுகு-தல் duravumuḻugudal, செ.கு.வி. (v.i.) சூறாவளிச் சட்டகத்தைக் கீழிறக்கிக் கிணறமைத்தல் (வின்.);; to sink a well by gradually lowering a curb (செ.அக.);. [துரவு + முழுகு-,]
துருக்கத்தலை	துருக்கத்தலை turu-k-kattalai, பெ. (n.) கருநிறமுள்ள கடல்மீன்வகை; sea fish, dark grey (செஅக);. [துரு + கற்றலை]
துரும்பாய்ப்போ-தல்	துரும்பாய்ப்போ-தல் turumbāyppōtal, பெ. (n.) இளைத்துப்போதல்; emociated as in disease (சாஅக.);.
துவர	துவர1 tuvara, பெ.அ. (adv.) முழுதும்; entirely. "துவரக் கெட்டு வல்லெழுத்து மிகுமே" (தொல். எழுத். 310);. 2. மிக; exceedingly. "துய்க்க துவரப் பசித்து" (குறள். 944);.

தூங்குமூஞ்சிம்ரம்	தூங்குமூஞ்சிம்ரம் tūṅgumūñjimram, பெ. (n.) மாலை நேரத்தில் கண் மூடித் தூங்குவது போலக் கிழ்நோக்கி மடியும் இலைகளைக் கொண்ட பெரிய மரம்; rain tree. [தூங்குமூஞ்சி + மரம்]
தூண்டிப்பிடி-த்தல்	தூண்டிப்பிடி-த்தல் tūṇḍippiḍittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) சிறுகுற்றத்தைப் பெரிதாக்குதல் (வின்.);; to hold up or magnify little faults. [தூண்டி + பிடி-,]
தூந்துதுருப்பிடித்தல்	தூந்துதுருப்பிடித்தல் dūnduduruppiḍiddal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) தூண்டித்துருப்பிடி (வின்.); பார்க்க;See. {}.
தூய்மைகேடு	தூய்மைகேடு tūymaiāṭu, பெ. (n.) கழிவுகள் காற்று, நீர் முதலியவற்றில் சேர்வதால் மூச்சுவிடுதற்கோ பயன் படுத்துவதற்கோ ஏற்றதாக இல்லாமல் போகும் நிலை; pollution. தொழிற் சாலையிலிருந்து வெளியேறும் கழிவுகளால் காற்றும், ஆற்று நீரும் தூய்மைக்கேடு அடைகின்றன. [தூய்மை + கேடு]
தூரேத்தி	தூரேத்தி tūrētti, பெ. (n.) கம்பந்திராய்ச் செடி (மலை.);; a kind of wild chickweed.
துலசர்க்கரை	துலசர்க்கரை1 tulasarkkarai, பெ. (n.) உப்பு (சங்.அக.);; salt.
தூளிதம்	தூளிதம் dūḷidam, பெ. (n.) 1. திருநீறு (வின்.);; the sacred ashes. 2. பொடியானது; dust, that which is reduced to powder. [தூளி → தூளிதம்]
தூளிமட்டம்	தூளிமட்டம் tūḷimaṭṭam, பெ. (n.) தரைமட்டம் (யாழ்.அக.);; ground-level. [தூளி + மட்டம்]
தூற்றலுந்தும்மலுமாய்	தூற்றலுந்தும்மலுமாய் tūṟṟalundummalumāy, வி.எ. (adv.) தூறலுந்தும்மலுமாய் பார்க்க;See. {}.
தூற்றாரி	தூற்றாரி tūṟṟāri, பெ. (n.) ஊதாரி (வின்.);; prodigal, squanderer. [தூற்று + ஆளி – தூற்றாளி → தூற்றாரி]

தூற்றிக்கொள்(ளு)-தல்	தூற்றிக்கொள்(ளு)-தல் dūṟṟikkoḷḷudal, 16 செ.குன்றாவி. (v.t) தெரிந்து கொள்ளுதல்; to sift and select. "தூற்றிக் கொளப் பட்டார்" (சீவக. 2164);. [தூற்று → தூற்றி + கொள்-,]
தூறுவாயன்	தூறுவாயன் tūṟuvāyaṉ, பெ. (n.) பழி கூறுவோன்; slanderer. [தூறு + வாயன்.]
தொலைக்காட்சி	தொலைக்காட்சி tolaikkāṭci, பெ. (n.) ஒரு நிகழ்ச்சியையோ காட்சியையோ ஒளிப்பதிவு செய்து மின்காந்த அலைகளாக மாற்றி ஒளிபரப்பி அதைப்படமாகக் காணும் முறை; television. [தொலை + காட்சி]
தொலைக்காட்சிநிலையம்	தொலைக்காட்சிநிலையம் tolaikkāṭcinilaiyam, பெ. (n.) ஒரு நிகழ்ச்சியையோ காட்சியையோ ஒளிப்பதிவு செய்து மின்காந்த அலைகளாக மாற்றி ஒளிபரப்பும் நிலையம்; television station. [தொலைக்காட்சி + நிலையம்]
தொலைக்காட்சிப்பெட்டி	தொலைக்காட்சிப்பெட்டி tolaikkāṭcippeṭṭi, பெ. (n.) தொலைக்காட்சி நிலையத்திலிருந்து ஒளிபரப்பப்படுவதை உள்வாங்கிக் காட்சிகளாக மாற்றிக்காட்டும் திரை முதலியவை உள்ள பெட்டி போன்ற கருவி; television set. [தொலைக்காட்சி + பெட்டி]
தொலைகடல்	தொலைகடல் tolaigaḍal, பெ. (n.) சாக்கடல்; dead sea. [தொலை + கடல்]
தொலைச்சு-தல்	தொலைச்சு-தல் dolaiccudal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கொல்லுதல்; to kill, destroy. "முளவுமாத் தொலைச்சிய பைந்நிணப் பிளவை" (மலைபடு. 176);. 2. முடித்தல்; to exhaust. "வெங்கட் டொலைச்சியு மமையார்" (புறநா. 29);. 3. செலுத்துதல்; to pay, discharge as a debt. "நாளாதந்து நறவு நொடை தொலைச்சி" (பெரும்பாண். 141);. [தொலை → தொலைச்சு]

தொலைத்தொடர்பு	தொலைத்தொடர்பு tolaittoḍarpu, பெ. (n.) தொலைபேசி தொலைவரி முதலியன மூலம் ஓரிடத்திலிருந்து செய்திகளை அனுப்புதலும் பெறுதலுமான செயற்பாடு; tele- communication. [தொலை + தொடர்பு]
தொலைதாரி	தொலைதாரி tolaitāri, பெ. (n.) பல்லிப்பூடு; lizard plant (சா.அக.);
தொலைதூரக்கல்வி	தொலைதூரக்கல்வி tolaitūrakkalvi, பெ. (n.) கல்வி நிறுவனங்களில் சேர்ந்து பயிலாமலேயே கல்விப்பட்டம் பெறும் பல்கலைக்கழக அமைப்பு; distance education; correspondence education.
தொலைதூரக்கல்விமையம்	தொலைதூரக்கல்விமையம் tolaitūrakkalvimaiyam, பெ. (n.) அஞ்சல் வழியில் கல்வி கற்பிக்கும் மையம்; distance education directorate. மறுவ. தொலைதூரக்கல்வி இயக்ககம், தொலைதூரக்கல்வி நிறுவனம் [தொலைதூரக்கல்வி + மையம்]
தொலைதூரத்தொடர்பகம்	தொலைதூரத்தொடர்பகம் tolaitūrattoḍarpagam, பெ. (n.) தொலைபேசி மூலம் தொலைவிலுள்ள இடங்களை இணைக்கும் நிலையம்; trunk exchange. [தொலைதூரம் + தொடர்பகம்]
தொலைதூரம்	தொலைதூரம் tolaitūram, பெ. (n.) மிக்க தொலைவு (உவ.);; great distance. "தொலைதூரப் பயணமோ?" (செ.அக.); [தொலை + தூரம்] Skt. {} → த. தூரம்
தொலைந்துபோ - தல்	தொலைந்துபோ - தல் tolaindupōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) 1. இறத்தல்; to die. 2. காணாமற் போதல்; to loss. பள்ளிக்குச் சென்றவன் வீடு திரும்பாமல் எங்கோ தொலைந்து போய்விட்டான். [தொலைந்து + போ-,]
தொலைநகல்	தொலைநகல் tolai-nagal, பெ.(n.) தொலைப்பதிவு பார்க்க;see tolai-p-pativu. [தொலை + நகல்]

தொலைநோக்கி	தொலைநோக்கி tolainōkki, பெ. (n.) தொலைவில் உள்ள பொருள்களைத் தெளிவாகப் பார்ப்பதற்கேற்ற வகையில் ஆடிகள் பொருந்திய குழல் வடிவக் கருவி; binoculars, telescope. [தொலை + நோக்கி]
தொலைநோக்கு	தொலைநோக்கு tolainōkku, பெ. (n.) எதிர்காலத்தில் ஏற்படவேண்டிய நலனைக் கருத்தில் கொண்ட கணிப்பு; forsightedness. பொருளாதாரத் திட்டங்களைத் தொலை நோக்குடன் தீட்டுவதே அறிவுடைமை. [தொலை + நோக்கு]
தொலைப்பதிவு	தொலைப்பதிவு tolai-p-padivu, பெ. (n.) தொலை எழுதி மூலம் அனுப்பப்படும் தந்தி முறைச் செய்தி; telex. [தொலை + பதிவு]
தொலைபு	தொலைபு tolaipu, பெ. (n.) அழிகை; perishing, destruction. "படைதொலைபறியா மைந்துமலி பெரும்புகழ்" (பெரும்பாண். 398);. [தொலை → தொலைபு]
தொலைபேசி	தொலைபேசி tolaipēci, பெ. (n.) பேச்சொலியை மின்னலையாகவும் மின்னலைகளைப் பேச்சொலியாகவும் மாற்றி கம்பிமூலம் அனுப்பித் தொலைவில் உள்ளவர்கள் தொடர்புகொண்டு பேசிக் கொள்வதற்குதவும் கருவி; telephone. [தொலை + பேசி]
தொலைபேசிஇணைப்பகம்	தொலைபேசிஇணைப்பகம் tolaipēciiṇaippagam, பெ. (n.) தொலைபேசித் தொடர்பகம் பார்க்க;see {}. [தொலைபேசி + இணைப்பகம்]
தொலைபேசிஇணைப்பு	தொலைபேசிஇணைப்பு tolaipēciiṇaippu, பெ. (n.) தொலைபேசிக்கருவிக்கும் தொலைபேசித் தொடர்பகத்திற்கும் உண்டாக்கிக் கொள்ளும் இணைப்பு; telephone connection. [தொலைபேசி + இணைப்பு]
தொலைபேசிக்கட்டணம்	தொலைபேசிக்கட்டணம் tolaipēcikkaṭṭaṇam, பெ. (n.) தொலைபேசியைப் பயன்படுத்துவோரிடமிருந்து அரசு தண்டும் கட்டணம்; charges for telephone usages. [தொலைபேசி + கட்டணம்]

தொலைபேசிக்கையேடு	தொலைபேசிக்கையேடு tolaipēcikkaiyēṭu, பெ. (n.) தொலைபேசி பயன் படுத்தாளர்களின் பெயர் முகவரியை அகரநிரலில் பதிந்திருக்கும் கையேடு; telephone directory. [தொலைபேசி + கையேடு]
தொலைபேசித்துறை	தொலைபேசித்துறை tolaipēcitturai, பெ. (n.) தொலைபேசியைப் பேணும் துறை; telephone department. [தொலைபேசி + துறை]
தொலைபேசித்தொடர்பகம்	தொலைபேசித்தொடர்பகம் tolaipēcittoḍarpagam, பெ. (n.) தொலைபேசிகளுக் கிடையே தேவைப்படுகிற இணைப்பை ஏற்படுத்தித் தருகிற நிலையம்; telephone exchange. [தொலைபேசி + தொடர்பகம்]
தொலைபேசித்தொடர்பு	தொலைபேசித்தொடர்பு tolaipēcittoḍarpu, பெ. (n.) 1. தொலைபேசிஇணைப்பு பார்க்க;see {}. 2. தொலைபேசி வழியேத் தொடர்பு கொள்கை; communication through telephone. [தொலைபேசி + தொடர்பு]
தொலைபேசிப்பட்டியல்	தொலைபேசிப்பட்டியல் tolaipēcippaṭṭiyal, பெ. (n.) தொலைபேசியைப் பயன் படுத்தியதற்கான கட்டணத்தை நுகர்வோருக்கு அளிக்கும் பட்டியல்; telephone bill. [தொலைபேசி + பட்டியல்]
தொலையாநோய்	தொலையாநோய் tolaiyānōy, பெ. (n.) 1. தீராத நோய்; an incurrable disease. 2. நாட்பட்ட நோய்; long continued disease. 3. எளிதல் மருத்துவத்துக்கு வயப்படாத நோய்; chronic disease not amenable to treatment (சா.அக.);. [தொலை + ஆ + நோய். 'ஆ' எதிர்மறை இடைநிலை]
தொலையெழுதி	தொலையெழுதி dolaiyeḻudi, பெ. (n.) ஒரு முனையில் தட்டச்சு செய்து அனுப்பப்படும் செய்தியை மறுமுனையில் தானாகத் தட்டச்சுப் பதிவு செய்யும் மின் கருவி; teleprinter. [தொலை + எழுதி]
தொலைவிலுணர்தல்	தொலைவிலுணர்தல் tolaiviluṇartal, தொ.பெ. (vbl.n.) ஐம்புலத் தொடர்பின்றித் தொலைவிலிருப்பவர் உள்ளத்தை மன ஆற்றலால் இயக்குந்திறம்; telepathy. [தொலைவில் + உணர்தல்]

தொலைவு	தொலைவு tolaivu, பெ. (n.) 1. முடிவு; completion. "தொலைவில்லாச் சத்தமுஞ் சோதிடமும்" (நாலடி, 52);. 2. அழிவு; end, extinction, destruction. "தொலைவிலார் புரமூன்றும்" (தேவா. 44, 8);. 3. தோல்வி; defeat, failure. "தொலைவில் வெள்வேல் விடலையொடு" (அகநா.7);. 4. சோர்வு; fatigue, weariness. "நாத்தொலைவில்லா யாயினும்" (மணிமே.24:99);. 5. குறைகை; dwindling, decrease. "தொலை விடத்துத் தொல்படைக் கல்லா லரிது" (குறள், 262);. 6. சேய்மை நிலை (தூரம்);; distance. [தொலை – தொலைவு]
தொலைவெட்டு	தொலைவெட்டு1 tolaiveṭṭu, பெ. (n.) தொலைவு (இ.வ.);; great distance. [தொலைவு + எட்டு] தொலைவெட்டு2 tolaiveṭṭu, பெ. (n.) ஆழமான கடல் (முகவை. மீனவ);; deep sea. [தொலை + வெட்டு]
தொழவகா	தொழவகா tolvakā, பெ. (n.) பவளமல்லிகை; coral jasmine.
தொழி	தொழி1 toli, பெ. (n.) பழைய போக்கில் அணியம் செய்யப்படும் உப்பள முறையில் இருக்கும் தொட்டானின் மறுபெயர்; another name for {} in old method of salt preparation (மீனவ);. தொழி2 tolittal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. சினத்தல்; to be angry, enraged. "சிங்கம்போற் றொழித் தார்த்து" (சீவக. 2306);. 2. ஒலித்தல்; to sound, tinkle. "தொழித்த - கலனுஞ் சிந்தி" (சீவக. 2969);. தொழி3 dolidal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) சிதறுதல்; to be split, scattered. "தொழிந்துமட்டொழுக" (சீவக 2673);

தொழிமரம்	தொழிமரம் toḻimaram, பெ. (n.) சேற்றுக் காலாக உழுதநிலத்தைச் சமஞ் செய்யப் பயன்படுத்தும் பரம்புப் பலகை (நாஞ்.);; board used to smoothened the ploughed surface of a wet land for {} cultivation. [தொளி = சேறு; தொளி → தொழி + மரம்]
தொழில்	தொழில் toḻil, பெ.(n.) 1. செயல; act, action, deed, work. "பிறிது தொழி லறியா வாகலின்" (புறநா. 14);. 2. பணி; office, calling, profession. 3. ஏவல்; order, command. "தொன்றுமொழிந்து தொழில்கேட்ப" (மதுரைக். 72);. 4. திறமை; workmanship. அவனிடம் தொழிலுண்டு 5. உழவு, தொழில், வரைவு, வணிகம், விச்சை, சிற்பம் என்ற அறுவகைப் பட்ட செயல் (திவா.);; occupations pertaining to karumapumi, six in numbers viz., {}, varaivu, vanigam, viccai, {}. 6. அருளிப்பாட்டுச் செயல்; three fold functions of god. "தோற்றுவித்தளித்துப் பின்னுந் துடைத்தரு டொழில்கள் மூன்றும்" (சி.சி.1,33);. 7. வினைச் சொல்; verb. "பெயருந் தொழிலும் பிரிந்தொருங் கிசைப்ப" (தொல். எழுத்து. 132);. 8. வேலை; occupation, work. 9. தந்திரம்; treachery, intrigue, cunning. ணீ என்னிடத்தில் தொழில் பண்ணாதே. 10. பயன்படுத்தும் முறை; method of using. "அவற்றது தொழிலுந் தோன்றவே" (சீவக. 1217);. 11. களவு (அக.நி.);; theft. 12. பெருமை (அக.நி.);; greatness (செஅக);. ம. தொழில் [துல் → துள் → தொள் → தொளில் → தொழில்] உலகில் முதன்முதல் தோன்றிய விளைப்பு அல்லது உண்டாக்கத் தொழில், நிலத்தைத் தோண்டி அல்லது கொத்தி அல்லது உழுது வித்திய பயிர்த் தொழிலாதலின், தோண்டுதலைக் குறிக்கும் தொள் என்னும் மூலத்தினின்று திரிந்த தொழில் என்னும் பெயர்ச்சொல், முதற்கண் உழவுத் தொழிலையும் பின்னர்ப் பிற தொழிற் பொதுவையும் குறித்தது
தொழில்காரர்	தொழில்காரர் toḻilkārar, பெ. (n.) வினைத் திறமுடையார் (தஞ்சை.மீனவ.);; one who is skilled in fishing. [தொழில் + காரர்]

தொழில்செய்வோர்	தொழில்செய்வோர் toḻilceyvōr, பெ. (n.) கம்மியர் (பிங்.);; artisans. [தொழில் + செப்வோர்]
தொழில்துறை	தொழில்துறை toḻilturai, பெ. (n.) 1. தொழில் தொடங்குதல், மேம்படுத்துதல் முதலியவற்றைப் பேணும் அரசுத்துறை; department of industry of Government. தொழில்துறையின் ஒத்திசைவுக்குப் பிறகே தொழில் தொடங்க வியலும். 2. தொழில் தொடர்புடையது; industiral sector. தொழில் ஐந்தாண்டுகளாக தமிழ்நாடு தொழில்துறையில் முதலிடத்திலுள்ளது. [தொழில் + துறை]
தொழில்நிறுவனம்	தொழில்நிறுவனம் toḻilniṟuvaṉam, பெ.(n.) பேரளவில் முதலீடு செய்து தொழில்நடத்தும் நிறுவனம்; industrial concern. பன்னாட்டுத் தொழில் நிறுவனங்களின் கையோங்கியதால் உள்நாட்டுத் தொழில்கள் நசிந்தன. [தொழில் + நிறுவனம்]
தொழில்நுட்பக்கல்லூரி	தொழில்நுட்பக்கல்லூரி toḻilnuṭpakkallūri, பெ. (n.) பொறிகள் தொடர்புடைய தொழில்முறைக் கல்வியைப் பாடமாகக் கொண்டு தொழிற்பயிற்சி அளிக்கும் கல்லூரி; educational institution providing training in traders connected with machines and tools; polytechnic. [தொழில்நுட்பம் + கல்லூரி]
தொழில்நுட்பக்கல்வி	தொழில்நுட்பக்கல்வி toḻilnuṭpakkalvi, பெ. (n.) ஆக்கத்தில் நேரடியாகப் பயன்படுத்தக் கூடிய தொழில்பற்றிய அறிவையும் வழிமுறைகளையும் கற்பிக்கும் கல்வி முறை; technical education. [தொழில்துட்பம் + கல்வி]
தொழில்நுட்பக்கலைச்சொல்	தொழில்நுட்பக்கலைச்சொல் toḻilnuṭpakkalaiccol, பெ. (n.) அறிவியல்துறை போன்றவற்றில் வழங்கும் அயன் மொழிச் சொற்களைத் தாய்மொழியில் வடிவமைத்தல்; technical terms. [தொழில்நுட்பம் + கலைச்சொல்]
தொழில்நுட்பம்	தொழில்நுட்பம் toḻilnuṭpam, பெ. (n.) ஆக்கத்தில் பயன்படுத்தக்கூடிய தொழில் பற்றிய அறிவும் வழிமுறைகளும்; technology. மூலவளங்கள் இருந்தும் சில நாடுகள் தொழில் நுட்பத்தை அயல்நாடுகளிலிருந்து பெற வேண்டிய நிலையில் உள்ளன. [தொழில் + நுட்பம்]

தொழில்நுட்பவணி	தொழில்நுட்பவணி toḻilnuṭpavaṇi, பெ. (n.) தெரிந்து கொண்டு வேறுபடமொழியாது அரிதாக நோக்கியுணருந் தன்மையுடைய அணிகளிரண்டனுளொன்று; a kind of rhetoric. [தொழில்நுட்பம் + அணி] மற்றது குறிப்பு நுட்பவணி, இதனைத் தொழில் நுணுக்கமென்பார் வீரசோழிய மியற்றினார். எ-டு. பாடல் பயிலும் பணிமொழி தன்பணைத்தோள் கூட லவாவாற் குறிப்புணர்த்தும் - ஆடவற்கு மென்றீத் தொடையாழின் மெல்லவிர தைவந்தாள் இன்றீங் குறிஞ்சி யிசை. குறிஞ்சிக்குக் காலம் இடையாம மாகலால், இடையாமத்திற் கூட்டம் நேர்ந்ததென கூறியது தொழில்நுட்பவணி.
தொழில்நுணுக்கம்	தொழில்நுணுக்கம் toḻilnuṇukkam, பெ. (n.) தொழில்நுட்பம் பார்க்க;see {}. [தொழில் + நுணுக்கம்]
தொழில்மயமாக்கு- தல்	தொழில்மயமாக்கு- தல், doḻilmayamākkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) தொழில் வளர்ச்சி பெறச் செய்தல்; industrialize. [தொழில்மயம் + ஆக்கு-,]
தொழில்மாறுதல்	தொழில்மாறுதல் doḻilmāṟudal, பெ. (n.) 1. வேலை மாறுகை; changing one's profession or work. 2. வேலையினின்று நீக்கப்படுகை; dismissal. [தொழில் + மாறுதல்]
தொழில்மானிபம்	தொழில்மானிபம் toḻilmāṉibam, பெ.(n.) தொழில்மானியம் பார்க்க;see {} (செ. அக.); [தொழில் + மானிபம்]
தொழில்மானியம்	தொழில்மானியம் toḻilmāṉiyam, பெ.(n.) ஊழியக்காரருக்கு விடப்பட்ட வரியில்லா நிலம்; service inam, rent-free land assigned to village servants in lieu of their services. [தொழில் + மானியம்]
தொழில்முடக்கம்	தொழில்முடக்கம் toḻilmuḍakkam, பெ. (n.) தொழில் செய்ய மறுத்திருக்கை; strike (செஅக.);. [தொழில் + முடக்கம்]

தொழில்முனைவோர்	தொழில்முனைவோர் toḻilmuṉaivōr, பெ. (n.) கைமுதல் போட்டு ஒரு தொழிலைத் தொடங்கத் திட்டமிடுபவர்; entrepreneurship. [தொழில் + முனைவோர்]
தொழில்வரி	தொழில்வரி toḻilvari, பெ. (n.) நகராட்சி போன்ற உள்ளாட்சி அமைப்புகள் தங்கள் எல்லைக்குள் தொழில் செய்வோரிடம் தண்டும் வரி; profession tax. [தொழில் + வரி]
தொழிலாகுபெயர்	தொழிலாகுபெயர் toḻilākubeyar, பெ. (n.) வற்றலென்பது போலத் தொழிலின் பெயர் அதனையுடைய பொருட்கு ஆவது (நன். 290);; metonymy in which action is put for the agent (செ.அக.); [தொழில் + ஆகு + பெயர்]
தொழிலாளன்	தொழிலாளன் toḻilāḷaṉ, பெ. (n.) தொழிலாளி 1, 2 பார்க்க;see {}. (செ.அக.);. [தொழில் + ஆளன்]
தொழிலாளி	தொழிலாளி1 toḻilāḷi, பெ. (n.) 1. வேலைக்காரன்; labourer. 2. வினைத் திறனுள்ளவன்; a capable worker. 3. குடிமகன் அல்லது ஊர்ப்பிள்ளை; barber. [தொழில் + ஆளி] தொழிலாளி2 toḻilāḷi, பெ. (n.) 1. பொன்னாக்கம் செய்பவன்; an alchemist. 2. கருவாளி; a magician (சா.அக.);. [தொழில் + ஆளி]
தொழிலி	தொழிலி toḻili, பெ. (n.) தொழிலை உடையவள்; career women. [தொழில் → தொழிலி]
தொழிலுவமம்	தொழிலுவமம் toḻiluvamam, பெ. (n.) தொழிலைப் பொதுத்தன்மையாகக் கொண்ட உவமையணிவகை (தண்டி. 29);; simile where the point of comparison is action (செ.அக.);. எ-டு. "அரிமா வன்ன வணங்குடைத் துப்பிற்றிருமா வளவன்" "களிற்றிரை தெரீஇப் பார்வ லொதுக்கின் ஒளித்தியங்கு மரபின் வயப்புலி போல" [தொழில் + உவமம்]

தொழிலுவமை	தொழிலுவமை toḻiluvamai, பெ. (n.) தொழிலுவமம் பார்க்க;see {}. (செ.அக.);. [தொழில் + உவமை]
தொழிலெடு	தொழிலெடு1 toḻileḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பணியேற்றல்; to obtain office, enter upon an occupation. 2. குறும்பு காட்டத் தொடங்குதல் (இ.வ.);; to begin doing mischeif. பணியிற் சேர்ந்து ஆறு திங்கள் ஆவதற்குள் அவன் தொழிலெடுத்து விட்டான். [தொழில் + எடு-,] தொழிலெடு2 toḻileḍuttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) பணியினின்று விலக்குதல் (j.);; to dismiss one from office. [தொழில் + எடு-,]
தொழிலோர்	தொழிலோர் toḻilōr, பெ. (n.) தொழிலாளர்; artisans, labourers. [தொழில் → தொழிலோர்]
தொழிற்கல்வி	தொழிற்கல்வி toḻiṟkalvi, பெ. (n.) தொழிலைப் பயிற்றுவிக்கும் கல்வி; professional education. [தொழில் + கல்வி]
தொழிற்காய்ச்சல்	தொழிற்காய்ச்சல் toḻiṟkāyccal, பெ. (n.) தொழிலில் ஏற்பட்டுள்ள ஒருவரின் வளர்ச்சியைக் கண்டு அதே தொழில் செய்யும் மற்றொருவருக்கு ஏற்படும் பொறாமை; professional jealousy. "இவருக்கு எந்த மருத்துவமும் பயனளிக்காது. ஏனென்றால் இந்தத் தொழிற்காய்ச்சலுக்கு மருந்தே இல்லை". [தொழில் + காய்ச்சல்]
தொழிற்குறிப்பு	தொழிற்குறிப்பு toḻiṟkuṟippu, பெ. (n.) வினைக்குறிப்பு பார்க்க;see {}. "பெயரே யேனைத் தொழிற்குறிப் பிரண்டினுள்ளும்" (சேதுபு. திருநாட்டுப். 109);. [தொழில் + குறிப்பு]
தொழிற்குறைவிசேடம்	தொழிற்குறைவிசேடம் toḻiṟkuṟaivicēṭam, பெ. (n.) தொழிற்குறைவிசேடவணி பார்க்க;see {}. "அது குணக்குறை விசேடமும், தொழிற்குறை விசேடமும் சாதிக்குறை விசேடமும் பொருட்குறை விசேடமும் உறுப்புக்குறை விசேடமும் என விகற்பிக்கப்படும்" (வீரசோ. 171, உரை);. [தொழில் + குறிப்பு]

தொழிற்குறைவிசேடவணி	தொழிற்குறைவிசேடவணி toḻiṟkuṟaivicēṭavaṇi, பெ. (n.) அணியிலக்கண வகை; a kind of rhetoric. ஏங்கா முகில்பொழியா நாளும் புனறேங்கும் பூங்கா விரிநாடன் போர்மதமா-நீங்கா வளைபட்டதாளணிகண் மாறெதிர்ந்த தெவ்வர் தளைப்பட்ட தாட்டா மரை இச்செய்யுளில் சோழனுடைய யானைகள், போரணி பூண்ட மாத்திரத்தாலே, பகைவர் தோல்வியுற்று விலங்கிடப்பட்டனரென்பது கருத்து. போரணி பூண்டு போய்ப் பகைவருடன் எதிர்த்துப் போர் செய்தாலாகிய தொழில்களில் போரணி அணிதல் மாத்திரமே கூறிக் குறைவுபாடு விளக்கி செயலில் உயர்வு தோன்றச் சொன்னமையால் இது தொழிற் குறை விசேடவணியாயிற்று. 'ஏங்கா முகில் பொழியா நாளும் புனல் தேங்கும் என்றதிலும் இவ்வணியமைந்திருத்தல் காண்க
தொழிற்சாலை	தொழிற்சாலை toḻiṟcālai, பெ. (n.) வினைக் களம்; workshop, place of business, office (செ.அக.);. [தொழில் + சாலை]
தொழிற்பகை	தொழிற்பகை toḻiṟpagai, பெ. (n.) தொழிற் போட்டியால் உண்டான பகை; professional revenge. [தொழில் + பகை]
தொழிற்பட்டிகை	தொழிற்பட்டிகை toḻiṟpaṭṭigai, பெ. (n.) மகளிர் அரையிலணியும் ஒப்பனையோடு கூடிய பட்டிகை என்னும் அணி; ornament which woman wear in their waist. [தொழில் + பட்டிகை. தொழில் = வேலைப்பாடு, ஒப்பனை]
தொழிற்படு-தல்	தொழிற்படு-தல் doḻiṟpaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. செயற்படுதல்; to be formed, constructed, produced; to be operated upon. 2. வேலையிற் புகுதல்; to engage in an office, enter upon a work. [தொழில் + படு-,]
தொழிற்படுத்துஞ்சொல்	தொழிற்படுத்துஞ்சொல் toḻiṟpaḍuttuñjol, பெ. (n.) ஏவல் வினை; verb denoting, command. "சொற்பொரு ளெல்லாந் தொழிற் படுத்துஞ் சொல்லானே உணர்தற்பாலன" (சி.போ.பா. அவையடக். மீமாஞ். சுவாமிநா.); (செ.அக.);. [தொழில் + படுத்தும் + சொல்]

தொழிற்பண்பு	தொழிற்பண்பு toḻiṟpaṇpu, பெ. (n.) செய்கை குறிக்கும் பண்புச் சொல்; action, considered as a quality nadattal dist. fr. {}. "பண்புகள் குணப்பண்புந் தொழிற் பண்பும் ஆகிய இரண்டனுள் அடங்குமாயினும்" (நன். 442, விருத்.); [தொழில் + பண்பு]
தொழிற்பயில்வு	தொழிற்பயில்வு toḻiṟpayilvu, பெ. (n.) வினை மேன்மேலும் நிகழ்கை (திவா.);; repeated action (செ.அக.);. [தொழில் + பயில்வு]
தொழிற்பாடு	தொழிற்பாடு toḻiṟpāṭu, பெ. (n.) வேலை (யாழ்.அக.);; labour. [தொழில் → தொழிற்பாடு]
தொழிற்புரட்சி	தொழிற்புரட்சி toḻiṟpuraṭci, பெ. (n.) புதிய கருவிகளின் கண்டுபிடிப்பால் தொழில் துறையில் ஏற்பட்ட பெரும் மாற்றம்; industrial revolution. [தொழில் + புரட்சி]
தொழிற்புலையர்	தொழிற்புலையர் toḻiṟpulaiyar, பெ. (n.) கீழ்ச்சாதியர் (கன்மசண்டாளர்);; one who is considered an outcaste because of his base actions. "கொலைத் தொழிலினையுடையவராகிய மாக்கள் தொழிற்புலையராகுவர்" (குறள், 329, மணக்.);. [தொழில் + புலையர்]
தொழிற்பெயர்	தொழிற்பெயர் toḻiṟpeyar, பெ. (n.) 1. வினைப் பெயர்; verbal noun. "ஞகாரை தொழிற்பெயர் முன்னர் அல்லது கிளப்பினும் வேற்றுமைக் கண்ணும்" (தொல். எழுத்து. 296);. 2. வினையா லணையும் பெயர்; personal noun derived from a verbal root. "தொழிற்பெயராயி னேகாரம் வருதலும்" (தொல். சொல். 141);. [தொழில் + பெயர்]
தொழிற்பேட்டை	தொழிற்பேட்டை toḻiṟpēṭṭai, பெ. (n.) குடியிருப்புப் பகுதியிலிருந்து விலகிப் பேரளவில் தொழிற்சாலைகள் அமைப்பதற்காக அரசு ஏற்படுத்தித் தந்திருக்கும் இடம்; cluster of industries in a place set aside by the government; industrial estate. [தொழில் + பேட்டை]

தொழிற்றன்மை	தொழிற்றன்மை toḻiṟṟaṉmai, பெ. (n.) தொழிலிலுள்ள பலவிதமான தன்மைகளை உள்ளவாறே அலங்கரித்துக் கூறுவதாகிய அணி வகை; a kind of rhetoric. [தொழில் + தன்மை] சூழ்ந்து முரன்றணவி வாசந் துதைந்தாடித் தாழ்ந்து மதுநுகர்ந்து தாதருந்தும் - வீழ்ந்தபெரும் பாசத்தார் நீங்காப் பரஞ்சுடரின் பைங்கொன்றை வாசத்தார் நீங்காத வண்டு. இஃது இலக்கியத்திற் சிறுபான்மை;இலக்கணத்துள்ளே பயின்று வருவதெனக் கொள்க.
தொழிற்று	தொழிற்று toḻiṟṟu, பெ. (n.) தொழிலை உடையது; that which has job. [தொழில் + து → தொழில்து → தொழிற்று (குறிப்பு வினைமுற்று);]
தொழிற்றுறை	தொழிற்றுறை toḻiṟṟuṟai, பெ. (n.) 1. வணிகம் (யாழ்.அக.);; trade, business. 2. தொழிற்சாலை பார்க்க;see {}. [தொழில் + துறை]
தொழின்முதல்	தொழின்முதல் doḻiṉmudal, பெ. (n.) ஏவுதற் குரியோன்; directing agent. "ஏவற் கருத்தாவைத் தொழின்முத லென்றும்" (நன். 29, சங்கர.);. [தொழில் + முதல்]
தொழின்மொழி	தொழின்மொழி toḻiṉmoḻi, பெ. (n.) வினைச்சொல் (வின்.);; verb. [தொழில் + மொழி]
தொழீஇ	தொழீஇ toḻīi, பெ. (n.) 1. தொழில் செய்பவள் (கலித். 103,40);; working woman. 2. பணிப்பெண்; maid servant, female slave. "தொழீஇயுட னுண்ணார்" (சிறுபஞ். 38);. [தொழில் + இ]

தொழு	தொழு1 doḻudal, 1 செ.குன்றாவி. (v.t.) வணங்குதல்; to worship, adore, pay homage to. "தொழுதகை யுள்ளும் படையொடுங்கும்" (குறள், 828);. க. துளில்;ம. துழுக [துல் → துள் → தொள் → தொழு] தொழு2 toḻu, பெ. (n.) 1. மாட்டுக்கொட்டில்; cattle stall, manger. "ஏறுதொழூஉப் புகுத்தனர்" (கலித். 101);. 2. பட்டிமாடுகளை அடைக்குமிடம்; pound. 3. சிறு குற்றவாளிகளுக்குத் தண்டனையாகக் கால்களை மாட்டி வைக்கும் குட்டையென்னும் மரச்சட்டம்; stocks. 4. சிறைக்கூடம்; prison. "வயிற்றிற் றொழுவைப் பிரித்து" (திவ். பெரியாழ். 5,2,3);. 5. இல்வாழ்க்கை; married life. "தொழுவிற் றோன்றிய தோமறு கேவலக்கிழவன்" (சீவக. 856);. 6. குட்ட நோய் வகை; a kind of leprosy. "துக்கத் தொழுநோ யெழுபவே" (நாலடி, 123);. 7. தொழு பஃறி 8. கட் குடுவையிருக்கும் ஏணி; stand for toddy jars. "தொழுவிற் குடக்கணீ கொண்டுவா" (பு.வெ. 1,4);. 9. உழலைமரம் (சூடா);; tumpike. 10. காட்டு விலங்குகளை அடைக்குங் கூடு; cage for wild animals. "தொழுவினிற் புலியனான்" (கம்பரா. மூலபல. 181);. 11. நீர்நிலை (இலக்அக);; tank, pond. [துல் → துள் → தொள் → தொழு (வே.க. 253).]
தொழுக்கட்டை	தொழுக்கட்டை toḻukkaṭṭai, பெ. (n.) தொழு2, 3 பார்க்க;see {}. [தொழு + கட்டை] சிறுகுற்றவாளிகளுக்குத் தண்டனையாகக் கால்களை மாட்டி வைக்கும் குட்டை என்னும் மரச்சட்டம் (வே.க. 284);
தொழுக்கண்ணி	தொழுக்கண்ணி1 toḻukkaṇṇi, பெ. (n.) மருந்துப்பு; a quintessence salt useful in medicine (சா.அக.);. தொழுக்கண்ணி2 toḻukkaṇṇi, பெ. (n.) தென்னிந்திய மலைகளின் மேல் முளைக்கும் மருந்துப்பூடு; a medical drug found on hills in South India (சா.அக.);

தொழுக்கண்ணிப்பால்	தொழுக்கண்ணிப்பால் toḻukkaṇṇippāl, பெ. (n.) ஒரே தாயின் முலைப்பால்; breast milk of a particular woman or of one and the same woman (சா.அக.);. [தொழுகண்ணி + பால்]
தொழுக்கல்லீர்	தொழுக்கல்லீர் toḻukkallīr, பெ. (n.) தொழுமாட்டாதவர்; person who do not worship.
தொழுக்கன்	தொழுக்கன் toḻukkaṉ, பெ. (n.) அடிமை; slave. "தொழுக்க னென்னை ஆள்வீர்" (அருட்பா. ii, திருமுரு கொடிவிண்.7);. [தொழு → தொழுக்கன்]
தொழுக்கொட்டான்	தொழுக்கொட்டான் toḻukkoṭṭāṉ, பெ. (n.) நான்கிலைக் பூவந்தி; four leaved soapnut (சாஅக.);.
தொழுகள்ளன்	தொழுகள்ளன் toḻugaḷḷaṉ, பெ. (n.) பாசாங்கு செய்பவன்; fawning hypocrite. [தொழு + கள்ளன்] 2. கற்பில்லாதவன் (சூடா.);; immoral woman. 3. பணிப்பெண்; maidservant. "தொழுத்தையாற் கூறப்படும்" (நாலடி, 326);. [தொழு → தொழுத்தை]
தொழுத்தை	தொழுத்தை2 toḻuttai, பெ. (n.) சொறிகளுள் மிகப் பெரியது; kind of skin disease which has itching sensation (மீனவ.);.
தொழுதகு-தல்	தொழுதகு-தல் doḻudagudal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நன்கு மதித்தல்; to esteem, admire. "தொண்டையுங் கனியுமுத்துந் தொழுதக வணிந்து" (சீவக. 2076);. 2. விரும்புதல்; to love, desire. "களிற்றொடாடித் தொழுதகக் கழிப்பர்" (சீவக. 2807);. [தொழு + தகு-,]
தொழுதகுதெய்வம்	தொழுதகுதெய்வம் doḻudagudeyvam, பெ. (n.) அருந்ததி; Arundhati as worthy of worship. "தொழுதகு தெய்வ மன்னாள்" (சீவக. 1912);. [தொழுதகு + தெய்வம்]

தொழுதகை	தொழுதகை1 doḻudagai, பெ. (n.) இருகை குவித்துக் கும்பிடுகை; worshipping, by folded hands. "தொழுதகை யுள்ளும் படையொடுங்கும் ஒன்னார் அழுதகண் ணீரும் அனைத்து" (குறள், 828); [தொழு → தொழுத + கை] தொழுதகை2 doḻudagai, பெ. (n.) தொழத்தக்க நிலையில் என்று பொருள்படும் சொல்; to esteem, admire. "கன்னெழில் வளருழியு ளெல்லா யாண்டுத் தொழுதகை விளங்கும் யாண்டே" (தெ. க. தொ. பக். 7); [தொழு + தகை] இச்சொல் முதல் இராசராசன் மெய்க் கீர்த்தியில் இடம்பெற்றுள்ளது.
தொழுதகையீர்	தொழுதகையீர் doḻudagaiyīr, பெ.எ. (adv.) வணக்கத்திற்குரியீர்; his worshipped, a respective term. [தொழுதகை → தொழுதகையீர்]
தொழுதணை	தொழுதணை doḻudaṇai, பெ. (n.) தழுதணை பார்க்க;see {}. (சா.அக.);.
தொழுதி	தொழுதி doḻudi, பெ. (n.) 1. கூட்டம்; multitude, crowd, herd. "இரும்பிடித் தொழுதியொடு"
தொழும்பாள்	தொழும்பாள் toḻumbāḷ, பெ. (n.) தொழும்பன் பார்க்க;see {}. "தொழும்பாளாக வோலை கொடுக்குதுமே" (வெங்கைக்கோ. 332);. [தொழு → தொழும்பாள்]
தொழும்பாளன்	தொழும்பாளன் toḻumbāḷaṉ, பெ. (n.) தொழும்பன் பார்க்க;see {}. "தொழும்பாள ரெய்ப்பினில் வைப்பனே" (திருவாச. 5, 98);. [தொழும்பு + ஆளன்]
தொழும்பி	தொழும்பி toḻumbi, பெ. (n.) அடிமைப்பெண் (நன். 304. மயிலை);; slave-woman. [தொழு → தொழும்பி]

தொழும்பு	தொழும்பு tolumbu, பெ. (n.) 1. அடிமை (திவா.);; slavery, servitude. 2. அடிமைத் தொழில்; servile work, drudgery. 3. அடிமையாள்; slave. "பலவாறே தொழும்பாகு மங்கு" (சி.போ. 1,3);. 4. கடவுளின் அருளிப்பாடு; devotion to the service of God. "தொழும்பாயார்க் களித்தால்" (திவ். திருவாய். 3,1,9);. [தொழு → தொழும்பு]
தொழுமகளிர்	தொழுமகளிர் tol̤umagal̤ir, பெ. (n.) குற்றேவல் மகளிர்; maidservants. "சிறு தொழுமகளி ரஞ்சனம் பெய்யும்" (ஐங்குறு. 16);. [தொழு + மகளிர்]
தொழுமரம்	தொழுமரம் tol̤umaram, பெ. (n.) தொழுக் கட்டை (உ.வ.);; stocks. [தொழு + மரம்]
தொழுமறை	தொழுமறை tol̤umar̤ai, பெ. (n.) உடலெங்குஞ் சிறுவட்டங்கள் விழுவதாகிய மாட்டுக் குற்றவகை (மாட்டுவா. 19);; a defect of cattle in which there are small round patches all over the body. [தொழு + மறை]
தொழுமாடு	தொழுமாடு1 tol̤umāṭu, பெ. (n.) 1. சல்லிக்கட்டு மாடு; bull trained for the baiting sport. 2. சல்லிக்கட்டு (E.T.iii,89);; sport of bull-baiting (செ.அக.);. [தொழு + மாடு] தொழுமாடு2 tol̤umāṭu, பெ. (n.) பட்டி மாடு; straying cattle. [தொழு + மாடு]
தொழுவம்	தொழுவம் tol̤uvam, பெ. (n.) மாட்டுக் கொட்டில்; cattle stall, manger. "பல்லான் தொழுவத் துறுமணிக் குரலே" (குறுந். 190);. தொழுவம் புகுந்த மாடு சாணியிடாமற் போமா (பழ.);. மறுவ. பட்டி, கட்டுத்தறி ம. தொலுட்டு; தெ.தொர்ரு பட்டு;பட. தோ [துள் → தொள் → தொழு → தொழுவு → தொழுவம்]

தொழுவர்	தொழுவர் toḻuvar, பெ. (n.) 1. தொழில் செய்வார்; servants. "நீர்த்தெவு நிரைத் தொழுவர்" (மதுரைக். 89);. 2. உழவர்; agriculturists, plough men. "நெல்லரி தொழுவர்" (புறநா.209);. [தொழுவன் → தொழுவர் (வே.க. 285);]
தொழுவறை	தொழுவறை toḻuvaṟai, பெ. (n.) மாட்டுக் கொட்டில்; cattle-shed. "தொழுவறை வவ்விக் கன்றுடைப் பெருநிரை மன்றுநிறை தரூஉம்" (அகநா.253);. [தொழு + அறை]
தொழுவன்	தொழுவன் toḻuvaṉ, பெ. (n.) 1. பயிரிடுவோன்; cultivator, husbandman. 2. தொழிலாளி; a workman, artisan. தொழுவானெல்லாம் உழுவான் தலைக்கடையில் (பழ.);. மறுவ. உழவன், குடியானவன் [தொழு → தொழுவன்]
தொழுவாடு	தொழுவாடு toḻuvāṭu, பெ. (n.) 1. வழக்கம்; habit. இதே உனக்குத் தொழுவாடாப் போச்சு. 2. இயற்கை; nature. [தொழு + வாடு]
தொழுவில்மாட்டு-தல்	தொழுவில்மாட்டு-தல் doḻuvilmāṭṭudal, 8 செ.குன்றாவி. (v.t.) தொழுவிலடி-த்தல் பார்க்க;see {}. [தொழு + இல் + மாட்டு-,]
தொழுவிலடி-த்தல்	தொழுவிலடி-த்தல் toḻuviladittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) கட்டையிலடித்தல் (உவ.);; to confine in the stocks, as a criminal. [தொழுவில் + அடி-,] தொழுக்கட்டை பார்க்க
தொழுவிளிப்பூசல்	தொழுவிளிப்பூசல் toḻuviḷippūcal, பெ. (n.) வழிபாட்டு முழக்கம்; loud shouts of praise. "துறவோரிறந்த தொழுவிளிப் பூசலும்" (மணிமே. 6:75);. [தொழு + விளி + பூசல்]

தொழுவு	தொழுவு1 toḻuvu, பெ. (n.) வணங்குகை; worshipping, adoration. 'கால்வாய்த் தொழுவு" (ஆசாரக். 63);. [தொழு → தொழுவு] தொழுவு2 toḻuvu, பெ. (n.) மாட்டுக்கொட்டில்; cattle stall. [தொழு → தொழுவு]
தொழுவுரம்	தொழுவுரம் toḻuvuram, பெ. (n.) ஆடுமாடு முதலியவற்றின் சாணம்; manure. [தொழு + உரம்]
தொழுவை	தொழுவை toḻuvai, பெ. (n.) மடு; deep place in a river or a channel. [தொழு → தொழுவை]
தொழுனை	தொழுனை1 toḻuṉai, பெ. (n.) குட்டநோய் வகை; a kind of leprosy. "ஊனுகு தொழு னையின்" (ஞானா. 19, 6);. தொழுனை2 toḻuṉai, பெ. (n.) யமுனை; the river Jumuna. "வார்புனற் றொழுனை வார்மண லகன்றுறை" (அகநா. 59);.
தொள்(ளு)	தொள்(ளு)1 doḷḷudal, 8 செ.குன்றாவி. (v.t.) துளைத்தல்; to perforate, bore with an instrument. "செந்தீத் தொட்ட கருந்துளைக் குழலின்" (பெரும்பாண். 129);. [துல் → துள் → தொள்] தொள்(ளு)2 doḷḷudal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) நெகிழ்தல் (வின்.);; to become weak, infirm. [துல் → துள் → தொள்]
தொள்கல்	தொள்கல் toḷkal, பெ. (n.) துளைக்கை (பிங்.);; perforating. [துல் → துள் → தொள்கு → தொள்கல்]

தொள்கு	தொள்கு toḷku, பெ. (n.) துளையுள்ள வலை; net for trapping. "தொள்கின்றலை யெய்திய மானென" (கம்பரா. சடாயுவு. 130);. 2. தோண்டப் பட்ட சேறு; slush, mire. "யானை தொள் கொடுங் கிடந்த தென்ன" (கம்பரா. வாலிவ. 73); (இலக்.அக.);. 3. பள்ளம் (வின்.);; excavation, pit. [துள் → தொள் → தொள்கு (வே.க. 283);]
தொள்ளம்	தொள்ளம் toḷḷam, பெ. (n.) 1. தெப்பம் (திவா.);; float, raft. "தேர்களூர் தொள்ள மாதிகளா" (விநாயகபு. 37, 33);. 2. சேறு; mud, mire. "தொள்ளத்தின் வளைபாய்ந் தாழுங் கடலென" (இரகு. இலவணன். 15);. [துள் → தொள் → தொள்ளம்]
தொள்ளல்	தொள்ளல் toḷḷal, பெ. (n.) துளை (உவ.);; hole (செ.அக.);. [துள் → தொள் → தொள்ளல்]
தொள்ளற்காது	தொள்ளற்காது toḷḷaṟkātu, பெ. (n.) தொள்ளைக்காது பார்க்க;see {} (சா.அக.);. [தொள்ளைக்காது → தொள்ளற்காது]
தொள்ளற்சரீரம்	தொள்ளற்சரீரம் toḷḷaṟcarīram, பெ. (n.) 1. பருத்த உடம்பு; flabby body. 2. மெலிந்த உடம்பு; weak body (சா.அக.);. [தொள்ளல் + சரீரம்] Skt. {} –> த. சரீரம்.
தொள்ளாடி	தொள்ளாடி toḷḷāṭi, பெ. (n.) 1. நலிந்தோன்; weak, infirm person or thing. 2. நெகிழ்ந்த உடல்வாகு கொண்டவன்-ள்-து; flaccid person or beast. 3. நலிவுறுகை; growing lax, as the muscles. [தொள் → தொள்ளாடி]
தொள்ளாடு-தல்	தொள்ளாடு-தல் doḷḷāṭudal, 6 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வலி தளர்தல் (வின்.);; to become weak. 2. தள்ளாடுதல்; to move with falterring steps, as an aged person. [துள் → தொள் → தொள்ளாடு]

தொள்ளாயிரம்	தொள்ளாயிரம் toḻḻāyiram, பெ. (n.) ஒன்பது நூறு; nine hundred. "தொள்ளாயிரங் கடும்போர்க்கணை துரந்தான்" (கம்பரா. திரும்பலை. 124);. ம. தொள்ளாயிரம் [தொள் + ஆயிரம்] தொண்ணூறு பார்க்க
தொள்ளி	தொள்ளி toḻḻi, பெ. (n.) சேறு; mud, soft mire. "மைகுழைத்தன்ன தொள்ளியஞ் செறுவில்" (கல்லா. 36, 1);. [தொள் → தொள்ளி)
தொள்ளியடி-த்தல்	தொள்ளியடி-த்தல் toḻḻiyaḍittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தொளியடி-த்தல் பார்க்க;see {}. 2. கெடுத்தல்; to damage, as one's reputation (செ.அக);. [தொள்ளி + அடி]
தொள்ளை	தொள்ளை toḻḻai, பெ. (n.) 1. துளை; hole. "தொள்ளைப் புலாற்பை" (திருப்பு. 289);. 2. குழி; pit. "தொள்ளை மன்றத் தாங்கண்" (புறநா. 333);. 3. துளையுடைப்பொருள் (யாழ். அக.);; anything tubular. 4. மரக்கலம் (திவா);; sailing vessel. 5. குற்றம்; fault, defect. "தொள்ளை யுணர்வின் னவர்கள் சொல்லின்" (சீவக. 496);. 6. மரக்கால் (தைலவ. தைல. 135, 17);; standard measure of capacity. 7. அறியாமை; ignorance. "தொள்ளை பூத்தலர்ந்த நெஞ்சிற் றக்கன்" (கூர்மபு. தக்கன்வே. 6);. ம. தொள்ள;க., பட. தொள்ளெ [துல் → தொள் → தொள்ளை]
தொள்ளைக்காதர்	தொள்ளைக்காதர் toḻḻaikkātar, பெ. (n.) ஊர்தோறும் திரிந்து பித்தளை ஏனம் விற்குமொரு குலத்தார் (இ.வ.);; a caste of itinerant vendors of brasware from Tirunelvely and Palghat, as having pierced ear-lobes (செஅக.); [தொள்ளைக்காது → தொள்ளைக்காதர்]
தொள்ளைக்காது	தொள்ளைக்காது toḻḻaikkātu, பெ. (n.) 1. பெருந்துளையுள்ள காது; ear with a big perforation in its lobe, opp. to {}. 2. அணி நீங்கிய தொளைக்காது; perforated ear left unadorned and empty. [தொள்ளை + காது]

தொள்ளைக்காதுச்செட்டி	தொள்ளைக்காதுச்செட்டி toḷḷaikkātuccețți, பெ. (n.) கற்சட்டி வணிகர்; trader in stone - vessels. [தொள்ளை + காது + செட்டி]
தொளத்தி	தொளத்தி toḷatti, பெ. (n.) தளத்தி; loose-fitting. [தொள் → தொள → தொளத்தி]
தொளதொள-த்தல்	தொளதொள-த்தல் doḷadoḷaddal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. துளையில் இறுக்கமாயில்லாமை, தளர்தல்; to be loose-fitting, lax. 2. இளகிப் போதல்; to be soft, as from over-ripeness, from moisture; to be thin, as pap. 3. உளறுதல்; to babble, rattle away. "அவன் தொளதொளக் கிறான்". 4. மன உறுதியற்று இருத்தல்; to waver, to be undecided. [தொள் → தொளதொள] தொள தொளத்தலாவது துளையின்கண் ஒன்று இன்னொன்றுள் இறுகப் பொருந்தாதவாறு இருத்தல்.
தொளதொளப்பு	தொளதொளப்பு doḷadoḷappu, பெ. (n.) நெகிழ்வு; slakness, looseness. [தொளதொள → தொளதொளப்பு]
தொளதொளெனல்	தொளதொளெனல் doḷadoḷeṉal, பெ. (n.) 1. நெகிழ்வுக் குறிப்பு; expr. of being slack, loose. 2. உளறுதற் குறிப்பு; rattling talk. "தொளதொள வென்று பேசுகிறான்". [தொளதொள + எனல்]
தொளாபாரம்	தொளாபாரம் toḷāpāram, பெ. (n.) பழைய செயல் (இ.வ.);; ancient thing or affair.
தொளாமணி	தொளாமணி toḷāmaṇi, பெ. (n.) துளைக்காத முழு மணி; a pearl which is not pored. [துள் → தொள் + ஆ + மணி. 'ஆ' எதிர்மறை இடைநிலை]

தொளி	தொளி1 toḷi, பெ. (n.) தொள்ளி பார்க்க;see {}. உழாநுண்டொளி (சிலப். 1o, 12o);. [தொள் → தொள்ளி → தொளி] தொளி1 toḷi, பெ. (n.) உழவு செய்வதற்காக நீர்கட்டப்பெற்றவயல்(சேடைநிலம்);; field filed with water to prepare it for sowing. மறுவ, நீர்கட்டல் [துலி(மிதித்தல்);-துளி-தொளி] தொளி2 toḷi, பெ. (n.) கசடுதங்கும் முதல் பாத்தி, first section of the field where the sediment stagnates. [துளி-தொளி]
தொளிகலக்கு-தல்	தொளிகலக்கு-தல் doḷigalaggudal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) தொளியடி-த்தல் பார்க்க;see {}. (செ.அக.);. [தொளி + கலக்கு-,]
தொளிப்பருவம்	தொளிப்பருவம் toḷipparuvam, பெ. (n.) தொளிவிரைப்பு பார்க்க;see {}. (செ.அக.);. [தொளி + பருவம்]
தொளியடி-த்தல்	தொளியடி-த்தல் toḷiyaḍittal, 4 செ.கு.வி. & செ.குன்றாவி (v.i. & v.t.) வயலிற் சேறு கலக்குதல்; to plough a flooded field. மறுவ. சேடையோட்டுதல் [சேறு → சேடு]
தொளிவிச்சின்னம்	தொளிவிச்சின்னம் toḷivicciṉṉam, பெ. (n.) குரற்கம்மல் பார்க்க;see {} (சாஅக.);.
தொளிவிரைப்பு	தொளிவிரைப்பு toḷiviraippu, பெ. (n.) வயலைச் சேறாக்கி விதைக்கை; sowing in the slush of a field, opp. to puluti-viraippu (செஅக.);. [தொளி1 + (விதைப்பு →); விரைப்பு]
தொளுக்கு	தொளுக்கு1 doḷukkudal, 8 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தொடுத்தல்; to tie loosely. 2. தளரக் கட்டுதல்; to wear or attach loosely, as clothes. தொளுக்கு2 toḷukku, பெ. (n.) ஊழற் சதை பிடித்தவன் (இ.வ);; flabby person.

தொளுக்குக்கொண்டை	தொளுக்குக்கொண்டை toḷukkukkoṇṭai, பெ. (n.) அவிழ்ந்த மயிர்முடி (வின்.);; loosened coil of a woman's hair. [தொளுக்கு + கொண்டை]
தொளுத்தை	தொளுத்தை toḷuttai, மீன் வகை; a kind of fish.
தொளை-த்தல்	தொளை-த்தல் toḷaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. துளையிடுதல்; to perforate, bore. "மணித் தோளையுந் தொளைத்தான்" (கம்பரா. நிகும்பலை. 123);. 2. தொந்தரவு செய்தல் (இவ.);; to tease. 3. செய்தி தெரிதற் பொருட்டு ஆழம் பார்த்தல் (இவ.);; to probe. [துளை → தொளை]
தொளை	தொளை2 toḷai, பெ. (n.) 1. மூங்கில்; bamboo. 2. ஒட்டை; opening, hole. "தொளை கொடாழ் தடக்கை" (கம்பரா. சித்திர. 29);. 3. கண்; eye. 4. உட்டுளை; a cavity in a sore or an ulcers. 5. பெண்; woman. [துளை → தொளை (வே.க. 284);]
தொளைக்காது	தொளைக்காது toḷaikkātu, பெ. (n.) தொள்ளைக்காது பார்க்க;see {} (சாஅக.); [துளை → தொளை + காது]
தொற்பதம்	தொற்பதம் doṟpadam, பெ. (n.) தொம்பதம் பார்க்க;see tompadam. "தொற்பத மேவித் துரிசற்று" (திருமந். 1421);.
தொற்றம்பு	தொற்றம்பு toṟṟambu, பெ. (n.) ஊடுருவிச் செல்லாமல் உடம்பின் மேல்படும் அம்பு; arrow which causes only a surface wound. 'அது தன்னிலும் தொற்றம்பன்றிக்கே மறுபாடுருவத் தைப்பதுமாயிருந்தது' (திவ். இயற். திருவிருத். 75, வியா. பக். 385);. [தொற்று + அம்பு]

தொற்றி	தொற்றி torri, பெ. (n.) 1. ஏறுகை; to climb. 2. ஒட்டு; combine. 3. தொற்றனேவல்; commanding word. 4. பற்று; grip. 5. பொருத்து; joint. 6. மூலைக்கையோடணைத்த மரம்; a piece of wood attached to the hip of roof.
தொற்று	தொற்று1 dorrudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தொடுத்தல்; to attach, tack. "அதன் கழுத்திலே காக்கைப் பொன்னைத் தொற்றி" (ஈடு. 3, 1, 1o);. 2. ஒட்டித்தொடர்தல்; to affect, as a contagious disease, தொற்றுநோய். தொற்று2 dorrudal, 7 செ.கு.வி. (v.i.) 1. படர்தல் [to spread, as a vine. "புரைதீர் தவந்தொற்று கொள்கொம் பெனுந் தெய்வமுனி" (உபதேசகா. சிவபுண்ணிய. 93);. 2. கைகால்களால் பற்றியேறுதல்; to climb. தொற்று3 dorrudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) பற்றியிருத்தல்; to be connected with. "இங்குக் கழிக்கிற அகங்காரம் ஸுஷ்மசரீரம் விடுமளவும் இவனைத் தொற்றிக் கிடக்கும்" (ரஹஸ்ய. 959);. தொற்று4 torru, பெ. (n.) 1. தொடர்பு; connection. "கர்ப்பத்திலே தொற்றில்லாமை" (திவ்.திருப்பா.5, வியா. 82);. 2. நோயின் ஒட்டுத் தொடர்பு; contagion. மூலைக்கையோடு
தொற்றுக்காய்ச்சல்	தொற்றுக்காய்ச்சல் torrukkāyccal, பெ. (n.) ஒட்டுக் காய்ச்சல்; contagious fever, epidemic fever. 2. மாரிக் காய்ச்சல்; plague pertilence (சாஅக);. [தொத்து → தொற்று + காய்ச்சல்]
தொற்றுத்தொடிசு	தொற்றுத்தொடிசு torruttoḍisu, பெ. (n.) சிறுபிழை (யாழ்.அக);; triffling error. [தொற்று + தொடிசு]

தொற்றுநோய்	தொற்றுநோய் toṟṟunōy, பெ. (n.) 1. ஒருவரைத் தொடுவதினாலும் முடை நாற்றத்தை நுகர்வதாலும் ஒருவரிடமிருந்து மற்றொரு வருக்கு ஒட்டும் நோய்; disease communicated by mediate or immediate contact or by effluvia from one person to another person-contagious disease. 2. பழைய நோய்; an old disease. 3. குட்டம்; leprosy.
தொற்றுநோயாளி	தொற்றுநோயாளி toṟṟunōyāḷi, பெ. (n.) ஒட்டுநோயுற்றவன்; one attacked of contagious disease (சா.அக);. [தொத்து → தொற்று + நோயாளி]
தொற்றுப்பல்	தொற்றுப்பல் toṟṟuppal, பெ. (n.) மிகுதியாகத் தோன்றும் பல் (திவ். பெரியாழ். 11, வியா. பக். 13);; irregular, extra tooth. [தொற்று + பல்]
தொற்றுரோகி	தொற்றுரோகி toṟṟurōki, பெ. (n.) தொற்று நோயாளி பார்க்க;see {} (செ.அக.);. [தொற்று + ரோகி] Skt. {} —→ த. ரோகி
தொற்றுவியாதி	தொற்றுவியாதி toṟṟuviyāti, பெ. (n.) தொற்றுநோய் பார்க்க;see {} (சா.அக.);. [தொற்று + வியாதி] Skt. {} –> த. வியாதி
தொறட்டு	தொறட்டு toṟaṭṭu, பெ. (n.) துறட்டு பார்க்க;see {}.

தொறு	தொறு1 toṟu, பெ. (n.) 1. ஆவின் கூட்டம்; herd of cows. "தொகைமலி தொறுவையாளுந் தோன்றல்" (சீவக. 474);. 2. தொழு (பிங்.);; cattle-stall. 3. இடைச்சாதி; shepherd caste. "நலத்தகு தொறுவினுள்ளேன்" (சீவக. 477);. 4. கூட்டம் (பிங்.);; crowd, multitude. "படைப்பெருந் தொறுவொடும் படர்ந்து" (கந்தபு. யுத்த. முதனாட் 15);. 5. மிகுதி (யாழ்.அக.);; plenty, abundance. [தொழு → தொறு] தொறு2 toṟu, பெ. (n.) 1. அடிமையாள் (பிங்.);; slave. 2. அடிமைத்தனம் (W.G.);; slavery (செஅக);. [தொழு → தொறு] தொறு3 toṟu, இடை. (part.) தான் புணர்ந்த மொழியின் பொருண்மையினைப் பலவாக்கி அடுத்தடுத்து ஆங்காங்கே என்பனபட நிற்கும் ஒரிடைச்சொல்; a distributive suffix of place, time. "நவில்தொறும் நூனயம் போலும்" (குறள் [illegible] மயிலை)
தொறுத்தி	தொறுத்தி toṟutti, பெ. (n.) இடைச்சி; shepherdess. "தொறுத்தியர் திகைத்து நின்றார்" (சீவக. 488);. [தொழு → தொறு → தொறுத்தி]
தொறுதொறுவெனல்	தொறுதொறுவெனல் doṟudoṟuveṉal, பெ. (n.) 1. ஒயாது பேசுதல்; gossipping indulging in lengthy, discourse. 2. பயன்படாது பேசுதல்; talking much and with little purpose. 'தொறுதொறுவென்று பேசாதே' (சா.அக.);. மறுவ. தொணதொண [தொறு + தொறு + எனல்]
தொறுநிலை	தொறுநிலை toṟunilai, பெ. (n.) 1. ஆக்கள் (பசுக்கள்); கட்டும் கொட்டம்; shed. "எம்மூர் எல்லாச்சேர தொறு நிலையும்" (S.I.I.vi.167);. [தொறு + நிலை]

தொறுப்பட்டி	தொறுப்பட்டி toṟuppaṭṭi, பெ. (n.) ஆயிரம் மாடுகள் அடைக்கப்பெறும் அளவுள்ள நிலம், ஒரு தொறுப்பட்ட நிலம்; a measure of land, as sufficient for thousand cattle to fold. "பொத்தனம் கிழர்களும் தொறுப்பட்டி நிலம் குடுத்தார்கள்" (செங்கம் நடுகற்கள் – கல்வெட்டு);. [தொறு + பட்டி]
தொறுப்பு-தல்	தொறுப்பு-தல் doṟuppudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) அலப்புதல்; to harass. [தொணப்பு – தொறுப்பு]
தொறுப்போ-தல்	தொறுப்போ-தல் toṟuppōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) ஆநிரை கவரப்படுதல்; to be captured in herds, as cattle. மாடு தொறுப் போகா நிற்க (செ.அக.);. [தொறு + போ]
தொறுவத்து	தொறுவத்து toṟuvattu, பெ. (n.) நஞ்சுண்டான் பார்க்க;see {} (செ.அக.);.
தொறுவன்	தொறுவன் toṟuvaṉ, பெ. (n.) இடையன் (திவா.);; shepherd (செ.அக.);. [தொழுவன் → தொறுவன்]
தொறுவி	தொறுவி toṟuvi, பெ. (n.) தொறுத்தி (சூடா.); பார்க்க;see {} (செ.அக.);
தொறுவிடம்	தொறுவிடம் toṟuviḍam, பெ. (n.) மாட்டுத் தொழு (பிங்.);; cattle shed (செ.அக.); [தொழு → தொறு + இடம்]
தொறுவிடுவித்துப்பட்டான்	தொறுவிடுவித்துப்பட்டான் toṟuviḍuvittuppaḍḍāṉ, பெ. (n.) பகைவரிடமிருந்து ஆநிரைகளைப் போரிட்டு மீட்டுக் கொண்டு வந்து தங்களூரில் இடுவித்த பின்னர் இறப்பவர் (செங்கம் நடுகற்கள் – கிபி. 7ஆம் நூற்றாண்டு);; die after recovering the herd of cows seized by the enemy. இச்செயல் கரந்தைத் திணைக்குரியதாகும்.
தொறுவிடுவித்துப்பட்டான்கல்	தொறுவிடுவித்துப்பட்டான்கல் toṟuviḍuvittuppaḍḍāṉkal, பெ. (n.) தம்மூர் ஆநிரைகளைப் பகைவரிடமிருந்து மீட்டுப் போரில் இறந்தவன் நினைவாக நாட்டப்பட்டக் கல்; memorial stone of a deceased warrior, who died when he rescued the cattle seized by the enemy. (செங்கம் நடுகற்கள், கி.பி. 7ஆம் நூற்றாண்டு, கரந்தைத் திணை);

தொறுவு	தொறுவு toṟuvu, பெ. (n.) 1. தொறு1 பார்க்க;see {}. 2. செய்தொழில்; work, trade, craft, occupation (செ.அக.);. [தொறு → தொறுவு]
தொன்மரம்	தொன்மரம் toṉmaram, பெ. (n.) ஆலமரம் (பிங்.);; common banyan, as the ancient tree. "தூங்குசிறை வாவலுறை தொன்மரங்க ளென்ன" (சீவக. 498);. [தொல் + மரம்]
தொன்மை	தொன்மை1 toṉmai, பெ. (n.) 1. பழைமை (திவா.);; oldness, antiquity. "தொன்மை யுடையார் தொடர்பு" (நாலடி, 216);. 2. உரைவிரவிப் பழைமையாகிய கதை பொருளாகச் செய்யப்படுவது (தொல். பொருள். 549);; narrative poem interspersed with prose, having for its subject an ancient story. [தொல் → தொன்மை (வே.க. 274);] தொன்மை2 toṉmai, பெ. (n.) தன்மை (சங்கற்ப நிராகரணம்);; nature. தொன்மை நாடி நன்மைவிடாதே (பழ.);. [தொல் → தொன்மை]
தொன்மைக்காட்சிஅனுமானம்	தொன்மைக்காட்சிஅனுமானம் toṉmaikkāṭciaṉumāṉam, பெ. (n.) ஒர் அளவை; a logic. [தொன்மை + காட்சி + அனுமானம்] அஃது ஒரு பூவைக்காணாமலே மணத்தால் இன்ன பூ என்று அறிவது.
தொன்மையோர்	தொன்மையோர் toṉmaiyōr, பெ. (n.) தொன்முதுரிமையர் (வின்.);; ancients (செஅக);. [தொன்மை → தொன்மையோர்]
தொன்மொழி	தொன்மொழி toṉmoḻi, பெ. (n.) 1. பழமொழி; proverb, maxim. "பொற்கிரிசேர் கருங்கொடியும் பொன்னிறமாமெனச் சொன்ன தொன்மொழியும்" (பதினொராம். பட்டின. திருக்கழு. 40);. 2. பழைமையான மொழி; ancient language. "தோலென மொழிப தொன்மொழிப் புலவர்" (தொல். பொருள். 551);. இன்று வழங்கும் தொன்மொழிகளுள் தமிழே மூத்தது (உவ.);. [தொல் + மொழி]

தொன்றி	தொன்றி toṉṟi, பெ. (n.) தொண்டி பார்க்க;see {} (சா.அக.);.
தொன்று	தொன்று toṉṟu, பெ. (n.) 1. பழைமை; oldness, antiquity. "தொன்றுமொழிந்து தொழில் கேட்ப" (மதுரைக். 72);. 2. பழையது; that which is old, ancient. "தொன்றாகிப் புதிதாகி" (விநாயகபு. கடவு. 8);. 3. ஊழ்; fate. "தொன்று சுண்ணத்திற் றோன்றிய வேறுபாடு" (சீவக. 903);. [தொல் → தொன்று]
தொன்றுதொட்டு	தொன்றுதொட்டு doṉṟudoṭṭu, கு.வி.எ. (adv.) பழங்காலம் முதல்; from of old, from time immemorial. "தொன்றுதொட்டனாதி வித்தி னிடத்தினில்" (சி.சி.210);. [தொன்று + தொட்டு]
தொன்றூயம்	தொன்றூயம் toṉṟūyam, பெ. (n.) பாலாட்டங் கொடி பார்க்க;see {}. (சா.அக.);.
தொன்னிலம்	தொன்னிலம் toṉṉilam, பெ. (n.) பண்டை நாடு; ancient country. தொன்னிலம் முழுதும் தோன்றிய கல்வி (பழ.);.
தொன்னீர்	தொன்னீர் toṉṉīr, பெ. (n.) கடல் (பிங்.);; sea as ancient (செ.அக.);. [தொல் + நீர்]
தொன்னூல்	தொன்னூல் toṉṉūl, பெ. (n.) 1. தொன்மம் (சூடா.);; puranas. 2. தொன்னூல்விளக்கம் (வின்.); பார்க்க;see {} (செ.அக.); [தொன்மை + நூல்]
தொன்னூல்விளக்கம்	தொன்னூல்விளக்கம் toṉṉūlviḷakkam, பெ. (n.) வீரமாமுனிவர் செய்த தமிழ் இலக்கண நூல்; a Tamil grammar by Beschi @ {} (செ.அக.); [தொன்னூல் + விளக்கம்]

தொன்னை	தொன்னை toṉṉai, பெ. (n.) 1. இலைக்கலம்; a cup made of plantain or other leaf pinned up at the comers. "செவிக்கனகத் தொன்னையா லுண்டு" (சிவரக. சதானந்த. 2);. "கைக்கே யிலைகொண்டு தொன்னையுங் கொண்டு" (தனிப்பா.);. 2. எச்சிற் கல்லை போன்ற இழிந்தோன் (வின்.);; mean wretch. தெ., க. தொன்னெ [துல் → துள் → துன் → தொன் → தொன்னை (வே.க. 274);] E. tun = 1 large cask for wine, beer, etc, esp. formerly as measure of capacity (252 wine gallons); [brewer's fermenting - vat; OE. tunne, OHG = ON = tunna, F. Gaulish tunna]
தொன்னைக்காது	தொன்னைக்காது toṉṉaikkātu, பெ. (n.) தொன்னை போல் மடங்கிய காது (உவ.);; prominent ear slightly bent, as cup shaped (செஅக.);. [தொன்னை + காது]
தொனப்பு-தல்	தொனப்பு-தல் doṉappudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) தொனுப்பு-தல் (இ.வ.); பார்க்க;see {}, (செஅக);.
தொனி	தொனி1 toṉi, பெ. (n.) 1. துளையிலிருந்து உண்டாகும் ஒலி (திவா.);; sound, noise, intonation, twang, peal. "திகைப்புற வருந்தொனி யெழுந்த பொழுதே" (கலிங். 382);. 2. தொனியர்த்தம் பார்க்க;see {}. தொனி2 toṉittal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒலித்தல்; to sound, to twang, to emit vocal or instrumental sound. "கோவியர் மழலை தொனித்த குழலிசைத் தோய்" (அழகர்கல. 1);. 2. குறிப்புப் பொருள் தோன்றுதல்; to suggest itself, as a meaning. த. தொனி;வ. த்வனி [தொள் → தொல் → தொன் → தொனி (சு.வி. 35);] தொனி3 toṉittal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) சொல்லுதல்; to say, tell. "அதன் றன்மை தொனித்துணர்த்துறின்" (உபதேசகா. சிவவிரத. 185);.
தொனிசங்கு	தொனிசங்கு toṉisaṅgu, பெ. (n.) ஊதுசங்கு; conch use to blow. [தொனி + சங்கு]

தொனிப்பொருள்	தொனிப்பொருள் toṉipporuḷ, பெ. (n.) ஆற்றலால் அன்றிக் குறிப்பாலறியப்படும் பொருள்; suggested or implied meaning. [தொணி + சங்கு]
தொனியர்த்தம்	தொனியர்த்தம் toṉiyarttam, பெ. (n.) தொனிப்பொருள் பார்க்க;see {}.
தொனுதொனு-த்தல்	தொனுதொனு-த்தல் doṉudoṉuddal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) துணதுண-த்தல் (உவ.); பார்க்க;see {}. [துணதுண-த்தல் → தொனுதொனு-த்தல்]
தொனுதொனுப்பு	தொனுதொனுப்பு doṉudoṉuppu, பெ. (n.) 1. அலப்புகை (வின்);; babbling, idle gossip. 2. துன்புறுத்துகை; worrying (செஅக);. [துணதுணப்பு → தொனுதொனுப்பு]
தொனுப்பன்	தொனுப்பன் toṉuppaṉ, பெ. (n.) அலப்புவோன் (வின்.);; babbler, vain talker (செ.அக);. [தொனுப்பு → தொனுப்பன்]
தொனுப்பு-தல்	தொனுப்பு-தல் doṉuppudal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) அலப்புதல் (உவ.);; to chatter, babble, blab (செஅக.);. தோ
தோ	தோ1 tō, த் என்ற மெய்யும் ஒ என்ற உயிரும் சேர்ந்த கூட்டெழுத்து; the compound of 't' and {}. [த் + ஒ] தோ2 tō, இடை (part.) நாயைக் கூப்பிடுமொலி; vocable used in calling a dog or other animals.
தோக்கு	தோக்கு1 tōkku, பெ. (n.) பறவை சுடும் துமுக்கியில் கெட்டித்த சிறு மாழைக்குண்டு (நெல்லை);; thick bullets used to shoot birds. தோக்கு2 tōkku, பெ. (n.) கைத்துமுக்கி; hand- gun. [துமுக்கி → துமுக்கு → தோக்கு]
தோக்குமம்	தோக்குமம் tōkkumam, பெ. (n.) 1. காதுக் குறும்பி; ear wax. 2. முகில்; cloud.

தோக்குளம்	தோக்குளம் tōkkuḷam, பெ. (n.) பருத்திச் செடி வகை (மலை.);; common cotton.
தோக்கை	தோக்கை tōkkai, பெ. (n.) 1. முன்றானை; front end of a cloth. "அடலெடுத்த வேற்கணார் தோக்கைபற்றி" (திவ். பெரியதி. 4.4:3);. 2. கொய்சகம்; plaited folds of a woman's cloth. "தோக்கையந் துகிலினாடன்" (சீவக.2477);. 3. சீலை (அகநி.);; cloth, garment. 4. மேற்போர்வை (சது.);; upper covering, scarf, cloak. [தொகு → தோகு → தோகை → தோக்கை]
தோகடம்	தோகடம் tōkaḍam, பெ. (n.) குழந்தைப் பருவம்; child hood (சா.அக.);.
தோகதம்	தோகதம் dōkadam, பெ. (n.) 1. கருவுற்ற பெண்கள் சில உணவுப் பொருள்களின் மேல் கொள்ளும் ஆசை; morbid desire of a pregnant woman for particular objects. 2. நெஞ்சு நோய்; disease of the heart. 3. வெறுப்புணர்வு; neusea.
தோகைக்குழல்	தோகைக்குழல் tōkaikkuḻl, பெ. (n.) முதியோர் கூந்தல்; Virginian silk (சாஅக);. [தோகை + குழல்]
தோகைநோய்	தோகைநோய் tōkainōy, பெ. (n.) மாட்டு நோய் வகை; a disease of cattle. [தோகை + நோய்] ஒருகா. சோகை → தோகை
தோகைப்பகை	தோகைப்பகை tōgaippagai, பெ. (n.) ஒந்தி (உரி.நி.);; chameleon, as the enemy of pea-cock. [தோகை + பகை. தோகை = மயில்]

தோகைப்பாகன்	தோகைப்பாகன் tōkaippākaṉ, பெ. (n.) சிவ பெருமான்; Lord Sivan. [தோகை + பாகன். தோகை = பெண்]
தோகைமஞ்ஞை	தோகைமஞ்ஞை tōkaimaññai, பெ. (n.) தோகைமயில் பார்க்க;see {} துணையில் தோகை மஞ்சை. [தோகை → மஞ்ஞை] மயில் → மஞ்ஞை
தோகைமயில்	தோகைமயில் tōkaimayil, பெ. (n.) ஆண் மயில்; male peacock. 'பேடுந் தோகைமயிலும் சேரவிருந்தன' (சீவக. 65, உரை);. [தோகை + மயில்]
தோகைமுகப்பூடணம்	தோகைமுகப்பூடணம் tōgaimugappūṭaṇam, பெ. (n.) மஞ்சள் (தைலவ.தைல.);; turmeric, as used to beautify a woman's face. [தோகை + முகம் + பூடணம். தோகை = பெண்]
தோசக்காய்	தோசக்காய் tōcakkāy, பெ. (n.) 1. வெள்ளரிக் காய்; common cucumber. 2. கக்கரிக்காய்; field cucumber (சா.அக.);.
தோசிக்கொக்கு	தோசிக்கொக்கு tōcikkokku, பெ. (n.) கொக்குவகை; green heron. 2. தோசி பார்க்க;see {}. [தோசி + கொக்கு]
தோசை	தோசை tōcai, பெ. (n.) அரிசிமாவில் செய்யும் ஒருவகைச் சிற்றுண்டி; rice-cake tiffin. "வடைசுகியன் றோசை வகைகள்" (விறலிவிடு.);. [தோய்த்து செய்வது தோசை. (தோய் → தோயை → தோசை);]
தோசைக்கல்	தோசைக்கல் tōcaikkal, பெ. (n.) அடுப்பில் வைத்துத் தோசை கடுங் கலம்; griddle, pan for baking {}, usually of iron. [தோசை + கல்]

தோசைக்காய்	தோசைக்காய் tōcaikkāy, பெ. (n.) வெள்ளரி வகை (இ.வ.);; melon.
தோசைகுத்து-தல்	தோசைகுத்து-தல் dōcaiguddudal, 4 செ.குன்றாவி. (v.i.) தோசைவார்-த்தல் பார்க்க;see {}. [ஊற்று → ஊத்து (கொ.வ.); தோசை + குத்து (இ.வ.);]
தோசைச்சட்டுவம்	தோசைச்சட்டுவம் tōcaiccaṭṭuvam, பெ. (n.) தோசைத்திருப்பி பார்க்க;see {}.
தோசைச்சுடு-தல்	தோசைச்சுடு-தல் dōcaiccuḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) தோசைவார்-த்தல் பார்க்க;see {}. [தோசை + சுடு-,]
தோசைத்திருப்பி	தோசைத்திருப்பி tōcaittiruppi, பெ. (n.) கல்லில் வார்க்குத் தோசையைத் திருப்பிடவு மெடுக்கவும் உதவுங் கருவி; a kind of spit used to turn {} from one side to another and remove it from the griddle. மறுவ. தோசைச் சட்டுவம் [தோசை + திருப்பி]
தோசைவார்-த்தல்	தோசைவார்-த்தல் tōcaivārttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) தோசை சுடுதல்; to bake rice-cakes. [தோசை + வார்-,]
தோஞ்சல்	தோஞ்சல் tōñjal, பெ. (n.) குடலில் தொங்கும் ஒரு சவ்வு; a membraneous expansion which floats upon the intestines. [தொங்கல் → தொஞ்சல் → தோஞ்சல்]
தோஞ்சை	தோஞ்சை tōñjai, பெ. (n.) தோஞ்சல் பார்க்க;sec {} (சா.அக.);. [தோஞ்சல் → தோஞ்சை]
தோஞ்சைப்பெருங்குடல்	தோஞ்சைப்பெருங்குடல் tōñjaipperuṅguḍal, பெ. (n.) பெருங்குடல் நடுவிலிருக்கும் நரம்புக் கூட்டம்; net work of nerves in the middle of the colon. [தோஞ்ஞை + பெருங்குடல்]

தோட்கட்டு	தோட்கட்டு tōṭkaṭṭu, பெ. (n.) 1. தோட்சந்தி; shoulder-joint. 'தோட்கட்டும் குடமுழாவை யொக்கும் தோள்களும் ஐராவதத்தின் கையை யொக்கும்' (சீவக. 1461, உரை);. 2. தோள்; shoulder. [தோள் + கட்டு]
தோட்காப்பு	தோட்காப்பு tōṭkāppu, பெ.(n.) தோள் வளை; armlet. [தோள் + காப்பு]
தோட்கோப்பு	தோட்கோப்பு tōṭāppu, பெ. (n.) கட்டுச் சோறு; boiled rice tied up for a journey, as slung over the shoulder in walking. "தோட்கோப்புக் காலத்தாற் கொண்டு ய்ம்மின்" (நாலடி.2o);. [தோள் + கோப்பு]
தோட்சுமை	தோட்சுமை tōṭcumai, பெ. (n.) 1. தோளிற் றாங்கப்படும் சுமை; burden carried on shoulder. 2. காவடி (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}. 3. மூட்டை (இ.வ.);; pack, bundle. [தோள் + சுமை]
தோட்சேலை	தோட்சேலை tōṭcēlai, பெ. (n.) தோள்சேலை பார்க்க;see {}.
ாட்சேலைப்போராட்	தோட்சேலைப்போராட்டம் tōṭcēlaippōrāṭṭam, பெ. (n.) தோள்சேலைப்போராட்டம் பார்க்க;see {}.
தோட்டக்கள்ளன்	தோட்டக்கள்ளன் tōṭṭakkaḷḷaṉ, பெ. (n.) தோட்டப்பயிரை அழிக்கும் பறவை வகை; a bird destructive to garden-plants. [தோட்டம் + கள்ளன்]
தோட்டக்காரன்	தோட்டக்காரன் tōṭṭakkāraṉ, பெ. (n.) 1. தோட்ட வேலை செய்பவன்; gardener, husbandman. தோட்டக்காரன் வாழ்வு காற்றடித்தால் போச்சு (பழ.);. 2. தோட்டத்தின் சொந்தக்காரன்; proprietor of a garden. 3. தோட்டத்தின் காவற்காரன்; watchman of a garden. [தோட்டம் + காரன். 'காரன்' – பெயரீறு]

தோட்டக்கால்	தோட்டக்கால் tōṭṭakkāl, பெ. (n.) கிணற்றுப் பாய்ச்சலுள்ள கொல்லை நிலம் (வின்.);; garden lands watered by means of a well and rendered fit for the growth of vegetables, tobacco, fruit- tree, crops of grain. [தோட்டம் + கால்]
தோட்டக்கீரை	தோட்டக்கீரை tōṭṭakārai, பெ. (n.) அரைக்கீரை, சிறுகீரை, தண்டுக்கிரை முதலிய தோட்டத்திற் பயிராகும் கீரை வகைகள்; garden greens or spinach cultivated in garden and fields especially those belonging to amaranthus family (சா.அக.);. [தோட்டம் + கீரை]
தோட்டக்குழி	தோட்டக்குழி tōṭṭakkuḻi, பெ. (n.) கொல்லைக் கொட்டாரத்தில் அவரை, புடலை போடும் குழி; pit at the backyard to sow, beans and snake guard. [தோட்டம் + குழி]
தோட்டக்குடிசை	தோட்டக்குடிசை tōḍḍakkuḍisai, பெ. (n.) கொடிவீடு, வேனிற் கொட்டகை; summer- house. [தோட்டம் + குடிசை]
தோட்டக்கூறு	தோட்டக்கூறு tōṭṭakāṟu, பெ. (n.) 1. மரங்கள் வளர்ப்பதற்குத் தகுதியான நிலப்பகுதி; land fit for growing trees. 2. மா, பலா, வாழை முதலிய பயன்தரு மரங்கள் வளர்க்கப்பட்ட தோட்டத்தின் ஒரு பகுதி; a part of a garden where, mango, jack and banana trees are grown (கல்.அக.);. [தோட்டம் + கூறு]
தோட்டச்சம்பா	தோட்டச்சம்பா tōṭṭaccambā, பெ. (n.) சம்பா நெல்வகை (இவ.);; a kind of reddish paddy (செஅக.);. [தோட்டம் + சம்பா]
தோட்டத்துமுட்பாறை	தோட்டத்துமுட்பாறை tōṭṭattumuṭpāṟai, பெ. (n.) கடலடிப் பாறை ஒன்றின் பெயர்; name of a rock beneath the sea. "நெட்டுக் குப்பத்தின் நேர் கிழக்கே 60 பாகத் தொலைவாய் காணத்தரும் கடலடிப் பாறை (மீனவ.);
தோட்டந்துரவு	தோட்டந்துரவு tōṭṭanduravu, பெ. (n.) தோட்டமும் பாசனத்துக்குதவும் பெருங் கிணறும்; land property and large well for irrigation purpose. அவர் தோட்டந்துரவு உடையவர். [தோட்டம் + துரவு]

தோட்டந்தூரம்	தோட்டந்தூரம் tōṭṭandūram, பெ. (n.) செவிடு (இ.வ.);; deafness. [தோட்டம் + தூரம். தோடு → தோட்டம்] Skt. {} → த. தூரம்
தோட்டப்பயிர்	தோட்டப்பயிர் tōṭṭappayir, பெ. (n.) காய்கறிப் பயிர்கள் (இ.வ.);; garden vegetables. ம. தோட்டப்பயறு [தோட்டம் + பயிர்]
தாட்டப்பாழானநில	தோட்டப்பாழானநிலம் tōṭṭappāḻāṉanilam, பெ. (n.) பயன்தரும் மரங்களோடு இருந்து, பின்னர்ப் பாழாகி, வறிதாகக் கிடக்கும் நிலம்; barren land where once trees grew flourisly. "இவ்வூர் மும்முடிச் சோழப் பெருந் தெருவில் வியாபாரி ஆச்செருமான், வயிரமேகன் தோட்டப் பாழான நிலத்தின் வடவருகேய்" (முதல் இராசராசன் கல்வெட்டு, தெ.க.தொ.3:1, கல்.15);.
தோட்டப்பைரி	தோட்டப்பைரி tōṭṭappairi, பெ. (n.) பைரிப்புள் வகை; a peregrine falcon. [தோட்டம் + பைரி]
தோட்டல்	தோட்டல் tōṭṭal, பெ. (n.) 1. துளைத்தல்; to drill. "கேள்வியாற் றோட்கப் படாத செவி" (குறள், 418);. 2. தோண்டுதல்; to dig. "தெவ்வேந்த ருடறோட்ட நெடுவேலாய்" (கம்பரா. குலமுறை. 8);. [தொள் → தோள் → தோட்டல்]
தோட்டவாரியம்	தோட்டவாரியம் tōṭṭavāriyam, பெ. (n.) தோட்டக் கண்காணிப்பு; supervision of gardern (T.A.S.ii, 78);. [தோட்டம் + வாரியம்]
தோட்டழுத்தமானமாடு	தோட்டழுத்தமானமாடு tōṭṭaḻuttamāṉamāṭu, பெ. (n.) மெல்லிய தோலையும் மினு மினுப்பான மயிரையும் கொண்ட அழகான மாடு (நெல்லை);; cow which has silky skin and hair. [தோல் + அழுத்தமான மாடு. அழுத்தம் = நயம். ஒ.நோ. அழுத்தமான சேவை = நயமான சேலை]

தோட்டா	தோட்டா tōṭṭā, பெ. (n.) கோலா மீன் (நெல்லை. மீனவ.);; garfish, garpike. தோட்டா tōṭṭā, பெ. (n.) வெடிமருந்துச் சுருள்; cartridge, wadding. [U. {} → த. தோட்டா]

தோட்டி	தோட்டி1 tōṭṭi, பெ. (n.) 1. ஆணை; authority. "எருமையிருந் தோட்டி" (பரிபா. 8:36);. 2. காவல்; watch, guard. "உடன்றோர் மன்னெயிறோட்டி வையா" (பதிற்றுப். 25: 5);. 3. கதவு; door. "நாடுடை நல்லெயிலணங் குடைத் தோட்டி" (மதுரைக். 693);. 4. மனைவாயில் (பிங்.);; gateway, gate. 5. சூழகழிருக்கை (சது.);; town surrounded with a moat. 6. கட்டழகு (திவா);; exquisite beauty. "இம்பரினில்லாத் தோட்டியிரதியை" (விநாயகபு. 44:19);. 7. செங்காந்தள் (மலை.);; Malabar glory lily. 8. நெல்லி (மலை.);; emblic myrobalan. தோட்டி2 tōṭṭi, பெ.(n.) 1. துறட்டி; elephant hook or goad. "யானைமே லிருந்தோன் றோட்டிக் கயலொன் றீயாது" (மணிமே. 27:4);. 2. கொக்கி (வின்.);; hook, clasp. 3. பகைவரை வருத்த நிலத்துப் பதிக்கப்படும் கூரிய படைக்கலன்; sharp weapon planted in the ground to keep off enemies. 'தோட்டி முண் முதலியன பதித்த காவற்காடு' (தொல். பொருள்.65, உரை);. ம. தோட்டி; க. தோடி, லோடி; தெ. தோடி; து. தோண்டி; பர். டோடன்; குரு. டோடோ; த. தோட்டி;வ. த்ரோட்டி, த்ரோத்ர, தோத்ர [துறடு → துறட்டி → தோட்டி] தோட்டி3 tōṭṭi, பெ. (n.) 1. வெட்டியான்; a menial servant of a village. 2. குப்பை ,முதலியன வாருவோன்; scavenger. தோட்டி போல் உழைத்துத் துரைபோல் சாப்பிட வேண்டும். [தொள் → தோள் → தோண்டு → தோண்டி → தோட்டி.] தோட்டி4 tōṭṭi, பெ. (n.) ஏரி நீரை நிலங்களுக்குப் பங்கிட்டுத் தருபவர்; a village servant who, looks after the distribution of water for
தோட்டிச்சி	தோட்டிச்சி tōṭṭicci, பெ. (n.) தோட்டிப் பெண்; a woman of {} caste. [தோட்டி (ஆ.ப.); - தோட்டிச்சி (பெ.பா.);]

தோட்டிச்சிமூக்குத்தி	தோட்டிச்சிமூக்குத்தி tōṭṭiccimūkkutti, பெ. (n.) மலைகளா பார்க்க;see {}. [தோட்டிச்சி + மூக்குத்தி]
தோட்டிப்பறையன்	தோட்டிப்பறையன் tōṭṭippaṟaiyaṉ, பெ. (n.) வெட்டியான்; a division of the {} caste who act on village scavengers or messengers. [தோட்டி + பறையன்]
தோட்டிமை	தோட்டிமை1 tōṭṭimai, பெ. (n.) வெட்டியான் வேலை; occupation of a village messenger or scavenger. [தோட்டி → தோட்டிமை] தோட்டிமை2 tōṭṭimai, பெ. (n.) ஒற்றுமை (சூடா);; symmetry, harmony. [தோள் → தோளி →- தோளிமை → தோட்டிமை]
தோட்டுக்கணவா	தோட்டுக்கணவா tōṭṭukkaṇavā, பெ. (n.) மீன் வகை; a kind of fish in kanavay species. [தோட்டு + கணவா]
தோட்டுக்காது	தோட்டுக்காது tōṭṭukkātu, பெ. (n.) ஓலைச் சுருள் முதலியன இட்ட காது; car – wearing {}. 2. காதினடித்தண்டு; ear-lobe (செ.அக.);. [தோடு + காது]
தோட்டுச்சக்கரம்	தோட்டுச்சக்கரம் tōṭṭuccakkaram, பெ. (n.) சக்கரவாணம்; wheel rocket. [தோடு + சக்கரம்]
தோட்டுச்சிரங்கு	தோட்டுச்சிரங்கு tōṭṭucciraṅgu, பெ. (n.) கொப்புளச் சிரங்கு (யாழ்ப்.);; itch with large scabby ulcers (செ.அக.);. [தோடு + சிரங்கு - தோட் சிரங்கு → தோட்டுச்சிரங்கு]

தோட்டுப்பாய்	தோட்டுப்பாய் tōṭṭuppāy, பெ. (n.) நெல் காயப்போடும் பெரிய பாய்; mat use to dry the paddy in the sun (நெல்லை.);. தோட்டுப்பாய் முடைகிறவனுக்குத் தூங்கப் பாயில்லை (பழ.);. [தோடு + பாய். தோடு = ஒலை, இலை, கோரை. இதைத் தோட்டப்பாப் என்பது தஞ்சை வழக்கு]
தோட்டுப்புழுக்கொடியல்	தோட்டுப்புழுக்கொடியல் tōḍḍuppuḻukkoḍiyal, பெ. (n.) பனங்கிழங்குப் புழுக்கல் (யாழ்ப்.);; palmyra roots, boild, cut in thin slices and dried in the sun. [தோடு + புழுக்கு + ஒடியல்]
தோட்பட்டி	தோட்பட்டி tōṭpaṭṭi, பெ. (n.) உடையின் தோட்பாகம்; yoke of a garment, shoulder piece of a cloak (செ.அக.);. [தோள் + பட்டி]
தோட்பட்டை	தோட்பட்டை tōṭpaṭṭai, பெ. (n.) தோட்புறத் தெலும்பு; shoulder blade, scapula (செ.அக.);. [தோள் + பட்டை]
தோட்பலகை	தோட்பலகை tōṭpalagai, பெ. (n.) தோட்பட்டை (இவ.); பார்க்க;see {}. [தோள் + பலகை]
தோட்டிடைகொள்(ளு)-த	தோட்டிடைகொள்(ளு)-தல் dōḍḍiḍaigoḷḷudal, 12 செ.கு.வி. (v.i.) எதிர்த்து நிற்றற் குறியாகத் தோள் தட்டுதல்; to strike the shoulder, as a combatant in challenging. "அல்லாக்காற் றோப்புடைக் கொள்ளா வெழும் (நாலடி, 312);. [தோள் + புடை + கொள்ளு-,]
தோட்புரவு	தோட்புரவு tōṭpuravu, பெ. (n.) தோட்டமாக அமைந்த நிலத்திற்குரியதாக அரசு பெறும் வரி; tax collected by the government for the land fit to grow trees.
தோடகச்சிரங்கு	தோடகச்சிரங்கு tōṭagacciraṅgu, பெ. (n.) தோட்டுச்சிரங்கு (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}. [தோடகம் + சிரங்கு]

தோடகம்	தோடகம் tōṭagam, பெ. (n.) 1. தாமரை (மலை);; lotus. 2. கொப்புளம் (யாழ்.அக.);; pustule, blister.
தோடங்காய்	தோடங்காய் tōṭaṅgāy, பெ. (n.) தோடை மரத்தின் காய்; citrus fruit (செ.அக.);. [தோடை + காய்]
தோடஞ்சிரங்கு	தோடஞ்சிரங்கு tōṭañjiraṅgu, பெ. (n.) தோட்டுச்சிரங்கு (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {} (செ.அக.);.
தோடயம்	தோடயம் tōṭayam, பெ. (n.) நாடகத்தின் முன்மொழிப்பாட்டு; song at the beginning of a drama invoking the aid of the gods. "தோடயஞ் சொல்வேனே" (இராமநா. பாலகா. 1);.
தோடர்	தோடர் tōṭar, பெ. (n.) தொதவர் பார்க்க;see {}. [தொழு → தொழுவர் → தொதுவர் → தோடர்]
தோடர்மால்	தோடர்மால் tōṭarmāl, பெ. (n.) தொதவர் பார்க்க;see todavar.
தோடா	தோடா tōṭā, பெ. (n.) 1. கையணி வகை; an armlet. 2. கல்வித் திறமைக்குப் பரிசிலாகப் பெறும் பொற்கங்கணம்; gold bracelet, as a reward of merit.
தோடாப்போடு-தல்	தோடாப்போடு-தல் dōṭāppōṭudal, 20 செ.குன்றாவி. (v.t.) புலவர் முதலியவர்க்கு அவர் திறமையறிந்து பொற்கங்கணம் பூட்டுதல்; to present {}, as to scholars in recognition of their merit (செ.அக.);. [தோடா + போடு. தோடா = பொற்கங்கணம்]
தோடாழ்குளம்	தோடாழ்குளம் tōṭāḻkuḷam, பெ. (n.) கையைக் கூப்பி மூழ்கி நீர்நிலை காட்டுங்காலத்துக் கையமிழக் கூடிய ஆழமுள்ள குளம்; a tank deep enough to immerse a person standing with outstretched hands. "தோடாழ் குளத்த கோடுகாத் திருக்கும்" (பெரும்பாண். 273);. [தோடு + அம் + குளம்]
தோடி	தோடி tōṭi, பெ. (n.) ஒரு பண் (சிலப். 8: 35, உரை);; a specific melody type.

தோடு	தோடு1 tōṭu, பெ. (n.) 1. ஓலை; palm leaf. 'வண்டோட்டுத் தெங்கின்' (பெரும்பாண். 353);. 2. காதோலைச் சுருள் (வின்.);;{} roll worn in the perforation of the ear. 3. காதணி; ear jewel. "வெள்ளி வெண்டோட்டு" (மணிமே. 3:118);. 4. பூவிதழ்; flower petal. "தோடேறு மலர்க் கடுக்கை" (தேவா. 885, 4); 5. பூ; flower. "தோட்டார் கதுப்பினா டோள்" (குறள், 11o5);. 6. கதிர்த்தாள் (அகநா.13,18,உரை);; sheath of grain. 7. பழத்தினோடு (வின்);; shell of a fruit, as of a wood-apple. 8. தொகுதி (திவா.);; collection, assemblage, crowd, cluster, bunch. "தோடு கொண் முரசுங் கிழிந்தன கண்ணே" (புறநா.238);. 9. கறிக்காக அரியப்பட்ட காயின் வட்டப் பகுதி (யாழ்ப்.);; round slice of fruits used for curry. 10. வட்டத்திரணை (யாழ்ப்.);; round moulding. [தொள் → தோள் → தோடு] தோடு2 tōṭu, பெ. (n.) தாழை; fragrant screw pine. [தொள் → தோள் → தோடு] தோடு3 tōṭu, பெ. (n.) 1. தோல்; skin. தோட்டை நீ பூணியோ (நீலகேசி, 273);. 2. இலை (புறநா. 120);; leaf. [தொள் → தோள் → தோடு]
தோடுமொக்கு	தோடுமொக்கு tōṭumokku, பெ. (n.) மராட்டிய மொக்கு; Marattiya buds (சா.அக.);. [தோடு + மொக்கு]
தோடுவாய்ப்பிலை	தோடுவாய்ப்பிலை tōṭuvāyppilai, பெ.(n.) வள்ளைக் கொடிமாலை; leaf of creeping bindiweed (சா.அக.);.

தோடை	தோடை1 tōṭai, பெ. (n.) முத்துக் குளியலில் ஒரு முழுக்கிற் கிடைக்கும் சிப்பிகள் (வின்.);; produce of a single dive at a pearl-fishery. தோடை2 tōṭai, பெ. (n.) ஒரு மருந்துச் செடி, ஆடாதோடை (மூஅ.);; Malabar nut tree. தோடை3 tōṭai, பெ.(n.) 1. கிச்சிலி வகை; different kinds of citrus, as lemons, citrons, oranges. தோடை4 tōṭai, பெ. (n.) சங்கு குளிப்பவர் களுக்குத் துணையாயிருப்பவர் (நெல்லை. மீனவ);; one who helps the pearl-fishers.
தோடையம்	தோடையம் tōṭaiyam, பெ. (n.) தோடயம் பார்க்க;see {}.
தோடையன்	தோடையன் tōṭaiyaṉ, பெ. (n.) தோடை2 பார்க்க;see {}.
தோண்டல்	தோண்டல் tōṇṭal, பெ. (n.) ஊற்று (திவ். பெரியாழ். 4-3-6);; spring. [துல் → துள் → தொள் → தோள் → தோண் → தோண்டு]
தோண்டவம்	தோண்டவம் tōṇṭavam, பெ. (n.) பிச்சிப்பூ; large flowered jasmine. spanish jasmine (சா.அக.);.
தோண்டா	தோண்டா tōṇṭā, பெ. (n.) கரைவலையிற் கட்டப் பெறும் மிதப்புக் கட்டை (மீனவ);; float of a fishing line, net, etc.
தோண்டான்	தோண்டான் tōṇṭāṉ, பெ. (n.) ஒநாய் (சது.);: wolf. தெ. தோடேலு
தோண்டிக்கூடை	தோண்டிக்கூடை tōṇṭikāṭai, பெ. (n.) வலைப்பு மீனை அள்ளுதற்குரிய கூடை (தஞ்சை.மீனவ.);; basket helps to scoop the fishes from the net. [தோண்டி + கூடை]

தோண்டியும்கயிறும்	தோண்டியும்கயிறும் tōṇṭiyumkayiṟum, பெ. (n.) ஒருவருக்கொருவர் உறுதுணையாக இருப்பவர்; good support to each others like pot and the rope. அவர்களிருவரும் தோண்டியும் கயிறும் ஆனவர். [தோண்டியும் + கயிறும்] நீர்முகக்கத் தோண்டியும் அதிற் கட்டுங் கயிறும் இணைந்திருத்தல் போல, ஒரு வினை நிகழ ஒருவருக்கொருவர் உறுதுணையா யிருப்போர்.
தோண்டு-தல்	தோண்டு-தல் dōṇṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அகழ்தல்; to dig, hollow, excavate. 2. குடைதல்; to scoop out, bore. 3. முகத்தல்; to draw or fetch water from a well. "நெடுங் கிணற்று வல்லூற்றுவரி தோண்டி" (பெரும்பாண்.98);. 4. செய்தியை உசாவியறிதல்; to drawout details of. ஏன் அச்செய்தியைத் தோண்டுகிறாய்? 5. பண்ட மிறக்குதல்; to unload, as a ship. "மிசைப்பரந் தோண்டாது புகாஅர்ப் புகுந்த பெருங்கலம்" (புறநா.3o);. ம. தோண்டுக; க., தெ. தோடு; து. தோடுணி; குட., கோத. தோட்;துட. த்விட் [துல் → துள் → தோன் → தோண்டு]
தோண்டுச்சால்	தோண்டுச்சால் tōṇṭuccāl, பெ. (n.) நாற்றங்காலில் தேங்கின நீரை வடிக்கத் தோண்டும் சிறுகால் (இவ.);; a small channel to drain the excess water in a seed-bed. [தோண்டு + சால்]
தோண்ணாரு	தோண்ணாரு tōṇṇāru, பெ. (n.) வழக்காடு; to dispute (நெல்லை);.
தோண்மாற்று	தோண்மாற்று1 dōṇmāṟṟudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) சுமையை ஒரு தோளினின்று மற்றொரு தோளுக்கு மாற்றிக் கொள்ளுதல்; to change from one shoulder to another shoulder, as a load. [தோன் + மாற்று] தோண்மாற்று2 dōṇmāṟṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மணப்பெண்ணும் மாப்பிள்ளையும், தத்தம் தாய் மாமன் தோளேறிக் கொண்டு மாலை மாற்றிக் கொள்ளும் மணவினை; to exchange garlands, as bridegroom and bride.
தோண்முதல்	தோண்முதல் dōṇmudal, பெ. (n.) தோண்மை பார்க்க;see {}. "மாண்முடி மன்னன் றோண்முதல் வினவி" (பெருங்.இலாவாண.9, 30);. [தோள் + முதல்]

தோண்மேல்	தோண்மேல் tōṇmēl, பெ. (n.) பிடரி (திவா.);; nape of the neck. [தோள் + மேல்]
தோண்மை	தோண்மை tōṇmai, பெ. (n.) தோள்வலிமை; strength of one's arm. "தோண்மையா லமர் தொலைத்து" (பாரத. படை 10);. [தோள் + வலிமை → தோண்மை]
தோணாமுகம்	தோணாமுகம் tōṇāmugam, பெ. (n.) அகழி சூழ்ந்ததும் 400 சிற்றூர்களுக்குத் தலைமையானதுமான நகரம் (பிங்.);; a town surrounded with a moat, being the chief of 400 villages.
தோணிக்கடமை	தோணிக்கடமை tōṇikkaḍamai, பெ. (n.) தோணிக்கு வாங்கும் வரி; a tax on boats (செஅக.);. [தோணி + கடமை]
தோணிக்காரன்	தோணிக்காரன் tōṇikkāraṉ, பெ. (n.) பட கோட்டி; boatman (செஅக);. ம. தோணிக்காரன் [தோணி + காரன்]
தோணிக்குத்தகை	தோணிக்குத்தகை tōṇigguttagai, பெ. (n.) தோணியைப் பயன்படுத்தற்கு மொத்தமாகப் பேசும் ஒப்பந்தம் (இ.வ.);; contract for a whole {} without reference to the number of trips or weight of cargo (செ.அக..);. [தோணி + குத்தகை]
தோணிகாவு-தல்	தோணிகாவு-தல் dōṇikāvudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மீன்பிடி தொழிலுக்குப் புறப்படும் பொழுது துண்டு தடிகளில் கயிற்றைக் கட்டி அதனூடே தோணி மரங்களைத் தூக்கிச் சென்று கரையோரம் வைத்தல்; to keep the small boat on the shore by tying it with the help of the rod tied with the rope while going for fishing.
தோணிதள்ளு-தல்	தோணிதள்ளு-தல் dōṇidaḷḷudal, 15 செ.கு.வி. (v.i.) ஓடத்தை நீரில்விடுதல் (வின்.);; to launch a boat (செஅக);. [தோணி + தள்ளு-,]
தோணிதாங்கு-தல்	தோணிதாங்கு-தல் dōṇidāṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) படகைக் கழையாற்றள்ளுதல்; to punt a boat (செ.அக.);. [தோணி + தாங்கு-,]

தோணிப்பாலம்	தோணிப்பாலம் tōṇippālam, பெ. (n.) தோணி போல் அமைக்கப்படும் கற்பாலம் (இ.வ.);; Irish bridge, as scooped like a boat. [தோணி + பாலம்]
தோணிபுரம்	தோணிபுரம் tōṇiburam, பெ. (n.) சீகாழி (தேவா.);; Shiyali. இவ்வூர் கோயிலில் எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவனின் பெயர் தோணியப்பர். திருஞான சம்பந்தர் திருவருள் பெற்ற இடம். ஊழிப் பெருவெள்ளத்தில் உலகப்பந்து நீரில் மூழ்கிய ஞான்று இவ்வூர் தோணியாக நின்றதாகவும் சிவனும் சிவையும் ஆண்டிருந்து அருள் புரிந்ததாகவும் தொன்மம் கூறும்.
தோணிமீன்	தோணிமீன் tōṇimīṉ, பெ. (n.) தோணி வலைப்பிற் கிடைத்த மீன் (முகவை. மீனவ.);; fish gained in boat fishing (மீனவ.);. [தோணி + மீன்]
தோணியப்பர்	தோணியப்பர் tōṇiyappar, பெ. (n.) சீகாழி சிவத்தலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவர்;{} worshipped at {}. [தோணி + அப்பர்] தோணிபுரம் பார்க்க
தோணியம்	தோணியம் tōṇiyam, பெ. (n.) அம்பு; arrow.
தோணியுழுந்து	தோணியுழுந்து tōṇiyuḻundu, பெ. (n.) கப்பல் வழியாய் இறக்குமதியாகும் உழுந்து (இவ.);; imported black gram, as brought by boat. [தோணி + உழுந்து. தோணி = கப்பல்]
தோணியோடு	தோணியோடு tōṇiyōṭu, பெ. (n.) கூடல் வாயோடு (இவ.);; gutter tiles. [தோணி + ஒடு]
தோணிவயிறு	தோணிவயிறு tōṇivayiṟu, பெ. (n.) தோணியைப் போன்ற வயிறு; boat shaped abdomen (சா.அக.);. [தோணி + வயிறு]

தோணிவரி	தோணிவரி tōṇivari, பெ. (n.) தோணியின் தலத்திலிருந்து மேல்வரும் மரப்பலகை (நெல்லை. மீனவ.);; wooden rod comes up from the bottom of a boat. [தோணி + வரி]
தோணிவலைப்பு	தோணிவலைப்பு tōṇivalaippu, பெ. (n.) பெரியவலை வலைப்பு (முகவை. மீனவ.);; fishing with a big size net. [தோணி + வலைப்பு]
தோணு-தல்	தோணு-தல் dōṇudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) தோன்று-தல் பார்க்க;see {}. "வேதை தோணாமல்" (இராமநா.பாலகா.1);. [தோன்று → தோணு (கொ.வ.);]
தோணை	தோணை tōṇai, பெ. (n.) வெள்ளைத் தொழு நோய்; white leprosy, leucoderma. [தோல்நோய் → தொழுநோய் → தோனோய் → தோணை]
தோணோக்கம்	தோணோக்கம் tōṇōkkam, பெ. (n.) மகளிர் விளையாட்டு வகை; a game played by girls. "குழலினீர் தோணோக்க மாடாமோ" (திருவாச. 15, 2);. 2. காதினடித்தண்டு; ear-lobe. [தோள் + நோக்கம். தோள் → தோண்]
தோத்தி	தோத்தி tōtti, பெ. (n.) விளையாட்டில் தோற்றவர் (நெல்லை.);; one who is defeated in a game. மறுவ. தோற்றாங்கொள்ளி [தோல்வி → தோல் → தோத்தி]
தோத்தை	தோத்தை tōttai, பெ. (n.) சிறங்கையளவு; small quantity - as can be held in the hollow of the hand. மறுவ. உள்ளங் கையளவு க. தோதே;தெ. தோதெமு

தோதகத்தி	தோதகத்தி1 tōtagatti, பெ. (n.) 1. நூக்கமரம் அல்லது ஈட்டி மரம்; Indian rosewood. 2. புங்கு; Indian beech (சா.அக.);. தோதகத்தி2 tōtagatti, பெ. (n.) 1. வஞ்சகி; deceitful woman. 2. கற்பொழுக்கமற்றவன் (யாழ்.அக.);; immodest woman (செ.அக.);.
தோதகம்	தோதகம் tōtagam, பெ. (n.) 1. வருத்தம்; vexation, pain. "தோதகமாக வெங்கும்" (சீவக. 463);. 2. வஞ்சகம்; guilt, fraud, deceit. "தோதகத்துட னென்னையோ சகுனிதன் சூதினுக் கெதிரென்றான்" (பாரத. சூது. 6);. 3. சாலவித்தை; sleight of hand, jugglery. "தோதகம் பலகாட்டி" (திருவாலவா. 17);. 4. கற்பொழுக்கமின்மை; immodesty, lewdness (செ.அக.);.
தோதகமாடு-தல்	தோதகமாடு-தல் dōdagamāṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. இடையூறு பண்ணுதல்; to tease, annoy, bother. 2. ஒழுக்கமற்றிருத்தல்; to be immodest, as a woman (சா.அக.);. [தோதகம் + ஆடு-,]
தோதகன்	தோதகன் tōtagaṉ, பெ. (n.) 1. ஒழுக்க மற்றவன்; quarrelsome, immodest person. 2. வஞ்சகன்; deceiver. 3. கடுகடுப்புள்ளவன்; unhappy, vexed person (செ.அக.);.
தோதகி	தோதகி tōtagi, பெ. (n.) சவுட்டு மண்; fuller's earth (சா.அக.);.
தோதம்	தோதம் tōtam, பெ. (n.) ஆவின் கன்று; cow calf (சாஅக);.
தோதவத்தி	தோதவத்தி tōtavatti, பெ. (n.) தூய ஆடை; clean clothes. "தோதவத்தித் தூமறையோர்" (திவ். பெரியாழ். 4, 8, 1);.
தோதலி-த்தல்	தோதலி-த்தல் tōtalittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) முரணுதல்; to be perverse. "மெத்த மெத்தத் தோதலித்துப் பேசுஞ் சுணைகெட்ட மூளி" (பஞ்ச. திருமுக. 1509);.

தோதனா	தோதனா tōtaṉā, பெ. (n.) சிறுகீரை; field spinach (சா.அக.);.
தோதானநேரம்	தோதானநேரம் tōtāṉanēram, பெ. (n.) ஏந்தான நேரம்; suitable time. [ஏது → தோது]
தோதிகம்	தோதிகம் tōtigam, பெ. (n.) பேராமுட்டி; fragrant sticky (சா.அக.);.
தோதிபேலா	தோதிபேலா tōtipēlā, பெ. (n.) செடி வகை (மலை);; pimk-tinged white sticky mallow (செ.அக.);.
தோதுவாது	தோதுவாது tōtuvātu, பெ. (n.) நேரங்காலம்; time and opportunity. அவரிடம் தோதுவாது பார்த்துப் பேசு (நெல்லை); [தோது + வாது]
தோப்பணம்	தோப்பணம் tōppaṇam, பெ. (n.) தொப்பணம் பார்க்க;see {}. (திருப்புகழ். தொகுதி. 1, பக். 4, கீழ்க்குறிப்பு);.
தோப்பாடி	தோப்பாடி tōppāṭi, பெ. (n.) கொடியவன் (வின்.);; wicked, base person (செ.அக.);. தெ. த்ரோபரி
தோப்பாண்டி	தோப்பாண்டி tōppāṇṭi, பெ. (n.) சிவன் கோயில், மலர்ச்சோலையிற் பணி செய்யும் இரவலன் (நாஞ்.);; saiva devotee who waters the flower-garden of a temple (சா.அக.);. மறுவ. பண்டாரம் [தோப்பு + ஆண்டி]
தோப்பாதாயம்	தோப்பாதாயம் tōppātāyam, பெ. (n.) தோட்ட வருவாய்; income from a grove of trees (செஅக);. [தோப்பு + ஆதாயம்]

தோப்பி	தோப்பி1 tōppi, பெ. (n.) 1. நெல்லாற் சமைத்த கள்; beer. "பாப்புக்கடுப்பன்ன தோப்பி பருகி" (அகநா. 348); 2. கள் (திவா.);; toddy. தோப்பி2 tōppi, பெ. (n.) நெல்லி; Indian gooseberry (சா.அக);.
தோப்பிக்கரணம்	தோப்பிக்கரணம் tōppikkaraṇam, பெ. (n.) தொப்பணம் பார்க்க;see {}.
தோப்பிக்கள்	தோப்பிக்கள் tōppikkaḷ, பெ. (n.) தோப்பி1 பார்க்க;see {}. "தோப்பிக்கள்ளொடு துரூஉப்பலி கொடுக்கும் போக்கருங் கவலைய" (அகநா. 35);. [தோப்பி + கள்]
தோப்பு	தோப்பு tōppu, பெ. (n.) சோலை (பிங்.);; tope. தனிமரம் தோப்பாகுமா (பழ.); ம. தோப்பு;க., தெ., து. தோபு [தொகுப்பு → தோப்பு]
தோப்புக்கண்டம்	தோப்புக்கண்டம் tōppukkaṇṭam, பெ. (n.) தொப்பணம் பார்க்க;see {} (செஅக.);. [தோப்பிக்கரணம் → தோப்புக்கரணம் → தோப்புகண்டம் (கொ.வ.);]
தோப்புக்கரணம்	தோப்புக்கரணம் tōppukkaraṇam, பெ. (n.) தொப்பணம் பார்க்க;see {}.
தோப்புக்கரணம்போடு	தோப்புக்கரணம்போடு1 dōppukkaraṇambōṭudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) பிறர் சொன்னபடி யெல்லாம் நடத்தல்; to be submissive (செ.அக);. பொண்டாட்டி தோப்புக்கரணம் போடு என்றால் எண்ணிக் கொள் என்பான் (உ.வ.(தோப்புக்கரணம்போடு2 dōppukkaraṇambōṭudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) தொப்பணம்போடு-தல் பார்க்க;see {}. மறுவ. உக்கி போடுதல்

தோப்புநெல்லி	தோப்புநெல்லி tōppunelli, பெ. (n.) தோப்பி2 பார்க்க;see {} (சா.அக.);. [தோப்பு + நெல்லி]
தோப்புமரம்	தோப்புமரம் tōppumaram, பெ. (n.) தோப்புகளில் கூட்டமாகவும், பல இன, தன் இன மரங்களுடன் வளரும் மரம்; tree which grows in the tope in single or in group with other kinds of trees. [தோப்பு + மரம்]
தோப்புறா	தோப்புறா tōppuṟā, பெ. (n.) நிலவரி; land tax. தோப்புறா பணத்திற்கு அண்ணே நம்மை தொந்தரை செய் தொற்றைக் காலில் நிற்க வைப்பா னண்ணே. (நாட்பா.);
தோப்புக்குடிகள்	தோப்புக்குடிகள் tōppuggudigaḷ, பெ. (n.) வழிபாடு, திருப்படையல் ஆகியவற்றிற்குரிய காய்கள், பழங்கள் ஆகியவற்றைக் கோயிலார் விட்ட நிலத்திலேயே பயிர் செய்து, அங்கேயே குடியிருக்கும் கோயிற் பணியாளர்; people who live in the temple land, and render service by cultivating fruit trees to yield fruits for worship. விக்கிரம சிங்கபுரத்து மேற் புறத்தில் செய்வித்த ஆளியார் திருத்தோப்பில், பலாக்காய், வாழைக்காய், பழங்கள் உள்ளிட்டவை திருமடைப் பள்ளி பண்டாரத்துக்கு முதலாக எடுக்கவும், தோப்புக் குடிகளாக
தோப்பை	தோப்பை tōppai, பெ. (n.) தொங்குதசை; anything which is flabby, as a leather bag (செ.அக.);. "விரல் தோப்பையாய்க் கழன்று போயிற்று" [தோற்பை → தோப்பை]
தோப்பைமுலை	தோப்பைமுலை tōppaimulai, பெ. (n.) சரிந்த முலை; loose breast (சா.அக.);. [தோப்பை + முலை. தோப்பை = தொங்கும் தசை]
தோபனி	தோபனி tōpaṉi, பெ. (n.) 1. மிகுபனி; excess dew. 2. உறைந்த பனி; snow, ice. மறுவ. மூடுபனி [தோல் + பனி]
தோம்	தோம் tōm, பெ. (n.) 1. குற்றம்; fault, defect, blemish. "தோமறு கடிஞையும்" (சிலப். 10;98);. 2. தீமை; moral evil, vice. 3. துன்பம்; trouble. "தீச்சொல்லிறுத்தனர் தோமும்" (கல்லா. 74: 24); (செஅக.);.

தோம்பு	தோம்பு1 tōmbu, பெ. (n.) சிவப்பு; redness, red dye. தோம்பு2 tōmbu, பெ. (n.) ஊடும், பாவும் ஒரே நிறமுடைய வண்ண வேட்டி (லுங்கி);; tartan with the same colour warp and the woof (உழ.நெ.க.சொ);. தோம்பு3 tōmbu, பெ. (n.) நிலவிவரக் கணக்கு (வின்.);; public register of lands.
தோம்புச்சீலை	தோம்புச்சீலை tōmbuccīlai, பெ. (n.) சிவப்புச் சீலை; red cloth. [தோம்பு + சீலை]
தோமக்காரன்	தோமக்காரன் tōmakkāraṉ, பெ. (n.) மாப்பிள்ளைத் தோழன் (தமி.சொ.);; bridegroom's companion. [தோமம் + காரன்]
தோமம்	தோமம் tōmam, பெ. (n.) தடித்த நாடி; selerosis.
தோமரம்	தோமரம் tōmaram, பெ. (n.) 1. தண்டாய்தம்; large club. "தோமரவலத்தர்" (பதிற்றுப். 54, 14);. 2. கைவேல் (பிங்.);; lance, javelin, dart. 3. வாச்சியம் (அக.நி.);; drum. 4. இருப்பு உலக்கை; iron pestle.

தோய்	தோய்1 tōy, பெ. (n.) உவமச் சொல்; similie word. தோய்1 tōytal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) 1. முழுகுதல்; to bathe, commonly in cold water. "மங்கையர் தோய்தலால் (கம்பா.நீர்விளை. 19);. 2. நனைதல்; to become wet, soaked. "தோயுங் கதழ் குருதி" (பு.வெ. 4:16);. 3. நிலத்துப் படிதல் (வின்.);; to trial, as a long garment. 4. உறைதல்; to be curdled, as milk; to be thickened, clotted, coagulated, as blood. "தோயும் வெண்டயிர்" (கம்பரா. நாட்டுப். 28);. 5. செறிதல்; to be dense, crowded. "தோய்ந்த விசும் பென்னுந் தொன்னாட்டகம்" (சீவக. 29o);. 6. அகப்பட்டுக் கொள்ளுதல்; to commit oneself in speaking, used in the negative. அவன் தோயாமல் பேசுகிறான். ம. தோயுக; க. தோய், துய், தொய்யு, தொய், தோ; தெ. தோகு. தோகு; து. தொய்புனி, தொயிபுனி, தோயிபுனி; கோத. தோய்;துட. த்விய் [தொய் → தோய்] தோய்2 tōytal, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பொருந்துதல்; to come in contact with, reach, touch. "தாடோய் தடக்கை" (புறநா. 14);. 2. அணைதல்; to unite, embrace, copulate. "நிறைநெஞ்ச மில்லவர் தோய்வர்" (குறள், 917);. 3. முகத்தல்; take in, as water. "கருங்கலந் தோய்விலாக் காமர் பூந்துறை" (சீவக. 97);. 4. கலத்தல்; to mix, blend, mingle, associate with, keep company. "தோய்ந்தும் பொருளனைத்துந் தோயாது" (கம்பரா. சரபங்.27);. 5. நட்டல்; to be in friendship with. "தோய்ந்தாருட்டோய்ந்தா ரெனப்படுதல்" (திரிகடு. 81);. 6. கிட்டுதல்; to approach. "விண்டோயு மிளை கடந்து" (புவெ. 6 : 16);. 7. ஒத்தல்; to resemble. விசும்புதோ யுள்ளமொடு (மலைபடு. 558);. 8. துவைச்சலிடுதல்; to temper by dipping in water, as heated metal (சா.அக.);. க. தோ

தோய்ச்சல்	தோய்ச்சல் tōyccal, பெ. (n.) 1. உறைகை; curdling as milk. 2. இரும்பைத் துவைச்ச லிடுகை; tempering heated metal. [தோப் → தோய்ச்சல்]
தோய்தலை	தோய்தலை tōytalai, பெ. (n.) பொடுதலை; creeping vervain (சா.அக.);.
தோய்ந்தார்	தோய்ந்தார் tōyndār, பெ. (n.) நட்பினர்; friends. "தோய்ந்தாருட் டோய்ந்தா ரெனப் படுதல்" (திரிகடு. 81);. [தோய் → தோய்த்தார்]
தோய்ந்துபோ-தல்	தோய்ந்துபோ-தல் tōyndupōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) உறைந்து போகுதல்; to coagulate (சா.அக.);. [தோய்த்து + போ-,]
தோய்ந்தூட்டு-தல்	தோய்ந்தூட்டு-தல் dōyndūṭṭudal, 12 செ.குன்றாவி. (v.t.) தண்ணீர் அல்லது எண்ணெயில் சுவறும்படி அடிக்கடி நனைத்தல்; to dip frequently in water juice or oil (சா.அக.);. [தோய்ந்து + ஊட்டு-,]
தோய்ப்பன்	தோய்ப்பன் tōyppaṉ, பெ. (n.) ஒரு வகை இனிப்புப் பணியாரம்; a kind of sweet pastry ball (செ.அக.);.
தோய்ப்பாடி	தோய்ப்பாடி tōyppāṭi, பெ. (n.) தோப்பாடி பார்க்க;see {}. "தோய்ப்பாடி கூனியும்" (இராமநா.அயோத்.4);. தெ. த்ரோபரி [தோப்பாடி → தோய்பாடி]
தோய்ப்பான்	தோய்ப்பான் tōyppāṉ, பெ. (n.) பணியாரமா; mixed flour for making cakes (செ.அக.);.
தோய்ப்பு	தோய்ப்பு tōyppu, பெ. (n.) தோய்ச்சல் பார்க்க;see {} (செ.அக.); [தோய் → தோய்ப்பு]

தோய்பனி	தோய்பனி tōypaṉi, பெ. (n.) மிகுபனி; heavy dew (செ.அக.);. [தோய் + பனி. தோய் = செறிந்த]
தோய்பிழி	தோய்பிழி tōypiḻi, பெ. (n.) செறிந்த மது; rich wine. [தோய் + பிழி. பிழி = சாறு, நறவு, கள்]
தோய்வு	தோய்வு1 tōyvu, பெ. (n.) 1. ஏற்றபடி கலத்தல்; mixing or combining in due proportions. 2. கலப்பு; mixture, the act of mixing. 3. எண்ணெய் தேய்த்துக் கொள்ளாது குளித்தல்; ordinary bath without anoiting oil (சாஅக);. [தோய் → தோய்வு] தோய்வு2 tōyvu, பெ. (n.) தோயல்; unite (கழ.தமி.அக);.
தோய்வுறு-த்தல்	தோய்வுறு-த்தல் tōyvuṟuttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) முழுமையான, ஒரே சீரான ஊடுபரவல் ஏற்படும் வரை எஃகை ஒரு குறிப்பிட்ட வெப்பநிலையில் வைத்திருத்தல்; to soake iron in a particular heat. [தோய் → தோய்வுறு]
தோயக்கல-த்தல்	தோயக்கல-த்தல் tōyakkalattal, 3 செ.குன்றாவி. (v.t.) நனையும்படி ஊற்றிக் கலத்தல்; to mix after fully wetting (சா.அக.);. [தோய்வு + கல-,]
தோயடம்	தோயடம் tōyaḍam, பெ. (n.) சடாமாஞ்சி; Indian spilenand (சா.அக.);.
தோயதி	தோயதி dōyadi, பெ. (n.) கடல்; sea (செ.அக.);.
தோயப்பகை	தோயப்பகை tōyappagai, பெ. (n.) நீர் உடம்புக்கு ஒவ்வாமை; disagreeableness of water of a plce to one's health due to climate difference from the native one (சா.அக.);.
தோயப்பண்ணு-தல்	தோயப்பண்ணு-தல் dōyappaṇṇudal, 12 செ.குன்றாவி. (v.t.) நீரில் மூழ்கும்படி செய்தல்; to immerse. [தோய் + பண்ணு-,]

தோயப்பம்	தோயப்பம் tōyappam, பெ. (n.) தோசை (வின்.);; rice cake (செ.அக.);. [தோய் → தோயை + அப்பம்.]
தோயபாணம்	தோயபாணம் tōyapāṇam, பெ. (n.) பொடுதலை (தைலவ. தைல); பார்க்க;see {} (செஅக);.
தோயம்	தோயம் tōyam, பெ. (n.) 1. நீர் (பிங்.);; water. "தோய மெதிர்வழங்கு கொண்மூ" (பு.வெ. 8:28);. 2. கடல் (பிங்.);; sea. "தோயமுஞ் சுவறப் பொரும் வேலா" (திருப்பு. 101);. ம. தோய [தொள் → தோள் → தோய் → தோயம். ஒ.நோ. புள் → பொள் → பொய் → பொய்கை (மு.தா. 268);] த. தோயம் → Skt. {}
தோயல்	தோயல் tōyal, பெ. (n.) 1. இரும்பைக் காயச்சித் தோய்த்தல்; dipping of a heated red hot iron or instrument into water. 2. குளித்தல்; bathing commonly in cold water (சா.அக.);. [தோய் → தோயல்]
தோயல்வாய்த்தல்	தோயல்வாய்த்தல் tōyalvāyttal, பெ. (n.) நேரம் வாய்க்கை (யாழ்ப்.);; occuring of a good opportunity. [தோயல் + வாய்த்தல்]
தோயாஞ்சுபத்திரம்	தோயாஞ்சுபத்திரம் tōyāñjubattiram, பெ. (n.) காட்டாத்தி; holy mountain (சா.அக);.
தோயாப்பூ	தோயாப்பூ, tōyāppū, பெ. (n.) அகவை யடைந்தும் பூப்படையாத பெண்; woman not attained puberty though aged enough. [தோயா + பூ. 'தோயா; - ஈறு கெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம்]
தோயாப்பூப்பு	தோயாப்பூப்பு tōyāppūppu, பெ. (n.) பூப்படையாமை; not matured (சா.அக);. [தோயா + பூப்பு. 'தோயா' ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம்]

தோர்-த்தல்	தோர்-த்தல் tōrttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) தோல் பார்க்க;see {}. "தோராத தனிவீரன் தொழுத கோயில்" (தேசிகப் பிரபந்தம்);. ம. தோல்க;க. சோல் [தோல் (தோல்வி); → தோர்]
தோர்த்தண்டன்	தோர்த்தண்டன் tōrttaṇṭaṉ, பெ. (n.) திண்டோளன் (கொண்டல்விடு);; person strong in his arm (செ.அக);. [தோர் + தண்டன் தோள் → தோர்]
தோர்ப்பாடி	தோர்ப்பாடி tōrppāṭi, பெ. (n.) தன்மான மற்றவன் (இ.வ.);; a shameless loafer. [தோப்பாடி → தோர்ப்பாடி]
தோர்மூலம்	தோர்மூலம் tōrmūlam, பெ. (n.) அக்குள்; arm pit (சா.அக.);. [தோள் + மூலம்]
தோர்வி	தோர்வி tōrvi, பெ. (n.) பின்னிடல்; flinch. [தோல்வி → தோர்வி (கொ.வ);
தோர்வை	தோர்வை tōrvai, பெ. (n.) தோல்வி (வின்.);; defeat. [தோல்வி → தோர்வை (கொ.வ.);]
தோரக்கால்	தோரக்கால் tōrakkāl, பெ. (n.) வளைவைத் தாங்கும் தூண்; pillar bears the roof.
தோரணக்கந்து	தோரணக்கந்து tōraṇakkandu, பெ. (n.) தோரணகம்பம் பார்க்க;see {}. "தோரணக் கந்தின் றாண் முதற் பொருந்தி" (பெருங்.உஞ்சைக். 47:6);. [தோரணம் + கந்து]

தோரணக்கல்	தோரணக்கல் tōraṇakkal, பெ. (n.) நீராழமறியுங் கல் (வின்.);; stone pillar erected in a large tank to show the depth of water (செ.அக.);. [தோரணம் + கல்]
தோரணக்கால்	தோரணக்கால் tōraṇakkāl, பெ. (n.) 1. தோரணகம்பம் பார்க்க;see {}. 2. ஒப்பனைத் தொங்கல் கட்டுங்கால்; pole supporting ornamental arches of twigs or leaves. 3. திருவாசிக்கால்; pillar of the aureola over the idol. "தேவரையும்... கவித்த தோரணக் காலிரண்டும்" (S.I.I.ii.179);. [தோரணம் + கால்]
தோரணகம்பம்	தோரணகம்பம் tōraṇagambam, பெ. (n.) கோயில் முதலியவற்றின் முன்வாயிலில் ஒப்பனை வளைவைத் தாங்கி நிற்கும் கம்பம்; posts at the entrance, as of a temple surmounted by an arch. "தோரண கம்பத்தெஞ் ஞான்றும் வீற்றிருக்கும் பெருமானை" (தணிகைப்பு. காப்பு. 2);. 2. தோரணக்கால், 2 பார்க்க;see {}. [தோரணம் + கம்பம்]
தோரணகாணிக்கை	தோரணகாணிக்கை tōraṇakāṇikkai, பெ. (n.) வீதிகளில் தோரணமிட்டு, ஒப்பனை செய்தற்கு, ஊரவையார் பெறும் வரி; tax collected by the village committee for festoons of leaves, and flowers suspended across streets and entrances. [தோரணம் + காணிக்கை]
தோரணதீபம்	தோரணதீபம் tōraṇatīpam, பெ. (n.) தோரணவிளக்கு பார்க்க;see {}.
தோரணப்பலகை	தோரணப்பலகை tōraṇappalagai, பெ. (n.) குத்துக் கல்லில் அல்லது குத்துக் காலில் பொருத்தப்பட்டிருக்கும் மரப்பலகை; a wooden rod attached to the, up right stand of a frame. [தோரணம் + பலகை]

தோரணம்	தோரணம்1 tōraṇam, பெ. (n.) 1. தெருவிற் குறுக்காகக் கட்டும் ஒப்பனைத் தொங்கல்; festoons of leaves and flowers suspended across streets and entrances an auspicious occasions. "புரமெங்குந் தோரணநாட்டக் கனாக்கண்டேன்" (திவ். நாய்ச். 6:1);. 2. ஒப்பனை வளைவுள்ள வாயில்; ornamented gateway surmounted with an arch. "தோரணத்தி ணும்பரிருந்த தோர் நீதியானை" (கம்பரா. அட்ச. 21);. 3. நீராட்டுமிடத்திற் கட்டும் வரம்பு; mound raised near a bathing place for a mark. 4. துலை தாங்கி; beam of a balance (செ.அக.);. ம.தோரணம் [துருவு → தூர் → தோர் → தோரணம். தூர்தல் = புகுதல், துருவுதல், குறுக்காகச் செல்லுதல்] தோரணம்2 tōraṇam, பெ. (n.) 1. குரங்கு (பிங்.);; monkey. 2. போக்குவரத்திற்குரிய வண்டி (யாழ்.அக.);; conveyance (செ.அக.);. தோரணம்3 tōraṇam, பெ. (n.) முன்காலை வைத்த கவட்டிடத்தே பின்காலை வைத்து நடக்கும் யானை நடைத்தோரணை; gait of an elephant in which it places its hind foot in the track of its forefoot.
தோரணரேகை	தோரணரேகை tōraṇarēkai, பெ. (n.) தோரணவரிகை பார்க்க;see {}.
தோரணவரிகை	தோரணவரிகை tōraṇavarigai, பெ. (n.) கையிற் காணப்படுவதொரு வரைவகை; a kind of mark in the palm (செ.அக.); [தோரணம் + ரேகை]
தோரணவாசல்	தோரணவாசல் tōraṇavācal, பெ. (n.) தோரணம்1, 2 பார்க்க;see {} -2. [தோரணம் + வாசல்]
தோரணவாயில்	தோரணவாயில் tōraṇavāyil, பெ. (n.) தோரணம்1, 2 பார்க்க;see {}, 2. "கொடித் தோன்றுந் தோரணவாயில் காப்பானே" (திவ். திருப்பா. 16);. [தோரணம் + வாயில்]
தோரணவிளக்கு	தோரணவிளக்கு tōraṇaviḷakku, பெ. (n.) தோரணமாகப் பந்தங்களைக் கட்டி திருவிழாக் காலங்களில் தூக்கிச் செல்லும் தீப்பந்தம்; rod carried overhead, supporting a row of lights to grace procession (செ.அக.);. [தோரணம் + விளக்கு]

தோரண வீதி	தோரண வீதி tōraṇavīti, பெ. (n.) தோரணங்களால் ஒப்பனை செய்யப்பட்ட தெரு; streets decorated with festoons. "தோரண வீதியுந் தோமறு கோட்டியும்" (மணிமே. 1:43);. [தோரணம் + வீதி]
தோரணன்	தோரணன் tōraṇaṉ, பெ. (n.) யானைப் பாகன் (நாமதீப. 167);; elephant's driver (செ.அக.);.
தோரணி	தோரணி1 tōraṇi, பெ. (n.) தோரணை (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}. தோரணி2 tōraṇi, பெ. (n.) ஒர் எடுத்துக்காட்டு வார்ப்பு; pattern. [தூர் → தோர் → தோரணி. தூர்தல் – புகுதல்] முன் மாதிரியாகக் கொண்டு ஒரே மாதிரியான பொருட்களை வார்ப்படம் மூலம் செய்வதற்கான படிவம்
தோரணிக்கம்	தோரணிக்கம் tōraṇikkam, பெ. (n.) தோரணை பார்க்க;see {}.
தோரணிப்பட்டறை	தோரணிப்பட்டறை tōraṇippaṭṭaṟai, பெ. (n.) வார்ப்படங்கள் உண்டாக்கப் பயன் படுத்துவதற்கான மரத்தோரணிகளை உருவாக்கும் பட்டறை; pattern shop. [தோரணி + பட்டறை]
தோரணிவார்ப்படம்	தோரணிவார்ப்படம் tōraṇivārppaḍam, பெ. (n.) வார்ப்படத் தொழிலில் பல்வேறு மாதிரிகளை அல்லது உருவரைகளை உண்டாக்கப் பயன்படும் வார்ப்படம்; pattern making. [தோரணி + வார்ப்படம்]
தோரணை	தோரணை1 tōraṇai, பெ. (n.) 1. துடித்தல்; palpitate. 2. நடை; style (கழ.அக.);. தோரணை2 tōraṇai, பெ. (n.) முறை; order, arrangements, method, plan as of discourse. அவன் பேசுகின்ற தோரணையே சரியில்லை (உ.வ.);. [தோர் → தோரணை = கோவை, கோவையாகச் சொல்லும் முறை]
தோரமல்லி	தோரமல்லி tōramalli, பெ. (n.) ஒருவகை மணி; tourmaline (திருவாலவா. 25, 22. அரும்);.

தோராமல்லி	தோராமல்லி tōrāmalli, பெ. (n.) தோரமல்லி பார்க்க;see {}. [தோரமல்லி → தோராமல்லி]
தோராயம்	தோராயம் tōrāyam, பெ. (n.) ஏறத்தாழ; approximate, estimate, guess. தோரயமாக இந்த நகை எவ்வளவு இருக்கும் (உவ.);.
தோராவல்லி	தோராவல்லி tōrāvalli, பெ. (n.) தோரமல்லி பார்க்க;see {}. கனகதோராவல்லி (திருவாலவா. 25, 22);. [தோரமல்லி → தோராமல்லி → தோராவல்லி]
தோராவழக்கு	தோராவழக்கு tōrāvaḻkku, பெ. (n.) ஒயாத வழக்கு; endless wrangle. "தோரா வழக்கிட்டால் வகை வாராவழக் கிடுவேன்" (தனிப்பா.1, 271:11);. [(தோல்வி); தோல் → தோர் + ஆ + வழக்கு. 'ஆ' எதிர்மறை இடைதிலை]
தோரியம்	தோரியம் tōriyam, பெ.. (n.) 1. கூத்து; dancing. 2. இசைக்கருவி; musical instrument (செ.அக.);.
தோரியமகள்	தோரியமகள் tōriyamagaḷ, பெ. (n.) 1. ஆடி முதிர்ந்த பெண்; expert dancing girl. "தொன்னெறி யியற்கைத்... தோரிய மகளிரும்" (சிலப். 3:134);. 2. பின்பாட்டுப் பாடுவோர்; playback singers. வாரம் பாடும் தோரிய மகளிரும் (சிலப். 14:15);. [தோரியம் + மகள்]

தோரை	தோரை tōrai, பெ. (n.) 1. ஒருவகை மலைநெல்; a kind of paddy raised in hilly tracts. "கோட்டின் வித்திய குறுங்கதிர்த் தோரை" (மதுரைக். 287);. 2. மூங்கிலரிசி (திவா.);; bamboo seed, as resembling rice. 3. கைவரை (சூடா);; lines on the palm and the fingers of the hand. 4. மயிற்பீலி விசிறி; bunch of peacock's feathers, used as a fan. "கவரியினிரை தோரை" (கோவிற்பு.திருவிழா. 29);. 5. அணிவடம்; strings of jewels. "பொற்றோரை மின்ன" (சீவக. 2132);. 6. நான்கு விரற்கிடை அளவுள்ள நீட்டலளவை வகை; a standard linear measure, of four fingers, breath. இரண்டு தோரை உசரத்து... பத்மம் (S.I.I.ii,135);. 7. மங்கல நிறம்; pale reddish colour. 8. செங்காய் கொண்ட பனை வகை (யாழ்ப்.);; a palmyra tree producing reddish fruit. 9. குருதி (வின்.);; blood (செ.அக.);. தெ. தோர [துவர் → தோரை]
தோரையம்	தோரையம் tōraiyam, பெ. (n.) புல்லாமணக்கு; creeping castor plant.

தோல்

தோல்1 tōltaltōṟṟal, 13 செ.கு.வி. (v.i.)

1. தோல்வியுறுதல்; to be defeated, discomfited, vanquished, as in battle, game, dispute etc.,

"தோற்பதறியார்" (நாலடி, 313);.

2. ஒப்பிற்றாழ்தல்; to fail in comparison.

"பரவலருங் கொடைக்கு.. நெடும்பண்பு தோற்ற... கற்பகமும்" (கம்பரா. சடாயுகாண். 21);.

3. இணங்குதல்; to yield, flinch, give way voluntarily.

தோல்2 tōltaltōṟṟal, 12 செ.குன்றாவி. (v.t.)

இழத்தல்; to lose.

"தோற்றோமடநெஞ்ச மெம்பெருமான் நாரணற்கு" (திவ். திருவாய். 2. 1: 7);.

ம. தோல்க்குக; க. சோல், சோலு; து. தோல்புனி, சோபுனி, தோலுனி; குட., கோத. சோல்; துட. த்வில்;படட. சோலு

தோல்3 tōl, பெ. (n.)

1. தோல்வி (பிங்.);; defeat, discomfiture.

2. அல்லூழ் (வின்.);; misfortune, ill-luck (செ.அக);.

தோல்4 tōl, பெ. (n.)

1. தோல்; skin, leather, hide.

"தோற்பையு ணின்று" (நாலடி, 26);.

2. புறணி; bark, rind, peel, scales or coats of onion and other bulbous roots.

தோலிருக்கச் சுளைவிழுங்கி (பழ.);.

3. விதையின் மேற்றோல்; pod, husk of seeds.

4. உடம்பு (குறள், 1043, உரை);; body.

5. தோலினாலியன்ற கேடகம்; leathern buckler, shield.

"தோலின் பெருக்கமும்" (தொல்.பொருள். 67);.

6. துருத்தி; bellows.

"மென்றோன் மிதியுலைக் கொல்லன்" (பெரும்பாண். 206);.

7. சேணம், பக்கரை; saddle.

"தோறுமிபு வைந்நுனைப் பகழி மூழ்கலின்" (முல்லைப். 72);.

8. மூங்கில் (மலை);; bamboo.

ம. தோல், தோலு; க. தோல், தெரவன்; தெ., படட. தோலு; து. தோலிகெ; நா., கொலா., பர். தோல்; குட. தொலி; கோண். தோல்;குவி. தோலு, தோலூ

தோல்4 tōl, பெ. (n.)

1. பழையதொரு பொருண்மேல் மெல்லென்ற சொல்லான் அறம் பொருளின்பம் வீடு என்ற விழுமிய பொருள் பயப்பச் செய்யப்படும் நூல்; poem narrating an ancient story and inculcating the purusarthas in a felicitous diction.

"இழுமென் மொழியான் விழுமியது நுவலினும் பரந்த மொழியான் அடிநிமிர்ந்து ஒழுகினும் தோலென மொழிப தொன்மொழிப் புலவர்" (தொல். பொருள்.551);.

2. அழகு (பிங்.);; beauty.

தோல்கச்சை	தோல்கச்சை tōlkaccai, பெ. (n.) வார்ப்படத் தொழிலில் வார்ப்படங்களின் வலிமையை அதிகரிக்கவும், வார்ப்பட மணலில் கூர் முனைகளை நீக்கவும் பயன்படும் தோலினாலான பட்டை; leather filler. [தோல்4 + கச்சை]
தோல்காய்ப்பு	தோல்காய்ப்பு tōlkāyppu, பெ. (n.) சதை காய்த்துக் கெட்டிப்படுதல்; any thickened or hardened part on the surface of the human body or animal (சா.அக.);. [தோல் + காய்ப்பு]
தோல்கீழ்ப்பீச்சி	தோல்கீழ்ப்பீச்சி tōlāḻppīcci, பெ. (n.) உடம்புத் தோலின் கீழாகப் பீச்சுவதற்குப் பயன்படும் கருவி; a syringe for injecting substances beneath the skin (சா.அக.);. [தோல் + கீழ் + பீச்சி]
தோல்சிலிர்-த்தல்	தோல்சிலிர்-த்தல் tōlcilirttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நீண்ட நேரம் தண்ணீரிற் கிடப்பதால் உடம்பின் சதை சுருங்கி வெளுத்தல்; to erect of the papillae of the skin as from remaining in water for a long time (சாஅக.);. [தோல் + சிலிர்-]
தோல்சீவல்	தோல்சீவல் tōlcīval, பெ. (n.) மேற்றோல் சுழித்தல்; scarpping of or removing the skin by rubbing (சா.அக.);. [தோல் + சீவல்]
தோல்சுத்தி	தோல்சுத்தி tōlcutti, பெ. (n.) பதனிடப்படாத தோல் கொண்டையையுடைய கைச்சுத்தி; raw hide hammer. [தோல் + சுத்தி] மாழை உறுப்புகளில் இச்சுத்தியைப் பயன்படுத்தும் போது கீறல்கள் ஏற்படாமல் இருக்கும் (அறி.கலை.களஞ்);.
தோல்தனம்	தோல்தனம் tōltaṉam, பெ. (n.) அறிவுக் குறைவு (யாழ்ப்.);; imprudence (செஅக.);. [தோல்3 + தனம். தோல்வியுறுதற்குக் காரணமாதலால் அறிவுக்குறைவு தோல்தனம் எனப்பட்டது]
தோல்தீய்ச்சி	தோல்தீய்ச்சி tōltīycci, பெ. (n.) தோலைச் சுடுதல்; burning the skin with caustic (சா.அக.);. [தோல் + தீய்ச்சி]
தோல்நாய்	தோல்நாய் tōlnāy, பெ. (n.) வேட்டை நாய் வகை (யாழ்.அக.);; hunting dog, greyhound (செஅக);. [தோல் + நாய்]

தோல்நோய்	தோல்நோய் tōlnōy, பெ. (n.) 1. தோல் தொடர்பான நோய்; skin disease in general. 2. சொறி, சிரங்கு, புண், தேமல், படை, கொப்புளம், புற்று முதலிய நோய்கள்; pruritus itch, sore macula, ringworm boil, ulcer, cancer etc., 3. முறையற்ற உடலுறவு கொள்வதால் ஏற்படும் நோய்; skin affection arising from veneral and syphlitic causes (சா.அக.);.
தோல்நோய்க்காரம்	தோல்நோய்க்காரம் tōlnōykkāram, பெ. (n.) உணர்ச்சி உண்டாகும்படி தோல் நோயில் மேற்பூச்சாக தடவும் மருந்து; any stimulant application in skin diseases (செஅக.);. [தோல் + தோய் + காரம்]
தோல்பட்டினச்சுட்டான்	தோல்பட்டினச்சுட்டான் tōlpaṭṭiṉaccuṭṭāṉ, பெ. (n.) தோல் போலும் மெல்லியதாகக் காணப்படும் மீன் (தஞ்சை.மீனவ.);; a fish which has a soft skin. [தோல் + பட்டினச்சுட்டான்] இம்மீனைப் பட்டினவர் சுட்டுத் தின்பர்.
தோல்பல்லிணை	தோல்பல்லிணை tōlpalliṇai, பெ. (n.) இறுக்கமாக அழுத்தப்பட்டுப் பதனிடப் படாத தோல் வட்டுக்களினாலான ஓசை எழுப்பாத பல்லிணை; rawhide gears. (அறி.கலை.களஞ்); [தோல் + பல் + இணை]
தோல்பாறை	தோல்பாறை tōlpāṟai, பெ. (n.) ஒரு வகைப் பாறை மீன்; kind of {} fish. உடம்பு சப்பையாகவும் தோல் கனமாகவும் இருக்கும். [தோல் + பாறை]
தோல்புரை-தல்	தோல்புரை-தல் dōlpuraidal, 3 செ.குன்றாவி. (v.t.) தோலால் தைத்தல்; to sew or fasten with thongs (செ.அக.);. [தோல் + புரை-,]
தோல்புளி	தோல்புளி tōlpuḷi, பெ. (n.) சதைக் குறைந்த புளி; tamarind with very little pulp (சா.அக);. [தோல் + புளி]
தோல்போக்கு-தல்	தோல்போக்கு-தல் dōlpōkkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) தோலுரி-த்தல் பார்க்க;see {}. (சாஅக);. [தோல் + போக்கு-,]

தோல்போலாகு-தல்	தோல்போலாகு-தல் dōlpōlākudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) இளைத்தல்; to emaciate (சா.அக.);. [தோல் + போல் + ஆகு-,]
தோல்மட்டம்	தோல்மட்டம் tōlmaṭṭam, பெ. (n.) தோல் ஆழம்; skin deep (சாஅக.);. [தோல் + மட்டம்]
தோல்மாடு	தோல்மாடு1 tōlmāṭu, பெ. (n.) சல்லிக்கட்டு மாடு; baiting bull (செ.அக.);. [தோல் + மாடு] தோல்மாடு2 tōlmāṭu, பெ. (n.) எலும்பும் தோலுமாய் இருக்கும் மாடு; emaciated cattles. மறுவ. தொத்தல் மாடு [தோல் + மாடு]
தோல்முட்டை	தோல்முட்டை tōlmuṭṭai, பெ. (n.) 1. கருவில்லாத முட்டை; empty shell of egg. 2. தோடு கடினமாதற்கு முன்பு இடப்பட்ட முட்டை (வின்.);; egg laid before the shell is hard (செஅக);. ம. தோல்முட்ட;படீ. தோலுமொட்டெ [தோல் + முட்டை]
தோல்மூடு-தல்	தோல்மூடு-தல் dōlmūṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பக்கு கட்டுதல்; to form a coat of skin over a sore or healing as scab (சாஅக.);. [தோல் + மூடு-,]
தோல்மெருகு	தோல்மெருகு tōlmerugu, பெ. (n.) தோல் பதனிடும் முறைகளுளொன்று; ooze leather (அறி.கலை.களஞ்.);. [தோல் + மெருகு] தோலுக்கு வெல்வெட்டு போன்ற மென்மையான தன்மை அளிப்பதற்கு இம்முறை பயன்படும்.
தோல்மேலேறுதல்	தோல்மேலேறுதல் dōlmēlēṟudal, பெ. (n.) குழந்தை யாண் குறியின் நுனித்தோல் மேலேயேறிக் கீழிறங்காமற் போகும் நிலை; paraphimosis, condition of the private part in male children in which the foreskin is permanantly retracted (செ.அக.);. [தோல் + மேல் + ஏறுதல்]
தோல்வழலுகை	தோல்வழலுகை tōlvaḻlugai, பெ. (n.) தோல் நோய் வகை; abrasian, susperficial excriation with loss of substance in the form of small shreds (செ.அக.);.

தோல்வறட்சி	தோல்வறட்சி tōlvaṟaṭci, பெ. (n.) 1. உடம்பின் தோல் பசையற்று உலருதல்; abnormal dryness of the skin. 2. சொறியால் மேற்றோல் சொரசொரத்து வறண்டு காணும் ஒரு நோய்; a disease marked by roughness and dryness of the skin especially in icththyosis (செ.அக);. [தோல் + வறட்சி]
தோல்வி	தோல்வி tōlvi, பெ. (n.) வெற்றியின்மை; discomfiture, loss, defeat. "சால்பிற்குக் கட்டளையாதெனில் தோல்வி துலையல்லார் கண்ணுங் கொளல்" (குறள், 986);. ம. தோன்ம, தோல்ம, தோல்வி [துல் → தொல் → தொலை. தொலைதல் = தளர்தல், தோற்றல். தொலை → தொலைவு = தோல்வி. தொல் → தோல் → தோல்வி (மு.தா.286);]
தோல்வித்தானம்	தோல்வித்தானம் tōlvittāṉam, பெ. (n.) தோல்வியுறுதற் கேதுவாகிய நிலை (தருக்கசங். 36, நீலகண். 215);; weak point in an argument or fault in a syllogism (செ.அக);. [தோல்வி + தானம்]
தோல்வியாதி	தோல்வியாதி tōlviyāti, பெ. (n.) தோல்நோய் பார்க்க;see {} (சாஅக.);. [தோல் + வியாதி] Skt. {} –> த. வியாதி
தோல்விலாங்கு	தோல்விலாங்கு tōlvilāṅgu, பெ. (n.) விலாங்கு மீன் வகையுள் ஒன்று; kind of eel fish (மீனவ);. [தோல் + விவாங்கு]
தோல்வினைஞர்	தோல்வினைஞர் tōlviṉaiñar, பெ. (n.) தோல் வினைமாக்கள் (பிங்.); பார்க்க;see {} (செ.அக.);. [தோல் + வினைஞர்]
தோல்வினைமாக்கள்	தோல்வினைமாக்கள் tōlviṉaimākkaḷ, பெ. (n.) செம்மார்; workers in leather(செ.அக.); [தோல் + வினை + மாக்கள்]
தோல்வீக்கம்	தோல்வீக்கம் tōlvīkkam, பெ. (n.) ஆண்குறியின் நுனித்தோல் மடங்கு வதாலுண்டாகும் வீக்கம்; swelling of the penis due to paraphimsos (செ.அக);. [தோல் + வீக்கம்]

தோல்வு	தோல்வு tōlvu, பெ. (n.) தோல்வி (பிங்.); பார்க்க;see {}. "சாலங்காயனைத் தோல்வினையேற்றி" (பெருங்.நரவாண.7,1o3);. [தோல்வி → தோல்வு]
தோல்வேலைப்பாடு	தோல்வேலைப்பாடு tōlvēlaippāṭu, பெ. (n.) கருவிகளைக் கொண்டு தோலில் செய்யப் படும் ஒப்பனை வேலைப்பாடு; leather craft. [தோல் + வேலைப்பாடு]
தோல்வை-த்தல்	தோல்வை-த்தல் tōlvaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.i.) ஆறின புண்ணில் புதுத்தோல் உண்டாதல் (யாழ்ப்.);; to form a new skin as a healing sore. ம. தோலுவய்க்குக [தோல் + வை-,]
தோலடிப்பறவை	தோலடிப்பறவை tōlaḍipparavai, பெ. (n.) தோலாலிணைக்கப்பட்ட காலுள்ள பறவை (இக்.வ.);; web footed bird (செஅக.); [தோல் + அடி + பறவை]
தோலம்	தோலம் tōlam, பெ. (n.) 1. அசைவு; movement. 2. ஒரு நிறை; a scale.
தோலறச்சீவல்	தோலறச்சீவல் tōlaṟaccīval, பெ. (n.) மேற்றோல் முழுவதும் நீங்கும்படி கத்தியால் சீவுதல்; removing the outer skin as in the purification of dry ginger or of a fruit with a knife (சா.அக.);. [தோல் + அற + சீவல்]
தோலன்செம்மீன்	தோலன்செம்மீன் tōlaṉcemmīṉ, பெ. (n.) தோல் போலும் மென்மையாக இருக்கும் ஒரு சிவந்த கடல் மீன் (தஞ்சை. மீனவ.);; red fish which has soft skin. [தோலன் + செம்மீன்]
தோலனம்	தோலனம் tōlaṉam, பெ. (n.) நிறுக்கை (யாழ்.அக.);: weighing (செ.அக.);. [துலை → தோல் → தோலம் → தோலனம்]

தோலா	தோலா tōlā, பெ. (n.) 1. கொக்குமீன்; stork pipe- long nosed fish. 2. கோனாய்; Indian wolf. 3. வெட்டுக்கிளி; locust. 4. ஐந்து தோலா கொண்ட சிற்றாழாக்கு; small half ollock. 5. 150 குன்றிமணி எடை; weight 180 grams. 6. ஓர் உரூபா எடை; one tola weight. 7. 3 1/3 வராகனெடை; weight consisting of 3 1/3 pagoda weight (சா.அக.);.
தோலாசை	தோலாசை tōlācai, பெ. (n.) பெண் மேலிச்சை; desire or craving for woman (சா.அக.);. [தோல் + ஆசை. தோல் = மேற்றோல், அழகு, பெண்ணழகு]
தோலாட்டம்	தோலாட்டம் tōlāṭṭam, பெ. (n.) பொருட்டின்மை (யாழ்.அக.);; meanness (செஅக);. [தோல்3 + ஆட்டம்] தோல் = மேற்றோல், மெலிது, எளிது. ஆட்டம் = உவமவுருபு எ-டு. மலையாட்டம் குவிந்திருக்கிறது. அண் - அட்டு = நெருங்கியிருத்தல், ஒத்திருத்தல், ஒத்திருக்கும் தன்மை. அட்டு – ஆட்டு - ஆட்டம்= போன்றிருத்தல்
தோலாண்டி	தோலாண்டி tōlāṇṭi, பெ. (n.) தோலன் (வின்.); பார்க்க;see {} (செஅக.);. [தோல் + ஆண்டி]
தோலாந்திரக்கிரியை	தோலாந்திரக்கிரியை tōlāndirakkiriyai, பெ. (n.) தோலாந்திரங்கட்டல் பார்க்க;see {} (சா.அக);.
தோலாந்திரங்கட்டல்	தோலாந்திரங்கட்டல் tōlāndiraṅgaṭṭal, பெ. (n.) கிழிக்கட்டி எரித்தல்; applying heat to the bundle, of medicine consisting of small flowers, flours, minute seeds, and other substances floating in water for the purpose of extracting the essence (சா.அக.);.
தோலாந்துருத்தி	தோலாந்துருத்தி tōlāndurutti, பெ. (n.) ஒன்றுக்கும் உதவாமல் காற்றடைத்த தோல் பையாக மூச்சுவிட்டுக் கொண்டிருப்பவன்; useless people, who respire like a air balloon. [தோலா(லான); + துருத்தி]

தோலாநாவினர்	தோலாநாவினர் tōlānāviṉar, பெ. (n.) நாவன்மையுடயார்; orator, eloquent speaker, as tongue-doughty (செ.அக.);. [தோல் + ஆ + நாவினர். தோல் + ஆ + தோல்வியுறாத நாவினர் = சொல்வளம் உடையவர். 'ஆ' எதிர்மறை இடைநிலை]
தோலாமை	தோலாமை tōlāmai, பெ. (n.) ஈடழியாமை; keep the fitness. [தோல் → தோலாமை]
தோலாமொழித்தேவர்	தோலாமொழித்தேவர் tōlāmoḻittēvar, பெ. (n.) the jaina author of {} (செ.அக.);.
தோலாயந்திரம்	தோலாயந்திரம் tōlāyandiram, பெ. (n.) மருந்துகளின் சத்து இறங்கும்படி அவற்றை ஒரு துணியில் முடிந்து எரிக்கும் ஏனத்திற்குள் தொங்க விடும்படி அமைக்கப்பட்ட எந்திரம்; an apparatus employed for purposes of obtained the soluble consitutents of a drug by the descent or suspension of a solvent through it (சாஅக);.
தோலாயா	தோலாயா tōlāyā, பெ. (n.) இலவு (மலை);; red flowered silk cotton (செ.அக.);.
தோலாவழக்கு	தோலாவழக்கு tōlāvaḻkku, பெ. (n.) முடிவுறாப் பேச்சு; never-ending dispute (செஅக);. மறுவ. தோரா வழக்கு, தீரா வழக்கு [தோல் + ஆ + வழக்கு]
தோலாள்	தோலாள் tōlāḷ, பெ. (n.) பயன்பாடிலாள் (வின்.);; good-for nothing woman (செ.அக.); [தோல் - தோலாள். தோல் = மீந்தோல், உமி போன்று பயனற்றது. அதுபோல் பயனற்றவள். தோற்பை போல உள்ளீடற்றவன் எனினுமாம்]
தோலான்	தோலான் tōlāṉ, பெ. (n.) தோலன் (வி.); பார்க்க;see {} (செ.அக.);. [தோலன் → தோலான்]
தோலான்துருத்தி	தோலான்துருத்தி tōlāṉturutti, பெ. (n.) தோலாந்துருத்தி பார்க்க;see {}.

தோலி	தோலி1 tōli, பெ. (n.) 1. பழத்தோல்; rind, peel. 2. மீன்வகை; a fresh water fish. 3. தோலான் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}. [தோல் → தோலி] தோலி2 tōli, பெ. (n.) 1. அரக்கு (வின்.);; gum lac. 2. அவுரி; indigo plant (செ.அக.);. [தோல் → தோலி. தோல் = மீந்தோல், மூடுவது]
தோலிக்கருவாடு	தோலிக்கருவாடு tōlikkaruvāṭu, பெ. (n.) உலர்ந்த சிறுமீன்; dried silurus (சாஅக.);.
தோலிகை	தோலிகை1 tōligai, பெ. (n.) 1. காது; ear. 2. ஒட்டிய விரல்கள்; finger united by webs or folds of skin. தோலிகை2 tōligai, பெ. (n.) 1. ஊஞ்சல்; swing, cradle. 2. காது; ear (செஅக.);.
தோலியாய்ப்போ-தல்	தோலியாய்ப்போ-தல் tōliyāyppōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தோல் போலாதல்; to be reduced to skin and bone. 2. இளைத்தல்; to be emaciated (சாஅக.);. [தோல் → தோலி + ஆய் + போ-,]
தோலிலேயூட்டு-தல்	தோலிலேயூட்டு-தல் dōlilēyūṭṭudal, 12.செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தோலிற் சுத்தி வைத்தல்; to wrap in a skin as a process in absorption. 2. தோலுக்குள் ஊசியால் குத்திப் புகும்படி செய்தல்; to inject in surgery introduction of medicine into the substance of skin, injection intra dermic injection as opposed subcutaneous injection (சா.அக);. [தோல் + இல் + ஊட்டு-,]
தோலின்றுன்னர்	தோலின்றுன்னர் tōliṉṟuṉṉar, பெ. (n.) தோல்வேலை செய்வோர்; leather workers. "துன்னகாரருந் தோலின்றுன்னரும்" (சிலப். 5:32);. [தோல் + இன் + துன்னர். 'இன்' சாரியை துல் → துன் → துன்னர்]
தோலுண்ணி	தோலுண்ணி tōluṇṇi, பெ.(n.) ஒருவகை யுண்ணி; stiutich (சாஅக);. [தோல் + உண்ணி]

தோலுணி	தோலுணி tōluṇi, பெ. (n.) தோலன் (யாழ்.அக); பார்க்க;see {} (செஅக);.
தோலுந்துருத்தியுமாதல்	தோலுந்துருத்தியுமாதல் tōlunduruttiyumātal, பெ. (n.) சதையும் எலும்புமாதல்; being reduced to skin and bone said of an emaciated person (சாஅக.);. [தோலும் + துருத்தியும் + ஆதல்]
தோலுரி	தோலுரி1 dōluridal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) மேற்றோலுரிதல்; to exfolicate of the epidermis to peel off skin (சா.அக.); ம. தோலுரியுக [தோல் + உரி] தோலுரி2 tōlurittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) மேற்றோலைப் போக்கல்; to peel off, as skin of fruits. 2. உடம்பின் தோலையுரித்தல்; to flay as skin of body, escoriating. 3. தோல் போக்கல்; to husk, as grains or pulse, to decoritcate. 4. சட்டை கழற்றல்; to cast away the outer skin as snakes do (சா.அக.);. [தோல் + உரி-,]
தோலுரித்தோன்	தோலுரித்தோன் tōlurittōṉ, பெ. (n.) 1. குப்பை மேனி; rubbish plant. 2. கற்ப முறையால் சட்டை கழட்டியவன்; one who causes the wrinkled outer skin to shed or thrown off as in rejuvenation so as to look young (சா.அக);. [தோல் + உரித்தோன்]
தோலுழிஞை	தோலுழிஞை tōluḻiñai, பெ. (n.) கிடுகு படையைச் சிறப்பித்துக் கூறும் புறத்துறை (பு.வெ. 6,12);; theme in praise of a shield (செ.அக);. [தோல்3 + உழிஞை]
தோலுள்	தோலுள் tōluḷ, பெ. (n.) 1. உள் தோல்; inner skin. 2. தோலுக்குள்; inside of the skin (சா.அக);. [தோல் + உள்]
தோலொட்டு	தோலொட்டு tōloṭṭu, பெ. (n.) வரி வகை; a tax (செஅக);.
தோலோதோல்	தோலோதோல்1 tōlōtōl, இடை. (part.) உடம் படாமைக் குறிப்பு (பஞ்சதந்);; expr.signifying disagreement (செ.அக.);. தோலோதோல்2 tōlōtōl, கு.வி.எ. (adv.) எவ்வகையிலும் (வின்.);; afterall, howbeit.

தோவத்தி	தோவத்தி1 tōvatti, பெ. (n.) ஆண்மக்களின் அரையாடை; a cloth worn arround the waist by men (செஅக);. தெ. தோவதி தோவத்தி2 tōvatti, பெ. (n.) புடவை; saree.
தோவம்	தோவம் tōvam, பெ. (n.) ஒரு காலவளவு; a measure of time. "கணம்வளி யுயிர்ப்புத் தோவம்" (மேருமந். 94);.
தோவனம்	தோவனம் tōvaṉam, பெ. (n.) தோவாளம் பார்க்க;see {}. [தோவாளம் → தோவளம் → தோவனம்]
தோவை	தோவை tōvai, பெ. (n.) நெத்திலியைப் போல் ஒரு கடல் மீன் (தஞ்சை.மீனவ.);; kind of sea fish like anchovy fish.
தோழ்	தோழ் tōḻ, பெ. (n.) மாட்டுக் கொட்டில்; cattle stall. 'ஊழிதொ றாவுந் தோழும் போன்று" (சீவக. 487);. மறுவ. தொழுவம் [துல் → துள் → தொள் → தொழு → தோழ்]
தோழ்ப்பாடி	தோழ்ப்பாடி tōḻppāṭi, பெ. (n.) தீயவன்; போக்கிலி (போக்கிரி);; wiked person. "துர்த்தத் தனம் பேசுந் தோழ்ப்பாடி வித்தையில்" (தெய்வச். விறலிவிடு. 476);. [தோல் → தோழ் + பாடி]
தோழப்பர்	தோழப்பர்1 tōḻppar, பெ. (n.) மிருதி (ஸ்மிருதி); நிபந்தனை என்னும் நூலின் ஆசிரியர்களுள் ஒருவர்; a writer on the smrtis. தோழப்பர்2 tōḻppar, பெ. (n.) நாய்; dog, an man's friend. [தோழமை → தோழப்பர்]

தோழம்	தோழம்1 tōḻm, பெ. (n.) மாட்டுத் தொழுவம்; cattle-stall. "தோழத்திடைப் புகுந்தாள்" (பிரமோத். 3, 14);. ம. தோழம் [துள் → தொள் → தொழு → தொழுவம் → தோழம்] தோழம்2 tōḻm, பெ. (n.) 1. கடல்; sea. "முதிர்திரை யடிக்கும் பரிதியந் தோழம்" (கல்லா. 88,23);. 2. பேரெண்; a large number. "ஒரு தோழந் தேவர் விண்ணிற் பொலிய" (தேவா. 102, 7);. தெ. தோயமு [தோயம் → தோழம்] தோழம்3 tōḻm, பெ. (n.) தோழமை பார்க்க;see {}. [துள் → தொள் → தொழு → தொழுவம் → தோழம்] த. தோழம் → Skt. {}
தோழமை	தோழமை tōḻmai, பெ. (n.) நட்பு; friendship, companionship. "தோழமை யென்றவர் சொல்லிய சொல்லொரு சொல்லன்றோ" (கம்பரா. குகப். 15);. தோழமையோடும் ஏழைமை பேசேல் (பழ.);. ம. தோழம [துள் → தொள் → தொழு → தொழுவம் → தோழம் → தோழமை]
தோழர்	தோழர் tōḻr, பெ. (n.) 1. தோழன் பார்க்க;see {}. 2. அரசியல் இயக்கங்கள் சிலவற்றில் ஓர் உறுப்பினர் மற்றொரு உறுப்பினரையோ, சார்பாளரையோ அழைக்கும் விளிச்சொல்; comrade, a calling word in certain political movements. நம் தோழர்கள் அனைவரும் வென்று விட்டனர். [தோழன் → தோழர், 'அர்' உயர்வுப் பன்மையீறு]
தோழன்	தோழன் tōḻṉ, பெ. (n.) வினைவலபாங்கன், பாங்கன்; friend, companion, intimate acquaintance, camrade. "யானே தந்தை தோழன்" (புறநா. 201);. தோழனாவது துலங்கிய கல்வி (பழ.);. ம. தோழன்; க. தெ. தோடு; து. தோழ; கொலா. தோரென் (தம்பி);; நா. தோரென்; பர். தொளெய (உடன் பிறந்தவன்);; கட. தோரென் (தம்பி);; கோண். தொர் (உதவி);; கூ. தோஞ்சு;குவி. தோனெசி [துள் → தொள் → தொழு → தோழம் → தோழன்]

தோழா	தோழா tōḻā, பெ. (n.) விளிச்சொல்; calling word. [தோழன் → தோழா (விளி); (சு.வி.35);]
தோழி	தோழி1 tōḻi, பெ. (n.) 1. பாங்கி; a lady's maid. "நல்லவென் றோழி" (திவ். நாய்ச். 10, 10);. 2. செவிலித் தாயின் மகள்; heroine confidante, being the daughter of her fostermother. "தோழிதானே செவிலிமகளே" (தொல். பொருள். 125);. 3. மனைவி; wife. "பொற்றொடிப் பணைத்தோட் டோழியர்" (பெருங்.வத்தவ. 12, 19);. 4. பணிப்பெண் (இலக்.வி. 207, உரை);; maidservant. [தோழன் (ஆ.பா.); → தோழி (பெ.பா.);] தோழி2 tōḻi, பெ. (n.) அரக்கு (அக.நி.);; gum lac. [தோலி2 → தோழி] தோழி3 tōḻi, பெ. (n.) கற்பூரவல்லி; country borage (சாஅக);.
தோழிச்சி	தோழிச்சி tōḻicci, பெ. (n.) தோழி 1,2,3 பார்க்க;see {}. 1,2,3. "தோழரெல்லாந் தோழிச்சியாக" (பெருங்.மகத. 22, 39);. [தோழி → தோழிச்சி]
தோழிப்பொங்கல்	தோழிப்பொங்கல் tōḻippoṅgal, பெ. (n.) bride procession on the fourth day of marriage, conducted by her maternal uncle (செ.அக.);. [தோழி + பொங்கல்]
தோள்(ளு)	தோள்(ளு)1 dōḷḷudal, 10 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. துளைத்தல்; to perforate bore through. "கேட்பினும் கேளாத் தகையவே கேள்வியாற் றோட்கப்படாத செவி" (குறள், 418);. 2. தோண்டுதல்; to dig out, scoop. "தோணீர்க் கடலுள்" (சீவக.2097);. "தெவ்வேந்த ருடறோட்ட நெடு வேலாய் ... கடறோட்டா ரெனின்" (கம்பரா. குலமுறை. 8);. 3. நீக்குதல்; to remove. "கடிதோட்ட களவகத்தே" (திருக்கோ. 8);. க. தோடு [துல் → துள் → தொள் → தோள்]

தோள்காய்த்தல்	தோள்காய்த்தல் tōḷkāyttal, பெ. (n.) தோள் காய்ப்பு; shoulder becoming callous (சா.அக.);. [தோள் + காய்த்தல்]
தோள்கொட்டு-தல்	தோள்கொட்டு-தல் dōḷkoṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வீரத்தின் அடையாளமாய்த் தோளைத் தட்டுதல்; to clap one's shoulders, as in difiance. "தடுத்தானைத் தான்முனிந்து தன்றோள் கொட்டி" (தேவா. 689, 10);. [தோள் + கொட்டு-,]
தோள்கொடு-த்தல்	தோள்கொடு-த்தல் tōḷkoḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சுமையைத் தாங்குதல்; to take on one's shoulders, the as the pole of a palanquin. தாங்க முடியவில்லை, கொஞ்சம் தோள் கொடு (உவ.);. 2. உதவி செய்தல்; to offer help in an emergency (செஅக.);. [தோள் + கொடு-,]
தோள்சந்து	தோள்சந்து tōḷcandu, பெ. (n.) அக்குள்; arm pit (சாஅக.);. [தோள் + சந்து]
தோள்சேர்-தல்	தோள்சேர்-தல் tōḷcērtal, 3 செ.குன்றாவி. (v.t.) தழுவுதல்; to embracc (செஅக);. [தோள் + சேர்-,]
தோள்சேலை	தோள்சேலை tōḷcēlai, பெ. (n.) மார்பை மறைக்கும் பகுதியையுடைய சேலை; a sarce which has the portion that is drawn over the breast. [தோள் + சேலை. சீரை → சீலை → சேலை]
ாள்சேலைப்போராட்	தோள்சேலைப்போராட்டம் tōḷcēlaippōrāṭṭam, பெ. (n.) பெண்கள் மாராப்பு சேலை உடுத்தும் உரிமைக்கோரி செய்த போராட்டம்; the struggle to have the right to wear the saree that is drawn over the breast. [தோள்சேலை + போராட்டம்]
தோள்தட்டு	தோள்தட்டு1 dōḷdaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) தோள்கொட்டு-தல், பார்க்க;see {}, (செஅக.);. [தோள் + தட்டு-,] தோள்தட்டு2 dōḷdaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஒருவரை ஊக்கப்படுத்துவதற்காகத் தோளில் தட்டிக் கொடுத்தல்; to pat one, on shoulder to encourage. [தோள் + தட்டு]

தோள்தீண்டி	தோள்தீண்டி tōḷtīṇṭi, பெ. (n.) நெருங்கி வருத்துவது; that which comes close and destroys, as touching one's shoulders. "மரணமன்றோ தோள்தீண்டியாக வந்து நிற்கிறது." (திவ். திருமாலை, 6, வியா. பக். 34);. [தோள் + தீண்டி]
தோள்தூக்குதல்	தோள்தூக்குதல் dōḷdūkkudal, பெ. (n.) தோளெடுத்தல் பார்க்க;see {} (செஅக.);. [தோள் + தூக்குதல்]
தோள்நாடி	தோள்நாடி tōḷnāṭi, பெ. (n.) தோட் பக்கத்துள்ள தூய அரத்தக் குழாய்; subclavian artery (செஅக.); [தோள் + நாடி]
தோள்நாப்பை	தோள்நாப்பை tōḷnāppai, பெ. (n.) தோள்பை பார்க்க;see {}. [தோள் + நாலு + பை] தோளில் நாலும் (தொங்கும்); பை. இது வட புல மொழிகளில் ஜோல்னாப்பை என வழங்குகிறது.
தோள்நாளம்	தோள்நாளம் tōḷnāḷam, பெ. (n.) தோட் பக்கத்துள்ள தூய்மையிலா அரத்தக் குழாய்; subclavian vein (செ.அக.);. [தோள் + நாளம்]
தோள்பட்டை	தோள்பட்டை tōḷpaṭṭai, பெ. (n.) தோள் பலகை; shoulder blade (சா.அக.);. [தோள் + பட்டை]
தோள்படிகொள்(ளு)-த	தோள்படிகொள்(ளு)-தல் dōḷpaḍigoḷḷudal, 7 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஒன்றைப் பற்றாகக் கொள்ளுதல்; to go a step further, proceed further. "கீழ்நின்ற நிலைமையமைத்து மேலே தோள்படி கொள்ளுகிறார்." (ஈடு. 1,1,1, பக்.2);.
தோள்பை	தோள்பை tōḷpai, பெ. (n.) தோளில் தொங்கவிடும்படி பட்டை வைத்துத் தைத்த பை; shoulder bag. [தோள் + பை]

தோள்பொருத்து	தோள்பொருத்து tōḷporuttu, பெ. (n.) தோள் மூட்டு; shoulder joint (சா.அக.);. [தோள் + பொருத்து]
தோள்பொருத்துவாதம்	தோள்பொருத்துவாதம் tōḷporuttuvātam, பெ. (n.) தோள் வலி நோய்; inflammation of the shoulder joint (சா.அக.);. [தோல் + பொருத்து + வாதம்]
தோள்மாற்று-தல்	தோள்மாற்று-தல் dōḷmāṟṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.t.) 1. சுமையை ஒரு தோளின்று மற்றொரு தோளுக்கு மாற்றுதல்; to change one shoulder to another, as a load. 2. பிறன் சுமையைத் தான் தூக்கி உதவிபுரிதல்; to relieve another in bearing a load (செ.அக.);. [தோள் + மாற்று-,]
தோள்மாறு-தல்	தோள்மாறு-தல் dōḷmāṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மனம் வேறுபடுதல்; to change one's mind, as changing shoulders. "கிட்டினவாறே நீரே அதிலே தோள்மாறுகிறீர்" (திவ். திருமாலை, 2, வியா. 8);. [தோள் + மாறு-,]
தோள்மூட்டு	தோள்மூட்டு tōḷmūṭṭu, பெ. (n.) தோட் பொருத்து; shoulder joint (செ.அக);. [தோள் + மூட்டு]
தோள்வந்தி	தோள்வந்தி tōḷvandi, பெ. (n.) தோள்வளை பார்க்க;see {}. "அத்தோள்கடோறும் தோள்வந்தியை உடையராயிராநின்றார்" (திவ். பெரியதி. 9, 2,4, வியா.);. [தோள் + வந்தி. வங்கி → வந்தி. வங்கி = வளைந்தது]
தோள்வலி	தோள்வலி tōḷvali, பெ. (n.) தோள் வலிமை; strength or power of the arm. "இராமன் றோள்வலி கூறுவோர்க்கே" (கம்பரா. தனியன்);. 2. தோள் நோவு; pain in the shoulder (செ.அக.);. [தோள் + வலி]
தோள்வளை	தோள்வளை tōḷvaḷai, பெ. (n.) தோளில் அணியும் வளைவகை; ring worn on the upper arm. "நெடுந்தோள் வளையுங் கடுங்கதிர்க் கடகமும்" (பெருங். இலாவாண. 5, 114);. [தோன் + வளை]

தோள்வாதம்	தோள்வாதம் tōḷvātam, பெ. (n.) 1. தோள் வீங்கிக் கண்டம், பிடரி வலிப்புற்று கழுத்து நோகும் ஒருவகை நரம்பு நோய்; a kind of neuralgic pain of the shoulder's marked by swelling and pain in the neck and nape. 2. வளிக் குற்றத்தினால் (தோஷத்தினால்); தோள் மூட்டு பசையற வற்றல்; the vayu about the shoulder joint becomes excited dries up the kapa which substains the shoulder joint. 3. வளிக் கோளாறினால் தோள் மூட்டில் விறைப் புண்டாகி அசைக்க முடியாமற் செய்யும் ஒரு வகை; stiffness of the shoulder joint in which the excited vayu causes the contraction of the muscles of the shoulder
தோளணி	தோளணி tōḷaṇi, பெ. (n.) தோட்பக்கத்தில் அணியப்படும் அணிகலவகை; ornaments worn on the upper arm. "தோளணி தோடு சுடரிழை நித்திலம்" (பரிபா. 1o, 115);. [தோள் + அணி] தோளணி tōḷaṇi, பெ. (n.) வில்லையோடு கூடிய தொண்டனின் தோட்கச்சை (கொ.வ.); (டவாலி);; peon's belt on which a badge is worn. [தோள்+அணி] [P]
தோளாச்செவியர்	தோளாச்செவியர் tōḷācceviyar, பெ. (n.) ஒரு வகைக் குலத்தினர்; a section of people (S.I.I.iii, 268);. [தோள் + ஆ + செவியர். 'ஆ' எதிர்மறை இடைநிலை]
தோளாமணி	தோளாமணி tōḷāmaṇi, பெ. (n.) துளையிடப் படாத மணி; uncut gem. "தோளா மணியே பிணையே பலசொல்லி யென்னை" (திருக்கோ. 47); [துல் → துள் → தொள். துல் - துளைத்தற் கருத்துவேர். தோள் + ஆ + மணி]
தோளி	தோளி tōḷi, பெ. (n.) 1. நன்னீர் மீன்வகை; fresh- water fish. 2. நீலிச்செடி; common indigo. 3. அரக்கு (சங்அக.);; lac (செஅக);. [தோலி → தோளி]
தாளிற்கொள்(ளு)-தல்	தோளிற்கொள்(ளு)-தல் dōḷiṟkoḷḷudal, 7 செ.குன்றாவி. (v.t.) மணந்து கொள்ளுதல்; to marry. "நின்கோதையை யார்கொலோ தோளிற் கொள்பவர்" (பிரபுலிங். மாயையினுற். 69);. [தோளில் + கொள்-,]
தோளுக்கினியான்	தோளுக்கினியான் tōḷukkiṉiyāṉ, பெ. (n.) கோயிற் கடவுள்திருமேனியை எளிதில் தூக்கிச் செல்லக் கூடிய ஊர்தி வகை; a light frame for carrying in procession the idol of a temple, as easy for the shoulder (செஅக.);. [தோளுக்கு + இனியான்]
தோளு-தல்	தோளு-தல் dōḷudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) துளைத்தல்; to perforate. [துல் → துள் → தொள் → தோள் → தோளு]

தோளெடுத்தல்	தோளெடுத்தல் tōḷeḍuttal, பெ. (n.) மாலை மாற்றும் பொருட்டு மணமக்களை அவ்வவர் மாமன்மார் தோளிற்றூக்குகை; the ceremony in which bride and the bride-groom are carried upon the shoulder of their respective maternal uncles to enabled them to exchange garlands (செஅக);. [தோள் + எடுத்தல்]
தோளோச்சல்	தோளோச்சல் tōḷōccal, பெ. (n.) தோளை எடுத்தல்; raise the shoulders. [தோள் + ஓச்சல்]
தோற்கட்டடம்	தோற்கட்டடம் tōṟkaḍḍaḍam, பெ. (n.) பொத்தகத்திற்குத் தோலாற் செய்த மேற்கட்டு; leather binding for books (செ.அக.);. [தோல் + கட்டடம். கட்டு → கட்டடம்]
தோற்கட்டு	தோற்கட்டு1 tōṟkaṭṭu, பெ. (n.) முன்கைத் தோற்கவசம்; armour for the fore arm; usually of leather (செ.அக.);. [தோள் + கட்டு] தோற்கட்டு2 tōṟkaṭṭu, பெ. (n.) வல்லமை; strength of the shoulder (சா.அக.);. [தோல் + கட்டு. கட்டு = இளமை, வலிமை, வல்லமை]
தோற்கடகு	தோற்கடகு tōṟgaḍagu, பெ. (n.) தோற்கேடகம்; leather shield. "தான் அம்புபடில் தளராது பிறர்க்கு அரணமாகும் தோற்கடகு போன்ற பண்பு" (பதிற்றுப். 45,16, உரை);. [தோள் + கடகு. கிடுகு → கடுகு → கடகு]
தோற்கடி-த்தல்	தோற்கடி-த்தல் tōṟkaḍittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) தோல்வியுறச் செய்தல்; to defeat (செஅக);. [தோல் → தோல்வி. தோற்க + அடி-,]
தோற்கருவி	தோற்கருவி tōṟkaruvi, பெ. (n.) ஐவகை இசைக் கருவிகளுள், தோலாற் செய்யப்பட்ட இசைக் கருவிவகை (சிலப். 3:27, உரை);, musical instrument made of leather, as drum, tabor, one of five isai-k-karuvi (செ.அக.);. [தோல் + கருவி] ஐவகை இசைக் கருவிகள் 1. தோற்கருவி. 2 துளைக் கருவி. 3. நரம்புக் கருவி. 4. கஞ்சக் கருவி. 5. மிடற்றுக் கருவி.

தோற்கருவியாளர்	தோற்கருவியாளர்1 tōṟkaruviyāḷar, பெ. (n.) வாச்சியக்காரர் (பிங்.);; drummers (செ.அக.);. [தோல் + கருவி + ஆளர். ஆள்பவர் → ஆளர்] தோற்கருவியாளர்2 tōṟkaruviyāḷar, பெ. (n.) தோல் பொருட்களைச் செய்யும் தொழிலாளர்; one who mends and do leather works (கழ.தமி.அக.);. [தோல் + கருவியாளர்]
தோற்கவசம்	தோற்கவசம் tōṟkavasam, பெ. (n.) தோலாலான சட்டை (வின்.);; leather jacket (செ.அக.);. [தோல் + கவசம்]
தோற்காது	தோற்காது tōṟkātu, பெ. (n.) தோற்செவி பார்க்க;see {} (செ.அக.);. [தோல் + காது]
தோற்காற்பறவை	தோற்காற்பறவை tōṟkāṟpaṟavai, பெ. (n.) தோலடிப்பறவை;see {} (செஅக);. [தோல் + கால் + பறவை]
தோற்கிடங்கு	தோற்கிடங்கு tōṟkiḍaṅgu, பெ. (n.) தோல் பதனிடுமிடம்; tannery (செஅக);. [தோல் + கிடங்கு. கீழ் → கிழ → கிட → கிடங்கு]
தோற்குடைச்சல்	தோற்குடைச்சல் tōṟkuḍaiccal, பெ. (n.) தோள் வாதம் பார்க்க;see {} (சாஅக.);. [தோல் + குடைச்சல்]
தோற்குல்லாய்	தோற்குல்லாய் tōṟkullāy, பெ. (n.) தோலாற் செய்த கவிப்பு வகை; a leather cap (செஅக);. [தோல் + குல்லாய்]
தோற்கைத்தளம்	தோற்கைத்தளம் tōṟkaittaḷam, பெ. (n.) முன்கையி லணியுந் தோற்கவசம் (சிலப். 14, 170, அரும்);; armour for the fore-arm, made of leather (செ.அக);. [தோல் + கை + தளம்]

தோற்கொதிப்பு	தோற்கொதிப்பு dōṟkodippu, பெ. (n.) தோலுக் கடியிலுள்ள தசைக்கொதிப்பால் வரும் நோய் வகை; inflammation of the cellular tissue immediately beneath the skin (செ.அக);. [தோல் + கொதிப்பு]
தோற்கொம்பு	தோற்கொம்பு tōṟkombu, பெ. (n.) 1. விலங்கின் கட்டுக்கொம்பு; movable horn fixed in the skin. 2. கொம்பு ஆடுதலாகிய மாட்டுக் குற்றவகை (மாட்டுவா. 16);; a defect in cattle in which the horns are not firm (செ.அக.);. ம. தோல்கொம்பு [தோல் + கொம்பு]
தோற்சட்டையுரித்தோன்	தோற்சட்டையுரித்தோன் tōṟcaṭṭaiyurittōṉ, பெ. (n.) காயகற்பம் சாப்பிட்டு அதனால் திரை நீங்கி, அதாவது உடம்பிலுள்ள சுருங்கிய தோல் கழன்று காய சித்தியடைந்த சித்தர்களில் ஒருவன்; one of those Siddhars who rejuvenated their system and restored to youth by casting off the wrinkled skin on consuming the rejuvenation drug (சா.அக.);. [தோல் + சட்டை + உரித்தோன்]
தோற்சித்தை	தோற்சித்தை tōṟcittai, பெ. (n.) எண்ணெய் வைக்க உதவுந் தோற்பை வகை (யாழ்.அக.);; leathern bottle or vessel for oil. [தோல் + சித்தை]
தோற்செருப்பு	தோற்செருப்பு tōṟceruppu, பெ. (n.) செருப்பு வகை; a kind of shoe. "தோற் செருப் பார்த்த பேரடியன்" (கம்பரா. கங்கை. 29);. [தோல் + செருப்பு]
தோற்செவி	தோற்செவி tōṟcevi, பெ. (n.) 1. புறச்செவி; auricle of the ear. "அந்தோற் செவியிலுண் மந்திரமாக" (பெருங். உஞ்சைக். 45,47);, (சீவக. 2718, உரை, அடிக்குறிப்பு);. 2. புறச்செவியுள்ள விலங்குகள் (வின்.);; creatures having external ears (செஅக.);. [தோல் + செவி]
தோற்பரம்	தோற்பரம் tōṟparam, பெ. (n.) தோற்கேடகம்; buckler, leathern shield. "போர் மயிர்க் கேடகம் புளகத் தோற்பரம்' (சீவக. 2218);. 2. நெடுஞ் செருப்பு (வின்.);; boots. [தோல் + பரம்]
தோற்பலகை	தோற்பலகை tōṟpalagai, பெ. (n.) தோற்பரம் (பிங்.); பார்க்க;see {} (செ.அக.);. [தோல் + பலகை]

தோற்பறை	தோற்பறை1 tōṟpaṟai, பெ. (n.) தோற்கருவி வகை; durm, a musical instrument. [தோல் + பறை] தோற்பறை2 tōṟpaṟai, பெ. (n.) 1. குதிரைக்குக் கொள் வைக்கும் பை; leather bag used in feeding horses. 2. நீரிறைக்கும் கருவி வகை; leather bucklet for drawing water. ம. தோல்பற [தோல் + பறை]
தோற்பனாட்டு	தோற்பனாட்டு tōṟpaṉāṭṭu, பெ. (n.) பனம் பழத்தின் மெல்லிய உள்ளீடு; thin layer of the juicy substance of palmyra fruit (செ.அக.);.
தோற்பாடி	தோற்பாடி tōṟpāṭi, பெ. (n.) 1. விலை மாது (வின்.);; strumpet. 2. இழிந்தோன்; mean, worthless, shameless person (செ.அக.);. [தோல் + பாடி]
தோற்பாய்	தோற்பாய் tōṟpāy, பெ. (n.) தோலால் அமைந்த இருக்கை (தவிசு); (சூடா);; undressed skin used as a seat (செஅக.);. [தோல் + பாய்]
தோற்பாரை	தோற்பாரை tōṟpārai, பெ. (n.) 1. மூன்றடி நீளம் வளரும் கடல்மீன்வகை; sea-fish, attaining 3 feet in length, as having a thick-skin. 2. நீலங் கலந்த பச்சைநிறங் கொண்டதும் 18 விரலம் வளர்வதுமான கடல்மீன் வகை; sea-fish, greenish, shot with blue, attaining 18 inch in length (செ.அக.);. [தோல் + பாறை]
தோற்பாவை	தோற்பாவை tōṟpāvai, பெ. (n.) 1. தோலாற் செய்து ஆட்டும் பாவை; leathern puppet marionette. "தோற்பாவைக் கூத்தும்" (சி.சி. 4, 24,நிரம்ப);. 2. தோற்பாவைக்கூத்து (சிலப். 3, 12, உரை); பார்க்க;see {} [தோல் + பாவை]
தோற்பாவைக்கூத்து	தோற்பாவைக்கூத்து tōṟpāvaikāttu, பெ. (n.) தோற்பாவையைக் கொண்டு ஆட்டுங் கூத்து; show with leathern puppets. "தோற்பாவைக் கூத்துந் தொல்லைமரப் பாவை யியக்கமும்" (சி.சி. 4,24);. [தோல் + பாவை + கூத்து]

தோற்பிரண்டல்	தோற்பிரண்டல் tōṟpiraṇṭal, பெ. (n.) தோல்மேலேறுதல் பார்க்க;see {}. [தோல் + பிரள்தல். புரள் → பிரள்]
தோற்பு	தோற்பு tōṟpu, பெ. (n.) தோல்வி; defeat, discomfiture, loss. "தோற்பு வெல்வது சொல்பவர் யார்" (உபதேசகா. சிவவிரத. 342);.
தோற்புடை	தோற்புடை1 tōṟpuḍaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) மேற்றோல் போகும்படி முறத்தில் தேய்த்துப் புடைத்தல்; to winnow by fan (சாஅக.);. [தோல் + புடை-,] தோற்புடை2 tōṟpuḍaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) தோள்கொட்டு-தல் பார்க்க;see {}- [தோல் + புடை]
தோற்புரட்டல்	தோற்புரட்டல் tōṟpuraṭṭal, பெ. (n.) தோல்மேலேறுதல் பார்க்க;see {}.
தோற்புரை	தோற்புரை tōṟpurai, பெ. (n.) 1. தோலின் துளை; pores of the skin. 2. மேற்றோல்; cuticle. "தோற்புரை போமதன்றிக்கே பிராணனிலே தைப்பதுமாயிருந்தது" (ஈடு.அவ.ஜீ.);. 3. சவ்வுள்ள உடலிடம் (யாழ்.அக.);; membrance (செ.அக.);. [தோல் + புரை]
தோற்புலவு	தோற்புலவு tōṟpulavu, பெ. (n.) ஒரு வகைப் பிலா மரம்; lance wood (சா.அக);. [தோல் + புலவு. பிலா → புலா → புலாவு → புலவு]
தோற்புழு	தோற்புழு tōṟpuḻu, பெ. (n.) சதையின் அடியிலுண்டாகும் கயிற்றைப் போன்ற புழு, நரம்புச் சிலந்தி; guinea worm (சாஅக.);. [தோல் + புழு]
தோற்பெட்டி	தோற்பெட்டி tōṟpeṭṭi, பெ. (n.) 1. தோலாற் செய்த பேழை (வின்.);; leather bag. 2. சாதிக் காய் மரப்பெட்டி; dealwood case covered with thick brown paper (செ.அக.);. [தோல் + பெட்டி]

தோற்பை	தோற்பை tōṟpai, பெ. (n.) 1. தோலாற் செய்த பை; leathern bag. 2. துளையுள்ள தோற் கவிப்பு (குல்லா); (தைலவ.தைல.);; perforated leathern cap. 3. உடம்பு; body. "தோற்பை யுணின்று தொழிலறச் செய்தூட்டுங் கூத்தன்" (நாலடி, 26);. [தோல் + பை]
தோற்றக்கவி	தோற்றக்கவி tōṟṟakkavi, பெ. (n.) நாடகத்திற் கட்டியங்காரன் பாடும் பாட்டு (வின்.);; verse sung announcing the appearance of a person on the stage (செ.அக.);. [தோற்றம் + கவி]
தோற்றத்தரு	தோற்றத்தரு tōṟṟattaru, பெ. (n.) நாடக நடிகர் தோன்றும் பொழுது ஆடிப்பாடும் பாட்டு; a kind of song sung by an actor while appearing on the stage (செ.அக.);. [தோற்றம் + தரு]
தோற்றப்பட்டவன்	தோற்றப்பட்டவன் tōṟṟappaṭṭavaṉ, பெ. (n.) தோற்றமானவன் (வின்.); பார்க்க;see {} (செ.அக.);. [தோற்றம் + பட்டவன்]

தோற்றம்	தோற்றம் tōṟṟam, பெ. (n.) 1. காட்சி; appearance. "இலக்குவன் றோன்றிய தோற்றம்" (கம்பரா. கும்பகருண. 231);. "தோற்றஞ்சான் ஞாயிறு" (நாலடி, 7);. 2. பார்வை; vision, sight, perceptibility. என்னுடைய தோற்றத்தில் அது மரமாக உள்ளது. 3. உயர்ச்சி; conspicuosness, prominence, distinctness in appearance. "நிலையிற் றிரியா தடங்கியான் றோற்றம் மலையினும் மானப்பெரிது" (குறள், 124);. 4. விளக்கம்; splendour, brightness. 5. தொடக்கம்; origin, rise, beginning, source. "தோற்றமு நிலையுங் கேடும்" (மணிமே. 27:181);. 6. பிறப்பு (பிங்.);; birth, avatar. "நாயகன் றோற்றத்தின் (கம்பரா. சிறப். 11);. 7. வகுப்பு; class. "வேறுபட வந்த வுவமத் தோற்றம்" (தொல்.பொருள். 307);. 8. படைப்பு; creation. "எவ்வகைப் பொருளுந்தோற்ற நிலையிறுதி" (திருக்கோ. 1, உரையகவல்);. 9. சாயை; reflection, semblance. அவனுக்குத் தந்தையின் தோற்றமிருக்கிறது. 10. புகழ்; fame, reputation. "ஈவார்க ணென்னுண்டாந் தோற்றம் இரந்து கோள் மேவார் இலாஅக்கடை" (குறள், 1059);. 11. வலிமை (பிங்.);; vigour, strength, power, force. 12. புனைவு (வேடம்);; costume, guise. "வானுயர் தோற்றம் எவன்செய்யும் தன்னெஞ்சம் தானறி குற்றப் படின்" (குறள், 272);. 13. உருவம்; form. "நாற்றத் தோற்றச் சுவையொளி யுறலாகி நின்ற" (திவ். திருவாய். 3,6);. 14. சொன்மாலை (பிங்.);; panegyric. 15. உறுப்பு; member, limb, part. "எம்மென வருஉங் கிழமைத் தோற்றம்" (தொல். பொருள். 221);. 16. தன்மை; nature. "அறத்து வழிப்படூஉந் தோற்றம் போல" (புறநா. 31);. 17. எண்ணம்; idea. "தோற்றனனேயினி யென்னுந் தோற்றத்தால்" (கம்பரா. இராவணன் வதை, 78);. 18. உய்த்துணர்வு, ஊகம்; guess, estimate. "பதினைந்தாம் பக்கல் என்றொரு தோற்றம்". 19. நாடக முன்னிகழ்வு; entrance on the stage; debut.

தோற்றமா-தல்	தோற்றமா-தல் tōṟṟamātal, 6 செ.கு.வி. (v.i.) 1. காணப்படுதல்; to come into existence. 2. அரங்கில் நாடகமாந்தர் தோன்றல்; to appear on the stage (செ.அக.); [தோற்றம் + ஆ-,]
தோற்றமானவன்	தோற்றமானவன் tōṟṟamāṉavaṉ, பெ. (n.) பல்லோர் அறிந்தவன் (வின்.);; conspicuous, celebrated man (செ.அக.);. [தோற்றம் + ஆனவன்]
தோற்றரவு	தோற்றரவு tōṟṟaravu, பெ. (n.) 1. காட்சி; appearance. 2. உருவாதல் (உற்பத்தி);; coming into existence. "துன்பக் கதியிற் றோற் றரவின்றி" (மணிமே. 26:56);. 3. அறிகை (வின்.);; conspicuousness, emineance, dignity. 4. தோற்றம் (அவதாரம்);; incarnation. "ஒரு தோற்றரவு தோற்றியே யாகிலும் உதவவேணும்" (ஈடு. 3, 2,5);. 5. பொய்த் தோற்றம்; phantom, apparition spectre (செ.அக.);. [தோற்றம் + அரவு. 'அரவு' தொழிற் பெயரீறு]
தோற்றல்	தோற்றல்1 tōṟṟal, பெ. (n.) 1. தோன்றுகை; appearance. 2. புகழ்; praise. 3. வலிமை; vigour, strength. தோற்றல்2 tōṟṟal, பெ. (n.) 1. தோல்வி (பிங்.);; defeat. 2. வீண் எண்ணம் (யாழ்.அக.);; vain idea (செ.அக.);. [தோல் → தோற்றல்] தோற்றல்3 tōṟṟal, பெ. (n.) 1. புலப்படல்; being perceived by the senses. 2. பார்வை தெளிதல்; recovering eye sight. 3. தோன்றல் பார்க்க;see {} (சா.அக.);. [தோன்றல் → தோற்றல்]
தோற்றவொடுக்கம்	தோற்றவொடுக்கம் tōṟṟavoḍukkam, பெ. (n.) விளைச்சல் அழிவுகள் (உற்பத்தி விநாசங்கள்);; periodical appearance, and dispapearance, creation and dissolution. [தோற்றம் + ஒடுக்கம்]

தோற்றன்	தோற்றன் tōṟṟaṉ, பெ. (n.) துருசு; sub acetate of copper blue vitriol (சா.அக.);.
தோற்றனம்	தோற்றனம் tōṟṟaṉam, பெ. (n.) கணைக்கேடு (யாழ்.அக.);; blunted sensibility (செ.அக.);. [தோல் + தனம்]
தோற்றாங்கிருமி	தோற்றாங்கிருமி tōṟṟāṅgirumi, பெ. (n.) குருதி நரம்புகளில் உலாவும் அணுவகைப் பூச்சிகளில் ஒன்று; one of the six rudimentary or embryo form of an organism in the blood vessles (சா.அக.);. [தோற்றம் → தோற்றாம் + கிருமி]
தோற்றாங்கொள்ளி	தோற்றாங்கொள்ளி tōṟṟāṅgoḻḻi, பெ. (n.) அடிக்கடி தோற்றோடுபவன் (உ.வ.);; one who constantly suffers defeat, as in a game (செ.அக.);. [தோல் → தோற்றான் + கொள்ளி. 'கொள்ளி' சொல்லாக்க ஈறு. ஒ.நோ. பயந்தாங்கொள்ளி]
தோற்றாணி	தோற்றாணி tōṟṟāṇi, பெ. (n.) தோற்றாங் கொள்ளி பார்க்க;see {} (செ.அக.);.
தோற்றாமை	தோற்றாமை tōṟṟāmai, பெ. (n.) வெளிப் படாமை; not exist. [தோன்று → தோன்றாமை → தோற்றாமை]
தோற்றானம்	தோற்றானம் tōṟṟāṉam, பெ. (n.) 1. தோற்கலம் (யாழ்அக);; leather vessel. 2. வெடி மருந்துப்பை (வின்.);; cartridge bag (செஅக.);. [தோய் + தானம்]

தோற்று	தோற்று1 dōṟṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) தோன்று-தல் பார்க்க;see {}. "நீற்றோடு தோற்றவல்லோன் போற்றி" (திருவாச. 3, 108);. ம. தோற்று;க. தோறிசு [தோன்று → தோற்று-,] தோற்று2 dōṟṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தோன்றச் செய்தல்; to cause to appear; to show; to produce. 2. பிறப்பித்தல் (பிங்.);; to create (செஅக.);. [தோன்று → தோற்று-,] தோற்று3 tōṟṟu, பெ. (n.) தோன்றுகை; appearacne. "தோற்றவன் கேடவன்" (தேவா. 448,2);. [தோன்று → தோற்று]
தோற்றுருத்தி	தோற்றுருத்தி tōṟṟurutti, பெ. (n.) 1. உலைத் துருத்தி; leather bellows. "நிறைந்த தோற்றுருத்தி தன்னை" (சீவக. 1585);. 2. உடம்பு; body (செஅக.);. [தோல் + துருத்தி]
தோற்றுவாய்	தோற்றுவாய் tōṟṟuvāy, பெ. (n.) பின்வருவதை முன்னர்க்கூறும் குறிப்பு; introduction to a topic, indication. "அறத்தொடு நிற்பாளாக முன்றோற்றுவாய் செய்து" (திருக்கோ. 290);.
தோற்றுவி-த்தல்	தோற்றுவி-த்தல் tōṟṟuvittal, பி.வி. (caus.v.) 1. கண்ணொளி உண்டாக்கல்; to make the vision clear. 2. உண்டாக்கல்; to bring to existence. 3. பிழைக்க வைத்தல்; to restore to life. 4. தோன்றும்படிச் செய்தல்; to cause to appear (சா.அக.);. [தோற்று → தோற்றுவி]
தோற்றுன்னர்	தோற்றுன்னர் tōṟṟuṉṉar, பெ (n.) செம்மார் (சூடா.);; shoe makers, leather workers (செ.அக.);. மறுவ. சக்கிலியர் [தோல்1 + துன்னர்]

தோற்றேங்காய்	தோற்றேங்காய் tōṟṟēṅgāy, பெ. (n.) உரிக்காத தேங்காய்; unhusked coconut (செ.அக.);. [தோல் + தேங்காய்]
தோறு	தோறு tōṟu, இடை. (part.) தோறும் பார்க்க;see {}. குன்றுதோறாடு குமரன்.
தோறும்	தோறும் tōṟum, இடை. (part.) ஒவ்வொன்றும், ஒவ்வொரு பொழுதும் என்ற பொருளில் வரும் இடைச்சொல்; each, every, whenever, a distributive suffix. "காண்டோறும் பேசுந் தோறும்" (திருவாச. 10, 3);
தோன்றக்கொடு-த்தல்	தோன்றக்கொடு-த்தல் tōṉṟakkoḍuttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) போதுமானபடி கொடுத்தல் (வின்.);; to give sufficiently.
தோன்றல்	தோன்றல்1 tōṉṟal, பெ. (n.) 1. தோற்றம்; appearance. "வரைமருளு முயர்தோன்றல் வினைநவின்ற பேர் யானை" (மதுரைக். 46);. 2. தோன்றல் வேறுபாடு (நன். 154); பார்க்க;see {}. 3. தலைமை; superiority, greatness. "பூவினுட் பிறந்த தோன்றல் புண்ணியன்" (சீவக. 316);. 4. உயர்ச்சி; height, loftiness. "வரைகண்டன்ன தோன்றல்" (நெடுநல். 108);. 5. விளக்கம்; splendour. "இருஞ்சுற வுயர்த்த தோன்ற லேத்தருங் குருசி றான்கொல்" (சீவக. 1261);. 6. தலைவன்; chief, great person. "புலவரை யிறந்த புகழ்சா றோன்றல்" (புறநா. 21);. 7. முல்லை நிலத் தலைவன் (பிங்.);; chief of a jungle tract. 8. வேந்தன் (அரசன்); (யாழ்அக);; king. 9. மகன் (பிங்.);; son. 10. தமையன் (பிங்.);; elder brother. ம. தோன்னல் [தோன்று → தோன்றல்]

தோன்றல்விகாரம்	தோன்றல்விகாரம் tōṉṟalvikāram, பெ. (n.) தோன்றல்வேறுபாடு பார்க்க;see {} (செ.அக.);. [தோன்றல் + விகாரம்]
தோன்றல்வேறுபாடு	தோன்றல்வேறுபாடு tōṉṟalvēṟupāṭu, பெ. (n.) புணர்ச்சிவேறுபாடு மூன்றுள் புதிதாக எழுத்து, சாரியை முதலியன தோன்றுகை (நன். 154, உரை);; insertion of a letter, particle etc., in sandi one of three {}. [தோன்றல் + வேறுபாடு]
தோன்றாத்துணை	தோன்றாத்துணை tōṉṟāttuṇai, பெ. (n.) பிறரறியாமல் உதவுவோன்; unseen helper, as God. "தோன்றாத் துணையா யிருந்தனன் றன்னடி யோங் களுக்கே" (தேவா. 1o11, 1);. [தோன்று + ஆ + துணை 'ஆ' எதிர்மறை இடைநிலை]
தோன்றாமற்பேசு-தல்	தோன்றாமற்பேசு-தல் dōṉṟāmaṟpēcudal, 6 செ.குன்றாவி. (v.t.) குறிப்பிற் கூறுதல்; to speak darkly, indicate in a subtle manner (செ.அக.);.
தோன்றாவெழுவாய்	தோன்றாவெழுவாய் tōṉṟāveḻuvāy, பெ. (n.) வெளிப்படச் சொல்லப்படாத எழுவாய் (சீவக. 1, உரை);; subject not expressed but understood. [தோன்று + ஆ + எழுவாய். 'ஆ' எதிர்மறை இடைநிலை]
தோன்றி	தோன்றி1 tōṉṟi, பெ. (n.) 1. மருதோன்றி; fragrant nail dye. 2. ஆனைத் தோன்றி, குடைத் தோன்றி; heart leaved or dure tree. தோன்றி2 tōṉṟi, பெ. (n.) 1. செங்காந்தள்; Malabar glory lily. "கொய்ம்மலர தோன்றிபோற் சூட்டுடைய சேவலும்" (சீவக. 73);. 2. வெண் காந்தள் (பிங்.);; the white species of gloriosa superba. 3. குருதி; blood. 4. ஒரு மலை; ancient name of a hill. "வான்றோ யுயர்சிமைத் தோன்றிக் கோவே" (புறநா. 399);.
தோன்றிகர்	தோன்றிகர் tōṉṟigar, பெ. (n.) வணிகர் (அக.நி.);; chetti merchants.
தோன்றியடி	தோன்றியடி tōṉṟiyaḍi, பெ. (n.) காந்தள் கிழங்கு; plough shaped bulbous root of November flower (சா.அக.);. [தோன்றி + அடி. அடி = வேர், கிழங்கு]

தோன்று	தோன்று1 dōṉṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கட்புலனாதல்; to be visible. "துறை திறம்பாமற் காக்கத் தோன்றினான் வந்து தோன்ற" (கம்பரா. வாலிவதை. 74);. 2. அறியப்படுதல்; to come to mind. 3. உண்டாதல்; to appear, seem, spiring up, come into existence. "பெருஞ் செல்வந் தோன்றியக் கால்" (நாலடி, 2);. 4. பிறத்தல்; to be born. "தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக" (குறள், 236);. 5. நிலைகொள்ளுதல்; to exist. "புணரிய னிலையிடை யுணரத் தோன்றா" (தொல்.எழுத்து. 482);. 6. வருதல்; to come, turn up. "நிறுதர் தோன்றியுள ரென்றால்" (கம்பரா. அகத்திய. 52);. 7. சாரியை முதலியன சொற்களிடையே வருதல்; to be inserted, as cariyai. "வற்றென் சாரியை முற்றத் தொன்றும்" (தொல். எழுத்து. 189); (நன்.);. ம. தோன்னுக; க., கோத. தோர்; தெ. தோசு; து. தோசுனி, சோ சுனி; படீ. தோரு; துட. த்வீன், த்வீற்; பர். தோந்த்; கட. தோன்ட்;மா. துண்ட், தொண்ட் [துல் → துன்று → தோன்று. தோன்றுதல் = கண்ணொடு பொருந்துதல், தெரிதல், உருக்கொளல், உதித்தல், பிறத்தல் (மு.தா. 188);] தோன்று2 dōṉṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) விளங்குதல்; to be clear, explicit.
தோனாய்	தோனாய் tōṉāy, பெ. (n.) ஒரு வகை நாய்; a kind of dog. [தோல் + நாய்]
தோனிறம்	தோனிறம் tōṉiṟam, பெ. (n.) உடம்பின் தோல் நிறம்; colour of skin or body (செ.அக.);. [தோல் + நிறம்] தௌ
தௌ	தௌ teḷa, 'த்' என்ற மெய்யும் 'ஔ' என்ற உயிரும் கூடிய உயிர்மெய்க் கூட்டெழுத்து; the compound of t and au.

தௌவல்	தௌவல்1 teḷaval, பெ. (n.) கேடு (அக.நி.);. ruin, destruction (செ.அக.);. [தவ்வு → தௌவல்] தௌவல்2 teḷaval, பெ. (n.) 1. இளம் பருவம்; young age. 2. கெடுதல்; destroy. [தாவு → தவ்வு → தௌவல்] தௌவல்3 teḷaval, பெ. (n.) குந்தி நடத்தல்; stumble while walking. [தாவு → தௌவல்]
நஞ்சுவிழியரவு	நஞ்சுவிழியரவு nañjuviḻiyaravu, பெ.(n.) பார்வையாலேயே நஞ்சு செலுத்திக் கொல்வதாகக் கருதப்படும் பாம்பு வகை; திட்டிவிடம்; a kind of poisonous serpent. "நஞ்சுவிழி யரவி னல்லுயிர் வாங்க" (மணிமே. 23, 84);. [நஞ்சு + விழி அரவு.]
நஞ்சுவெளிப்படு-த்தல்	நஞ்சுவெளிப்படு-த்தல் nañjuveḷippaḍuttal, 5.செ. குன்றாவி. (v.t), கருப்பையிலிருந்து நஞ்சை வெளிவாங்கல்; to expel the placenta (afterbirth); with the aid of medicine or manipulation [நஞ்சு + வெளிப்படு-]
நஞ்சுறு-தல்	நஞ்சுறு-தல் nañjuṟudal, 20 செ. கு. வி. (v.i.) மனமுருகுதல்; to melt as heart through love "நஞ்சுற்ற காம நன்நாகரிகந் துய்த்தவாறும்" (சீவக. 11);. மறுவ, நெஞ்சுருகல். [நைந்து → நைஞ்சு → நஞ்சு + உறு-.] மனம், அன்பு மிகுதியால் நைந்து, உருகுந் தன்மைய்க் குறிக்கும்.
நஞ்சுறை	நஞ்சுறை nañjuṟai, பெ. (n.) 1. நஞ்சு கலந்த மருந்து; a medicine prepared with poison, as one of the ingredients. 2. நஞ்சையே மருந்தாகப் பயன்படுத்தல்; using a poison as a remedy. 3. நச்சுக்கனிமம்; mineral poison [நஞ்சு + உறை.] நீர்மநஞ்சு உறைந்த நிலையைக் குறிக்கும்.
நஞ்சூட்டு-தல்	நஞ்சூட்டு-தல் nañjūṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. படைக்கருவி முதலியவற்றுக்கு நச்சுத்தன்மை ஏற்றதல்; to imbue with poison, as a weapon, 2. நஞ்சு கலந்து. கொடுத்தல்; to administer poison. "தஞ்சூட்டு மெனவுரைப்ப" (பெரியபு. திருநாவுக். 103);. [நஞ்சு + ஊட்டு-.]

நஞ்செடு-த்தல்	நஞ்செடு-த்தல் nañjeḍuttal, 5.செ. கு. வி. (v.i.) நஞ்சுமுறித்தல்; to neutralize the effects of poison [நஞ்சு + எடு-.] திண்மம் ஆக இருந்த நஞ்சை எடுத்து நலப்படுத்தல் அல்லது பக்குவமாக்குதல்.
நஞ்சை	நஞ்சை nañjai, பெ. (n.) நன்செய் பார்க்க;See nanšey [நன்செய் → நஞ்சை] ஒ.நோ. புன்செய் → புஞ்சை
நஞ்சையன்வெட்டு	நஞ்சையன்வெட்டு nañjaiyaṉveṭṭu, பெ. (n.) நாணயவகை (பணவீடு (.144);; an ancient coin.
நஞ்சொட்டி	நஞ்சொட்டி nañjoṭṭi, பெ. (n.) மூலிகைச் செடிவகையுளொன்று(குருகூர்ப்.45);; a kind of shrub. [நஞ்சு + ஒட்டி.]
நஞ்சொழி-த்தல்	நஞ்சொழி-த்தல் nañjoḻittal, 4.செ. கு. வி. (v,i), நஞ்சை நீக்குதல்; removing poison from the body. [நஞ்சு + ஒழி-.]
நஞ்சொளி-த்தல்	நஞ்சொளி-த்தல் nañjoḷittal, 4.செ. குன்றாவி. (v.t), நஞ்சுக்கொடி வெளிப்படாதிருத்தல்: the non appearance of the after birth subsequent to child birth concealment of after birth in the womb [நஞ்சு + ஒளி-.]
நட்சை	நட்சை naṭcai, பெ. (n.) தணக்கு மரம்; Catamaran tree.
நட்டக்குத்தாக	நட்டக்குத்தாக naṭṭakkuttāka, வி.எ. (adv.) செங்குத்தாக(நெல்லை);; perpen dicularly Steply. மறுவ, நெட்டுக்குத்தாக.
நட்டகண்	நட்டகண் naṭṭagaṇ, பெ. (n.) கண் இமைக்காதும், கருவிழி அசையாதும் இருக்கம் நிலை; eye that remains still without winking that has no reflex action.
நட்டச்சாரி மூலி	நட்டச்சாரி மூலி naṭṭaccārimūli, பெ. (n.) நாய்வேளை; dog-cleome.

நட்டச்சாருதம்	நட்டச்சாருதம் naṭṭaccārudam, பெ.. (n.) கட்டுக்காடை; indian-roller.
நட்டணம்	நட்டணம் naṭṭaṇam, பெ. (n.) நட்டனை பார்க்க;See nafsanal. [நடு + அணம்.] 'அணம்'=சொல்லாக்காஈறு. ஒ.நோ. பட்டணம்.
நட்டணை	நட்டணை naṭṭaṇai, பெ. (n.) 1. கூத்து (திவா.);. dancing 2. கோமாளிக் கூத்து, mimic gestures in a dance buffoonery 3, கணவன், மனைவி இருவருள் ஒற்றுமையின்மை (வின்);; difference of opinion between husband and wife. 4. நடிப்பு: imitative action 'நட்டணையதாக் கற்றகல்வியும் (தாயு. கருணாகர.4);. 5. கொடுமை (யாழ். அக.);; cruelty. க. நடணா. [நடி → நடம் → நட்டம் → நட்டணை.] ஒ.நோ. தண்டம் → தண்டனை. நட்டணை2 naṭṭaṇai, பெ. (n.) 1. சிந்தனையின்மை; recklessness, rashness. 2. பொறுக்குந் தன்மையின்மை; fastidiousness. squeamishness. [நட்டு + அனை.] அறியாமையை நட்டுவைத்துப் பிறரை அணைபோல் தடுத்து எண்ணுதல்.
நட்டணைக்காரன்	நட்டணைக்காரன் naṭṭaṇaikkāraṉ, பெ. (n.) ஆணவமிக்கவன்; insolent, Overbearing man. [நட்டு + அணை + காரன்.] தன்னை முன் நட்டு (முன்னிறுத்தி);. பிறரை அணைபோல் தடுத்துநிறுத்தி முனைப்போடு இயங்குபவன். பிறர் வளர்ச்சிக்கு தடையாயிருப்பவன்.

நட்டணைக்கால்	நட்டணைக்கால் naṭṭaṇaikkāl, பெ. (n.) ஒற்றைக்காலை நிலத்தில் ஊன்றி. மற்றைக்காலைக் குறுக்காக, அக்காலின்மேல் ஊன்றுகை; keeping one leg crossed on the other-cross legged. மறுவ. அட்டனைக்கால். [நட்டணை + கால்.]
நட்டநடு	நட்டநடு naḍḍanaḍu, பெ. (n.) சரியான நடுவம்; the very centre, middle. "நட்ட நடுவேயிருந்த நாமென்பர்" (தாயு. பரிபூரண 6);. தெ. நட்டநடுவு. மறுவ. நடுவான நடு. [நட்டு → நட்ட +நடு.] இது மீமிசைச்சொல்.
நட்டநடுநாள்	நட்டநடுநாள் naḍḍanaḍunāḷ, பெ. (n.) உரியகாலம்; the due appointed time. "அவளுக்குத் தூரத்துக்கு நட்ட நடுநாள்" (இ. வ);. மறுவ. ஏற்றபொழுது. [நட்ட + நடு + நாள்.]
நட்டநடுப்பெற	நட்டநடுப்பெற naḍḍanaḍuppeṟa, வி. எ. (adv.) 1. சரியான நடுவில்; in the exact middle. 2. ஒழுங்கற்ற மதிப்பின்றி: Improperty 3. பொதுமக்களின் எண்ணத்தைக் கருதாது; in open disregard of public opinion [நட்ட + நடு + பெற.] இதனை இலக்கண வழக்கில் ஒருபொருட்பன்மொழி என்பர்.
நட்டபீசம்	நட்டபீசம் naṭṭapīcam, பெ.. (n.) ஒளிநீர் (விந்து); ஊறாத நிலை; destitute of seminal Secretion-Impotent.
நட்டமாடி	நட்டமாடி naṭṭamāṭi, பெ. (n.) நடவரசன் பார்க்க;See nagavarasan. மறுவ. ஆடவல்லான். [நட்டம் +ஆடி.]

நட்டமாய்நில்-தல்	நட்டமாய்நில்-தல் naṭṭamāyniltal, 14. செ.குன்றாவி. (v.i.) 1. செங்குத்தாக நிற்றல்; stand perpendicularly. 2. அடங்கா திருத்தல் (இ.வ.);; to be haughty, headstrong. [நட்டம் + ஆய் + நிற்றல்.]
நட்டமின்	நட்டமின் naṭṭamiṉ, பெ. (n.) கள்ளி; indian Spurge.
நட்டமுட்டிசிந்தனை	நட்டமுட்டிசிந்தனை naṭṭamuṭṭisindaṉai, பெ. (n.) ஒளித்து வைத்த பொருளையும் நினைத்த பொருளையும் பற்றிக் கணியர் கணித்துக் கூறுகை: divination by a soothsayer about things lost, hidden or thought of "பாரினில் நட்ட முட்டிசிந்தனை பகரவேண்டில் (சூடா. உள். 302);.
நட்டராகம்	நட்டராகம் naṭṭarākam, பெ. (n.) குறிஞ்சிப்பண்; melody-type of the kuriñs Class. [நட்டம் +skt ராகம்.]
நட்டரிசியன்னம்	நட்டரிசியன்னம் naṭṭarisiyaṉṉam, பெ. (n.) பாதிவெந்த சோறு; haff-cooked rice மறுவ, நலுக்கரிசிக் சோறு.
நட்டவக்காணி.	நட்டவக்காணி. naṭṭavakkāṇi, பெ. (n.) நாட்டியம் பயிற்றுவிக்கும் நட்டுவனார்க்கு அரசு அளிக்கும் இறையிலி நிலம்: (S.II v.232);; grand of tax free land sanctioned by king to dance faculty. [நட்டுவம் → நட்டவம் + காணி.]
நட்டவம்	நட்டவம் naṭṭavam, பெ. (n.) நட்டுவம் பார்க்க;See nalluvam. "நட்டவஞ் செய்ய நட்டவம் ஒன்றுக்கு......... பங்கு" (S.I.I. ii.274);. மறுவ. நடனம். [நட்டு + அம்=நட்டுவம் → நட்டவம்.] "அம் → பெருமைப்பொருட்பின்னொட்டு.
நட்டவர்	நட்டவர் naṭṭavar, பெ. (n.) நண்பர்; friendship. "நட்டவரி கலின்றித் தம்மின் மல்லு வெஞ்சமரிழைப்பவும் (திருவிளை.எல்லாம்11);. [நள் → நள்+து → நட்டு → நட்டவர்.]

நட்டழிவு	நட்டழிவு naṭṭaḻivu, பெ. (n.) நாற்று நட்டபிறகு, பயிரிலுண்டாகும் சிதைவு; damage to the crop after transplantation. [நடு → நட்டு + அழிவு.] நட்டபின் அழிவுற்ற நாற்றுப் பயிரைக் குறித்ததால் தொகுத்தல் திரிபாகும்.
நட்டாத்திசூத்திரம்	நட்டாத்திசூத்திரம் naṭṭātticūttiram, பெ. (n.) கொள்ளைப் பொருள்: (யாழ்., அக.); booty [நட்டு + ஆற்றி + சூத்திரம்.] நிலையாக நட்டுவைத்திருக்கும் பொருளைப் போகிற போக்கில், கொள்ளையடித்துக் கட்டிச் செல்லுதல்.
நட்டாமட்டி	நட்டாமட்டி naṭṭāmaṭṭi, பெ. (n.) நட்டா முட்டி (யாழ்.அக.); பார்க்க;See nati-mutti. [நட்டாமுட்டி → நட்டாமட்டி.]
நட்டாமுட்டி	நட்டாமுட்டி1 naṭṭāmuṭṭi, பெ. (n.) 1. நடுத்தரமானது (யாழ். அக.);: anything ordinary middling 2. கீழ்மை (வின்.);: vulgarity ம. நட்டாமுட்டி. [நட்டு + ஆம் + முட்டி.] நட்ட நடுவில் முட்டிநிற்கும் தன்மையைக் குறித்த சொல்லாக இருக்கலாம். நட்டாமுட்டி naṭṭāmuṭṭi, பெ. (n.) 1. ஏய்ப்பு; இரண்டகம்; fraud. பொருள்களை நட்டா முட்டியாய்க் கொண்டுபோய் விட்டான். (உ. வ);. 2. ஒரு நூல் (யாழ். அக.);; a treatise [நட்டாம் +முட்டி.]
நட்டாமுட்டிகள்	நட்டாமுட்டிகள் naṭṭāmuṭṭigaḷ, பெ. (n.) அறியாப் பொதுமக்கள்: common vulgar people. [நட்டாம் +முட்டி+ கள்.] 'கள்' = பலர் பாலீறு. நடுவுநிலையின்றி ஒருகொள்கையில் குருட்டுப் பற்றோடு முட்டி மோதிக் கொள்ளும். பொதுநிலை மாந்தர்.

நட்டாமுட்டிமருந்து	நட்டாமுட்டிமருந்து naṭṭāmuṭṭimarundu, பெ. (n.) மருத்துவர் துணையின்றி பட்டறிவின் விளைவாகச் செய்யப்படும், கைமருந்து (இ.வ.);; medicine prepared not by physicians but by experienced old people. [நட்டாமுட்டி + மருந்து.] நடுதல் இன்றி, முட்டிப்படுமாறு இயங்கும் நிலைத்தன்மை இன்மையைக் குறிக்க முன்னொட்டாக வருமிச்சொல், ஈண்டு மருந்துக்கு ஆகி வந்தமை அறிக.
நட்டாமுட்டியாக	நட்டாமுட்டியாக naṭṭāmuṭṭiyāka, வி. எ. (adv.) அந்த நேரத்திற்குரிய; for the time ceng, இஃது இப்பொழது நட்டாமுட்டியாக இருக்கட்டும். (இ. வ.);. [நட்டாமுட்டி + ஆக.]
நட்டாமுட்டிவேலை	நட்டாமுட்டிவேலை naṭṭāmuṭṭivēlai, பெ. (n.) சில்லரை வேலை (நாஞ்);; minor-work. [நட்டாமுட்டி + வேலை.]
நட்டார்	நட்டார் naṭṭār, பெ. (n.) 1. உற்றார் ; relations. 2. நண்பர்; friends "நட்டாருடையான்" (இனி. நாற். 39);. [நள் → நடு → நட்டார்.]
நட்டாற்றில்விடு-தல்	நட்டாற்றில்விடு-தல் naḍḍārrilviḍudal, 18.செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. இடர்வரும்போது கைவிட்டுப் போதல்; to desert a person at a critical moment. 2. ஆற்றின் நடுவில் விட்டு விடுதல்; to leave in the middle of a river. [நடு → ஆற்றில் + விடு-]

நட்டு	நட்டு1 naṭṭu, பெ. (n.) உப்புக் கொட்டி வைக்கும் மேடை ;தெ. நட்டு. [நள் → நட்டு = செங்குத்து.] நட்டு2 naṭṭu, பெ. (n.) 1. நாட்டியம் (யாழ். அக.);; dance. 2. நாட்டியக்காரன் (வின்.);; dancer. 3. நட்டுவன் பார்க்க;See nattuvan. 4. கீழ்மை (யாழ்ப்.);; owness baseness inferiority. [நள் → நடு → நாட்டு → நட்டு.] நட்டு3 naṭṭu, பெ. (n.) சரியான நடுவம்; exact middle. மறுவ நட்டநடு. [நடு → நட்டு.]
நட்டுக்கதை	நட்டுக்கதை naṭṭukkadai, பெ. (n.) 1. கட்டுக்கதை (யாழ். அக.);; table. 2. நிந்தை மொழி (வின்.);; scoffing, sarcasm Scornful, remark. [நாட்டு → நட்டு + கதை.]
நட்டுக்குநடுவே	நட்டுக்குநடுவே naḍḍukkunaḍuvē, வி.எ. (adv.), மிக நடுவில்(யாழ். அக.);; exactly in the middle. [நடு → நட்டு.]
நட்டுக்கொள்ளல்	நட்டுக்கொள்ளல் naṭṭukkoḷḷal, பெ. (n.) கயிற்றில் கழுத்தை கட்டித் தொங்கித் தற்கொலை செய்து கொள்ளுதல்; to commit Suicide by hanging. மறுவ. நான்று கொள்ளல். [நட்டு + கொள்ளல்.] நாணிட்டுக்கொள்ளுதல், ஞான்று கொள்ளுதல் என்று, மக்களிடையே தற்கொலை குறித்து வழக்கூன்றிய சொல்.
நட்டுச்சி	நட்டுச்சி naṭṭucci, பெ. (n.) உச்சிப்பொழுது (இ. வ.);; the time of the day when the sun is exactly at the zenith. மறுவ. நண்பகல். [நடு + உச்சி.]

நட்டுச்சினை	நட்டுச்சினை naṭṭuccinai, பெ. (n.) நண்டு முட்டை (யாழ். அக.);; Crab's egg. [நண்டு → நட்டு.]
நட்டுச்சினைக்கல்	நட்டுச்சினைக்கல் naṭṭuccinaikkal, பெ. (n.) நீரூற்றின் மிகுதியைக் குறிப்பதும், நண்டு முட்டையின் நிறமுடையதுமான கிணற்றுக் கல்வகை (யாழ். அக.);; a kind of stone, at the bottom of Wells, of the colour of crab's spawn, supposed to indicate a good Supply of water. [நண்டுச்சினை+கல் → நட்டுச்சினைக்கல்] நண்டு → நட்டு = வலித்தல் திரிபு.
நட்டுந்நினைமண்	நட்டுந்நினைமண் naṭṭunninaimaṇ, பெ. (n.) நண்டுமுட்டை நிறமுள்ள மண் (வின்.);; a kind of earth of the colour of Crab's Spawn. [நண்டு + சினை + மண்.]
நட்டுத்துரவு	நட்டுத்துரவு naṭṭutturavu, பெ. (n.) நடனம் பயிலமிடம்; the practicing place of dance. மறுவ நட்டத்துரவு. [நட்டு +துரவு.] துரவு=பரந்த இடம். ஒ.நோ. தோட்டத் துரவு. நாட்டியம் பயிலும் பொருட்டு, அப்பயிற்சி நிகழுவதற்காக அமைக்கப்பட்ட தனியிடம்.
நட்டுநடு	நட்டுநடு naḍḍunaḍu, பெ. (n.) நட்டுக்கு நடுவே (இ.வ); பார்க்க;See mallukku naguvē. [நட்டநடு → நட்டுநடு.]
நட்டுப்பாழ்	நட்டுப்பாழ் naṭṭuppāḻ, பெ. (n.) நாற்று நட்டு விளையாமற் போன பயிர் (SII vii, 279);; crop which become withered after transplantation [நடு → நட்டு + யாழ்.] நாற்று நட்டபின்பு, நீர் இன்றியோ, மழைபொய்த்தோ, அல்லது பருவந்தவறிப் பெய்தோ, நோய்வாய்ப்பட்டோ பாழான நடவுப்பயிர்

நட்டுமுட்டு	நட்டுமுட்டு naṭṭumuṭṭu, பெ. (n.) 1. ஆடல் பாடல் (வின்.);; music and dancing. 2. மத்தளக்காரனும், தாளக்காரனும் (இ. வ);; hand-drummer and cymbalist 3. நடனத்துக்குரிய தளவாடப் பொருள்கள் (யாழ். அக.);; accessories necessary to the art of dancing. [நடு + முட்டு.] நட்டு = நாட்டியம் பற்றிய சொல். முட்ட= தாளம், தாளக்கருவி பற்றியது.
நட்டுமுட்டுக்காரர்	நட்டுமுட்டுக்காரர் naṭṭumuṭṭukkārar, பெ. (n.) நட்டுவ மேளக்காரர்; dancing masters and drummers. [நட்டு + முட்டு + காரர்.] முட்டு=இங்கு மேளம் என்ற பொருளில் வந்தது காண்க. கையால் முட்டி ஒலி எழுப்புதல் பற்றியது. "காரர்" உடைமைப் பெயரீறு.
நட்டுவக்கலைக்கூடம்	நட்டுவக்கலைக்கூடம் naṭṭuvakkalaikāṭam, பெ. (n.) நடனம்பயிலும் மாணவர்க்குரிய பயிற்சிக்கூடம்; practising hall of learners of dance. [நட்டுவம் + கலைக்கூடம்.]
நட்டுவக்காலி	நட்டுவக்காலி naṭṭuvakkāli, பெ. (n.) நட்டுவாய்க்காலி பார்க்க;See natu-way-kkāli [நட்டுவம் + கால் + .இ.] "இ"=சொல்லாக்க ஈறு. ஒ.நோ. நாற்காலி. நாட்டியம் ஆடுவது போலக் கால்களை நட்டு நடக்கும், இயல்புடைய உயிரி.
நட்டுவத்துரவு	நட்டுவத்துரவு1 naṭṭuvatturavu, பெ. (n.) நட்டுவக் கலைக்கூடம் பார்க்க;See nalluvak-kasai-k-kudam. [நட்டுவம் +துரவு.] துரவு =பயிலுமிடம். ஒ.நோ. தோட்டந்துரவு. நட்டுவத்துரவு2 naṭṭuvatturavu, பெ. (n.) நட்டுவத்தொழில் (MER 390 of 1916);, the profession of training girls in dancing. [நட்டுவன்+துரவு] துரவு என்று, நாட்டியம் பயிலிடத்தைக் குறித்த இச்சொல், நாட்டியத் தொழிலுக்கும் ஆகிவந்தது.

நட்டுவம்	நட்டுவம் naṭṭuvam, பெ. (n.) நாட்டியம் கற்பிக்கும் தொழில்; the profession of training dancing girls and directing their dancing. மறுவ. நட்டவம், நடனம். த. நட்டுவம் → skt. nata-tva தெ. நட்டுவ. [நடு → நட்டு + அம்.] 'அம்' = சொல்லாக்க ஈறு. நாட்டியம் பயிலும் மாணவர்கட்கு. அக் கலையினைப் பயிற்றுவிக்கும் கலைத்தொழில்.
நட்டுவழியாள்	நட்டுவழியாள் naṭṭuvaḻiyāḷ, பெ. (n.) நன்னாரி; Indian-sarasaparilla.
நட்டுவன்	நட்டுவன் naṭṭuvaṉ, பெ. (n.) நாட்டிய ஆசிரியன்; one who instructs dancing. "உயிரையெல்லா, மாட்டுமொரு நட்டுவனெம் மண்ணல்" திருவாத, பு. புத்தரை 75). க., நட்டுவ, தெ. நட்டுவுடு, ம.நட்டுவன். [நாள் → நடு → நாட்டு → நட்டு + அன்.]
நட்டுவாக்காலி	நட்டுவாக்காலி naṭṭuvākkāli, பெ. (n.) நாட்டுவாய்க்காலி பார்க்க;See natuway-kkālai
நட்டுவாக்கிளி	நட்டுவாக்கிளி naṭṭuvākkiḷi, பெ. (n.) நட்டுவாய்க்காலி பார்க்க;See natuwa-k-kal
நட்டுவாங்கம்	நட்டுவாங்கம் naṭṭuvāṅgam, பெ. (n.) நட்டுவம் பார்க்க;See nattuvam
நட்டுவாய்க்காலி	நட்டுவாய்க்காலி naṭṭuvāykkāli, பெ. (n.) கவ்விக் கொட்டுந் தன்மையுள்ள நச்சுயிரி; Scorpion of a larger kind. ம. நட்யகாலி. நண்டு போன்ற வாயையும், காலையும் கொண்டது.
நட்டுவாற்காலி	நட்டுவாற்காலி naṭṭuvāṟkāli, பெ. (n.) நட்டுவாய்க்காலி பார்க்க;See nalluvay-k-kal

நட்டுவிழல்	நட்டுவிழல் naṭṭuviḻl, பெ. (n.) 1. மெய்க்குற்றமைந்தனுள் தலைச் சாய்கை (பிங்);, slanting position of the head, one of five mey-k-kurram. 2. தலை கீழேயூன்றி விழுகை (யாழ். அக.);; standing on the head and tumbling, performing somersault. [நட்டு +விழல்.] பெருமிதமும், செம்மாப்பும் ஒருசேர இணைந்து நேர்மையின் சின்னமாய் நட்டுத் திகழ்ந்த தலை, மானக்கேட்டின் மிகுதியால், சாய்ந்து விழுகை
நட்டுவிழு-தல்	நட்டுவிழு-தல் naṭṭuviḻudal, 2.செ. கு. வி. (v.i.) செருக்குறுதல்; to be haughty. ersör வீணாக நட்டு விழுகிறாய் (உ. வ);. [நட்டு + விழு-]
நட்டுவை-த்தல்	நட்டுவை-த்தல் naṭṭuvaittal, 4.செ.கு. குன்றாவி, (v.t.) 1. மரக்கன்று முதலியவற்றை நடுதல்; to plant, as saplings. 2. குடும்பம் முதலியவற்றை நிலைநிறுத்துதல்(வின்.);; to establish, as a family. [நட்டு +வை-.]
நட்டோடு	நட்டோடு naṭṭōṭu, பெ. (n.) 1. மரக்கன்று முதலியவற்றை நட்டு 506,1555uff; one who planted as Saphings 2. &m'Lifessor: protector, guardian [நட்டு + வைத்தவன்.] நட்டோடு naṭṭōṭu, பெ. (n.) நண்டின் மேலோடு (வின்.);, lobster shell. [நண்டு+ஒடு]
நட்டுவைதெலும்பு	நட்டுவைதெலும்பு naṭṭuvaidelumbu, பெ. (n.) தொடைப்பக்கத்து எலும்பு; thigh bone, femur. [நட்டு + வைத்த எலும்பு.]
நடு-நட்டெலும்பு	நடு-நட்டெலும்பு naḍunaḍḍelumbu, பெ. (n.) முதுகெலும்பு (நெல்லை);; back-bone க. நட்டெலும்பு. [நடு-நட்டு + எலும்பு.]
நட்டோட்டுக்கிட்டம்	நட்டோட்டுக்கிட்டம் naṭṭōṭṭukkiṭṭam, பெ. (n.) சேற்றின்மேல் உலர்ந்திருக்கும் InstitGlump; #65 (olsâr);; crust or coat of dry mud formed over a brackish of moist soil. [நட்டோடு + கிட்டம்.]

நட்டோட்டுப்பார்	நட்டோட்டுப்பார் naṭṭōṭṭuppār, பெ. (n.) எளிதில் பெயர்ந்துவரும் பாறைத் தகடு, thin coat or lamina of rock that easily splits off. [நட்டோடு + பார்]
நட்டோர்	நட்டோர் naṭṭōr, பெ. (n.) 1. நண்பர்; friends "நட்டோர்க்கல்லது கண்ணஞ்சலையே" பதிற்றுப். 633). "முந்தை இருந்து நட்டோர் கொடுப்பின் நஞ்சு முண்பர் நனிநாகரிகர்" (நற்றிணை);. 2. உறவினர்;(திவா.); relation, [நள்- → நட்டு + ஒர்.]
நட்பத்திரிகை	நட்பத்திரிகை naṭpattirigai, பெ. (n.) சேம்பு; Indian-kales.
நட்பாட்டம்	நட்பாட்டம் naṭpāṭṭam, பெ. (n.) அன்பு வளர்க்கும் பான்மையிலாடும் ஆட்டம்; friendly match. [நண்பு → நட்பு + ஆட்டம்.]
நட்பாடல்	நட்பாடல் naṭpāṭal, பெ. (n.) நட்பு பாராட்டுதல்; befriending: "நட்பாட றேற்றாதவர்" (குறள், 187);. [நட்பு + ஆளல் → ஆடல்.]
நட்பாராய்தல்	நட்பாராய்தல் naṭpārāytal, பெ. (n.) நட்புக்குரியரைத் தெரிவுசெய்யும் திறம்: scrutiny in the choice of friends. (குறள், அதி.80);. [நட்பு + ஆராய்தல்.] நட்பாராய்தல் என்பது யாதெனின், நட்பிற்குத் தகுந்தவரை ஆராய்ந்தறி தலாகும். "மணவுறவு போன்று, நட்புறவும் வாழ்நாள் முழுதும் நீடிப்பதாகையாலும், மெய்ந்நட்பால் ஆக்கமும், தீ நட்பால் அழிவும் நேர்வதாலும் மலர்ந்த முகத்தையும் இனிய சொல்லையுமே சான்றாகக் கொண்டு
நட்பாளர்	நட்பாளர் naṭpāḷar, பெ. (n.) 1. உற்ற நண்பினர்; trustful friends. 2. அரசர்க்குறுதிச் சுற்றமைந்தனுள் நம்பிக்கைக்குரிய நட்பினராய் உள்ளவர் (திவா.);; confidant of a king, one of five arašarkkuruti-c-curram, [நண்பு → நட்பு + ஆள்+ அர்.]

நட்பிலூட்டல்	நட்பிலூட்டல் naṭpilūṭṭal, தொ.பெ. (vblin), நோய்தீர்க்கும் மருந்தை உடலுக்கு ஏற்றவாறு தக்க பக்குவத்தில் தருதல்; taking a medicine with its appropriate way. [நட்பில் + ஊட்டல்.]
நட்புக்காட்டு-தல்	நட்புக்காட்டு-தல் naṭpukkāṭṭudal, 5.செ. கு. வி. (v.i.) 1. தோழமை காட்டுதல்; to show friendliness. 2. குழந்தைகட்குத் தின்பண்டம் 2 உதவுதல்: to give bon-bons to children. 3. கையூட்டுக் கொடுத்தல்; to be bribe. [நட்பு + காட்டு-]
நட்புக்கொள்(ளு)-தல்	நட்புக்கொள்(ளு)-தல் naṭpukkoḷḷudal, 10 செ.குன்றாவி. (v.i.) தோழமை கொள்ளுதல்; to have a friendship. [நட்பு + கொள்-]
நட்புக்கோள்	நட்புக்கோள் naṭpukāḷ, பெ. (n.) இயைபான கோள் (யாழ். அக.);, friendly-planet. 'உலகிற்கு மதிநட்புக்கோள் நாம் அறிந்த ஒன்றேயாம்' (உ.வ.); [நட்பு + கோள்.]
நட்புச்சரக்கு	நட்புச்சரக்கு naṭpuccarakku, பெ. (n.) நலம் நல்கும் சிறந்த மருந்து; friendly drugs. [நட்பு + சரக்கு.]
நட்புத்தானம்	நட்புத்தானம் naṭputtāṉam, பெ. (n.) கோள்நிலைச் சிகரத்தில், (இராசியின்); ஒரையின் நட்பைக் குறிக்கும் வீடு (யாழ். அக,.);; the friendly house of a planet or Irāši. in a horoscopic diagram. [நட்பு + தானம்.]
நட்புத்திட்பு	நட்புத்திட்பு naṭputtiṭpu, பெ. (n.) நிலத்தின் திணிந்தத் தன்மை (இ.வ.);, nature of soll, as good or bad. [நள் + பு → நட்பு: திள் = திண்மை. திள் + பு → திட்பு. நட்பு + திட்பு → நட்புத்திட்பு] நிலத்தின் திண்மைத்தன்மை. மண் செறிந்த அல்லது அடர்ந்த திண்மையான நிலம். "மண்திணிந்த நிலன்" என்று. புறநானூறு 2-ஆம் பாடல் புகல்வது காண்க.

நட்புபாராட்டல்	நட்புபாராட்டல் naṭpupārāṭṭal, பெ. (n.) நட்புக்கொள்ளு);-தல் பார்க்க;See napu-kkol(u); [நட்பு + பாராட்டல்.]
நட்புமருந்து	நட்புமருந்து naṭpumarundu, பெ.. (n.) நோயினை முழுமையாகப் போக்கும் மருந்து; principle medicine. [நட்பு + பாராட்டல்.]
நட்புவை-த்தல்	நட்புவை-த்தல் naṭpuvaittal, 4செ.கு.வி. (v.i.) தோழமை கொள்ளுதல்; to cultivate friendship. [நட்பு +வை-]
நட்புரு	நட்புரு naṭpuru, பெ. (n.) தோழமை உணர்வு மிக்கவன்; senstitive of friendship person. [நட்பு + உரு.]
நட்புறவு	நட்புறவு naṭpuṟavu, பெ. (n.) இருவர் அல்லது இரு நாடுகளுக்கு இடையில் மலரும் நல்லுறவு; amity or friendship between persons or countries. நாம் நாட்டோடு நட்புறவுடனிருந்தால், எல்லைப்பகுதியில் மக்கள் தொல்லையின்றி வாழ்வர். (இக்.வ.);. மறுவ, நல்லுறவு. [நட்பு + உறவு.] நட்புறவு என்பது, வாழ்வியல் உறவு உண்மையானதாகவும், வலிமையுள்ளதாகவும், மாந்தர்தமை மாற்றும் உறவு. மன்பதையிலுள்ள எல்லா இத்தகைய நட்புறவு பற்றி மொழிஞாயிறு நவிலுவது: "நாகரிக நிலையிலேனும், அநாகரிக நிலையிலேனும், ஒருவன் பிறர் உதவியின்றி வாழ்தல் அரிது. அவ்வுறவு இயற்கை. செயற்கை என இருதிறப்படும். இயற்கையுறவு அரத்தக் கலப்பாலான இனவுறவு செயற்கையுறவு மணவுறவு, தொழிலுறவு, தத்துறவு (மகட் கொடையால் வந்த உறவு);; உதவிப்பேற்றுறவு, பழக்கவுறவு, நட்புறவு எனப்பலவகைப்படும்" இந் நட்புறவு பற்றி வள்ளுவர் வாய்மொழி வருமாறு: "செயற்கரிய யாவுள நட்பினதுபோல் வினைக்கரிய யாவுள காப்பு" (குறள்,781);. இந் நட்புறவு, உண்மையாக உலக மாந்தர்க்கு வாய்த்துவிட்டால், அதுவே. உயர்ந்த உறவாகும். இதுவே வலிமைசான்ற உறவு. இந் நட்புறவு உறுதிமிக்க உறவாக வாய்க்கப்பெற்றவரே. உலகில் கொடுத்து வைத்தவர். இனவுறவு உறுதியற்று வீழ்ந்தாலும், உண்மையான நட்புறவு திண்மையாக அமைந்துவிட்டாள், ஒருவர் செய்யவேண்டியது யாதுமில்லை என்று வள்ளுவர் மொழிகின்றார். இவ் வுண்மையான நட்புறவு, இனவுறவினும் மிகச்சிறந்தது. [illegible] மாபெரும் [illegible] தேடிக்கண்டு
நட்புருவாக்கு-தல்	நட்புருவாக்கு-தல் naṭpuruvākkudal, 5.செ.குன்றாவி. (v.t.) தோழமையை உருவாக்கல்; to create friendship. [நட்பு +உருவாக்கு-] ஆழங்கால்பட்ட நட்புணர்வை வளர்த்தல்.

நட்புறவுக்கொள்ளை	நட்புறவுக்கொள்ளை naṭpuṟavukkoḷḷai, பெ. (n.) இருநாடுகளுக்கு இடையிலான நல்லிணக்க ஒப்பந்தக் கொள்கை; foreign amily policy. "அண்டை நாடுகளுக்கிடையே அமைந்த, நிலையான நட்புறவுக் கொள்கையே, மக்களின் வளர்ச்சிக்கு வழிவகுக்கும்" (இக்.வ.);. [நட்புறவு+ கொள்கை.]
நட்புறுகை	நட்புறுகை naṭpuṟugai, பெ. (n.) நட்புக்கொள்ளு-தல் பார்க்க: see napu-kKollu [நட்பு+உறுகை]

நட-த்தல்	நட-த்தல் naḍattal, 3. செ. கு. வி. (v.i.) 1. நிற்கும் இடத்தைவிட்டு நீளுதல் போற் காலடிவைத்துச் செல்லுதல்; to walk. go, pass, proceed. "காளையன்னாளை நடக்கவும் வல்லையோ" (நாலடி. 398);. தவழ்ந்து விளையாடிய குழந்தை இப்போதுதான் நடக்கத் தொடங்கயிருக்கிறது (உ.வ.); 2. ஒழுகுதல்; to behave. பையன் ஆசிரியரிடம் எப்படி நடக்கிறான்' (உ. வ);. 'வேலைக்காரன் வீட்டுத்தலைவனிடம் பணிவாய் நடந்து கொள்ள வேண்டும். 3. பரவுதல்; to spread 'குரையழனடப்ப' (பு. வெ. 1:8);. 4. காலத்தில் நிகழ்தல்: ஏற்படுதல், to happen, occur, ensue, take place as performance, occurrence or event நடந்து நடந்துவிட்டது வருந்திப் பயன்இல்லை (உ.வ.); 5. நிகழ்ந்து வருதல்; to rage, as war, to be rife, as disease, to prevail as influence. to be in progress, as a performance "தாளிகை எழுத்தாளர் அதிகாரம்தான் இன்று மிகுதியாக நடக்கிறது. (உ.வ.);. 6. fisopougou; to be fulfilled, to be effective 'உன் சூளுரை (சபதம்); நடக்க வில்லை (உ.வ);. போன காரியம் நடந்ததா? (உ.வ.); 7. நிகராதல்;(உ. வ.); to be reckoned as equal, to go along with "மனை வாழ்க்கை போற்றுடைத்தே னல்லறத்தாரோடு நடக்கலாம் (சிறுபஞ். 100);. 8. குடும்பம், ஆட்சி, அலுவலகம் முதலியவை இயங்குதல்; to function run, மூத்தமகனின் சம்பளத்தில் தான் குடும்பம் நடக்கிறது (உ.வ);. வணிகம் நன்றாக நடக்கிறது. (உ.வ.); 9. நாடகம் நிகழ்த்தப் படுதல் திரைப்படம் காட்டப்படுதல், to run of film. இந்தத் திரைஅரங்கில் என்னபடம் நடக்கிறது (உ.வ.);. 10. குறிப்பிட்ட வயது உடையதாக இருத்தல்; to run of age என் பேரனுக்கு ஒன்று முடிந்து இரண்டு நடக்கிறது (உ.வ.);. - க. நாட. தெ. நடுச்சு. ம. நடக்கு து. நட்புணி [நெடு → நெட→ நட, நடு → நட.... நடத்தல்= நிற்கும் இடத்தைவிட்டு நீளுதல் போற் காலடி வைத்துச் செல்லுதல்.
நடக்கீதம்	நடக்கீதம் naḍakātam, பெ. (n.) கௌரி வைப்பு நஞ்சு (மூ.அ);; prepared arsenic. [நடம் + கீதம்.]

நடக்குமிடல்	நடக்குமிடல் naḍakkumiḍal, பெ. (n.) செல்வாக்குள்ள இடம் (சீவக. 1637, உரை);. the sphere of one's influence. [நடக்கும் +இடம்.]
நடக்கை	நடக்கை naḍakkai, பெ. (n.) 1. செல்கை; walking proceeding. 2. வழக்கு; custom usage. "ஞாலத்து வரூஉ நடக்கையது குறிப்பின" (தொல், பொருள். 91);. 3. ஒழுக்கம்; conduct behaviour character. "அவன் நல்ல நடத்தையுள்ளவன்" (உ. வ.);. 'நன்னடத்தைச் சான்றிதழ் வாங்கிக் கொண்டு வா' (உ. வ.);. 4. அளவியல் கூறுகளில் ஒன்று; traverse survey. ம. நட. [நட → நடக்கை. (வே.க. 3.49.);] நடக்கை2 naḍakkai, பெ. (n.) நிகழ்கை; occurrence, incident, event ம. நட. [நட+ கை.] நடக்கை3 naḍakkai, பெ. (n.) நினைவு சொல், செயல், ஆகிய முக்கரணவொழுக்கம்; to behave oneself. அவன் நடக்கையில் உயர்ந்தவன். (உ.வ);. மறுவ நடத்தை. L. con, together, duct to lead [நட → நடக்கை.] வாழ்க்கையில் ஒருவன் நினைவு, சொல், செயல், ஆகிய முக்கரணத் தொழிலால் நடக்கிறான். இதனால் முக்கரண வொழுக்கத்திற்கு அல்லது என்று ஒழுக்கம் சொல்லும்
நடக்கையறிவாள்	நடக்கையறிவாள் naḍakkaiyaṟivāḷ, பெ. (n.) கொடி வேலி; lead-wort plumbago zeylanICa
நடகாயஇளகியம்	நடகாயஇளகியம் naḍagāyaiḷagiyam, பெ. (n.) மகவீன்ற பெண்களுக்குத் தரும் மருந்து; electuary given to woman after delivery. மறுவ. நடைகாயம், நாட்கண்டி. [நடகாயம் + இளகியம்.] மகவீன்ற பெண்கள், இவ் விளகியத்தை உண்பதால், பேறுகாலத்தே இழந்த வலிமையினை, மீண்டும் பெறுவர். உடம்பிலுள்ள கசடுகள் நீங்குவதற்கும். இவ் விளகியம் கைகண்ட மருந்து. தாய்மார்தம் அயற்சி அகன்று, நல்ல முறையில் உடல் உரம்பெறுவதற்கு இவ் விளகியம் உறுதுணை புரியும்.

நடகாயம்	நடகாயம் naḍakāyam, பெ. (n.) 1. மகப்பேறு மருந்து; an electuary given to woman after delivery. 2. நடகாய இளகியம் பார்க்க;See napa-kaya-ilagoym. [நட+ காயம். காயம் = இளக்கிய மருந்து.]
நடச்சி	நடச்சி naḍacci, பெ. (n.) வைப்பரிதாரம்; a prepared yellow orpiment.
நடத்தல்	நடத்தல் naḍattal, தொ.பெ. (vbl n). 1. குறிப்பிட்ட செயல் முழுமை பெறுதல்: completing a task. செய்த பணி இனிதே நடந்தது. (உ.வ);. 2. பிறர் சொல்லும்முறையில் செயல்படுதல்; act according to direction. நான் சொல்வதைக் கேட்டு நடப்பதாக இருந்தால் இங்கு இரு (உ.வ.);. [நட → நடத்தல்.]
நடத்து-தல்	நடத்து-தல் naḍaddudal, 5.செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. நடக்கச் செய்தல்; to cause to go or walk as a child. இறைவன் நம்மை , மகிழ்ச்சியான பாதையில் நடத்துவார் (உ.வ);. 2. அழைத்துப் போதல்; to take a person in one's company to lead 3. கடமை யாற்றுதல்; to carry on, transact manage perform execute, administer, treat. 4. செலுத்துதல்; to drive, as an animal a vehicle. 5. கற்பித்தல்; to teach as a lesson. "ஆசிரியர் பாடம் நடத்துகிறார் (உ. வ. 6. அரைத்தல்; to grind 'அம்மியில் நடத்திப் பொடியாக்கு' (உ.வ.);. 7. தாக்குதல் to make a baton charge. Bissousuf 51, ully நடத்திக் கூட்டத்தைக் கலைத்தனர். (உ.வ.); 8. விழாநடத்துதல்; to organise a function இலக்கியமன்ற விழாவினைக்கல்லூரியில் மாணவர் முன்னின்று நடத்திமுடித்தனர் (இக்.வ.); 9. ஒருவரை உரியமுறையில் நடத்துதல் (கவனித்தல்.);; to treat well- நீ அவரை நடத்தியமுறை சரியில்லை (உ.வ.); க. நடக. ம. நடத்துக. [நட → நடத்து-. (வே.க. 3, 49);.]

நடத்துநர்	நடத்துநர் naḍattunar, பெ. (n.) பேருந்தில் பயணச்சீட்டு வழங்கி வண்டியை உரியவிடத்தில் நிறுத்தி, பயணிகளுக்கு உறுதுணை புரியும் பணியினைச் செய்யும் ஊழியர்: conductor. நடத்துநர் நன்றாகப் பேருந்தில் பணிசெய்தால்தான், பொதுமக்கள் காலந்தவறாது கடமை செய்ய முடியும். (இ.வ.);. மறுவ. ஊர்திவழித்துணைவர். [நடத்து → நடத்துநர்] ஒ.நோ. ஒட்டு → ஒட்டுநர் இயக்கு → இயக்குநர்.
நடத்தை	நடத்தை1 naḍattai, பெ. (n.) 1. நடக்கை (வின்); பார்க்க;See radakkai. 2. செல்வாக்கு prosperity, influence. 3. ஒழுகலாறு: deportmènt க. நடத்தை ம. நடத்த தெ. நடத்த. [நட + அத்து + ஐ.] நடத்தை naḍattai, பெ. (n.) 1. இயல்பு; nature. அவன் நடத்தை சரியில்லை. (உ.வ.);. 2. நற்குணம்; goodness. 3. ஒழுக்கம்; behaviour. [நட → நடத்தை.]
நடத்க்காரன்	நடத்க்காரன் naḍatkkāraṉ, பெ. (n.) செல்வாக்குள்ளவன் (வின்.);; a man of influence;one in prosperous circumstances. [நடத்தை + காரன்.]
நடத்தைக்காரி	நடத்தைக்காரி naḍattaikkāri, பெ. (n.) நடத்தைக்கெட்டவள் பார்க்க;See radatalk-ketsava. [நடத்தை + காரி.] நடத்தை = ஒழுக்கம், பண்பு.

நடத்தைக்கெட்டவள்	நடத்தைக்கெட்டவள் naḍattaikkeḍḍavaḷ, பெ. (n.) விலைமகள்; immoral woman நடத்தை கெட்டவளிடம் நன்றியை எதிர்பார்க்கலாமா? (உ.வ.);. [நடத்தை + கெட்டவள்.] நடத்தை = ஒழுக்கம்.
நடத்தைக்கொள்கை	நடத்தைக்கொள்கை naḍattaikkoḷkai, பெ. (n.) மாந்தனின் உளவியற்கூறுகளையும், அவற்றினடிப்படையில் அமைந்த செயற்பாடுகளையும் ஆராயும் கொள்கை; behaviourism. மறுவ, ஒழுக்கக்கொள்கை. [நடத்தை + கொள்கை.] அகப்பண்புகளுக்குப் புறவாழ்வுக் கூறுகளே கரணியமென்னும் கோட்பாடு. புறக்கூறுபாடுகளைக் கொண்டும் ஒழுக்கத்தை (நடத்தையை); அடிப்படையாகக் கொண்டும். ஒருவரைப் பற்றி ஆராயும் முறை
நடத்தைக்கோட்பாடு	நடத்தைக்கோட்பாடு naḍattaikāḍpāḍu, பெ. (n.) மாந்தர்தம் உளப்பாங்கினை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைக்கப்படும் கோட்பாடு; behaviour theory. [நடத்தை + கோட்பாடு.]
நடத்தைத் தப்பிதம்	நடத்தைத் தப்பிதம் naḍaddaiddappidam, பெ. (n.) நடத்தைப்பிழை பார்க்க: see nadattai-p-pilal. [நடத்தை + தப்பு + இதம்.]
நடத்தைப்பிசகு	நடத்தைப்பிசகு naḍattaippisagu, பெ. (n.) நடத்தைப்பிழை பார்க்க;See nadattai-p-pilal. [நடத்தை + பிசகு.]
நடத்தைப்பிழை	நடத்தைப்பிழை naḍattaippiḻai, பெ. (n.) ஒழுக்கத்தவறு (யாழ்.அக.);; immoral conduct. [நடத்தை + பிழை.] நன்னடத்தையின் எதிர்மறை.
நடத்தைமாற்றம்	நடத்தைமாற்றம் naḍattaimāṟṟam, பெ. (n.) செயல் மாறுபடுகை; behaviour change. 'உனது நடத்தைமாற்றம் எனக்கு பிடிக்கவில்லை' (இக்.வ.);. [நடத்தை + மாற்றம்.]

நடத்தைமுறை	நடத்தைமுறை naḍattaimuṟai, பெ. ஒழுக்கவிதி: by aw. [நடத்தை +முறை.]
நடத்தைவிதி	நடத்தைவிதி naḍaddaividi, பெ. (n.) நடத்தை முறை பார்க்க;See nagattai-murai. [நடத்தை + skt விதி]
நடந்தசெய்தி	நடந்தசெய்தி naḍandaseyti, பெ. (n.) நிகழ்ந்த செய்தி ; event that was happened. மறுவ. உண்மைச்செய்தி. [நடந்த + செய்தி.]
நடந்தாரைத்துடர்ந்தான்	நடந்தாரைத்துடர்ந்தான் naḍandāraittuḍarndāṉ, பெ. (n.) தெட்டங்காகச் செடி; an unknown kind of plant. நடநாடகசாலை மறுவ. ஒட்டுப்புல். நடந்தாரை தொடர்ந்தான்.); தொ-து=திரிபு. (ஒ.நோ. தொடை - துடை.ஒட்டுப்பில்லாக இருக்கலாம் என்று சா.அ.க. கூறும்.);
நடந்துகொள்ளு-தல்	நடந்துகொள்ளு-தல் naḍandugoḷḷudal, 16. செ. கு. வி. (v.i.) மேலோரிடத்து ஒழுகுதல்; to behave, as towards a Superior. [நடந்து + கொள்-]
நடந்துவரு-தல்	நடந்துவரு-தல் naḍanduvarudal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1.f3 g5, to be in vogue 2. GrouTă @Lú Quusso; to move by walk [நடந்து + வரு-.]
நடந்துவிடு-தல்	நடந்துவிடு-தல் naḍanduviḍudal, 20 செ. கு. வி. (v.i.) 1. செயல் முடிந்துபோதல்; to be accomplished or completed. 2. outgo; to run a way, 'அன்னநடை மின்னுமறியாமல் முன்னே நடந்துவிட்டான்' (தெய்வக், விறலிவிடு.102);. [நட-நடந்து + விடு-.]
நடந்தேறு-தல்	நடந்தேறு-தல் naḍandēṟudal, 5.செ. கு. வி. (v.i.) fisopougou; to be completed. perfected. Successful [நடந்து + ஏறு-]

நட-நாடகசாலை	நட-நாடகசாலை naḍanāḍagacālai, பெ. (n.) somolous Gusii (olsås);: dancing woman [நடம் + நாடகசாலை.] நாடகம், கதையோடு சாராமல், நாட்டியக்கலையாக மட்டும் இருந்த காலத்தில், பெண்கள் ஆடுதல் பார்வை யாளரான ஆண்கள் பலருக்கும் ஆர்வத்தைக் கூட்டி இருத்தலால், சாலை என்பது, அன்மொழித்தொகையாய்ப் பெண்ணைக் குறித்ததாக இருக்கலாம்.
நடநாயகன்	நடநாயகன்1 naḍanāyagaṉ, பெ. (n.) கருடப்பச்சைக்கல் (மூ. அ.);; a kind of emerald. [நட + நாயகன்.] நடநாயகன்2 naḍanāyagaṉ, பெ. (n.) சிவபெருமான்;Śivan, as the lord of dancers. [நடம் + நாயகன்.]
நடநாராயணம்	நடநாராயணம் naḍanārāyaṇam, பெ. (n.) பண்வகை; a specific melody-type. [நடம் +நரன் → நாரன் + அணயம்.]
நடப்பன	நடப்பன naḍappaṉa, பெ. (n.) காலால் நடந்து செல்லும் உயிரிகள்; creatures that walk. "தெளிவாக ஊர்வன நடப்பன பறப்பன" (தாயு. பரிபூரண.2);. [நட → நடப்பன.]
நடப்பித்தல்	நடப்பித்தல் naḍappittal, பி.வி. (caus.v.) ஒரு செயலை அல்லது நிகழ்வைப் பிறரைக் கொண்டு செய்வித்தல்; giving instructions for the work to be done. முதல்வர் அதிகாரிகளுக்கு ஆணையிட்டு நலப்பணித் திட்டங்களை நடப்பித்தார் (இ.வ.);. [நட → நடப்பி → நடப்பித்தல் (பி.வி);.]
நடப்பிப்பு	நடப்பிப்பு naḍappippu, பெ. (n.) 1. சிக்கனம்; economy. 2. மேற்பார்வை; Superintendence. direction, management. நடப்பு' நடப்புக்கு ஏற்பப் பொருளும் செயலும் அளவாகச் செய்வித்தற் பண்பைக் குறிக்கும் சொல்லாகும். இச் சொல், இக் கால வாழ்வியலுக்கும் பொருந்தும் வண்ணம் அமைந்துள்ளது
நடப்பினம்	நடப்பினம் naḍappiṉam, பெ. (n.) EL#Sith sŵsuräi©; moving animal-kingdom [நடப்பு + இனம்.] ஒ.நோ. கால்நடை-விலங்குகள்.

நடப்பு

நடப்பு1 naḍappu, பெ. (n.).

1. போக்குவரவு:

going and coming.

2. (BLåsong; behaviour. conduct, demeanour.

3. stuus,mun# @HITLių: criminal intimacy as between a man and woman.

4. §5msuin; present time, current time,

"நடப்புக்காலம் உங்களுக்கு நல்லதாக இருக்கிறது (உ. வ);.

5. செல்வாக்கு (யாழ்ப்);,

influence, prosperity

ம. நடப்பு. து. நடபு.

[நட → நடப்பு.]

போதல் வருதல் பற்றிய நடை ஈண்டுக் குறிக்கப்படுகிறது.

நடப்பு2 naḍappu, பெ. (n.)

1. குறிக்கோள், unswt Glsum Gsmu0 (#lsum.);; single-minded devotion, concentration,

2. a luffshā, Qājā(5 (வின்);, ideal.

3. எண்ணத்தின் செயல்வடிவம்: action

நினைப்பிற்கும் நடப்பிற்கும் தொடர்பே இல்லை (இ.வ.);.

[நட → நடப்பு.]

நடந்து சென்று அடையும் இலக்கிணைக் குறித்தல் உணர்க.

நடப்பு3 naḍappu, பெ. (n.)

1. அவ்வப்போது flagsugi: ELùLJá,56öðrở,

5. current account

2. அடுத்த ஆண்டு; next year.

'நடப்பிற் பார்த்துக் கொள்ளலாம்'. (உ. வ);.

3. அடுத்து வரும் சுறவ (தை); மாதம்; next (tai);. Surauam month

நடப்பிற்குக் கலியாணம், கழுத்தே கம்மாவிரு (உ.வ.);

நடப்பில் உள்ள நிகழ்வுகள் இங்கு பதியப்பட்டுள்ளன. (இ.வ.);

4. குறிப்பிடும் இடத்தில் நிகழ்வது; நிகழ்வது பற்றிய விளக்கம்; state of affairs.

நாட்டு நடப்பைப் பற்றிய அக்கறை இல்லாமல் இருக்கிறாயே (இ.வ.);.

ம, து. நடப்பு.

[நட → நடப்பு.]

நடப்பு4 naḍappu, பெ. (n.)

1. ஈமக்கடனுக்கு முதல் நாளில் நடத்தும் சடங்கு; funeral rite of planting a stone an the day previous to ima-k-k-kadan.

2. தாலி வாங்குகை (யாழ்ப்);; removing the marriage-badge from a widowed woman,

நடப்பு.	நடப்பு. naḍappu, பெ.எ. (adj.) நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கிற; current (year,etc.);. நடப்பு ஆண்டில் பணவீக்கம் குறைந்துள்ளது. (இக்.வ.); நடப்பு ஆண்டிற்கான வரவு செலவுத் திட்டம் (இக்.வ);. [நட → நடப்பு.]
நடப்பு: ஆண்டு	நடப்பு: ஆண்டு naḍappuāṇḍu, பெ. (n.) 1. நிகழ் ஆண்டு; current - year 2. நிகழ்காலம், present - time. நடப்பு:ஆண்டிற்கான வரவு செலவுத்திட்டத்தில் நலத்திட்டங்கள் மிகுதியாக உள்ளன. (இக்.வ.);. நடப்புநிதியாண்டு [நடப்பு + ஆண்டு.]
நடப்புக்கணக்கு	நடப்புக்கணக்கு naḍappukkaṇakku, பெ. (n.) நடப்புச் செலவுகளுக்காக வைப்பகத்தில் வைத்துள்ள இருப்புக்கணக்கு; current aCCOUnt. [நடப்பு + கணக்கு.]
நடப்புக்காரன்	நடப்புக்காரன் naḍappukkāraṉ, பெ. (n.) 1. Q&isustó(55irst sust: a man of influence 2. வாடிக்கைக்காரன் customer 3. கள்ளத் தொடர்பாளர் (சோர நாயகன்);, paramour (இ. வ);. ம. நடப்புகாரன். [நடப்பு + காரன்.]
நடப்புச்செய்தி	நடப்புச்செய்தி naḍappucceyti, பெ. (n.) @sirsmpu festgå fi: current permanence நடப்புச் செய்தி என்ன? (உ. வ);. [நடப்பு + செய்தி.]
நடப்புச்செலவு	நடப்புச்செலவு naḍappuccelavu, பெ. (n.) நடைமுறைச்செலவு (அன்றாடச் செலவு);; Current expense. [நடப்பு + செலவு.]

நடப்புநாணயம்	நடப்புநாணயம் naḍappunāṇayam, பெ. (n.) நடைமுறையில், புழக்கத்தில் உள்ள நாணயம்; current currency. [நடப்பு + நாணயம்.] தற்பொழுது மக்களிடையே, புழக்கத் திலிருக்கும் பணம்.
நடப்புநிதியாண்டு	நடப்புநிதியாண்டு naḍappunidiyāṇḍu, பெ. (n.) நடந்து கொண்டிருக்கிற வரவு செலவுக் கணக்கு ஆண்டு; current financial year. [நடப்பு +ski நிதி ஆண்டு.]
நடப்புநிலவரம்	நடப்புநிலவரம் naḍappunilavaram, பெ. (n.) நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கிற நிலை; current condition. [நடப்பு + நிலவரம்.]
நடப்புமதிப்பு	நடப்புமதிப்பு naḍappumadippu, பெ. (n.) ஒரு பொருளுக்கு நடைமுறையில் உள்ள இப்போதைய மதிப்பு; relative value, present value: 'தங்கத்தின் நடப்பு மதிப்பு நாள்தோறும் உயர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. (இக்.வ.);. [நடப்பு + மதிப்பு.]
நடப்புவட்டி	நடப்புவட்டி naḍappuvaḍḍi, பெ. (n.) இற்றை வட்டி; current or prevailing rate of interest. [நடப்பு + வட்டி.]
நடப்புவருடம்	நடப்புவருடம் naḍappuvaruḍam, பெ. (n.) நடப்பு ஆண்டு பார்க்க;See magappu-dmpu. மறுவ, நிகழ்காலம். [நடப்பு + Skt வருஷம் → வருடம்.]
நடப்பு விலை	நடப்பு விலை naḍappuvilai, பெ. (n.) ஓரிடத்தில் அல்லது ஓரினமக்களை, ஒரு நேரத்தில் பொதுவாகத்தாக்கும் நோய் (இ. வ.);. epidemic disease. [நடப்பு +Skt வியாதி]

நடப்புவிலை	நடப்புவிலை naḍappuvilai, பெ. (n.) இற்றை விலை; current price. மறுவ. இன்றைய விலை. ம. நடப்புவில. [நடப்பு + விலை.]
நடபடி	நடபடி naḍabaḍi, பெ. (n.) 1. நடவடிக்கை; action. 2. நிகழ்ச்சி; occurrence. 3. வழக்கம்; Custom, practice. ம. நடபடி. [நட → நடபடி.]
நடபத்திரகம்	நடபத்திரகம் naḍabattiragam, பெ. (n.) கத்தரிச் செடி; bringal plant.
நடபத்திரிகை	நடபத்திரிகை naḍabattirigai, பெ. (n.) சேம்பு (மலை);; Indian kales.
நடபாவாடை	நடபாவாடை naḍapāvāḍai, பெ. (n.) நடைபாவாடை பார்க்க: see radai-pavidal. ம. நடைபாவாடை. [நட + பாவாடை.] நடை-நட- ஐகாரக்குறுக்கம்.
நடபாவி	நடபாவி naḍapāvi, பெ. (n.) நடைபாவி பார்க்க;See nagalpävl. தெ. க. நடபாவி, [நட+ பாவு → பாவி]
நடபேதி	நடபேதி naḍapēti, பெ. (n.) அளவிற்கு அதிகமாக ஏற்படும் கழிச்சல்: discharge of the foeces from the anus.

நடனபரவி	நடனபரவி naḍaṉabaravi, பெ. (n.) மூலப்பண்களுள் ஒன்றுகளுளொன்று (சங்.சந்.,47);, a primary pansrāgām. [நடம் + பைரவி.]
நடம்பயில்லு-தல்	நடம்பயில்லு-தல் naḍambayilludal, 3.செ. கு.வி.(v.i.) 1.கூத்தாடுதல்; to dance. 2. நடனம் கற்றுக்கொள்ளுதல்; to learn dancing. [நடம் + பயில்-]
நடமண்டனம்	நடமண்டனம் naḍamaṇḍaṉam, பெ. (n.) அரிதாரம் (யாழ்.அக.);; yellow orpiment.
நடமாட்டம்	நடமாட்டம்1 naḍamāḍḍam, பெ. (n.) 1. வலமை (வின்.);; activity, energy, as in old age. 2. செல்வாக்கு (வின்.);; influence. 3. பழக்கம் (வின்);; acquaintance in any affair. 4. கூடுமிடம் (வின்.);; resort, haunting. தெ. நடயாட [நடம் + ஆட்டம்.] நடமாட்டம்2 naḍamāḍḍam, பெ. (n.) 1. நடந்து செல்கை; walk, act of walking. 'அவன் பாயும் படுக்கையுமாயிருக்கிறான். ஆதலால் ஒருமாதமாய் நடமாட்டமில்லை. (உ. வ.);. 2. STUgo Bl-āgā; ability to move around. "அவருக்குக் கண் மங்கி நடமாட்டம் குறைந்துவிட்டது (உவ);. தெ. நடையாட்ட. [நடை → நடம் + ஆட்டம்.] நடமாட்டம்3 naḍamāḍḍam, பெ. (n.) மக்கள், விலங்கு, ஊர்தி போன்றவை, ஒரிடத்தினின்று மற்றோர் இடத்திற்குச் செல்லுதல், வருதல் போன்ற செயல்பாடு அல்லது இயக்கம்; movement of people animals, vechile etc. 'மக்கள் நடமாட்டம் அதிகம் இல்லாத பகுதியில் வீடு கட்டினால் கள்வர்களுக்குக் கொண்டாட்டந்தான்' (உ.வ.);. 'மலையடி வாரத்தில் யானைகள் நடமாட்டம் அதிகரித்துள்ளது (இ.வ.); [நடம் + ஆட்டம்.] நடமாட்டம்4 naḍamāḍḍam, பெ. (n.) நடனம்; dannceing. "நடமாட்டங் காணப் பாவியேன் நானோர் முதலிலேன்" (திவ். நாய்ச் 10:7);. [நடம் + ஆட்டம்.]

நடமாடல்	நடமாடல் naḍamāḍal, பெ. (n.) 1. மேல் ஓங்குதல்; prevailing. 2. உலாவுதல்; about after sickness. (சா. அக.);.
நடமாடு-தல்	நடமாடு-தல் naḍamāḍudal, 5.செ. கு. வி. (v,i.) 1. நோய் நீங்கி உலாவுதல்; to go about move about as after, sickness; 'பக்கவாத, (ஊதை); நோய் வந்ததால் அவரால் நடமாடமுடியவில்லை'. (உ.வ.); 'கொடிய விலங்குகள் நடமாடும் மலைப் பாதையில் மனிதர் நடமாட முடியாது. 2. மீளாத்துயர், வருத்தம், முதலியவற்றுள் அடைப்பட்டிருந்து வெளிவருதல்; to rise, come out, as from depressed circumstances. 3, தீய விலங்குகள், ஊர்வன நோய், தீய ஆவி முதலாவை உலவுதல்; to haunt or frequent, as evil Spirits; to infest as beasts or reptiles: "ஆவிகள் இரவில் நடமாடுகின்றன (உ. வ);. 4. தீயவர் திரிதல்; to walk about thieves to walk about evil person. 'திருடர் இரவில் திரிகின்றனர் 5. புழங்குதல்; to circulate, as coin as a report, 'இன்று கள்ளப்பணம் நடமாடுகிறது. 6. நோய் முதலியன பரவியிருத்தல்; to prevail, as epidemics. தெ. நடயாடு. [நடம் + ஆடு.]
நடமாடு	நடமாடு2 naḍamāḍudal, 5.செ. கு. வி. (v.i.) கூத்தாடுதல்; to dance: "வலம்வந்த மடவார்கள் நடமாட முழவதிர" (தேவா. 2781);. நடமாடும்ஆடைதேய்ப்பகம் "எல்லோரும் இன்புற்றிருக்க நடமாடுகின்றிரீ (திருவருட்பா);
நடமாடநோய்	நடமாடநோய் naḍamāḍanōy, பெ. (n.) Glossos). GEmir infectious disease; மறுவ, கொள்ளைநோய். [நடமாடு + நோய்.] எளிதில் பற்றிக்கொள்ளும் நுண்மங்களை உடையநோய். இந் நோய் மழைக் காலத்தும், புயற்காலத்தும் மக்களை பெருவாரியாகத் தொற்றுந் தன்மைத்து.
நடமாடும்	நடமாடும் naḍamāḍum, செ.குன்றாவி. (adj.) usu இடங்களுக்கும் செல்லக்கூடிய வகையில் ஊர்தியில் அமைந்த இயங்கும் அமைப்பு: mobile. நடமாடும் உணவகம் நடமாடும் நூலகம் இக்வ). [நடம் + ஆடும்.]

நடமாடும் அரத்த வங்கி	நடமாடும் அரத்த வங்கி naḍamāḍumarattavaṅgi, பெ. (n.) நடமாடும் அரத்த வைப்பகம் பார்க்க;See nagamādum-aratta-vasopagam. நடமாடும் அரத்தம் + E வங்கி.]
நடமாடும்அரத்தவைப்பகம்	நடமாடும்அரத்தவைப்பகம் naḍamāḍumarattavaippagam, பெ. (n.) f)6m suum &, ஒரிடத்தில் தங்காமல், பொதுமக்களிடம் வந்து குருதியைத் தொகை கொடுத்துப் பெற்றுக் கொண்டு, காப்பாக எடுத்துச் செல்லும் sustomy; mobile blood - bank. நடமாடும் + அரத்தம் வைப்பு + அகம்.)
நடமாடும்ஆடைதேய்ப்பகம்	நடமாடும்ஆடைதேய்ப்பகம் naḍamāḍumāḍaitēyppagam, பெ. (n.) ஓரிடத்தில் தங்காமல், பொது மக்களை நாடிச் சென்று அவர்களின் ஆடைகளைமடித்துச் சமன்படுத்தித் தேய்த்துக் கொடுக்கும்; Susity mobile iron - cart. [நடமாடும் + ஆடை + தேய்ப்பு + அகம்.]
நடமாடும் உணவகம்	நடமாடும் உணவகம் naḍamāḍumuṇavagam, பெ. (n.) ஓரிடத்தில் நிலையாகத் தங்காது. பல இடங்களுக்கும் சென்று சிற்றுண்டிகளை விற்பனை செய்யம் வகையில், வண்டியில் அமைந்த உணவகம்: mobile - hotel [நடமாடும் + உணவகம்.]
நடமாடும்நீதிமன்றம்	நடமாடும்நீதிமன்றம் naḍamāḍumnītimaṉṟam, பெ. (n.) நடமாடும் முறைமன்றம் பார்க்க;See madamādum - murai-manram. [நடமாடும் + skt நீதி + மன்றம்.]
நடமாடும்நூலகம்	நடமாடும்நூலகம் naḍamāḍumnūlagam, பெ. (n.) நிலையாக ஒரிடத்தில் தங்காமல், நூலகம் இல்லாத சிற்றூர்களுக்குக் குறிப்பிட்ட நாள்களில் சென்று, மக்களுக்கு நூல்களைத் தந்து உதவும், நகரும் வண்டியில் அமைந்த நூலகம்: mobile - library 'எங்கள் ஊரில் முப்பது பேர் நடமாடும் நூலகத்தில் உறுப்பினராகியுள்ளனர்'. [நடமாடும் + நூலகம்.]
நடமாடும்படிப்பகம்	நடமாடும்படிப்பகம் naḍamāḍumbaḍippagam, பெ. (n.) நடமாடும் நூலகம் பார்க்க;See nagam-ādum - nūjagam. "நேற்று நடமாடும் படிப்பகம் வந்ததா? [நடமாடும் + படிப்பகம்]

நடமாடும்மருத்துவமனை	நடமாடும்மருத்துவமனை naḍamāḍummaruttuvamaṉai, பெ. (n.) ஓரிடத்தில் நிலையாகத் தங்காமல், மருத்துவமனை எந்து இல்லாதச் சிற்றூர்களுக்கும், உடனடி உதவி தேவைப்படும் நேரங்களிலும், இயற்கைச் சீற்றங்களால் ஏற்படும் எதங்களுக்குப் (விபத்துகள்);. பண்டுவம் (சிகிச்சை); மேற்கொள்ளும் மருத்துவமனை mobile - hospital "குசராத்தில் நிலநடுக்கம் ஏற்பட்டபோது நடமாடும் மருத்துவமனையின் பங்கு பெரிதாக இருந்தது." [நடமாடும் +மருத்துவமனை.]
நடமாடும்முறைமன்றம்	நடமாடும்முறைமன்றம் naḍamāḍummuṟaimaṉṟam, பெ. (n.) நிலையாக ஒரிடத்தில் தங்காமல் குற்றம் நிகழுமி டத்திற்கே, சென்று வழக்கின் தன்மையை ஆய்வுசெய்து தீர்ப்பு வழங்கும் மன்றம்: mobile - cou◌ா நண்பரின் ஊர்தி உரிமத்தைப் புதுப்பிக்காததால், காவல்துறையினரின் ஆய்வில் சிக்கி நடமாடும் முறைமன்றத்தில் தண்டத்தொகை கட்டினார். [நடமாடும் + முறைமன்றம்.]
நடமாடும்வங்கி	நடமாடும்வங்கி naḍamāḍumvaṅgi, பெ. (n.) நடமாடும் வைப்பகம் பார்க்க: see паратаqum - varppagaт. [நடமாடும் + E வங்கி.]
நடமாடும்வீடு	நடமாடும்வீடு naḍamāḍumvīḍu, பெ. (n.) தலைவர்கள் தேர்தல் வேலையின் போதும். நடிகர் நடிகையர் வெளிப்புறப்படப்பிடிப்புகளின் போதும் பயன்படுத்தும் வீட்டிலுள்ள இன்றியமையாத எந்துகள் உள்ள அறையைப் போன்ற அமைப்பைக் கொண்ட வண்டி: mobile house அமைச்சர் தேர்தல்சுற்று மேற்கொண்டபோது நடமாடும் வீட்டையே அதிகமாகப் பயன்படுத்தினார். [நடமாடும் + விடு.]
நடமாடும்வைப்பகம்	நடமாடும்வைப்பகம் naḍamāḍumvaippagam, பெ. (n.) ஓரிடத்தில் நிலையாக இருக்காமல் இடம்மாறிச் செல்லும் பணம் (பொருள்); வைப்பிடம், mobile - bank. [நடமாடும் + வைப்பகம்.]
நடமாதிரை	நடமாதிரை naḍamātirai, பெ. (n.) கொத்துமல்லி; Coriander sativum.
நடமாளிகை	நடமாளிகை naḍamāḷigai, பெ. (n.) திருநடை மாளிகை (பெரியபு திருநாவு 387); பார்க்க;See tirunagal-malgal. [நடை + மாளிகை → நடமாளிகை, (ஒ.நோ); மடைப்பள்ளி → மடப்பள்ளி]
நடமாளிகைமண்டபம்	நடமாளிகைமண்டபம், naḍamāḷigaimaṇḍabam, பெ. (n.) திருநடை மாளிகை (IMPRd81); பார்க்க;See tirunada-mäliga. [நடமாளிகை + மண்டபம்.]

நடமிடுமீசன்	நடமிடுமீசன் naḍamiḍumīcaṉ, பெ. (n.) சரக்கொன்றை; purging cassia.
நடமுருடு	நடமுருடு naḍamuruḍu, பெ. (n.) நடனத்துக்குரிய முருடென்னும் இசைக் கருவி (சிவக்.பிரபந்.பக்.237);; a musical instrument. played on an accompaniment to dance. [நடம் + முருடு.]
நடராசதங்கள்	நடராசதங்கள் naḍarācadaṅgaḷ, பெ. (n.) மாற்றுயர்ந்த தங்கம்; gold most superior is purity. [நடராசன் + தங்கம்.] நடராசன் தெய்வங்களில் உயர்வென்று சிவனியர் கருதல் போல், பொன்னில் உயர்ந்த பத்தரை மாற்றுத் தங்கம் பற்றிய பெயர் என்க.
நடராசன்	நடராசன் naḍarācaṉ, பெ. (n.) நடவரசன் பார்க்க ;See nagavarasan. மறுவ. ஆட(ல்);வல்லான்.
நடல்	நடல் naḍal, பெ. (n.) ஊன்றுகை : planting. [நடு + அல் → நடல்.] அல்லீற்றுத்தொழிற்பெயர்.
நடலம்	நடலம் naḍalam, பெ. (n.) 1. ஊகம்: assumption. 2. ஆணவம்,செருக்கு; vanity, insolence. 3. வீண் செலவிடுகை (வின்.);: abuse of property, recklessness spuandering. 4. இகழ்ச்சி (வின்.);: irreverence, derision, scoffing. 5. நடிப்பு (பாசாங்கு);; pretence hypocrisy. 6. மித, மிஞ்சிய நாகரிகங் காட்டுகை; overnicety. 7. கூர்நனிச் சுவை; fastidious ness. [ஒருகா: நடனம் → நடலம்.]

நடலம் பண்ணு-தல்	நடலம் பண்ணு-தல் naḍalambaṇṇudal, 5.செ.கு. வி. (v.i.) அளவுக்கு அதிகமாக நாகரிகம் காட்டுதல்; to be fastidious. மறுவ, நனிநயம் பண்ணுதல். [நடலம் + பண்ணு-.]
நடலமடி-த்தல்	நடலமடி-த்தல் naḍalamaḍittal, 4.செ. கு. வி. (v.i.) பாசாங்கு செய்தல்(இ. வ.);; to pretend. மறுவ: கூத்தடித்தல். [நடலம் + அடி -.] பண்பற்றவர் தமது பகட்டாரவாரத் தோற்றத்தின் வாயிலாகப் பண்புற்றவர் போல், பொய்த்தோற்றங்காட்டிப் பிறரை நம்பச் செய்தல்.
நடலை	நடலை naḍalai, பெ. (n.) 1. சூழ்ச்சி;இரண்டகம்: guile. "நடலைப்பட் டெல்லா நின்பூழ்" (கலித். 95,33);. 2. பொய்ம்மை; deception, illusion. "நடலை வாழ்வு கொண்டென் செய்திரி" (தேவா. 1203:4);. 3. நடிப்பு, பாசாங்கு (உ.வ.);; pretence, affectation. 4. துன்பம் (பிங்.);; distress, suffering, affliction. "நடலையு ளடிகள் வைக" (சீவக.1914);. 5. அசைவு (சூடா);; trembling Shaking. 6. நடுக்கம் (சா.அக.);; trembling, shivering. [நடலம் → நடலை.]
நடவடி	நடவடி naḍavaḍi, பெ. (n.) நடவடிக்கை பார்க்க;See nadavadikkai. ம.தெ. நடவடி. [நடைபடி → நடவடி.]

நடவடிக்கை	நடவடிக்கை naḍavaḍikkai, பெ. (n.) 1. நடத்தை செயல்பாடு, நடந்துகொள்ளும் முறை, behaviour, conduct. பொதுவாழ்வியல், ஈடுபடுவோரின் நடவடிக்கை போற்றத் தகுந்ததாக இருக்கவேண்டும் (இக்.வ.);. சில நாட்களாகவே அவனுடைய நடவடிக்கையில் ஒரு மாறுதல் தெரிகிறது (இக்.வ.);. 2. குறிப்பிட்ட நோக்கத்திற்காக மேற் கொள்ளும் பணி அல்லது ஏற்பாடு; measures, proceedings. வறட்சியைப்போக்கும் நடவடிக்கைகள் முழுமையாக இல்லை (இக்.வ.);. 3. அலுவலகம் முதலியவற்றில் மேற்கொள்ளும் பணி அல்லது அலுவல் work activities. கலவரத்தின் காரணமாகப் பல தொழிற்சாலைகளின் அன்றாட நடவடிக் கைகள் தடைபட்டன. 4. ஒருவரின் நடத்தையின் மீது மேற்கொள்ளப்படும் செயற்பாடு; action. அவர் மீது ஏன் ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடாது? (உ.வ);. மறுவ ஒழுக்கம், ஒழுகலாறு செயல். க, நடபடிகெ. து. நடபாட. [நடைபடி நடவடி நடவடிக்கை.]
நடவரசன்	நடவரசன் naḍavarasaṉ, பெ. (n.) சிவபெருமானின் பல வடிவங்களுள் ஒன்றான, நடனமாடும் திருவடிவம், Śivan in dancing posture. [நடம் + அரசன்.]
நடவல்	நடவல் naḍaval, பெ. (n.) நட்டபயிர்; transplanted crop. 'நடவலிறைத்ததுக்கும் வரிசையில் மூன்றீலொன்று' (புதுக்கல்.423);. [நடு → நடவு → நடவல்.]
நடவாமுடம்	நடவாமுடம் naḍavāmuḍam, பெ. (n.) நடக்க முடியாத ஊனமுற்றோர், maimed or cripple person who can not walk. [நட + ஆ + முடம் ஆ. எதிர்மறைஇடைநிலை.]

நடவு	நடவு1 naḍavudal, 5.செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. செலுத்துதல்; to cause to go, drive lead on conduct discharge. "கணையினை நடவி (விநாயகபு. 80. 704);. 2. கருமம், நடத்துதல் (வின்.);; to manage, administer, direct transact, perform. தெ. க. நடுபு. து. நடபாவுணி. [நட → நடவு-] நடவு2 naḍavu, பெ. (n.) 1. நாற்றைப் பிடுங்கி வயலில் நடுகை; transplantation of seedlings. "பேர்த்து நடவு செய்குநரும்" (திருவிளை நாட்டுப். 20);. உங்கள் வயலில் என்றைக்கு நடவு?(உ.வ.);. 2. நட்டபயிர்; growing crop. "தண்ணீரில்லாமல் நடவு காய்கிறது" (உ. வ);. புயல்மழையில் நடவுமுழுவதும் காட்டாற்று வெள்ளத்தில் அடித்துக் கொண்டு போய் விட்டது (இக்.வ);. 3. நடவுகணக்கு (R.T.);, an account containing particulars of transplanting. து. நட்டி [நள் → நடு → நடவு.] நடவு3 naḍavu, பெ. (n.) தணக்கு; catamaran wood tree (சா.அக.);.
நடவுகம்பு	நடவுகம்பு naḍavugambu, பெ. (n.) தளிர்த்து வளர்தற் பொருட்டு நடும் கம்பு(நாஞ்);; scion, shoot of plant, cut for planting. நடவுகம்பாக, ஒடித்து முருங்கைக்கம்பை நட்டால் முழுமரம் உருவாகும். (இ.வ.);. [நடவு + கம்பு]
நடவுகாரிகள்	நடவுகாரிகள் naḍavugārigaḷ, பெ. (n.) நாற்று நடவு வேலைசெய்யும் பெண்கள்; women labourers who transplant seedlings. [நடவு + காரிகள்.]
நடவுகூலி	நடவுகூலி naḍavuāli, பெ. (n.) நடுகூலி பார்க்க;See nadu-kuh. [நடவு + கூலி.]

நடவுகூறு	நடவுகூறு naḍavuāṟu, பெ. (n.) நிலத்திற்குரியவன் அதனில் மரங்கள் முதலியன வைத்து வளர்த்தவனுக்கு கொடுக்கும் பங்குக்கூறு (நாஞ்);; a share of the produce given by an owner of a garden land to a person for his labour and money spent in rearing new plants of taxable species, [நடவு + கூறு.]
நடவுகொத்து	நடவுகொத்து naḍavugottu, பெ. (n.) 1. வயல் நடுகைக்காக கொடுக்கப்படும் கூலி, wage for transplantation of seedlings. 2. வயல் நடுகைக்காக ஒதுக்கப்படும் நடவு ஆட்கள்; labourers allocated for transplantation in a field. "நடவு கொத்துக்கு கூலியை கொடுத்து அனுப்புங்கள்" (உ.வ);. [நடு → நடவு + கொத்து.] கொற்று → கொத்து = கூலி.
நடவுசெய்	நடவுசெய்1 naḍavuseytal, 1செ.குன்றாவி. (v.t.) அரசாளுதல் (நான்மணி. 95. உரை.);; to rule, govern. [நட= நடத்து. நட → நடவு.] மக்கள்தரும் வரிப்பணம்பெற்ற மன்னன், அவர்க்கு நன்மை நடக்குமாறு செய்து, ஆட்சி புரிதல். நடவுசெய்2 naḍavuseytal, 1.செ.கு.வி. (v.i.) நாற்று நடுதல்; to transplant seedlings. நடவு செய்தலில் இடைவெளி இருந்தால்தான், நடவுப்பயிர் செழிக்கும் (இ.வ.);. மறுவ நடவுபோடு. [நடவு + செய்-] முதற்கண் விதைக்கப்பட்ட நாற்றங்காலில் இருந்து நாற்றுகளைப் பிடுங்கி நடுதல்.
நடவுதொளி	நடவுதொளி naḍavudoḷi, பெ. (n.) நாற்று நடுவதற்குமுன் வயலைச் சேறாகக் கலக்குகை; to making fit by slash the field for transplantion. [நடவு + தொளி = நன்கு சேறாக்கிப் பதப்படுத்திய வயல்.]
நடவுதொளியடித்-தல்	நடவுதொளியடித்-தல் naḍavudoḷiyaḍiddal, 4.செ. குன்றாவி. (v.t.) நாற்று நடுவதற்குமுன் வயலைச் சேறாகக் கலக்குதல்; to plough a flooded field before transplantion [நடவுதொளி+அடி-]
நடவுப்பயிர்	நடவுப்பயிர் naḍavuppayir, பெ. (n.) 1. நடுவதற்கு அணியமாக வைக்கப்பட்ட நாற்று; crop which is kept ready for transplantation நடவுப்பயிரின் வேரை அறுபடாமல் பிடுங்கு (உ.வ.);. 2. முதலில் நட்ட பயிர்; crop that has been transplanted once only. இயற்கை உரம் போட்டால்தான் நடவுப்பயிர் செழிக்கும் (உ.வ.);. [நடவு + பயிர்]

நடவுபோடு-தல்	நடவுபோடு-தல் naḍavupōḍudal, 20.செ. கு.வி. (v.i.) நாற்று நடுதல்; to transplant seedlings, "அடியுரம் போட்டு நடவுபோடுதலே, நல்ல நடன் விளைச்சலுக்கு அறிகுறி (மதுவழ);. நடவு + போக);டு-); போகு + அடுதல் = போகடுதல். இடைக்குறையாக இச் சொல் தமிழில் வழங்கிவருகிறது. ஒ.நோ. ஆயினால் - ஆனால்.
நடவை	நடவை1 naḍavai, பெ. (n.) 1. suj; path, road way. "கான்யாற்று நடவை" (மலைபடு. 214.);. 2. கடவைமரம் (பிங்.);; turnstile 3. sugo (5.5Lú, extent of country, as where a language prevails, "govoldorf gusly, நடவை யெல்லை" (சேதுபு. திருநாட்.1.);. 4. வழிவகை; plan, scheme. "நல்வரங்கொள்ளு நடவையொன் றியம்புவன்" (சேதுபு. மங்கல. 69);. க. நடவெ தெ. நடவ. [நள் → நடு → நடவை.] நடவை2 naḍavai, பெ. (n.) 1. நடவு பார்க்க; see nadavu 2. Bloom (noms);; small dyeing mulberry,
நடன்	நடன் naḍaṉ, தொ. பெ. (vdn.) கூத்தாடுபவர் dancer, "வளிநடன் மெல்லினப் பூங்கொடி மேவர நுடங்க" (பரிபா. 22, 42);. 5. ELsär -→ skt naa. [நள் → நளி → நடி. நடித்தல் = ஒத்துச்செய்தல். நடி + அம் → நடம் → நடன்.] நடம் என்னும் தொழிற் பெயரினின்று, நடன் என்னும் ஆண்பாற்பெயர் தோன்றும். (செ.ப.அ.சீ.கே.பக்.34);.
நடனக்கருமூலி	நடனக்கருமூலி naḍaṉakkarumūli, பெ. (n.) தலைச்சுருளி; indian birth wort.
நடனச்சுழலான்	நடனச்சுழலான் naḍaṉaccuḻlāṉ, பெ. (n.) சுழல்வண்டு, a kind of whirling beetle. நடனமாடுவதுபோல் சுழன்று பறக்கும் வண்டாக இருக்கலாம்.

நடனசாலை	நடனசாலை naḍaṉacālai, பெ. (n.) கூத்துப் பயிலிடம்; dancing hall [நடனம் + சாலை,]
நடனசிகாமணி	நடனசிகாமணி naḍaṉasikāmaṇi, பெ. (n.) நடனத்தில் சிறந்தவர்க்கு அளிக்கப்பெறும் பட்டம்; title confered for dancing ability. [நடனம் + skt.சிகைசிகா + மணி.]
நடனத்தோற்றம்	நடனத்தோற்றம் naḍaṉattōṟṟam, பெ. (n.) 1. நடனமாடுபவரின் பல்வேறு நிலைகள்; dance postures. 2. நடனமுத்திரை பார்க்க;See nagana-muttiral. [நடனம் + தோற்றம்.]
நடனநடை	நடனநடை naḍaṉanaḍai, பெ. (n.) அசைந்தாடி நடக்கும் நடை (பாண்டி);; a kind Of ambling gait. [நடனம் + நடை= நடனமாடுவதுபோல், அசைந்துஅசைந்து நடக்கும் நடை.]
நடனப்புயல்	நடனப்புயல் naḍaṉappuyal, பெ. (n,), விரைவாக நடனம் ஆடுபவர்; dancer who dance very fast. [நடனம் + புயல்.] புயல்போல் சுழன்று வேகமாக ஆடுபவர்.
நடனபுலன்	நடனபுலன் naḍaṉabulaṉ, பெ. (n.) அரிதாரம்; yellow orpiment.

நடனம்	நடனம் naḍaṉam, பெ. (n.) 1. கூத்து; dancing, acting. 2. குதிரைக்கதி; gaits of a horse; "பதினெட்டு நடனத்தொழில் பயிற்றி" (கொண்டல் விடு. 176.);. 3. பாசாங்கு; pretence, hypocritical act. 4. மாயவித்தை: jugglery, magic. "நன்று நன்று நீ நம்முனர்க்காட்டிய நடனம்" (கந்தபு. அவைபுகு. 87);. த. நடனம் → skt natana. நட்டன. [நடி+அனம் → நடனம்.] ஒ.நோ. படி + அனம் →படனம். நள் → நளி. நடித்தல் = ஒத்துச்செய்தல். நாடகக் கலையின் முத்திறப்பாடுகளுள், நடனம் என்பதும் ஒன்றாகும். 'நடி' என்னும் முதனிலை வடமொழியில் இல்லை. நிருத்த என்னும் சொல்லின் 'ந்ருத்" என்னும் அடியையே முதனிலையாக, வடவர் ஆள்வர். இதுபற்றி மொழிஞாயிறு கூறுங்கால், 'தமிழ்நடனமே இன்று பரதநாட்டியம் என்று வழங்குகின்றது. வடமொழியில், பரதசாத்திரம் கி.மு.4-ஆம் நூற்றாண்டில் இயற்றப்பட்டது. ஆனால், அதற்கும் முந்தியது தமிழ்ப்பரதமேயாகும்" (தமி.நாகரி,பண்பாடு,பக்.117);. நடனம் என்பது அழகுற ஆடுவது. அது நூற்றெட்டு உடற்கரணங்களோடும், கை, கால், கண், வாய் முதலிய உறுப்புகளின் தொழில்களோடும் கூடியது. கைவினைகள், எழிற்கை, தொழிற்கை, பொருட்கை என முத்திறப்பட்டு, பிண்டி அல்லது இணையா வினைக்கையெனப்படும். ஒற்றைக்கைவண்ணம் முப்பத்து மூன்றும், பிணையல் அல்லது இணைக்கை யெனப்படும் பொருள்பொதிந்த இரட்டைக் கைவண்ணம் பதினைந்தும் கொண்டனவாகும்
நடனமுத்திரை	நடனமுத்திரை naḍaṉamuttirai, பெ. (n.) நடன மெய்ப்பாடு பார்க்க;see radama-meyp-padu. [நடனம் +முத்திரை.]

நடனமெய்ப்பாடு	நடனமெய்ப்பாடு naḍaṉameyppāḍu, பெ. (n.) அகவுணர்வுகளை அனைவரும்அறியும் வண்ணம். முகத்தின் மூலமும், கைகால் முதலான, உடலுறுப்புகள் வழியாகவும் நின்றும், இருந்தும், கிடந்தும். விறல்பட வெளிப்படுத்தும் திறன் அல்லது untig; the various kinds of dance postures மறுவ. நடனக்கை. நளிநயம். நடனமுத்திரை. [நடனம் + மெய்ப்பாடு.] நடனமெய்ப்பாடுகளை, நம்நாட்டுச்சிற்பியர், கவின்கலைகளின் அருங்காட்சியகங்களாகத் திகழும், திருக்கோவில்களில், திறம்படச் செதுக்கியுள்ளனர். நடனக்கலையின் இலக்கணத்தைத் தெள்ளிதிற் றெரிவிக்கும் கருவூலங்களாகச் நடனச்சிற்பங்கள் மிளிர்கின்றன. தில்லைத் திருக்கோயிற் கோபுரத்தில் செதுக்கப்பட்டுள்ள சிற்பங்கள். நடனமெய்ப் பாட்டு மரபிலக்கணத்தினின்று, சிறிதும் வழுவா வண்ணம் வடிக்கப்பட்டுள்ளன. இச் சிற்பங்கள், நடனமுத்திரை நளினங்களை நன்கு வெளிப்படுத்துகின்றன. இந் நடன முத்திரைகள் அனைத்தும், ஆடற்கலை இலக்கணத்தை நன்குணர்ந்து நடன மெய்ப்பாட்டினையும். அழகுணர்ச்சியையும், வேண்டிய அளவிற்கு இழைத்தும், குழைத்தும் எழுதப்பட்ட இலக்கியமாக, இலங்குகின்றன எனின் மிகையன்று. இந் நடனமெய்ப்பாட்டுச் சிற்பங்கள், எப்பொருளில் எவ் விடத்தில், எதற்காக அமைக்கப்பட்டுள்ளனவோ, அவ்வவற்றிற்கு ஏற்றவாறு, ஒடித்தும், வளைத்தும், நெளித்தும், கைகளையும், கால்களையும் பலஅமைதிகளில், காட்டியுள்ள பாங்கு, கண்ணுறுவோர்தம் உள்ளத்துணர்வுகளை, உரைக்கும் பான்மையிற் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. இக் கவினுறு நடனமுத்திரை சிற்பங்களைச் சிற்பி கல்லில் வடிக்குங்கால் கண்டு களிப்போருக்கு அவர்தம் கலையழகை மட்டுமன்றிச் சிற்பத்தின் உட்கிடையை வாழ்வியலுடன் இணைத்துக் காணும் பெரும்பேற்றினை நல்குகின்றான் எனின் மிகையன்று இத்தகைய கலைவேள்வியில் தன்னை மறந்துசிற்பி ஈடுபடுங்கால், நடன மெய்ப்பாட்டு சிற்பங்களை, இயல்புக்கு மீறிச் சற்று மிகையா அமைக்கவேண்டிய சூழலுக்குத் தள்ள ப்படுகின்றான். இதனால் நடனக் கை காட்டும் நளினமுத்திரைகள், விளக்கமுறுகின்றன இருக்கைகள் (ஆசனங்கள்);, இயல்புடன் மிளிர்கின்றன. உடல்வளைவுகள், ஈடு இணையில்லா அழகினை வாரியிறைக்கின்றன மொத்தத்தில் ஏற்றமுறும் இத்தகைய நடன இலக்கியச்சிற்பங்களே, சிற்பக்கலை இலக்கணநூல்கட்கு நாற்றங்காலாய்: திகழ்கின்றன. நடனமுத்திரைச் சிற்பங்களில் காணப்படும் நடனமெய்ப்பாடு முத்திரைகள், 3 வகைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. இத்தகை. முத்திரைகளை நம்நாட்டுச்சிற்பிகள் 'கைஅமைதி என்றும், 'எழிற்கை' என்றும் 'சிற்பக்கை' என்றும் 'முத்திரை என்றும், தொழிற்கை என்று வகைப்படுத்தியுள்ளனர். 32 வகை நடனமெய்ப்பாட்டினை நவிலும் ஆடல்முத்திரைகள் வருமாறு: 1. காக்கும் (அபயக்);கை. 2. வழங்கும்கை (வரத);முத்திரை. 3.அரிமாக்காது (சிம்கர்ண);முத்திரை. 4. வணி (அஞ்சலிக்);கை. 5. விளக்கும் அல்லது கற்பிக்கு (வியாக்யானக்); கை 6. நிலத்தைத் தொடும் கை (பூ ஸ்பரி முத்திரை);. 7. மலர்ந்த .... தாமரைக் கை. 8. தும்பிக் (கெஜக்);கை. 9. தொங்கும் கை (டோல அஸ்தம்);. 10. துடிக் (டமருகக்);கை. 11. அணைக்கும் (ஆலிங்கனக்);கை. 12. தொடைக் (ஊரு);கை.

நடனன்.	நடனன். naḍaṉaṉ, பெ. (n.) 1. நடனமாடுபவன்; dancer. 2, நடிகன் பார்க்க; See nagigan. 'நடனன் பாங்குற நடிப்பது' (இரகு. குசனயோத்தி.98);. [நடனம் → நடனன்.]
நடனியர்	நடனியர் naḍaṉiyar, பெ. (n.) கூத்தியர்; dancing girls. "நடித்தெதிர் நடந்த தன்றே, நடனியர் தம்மின் மன்னோ" (இரகு. ஆற்று. 20.);.
நடாத்து-தல்	நடாத்து-தல் naṭāddudal, 5.செ.குன்றாவி.(v.t.) நடத்துதல்; to cause to walk. [நட →நடத்து → நடாத்து-.] ஒ.நோ. கடவுதல் <கடாவுதல்.
நடாதூரம்மான்	நடாதூரம்மான் naṭātūrammāṉ, பெ. (n.) இராமானுசாச்சாரியரின் சீடருள் ஒருவராகிய, ஒரு மாலிய ஆசிரியர்; a maliya accāryar the disciple of Rāmānujar. [நடாதுர்+அம்மான்.]
நடாந்திகை	நடாந்திகை naṭāndigai, பெ. (n.) நாணம் (இலச்சை);; sense of shame. நடி'
நடாவு-தல்	நடாவு-தல் naṭāvudal, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) நடவு பார்க்க: see nadavu. 'இருளால் வினைகெடச் செங்கோல் நடாவுதி திவ். இயற்.திருவிருத். 33). [நடவு→ நடாவு-]

நடி

நடி1 naḍittal,   4.செ. கு. வி. (v.i)

1. கூத்தாடுதல்; to dance, to act on the stage,

நடிக்குமயி லென்னவரு நவ்விவிழியாரும் (கம்பரா. வரைக்காட்சி. 15);.

2. கோலங் கொள்ளுதல்; to assume manifestations or forms, as a deity,

"நடித்தெதிர் நடந்ததன்றே" (இரகு. ஆற்று. 20.);.

3. பாசாங்கு செய்தல்; to make pretence, affect importance.

"நடித்து மண்ணிடைப் பொய்யினைப் பலசெய்து திருவாச. 413).

5. நடி, → skt nata.

[நள்→ நடி-]

நடி2 naḍi, பெ. (n.)

நடனப் பெண்; dancing girl.

த.நடி→ Skt. நடி (nati);

[நள்→ நளி → நடி.]

நடி3 naḍi, முதனிலைத்

தொ.பெ.(vbl.n);,

ஆட்டம் dancing.

"நடிகொள் நன்மயில்சேர் திருநாரையூர் (தேவா.216:5);.

த. நடி → Skt நடீ (நட்டி); pkt ந்ருத்.

[நள்→ நளி→ நடி. ஒரே களிறு→கறு விருந்தாளி → விருந்தாடி]

'நள்' எனும் பொருந்துதற்கருத்தினின்று கிளைத்த முதனிலையாகும்.

அடி, கடி, பிடி என்னுஞ்சொற்களைப் போன்றே, நடி என்பதும், தமிழில் ஆட்டம் என்னும் பொருளில் முதனிலைத் தொழிற்பெயராய் வழங்கும்.

"நடிகொள் நன்மயில் சேர் திருநாரையூர்" (தேவா.216:5);.

பொதுவாக, முதனிலையினின்றே தொழிற்பெயர் திரிக்கப்படும். ஆயின், செ.ப. கழகத் தமிழகரமுதலி, தொழிற்பெயரினின்று முதனிலையைத் திரிக்கின்றது.

நள்ளுதல் = பொருந்துதல்.

நள் → நளிதல் = ஒத்தல். நள் → நடி.

நடித்தல் = ஒத்துச்செய்தல்.

வடவர் 'நட்ட' என்னும் பிராகிருத வடிவினின்று. நாட்டியம் என்னும் சொல் தோன்றியதென்பர். இதற்கு 'ந்ருத்' என்னும் வேரினை மூலமாகக் காட்டுவர்.

"ந்ருத்" என்னும் முதனிலைக்கு வேர்ப்பொருளே இல்லை. மா.வி. அகரமுதலியிலும், 'ந்ருத்' என்னும் முதனிலைக்கு சரியான வேர்ப்பொருளில்லை. நடி' என்னும் பகுதியினின்று தோன்றியுள்ள எல்லாச்சொற்களுக்கும் மூலமாக, 'ந்ருத்' என்பதையே வேரடியாகக் காட்டுகிறது.

ந்ருத் → ந்ருத்த(வ); → நட்டணம்(த);.

நட்டணம் → நட்டம் → நடம் → நடி.

நடம் என்னும் தொழிற்பெயரினின்று, நடன் என்னும் ஆண்பாற் பெயரும், நடி(பிங்); என்னும் பெண்பாற்பெயரும் தோன்றும்.

நடிகன், நடிகை என்னும் இருபாற்பெயரும், முறையே, natika, natikā என்னும் வடசொல்லின் திரிபாகச் சென்னைப் பல்கலைக்கழக அகரமுதலியிற் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

நடிகன்	நடிகன் naḍigaṉ, பெ. (n.) நாடகமேடையிலும் திரைப்படத்திலும் நடிப்பவன்; actor, [நட→நடிகன்.]
நடிகை	நடிகை naḍigai, பெ. (n.) நாடகமேடையிலும் திரைப்படத்திலும் நடிப்பவள்; actress. [நடி + கை → நடிகை.]

நடு

நடு1 naḍudal,   18 செ. குன்றாவி. (v.t.)

1. ஊன்றுதல்; to set up, as a pillar.

"நடவந்த வுழவரிது நட்வொணாவகை பரலாய்த் தென்று" (தேவா. 133.8);.

2. வைத்தல்; to place.

"திருவடி யென்றலைமே னட்டமையால்" (திருவாச. 40.8);.

3. நிலைநிறுத்துதல்; to establish as fame.

"மண்ணின்மேல்வான்புகழ் நட்டானும்" (திரிகடு.16);.

க, நடு. தெ. நாடு. ம. நடுக. து. நடிபினி,

[நெடு → நடு.]

மேனோக்கிய நீளவாட்டில் ஊன்றுதல்

நடு2 naḍuttal,   4 செ.கு.வி. (v.i.)

நடுங்குதல்; to tremble.

"நடுத்திருக்கும்" (சங்கர. அந்தாதி.20);.

நடு3 naḍu, பெ. (n.)

1. இடை; middle

"நடுவூருணச்சுமரம் பழுத்தற்று" (குறள் 1008);.

2. நடுவம் (அரு. நி.);.

centre,

3. இடைப்பட்டது.

that which is intermediate, as in place or time, that which intervenes.

4. வானத்தின் உச்சி; zenith, topmost part of the heavens.

"காலைக் கதிரோனடுவுற்றதொர் வெம்மை காட்டி" (கம்பரா. நகர்நீங்கு. 123.1.

5. உள்ளமுறை கடவுள்; indwelling God.

"கெடுவில் கேள்வியு ணடுவாகுதலும்" (பரிபா.2.25);.

6. இடுப்பு:

waist.

"நடுங்க நுடங்கு நடுவடைய விடங்கா லயிற்கண்ணி (திருக்கோ. 31);.

7. நடுநிலை; impartality uprightness,

"நடுவாக நன்றிக்கட் டங்கியான் றாழ்வு" (குறள் 117);.

8. அறம் ("வின்);:

equity justice.

9. மீதம்,

medium, moderation

10. வழக்கு(வின்);.

lawsut.

நடு அண்டம்	நடு அண்டம் naḍuaṇḍam, பெ. (n.) நடுவண்டம் பார்க்க: see nadu-y-andam. [நடு + அண்டம்.]
நடுக்கட்டு	நடுக்கட்டு1 naḍukkaḍḍudal, 5. செ. குன்றாவி. (v.t.) உடைமையைப் பொதுக் கட்டுதல் (யாழ்ப்.);; to sequestrate property. [நடு + கட்டு-.] நடுக்கட்டு2 naḍukkaḍḍu, பெ. (n.) 1. மகப்பேற்றுக்குப்பின் பெண்களுக்குக்கட்டும் இடுப்புக்கட்டு; a bandage tide round the waist of a woman in labour. 2. இடுப்பிற்கு வலிவும் ஆண்மையுமுண்டாக்கும் அரைக் கச்சை; waist belt which not only gives strength to the hip, but also promotes manly power. [நடு = இடுப்பு. நடு + கட்டு.] நடுக்கட்டு3 naḍukkaḍḍu, பெ. (n.) 1. அரைக்கச்சை girdle, 2. பெரிய வீட்டின் நடுவிலுள்ள பகுதி; middle portion of a large house. [நடு + கட்டு.] க. நடுக்கட்டு. ம. நடுக்கெட்டு.
நடுக்கண்	நடுக்கண் naḍukkaṇ, பெ. (n.) கண்ணின் நடுப்பகுதி; middle of the eye. [நடு + கண்.]
நடுக்கண்டம்	நடுக்கண்டம்1 naḍukkaṇḍam, பெ. (n.) 1. நடுத்துண்டு; middle piece. 2. இடை மண்டலம்; central portion of a continent. [நடு + கண்டம்.] நடுக்கண்டம்2 naḍukkaṇḍam, பெ. (n.) தலைக்கும் இடுப்பிற்கும் இடையிலுள்ள பகுதி: that part of the body between the head and buttocks. [நடு + கண்டம். நடு =இடை.]

நடுக்கம்	நடுக்கம் naḍukkam, பெ. (n.) 1. நடுங்குகை; trembling, sharing, quaking, shivering. "மின்னையுற்ற நடுக்கத்து மேனியாள் (கம்பரா. நகர்நீங்கு. 220);. 2. மிக்க அச்சம்; agitation trepidation, great fear. "நள்ளிர விடையுறும் நடுக்க நீங்கலாரீ" (கம்பரா. மாரீச. 120);. 3. துன்பம்; distress._ "நாட்பட்டலைந்த நடுக்க மெலாந் தீர" (தாயு. பராபர. 260.);. 4. கிறுகிறுப்பு (யாழ். அக.);; dizziness. 5. மயக்கம் (யாழ்.அக.);; giddiness. க. நடுக. ம. நடுக்கம். [நடுக்கு → நடுக்கம்.]
நடுக்கல்	நடுக்கல் naḍukkal, பெ. (n.) 1. நடுக்கம் பார்க்க;see radukkam, 2. நடுக்குவாதம்' பார்க்க;see nadukku-vādam2 [நடுக்கு +நடுக்கல்.]
நடுக்கல்முடக்குநோய்	நடுக்கல்முடக்குநோய், naḍukkalmuḍakkunōy, பெ. (n.) உடல் வெதும்பி, பிடரியிலும், தலையிலும் நடுக்கத்தை ஏற்படுத்திக் கை கால்களில் உதறலை உருவாக்கி, சொல் தடுமாறி, முகமும் விழியும் கருத்து, கண் கழித்து, நிலைகொட்டித் துன்புறுத்தும் நோய், a persistant tremor resenbling that of paralysis.
நடுக்கல்வாந்தி	நடுக்கல்வாந்தி naḍukkalvāndi, பெ. (n.) நடுக்கல் முடக்கு நோய் பார்க்க;see madukkal-mudakku-ndy. மறுவ, உதறுவாதம். [நடுக்கல் + sktவதம்.] நடுக்கல்வாந்தி naḍukkalvāndi, பெ. (n.) நோய்வகை (பாலவா.167);; a disease [நடுக்கல் + வாந்தி]
நடுக்கற்காய்ச்சல்	நடுக்கற்காய்ச்சல் naḍukkaṟkāyccal, பெ. (n.) குளிர் கரம்; fever marked by a child followed by high fever and sweating. [நடுக்கல் + காய்ச்சல்.]
நடுக்கற்சுரம்	நடுக்கற்சுரம் naḍukkaṟcuram, பெ. (n.) நடுக்கற் காய்ச்சல் பார்க்க;see radukkar-kayccal. [நடுக்கல் + கரம்.] [கரம் பாலையின் பண்பாக அகப்பொருள் கூறுதல் காண்க. சுர் → சுரீர் → கரம். இக்காலத்தே இதனை ஜுரம் என்று தமிழர் மாற்றி வழங்குகின்றனர். ஒ.நோ. சவளி → ஜவுளி,]

நடுக்காது	நடுக்காது naḍukkātu, பெ. (n.) காதின் நடு; middle ear. [நடு + காது.]
நடுக்காரன்	நடுக்காரன் naḍukkāraṉ, பெ. (n.) நடுவன்(யாழ்ப்.);; umpire, arbitrator. மறுவ, நொதுமலாளன், காரணிகர். [நடு + காரன்.] விளையாட்டில் அல்லது முறை மன்றத்தில், இரு அணிகளின் ஆட்டத்தைக் கூர்ந்து நோக்கித் தீர்ப்புத் தருபவன்.
நடுக்கால்	நடுக்கால் naḍukkāl, பெ. (n.) சமக்காற்று: one of the ten vital airs of the body. [நடு + கால்.] கால் = காற்று. உடலுள் பத்துவகைக் காற்று உள்ளதாகப் பழைய பகுப்புண்டு. அவற்றுள் ஒன்றாகும்.
நடுக்கிளி	நடுக்கிளி naḍukkiḷi, பெ. (n.) 1. கிளித்தட்டில் கோட்டில் நின்று கிளியைத் தடுப்பவன்; player standing on the border lines of the square to defend it in the game of kili-t-tattu. 2. கிளியாட்டத் தலைவன்(வின்);. the captain in kill-t-tattu. [நடு + கிளி.]

நடுக்கு	நடுக்கு1 naḍukkudal, பெ. (v.i.) 1. நடுங்குதல்; to shiver, tremble. 'வயது முதிர்ச்சியினால் தாத்தாவின் உடல் நடுங்குகிறது' (உ. வ);. [நடு → நடுக்கு-.] நடுக்கு2 naḍukkudal, பெ.5.செ.கு வி.(v.t.) 1. நடுங்கச் செய்தல்; to shake, cause to quiver. குளிர் உடலை நடுக்குகின்றது (உ.வ);. 2. மயக்கங் கொடுத்தல் (வின்.);; to cause dizziness or sickness, as betel, tobacco. [நடுங்கு (த.வி); → நடுக்கு (பி.வி);.] நடுக்கு3 naḍukku, பெ. (n.) 1. நடுக்கம் பார்க்க;see nadukkam, "முழுதுசேண் விளங்கி நடுக்கின்றி நிலியரோ" (புறநா. 2);. 2 மனச் சோர்வு; mental agitation. "நடுக்கற்ற காட்சியார்" (ஆசாரக். 100);. க. நடுகு. [நடுக்கம் → நடுக்கு.]
நடுக்குக்காய்ச்சல்	நடுக்குக்காய்ச்சல் naḍukkukkāyccal, பெ. (n.) நடுக்கற்காய்ச்சல் பார்க்க: see nadukkar-kayccal. [நடுங்கு → நடுக்கு + காய்ச்சல்.]
நடுக்குசன்னி	நடுக்குசன்னி naḍukkusaṉṉi, பெ. (n.) அடிக்கடி தூக்கிப் போடும் இசிவுநோய் வகை; a disease of the Spinal Cord. Locomotor ataxia. மறுவ, நடுக்கு இசிவு. [நடுங்கு → நடுக்கு +sktசன்னி]
நடுக்குடி	நடுக்குடி naḍukkuḍi, பெ. (n.) 1. நடு நிலைமையிலுள்ள குடும்பம்: a family of middling circumstances or rank. 2. ஒரு வகுப்பின் தலைமைக்குடி. (யாழ்ப்);, the leading family of a tribe or class. 3. நடுவூர்க்குடி, (யாழ். அக.);; house is the centre of a village. [நடு + குடி.]

நடுக்குண்ணல்	நடுக்குண்ணல் naḍukkuṇṇal, பெ. (n.) நடுக்கடுண்டாதல்; being attended with shivering. [நடுக்கு + உண்ணல்.] உண்ணல் ஈண்டு, உள்ளதன் அல்லது இருப்பும் பொருளில் வருகிறது. ஒ.நோ. நெருக்குண்டேன்;அடியுண்டேன்;சோறுண்டேன்.
நடுக்குத்துக்கால்	நடுக்குத்துக்கால் naḍukkuttukkāl, பெ. (n.) மோட்டுவளையைத் தாங்க உத்தரத்தின் மேல்பதிக்கப்பட்ட நடுக்கால் (இ.வ.);, king-post vertical post set on a horizontal beam, connecting the two walls to support ridge pieces. [நடு + குத்து + கால்.]
நடுக்குப்பக்கவாதம்	நடுக்குப்பக்கவாதம் naḍukkuppakkavātam, பெ. (n.) நடுக்குசன்னி பார்க்க;see madukku-šanni. [நடுக்கு + பக்க +Skt வாதம்.] skt வாதம் = தமுடக்கு நோய். வலிப்பு நோய்.
நடுக்குப்பித்தம்	நடுக்குப்பித்தம் naḍukkuppittam, பெ. (n.) பித்தக்கோளாறினால், உடம்பில் பலவுறுப்புக்களுக்குக் காணும் நடுக்கம்; a disease causing tremor in several organs of the body, due to derangement of bile. [நடுக்கு + பித்தம்.]
நடுக்குவாதம்	நடுக்குவாதம்1 naḍukkuvātam, பெ. (n.) உதறு வலிப்பு (வாதம்); (யாழ். அக.);; shaking palsy. நடுக்குவாதம்2 naḍukkuvātam, பெ. (n.) நடுக்கல் முடக்கு நோய் பார்க்க;see madukkal-mudakku-ndy. [நடுக்கு +Skt வாதம்.]
நடுக்குறு –த்தல்	நடுக்குறு –த்தல் naḍukkuṟuttal, 4.செ. குன்றாவி, (v..t) நடுங்கச் செய்தல்; to cause to tremble. "நெஞ்சு நடுக்குறூஉ நெய்த லோசையும்". (மணிமே. 6:71);. க. நடுகிசு, [நடுங்கு → நடுக்கு + உறு-]
நடுக்கெடு-த்தல்	நடுக்கெடு-த்தல் naḍukkeḍuttal, 4.செ.குன்றாவி.(v.t.) நடுக்கம் காணல்; to be attacked with shivering or trembling as from Cold. [நடுக்கு + எடு-]

நடுக்கேடு	நடுக்கேடு naḍukāḍu, பெ. (n.) ஒருபுடைச்சார்பு; particlity. "நச்சுவாய்ப் பல்லர் நடுக்கேடு செய்தவர்கள்" (சித்.நாய.5);. [நடு + கேடு.]
நடுக்கேள்-தல்	நடுக்கேள்-தல் naḍukāḷtal, 11. செ. குன்றாவி, (v.t.) 1. வழக்கு உசாவுதல்; to hear arguments of litigants in a suit. 2. நேர்மையான முடிவு சொல்ல வேண்டுதல்; to refer a Case: for decision. [நடு + கேள்-]
நடுக்கொண்டவீடு	நடுக்கொண்டவீடு naḍukkoṇḍavīḍu, பெ. (n.) நடுவத்திலுள்ள வீடு: middle - house.

நடுகல்	நடுகல் naḍugal, பெ. (n.) போரில் இறந்த வீரரின், உருவமும் பெயரும், பீடும் எழுதிப் பெரும்பாலும், அவ் வீரரைப் புதைத்த விடத்தில், நடுஞ்சிலை அல்லது கல்; memorial tablet set up over the grave of a deceased warrior and inscribed with his figure and achievements. "காட்சி, கால்கோணீப்படை நடுகல்" (தொல், பொருள். 60);. மறுவ, விரக்கல். [நடு + கல்.] போரில் விழுப்புண் எய்தி, வீரச்சாவு அடைந்த வீரனுக்கு, இறந்தவிடத்தில் நடப்படும் கல். நடுகல் பற்றி மயிலை சீனி வேங்கடசாமி அவர்கள் கூறுவது: பழங்காலத்துத் தமிழர் வீரத்தைப் போற்றினார்கள். போர்க்களத்தில் புறங்காட்டி ஓடாமல், திறலோடு போர் செய்த வீரர்களைத் தமிழர் புகழ்ந்து போற்றிப் பாராட்டினார்கள். திறலோடு போர்செய்து, களத்தில் விழுந்து உயிர்விட்ட வீரர்களுக்கு நடுகல் நட்டு, நினைவுச்சின்னம் அமைத்தார்கள். விறல் வீரர்களின் நினைவுக்காக நடப்பட்ட நடுகற்களைப் பற்றிக் கழக நூல்களில் காணலாம். வெட்சிப் போர், கரந்தைப் போர், வஞ்சிப் போர், உழிஞைப் போர், நொச்சிப் போர், தும்பைப் போர், வாகைப் போர் என்று போரைத் தமிழர் ஏழு வகையாகப் பிரித்திருந்தார்கள். சங்க காலத்தில், அரசர்கள் போர் செய்வதைத் தங்கள் கடமைகளில் முகாமையானதாகக் கருதினார்கள். ஏழு வகையான போர்களிலே, எந்தப் போரிலானாலும், ஒரு வீரன் திறலாகப் போர் செய்து உயிர் விட்டால், அந்த வீரனுக்கு நடுகல் நட்டு, அவன் வீரத்தைப் பாராட்டினார்கள். வீரர்களின் நினைவுக்காகக் கல் நடுவதைத் திருக்குறளும் கூறுகிறது. "என் ஐமுன் நில்லன்மின் தெவ்விர், பலர்என்ஐ முன்நின்று கல்நின்றவர்" (குறள்,771);. வீரத்தைப் பாராட்டி நடப்படுவதனால், நடுகல்லுக்கு வீரக்கல் என்றும் பெயர் உண்டு. வீரக்கல் நடுவதற்கு ஐந்துதுறைகளைக் கூறுகிறார் தொல்காப்பியர். அவை, காட்சி, கால்கோள். நீர்ப்படை, நடுகல், வாழ்த்து என்று ஐந்து துறைகளாம். காட்சி என்பது நடவேண்டிய கல்லை மலையில் கண்டு தேர்ந்தெடுப்பது. கால்கோள் என்பது, கொண்டு வருவது. நீர்ப்படை என்பது கொண்டுவந்த கல்லில் இறந்த வீரனுடைய பெயரையும், அவனுடைய சிறப்பையும் பொறித்து நீராட்டுவது. நடுகல் என்பது, அந்த வீரக்கல்லை நடவேண்டிய இடத்தில் நட்டு, அதற்கு மயிற்பீலிகளையும். மாலைகளையும் சூட்டிச் சிறப்புச் செய்வது. வாழ்த்து என்பது, யாருக்காகக் கல் நடப்பட்டதோ அந்த வீரனுடைய திறனையும் புகழையும் வாழ்த்திப் பாடுவது. கல்நாட்டு விழாவுக்கு ஊரார் மட்டும் அல்லாமல் சிறப்பாக வீரர்களும் வந்து சிறப்புச் செய்வார்கள். போரில் இறந்த வீரர்களுக்கு, நடுகல் நடுகிறவழக்கம், பழந்தமிழகத்தில் மட்டுமல்லாமல், வேறு நாடுகளில் பழங்காலத்தில் இருந்து வந்தது. ஐரோப்பாக் கண்டத்திலும், சில நாடுகளில் நடுகல் நடுகிற வழக்கம் பழங்காலத்தில் இருந்தது. அந்த நடுகற்களுக்கு அவர்கள் மென்கிர் என்று பெயர் கூறினார்கள். மென்கிர் என்றால் நெடுங்கல் அல்லது உயரமான கல் என்பது பொருள். மென்கிர் (Menhir); என்பது பிரெடன் (Breton); மொழிச்சொல். ('Men'-Stone: 'Hiro-High இந்தோனேசியத் தீவுகள் எனப்படும், சாவா. சுமத்திரா போன்ற கிழக்கிந்தியத் தீவுகளிலும். நடுகல் நடுகிற வழக்கம், பழங்காலத்தில் இருந்தது. இதனால், பழந்தமிழரைப் போலவே, வேறு நாட்டாரும், நடுகல் நடுகிற வழக்கத்தைக் கொண்டிருந்தார்கள் என்பது தெரிகின்றது. வீரர்களுக்கு நடுகல் நட்டதைக் கழகச் செய்யுளில் காண்கிறோம். கரந்தைப் போரில் இறந்துபோன ஒரு வீரனுக்கு, நடுகல் நட்டதை ஆவூர் மூலங்கிழார் தம்முடைய செய்யுளில் கூறுகிறார் (புறம். 261 13-15);. இன்னொரு கரந்தைப் போரில் வீரச்சாவு அடைந்த ஒரு வீரனுக்கு வீரக்கல் நட்டபோது, அவன் மீது கையறுநிலை பாடினார் புலவர் உறையூர் இளம்பொன்வாணிகனார். அந்த நடுகல்லின் மேல் அவனுடைய பெயரைப் பொறித்து. மாலைகளாலும், மயிற்பீலிகளாலும் அழகு படுத்தியிருந்ததை, அச் செய்யுளில் அவர் கூறுகிறார் (புறம். 264);. சேலம் மாவட்டத்திலிருந்த, தகடூர் காட்டையின் தலைவன் அதிகமான் நெடுமான் அஞ்சி. பெருஞ்சேரல் இரும்பொறை என்னும் சே அரசன் தகடூரின் மேல் படையெடுத்து வந்து அக் கோட்டையை முற்றுகையிட்டான். அதன் காரணமாகப் பல நாட்கள் போர் நிகழ்ந்தது. அப்போரில் அதிகமான் நெடுமான் அஞ்சி. புண்பட்டு இறந்து போனான். அவனுக்கு விக்கல் நட்டு, அவன் வீரத்தைப் போற்றினார்கள். அப்போது அவனுடையராக இருந்த ஔவையார் கையறு நிலை பாடினார் (புறம். 232);.
நடுகல்தெய்வம்	நடுகல்தெய்வம் nadu-kal-deyam பெ. (n.) வீரச்செயல்புரிந்து ஊரைக்காக்கும் காவல்; the minor deity guarding the village. [நடுகல் + தெய்வம்.]

நடுகல்வழிபாடு	நடுகல்வழிபாடு naḍugalvaḻipāḍu, பெ. (n.) நடுகல்லை வணங்குகை; worshipping herosome. நடுகல் வழிபாடுதான் காலப்போக்கில் ஊர்க்காவல் எல்லைத் தெய்வவழிபாடாக மாறியது (உ.வ.);. [நடுகல் + வழிபாடு.] பண்டைக்காலத்தே, கொடிய விலங்குகளிடமிருந்தும், பகைவரிடமிருந்தும், ஊரையோ அல்லது நாட்டையோ, பாதுகாத்தவர்தம் திருவுருவைக் கல்லில் புடைப்புச் சிற்பமாக வடித்துப் பீடும், பெயரும் பொறித்து நடுகல்லாக நட்டனர். காலப்போக்கில், ஊரகத்தேயும், நாட்டகத்தேயும், இவ்வாறு நாட்டப்பெற்ற நடுகற்களே காலப்போக்கில் காவல் தெய்வமாக வழிபடப்பட்டன
நடுகலுழலை	நடுகலுழலை naḍugaluḻlai, பெ. (n.) நட்டகற்களின் துளைகளில் மூங்கிற் கழிகளையிட்டு ஆவினத்தை அடைத்து வைக்கும் இடம்; a pound provided with a Stile. [நடு + கல் உழலை.]
நடுகூலி	நடுகூலி naḍuāli, பெ. (n.) நாற்று, நடுவதற்குத் தரும் கூலி; wages for transplanting. [நடு + கூலி.] கூலம் → கூலி. இஃது உடைமைப்பொருள் குறித்த ஈறு. பழங்காலத்தில் பழனப் பணி செய்தவர்களுக்குக் கூலமே, ஊதியமாகத் தரப்பட்டதால், கூலி என்ற பெயர் வந்தது. வயற்பணியாளர்க்குச் சம்பாநெல்லும், கடற்பணியாளர்க்குஉப்பளப்பொருளும் ஊதியமாகத் தரப்பட்டதால். சம்பளம் அமைந்தது.
நடுகை	நடுகை naḍugai, பெ. (n.) நாற்று நடவு; ransplanting of seedlings. [நடு → நடுகை] கை சொல்லாக்க ஈறு.
நடுங்க	நடுங்க naḍuṅga, இடை. (part.) ஒர் உவமவுருபு (தொல். பொருள். 286);. a barticle of comparision. [நடு → நடுங்க.]
நடுங்கநாட்டம்	நடுங்கநாட்டம் naḍuṅganāḍḍam, பெ. (n.) தலைவனுக்கு எதமுளதோ என்று தலைவி ஐயுற்று நடுங்குமாற்றால், தோழி அவளிடஞ் செய்தியொன்று கூறிக் களவொழுக்கத்தை அவள் வாயிலாகவே அறிய முயல்வதைக் கூறுந்துறை (திருக்கோ. 70 உரை);. theme in which the maid, narrating a fictitious accident to make the heroine tremble for her lover's safety, seeks an open avowal of her clandestine marriage
நடுங்கல்	நடுங்கல் naḍuṅgal, பெ. (n.) அச்சம்; dread fear. "அவனைக் கண்டால் இவனுக்கு நடுங்கல்தான்" (உ.வ.);.

நடுங்கலன்	நடுங்கலன் naḍuṅgalaṉ, பெ. (n.) நடுக்கல் வலிப்புக்காரன் (யாழ்ப்.);; one suffering from shaking palsy, [நடுங்கல் + அன்.]
நடுங்கு-தல்	நடுங்கு-தல் naḍuṅgudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) 1. அசைதல்; to shake, shiver, quiver. "வாயிற் கடைமணி நடுநா நடுங்க" (சிலப். 20:53);. 2. அஞ்சுதல்; to tremble through fear, to be agitated. "ஒன்னாத் தெவ்வர் நடுங்க வோச்சி" (பெரும்பாண். 118.);. 3. நரத்தடுமாறுதல்; to stutter, falter Waver. "நடுங்கா நாவி னுறைமூ தாளன்" (மணிமே. 12:3);. 4. மனங்குலைதல்; to lose heart. "நகையமராயம் நடுங்க நடுங்கான்' (பு. வெ. 4, 15.);. 5. அதிர்தல்; to quake, as the earth. 6. பதறுதல்: to be anxious, apprehensive. 7. கொண்டாடுதற்குறியாகத் தலையசைத்தல்; to nod one's head as a sign of appreciation. "சீறியாழ் நயம்புரிந் துறையுநர் நடுங்கப் பண்ணி" (புறநா. 145);. 8. ஒப்பாதல்; to be similar. "படங்கெழு நாக நடுங்குமல்குல்" (தொல். பொருள். 286. உரை);. க., நடுகு, தெ. நடுகு. ம. நடுங்ஙுக. து. நடுகுணி, [நடு → நடுங்கு-]
நடுச்சாமசுரம்	நடுச்சாமசுரம் naḍussāmasuram, பெ. (n.) நள்ளிரவிற் காணும் சுரம்; fever that comes at midnight. [நடு + சாமம் + சுரம்.]
நடுச்சாமம்	நடுச்சாமம் naḍuccāmam, பெ. (n.) 1. மூன்றாம் சாமம்; middle or third watch from midnight to 3.am. 2. நள்ளிரவு; midnight. [நடு + சாமம்.] யாமம் → சாமம்.

நடுச்சாலை	நடுச்சாலை naḍuccālai, பெ. (n.) ஒருவகை மாம்பழம்; a kind of mango fruit. [நடு + சாலை.] இடவாகுபெயர்.
நடுச்சுவர்	நடுச்சுவர் naḍuccuvar, பெ.(n.) இடைச்சுவர்; middle-wall. ம. நடுச்சுவர் [நடு + சுவர்.]]
நடுச்செய்-தல்	நடுச்செய்-தல் naḍucceytal, 1.செ.கு.வி. (vi.), 1. நயன்மை வழங்குதல்; to render justice, to decide justify, "திரமதா நடுச்செய்யுஞ்; செங்கோலினான்" (குற்றா.தல..மந்தமா.96.);. 2. அமைதிப்படுத்தல்; to compromise. [நடு செய் -]
நடுச்செவி	நடுச்செவி naḍuccevi, பெ. (n.) செவிஇடை. middle of the ear. மறுவ. நடுக்காது. [நடு + செவி]
நடுச்செவிநோய்	நடுச்செவிநோய் naḍuccevinōy, பெ. (n.) நடுக்காதிலிருந்து சீழ் வடிதல், pus oozing from the mid ear. [நடு + செவி + நோய்.]
நடுச்சொல்லு)-தல்	நடுச்சொல்லு)-தல் naḍuccolludal, 8. செ. குன்றாவி. (v.t..) 1. முடிவு செய்தல் (இ. வ);: to decide a case. 2. சந்து செய்தல் (இ. வ.);: to mediate, 3. நயன்மை வழங்குதல் (யாழ். .அக.);; to render justice. 4. சான்று கூறுதல் (பழ.148, உரை);; to bear witness. [நடு + சொல்-லு-]

நடுச்சொல்வார்	நடுச்சொல்வார் naḍuccolvār, பெ. (n.) சான்று கூறுவோர் (பழ. 48. உரை); (பிங்);. those who bear witness or testify. மறுவ. சான்றாளர். [நடு + சொல்வார்.]
நடுத்தண்டெலும்பு	நடுத்தண்டெலும்பு naḍuttaṇḍelumbu, பெ. (n.) மார்பின் நடுவெலும்பு; sternum in recentre of the chest middle breast bone. [நடு + தண்டு + எலும்பு.]
நடுத்தரம்	நடுத்தரம் naḍuttaram, பெ. (n.) 1. இடைப்பட்ட நிலை; intermediate stage middle grade. 'அவன் நடுத்தர வயதுடையவன்' (உ. வ.);. 2. நடுவண் நிலை; middle - stage. ம, நடுத்தரம் து. நடுத்தர. [நடு + தரம்.] நடுத்தரம் naḍuttaram, பெ. (n.) மட்டம் (சுமார்);; moderate. [நடு+தரம்]
நடுத்தரயவம்	நடுத்தரயவம் naḍuttarayavam, பெ. (n.) வெண்கடுகு ஆறுகொண்டதொரு நிறையளவை (சங். அக.);; a measure of weight equivalent to the weight of 6 seeds of white mustard
நடுத்தரவுடம்பு	நடுத்தரவுடம்பு naḍuttaravuḍambu, பெ. (n.) வாகானவுடம்பு; medium structure. [நடுத்தரம் + உடம்பு] மிகப் பருமனுமின்றி, மிகமெலிவுமின்றி நடுவாட்டமாக அமைந்த உடல்.
நடுத்தலை	நடுத்தலை naḍuttalai, பெ. (n.) 1. உச்சந்தலை; crown of the head. 2. நடுவிடல் (இ.வ.);; central place. க. நடுதலெ. ம. நடுத்தல. [நடு +தலை.]
நடுத்திட்டம்	நடுத்திட்டம் naḍuttiḍḍam, பெ. (n.) 1. நடுநிலைவழுவாத்தன்மை; jusiness impartiality. "உண்மை நடுத்திட்டமே யுரைக்கு நாவான்" (பணவிடு. 13);. [நடு + திட்டம்.]

நடுத்தீர்ப்பு	நடுத்தீர்ப்பு naḍuttīrppu, பெ. (n.) 1. நடுநிலை மாறா முடிவு ; just decision. 2. தெய்வத்தீர்ப்பு (வின்.);; devine judgement as pestilence etc., 3. இறைவனின் இறுதித். தீர்ப்புநாள். கடைசித் தீர்ப்பு; final judgement as at the judgement day. [நடு + தீர்ப்பு.]
நடுத்தீர்ப்புநாள்	நடுத்தீர்ப்புநாள் naḍuttīrppunāḷ, பெ. (n.) இறைவனுடைய கடைசித் தீர்ப்பு நாள்; judge-ment day. [நடு + தீர்ப்பு +நாள்.] நடுத்தீர்ப்பு நாளில் இறைவனாக வரும் ஏகவும், இறைத்தூதராக வரும் நபியும், முறையே கிறித்துவமத உறுப்பினர்க்கும், இசுலாம் மதஉறுப்பினர்க்கும், துறக்கம், நல்குவர் என்பது இருமதக் கருத்துக்கள் ஆகும்.
நடுத்தீர்வை	நடுத்தீர்வை naḍuttīrvai, பெ. (n.) நடுத்தீர்ப்பு பார்க்க;see nadu-t-tippu. [நடு + தீர்வை.]
நடுத்துஞ்சல்	நடுத்துஞ்சல் nadu-t-tuர்ial. பெ. (n.) காலமல்லாத காலத்தில் ஏற்படும் இறப்பு: untimely death. கனறங்கி நடுத்துஞ்சுந் தொழிறஞ்சென' (கோயிற்பு. வியாக். 25);. [மறுவ. எதிர்பாராத இறப்பு. நடு +துஞ்சல்.]
நடுத்தெருவில்விடு-தல்	நடுத்தெருவில்விடு-தல் naḍudderuvilviḍudal, 18.செ. குன்றாவி. (wt), ஆதரவின்றிக் snê, solo Glü Gurăşū; to forsake, leave helpless, desert.
நடுதறி	நடுதறி naḍudaṟi, பெ. (n.) 1. நட்டகம்பம்; post planted in the ground, as for lethering a calf. 2. கன்றாப்பூரில் எழுந்தருளியிருக்கும் ão Guðumsār;Śivan worshipped in Kamrappur_ அடியார் நெஞ்சினுள்ளே கன்றாப்பூர் நடுதறியைக் காணலாமே (தேவா. 811: 1.);. நடு தறி.)
நடுநடுங்கு-தல்	நடுநடுங்கு-தல் naḍunaḍuṅgudal, 5.செ.கு.வி.(v.i.) 1. பயத்தால் உடல் மிகப்பதறுதல்; to tremble greatly through fear. "நடமுயலும் பொழுதஞ்சி நடுநடுங்கி நானயர" (கோயிற்பு. பாஞ் 38.);. 2. குரல் இசைக்கேடாக அதிர்தல்: to quiver as the voice in vocal music. "மிடறு நடுநடுங்கி" (சீவக. 735);. [நடு → நடுங்கு-]

நடுநடு-த்தல்	நடுநடு-த்தல் naḍunaḍuttal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) நடுங்குதல்; to tremble. "நாமவற் கண்ணாண்டு நடுப்ப வாராளோ' (திணைமாலை. 25);. [நடு +நடு-]
நடுநாட்டம்	நடுநாட்டம் naḍunāḍḍam, பெ. (n.) கழிமுனைப்பார்வை; gazing look between the eye - brows. [நடு + நாட்டம்.]
நடுநாடி	நடுநாடி1 naḍunāḍi, பெ. (n.) 1. சுழுமுனை; a principal tubular vessel of the human body_ "பக்கவளி தனையடக்கி நடுநாடி யுறப்பயிற்றி" (காஞ்சிப்பு. தழுவக் 57);. 2. உடம்பினுள்ளே ஊடுருவிச்செல்லும் புருவங்களின் நடுவிலமைந்துள்ள கழிமுனை நாடி (சா.அக.);; the nerve that passes through the six psychic regions in the centre of the body and finally terminates between the eye brows. (சா. அக.);. நடுநாடி2 naḍunāḍi, பெ. (n.) இடகலை, பிங்கலை, சுழிமுனை முதலான நாடி நரம்புகள்; the three chief nerve-currents of the human body that is known as idagalai, pingalai Šullmunai. 2. சுழுமுனை பார்க்க;see sulu munai. மறுவ மய்யப்புருவ நாடி. [நடு + நாடி.]
நடுநாயகம்	நடுநாயகம் naḍunāyagam, பெ. (n.) 1. அணிகலன்களின் இடையில் பதிக்கும் மணி; central gem of an ornament. 2. சிறந்தவன்; exalted, eminent person. "அந்த அவையில் நடுநாயகம் அவன்'. 3. இறைவன்: God. [நடு +நாயகம்.] அணிகலன்களின் இடையில் பதிக்கும் மணி, அணிக்குச்சிறப்புச்சேர்த்து, தலைமைப்பண்புடன் மிளிர்வது போல், கற்றுத்துறைபோகிய சான்றோர் அவையில் நுண்மாண்நுழைபுலத்துடன் சிறந்த
நடுநாள்	நடுநாள் naḍunāḷ, பெ. (n.) 1. நண்பகல்; mid-day. 2. இடையாமம்; mid-night. "பழவிறன் மூதூர் பாயல்கொ னடுநாள்" (மணிமே. 7.63);. 3. சித்திரை விண்மீன்; 14th nakšatra. மறுவ, பானாள். [நடு+ நாள்.]

நடுநிசி	நடுநிசி naḍunisi, பெ. (n.) நள்ளிரவு: mid-night. மறுவ. சாமப்பொழுது. [நடு +sktநிசி.]
நடுநியாயம்	நடுநியாயம் naḍuniyāyam, பெ. (n.) 1. ஒருபாற் கோடாமை; fairness, uprightness. impartiality. 2. நயன்மை; equity, evenhanded justice. 3. வழக்கு; lawsuit [நடு+ sktநியாயம்.]
நடுநில்-தல் (நடுநிற்றல்	நடுநில்-தல் (நடுநிற்றல்) naḍuniltalnaḍunirral, 14.செ.கு.வி. (v.i.) to act as umpire. [நடு + நில்-]
நடுநிலை	நடுநிலை1 naḍunilai, பெ. (n.) 1. இடை நிலைமை; intermediate state or degree middling position. 2. நயன்மை; strict justice. equity. 3. பிணக்குத்தீர்த்ல்); mediation arbitration_4. சிவனியத்திற்குரிய ஒகபூசை நிலைகளுளொன்று (வின்.);, one of the posttion in the mystic worship of the Salvam system. 5. நடுவுரைத்தல்; arbitration. [நடு + நிலை.] நடுநிலை2 naḍunilai, பெ. .(n.) 1. விருப்பு வெறுப்பு இல்லாத சமநிலைப் பண்பு; impartiality. 2. நடுத்தரப்போக்கு; neutrality. உண்மையான திறனாய்வு என்பது நடுநிலை தவறாது மதிப்பீடு செய்தலாகும் (உ.வ.);. நடுநிலையில் நின்று அந்த வழக்கை ஆராயும்போது, புதிய உண்மைகள் புலப்படும் (இ.வ.);. இது ஒரு நடுநிலை நாளேடு (இக்.வ.);. [நடு
நடுநிலைக்கொள்கை	நடுநிலைக்கொள்கை naḍunilaikkoḷkai, பெ. (n.) விருப்பு வெறுப்பற்ற சமனிலைக் கொள்கை; the principles of neutrality. நாவலந்தேயம் (இந்தியா); நடுநிலைக் கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்குந் திறன் கண்டு, உலகத்தார் பாராட்டுகின்றனர் (இ.வ.);. [நடுநிலை + கொள்கை.] உலகத்தைப் போர்மேகங்கள் சூழ்ந்துள்ள இக் காலத்தில், நடுநிலைக்கொள்கை உயிர்பெற்று விளங்குவதற்கு எடுத்துக் காட்டாக, பன்னாட்டு உறவுகள் திகழ்கின்றன.

நடுநிலைஞாயம்	நடுநிலைஞாயம் naḍunilaiñāyam, பெ. (n.) நடுநிலை பார்க்க;see nadu-nilal. [நடுநிலை + ஞாயம்.]
நடுநிலைநாடு	நடுநிலைநாடு naḍunilaināḍu, பெ. (n.) விருப்பு வெறுப்பற்ற சமனிலைக் கொள்கையை மேற்கொண்டு, ஒழுகும் நாடு, neutral states. [நடுநிலை + நாடு.] ஒருநாட்டிற்கும் மற்றொரு நாட்டிற்கும் போர் நிகழும்பொழுது, அந்தப்போரில் ஈடுபடாமல், போரில் எத் தரப்பினருடனும் சேராமல், போர்த்தரப்பினர்க்கிடையே பாகுபாடு காட்டாமல், போரில் தன்னாட்டு மக்கள் ஈடுபடுவதைத் தவிர்த்தும், போர்க்காலத்தில் அமைதியைக் கையாண்டும், போர்த்தரப்பைச் [illegible] தன்னாட்டிலிருந்து [illegible] நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடாமல் பார்த்துக் கொள்ளும் [illegible]
நடுநிலைப்பள்ளி	நடுநிலைப்பள்ளி naḍunilaippaḷḷi, பெ. (n.) ஒன்று முதல் 8-ஆம் வகுப்பு வரையுள்ள மாணவர்கள் சேர்ந்து கல்வி பயிலும் பள்ளி: middle School. [நடுநிலை + பள்ளி] 11 வயது முதல் 13 வயதுடைய மாணவர்கள் கற்கும் பள்ளி. இந்திய அரசியல் அமைப்பின் 45-ஆவது பிரிவு 1500 மக்கள்தொகைக்கு ஒரு நடுநிலைப்பள்ளி [illegible] என்று கூறுவது அறிக
நடுநிலைப்பற்று-தல்	நடுநிலைப்பற்று-தல் naḍunilaippaṟṟudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) உலகியலுக்கும் ஆன்மவியலுக்கும் இடைப்பட்ட நிலை; to holding a middle position between material and spritual
நடுநிலைமந்திரம்	நடுநிலைமந்திரம் naḍunilaimandiram, பெ. (n.) ஒரு சிவனிய மந்திரம் (வின்.);: mandiram recited in nadu-nilai worship Šaivam. [நடுநிலை + மந்திரம்.]
நடுநிலைமை	நடுநிலைமை naḍunilaimai, பெ. (n.) நடுநிலை பார்க்க;see nadu-mila 12. [நடு + நிலைமை.]
நடுநிலைமையோன்	நடுநிலைமையோன் naḍunilaimaiyōṉ, பெ. (n.) நடுநிலைமை வாய்ந்தோன்; mediator. [நடு +நிலைமையோன்.]

நடுநிற்றல்	நடுநிற்றல்1 naḍuniṟṟal, பெ. (n.) பிணைபடுகை (வின்.);; standing ball. [நடு + நிற்றல்.] நடுநிற்றல்2 nadu-mirral. பெ. (n.) செம்மையில் நிற்றல்; middle path, "நடுநின்ற நடுவே அருட்பா நடு நிற்றல்." உயிரையும் உடலையும் இணைக்கும் பேரன்புப் பிழம்பான இறையுடன் ஒன்றி நிற்றல்.
நடுநீதி	நடுநீதி nadu-ma. பெ. (n.) நடுநிலை பார்க்க; See nadu-nila. நடு sktநீதி)
நடுநெஞ்சு	நடுநெஞ்சு naḍuneñju, பெ. (n.) 1. நெஞ்சாங்குலையின் நடுப்பகுதி, centre of the heart. 2. &flursor ouplush; exact centre. 'மந்தரத்தைப் பிடுங்கிக் கடலின் நடுநெஞ்சிலே நட்டு'(ஈடு. 1, 3, 1.);. pit of the stomach. [நடு நெஞ்சு.]
நடுநெஞ்செலும்பு	நடுநெஞ்செலும்பு naḍuneñjelumbu, பெ. (n.) நடுத்தண்டெலும்பு பார்க்க: see nadu-t-taṇdelumbu. [நடு நெஞ்சு எலும்பு]
நடுப்பகல்	நடுப்பகல் naḍuppagal, பெ. (n.) காலையுமல்லாது மாலையுமல்லாது சூரியன் உச்சியை அடைந்த பகல் வேளை, mid-day, noon மறுவ. நண்பகல், உச்சிப்பொழுது. [நடு + கல்.]
நடுப்பச்சை	நடுப்பச்சை naḍuppaccai, பெ. (n.) பச்சைக்கல் (மரகதம்);; a precious green gem. மறுவ. அடர்பச்சை. [நடு + பச்சை.]

நடுப்படுத்து-தல்	நடுப்படுத்து-தல் naḍuppaḍuddudal, 5.செ.குன்றாவி.(v.t.) நடுக்கட்டு (யாழ்ப்); பார்க்க;see nadu-k-kastu [நடு + படுத்து-.]
நடுப்பாட்டம்	நடுப்பாட்டம் naḍuppāḍḍam, பெ. (n.) அடிமாண்டுபோன இனத்திற்குரிய நிலத்திற்கு, அரசு தற்காலிகமாகக் கொடுக்கும் குத்தகை (நாஞ்);; temporary lease of properties in escheat enquiries. [நடு + பாட்டம்.]
நடுப்பாதை	நடுப்பாதை naḍuppātai, பெ. (n.) நடைவழியின் நடுவிலுள்ள பகுதி: centre of a path way. றுவ. நடுவழி. [நடு + பாதை.]
நடுப்பார்	நடுப்பார்1 naḍuppārttal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) அறமன்ற ஆணைப்படி ஒரு வழக்கின் நடுவராகச் செயல்படுதல்; to act as a Commissioner or arbitrator by order of a court. [நடு + பார்-]
நடுப்பார்'	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம்
நடுப்பார்வை	நடுப்பார்வை naḍuppārvai, பெ. (n.) 1. கழிமுனைப் பார்வை; looking or gazing between the eye brow. 2. மையப்பார்வை; look with just. [நடு + பார்வை.]
நடுப்பிலே	நடுப்பிலே naḍuppilē, வி.எ. (adv). நடுப்பெற (இ.வ.); பார்க்க;see nagu-p-pera. [நடுவில் → நடுவிலே → நடுப்பிலே.]
நடுப்புரை	நடுப்புரை naḍuppurai, பெ. (n.) கருப்பை; womb. [நடு + புரை.]

நடுப்புரைவிரணம்	நடுப்புரைவிரணம் naḍuppuraiviraṇam, பெ. (n.) கருப்பை நடுவிலேற்படும் அழற்சி; inflamanation of the middle layer of the worno.
நடுப்புற	நடுப்புற naḍuppuṟa, வி. எ. (adv) நடுப்பெற பார்க்க;see nadu-p-pera.
நடுப்பெற	நடுப்பெற naḍuppeṟa, வி. எ. (adv) நடுவில்; in the middle, in the Centre. [நடுப்புற → நடுப்பெற.]
நடுப்பேசு-தல்	நடுப்பேசு-தல் naḍuppēcudal, 5.செ.கு.வி.(v.i.) ஒருவருடைய வழக்கை எடுத்துப் பேசுதல்; to plead for, to advocate a cause. [நடு + பேசு -]
நடுப்போக்கு-தல்	நடுப்போக்கு-தல் naḍuppōkkudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) நயன்மைவழங்குதல் (யாழ். அக.);; to make a just decision. [நடு + போக்கு -] நடுவாகத் தீர்ப்புச் சொல்லி, இருவரையும் அனுப்பிவைத்தல் என்னும் பொருளில் வருதல் காண்க.
நடுப்போர்	நடுப்போர் naḍuppōr, பெ. (n.) பணியிடை செயலினிடை (யாழ்ப்.);; middle of a work of an operation, of an affair. [நடு + போர் → நடுப்போர்.] போர் என்பது செருவைக் குறிக்கும் போது பொரு(து);தல் பொருளில் வருதல் போல் ஈண்டு வைக்கோல் குவியல் பொருளில் வருங்கால், சேர்த்துக் கட்டியமாடுகளால் அடித்தது என்றும் பொருளாகும். ஈண்டு இரு பொருளிலும் வழங்கலாயிற்று.
நடுமத்தி	நடுமத்தி naḍumatti, பெ. (n.) இடையே: centre, 'பூசை அறையில் விளக்கை நடுமத்தியில் வை' (பே.வ);. [நடு+skt:மத்தி, மீமிசைச் சொல்.]
நடுமதியம்	நடுமதியம் naḍumadiyam, பெ. (n.) நண்பகல்; middle of the day. [நடு + ski மதியம்.]

நடுமாதிரை	நடுமாதிரை naḍumātirai, பெ. (n.) முதுகெலும்பு வரிசை; spindle tree.
நடுமுதுகு	நடுமுதுகு naḍumudugu, பெ. (n.) முதுகெலும்பு வரிசை; spinal column. [நடு + முதுகு.]
நடுமூக்கு	நடுமூக்கு 1 nadu-mப்kku. பெ. (n.) புருவ நடு; space between the eyebrows, "shmi'lமிரண்டும் நடுமூக்கில் வைத்திடில் வாட்ட மில்லை மனைக்கு மழிவில்லை" திருமந்:584). நடு மூக்கு.
நடுமூலம்	நடுமூலம் nadu-mப்iam, பெ. (n.) சிறுநீர்; urine. [நடு + மூலம்.]
நடுமூளை	நடுமூளை nadu-mப்ia. பெ. (n.) மூளையின் @sml , the middle cerebral, vesicle of the embryonic brain, midbrain. [நடு-மூளை.]
நடுமையம்	நடுமையம் nadu-maiyam, பெ. (n.) 1. @smLGu; centre, middle. 2. 2 #f; zenith, meridian, 3. L(Bollnium, middle of two eye brows. மறுவ. நடுமத்தி மீமிசைச்சொல். [நடு + sktமையம்.]
நடுயாமம்	நடுயாமம் nadu-yamam, பெ. (n.) நள்ளிரவு; mid-night. நள்- நடு- யாமம் யாம் + அம்- யாமம். யாமம் = இருள் விளங்கித்தோன்றும் நள்ளிரவு நேரம். "நள்" என்னும் வேரடி இருட்செறிவினைக் குறித்தது.

நடுராசி	நடுராசி nadu-ris. பெ. (n.) நடுத்தரம் (வின்); middling sort, that which is middling or moderate as in quality or size. [நடு +sktராசி.]
நடுவகிரெடுத்தல்	நடுவகிரெடுத்தல் naḍuvagireḍuttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) நெற்றியின் நடுப்பகுதியிலிருந்து மயிரை ஒழுங்குபடப் பிரித்து வாருதல்; to middle part of the hair from the crown to the forehead. [நடுவகிர்+ எடு-.]
நடுவண்	நடுவண் naḍuvaṇ, வி.எ. (adv), இடையில், in the centre. "நடுவ ணைந்திணை நடுவண தொழிய" (தொல், பொருள். 2);. க. நடுவன. [நடுவம் → நடுவண்.]
நடுவண்ஐந்திணை	நடுவண்ஐந்திணை naḍuvaṇaindiṇai, பெ. (n.) பாலைத்திணை: arid, desert land. "நடுவண் ஐந்திணை நடுவண தொழிய" (தொல். பொருள். 948);. க. நடுவன. [நடுவண் + ஐந்திணை.] நடுவண் ஐந்திணை என்பது, தமிழ் இலக்கியப்பரப்பில் பாலைத்திணையைக் குறிக்கும். பாலைநிலமென்பது தமிழகத்தில் எப்போதும் மிகுவறட்சியே நிலைத்திருக்கும் தனிநிலமன்று
நடுவண்டம்	நடுவண்டம் naḍuvaṇḍam, பெ. (n.) வழலையின் பெயர்; name of quint essence Salt. [நடு+வண்டம்.]
நடுவண்பல்கலைக்கழகம்	நடுவண்பல்கலைக்கழகம் naḍuvaṇpalkalaikkaḻkam, பெ. (n.) நடுவணரசின் நேரடியாளுகைக்குட்பட்ட பல்கலைக்கழகம், university under the control of central government. மறுவ. மய்யப்பல்கலைக்கழகம். [நடுவண் + பல்கலைக்கழகம்.]

நடுவயது	நடுவயது naḍuvayadu, பெ. (n.) இளமைக்கும் மூப்பிற்கும் இடையிலுள்ள பருவம்; middle - age. மறுவ, நடுஅகவை. [நடு + வயது [அகவை.]
நடுவயிறு	நடுவயிறு naḍuvayiṟu, பெ. (n.) வயிற்றின் நடுப்பாகம்; mid-gut. [நடு + வயிறு.]
நடுவர்	நடுவர் naḍuvar, பெ. (n.) 1. பேச்சுப்போட்டி போன்றவற்றில், வெற்றி பெற்றவரைத் தெரிவு Q&tilus.ji, judge in a competition. பேச்சுப்போட்டி நடுவராக வருபவர், நல்ல கல்வியாளராக இருக்க வேண்டும் (உ.வ.);. 2. விளையாட்டுப்போட்டிகளில், இரு அணிக்கும் பொதுவாக இருந்து போட்டியை நடத்துபவர்; umpire, referee. நடுவர் தன் நாட்டு அணிக்குச் சார்பாக நடந்துகொண்டார் என்று குற்றம் சாட்டப்பட்டது. (இ.வ.);. நடுவராக வருபவர் பணத்திற்கு ஆசைப்படாதவராக இருக்க வேண்டும் (உ.வ.);.
நடுவர்தீர்ப்பு உடன்பாடு	நடுவர்தீர்ப்பு உடன்பாடு naḍuvartīrppuuḍaṉpāḍu, பெ. (n.) நிகழ்காலம் அல்லது எதிர்காலத்தில் ஏற்படும் சிக்கல்கள் பற்றித் தரப்படும், எழுத்துவகையிலான உடன்பாடு: arbitration agreement. [நடுவர்+திர்ப்பு + உடன்பாடு.]
நடுவர்தீர்ப்பு	நடுவர்தீர்ப்பு naḍuvartīrppu, பெ. (n.) நடுவர்குழு வழங்கும் தீர்ப்பு: arbitration tribunal judgement. GIrsúïfl #ifůurảl#t taịh(6ifhu நடுவர்தீர்ப்பினை கருநாடகம் ஏற்றுச்செயல் படவேண்டும் (இக்.வ.);. நடுவர்தீர்ப்பை மதிக்கும் மனவொருமைப்பாடு, அனைவர்க்கும் வேண்டும் (உ.வ);. மட்டைப்பந்து (கிரிக்கெட்); விளையாட்டில் நடுவர்தீர்ப்பே, இறுதியானது. (இக்.வ);.
நடுவர்தீர்ப்புமுறை	நடுவர்தீர்ப்புமுறை maguvar-tippu-mural. பெ. (n.) இருவர்க்கிடையே ஏற்படும் பணம் சொத்து, ஒப்பந்தமுறிவு முதலான வாழ்வியல் சிக்கல்களை, ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட நடுவர்குழுவின் தீர்ப்புப்படி, முறைமன்றம் (court); செல்லாமலேயே தீர்த்துக் Qārśirst5th Umtāgī; arbitrations.
நடுவர் மன்றம்	நடுவர் மன்றம் naguvar-manram. பெ. (n.) இருதரப்பினரும் பேசி முடிவு காண இயலாத சிக்கல்களுக்குத் தீர்வுகாண, இருதரப்பினரும் ஏற்றுக்கொள்ளும் வண்ணம் ஏற்படுத்தப்படும் குழு; tribunal. நடுவர்மன்ற உறுப்பினர் மனச்சான்றுடன் செயல்பட்டால்தான், முறையான தீர்ப்புக் கிடைக்கும் (இக்.வ);.

நடுவலம்	நடுவலம் magபvalai. பெ. (n.) நரிமுருக்கு; a kind of coral tree. [நடு + வலம்.]
நடுவழி	நடுவழி nadu-Wal. பெ. (n.) 1. பயணத்தின் @sm ; middle of a journey, 2, suffuslim BG; middle of the path-way, [நடு + வழி.]
நடுவழியில்	நடுவழியில் naḍuvaḻiyil, வி.எ. (adj.) இருஇடங்களுக்கு இடைப்பட்ட பகுதியில்: midway. நடுவழியில் வண்டி பழுதாகி விட்டதால், மிகவும் தொல்லை ஏற்பட்டது. (உ.வ.);. நடுவழியில் மழை பிடித்துக் கொண்டதால், நனைந்து கொண்டே சென்றேன். (இ.வ.);. [நடு + வழியில்.]
நடுவறு-த்தல்	நடுவறு-த்தல் naḍuvaṟuttal, 4.செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. வழக்குத்தீர்த்தல் (வின்.);; to judge as an umpire, to decide. 2. வழக்கின் இருசாரார்களையும் கேட்டுத் தேர்தல்; to hear the contentions of both parties to a suit.
நடுவளையம்	நடுவளையம் naḍuvaḷaiyam, பெ. (n.) எரு (ஆசன);வாயிலுள்ள வளையத்தின் மூன்று பாகங்களில் நடுவேயுள்ள வளையம், the central ring of the three splincter muscles round the anus. [நடு + வளையம்.]
நடுவறுத்தான்	நடுவறுத்தான் naḍuvaṟuttāṉ, பெ. (n.) மூக்கிரட்டை (யாழ். அக.);; spreading hogweed. மறுவ, மூக்கறுத்தான்கொடி. [நடு + அறுத்தான்.]

நடுவன்	நடுவன் naḍuvaṉ, பெ. (n.) 1. கூற்றுவன் (இயமன்);, yaman, as the just awarder of rewards and punishments. "நடுவன் மேல்வர்" (பெருங். உஞ்சைக் 53, 70);. "நாடுநகர் வீடுமாடு நற்பொரு ளெல்லாம் நடுவன் வரும்பொழுது நாடி வருமோ" 2: முறை மன்றத்தில் தீர்ப்பெழுதும் அறமுதல்வன் நடுவனாள் தீர்ப்பெழுதுவதற்கு பல ஆண்டுகள் வழக்காளிகள் காத்துக் கிடக்கின்றனர் (இக்வ);. 3. நடுவர் பார்க்க; see radபwar. [நடு வு-நடுவு + அன்-நடுவன்.] செங்கோற் கடவுளாகிய யமன் நடுவுநிலைமையை உடையவன். உற்றார், அற்றார் எனும்
நடுவனாள்	நடுவனாள் naduwara. பெ. (n.) உரு (பரணி, the second star. 3 னகையம்புலியின் வளர்பக்கம் (வேதாரணி. விசுவா. மேனகை 68);. [நடுவன்+நாள்.]
நடுகுவாந்தரம்	நடுகுவாந்தரம் naguvāndaram, பெ. (n.) stáium stoulo; by chance, unexpectedly
நடுவாந்தரம்	நடுவாந்தரம் naguvāndaram, பெ. (n.) 1. மையதேசம்; mid-region, 2. உதவியற்ற fsmsosmın; helpless condition, "srairememr நடுவாந்தரத்தில் விட்டுவிட்டான் (உ. வ);. [நடு+sktஅந்தரம்.]
நடுவார்த்தை	நடுவார்த்தை nagu-vārttai, பெ. (n.) GEfismunursar Qairsi; honesty-word. மறுவ, உண்மைச்சொல். [நடு +skt:வார்த்தை.] நன்மை, தீமை இரண்டிற்கும் நடுநின்று. நண்பர்-பகைவர் அல்லது உற்றார், அற்றார் இரண்டிற்கும் அப்பாற்பட்டு, ஒருபாற்கோடாது உரைக்கும் சான்றாண்மைச் சொல்லே, நடுச்சொல்.
நடுவான்	நடுவான் naḍuvāṉ, பெ. (n.) நடுவிலான் (இ. வ.); பார்க்க;see raduvian. [நடு + ஆன்.]

நடுவிரல்	நடுவிரல் naḍuviral, பெ. (n.) ஐவிரல்களுள் இடையிலுள்ள விரல்; middle - finger, மறுவ. பாம்புவிரல். கைவிரலைந்தனுள் நடுநின்றதும், சற்றே நீளமானதுமான விரல்.
நடுவில்	நடுவில் naḍuvil, இடை (int.) இடையில், காலத்தில், இடத்தில்; in the middle, in between, பேச்சின் நடுவில் கையிலிருந்த குறிப்பைப் பார்த்துக்கொண்டார் (உ.வ.); [நடுவு+இல்.]
நடுவிலவன்	நடுவிலவன் naḍuvilavaṉ, பெ. (n.) நடுவிலான் பார்க்க;see naguvilāṉ. ம. நடுவிலவன். [நடுவில் + அவன்.]
நடுவிலான்	நடுவிலான் naḍuvilāṉ, பெ. (n.) மகன்களுள் நடுப்பிறந்தான், நடுவுள்ளவன்; middle son, [நடுவில் → நடுவிலன் → நடுவிலான்.] இடப்பொருள் பற்றியது.
நடுவீட்டுத்தாலி	நடுவீட்டுத்தாலி naḍuvīḍḍuttāli, பெ. (n.) அறுதாலிமறுமணத்துக்கு வன்னியர் வழங்கும் பெயர். மறுமணத்திற்கு வழங்கும் ஒரு பெயர் the name given to the remarriage of a widow among wanniyar, as taking place inside a house without much publicity, [நடு + வீட்டு +தாலி.] முதல் மணம் முற்றத்தில் செய்து கணவன் இறந்தால், மறுமணத்தை இருகுடும்பத்தார் மட்டும் காண, ஒரு வீட்டில் செய்யும் கரணம், என்றும் கருதலாம்.
நடுவிடு	நடுவிடு naḍuviḍu, பெ. (n.) 1. இறைவழி பாட்டிற்குரிய உள்வீடு (வின்.);; middle or interior of a house, where an idol is kept for worship. 2. சாப்பாட்டறை (இ.வ.);; dining room, 3. ஒரூரில் மதிப்புடையார் வாழிடத்திலுள்ள வீடு (இ.வ.);; a house in a respectable quarter in the heart of a village. [நடு + விடு.]
நடுவீதி	நடுவீதி naḍuvīti, பெ. (n.) 1. தெருவின் நடுப்பகுதி; middle of the street. 2. வாய், செவி, மூக்கு, மத்தி, மய்யம் (சா.அக);. a mid Way communicating with esophagus below and above larynx, mouth, nasal, passages and eustachian tubes.

www.valluvarvallalarvattam.com 12394 of 19068.

நடுவீதியில்விடு-தல்	நடுவீதியில்விடு-தல் naḍuvīdiyilviḍudal, 18 செ. குன்றாவி, (v.t.) நடுத்தெருவில் விடுதல் (இ.வ.);; to leave some one in the middle of the Street. [நடுவிதியில் + விடு-]
நடுவு	நடுவு1 naḍuvu, 1, இடை; middle, that which is intermediate. 2. நடுவு நிலைமை; impartiality, uprightness. "நன்பல்லூழி நடுவுநின்றொழுக" (பதிற்றுப். 89.8);. 3. நயன், முறை (நீதி); (வின்.);; justice. க. நடுவு. தெ. நடுமு. [நடு → நடுவு.] நடுவு2 naḍuvu, பெ. (n.) 1. பெண்கள் இடுப்பு;(சா. அக.);; hip of a woman. "நடுவு துய்யன" (கம்பரா.நகரப்.31);. 2. நடுவுநிலை பார்க்க: see maduvu-nila. [நடு → நடுவ.] நடுவு3 naḍuvu, வி.(v.) நாற்று நடுதல்; transplanting. 'இன்று நடுவுக்கு யாரும் வரவில்லையா?' (பே.வ);. [நடவு → நடுவு.]
நடுவுக்கூலி	நடுவுக்கூலி naḍuvukāli, பெ. (n.) நாற்று நடுதலுக்குக் கொடுக்கப்படும் கூலி/சம்பளம்; pay of transplanting. [நடுவு + கூலி.]
நடுவுச்சிப்பொழுது	நடுவுச்சிப்பொழுது naḍuvuccippoḻudu, பெ. (n.) நண்பகல் பார்க்க;see nampagal. [நடுவுச்சி + பொழுது.]
நடுவுச்சிவாதம்	நடுவுச்சிவாதம் naḍuvuccivātam, பெ. (n.) உடல் நொந்து, உச்சித்தலை வலித்து, கண்சிவந்து, குளிரை உண்டாக்கும் வலிப்பு நோய் வகை; a kind of nervous disease, affecting chiefly the crown of the head and marked by pain in the affected part, inflamed eyes and chillness. [நடு + உச்சி ski.வாதம்.]

நடுவுநிலை	நடுவுநிலை naḍuvunilai, பெ. (n.) 1. ஒரு தலைச் சாராமை (குறள். அதி.12);; equity, justice, strict neutrality, impartiality. 2. அமைதியைக் காட்டும் சுவை (சாந்தம்);; the sentiment of tranquillity. "இன்புற னடுவுநிலை" (தொல். பொருள்.260);. மறுவ. ஒருபாற்கோடாமை. [நடுவு +நிலை.] ஒரு நாடு அல்லது அரசு, வேறு இரு அரசுகளுக்கிடையே நிகழும் போரில், கலந்து கொள்ளாத நிலை, நடுவுநிலை ஆகும்.
நடுவுநிலைத்திணை	நடுவுநிலைத்திணை naḍuvunilaittiṇai, பெ. (n.) பாலைத்திணை பார்க்க: see palaitina. "நடுவு நிலைத்தினையே நண்பகல் வேனிலொடு" (தொல்பொருள்.9);. [நடுவு +நிலை +திணை.]
நடுவுநிலைமை	நடுவுநிலைமை naḍuvunilaimai, பெ. (n.) 1. நடுநிலை பார்க்க;see nadu-nilai. "நல்லம்யா மென்னு நடுவுநிலைமையால்" (நாலடி.131.);. 2. உள்ளச்சமநிலை (வின்.);: steadfastness, equanimity, 3. செம்மை (யாழ்ப்.);; fairness, uprightness. [நடுவு +நிலைமை.]
நடுவுநிலைமை நாடு	நடுவுநிலைமை நாடு naḍuvunilaimaināḍu, பெ. (n.) இருநாடுகளுக்கிடையே போர் நிகழுங்கால், எந்தவொரு நாட்டுடனும் போரில் கலந்து கொள்ளாது, தனித்திருக்கும் நாடு; neutrality nation. [நடுவுநிலைமை +நாடு.]
நடுவுப்பு	நடுவுப்பு naḍuvuppu, பெ. (n.) 1. கல்லுப்பு; stone salt. 2. பாறையுப்பு; rock-salt. [நடுவு+உப்பு.]
நடுவுபாடு	நடுவுபாடு naḍuvupāḍu, பெ. (n.) இடைப்பகுதி; middle region, central place. "பொன்னி நடுவுபாட்டுத் திருவரங்கத் தரவணையிற் பள்ளிகொள்ளும்" (திவ். பெருமாள்.1:11);. [நடுவு + பாடு.]
நடுவுரை	நடுவுரை naḍuvurai, பெ. (n.) நன்மைதீமை, நட்பு-பகைமை எனும் இரண்டிற்கும் பொதுவான, நல்லுரை; neutral advice. "நாவில் நடுவுரையாய் நின்றாய் நீயே" (தேவாரம்);. [நள் → நடு → உரை.]

நடுவுள்ளவன்	நடுவுள்ளவன் naḍuvuḷḷavaṉ, பெ. (n.) நடுவிலான் பார்க்க;see naguvilān. [நடு + உள்ளவன்.]
நடுவூர்	நடுவூர் naḍuvūr, பெ. (n.) ஊரின் நடுவிடம்; heart of a town, centre of a town. "நடுவூருணச்சுமரம் பழுத்தற்று" (குறள், 1008);.
நடுவெலும்பு	நடுவெலும்பு naḍuvelumbu, பெ. (n.) முதுகெலும்பு (யாழ்.அக);; back-bone. மறுவ. முதுகந்தண்டு, வீணைத்தண்டு. [நடு + எலும்பு.]
நடுவெழுத்தலங்காரம்	நடுவெழுத்தலங்காரம் naḍuveḻuttalaṅgāram, பெ. (n.) சித்திரப்பாடல்; a variety of nȧr-p-pādal. [நடு + எழுத்து +sktஅலங்காரம்.]
நடுவெழுத்து	நடுவெழுத்து naḍuveḻuttu, பெ. (n.) 1. ஆவணமெழுதுபவன்; document-writer. 2. ஆவணங்களைப் பதிவு செய்யும் அதிகாரி; an official whose duty was to attest documents of Sales and mortgages. [நடு + எழுத்து.]
நடுவெழுது-தல்	நடுவெழுது-தல் naḍuveḻududal, 5 செ.கு.வி. (v,i) ஆவணமெழுதுதல்; to engross a document. [நடு + எழுது-.] தல்லிற்றுத் தொழிற்பெயர்
நடுவெளி	நடுவெளி naḍuveḷi, பெ. (n.) 1. இடைவெளி (யாழ்.அக.);; centre of an open plain. interspace. 2. பரவெளி (வின்.);; the immense space, as filled by the Supreme Being. [நடு + வெளி.]
நடுவே	நடுவே naḍuvē, இடை (part). இடையில்: in the middle of, in the midst of "உன்னடியவர் தொகை நடுவே" (திருவாச44:1);. "நல்லவன் ஒருவன் நடுவே நின்றால் அறாத வழக்கும் அறும்" (பழ.);. பெரியோர் பேச்சின் நடுவே இளையோர் குறுக்கிடக்கூடாது (உ.வ.);. கடலின் நடுவே கப்பல் போவது தெரிகிறது. (இ.வ.);. [நடு → நடு + ஏ.]

நடுவைத்தல்	நடுவைத்தல் naḍuvaittal, பெ. (n.) நாற்று நடுதல்(சா.அக);; transplanting. [நடு + வைத்தல்.]
நடுவோடி	நடுவோடி naḍuvōḍi, பெ. (n.) வீணைத்தண்டின் நடுவேயோடும் சுழிமுனை நாடி; the subtle passage supposed to run in the middle of the spinal coloumn through which Sushumuna runs. மறுவ சுழுமுனை, நடுநாடி. [நடு + ஒடு → நடுவோடு → நடுவோடி]
நடேசன்	நடேசன் naṭēcaṉ, பெ. (n.) ஆட(ல்);வல்லான் பார்க்க;see ādatllvallān.

நடை

நடை naḍai, பெ. (n.)

1. காலால் நடக்கை; walk, act of walking.

"கோலூன்றிச் சோர்ந்த, நடையினராய்" (நாலடி.13);.

2. கோள்களினி யக்கம்; motion, course, as of a planet.

3. செலவு (பயணம்); (வின்.);; journey.

4. அடிவைக்கும் நிலை; gait, mode of walking or going, pace.

"விடைபொரு நடையினான்" (கம்பரா. எழுச்சி.10);.

5. வழி (பிங்.);; route road.

6. வாசல்; gate.

'இனி நீ என் நடையில் வந்து மிதிக்காதே' (உ.வ);.

7. இடைகழி; corridor, vestibule.

"அரக்கர் கிடைகளு நடைகளும்" (இராமநா.சுந்:3);.

8. கப்பலேறும் வழி; gangway,

9. ஒழுக்கம்; conduct, behaviour, career,

"நன்னடை நல்கல் வேந்தற்குக் கடனே" (புறநா.312);.

10. வழக்கம்; custom, usage, fashion.

11. மொழியின் போக்கு; style in language.

'ஒன்றல்லவை பல தமிழ் நடை' (காரிகை.செய்.4.உரை);.

12. வாசிப்பினோட்டம் (வின்.);; fluency reading.

13. இயல்பு; nature.

"என்றுங் கங்குலா நடையதோரிடம்" (சேதுபு. கந்தமா.69);.

14. அடி; foot.

"பகூட்டாலீன்ற கொடுநடைக்குழவி" (பெரும்பாண்.243);.

15. கூத்து (சூடா.);; dance, dancing.

16. தொழில்:

occupation.

"மாயோனிகளாய் நடைகற்ற வானோர் பலரும் முனிவரும்" (திவ்.திருவாய்.1,53);.

17. செல்வம் (சூடா);; wealth.

18. ஒழுக்கநூல்; religious or moral treatise.

"நன்றாக நடைபலவு நவின்றார் போலும்" (தேவா. 722.11.);.

19. நாள் வழிபாடு (நித்யி பூசை);; daily worship in a temple.

"நடையும் விழவொடு நாடொறு மல்குங் கழுமலத்துள்" (தேவா152.8);. 20.கோயில் (T.A.S.iv,8.);;

temple,

21. தடவை; turn, time.

ஒரு நடை போய் வா (உ.வ.);.

22. நீண்டநாள்; long-time.

நடைஉத்திகள்	நடைஉத்திகள் naḍaiuttigaḷ, பெ. (n.) ஒலிநிலை, இலக்கணநிலை, சொல்நிலை எனப்பல்வேறு நிலைகளில் உருவாகும் மாற்றங்களே, நடைஉத்திகள் ஆகும்; the techniques style in change of style in which phonetics, grammatical and word etc., [நடை + உத்திகள்.]
நடைக்காவணம்	நடைக்காவணம் naḍaikkāvaṇam, பெ. (n.) நடைப்பந்தல் பார்க்க: see radai-p-bandal. "அவ்வளவு நடைக்காவணம் பாவாடையுடன்" (பெரியபு.ஏயர்கோன்.57);. [நடை + காவணம்.]
நடைக்காற்று	நடைக்காற்று naḍaikkāṟṟu, பெ. (n.) பரவியடிக்குங் காற்று; free current of air. [நடை + காற்று.]
நடைக்குநடை	நடைக்குநடை naḍaikkunaḍai, வி.எ. (adv.) ஒவ்வொருதடவையும், everytime, at each turn. [நடைக்கு + நடை.]
நடைக்கூடம்	நடைக்கூடம் naḍaikāḍam, பெ. (n.) 1. வாயிலிடம் (இ.வ.);, entrance to a building. 2. மாளிகையின் முகப்புக்கூடம்; vestibule of a palace. 3. உடம்பு; the body, as a moving mansion. வீறிலி நடைக்கூடம். (திருவாச. 25:4);. [நடை + கூடம்.]
நடைகாயம்	நடைகாயம் naḍaikāyam, பெ. (n.) மகப் பேறு அடைந்த பெண் உட்கொள்ளும் மருந்துவகை; a medicinal compound taken in by women after child - birth. "குறித்தி பிள்ளை பெற்றால், குறவன் நடைகாயம் தின்பான்" (பழ);. [நடை + காயம்.]
நடைகிணறு	நடைகிணறு naḍaigiṇaṟu, பெ. (n.) இறங்க ஏற உதவும் படிகள் கொண்ட கிணறு (வின்);: well with steps down to the water at its base. [நடை + கிணறு.]

நடைகூலி	நடைகூலி naḍaiāli, பெ. (n.) செய்திபரப்புதற்கு, நடந்து சென்று செல்வதற்குரிய கூலி; wage for going on foot, as in Carring message. [நடை + கூலி.]
நடைச்சலங்கு	நடைச்சலங்கு naḍaiccalaṅgu, பெ. (n.) சிறுபடகு (யாழ். அக.);; small boat. [நடை + சலங்கு.]
நடைச்சாவடி	நடைச்சாவடி naḍaiccāvaḍi, பெ. (n.) நடைக்கூடம் பார்க்க;see radai-k-kilam. [நடை + மா, சாவடி.]
நடைச்சீக்கு	நடைச்சீக்கு naḍaiccīkku, பெ. (n.) நடைநோய் பார்க்க;see radai-ndy. [நடை +Eng சீக்கு.]
நடைசாரி	நடைசாரி naḍaicāri, பெ. (n.) 1. குதிரையின் மந்தகதி (வின்.);; the gentle pace of a horse. 2. உலாவுகை (யாழ். அக.);; walk. Constitutional. 3. இடையறாத நடை (வின்);; ceaseless walking. [நடை + சாரி.]
நடைசாரிமேளம்	நடைசாரிமேளம் naḍaicārimēḷam, பெ. (n.) 1. ஊர்வலமாகச் செல்லும் மேளம்; piper's music accompanying a procession. 2. சாப்பறை (யாழ். அக.);; funeral drum. [நடை+ சாரி + மேளம்.]
நடைத்திண்ணை	நடைத்திண்ணை naḍaittiṇṇai, பெ. (n.) இடைகழித்திண்ணை, pial. [நடை +திண்ணை [நடை =இடைகழி.]
நடைத்தேர்	நடைத்தேர் naḍaittēr, பெ. (n.) சிறுதேர்; child's toy-car. "புதல்வர் நடைத்தே ரொலிகறங்கு நாடு" (பு.வெ.3.8);. [நடை+ தேர்.]

நடைநீர்	நடைநீர் naḍainīr, பெ. (n.) ஒட்டமுள்ள நீர்; running or current water, as in a channal. [நடை + நீர் =நிலையாகத் தேக்கமின்றி ஒடும் ஒடைநீர்]
நடைநோய்	நடைநோய் naḍainōy, பெ. (n.) 1. கிடையாடில்லாத நோய்; disease not so severe as to cause one to take to bad. 2. துயல் நடை; somnambulism. மறுவ துயில் இயக்கம். [நடை +நோய்.] இரவில் தன்னையறியாது நடக்கும் நோய், இந் நோய் கண்டவர்தம் தன்னினைவு இன்றி, செயற்பாடுகள் அனைத்தும் உறங்கிய நிலையிலேயே நிகழும்
நடைப்படம்	நடைப்படம் naḍaippaḍam, பெ. (n.) நடைப்படாம் பார்க்க;see nagai-p-padām. "நடைப்பட நாட்டி" (பெருங். இலாவாண, 3,68);. [நடை + படம்.]
நடைப்படாம்	நடைப்படாம் naḍaippaḍām, பெ. (n.) நடைப்பாவாடை பார்க்க;see nada-p-pavaipal. "பையர வரியி னன்ன நடைப்படாம் பரப்பி (திருவிளை. திருமண. 147);. [நடை+ படாம்.] ஒ.நோ. முகபடாம்
நடைப்பந்தல்	நடைப்பந்தல் naḍaippandal, பெ. (n.) 1. திருவிழாக் காலத்தில் நடந்து செல்வதற்கு அமைக்கும் பந்தல்; pandal erected throughout the entire route of a procession. 2. திருவிழாக்காலத்தில் புறப்பாட்டில், இறைத்திருவுருவுடன் செல்லுமாறு அமையும், பூப்பந்தல் (இ.வ,);, a kind of movable pandal carried to shade an idol during procession. [நடை + பந்தல்]
நடைப்பயணம்	நடைப்பயணம் naḍaippayaṇam, பெ. (n.) நெடுந்தூரம் நடந்துசெல்லும் பயணம்; travel on foot. நடைபயணம் மேற்கொண்டு, பாடல்பெற்ற திருக்கோயில்களைக்காணப் போகிறோம். [நடை +skt பிரயாண → பயணம்.]
நடைப்பயில் -தல்	நடைப்பயில் -தல் naḍaippayiltal, 7.செ.குன்றாவி. (v.t.) மெதுவாக அல்லது நள்னமாக நடத்தல்; to walk gracefully or daintily, போல் அவள் நடைபயின்றாள் (உ.வ);. நடனமகளிர் அழகு மயில் போல அசைந்தாடி நடைபயில்வர் இவ). [நடை + பயில்-]

நடைப்பயிற்சி	நடைப்பயிற்சி naḍaippayiṟci, பெ. (n.) உடல் நலத்தின் பொருட்டு, வேறுநோக்கமின்றி மேற்கொள்ளப்படும் நடை; walking. [நடை + பயிற்சி.] மருத்துவர் அறிவுரையின் படி மேற்கொள்ளும் பயிற்சி. அரத்தக் கொதிப்பு, நீரிழிவு போன்ற நோய்களுக்கு நடைப்பயிற்சி சாலச்சிறந்தது.
நடைப்பரிகாரம்	நடைப்பரிகாரம் naḍaipparikāram, பெ. (n.) நடைப்பரிகாரம் பார்க்க;see madai-pparigāram. [நடை + பரிகரம்.] நடைப்பரிகாரம்1 naḍaipparikāram, பெ. (n.) வாழ்விற்குரிய பொருள்கள்; means of lvelihood, "நட்டோ ருவப்ப நடைப் பரிகார முட்டாது கொடுத்த. நள்ளியும் (சிறுபாண். 104);. 2. பயணத்திற்கு வேண்டிய பொருள் (யாழ். அக.);; things or provisions necessary for a journey. [நடை + பரிகாரம்.] நடைப்பரிகாரம்2 naḍaipparikāram, பெ. (n.) விலக்குணவு இல்லாத மருந்து (யாழ். அக);; medicine for which no special diet is required. [நடை + பரிகாரம்.]
நடைப்பாவாடை	நடைப்பாவாடை naḍaippāvāḍai, பெ. (n.) நடைபாவாடை;see nadai-pāvādai. "விரிப்புறு நடைப்பாவாடை மேனகை விரிப்ப"(குற்றா.தல. திருமண. 131);. "தகப்பனுக்குக் கட்டக் கோவணத்துக்கு வழி இல்லை. மகன் தஞ்சாவூர் மட்டும் நடைப்பாவடை போடச் சொன்னானாம்" (பழ);. [நடை + பாவாடை.]
நடைப்பிணம்	நடைப்பிணம் naḍaippiṇam, பெ. (n.) 1. மக்கட்பதடி; worthless person or a useless fellow. "பிணத்தினையொத்து வாழ்வோர். பின்னடைப் பினங்கள் போலவுனக்கியே யுழல்வீர்" (சி.சி. 2,96);. 2. நடக்கும் உயிர்ப் பிணம்; a walking corpse. [நடை + பிணம்.]
நடைப்பெருவாயில்	நடைப்பெருவாயில் naḍaipperuvāyil, பெ. (n.) கோயிலின் சிறப்பு வாசல்; main entrance to a palace or a temple. "நடைப்பெருவாயிலும்" (பெருங். மகத. 14:20);. [நடை + பெருவாயில்.] [நடை = வாயில்.]

நடைப்பொன்	நடைப்பொன் naḍaippoṉ, பெ. (n.) நடப்புச் செலவுக்குத் தேவையான பணம்: an amount of money required for current expenses. "ஆக நடைப்பொன் பதினெட்டு லட்சமும்" (கோயிலொ. 16);. [நடை + பொன்.]
நடைப்போடு-தல்	நடைப்போடு-தல் naḍaippōḍudal, 19 செ.குன்றாவி. (v.t.) வெற்றியுடன் சிறப்பாக முன்னேறுதல்; to take good strides to progress tirumphantly. நாடு நல்வாழ்வை நோக்கி நடைப் போடுகிறது. (உ.வ.);. [நடை + போடு-.]
நடைபடம்	நடைபடம் naḍaibaḍam, பெ. (n.) நடைபாவாடை பார்க்க;see mapai-pavadai. "மாதர் நடைபடம் விரிப்ப." (குற்றா. தல. திருமண. 82);. [நடை + படம்.]
நடைபடி	நடைபடி naḍaibaḍi, பெ. (n.) 1. நடத்தை (வின்.);; action, behaviour, life, history. 2. வழக்கம்; manner, custom, practice, 3. அறமன்ற நடவடிக்கை; procedure, as in a court. [நடை + படி.]
நடைபயம்	நடைபயம் naḍaibayam, பெ. (n.) நடைப்பற்கு அஞ்சுகை; morbid fear of walking. [நடை +skt:பயம்.] உருமநேரத்தில் காட்டிடையும், இரவில் தனிமையிலும் ஏற்படும் நடையச்சம்.
நடைபரி-தல்	நடைபரி-தல் naḍaibaridal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) வேகமாக நடத்தல் (யாழ். அக.);; to walk fast. [நடை + பரி-.]
நடைபழகு-தல்	நடைபழகு-தல் naḍaibaḻkudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நடக்கக்கற்றல்; to learn to walk as a child. குழந்தைகள் நடைபழகுதற்கு, நடைவண்டி ஏற்புடைத்தென்பது, எல்லாரும் அறிந்தது. (உ.வ.); 2. மிகமெதுவாக நடத்தல்: to walk too slowly, as just learning to walk used ironically. [நடை + பழகு-.]

நடைபாதை	நடைபாதை naḍaipātai, பெ. (n.) நடக்கும் பாதை (நெல்லை);, path, footway, frequented path. மறுவ. நடைவழி. [நடை + பாதை.]
நடைபாவாடை	நடைபாவாடை naḍaipāvāḍai, பெ. (n.) நடத்தற் பொருட்டு வழியில் விரிக்கும் ஆடை; cloth spread on the floor for walking upon as in a procession [நடை + பாவு + ஆடை.] மிதியடி அணியாத காலத்தில், தக்காரை வரவேற்க, கல்லும் முள்ளும் குத்தாமல் இருப்பதற்குத் துணி விரிக்கப்பட்டது.
நடைபாவி	நடைபாவி naḍaipāvi, பெ. (n.) நடைபாவி (இ.வ.); பார்க்க; see nadai- vavi. 2. படிக்கட்டு (யாழ்.அக.);. steps, flight of steps.
நடைபேசி	நடைபேசி naḍaipēci, பெ. (n.) நடக்கும்போதே பேசும் தொலைபேசி: walky talky. [நடை + பேசி.]
நடைமச்சம்	நடைமச்சம் naḍaimaccam, பெ. (n.) மீன்வகையுளொன்று; a kind of fish.
நடைமருந்து	நடைமருந்து naḍaimarundu, பெ. (n.) நடைப் பரிகாரம்2 பார்க்க;see madai-pparigãram2 [நடை + மருந்து.]
நடைமலை	நடைமலை naḍaimalai, பெ. (n.) யானை; elephant. "நடைமலையெயிற்றினிடை தலைவைத்தும்" (கல்லா. 12);. [நடை + மலை.]
நடைமனை	நடைமனை naḍaimaṉai, பெ. (n.) உடம்பு; body, as a walking house. "சாலேகமொன்பது குலாவு நடைமனையை" (தாயு.சச்சிதா.2);. [நடை + மனை.]

நடைமாடு	நடைமாடு naḍaimāḍu, பெ. (n.) கால்நடை (ஆடுமாடுகள்); (நாஞ்);. cattle live. stock. [நடை + மாடு = கால்நடைச்செல்வம்.]
நடைமாளிகை	நடைமாளிகை naḍaimāḷigai, பெ. (n.) கருவறையைச் சூழ்ந்ததாகத் திருச்சுற்றில் அமைக்கப்படும், தொடர்நிலை மண்டபம் (கல்.அக.);; outer halls adjoining the sanctum of a temple. [நடை +மாளிகை [நடை = கோயில்].]
நடைமாற்று	நடைமாற்று naḍaimāṟṟu, பெ. (n.) நடைபாவாடை (நெல்லை); பார்க்க;see nadaipavadai. [நடை + மாற்று.]
நடைமுதல்	நடைமுதல் naḍaimudal, பெ. (n.) நடப்பிலுள்ள ஆண்டு (இ.வ.);; current year. [நடை +முதல்.]
நடைமுறை	நடைமுறை naḍaimuṟai, பெ. (n.) 1. ஒரு திட்டம் கொள்கை முதலியவற்றைச் செயல்படுத்தும் முறை; practice. நாட்டில் நடைமுறைக்கு ஒத்துவரும் திட்டங்களை வகுக்கவேண்டும் (உ.வ.);. 2. பழக்கம்; that which is in practice. ஏற்கனவே நடைமுறையில் உள்ளது (உ.வ.);. 3. வழிமுறை: method. நாடகநடிகர்களுக்கு, மேடை நடைமுறை பற்றிய பயிற்சி தரப்படுகிறது. (இ.வ.);.
நடைமுறைப்படுத்து-த	நடைமுறைப்படுத்து-தல் naḍaimuṟaippaḍuddudal, 5 செ.கு.வி. (v.t.) ஆட்சி. திட்டம். சட்டம் போன்றவற்றை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வருதல் அல்லது செயல்படுத்துதல்; to put into practice, to bring into force, to implement. பல வளர்ச்சித்திட்டங்கள் நடை முறைப்படுத்தப்படாமல் இருக்கின்றன. (உ.வ);. [நடைமுறை + படுத்து-.]

நடைமுறைமூலதனம்	நடைமுறைமூலதனம் naḍaimuṟaimūladaṉam, பெ. (n.) ஒவ்வொரு தொழில் நிறுவனமும், அன்றாடச் செலவினங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட முதல்; working capital. [நடைமுறை + மூல. + Skt. தனம்.] நடைமுறை மூலதனத்தின் வகைகள்:- 1. வழக்கமாக அல்லது நிலையாக ஒதுக்கப்படும் நடைமுறைமூலதனம். 2. பருவகால நடைமுறைமூலதனம். 3. சிறப்பு நடைமுறைமூலதனம்
நடைமேடை	நடைமேடை naḍaimēḍai, பெ. (n.) நடந்துசெல்லும் பொருட்டு, சாலையோரங்களில் அமைக்கப்பட்ட பகுதி; platform, [நடை + மேடை.] போக்குவரத்து நெரிசலைத் தவிர்க்கும் பொருட்டு மக்கள் நடந்து செல்லுவதற்கென்று அமைக்கப்பட்ட மேடைபோன்ற பகுதி.
நடைமொழி	நடைமொழி naḍaimoḻi, பெ. (n.) கிளைமொழி; dialect language. 'இலக்கிய நடைமொழி புலவர்க்கு உகந்தது'. (இக்.வ.);. [நடை + மொழி] நடைமொழி naḍaimoḻi, பெ. (n.) ஒரு நாட்டின் ஒரு பகுதியில் பேசப்படும் கிளை மொழியின் suysum, dialect. மறுவ. கிளைமொழி [நடை+மொழி]
நடையறி-தல்	நடையறி-தல் naḍaiyaṟidal, 2செ.கு.வி. (v.i.) ஊர்வழக்கங்களையறிதல் (வின்.);; to understand the customs, as of a locality. [நடை[உலகியல்] + அறி-]
நடையாட்டம்	நடையாட்டம் naḍaiyāḍḍam, பெ. (n.) வழக்கிற் பயின்று வருகை; usage. "முடுகாவழி அத்துணை நடையாட்டம் இல." (தொல்,பொருள்.377,உரை);. தெ. நடயாடு. [நடை + ஆட்டம்.]

நடையாடு-தல்	நடையாடு-தல் naḍaiyāḍudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. திரிதல்; to roam, to travel to traverse. "நடையாடாத தேசமாகையாலே" (திவ். திருமாலை. 19.வ்யா);. 2. பரவுதல்; to spread, as fame. 'ராமகுணங்கள் நடையாடு மிடத்திலே' (ஈடு.752);. மறுவ. நடமாடு. [நடை + ஆடு-.]
நடையாடுநோய்	நடையாடுநோய் naḍaiyāḍunōy, பெ. (n.) 1. மூச்சுத்திணறும் ஈளை நோய்; a disease in which the respiration is obstructed as asthma. 2. நடமாட்டத்தைத் தடுக்காத முடக்கு நோய்கள்; certain classes of rheumatism, which allow persons to move about freely without any difficulty மறுவ, ஈளைநோய். [நடையாடு + நோய்.]
நடையியல்	நடையியல் naḍaiyiyal, பெ. (n.) பேச்சு, மொழி, எழுத்து, மொழி ஆகியவற்றின் நடையைப்பற்றி ஆராயும், ஒரு மொழியியல் பிரிவு; style in language. [நடை +இயல்.]
நடையில்விடு-தல்	நடையில்விடு-தல் naḍaiyilviḍudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) மாடு முதலியவற்றைப் பெருநடையிற் செலுத்துதல்; to lead or drive at a brisk pace, as a bull-cart. மாட்டைத்துரத்தாதே நடையில் விடு (இ.வ.);. [நடையில் + விடு-.] நடை =நடக்கும் அகன்ற வாயில்
நடையுடைபாவனை	நடையுடைபாவனை naḍaiyuḍaipāvaṉai, பெ. (n.) மக்களின் உடுப்பு வழக்கவொழுக்க முதலியன; manners and customs, as of a nation. [நடை, +உடை+Skt. பாவனை.] மாந்தர்தம் புறநாகரிகத்தைப் புலப்படுத்துவதே, நடையும், உடையும்.
நடையுடையோன்	நடையுடையோன் naḍaiyuḍaiyōṉ, பெ. (n.) காற்று; air, wind, as hair motion. "காலங்களு நடையுடை யோனும்" (திருப்பு.994);. [நடை + உடையோன்.] விரைந்து வீசும் நடையுடைமை பற்றிக் காற்றுக்குரித்தான் பெயரெனலாம்.
நடையைக்கட்டு-தல்	நடையைக்கட்டு-தல் naḍaiyaikkaḍḍudal, 15 செ.கு.வி. (v.i.) இருக்கும் இடத்தைவிட்டு நீங்குதல், அல்லது புறப்படுதல்; to buzz off, clear off. 'வந்த வேலை முடிந்துவிட்டால், நடையைக் கட்டு (பழ);. [நடை + ஐ +கட்டு-.]

நடையொத்து	நடையொத்து naḍaiyottu, பெ. (n.) ஒருவகைத்தாளம் (திவ்.திருவாய். பதிகத் தலைப்பு; a mode of marking time. [நடை + ஒத்து.]
நடைவகைகள்	நடைவகைகள் naḍaivagaigaḷ, பெ. (n.) ஓர் ஆசிரியரே தேவைக்கும், சூழலுக்கும், ஏற்றவாறு, பல்வேறு பாங்கினில் எழுதும் முறை; Various kinds of Writing. [நடை + வகைகள்.] பல்வேறு நடைவகைகள். 1. கட்டுரை நடை. 2. வண்ணனை நடை. 3. பாட்டு நடை. 4. விளக்க நடை
நடைவண்டி	நடைவண்டி naḍaivaṇḍi, பெ. (n.) சிறுபிள்ளைகள் நடைபழகுதற்குதவும் வண்டி; a go-Cart. [நடை + வண்டி.]
நடைவரம்பு	நடைவரம்பு naḍaivarambu, பெ. (n.) நடந்து செல்லுதற்குத் தக்கபடி அமைந்த வயல்வரப்பு: ridge of fields, used as a path-way. [நடை + வரப்பு → நடைவரம்பு.]
நடைவழக்கு	நடைவழக்கு naḍaivaḻkku, பெ. (n.) நடைமொழி பார்க்க;see madai-moli. [நடை + வழக்கு.]
நடைவழி	நடைவழி naḍaivaḻi, பெ. (n.) 1. மூன்று முழ அகலமுள்ள பாதை (சுக்கிரநீதி,37);; road, three Cubits wide. 2. நடக்கும் வழி; way, path. மறுவ, நடைபாதை. [நடை + வழி.]
நடைவழு	நடைவழு naḍaivaḻu, பெ. (n.) செய்யுட் குற்றங்களுள் ஒன்று (யாப்.வி.525);, deviation from rule in style.

நடைவாதம்	நடைவாதம் naḍaivātam, பெ. (n.) வளிக்கோளாறினால் நொண்டி நடத்தல்; limping due of spasmodic attacks. [நடை +Skt வாதம்]
நடைவாவி	நடைவாவி naḍaivāvi, பெ. (n.) படிகளமைந்த கிணறு, (வின்,);; well with steps down to the water as its base. மறுவ. நடைக்கிணறு. [நடை + வாவி.] பெருங்கிணற்றில் ஏறி இறங்க ஏதுவாகச் சுவரில் படிகள் அமைக்கப்படுதல் வழக்கம்.
நடைவானம்	நடைவானம் naḍaivāṉam, பெ. (n.) நடைப்பந்தல் பார்க்க;see nadai-p-pandal. [நடை + வானம்.]
நடைவியாதி	நடைவியாதி naḍaiviyāti, பெ. (n.) நெடுநாட்பட்டநோய்; longersistis sickness, chronic illness. [நடை +Skt. வியாதி.]
நடைவிளக்கெரி-த்தல்	நடைவிளக்கெரி-த்தல் naḍaiviḷakkerittal, 4 செ.குன்றா.வி. (v.t.) குற்றஞ்செய்தோரைத் தண்டிப்பதற்கு அவர் தலையில் விளக்கை வைத்து, ஊரை வலம்வரச் செய்தல்; to punish a condemned culprit by compelling him to go around a town, with a burning lamp on his head. 'இத் தன்மைத்தொன்று கூறின், நம்மை நடை விளக்கெரிக்கும்' (சீவக.1162உரை);. [நடை + விளக்கெரி-.]
நடைவெள்ளம்	நடைவெள்ளம் naḍaiveḷḷam, பெ. (n.) இறைக்கவேண்டாதபடி, தோட்டம் முதலியவற்றிற்குத் தானாகவே பாயும்நீர்; water flowing into a field or garden, from natural Sources, dist friraippu-Vellam. [நடை + வெள்ளம்.]
நண்டபிண்டல்	நண்டபிண்டல் naṇṭabiṇṭal, பெ. (n.) 1. கூழுங் கட்டியுமாய் உண்ணுதற்காகாதபடி ஆக்கப்பட்ட சோறு; rice over-boiled and made happy. நண்டல்பிண்டலாய் ஆக்கிய சோறை நாய்கூடத் தின்னாது (உ.வ.);: 2. நொறுங்கல்; that which is crushed. சோற்றை நண்டல்பிண்டலாக்கி விட்டாள் (உ.வ.);. மறுவ கூழ்பதம். நொண்டு → நண்டு + அல் → நண்டல் = நெடுநாள் நோய்வாய்ப்பட்டோர், நுகர்தற் பொருட்டுக் கிண்டிக் குழைத்த உணவு. பொங்கல் ஆக்குங்கால் கிண்டியும் நன்கு குழைத்தும் சமைப்பது மரபாகும். நண்டல் + பிண்டல் = உண்ணற்காகாவாறு கூழுங் கட்டியுமாகச் சமைத்தசோறு. [வே.க.3.17]

நண்டல்	நண்டல் naṇṭal, பெ. (n.) குழைவுபட்டது: macerated mass, rice boiled to a pap. நண்டல் கிண்டிப்படைக்கிறது (வின்);. [நொள் → நொண்டு → நண்டு → நண்டல்.] மாந்தர் நுகர்தற்பொருட்டுக் கிண்டிக் குழைத்த உண்டி. நண்டல் கிண்டிப் படைத்தல் என்பது உலகவழக்கு. (வே.க.3.17);
நண்டற்சோறு	நண்டற்சோறு naṇṭaṟcōṟu, பெ.(n.) தைப் பொங்கலில் சமைத்த சோறு (இ.வ.); food cooked on the pongal day [நண்டல் + சோறு = நன்கு கிண்டிச் சமைத்த பொங்கற் சோறு.[வே.க.3.17].] நொண்டு + நண்டு. நண்டுதல் = கிண்டுதல், கிளறுதல். நண்டல் = கிண்டிக் குழைத்த உண்டி.
நண்டிறைச்சி	நண்டிறைச்சி naṇṭiṟaicci, பெ. (n.) சமைத்த நண்டின் தசை; cooked or boiled crab flesh. [நண்டு+இறைச்சி.] இறால் இறைச்சி போல, நண்டின் இறைச்சி சுவையுடையது.

நண்டு	நண்டு naṇṭu, பெ. (n.) 1. நீரோரத்தில் வாழும் உயிர்வகை; crab, obster. 2. நண்டு வடிவான ஒசை (குடா);; cancer in the zodiac. 3.குளிர்மை; cold. 4. கள்ளி; milk, spurge. தெ. (எண்டிரி); ம. நண்டு. [நொண்டு - நண்டு.] நண்டுதல் = கிண்டுதல், கிளறுதல். நண்டு = வண்டலிலும், மணலிலும் கிண்டினாற். போல், கீறிச்செல்லும் நீருயிரி); (வே.க.3.17);. இடுக்கியின்.முன்பகுதி போன்ற இரு முன்னங்கால்களையும், ஒடு மூடிய உடலையும் கொண்டது. நீரிலும் நிலத்திலும் வாழும் உயிரினம். மருந்துக் குணமுள்ள இவ்வுயிரி ஏரி, குளம், நன்செய் வரப்பு, ஆற்று நீர்ப்படுகை போன்ற இடங்களில் காணப்படும். கடலில் இவ்வினம் மிகுதியாகக் காணப்படும். கடலில் காணப்படும் இந் நண்டு ஏழைமக்களுக்கும். மீனவர்கட்கும். ஊட்டச் சத்தினையும் நோய் எதிர்ப்பு ஆற்றலையும் வளர்க்கும். நண்டுச் சாறு, எல்லா நோய்கட்கும் கைகண்ட மருந்து. குளுமையைப் போக்கும். இசிவுநோய், மிகு குளுமை, உடம்புவலி முதலான நோய்களைத் தீர்க்கும் இதன் வகைகளாகச் சாம்பசிவ மருத்துவ அகரமுதலி கூறுவது வருமாறு: 1. குளநண்டு- small tank crab. 2. ஆற்று நண்டு - river crab. 3. கடல் நண்டு - Sea crab. 4. கடுக்காய் நண்டு- Small crab of the size of gall nut. 5. நீலக்காலி நண்டு; blue legged crab. 6. ஒருகால் நண்டு ; crab with one claw only . 7. செம்பாறை நண்டு; large and red crab. 8. தில்லை நண்டு; black crab. 9. வயல் நண்டு; field crab. 10. வெள்ளை நண்டு; white crab. 11. கருப்பு நண்டு; black crab. 12. வானம்பாடி நண்டு; another variety. 13. பார் நண்டு; milk crab.
நண்டுக்கண்ணுக்கினி	நண்டுக்கண்ணுக்கினி naṇṭukkaṇṇukkiṉi, பெ. (n.) ஏலுமிச்சம்பழம்: lime fruit.

நண்டுக்கண்ணுப்பூடு	நண்டுக்கண்ணுப்பூடு naṇṭukkaṉṉuppūṭu, பெ. (n.) கடலுராய்ஞ்சி மரம்; climbing partridge. [நண்டு + கண்ணு + பூடு.]
நண்டுக்கரம்	நண்டுக்கரம் naṇṭukkaram, பெ. (n.) கற்கடகம் பார்க்க;see kar-kadagam. "சமநிலையிலே நின்று நண்டுக்கரத்தைக் கோத்து" (சிலப்.17;பக்.455);. [நண்டு + கரம்.] நடனமுத்திரைவகையுளொன்று.
நண்டுக்கல்	நண்டுக்கல்1 naṇṭukkal, பெ. (n.) இணைவிழைச்சு நோயினைத் தீர்க்கும் கல்: a kind of stone useful in Venereal diseases. abdominal dropsy, etc. (சா.அக.);. [நண்டு + கல்.] நண்டுக்கல்2 naṇṭukkal, பெ. (n.) நச்சுத்தன்மையை நீக்குவதும், நண்டு இறுகி மாறியதாகக் கருதப்படுவதுமான கல்வகை (வின்.);, a kind of petrified lobster, used as a charm. [நண்டு + கல்.]
நண்டுக்கழை	நண்டுக்கழை naṇṭukkaḻai, பெ. (n.) ஒரு வாழையினம்; a variety of plantain tree. [நண்டு + கழை.] -
நண்டுக்கறி	நண்டுக்கறி naṇṭukkaṟi, பெ. (n.) சமைத்த நண்டுக்கறி; dish, prepared out of crabsh. [நண்டு + கறி.] நண்டின் கால்கள், வயிறு போன்ற பகுதிகள், ஓடாக அமைந்திருக்கும். அதை உடைத்து உள்ளே கட்டைவிரலால் தோண்டி எடுக்கும் கறிப்பகுதி. இக்கறியினை உரிய பதத்தில் சமைத்து உண்பதால், இசிவுநோய், நாட்பட்ட கோழை, போன்றவை குணமாகும்.
நண்டுக்காற்கீரை	நண்டுக்காற்கீரை naṇṭukkāṟārai, பெ. (n.) கீரைவகை (மூ.அக);; a kind of eatable greens. [நண்டு + கால் கீரை.] நண்டுக்கால் போன்ற வடிவமைப்புக் கொண்ட கீரைக்கொத்து.

நண்டுக்காற்புல்	நண்டுக்காற்புல் naṇṭukkāṟpul, பெ. (n.) புல்வகை, (யாழ்.அக.);; a kind of grass. ischaemum aristatum. (சா.அக);. [நண்டு + கால் + புல்,] நண்டுக்கால் போல், வண்ணமுடைய புல்வகை ஈளை நோய்கண்டவர்க்கு இக் கீரைச்சாறு கைகண்ட மருந்து.
நண்டுக்கிண்ணி	நண்டுக்கிண்ணி naṇṭukkiṇṇi, பெ. (n.) நண்டின் சிறுகால்; small leg of a crab. [நண்டு + கிண்ணி ;கிண்ணம் → கிண்ணி.] ஒ.நோ. கிண்ணிக்கோழி.
நண்டுக்குழி	நண்டுக்குழி naṇṭukkuḻi, பெ. (n.) நண்டின் வளை; the hole where the crab is living crab's hole. [நண்டு + குழி.]
நண்டுக்குழிநீர்	நண்டுக்குழிநீர் naṇṭukkuḻinīr, பெ. (n.) நண்டுவளைத் தண்ணீர்; the water lying stagnant is the crab's hole near the ridges of the field. [நண்டு + குழி+நீர்] நோயாளியின் நாவறட்சியினைப் போக்கும் கைகண்ட மருந்து. மேலும் நீங்கா விக்கல், உடம்பெரிச்சல் போன்ற நோய்களுக்கும் நண்டுக்குழி நீர் உகந்தது (சா.அக);.
நண்டுக்குழிமண்	நண்டுக்குழிமண் naṇṭukkuḻimaṇ, பெ. (n.) நண்டுக் குழியிலுள்ள மண்; the earth of crab's hole. [நண்டு + குழி+மண்.] மந்திரச் செயல்களுக்கு நண்டுக்குழியிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட மண் சாலச்சிறந்தது. (சா.அக);. சுமை இழுக்கும் எருதுகளுக்கும், நுகத்தடி ஏர்க்காலில் பிணைத்து உழுசால் ஒட்டும் காளைகட்கும். கழுத்தில் காய்ப்பு ஏற்படும். இக் கழுத்துக் காய்ப்பு, நாளா வட்டத்தில் புண்ணாக மாறும். இப் புண்களுக்கு நண்டுக்குழி மண், நனி சிறந்தது.
நண்டுக்கொடுக்கு	நண்டுக்கொடுக்கு naṇḍukkoḍukku, பெ. (n.) நண்டின் முன்புறத்துள்ள உறுப்பு: forceps of a lobster. [நண்டு + கொடுக்கு.]

நண்டுக்கொழுப்பு	நண்டுக்கொழுப்பு naṇṭukkoḻuppu, பெ. (n.) நண்டின் கொழுப்பு: crabs.fal. [நண்டு + கொழுப்பு.] தோல்நோய், இசிவுநோய், ஈளைநோய் முதலான நோய்கட்கும், உடம்பிலேற்படும் எரிச்சல் தன்மையைப் போக்குவதற்கும் நண்டுக்கொழுப்பு மிகவும் பயன்படும். (சா.அக);.
நண்டுக்கோது	நண்டுக்கோது naṇṭukātu, பெ. (n.) நண்டின் ஒடு முதலியன (வின்);; remains of lobsters as the shell. [நண்டு + கோது.]
நண்டுகண்ணுக்கினி	நண்டுகண்ணுக்கினி naṇṭugaṇṇuggiṉi, பெ. (n.) எலுமிச்சை (சங்.அக); பார்க்க;see elumiccai. Sour lime.
நண்டுச்சாறு	நண்டுச்சாறு naṇṭuccāṟu, பெ. (n.) நண்டுச்சதையில் சமைத்த குழம்பு நீர்; crab's Soup. [நண்டு + சாறு.]
நண்டுச்சிறுகால்	நண்டுச்சிறுகால் naṇṭucciṟukāl, பெ. (n.) நண்டின் பின்னஙகால்கள்; the two back legs of the crab. [நண்டு + சிறுகால்.]
நண்டுச்சினை	நண்டுச்சினை naṇṭucciṉai, பெ. (n.) நண்டின் முட்டை; crab's egg. [நண்டு + சினை.]
நண்டுச்செலவு	நண்டுச்செலவு naṇṭuccelavu, பெ. (n.) நண்டு இருக்கும் வளை: crab's hole. மறுவ. நண்டுப் பொந்து நண்டுவலை. [நண்டு + செலவு.] நண்டு சென்று அடையும் வளை.

நண்டுசிண்டுகள்	நண்டுசிண்டுகள் naṇṭusiṇṭugaḷ, பெ. (n.) நண்டுஞ்சுண்டும் பார்க்க;see nanduhsundum. வீட்டுக்கு வெளியே ஐந்து ஆறு நண்டு சிண்டுகள் விளையாடிக் கொண்டிருந்தனர். (உ.வ.); மறுவ : சின்னஞ்சிறுசுகள்.
நண்டுஞ்சிண்டும்	நண்டுஞ்சிண்டும் naṇṭuñjiṇṭum, பெ. (n.) நண்டுஞ்சுண்டும் (இ.வ.); பார்க்க;see nanduń-šundum. [நண்டும் + சிண்டும்.]
நண்டுஞ்சுண்டும்	நண்டுஞ்சுண்டும் naṇṭuñjuṇṭum, பெ. (n.) சிறியவும் பெரியவுமான இளங்குழந்தைகள்; small children of different ages, நண்டுஞ் சுண்டுமாக விட்டுவிட்டுப் போய் விட்டார். (இ.வ.);. [நண்டும் + சுண்டும்.] கைகால் வளைந்தும், வயிறு பெருத்தும் காணும் குழந்தைகளைக் கூறும் வழக்கு. தஞ்சைமாவட்டத்தில் வீசம்படியைச் கண்டு என்பது வழக்கம்.
நண்டுத்தெறுக்கால்	நண்டுத்தெறுக்கால் naṇṭutteṟukkāl, பெ. (n.) நண்டுவாய்க்காலி பார்க்க;see nanduvây-k-kāl.
நண்டுதின்னிக்குரங்கு	நண்டுதின்னிக்குரங்கு naṇṭudiṉṉikkuraṅgu, பெ. (n.) நண்டைத்தின்று வாழும் குரங்கு; crab eating monkey. [நண்டும் +தின்னி + குரங்கு.]
நண்டுதின்னிநாகம்	நண்டுதின்னிநாகம் naṇṭudiṉṉinākam, பெ. (n.) நண்டுகளைத் தின்றுவாழும் நாகப் பாம்பு வகை; a kind of cobra, living on crab's hole. [நண்டு +தின்னி +நாகம்.] நண்டு வலையில் புகுந்து, நண்டைத் தின்று வாழும் நாகம் (சா.அக.);.
நண்டுதெருக்கால்	நண்டுதெருக்கால் naṇṭuderukkāl, பெ. (n.) நண்டுவாய்க்காலி பார்க்க: see nandu-vây-k-kāli.

நண்டுநசுக்கு	நண்டுநசுக்கு naṇṭunasukku, பெ. (n.) சிறு குழந்தைகள்; little children. [நண்டு +நசுக்கு.] கால்கை வளைந்தும், வயிறு ஒடுங்கியும் காணப்படும் குழந்தைகள்.
நண்டுப்பிடி	நண்டுப்பிடி naṇḍuppiḍi, பெ. (n.) மற்போரில் அழுத்திப் பிடிக்கும்பிடி; to hold, tightly as of a crab unsi, Gustif on floor. வெற்றிக்கு நண்டுப்பிடி இன்றியமையாதது (உ.வ);. மறுவ கிடுக்கிப்பிடி. [நண்டு +பிடி.] மற்போர் விளையாட்டில், நண்டுபோல் பிடிதளராவண்ணம் இறுக்கிப் பிடிக்கும் கிடுக்கிப்பிடியே, நண்டுப்பிடியாகும்.
நண்டுபெருங்கால்	நண்டுபெருங்கால் naṇṭuberuṅgāl, பெ. (n.) நண்ன் முன்னங்கால்; the two forelegs of the crab. [நண்டு+ பெருங்கால்.]
நண்டுவளைத்தண்ணீர்	நண்டுவளைத்தண்ணீர் naṇṭuvaḷaittaṇṇīr, பெ. (n.) நண்டின் வளைக்குள் நிற்கும் நீர்; stagnant water in the crabs hole. [நண்டு + வளை+தண்ணி.]
நண்டுவாய்க்காலி	நண்டுவாய்க்காலி naṇṭuvāykkāli, பெ. (n.) நட்டுவாய்க்காலி (யாழ்.அக); பார்க்க: see nattuvay-k-kālī. [நண்டு + வாய் + காலி.]
நண்டூருகால்	நண்டூருகால் naṇṭūrukāl, பெ. (n.) நண்டின் சிற்றடி (வின்.);; small legs of a crab. [நண்டு + ஊரு + கால்.]
நண்டெடுத்தல்	நண்டெடுத்தல் naṇḍeḍuttal, பெ. (n.) நீரின் கீழ் மூழ்கியிருக்கும் இளம்பயிர் நண்டு வெட்டுதலால், அழிந்த நிற்கும் நிலை (நாஞ்);; Spolit condition of tender crops under water, due to the Scratches of Crabs. [நண்டு + எடுத்தல்.]

நண்டோடு	நண்டோடு naṇṭōṭu, பெ. (n.) நண்டின் ஒடு: crabs shell. [நண்டு + ஒடு.]
நண்ணம்	நண்ணம் naṇṇam, பெ. (n.) சிறிது; small thing. "நாடு பெற்ற நன்மை நண்ண" மில்லையேனும்" (திவ்.திருச்சந்:46);.
நண்ணலர்	நண்ணலர் naṇṇalar, பெ. (n.) நண்ணார் (பிங்.); பார்க்க;see naṇṇār. [நண் + அல்+அர்.அல்-எதிர்மறை இடைநிலை.]
நண்ணார்	நண்ணார் naṇṇār, பெ. (n.) பகைவர்; toes. "ஞாட்பினு னண்ணாரு முட்குமென் பீடு" (குறள், 1088);. ம. நண்ணார். [நள் → நண் + நண்ணார்] ஒருகா. நண்ணுநர் x நண்ணார் (வே.க. 3:53);
நண்ணி	நண்ணி naṇṇi, பெ. (n.) நன்றி; goodness. [ஒருகாநன்றி → நன்னி → நண்ணி.]
நண்ணிடல்	நண்ணிடல் naṇṇiḍal, பெ. (n.) சேர்தல். இணைதல்; copulate. [நள் → நண்+நண்ணிடு → நண்ணிடல்.]

நண்ணிலக்கோடு	நண்ணிலக்கோடு naṇṇilakāṭu, பெ. (n.) நிலநடுக்கோடு, equator. [நண்ணிலம் + கோடு.] நண்ணிலக்கோடு naṇṇilakāṭu, பெ. (n.) வட, தென்முனைகளிலிருந்து சமதொலைவு களில் அமையுமாறு உலகவுருண்டையைச் சுற்றி வரையப்படும் உருவலிப்பு (கற்பனை);க்கோடு; equator. மறுவ. நிலநடுக்கோடு [நண்ணிலம்+கோடு]
நண்ணிலம்	நண்ணிலம் naṇṇilam, பெ. (n.) நடுநிலம்: equator region. [நள் → நண்+நிலம் → நண்ணிலம்=நிலநடுப்பகுதி.]
நண்ணு-தல்	நண்ணு-தல் naṇṇudal, 5 செகுன்றாவி. (v.t.) 1. கிட்டுதல்; to draw near, approach, reach. "நம்பனையுந் தேவனென்று நண்ணுமது" (திருவாச. 12:17);. 2. பொருந்துதல்; to be attached to, united with, to adhere. 3. செய்தல்; to do, make, "நண்ணுமின்க ணல்லறமே" (சிலப். 16, ஈற்று வெண்பா);. [நள் → நண் → நண்ணு-.] 'நள்' எனும் பொருந்துதற் கருத்தினின்று கிளைத்த சொல். அன்பின் செறிவால் சேருதல், கிட்டுதல் போன்ற கிளைக் கருத்துகள் இச் சொல்லினின்று தோன்றியுள்ளன
நண்ணு	நண்ணு2 naṇṇudal, 5 செ.கு.வி. (v.t.) இருத்தல் (யாழ்.அக.);; to reside, live. [நள் → நண் → நண்ணு-.]
நண்ணுநர்	நண்ணுநர் naṇṇunar, பெ. (n.) நட்பினர் (பிங்);; friends, adherents. [நள் → நண் → நண்ணு → நண்ணுநர்]
நண்ணுவழி	நண்ணுவழி naṇṇuvaḻi, பெ. (n.) அருகிலுள்ள இடம்; place near by. "கண்ணிற்கான நண்ணுவழி யிரீஇ" (பொருந.76);. [நண் → நண்ணு + வழி.]

நண்ணைப்பாரை	நண்ணைப்பாரை naṇṇaippārai, பெ. (n.) ஒரடி வளரும் வெண்ணெய்ப்பாரை மீன்; horse makerel, grey, attaining 1 ft in length, caranxire. [நண்ணை + பாரை.] மறுவ நண்ணிப்பாரை.
நண்பகல்	நண்பகல் naṇpagal, பெ. (n.) 1. நடுப்பகல்; midday. "நண்பகல் வேனிலொடு" (தொல். பொருள்.9.);. 2. ஆறுபொழுதுகளிலொன்று; one of the six division of the day. (சா.அக.);. 3. பத்து நாழிகை முதல் இருபது நாழிகை வரை; a period of four hours from 10 am to 2 p.m. [நள்+பகல் → நண்பகல்.]
நண்பல்	நண்பல் naṇpal, பெ. (n.) இரண்டு பற்களினிடை; space between teeth, "தின்ற நண்ப லூஉன்றோண்டவும்" (புறநா. 384);. [நள் → நண்+ பல் → நண்பல்.]
நண்பன்	நண்பன்1 naṇpaṉ, பெ. (n.) 1. தோழன் (பிங்);; friend, campanion, associate. 2. காதலன்; lover. "நின்றாடணி நண்பனை நினையா" (சீவக. 1324);. 3. குறிஞ்சிநிலத் தலைவன் (திவா.);; chief of a hilly tract. [நள் → நண் → நண்பு + நண்பன்.] நண்பன்2 naṇpaṉ, பெ. (n.) 1. சணல்; indian hemp crotalaria. 2. சணற்பயிர்; hemp crops.
நண்பாலம்	நண்பாலம் naṇpālam, பெ. (n.) நண்பாலை பார்க்க;see manpälai.
நண்பாலை	நண்பாலை naṇpālai, பெ. (n.) வெட்பாலை; blue dying rosebay.

நண்பு	நண்பு naṇpu, பெ. (n.) 1. அன்பு; love, attachment, affection: "எம்மானே நண்பேயருளாய்" (திருவாச. 44:3);. 2. நட்பு நல்லுறவு; amity, friendship. Forumsipm stro sounslow. செய்வார்க்கும்" (குறள், 998);. 3. உறவு (பிங்.);; relationship. க, ம., நண்பு தெ. நணுபு. [நள் → நண் → நண்பு.]
நண்மை	நண்மை naṇmai, பெ. (n.) அண்மை: proximity. "நட்யெதிர்ந் தோர்க்கே யங்கே நண்மையன்" (புறநா. 380,11);. [நள் → நண் → நண்மை.]
நணந்தம்	நணந்தம் naṇandam, பெ. (n.) 1. சணல் (மலை);; sunn hemp. 2. காட்டுப் பச்சிலை பார்க்க;see kāṭṭu-p-paccilai. 3. புன்கு, (மலை);. பார்க்க: see pungu. [நண் + அந்தம்.]
நணா	நணா naṇā, பெ. (n.) ஈரோடு மாவட்டத்தில் உள்ள ஊர். இன்று பவானி என்ற பெயருடன் உள்ளது; a village in Eroduct. "குன்றோங்கி வன்றிரைக் கண் மோத மயிலாலும் சாரற் செவ்வி சென்றோங்கி வானவர்களேந்தி அடிபணியும் திரு நணாவே" (ஞானசம்பந்தர். 208-1);. பவானி என்பது பூவானி என்றதன் திரிபு (சோர் வர);
நணி	நணி naṇi, பெ. (n.) அணிமையான இடம்: nearness, proximity, "திரைபொரு முந்நீர்க் கரைநணரிச் செலினும்". (புறநா. 154);. [நண் → நணி.]
நணியான்	நணியான் naṇiyāṉ, பெ. (n.) அண்மையிலிருப்பவன்; one who is near. "சேயாய் நணியானே" (திருவாச. 1:44);. [நண் → நணி + ஆன்.]
நணுகலர்	நணுகலர் naṇugalar, பெ. (n.) நண்ணார் பார்க்க;see naṇṇār. [நண் → நணு → நணுகு + அல் + அர்.] அல் = எதிர்மறை இடைநிலை

நணுகார்	நணுகார் naṇukār, பெ. (n.) நண்ணார் பார்க்க;see nannár. [நணுகு + ஆ+ஆர்] "ஆ" எதிர்மறை இடைநிலை.
நணுகு-தல்	நணுகு-தல் naṇugudal, 5. செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அண்மித்தல்; to approach, draw nigh arriweat. நானணுகு மம்பொன்குலாத் தில்லை" (திருவாக 40:6);. 2. ஒன்றிக்கலத்தல்: to become attached to or united with. "நம்புமென் சிந்தை நணுகும் வண்ணம்" (திருவாச. 40, 6);. [நள் → நண் → நணுகு-] நள் எனும் பொருந்துதற்கருத்து வேரினின்று கிளைத்த சொல். கிட்டுதல் பொருந்திக்கலத்தல் என்னும் பொருண்மையில், இலக்கியங்களில் வழக்கூன்றியுள்ளது
நணுங்கு-தல்	நணுங்கு-தல் naṇungudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t) நணுகு பார்க்க;see nanugu- "சுரும்பினங்கள்.நரம்பென வெங்கு நணுங்க" (ஏகாம். உலா.276);. [நணுகு → நணுங்கு → ஒ.நோ.ஊசல் → ஊஞ்சல். சிணுகுதல் →சிணுங்குதல்.]
நத்தகம்	நத்தகம் nattagam, பெ. (n.) கந்தை (யாழ்.அக); tatters. [நொள் → நொய் → நய் → நை.→ நைந்து → நொய்ந்து → நொந்து.நொந்து → நந்து → நந்தகம்.நந்தகம் → நத்தகம்.] நந்துதல் = அழிதல், நத்தகம் =நைந்து அழிந்துபோன கந்தைத்துணி,
நத்தகா	நத்தகா nattakā, பெ. (n.) புன்கு; indian beech. [நந்து → நத்தகா= வளர்தல்.] ஆக்கப்பொருளிள் ஈண்டு நன்மணம் பரவும் பொருளைக் குறித்தது.
நத்தகாலம்	நத்தகாலம் nattakālam, பெ. (n.) 1. இரவு நேரம்; night-time. 2. ஒருவன் நிழல் கிழக்கே 16 அடி நீண்டிருக்கும் மாலைப்பொழுது (சைவச. பொது. 21. உரை);; the evening time when one's shadow extends eastward to 16 ft. நீட்சிப்பொருளில் ஈண்டு வந்துள்ளது

நத்தங்கோயில்	நத்தங்கோயில் nattaṅāyil, பெ. (n.) சிற்றூரிலுள்ள கோயில்; village temple. "பரமபதம் கலவிருக்கை நத்தங்கோயில்" (திவ். திருமாலை, 15 வ்யா. 61);. 4 நத்தத்தனார்' [நத்தம் + கோயில், நத்தம்=ஊர்.]
நத்தச்சூரி	நத்தச்சூரி nattaccūri, பெ. (n.) நத்தைக்குரி LTso;see nattai-c-curi.
நத்தத்தனார்	நத்தத்தனார்1 nattattaṉār, பெ. (n.) திருவள்ளுவமாலையில் ஒரு பாடலைப்Limousuff; a song was sung by Nattattanår,in Thiruvalluvamála ந+தத்தன் ஆர். திருக்குறளின் புகழ்பாடும் நத்தத்தனார் பாடிய, திருவள்ளுவமாலைப் பாடல் வருமாறு:"ஆயிரத்து முந்நூற்று முப்பது அருங்குறளும் பாயிரத்தினோடு பகர்ந்த தன்பின் - போய் ஒருத்தர் வாய்க்கேட்க நூல் உளவோ? மன்னு தமிழ்ப்புலவராய்க்கேட்க விற்றிருக் கலாம்'. இவர் சிறுபாணாற்றுப்படை பாடியவரினின்று வேறானவர். நத்தத்தனார்3 nattattaṉār, பெ. (n.) புறநானூற்றில் 218-ஆம் பாடலைப் பாடியவர்; a Śangam poet only a song was sung by Nattattanār in Purananuru.(ந தத்தன் ஆர்.);
நத்தத்தனார்'	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின் அவை முதற்குறிப்பாகி அம்

நத்தத்தனார்"	நத்தத்தனார்"4 nattattaṉār, பெ. (n.) சிறுபாணாற்றுப்படை என்ற சங்க நூலை எழுதிய புலவர்; a Sangam poet, author of ciru-pânărru-p-padai, one of pattu-p-pâttu. [ந + தத்தன் + ஆர்.] இவர் இடைக்கழி நாட்டிலுள்ள நல்லூரைச் சேர்ந்தவர். இவர் உவமையை உவமேயமாகவும் உவமேயத்தை உவமையாகவும் காட்டியுள்ளார். "... இரும்பிடித் தடக்கையிற் சேர்ந்துடன் செறிந்த குறங்கிற் குறங்கென மால்வரை ஒழுகிய வாழை வாழைப் பூவெனப் பொலிந்த ஒதி...." பாடினியின் கொங்கையைப் போன்றிருந்த தாமரை மொக்குகள், அவளின் முகத்தைப் போன்று மலர்ந்து திகழ்ந்த தன்மையை "வருமுலையன்ன வண்முகை யவிழ்ந்து திருமுகம் அவிழ்ந்த தெய்வத்தாமரை" என்று நத்தத்தனார் நவிலும்பான்மை நயமிக்கது. "முல்லை சான்ற கற்பின் மெல்லியல் மடமா நோக்கின் வாணுதல் விறலியர்" "மணிமயிற் கலாப மஞ்சிடைப் பரப்பித் துணி மழை தவழுந் துயல்கழை நெடுங்கோட்டெறிந்துர மிறந்த வேற்றருஞ் சென்னிக் குறிஞ்சிக் கோமான் கொய்தளிர்க் கண்ணிச் செல்லிசை நிலைஇய பண்பின் நல்லியக் கோடனை நயந்தனிர் செலினே!" தத்தன் என்ற பெயர் வழக்கு. கி.பி. 12- ஆம் நூற்றாண்டு வரை வழக்கிலிருந்ததைப் பிற்கால இலக்கியங்கள் வாயிலாக அறியலாம். "ந' சிறப்பினை உணர்த்தும் இடைச்சொல். 5 நத்தத்தனார்' [ஒ.நோ. ந.+பசலையார்-நப்பசலையார். ந+ பூதனார்-நப்பூதனார். "ஆர்"=மதிப்புறவு விகுதி. நத்தத்தனார் என்ற பெயரில், தமிழிலக்கியப் பரப்பில் நால்வர் காணப்படுகின்றனர். இந் நால்வருள் சிறுபாணாற்றுப்படை எழுதியவரே, நுண்மாண் நுழைபுல மிக்க புலவராவார். இவர் இடைக்கழிநாட்டு நல்லூர் நத்தத்தனார் என்று சிறப்பிக்கப்படுவார். இவர் திண்டிவனத்தை அடுத்துள்ள நல்லூரைச் சார்ந்தவர். இவ்வூருக்கு 8 கல்தொலைவில் தெற்கே நல்லியக்கோடன் ஆண்ட ஒய்மாநாடு உள்ளது. இப் பகுதி இப்பொழுது, "இடைக்க நாடு" என்று அழைக்கப்படுகிறது. திருவள்ளுவ மாலையைப் பாடிய நத்தத்தனாரினின்று. [illegible] சிறுபாணாற்றுப்படைப் [illegible] முற்றிலும் வேறுபட்டவர் ஆகிறார்
நத்தப்பலா	நத்தப்பலா nattappalā, பெ. (n.) எருக்கு பார்க்க (மூ. அ);;see erukku.
நத்தப்பாலை	நத்தப்பாலை nattappālai, பெ. (n.) எருக்கு; indian madar.
நத்தப்பாம்	நத்தப்பாம் nattappām, பெ. (n.) 1. அழிந்துபோன ஊர்; deserted village. (RT);. 2. பகைவரால் அழிந்த ஊர்; devasted village die to invation, மறுவ, பாழூர், நத்தத்துமேடு. [நத்தம் + பாழ். - நத்தம் = ஊரின் மனை அல்லாத குடியிருப்பு நிலம்.] பகைவரால் அழிக்கப்பட்டுப் பாழடைந்த ஊர் இருந்த இடம். நத்தப்பாழ் என்று அழைக்கப்படுகின்றது.

நத்தப்பிலா	நத்தப்பிலா nattappilā, பெ. (n.) எருக்கு பார்க்க (மூ,அ.);;see erukku. reflexed-petalled giant Swallow-wort. [நத்தம் + பலா=நத்தப்பலா → நத்தப்பிலா.]
நந்தப்பூரிதல்	நந்தப்பூரிதல் nandappūridal, பெ. (n.) சிற்றரத்தை; smaller galangal. [நத்தம் + பூரிதம்.]
நத்தபத்திரி	நத்தபத்திரி nattabattiri, பெ. (n.) நந்தியாவட்டை (மலை);; common wax-flowered dog-bane. [நத்திபத்திரி → நத்தபத்திரி.]
நத்தபிரகி	நத்தபிரகி nattabiragi, பெ. (n.) நத்தப்பாலை பார்க்க;see natta-p-pālai. [நத்தம் + பிரகி.]
நத்தபிலா	நத்தபிலா nattabilā, பெ. (n.) நத்தப்பாலை பார்க்க;see natta-p-pālai.
நத்தபோசனம்	நத்தபோசனம் nattapōcaṉam, பெ. (n.) இரவு உணவு; night meals. [நந்த → நத்த + skt போசனம்.]

நத்தம்	நத்தம்1 nattam, பெ. (n.) 1. ஆக்கம்; growth. "நத்தம்போற் கேடும்" (குறள், 235);. 2. ஊர் (பிங்,);; town, village. "வடபுலத்தார் நத்தம்வளர" (குமர. பிர. மீனாட் பிள்ளைத்.45);. 3. ஊரின் ஆரிய ரல்லாதார்தம் வாழ்விடம்; residential portion of a village. 4. ஊரில் ஆரிய ரல்லாதார்தம் வாழ்விடம் (CG);, portion of a village inhabited by the non-Brahmins, (opp to akkirakāram); 5. ஊரின் மனையடி. (கல்வெ.);; land reserved as house-sites. 6. இடம் (பிங்.);; place, site. 7. வாழை (பிங்.); (மலை.);; plantain, 8. எருக்கு (மலை.); பார்க்க: see erukku. 9. கடிகார முள் (வின்.);; gnomon of a dial. [நந்து+நத்து + அம்.] நந்துதல் = வளர்தல், பெருகுதல், தழைத்தல். இங்கு நந்து என்னும் வேரடி தழைத்தல் என்னும் பொருளில் வந்துள்ளது. நத்தம் = வளர்ச்சி. முதனிலை வலித்து ஈறு பெற்ற தொழிற்பெயர். அம்: முதனிலைப் பொருளிறு திருக்தமி.மர. பக். 151). நத்தம்2 nattam, பெ. (n.) 1. அழிந்துபோன ஊர்; devasted village. 2. பாலைநிலத்தார்; village of arid tract. [நொள் → நொது → நொந்து → நந்துநந்தம் → நத்தம்.]: நெகிழ்ச்சிப் பொருளை மூலமாகக் கொண்ட அழிதல் கருத்துச் சொல். பகைவரால் அழிக்கப்பட்டுப் பாழடைந்த ஊரிருந்த இடங்கள் இன்றும், நத்தப்பாழ் என்றும், நத்தத்துமேடு என்றும் சொல்லப்படும் (வே.க.3-34);. நத்தம் nattam, பெ. (n.) 1. சங்கு (சூடா.); (சீவக.547, உரை); conch, 2. நத்தை (அக.நி);: snail. [நத்தை + அம்.] நத்தம் nattam, பெ. (n.) 1. இரவு (பிங்);, night. "அமளிமேவி நத்தநடுவெழுந்து" (திருவாலவா. 38, 3);. 2. இருள் (திவா.); darkness.

நத்தம்பாடி	நத்தம்பாடி nattambāṭi, பெ. (n.) உடையார் சாதிவகை (ET Vii, 212);, a sub-sect of the Udaiyār caste. [நத்தம் + பாடு = நத்தம்பாடு → நத்தம்பாடி] முதற்கண் வளர்நிலை உடையார்களின் ஊர் குறித்து ஆகுபெயராய்ப் பேர்குறித்து வந்த பெயர்.
நத்தம்புறம்போக்கு	நத்தம்புறம்போக்கு nattamburambōkku, ஊர்சார்ந்த ஆவணப்பதிவிலாத் தரிகநிலம்: unregistred land. மறுவ. புறம்போக்குநிலம், ஊர்ப் பொதுநிலம். [நத்தம் + புறம் + போக்கு.] அரசிற்கு இறைசெலுத்தும் வகைமை அற்றதும், ஊரார்க்குப் பயன்படுவதுமான மேட்டுநிலம்.
நத்தமக்கள்	நத்தமக்கள் nattamakkaḷ, பெ. (n.) ஒருசார் வேளாளர் (யாழ்ப்.);: a sub-division of the vēlālar caste. [நத்தம் + மக்கள்.] நத்தம் = பார்ப்பனரல்லாதார்.
நத்தமாடி	நத்தமாடி nattamāṭi, பெ. (n.) 1. நத்தமக்கள் வகுப்பினைச் சார்ந்தவன் (யாழ்.அக);; person belonging to nattamakkal caste 2. உடையார் பிரிவு (ET Vii, 212);; a sub-division of udaiyār caste. [நத்தபாடி → நத்தமாடி=திரிபு.]
நத்தமாதிதம்	நத்தமாதிதம் naddamādidam, பெ. (n.) சிறிய சிவப்பம்மன் பச்சரிசி; red false raw rice plant. மறுவ. சின்னம்மான் பச்சரிசி.
நத்தமார்	நத்தமார் nattamār, பெ. (n.) நத்தமக்கள் (R.T.); பார்க்க;see natta – makkal.
நத்தமாலகம்	நத்தமாலகம் nattamālagam, பெ. (n.) நத்தகா பார்க்க;see nattagā.

நத்தமாலம்	நத்தமாலம் nattamālam, பெ. (n.) புன்குமரம், indian beech tree-Pongamia glabra.
நத்தமான்	நத்தமான் nattamāṉ, பெ. (n.) நத்தம்பாடி (ETVii, 212); பார்க்க;see nattam-pādi.
நத்தமுகை	நத்தமுகை nattamugai, பெ, (n.) இரவு; night.
நத்தயிலி	நத்தயிலி nattayili, பெ. (r,,) எரிப்பு; pungency, acidity, store acid smell.
நத்தராகி	நத்தராகி nattarāki, பெ. (n.) பூவாடங் கேழ்வரகென்று சொல்லப்பெறும் ஒருவகைத் தவசம் (G.Sm.D.L. 218);, a kind of rāgicalled pūvāḍam kēlvaragu.
நத்தலை	நத்தலை nattalai, பெ. (n.) பாவட்டை; pavatta indica.
நத்தலைச்சூரி	நத்தலைச்சூரி nattalaiccūri, பெ. (n.) நத்தைச்சூரி பார்க்க;see mattai-c-curl.
நத்தவரி	நத்தவரி nattavari, பெ.(n.) பழைய வரி வகை (SII voliv.122);; an ancient tax. [நத்தம் + வரி]
நத்தவீரம்	நத்தவீரம் nattavīram, பெ. (n.) அரத்தவீரரிசி, (சா.அக.);; a kind of medicinal rice.
நத்தாங்கூடு	நத்தாங்கூடு nattāṅāṭu, பெ. (n.) நத்தைக்கூடு; Snail shell. [நத்தை + கூடு.]

நத்தாசை	நத்தாசை nattācai, பெ. (n.) 1. விருப்பம். (யாழ்ப்);; wish, desire. 2. பற்று (இ.வ.);; attachment. 3. பேராசை (யாழ்.அக.);; avarice. [நத்து+ஆசை.]
நத்தாந்தநோய்	நத்தாந்தநோய் nattāndanōy, பெ. (n.) இராக்குருடு; மாலைக்கண்; night blindness, failure or imperfect vision at night.
நத்தாமணி	நத்தாமணி nattāmaṇi, பெ. (n.) வேலிப்பருத்தி (மலை.); பார்க்க;see Vési-p-parutti. [உத்தாமணி → நத்தாமணி.]
நத்தார்வை-த்தல்	நத்தார்வை-த்தல் nattārvaittal, 4. செ.குன்றாவி. (v.t.) கப்பலைக் கயிறுகட்டியிழுத்தல் (யாழ்ப்.);; to warp a vessel. [நத்தார் .+ வை-]
நத்தி	நத்தி1 natti, பெ. (n.) மீனின் மிதவைப்பை (இ,வ.);; swimming bladder of a fish. நத்தி2 natti, பெ. (n.) இன்மை; negation. "நத்தியு முடைத்தன் றாகில்" (மேருமந்,706);.
நத்திசின்னன்	நத்திசின்னன் nattisiṉṉaṉ, பெ. (n.) பரங்கிவைப்பு நஞ்சு அல்லது வீரம்; corrosive Sublimate.
நத்திதம்	நத்திதம் naddidam, பெ. (n.) நாணயமிடப் பெற்றது (யாழ்.அக.);; that on which a person stakes his credit.
நத்திநினை	நத்திநினை nattiniṉai, பெ. (n.) புன்கங்கொட்டை; nut of Indian beech tree.
நத்திபத்திரி	நத்திபத்திரி nattibattiri, பெ. (n.) நந்தியாவட்டம்; common wax flowered dog-bane.

நத்திரி	நத்திரி nattiri, பெ. (n.) கோழிமுட்டை; fow's egg.
நத்திவேர்சத்தெலும்பு	நத்திவேர்சத்தெலும்பு nattivērcattelumbu, பெ. (n.) முழங்காலெலும்பு; knee Cap-Patella.
நத்துருவண்ண நாதம்	நத்துருவண்ண நாதம் natturuvaṇṇanātam, பெ. (n.) ஈயமணல் (யாழ்.20);; sand contalning lead.
நத்துளி	நத்துளி nattuḷi, பெ. (n.) அத்திப்பால்; milk from fig tree.
நத்தை	நத்தை1 nattai, பெ. (n.) கருநந்து (திவா.);. snail, Buccinum; 2. வழலையுப்பு; a kind of salt. 3. கூன்; hunch back. தெ., ம., நத்த துளு, நர்தெ. [நந்து = மெல்லிய சதையுள்ள நீருயிரி நந்து → நத்து → நத்தை. (வே.க. 28);. நத்தை nattai, பெ. (n.) 1. கொற்றான் 'ட' parasitic leafless plant. 2. கடுகு (மலை.);: mustard. 3. நாரத்தை; bitter organge. 4. பூச்சிக் கூடு; whelk buceinum.
நத்தைக்கட்டை	நத்தைக்கட்டை nattaikkaṭṭai, பெ. (n.) சாரணை; one slyed-Trianthema monogyna. [நத்தை + கட்டை]
நத்தைக்கறி	நத்தைக்கறி nattaikkaṟi, பெ. (n.) நத்தையின் ஒட்டிலிருந்து எடுக்கப்படும் சதைப்பகுதி; the dish of snail flesh. [நத்தை + கறி.]

நத்தைக்கிளிஞ்சல்	நத்தைக்கிளிஞ்சல் nattaikkiḷiñjal, பெ. (n.) நத்தாங்கூடு; snail shell, cockle shell. [நத்தை+ கிளிஞ்சல்.]
நத்தைகுத்தி	நத்தைகுத்தி nattaigutti, பெ. (n.) பெருநாரை (யாழ். அக.);; adjutant or gigantic crane. [நத்தை + குத்தி] மீன்குத்தி போல, நத்தையைக்குத்தி உண்ணும் நாரையாக இருக்கலாம்.
நத்தைகுத்திநாரை	நத்தைகுத்திநாரை nattaiguttinārai, பெ. (n.) 1. நாரை வகை (வின்.);, anastomus ascitans, as living on molluscs; 2. நாரைவகை; hair-crested stork, Leptoptilos javanica. [நத்தைகுத்தி + நாரை.]
நத்தைக்கூடு	நத்தைக்கூடு nattaikāṭu, பெ. (n.) நத்தையோடு பார்க்க;see mattai-y-oodu. [நத்தை +கூடு.]
நத்தைகொத்தி	நத்தைகொத்தி nattaigotti, பெ. (n.) நத்தைகுத்தி (யாழ்.அக,); பார்க்க;see malaikutti. [நத்தை + கொத்தி.]
நத்தைச்சதை	நத்தைச்சதை naddaiccadai, பெ. (n.) நத்தைன்கறி; snail flesh. [நத்தை + சதை.] நீண்ட வாணாளுக்குப் பயன்படும்.
நத்தைச்சாதி	நத்தைச்சாதி nattaiccāti, பெ. (n.) நத்தைவகை ; lanthina.

நத்தைச்சுண்டி	நத்தைச்சுண்டி nattaiccuṇṭi, பெ. (n.) நத்தைக்சூரி பார்க்க;see nata.c-curi. [நத்தை +கண்டி.]
நிலைநீர்ப்பாட்டம்	நிலைநீர்ப்பாட்டம் nilainīrppāṭṭam, பெ. (n.) ஏரிப்பாய்ச்சல் வரி (கல்.);; tax on tankwater used for irrigation, opp. to {olukku-nirp-pâttam,} [நிலை + நீர்ப்பாட்டம்.]
நிலைப்பட்டம்	நிலைப்பட்டம் nilaippaṭṭam, பெ. (n.) நிலையான அல்லது மாறா உரிமை; absolute title, as to a property; permanent interest. [நிலை + பட்டம்.]
நிலைப்படம்	நிலைப்படம் nilaippaḍam, பெ. (n.) இயக்கமற்ற பொருள்களைக் காட்டும் ஓவியம்; still life. [நிலை + படம்.]
நிலைப்படி	நிலைப்படி nilaippaḍi, பெ. (n.) கதவு நிலையின் அடிப்படி; sill, threshold "வன்மீகன் சந்துரைத்துநின்ற நிலைப்படியா யிருந்தேனில்லை தீவினையே" (தனிப்பா.);. [நிலை + படி.]
நிலைப்படு-தல்	நிலைப்படு-தல் nilaippaḍudal, 20 செ.கு.வி. 1. நிலையாதல்; to become permanent;stationary. 2. உறுதியாதல்; to be fixed, steady; to remain firm. 3. உறுதிப்படுதல்;(வின்.); to become definite or certain. [நிலை + படு-,]
நிலைப்படுத்து-தல்	நிலைப்படுத்து-தல் nilaippaḍuddudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நிலை நிறுத்து-பார்க்க;see {nilai-niruttu-,} 2. உறுதியாக்குதல் (வின்.);; to make firm or steady. 3. உறுதிப்படுதல் (வின்.);; to make certain. [நிலை + படுத்து-,]

நிலைப்படை	நிலைப்படை nilaippaḍai, பெ. (n.) காவற்குத் தலைநகரிலேயே நிறுத்திவைக்கப்பட்ட படைப்பிரிவு (கல்.);; standing army stationed in the capital of a country. [நிலை + படை.]
நிலைப்பதம்	நிலைப்பதம் nilaippadam, பெ. (n.) நிலைமொழி (நன். 242. மயிலை.); பார்க்க;see{nilai-moḥ} [நிலை + பதம்.]
நிலைப்பந்தம்	நிலைப்பந்தம் nilaippandam, பெ. (n.) தீவட்டிவகை (புதுக்.கல்.307.);; a kind of torch. [நிலை + பந்தம்.]
நிலைப்பரப்பு	நிலைப்பரப்பு nilaipparappu, பெ. (n.) ஒருவகை நிலவளவை (யாழ்ப்.);; a measure of land. [நிலை + பரப்பு.]
நிலைப்பல்லி	நிலைப்பல்லி nilaippalli, பெ. (n.) ஓரிடத்திலே பலகாலுஞ் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் பல்லி (ஈடு.4.9.3.);; lizard that chirps frequently from the same place. [நிலை + பல்லி.]
நிலைப்பாடு	நிலைப்பாடு nilaippāṭu, பெ. (n.) 1. நிலைமை; condition, state. "தம்மிறைக்கியன்ற நிலைப்பாடெல்லாம் நெஞ்சுணக் கேட்டு" (பெருங்.வத்தவ.4,32.);. 2. உறுதிப்பாடு (வின்.);; firmness, permanence, durability. [நிலை + பாடு.]
நிலைப்பு	நிலைப்பு nilaippu, பெ. (n.) 1. உறுதிப்பாடு; permanance, continuance, durability 2. விடாமுயற்சி (வின்.);; perserevance. persistence. [நிலை → நிலைப்பு. ஒ.நோ; உழை → உழைப்பு. அழை → அழைப்பு.]
நிலைப்பூட்டு	நிலைப்பூட்டு nilaippūṭṭu, பெ. (n.) கதவில் தைக்கப்பட்ட பூட்டுவகை (இ.வ.);; a kind of lock fitted on a door. [நிலை + பூட்டு.]
நிலைப்பெறு-தல்	நிலைப்பெறு-தல் nilaipperudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) சலியாதிருத்தல்; to be at rest. "நிலைப்பெற்றென் னெஞ்சம்" திவ்.திருவாய். 3.2.10.). க. நிலெவெறு. [நிலை + பெறு-.]

நிலைப்பொலியூட்டு	நிலைப்பொலியூட்டு nilaippoliyūṭṭu, பெ. (n.) நிலைபொலியூட்டு பார்க்க;see {nilai-poli-y-uttu.} [நிலை + பொலியூட்டு.]
நிலைபரம்	நிலைபரம்1 nilaibaram, பெ. (n.) 1. உறுதி; certainly 2. நிலைமை; state. நிலைபரம்2 nilaibaram, பெ. (n.) அடிப்படை (ஆதாரம்);; foundation. [நிலைவரம் → நிலைபரம்.]
நிலைபிடி	நிலைபிடி1 nilaibiḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1.தொழில் முதலியனபெற்று நிலையாயிருத்தல்; to settledown, as by seeing an office or residence for oneself. 2. குறிக்கோ ளெய்துதல்; to reach the goal. [நிலை + பிடி-,] நிலைபிடி2 nilaibiḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வளம்பிடித்தல்; to get productiveness, luxuriance. [நிலை + பிடி..]
நிலைபெறு	நிலைபெறு1 nilaiberudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நிலையாய்த் தங்குதல்; to stay firmly. "வேற்றுமையுருபு நிலைபெறு வழியும்"(தொல்.எழுத்து.132.);. 2. துன்பமற்ற நிலையை யடைதல்; to gain a resting place; to secure peace. 'நிலைபெறுமா றெண்ணுதியே னெஞ்சே நீவா" (தேவா.727.3);. 3. நீடித்தல் (வின்.);; to endure. 4. ஒன்று நிற்கக் கூடியவளவு ஆழமுடைத்தாதல்; to be fathomable "கழைநிலைபெறாஅக் குட்டத் தாயினும்" (பதிற்றுப்.86.9.);. [நிலை + பெறு-,] நிலைபெறு2 nilaiberuttal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நிலைநிறுத்து பார்க்க;see {nilal-niruttu-.} 2. காத்தல் (சூடா.);; to maintain, protect, "உலகம் யாவையும் தாமுளவாக்கலும் நிலைபெறுத்தலும்" (கம்பரா. சிறப்.1.);.

நிலைபேறு	நிலைபேறு1 nilaipēṟu, பெ. (n.) 1. உறுதி; permanence, stability. 2. நிலைப்பிடம்; firm footing or situation. 3. தூண் (வின்.);; pillar or post 4. துறக்கம் (அக.நி.);; final bliss. 5. மானம் (அக.நி.);; honour, reputation. [நிலை + பேறு.] நிலைபேறு2 nilaipēṟu, பெ. (n.) நிலைத் திருப்பது; everlasting. செல்வம் நிலை பேறுடையது அல்ல என்றனர் அறிஞர்கள். (உ..வ.);. [நிலை + பேறு-,]
நிலைபொலியூட்டு	நிலைபொலியூட்டு nilaiboliyūṭṭu, பெ. (n.) நிலைவட்டி (I.M.P.Cg.1048.);; interest secured ceranently. as on a deposit. [நில் → நிலை - நிலையான,உறுதியான. புல் → பொல் → பொலி. பொலிதல் = பெருகுதல், மிகுதல், செழித்தல். பொலி - பொலிசை - ஊதியம், வட்டி. பொலிசை யூட்டு → பொலியூட்டு. (தெ.க.தொ.2:82.);
நிலைபோடு	நிலைபோடு1 nilaipōṭudal, 20 செ. குன்றாவி. (v.t.) தொடங்குதல் (யாழ்.அக.);; to begin. [நிலை + போடு-,]
நிலை போடு	நிலை போடு2 nilaipōṭudal, 20 செ. குன்றாவி. (v.t.) மாடு சாணி போடுதல்; to evacuate the dung, as cow or an ox. இரண்டு நாட்களாக வயிற்றுக்கோளாறிலிருந்த மாடு இன்றுதான் நிலைபோட்டது. [நில் → நிலை - மாடு ஒரு தடவை கழிக்குஞ் சாணம். நிலை + போடு-]
நிலைமக்கள்	நிலைமக்கள் nilaimakkaḷ, பெ. (n.) போரின்கண் பின்வாங்காது நிலைத்து நிற்கும் மறவர்; untottered warrriors. "நிலைமக்கள் சால வுடைத்தெனினும் தானை தலைமக்க ளில்வழி யில்" (குறள்.770.);. [நிலை + மக்கள். நில் → நிலை = தாக்குதலுக்கு அஞ்சாது நிலையாக இருக்கும் தன்மை. மக → மக்கள்.]
நிலைமடக்கு	நிலைமடக்கு nilaimaḍakku, பெ. (n.) அணிவகை (திவா.);; a figure of speech. [நிலை + மடக்கு.]
நிலைமண்	நிலைமண் nilaimaṇ, பெ. (n.) இட்டு நிரப்பப்படும் கொட்டு மண்ணுக்கு எதிரான, இயற்கையான மண் (யாழ்ப்.);; natural soil. opp to {kottu-man} [நிலை + மண்.]

நிலைமண்டிலம்	நிலைமண்டிலம் nilaimaṇṭilam, பெ. (n.) நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா பார்க்க (இலக்.வி.734.);;see {nilaimandfla-våširìyappå} [நிலை + மண்டிலம்.]
நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா	நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா nilaimaṇṭilavāciriyappā, பெ. (n.) சீர்கள் தம்மில் அளவொத்த அடிகளையுடைய ஆசிரியம், (இலக். வி. 734, உரை.);; a kind of {âširiyappå.} in which all the lines have the same number of feet. [நிலைமண்டிலம் + ஆசிரியப்பா.] நில் → நிலை.முல் → முள் → முண் → மண் → மண்டு → மண்டலம். மண்டலம் → மண்டிலம் – வட்டம், செய்யுள் வகை. இறுதியடியின் அல்லது இறுதிப் பாட்டின் இறுதி எழுத்து அசை சீர் என்பனவற்றுள் ஒன்று முதலடியின் அல்லது முதற்பாட்டின் எழுத்து அசை சீர் என்பவற்றுள் ஒன்றாய் வருமாறு செய்யுளிசைத்தல். மண்டில யாப்புத் தொல்காப்பியத்திலேயே (தொல்.செய். 114 of 116.); சொல்லப் பட்டிருத்தலையும்
நிலைமண்டு-தல்	நிலைமண்டு-தல் nilaimaṇṭudal, 9 செ.கு.வி (v.i.) 1. அயலூரில் நீடித்துத் தங்குதல்; to make a long stay as in a foreign place. 2. ஒரிடத்தைப் பற்றிக்கொள்ளுதல்; to stic to a place, as a person or animal. [நிலை + மண்டுதல் முல் → முள் → முண்டு → மண்டு. மண்டுதல் - வளைதல், வட்டம்.]
நிலைமாலை	நிலைமாலை nilaimālai, பெ. (n.) 1. கடவுளர்க்குச் சாத்தும் பெரிய பூமாலைவகை; a big garland put on a deity. 2. கழுத்திலிருந்து கால்வரைத் தொங்கும் நீண்ட மாலை; a graland from neck to bottom. [நிலை + மாலை.]
நிலைமாறு-தல்	நிலைமாறு-தல் nilaimāṟudal, 9 செ.கு.வி. (v.i.) 1. இடம்; முதலியவற்றினின்றும் மாறுதல்; to change in place, principles or circumstances. 2. சொல்லில் எழுத்துகள் இடம் பிறழ்தல் (வின்.);; to be transposed as letters in words. as சதை for தசை. [நிலை + மாறு-,]

நிலைமை	நிலைமை nilaimai, பெ. (n.) 1. படித்திறம்; condition; state, as of affairs, of one's feelings. பண்பு மேம்படு நிலைமையார் (பெரியபு. திருநீலநக். 23); 2. இயல்பு (திவா.);; quality; property; character. வலியி னிலைமையான் வல்லுருவம் பெற்றம் புலியின்தோல் போர்த்துமேய்ந் தற்று (குறள்,273.);. 3. வாழ்விலுள்ள நிலை; station. rank, degree. 4. நிற்குநிலை; standing posture. "நிலைமையிலுண லுடையவர்களும்" (தேவா. 815, 10.);. 5. திண்மை; strength. "நேரார் படையி னிலைமை" (பு.வெ. 722.);. 6.உறுதி; firmness. "நிலைமையினெஞ்சத்தான்" (நாலடி, 87.);. 7. மெய் (திவா.);; truth veracity, probity. 8. புகழ்; fame. "நில்லா வுலகத்து நிலைமை தூக்கிச் செல்கென விடுக்குவ னல்லன்" (பொருந. 176.);. 9. துறக்கம்; final bliss. "நிலைமை நீடுதல் தலைமையோ வன்றே" (ஞானா. பாயி. 3.);. 10. நிலவுடைமை (வின்.);; landed property. [நில் → நிலை → நிலைமை.]
நிலைமைக்காரன்	நிலைமைக்காரன் nilaimaikkāraṉ, பெ. (n.) 1. நிலச்சொத்துள்ளவன்; man of landed property. 2. நேர்மையுள்ளவன்; man of principle. [நிலைமை + காரன்.] நில் → நிலை → நிலைமை. காரன் =உடைமைகுறித்த ஆண்பாலீறு.
நிலைமைப்பத்திரம்	நிலைமைப்பத்திரம் nilaimaippattiram, பெ. (n.) புலவர் முதலியோர்க்கு உரிமை யேற்படுத்தி அவ்வுரிமை நிலைக்க எழுதப்படும் ஆவணம் (சங்.அக.);; a deed of gift made to learned men in recognition of their merits. [நிலைமை + பத்திரம்] நில் → நிலை-நிலைமை.] த. ஆவணம். வ. பத்திரம்.
நிலைமொழி	நிலைமொழி nilaimoḻi, பெ. (n.) சொற்புணர்ச்சிக்கண் முதனிற்கு மொழி; antecedent word, the first of two words in a euphonic combination. "நிலைமொழி முன்னர் வேற்றுமையுருபிற்கு" (தொல். எழுத்து. 173.);. [நிலை + மொழி நில் → நிலை.]

நிலையக்கலைஞர்	நிலையக்கலைஞர் nilaiyakkalaiñar, பெ. (n.) வானொலி நிலையத்தில் அமர்த்தம் பெற்றுப் பணிசெய்யும் கலைஞர், permanent paid staff artists in radio station. [நிலையம் + கலைஞர்.]
நிலையகம்	நிலையகம் nilaiyagam, பெ. (n.) மனை;(அக.15); house, abode. [நிலை + அகம். நில்→நிலை. அகழ்தல் =தோண்டுதல். அகைதல் = ஒடிதல். அகைத்தல் = அறுத்தல்.] ஒருகா. அகு → அகம் = உட்டுளை, உள், குடி. விடு. ஒ.நோ;புரை = துளை, வீடு. E. hold = small mean dingy abode.
நிலையங்கி	நிலையங்கி nilaiyaṅgi, பெ. (n.) 1. முகமதியர் அணியும் நீண்ட சட்டை (உ.வ.);; gown reaching at the ankles. chiefly worn by muhamadans. 2. திருவுருவச் சிலைக்கு அணியும் மெய்யுறை; a metallic cover put on idols. 3. திருவுருவச் சிலைக்கு செய்யு மொப்பனை; full decoration of an idol. 4. முழுஉடலையும் மூடுகிறசட்டை; long jacket. [நிலை+ அங்கி.] Skt. அங்கி.
நிலையஞ்சி	நிலையஞ்சி nilaiyañji, பெ. (n.) பிறப்புநின்ற நிலையை அஞ்சி; instability. "நிலையஞ்சி நீத்தாரு ளெல்லாங் கொலையஞ்சிக் கொல்லாமை சூழ்வான் தலை". (குறள்,325.);. [நிலை + அஞ்சி.] பிறப்பு நின்ற நிலையாவது, இயங்குவ, நிற்ப என்னும் இருவகைப் பிறப்பினும் இன்பமென்ப தொன்றன்றி உள்ளன எல்லாந் துன்பமேயாய நிலைமை.
நிலையடி	நிலையடி1 nilaiyaḍi, பெ. (n.) களநெல்லின் தலையடி (நெல்லை);; first threshing of harvested sheaves of paddy. [நிலை + அடி.] நிலையடி2 nilaiyaḍi, பெ. (n.) தேர் நிறுத்தி வைக்கப்படும் இடம், தேரடி; station for a temple ear. பொழுதுசாயுமுன் ஊர்வலம் முடிந்து தேர் நிலையடிக்கு வந்துவிட வேண்டும். (உ.வ.);. மறுவ. தேரடி,தேர்முட்டி.. [நிலை + அடி.]
நிலையப் புலவர்	நிலையப் புலவர் nilaiyappulavar, பெ. (n.) நிறுவனத்தில் நிலையாயப் பணி செய்யும் புலவர்; permanent paid scholar. [நிலையம் + புலவர்.]

நிலையம்	நிலையம்1 nilaiyam, பெ. (n.) 1. தங்குமிடம்; house, habitation, abode, seat, place, room. "நியாயமத் தனைக்குமோர் நிலய மாயினான்" (கம்பரா.கிளை.55.);. 2. கோயில்; temple. "நல்லூ ரகத்தே திண்ணிலயங்கொண்டு நின்றான்" (தேவா. 414.5.);, 3. மருதநிலத்துர் (சூடா.);; agricultural town or village. 4. இலக்கு; object, aim direction. 'அவன் நிலையம் பார்த்து நிற்கிறான்' (வின்.); 5. படி (வின்.);; degree, stage. 6. கூத்து (திவா.);; acting; dancing, dramatic exhibition. "முன்கைவந்த நிலையம் (கோயிற்பு. பதஞ்.34.);. 7. தொடர்வண்டி நிலையம்; railway station. இனி எல்லா வண்டிகளும் இந்த நிலையத்தில் நின்று செல்லும். (உ.வ.);. 8. பேருந்து நிலையம்; bus stand. ஆறகளூர் பேருந்து நிலையம் அண்மையில் புதுப்பிக்கப் பட்டது. (உ.வ.);. 9. வாடகை வண்டிகளுள்ள கடை; a shop providing vehicle for hire, as bicycles. கண்ணன் மிதிவண்டி நிலையத்தில் ஒரு வண்டியை வாடகைக்கு எடுத்துவா. (உ.வ.);. 10. நிலையம்; plant. அணுமின் நிலையம். (உ.வ.); [நில்-நிலை-நிலையம்.] வடமொழியாளர் திருட்டுத் தனமாகவும் ஏமாற்றுத்தனமாகவும் நிலையம் என்னும் தென்சொல்லை நி+லயம் என்று பகுத்து, ஓரிடத்தோடு ஒன்றிப் போதல் என்று பொருள்கூறி, வடசொல்லாகக் காட்டுவர். அம்முறையையே பின்பற்றிச் சென்னைப் பல்கலைக்கழகப் பேரகரமுதலியும் நிலயம் என்னும் தவற்று வடிவையே மேற் கொண்டுள்ளது. (வே.க.3;45.);. நிலையம்2 nilaiyam, பெ. (n.) 1. மக்களுக்குக் குறிப்பிட்ட தொண்டினை அளிக்க அமைந்திருக்கும் கட்டடம்; house or building (for any public service);. தொலைக்காட்சி நிலை ம் , வானொலி நிலையம். 2. (போக்குவரத்து குறித்து வருகையில்); பயணிகளை அல்லது சரக்குகளை ஏற்றிச் செல்வதற்கு உரிய முறையில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் இடம்;பேருந்து நிலையம், தொடர்வண்டி நிலையம், வானூர்தி நிலையம்.
நிலையம்காட்டி	நிலையம்காட்டி nilaiyamkāṭṭi, பெ. (n.) குறியிடச் சுட்டுமுள், வரைபடங்களில் இடஞ்சுட்ட உதவும் முக்கவர் கோணவடிவக் கருவி; station pointer. [நிலையம் + காட்டி.]

நிலையம்பிடி-த்தல்	நிலையம்பிடி-த்தல் nilaiyambiḍittal, பெ. (n.) 4 செ.கு.வி. (v.i.); 1. இடங்காணுதல்; to find quarters. 2. நிலைப்படுதல்; to settle oneself. 3.மருத்துவ முதலியவற்றின் அளவை மதிப்பிடுதல்; to ascertain or hit, by guess or practice, the right proportion, as the giving medicine. [நிலையம் + பிடி-]
நிலையல்	நிலையல்1 nilaiyal, பெ. (n.) நிலைபெற்று நிற்றல்; state of permanence "நிகழ்ந்தது கூறி நிலையலுந் தினையே"(தொல்.பொருள்.44.);. [நில் → நிலை → நிலையல். அல்தொழிற் பெயரிறு.] நிலையல்2 nilaiyal, பெ. (n.) நிற்கை; abiding, staying "பிறிதவ ணிலையலும்" (தொல். சொல்.253.);. [நில் → நிலை → நிலையல்.'அல்' தொழிற்பெயரீறு.]
நிலையலை	நிலையலை nilaiyalai, பெ. (n.) அளவுமாறா அலை; standing wave. [நிலை + அலை.]
நிலையவித்துவான்	நிலையவித்துவான் nilaiyavittuvāṉ, பெ. (n.) 1. நிலையக்கலைஞர் பார்க்க;see{nilaiya-k-kalaiñjar.} 2. நிலையப் புலவர் பார்க்க;see {nilaiya-p-pulavar.} [நிலையம் + வித்துவான்.] ski. வித்துவான்.
நிலையழி	நிலையழி1 nilaiyaḻidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) நிலைகுலை-, பார்க்க;see nilal-kulas "நிலையழிந்த சிந்தையராய்" (பெரியபு.அப்பூதி.13.);. [நிலை + அழி-,] கு ல் - கு லை = அவிழ் த ல் , கலை த ல் , நிலைகெடுதல், அழிதல். குலைதல் அழிதலெனவும் வழங்கப்படும். நிலையழி2 nilaiyaḻidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) தோற்றல்; to defeat. [நிலை + அழி. தன்னிலையில் தாழ்தல், இழிதல், தோற்றுப்போதல்.]

நிலையழிவு	நிலையழிவு nilaiyal̲ivu, பெ. (n.) 1. தோல்வி; defeat. 2. நிலைகேடு; loss of position. [நிலை + அழிவு.]
நிலையற்றவன்	நிலையற்றவன் nilaiyar̲r̲avan̲, பெ. (n.) 1. உறுதியில்லாதவன் (உ.வ.);; fickle minded person; unstable unreliable man 2. சாய்காலகற்றவன்; a man of no status. [நிலை + அற்றவன். நில் → நிலை = உறுதி, சாய்கால், செல்வாக்கு.]
நிலையறி-தல்	நிலையறி-தல் nilaiyar̲idal, 2 செ.கு.வி. (v,i.) 1. எண்ணமறிதல்; to know the idea. 2. நிலைவரமறிதல்; to know the condition. [நிலை + அறி. நில்→நிலை = எண்ணம்,நிலைவரம்.]
நிலையனம்	நிலையனம் nilaiyan̲am, பெ. (n.) நிலையம் பார்க்க;see nisajyam. [நில் + நிலை → நிலை + அன் + அம். அன்-சாரியை;அம்- சொல்லாக்க ஈறு.]
நிலையாடி	நிலையாடி1 nilaiyāṭi, பெ. (n.) 1. நெய்வார் கருவியுளொன்று (யாழ்.அக.);; weaver's swoft. நிலையாடி2 nilaiyāṭi, பெ. (n.) நிலைக்கண்ணாடி பார்க்க;see {miai-kkannadi} [நிலை + ஆடி. ஆடி-கண்ணாடி.]
நிலையாணி	நிலையாணி1 nilaiyāṇi, பெ. (n.) நகைகளில் பதித்திருக்கும் ஆணிவகை (தெ.க.தொ.2;15);; fixed pin, in jewels dist. from {ôdâni.} [நிலை + ஆணி. நில் → நிலை.நிலை யாய்ப் பதிந்திருப்பது;ஒடாணிக்கு எதிராயது.] நிலையாணி2 nilaiyāṇi, பெ. (n.) பெரிய தலையுள்ள ஆணி. stud. [நிலை +ஆணி.]
நிலையாணை	நிலையாணை nilaiyāṇai, பெ. (n.) ஒரேவகையான சூழல்களுக்கு எப்போதும் செயற்படுத்தும் வண்ணம் பிறப்பிக்கப்பட்ட ஆணை; standing order. [நிலை + ஆணை.]

நிலையாப்பொருட்பிணி	நிலையாப்பொருட்பிணி nilaiyāpporuṭpiṇi, பெ. (n.) நிலையுதலில்லாத பொருட்பற்று; impermanence, "ஆறுசெல் வம்பலர் படைதலை பெயர்க்கம் மலையுடைக் கான நீந்தி நிலையாப் பொருட்பிணிப் பிரிந்திசினோரே" (குறுந்.350.);. [நிலையா + பொருட்பிணி]
நிலையாமை	நிலையாமை nilaiyāmai, பெ. (n.) உறுதியாயிராமை; நிலையாயில்லாமை (குறள்,அதி.34.);. instabilily, as of riches; transitoriness. 2. உறுதியின்மை (யாழ்.அக.);; fickleness, wavering. [நிலை + ஆ + மை.] ஆ - எதிர்மறை இடைநிலை. நிலையாமையாவது, நிலவுலகத்தில் தோன்றும் அறுவகையுயிர்களும் பிறிதோருயிராற் கொல்லப்படாவிடத்தும், எப்பருவத்தும் பிணியாலும், பிணியில்லாது வாழ்நாள் நீடினும் தத்தம் இனத்திற்குரிய கால வெல்லையில் மூப்பாலும், ஒருவகை யானும் தடுக்கப்பெறாது தம்முடம்பினின்று நீங்கி நிலையாமற்போதல். மயக்கத்தினால், தானென்று நினைத்திருக்கின்ற யாக்கையும் தனதென்று நினைத்திருக்கின்ற பொருளும் நிலை நில்லாமை (குறள். மணக்குடவர். அதிகார, முன்னுரை.);. நிலையாமை மூன்று வகைப்படும், செல்வநிலையாமை, இளமை நிலையாமை, யாக்கை நிலையாமை என (குறள்,332. மணக்குடவர் உரை.);.
நிலையாவாரை	நிலையாவாரை nilaiyāvārai, பெ. (n.) நிலைவாரை பார்க்க;see {mild-warai} (சா.அக.); [நிலாவரை → நிலையாவரை.]
நிலையாள்	நிலையாள் nilaiyāl, பெ. (n.) நிலைத்த வேலையாள்; பதிவான பணியாள்; permanent servant. "நிலையாள் என்றுகாட்டி"(தெ.க.தொ.11;140.);. [நிலை + ஆள். நில் → நிலை.]
நிலையாற்றல்	நிலையாற்றல் nilaiyāṟṟal, பெ. (n.) செயல்திறன் மிக்க ஆற்றல்; potential energy. [நிலை + ஆற்றல்.]
நிலையாறு-தல்	நிலையாறு-தல் nilaiyāṟudal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) அமைதியுறுதல்; to be {pacifiéd.} "வானவருநின்று நிலையாறினார்கள்' (கம்பரா.மூலபல.155.);. [நிலை + ஆறு-,]

நிலையிடு-தல்	நிலையிடு-தல் nilaiyiḍudal, 17 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நிலைநிறுத்து-, பார்க்க;see mial niruttu- "மால்சமயத்தை மண்மேல் நிலையிட்ட" (இருசமய.கடவுள்வாழ்த்து.2.);. 2. அளந்தறிதல்; to determine, measure. "நிலங்க டாங்குறு நிலையினை நிலையிட நினைந்தான்" (கம்பரா.அயோத்திமந்திரப்.60);. [நிலை + இடு -,]
நிலையியற்பொருள்	நிலையியற்பொருள் nilaiyiyaṟporuḷ, பெ. (n.) நிலைத்திணை (நன்.259. உரை.); பார்க்க;see {nilas-f-final} [நிலை + இயற்பொருள்.]
நிலையில்லாமை	நிலையில்லாமை nilaiyillāmai, பெ. (n.) உறுதியின்மை, திண்ணமிலாநிலை, ஐயப்பாட்டு நிலை; uncertainty. [நிலை + இல்லாமை.]
நிலையிலாச்சம்	நிலையிலாச்சம் nilaiyilāccam, பெ. (n.) வரகு நாற்றங்கால் (யாழ்.அக.);; seed-bed where ragi in sown. [நிலை + இலாச்சம்.]
நிலையின்மை	நிலையின்மை nilaiyiṉmai, பெ. (n.) நிலையில்லாமை பார்க்க;see {miai-y-lama} [நிலை + இன்மை.]
நிலையீடு	நிலையீடு nilaiyīṭu, பெ. (n.) ஒன்றின் நிலைபற்றிய மதிப்பீடு; estimation valuation. [நிலையிடு → நிலையீடு-]
நிலையுடைக்கட்டை	நிலையுடைக்கட்டை nilaiyuḍaikkaḍḍai, பெ. (n.) முளையாணி (வின்.);; pivot. [நிலை + உடை+ கட்டை.]

நிலையுடைமை	நிலையுடைமை1 nilaiyuḍaimai, பெ. (n.) 1. தகுதிப்பாடு, quality. 2. உறுதிப்பாடுடைமை; certainty, stability. [நில் → நிலை + உடைமை.] நிலையுடைமை2 nilaiyuḍaimai, பெ. (n.) எண் (சூளா.நி8;40.);; number. [நில் → நிலை + உடைமை.]
நிலையுதல்	நிலையுதல் nilaiyudal, பெ. (n.) நிலை பெறுகை; being stable or permanent. 'தோற்ற முடையனயாவும் நிலையுதலிலவாந் தன்மை' (குறள், அதி. 34, அவதா.);. [நில் → நிலை → நிலையுதல்.]
நிலையுமல்	நிலையுமல் nilaiyumal, பெ. (n.) தொம்பை (யாழ்ப்.);; a large basket for grain, kept stationary. [நில் → நிலை + உமல். உம் → உல் = ஒலைப்பை, ஒலைக் கூடை அது போன்றமைந்துள்ள தொம்பை.]
நிலையுயர்கடவுள்	நிலையுயர்கடவுள் nilaiyuyarkaḍavuḷ, பெ. (n.) உயர்ந்தகடவுள்; a high God. "மலைமகள் மகனை நின் மதிநுதன் மடவரல் குலமலை யுறைதரு குறவர்தம் மகளார் நிலையுயர் கடவுணின் னிணையடி தொழுதேம் பலரறி மணமவர் படுகுவ ரெனவே" (சிலப்.24;17.);. [நிலையுயர் + கடவுள்.]
நிலையுரல்	நிலையுரல்1 nilaiyural, பெ. (n.) பெருவிரல்; thumb. [நில் → நிலை உல் → உர் → உரல்.உல் = குத்துதல், பதித்தல். ஆளறியடை யாளமாகப் பெருவிரல் வரிகையைப் பதிவதால் இப்பெயர் பெருவிரலுக்கு மாயிற்று. குத்துதல்-பதித்தல். கைவரிகை ஆளாளுக்கு மாறுவது மட்டுமின்றி வாணாளிறுதி வரை மாறாத்தன்மையது என்பதும் கருத்திற் கொள்ளத்தக்கது.] நிலையுரல்2 nilaiyural, பெ. (n.) நிலத்திற் புதைத்து வைக்கும் பெரியவுரல் (யாழ்.அக.); a large mortar. often junk in the ground. தெ. நிலவுரோலு. [நிலை + உரல்.]
நிலையுருக்காண்டு(ணு)	நிலையுருக்காண்டு(ணு)-தல் nilaiyurukkāṇṭuṇudal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) பதிவுக்குறிப்பில் உள்ளபடி பண்டங்களை எண்ணிக் கணக்கிடுதல்; to check and verify the stock account. ஸ்ரீபண்டாரஞ் சோதிச்சு ஸ்ரீபண்டாரப் பொத்தகப் படி நிலையுருக்கண்டு (தெ.க.தொ.7;447.);. [நில் → நிலை =பதிவு. உல் = தோன்றுதல் உல் → உர் → உரு, நிலை + உரு + காண்.]

நிலையுறுதி	நிலையுறுதி nilaiyuṟudi, பெ. (n.) இடஉறுதிப்பாடு; ஓரிடத்திற் பொருத்தப்பட்ட பொருள்; இணைத்துக்கட்டப்பட்ட பொருள் பந்தயத்திட்டம் செய்யப்பட்டுள்ள காலம்; fixture. எந்தக் கட்சியுடனும் கூட்டணியில்லை என்ற நிலையுறுதியைத் தலைவர் இப்போது தளர்த்தி விட்டார். (உ.வ.);. [நிலை + உறுதி.]
நிலையூன்று-தல்	நிலையூன்று-தல் nilaiyūṉṟudal, 14 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உறுதிப்படுதல்; to obtain a firm footing, become firmly settled in a place. 2. மரமுதலிய வேரூன்றுதல்; to become firmly rooted, as a tree. [நிலை + ஊன்று. நில்→நிலை.உவல் → உவன்று → ஊன்று-]
நிலையெடு-த்தல்	நிலையெடு-த்தல் nilaiyeḍuttal, 4 செ.கு.வி (v.i.) பெருமை பெற்று விளங்குதல்; to be in the zenith of one's fame. "நிலையெடுத்து நெடுநிலத்து நீயிருக்க" (கம்பரா. சூர்ப்பநகை.101.); [நிலை + எடு-,நில் → நிலை. உல் → எல் → எள்எடு= மேலெடு, தூக்கு, வெளிப்படுத்து, நீங்கு, விளங்கு ஒளிவிடு.]
நிலைவரம்	நிலைவரம் nilaivaram, பெ. (n.) 1. நிலைபேறு; permanence, firmness. 2. உறுதி; certainty, assurance. sureness. "வானகம் புகுவது நிலைவரம்" (இராமநா. அயோத்.16.);. 3. நிலைமை; state, condition, circumstances. தெ. நிலவரமு. [நில் → நிலை → நிலை+வரம்.]
நிலைவரிச்செய்யுள்	நிலைவரிச்செய்யுள் nilaivaricceyyuḷ, பெ. (n.) நிலைவரி பார்க்க;see {nilai-wari} [நிலைவரி+செய்யுள்]
நிலைவாகை	நிலைவாகை nilaivākai, பெ. (n.) செடிவகை; tinnevelly senna. [நிலை + வாகை]
நிலைவிடு-தல்	நிலைவிடு-தல் nilaiviḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) மனைக்கு வாயில்நிலை அமைத்தல் (இ.வ.);; to set up the door-frame of the main entrance of a house in Construction. [நிலை + விடு-.] நில் → நிலை - கதவுநிலை

நிலைவிளக்கு	நிலைவிளக்கு1 nilaiviḷakku, பெ. (n.) குத்துவிளக்கு; lamp fixed to a stand, as in front of a temple. "நிலைவிளக்கு..... கிடந்திலங்கும்" (திருவிசை.கருவூர்த்.75.);. [நிலை + விளக்கு.] நில் → நிலை = நிற்கை விள் – (ஒண்மைக் கருத்துவேர்); விள் –விள – விளங்கு-விளக்கு (வே.க.3;135.);. நிலைவிளக்கு2 nilaiviḷakku, பெ. (n.) சட்டவிளக்கு; lamp fixed to a stand. as in front of a lemple. [நி ல் → நி லை = க த வு நி லை. நிலை + விளக்கு.]
நிவ	நிவ1 nivattal, 12 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உயர்தல்; to rise; to be elevated; to become high. "மாக்கட னிவந் தெழுதருஞ் செஞ்ஞாயிற்றுக் கவினை" (புறநா.4.);. 2. வளர்தல்; to grow, "ஊர்க்கால் நிவந்த பொதும்பருள்" (கலித்.56.);. 3. படர்தல்; to spread. "பைங்கறி நிவந்த பலவி னிழல்" (சிறுபாண்.43.);. 4. மேலாதல்; to be exalted, distinguished. "நிலமகள் கணவன் வேந்தர் குழாத்திடை நிவந்திருந்தான்" (சீவக.2566.);. 5. மேல்வழிதல்; to swell, overflow inundate. "நிவந்தது நீத்தம்" (பரிபா.12;34.);. 6. தோன்றுதல்; to appear, occur, arise. "உண்ணிவந்த கருத்து முணர்ந்தனன்". (கம்பரா. நகர்நீங்கு.229.);. க. நெகபு. நிவ2 nivattal, 12 செ.கு.வி. (v.i.) ஓடுதல்; to run "புள்ளூறவு வொசிந்த பூமயங் கள்ளற் கழிச்சுரம் நிவக்கும் இருஞ்சிறை இவுளி (நற்.63.);. நிவ3 nivattal, 12 செ.குன்றாவி. (v.t.) நீரின்மேல் வருதல்; to come upon water. "இருஞ்சேற்றிரளை அலவள் நிவப்ப வழங்குநர் இன்மையிற் பாடான்றன்றே"(அகநா.350.);
நிவக்கும்	நிவக்கும் nivakkum, வி.எ. (adv.) உயர்ந்த, to be high. "பாசடை நிவந்த கணைக்கால் நெய்தல்" (குறுந்;9);. "கான யானை கைவிடு பசுங்கழை மீனெறி தூண்டிலின் நிவக்கும்" (குறுந்;54.);. [நிவ → நிவக்கும்.]

நிவகம்	நிவகம் nivagam, பெ. (n.) கூட்டம் (உரி. நி.);; company, multitude, assembly, flock. நிவகம் nivagam, பெ.(n.) கூட்டம் (உரி.நி.);; company, multitude, assembly, flock. [Skt. ni-vaha → த. நிவகம்.]
நிவந்து	நிவந்து nivandu, வி.எ. (adv.) உயர்ந்து; high. "என்றவ னிசைமொழி யேத்தக் கேட்டதற் கொன்றிய மாதவ ருயர்மிசை யோங்கி நிவந்தாங் கொருமுழ நீணிலை நீங்கிப் பவந்தரு பாசங் கவுந்தி கெடுகென்" (சிலப்.10;208.);. [நிவ → நிவந்து]
நிவந்தோங்குயர்	நிவந்தோங்குயர் nivandōṅguyar, வி.எ (adv.) மிக ஓங்கி வுயர்ந்த; to be high. to be very highly. "பயந்தோளிடுக்கண் களைந்த புள்ளின் நிவந்தோங்குயர்கொடிச் சேவலோய்" (பரிபா 3;17.);. "நிவந்தோங் கியமத்து நீலப்பைஞ்சுனைப் பயந்தோ ரென்ப பதுமத்துப் பாயல்" (பரிபா.5;48.);. [நிவந்து + ஓங்கு + உயர்.] ஒருபொருட்பன்மொழி
நிவப்பு	நிவப்பு nivappu, பெ. (n.) புகழ்; repute. "புகழ், சிறப்பு புலவர் செந்நாப் பொருந்திய நிவப்பின் பொதியிற் றென்றல் போடிலா தீங்கு மதுரைத் தென்றல் வந்தது காணீர்" (சிலப்..13;130.);. "உயர்ச்சி மலைகண்டன்ன நிலைபுனர் நிவப்பின்" (நற்.60.);
நிவப்புத்துக்கு	நிவப்புத்துக்கு nivapputtukku, பெ. (n.) ஐஞ்சீருள்ள இசைப்பாட்டு (சிலப். 3;16, உரை.);; a stanza of five feet. [நிவ → நிவப்பு +தூக்கு.] "ஒருசீர் செந்தூக் கிருசீர் மதலை, முச்சீர் துணிபு நாற்சீர் கோயில், ஐஞ்சிர் நிவப்பா மறுசீர் கழாஅலே எழுசீர் நெடுந்துக் கென்மனார் புலவர்" (சிலம்பு3;16. உரை.); எழுவகைத்துக்கு; 1. செந்தூக்கு. 2. மதலைத்தூக்கு. 3. துணிபுத்துக்கு. 4. கோயிற்றுக்கு. 5. நிவப்புத்துக்கு. 6. தழற்றுக்கு. 7. நெடுந்துக்கு
நிவம்	நிவம் nivam, பெ. (n.) தோண்மேல்;(நாம.தீப.583.);; top of the shoulder [நிவ → நிவம்]

நிவர்-தல்	நிவர்-தல் nivartal, 2 செ.கு.வி, (v.i.) ஓங்குதல்;(திவ். இரண்டாந்.திருவந்;78.);. to highly. [இவர் → நிவர்-,]
நிவர்த்ததாளம்	நிவர்த்ததாளம் nivarttatāḷam, பெ. (n.) ஒன்பது தாளத்தொன்று (பரத.தாள.6.);; a variety of time-measure, one of nava-talam, (q.v.);.
நிவரை	நிவரை nivarai, பெ. (n.) கன்னி (யாழ்.அக.);; a maiden [நவரை → நிவரை;நவரை = இளமை;நுகு → நாகு = இளமை;நுகு → நுரு → நறு → நாறு → நாற்று. நாற்று = இளம்பயிர். நகு → நவ → நவரை → நிவரை.] நிவரை nivarai, பெ.(n.) கன்னி (யாழ்.அக.);; a maiden. [Skt. ni- {} → த.நிவரை.]
நிவறு-தல்	நிவறு-தல் nivaṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பொடியாதல் (அக.நி.);; to be powdered. 2. மொய்த்தல் (சது.);; to swarm, gather thick. [நீறு → நிவறு நீறு = பொடி நீறுதல் = பொடியாதல்.]
நிவா	நிவா nivā, பெ. (n.) நடுநாட்டிற் செல்லுமோ ராறு; a river in {nadunadu.} "பெருநீர் நிவாபுந்தி"(திவ்.பெரியதி.329.);. [நிவ + ஆ.]
நிவி	நிவி nivi, பெ. (n.) மாமரம் (சங்.அக.);; mango tree.

நிழத்து	நிழத்து1 nil̠ddudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. முன்னுள்ள நிலையினின்றும் நுணுகுதல் (தொல்.சொல்.330.);; to ware, decrease; to be Reduced. "நிலவரையல்ல னிழத்த" (பரிபா.10.3.);. [நில் → நில → நிழல் → நிழற்று → நிழற்று + நிழத்து-,] நிழத்து2 nil̠ddudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தின்றழித்தல்; to reduce. as by eating. "வாய்மடுத் திரும்புன நிழத்தலின்" (குறிஞ்சிப்.157.);. 2. இல்லையாக்குதல்; to cause to disappear; to lose; to be deprived of. "அருவி மாமழை நிழத்தவும்" (பொருந.235.);. [நில் → நில → நிழல் → நிழற்று → நிழத்து.]

நிழல்	நிழல்1 niḻtalniḻṟal, 3 .செ.கு.வி. (v.i.) 1. சாயை வீழ்த்தல்; to cost shadow; to shadow. 'வண்டுந் தேன்களு நிழன்றுபாட' (சீவக.1270.);. 2. காப்பாயமைதல்; to give shelter. 'ஏரோர்க்கு நிழன்ற கோலினை' (சிறுபாண்.233.);. 3. ஒளி செய்தல்; to shine. 'நெய்த்தலை கருங்குழ னிழன்று' (சீவக.1101.);. 4. படிவடிவிடுதல்; (பிரதிபலித்தல்); (வின்.);; to be reflected, as an image. [நுல் → நெல் → நில் → நில → நிழல்] (வே.க.3;22.);. நிழல்2 niḻl, பெ. (n.) ஒளி; light. "நிழன் மணி" (சீவக.321.);. 'நிழல் கானெடுங்கனின்ற மன்றமும்' (சிலப் 5;127.);. [நில் → நிழ → நிழல்.] நிழல்3 niḻl, பெ. (n.) 1. சாயை; shade, shadow. "நாணிழற் போல" (நாலடி,166.);. 2. படிவடிவம் (பிரதி பிம்பம்);; image, reflection, as in a mirror. "நிழனோக்கித் தாங்கல் மகிழ்தூங்கி" (சீவக.2790.);. 3. அச்சு (வின்.);; type. representation, counterpart. 4. ஒளி; lustre. "நிழல்கா னெடுங்கல்" (சிலப்.5;127.);. 5. குளிர்ச்சி (சூடா.);; coolness. 6. அருள்; grace, favour, benignity. ""தண்ணிழல் வாழ்க்கை" (பட்டினப்.204.);. 7. நயன்மை;(பிங்.);; justice. 8. புகலிடம்; protection, asylum, refuge. 9. இடம்; place. "நீரு நிழலும்" (நல்வழி.21.);. 10. இடம் (சூடா.);; wealth, prosperity, affluence. 11. மரக்கொம்பு (அக.நி.);; branch of a tree. 12. நோய் (அக.நி.);; disease, ailment. 13. பேய்; devil. ம. நிழல், நிழலிக்க (எதிர்ஒளி வருதல்);; க. நெழல், நெரள், நெள்ளு; தெ. நிட; து. நெரெளு, கிரெளு; கோத. நெரல்; து. நெச; குட. நெள; கொலா. நீண்ட; நா. நீண்ட; பர். நீளு; கட.

www.valluvarvallalarvattam.com 12450 of 19068

நிழல்கான்மண்டிலம்	நிழல்கான்மண்டிலம் niḻlkāṉmaṇṭilam, பெ. (n.) கண்ணாடி; mirror, as having a reflecting surface. "நிழல்கான் மண்டிலந்த தம்மெதிர் நிறுத்தி" (சிலப்.28;30.);. [நிழல் + கால் + மண்டிலம்.]
நிழல்நாவல்	நிழல்நாவல் niḻlnāval, பெ. (n.) நிழனாவல் பார்க்க;see {nllaṇaval} [நிழல் + நாவல்.]
நிழல்விழு-தல்	நிழல்விழு-தல் niḻlviḻudal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) நிழல்வீசுதல்; to cast a shadow, to shade. [நிழல் + விழு-,]
நிழலடங்கும்பொழுது	நிழலடங்கும்பொழுது1 niḻlaḍaṅgumboḻudu, பெ. (n.) 1. உச்சிப்பொழுது; noon. 2. கதிரவன் தோற்றத்திற்கு முற்பொழுது; வைகறை. [நிழல் + அடங்கும் + பொழுது.] தன் நிழல் தன் காலடியிலேயே அடங்கும் நேரம். நிழலடங்கும்பொழுது2 niḻlaḍaṅgumboḻudu, பெ. (n.) மலையந்தி; dusk. [நிழல் + அடங்கும் + பொழுது] நிழல் = ஒளி, வெளிச்சம். வெளிச்சம் அடங்கும் மாலைநேரம்.
நிழலாட்டப்பாவை	நிழலாட்டப்பாவை niḻlāṭṭappāvai, பெ. (n.) தோற்பாவைக்கூத்து (நாடகத்தமிழ். பக்.9.);; puppet show. [நிழல் + ஆட்டம் + பாவை.]

நிழலாட்டம்	நிழலாட்டம்1 niḻāṭṭam, பெ. (n.) 1. ஆள் நடமாடுவதால் ஏற்படும் நிழலின் அசைவு; movement of a person's shadow. 'குறுவிழிக்கொண்டு வந்தார்போனார் நிழலாட்டம் பார்த்துக்கொண்டு கிடக்கையிலே' (திவ்.பெரியாழ்.2.5.3.வ்யா. பக்.340.);. 2. புகைப் படங்களின் அசைவுகளாலமைந்த காட்சி; cinema. 3. தோற்பாவையாட்டம்; a kind of puppet show. [நிழல் + ஆட்டம்.] [நுல் → நில் → நில →நிழல். ஆடு - ஆட்டம். ஆடுதல் -அசைதல். ஆடு + அம் - ஆட்டம். அம்- சொல்லாக்க ஈறு.] நிழலாட்டம்2 niḻāṭṭam, பெ. (n.) 1. மங்கினபக்கம் (வின்.);; Shade in painting. 2. மாதிரி (வின்.);; typical representation. 3.மெய்ம்மையற்றது (வின்.);; a mere phantom. [நிழல் + ஆட்டம்.]
நிழலாடு	நிழலாடு1 niḻāṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) தெளிவின்றித் தோன்றுதல்; to appear vaguely; to be overshadowed by something. வற்கடத்தால் மக்கள் படப்போகும் துன்பம் என்கண்முன் நிழலாடியது. (உ.வ.);. சோகம் நிழலாடும் முகம் கண்டேன். (உ.வ.);. [நில் → நிழல் + ஆடு-,] நிழலாடு2 niḻāṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. எதிரொளித்தல் (பிரதிபிம்பம்); தோன்றுமாறிருத்தல்; to be reflected. 2. படிவடிவம் (பிரதிபிம்பம்); தோன்றுமாறிருத்தல்; to be reflective, as a Surface. சுவர் நிழலாடுகிறது. (உ.வ.);. 3. நிழல்மட்டும் தெரியும்படி பார்வை குன்றுதல்; to be dim in sight, as eyes. கண் நிழலாடுகிறது. (உ.வ.);. [நிழல் + ஆடு-.]
நிழலி	நிழலி niḻi, பெ. (n.) 1. ஒளி (திவா.);; luster; light. 2. நயன்மை (பிங்.);; virture, morality. 3. காற்று (பிங்.);; wind. 4. நோய் (சூடா.);; disease. [நிழல் → நிழலி.]
நிழலிடாவிளக்கு	நிழலிடாவிளக்கு niḻiṭāviḷakku, பெ. (n.) நிழலிடாத முகிழ்விளக்கு; astral lamp. [நிழல் + இடா + விளக்கு.]

நிழலிடு-தல்	நிழலிடு-தல் niḻiḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நிழலைக் கொடுத்தல்; to casta shadow; to shade. 2. எதிரொளித்தல் (பிரதிபலித்தல்); (வின்.);; to be reflected. 3. ஒளிவிடுதல்; to throw light or lustre. "நிழலிடு குண்டலம்" (கம்பரா.மிதிலைக்.43);. [நிழல் + இடு-,]
நிழலு-தல்	நிழலு-தல் niḻudal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) நிழல்2 - பார்க்க;see {nilal-,} [நிழல் -, → நிழலு-,]
நிழலுலர்த்தல்	நிழலுலர்த்தல் niḻularttal, பெ. (n.) நிழலில் மருந்து முதலியவைகளை உலர வைக்கை; drying in the shade. as medicines.. வெள்ளைத் துணியை வெளுத்து நிழலுலர்த்தலாக உலர்த்தினால் மங்காமல் இருக்கும். (உ.வ.);. [நிழல் + உலர்த்தல்.]
நிழலொதுக்கு	நிழலொதுக்கு niḻodukku, பெ. (n.) இளைப்பாறுதற்குரிய நிழலிடம் (யாழ்.அக.);; Shade cover or retreat. [நிழல் + ஒதுக்கு.] [நில் → நில → நிழல். ஒதுக்கம் → ஒதுக்கு. ஒதுக்கம் = இடம்.]
நிழலோடுதல்	நிழலோடுதல் niḻōṭudal, பெ. (n.) 1. நிழல் நீளுகை; lengthening of a shadow. 2. கதிரவன் மறைவு நெருங்குகை; approach of Sunset. [நிழல் + ஒடுதல்] கதிரவன் மறையுங்காலத்து, தரையில் பொருளின் நிழல் உச்சமாய் நீண்டிருக்கும். அதனையே நிழலோடுதல் என்றனர். (ஒடுதல்-நீளுதல்.);
நிழற்குடை	நிழற்குடை niḻṟkuḍai, பெ. (n.) போக்குவரத்தை ஒழுங்குபடுத்தும் காவலருக்கு அல்லது நிறுத்தத்தில் காத்திருக்கும் பயணிகளுக்கு) நிழல் தருவதற்காக வட்டமான அல்லது நீள் செவ்வகக் கூரையுடைய அமைப்பு; shelter for the traffic police or for the passengers at a bus stop.
நிழற்கூத்து	நிழற்கூத்து niḻṟāttu, பெ. (n.) பாவையின் நிழலைத் திரையில் விழச் செய்து நடத்தும் ஆட்ட வகை; shadow play. [நிழல் + கூத்து.]

நிழற்சரிவு	நிழற்சரிவு nilrcarivu, பெ. (n.) 1. நிழலின் சாய்பு; declining of a shadow. 2. சாயுங்காலம்; evening. [நிழல் + சரிவு.]
நிழற்சாய்ப்பு	நிழற்சாய்ப்பு nilrcāyppu, பெ. (n.) நிழலொதுக்கு (வின்.); பார்க்க;see {nlalOdukku.} [நிழல் சாய்ப்பு.]
நிழற்சாய்வு	நிழற்சாய்வு nilrcāyvu, பெ. (n.) நிழலொதுக்கு [நிழல் + சாய்வு.]
நிழற்சுருங்கி	நிழற்சுருங்கி nilrcuruṅgi, பெ. (n.) பூடுவகை;(அபி.சிந்.1480.);; a kind of plant. [நிழல் + சுருங்கி.]
நிழற்செய்-தல்	நிழற்செய்-தல் nilrceytal, 1.செ.கு.வி. (v.i.) 1. சாய்கை விழுதல்; நிழற்படுத்தல்; being in the shade, as in jurious to plants. 2. மந்தாரம் போடுதல்; to be clouded to rain. [நிழல் + செய்-,]
நிழற்படக்கருவி	நிழற்படக்கருவி nilrpaḍakkaruvi, பெ. (n.) நிழற்படமெடுக்கும் கருவி; camera. [நிழற்படம் + கருவி.]
நிழற்படச்சுருள்	நிழற்படச்சுருள் nilrpaḍaccuruḷ, பெ. (n.) நிழற்படமெடுக்க உதவும் படச்சுருள்; film roll. [நிழற்படம் + சுருள்]
நிழற்படத்தாள்	நிழற்படத்தாள் nilrpaḍattāḷ, பெ. (n.) நிழற்படச் சுருளில் பதிவு செய்த காட்சியைப் படமாகஆக்கப் பயன்படும் ஒருவகைத் தாள்; paper used for printing the image from the negative. [நிழற்படம் + தாள்.]

நிழற்படம்	நிழற்படம் nil̠r̠paḍam, பெ. (n.) ஒருகாட்சியிலிருந்து அல்லது உருவத்திலிருந்து வரும் ஒளியை ஆடிகள் பொருத்தப்பட்ட ஒரு கருவியின் மூலம் புகைப்படச் சுருளில் பதிவு செய்து வேதியியல் மாற்றங்களுக்கு உள்ளாக்கிப் படியெடுக்கப்படும் படம்; photograph. [நிழல் + படம்.] புகைப்படம் என்று முன்னர் மொழி பெயர்க்கப்பட்ட நிழற்படம் இக்கால் ஒளிப்படம் என்று பெயர்த்துரைக்கப் படுவது செம்மைவடிவமாகும்
நிழற்பயிர்	நிழற்பயிர் nil̠r̠payir, பெ. (n.) நிழற்கீழ் விளையும் பயிர் (இ.வ.);; crops growing in the shade of trees. [நிழல் + பயிர்.]
நிழற்பாடு	நிழற்பாடு nil̠r̠pāṭu, பெ. (n.) நிழல் படுகை (யாழ்ப்.);; being in the shade as injurious to plant. [நிழல் + பாடு நில்→நில→நிழல். படு→பாடு] நிழலில் பயிர் வளர்ந்து பயன் தருவதில்லை. அத்தகைய நிழல் விழும் பகுதியை விளை நிலத்தின் நிழற்பாடு என்றழைப்பர்.
நிழற்பாவை	நிழற்பாவை nil̠r̠pāvai, பெ. (n.) திரைச் சீலையில் சாயல் விழும்படி வைத்து ஆட்டும் பாவை (வின்.);; திரைச் சீலைக்குள் விட்டாட்டும் பாவை; puppet whose image is projected on a screen. [நிழல் + பாவை.]
நிழற்பிடி-த்தல்	நிழற்பிடி-த்தல் nil̠r̠piḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நிழற்படு-தல் பார்க்க;see {miarpadப,} [நிழல் + பிடி-,]
நிழற்போடு-தல்	நிழற்போடு-தல் nil̠r̠pōṭudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) நிழலிடு- பார்க்க;see {nialdu} [நிழல் + போடு-,] போக்கு→போடு.
நிழற்றல்	நிழற்றல்1 nil̠r̠r̠al, பெ. (n.) நிரம்பா மென்சொல் (திவா.);; lisping, as of children. [மிழற்று → நிழற்று → நிழற்றல்.] அல்லீற்றுத்தொழிற்பெயர். நிழற்றல்2 nil̠r̠r̠al, பெ. (n.) நிழல் விழச்செய்தல்; to shade.l [நிழ → நிழற்றல்.] இது பிறவினை வடிவம்.

நிழற்றாங்கல்	நிழற்றாங்கல் nilrrāṅgal, பெ. (n.) பந்தல் (நாஞ்.);; a temporary shed a pandal. [நிழல் + தாங்கல்.]
நிழற்று	நிழற்று1 nilrrudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) ஒளிவிடுதல்; to shed radiance. "பசும்பொனவிரிழை பைய நிழற்ற" (ஐங்குறு. 74.);. [நிழல் → நிழற்று -,] நிழற்று2 nilrrudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நிழற்செய்தல்; to shade, "கொல்களிற்று மீமிசைக் கொடி விசும்பு நிழற்றும்" (புறநா. 9.);. 2. காத்தளித்தல் (வின்.);; to protect, defend. 3. மணி முதலியன அடித்தல்; to ring as bells. "நெடுநா வொண் மணி நிழற்றிய நடுநாள்" (முல்லைப். 50.);. [நிழல் → நிழற்று -,] நிழற்று3 nilrrudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) அடங்குதல் (முல்லை. 50. உரை.);; to be still. Calm. [நிழல் → நிழற்று-,]
நிழறு-தல்	நிழறு-தல் nilrudal, செ.குன்றாவி. (v.t.) ஒளிவிடுதல்; to shine. "திண்சக்கர நிழறு தொல்படையாய்" (திவ். திருவாய். 6. 2. 5.);. [நிழல் → நிழலு-, → நிழறு-,]
நிழன்ற	நிழன்ற nilnra, வி.எ. (adv.) நிழல் செய்த; to make a shade. [நிழல் → நிழன்ற]
நிழனாவல்	நிழனாவல் nilnāval, பெ. (n.) பூடுவகை (யாழ்.அக.);; a kind of Shurb. [நிழல் + நாவல்.]

நிற்க	நிற்க niṟka, வியங்.வி. (opt.v.) 1. இயங்கிக் கொண்டிருக்கிற அல்லது நடந்து கொண்டிருக்கின்ற ஒருவரை நிற்க வைக்கக் கூறும் ஏவற் சொல்; a word used to stop the person, who walking or doing. 2. அமர்ந்திருக்கிற ஒருவரையோ பலரையோ நோக்கி எழச் சொல்லும் ஏவற்சொல்; a word used to stand up the person, who in sitting down. 3. போக்குவரத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் காவல்துறையினர் கையில் காட்டிநிறுத்தும் வட்டப்பலகையில் எழுதியிருக்கும் சொல்; a Word on the sound board used to show and control by the traffic police man. 4. (மடலில்); ஒரு செய்தி முடிவடைந்து அடுத்தது தொடங்குகிறது என்பதைத் தெரிவிக்கப் பயன்படும் சொல்; a Connective used mostly in letters to indicate the ending of a subject and the beginning of another. நீ சேலம் சென்று சேர்ந்திருப்பாய். நிற்க. இங்கு நேற்று பெய்த பெருமழையில் ஆற்றில் வெள்ளம் கரை புரண்டு ஓடியதால் நமது ஊர் ஏரி நிறைந்துவிட்டது.
நிற்காங்கு	நிற்காங்கு niṟkāṅgu, பெ. (n.) நிருவாலி பார்க்க;see {miruval. }(சா.அக.);.
நிற்குண்டி	நிற்குண்டி niṟkuṇṭi, பெ. (n.) நொச்சி மரம் (தைலவ. தைல. 16);; stalked leaflet chaste tree.
நிற்கை	நிற்கை niṟkai, பெ. (n.) நிற்றல் (பழமலை யந்தாதி);; standing. [நில் → நில்கை= நிற்கை]
நிற்ப	நிற்ப niṟpa, பெ. (n.) immovable as the vegetable kingdom. [நில் - நிற்பன - நிற்ப, கடைக்குறை.] நிலைத்திணை, இயங்குதிணை எனுமி ரண்டனுள் இயங்காது ஒரிடத்து நின்று வளர்ந்து மடியும் நிலைத்திணையைக் குறிக்கும் சொல்.
நிற்பது	நிற்பது niṟpadu, பெ. (n.) நிலைத்திணை; the immovables, as the vegetable kingdom. "நிற்பதுஞ் செல்வது மானோன் காண்க" (திருவாச. 3. 53.);. [நீள் → நிள் → நில். (வே.க. 343.); நில் - இடம் பெயராதிரு. நிற்பது - இடம் பெயராதிருப்பது. ஒரிடத்தில் நிலையாக நிற்பது.]
நிற்பன	நிற்பன1 niṟpaṉa, பெ. (n.) இயங்காதன;(நிலைத்திணை);; immovable. அது மரமுதலியன. "உலகினிடை நிற்பனவு நடப்பனவு நெறியினிந்த" (இராமா. மாரிசன்வதை. 2.); [நில் → நில்பன → நிற்பன.] நிற்பன2 niṟpaṉa, பெ. (n.) நிற்ப பார்க்க see {nirpa.} [நில் → நிற்பன]

நிற்பாட்டம்	நிற்பாட்டம் niṟpāṭṭam, பெ. (n.) 1. நிறுத்துகை (இ.வ.); delay, stop. 2. நேராக நட்டு வைக்கை; setting up, erecting. 3. சாரமரத்தில் நாட்டும் கொம்பு (சென்னை);; post setup in scaffolding. [நீள் → நிள் → நில். நில் → நிற்பு → நிற்பாட்டு → நிற்பாட்டம்.]
நிற்பாட்டு	நிற்பாட்டு1 niṟpāṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நிறுத்துதல்; to leave, as an employment; to stop, as a carriage. இறங்க வேண்டிய நிறுத்தம் வந்துவிட்டது வண்டியை நிற்பாட்டு (உ.வ.);. 2. காலந் தாழ்த்துதல்; to delay, procrastinate. 3. நேராக நடுதல் (சென்னை);; to setup, erect, as posts in sacffolding. [நிற்பு+ஆட்டு.] நீள்→நிள்→நில். நில்→நிற்பு→நிற்பாட்டு (வே.க. 3;46.);. நிற்பாட்டு2 niṟpāṭṭu, பெ. (n.) நிறுத்துகை; Stopping. [நில்→ நிற்பு→நிற்பாட்டு.]
நிற்பாடு	நிற்பாடு niṟpāṭu, பெ. (n.) நிறுத்துகை; stopping. [நில்→ நிற்பு→நிற்பாட்டு→நிற்பாடு.]
நிற்பின்	நிற்பின் niṟpiṉ, வி.எ. (adv.) நின்றால்; same position or condition. [நிற்பு → நிற்பின்.]
நிற்பு	நிற்பு niṟpu, பெ. (n.) நிறுத்திவைப்பு; ceasing, stopping. [நில் → நிற்பு (வே.க. 3;46.);.]
நிற்றம்	நிற்றம் niṟṟam, பெ. (n.) நிலைப்பு; standing. staying. [நில் → நிற்றம்.] ஒ.நோ. வெல் → வெற்றம். கொல் →கொற்றம் (வே.க.3.46.);.

நிற்றல்	நிற்றல்1 nirral, பெ. (n.) நிற்கை; staying. "அவற்றொடு சிவணி நிற்றலு முரித்தே" (தொல். எழுத்து. 177.);. [நில் → நிற்பு = நிற்றல்.] ஒ.நோ;நில் → நிற்றம். கொல் → கொற்றம். வெல் → வெற்றம். நிற்றம் → நிற்றல். நில் + தல் - நிற்றல் எனினுமாம். நிற்றல்2 nirral, பெ. (n.) ஒழிதல்; cease. [நில்+ தல்.] நிற்றல்3 nirral, பெ. (n.) 1. நின்று கொண்டிருக்கும் நிலை; standing position இருக்கை (ஆசன); வகை; sitting posture. நிற்றலிருத்தல் கிடத்த னடத்த லென் றொத்த நான்கி னொல்காநிலைமையொ டின்பம் பயக்குஞ் சமய முதலிய அந்தமில் சிறப்பினாசன மாகும் (சிலப். 14:11, உரை.);
நிற்றலும்	நிற்றலும் nirralum, வி.எ. (adv.) நித்தலும் பார்க்க; see nitalum. "குணபத்திரன்றாள் நிற்றலும் வணங்கி" (சூடா. 7. 76.); [நித்தல் → நிற்றல்→நிற்றலும்.]
நிற்றிகா	நிற்றிகா nirrikā, பெ. (n.) சிற்றேலம்; small cardamom. (சா.அக.);.
நிற-த்தல்	நிற-த்தல் nirattal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நிறம் பிடித்தல்; to take on colour as fruits or leaves to be tinged as flowers. 'நிறத்தகாய்'. 2. நிறம் முற்றுதல்; to deeper in Colour. 3. புதுப்பொலிபோடு இருத்தல்; to be distinguished, brilliants to be bright and fresh in appearance. 'சத்துவ குணப் பிறப்பினர் புவிமே னிறத்து வாழ்வது' (ஞானவா.திதி.1.);. 4. பயனளித்தல்; to have effect. நான் செய்ததொன்றும் நிறக்கவில்லை. (உ.வ.);. [நில் → நிற-,]

நிறக்கதிர்	நிறக்கதிர் niṟakkadir, பெ. (n.) வண்ண மிகுதியுடைய கதிர்; colour ray. 'வானவில் ஏழு நிறக்கதிர்களைக் கொண்டது'. (உ.வ.);. [நிறம் + கதிர்.]
நிறக்குமஞ்சள்	நிறக்குமஞ்சள் niṟakkumañjaḷ, பெ. (n.) கப்பு மஞ்சள், பூசு மஞ்சள்; turmeric (சா.அக.);. [நிறக்கும் + மஞ்சள்.]
நிறக்குருடு	நிறக்குருடு niṟakkuruḍu, பெ. (n.) குறிப்பிட்ட சில வண்ணங்களை உணரவியலமை; unable to distinguish certain colour; colour-blind. [நிறம் + குருடு.]
நிறக்குறியீடு	நிறக்குறியீடு niṟakkuṟiyīṭu, பெ. (n.) வண்ணத்தால் குறிக்கப்படும் ஒரு குழுஉக் குறி; colour code. [நிறம் + குறியீடு.]
நிறக்கேடு	நிறக்கேடு niṟakāṭu, பெ. (n.) புகழ்க் குறைவு; loss of repute. 'இவனோடு சம்பந்திக்கை நிறக்கேடாம்' (ஈடு, 4. 9. 3.);. [நிறம் + கேடு. நிறம் - புகழ். கெடு→கேடு→அழிவு, குறைவு.]
நிறங்குணம்	நிறங்குணம் niṟaṅguṇam, பெ. (n.) இயல்பு (வின்.);; characteristics, traits of character. Properties. 'நிறங்குணமறிந்து உறவாடு' (பழமொழி);.
நிறங்கொடு	நிறங்கொடு1 niṟaṅgoḍuttal, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. நிறமூட்டுதல்; to tinge. give colour. 2. நிறமுடைத்தாதல்; to be coloured, have a colour. 3. மேனியாதல்; to be sleek, smooth, plump, as a person in health. [நிறம் + கொடு -,] நிறங்கொடு2 niṟaṅgoḍuttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஒளிரச் செய்தல்; to give lustre, brilliance, as to an occasion. [நிறம் + கொடு -,]

நிறஞ்சனாதிமூலி	நிறஞ்சனாதிமூலி niṟañjaṉātimūli, பெ. (n.) சிவ துளசி; shivas basil-ocimum hirsutum. (சா.அக.);.
நிறஞ்சோதி	நிறஞ்சோதி niṟañjōti, பெ. (n.) மரமஞ்சள்; tree turmeric-coscinium fenestratum. (சா.அக.);. [நிறம் + சோதி.]
நிறத்தகண்காரி	நிறத்தகண்காரி niṟattagaṇgāri, பெ. (n.) குண்டுமணி, குன்றிமணி; wild licorice-abrus precatorius. (சா.அக.);.
நிறத்தகை	நிறத்தகை niṟattagai, பெ. (n.) நிறவழகு; handsome body. "மூவிரு கயந்தலை முந்நான்கு முழவுத்தேர் ஞாயிற்றேர் நிறத்தகை நளினத்துப் பிறவியை". (பரிபா. 5;12.);. [நிறம் + தகை.]
நிறநீக்கி	நிறநீக்கி niṟanīkki, பெ. (n.) வண்ணம் போக்கி; bleaching powder. [நிறம் + நீக்கி.]
நிறப்பிறழ்ச்சி	நிறப்பிறழ்ச்சி niṟappiṟaḻcci, பெ. (n.) வண்ணத்தினால் உண்டாகிற நிலையினின்று விலகுதல்; chromatic aberration. [நிறம் + பிறழ்ச்சி.]
நிறப்பெயர்ச்சி	நிறப்பெயர்ச்சி niṟappeyarcci, பெ. (n.) நிறம் மாறுகை; change of colour. [நிறம் + பெயர்ச்சி.]
நிறப்பேதிப்பு	நிறப்பேதிப்பு niṟappētippu, பெ. (n.) நிறப் பெயர்ச்சி பார்க்க;see {mira-p-peyarcci} [நிறம் + பேதிப்பு.]

நிறம்	நிறம்1 niṟam, பெ. (n.) 1. வண்ணம்; complexion, colour. "நிறங்கொள் கண்டத்து நின்மலன்" (தேவா. 370;4.);. 2. சாயம்; dye, tincture. 3. இயல்பு; quality, property, temper, nature. "வின்னிறவாணுதல்" (திருக்கோ.58.);. 4. ஒளி (சூடா.);; light, luster. "நிறப் பெரும் படைக்கலம்" (கம்பரா. தைல. 30.);. 5. புகழ்; fame. reputation. 'இவனோடு சம்பந்திக்கை தரமன்று;நிறக்கேடாம்' (ஈடு. 4. 9. 3.);. 6. இசை (ஈடு, 2. 6. 11.);; harmony in music. 7. மார்பு; bosom. Breast. "செற்றார் நிறம்பாய்ந்த கணை" (கலித். 57.); 8. நடுவிடம்; middle place. "கடலிற் நிறஞ்சேர் மத்தின்" (திருமந். 2313.);. 9. உயிர்நிலை (அக.நி.);; vital spot. 10. உடல்; body. "மெல்லியலை மல்லற் றன்னிற மொன்றி லிருத்தி நின்றோன்" (திருக்கோ. 58.);. 11. தோல்; skin. "புலிநிறக் கவசம்" (புறநா. 13;2.);. க. நெற; தெ. நெறனு (மந்தனம்);;து. நெரவு கோண். (ஆண் விலங்கின் பிறப்புறுப்பு); [நில் → நிரை → நிறை = நிறைதல் = நிறைந்திருத்தல். நிறை → நிறம் = வண்ணம் நிறைந்திருக்கும் நிலை.] நிறம்2 niṟam, பெ. (n.) 1. இயற்கையாக அமைந்து அல்லது செயற்கையாக ஊட்டப் பட்டு ஒளியின் உதவியால் கண்ணுக்குத் தெரியும் கறுப்பு, சிவப்பு, மஞ்சள் போன்ற வற்றின் பொதுப் பெயர்; colour. விலங்கு களுக்கு மாந்தர்களைப் போல் நிற வேறுபாட்டை அறியும் ஆற்றல் இல்லை. (உ.வ.);. 2. (உடல் நிறத்தைக் குறிக்கையில்); கறுப்பு அல்லாத வெளிர் நிறம்; fair comoplexion. பெண் நல்ல நிறமாக இருக்கிறாள்.(உ.வ.);.
நிறம்நீக்குபவர்	நிறம்நீக்குபவர் niṟamnīkkubavar, பெ. (n.) சாயம் போக்குபவர்; வெளிரச் செய்யும் வண்ண நீக்குபவர்; beacher. [நிறம் + நீக்குபவர்.]

நிறம்படுகுருதி	நிறம்படுகுருதி niṟambaḍugurudi, பெ. (n.) மார்பிற் வழியும் அரத்தம் blood drawn from the chest. "நெய்த்தோர் தொட்ட செங்கை மறவர் நிறம்படு குருதி நிலம்படர்ந்தோடி" (நற். 49;10.);. "நிறம்படு குருதி புறம்படி னல்லது" (நற். 79;16.);. [நிறம்+படு+குருதி.]
நிறம்பூசு-தல்	நிறம்பூசு-தல் niṟambūcudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வண்ணம் பூசுதல்; to apply colour. கோயிற் கோபுரத்திற்கு நிறம் பூசும்பணி தொடங்கிய பிறகு குடமுழுக்கு நடத்த நாள் குறித்தல் நலம். (உ.வ.); [நிறம் + பூசு-]
நிறம்பெயர்-தல்,	நிறம்பெயர்-தல், niṟambeyartal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நன்னிறமாதல் (வின்.);; to improve in colour, become Vivid of hue. [நிறம் + பெயர் -,]
நிறம்போக்கி	நிறம்போக்கி niṟambōkki, பெ. (n.) நிறநீக்கி பார்க்க;see {niranikki} [நிறம் + போக்கி.]
நிறம்போடு-தல்	நிறம்போடு-தல் niṟambōṭudal, 19. செகுன்றாவி. (v.t.) நிறங் கொடுத்தல்; to tinge. give colour. [நிறம் + போடு.]
நிறமாலை	நிறமாலை niṟamālai, பெ. (n.) வெண்ணிற ஒளி முப்பட்டகக் கண்ணாடியை ஊடுருவிச் செல்லும் போது ஏற்படும் ஏழு நிறத்தொகுப்பு; spectrum. [நிறம் + மாலை.]
நிறமானபழத்தி	நிறமானபழத்தி niṟamāṉabaḻtti, பெ. (n.) மணித்தக்காளி; black berried solanumsolanum nigrum. (சா.அக.);.
நிறமி	நிறமி niṟami, பெ. (n.) (தோல், முடி, இலை முதலியவற்றிற்கு); நிறம் தரும் இயற்கையான நுண்பொருள் அல்லது (பொருளுக்கு); நிறம் கொடுக்கும் நுண்ணிய வேதிப் பொருள்; pigment (which gives something a particular Colour);. [நிறம் → நிறமி.]
நிறமேற்று-தல்	நிறமேற்று-தல் niṟamēṟṟudal, 5 செ.குன்றாவி. வண்ணமேற்றுதல்; to make colouring. [நிறம் + ஏற்று.]

நிறவாளத்தி	நிறவாளத்தி niṟavāḷatti, பெ. (n.) இசையின் ஆலாபனவகை (சிலப். 3. 26. உரை.);; an elaboration of musical modes. [நிறம் + ஆளத்தி.] [ஆள் + அல் - ஆளல் 'அல்' தொழிற் பெயரீறு. ஆளல் - பாடிப் பாடிப் பழகிப் பண்படுத்திக்கொள்ளுதல். ஆளல் → ஆளத்தி - ஒரு பண்ணை ஆ ண்டு பாடுவது. ஆளத்தி - பாடிப்பழகி இனிமை மிகுவிக்கப்பட்ட ஒசையழகு.]
நிறவெறி	நிறவெறி niṟaveṟi, பெ. (n.) மாந்தவினத்தில் சில இனத்தினர் உடல் நிற அடிப்படையில் தங்களை உயர்வானவர்களாகக் கருதிப் பிற நிறத்தவரைத் தாழ்வாக நடத்தும் முனைப்பான போக்கு; racism. [நிறம் + வெறி.]
நிறவேற்றுமை	நிறவேற்றுமை1 niṟavēṟṟumai, பெ. (n.) நிற வேறுபாடு1 பார்க்க;see {nira-vērupādu} [நிறம் + வேற்றுமை.] நிறவேற்றுமை2 niṟavēṟṟumai, பெ. (n.) மாந்தவினத்தின் நிறத்தைக் கொண்டு உயர்வு தாழ்வு என்று வேற்றுமை கற்பிக்கும் போக்கு; discrimination on the grounds of colour (ot skin);. தென்னாப்பிரிக்காவின் இன ஒதுக்கல் கொள்கை நிற வேற்றுமையின் அடிப்படையில் ஏற்பட்டது. (உ.வ.);.
நிறவேறுபாடு	நிறவேறுபாடு1 niṟavēṟupāṭu, பெ. (n.) வண்ணங்களின் வேறுபாடு; difference of colour. விலங்குகளுக்கு நிறவேறுபாடு. தெரியாது. (உ.வ.);. [நிறம் + வேறு + பாடு.] நிறவேறுபாடு2 niṟavēṟupāṭu, பெ. (n.) மாந்தருக்குள் பிறப்பை (நிறத்தை); அடிப்படையாகக் கொண்டு காணும் வேற்றுமை; racial discrimination; apartheid. [நிறம் + வேறுபாடு.]
நிறன்	நிறன் niṟaṉ, நிறம்; colour. வண்ணம்; colour. ஒன்னார் உடங்குண்ணுங் கூற்றம் உடலே பொன்னேர் பவிரழல் நுடக்கதன் நிறனே (பரிபா. 2;51.);. [நிறம் - நிறன்.] ம்-ன்-கடைப்போலி. ஒ.நோ. கடம்→கடன்.
நிறா	நிறா niṟā, பெ. (n.) நறா (யாழ்.அக.);; hardness in fruit. [நறவு → நறா → நிறா.] ,

நிறீஇ	நிறீஇ niṟīi, வி.எ. (adv.) நிறுத்தி (பத்துப்பா);; stopness. 2. நிறுவி; to prove. [நில் → நிறுவி → நிறீஇ.]
நிறு-த்தல்	நிறு-த்தல் niṟuttal, 11 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தூக்குதல்; to weigh. poise, balance. 2. தீர்மானித்தல்; to decide, determine. "நாள்வரை நிறுத்து" (கலித். 31;23.);. 3. படைத்தல், அமைத்தல்; to create, construct. "காமர்சாலை தனி நிறுமின் (சீவக.306); 4. வைத்தல்; to put, set, place. நிறுத்த முறையானே" (நன். 109. மயிலை.);. 5. துலைதூக்கி எடை பார்த்தல்; to weigh by using a balance. [நில் → நிறு. நில் → நிலு → நிலுவை = தங்குகை, கட்டளை; எச்சம். நிலு →நிறு -,]
நிறுத்தகாமவாயில்	நிறுத்தகாமவாயில் niṟuttakāmavāyil, பெ. (n.) ஒத்த அன்பு; ஒத்த காதல் நிலை; similar affection. "பிறப்பே குடிமை ஆண்மை ஆண்டொடு உருவு நிறுத்த காமவாயில்" (தொல்.பொருள்.மெய்.25.);. [நிறுத்த = தோன்றி நின்ற. காமம் = அன்பு. நிறுத்தம் + காமம் + வாயில்.]
நிறுத்தசொல்	நிறுத்தசொல் niṟuttasol, பெ. (n.) நிலை மொழி பார்க்க. see {miai-mol} "நிறுத்த சொல்லே குறித்துவரு கிளவியென்று" (தொல். எழுத்து. 10.);. [நில் → நி லு → நிறு → நிறுத்து → நிறுத்தம். நிறுத்தம் + சொல்.]
நிறுத்தம்	நிறுத்தம்1 niṟuttam, பெ. (n.) 1. நிறுத்துகை (வின்.);; stop, pause, as in reading. 2. நிற்குமிடம்; stopping place. அடுத்த நிறுத்தத்தில் இறங்க வேண்டும். (உ.வ.);. 3. தடுப்புக் கருவி, முட்டுக்கட்டை; instrument for retarding motion of Wheel on Vehicle, brake. [நிறுத்து → நிறுத்தம்.] நிறுத்தம்2 niṟuttam, பெ. (n.) (பேருந்து); ஊர்தியில் மக்களை ஏற்றிக்கொள்ளவும் இறக்கிவிடவும் குறிப்பிடப்பட்ட இடம்; கலைஞர் கருணாநிதி நகரில் பாவாணர் இல்லம் என்பதும் பேருந்து நிறுத்தங்களுள் ஒன்று. (உ.வ.);. அண்ணா நகர் ஐயப்பன் கோயில் நிறுத்தத்திற்கருகில் அகரமுதலி இயக்கக அலுவலகம் அமைந்துள்ளது. (உ.வ.);.
நிறுத்தமை	நிறுத்தமை niṟuttamai, பெ. (n.) நிலை நாட்டுதல் (பிரதிட்டை செய்தல்);; erection. "இராகவனீடிலிங்கம் மிதியாமை நிறுத்தமை பேசுவ னென்று பேசும்" (சேதுபு. இராமனருச் 5.);. [நிறுத்து → நிறுத்தமை]

நிறுத்தல்	நிறுத்தல் niṟuttal, பெ. (n.) தடுத்தல்; stop. ஒறுப்ப ஒவலை நிறுப்ப நில்லலை புணர்ந்தோர் போலப் போற்றுமதி நினக்கியான் கிளைஞன் அல்லனோ நெஞ்சே (அகநா. 342.);. [நிறுத்து → அல்.]
நிறுத்தலளவை	நிறுத்தலளவை1 niṟuttalaḷavai, பெ. (n.) 1. நிறையளவு weighing. 2. நிறுத்தல் வாய்பாடு; table of weighing. நிறுத்தலளவை2 niṟuttalaḷavai, பெ. (n.) பொருள்களின் எடையைக் கணக்கிடு வதற்கான முறை; measure of weight. [நிறுத்தல் + அளவை.]
நிறுத்தளத்தல்	நிறுத்தளத்தல் niṟuttaḷattal, பெ. (n.) நிறுத்தலளவை பார்க்க (தொல். எழுத்து. 7. உரை.);;see {niruttal-alaval} [நிறுத்து + அளத்தல்.]
நிறுத்தி	நிறுத்தி niṟutti, வி.எ. (adv.) 1. தடை செய்தல்; to stop. உன் புகைப் பழக்கத்தை உடனே நிறுத்தி விடு (உ.வ.);. 2. தகுந்த இடை வெளிவிட்டு, மெதுவாக; giving pause slowly பாடத்தைச் சற்று நிறுத்திப்படி (உ.வ.);. நெல்லை நிறுத்தி அளந்துபோடு. (உ.வ.);. [நில் → நிறுத்து + இ.]
நிறுத்திக்கொள்(ளு)-த	நிறுத்திக்கொள்(ளு)-தல் niṟuddikkoḷḷudal, 10 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நிறுத்து– பார்க்க, see niruttu-. 2. நிறைவேற்றுதல் (வின்.);; be bring about; to accomplish an object. 3. மதிப்பிடுதல் (உத்தேசித்தல்); (வின்.);; to make an estimate, form a plan in the mind. [நிறுத்தி + கொள்-,]
நிறுத்திச்சொல்(லு)-த	நிறுத்திச்சொல்(லு)-தல் niṟuddiccolludal, 8 செ.குன்றாவி. (v.t.) வேகமின்றித் தெளிவாய்ச் சொல்லுதல்; to pronounce slowly and distinctly with proper pauses. [நிறுத்தி + சொல்-,]

நிறுத்திப்பிடி	நிறுத்திப்பிடி1 niṟuttippiḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கண்டிப்பாதல் (வின்.);; to be rigid, strict, sharp. 2. நிலைநிற்றல் (யாழ்.அக.);; to stand firm, persist. [நில் → நிறு → நிறுத்து → நிறுத்தி. நிறுத்தி + பிடி -,] நிறுத்திப்பிடி2 niṟuttippiḍittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சிறு குற்றங்களைக் கவனித்தல்; to go minutely, as into ones little faults. 2. தூக்கிப் பிடித்தல் (யாழ்.அக.);; to hold aloft. [நில் → நிறு →நிறுத்து - நிறுத்தி + பிடி-,]
நிறுத்தியெழுது-தல்	நிறுத்தியெழுது-தல் niṟuddiyeḻududal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. செவ்வையாயிருக்கும் படி மெதுவாய் எழுதுதல்; to write legibly and slowly. 2. இடம் விட்டெழுதுதல் (வின்.);; to leave proper speces in writing. 3. எழுத்துகள் சாய்வின்றி நிமிர்ந்து நிற்கும்படி எழுதுதல் (வின்.);; to write an upright hand. [நிறுத்தி + எழுது-,]
நிறுத்திவிடு-தல்	நிறுத்திவிடு-தல் niṟuddiviḍudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கும் ஒன்றை நிலையாக நிறுத்தி விடுதல்; to stop constantly. [நிறுத்தி + விடு.]
நிறுத்திவை-த்தல்	நிறுத்திவை-த்தல் niṟuttivaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) தொடர்ந்து நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கும் ஒரு செயலை இடைக்காலமாக நிறுத்துதல்; to stop temprorily the continuious process. [நிறுத்தி + வை.]

நிறுத்து

நிறுத்து1 niṟuddudal,   5 செ.குன்றாவி. (v.t.)

1. நிமிர நிற்கச் செய்தல்; to setup, raise erect, plant.

"வெயில் வெரி நிறுத்த பயிலிதழ்ப் பசுங்குடை" (அகநா. 37.);.

2. நிலை நாட்டுதல்; to fix on a firm basis;

to set up, establish in life.

நீதானா என் குடும்பத்தை நிறுத்தியவன்? (உ.வ.);.

3. முடிவுசெய்தல்; to determine, resolve.

4. மனத்தை ஒருநிலையில் இருத்துதல்; to concentrate, as the mind.

5. பணியமர்த்தல்; to appoint, place in office.

6. பேணுதல் (வின்.);; to maintain, support.

7. சீர்திருத்துதல் (வின்.);; to restore to better circumstances;

to re-establish;

to reform.

8. தழுவிக் கொள்ளுதல் (இறை.களவி.12.);; to keep one on friendly terms.

9. ஒப்புவித்தல் (வின்.);; to place under ones charge.

10. மேற் செல்லாதிருக்கச் செய்தல்; to stop as a person;

to arrest progress.

11. தள்ளி வைத்தல் (வின்.);; to put off;

defer, postpone.

12. படிக்கும் போதும் பாடும் போதும் உரியவிடங்களில் நிறுத்துதல் (வின்.);; to make proper pauses. as in reading or singing.

13. விலக்குதல்; to dismiss, suspend.

அவரைப் பணியிலிருந்து நிறுத்திவிட்டார். (உ.வ.);

14. செய்யாதொழிதல்; to put an end to.

மதுகுடிப்பதை எப்போதோ நிறுத்தி விட்டான். (உ.வ.);.

15. அவித்தல்; to put out. extinguish. as a lamp.

"விளக்கமெய்யிற் காற்றினா னிறுத்தி" (உபதேசகா. சிவத்துரோ. 492.);.

க. நிரிசு. ம.நிறுத்துக.

[நில் → நிறு → நிறுத்து-,]

நிறுத்து2 niṟuddudal,   5 செ.குன்றாவி. (v.t.)

to weigh.

பழைய நகையை நிறுத்துப் பார்த்தபோது தேய்மானத்தால் எடை குறைந்திருப்பது தெரிய வந்தது. (உ.வ.);.

[நில் → நிறு → நிறுத்து-,]

நிறுத்து3 niṟuddudal,   5 செ.குன்றாவி. (v.t.)

1. (ஒரு நோக்கத்திற்காக); நிற்கச் செய்தல்; to stop (a Vehicle, etc.);

www.valluvarvallalarvattam.com 12468 of 19068.

நிறுத்துக்கட்டு-தல்	நிறுத்துக்கட்டு-தல் niṟuddukkaṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) அளவிடுதல் (யாழ்.அக.);; to make an estimate; to determine; to fathom. [நிறு - தூக்கு, தூக்கி அளவிடு, அளவிடு. நிறு → நிறுத்து + கட்டு-.]
நிறுத்துகட்டை	நிறுத்துகட்டை niṟuttugaṭṭai, பெ. (n.) ஒட்டடத்தைத்தடுத்து நிறுத்தும் கட்டை; Stop log. [நிறுத்து + கட்டை.]
நிறுத்துப்பார்	நிறுத்துப்பார்1 niṟuttuppārttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) எடையளவை ஆய்ந்து பார்த்தல்; to weigh, examine the weight of. அந்தக் கடையில் வாங்கிய நகையை நிறுத்துப் பார்த்த பிறகுதான் எடை குறைவாயிருப்பது தெரியவந்தது. (உ.வ.);. [நிறு → நிறுத்து + பார்-,] நிறுத்துப்பார்2 niṟuttuppārttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கருதிப் பார்த்தல்; to consider. இருதரப்பையும் நிறுத்துப் பார்த்துத் தீர்ப்புச் சொல். (உ.வ.);. 2. ஆழ்ந்து ஆராய்தல்; to deliberate. நன்றாக நிறுத்துப் பார்த்துத் தீர்வு செய். (உ.வ.);. 3. தீர எண்ணிப்பார்த்தல்; to ponder. எதையும் நிறுத்துப் பார்த்த பின்பே முடிவுக்கு வரவேண்டும். (உ.வ.);. 4. ஒப்பிடுதல்; to compare, அவரை இவரோடு நிறுத்துப் பார்த்தல் நன்றன்று. (உ.வ.);. [நிறுத்து + பார்-.]
நிறுத்துமுள்	நிறுத்துமுள் niṟuttumuḷ, பெ. (n.) துலையின் நடுமுள் (புதுவை.);; middle of a scale. [நிறுத்து + முள். நில் → நிறு.]
நிறுத்துமுள்ளு	நிறுத்துமுள்ளு niṟuttumuḷḷu, பெ. (n.) நிறுத்துமுள் பார்க்க;see {mutua-mபl} [நிறுத்து + முள்ளு. முள் → முள்ளு.]
நிறுதிட்டம்	நிறுதிட்டம் niṟudiṭṭam, பெ. (n.) 1. நேர்நிற்கை; erectness, perpendicularity, uprightness. 2. விறைப்பு; stiffness in posture or carriage. [நில் → நிறு → நிறுவு + திட்டம்.]

நிறுப்பான்	நிறுப்பான் niṟuppāṉ, பெ. (n.) 1. துலை (பிங்.);; balance. 2. துலையோரை (திவா.);; libra in the zodiac. [நில் → நிறு → நிறுப்பான்.]
நிறுப்பு	நிறுப்பு1 niṟuppu, பெ. (n.) 1. நிறுவுதல்; establish. 2. நிறுத்துகை; erection, stop. [நில் → நிறு → நிறுப்பு.] நிறுப்பு2 niṟuppu, பெ. (n.) சுணக்கம் (தாமதிப்பு);; late. [நில் → நிறு → நிறுப்பு.]
நிறுபூசல்	நிறுபூசல் niṟupūcal, பெ. (n.) 1. நிறைபூசல் (வின்.); பார்க்க;see {nirajpūšal} 2. மும்முரம் (யாழ்.அக.);; condition of being in full swing. [நிறு + பூசல்.]
நிறுவனம்	நிறுவனம் niṟuvaṉam, பெ. (n.) 1. ஊழியர், தொழிலாளர் முதலியோரைக் கொண்டு வணிகம், தொண்டு முதலியவற்றை மேற்கொள்வதற்கான ஆளுகை அமைப்பு; firm. Concern. ஆடை ஏற்றுமதி நிறுவனம் ஒன்றில் அவர் வேலை செய்கிறார். (உ.வ.);. இந்த நிறுவனம் தன் தொழிலாளர்களுக்கு அதிக ஊக்கத் தொகை அளிக்க முன்வந்துள்ளது. (உ.வ.);. 2. கல்வி, ஆய்வுப்பணி அமைப்பு;அஞ்சல் வழிக் கல்வி நிறுவனம். உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம். தனியார் கல்வி நிறுவனங்கள்.

நிறுவு	நிறுவு1 niṟuvudal, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. (மாதிகை, தாளிகை, அமைப்பு போன்றவற்றை முதன் முதலாக); தொடங்குதல், ஏற்படுத்துதல்; to found, to start, to constitute. தென்மொழி மாதிகையை நிறுவியவர் பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனார். (உ.வ.);. பாவாணர் பெயரில் உலகத்தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்தில் ஓர் அறக் கட்டளையை நிறுவப்பலரும் கொடையளித்தனர். (உ.வ.);. இந்த உசாவற்குழு எதற்காக நிறுவப்பலரும் கொடையளித்தனர். (உ.வ);. 2. (கட்டடம், வரவேற்பு வளைவு முதலியவற்றை ஓரிடத்தில்); உருவாக்குதல், எழுப்புதல்; to be erect. to set up. பாவாணர் பிறந்த ஊரில் பாவாணர் கோட்டத்தை நிறுவிட தமிழக அரசு நிதி ஒதுக்கிடவுள்ளது. (உ.வ.);. முதல்வரின் வருகையை ஒட்டிச் சாலையில் பல ஒப்பனை வளைவுகள் நிறுவப்பட்டுள்ளன. (உ.வ.);. 3.(எந்திரம், பொறி, சிலை முதலியவற்றைக் கொண்டுவந்து ஓரிடத்தில்); பொருத்துதல், அமைத்தல்; to install (a statue. machinery etc.);. மொழிப் போராளிகளின் சிலை நிறுவப்படும். (உ.வ.);. தொழிற்சாலை ஆட்சிக்குழு நச்சு நீக்கும் கருவியை நிறுவ ஒப்புக் கொண்டுள்ளது. (உ.வ.);. 4. (ஒரு கருத்தைத் தக்க சான்றுகளுடன்); நிலை நாட்டுதல். வலியுறுத்தல்; establish (a fact one's argument etc.);. பல்லவர் காலத்தில் தமிழகத்தில் கலைகள் சிறந்திருந்தன என்பதை நிறுவுக. (உ.வ.);. அவர் தன் கருத்தைப் பிறர் மறுக்க முடியாதபடி நிறுவுவதில் வல்லவர். (உ.வ.);. [நில் → நிறு → நிறுவு.]
நிறுவுகை	நிறுவுகை niṟuvugai, பெ. (n.) கோட்பாட்டை மறுப்புக்கிடமின்றி தக்க சான்றுகளுடன் நிலைநாட்டுகை; prove the theory with proper evidence. [நில் → நிறு → நிறுவு → நிறுவுகை-,]
நிறுவுதல்	நிறுவுதல் niṟuvudal, பெ. (n.) நிறுவுகை பார்க்க;see {niruvugal} [நிறு → நிறுவு → நிறுவுதல்-,]
நிறுவை	நிறுவை niṟuvai, பெ. (n.) 1. எடையிடும் முறை; method of weighing. 2. எடைக்கல்; weighing unit. 3. எடையிடும் கருவி; weighing machine. [நில் → நிறு → நிறுவை-,]
நிறைக்குளப்புதவு	நிறைக்குளப்புதவு niṟaikkuḷappudavu, பெ. (n.) நீர் நிறைந்திருத்தலையுடைய குளத்தின் வாய்த்தலை; head-sluice of a water tank. "நிறைக்குளப் புதவின் மகிழ்ந்தனெனாகி" (புறநா. 376.);. [நிறைக்குளம் + புதவு]

நிறைக்கோற்றுலாம்	நிறைக்கோற்றுலாம் niṟaikāṟṟulām, பெ. (n.) நிறுக்கும் துலாக்கோல்; balance. Scale. "நிறைக்கோற் றுலாத்தர் பறைக்கட் பராரையர்"(சிலப்.14;208.);. [நிறைக்கோல் + துலாம்.]
நிறைகட்டு	நிறைகட்டு1 niṟaigaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. எடைகட்டுதல்; to make up a weight equal to given thing. 2. மதிப்புக்குத் தக்கவாறு பண்டமாற்றம் செய்தல் (வின்.);; to barter, give commodities of equal value in return for other commodities. [நிறை + கட்டு-,] நிறைகட்டு2 niṟaigaṭṭudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) பாலொடு நீரைக்கலத்தல்; to mix the water with milk. [நிறை + கட்டு-.]
நிறைகட்டியபால்	நிறைகட்டியபால் niṟaigaṭṭiyapāl, பெ. (n.) நீர் கலந்த பால்; water mixed milk. [நிறை + கட்டிய + பால்.] கறந்த பாலுக்கு மறுதலையானது.
நிறைகர்ப்பம்	நிறைகர்ப்பம் niṟaigarppam, பெ. (n.) நிறைகருப்பம் பார்க்க;see {nirai-karuppam} [நிறை + கர்ப்பம்.]
நிறைகர்ப்பிணி	நிறைகர்ப்பிணி niṟaigarppiṇi, பெ. (n.) நிறைகருப்பிணி பார்க்க;see {miral-karuppm} [நிறை + கர்ப்பிணி. சூல் கொண்டவளைச் சூலி என்றழைப்பதே தமிழ்வழக்கு.]
நிறைகரகம்	நிறைகரகம் niṟaigaragam, பெ. (n.) மாரியம்மன் முதலிய பெண் தெய்வங்களின் பொருட்டுத் தலைமேல் வைத்து ஆடிக் கொண்டு எடுத்துச் செல்லப்படுவதும் நீர் நிரம்பப் பெற்றதும் பூக்களால் ஒப்பனை செய்யப்பட்டதுமான குடம் (வின்.);; vessel filled with water decorated with flowers and carried on one's head for propitiating {mariamman} and other deities. [நிறை + கரகம்.]
நிறைகருப்பம்	நிறைகருப்பம் niṟaigaruppam, பெ. (n.) முழுவளர்ச்சியடைந்த கருப்பம்; advanced pregnancy. [நிறை + கருப்பம்.]

நிறைகருப்பிணி	நிறைகருப்பிணி niṟaigaruppiṇi, பெ. (n.) முழுமையான கருப்பமுடையவள்; woman in advanced pregnancy. [நிறை + கருப்பிணி.]
நிறைகல்	நிறைகல் niṟaigal, பெ. (n.) எடைக்கல், படிக்கல்; standard weight. [நிறை + கல்.]
நிறைகல்நகை	நிறைகல்நகை niṟaigalnagai, பெ. (n.) மதிப்பு மிகு மணிக்கற்களை மிகுதியாக வைத்திழைத்த நகை; omamentset profusely with precious stones as dist fr. {Currukkal-nagai} [நிறை + கல் + நகை.]
நிறைகலவை	நிறைகலவை niṟaigalavai, பெ. (n.) செழுமையாகக் கலக்கப்பட்ட கலவை; rich mixiture. [நிறை + கலவை.]
நிறைகலை	நிறைகலை niṟaigalai, பெ. (n.) 1. குறைவிலா முழுமை; fullness. completion of the parts. 2. தெய்வப் படிமையின் முகத்திற் காணப் பெறும் ஒளிவட்டம்; splendour in the face of an idol from a supposed divine immanence. 3. முழு நிலவு;வெள்ளுவா; full moon. 4. தெய்வ வெளி; possession of a person by a deity or demon. 5. முழு வெறி (வின்.);; being intoxicated;top-heaviness. 6. முழுத் தோற்றரவு;(பூரணாவதாரம்);; the manifestation of a deity in its full glory. [நிறை + கலை.] நில் → நிறை குல் → கல் → கலை குல்=தோற்றம், பொலிவு, அழகு, முழுமை ஆகியவற்றைக் குறிக்கும்
நிறைகன்றுத்தாய்ச்சி	நிறைகன்றுத்தாய்ச்சி niṟaigaṉṟuttāycci, பெ. (n.) கன்றொடு கூடிய ஆன் (யாழ்ப்.);; cow With calf. [நிறை + கன்று + தாய்ச்சி.]
நிறைகாவல்	நிறைகாவல் niṟaikāval, பெ. (n.) காப்பன காத்துக் கடிவன கடிந்து ஒழுகுதல் (இறை. 27.);; முழுமையான காப்பு; complete security. (உ.சொ.களஞ்.);. [நிறை + காவல்.]

நிறைகுடம்	நிறைகுடம் niṟaiguḍam, பெ. (n.) நீர் (நிறைந்தளவுள்ள); குடம்; a pot full of water. "நிறைகுடத்திட்ட கை புல்லினும் போதினும் நெகிழாமற் புணர்ந்தனராயும் நிரையினர்கள்" (சிலப்.1;58. உரை.);. [நிறை + குடம். நில்→நிறை குல்→குள் → குடம்.]
நிறைகுறை	நிறைகுறை niṟaiguṟai, பெ. (n.) ஆளத்தித் தொழில்கள்; mode of musics. improvised introduction to a melody, "பாடினி முரலும் பாலையங் குரலின் நீடுகிளர் கிழமை நிறைகுறை தோன்ற ஒரு திறம்" (பரிபா. 17;18.);. [நிறை + குறை]
நிறைகோல்	நிறைகோல் niṟaiāl, பெ. (n.) துலைக்கோல்; balance. "நிறைகோல் மலர்நிகர் மாட்சியும்" (நன்.26.);. [நிறை + கோல்.] நில் → நிறை = எடை. குல் → குலவு. குலவுதல் = வளைதல். குலவு → குலாவு. குலுத்தல் = வளைந்த காயுள்ள கொள். குலுக்கை = உருண்டு திரண்டகுதிர். குல் → (கொல்); → கோல் = உருட்சி, திரட்சி, உருண்டு திரண்ட நீண்ட கோல், நீண்ட கோலின் இருபுறமும்
நின்றச்சளவு	நின்றச்சளவு ninṟaccaḷavu, பெ. (n.) சரியான அளவு (தெ.க.தொ. ii;107.);; full and correct measure. [நிறை → நிறைத்த→நிறைச்ச+அளவு.]
நிறைசபை	நிறைசபை niṟaisabai, பெ. (n.) பெரியசபை; large assembly. [நில்→நிறை = முழுமை, பெருமை. அவை → சவை → சபை.]
நிறைசன்னி	நிறைசன்னி niṟaisaṉṉi, பெ. (n.) இசிவு நோய் (வின்.);; severe fit of apoplexy. [நிறை + சன்னி.]
நிறைசெல்வம்	நிறைசெல்வம் niṟaiselvam, பெ. (n.) நிரம்பிய சொத்து; abundant wealth. [நிறை + செல்வம்.]
நிறைசெல்வன்	நிறைசெல்வன் niṟaiselvaṉ, பெ. (n.) 1. நிறைந்த சொத்துடையவன்; (குபேரன்); (உரி.நி.);; Kubera, as a person of immense wealth 2. மணமகன்; bridegroom. [நிறை + செல்வன்.]

நிறைசெலுத்து-தல்	நிறைசெலுத்து-தல் niṟaiseluddudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) கொண்டு செலுத்துதல் (நெல்லை);; to bring to fruition, contending against difficulties. [நிறை + செலுத்து-,]
நிறைசூல்	நிறைசூல் niṟaicūl, பெ. (n.) 1. முழு வளர்ச்சி யடைந்த கருப்பம்; advanced pregnancy. 2. மேகம் பொழிதற்குக் கருக் கொண்டுள்ள நிலை; heaviness of a cloud ready to drop rain. 3. மிகுதியாகப் பூக்கும் நிலை (வின்.);; teeming with buds ready to blossom or bear. [நிறை + சூல் நில் → நிறை = முழுமை, நிறைவு.]
நிறைசூலி	நிறைசூலி niṟaicūli, பெ. (n.) முழுமையான கருப்பமுடையவள்; woman in advanced pregnancy. [நிறை + சூலி, நில் → நிறை. சூல் → சூலி.]
நிறைசெறிவு	நிறைசெறிவு niṟaiseṟivu, பெ. (n.) தெவிட்டு நிலை; Saturation. state of being Saturated. [நிறை + செறிவு.]
நிறைதப்பு	நிறைதப்பு niṟaidappu, பெ. (n.) வழுவான நன்மை (யாழ்.அக.); miscarriage of justice. [நிறை – தப்ப.]
நிறைதருதுறு	நிறைதருதுறு niṟaidaruduṟu, பெ. (n.) சீந்தில்; moon creeper-menispermum cordifolium alias tindsphora cardifolium. (சா.அக.);.
நிறைந்தகுணம்	நிறைந்தகுணம் niṟaindaguṇam, பெ. (n.) 1. பொந்திகையுள்ள மனத்தன்மை; satisfied, contended state of mind. 2. மகிழ்ச்சியுள்ள (சித்தம்); மனநிலை; cheerful disposition. [நிறைந்த + குணம்.] [நிறை + குணம். நில் → நிறை = நிறைவு, பொந்திகை. உல் → குல் → குணம் = வளைவு, அடங்கிய தன்மை, புணிவு, ஒத்துவருமியல்பு, நலம், மேன்மை மேம்பட்டு விளங்கும் திறம், அறிவு.]
நிறைந்தன்று	நிறைந்தன்று niṟaindaṉṟu, பெ. (n.) நிறைந்தது; fulfil. "துகில் சேர் மலர் போல் மணிநீர் நிறைந்தன்று' (பரிபா. 12;93.);. [நிறை → நிறைந்து → நிறைந்தன்று.]

நிறைந்திடு-தல்	நிறைந்திடு-தல் niṟaindiḍudal, 18 செ. குன்றாவி. (v.t.) நிறை-, பார்க்க;see {niraf-,} [நிறைந்து + இடு.]
நிறைந்தவீடு	நிறைந்தவீடு niṟaindavīṭu, பெ. (n.) 1.மங்கல மனை; house in prosperity. 2. திருமண வீடு (வின்.);; marriage house. [நிறைந்த +வீடு.]
நிறைந்தமனம்	நிறைந்தமனம் niṟaindamaṉam, பெ. (n.) நிறைந்த குணம் பார்க்க;see {mirainda guṇam} [நிறைந்த + மனம்.]
நிறைந்தமனிதன்	நிறைந்தமனிதன் niṟaindamaṉidaṉ, பெ. (n.) நிறைந்த மாந்தன் பார்க்க;see {niranda- māndan} [நிறைந்த + மனிதன்.]
நிறைந்தமாந்தன்	நிறைந்தமாந்தன் niṟaindamāndaṉ, பெ. (n.) உயர்குணமுடையான் (வின்.);; perfect man; noble minded person. [நிறைந்த + மாந்தன். நில் → நிறை = நிறைவு, பொந்திகை, உயர்வு, உயர் குணம்.]
நிறைநரம்பு	நிறைநரம்பு niṟainarambu, பெ. (n.) ஏழு சுரமுள்ள பண் (திவா.);; primary melody, heptatonic. opp. to {kurai narambu.} [நிறை + நரம்பு.]
நிறைநாழி	நிறைநாழி niṟaināḻi, பெ. (n.) மங்கலக் குறியாக நெல் வைத்து நிரப்பிய நாழி; a measure filled with paddy, used on auspicious Occasions. [நிறை + நாழி.]
நிறைநாழிவை	நிறைநாழிவை1 niṟaināḻivaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) திருமண முதலியவற்றில் மங்கலக் குறியாகப் படியில் கூலத்தை நிரம்பச்செய்தல்; to place a measure filled with paddy, as at a marriage, deemed auspicious, "பொற்கோலமிட்டு நிறைநாழி வையாய்" (குமர. பிர. மீனாட். குறம். 6.);. [நிறை + நாழி + வை-,] நிறைநாழிவை2 niṟaināḻivaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சாச் சடங்கி னொன்னு; a kind of ceremony on death. [நிறை + நாழி + வை-,]

நிறைநிலவு	நிறைநிலவு niṟainilavu, பெ. (n.) முழுநிலவு;வெள்ளுவா; full moon. [நிறை + நிலவு.]
நிறைநீர்வேலி	நிறைநீர்வேலி niṟainīrvēli, பெ. (n.) 1. கானல்நீர், பேய்த்தேர்; mirage. "நிறைநீர் வேலியு முறைபடக் கிடந்த" (சிலப். 11;69.);. 2. உடை குளம்; breached tank. "அறையும் பொறையு மாரிடை மயக்கமும் நிறைநீர் வேலியு முறைபடக்கிடந்தே" (சிலப்.11;69.);. [நிறை + நீர் + வேலி.]
நிறைநீராவி	நிறைநீராவி niṟainīrāvi, பெ. (n.) ஈரத் தன்மை மிகுந்த நீராவி; saturated steam. [நிறை + நீர் + ஆவி.]
நிறைப்பு	நிறைப்பு niṟaippu, பெ. (n.) உடம்பிற்கு ஊட்டமூட்டும் மருந்து; a medicine that gives tone to the system-tonic.(சா.அக.);.
நிறைபடி	நிறைபடி niṟaibaḍi, பெ. (n.) தலைதட்டாத படி, தலை வெட்டாமல் அளக்கும்படியளவு;நிறைபடியாய் அளந்து போடு.(உ.வ..); [நிறை + படி.] கூலங்களை யளக்க படி, மரக்கால், வள்ளம் போன்றவைப் பயன் பாட்டிலிருந்தன. அதனைக் கொண்டளக்கும் போது கூலங்கள் நிறையளவாய் இருக்கும் வகையில் அளக்கப்பட்டது. பதின்ம அளவையாகிய மெட்ரிக் அளவை வழக்கிற்கு வந்ததும், தலையைத் தட்டியளக்கும் வழக்கம் நடைமுறைக்கு வந்துவிட்டது. கூலத்தை அளக்கும் போது வழிய வழிய அளக்காமல் மேன்மேலும்
நிறைபணி	நிறைபணி niṟaibaṇi, பெ. (n.) இந்திரனை வழிபடுவதற்காகத் திருவாரூர்க் கோயிலில் தியாகேசருக்கு நிறைபணி பூட்டிப் புரட்டாசி உவா நாளன்று கொண்டாடும் திருவிழா (இ.வ.);; a festival celebrated in the temple at {Tiruvarur} on the full moon day in the month of {purattasi} when Indran is believed to worship {Tiyakésar.} [நிறை + பணி.]
நிறைபாரம்	நிறைபாரம் niṟaipāram, பெ. (n.) 1. பெருஞ்சுமை; heavy load. 2. அணி, அம்மை முதலியன உடல் முழுதும் நிறைந்திருக்கை; being loaded as a person with jewels, a tree with fruit, the bady with pustules in smallpox. நிறைபாரமாக அணிந்திருக்கிறாள்.. (உ.வ.);. 3. நிரம்ப உண்ணுகை; eating to the full. [நிறை + பாரம்.]

நிறைபிள்ளைத்தாய்ச்சி	நிறைபிள்ளைத்தாய்ச்சி niṟaibiḷḷaittāycci, பெ. (n.) நிறைசூலி பார்க்க;see {nirai-šūli} [நிறை + பிள்ளை + தாய்ச்சி.]
நிறைபூசல்	நிறைபூசல் niṟaipūcal, பெ. (n.) பேரொலி (வின்.);, great noise, bustle. [நிறை + பூசல்.]
நிறைபூத்தி	நிறைபூத்தி niṟaipūtti, பெ. (n.) எனுஞ்செடி; a very small plant . called {kōọ̄aga sālai.} (சா.அக.);.
நிறைபூரணம்	நிறைபூரணம் niṟaipūraṇam, பெ. (n.) முழுப் பொந்திகை; full satisfaction. [நிறை + பூரணம்.]
நிறைபொங்கல்	நிறைபொங்கல்1 niṟaiboṅgal, பெ. (n.) மங்கலக்குறியாகப் பொங்கலன்று பொங்கல் மிகுதியாகப் பொங்குகை; abundant overflow of pongal at the pongal festival. [நிறை + பொங்கல், நில் → நிறை = மிகுதி, நிறைவு.] நிறைபொங்கல்2 niṟaiboṅgal, பெ. (n.) பல பானைகளிலிடும் பொங்கல்; rice boiling in a series of pots, as at a temple. [நிறை + பொங்கல். செழிப்பின் அறிகுறியாகப் பல பானைகளில் பொங்கலிடுவ தென்பது
நிறைமணி	நிறைமணி niṟaimaṇi, பெ. (n.) 1. பிள்ளை யாருக்குச் செய்யும் முழுக்காட்டுடன் கூடிய வழிபாடு; a profuse bath and offering, especially given to {Ganésa} 2. கண்டிக்கை; taking a person to task. அவனுக்கு நிறை மணி யாயிற்று (இ.வ.);. [நிறை + மணி.]

நிறைமதி	நிறைமதி niṟaimadi, பெ. (n.) முழுநிலவு, முழுத்திங்கள்; full moon. "நிறைமதி போல" (பெருங். மகத. 3. 14.);. "பிறைவளர் நிறைமதி யுண்டி அணிமணிப் பைம்பூண் அமரர்க்கு முதல்வனீ" (பரிபா. 3.52.); மறுவ, வெள்ளுவா. [நிறை + மதி.] நிறைமதி niṟaimadi, பெ. (n.) வெள்ளுவா; ful. [நிறை+மதி]
நிறைமதியம்	நிறைமதியம்1 niṟaimadiyam, பெ. (n.) நண்பகல்;உச்சிப்பொழுது (யாழ்ப்.);, noon. நில் → நிறை = மிகுதி, உச்சம்;நிறை + மதியம்.] நிறைமதியம்2 niṟaimadiyam, பெ. (n.) முழு நிலவு நாள், வெள்ளுவா நாள்; full moon day. [நிறை + மதியம். மதி → மதியம் = நிலவு.]
நிறைமாசக்கருப்பிணி	நிறைமாசக்கருப்பிணி niṟaimācakkaruppiṇi, பெ. (n.) நிறைசூலி பார்க்க;see {niraišūli} [நிறைமாசம் + கருப்பினி, நில் → நிறை மாதம் → மாசம் (கொ.வ.);.]
நிறைமாசக்காரி	நிறைமாசக்காரி niṟaimācakkāri, பெ. (n.) நிறைசூலி பார்க்க;see {niras-su} [நிறை + மாசம் + காரி.]
நிறைமாசச்சூலி	நிறைமாசச்சூலி niṟaimācaccūli, பெ. (n.) நிறைசூலி பார்க்க;see {niral-šūh} [நிறை + மாசம் + சூலி.]
நிறைமாசம்	நிறைமாசம் niṟaimācam, பெ. (n.) நிறைசூலி பார்க்க;see {niraj-šū/} [நிறை + மாசம், மாதம் → மாசம்.]

நிறைமாதக்கருப்பிணி	நிறைமாதக்கருப்பிணி niṟaimātakkaruppiṇi, பெ. (n.) நிறைகுலி பார்க்க;see {niras-Susi} [நிறைமாதம் + கருப்பிணி. கரு → கருப்பிணி. நிறைமாதம் -நிறைந்த மாதம், குல் → சூலி.]
நிறைமாதச்சூலி	நிறைமாதச்சூலி niṟaimātaccūli, பெ. (n.) நிறைசூலி பார்க்க;see {nirai-Šuli} [நிறைமாதம் + சூலி சூல்→சூலி=சூலினை யுடையவள்.]
நிறைமாதம்	நிறைமாதம் niṟaimātam, பெ. (n.) முழு வளர்ச்சி யடைந்த குழந்தையை ஈன் றெடுக்கும் பத்தாவது மாதம்; the last month of pregnancy. அவள் நிறைமாதமாக இருக்கிறாள். (உ.வ.);. [நிறை + மாதம், நில் → நிறை = நிறைவு, முழுமை. முழு வளர்ச்சியடைந்த சூலினைத்தாங்கியிருக்கும் பெண்ணைக் குறிப்பது.]
நிறைமொழி	நிறைமொழி niṟaimoḻi, பெ. (n.) பயன்கள் தவறாத வாக்கு; prophetic words of holy persons which are sure to take effect. "நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை" (குறள், 28.);. 2. வேதம் (திவ். பெரிய, 11;6;3.);; vedic. [நிறை + மொழி.]
நிறைமொழிமாந்தர்	நிறைமொழிமாந்தர் niṟaimoḻimāndar, பெ. (n.) சொல்லாலும் செயலாலும் பிறன்கேடு சூழா மாந்தர்; noble man. "நிறைமொழி மாந்தர் ஆணையின் கிளந்த மறைமொழி தானே மந்திரம் என்ப" (தொல். பொருள். 488.);. [நிறை + மொழி + மாந்தர். நில் → நிறை = பெருமை, முழுமை. மொழி = சொல்.] சொல்லாலும், செயலாலும் பிறன்கேடு சூழாதவர் மொழிவதே சொற்கட்டா அமையும் மந்திரம். சொல்லியன சொல்லியாங்கு நிறைவேறு மாறு குறைவறப் பொருள் பயக்கும் சொற்களைப் பேசுவோராகிய சான்றோ நிறைமொழி மாந்தராவார்.
நிறைமொழியாளர்	நிறைமொழியாளர் niṟaimoḻiyāḷar, பெ. (n.) 1. முனிவர் (வின்.);; holy persons, sages. 2. புலவர் (அக.நி.);; Scholars. [நிறை + மொழி + ஆளர்.]
நிறைய	நிறைய niṟaiya, வி.எ. (adv.) நிரம்ப; abundantly, plentifully. "தலைநிறைய பூச்சூடி" (நாலடி. 43.);. [நிறை → நிறைய.]

நிறையருந்தானை	நிறையருந்தானை niṟaiyarundāṉai, பெ. (n.) நிறுத்தற்கரிய படை; viberated army "நிறை யருந் தானை வேந்தரைத் திரை கொண்டு பெயர்க்குஞ் செம்மலு முடைத்தே (புறநா. 156.);. "நிறையருந் தானை வெல்போ மாந்தரன், பொறையன்" (அகநா. 142;4-5. "நிறையருந் தானை வேந்தனு நேர்ந்து" (சிலப். 28;178.);. [(நில் → நிறை + அருந்தானை.]
நிறையவை	நிறையவை niṟaiyavai, பெ. (n.) எல்லா பொருளையும் அறிந்து எதிர்வரும் மொழிகளை எடுத்துரைக்க வல்லவர் குழுமிய அவை (யாப்.வி.பக். 515.);; assembly of the great. [நிறை + அவை.]
நிறையழி-தல்	நிறையழி-தல் niṟaiyaḻidal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கற்பழிதல்; to lose chastity. 2. ஒழுக்கங் கெடுதல்; to degenerate in character. 3. யானை மதம் பிடித்தல்; to rut, as an elephant. "நிறையழி கொல்யானை"(கலித். 56.);. [நிறை + அழி-,]
நிறையளவு	நிறையளவு niṟaiyaḷavu, பெ. (n.) நிறுத்தறியுமளவு; measure of weight. [நில் → நிறு → நிறை + அளவு.]
நிறையறிகருவி	நிறையறிகருவி niṟaiyaṟigaruvi, பெ. (n.) 1. கட்டளைக்கல் (திவா.);; touch-stone. 2. துலை (வின்.);; balance. [நிறை + அறி + கருவி.] நில் → நிறு → நிறை + அறிகருவி. நிறை யறியுங்கருவி என்க.
நிறையாமை	நிறையாமை niṟaiyāmai, பெ. (n.) குறைவு; incompleteness. [நில் → நிறை. நிறை + ஆ + மை. 'ஆ' எதிர்மறை இடைநிலை.]
நிறையிலி	நிறையிலி niṟaiyili, பெ. (n.) சிற்றூர் வரி வகை; [நிறை + இலி.]
நிறையுடைமை	நிறையுடைமை niṟaiyuḍaimai, பெ. (n.) சால்புடைமை; noblety. நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டின் பொறையுடைமை போற்றி யொழுகப் படும் (குறள்,154.);. [நிறை + உடைமை.]

நிறையுரை	நிறையுரை niṟaiyurai, பெ. (n.) எடையும் மாற்றும்; weight and quality of precious metals. "நிறையுரை பார்த்துப் பொன் முதலியவை வாங்கவேண்டும்" (உ.வ.);. [நிறை + உரை.] நிறுத்துப்பார்க்குங்கால் எடையும் உரைத்துப் பார்க்குங்கால் தரமும் அளந்து அளவிட வியலும்.
நிறையுவா	நிறையுவா niṟaiyuvā, பெ. (n.) முழுமதி; full moon. "எண்மதி நிறையுவா இருண்மதிபோல நாள் குறைபடுதல் காணுநர் யாரே" (பரிபா.11;37.); [நிறை + உவா.]
நிறையுள்ளவன்	நிறையுள்ளவன் niṟaiyuḷḷavaṉ, பெ. (n.) பொறுமைசாலி; man of patience. [நிறை + உள்ளவன்.] அறிவும் பண்பும், குணமும் நிறைந் தோனுக்குச் சினம் மேலோங்காது. சினம் மேலோங் காதெனின் பொறுமையே மேலோங்கும். அத்தகையோனை அறிவும் பண்பும் குணமும் நிறைந்தவனென்பது நல்லுலகோர் பண்பு. நிறையெனின் இச்சால்பு நிறைதலையே குறிக்கும்.
நிறையெடு-த்தல்	நிறையெடு-த்தல் niṟaiyeḍuttal, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) நிறுத்தல்; to weigh. தட்சிண மேருவிடங்கன் என்னுங்கல்லால் நிறை யெடுத்தும். (தெ.க.தொ.ii;178.);. [நிறை + எடு-,]
நிறைவாகரம்	நிறைவாகரம் niṟaivākaram, பெ. (n.) நிறைவு, 1, 2 (வின்.); பார்க்க;see {nifasvu} [நிறைவு + ஆகரம்.]
நிறைவிளக்கு	நிறைவிளக்கு niṟaiviḷakku, பெ. (n.) ஏற்றாத விளக்கு (இ.வ.);; unlit lamp. [நிறை + விளக்கு.] விளக்கேற்றி வினை தொடங்குத லென்பது தமிழப்பண்பு. வினை தொடங்கி நடக்குங்கால் ஏற்றிய விளக்கு கெட்ட தெனின் தீக்குறியா யெண்ணி மாழ்குவர். அத்தகைய தீக்குறியினைத் தவிர்த்தற் பொருட்டு தேய்த்துக் கழுவிப் பொட்டும் பூவுமிட்ட விளக்கில் நெய்யுந் திரியுமிட்டு வினைத் தொடங்குவ தென்பது வழக்கு. அதையே நிறை விளக்கு என்றனர். இங்கு நிறை யென்பது அனைத்தும் நிறைந்த

நிறைவு	நிறைவு1 niṟaivu, பெ. (n.) 1. முழுமை fullness, completeness, perfection. "குறைவிலா நிறைவே" (திருவாச. 22.5.);. 2. மிகுதிl; abunance, copiousness, profusion. 3. நிரப்புகை; filling, diffusing. 4. பொந்திகை; satisfaction, contentment. "செல்வமென்பது சிந்தையினிறைவே" (குமர. பிர. சிதம்.மும். 25.);. 5. மகிழ்ச்சி; joy, gladness. "முனிவர்க ணிறைவு கூர்ந்து" (திருவாலவா. 1. 36.);. 6. மாட்சிமை (திவா.);; excellence, glory, 7. துறக்கம் (மோட்சம்);; final bliss. "வினைபோகும் வண்ண மிறைஞ்சுந் நிறைவாமே" (தேவா. 241;2.);. தெ. நெரவு. [நில் → நிறை → நிறைவு.] நிறைவு2 niṟaivu, பெ. (n.) 1. அமைதி; peace. (தொல். பொருள். 206 இளம்.);, 2. அறிவோடு கூடிய ஒழுக்கம் (பேரா. திரு. 18;1.);, (உ.சொ களஞ்.);; good behaviour with wisdom. [நிறை → நிறைவு.]
தறைவாகியவெண்பொருட்டாரணை	நிறைவுகுறைவாகியவெண்பொருட்டாரணை niṟaivuguṟaivāgiyaveṇporuṭṭāraṇai, பெ. (n.) ஒகவகை (தாரணை); ஒன்பதினு ளொன்று (திவா.);; one of {navatāranai,} nine modes in the art of meditation. [நிறைகுறை + ஆகிய + வெண்பொருள்+ தாரணை.]
நிறைவுரை	நிறைவுரை niṟaivurai, பெ. (n.) விழாவிலோ, கருத்தரங்கிலோசிறப்புரையாய் நிகழ்த்தப்பெறும் சொற்பொழிவு; special address in a function Or Seminar. [நிறைவு + உரை]
நிறைவுவிழா	நிறைவுவிழா niṟaivuviḻā, பெ. (n.) ஒன்று முடிவுபெறும் நாளில் நிகழ்த்தப்படும் விழா; concluding function (of a series); விளையாட்டுப் போட்டியின் நிறைவு விழாவில் முதலமைச்சர் பரிசுகளை வழங்கினார். (உ.வ);. [நிறைவு விழா.]

நிறைவேற்றம்	நிறைவேற்றம் ni<u>r</u>aivē<u>rr</u>am, பெ. (n.) 1. முற்றுகை; fulfilment. 2. நடத்துகை; performance, execution. [நிறை வேறு → நிறைவேற்று → நிறைவேற்றம்.]
நிறைவேற்று	நிறைவேற்று1 ni<u>r</u>aivē<u>rr</u>udal, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. முற்றச்செய்தல்; to fulfil, complete. 2. நடத்துதல்; to perform, execute, effect கட்டளையை நிறைவேற்றினான். (உ.வ.);. [நிறைவு + ஏற்று → நிறைவேற்று.] நிறைவேற்று2 ni<u>r</u>aivē<u>rr</u>udal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. முடிவு பெறும்படி அல்லது பயன்கிடைக்கும்படி நடவடிக்கை மேற்கொள்ளுதல்; to carry out, to fulfil, to implement. இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற ஏராளமாகச் செலவாகும். (உ.வ.);. வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்பதில் ஆளுங்கட்சி ஆர்வமாக உள்ளது. (உ.வ.);. தங்களது கோரிக்கைகளை ஆட்சிக்குழு நிறைவேற்றும்வரைப் போராடுவதெனத் தொழிற்சங்கம் முடிவெடுத்தது. (உ.வ.);. 2. கடமையை, வேலையைச்); செய்தல், நிகழ்த்துதல்; to perform (ones duty); அரசு அலுவலர் தம் பணியை நிறைவேற்றவிடாமல் தடுப்பது சட்டப்படிக் குற்றமாகும். (உ.வ.);.
நிறைவேறு	நிறைவேறு1 ni<u>r</u>aivē<u>r</u>udal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. முற்றுதல்; to be fulfilled, accomplished, completed. 2. நன்னிலை அல்லது நற்பேறடைதல்; to attain heavenly bliss. அவன் நற்செயலால் முன்னோர் நிறைவேறிப் போனார்கள். (உ.வ.);. தெ. நெறவேறு. [நிறை → நிறைவு + ஏறு-.] நிறைவேறு2 ni<u>r</u>aivē<u>r</u>udal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. (மேற்கொண்ட நடவடிக்கையால்); முடிவு அல்லது பயன் கிடைத்தல்; to be completed, to get fulfilled. இந்த திட்டங்கள் நிறைவேற மூன்றாண்டுக் காலம் ஆகும். (உ.வ..);. உன்னுடைய ஆசைகள் நிறைவேறும் காலம் வந்துவிட்டது. (உ.வ.);. 2. (கடமை); செய்யப்பட்டு முடிதல்;என் கடமை நிறைவேறியது; இனி என் பொறுப்பும் விட்டது. (உ.வ..);. 3. (தீர்மானம், சட்டமுன்வடிவு முதலியவை); பெரும்பான்மை உறுப்பினர்களின் ஒப்புதல் பெறுதல்; [நில் → நிறை →நிறைவேறு.]
நிறோவடி	நிறோவடி ni<u>r</u>ōvaḍi, பெ. (n.) பொன்னாங் காணி; sessila plant - illecebrum sessile. (சா.அக.);.

நின்	நின் nin̠, பெ. (n.) உனது yours. [நீன் → நின்.] நீன் என்னும் பெயரே நீ என்று குறைந்து வழங்குகின்றது. நீன் என்னும் வடிவை இன்றும் தென்னாட்டுலக வழக்கிற் காணலாம். தான் என்பது தன் என்று குறுகினாற் போல், நீன் என்பது நின் என்று வேற்றுமை உருபேற்கக் குறுகும். நீன் என்பது இலக்கண வறியாமை காரணமாகக் கொச்சையாகக் கருதப் படுகிறது. நானும் நீனும் [illegible]
நின்பம்	நின்பம் nin̠pam, பெ. (n.) வேம்பு; neem treemargora tree. (சா.அக.);.
நின்றசீர்நெடுமாறன்	நின்றசீர்நெடுமாறன் nin̠r̠acīrneḍumār̠an̠, பெ. (n.) திருஞானசம்பந்தர் காலத்தவரும் பாண்டியவரசரும் நாயன்மார் அறுபத்து மூவருள் ஒருவருமான அடியார்; a cononized {Šaiva} saint, Pandiya king and contemporary of {Tiruñānašambandamoorti nāyaṇār} of 63. "நெல்வேலி வென்ற நின்றசீர் நெடுமாறன்" (தேவா. 737, 8.);
நின்றசொல்	நின்றசொல் nin̠r̠asol, பெ. (n.) மாறாவாக்கு; promise. [நில் → நின்ற + சொல்.]
நின்றசொல்லர்	நின்றசொல்லர் nin̠r̠asollar, பெ. (n.) சொன்ன சொல் மாறா மாண்பினர்; the man who keeps his promise, honest man. "நின்ற சொல்லர் நீடுதோன்றினியர்" (நற்.1.);. [நின்றசொல் → நின்றசொல்லர்.'அர்' உடைமைப் பொருள்பற்றிய மதிப் பொருமை ஈறு.]
நின்றதிருக்கோலம்	நின்றதிருக்கோலம் nin̠r̠adirukālam, பெ. (n.) திருமால் திருக்கோலம் மூன்றனுள் நின்றருளும் நிலை; standing posture of {Visnu,} one of three {tiru-k-kölam.} [நில் → நின்ற + திருக்கோலம்.]
நின்றது	நின்றது nin̠r̠adu, பெ. (n.) 1. நிலைத்த பொருள்; that which is permanent. "நின்றன நின்றன நில்லா வெனவுணர்ந்து" (நாலடி, 47.);. 2. நிலைத்திணை; category of immovables. "நின்றனவுந் திரிந்தன" (கம்பரா. கையடை. 13.);. 3. எஞ்சியது; remainder, as standing over. "நின்றதிற் பதினையாண்டு பேதை பாலகன தாகும்" (திவ். திருமாலை. 3.);. [நில் → நின்றது.]

நின்றநிலை	நின்றநிலை niṉṟanilai, பெ. (n.) 1. நிற்கும் நிலை; standing posture. 2. ஒரே நிலை; same position or condition. 3. முரண்டு (பிடிவாதம்);. obstinacy. [நின் → நின்ற + நிலை.]
நின்றவடி	நின்றவடி niṉṟavaḍi, பெ. (n.) 1. நின்ற இடம்; standing place. 2. காலடி; foot-print. [நில் → நின்ற + அடி.]
நின்றவிடந்தீய்ஞ்சான்	நின்றவிடந்தீய்ஞ்சான் niṉṟaviḍandīyñjāṉ, பெ. (n.) குருவிச்சை என்னுஞ் செடி; boxleaved, ivory wood. [நில் → நின்ற + இடந்தீய்ஞ்சான். தீய்ந்தான் → தியஞ்சான்.]
நின்றாடல்	நின்றாடல் niṉṟāṭal, பெ. (n.) அல்லியம், கொட்டி, குடை, குடம், பாண்டரங்கம், மல் என்ற அறுவகைப்பட்ட நின்றாடுந் தெய்வக் கூத்து (சிலப். 3;14, உரை.);; divine dance in Standing posture, of six kinds, viz., alliyam, {kotti, kuda, kudam, pändarangam, } mal.
நின்றால்மேனி	நின்றால்மேனி niṉṟālmēṉi, பெ. (n.) மாந்தர் நிழல்விழுந்தால் பொன்னிறமாகுமொரு பூடு. இதில் இரசங்கட்டும்.வங்கம் சுண்ணமாகும்; a plant that turns to golden colour when mens shadow fall on it, it is capable of binding mercury and calcifying tin. (சா.அக.);.
நின்றாற்சிணுங்கி	நின்றாற்சிணுங்கி niṉṟāṟciṇuṅgi, பெ. (n.) சிறியா நங்கை (பதார்த்த. 247.); எனுஞ்செடி; a species of small milkwort, a herb that is continuously emitting water. [நின் → நின்று → நின்றால் + சிணுங்கி.] இது பாம்பின் நஞ்சினை முறிப்பதோடு பெண்ணைத் தன்வயப்படுத்தவுமுதவும் என்பது குறிப்பு.
நின்றாற்போல்	நின்றாற்போல் niṉṟāṟpōl, வி.எ. (adv.) திடீரென்று; suddenly. நின்றாற்போல் விழுந்து விட்டான். (உ.வ.);.
நின்றிடம்தீஞ்சான்	நின்றிடம்தீஞ்சான் niṉṟiḍamtīñjāṉ, பெ. (n.) 1. நின்றவிடம் தீய்ஞ்சான் பார்க்க;{ninja-v-idam tyrjan} 2. பல்லிப்பூடு; lizard plant-buchnere asiatica or strigalutea (lour.); (சா.அக);. [நின்ற விடந்தீஞ்சான் → நின்றிடம் தீஞ்சான். தீய்ந்தான் → தீஞ்சான் (கொ.வ);.]
நின்றிதம்	நின்றிதம் niṉṟidam, பெ. (n.) தரைப்பசலி; malabar night shade. (சா.அக.);.

நின்று	நின்று1 niṉṟu, வி.எ. (adv.) எப்பொழுதும்; always, permanently. "நிறைமய னொருங்குட னின்றுபெற நிகழுங் குன்றவை சிலவே" (பரிபா. 15, 7.);. [நில் →நின்று.] நின்று2 niṉṟu, இடை. (part.) ஐந்தாம் வேற்றுமைப் பொருள்பட வரும் ஒரிடைச்சொல் (திருக்கோ. 34, உரை.);; a particle used in the ablative sense. மரத்தினின்று பழம் விழுந்தது. [நில் → நின்று.] நின்று3 niṉṟu, பெ. (n.) 1. நிற்றல். Standing. 2. நிறுத்தல்
நின்றுசிணுங்கி	நின்றுசிணுங்கி niṉṟusiṇuṅgi, பெ. (n.) நின்றாற்சிணுங்கி பார்க்க;see {mirrcinungi} [நில் → நின்று + சிணுங்கி.]
நின்றுபயனின்மை	நின்றுபயனின்மை niṉṟubayaṉiṉmai, பெ. (n.) நூற்குற்றம் பத்தனுள் சொல் அல்லது தொடர் பொருட்பேறின்றி இருத்தலாகிய குற்றம் (நன். 12.);; the state of being purposeless, as of a word or phrase, one of ten {nür-kurram.} [நில் → நின்று + பயன்+இன்மை.]
நின்றுபிடி-த்தல்	நின்றுபிடி-த்தல் niṉṟubiḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) தாக்குப்பிடித்தல் (யாழ்ப்.);; to withstand. கட்டடம் எந்தப் புயலுக்கும் நின்றுபிடிக்கும்.(உ.வ.);. இந்தத் துணி இரண்டு வெள்ளைக்கு நின்று பிடிக்காது, வெளுத்துவிடும். (உ.வ.);. [நின்று + பிடி-,]
நின்றுபோ	நின்றுபோ1 niṉṟupōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) வேலை முதலியன நடவாதுபோதல்; to stop. cease as work. வேலை நின்றுபோய்விட்டது. (உ.வ.); [நில் → நின்று + போ.] நின்றுபோ2 niṉṟupō, வி.எ. (adv.) ஒரிடத்தைக் கடக்குமுன் விழிப்பாய்க் கட; stop and go. [நின்று + போ.]

நின்றும்	நின்றும் niṉṟum, வி.எ. (adv.) ஐந்தாம் வேற்றுமை யினீக்க வுருபுகளினொன்று; a particle used in the ablative sense. ஊர்தியினின்றும் இழிந்தான். (உ.வ.);. [நின்று → நின்றும்.]
நின்றுவற்று-தல்	நின்றுவற்று-தல் niṉṟuvaṟṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) சொல் அல்லது தொடர் இருந்தும் பயனிலதாதல் (குறள், 825, உரை.);; to be wanting in significance, as a word or phrase in a sentence. [நில் → நின்று + வற்று-.]
நின்றுவா-தல் (நின்றுவருதல்	நின்றுவா-தல் (நின்றுவருதல்) niṉṟuvādalniṉṟuvarudal, 18 செ.கு.வி. (v.i.) 1. காலந்தாழ்ந்து வருதல் (உ.வ.);; to delay in coming. 2. விட்டு விட்டு வருதல்; to come intermittently. காய்ச்சல் நின்றுவருகிறது. (உ.வ);. [நின்று + வா-,]
நின்றுவிடு-தல்	நின்றுவிடு-தல் niṉṟuviḍudal, 18 செ.குன்றா. வி. (v.t.); நின்று போ-, பார்க்க;see {mirrயpō} [நில் → நின்று+ விடு.]
நின்றுவெட்டி	நின்றுவெட்டி niṉṟuveṭṭi, பெ. (n.) மண்வெட்டி வகை; a long-handled hoe. [நில் → நின்று + வெட்டி.] மண்வெட்டியின் காம்பு நின்று மண்வெட்டுவதற்குப் பெரிதாகவும், குனிந்து வெட்டுவதற்குச் சிறிதாகவும் இருக்கும்.
நின்றேத்துவார்	நின்றேத்துவார் niṉṟēttuvār, பெ. (n.) நின்று கொண்டு அரசரின் புகழ்பாடுவோர் (சிலப். 3; 48, உரை.);; panegyrists who stand and praise their king. [நில் → நின்று + ஏத்துவார்.]
நின்றை	நின்றை1 niṉṟai, இடை. (part.) அசைநிலை (தொல். சொல். 426.);; an-expletive. நின்றை1 niṉṟai, பெ. (n.) சென்னைக் கருகிலுள்ள தின்னனூர் என்று வழங்கும் திருநின்றவூர்;{Tinnanur,} a village near Chennai. "காளத்தி நின்றைக்கே சென்றக்கால்" (தொண்டை. சத. 32.);. நின்றவூர் → நின்றை. ஒ.நோ;தஞ்சாவூர் → தஞ்சை.
நின்றோசி	நின்றோசி niṉṟōci, பெ. (n.) நாகப்படக் கற்றாழை; thorn less aloe. (சா.அக.);.

நினவ	நினவ niṉava, வி.எ. (adv.) உன்னுடைய; yours. 'நினவ கூறுவல் எனவ கேண்மதி'(புறநா. 35.);. [நீ → நின் → நினவ; 'அ' பலவின் பால் விகுதி.]
நினை	நினை1 niṉaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கருதுதல்; to think. "விளியுமென் இன்னுயிர் வேறெல்லாம் என்பார் அளியின்மை ஆற்ற நினைந்து" (குறள்,1209.);. 2. (ஆலோசித்தல்); கலத்தல்; to consider, reflect, ponder. "வினை வேறு படாஅப் பலபொரு ளொருசொன் னினையுங் காலைக் கிளந்தாங்கியலும்" (தொல். சொல். 55.);. 3. நினைவிற் கொணர்தல்; to remember. 4. ஒன்றித்திருத்தல் (தியானத்தல்);; to medidate. "நிறுத்திய வம்மன நிலைதிரி யாமற், குறித்த பொருளொடு கொளுத்துவது நினைவே" (சிலப். 14;11, உரை.);; 5. அறிதல்; to know. Understand. "நீதிகள் சொல்லியு நினைய கிற்கிலார்" (தேவா. 52. 10.);. 6. நோக்கமாகக் கொள்ளுதல்; to intend, design, have in view. 7. போலச் செய்தல் (பாவித்தல்);; to imagine, fancy. க. நெனே. நினை2 niṉaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நினை1- பார்க்க;see {minal-} "என்கொலோ நினைப்பதே" (திருவாச.5,75.);. 2. தீர்மானித்தல்; திகைத்தல் (வின்..);; to resolve determine.
நினைஇ	நினைஇ niṉaii, வி.எ. (adv.) நினைந்து; to think. [நினை+இ; இ – அளபெடை.]
நினைத்தகாரியம்	நினைத்தகாரியம் niṉaittakāriyam, பெ. (n.) எண்ணிய பொருள்; thinking matter [நினைத்த + காரியம். கரு → கார் → காரியம்.]
நினைதல்	நினைதல் niṉaidal, பெ. (n.) மனனம்; refection. "தெரித னினைத லெண்ண லாகாத் திருமாலுக்கு" (திவ். திருவாய். 6,9,11.);. [நினை → நினைதல்.]

நினைப்பணி	நினைப்பணி niṉaippaṇi, பெ. (n.) ஒரு பொருள் ஒப்புமையாற் பிறிதொன்றினை நினைவு படுத்துவதாகக் கூறும் அணிவகை (அணிவகை. 8.);; figure of speech where in an object suggests another similar to it. [நினைப்பு + அணி.]
நினைப்பாயிரு-த்தல்	நினைப்பாயிரு-த்தல் niṉaippāyiruttal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கருத்தாயிருத்தல்; to be mindful, cautious, attentive, thoughtful. 2. மனத்தினை ஒரு முகப்படுத்துதல்; to concentrate ones thoughts. [நினைப்பு → நினைப்பாய் + இரு.]
நினைப்பாளி	நினைப்பாளி niṉaippāḷi, பெ. (n.) நினைவாற்றலுடையோன் (வின்.);; person of retentive memory. [நினைப்பு + ஆள் + இ.] ஒ.நோ.முதலாளி.
நினைப்பிடு-தல்	நினைப்பிடு-தல் niṉaippiḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1.ஆணையிடுதல்; to give command, issue an order. இராஜா இன்ன மண்டபத்தேயிருந்து நினைப்பிட்டான் என்றால் (திவ். திருமாலை.1. வியா.13.);. [நினைப்பு + இடு.]
நினைப்பீடு	நினைப்பீடு niṉaippīṭu, பெ. (n.) நினைப்பு பார்க்க;see {mirappu} சர்வேச்வரன் இவர் களுடைய பூர்வாபராதத்தாலேயிட்ட நினைப்பீடு மாறுகைக்கு ப்ரதான காரணம் மூன்றுண்டு (ரஹஸ்ய. 709.);. [நினைப்பிடு → நினைப்பிடு.]

நினைப்பு	நினைப்பு1 niṉaippu, பெ. (n.) 1. நினைவு பார்க்க;see {miaivப} "நினைப்பெறு நெடுங் கிணந்றை நின்றுநின் றயராதே" (தேவா. 1145. 8.);. 2. (ஏரணம்); கரணியம் நிகழாது உனக்கிவர் தாயுந் தந்தையும் என்றாற் போலப் பிறர் சொலத் தான் கருதுதலாகிய பிரமாணபாசம் (மணிமே. 27;75.);; fallacious reasoning based only on hearsay, one of eight {piramāna pāsam} [நினை → நினைப்பு.] நினைப்பு niṉaippu, பெ. (n.) சூள். Will. "நாட்டுக்கிட்ட நினைப்பு அந்தப் புரத்துக்கு அரிதாக வேணுமோ" (ஈடு, 1, 4, 5, பக். 191.);. [நினை → நினைப்பு.] நினைப்பு2 niṉaippu, பெ. (n.) 1. (ஒருவரை அல்லது ஒன்றைக் குறித்த); எண்ணம்; thought idea. அவர் மறுக்க மாட்டார்;என்னும் நினைப்பில் அதைச் சொன்னேன். (உ.வ.);. 'நினைப்பு பிழைப்பைக் கெடுக்கும்' (பழ.);. 2. நினைவு பார்க்க;see {minaivய} [நினை → நினைப்பு.] நினைப்பு4 niṉaippu, பெ. (n.) 1. நினைக்குகை; thought.
நினைப்பூட்டு	நினைப்பூட்டு1 niṉaippūṭṭudal, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. நினைவுபடுத்துதல்; to put in mind. மாலையில் முதல்வரைச் சந்திக்க வேண்டு மென்பதைச் செயலருக்கு நினைப்பூட்டினார். (உ.வ.);. 2. அறிவுறுத்துதல்; to suggest, indicate. குறித்த காலத்தில் அகரமுதலி வெளிவருதல் கட்டாயமென்பதை இயக்குநர் நினைப்பூட்டினார். (உ.வ.);. [நினைப்பு + ஊட்டு.] நினைப்பூட்டு2 niṉaippūṭṭu, பெ. (n.) நினைவூட்டு பார்க்க;see {minalytiப} [நினைவூட்டு → நினைப்பூட்டு.]
நினைவுஅஞ்சலி	நினைவுஅஞ்சலி niṉaivuañjali, பெ. (n.) நினைவஞ்சலி பார்க்க;see {ninai-walal} [நினைவு + அஞ்சலி.]

நினைவஞ்சலி	நினைவஞ்சலி niṉaivañjali, பெ. (n.) ஒருவர் இறந்தநாளில் அவரை நினைத்துச் செலுத்தும் இரங்கல்; homage (done on Someones death anniversary.);. [நினைவு + அஞ்சலி.]
நினைவற்றுப்போ-தல்	நினைவற்றுப்போ-தல் niṉaivaṟṟuppōtal, 8செ.கு.வி. (v.i.) மறந்துபோதல்; to forget. [நினைவு + அற்று+ போதல்.]
நினைவாலயம்	நினைவாலயம் niṉaivālayam, பெ. (n.) நினைவாலையம் பார்க்க;see {ninaj-v-âlayam} [நினைவாலையம் - நினைவாலயம்.]
நினைவாலையம்	நினைவாலையம் niṉaivālaiyam, பெ. (n.) memorial, mausoleum. [நினைவு + ஆலையம். ஆல் → ஆலை = சுற்றிவருதல், சுற்றுமதில். மதிலகத்துக் கோயில். ஆலை → ஆலையம். ஆலை =கோயிலின் சுற்றுமதில்.]
நினைவில்கொள்(ளு)-தல்	நினைவில்கொள்(ளு)-தல் niṉaivilkoḷḷudal, 10 செ.குன்றாவி. (v.t.) நினைவிற் கொள்(ளு);–, பார்க்க;see {niai-vir-kol(/u);-,} [நினைவில் கொள்(ளு); → நினைவிற் கொள்(ளு);-,]
நினைவில்வை-த்தல்	நினைவில்வை-த்தல் niṉaivilvaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) நினைவுவை- பார்க்க, see {ninasvu-Val}
நினைவிற்கொள்ளு-தல்	நினைவிற்கொள்ளு-தல் niṉaiviṟkoḷḷudal, செ.குன்றாவி. (v.t..) 1. திட்டமிடல், to plan 2. எண்ணத்தில் இருத்துதல்; to keep in the mind.

நினைவு	நினைவு niṉaivu, பெ. (n.) 1. எண்ணம் thought, idea "நினைவந் துணிபுமாகும் (தொல். சொல். 337.);. 2. உசாவு, கலப்பு reflection, consideration. "நினைவிலார் போல நெஞ்ச நெகிழ்த்தியோ" (கம்பரா. நாகபா. 213.);. 3. நினைவாற்றல்; recollection, remembrance. 4. பாவனை; imagination. 5. நோக்கம்; object, design, purpose. 6. விழிப்பு (கவனம்.);; care, attention, thoughtfulness. 7. ஒன்றிப்பு (தியானம்);; meditation, contemplation. 'மனநிலை திரியாமற் குறித்த பொருளொடு கொலுத்த நினைவே' (தொல். பொருள். 75, உரை.); 8. வருத்தம்; anxiety, distress. "நெறிமையிற் கூற நினைவினகன்றான்" (சீவக. 333.);. 9. அரசர்கட்டனை (கல்.);; order, command as of a king. 10. நினைவுப் பொருள் (வின்.);; memorandum, memento. 11. ஊகம்; supposition. 12. கருத்து; notion. 13. கருத்துருவம்; conception. 14. கற்பனை; fancy. ம. நினம். [நினை → நினைவு.]
நினைவுக்குறிப்பு	நினைவுக்குறிப்பு niṉaivukkuṟippu, பெ. (n.) ஒருவர் தனது சொந்த வாழ்வில் நிகழ்ந்த நிகழ்வுகளையும் சந்தித்த பெருமக்களையும் நினைவு கூர்ந்து எழுதிய செய்திகளின் தொகுப்பு; memories. [நினைவு + குறிப்பு.]
நினைவுகூர்-தல்	நினைவுகூர்-தல் niṉaivuārtal, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) நினைவுக்குக் கொண்டு வருதல்; to remember, recollect, to bring ones mind. தலைவர் தன் இளமைக் காலத்தை நினைவு கூர்ந்தார். (உ.வ.);. இது உங்கள் வாழ்க்கையில் என்றும் நினைவு கூரத்தக்க செய்தி. (உ.வ.);. [நினைவு + கூர்-.]
நினைவுகேடு	நினைவுகேடு niṉaivuāṭu, பெ. (n.) நினைவுத்தப்பு பார்க்க;see {miraivuப-t-tappuப.} [நினைவு + கேடு.]

நினைவுச்சின்னம்	நினைவுச்சின்னம் niṉaivucciṉṉam, பெ. (n.) நினைவில் நிறுத்துவதற்காகவும் நன்றியைத் தெரிவிப்பதற்காகவும் அடையாளமாக நிறுவப்படுவது; memorial, monument. மொழிப்போரில் உயிர் நீத்த மாவீரர்களுக்கு நினைவுச் சின்னம் எழுப்பிட தமிழக அரசு ஆணையிட்டுள்ளது.(உ.வ.);. இவை விடுதலைப் போராட்ட வீரர்களின் நினைவுச்சின்னம். (உ.வ.);. [நினைவு + சின்னம்.]
நினைவுத்தடுமாற்றம்	நினைவுத்தடுமாற்றம் niṉaivuttaḍumāṟṟam, பெ. (n.) 1. நினைவுத் தப்பு பார்க்க;see {nipalvu-t-tappu } 2. மயக்கம்; delirium, delirium tremens. 3. மனநலக்கேடு (பைத்தியம்);; பித்து, dementia. [நினைவு + தடுமாற்றம்.]
நினைவுத்தப்பு	நினைவுத்தப்பு1 niṉaivuddappudal, 7செ.கு.வி. (v.i.) மறதியாதல்; to forget. [நினைவு + தப்பு-.] நினைவுத்தப்பு2 niṉaivuttappu, பெ. (n.) 1. நினைவுக்குறைவு; loss of memory. 2. அறிவு அழிகை; loss of consciousness. [நினைவு + தப்பு.]
நினைவுத்தூண்	நினைவுத்தூண் niṉaivuttūṇ, பெ. (n.) ஒருவரின் நினைவாக நிறுவப் பெறும் தூண்; memorial pillar. சங்கப் புலவர்கள் வாழ்ந்ததாக கண்டறியப்பட்ட ஊரில் நினைவுத்தூண் நிறுவும் பணியைத் தமிழ் வளர்ச்சித் துறை மேற்கொள்ளும் என்று முதலமைச்சர் அறிவித்தார். (உ.வ.);. [நினைவு + தூண்.]
நினைவுதிரும்பு-தல்	நினைவுதிரும்பு-தல் 7 niṉaivudirumbudal, செ.கு.வி. (v.i.) [நினைவு + திரும்பு-.]
நினைவுநாள்	நினைவுநாள் niṉaivunāḷ, பெ. (n.) death anniversary. ஆண்டுதோறும் சனவரி 30ஆம் பக்கல் வரும் அண்ணல் காந்தியடிகளின் நினைவு நாள் தீண்டாமை ஒழிப்பு நாளாகக் கடைபிடிக்கப்படுகிறது. (உ.வ.);. [நினைவு + நாள்.]

நினைவுபடுத்து-தல்	நினைவுபடுத்து-தல் niṉaivubaḍuddudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நினைவுக்குக் கொண்டுவருதல்; to recollect. ஏதம் நடந்தபோது என்ன நிகழ்ந்தது என்பதை என்னால் நினைவு படுத்த முடியவில்லை. (உ.வ.);. 2. (ஒன்றை மறந்து விடாமல்); நினைக்கச் செய்தல்; to remind. நாளை திருமணத்திற்குச் செல்ல வேண்டுமென அமைச்சருக்கு அவர் உதவியாளர் நினைவுபடுத்தினார். (உ.வ.);. [நினைவு + படுத்து-.]
நினைவுமறதி	நினைவுமறதி niṉaivumaṟadi, பெ. (n.) நினைவின்மை (இ.வ.);; loss of memory. [நினைவு + மறதி.]
நினைவுமோசம்	நினைவுமோசம் niṉaivumōcam, பெ. (n.) நினைவுத் தப்பு2 (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {niṉaivu-t-tappu}
நினைவுவை-த்தல்	நினைவுவை-த்தல் niṉaivuvaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. மனம்வைத்தல்; to fix the mind on. concentrate the thoughs on. 2. நினைதல் (வின்.);; to think 3. நன்றியின் பொருட்டேனும் அன்பினாலேனும் நினைவு வைத்தல்; to remember with gratitude or affection. 4. இச்சித்தல்; to hanker after, desire. [நினைவு + வை-,]
நினைவூட்டிக்கொள்(ளு)	நினைவூட்டிக்கொள்(ளு)-தல் niṉaivūṭṭikkoḷḷudal, 10 செ.குன்றாவி. (v.t.) மறந்தவற்றை நினைவுபடுத்துதல்; to remember. [நினைவு + ஊட்டிக்கொள்-,]
நினைவூட்டு	நினைவூட்டு1 niṉaivūṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) நினைவுபடுத்து-, பார்க்க;see {minalvயpaduftu-,} [நினைவு + ஊட்டு-,] நினைவூட்டு2 niṉaivūṭṭu, பெ. (n.) கிடப்பில் உள்ள செய்தியை முடிக்குமாறு எழுதும் மடல்; reminder. அகரமுதலி விற்பனையான செய்தியைத் தெரிவிக்குமாறு கடலூர் மாவட்ட முதன்மைக் கல்வி அலுவலருக்குப் பல நினைவூட்டு எழுதியும் மறுமொழி இல்லை.(உ.வ.);. [நினைவு + ஊட்டு.]
நினைவேந்தல்	நினைவேந்தல் niṉaivēndal, பெ. (n.) 1. சான்றோரையோ மதிப்புமிக்க குடும்பப் பெரியோரையோ அவரின் மறைவையொட்டி அவரின் பெருமைகளை நினைவு கூர்வதான நிகழ்ச்சி, இரங்கற்கூட்டம்; condolence meeting after the death of respected leader or family head. 2. மறைந்தவரின் நினைவுநாள்; anniversary commemorative of a person's death.

நினைவோட்டம்	நினைவோட்டம் niṉaivōṭṭam, பெ. (n.) மறந்ததை நினைக்கை; remembrance. [நினைவு + ஒட்டம்.]
நினைவோடு-தல்	நினைவோடு-தல் niṉaivōṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மறந்தவை நினைவுக்கு வருதல்; to remember. [நினைவு + ஒடு.]

நீ	நீ1 nī, 'ந'கர மெய்யும் 'ஈ' கார உயிருங் கூடிய கூட்டெழுத்து; the compound of'n' and 'i' [ந் + ஈ.] நீ2 nīttal, 11 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பிரிதல்; to separate from "நல்லசொல்லி மணந்தினி நீயே னென்ற தெவன்கொல் லன்னாய்" (ஐங்குறு.22.);. 2. துறத்தல்; to renounce. as the world. "ஒழுக்கத்து நீத்தார் பெருமை விழுப்பத்து வேண்டும் பனுவல் துணிவு" (குறள்.21.);. 3. தள்ளுதல் (வின்.);; to put away. reject 4. இழித்தல்; to put to disgrace, "பிள்ளையேயாயினு நீத்துரையார்" (ஆசாரக்.69.);. 5. வெறுத்தல்; to despise, loathe. "ஊரேது வல்லதே தென்றா னீத்து" (திருவால.13.13.);. 6. விடுதல்; to abandon. leave. "மயிர் நீப்பின் வாழாக் கவரிமா அன்னார் உயிர்நீப்பர் மானம் வரின்" (குறள்.969.);. நீ3 nīttal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) நீங்குதல்; to be removed. "மயிர்நீப்பின் வாழாக் கவரிமா" (குறள்,969.);. நீ4 nī, ம.பெ. (pron.) முன்னிலையொருமைப் பெயர்; second person singular. "நீயென வரூஉங்கிளவி" (தொல்.சொல்.190); ம. நிங்ஙள்; க., து., கோத. நிம்; தெ. ஈறு, மீறு; து. இரு. மிரு; கொலா. நிர்; நா. நிர்; பர். இம்; கட. இம்; கோண்.இம்மக், நிம்மத் நிமெக்; கூ.ஈறு; குவி. மீம்பு; குரு. நீம்; மால. நம்; பிரா. நும்;நீன் → நீ (கடைக்குறை); நீன் என்னும் பெயரே நீ என்று குறைந்து வழங்குகின்றது. நீன் என்னும் வடிவை இன்றும் தென்னாட்டுலக வழக்கிற் காணலாம். தான் என்பது தன் என்று குறுகினாற் போல நீன் என்பது நின் என்று குறுகும். நீன் என்பது இலக்கணவறியாமை காரணமாகக் கொச்சையாகக் கருதப் படுகின்றது. நீனுக்குப் பன்மை நீம் என்பது (இலக்.கட்.4.);. நீ5 nī, பெ. (n.) நீங்கு; remove.
நீக்கப்பெருக்கம்	நீக்கப்பெருக்கம் nīkkapperukkam, பெ. (n.) நீக்குப் போக்கு (நாஞ்.); பார்க்க;see {nikku-p-pôkku.} [நீக்கம் + பெருக்கம்.]

நீக்கப்பொருள்	நீக்கப்பொருள் nīkkapporuḷ, பெ. (n.) ஐந்தாம்வேற்றுமைப் பொருள்களுளொன் றாகிய நீக்குதற்குரிய பொருள்; case ending of the ablative denoting separation. அது, மலையினின்று நீங்கினான் என்பதிற்போல வரும். (நன்.219,உரை.);. [நீக்கம் + பொருள்]
நீக்கம்	நீக்கம்1 nīkkam, பெ. (n.) 1. நீங்குகை; separation, removal, disengagement. Liberation. 'நீக்கப்பொருண்மை தீர்தல் பற்று விடுத லென்பனவற்றாற் பெறப்படும்' (தொல். சொல்.77. சேனா.);. 2. பிளப்பு (வின்.);; interstice, gap, chink, crack. 3. நீளம் (திவா.);; length. 4. முடிவு; end, close 'இயற்கைப் புணர்ச்சியது நீக்கத்துக்கண்' (திருக்கோ.110. உரை.);. 5. தறுவாய்; occasion, opportunity. "நீக்கங்கிடைத்தால் விடமாட்டான்" (வின்.);. [நீங்கு → நீக்கு → நீக்கம்.] நீக்கம்2 nīkkam, பெ. (n.) இடைப்பட்ட இடம்; interspace. "எள்ளிருக்க நீக்கமின்றி" (கதிரைமலைப் பேரின்பக்காதல்,பக்.12..);. [நீங்கு → நீக்கம்.] நீக்கம்3 nīkkam, பெ. (n.) குறுக்குக் கோடிடுகை, அழிக்கை; cancellation. [நீங்கு → நீக்கு → நீக்கம்.] நீக்கம்4 nīkkam, பெ. (n.) 1. நீக்கல்; removal. 2. பிரிப்பு (சிவஞானபோத. சூத்.1.);; separation. [நீக்கு → நீக்கம்.] நீக்கம்5 nīkkam, பெ. (n.) காப்பு, நீக்கம், நிறைப்பு என்னும் மூன்றுவகை மருந்துகளில் ஒன்று. நோய்களைத் தீர்க்கும் மருந்து; one
நீக்கமற	நீக்கமற nīkkamaṟa, வி.எ. (adv.) ஓர் இடம்கூட விடாமல்;எங்கும்; everywhere, omnipresent. காற்று நீக்கமற நிறைந்துள்ளது. (உ.வ.); [நீக்கம் + அற → நீக்கமற.]

நீக்கல்	நீக்கல்1 nīkkal, பெ. (n.) அகக்கூத்தின் ஒருபிரிவாகிய வடுகிற்குரிய கால்கள் பதினான்கனுள் ஒன்று; one of the dance posture. வடுகிற்குறிய கால்களின் வகைகள்; 1. சுற்றுதல். 2. அறிதல். 3. உடைத்தல். 4. ஒட்டுதல். 5. கட்டுதல். 6. வெட்டுதல். 7. போக்கல். 8. நீக்கல். 9. முறுக்கல். 10. அணுக்கல். 11. வீசல். 12. குடுப்புக்கால். 13. கத்தரிகைக்கால். 14. கூட்டுதல். (சிலப்.3; 15 உரை.);. நீக்கல்2 nīkkal, பெ. (n.) 1. அழிக்கை; destroying "உலகம் யாவையுந் தாமுளவாக்கலு நிலைபெறுத் தலு நீக்கலும்" (கம்பரா.சிறப்.1.);. 2. மாறுபாடு(வின்.);; opposition. disagreement. 3. துளை; opening hole. நீக்கல்வழியாய்ப் பார் (யாழ்ப்.);. 4. படகின் தையலிணைப்பு (யாழ்ப்.);; seam of a ship. [நீக்கு → நீக்கல்.]
நீக்கல்போடு-தல்	நீக்கல்போடு-தல் nīkkalpōṭudal, 19 செ.குன்றாவி. (v.t.) தொண்டைப் பயிரைக் காற்றோட்டம் ஏற்பட நீக்கி விடுதல்; to make a gap in the crop field for free circulation of air. [நீக்கல் + போடு-]
நீக்கவுருபு	நீக்கவுருபு nīkkavurubu, பெ. (n.) நீக்கப்பொருளைத்தருமுருபு; oblative case ending. [நீக்கல் + உருபு.]

நீக்கி	நீக்கி nīkki, பெ. (n.) ஒழுக்கு; leakage. அறையின் வடமேற்குச்சாரில் ஒரு நீக்கியிருக்கிறது. (உ.வ.);. [நீக்கு + இ.]
நீக்கிலக்கம்	நீக்கிலக்கம் nīkkilakkam, பெ. (n.) கணக்குவகை (கணக்கதி.);; a kind of calculation. [நீக்கு + இலக்கம்.]

நீக்கு	நீக்கு1 nīkkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. ஒழித்தல்; to remove, exclude. put aside. dismiss. "இளைப்பினையியக்கம் நீக்கி" (திவ். திருக்குறுந்.18.);. 2. (ஒருவரைப்பதவியிலிருந்து); வெளி யேற்றுதல், (ஒருவரின் பெயரைப் பட்டியல் போன்றவற்றிலிருந்து); எடுத்தல்; remove, dismies (a person from his post);/Strike oft (one's name);. அவரைப் பதவியிலிருந்து நீக்க ஆணை வந்துள்ளது. (உ.வ.); வாக்காளர் பட்டியலிலிருந்து என் பெயரை நீக்கி இருக்கிறார்கள். (உ.வ.);. 3. விடுவித்தல்; to extricate, liberate, exempt. "இப்புழுக்கூடு நீக்கெனை" (திருவாச. 5.100.);. 4. கழித்தல்; to deduct. வட்டியை நீக்கிக் கொடுத்தான் (உ.வ.);. 5. ஒதுக்குதல்; to turn. draw aside. as a curtain. திரையை நீக்கிப் பார்த்தான் (உ.வ.);. 6. அழித்தல் (அக.நி.);; to kill, despatch, destroy. 7. அகலவைத்தல்; to spread out, as the legs, fingers. விரலை நீக்கு (உ.வ.);. 8. திறத்தல்; to open, force apart. கதவை நீக்கிக் கொண்டு போ (உ.வ.);. 9. பிரித்தல்; to separate. அவர் நட்பை நீக்கிவிட்டான் (உ.வ.);. 10. கைவிடுதல்; to give up, abandon. "மான வருங்கல நீக்கி" (நாலடி,40.);. 11. மாற்றுதல்; to change. அவனெண்ணைத்தை நீக்கி விட்டான். (உ.வ.);. 12. விதித்திருக்கும் தடையை மாற்றிக் கொள்ளுதல்; வேண்டாம் என விடுதல். lift (sanctions, prohibition etc.,);. பொருளியல் தடைகளை நீக்கினால் போதுமா. (உ.வ.); தெ., க., நீகு. ம.நீக்குக. [நீங்கு → நீக்கு.] நீக்கு2 nīkku, பெ. (n.) விலக்கு; separation, removal. "நீக்கிலாத்துப்பு" (சூடா.8,46.);. 2. பிளப்பு (வின்.);; opening, cleft, crack. 3. கழிவு; deduction. 4. மிச்சம்; remainder,Balance. நீக்கு உருவாய் பதினைந்து (வின்.);. [நீங்கு → நீக்கு.]

நீக்குப்பல்லன்	நீக்குப்பல்லன் nīkkuppallaṉ, பெ. (n.) 1. குட்டிப்பல்லன்; one having snaggy teeth. 2. சிங்கப்பல்லன்; one having high teeth i.e. with one cuspid or point. (சா.அக.);. [நீக்கு + பல்லன்.]
நீக்குப்போக்கு	நீக்குப்போக்கு nīkkuppōkku, பெ. (n.) 1. இணக்கமாயிருக்கை; adaptabiltiy, giveand-take. அவன் நீக்குப்போக்குள்ளவன் (உ.வ.);. 2. மதிப்புரவு; etiquette, courtesy. நீக்குப்போக்கறியாதவன். (உ.வ.);. 3. வழி முறை (உபாயம்);; means, expedient, contrivance. அதற்கு ஒரு நீக்குப் போக்குக் காட்டவேண்டும். (உ.வ.);. 4. உதவி; help. அவனுக்கு நீக்குப்போக்குக் கிடையாது (உ.வ.);. 5. சாக்குப் போக்கு (இ.வ.);; excuse. 6. இடைவெளி (வின்.);; opening, interstice, gap. 7. இளைப்பாறுகை (இ.வ.);; leisure, rest. 8. வாலாயம், முறைப்பணி, செயல் வரிசை (காரியக்கிரமம்); (வின்.);; routine of business. [நீக்கு + போக்கு.]
நீகதம்	நீகதம் nīkadam, பெ. (n.) கொடிவகை (பதார்த்த.29.);; climbing asparagus. [நீர் + கதம் = நீகதம்.]
நீகம்	நீகம் nīkam, பெ. (n.) 1. தவளை (திவா.);; frog. 2. மேகம் (சது.);; cloud. [நீரகம் → நீகம். நீர் + அகம் – நீருள்வாழ்வது, நீரையுடையது.]
நீகாசம்	நீகாசம்1 nīkācam, பெ. (n.) 1. ஒப்பு; resemblance. 2. உண்மை; truth. நீகாசம்2 nīkācam, பெ. (n.) உறுதி (நாநார்த்த.); certainty. நீகாசம் nīkācam, பெ.(n.) உறுதி (நாநார்த்த.);; certainty. [Skt. {} → த. நீகாசம்.]

நீகாமன்	நீகாமன் nīkāmaṉ, பெ. (n.) நீகான் (வின்.); பார்க்க;see {nigān.} [நீர் + கலமகன் → நீகாமன்.]
நீகாரம்	நீகாரம்1 nīkāram, பெ. (n.) நீ என்னும் எழுத்துக் குறியீடு; the letter {ni.} [நீ + காரம்] 'காரம்' நெடிற் சாரியை நீகாரம்2 nīkāram, பெ. (n.) பனி (திவ.);; frost, hoarfrost, dew. heavy dew. "நீகார மழை பொழிய" (பாரத.காண்டவ.19.);. [நீர் + காரம்] நீகாரம்3 nīkāram, பெ. (n.) மும்மலங்களு ளொன்றான ஆணவமலம் (சி.சி.2.80. மறைஞா);; நீகாரம்4 nīkāram, பெ. (n.) பொருட்டாகக் கருதுகையின்மை (யாழ்.அக.);; contempt, disdain. [நீங்கு + ஆரம்.]
நீகான்	நீகான் nīkāṉ, பெ. (n.) ஒசுநன், மாலுமி; captain, pilot, steersman. (திவா.);; "திசையறி நீகானும் போன்ம்" (பரிபா.10;55.);. "கோடுயர் திணிமணலகன்றுறை நீகான் மாட வொள்ளெரி மருங்கறிந் தொய்ய" (அகநா. 255.);. [நீர் + கலமகன். கலமகன் → காமான் → கான் ஒ.நோ; பெருமகன் → பெருமான் பெம்மான் குலமகன் → கோமகன் → கோமான்.]
நீங்கல்	நீங்கல்1 nīṅgal, பெ. (n.) 1. விலகுகை, removing, separating. 2. பிளப்பு (யாழ்ப்.);; gap,chink. 3. புறம்பு (யாழ்.அக.);; outside. [நீங்கு → நீங்கல்.] நீங்கல்2 nīṅgal, பெ. (n.) காட்டுப்பூவரசு; false fern tree. நீங்கல்3 nīṅgal, பெ. (n.) மாறுதல்;

நீங்கலாக	நீங்கலாக nīṅgalāka, பெ. (n.)(part.) except;other than. பிடிப்பட்டவர்களில் ஒருவர் நீங்கலாக மற்றவர்களைக் காவலர் உடனே விடுவித்து விட்டனர். (உ.வ.);. ஆளுங்கட்சி நீங்கலாக மற்ற கட்சிகள் அனைத்தும் போராட்டத்தில் கலந்து கொள்கின்றன. (உ.வ.);. [நீங்கு → நீங்கல் → நீங்கலாக.]
நீங்கள்	நீங்கள் nīṅgaḷ, பெ. (n.) முன்னிலைப்பன்மைப் பெயர்; you "நூலவையார் போனீங்க ணோக்குமினே" (சீவக.1045.);. [நீன் → நீம் → நீங்கள்.] நீன் என்னும் பெயரே நீ என்று குறைந்து வழங்குகின்றது. நீன் வடிவை இன்றும் தென்னாட்டுலக வழக்கிற் காணலாம். தான் என்பது தன் என்று குறுகினாற்போல நீன் என்பது நின் என்று குறுகும். நீன்
நீங்காசலமலம்	நீங்காசலமலம் nīṅgācalamalam, பெ. (n.) கடற்பாசி; sea weeds-graciaris lichenoides alias G onfervides (சாஅக.);.
ங்காதவோசையோ	நீங்காதவோசையோன் nīṅgātavōcaiyōṉ, பெ. (n.) சங்கு (யாழ்.அக.);; conch. [நீங்காத + ஒசையோன்.]
நீங்காமை	நீங்காமை nīṅgāmai, பெ. (n.) பிரியாமை; impatience of separation. [நீங்கு + ஆ + மை.] மை - பண்பு விகுதி. 'ஆ' எதிர்மறை இடைநிலை.
நீங்காவிக்கல்	நீங்காவிக்கல் nīṅgāvikkal, பெ. (n.) தொடர்விக்கல்; non-stopping or continous hiccupS (சா.அக.);. [நீங்கா + விக்கல்]
நீங்காவிட்டம்	நீங்காவிட்டம் nīṅgāviṭṭam, பெ. (n.) 1. கூரைக் கைகளை யிணைக்கும் மரம் (இ.வ.);; cross-piece connecting the rafters. 2. வீட்டின் கூரையைத் தாங்கும் உத்திரம் (வின்.);; a beam strengthen the roof of a house. [நீங்கு + ஆ + விட்டம்.] 'ஆ' எதிர்மறை இடைநிலை

நீங்கு	நீங்கு1 nīṅgudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பிரிதல்; to leave. go, depart, separate from, "நீங்கிற் றெறுஉம்" (குறள்,1104.);. 2. ஒழித்தல்; to give up, abandon. "பரிவு மிடுக்கணும் பாங்குற நீங்குமின்" (சிலப். 30;186.);. 3. கடத்தல்; to pass over. "நீங்கி னானந்த நெடுநதி" (கம்பரா.வனம்புகு.36.);. தெ., க. நீகு. ம. நீன்னுக. [நீள் → நீங்கு-,] நீங்கு2 nīṅgudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. (பசி, நோய் முதலியவை); இல்லாமற் போதல், தீர்தல்; (of hunger, illness etc.,); to cease end, வயிறு முட்ட நீர் குடித்த பிறகே பசி நீங்கியது போன்றிருந்தது. (உ.வ.);. 2. (ஒருவரை விட்டு); அகலுதல், ஒன்றிலிருந்து விலகுதல்; to leave, depart (from);. மக்கள் வேலை தேடிச் சொந்த ஊர் நீங்கி நகரத்திற் குவியத் தொடங்கி விட்டனர் (உ.வ.);. நெஞ்சிலிருந்து நீங்கா நினைவுகள் (உ.வ.);. [நீள் → நீங்கு-,] நீங்கு3 nīṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மாறுதல் (வின்.);; to turn away; to be warded off. 2. விடுதலையாதல் (வின்.);; to be liberated, released. 3. தள்ளுண்ணுதல்; to be dismissed, discharged. 4. ஒழிதல் (வின்.);; to be excepted excluded. 5. நடத்தல் (சூடா.);; to go, proceed. 6. நீந்துதல் (யாழ்ப்.);; to swim. 7. பிளவுபடுதல் (யாழ்ப்.);; to form, as a gap, crevice, chasm. 8. விரிந்தகலுதல் (வின்.);; to be spread out. as fingers, legs. 9. சிதறுதல் (வின்.);; to be dispelled, Scattered. [நீள் → நீங்கு-,]
நீச்சக்குட்டை	நீச்சக்குட்டை nīccakkuṭṭai, பெ. (n.) நீச்சல்2 (இ.வ.); பார்க்க;see {niccal=.} [நீச்சல்2 + குட்டை.]
நீச்சசலம்	நீச்சசலம் nīssasalam, பெ. (n.) சிறுநீர்; urine. (சா.அக.);. [நீச்சம் + சலம். சலசலத்து ஒடுவதால் சலம்.]

நீச்சடி	நீச்சடி1 nīccaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நீந்துதல்; to swim. [நீஞ்சு → நீச்சு + அடி.] நீச்சடி2 nīccaḍittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) கால்நடைகளைக் குளிப்பாட்டுதல்; to wash as cattle. [நீச்சு + அடி-,] நீச்சடி3 nīccaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) மீன், நாற்றம்போன்று நாற்றமடித்தல் (இ.வ.);; to Smell as fish. [நீச்சு + அடி.]
நீச்சத்தண்ணி	நீச்சத்தண்ணி nīccattaṇṇi, பெ. (n.) நீர்ச்சோற்றுத்தண்ணீர் பார்க்க;(இ.வ.); see {mic-corru-t-tannir} நீர் + சோற்று + தண்ணீர் → நீர்ச்சோற்றுத் தண்ணீர் → நீச்சோற்றுத் தண்ணீர் - நீ ச் சோ த் து த் த ண் ணீ ர் – நீச்சுத்தண்ணீர் → நீச்சத்தண்ணி (கொ.வ.);.
நீச்சத்தாணி	நீச்சத்தாணி nīccattāṇi, பெ. (n.) இதளியம், (வைத்தியபரிபா.);; mercury.
நீச்சம்	நீச்சம்1 nīccam, பெ. (n.) நீந்துகை; swimming [நீஞ்சு → நீச்சு.] நீச்சம்2 nīccam, பெ. (n.) முடைநாற்றம்; stink offersive smell.
நீச்சல்	நீச்சல்1 nīccal, பெ. (n.) நீந்துகை; swimming. [நீஞ்சு → நீஞ்சல் → நீச்சல்.] நீச்சல்2 nīccal, பெ. (n.) நீர்ச்சீலை. குளித்துணி (இ.வ.);; man's loin cloth. [நீர்ச்சீலை → நீச்சல்.]
நீச்சல்குளம்	நீச்சல்குளம் nīccalkuḷam, பெ. (n.) மகிழ்ச்சிக்காகவும், பயிற்சிக்காகவும் நீந்துவதற்குச் செயற்கையாய் அமைக்கப்பட்ட குளம்; swimming pool. [நீச்சல் + குளம்.]

நீச்சல்போட்டி	நீச்சல்போட்டி nīccalpōṭṭi, பெ. (n.) நீந்துவதில் போட்டியிடும் விளையாட்டு; swimming race as a sports. மாநிலங்களுக்கிடையிலான நீச்சல் போட்டியில் தமிழ்நாடு முதலிடம் பெற்றது (உ.வ.); [நீச்சல் + போட்டி.]
நீச்சன்	நீச்சன் nīccaṉ, பெ. (n.) நீச்சாள் (இ.வ.); பார்க்க;see {niccāḷ.} [நீச்சாள் → நீச்சான் → நீச்சன்.]
நீச்சாள்	நீச்சாள் nīccāḷ, பெ. (n.) நீந்துவோன்; swimmer. [நீச்சு +ஆள்.]
நீச்சு	நீச்சு1 nīccu, பெ. (n.) 1. நீந்துகை; swimming 2. வெள்ளம்; flood. "நீச்சாற் பெருத்திடு காவிரியாற்றை" (தனிப்பா. 1,82,163.);. 3. நீந்தக்கூடிய ஆழம்; swimming depth, as of water. "நீச்சுநிலை காணாமனிற்கு நாள்" (தாயு. எந்நாட். ஆனந்த.1);. [நீந்து → நீச்சு.] நீச்சு2 nīccu, பெ. (n.) முடைநாற்றம், மீன்நாற்றம்; bad smell of fish. இவனுக்கு மீசை மேலே நீச்சடிக்க வேண்டும். (பழ.); தெ.நீச்சு.
நீச்சுக்காரன்	நீச்சுக்காரன் nīccukkāraṉ, பெ. (n.) நீச்சலடிப்போன் (வின்.);; swimmer. [நீச்சல் → நீச்சு. நீச்சு + காரன்.]

நீச்சுத்தண்ணிர்	நீச்சுத்தண்ணிர்1 nīccuttaṇṇir, பெ. (n.) நீர்ச் சோற்றுத்தண்ணி பார்க்க;see {mir-corru-ttaṇṇlr} [நீர்ச்சோற்று + தண்ணீர் - நீர்ச்சோற்றுத் தண்ணீர் → நீச்சோற்றுத் தண்ணீர் - நீச்சுத்தண்ணீர் (கொ.வ);.] நீச்சுத்தண்ணிர்2 nīccuttaṇṇir, பெ. (n.) நீந்தக்கூடிய ஆழமுள்ள நீர் (வின்.); water of swimming depth. [நீச்சு + தண்ணீர்.]
நீச்சுநிலையறி-தல்	நீச்சுநிலையறி-தல் nīccunilaiyaṟidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஆழத்தைஅறிதல்; lit, to Sound the deep and shallow places. 2. உள்ள நிலைமையை ஆய்ந்து அறிதல் (வின்.);; to investigate a business, examine a position. [நீச்சுநிலை + அறி-,]
நீச்சோற்றுத்தண்ணீர்	நீச்சோற்றுத்தண்ணீர் nīccōṟṟuttaṇṇīr, பெ. (n.) நீர்ச்சோற்றுத் தண்ணி பார்க்க;see {nir-c-cŏrru-t-taṇnir} [நீர்ச்சோற்றுத்தண்ணீர் → நீச்சோற்றுத் தண்ணீர்.]
நீசகம்	நீசகம் nīcagam, பெ. (n.) தண்ணீர்; water. (சா.அக.);. [நீசு + அகம்.]
நீசடுவா	நீசடுவா nīcaḍuvā, பெ. (n.) பால்; milk. (சா.அக.);.
நீசதை	நீசதை nīcadai, பெ. (n.) நீசம் பார்க்க;see {nišam} நீசதை nīcadai, பெ.(n.) நீசம்1, 1 பார்க்க;see {}. "என்னீசதைக்கு" (திவ்.இராமானுச. 48);. [Skt. {} → த. நீசதை.]

நீசம்	நீசம் nīcam, பெ. (n.) மஞ்சள்; turmeric. (சா.அக.);. நீசம்1 nīcam, பெ. (n.) 1. இழிவு; meanness, vileness. "நீச முயர்வா நோக்கங்கள்" (ஞானவா.தேவபூ.52);. 2. பள்ளம்; depression. 3. தாழ்ச்சி; lowness. "வடாஅதுதிசை மேனாள் நீசமுற" (கம்பரா.அகத்.40);. 4. கிரக நிலை ஐந்தனுள் அது வலியிழந்து நிற்கும் நிலை; 5. கொடுமை (வின்.);; cruelty, barbarity, savageness. 6. பொருத்த மில்லாத ஆண் பெண்களின் புணர்ச்சி; sexual union between ill-matched person. "அடைவற நீசமென் றிரண்டுமாகுமே" (கொக்கோ.3, 6);. [Skt. {} → த. நீசம்1.] நீசம்2 nīcam, பெ.(n.) மஞ்சள் (சங்.அக.);; turmeric. [Skt. {} → த. நீசம்2.]
நீசரக்கு	நீசரக்கு nīcarakku, பெ. (n.) நீசம் பார்க்க;see {nišam} (சா. அக.);.
நீசல்	நீசல் nīcal, பெ. (n.) நீர்ச்சீலை, (இ.வ.);; loin cloth. [நீர்ச்சீலை → நீச்சல் → நீசல்.]
நீஞ்சு-தல்	நீஞ்சு-தல் nīñjudal, 5 செ.கு.வி. (v.t.) 1. நீந்து(வின்.); பார்க்க;see {mindu-} 2. அருஞ் செயல்களை முடிக்கப் பெருமுயற்சி யெடுத்தல்; to be activity engaged, as in a stupendous work. வேலையில் நீஞ்சிச் கொண்டிருக்கிறான். (உ.வ.);. 3. மிகுதியாகக் குடித்தல் (வின்.);; to drink to excess, especially toddy. கள் மிடாயில் நீஞ்சக் கூடியவன். (உ.வ.);.
நீஞ்சுமூசி	நீஞ்சுமூசி1 nīñjumūci, பெ. (n.) நீந்துமூசி பார்க்க;see {nindum-JS.} [நீந்தும் + ஊசி → நீந்தும் ஊசி → நீஞ்சும் ஊசி = நீஞ்சுமூசி.]
நீட்சம்	நீட்சம் nīṭcam, பெ. (n.) குருவி; a kind of sparrow, (சா.அக.);.

நீட்சி	நீட்சி nīṭci, பெ. (n.) நீட்டம் (உ.வ.); பார்க்க;v see {vnittam} [நீள் → நீட்டு → நீட்டம் → நீட்சி.]
நீட்சிமை	நீட்சிமை nīṭcimai, பெ. (n.) நீட்டம் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {niftam} [நீள் → நீட்டம் → நீட்சி → நீட்சிமை.]
நீட்டக்கத்தரி	நீட்டக்கத்தரி nīṭṭakkattari, பெ. (n.) கத்தரிக்காய் வகை; long {brinjäl.} [நீட்டம் + கத்தரி.] நீள் → நீட்டம் + கத்திரி. கத்தரிக்காயைக் கத்திரிக்காய் என்றழைப்பது வழு.
நீட்டக்காவிதம்	நீட்டக்காவிதம் nīṭṭakkāvidam, பெ. (n.) சுரைக்காய்; bottle gourd-cucurbita lagenaria. (சா.அக.);. [நீட்டம் + காவிதம்.] காவிதம் என்னுஞ் சொல்லிற்குக் கருங் குவளை எனப்பொருள் கூறும் சாம்பசிவம் பிள்ளை மருத்துவ அகர முதலி, நீட்டக்காவிதம் என்ற சொல்லுக்குச் சுரைக்காய் என்ற பொருளைப் பதிவு செய்துள்ளது.
நீட்டச்சோதி	நீட்டச்சோதி nīṭṭaccōti, பெ. (n.) ஒளிரும் மரம்; a tree luminous in the dark-phosphorous tree. (சா.அக.);. [நீட்டம் + சோதி.]
நீட்டல்	நீட்டல்1 nīṭṭal, பெ. (n.) தலைமயிரைச் சடையாக்குகை; twisting into matted, locks. மழித்தலும் நீட்டலும் வேண்டா உலகம் பழித்த தொழித்து விடின் (குறள், 280.);. [நீட்டு → நீட்டல்.] நீட்டல்2 nīṭṭal, பெ. (n.) 1. நீளச்செய்கை; lengthening, extending, stretching 2. (இலக்.); குற்றுயிரை நெட்டுயிராக இசைக்கும் செய்யுள் திரிபு (விகார); வகை (தொல். சொல். 403.);;(gram.);; poetic licence which consists in the lengthening of a short vowel into a long one. 3. அளவை நான்கனுள் நீட்டி யளக்கும் முழம் காதம் போன்ற அளவு; linear measure, one of four {alavai.} "முகத்த னீட்டல்" (குறள், 280.);. 5. பெருங்கொடை (பிங்.);; liberality. [நீள் → நீட்டு → நீட்டல்.]

நீட்டல்மானம்	நீட்டல்மானம் nīṭṭalmāṉam, பெ. (n.) நீட்டல், (யாழ்.அக.); அளவு; linear measure. [நீள் → நீட்டு → நீட்டல் + மானம், மானம் = அளவு.]
நீட்டலளவு	நீட்டலளவு nīṭṭalaḷavu, பெ. (n.) நீளத்தை அளக்கும் அலகு; linear unit measure. [நீள் → நீட்டு → நீட்டல் + அளவு.]
நீட்டலளவை	நீட்டலளவை nīṭṭalaḷavai, பெ. (n.) நீளத்தை அளக்கும் அளவை முறை; linear measure. [நீட்டல் + அளவை.]
நீட்டாணம்	நீட்டாணம் nīṭṭāṇam, பெ. (n.) 1. உப்புநீர், சாறு; soup. 2, குழம்பு;(வின்.);; pottage, [நீட்டு + ஆணம்.] நீள் → நீட்டு, நீள் → ஒழுங்கு, அமைப்பு. அள் → அளம் → ஆளம் → ஆணம். அள் → அளம் → சேறு, சாறு, குழம்பு. இறைச்சியையோ மாக்கறிகளையோ வேகவைத்து உப்பு மிளகு முதலியன இட்டுக் கொதிக்க வைத்து
நீட்டாய்நட-த்தல்	நீட்டாய்நட-த்தல் nīḍḍāynaḍattal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) நேராய் நடத்தல்; to walk straight. [நீள் → நீடு → நீட்டு + ஆய் + நட.]
நீட்டாய்ப்போ-தல்	நீட்டாய்ப்போ-தல் nīṭṭāyppōtal, 8 செ.கு.வி.(v.i.) நேராய்ப் போதல் (சென்னை.);; to go Straight. [நீள் → நீடு → நீட்டு + ஆய் + போ-,]
நீட்டாள்	நீட்டாள்1 nīṭṭāḷ, பெ. (n.) வேலையாள்; attendant or waiting servant. நாட்டாளுக்கு ஒரு நீட்டாளோ? (பழ.);. [நீட்டு + ஆள்.] நீள் → நீட்டு. ஆல் → ஆள் - வினையாற்றுபவன், செயல் திறவோன். நீட்டாள்2 nīṭṭāḷ, பெ. (n.) நெட்டையாள் (உ.வ.);. tall person. [நீள் → நீளு → நீடு → நீட்டு + ஆள்.]

நீட்டி	நீட்டி1 nīṭṭittal, 8 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நீளச் செய்தல்; to lengthen. மடங்கி யிருக்கும் இருப்புக் கம்பியை நீட்டிக்க வேண்டும். (உ.வ.);. 2. நீட்டிப்பேசு-, பார்க்க;see {nitti-p-péâu,} பேச்சை நீட்டிக்கிறான். (உ.வ.);. 3. காலந்தாழ்த்துதல்; to dellay. "தீம்பால் பெருகு மளவெல்லா நீட்டித்த காரணமென்" (கலித். 83.);. 4. முடித்தல் (அக.நி.);; to finish, complete. 5.நெடும் பொழுது செல்லல் (1, 2, வழக்.);; to elongate. [நீள் → நீளு → நீடு → நீட்டு → நீட்டி-.]
நீட்டித்திரு-த்தல்	நீட்டித்திரு-த்தல் nīṭṭittiruttal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) நெடுங்காலம் நிலைத்தல்; to be prolonged; to endure long. "இவ்வுடம்பு நீட்டித்து நிற்கு மெனின்" (நாலடி, 40.);. [நீடு → நீட்டு → நீட்டி-.] நீட்டித்திரு-த்தல் nīṭṭittiruttal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) நீளுதல்; to lengthen. "கேட்டனை யாயினித் தோட்டார் குழலியொடு நீட்டித்திராது நீபோ கென்றே" (சிலப். 15;199.);. [நீட்டித்து + இரு-,]
நீட்டிநட	நீட்டிநட1 nīḍḍinaḍattal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) மெல்ல நடத்தல்; to walk slowly. [நீள் → நீட்டு → நீட்டி + நட-,] கால நீட்டிப்பு, கணக்கம். நீட்டிநட2 nīḍḍinaḍattal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) எட்டி நடத்தல்; to take long strides. [நீள் → நீட்டு → நீட்டி + நட-,] காலைநீட்டி வைத்து நடத்தல்.
நீட்டிப்படு-த்தல்	நீட்டிப்படு-த்தல் nīḍḍippaḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உடம்பைப் படுக்கையில் கிடத்துதல்; to lie the body on the bed. பணிச்சுமை யிலேற்பட்ட களைப்பினைப் போக்க நேற்று நீட்டிப்படுத்து விட்டேன். (உ.வ.);. 2. செயல் செய்யாது முடங்கிப் போதல்; to strike retuse to work until a grievance is remedied என் கோரிக்கை நிறைவேறும் வரை நீட்டிப்படுத்து விடப் போகிறேன். (உ.வ.);. [நீட்டி + படு-,]

நீட்டிப் பேசு-தல்	நீட்டிப் பேசு-தல் nīṭṭippēcudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. விளக்கிச் சொல்லுதல்; to speak at great length. in great detail. 'நீட்டிப் பேசுதலை நினைக்கவும் பயந்தன னெந்தாய் (அருட்பா, பிள்ளைப் பெரு.63.);. 2. சொற்களை நீட்டிப் பலுக்கிப் பேசுதல்; to draw Out. [நீள் → நீட்டு → நீட்டி + பேசு.]
நீட்டிப்போடு-தல்	நீட்டிப்போடு-தல் nīṭṭippōṭudal, 19 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நடக்கும் போது காலை எட்டி வைத்தல் to take a big Stride in walking. இந்த வேகத்தில் நடந்தால் ஊரடையு முன் பொழுது அடைந்துவிடும்;நடையைச் சற்று நீட்டிப்போடு. (உ..வ.);. 2. கால(ம்); நீட்டித்தல்; to put off. இந்த வழக்கிற்குத் தீர்ப்பு சொல்வதைக் கொஞ்சம் நீட்டிப் போடு;அதற்குள் அவர்கள் இணக்கமாகப் போகக் கூடும். (உ.வ);. 3. உட்கார்ந்த நிலையில் காலை நீட்டி மடக்காமல் நீளமாய் வைத்துக் கொள்ளுதல்; to sit by. காலை நீட்டிப் போட்டுக் கொண்டு பாட்டியைப் போல் அமர்ந்துள்ளாயே. (உ.வ.);. 4. பயிர்த் தொழிலில் வேலையாளுக்குரிய பகிர்வை அகலமாய்ப் போடுதல்; to extended in agriculture cooly's shares எனக்கு மட்டும் [illegible] நீட்டிப் போடுவது முறையா (உ.வ.);
நீட்டிப்பு	நீட்டிப்பு nīṭṭippu, பெ. (n.) உரிய காலம் முடிந்த பின்பும் தொடர்வதற்கான காலநீடிப்பு; extension (time.); பணியிட நீட்டிப்பு இன்னும் வழங்கவில்லை. (உ.வ.); [நீள்டி → நீட்டு → நீட்டிப்பு-,]
நீட்டிமுழக்கு-தல்	நீட்டிமுழக்கு-தல் nīṭṭimuḻkkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) dwell upon, speak at great length (on something);, hold forth. நீட்டி முழக்காமல் சுருக்கமாய்ச் சொல். (உ.வ.);. [நீட்டி + முழக்கு-.]
நீட்டியள	நீட்டியள1 nīṭṭiyaḷattal, 3 செ.குன்றாவி. (v.t.) எஞ்சாது அளத்தல், குறைவற அளத்தல்; to measure accurately. கேட்டினும் உண்டோர் உறுதி கிளைஞரை நீட்டியளப்பதோர் கோல் (குறள்,796.);
நீட்டியள-த்தல்	நீட்டியள-த்தல் nīṭṭiyaḷattal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) துணி, இடம் போன்றவற்றை அளக்கும் போது ஏமாற்றாய் அளத்தல்; as measuring the cloth place to cheating. Emoró, முழத்துணியை ஐந்து முழத்துணியாய் நீட்டியளத்து விட்டான். (உ.வ.); நிலத்தை அளக்கும் போது கோலை நீட்டியளந்து என்னுடைய இடத்தையும் சேர்த்துக் கொண்டான் (உ.வ.);
நீட்டியளத்தல்	நீட்டியளத்தல் nīṭṭiyaḷattal, பெ. (n.) ஒரிடத்தையேனும் பொருளையேனும் கோல் முதலிய கருவிகொண்டு அளக்கை (தொல். stg55. 7. 2_sm7);; measuring by rod, etc. [நீள்- நீட்டு அநீட்டி அளக்தல்.]

நீட்டு-தல்	நீட்டு-தல் nīṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. foráGlgigi); to lengthen reach forth, extent to stretch out 2. UpLéâmná, GEs நிறுத்துதல்; to straighten, கையை நீட்டினான். 3. திருப்படையல் முதலியன படைத்தல்; to offer, as oblations, "ossilso floorGlost லாம்"திருவிருத்.33. பக்.204). 4. கொடுத்தல், to give பாடிய புலவர்க்குப் பரிசினிட்டின்று" (பு. வெ.3.16. கொளு);. 5. செருகுதல்; to insert drive into göğkıtsir. ustörgyf'ış" (சீவக. 2293);, 6.நீளப்பேசுதல்; to speak al length or too much. 7. Gong Upgous soli, 5TA foly 55%; to prolong, as a note 8. GIlsu #Ủlạ#gả, to delay, procrastinate, retard, defer.
நீட்டுக்கதியோன்	நீட்டுக்கதியோன் nīṭṭukkadiyōṉ, பெ. (n.) வெள்ளாடு; goat. (சா.அக.);.
நீட்டுக்கால்	நீட்டுக்கால் nīṭṭukkāl, பெ. (n.) முடவாட்டுக் கால்; goats foot-ipomea bilobs. (சா.அக.);.
நீட்டுசெடிச்சி	நீட்டுசெடிச்சி nīḍḍuseḍissi, பெ. (n.) பேய்த்தும்பை; devil toombay-leucas sinifolia alias phlomis zeylanica (சா.அக.);.
நீட்டுப்பாவு	நீட்டுப்பாவு nīṭṭuppāvu, பெ. (n.) சேலைக்கும் வேட்டிக்கும் உரிய தோய்ச்சல் பாவு; spun thread. esp. for knitting and weaving;yarn. [நீட்டு + பாவு.]
நீட்டுப்பை	நீட்டுப்பை1 nīṭṭuppai, பெ. (n.) 1. சுருக்கி விரிக்கக்கூடிய தையற் பை; a long bag or purse opened or closed by means of a string. [நீட்டு + பை.] நீட்டுப்பை2 nīṭṭuppai, பெ. (n.) பெருவயிறு; capacious stomach. நீட்டுப்பை சுருக்குப்பை வைத்திருக்கிறான். (தஞ்சை.);. [நீட்டு + பை. பொள் → பொய் → பை. பை போன்ற வயிறு.]

நீட்டுப்போக்கு	நீட்டுப்போக்கு nīṭṭuppōkku, பெ. (n.) 1. நீளவாட்டு; lengthwise direction. 2. உயரம்; tallness. 3. திறமை, ஆற்றல், வல்லமை; ability, pecuniary or otherwise. அவன் நீட்டுப் போக்கான ஆள். (உ.வ.);. [நீட்டு + போக்கு.]
நீட்டுமிளகாய்	நீட்டுமிளகாய் nīṭṭumiḷakāy, பெ. (n.) மலை மிளகாய்; chilly. [நீட்டு + மிளகாய்.]
நீட்டுமுடக்கில்லாதவன்	நீட்டுமுடக்கில்லாதவன் nīḍḍumuḍakkillātavaṉ, பெ. (n.) 1. ஏழை; person in straitened circumstances. 2. இறைவன், நெஞ்சீரமிலாதான் (உலோபி);; miser, unaccommodating person. 3. குடும்பக் கவலையற்றவன்; person free from domestic worries. மகன் தலை யெடுத்த பிறகு அவன் நீட்டு முடக்கில்லாதவனாகி விட்டான். (உ..வ.);. [நீட்டு + முடக்கு + இல்லாதான்.]
நீட்டுமுடக்கு	நீட்டுமுடக்கு nīḍḍumuḍakku, பெ. (n.) 1. கொடுக்கல் வாங்கல்; giving and receiving; lending and borrowing. 2. உதவுங்குணம்; accommodating disposition. 3. நீட்டுப் போக்கு 3 பார்க்க. see {miu-p-pokku} [நீட்டு + முடக்கு.]
நீட்டோலை	நீட்டோலை nīṭṭōlai, பெ. (n.) திருமுகவோலை; rescripts writs as of a king. "நீட்டோலை வாசியா நின்றான்" (மூதுரை.);. [நீட்டு + ஒலை.]
நீட்பம்	நீட்பம் nīṭpam, பெ. (n.) நீளம் (யாழ்ப்.);; length. [நீள் → நீட்பம்.]
நீடசேந்திரன்	நீடசேந்திரன் nīṭacēndiraṉ, பெ. (n.) கருடன்; brahmini kite. (சா.அக.);.

நீடம்	நீடம்1 nīṭam, பெ. (n.) பறவைக் கூடு (இலக்.அக.);; birds nest. [நீள் → நீடு + அம் தொடர்ந்து தங்குமிடம்.] நீடம் nīṭam, பெ. (n.) இடம் (நாநார்த்த);; place.
நீடல்	நீடல்1 nīṭal, பெ. (n.) 1. காலம் நீட்டித்தல்; to extends the time. 2. நீளுகை (வழக்);; prolongation. [நீள் → நீளல் → நீடல்.] நீடல் nīṭal, பெ. (n.) நீளுகை (வழக்);; prolongation. [நீள் → நீளல் → நீடல்.]
நீடலர்	நீடலர் nīṭalar, பெ. (n.) காலம் நீட்டியார்; time not extender. "பூச்சேரணையிற் பெருங்கவின் றொலைந்த நின் நாடுதுயர் கேட்பின் நீடலர் மாதோ" (குறுந். 253.);. [நீள் → நீடு + அல் + அர்] 'அல் எதிர்மறை இடைநிலை. 'அர்' பன்மையீறு.
நீடாணம்	நீடாணம் nīṭāṇam, பெ. (n.) நீட்டாணம் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {milaram.} [நீட்டானம் → நீடானம்-இடைக்குறை.]
நிடாலைக்கோடு	நிடாலைக்கோடு niṭālaikāṭu, பெ. (n.) சூடாலைக்கல் (யாழ்.அக.);; a kind of stone. [நீடு + ஆலை + கோடு.]

நீடி	நீடி1 nīṭittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நீளுதல், to lengthen time, distance. வாணாள் நீடிக்க வழியுண்டு. (உ.வ.);. 2. நிலைநிற்றல் (வின்.);; to endure, last to be permanent. அவர் ஐந்தாண்டு காலம் பதவியில் நீடித்ததே அருஞ்செயல் தான். (உ.வ.);. [நீடு → நீடி-.] நீடி2 nīṭittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) முடிவுக்கு வருவது தள்ளிப் போதல்; (of time); to last, extend. பேச்சு மேலும் அரை மணி நேரம் நீடித்தது (உ.வ.);. இரு நாடுகளின் நீடித்த நட்பின் அடையாளம் இந்த ஒப்பந்தம் (உ.வ.);. சட்டத்தை மேலும் ஒராண்டிற்கு நீடித்து ஆணையிட்டார். (உ.வ.);. [நீள் → நீளு → நீடு → நீடி-.] நீடி3 nīṭi, பெ. (n.) நீக்கமற நிறைந்திருக்கை; omnipresence. "தேய நீடி யில்லாமை போல்" (ஞானவா. லீலை. 32.);. [நீடு → நீடி.]
நீடித்திரு-த்தல்	நீடித்திரு-த்தல் nīṭittiruttal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) நெடுங்காலத்திற் கிருத்தல்; to be for a long time. [நீடித்து + இரு-,]
நீடிப்பு	நீடிப்பு1 nīṭippu, பெ. (n.) தொடர்ந்திருக்கை; persistence. [நீள் → நீளு → நீடு → நிடி → நீடிப்பு.] நீடிப்பு2 nīṭippu, பெ. (n.) பதவி, வேலை போன்றவற்றில் ஒருவர் உரியகாலம் முடிந்த பின்பும் தொடர்ந்து இருப்பதற்கு ஏற்ற வகையில் அளிக்கப்படும் கால அதிகரிப்பு; extension (of Service, permit, visa etc.,); அவருக்கு மேலும் ஒராண்டிற்குப் பதவி நீடிப்புக் கிடைத்துள்ளது. (உ.வ.);. [நீள் → நீளு → நீடு → நீடி → நீடிப்பு.]
நீடிரும்பெண்ணை	நீடிரும்பெண்ணை nīṭirumbeṇṇai, பெ. (n.) நீண்ட கரிய பனை; a long palmora tree. "நீடிரும் பெண்ணைத் தொடுத்த கூட்டினும் மயங்கிய மையலுரே" (குறுந்.374.);. [நீடு + இரும் + பெண்ணை.]
நீடின்றி	நீடின்றி nīṭiṉṟi, பெ. (n.) நீடுதலின்றி; without extended the time. "கடுஞ்சொல்லன் கண்ணிலன் ஆயின் நெடுஞ்செல்வம் நீடின்றி ஆங்கே கெடும்" (குறள், 566.);. [நீடு + இன்றி]

நீடு	நீடு1 nīṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நீளுதல்; to grow long; to be lengthened; to be extended through space or time. "அள்பிறந்து யிர்த்தலும் ஒற்றிசை நீடலும் உளவென மொழிப" (தொல். எழுத்து. 33.);. 2. பரத்தல்; to spread; to extend. "நீடாழி யுலகத்து" (பாரத. சிறப்புப். 1.);. 3. பெருகுதல்; to abound; to be copious; நீடிய செல்வம் (வின்.);. 4. செழித்தல் (யாழ்.அக.);; to thrive, grow well. 5. மேம்படுதல்; to rise high. "நிலைமை நீடுத றலைமையோ வன்றே"(ஞானா. பாயி. 3.);. 6. நிலைத்தல்; to last long; to endure; to be Permanent. "அளி நீடளகம்" (திருக்கோ. 122.);. 7. இருத்தல் (வின்.);; to exist, subsist 8. காலம் நீட்டித்தல்; to delay. "நீடன்மின்; வாரு மென்பவர் சொற்போன்றனவே" (பரிபா. 14;9.);. 9. கெடுதல்; to become decayed. "நீடாப் பனைவிளைவு நாமெண்ண" திணைமாலை. 5.). தெ. நெகது க. நீடு ம. நீடுக [நீள் → நீடு. (மு.தா.287);.] நீடு2 nīṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தாண்டுதல் (திவா.);; to pass over to leap over. 2. பொழுது கடத்துதல்; to dellay. "நீடலை முடியுதென்றான்" (யசோதர.2;35.);. [நீள் → நீடு-,] நீடு3 nīṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) தேடுதல் (அக.நி.);; to Seek, Search. [நேடு → நீடு. நேடு = தேடு.] நீடு4 nīṭu, பெ. (n.)

நீடுநினைந்திரங்கல்	நீடுநினைந்திரங்கல் nīṭuniṉaindiraṅgal, பெ. (n.) theme in which the hero bewails his long separation form the heroine. [நீடு + நினைந்து + இரங்கல்.]
நீடுநினைந்துருகல்	நீடுநினைந்துருகல் nīṭuniṉaindurugal, பெ. (n.) நினைந்திரங்கல் பார்க்க;see {nidu-ninaindirangal.} [நீடு + நினைந்து + உருகல்.]
நீடுநீர்	நீடுநீர் nīṭunīr, பெ. (n.) துய்ய நீர்; sacred water. "நீடு நீர்மணி நீரு மல்லவும்" (சீவக. 24.18.);. [நீடு + நீர்.]
நீடுநீர்வையை	நீடுநீர்வையை nīṭunīrvaiyai, பெ. (n.) ஒழுக்கறா நீருடைய வையையாறு; perennial vaigai river. "நீடுநீர் வையை நெடு மாலடியேத்தத் தூவித் துறைபிடியப் போயினாண்மேவி" (சிலப். 18;4.);. [நீள் → நீளு → நீடு. நீடு + நீர் + வையை.]
நீடுருவாணி	நீடுருவாணி nīṭuruvāṇi, பெ. (n.) சித்தரத்தை; lesser galangal-alpinia galanga (minor);. (சா.அக.);.
நீடுவரை	நீடுவரை nīṭuvarai, பெ. (n.) நெடிய மலை; a long hills. "நீடுவரை யடுக்கத்து நாடுகைக் கொண்டு" (நற். 55;18.);. [நீடு + வரை.]
நீடூர்	நீடூர் nīṭūr, பெ. (n.) தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் உள்ள ஊர். a village in Tanjavur, dt. "நீரில் வாளை வரால் குதி கொள்ளும் நிரைநற் கழனிச் செல்வ நீடுர்" (சுந்தரர். 56-1.);.
நீடூரம்	நீடூரம் nīṭūram, பெ. (n.) நஞ்சு (பாடாணம்); (சங்.அக.);; arsenic.
நீடூழி	நீடூழி nīṭūḻi, பெ. (n.) நீடுழிக் காலம் பார்க்க;see {nidus-k-kālam} [நீடு + ஊழி.]

நீடூழிக்காலம்	நீடூழிக்காலம் nīṭūḻikkālam, பெ. (n.) நெடுநாள்; long aeons; long ages. [நீடூழி + காலம்.]
நீடூழிகாலம்	நீடூழிகாலம் nīṭūḻikālam, பெ. (n.) நீடூழிக் காலம் பார்க்க;see{ nigūḷi-k-kālam} [நீடு + ஊழி.]
நீபோடநட-த்தல்	நீபோடநட-த்தல் nīpōḍanaḍattal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) நெடுங்காலம் நிகழ்தல் (வின்.);; to last, a long time. [நீடு + ஒட + நட.]
நீண்ட	நீண்ட nīṇṭa, பெ.அ. (adv.) (in length and time); long. நீண்ட கடிதம் (உ.வ.); நீண்ட கூந்தல் (உ.வ.); நீண்ட காலக் கடன்(உ.வ.); நீண்ட நேரம் பேசிக் கொண்டிருந்தோம். (உ.வ);. [நீள் → நீண்ட.]
நீண்டகையன்	நீண்டகையன்1 nīṇṭagaiyaṉ, பெ. (n.) யானை; elephant. [நீண்ட + கையன்.] நீண்டகையன்2 nīṇṭagaiyaṉ, பெ. (n.) களவுப்பழக்கமுள்ளவன், thief. [நீள் → நீண்ட + கையன்.] இவன் கை நீளமுள்ளவன் என்னும் வழக்குக் களவாணியைக் குறிக்கும். மேலும் பிழைசெய்தவன், தன் தவறு தெரியாதிருக்க பேசி கொண்டிருக்கும் போதே அடித்துவிடும் இயல்புடை யானையும் குறிக்கும்
நீண்டகையான்	நீண்டகையான் nīṇṭagaiyāṉ, பெ. (n.) ஒற்றைக்கொம்பன் (காண்டா மிருகம்);; rhinoceros. (சா.அக.);.
நீண்டகையானை	நீண்டகையானை nīṇṭagaiyāṉai, பெ. (n.) ஒற்றைக் கொம்பனின் கொம்பு (யாழ். அக.);; the horn of the rhinoceros.

நீண்டதும்பை	நீண்டதும்பை nīṇṭadumbai, பெ. (n.) பேய்த்தும்பை; devil toombay-Leucas liniflia alias phlomis zeylanica. [நீண்ட + தும்பை.]
நீண்டவன்	நீண்டவன் nīṇṭavaṉ, பெ. (n.) திருமால்;{višnu;} as one who grew to great height in his dwarf incarnation. "நீண்டவன் றுயின்ற சூழ லிதுவெனின்" (கம்பரா. குகப். 41.);. [நீள் - நீண்டவன்.] தோற்றரவில் குறுமையுரு வெடுத்து மூன்றடி மண்கேட்டபின் பேருருக் கொண்டு உலகளந்து மாவலியின் செருக்கடக்கியதான தொன்மக்கதை
நீண்டவிலை	நீண்டவிலை nīṇṭavilai, பெ. (n.) ஆடாதோடை; malabar nut-adthoda vasica. (சா.அக.);. [நீள் → நீண்ட + இலை.]
நீண்டாயம்	நீண்டாயம் nīṇṭāyam, பெ. (n.) நீளம் (யாழ்.அக.);; length. [நீள்→நீண்ட.நீண்ட+ஆயம் நீண்டாயம்.]
நீண்டொழுகுமேகம்	நீண்டொழுகுமேகம் nīṇṭoḻugumēgam, பெ. (n.) தந்துமேகம் பார்க்க;see {tandu mēgam} (சா.அக.);.
நீண்டோன்	நீண்டோன் nīṇṭōṉ, பெ. (n.) நீண்டவன் பார்க்க;see {nindavan} [நீள்→நீண்ட→நீண்டவன்→நீண்டோன்.]
நீண்முடி	நீண்முடி nīṇmuḍi, பெ. (n.) அரசன்; king, as wearing a high crown. "நின்றமா மள்ளர்க் கெல்லா நீண்முடி யிலக்க மானான்" (சீவக. 286.);. [நீள் + முடி.]
நீண்மை	நீண்மை nīṇmai, பெ. (n.) பழைமை; antiquity, olden times. "நீண்மைக்க ணின்று வந்த நீதியெலாந் தருவல்" (சீவக. 1119.);. [நீள்→நீண்மை.]

நீண்மொழி	நீண்மொழி nīṇmoḻi, பெ. (n.) 1. சூளுரை; vow. "நீண்மொழிக் குன்றா நல்லிசைச் சென்றோ ரும்பல்" (மலைபடு. 539.);. 2. வீர னொருவன் செய்த வஞ்சினங் கூறும் புறத்துறை (புறநா. 287, தலைப்பு.);; a theme describing the vow taken by a warrior. "நீண்மொழி யெல்லா நீலன் கூற" (சிலப்.28;109.);. [நீள் + மொழி.]
நீணகர்	நீணகர் nīṇagar, பெ. (n.) நீண்ட பெருமனை; a large house. "நெடுமணிஞ்சி நீணகர் வரைப்பின்" (பதிற். 68;16.);. [நீள்+நகர்.]
நீணாளம்	நீணாளம் nīṇāḷam, பெ. (n.) நீள் புகைக் குழாய் (தைலவ. தைல.);; long blow-pipe. [நீள் + நாளம் நாளம் – உட்டுளை, தண்டு.]
நீணிதி	நீணிதி nīṇidi, பெ. (n.) பெருஞ்செல்வம்; great riches. "நீணிதி வணிகர்" (சீவக. 615.);. [நீள் + நிதி.] Skt. Nidi
நீணிரை	நீணிரை nīṇirai, பெ. (n.) நெடும்பிணக்குவை; collection of carcass. "நிலமிழி நிவப்பி னீணிரை பலசுமந் துருவேழு கூளிய ருண்டு மகிழ்ந்தாட" (பதிற்றுப். 36;11.);. [நீள் + நிரை.]
நீணிலங்கடந்தநெடுமுடியண்ணல்	நீணிலங்கடந்தநெடுமுடியண்ணல் nīṇilaṅgaḍandaneḍumuḍiyaṇṇal, பெ. (n.) திருமால்;{Tirumal,} "நீணிலங் கடந்த நெடுமுடி யண்ணல் தாடொழு தகையேன் போகுவல் யானென" (சிலப். 11;148.);. [நீள் + நிலம் + கடந்த + நெடுமுடி + அண்ணல்.]
நீணிலம்	நீணிலம் nīṇilam, பெ. (n.) பெருநிலப்பரப்பு; a large area, "நிரப்பின் றெய்திய நீணிலம்" (மணிமே.14;51.);.
நீணிலமளந்தோன்	நீணிலமளந்தோன் nīṇilamaḷandōṉ, பெ. (n.) Tirumal. "வாணன் பேரூர் மறுகிடை நடந்து நீணில மளந்தோ னாடிய குடமும்" (சிலப். 6;54.);. [நீள் + நீளம் + அளந்தோன்.]

ணிலமளந்தோன்மக	நீணிலமளந்தோன்மகன் nīṇilamaḷandōṉmagaṉ, பெ. (n.) திருமாலின் மகனாகிய காமன், {Kaman} "வாணன் பேரூர் மறுகிடை நடந்து நீணில மளந்தோன் மகன்முன் னாடிய பேடிக் கோலத்துப் பேடு காண்குநரும்" (மணிமே. 3;116.);. [நீணிலம் + அளந்தோன் + மகன்.]
நீணிலை	நீணிலை nīṇilai, பெ. (n.) ஆழம்; depth. "நீணிலைக் கூவல்" (கல்லா. 12.);. [நீள் + நிலை.]
நீணு-தல்	நீணு-தல் nīṇudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) நெடுந் தொலைவு செல்லுதல்; to go a long distance. "மாலொடு தண்டாமரையானு நீணுதல் செய்தொழிய நிமிர்ந்தான்" (தேவா. 62. 9.);. [நீள் → நீளு → நினு-,]
நீணெறி	நீணெறி nīeṟi, பெ. (n.) 1. நீண்டவழி (யாழ்.அக.);; long way. "வேலியில் இடுமுள் ளொன்றைப் பிரித்து அதனை நீங்கிக் காலைக் கடன் கழித்தற்கு நீணெறிக் கண்ணதோர் நீர்நிலைக்கண் தலைப் படுகின்றவனென்க." (சிலப். 13;43, உரை.);. 2. இடைவிடா இன்பத்திற்குரிய நெறி (வின்.);; the path of lasting happiness. [நீள் + நெறி.]
நீணோக்கம்	நீணோக்கம் nīṇōkkam, பெ. (n.) விடாமற் பார்த்தல்; seeing without stop. "நீணோக்கங் கண்டு நிறைமதி வாண் முகத்தைத் தானோர் குரக்குமு மாகென்று போன" (சிலப். 21;20.);. [நீள் + நோக்கு+ அம்.]
நீத்தண்ணீர்	நீத்தண்ணீர் nīttaṇṇīr, பெ. (n.) நீர்ச் சோற்றுத் தண்ணீர் (இ.வ.);; water allowed to stand over cooked rice over-night. [நீர்ச்சோற்றுத் தண்ணீர் → நீர்த்தண்ணர் → நீத்தண்ணீர்.]
நீத்தம்	நீத்தம்2 nīttam, பெ. (n.) தண்ணீர் விட்டான் கிழங்கு; water root, aspargus racemes.
நீத்தவன்	நீத்தவன் nīttavaṉ, பெ. (n.) 1. துறவி; ascetic. 2. அருகன் (சூடா.);; Arhat. [நீ → நீக்கு → நீத்தல். நீத்தல் = விடுபடுதல், விலகுதல், துறத்தல். நீத்து → நீத்தவன்.]

நீத்தார்	நீத்தார் nīttār, பெ. (n.) இறந்தவர் (இக்.வழ.); மறைந்தவர்; the dead. 'நீத்தாருக்கு ஆற்ற வேண்டிய கடன்' (உ.வ.);. நீத்தார் - உயிரை நீத்தவர், இறந்தவர்.] நீத்தார் என்பது முற்றத்துறந்த முழு முனிவரையே குறிக்குமெனினும், உயிரைத் துறந்த பின் துறப்பதற் கேதுமின்மை கருதி மறைந்தவரைக் குறிக்கவும் இச்சொல் வழங்குவது இக்கால வழக்கு. நீத்தார்2 nīttār, பெ. (n.) முற்றுந் துறந்த முனிவர், renounced person. "ஒழுக்கத்து நீத்தார் பெருமை" (குறள், 21.);. [நீ → நீக்கு → நீத்தார்.] முற்றத் துறந்த முழுமுனிவர் தமக்குரிய ஒழுக்கத்தின் [illegible] உறைந்து நின்று [illegible] துறந்த
நீத்தார்இறுதிச்சடங்கு	நீத்தார்இறுதிச்சடங்கு nīddāriṟudiccaḍaṅgu, பெ. (n.) இறந்தவரின் பொருட்டு அவர் பிறங்கடைகள் செய்யும் இறப்புக்குப் பிந்தைய காரணம்; performence funeral rites to the death by their heir. [நீத்தார் + இறுதிச்சடங்கு.]
நீத்தார்கடன்	நீத்தார்கடன் nīttārkaḍaṉ, பெ. (n.) நீத்தார் இறுதிச் சடங்கு பார்க்க;see {nittār-irudi-ccagangu.} [நீத்தார்2 + கடன். கடம் → கடன் = செய்யத் தக்கது. செலுத்தத் தக்கது.]
நீத்தார்சடங்கு	நீத்தார்சடங்கு nīttārcaḍaṅgu, பெ. (n.) நீத்தார் இறுதிச்சடங்கு பார்க்க;see {nitarirud-c-cadargu} [நீத்தார் + சடங்கு.]
நீத்தார்பெருமை	நீத்தார்பெருமை nīttārperumai, பெ. (n.) திருக்குறள் அதிகாரங்களுள் ஒன்று; one of the chapters of {Tirukkural} [நீத்தார் + பெருமை.] இறைவன் திருவருளைப் பெற்றவரும், மழை பெயற்கு ஓரளவு கரணியமாகக் கருதப்பெறுபவரும், பேரரசர்க்கும் பெருந் துணையாகும் அறிவாற்றல் மிக்கவரும், மழைக்கு அடுத்தபடியாக நாட்டு
நீத்திடு-தல்	நீத்திடு-தல் nīddiḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பெருக்கிடுதல்;(சீவக. 1382, உரை.);; to overflow, flood. 2. மிகுத்திடுதல்; to become excessive. "இகவாவிட ரென்வயி னீத்திட" (சீவக. 1382.);. [நீத்து + இடு-,]
நீத்திருணி	நீத்திருணி nīttiruṇi, பெ. (n.) காமப்பால்; semen virile (சா.அக.);

நீத்து	நீத்து1 nīttu, பெ. (n.) பெருக்கம் (ஐங்குறு.); multiplicity. நீத்து2 nīttu, பெ. (n.) 1. நீந்துகை; swimming. "நீத்துநீ ரிருங்கழி" (ஐங்குறு.162.);. 2. நீந்தக்கூடிய ஆழமுடைய நீர்; water of swimming depth. "யானைக்கு நீத்து முயற்கு நிலையென்ப" (தொல்.சொல்.406,சேனா.);. 3. வெள்ளம்; flood. [நீந்து → நீத்து.]
நீத்துநீர்	நீத்துநீர் nīttunīr, பெ. (n.) நீந்துதற்குரிய ஆழ்ந்த நீர்; depth of water to be used for swimming. "பெருங்கடற் கரையது சிறு வெண்காக்கை நீத்து நீர் இருங்கழி இரைதேர்ந்துண்டு பூக்கமழ் பொதும்பிற் சேக்குந் துறைவனொடு" (குறுந்.313.);. [நீந்து → நீத்து + நீர்.]
நீந்துப்பாகம்	நீந்துப்பாகம் nīnduppākam, பெ. (n.) நீர்ச் சோற்றுத்தண்ணீர் பார்க்க;see {mir-soru-ttaṇṇir} [நீர் + பாகம் → நீர்ப்பாகம் → நீற்றுப்பாகம் → நீத்துப்பாகம்.]
நீத்தோர்	நீத்தோர் nīttōr, பெ. (n.) பிரிந்தோர்; as divider. "அஞ்சி லோதி யாய்வளை நெகிழ நொந்தும் நம் அருளார் நீத்தோர்க்கு அஞ்சல் எஞ்சினம் வாழீ தோழி" (குறுந்.21.);. [நீத்து → நீத்தோர்.]
நீதகம்	நீதகம் nītagam, பெ. (n.) 1. வெற்றிலைக் கொடி எனும் கொடிவகை; betel-pepper. 2. நீர்வல்லி பார்க்க;see {mil-wal} [நீர் → நீத்தம் → நீதம் → நீதகம்.]
நீதச்சிலைச்சூதம்	நீதச்சிலைச்சூதம் nītaccilaiccūtam, பெ. (n.) துரிசு; blue vitriol, verdigris.
நீதச்செம்மண்	நீதச்செம்மண் nītaccemmaṇ, பெ. (n.) நிலத்தின் மேல் மண்; the red soil of a tab land. (சா.அக.);. [நீதம் + செம்மண்.]

நீதபரிமளம்	நீதபரிமளம் nītabarimaḷam, பெ. (n.) சீதாங்கச் செய்நஞ்சு (யாழ். அக.);; a minera poison. [நீதம் + பரிமளம்.] நீதபரிமளம் nītabarimaḷam, பெ.(n.) சீதாங்க பாடாணம் என்னும் ஒருவகைச் செய்ந்நஞ்சு (யாழ்.அக.);; a mineral poison.
நீந்தக்கொடு-த்தல்	நீந்தக்கொடு-த்தல் nīndakkoḍuttal, செ.குன்றாவி. (v.t.) நீந்தப் பெய்-தல் பார்க்க;see {ninda-p-pe} [நீந்து2 + கொடு-,]
நீந்தப்பெய்-தல்	நீந்தப்பெய்-தல் nīndappeytal, செகுன்றாவி. (v.t.) மிகுதியாய்க் கொடுத்தல்; to give or pour in abundance, "கன்னலு நெய்யு நீந்தப் பெய்து" (சீவக. 2401.);. [நீந்து2 பெய். நீஞ்சு → நீந்து = கடத்தல், அளவு கடத்தல், மிகுதி. பிள் → பிய் → பெய் = பொழிதல், கொடுத்தல், வழங்குதல்.]
நீந்தல்	நீந்தல் nīndal, தொ.பெ. (vbl.n.) நீந்துதல் (சூ.நிக.5;25. மூலம்.);; to swim. [நீர் + நீந்து + அல்.] அல்- தொழிற்பெயரீறு.
நீந்து	நீந்து1 nīndudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கைகால்களாலடித்து நீரில் மிதந்து செல்லுதல்; to swim in water. "நீந்துபுனல்" (திவா. 5.68.);. 2. பெருகுதல்; to overflow. "நெடும்பெருங்க ணீந்தின நீர்" (பு.வெ.12. பெண்பாற்.8.);. [நீஞ்சு →நீந்து.] நீந்து2 nīndudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கடத்தல்; to swim across, cross over. escape from. "பிறவிப் பெருங்கடனீந்துவர்" (குறள்,10.);. 2. வெல்லுதல்; to get over. Overcome. "கலங்கருவிய வரைநீந்தி" (மதுரை 57.);. 3. கழித்தல்; to relinquish, give up. "மணப்பருங் காமந் தணப்ப நீந்தி" (அகநா. 50.);. நீந்து2 nīndu, பெ. (n.) பெருங்கடல்; ocean. "நீந்து நித்தில விதான நிழலான்" (சீவக.2421.);.

நீந்துபுனல்	நீந்துபுனல் nīndubuṉal, பெ. (n.) ஆழமுள்ள நீர் (திவா.);; deep water. [நீந்து + புனல்.]
நீந்துமூசி	நீந்துமூசி nīndumūci, பெ. (n.) காந்தம்; load Stone. [நீந்தும் + ஊசி.]
நீப்பு	நீப்பு nīppu, பெ. (n.) 1. துறவு; relinquishment, renunciation. 2. பிரிவு; separation, parting. [நீ → நீப்பு]
நீப்புரவு	நீப்புரவு nīppuravu, பெ. (n.) நீங்குகை; leaving, abudoning. "யாப்புறு பால்வகை நீப்புரவின்றி" (பெருங். மகத. 6;63.);. [நீ → நீப்பு → நீப்புரவு.]

நீபம்	நீபம்1 nīpam, பெ. (n.) 1. நீர்க்கடம்பு (பிங்.); பார்க்க;see {mir-k-kadambu} 2. பெண் கடம்பு; Common Indian oak. 3. செங்கடம்பு; small Indian oak. 4. மரவகை; niepabark. 5. உத்திரட்டாதி (பிங்.); பார்க்க;see {uttirattädi} நீபம்2 nīpam, பெ. (n.) கரணியம் (பிங்.);; cause, reason. நீபம்1 nīpam, பெ.(n.) 1. நீர்க்கடம்பு (பிங்.); பார்க்க;see {} 2. வெண்கடம்பு (மலை.);; common Indian oak. 3. செங் கடம்பு; small Indian Oak. 4. மரவகை. 5. பிற் கொழுங்கால் என்னும் விண்மீன் (உத்திரட் டாதி); (பிங்.);; the 26th naksatra. [Skt. {} → த. நீபம்1.] நீபம்2 nīpam, பெ.(n.) காரணம் (பிங்.);; cause, reason. [Skt. nibha → த. நீபம்2.]
நீம்	நீம் nīm, பி. பெ. (pron.) முன்னிலைப் பன்மைப்பெயர்; you. "நீமே வென்றிக் களிற்றானுழைச் செல்வது வேண்டு மென்றான்" (சீவக. 1932.);. [நீன் → நீ → நீம்.] நீன் என்னும் பெயரே நீ என்று குறைந்து வழங்குகின்றது. நீன் என்னும் வடிவை இன்றும் தென்னாட்டுலக வழக்கிற் காணலாம். தான் என்பது தன் என்று குறுகினாற் போல் நீன் என்பது நின் என்று குறுகும். நீன்
நீம்பயம்	நீம்பயம் nīmbayam, பெ. (n.) பனிதாங்கி; southern wood-artimisa abrotanum (சா.அக.);.
நீம்பல்	நீம்பல் nīmbal, பெ. (n.) 1. இரண்டு பலகையினூடே தோன்றுவது போன்ற பிளப்பு (இ.வ.);; interstice, gap, cleft, chink, as between two boards. 2. வெடியுப்பு (சா.அக.);; saltpetre. [நால் → நெல் → நெள் → நெரு → நெகிழ் (நெகிள்); நீள்→நீம்→நீம்பு→நிம்பல்.]
நீமம்	நீமம் nīmam, பெ. (n.) 1. ஒளி; light 2. பளபளப்பு; lustre. (சா.அக.);.

நீயான்	நீயான் nīyāṉ, பெ. (n.) கப்பலின் தலைவன்; captain of a ship. "பௌவத்தருங்கலமியக்கு நீயான் போல" (பெருங். உஞ்சைக்.49;10.); [நீர்கலமகன் → நீகாமன் → நீகான் → நியான்]
நீயிர்	நீயிர்1 nīyir, பி.பெ. (pron.) முன்னிலைப் பன்மைப்பெயர்; you. நீயிர் என்னும் முன்னிலைப் பன்மைப் பெயர் வேற்றுமைப்படும்போது நும் என்று திரியு மேயன்றி, நும் மென்னும் வேற்றுமைத் திரிபுப் பெயர் நீயிரென்று திரியாது. முன்னிலைப் வேற்றுமைத்திரிபு பெயர் நீ, நீ நின், நுன், உன் நீம் நும், உம் நீம் + கள் = நீங்கள் நுங்கள், உங்கள் நீம் + இர் = நீவிர் நும், உம். நீயிர், நீவிர்;நீன் என்னும் பெயரே நீ என்று குறைந்து வழங்குகின்றது. நீன் என்னும் வடிவை இன்றும் தென்னாட்டுலக வழக்கிற் காணலாம். தான் என்பது தன் என்று குறுகினாற்போல், நீன் என்பது நின் என்று குறுகும். நீன் என்பது இலக்கண வறியாமை காரணமாகக் கொச்சையாகக் கருதப்படுகிறது. நீனுக்குப் பன்மை நீம் என்பது மகரம் பன்மைப் பொருளுணர்த்தலை ஆங்கில இலக்கண நூல்களிலும் காணலாம். நீங்கள் என்பது விகுதிமேல் விகுதி பெற்ற இரட்டைப்பன்மை. (இலக்.கட். 4.);. நீன், நீம், நூன், நூம் என்பன பழந்தமிழ் முன்னிலைப் பெயர்கள். இவற்றின் னகரவீறு ஒருமையையும் மகரவீறு பன்மையையுங் குறிக்கும். இவற்றுள் நீன் என்னுஞ் சொல் இன்றும் தென்னாட்டு வழக்கிலுள்ளது. நூன் நூம் என்பன இருவகை வழக்கும் அறினும், அவற்றின் வேற்றுமைத் திரிபான நுன், நும் என்னும் அடிகள் இன்றுஞ் செய்யுள் வழக்கிலுள்ளன. நீன் என்னுஞ் சொல்லின் கடைக்குறையான நீ என்பது இருவகை வழக்கிலுமுள்ளது. நீ என்பது சீனமொழியில் 'நி' எனக் குறுகி வழங்குகின்றது. 'நிமென்' என்பது இதன் பன்மை. பொர்னு என்னும் ஆப்பிரிக்க மொழியில் 'நி' என்பதே முன்னிலை யொருமைப் பெயர். சில பழஞ்சிந்திய மொழிகளில் நீ என்னும் பெயர் தமிழிற் போன்றே சிறிதும் திரியாமல் வழங்கிவந்தது. ஆத்திரேலிய மொழிகளின் முன்னிலை யொருமை 'நின்ன' 'ஙின்னி' 'ஙிந்தெ' என்பன; இருமை 'நிவ' 'நுர' என்பன;
நீயேகூறென்றல்	நீயேகூறென்றல் nīyēāṟeṉṟal, பெ. (n.) திருக்கோவையார் கூறும் அகப் பொருள் துறைகளிலொன்று; one of the theme of the love-poetry. தன் பிரிவைத் தலைவியிடங் கூறுமாறு தலைவன் தோழியிடம் வேண்ட, அதற்கவள் உடம்படாளாய்த் தலைவ, அவளுக்கு நீயே கூறுக' எனுந்துறை. [நீயே + கூறு + என்றல்.]

நீர்	நீர்1 nīrttal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) அடர்த்தியைக் குறைத்தல்; (மோர் போன்வற்றில்); நீர் கலந்து நீர்த்தன்மை உடையதாக்குதல்; to dilute (a liquid); make thin (by adding water);. நீர்த்த மோராக இருந்தாலும் குடிப்பதற்குச் சுவையாய் இருக்கிறது. (உ.வ.);. மேலும் மேலும் திருத்தங்கள் செய்ததால் கருத்து நீர்த்துப் போய்விட்டது. (உ.வ.);. 2. (சுண்ணாம்பில்); நீர் சேர்த்துக் குழைத்தல்; slake (lime);. [நீள் → நீர்.] நீர்2 nīrttal, 4 செகு.வி. (v.i.) 1. நீராதல்; to become thin or watery, as liquid food in cooking. 2. ஈரமாதல்; to be wet, moist. "நீர்க்கின்ற செஞ்சடை" (திருமந்.2121.);. நீர்3 nīr, பெ. (n.) 1. ஐம்பூதங்களிலொன்றான நீர்; water, one of the five elements. "தீமுரணிய நீரும்" (புறநா. 2.);. 2. கடல்; sea ocean. "நீரொலித்தன்ன" (மதுரைக்.369.);. 3. சாறு (இரசம்);; juice, liquor. "கரும்பினை….. யிடித்துநீர் கொள்ளினும்" (நாலடி. 156.);. 4. பனிநீர்; rose water. "நீரால் வெண்ணிறப் பொடியை மாற்றி" (சீவக.117.);. 5. உடலிலுள்ள அரத்தம், பித்தநீர் முதலிய நீர்மப்பொருள் (வின்.);; humours of the body, as serum, lymph. 6. சிறுநீர்; urine. "இவ்வெல்லையி னீர்பெய்து யான் வருகாறும்" (பிரமோத்.2.50.);. 7. பூராடம் (பிங்.); பார்க்க;see {pladam} 8. பூராட்டாதி (அக.நி.); பார்க்க;see {pūrattādī} 9. ஈரம் (வின்.);; dampness, moisture, humidity. 10. ஒன்பான் மணியொன்றின் (இரத்தினத்தின்); ஒளி; water in a gem. "நெடுநீர் வார்குழை" (நெடுநல்.139.);. 11. குணம்; nature, disposition. "அன்ன நீரார்க்கேயுள" (குறள்,527.);. 12. நிலை (வின்.);; state, condition. 13. முறைமை; order, manner. "பேர்யாற்றடை கரை நீரிற் கேட்டாங் கார்வ நெஞ்சமோ டவலங் கொள்ளார்" (சிலப்.10;140.);. ம., க., கோத., து., கட., குவி., நீர்; தெ., நீர்., நீள்ளு; து., பர்., நீர்; கொலா., இர்;பிரா., திர்., Skt. {niru} = water, juice, liquor. [நூல் (நீட்சிக்கருத்துவேர் நுல் → நெல் → நெள் → நெகு → நெகி (நெகிள்); → நீள் → நீர் (வே.க.342.);.]

www.valluvarvallalarvattam.com 12530 of 19068.

நீர்அடைவு	நீர்அடைவு nīraḍaivu, பெ. (n.) நீர்ப்பெருக்கு; water gain or bleeding. [நீர் + அடைவு.]
நீர் அளவு	நீர் அளவு nīraḷavu, பெ. (n.) நீரின் கொள்ளளவு; water content. [நீர் + அளவு.]
நீர்அளவை	நீர்அளவை nīraḷavai, பெ. (n.) நீரைக்கணக்கிடுகை; water measurement. [நீர்+அளவை.]
நீர்இயக்கவியல்	நீர்இயக்கவியல் nīriyakkaviyal, பெ. (n.) நீரின் இயக்கம் பற்றிய அறிவியற் பிரிவ; hydro dynamics. [நீர் + இயக்கம் + இயல்.]
நீர்ஊடுருவாமை	நீர்ஊடுருவாமை nīrūṭuruvāmai, பெ. (n.) நீர்ப்புகா இறுக்கம்; water tightness. [நீர் + ஊடுருவாமை.]
நீர்ஒவ்வாமை	நீர்ஒவ்வாமை nīrovvāmai, பெ. (n.) உடம்புக்கு நீர் ஒத்துக்கொள்ளாமையாகிய மாறுபாடு; injuriousness of some kinds of water. [நீர் + ஒவ்வாமை, உல் → ஒல் → ஒவ் → ஒவ்வு + ஆ + மை.] ஆ-எதிர்மறை இடைநிலை.
நீர்ஒட்டம்	நீர்ஒட்டம் nīroṭṭam, பெ. (n.) நீர்ப்பெருக்கு current (water);. [நீர் + ஒட்டம்.]

நீர்க்கசிவு	நீர்க்கசிவு1 nīrkkasivu, பெ. (n.) ஊற்று பாய்தல்; welling up. [நீர்+கசிவு.] நீர்க்கசிவு2 nīrkkasivu, பெ. (n.) கசிவு; dampneSS. [நீர் + கசிவு. கள் → கழி → கசி → கசிவு.]
நீர்க்கட்டி	நீர்க்கட்டி1 nīrkkaṭṭi, பெ. (n.) கம்முக்கட்டி; water boil. [நீர் + கட்டி.] நீர்க்கட்டி2 nīrkkaṭṭi, பெ. (n.) 1. நீர்க்கண்டி பார்க்க;see {nīr-k-kanọi.} 2. ஆலங்கட்டி (இ.வ.);; hail-stone. 3. கெடுநீர் (சலம்); வைத்த புண் கட்டி (இ.வ.);; a cyst. [நீர் + கட்டி.] குள் → கள் → கட்டு → கட்டி (மு.தா. 244.); கள்-திரளல், பெருகுதல், உருண்டையாதல், உருண்டு கட்டியாதல், திரண்டு பெருகுதலால் தோற்றப் பொலிவு பெறுதல்
நீர்க்கட்டு	நீர்க்கட்டு1 nīrkkaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) புண் சீழ் பிடித்தல் (வின்.);; to form pus. [நீர் + கட்டு-.] குள்→கள்→கட்டு. கள்-திரளல், பெருகுதல், உருண்டையாதல், திரண்டு பெருகுதலால் தோற்றப் பொலிவு பெறுதல். நீர்க்கட்டு2 nīrkkaṭṭudal, பெ. (n.) 1. சிறுநீர்தடைப்பட்டிருக்கும் நோய் (வின்.);; retention or stoppage of urine, stricture of urethra. 2. நீராலுண்டாம் உடல் வீக்கம் (வின்);; dropsy 3. நீர்க்கோவை (இ.வ.);; tonsilitis 4. நீர்நோய் வகை (இ.வ.);; inflammation of a synovial membrance, synoVitis. [நீர் + கட்டு-.] நீர்க்கட்டு2 nīrkkaṭṭu, பெ. (n.) ஏரி முதலியவற்றில் நீர் தேங்கும் அளவு; the maximum height up to which water collects, as in a lake, tank, etc. இந்த ஏரிக்கு நீர்க்கட்டு எவ்வளவு? (உ.வ.);. [நீர் + கட்டு.]
நீர்க்கட்டுக்கொடி	நீர்க்கட்டுக்கொடி nīrkkaḍḍukkoḍi, பெ. (n.) பெருங்கட்டுக்கொடி; a bigger variety of coagulating creeper-cocaulus villofus. (சா.அக.);. [நீர் + கட்டு + கொடி.]

நீர்க்கட்டுவாதம்	நீர்க்கட்டுவாதம் nīrkkaṭṭuvātam, பெ. (n.) நீர்க்கட்டுவூதை பார்க்க;see {mir-kkattu-Jaaf} [நீர்க்கட்டு + வாதம்.] Skt. {vådam »} த. ஊதை.
நீர்க்கட்டுவூதை	நீர்க்கட்டுவூதை nīrkkaṭṭuvūtai, பெ. (n.) ஊதைநோய் வகை; rheumatism. [நீர்க்கட்டு + ஊதை.]
நீர்க்கடம்பு	நீர்க்கடம்பு nīrkkaḍambu, பெ. (n.) கடப்ப மரவகை (L.);, water cadamba tree. [நீர் + கடம்பு. நீள் → நீர் கடு → கடம்பு.]
நீர்க்கடலை	நீர்க்கடலை nīrkkaḍalai, பெ. (n.) பேய்க்கடலை; bitter bengal gram, devil's gram - cicergenus. (சா.அக.);. [நீர் + கடலை.]
நீர்க்கடவுள்	நீர்க்கடவுள் nīrkkaḍavuḷ, பெ. (n.) மழைக்கடவுள், வருணன்;{varunan,} as god of the waters. "வருணன் மேய பெருமண லுலகமும்" (தொல்.பொருள்.5.);, "கதுமெனக் கண்ட சிங்கனீர்க்கடவுளை நினைந்தான்" (உபதேசகா. உருத்திராக். 227.);. [நீர் + கடவுள்.] நீள் → நீர். கடவு → கடவுள் = இயக்குபவன், செலுத்துபவன். கடவுள் என்னும் பெயர், மனமொழி மெய்களையும் எல்லாவற்றையுங் கடந்த முழுமுதற் கடவுளையே குறிக்க எழுந்த சொல்லென்பது, அதன் பகுதியாலேயே விளங்கும் (சொ. ஆ. க.87.);
நீர்க்கடன்	நீர்க்கடன் nīrkkaḍaṉ, பெ. (n.) நீத்தார் பொருட்டுச் செய்யும் நீர்க்கரணம் (சடங்கு);; libations of water with sesame seeds and quitch grass or kaus, offered to one's manes. "நீர்க்கடன் மரபுதாங்கி" (சீவக.1737.);. 2. சந்தியாவந்தனம் (இ.வ.); பார்க்க;see santhiyavanthanam. [நீர் + கடன். நீள் → நீர். கட = இயங்கு, செல். கடம் → கடன் = செய்யத்தக்கது, செலுத்தத் தக்கது. கடம்→கடன்-கடைப்போலி. ஒ.நோ;

நீர்க்கடிகை	நீர்க்கடிகை1 nīrggaḍigai, பெ. (n.) நேரத்தைத் தெரிந்து கொள்வதற்காகப் பழந்தமிழர் பயன்படுத்திய கருவி; clepsydra, ancient clock worked by flow of water; hour-glass. [நீர் + கடிகை.] கடிகை-சிறிய மட்பானை, நீர்க்கலம், நாழிகை வட்டில். குள்→குண்டு = குழி, ஆழம். குண்டு→குண்டான் - குழிந்த அல்லது குண்டானகலம். குண்டான் - குண்டா. குண்டு → குண்டிகை → குடிகை → குடிக்கை, குடுவை. குடிகை-நீர்க்கலம் (கமண்டலம்);. குடிகை → கடிகை-நீர்க்கலம், நாழிகை வட்டில். நீர்க்கடிகை2 nīrggaḍigai, பெ. (n.) துறவியர் கையிலேந்தும் வளைந்த கைப்பிடியுடைய மூக்குச் செம்பு; a vessel for holding water used by ascetics.
நீர்க்கடியாரம்	நீர்க்கடியாரம் nīrkkaḍiyāram, பெ. (n.) நீர்க்கடிகை பார்க்க;see {nir-k-kadigai,} [நீர் + கடியாரம்.] கடிகை + ஆரம்-கடிகையாரம் → கடிகாரம். கடிகை → கழிகை. ஒ.நோ.;வட்டு + ஆரம்-வட்டாரம், கொட்டு+ஆரம்-கொட்டாரம் ஆரம்-சொல்லாக்க ஈறு (வே.க.158.);. பழங்காலத்தில் காலம் அறிவதற்குப் பயன்படுத்திய கருவி நீர்க்கடிகை எனப்பட்டது. கடிகை=சிறிய
நீர்க்கடுப்பு	நீர்க்கடுப்பு nīrkkaḍuppu, பெ. (n.) சிறுநீரில்சுடுபிடிப்பு; எரிச்சலோடு துளி துளியாய்ச் சிறுநீர் இறங்கும் நோய்வகை; dysury, strangury, urethritis, stricture of urethra. [நீர்+கடுப்பு.] மறுவ. நீர்க்கிரிச்சரம், நீர்க்குத்து, நீர்க்கொதி, நீர்க்கொதிப்பு.
நீர்க்கடும்புத்தோல்	நீர்க்கடும்புத்தோல் nīrkkaḍumbuttōl, பெ. (n.) ஒருவகை மருந்துப் பச்சிலை (மாட்டுவா.);; a medicinal herb.
நீர்க்கண்டகி	நீர்க்கண்டகி nīrgganṭagi, பெ. (n.) நீர்முள்ளிச் செடி (தைலவ.தைல;135.);; a herb growing in moist places. [நீர் + கண்டகி.] கள்→கண்டு→கண்டகி. கள்-முள். கண்டகி-முட்செடி.
நீர்க்கண்டம்	நீர்க்கண்டம்1 nīrkkanṭam, பெ. (n.) நீரில் மூழ்கிப் போதல் முதலிய ஏதம்; peril by water, as drowing. [நீர் + கண்டம்.] நீர்க்கண்டம்2 nīrkkanṭam, பெ. (n.) பனிக்கட்டி, ice, snow, (சா.அக.);. [நீர் + கண்டம்.]

நீர்க்கண்டி	நீர்க்கண்டி nīrkkaṇṭi, பெ. (n.) நீர் பாய்ச்சும் வேலையைக் கவனிக்கும் ஊர் ஊழியக்காரன் (இ.வ.);; a village servant who looks to the distribution of water for irrigation. க. நீர்க்கண்டி. மறுவ, நீர்ப்பாய்ச்சி, நீராணிக்காரன்.
நீர்க்கணம்	நீர்க்கணம்1 nīrkkaṇam, பெ. (n.) செய்யுளின் முதலில் மங்கலமாக அமைக்கத் தக்கதும் நேர்நிரைநிரையென வருவதுமாகிய செய்யுட்கணம் (திவா.);; metrical foot of one {nër} and two nirai, as {kū-vilafi-gani,} considered auspicious at the commencement of a poem. [நீர் + கணம்.] நீர்க்கணம்2 nīrkkaṇam, பெ. (n.) குழந்தைகட்குவரும் கண நோய்வகை (பாலவா. 41.);; a wasting disease, in children. [நீர் + கணம்.]
நீரிக்கதவு	நீரிக்கதவு nīrikkadavu, பெ. (n.) ஏரி முதலியவற்றிலிருந்து நீர் விடுதற்குரிய கதவு; flood gate. (C.E.M.);. [நீர் + கதவு.]
நீர்க்கம்பம்	நீர்க்கம்பம் nīrkkambam, பெ. (n.) காற்றில் சிதறுண்டு மேலெழும் நீர்த்திவலை; rising of water from the Sea or lake in Spray or gets to a certain level giving the appearance of a pillar due to a violent wind - water spout. (சா.அக.);. [நீர் + கம்பம்.]
நீர்க்கம்பல்	நீர்க்கம்பல் nīrkkambal, பெ. (n.) நோய்வகை (தைலவ. தைல.34.);; a disease. [நீர் + கம்மல் செறுமுதல் → செம்முதல் → கெம்முதல் → கெம்மல் → கம்மல்.]
நீர்க்கமல்லி	நீர்க்கமல்லி nīrkkamalli, பெ. (n.) அல்லி (மலை.);; water lily. [நீர் + கம் + அல்லி.] நீர் எனினும் கம் எனினும் ஒக்கும். அம் → கம். அம் = நீர். அல்-இரா. அல் → அல்லி = இரா. ஒ.நோ. அல் → எல் → எல்லி = → இரா. அல் → அல்லி-இரவில் மலரும் பூவகை.
நீர்க்கரப்பன்	நீர்க்கரப்பன் nīrkkarappaṉ, பெ. (n.) சொறிப்புண் (சிரங்கு);வகை (m.l.);; eczema. [நீர் + கரப்பன் கரப்பு→கரப்பான். கரப்பு-சொறி, சுரசுரப்பு.]

நீர்க்கருநோய்	நீர்க்கருநோய் nīrkkarunōy, பெ. (n.) சிறுநீரகத்திலுண்டாகும் நோய் வகை; brights disease. [நீர் + கருநோய் நீர்-சிறுநீர்.]
நீர்க்கருவியாதி	நீர்க்கருவியாதி nīrkkaruviyāti, பெ. (n.) see {mirk-karaш-ncy } [நீர்க்கரு + வியாதி.] த. நோய் → skt. வியாதி.
நீர்க்கரை	நீர்க்கரை nīrkkarai, பெ. (n.) 1. ஆறு குளம் இவற்றின் கரை; embankment of a river or tank. "நீர்க்கரை நின்ற கடம்பையேறி" (திவ். நாய்ச்.12;5.);. 2. நீருள்ள பகுதி; water side. [நீர் + கரை.] கரு → கரை. கரு = மேடு, உயரம்.
நீர்க்கல்லடைப்பு	நீர்க்கல்லடைப்பு nīrkkallaḍaippu, பெ. (n.) சிறுநீர்ப்பையில் கல்லுண்டாக்கி நீர்த் துளையினை அடைத்து நீர் இறங்காமையாகிய நோய்; retention of urine due to the obstruction of calculus or Stone in the passage of urethra, this stone is the formation in the bladder. [நீர் + கல்லடைப்பு.]
நீர்க்கலம்	நீர்க்கலம் nīrkkalam, பெ. (n.) 1. நீர் இருக்கும் ஏனம்; water vessels. 2. நீரருந்தும் ஏனம்; vessel for drinking water. 3. கமண்டலம்; a vessel for holding water used by ascetics. [நீர் + கலம்.]
நீர்க்கவிதை	நீர்க்கவிதை nīrkkavidai, பெ. (n.) நீர்க்கோவை; dropsy (சா.அக.);.
நீர்க்கழலை	நீர்க்கழலை nīrkkaḻlai, பெ. (n.) ஒருவகை இமைக்கட்டி; excrescence on the eyelid. [நீர் + கழலை] கழல்→கழலை. கழல்-கழற்சிக்காய், கழற்சிக்காய் போன்ற கட்டி.]

நீர்க்கழிவு	நீர்க்கழிவு nīrkkaḻivu, பெ. (n.) நீரிழிவு (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {mir-lvu.} [நீரிழிவு → நீக்கழிவு.]
நீர்க்கனதி	நீர்க்கனதி nīrkkaṉadi, பெ. (n.) நீர்க்கனம் (இ.வ.); பார்க்க;see {mir-k-kanam} [நீர் + கனதி.] கல் → கனம் → கனதி.
நீர்க்கனம்	நீர்க்கனம் nīrkkaṉam, பெ. (n.) சளி; cold. [நீர் + கனம்.] கனம்-செறிவு, திரட்சி, உறுதி, மிகுதி. கல்→கன். கல் = உறுதிப்பாடு. கன்- கன. கனத்தல் = பளுவாதல், மிகுதியாதல். கன→ கனம் = தடிமன், பருமன், பெருமை, செறிவு, திரட்சி, உறுதி, மிகுதி, கூட்டம். சளிப்பிடித்திருத்தலைத் தடுமன் பிடித்துள்ளது என்று கூறுவது முண்டு.
நீர்க்காக்கை	நீர்க்காக்கை nīrkkākkai, பெ. (n.) நீர் நிலைகளின் கரையில் காணப்படும்) வாத்து போன்ற தோற்றமும், கூரிய அலகுமுடைய மீனை உணவாகக் கொண்டு வாழும் காக்கையினத்தைச் சார்ந்த ஒருவகைக் கருநீலப் பறவை; COrrn Orant. "செங்காலன்னமும் பைங்காற் கொக்கும் கானக் கோழியும் நீர்நிறக் காக்கையும் உள்ளு மூரலும் புள்ளும் புதாவும் வெல்போர் வேந்தர் முனையிடம் போல" (சிலப். 10;115.);. மறுவ. நீர்நிறக்காக்கை.
நீர்க்காகம்	நீர்க்காகம் nīrkkākam, பெ. (n.) நீர்க்காக்கை பார்க்க;see {nir-k-käkkal} நீர் + காகம். காக்கை → காகம்.
நீர்க்காங்கு	நீர்க்காங்கு nīrkkāṅgu, பெ. (n.) காட்டுப் பூவரசு மரம்; false fern free. நீர்+காங்கு. கோங்கு- காங்கு.
நீர்க்காசம்	நீர்க்காசம் nīrkkācam, பெ. (n.) ஈளை (காச); நோய்வகை; a kind of asthma, consumption.

நீர்க்காணம்	நீர்க்காணம் nīrkkāṇam, பெ. (n.) நீர்வரி (கல்வெட்டு);; water cess. [நீர் + காணம் . கண் → காணி = காணப்படுவது, கண்காணிக்கப்படுவது, பேணுகையில் உள்ள நிலம். வெறுந் தரையாயிருந்து யாரும் நுழைந்திட இடங்கொடாமல், ஒருவரின் காப்பிலிருப்பது காணி. அக்காணிக்கு இறுக்கப்படும் இறை, காணம்.]
நீர்க்காப்பு	நீர்க்காப்பு nīrkkāppu, பெ. (n.) நீர்புக வழியளிக்காத காப்பு; water proof. [நீர் + காப்பு. நீள்→நீர்கா → காப்பு.]
நீர்க்காய்	நீர்க்காய் nīrkkāy, பெ. (n.) நீர்த்தன்மை மிகுந்துள்ள காய்; vegetables with more water content. [நீர் + காய்.] சுரை, வெள்ளரி, பூசணி முதலான காய்களில் நீர்த்தன்மை மிகுந் திருத்தலின் இவை நீர்க்காய்கள் எனப்படுகின்றன.
நீர்க்காய்ச்சுப்பு	நீர்க்காய்ச்சுப்பு nīrkkāyccuppu, பெ. (n.) 1. இந்துப்பு; rock salt. [நீர் + காய்ச்சு + உப்பு.]
நீர்க்காயம்	நீர்க்காயம் nīrkkāyam, பெ. (n.) நத்தை; Snail. (சா.அக.);
நீர்க்காரன்	நீர்க்காரன் nīrkkāraṉ, பெ. (n.) நீர்க் கொணர்பவன் பார்க்க;see {mir-k-konarbavan.} [நீர் + காரன்.] "காரன் உடைமைப்பொருள் பின்னொட்டு
நீர்க்காரி	நீர்க்காரி nīrkkāri, பெ. (n.) நீர்க்கொணர்பவள் பார்க்க;see {mir-kkonarbaval} [நீர் + காரி. காரன், காளி என்பன உடைமைப் பொருள் பின்னொட்டு.]
நீர்க்காரிச்சி	நீர்க்காரிச்சி nīrkkāricci, பெ. (n.) நீர்க்கொணர்பவள் பார்க்க;see {mir-kkonarbaval.} [நீர்க் கொணர்பவள் → நீர்க்காரி → நீர்க்காரிச்சி.] காரிச்சி - விகுதிமேல்விகுதி.

நீர்க்கால்	நீர்க்கால் nīrkkāl, பெ. (n.) 1. நீரோடும் வழி; Water Course. (C.E.M.);. 2. வாய்க்கால்; Canal, "நீர்க்கால் கொழுநிழல் ஞாழல்" (கலித்.56.);. [நீர் + கால் நீள்→ நீர் குல் = தோன்றுதல் கருத்துவேர். குல் → கல் → கால் = தோன்றுதல், வருதல், பாய்தல், ஓடுதல், பரவுதல், வழி, கடம், பாதை.]
நீர்க்கால்சலாகை	நீர்க்கால்சலாகை nīrkkālcalākai, பெ. (n.) சந்திர காந்தக்கல் (சூ.நி.4;41);; moon stone. [நீர் + கால் சலாகை.]
நீர்க்காலி	நீர்க்காலி nīrkkāli, பெ. (n.) நீர்போற் ஊட்டமில்லாத பாலைக் கொடுக்கும் ஆன் (உ.வ.);; cow which gives watery milk. [நீர் + காலி.] காலி - கால்நடை, கறவை, ஆன்.
நீர்க்காவி	நீர்க்காவி nīrkkāvi, பெ. (n.) அடிக்கடி துவைத்து ஈரந் தங்க வைத்தலால் ஆடையிற் பற்றுஞ் செந்நிறம்; a kind of reddish tinge in cloth, produced by frequently washing it in water without allowing it to dry. 2. கருங்குவளை. (வின்);, blue nelumbo. [நீர் + காவி.]
நீர்க்கிண்ணம்	நீர்க்கிண்ணம் nīrkkiṇṇam, பெ. (n.) நீர்க்கடிகை (புதுச்.); பார்க்க;see {ni-k-kdgai} [நீர் + கிண்ணம்.]
நீர்க்கிரந்தி	நீர்க்கிரந்தி nīrkkirandi, பெ. (n.) நோய் வகை (இ. வை. 166.);; a disease. [நீர் + கிரந்தி.]
நீர்க்கிராம்பு	நீர்க்கிராம்பு nīrkkirāmbu, பெ. (n.) செடிவகை; prime rose-willow.
நீர்க்கிரிச்சரம்	நீர்க்கிரிச்சரம் nīrkkiriccaram, பெ. (n.) நீர்க்கடுப்பு (m.l.); பார்க்க;see {mirk-kaduppu}
நீர்க்கிரிச்சினம்	நீர்க்கிரிச்சினம் nīrkkiricciṉam, பெ. (n.) சிறுநீர் தடைப்படுதல்; stricture of urine. (சா.அக.);.

நீர்க்கிழங்கு	நீர்க்கிழங்கு nīrkkiḻṅgu, பெ. (n.) 1. சிறு கிழங்கு; small water root. 2. தண்ணீர் விட்டான் கிழங்கு பார்க்க;see {tannir-wittàn kilangu} (சா.அக.);. [நீர்+கிழங்கு.]
நீர்க்கிழவன்	நீர்க்கிழவன் nīrkkiḻvaṉ, பெ. (n.) நீர்க்கடவுள் (திருவிளை. பதிக.4.); பார்க்க;see {nir-k-kadavu/} [நீர் + கிழவன்.] கிழவன் – உரிமையுடையவன்
நீர்க்கீரி	நீர்க்கீரி nīrkāri, பெ. (n.) நீர் நாய் பார்க்க;see {nir-nāy.} [நீர் + கீரி.]
நீர்க்கீரை	நீர்க்கீரை1 nīrkārai, பெ. (n.) நீரிலுண்டாகும் கீரை வகை;(வின்'.);; an edible water-plant. [நீர் + கீரை.] நீர்க்கீரை2 nīrkārai, பெ. (n.) ஆரைக்கீரை;{ărai-k-kirai} (சா.அக.);. [நீர் + கீரை.]
நீர்க்கீழ்	நீர்க்கீழ் nīrkāḻ, பெ. (n.) நீர்த்தானம் (வின்.); பார்க்க;see {nir-t-tānam} [நீர் + கீழ்.]
நீர்க்குட்டம்	நீர்க்குட்டம் nīrkkuṭṭam, பெ. (n.) ஒருவகை நோய்; a kind of disease. [நீர் + குட்டம்.]
நீர்க்குடத்தி	நீர்க்குடத்தி nīrkkuḍatti, பெ. (n.) தண்ணீர் விட்டான் கிழங்கு; water-root, asparagus raceтo.sus (சா.அக.);. [நீர் + குடத்தி.]
நீர்க்குடம்	நீர்க்குடம் nīrkkuḍam, பெ. (n.) 1. Éif (up&&Gú GLún; water-pot.

நீர்க்குண்டி	நீர்க்குண்டி1 nīrkkuṇṭi, பெ. (n.) 1. சிறுநீர் ; in continence of urinenocturnol enuresis. 2. நீர்மடையைத் திருப்பி நிரவலாகப் பாயவைக்கும் பணியாளன்,மடையான்; one who distributes water for irrigation. [நீர்+குண்டி.] நீர்க்குண்டி2 ni-k-kund பெ. (n.) நொச்சி மரம்; a Species of Chaste tree. [நீர்+குண்டி.]
நீர்குண்டிக்காய்	நீர்குண்டிக்காய் nīrkuṇṭikkāy, பெ. (n.) சிறுநீர் உருவாகும் (உற்பத்தியாகும்); an organ that secretes urinekidney. (Gr. 915);. [நீர்+குண்டிக்காய்,]
நீர்க்குணம்பாடம்	நீர்க்குணம்பாடம் nīrkkuṇambāṭam, பெ. (n.) பதார்த்த குண சிந்தாமணியில் சொல்லியபடி ஆறு, ஏரி, அருவி, கடலிற் பொருந்திய மருத்துவ குணத்தைப் பற்றியதொரு நூல்; the science which deals about the medicinal properties of the principle rivers and different water like tank, lake, shallow Well,deep well, stream and sea. (51.95);.
நீர்க்குத்தல்	நீர்க்குத்தல் nīrkkuttal, பெ. (n) நீர்க்குத்து ;see mir-k-kuttu. [நீர் + குத்தல்.]
நீர்க்குத்திரம்	நீர்க்குத்திரம் nīrkkuttiram, பெ. (n.) நீர்ச்சுண்டி பார்க்க;see {mir-c-cபnd } (சா.அக.);. [நீர் + குத்திரம்.]
நீர்க்குத்து	நீர்க்குத்து1 nīrkkuttu, பெ. (n.) 1. சிறுநீர் தடைப்படுவதால் நீர்வழியிலேற்படும் குத்தல் வலி; an acute pain caused in the urethra from suppression or retention of urine. 2. கல்லடைப்பினால் நீர்த்தாரையில் உண்டாகும் குத்தல் வலி; pin prick pain felt in the urethra due to obstruction of Calculus in the urethra, a urinary disease. 3. கொப்பூழ் (தொப்புள்);; naval. (சா.அக.);. [நீர் + குத்து. நீர்க்குத்து2 nīrkkuttu, பெ. (n.) நீர்க்கடுப்பு பார்க்க;see {nir-k-kaduppu.} [நீர் + குத்து.] நீர்க்குத்து3 nīrkkuttu, பெ. (n.) நீர்நிலைக்கு எதிராக விட்டுவாயில் அமைந்திருக்கும் நிலை (இ.வ.);; position of the entrance of a house being opposite to a tank, well, etc., considered inauspicious

நீர்க்குதிரை	நீர்க்குதிரை nīrkkudirai, பெ. (n.) குதிரை முகம் போன்ற தலையை நீட்டியவாறே நீந்திச் செல்லும் மீன்வகை; sea horse fish - hippo CampuS. [நீர் + குதிரை.]
நீர்க்குப்பி	நீர்க்குப்பி nīrkkuppi, பெ. (n.) நீர்முள்ளி (மலை.);;see {nir-mulli.} [நீர் + குப்பி.]
நீர்க்கும்பி	நீர்க்கும்பி nīrkkumbi, பெ. (n.) நீர்முள்ளி பார்க்க;see {nir-musi} [நீர் + கும்பி.]
நீர்க்குமிழம்	நீர்க்குமிழம் nīrkkumiḻm, பெ. (n.) வெள்விழியில் சங்கம் பழம் போல் கொப்புளத்தை யுண்டாக்கும் ஒரு வகை கண் நோய் (சீவரட். 206.);; an eye disease. [நீர் + குமிழம்.]
நீர்க்குமிழி	நீர்க்குமிழி nīrkkumiḻi, பெ. (n.) நீரிற்றோன்றும் மொக்குள் (திவா.);; water bubble. "நீர்க்குமிழி போலென்னினைவு வெளி வாய்க் கரைய" (தாயு. பராப. 204.);. [நீர் + குமிழி கும் → குமி → குமிழ் → குமிழி.]
நீர்க்குரு	நீர்க்குரு nīrkkuru, பெ. (n.) 1. வியர்க்குரு; prickly heat-millaria. 2. நீர்க்கொள் சிறுகுரு; pimple, pastule. 3. குருப்பொது; any papule 4. தேரையர் கரிசலில் மருத்துவப்பிரிவுகளுள் ஒன்று; one of the medicinal classification referred to in the karisal work of Theraiyar an authority in Tamil medicine. (சா.அக.);. [நீர் + குரு.]
நீர்க்குவை	நீர்க்குவை1 nīrkkuvai, பெ. (n.) கடைக் கண்ணில் குளிர் (சிலேட்டுமம); மொத்தைபோல் சதை வளர்ப்பிக்குமொரு கண்ணோய்; a disease of the inner corner or angle of the eyes marked by a mucous growth. (சா.அக.);. [நீர் + குவை.] நீர்க்குவை2 nīrkkuvai, பெ. (n.) கடைக் கண்ணில் வளரும் தேவையற்ற தசை (சீவரட்.);, proud flesh in the corner of the eye

நீர்க்குழாய்	நீர்க்குழாய் nīrkkuḻāy, பெ. (n.) நீரினைக் கொண்டு செல்லும் குழாய்; water-pipe. [நீர் + குழாய்.]
நீர்க்குளரி	நீர்க்குளரி nīrkkuḷari, பெ. (n.) கல்லாரச் செடி (பெரியபு. தடுத்தா. 173, உரை.);; creeper. [நீர் + குளிரி.]
நீர்க்குளிரி	நீர்க்குளிரி nīrkkuḷiri, பெ. (n.) 1. செடிவகை (திவா.);; arrow-head-sagittarai obtusifolia. 2. பற்றுக்கோடின்மை; want of support. 3. இழப்பு; loss. [நீர் + குளிரி.]
நீர்க்குளுமையூட்டி	நீர்க்குளுமையூட்டி nīrkkuḷumaiyūṭṭi, பெ. (n.) நீரோட்டத்தால் அறையின் வெம்மையைத் தணிக்கும் கருவி; water cooler. [நீர் + குளுமை + ஊட்டி.]
நீர்க்குளுவான்	நீர்க்குளுவான் nīrkkuḷuvāṉ, பெ. (n.) நீர்க் கொளுவான் (இ.வ.); பார்க்க;see {mirk-kosuvân.} [நீர் + குளுவான் கொளுவான் → குளுவான்.]
நீர்க்குறட்டை	நீர்க்குறட்டை nīrkkuṟaṭṭai, பெ. (n.) வயற் பாம்புவகை; checkered snake, as holding tne flesh like pincers while biting. [நீர் + குறடு- நீர்க்குறட்டை.]
நீர்க்குறி	நீர்க்குறி1 nīrkkuṟi, பெ. (n.) 1. தேரையர் செய்ததொரு தமிழ்மருத்துவ நூல். இது சிறுநீரை ஆராய்ந்து நோயைப் பற்றிக் கூறும்; a Tamil medical work compiled by Theraiyar, it treats of diagnostic examination of urine in detail before ascertaining or determining the disease 2. சிறுநீர் ஆய்வு; the medical examination of urine-urinos copy, uroscopy 3. தண்ணீர் ஏறுவதையும் இறங்குவதையும் காண்பிக்கும் அடையாளம்; a mark indicating the raise and fall of water-water mark. (சா.அக.);. [நீர் + குறி.] நீர்க்குறி2 nīrkkuṟi, பெ. (n.) நீர்க்குறியறியும் நிமித்தம்; art of divining the existence of water under ground

நீர்க்குறிஞ்சா	நீர்க்குறிஞ்சா nīrkkuṟiñjā, பெ. (n.) கழுதைப் பாலை என்னும் நஞ்சறுப்பான் கொடி (வின்.);; Indian ipecacuanna [நீர் + குறிஞ்சா.]
நீர்க்குன்று	நீர்க்குன்று nīrkkuṉṟu, பெ. (n.) நத்தை (யாழ்.அக.);; snail. [நீர் + குன்று.]
நீர்க்கூட்டை	நீர்க்கூட்டை nīrkāṭṭai, பெ. (n.) குளவட்டை, நீரட்டை; small kind of leech. [நீர் + கூட்டை.]
நீர்க்கூலி	நீர்க்கூலி nīrkāli, பெ. (n.) நீருக்கான தீர்வை (r.t.);; water rate. [நீர் + கூலி.]
நீர்க்கைக்கதவு	நீர்க்கைக்கதவு nīrkkaikkadavu, பெ. (n.) மதகு (வின்.);; sluice. [நீர் + கை + கதவு.]
நீர்க்கொணர்பவர்	நீர்க்கொணர்பவர் nīrkkoṇarpavar, பெ. (n.) நீர்சுமந்து கொடுப்பவன்; water-carrier. [நீர் + கொணர்பவர்.]
நீர்க்கொணர்பவள்	நீர்க்கொணர்பவள் nīrkkoṇarpavaḷ, பெ. (n.) நீர் சுமந்து கொடுப்பவள்; water supplying women, water women fem, of waterman. [நீர் + கொணர்பவள்.]
நீர்க்கொத்தை	நீர்க்கொத்தை nīrkkottai, பெ. (n.) ஒருவகை தண்ணீர்ப் பாம்பு; a kind of water snake.(சா.அக.);.

நீர்க்கொதி	நீர்க்கொதி nīrkkodi, பெ. (n.) நீர்க்கடுப்பு (வின்.); பார்க்க;see {nir-k-kaguppu.} [நீர் + கொதி.]
நீர்க்கொதிப்பு	நீர்க்கொதிப்பு nīrkkodippu, பெ. (n.) நீர்க் கடுப்பு (யாழ்ப்.); பார்க்க;see {mir-k-kadபppu} [நீர் + கொதிப்பு.]
நீர்க்கொப்புளம்	நீர்க்கொப்புளம் nīrkkoppuḷam, பெ. (n.) உடலில் ஏற்படும் கொப்புளவகை; waterblister. [நீர் + கொப்புளம்.]
நீர்க்கொம்பன்	நீர்க்கொம்பன் nīrkkombaṉ, பெ. (n.) நீர்க் கொம்பு (இ.வ.); பார்க்க;see {mir-k-kombu.} [நீர் + கொம்பன்.]
நீர்க்கொம்பு	நீர்க்கொம்பு nīrkkombu, பெ. (n.) கக்கல் கழிச்சல்; cholera, இந்தப்பாவி நீர்க்கொம்பிலே போக (உ.வ.);. [நீர் + கொம்பு.]
நீர்க்கொழுக்கட்டை	நீர்க்கொழுக்கட்டை nīrkkoḻukkaṭṭai, பெ. (n.) நீராவியில் வெந்ததும் இனிப்பு சேராததுமான கொழுக்கட்டை வகை (இ.வ.);; a kind of ball-cake made of pure flourpaste and steamed. [நீர் + கொழுக்கட்டை.]
நீர்க்கொழுந்து	நீர்க்கொழுந்து nīrkkoḻundu, பெ. (n.) நீரோட்டம் (சூடா,);; head or flow of a current or stream;head of a tide. [நீர் + கொழுந்து.]
நீர்க்கொள்(ளு)-தல்	நீர்க்கொள்(ளு)-தல் nīrkkoḷḷudal, 12 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சளி பிடித்தல்; to feel heavy with cold, as the head. 2. சீழ்பிடித்தல் (இ.வ.);; to suppurate, form pus, as a tumour. [நீர் + கொள்-,]

நீர்க்கொள்கை	நீர்க்கொள்கை1 nīrkkoḷkai, பெ. (n.) நீர்க்கனம் பார்க்க;see {nir-k-kanam} [நீர் + கொள்கை.] [கொள் → கொள்ளு → கொள்ளுகை →கொள்கை.] நீர்க்கொள்கை2 nīrkkoḷkai, பெ. (n.) மாநிலங்களுக்கிடையே ஓடும் ஆற்று நீரைப் பங்கிட்டுக் கொள்ளும் கொள்கை; water policy. [நீர் + கொள்கை.]
நீர்க்கொள்வான்	நீர்க்கொள்வான் nīrkkoḷvāṉ, பெ. (n.) நீர்க்கொளுவான் (யாழ்ப்.); பார்க்க;see {ni-kkosuvân} [நீர் + கொள்வான்.]
நீர்க்கொளுவான்	நீர்க்கொளுவான் nīrkkoḷuvāṉ, பெ. (n.) சின்னம்மை வகை; measles. [நீர் + கொளுவான்]
நீர்க்கோங்கு	நீர்க்கோங்கு nīrkāṅgu, பெ. (n.) கோங்கு வகை; iron wood of malabar. [நீர் + கோங்கு.]
நீர்க்கோசம்	நீர்க்கோசம் nīrkācam, பெ. (n.) சிறுநீர்ப்பை; urinary bladder. (சாஅக.);. [நீர் + கோசம்.]
நீர்க்கோத்தை	நீர்க்கோத்தை nīrkāttai, பெ. (n.) நீர்ப் பாம்பு வகை (யாழ்ப்.);; a Water snake. [நீர் + கோத்தை.]
நீர்க்கோப்பு	நீர்க்கோப்பு nīrkāppu, பெ. (n.) சளி; cold. [நீர் + கோப்பு.]

நீர்க்கோவை	நீர்க்கோவை1 nīrkāvai, பெ. (n.) நீர்தங்கி நிற்கக் கூடிய நிலப்பகுதி (தெ.க.தொ.3.479.);; water-spread. [நீர் + கோவை.] நீர்க்கோவை2 nīrkāvai, பெ. (n.) 1. சளி; cold. 2. சிலேட்டும (கப); நோய்; bronchial catarrh. 3. நீராலுண்டாகும் உடம்பு விக்கம்; dropsy. "நீர்ப்பந்த ரழித்தவர் நீர்க்கோவை நோயர்" (கடம்ப. பு. இலீலா. 148.);. [நீர் + கோவை.]
நீர்க்கோரை	நீர்க்கோரை nīrkārai, பெ. (n.) கோரை வகை (a.);; a smooth sedge, leafy at base. [நீர் + கோரை.]
நீர்க்கோலம்	நீர்க்கோலம்1 nīrkālam, பெ. (n.) புனலாட்டின் போது மகளிர் கொள்ளும் ஆடைவகை; dress and adornment of girls for sporting in water. [நீர் + கோலம்.] நீர்க்கோலம்2 nīrkālam, பெ. (n.) தண்ணீரால் இடப்படும் குறியான கோலம் (இ.வ.);; diagrams on the ground made with water, believed to be inauspicious. 2. நீரிலெழுதும் வரை (இ.வ.);; lines drawn on water, as unstable. "நீர்க்கோல வாழ்வை நச்சி" (கம்பரா. கும்ப. 154.);. [நீர் + கோலம்.]
நீர்க்கோலி	நீர்க்கோலி nīrkāli, பெ. (n.) தண்ணீர்ப் பாம்பு (இ.வ.);; water snake. [நீர் + கோலி.]
நீர்க்கோழி	நீர்க்கோழி nīrkāḻi, பெ. (n.) நீர்வாழ் பறவை வகை; water fowl. "நீர்க்கோழிக் கூய்ப் பெயர்க் குந்து" (புறநா. 395.);. [நீர் + கோழி.] நுல் (நீட்சிக்கருத்து வேர்); நுல் → நெல் → நெ ள் → நெரு → நெகிழ் (நெகிள்); → நீள் → நீர். உள் → உளு துளைக்கும் புழு. உளுத்தல் = புழு மரத்தைத் துளைத்தல். உளு → உழு → உழுதல் = நிலத்தைக் கீறுதல்
நீர்க்கோன்	நீர்க்கோன் nīrkāṉ, பெ. (n.) மழைக்கடவுள், வருணன்; rain god. "நீர்க்கோ னொல்லை தாழ்ந்து" (திருவிளை. நான்மட. 21.);. [நீர் + கோன். நீள் → நீர். கோ → கோவன் → கோன்.]

நீர்கட்டல்	நீர்கட்டல் nīrkaṭṭal, பெ. (n.) சிறுநீர் (மூத்திரம்); அடைபட்டிருக்கும் நோய் (m.l.);; retention of urine. [நீர் + கட்டல்.] அல்- தொழிற்பெயரீறு.
நீர்கட்டு	நீர்கட்டு1 nīrkaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வயல் முதலியவற்றில் நீர் பாய்ச்சுதல்; to irrigate a field, garden bed etc., மேல் வயலுக்கு நீர் கட்டினாயா? (உ.வ.);. [நீர் + கட்டு-,] நீர்கட்டு2 nīrkaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) நீர்க் கொப்புளங்கொள்ளுதல்; to form pus; to blister. [நீர் + கட்டு.]
நீர்கடம்பு	நீர்கடம்பு nīrkaḍambu, பெ. (n.) ஒருவகை மரம்; a kind of tree.(நீர் கடம்பு.);
நீர்கரந்தசெஞ்சடைக்கடவுள்	நீர்கரந்தசெஞ்சடைக்கடவுள் nīrkarandaseñsaḍaikkaḍavuḷ, பெ. (n.) சிவன்; sivan. "ஆடக மாடத் தறிதுயி லமர்ந்தோன் சேடங் கொண்டு சிலர் நின் றேத்தத் தெண்ணீர் கரந்த செஞ்சடைக் கடவுள் வண்ணச் சேவடி வைத்தலின்" (சிலப். 26;63.);. [நீர் + கரந்த + செஞ்சடை + கடவுள்.]
நீர்கழி-த்தல்	நீர்கழி-த்தல் nīrkaḻittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) சிறுநீர் கழித்தல்; to urimate. [நீர் + கழி. நீள் → நீர் = நிலம் போல் ஓரிடத்து நில்லாது நீண்டு செல்லும் புனல், சிறுநீர்.]
நீர்கள்	நீர்கள் nīrkaḷ, பெ. (n.) நீங்கள்; you (திவ். திருவாய். 7, 3, 9.);.
நீர்காட்டு	நீர்காட்டு1 nīrkāṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) கால்நடைகளை நீர்குடிக்க வைத்தல்; to water as beasts. [நீர் + காட்டு.] கால்நடைகளைத் தீனியும் நீருங் கலந்த தொட்டியில் நீர்பருகுமாறு அத்தொட்டியின் அணித்தே இட்டுச் சென்று காட்டு வித்தல் நீர் காட்டுதல் எனப்படும். நீர்காட்டு2 nīrkāṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. குடிக்கவொட்டாது நீரைக் காட்டுவதை மட்டும் செய்து ஏமாற்றுதல் (வின்.);; to deceive over reach, as showing water without allowing one to drink. 2. அலைக்கழித்தல்; to tantalize, harass.

நீர்கிழி	நீர்கிழி nīrkiḻi, பெ. (n.) தண்ணீரைக் கிழித்துச் செல்லும் கப்பலின் முன்புற முகப்பு; பாலத்தின் அலைதாங்கி முன்விளம்பு; cut Water. [நீர் + கிழி.]
நீர்கிள்ளி	நீர்கிள்ளி nīrkiḷḷi, பெ. (n.) ஒரு வகைப் பூண்டு; a kind of herb. [நீர் + கிள்ளி.]
நீர்குடித்தல்	நீர்குடித்தல் nīrkuḍittal, பெ. (n.) 1. விடாய்க்கு நீரைப் பருகுகை; drinking water for thirst. 2. சூளுறுதற் கறிகுறியாக நீரை உட்கொள்ளுகை; drinking of water. considered a form vow taking. 'நீர் குடித்தலும் ஒரு சூளுற வென்று கொள்க' (குறிஞ்சிப். 211. உரை.);. [நீர் + குடித்தல்.]
நீர்கொள்ளுதல்	நீர்கொள்ளுதல் nīrkoḷḷudal, பெ. (n.) தடுமன்; cold. மறுவ. நீர்க்கோவை. [நீர் கொள்ளுதல்.]
நீர்கோலு-தல்	நீர்கோலு-தல் nīrāludal, 7 செ.கு.வி. (v.i.) கிணற்றிலிருந்து நீரிறைத்தல்; to take up or bale Water. [நீர் + கோலு-,]
நீர்ச்சங்கு	நீர்ச்சங்கு nīrccaṅgu, பெ. (n.) ஒருவகைச் செடி (மலை.);; mistle-toe berry thorn. [நீர் + சங்கு.]
நீர்ச்சண்டி	நீர்ச்சண்டி nīrccaṇṭi, பெ. (n.) நீர்ப்பூடு வகை; water mimosa. desmanthus vergatus. [நீர் + சண்டி.]
நீர்ச்சண்டை	நீர்ச்சண்டை nīrccaṇṭai, பெ. (n.) புனற் பூசல், நீர் விளையாட்டாலுண்டாகும் சண்டை; quarrel in water play. (புறநா. 42, உரை.);. [நீர் + சண்டை.]

நீர்ச்சப்பி	நீர்ச்சப்பி nīrccappi, பெ. (n.) நீர்க் கக்கி, கெட்ட நீரை இழுக்கும் பூண்டு; a kind of chinese laurel plant daphriphy//um/ g/ancescens, it is so called from its probebitity of absorbing morbid fluid from the body. (சா.அக.);. [நீர் + சப்பி.]
நீர்ச்சலவை	நீர்ச்சலவை nīrccalavai, பெ. (n.) துணிகளை வெள்ளாவி வையாது வெளுக்கை; washing cloth without boiling it lye. [நீர் + சலவை.]
நீர்ச்சம்மட்டி	நீர்ச்சம்மட்டி nīrccammaṭṭi, பெ. (n.) குழாய் உள் நீரழுத்த விசை; உள் நீரழுத்த மோதொலி; குழாயுள் நீராவி அழுத்த விசை; water hammer. [நீர் + சம்மட்டி.]
நீர்ச்சாடி	நீர்ச்சாடி nīrccāṭi, பெ. (n.) 1. நீண்டு குறுகிய கழுத்துடைய நீர்க்கலம்; water monkey. 2. வாயகன்ற நீர்க்கலம்; நீர்க்கொள் கலன்; water trough, tub, cistern. [நீர் + சாடி.]
நீர்ச்சாணை	நீர்ச்சாணை nīrccāṇai, பெ. (n.) சாணைக் கல் வகை (வின்.);; a kind of stone. [நீர் + சாணை.]
நீர்ச்சாய்வு	நீர்ச்சாய்வு nīrccāyvu, பெ. (n.) நீர்க் கசிவுள்ள நிலம்; wet soil. "ஒருருக்குப் போம்போது நீர்ச்சாய்வையும் நிலச்சாய்வையும் பற்றிப் போவாரைப் போலே" (திவ். திருநெடுந். 6, வியா.);. [நீர் + சாய்வு.]
நீர்ச்சாரை	நீர்ச்சாரை nīrccārai, பெ. (n.) நீர்ப்பாம்பு வகை; a kind of rat-Snake. [நீர் + சாரை.]

நீர்ச்சால்	நீர்ச்சால்1 nīrccāl, பெ. (n.) தண்ணீர் பூரிக்குஞ் சால் (சூ.நிக.7;64.);; water trough. நீர்ச்சால்2 nīrccāl, பெ. (n.) 1. நீர் மிடா; large water-pot "நீச்சாலை யொத்த நிறைந்த சுனைகளையுடைய" (மலைபடு. 104, உரை.);. 2. நீரிறைக்குஞ் சால் (வின்.);; bucket. [நீர் + சால்.]
நீர்ச்சாவி	நீர்ச்சாவி1 nīrccāvi, பெ. (n.) வெள்ளக் கெடுதியாலுண்டாம் நெற்பதர் (யாழ்.அக.);; blighted crop, due to flood. [நீர் + சாவி.] நீர்ச்சாவி2 nīrccāvi, பெ. (n.) நீரின்மையால் உண்டாம் பயிர்ச்சாவி; blighted crop, due to lack of water. 'ஒரு நீர்ச்சாவி கிடக்கக் கடலிலே (ஈடு. 6, 8,8.);. [நீர் + சாவி]
நீர்ச்சி	நீர்ச்சி nīrcci, பெ. (n.) நீர்க்கோவை; containing both serum and purulent mattersero purulent as in boils.(சா.);
நீர்ச்சிக்கு	நீர்ச்சிக்கு nīrccikku, பெ. (n.) நீர்க் கடுப்பு (வின்.); பார்க்க,;see {nir-k-kaguppu} [நீர் + சிக்கு.]
நீர்ச்சிகரம்	நீர்ச்சிகரம் nīrccigaram, பெ. (n.) நீர் வழங்கீட்டு விசைக்குரிய உயர்முகட்டு நீர்த் தொட்டி; water-tower. [நீர் + சிகரம்.]
நீர்ச்சிங்கி	நீர்ச்சிங்கி nīrcciṅgi, பெ. (n.) ஒருவகைச் சீழ்ப்புண் நோய்; an ulcer. [நீர் + சிங்கி.]
நீர்ச்சித்திரம்	நீர்ச்சித்திரம் nīrccittiram, பெ. (n.) நீரடி முத்து (தைலவ. தைல;116.); பார்க்க;see {mirad muttu.} [நீர் + சித்திரம்.]

நீர்ச்சிரங்கு	நீர்ச்சிரங்கு nīrcciraṅgu, பெ. (n.) சேற்றுப் புண் (யாழ்ப்.);; itching sore between the toes. caused by contact with slush or mire. [நீர் + சிரங்கு.]
நீர்ச்சிலந்தி	நீர்ச்சிலந்தி nīrccilandi, பெ. (n.) சிலந்தி வகை (அபி.சிந்.);; a kind of spider. [நீர் + சிலந்தி.] தேங்கிய குளத்துநீர் ஓரத்தில் கூடுகட்டும் இயல்புடையது.
நீர்ச்சிறுப்பு	நீர்ச்சிறுப்பு nīrcciṟuppu, பெ. (n.) நீர்க் கட்டல் (வின்.); பார்க்க;see {mir-k-katal} [நீர் + சிறுப்பு செறி → செறு → செறுப்பு → சிறுப்பு.]
நீர்ச்சிறை	நீர்ச்சிறை nīrcciṟai, பெ. (n.) 1. அணையிட்டுத் தடுக்கை, குறுக்கணை; check dam. 2. இடைத்தடையிடும் திட்டமிட்ட குண்டுமாரி (படை.);; barrage. [நீர் + சிறை.]
நீர்ச்சின்னி	நீர்ச்சின்னி nīrcciṉṉi, பெ. (n.) செடிவகை (மூ.அ,);; a plant. [நீர் + சின்னி.]
நீர்ச்சீலை	நீர்ச்சீலை nīrccīlai, பெ. (n.) குளித்துணி (இ.வ.);; loin cloth. [நீர் + சிலை.] மறுவ. கோவணம்.
நீர்ச்சுண்டல்	நீர்ச்சுண்டல் nīrccuṇṭal, பெ. (n.) கருக்கு (கஷாயம்); வடிநீர்; decoction. [நீர் + சுண்டல் கள் → கள் + டு → சுண்டு → சுண்டல் = வற்றுதல், குறைதல்.

நீர்ச்சுண்டி	நீர்ச்சுண்டி1 nīrccuṇṭi, பெ. (n.) 1. கண்டைக் கீரை; floating desmanthus, floating sensitive plant-neptumia genus. 2. நீலப்பூடு வகை; water mimosa-mimosa virgata alias desmanthus virgata as opposed to வறட்சுண்டி. (சா.அக.);. [நீர் + சுண்டி.] நீர்ச்சுண்டி2 nīrccuṇṭi, பெ. (n.) கொடி நெட்டிச் செடி (வைத்தியபரிபா.);; mimosan.
நீர்ச்சுரப்பு	நீர்ச்சுரப்பு1 nīrccurappu, பெ. (n.) 1. நீரால் உண்டாம் உடல்வீக்கம் (உ.வ.);; dropsy. 2. நீரிழிவு (இ.வ.); பார்க்க;see {milvu.} [நீர் + சுரப்பு.] நீர்ச்சுரப்பு2 nīrccurappu, பெ. (n.) நீர்க் கோவை, நீர்ச்சுரப்பினால் காணும் உடல் வீக்கம்; swelling from accumulation of bad fuild oedema. (சா.அக.);. மறுவ. நீர்க்கோவை. [நீர் + சுரப்பு.] பிடங்கு நாறியிலையால் இந்நோய் தீரும்
நீர்ச்சுரம்	நீர்ச்சுரம்1 nīrccuram, பெ. (n.) கப்பல் செல்லும் பாதை; கடல் வழி, கடல் நெறி; seaway, sea faring. "தாங்கரு நீர்ச்சுரத் தெறிந்து வாங்குவிசைக் கொடுந்திமிற் பரதவர் கோட்டு மீனெறிய" (குறுந். 304.);. [நீர் + சுரம்.] நீர்ச்சுரம்2 nīrccuram, பெ. (n.) நீர்க் கோவையால் உண்டாகும் காய்ச்சல்; cold with fever. [நீர் + சுரம்.]
நீர்ச்சுரவை	நீர்ச்சுரவை nīrccuravai, பெ. (n.) நீர்ச்சுரப்பு (m.l.); பார்க்க;see {nir-c-curappu} [நீர் + சுரவை.]
நீர்ச்சுருக்கு	நீர்ச்சுருக்கு nīrccurukku, பெ. (n.) 1. நீர்க் கடுப்பு பார்க்க;see {nir-k-kaguppu.} 2. மூத்திரப்பை நோய்வகை; inflammation or irritablity of the urine baldoer. [நீர் + சுருக்கு.]

நீர்ச்சுழல்	நீர்ச்சுழல் nīrccuḻl, பெ. (n.) நீச்சுழி பார்க்க;see {nir-c-cuff} [நீர் + சுழல்.]
நீர்ச்சுழி	நீர்ச்சுழி1 nīrccuḻi, பெ. (n.) தண்ணீரிலுண்டாம் சுழி; eddy, whiripool. 'கடிய நீர்ச் சுழியிலே அகப்பட்டான்' (கலித். 140, உரை.);. [நீர் + சுழி. நீள்→நீர் சுழி = சுழித்துச் செல்வது.] நீர்ச்சுழி2 nīrccuḻi, பெ. (n.) மாட்டுச் சுழிவகை (மாட்டுவா. 21.);; circular or curved marks on the head or body of cattle, indicating their good or ill luck. [நீர் + சுழி.] நீரில் தோன்றும் சுழியைப் போன்று மாட்டின் மேற்றோலிற் காணப்படுவதை நீர்ச்சுழி யென்றே
நீர்ச்சுறுக்கு	நீர்ச்சுறுக்கு nīrccuṟukku, பெ. (n.) நீர்க்கடுப்பு பார்க்க;see {nir-k-kaguppu} (கதி.அக.);.
நீர்ச்சூசம்	நீர்ச்சூசம் nīrccūcam, பெ. (n.) நீரடிமுத்து பார்க்க;see {mi-ad-multய} (சா.அக.);. [நீர் + சூசம்.]
நீர்ச்சூலை	நீர்ச்சூலை nīrccūlai, பெ. (n.) 1. அண்ட வீக்கம்; hydrocele. 2. அண்டவாயு; scrotal hernia. [நீர் + சூலை.]
நீர்ச்செடி	நீர்ச்செடி nīrcceḍi, பெ. (n.) நீர்வாழ் நிலைத் திணை; aquatic plant. [நீர் + செடி.]
நீர்ச்செண்டாட்டம்	நீர்ச்செண்டாட்டம் nīrcceṇṭāṭṭam, பெ. (n.) நீச்சுக்காரர்கள் இலக்கு வைத்தாடும் கைப் பந்தாட்டம்; water-polo. [நீர் + செண்டு + ஆட்டம்.]

நீர்ச்செண்டு	நீர்ச்செண்டு nīrccenṭu, பெ. (n.) நீச்சுக் காரர்கள் இலக்கு வைத்தாடுதற்குப் பயன் படும் பந்து; a kind of bouquet used as ball in water polo. [நீர் + செண்டு.]
நீர்ச்செம்பை	நீர்ச்செம்பை1 nīrccembai, பெ. (n.) நீர்வளர் செம்பை; sensitive pea-sesbenia aculeate alias coro nillia aculeata. (சா.அக.);. [நீர் + செம்பை.] நீர்ச்செம்பை2 nīrccembai, பெ. (n.) செங்கிடை என்னும் ஒருவகை முட்செடி (மூ.அ.);; prickly Sesban [நீர் + செம்பை.]
நீர்ச்செலவு	நீர்ச்செலவு nīrccelavu, பெ. (n.) 1. நீர் விளையாட்டிற்குச் செல்லும் செலவு; journey for sporting in water. 2. நீர்வழிச் செலவு; journey by ship, Seafaring. மறுவ, நீர்ப்பயணம், நீராத்திரை. [நீர் + செலவு.]
நீர்ச்செறுப்பு	நீர்ச்செறுப்பு nīrcceṟuppu, பெ. (n.) நீர் கட்டல் பார்க்க;see {ni-kaltal,} "அரத்தமூல நீர்ச்செறுப்பு வெங்கயத்தர்" (கடம்ப.பு.இலீலா. 128.);. [நீர் + செறுப்பு.]
நீர்ச்சேம்பு	நீர்ச்சேம்பு nīrccēmbu, பெ. (n.) 1. நீரில் வாழும் செடிவகை (m.m.);; arrow-head, aquatic plant. 2. பருவெட்டான் பூண்டுவகை; Cocco, a coarse herb. [நீர் + சோம்பு.]
நீர்ச்சோகை	நீர்ச்சோகை nīrccōkai, பெ. (n.) உடல் வீக்கம்; dropsy. [நீர் + சோகை.]

நீர்ச்சோதனை	நீர்ச்சோதனை nīrccōtaṉai, பெ. (n.) நீரைக் கலந்து செய்த பார்க்கப்படும் ஆய்வு; analysis by mixing water. [நீர் + skt. சோதனை.] நீர்ச்சோதனை nīrccōtaṉai, பெ. (n.) நீராய்வு பார்க்க;see {nir-ājvu.} த. ஆய்வு. [நீர் + skt.சோதனை.]
நீர்ச்சோபை	நீர்ச்சோபை nīrccōpai, பெ. (n.) உடல் வீக்கம்; dropsy. [நீர் + சோபை.]
நீர்ச்சோறு	நீர்ச்சோறு nīrccōṟu, பெ. (n.) நீர் கலந்த பழைய சோறு; cooked rice mixed with water and kept overnight. 'கையாற் பிழிந்து கொள்ளப் பட்ட நீர்ச்சோற்றுத் திரளுடனே' (புறநா. 246, உரை.);. [நீர் + சோறு.]
நீர்செய்காந்தமணி	நீர்செய்காந்தமணி nīrceykāndamaṇi, பெ. (n.) சந்திரகாந்தக்கல் (சீவக. 1671.);; moonstone. [நீர் + செய் + காந்த + மணி.]
நீர்சோதிப்பு	நீர்சோதிப்பு nīrcōtippu, பெ. (n.) நீராய்வு பார்க்க;see {nir-āvu.} [நீர் + skt.சோதிப்பு.]
நீர்சோற்றுத்தண்ணீர்	நீர்சோற்றுத்தண்ணீர் nīrcōṟṟuttaṇṇīr, பெ. (n.) அரிசிச் சோறு ஊறிய நீர்; water extracted from cooked rice. mixed with water and kept overnight. water allowed to stand over cooked rice overnight. [நீர் + சோறு + தண்ணீர்.]
நீர்த்தசுண்ணாம்பு	நீர்த்தசுண்ணாம்பு nīrttasuṇṇāmbu, பெ. (n.) நீர் கலந்த கண்ணம்; diluted lime. [நீர்த்த + சுண்ணாம்பு.]

நீர்த்தட்டு	நீர்த்தட்டு nīrttaṭṭu, பெ. (n.) நீர்ப்பற்றாக்குறை; scarcity of water. சென்ற கோடையை விட விட இந்தக் கோடையில் நீர்த்தட்டு மிகுதி. (உ.வ.);. [நீர் + தட்டு; தட்டு - தட்டுப்பாடு.]
நீர்த்தட்டுப்பாடு	நீர்த்தட்டுப்பாடு nīrttaṭṭuppāṭu, பெ. (n.) நீர்த்தட்டு பார்க்க;see {mir-t-tatu.} [நீர்த்தட்டு + பாடு. படு - பாடு; பாடு- சொல்லாக்க ஈறு.]
நீர்த்தடுப்பு	நீர்த்தடுப்பு1 nīrttaḍuppu, பெ. (n.) நீர் இறங்காமை; water proofing. [நீர் + தடுப்பு.] நீர்த்தடுப்பு2 nīrttaḍuppu, பெ. (n.) பொறியில் தண்ணீர் வடிவிலுள்ள தடையமைவு; water Seal. [நீர் + தடுப்பு.]
நீர்த்தடை	நீர்த்தடை nīrttaḍai, பெ. (n.) நீரால் விளையும் கேட்டைத் தடுப்பது; water-proof. [நீர் + தடை.]
நீர்த்ததண்ணீர்	நீர்த்ததண்ணீர் nīrddadaṇṇīr, பெ. (n.) நீர்த்த நீர் பார்க்க;see {nirtta-nir} [நீர்த்தநீர் → நீர்த்ததண்ணீர்.]
நீர்த்தநீர்	நீர்த்தநீர் nīrttanīr, பெ. (n.) கரைசல் தன் பதத்தில் திரிந்த நீர்; turning to water as of lost proper congistency of a mixture. [நீர்த்த+நீர்.]
நீர்த்தருபூசல்	நீர்த்தருபூசல் nīrttarupūcal, பெ. (n.) நீர் விளையாட்டி லெழும் ஆரவாரம்; pollo water Noice. "நீர்த்தரு பூசலினம் பழிக்குநரும்" (பதிற்றுப். 22;29.);. [நீர்தரு + பூசல்.]

நீர்த்தல்	நீர்த்தல் nīrttal, பெ. (n.) hydration. "எட்டொன்றாய் நீர்க்கூட்டி" (தைல. தைலவ. 32.);. [நீர் → நீர்த்தல்.]
நீர்த்தலை	நீர்த்தலை nīrttalai, பெ. (n.) மூளையில் அரத்தம் குறைவாகும் நோய் (m.m.);; hydrocephalus. [நீர் + தலை.]
நீர்த்தளம்	நீர்த்தளம் nīrttaḷam, பெ. (n.) நீர்நிலையின் அடித்தரை; bottom of a water tank. [நீர் + தளம்.]
நீர்த்தாக்கு	நீர்த்தாக்கு nīrttākku, பெ. (n.) நீர் அதிக மாகத் தேங்கி நிற்குமிடம்; water-logged place. [நீர் + தாக்கு.]
நீர்த்தாரை	நீர்த்தாரை1 nīrttārai, பெ. (n.) 1. சாக்கடை; gutter. 2. மழைத்தாரை; rain water. [நீர் + தாரை.] நீர்த்தாரை2 nīrttārai, பெ. (n.) 1. ஆண் குறி; membrum virile. 2. மூத்திரப்பையிலிருந்து சிறுநீர் கொண்டுவருங்குழாய் (C.E.M.);; urethra. [நீர் + தாரை.] நீர்த்தாரை3 nīrttārai, பெ. (n.) உடம்பின் பலவிடங்களில் உள்ள நீரைக் கொண்டு செல்லும் குழல்; ducts or canals conveying liquids or fluids to the various parts of the body. [நீர் + தாரை.]
நீர்த்தாரைக்கல்	நீர்த்தாரைக்கல் nīrttāraikkal, பெ. (n.) சிறுநீர்க் குழாயிலுண்டாகும் கல்; calculus obstructing the passage of urine. நீர்த்தாரை கல்.

நீர்த்தாரைப்புண்	நீர்த்தாரைப்புண் nīrttāraippuṇ, பெ. (n.) சிறுநீர்ப் பாதையிலுண்டாகும் புண், ulcer in the urethral passage. [நீர்த்தாரை + புண்.]
நீர்த்தாரையடைப்பு	நீர்த்தாரையடைப்பு1 nīrttāraiyaḍaippu, பெ. (n.) நீர்க்கடுப்பு (M.L.);; stricture of urethra. [நீர்த்தாரை + அடைப்பு] நீர்த்தாரையடைப்பு2 nīrttāraiyaḍaippu, பெ. (n.) சாக்கடை யடைப்பு; drainage blocking. [நீர்த்தாரை1 + அடைப்பு.]
நீர்த்தாரையெரிச்சல்	நீர்த்தாரையெரிச்சல் nīrttāraiyericcal, பெ. (n.) சிறுநீர்ப்பாதையிலுண்டாகும் எரிச்சல்; inflammation of urethera-urithritis. [நீர்தாரை2 + எரிச்சல்.]
நீர்த்தாழ்வு	நீர்த்தாழ்வு nīrttāḻvu, பெ. (n.) நீர்நிலை (சூடா. 11. 91.); பார்க்க;see {mir-nilai} [நீர் + தாழ்வு.] நீர்நிற்கும் நிலக்குழி
நீர்த்தாளி	நீர்த்தாளி nīrttāḷi, பெ. (n.) நீரில் முளைக்குஞ் செடி; a running plant of the Convolvulus genus. (சா.அக.);.
நீர்த்தானம்	நீர்த்தானம்1 nīrttāṉam, பெ. (n.) நீர் வழங்குகை; giving water. [நீர் + தானம்.] நீர்த்தானம்2 nīrttāṉam, பெ. (n.) [நீர் + தானம்.]
நீர்த்திசம்	நீர்த்திசம் nīrttisam, பெ. (n.) மஞ்சள்; Indian saffron, turmeric-curcuma lanfa (சா.அக.);.
நீர்த்தித்திப்பு	நீர்த்தித்திப்பு nīrttittippu, பெ. (n.) நீரிழிவு (M.L.); பார்க்க;see {nirilivu} [நீர் + தித்திப்பு.]

நீர்த்திப்பலி	நீர்த்திப்பலி nīrttippali, பெ. (n.) திப்பலி வகை (மலை.); (M.M. 997.);; water longpepper, climber. [நீர் + திப்பலி.]
நீர்த்திமிரம்	நீர்த்திமிரம் nīrttimiram, பெ. (n.) கண்ணில் நோயையுண்டாக்கிக் கருவிழிப் பக்கங்களில் குத்தலையும் நடுவில் புகைச்சலையும் உண்டாக்கும் ஒரு கண்ணோய்; a disease of the black of the eye marked by lesion of the eye, acute pain and dimness of vision.(சா.அக.);. [நீர் + திமிரம்.]
நீர்த்திரை	நீர்த்திரை nīrttirai, பெ. (n.) கடலலை; sea wave. "நீர்த்திரையரங்கத்து நிகர்த்து முன்னின்ற" (சிலப். 6;50.);. [நீர் + திரை.]
நீர்த்திரையரங்கம்	நீர்த்திரையரங்கம் nīrttiraiyaraṅgam, பெ. (n.) நீரலையரங்கம்; sea-wave. நீர்த் திரை யரங்கத்து நிகர்த்து முன்நின்ற (சிலப். 6;50.);. [நீர்த்திரை + அரங்கம்.] கரிய கடலினடுவு நின்ற சூரனது வேற்றுருவாகிய வஞ்சத்தையறிந்து அவன் போரைக் கடந்த முருகன் அக்கடனடுவண் திரையே அரங்கமாக நின்று துடி கூத்தாடியதாகத் தொன்மக் கதை
நீர்த்திவலை	நீர்த்திவலை nīrttivalai, பெ. (n.) நீர்த்துளி பார்க்க;see {nir-t-tuff} [நீர் + திவலை.]
நீர்த்து	நீர்த்து nīrttu, பெ. (n.) நீர்மையுடைத்து தன்மையது; nature. "உள்ளுவ தெல்லாம் உயர்வுள்ளல் மற்றது தள்ளினுந் தள்ளாமை நீர்த்து (குறள், 596.);. [நீர் → நீர்த்து.]
நீர்த்துப்போ-தல்	நீர்த்துப்போ-தல் nīrttuppōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) நீரின்தன்மையடைதல் (உ.வ.);; to become watery, thin, as honey from fermentation. [நீர்த்து + போ-,]
நீர்த்தும்பல்	நீர்த்தும்பல் nīrttumbal, பெ. (n.) ஒரு வகைக் கண்ணோய்; an eye disease. (சா.அக.);. [நீர் + தும்பல்.]
நீர்த்தும்பை	நீர்த்தும்பை nīrttumbai, பெ. (n.) ஒரு வகைத்தும்; a kind of tombay of the leucas genus. [நீர் + தும்பை.]

நீர்த்துரும்பு	நீர்த்துரும்பு nīrtturumbu, பெ. (n.) பருகும் நீரிலுள்ள துரும்பு போன்ற இடையூறு; obstruction, as a straw in drinking water. [நீர் + துரும்பு.]
நீர்த்துலக்கி	நீர்த்துலக்கி nīrttulakki, பெ. (n.) மகப்பேறு காலத்தில் கருப்பையிலுள்ள நீரை எடுப்பதற்காக பயன்படுத்தும் கருவி; a delicate probe used for causing escape of fluid the womb during labour. (சா.அக.);.
நீர்த்துவாரம்	நீர்த்துவாரம் nīrttuvāram, பெ. (n.) நீர்த்துளை பார்க்க;see {mir-t-tulal.} [நீர் + துவாரம்.] த.துளை. skt. துவாரம்.
நீர்த்துவாரவுள்ளரிப்பு	நீர்த்துவாரவுள்ளரிப்பு nīrttuvāravuḷḷarippu, பெ. (n.) நீர்த்துளையுள்ளரிப்பு பார்க்க;see {mir-t-tulal-y-ussarippu} [நீர்த்துவாரம் + உள்ளரிப்பு.]
நீர்த்துவையல்	நீர்த்துவையல் nīrttuvaiyal, பெ. (n.) தளர இருக்கும் துவையல்; a kind of strong relish prepared by adding paste of chilli to coconut, ginger, curry leaf or to similar things in semi solid condition. [நீர் + துவையல்.]
நீர்த்துளக்கி	நீர்த்துளக்கி nīrttuḷakki, பெ. (n.) 1. நீர்க் குழலின் துளக்கி; stilette of probe, a delicate probe. 2. நீர்க்குழலின் கம்பி; a wire used to stiffen or clear a catheter (சா.அக.);. [நீர் + துளக்கி.]
நீர்த்துளி	நீர்த்துளி nīrttuḷi, பெ. (n.) சொட்டு; drop as tears. "கல்லென அதிர்குர லேறொடு துளிசெளிந் தாங்கு" (புறநா. 160.);. [நீர் + துளி.]
நீர்த்துளை	நீர்த்துளை nīrttuḷai, பெ. (n.) 1. சிறுநீர்ப் பாதையின் துளை; urethral opening. 2. சிறுநீர் வரும் வழி; opening of the urinary paSSage. [நீர் + துளை.]
நீர்த்துளையுள்ளிப்பு	நீர்த்துளையுள்ளிப்பு nīrttuḷaiyuḷḷippu, பெ. (n.) 1. சிறுநீர்ப் பாதையிலுண்டாகும் தினவு; itching of the urethra. [நீர்துளை + உள்ளரிப்பு.]

நீர்த்துறை	நீர்த்துறை nīrttuṟai, பெ. (n.) நீர்நிலையில் இறங்குமிடம்; ghat, a path of descent to a tank or river, ford, ferry; watering-place for cattle; place for bathing or washing clothes. "ஊர்க்குறு மாக்கள் வெண்கோடு கழாஅலின் நீர்த்துறை படியும் பெருங்களிறு போல" (புறநா. 94.);. [நீர் + துறை.]
நீர்த்துறையேறு-தல்	நீர்த்துறையேறு-தல் nīrdduṟaiyēṟudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) பெண்கள் விட்டு விலக்காய்த் தீட்டாதல்; to be in ones periods. [நீர்த்துறை + ஏறு-.]
நீர்த்தும்பு	நீர்த்தும்பு1 nīrttumbu, பெ. (n.) மதகு; sluice. "செங்குளக் கோட்டுக் கீழ் நீர்த்தும்பு" (களவழி. 2.);. [நீர் + துரம்பு.] நீர்த்தும்பு2 nīrttumbu, பெ. (n.) கூரை நீர் வழிந்தோட அமைக்கப்பட்டிருக்கும் குழாய்; water-shoot.
நீர்த்தெளி	நீர்த்தெளி nīrtteḷi, பெ. (n.) திருக்கோயிலிற் செய்யும் குடமுழுக்கு; ceremony of consecration or purificatum in a temple. [நீர் + தெளி.] எங்கும் நிறைந்து விளங்கும் பரம்பொருள் வழிபடற்கெளிதாய் ஒமகுண்டத்துத் தீயின்கண் முனைந்து விளங்குவதாகக் கொண்டும் கண்டும் போற்றி, அருகில் புதிய மட்குடங்களில் நிரப்பி வைக்கப் பட்டிருக்கும் நீரின்கண் எழுந்தருளுமாறு வழுத்தி வேண்டி அதனை வழிபட்டு, அந்நன்னீரைக் கோயிலின் உச்சியில் உள்ள கலசத்தின் மீதும் கோயிலில் உள்ள திருமேனிகளின் மீதும் ஊற்றி முழுக்காட்டுதலே கோயிலில் இறைவன் எழுந்தருளுவதாகக் கொள்ளப்படுதலால் அது 'கும்பாபிடேகம்' எனப்படுகின்றது. கும்பாபிடேகத்தில் இடம் பெற்றுள்ள கும்பம் என்னுஞ் சொல் வடமொழியில் வழக்கூன்றி இருப்பினும் அது தூய தமிழ்ச் சொல்லேயாம். கும்முதல் (கும்); என்னுஞ் சொல் குவிதல் என்னும் பொருளது. கும்→குமி→குமிழ்→குமிழி என்பவற்றை நோக்குக! கும் என்பது கும்பு என வளர்ந்தும், கூம்பு என நீண்டும் குவிதற் பொருளை உணர்த்துகின்றது. கும்புதல் → கூம்புதல் - குவிதல். கும்பு → கும்பிடு → கும்பிடுதல் = கை குவித்தல். கும்பு என்றது கும்பம் என்றாகிக் குடம், தேர்முடி, யானைத்தலைக் குலவு, கட்டடக் குவிமுகடு ஆகியவற்றைக் குறிக்கின்றது. ஆகவே கும்பம் தமிழ்ச் சொல்லேயாதல் தெளியப்படும். குவிந்த சுரைக்காய் கும்பச்சுரை எனவும், கீழ்நோக்கிக் குவிந்த உண்கலம் கும்பா எனவும் வழங்கப் பெறுதல் காண்க! இனி, கும்ப என்னுஞ் சொல் இருக்கு வேதத்திலேயே இடம்பெற்றிருப்பினும் வடவர் அதற்குக் காட்டும் 'கும்ப்' என்னும் மூலம் கும்பு என்னுந் தமிழ்ச் சொல்லின் சிதைவே. இதற்கு வடவர் கூறும் பொருள் கவிதல் என்பதும் தென்னவர் கூறும் பொருள் குவிதல் என்பதும் ஆகும். கவிதல் கீழ்நோக்கியது என்றும் குவிதல் மேல்நோக்கியது என்றும் வேறுபாடு காட்டி விளக்குகிறார் மொழிஞாயிறு தேவநேயப் பாவாணர். கும்பம் என்பது தூய தமிழ்ச்சொல்லே யாயினும் அது வடமொழியில் வழக் கூன்றியுள்ளமையால் வடசொல்லாகவே கருதப்படுதலானும் கும்பாபிடேகம் குட முழுக்கு எனத் தமிழ்ப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஆயினும் பழந்தமிழ் நூல்களில் மட்டுமன்றி இடைக்கால நூல்களிலுங் கூடக் குடமுழுக்கு, கும்பாபிடேகம் என்னுஞ் சொற்களோ அவற்றைப் பற்றிய வேறு குறிப்புகளோ காணப்படவில்லை.

நீர்த்தெளியான்	நீர்த்தெளியான் nīrtteḷiyāṉ, பெ. (n.) தரைக்கு நீர் தெளித்துத் தூய்மை செய்யும் வேலைக்காரன்; servant who cleans the floor of a building by sprinkling water. "நீர்த்தெளியான் நால்வர்க்குப் பேராற் பங்கு அரையாக" (தெ. க. தொ. 2;227.);. மறுவ. நீர்த்தெளியன். [நீர் + தெளியான்.]
நீர்த்தெளிவி	நீர்த்தெளிவி nīrtteḷivi, பெ. (n.) 1. நீரைத் தெளியச் செய்யும் கருவி; water-filter. 2. தேற்றான் (தேத்தான்); கொட்டை; water cleaning nut-stry chnos potatorum. (சா.அக.);.
நீர்த்தேக்கம்	நீர்த்தேக்கம் nīrttēkkam, பெ. (n.) ஆற்றின் குறுக்கே அணை கட்டி நீரைத்தேக்கி வைத்திருக்கும் இடம்; ஆற்றுநீர் அல்லது மழைநீர்தேக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கும் ஏரி, (ஏரி குளம் முதலியவை; dam, reservoir, tank அண்மையில் பெய்த பெருமழையில் ஆறகழூர் நீர்த்தேக்கம் நிரம்பியது. (உ.வ.);. [நீர் + தேக்கம்.]
நீர்த்தேள்	நீர்த்தேள் nīrttēḷ, பெ. (n.) நீரில் வாழும் ஒருவகைத் தேள்; water scorpion. [நீர் + தேள்.]
நீர்த்தொட்டி	நீர்த்தொட்டி nīrttoṭṭi, பெ. (n.) நீர் வைத்திருக்கும் தொட்டி; water butt. [நீர் + தொட்டி. தொடு → தொட்டு → தொட்டி.]
நீர்த்தொப்பை	நீர்த்தொப்பை nīrttoppai, பெ. (n.) ஆறு அல்லது ஏரியின் நீரானது வாய்க்கால் வழியே வந்து ஓரிடத்தில் மேலும் பலகிளைகளாகப் பிரிந்து செல்லுமிடம்; water Canal. மறுவ. நீர்த்தொந்தி, [நீர் + தொப்பை.]
நீர்த்தோசம்	நீர்த்தோசம் nīrttōcam, பெ. (n.) நீர்க்கோப்பு (யாழ்.அக.);; cold. மறுவ. நீர்க்கோவை. [நீர் + skt.தோசம்.]

நீர்தலைப்படு-தல்	நீர்தலைப்படு-தல் nīrdalaippaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) சந்தியில் வழிபாடு செய்தல்; to perform daily ablutions. "நெடு நெறி மருங்கி னிர்தலைப் படுவோன்" (சிலப். 13;45.);. 2. நீர்த்துறையை அடைதல்; to get into the water tank, canal for banking and etc., [நீர் + தலைப்படு-.]
நீர்தலைப்படுகை	நீர்தலைப்படுகை nīrtalaippaḍugai, பெ. (n.) நீர்நிலையை அடைகை; getting into water sorces for bathing and etc., "இடுமுள் வேலி நீங்கி யாங்கோர் நெடுநெறி மருங்கி னிர்தலைப் படுவோன்" (சிலப். 13;42.);. [நீர் + தலைப்படுகை.]
நீர்தூவுந்துருத்தி	நீர்தூவுந்துருத்தி nīrtūvundurutti, பெ. (n.) நீர்விடு சிவிறி; water sprinkle. [நீர்தூவும் + துருத்தி.]
நீர்தெளி-த்தல்	நீர்தெளி-த்தல் nīrteḷittal, 4 செ.குன்றாவி. தூய்மை செய்தற்காக நீர் தெளித்தல்; to Sprinkle water for purificatum. [நீர் + தெளி-,]
நீர்தெளித்துவிடு-தல்	நீர்தெளித்துவிடு-தல் nīrdeḷidduviḍudal, 5.செ.குன்றாவி. (v.t.) ஒருவனைத் தன்போக்கிற் தன்போக்கிற் செல்லும்படி விடுதல்; to leave one to oneself. [நீர் + தெளித்துவிடு.]
நீர்தொடு-தல்	நீர்தொடு-தல் nīrdoḍudal, 20 செ. கு.வி. (v.i.) 1. சிறுநீர் பெய்தபின் பிறப்புறுப்பை நீரார் கழுவுதல்; to clean the parts with water after urination. 2. சிறுநீர் பெய்தல்; to pass urine. "நீர் தொடுகிற்பான் போமவன் முன்னர்" (பிரமோத். 2, 49.);. [நீர் + தொடு.] வாய்பூசி வந்தான் என்பது போன்ற வழக்காறு.
நீர்நக்கல்	நீர்நக்கல் nīrnakkal, பெ. (n.) ஏரியின் உள் வாய்நீர் தேங்கும் எல்லையிடம்; limit of water-spread of a tank. "கீழெல்கை சங்கரனேரிக் குளத்து நீநக்கலுக்கு மேற்கு" (T.A.S. I;IV 103.);. [நீர் + நக்கல்.]
நீர்நசைவேட்கை	நீர்நசைவேட்கை nīrnasaivēṭkai, பெ. (n.) நீரை விரும்பும் விருப்பம்; desire in water. "வருநரப் பார்க்கும் வன்கண் ணாடவர் நீர்நசை வேட்கையின் நாமென்று தணியும்" (குறுந். 274.);. [நீர் + நசை + வேட்கை.]
நீர்நரம்பு	நீர்நரம்பு nīrnarambu, பெ. (n.) நிலத்துட் பாயும் நீரோட்டம்; underground spring or flow of water. 'கடின ஸ்தலததிலே நீர்நரம்பு அறியுமவனா கையாலே (ஈடு, 10, 6, 4, பக். 195.);. [நீர் + நரம்பு.]

நீர்நாகம்	நீர்நாகம் nīrnākam, பெ. (n.) நீர் ஓரங்களில் காணப்படும் நாகப்பாம்பு; cobra found on the Sea CoastS-Water Cobra. [நீர் + நாகம்.]
நீர்நாங்கல்	நீர்நாங்கல் nīrnāṅgal, பெ. (n.) நீண்ட மரவகை (nels.);; long-leaved large-flowered iron WOOd. [நீர் + நாங்கல். நாங்கு - மரவகை. நாங்கு → நாங்கல்.]
நீர்நாங்கள்	நீர்நாங்கள் nīrnāṅgaḷ, பெ. (n.) நீர்நாங்கு பார்க்க;see {mir-maigய} (சா.அக.);.
நீர்நாங்கு	நீர்நாங்கு nīrnāṅgu, பெ. (n.) நாங்கின் ஒருவகை; a kind of ceylon iron woodmesna ferrea (speciosa);. (சா.அக.);. [நீர் + நாங்கு.]
நீர்நாணநெய்வழங்கு	நீர்நாணநெய்வழங்கு nīrnāṇaneyvaḻṅgu, பெ. (n.) மிகுதியாய் நெய்யிடுகை; put more ghee. "நீர்நாண நெய் வழங்கியும் எண்ணாணப் பலவேட்டும் மண்ணாணப் புகழ்ப்பரப்பியும்" (புறநா. 166.);. "மண்ணாணப் புகழ் வேட்டு நீர் நாண நெய் வழங்கிப்" (புறநா. 384.);. [நீர்நாண + நெய்வழங்கு] விலையற்ற நீர் வெட்குமாறு விலைமிக்க நெய் வழங்குதலைக்குறிக்கும்.
நீர்நாடு	நீர்நாடு nīrnāṭu, பெ. (n.) நீர்வளமுள்ள சோழநாடு;{Côla} country, as well-watered. "நாவலர் புகழு நீர்நாடு" (திருவானைக். திருநாட். 1.);. [நீர் + நாடு.]
நீர்நாய்	நீர்நாய் nīrnāy, பெ. (n.) நீரில் வாழும் ஒரு வகை நாய்வகை; a kind of water dog, otter. "அரிற்பவர்ப் பிரம்பின் விரிப்புற நீர்நாய் வாளை நாளிரை பெறூஉம் ஊரன்" (குறுந். 364.);. "ஒண்செங் குரலித் தண்கயகங் கலங்கி வாளை நீர்நாய் நாறிரை பெறூஉப்" (புறநா.283.);. "வாளை மேய்ந்த வள்ளெயிற்றுநீர்நாய்"(அகநா.6;18.);. [நீர் + நாய்]
நீர்நாய்ச்சவ்வாது	நீர்நாய்ச்சவ்வாது nīrnāyccavvātu, பெ. (n.) ஒருவகை நீர்நாயின் நறுமணச் சட்டம்; secretion from the beaver. 2. புனுகு; civet. [நீர்நாய் + சவ்வாது.]

நீர்நாவல்	நீர்நாவல் nīrnāval, பெ. (n.) 1. சிறு மரவகை; munro's apple. 2. நாவல் மரவகை; gardener's black plum. [நீர் + நாவல்.]
நீர்நாள்	நீர்நாள் nīrnāḷ, பெ. (n.) 20 ஆவது விண்மீன் பூராடம் (பிங்.);;{puradam.} [நீர் + நாள்.]
நீர்நாற்று	நீர்நாற்று nīrnāṟṟu, பெ. (n.) நீர்பாய்ச்சிய நிலத்தில் உண்டாகும் நாற்று (G.T.D. 1. 97);; seedlings grown in watered lands. [நீர்+நாற்று.]
நீர்நிதி	நீர்நிதி1 nīrnidi, பெ. (n.) கடல்; sea. [நீர் + நிதி. நீரின் மிகுதி, நீரின் குவை, நீராகிய செல்வம்.] [நீர் + (skt.); நிதி] நீர்நிதி2 nīrnidi, பெ. (n.) செந்தாமரை; red lotus flower-nelumbrum speciosum. (சா.அக.);. [நீர் + நிதி. நீரில் உண்டாகும் குவை, செல்வம்.]
நீர்நிலஇயக்கம்	நீர்நிலஇயக்கம் nīrnilaiyakkam, பெ. (n.) நிலத்திலும் நீரிலும் வாழ்கை; amphibious. [நீர் + நிலம் + இயக்கம்.]
நீர்நிலக்காசு	நீர்நிலக்காசு1 nīrnilakkācu, பெ. (n.) பழைய (வரி); காசாய வகை (தெ. க.தொ. 1;89.);; an ancient tax in cash. [நீர் + நிலம் + காசு.] நீர்நிலக்காசு2 nīrnilakkācu, பெ. (n.) நீர் நிலங்களுக்கான வரி; water land tax. [நீர் + நிலம் + காசு.] நீர் நிலைகளின் நிலங்களுக்கு வரியிட்டு அதனைத் தண்டி அதைக் கொண்டு நீர் நிலைகளைப் பேணி வந்தனர். இது மூன்றாம் இராசராசன் காலத்தில் நடை முறையிலிருந்தது. (அபி.சிந்.);
நீர்நிலம்	நீர்நிலம் nīrnilam, பெ. (n.) நன்செய் (கல்);; Wet land. [நீர் + நிலம்.]

நீர்நிலை	நீர்நிலை nīrnilai, பெ. (n.) ஏரிகுளம் முதலியன; tank, lake, pond etc. "நிலம் குழிந்த விடத்தே நீர்நிலை மிகும்" (புறநா. 18, உரை.);. [நீர் + நிலை.] நீர்நிலை2 nīrnilai, பெ. (n.) முத்தின்குற்றம்; a flaw in the pearl. "அருவியாடியு மகன் சுனை குடைந்தும் என்பதனால் நீர் நிலையும்" (சிலப். பதி. உரை);. "காற்றேறு மணலேறு கல்லேறு நீர்நிலை யென்பன மிக்க குற்றங்கள்" (சிலப். 14;193 உரை.);. நீர்நிலை3 nīrnilai, பெ. (n.) 1. சதுப்பு நிலம் (c.g.);, place where water stagnates, marshy ground. 2. ஆழம்; depth of water. 'கையை மேலே கூப்பி முழுகி நீர்நிலை காட்டுங் காலத்து' (பெரும்பாண். 273. உரை.);. [நீர் + நிலை.]
நீர்நிலைஇயல்	நீர்நிலைஇயல் nīrnilaiiyal, பெ. (n.) அமைந்த நிலையில் உள்ள நீர்மத்தின் அழுத்த ஆற்றலமைதி; hydrostatics. [நீர் + நிலை + இயல்.]
நீர்நிலைக்காவலர்	நீர்நிலைக்காவலர் nīrnilaikkāvalar, பெ. (n.) 1. நீர் நிலைகளைக் காப்பவர்; security for water tanks. 2. காப்பு நீர்நிலைகளில் மீன்பிடிப்பதைத் தடுப்பவர்; water-bailiff. [நீர்நிலை + காவலர்.]
நீர்நிலைச்செறு	நீர்நிலைச்செறு nīrnilaicceṟu, பெ. (n.) நீர்வளமிக்க வயல்; fertile field. "அங்ங்னம் ஒலித்தல் செல்லாக் கழனியிற் செந்நெல்லும் கரும்புஞ் சூழ்ந்த இடத்தையுடைய நீர்நிலைச் செறுவி லுண்டாகிய தாமரைக் காட்டி லென்க" (சிலப். 10;122 உரை.);
நீர்நிறக்காக்கை	நீர்நிறக்காக்கை nīrniṟakkākkai, பெ. (n.) நீர்க்காக்கை பார்க்க;see {nir-k-käkkai} "கானக்கோழியு நீர்நிறக் காக்கையும்" (சிலப். 10;116.);. [நீர் + நிறக்காக்கை.]
நீர்நிறம்	நீர்நிறம்1 nīrniṟam, பெ. (n.) நீரின் நிறம்; colour of water. [நீர் + நிறம்.] நீர்நிறம்2 nīrniṟam, பெ. (n.) நீரில் குழைத்து எழுதும் வண்ணம்; water colour. [நீர் + நிறம்.]

நீர்நீக்கம்	நீர்நீக்கம் nīrnīkkam, பெ. (n.) நீர்க் கூறசுற்றம்; dehydration. [நீர் + நீக்கம்.]
நீர்நீக்கி	நீர்நீக்கி nīrnīkki, பெ. (n.) நீர்க்கூறகற்றி; dehydrator. [நீர் + நீக்கி.]
நீர்நுங்கு	நீர்நுங்கு nīrnuṅgu, பெ. (n.) நீரையுடைய பனநுங்கு; pulpy kernel of a tender palmyra fruit with full of water. "நீர்நுங்கின் கண்வலிப்பக்கானவேம்பின் காய்திரங்கக் கயங்களியுங் கோடையாயினும் ஏலா வெண்பொன் போருறு காலை" (புறநா. 389.);. [நீர் + நுங்கு.]
நீர்நெட்டி	நீர்நெட்டி nīrneṭṭi, பெ. (n.) கிடைப் பூடுவகை (யாழ்.அக.);; a species of pith. [நீர் + நெட்டி.]
நீர்நெருப்பு	நீர்நெருப்பு1 nīrneruppu, பெ. (n.) கல்லுருவி (சங்.அக.); என்னும் நிலைத்திணை; blistering plant. [நீர் + நெருப்பு.] நீர்நெருப்பு2 nīrneruppu, பெ. (n.) 1.நீர்மேல் நெருப்பு; fire on water. 2. கல்லுருவி; gravel plant-ammrnnia vesi-catoria alies a baccifera. 3. ஆகாயத் தாமரை; sky lotuspislia stratotes. 4. கொட்டைப்பாசி; green moss found on the surface of water. (சா.அக.);.
நீர்நெல்லிக்காய்	நீர்நெல்லிக்காய் nīrnellikkāy, பெ. (n.) நீரல் ஊறவைத்த நெல்லிக்காய்; fruits of myrobalan pickled in water. [நீர் + நெல்லிக்காய்.]
நீர்நொச்சி	நீர்நொச்சி nīrnocci, பெ. (n.) 1. நொச்சி மரவகை (l.);, three-leaved chaste tree. 2. மரவகை; Water peacock's-foot tree. 3. பீநாறிச்சங்கு; smooth volkameria. 4. காட்டுச்சீரகம்; purple fleabane. [நீர் + நொச்சி.]

நீர்ப்பகண்டை	நீர்ப்பகண்டை nīrppagaṇṭai, பெ. (n.) நீர்ப் பகன்றை (வின்.);பார்க்க;see {mirp-pagarai} [நீர்பகன்றை → நீர்ப்பகண்டை.]
நீர்ப்பகன்றை	நீர்ப்பகன்றை nīrppagaṉṟai, பெ. (n.) பகன்றை வகை (யாழ்.அக.);; a kind of Indian jalap. [நீர் + பகன்றை.]
நீர்ப்பகை	நீர்ப்பகை nīrppagai, பெ. (n.) உடம்புக்கு நீர் ஒத்துக் கொள்ளாமையாகிய மாறுபாடு; நீர் ஒவ்வாமை; injuriousness of some kinds of water; water allergy. [நீர் + பகை.]
நீர்ப்பச்சை	நீர்ப்பச்சை nīrppaccai, பெ. (n.) 1. ஆமை; tortoise. 2. கடலாமை; Sea turtle. 3. கடலாரை பார்க்க;see {kaga/-ārai} (சா. அக.);. [நீர் + பச்சை.]
நீர்ப்பசு	நீர்ப்பசு nīrppasu, பெ. (n.) காளிந்தி பார்க்க;see {kāindi} (சா.அக.);.
நீர்ப்பஞ்சு	நீர்ப்பஞ்சு1 nīrppañju, பெ. (n.) 1. காந்னதச் செய்-நஞ்சு (பாஷாணம்);; one of the 32 kind of native arsenic. 2. தண்ணீரிழுக்கும் பஞ்சு; absorbment cotton. (சா.அக.);. [நீர் + பஞ்சு.] நீர்ப்பஞ்சு2 nīrppañju, பெ. (n.) கடற்காளான் (யாழ்.அக.);; sponge. [நீர் + பஞ்சு.]
நீர்ப்பட்டை	நீர்ப்பட்டை nīrppaṭṭai, பெ. (n.) பிசின் பட்டை; a gum bark. (சா.அக.);. [நீர் + பட்டை.]

நீர்ப்படலம்	நீர்ப்படலம் nīrppaḍalam, பெ. (n.) கண்ணோய் வகை (C.E.M);, opacity of the cornea, nebula. [நீர் + படலம்.]
நீர்ப்படுக்கை	நீர்ப்படுக்கை nīrppaḍukkai, பெ. (n.) புண்பட்ட நோயருக்குரிய நீரடைத்த படுக்கை; water-bed for patients who is affected by bed Soar. [நீர் + படுக்கை.]
நீர்ப்படுகை	நீர்ப்படுகை nīrppaḍugai, பெ. (n.) ஆற்றோரத்து நிலம்; and on the banks of a river fit for cultivation. [நீர் + படுகை.]
நீர்ப்படு-த்தல்	நீர்ப்படு-த்தல் nīrppaḍuttal, 20 செ.கு.வி. (v.i) முழுக்காட்டுதல்; to bathe. "தென் றமிழ் நாடாளும் வேந்தர்..... நங்கை தன்னை நீர்ப்படுத்தி வெஞ்சினந்தரு வெம்மை நீங்கி" (சிலம்பு. 26:9-15. உரை.);
நீர்ப்படுபருந்து	நீர்ப்படுபருந்து nīrbbaḍubarundu, பெ. (n.) மலை; mountain. "நீர்ப்படு பருந்தினிஞ்சிறகன்ன" (பதிற். 12;19.);.
நீர்ப்படுவன்	நீர்ப்படுவன்1 nīrppaḍuvaṉ, பெ. (n.) நீர்ப் பாடு 1. 2 (வின்.); பார்க்க;see {mirp-padu} [நீர் + படுவன்.] நீர்ப்படுவன்2 nīrppaḍuvaṉ, பெ. (n.) காலின்கீழ் எப்பொழுதும் நீர் கசிந்து கொண்டிருக்கும் சிலந்திநோய்; an ulcer below the knee marked by constant watery discharge. (நா. வை.);
நீர்ப்படை	நீர்ப்படை nīrppaḍai, பெ. (n.) theme of bathing a nadukal before consecration. "காட்சி கால்கோ ணீர்ப்படை நடுகல்" (தொல். பொருள். 60.);. "தங்கிய நீர்ப்படை தகவோ வுடைத்தெனப் பொதியிற் குன்றத்துக் கற்கால் கொண்டு" (சிலப். 25.121.);. [நீர் + படை.]
நீர்ப்படைக்காதை	நீர்ப்படைக்காதை nīrppaḍaikkātai, பெ. (n.) சிலப்பதிகாரத்தின் இருபத்தேழாம் காதை; 27th chapter of {Šilappadikaram} [நீர்ப்படை + காதை.]

நீர்ப்படைசெய்-தல்	நீர்ப்படைசெய்-தல் nīrppaḍaiseytal, 1 செ.குன்றாவி. (v.t.) திருமுழுக்காட்டுதல்; holi bath to an idol. "கங்கைப் பேர்மாற்றுக் கரையகம் புகுந்து பாற்படு மரபிற் பத்தினிக் கடவுளை நூற்றிறன் மாக்களி னீர்ப்படை செய்து" (சிலப். 27;14.);. [நீர்ப்படை + செய்-.]
நீர்ப்பண்டம்	நீர்ப்பண்டம் nīrppaṇṭam, பெ. (n.) நீர்மப் பொருள்; liquid. "மனம் நீர்மப் பொருளா யுருகி" (திவ். பெரியாழ். 3, 6, 3, வியா. பக். 675.);. [நீர் + பண்டம்.]
நீர்ப்பண்டமா-தல்	நீர்ப்பண்டமா-தல் nīrppaṇṭamātal, 6 செ.கு.வி. (v.i.) உருகுதல்; to become liquid; to melt. as the heart. [நீர் + பண்டம் + ஆ.]
நீர்ப்பணைப்பு	நீர்ப்பணைப்பு1 nīrppaṇaippu, பெ. (n.) நீர்க் கோப்பு (M.L.);, cold in the head. [நீர் + பணைப்பு.] நீர்ப்பணைப்பு2 nīrppaṇaippu, பெ. (n.) நீர்க்கோவையினால் உடம்பு பருத்துக் காணப்படுகை; Corpulency due to accumulation of morbid fluid in the system. [நீர் + பணைப்பு.]
நீர்ப்பத்தர்	நீர்ப்பத்தர்1 nīrppattar, பெ. (n.) நீர் பீறிட்டு வெளிப்படுங் குழாய் (திவா.);, தூம்பு; waterspOut. [நீர் + பத்தர்.] நீர்ப்பத்தர்2 nīrppattar, பெ. (n.) அம்மணம் (சூ.நி.க. 8;58.);; nude, naked, bare.
நீர்ப்பத்தாயம்	நீர்ப்பத்தாயம் nīrppattāyam, பெ. (n.) நீர்த் தொட்டி; cistern reservior of water. [நீர் + பத்தாயம்.] [பற்று + ஆயம்.] அடுக்கடுக்காக நெல் கொட்டிவைக்க மரத்தால் அமைக்கப் படுவதைப்பற்றாயம் என்பதும், மண்ணால் அமைக்கப்படுவதைக் குதிர் என்பதும் தஞ்சைமாவட்ட வழக்கு.
நீர்ப்பதுமம்	நீர்ப்பதுமம் nīrppadumam, பெ. (n.) இமையில் வரும் நோய்வகை (சீவரட்.);; a disease of the eyelids. [நீர் + பதுமம்.]

நீர்ப்பந்தர்	நீர்ப்பந்தர் nīrppandar, பெ. (n.) நீர்ப்பந்தல் பார்க்க;see {mir-p-pandal} [நீர் + பந்தர்;பந்தல் → பந்தர்- கடைப் போலி.]
நீர்ப்பந்தல்	நீர்ப்பந்தல் nīrppandal, பெ. (n.) வேனிற் காலத்தில் வழிச் செல்வோர்க்குக் குடிநீர் முதலியன தந்துதவும் அறச்சாலை; place where drinking-water, butter-milk etc. are iven to passers-by during the hot season. [நீர் + பந்தல்.]
நீர்ப்பயணம்	நீர்ப்பயணம் nīrppayaṇam, பெ. (n.) நீர்ச் செலவு பார்க்க;see {mirc-celavu.} [நீர் + பயணம்.]
நீர்ப்பயறு	நீர்ப்பயறு nīrppayaṟu, பெ. (n.) மின்னிப்பயறு; a species of jungle green gram. (சா.அக.);. [நீர் + பயறு.] பை → பையல் → பயிறு.
நீர்ப்பயிர்	நீர்ப்பயிர் nīrppayir, பெ. (n.) நன்செய்ப் பயிர் (இ.வ.);; wet cultivation. [நீர் + பயிர்.]
நீர்ப்பரிசகம்	நீர்ப்பரிசகம் nīrpparisagam, பெ. (n.) ஆமை; tortoise. (சா.அக.);.
நீர்ப்பரிசை	நீர்ப்பரிசை nīrpparisai, பெ. (n.) ஆமை (மூ.அ.);; tortoise.
நீர்ப்பருத்தி	நீர்ப்பருத்தி1 nīrpparutti, பெ. (n.) மரவகை (L.);; sea-coast rose mallow. [நீர் + பருத்தி.] நீர்ப்பருத்தி2 nīrpparutti, பெ. (n.) கடற் கரைப் பருத்தி; sea coast rose mellowhisbiscus tiliaceOUS. (சா.அக.);. [நீர் + பருத்தி.]

நீர்ப்பற்றாக்குறை	நீர்ப்பற்றாக்குறை nīrpparṟākkuṟai, பெ. (n.) அணைக்கட்டுகளில் போதுமான நீர் தேங்காமற் போதல்; shortage of water in the reservoir. நீர்ப்பற்றாக்குறைக் காலங்களில் தமிழ்நாடும் கருநாடகமும் காவிரி நீரை எவ்வாறு பங்கிட்டுக் கொள்ள வேண்டு மென இந்தியத் தலைமையமைச்சர் தலைமையிலான காவிரி நடுவர் குழு வரையறை செய்கிறது. (உ.வ.);. [நீர் + பற்றாக்குறை.]
நீர்ப்பறவை	நீர்ப்பறவை1 nīrpparavai, பெ. (n.) நீர்நிறக்காக்கை; little cormorant. "நீர்க் காக்கை" (சிலம்பு. 10;114-9, உரை.);. [நீர் + பறவை.] நீர்ப்பறவை2 nīrpparavai, பெ. (n.) நீரில் வாழும் பறவை (பிங்.);; water-bird. [நீர் + பறவை.]
நீர்ப்பன்றி	நீர்ப்பன்றி nīrppaṉṟi, பெ. (n.) பெருமீன் வகை; perpoise. [நீர் + பன்றி.]
நீர்ப்பனை	நீர்ப்பனை1 nīrppaṉai, பெ. (n.) பூடுவகை (மலை.);; creeping aumanac. [நீர் + பனை.] நீர்ப்பனை2 nīrppaṉai, பெ. (n.) புல்லாமணக்கு (வைத்திய பரி.);; caster plant. [நீர் + பனை.]
நீர்ப்பா	நீர்ப்பா nīrppā, பெ. (n.) நீரிழிவு நோய்; diabetes.
நீர்ப்பாக்கு	நீர்ப்பாக்கு nīrppākku, பெ. (n.) ஊறற் பாக்கு (வின்.);; arecanut cured in water. [நீர் + பாக்கு.]

நீர்ப்பாசனம்	நீர்ப்பாசனம் nīrppācaṉam, பெ. (n.) வேளாண்மைக்கு நீரைப் பயன்படுத்துகை; water irrigation. காவிரியில் போதிய நீர்வரத்து இன்மையால் காவிரி நீர்ப்பாசனப் பகுதி இவ்வாண்டு வறண்டது. (உ.வ.);. [நீர் + பாசனம்.] ஆற்றுநீர், ஏரிநீர், கிணற்றுநீர் ஆகிய மூன்றையும் வேளாண்மைக்குப் பயன் படுத்துவர். பாசனமெனலே சாலும்;எ னி னும் , நீர் ப் பாசன மெ ன்ற து விளங்கத்தோன்ற.
நீர்ப்பாசி	நீர்ப்பாசி1 nīrppāci, பெ. (n.) தண்ணீரில் மிதக்கும் பாசிவகை; moss or morass-weed. [நீர் + பாசி.]
நீர்ப்பாடி	நீர்ப்பாடி nīrppāṭi, பெ. (n.) நீராரை பார்க்க;see {mir-ārai (oft.go);.} [நீர் + பாடி.]
நீர்ப்பாடு	நீர்ப்பாடு1 nīrppāṭu, பெ. (n.) 1. கடும் வயிற்றுப் போக்கு; violent diarrhoea, sudden and often fatal. "நீர்ப்பாடு வந்ததாம்" (பணவிடு. 300.);. 2. நீரிழிவு (வின்.);; diabetes. 3. நீர்க்குறைவு; shortage of water. நீர்ப் பாடான பயிர் (வின்.);. [நீர் + பாடு.] நீர்ப்பாடு nīrppāṭu, பெ. (n.) குழந்தை நோய்வகை (பாலவா. 451.);; a disease of children. [நீர் + பாடு.]
நீர்ப்பாண்டு	நீர்ப்பாண்டு nīrppāṇṭu, பெ. (n.) பாண்டு நோய்வகை (பைஷஜ.);; dropsy. [நீர் + பாண்டு.]
நீர்ப்பாம்பு	நீர்ப்பாம்பு nīrppāmbu, பெ. (n.) தண்ணீரில் வாழும் பாம்புவகை; common water-snake. "அஞ்சாப் புறங்கிடக்கு நீர்ப்பாம்பு" (வாக்குண். 25.);. [நீர் + பாம்பு.]

நீர்ப்பாய்ச்சல்	நீர்ப்பாய்ச்சல் nīrppāyccal, பெ. (n.) 1. ஆறு கால்வாய் முதலியவற்றின் மூலம் ஏற்படும் பாசனம் (உ.வ.);; irrigation from a river, stream etc. 2. சீழ் வடிகை (வின்.);; discharge of serum from a Sore, of water from the eyes, of mucus from the nose. 3. நீர்க்குத்து, (இ.வ.); பார்க்க;see {mir-k-kuttu.} [நீர் + பாய்ச்சல்.]
நீர்ப்பாய்ச்சி	நீர்ப்பாய்ச்சி nīrppāycci, பெ. (n.) நீர்க்கண்டி பார்க்க;see {nir-k-kand;} [நீர் + பாய்ச்சு → நீர்பாய்ச்சு → நீர்ப்பாய்ச்சி.]
நீர்ப்பாய்ச்சிமானியம்	நீர்ப்பாய்ச்சிமானியம் nīrppāyccimāṉiyam, பெ. (n.) நீராணிக் காரற்குரிய இலவய நிலம் (இ.வ.);; service {avayinäm} held by a water distributor [நீர்ப்பாய்ச்சி + மானியம்.]
நீர்ப்பாய்ச்சுமானியம்	நீர்ப்பாய்ச்சுமானியம் nīrppāyccumāṉiyam, பெ. (n.) வரியின்றி நீர்ப் பாய்ச்சிக் கொள்ளும் நிலம் (வின்.);, land irrigable free of waterrate. [நீர்ப்பாய்ச்சு(ம்); + மானியம்.]
நீர்ப்பானை	நீர்ப்பானை nīrppāṉai, பெ. (n.) நீர்ச்சால்; a pot for holding water water-pot. (சா.அக.);. [நீர் + பானை.]
நீர்ப்பிச்சான்	நீர்ப்பிச்சான் nīrppiccāṉ, பெ. (n.) நேரப் பிசின்; false zedoary-koemferia rotunda alias klonga. (சா.அக.);.
நீர்ப்பிடி	நீர்ப்பிடி1 nīrppiḍi, பெ. (n.) நீர்ப்பிடிப்பு பார்க்க;see {nir-p-pidippu} [நீர் + பிடி.] நீர்ப்பிடி2 nīrppiḍi, பெ. (n.) அகந்தை (இ.வ.);; arrogance. [நீர் + பிடி.] நீர்ப்பிடி3 nīrppiḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நீர்க் கொள்ளு-தல் பார்க்க;see {ni-k-koluு} [நீர்க்கொள்ளு- → நீர்ப்பிடி-.]

நீர்ப்பிடிப்பரப்பு	நீர்ப்பிடிப்பரப்பு nīrppiḍipparappu, பெ. (n.) அணைக்கு ஆற்று நீர்வரத்துப் பரப்பு; catchment area. [நீர்ப்பிடி + பரப்பு]
நீர்ப்பிடிப்பு	நீர்ப்பிடிப்பு1 nīrppiḍippu, பெ. (n.) 1. ஏரியில் நீர்பற்றுமிடம்; water-spread of a tank. ஆறகழூர் ஏரியின் நீர்ப்பிடிப்புப் பகுதியில் இந்த ஆண்டு நல்ல மழை பெய்தது (உ.வ.); 2. நிலத்தில் நீர் வடியாது நிற்கும் நிலை; water-logged condition, as of land. நீர்ப்பிடிப்பு நிலம். இந்த வயலில் நீர்ப்பிடிப்பு மிகுந்திருந்தமையால் பயிர் அழுகிவிட்டது. (உ.வ.);. 3. நீரளவு (வின்.);; quantity of water. இந்த ஆண்டு ஏரியின் நீர்ப்பிடிப்பு தாழ்வில்லை. (உ.வ.);. 4. காய்கனிகளிலுள்ள சாறு (வின்.);, juiciness of fruits or vegetables. இந்தப் பழம் நீர்ப்பிடிப்பானது. (உ.வ.);. [நீர் + பிடிப்பு.] பி டி - கை ப் பற்று த ல் , நிறுத் தி க் கொள்ளுதல், வயப்படுத்தல், பிடி → பிடிப்பு. நீர்ப்பிடிப்பு2 nīrppiḍippu, பெ. (n.) நீர்த்தட்டுப் பாடு (இ.வ.);; scarcity of water. [நீர் + பிடிப்பு.] பிடி - உறுதி, இறுக்கம். குறைவு, தட்டுப்பாடு.
நீர்ப்பிடிப்புநிலம்	நீர்ப்பிடிப்புநிலம் nīrppiḍippunilam, பெ. (n.) தண்ணீரில் முழுகிநிற்கும் வயல் (c.g.);; land which is liable to frequent submersion. இந்த நீர்ப் பிடிப்பு நிலத்தில் என்ன வேளாண்மை செய்ய இயலும். (உ.வ.);. [நீர்பிடிப்பு + நிலம்.]
நீர்ப்பிடிப்புப்பகுதி	நீர்ப்பிடிப்புப்பகுதி nīrppiḍippuppagudi, பெ. (n.) நீர்ப்பிடி பரப்பு பார்க்க;see {mir-pidip-parappu.}
நீர்ப்பிடிபரப்பு	நீர்ப்பிடிபரப்பு nīrbbiḍibarabbu, பெ. (n.) நீர்த்தேக்கங்களில் நிறைவதற்கான மழைநீர் வடிகால் பகுதி; area from which rainfall flows into a river etc.

நீர்ப்பிணக்கு	நீர்ப்பிணக்கு nīrppiṇakku, பெ. (n.) நீர்ப் பிணிப்பு (இ.வ.); பார்க்க;see {nir-p-pinippu.} [நீர் + பிணக்கு.]
நீர்ப்பிணிப்பு	நீர்ப்பிணிப்பு nīrppiṇippu, பெ. (n.) நீர்க்கோவையாலுண்டாகும் காய்ச்சல் (இ.வ.);; fever due to cold. [நீர் + பிணிப்பு.]
நீர்ப்பிரமி	நீர்ப்பிரமி nīrppirami, பெ. (n.) நீர்க் கொடி வகை (M.M. 1045.);; water hyssop, climber herpestis monniera.
நீர்ப்பிரமியம்	நீர்ப்பிரமியம் nīrppiramiyam, பெ. (n.) [நீர் + பிரமியம்.]
நீர்ப்பிளவை	நீர்ப்பிளவை nīrppiḷavai, பெ. (n.) பிளவை வகை (வின்.);; a kind of carbuncle. [நீர் + பிளவை.]
நீர்ப்பீனசம்	நீர்ப்பீனசம் nīrppīṉasam, பெ. (n.) சளி நோய்வகை (வின்.);; catarrh with offensive discharges of mucus through the nostrils. [நீர் + பீனசம்.]
நீர்ப்பு	நீர்ப்பு nīrppu, பெ. (n.) நீர்த்துப்போனது; diuted. [நீர் → நீர்ப்பு.]
நீர்ப்புட்டை	நீர்ப்புட்டை nīrpputtai, பெ. (n.) அண்டவீக்கவகை; hydrocele. [நீர் + புட்டை புடைத்தல் = பெருத்தல், வீங்குதல். புடைபுட்டை]

நீர்ப்புடையன்	நீர்ப்புடையன்1 nīrppuḍaiyaṉ, பெ. (n.) நீரில் வாழும் நச்சுப் பாம்புவகை (யாழ்.அக.);; a poisonous water-snake. [நீர் + புடையன்.] நீர்ப்புடையன்2 nīrppuḍaiyaṉ, பெ. (n.) 1. ஆற்றுப்புடையன்; river water snake-hydrus granulatus. 2. புடையன்; water Snake. [நீர் + புடையன்.] இப்பாம்பு அலை வாய்க்கரையொட்டிய நான்கு கல் தொலைவு வரையுங் காணக்கூடும். (சா.அக.);.
நீர்ப்புணைப்பு	நீர்ப்புணைப்பு nīrppuṇaippu, பெ. (n.) நீர்ப்பிணிப்பு (C.L.); பார்க்க;see {mirp-pippu} [நீர் + புணைப்பு(கொ.வ.);.] பிணிப்பு → பிணைப்பு → புணைப்பு (கொ.வ.);.
நீர்ப்புள்	நீர்ப்புள் nīrppuḷ, பெ. (n.) நீர்ப்பறவை (நாமதீப.244.); பார்க்க;see {mirp-paraval} [நீர் + புள்.]
நீர்ப்புள்தோசம்	நீர்ப்புள்தோசம் nīrppuḷtōcam, பெ. (n.) நீர்ப்புள்ளூறு பார்க்க;see {miro-oப-ப்ய} த. ஊறு. skt. தோசம். [நீர்ப்புள் + தோசம்.]
நீர்ப்புள்ளூறு	நீர்ப்புள்ளூறு nīrppuḷḷūṟu, பெ. (n.) நீர்வாழ்ப் பறவைகளினாலுண்டாகும் ஊறுபாடு; a disease of children, believed to be caused by aquatic birds. [நீர் + புள் + ஊறு.]
நீர்ப்புற்று	நீர்ப்புற்று nīrppuṟṟu, பெ. (n.) வெள்விழியிற் சதைவளரும் நோய்வகை (சீவரட்.266.);; growth of flesh on the cornea of the eye. [நீர் + புற்று.] இந்நோய்கண்டோரின் கண்கள் நீரை மிகுதியாய் ஒழுகுவித்தலின் இது நீர்ப்புற்று எனலாயிற்று.
நீர்ப்புன்கு	நீர்ப்புன்கு nīrppuṉku, பெ. (n.) புன்கு மரவகை (l.);; poonga oil tree. [நீர் + புன்கு.]

நீர்ப்பூ	நீர்ப்பூ nīrppū, பெ. (n.) பூவகை நான்கனுள் நீரில் உண்டாவது; aquatic flower, one of four. "நீர்ப்பூ நிலப்பூ மரத்திலொண்பூ" (திருவிருத்.55.);. "முழு நெறியாகிய மேதகு குவளையுடைய அரும்புகள் சுரும்பு இமிர இதழ் அவிழ்ந்த கழுநீர் முதலிய நீர்ப்பூக்களின் வாசத்தைக் கலந்துண்டு" (சிலப்.2;14உரை.);. [நீர் + பூ.] நால்வகைப்பூக்களாவன; 1. நீர்ப்பூ 2. நிலப்பூ. 3. கோட்டுப்பூ. 4. கொடிப்பூ. கொடிப்பூவையும் இவர்கொடி, படர்கொடி என இருவகையாய்ச் சொல்லலாம்
நீர்ப்பூண்டு	நீர்ப்பூண்டு nīrppūṇṭu, பெ. (n.) நீர்முள்ளி (சங்.அக.); பார்க்க;see {mir-mul} [நீர் + பூண்டு.]
நீர்ப்பூதம்	நீர்ப்பூதம் nīrppūtam, பெ. (n.) ஐவகைப் பூதங்களுள் நீராகிய பூதம்; water. [நீர் + பூதம்.]
நீர்ப்பூலாஞ்சி	நீர்ப்பூலாஞ்சி nīrppūlāñji, பெ. (n.) நீரில் வாழும் பூலாச்செடிவகை; black-berried featherfoil. [நீர் + பூலாஞ்சி.]
நீர்ப்பெருக்கு	நீர்ப்பெருக்கு1 nīrpperukku, பெ. (n.) 1. வெள்ளம்; flood. 2. கடல்நீரேற்றம் (வின்.);; flow of the tide. [நீர் + பெருக்கு.] நீர்ப்பெருக்கு2 nīrpperukku, பெ. (n.) நோய்வகை (இராசவைத்.166.);; a disease. [நீர் + பெருக்கு.]
நீர்ப்பை	நீர்ப்பை nīrppai, பெ. (n.) சிறுநீர்ப்பை; urine {blapder.} [நீர் + பை நீர் = சிறுநீர் பொல் → பொள் → பொய் → பை.]

நீர்ப்பைத்தாபனம்	நீர்ப்பைத்தாபனம் nīrppaittāpaṉam, பெ. (n.) நீர்ச்சுருக்கு, 2 (m.l.); பார்க்க;see {mir-c-curukku} [நீர்ப்பை + தாபனம்.]
நீர்ப்போர்	நீர்ப்போர் nīrppōr, பெ. (n.) நீரின் கண்ணே போலிப் போர் புரியும் விளையாட்டு; the sport of mock-fight played in a tank or river "புணைபுறந் தழுவித் துநீர்ப் போர்த்தொழி றொடங்கினாரே" (சீவக.2655.);. [நீர் + போர்.]
நீர்ப்பௌந்திரம்	நீர்ப்பௌந்திரம் nīrppaundiram, பெ. (n.) சிறுநீர்த் துளையில் உண்டாகும் புண்கட்டி (M.L.);, urethral fistula. [நீர் + skt. பௌந்திரம்.]
நீர்பாய்ச்சு-தல்	நீர்பாய்ச்சு-தல் nīrpāyccudal, 5 செகுன்றாவி. (v.t.) வயலுக்கு நீரைப்பாய்ச்சுதல்; to irrigate to the fields. நீர்ப்பற்றாக்குறையினால் கீழ்மடையிலுள்ள நெற்பயிருக்குப் போதுமான நீர் பாய்ச்ச இயலவில்லை. (உ.வ.);. [நீர் + பாய்ச்சு-.]
நீர்பிரி-தல்	நீர்பிரி-தல் nīrpiridal, 2செ.குன்றாவி. (v.t.) சிறுநீர் கழிதல்; discharge of urine. அப்பாவுக்குக் கடந்த நான்கு நாட்களாக நீர் பிரியவில்லை. (உ.வ.);. [நீர் + பிரி-,]
நீர்பூசா	நீர்பூசா nīrpūcā, பெ. (n.) பூடுவகை (மாட்டுவா.109.);; a plant. [நீர் + பூசா.]
நீர்பெய்-தல்	நீர்பெய்-தல் nīrpeytal, 1. செ.குன்றாவி. (v.t.) சிறுநீர்விடுதல்; to pass urine, to urinate. "நீர்பெய்தவித்துமே" (தக்கயாகப்.506.);. [நீர் + பெய்.]
நீர்பெய்கலன்	நீர்பெய்கலன் nīrpeykalaṉ, பெ. (n.) நீரைப் பரிமாறும் ஏனம் (வின்.);; water-jug. [நீர் + பெய்கலன்.]
நீர்பெயர்வலகு	நீர்பெயர்வலகு nīrpeyarvalagu, பெ. (n.) மிகக் குறைந்த அழுத்தத்தில் ஒரு விரல விட்டமுள்ள குழாய் மூலம் 24 மணிநேரத்தில் வெளியேற்றப்படும் நீரின் அளவு; water-inch. [நீர் + பெயர்வு + அலகு.]

நீர்போகி	நீர்போகி nīrpōki, பெ. (n.) மதகு (பிங்.);; sluice. [நீர் + போகி. போக்கி→போகி.]
நீர்மக்குறி	நீர்மக்குறி nīrmakkuṟi, பெ. (n.) நீர்மத்தினால் செய்யப்படும் குறி; water mark. [நீர்மம் + குறி.]
நீர்மஞ்சள்	நீர்மஞ்சள் nīrmañjaḷ, பெ. (n.) மஞ்சள்வகை (சீவக.3076.உரை.);; a kind of turmeric. [நீர் + மஞ்சள்.]
நீர்மட்டம்	நீர்மட்டம்1 nīrmaṭṭam, பெ. (n.) level of water (in a reservoir. lake, etc.,);. [நீர் + மட்டம்.] நீர்மட்டம்2 nīrmaṭṭam, பெ. (n.) 1. கொத்தன் நிலவாட்டம் பார்க்குங் கருவி; bricklayers level. 2. சாதிமட்டப்பலகை; spirit-level. தெ. நீருமட்டமு. க. நீர்மட்ட. [நீர் + மட்டம்.] நீர்மட்டம்3 nīrmaṭṭam, பெ. (n.) கடல் மட்டம்; Sea – level. [நீர் + மட்டம்.]
நீர்மட்டு	நீர்மட்டு nīrmaṭṭu, பெ. (n.) நீர் நிலையில் நீர் நிற்கும் உச்சி; head of water in water tank. [நீர் + மட்டு.]
நீர்மநிலை	நீர்மநிலை nīrmanilai, பெ. (n.) உலகப் பொருள்நிலை மூன்றனுள் நீர்மநிலை; one of three state of object, liquid state. [நீர்மம் + நிலை.] மூன்றுநிலையாவன - நீர்மநிலை, பருமநிலை, வளிமநிலை.

நீர்மம்	நீர்மம் nīrmam, பெ. (n.) நீர்ம நிலை; liquid state. [நீர் → நீர்மம்.]
நீர்மருத்துவம்	நீர்மருத்துவம் nīrmaruttuvam, பெ. (n.) நீரின் உதவியால் நோய் நீக்கும் மருத்துவம்; Water Cure. [நீர் + மருத்துவம்.]
நீர்மருத்துவமுறை	நீர்மருத்துவமுறை nīrmaruttuvamuṟai, பெ. (n.) சிலநோய்களுக்கு நீரின் உதவியால் செய்யப்படும் மருத்துவ முறை; watertreatment method. [நீர் + மருத்துவம் + முறை.]
நீர்மருது	நீர்மருது nīrmarudu, பெ. (n.) மருதமரவகை; a kind of tree. [நீர் + மருது.]
நீர்மலர்	நீர்மலர் nīrmalar, பெ. (n.) குவளைப்பூ; purple Indian water-lily. "தீஞ்சுனை நீர்மலர் மிலைந்து மதஞ் செருக்கி" (நற்.70.8.);. [நீர் + மலர்.]
நீர்மலிகண்	நீர்மலிகண் nīrmaligaṇ, பெ. (n.) துன் பத்தாலே நீர் பெருகும் கண்; tearful eyes, grief-stricken. "சூர்மலை நாடன் கேண்மை நீர்மலி கண்ணொடு நினைப்பாகின்றே" (குறுந்.105.);. [நீர் + மலி + கண்.]
நீர்மலிவான்	நீர்மலிவான் nīrmalivāṉ, பெ. (n.) மழைமேகம் சூழ்ந்தவான்; clouded sky. "அக்காலத்து அவர்நாட்டுத் தென்பாலி முகத்திற்கு வடவெல்லையாகிய பஃறுளி யென்னு மாற்றிற்கும் குமரி யென்னு மாற்றிற்கும் இடையே எழுநூற்றுக் காவதவாறும் இவற்றின் நீர்மலிவானென மலிந்த" (சிலப்.8;1-2, உரை.);.
நீர்மலை	நீர்மலை nīrmalai, பெ. (n.) காஞ்சிபுரம் மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village in Kanjipuram dt. "சேடார் பொழில் சூழ்திருநீர் மாலையான்" (நாலா. 1521.);. [நீர் + மலை.] நீர் சூழ்ந்த மலை என்ற காரணத்தினால் நீர் மலை என்பர். திரு என்னும் அடைமொழியுடன் திருநீர்மலை என வழங்கப்படுகிறது.

நீர்வரம்பு	நீர்வரம்பு nīrvarambu, பெ. (n.) நீர்மப் பொருளின் வரம்பு; limit liquid. [நீர்மம் + வரம்பு.]
நீர்மறி-த்தல்	நீர்மறி-த்தல் nīrmaṟittal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) நீரைத் தடுத்தல்; to stop the water of a channel. [நீர் + மறி-,]
நீர்மறிப்பு	நீர்மறிப்பு nīrmaṟippu, பெ. (n.) 1. நீரைத் தடுத்துத் திருப்புகை; diverting the water of a channel by a bund. 2. நீரடைப்பு பார்க்க, see {nir-agaippu} [நீர் + மறிப்பு.]
நீர்மனிதன்	நீர்மனிதன்1 nīrmaṉidaṉ, பெ. (n.) மாந்தன் முகம்போல் முகமுடைய ஒருவகைக் கடலுயிரி; dugong, a cetaceous mammal. [நீர் + மனிதன்.] skt. மனிதன். தமாந்தன். நீர்மனிதன்2 nīrmaṉidaṉ, பெ. (n.) நீர்மாந்தன் பார்க்க;see {mir-mândan} [நீர் + மனிதன்.]
நீர்மமாக்கல்	நீர்மமாக்கல் nīrmamākkal, பெ. (n.) திண்மத்தை நீர்மநிலைக்கு மாற்றுகை; liquefaction. [நீர்மம் + ஆக்கல்.]
நீர்மாங்காய்	நீர்மாங்காய் nīrmāṅgāy, பெ. (n.) நீரில் ஊறவைத்த வடுமாங்காய் (இ.வ.);; mangoes pickled in water. [நீர் + மாங்காய்.]
நீர்மாடம்	நீர்மாடம் nīrmāṭam, பெ. (n.) பள்ளியோடம்; a kind of boat. "ஒங்குநீர் மாடமொடு நாவா யியக்கி" (சிலப்.14;74.);. [நீர் + மாடம்.]
நீர்மாதளம்	நீர்மாதளம் nīrmātaḷam, பெ. (n.) வில்வம்; lingam tree-cretaeva religiosa. (சா.அக.);.

நீர்மாந்தம்	நீர்மாந்தம் nīrmāndam, பெ. (n.) செரியாமை யாலுண்டாகும் குழந்தை, நோய்வகை (சீவரட்.);; a disease of children caused by indigestion. [நீர் + மாந்தம்.]
நீர்மாந்தன்	நீர்மாந்தன் nīrmāndaṉ, பெ. (n.) உலகிய லறிவில்லாதவன் (இவ.);; person who knows nothing of the affairs of the world as if he lived in the Sea. [நீர் + மாந்தன்.] அகவைக்குத் தகுந்த அறிவில்லாதவனைக் கிணற்றுத்தவளை என்பர். தான் வாழும் நீர்நிலையே உலகென்று இறுமாந்திருக்கும் இயல்பைச் சுட்டி அதுபோல தனக்குத் தெரிந்ததே உலகமென்பாரையும் அவ்வாறே கூறுவர்.
நீர்மாலைக்கடன்	நீர்மாலைக்கடன் nīrmālaikkaḍaṉ, பெ. (n.) நீர்மலை பார்க்க;see {mi-mala} [நீர்மாலை + கடன்.]
நீர்மாறு-தல்	நீர்மாறு-தல் nīrmāṟudal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) ஓரிடத்திலிருந்து மற்றோரிடத்திற்கு நீரை மாற்றிப் பாய்ச்சுதல்; to lead water, as from one field to another;from one channel to another. [நீர் + மாறு-.]
நீர்மின்சாரம்	நீர்மின்சாரம் nīrmiṉcāram, பெ. (n.) நீரின் விசையாலுண்டாக்கப்படும் மின்னாற்றல்; hydro-electricity. [நீர் + மின்சாரம்.]
நீர்மின்நிலையம்	நீர்மின்நிலையம் nīrmiṉnilaiyam, பெ. (n.) நீரோட்டவிசையைப் பயன்படுத்தி மின்சாரம் எடுக்கப்படும் இடம்; hydro electric power plant. [நீர் + மின் + நிலையம்.]
நீர்மின்வாரியம்	நீர்மின்வாரியம் nīrmiṉvāriyam, பெ. (n.) மின்னாற்றலைப் பேணும் வாரியம்; electricityboard. [நீர் + மின் + வாரியம்.]
நீர்மீட்டான்	நீர்மீட்டான் nīrmīṭṭāṉ, பெ. (n.) தண்ணீர் விட்டான் என்னும் கொடி; climbing aSparaguS. [நீர் + மிட்டான்.]

நீர்முகம்	நீர்முகம் nīrmugam, பெ. (n.) 1. நீர்த்துறை (வின்.);; bathing ghat. 2.ஆற்றுவாய்த் (சங்கம); துறை (யாழ்.அக.);; mouth of a river. 3. இறங்குதுறை; landing place. "நீர்முகந்திகழ் நீரிலும்" (சேதுபு.கோடி.5.);. [நீர் + முகம்.]
நீர்முட்டான்	நீர்முட்டான் nīrmuṭṭāṉ, பெ. (n.) நீர்விட்டான் பார்க்க;see {nor-witto} [நீர் + முட்டான். விட்டான்→மூட்டான்.] ஒ. நோ ;விழி → முழி
நீர்முட்டு	நீர்முட்டு1 nīrmuṭṭudal, பெ. (n.) 5 செ.கு.வி. (v.i.); 1. நீர்நிரம்புதல்; to be {fuātothe brim.} as eyes with tears. 2. சிறுநீர் பெய்தல் (வின்.);; to make water, to urinate. [நீர் + முட்டு-,] நீர்முட்டு2 nīrmuṭṭu, பெ. (n.) பூச்சிக் கடியினாலேனும், கண்ணோவினாலேனும் கண்ணினின்று நீர்வடிகை (M.L);; incessai watering in the eyes, as in cases of bites, or corneal inflammation. [நீர் + முட்டு.] நீர்முட்டு3 nīrmuṭṭu, பெ. (n.) நீர்ப்பற்றாக்குறை; water scarcity. [நீர் + முட்டு. முட்டுப்பாடு → முட்டு.]
நீர்முட்டுப்பாடு	நீர்முட்டுப்பாடு nīrmuṭṭuppāṭu, பெ. (n.) நீர்முட்டு பார்க்க;see {mi-mபtu.} [நீர் + முட்டு + பாடு.]
நீர்முழுகி	நீர்முழுகி nīrmuḻugi, பெ. (n.) 1.நீரில் முழுகுவோன்; diver. 2. மதகுக் கண்களில் அடைபட்ட செத்தை முதலியவற்றை முழுகி எடுப்போன் (W.G.);; one who dives down when a tank is full and removes silt and other obstructions in the Sluice. [நீர் + முழுகு = நீர் முழுகு→நீர்முழுகி.]
நீர்முழுகியினாம்	நீர்முழுகியினாம் nīrmuḻugiyiṉām, பெ. (n.) நீர்முழுகிக்குக் கொடுக்கப்படும் இறையிலி நிலம் (W.G.);; tax-free land enjoyed by a {nir-mulugi.} [நீர்முழுகி+(உருது); இனாம்.]

நீர்முள்தையல்	நீர்முள்தையல் nīrmuḷtaiyal, பெ. (n.) குறுக்குத் தையல்வகை (இ.வ.);; herringbone stich, a cross-stich in needle work, chietly used on flannel. [நீர்முள் + தையல்.]
நீர்முள்ளி	நீர்முள்ளி1 nīrmuḷḷi, பெ. (n.) நீர்க்கும்பி பார்க்க;see {mir-k-kumbi} [நீர் + முள்ளி.] நீர்முள்ளி2 nīrmuḷḷi, பெ. (n.) பூடுவகை; water thorn. [நீர் + முள்ளி.]
நீர்முள்ளிக்காடி	நீர்முள்ளிக்காடி nīrmuḷḷikkāṭi, பெ. (n.) நீர்முள்ளி இலையை ஊறவைத்துப் பிழிந் தெடுத்த சாறு; expressed juice of the leaves of water thistle plant soaked in vinegar; distilled vinegar combined with juice of the leaves of water thistle plant. (சா.அக.);. [நீர்முள்ளி + காடி கடு → கடி → காடி கடு = உறைப்பு அல்லது புளிப்பு மிகுதி.]
நீர்மூடிதழ்	நீர்மூடிதழ் nīrmūṭidaḻ, பெ. (n.) நீர் அடிப்பு; water closet. [நீர் மூடிதழ்.]
நீர்மூழ்கி	நீர்மூழ்கி1 nīrmūḻki, பெ. (n.) நீரில் நடந்துலாவும் பறவை; the dipper that can Walk about under water-water OzSel. [நீர் + மூழ்கி.] நீர்மூழ்கி2 nīrmūḻki, பெ. (n.) நீர்மூழ்கிக் கப்பல் பார்க்க;see {nir-mulgi-k-kappal} [நீர்மூழ்கிக்கப்பல் → நீர்மூழ்கி.]
நீர்மூழ்கிக்கப்பல்	நீர்மூழ்கிக்கப்பல் nīrmūḻkikkappal, பெ. (n.) நீரினுள் அமிழ்ந்து செல்லக்கூடிய கப்பல்; submarine. [நீர்மூழ்கி + கப்பல்.]
நீர்மூழ்கிவுந்தம்	நீர்மூழ்கிவுந்தம் nīrmūḻkivundam, பெ. (n.) நீரினுள் அமிழ்ந்திருந்து நீரோற்றும் உந்தம்; submercible motor. [நீர்மூழ்கி + உந்தம்.]

நீர்மூளி	நீர்மூளி nīrmūḷi, பெ. (n.) பெருமரவகை (I.);; downy many-leaved tree of beauty. [நீர் + மூளி.]
நீர்மேகம்	நீர்மேகம் nīrmēkam, பெ. (n.) நீர்த்துளையினின்று சீழ்போன்று நீர்வடியும் நோய்வகை (M.L.);; gleet. [நீர் + மேகம்.]
நீர்மேல்எழுத்து	நீர்மேல்எழுத்து nīrmēleḻuttu, பெ. (n.) நீர்மேலெழுத்து பார்க்க;see {mime-அபடய} [நீர்மேல் + எழுத்து → நீர்மேலெழுத்து.]
நீர்மேல்செவ்வந்தி	நீர்மேல்செவ்வந்தி nīrmēlcevvandi, பெ. (n.) செந்தாமரை; red lotus. [நீர்மேல் + செவ்வந்தி.]
நீர்மேல்நெருப்பு	நீர்மேல்நெருப்பு nīrmēlneruppu, பெ. (n.) கல்லுருவி என்னும் மூலிகைச் செடி; a medical herb called {kal-l-uruvi} [நீர்நெருப்பு → நீர்மேல்நெருப்பு.]
நீர்மேல்வாழ்க்கை	நீர்மேல்வாழ்க்கை nīrmēlvāḻkkai, பெ. (n.) பரதவர் வாழ்க்கை; life of sea-man. [நீர்மேல் + வாழ்க்கை.]
நீர்மேல்வெள்ளி	நீர்மேல்வெள்ளி nīrmēlveḷḷi, பெ. (n.) ஒருவகைப் புழு; a kind of water-worm. (சா.அக.);. [நீர் + மேல் + வெள்ளி.]
நீர்மேலாண்மை	நீர்மேலாண்மை nīrmēlāṇmai, பெ. (n.) நீரைப் பகிர்ந்தளிக்கும் ஆளுமை; water-management.

நீர்மேலூரல்	நீர்மேலூரல் nīrmēlural, பெ. (n.) குளுவை எனும் உயிரி (சிலப்.10;114, உரை.);; a kind of insect. [நீர்மேல் + ஊரல்] ஊர்ந்து செல்வது ஊரல் ஒ.நோ. நீரினுள் வாழ்வது நீரி.
நீர்மேலெழுத்து	நீர்மேலெழுத்து nīrmēleḻuttu, பெ. (n.) நிலையற்றதைக் குறிப்பதற்குப் பயன்படும் மரபுத் தொடர்; நீர்மேலெழுதும் எழுத்து; letters Written On Water, as unStable. "நீர்மேலெழுத்துக்கு நேர்" (மூதுரை,2.);. [நீர்மேல் + எழுத்து → நீர்மேலெழுத்து.]
நீர்மேலேற்று-தல்	நீர்மேலேற்று-தல் nīrmēlēṟṟudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) கடல் கடந்து நாடு கடத்துதல்; to sentence one to transportation, as sending across the water. [நீர் + மேல் + ஏற்று-,]
நீர்மேற்செறிப்பு	நீர்மேற்செறிப்பு nīrmēṟceṟippu, பெ. (n.) கொட்டைப்பாசி (மலை.);; a kind of moss. [நீர்மேல் + செறிப்பு.]
நீர்மேற்பிரிவு	நீர்மேற்பிரிவு nīrmēṟpirivu, பெ. (n.) கடல்கடந்து செல்லுகை; departing by sea. [நீர்மேல் + பிரிவு.]
நீர்மேனெருப்பு	நீர்மேனெருப்பு nīrmēṉeruppu, பெ. (n.) கொட்டைப்பாசி (மலையக.);; a kind of moss. [நீர்மேல் + நெருப்பு.]
நீர்மோர்	நீர்மோர் nīrmōr, பெ. (n.) மோருடன் நீர் பெருக விட்டு வேறு சிலவற்றைச் சேர்த்துண்டான பருகம்; butter milk diluted and mixed with certain ingredients, used as a drink. "நீர்மோ ரிள நீர்" (விநாயகபு.39.40.);. [நீர் + மோர்.]
நீர்யானை	நீர்யானை nīryāṉai, பெ. (n.) hippopotamus. க. நீரனை. [நீர் → யானை.]

நீர்ரோகம்	நீர்ரோகம் nīrrōkam, பெ. (n.) நீரிழிவு (உ.வ.);; diabetes. [நீர் + (skt); ரோகம்.]
நீர்வஞ்சி	நீர்வஞ்சி1 nīrvañji, பெ. (n.) 1. ஆற்றுப்பாலை; four seeded willow. 2. ஆற்றில் வளரும் கொடிவகை; calamus rotang. [நீர் + வஞ்சி.] நீர்வஞ்சி2 nīrvañji, பெ. (n.) தண்ணீரில் முளைக்கும் பிரம்பு; water rattan-caiamus rotang (சா.அக.);. [நீர் + வஞ்சி.]
நீர்வடி	நீர்வடி1 nīrvaḍittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. ஊறிய அரிசி போன்றவற்றிலிருந்து நீரை வடித்தல்; to drain the water from soaked rice etc. 2. வயலில் பாய்ந்த மிகுதியான நீரை வெளியேற்றுதல்; to drain the excess water from the field. [நீர் + வடி.] நீர்வடி2 nīrvaḍidal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கண்ணீர் முதலியன வடிதல்; to drain the water from eyes. 2. புண் முதலியவற்றிலிருந்து சீழ் வெளியேறுதல்; to drain the water from wound. 3. கஞ்சி போன்ற நீர்மம் வடிதல்; to drain the soaked rice water. [நீர் + வடி..]
நீர்வண்டி	நீர்வண்டி1 nīrvaṇṭi, பெ. (n.) நீர் வழங்கும் வண்டி; water wagon. [நீர் + வண்டி.] நீர்வண்டி2 nīrvaṇṭi, பெ. (n.) தெருவில் நீர் தெளிக்கும் வண்டி; watering cart. [நீர் + வண்டி.]
நீர்வண்டு	நீர்வண்டு nīrvaṇṭu, பெ. (n.) நீரில் வாழும் வண்டு வகை (வின்.);; a water-fly; wate beetle. Any of a large number of beetle; living on or in water, having fringed legs by means of which they swim easily. [நீர் + வண்டு.]
நீர்வண்டுக்கடி	நீர்வண்டுக்கடி nīrvaṇḍukkaḍi, பெ. (n.) நீர்வண்டு கடிப்பதனால் கடிவாயில் ஏற்படும் தழும்பு; a kind of ring-worm due to the bit of water beetle. (சா.அக.);. [நீர் + வண்டு + கடி.]

நீர்வண்ணஓவியக்கலை	நீர்வண்ணஓவியக்கலை nīrvaṇṇaōviyakkalai, பெ. (n.) நிறங்களை நீரில் கரைத்துத் தூரிகையால் தீட்டும் சித்திரக் கலை; water Colour painting. [நீர்வண்ணஓவியம் + கலை.]
நீர்வண்ணஓவியம்	நீர்வண்ணஓவியம் nīrvaṇṇaōviyam, பெ. (n.) see { nor-vanna-dviya-k-kasai} [நீர்வண்ணம் + ஓவியம்.]
நீர்வரத்து	நீர்வரத்து nīrvarattu, பெ. (n.) 1. வெள்ளப்பெருக்கு (யாழ்.அக.); food. 2. நீரின் வருகை; water flow in river etc., நீர்ப்பிடிப்புப் பகுதியில் மூன்று நாளாக நல்ல மழை பெய்ததன் விளைவாய்க், காவிரியில் நீர்வரத்து மிகுந்து காணப்பட்டது. (உ.வ.); [நீர் + வரத்து.]
நீர்வரி	நீர்வரி nīrvari, பெ. (n.) நீரின் பொருட்டு விதிக்கம் வரிவகை; water-rate, water-tax. [நீர் + வரி.]
நீர்வரிக்குறி	நீர்வரிக்குறி nīrvarikkuṟi, பெ. (n.) நீர்மக் குறி பார்க்க;see {nirma-k-kur}
நீர்வரும்பரப்பு	நீர்வரும்பரப்பு nīrvarumbarappu, பெ. (n.) நீர்த்தேக்கங்களுக்கான மழை நீரைப் பெறும் பரப்பு; catchment area. [நீர் + வரும் + பரப்பு.]
நீர்வரைப்பு	நீர்வரைப்பு1 nīrvaraippu, பெ. (n.) நீர்வலயம் (பிங்.); பார்க்க;see {nir-valayam.} நீர்வரைப்பு2 nīrvaraippu, பெ. (n.) அலை வாய்க்கரை, கடற்கரை; sea-shore. "கலந்தரு திருவிற் புலம்பெயர் மாக்கள் கலந்திருந் துறையு மிலங்குநீர் வரைப்பும் வண்ணமுஞ் சுண்ணமுந் தண்ணறுஞ் சாந்தமும் பூவும் புகையுமேவிய விரையும்" (சிலப்.5;11.);. "தத்துநீர் வரைப்பிடற் கொற்கைக் கோமான்" (சிறுபாண். 62.);. [நீர் + வரைப்பு.]

நீர்வல்லி	நீர்வல்லி nīrvalli, பெ. (n.) 1. வெற்றிலை; bettel pepper. 2. தண்ணீர்விட்டான் என்னும் கொடி (மலை.);; climbing asparagus. [நீர் + வல்லி.]
நீர்வல்லிக்காலா	நீர்வல்லிக்காலா nīrvallikkālā, பெ. (n.) புல்லூரி; a kind of parasitic plant. (சா.அக.);. [நீர் + வல்லி + காலா.]
நீர்வலயம்	நீர்வலயம் nīrvalayam, பெ. (n.) கடலாற் சூழப்பட்ட நிலம்; the earth, as surrounded by the sea. "மருவுநீர்வலய முதலிய உலக மனைத்தையும்" (கூர்மபு. அந்தகா.20.);. [நீர் + வலயம்.]
நீர்வலி	நீர்வலி nīrvali, பெ. (n.) பேறு காலத்தில் சிறுநீர் பெய்ய முடியாமல் ஏற்படும் வலி; pain due to the difficulty of urination during childbirth. [நீர் + வலி.]
நீர்வழங்கீட்டுநிறுவனம்	நீர்வழங்கீட்டுநிறுவனம் nīrvaḻṅāṭṭuniṟuvaṉam, பெ. (n.) நீர்வழங்கீட்டுப்பணியாளர் குழாம்; water board. [நீர் + வழங்கிட்டு + நிறுவனம்.] குடிநீர் தட்டுப்பாட்டு நேரங்களில் பொது மக்களுக்காக அரசே முறையாகக் குடிநீர் அளிக்கும் நிறுவனம்.
நீர்வழங்கீடு	நீர்வழங்கீடு nīrvaḻṅāṭu, பெ. (n.) முறையாக நீர் வழங்குகை; water-supply. [நீர் + வழங்கீடு.]
நீர்வழங்கும்வாய்த்தலை	நீர்வழங்கும்வாய்த்தலை nīrvaḻṅgumvāyttalai, பெ. (n.) நீர் மிகுந்த இடம்; abundance of water in a region "எவ்வியது நீர்வழங்கும் வாய்த்தலைகளையுடைய மிழலைக் கூற்றத் துடனே வயலகத்துக் கயலை மேயும் நாரை" (புறநா.242. உரை.); [நீர் + வழங்கும் + வாய் + தலை.]
நீர்வழி	நீர்வழி nīrvaḻi, பெ. (n.) கடலில் கப்பல் செல்லும் பாதை; water way; [நீர் + வழி.]

நீர்வழிப்படும்புணை	நீர்வழிப்படும்புணை nīrvaḻippaḍumbuṇai, பெ. (n.) நீரின் வழிச்செல்லும் ஓடம்; a boat passes on the water. "நீர்வழிப்படூஉம் புணைபோ லாருயிர்"(புறநா.192.);. "நீர்வழிப்பட்ட புணை"- (நீதிநெறி. 44.);. [நீர் + வழிப்படும் + புணை.]
நீர்வழிப்போக்குவரத்து	நீர்வழிப்போக்குவரத்து nīrvaḻippōkkuvarattu, பெ. (n.) நீரின் வழியாக போதல்; transport by the water. [நீர் + வழி + போக்கு + வரத்து.] கடல், ஆறு போன்ற நீர் சூழ்ந்த பகுதியினைக் கடப்பதற்குப் பயன்படுத்தும் போக்குவரத்து.
நீர்வழிப்போக்குவரவு	நீர்வழிப்போக்குவரவு nīrvaḻippōkkuvaravu, பெ. (n.) நீர்வழியில் போகுகை; waterCarriage. [நீர்வழி + போக்கு + வரவு.]
நீர்வழுக்கை	நீர்வழுக்கை nīrvaḻukkai, பெ. (n.) நீர்ப் பூடுவகை (யாழ்.அக.);; an aqutic plant. [நீர் + வழுக்கை.]
நீர்வள்ளி	நீர்வள்ளி nīrvaḷḷi, பெ. (n.) நீர்வல்லி (தைலவ. தைல. 94.); பார்க்க;see {nir-vals} [நீர் + வள்ளி.]
நீர்வள்ளிக்கிழங்கு	நீர்வள்ளிக்கிழங்கு nīrvaḷḷikkiḻṅgu, பெ. (n.) தண்ணீர் விட்டான் கிழங்கு பார்க்க;see {tangir-Vittan –kilangu} (சா.அக.);. [நீர் + வள்ளிக்கிழங்கு.]
நீர்வளம்	நீர்வளம்1 nīrvaḷam, பெ. (n.) நீர்நிறைவு (யாழ்.அக.);; abundance of water in a region. [நீர் + வளம்.] நீர்வளம்2 nīrvaḷam, பெ. (n.) நேர்வாளம் என்னும் நிலைத்திணை; true croton oil plant. (சா.அக.);.
நீர்வற்றம்	நீர்வற்றம் nīrvaṟṟam, பெ. (n.) நீரிறக்கம் (யாழ்.அக.);; ebb of the tide. [நீர் + வற்றம்.]

நீர்வற்றல்	நீர்வற்றல் nīrvaṟṟal, பெ. (n.) வற்றல் (வின்.); anything dried. [நீர் + வற்றல்.]
நீர்வற்றற்றேங்காய்	நீர்வற்றற்றேங்காய் nīrvaṟṟaṟṟēṅgāy, பெ. (n.) கொப்பரைத் தேங்காய் (யாழ்.அக.);; Copra. க. நீருபட்டிடதெங்கிநகாய். [நீர்வற்றல் + தேங்காய்.]
நீர்வாகை	நீர்வாகை nīrvākai, பெ. (n.) நீர்வாழை (M.M. 922.);. பார்க்க;see {mir-vāsai} [நீர் + வாகை.]
நீர்வாங்கு	நீர்வாங்கு nīrvāṅgu, பெ. (n.) மடல்வாத்து (இ.வ.);; a kind of water-fowl. [நீர் + வாங்கு.]
நீர்வாங்குதளம்	நீர்வாங்குதளம் nīrvāṅgudaḷam, பெ. (n.) நீரித்தேக்கங்களுக்கு நீர்சேரும்பரப்பு; catchment basin. [நீர் + வாங்குதளம்.]
நீர்வாசி	நீர்வாசி nīrvāci, பெ. (n.) 1. நீர்ப்பாசி பார்க்க;see {mir-p-past} 2. நீரால் நோய் நீக்குதல்; water cure. (சா.அக.);. [நீர் + வாசி.]
நீர்வாசியாக்கு-தல்	நீர்வாசியாக்கு-தல் nīrvāciyākkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நிலத்து உப்புகள் கலந்துள்ள நீரைக்கொடுத்து நோயைக் குணப்படுத்துதல்; a mode of treating diseases by frequent use of mineral waters both internally and externally-water cure. 2. நீரை மந்திரித்துக் கொடுத்து நோயைக் குணப்படுத்துதல்; [நீர் + வாசி + ஆக்கு-.]
நீர்வாட்டம்	நீர்வாட்டம் nīrvāṭṭam, பெ. (n.) water-fall, amount of slope required for unobstructed flow of water,Gradient. இந்தத் தரையில் நீர்வாட்டம் சரியாய் அமையாததால் நீர் தேங்குகிறது. (உ.வ.); [நீர் + வாட்டம்]

நீர்வாத்து	நீர்வாத்து nīrvāttu, பெ. (n.) வாத்துவகை (வின்.);; fenduck. க. நீருபாடு. [நீர் + வாத்து.]
நீர்வாதம்	நீர்வாதம் nīrvātam, பெ. (n.) 1. நீர்ப்புட்டை பார்க்க;see {mir-p-puttai} 2. வளி (வாத); நோய்வகை; synovitis. [நீர் + வாதம்.]
நீர்வாய்ப்பத்தல்	நீர்வாய்ப்பத்தல் nīrvāyppattal, பெ. (n.) நீருள்ள கிணறு; well water. "சிறுசில வூறிய நீர்வாய்ப்பத்தற் கயிறு குறு முகவை மூயின மொய்க்கும்" (பதிற். 22;13.);. [நீர்வாய் + பத்தல்.]
நீர்வார்	நீர்வார்1 nīrvārttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) தாரைவார்த்துக் கொடுத்தல்; to make a gift by pouring water on the right hand of the Done. "திரு நெடுமாலோன் ... பெறுநீர் வார்ப்ப மும்முலை யொருத்தியை மணந்து" (கல்லா. 30. 13.);. [நீர் + வார்-;] நீர்வார்2 nīrvārttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வழிச் செல்வோர் முதலாயினோர்க்கு விடாய்த் தீர்க்க நீர்விடுதல்; to give water for drinking as to travellers. 2. நோய் நீங்கினோ முதலாயினோரை நீராட்டி விடுதல்; to give bath, as to a ConvaleSCent. நீர்வார்3 nīrvārtal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) தொடர்பற நீக்கிவிடுதல்; to wash ones hands of, give up, as a person. [நீர் + வார்-,]
நீர்வார்கண்	நீர்வார்கண் nīrvārkaṇ, பெ. (n.) நீர் சொரியும் கண்; crying eye. "நீர்வார் கண்ணை எம்முன் வந்தோய் யாரை யோநீ மடக்கொடி யோ யென" (சிலப்.20;48.);. [நீர்வார் + கண்]
நீர்வார்கூந்தல்	நீர்வார்கூந்தல் nīrvārāndal, பெ. (n.) ஈரத்தலைமுடி; wet hair. "அடும்பி னாய்மல் விரைஇ நெய்தல் நெடுந்தொடை வேய்ந்த நீர்வார் கூந்தல்" (குறுந்.);. [நீர்வார் + கூந்தல்]

நீர்வாரம்	நீர்வாரம்1 nīrvāram, பெ. (n.) நீர்வஞ்சி (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {mi-wal} [நீர் + வாரம்.] நீர்வாரம்2 nīrvāram, பெ. (n.) 1. குளநெல்; a kind of paddy. 2. தினை; Italian millet (சா.அக.);.
நீர்வாரி	நீர்வாரி nīrvāri, பெ. (n.) யானைக் காலிற் கட்டுந்தொடரி (சங்கிலி); (மதுரைக். 382, உரை.);; foot chain of an elephant. [நீர் + வாரி.]
நீர்வாழ்சாதி	நீர்வாழ்சாதி nīrvāḻcāti, பெ. (n.) நீர்வாழுஞ்சாதி பார்க்க;see {mir-Mபர்sad} "நீர்வாழ் சாதியு ணந்து நாகே" (தொல். பொருள். 618.);. [நீர் + வாழ் + சாதி.]
நீர்வாழ்வன	நீர்வாழ்வன nīrvāḻvaṉa, பெ. (n.) நீர்வாழுயிரி (பிங்.);; aquatic Creatures. [நீர் + வாழ்வன.]
நீர்வாழுஞ்சாதி	நீர்வாழுஞ்சாதி nīrvāḻuñjāti, பெ. (n.) 1.நீரி; aquatic creatures;{niri.} 2. நெய்தனில மாக்கள்; people of the maritime tract. [நீர் + வாழுஞ்சாதி.]
நீர்வாழை	நீர்வாழை nīrvāḻai, பெ. (n.) தண்ணீருதவும் வாழை; travellers palm or madagascar palm [நீர் + வாழை.] வாழையைப் போல் நீருள்ளதால் இதற்கு பெயராகலாம். (சா.அக.);.
நீர்வாழைக்காய்	நீர்வாழைக்காய் nīrvāḻaikkāy, பெ. (n.) fish. [நீர் + வாழைக்காய்.]
நீர்வாழையங்கம்	நீர்வாழையங்கம் nīrvāḻaiyaṅgam, பெ. (n.) மீனெலும்பு; fish bone. (சா.அக.);. மறுவ. மீன்முள்ளு. [நீர்வாழை + அங்கம்.]

நீர்வாளம்	நீர்வாளம் nīrvāḷam, பெ. (n.) நேர்வாளம் பார்க்க;see {nēr – vālam} (சா.அக.);. [நீர் + வாளம்.]
நீர்வாளி	நீர்வாளி nīrvāḷi, பெ. (n.) 1. காட்டுப் பூவரசு மரம்; false fern tree. 2. தண்ணீர்விட்டான் என்னும் கொடி (நாமதீப. 340.);; climbing asparagus. [நீர் + வாளி.]
நீர்விசை	நீர்விசை nīrvisai, பெ. (n.) பொறிகளை இயக்குதற்குப் பயன்படுத்தப்படும் நீராற்றல்; Water-power. [நீர் + விசை.]
நீர்விசைஉருளை	நீர்விசைஉருளை nīrvisaiuruḷai, பெ. (n.) நீர் விசையுருளை பார்க்க;see {nir-višai-urulai [நீர்விசை + உருளை.]
நீர்விசையாலை	நீர்விசையாலை nīrvisaiyālai, பெ. (n.) நீரின் விசையாலியங்கும் ஆலை; a mil driven by water; water-mill. [நீர்விசை + ஆலை.]
நீர்விசையியல்	நீர்விசையியல் nīrvisaiyiyal, பெ. (n.) நீர்விசையைப் பற்றிய பகுதி; hydraulics. [நீர் + விசை + இயல்.]
நீரிவிசையுருளை	நீரிவிசையுருளை nīrivisaiyuruḷai, பெ. (n.) 1. நீரின் விசையாற் சுழலும் சக்கரம்; the wheel moved by water. 2.உந்தத்தில் நீரை மேலே ஏற்றுஞ்சக்கர உருளை; a roller for raising water in water motor pump.
நீர்விட்டான்	நீர்விட்டான் nīrviṭṭāṉ, பெ. (n.) தண்ணீர் விட்டான் என்னும் கொடி (நாமதீப. 340.);; climbing asparagus. [நீர் + விட்டான்.]
நீர்விட்டுப்போ-தல்	நீர்விட்டுப்போ-தல் nīrviṭṭuppōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நீர்த்துப்போ-, (வின்.); பார்க்க;see {nirttu-p-pô-,} 2. பதனழிந்து சுவை கெடுதல் (யாழ்.அக.);; to become tasteless or spoiled, as boiled rice. 3. மிகுதியாக வியர்த்தல் (இ.வ.);; to perspire profusely, as in fever. [நீர் + விட்டுப்போ-,]

நீர்விடுசிவிறி	நீர்விடுசிவிறி nīrviḍusiviṟi, பெ. (n.) நீர் தூவுந் துருத்தி பார்க்க;see {mir-tivபாturutti} [நீர் + விடு + சிவிறி]
நீர்விதை	நீர்விதை nīrvidai, பெ. (n.) நன்செய்ச் சாகுபடி (இ.வ.);; wet cultivation opp to podividai. [நீர் + விதை.]
நீர்வியாதி	நீர்வியாதி nīrviyāti, பெ. (n.) 1. நீர்ச்சுரப்பு பார்க்க;see {mir-c-cபrappu} 2. நீரிழிவு பார்க்க;see {mir-isivu.} [நீர் + skt வியாதி.]
நீர்விலை	நீர்விலை nīrvilai, பெ. (n.) நீருக்கான வரி; water cess. [நீர் + விலை.]
நீர்விழவு	நீர்விழவு nīrviḻvu, பெ. (n.) நீர்விளையாட்டு (சீவக. 856, உரை.);;பார்க்க;see {nir-wayättu} [நீர் விழவு.]
நீர்விழு-தல்	நீர்விழு-தல் nīrviḻudal, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) மணியில் உள்ளொளி தங்குதல் (வின்.);; to be of good water, as gem, diamond. [நீர் + விழு-,]
நீர்விளா	நீர்விளா nīrviḷā, பெ. (n.) 1. குட்டிவிளா; small wood apple tree-feronia elephantum. 2. மாவிலங்கை; water wood apple capparis nurvala. (சா.அக.);. [நீர் + விளா.]
நீர்விளவு	நீர்விளவு1 nīrviḷavudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) சரியான சூட்டிற்காக வெந்நீரோடு தண்ணீர் கலத்தல்; adding or mixing cold water with hot water. (சா.அக.);. [நீர் + விளாவு-. அள → அளவு → அளாவு → விளாவு. அளவுதல் = கலத்தல்.] நீர்விளவு2 nīrviḷavudal, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) உணவு கொள்ளுமுன் உள்ளங்கையில் நீரையூற்றி உண்கலத்தைச் சுற்றிச் சிதற விடுதல்; to spread water around the plate dish or leaf with food before eat. [நீர் + விளாவு. வள் → வளை → விளை → விளா = வட்டம், சுற்று. கழனியில் ஒரு சுற்று உழவு

நீர்விளையாட்டு	நீர்விளையாட்டு nīrviḷaiyāṭṭu, பெ. (n.) நீச்சல் போட்டி; sporting in water. "விழவு நீர் விளையாட்டு விருப்பினால்" (சீவக. 856.);. [நீர் + விளையாட்டு.]
நீர்விளைவமை	நீர்விளைவமை nīrviḷaivamai, பெ. (n.) உப்பு (சிந்தா.);; salt. (கதி.அக);. (சா.அக.);. [நீர் + விளைவமை. விளை → விளைவு → விளைவமை.]
நீர்வீசுகருவி	நீர்வீசுகருவி nīrvīcugaruvi, பெ. (n.) நீர் விளையாட்டில் நீரை வீசுதற்கு உதவுங் கருவி (திவா.);; a squirt, used while sporting in Water. [நீர் + விசு + கருவி.]
நீர்வீழ்ச்சி	நீர்வீழ்ச்சி nīrvīḻcci, பெ. (n.) மலையருவி (இக்.வ.);; water-fall. [நீர் + விழ்ச்சி.]
நீர்வெக்கை	நீர்வெக்கை nīrvekkai, பெ. (n.) கால்நடைகளுக்கு வரும் நோய்; cattle disease. [நீர் + வெக்கை.]
நீர்வெட்டி	நீர்வெட்டி nīrveṭṭi, பெ. (n.) நீரெட்டிமுத்து பார்க்க;see {mir-eff-muttu} [நீர் + வெட்டி.]
நீர்வெட்டிக்கொட்டை	நீர்வெட்டிக்கொட்டை nīrveṭṭikkoṭṭai, பெ. (n.) நீர்வெட்டிமுத்து பார்க்க;see {mi-wellnuttu} (சா.அக.); [நீர்வெட்டி + கொட்டை.]
நீர்வெட்டிமுத்து	நீர்வெட்டிமுத்து nīrveṭṭimuttu, பெ. (n.) பேயாமணக்கு; red physic nut, m.sh. baliospermum axillare. [நீர்வெட்டி + முத்து.]

நீர்வெண்ணெய்	நீர்வெண்ணெய் nīrveṇīey, பெ. (n.) சுண்ணாம்பு நீர்த்தைலம் (C.E.M.);; liniment of lime. [நீர் + வெண்ணெய்.]
நீர்வெள்ளி	நீர்வெள்ளி nīrveḷḷi, பெ. (n.) வெள்ளரிக் காய்; water cucumber, Common cucumber. cucumis sativus. (சா.அக.);. [நீர் + வெள்ளரி.]
நீர்வெள்ளை	நீர்வெள்ளை nīrveḷḷai, பெ. (n.) எட்டு திங்களில் விளையும் நெல்வகை (cg.);; a kind of paddy that matures in eight months. [நீர் + வெள்ளை.]
நீர்வேட்கை	நீர்வேட்கை nīrvēṭkai, பெ. (n.) நீர்விடாய் (திவா.);; thirst. "அங்ஙனம் அவள் போன பின்பு தாமரைப்பொதியுள் தான் அந்தவிடத்திற் குளிர்ந்த நீரைக்கொண்டு சென்று நீர்வேட்கை யான் வருத்தமுற்ற மடிந்தையது வருத்தத்தைத் தீர்த்தென்க" (சிலப். 11;201, உரை.);. [நீர் + வேட்கை.]
நீர்வேட்டல்	நீர்வேட்டல் nīrvēṭṭal, தொ.பெ. (vbln.) நீர் வேட்கை பார்க்க;see {mir-Werkai.} (சா.அக.);. [நீர் + வேட்டல்.]
நீர்வேணிப்பாசி	நீர்வேணிப்பாசி nīrvēṇippāci, பெ. (n.) கடற்பாசி; sea moss. (சா. அக.);. [நீரிவேணி + பாசி.]
நீர்வேம்பு	நீர்வேம்பு nīrvēmbu, பெ. (n.) காளான்வகை (I.);; polypody fern family. [நீர் + வேம்பு.]

நீர்வேலி	நீர்வேலி1 nīrvēli, பெ. (n.) 1. கிடங்கு; trench. "தாழ்நீர் வேலித் தலைச் செங்கானத்து நான் மறை முற்றிய நலம்புரி கொள்கை மாமறை முதல்வன் மாடல னென்போன்" (சிலப்.15;11.);. 2. ஏரிக்கரை; bond of a lake. "அறையும் பொறையு மாரிடை மயக்கமும் நிறை நீர் வேலியு முறைபடக் கிடந்த" (சிலப். 11;68.);. [நீர் + வேலி.] நீர்வேலி2 nīrvēli, பெ. (n.) யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள ஒரூர்; a village in Jaffna, Ceylon. [நீர் + வேலி.]
நீர்வேலிமூதூர்	நீர்வேலிமூதூர் nīrvēlimūtūr, பெ. (n.) சிலப்பதிகாரத்தில் இடம்பெற்றுள்ள வளமிக்க பழைமையான ஊர்; olden willage with fertility. [நீர்வேலி + முது(மை); + ஊர்.]
நீர்வேலியுத்தரம்	நீர்வேலியுத்தரம் nīrvēliyuttaram, பெ. (n.) சிலப்பதிகாரத்தில் இடம் பெற்றுள்ள ஒரு மாநிலம்; Northern state refered In {Siappatkâram,} "ஆங்கவ ரெதிர்கொள வந்நாடு கழிந்தாங் கோங்குநீர் வேலி யுத்தர மறீஇப் பகைப் புலம் புக்குப் பாசறை யிருந்த தகைப் பருந்தானை மறவோன்" (சிலப். 26;178.);. [நீர்வேலி + உத்தரம்.]
நீர்வேலியுலகு	நீர்வேலியுலகு nīrvēliyulagu, பெ. (n.) கமடறசூழுலகு; the world sourrended with sea. "மாமழை போற்றுது மாமழை போற்றுதும் நாமநீர் வேலி யுலகிற் கவனளிபோல் மேனின்று தான்சுரத்த லான்" (சிலப். 1;7.);. "ஒதங் கரை தவழ் நீர் வேலி யுலகினுள் வேதங் கரை கண்டான் வீற்றிருக்கும்- ஏதம் சுடுசுடர் தானாகிச் சொல்லவே வீழ்ந்த விடுதடர் வேள்வி யகத்து" (பு.வெ.163.);. "வீங்கு நீர் வேலி யுலகாண்டு விண்ணவர்கோன் ஓங்காரணங் காத்த வுரவோன் யாரம்மானை." (சிலப். 29;16.);
நீரகம்	நீரகம்1 nīragam, பெ. (n.) 1. கடல் சூழ்ந்த நிலம்; the earth, as sea-girt. "நீரகம் பனிக்கு... கடுந்திறல்" (மலைபடு. 81.);. 2. கச்சியிலுள்ள திருமால் கோயில்களுள் ஒன்று (திவ். திருநெடுந். 8.);; a Tirumal shrine in {Kāñjipuram.} [நீர் + அகம்.] நீரகம்2 nīragam, பெ. (n.) நீர்நிலை; water sources. "அவிழ் வேண்டுநர்க் கிடையருளி விடைவீழ்த்துச் சூடுகிழிப்ப நீர்நிலை பெருத்தவார்மண ஒடை கரை" (புறநா. 366;18.);
நீரங்காடி	நீரங்காடி nīraṅgāṭi, பெ. (n.) நீராட்டுக்குரிய பொருள் விற்கும் கடை; bathing market. "ஊரங்காடி யுய்த்துவைத் ததுபோல் நீரங்காடி நெறிபட நாட்டி" (பெருங். உஞ்ஞைக். 38;56.);. [நீர் + அங்காடி.]

நீரங்கொண்டி	நீரங்கொண்டி nīraṅgoṇṭi, பெ. (n.) நொச்சி; five leaved notch-vitex negundo. (சா.அக.);.
நீரசம்	நீரசம்1 nīrasam, பெ. (n.) 1. சுவையற்றது; anything insipid. tasteless. "நீரசமான செய்யுள்" 2. மாதுளை (யாழ்.அக.);; pome granate. நீரசம்2 nīrasam, பெ. (n.) நீரிலுண்டாகும் தாமரை (யாழ்.அக.);; lotus, as produced in Water. நீரசம்3 nīrasam, பெ. (n.) நீரக வளி (பாண்டி.);; hydrogen.
நீரசாதிசாத்திரம்	நீரசாதிசாத்திரம் nīracāticāttiram, பெ. (n.) மாழை சாத்திரம் (md.);; mineralogy. [நீரசாதி + (skt); சாத்திரம்.]
நீரட்டு-தல்	நீரட்டு-தல் nīraṭṭudal, 5 செ.குவி. (v.i.) தாரை வார்த்தல்; to pour water in making a gift. 'இவனைக் கண்டுவைத்துக் கடுக நீரட்டிக் கொடாதே' (திவ். இயற். திருவிருத். 21, 140.);. [நீர் + அட்டு-,]
நீரடி	நீரடி1 nīraḍi, பெ. (n.) நீர்வெட்டிமுத்து (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {nir-vettimuttu.} [நீர் + அடி.] மருந்துவகைச் செடி; நீரடிமுத்து நீரெட்டி, நீர்வெட்டி முத்து என்றும் கூறுவர் (hydrocarpus-egdhiarae.);, கழலை, பெருநோய், வாதம், சிரங்கு, நமைச்சல் ஆகியனவற்றை நீக்கும். நீரடி2 nīraḍi, பெ. (n.) நீரடிமுத்து பார்க்க;see {niradi - muttu.} (சா.அக.);
நீரடிமுத்தம்	நீரடிமுத்தம் nīraḍimuttam, பெ. (n.) நீரடி முத்து பார்க்க;see {niradi - muttu,} (சா.அக.); [நீரடி + முத்தம். முத்து → முத்தம்.]
நீரடிமுத்து	நீரடிமுத்து nīraḍimuttu, பெ. (n.) பேயாமணக்கு; fish poison tree -hydnocapus incbrians.

நீரடிமுத்தெண்ணெய்	நீரடிமுத்தெண்ணெய் nīraḍimutteṇīey, பெ. (n.) நீரடிமுத்துக் கொட்டையினின்று வடித் தெடுக்கும் எண்ணெய்; oil prepard from the kernel of hydnocarpus wightiana nut is almost equal to chaulmoogra oil. (சா.அக.);. [நீரடிமுத்து + எண்ணெய்.]
நீரடை	நீரடை1 nīraḍai, பெ. (n.) நீராவியில் வேக வைக்கும் அடைவகை (இ.வ.);; rice-cake boiled in stream. [நீர் + அடை.] நீரடை2 nīraḍai, பெ. (n.) பன்றிப் புடல்; hogsnake gourd or small snake gourdtrichosanthes. (சா.அக.);.
நீரடைப்பான்	நீரடைப்பான் nīraḍaippāṉ, பெ. (n.) ஆட்டு நோய்வகை (இ.வ.);; a disease affecting sheep. [நீர் + அடைப்பான்.]
நீரடைப்பு	நீரடைப்பு nīraḍaippu, பெ. (n.) சிறுநீர்த் தடைநோய்; retention of urine. "வருநீரடைப்பினுடன் வெகுகோடி சிலை நோயடைத்த வுடல்" (திருப்பு. 627.);. [நீர் + அடைப்பு.]
நீரண்டம்	நீரண்டம் nīraṇṭam, பெ. (n.) நீர்ப்புட்டை பார்க்க;see {mir-p-puffal.} [நீர் + அண்டம்.]
நீரணங்கு	நீரணங்கு nīraṇaṅgu, பெ. (n.) நீரரமகள் பார்க்க;see {mir-aramagal} [நீர் + அணங்கு.]
நீரணி	நீரணி nīraṇi, பெ. (n.) நீர்க்கோலம் பார்க்க;see {mir-k-kösam.} "நீர்கொ ணீரணி நின்று கனற்றலின்" (சீவக.2668.);. "நீரணி வெறிசெறி மலருறு கமம்தண்" (பரிபா.11;62.);. [நீர் + அணி.]
நீரணிமாடம்	நீரணிமாடம் nīraṇimāṭam, பெ. (n.) நீர்மாடம் பார்க்க;see {mir-mâdam } "காவிரிப் பேரியாற்று நீரணிமாடத்து நெடுந்துறை போகி" (சிலப்.10;214-15.);. [நீர் – அணிமாடம்.]

நீரணிவிழவு	நீரணிவிழவு nīraṇiviḻvu, பெ. (n.) புதுப்புனலாட்டு; sporting in water. "நீரணி விழவினு நெடுந்தேர் விழவினும் சாரணர் வரூஉந் தகுதி யுண்டாமென" (சிலப். 10;22,); [நீரணி + விழவு.]
நீரணை	நீரணை nīraṇai, பெ. (n.) நீரை எதிர்நின்று தடுக்கும் கல்; water hinder stone. "கொல் புனல் சிறையின் கரையைக் கொல்லும் புனலின்கண் நீரணை போல" (புறநா. 263. உரை.);. [நீர் + அணை.]
நீரத்தம்	நீரத்தம் nīrattam, பெ. (n.) நீரையுடைய வழி; water path. "வயச்சுறா வழங்குநீ ரத்தந் தவச்சின் னாளினன் வரவறி யானே" குறுந். 230.). [நீர் + அத்தம்.]
நீரத்தி	நீரத்தி nīratti, பெ. (n.) பேயத்தி (வின்.;); wild fig. [நீர் + அத்தி.]
நீரதம்	நீரதம்1 nīradam, பெ. (n.) நீரைக் கொடுப்பதாகிய முகில்; cloud, as giving water. நீரதம்2 nīradam, பெ. (n.) நீரற்றது; that which is waterless. "நீரத நெறியில் வாவி நிறைந்த நீரென நின்றான்" (பாரத. திரௌபதி. 5.);.
நீரதி	நீரதி nīradi, பெ. (n.) 1. கடல்; sea. 2. சாறு; juice.
நீரதிசாரம்	நீரதிசாரம் nīradicāram, பெ. (n.) நீரிழிவு(m.l.); பார்க்க;see {mir-ilīvu.} [நீர் + அதிசாரம்.]
நீரம்	நீரம் nīram, பெ. (n.) நீர் (பிங்.);; water. "ஆறுநாலுகுளிர் நீரமுறை கூறினோம்" (சேதுபு. பாலோடை.);. [நீர் + அம். அம் சாரியை.] [நீர் → நீரம். நீரம் என்னும் தமிழ்ச் சொல் வடமொழியில் நீர் என்று கடைகுறைந்து ஒலிக்கும் (வே.க. 3;119.);.]

நீரமுக்குளந்திரம்	நீரமுக்குளந்திரம் nīramukkuendiram, பெ. (n.) நீரியல் அழுத்தி பார்க்க;see {niriyal-alutti} [நீர் + அமுக்கு + எந்திரம்.]
நீரமுக்குப்பொறி	நீரமுக்குப்பொறி nīramukkuppoṟi, பெ. (n.) நீரியல் அழுத்தி பார்க்க;see {miriyalalutti} [நீரமுக்கு + பொறி.]
நீரரண்	நீரரண் nīraraṇ, பெ. (n.) அரண் நான்கனுள் நீர் நிறைந்துள்ள அகழி (குறள். 742, உரை.);; moat, considered as a defence. One of four {aran.} [நீர் + அரண்.]
நீரரமகள்	நீரரமகள் nīraramagaḷ, பெ. (n.) நீரில் வாழும் தெய்வப் பெண்; water-nymph. "நீரர மகளிவள்" (பெருங். வத்தவ. 14;40.);. "புலவி நோக்கத்துப் பூந்தொடி புலம்பி நீரரமகளிரொடு நிரந்துடனின்ற" (பெருங். உஞ்சைக். 40;327.);. [நீர் + அரமகள்.]
நீரரவு	நீரரவு nīraravu, பெ. (n.) தண்ணீர்ப் பாம்பு (நாமதீப. 257.);; water-snake. [நீர் + அரா.+நீர் + அரவு அர → அரவு - பாம்பு அரவுதல் - வருத்துதல். அரவு → அரா.ஒ.நோ;கனவு → கனா நிலவு → நிலா.]
நீரரா	நீரரா nīrarā, பெ. (n.) நிரரவு பார்க்க;see {nir-aravu.} [நீரரவு-நீரரா.]
நீரருகல்	நீரருகல் nīrarugal, பெ. (n.) 1. சிறுநீர் அருகி இறங்குகை (வின்.);; passing urine with difficulty, Strangury. [நீர் + அருகல் அருகு → அருகல் அருகல்=குறைதல்.]
நீரல்லாநீர்	நீரல்லாநீர் nīrallānīr, பெ. (n.) சிறுநீர் (மூத்திரம்);; urine. "நீரல்லாத ஈரத்துப்பிணவு பசியால் வருந்த வேட்டை மேற்சென்ற" (நற். 103;உரை.);.
நீரலரி	நீரலரி nīralari, பெ. (n.) ஆற்றலரி; aligators rose. [நீர் + அலரி அலர் → அலரி – மலர்ந்தபூ, பூவின் அழகு.]

நீரலறி	நீரலறி nīralaṟi, பெ. (n.) ஒருவகை நீர்ப்பூண்டு; a kind of water shrub. [நீர் + அலறி.]
நீரலை	நீரலை nīralai, பெ. (n.) 1. நீரின் அலை; water-wave. 2. ஈர்ம்பதக் கூந்தல் அலை. dripped hair. [நீர் + அலை.]
நீரவர்	நீரவர் nīravar, பெ. (n.) அறிவுடையவர்; man of knowledge. savant wiseman. "நிறைநீர நீரவர் கேண்மை பிறைமதிப் பின்னீர பேதையார் நட்பு" (குறள், 782.);. [நீர் + அவர்.] நீர்மையுடையவர் நீரவர். நீர்மை = சிறந்த தன்மை. நீர்மையுடையவர் சொலின் (குறள்,195.);. என்பதிற்போல நட்பைக் கேண்மை யென்றதினால், அது இனவுறவுபோற் சிறந்ததென்பது பெறப்படும் (குறள் 782, மரபுரை.]
நீரழிபாக்கம்	நீரழிபாக்கம் nīraḻipākkam, பெ. (n.) தம் நீர்மையழிந்த பேரூர்; destructed town. "நீசிவந் திறுத்த நீரழிபாக்கம்" (பதிற். 13;12.);. [நீர் + அழி + பாக்கம்.]
நீரழிவு	நீரழிவு nīraḻivu, பெ. (n.) நீரிழிவு (நெல்லை.); பார்க்க;see {nir-livu} ம. நீரழிவு. [நீரிழிவு → நீரழிவு.]
நீரளவி	நீரளவி nīraḷavi, பெ. (n.) நீரையளக்கும் கருவி; water-meter. [நீர் + அளவி. அளப்பது அளவி.]
நீரளவு	நீரளவு nīraḷavu, பெ. (n.) காற்றிலுள்ள ஈரத்தன்மையின் அளவு; moisture content. [நீர் + அளவு.]

நீரா-தல்	நீரா-தல் nīrātal, 6 செ.கு.வி. (v.i.) நீர் மயமாய்ப் போதல்; to become watery, diluted. 2. நெட்டுருவாதல்; to be committed to memory. [நீர் + ஆ.]
நீராக்கு-தல்	நீராக்கு-தல் nīrākkudal, 9செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒருவனை இரக்கங்கொள்ளும்படி செய்தல்; to make one pity. 2. மாழை முதலியவற்றை நீர்மமாக்குதல்; to melt the metal into liquid state. 3. பால் முதலியவற்றிற்கு நீர் கலத்தல்; to dilute, as milk. 4. நெட்டுருப் பண்ணுதல்; to get by heart. [நீர் + ஆக்கு.]
நீராகாசிதம்	நீராகாசிதம் nīrākācidam, பெ. (n.) நான்முகப்புல்; wild sugarcane four faced stalk grass-saccharum genus. (சா.அக.);. [நீர்+(skt.);அகாசிதம்.]
நீராகாரம்	நீராகாரம் nīrākāram, பெ. (n.) பழஞ்சோற்றிற் கலந்த நீர்; rice water. usually kept overnight. [நீர் + ஆகாரம்.] இந்நீர் பருகுவதால் வளிமுதலா எண்ணிய மூன்றும் போவதோடு ஒளிநீர்சுரப்பு பெருக்கமுண்டாகும். (சா.அக.);.
நீராகாரி	நீராகாரி nīrākāri, பெ. (n.) பாலாட்டங்கொடி பார்க்க;see {påsåttangodi} (சா.அக.);.
நீராசனம்	நீராசனம் nīrācaṉam, பெ. (n.) நீராரத்தி பார்க்க;see {miraat} "அன்றெதிர் கொண்டு நன்னீராசன மெடுத்து வாழ்த்த" (பாரத. நிரை. 131.);.
நீராசனை	நீராசனை nīrācaṉai, பெ. (n.) நீராரத்தி (திவ். திருவாய், 1, 8, 9, சீ.); பார்க்க;see {mirarati} [நீர் + ஆசனை.]
நீராஞ்சனம்	நீராஞ்சனம் nīrāñjaṉam, பெ. (n.) நீராரத்தி பார்க்க;see {mirratt,} "துபதிபத் தட்டேந்தி பெருவி னிராஞ்சன முதவி" (பிரமோத். 18. 31.);. [நீர் + அ + அஞ்சனம்.]
நீராஞ்சனை	நீராஞ்சனை nīrāñjaṉai, பெ. (n.) நீராரத்தி (இ.வ.); பார்க்க;see {mi-araft}

நீராட்டணி	நீராட்டணி nīrāṭṭaṇi, பெ. (n.) நீர்க்கோலம், 3, பார்க்க;see {mir-k-kolam,} "வான் கிளர்ந்தன்ன வளநீராட்டணி" (பெருங். உஞ்சைக். 37;273.);. [நீர் + ஆட்டு + அணி.]
நீராட்டம்	நீராட்டம்1 nīrāṭṭam, பெ. (n.) நீராட்டு பார்க்க;see {miaiப} மார்கழி நீராட்டம் (உ.வ.);. [நீராட்டு → நீராட்டம்.] நீராட்டம்2 nīrāṭṭam, பெ. (n.) காதலர் ஆடும் புனலாட்டம்; young lover's play in the water. [நீர் + ஆட்டம்.]
நீராட்டரவம்	நீராட்டரவம் nīrāṭṭaravam, பெ. (n.) குளித்தல் ஒலி; bathing sound. [நீராட்டு + அரவம்.] பெருங்கதை உஞ்சைக் காண்டத்து நாற்பத் தொன்றாம் காதை. உஞ்சை நகர மாந்தரும் உதயணனும் பிறரும் திருநீர்ப் பொய்கையில் நீராடுதலால் உண்டான முழக்க வகைகளைக் கூறும் பகுதி.
நீராட்டு	நீராட்டு1 nīrāṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) முழுக்காட்டுதல்; to bathe, as an idol. "நீராட்டி யாட்டுபொற் சுண்ணந் திமிர்ந்தள்ளி" (குமர. மீனாட். பிள்ளைத். செங்கீரை.1.);. [நீர் + ஆட்டு-.] நீராட்டு2 nīrāṭṭu, பெ. (n.) குளியல்; bathing. "நெய்யாட்டரவமுநீரட்டரவமும்" (பெருங். நரவாண. 6.71.);. [நீர் + ஆட்டு]
நீராடல்	நீராடல் nīrāṭal, பெ. (n.) 1. நீராட்டு பார்க்க;see {mir-āţu} 2. நீர்விளையாட்டு; sporting in water. "சுந்தரச் சுண்ணமுந் தூநீராடலும்" (மணிமே. 2;23.);. [நீர் + ஆடல்.]
நீராடற்காய்	நீராடற்காய் nīrāṭaṟkāy, பெ. (n.) முற்றின தேங்காய் (இ.வ.);; ripe cocoanut in which the water Sounds when shaken. [நீர் + ஆடற்காய்.] அளவாக முற்றின தேங்காயை உலுக்கிப் பார்த்தால் உள்ளிருக்கும் நீர் ஆடும். அஃதாவது உள்ளிருக்கும் நீரின் அளவைப் பொறுத்துத் தேங்காயின் தன்மையறிவர். தேங்காய் முற்றமுற்ற உள்ளிருக்கும் நீரினளவு குறையும். இளநீர்ப் பதத்தை அடுத்த நிலையிலுள்ள தேங்காயில் முழுஅளவும், அது முற்றிய நிலையில் அளவுகுறைந்தும் காணப்படும். முழுதும் [illegible] சமையலுக்குப் பயன்

நீராடற்பதம்	நீராடற்பதம் nīrāṭaṟpadam, பெ. (n.) நீர் குலுங்கும்படி தேங்காய் முற்றிய பருவம் (வின்.);; the stage in the ripening of a cocoanut when the milk Sounds if shaken. [நீராடல் + பதம்.]
நீராடற்பருவம்	நீராடற்பருவம் nīrāṭaṟparuvam, பெ. (n.) பெண்பாற் பிள்ளைத் தமிழ்ப் பருவம் பத்தனுள் பாட்டுடைத் தலைவி நீராடுதலைக் கூறும் பகுதி; section of {penpär-pillai-t-tamil,} which describes the stage of childhood in which the child delights in bath, one of ten. [நீராடல் + பருவம்.]
நீராடு	நீராடு1 nīrāṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) எண்ணெய்க் குளியல்; oil bath. "சனிநீராடு [நீர் + ஆடு-,] நீராடு2 nīrāṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) குளித்தல்; to bathe (in a river, sea, etc.); கடலில் நீராடுவது சிறார்களுக்கு மிகுந்த இன்பம்தரும். (உ.வ.);. [நீர் + ஆடு-.] நீராடு3 nīrāṭu, பெ. (n.) குளியல்; bathing. "நெய்யாட்டரவ நீராட்ட டரவமும்" (பெருங். நரவாண. 6, 71.);. [நீர் + ஆடு.]
நீராடுங்காய்	நீராடுங்காய் nīrāṭuṅgāy, பெ. (n.) நீராடற் காய் பார்க்க;see {nirådar-käy} [நீர் + ஆடுங்காய்.]
நீராணி	நீராணி nīrāṇi, பெ. (n.) 1. நீராணிக்கண் பார்க்க;see {nirāni-k-kan.} 2. முந்தைக் காலத்து நீர்வரி; an ancient irrigation tax. [நீர் + ஆணி.]

நீராணிக்கம்	நீராணிக்கம் nīrāṇikkam, பெ. (n.) 1. நீர்ப் பாய்ச்சுவோனுக்குக் குடிகள் கொடுக்கும் தொகை; fee paid by ryots to the village servent who distributes water for irrigation. 2. நீர் வளம்; abundance of water in a region. நீராணிக்கமான தேயம் (உ.வ.);. 3. ஈரம் (நாஞ்.);; moisture. [நீர் + அணிக்கம்.]
நீராணிக்கன்	நீராணிக்கன் nīrāṇikkaṉ, பெ. (n.) 1. நீர்க்கண்டி, சிற்றூரில் நீர்ப்பாய்ச்சும் பணியாள்; village servent who distributes water for irrigation. 2. நீர் வளம்; abundance of water in a region. 2. கொங்குநாட்டு ஏரிமதகின் காவற்காரன் (வின்.);; one who is incharge of the sluice of a public tank in the kongu country. [நீர் + அணிக்கன்.]
நீராணிக்காரன்	நீராணிக்காரன் nīrāṇikkāraṉ, பெ. (n.) நீராணிக்கன் பார்க்க;see {nirānikkan} [நீராணி + காரன்.]
நீராத்திரை	நீராத்திரை nīrāttirai, பெ. (n.) நீர்ச்செலவு பார்க்க;see {mir-c-celavu.} "விரைந்தனர் கொண்ட விரிநீ ராத்திரை" (பெருங். உஞ்சைக். 38, 1.);. [நீர் + யாத்திரை.]
நீராத்தோற்பலம்	நீராத்தோற்பலம் nīrāttōṟpalam, பெ. (n.) செங்கழுநீர்; red Indian water lily.
நீராம்பல்	நீராம்பல்1 nīrāmbal, பெ. (n.) ஆம்பல்; water-lily. "நீரளவே யாகுமா நீராம்பல்" (வாக்குண். 7.);. [நீர் + ஆம்பல்.] நீராம்பல்2 nīrāmbal, பெ. (n.) நீராம்பற்கட்டி (வின்.); பார்க்க;see {nirāmbar-kaṭṭi} [நீர் + ஆம்பல்.] நீராம்பல்3 nīrāmbal, பெ. (n.) குளஆம்பல் செடி; water-platter. [நீர் + ஆம்பல்.]

நீராம்பற்கட்டி	நீராம்பற்கட்டி nīrāmbaṟkaṭṭi, பெ. (n.) அகட்டு நீர்க்கோவை (மகோதரம்);; ascites. [நீர் + ஆம்பற்கட்டி.]
நீராமம்	நீராமம்1 nīrāmam, பெ. (n.) நீராம்பற்கட்டி (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {nir-āmbar-katti.} [நீர் + ஆமம்.] நீராமம்2 nīrāmam, பெ. (n.) ஒரு நோய் (வழக்);; a kind of disease. [நீர் + ஆமம்.]
நீராமயம்	நீராமயம் nīrāmayam, பெ. (n.) நீராம்பற்கட்டி பார்க்க;see {nor-āmbar-kaff} [நீர் + ஆமயம்.]
நீராமை	நீராமை1 nīrāmai, பெ. (n.) கடலாமை (வின்.);; sea-turtle. [நீர் + ஆமை.] நீராமை2 nīrāmai, பெ. (n.) அகட்டு நீர்க் கோவை (மகோதரம்);; a kind of dropsy marked by swelling of the abdomen which almost resembles the shell of a tortoise. (சா.அக.);. மறுவ. அமைக்கட்டி, கெண்டைக்கட்டி.. நீராமை3 nīrāmai, பெ. (n.) பெண்களுக்கு கருப்பையிற் காணும் கட்டி; ovarian tumour occuring in women. (சா.அக.);
நீராமைக்கட்டி	நீராமைக்கட்டி nirāmaikkaṭṭi, பெ. (n.) நீராமற்பற்கட்டி பார்க்க;see {mir-āmbar-kaff} 2. சிலந்திக் கட்டி (யாழ்.அக.);; tumour. [நீராமை + கட்டி.]
நீராய்வு	நீராய்வு nīrāyvu, பெ. (n.) நீரைப் பகுப்பாய்வு செய்யும் ஆய்வு; water analysis. [நீர் + ஆய்வு.]
நீராரத்தி	நீராரத்தி nīrāratti, பெ. (n.) நீராலத்தி பார்க்க;see {nir-ālatti} [நீர் + ஆரத்தி. ஆலத்தி →ஆரத்தி.]

நீராரம்	நீராரம் nīrāram, பெ. (n.) நீராகாரம் பார்க்க;see {nir-āgāram.} [நீராகாரம் → நீராரம்.]
நீராரம்பம்	நீராரம்பம் nīrārambam, பெ. (n.) நீர்ப் பாய்ச்சல் வாய்ப்பு உள்ள நிலம்; காடாராம் பத்துக்கு எதிரானது. tract having irrigation facilities opp. to {kādārāmbam.} [நீர் + ஆரம்பம்.]
நீராரம்பலம்	நீராரம்பலம் nīrārambalam, பெ. (n.) நீராரம்பம் (தஞ்சை.); பார்க்க;see {mirārambam}
நீராரை	நீராரை nīrārai, பெ. (n.) கீரைவகை (பதார்த்த. 594.);; cryptogamous plant.
நீராரைக்கீரை	நீராரைக்கீரை nīrāraikārai, பெ. (n.) ஒரு வகை கீரை; a kind of greens. (சா.அக.); அரத்தப்போக்கு, பித்து, நீரிழிவு ஆகிய நோய்களைக் குணமாக்கும். [நீர் + ஆரை + கீரை.]
நீரால்	நீரால் nīrāl, பெ. (n.) ஆலின் ஒருவகை; narrow leaved fig-ficus nervosa. (சா.அக.);. [நீர் + ஆல்.]
நீராலத்தி	நீராலத்தி nīrālatti, பெ. (n.) கண்ணேறு கழிப்பதற்காக முன்னால் நின்று இடமுறை யாகச் சுற்றப்படும் மஞ்சள் நீர் மங்கலத்தட்டு அல்லது மஞ்சள் நீரிடை விளக்கிட்ட மங்கலத் தட்டு; ritual of waving turmeric water-plate to avert the blight of the eyes of unlucky persons on marriage or other special occasions, also in front of the idol, after the procession, before if is taken into the temple. [நீர் + ஆலத்தி. அல் + ஆற்று ஆலாற்று ஆலாத்து ஆலாத்தி ஆலத்தி ஆலாற்றுதல்

நீராவி	நீராவி1 nīrāvi, பெ. (n.) வெப்பத்தினால் மாறிய நீரின் ஆவி; steam. [நீர் + ஆவி, ஆவு-முன்செல், மேலேறு. ஆவு→ஆவி=புகை, நீராவி.] நீராவி2 nīrāvi, பெ. (n.) தடாகம் (சிலப். 25;4 அரும்);; tank or well. மறுவ. இலவந்திகை, இலவந்தி. [நீர் + ஆவி.] ஆவு → ஆ.வி. ஆவி = சூளை, சூளையிருந்த பள்ளத்தில் தேங்கிய நீர்நிலை.
நீராவிஆற்றல்	நீராவிஆற்றல் nīrāviāṟṟal, பெ. (n.) நீராவியாற்றல் பார்க்க;see {nirāvī-y-ārral} [நீராவி + ஆற்றல்.]
நீராவிக்கப்பல்	நீராவிக்கப்பல் nīrāvikkappal, பெ. (n.) நீராவியாற் செல்லுங்கப்பல்; steamer. [நீராவி + கப்பல்.] கள் → கய் → கவ், கப்பு → கப்பம் = பள்ளம், குழி. கப்பல் = உட்குழிந்த மரக்கலம்.
நீராவிக்கொதிகலம்	நீராவிக்கொதிகலம் nīrāviggodigalam, பெ. (n.) கொதிகலம்; boiler. [நீராவி1 + கொதிகலம்.]
நீராவிச்சட்டை	நீராவிச்சட்டை nīrāviccaṭṭai, பெ. (n.) நீராவியானது இடைவழி ஊடுசென்று வெப்பூட்டும்படி அமைக்கப்பட்ட எந்திர இயக்குருளையின் புறத்தோடு; steamerjacket. [நீராவி1 +சட்டை.]
நீராவிச்சுத்தி	நீராவிச்சுத்தி nīrāviccutti, பெ. (n.) நீராவியாலியங்கும் சுத்தி; rig by hammer. [நீராவி1 + சுத்தி.]
நீராவிச்சூழ்ச்சியப்பொறி	நீராவிச்சூழ்ச்சியப்பொறி nīrāviccūḻcciyappoṟi, பெ. (n.) நீராவி ஆற்றலால் இயங்கும் பொறி; steam engine. நீராவி1 + குழ்ச்சிப்பொறி.]
நீராவிச்சோலை	நீராவிச்சோலை nīrāviccōlai, பெ. (n.) சோலைகள்; park "கூடாரப் பண்டியும் கடகத் தண்டும் பல்லக்குமென்னும் இவ்வரிசைகள் பெற்றதேயன்றி நீராவிச் சோலைக் கண்ணே தமக்கு உற்ற துணைவனாகிய அரசனோடு மேவி மெய்தொட்டு விளையாடும் மகிழ்ச்சியும்" (சிலப். 14;126, உரை.);.
நீராவிப்படகு	நீராவிப்படகு nīrāvippaḍagu, பெ. (n.) நீராவியின் விசையினாலியங்கும் படகு; Steam-launch, Steam boat, steamer. [நீராவி1 + படகு.]

நீராவிப்பண்	நீராவிப்பண் nīrāvippaṇ, பெ. (n.) வெந்நீர் முதலியன பட்டு உண்டாம் புண்;(M.L.);; Scald. [நீராவி1 + புண்.]
நீராவிமண்டபம்	நீராவிமண்டபம் nīrāvimaṇṭabam, பெ. (n.) ஆறு, தடாகங்களின் நடுவே அமைந்த மண்டபம்; hall in the centre of a tank or river. "தாமரை சூழ்ந்த நீராவி மண்டபம்" (சீவக. 2869, உரை.);. [நீராவி2 + மண்டபம்.]
நீராவியந்திரம்	நீராவியந்திரம் nīrāviyandiram, பெ. (n.) 1. நீராவியினாற் செலுத்தப்படும் பொறி; steam engine. 2. நீராவி விசையாக்கப் பொறி; engine which uses steam to generate power. [நீராவி' + இயந்திரம்.]
நீராவியம்	நீராவியம் nīrāviyam, பெ. (n.) பாற்கடுக்காய்; white myrobalan of cudappa-terminalia pallide. (சா.அக.);.
நீராவியாற்றல்	நீராவியாற்றல் nīrāviyāṟṟal, பெ. (n.) நீராவியின் ஆற்றல்; steam-power. [நீராவி' + ஆற்றல்.]
நீராழி	நீராழி nīrāḻi, பெ. (n) கடல் (பிங்);, sea. [நீர்+ஆழி, ஆழ்-ஆழி] நீரென்பது ஆகுபெயராய் நீராலான கடலைக் குறிக்குமேனும், இங்கு ஆழிக்கு அடையாய் வந்தது. ஆல்-சுற்று, சூழ். ஆல்→ஆலி→ஆழி. உலகைச் சுற்றியிருப்பது; நிலத்தைச் சூழ்ந்திருப்பது எனினுமாம். நீராழி2 nīrāḻi, பெ. (n.) (மாட்டுவை.);; a disease of cattle. குளம்பில் வரும் 'கோமாரி' நோய் ஆகலாம். நீராழி3 nīrāḻi, பெ. (n.)
நீராழிமண்டபம்	நீராழி நீராழிமண்டபம் nīrāḻimaṇṭabam, பெ. (n.) ஆறு, தடாகம் இவற்றின் நடுவே அமைந்த மண்டபம்; hall in the Centre of a tank or river. [நீராழி + மண்டபம்.]

நீராளக்கஞ்சி	நீராளக்கஞ்சி nīrāḷakkañji, பெ. (n.) தடிமனில்லாக்கஞ்சி; water-gruel. [நீர் → நீராளம் + கஞ்சி.]
நீராளங்கட்டியிறக்கு-த	நீராளங்கட்டியிறக்கு-தல் nīrāḷaṅgaṭṭiyiṟakkudal, 5 செ.கு.வி (v.i.) மாலைப் பதநீர் இறக்குதல் (இ.வ.);; to draw the Sweet toddy of the evening from the palmyra tree. [நீராளம் + கட்டி + இறக்கு-,]
நீராளம்	நீராளம் nīrāḷam, பெ. (n.) 1. நீர்த்தன்மை; fluidity. "நீராளமாயுருக வுள்ளன்பு தந்தது நின்னதருள்" (தாயு.பரிபூரண.8.);. 2. நீர்மிகுதி; abundance of water, "நீராள வாவிசெறி நாடனைத்தும்" (அரிச்.பு.மயா.25.);. 3. நீருடன் கலந்த உணவு; liquid food. 4. மயக்க மளிக்காத தித்திப்புக்கள் (வின்.);; sweettoddy. [நீர் → நீராளம்.]
நீராளமாய்விடு-தல்	நீராளமாய்விடு-தல் nīrāḷamāyviḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) உணவில் குழம்பு முதலிய வற்றை மிகுதியாய்ப் பரிமாறுதல்; to serve in large quantity, as curry, curds, broth. [நீர் → நீராளம் → நீராளமாய் + விடு.]
நீரி	நீரி nīri, பெ. (n.) நீரில் வாழ்வது; that which lives in water, aquatic life. "நீரியா யூர்வனவாய் நின்றநாள் போதாதோ" (பட்டினத்துப்பக்.200.);. [நீர் → நீரி.]
நீரிடம்	நீரிடம் nīriḍam, பெ. (n.) நாவல்; common jaumoon-eugenia jambolina. (சா. அக.);.
நீரிடை	நீரிடை nīriḍai, பெ. (n.) செயநீர்; a pungent saline liquid. (சா.அக.);.
நீரிண்டம்	நீரிண்டம் nīriṇṭam, பெ. (n.) தொட்டாற் சுருங்கியை உள்ளடக்கிய துவரை (நுரையிண்டு); இனக்குத்துச்செடிவகை; a variety of mimosa. (சா.அக.);.
நீரிண்டு	நீரிண்டு nīriṇṭu, பெ. (n.) see {niriṇṭam.} (சா.அக.);.

நீரிணை	நீரிணை nīriṇai, பெ. (n.) இருகடல்கள் இணையுமிடத்தமைந்த குறுகிய நீர் வழி; narrow passage of water connecting two Seas or large bodies of Water. மறுவ. சலசந்தி. [நீர் + இணை.]
நீரிய	நீரிய nīriya, பெ.அ. (adj.) நீர்சார்ந்த, நீர்கலந்த, நீர்த்த; aqueous. [நீர் → நீரிய.]
நீரியக்கவியல்	நீரியக்கவியல் nīriyakkaviyal, பெ. (n.) நீர் இயக்க விசை சார்ந்த இயற்பியல் துறை; hydrodynamics. [நீரியக்கம் + இயல்.]
நீரியல்	நீரியல் nīriyal, பெ. (n.) நிலத்தின் அடியிலும் மேற்பரப்பிலும் இருக்கும் நீரைப்பற்றியும் அந்த நீருள்ள இடத்தின் அமைப்பைப் பற்றியும் விளக்கும் அறிவியற்பிரிவு; hydrology. [நீர் + இயல்.]
நீரியல் அழுத்தி	நீரியல் அழுத்தி nīriyalaḻutti, பெ. (n.) நீராற்றலால் இயக்கப்படுகின்ற அமுக்கும் பொறி; hydraulic press. மறுவ. நீரமுக்குப் பொறி, நீரமுக்கு எந்திரம். [நீரியல் + அழுத்தி.]
நீரியல்உயர்த்தி	நீரியல்உயர்த்தி nīriyaluyartti, பெ. (n.) இயங்கு நீரின் தடையாற்றலால் அதன் பகுதியை உயர்த்தும் அமைவு; hydraulic ram. [நீரியல் + உயர்த்தி.]
நீரியல்சரிவு	நீரியல்சரிவு nīriyalcarivu, பெ. (n.) நீராற்றல் இயக்கப்படும் திறன்; hydraulic slope. [நீரியல் + சரிவு.]

நீரியல்திறன்	நீரியல்திறன் nīriyaltiṟaṉ, பெ. (n.) நீராற்றலால் இயக்கப்படும் திறன்; hydraulic efficiency. [நீர் + இயல் + திறன்.]
நீரில்வறுங்கயம்	நீரில்வறுங்கயம் nīrilvaṟuṅgayam, பெ. (n.) நீரில்லாத வறிய குளம்; dry lake. "வருவர்கொல்வாழி தோழி நீரில் வறுகயந் துழைஇய விலங்கு மருப்பியானை" (குறுந்.215.);. [நீர் + இல் + வறிய + கயம்.]
நீரில்வைப்பு	நீரில்வைப்பு nīrilvaippu, பெ. (n.) நீரற்ற பாலை நிலம்; dry barren sandy tract; desert. "நீரில் வைப்பிற் சுரனிறந்தோரே" (குறுந்.211.);. [நீர் + இல் + வைப்பு.]
நீரிலாநிலம்	நீரிலாநிலம் nīrilānilam, பெ. (n.) பொட்டற்காடு, பாலைநிலம் (யாழ்.அ,க.);; desert tract, as waterless. [நீர் + இலா + நிலம்.]
நீரிலாறு	நீரிலாறு nīrilāṟu, பெ. (n.) நீரற்ற வழி; route, as wateress. "படுமுடை பருந்துபார்த்திருக்கும் நெடு மூதுடைய நீரில் லாறே" (குறுந்.283.);. [நீர் + இல் + ஆறு. ஆறு=வழிதடம்.]
நீரிலை	நீரிலை nīrilai, பெ. (n.) 1. நூல்தாளி; larger chinese lauvel-antidesma menasu. 2. பொன்னாங்காணி சக்களத்தி; water leaf, river blatty-hydrolea zeylanica.
நீரிலோடி	நீரிலோடி nīrilōṭi, பெ. (n.) ஒருவகை நெட்டி; a kind of pitch plant. (சா.அக.);. [நீரில் + ஒடி.]
நீரிழிச்சல்	நீரிழிச்சல் nīriḻiccal, பெ. (n.) நீரிழிவு; diabetes. "நீரிழிச்சல் பெருவயிறு" (திருப்பு.627.);. [நீர் + இழிச்சல்.]
நீரிழிபிரமேகம்	நீரிழிபிரமேகம் nīriḻibiramēkam, பெ. (n.) கடுமையான வெட்டைநோய்வகை; (கடம்ப.பு. இலீலா.113.);; a severe form of gonorrhoea. [நீரிழி + பிரமேகம்.]

நீரிழிவு	நீரிழிவு nīriḻivu, பெ. (n.) மூத்திரம் சர்க்கரைத் தன்மை கலந்து மிதமிஞ்சி இறங்கும் நோய்; diabetes. "நீரிழிவாளர்" (கடம்ப.பு. இலீலா.109.);. "மூக்கடைப்புட்காந்தி நீரிழிவு, குன்மம்" (தைல.தைலவ.140.);. [நீர் + இழிவு.]
நீரிறக்கம்	நீரிறக்கம் nīriṟakkam, பெ. (n.) 1. கடலில் நீரேற்றம் உள்வாங்கும் நிலை (யாழ்.அக.);; ebb of the tide. 2. நீரிழிவு (இ.வ.); பார்க்க;see {nirilivu}
நீரிறங்குதல்	நீரிறங்குதல் nīriṟaṅgudal, பெ. (n.) 1. சிறுநீர் இறங்குகை; urination. 2. உடம்பில் கெட்டநீர் தங்குகை; formation of impure watery humours in the body. [நீர் + இறங்குதல்.]
நீரிறை-த்தல்	நீரிறை-த்தல் nīriṟaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) வேளாண் பயிருக்கு நீர் பாய்ச்சுதல்; to irrigate for crops. [நீர் + இறை-.]
நீரிறைவன்	நீரிறைவன் nīriṟaivaṉ, பெ. (n.) நீர்க் கடவுள் (நாமதீப.82.); பார்க்க;see {mir-kkadavul} [நீர் + இறைவன்.]
நீரின்மைநிலை	நீரின்மைநிலை nīriṉmainilai, பெ. (n.) நீர்த் தட்டுப்பாடான தன்மை (சிலப்.பதி,உரை.);; scarcity of water cure. [நீர் + இன்மை + நிலை.]
நீரின்றிவேனில்தெறுநிலம்	நீரின்றிவேனில்தெறுநிலம் nīriṉṟivēṉilteṟunilam, பெ. (n.) பாலை (சிலப்.பதி.உரை.);; desert. [நீர் + இன்றி + வேனில் + தெறுநிலம்.]
நீருடும்பு	நீருடும்பு nīruḍumbu, பெ. (n.) உடும்புவகை; a kind of iguana, water gaunaneut. க. நீருடு. [நீர் + உடும்பு.]

நீருடை	நீருடை1 nīruḍai, பெ. (n.) நனைந்த ஆடை; wet cloth. "போகா தாடுநர் புன்க மெய்தி மேகலை விரீஇய தூசுவிசி யல்குல் நீருடை களைதல் செல்லார்" (பெருங்.உஞ்சைக்.44;5.);. [நீர் + உடை.] உடை = ஆடை. நீருடை2 nīruḍai, பெ. (n.) நீருடைய மரம்; rubber thorn-acacia latronum. [நீர் + உடை. உடை = உடைமை.] நீருடை3 nīruḍai, பெ. (n.)
நீருணவு	நீருணவு nīruṇavu, பெ. (n.) உப்புநீர், கஞ்சி முதலியன; liquid diet as soup, conjee., etc. (சா.அக.);. [நீர் + உணவு.]
நீருதடன்	நீருதடன் nīrudaḍaṉ, பெ. (n.) அட்டை; leech so called from its sucking blood. (சா.அக.);. [நீர் + உதடன்.]
நீருதித்தநாள்	நீருதித்தநாள் nīrudiddanāḷ, பெ. (n.) நீர் நாள் (சூடா.); பார்க்க;see {mi-mal} [நீர் + உதித்த + நாள்.]
நீருதிபாசம்	நீருதிபாசம் nīrudipācam, பெ. (n.) கடற்பாசி, sea moss-gracilaria lichenoides. (சா.அக.);.
நீருந்தம்	நீருந்தம் nīrundam, பெ. (n.) நிலத்தடியிலிருக்கும் நீரைக் குழாய் வழி உறிஞ்சிமேலேற்றும் பொறி; water-motor. [நீர் + உந்தம். உந்து → உந்தம்.]
நீருமரி	நீருமரி nīrumari, பெ. (n.) 1. சிறுமரவகை; cyprus tamarisu. 2. சாயத்துக்கு உதவும் பூடுவகை; seaside Indian salt wort. [நீர் + உமரி.]

நீருமிழ்நோய்	நீருமிழ்நோய் nīrumiḻnōy, பெ. (n.) உமிழ்நீர் பெருகிவரும் நோய்; excessive orabnormal Salivation. [நீர் + உமிழ் + நோய்.]
நீருமிழ்வியாதி	நீருமிழ்வியாதி nīrumiḻviyāti, பெ. (n.) நீருமிழ் நோய் பார்க்க;see {nir-umil-nōy} [நீருமிழ் + (skt.); வியாதி.]
நீருருள்	நீருருள் nīruruḷ, பெ. (n.) சகடமாகப் பண்ணித் தண்ணீரேற்றியுருட்டுங் கருவி; a kind of cart-like water barrel. "நீருருள் பிளந்து" (சீவக.1831.);. [நீர் + உருள்.]
நீருரோகம்	நீருரோகம் nīrurōkam, பெ. (n.) நீரிழிவு (m.l.); பார்க்க;see {nir-ilivu} [நீர் + உரோகம்.]
நீருவஞ்சி	நீருவஞ்சி nīruvañji, பெ. (n.) வஞ்சிமரம்; common willow of India; South Indian willow - sabix tetrasperma. (சா.அக.);. [நீர் + உ + வஞ்சி.]
நீருள்ளாரை	நீருள்ளாரை nīruḷḷārai, பெ. (n.) நீராரை பார்க்க;see {mir-arai.} [நீர் + உள் + ஆரை.]
நீருள்ளி	நீருள்ளி nīruḷḷi, பெ. (n.) வெங்காயம்; onionallium Sepa (சா.அக.);. மறுவ. ஈரங்காயம். க.தெ. நீருள்ளி. [நீர் + உள்ளி.]
நீருளாரை	நீருளாரை nīruḷārai, பெ. (n.) நீராரை பார்க்க see {nir-ārai} (சா.அக.);. [நீருள் + ஆரை.]

நீருறை	நீருறை1 nīruṟai, பெ. (n.) 1. நீர்மநிலை மருந்து ; liquid medicine, lotion. 2. மருந்துநீர்; mixture of solution. (சா.அக.);. [நீர் + உறை.] நீருறை2 nīruṟai, பெ. (n.) குளிர்ச்சியாக வைத்திருக்க வேண்டிய பொறியின் பாகத்தைச் சுற்றியுள்ள நீர் நிரப்பப்பட்ட உறை; waterjacket. [நீர் + உறை.]
நீருறைதெய்வம்	நீருறைதெய்வம் nīruṟaideyvam, பெ. (n.) நீரில் வாழும் தெய்வம்; watersprite. [நீர் + உறை + தெய்வம். உறை = வாழ்தல்.]
நீருறைமகன்றில்	நீருறைமகன்றில் nīruṟaimagaṉṟil, பெ. (n.) நீரில் வாழும் மகன்றிற் பறவை; a species of love bird which lives in water. "பூவிடைப் படினும் யாண்டு கழிந்தன்ன நீருறை மகன்றிற் புணர்ச்சி போல" (குறுந்.57.);. [நீருறை + மகன்றில்.] இப்பறவைகள் ஆணும் பெண்ணும் கூடி இணைபிரியாது வாழும் இயல்புடையன. தம்முட் சிறியதொரு பிரிவு நிகழினும் ஆற்றாது உயிர்விடும் அளவுக் காதலுடையன என்பர்.
நீரூர்பாதை	நீரூர்பாதை nīrūrpātai, பெ. (n.) நிறைபுனல் (நாமதீப.534.);; full flood.
நீரூற்று	நீரூற்று nīrūṟṟu, பெ. (n.) 1. ஊற்று; spring. Fountain. 2. கழிவு; oozing, dampness. [நீர் + ஊற்று.]
நீரூறி	நீரூறி nīrūṟi, பெ. (n.) கீழ்க்காய் நெல்லிச்செடி; a small plant (M.M.587.);. ம. நீரூரி. [நீர் + ஊறி.]
நீரெக்கி	நீரெக்கி nīrekki, பெ. (n.) 1. சிவிறி; a kind of syringe. "நெய்த்தோர் நிறவரக்கி னிரெக்கி" (பரிபா 10;12.);. 2. துருத்தி; belloWS. [நீர் + எக்கி;எக்குதல் → பிலிற்றுவித்தல்;பீச்சுதல்.]
நீரெட்டி	நீரெட்டி nīreṭṭi, பெ. (n.) நீரெட்டிமுத்து பார்க்க;see {mir-eff-muttu}

நீரெட்டிமுத்து	நீரெட்டிமுத்து nīreṭṭimuttu, பெ. (n.) 1. பேயாமணக்கு (பைஷஜ.96.);; wild croton 2. மரவட்டை மரம் (l.);; marotti. [நீரெட்டி + முத்து.]
நீரெடுப்பு	நீரெடுப்பு nīreḍuppu, பெ. (n.) நீரேற்றம், 1 (வின்.); பார்க்க;see {nǐr-ērram.} [நீர் + எடுப்பு.]
நீரெரிப்பு	நீரெரிப்பு nīrerippu, பெ. (n.) நீர்க்கடுப்பு பார்க்க;see {mir-k-kaduppu.} [நீர் + எரிப்பு.]
நீரெரிவு	நீரெரிவு nīrerivu, பெ. (n.) நீர்க்கடுப்பு (புதுவை);; dysury. [நீர் + எளிவு.]
நீரெலி	நீரெலி nīreli, பெ. (n.) எலிவகை (வின்.); water rat. [நீர் + எலி.]
நீரெழுச்சி	நீரெழுச்சி nīreḻucci, பெ. (n.) வெள்விழியில் காணும் கண்ணோய்; a film flesh growth or the scientific of the eye as transparent as drop as water.(சா.அக.);. [நீர் + எழுச்சி.]
நீரேற்றநுண்பொறி	நீரேற்றநுண்பொறி nīrēṟṟanuṇpoṟi, பெ. (n.) நீரின் தடையாற்றலால் அதன் பகுதியை யுயர்த்தும் அமைவு; water-ram. [நீர் + ஏற்றம் + நுண்பொறி.]

நீரேற்றம்	நீரேற்றம்1 nīrēṟṟam, பெ. (n.) 1. நீர்ப்பெருக்கு (வின்.);; flood, tide, flow. 2. சளி; catarrh 3. தீய நீரால் உடம்பு வீங்கும் நோய் (பதார்த்த.24.);; dropsy. 4. திமிர் (தஞ்சை.);; impudance. [நீர் + ஏற்றம்.] நீரேற்றம்2 nīrēṟṟam, பெ. (n.) வெள்விழியில் ஏற்படும் நீர்பெருக்கு; accumulation of morbid fluid in the white of the eye. (சா.அக.);. [நீர் + ஏற்றம்.]
நீரேற்றுநிலையம்	நீரேற்றுநிலையம் nīrēṟṟunilaiyam, பெ. (n.) குழாய் வழியாக நீர் எல்லா இடங்களுக்கும் சீராகச் செல்வதற்கான அழுத்தத்தைத் தரும் எந்திரம் உள்ள நிலையம்; pumping station. [நீரேற்று + நிலையம்.]
நீரேற்றுமடு	நீரேற்றுமடு nīrēṟṟumaḍu, பெ. (n.) நீர் பாய்ச்சமுடியாத மேட்டுநிலம். (R.T.);; high and that cannot be irrigated. [நீரேற்று + மடு.]
நீரொட்டி	நீரொட்டி nīroṭṭi, பெ. (n.) நீராரை (மலை.); பார்க்க;see {nir-āraī.} [நீர் + ஒட்டி.]
நீரொடி	நீரொடி nīroḍi, பெ. (n.) நீரொட்டி பார்க்க;see {mir-off } (சா.அக.);. [நீரொட்டி → நீரொடி.]
நீரொடுசொரிந்தமிச்சில்	நீரொடுசொரிந்தமிச்சில் nīroḍusorindamissil, பெ. (n.) நீரொடு தானம் செய்தெஞ்சிய பொருள்; leavings, what is left after making gifts by pouring water on the right hand of the done. "நீரொடு சொரிந்த மிச்சில் யாவர்க்கும் வரைகோ ளறியாச் சொன்றி நிரைகேற் குறுந்தொடி தந்தை யூரே" (குறுந்-233.);.
நீரொடை	நீரொடை nīroḍai, பெ. (n.) நீருடை2 பார்க்க;see {mir-udal} (சா.அக.);. [நீருடை → நீரொடை.]

நீரொலி	நீரொலி nīroli, பெ. (n.) நீரலையின் ஓசை; water noise. பெருமிதம் என்பது கரைகடவா நீரொலி போன்றது. தற்பெருமை என்பது உள்ள நீரையும் வற்றச் செய்து கரையைப் புரைப்படுத்தும் கதிர்ச்சூடு போன்றது. (உ.வ.); [நீர் + ஒலி.]
நீரொவ்வாமை	நீரொவ்வாமை nīrovvāmai, பெ. (n.) நீர்ப்பகை பார்க்க;see {mir-p-pagal} [நீர் + ஒவ்வாமை. உல் → ஒல் → ஒவ் → ஒவ்வு + ஆ மை.]
நீரொழுக்கு	நீரொழுக்கு1 nīroḻukku, பெ. (n.) 1. துளை யினின்று நீரொழுகும் ஒழுக்கு; leakage through a hole. 2. வானின்று பெய்யும் மழை; rain. [நீர் + ஒழுக்கு.] நீரொழுக்குச் சிறுத்திருப்பின் பெய்தலென்றும் திரண்டிருப்பின் பொழிதலென்றும் சொல்லப்படும். நீரொழுக்கு2 nīroḻukku, பெ. (n.) நீரிழிவு பார்க்க;see {nir-livu.} [நீர் + ஒழுக்கு.]
நீரொற்றி	நீரொற்றி nīrorri, பெ. (n.) நீரை ஒற்றி யுலர்த்தும் பொறி; desiccator. [நீர் + ஒற்றி.]
நீரோசை	நீரோசை nīrōcai, பெ. (n.) 1. கொண்டாட்டம்; festivity, joviality. 2. மகிழ்ச்சி; delight, joy, enjoyment, gratification. [நீர் + ஓசை.]
நீரோட்டஆற்றல்	நீரோட்டஆற்றல் nīrōṭṭaārral, பெ. (n.) இயங்கு நீரின் ஆற்றல்; flow energy. [நீர் + ஓட்டம் + ஆற்றல்.]

நீரோட்டம்	நீரோட்டம்1 nīrōṭṭam, பெ. (n.) 1. ஓடும் நீர் (நாமதீப.80.);; running water, current. 2. மணியின் உள்ளொளி; lustre or water of a gem. செல்லுங்கால்; 3. நீர் செல்லுங்கால்; rivulet, channel. [நீர் + ஒட்டம்.] நீரோட்டம்2 nīrōṭṭam, பெ. (n.) 1. கடல், ஆறு போன்றவற்றில்); வெளியே தெரியாத, விசையோடு செல்லும் நீரின் இயக்கம்; current (in a river or sea);. ஆற்றின் நடுவே நீரோட்டம் மிகுதியாயிருக்கும் விழிப்பாய் நீந்த வேண்டும்.(உ.வ.); [நீர் + ஒட்டம்] நீரோட்டம்3 nīrōṭṭam, பெ. (n.) 2. (உருவாத் தாள், தாள் முதலியவற்றில்); வெளிச்சத்திற்கு எதிராய்ப் பார்த்தால் மட்டுமே புலப்படக்கூடிய வகையில் அச்சடிக்கப் பட்டிருக்கும் உருவம் அல்லது எழுத்து; watermark (in a currency note, paper etc.);. [நீர் + ஒட்டம்.] நீர் ஓடிய தாரையைப் போன்றிருப்பது. நீரோட்டம்4 nīrōṭṭam, பெ. (n.) நாட்டின் பொதுத்தன்மை; common persptive. இந்தியாவின் எந்த மாநிலமும் தேசிய நீரோட்டத்திலிருந்து விலகிச் செல்வதை ஏற்கவியலாது எனக் குடியரசுத் தலைவர் தனது குடியரசுநாள் விழா உரையில் வலியுறுத்திக் குறிப்பிட்டார். (உ.வ.);. தேசிய நீரோட்டத்தில் பங்கு வேண்டுமென இந்தியத் தனது
நீரோட்டவலை	நீரோட்டவலை nīrōṭṭavalai, பெ. (n.) நீரின் மேற்பரப்பு அசையா நிற்க கீழ்பரப்பின்நீரின் ஓட்டம் current in the lower part of the sea or river. [நீர் + ஒட்டம் + அலை.]
நீரோட்டு	நீரோட்டு nīrōṭṭu, பெ. (n.) நீரோட்டம் பார்க்க;see {mir-dttam} [நீரோட்டம் → நீரோட்டு.]
நீரோடட்டிக்கொ-த்தல்	நீரோடட்டிக்கொ-த்தல் nīrōṭaṭṭikkottal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) தனக்குரியாதைப் பிறருக்குத் தாரைவார்த்துக் கொடுத்தல்; to make gifts by pouring water on the right hand of the donee. இருநூறு பறை செய்து நெல் ஆண்டு வரை கொடுப்பதாகப் பொதுவாள் கையில் நீரோடட்டிக் கொடுத்தான்" (மாம்பள்ளிக் கல்வெட்டு-தி.தொ.4;1);. [நீரோடு + அட்டி + கொடு.]

நீரோடி	நீரோடி1 nīrōṭi, பெ. (n.) 1.மதகு; sluice, conduit. 2. நீரோடும் உள்வாய்; bed of a stream. [நீர் + ஒடி.] நீரோடி2 nīrōṭi, பெ. (n.) கூரைக் கூடல்வாய் (வின்.);; gutter of a roof. [நீர் + ஒடி..]
நீரோடுகால்	நீரோடுகால் nīrōṭukāl, பெ. (n.) 1. கால்வாய்; water course, canal. 2. ஊரில் நீர் வடிந்து செல்லுந் தாழ்ந்த நிலம் (R.T.);; low lands into which the rain water of a village discharges itself. [நீர் + ஒடு + கால்.]
நீரோடை	நீரோடை1 nīrōṭai, பெ. (n.) 1. நீரோடுகால், (வின்.); பார்க்க;see {nir-ōgu-kās} 2. நீர்நிலை (தஞ்சை);; pond. [நீர் + ஓடை.] நீரோடை2 nīrōṭai, பெ. (n.) stream or rivulet [நீர் + ஓடை.]
நீரோது-தல்	நீரோது-தல் nīrōdudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பேற்றுக்கால வேதனையிலிருக்கும் பெண்டிர் முதலியோருக்குக் கொடுக்க நீரை மந்திரித்தல்; to consecrate water by mantras, for being given to a woman in labour. [நீர் + ஒது-.]
நீரோம்பல்	நீரோம்பல்1 nīrōmbal, பெ. (n.) 1. பூமருது; flowering murdah. 2. நீர்க்கடம்பு; water cadamba. [நீர் + ஓம்பல்.] நீரோம்பல்2 nīrōmbal, பெ. (n.) பேய்க்கடுக்காய் (கதி.அக.);; crape myrtle. [நீர் + ஓம்பல்.]
நீரோருகம்	நீரோருகம் nīrōrugam, பெ. (n.) தாமரை; lotus. (சா.அக.);.

நீல்	நீல்1 nīl, பெ. (n.) 1. நீலம்; blue. "நீனிற மஞ்ஞையும்" (சிலப்.12;34.);. "நீனெஉய் தாழ் கோதையவர் விலக்க நில்லாது" (பரிபா.11;124.);. 2. கறுப்பு (சூடா.);; black. 3. அவரி; common indigo. 4. கருங்குவனை; blue helumbo. "நீலிதழுண் கண்ணாய்" (கலித்.33;28.);. pkt. Nil. நீல்2 nīl, பெ. (n.) 1. காற்று; wind. 2. (வாதக்); வளிக்கூறுள்ள நோய் (தைலவ. பாயி.42);; diseases in which the wadam element is predominant.
நீலஒளி	நீலஒளி nīlaoḷi, பெ. (n.) நீல நிறம்; blue glow. [நீலம் + ஒளி.]
நீலஒளிர்வு	நீலஒளிர்வு nīlaoḷirvu, பெ. (n.) நீலஒளி பார்க்க;see {nisa-off} [நீலம் + ஒளிர்வு.]
நீலக்கச்சு	நீலக்கச்சு nīlakkaccu, பெ. (n.) நீலநிறத்துணி; blue Cloth. "நிறங்கவர்பு புனைந்த நீலக்கச்சினர் மென்னூ லேணிப் பன்மாண் சுற்றினர் நிலனகழுளியர் கலனசைஇக் கொட்கும் கண்மாறாடவ ரொடுக்க மொற்றி" (மதுரைக்.639-42.);. [நீலம் + கச்சு.]
நீலக்கச்சை	நீலக்கச்சை nīlakkaccai, பெ. (n.) நீலநிறத்துணி; blue Cloth. "நீலக்கச்சைப் பூவாராடைப் பலிக்கண்ணிப் பெருந்தகை மறவன்" (புறநா.274.);. [நீலம் + கச்சை.]
நிலம்க்கட்டி	நிலம்க்கட்டி nilamkkaṭṭi, பெ. (n.) அவுரிச்சாயக் கட்டி (வின்.);; lumps of indigo due. [நீலம் + கட்டி.]

நீலக்கடம்பை	நீலக்கடம்பை1 nīlakkaḍambai, பெ. (n.) நீலநெல்லி; lowly nelly madras phyllanthus. (சா.அக.);. [நீலம் + கடம்பை.] நீலக்கடம்பை2 nīlakkaḍambai, பெ. (n.) பூலா என்னுஞ் செடி வகை; a common weed. black-berried feather foil. [நீலம் + கடம்பை.]
நீலக்கடிப்பிணை	நீலக்கடிப்பிணை nīlakkaḍippiṇai, பெ. (n.) குதம்பை போல்வதோர் அணி (சீவக நாமக. 266,உரை.); (கதி.அக.);; an ornament like gudambai. [நீலம் + கடிப்பு + இணை.]
நீலக்கத்திரி	நீலக்கத்திரி1 nīlakkattiri, பெ. (n.) வழுதுணை வகை; New York purple brinjal. (சா.அக.);. [நீலம் + கத்தரி.] நீலக்கத்திரி2 nīlakkattiri, பெ. (n.) நீலக்கத்தரி பார்க்க;see {nila-k-kattari} நீலக்கத்தரி → நீலக்கத்திரி. (கொ.வ.);.
நீலக்கபித்தம்	நீலக்கபித்தம் nīlakkabittam, பெ. (n.) மாங்காய்; mango mangifera indica. (சா.அக.);.
நீலக்கல்	நீலக்கல் nīlakkal, பெ. (n.) நீலமணி; Sapphire. [நீலம் + கல்.]
நீலக்களிள்	நீலக்களிள் nīlakkaḷiḷ, பெ. (n.) அறுகோணக்கள்ளி; six angled torch lightcercus hexagonus. (சா.அக.);. [நீலம் + கள்ளி.]
நீலக்களக்கட்டான்	நீலக்களக்கட்டான் nīlakkaḷakkaṭṭāṉ, பெ. (n.) ஒருவகை பூண்டு; a kind of plant. [நீலம் + களம் + கட்டான்.]
நீலக்காக்கட்டான்	நீலக்காக்கட்டான் nīlakkākkaṭṭāṉ, பெ. (n.) நீலக்காக்கணம் பார்க்க;see {ni'a-k-käkkanam} [நீலம் + கா + கட்டான்.]

நீலக்காக்கணம்	நீலக்காக்கணம் nīlakkākkaṇam, பெ. (n.) காக்கணங்கொடி வகை; mussell-shell creeper. [நீலம் + காக்கனம்.]
நீலகாம்போதி	நீலகாம்போதி nīlakāmbōti, பெ. (n.) பண்வகை (பாரத நாக.பக்.103.);; a specific melody-type. [நீலம் + காம்போதி.]
நீலக்காரம்	நீலக்காரம் nīlakkāram, பெ. (n.) துரிசு (யாழ்.அக.);; blue vitriol, verdigris. [நீலம் + காரம்.]
நீலக்காலி	நீலக்காலி1 nīlakkāli, பெ. (n.) அவுரி (வின்.);; common indigo. [நீலம் + காலி.] நீலக்காலி2 nīlakkāli, பெ. (n.) நண்டுவகை (யாழ்.அக.);; a kind of crab. [நீல + காலி.]
நீலக்காலிநண்டு	நீலக்காலிநண்டு nīlakkālinaṇṭu, பெ. (n.) நீலக்காலி 2 (வின்.); பார்க்க;see {mia-k-kal} [நீலம் + காலி + நண்டு.]
நீலிக்கிரந்தை	நீலிக்கிரந்தை nīlikkirandai, பெ. (n.) கிரந்தை வகை; vishnu's basil - sphaeranthus indicus. (சா. அக.);. [நீலம் + கிரந்தை.]
நீலக்குடி	நீலக்குடி nīlakkuḍi, பெ. (n.) தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் உள்ள ஒரு சிற்றுர்; a willage in Tanjavur dt. "கல்லினோடெனைப் பூட்டியமண்கையர் ஒல்லை நீர்புக நூக்கி வென் வாக்கினால் நெல்லு நீள் வயனீலக் குடியரன் நல்ல நாம நவிற்றி யுய்ந்தேனன்றே" (அப்பர்.18-7.);. [நீலம் + குடி.] 'நீலகண்டன் குடி' யெனச் சுட்டப்பட்டுப் பின்னர் நீலன்குடி ஆகி, பின்னர் நீலக்குடியெனத் திரிந்தது
நீலக்குதம்பை	நீலக்குதம்பை nīlakkudambai, பெ. (n.) காதணி வகை. a kind of ear's ornament "முகப்பிற்கட்டின. இந்திரநீலத்திடையிடையே பயிலக்கட்டின வயிரங்களால் அழகுபெற்ற நீலக்குதம்பையை வடிந்த காதினிடத்தே அழகு மிகும்படி அணிந்தென்க" (சிலப்.6;103,உரை.);. [நீலம் + குதம்பை.]

நீலக்குமிழ்	நீலக்குமிழ் nīlakkumiḻ, பெ. (n.) குமிழ்க் கொடி; small cashmere tree - gmelina asiatica alias gordonia obtrosa. (சா.அக.);. [நீலம் + குமிழ்.]
நீலக்குருத்து	நீலக்குருத்து nīlakkuruttu, பெ. (n.) மூவிலைக்குருத்து; three leaved wild limeTrichilia spinosa. (சா.அக.);. [நீலம் + குருத்து.]
நீலக்கொடி	நீலக்கொடி nīlakkoḍi, பெ. (n.) கருங்குவளை; blue Indian water lily, blue nelumbo - monochoria vaginalis. (சா.அக.);. [நீலம் + கொடி.]
நீலக்கொடிவேலி	நீலக்கொடிவேலி nīlakkoḍivēli, பெ. (n.) நீலசித்திரமூலம்; blue flowered lead wortplum bago-capensis. [நீலம் + கொடிவேலி.]
நீலக்கொடுவேலி	நீலக்கொடுவேலி nīlakkoḍuvēli, பெ. (n.) கொடுவேலிவகை; blue-flowered leadwort. [நீலம் + கொடுவேலி.]
நீலக்கொண்டி	நீலக்கொண்டி nīlakkoṇṭi, பெ. (n.) புல்லா மணக்கு; creeper ammanac small castor plant - secastiana chamaciea. (சா.அக.);. [நீலம் + கொண்டி.]
நீலக்கொழுந்து	நீலக்கொழுந்து nīlakkoḻundu, பெ. (n.) மாழையை யுருக்கும் பொழுது நெருப்பில் காணப்படும் நீல வெளிச்சம்; a blue glow found when melting metals (சா.அக.);. [நீலம் + கொழுந்து.]
நீலக்கோலன்	நீலக்கோலன் nīlakālaṉ, பெ. (n.) காமன் (நாமதீப. 59.);; cupid. [நீலம் + கோலன்.]
நீலகண்டசிவாச்சாரியார்	நீலகண்டசிவாச்சாரியார் nīlagaṇṭasivāssāriyār, பெ. (n.) பிரமசூத்திரம் என்னும் நூலுக்குச் சிவபரமாக உரையெழுதியவர்; author of a {Šaiva} commentary of on {BrahmasUtra.}

நீலகண்டபாடியம்	நீலகண்டபாடியம் nīlagaṇṭapāṭiyam, பெ. (n.) பிரமசூத்திரத்துக்கு நீலகண்ட சிவாச் சாரியார் இயற்றிய பேருரை; the {saiva} commentary on {Brahmasutra} by {Nilakandacivacariyur.}
நீலகண்டம்	நீலகண்டம்1 nīlagaṇṭam, பெ. (n.) சிவ பெருமானுடைய நஞ்சு தங்கிய கண்டம்; neck of {Śivan,} as blue from poison. "சிவனெந்தை கண்டந்தன்னைத் திருநீல கண்டமென்பார்" (பெரியபு. திருநீல.4.);. "நீலமணிமிடற் றொருவன் போல மன்னுக பெரும நீயே" (புறநா.91.);. 2. மயில்; peacock as blue-throated. "நீல கண்டந் தம்போல் நிமலன் படைத்திருந்த கோலம்" (பூவண. உலா. 131.);. [நீலம் + கண்டம்.] நீலகண்டம்2 nīlagaṇṭam, பெ. (n.) 1. பெரு முள்ளங்கி; country raddish of a bigger variety-raphanus sativus. 2. காட்டுக்காடை; Indian Jay-coracias indica. (சா.அக.);.
நீலகண்டமந்திரம்	நீலகண்டமந்திரம் nīlagaṇṭamandiram, பெ. (n.) சிவனிய மந்திரம்; a holy mandiram relating to {Śiva} (சா.அக.);. [நீலகண்டன் + மந்திரம்.]
நீலகண்டவாலை	நீலகண்டவாலை nīlagaṇṭavālai, பெ. (n.) மருந்துவகை (இ.வ.);; a kind of medicine. [நீலகண்ட + வாலை.]
நீலகண்டன்	நீலகண்டன் nīlagaṇṭaṉ, பெ. (n.) 1. சிவன் (திவா.);;{Śiva,} as having azure-coloured neck. "நீற்ற ரேற்ர் நீலகண்டர்" (தேவா.187.2.);. 2. நீலக்காரம் (மூ.அ.); பார்க்க;see {mia-kkāram} 3. முருங்கை; horse radish tree. 4. நஞ்சு; a prepared arsenic. [நீலம் + கண்டன்.]
நீலகண்டனிலை	நீலகண்டனிலை nīlagaṇṭaṉilai, பெ. (n.) வெற்றிலை; betel leaf piper betle. (சா.அக.);. [நீலம் + கண்டன் + இலை.]

நீலகண்டி	நீலகண்டி nīlaganṭi, பெ. (n.) 1. கொற்றவை;{korravai;} Durga. 2. பொல்லாதவள் (வின்.);; cruel woman. 3. பாம்பின் நச்சுப் பற்களு ளொன்று (வின்.);; a poison fang of a snake. [நீலம் + கண்டி.]
நீலகம்	நீலகம் nīlagam, பெ. (n.) 1. காருப்பு; salt produced from sasamum seed. 2. துரிசு(1,2 வைத்திய பரிபா.);; fault. (கதி.அக.);. [நீலம் + அகம்.]
நீலகமலம்	நீலகமலம் nīlagamalam, பெ. (n.) கருங்குவளை (மலை.);, blue nelumbo. [நீலம் + கமலம்.]
நீலகாந்தி	நீலகாந்தி nīlakāndi, பெ. (n.) 1. ஒருவகை நீலப்பூ; a kind of azure blue flower. 2. நீலம்; sapphire. 3. நீலவொளி; blue brilliancy. 4. ஒருவகைக் கண்ணோய்; a kind of eye disease affecting the pupil. (சா.அக.);.
நீலகாசம்	நீலகாசம் nīlakācam, பெ. (n.) கண்ணின் கருவிழியை பற்றிய கண்ணோய்; a disease relating to the black of the eye associated with the affection of the lens. (சா.அக.);. 2. கருவிழிநோய் வகை (வின்.);; a disease of the eye.
நீலகிரி	நீலகிரி nīlagiri, பெ. (n.) நீலமலை பார்க்க;see {mia-malai} "நீலகிரியி னெடும்புறத்திறுத்தாங்கு" (சிலப்.26;85.);. [நீலம் + கிரி. Skt. கிரி த. மலை நீலகேரி → நீலகிரி என்றுமாம். சேரி = சேர்ந்து வாழுமிடம். சேரி → கேரி.]
நீலகிரிச்சண்பகம்	நீலகிரிச்சண்பகம் nīlagiriccaṇpagam, பெ. (n.) நீலமலைச்சண்பகம் பார்க்க;see {nlamalal-c-Canbagam} [நீலகிரி + சண்பகம். நீலமலை → நீலகிரி.]

நீலகேசி	நீலகேசி nīlaāci, பெ. (n.) ஐஞ்சிறு காப்பியங்களுளொன்று; one of five small epic, {airijiru-kappiam.} [நீலம் → நீலகேசி.] இக்காப்பியத்தை நீலம் என்று வழங்கின ரென்பது, "தருக்கமாவன-ஏகாந்த வாதமும் அநேகாந்த வாதமுமென்பன. அவை, நீலம், பிங்கலம், அஞ்சனம், தத்துவ தரிசனம், காலகேசி முதலிய செய்யுட்களுள்ளும் சாங்கியம் முதலிய ஆறு தரிசனங்களுள்ளும் காண்க" என வரும் யாப்பருங்கல விருத்தியின் குறிப்பாலறியலாம். இன்னும் யாப்பருங்கல விருத்தியிலேயே "சிந்தாமணி, சூளாமணி, குண்டலகேசி, நீலகேசி, அமிருதபதி என்பவற்றின் முதற்பாட்டு வண்ணத்தான் வருவன" என வரும் குறிப்பினால் நீலம், நீலகேசி என்னும் இருவகைப் பெயர்களால் அந்நூலாசிரியர் காலத்திலேயே வழங்கப் பட்டன என்பதும், சமய திவாகரர் வகுத்த இந்த நீலகேசியின் பழைய உரை நூலின்கண் சருக்கம்தோறும் இறுதியில் நீலகேசித்திரட்டு என்று இந்நூல் குறிப்பிடப்படுகின்றமையால் நீலகேசித்திரட்டு என்றும் வழங்கப்பட்டதென்று ணரலாம். இனி, இந் நூற்றலைவியாகிய நீலகேசியை நோக்கி அவள் ஆசிரியராகிய முனிச்சந்திரபட்டாரகர் "நங்காய்! இனி நீ கடல் நாட்டிற் சினவரன் நெறியே தெருட்டு" என்று பணிப்ப, நீலகேசியும் அப்பணி தலைமேற் கொண்டு பல நாட்டினும் சென்று அச்சினவரன் நெறியே தெருட்டுகின்றாள் ஆதலின் இந்நூல், தொடக்கத்தில் 'நீலகேசித் தெருட்டு என வழங்கப்பட்டு நாளடைவில் தெருட்டு என்னும் சொல்லே திரட்டு என்று திரிந்துவழங்குவதாயிற்றென்று நினைத்திற்கும் இடமுண்டு. பௌத்த சமயத்தைச் சார்ந்த குண்டலகேசி ஆசிரியர் தம் பெருங்காப்பியத்துள் தமது சமயச் சிறப்பை உலகினர்க்குணர்த்தற் பொருட்டேயுமன்றி ... ஆருகதர் ... சமயத்தோடு இகலித்
நீலகேசித்திரட்டு	நீலகேசித்திரட்டு nīlaācittiraṭṭu, பெ. (n.) நீலகேசி பார்க்க;see {milakesi} [நீலகேசி + திரட்டு.]
நீலகேசித்தெருட்டு	நீலகேசித்தெருட்டு nīlaācitteruṭṭu, பெ. (n.) நீலகேசி பார்க்க;see {milakesi} [நீலகேசி + தெருட்டு திரட்டு → தெருட்டு.]
நீலங்கட்டு-தல்	நீலங்கட்டு-தல் nīlaṅgaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நீலச்சாயந் தோய்த்தல் (வின்.);; to dye a cloth with indigo. 2. பொய் கற்பித்தல் (யாழ்ப்);; to invent a lie. [நீலம் + கட்டு-,]
நீலங்கம்	நீலங்கம் nīlaṅgam, பெ. (n.) வாழைவகை (G.sm, D.l.i,215.);; a kind of plantain.
நீலச்சம்பா	நீலச்சம்பா nīlaccambā, பெ. (n.) நீலநெல்(இ.வ.); பார்க்க;see {nilane} [நீலம் + சம்பா.]

நீலச்சால்	நீலச்சால் nīlaccāl, பெ. (n.) நீலச்சாயம் ஊறவைக்கும் சால்; the pot or jar in which indigo dye is kept. [நீலம் + சால்.]
நீலச்சிகை	நீலச்சிகை nīlaccigai, பெ. (n.) நீலச் சிகைப்பூடு; blue crest plant-plumpego zeylanica. (சா.அக.);. [நீலம் + சிகை.]
நீலச்சித்திரமூலம்	நீலச்சித்திரமூலம் nīlaccittiramūlam, பெ. (n.) நீலக்கொடிவேலி பார்க்க;see {miak-kog/vēli} (சா.அக.);. [நீலம் + சித்திரமூலம்.]
நீலச்சுறா	நீலச்சுறா nīlaccuṟā, பெ. (n.) சுறாமீன்வகை; a kind of sea-fish. "நீச்சுறா பிறழ்வ போன்ற" (களவழி.9.);.
நீலச்சூலி	நீலச்சூலி nīlaccūli, பெ. (n.) நீலக்குருத்து பார்க்க;see {nila-k-kuruttu} (சா.அக.);. [நீலம் + சூலி.]
நீலச்செடி	நீலச்செடி nīlacceḍi, பெ. (n.) சேங்கொட்டை மரம்; marking nut tree. [நீலம் + செடி..]
நீலச்செம்முள்ளி	நீலச்செம்முள்ளி nīlaccemmuḷḷi, பெ. (n.) 1. வெள்ளை நீலாம்பரம் (A.);; crested purple nail dye. 2. செடிவகை; Shining sepalled blue nail dye. [நீலம் + செம்முள்ளி.]
நீலஞ்சம்பா	நீலஞ்சம்பா nīlañjambā, பெ. (n.) காஞ்சிபுரம் மாவட்டத்தில் விளையுஞ் சம்பா நெல்வகை; a kind of {campa} paddy, raised in the Kanjeepuram district. [நீலம் + சம்பா.]
நீலஞ்சூத்திரன்	நீலஞ்சூத்திரன் nīlañjūttiraṉ, பெ. (n.) ஒன்பான் மணியுளொன்று; a kind of white stone - lupis lazuli. (சா.அக.);.

நீலஞ்சோதி	நீலஞ்சோதி nīlañjōti, பெ. (n.) 1. திருகு கள்ளிவேர்; the root of the twisting spuoge tree. 2. இருளில் ஒளிரும் மரம்; a tree luminous in the dark. 3. கற்பவகையிலொன்று; one of the classified rejuvenating drugs. 4. புல்லூரி; a parasitic plant. Loranthus genus.
நீலத்தாமரை	நீலத்தாமரை nīlattāmarai, பெ. (n.) கருங் குவளை; blue nelumboo. [நீலம் + தாமரை.]
நீலத்திருவாத்தி	நீலத்திருவாத்தி nīlattiruvātti, பெ. (n.) மந்தாரை (இ.வ.);; purple mountain ebony. [நீலம் + திருவாத்தி.]
நீலத்தொட்டி	நீலத்தொட்டி nīlattoṭṭi, பெ. (n.) பார்க்க;see {nila-c-cā} [நீலம் + தொட்டி.]
நீலதரு	நீலதரு nīladaru, பெ. (n.) தென்னை (மூ.அ.);; Common cocoanut. [நீலம் + தரு.]
நீலந்தன்	நீலந்தன் nīlandaṉ, பெ. (n.) பாணன் (அக.நி.);; bard.
நீலந்திர்-தல்	நீலந்தீர்-தல் nīlandīrtal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நீலச் சாயந் தோய்தல் (யாழ்.அக.);; to be dyed or tinged with indigo. [நீலம் + தீர்-,]
நீலநாகம்	நீலநாகம் nīlanākam, பெ. (n.) கருநாகம்; cobra. "நீலநாகம் பைவிரித்தன்ன" (பெருங். இலாவாண.15;142.);. [நீலம் + நாகம்.]
நீலநாரை	நீலநாரை nīlanārai, பெ. (n.) நாரைவகை (M.M. 907.);; Indian bastard. [நீலம் + நாரை.]

நீலநிர்க்குண்டி	நீலநிர்க்குண்டி nīlanirkkuṇṭi, பெ. (n.) நீல நொச்சி; blue notchy-justica gendarussa. (சா.அக.);. [நீலம் + நிர்க்குண்டி.]
நீலநெல்	நீலநெல் nīlanel, பெ. (n.) கார்நெல், a kind of paddy. 'நீலநெல்லரி கூலிகொண் டுண்ணுநாள்' (பெரியபு. அரிவாட். 10.);. [நீலம் + நெல்.]
நீலநொச்சி	நீலநொச்சி nīlanocci, பெ. (n.) நீல நிர்க்குண்டி பார்க்க;see {mia-mirkkumai,} (சா.அக.);. [நீலம் + நொச்சி.]
நீலப்படாம்	நீலப்படாம் nīlappaṭām, பெ. (n.) இருள் (சிலப்.5;4, உரை.);; darkness. [நீலம் + படாம்.]
நீலப்பணி	நீலப்பணி nīlappaṇi, பெ. (n.) நீலச்சாய மிடுந் தொழில்; work of dyeing with indigo. [நீலம் + பணி.]
நீலப்பறவை	நீலப்பறவை nīlappaṟavai, பெ. (n.) மயில்; peacock, as blue coloured. "நீலப் பறவைமே னேரிழை தன்னொடும்" (சிலப். 24.15.);. [நீலம் + பறவை.]
நீலப்பிசின்	நீலப்பிசின் nīlappisiṉ, பெ. (n.) கற்பூரமரம்; Camphor tree, blue gum-eucalyptus genus. (சா.அக.);. [நீலம் + பிசின்.]
நீலப்புகார்	நீலப்புகார் nīlappukār, பெ. (n.) அழுத்தமாகப் படியாத நீலச் சாயம் (வின்.);; faint blue-dye. [நீலம் + புகார்.]

நீலப்புடவை	நீலப்புடவை nīlappuḍavai, பெ. (n.) நீலப்புடைவை பார்க்க;see {mia-p-pudalvi} [நீலம் + புடவை.]
நீலப்புடைவை	நீலப்புடைவை nīlappuḍaivai, பெ. (n.) காங்குச்சீலை (வின்.);; blue saree. [நீலம் + புடைவை.]
நீலப்புறா	நீலப்புறா nīlappuṟā, பெ. (n.) கோயிற் புறா; blue rock pigeon-colomba intermedia. (சா.அக.);. [நீலம் + புறா.]
நீலப்பைங்குடம்	நீலப்பைங்குடம் nīlappaiṅguḍam, பெ. (n.) பச்சைக்குப்பி; blue green jar. "நீலப் பைங்குடந் தொலைச்சி" (பெரும்பாண். 382.);. [நீலம் + பை + குடம்.]
நீலப்பைஞ்சுனை	நீலப்பைஞ்சுனை nīlappaiñjuṉai, பெ. (n.) நீலப் பூவினையுடைய பசிய சுனை; blue flowered spring. "நிவந்த போல் இமயத்து நீலப் பைஞ்சுனை". (பரிபா. 5;47.);. [நீலம் + பை + சுனை.]
நீலப்பைம்போது	நீலப்பைம்போது nīlappaimbōtu, பெ. (n.) நீலமாகிய பசிய மலர்; blue-green flower. 'வாராராயினும் வரினும் அவர்நமக்கு யாராகியரோ தோழி நீர நீலம்பைப்போ துளிப் புதல" (குறுந்.110.);. [நீலம் + பைம்போது நீலம் = கருங்குவளை.]
நீலப்போது	நீலப்போது nīlappōtu, பெ. (n.) குவளை மலர்; nelumbo flower. "மாதரார் கண்ணு மதிநிழனீ ரிணைகொண்டு மலர்ந்த நீலப் போது மறியாது வண்டூச லாடும் புகரே யெம்மூர்" (சிலப்.6;6.);. [நீலம் + போது]

நீலம்	நீலம்1 nīlam, பெ. (n.) நீலமலர்; nelumboflower. "ஊதை யவிழ்த்த வுடையிதழ் ஒண்ணீலம்" (பரிபா.11;22.);. நீலம்2 nīlam, பெ. (n.) தருப்பைப்புல், நாணல்; kaus the sacred grass. "நீவந்தோங் கிமயத்து நீலப்பைஞ்சுனை" (பரிபா.5;47.);. நீலம்3 nīlam, பெ. (n.) 1. நீலநிறம் (திவா.);; blue azure or purple colour. 2. நீலச்சாயம்; blue die, indigo. 3. தொன்மணியு ளொன்று (பிங்.);; Sapphire. 4. மாணிக்க வகை; a kind of gem. "பதுமமு நீலமும்" (சிலப்.14;186.);. 5. ஒன்பது செல்வத்துளொன்று; one of the nine treatise of {Kuběra.} (நாமதீப.387.);; 6. கருப்பு (திவா.);, black colour. 7. இருள் (திவா.);. darkness. 8. கருங்குவடிள (திவா.);; blue melumbo, "நீலமொடு நெய்த னிகர்க்குந் தண்டுறை யூரன்" (ஐங்குறு.2.);. 9. நீல ஆடை; blue Cloth. "பூக்கரை நீலந் தழீஇ" (கலித்.15.);. 10. நஞ்சு; poison. "நீரேறு மேனியார் நீல முண்டார்" (தேவா.226.9.);. 11. மருந்தாகப் பயன்படும் தாமிரக் காடிப் படிக அடை (மூ.அ.);; verdigris. 12. கண்ணிலிடும் மை; collyrium. "நீல மிட்டகண் மடவியர் மயக்கால்" (அருட்பா.ii.கருணைபெறாதிரங்.7.);. 13. நீலமலை1 (பிங்.); பார்க்க;see {mia-malai} 14. பனைமரம் (அக.நி.);; palmyra tree. 15. பழைய காசு வகை (நேமிநா. சொல்.10.உரை.);; an old coin. [நிழல்=சாயல், இருட்டு, நிழல் → நிழ் → நீல் → நீலம். நீர் → நீல் → நீலம் = கடலின் நிறம்.] {'nila',} of a dark colour; dark blue or black; darkness. Gt. (p.522); gives {nila} the meaning of 'shade' and compares {D nelal (nilal);} (KKEDXXVIII);. நீலம்4 nīlam, பெ. (n.) நீலகேசி என்னும் பாவியம் (காப்பியம்);; the epic {Nilakēsi.}

நீலம்பற்றவை-த்தல்	நீலம்பற்றவை-த்தல்1 nīlambaṟṟavaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கதைகட்டுதல்; to fabricate a story. [நீலம் + பற்றவை-,] துணிக்குச் சாயமேற்றுவதைப் போல கதை கட்டி விடுதல்.
நீலம்பற்றவை	நீலம்பற்றவை2 nīlambaṟṟavaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) ஆடைக்கு நீலமேற்றுதல்; to dye a cloth with blue. [நீலம் + பற்றவை-,]
நீலம்பாரி-த்தல்	நீலம்பாரி-த்தல் nīlambārittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நச்சுயிரி தீண்டலால் உடம்பு நீலநிறமாதல் (இ.வ.);; to become blue, as the face or eyes by poisonous bites. 2. இருளடைதல் (வின்.);; to be darkened as the earth in an eclipse. [நீலம் + பாரி.]
நீலம்பாலை	நீலம்பாலை nīlambālai, பெ. (n.) வெட்பாலை மரம் (L.);; ivory tree.
நீலம்பாவி-த்தல்	நீலம்பாவி-த்தல் nīlambāvittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நீலம்பாரி-(நெல்லை.); பார்க்க;see {miampāri} [நீலம் + பாவி பாவு = பரவு பாவு → பாவி.]
நீலம்பிடிபடு-தல்	நீலம்பிடிபடு-தல் nīlambiḍibaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) கைகூடாமற் போதல்; to be impossible of accomplishment. [நீலம் + பிடி + படு-,]
நீலம்பூரி-த்தல்	நீலம்பூரி-த்தல் nīlambūrittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நீலம் பாரி-த்தல் பார்க்க;see {miam-par} [நீலம் + பூரி.]
நீலமண்டலம்	நீலமண்டலம்1 nīlamaṇṭalam, பெ. (n.) சிற்றீந்து (சங்.அக.);; dwarf wild date-palm. [நீலம் + மண்டலம்.] நீலமண்டலம்2 nīlamaṇṭalam, பெ. (n.) சிற்றீச்சை; small date fruit-phoenix farinifera. (சா.அக.);. [நீலம் + மண்டலம்.] மண்டிலம் → மண்டலம்.
நீலமணல்	நீலமணல் nīlamaṇal, பெ. (n.) கருமணல்; black sand. (சா.அக.);. [நீலம் + மணல்.]

நீலமணி	நீலமணி1 nīlamaṇi, பெ. (n.) பனைமரம் (வைத்தியபரிபா.);; palmyra tree. [நீலம் + மணி.] நீலமணி2 nīlamaṇi, பெ. (n.) 1. நீலம் பார்க்க;see {miam} "நீலமணி மிடற்றொருவன்" (புறநா.91.);. 2. கருவிழி (வின்.);; pupil of the eye. 3. தென்னை (சங்.அக.);; cocoanut tree. [நீலம் + மணி.]
நீலமணிகாசம்	நீலமணிகாசம் nīlamaṇikācam, பெ. (n.) நீலகாசம் பார்க்க;see {mia-kasam} (சா.அக.);. [நீலம் + மணிகாசம்.]
நீலமணிவண்ணன்	நீலமணிவண்ணன் nīlamaṇivaṇṇaṉ, திருமால் (சிலப்.6;54 உரை.); God {Tirumal} [நீலம் + மணி + வண்ணன்.]
நீலமணிவோன்	நீலமணிவோன் nīlamaṇivōṉ, பெ. (n.) முருகக்கடவுள் (நாமதீப.32.; Lord {Murugan.} {நீலம் + அணிவோன்.}
நீலமந்தி	நீலமந்தி nīlamandi, பெ. (n.) கருங்குரங்கு; black monkey -macacus {silenus.} (சா.அக.);. [நீலம் + மந்தி.]
நீலமருந்து	நீலமருந்து nīlamarundu, பெ. (n.) அவுரி (மலை.);; indigo. [நீலம் + மருந்து.]
நீலமல்லிகை	நீலமல்லிகை nīlamalligai, பெ. (n.) 1. நீலமலிக்கம் பார்க்க;see {nilamalikkam} 2. நீலநிற மல்லிகை; blue jasmine-agle marmelos. (சா.அக.);. [நீலம் + மல்லிகை.]
நீலமலிக்கம்	நீலமலிக்கம் nīlamalikkam, பெ. (n.) வில்வம்; bael fruittree - crataeva religiosa (சா.அக.);.

நீலமலை	நீலமலை nīlamalai, பெ. (n.) கோயம்புத்துருக்கு அருகில் உள்ள நீண்ட மலைத்தொடர்; a hill station near Coimbatore. [நீலம் + மலை.]
நீலமலைச்சண்பகம்	நீலமலைச்சண்பகம் nīlamalaiccaṇpagam, பெ. (n.) நீல மலையிலுண்டாகும் பெரிய மரம்; white stalked fruited tulip tree of The Nilgris. [நீலமலை + சண்பகம்.]
நீலமலைத்தொடர்	நீலமலைத்தொடர் nīlamalaittoḍar, பெ. (n.) நீலமலை பார்க்க;see {mia-malai} [நீலமலை + தொடர்.]
நீலமாதகம்	நீலமாதகம் nīlamātagam, பெ. (n.) கையாந்த கரை; eclipse plant. eclypta-prostrata. (சா.அக.);.
நீலமார்க்கம்	நீலமார்க்கம் nīlamārkkam, பெ. (n.) கையாந்தகரை; eclipse plant-eclypta prostrata. (சா.அக.);. [நீல + மார்க்கம்.]
நீலமீலிகை	நீலமீலிகை nīlamīligai, பெ. (n.) மின்மினிப்பூச்சி (யாழ்.அக.);; fire fly. [நீலம் + மீலிகை.]
நீலமுள்ளி	நீலமுள்ளி nīlamuḷḷi, பெ. (n.) செடிவகை (c.);; fragrant sky bule. [நீலம் + முள்ளி.]
நீலமெடு-த்தல்	நீலமெடு-த்தல் nīlameḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) அவுரியிலிருந்து நீலச்சாயம் உண்டாக்குதல்; to extract blue dye from the indigo. [நீலம் + எடு-,]
நீலமென்சிறை	நீலமென்சிறை nīlameṉciṟai, பெ. (n.) நீலநிறமுடைய மெல்லிய சிறகு; blue-coloured feather. "நீலமென்சிறை வள்ளுகிர்ப் பறவை நெல்லியம்புளிமாந்தியயலது முள்ளி லம்பணை மூங்கிற் றூங்கும்" (குறுந். 201.);. [நீலம் + மென்சிறை]

நீலமேகநோய்	நீலமேகநோய் nīlamēkanōy, பெ. (n.) குருதி யோட்டக் குறைவினாலும் குருதி தூய்மைப் படாமையாலும் உடலை நீலநிறமாகச் செய்யும் நோய்; a disease in which the body is rendered blue or has a blue tint arising either from imperfect circulation of the blood or due in sufficient oxygenation of the blood-cyanosis, blue disease.(சா.அக.);.
நீலமேகம்	நீலமேகம்1 nīlamēkam, பெ. (n.) கார்முகில்; dark clouds. "நீலமேக நெடும்பொற் குன்றத்துப் பால்விரிந் தகலாது படிந்தது போல" (சிலப். 11;35.);. [நீலம் + மேகம்.] நீலமேகம்2 nīlamēkam, பெ. (n.) நீலமேக நோய் பார்க்க;see {nīla-mēga – nōi} (சா.அக.);. [நீலம் + மேகம். மேகம் = மேகநோய்.]
நீலமேகரோகம்	நீலமேகரோகம் nīlamēkarōkam, பெ. (n.) நீலமேகம்2 பார்க்க;see {nilamēgam}
நீலமேகன்	நீலமேகன் nīlamēkaṉ, பெ. (n.) நீலமேனியன், 1.பார்க்க;see {ni'améniyan} [நீலம் + மேகன்.]
நீலமேனிநெடியோன்	நீலமேனிநெடியோன் nīlamēṉineḍiyōṉ, பெ. (n.) Tirumal. "வால்வளை மேனி வாலியோன் கோயிலும் நீலமேனி நெடியோன் கோயிலும்" (சிலப். 5.171.);. [நீலம் + மேனி + நெடியோன்.]
நீலமேனியன்	நீலமேனியன் nīlamēṉiyaṉ, பெ. (n.) 1. திருமால்;{Tirumal,} 2. நீலக்காரம் பார்க்க;see {nila-k-kāram} [நீலம் + மேனியன்.]
நீலயானை	நீலயானை nīlayāṉai, பெ. (n.) இரவு; night "மாலை நெற்றி வான்பிறைக் கோட்டுநீல யானை மேலோர் இன்றி" (மணிமே. 19;19.);.
நீலர்	நீலர் nīlar, பெ. (n.) அரக்கர் (நாமதீப. 73.); {rāksasas.} [நீலம்→நீலர்.]
நீலரோகம்	நீலரோகம் nīlarōkam, பெ. (n.) நீலமேகம் பார்க்க;see {nila-mégam.} [நீல + ரோகம்.]

நீலல்லி	நீலல்லி nīlalli, பெ. (n.) நீலவல்லி (இ.வ. பார்க்க;see {nila-v-a/} [நீலம் + அல்லி.]
நீலலோகிதம்	நீலலோகிதம் nīlalōkidam, பெ. (n.) ஏகாதசருத்திரருள் ஒருவர் (திவா.);; a rudra one of {ékātaca-rutti-rar.} "கருமையும் செம்மையும் கலந்த வடிவம் சோதியுணீலலோகித நிலவு மேருவைப் போலு மிக்கதோர் புருடனிற்பதே" (சேதுபு. சிவதீர். 74.); (கதி.அக.);. [நீலம் + லோகிதம்.]
நீலவண்ணம்	நீலவண்ணம் nīlavaṇṇam, பெ. (n.) 1. நீல நிறம்; blue colour. 2. நீலச்சாயம் (வின்.);; blue dye 3. தீப்பொழியும் முகில் (பிங்.);; a cloud which rains fire. [நீலம் + வண்ணம்.]
நீலவண்ணன்	நீலவண்ணன் nīlavaṇṇaṉ, பெ. (n.) 1. திருமால்;{Tirumål.} 2. காரி; Saturn. [நீலம் + வண்ணன்.]
நீலவண்ணான்	நீலவண்ணான் nīlavaṇṇāṉ, பெ. (n.) சாயக்காரன் (வின்.);; dyer. [நீலம் + வண்ணம் + ஆன்.]
நீலவல்லி	நீலவல்லி nīlavalli, பெ. (n.) கருநெய்தல்; blue Indian water-lilly. [நீலம் + அல்லி.]
நீலவல்லிக்கிழங்கு	நீலவல்லிக்கிழங்கு nīlavallikkiḻṅgu, பெ. (n.) நீல அல்லிக்கிழங்கு; bulb of nymphae stellata. (சா.அக.);. [நீல + அல்லி + கிழங்கு.]
நீலவழுதலை	நீலவழுதலை nīlavaḻudalai, பெ. (n.) நீலக் கத்தரி பார்க்க;see {nila-k-kattari} [நீலம் + வழுதலை.]

நீலவழுதுணை	நீலவழுதுணை nīlavaḻuduṇai, பெ. (n.) நீலக்கத்தரி (வின்.); பார்க்க;see {mia-katari} [நீலம் + வழுதுணை.]
நீலவிதானம்	நீலவிதானம் nīlavitāṉam, பெ. (n.) நீலப்பட்டு மேற்கட்டியின் கீ நிறுத்திய பந்தல்; canopy. "நீல விதானத்து நித்திலப் பூம்பந்தர்க் கீழ்" (சிலப். 1;49.);. [நீலம் + விதானம்.]
நீலவூமத்தை	நீலவூமத்தை nīlavūmattai, பெ. (n.) ஊமத்தை வகை; bule thorn-apple. [நீலம் + ஊமத்தை.]
நீலவேலி	நீலவேலி nīlavēli, பெ. (n.) நீலக்கொடி வேலி பார்க்க;see {nila-k-kod-vés} (சா.அக.);. [நீலம் + வேலி.]
நீலன்	நீலன்1 nīlaṉ, பெ. (n.) 1. காரி (திவா.);; Saturn 2. கொடியவன்; wicked person. "நிவர்த் தியவை வேண்டு மிந்த நீலனுக்கே" (தாயு. பன்மாலை. 6.);. 3. குரங்கு வீரன் (கம்பரா. தானை. 8.);; a monkey chief in Rama's army. 4. குதிரைவகை (அசுவசா.);; a horse with particular marks. 5. மாங்கனி வகை (இ.வ.);; a variety of mango. நீலன்2 nīlaṉ, பெ. (n.) 1. கருங்குரங்கு; blue black monkey. 2. துருசு; blue vitriol. 3. கரு நெல்லி; blue black gooseberry. (சா. அக.);. நீலம்→நீலன்.
நீலன்சம்பா	நீலன்சம்பா nīlaṉcambā, பெ. (n.) நீலஞ் சம்பா பார்க்க;see {nilañ-jambā.} [நீலன் + சம்பா.]

நீலா	நீலா nīlā, பெ. (n.) அவுரி (சங்.அக.);; indigo plant.
நீலாங்கம்	நீலாங்கம் nīlāṅgam, பெ. (n.) 1. புழு ; worm. 2. மலைத் தேள்; scorpion of the hills. [நீலம் + அங்கம்.]
நீலாங்கு	நீலாங்கு nīlāṅgu, பெ. (n.) நீலாங்கநும், 1. (சங்.அக.); பார்க்க;see {nīlārigam} [நீலாங்கம் → நீலாங்கு.]
நீலாஞ்சனக்கல்	நீலாஞ்சனக்கல் nīlāñjaṉakkal, பெ. (n.) கருப்புக்கல் (வின்.);; sulphide of antimony. [நீலம்+அஞ்சனம்+கல்.]
நீலாஞ்சனம்	நீலாஞ்சனம் nīlāñjaṉam, பெ. (n.) 1. நீலக் காரம் (வின்.); பார்க்க;see {nilakkaram.} 2. நீலாஞ்சனக்கல் (யாழ்.அக.);;பார்க்க;see{nlalapa-k-kal} 3. கல்லீயம் (யாழ்.அக.);; a kind of lead. [நீலம்+அஞ்சனம்.]
நீலாஞ்சனை	நீலாஞ்சனை nīlāñjaṉai, பெ. (n.) மின்னல் (யாழ்.அக.);; lightning. [நீலம்+அஞ்சனை.]
நீலாப்பிரகம்	நீலாப்பிரகம் nīlāppiragam, பெ. (n.) கரு மணல் (யாழ்.அக.);; fine black sand.
நீலாம்பரம்	நீலாம்பரம் nīlāmbaram, பெ. (n.) செடி வகை; dense-spiked blue nail dye. [நீலம் + அம்பரம்.]
நீலாம்பரன்	நீலாம்பரன் nīlāmbaraṉ, பெ. (n.) பலபத்திரன்; Balabhatra. "நீலாம்பரனும் யதுவீர நிருபர் யாரும்" (பாரத. அருச்சனன்றீர். 81.);. [நீலம்+அம்பரன்.]

நீலாம்பரி	நீலாம்பரி nīlāmbari, பெ. (n.) 1. செடிவகை; blue fox-tail nail dye. 2. நீலாம்புரி (இ.வ.); பார்க்க;see {niāmbur.} [நீலம் + அம்பரி.]
நீலாம்பல்	நீலாம்பல் nīlāmbal, பெ. (n.) நீலோற்பலம் (இ.வ.); பார்க்க;see {niðrbalam} [நீலம் + ஆம்பல்.]
நீலாம்புசம்	நீலாம்புசம் nīlāmbusam, பெ. (n.) நீலோற் பலம் (சங்.அக.); பார்க்க;see {micrbalam.} [நீலம் + அம்புசம்.]
நீலாம்புரி	நீலாம்புரி1 nīlāmburi, பெ. (n.) ஒருவகைப் பண் (யாழ்.அக.);; a kind of melody type. [நீலம் + அம்புரி.] நீலாம்புரி2 nīlāmburi, பெ. (n.) 1. காசாங்கம்-காசாவின் சமூலம்; the entire iron wood tree-memy, cylon edule. 2. நிலவு; moon. 3.நீலாம்பரி பார்க்க;see {nilambari} (சா.அக.);.
நீலாம்புரியாள்	நீலாம்புரியாள் nīlāmburiyāḷ, பெ. (n.) அலரி; oleander-nerium odorum. [நீலம் + அம்புரி + ஆள்.]
நீலார்கண்டம்	நீலார்கண்டம் nīlārkaṇṭam, பெ. (n.) கருமை; black. [நீலம் + ஆர் + கண்டம்.]
நீலாரம்	நீலாரம் nīlāram, பெ. (n.) நீவாரம் பார்க்க;see {nivāram} (சா. அக.);.

நீலி	நீலி1 nīli, பெ. (n.) நீலநிறத்தை யுடையோள், கொற்றவையின் மறுபெயர்; durga. "சூலி நீலி மாலவற் கிளங்கிளை" (சிலப். 12;68.);. "சங்கரி யந்தரி நீலி சடாமுடி" (சிலப். 12;25.);. "நிலைக்களங் காணா நீலி யென்போள்" (சிலப். 23;159.);. [நீலம் → நீலி] நீலி2 nīli, பெ. (n.) 1. கருநிறம் (பிங்.);; black hue. 2. கொற்றவை (பிங்.);; Durgai. 3. மலை மகள் (பிங்.);;{Parvati} "நீலியோடுனை நாடொறு மருச்சித்து" (சிவப். பிரபந். சோண. 55.);. 4. ஒரு பெண் பேய்; afemale devil. "மாறுகொடு பழையனூர் நீலிசெய்த வஞ்சனையால்" (சேக்கிழார். பு. 15.);. 5. கொடியவள் (இ.வ.);; wicked woman. 6. அவுரி (நாமதீப. 295.);; indigo plant. 7. மேகவண்ணப் பூவுள்ள மருதோன்றி (l.);; western ghats blue nail dye. 8. நீலாம்பரம் பார்க்க;see {milambaram} 9. கருநொச்சி (மலை.);; three-leaved chaste tree. 10. பாம்பின் நச்சுப் பற்களுளொன்று (வின்.);; a poison fang of a snake. 11. துரிசு (நாமதீப.397.);; bule vitriol. நீலி3 nīli, பெ. (n.) தீங்கு நினைக்கும் பசப்புக் காரி; Wicked woman who feigns innocence. அந்த நீலி சொல்வதைக் கேட்டுக் கொண்டு என்னைத் திட்டுவதா? (பழ.);. [நீலம் → நீலி]
நீலிக்கண்ணீர்	நீலிக்கண்ணீர் nīlikkaṇṇīr, பெ. (n.) உண்மையான வருத்தமின்றிப் பொய்யாக வடிக்கும் கண்ணீர், போலி வருத்தம்; insincere tears. crocodile tears. முதலாளியின் நீலிக்கண்ணீரைக் கண்டு தொழிலாளிகள் ஏமாந்து விடக் கூடாது எனக் தொழிற்சங்கத் தலைவர் முழங்கினார். (உ.வ.);. [நீலி + கண்ணீர்.]
நீலிகற்பம்	நீலிகற்பம் nīligaṟpam, பெ. (n.) என்றும் மாறாஇளமைசெய் கற்பமூலிகை; a reluvenating drug taken for longevity. (சா.அக.);. [நீலி + கற்பம்.]

நீலிகை	நீலிகை nīligai, பெ. (n.) அவுரி (யாழ்.அக.);; Indigo plant.
நீலிசம்	நீலிசம் nīlisam, பெ. (n.) பசலை; spinachportulaca qudrifida. (சா.அக.);.
நீலிஞ்சிகை	நீலிஞ்சிகை nīliñjigai, பெ. (n.) பசு; cow. (சா.அக.);.
நீலித்தனம்	நீலித்தனம் nīlittaṉam, பெ. (n.) 1. கொடுமை (இ.வ.);; cruelty, wickedness, hard-heartedness. 2. பாசாங்கு; pretence. 3. செருக்கு (வின்.);; impudence. [நீலி + தனம்]
நீலிதம்	நீலிதம் nīlidam, பெ. (n.) நீலநிறமானது; that which is blue. "பரிமள நீலிதவுடை யாடையுடுத்தாள் பாரத" (அருச்சுனன்றவ. 158.);. [நீலம் + இதம்.]
நீலிமருந்து	நீலிமருந்து nīlimarundu, பெ. (n.) அவுரிச் சாயம்; indigo dye-indigo fera. (சா.அக.);.
நீலியம்	நீலியம் nīliyam, பெ. (n.) மருதோன்றி; fra grant nail dye-mindic-lawsonia alba. (சா.அக.);.
நீலியாவரை	நீலியாவரை nīliyāvarai, பெ. (n.) சூரத்து நீலாவரை; surat senna. (சா.அக.);.
நீலினி	நீலினி nīliṉi, பெ. (n.) அவுரி (யாழ்.அக.);; indigo plant.
நீவரகம்	நீவரகம் nīvaragam, பெ. (n.) dearth, tamine.

நீவரசிகம்	நீவரசிகம் nīvarasigam, பெ. (n.) பிச்சிப்பூடு; spanish jasmin-jasminum grandflorum.
நீவார்	நீவார் nīvār, பெ. (n.) நீவாரம் பார்க்க. see {nivāram.} (சா.அக.);. [நீவாரம் → நீவார்]
நீவாரம்	நீவாரம் nīvāram, பெ. (n.) குளநெல் (திவா.);; wild rice. "நீவாரத்தாளினில்" (இரகு அயனு. 15.);. 2. செந்தினை (மூ.அ.);;İtalian millet.
நீவாரி	நீவாரி nīvāri, பெ. (n.) நீவாரம் பார்க்க;see {nivāram} [நீவாரம் → நீவாளி.]
நீவான்	நீவான் nīvāṉ, பெ. (n.) மீகாமன் (அக.நி.);; SteerS man. [நாவு → நீவு → நிவான்.]
நீவி	நீவி1 nīvi, பெ. (n.) 1. கொய்சகம் (திவா.);; ornamental plaiting in a saree hanging from the waist 2. மகளிர் ஆடையுடுத்தும் போது இடையில் முடிக்கும் முடிச்சு; knot of a saree tied at the waist when dressing. "நீவி நிதம்ப வுழத்தியர்" (பெரியபு ஆனாய. 2.);. 3. ஆடை (திவா.);; cloth. 4. கிழி; money or other valuables tied up in a cloth. "ஓங்கிய நீவிக் கைக் கொடருமி" (திருவாலவா. 16. 11.);. நீவி2 nīvi, பெ. (n.) 1. துடைக்கை; wiping. 2. இறகு; feather. நீவி3 nīvi, பெ. (n.) 1. தெரிநிலை வினையெச்சம்; an inf ending. "மாசறு சுடர் நுத னீவி" (கு.பா. 182.);. 2. சீலை; saree "நீவியின்றியிந் நெற்றியுங்கண்ணுதல்" (கந்தபு. ததிசியுத்.56.); (கதி.அக.);

நீவியம்	நீவியம் nīviyam, பெ. (n.) நீவி 1, 3 (சூடா.); பார்க்க;see {nivi} [நீவி → நீவியம்]
நீவிர்	நீவிர் nīvir, பெ. (n.) முன்னிலைப் பெயர்; second person. "நீவிரிவண் வந்து புகலும்" (சிவரக. தாருக. 28.); (கதி.அக.);. நீவிர் nīvir, பெ. (n.) நீங்கள் (நன். 287.); you. க. நீவு. நீ (ஒருமை); → நீவிர் (பன்மை);

நீவு	நீவு1 nīvudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) கையாலே தடவுதல் பூசுதல்; to stroke, daub. "சாரல் ஆரம் வண்டுபட நீவி" (நற். 259.);. நீவு2 nīvudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கைவிடுதல்; to cease, discontinue. "ஒலிநீவி யினநாரை முக்கோல்கொளந்தணர் முதுமொழி நினைவார்போல் எக்கர்மேல் இறைகொள்ள" (கலித். 126.);. 2. கடத்தல்; to pass beyond, transgress. "எந்தை யருங்கடி நீவி" (குறிஞ்சிப்.20.);. 3. அழித்தல் (அக.நி.);; to destroy. 4. அறுத்தல்; to break asunder, as a chain. "பின்னிய தொடர் நீவி" (கலித்.15.);. க. நீவு. நீவு3 nīvudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தடவிக்கொடுத்தல்; to stroke, rub gently, handle softly. "தன்னைப் புறம்பழித்து நீவ" (கலித். 51.);. 2. கோதுதல்; to smooth by passing the fingers over. "பொம்ம லோதி நீவி யோனே" (குறுந். 379.);. 3. துடைத்தல்; to wipe off. "ஒண்ணுத னீவுவர் காதலர்" (கலித்.4);. 4. பரப்புதல்; to spread. "நீவிநித்திலம் பரத்திய ருணக்குவ" (பெரியபு. திருக்குறிப். 6.);. 5. பூசுதல்; to daub, smear. "நறுஞ்சாந்து நீவிய கேழ்கிள ரகலத்து" (மதுரைக். 493.);. நீவு4 nīvudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) தூண்டுதல்; to propel; to raise, as the wick of a lamp. நீவு5 nīvudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) smooth out (the surface of a page);. to press (the pleats of a saree);. புத்தகத்தின் பக்கத்தை நீவி விட்டுக்கொண்டே படிப்பது சிலரின் பழக்கம். (உ.வ.);.

நீழல்	நீழல்1 nīḻl, பெ. (n.) நிழல் பார்க்க;see {mial} "பலகுடை நீழலுந் தன்குடைக்கீழ்க் காண்பர்" (குறள், 1034.);. [நிழல் → நீழல்] நீழல்2 nīḻl, பெ. (n.) 1. காற்று (திவா.);; wind. 2. குளிர்தடம், ஒளி ஒதுக்கம், சாயல்; shade. "ஈசன் எந்தை இணையடி நீழலே" (திருஞான. தேவாரம்);. [நிழல் → நீழல்]
நீழலவர்	நீழலவர்1 nīḻlavar, பெ. (n.) இரப்போர்க் கெல்லாம் ஈதலாகிய தண்ணளியுடையோர்; a kind hearted person. "பலகுடை நீழலும் தங்குடைக்கீழ்க் காண்பர் அலகுடை நீழ லவர்" (குறள், 1034.);. [நிழல் → நீழல் → நீழலவர்.] [நிழல் → நிழல். நிழல் = வெம்மைக்கு மாறானது குளுமை, தண்ணளி.] நீழலவர்2 nīḻlavar, பெ. (n.) agriculturists as kind hearted. "நீழலவர் என்றது இரப்போர்க் கெல்லாம் ஈயும் தண்ணளி பற்றி" (குறள், 1034, மரபுரை.);. [நீழல் + அவர்; நிழல் = குளுமை நிழல் → நிழல்.]
நீழி	நீழி nīḻi, பெ. (n.) மரமஞ்சள்; tree turmericcoscinium fenestratum. (சா.அக.);.
நீழை	நீழை1 nīḻai, பெ. (n.) ஒளி; light, lusture. "நீழை யாண்மலர்" (அரிசமய. குலசே. 5.);. நீழை2 nīḻai, பெ. (n.) நீளை1 (கயாகரம்); பார்க்க;see {nilai}

நீள்	நீள்1 nīḷudal, 16 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நீடு பார்க்க;see {nidu.} 2. பெருமையாதல்; to be great. "நீள்கழற் கன்பு செய்வாம்" (கந்தபு. கடவுள்வா. 2.);. 3. ஒடுதல் (திவா.);; to run. ம. நீளுக, நீள, நீளெ, நீளவே. நூல் (நீட்சிக்கருத்துவேர்); → நெல் நெள் → நெகிழ் → நெகிள் → நிகள் → நீள். நீள்2 nīḷ, பெ. (n.) 1. நீளம் (வின்.);; length. extension, elongation. 2. நெடுங்காலம்; long time, duration. நீடுங்காய் (கலித். 131.);. 3. உயரம் (வின்.);; height, tallness, loftness. 4. ஆழம்; depth. "நீணிலைக் கூவல்" (கல்லா. 12.);. 5. ஒளி (வின்.);; light, ustre. 6. ஒழுங்கு (சது.);; order, series, row. தெ. நீலுகு (உடலுறுப்புக்களை நீட்டுதல்);; கோத, நீர், நீன்; நீட் (நீளுதல்);;துட நீர் (நீட்டுதல், விரித்தல்);. [நெகிள் → நிகள் → நீள்.]
நீள்கோளம்	நீள்கோளம் nīḷāḷam, பெ. (n.) முட்டை வடிவமான கோளம் (வின்.);; spheroid. [நீள் + கோளம்]
நீள்சடையான்	நீள்சடையான் nīḷcaḍaiyāṉ, பெ. (n.) கொன்றை; Indian laburhnum. [நீள் + சடையாள்.]
நீள்சடையோன்	நீள்சடையோன்1 nīḷcaḍaiyōṉ, பெ. (n.) நீளச்சம் பார்க்க;see {miaccam} (சா.அக.);. [நீள் + சடையோன்.] நீள்சடையோன்2 nīḷcaḍaiyōṉ, பெ. (n.) 1. சிவபெருமான்;{Sivan,} as having long matted locks. 2. சரக்கொன்றை (மலை.);; Indian laburnum. [நீள் + சடையோன்.]

நீள்சதுரம்	நீள்சதுரம் nīḷcaduram, பெ. (n.) செவ்வகம்; rectangle. [நீள் + சதுரம்.]
நீள்புகழ்	நீள்புகழ் nīḷpugaḻ, பெ. (n.) பொன்றாது நிற்கும் புகழ்; a great virture. "நிலவரை நீள்புகழ் ஆற்றின் புலவரைப் போற்றாது புத்தே ளுலகு" (குறள், 234.);.
நீள்மைஅளவி	நீள்மைஅளவி nīḷmaiaḷavi, பெ. (n.) நீளத்தை அளவிடும் கருவி; extenso meter. [நீள்மை + அளவி.]
நீள்வட்டம்	நீள்வட்டம் nīḷvaṭṭam, பெ. (n.) முட்டை வடிவம்; ellipse. 'நிலவுலகம் கதிரவனை நீள்வட்டப் பாதையில் சுற்றி வருகிறது' (உ.வ.);
நீள	நீள nīḷa, பெ. அ. (adj.) 1. நெடுந்தொலைவாக; to a great length or distance. 2. நெடுங்காலமாக; all along. "நீளநினைந்தடியே னுமை நித்தலுங் கைதொழுதேன்" (தேவா. 825, 1.);. 3. மிகு தொலையில் (இ.வ.);; at a great distance. [நீள் → நீள.]
நீளக்க	நீளக்க nīḷakka, பெ. அ (adj.) நீள பார்க்க;see {nila} [நீள் → நீள → நீளக்க.]
நீளங்கடை	நீளங்கடை nīḷaṅgaḍai, பெ. (n.) நாட்செல்லுகை (யாழ். அக.);; delay, procrastination. [நீளம் + கடை.]
நீளச்சம்	நீளச்சம் nīḷaccam, பெ. (n.) கொன்றை; cassia-cassia fistula. (சா.அக.);.

நீளத்தில்விடு-தல்	நீளத்தில்விடு-தல் nīḷaddilviḍudal, 17 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. காலநீட்டித்தல்; to protract delay. 2. வெறும் பேச்சுப் பேசிக்காலத்தைக் கடத்துதல்; to put off with empty words. 3. வேண்டுமென்றே புறக் கணிப்பு செய்தல்; to neglect intentionally. [நீள் → நீளம் → நீளத்தில் + விடு-,]
நீளத்திலே போ-தல்	நீளத்திலே போ-தல் nīḷattilēpōtal, 8. செ.கு.வி. (v.i.) 1. நீளவாட்டமாய்ச் செல்லுதல்; to go lengthwise. 2. தாழ்ச்சியாதல் (வின்.);; to be protracted; to be put off. [நீள் → நீளம் → நீளத்திலே + போ-,]
நீளப்பூச்சி	நீளப்பூச்சி nīḷappūcci, பெ. (n.) வயிற்றுப் பூச்சிவகை (வின்.);; tapeworm, as being long. [நீளம் + பூச்சி.]
நீளம்	நீளம்1 nīḷam, பெ. (n.) 1. நெடுமை; extension, length. "நீளம் பெறுங் கண்களே" (திருக்கோ. 109.);. 2. தொலைவு (பிங்.);; distance remoteness. 'கையானீளமாப் புடைப்ப' (சீவக. 2248.);. 3. தாழ்ச்சி (வின்.);; delay, procrastination. க. நீள. ம. நீளம். [நீள் → நீளம்.] [நூல் → நீட்சிக்கருத்துவேர். நூல் → நெல் → நெள் → நெகிழ் → நெகிள்→ நிகள் → நீள் → நீளம் = நீண்டு செல்வது.] நீளம்2 nīḷam, பெ. (n.) பறவைக்கூடு; bird's nest. "நீள நீங்கிய பறவையின் விண்ணுற நிமிர்ந் தான்" (கம்பரா. நவந். 40.);
நீளம்தாண்டுதல்	நீளம்தாண்டுதல் nīḷamdāṇṭudal, பெ. (n.) long jump. [நீளம் + தாண்டுதல்.]
நீளமல்லிகை	நீளமல்லிகை nīḷamalligai, பெ. (n.) மல்லிகை (இ.வ.);; Arabian jasmine. [நீளம் + மல்லிகை.]

நீளமாக	நீளமாக nīḷamāka, பெ.அ. (adj.) இயல்பான நீளத்தை விட அதிகமாக; long. நீளமான பாதை (உ.வ.);. கயிறு நீளமாக இருக்கிறது. (உ..வ.);. [நீளம் → நீளமாக.]
நீளலை	நீளலை nīḷalai, பெ. (n.) நெடுந்தொலைவு வரை தெரியும் ஒளியலை; long distance wave. சிவப்பு நிறம் நீளலையைக் கொண்டதால் போக்குவரத்து விளக்குகளில் நிறுத்துங் குறியாக அந்நிறம் கொண்ட விளக்குகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. (உ.வ.);. [நீள் + அலை.]
நீளவாடு	நீளவாடு nīḷavāṭu, பெ. (n.) நெடும்போக்கு (இ.வ.);; lengthwise direction. [நீளம் + வாடு. மாடு → வாடு.] ஒ.நோ;தலைமாடு
நீளாதேவி	நீளாதேவி nīḷātēvi, பெ. (n.) திருமால் தேவியருளொருத்தி (அபி.சிந்.);; a wite of {Tirumā.}

நீளி	நீளி1 nīḷittal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நீளுதல் (வின்.);; to be lengthened, extended. 2.நெடுங்காலமிருத்தல்; to be long as time or life; to be prolonged; to last long endure. 3. கணங்குதல்; to be protracted delayed க. நீள். [நீள் → நீளி-,] நீளி2 nīḷi, பெ. (n.) 1. நெடியவன் (வின்.);; tall person. 2. நெடியது; that which is long, lofty. "நிணம்பசைகொண்ட நீளி நெடும்பல்" (பெருங். இலாவாண. 8, 108.);. [நீள் → நீளி.] நீளி3 nīḷi, பெ. (n.) 1. நீளத்தையுடையது; that which is long. 'நெடுந்தரு நீளிகள்' (கந்தபு. அக்கினிமுகா.104.);. 2. தெரிநிலை வினைப்பகுதி (கதி.அக.);; verbal part. [நீள் → நீளி.]
நீளிடை	நீளிடை nīḷiḍai, பெ. (n.) 1. நெடுந்தொலைவு; long distance. "இன்ப நீளிடைப் பயக்கும்" (கல்லா. 2.);. 2. நெடியவழி; long way. "நீளிடைச் செல்" (கலித். 10.);. 3. காடு; jungle tract. "நீளிடை மருங்கின்" (சிலப். 13; 12, அரும்.). [நீள் → நீளிடை.]
நீளிடையத்தம்	நீளிடையத்தம் nīḷiḍaiyattam, பெ. (n.) நீண்டநெறி; a long distance. "தோளும் அழியும் நாளும் சென்றென நீளிடை அத்தம் நோக்கி வாள் அற்றுக் கண்ணுங் காட்சித் தெளிவின வெள்ளீத்து" (நற். 397.);. [நீள் + இடை + அத்தம்.]
நீளிப்பு	நீளிப்பு nīḷippu, பெ. (n.) நீளுகை (வின்.);; prolongation. [நீள் → நீளிப்பு.]

நீளியசாரை	நீளியசாரை nīḷiyacārai, பெ. (n.) கானகக்கல் (யாழ்.அக.);; a kind of metallic ore. [நீளிய + காரை.]
நீளியது	நீளியது nīḷiyadu, பெ. (n.) 1. நீண்டது (வின்.);; that which is long. 2. நீக்கமற நிறைந்திருப்பது; that which is omnipresent. "காலமுஞ் சிறிது நீளியதல்ல" (ஞானவா. லீலை. 32.);. [நீள் → நீளியது.]
நீளியன்	நீளியன் nīḷiyaṉ, பெ. (n.) நெடியவன் (யாழ்.அக.);; tall man. [நீள் → நீளியன்.]
நீளுமை	நீளுமை nīḷumai, பெ. (n.) உடையாமல் கம்பிகளாக இழுக்கப்படும் ஆற்றல்; ductility. [நீள் → நீளுமை.]
நீளெட்டு	நீளெட்டு nīḷeṭṭu, பெ. (n.) தேசியப்படை மாணவர் பயிற்சி ஏவல்களுள் ஒன்று; one of the command in N.C.C., step out. [நீள் + எட்டு.] நீள் → நீளம் → நீளமாக எடு → எட்டு = காலின் எடுப்பு, அடிவைப்பு. எட்டு என்பது காலின் எடுப்பையும் அடிவைப்பையும் குறிக்கும். விரைவாய் நடத்தற்கேவுதலை எட்டி நடவென்றும், நாலெட்டில் சென்றுவாவென்றும், ஒரெட்டில் ஓடிவா என்றும் வழங்குவதைக் காணலாம்.
நீளெரி	நீளெரி nīḷeri, பெ. (n.) 1. பெருநெருப்பு; great fire. conflagration. "நீணகர் நீளெரி வைத்தருளாயென்று" (திவ். இயற். திருவிருத். 92.);. 2. மிகுவெப்பம்; extreme heat. "கதிர்தெற நீளெரி பரந்த நெடுந்தா ளியாத்து" (அகநா.51.);. [நீள் + எரி.]

நீளை	நீளை1 nīḷai, பெ. (n.) காற்று (பிங்.);; wind. [நீள் + ஐ.] [நூல் - நீட்சிக்கருத்துவேர். நூல் → நெல் → நெள் → நெகிழ் → நெகிள் → நிகள் → நீள். நீள் → நீளை (நீண்டு இயங்குவது);.] நீளை2 nīḷai, பெ. (n.) நீளதேவி பார்க்க;see {ொladevi} "நீளைக்கு மணவாள ராடிரூசல்" (அஷ்டப். சீரங்கநாயக. 9.);. [நீள் → நீளை.]
நீற்கண்டன்	நீற்கண்டன் nīṟkaṇṭaṉ, பெ. (n.) நீலகண்டன் பார்க்க;see {nila-kandan} [நீலகண்டன் → நீற்கண்டன்] நீலம் என்ற சொல் அம் ஈறு கெட்டு நீல் என நின்று 'ல்' , 'ற்' ஆயிற்று
நீற்புப்பிழை	நீற்புப்பிழை nīṟpuppiḻai, பெ. (n.) எரி பொருள் எச்சம், ஆவியாக்கத்தில் மிச்சம்; residual error. கன்னெய் (பெட்ரோலியம்); பிரித்தெடுப்பின்போது நீற்புப்பிழையாக தார் கிடைக்கிறது. (உ.வ.);. [நீற்பு + பிழை.]
நீற்றமுது	நீற்றமுது nīṟṟamudu, பெ. (n.) lime used With betel. [நீறு + அமுது.] சுண்ணாம்புக் கல்லைச் கட்டு நீறாக்கிச் சுண்ணாம்பாக்குவர் உண்ணத் தகுவன அனைத்தையும் அமுதென அழைப்பது மாலியர் வழக்கு. அவ் வகையில் சுண்ணாம்பு நீரும் அமுதெனப் பட்டது.
நீற்றறை	நீற்றறை nīṟṟaṟai, பெ. (n.) சுண்ணாம்புக் காளவாய்; lime kiln. "நீற்றறை… மலர்ப் பொய்கையாக" (பிரபுலிங். துதி. 9.);. [நீறு → நீற்று + அறை.]

நீற்று	நீற்று1 nīṟṟudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நீறச் செய்தல்; to slake, as lime. 2. பொடியாக்குதல் (வின்.);; to reduce to ashes or powder. 3. கனிமங்களைப் பற்பமாக்குதல்; to calcine, as metals; to Calcinate. ம. நீற்றுக. [நீறு → நீற்று + தல்.]
நீற்றுதல்	நீற்றுதல்2 nīṟṟudal, பெ. (n.) உலர்த்துதல், சாம்பலாக்குதல், பொடியாக்குதல்; calcinations. சுண்ணாம்புக் கல்லிருந்தும் கடல் சிப்பிகளி லிருந்தும் நீற்றுதல் முறையிலேயே சுண்ணாம் புப்பொடி பெறப்படுகிறது. (உ.வ.);. [நீறு → நீற்று]
நீற்றுக்குட்டான்	நீற்றுக்குட்டான் nīṟṟukkuṭṭāṉ, பெ. (n.) கள்ளிறக்குவோன் பயன்படுத்தும் சிறிய சுண்ணாம்பு (யாழ்ப்.);; the small lime basket of a toddy drawer [நீறு → நீற்று + குட்டான்.]
நீற்றுக்கோயில்	நீற்றுக்கோயில் nīṟṟukāyil, பெ. (n.) திருநீற்றுப்பை; bag for sacred ashes. "நீற்றுக்கோயி லுணீற்றை மென்கரத்தள்ளி" (திருவாலவா. 37, 57.);. [நிறு → நீற்று + கோயில்.]
நீற்றுண்டவூமை	நீற்றுண்டவூமை nīṟṟuṇṭavūmai, பெ. (n.) முட்டை; egg. (சா.அக.);.
நீற்றுண்டை	நீற்றுண்டை1 nīṟṟuṇṭai, பெ. (n.) நீற்றுருண்டை பார்க்க;see {miruu-பபndal} [நீறு → நீற்று + உருண்டை.] உருண்டை → உண்டை (கொச்சை.); நீற்றுண்டை2 nīṟṟuṇṭai, பெ. (n.) நீற்றுண்ட வூமை பார்க்க;see {mirunda-imal} (சா.அக.);.
நீற்றுப்பாகம்	நீற்றுப்பாகம் nīṟṟuppākam, பெ. (n.) நீர் சோற்றுத் தண்ணீர் பார்க்க;see {mirru-ttaṇnir} [நீர்ப்பாகம் → நீற்றுப்பாகம்.]

நீற்றுப்பூசணி	நீற்றுப்பூசணி nīṟṟuppūcaṇi, பெ. (n.) கலியாணப்பூசணி; ash pumpkin or ash gourd-benincasa cerifera. (சா.அக.);. [நிறு → நிற்று + பூசணி. நிறு → சாம்பல்.]
நீற்றுப்பூசணிக்குழம்பு	நீற்றுப்பூசணிக்குழம்பு nīṟṟuppūcaṇikkuḻmbu, பெ. (n.) கல்யாணப்பூசணி நெய்; a medicinal ghee, prepared with ash pumpkin as chief ingrediant. (சா. அக.);. [நீற்று + பூசணி + குழம்பு.]
நீற்றுப்பெட்டி	நீற்றுப்பெட்டி1 nīṟṟuppeṭṭi, பெ. (n.) 1. பிட்டுசுடும் பெட்டி; basket in which the {pittu} pastry is cooked. 2. எண்ணெயூற்றுங் கூடை; a kind of basket in which the powdered mahwa or Other Seeds are kept while extracting oil. [நீறு + பெட்டி.] நீற்றுப்பெட்டி2 nīṟṟuppeṭṭi, பெ. (n.) திருநீறு வைக்கும் பெட்டி; casket of sacred ashes. [நீறு + பெட்டி.]
நீற்றுமானம்	நீற்றுமானம் nīṟṟumāṉam, பெ. (n.) புடமிடுகை; calcination. "குழு முடித்து நீற்றுமானம் புரிய நேரறிவேன்" (பஞ்ச.திருமுக. 848.);. [நீறு → நீற்று + மானம்.]
நீற்றுமுண்டி	நீற்றுமுண்டி nīṟṟumuṇṭi, பெ. (n.) திருநீறு அணிந்தவன்-ள் (திருவாலவா. 13, 14, உரை.);; one who wears marks of Sacred ashes. [நீறு → நீற்று + முண்டி.]
நீற்றுருண்டை	நீற்றுருண்டை nīṟṟuruṇṭai, பெ. (n.) திருநீற்றுக்காக உருட்டி வைக்கும் சாணிவுருண்டை; cow dung ball for preparing sacred ashes. நீறு → நீற்று + உ ரு ண் டை → நீற்றுருண்டை.]
நீறடி-த்தல்	நீறடி-த்தல் nīṟaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சுண்ணாம்பு நீற்றில் தோய்த்த கயிற்றினால் கோடு போடுதல் (யாழ்.அக.);; to draw ornament figures on floor with a rope soaked in lime-water. [நீறு + அடி-.]
நீறணிகடவுள்	நீறணிகடவுள் nīṟaṇigaḍavuḷ, பெ. (n.) நீறாடி (பிங்.); பார்க்க;see {nifāgi} [நீறு + அணி + கடவுள்.]

நீறணிந்தோன்	நீறணிந்தோன் nīṟaṇindōṉ, பெ. (n.) நீறாடி (சூடா.); பார்க்க;see {nirādī} [நீறு + அணிந்தோன்.]
நீறாகு-தல்	நீறாகு-தல் nīṟākudal, 7 செ.கு.வி. (v.i.) சாம்பலாய்ப் போதல்; to be burnt to ashes. "அசுரர்களை நீறாகும் படியாக நிருமித்துப் (திவ். திருவாய். 4, 8, 1.);. [நீறு + ஆகு-,]
நீறாடி	நீறாடி nīṟāṭi, பெ. (n.) சிவன்; sivan, as wearing sacred ashes. "நீறாடி தான்காண மாட்டாத" (திவ். இயற். நான்முக. 27.);. மறுவ. நீறணிகடவுள், நீறணிந்தோன், நீறுபூசி. [நிறு + ஆடி.]
நீறாடு	நீறாடு1 nīṟāṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) பொடியாக்குதல் (வின்.);; to reduce to ashes, bring to ruin. [நிறு + ஆடு-,] நீறாடு2 nīṟāṭudal, 7 செ.கு.வி. (v.i.) 1. திரு நீறணிதல்; to be smear one self with sacred ashes. 2. புழுதி படிதல்; to be covered with dust. [நிறு + ஆடு-,]

நீறு	நீறு1 nīṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சுண்ணமாதல்; to become slaked, as lime. 2. சூரணமாதல்; to be turned to ashes or calcined, as metals or stones. "நீறியநீறு" (தணிகைப்பு. நாரத. 41.);. 3. அழிதல்; to perish, to be ruined. "பிணி செயும் வினைக ணீற" (விநாயகபு. நைமி. 3.);. ம. நீறுக [நூல் → நீள் → நீல் → நீர் → நிறு.] நீறு2 nīṟu, பெ. (n.) 1. சாம்பல்; ashes, dross of any substance after it has been burnt. "பொற்பாவாய் நீறாய் நிலத்து விளியரோ" (நாலடி, 266.);. 2. திருநீறு; sacred ashes. "மந்திரமாவது நீறு" (தேவா. 857.);. 3. புழுதி; dust. "அருவி துகளவிப்ப நீறடங்கு தெருவின்" (சிறுபாண். 201.);. 4. நீற்றின சுண்ணாம்பு; slaked line. ம., க., கெ. நீறு; பர். நித்;கோண். நீர் [நூல் → நீள் → நீல் → நிர் → நீறு]
நீறுண்டி	நீறுண்டி nīṟuṇṭi, பெ. (n.) 1. தண்ணீர் விட்டான்; Water root-asparagus recemosus. 2. நன்னாரி வேர்; root of sarsaparilla [நீறு + உண்டி.]
நீறுதரிக்கும்புதன்கிழமை	நீறுதரிக்கும்புதன்கிழமை nīṟudarikkumbudaṉkiḻmai, பெ. (n.) சாம்பலடிப் பெருநாள் (யாழ்ப்.);; ash wednesday. [நீறு தரிக்கும் + புதன் கிழமை.] புதன் என்பதற்கு அறிவன் என்பது தமிழ்.
நீறுதரித்தநெற்றி	நீறுதரித்தநெற்றி nīṟudariddaneṟṟi, பெ. (n.) திருநீறணிந்த நெற்றி; forehead with mark of sacred ash. [நீறு + தரித்த + நெற்றி.]

நீறுபூ-த்தல்	நீறுபூ-த்தல் nīṟupūttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நன்றாய் நீறுதல்; to be slaked, as lime. சுண்ணாம்பு நீறு பூத்திருக்கிறது (உ.வ.);. 2. சாம்பனிறம் பிடித்தல்; to be covered with dirt, ashy coating. 3. உடலில் அழுக்குப் படிதல் (வின்.);; to be covered with dirt, as the body. [நீறு + பூ-,]
நீறுபூசி	நீறுபூசி nīṟupūci, பெ. (n.) 1. நீறாடி பார்க்க see {mirad} 2. அருகசமயத்தவராயிருந்து சிவனியரான வேளாளவகையினர்; a sect of {vélalas} belived to be converts from Jainisim. 3. சிவத்தொண்டர்; canonized {Šaiva Saint.} [நீறு + பூசி.]
நீறுபூத்தநெருப்பு	நீறுபூத்தநெருப்பு1 nīṟupūttaneruppu, பெ. (n.) சாம்பல் படிந்த கட்டைத் தணல்; live embers covered with ashes. நீறுபூத்தநெருப்பு1 nīṟupūttaneruppu, பெ. (n.) சினங் காட்டாதான் (பே.வ.);; person who conceals his anger. [நீறுபூத்த + நெருப்பு.] சினத்தைக் கனலும் நெருப்புக்கு உவமையாகவும், அச்சினத்தையடக்கியாளுந் தன்மைக்கு நீறுபூத்தலை உவமையாகவும் கொள்க.
நீன்மை	நீன்மை nīṉmai, பெ. (n.) நீலநிறம்; blue colour. "நீன்மை மேனியன்" (சேதுபு. விதூம.1.);.
நீனிறம்	நீனிறம் nīṉiṟam, பெ. (n.) நீலநிறம்; blue; blue-black; purple, "நீனிற வோரி பாய்ந்தென" (மலைபடு. 524.);. "வயச்சுறா எறிந்த புண்தணிந் தெந்தையும் நீனிறப் பெருங்கடல் புக்கனன்" (குறுந். 209.);. [நீல் + நிறம்.]
நீனிறமஞ்ஞை	நீனிறமஞ்ஞை nīṉiṟamaññai, பெ. (n.) நீலநிறமயில்; peacock. "கானக்கோழியு நீனிற மஞ்ஞையும்" (சிலப். 12;34.);. [நீல + நிறம் + மஞ்ஞை.]
நீனிறவண்ணன்	நீனிறவண்ணன் nīṉiṟavaṇṇaṉ, பெ. (n.) திருமால்;{Tirumal,} "அவனுடைய நகர வீதியிற் சென்ற நிலங்கடந்த நீனிற வண்ணன் குடங் கொண்டாடிய குடக்குத்தும்" (சிலப். 6;55, உரை.);. [நீல + நிறம் + வண்ணன்.]

நீனிறவியலகம்	நீனிறவியலகம் nīṉiṟaviyalagam, பெ. (n.) நீலப்பரப்பாகிய கடல் (ஐங்குறு. 401.);; sea. ocean, as the blue expanse. [நீனிறம் + வியலகம்.]
நீனிறடவினை	நீனிறடவினை nīṉiṟaḍaviṉai, பெ. (n.) கரிசு (பாவச்செயல்);; sinful deeds. "நீனிற வினையி னீங்கி" (சீவக. 947.);. [நீல் + நிறம் + வினை.]
நத்தைச்சுண்ணாம்பு	நத்தைச்சுண்ணாம்பு nattaiccuṇṇāmbu, பெ. (n.) நத்தையோட்டை நீற்றிச் செய்த சுண்ணாம்பு; shell-lime. மறுவ: கிளிஞ்சில் கண்ணாம்பு. [நத்தை + சுண்ணாம்பு.]
நத்தைச்சூரி	நத்தைச்சூரி nattaiccūri, பெ. (n.) செடிவகை (மலை);: bristly button weed, Spermacoce hispida, மறுவ, நத்தைச்சுண்டி, குழிமீட்டான். இதன் வேரை நத்தைக் கூட்டில் காண்பிக்க, ஒடு சூரியனைப் போல் இரண்டாக வாய் பிளந்துகாட்டும். 'நத்தைச் சூரி நாயுருவி எதைச் சொன்னாலும் கேட்கும்' (பழ);. மாபெரும் ஆற்றல் பொருந்திய இச்செடி பற்றி சா.அ.க. கூறுவது வருமாறு: சிறிய தோற்றமுள்ள இச்செடியின், பூங்கொத்துகள் ஒவ்வொன்றிலும் 5 அல்லது 6 பூக்கள் மலரும். இம் மலர்கள் வெண்மை அல்லது நீல நிறத்தன. இச் செடியின் காய்கள் முகமுகப்பானவை. சதுரமான தோற்றத்தையுடைய நத்தைச்சூரியின் விதைகள் ஆண்மைப்பெருக்கத்திற்கு உகந்தவை. அரத்தப்போக்கை அகற்றி, அரத்தமூலத்தைக் குணமாக்கும் அரியமூலி. இளைத்த உடம்பை வளர்ப்பதில், நத்தைசூரி விதைகள் ஈடு இணையில்லாதவை. இவ் விதைகள் நன்னாரியைப் போல், அரத்தத்தைத் தூய்மைப்படுத்தும் திறன்மிக்கவை. உடம்பிலுள்ள அனைத்து நோய்களுக்கும் நத்தைச்சூரியின் கருக்குநீர் (கியாழம்); கைகண்ட மருந்து. அக் கருக்குநீர் உடம்பிற்கு உகந்தது. தீராத [illegible] நோயின் [illegible] படிப்படியாகக் குறைக்கும்
நத்தைத்திராளி	நத்தைத்திராளி nattaittirāḷi, பெ. (n.) கம்பங் கொல்லையில் வளரும், ஒரு வகைக் கீரை: a kind of garden, or vegetable greens found grown in millet fields.
நத்தைப்படுவன்	நத்தைப்படுவன் nattaippaḍuvaṉ, பெ. (n.) கண்ணிலுண்டாம் கட்டி (யாழ்ப்);; boil in the eye. a kind of sty. [நத்தை + படுவன்.] கண்ணிமையில் தோன்றிய கட்டி. அசைவில் நத்தைபோல் கண்ணில் படுவதால், வந்த பெயரென்று கொள்ளலாம். இந்நோய் பற்றி சா.அ.க. கூறுவது நத்தைக்கூடு போல் கண்விழியில் உண்டாகும் புண்கட்டி. இக்கட்டியின் வலி மிகுதியால், தலைக்குத்து வலி, புருவத்தில் முளை எழும்பல். கண் பார்வை குறைகல் முதலான [illegible] ஏற்படும்

நத்தைப்பால்	நத்தைப்பால் nattaippāl, பெ. (n.) நத்தையின் உடலிலுள்ள நீர்; water contents in snail's body. [நத்தை + பால்.]
நத்தையுப்பு	நத்தையுப்பு nattaiyuppu, பெ. (n.) உப்புவகைப்பு ளொன்று; a kind of salt.
நத்தையோட்டுக்கம்பு	நத்தையோட்டுக்கம்பு nattaiyōṭṭukkambu, பெ. (n.) உட்காதினுள்ளிருக்கும் நத்தை யோட்டைப் போன்றதோர் எலும்பு a bone of the internal ear having a conic cavity and resembling the snail shell. [நத்தை + ஒடு + கம்பு]
நத்தையோட்டெலும்பு	நத்தையோட்டெலும்பு nattaiyōṭṭelumbu, பெ. (n.) நத்தையோட்டுக்கம்பு பார்க்க;see nattai-y-Öttu-k-kambu. [நத்தையோடு + எலும்பு.]
நத்தையோடு	நத்தையோடு nattaiyōṭu, பெ. (n.) நத்தை தன்முதுகில் சுமந்து சென்று குடிவாழும் ஒடு, Snail - house. [நத்தை +ஒடு.]
நத்தைவரி	நத்தைவரி nattaivari, பெ. (n.) நத்தை தனது எச்சிலால் ஏற்படுத்தும் கோடு; mark drawn by snail with its saliva. [நத்தை + வரி]
நத்தைவேகம்	நத்தைவேகம் nattaivēkam, பெ. (n.) மந்தம், dead slow, 'கந்தன் நத்தைவேகத்தில் படித்ததால் தேர்வில் தோல்வியடைந்தான்' (உ.வ.);. [நத்தை + வேகம்.] மிகவும் மெதுவாகப் பணியாற்றுகை.

நது-த்தல்	நது-த்தல்1 naduddal, 4 செ.குன்றா.வி. (v.t.) 1. அவித்தல் (திவா.);; to extinguish, quench. நாற்கடலு மேவினு நதுப்பறிய வூழிக்காற் கனலினோதை" (கந்தபு. சதமுகன்வ.4);. 2. மறைத்தல் (வின்.);; to eclipse, as rays. 3. கெடுத்தல் (யாழ்.அக);; to destroy. [நொள் → நொது → நது-] நது-த்தல்2 naduddal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) திகைத்தல் (யாழ். அக.);; to be in a perplexed state. [நுது → நது-]
நந்த	நந்த nanda, a particle of Comparision.
நந்தகம்	நந்தகம் nandagam, பெ. (n.) 1. வாள் (யாழ்.அக.);; sword. 2. திருமாலின் வாள்; sword of Tirumal.
நந்தகன்	நந்தகன் nandagaṉ, பெ. (n.) நந்தகோபன். (யாழ். அக.); பார்க்க;see nanda-gōbaŋ [நந்தகோபன் → நந்தகோன்→ நந்தகன்.]
நந்தகாரி	நந்தகாரி nandakāri, பெ. (n.) சிறுதேக்கு (மூ. அ.); பார்க்க;see Širu-tékku.
நந்தகி	நந்தகி nandagi, பெ. (n.) திப்பிலி (யாழ்.அக.); long pepper, [நந்து→ நந்தகி.] உடல் நோய் தீர்ந்து மிகு நலம் நல்கும் தன்மையுள்ள திப்பிலி.
நந்தபாலம்	நந்தபாலம் nandapālam, பெ. (n.) பண் இராக);வகை (பரத ராக. பக் 103);; a specific melody-type.

நந்தம்	நந்தம்1 nandam, பெ. (n.) 1. சங்கு; conch. 2. மான்மணத்தி (மூ.அ.);: musk. 3. காக்கை (வின்);; crow. 4. பெருமுயற்சி (இலக்.அக);; strenuous effort. 5. தொண் (ஒன்பது); மணிகளிலொன்று; one of the nine precious stoneS. [நந்து→ நந்தம்] நந்து = மெல்லிய சதையுள்ள நீருயிரி. அது இருக்கும் சங்கு. நந்தம்2 nandam, பெ. (n.) 1. குபேரனது கரூவூலத்துள் ஒன்று. a treasure of kuberan, one of nava-nidi. 2. புன்கு; indian beech tree. 3. எருக்கு; madar plant. [நந்து → நந்தம்.] நந்தம்3 nandam, பெ. (n.) 1. நாரத்தை (வின்.); bitter orange. 2. கடார நாரத்தை; bigarade orange. 3. வாழை; plantain tree. [நந்து → நந்தம்.]
நந்தமாமதி	நந்தமாமதி nandamāmadi, பெ. (n.) விரலின் நகம்; nail of the finger or toe. வளரும் பெருநிலவு போன்ற வடிவமைப்பு உவமைப்பொருளில் வந்துள்ளது. வளர்ந்து வரும் நகப்பகுதி, நிலவையொத்து வளர்ந்து திகழ்ந்த தன்மையைக் குறித்து வழங்கியதெனலாம்.
நந்தமாலம்	நந்தமாலம் nandamālam, பெ. (n.) நத்தமாலம் (சங்.அக.); பார்க்க;see natta-mălam.

நந்தல்	நந்தல்1 nandal, பெ. (n.) 1. அழிவு, கேடு (சூடா);; decay decline. நாடற்கரிய நலத்தை. "நந்தாத்தேனை" (திருவாச.9:15);. 2. இகழ்ச்சி, ஏளனம் (யாழ்.அக.);; scorn, disdain [நொய் → நொய்ந்தல் → நொந்தல் → நந்தல்.] நொய்ந்தல் = கெடுதல், அழிதல். நொந்தல் = கெடுதல், பதனழிதல். நந்தல்2 nandal, பெ.(n.) ஆக்கம்; increase prosperity. 'முன்னயம் பத்துருவம் பெற்றவன் மனம்போல நந்தியாள்" (கலித். 136);. உந்து → துந்து→நுந்து- நொந்து → நந்து. நொந்துதல் = தூண்டுதல், ஊக்குதல், வளர்தல். தூந்து → துந்தி → தொந்தி. தொந்தி= பருத்து வளர்ந்த வயிறு. தூண்டுதற் கருத்தினின்று பெருகுதல், வளர்தல், விளங்கித் தோன்றுதல் முதலான பொருண்மை பொதிந்த கருத்துகள் முகிழ்த்தன (தமிழ் வரலாறு 1 பக். 66);
நந்தவனம்	நந்தவனம் nandavaṉam, பெ. (n.) பூந்தோட்டம்; flower garden, especialy attached to a temple. "நந்த நந்த வனங்களினாண்மலர்" (கம்பரா. கிளைகண்டு.14);. [நந்தல் +skt.வனம்.] நந்துதல் = பெருகுதல், தழைத்தல், வளர்தல், விளங்கித்தோன்றுதல் என்னும் பொருண்மை களிற் பயிலும். பூந்தோட்டத்தில் பலவண்ண மலர்கள் பூத்து அழகுடன் வளர்ந்து விளங்கித்தோன்றுதலால்
நந்தளம்	நந்தளம் nandaḷam, பெ. (n.) 1. நத்தை; snail. 2. நாரத்தை; bitter orange. 3. நச்சுப்பூடு வகை; a kind of poisonous plant.

நந்தன்	நந்தன்1 nandaṉ, பெ. (n.) 1. நந்தகோபாலன் பார்க்க;see nandagŏpalan. "கடைக் கண்ணினுங் காட்ட நந்தன் பெற்றனன்" (திவ். பெருமாள்.7:3);. 2. இடையன்; cowherd. 'ஈட்டினன் பைந்தொடை நந்தர்கோன் பண்ணிகாரமே" (பாகவத. 10, கோவர்த்);. நந்தன்' 1: 3. திருமால்; Tirumal. 'நந்தனும். ஏத்தும் வெங்கை விமலர்" (வெங்கைக்கோ. 324);. 4. பாடலிபுரத்தைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆண்ட ஒர் அரசகுலத்தன்; a kind of the nandaṇ dynasty, ruler of pāḍalipuram. "நந்தன் வெறுக்கை யெய்தினும் (அகநா. 25); 5. தோற்காக வழங்கியவனாகக் கருதப்படும் 90 gorgot; a king believed to have issued leather coin. 6. நந்தனார், நாயன்மார்களுன் 9Gsui; Nandaṇār, šaiva šaint; 7. unghsin இலக். அக.); son. [நந்து+அன்.] அனைவராலும் விரும்பப்படுபவன், எஞ்ஞான்றும் மக்கள் மனதில் விளங்கித் தோன்றுபவன். நந்தன்1 nandaṉ, பெ. (n.) வைப்புநஞ்சு; susnöussossmsirm;
நந்தனம்	நந்தனம்2 nandaṉam, பெ. (n.) 1.நத்தை (சங்.அக);; snai. 2. தவளை (யாழ்.அக);; frog 3.sossésong, bitter orange. நந்தனம்3 nandaṉam, பெ. (n.) 1. நந்தவனம்; umftå,5;see nandavanam. "entrøsungslusör றுய்மலர் நந்தனம் (பிரபுலிங். கணபதி காப்பு);. 2. ulf; flower-garden. கல்யாணமா நந்தனந் தன்னில்" (பிரபுலிங். வசவ. 3);. 3. நந்தன் (வின்); பார்க்க;see mandan, 5. [55S5^tún —→ skt.nandana
நந்தனவனம்	நந்தனவனம் nandaṉavaṉam, பெ. (n.) பூந்தோட்டம்: flower -garden; "நந்தனவனத்திலிசை னல்லுமை விநாயகன்" (புட்பபலன், 1);. [நந்தனம் + skt.வனம்.]

நந்தனார்	நந்தனார் nandaṉār, பெ. (n.) 63 நாயன் மார்களுள் ஒருவர்; oneofašava saintamong 63 Nāyaṇmārgaļ த. நந்தனார் → sktinanda இவரைத் திருநாளைப் போவார் என்று, சேக்கிழார் குறிக்கிறார். [நந்தன்+ஆர்] ஆர்=மதிப்பொருமை விகுதி.
நந்தனார்சரித்திரகீர்த்தனை	நந்தனார்சரித்திரகீர்த்தனை nandaṉārcarittiraārttaṉai, பெ. (n.) அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களுள் ஒருவரான நந்தனாரின் வரலாற்றை, (கீர்த்தனை); இசைப்பாடல் வடிவில் கூறும் நூல்; rythematic a trestise which narates the history of Nandan, one of 63 Nayanmargal. இந் நூலைக் கோபால கிருட்டிண பாரதியார் இயற்றினார். சேக்கிழார் இயற்றிய திருத்தொண்டர்
நந்தனை	நந்தனை nandaṉai, பெ. (n.) மகள் (யாழ்.அக.); daughter. [நந்து → நந்தனை.] வளர்ந்து விளங்கித் திகழும் அழகுடையாள் என்னும், வளர்ச்சிப் பொருளில் வாய்த்த சொல்லாகும்.
நந்தாமணி	நந்தாமணி nandāmaṇi, பெ. (n.) 1. வேலிப் பருத்தி (மலை);; stinking swallow wort. 2. உத்தாமணி; hedge cotton. மறுவ, நத்தாவணி.
நந்தாவனம்	நந்தாவனம் nandāvaṉam, பெ. (n.) நந்தவனம் பார்க்க;see nandavanam. "நறுமலர்ப் பொய்கையுநந்தாவனமும்" (பெருங். நரவான, 1186);. [நந்தவனம் → நந்தாவனம்.]
நந்தாவிளக்கு	நந்தாவிளக்கு nandāviḷakku, பெ. (n.) கோயிற் கருவறை முதலியவற்றிலுள்ள அணையா விளக்கு; perpetual or everburning lamp kept in the inner sanctum of a temple or in a palace. "நந்தா விளக்குச் சுடர் நன்மணி நாட்டப்பெற்றே (சீவக. 3144);. [நுந்தா விளக்கு → நந்தா விளக்கு.] உந்து → நந்து = தூண்டுதல். நுந்தா=ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம். பெரும்பாலும், கோயில் கருவறை அல்லது

நந்தி1 nandi, பெ. (n.)

1. எருது (பிங்);,

bull.

2. சிவகணத்தலைவராகிய நந்திதேவர் (சூடா);; Nandi, chief attendant of Śivan, having a bull's face,

"நங்கணாதனா நந்தி தவஞ்செய்து" (பெரியபு. மலை. 35);.

3. விடையோரை (யாழ்.அக);.

taurus in the zodiac.

4. சிவன் (பிங்);; Sivan,

"நந்தி மகன்றனை ஞானக் கொழுந்தினை (திருமந். 1);.

5. பல்லவ அரசர் சிலர்தம் பெயர்:

some pallava kings.

6. மைசூர்ச் சீமையில் பாலாற்றின் பிறப்பிடமாகிய நந்திதுர்க்கம் என்னும் மலை; mandidroog a mountain in mysore in which the pālār takes its rise.

"நனைமுடி நந்திக்குன்ற நளிபடப்பொழியுந் தெண்ணீர்" (காஞ்சிப்பு. நாட்.13);.

7. சமணர் பட்டப் பெயர்:

jaina title:

"கனகநந்தியும் புட்பநந்தியும் பவண நந்தியும்" (தேவா. 859:6);.

8. நந்தி நாகரம் பார்க்க;see nandi-nagaram.

"பழுதறு நாகரநந்தி முதலிபியைப் பயின்றுவலான்" (சிவதரு. சிவஞானதா.32);.

9. பதினெண் தொன்மத்து ளொன்று.

a secondary purāna, one of 18 upa purănam. (q.v.);.

10. நந்தி கிராமம் பார்க்க;see nandikiramam.

"நந்தியம் பதியிடை நாதன்" (கம்பா. கிளைகண்டு.110);.

11. நந்தியாவட்டம் பார்க்க: see nandiyā-wattam.

"நந்தி நறவ நறும்புன்னாகம்" குறிஞ்சிப்.91).

[உந்து →துந்து→ நுந்து → நந்து →

நந்தி → துந்து → துந்தி →தொந்தி = பெருத்த வயிறு நந்தி = பெருத்த காளை விலங்கு. (தமிழ் வரலாறு-1 பக்.66,]

நந்துதல் = வளர்தல்.

நந்துதல் = தோன்றுதல், விளங்கித் தோன்றுதல், விளங்குதல்;பெருகுதல் வளர்தல், தழைத்தல், தழைத்து ஒங்குதல் ஆக்கம் தருதல். தழைத்துச்செழித்தல், தூண்டுதல் என்னும் பொருண்மைகளை உள்ளடக்கிய,

"நந்து" என்னும் வினையடியினின்று கிளைத்த சொல்லே நந்தி.

நந்தி 1.

நந்து - நந்தி = விளங்கித்தோன்றும் அறிவினன்.

அறிவு, வளமை, அழகு, செழுமை, வெற்றி, நற்பேறு முதலானவற்றை அனைவர்க்கும் நல்கும் இறைவன் நந்தி. இவன் பிறங்கொளி நல்கும் பேராளன் ஆவான். வாழ்வியல் வளங்களை வாரிவழங்குபவன். புகழின் இருப்பிடம். ஆக்கத்தின் உறைவிடமாகத் திருமூலரால், நந்திதேவர் சிறப்பிக்கப்படுகிறார். அறிவுக் கொழுந்தாக, அச்சத்தை அகற்றுபவனாக நந்தியம்பெருமான் திகழ்கிறார். வளங்களை வாரி வழங்கும் வள்ளல் நந்தியம்பெருமான். இது பற்றித் திருமூலர்,

நந்திக்கலம்பகம்	நந்திக்கலம்பகம் nandiggalambagam, பெ. (n.) 9-ஆம் நூற்றாண்டினனும், பல்லவ அரசனுமாகிய மூன்றாம் நந்தியைப் பற்றிப் பாடப்பட்ட கலம்பக நூல்; a poem on the pallava king nandi III, 9-th century. தெள்ளாறு எறிந்த மூன்றாம் நந்திவன்மனைப் பாராட்டிப் போற்றுவதே, நந்திக்கலம்பகமாகும். பதினெண் கலம்பக உறுப்புகளால் பாடப்பெற்ற, இந் நூலின் ஆசிரியர் யாரெனத் தெரியவில்லை. காலம் கி.பி.9ஆம் நூற்றாண்டு. அதில் 144 பாடல்கள் உள்ளன. சிறந்தபாடல்: வானுறு மதியை அடைந்ததுன் வதனம் மறிகடல் புகுந்ததுன் கீர்த்தி கானுறு புலியை அடைந்ததுன் வீரம் கற்பகம் அடைந்ததுன் கரங்கள் தேனுறு மலராய் அரியிடம் புகுந்தாள் செந்தழல் அடைந்ததுன் தேகம் நானும் என் கலியும் எவ்விடம் புகுவோம் நந்தியே நந்தியா பரனே! [நந்தி + கலம்பகம்.] நந்தி = மூன்றாம் நந்திவன்மன்.
நந்திக்கோல்	நந்திக்கோல் nandikāl, பெ. (n.) மரபுவழிப் பணியாற்றும் ஊர் நிருவாக அலுவலர்: hereditary village official (E.T.VII. 310.); [நந்தி + கோல்.] தொன்றுதொட்டு, மூதாதையர் வழியில், சிற்றூர் நிருவாகத்தை மேற்கொள்ளும் அதிகாரி.
நந்திகம்	நந்திகம் nandigam, பெ. (n.) 1. உப்புக்கீரை: salt-greens. 2. நந்தி பார்க்க;see nandi.
நந்திகேச்சுரம்	நந்திகேச்சுரம் nandiāccuram, பெ. (n.) நந்தி1, (பிங்); பார்க்க: see nand. [நந்திகை + ஈச்சுரம்.]
நந்திகேச்சுரன்	நந்திகேச்சுரன் nandiāccuraṉ, பெ. (n.) நந்தி1 2, 4: பார்க்க;see nandi, 2.4. [நந்திகை + ஈச்சுரன்.]
நந்திகேசரன்	நந்திகேசரன் nandiācaraṉ, பெ. (n.) நந்தியாவட்டம் பார்க்க;see nandiyā-vattam. [நந்திகை + ஈசரன்.]

நந்திகேசன்	நந்திகேசன் nandiācaṉ, பெ. (n.) நந்திகேசசுரன் பார்க்க;see nandi-gēccuran. [நந்திகை + ஈசன்.]
நந்திகை	நந்திகை nandigai, பெ. (n.) மட்பாண்டம்; earthern pot. [நந்து + இகை]
நந்திதேவன்	நந்திதேவன் nanditēvaṉ, பெ. (n.) நந்தி, 2. பார்க்க;see nando. 2. [நந்தி +தேவன்.]
நந்திநாகரம்	நந்திநாகரம் nandinākaram, பெ .(n.) ஒருவகை நாகரவெழுத்து (சிவமரு. சிவஞானதா, 32. உரை);; a kind of någari script. [நந்தி+]நாகரம்.]
நந்திப்பூசணி	நந்திப்பூசணி nandippūcaṇi, பெ. (n.) நீற்றுப் பூசணி (மலை);; common pumkin. [நந்தி + பூசணி.]
நந்திபண்ணை	நந்திபண்ணை nandibaṇṇai, பெ. (n.) வெடியுப்பு; potassium nitrate. [நந்தி + பண்ணை.]
நந்ரிபண்ணை	நந்ரிபண்ணை nanribaṇṇai, பெ. (n.) நந்தியாவட்டம் (மூ.அ.); பார்க்க;see nandiyavattam. [நந்தி + பத்திரி]
நந்திபராகமூலி	நந்திபராகமூலி nandibarākamūli, பெ. (n.) ஈசுரமூலி; indian birth-wort.

நந்திபீசம்	நந்திபீசம் nandipīcam, பெ. (n.) சோரங்கொட்டை marking nut. [நந்தி + பிஜம் → பீசம்.]
நந்திபுர விண்ணகரம்	நந்திபுர விண்ணகரம் nandiburaviṇṇagaram, பெ. (n.) திருமங்கையாழ்வார் பாடலில் இடம் பெறும் வைணவக் கோயில் அமைந்துள்ள ஊர், a canonised place Tirumangai-alvār hymns. "நாதன் உறைகின்ற நகர்நந்திபுர விண்ணகரம் நண்ணுமனமே" (திருமங்கையாழ்வார். 143); நகர் நந்திபுரம் என்று பாடலில் குறிப்பிட்டுச் சொல்லுவதால், 'நந்திபுரம்' ஊர்ப்பெயர் என்பது தெளிவாகிறது. [நந்தி+புரம் +விண் + நகரம்.]
நந்திபூசினி	நந்திபூசினி nandipūciṉi, பெ. (n.) சாம்பற்பூசனி; ash pumpkin. [நந்தி +பூசு+இனி.]
நந்திமுகி	நந்திமுகி nandimugi, பெ. (n.) நீண்டும். மென்மையாகவுமிருக்கும் ஒருவகைக் கோதுமை; an elongated soft wheat. [நந்தி+முக இ.] "இ"= சொல்லாக்க ஈறு.
நந்தியம்பாக்கம்	நந்தியம்பாக்கம் nandiyambākkam, பெ. (n.) திருவள்ளுர் மாவட்ட ஊர்; a village in Thiruvallur dt. [நந்தி+அம் +பாக்கம்.] பகு → பக்கம் → பாக்கம்.
நந்தியாவட்டம்	நந்தியாவட்டம் nandiyāvaṭṭam, பெ. (n.) செடிவகை; east indian rosebay the flower or the plant, the flower used in prayers. "அலர்ந்த காலை நந்தியாவட்ட நாறு நகைமுடி யரசனாயின்" (சீவக.1287,); மறுவ, நந்திகேசரப்பூ [நந்தி+ ஆவட்டம்.] 6 முதல் 8 அடிவரை வளரும் காம்புகளில் 3 முதல் 6 வரை எண்ணிக்கையில் வெண்மையான பூக்களைத்தரும். ஆண்டு முழுவதும் பூக்கும். இப் பூக்கள், நள்ளிரவில் மலர்ந்து நன்மணந் தருந்தன்மையன. சிவபூசைக்கு உகந்த இப் பூக்கள், தோட்டங்களிலும், கோயில்களிலும், காடுகளிலும், சிறப்பாக விளையும். இதன் இலைச்சாறு, கண்ணோய்கட்குக் கைகண்ட மருந்து

நந்தியாவட்டை	நந்தியாவட்டை nandiyāvaṭṭai, பெ. (n.) நந்தியாவட்டம் (இ.வ.); பார்க்க;see nandiyawattam. [நந்தி+ஆவட்டை]
நந்தியாவர்த்தம்	நந்தியாவர்த்தம் nandiyāvarttam, பெ. (n.) 1. நந்தியாவட்டம் பார்க்க;see nandiyāvattam. 2. அரசமரம்; holy fig tree. 3. ஒருவகைச் சிப்பி; a kind of shell or molluse. 4. கட்டடவகை; a kind of building.
நந்தியுப்பு	நந்தியுப்பு nandiyuppu, பெ. (n.) நஞ்சுக்கொடி; navel card. [நந்தி + உப்பு.] சத்தியுப்பு, சிவனுப்பு, கம்பியுப்பு, பூரம் இவைகளைச் சமனெடையாகச் சேர்த்துக் கலுவத்தில் அரைத்துக் கதிர வனொளியில், நண்பகலில் நன்கு உலர்த்திப் பின்பு அனைத்தையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து உருவாக்கிய உப்பு.
நந்திரகம்	நந்திரகம் nandiragam, பெ. (n.) சிவனார் வேம்பு; Siwa's neem.
நந்திரசின்னி	நந்திரசின்னி nandirasiṉṉi, பெ. (n.) 1. நந்தி. 4 பார்க்க;see handiq. 2. நந்தியாவட்டம் பார்க்க;see nandiyāvattam. 3. ஒடுகுமரம்; wodisha tree. 4. மருத்துவக் குணமிக்க சின்னிமரம், ; a medicinal tree - Acalypha fruiticosa.
நந்திவட்டம்	நந்திவட்டம் nandivaṭṭam, பெ. (n.) நந்தியாவட்டம் பார்க்க;see nandiyāvattam. "நந்திவட்டத்தொடு கொன்றை வளாவிய நம்பனையே" (தேவா.1200:5);. [நந்தி + வட்டம்.]
நந்திவருத்தனன்	நந்திவருத்தனன் nandivaruttaṉaṉ, பெ. (n.) 1. நண்பன் (யாழ்.அக);; friend. 2. மகன். son. 3. சிவன்;Šivan. [நந்தி-skt வருத்தனன்.]

நந்திவாகனம்	நந்திவாகனம் nandivākaṉam, பெ. (n.) பருவுடல்: gross body orfieshy body as opposed to, subtle body. [நந்தி ski.+ வாகனம்.]
நத்திவிருட்சம்	நத்திவிருட்சம் nattiviruṭcam, பெ. (n.) 1. தூணிமரம்; bastard cedar cedrelatoora. 2. சின்னி மரம்; indian shrubby copper leaf. [நந்தி + skt விருட்சம்.]
நந்தினி	நந்தினி nandiṉi, பெ. (n.) 1. காமதேனுவின் கன்று; the calf of the celestial cow. 'நந்தினிப்பேர் மேன்மை தொக்கவச் செய்ய சோதிச் சுந்தரத் தோற்றத் தேனு' இரகு.குறை.64). 2. மகள்; daughter. "நந்தி நந்தினி" (தணிகைப்பு:நகர.133);. [நந்து → நந்தினி]

நந்து	நந்து1 nandudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) 1. கெடுதல் (சூடா.);; to become spoiled, to perish, decay, waste. "நாடற்கரிய நலத்தை நந்தாத் தேனை" (திருவாச.9:15);. 2. சாதல்; to die. "திருமைந்த னந்தறிந்தது மாயுளைப் பெற்றதும்" (பிரமோத் 21,61);. 3. அவிதல்; to be extinguished, put out, as a lamp. "நந்தாவிளக்குச்சுடர்நன்மணி" (சீவக.3144); 4. மறைதல்; to set, disappear. "இடையுறு திருவெனவிந்துநந்தினான்" (கம்பரைஉண்டாட்67);. 5. வசைபாடுதல், பழிதூற்றுதல் (யாழ்ப்);; to be insulted, abused. க. நந்து. [நொய் → நொய்ந்துநொந்து → நந்து-.] நொய்ந்து போதல் = நசிந்து போதல்;அழிந்து போதல். நைந்துபோதலால் ஏற்படும் பேரழிவும், நந்துதல் எனப்படும். நந்துதல் என்னும் வினைச்சொல், நொந்து அல்லது நைந்து போதல் என்ற நெகிழ்ச்சிப் பொருண்மையினை, அடிப்படையாகக் கொண்டது. "நொந்து நூலாய்ப்போனான் "நைந்து நாசமாய்ப் போய்விட்டான்" என்னும் மக்கள் வழக்குகள், ஈங்கு நினைவு கூரத்தக்கன. அவிதல் பொருளிலும், இச் சொல் பயிலும். பதனழிந்த சோற்றைச் "சோறு நைந்து விட்டது" என்று நாட்டுப்புறத்தார், இன்றும் கூறுவது நோக்குக. நொய் → நொய்ந்து → நைந்து → நந்து என்று ஏரணமுறையில் வளர்ந்து மக்களிடையே, இச் சொல் வழக்கூன்றியுள்ளது. நந்து2 nandudal, 5. செ.கு.வி. (v.i.) 1. வளர்தல்; to increase, grow wax. "பெரியவர் கேண்மை பிறைபோல..நந்தும்" (நாலடி.125);. 2. தழைத்தல்; to be luxuriant, tertile. "கான நந்திய செந்நிலப் பெருவழி" (முல்லை.97);. 3. விளங்குதல்; to prosper. fourish. "நால்வேறு நனந்தலை யோராங்கு நந்த" (பதிற்றுப்.69,16);. 4. செருக்குதல்; to be proud, glow with pride or splendour. "யான் செலினந்திச் செறிற்சாம்புமிவள்" (கலித்.78);. [நும் → நம் → நந்து-.] உந்து → துந்து → நுந்து → நொந்து → நந்து. நொந்துதுல் = துண்டுதல்,ஊக்குதல், வளர்தல். துந்து → துந்தி → தொந்தி. தொந்தி= பருத்து வளர்ந்த வயிறு. தூண்டுதற் கருத்தினின்று பெருகுதல், வளர்தல் முதலான பொருண்மை தரும் கருத்துகள் தோன்றின. நந்துதல் என்னும் வினைச்சொல், தோன்றி வளர்தல், தழைத்து ஓங்குதல் விளங்கித்தோன்றுதல் என்னும் பொருண்மையில், கழகக்கால இலக்கியங்களில் பயின்றுள்ளதை நோக்குக.

www.valluvarvallalarvattam.com 12677 of 19068

நக்துருணி	நக்துருணி nakturuṇi, பெ. (n.) 1. umrāi an-gi($sum sir (súlshr.);; talebearer, backbiter. 2. offloilo (Sólsâr.);; fool,silly person. 3. &gunssör (G);.su);; insignificant person, பிறரைக் குறைத்துப் பேசும் தாழ்வுப்பொருளில் வந்தது.
நந்துருணி பேச்சு	நந்துருணி பேச்சு nanduruṇipēccu, பெ. (n.) 1. பழிப்புரை slander. 2. குறளை (வின்); backbiting 3. நம்பிக்கையற்ற பேச்சு (இ.வ.); unreliable talk. - மற்றவர் குறைகளை, நீட்டிப் பேசும் உரை. உயர்த்தல் பொருளில் அமைந்தது.
நந்தை	நந்தை1 nandai, பெ. (n.) 1. கொற்றான் (மலை); பார்க்க;see korran, 2. தேற்றாங்கொட்டை (வின்.);; clearing nut. 3. கலப்பை நுகந்தொடுக்குங் கயிறு (வின்.);, rope for fastening a yoke to the beam of a plough. [நந்து → நந்தா → நந்தை.] நந்தை2 nandai, பெ. (n.) 1. சில சிறப்பு நாள் (பிங்.);; some important days. 'நவமியுவா நந்தை யொடு" (காசிக. இல்லொழு26);. 2. கபிலைப் பசு; brown cow 'காபில நந்தை கரியசுபத்திரை" (தணிகைப்பு.அகத்திய,486);. 3. அருகக் கடவுளது சமவசரணத்தின் கீழ்த்திசையிலுள்ள தடாகம். (மேருமந்.1086);: (jaina.); a tank to the east of Arhat's heaven.
நந்நான்கு	நந்நான்கு nannāṉku, வி.எ. (adv.) நான்கு நான்காக ; by fours, at the rate of four to each. மறுவ. நானான்கு

நப்பண்ணனார்	நப்பண்ணனார் nappaṇṇaṉār, பெ. (n.) Biggs usuali; a poet of Šangam period. இவர் பரிபாடலில் உள்ள பத்தொன்பதாம் பாடலை இயற்றியவராவார். நல் + பண்ணனார்.] ஒ.நோ. ந. பின்னை-நப்பின்னை. ந பூதனார்=நப்பூதனார். "நிலவரை யழுவத்தான் வானுறை புகல்தந்து புலவரை யறியாத புகழ்பூத்த கடம்பமர்ந்து அருமுனி மரபி னான்றவர் நுகர்ச்சிமன் இருநிலத் தோரு மியைகென ஈத்தநின் தண்பரங் குன்றத் தியலணி நின்மருங்கு சாறுகொள் துறக்கத் தவளொடு மாறுகொள் வதுபோலும் மயிற்கொடி வதுவை புலத்தினும் போரினும் போர்தோலாக் கூடற் கலப்போ டியைந்த விரவுத்தி ரெல்லை அறம்பெரி தாற்றி யதன்பயன் கொண்மார் சிறந்தோ ருலகம் படருநர் போல உரிமாண் புனைகல மொண்துகில் தாங்கிப் புரிமாண் புரவியர் போக்கமை தேரர்" "தெரிமலர்த் தாரர் தெருவிருள் சீப்பநின் குன்றொடு கூட லிடையெல்லா மொன்றுபு நேர்பூ நிறைபெய் திருநிலம் பூட்டிய தார்போலு மாலைத் தலைநிறையால் தண்மணல் ஆர்வேலை யாத்திரை செல் யாறு." 'சுடரொடு சூழ்வரு தாரகை மேருப் புடைவரு சூழல் புலமாண் வழுதி மடமயி லோரு மனையவ ரோடும் கடனறி காரியக் கண்ணவ ரோடும்நின் சூருறை குன்றிற் றடவரை யேறிமேற் பாடு வலந்திரி பண்பிஹ் பழமதிச் குடி யசையுஞ் சுவல்மிசைத் தானையிற் பாடிய நாவிற் பரந்த வுவகையின் நாடு நகரு மடைய அடைந்தனைத்தே படுமணி யானை நெடியாய்நீ மேய கடிநகர் சூழ்நுவலுங்கால்." "தும்பி தொடர்கதுப்ப தும்பி தொடராட்டி வம்பணி பூங்கயிற்று வாங்கி மரணசைப்பார் வண்டார்ப் புரவி வழி [illegible] வாங்குவார் திண்டேர் வழியிற் செலநிறுப்பார் [illegible] கரும்பு [illegible] மடுப்பார் நிரந்து
நப்பாசை	நப்பாசை nappācai, பெ. (n.) ஒன்று எப்படியாவது நிகழாதா என்ற எதிர்பார்ப்பு; fond hope. இந்த வேலையாவது எனக்குக் கிடைக்காதா என்கிற நப்பாசை அடிமனத்தில் துளிர்விட்டது (இ.வ.);. மீண்டும் வேலைக்கு எடுக்கப்படலாம் என்ற நப்பாசைக்கு முடிவுகட்டுவது போலிருந்தது அந்த அறிக்கை (இக்.வ.);. [நயப்பு → நப்பு +ஆசை] நயப்பு-விருப்பம். எண்ணியதுநிறைவேறாது அல்லது அரிது என்று தெரிந்ததும், எப்படியும் நடக்கும் என்னும் விருப்பமுடன் கூடிய எதிர்பார்ப்பு.
நப்பிரி-தல்	நப்பிரி-தல் nappiridal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நம்மைப் பிரிதல்; to leaveus, in separate from us. "நப்பிரிந்துறைந்தோ (ஐங்குறு.227);. [நம்+பிரிதல்.] இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகைச் சொல்.
நப்பின்னை	நப்பின்னை nappiṉṉai, பெ. (n.) கண்ணனுக்கு உவந்த தேவியருள் ஒருத்தி; Krishna's favourite wife. "கொத்தலர் பூங்குழல் நப்பின்னை திவ்.திருப்பா.19). [நல் + பின்னை.] ஒ.நோ. நல் + கீரன்=நக்கீரன்.
நப்பு	நப்பு nappu, பெ.(n.) சிறுகல்வகை (இ.வ);; a kind of stone.

நப்புச்சப்பு	நப்புச்சப்பு nappuccappu, பெ.(n.) 1. சுவை; (உருசி);; taste, கறியில் நப்புச்சப்பு இல்லை. 2. சொத்து; property, [நப்பு+சப்பு.] ஒ.நோ. உப்புச்சப்பு இல்லாத உணவு.
நப்புணர்-தல்	நப்புணர்-தல் nappuṇartal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நம்மைச் சேர்தல்; to join us, unite with us. "தேற்றஞ்செய்து நப்பு -- -- ஐங்குறு. 23). [நம்+புணர்-] இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகையமைப்பில் இச் சொல் வந்துள்ளது.
நம்	நம்1 nam, இடை (part). தன்மைப் பன்மை (உளப்பாட்டு பகரப்பெயர், நாம் என்பதன் உருப்பேற்கும் வடிவம்; oblique form of first person plural pronoun (inclusive);'näm'. [நாம்→நம்] எ-டு: நாம்+உடைய=நம்முடைய. நாம்+ஐ- நம்மை. ஒ.நோ. தாம் - தம். பகரப்பெயர் என்பது மாற்று வடிவத்தைப் பகரமாகப் பயன்படுத்தும் பெயர். பகரப்பெயர் உருபேற்கும்போது, முதனிலை குறுகுதல் பெரும்பான்மையாகும். இருப்பினும், தமிழ்க் குடும்ப மொழிகள் சிலவற்றுள், பகரப்பெயர் உருபேற்கும்போது, மாறுதலடையாமல் இருப்பதும் உண்டு. சான்று வருமாறு: க, நா (தன்மை ஒருமை); - நாக (எனக்கு); தெ. நா (தன்மை ஒருமை); - நாகு நம்2 nam, இடை. (part) எல்லாம் என்னும் சொல் உயர்திணையாயின், அஃது உருபேற்கும்போது கொள்ளும் சாரியை ; an infix added to the word ellām before case suffixes, when it is uyar-timai. "உயர்திணையாயி னம்மிடை வருமே" (தொல்.எழுத்.190);. [நாம் → நம்] எ.டு. எல்லேம் + நம்மையும் = எல்லே நம்மையும் என்று, இலக்கியத்தில் மட்டும் வழக்குண்மையால், மக்களிடையே வழக்கூன்றவில்லை என்பது தெளிவு. நம் nam, பெ.(n.)

நம்பகம்	நம்பகம் nambagam, பெ. (n.) நம்பிக்கைக்கு a உரியதாகுகை; trust, worthiness. தெ. நம்பகமு. [நம்பு + அகம்.]
நன்பகமாக	நன்பகமாக naṉpagamāga, கு.வி..எ.(adv.) ஐயமற, நம்பத்தகுந்த; trust, worthy. அவருக்குப் புதிய பொறுப்புத்தரப்படலாம் என்று நம்பகமாகத் தெரிகிறது. [நம்பகம்+ஆக.]
நம்பகமான	நம்பகமான nambagamāṉa, கு.பெ.எ. (adj.) கட்டாயமான, உறுதியான; certainly. அவர் ஒரு நம்பகமான ஆள் (உ.வ.);. [நம்பகம்+ஆன.]
நம்பல்	நம்பல் nambal, பெ. (n.) 1. விருப்பம் (சூடா);; desire. 2. நம்புகை; trusting, believing. 'நம்பலென்பதுவே யன்பினிலைமை" (மனோன்);. [நம்பு → நம்பல்.] அல்லீற்றுத் தொழிற்பெயர் "நம்பும் மேவும் நசையா கும்மே" என்ற தொல்காப்பிய நூற்பாவின்படி, நம்பு விருப்பக்கருத்தில் வந்தது. (தொல். சொல். 812);. நம்பல் nambal, பெ. (n.) 1.ஆசைப்பெருக்கம்; intense desire. 2. bபொருட்பேரவா; Cupidity. 3. மாளாக்காதல், அளவுக்கதிகமான அன்பு amorousness [நம்பு → நம்பல்.] அல்லீற்றுத் தொழிற்பெயர்
நம்பலங்கள்	நம்பலங்கள் nambalaṅgaḷ, முப்பத்து இரண்டு வகைச் சாலாங்கவைப்பு நஞ்சுகளிலொன்று; one of the thirty two kinds of native arsenics.

நம்பளவன்	நம்பளவன் nambaḷavaṉ, பெ. (n.) நம்முடையவன்; our person. [நம்மளவன் → நம்பளவன்] ஒ.நோ.இம்+மட்டு=இம்மட்டு → இம்புட்டு.
நம்பன்	நம்பன் nambaṉ, பெ. (n.) 1. அனைவராலும் விரும்பப் படுபவன்; a favouriate person. "நம்பன் செல்லு நாளினும்" (சீவக.363);. 2. கடவுள்; god. "நம்பனே யெங்கள் கோவே" (தேவா.9541);. 3. சிவன் (சூடா);; sivan. "நம்பன்மாதுலன் வெம்மையை நண்ணினான்" (கம்பரா.ஆற்றுப்.3);. [நம் → நம்பன்.] அனைவராலும் நம்பப்படுபவன். அனைவராலும் நம்பிப் போற்றப் படுபவன். பேரருளை அனைத்து மாந்தருக்கும் (ஆதனுக்கும்) வாரி வழங்கும் வள்ளன்மையுடையவனான கடவுள்
நம்பாசு	நம்பாசு nambācu, பெ. (n.) நம்பிக்கையின்மை (யாழ்.அக.);; distrust.
நம்பாடுவான்	நம்பாடுவான் nambāṭuvāṉ, பெ. (n.) இசைப்பாணர் குலத்துதித்த திருமாலன்பன் (குருபரம்);, Vaisnava devotee born in (išaip-pânar); Tamil bards. இவர், திருக்குறுங்குடிக்கருகிலுள்ள (முனிக்கிராமம்);, முனிச்சிற்றூரில் பிறந்தவர். திருக்குறுங்குடிப்பெருமாள் மீது ஆராக்காதலுடையவர். வீணை இசைத்து பாடல் பாடுவதில் வல்லவர்.

நம்பாமதம்	நம்பாமதம் nambāmadam, பெ. (n.) இறையின்மையை மறுத்துக் கூறும் மதம்: இறைவன் இல்லையென்று கூறும்மதம்; atheism. மறுவ இல்மதம். [நம்பு + ஆ → அநம்பா+மதி → மதம்] ஆ" ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப்பெயரெச்சம். கடவுளும், மறுமையும், இல்லையெனும் கொள்கையைக் கூறும் மதம். கடவுள் இல்லை யென்பதற்குக் காட்டப்படும் சான்றுகள்: 1. உடல்நலம், மனநலம், மதிநலம் முதலிய நலங்கள் உள்ளாரும் இல்லாரும் படைக்கப்பட்டிருத்தல். 2. பஞ்சம், கொள்ளை நோய், பெருவெள்ளம், நிலநடுக்கம் முதலிய இயற்கை அழிவுநிகழ்ச்சிகள் நேர்தல். 3. கடவுள் புறக்கண்ணிற்கும் புலனாவதில்லை. 4. ஒன்றோடொன்று முரண்பட்ட பல்வேறு மதங்கள் உலகில் வழங்கி வருகின்றன. 5. நல்லோர் பலர், வறுமை, நோய், பிறரால் துன்பம் முதலியவற்றால் வருந்திக் குறுவாழ்க்கையராய்ச் சாக, தீயோர் பலர் எல்லாவகையிலும் இன்புற்று, நீடு வாழ்கின்றனர். 6. பல அஃறிணை உயிரினங்கள், பிறவற்றைக் கொன்று திண்பனவாகவே படைக்கப் பட்டுள்ளன. 7. சிலர் எத்துணை உருக்கமாய் இறைவனை வேண்டினும், தாம் விரும்பியதைப் பெறுவதில்லை. நம்பா மதத்தினர் கடவுளில்லையென்று சொல்லச் சொல்ல, அது ஆரியமேம்பாட்டிற்கும். ஏமாற்றிற்கும் அரண் செய்ததேயாகின்றது. நம்பு மதத்தவரின் இறையியல் கொள்கை, தமிழர்தம் வாழ்வியற் கொள்கையாகும். நம்பாமதத்தினர் இறைமறுப்புக்கொள்கையானது. ஆரியப் பார்ப்பனரின் வளர்ச்சிக்கு அடிகோலுந் தன்மைத்து. கடவுள் மறுப்புக் கொள்கையானது தமிழனுக்குத் தாழ்வையும், ஆரியனுக்கு உயர்வையும் உருவாக்கும் கொள்கையாக வளர்ந்து வருகிறது. மக்களாட்சியும். குடியரசும் நடைபெறும் இக் காலத்தில், ஒவ்வொருவர்க்கும் தத்தம் மதத்தைப் பரப்ப முழு உரிமையுண்டு. [illegible] தஞ்சையில் [illegible] படிமையடித் தளத்தில் [illegible] மதத்தினர்
நம்பான்	நம்பான் nambaṉ, பெ. (n.) நம்பன் பார்க்க;see namban. "நம்பான் மேய நன்னகர் போலுந் நமரங்காள்" (தேவா.908:1);. [நம்பு + ஆன்.]

நம்பி	நம்பி nambi, பெ. (n.) 1. அனைவராலும் விரும்பப் படுபவன், ஆணிற்சிறந்தோன் (பிங்); the elite among men, used as a term of respect. "குணமாலை நலனுண்ட நம்பி" (சீவக.1796);. 2. நிறைஞன் அல்லது நிறைவன் (பூரணம்);; a perfect soul. "நறையூர் நின்ற நம்பி" (திவ்.பெரியதி 7:1:1);. 3. கடவுள்; the Supreme Being. 4. நம்பியான் பார்க்க;see nambiyān. 5. ஒரு செல்வப்பெயர்; a term of endearment. "நம்பி பிறந்தான் பொலிக நங்கிளை" (மணிமே.13:21);. 6. நம்பியாண்டார் நம்பி பார்க்க;see nambi-y-āṇdār nambi. "எம்மான் நம்பி பொறுவெனத் தடுத்து" (பெரியபு. திருமுறை கண்ட4);.7. "அகப்பொருள் விளக்கம்" என்னும் நூலை இயற்றிய நாற்கவிராச நம்பி; the author a treatise on agapporul vilakkam. 8. தம்பூரச்சிகை (சா.அக.);; a medical plant used in alchemy. ம. நம்பி. [நம்பு → நம்பி] நம்பு = விருப்பம். "நம்பும்மேவும் நசையா கும்மே." (தொல். சொல். 812);. அனைவராலும் போற்றப்படும் நற்குணத்தன். நம்பகத்தன்மையன்.
நம்பிக்கை	நம்பிக்கை nambikkai, பெ. (n.) 1. உறுதியான தன்னார்வம் முனைப்பு; hope, trusty confidence, faith, assurance. "இதுவே நம்பிக்கை தேறிக்கொள்" (இராமநா.உயுத்28); 2. ஆணை (வின்); பூட்கை; oath, vow. 3. நம்பியொப்பு விக்கப்பட்டது (வின்.);; that which is confidential that which is entrusted. 4. உண்மை(யாழ்.அக);; truth. க. நம்பிகெ. ம. நம்பிக்க [நம்புகை → நம்புக்கை + நம்பிக்கை]
நம்பிக்கைஒட்டு	நம்பிக்கைஒட்டு nambikkaioṭṭu, பெ. (n.) நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வரப்படும்போது நடத்தப்படும் வாக்கெடுப்பு; vote of confidence. "1999இல் தேசிய மக்களாட்சிக் கூட்டணி நம்பிக்கை ஒட்டெடுப்பில் தோல்வியுற்றது" (உ.வ.);. நம்பிக்கை வாக்கெடுப்பு பார்க்க;see namabikkai vakkeduppu. [நம்பிக்கை + ஒட்டு.] நம்புகை → நம்புக்கை → நம்பிக்கை ஒ. நோ. தும்புக்கை → தும்பிக்கை பாவாணர் 'ஒட்டு' என்பதை 'நேரி' என்று. குறிப்பிட்டுள்ளார்.

நம்பிக்கைகேடு	நம்பிக்கைகேடு nambikkaiāṭu, பெ. (n.) நம்பிக்கையின்மை (பாண்டி);; untrust worthiness. [நம்பிக்கை + கேடு]
நம்பிக்கைசெலுத்து-த	நம்பிக்கைசெலுத்து-தல் nambikkaiseluddudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) நம்பிக்கைக்குக் குறைவு வாராது நடந்துகொள்ளுதல் (வின்.);: to acquit oneself as a trustworthy person. [நம்பிக்கை + செலுத்து-.]
நம்பிக்கைத்துரோகம்	நம்பிக்கைத்துரோகம் nambikkaitturōkam, பெ. (n.) 1. நம்பும்படி நடித்திருந்து, சமையம் வரும் போது, குழிபறித்து வீழ்த்துகை, நன்றிகொல்லுகை; breach of trust, violation of confidence. 2. இரண்டகம் (யாழ்.அக.);; ஏமாற்றுகை; deceit, perfidy. 3. கீழறுப்பு: treachery. [நம்பிக்கை +skt துரோகம்.]
நம்பிக்கைநட்சத்திரம்	நம்பிக்கைநட்சத்திரம் nambikkainaṭcattiram, பெ. (n.) குறிப்பிட்ட ஒரு துறையில், அருஞ்செயல் நிகழ்த்தும் விதத்தில், சிறப்பாகச் செயல்படுவார் என்று நம்பப்படும் ஆள்; person showing great promise, ris. நம்பிக்கைப்பட்டயம்; ing star. சச்சின் தெண்டுல்கர் இந்திய முக்கோல் (கிரிக்கெட்); அணியின் நம்பிக்கை நட்சத்திரமாக உள்ளார்.
நம்பிக்கை பட்டயம்	நம்பிக்கை பட்டயம் nambikkaibaṭṭayam, பெ. (n.) உறுதிப்பத்திரம் (MER310/1916- B); deed assuring the performance of an act.
நம்பிக்கைப்பண்டுவம்	நம்பிக்கைப்பண்டுவம் nambikkaippanṭuvam, பெ. (n.) முழுப்பொந்திகையுடன் மனமொன்றித் திருவருள் துணையுடன் செய்யும் மருத்துவம்; faith cure. நம்பிக்கை பண்டுவம்.)
நம்பிக்கை பத்திரம்	நம்பிக்கை பத்திரம் nambikkaibattiram, பெ. (n.) உண்மையான தூதுவனென. ஒருவனை உறுதிப்படுத்தும் சீட்டு இ.வ.): credentials, as of an ambassador. [நம்பிக்கை +skt பத்திரம்.]
நம்பிக்கை பிசகு	நம்பிக்கை பிசகு nambiggaibisagu, பெ. (n.) நம்பிக்கைக்கேடு பார்க்க: see nambikkai-k-kédu.

நம்பிக்கைபண்ணு-தல்	நம்பிக்கைபண்ணு-தல் nambikkaibaṇṇudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உறுதிசெய்தல் (வின்);, to assure, give confidential assurance. 2. ஆணையிடுதல் (வின்.);; to swear. 3. நம்பிக்கை செலுத்து-தல் பார்க்க;see nambikkai Šeluttu-, நம்பிக்கை பண்ணு-)
நம்பிக்கைமோசம்	நம்பிக்கைமோசம் nambikkaimōcam, இரண்டகம் செய்கை; breach of trust. 'நம்பிக்கை மோசம் செய்பவர் நன்றாக வாழ்வதில்லை' (இக்.வ.);. [நம்பிக்கை +sk மோசம்]
நம்பிக்கையில்லாத்தீர்மானம்	நம்பிக்கையில்லாத்தீர்மானம் nambikkaiyillāttīrmāṉam, பெ. (n.) மக்கள் மன்றத்தின் செயற்பாடுகளைச்சீரமைத்து, செம்மைப்படுத்திச் செயலாற்றுதற் பொருட்டும், செயலாட்சிக் குழுவினைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காகவும், அமைச்சரவையின் மேல் நம்பிக்கை இல்லை என்று கூறி, அவையில் எதிர்க்கட்சியினரால் கொண்டுவரப்படும் தீர்மானம்; by no-contidence motion, the parliament controls the executives, moved by the opposition. [நம்பிக்கை + இல்லா + தீர்மானம்.] நாடாளுமன்றம் அல்லது சட்டப் பேரவையின் சிறப்புமிகு செயற்பாடுகளுள் இஃதும் ஒன்று; அஃது
நம்பிக்கையுள்ளவன்	நம்பிக்கையுள்ளவன் nambikkaiyuḷḷavaṉ, பெ. (n.) 1. நம்பத்தக்கவன்; trustworthyman. 2. பிறர்மேல் நன்னம்பிக்கையுள்ளவன். (வின்.); a trusting, confiding person. 3. தெய்வ, நம்பிக்கையுள்ளவன் (இ.வ.);; deist.
நம்பிக்கையோலை	நம்பிக்கையோலை nambikkaiyōlai, பெ. (n.) அனுமதிச்சீட்டு (வின்);, passport. மறுவ. இசைவுச்சீட்டு, கடவுச்சீட்டு. [நம்பிக்கை + ஒலை.]
நம்பிக்கைவாக்கு	நம்பிக்கைவாக்கு nambikkaivākku, பெ. (n.) அமைச்சரவையின் மேல் நம்பிக்கையுண்மையை உறுதிப்படுத்த, தலைமையமைச்சர் அல்லது முதலமைச்சர் கொண்டுவந்த தீர்மானத்தின் மீது அவை உறுப்பினர் அளிக்கும் வாக்கு; the costing of vote in a vote of confidence. [நம்பிக்கை + வாக்கு.]
நம்பிக்கைவாக்கெடுப்பு	நம்பிக்கைவாக்கெடுப்பு nambikkaivākkeḍuppu, பெ. (n.) நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வரப்படும்போது, நடத்தப்படும் வாக்கெடுப்பு: vote of confidence. [நம்பிக்கை + வாக்கெடுப்பு.]

நம்பிகாளியார்	நம்பிகாளியார் nambikāḷiyār, பெ. (n.) குலோத்துங்கசோழன் காலத்தவரான, ஒரு தமிழ்ப்புலவர் (தக்கயாகப்.457,பக்.320);; a poet contemporary of Kulōttunga-colan. [நம்பி+காளியார்.]
நம்பிகுட்டுவனார்	நம்பிகுட்டுவனார் nambiguṭṭuvaṉār, பெ. (n.) சேரர்குடியைச் சேர்ந்த புலவர்; a poet of Cērar kudi, இவரது பாடல்கள் நற்றிணையில் மூன்றும், குறுந்தொகையில் இரண்டும் உள்ளன. "முட்கா லிறவின் முடங்குபுறப் பெருங்கிளை புணரி யிகுதிரை தரூஉந் துறைவன் புணரிய இருந்த ஞான்றும் இன்னது மன்னோ நன்னுதற் கவினே" (குறுந்-109);. தலைவன், தலைவியை விரைந்து மணம் புரிதற்பொருட்டு, தலைவன் காதில் விழுமாறு தோழி பாடும் பாங்கு படித்து இன்புறத்தக்கது.
நம்பிமூத்தபிரான்	நம்பிமூத்தபிரான் nambimuttabiraṉ, பெ. (n.) as the elder brother of krShna. 'நம்பி மூத்தபிரான் முற்படவந்து கிட்டினவிடத்து" (ஈடு.4:3:1);. [நம்பி + மூத்தபிரான்.]
நம்பியகப்பொருள்	நம்பியகப்பொருள் nambiyagapporuḷ, பெ. (n.) நாற்கவிராச நம்பி இயற்றிய அகப்பொருளிலக்கணம்: a grammar of Agapporul by Nārkavirāša nambi. [நம்பி+அகம் + பொருள்.] புளியங்குடி நாற்கவிராசநம்பி எனும் புலவரால் எழுதப்பட்ட அகப்பொருள் இலக்கணநூல்.
நம்பியகப்பொருள்விளக்கம்	நம்பியகப்பொருள்விளக்கம் nambiyagapporuḷviḷaggam, பெ. (n.) நம்பியகப் பொருள் பார்க்க;see nambi-y-aga-p-porul. [நம்பி + அகப்பொருள் + விளக்கம்.] நம்பி அகப்பொருளுக்கு எழுதிய உரைக்குறிப்பு.

நம்பியாண்டார்நம்பி	நம்பியாண்டார்நம்பி nambiyāṇṭārnambi, பெ. (n.) சிவனியப்புலவர்; a Śaivam poet. காஞ்சிபுரத்தில் உள்ள திருநாரையூரில் பிறந்த இவர், சிவனியப் (சைவ); படைப்பாளர்களின் செய்யுட்களை வரிசைப்படுத்தி, முதற்கண் ஏழு திருமுறைகளாக வகுத்தார். சோழமன்னன் இராசராசனோடு, தில்லைத் திருக்கோயிலுக்குச் சென்று, ஆங்கு ஒர் அறையில் இருந்த மூவர், தேவாரச் சுவடிகளைக் கேட்டபோது, கோயிலுக்கு உரிமை உள்ள பூசகர், "அம்மூவரே வரின் தருவோம் அன்றி, வேறு யாவர் வரினும் தாரோம்" என மறுத்தனராம். நம்பி அறுபத்து மூன்று நாயன்மார் சிலைகளுள், மூவர் சிலைகளைக் கொண்டு போய்க்காட்ட, ஆடவல்லானே சிலை வடிவில் இருத்தலான், மறுக்கவொண்ணாது தந்தனர் என்பது, வரலாறு. நம்பியாண்டார் நம்பிகளால் ஆக்கப்பெற்ற திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி, அறுபத்து மூவரின் வரலாற்றுண்மைகளை, விளக்குவது. நம்பியாரூரரின் வாழ்வியல் நிகழ்வினைக் குறிக்கும் பாடல் வருமாறு: "நந்திக்கு நம்பெருமாற்கு நல் லாரூரில் நாயகற்குப் பந்திப்பரியன செந்தமிழ் பாடிப் படர்புனலின் சிந்திப்பரியன சேவடி பெற்றவன் சேவடியே வந்திப்பவன் பெயர் வன்தொண்டன்

நம்பியாரூரர்	நம்பியாரூரர் nambiyārūrar, பெ. (n.) தோழமைநெறியில் நின்று ஒழுகி, கடவுள், ஆதன்(ஆன்ம); உறவுமுறையை உலகிற்குத் தமது வாழ்வின் வாயிலாக, வாழ்ந்து காட்டியவர். a Šaivamšaint Nambiyārūrar. called Šundarar, established the friendly re-lationship with God and soul to the world. 'தேனொழுகு மலரினற்றா ரெம்பிரான் நம்பியாரூரனே' (பதினொதிருத் திருவந்:8);. மறுவ. ஆரூரர், இசைஞானி காதலன், சடையன், சுந்தரர், தம்பிரான் தோழர், தமிழ்நாதன், நாவலர்கோன், நாவலூரர். நாவலூராளி. [நம்பி + ஆரூரர் → நம்பியாரூரர்] நம்பி = ஆடவருள் சிறந்தவன். ஆர் + ஊர் → ஆரூர் → ஆரூரர்.] ஆர்தல் = அமைதல், பற்றப்பெறும் பொருள்களையெல்லாம், தன்னுள் அடக்கிக் கடந்து நிற்றல். ஊர்தல் = ஒரு பொருளை ஒற்றி, அப் பொருள் உயரஉயரத் தானும் உயர்ந்து, நிற்கும்நிலை. பற்றி அமர்தல், ஒற்றி ஊர்தல் என்ற இருநிலைகளைக் கொண்ட காரணத்தால், ஆரூர் திருவாரூர் எனப்பெயர் பெற்றது. இறைவனுடன் பூண்ட தோழமை நெறியை, தமது வாழ்விலும் இணைத்து ஒழுகிய கரணியத்தால், வன்தொண்டர், நம்பியாரூரர் என்று. நானிலத்தவர்களால் போற்றப்பெறுகிறார். நம்பியாரூரர்தம் வாழ்வியல் வரலாற்றிற்கு அகச்சான்றுகளாகத் திகழ்பவை வருமாறு: 1. ஏழாந்திருமுறைப் பதிகம் நூறும்:பாடல்கள்-1026. 2. நம்பியாண்டர் நம்பிகள் அருளிய நம்பியாரூரர் 17 திருத்தொண்டர் திருவந்தாதியில்சுந்தரரைப்பற்றிய 11-பாடல்களும், சுந்தரரின் பெற்றோரான, சடையனார், இசைஞானியார் பற்றிய இரண்டு பாடல்களும். 3. திருத்தொண்டத்தொகைப்பதிகம், திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி எனும் இரண்டு தொகையும், வகையுமாக அமைய, அவைகளின் விரியாக அமைந்த திருத்தொண்டர் (புராணம்); மாக்கதை. (சேக்கிழார்-அருளியது);. 4. கி.பி. 17ஆம் நூற்றாண்டில் இயற்றப்பட்ட நால்வர் நான்மணிமாலை;இந்நூலுள், சிவப்பிரகாசர் நம்பியாரூரரைப் பற்றிப் 10 பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். 5. வள்ளலார் அருளியது ஆளுடை நம்பிகள் அருள்மாலை. இந்நூலுள் 10 பாடல்களை, இராமலிங்க அடிகள் பாடியுள்ளார். நம்பியாரூரர், இறைவனைத் தோழனாக எண்ணினார்; மதித்தார்;செயற் படுத்தினார், என்பதற்குரிய எடுத்துக் காட்டுகள் வருமாறு: 1."ஏழிசையாய் இசைப்பயனாய் இன்னமுதாய் என்னுடைய தோழனுமாய் யான்செய்யும் துரிசுகளுக்கு உடனாகி" (தேவா.7:5:10);.
நம்பியாரூரனார்	நம்பியாரூரனார் nambiyārūraṉār, பெ. (n.) நம்பியாரூரர் பார்க்க (SIIVolII169);;see nambiy-ārūrar. [நம்பி+ஆரூரன் + ஆர்] ஆர்- பெருமைப்பொருட்பின்னொட்டு
நம்பியான்	நம்பியான் nambiyāṉ, பெ. (n.) கோயிற் பூசகரின் பட்டப்பெயர்; the title of officiating temple priests. "வைகானச நம்பியாரை" (கோயிலொ.43);. ம. நம்பியான். [நம்பி + நம்பியான்]

நம்பியிடையர்	நம்பியிடையர் nambiyiḍaiyar, பெ. (n.) இடையருள் ஒரு பிரிவினர் (நாஞ்);; a sub Caste among Cowherds. [நம்பி+இடையர்]
நம்பிராட்டி	நம்பிராட்டி nambirāṭṭi, பெ. (n.) நம்பிராட்டியார் பாக்க;see nambirattiyār, [நம் + skt பிராட்டி.] பெருமாட்டி → பிராட்டி ஒ.நோ. பெருமான் → பிரான்.
நம்பிராட்யார்	நம்பிராட்யார் nambirāṭyār, பெ. (n.) 1. அரிசி"; queen, consort. "உடையார் ராசராசதேவர் நம்பிராட்டியார்" (slvo.191);. 2. கடவுள் தேவி, Goddess. "நம்பிராட்டியார் உமாபரமேசுவரியார்" (s.i.i.vol.16.);. [நம் + பிராட்டியர்]
நம்பிரான்	நம்பிரான் nambirāṉ, பெ. (n.) 1. தலைவன்; lord. 2. &LF15it; God. 3. 5L6.15m if; திருவுருவைத் தாங்கிச் செல்லும் குதிரை suffāl; horse, as vehicle of deities. பெருமான்-அ பிரான்.
நம்பிரான் விளையாட்டு	நம்பிரான் விளையாட்டு nambirāṉviḷaiyāṭṭu, பெ. (n.) பங்குனியுத்தரத்தன்று, சாத்தை யரைக் குதிரையூர்தியில் எழுந்தருளுவித்து, வையாளி விடுந்திருவிழா நாஞ்); a festival in which the Śāstā is made to promenade on his horse-vehicle, during panguni-yuttiram.
நம்பிள்ளை	நம்பிள்ளை nambiḷḷai, பெ. (n.) ஈடு என்று வழங்கும் திருவாய்மொழியின் உரைகாரர். a celebrated Vaishnava acărya whose exposition of Tiruvay-moli was the basis of the commentary known as idu.

நம்பு	நம்பு1 nambudal, 5.செ.குன்றாவி, (v.t) 1. solothugā; to long for, desire intensely. "நின்னிசை நம்பி" (புறநா 136);. 2. நம்பிக்கை; to trust, confide in, relay on, believe, have faith in வார்த்தையை நம்பிவந்தேன்" (திருவாலவா 28:17);. 3. sT£]iumi$$â; to hope, expect. அவர் வேலை கிடைக்குமென்று நம்பியிருக்கிறான் (உ.வ.); 4. ஒப்புதலளித்தல்; to accept. "வினைக ணலியாமை நம்பு நம்பி" (திவ். பெரியதி, 6:3:9);. க. து. நம்பு, தெ. நம்மு ம. நம்புக. நயத்தல் = விரும்புதல்.] நயம் = விருப்பம். [நுல் → நல் → நள்.] [நள் → நய் → நய → நயம் நயம்பு →நம்பு] நம்பு2 nambu, பெ, (n.) 1. விருப்பம். ஆர்வவேட்கை; desire. "நம்பு மேவு நசையா கும்மே" (தொல், சொல். 329); 2. நம்பிக்கை; hope. மறுவ. நசை, [நயம்பு → நம்பு] நம்பு3 nambu, பெ. (n.) கோயிற் பூசகரின் அலுவலகம்; office of temple priest. "இவ்வூர்ப் பிள்ளையார் கோயிலும் நம்பும்" "நம்பு செந்தாமரைக் கண்ணாற்கு" (T.A.S. 263);. விருப்புக்குரிய, பூசைப் பணியைச் செய்வார் அலுவலகம். நம்பு4 nambu, பெ. (n.) நாவல் (மலை);; jamoon plum. விரும்பத்தக்க நாவற்பழமரம். நம்பு5 nambu, பெ (n.) கோயிலிற்பூசை செய்யும் உரிமை; right of conducting pusai in a temple. "அசற்பங்கில் நம்பும்" (S.I.1.327);.

நம்புசெய்வார்	நம்புசெய்வார் nambuseyvār, பெ. (n.) கோயில் பூசாரி (கல்);; temple priest. [நம்பு + செய்வார்]
நம்புண்டல்	நம்புண்டல் nambuṇṭal, பெ. (n.) நம்பும்படிச் செய்கை; making one to believe. "அன்னான்சொனம்புண்டல்" (கலித். 47:10); [நம்பு+உண்டல்.]

நம்புமதம்

நம்புமதம் nambumadam, பெ. (n.)

கடவுள் உண்டென்று நம்பிக்கை கொண்டமதம்:

theism.

[நம்பு + மதம்.]

மறுவ, உள்மதம்.

மாந்தன் மனத்தை இறுகப்பிணிக்கக் கூடிய பற்றுகளுள், மிகுந்த வலிமையுடையது நம்புமதப்பற்று. தமிழருள் பெரும்பாலர் இறைப்பற்றுமிக்கவர். நம்புமதக் கொள்கை, தமிழர்தம் அகநாகரிகத்தின் வெளிப்பாடு. பண்பாட்டறிவியலின் திறவுகோல்.

நம்புமதத்தைச் சார்ந்த மெய்ப்பொருட்டுறை, இன்றளவும் மேலைநாட்டில் காலூன்றியுள்ளது. பெரும்பாலான மேலை நாட்டுமாந்தர்தம் வாழ்வியலில், இணைந்துள்ளது.

நம்பு மதத்திலுள்ள சிவக்கொண்முடிபினர், அன்புவடிவான மெய்ப்பொருளை, மேலையரும், கீழைநாட்டவரும், மனங்கொளத்தக்க வகையில் உரைத்தவர் ஆவர். அனைத்து மதத்தினரும் மனங்கொளத்தக்கவாறு,

"அன்பிலா ரெல்லாம் தமக்குரியர் அன்புடையார் என்பும் உரியர் பிறர்க்கு" (குறள்,4);.

என்று, உலகப்பொதுமறை பேசும். இக் கருத்தினையே, நம்புமதத்தைச் சார்ந்த திருமூலரும்,

"அன்புஞ்சிவமும் இரண்டென்பர் அறிவிலார்

அன்பே சிவமாவ தாரும் அறிகிலார்

அன்பே சிவமாவ தாரும் அறிந்தபின்

அன்பே சிவமாய் அமர்ந்திருந் தாரே'

என்று, திருமந்திரமறையில், திருவாய்மலர்ந் தருளுகின்றார்.

தேவிக அறத்தை வலியுறுத்துவதே, நம்புமதத்தாரின் அடிப்படைக் கொள்கை. கடவுளும் மறுமையும் உண்டென்பதே இவர்தம் கோட்பாடு. நம்பு மதத்தினர். கடவுள் உண்டென்பதற்கு உரைக்கும் சான்றுகளைப் பாவாணர் பின்வருமாறு வரிசைப்படுத்துகின்றார்:

1. கதிரவக்குடும்பத்தைச் சேர்ந்த கோள்கள் எல்லாம், இடையறாது ஓர் ஒழுங்காக இயங்கி வருகின்றன.

ஓர் ஊரில் ஊர்க்காவலோ, அரசியல் ஆட்சியோ, சிறிதுநேரம் இல்லாவிடினும், கலகமும் கொள்ளையும், கொலையும் நேர்கின்றன. உயிரற்ற நாளும் கோளும் பாவையாட்டுப் போல் ஒழுங்காக ஆடிவரின், அவற்றை ஆட்டும் ஓர் ஆற்றல் இருத்தல் வேண்டும். அவ் வாற்றல் முழுமையானது, நிறைவானது, எஞ் ஞான்றும், எப்போதும், எவ்விடத்தும், நிறைந்து திகழும் பேராற்றல். இப் பேராற்றல் அறிவற்றதாயிருக்க முடியாது. அவ் வாற்றலறிவே இறைவன்.

2. இவ்வுலகம் முழுமைக்கும், கதிரவன் பகல்விளக்காகவும், திங்கள் இராவிளக்காகவும், எண்ணிறந்கும் எட்டாத காலத்திலிருந்து விளங்கி வருகின்றன.

ஒரு வீட்டில் விளக்கேற்றி வைப்பது, அதிற்குடியிருக்கும் மக்கட்கே. மக்களில்லா விட்டில் விளக்குத் தானாகத் தோன்றி எரியாது. பல வுலகங்கட்கும், இரு சுடரையும் விளக்காக ஏற்படுத்தியவன், ஒருவன் இருத்தல் வேண்டும். வேலை செய்யாத தூக்க வேளையாகிய இராக்காலத்திற்கு, வெப்பமான நெருப்பொளி விளக்காகாது. குளிர்ந்த நிழலொளி விளக்காக விருப்பதும், கவனிக்கத் தக்கது.

3. பிற கோள்களைப்போற் கற்றாது ஒரேயிடத்திலிருக்கும் கதிரவன், பத்துத் திசையும் ஒளி சமமாகப் பரவுமாறு உருண்டையாயிருப்பதும், அளவிடப்படாத நீள்பெருங்காலம் எரிந்து வரினும், அதன் எரியாவி, குன்றி யனையா திருப்பதும், இயற்கைக்கு மாறான இறும்பூதுச் செய்தி

யாதலால், அதையியக்கி யாளும் ஒரு பரம்பொருள் இருத்தல் வேண்டும்.

4. கோள்கள் ஒன்றோடொன்று முட்டாது. தன் பாதை வட்டத்தில் இயங்குமாறும், இவை சுழலுங்கால், அவற்றின் மேலுள்ள பொருள்கள் நீங்காவாறும், ஒவ்வொன்றையுஞ் சூழ ஒரு கவர்ச்சி மண்டலம் அமைந்திருப்பதும் இயற்கைக்கு ஏற்றதேயாகும்.

5. காலமும், இடமும், தொடக்கமும், ஈறும் இல்லாதவையாதலால், இற்றை மக்களுலகந் தோன்றுமுன், எண்ணிக்கையற்ற உயிருலகங்கள் தோன்றியழிந்திருத்தல் வேண்டும். இதைத்தான்,

"படைத்து விளையாடும் பண்பி னோனும் துடைத்துத் துயர்தீர் தோற்றத் தோனும் தன்னில் வேறு தானென் றிலோனும் அன்னோன் இறைவனாகும்என் றுரைத்தனன்"

நம்புரி	நம்புரி namburi, பெ. (n.) நம்பூதிரி பார்க்க ;see nambudiri. 'கண்ணகியும்....நம்புரிமார் வீதியிலே நலமா யெழுந்திருந்தாள்" (கோவ.க.112);. [நம்பு → நம்புரி]
நம்பூதிரி	நம்பூதிரி nambūtiri, பெ. (n.) மலையாளப் பிராமணர் வகையினன் (E.T.V,152);; a class of brahmins in malabar. ம. நம்பூதிரி.
நம்பூரி	நம்பூரி nambūri, பெ. (n.) நம்பூதிரி (இ.வ.); காண்க: see nambudiri. க. நம்பூரி. இடைக்குறைப் பட்ட சொல்.
நம்பெருமாள்	நம்பெருமாள் namberumāḷ, பெ. (n.) திருவரங்கத்துத் திருமால்; Tirumal, worshipped at Tiruvarangam. "நம்பெருமாள் நம்மாழ்வார்". உபதேசரத்.50 [நம் + பெருமாள்.]
நம்மளவன்	நம்மளவன் nammaḷavaṉ, பெ. (n.) நம்மையொத்தவன்; those like ourselves. [நம் + அளவு + அன்.]
நம்மனோர்	நம்மனோர் nammaṉōr, பெ. (n.) 1. நம்மையொத்தவர்; those like ourselves our parly. "ஆங்கனமற்றே நம்மனோர்க்கே (மலை படு. 402);. 2. எம்மனோர். பார்க்க: see emmandr. [நம்+அன்ன+ ஒர்.]
நம்மாழ்வார்	நம்மாழ்வார் nammāḻvār, பெ. (n.) ஆழ்வார்கள் பதின்மருள் தலைமையானவரும், திருவாய் மொழி முதலிய தெய்வப்பனுவலின் ஆசிரியரு மான திருமாலடியார் உபதேசரத். 50); a Tirumāl Śaint author of Tiruvaymol and other works, foremost of Alvár. [நம்+ ஆழ்வார்.]
நம்முள்ளவன்	நம்முள்ளவன் nammuḷḷavaṉ, பெ. (n.) நம்முடையவன்; one of our men (இ,வ.);. [நம் + உள்ளவன் → நம்முள்ளவன்.]

நம-த்தல்	நம-த்தல் namattal, 4செகுவி. (v.i.) நமு2-த்தல் பார்க்க;see namu2. "அப்பளம் நமத்துப் போயிற்று. தெ. நெம்மு.
நமக்காரி	நமக்காரி namakkāri, பெ. (n.) தொட்டாற் சுருங்கி; worm killer, sensitive plant.
நமச்சாரம்	நமச்சாரம் namaccāram, பெ. (n.) நவச்சாரம் பார்க்க: see navaccāram.
நமசம்	நமசம் namasam, பெ. (n.) இணக்கம் (யாழ். அக.); ; pliability.
நமட்டு-தல்	நமட்டு-தல் namaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மறைத்தல்; to whisper. 2. ஏமாற்றுதல் ; to cheat. [நிமிண்டு → நிமிட்டு → நமிட்டு → நமட்டு-.] 7 நமட்டுவிஷமம்
நமட்டுக்கடி-த்தல்	நமட்டுக்கடி-த்தல் namaḍḍukkaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நமடுகடி - இ.வ. பார்க்க: see namadu-kado.
நமிட்டு	நமிட்டு namiṭṭu, பெ. (n.) நமட்டுச்சொறி பார்க்க; see namalu-c-cor.
நமட்டு சிரிப்பு	நமட்டு சிரிப்பு namaṭṭusirippu, பெ. (n.) Löly, sjössists. Lisārāslū; suppressed smiles in redicule. [நமட்டு + சிரிப்பு]
நமட்டுச்சொறி	நமட்டுச்சொறி namaṭṭuccoṟi, பெ. (n.) 1. stiftig; itch, scabies. 2. Qantúl sist: papular eruption of the skin, of which violent and chronic itching is the chief symptom, prurigo. 3. fstägiousmã, cutaneous disease with glistening imbricated scales affecting only the superficial layers of the skin, psoriasis. [நமட்டு + சொறி.]

நமட்டு விஷமம்	நமட்டு விஷமம் namaṭṭuvišamam, பெ. (n.) frisë. கொல்லை. நமட்டு மண்; wet garden. [நமட்டு + மண்.] மறைவாகச் செய்யும் குறும்பு (இ.வ); secret mischief. [நமட்டு +Skt விஷமம்.]
நமடு	நமடு namaḍu, பெ. (n.) சிறுபேன் (அபி.சிந்); louse. [நமுடு → நமடு.]
நமடுகடி-த்தல்	நமடுகடி-த்தல் namaḍugaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) குழந்தைகள் உதட்டைக்கடித்தல்; to bite the lips, as children. [நமடு + கடி-.]
நமத்தம்	நமத்தம் namattam, பெ. (n.) சடாமாஞ்சி;(சங்.அக.); ; Spikenard herb.
நமத்துப்போ-தல்	நமத்துப்போ-தல் namattuppōtal, 6 செ.குன்றா.வி. (v.t.) ஈரமேறுதல்; to become damp, mois. அப்பளம் நமத்துப் போயிற்று. (உ.வ.);. [நமத்து + போ-.]
நமதன்	நமதன் namadaṉ, பெ. (n.) ஆண்டவன்; lord. God. [நமது + அன்.]
நமபுரம்	நமபுரம் namaburam, பெ. (n.) எமனது நகரம் yama's city "எதிர்பொருசேனை நமபுரம் நணுக" திவ்..பெரியாழ்.4.7:4). - [நமன் +புரம்.]

நமர்'-த்தல்	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம்
நமர்	நமர்2 namar, பெ. (n.) 1. நம்முடைய சுற்றத்தார்; our relations. "நமர் விட்ட வேறு"(பு.வெ.ஒழிபு. 5);. 2. நம் சார்பானவர்; persons of our party. [நம் + அர்.] ஏட்டுச்சுவடி தொகுத்து வந்த மெய்ப்பொருள் நாயனார் வரலாற்றில், சுவடியில் சிறுவாள் வைத்துக் கொன்ற முத்தநாதனை நோக்கி மெய்க்காப்பாளன் பாய்ந்தபோது, தத்தா நமரெனத்தடுத்து வீழ்ந்தது
நமரி	நமரி namari, பெ. (n.) நீண்ட எக்காளவகை (தஞ்சை);, a kind of long trumpet.
நமரைவாழை	நமரைவாழை namaraivāḻai, பெ. (n.) வாழைவகை; green banana.
நமலு-தல்	நமலு-தல் namaludal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) வணங்குதல்; to reverence, worship, bow, prostrate; "வானவர் வானவர் கோனொடு நமன்றெழுந் திருவேங்கடம்" (திவ்.திருவாய். 3:3:7);. [நமல் → நமலு-.]
நமன்	நமன் namaṉ, பெ. (n.) எமன் பார்க்க;see eman, "நாமார்க்குங் குடியல்லோம் நமனை யஞ்சோம்" (தேவா. 1236:1);. மறுவ. யமன், யாமன், கூற்றுவன். காலன். [யமன் → ஞமன் → நமன்.] யாமத்தில் வந்து மாந்தர்தம் உயிரை வ வ் வு வ தா. க க் க ரு த ப் ப டு ம் கற்பனையுருவன்.
நமனமண்டபம்	நமனமண்டபம் namaṉamaṇṭabam, பெ. (n.) நபன மண்டபம் (S.I.V. 236); பார்க்க: See nabana-mandabam.
நமனிகை	நமனிகை namaṉigai, பெ. (n.) திருமஞ்சனம்; inner Santuary.
நமிட்டு-தல்	நமிட்டு-தல் namiṭṭudal, 5.செ.குன்றாவி. (v.t.) கிள்ளுதல்; to pinch. [நமட்டு → நமிட்டு-.]

நமிடு	நமிடு namiḍu, பெ. (n.) 1. நாரைவகை. a kind of crane. "நமிடு கரப்பான் வாதம் நாட் சோபை மாற்றும்" (பதார்த்த. 898);. 2. நமுடு (யாழ். அக.); பார்க்க;see namudu2 [நமடு +நமிடு.]
நமிநந்தியடிகனாயனார்	நமிநந்தியடிகனாயனார் naminandiyaḍigaṉāyaṉār, பெ. (n.) நாயன்மார் அறுபத்துமூவருள் ஒருவர் (பெரியபு);; a canonized Šaiva Šaint one of 63. [நமி. +நந்தி+அடிகள்+ நாயனார்.] நமிநந்தியடிகள், திருவாரூர் திருவள்நெறியில் ஒன்றியவர். பெரியபுராணத்துள், நான்காம் சருக்கமாகிய திருநின்ற சருக்கத்துள், இவர்தம் வரலாறு, காணப்படுகிறது. சிவலிங்கத்தால், முத்திபெற்ற 30-அடியார்களுள் ஒருவராவார். இவரை, நம்பியாரூரர்,
நமு	நமு1 namuttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) தொல்லை தருதல்; to trouble, tease, vex. "என்னை நமுக்கிறான். (இ.வ.);. [நச்சி → நசி → நச → நம → நமு-] நச்சரவு அல்லது தொல்லைத் தருபவனை நச்சுப்பேர்வழி என்பர். தொந்தரவு அல்லது தொல்லைத்தரும் கைக்குழந்தைகளை, நைநை என்று நச்சரிக்கிறது என்றும், "நமுண்டி எடுக்கிறது என்றும்" நமுண்டல் பொறுக்க முடியவில்லை என்றும், நாட்டுப்புறத்தே வழங்குவது அறிக. நமு2 namuttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஈரமேறுதல்; to become damp, moist. தெ. நெம்மு. நசத்தல் = ஈரமுறுதல். [நச → நம → நமு-]
நமுகு-தல்	நமுகு-தல் namugudal, 5 செ.குன்றாவி, (v.t.) குழைதல்; to yield under pressure. "இணைமுலை நமுக நுண்ணிடை நுடங்கத் துனியிருங்கலவி செய்து" (திவ். திருவாய். 9:9:3);. [நை → நய்- → நசி → நசிகு → நமுகு-] நைந்துபோதல், குழைந்துபோதல் என்னும் பொருண்மையினின்று தோன்றும், நசி என்னும் வினையடியினின்று முகிழ்த்த சொல். ஒருகா. [நம → நமத்து → நமுத்து → நமுத்து → நமுகு-] குழைந்துபோன சோற்றையும், கண்ணீல்

நமுட்டு-தல்	நமுட்டு-தல் namuṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) தினவுண்டாதல்; to itch. [நமட்டு → நமுட்டு-] நமுட்டு-தல் namuṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) நெருடுதல்; நிமிண்டுதல்; to pinch, மறுவ. கிள்ளுதல். [நமட்டு + நமுட்டு-]
நமுட்டுச்சிரங்கு	நமுட்டுச்சிரங்கு namuṭṭucciraṅgu, பெ. (n.) நமட்டுச்சொறி பார்க்க;see namatuc-corl. [நமுட்டு + சிரங்கு.]
நமுட்டுச்சிரிப்பு	நமுட்டுச்சிரிப்பு namuṭṭucciripPu, பெ. (n.) தனக்குத் தெரிந்தது பிறருக்குத் தெரியாது என்ற முறையில், வெளிப்படுத்தும் அமர்த்தலான சிரிப்பு; shy smile (generally accompanying teasing);. நண்பரின் பையிலிருந்து கீழே விழுந்த தூவலைத் (பேனாவை); தன் கையில் மறைத்துக் கொண்டு நமுட்டுச் சிரிப்புடன், கையெழுத்துப் போட உன் தூவலைக் கொடு' என்றார்.(இக்.வ,);. [நமட்டு →நமுட்டு + சிரிப்பு.]
நமுட்டுச்சொறி	நமுட்டுச்சொறி namuṭṭuccoṟi, பெ. (n.) நமட்டுச்சொறி பார்க்க: see namattu-c-cori. [நமுட்டு + சொறி.]
நமுடு	நமுடு1 namuḍu, பெ. (n.) 1. கீழுதடு; lower lip. 2. ஈர்; nits, larvae of insects. 3. கொக்கு; Crane. [நம் + உடு → நமுடு.] நமுடு2 namuḍu, பெ. (n.) 1. தரையிலேயே கூடுகட்டி வாழும் பறவை; bird builds nest or ground. 2. பட்டு நூலில் விழும் முடிச்சு; knot is silk-fibre. [ஒருகா நமட்டு → நமடு → நமுடு.]
நமேரு	நமேரு namēru, பெ. (n.) 1. புன்னை; common poon, 2. சுரபுன்னை பார்க்க: see surapuṉṉai.

நமை	நமை1 namaidal, 4. செ.கு.வி. (v.t.) தினவெடுத்தல்; to itch. கம்பளிப்பூச்சி மேலே பட்டதால் உடம்பு நமைக்கிறது (இக்.வ.);. "நமைந்தெமரிடத்து நண்ணார்" (உத்தரரா. அசுவமே.23);. தெ. நவ. [நம → ந.மு → நமை-.] நமை2 namaittal, 4. செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. வருத்துதல்; to vex trouble. "நமைப்புறு பிறவிநோய்" (சூளா. முத்.1,32);. 2. சூட்டுதல், to put on wear. "குஞ்சி நமைத்த பூந்தாமம்" (சீவக. 2839);. 3. தினவெடுத்தல்; to itch. [நமு → நமை-] நமை3 namaittal, 4. செ. குன்றாவி, (v.t.) கட்டளையிடுதல்; to command. "பொறிபுலன் களைந்தும் நமையால்" (திவ்..இயற்.1:32); நமை4 namai, பெ. (n.) வெக்காலி; button tree. "ஞெமையு நமையும்" (தொல்.-எழுத். 282);. க. நவெ.
நமைக்காய்	நமைக்காய் namaikkāy, பெ. (n.) கத்தரிக்காய்; brinjal. [நமை + காய்.] அரிப்புத் தருதல் பற்றிக் கத்தரிக்காய்க்கு இப் பெயர் வந்தது.
நமைச்சல்	நமைச்சல் namaiccal, பெ. (n.) உடலில் ஏற்படும் சொறியத்துண்டும் உணர்வு; itch. வேர்க்குரு வந்த இடங்களில் சாந்து தடவினால், நமைச்சல் இருக்காது (உ.வ);. நமைச்சல், அரத்தக்கசிவு முதலியன மூல நோயின் அறிகுறிகள் (மருத்.வழ.);. மறுவ அரிப்பு தினவு. [நமை → நமைச்சல்.]

நமைச்சிரங்கு	நமைச்சிரங்கு namaicciraṅgu, பெ, (n.) நமட்டுச்சொறி பார்க்க;see namaltu-c-cor. [நமை + சிரங்கு.]
நமைப்பு	நமைப்பு namaippu, பெ. (n.) 1. அரிப்பு: itching. 2. சிரங்கு; skin diseases. 3. வருத்தம் துயர் ; trouble, vexation, "நும்மானமைப் புண்ணேன் கமைத்துநீர் நடமின்களே" (தேவா. 717:3);. [நமப்பு → நமைப்பு.]
நய்யத்தட்டல்	நய்யத்தட்டல் nayyattaṭṭal, தொ. பெ, (vbln) நையத்தட்டல் பார்க்க;see naiya-t-tattal. [நைய்ய → நய்ய + தட்டல்]
நய	நய1 nayattal, 4 செ. குன்றாவி, (v.t.) 1. விரும்புதல்; to desire greatly, long for. "பிறன் வரையாள் பெண்மை நயவாமை நன்று". (குறள், 150);. 2. இன்புகழ்ச்சி கூறுதல், பாராட்டுதல்; to compliment, appreciate. "நல்லறிவுடையோர் நயப்பது வேண்டியும்" (பத்துப்பாட்டு. நச். உரைச்சிறப்.);. 3. மதித்தல் உயர்வாகக் கருதுதல்; to respect, esteem. 4. மகிழ்ச்சியூட்டுதல்; திருவுள்ளங் கொள்ளுதல்; to please, 5. தட்டிக் கொடுத்தல்; to coax. 6. கெஞ்சுதல்; to beseech implore. ".அவன் எவ்வளவோ நயந்து கேட்டான் கேட்டான்"(உ.வ.);. 7. அன்பு செய்தல் (சூடா.);; to love, show affection for; 8. பின் செல்லுதல் (யாழ். அக.);; to act upon, to follow. நள் = சேர்தல். நைப்பு = விருப்பம். நைப்பு- நயப்பு= விரும்பப்படுகை. [நள் → நய் → நய-.] நய3 nayattal, 4.செ. கு. வி. (v.i.) நமு2-பார்க்க;see namu2-. 'முறுக்கு நயத்துவிட்டது' (நெல்லை);. [நசி → நமு → நய-]

நய'	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம்
நயக்கன்	நயக்கன் nayakkaṉ, பெ. (n.) நாய் (வின்.);; dog. [நயப்பன் → நயக்கன்.] உணவு கொடுப்பாரிடம் உறவோடு பழகும் பண்புள்ள நாய், தன் நயப்பைக் கால் தூக்கியும், வால் ஆட்டியும் காட்டலால் ஏற்பட்ட பெயர். நயக்கன் nayakkaṉ, பெ.(n.) நாய்; dog. (சா.அக.);
நயக்கிளவி	நயக்கிளவி nayakkiḷavi, பெ. (n.) அசதியாடல் (பிங்.);; banter, humorous ridi-cule, or jest. [நயம் + கிளவி.] "நவில்தொறும் நூல்நயம் போலும் பயில்தொறும் பண்புடையாளர் தொடர்பு" என்ற திருக்குறளில், நயம் என்னும் வடிவம் இனிமை பற்றி வருவது போன்றது.
நயகுணம்	நயகுணம் nayaguṇam, பெ. (n.) நற்குணம் (வின்.);; a amiable disposition. [நயம் + குணம்.] அனைவராலும் விரும்பப்படும் நற்குணம். எஞ்ஞான்றும் தீமையொழித்து, நன்மையே செய்யும் உயர்குணமே, நற்குணம்.
நயங்காட்டு-தல்	நயங்காட்டு-தல் nayaṅgāṭṭudal, 12, செ.குன்றாவி. (v.t.) இனிய சொற்கள் முதலியவற்றால் வயப்படுத்துதல், (வின்.);, கவர்ச்சி யூட்டும்படிப் பேசுதல்; to coax allure. [நயம் + காட்டு-.]
நயச்சொல்	நயச்சொல் nayaccol, பெ. (n.) 1. இனியசொல் ; sweet, pleasing words. 2. நயக்கிளவி பார்க்க;see naya-k-kilavi. 3. முகமன் ; courteous, civil words, winning speech. 4. கவர்ச்சிப் பேச்சு; wheedling talk. [நயம் + சொல்.] பிறர் விரும்பிக்கேட்குமாறு நவிலும் இன்சொல். அகனமர்ந்து பேசும் அன்புச்சொல்.

நயஞ்சரக்கு	நயஞ்சரக்கு nayañjarakku, பெ. (n.) உயர்தரப்பண்டம் (இ.வ.);; superior articles. மறுவ முதல்தரப்பொருள். [நயம் + சரக்கு]]
நயத்தக்கநாகரிகம்	நயத்தக்கநாகரிகம் nayattagganāgarigam, பெ. (n.) பண்பாட்டுக் கண்ணோட்டத்துடன் கூடிய நாகரிகம்; cultural heritage. [நயம் + தகு + நாகரிகம்.] நயம் தக்க நாகரிகம் = உள்ளச்செம்மையே அகநாகரிகம் பண்டைக் காலத்தில், "நாகரிகம்" என்னும் சொல்லையே, "பண்பாடு" என்னும் பொருளிலும், ஆண்டனர். இக் கூட்டுச்சொல், உள்ளத்தின் பண்பட்ட நிலையினையே காட்டும். மனமது செம்மையானால் மந்திரம் சொல்ல வேண்டாம் என்னும் உலகவழக்கும், மாசற்ற மனத்தையே குறிக்குமென்றறிக. அதனால்தான் வள்ளுவரும், "பெயக்கண்டும் நஞ்சுண் டமைவர் நயத்தக்க நாகரிகம் வேண்டுபவர்" என்றார். திருந்தியநிலை என்னும் பொதுக்கருத்தில், நாகரிகமும், பண்பாடும் ஒன்றாதல், காண்க.
நயத்தகு-தல்	நயத்தகு-தல் nayaddagudal, 2.செ. கு. வி. (v.i.) 1. விரும்பத்தகுதல்; to be pleasing lowable. "நயத்தக்க நாகரிகம் வேண்டுபவர் (குறள், 580);. 2. நன்மையாதல்; to be good in quality. "நயத்தக மண்ணி (பு. வெ. 10:10);. [நயம் +தகு-]
நயத்தபொன்	நயத்தபொன் nayattaboṉ, பெ. (n.) பக்குவப்படுத்தப்பட்ட பொன்; malleable gold. வெட்டையாய்ப் போகாது வேலைக் குதவும் பொன் (இ.வ.);:
நயத்தல்	நயத்தல் nayattal, பெ. (n.) தலைவனைக் கண்ட தலைவி தனது ஆசைப்பாடு கூறும் புறத்துறை (பு. வெ. 11, பெண்பாற். 2);; theme in which the heroine expresses her deep love at the sight of the hero. நயப்பு= விருப்பு [நை → நயத்தல்.]
நயத்தவிலை	நயத்தவிலை nayattavilai, பெ, (n.) மலிந்த விலை; cheap price. மறுவ. குறைந்தவிலை. [நயத்த + விலை.]

நயதி	நயதி nayadi, பெ, (n.) முறைமை; justice. சரிதையினயதியின் (இரகு. தசரத. சா.3);. [ஒருகா. நியதி → நயதி.]
நயந்தட்டு-தல்	நயந்தட்டு-தல் nayandaṭṭudal, 5.செ. கு. வி. (v.i.) இனிமைதரத் தொடங்குதல்; to begin to interest. புத்தகம் இப்போது தான் நயந்தட்டுகிறது. (இ. வ);. [நயம் + தட்டு-]
நயந்துசொல்(லு)-தல்	நயந்துசொல்(லு)-தல் nayandusolludal, 8, செ. குன்றா. வி. (v.t.) 1. பயன்படச் சொல்லுதல்; to speak effectively. 2. பாராட்டுதல்; to praise. 3. வேண்டிக்கொள்ளுதல்; to persuade politely. நயந்து சொன்னால் நாடெல்லாம் கேட்கும். (உ.வ);. [நயந்து + சொல்[லு]-]
நயந்தோர்	நயந்தோர் nayandōr, பெ. (n.) 1. நண்பர் (பிங்..);; friends, companions. 2. கணவர்; husband, as one who loves. [நயம் → நயந்தோர்.]
நயநட்டம்	நயநட்டம்1 nayanaṭṭam, பெ, (n.) 1. வருவாய்; profit. 2. இழப்பு; loss. [நயம் + ski நட்டம்.] நயநட்டம்2 nayanaṭṭam, பெ. (n.) பயன் மற்றும் இழப்பு; advantage and disadvantage, profit and loss. நயநட்டம் nayanaṭṭam, பெ.(n.) வருவாய் இழப்பு; profit and loss. [நயம் + நட்டம்]
நயநய-த்தல்	நயநய-த்தல் nayanayattal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நசநச- (இ. வ.); பார்க்க;see nasa-nasa. [நசி → அநச → நய-]
நயநயப்பு	நயநயப்பு nayanayappu, பெ. (n.) மென்மைத் தன்மை ; softness and smoothness. [நயம் + நயப்பு.]

நயநயவார்த்தை	நயநயவார்த்தை nayanayavārttai, பெ. (n.) உறுதியில்லா வார்த்தை (யாழ். அக.);, Unsteady, unreliable word. [நயநய + வார்த்தை]
நயநிலைப்படலம்	நயநிலைப்படலம் nayanilaippaḍalam, பெ. (n.) நாடகம் (யாழ்.அக);; drama. [நயநய + வார்த்தை]
நளநெளடதம்	நளநெளடதம் naḷaneḷaḍadam, பெ. (n.) கண்மருந்து; collyrium for the eyes, lotion for the eyes. நயன் + Skl நெளடதம்.
நயப்பாடு	நயப்பாடு nayappāṭu, பெ. (n.) 1. பயன் (வின்.); ஊதியம்; advantage, profit. 2. நலன், ஆதரவு benefit. 3. சிறப்பு சால்பு;நயநேர்த்தி: excellence. 4. மேம்பாடு; Superiority. [நயம் + பாடு]
நயப்பி-த்தல்	நயப்பி-த்தல் nayappittal, 4.செ. குன்றாவி, (v.t.) 1.விரும்பும்படி செய்தல் ; to induce to love or desire. "தலைமகனை நயப்பித்துக் கொள்கையில் (ஐங்குறு. 88. உரை);. 2. அறிவுறுத்தி இணங்கவைத்தல்(வின்);; to perSuade, win another's consent, Secure Compliance or approval. 3.ஏற்கச் செய்தல் ; to approve. 4. மலிவாக்குதல் (வின்,);; to render cheap, cheapen. 5. பயன்படுத்துதல் (வின்,);; toimprove, benefit. [நயப்பு → நயப்பி-.]

நயப்பு	நயப்பு nayappu, பெ. (n.) 1. அன்பு; love. "நல்லாளோடுநயப்புற வெய்தியும்" (திருவாச. 2:12);. 2. பற்றாசை, நேசம்; affection. 3. ஆர்வவேட்கை, ஆசை (சூடா);; desire 4. இன்பம்; delight, pleasure. "நயப்புறு சித்தரை நலிந்து வவ்வின" (கம்பரா. கரன்வதை. 47);. 4. தலைவியெழிலைப் புகழ்கை (சீவக. 1332 உரை);; praising the beauty of a heroine (akap);. 6. மலிவு; cheapness. 7. முன்னேற்றம்; improvement. 8.நன்மை; goodness. 9. மேம்பாடு; superi ority. [நைப்பு → நயப்பு.]
நயப்பு உணர்வு	நயப்பு உணர்வு nayappuuṇarvu, பெ. (n.) 1. கண்ணோட்டம் (சூடா);; kindness, tenderness. 2. இன்கனிவு, இரக்கம்
நயப்பெத்தன்	நயப்பெத்தன் nayappettaṉ, பெ. (n.) Gunstaðahlssor; cheating person. நயப்பு எற்றன் எத்தன்.) நம்பவைத்து ஏமாற்றுபவன்.
நயபயம்	நயபயம் nayabayam, பெ. (n.) கனிவும், Bonysium, kindness blended with reproof. அவன் நயபயமெல்லாம் காட்டினான். (உ. வ);. [நயம் +skt பயம்.]

நயம்	நயம் nayam, பெ. (n.) 1. நல்லெண்ணம்; good intention. 2. g655ir; grace. "sororuth பெற்றுழி" (தொல். பொ. 114); 3. விருப்பம் desire. 4. unfighẩél; happiness joy, gladness. 5. நன்மை (திவா);, goodness "நயமுணராக் கையறியாமாக்கள்' (நாலடி, 163);. 6. FußT5flaith, usiarų Euth; civility attention. courtesy. "சான்றோரை நயத்திற் பிணித்து விடல்" (நான்மணி. 12);. 7. அன்பு love, affection, tenderness. "[Busogov long/sumf umges" (Gsölä. 80);. 8. Léoß piety devotion, "பஃறளியு நயங்கொண்டு பணிந்தேத்தி' (தணிகைப்பு. பிரமன். 54);. 9. நற்பயன்: benefit, profit, advantage, interest, gain, "நல்வினையுந் நயந்தந்தின்று திருக்கோ. 28). 10, Gombust();; superiority, excellence. Gog, 42 g/ 5ui (o . su);; 11.unsólo cheapness. விலை நயமாயிருக்கிறது. இ. வ);; 12. மிகுதி: (olsâr);; abundance. 13. Lusit (filot);; result, effect 'நன்றோ பழுதுளதோ நடுவரைநீ நயமென்ன" (கம்பரா. பாசு. 6. 14. நுண்மை; fineness. 'தங்கக்கம்பி நயமாயிருக்கிறது" (உ. வ.); 15. இனிமை; sweetness. "நாரத முனிவர்க் கேற்ப நயம்படவுரைத்தநாவும்" (கம்பரா. கும்பகரு. 1);: க, து, நய, ம. நயம். தெ. நயமு. [நய → நயம்.] நயம் nayam, பெ. (n.) 1. அடிப்படை மெய்ம்மை; principle. 2. அறம், முறமை (நீதி);: policy.

நயம்பண்ணு-தல்	நயம்பண்ணு-தல் nayambaṇṇudal, 5.செ. கு. வி .(v.i.) உதவிசெய்தல் (அனுகூலம் செய்தல்); (வின்.);; to do a favour. [நயம் + பண்ணு-.]
நயம்பாடு-தல்	நயம்பாடு-தல்1 nayambāṭudal, 5.செ. கு. வி. (v.i.) 1. இனிமையாய்ப் பாடுதல் (வின்);; to sing sweety. 2. முகமன் கூறுதல் (இ. வ);; to flatter. [நயம் + பாடு-] 5 நயவசனிப்பு
நயம்பாடு	நயம்பாடு2 nayambāṭu, பெ. (n.) 1. Busium G unifá,5;see nayap-p-ādu 2. ppGu(osmē; being beautiful "usinski,வாய்மொழி நயம்பா டில்லை" (மணிமே. 2:36);. [நயம் + படு-அ பாடு.]
நயம்பேசு-தல்	நயம்பேசு-தல் nayambēcudal, 5.செ. கு. வி. (vi.) 1. uoálgÚGL1&5si (sólsör);; to speak pleasantly, courteously. 2. Qsoflsnuumi 956553);; to sound sweetly, as a lute string(நயம் பேசு.);
நயமாலி	நயமாலி nayamāli, பெ. (n.) சிவப்பரிதாரம் (0($6[méì6tn6w); (66]6ãT.);; red orpiment நயமாலி nayamāli, பெ.(n.) மனோசிலை, இது விளைவு பாடாணம்; arsenicum bisulphuretum. (சா.அக.);
நயமொழி	நயமொழி nayamoḻi, பெ. (n.) 1. Qārquamos); sweet, pleasant words. "நயமொழியினாற் சயமுண்டு (பழ); 2. நலம் Luâ(5th Quong; words of good counsel. "நானுனை யிரந்துகூறு நயமொழி யொன்றுங் கேளாய் கம்பரா. நிகும்பலை. 68). [நயம் + மொழி.]
நயர்	நயர் nayar, பெ. (n.) அறிவுடையவர்; wise persons. "மேனயளிவரென (சிவதரு. கவர்க்க நரக, 24);. [நயம் - நயர்.]
நயவசனம்	நயவசனம் nayavasaṉam, பெ. (n.) Busugs flûų uTiës;see naya-vašaṇippu. [நய + Skt வசனம்.]

நயவசனிப்பு	நயவசனிப்பு nayavasaṉippu, பெ. (n.) @ssful Qāmā; captivating or enticing words. [நய + Skt வசனிப்பு.]
நயவஞ்சகம்	நயவஞ்சகம் nayavañjagam, பெ. (n.) இனிமைகாட்டி ஏமாற்றுகை; smiling willainy, hypocrisy. [நயம் + வஞ்சம் + அகம்]
நயவர்	நயவர்1 nayavar, பெ. (n.) முறைமையுடையோர் just persons. "நல்லார் நயவ-ரிருப்ப" (நாலடி, 265);. [நயம்+அர்.] நயவர்2 nayavar, பெ. (n.) 1. காதலர் (பிங்);; lovers. 2. நண்பர் (யாழ். அக.);; friends. [நய+அர்.]
நயவரு	நயவரு1 nayavarudal, 5.செ. குன்றாவி. (v.t.) விரும்புதல்; to like, appreciate, desire, ardenty. "தன்மலைபாட நயவுந்து கேட்டருளி (கலித். 40:31);. [நயம் + வரு-.] நயவரு2 nayavarudal, 18.செ. கு. வி. (v.i.) நன்மையுண்டாதல்; to be beneficial. "நயம்வரும் பள்ளிமே னல்கி" (பு. வெ. 11. பெண்பாற். 9);. [நயம் + வரு-]
நயவன்	நயவன் nayavaṉ, பெ. (n.) கலை, இலக்கியம், போன்றவற்றைப் பேணி வளர்ப்பவன்; a man of cultivated taste in art and literature. [நயம் + அன்.]
நயவார்	நயவார் nayavār, பெ. (n.) பகைவர்; enemies. நயவார் தலைபனிப்ப (பு.வெ.72);. [நய+ ஆ + அர்.]

நயவான்	நயவான் nayavāṉ, பெ. (n.) 1. நயக்காரன்; one who seeks or is entitled to profit. 2. விரும்பத்தக்கவன்; lovable person. 3. புரவலர், கொடையாளர்: benefactor. [நயவன் → நயவான்.]
நயன்	நயன் nayaṉ, பெ. (n.) நயம் பார்க்க;see nayam. "நயனில சொல்லினுஞ் சொல்லுக" (குறள், 193);. 2. பசை; substance. "நறுந்தா துண்டு நயனில், காலை வறும்பூத் துறக்கும் வண்டு" (மணிமே.18.19);. 3. உறவு (கலித். 125, 6, உரை);, relation ship. [நயம் → நயன்.] நயன்2 nayaṉ, பெ. (n.) 1. நயவான் பார்க்க;see nayavan. "நயனடன் கழலேத்தி" (தேவா.115:11);. 2. கொடையாளி, (யாழ். அக.); புலவலர்; benefactor. [நயம் →நயன்.] நயன்3 nayaṉ, பெ. (n.) 1. நயம்' பார்க்க;see nayam. 2. வழி; device. 3.திட்டமிட்டுச் செயற்படுத்துகை; contrivance. "மன்னரை நயனாடி, நட்பாக்கும் வினைவர் போல்" (கலித். 46);. [நயம் → நயன்.]
நயன்மை	நயன்மை nayaṉmai, பெ. (n.) முறைமை; justice. மறுவ, அறம். [நயன் → நயன்மை.]
நயனவல்லி	நயனவல்லி nayaṉavalli, பெ. (n.) வல்லாரை; indian pennywort.

நயனோற்சவம்	நயனோற்சவம் nayaṉōṟcavam, பெ. (n.) விளக்கு (யாழ்.அக);; light.
நயாசலன்	நயாசலன் nayācalaṉ, பெ. (n.) முறைமை suggomosis: person of unwavering integrity. 'நளிர்ந்த சில னயாசலன்" திவ். பெரியாழ். 4: 4: 8). [நயம் + அசலன்.] நயம் = நெறி, முறை, அறம். Skt அசல் + அன்.
நயச்சியம் செய்	நயச்சியம் செய் nayacciyamcey, செ. குன்றா.வி. (w.t) தன்வயப்படுத்துதல் (@su);, to win over to one's side.
நயிச்சியம்	நயிச்சியம் nayicciyam, பெ. (n.) 1. தன்வசப் LGäglomã; winning over to one's side. 2. gigsmin, humility. 3. fossmin, lowness, meanness, boSeneSS, [நயச்சியம்- நயிச்சியம்.)
நயிச்சியம்பண்ணு-தல்	நயிச்சியம்பண்ணு-தல் nayicciyambaṇṇudal, 5. செ.குன்றாவி. (v.t.) நயிச்சியம் செய்-தல் பார்க்க;see nayiocyam-Sey. [நயச்சி+அம்+ பண்ணு-]
நயிந்தை	நயிந்தை nayindai, பெ. (n.) 1. மேம்பட்ட தகுதியாளர்; மேல் நிலையர்; superior. 2. தலைவர் (யாழ்.அக);; liege, lord. 3. அடிமை வைத்து ஆளும் இனத் தலைவன் (இ.வ.); (வின்,); the master of a slave among same castes, 4. சில இனத்தவர்க்கு வழங்கும் ஒரு பட்டப்பெயர் (வின்,);, a term of respect among some castes. [நயந்தை → நயிந்தை] நயத்தக்க மேம்பாடுடையவர்.

நயினார்	நயினார் nayiṉār, பெ. (n.) 1. தலைவன். இறைவன் (சுவாமி.);; lord. "நயினார் திருவேங்கட நாதன்" (TA.S.I.93);. 2. மேலோன், தலைவன் (வின்);. master lord. 3. சைனர்க்குச் சிறப்பாக வழங்கும் பட்டப்பெயர்; title, especially of Jauns. 4. ஐயனார் (இ.வ.); பார்க்க;see yamar 5. சித்திரகுத்தன் பார்க்க;see Šittirakuttan. நயினார் நோன்பு. [நாயகனார் → நாயனார் → நயினார்.]
நயேந்திரப்பாலை	நயேந்திரப்பாலை nayēndirappālai, பெ (n.) நெல் வகை; a kind of paddy.
நரகக்குழி	நரகக்குழி naragagguḻi, நகரம் (வின்); hell [நரகல் → நரகம், நரகம் + குழி,] மாந்தக் கழிவு போன்ற துன்பப் பகுதி.
நரககதி	நரககதி naragagadi, பெ. (n.) 1. நாற்கதியுள் நரகத்துள் தள்ளப்படுவோர். it the state of hell. நரகர் ; being, one of fiar-kadi, "Essaoğ துன்பம்". (சீவக. 2762 தலைப்பு);. 2. நரகம் Qugsm5 (uTjị.9ị5);; fate of being consigned to hell. [நரகம் + கதி]
நரகர்	நரகர் naragar, பெ. (n.) நரகன் பார்க்க see naragan. "நரகர் துயர்கெட" (மணிமே.11.69);.
நரகல்வாய்	நரகல்வாய் naragalvāy, பெ. (n.) எருவாய் (55ú);; anus. [நரகல் + வாய்.]
நரகலி-த்தல்	நரகலி-த்தல் naragalittal, 4 செ.கு.வி. (v.i) அழுக்குடைத்தாதல் (யாழ்.அக);; to lie defiled with excrement, as a puking child or sick person 9(5′1555);, to loathe, abhor. [நரகல் +நரகலி-]
நரகவேதனை	நரகவேதனை naragavētaṉai, பெ. (n.) நரகத்தி லனுபவிக்குந் துன்பம். (சிலப். 26, 37, 2_smu);; hellish torment. [நரகம் + Skt வேதனை]

நரகன்	நரகன் naragaṉ, பெ. (n.) 1. நரகவுலகத்தி ṣy16irsitsusär (56ät, 261);; an inhabitant of the infernal region. 2. ummum sól; great sinner, as deserving of hell. 'நரகன் வெல்வதே' (கம்பரா. சடாயுவுயி.133);. 3. நரகாசுரன் பார்க்க (திவ். பெரியாழ் 4.3.3);;see naragāšuran. த. நரகன் → skt naraga-väsin [நரகம் → நரகன்.] நரகல் எனும் மாந்தக்கழிவு போன்று, வெறுக்கத் தக்க இயல்பினன் கீழ்மைக் குணத்தன். தீய பண்புகளின் இருப்பிடமே [illegible] மனம்;வெறுக்கத் தக்க பண்புகளின் விளை [illegible]
நரகனாதி	நரகனாதி naragaṉāti, பெ. (n.) தேட்கொடுக்கி (சங்.அக.); ((மூ.அ.);; indian turnsole. [நரகன்+ஆதி]
நரகாசுரன்	நரகாசுரன் narakācuraṉ, பெ. (n.) கண்ணனாற் கொல்லப்பட்ட ஒர் அசுரன். a demon slain by kannan. [நரக + அகரன்.]
நரகாந்தகம்	நரகாந்தகம் naragāndagam, பெ. (n.) நரகாசுரனைக் கொன்ற திருமால், Tirumal, as destroyer of naragan. [நரக[ன்] + அந்தகன், தீயபண்புகளைக் கொன்று, நற்பண்புகளின் இருப்பிடமாகத் திகழும் திருமால்.]
நரகாமயம்	நரகாமயம் narakāmayam, பெ. (n.) ஆதன்; SOU. [நரக → நரகா + மயம்.]
நரகாரி	நரகாரி narakāri, பெ. (n.) நரகாந்தகன் பார்க்க;see nāragāndagan. த, நரகாரி → skt naragåri. நரலுதல்=ஒலித்தல், கத்துதல் பேசுதல். நரல் → நான் = மனிதன். நாவினால் பலுக்கியும், நன்முறையில் நவிற்றியும் பேசும் மாந்தன். [நரகன் + அரி → நரகரி → நரகாரி.]

நரகாலி	நரகாலி narakāli, பெ. (n.) கால்நடைகளுக்கு வரும் நோய்வகை (வின்.);, a disease in cattle, a kind of tumour in the intestines. [நரகல் → நரகாலி.] கன்றுகாலிகள் இடம், பொழுது பாராது. நரகல் கழிவதால் வந்த பெயர்.
நரகாலிகம்	நரகாலிகம்1 naragāligam, பெ. (n.) நரகாலி பார்க்க;see naragās. [நரகால் + இகம்.] இகம்=சொல்லாக்க ஈறு. நரகாலிகம் naragāligam, பெ. (n.) 1. சம்பைப் புல்; a kind of sedge grass. 2. கோரைப்புற் படுகை; Sedge, bed. [நரகால் → நரகாலிகம்.] சம்பங்கோரை முதலான மெல்லிய கோரைப்புல் வகைகள், கால்நடைகளின் தீவனத்தின் பொருட்டு வளர்க்கும் இடம்.
நரகி	நரகி naragi, பெ. (n.) நிரையவுலகத்தில் உள்ளவள் (தொல். சொல்.4, இளம்பூ);, woman of the Infernal region. த நரகி → sktnaragäri. ['நரன் +நரகி.] நரன் = மனிதன். நரகி = நிரையவுலகில் துன்பமுறும் பெண்.
நரகீலகன்	நரகீலகன் naraālagaṉ, பெ. (n.) குருவைக் கொல்வோன்; one who murdered his guru. [நரகி → நரகிலகன்.]
நரகு	நரகு naragu, பெ. (n.) நரகம்; hel "நரகுஞ் சுவர்க்கமுமாய் (திவ். திருவாய் 63,1);, த. நரகு → skt naraka [நிரை → நர + கு] கு = சொல்லாக்க ஈறு. ஒ.நோ.வரகுதாகு.

நரகேசரி	நரகேசரி naraācari, பெ. (n.) 1. நரசிங்க மூர்த்தி பார்க்க;see Narašiῆga mūrtti. 2. மக்களுட் சிறந்தவன்; a distinguished man as lion among men. "பசும் பொற்றேர் மாநர கேசரி" தக்கயாகப். 807 பாடாந்). [நர+ Skt கேசரி.]
நரகோன்மத்தம்	நரகோன்மத்தம் naraāṉmattam, பெ. (n.) கொலைப்பைத்தியம்; homicidal monomania. [நரகேரன் + மத்தம்.]
நரங்கடி-த்தல்	நரங்கடி-த்தல் naraṅgaḍittal, 4. செகுன்றாவி. (v.t.) அழித்தல் (யாழ். அக.);; to destroy. [நருங்கு →நரங்கு + அடி-]
நரங்கு	நரங்கு1 naraṅgudal, 5 செ.குன்றாவி, (v.t.) 1. மெலிதல்; to emaciate. 2. வளர்ச்சிக் குறைதல்; to diminishi. [நருங்கு → நரங்கு-.] நரங்கு2 naraṅgudal, 5. செ.கு.வி. (v.i.) நருங்கு பார்க்க;see marungu. [நர → நரங்கு-.]
நரசண்டன்	நரசண்டன் narasaṇṭaṉ, பெ. (n.) ஆணலி; male hermaphrodite. மறுவ பேடி. [நரசண் → நரசண்டன்.] பெண்தன்மை மிகுந்த ஆண், ஆணலி என்று அழைக்கப்பட்டான். ஆண்மை திரிந்து, பெண்தன்மை மிகுந்தவன் நரசண்டன் என்றழைக்கப்பட்டான். இத்தகைய, தன்மை பெற்ற பெயரை "ஆண்மைதிரிந்த பெயர்நிலைக் கிளவி (தொல். சொல். 495.); என்பார் தொல்காப்பியர்
நரசம்பேட்டை	நரசம்பேட்டை narasambēṭṭai, பெ. (n.) காஞ்சிபுர மாவட்ட ஊர்; a village in káñjipuram dt. [நரசம் + பேட்டை.]
நரசாடி	நரசாடி naracāṭi, பெ. (n.) வீட்டில் இறந்தவர்களைத் தெய்வமாகத் தொழுகை; (பிர.மகள்);; ancestral worship. [நரசன்+நரசாடி.]

நரசிங்கபருமன்	நரசிங்கபருமன் narasiṅgabarumaṉ, பெ. (n.) நரசிங்கவருமன்; a king of pallava dynasty. "கோவிசைய நரசிங்க பருமற்கு இரண்டாவது வாணகோஒ அரைசர் சேவகர்" (தா. வேளூர்-நடுகல்);. [நர+sktசிங்க + பருமன்.] [வர்மன் → வருமன் → பருமன்.]
நரசிங்கபுரம்	நரசிங்கபுரம் narasiṅgaburam, பெ. (n.) திருவள்ளூர் மாவட்ட ஊர் நரசிங்கபுரம். காஞ்சிபுரமாவட்டத்திலும், திருவண்ணாமலை மாவட்டத்திலும் உள்ளது; a village in Tiruvallur & kafijipuram Tiruvannamala [நர+ சிங்க +புரம்.]
நரசிங்கம்	நரசிங்கம் narasiṅgam, பெ. (n.) நரசிங்க மூர்த்தி பார்க்க;see narasinga-mūrtti. "நாடி நாடி நரசிங்காவென்று" (திவ். திருவாய்.2:4:1);. [நர+ Skt. சிங்கம்.] நரசிங்கம் narasiṅgam, பெ. (n.) மாந்த அரி; incarnation of vishnu in the form of lion and man.
ரசிங்கமுனையரையநாயனார்	நரசிங்கமுனையரையநாயனார் narasiṅgamuṉaiyaraiyanāyaṉār, பெ. (n.) சிவனடியார்; a canonized šaiva šaint. இவர், திருமுனைப் பாடி நாட்டின் அரசர். சந்தரமூர்த்தி நாயனாரை வளாததவர். [நர+ Sktசிங்க +முனை+ அரையர்] [அரசர் → அரையர்.]
நரசிங்கமூர்த்தி	நரசிங்கமூர்த்தி narasiṅgamūrtti, பெ. (n.) நானும் (சிங்கமு); அரியும் கூடிய உருவுடன், தோற்றரவு செய்த திருமால்; Tirumal in his man lion incarnation. [நர+ Sk: சிங்க + மூர்த்தி.]
நரசிங்கராச்சியம்	நரசிங்கராச்சியம் narasiṅgarāssiyam, பெ. (n.) நரசிம்மராயர் பெயர் கொண்டு வழங்கிய விசயநகரவரசு'; the kingdom of Vijayanagar Named after nara-Śimma-rayar [நர+ Sk சிங்க+ ராச்சியம்.]
நரவிங்கவங்கம்	நரவிங்கவங்கம் naraviṅgavaṅgam, பெ. (n.) வெள்வங்கம்; white lead tin.

நரசிங்கவாசனம்	நரசிங்கவாசனம் narasiṅgavāsaṉam, பெ. (n.) ஒகவிருக்கையுளொன்று (yoga); a kind of yogic posture. [நரசிங்க +ஆசனம்.] Skt. ஆசனம்=த.அமர்வு இருக்கை
நரசிம்மக்கனி	நரசிம்மக்கனி narasimmakkaṉi, பெ. (n.) கருந்துளசி; black basil.
நரசிம்மசயந்தி	நரசிம்மசயந்தி narasimmasayandi, பெ. (n.) கறிப்புடலை; snake gourd. [நரம்+ Skt. சிம்ம +கனி.] நரசிம்மசயந்தி narasimmasayandi, பெ. (n.) நரசிம்மமூர்த்தி தோன்றிய வைகாசி மாதத்தின் பதினான்காம் நாள் (சதுர்த்தசி);; the14th day of the waxing moon in vaikāśl, considered as the anniversary of Narasimma's incarnation. [நரன் + Skt.சிம்மம் + Skt.சயந்தி.]
நரசிம்மன்	நரசிம்மன் narasimmaṉ, பெ. (n.) நரசிங்க மூர்த்தி பார்க்க;see Warasigamurtti. [நர + சிம்மன்.]
நரசீவதயாபரர்	நரசீவதயாபரர் naracīvadayāparar, பெ. (n.) God, as showing grace to humanity. [நர + சீவ+தயா + பார்] சீவதயாபரர் = மனிதன் மீது அளப்பெரும் அருளை வாரிவழங்கும் இறைவன். பரர் = மேலான அன்பாம் அருளை, அனைவருக்கும் தருபவர்.
நரசீவன்	நரசீவன் naracīvaṉ, பெ. (n.) மனிதன் (யபழ். அக.);; human being. [நரன் + சீவன்.]

நரசெந்திரகம்	நரசெந்திரகம் narasendiragam, பெ. (n.) விலங்கிடம், இணை விழைச்சு செய்கை: Sexual Connection with an animal.
நரண்டை	நரண்டை naraṇṭai, பெ. (n.) மூலிகை வகையுளொன்று; a kind of herbal medicine.
நரத்துவம்	நரத்துவம் narattuvam, பெ. (n.) மக்கட் தன்மை; human nature. "ஒழிப்பதனுக்கிறைவர் நரத்துவம்" (வேதா.சூ. 178);. [நரன் +தத்துவம்.] மறுவ மனிதத்துவம் நரன் = மனிதன். நரவத்துவம் = மனிதனுக்கு இயல்பாகவுள்ள தன்மை.
நரத்தை	நரத்தை narattai, பெ. (n.) உடுப்பைமரம்: Smooth lance leaved-Indian Inden. [நர → நரத்தை.]
நரதுங்கன்	நரதுங்கன் naraduṅgaṉ, பெ. (n.) மக்களிற் சிறந்தோன்; the illustrious among men. 'கொடை நரதுங்கனொ டணைவுறாது' (கலிங். 24);. [நான்+துங்கன்.]
நரதேவன்	நரதேவன் naratēvaṉ, பெ. (n.) king, sovereign, as lord of men. "புகுந்து நரதேவ னருளினெய்தி" (சீவக. 1867);. [நரன் + தேவன்.]

நரந்தம்	நரந்தம்1 narandam, பெ. (n.) 1. கத்தூரிமான் (பிங்);; musk deer. 2. மான்மணத்தி (கத்தூரி);: musk நரந்த மரைப்ப நறுஞ்சாந்து மறுக" (மதுரைக். 553);. 3. நறுமணம் (அ.க.நி.);: fragrance, pleasant odour. 4. நறுமணப்புல வகை; a fragrant grass. "நறையு நரந்தமு மகிலு மாரமும்" (பொருந. 238);. 5. காகம்(அக,நி.);; crow. நரந்தம்2 narandam, பெ. (n.) நாரத்தை பார்க்க;see narrattai. "நரந்தமு நாகமும் பரந்தலர் புன்னையும்" (மணிமே. 162);. [நார் → நர → நரந்தம்.] நரந்தையைக் கிரேக்க வணிகர்கள் Norange என்று கூறுவர். Orange என்று வழங்கு வதாகப் பாவாணர் கூறுகிறார்.
நரந்தை	நரந்தை narandai, பெ. (n.) 1. கொற்றான் (திவா.);; parasitic leafless plant. 2. கிச்சிலி; Orange. ம. நரந்த,
நரநர	நரநர naranara, பெ. (n.) ஒலிக்குறிப்புச் சொல்; onom, expr. of words. [நர+நர.]
நரநாரணர்	நரநாரணர் naranāraṇar, பெ. (n.) நா15m/rmusvorf umii&,;see nara-näräyanar. 'நரநாரணரா யுலகத் தறநூல் சிங்காமை விரித்தவன் திவ். திரியதி. 10:6:1). [நான்+நாரணர்.]
நரநாயனார்	நரநாயனார்பெ. (n.) திருமால் பிறப்பியமான இருமுனிவர்; the two sages maran and Nārāyanan, considered as incarnations of Visnu [நரன் +நாராயணர்/ [நான் அயன ன்- நாராயணன். நாராயணன்- நாராயணர்]
நரம்பாக்கம்	நரம்பாக்கம் narambākkam, பெ. (n.) திருவள்ளுர் மாவட்ட ஊர்; a willage in Tiruvallur d!. [நரம் + பாக்கம்.]

நரம்பிரதிட்டை	நரம்பிரதிட்டை narambiraditṭai, பெ. (n.) மக்களால் நிறுவப்பட்டது; that which is established by human agency. [நரம் + sk பிரதிட்டை]
நரப்பு	நரப்பு narappu, பெ. (n.) நரம்பு பார்க்க; see narambu (நரம்பு-நரப்பு.);.
நரப்புச்சிலந்தி	நரப்புச்சிலந்தி narappuccilandi, பெ. (n.) நரம்புச் சிலந்தி பார்க்க;see marambu-ccilandi. [நரம்பு + சிலந்தி.]
நரபதி	நரபதி narabadi, பெ. (n.) மக்கட்குத் தலைவன்) அரசன்; king, as lord of men. "ஒளிறுவே னரபதி நகரம்" (சீவக.1617); 2. சோழவரசர், விசய நகர வேந்தரின் பட்டப்பெயர் (தக்கயாகப். 9 விசேடக் பக்.);; title of cūla and Vijayanagara king. [நரர்+பதி.] நரன் = மனிதன், பதி: தலைவன்
நரபலி	நரபலி narabali, பெ. (n.) மக்கட்பலி; human sacritice. "இச்சையி னரபலியிட்ட தலையை" (அரிச், 4. விவாக.121);. [நரன் + பலி.]
நரபாலன்	நரபாலன் narapālaṉ, பெ. (n.) நரபதி பார்க்க;see narabadi. "கடல்புடை சூழ்படி நரபாலரை" (கம்பரா. பரசு 21.);. [நர+ பாலன்.]
நரபுடம்	நரபுடம் narabuḍam, பெ. (n.) ஐம்பது வரட்டிகளால் இடப்படும் ஒருவகை எரிப்புத் திட்டம் (சிங்.அக);; unit of heat produced by burning 50 cowdung cakes, used in calcining medicines.
நரம்	நரம் naram, பெ. (n.) மனிதப்பிறவி; human being. 'நரத்திலும் பிறத்தி நாத" (திவ். திருச்சந். 29.);. த. நரம்+ Skt.nara 93 நரம்பன் Iநரன் மாந்தன் நான் - நரம் நரம்= மாந்தப்பிறவி (த.வ. 99);.); ஆறாம் அறிவில் சிறந்த மாந்தப்பிறப்பு நரம்பு மண்டிலத் தலைமையான மூளை நரம்பியலால் உயர்வதால் சூட்டப்பட்ட தகுபெயர்

நரம்படுத்த	நரம்படுத்த narambaḍutta, பெ. (n.) நரம்புக்குரிய; nervous neural. [நரம்பு + அடுத்த]
நரம்புடம்பு	நரம்புடம்பு narambadappu. பெ. (n.) Esthuāāsūl, obstruction of nervous, நரம்பு அடைப்பு.
நரம்பியல்	நரம்பியல் narambamaippiyal பெ. (n.) நரம்பு மண்டிலம் பற்றிய அறிவியல் neurophysiology, Iநரம்பு + அமைப்பியல்.] நரம்பியல் narambuiyal, பெ. (n.) Biribué, கூறுகளைப் பற்றியவை; neurology. ['நரம்பு + இயல்.] நரம்புகளின் அமைப்பையும், செயல் பாடுகளையும் நோய்களையும் பற்றிய மருத்துவத்துறை. சாம்பசிவம் மருத்துவ அகரமுதலியிற் கூறியவாறு உடம்பிலுள்ள 72,000 நரம்புகளின்
நரம்புலார்	நரம்புலார் narambalarc பெ. (n.) Effihúsin விறைப்பால் உடம்பினுள் ஏற்படும் உள்ளழற்சி; inflammation of body due to nerves irritablity [நரம்பு + அழற்சி.]
நரம்பரா	நரம்பரா narambarra, ®.Qu.st. [adj.] Susolemunuñp; having no strength sinewless நரம்பு+அற்ற]
நரம்பன்	நரம்பன் marambaը. பெ. (n.) 1. புகையிலை வகையு QsmIIsng; a kind of tobacco 2. Qưsôl#g IBTử Quggūlolu o Layfistolsås; a thin or meagre and emaciated person. 3. நரம்புவலிமையுடையவன்; a man of nervous strength [நரம்பு + அன்.]

நரம்பாண்மை	நரம்பாண்மை narambāṇmai, பெ. (n.) நரம்பாற்றல்; nerve power. (சா.அக.); [நரம்பு + ஆண்மை.] வலிமை சான்ற நரம்பினன்.
நரம்பாணி	நரம்பாணி narambāṇi, பெ. (n.) தலைமீதுள்ள தோலோடு இணைந்த முடிஇறைச்சி; skin on the top of the head (சா. அக.); [நரம்பு +ஆணி]
நரம்பாய்வுநூல்	நரம்பாய்வுநூல் narambāyvunūl, பெ. (n.) நரம்புமண்டல அமைப்பாய்வு நூல்: neurology. [நரம்பு + ஆய்வு + நூல்.]
நரம்பாற்றல்	நரம்பாற்றல் narambāṟṟal, பெ. (n.) நரம்பினது வலிமை; nerve power. '[நரம்பு+ஆற்றல்.]
நரம்பி	நரம்பி narambi, பெ. (n.) 1. ஒல்லியான உடலுள்ளவள்; a slender woman, having raised veins. 2. நரம்பு வலிமையுடையவள்; a woman with nerve energy. [நரம்பு +இ] "இ" - பெண்பால் குறித்த சொல்லாக்க ஈறு.
நரம்பிசிப்பு	நரம்பிசிப்பு narambisippu, பெ. (n.) நரம்பிழுப்பு பார்க்க;see narambiluppu. நரம்பியல்நிபுணர் [நரம்பு இழுப்பு- இசுப்பு.] இகப்பு-இசிப்பு.
நரம்பிசிவு	நரம்பிசிவு narambisivu, பெ. (n.) நரம்பின் அளவு குன்றுதலால், உடம்பிலுண்டாகும் இசிவு அல்லது வலிப்பு; fits, apoplexy [நரம்பு+இசிவு.] பிறவினை தசைநார் சுருண்டு இழுக்கை. இசிப்பு என்பதற்கு, இசிவு தன்வினையாதல் காண்க.

நரம்பியல் துறை	நரம்பியல் துறை narambiyalturai, பெ. (n.) நரம்புத்தொடர்பானநோய், அதைப் போக்கும் மருந்துகள் பற்றிய ஆய்வுத்துறை: the department of neurology. [நரம்பியல் + துறை.]
நரம்பியல் நிபுணர்	நரம்பியல் நிபுணர் narambiyalnibuṇar, பெ. (n.) நரம்பியல் வல்லுநர் பார்க்க: see narambiyal-vallunar. மறுவ, நரம்பியல் திருவோன். [நரம்பியல் +Skt நிபுணர்]
நரம்பியல்பண்டுவம்	நரம்பியல்பண்டுவம் narambiyalpaṇṭuvam, பெ. (n.) நரம்புத்தொடர்பான நோய்களுக்கு செய்யப்படும் மருத்துவம்; neurological treatment. [நரம்பியல் + பண்டுவம்.]
நரம்பியல் மருத்துவர்	நரம்பியல் மருத்துவர் narambiyalmaruttuvar, பெ. (n.) நரம்பியல் பண்டுவம் செய்யும்மருத்துவர்; neruological doctor. [நரம்பியல் + மருத்துவர்.]
நரம்பியல்வல்லுநர்	நரம்பியல்வல்லுநர் narambiyalvallunar, பெ. (n.) நரம்புத்தொடர்பான நோய்களையும், அதைத் தீர்க்கும் மருந்துகளையும், அறியும் வல்லமையுள்ளவன்; neurological expert. [நரம்பியல் + வல்லுநர்]
நரம்பிலி	நரம்பிலி narambili, பெ. (n.) கருந்தும்பி; south india pine. [நரம்பு + இலி.]
நரம்பிழு-த்தல்	நரம்பிழு-த்தல் narambiḻuttal, 4.செ.கு.வி (v.i.) வீணைக்கு நரம்பிட்டுச் கிட்டுதல்; to tie string to viṇai. [நரம்பு + இழு-.]
நரம்பிழுப்பு	நரம்பிழுப்பு narambiḻuppu, பெ. (n.) 1. உடம்பின் நரம்பு, மேலே இழுத்துக் கொள்ளுகை; sterching of the nerves of the body cantraction of the nerves of the body. 2. வலிப்பு; convulsion. 3. தசைநார் சுருட்டிக் கொள்ளுகை; contraction of muscular fibres. (சா.அக);. [நரம்பு + இழுப்பு.]

நரம்பிழைமம்	நரம்பிழைமம் narambiḻaimam, பெ. (n.) நரம்பு வலிவிழந்து, சுருண்டு கொள்ளல்; contraction of the nerves-neurine. [நரம்பு +இழைமம்.]
நரம்பிளை-த்தல்	நரம்பிளை-த்தல் narambiḷaittal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) eநரம்பு ஆற்றல் இழத்தல்; to prostrate the nerves. '[நரம்பு +இளை-.] நரம்பு முற்றிலும், தன் வலிவிழந்து களைப்புறுதல்.
நரம்பிளைப்பு	நரம்பிளைப்பு narambiḷaippu, பெ. (n.) நரம்பு வலிமை குன்றுகை; nerves debility. [நரம்பு + இளைப்பு.] ஊட்டச்சத்து குறைவினாலும், எதிர்பாராத நோய்களின் தாக்கத்தாலும், உடல் நரம்புகளிலேற்படும் சோர்வு.
நரம்பின்நார்	நரம்பின்நார் narambiṉnār, பெ. (n.) நரம்பிலுள்ள நார் போன்ற பொருள்; nerve fibre.
நரம்பின்மறை	நரம்பின்மறை narambiṉmaṟai, பெ. (n.) யாழ் நூழ்; treatise on stringed Instruments. "இசையொடு சிவணிய நரம்பின் மறைய" (தொல்.எழுத்33);. [நரம்பின் +மறை.]
நரம்புஉணர்வுக்கலம்	நரம்புஉணர்வுக்கலம் narambuuṇarvukkalam, பெ. (n.) தொடுவுணர் நரம்பு; neuro sensory cell. [நரம்பு + உணர்வு + கலம்.]
நரம்புக்கட்டி	நரம்புக்கட்டி narambukkaṭṭi, பெ. (n.) நரம்பில் எற்படும் தசைவளர்ச்சி; neuroma. [நரம்பு + கட்டி.]
நரம்புக்கட்டு	நரம்புக்கட்டு narambukkaṭṭu, பெ. (n.) திவவு. (திவா.);; bands of catgut in a yāl. [நரம்பு +கட்டு.]

நரம்புக்கட்டை	நரம்புக்கட்டை narambukkaṭṭai, பெ. (n.) நரம்புக்கடை பார்க்க ;see narambu-k-kadai. [நரம்பு + கட்டை.]
நரம்புக்கடுப்பு	நரம்புக்கடுப்பு narambukkaḍuppu, பெ. (n.) நரம்பு நோய்வகை; a kind of neuralgia. (ML); [நரம்பு + கடுப்பு.]
நரம்புக்கடை	நரம்புக்கடை narambukkaḍai, பெ. (n.) நரம்பின் இறுதி அல்லது முடிவு; terminus of nerve. நரம்போட்டத்தின் கடைக்கோடி. நரம்பு முடிச்சின் இறுதியெல்லை. (சா.அக.); [நரம்பு + கடை.]
நரம்புக்கயிறு	நரம்புக்கயிறு narambukkayiṟu, பெ. (n.) 1. கப்பற்பாய் தைக்குங் கருவி; cords sewed into the seams of a sail-cloth. 2. வீணை முதலியவற்றின் இழை, catgut, lute-string. [நரம்பு + கயிறு.] நரம்புக்கயிறு narambukkayiṟu, பெ. (n.) இசைக்கருவியைந்தினுள் நரம்பால் யாக்கப்பட்டது; stringed instrument, one of five karuvi. [நரம்பு + கருவி.] நரம்பினை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைக்கப்பட்ட இசைக்கருவி; ஐவகை இசைக்கருவி வகையுளொன்று
நரம்புக்கழலை	நரம்புக்கழலை narambukkaḻlai, பெ. (n.) தசைநீர் நரம்பின் விக்கம்: inflammation of the lymphatic vessels. [நரம்பு + கழலை.]

நரம்புக்காய்	நரம்புக்காய் narambukkāy, பெ. (n.) 1. நீண்டு மெலிந்த காய் (வின்);. a long thin fruit. 2. முருங்கைக்காய் (சங்.அக.);; the legume or pod of horse-radish. [நரம்பு + காய்.] நரம்புக்காய் narambukkāy, பெ. (n.) நரம்பில் ஏற்படும் புண்; neurotrauma. [நரம்பு + காயம்.]
நரம்பு கிரந்தி	நரம்பு கிரந்தி narambugirandi, பெ. (n.) somâţáčkyň Lisióð;see narambu-c-chand. [நரம்பு +skt + கிரந்தி.]
நரம்பு குடைச்சல்	நரம்பு குடைச்சல் narambuguḍaiccal, பெ. (n.) systhu Gomi,516m5; a form of neuralgia (m. 1.);. [நரம்பு குடைச்சல்.]
நரம் புகுத்து	நரம் புகுத்து narambuguttu, 5.செ.குன்றாவி. (v.t.) நரம்பிலுண்டாகும் வலி, to nerves pain. [நரம்பு + குத்து-.] Блац sukobu, a network of nerves (ант, 2/5);
நரம்பு கூட்டம்	நரம்பு கூட்டம் narambuāṭṭam, பெ. (n.) sombolsys.orl_m(5th 555,); nervous pain. a network of nerves (ант, 2/5); [நரம்பு + கூட்டம்.]
நரம்பு கூடு	நரம்பு கூடு narambuāṭu, பெ. (n.) உடல்முழுவதும் பரவியுள்ள நரம்புத்தொகுதி, set or series of nerves parring through the whole body. [நரம்பு + கூடு.]]

நரம்பு கூறு	நரம்பு கூறு narambuāṟu, பெ. (n.) Esthiolsås Lissour(S. nervous system. [நரம்பு + கூறு.]
நரம்பு கேடு	நரம்பு கேடு narambuāṭu, narambu-k-kédu பெ. (n.); 1. ETůtl#gsmiiở đì; nervous break down. prostration. 2. நரம்பு அழற்சிகண்டு மெலிதல்; degeneration or deterioration of the proper nerve substance. 3. நரம்பிற்குண்டாகும் அழிவு; destruction or dissolution of nerve tissue. (சா.அக.);. [நரம்பு + கேடு.]
நரம்புக்கோளம்	நரம்புக்கோளம் narambukāḷam, பெ. (n.) நரம்பில் உருவாகும் வீக்கம்: neurula. [நாம்பு + கோளம்.]
நரம்புக்கோளாறு	நரம்புக்கோளாறு narambukāḷāṟu, பெ. (n.) நரம்புக்கேற்படும் பல்வகைக் நோய்கள்: nerves affections or disorder or derangement (சா.அக.);. [நரம்பு + கோளாறு.]
நரம்புச்சக்தி	நரம்புச்சக்தி narambuccakti, பெ. (n.) நரம்பாற்றல் பார்க்க: see marambaral (சா.அக);. [நரம்பு +skt.சக்தி.]
நரம்புச்சலனம்	நரம்புச்சலனம் narambuccalaṉam, நரம்பழற்சி பார்க்க;see narambalarci. [நரம்பு + skt.சலனம்.]
நரம்புச்சன்னி	நரம்புச்சன்னி narambuccaṉṉi, பெ. (n.) 1. நரம்பிசிவு பார்க்க;see narambišivu. 2. நரம்பிழுப்பு; nerve apoplexy. ஒருகா. நரம்பு + ski, ஜன்னி. மூளையில் ஏற்படும் குருதிப் பெருக்கினால் உண்டாகும், உணர்ச்சி, செயல் ஆகியவற்றின் இழப்பினால் வரும் இசிவு நோய்.

நரம்புச்சாலம்	நரம்புச்சாலம் narambuccālam, பெ. (n.) நரம்பின் கண்ணறை; nerve cell. [நரம்பு + skt.சாலம்.] நரம்பின் கண்ணறையில் உண்டாகும் மாற்றம், அல்லது செயல் இழப்பு.
நரம்புச்சிலந்தி	நரம்புச்சிலந்தி narambuccilandi, பெ. (n.) 1. தோலின் அடியில் நரம்பு போன்ற புழுவை உண்டாக்கும் ஒருவகைக் கட்டி; guinea-worm. 2. நரம்பின் மேலேற்படும் புண்கட்டி (வின்.);, boil on a tendon. மறுவ, நாவலி நாரப்புண். [நரம்பு + சிலந்தி.] இந் நோயின் தன்மை பற்றிச் சா.அக. கூறுவது: உடம்பில் முதற்கண் அரிப்பு ஏற்படும். நமைச்சல் ஏற்பட்ட இடத்தில் கொப்புளம் எழும்பி, உடைந்து, அதனுள்ளிருந்து, புழுக்கள் நூலிழை போல் நீண்டும். வெளுத்தும், நெளிந்தும் வெளிவரும் தன்மையுள்ள, ஒரு வகைச் சிலந்திப் புண். இதில், உருவான புழுக்கள் அறுபடாது விழுவது நலம். அறுபட்டு விழுந்தால், சிலந்தியில் மிகு விக்கம் ஏற்படும் வலி மிகுதியாகும்
நரம்புச்சிலந்திப்புழு	நரம்புச்சிலந்திப்புழு narambuccilandippuḻu, பெ. (n.) நரம்புக்கட்டிக்குள் உருவாகும் புழு: guinea-worm. [நரம்புச்சிலந்தி+புழு.]
நரம்புச்சுருக்கம்	நரம்புச்சுருக்கம் narambuccurukkam, பெ. (n.) நரம்புகள் முடிச்சுகளாகச் சுருங்கும் தன்மை; a morbid enlargement knotty in shape. [நரம்பு + சுருக்கம்.]
நரம்புச்சுருட்டல்	நரம்புச்சுருட்டல் narambuccuruṭṭal, பெ. (n.) நரம்புச்சுருட்டு பார்க்க: see marambu-ccruttu. [நரம்பு + சுருட்டல்.]
நரம்புச்சுருட்டு	நரம்புச்சுருட்டு1 narambuccuruṭṭu, பெ. (n.) அரத்தத் தேக்கத்தினால் காணும் நரம்பு முடிச்சு; a varicose condition of the veins due to obstruction is the free passage of blood. (சா. அக.);. [நரம்பு + சுருட்டு.] நரம்புச்சுருட்டு2 narambuccuruṭṭu, பெ. (n.) 1. நரம்பிச்சுற்று (இங்.வை.);; varicose veins, varix. 2. நரித்தலை வாதம்; stiff joint, Synovitis. [நரம்பு+சுருட்டு.]

நரம்புக்சுருட்டை	நரம்புக்சுருட்டை narambukcuruṭṭai, பெ. (n.) நரம்புச்சுருட்டு (இ.வ.); பார்க்க;see marambuc-curuttu. [நரம்பு + சுருட்டை.]
நரம்புச்சுளுக்கு	நரம்புச்சுளுக்கு narambuccuḷukku, பெ. (n.) நரம்புப் பிறழ்ச்சி (வின்.);; sprain. [நரம்பு + சுளுக்கு.] சுள்ளென்று வலிப்பது, நரம்பில் விழுந்த அடியால் வருவதே. இடமாற்றம் இராது என்பது புதுமுறை மருத்துவப் பார்வை.
நரம்புச்சுற்று	நரம்புச்சுற்று narambuccuṟṟu, பெ. (n.) நரம்பின் வீக்கம்; varicose veins, varix (ML); [நரம்பு + கற்று.]
நரம்புச்சூலை	நரம்புச்சூலை narambuccūlai, பெ. (n.) நரம்புக்குத்து; nerves pain. [நரம்பு + சூலை.]
நரம்புச்சோர்வு	நரம்புச்சோர்வு narambuccōrvu, பெ. (n.) 1. நரம்புத்தளர்ச்சி; nerves prostration. 2. நரம்பிளைப்பு பார்க்க;see narmbilaippu (சா.அக);. [நரம்பு + சோர்வு]
நரம்புசன்னி	நரம்புசன்னி narambusaṉṉi, பெ. (n.) 1. இழுப்பு நோய்; tetanus convulsions 2. நரம்பிழுப்பு பார்க்க;see narambiluppu. மறுவ. இசிவுநோய், நரம்பிழுப்பு.
நரம்புசார்உளவியல்	நரம்புசார்உளவியல் narambucāruḷaviyal, பெ. (n.) நரம்பு சார்ந்து வரும் உள்ளத்து இயல்பு; neuro psychology.
நரம்புத்தடிப்பு	நரம்புத்தடிப்பு narambuttaḍippu, பெ. (n.) நரம்புக் கழலை பார்க்க: see marambu-k-kalalai. [நரம்பு + தடிப்பு.]

நரம்புத்தலைவலி	நரம்புத்தலைவலி narambuttalaivali, பெ. (n.) நரம்புக்கோளாறினால் ஏற்படும் ஒற்றைத் தலைவலி; a nervous affection marked by a periodic head-ache (சா.அக.);. [நரம்பு + தலைவலி.]
நரம்புத்தளர்ச்சி	நரம்புத்தளர்ச்சி narambuttaḷarcci, பெ. (n.) நரம்பிலுண்டாகும் உறுதிக்குலைவு; nervous debility. [நரம்பு + தளர்ச்சி.] இந் நோயினை எளிதில் கண்டுபிடிக்க இயலாது. உடலில் உண்டாகும் மிகுகளைப்பும், ஆற்றல் குறைவும், இதன் அறிகுறியாகும். நரம்புத் தளர்ச்சியின் விளைவால், கட்டுப்பாடின்றி உடலுறுப்புகளில், நடுக்கம் ஏற்படும். தூக்க மின்மையும் இந்நோயின் அறிகுறியென்று. சா.அக கூறும்.
நரம்புத்தாபிரம்	நரம்புத்தாபிரம் narambuttāpiram, பெ. (n.) நரம்பிற்குண்டாகும் அழற்சி; inflammation of a nerve. (சா.அக.);. [நரம்பு +sktதாபிதம்.]
நரம்புத்திடம்	நரம்புத்திடம் narambuttiḍam, பெ. (n.) நரம்பின் உறுதி; strength the specific energy peculiar to the nervous system. [நரம்பு + திடம்] நரம்புநரை
நரம்புதிரட்சி	நரம்புதிரட்சி narambudiraṭci, பெ. (n.) நரம்பு முடிச்சினைப்போன்று சுருண்ட 2-(5sorsol, a knot like mass of grey nervous matter forming a centre from which fibres radiate (нп. ов.);. [நரம்பு திரட்சி.]
நரம்புத்திருகு	நரம்புத்திருகு narambuttirugu, பெ. (n.) sEmil Upg)Khāh; twisting of the veins. (GT.9%);. [நரம்பு +திருகு.]
நரம்புத்துடிப்பு	நரம்புத்துடிப்பு narambuttuḍippu, பெ. (n.) ETıbųGEmir neuralgia (ML); [நரம்பு +துடிப்பு.]

நரம்புதேர்ச்சி	நரம்புதேர்ச்சி narambutērcci, பெ. (n.) Esthu sustfää; development of nerve tissue (சா.அக);. [நரம்பு + தேர்ச்சி.]
நரம்புதோற்றம்	நரம்புதோற்றம் narambutōṟṟam, பெ. (n.) 1. Emāśār sigáà; dilatated condition of the vein. 2.60.1%it golgot; a symtom of death (சா.அக.);. [நரம்பு + தோற்றம்.]
நரம்புநடுக்கம்	நரம்புநடுக்கம் narambunaḍukkam, பெ. (n.) நரம்பினை நடுங்கச் செய்யும் ஒரு நோய்; morbid nervousness with physical unrest. (சா.அக);. [நரம்பு +நடுக்கம்.]
நரம்புநரை	நரம்புநரை narambunarai, பெ. (n.) நரம்பிலுள்ள சாம்பல் நிறமான பொருள்: the grey matter of the nerves (57.9%);. [நரம்பு +நரை.]
நரம்புநார்	நரம்புநார் narambunār, பெ. (n.) நரம்பிலுள்ள நார்போன்ற பொருள்; nerve-fibre. (சா.அக.);. [நரம்பு + நார்]
நரம்புநீக்கல்	நரம்புநீக்கல் narambunīkkal, பெ. (n.) உடம்பிலிருந்து நரம்பை அகற்றுதல்; excision of a part of a nerve, (சா.அக.);. [நரம்பு + நீக்கல்]
நரம்புநூல்	நரம்புநூல் narambunūl, பெ. (n.) மீன்வலைபின்ன உதவும் நெகிழி நூல்; nylon thread used for fishing net. "வலைபின்ன நரம்புநூல் வாங்கிவா" (உ.வ.);. [நரம்பு +நூல்.]
நரம்புநோய்	நரம்புநோய் narambunōy, பெ. (n.) நரம்பைப்பற்றி வரும் நோய் வகை; disease of the nervous system (M.L.);. [நரம்பு + நோய்.]

நரம்புநோய்ச்சிகிச்சை	நரம்புநோய்ச்சிகிச்சை narambunōyccigiccai, பெ. (n.) நரம்பு நோய்களுக்குச் செய்யும் மருத்துவப் பண்டுவம்; treatment of nervous diseases-neuriatry. [நரம்பு + நோய் + skt சிகிச்சை.] skt சிகிச்சை → த.பண்டுவம்.
நரம்புநோவு	நரம்புநோவு narambunōvu, பெ. (n.) நரம்புநோய் பார்க்க;see marambu-ndy. [நரம்பு + நோவு.]
நரம்புப்பல்	நரம்புப்பல் narambuppal, பெ. (n.) நரம்பின் வீக்கம்; varicose veins (M.L.);. [நரம்பு + பல்.]
நரம்புப்பிசகு	நரம்புப்பிசகு narambuppisagu, பெ. (n.) நரம்புச்சுளுக்கு; nerves sprain. [நரம்பு + பிசகு.]
நரம்புப்பிடிப்பு	நரம்புப்பிடிப்பு narambuppiḍippu, 1. உடலிலுள்ள பொருத்துகள் நீட்டி முடக்க முடியாமலிருக்கை; stiffness of joins. 2. இழுப்பு ; spasm. [நரம்பு +பிடிப்பு.]
நம்புப்பிணைப்பு	நம்புப்பிணைப்பு nambuppiṇaippu, பெ. (n.) நரம்புகள் ஒன்றோடொன்று பின்னிக் கொண்டிருக்கை; nerves or vessels intervoven as twined together net work of nerves or vessels, (சா.அக.);. [நரம்பு + பிணைப்பு.]
நரம்புப்பிறழ்ச்சி	நரம்புப்பிறழ்ச்சி narambuppiṟaḻcci, பெ. (n.) நரம்புப்பிசகு பார்க்க;see narambu -p-pišagu. [நரம்பு + பிறழ்ச்சி.]
நரம்புப்பின்னல்	நரம்புப்பின்னல் narambuppiṉṉal, பெ. (n.) நரம்புப்பிணைப்பு பார்க்க;see marambu-p-penaippu. [நரம்பு + பின்னல்.] அரத்தக் குழல்கள் அல்லது நரம்புகள், வலைபோல் பின்னிக் கொண்டிருக்கை.

நரம்புப்புடைப்பு	நரம்புப்புடைப்பு narambuppuḍaippu, பெ. (n.) நரம்பு வீக்கம் (வின்.);; swelling of the veins, dilatation of the veins, as from straining. [நரம்பு + புடைப்பு.]
நரம்புமண்லச்சூலை	நரம்புமண்லச்சூலை narambumaṇlaccūlai, பெ. (n.) 1. நரம்பு மண்டலத்தின் செயற்பாடு); nerves whose stimulation lowers. 2. ஊக்கத்தைக் குறைக்கும் நரம்புகள்: in hibits the activity of the nerve centre inhibitory nerves of the nervous system (சா.அக);. [நாம்பு + மண்டலம் + சூலை.]
நரம்புமண்டலம்	நரம்புமண்டலம் narambumaṇṭalam, பெ. (n.) உடம்பிலுள்ள நரம்புகளின் கூறுபாடு (இங்.வை.);; the nervous system. [நரம்பு +மண்டலம்.] நரம்புகளின் சேர்க்கை அல்லது நரம்பின் கோட்பாடு, எனினும் ஒக்கும். உடம்பின் தொழிலைச் சீர் படுத்தற்பொருட்டு, பல நரம்புகள் கூடுமிடம். நரம்புமண்டலம் எனப்படும். சிந்தித்தல், உணர்வுகளைப் புரிந்துகொள்ளுதல், உறுப்புக்களை அசைத்தல், போன்றவை, நரம்புமண்டலத்தின் தலையாய பணியாகும். நரம்பு, நரம்புமுடிச்சி, மூளை, தண்டுவடம், தசைநார் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிய அமைப்பே நரம்புமண்டலம் என்று சா.அக. கூறும்
நரம்புமணி	நரம்புமணி narambumaṇi, பெ. (n.) நரம்புப்போக்கிற்கு அடிப்படையான பொருள்; any mass of nervous substances as a centre of nervous influence. [நரம்பு + மணி.]
நரம்புமத்திமம்	நரம்புமத்திமம் narambumattimam, பெ. (n.) நரம்பின் நடுவிடம்; nerve centre. [நரம்பு +sk மத்திமம்.]
நரம்புமருந்தியல்	நரம்புமருந்தியல் narambumarundiyal, பெ. (n.) நரம்புத் தொடர்பான நோய்களுக்கு பயன்படுத்தும். மருந்துகளைப் பற்றிய அறிவியல்; neuro-pharmacology. [நரம்பு + மருந்து + இயல்.]
நரம்புமுடக்கம்	நரம்புமுடக்கம் narambumuḍakkam, பெ. (n.) நரம்பு முடங்கிக் கொள்ளுகை (வின்.);; stiffness of tendons making it impossible to stretch one's limbs. மறுவ நரம்புப்பிடிப்பு. [நரம்பு + முடக்கம்.] நோய் நீங்குவதற்காக அளவிற்கு அதிகமாகவும். தேவையற்ற நிலையிலும், உணவுக்கட்டுப்பாட்டினை மேற்கொள்வதால், இந் நோய் ஏற்படுமென்று. சா.அ.க. கூறும். இந் நோயின் விளைவால், நரம்புகள் ஒன்றையொன்று இழுத்துக்கொள்ளும் சரிவர நடக்கவியலாது.

நரம்புமுடிச்சு	நரம்புமுடிச்சு narambumuḍiccu, பெ. (n.) நரம்பின் முடிச்சில் ஏற்படும் நோய் வகை; a kind of disease which forms nodes as the nerves. மறுவ. நாம்புருண்டை. [நரம்பு + முடிச்சு.]
நரம்புமுறுக்கம்	நரம்புமுறுக்கம் narambumuṟukkam, பெ. (n.) நரம்பு திருகிக் கொள்ளல்; twisting of nerves. [நரம்பு + முறுக்கம்.]
நரம்புமுறுக்கேறு-தல்	நரம்புமுறுக்கேறு-தல் narambumuṟukāṟudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) நரம்புக்கு கூடுதல் வலிவு அல்லது உறுதி ஏற்படுதல்; to development of the nervous energy (சா.அக.);. [நரம்பு +முறுக்கேறு-.]
நரம்புமூலம்	நரம்புமூலம் narambumūlam, பெ. (n.) நரம்பின் பிறப்பிடம்; nervous origin. [நரம்பு + மூலம்; நரம்பு தோன்றுமிடம்] மூலம் = தோற்றம்.
நரம்புவலி	நரம்புவலி narambuvali, பெ. (n.) நரம்பு நோய்வகை; a kind of neuralgia, neuritis (m.l.);. மறுவ நரம்பூதை வலி. [நரம்பு +வலி.] மிகு வளித்தொல்லையா லுண்டாகும் வலி. இதனை, நரம்புவாத வலி என்று. சா.அக. கூறும். இவ் வலியினால், நரம்பிலும், நரம்போடும் வழியெங்கும், குத்தல் ஏற்படும். விண்விண்ணென்று தெறித்து, நரம்பில் குத்தலையுண்டாக்கும். இவ் வலி மிகக் கடுமையானது. இவ் வலி உடம்பின் பலபகுதிகளில், பற்பல காரணங்களால் ஏற்படும். நீரிழிவு, சூலைநோய், உணவிலுண்டாகும் நச்சுத்தன்மை [illegible] வலி ஏற்படும் முகம் மார்பு
நரம்புவலிப்பு	நரம்புவலிப்பு narambuvalippu, பெ. (n.) வலிப்பு நோய்வகை: a kind of hysteria disease. [நரம்பு + வலிப்பு.] நரம்பு மண்டலம் செயலிழப்பதால், உண்டாகும் வலிப்பு. இந் நிலையில் நரம்பின் முடிச்சுகளில், அளவிற்கு அதிகமான குத்தலேற்படும் என்று. சா.அ.க.கூறும்.

நரம்புவலிமை	நரம்புவலிமை narambuvalimai, பெ, (n.) நரம்பின் உறுதி; nerve energy, nerve potential. [நரம்பு + வலிமை.] நரம்பின் ஆற்றல்.
நரம்புவாங்கள்	நரம்புவாங்கள் narambuvāṅgaḷ, பெ. (n.) நரம்பு வாங்குகை பார்க்க: see marambuvānguga. [நரம்பு + வாங்கள்.]
நரம்புவாங்குகை	நரம்புவாங்குகை narambuvāṅgugai, பெ. (n.) 1. நரம்பு இழுத்துக் கொள்ளுகை, stretching of the nerves. 2. நரம்பு சுருங்குகை; contraction of nerves. 3. உடம்பிலிருந்து நரம்புப்பகுதியை நீக்குகை; excision of removal of a nerve or its part. [நரம்பு + வாங்குகை.] உயிருக்கு ஊறு ஏற்படாதாவாறு, உடலில் இழுத்துக் கொண்டு, சுருங்கித் தொங்கும் நரம்பினைக் களைதல், நரம்பு வாங்குகை எனப்படும்.
நரம்புவாங்கு-தல்	நரம்புவாங்கு-தல் narambuvāṅgudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. இலை முதலிய வற்றின் நரம்பை நீக்குதல்; to strip the fibres as from leaves, from fruits. 2, துன்புறுத்துதல்; to put one in great straits. 3. குதிகாலின் நரம்பை வெட்டுதல்; to cut the tendons of the heels. [நரம்பு + வாங்கு-.]
நரம்புவாங்குதல்	நரம்புவாங்குதல் narambuvāṅgudal, தொ.பெ. (v.bl.n.) நரம்பு முடக்கம் பார்க்க;see narambu-mudakkam. [நரம்பு + வாங்குதல்.] மாந்தர்களுக்கு காலப்போக்கில், அகவை கூடுவதால் நரம்பு கருங்கும். அவ்வாறு சுருங்கிய நரம்பு கைகால்களில், சுருண்டு இழுத்துக் கொள்ளும். இந் நோய், நரம்பு வாங்குதல் என்று. சா.அக. கூறும்.
நரம்புவாதம்	நரம்புவாதம் narambuvātam, பெ. (n.) நரம்புவலி பார்க்க;see narambu-val. [நரம்பு + வாதம்.]
நரம்புவாயு	நரம்புவாயு narambuvāyu, பெ. (n.) 1.நரம்புத்தடிப்பு பார்க்க: see marambu-t tadippu. 2. நரம்புவாதம் பார்க்க: see narambu-Vâdam. [நரம்பு + ski. வாயு.]

நரம்புவிசை	நரம்புவிசை narambuvisai, பெ. (n.) 1. நரம்பின் வேகம்; agility. 2. நரம்புவலு; Strength of a nerve. [நரம்பு + விசை]
நரம்புவிறைப்பு	நரம்புவிறைப்பு narambuviṟaippu, பெ. (n.) நட்டுக்கொள்ளும்படி செய்யும் நரம்பு; nerve that causes erection. [நரம்பு + விறைப்பு.]
நரம்புவீக்கம்	நரம்புவீக்கம் narambuvīkkam, பெ. (n.) 1. விதைவிக்கம்; epididymitis. 2. நரம்புவலி பார்க்க;see narambu-vall. [நரம்பு + வீக்கம்.]
நரம்புவீச்சு	நரம்புவீச்சு narambuvīccu, பெ. (n.) நரம்புவலி (யாழ்.அக.); பார்க்க;see narambu-vali. [நரம்பு + வீச்சு.]
நரம்புவீழ்ச்சி	நரம்புவீழ்ச்சி narambuvīḻcci, பெ. (n.) உடம்பின் நரம்புகள் செயலற்று சோர்வடைந்து அதனால் ஏற்படும் களைப்பு; extremic exhaustion or powerlessness, a nervous disorder marked by nervous prostration. மறுவ நரம்புளைச்சல். [நரம்பு + வீழ்ச்சி.]
நரம்புவெட்டு	நரம்புவெட்டு narambuveṭṭu, பெ. (n.) நரம்பறுவை நரம்புத்துணிப்பு: neurotmy. [நரம்பு + வெட்டு.]
நரம்புவெறி	நரம்புவெறி narambuveṟi, பெ. (n.) நாம்பு நோயினால் ஏற்படும் மனப்பித்து: nervous disease complicated with mental disorder. [நரம்பு + வெறி.]

நரம்புவேதனை	நரம்புவேதனை narambuvētaṉai, பெ. (n.) நரம்பு வலி; pain in a nerve. [நரம்பு + வேதனை.]
நரம்புவேர்	நரம்புவேர் narambuvēr, பெ. (n.) நரம்புத்திரள்; a mass of nerve matter. மறுவ நரம்புத் தொகுதி. [நரம்பு + வேர்.]
நரம்புளைச்சல்	நரம்புளைச்சல் narambuḷaiccal, பெ. (n.) நரம்பு வலி பார்க்க;see narambu-vali. [நரம்பு + உளைச்சல்.]
நரம்புறுதி	நரம்புறுதி narambuṟudi, பெ. (n.) நரம்பு வலிமை பார்க்க;see narambu-Vasimal. [நரம்பு + உறுதி.]
நரம்புறைப்பு	நரம்புறைப்பு narambuṟaippu, பெ. (n.) நரம்பின் உறுதி; nervous strength, specific energy peculiar to the nervous system. [நரம்பு +உறைப்பு.]
நரம்பூக்க மருந்து	நரம்பூக்க மருந்து narambūkkamarundu, பெ. (n.) நரம்புக் கோளாறைத் தணிவிக்கும் மருந்து; nervice. [நரம்பு + ஊக்கம் +மருந்து.]
நரம்பூதைநோய்	நரம்பூதைநோய் narambūtainōy, பெ. (n.) நரம்புவலி பார்க்க;see narambu-vali. [நரம்பூதை+ நோய்.] நரம்பூதை(வாதம்);நோய், ஒரேயிடத்தில் நிலைத்துநின்று. உடம்பின் அனைத்துப் பகுதி நரம்புகளையும், செயல் இழக்கச் செய்யும் நோய் என்று. சா.அக கூறும்.

நரம்பெடு	நரம்பெடு1 narambeḍu, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.). 1. கடுமையாக வேலை புரியச்செய்தல்; to exact work. grind. 2. ஆற்றலைக் கெடுத்தல்; to reduce one's strength or pride. அவன் உன்னை நரம்பெடுத்து விடுவான் (உ.வ);. [நரம்பு + எடு-] நரம்பெடு2 narambeḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) உடம்பு மிக மெலிச்து போதல்; to become emaciated or thin. உடம்பு நரம்பெடுத்தது (உ.வ.);. [நரம்பு எடு-.]
நரம்பெரிச்சல்	நரம்பெரிச்சல் narambericcal, பெ. (n.) நரம்பு நோய்வகை; a kind of neuritis. [நரம்பு + எரிச்சல்.]
நரம்பெழுச்சி	நரம்பெழுச்சி narambeḻucci, பெ. (n.) நரம்பு எழும்பிக் காணல்; dilated or enlarged condition of a nerve Or Vein above the surface of the Skin. [நரம்பு + எழுச்சி.]
நரம்போட்டம்	நரம்போட்டம் narambōṭṭam, பெ. (n.) நரம்பு உடம்பின் பலவிடங்களில் ஒடிப் பிரிந்து நிற்கும் தன்மை; spreading of nerves in different parts of the body. [நரம்பு- + ஒட்டம்.]
நரம்போய்ச்சல்	நரம்போய்ச்சல் narambōyccal, பெ. (n.) நரம்புத்தளர்ச்சியால் ஏற்படும் சோர்வு: exhaution of nervous energy. [நரம்பு + ஒய்ச்சல்.]
நரமடங்கல்	நரமடங்கல் naramaḍaṅgal, பெ. (n.) நரசிங்க மூர்த்தி; Tirumāl, as man-lion. "தம்பத்தின் அனகமா நரமடங்கலா யவதரித்து" ('பாகவதை1. மாயவன, 31);. மறுவ. நாவரி, த. நரம் → skt nara நரமாமிசபட்சணி 20 [நரன் மடங்கல்.) நரம்புகளால் பின்னப்பட்ட தசை நார்களின் கட்டுக்கோப்பாகிய மாந்தனும், தலை மடங்கமுடியாத யானை போல் அன்றி மடங்கல் இயல்புடைய அரிமாவும் கலந்தவுரு

நரமாமிசபட்சணி	நரமாமிசபட்சணி naramāmisabaṭsaṇi, பெ. (n.) 1. மனித ஆன் தின் போன் : anthropophagist, cannibal 2. unës,sifism měst #sörgyi sileurig; man eater, a man-eating animal as tiger, shark [நான் :Ski மாமிசபட்சணி) நான் = மனிதன்
நரமாமிசம்	நரமாமிசம் naramāmisam, பெ. (n.) unsoflot: human flesh. மனித இறைச்சி தின்னும் கழுகுகள் (உ.வ.);. நான்- நரம் +Sk மாமிசம்.]
நரமேதம்	நரமேதம் naramētam, பெ. (n.) செய்யும் வேள்வி (யாகம்);, human sacrifice. "அந்த நரமேதமக மியற்றுதற்கு" (பாரத இராசசூ. 14);. [நர Skt மேதம்.]
நரல்-லுதல்	நரல்-லுதல் naralludal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒலித்தல்; to sound, make noise, creak, roar. "ஆடுகழை நரலும் சேட்சிமை" (புறநா.120);. 2. Bégou: to low, as cows, to caw, as crows, to hum as many voices, to cry "வெண்குருகு நரலவீசும் நுண் பஃறுவலைய" (els Est.14);. 3. Guggi; to speak, to tel க. நால். ஒருகா. ஞரல் → நால் → நால்(லு);-. நரல்(லு);-தல் பேசுதல். ஒலித்தல், கத்துதல் போன்ற நிலைகளில் பயிலும். விலங்குகள், ஒலி எழுப்புந் தன்மையின. நரலுதல் என்பது. அஃறிணை எழுப்பும் ஒலியைக்குறிக்கும். பேசுதல்-கிளி, பூவை (நாகணவாய்ப்புள்); பழக்கப்படுத்திச் சில சொல் பேசுதல்.
நரல்	நரல்2 naral, பெ. காய்ந்த குப்பை (செத்தை); dry rubbish, as dead leaves. நரல்3 naral, பெ, (n.) மக்கள் கூட்டம்; crowd of people. [நரல் → நரல்] பேச்சொலியும், சிரிப்பொலியும் எழுப்பும் மாந்தரைக் குறித்த சொல்.

நரல்வதி	நரல்வதி naralvadi, பெ. (n.) மஞ்சள்: tu-meric. [நரல் + வதி.] நரலுதல் = ஒலிஎழ அரைத்தல். அரைத்துப் பூகம்இயல்பு, வதிந்து கிடத்தலின். மஞ்சளைக் குறித்தது.
நரல்வு	நரல்வு naralvu, பெ. (n.) 1. ஒலிக்கை; sounding, roaring 2. எடுத்தலோசை (பிங்.);: high pitch. 3. யாழின் உள்ளோசை (பிங்.); vibrating sound of a lute. 4. உள்ளோசை; murmur. [ஞரல் → நரல் → ஒலி. நரல் → நால்வு = ஒலிக்கை.]
நரலுகை	நரலுகை naralugai, பெ. (n.) 1. பேசுகை; speaking. 2. ஒலிக்கை; sounding. நரல் = ஒலி. [நரல் → நாலு → நரலுகை] நாட்டு மக்களின், நாகரிகப் பண்பாட்டு அளவு கோல், மொழியே. கத்திப் பேசுவதாலும், சிரிப்பதாலும், மாந்தன் 'நான்' என்று பெயர்பெற்றான். விலங்குகள் கத்துந் தன்மையன. மாந்தனே வாய் அங்காந்து
நரலை	நரலை naralai, பெ. (n.) 1. கடல் (திவா.);, sea, as roaring. 'நரலையுட் டனிபுக் காடார் மடந்தைய ரென்ப" (திருவாலவா9.3);. 2. மதிலுறுப்புக்களுளொன்று: (பிங்.);; a particular section of a fortification. 3. ஒலி: roaring. "நரலைப்பெரு வேலையெல்லாம்" (கம்பரா. வரைக்காட்சி,71);. [நரல் → நரலை.நரலை=ஒலியெழுப்பும் கடல்.]
நரலோகம்	நரலோகம் naralōkam, பெ. (n.) நிலவுலகம் (திருக்கலம்..6. உரை.);; earth, as the world of men. 2. நரவுலகு பார்க்க;see nara-v-ulagu. [நான் + த. உலகம் → Skt லோகம்.] மாந்தர் வாழும் உலகம்.

நரவதி	நரவதி naravadi, பெ. (n.) மஞ்சள்; turmeric.
நரவம்	நரவம் naravam, பெ. (n.) அனிச்ச மரம்; a kind of flowering plant whose flowers so very sensitive that they droop when smelt. நரவாகனரேகை
நரவம்பூ	நரவம்பூ, naravambū, பெ. (n.) அனிச்சம் Lisičićh: See aniccam. [நரவம் பூ.]
நரவரி	நரவரி naravari, பெ. (n.) திருமாலின்; Gossipomsø shīālūnū; Tirumāl, as man lion. [நரம் + அரி.]
நாவலி'-த்தல்	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம்
நரவலி'-த்தல்	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம்
நரவாகனம்	நரவாகனம் naravākaṉam, பெ. (n.) 1. மக்களால் சுமக்கப்படும் பல்லக்கு; palanquin, as carried on men's shoulders. "déooms, சுமக்கப் படும் வாகனம்' 'பெரிய நரவாகனமும் பெற்றோம்" (தனிப்பா. 216, 2);. 2. offé), vehicle of any kind. 3, 5Gussorg] assifi, kubéra's vehicle [நரன் +Skt வாகனம்.]

நரவகனரேகை	நரவகனரேகை naravagaṉarēgai, பெ. (n.) ஒருவனுக்குப் பல்லக்கேறும் ஆகூழைக் குறிப்பதாகக் கருதப்படும் கையிலமைந்துள்ள வரைவு திருவாரூ. குற. Mss). a kind of distinctive mark on the palm, belived to indicate a person's future prosperity, when he would be able to ride a palanquin. [நரம் + Sk வாகனம்+ரேகை.]
நரவாகனன்	நரவாகனன் naravākaṉaṉ, பெ. (n.) குபேரன் (பிங்.);; kubéran, as having a yaksan named naran for his vehicle. [நரம் + Sk வாகனம் → வாகனன்.] இயக்கனது தோளினைப் பல்லக்காகக் கொண்ட, குபேரன்.
நரவானமண்டலம்	நரவானமண்டலம் naravāṉamaṇṭalam, பெ. (n.) மருக்காரை; common emelic nut. [நரவான் + அ + மண்டலம்.]
நரவானரம்	நரவானரம் naravāṉaram, பெ. (n.) 1. வாலில்லாக் குரங்கு; tailess monkey more ike a man. 2. பெரிய மனிதக் குரங்கு; one of the largest ape, resembled like man. [நர + வால் + நரம்.]
நரவிலங்குவிளக்கு	நரவிலங்குவிளக்கு naravilaṅguviḷakku, பெ. (n.) உடற்பகுதி விலங்குபோல்வம். தலைப்பகுதி மனிதர்போலவும். அமைக்கப் பட்டுக் கோயிலில் தெய்வத் திருமேனிமுன் காட்டப்பெறும், விளக்கு வகை (பரத. ஒழிபி. 41);; a kind of lamp for waring before the deity in a temple.

நரவுலகு	நரவுலகு naravulagu, பெ. (n.) மக்கள் வாழும் நிலவுலகு; earth, as the world of men. [நர+உலகு.] நரர்=மாந்தர். மாந்தர் வாழும் நிலமே நாவுலகு. உலகு என்னும் சொல் "லோக்" என்னும் வடசொல்லின் திரியென்று, செ.ப.க. தமிழகரமுதலி கூறுகிறது. இஃது முற்றிலும் தவறு. இலக்கிய வழக்கு, உலகவழக்கு முதலானவற்றை அடிப்படையாக வைத்து நோக்குங்கால், 'உலகு' என்பது, தமிழ்ச் சொல்லென்று. நன்கு அறியலாம். உலகம் என்னுஞ்சொல்லின் கடைக்குறையே, உலகு என்னும் வடிவு. வள்ளுவர் பல இடங்களில், உலகு என்னுஞ் சொல்லைக் கையாண்டுள்ளார். 1. பகவன் முதற்றே உலகு" (குறள்,1);. 2."நீரின்றி அமையா துலகு" (குறள்:20);. 3. "வகைதெரிவான் கட்டேயுலகு" (குறள்.27);. 4."பெருமை பிறங்கிற்-றுலகு" (குறள்.23);. 5."உலகவாம் பேரறிவாளன் திரு" (குறள்.215);. 6."என்னாற்றுங் கொல்லோவுலகு"(குறள்.211);. உலகவழக்கிலும், உலகு என்னுஞ் சொல் மக்களிடையே பெருவழக்காகப் பெருகிக் காணப்படுகிறது. (எ.டு); உலகளவு உலகியல். உலகாளி உலகழிவு. "லோக்" என்னும் ஆரியச்சொல், "நோக்கு" என்னும் தென்சொல்லின் திரிபாகும். உலகு + அம் → உலகம். உலகு. உலகம் என்னுஞ் சொல்லிற்கு உருண்டையானது அல்லது, கற்றிவருவது என்பதே பொருந்தும். உலகு. உலகம் என்னுஞ்சொற்கள் மக்கள் வழக்கில், பொதுமக்களையே பெருவாரியாகக் குறித்து வழங்கி வருகிறது. தமிழ். உலகு → Skt லோக. OE locian OS locon Hindi- லோக். OHG luogen. W.G. lok. லோக் என்னும் ஆரியச்சொல்லிற்குப் "பார்" என்பது பொருள். தமிழில் உள்ள உலகு அல்லது உலகம்
நரளி	நரளி naraḷi, பெ. (n.) 1. கடலை (மலை);; bengal gram. 2. வேர்க்கடலை; ground nut. [நாள் → நரளி]
நரளை	நரளை naraḷai, பெ. (n.) 1.பிரண்டை வகை (மூ. அ.);; woolly heart vine vitis lanata. 2. காட்டுப்பிரண்டை பார்க்க: see kattu-ppirandai: pedately seven-leaved wine. [நரளி → நாளை.]
நரளையிலை	நரளையிலை naraḷaiyilai, பெ. (n.) புளிநறளையிலை; a leaf of Vitislanata. [நாளை +இலை.]
நரற்று-தல்	நரற்று-தல் nararrudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஒலித்தல் (யாழ். அக.);; to produce sound. [ஞரல் → நால் → நரற்று-] நரலுதல் = ஒலித்தல் → ஒலிப்பித்தல் = நரற்றுதல். நரலுதல் என்பது தன்வினைப்பொருள் தரும். இங்குப் பிறவினைவடிவும் தன்வினையாகி வருவதுபோல் [illegible] அகரமுதலிக் குறிப்பு

நரற்றுவித்தல்	நரற்றுவித்தல் nararruvittal, பி.வி. (causev) ஒலிக்கச் செய்தல்; to cause to sound. [நால் → நரற்று → நரற்றுவித்தல்.] இது பிறவினை. ஒலி எழும்புவதற்கு மூலகரணியமாயிருத்தல்.
நரன்	நரன் naraṉ, பெ. (n.) 1. மாந்தன்; man human being. "வறிதே நிலையாத விம் மண்ணுலகின் னரனாக வகுத்தனை" (தேவா. 934, 2);. 2. அருச்சுனன்: Aruccuman. "நரனெனு நாமமும் படைத்தோன்" (பாரத. அருச்சுனன்றவ.75);. 3. நரனெனும் துறவி. a sage "நரனு நாரணனு மானோம்" (பாரத. முதற்போ. 6);. 4. பதினெண் கணத்து ளொருவர் (கம்பரா. தாடகை.26);, iyakkar padinen-Kanam. த. நரன் → skt nara [நரல் → நான் = மொழியினாலும் சிரிப்பொலியினாலும், மாந்தன் நரன் என்னும் பெயர் பெற்றிருத்தல் வேண்டும்.] நான் என்னும் சொல்லுக்கு. வட மொழியில் வேரில்லை;ஒலித்துப் பேசும் இயல்பினையுடையவன் மாந்தன். மொழியினாலேயே மாந்தன் நான் என்று, பெயர் பெற்றிருத்தல் வேண்டும். ஒலித்தல் → கத்துதல் → பேசுதல் இம்மூன்று நிலைகளும், மாந்தன் வாழ்வில் மொழியைத் தோற்றுவிக்கும் கூறுகளாகும். 1. ஒலித்தல் நிலை. நரல் → நரலுதல்"ஆடுகழை நாலும் சேட்சிமை" (புறம்.120);. ஒலித்தல் நிலையின் வளர்ச்சியே, கத்துதல். 2. கத்துதல் நிலை. "வெண்குருகு நரல வீசும் நுண்பஃறுவலைய" (அகம்.14); 3. பேசுதல் நிலை. நான் → நரம் = மாந்தப் பிறவி "நரத்திலும் பிறத்தி நாத" (திவ்.திருச்சந்29);. கத்துதலின் முடிபுநிலை. பொருண்மை தோன்றப் பேசும் நிலையாகும். நரன்னாதி - 'மாந்தன் வறிதே நிலையாத விம்மண்ணுலகின் நரனாக வகுத்தனை" (934:2);. சொன்மைநிலையிலும் பொருண்மை நிலையிலும் வடமொழியிலும் ' என்னும் சொல்லுக்கு
நரன்னாதி	நரன்னாதி naraṉṉāti, பெ. (n.) கடுகுரோகினி; black hellibore-Helliborus niger. [நரன்+ஆதி]
நரா	நரா narā, பெ. (n.) 55ötysm5; hardness in fruit through blight or injury. 'ugu, நராப்பிடித்துப் போயிற்று. [நர + ஆ.] நார் அற்ற நிலைக்கு உரித்தாதல்

நராங்கம்	நராங்கம் narāṅgam, பெ. (n.) 1. நாரத்தை; bitter orange. 2. ஆண்குறி; penis 3.முகத்தில் எழும்பும் பரு; eruptions on the face pimples. [நர + sktஅங்கம்.]
நரங்கு-தல்	நரங்கு-தல் naraṅgudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) வளர்ச்சி குன்றிப்போதல் (யாழ்ப்);; to be stunted in growth [நருங்கு → நாங்கு நராங்கு-.]
நராதாரை	நராதாரை narātārai, பெ. (n.) மண்ணகமடந்தை; mother earth (சம.சொ.அக.);. மறுவ, நிலமடந்தை.
நராதிபன்	நராதிபன் narātibaṉ, பெ. (n.) அரசன்; king, as lord of men. "தென்னராதி நராதி பரானவர்" (கலிங். 313);. [நர+Sktஅதிபன்.]
நராந்தகம்	நராந்தகம் narāndagam, பெ. (n.) இறப்பு: death [நர+Skt. அந்தகம்.] நரனின் வாணாளிறுதி நிகழ்வு.
நராந்தகன்	நராந்தகன் narāndagaṉ, பெ. (n.) 1. எமன் மக்களையழிப்பவன்); yaman, as destroyer of human beings. 2. கொடியோன்; cruel person, murderer. [நர+Sk அந்தகன்.] அந்தகம் = இறுதி. வாணாளின் இறுதிக்காலத்தே உடம்பிலிருந்து உயிரைக் கூறுபடுத்தும் கூற்றுவன்.
நராந்தம்	நராந்தம் narāndam, பெ. (n.) 1. காக்கை (சது.);; Crow. 2, அழகிய (கத்தூரி);மான்; musk deer. [நர + அந்தம்.] அம்=அழகு அம் → அந்து → அந்தம். அந்தம் என்பதற்கு, முடிவு என்று பேராசிரியர் பொருளுரைத்திருப்பது, அத்துணைப் பொருத்தமன்று என்று. தேவநேயர் முதன்மடலம், முதல்பகுதியில் குறித்துள்ளார்.

நராப்பற்று-தல்	நராப்பற்று-தல் narāpparrudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பழம் முதலியன கன்றுதலையடைதல் (வின்.);; to become hard, as fruits. [நரா+பற்று-]
நராப்பிடி-த்தல்	நராப்பிடி-த்தல் narāppiḍittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) நராப்பற்று பார்க்க;see narā-p-partu. [நரா+பிடி-]
நராபோகம்	நராபோகம் narāpōkam, பெ. (n.) 1. எதிர்பாராத பெருவாழ்வு (யாழ்.அக.);; unexpected felicity befalling a person: windfall. 2. ஒருவன் போகமனுபவிக்கும் வாழ்நாளின் எல்லை; [நரா+skt போகம்.] கடும்பசி முக்காலும், காமம் காலுமாக உள்ள வாழ்வின்பத்தை, உடல்நலம், பொருள் வளம் எல்லையுள் நின்று துய்த்தல் சிறப் பென்க
நராயணன்	நராயணன் narāyaṇaṉ, பெ. (n.) திருமால்; Tirumā (vishnu);. 'நாராயணனை நராயணனென் றேகம்பனோராமற் சொன்ன வறுதியால்" (தனிப்பா.1:53, 104);. த. நான்+ski அயணன். [நர + அயணன் → நராயணன்.] நராயணன் = மாந்தனாக இருந்து, தெய்வநிலைக்கு உயர்ந்தவன்.
நராலை	நராலை narālai, பெ. (n.) நிரையம் (சது);; hel. [நர + ஆலை.] ஒ.நோ. கச்சி + ஆலை= கச்சாலை.

நரி	நரி1 naridal, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) வருந்துதல்; to torture, torment. "அரியுந்தசை தீற்றி நரியந்தொறும்" (காஞ்சிப்பு. இருபத்தெண்.365);. [நலி →நரி,] இது தன்வினை. நரி2 narittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நரித்தன்மையடைதல்; to be foxy. "நரிகா ணரியாது நீர். நுங்குரல்காட்டும்" திருவாலவா 28, 12). நரி என்னும் விலங்கை, குழந்தைக் கதைகளான, இந்தியாவின் பஞ்சதந்திரக் கதைகள், அரபு நாட்டின் ஈசாப் கதைகள் போன்ற நூல்களில், சூழ்ச்சி மிக்க விலங்காகக் காட்டி இருக்கிறார்கள். ஆயின், உயிரியல் வல்லுநர்கள் இதை மறுக்கிறார்கள். சூழ்ச்சியை மாந்தனுக்கு உவமையாக அமைத்துக் கொள்ளலாம். நரி3 narittal, 4.செகுன்றாவி. (v.t.) 1. எள்ளி நகையாடுதல்; to deride. 2. இழிவாகக் கருதுதல், இகழ்ந்து கூறுதல், to despise. இது பிறவினை. நரி4 narittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வருத்துதல்; to lorment. திருச்சிராப்பள்ளி யென்றலுந் தீவினை நரிச்சிராது" (தேவா. 369 3);. 2. நொறுக்குதல் (யாழ்.அக);; to crush. [நெரி → நரி-.] மேலே சொல்வது. சொல்லால் வருத்துதல். இது செயலால் வருத்துதல் ஆகும். நரி6 narittal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) வியத்தல்; to be perplexed. நரி1 nari, பெ. (n.) சிறுவிலங்கு வகை; jackal. "காலாழ் களரி னரியடும்" (குறள், 500);. 2. புலி (வின்); ; tiger. 3. நாற்றுப்பாவின மறுநாள், நீர் வடியும்படி கட்டியிழுக்கும். நரிவாலுருவமான வைக்கோற் புரிக்கருவி (நாஞ்.);; a contrivance made of straw with a fox-like tall, for draining off water in a field after transplantation. தெ. நரியடு க. து. நரி, ம. நரி, [நரை → நரி] சாம்பசிவ மருத்துவ அகரமுதலி வகைப்படுத்தும், நரிவகைகள் வருமாறு: 1. குட்டிநரி; young jackal.

நர	நர5 narattal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) கெடுதல்; to perish. "கருத்தீமை நரிச்சு நீங்க" (காஞ்சிப்பு. வாணீ. 111);. [நெரி → நரி-] நெரித்தல் → நரித்தல் சிலவிடத்துத் தன்வினை போல் பிறவினை வந்தியங்கும். அஃதொக்கும் இஃது. தீர்தலும் தீர்த்தலும் விடற்பொருட்டு ஆகும் (தொல்-உ.ரி);
நரிக்கடி	நரிக்கடி narikkaḍi, பெ. (n.) நரியினால் உண்டான நச்சுக்கடி: shāāśāy: poisonous bite of a fox. [நரி + கடி.]
நரிக்கண்டல்	நரிக்கண்டல் narikkaṇṭal, பெ. (n.) நிலைத்திணை வகையிலொன்று; goat horn. mangrove. மருந்துக்கும். தோல்பதனிடுவதற்கும் பயன்படும் பட்டையினையுடைய, வெப்பமண்டலச் சதுப்புநிலப்படர் நிலைத்திணை வகை.
நரிக்களா	நரிக்களா narikkaḷā, பெ. (n.) சிறுகளா; downy Bengaf currant. [நலி → நரி → களா]
நரிக்காய்ச்சி	நரிக்காய்ச்சி narikkāycci, பெ. (n.) நரியினிறங்கொண்ட பழந்தரும் ஒருவகைப் பனை (வின்.);; palmyra tree bearing fruit of a dun colour like that of a fox. [நரி + காய்ச்சி.] சிறிய பனங்காய்களைத் தருவதால், நரிக்காய்ச்சி என்ற பெயர் பெற்றது.
நரிக்காரம்	நரிக்காரம் narikkāram, பெ. (n.) 1. பொரிகாரம், அல்லது வெங்காரம்; borax. 2. கோணாய் (ஓநாய்); jackal, 3. புலி; tiger. [நரி + காரம்.]
நரிக்கிண்டி	நரிக்கிண்டி narikkiṇṭi, பெ. (n.) செடி வகையுள் ஒன்று; a kind of medicinal plant. நரிக்கிண்டியின் வேர். [நரி + கிண்டி.] கண்புகைச்சலைப் போக்கும் என்பது, மருத்துவச்செய்தி.

நரிக்குடி	நரிக்குடி narikkuḍi, பெ. (n.) நரித்தொம்பன் பார்க்க;see nari-t-tomban. [நரி + குடி.]
நரிக்குழி	நரிக்குழி narikkuḻi, பெ. (n.) 1. நரிவளை (வின்.);; a fox hole. 2. நரிதங்கும் குழி: dwelling place of fox. [நரி + குழி.]
நரிக்குளிப்பாட்டி	நரிக்குளிப்பாட்டி narikkuḷippāṭṭi, பெ. (n.) நயவார்த்தைகளால் ஏமாற்றுபவன் (தஞ்சை.);; one who deceives by soothing words. [நரி + குளிப்பு + ஆட்டி.]
நரிக்குளிப்பாட்டு__த	நரிக்குளிப்பாட்டு__தல் narikkuḷippāṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) நயவார்த்தைகளால் ஏமாற்றுதல்; to deceive by soothing words as a jackal. 'உரிமை போலவந்து நரி குளிப்பாட்டுகிறீர்" (மதுரகவி. 47);. நரிக + குளிப்பு + ஆட்டு-]
நரிக்குறத்தி	நரிக்குறத்தி narikkuṟatti, பெ. (n.) நரிக்குறவன் என்பதன் பெண்பால்; a feminine of nari-k-kusavan. [நரி + குறத்தி.]
நரிக்குறவன்	நரிக்குறவன் narikkuṟavaṉ, பெ. (n.) 1.நரிபிடித்துண்ணுங் குறவர் வகையினன்; a person of the kuravar sub-caste, who hunts jackals for food. 2. மிக்க தந்திரமுடையோன் (இ.வ.);, a very cunning fellow. [நரி + குறவன்.] சிறிய காட்டு விலங்குகளையும், பறவைகளையும் வேட்டையாடி விற்றுப் பிழைப்பவன் ஊசி, பாசி, மணிமாலை போன்றவற்றை விற்று வாழும் நாடோடி இனத்தவன்.
நரிக்கெளிறு	நரிக்கெளிறு narikkeḷiṟu, பெ. (n.) மீன்வகை (உ.வ.);; a kind of fish. [நரி + கெளிறு.]

நரிக்கொம்பு	நரிக்கொம்பு narikkombu, பெ. (n.) 1. மந்திரக் கலை அல்லது செய்வினையிற் பயன்_படுத்துவதும், சிறுபூ மொட்டுப் போன்றிருப்பது மாகிய நரியின் கொம்பு. small bud-like horns on a jackal, of rare occurrence, considered very efficacious in magic. 2. நரித்தலை மண்டையோட்டின் மேல் காணப்படும் இரண்டு குமிழ்; the two modes or knotty protuberances on the top of the skill of a fox.
நரிக்கொன்றை	நரிக்கொன்றை narikkoṉṟai, பெ. (n.) கொன்றை மரவகையுள் ஒன்று; a kind of tree. மறுவ, மைக்கொன்றை. [நரி+ கொன்றை.] நரிக்கொன்றை மரத்தில் இருவகையுண்டு. 1. கருங்கொன்றை அல்லது மைக்கொன்றை. 2. செங்கொன்றை. இம்மரத்தின் இலை, பட்டை முதலானவை அனைத்தும் மருத்துவக் குணமிக்கது. உடம்பிலுள்ள அனைத்துத் தோல் நோய்களுக்கும், இம் மரப்பட்டையின் கருக்குநீர், கைகண்ட மருந்தாகும்
நரிச்சல்	நரிச்சல் nariccal, பெ. (n.) வெளவால் வகை (நாஞ்.);: kind of bat. [நலி → நரிச்சு +அல்.]
நரிச்சின்னி	நரிச்சின்னி nariccinni, பெ. (n.) சிறுசின்னி செடி வகை; a species of copper leaf. [நரி + சின்னி.]
நரிச்சீரகம்	நரிச்சீரகம் nariccīragam, பெ. (n.) சிறுசீரகம்; common cumin Seed. [நரி + சீரகம்.]
நரிஞ்சி	நரிஞ்சி nariñji, பெ. (n.) ஒருகாட்டு அவுரி; hill forest Indigo. [நரி → நரிஞ்சி.]
நரித்தந்திரம்	நரித்தந்திரம் narittandiram, பெ. (n.) நரிபோல் சூழ்ச்சிசெய்து, பிறரை ஏமாற்றுகை; jackal-collusion cunning. consipre. [நரி+தந்திரம்.] நல்லவர் போல் நடித்து முதுகில் குத்தும் பண்பும். நரித்தந்திரமே.

நரித்தந்திரம் செய்—த	நரித்தந்திரம் செய்—தல் narittandiramceytal, 1செ.குன்றாவி. (v.t.) சூழ்ச்சிசெய்து பிறரை ஏமாற்றுதல்; talk in a prevaricate way. [நரி + தந்திரம் + செய்-] உள்ளொன்று வைத்துப் புறமொன்று பேசிச் சூழ்ச்சி செய்யும் பண்பு.
நரித்தல்	நரித்தல் narittal, பெ. (n.) நொருக்குதல், crushing. [நெரித்தல் → நரித்தல்.]
நரித்தலை	நரித்தலை narittalai, பெ. (n.) முழங்கால்; knee joint. [நெரி → நரி + தலை.]
நரித்தலைப்பிடிப்பு	நரித்தலைப்பிடிப்பு narittalaippiḍippu, பெ. (n.) 1.நரம்புப்பிடிப்பு; stilt joint 2. சந்து வீக்கம்; inflammation of a joint arthritis. [நரி+தலை +பிடிப்பு.] மாந்தர்தம் முழங்கால், மூட்டுகளில் ஏற்படும். வீக்கம், நீர்க்கோவை, முழங்கால் சவ்வில் ஏற்படும் உளைச்சல், பிடிப்பு(வாதம்)ப் தொடர்பான நோய்கள் அனைத்தும் நரித்தலைப் பிடிப்பு
நரித்தலைவாதம்	நரித்தலைவாதம் narittalaivātam, பெ. (n.) நரித்தலை பிடிப்பு பார்க்க;see mart-tala-p-pidippu. [நரித்தலை+ Skt வாதம்.]
நரித்தலைவாயு	நரித்தலைவாயு narittalaivāyu, பெ. (n.) நரித்தலை வாதம் பார்க்க;see mar-t-talaivādam. [நரித்தலை +Skt வாயு.]
நரித்தொம்பன்	நரித்தொம்பன் narittombaṉ, பெ. (n.) நரிக்குறவன் (இ.வ.);; a person belonging to the narl-k-kuravan. [நரி +தொம்பன்.]
நரித்தோல்	நரித்தோல் narittōl, பெ. (n.) நாவற்பட்டை; the bark of jaumoon tree. [நலி → நரி + தோல்.]

நரிநவ்வல்	நரிநவ்வல் narinavval, பெ. (n.) சிறுநாவல்; Small Jaumoon. [நலி → நரி+நாவில் → நவ்வல், ஒ.நோ. வாவல் → வவ்வால்.
நரிநறளை	நரிநறளை narinaṟaḷai, பெ. (n.) சிறுநறளை; large wooly-lobed wine. [நரி +நறளை.] மழைக்காலத்தில் நன்குபடர்ந்து, தளிர்த்துப் பூக்கும் கொடி. இதன் காய்கள் புளிப்புச்சுவையுடையன. காட்டுப் பிரண்டை என்றும் அழைக்கப் பெறும்.
நரிநாட்டாண்மை	நரிநாட்டாண்மை narināṭṭāṇmai, பெ. (n.) வீண் அதிகாரம் செய்பவன்; vain authority person. மறுவ. மொட்டையதிகாரம். [நரி+நாடு + ஆண்மை.]
நாட்டாண்மைசெய்-	நரிநாட்டாண்மைசெய்-தல் narināṭṭāṇmaiseytal, 1 செ.குன்றாவி. (v.t.) தேவையில்லாமல வீண் அதிகாரம் செய்தல்; to exercise vain authority. [நரி+நாட்டாண்மை + செய்-] தேவையற்ற இடத்தில், தேவையற்ற வரிடம், அதிகாரம் செல்லுபடியாகாத வரிடம், அல்லது தம்மைவிடத் தாழ்ந்தவரிடம், மொட்டையதிகாரம் செலுத்துதல்
நரிநாமம்	நரிநாமம் narināmam, பெ. (n.) ஐகாரம்; the mystic mantric letter. "a" [நரி + நாமம்.] நரியின் நெற்றிச்சுழி 'ஐ' போல் தோன்றும்.
நரிநாவல்	நரிநாவல் narināval, பெ. (n.) 1. மரவகை (நாஞ்);; a kind of tree. 2. நரி நவ்வல் பார்க்க: See nar-navvas.
நரிநிறம்	நரிநிறம் narināvalnariniṟam, பெ. (n.) 1. பல நிறக்கலப்பு; multi-colour. 2. பலவெண்ணம்; crowded thoughts. 3. வெறுப்பு; disgust. [நரி +நிறம்.] நரியின் நிறம் பழுப்பேறிய வெளுப்பு. திரு. வயவர். சி.வி. இராமன் எழுவண்ணக்கலப்பே வெண்மை என்று மெய்ப்பித்து, நோபல் பரிசு பெற்றார்.

நரிப்பயம்	நரிப்பயம் narippayam, பெ. (n.) புலிப்பயம் (வின்.);; dread of a tiger. 'அந்தக் காட்டில் நரிப்பயமில்லை. மாடு கொண்டுபோய் மேய்க்கலாம்'. (இ.வ.);. [நரி + பயம்.] புலி உலாவும் காட்டில் நரி வாராது. அதனால், சிறுதுயர் செய்யும் நரியும். பெருந்துன்பம் நல்கும் புலியும். அச்சந்தரும் தன்மையை உணர்த்துதற் பொருட்டு, நரிப்பயம் என்னும் இச் சொல், மக்களிடையே வழக்கூன்றியுள்ளது. (ஒ.நோ.); தவளை உள்ள குளத்தில் பாம்பின்மை அறிக.
நரிப்பயற்றங்கீரை	நரிப்பயற்றங்கீரை narippayaṟṟaṅārai, பெ. (n.) நரிப்பயற்றுச்செடியின் கீரை; the green leaves of fox gram. [நரிப்பயறு +அம் + கீரை.] உணவோடு சேர்த்து உண்பதற்கு உகந்தது என்று. சா.அ.க. கூறும்.
நரிப்பயற்றங்கொடி	நரிப்பயற்றங்கொடி narippayaṟṟaṅgoḍi, பெ. (n.) சிறுபயறு; green gram. நரி + பயறு + அம் + கொடி] இப் பயறு, வெட்டைநோய், பித்தம், புண்ணீர் போன்ற நோய்களுக்கு மருந்தாகப் பயன்படும் என்று. சா.அக. கூறும்.
நரிப்பயறு	நரிப்பயறு narippayaṟu, பெ. (n.) வயற்பயறு (பதார்த். 347,);; 2. நரிபச்சைப்பயறு; jackal green-gram. மறு வ . சிறு பயறு பனிப் பயறு , மின்னிப்பயறு. [நலி →நரி +பயறு.]
நரிப்பல்	நரிப்பல் narippal, பெ. (n.) நரியின் பல்; fox tooth. 2. ஒருவகைக் கழுத்தணியுரு; bead of a kind of necklace, as resembling a jackal's tooth. [நரி+பல்.]
நரிப்பல்சங்கிலி	நரிப்பல்சங்கிலி narippalcaṅgili, பெ, (n.) ஒருவகைக் கழுத்தணி; bead of a kind of necklace, as resembling a jackal's tooth. [நரி + பல்+sktசங்கிலி,] நரிப்பல்லைப் பொற்சாட்டில் கோத்து அல்லது பொன்னில் பதித்துச் செய்யப்படும் கழுத்தணி, skt. சங்கிலி → த.தொடரி.
நரிப்பள்ளம்	நரிப்பள்ளம் narippaḷḷam, பெ. (n.) 1. ஆற்றில் பள்ளமான இடம் (வின்.);: unknown depths or pits in a river. 2. நீர்தேங்குங் கிடங்கு (வின்);; pits in the dry bed of a river. 3. வழியிலுள்ள குழி; pits in a road. [நரி +பள்ளம்.]

நரிப்பாகல்	நரிப்பாகல்1 narippākal, பெ. (n.) பாகல் வகை (மலை.);; Carolah balsam pear. மறுவ, காட்டுப்பாகல். [நரி + பாகல்.] நரிப்பாகல்2 narippākal, பெ. (n.) சிறுபாகல்; small spiked bitter cucumber. ம. முரிகத. [நரி + பாகல்.] சிற்றூர்களில் உணவிற்காக வேளாண்மை செய்யும் பாகல்.
நரிப்பாலை	நரிப்பாலை narippālai, பெ. (n.) சிறுபாலை; obtuse leaved ape flower. [நலி → நரி + பாலை.]
நரிப்பித்தம்	நரிப்பித்தம் narippittam, பெ. (n.) நரியின் ஈரல் பித்தம் ; the bile or gall of the fox. [நரி+பித்தம்.]
நரிப்பு	நரிப்பு1 narippu, பெ. (n.) 1. நரித்தன்மை; fox-like nature. 2. இகழ்வு; derision contempt. "நரிப்பாய் நாயே னிருப்பேனோ" (திருவாச.21:91);. 3. வியப்பு (யாழ்.அக.);: wonder. [நரி → நரிப்பு.] நரி + பு=பண்புவிகுதி. ஒ.நோ. மாண் + பு=மாண்பு. நரிப்பு2 narippu, பெ. (n.) நொறுங்குகை (யாழ்.அக,);; being crushed. [நெரி → நரி → நரிப்பு.]

நரிப்புடல்	நரிப்புடல் narippuḍal, பெ. (n.) சிறுபடல்: short snake gourd. மறுவ, கொம்புப்புடல். [நலி → நரி + புடல்.]
நரிப்புத்தி	நரிப்புத்தி narripputti, பெ. (n.) தந்திரபுத்தி (இ.வ.);; craftiness. [நரி+ புத்தி.] குழந்தைக்கதைகளில், சூழ்ச்சி விலங்காகக் காட்டப்படுவதில் உள்ள அறிவியற் பிழையை, நரித்தல் தலைப்பில் காண்க.
நரிப்புத்து	நரிப்புத்து narripputtu, பெ. (n.) முட்கண்டை; prickly Shoonday. [நரி + புத்து.]
நரிப்புள்ளடி	நரிப்புள்ளடி narippuḷḷaḍi, பெ. (n.) சிறுபுள்ளடி: Small birds foot. [நலி → நரி +புள் + அடி]
நரிப்புறம்	நரிப்புறம் narippuṟam, பெ. (n.) ஐந்தாம் விண்மீனான மாழ்கு; the 5th star. தொலைநோக்காடி இல்லாத பழங்காலத்தில், வெறும் கண்ணால் பார்த்த மக்களுக்கு, மரிமதுகுபோல் தோற்றமளித்தது
நரிப்பூடு	நரிப்பூடு narippūṭu, பெ. (n.) கோவை; indian caper. [நரி + பூண்டு → நரிப்பூடு]
நரிப்பூலா	நரிப்பூலா naripyūlā, பெ. (n.) சிறுபூலாப் பூடு; a kind of medicinal shrub. [நலி → நரி + பூலா.]

நரிப்பொடுதலை	நரிப்பொடுதலை narippoḍudalai, பெ. (n.) சிறுபொடுதலை; a small variety of creeping Vervain. [நரி + பொடுதலை.]
நரிமகம்	நரிமகம் narimagam, பெ. (n.) சிறுகோவை; small leaved indian cape, coccinea, indica. [நரி + மகம்.]
நரிமகாகுரும்பை	நரிமகாகுரும்பை narimakākurumbai, பெ. (n.) சிறுகுரும்பை; young immature cocoanut. [நரி + குரும்பை.]
நரிமருட்டி	நரிமருட்டி narimaruṭṭi, பெ. (n.) கிலுகிலுப்பை (மலை.);; rattle-wort. [நரி + மருட்டி.]
நரிமாமிசம்	நரிமாமிசம் narimāmisam, பெ. (n.) சிறுதும்பை; small leucas. [நரி +Skt மாமிசம்.]
நரிமிரட்டல்	நரிமிரட்டல் narimiraṭṭal, பெ. (n.) தூக்கத்தில் குழந்தைக்கு உண்டாகும் சிரிப்பும், அழுகையும்; infants smiling or weeping in their sleep. [நரி + மருட்டல் → மிரட்டல்.]
நரிமிரட்டி	நரிமிரட்டி narimiraṭṭi, பெ. (n.) 1. பேய்மருட்டி: devil frightener. 2, கருந்தும்பை; black tumbay. [நரி +மருட்டி → மிரட்டி.]
நரிமுகத்தில்விழி-த்தத	நரிமுகத்தில்விழி-த்ததல் narimugaddilviḻiddadal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நற்பேறடைதல் (மதி.க.i.127);; to be lucky. [நரி+முகத்தில் + விழி-] இது மூடநம்பிக்கை.

நரிமுடுக்கி	நரிமுடுக்கி narimuḍukki, பெ. (n.) மூலிகைவகை; a kind of herbal medicine.
நரிமுருக்கு	நரிமுருக்கு narimurukku, பெ. (n.) 1. முருக்கு வகை (வின்.);; an inferior species of coral tree. 2. நெல்வகை a kind of paddy (A);. [நரி + முருக்கு.]
நரிமுருங்கை	நரிமுருங்கை narimuruṅgai, பெ. (n.) தவக முருங்கை ; tranquebar gendarussa. மறுவ, நறுமுருங்கை. [நரி + முருங்கை.]
நரியக்காளான்	நரியக்காளான் nariyakkāḷāṉ, பெ. (n.) சிறுகாளான்: small fungus growth.
நரியண்டம்	நரியண்டம் nariyaṇṭam, பெ. (n.) நரி மண்டையோடு; the skull of a fox.
நரியரிசி	நரியரிசி nariyarisi, பெ. (n.) சிறிய அரிசி; Small rice. மறுவ, நரிச்சம்பா, நரிக்குறுணி [நரி +அரிசி]
நரியன்	நரியன் nariyaṉ, பெ. (n.) 1. பெருநெல்வகை; a kind of coarse paddy. 2. குள்ளன் (யாழ். அக.); dwarf short person. 3. கவடன் சூழ்ச்சிக்காரன்; crafty person. [நரி → நரியன்.]

நரியன்கடம்பு	நரியன்கடம்பு nariyaṉkaḍambu, பெ. (n.) சிறுகடம்பு; a kind of cadamba. [நரி + அன் + கடம்பு]
நரியாணங்கை	நரியாணங்கை nariyāṇaṅgai, பெ. (n.) சிறியாணங்கை; a species of small milk-wort. [நரியாள்+நங்கை] ஒ.நோ. சிறியாள்+நங்கு + ஐ.
நரியிலந்தை	நரியிலந்தை nariyilandai, பெ. (n.) இலந்தை வகை; a kind of jujube. மறுவ.சிற்றிலந்தை [நரி+இலந்தை.]
நரியிலவு	நரியிலவு nariyilavu, பெ. (n.) இலவமரம்; silk cotton tree. [நரி + இலவு.]
நரியீஞ்சு	நரியீஞ்சு nariyīñju, பெ. (n.) சிற்றீஞ்சு; dwart date. [நரி+ ஈஞ்சு.]
நரியீராகி	நரியீராகி nariyīrāki, பெ. (n.) சிறுபூனைக்காலி; whitish passion flower. [நரி+ஈர்+ஆகி.]
நரியுடை	நரியுடை nariyuḍai, பெ. (n.) முசுமுகக்கை; bryony. [நரி+உடை]
நரியுண்ணி	நரியுண்ணி nariyuṇṇi, பெ. (n.) நரியால் விரும்பி உண்ணப்படும் நண்டு; crab as eaten by fox.

நரியுணி	நரியுணி nariyuṇi, பெ. (n.) நரியுண்ணி பார்க்க;see nari-y-unny [நரி + உண்ணி → உணி.]
நரியுப்பு	நரியுப்பு nariyuppu, பெ. (n.) கறியுப்பு (சங்.அக..);; common salt. [நரி +உப்பு.]
நரியுமரி	நரியுமரி nariyumari, பெ, (n.) a உப்புக்கீரை; common indian saltwort (L);. [நரி + உமர்+இ.]
நரியுமரிக்கீரை	நரியுமரிக்கீரை nariyumarikārai, பெ. (n.) உப்புக்கீரை; common Indian salt wort. [நரி + உமரி + கீரை.]
நரியூளை	நரியூளை nariyūḷai, பெ. (n.) நரி இடும் கூக்குரல்; long doleful cry of fox. [நரி +ஊளை. நாய் குரைத்தல் போல், நரிஊளை இடுதல் மரபுச் சொல்லாட்சி.
நரிவரி	நரிவரி narivari, பெ. (n.) 1. நரிவிரியன் பார்க்க;see nari-viriyaŋ. 2. நாய் நறுவிலி: scabrid leaved Sebesten (L);. [நரி + வரி]
நரிவழுக்கை	நரிவழுக்கை narivaḻukkai, பெ. (n.) பிரமிப்பூடு; brany diabetes plant. [நரி +வழுக்கை.]

நரிவாதம்	நரிவாதம் narivātam, பெ .(n.) நரித்தலைவாதம் பார்க்க;see nari-t-talaivādam. [நரி + Sktவாதம்.]
நரிவாலலரி	நரிவாலலரி narivālalari, பெ. (n.) ஆற்றலரி; common tamarisk. [நரிவால் + அலரி]
நரிவாழை	நரிவாழை narivāḻai, பெ. (n.) நீண்ட கொடிவகை; tubeflower. [நரி +வாழை,]
நரிவாற்புல்	நரிவாற்புல் narivāṟpul, பெ. (n.) ஒருவகைப்புல் (யாழ்.அக);; a kind of grass, Dactylis Spicata. [நரி + வால் + புல்.]
நரிவிட்டையிலை	நரிவிட்டையிலை nariviṭṭaiyilai, பெ. (n.) நரிவிட்டைப் பூண்டின் இலை; an unknown plant said to possess the virtue of consolidating mercury. இதளியத்தைக் கட்டியாக்கும் மூலி
நரிவிரி	நரிவிரி nariviri, பெ. (n.) 1. நரிவிரியன் பார்க்க;see mariviriyan. 2. நாய் நறுவிலி: a kind of Sebesten. [நரி + விரி]
நரிவிரியன்	நரிவிரியன் nariviriyaṉ, பெ, (n.) நறுவிலி வகை; oblong feather nerved sebesten (L);. [நரி + விரியன்.]
நரிவிருசு	நரிவிருசு narivirusu, பெ. (n.) மரவகை (இ.வ.);; a kind of tree. [நரி + விருக.]

நரிவிருத்தம்	நரிவிருத்தம் nariviruttam, பெ. (n.) திருத்தக்க தேவரால், நரியின் கதையொன்றைப் பற்றி, இயற்றப்பட்ட ஒரு நூல்; a poem founded on the story of a fox, by Tiruttakkatēvar. [நரி + விருத்தம்,] கம்பன் பெயரில் நான்கு சிறுநூல் இருப்பவற்றுள், கம்பராமாயண நடைபோல் அழகில்லாததால், பிற்காலத்தில் யாரோ எழுதிவழங்கிய பெயர் என்பதுபோல், இந் நூலிலும் சீவகசிந்தாமணி மொழி நடையும், கலையுணர்வும் இன்மையறிக. [நரி + விருத்தம்,]
நரிவிளா	நரிவிளா nariviḷa, பெ. (n.) நில விளா (மலை);. a species of wood - apple. [நரி+ விளா] நரிவிளி 2.
நரிவிளி	நரிவிளி nariviḷi, பெ. (n.) விழிச்செடி; a kind of medicinal plant.
நரிவிளிகா	நரிவிளிகா nariviḷikā, பெ. (n.) &logismu; smal eucas flower. சிறுதும்பைச் செடியின் பூக்களிலிருந்து எடுக்கப்படும் தேன். உடல் நலத்திற்கு உகந்தது. மிகு கோழையைக் கரைக்கும். குளுமையை அகற்றும். [நரி விளிகா.]
நரிவிளிநாயகம்	நரிவிளிநாயகம் nariviḷināyagam, பெ. (n.) нsyšeg Епшвih umiša;see šulukkunayagam. [நரிவிளிநாயகம்.]
நரிவிளையாட்டு	நரிவிளையாட்டு nariviḷaiyāṭṭu, பெ, (n.) Ffhálfl:Lsů umfiéis;see nari-miraṭal. [நரி + விளையாட்டு.]
நரிவிழி	நரிவிழி nariviḻi, பெ. (n.) உத்தாலமரவகை; a kind of uttålam tree. [நரி-நரிவிழி.]

நரி வெண்காயம்	நரி வெண்காயம் nariveṇkāyam, பெ, (n.) 1. நரி வெண்காயம் பார்க்க: see mar vengayam, 2.ஈருள்ளிவகை (பதார்த்த 446);: indian squill. 3. [Báð, esprälälsö; poison lily, Crinum asiaticum (mm); [நரி வெண் + காயம்-வெங்காயம்.]
நரிவெண்காயம்	நரிவெண்காயம் nariveṇkāyam, பெ. (n.) வெளிர்நிறக்காட்டுள்ளி; fox onion. மறுவ, வெள்வெங்காயம் [நரி + வெண்காயம்]
நரிவெந்தயம்	நரிவெந்தயம் narivendayam, பெ. (n.) சிறு வெந்தயம்; ferugreek. [நரி + வெந்தயம்.] காட்டுவிலங்குகளில் நரி சிறிதாதலின், சிறுமை பற்றிய முன்னொட்டு உவமையாக வந்துள்ளது.
நரிவெருட்டி	நரிவெருட்டி nariveruṭṭi, பெ. (n.) கிலுகிலுப்பை (மலை);; rattle - wort. மறுவ நரிமருட்டி. [நரி + வெருட்டி.] உறங்கும் ஒராண்டுக்குழந்தை சிரிப்பது போல் முகத்தோற்றம் தெரியும்போது, நரி அதன் கனவில் சென்று வெருட்டுவதால், முகத் தோற்றம் மாறுவதாக, ஒரு நினைவு வழக்கு மக்களிடம் உண்டு. அதையொட்டிக் கிலுகிலுப்பைக்கு, இப் பெயர் வந்தது என்க.

நரிவெரூஉத்தலையார்	நரிவெரூஉத்தலையார் nariverūuttalaiyār, பெ. (n.) சங்க காலப் புலவர்: an ancient Tamil poet. இவர் பாடியுள்ள குறுந்தொகை 5, 236, புறம்-5, 195 எண்ணுள்ள பாடல்கள் எவற்றிலும், இச்சொற்றொடர் வந்திலது. நரியும் கண்டு அஞ்சும் படியான தலையும், திரிபான உருவமும் உடையவர் இப் புலவர் என்று. ஒரு கதை கூறுகிறது. [நரி + வெரூஉம்+ தலையார்] புறநானூற்றுரையாசிரியர் தம் காலத்திற்கு முன்பு வழங்கிய கதையைக் கூறுகின்றார். இப் புலவர் சேரமான் கருவூர் ஏறிய ஒள்வாள் கோப்பெருஞ் சேரல் இரும்பொறையைக் கண்ட போது, அரண்மனை மருத்துவர் திறத்தால் திரிபு நீங்கி நல்லுடம்பு பெற்றார். எனப் பேராசிரியர் ச.த. சற்குணர் கூறுவர். இவர் பாடிய குறுந்தொகை 236 ஆம் பாடல் வருமாறு: வரைவிடை வைத்துப் பிரிவான் "இவள் வேறுபடாமை ஆற்றுவி" என்றாற்குத் தோழி நகையாடி உரைத்தது. அஃதாவது வரைவிடை வைத்துத் தலைவியைப் பிரிந்துசெல்லக் கருதிய தலைவன், தோழியை நோக்கி, "யான் வருந்துணையும், இவளை மேனி நலனழியாமல் ஆற்றுவாயாக" எனத் தோழி நகைத்து, அஃதியலா தென்பதுபடக்கூறியது. "விட்டென விடுக்கு நாள் வருக அது நீ நேர்ந்தனையாயின் தந்தனை சென்மோ குன்றத்தன்ன குவவுமணல் அடைகரை நின்ற புன்னை நிலந்தோய் படுசினை வம்ப நாரை சேக்கும் தண்கடற் சேர்ப்ப நீ உண்டவென்னலனே" இப் பாடலின் கண்ணே தோழி, "தலைவ. என் தலைவியின் நலன் அனைத்தும் உண்டு, பொருள் மேல் மாளாக்காதல் கொண்டு, பிரிந்து செல்கின்றாய். அவ்வாறு பிரிந்தால், தலைவி உயிர்போதல் திண்ணம். நீ இவள் பாலுண்ட பெண்மை நலனை எல்லாம் தந்துபோதல் வேண்டும். இன்றேல், தலைவியை ஆற்றுவித்தல் அரிது" என்று நயம்பட உரைக்கும் பாங்கு படித்தின்புறத்தக்கது. நரி வெரூத் தலையார் ஆழ்ந்த புலமையுள்ளம் படைத்த சான்றோர். இன்பம், துன்பம் எனும், இருபெரும் வாழ்வியல் நெறிகளையும், இயல்பாய் உரைத்துள்ள பாங்கினைப் புறநானூற்றில் 195-ஆம் பாடல் வாயிலாகப் பகர்கின்றார். "மாண்டு போகும் மாந்தப்பிறவியில் யாவருக்கும் நல்லதையே செய்யுங்கள். நல்லது செய்ய இயலாவிடின், பிறருக்குத் தொல்லைதரும் மனப்பாங்கினை [illegible] ஒழித்து அனைவருக்கும் [illegible] புரியும் நல்வழியில்
நரிவெள்ளிரி	நரிவெள்ளிரி narivel̤l̤iri, பெ. (n.) 1. கக்கரி: fox-Cucumber. [நரி + வெள்ளரி.]
நரிவேங்கை	நரிவேங்கை narivēṅgai, பெ. (n.) வேங்கை மரவகை : oojein black wood (L);. [நரி + வேங்கை]
நருக்கட்டியெனல்	நருக்கட்டியெனல் narukkaṭṭiyeṉal, பெ. (n.) நருக்கெனல் (யாழ்ப்.); பார்க்க;see narukkenal. [நருக்கு + அட்டி +எனல்.]

நருக்கரிசிச்சாதம்	நருக்கரிசிச்சாதம் narukkarisissātam, பெ. (n.) பாதிவெந்தசாதம்; half cooked rice [நருக்கு +அரிசி +சாதம்.] [நறுக்கு → நருக்கு =திரிபு.]
நருக்கரிசியன்னம்	நருக்கரிசியன்னம் narukkarisiyaṉṉam, பெ. (n.) அரிசிக்கஞ்சி; rice conjee. [நருக்கரிசி+Sktஅன்னம்.]
நருக்கல்	நருக்கல்1 narukkal, பெ. (n.) 1. நசுக்குண்டது (வின்.);; any thing crushed mashed, or - broken in to pieces. 2. வயிற்று வலிவகை (யாழ்ப்.);; a severe stomach - ache. 3. குத்துவலி (இ.வ);; Sharp, darting pain, 4. வேகாத சோறு; insufficiently cooked rice. நண்டலொரு பக்கம், நருக்கலொரு பக்கம், நாய்விட்டெறியக் கல்லொரு பக்கம் (பழ);. [நருக்கு + நருக்கல்.] நருக்கல் narukkal, பெ. (n.) நருங்கல் பார்க்க;see narungal. [நருங்கல் →நருக்கல்.]
நருக்கற்குத்து	நருக்கற்குத்து narukkaṟkuttu, பெ. (n.) 1. நருக்கல் 2,3 (யாழ்ப்); பார்க்க;see marukkal. 2. காரியம் வாய்க்காமற் பண்ணுகை; frustation. [நருக்கல் + குத்து.]
நருக்காணி	நருக்காணி narukkāṇi, பெ. (n.) கறளை (வின்,);; being small and stunted, as a child. [நருங்கு → சநருக்கு+ஆணி=நருக்காணி]

நருக்கு	நருக்கு1 narukkudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. நொறுக்குதல்; to mash, crush or grind to pieces. "நகத்தினாலுயர் நகங்களை நருக்குமா போல" (பாரத. நிரை, 17);. 2. கொல்லுதல்; to kil. "நட்பகத்திலா வரக்கரை நருக்கி" (கம்பரா. மீட்சி. 184);. 3. துண்டாக்குதல்; to cut in pieces, mince, as vegetables. "ஈயத்தை நருக்கி வெள்ளியதாக வுருக்குவோம்" (அட்டப். திருவரங்கக். 42);. தெ. நருகு, ம, நருக்குகறு. [நருங்கு → நருக்கு +தல், தல்லீற்றுத் தொழிற்பெயர்.] நருக்கு2 narukkudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) குட்டுதல்; to thump, hit with the knuckle. அவன் தலையில் நருக்கினான் (உ.வ.);. [நருங்கு → நருக்கு-] நருக்கு3 narukku, பெ. (,n.) குட்டுகை; hitting with the knuckle. "அவள் தலையில் ஒரு நருக்கு வை' (உ.வ.); [நரு → நருக்கு.]
நருக்குண்டல்	நருக்குண்டல் narukkuṇṭal, பெ. (n.) துண்டு துண்டாகக் செய்தல்; to cut in to pieces. [நறு → நறுக்கு → நருக்கு + உண்டல்.]
நருக்குப்பிருக்கல்	நருக்குப்பிருக்கல் narukkuppirukkal, பெ. (n.) 1. மசிந்ததும் மசியாததுமான அரைப்பு (வின்.);; that which is partially, mashed. 2. வெந்ததும் வேகாததுமான சோறு; rice partly cooked. 3 செரிமானமின்றி வெளியேறும் மலம் (இ.வ.);; excrement containing partly, undigested food. [நருக்கு + பிருக்கல்.]
நருக்குப்பிருக்கென்றிரு-	நருக்குப்பிருக்கென்றிரு-த்தல் narukkuppirukkeṉṟiruttal, பெ. (n.) 5. செ.கு.வி. (v.i.); நருக்குப் பிருக்கல் (வின்.); பார்க்க: See narukku-p-pirukkal. [நருக்கு + பிருக்கு.] நருக்குப்பிருக்கென்றிரு-த்தல் narukkuppirukkeṉṟiruttal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) நோய் நிரம்பியிருத்தல் (வின்.);; to be rife with disease, as a town. [நருக்கு + பிருக்கு+ என்று+ இருத்தல்-]

நருக்குப்புடம்	நருக்குப்புடம் narukkuppuḍam, பெ. (n.) குறைந்தபுடம்; calcination with small fire. [நருக்கு + புடம்.]
நருக்கெனல்	நருக்கெனல் narukkeṉal, பெ. (n.) 1. விரைவுக்குறிப்பு; abruptness or promptness. "காரியத்தை நருக்கென்று முடித்தான்" (உ.வ.);. 2. குத்தல்-வலிக்குறிப்பு: sharp, darting pain. நெஞ்சு நருக்கென்று குத்துகிறது. (இ.வ.);. [நருக்கு + எனல்]
நருங்கல்	நருங்கல் naruṅgal, பெ. (n.) வளர்ச்சிக் குறைவு; stunted growth. அவன் நருங்கலாயிருக்கின்றான். (உ.வ.);. [நெருங்கு → நருங்கு → நருங்கல்.] அல்லீற்றுத்தொழிற்பெயர். நருங்கல்=தன்வினை. நருக்கல்=பிறவினை.
நருங்கு-தல்	நருங்கு-தல் naruṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.). 1. நொறுங்குதல்; to be mashed, crushed to pieces. 2. தேய்கடையாதல் (யாழ்.அக);; to be deficient in growth, to decay, to grow lean as a Child, to fail, as a business, a harvest. [நொருங்கு → நருங்கு-.]
நருஞ்சோந்தி	நருஞ்சோந்தி naruñjōndi, பெ. (n.) ஒரு வகை பூமரம்; an unknown plant.
நருநரு-த்தல்	நருநரு-த்தல் narunaruttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நெறுநெறுத்தல் (வின்.);; to feel grit, is the mouth along with food. 2. மிகக் குறைவாதல்; to be slight or mild as fever. நருநருத்த காய்ச்சல் (யாழ்ப்);. [நெருநெரு →நருநரு-.]

நருநரெனல்	நருநரெனல்1 narunareṉal, பெ. (n.) நெறநெறனல் (வின்..);; expr offeeling grift in the mouth along with food. சினத்தில் பல்லை நெறு நெறுவெனக் கடித்தான் (பே.வ.); [நரு நரு +நருநரெனல்.] நருநரெனல்2 narunareṉal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பல்லை நெறு நெறுத்தல்; gnashing teeth. சினத்தில் பல்லை நெறு நெறுவெனக் கடித்தான் (பே.வ.); [நரு+ நரு+ எனல்.]
நருநாட்டியம்பேசு-தல்	நருநாட்டியம்பேசு-தல் narunāṭṭiyambēcudal, பெ. (n.) 1. அளவுக்கு அதிகமாகத் தூய்மையாக இருக்கை: over-scrupulousness. 2. மிக உன்னிப் பாயிருக்கை; meticulosity. மறுவ, நொறுநாட்டியம் '[நொறு → நரு + நாட்டியம்]
நருநாட்டியம் பேசு-தல்	நருநாட்டியம் பேசு-தல் narunāṭṭiyambēcudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) குற்றத்தைக் கண்டுபிடிப்பதே பேசுதல் (இ.வ.);; to indulge in fault finding. [நரு +நாட்டியம் +பேசு-]
நருபிரு-த்தல்	நருபிரு-த்தல் narubiruttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நரு பிரென்றிரு-. (யாழ்ப்.); பார்க்க: see narupjrenriru. [நரு+ பிரு-]
நருபிரென்றிரு-த்தல்	நருபிரென்றிரு-த்தல் narubireṉṟiruttal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) 1. இழிந்த நிலையிலிருத்தல்; to be dirty, filthy, abominable. 2. மிக வெறுப்புடனிருத்தல்; to be disgusted. நருபிருத்த சாப்பாடு 3. நருவல்நொரு வலாயிருத்தல்: to be crushed partially. [நருபிரு + என்று + இரு-.]
நரும்பு-தல்	நரும்பு-தல் narumbudal, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. நறுமு – பார்க்க;see narumu. 2. துண்டாக்குதல்; to cut into pieces. [நரு+நரும்பு-.]
நருமு-தல்	நருமு-தல் narumudal, 5.செ.குன்றாவி. (v.t.) பல்லை நறநறவென்று கடித்தல்; gnashing the teeth togehter with force. [நற → நா → நரு →நருமு-]

நருவல்நொருவல்	நருவல்நொருவல் naruvalnoruval, பெ. (n.) 1. இருவல் நொருவலானது; that which is coarsely broken, as grain; that which is granulated 2. மலம் கட்டி முட்டியாயிருக்கை: being clotted here and there, as stools. [நருவல் +நொருவல்.] நறுவல் + நொறுவல்=திரிபு.
நருவாணி	நருவாணி naruvāṇi, பெ. (n.) நருக்காணி (யாழ்ப்.); பார்க்க;see narukkäni. [நருவு + ஆணி.]
நருவிசு	நருவிசு naruvisu, பெ. (n.) 1. நாகரிகம்; refinement in manners. 2. துப்புரவு; neatness, cleanliness. அவன் நருவிசாகச் சாப்பிடுகிறான் (உ.வ.); 3. சிக்கனம்: thrift. அந்தக் குடும்பம் நருவிசாய் நடக்கிறது (உ.வ.);: 4. நேர்மையானது; straight dealing. அவன் செயல்களெல்லாம் நருவிசானவை (இ.வ.);. [நருவு +நருவிக.]
நருவிஞ்சி	நருவிஞ்சி naruviñji, பெ. (n.) ஆடவர் வேட்டி; mens cloth. [நரு + விஞ்சி.]
நருவிப்பு	நருவிப்பு naruvippu, பெ. (n.) நாயுருவியுப்பு; salt obtained from the ashes got by burning the plant indian burr. [நருவி +உப்பு.] [நருவி=நாயுருவி.]
நருவியுப்பு	நருவியுப்பு naruviyuppu, பெ. (n.) 1. உப்பு வகையு ளொன்று; a kind of salt. 2. நருவிப்பு பார்க்க;see naruvippu. [நருவி+ உப்பு.]

நருள்	நருள்1 naruḷ, பெ. (n.) புண்வகையுளொன்று. a kind of ulcer. நருள்2 naruḷ, பெ. (n.) நரல்3 (யாழ்ப்.); பார்க்க;see naral3. [நரல் → நருள்.]
நருளிகை	நருளிகை1 naruḷigai, பெ. (n.) காந்தாரியுப்பு (சங்.அக.);; an acrid salt. [நருளி → நருளிகை] நருளிகை2 naruḷigai, பெ. (n.) சித்திச்சாரம்; a kind of Salt prepared as per process laid down in Siddhar's Science.
நருளிச்சாரம்	நருளிச்சாரம் naruḷiccāram, பெ. (n.) நருளிகை2 பார்க்க;see marulgar. [நருளி+ சாரம்.]
நரேசன்	நரேசன் narēcaṉ, பெ. (n.) நரேந்திரன் (யாழ்ப்.); பார்க்க;see narendran. "நின்குலத்து நரேசர்" (பாரத. அருச். தீர். 37);. [நரன் Skt ஈசன்.]
நரேசுரன்	நரேசுரன் narēcuraṉ, பெ. (n.) நரேந்திரன் (யாழ்ப்.); பார்க்க: see narēndiran. [நரன் + Skt.ஈசுரன்.]
நரேந்திரபோக்கியம்	நரேந்திரபோக்கியம் narēndirapōkkiyam, பெ. (n.) சந்தன மரம்; sandal wood tree. [நரன் + இந்திர + போக்கியம்.] மாந்தர்கள் வேந்தர்போல், மார்பில் பூசிக்கொள்ளும் தன்மையுடையது.
நரேந்திரன்	நரேந்திரன் narēndiraṉ, பெ. (n.) அரசன்; king. [நான் + இந்திரன்.]

நரை	நரை1 naraittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மயிர் வெளுத்தல்; to become grey haired to grow grey as hair. "மயிர் நரைப்ப முந்தைப் பழவினையாய்த் தின்னு மிரை மூன்றும்" (திரிகடு. 67);. 2. பயிர் வெளிறுதல்; to tade as standing crops from draught. 3. நிறம் வெளுத்தல் (வின்.);; to be pale in colour. க. நரெ தெ. நரையு. ம. நரெக்க. [நல் → நர் → நர → நரை-] நரை2 narai, பெ. (n.) 1. வெளுத்த மயிர்; grey hairs. "யாண்டு பலவாக நரையில வாகுதல்" (புறநா. 101.);. 2. வெண்மை; whiteness. "மரையாவின் கருநரை நல்லேறு" (குறுந். 317);. 3. எருது (பிங்.);; bull. chiefly a white one. "கரு நரைமேற் சூடேபோல்" (நாலடி, 186);. 4. காளையோரை (யாழ்.அக);. taurus is the zodiac. 5. சாமரம்;(பிங்.);; chowrg or fly whisk. "இன்னரையின் பந்தி யசைந்தாட" (காளத் உலா. 550);, 6. கவரிமான் (பிங்.); ; yak. 7. மூப்பு: old-age. "நரைவரு மென்றெண்ணி நல்லறிவாளர் குழவியிடத்தே துறந்தார்" (நாலடி. 11);. 8. பெருமை; greatness. "நரையுருமி னேறனையை" (மதுரைக் 63);. 9. வெள்ளைக் குதிரை சூடா), white horse. 10. கருமை கலந்த வெண்மை; mixture of white and black. 11. பறவை வகை (பிங்.);; a bird. 12. நாரை (யாழ்.அக);; a crane. 13. மரத்தினது அடியின் உட்பாகத்தில் காணும் சொத்தை அல்லது கேடு; injured condition of the heart of a tree. நல்ல மாத்தில் நரைவிழுந்தது போலாச்சு. (நாஞ்.);. தெ. ம. நா. க. து. நரெ. நரே.

நரைக்கொம்பு	நரைக்கொம்பு naraikkombu, பெ. (n.) 1. எலும்பு (சங்,அக);; bone. 2.வெள்ளைக் கழி; white stick. [நரை + கொம்பு, நரை = வெண்மை.]
நரைக்கொள்ளல்	நரைக்கொள்ளல் naraikkoḷḷal, 4.செ.குன்றா.வி. (v.t.) மயிர் வெளுத்தல்: getting grey. [நரை +கொள்ளல்.]
நரைக்கொள்ளு	நரைக்கொள்ளு1 naraikkoḷḷu, பெ. (n.) கொள்ளு வகை (மலை.);: a kind of gram. [நரை +கொள்ளு.] நரைக்கொள்ளு2 naraikkoḷḷu, பெ. (n.) சீர்கோழிப்பூடு; grey-gram. [நரை +கொள்ளு.]
நரைங்கிப்போ-தல்	நரைங்கிப்போ-தல் naraiṅgippōtal, செ. குன்றாவி. (v.t.) நரைத்-தல் பார்க்க;see narai. [நருங்கி → நரங்கி → நரைங்கி + போ-]
நரைச்சல்	நரைச்சல் naraiccal, பெ. (n.) பயிர் முதலியவற்றின் வெளிறின தன்மை (வின்.); faded condition of growing crops. [நரை → நரைச்சல்,]
நரைஞர்	நரைஞர் naraiñar, பெ. (n.) அகவை (வயது); முதிர்ந்தவர்; aged persons, as grey haired. "நரைநரை யிளை ஞராக்கி" (குற்றா. தல. திருமால். 73);. [நரை → நரைஞர்.] ஆண்டுமூப்பில், நரைமுடி கொண்டாரை இவ்வாறு அழைத்தல் வழக்கம். வழுக்கைத் தலையரையும், முகத்தோல் சுருங்கியோரையும் வேறு பெயர்களில் குறிப்பர்
நரைத்தல்	நரைத்தல் naraittal, பெ. (n.) மயிர் சாம்பல் நிறத்திலாதல்; l. hair turning in to grey. [நல் → நர → நரை=த்தல்.]

நரைத்தலை	நரைத்தலை naraittalai, பெ. (n.) வெளுத்த மயிருள்ள தலை; hoary head. [நரை+ தலை]
நரைத்துப்பழு-த்தல்	நரைத்துப்பழு-த்தல் naraittuppaḻuttal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) முதலில் மயிர் வெளுத்துப் பிறகு மஞ்சள் நிறமாக மாறல்; to become the hair yellow after getting grey. [நரைத்து+ பழு-.]
நரைத்தை	நரைத்தை naraittai, பெ. அங்கோலம்; thin sage-leaved Indian linden. [நாரை +நரத்தை.]
நரைதிரை	நரைதிரை naraidirai, பெ. (n.) 1. அகவை முதிர்ச்சியால் மயிர்கள் நரைத்து. உடம்பின் தோல் தளர்ந்து கருக்கக் கொள்ளல்: hairs turning grey body become relaxed and the skin forming into wrinkles due to old or advanced age. 2. கிழத்தன்மை; old age. [நரை +திரை.]
நரைதிரைபோக்கி	நரைதிரைபோக்கி naraidiraipōkki, பெ. (n.) சிவனார் வேம்பு நெய்மம்; a medicated oil prepared from neem plant. [நரை + திரை +போக்கி]
நரைதிரை மாறப்பண்	நரைதிரை மாறப்பண்ணி naraidiraimāṟappaṇṇi, பெ. (n.) கானல்மா: a wild tree.
நரைதிரைமூப்பு	நரைதிரைமூப்பு naraidiraimūppu, பெ. (n.) கிழப்பருவ அடையாளங்கள்; symptoms of or attributes to old-age. [நரை+திரை +முப்பு.]
நரைநாசினி	நரைநாசினி naraināciṉi, பெ. (n.) விழுதி; a medicinal plant. [நரை +skt. நாசினி]
நரைப்பு	நரைப்பு naraippu, பெ. (n.) மயிர் வெண்மை யாகை; getting grey-haried. "நரைப்பு மூப்பொடு நடலையுமின்றி நாதன் சேவடி நண்ணுவர்" (தேவா. 462;10);.

நரைப்பூதம்	நரைப்பூதம் naraippūtam, பெ. (n.) நாணற்றட்டை; reed sterm. [நரை+skt, பூதம்.]
நரைமயிர்	நரைமயிர் naraimayir, பெ. (n.) வெளுத்த மயிர்; grey hair. [நரை +மயிர்]
நரைமாடு	நரைமாடு naraimāṭu, பெ. (n.) மங்கின வெண்மை நிறமுள்ள மாடு; greyish or ash-coloured cattle. [நரை +மாடு.]
நரைமாறிச்சி	நரைமாறிச்சி naraimāṟicci, பெ. (n.) கருநெல்லி; black goose berry.
நரைமீறி	நரைமீறி naraimīṟi, பெ. (n.) கொடுக்காய்ப் புளி; sweet tamarind. [நரை+மீறி.]

நரைமுடிநெட்டையார்	நரைமுடிநெட்டையார் naraimuḍineḍḍaiyār, பெ. (n.) சங்ககாலப் புலவர்; a poet of Šangam period. [நரை +முடி +நெட்டையார்.] இவர் இயற்றிய பாடல் அகநானூற்றில் 339 ஆவதாக உள்ளது. நிரைமுடிநெட்டையார் என்ற வேறுபாடுமுளது. " வீங்குவிசைப் பிணித்த விரையரி நெடுந்தேர் நோன்கதிர் சுமந்த ஆழியாழ் மருங்கிற் பாம்பென முடுகுநீர் ஓடக் கூம்பிப் பற்றுவிடு விரலிற் பயறுகாய் ஊழ்ப்ப அற்சிரம் நின்றன்றாற் பொழுதே முற்பட ஆள்வினைக் கெழுந்த அசைவில் உள்ளத்து ஆண்மை வாங்கக் காமந் தட்பக் கவைபடு நெஞ்சங் கட்கண் அகைய இருதலைக் கொள்ளி யிடைநின்று வருந்தி ஒருதலைப் படாஅ உறவி போன்றனம் நோங்கொல் அளியள் தானே யாக்கைக்கு உயிரியைந் தன்ன நாட்பின் அவ்வுயிர் வாழ்தல் அன்ன காதல் காதல் அன்ன பிரிவரி யோளே"
நரைமை	நரைமை naraimai, பெ. (n.) மூப்பு; grey haired old age. "நரைமயிற் றிரைதோற்றகையின் றாயது" (மணிமே. 20:44);. [நரை → நரைமை.]
நரையல்லி	நரையல்லி naraiyalli, பெ. (n.) வெள்ளம்பல்; white indian lilly. [நரை+ அல்லி] நரை=வெண்மை.
நரையன்	நரையன் naraiyaṉ, பெ. (n.) 1.நரைத்தவன் (வின்.);; a grey-haired person. 2. பருவமின்றி நரைத்தவன்; a person prematurely grown grey. 3. சாம்பல் நிறமுள்ள விலங்கு; greyish beast. 4. வல்லூறுவகை; a kind of hawk. [நரை → நரையன்.]

நரையான்	நரையான் naraiyāṉ, பெ. (n.) 1. நாரை (இ.வ.);; pelican. 2. மீன்-கொத்திப் பறவை kingfisher. "எழினரையான் வரத்தே கண்டோம்" (தனிப்பா. 289:5);. 3. காகம் (யாழ்.அக);; Crow. 4. நெல்வகை; a kind of paddy. [நரையன் →நரையான்.] நரையான் naraiyāṉ, பெ. (n.) 1. காகம்; crow. 2. மீன்குத்தி நாரை; a heron preying on fish. 3. செங்கானாரை; a species of crane with red legs. 4. தேய்ந்த குழந்தை; emaciated child. 5. நாரை; stork. 6. நாகப்பாம்பு; cobra. [நரு + ஐ +ஆன்.]
நரையான்'	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின் அவை முதற்குறிப்பாகி
நரையுகம்	நரையுகம் naraiyugam, பெ. (n.) முதுக(முள்ள);ந்தண்டெலும்புகளை ஒன்றோ டொன்றாய் இணைக்கும் மூட்டு; bone ion with spinal cord. [நரை +உகம்.]
நரையுந்திரையுமில்லான்	நரையுந்திரையுமில்லான் naraiyundiraiyumillāṉ, பெ. (n.) 1. காகம் (சங்.அக);; crow believed not to grow old. 2. belived not to grow old [நரையும் +திரையும் +இல்லான்.]
நரையேடு	நரையேடு naraiyēṭu, பெ. (n.) அரத்த நீரின்; GuojLyth ulysi,5 sIG); the pale buff coloured stratum on the Surface of a blood clot which remains when coaglation is completed. [நரை + ஏடு.]

நல்	நல் nal, செ.குன்றாவி. (adj.) Bouso; good. 'கச்சையங்களி நல்யானை' (சூளா. அரசியற்.27);. க, நல். [நூல் → நல்.]
நல்'	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம்
நல்கதி	நல்கதி nalkadi, பெ. (n.) காட்டா மணக்கு; caster seeds. [நல் +skt கதி.]
நல்கல்	நல்கல் nalkal, பெ. (n.) 1. Glær@ösmo; besto -wing. நன்னடை நல்கல் வேந்தற்குக் கடனே (புறநா. 312);. 2. பெருங்கொடை (பிங்);; liberal gift. 3. அன்பு: love. "கழிபெரு நல்கல் ஒன்றுடைத்தென (கலித்4);. 4. அருள்; favour, kindness. "கடுநவை யணங்குங் கடுப்பு நல்கலும்" (பரிபா. 4, 49);. [நல்கு அல்.] அல்லீற்றுத்தொழிற்பெயர். பொருள்படைத்தோர், மன்பதையில் நல்லவண்ணம் வாழவேண்டுமெனில், அனைத்தையும் தாமே துய்ப்போம் என்று எண்ணாது, பிறர்க்குக் கொடுத்துவாழும்

நல்கு	நல்கு1 nalkudal, 5 செ. குன்றாவி (v.t.) 1. கொடுத்தல்; to bestow, grant. give. "இல்லோர் புன்கண் டீர நல்கும்" (பதிற்றுப். 86. 6);. 2. விரும்புதல்; to desire, like. "நறுமலர்க் கோதாய் நல்கினை கேளாய்" (மணிமே.12:56);. 3. தலையளி செய்தல்; to show deep love. 'பரிந்தவர் நல்கார்" (குறள், 1248.);. 4. படைத்தல்; to create. "நல்கித் தான் காத்தளிக்கும் பொழிலேழும் (திவ். திருவாய். 1:4:5);. 5. வளர்த்தல்; to train, bring up, as a child. "நங்கைமீர் நீருமோர் பெண்பெற்று நல்கினி" (திவ். திருவாய். 4:2:9);. [நல் → நல்கு -.] தல்லீற்றுத்தொழிற்பெயர். நல்கு2 nalkudal, 5 செ. கு.வி. (v.i.) காலந்தாழ்த்துதல்; to dellay. "நாணத்தாற் சிறிது போழ்து நல்கின னிருந்த" (கம்பரா.மூலபல. 50);. 2. பயன்படுதல்; to be useful. "அயற்றேவர் நல்கார் விடினும் திருநூற்.89). 3. உவத்தல்; to rejoice. 'நல்கினும் நல்கானாயினும். தித்தன் காண்க" (புறநா. 80);. 4 அருள் செய்தல்; to show favour to bestow grace, 'பார்த்தனுக்கன்று நல்கிப் பாசுபதத்தை யீந்தாய்" (தேவா. 10298);. "நம்பா இனித்தான் நல்காயே" (தேவாரம்);. ம, நல்குக. [நல் → நல்கு-.]
நல்குந்தம்	நல்குந்தம் nalkundam, பெ. (n.) சரகண்ட வைப்பு நஞ்சு; a kind of arsenic. [நல்குந்து + அம்.]

நல்குரவு	நல்குரவு nalkuravu, பெ. (n.) 1. வறுமை; poverty, indigence. "நல்குரவென்னு நசை" (குறள். 1043.);. 2. துணையின்மையால் கைவிடப்படுகை; destitution. மறுவ. வறுமை. [நல் + கூர்வு →குரவு.] நல் = நன்மை. கூர்தல் = மிகுதல், நன்மையின்மை மிகுதல். ஒருகா. நல்கு + ஊர்வு → நல்கூர்வு → நல்குரவு. நல் + குறைவு → குரவு→ நலந்துய்க்கும் நிலையினின்று. பொருள்வளங்குன்றி. கழிபெரு வறுமையடைதலே, நல்குரவு. நுகர்வதற்கு என்று ஏதும் இல்லாநிலைமையை நல்குரவு என்பர். நன்மையின்மையை, நன்மை மிகுதி என்று, மங்கலவழக்கால் குறித்தனர் புலவர். வெறுமையாகிய வறுமை நிரப்பு என்றது போல், நன்மையின்மையாக நன்மை மிகுதலே நல்குரவு. நல்கு + ஊர்தல் என்று பகுத்து, பிறர் கொடுப்பதன்மேல் ஊர்ந்து செல்லுதல் என்று, மொழிஞாயிறு கூறுகின்றார். நல்குரவுண்டாகும் வழிகள் பற்றி மொழிஞாயிறு கூறுவது: 1. முன்னோர்தேட்டின்மை. 2. பெற்றோரின்மை. 3. உழைப்பின்மை, 4. மதிநுட்பமின்மை. 5. பொருளாசையின்மை 6. தாயத்தாருங் கள் வரும்,கொள்ளையரும் பொருளைக் கவர்ந்து கொள்ளுதல். 7. இயற்கைப்பேரழிவு. 8. குடியுஞ் சூதும், விலைமகளிருறவுமாகிய தீயவொழுக்கம்,

நல்கூர்	நல்கூர்1 nalārtal, 2 செ.கு.வி. (v.i.). 1, வறுமைப்படுதல்; to be poor indigent. "நல்கூர்ந்த மக்கட்கு" (நாலடி, 242);. 2. கைவிடப்படுதல்; துணையின்மையால் கைவிடப்படுகை; to destitute. 3. களைப் படைதல்; to be wearied. "நடவை வருத்த மொடு நல்கூர் மேனியள் (மணிமே. 13:72);. 4. துன்புறுதல்; to suffer. "மாலைநீ யாயின் மணந்தா ரவராயின் ஞாலமோ நல்கூர்ந்தது வாழிமாலை" (சிலப். 7:50);. [நல் + கூர்] ஒருகா:- [நல்கு + ஊர் → நல்கூர்-] நல்கூர்2 nalār, பெ. (n.) 1. ஏழைமை; poverty. "நல்கூர்க் கட்டமு னலிந்துகை யறுப்ப" (பெருங். வத்தவ.2:21);. 2. எளிமை; simplicity. [நல் + கூர் → நல்கூர்]
நல்கூர்ந்தோன்	நல்கூர்ந்தோன் nalārndōṉ, பெ. (n.) வறியவன் (திவா.);; poor, indigent man. நல்கூர் → நல்கூர்ந்தோன்.]
நல்கை	நல்கை1 nalkai, பெ. (n.) 1. கொடுக்கை கொடை ; bestowing, granting. 2. நல்கல் பார்க்க;see nalgal. [நல்கு → நல்கை.] நல்கை2 nalkai, பெ. (n.) கல்வி நிறுவனங்களுக்குத் தரும் நிதி உதவி; grant (to educational institutions);, sponsorship. 'பல்கலைக்கழக மானியக் குழுவின் நல்கையுடன் கருத்தரங்கு நடத்தப்படும்'. [நல் +கை.]
நல்சித்தன்	நல்சித்தன் nalcittaṉ, பெ. (n.) அரச வயிரக்கல்; one of the two inferior varieties of diamonds with yellow specks. நல்சித்தன் = தரம்தாழ்ந்ததும், மஞ்சள் வண்ணப்புள்ளிகளையுடையதுமான வயிரம்.
நல்துளசி	நல்துளசி naltuḷasi, பெ. (n.) நல்லதுளசி; ocimum sanctum.

நல்தேசி	நல்தேசி naltēci, பெ. (n.) நற்றேசி பார்க்க;see narrēši.
நல்நாறி	நல்நாறி nalnāṟi, பெ. (n.) நலநாறி பார்க்க;see nala-nārī. மறுவ. சிவகரந்தை [நல் +நாரி.]
நல்நெருஞ்சி	நல்நெருஞ்சி nalneruñji, பெ. (n.) நல்ல நெருஞ்சி; a small prostrate herb, cow's thorn. "நெருஞ்சிக் காடுறு கடுநெறியாக" (பதிற்றுப்.26);.
நல்பசு	நல்பசு nalpasu, பெ. (n.) நல்லா2 பார்க்க;see nalla2. [நல் + பசு.]
நல்மதியோன்	நல்மதியோன் nalmadiyōṉ, பெ. (n.) குரங்கு; monkey. [நல் + மதியோன்.]
நல்மருது	நல்மருது nalmarudu, பெ. (n.) மருத மரவகையுளொன்று; a kind of murdam tree. [நல் + மருது.]
நல்மலையாதி	நல்மலையாதி nalmalaiyāti, பெ. (n.) தாமரைக்கிழங்கு; lotus root. [நல்மலை +ஆதி]
நல்மிளகு	நல்மிளகு nalmiḷagu, பெ. (n.) கருமிளகு; black pepper-Pipernigrum. [நல் + மிளகு.]
நல்முகிசம்	நல்முகிசம் nalmugisam, பெ. (n.) சுக்குநாறி மரம் பார்க்க;see sukku-nari.

நல்முருங்கை	நல்முருங்கை nalmuruṅgai, பெ. (n.) முருங்கை; drum - stick tree. [நல் + முருங்கை] உண்ணுவதற்குப் பயன்படும் முருங்கை; உடலுக்கு ஊறு விளை விக்காது நலத்தையே நல்கும் முருங்கை.
நல்ல	நல்ல nalla, பெ. (adj) 1. நன்மையான; good, fine, excellent. 2. மிக்க; abundant. copious. "இந்தத் தடவை மிளகாய் நல்ல காய்ப்பு" உவ). 3. கடுமையான; intense severe. "நல்ல வெயில் (இக்.வ.);. நல்ல அடைமழை பெய்தால்தான் சென்னையிலுள்ள ஏரிகள் நிறைந்து தண்ணீர்ப் பற்றாக்குறை தீரும். (இக்.வ.);: க, ம, நல்ல. [நல் → நல்ல.]
நல்லக்குடி	நல்லக்குடி1 nallakkuḍi, பெ. (n.) வளமாக வாழ்ந்து வரும் குடும்பம்: a wealthy family. நல்லக்குடி2 nallakkuḍi, பெ. (n.) தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள சிற்றூர்; a village in Tañjāvūr, dt. [நல்ல + குடி.] குயிலாலுந்துறை எனப் பெயர் பெறும் இவ்விடம், மயிலாடுதுறைக்கு ஒரு கல் தொலைவில் உள்ளது [illegible] பிரிக்கப்படாத [illegible] மாவட்டத்தில் உள்ளது என்பது தெரிகிறது
நல்லகணிசம்	நல்லகணிசம் nallagaṇisam, பெ. (n.) மீன் வலைப்படுதற்குரிய தகுந்த நேரம் (கட. பர);; time suit to catch fish. [நல்ல + கணிசம்.]
நல்லகாரை	நல்லகாரை nallakārai, பெ. (n.) செங்காரை; common honey-thorn. (ச.அக.);, [நல்ல + காரை.] நல்லகாரை2 nallakārai, பெ. (n.) காரை; spinous honey-thorn (l.);. [நல்ல + காரை.]

நல்லகாலம்	நல்லகாலம் nallakālam, பெ. (n.) நற்காலம்; auspicious time, lucky time. நல்ல காலத்தால் தப்பினான் (இக்.வ.);. நல்லகாலமாக இருந்ததால் தலைக்கு வந்தது தலைப்பாகையோடு போயிற்று (உ.வ.);. மறுவ. ஆகூழ்காலம். [நல்ல + காலம்.] தீமை பயக்காது, நன்மையே விளையும் காலம். நற்பேறு கொடுக்கும் காலம். உள்ளத்தில் உறுதியும், நோயற்ற செல்வமும் கொடுக்கும் காலம்.
நல்லகெந்தன்	நல்லகெந்தன் nallagendaṉ, பெ. (n.) மேகநோய் பதினெண் வகைகளிலொன்று; one of the eighteen mega diseases. [நல்ல + [கெ]ந்து + அன்.]
நல்லகோவை	நல்லகோவை nallaāvai, பெ. (n.) கோவை பார்க்க;see, kōvai. [நல்ல + கோவை.]
நல்லகௌளி	நல்லகௌளி nallageḷaḷi, பெ. (n.) நன்னி மித்தமாக வொலிக்கும் பல்லி (நாஞ்);; lizard predicting good. [நல்ல + skt. கௌளி.]
நல்லங்கு	நல்லங்கு nallaṅgu, பெ. (n.) விலங்குவகை; a kind of animal as of armadillo. [நல் + அழுங்கு → அங்கு] (ஒ.நோ.); மழுங்கு → மங்கு.
நல்லங்கோலம்	நல்லங்கோலம் nallaṅālam, பெ. (n.) அழிஞ்சில் மரம்; sage leaved alangium. [நல்லம் + கோலம்.]
நல்லசங்கு	நல்லசங்கு nallasaṅgu, பெ. (n.) சங்கஞ்செடி; a creeper with white flowers. [நல்ல + சங்கு.]

நல்லசந்தனம்	நல்லசந்தனம் nallasandaṉam, பெ. (n.) செஞ்சந்தனம்; red sandal. [நல்ல+ சந்தனம்.] உடம்பில் பூசுதற்கேற்ற, கெடுதி விளைவிக்காத சந்தனச்சாந்து. இறைத் திருவுருவங்களை, திருமுழுக் காட்டுதற்குரிய செஞ்சந்தனம்.
நல்லசமயம்	நல்லசமயம் nallasamayam, பெ. (n.) ஆகூழ் வேளை; favourable good opportunity. [நல்ல + சமையம்] சமயம்-நன்மை பெருகும் நேரம்: நல்வாய்ப்புகளும், நற்செல்வமும் தேடிவரும் காலம். தீமைநேராத காலம். உள்ள உறுதியுடன் செயல்படும் காலம். அனைத்து நிலைகளிலும் வளங் கொழிக்கும் காலம்
நல்லசனனம்	நல்லசனனம் nallasaṉaṉam, பெ. (n.) 1. நற்பிறப்பு: good birth. 2. நற்குணம் வாய்ந்தவன்-ள்; a good and pious person. [நல்ல + Skt: சனனம்.] நற்செயல்களாற்றுதற்கு வாய்த்த மானுடப்பிறப்பு. அதனால்தான் மானுடப்பிறப்பை நாவுக்கரசர் தமது தேவாரத்துள் "வாய்த்தது இப்பிறவி மதித்திடுமின்" என்று மன்பதை மாந்தர்க்கு அறிவுறுத்துகின்றனர்
நல்லசா	நல்லசா nallacā, பெ. (n.) நல்லசாவு (வின்.); பார்க்க: see nalla-šāvu. [நல் + சா.]
நல்லசாமம்	நல்லசாமம் nallacāmam, பெ. (n.) நடுச்சாமம் (வின்.);; mid-night dead of night. [நல்ல + சாமம். யாமம் → சாமம்]
நல்லசாமிப்பிள்ளை	நல்லசாமிப்பிள்ளை nallacāmippiḷḷai, பெ. (n.) தமிழறிஞர்; a Tamil scholar. இவர் சிவஞானபோதம், சிவஞான சித்தியார். உண்மை நெறிவிளக்கம். திருவுந்தியார், வினாவெண்பா, கொடிக்கவி, திருவருட்பயன். இருபா இருபஃது. சிவபக்த விலாசம் ஆகிய நூல்களை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்துள்ளார்.
நல்லசாரம்	நல்லசாரம் nallacāram, பெ. n அத்திப்பிசின் (சங்.அக.); fig-resin. [நல்ல+ சாரம்]

நல்லசாவு	நல்லசாவு nallacāvu, பெ. (n.) அகவை (வயது); முதிர்ந்த நிலையில் தானும் துன்பப்படாது. பிறருக்கும் தொல்லை இல்லாமல் ஏற்படும் இயற்கைச் ஏற்படும் சாவு. mature and painless death euthanasia. 5 . நல்லசோறு [நல்ல சாவு]
நல்லசீயக்காய்	நல்லசீயக்காய் nallacīyakkāy, பெ. (n.) àLööhmir; true Soap-pad. [நல்ல + சீரகம்]
நல்லசிகம்	நல்லசிகம் nallasigam, பெ. (n.) 5fslå fjenih: cummin seed. [நல்ல + சிகம்]
நல்லசெய்கை	நல்லசெய்கை nallaseykai, பெ. (n.) நல்ல Glouš, good, virtuous action 2.5 poistutsm Glauá ();.su.);; skillful performance, [நல்ல + செய்கை.]
நல்லசேவகன்	நல்லசேவகன் nallacēvagaṉ, பெ. (n.) 1. சிறந்த வீரன். good-soldier. 2. ஊரகக் காவல் தெய்வமான ஐயனார்: Ayanar the village deity. [நல்ல + ski; சேவகன்]
நல்ல சோறு	நல்ல சோறு nallacōṟu, பெ. (n.) நெல்லரிசியில் ஆக்கப்பட்ட சோறு; cooked rice. நல்லசோறு சாப்பிட்டு நாளாச்சு (உவ);. [நல்ல + சோறு.] நெல்லரிசியில் சமைக்கப்பட்ட சோறே நல்லசோறு சிற்றுர்ப்புறத்தே அன்றாடம் கூலிவேலை செய்து வாழ்வோர். விழாக்காலத்தும் பண்டிகை நாட்களிலும் தான் நல்லசோறு(நெல்லரிசிச்சோறு); சமைத்து உண்பர். ஏனைய நாட்களில் குறைந்த விலையில் கிடைக்கும். கம்பு சோளம், வரகு, சாமை முதலான புன்செய்த் தவசங்களில் சமைத்த சோறினையே உண்பர். ஊரகத்தே புன்செய்த் தவசஉணவும் சோறு என்றே இன்றும் அழைக்கப்படுகிறது (ஈ.டு.); கம்பஞ்சோறு
நல்லடிக்காலம்	நல்லடிக்காலம் nallaḍikkālam, பெ. (n.) நன்மைக்கு மூலமான காலம் (ஈ.டு.);; auspicious occasion.

நல்லணி	நல்லணி nallaṇi, பெ. (n.) மங்கல நாண்; a marriage badge as ornament par excellence. 'நல்லணி யணிந்தென்னன் மனையாகி வாழ்குவையால்" (பிரமோத். 4:26);. மறுவ. தாலி [நல் + அணி.]
நல்லத்தி	நல்லத்தி nallatti, பெ. (n.) அத்தி பார்க்க;see atti. [நல் + அத்தி.]
நல்லத்தை	நல்லத்தை nallattai, பெ. (n.) 1. தந்தையுடன் பிறந்தாள் (வின்.);; paternal aunt. 2. தந்தையுடன் பிறந்த அத்தையருள் நடுப்பிறந்தாள் (தஞ்சை);; the middle one among paternal aunts. [நல் + அத்தை.] நடுப்பிறந்தாள் என்னும் போது, நள்ளத்தை என்று குறிக்கப்பட வேண்டும். ஒ.நோ. நள்ளிரவு
நல்லதக்காளி	நல்லதக்காளி nalladakkāḷi, பெ. (n.) பெரியதக்காளி; indian winter cherry. [நல்ல + தக்காளி.]
நல்லதண்ணித்தீவு	நல்லதண்ணித்தீவு nalladaṇṇiddīvu, பெ. (n.) இராமநாத புரத்திலிருந்து 40 கல் தொலைவில், ஏறக்குறைய 2 1/2 ஏக்கர் பரப்பளவு கொண்ட ஒரு தீவு; an island situated 40 km from Ramnad, where fishermen, take rest in the midst of their hard work. Here they get pure drinking water. நல்லதண்ணித்தீவு மீனவர்களின் நாவறட் சியைப் போக்குகிறது. (இ.வ.);. [நல்ல + தண்ணீர் + தீவு.]
நல்லதண்ணீர்	நல்லதண்ணீர் nalladaṇṇīr, பெ.(n.) 1 குடிதண்ணீர்; fresh drinkable water. 2. சுவையுள்ள நீர்; good water. ஆழ்துளைக் கிணற்றில் நல்லதண்ணீர் கிடைப்பது மிகவும் அரிது. (இ.வ.);. மறுவ. நன்னீர். [நல்ல + தண்ணீர்.] பருகுவதற்கு ஏற்றவண்ணம் அமைந்ததும், உவர்ப்புச் சுவையற்றதுமான தூயநீர்.
நல்லதண்ணுழுவை	நல்லதண்ணுழுவை nalladaṇṇuḻuvai, பெ. (n.) 11/2 விரலம் (அங்குலம்);வரை வளரக்கூடிய ஆற்று மீன்வகை; river goolus, a brown fresh-water fish, fawn Colour, attaining 11/2 inch, in length. மறுவ. ஆற்றுழுவை. [நல்ல +தண் + உழுவை.]

நல்லதம்பிரான்	நல்லதம்பிரான் nalladambirāṉ, பெ. (n.) 1.அங்காளம்மன் (தஞ்சை.);; the goddess Angalammar. 2. தெய்வமாகக் கருதப்படும் நல்லபாம்பு (தஞ்சை.); cobra, regarded as a deity. [நல்ல + தம்பெருமான் → தம்பிரான்.]
நல்லதரட்டை	நல்லதரட்டை nalladaraṭṭai, பெ. (n.) நல்லதுறட்டை பார்க்க;see nalla-turattai. [நல்ல +தாட்டை.]
நல்லதரம்	நல்லதரம் nalladaram, பெ. (n.) 1. முதற்றரம் (வின்.);; the first quality. 2. சரியான இணை (இ.வ.); proper match, good. 3. தகுதியான மணமக்கள்: good appropriate match. [நல்ல +தரம்.]
நல்லதனம்	நல்லதனம் nalladaṉam, பெ. (n.) 1. நட்பு (யாழ்.அக.);; friendlieness. 2. ஒத்துப் போகும் இயல்பு (இ.வ.);; amicable dealing amiability. மறுவ. கேண்மைப்பாங்கு. [நல்ல தனம்.] தன்[மை] + அம் = தனம். நட்பிணக்கத்துடன் ஒருவரையொருவர் நன்கு புரிந்து கொண்டு செயலாற்றும் பாங்கு நல்லதனம் எனப்படும். உண்மை அன்பு கெழுமியவர் பால் மட்டுமே நல்லதனம் என்னும் இந் நற்பண்பு
நல்லதனம்பண்ணு-த	நல்லதனம்பண்ணு-தல் nalladaṉambaṇṇudal, 5 செகுன்றாவி. (v.t.) அமைதிப் படுத்துதல் (வின்.);; to pacify. [நல்லதனம் + பண்ணு-.]
நல்லதனமாக	நல்லதனமாக nalladaṉamāka, பெ. (adv) 1. Buurs: suavely, politely 2. முகப்புகழ்ச்சியாக தணிவாக(தஞ்சை);. soothingly. [நல்ல + தனம் ஆக.]
நல்லதாமரை	நல்லதாமரை nallatāmarai, பெ. (n,) 1. பொற்றாமரை; red lotus. 2. தாமரை பார்க்க: see tāmara. [நல்ல + தாமரை.]

நல்லதாளி	நல்லதாளி nallatāḷi, பெ. (n.) நறுந்தாளி பார்க்க: see narundāli.
நல்லது	நல்லது nalladu, பெ. (n.) 1. நன்மையானது (வின்.);: that which is good. 2. நல்லபாம்பு பார்க்க (இ.வ.); ;see nala-pâmbu. ம. நல்லது. [நல்ல → நல்லது.]
நல்லதுசொல்(லு)	நல்லதுசொல்(லு)1 nalladusolludal, பெ. 13 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அறிவு கூறுதல்; to give kindly advice. 2 அன்புடன் பேசுதல் (வின்.);: to speak kindly. [நல்லது + சொல்லு -.]
நல்லதுசொல்லும்	நல்லதுசொல்லும்2 nalladusollumdal, 8 செகுன்றாவி. (v.t.) வழியனுப்புதல் (வின்);; to bid farewell. [நல் + அது + சொல்லு-.]
நல்லதுத்தி	நல்லதுத்தி nalladuddi, பெ. (n.) பெருந்துத்தி; country mallow (i); [நல்ல +துத்தி.] நல்ல = பெரிய.
நல்லதுபண்ணு-தல்	நல்லதுபண்ணு-தல் nalladubaṇṇudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) இணக்குதல் (வின்.);: to reconcile. [நல்லது பண்ணு-.]
நல்லதுபொல்லாது	நல்லதுபொல்லாது nalladubollādu, பெ. (n.) 1. Botswun £5min, good and evil. 2. Borous தீமையுமான நிகழ்வுகள் (இ.வ.);; auspicious and inauspicious Occasions. [நல்லது + பொல்லது-பொல்லாது.]

நல்லதும்பை	நல்லதும்பை nalladumbai, பெ. (n.) வெண் glūānu, lucas flower. [நல்ல +தும்பை.]
நல்லதுவரம்	நல்லதுவரம் nalladuvaram, பெ. (n.) கடுகு; mustard. [நல்ல +துவரம்.]
நல்லதுளசி	நல்லதுளசி nalladuḷasi, பெ. (n.) துளசி; holy basil. [நல்ல +துளசி.]
நல்லதுறட்டை	நல்லதுறட்டை nalladuṟaṭṭai, பெ. (n.) ஆறுவிரலம் நீளம் வளர்வதும், சாம்பல் நிறமுள்ளதுமான, கடல்மீன்வகை; see tish greyish green attaining 6 inch in length. [நல்ல +துறட்டை.]
நல்லதோட்டம்	நல்லதோட்டம் nallatōṭṭam, பெ. (n.) 1. நேர்மையான வருவாய்; acquisition of property by fair means. 2. மிக்க வருவாய்: ample income. 3. (ஆன்மாவின்); ஆதனின் பொந்திகை (திருப்தி);; seeking the good of the Soul. [நல்ல + தேட்டம்.]

நல்லந்துவனார்	நல்லந்துவனார் nallanduvaṉār, பெ. (n.) கழகக் காலப் புலவர்; a poet of Sangam period. இவர் கலித்தொகையில் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடலையும், நெய்தற்கலிப் பாடல்களையும் இயற்றியுள்ளார். இந் நூலினைத் தொகுத் தவரும் இவரே. பரிபாடலில் 8.9.11.20 ஆகிய நான்கு பாடல்களை இயற்றியுள்ளார். திருவள்ளுவமாலையில் "சாற்றிய பல்கலையும்" எனத் தொடங்கும் வெண்பாவினை இயற்றியவர். நல்லந்துவனார் 7 இவர் பெயருக்கு நவ்வந்துவனார் என்ற பாட வேறுபாடும் உண்டு. [நல் + அந்துவனார்.] 'யான்செய் தொல்வினைக்கு எவன்பேது உற்றனை வருந்தல் வாழி தோழி யாஞ்சென்று உரைத்தனம் வருகம் எழுமதி புணர்திரைக் கடல்விளை அமுதம் பெயர்கேற் காஅங்கு உருகி உகுதல் அஞ்சுவல் உதுக்காண் தம்மோன் கொடுமை நம்வயின் ஏற்றி நயம்பெரிது உடைமையின் தாங்கல் செல்லாது கண்ணி அருவி யாக அழுமே தோழி அவர் பழமுதிர் குன்றே நற்.88). "உரவுத்தகை மழுங்கித்தன் இடும்பையா லொருவனை இரப்பவன் நெஞ்சம்போற் புல்லென்று புறமாறிக் கரப்பவன் நெஞ்சம்போல் மரமெல்லாம் இலைகூம்பத் தோற்றஞ்சால் செக்கருள் பிறைநுதி யெயிறயாக நாற்றிசையும் நடுக்குறுஉ மடங்கற் காலைக் கூற்றுநக் கதுபோலும் உட்குவரு கடுமாலை" (கலித்.120);. நல்லந்துவனார் பாடிய நெய்தற்கலியுள் என்றும் நின்று நிலவும் நெஞ்சுருக்கும் பாடல்வரி: "போற்றுதல் என்பது புணர்ந்தாரைப் பிரியாமை மணந்தவளைக் காப்பது மணவாளன் கடமை;புணர்ந்தவளைப் பிரியாதிருப்பது, அஃதாவது, இருமனம் இணைந்து, ஒருமனமாகித் திருமணஞ் செய்தவளைக்காத்து ஓம்புவது, ஆடவனின் வாழ்வியல் நெறி. "உன்னில் நான் என்னில் நீ" என்று கூறி வாழ்ந்தவளைப் பிரிதல் முறையன்று. என்று நவிலும் பாங்கு, உளங்கூறத்தக்கது. இவருடைய பெயர் அந்துவன் என்றும், நல்லந்துவன் என்றும், மதுரையாசிரியர் நல்லந்துவன் என்றும் ஏடுகளில் எழுதப் பட்டுள்ளன. இப்பெயர்கள் ஒருவரையே குறிக்கின்றன. 'ந' என்பது கழகக் காலத்தில் தமிழ்ப் புலவருக்கு இட்டு வழங்கப்பட்ட சிறப்புச் சொல். அந்துவன் என்பது இவருடைய பெயர். நல்லந்துவனார் இயற்றிய இரண்டு செய்யுள்கள் அகநானூற்றில் 43-ஆம் செய்யுளாகவும். நற்றிணையில் 88ஆம் செய்யுளாகவும் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. கலிப்பாக்களினால் ஆகிய கலித்தொகை என்னும் நூலை இவர் தொகுத்தார். அந்தக் கலித்தொகையில், நெய்தற்கலியைப் பற்றி இவர் பாடிய 33 செய்யுள்களையும் தொகுத்திருக்கிறார். இவர் தொகுத்த கலித்தொகைக்குக் கடவுள் வாழ்த்தையும் இவரே பாடியுள்ளார். கலித்தொகையில் பெருங்கடுங்கோன் பாடிய பாலைக்கலிச் செய்யுட்களையும், கபிலர் இயற்றிய குறிஞ்சிக்கலிச் செய்யுட்களையும், மருதன் இளநாகனார் இயற்றிய மருதக்கலிச் செய்யுட்களையும், சோழன் நல்லுருத்திரனார் இயற்றிய முல்லைக்கலிச் செய்யுட்களையும் இவர் தொகுத்துள்ளார். இதனை, "பெருங்கடுங்கோ பாலை, கபிலன் குறிஞ்சி, மருதனிள நாகன் மருதம் - அருஞ்சோழன் நல்லுருத் திரன்முல்லை, நல்லந் துவனெய்தல் கல்விவல்லார் கண்ட கலி' என்னும் செய்யுளினால் அறியலாம். கலித்தொகையின் இறுதியில் "தொகுத்தார் – நல்லந்துவனார்" என்று எழுதப்பட்டிருப்பது. இதனைத் தொகுத்தவர் இவரே. என்பதை உறுதிப்படுத்துகின்றது. மதுரையில் இருந்த இவர், மதுரைக்கும் அருகில் உள்ள திருப்பரங்குன்றத்தில் எழுந்தருளியிருந்த முருகப் பெருமான் மீது (8ஆம் பரிபாடலைப்); பாடினார். அதில் திருப்பரங்குன்றத்தை மிகப் பாராட்டியுள்ளார். "பரங்குன்று இமயக்குன்றம் தகர்க்கும் என்று கூறியுள்ளார். முருகனுக்குத் திருப்பரங்குன்றம் என்றென்றும் நிலை பெறுவதாக, என்று வாழ்த்துகிறார். மணிமிடற் றண்ணற்கு மாசிலோள் தந்த நெறிநீர் அருவியகம்புறு செல்வ! மண்பரிய வானம் வறப்பினும் மன்னுகமா தண் பரங்குன்றம்! நினக்கு (பரிபாடல் 8:127-30);. என்று வாழ்த்துகிறார்.

நல்லநடதை	நல்லநடதை nallanaḍadai, பெ. (n.) நல்லொழுக்கம்; good virtuous conduct. [நல்ல +நடத்தை.] நல்லொழுக்கமும், நற்குணமும் பூண்டு, ஒழுகும் நடத்தை.
நல்லநாள்	நல்லநாள் nallanāḷ, பெ. (n.) 1. விருப்பமான நாள்; favourite day. 2. திருவிழா நாள் (வின்.);. நல்லநாளில் குழந்தைகளுக்குப் புதுத் துணிகள் வாங்கவேண்டும். (உ.வ);. day of festivity. 3. மகிழ்ச்சியான; happy day. நல்லநாளில் வீணாகப் பகையை வளர்த்துக் கொள்ளாதே (இக்.வ.);. 4. நன்மைபயக்கும் நாள்; auspicious day. [நல்ல +நாள்.]
நல்லநினைப்பு	நல்லநினைப்பு nallaniṉaippu, பெ. (n.) 1. சிறந்த நினைவு (வின்.);; good memory. 2.நல்லெண்ணம் ; good thought. "நல்ல நினைப் பொழிய" (தேவா.7444);. [நல்ல + நினைப்பு.]
நல்லநீர்	நல்லநீர் nallanīr, பெ. (n.) 1. நன்னீர்; fresh uncontaminated water. 2. மழைநீர்; rain water. 3. வாலையில் வடித்தநீர்; distilled water. 4. சிறுநீர்; Diff, urine. [நல்ல + நீர்]
நல்லநெருஞ்சில்	நல்லநெருஞ்சில் nallaneruñjil, பெ. (n.) சிறு நெருஞ்சில்; small caltrope. [நல்ல +நெருஞ்சில்.]
நல்லப்பன்	நல்லப்பன் nallappaṉ, பெ. (n.) தந்தையுடன் பிறந்தவன் (யாழ்ப்,);; paternal uncle.

நல்லபசி	நல்லபசி nallabasi, பெ. (n.) உணவு வேண்டுமென்கிற மிகு உணர்ச்சி; good appetite. மறுவ. கடும்பசி, [நல்ல+பசி.]
நல்லபலசு	நல்லபலசு nallabalasu, பெ. (n.) நீரல்லி; black horey thorn. [நல்ல+பலசு]
நல்லபழக்கம்	நல்லபழக்கம் nallabaḻkkam, பெ. (n.) 1.நற்பயிற்சி (வின்);; good habit. 2. நெருங்கிய நட்பு (இ.வ.);; intimate acquaintance, close friendship. 3. நல்லோரிணக்கம்; friendship with the good. [நல்ல+பழக்கம்]
நல்லபாம்பு	நல்லபாம்பு nallapāmbu, பெ. (n.) நாகப்பாம்பு [நல்ல + பாம்பு] [பம்பு→ பாம்பு.] பம்புதல் = விரிதல். படம் விரித்துத் அச்சுறுத்தும் கொடிய நச்சுயிரி, பாம்பு என்பது, நாகப்பாம்பிற்கே உரிய சிறப்புப்பெயர். பரவுதல் = விரிதல் எனப்பொருள் படும். பம்பு(பம்புதல்); என்னும் சொல் பாம்பு எனத் தலைநீண்டு, படம்விரிக்கும், நல்லபாம்பின் பெயராயிற்று. ஆயினும் பாம்பு என்னும் பெயர் இனத்தைக் குறிக்குமுகத்தான், விரியன் பாம்பு. சாரைப்பாம்பு வழலைப்பாம்பு, மண்ணுளிப் பாம்பு என்று எல்லாவற்றுக்கும் பொதுப்பெயராயிற்று. படம் விரித்தாடும் சிறப்புப் பண்பினை விளக்குமுகத்தான், நல்லபாம்பு என்று மக்களிடையே வழக்கூன்றியது எனலாம். நல்லபாம்பு வகைகள் பற்றிச் சாஅக கூறுவது வருமாறு: 1.கருநாகம். 2.கரும்படநாகம். 3.பாப்பாரநாகம். 4.செட்டிநாகம். 5.பூநாகம். 6.தாழைநாகம். 7.மலைநாகம்.
நல்லபாம்புச்சட்டை	நல்லபாம்புச்சட்டை nallapāmbuccaṭṭai, பெ. (n.) நாகப்பாம்பின் மேல்தோல்; the outer skin of the cobra.

நல்லபாலை	நல்லபாலை nallapālai, பெ. (n.) கொடிப் பாலை; green wax flower. [நல்ல + பாலை.]
நல்லபிரண்டை	நல்லபிரண்டை nallabiraṇṭai, பெ. (n.) சதுரப் பிரண்டை; Square Stalked Wild grape. [நல்ல +பிரண்டை.]
நல்லபுத்தி	நல்லபுத்தி nallabutti, பெ. (n.) 1. தெளிவான அறிவு; good state of mind, good sense, good understanding. 2. பகுத்துணர்வு: discretion, discrimination faculty. 3. நல்லுரை வழங்குதல்; good counsel, sound advice. [நல்ல +புத்தி.]
நல்லபூசணி	நல்லபூசணி nallapūcaṇi, பெ. (n.) சருக்கரைப் பூசணி (இ.வ.); common gourd red pumpkin. [நல்ல + பூசணி.]
நல்லபூலாத்தி	நல்லபூலாத்தி nallapūlātti, பெ. (n.) செடிவகை; long-sepalled feather-foil (L);.
நல்லபெண்	நல்லபெண் nallabeṇ, பெ. (n.) நல்லொழுக்கம் நிறைந்தவள்; virtuous lady. "நல்லபெண் என்றால் உள்ளூரில் வாழ்வாள்' (இ.வ.);. [நல்ல + பெண்.] அக் காலத்தே பெண்களின் எண்ணிக்கை குறைவாக இருந்தது திருமணத்திற்கு நல்லபெண் கிடைப்பது அரிது. இக் காலத்தேதான் பெண்கள் அனைத்துத் துறைகளிலும் முன்னோடியாக நல்ல நிலையில் உள்ளனர். நல்லபெண் என்றால், ஒழுக்கத்திலும், உழைப்பிலும் நன்னிலையிலிருப்பவள் என்பதையே குறிக்கும். வள்ளுவர் வாய்மொழியில் மனைத்தக்க மாண்புடையாளே நல்லபெண்

நல்லம்	நல்லம்1 nallam, பெ. (n.) தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள ஒருசிற்றூர்; a village in Tañjāvūr. "நல்லான் நமையாள்வான் நல்ல நகரானே" (ஞான சம்பந்தர். 851); இன்று கோனேரி ராசபுரம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. நல்லம்2 nallam, பெ. (n.) 1. கறுப்பு (சூடா);; blackness, darkness. 2. கரி (பிங்.);; charcoal. தெ. நல்ல. நல்லம் nallam, பெ. (n.) இஞ்சி (பிங்);; ginger. தெ. அல்லமு. [illegible]
நல்லம்மாள்	நல்லம்மாள் nallammāḷ, பெ. (n.) தாயுடன் பிறந்தாள் (யாழ்ப்.);; maternal aunt. [நல் + அம்மாள்.]
நல்லம்மான்	நல்லம்மான் nallammāṉ, பெ. (n.) தாயுடன் பிறந்தான்; maternal uncle. [நல் + அம்மான்.]
நல்லம்மான்பச்சரிசி	நல்லம்மான்பச்சரிசி nallammāṉpassarisi, பெ. (n.) அம்மான் பச்சரிசி பார்க்க;see ammān-paccaris;
நல்லமஞ்சள்	நல்லமஞ்சள் nallamañjaḷ, பெ. (n.) கத்தூரி மஞ்சள்; musk turmeric. [நல்ல+ மஞ்சள்.]
நல்லமணி	நல்லமணி nallamaṇi, பெ. (n.) பட்டாணி: peaS. [நல்ல +மணி.]
நல்லமந்தனம்	நல்லமந்தனம் nallamandaṉam, பெ. (n.) மரவகை; medium leathery polished, ellipticobtuse leaved honey-thorn.

நல்லமரணம்	நல்லமரணம் nallamaraṇam, பெ. (n.) நல்லசாவு பார்க்க;see mala-savu. [நல்ல +skt மரணம்.] வயதுஆன நிலையிலும், பிறருக்குத் தொல்லை தராத இயற்கையான சாவு.
நல்லமழை	நல்லமழை nallamaḻai, பெ. (n.) அதிகமழை; heavy rain. 'சென்னையில் நல்லமழை பெய்து ஐந்து ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன' (இ.வ.);. [நல்ல +மழை,] அளவிற்கு அதிகமான மழை. கேடு விளைவிக்காத மழையும் தேவையான நேரத்தில், மிகுதியாகப் பெய்யும் மழையும், நல்ல மழை என்று அழைக்கப்பெறும். இங்கு நல்ல என்னும் அடை, மிகுதிப்பொருள், குறித்தது.
நல்லமனம்	நல்லமனம் nallamaṉam, பெ. (n.) 1. உதவு முள்ளம்; benevolent mind. 2. தூய சிந்தை; pure heart. [நல்ல+ மனம்.] பிறருக்குத் தீதுநினைக்காத மனம்.
நல்லமாதிரி	நல்லமாதிரி nallamātiri, பெ. (n.) 1. நல்லொழுக்கம்; good examplary conduct. good character. 2. நல்ல வகை; good sort. [நல்ல + skt மாதிரி]
நல்லமாதுளை	நல்லமாதுளை nallamātuḷai, பெ. (n.) இனிப்புமாதுளை; sweet pomegranate(சா.அக);. [நல்ல + மாதுளை.] குடலிலுள்ள நச்சுயிரிகளைக்கொன்று. உடலுக்கு நலம் பயக்கும் மாதுளை.
நல்லமாரி	நல்லமாரி nallamāri, பெ. (n.) மாரிக்காலம் ();; rainy season. [நல்ல +மாரி.] அடைமழை பெய்யும் கார்காலம் .
நல்லமிளகு	நல்லமிளகு nallamiḷagu, பெ. (n.) கருப்பான கெட்டி மிளகு; black solid pepper;piper nigram. [நல்ல +மிளகு.]

நல்லமுத்து	நல்லமுத்து nallamuttu, பெ. (n.) சிப்பியிலிருந்து எடுக்கும் நல்லமுத்து; oyster pearls. மறுவ, நன்முத்து. [நல்ல + முத்து.] முத்து என்று சிறப்பித் துரைக்கப்படுவது தொண்மணிகளுள் ஒன்றான முத்துமணியே. சிப்பியினின்று எடுக்கப்படும் முத்தே யன்றியும், மூங்கிலிருந்து பிறக்கும் வேய்முத்தும், யானைமருப்பிற் பிறக்கும் வேழமுத்தும், நெல்மணியில் தோன்றும் சாலிமுத்தும், பிறவுமாக முத்து பல வகைப்படும். கிளிஞ்சலில் தோன்றும் முத்தே இயற்கையான நல்ல முத்து ஆகும்.
நல்லமுருங்கை	நல்லமுருங்கை nallamuruṅgai, பெ. (n.) முருங்கை; sweet drum stick tree. [நல்ல +முருங்கை.]
நல்லமெழுகு	நல்லமெழுகு nallamel̠ugu, பெ. (n.) தேன் மெழுகு; pure yellow wax. [நல்ல + மெழுகு.]
நல்லரிசி	நல்லரிசி nallarisi, பெ. (n.) 1. பச்சரிசி; raw rice. 2. கருப்புப் புட்டரிசி; black singapore rice. [நல் + அரிசி.]
நல்லரிவஞ்சம்	நல்லரிவஞ்சம் nallarivañjam, பெ. (n.) விளைநிலம் ஆறுனுள் ஒன்று (திவா.);; a blissful region, where the fruits of good karma are enjoyed, one of six. [நல்லரி +வஞ்சம்.]
நல்லவர்	நல்லவர் nallavar, பெ. (n.) 1. நல்லோர் ; the good the holy. 2. நண்பர்; friends. 3. அறிஞர் (திவா.);; the learned. 4. பெண்கள்: women. 'நல்லவர் நுடக்கம் போனயம் அந்த கொம்பொடும்" (கலித்.32);. 5. நாகப்பாம்பு (இ.வ.);; Cobra.
நல்லவர்ணக்காரி	நல்லவர்ணக்காரி nallavarṇakkāri, பெ. (n.) சவுரிக்காய்; palmated gourd (சா.அக.); [நல்ல +ski.வர்ணகாரி.]

நல்லவளம்	நல்லவளம் nallavaḷam, பெ. (n.) 1. தக்க சமயம், உரியபொழுது (வின்.);; good opportunity, favourable time. 2. மிகுந்த செழிப்பு; extreme fertility. [நல்ல + வளம்.]
நல்லவாகை	நல்லவாகை nallavākai, பெ. (n.) வெள்வாகை white siris (L.);
நல்லவாந்தம்	நல்லவாந்தம் nallavāndam, பெ. (n.) வெண் காரவள்ளி; pungent white onion. [நல்ல + வாந்தம்.]
நல்லவாய்	நல்லவாய் nallavāy, பெ. (n.) இனிய மொழிகள்; sweet or pleasant words. முதலில் அவன் நல்ல வாயைக் காட்டினான் (இ.வ.);. [நல்ல வாய் = நல்லதையே பேசும்வாய்.]
நல்லவார்த்தை	நல்லவார்த்தை nallavārttai, பெ. (n.) 1. இன்சொல், (வின்.);; sweet, kind words. 2. உவப்புச்சொல் (வின்.);, word of approbation or recommendation. 3. வாழ்த்து மொழி; blessing, benediction. மணமக்களை நல்லவார்த்தை சொல்லி வாழ்த்துதல் மரபாகும் (உ.வ.);. 4. கொஞ்சு மொழி; word of entreaty. 'அவனை நல்லவார்த்தை சொல்லிக் கேட்டுக் கொண்டேன் (இ.வ.);. 5. அமைதிப்பேச்சு, words of pacification. "நல்லவார்த்தைக் கிணங்காமற் சினம் கொண்டு போய் விட்டான்." (இக்.வ.);. [நல்ல +skt வார்த்தை.]
நல்லவிளக்கு	நல்லவிளக்கு nallaviḷakku, பெ. (n.) கடலை எண்ணெய் அல்லது நல்லெண்ணெய் ஊற்றித் திரிபோட்டு சாமிக்கு முன் ஏற்றி வைக்கும் விளக்கு; a lamp with a wick burnt with certain kind of oil, placed in front of a deity (at home); umi &g uom 55#lá விடியற்காலையில் நல்லவிளக்கை ஏற்றி வைப்பார்கள். (இ.வ.); மறுவ, திருவிளக்கு. மங்கலவிளக்கு. [நல்ல+ விளக்கு.] இங்கு நல்ல விளக்கு என்னும் இச் சொல், வீடுகளில் ஏற்றி இறைவனை வழிபடும் நெய்விளக்கான

நல்லவுப்பு	நல்லவுப்பு nallavuppu, பெ. (n.) சவுட்டுப்பு; impure carbonate of soda. [நல்ல + உப்பு.] உவர்ப்புச்சுவை மிகுதியாக உள்ள உப்பு இங்கு நல்ல என்னும் சொல் "மிகுதி" என்னும் பொருளில், வழங்குகிறது. உப்பின் இயற்கைச் சுவையான உவர்ப்புத்தன்மையை உணர்த்துதற் பொருட்டு, "நல்லவுப்பு'" என வழங்கலாயிற்று.
நல்லவெயில்	நல்லவெயில் nallaveyil, பெ. (n.) கொடிய வெயில்; the scorching sun. [நல்ல + வெயில்.] நன்குசுட்டெரிக்கும் வெயில் நல்லவெயில் என்று கூறுங்கால் கொடுங்கதிர்களுடன் மக்களை வாட்டும் கடுமையான வெயில் என்று பொருள். இங்கு நல்ல என்பது கடுமைப்பொருள் தந்தது. ஒ.நோ. நல்லபாம்பு.
நல்லவெல்லம்	நல்லவெல்லம் nallavellam, பெ. (n.) 1. கரும்பு வெல்லம் (பதார்த்த 184);. cane sugar as a superior sort. நல்லவெல்லத்தில். பொங்கிய சருக்கரைப்பொங்கல் சுவையாக இருக்கும் (உ.வ.);. 2. கருப்புக்கட்டி (வின்);: jaggery, நல்லவெல்லத்தில் செய்த கரும்புக்கட்டி கெடாமல் இருக்கும். (சா.அக.);. [நல்ல+ வெல்லம்.] கரும்புவெல்லம் என்னுஞ்சொல் ஈங்கு, கரும்பின் இயல்புத்தன்மை அல்லது உண்மைநிலையை உணர்த்துதற் பொருட்டு, 'நல்லவெல்லம் என்று ... " வழக்கூன்றியதெனலாம்கரும்பின்
நல்லவெழுத்து	நல்லவெழுத்து nallaveḻuttu, பெ. (n.) 1. அழகிய கையெழுத்து; fair, good handwriting. 2. அவரவரின் ஊழ்பற்றிய குறிப்பை. அவரவர் தலையில் எழுதி வைத்திருப்பதாக நம்மப்படும் எழுத்து; good destiny or fate. இறைவன் நம் தலையில் எழுதிய நல்லவெழுத்தை அழிப்பவர் யார்? (இ.வ.);. [நல்ல + எழுத்து.] கல்வி பயிலுஞ்சிறார் கையெழுத்து நல்லெழுத்தாக அமைதற்பொருட்டு, இருகோட்டுக்குறிப்பேட்டில் ஆங்கிலத் தையும்,நாற்கோட்டுக் குறிப்பேட்டில்தமிழுத்தையும் எழுதச்செய்யும் பழக்கம், இன்றும் தொடக்கப்பள்ளிகளில் காணப்படுகிறது
நல்லவேதைக்கனி	நல்லவேதைக்கனி nallavētaikkaṉi, பெ. (n.) நாய்வேளை: dog mustard. [நல்ல + வேதைக்கணி.]

நல்லவேல்	நல்லவேல் nallavēl, பெ. (n.) 1. சீமைவேல்: jerusalem thorn. 2. பச்சைவேல். (சா.அக);; green babool. [நல்ல + வேல்.]
நல்லவேளை	நல்லவேளை1 nallavēḷai, பெ. (n.) 1. நல்லூழிக் காலம்; fortunate hour, lucky time. 2. நெருக்கடியான நேரம்; critical moment. [நல்ல + வேளை.] நல்லவை நடக்கும் காலம். தீயவை ஒழியும் காலம். மனம், வாக்கு செயல் அனைத்து நிலைகளிலும், நன்மை பெருகும் வேளை நல்லவேளை எனலாம். நல்லவேளை2 nallavēḷai, பெ. (n.) தைவேளை, five leaved celome. [illegible] மிகுசுரம் [illegible] (வாயு) போன்றவற்றிற்கு
நல்லவை	நல்லவை1 nallavai, பெ. (n.) நற்செயல்கள்; good things or deeds. "நல்லவை செய்யினியல் பாகும்" (நாலடி,144);. "அல்லவை தேய அறம் பெருகும் நல்லவை நாடி இனிய சொலின்" குறள்,96). [நல்→நல்லவை.] நல்லவை2 nallavai, பெ. (n.) 1. அறிவு ஒழுக்கம் முதலியவற்றாலுயர்ந்தோர் அவை: learned assembly, society of the good and the virtuous. "தீமொழி யெல்லா நல்லவை யுட்படக் கெட்டாங்கு" (கலித்.144);. "புல்லவையுள் பொச்சாந்துஞ் சொல்லற்க நல்லவையுள் நன்கு செலச் சொல்லுவார்" குறள்,719). 2. நேர்மையாகப் பேசுவோர் அவை, (யாப்.வி.பக்.514);. an assembly or panel of impartial judges. [நல் + அவை.]

நல்லழிசியார் nallaḻisiyār, பெ. (n.)

சங்ககாலப் ususuf; a poet of Šangam period.

[நல்+அழிசி+ஆர்=நல்லழிசியார்.]

இவர் பரிபாடலில் உள்ள 16 மற்றும் 17ஆம் பாடலை இயற்றியவராவார்.

பரிபாடல்-16 வையை

"கரையே, கைவண் தோன்றல் ஈகை போன்மென

மைபடு சிலம்பிற் கறியொடுஞ் சாந்தொடும்

நெய்குடை தயிரின் நுரையோடும்

பிறவொடும் எவ்வயினானு மீதுமீ

தழியும்."

"துறையே, முத்துநேர்பு புணர்காழ்

மத்தக

நித்திலம்

5 பொலம்புனை யவிரிழை கலங்கலம்

புனல்மணி

வலஞ்சுழி யுந்திய திணைபுரி புதல்வர் கயந்தலை முச்சிய முஞ்சமொடு தழிஇத் தத்தந் துணையோ டொருங்குடன் ஆடுந் தத்தரிக் கண்ணார் தலைத்தலைவருமே"

"செறுவே, விடுமலர் சுமந்து பூநீர்

நிறைதலிற்

படுகண் இமிழ்கொளை பயின்றன

ராடுங்

களிநா ளரங்கின் அணிநலம் புரையும்."

"காவே, சுரும்பிமிர் தாதொடு

தலைத்தலை மிகூஉம்

நரந்த நறுமலர் நன்களிக் கும்மே

கரைபொழுகு தீம்புனற் கெதிர்விருந்

தயர்வபோல்:

கானலங் காவுங் கயமுந் துருத்தியுந்தேன்

தேனுண்டு பாடத் திசைதிசைப் பூநலம்

பூத்தன்று வையை வரவு."

"சுருங்கையின் ஆயத்தார் கற்று

மெறிந்து

குரும்பை முலைப்பட்ட பூநீர் துடையாள்

பெருந்தகை மீளி வருவானைக்

கண்டே

இருந்துகிற் றானையி னொற்றிப்

பொருந்தலை

நல்லறம்	நல்லறம் nallaṟam, பெ. (n.) 1. மேன்மையான கொடை; beneficence, charity. "பாங்கிய நல்லறம் பலவுஞ் செய்த பின்" (மணிமே. 21:173);. 2. சமயக்கொடை; religion charty. "தொன்மாண் பமைந்த புனை நல்லறம் துன்னி நின்ற." (சீவக.3);. 3. நல்லொழுக்கம்; virtuous life, morality. மறுவ. அறக்கொடை. [நல் + அறம்.] சமையம் சார்ந்த நல்லெண்ணக்கொடை: நற்செயல்கள் தழைப்பதற்காக வழங்கப்பெறும் அறக்கொடை.
நல்லறிவு	நல்லறிவு nallaṟivu, பெ. (n.) 1. மதிப்பீட்டுத் திறனுடன் கூடிய பொதுஅறிவு, நல்லபுத்தி; good sense. "நல்லறிவு நாளுந் தலைப்படுவர்" (நாலடி,139);. 2. நல்ல அறிவுரை (வின்);; good instruction or counsel. 3. ஒரு அறநூல் (யாழ்.அக.);; an ethical treatise. [நல் + அறிவு.] அழிவைக்காக்கும் திண்மையான செயலறிவு;பகைவரால் அழிக்கவியலாத அரண்போன்ற வலிமைமிக்க அறிவு. எஞ்ஞான்றும் தீமைபயக்காத அறிவு. இத்தகைய அறிவின் சிறப்பைப் பற்றி வள்ளுவர் "சென்ற இடத்தில் செலவிடா தீதொரீஇ நன்றின்பால் உய்ப்ப தறிவு" (குறள்,422.); என்று
நல்லன்காவூர்	நல்லன்காவூர் nallaṉkāvūr, திருவள்ளூர் மாவட்ட ஊர்; a village in Thiruvallur dt. [நல்லன்+காவூர்]
நல்லா	நல்லா1 nallā, பெ. (n.) நல்லாக பார்க்க;see mallaga. நல்லாப்பேசினான். (உ.வ);. [நல் → நல்லா.] நல்லா nallā, பெ. (n.) 1. முற்காலத்திற் ஆநிரைகளின் மேல் விதிக்கப்பட்டிருந்த வரிவகை; an ancient tax on cows. "நல்லாவும் நல்லெருதம்" (S.I.I.i. 521);. 2. காராம் (பசு.);; of a sacred cow with black and nipples. | [நல் + ஆ] ஆ= ஆநிரை.
நல்லாக	நல்லாக nallāka, கு.வி.எ. (adv.) நன்றாக; well, excellently. "நல்கப் பற்றடைப்பில் (கொண்டல். விடு. 85);. [நல் + ஆக.]

நல்லாங்கு	நல்லாங்கு nallāṅgu, பெ. (n.) நன்மை (வின்.);; goodness. [நல் + ஆங்கு.]
நல்லாசனம்	நல்லாசனம் nallācaṉam, பெ. (n.) வயிற்றில் குடலைப் புரட்டிச் சுழற்றும் ஒக நிலையுள் ஒன்று (இ,வ.);, a yogic feat in which the intestines are rolled togather and made to asSume a required position. [நல் + Skt ஆசனம்.]
நலலாட்டிக்கட்டி	நலலாட்டிக்கட்டி nalalāṭṭikkaṭṭi, பெ. (n.) கருப்புக்காசுக்கட்டி; black catachu (சா,அக);.
நல்லாடு	நல்லாடு nallāṭu, பெ. (n.) முற்காலத்தில் ஆடுகளின் மீது விதிக்கப்பட்ட வரி; an ancient tax on sheep. [நல்+ஆடு.] நன்கு வளர்க்கப்பட்ட பொலிகடா. ஆடுகளின் இனப்பெருக்கத்திற்காக வளக்கப்படும். பொலிகடா ஆட்டின்மீது விதித்த வரி.
நல்லாத்துர்	நல்லாத்துர் nallāttur, பெ. (n.) காஞ்சிபுர மாவட்டச் சிற்றூர்; a village in Kãnjipuram dt. [நல் + ஆற்றூர் → ஆத்தூர்]
நல்லாதனார்	நல்லாதனார் nallātaṉār, பெ. (n.) கழகக்காலத்தைச் சார்ந்த அற (நீதி);நூற் புலவர்; an ancient Sangam poet. இவர் திரிகடுகம் என்ற நூலை இயற்றியவர். இது பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் ஒன்றாகும். இவரது காலம் ஐந்தாம் நூற்றாண்டில் இறுதி என்பர். "நல்விருந்து ஒம்பலின் நட்டாளாம் வைகலும் இல்புறஞ் செய்தலின் ஈன்றதாய் தொல்குடியின் மக்கள் பெறலின் மனைக்கிழத்தி இம்மூன்றும் கற்புடையாள் பூண்ட கடன்"
நல்லாதிமண்	நல்லாதிமண் nallātimaṇ, பெ. (n.) சவட்டுமண்; fuller's earth. [நல் + ஆதி மண்.]

நல்லாப்பிள்ளை	நல்லாப்பிள்ளை nallāppiḷḷai, பெ. (n.) மாபாரதக் கதையைத் தமிழில் செய்யுளாக இயற்றிய புலவர்; a poet who composed Tamil lyrics of magā-bāradam. இவரது நூல் நல்லாப்பிள்ளை பாரதம் என்று வழங்கப்பட்டது. காலம் 18 ஆம் நூற்றாண்டு. இந் நூல் பதினான்காயிரம் பாடல்களால் ஆனதென்பர். இவர் பெரும்பற்றப் புலியூரில் பிறந்தவர் என்பர்.
நல்லாப்பு	நல்லாப்பு nallāppu, பெ. (n.) நன்மை (யாழ்ப்,); ; good, opp, of pollāppu. [நல் → நல்லாப்பு.] இச்சொல், நன்மைதருஞ் செயலைக் குறித்து யாழ்ப்பாணத்தில் இன்று வழங்குகிறது. பொல்லாப்பு என்ற சொல்லிற்கு எதிர்மறையானது.
நல்லாமூர்	நல்லாமூர் nallāmūr, பெ. (n.) காஞ்சிபுர மாவட்டச் சிற்றூர்; a village in Kafijipuram dt. [நல் + ஆமூர்,]
நல்லாய்ச்சி	நல்லாய்ச்சி nallāycci, பெ. (n.) சிறியதாய் முறையாள் (யாழ்ப்.);; maternal aunt or wife of a paternal uncle - [நல் + ஆய்ச்சி.]
நல்லார்	நல்லார் nallār, பெ. (n.) 1, நற்குணமுடையோர்; the good. "பொல்லா ரிணை மலர் நல்லார் புனைவரே" (சி.போ.காப்பு);. 2. பெரியார்; the great person. 'நல்லார் தொடர்கை விடல்" (குறள்.450);. 3. கற்றவர்; the learned person. 'நல்லார்கட் பட்ட வறுமையின்" (குறள்.408);. 4. மகளிர்; women. "மைப்படு மழைக்க ணல்லார் வாய்க்கொண்ட வமுதம்" (சீவக. 2881);. [நல் + ஆர்] இயல்பாக மேன்மையான குணங்கள் கைவரப்பெற்ற பெரியார். யாவருக்கும் தீமை செய்யாத உயர் குணம் வாய்க்கப் பெற்றவர். கற்றுத்துறை போயவர். நற்குணத்திலும் நல்லறிவிலும் சால்புடன்
நல்லாரை	நல்லாரை nallārai, பெ. (n.) ஆரைக்கீரை; edible auray greens (சா. அக.);. [நல் + ஆரை.]

நல்லாவூர்க்கிழார்	நல்லாவூர்க்கிழார் nallāvūrkkiḻār, பெ. (n.) கழகக்காலப் புலவர்; a poet of Šangam pe-riod. [நல் + ஆவூர்+ கிழார்] அகநானூற்றில்86ம், நற்றிணையில் 154ம், இவரியற்றியவை. "உழுந்துதலைப் பெய்த கொழுங்களி மிதவை பெருஞ்சோற் றமலை நிற்ப நிரைகால் தண்பெரும் பந்தர்த் தருமணல் ஞெமிரி மனைவிளக் குறுத்து மாலை தொடரிக் கனையிரு ளகன்ற கவின்பெறு காலைக் கோள்கால் நீங்கிய கொடுவெண் திங்கட் கேடில் விழுப்புகழ் நாள்தலை வந்தென உச்சிக் குடத்தர் புத்தகல் மண்டையர் பொதுசெய் கம்பலை முதுசெம் பெண்டிர் முன்னவும் பின்னவு முறைமுறை தரத்தரப் புதல்வற் பயந்த திதலையவ் வயிற்று வாலிழை மகளிர் நால்வர் கூடிக் கற்பின் வழாஅ நற்பல வுதவிப் பெற்றோற் பெட்கும் பிணையை யாகென நீரொடு சொரிந்த ஈரித ழலரி பல்லிருங் கதுப்பின் நெல்லொடு தயங்க வதுவை நன்மணங் கழிந்த பின்றைக் கல்லென் கம்மையர் ஞெரேரெனப் புகுதந்து பேரிற் கிழத்தி யாகெனத் தமர்தர ஒரிற் கூடிய உடன்புணர் கங்குற் கொடும்புறம் வளைஇக் கோடிக் கலிங்கத்து ஒடுங்கினள் கிடந்த ஓர்புறந் தழீஇ முயங்கல் விருப்பொடு முகம்புதை திறப்ப அஞ்சின ளுயிர்த்த காலை யாழநின் நெஞ்சம் படர்ந்த தெஞ்சா துரையென இன்னகை யிருக்கைப் பின்யான் வினவலிற் செஞ்சூட் டொண்குழை வண்காது துயல்வா அகமலி யுவகைய ளாகி முகன் இகுத்து ஒய்யென இறைஞ்சி யோளே மாவின் மடங்கொள் மதைஇய நோக்கின்

நல்லாள்	நல்லாள்1 nallāḷ, பெ. (n.) 1. குணத்திற் சிறந்த பெண்; woman of noble character. "நாணென்னு நல்லாள் புறங் கொடுக்கும்" (குறள்.924);. 2. கற்புள்ள பெண்; chaste woman. [நல் → ஆள்.] நல்லாள்2 nallāḷ, பெ. (n.) தக்கவன்-ள்; good person. "நல்லாளிலாத குடி" (குறிள்,1030);. [நல் → நல்லாள்.]
நல்லாற்றூர்	நல்லாற்றூர் nallāṟṟūr, பெ. (n.) திருநாவுக்கரசரின் அடைவுத்திருத்தாண்டகம் [பதி. 295-4]-இல், சுட்டப்படும் ஊர்ப் பெயராகும்; a canonized place by Tirunaukkarasar. 'நரையூருத் நல்லூரும் நல்லாற்றூரும்' [நல்+ஆறு+ ஊர்] ஆற்றூர் என்பதற்கு அடை யாக நல்ல என்பது அமைந்து நல்லாற்றூர் என ஆயிற்று
நல்லாறன்மொழிவரி	நல்லாறன்மொழிவரி nallāṟaṉmoḻivari, பெ. (n.) இறந்துபட்ட ஒரு தமிழிலக்கணநூல் (யாப். வி. பக். 537);; a grammatical treatise is Tamil not extant.
நல்லாறனார்	நல்லாறனார் nallāṟaṉār, பெ. (n.) யாப்பருங் கலக்காரிகை உரையில் கூறப்பட்ட தொல்லாசிரியர்களுள் ஒருவர்; one of the ancent author mentioned in yāpparuñgalak kārigai. [நல்லாறன் +.ஆர்.] "ஆர்"=பெருமைப் பெயரீறு.
நல்லாறுடையான்	நல்லாறுடையான் nallāṟuḍaiyāṉ, பெ. (n.) நல்வழிச் செல்வோன்; [நல் + ஆறு + உடையான்.]
நல்லான்	நல்லான் nallāṉ, பெ. (n.) ஒருவகைக் குதிரை இனம் (அசுவசா.152);; a breed of horse. [நல் → நல்லான்.]

நல்லி	நல்லி1 nalli, பெ. (n.) பெண்; woman as fair. [நல் +இ.] 'இ'கரம் பெண்பால் ஈறு. நல்லி nalli, பெ. (n.) 1. விலங்குக் காலின் எலும்பு ; thigh-bone of a quadruped, femur. 2. முதுகெலும்பு ; the back bone. "என்னிடம் நீ வாலாட்டினால் உன் நல்லியெலும்பை உடைத்து விடுவேன்" (பே.வ);. த. நல்லி → பூ nalli. [நூல் → நல் → நல்லி.] நல்லி உள்துளையுள்ளதும், நல்லமுத்த முள்ளதுமான மூளையெலும்பு. த. நல்லி → இந்தி. நல்லீ. நல்லி nalli, பெ. (n.) 1.உடல்நலமுள்ளவன் (க.கி);; healthy person. 2. செல்வன்; prosperous wealthy person. 3. கருநிறமுள்ளவன்; black person. [நல்-நல்லி]
நல்லிசம்	நல்லிசம் nallisam, பெ. (n.) 1. கொள்ளுக்காய் வேளை; கொழுஞ்சி; zanzibar indigo. (or go.); [நல் +இசம்.]
நல்லிசைவஞ்சி	நல்லிசைவஞ்சி nallisaivañsi, பெ. (n.) பகைவரது வேற்றுப்புலத்தை அழித்த வீரனது வெற்றியை மிகுத்துக் கூறும் புறத்துறை (பு.வெ. 3,24);; theme celebrating the victory of a warrior who has devastated his enemy's dominios. 2. பகைப்புலம் அழி வெய்தியதற்கு இரங்கலைக் கூறும் புறத்துறை (பு. வெ. 3, 25);; theme of commiseration over the ruin of an enemy's country.
நல்லிடதம்	நல்லிடதம் nalliḍadam, பெ. (n.) மாழைக்காடி (உலோகத்திராவகம்);; mineral acid. [நல் +இடதம்.]
நல்லிடாமாசி	நல்லிடாமாசி nalliṭāmāci, பெ. (n.) பத்மினி இனப்பெண்; one of the four classes of women devided according to lust. [நல் + இடமாசி.]

நல்லிடையாள்	நல்லிடையாள் nalliḍaiyāḷ, பெ. (n.) உடும்பு; guana, (சா.அக.);. [நல் +இடையான்.]
நல்லிணக்கம்	நல்லிணக்கம் nalliṇakkam, பெ. (n.) 1. இயைந்து போகுந் தன்மை; concordance. 'அண்டை நாட்டோடு நாம் மேற்கொள்ளும் நல்லிணக்கமே. நாட்டுவளர்ச்சிக்கு உகந்தது'. (உ.வ.);. 2. பொறுத்துக் கொள்ளுகை; tolerance. 'மதநல்லிணக்கமே இன்றைய இந்தியாவிற்கு இன்றியமையாதது'. (இக்.வ.);. [நல் +இணக்கம்.]
நல்லியக்கோடன்	நல்லியக்கோடன் nalliyakāṭaṉ, பெ. (n.) பழங்கல மன்னர்; an ancient king of Šangam period. இவன் எயிற்பட்டினம், வேலூர், ஆமூர் ஆகிய பகுதிகளைச் சார்ந்த ஒய்மா நாட்டை ஆண்டவன். இவனைப் பாட்டுடைத் தலைவனாக வைத்து நல்லூர் நத்தத்தனார் சிறுபாணாற்றுப்படை இயற்றியுள்ளார்.
நல்லிரத்தக்குறைவு	நல்லிரத்தக்குறைவு nallirattakkuṟaivu, பெ. (n.) தூயவரத்தம் உடலில் குறைந்து காணப்படுகை; deficiency of arterial blood in the body. [நல்லியரத்தம் + குறைவு.]
நல்லிரவுநாயகி	நல்லிரவுநாயகி nalliravunāyagi, பெ. (n.) சிறிய மரம்; a small tree. இதிலிருந்து மணநெய்மம் எடுக்கப்படுகிறது. (மூலி. களஞ்);.
நல்லிருக்கை	நல்லிருக்கை nallirukkai, பெ. (n.) நல்லிருப்பு பார்க்க;see nasiruppu.
நல்லிருப்பு	நல்லிருப்பு1 nalliruppu, பெ. (n.) வேலைக ளொன்றுஞ் செய்யாமற் சும்மாவிருக்கு மிருப்பு(நாஞ்);; condition of being free from any household work. 2. நலவாழ்வு (இ.வ.);. a life of case and comfort. [நல் + இருப்பு.] நல்லிருப்பு2 nalliruppu, பெ. (n.) சமமாயிருத்தல், நலமாயிருத்தல்; healthy state. [நல் + இருப்பு]

நல்லிளம்படியர்	நல்லிளம்படியர் nalliḷambaḍiyar, பெ. (n.) அழவிய இளமாதர்; beautiful young women. "நாகர் நல்லிளம்படியர் போல' (சீவக. 1098);. [நல் +இளம்படியர்] பேரழகு மிளிரும்படி கட்டுடல் வாய்க்கப் பெற்ற இளமாதர்.
நல்லிறையனார்	நல்லிறையனார் nalliṟaiyaṉār, பெ. (n.) சங்ககாலப் புலவர்; a poet of Šangam period. "ஆர்" மதிப்புப் பெயரிறு. புறநானூற்றின் 393ஆம் பாடல் இவருடையது. "பதிமுதற் பழகாப் பழங்கண் வாழ்க்கைக் குறுநெடுந் துணையொடு கூமை விதலிற் குடிமுறை பாடி யொய்யென வருந்தி அடல்நசை மறந்தவெங் குழிசி மலர்க்குங் கடனறி யாளர் பிறநாட் டின்மையின் வள்ளன் மையினெம் வரைவோர் யாரென உள்ளிய உள்ளமொ டுலை நசை துணையா... கவக மெல்லா மொருபாற் பட்டென மலர்தா ரண்ணல்நின் நல்லிசை யுள்ளி ஈர்ங்கை மறந்தவெ னிரும்பே ரொக்கல் கூர்ந்த எவ்வம் விடக் கொழுநிணங் கிழப்பக் கோடைப் பருத்தி வீடுநிறை பெய்த மூடைப் பண்ட மிடைநிறைந் தன்ன வெண்ணிண மூரி யருள நாளுற ஈன்ற வரவி னாவுருக் கடுக்குமென் தொன்றுபடு சிதாஅர் துவர நீக்கிப் போதுவிரி பகன்றைப் புதுமல ரன்ன அகன்றுமடி கலிங்க முடிஇச் செல்வமுங் கேடின்று நல்குமதி பெரும மாசில் மதிபுரை மாக்கிணை தெளிர்ப்ப வொற்றி ஆடுமக ளல்கு லொப்ப வாடிக் கோடை யாயினுங் கோடி... காவிரி புரக்கும் நன்னாட்டுப் பொருந வாய்வாள் வளவன் வாழ்கெனப் பீடுகெழுய் [illegible] பாடுகம் [illegible]"

நல்லினம்	நல்லினம் nalliṉam, பெ. (n.) 1. நல்லோர் கூட்டம்; good persons or Society. "நல்லினஞ் சேர்தல்" (நாலடி);. 2. ஆநிரை, herd of cows. opp. to puḷḷiṇam. "குடஞ்சுட்டு நல்லினத்தாய ரெமர்" (கலித்.113);. [நல் +இனம் → நல்லினம்.]
நல்லீரல்	நல்லீரல்1 nallīral, பெ. (n.) ஆட்டு ஈரல்; the liver of sheep. [நல் + ஈரல்.] நல்லீரல் nallīral, பெ. (n.) 1. கல்லீரல் (வின்.);; the liver. 2. LD5&T60s/6); Spleen. [நல் + ஈரல்.]
நல்லுப்பு	நல்லுப்பு nalluppu, பெ. (n.) 1.கல்லுப்பு: stone salt;Sea-Salt. 2. நல்லூசரம் பார்க்க;see na||USaram. [நல் + உப்பு.]
நல்லுயிர்	நல்லுயிர் nalluyir, பெ. (n.) கணவன்; husband as wife's soul. "நல்லுயிர் நீங்களும்" (சீவக. 332);. [நல் + உயிர்] மனைவிக்கு உயிர் போன்ற தன்மையன்.
நல்லுருத்திரன்	நல்லுருத்திரன் nalluruttiraṉ, பெ.(n.) நங்ககாலப் புலவர்; a poet of Šangam period. [நல் + உருத்திரன்.] இவர் சோழ மன்னன் ஆவார். இவர் கலித்தொகையில் உள்ள முல்லைத் திணைப் பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். "'இகல்வேந்தன் சேனை யிறுத்தவாய் போல அகலல்குல் தோள்கண் எனமூ வழிப்பெருகி நுதலடி நுசுப்பென மூவழிச் சிறுகிக் கவலையிற் காமனும் படைவிடு வனப்பினோ டகலாங்கண் அளைமாறி அலமந்து பெயருங்கால் நகைவல்லேன் யானென்றென் உயிரோடு படைதொட்ட இகலாட்டி நின்னை எவன்
நல்லுவகை	நல்லுவகை nalluvagai, பெ. (n.) நல்ல மந்தணம் பார்க்க;see nasa-mandanam. 2. முட்டைச் செடி வகை; elliptic obtuse leaved honey thorn.

நல்லுவை	நல்லுவை nalluvai, பெ. (n.) நல்லுவகை பார்க்க;see nasuvagal. [நல் + உவகை → உவை.]
நல்லுறவு	நல்லுறவு nalluṟavu, பெ. (n.) நெருங்கிய உறவு; near relation beyond the first degree. [நல் + உறவு]
நல்லூசரம்	நல்லூசரம் nallūcaram, பெ. (n.) வழலையின் பெயர்; efflorescence salt on the Soil of fuller's earth.
நல்லூண்	நல்லூண் nallūṇ, பெ. (n.) 1. நலம் பயக்கும் உணவு; good and healthy food. 2. உடலுக்கு எஞ்ஞான்றும் தீமை செய்யாத உணவு; harm. less tood. 3. தெய்வ நலம் கெழுமியதும், இறைத்தன்மை வாய்ந்ததுமான அருளுணவு: devine and merciful food. "வழங்கு நல்லூண் உண்ணும்போதும்" [பாம்பனார் - சண்முகக்கவசம்]. [நல் + உ ண் → ஊண் → நல்லூண். நல்=பெயரடை.] உடலுக்கு ஒருபோதும் தீமை செய்யாது. எஞ்ஞான்றும் அனைவருக்கும் நலம் நல்கும் ஊணே, நல்லூண் ஆகும் "இழந்து போகாத வாழ்வை ஈயும் முத்தையனார் கைவேல் வழங்கு நல்லூண் உண்ணும்போதும், மால்விளையாட்டின் போதும்" [பாம்பனார். சண்முகக் கவசம்.] முத்தையனார். அனைவருக்கும் அருளினை வாரி வழங்கும் தெய்வம் தீதுபுரியாத கந்தசாமித் தெய்வம். நல்லார்க்கும், பொல்லார்க்கும் நலமளிக்குந் தெய்வம், வல்லார்க்கும் மாட்டார்க்கும் வரமளிக்குந் தெய்வம். எல்லோருக்கும் இழந்து போகாத வாழ்வினை வழங்குந் தெய்வம். உலகத்தார் உய்வு பெறுதற்பொருட்டு. நாம் அன்றாடம் உண்ணும் ஊணை, நல்லூணாக மாற்றுந் தன்மையது முத்தையனார் கைவேல். எந் நிலையிலும், எப்போதும் நன்மையே நல்கும் ஊணே நல்லூண். இம்மையில் அனைவருக்கும் நலமளிக்கும் நல்லூணை வாரி வழங்கும் வள்ளன்மை வாய்ந்தது. முழுதற் கடவுளான முத்தையனார் கைவேல் ஆகும். அறிவியல் ஆற்றலை முழுமையாகப் பயன்படுத்தும், இன்றைய மருத்துவர். முழுமைச்சத்து நிறைந்த நல்லூண் பற்றிப் பின்வருமாறு பகுப்பர்.

நல்லூர்	நல்லூர்1 nallūr, பெ. (n.) தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள ஓர் சிற்றூர்; a village in Tanjavur dt, "நாறும் மலர்ப் பொய்கை நல்லூர்" ஞானசம்பந்தர். 86:2). [நல் + ஊர்.] சிறந்த ஊர் என்ற நிலையில் நல்லூர் எனப் பெயர் பெற்றது. பொன்னியாற்றின் தென்கரையில் வளம் கொழிக்கும் செழிப்பான நன்செய் நிலப்பகுதியில் இவ்வூர் அமைந்துள்ளதால், நல்லூர் எனப்பெயர் பெற்றது. ஈங்கு "நல்" என்னும் பெயரடை வளத்தின் மிகுதியைச் சுட்டி நின்றது. நல்லூர்2 nallūr, பெ. (n.) காஞ்சிபுர மாவட்டத்திலுள்ள ஓர் சிற்றூர்; a village in káñchipuram dt. நல்லூர் என்கிற ஊர் பல இடங்களில் உள்ளது. திருவள்ளூர், செங்கல்பட்டு போன்ற இடங்களில்
நல்லூர்ச்சிறுமேதாவியார்	நல்லூர்ச்சிறுமேதாவியார் nallūrcciṟumētāviyār, பெ. (n.) சங்கப்புலவர்; an eminent Šangam poet. இவர், நன்பலூர் சிறுமேதாவியார் என்றும் குறிக்கப்படுகிறார். அகநானுற்றில் 94-ம் நற்றிணையில் 282-ம் திருவள்ளுவமாலையில் 20-ம் இவரியற்றியன. "தோடமை செறிப்பின் இலங்குவளை ஞெகிழக் கோடேந் தல்கு லவ்வரி வாட நன்னுதற் பாய படர்மலி யருநோய் காதலன் தந்தமை யறியா துணர்த்த அணங்குறு கழங்கின் முதுவாய் வேலன் கிளவியற் றணியின் நன்றுமன் சாரல் அகில்சுடு கானவன் உவல்சுடு கமழ்புகை ஆடுமழை மங்குலின் மறைக்கும் நாடுகழ வெற்பனொ டமைந்தநந் தொடர்பே"(நற்.282);. இப்பாடல் இவர்தம் இலக்கியப்புலமைக்கு எடுத்துக்காட்டாகத் திகழ்கிறது.
நல்லூர்ப்பெருமணம்	நல்லூர்ப்பெருமணம் nallūrpperumaṇam, பெ. (n.) தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் உள்ள ஓர் சிற்றூர்; a village in Tañjavur dt. "நல்லியலார் தொழு நல்லூர்ப் பெருமணம்". (சம்பந்தர்.383.4);. [நல் + ஊர் பெரு மணம்.] தற்போது ஆச்சாள்புரம் எனச் சுட்டப்படுகிறது. நல்லூர் எனச் சுட்டப்படுவதற்காகப் பெருமணம் என்ற கோயிலை இணைத்து நல்லூர்ப் பெருமணம் எனச் சுட்டினர். இத் திருத்தலத்தில், திருஞான சம்பந்தர் "தமது திருமண நிகழ்விற்கு வந்த அனைத்து மக்களுக்கும், முத்திப்பேறு நல்கினார்" என்று சிவனியக் கொண்முடிவாளர் கருதுகின்றனர்

நல்லூழ்	நல்லூழ் nallūḻ, பெ. (n.) புண்ணியம்; good karumam. "அம்மைப் பிறப்பி னுளூற்று நல்லூழி னடுத்து" (தணிகைப்பு. களவு.185);. மறுவ, நல்வினை. [நல் + ஊழ்.]
நல்லெண்ணம்	நல்லெண்ணம் nalleṇṇam, பெ. (n.) நல்ல சிந்தை (கொ. வ.);, good intention, good faith, bona fides. [நல் + எண்ணம்.] அனைவருக்கும் நலம் பயக்கும் நேர்மையான எண்ணம். தீதற்ற உயர்ந்த எண்ணம். பகைவருக்கும் நல்லதே செய்யும் எண்ணம்.
நல்லெண்ணெய்	நல்லெண்ணெய் nalleṇīey, பெ. (n.) எள்ளிலிருந்து எடுக்கும் எண்ணெய்; sesame oil. [நல் + எள் + நெய் → எண்ணெய்] "நல்" பழமை, சிறப்பு என்பதைக்குறித்தது. எள்ளிலிருந்து எடுக்குப்படுவதும், உடல் நலத்திற்கு நன்மை பயக்குந்தன்மை யுடையதுமான எண்ணெய், நல்லெண்ணெய். அதன் போலிகளையும் குறிக்கும் சிறப்புப் பெயராக மருவி விட்டமையால், அந் நெய்யின் இடத்தை நிறைக்க வந்த எண்ணெய் என்னுஞ்சிறப்புப்பெயர், பொதுப்பெயராக மருவியது. இவ்வாறு மருவியதால், கடலைநெய் கடலைஎண்ணெயாகவும், தேங்காய்நெய், தேங்காய் எண்ணெயாகவும், மக்களிடையே வழக்கூன்றிவிட்டது. இவ்வாறே, விளக்கெரிக்கும் நெய், விளக்கெண்ணெயாகவும், மருந்திற்குப் பயன்படும் வேப்பநெய்
நல்லெருது	நல்லெருது nallerudu, பெ. (n.) பழைய காலத்தில் எருதுகளின் மேல் விதிக்கப்பட்டிருந்த வரிவகை; an ancient tax on bull. "நல்லாவும் நல்லெருதும்" (si.i..ii 521);. மறுவ, நல்லேறு. [நல் + எருது.] சிறந்த இனப்பெருக்கத்திற்குப் பயன்படும் காளை, நல்லெருது என்று அழைக்கப்பட்டது. இத்தகைய எருதுகளை வளர்ப்போர் "நல்லெருது" என்ற பெயரில், அரசிற்கு வரிசெலுத்தி வந்தனர். இவ் வரிவகைகள், சிறந்த காளை, ஆ, எருமை போன்றவற்றைச் சிறந்த
நல்லெருதுகாட்சிக்காசு	நல்லெருதுகாட்சிக்காசு nallerudukāṭcikkācu, பெ. (n.) காட்சியெருதாகப் பயன்பட்ட (இன்றைய பூம்பூம்மாடு போல்); காளைகளின் மீது விதிக்கப்பட்ட பழைய வரிவகை: an ancient tax on bull. [நல்லெருது + காட்சிக்காக.]

நல்லெருமை	நல்லெருமை1 nallerumai, பெ. தொட்டி நஞ்சு; red arsenic. நல்லெருமை2 nallerumai, பெ. (n.) இனப்பெருக்கத்திற்குப் பயன்பட்ட எருமைகளின்மீது விதிக்கப்பட்ட பழைய வரிவகை; an ancient tax on buffalo. [நல் + எருமை.] இனப்பெருக்கத்திற்கு வளர்க்கப்பட்ட பொலியெருதுக்கிடாவும் அதன்மீது விதித்த வரிப்பெயரும்
நல்லெழினியார்	நல்லெழினியார் nalleḻiṉiyār, பெ. (n.) சங்கப்புலவர்; a poet of Šangam period. இவர் பரிபாடலில் உள்ள பதின்மூன்றாம் பாடலை இயற்றியுள்ளார். இவர் மெய்ம (தத்துவ); நூலில் வல்லவர். மணிலா யூர்ந்த மங்குல் ஞாயிற்று அணிவனப் பமைந்தி பூந்துகில் புனைமுடி இறுவரை யிழிதரும் பொன்மணி யருவியின் நிறனொடு மாறுந்தார்ப் புள்ளுப் பொறி புனைகொடி (பரிபா.13);. பரிபாடலில் 60 அடிகளைக் கொண்டமைந்த பாடலில் இந்நான்கடிகளும் இவரின் பாடல் திறத்திற்குச் சான்றாகும். திருமாலின் தோற்றம் பற்றி நல்லெழினியார் நவிலுவது, சங்கும் சக்கரமும் ஏந்திய கையனை நம்கண்முன் நிறுத்தும் பான்மையில் அமைந்துள்ளது, வருமாறு:" விண்ணளி கொண்ட வியன்மதியணிகொளத் தண்ணளி கொண்ட அணங்குடை நேமிமால் பருவம் வாய்த்தலி நிரும்விசும் பணிந்த இருவேறு மண்டிலத்திலக்கம் போல நேமியும் வளையும் ஏந்திய கையாற் கருவி மின்னவி ரிலங்கும் பொன்பூண்
நல்லேகம்	நல்லேகம் nallēkam, பெ. (n.) சரக்கொன்றை; Cassia fistula.
நல்லேர்கட்டு-தல்	நல்லேர்கட்டு-தல் nallērkaṭṭudal, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) நல்ல நாளில் பருவத்திற்குரிய உழவை தொடங்குதல்; to commencement of seasonal ploughing at an anspicious hour. [நல் + ஏர் + கட்டு-.] சிற்றூர்களில் நல்லேர் கட்டுதற்காக நல்ல நாளைக் தெரிவு செய்யும் பழக்கம் இன்றும் காணப்படுகிறது
நல்லேலம்	நல்லேலம் nallēlam, பெ. (n.) சிற்றேலம்; small cardomom, Ellcteria cardamomum.

நல்லேறு	நல்லேறு nallēṟu, பெ, (n.) 1. காளை; bull. "இனத்திற் றீர்ந்த துளங்கிமினல்லேறு" (மலைபடு. 30);. 2. ஆண்எருமை; buffalo bull. "நல்லேறு பொரூஉங் கல்லென் கம்பலை" (மலைபடு. 335);. [நல் + ஏறு.] இனப்பெருக்கத்திற்கு உதவும் காளை, நல்லேறு என்றும், காட்சியெருது என்றும், அழைக்கப்பட்டதாகக் கல்வெட்டுகள் கூறுகின்றன. (எ.டு.); 'நல்லாவும் நல்லெருதும்" (S.I.I.ii.521);
நல்லொழுக்கம்	நல்லொழுக்கம் nalloḻukkam, பெ. (n.) 1. நன்னடக்கை; moral conduct. "நன்றிக்கு, வித்தாகு நல்லொழுக்கம்" (குறள், 138);. 2. மும்மணிக்கொள்கைகளுள் மூன்றாவதாகத் திகழும் நல்லறிவையும், நற்காட்சியையும், ஒரு சேரக்கொண்டு ஒழுகும் ஒழுக்கம் (மேருமந்.107);; right conduct one of irattinat-tirayam. [நல் + ஒழுக்கம்.]
நல்லோர்	நல்லோர் nallōr, பெ. (n.) 1. நல்லவர்; the good. 2. மகளிர்; women. "நல்லோர் நல்லோர் நாடி வதுவையயர்" (ஐங்குறு. 61);. [நல் +நல்லோர்]
நல்வங்கம்	நல்வங்கம் nalvaṅgam, .பெ. (n.) தூய்மைப்படுத்தாத ஈயம் (மிருதாரசிங்கி);; litharge impure oxide of lead.
நல்வசம்பு	நல்வசம்பு nalvasambu, பெ. (n.) புறணி நீக்கிய வசும்பு; sweetflag purifield. [நல் + வசம்பு.]
நல்வசளை	நல்வசளை nalvasaḷai, பெ. (n.) நற்பசளை பார்க்க;see narpasasas.
நல்வசி	நல்வசி nalvasi, பெ. சூலம்;(பிங்.) trident. [நல் + வசி.]

நல்வழி	நல்வழி nalvaḻi, பெ. (n.) நல்லொழுக்கம; right path. "ஏகு நல்வழி யல்வழி யென்மன மாகுமோ" (கம்பரா. மிதிலைக். 147);. மறுவ நேர்வழி. [நல் + வழி.] தீமையற்ற வழி. நல்லொழுக்கமுடையார் செல்லும் உயர்ந்த வழி. பிறருக்கு நன்மைபுரிதற்பொருட்டு, அமைந்த நேர்வழி. அனைவருக்கும் நன்மை நல்கும், அன்புவழியே நல்வழி. ஞாலம் உய்வடைந்து, அனைவரும் அனைத்தும் பெற்றுவாழும், உயர்வழியே நல்வழி. நல்வழி nalvaḻi, பெ. (n.) பிற்கால ஔவையார் எழுதிய நீதிநூல்; a moral book which was written by later Auwaiyār. [நல் + வழி.] "வெட்டெனவை வெத்தெனவை வெல்லாவாம் வேழத்தில் பட்டுருவும் கோல்பஞ்சில் பாயாது - நெட்டிருப்புப் பாறைக்கு நெக்கு விடாப் பாறை பசுமரத்தின் வேருக்கு நெக்கு விடும்" "ஆற்றங் கரையின் மரமும் அரசறிய வீற்றிருந்த வாழ்வும் விழுமன்றே - ஏற்றம் உழுதுண்டு வாழ்வார்க்குஒப்பில்லை கண்டீர்
நல்வழுதியார்	நல்வழுதியார் nalvaḻudiyār, பெ. (n.) சங்கப்புலவர்; a poet of Šangam period. இவர் பரிபாடலில் உள்ள பன்னிரண்டாம் பாடலை இயற்றியுள்ளார். இவர் பாண்டியர் குலத்தைச் சேர்ந்தவர் என்பர். [நல் + வழுதியார்] "வளிபொரு மின்னொடு வானிருள் பரப்பி விளிவின்று கிளையொடு மேன்மலை முற்றித்தளிபொழி சாரற் றதர்மலர் தாஅய் ஒளிதிக முத்தி யுருகெழு நாகம்.(பரிபாடல்.12.);". இவரின் பாடற்சிறப்பிற்கு பரிபாடலில் 100வரிகள் கொண்டமைந்ததில் இந் நான்கடிப் பாடல்
நல்வாக்கு	நல்வாக்கு nalvākku, பெ. (n.) 1. நன்னி – மித்தமான சொல்; good, auspicious word. 2. வேண்டுகோட் சொல் (இ.வ.); word of entreaty. 3. வாழ்த்து; blessing. [நல் + வாக்கு.]
நல்வாசனை	நல்வாசனை nalvācaṉai, பெ. (n.) நற்பசளை பார்க்க;see naspašalai. [நல் + வாசனை.] -

நல்வாசி	நல்வாசி nalvāci, பெ. (n.) வால்மிளகு; a fragrant drug chewed with betel; tail pepper. [நல் + வாசி.]
நல்வார்த்தை	நல்வார்த்தை nalvārttai, பெ. (n.) 1. நல்வாக்கு பார்க்க;see nalvakku. 2. சிறந்த செய்தி: good news. "சேனையை நாசஞ் செய்திட்டு நடந்த நல்வார்த்தை யறிந்துமே" (திவ். தருவாய். 7.5.7);. [நல் +skt:வார்த்தை.]
நல்வாழ்வு	நல்வாழ்வு nalvāḻvu, பெ.(n.) 1. மேன்மையும், சீருஞ் சிறப்புமாய் வாழ்கை: happy. prosperious life. 2. மகிழ்வான இல்வாழ்க்கை happy married life. [நல் + வாழ்வு.]
நல்விதி	நல்விதி nalvidi, பெ. (n.) புண்ணியப்பயன்: (வின்.);, good disting or fate. [நல் +skt விதி.]
நல்விளக்கனார்	நல்விளக்கனார் nalviḷakkaṉār, பெ. (n.) சங்க காலப் புலவர்; a poet of Šangam period. [நல் + விளக்கனார்.] நற்றிணையில் 85-ஆம் பாடல் இவரு டையது.
நல்விளாஞ்சு	நல்விளாஞ்சு nalviḷāñju, பெ. (n.) காட்டுப் பச்சிலை; bastard rose wood. [நல் + விளாஞ்சு.]

நல்வினை	நல்வினை nalviṉai, பெ. (n.) அறச்செயல்: good action, virtuous deed. "நல்வினை மேற்சென்று செய்யப்படும்" (குறள். 335);. 2. முற் பிறப்பிற் செய்த புண்ணிய செயல்: good karmam opp to tiviṇai. "நல்வினை தீர்விடத்து நிற்குமாந் தீது" (நாலடி.51);. [நல் + வினை.]
நல்வெள்ளஞ்சு	நல்வெள்ளஞ்சு nalveḷḷañju, பெ. (n.) காட்டுப் பச்சிலை; bastard rose wood.
நல்வெள்ளியார்	நல்வெள்ளியார் nalveḷḷiyār, பெ. (n.) சங்க காலப் புலவர்; a poet of Šangam period. [நல் + வெள்ளி+ஆர்] 'ஆர் மதிப்புப் பெயரீறு. மதுரை நல்வெள்ளியாரென்றும், நல்லொளி யாரென்றும் கூறுவர். நற்றிணையில் 7-ஆம் மற்றும் 47-ஆம் குறுந்தொகையில் 365ஆம் அகநானூற்றில் 32-ஆம் இவரியற்றியன. "கோடி ரிலங்குவளை நெகிழ நாளும் பாடில கலிழ்ந்து பனியா னாவே துன்னரு நெடுவரைத் ததும்பி யருவி தண்ணென் முழவின் இமிழிசை காட்டும் மருங்கிற் கொண்ட பலவிற் பெருங்கல் நாடநீ நயந்தோள் கண்ணே"

நல்வேட்டனார்	நல்வேட்டனார் nalvēṭṭaṉār, பெ. (n.) சங்க காலப் புலவர்; a poet of Šangam period. [நல்வேட்டன் +ஆர்.] 'ஆர்' மதிப்புப் பெயரீறு. நற்றிணையில் 53, 210, 292, 349 ஆகியவையும், குறுந்தொகையில் 341-ஆம் பாடலும் இவரியற்றியன. "பல்வி படரிய பகநனைக் குரவம் பொரிப்பூம் புன்கொடு பொழிலணிக் கொளாஅச் சினையினி தாகிய காலையும் காதலர் பேணா ராயினும் பெரியோர் நெஞ்சத்துக் கண்ணிய வாண்மை கடவ தன்றென வலியா நெஞ்சம் வலிப்ப வாழ்வேன் தோழியென் வன்தனானே."(குறுந் 341);.
நல்வேளை	நல்வேளை nalvēḷai, பெ. (n.) 1. தைவேளை "பசி கொடுக்கு நல்வேளை"(பதார்த்த 284); block vailay. 2. நல்லவேளை பார்க்க ;see nallavésar. [நல் + வேளை.]
நல-த்தல்	நல-த்தல் nalattal, 4.செ.கு.வி. (n.) 1. நலமாதல்; to result in good, to take a tarourable turn. "நலக்க வடியோமை யாண்டுகொண்டு" (திருவாச.9.6.);: 3.செ.குன்றாவி, (v.t.);. 2. விரும்புதல்; to wish desire. "விலங்குசாக நலந்ததனுருவங்கொண்ட தென்கொலோ" (திருவாலவா.59.2);. [நய →நல-]
நலக்கு-தல்	நலக்கு-தல் nalakkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கசங்கச் செய்தல்; to crumple as cloth or paper. 2. அழுக்காக்குதல்; to soil slighty, sully, tarnish. க. நலுதிக. [நலுங்கு → நலங்கு → நலக்கு-.]
நலங்கம்	நலங்கம் nalaṅgam, பெ. (n.) சாலங்கவைப்பு நஞ்சு; a kind of native arsenic.

நலங்கனி-தல்	நலங்கனி-தல் nalaṅgaṉidal, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அன்புமுற்றுதல்; to overflow with love. "நலங்கனிந்துருகி நின்றாள்" (சீவக. 2060);. 2. அழகு முற்றுதல்; to mellow with ripe beauty. [நலம் + கனி-.]
நலங்கிடல்	நலங்கிடல் nalaṅgiḍal, தெ.பெ. (vbl.n) உடம்பில் அரைத்த குழம்பு மருந்தைப் பூசுதல்; anointing the body with liquid medicine. [நலங்கு +இடல்.]
நலங்கு-தல்	நலங்கு-தல் nalaṅgudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நொந்து போதல்; to Grow faint wilt. "உயிர் வருந்த நலங்கி வந்ததும்" (அரிச் பு.வெட்டஞ். 40);. 2. வருந்துதல்; to suffer, pain. "விஞ்சு நலங்கியதும்" (திருவாய் 4);. 3. கசங்குதல் (இ.வ.);, to lose stiffness, become crumpled. 4. நுடங்குதல்; to bend, as a bow. "மலைமாவி னலங்க வுளைத்தவர் (மருதூரந்.100);. தெ. க. நலகு. [நலி → நலிங்கு → நலுங்கு → நலங்கு-.] நசி → நசிவு +நலிவு = துன்பம்.
நலங்கு	நலங்கு2 nalaṅgu, பெ. (n.) 1. திருமணத்தில் மணமக்களை அவையிலிருத்தி, ஒருவர்க் கொருவர் சந்தனம் முதலியன கொண்டு பூசி விளையாடச் செய்கின்ற கொண்டாட்டம்: festive ceremony in a marriage in which the bride and bridegroom daub each other with sandal, saffron and other things. 2. நறுங்சுகூட்டு (வின்.); macerated mass of fragnant stuffs. 3. வைசூரிப் புண்க்கிடும் மருந்து (வின்.);, a medicine applied to pustules of Small - pox. தெ. நலுகு. [நலம் → நலங்கு.]
நலங்குச்சாந்து	உடலிற்கும் உள்ளத்திற்கும் நல்கும் நறுமணச்சாந்து உடம்பிற் பூசியவுடன் மூக்கு நறுமணத்தை நலங்குச்சாந்து nalaṅguccāndu, பெ. (n.) குழம்பாக அரைத்த மேற்பூச்சு மருந்து; a sem solid preparation of triturated medicine intended for external application. (சா.அக.); [நலங்கு + சாந்து.]

நலுங்குபூசு-தல்	நலுங்குபூசு-தல் naluṅgupūcudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நலங்கிடு- பார்க்க;see nalangidu. 2. வைசூரிக்கு [அம்மை நோய்க்கு] வேப்பிலையையும், மஞ்சளையும் அரைத்துப் பூசுதல்; to apply a mixture of ground marpgosa leaves and green turmeric to cure Small-pox. [நலங்கு + பூசு-.]
நலங்குமா	நலங்குமா nalaṅgumā, பெ. (n.) குளிக்கும் போது பயன்படுத்தும் நறுமணப்பொடி; fragrant powder used while taking bath. [நலங்கு +மா.]
நலங்குலை	நலங்குலை1 nalaṅgulaittal, 4 செ. குன்றாவி (v.t.) 1. கெடுத்தல்; to defile or pollute. 2. கற்பழித்தல்; to bring to a surrender of chastity Sedyce. [நலம் + குலை-.] நலங்குலை2 nalaṅgulaidal, 2 செ.கு. வி. (n.) கற்பழிதல்; to carnal knowledge of a woman forcibly and against her will to seduction, to rape. [நலம் + குலை-.]
நலங்குலைவு	நலங்குலைவு nalaṅgulaivu, பெ. (n.) கற்பழிவு; rape, seduction. (சா.அக.); [நலம் + குலைவு.]
நலச்சம்	நலச்சம் nalaccam, பெ. (n.) விலாமிச்சைவேர்; khuskhus root (சா.அக.);.
நலச்சி	நலச்சி nalacci, பெ. (n.) வெட்சாரம்; salt ntrate of potash (சா.அக.);.
நலச்சூடு	நலச்சூடு1 nalaccūṭu, பெ. (n.) சூட்டின் கடுப்பு ; inflamation or irritation. [நல்ல + சூடு] [ஒருகா. நலம் → சுள் → சுடு → சூடு.] நலச்சூடு nalaccūṭu, பெ. (n.) எருதுகளுக்கு இடுங் கடுப்புச்சூடு (வின்);: brand on a bull's testicles. [நலம்+ சூடு.]

நலச்செம்பி	நலச்செம்பி nalaccembi, பெ. (n.) செந்திராய்: red indian chick weed (சா.அக.); [நலம் + செம்பி.]
நலஞ்சாற்று-தல்	நலஞ்சாற்று-தல் nalañjāṟṟudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) அரசனாணையை வெளியிடுதல்; to proclaim, as a royal command. "பெரும்பயண மெழுக வென்று நலஞ்சாற்ற" (பெரியபு. சேரமான் பெ.46);. [நலம் + சாற்று-.]
நலஞ்சுடு-தல்	நலஞ்சுடு-தல் nalañjuḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.t.) காளை எருது ஆகியவற்றிற்கு கடுப்புச் சூடிடுதல் (வின்.);; to geld a bull and cauterize the wound. [நலம் + கடு-.] நலம் = எருதின் விதைக்காய்
நலத்தம்	நலத்தம் nalattam, பெ. (n.) சடாமாஞ்சில் மூலிகை (சங்.இஅக.);; spikenard herb.
நலதம்	நலதம் naladam, பெ. (n.) வெள் வெட்டிவேர்; white cuscus rootor grass.
நலதம்பு	நலதம்பு naladambu, பெ. (n.) வேம்பு; neem. margosa. (சா.அக.);
நலதை	நலதை naladai, பெ. (n.) நலத்தம் (சா.அக.); பார்க்க;see nalattam. [நலதம் → நலதை.]
நலந்தட்டு-தல்	நலந்தட்டு-தல் nalandaṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) விதையடித்தல் (வின்.);; to castrate by crushing the testicles, geld, emasculate. மறுவ, காயடித்தல், விதைவாங்குதல். [நலம் + தட்டு-]

நலந்திகழ்	நலந்திகழ் nalandigal, பெ. (n.) சாகுபடியின் ஏற்றத்தாழ்வு; the yielding capacity of soil. [நலம் +திகழ்.] நலம் = நல்வாழ்விற்கு நலம் நல்கும், விளைச்சல்.
நலந்நசுக்கு-தல்	நலந்நசுக்கு-தல் nalannasukkudal, 5 செ. குன்றாவி, (v.t.) நலந்தட்டு- பார்க்க: see nasan-dattu. [நலம் + நசுக்கு-.]
நலநாறி	நலநாறி nalanāṟi, பெ. (n.) சிவகரந்தை (சங்.அக.);; cylon toolsy, (சா.அக.); [நலம் + நாறி]
நலநிலம்	நலநிலம் nalanilam, பெ. (n.) துருசு; blue vitriol, Subacetate of Copper. [நலம் +நிலம்.]
நலப்பாடு	நலப்பாடு nalappāṭu, பெ. (n.) 1. நன்மை;(யாழ்ப்.);; goodness. 2. சிறப்பு மேம்பாடு; ex.cellence. 3. ஆதாயம்; advantage. 4. ஊதியம் மேன்மை, பயன். நலமேம்பாடு; profit. 5. ஆகூழ் (அதிருஷ்டம்); good fortune. [நலம் + பாடு] படு → பாடு. நன்மை விளைகை.
நலப்பாணி	நலப்பாணி nalappāṇi, பெ. (n.) நல நிலம் பார்க்க;see nala-nilam [சா. அக.]. [நலம் + பாணி.]

நலப்பு	நலப்பு nalappu, பெ. (n.) 1. நன்மை (சங்.அக.);. goodness, benefit. 2. வெற்றி, நற்பயன்; success. 3. செயல்திறன் (யாழ்.அக,); efficacy. [நலம் → நலப்பு.]
நலப்புண்	நலப்புண் nalappuṇ, பெ. (n.) எருத்தின் விதையடித்த புண் (வின்.);: sore cauterizing the wound of a gelded bull. [நலம் + புண்.] காயடிக்கப்பட்ட காளை, உழுதொழிலில் வலிவாகப் பணி செய்யும் பாங்கு பற்றி மக்கட்கு நலப்புண் எனக் குறிக்கப் படுகிறது. காயடித்த காளைதான் நன்ற பணிசெய்யும்.
நலபிரதி	நலபிரதி nalabiradi, பெ. (n.) பொட்டிலுப்பு (சங்.அக.);, nitrate of potash.

நலம்	நலம் nalam, பெ. (n.) 1. நன்மை, ஒழுக்கம்; goodness, virtue. "நலந்தா சிறியேற்கு நல்கி (திருவாச. 1:58);. 2. அழகு; beauty. fairness, handsomeness. "தொன்னலத் தொலை பீங்கி யாந்துய ருழப்ப" (கலித்.16);. 3. அன்பு; love, affection. "நன்னலம், மவற்கேவைத்த நங்கையே" (சீவக. 1336);. 4. ஆசை; hope, faith. "பொது நலத்தார்" (குறள், 915);. 5. இன்பம்; delight, pleasure, gratification. "சிறந்த நின்னலத்தைச் சேரே னாய் விடில்" (சீவக. 2067);, 6. இரக்கம், அருட்குணம்; kindness. 7. பயன் (சங்,அக.); ஆதரவு; benefit favour. 8. குணம், இயல்பு, தன்மை; nature, characteristic. "பிறர்தீமை சொல்லா நலத்தது சால்பு" (குறள், 984);. 9. பயன், மேன்மை (சங்.அக.);. ஊதியம்; advantage, utility, profit. 10. புகழ்; reputation, fame. "தந்நலம் பாரிப்பார்" (குறள், 916);. 11. உயர்வு (சங்.அக);; excellence. நாநனி வருந்த வென்னலம் பாராட்டலின்" (மணிமே. 21, 140);. 12. கண்ணோட்டம் (வின்.);; connivance, partiality; indulgence. 13. வளவாழ்வு; நலவாழ்வு; prosperity, welfare, health, நலந் தீங்கிலு முன்னை மறந்தறியோன்" (தேவா. 946:6);. 14. நிறம் (வின்);; colour. 'செயலையந் தளிரேய்க்கு மெழினலம் (கலித், 15);. 15.செம்மை நிறம்; red colour. நலம் பெறு கலிங்கத்த" திருமுரு. 109). 16. நளிவிருச்சிகம்); (பிங்);; scorpio in the zodiac. 17. எருத்துவிதை (யாழ்ப்.);; testicle of a bull. 18, சுக்கு (வின்.);; dried ginger. [நல் → நலம்.]
நலம்பலம்	நலம்பலம் nalambalam, பெ. (n.) இலந்தை; common-jujube. [நலம் + பழம் → பலம்.]

நலம்பாடு	நலம்பாடு nalambāṭu, பெ. (n.) வளமை, வெற்றிபொலிவு,தகுதி; propriety, fitness. நலம்பாடில்லை நாணுடைத்து" (மணிமே. 236,);; [நலம் + படு → நலம்பாடு.] ஒருகா. நலப்பாடு → நலம்பாடு. வாழ்வாங்கு வாழ்தற்குரிய, அனைத்து நலமும், வளமுடைய வெற்றிப்பொலிவே நலம்பாடு எனப்படும்.
நலம்பாராட்டம்	நலம்பாராட்டம் nalambārāṭṭam, பெ. (n.) தலைவியின் அழகை வியந்துரைக்கும் அகத்துறை; praising the beauty of one lady | love. "கலந்துழி மகிழ்தலு நலம் பாராட்டலும்" (நம்பியகப். 125);. [நலம் + பார்+ஆட்டல்] இஃது அல்லிற்றுத்தொழிற்பெயர்.
நலம்பாராட்டு	நலம்பாராட்டு1 nalambārāṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) அழகுபடுத்துதல்; to dress, adorn. "நறுமலர்க் கோதைநின் னலம்பாராட்டுநர்" (சிலப். 262);. [நலம் + பாராட்டு-.] இது தல்லிற்றுத்தொழிற்பெயர். நலம்பாராட்டு2 nalambārāṭṭu, பெ. (n.) நலம்பாராட்டல் பார்க்க;see malam -parial. "நலம்பாராட்டாகிய பொருள்பொதிந்த உரையை" (சிலப். 2.81 உரை);. [நலம் + பாராட்டு.]
நலம்பிடி-த்தல்	நலம்பிடி-த்தல் nalambiḍittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) நலந்தட்டு-. [நாஞ்.] பார்க்க;see nasan-tastu. [நலம் +பிடி-.]
நலம்புரிதம்	நலம்புரிதம் nalamburidam, பெ. (n.) ஆண்டு; one year. ஓராண்டின் பன்னிரண்டு திங்களை ஆறுபெரும்பொழுதாகத் தமிழின் பொருளிலக்கணம் பிரிக்கும். அதன்படி வரும் சுழற்சி, உயிர்வளர்ச்சிக்கு நலம்புரிவதால், இப் பெயர் பெற்றது.
நலம்புனைந்துரை-த்த	நலம்புனைந்துரை-த்தல் nalambuṉainduraittal, 4.செ.குன்றாவி. (v.t.) தலைவியின் அழகைப்புனைந்துரைத்தல் (அகப்);; to praise the beauty of one's lady love. [நலம் + புனைந்து + உரை-] தலைமகன், தலைமகள் அழகைப் பாராட்டிக் கூறுதலே நலம் புனைந்துரைத்தல். தலைமகன், தலைமகளிடம் புணர்ச்சி இன்பம் துய்த்த பின்பு, அளவில்லா மகிழ்ச்சியொடும், அடக்க வொண்ணா உணர்ச்சியோடும் உரைத்தல். (எ.டு); 'நன்னீரை வாழிஅனிச்சமே நின்னினு மென்னிரள் யாம் வீழ்பவள்" (குறள்,1111);. தலைவன் அனிச்ச மலரை நோக்கிக் கூறும்பான்மையில், இப் பாடல் அமைந்துள்ளது. 'அனிச்சப்பூவே! நீ மோப்பக்குழையும் தன்மையுடையை! ஆனால், எனது தலைவியோ உன்னைவிட

நலம்பெறுசித்தன்	நலம்பெறுசித்தன் nalamberusittaṉ, பெ. (n.) காந்தம்; magnet. [நலம் +பெறு +சித்தன்.]
நலம்பொலம்	நலம்பொலம் nalambolam, பெ. (n.) நன்றுதீது (வின்.);; good and evil. [நலம் + பொலம் =நன்மையும் தீமையும் கலந்த வாழ்வியல் நிலை.)
நலமாலை	நலமாலை nalamālai, பெ. (n.) அத்திப்பிசின் (சங்.அக.);; fig resin. [நலம் + மாலை.] அத்திமரத்திலிருந்து வடியும் பிசின் மாலைபோல் தொங்குவதால், இப் பெயர் உண்டாகியிருக்கிறது.
நலமிளப்பம்	நலமிளப்பம் nalamiḷappam, பெ. (n.) நலம் பொலம்[வின்..] பார்க்க;see nasam-posam. [நலம் +இளப்பம்.]
நலமெடு-த்தல்	நலமெடு-த்தல் nalameḍuttal, 4. செ.குன்றாவி. (v.t.) நலந்தட்டு- [வின்] பார்க்க;see malarfaftu. [நலம் +எடு-.]
நலவர்	நலவர் nalavar, பெ. (n.) நல்லோர்; good virtuous persons. "நலவரு ணன்மை வரம்பாய் விடல்" (நாலடி, 188);. [நல் → நல → நலவர்.]
நலவல்	நலவல் nalaval, பெ. (n.) நாவல் (சங்.அக); பார்க்க: see nāva. மறுவ, நவ்வல். [நலல் → நலவல்.]

நலவு	நலவு nalavu, பெ. (n.) 1. நன்மை (சங்.அக);; goodness. 2. மன்னிப்புக்கேட்கும் மொழி: pardon apology. 2. உன் குற்றத்திற்கு என்னிடம் நலவுகேட்க வேண்டும் (நெல்லை);. 'வாய்க்கு வந்ததைப்பேசிவிட்டு நலவு கேட்பதில் ஞாயம் இல்லை. இவ). க, நலவு. [நல் → நலவு.]
நலிகம்	நலிகம் naligam, பெ. (n.) சுருள்பட்டை; a red bark used in colousing or scenting medicinal oils. [நலி → நலிகம்.]
நலிதம்	நலிதம் nalidam, பெ. (n.) 1. தாமரை; lotus. 2. வெண்ணாரை; white stork. 3, நீர்; water. [நலிகம் → நலிதம்.]
நலி-தல்	நலி-தல் nalidal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. மெலிதல்; to waste, pine away. தொடர்ந்து நோய் வாய்ப்பட்டதால் உடம்பு நலியத் தொடங்கியது. (இ.வ.);. 2. அழிதல்; to perish. "நண்ணா வசுரர் நலியவே" (திவ். திருவாய். 10:7:4);. 3. சரிதல் (வின்.);; to slide, to roll: to fall down. 4. உச்சாரணத்தில் ஓசை நடுநிலையாதல்; to be pronounced in a middle tone. நலிதலுழைப்பின்" (நன். 88);. 5. வருந்துதல், to suffer to be in distress. "தேடி நலிந்தே, கண்ணாற் காணாத காரணனை" (சிவரக, நந்திகண. 1);. 6. தோற்றல் (வின்);; to yield before a foe, to fail. 7. நல்லநிலைமை வீழ்ச்சி அடைந்து தாழ்வடைதல்; to decline in progress, prosperity, etc. தந்தை இறந்தபிறகு அந்தக்குடும்பம் நலிந்தநிலையிலிருந்து இப்பொழுதுதான் தலையெடுத்துத் தழைக்கிறது. (உ.வ);. [நசி நலி.]

நலி	நலி2 nalidal, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) நெருக்கி வருத்துதல்; to afflict, distress. "நடுங்கஞர் நலிய" (பு. வெ. 12. பெண்பாற். 15. கொளு);. தெ. நலி. [நசி → நலி-] இது தன்வினை வடிவம். நலி3 nalittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) துன்புறுத்துதல் (யாழ்.அக.);; to afflict, cause distress. இது பிறவினை வடிவம். நசல் = துன்பம். நசித்தல் = துன்புறுத்துதல். [நசி → நலி.] நலி4 nali, பெ. (n.) 1. நோய் (வின்); disease illness. 2. நோவு (வின்);; pain, 3. மெலிவு (வின்.);; thinness, leanness. [நசி → நலி.]
நலிதல்	நலிதல் nalidal, பெ. (n.) 1. மெலிகை (வின்);; becoming thine. 2. சரிகை (வின்.);; sliding. 3. நலிதலோசை (பி.வி, 40);; circumflex accent. "எடுத்தல் படுத்தல் னலித லோயாதுரப்பல்" (வீரசோ. சந். 4);. [நசிதல் → நலிதல்]
நலிந்தோர்	நலிந்தோர் nalindōr, பெ. (n.) நோயால் பிடிக்கப் பட்டோர்; one who suffering from a disease, patient. நசிவு = துன்பம். நசிந்தோர் = நோயால் துன்புறுவோர். நலிவு = நோயால் படுந்துயர். [நசிந்தோர் → நலிந்தோர்.]

நலிநீருகம்	நலிநீருகம் nalinīrugam, பெ. (n.) தாமரைத் தண்டு; lotus stalk. [நலிநீர் + உகம்.]
நலிப்பளம்	நலிப்பளம் nalippaḷam, பெ. (n.) கொசுக்களை அழிக்கும் நெய்மம்; mosquitues oil.
நலிபு	நலிபு nalibu, பெ. (n.) ஆய்தவெழுத்திற்குச் செய்யுளில் வழங்கு மொரு பெயர் (தொல். பொருள். 535, உரை);, a poetic name for the letter aydam. [நலி → நலிபு.] நைந்து ஒலிப்பதால் ஏற்பட்ட பெயர்.
நலிபுவண்ணம்	நலிபுவண்ணம் nalibuvaṇṇam, பெ. (n.) ஆய்தம் அடிக்கடி பயின்றுவரும் சந்தம் (தொல். பொருள். 535);; a rhythm effected by the frequent use of aydam. [நலிபு +வண்ணம்.] இசையை நிறைக்கப் பயின்றுவரும் வண்ணம்.
நலிவி-த்தல்	நலிவி-த்தல் nalivittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) மெலியச்செய்தல்; to make thin reduce the obesity. [நலி → நலிவி-.]

நலிவு	நலிவு1 nalivu, பெ. (n.) 1. துன்பம்; trouble distress, affliction. "வையகத்து நலிவுகண்டு" (பு. வெ. 8, 34. கொளு);. 2. கேடு; run destruction. "நோற்று நலிவிலா வுலகமெய்தல்" (சீவக. 2727);. 3. அழிவு; the state of being eunacuated suffering. [நசி → நலி → நலிவு.] நலிவு2 nalivu, பெ. (n.) 1. நல்லநிலையிலிருந்து கெட்டநிலைக்குச் செல்லும் வீழ்ச்சி; decline. ஆயுள்வேத மருத்துவம் நல்லநிலையில் இருந்து நலிவுற்றது. சிலதொழிற்சாலைகள் நலிவு அடைந்த நிலையில் உள்ளன. (இக்.வ.); 2. நோய் முதலியவற்றால் உடலில் ஏற்படும் நலக்குறைவு. debility of the body. நீங்கள் உடல் நலிவுற்ற நேரத்தில், அதிகம் பேச வேண்டாம் (இக்.வ);. [நசி → நலி → நலிவு.] நலிவு nalivu, பெ. (n.) நலக்குறை(வு);; want oi comfort, unhealthiness. [நலி-நலிவு]
நலினம்	நலினம் naliṉam, பெ. (n.) 1. தாமரைநீர்; lous water. 2. வெண்ணாரை; white stork.

நலுங்கு	நலுங்கு naluṅgu, பெ. (n.) நலங்கு (நெல்லை); பார்க்க;see nalangu. [நல் → நலங்கு → நலுங்கு.] நலுங்கு1 naluṅgudal, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) உடல் வருத்துதல்; to strain oneself. உடல் நலுங்காது வேலை செய்ய முடியுமா? உடை நலுங்காமல் வேலை செய்பவருக்குத்தான் ஊதியம் மிகுதி (உ.வ.);. [நலி + நலிங்கு+ நலுங்கு-.] எதிர்மறைவடிவங்களில் இச் சொல்லாட்சி வழக்கூன்றியுள்ளது. நலுங்கு2 naluṅgudal, 5.செ.கு.வி. (v.i) 1. நெகிழ்தல்; to slip off. 'கலைகள் அவிழ்ந்தவிழந்து நலுங்க" (கனம் கிருட்டிணையர்.107); 2. மெலிதல்; to become lean. "உடல் நலுங்க உள்ளமும் நலுங்கும்" (இ.வ..);. 3. நலிவுறதல்; to be distressed. 'வயிற்றிலிருந்த காலம் நலுங்காமல் நோக்கினவள்" (திவ்.பெரியாழ். 3:28, வ்யா, பக்.552);. [நலங்கு நலுங்கு.]
நவ்வங்கம்	நவ்வங்கம் navvaṅgam, பெ. (n.) வெள்வங்கம்: white lead. [நவ்வு .+ அங்கம்.]
நவ்வல்	நவ்வல் navval, பெ. (n.) இனிப்புநாவல்; sweet jaumoon. '[நாவல் → நவ்வல்.]
நவ்வல்பிசின்	நவ்வல்பிசின் navvalpisiṉ, பெ. (n.) நாவல் மரத்துப் பிசின்; gum of jaumoon tree. [நாவல் + பிசின்.]
நவ்வார்	நவ்வார் navvār, பெ. (n.) பகைவர் (கயாகரம்);; enemies. foes. [நவ்வு+ஆர்.]

நவ்வி	நவ்வி1 navvi, பெ. (n.) 1. பெண்மான் (தொல். பொருள். 612);; female deer, hind. 2. மான் குட்டி; young of a deer. "சிறுதலை நவ்விப் பெருங்கண் மாப்பிணை" (புறநா:2);. 3. இளமை (சூடா.);; youth, tender age. 4. அழகு (சூடா);; beauty, handsomeness. "நவ்வித் தோகையா" (கம்பரா. மாரீச.14);. 5. அத்தநாள் (சூடா.);; the 13" nakşatra, part of corvus. [நுங்வு → நவ்வு → நவ்வி.] (வே.க.3.5); நவ்வி2 navvi, பெ. (n.) மரக்கலம்; navy boat vessel, ship. " நவ்விதத் பாயொடு வேலையிற்றிரியும் பண்பின" (கம்பரா. படைத்த 47);. [நவ்வு → நவ்வி.]
நவ்வு	நவ்வு1 navvudal, 5.செ.குன்றாவி (v.t.) 1. முழுதும் நம்புதல் ; to trust unreservedly. அவனை ஏன் நவ்விக் கொண்டிருக்கிறாய்? 2. ஆசையோடு எதிர்பார்த்திருத்தல்; to expect eagerly. "உனக்கு வர வேண்டிய பணத்தை இப்பொழுது நவ்வியிருத்தலாற் பயனில்லை". [நம்பு → நவ்வு-.] நவ்வு2 navvu, பெ. (n.) நவ்வி பார்க்க;see navvi2. 'அவனி பவ்வமுறு நவ்வெனத் தலை நடுங்கவே' (பாரத இரா. 60);. 2. ஆடு: sheep. [நவ்வி → நவ்வு]
நவ்வுசவ்வு	நவ்வுசவ்வு navvusavvu, பெ. (n.) நலம்பொலம் (வின்,);; good and evil, profit and loss. [நவ்வு → சவ்வு]
நவ்வூகிதம்	நவ்வூகிதம் navvūkidam, பெ. (n.) வரிக் கற்றாழை; striped aloe.
நவட்டு-தல்	நவட்டு-தல் navaṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) நகட்டு-தல் பார்க்க;see nagattu. [நகட்டு → நவட்டு-.]

நவமாலிகம்	நவமாலிகம் navamāligam, பெ. (n.) இரட்டைமல்லிகை; jasminum sambag. நவமாலிகம் navamāligam, பெ.(n.) இரட்டை மல்லிகை; jasminum sambac (double flowered);. (சா.அக.);
நவமை	நவமை navamai, பெ. (n.) குற்றம்; defect fault. "நவமைநீங்கிய நற்றவன்" (கம்பரா.அகத்.31); [நவை → நவமை.] நவமை navamai, பெ.(n.) குற்றம்; defect, fault. "நவமை நீங்கிய நற்றவன்" (கம்பரா. அகத். 31);.
நவரப்புஞ்சை	நவரப்புஞ்சை navarappuñjai, பெ. (n.) நெல்வகை; a kind of paddy (a.);
நவரம்பழம்	நவரம்பழம் navarambaḻm, பெ. (n.) ஒருவகை வாழைப்பழம்; a kind of plantain (G.Sm.D.i.i, 213);. நவரை' 20 -

நவரை	நவரை navarai, பெ. (n.) 90 நாளில் பயிராகும் GIF su: paddy maturing in 90 days. 2.5Gsä(5(56061; black paddy possessing medical virtues. [நவல்- நவர்- நவரை.] நவரை navarai, பெ. (n.) ஐந்து விரல நீலத்திற் குறையாது வளர்வதும், செந்நிறமுடையதுமான கடல்மீன்வகை; red mullet, reddish chestnut in colour, attaining at least 5 inch in length. Uponcoides sulphurens. நவரை வகைகளாகச் சம்பசிவம் மருத்துவ அகரமுதலி கூறுவது: 1. கல்நவரை. 2. பேய்நவரை, 3. பருநவரை. 4. செந்நவரை. நவரை navarai, பெ. (n.) சிறுகாய் வாழை Susmão (L5Tiā5.729);; a kind of plantain. 'நவரை வாழைப் பழத்தான் மதி" (பதார்த்த765);.
நவரைவாழை	நவரைவாழை navaraivāḻai, பெ. (n.) மகரவாழ; species of plantain.
நவற்குப்பு	நவற்குப்பு navaṟkuppu, பெ. (n.) வெடியுப்பு; nitre. [நவல் + குப்பு]
நவனாகம்	நவனாகம் navaṉākam, பெ. (n.) ஓமம்; bishop's weed. [நவன்+நாகம்.] நவனாகம் navaṉākam, பெ.(n.) ஓமம்; bishop's weed-carum ajwaun; sison - sison ammi. (சா.அக.);

நவாச்சசாரம்	நவாச்சசாரம் navāccacāram, பெ. (n.) மருந்துக்குப் பயன்படும் உப்பு: ammoni-chloridum.
நவாட்டுச் சருக்கரை	நவாட்டுச் சருக்கரை navāṭṭuccarukkarai, பெ. (n.) பூராச்சருக்கரை (இ.வ.);. fine, white Cane Sugar. [நகட்டு → நவட்டு → நவாட்டு + சரக்கரை.]
நவாடா	நவாடா navāṭā, பெ. (n.) தோணி (வின்.);: boat, dhoney. தெ. வாடா, [நாவு → நவா → நவாடா.] நவாடா navāṭā, பெ.(n.) தோணி (வின்.);; boat, dhoney. [Skt. nava]
நவாத்து	நவாத்து navāttu, பெ. (n.) மணற்சருக்கரை; aska Sugar. [நவாட்டு → நவாத்து.] நவாத்து navāttu, பெ.(n.) மணற் சர்க்கரை; aska sugar. (சா.அக.);
நவாது	நவாது navātu, பெ. (n.) வெண்மையான சருக்கரைவகை (இ.வ.);; a kind of white Sugar. நவாது navātu, பெ.(n.) வெண்மையான சருக்கரைவகை (வெண் சருக்கரை); (இ.வ.);; a kind of white sugar. [T. {} → த.நவாது]
நவான்னம்	நவான்னம் navāṉṉam, பெ. (n.) சுடுசோறு; hot cooked rice.

நவி	நவி1 navittal, 4.செ.குன்றாவி (v.t.) 1. நவிழ் (சூடா.); பார்க்க: see navil. 2. அவித்தல்; baking. [நசி → நலி → நவி-.] நசிவு = அழிவு. நசித்தல் → நவித்தல். நவி2 navittal, 4.செ.குன்றாவி (v.t.) அழித்தல்; to extinguish. [நசி → நவி-.] நவி navi, பெ. (n.) நவியம் பார்க்க;see naviyam. 'எரிபத்தர் நூக்கு நவியம்' (திருவாரூ. 405);.
நவியம்	நவியம் naviyam, பெ. (n.) கோடரி: axe. "வடிநவில் நவியம் பாய்தலின்" (புறநா. 25);. [நசி → நவி → நவியம்.] வெட்டி அழிக்கும் கோடரி.
நவிரம்	நவிரம் naviram, பெ. (n.) 1. ஆண்மயிர் (திவா);, man stuft of hair. 2. உச்சி (திவா,);; crown of the head. 3. 55050 (56m);, head. 4. மயில் (பிங்.);: peacock. 5. மலை (திவா.);. mountain. 6. மலைபடுகடாங் கொண்ட shots"Too Liu unsmou, a mountain belonging to Nannan the hero of malaipadukadam. "கழைவளர் நவிரத்து" (மலைபடு. 574);. 7.நவிர் (அகநி); பார்க்க: see navir, 8. வாள் (olsâr);; sword. 9. Loissoud (?lrål);: inferiority, O3SeneSS. - -

நவிரல்	நவிரல் naviral, பெ. n. மரவகை. a kind of tree. நாரின் முருங்கை நவிரல்" (அகநா. 1);.
நவிரெழுசங்கு	நவிரெழுசங்கு navireḻusaṅgu, பெ. n. Uploafilg; four spined monetia. [நவிர் + எழு சங்கு.]
நவில்'லு-தல்	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின் அவை முதற்குறிப்பாகி
நவிலு'-தல்	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின் அவை முதற்குறிப்பாகி
நவிழ்-த்தல்	நவிழ்-த்தல் naviḻttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) அவித்தல் (சது.);; to extinguish. "குழிகட்பேய், குழுநோக்கிச் சுடலை நவிழ்த்து" (பதினொ. காரை. மூத்த 2);. [நவி → நவிழ்-.]
நவிற்று-தல்	நவிற்று-தல் naviṟṟudal, 5.செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சொல்லுதல் (யாழ்.அக.);; to say, Speak utter. 2. ஆராய்தல்; to investigate. "எண்ணிவிற்றுஞ் சிறப்பினை" (பரிபா.3:80);. 3. அதிகாரத்தோடுரைத்தல் (சது.);; to declare with authority. [நவில → நவிற்று-.] இது பிறவினை வடிவம்.
நவின்றோர்க்கினிமை	நவின்றோர்க்கினிமை naviṉṟōrkkiṉimai, பெ. (n.) பயில்வோர்க்கு இன்பந் தருவதாகிய ஒருவகை நூலழகு (நன். 13);; Sweet diction one of ten nul-alagu. [நவின்றோர்க்கு+ இனிமை.]
நவு-தல்	நவு-தல் navudal, 4 செ.கு.வி. (n.) 1. நெகிழ்தல் (யாழ்ப்.);; to be come soft to be saddened by boiling; to be weary as the limbs by labour. 2. unë, filů Guirgidu; to rot, decay, as clothes, books, wood. [நலி → நவி → நவு-.]

நவு	நவு navu, பெ. (n.) கொத்துமல்லி; corander. [நவ் +நவு.]
நவுக்கர்	நவுக்கர் navukkar, பெ. (n.) வேலையாள்: Servant.
நவுகா	நவுகா navukā, பெ. (n.) நவுகு பார்க்க;see navugu. [நவுகு → நவுகா.]
நவுகு	நவுகு navugu, பெ. (n.) கருமுருகி: edpre plant. மறுவ, கையாந்த [நவு → நவுகு.]
நவுட்டு-தல்	நவுட்டு-தல் navuṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) நவட்டு-தல் [இ.வ.] பார்க்க;see navattu. [நகட்டு → நவட்டு → நவுட்டு-.]
நவுரி	நவுரி navuri, பெ. (n.) நமரி பார்க்க: see namari. "திண்டிம நவுரிகாளம்" குற்றா. தல. 14, 15) a kind of trumpet. க. நவுரி. [நவு +நவுரி.]
நவூரியம்	நவூரியம் navūriyam, பெ. (n.) சிவப்புச் சிற்றகத்தி; red variety of Sesban. [நவு → நவூரியம்.]

நவை'-த்தல்	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம்
நவை	நவை2 navai, பெ. (n.) 1. குற்றம்; fault. 2. தீமை; evi. "அருநவையாற்றுதல்" (நாலடி,295);. 3. இழிவு; disgrace. 4. தண்டனை; punishment. "பெரும்பெயர் மன்னனிற் பெருநவைப்பட்டீர்" (சிலப்.16:17);. [நவு → நவை.]
நழுக்கம்	நழுக்கம் naḻukkam, பெ. (n.) 1. உழவு படைச்சால் முதலியவற்றில், ஆழமின்மை (யாழ்ப்.);; shallowness, as of a dent, an impression, a furrow. 2. மழுங்கல்; bluntness, as of a point. [நழுங்கு → நழுக்கு- → நழுக்கம்.]
நழுக்கு	நழுக்கு1 naḻukkudal, 5 செ.குன்றா.வி. (v.t.) 1. வருத்துதல்; to torture, distress. " நழுக்கு கோர நரகி லழுத்தினார்" (குற்றா. தல. கவுற்சன. 66);. 2. அரிசியை ஒன்றிரண்டாகக் குத்துதல் (யாழ்ப்.);; to pound coarsely, as paddy. 3. மழுங்கச்செய்தல் (யாழ்ப்.);; to blunt level. 4. கீறுதல் (யாழ்ப்);; to make a shallow furrow, dent or impression. 5. தந்திரமாய் விட்டுவிலகுதல்; to evade, to slip away. [நழுங்கு → நழுக்கு-.] நழுக்கு2 naḻukkudal, 5 செ.கு.வி. (n.) சிறிது சிறிதாக மலம் போதல்; to pass in stools, little by little. என் குழந்தைக்கு மலம் நழுக்கிப் போகுது (இ.வ.); [நழுங்கு → நழுக்கு-]
நழுங்கு-தல்	நழுங்கு-தல் naḻuṅgudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1.மழுங்குதல் (யாழ்ப்.);; to become blunted, as a point to be dull. 2. கீறப்பெறுதல்; to be ploughed with shallow furrows to be written or engraven with a faint impression. 3. வழுவுதல்; to slip. [நழு → நழுங்கு-.]

நழுநழு-த்தல்	நழுநழு-த்தல் naḻunaḻuttal, 4 செ.கு.வி. (n.) பிடிகொடாது பேசுதல்; to speak evasively to shuttle. பேசுவதைத்தெளிவாய்ப் பேசு, நழுநழுத்தலாகப் பேசாதே. (உ.வ.);. [நழுவு → நழு → நழுநழு-.]
நழுப்பு-தல்	நழுப்பு-தல் naḻuppudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. மயங்கச் செய்தல்; to fascinate. "நன்கொடு மனமது மறுகிட நழுப்பு நஞ்சென சிறுமிகள்" (திருப்பு. 5.);. 2. வேலை செய்ய மறுகுதல்; to shrink from, Shirk, as one's duty. [நழுவு → நழுப்பு-.]
நழுவமுது	நழுவமுது naḻuvamudu, பெ. (n.) கூழ் (யாழ்.அக.);, rice-gruel. [நழுவல்+அமுது.]
நழுவல்	நழுவல் naḻuval, பெ. (n.) 1. பிடிகொடது பேசுகை; evading. 2. மறைந்து செல்லுகை; skulking. கூட்டத்திலிருந்து நழுவப் பார்க்கிறாள்.(உ.வ.);. 3. தீய பண் (திருவாலவா. 57, 14, அரும்);; a defective note (mus);. [நழுவு + நழுவல்.] நழுவல் naḻuval, பெ. (n.) கண்ணில் படாமல், ஏமாற்றி நழுவிவிடும் செயல் giving the slip, playing truant. [நழுவு+அல்]
நழுவன்	நழுவன் naḻuvaṉ, பெ. (n.) நளவன் (யாழ்.அக); பார்க்க;see nasavan. [நழுவல் → நழுவன்.]
நழுவி	நழுவி naḻuvi, பெ. (n.) பிடிகொடாதவன் (umjū);; one who shuffles or gives indirect answers, slippery person. [நழுவு → நழுவி.]

நழுவு-தல்	நழுவு-தல் naḻuvudal, 5 செ.. (n.) 1. வழுவுதல்: to slip, as a garment. 2.தந்திரமாய்; to steal or skulk away, escape. "என்னல மேகொண்டு நழுவினர்காண்" (அருட்பா. iii இன். 5);. 3. பிடி தொடாது பேசுதல்; to evade, shift, shuffle, give an indirect answer. [நழு + நழுவு-.] தல்லீற்றுத்தொழிற்பெயர்.
நழுவுசாதம்	நழுவுசாதம் naḻuvucātam, பெ. (n.) நழுவமுது [யாழ்.அக] பார்க்க;see maಬ-y-amudu.

நள்	நள்1 naḷḷudalnaṭṭal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சேர்தல், அடைதல்; to approach, join, associate with. "உயர்ந்தோர் தமை நள்ளி" (திருவானைக் கோச்செங். 25);. 2. நட்புக்கொள்ளதல்; to contract friendship befriend. உறினட்டறினொரூஉ மொப்பிலார் கேண்மை"(குறள்,812);. 3. விரும்புதல்; to like accept. "நள்ளாதிந்த நானிலம்"(கம்பரா. கைகேசி. 26.);. 4. செறிதல்; to dense. "நள்ளிருள் யாமத்து" (சிலப்.15:105); [நல் → நள் → நள்ளு-.] நள்ளுதல் = விரும்புதல். நட்புக் கொள்ளுதல் [வே.க.3-52] நள்2 naḷ, பெ. (n.) 1. நடு; middle centre. "நள்ளிராவும் நண்பகலும்" (திவ். திருவாய். 4:7:2);. 2. உச்சிப்பொழுது (யாழ்.அக.);. a mildday. 3. இரவு (பிங்.); night. நள்ளிற் சாகிலன் பகலிடைச் சாகிலன்" (கம்பரா. இரணிய. 17);. 4. திருவோணம் (திவா.); பார்க்க: see tiruvŌnam. க. நள். [நுள் →நள்.] நள்=உள். நடு. ஒ.நோ. அகடு-உள். நடு. நள்3 naḷ, பெ, (adj.) செறிந்த; dense. "மழைகுழுமி நாட்டம் புதைத்தன்ன நள்ளிருள்" (திருக்கோ. 156);. [நூல் → நல் → நள்.] நள்+நள்ளு = செறிவு. [வே.க.3-52]
நள்ளலர்	நள்ளலர் naḷḷalar, பெ. (n.) நள்ளர் பார்க்க;see nallar. "நள்ளலர்க் கடந்த துப்பி னம்பியை" (கந்தபு. மூன்றாநா. பானுகோப. யுத். 165);. [நள்+அல்+அர் → நள்ளலர்] நடுவில்லாதவர், நடுநீங்கியவர் ஒருபாற்கோடி, மற்றொருவர்க்கு தீமைசெய்பவர் நடுவுநிலைமை நீங்கியவர்

நள்ளதார்	நள்ளதார் naḷḷatār, பெ. (n.) நள்ளார் பார்க்க;see nallar. "தந்நள்ளாதாரி ல்லத்து" (நாலடி, 207);. [நள் + ஆ → நள்ள → நள்ளார் → நள்ளாதார்.] நள்ளார் = பகைவர். 'ஆ'= எதிர்மறை இடைநிலை. நட்புத்தன்மை இல்லாதவர்.
நள்ளார்	நள்ளார் naḷḷār, பெ. (n.) பகைவர் (சூடா);; enemies toes. "நள்ளார் பெரும்படை" (கம்பரா. அதிகாயன், 219);. [நள் → நள்ளார். வே.க.3-52).] மனத்தால் பொருந்தாதவர். ஒ.நோ.நண்ணார்.
நள்ளிடை	நள்ளிடை naḷḷiḍai, பெ. (n.) நடுவிடம்; middle place, central position. "நள்ளிடைச் சிவபுர நணுகு மன்னதை" (சீகாளத் பு: சிலந்தி. 13);. [நுள் → நள் இடை → நள்ளிடை.] நள்ளி=நடுவிடம் (வே.க. 3.13);
நள்ளிரவு	நள்ளிரவு naḷḷiravu, பெ. (n.) நடு இரவு; midnight. [நள்+இரவு → நள்ளிரவு.] நள் → நடுப்பொருளில் வந்தது. இருள் செறிந்த நடுஇரவு நேரம். இராக்காலத்தில் - அதனின் நடுப்பகுதி நேரமாகிய, நள்ளிரவு. நள் என்னும் ஓசை இடையீடின்றி ஒலிக்கும் இரவு, நள்ளிரவு.
நள்ளிருணாறி	நள்ளிருணாறி naḷḷiruṇāṟi, பெ. (n.) இருவாட்சி; tuscan jasmine. "நரந்த நாக நள்ளிருணாறி"(குறிஞ்சிப். 94);. [நள்+இருள்+நாறி] நடுஇரவில் மணம்வீசும். மல்லிகை மலர்.
நள்ளிருள்	நள்ளிருள் naḷḷiruḷ, பெ. (n.) செறிந்தவிருள்; intense darkness. "நள்ளிருள் யாமத்து" (சிலப். 15:105);. [நள்+இருள்.] நள் = பொருந்தற்பொருளில் வந்தது. இருள் பொருந்திய நள்ளிரவு நேரம். நன்கு அடர்ந்து செறிந்த இருள், நள்ளிருள் ஆகும்.

நள்ளு	நள்ளு naḷḷu, பெ. (n.) 1. நள், பார்க்க(வின்);: see na. 2. மருங்கு (யாழ்.அக.);; side. [நள் → நள்ளு.]
நள்ளுநர்	நள்ளுநர் naḷḷunar, பெ. (n.) நண்பர் (திவா.);: friends, associates, adherents. [நள் → நள்ளு → நள்ளுநர்] நள்ளுதல்=நட்புச்செய்தல் [வே.க.3-52].
நள்ளெனல்	நள்ளெனல் naḷḷeṉal, பெ. (n.) ஓர் இசைக் குறிப்பு; onom expr. signifying a kind of subdued noise. "நள்ளென் மாலை பண்ணி" (புறநா. 149);. [நள்+ எனல்.] 'நள்'= ஒலிக்குறிப்புச்சொல். பறவைகளும், விலங்குகளும், மாந்தரும், பிறபிறவும் வெளிப்படுத்தும் தொடரோசை அடங்கிய பின்பு, வெளிப்படும் இசைக்குறிப்பு. (எ.டு.); 'ஒலியவிந்து அடங்கி யாமம் நள்ளென (நற்.303:1);. "நள்ளென் யாமத்து" (குறுந்.160:4);. நள்ளென்னும் ஒலிக்குறிப்பு கழகவிலக்கியத்தில் நெடுநல்:186, நற் 22:11, 333:12;குறுந்தொகை
நள	நள naḷa, பெ. (n.) தமிழ்ஆண்டு என்பதாக வழங்கும். அறுபதனுள் ஐம்பதாமாண்டு; the 50th year of the jupiter cycle. [நள் → நள.]
நளகம்	நளகம் naḷagam, பெ. (n.) காலின் உட்புறத்திலுள்ள எலும்பு ; the large bone of the lower leg. 2. முன் காலெலும்பு; the skin bone. 3. குழாயைப் போன்ற உறுப்பு; a tubular organ of the body. 4. நீண்ட எலும்பு: long bone of the body. [நள → நளகம்.]
நளகி	நளகி naḷagi, பெ. (n.) தாமரை; lotus flower. [நள → நளகி.]
நளகுகா	நளகுகா naḷagugā, பெ. (n.) சீனிக்கொத்த வரை; a kind of Custer beans. [நளகு → நளகுகா.]

நளசிகமஞ்சரி	நளசிகமஞ்சரி naḷasigamañsari, பெ. (n.) துளசி; holy basil. [நளசி+சுமஞ்சரி.]
நளத்தம்	நளத்தம் naḷattam, பெ. (n.) சடாமாஞ்சி [மலை] பார்க்க;see šada - māñji. [நள +நளத்தம்.]
நளத்தி	நளத்தி naḷatti, பெ. (n.) நளவரினப் பெண் (யாழ்.அக.);; a woman of the nalavar caste. [நளத்து → நளத்தி.]
நளப்பன்	நளப்பன் naḷappaṉ, பெ. (n.) வெட்பாலை; dyer's oleander, (blue dying rose bay);. [நளப்பு → நளப்பன்.]
நளபன்	நளபன் naḷabaṉ, பெ. (n.) சணல் (சா.அக.); ; hemp.
நளபாகம்	நளபாகம் naḷapākam, பெ. (n.) 1. நளன் சமைத்தது போன்ற மேன்மையான உணவு: excellent cooking as that of Nalan. 2. நன்றாய்ச் சமைத்த உணவு; food cooked excellently. [நளம் + பாகம்.] நன்கு பக்குவப்படுத்தி, உண்பதற்கு ஏற்றவண்ணம் சமைத்த உணவு.

நளம்	நளம்1 naḷam, பெ. (n.) . நளவ இனம் (யாழ்ப்.); a caste in Jaffna. [நள+நளம்.] நளம் naḷam, பெ. (n.) அகலம் (சது.);; width, breadth, extent. [நள் → நளி+நளம்.] நள் = நடுப்பரப்பின் அகலம். நளம் எனுஞ்சொல் பொருந்துதற் கருத்தினின்ற கிளைத்தசொல். [வேக3-52] நளம் naḷam, பெ. (n.) தாமரை (மலை); பார்க்க;see tāmarai. [நளினம் → நளம்.] நளம்4 naḷam, பெ. (n.) முப்பது இரண்டு சிற்ப நூல்களிலொன்று; name of treatise on architecture, one of the 32 sirpanul. [நள → நளம்.] நளம்5 naḷam, பெ. (n.) 1. தாமரை; lotus. 2. ஒர் பூடு; a kind of herbal. [நளி → நளம்.]
நளம்பள்ளு	நளம்பள்ளு naḷamballu, பெ. (n.) நளவரும் பள்ளருமாகிய இனம்; the nalavar and the pallar Castes. [நளம் + பள்ளு.]
நளமீன்	நளமீன் naḷamīṉ, பெ. (n.) ஒருவகைமீன்; a kind of fish. [நள+மீன்.]
நளவன்	நளவன் naḷavaṉ, பெ. (n.) கள்ளிறக்கும் இனத்தவர் (யாழ்ப்.);; a person of the caste of toddy-drawers.

நளவெண்பா	நளவெண்பா naḷaveṇpā, பெ. (n.) ஒரு செய்யுள் நூல்; a poetic verse, in venbā metre. இந் நூல், நளன் என்ற மன்னன் சூதாட்டத் தினால் அடைந்த நிலையை, வெண்பாச் செய்யுட்களில், விளக்கு கிறது. மகாபாரதத்திலுள்ள,'நளோபாக்கியானம்' என்ற பகுதியைத் தழுவி, எழுதப்பட்டது. இதனை இயற்றியவர், புகழேந்திப் புலவர் ஆவார்.
நளல்	நளல் naḷal, பெ. (n.) நண்டு; crab. [நள்ளல் → நளல்.] வளைக்குள் பொருந்திக்கிடத்தலால் வந்தபெயர்.
நளன்	நளன்1 naḷaṉ, பெ. (n.) 1. நிடதநாட்டரசனும் நைடதத்தின் பாட்டுடைத் தலைவனுமான மாமன்னன்; a famous emperor of NiSadha, hero of the Nidatam. 2. இராமனுடைய குரங்குப்படைத் தலைவன்-வீரன்; a monkey belonging to Rāmās hosts, said to have built the Adam's Bridge for Rama and his army to cross over to ceylon. "நளன் வருகென்றனன் கவிக்கு நாயகன்" (கம்பரா. சேதுப். 1.);. 3. முதல்வள்ளல் க ளொருவன்; name of a liberal chief one of seven mudal-vallalgal. [நளம் → நளன்.] நளன்2 naḷaṉ, பெ. (n.)

நளி	நளி1 naḷidal, 2 செ.கு.வி. (v.i) 1. செறிதல்; to be close together, crowded. வழங்காச் செப்பந் துணியின்" (மலைபடு. 197);. 2. பரத்தல்; to be vast in extent soflig. கடலுட் டிமிறிரை போல்" (களவழி. 18);. 3. ஒத்தல் (தொல். பொருள். 29);; to resemble. [நுல்6 → நல் → நள் → நளி → 'நுல்6' பொருந்துதற் கருத்தினின்று கிளைத்த சொல். ஒத்தபொருள் பொருந்தும். பொருந்திய பொருள் பரந்து சிறக்குத் தன்மைத்து. [வே.க.3-52]. நளி2 naḷi, பெ. (n.) கடுங்குளிர் அல்லது நடுங்கு குளிர்; chillness. [நள்+நளி.] இரவின் நடுப்பகுதி குளிர்மிக்கது. கடுங்குளிரால், நடுங்கச்செய்யும் நடுஇரவு. நளி3 naḷi, பெ. (n.) 1. செறிவு; closeness density. "நளியென் கிளவி செறிவு மாகும்" (தொல், சொல். 323);. 2. பெருமை; greatness, vastness. "நளியும் பெருமை" (தொல். சொல். 320);. 3. அகலம் (சது);; width, breadth, extent. "நளிகடற் றண்சேர்ப்ப" (நாலடி, 166);. 4. கூட்டம் (பிங்.);; crowd, multitude. 5. செருக்கு; conceit vanity. "விந்தகிரி நளி நீக்கென்றான்" (சேதுபு. அகத். 3);. 6. தண்மை; உறைகுளிர்ச்சி: coldness frigidity, "மரம் பிறங்கிய நளிச்சிலம்பில்" (புறநா. 136);. 7. வெள்ளைச் சாரணை (தைலவ. தைல,); பார்க்க ;see vellaiccāranaj white trian thema. 8. நளினம் 2, 3, 4 பார்க்க;see nalenam 2, 3, 4, 'அவன் எப்போதும் நளிபேசிக் கொண்டிருப்பான் (நாஞ்);. [நல் → நள் → நளி (வே.க.3:52);] நளி4 naḷi, பெ.(n) தேள் (பிங்.);; scorpion. [நள் → நளி.]

செறிந்த நஞ்சினைக் கொடுக்கில் கொண்டது

நளிகை	நளிகை naḷigai, பெ. (n.) 1. ஒருவகைக் குழல்; a kind of syringe. 2.மூங்கிற் குழாய்; bamboo pipe. [நூல் → நள் → நளி → நளிகை.] [நள் → நூள் → நாளம் = உட்டுளை, உட்டுளைப்பொருள். அரிசி அல்லது நெல்லளக்கும் படி முதன்முதல் மூங்கிற் குழாயாலேயே அமைந்தது. "உட்டுளைப் பொருளைத் தோற்றுவிக்குஞ் சொற் கனைத்தும் நூல்" என்னும் துளைத்தற் கருத்தில்
நளிநீருகம்	நளிநீருகம் naḷinīrugam, பெ. (n.) தாமரைத் தண்டு; lotus stalk. [நளி+ நீருகம்.]
நளிப்பு	நளிப்பு naḷippu, பெ. (n.) செறிவு; closeness overcrowdedness. "பழந்தூங்கு நளிப்பில்" (அகநா. 18:15);. [நூல்6 → நல் → நள் → நளி → நளிப்பு. (வே.க 3: 52);
நளிய	நளிய naḷiya, இடை (part) ஓர் உவம உருபு (தொல். பொருள். 1237);; a particle of comparison. [நளி → நளிய.] உவம உருபுகள் நான்குவகைப்படும். அவற்றுள். 'நளிய' எனும் உவம உருபு உருவகம் வகையைச் சார்ந்தது "போல மறுப்ப ஒப்பக் காய்த்த நேர வியர்ப்ப நளிய நந்த என்று ஒத்துவரு கிளவி உருவின் உவமம்" (தொல். பொருள். 1237);.

நளிர்	நளிர்1 naḷirtal, 4 செ.குவி (n.) 1. குளிர்தல்: to be cool. "நளிர்ந்தசில னயாசலன்" (திவ். பெரியாழ். 4:4:8);. 2. நடுங்குதல்; to shake tremble. [நள் → நளி → நளிர்-] நளிர்2 naḷir, பெ. (n.) 1, குளிர்; cold. 2. நண்டு (சூடா.);; lobster. [நள் → நளி → நளிர்.] குளிர்ந்த இடத்தில் வாழும் நண்டு, குளிர்மைப் பொருளைக் குறித்தது. நளிர்3 naḷir, பெ. (n.) 1. குளிர்ச்சி (பிங்);; cold frigidity, coldness. "நளரிளந் திங்கள் சூடுங் கோலமார் சடையினானே" (தேவா. 231: 4);. 2. காய்ச்சல், குளிர்காலம்; ague, shivering fits, malaria. 3. பகை (யாழ்.அக.);; enmity. ம. நளிர். [நள் → நளி → நளிர்] "நள் எனும் செறிதற் கருத்துவேர், செறிந்த குளிர்மையைக் குறித்துச் செய்யுட்களில் கடுங்குளிர், நடுங்காய்ச்சல், கடும்பகை முதலான செறிதல் பொருண்மையில் [illegible] பெற்றுள்ளது அறிக
நளிர்காய்ச்சல்	நளிர்காய்ச்சல் naḷirkāyccal, பெ. (n.) குளிர் காய்ச்சல்; Shivering fever, ague. [நளி2 → நளிர்+காய்ச்சல்.] நன்கு செறிந்த காய்ச்சல் என்னும் பொருளில் வந்துள்ளது.
நளிர்குளிர்	நளிர்குளிர் naḷirkuḷir, பெ. (n.) நடுங்கும் குளிர் ; shivering cold. [நளி2 → நளிர் + குளிர்]
நளிர்சுரம்	நளிர்சுரம் naḷircuram, குளிர்காய்ச்சல்; shivering fever. [நள் → நளி → நளிர்+சுரம்,]
நளிர்மண்	நளிர்மண் naḷirmaṇ, பெ. (n.) செம்மண்; red ochre. [நள் → நளி=நளி: செறிவு, நளி' → நளிர்' + மண்.]

நளிர்வி-த்தல்	நளிர்வி-த்தல் naḷirvittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) நடுங்கச் செய்தல்; to cause to tremble. "நவையை நளிர்விப்பான் றன்னை" (திவ். இயற். பெரியதிருவந்: 43);. [நளி → நளிர் → குளிர் நளிர் → நளிர்வுநளிர்வித்தல் = குளிர்வித்தல்.]
நளிவிடம்	நளிவிடம் naḷiviḍam, பெ. (n.) தேளின் நஞ்சு; poison from scorpion sting. [நளி+விஷம் +skt:விடம்.]
நளிவு	நளிவு naḷivu, பெ. (n.) செறிவு; attachment. holding fast. "வளியா வறியாவுயிர் காவல் கொண்டு நளிவாய்" (கலித். 103);. [நள்' → நளி → நளிவு.] [வே.க.3-52]
நளினக்கதை	நளினக்கதை naḷiṉakkadai, பெ. (n.) 1. நகையாட்டும் (விகடப்); பேச்சு (யாழ்.அக);; jest, joke, fun, 2. இச்சகப் பேச்சு (யாழ்.அக.); coaxing, flattering talk. மறுவ, சிரிப்புக்கதை. [நள் → நளினம் + கதை.]
நளினக்காரன்	நளினக்காரன் naḷiṉakkāraṉ, பெ. (n.) 1. நகையாட்டுப் (சாதுரிய); பேச்சுள்ளவன் (வின்.);; wag, witty, humorous man. 2. கோமாளி; buffoon. 3. ஏளனஞ் செய்வோன்; mocker, scoffer. மறுவ, நையாண்டிக்காரன். [நளி → நளினம் + காரன்.] திறமையுடன் பேசி அனைவரையும் மகிழ்விப்பவன்.
நளினகங்கை	நளினகங்கை naḷiṉagaṅgai, பெ. (n.) சித்தினி இனப்பெண்; one of the four classes of Women divided accurding to lust. [நள் → நளி → நளிம் + கங்கை]
நளினநாபி	நளினநாபி naḷiṉanāpi, பெ. (n.) தாமரை போன்ற கொப்பூழ்; lotus shaped navel. [நளி → நளினம் +skt.நாபி]

நளினம்	நளினம் naḷiṉam, பெ. (n.) 1. தாமரை (சூடா.); பார்க்க;see tamarai. "நாளங்கொ ணளினப்பள்ளி" (கம்பரா. சூர்ப்ப. 4);. 2. தண்ணீர் (யாழ்.அக); ; water. 3. நறுமணப் பண்டம்; a fragrant substance. 4. பாசி; moss. த. நளினம் → Skt. nalina. [நளி → நளினம்] நளினம்2 naḷiṉam, பெ. (n.) 1. நயச்சொல்; pleasing attractive speech, "பயிறு மானவர் பேச னளினமே" (சேதுபு. திருநா. 115);. 2. நகையாட்டு ஏளனம் (வின்,);; pleasantry, jesting. 3. முரண்நகைச் சுவை நிந்தை (வின்,);; irony, Satirical language. 4. ஏளனம் (வின்.);; buffoonery, mocking, scoffing, ridicule. [நளி → நளினம்.] பிறர்தம் உள்ளத்தைக் குளிர்விக்கும் பொருட்டு, செறிந்த நகையுணர்வுடன் சொல்ல ஈடுதல் நனம் ஆகும். நளினம் naḷiṉam, பெ. (n.) கொப்பூழின் கீழ், வலதுபுறம், தொங்கும் நிலையில் அமைந்துள்ள, ஐந்து விரல நீளமுள்ள பை; a worm like diverticulum. [நளி → நளினம்]
நளினமாதா	நளினமாதா naḷiṉamātā, பெ. (n.) சடா மாஞ்சில்; a medicinal grass known as indian Spikenard. [நளி → நளினம் + skt மாதா.]
நளினவிருட்சம்	நளினவிருட்சம் naḷiṉaviruṭcam, பெ. (n.) மூண்டினி மரம்; [நளினம் + skt விருட்சம்.]
நளினவேதி	நளினவேதி naḷiṉavēti, பெ. (n.) செம்மரம்: red tree. [நளினம் + வேதி.]

நளினாட்சமாலை	நளினாட்சமாலை naḷiṉāṭcamālai, பெ. (n.) தாமரை மணிமாலை (நித்தியா. 6.);: necklace of lotus seeds. [நளி → நளினா + Skt அட்சமாலை.]
நளினி	நளினி1 naḷiṉi, பெ. (n.) 1. பாற்சோற்றி; indian gutta percha - Dichopsis elliptica. 2. ஒரு நறுமணப் பொருள்; a fragrant substance. 3. தேங்காய்ப் பாலினின்று தயாரிக்கும் ஓர் வகைப் போதைப் பொருள்; a fermented and intoxicating substance prepared from the milk extracted from the cocoanut. 4. தாமரை; lotus. 5. பத்மினி இனத்துப்பெண்; first of the four classes of women divided according to lust. - [நளி → நளினி.] நளினி2 naḷiṉi, பெ. (n.) 1. திருமகள் (உரி.நி.);; Thirumagal (lakŞhmi);. 2. தாமரைத்தடாகம்(பிங்.);; lotus tank. 3. பண்வகை (அக.நி.);; a musical mode (mus.); [நளி → நளினி.]
நளினீசம்	நளினீசம் naḷiṉīcam, பெ. (n.) தாமரைமணி. lotus-bead.
நளினீருகம்	நளினீருகம் naḷiṉīrugam, பெ. (n.) தாமரைத் தண்டு (சங்.அக.);, lotus stalk.
நளினை	நளினை naḷiṉai, பெ. (n.) திருமகள் (வின்.);: Tirumagal (lakshmi);.
நளு	நளு naḷu, பெ. (n.) அட்டை; centripede.

நளுக்கல்	நளுக்கல் naḷukkal, பெ. (n.) நெல்லின் இரண்டாங்குத்து; second perinding of paddy. அருக்கல் குத்தினாள், நளுக்கல் குத்துவாள் (உ,வ.);.
நளுக்கு	நளுக்கு1 naḷukkudal, 5. செ.கு.வி. (v.i) நடுக்குதல் to shake, tremble. 'காலைமுதல் உடம்பு நளுக்கிக் கொண்டேயிருக்கிறது. (நாஞ்);. [நருக்கு → நளுக்கு-.] நளுக்கு2 naḷukkudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) நழுக்கு, 2. பார்க்க;see nasukku- 2. [நழுங்கு → நளுக்கு-]
நளுங்கு	நளுங்கு1 naḷuṅgu, பெ. (n.) 1. அழுங்கு பார்க்க;see aurgu. 2. கிளிஞ்சல்; bivalve, mussel. [நளு → நளுங்கு.] நளுங்கு2 naḷuṅgu, பெ. (n.) ஒரு பெரிய பல்லி; a large lizard (தமி. ஆங், அக.); [நளு → நளுங்கு.]
நளுத்தை	நளுத்தை naḷuttai, பெ. (n.) பண்வகை (வின்);, a kind of melody.
நளுநொளு-த்தல்	நளுநொளு-த்தல் naḷunoḷuttal, 4 செ.கு.வி. (n.) நொளநொளத்தல்; to be soft and mashy. [நசி → நலி → நளி → நளு. நொசி → நொயி → நொளி → நொளு-.] நளுநொளு = கட்டியான திடப்பொருள் நைந்து அல்லது மசிந்து கூழாகுதல்.
நற்கடைப்பிடி	நற்கடைப்பிடி naṟkaḍaippiḍi, பெ. (n.) பழுதற்ற சிந்தனை; pure thought. (சம. சொ. அக);. யாவருக்கும் நலமே நல்கும். தீதற்ற சிந்தனை.

நற்கணம்	நற்கணம்1 naṟkaṇam, பெ. (n.) செய்யுளின் தொடக்கத்தில் வருமாறு அமைத்தற்குரிய, நிலம், நீர், மதி, இயமானன் என்ற நான்குகணம் (பிங்);; the four kinds of metrical feet with which a poem may auspiciously begin. [நல்கணம் → நற்கணம்.] நற்கணம்2 naṟkaṇam, பெ. (n.) நற்கூட்டம் வானுலகில் இருப்பதாகக் கூறப்படும் தேவர்கள் (தக்கயாகப்.183, 2, உரை.);: hindu Gods numbering thirty three crores, good gang. [நல்1 + கணம்.]
நற்கதி	நற்கதி naṟkadi, பெ. (n.) துறக்க முதலிய நற்பதவி; bliss, salvation. "இறுதியி னற்கதி செல்லும் பெருவழி" (மணிமே. 12:59);. [நல் +skt கதி]
நற்கந்தம்	நற்கந்தம் naṟkandam, பெ. (n.) நல்லமணம்; fragrant smel. [நல் +sktகந்தம்.] தீமை பயக்காத நறுமணம். எந்நிலையிலும் எப்போதம் நலமே நல்கும் நறுமணம்.
நற்கரணாதியெலும்பு	நற்கரணாதியெலும்பு naṟkaraṇātiyelumbu, பெ. (n.) மாரெலும்பு; breast bone, chest bone, Sternum. [நற்கரனாதி + எலும்பு.]
நற்கருணை	நற்கருணை naṟkaruṇai, பெ. (n.) இராவுணவு (கிறித்.);; sacrament of the eucharist. [நல் +ski.கருணை.] கிறித்துவதேவக் கோயில்களில் (ஆலயங்களில்);, இராப்பொழுது சமயமெய் (வினை); வழிபாடு முடிந்த பின்பு தரும் அருளுணவு. நற்கருணை2 naṟkaruṇai, பெ. (n.) காறாக் கருணை;(சா.அக.);; elephant foot yam having no acrid taste. தொண்டையில் காறுதல் இல்லாத கருணைக்கிழங்கு
நற்கருணைகொடு-த்த	நற்கருணைகொடு-த்தல் naṟgaruṇaigoḍuttal, 4 செ.கு.வி. (n.) கிறித்துவ தலைமைப் பேராயர், அவையாருக்கு நற்கருணை பண்ணி வைத்தல்; to administer the sacrament. [நல் + skt கருணை + கொடு-] நூறு ஆண்டுகளுக்குமுன், மொழி பெயர்க்கப்பட்ட பைபிளில் கருணை முதலான வடசொற்கள் மிகுதியாகப்பதிவாகி உள்ளன.

நற்கருணைபரிமாறு-த	நற்கருணைபரிமாறு-தல் naṟkaruṇaibarimāṟudal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நற்கருணை கொடு- பார்க்க;see nar-karunai-kodu. [நல் +skt கருணை + பரி+மாறுதல்.] பிழைசெய்தவர், அத் தவற்றைக் கூறுங்கால், அருளுணர்வோடு அது மன்னிக்கப் பட்டதாகத் தெரிவித்தல்
நற்கல்	நற்கல் naṟkal, பெ.(n.) ஆட்டுக்கல்; grante stone mortar and pestle for grinding wet materials. [நல் + கல்.] திருகையைவிட உறுதிமிக்க நற்கல்லில் செய்யப்பட்டிருக்கும், ஆட்டுக்கல்.
நற்கள்ளி	நற்கள்ளி naṟkaḷḷi, பெ. (n.) அழுகண்ணி: (oft.g|5);; indian weeping plant. [நல் + கள்ளி] அழுகண்ணிச்செடியுள் மூன்று வகைகள் உண்டு 1. பெரும் அழுகண்ணி 2. சிறு அழுகண்ணி 3. நாட்டு அழுகண்ணி (சா.அக.);.
நற்கனிச்சாறு	நற்கனிச்சாறு naṟkaṉiccāṟu, பெ. (n.) இனிப்புப் பழத்தைப் பிழிந்த சாறு; juice of sweet fruit. [நல் + கனி + சாறு.]
நற்காக	நற்காக naṟkāka, பெ. (n.) குற்றமற்ற பொற்காசு; pure gold coin, without any adulteration. குற்றமற்ற அன்றாடு நற்காக (S.I.Lvii.613.);. [நல் + காசு.] உரையும் துளையும் எடையும் குறையாத, மதிப்புமிக்க பொற்காக. மக்களிடையே புழக்கத்திலுள்ள மாற்றுக்குறையாத பொன்னில் செய்தகாசு
நற்காட்சி	நற்காட்சி naṟkāṭci, பெ. (n.) சமண சமயத்தின் மும்மணிக் கோட்பாடுகளுள் ஒன்று; right understanding one of. "மதிமாண்ட நற்காட்சி வழிநின்று தவந்தாங்கில்" (சூளா. துற. 228);. [நல் + காட்சி.] தூயமனம், தூயமொழி, தூயசெயல் என்று சமணம் கூறிய நற்காட்சிக் கருத்துகளை எட்டாக்கி விளக்கும் பகுத்தது தழுவும் முயற்சியே
நற்காந்தபற்பமாக்கி	நற்காந்தபற்பமாக்கி naṟkāndabaṟbamākki, பெ. (n.) இடுகொள்; four leaved Cassia (சா.அக.);. மறுவ, இடிக்கொள், காட்டுக்கொள் [நல் + காந்தம் +skt பற்பம் + ஆக்கி]

நற்காமம்	நற்காமம் naṟkāmam, பெ. (n.) ஒத்தகாமம்; reciprocated mutual love. "கைக்கிளைக்கும் பெருந் திணைக்கும் மெய்ப்பாடாவதன்றி நற்காமத்துக் காகாவென்பது கருத்து" (தொல். பொருள். 265 உரை);. [நல் + காமம்,] ஒத்தகாமம் ஐந்திணை என்பது தொல்காப்பிய வழக்கு
நற்காரம்	நற்காரம் naṟkāram, பெ. (n.) வழலை; efflorescent salt found on the soil of fullers earth. [நல்+ காரம்.]
நற்காலம்	நற்காலம் naṟkālam, பெ. (n.) 1. நல்லகாலம் பார்க்க;see nalla-kālam. 2. வாணாள், நல்லூழ் நுகர்ச்சி போன்றவை பெருகுங்காலம், period of upward course in the evolution of the world. [நல் + காலம்.] நற்காலம்2 naṟkālam, பெ. (n.) பருவமழை பொய்க்காது பெய்து பயிர்விளையுங் காலம்; if the monsoon rain falls timely, the crops grow rich in right time. "இரண்டு நந்தா விளக்கு எரிப்பதாகவும். நற்கால வற்கால மெல்லாம்" (S.I.lviii.10);. [நல் + காலம்.]
நற்கீர்த்தி	நற்கீர்த்தி naṟārtti, பெ. (n.) பெரும்புகழ் (வின்.);; fame, good report, good name. [நல் + Skt கீர்த்தி.] ஒ.நோ. மெய்க்கீர்த்தி (கல்வெட்டு);.
நற்கீரர்	நற்கீரர் naṟārar, பெ. (n.) நக்கீரர் (சங்.அக);.பார்க்க;see nakkirar. [நல் + கீரர்.]

நற்கு	நற்கு1 naṟku, பெ. (n.) நன்மை; good. "பண்டுநற் கறியாப் புலம்பெயர் புதுவிர்" (மலைபடு, 392);. [நன் + கு → நற்கு.] வலித்தல் திரிபு. வழக்கில் நன்(மை); + கொடை= நற்கொடை என வழங்காது. பிழையாகி, நன்கொடை என்று மக்களிடையே வழங்குகிறது. நற்கு2 naṟku, வி.எ. (adv.) நன்றாக; well. "அது நற்கறிந்தனை யாயின்" (புறநா. 35);. [நன்கு → நற்கு.]
நற்குடி	நற்குடி naṟkuḍi, பெ. (n.) நற்குலம்: good tamily. நற்குடி நாற்பத் தெண்ணாயிரத்து வந்த கூடல்கிழான்" (சேக்கிழார் 4:12);. [நல் + குடி → நற்குடி.]
நற்குணம்	நற்குணம்1 naṟkuṇam, பெ. (n.) நல்ல பண்பு; good habit. [நல் + குணம்.] மெய்யுரை, நற்சொல், இனியவைகூறல் பயனுடையன சொலல், இவை வாய்மொழி நலம். திருக்கோயில் வலம் வரல், பூங்காசெல்லல், விளையாட்டு, இவை உடலின் நலம். அருள் நினைவு, அவா அறுத்தல், தவப்பற்று இவை மூன்றும் மனத்தின் நற்குணம்.
நற்குணம்'	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம்
நற்குணி	நற்குணி naṟkuṇi, பெ. (n.) 1. நல்ல குணமுடைய பொருள்; drug with good porperties. 2. காக்கை; Crow. [நல் + குணம் → குணி] உயர்திணையைக் குறிப்பதுபோல் தோன்றினும், உணவிட்டால் காக்கை பத்துக்காக்கையைக் கரைந்து அழைத்துண்பதும், ஒரு காக்கை இறந்து விடின், நூறுகாக்கைகள் கூடுவதும், இதற்கு எடுத்துக்காட்டு.
நற்குலம்	நற்குலம் naṟkulam, பெ. (n.) உயர்ந்தகுடி; good or respectable family. "நீடுசூத்திர நற்குலஞ் செய் தவத்தினால்" (பெரியபு. இளையான். 1);. [நல் + குலம் → நற்குலம்.]

நற்குலமேரு	நற்குலமேரு naṟkulamēru, பெ. (n.) செம்பு மலை;(சா.அக.);; mountain of copper ore.
நற்குறி	நற்குறி naṟkuṟi, பெ. ம. நன்னிமித்தம் (வின்.); good omen, favourable sign. [நல் + குறி → நற்குறி]
நற்குன்றம்	நற்குன்றம் naṟkuṉṟam, பெ. (n.) திருஞானசம்பந்தரால் பாடப்பெற்ற இடம்; a canonized place by Tiruñāna-sambandar. "குறும்பலா நீடு திருநற்குன்றம்" [சம்பந்த. தேவா.175-9] [நல் + குன்றம் → நற்குன்றம்.] பலாமரங்கள் நிறைந்த குன்றுப் பகுதியான இடம் என்பதால், நற்குன்றம் எனச் கட்டப்படுகிறது.
நற்கேசி	நற்கேசி naṟāci, பெ. (n.) நற்கோலி பார்க்க;see narköll.
நற்கையான்	நற்கையான் naṟkaiyāṉ, பெ. (n.) கரிசலாங் கண்ணி; eclipse plant. மறுவ. கரிசாலை.
நற்கொம்மட்டி	நற்கொம்மட்டி naṟkommaṭṭi, பெ. (n.) கொம்மட்டி மாதுளை பார்க்க;see kommatimāguḷai. [நல் + கொம்மட்டி.]
நற்கோலி	நற்கோலி naṟāli, பெ. (n.) தக்கோலம் பார்க்க;see: takkösam.
நற்கோவை	நற்கோவை naṟāvai, பெ. (n.) 1. தித்திப்புக் கோவை;(சா.அக.);; sweet caper. 2. நல்லகோவை பார்க்க;see nasa-kóval. [நல் + கோவை → நற்கோவை.]

நற்கோள்	நற்கோள் naṟāḷ, பெ. (n.) வியாழன் (குரு);, வெள்ளி (சுக்கிரன்);, நிலவு முதலிய நற்கோள் கள்; benign planets, as Venus, jupiter the full moon, etc. "வியந்த நற்கோளுயர்ந்துழி நோக்கி" (பெருங். நரவாண. 1, 124);. [நல் + கோள்.] நற்கோள் naṟāḷ, பெ. (n.) வளர்பிறைத் திங்கள், குரு அறிவன், வெள்ளி ஆகிய நற்கோள்; auspicious planets, as waxing Moon, Mercury, Jupitar, Venus.
நற்சக்தி	நற்சக்தி naṟcakti, பெ. (n.) நவாச்சாரம் பார்க்க;see паиӑссагат. [நல் +skt சக்தி] உடலில் உண்டாகும் எல்லாநோய்களையும் போக்கும் உப்பு என்று சாஅக கூறும்.
நற்சகுனம்	நற்சகுனம் naṟcaguṉam, பெ. (n.) நற்குறி [வின்] பார்க்க;see nar-kuri. [நல் + Skt சகுனம்.]
நற்சகெந்தி	நற்சகெந்தி naṟcagendi, பெ. (n.) நற்பாசகெந்தி பார்க்க;see nar-pâSa-kend.
நற்சங்கலிதம்	நற்சங்கலிதம் naṟcaṅgalidam, பெ .(n) ஒன்று முதலாக முறையே. எண்களை நிறுவும் கணக்குவகை (வின்.);; arithmetical series of natural numbers one of 14 canka-lidam. [நல் +skt சங்கலிதம்.]
நற்சங்கு	நற்சங்கு naṟcaṅgu, பெ. (n.) சங்கஞ்செடி; four Spined monetia. [நல்சங்கு → நற்சங்கு.]
நற்சந்தனம்	நற்சந்தனம் naṟcandaṉam, பெ. (n.) உயர் சந்தனமரம்; good sandal wood. [நல் + சந்தனம்.]

நற்சரக்கு	நற்சரக்கு naṟcarakku, பெ. (n.) 1. உயர்ந்த, அல்லது மேலான சரக்கு (சா.அக);; superior material. 2. கலப்பில்லாச் சரக்கு: unadultered durg. 3. நல்ல நிலையில் உள்ள நேர்த்தியான சரக்கு; commodities in good condition. [நல் + சரக்கு.]
நற்சலாபம்	நற்சலாபம் naṟcalāpam, பெ. (n.) பயனுள்ள முத்துக்குளிப்பு (வின்.);; lucrative pear - fishery. [நல் + Skt சலாபம்.]
நற்சா	நற்சா naṟcā, பெ. (n.) 1. மகிழ்வான சாவு: happy death. 2. பிணிப்படாச்சாவு: death without sufferings from disease. [நல் + சா → நற்சா.] 'சாவ' என் ஈற்றுயிர்மெய் சாதலும் விதி. (நன்னூல்);
நற்சாங்கம்	நற்சாங்கம்1 naṟcāṅgam, பெ. (n.) தாலம்ப வைப்பு நஞ்சு (சங்.அக);; a kind of prepared arsenic. [நல் + சாங்கம் → நற்சாங்கம்.]
நற்சாங்கம்:	நற்சாங்கம்: naṟcāṅgam, பெ. (n.) நல்ல அடையாளம் (யாழ். அக);; good sign or mark. [நல் + சாங்கம் → நற்சாங்கம்.]
நற்சாட்சி	நற்சாட்சி naṟcāṭci, பெ. (n.) 1. பரிந்துரை; recommendation. 2. பயனுள்ள சாட்சி: favour able testimony. [நற் +skt சாட்சி.]
நற்சாட்சிப்பத்திரம்	நற்சாட்சிப்பத்திரம் naṟcāṭcippattiram, பெ. (n.) நல்லவரெனக் குறிக்குஞ் சீட்டு (தற்கா);; certificate of character and ability, letter of recommendation. [நல் + சாட்சி + பத்திரம்.]

நற்சாந்தம்	நற்சாந்தம் naṟcāndam, பெ. (n.) சிவந்த நச்சுப்புல்; red poisonous grass. [நல் + சாங்தம் → நற்சாங்தம்.]
நற்சாந்து	நற்சாந்து naṟcāndu, பெ. (n.) 1. கண்ணச் சாந்து; lime mortar, used in building, opp to karuñjandu. 2. சன்னச்சாந்து; fine plaster, Stucco. [நல் + சாந்து → நற்சாந்து.]
நற்சார்பு	நற்சார்பு naṟcārpu, பெ. (n.) நற்சார்வு [வின்] பார்க்க ;see nar-cārvu. [நல் + சார்பு →நற்சார்பு.]
நற்சாறி நற்சார்வு	நற்சாறி நற்சார்வு naṟcāṟinaṟcārvu, பெ. (n.) 1. நல்லோர் கூட்டம்; good company. நற்சார்வு சார்ந்தார் மேல் (நாலடி, 178);. 2. நல்லடைக்கலம்: sate refuge. 3. தெய்வநலங்கெழுமிய வல்லுநர் &n L. Lin: virtuous scholar. 4. & unu நோன்பிகள்; religiousman. 5. தருமசிந்தை; virtuous. [நல் + சார்வு → நற்சார்வு.]
நற்சாரி	நற்சாரி naṟcāri, பெ. (n.) 1. நவச்சாரம் (ry.g.);, sal ammoniac. 2. Biermpil uitlië,4: see nar-car; [நல் + சாரி → நற்சாரி]
நற்சாளை	நற்சாளை naṟcāḷai, பெ. (n.) உயர்ந்த சாளை lfisät olismé; a superior kind of oil -sardine or cala. [நல் + சாளை-சநற்சாளை.)
நற்சாறி	நற்சாறி naṟcāṟi, பெ. (n.) பளபளப்பானதும் எவ்வித மனமற்றதும், வெண்மையானதும் செங்கக்குலையின் வேகாத பகுதிகளிலிருந்து சேகரிக்கப்படுவதுமான கட்டித்தோற்றமுடைய un(GigiúQUITGsit; a colourless in odorous and translucent fibrous mass known as salammoniaC. (BT.95); மறுவ, நவாச்சாரம். [நல் + சாறி]

நற்சான்றிதழ்	நற்சான்றிதழ் naṟcāṉṟidaḻ, பெ. (n.) ஒருவரின் நடத்தை குறித்து அளிக்கும் சான்றிதழ்; conduct certificate. [நல் + சான்றிதழ்.]
நற்சித்தன்	நற்சித்தன் naṟcittaṉ, பெ. (n.) உயர்ந்த நுண்கல்; a kind of precious stone, (சா.அக.);. நல் + சித்தன் → நற்சித்தன்.]
நற்சித்தி	நற்சித்தி naṟcitti, பெ. (n.) 1. கருநொச்சி; an unknown black variety of chaste tree. 2. விழுதி மூலிகை; a kind of herbal medicine. [நல் + சித்தி.] நற்சித்தி naṟcitti, பெ. (n.) தாயின்தங்கை அல்லது சித்தப்பாவின் மனைவி; mother's younger sister or wife of father's younger brother. 2. தந்தையின் இளையமனைவி; father's second wife. [நல் + சித்தி.] நல்ல சிற்றன்னை, தாயுடன் பிறந்து வேறு விட்டில் வாழும் சிற்றன்னை, அன்போடும், இரண்டாம் தாரமாகத் தந்தைக்கு வந்த சிற்றன்னை வன்போடும் இருத்தல் இயல்பு
நற்சிலை	நற்சிலை naṟcilai, பெ. (n.) கருங்கல் (யாழ்.அக.);; black stone. [நல் + சிலை → நற்சிலை.]
நற்சிறிது	நற்சிறிது naṟciṟidu, பெ. (n.) நிலவேம்பு; french chiretta.
நற்சீந்தில்	நற்சீந்தில் naṟāndil, பெ. (n.) . சீந்தில் வகை (வின்.);; gulancha of a superior kind, moon Creeper. [நல் + சிந்தல்.]
நற்சீர்	நற்சீர்1 naṟcīr, பெ. (n.) நற்கீரகம் பார்க்க;see narciragam. [நல் + சீர் → நற்சீர்.]

நற்சீரகம்	நற்சீரகம் naṟcīragam, பெ. (n.) 1. சன்னச் சீரகம் (மூ.அ.);; cumin, an annual. 2. கருஞ்சீரகம் (மலை); பார்க்க;see karயர். jiragam, black cumin. மறுவ, சிறுசீரகம். கரிச்சீரகம். [நல் + சீரகம் →நற்சீரகம்.]
நற்சீனப்பால்	நற்சீனப்பால் naṟcīṉappāl, பெ. (n.) பரங்கிப்பட்டை; China root.
நற்செங்கல்	நற்செங்கல் naṟceṅgal, பெ. (n.) காவிக்கல் (யாழ்.அக);;(சீவக. 353, உரை);; ochre.
நற்செய்தி	நற்செய்தி1 naṟceyti, பெ. (n.) நல்லசெய்தி (வின்,);; good tidings, happy event. [நல் + செய்தி → நற்செய்தி.] நற்செய்தி2 naṟceyti, பெ. (n.) எசுபன் வாழ்வு. அறவுரை குறித்து, புதியஏற்பாட்டில் நால்வர் எழுதிய குறிப்புகள் gospel. [நல்செய்தி → நற்செய்தி.]
நற்செய்தியாளர்	நற்செய்தியாளர் naṟceytiyāḷar, பெ. (n.) புதியஏற்பாட்டில் நற்செய்தியை எழுதியவர்; evangelist.
நற்சேவகன்	நற்சேவகன் naṟcēvagaṉ, பெ. (n.) கோடங் கிழங்கு; root of malabar glory. மறுவ, கார்த்திகைக் கிழங்கு. [நல் + சேவகன்,] 88 நற்பலம்
நற்சொல்	நற்சொல் naṟcol, பெ. (n.) நற்குறி மொழி: word of good omen. "gagsör- unremov| யிடத்து நற்செய்தி கேட்டது" (பு. வெ. 14. கொளு. உரை);. [நல் + சொல் - நற்சொல்.] விரிச்சி என்று இடைக்காலத்துக் குறிக்கப்பட்ட குறிமொழி இன்றைய அறிவியலுக்குப் பொருந்தாமை அறிக
நற்பகல்நாயகி	நற்பகல்நாயகி naṟpagalnāyagi, பெ. (n.) புதர் Gustairsp Glòly susness; kind of a thicket. இதன் இலைகள் பூக்களில் இருந்து மணநெய் எடுக்கப்படுகின்றது (மூலி. களஞ்);.

நற்பசல்	நற்பசல் narpasal, பெ. (n.) blue Vitriol.
நற்பசளை	நற்பசளை narpasaḷai, பெ. (n.) பசலை பார்க்க; See pasasa; [நல்பசளை- நற்பசளை.]
நற்படிரம்	நற்படிரம் narpaḍiram, பெ. (n.) சந்தனம்; Sandal wood paste. [நற்படிரம் - நற்படிரம்.]
நற்பரங்குன்றி	நற்பரங்குன்றி narparaṅguṉṟi, பெ. (n.) கடலுப்பு (சங்.அக.);: sea-salt. மறுவ. சிந்துப்பு. [நல் + பரம் + குன்றி- நற்பரங்குன்றி.]
நற்பலம்	நற்பலம் narpalam, பெ. (n.) வெட்பாலை; woolly dyeing roSebay. [நல் + பலம் - நற்பலம்.]
நற்பலா	நற்பலா narpalā, பெ. (n.) வேர்ப்பலா; trunk jack fruit. [நல் + பலா → நற்பலா.] வேர்ப்பகுதியில் காய்த்துப் பழுக்கும் சுவையுடைய பலா நற்பலா. உடல் நலத்திற்கு உகந்தது.
நற்பவளம்	நற்பவளம் narpavaḷam, பெ. (n.) நல்லபவழம்; good Coral. [நல் + பவளம் → நற்பவளம்.]
நற்பன்னகம்	நற்பன்னகம் narpaṉṉagam, பெ. (n.) பாம்பின் நஞ்சு; Snake poison. [நல்+பன்னகம் → நற்பன்னகம்.]

நற்பனை	நற்பனை naṟpaṉai, பெ. (n.) பெண்பனை: female palmyra tree. [நல்+பனை → நற்பனை.]
நற்பாசகெந்தி	நற்பாசகெந்தி naṟpācagendi, பெ.(n.) தனிக்கந்தகம்; pure sulphate.
நற்பாம்பு	நற்பாம்பு naṟpāmbu, பெ. (n.) நல்லபாம்பு; Cobra (சா.அக.); [நல் + பாம்பு → நற்பாம்பு.]
நற்பாலை	நற்பாலை1 naṟpālai, பெ. (n.) பாலை மரவகை (மாட்டுவா, 47);; a tree. [நல்பாலை → நற்பாலை.] நற்பாலை2 naṟpālai, பெ. (n.) பாற்சோற்றுப் பாலை; milk - tree. [நல்யாலை → நற்பாலை.]
நற்பிரியம்	நற்பிரியம் naṟpiriyam, பெ.(n) 1. மிக்க அன்பு (யாழ்.அக.);; intimacy. 2. பற்படாம் (மலை.);: a chick weed. [நல் +skt:பிரியம்.]
நற்பிறப்பியல்	நற்பிறப்பியல் naṟpiṟappiyal, பெ. (n.) மக்கள் இனத்தின் பண்புகளை உயர்த்துவதற்கான, வழிகளை ஆராயும் இயல்; eugenics. மரபுநிலை, சூழ்நிலை ஆகிய இரண்டினாலுமே, மக்கட் பண்புகள் உருவாக்கப் படுகின்றன. ஆனால், இவ்வியல் மரபினை மட்டுமே, முதன்மையானதாக எடுத்துக்கொண்டு செயல்படுகிறது.
நற்பிடகம்	நற்பிடகம் naṟpiḍagam, பெ. (n.) வாதுமைக் கொட்டை; almond [நல் +பிடகம் → நற்பிடகம்.]

நற்பீர்க்கு	நற்பீர்க்கு naṟpīrkku, பெ. (n.) கறிப்பீர்க்கு; Common luffa. [நல்பீர்க்கு → நற்பீர்க்கு.] பேய்ப்பீர்க்கு காட்டுப்பீர்க்கு, கறிப்பீர்க்கு எனும் மூவகையுள் கறிப்பீர்க்கு மட்டுமே உண்பதற்குப் பயன்படுவதால், நற்பீர்க்கு என வழங்கலாயிற்று.
நற்பு	நற்பு naṟpu, பெ. (n.) நன்மை; goodness. "நற்புடைய நாடமிர்து" (சிறுபஞ். 4);. [நல்' → நல்பு → நற்பு.] ஒருகா. நன்பு → நற்பு.வலித்தல் திரிபு.
நற்புத்தி	நற்புத்தி naṟputti, பெ. (n.) 1. அறிவுரை; advice, good counsel. 'அவனுக்கு நற்பத்தி சொன்னேன்' (உ.வ.);. 2. நல்லறிவு; rightmindedness. உனக்கு நற்புத்தி இல்லையே(இக்.வ.); [நல் + புத்தி → நற்புத்தி.]
நற்புதிற்பு	நற்புதிற்பு naṟpudiṟpu, பெ. (n.) நன்மைதீமை (நெல்லை);; the good and the bad of a thing, merits and defects. மறுவ நன்மைதின்மை
நற்புறம்	நற்புறம் naṟpuṟam, பெ. (n.) துணிகளிலும், கடிதங்களிலும் அச்சிட்ட வடிவம், செம்மையாகத் தோன்றும் பக்கம் (இ.வ.); right side, as of a fabric. [நல்→ புறம் → நற்புறம்.]
நற்போசனம்	நற்போசனம் naṟpōcaṉam, பெ. (n.) 1. நல்ல சாப்பாடு ; rich meals dainty dish. 2. காய்கறியுணவு; vegetable food. [நல் + Skt போசனம் → நற்போசனம்.] [நல் + போசனம்.] வடமொழியாளர்கள் புலால் உணவை வெறுத்தமையால், நற்போசனம் என்ற தலைப்புச்சொல்லிற்கு காய்கறியுணவு என்று வலிந்து பொருள் கூறுவர். நல்ல உணவு என்பது புலால் உணவாகவும்
நற்போர்	நற்போர் naṟpōr, பெ. (n.) அறநெறி தவறாத போர்; war in conformity with the traditional code of honour. "நற்போரோடா வல்லிற்றறூணி நாற்றி" முல்லை. 38). [நல் + போர்=நற்போர்.]

நற்றங்கொற்றனார்	நற்றங்கொற்றனார் narraṅgorraṉār, பெ.(n.) சங்க காலப்புலவர்; a poet of Sangam period. நற்றிணையில் 136ஆம். பாடல் இவரியற்றியதாகும். "திருந்துகோ லெல்வளை வேண்டியா னழவும் அரும்பிணி யுறுநர்க்கு வேட்டது கொடாஅது மருந்தாய்ந்து கொடுத்த அறவோன் போல என்னை வாழிய பலவே பன்னிய மலைகெழு நாடனொடு
நற்றத்தம்	நற்றத்தம் narrattam, பெ. (n.) நற்றத்தனார் இயற்றிய ஒரு யாப்பு நூல் (யாப்.வி.);. a treatise on prosody narrattaṇār.
நற்றத்தனார்	நற்றத்தனார் narrattaṉār, பெ. (n.) அகத்தியரின் மாணாக்கர், பன்னிருவருள் நற்றத்தமென்று வழங்கும் யாப்பிலக்கண மியற்றியவர் (யாப்.வி. 1, பக், 16); the author of narrattam, said to be one of the 12 disciples of Agattiyar. [நல்தத்தனார் → நற்றத்தனர்.]
நற்றம்	நற்றம் narram, பெ. (n.) நல்ல தன்மை நல்ல பண்பு; goodness. "நாயினே செய்த குற்ற நற்றமாகவே கொள் ஞாலநாதனே' (திவ். திருச்சந். 111);. [நற்று → நற்றம்.]
நற்றமனார்	நற்றமனார் narramaṉār, பெ. (n.) புகழ்பெற்ற சங்கப்புலவர்; a famous Sangam poet. "தோளே தொடிகொட் பானா கண்ணே வாளிர் வடியின் வடிவிழந் தனவே நுதலும் பசலை பாயின்று திதலைச் சில்பொறி யணிந்த பல்கா ழல்குல் மணியே ரைம்பால் மாயோட் கென்று வெவ்வாய்ப் பெண்டிர் கௌவை தூற்ற நாமுறு துயரஞ் செய்யல. ரென்னுங் காமுறு தோழி காதலங் கிளவி இரும்புசெய் கொல்லன் வெவ்வுலைத் தெளித்த
நற்றரி-த்தல்	நற்றரி-த்தல் narrarittal, 4 செ.கு.வி. (n.) நன்றாக நிலைத்தல்; to be well established, to settle firmy. "பெரிய திருவடி கழுத்திலே நற்றரிக்கவிருத்தல்" (திவ். திருமாலை, 10, வ்யா. பக். 47);. [நள்+தரி →நற்றரி-]
நற்றலைதேவி	நற்றலைதேவி narralaitēvi, பெ. (n.) கரிசலை'பார்க்க;see karisalai. [நல் +தலை+ தேவி]
நற்றவம்	நற்றவம் narravam, பெ. (n.) வீடு பெறுதற்குச் செய்யும் தவம்; penance with a view to salvation. "நற்றவஞ் செய்வார்க்கிடம்" (சீவக. 77);. [நல் +தவம் → நற்றவம்.]

நற்றவமூர்த்தி	நற்றவமூர்த்தி nar̲r̲avamūrtti, பெ. (n.) புத்தன் (திவா.);; Buddhan. [நல் +தவம் → நற்றவம் +மூர்த்தி.]
நற்றாய்'	அஅன்ன ஆவன்னா aan̲n̲aāvan̲n̲ā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம்
நற்றாய்	நற்றாய் nar̲r̲āy, பெ. (n.) செவிலித்தாய்; foster mother. [நல் + தாய் → நற்றாய்.] தோழியின் நற்றாயாகிய செவிலியை அன்பு மிகுதி பற்றிக் கூறப்படுவது.
நற்றாளி	நற்றாளி nar̲r̲āḷi, பெ. (n.) 1. தாளிக்கொடி; hedge bind weed. 2. சிறுதாளி; common creamy white bindweed. [நல் +தாளி → நற்றாளி.]
நற்றானம்	நற்றானம் nar̲r̲ān̲am, பெ. (n.) தலைவனியற் பெயரின், முதன்மூன்றெழுத்துகளும், சிற்றிலக்கியத்தில், முதற்கண் வருமாறு பாடும், நன்மை விளைவிக்குஞ் செய்யுட்டானம் (பிங்); a metrical device by which the first three letters of the name of the hero of a poem are made its opening letters, considered auspicious, [நல்தானம் → நற்றானம்.]
நற்றிணை	நற்றிணை nar̲r̲iṇai, பெ. (n.) பன்னாடு தந்த பாண்டியன் மாறன்வழுதி தொகுப்பித்ததும். எட்டுத்தொகையுள் ஒன்றானதும், அகப் பொருளைப் பற்றியதுமான தொகைநூல்; a classical anthology in Tamil, treating of aga-p-porul compiled by pannādu-tandapāndiyan-mâran-valudi, one of ettu-t-togai [நல் +திணை → நற்றினை.] நல்=நன்மை பயப்பது. திணை = ஒழுக்கம். எந்நிலையிலும் எக்காலத்தும் வாழும் மாந்தர்தம் வாழ்வியல் நெறிகளைக் கூறும்பாடல். புறப்பாடல் நானூற்றைத் தொகுத்தபோது, ஆயிரத்து இருநூறு இருக்கவே, அவற்றுள் எட்டடிக்கு உட்பட்ட நானூறு பாடல்களைக் குறுந்தொகை என்றும், முப்பத்து மூன்றடிக்கு உட்பட்ட நானூறு பாடல்களை, அகநானூறு என்றும், வரையறுத்தபின், இடைப்பட்ட ஒன்பது அடிமுதல் பதினைந்து அடி வரை இருந்த பாடல்களை, நற்றினை நானூறு என்றும் வகுத்தமை உணரலாம். ஒருகா. நள் + திணை =நட்டிணை: ஈன்று நடுப்பட்ட அடிகள் கொண்டநூல் என்றுவழங்கி, நற்றிணை எனத் (நல் + திணை); திரிந்திருக்கலாம். நற்றிணைப் பாடல்கள் பழமையில் புதுமையைக் கூறுவன வாய் அமைந்துள்ளன. தொகுக்கப்பட்ட காலத்திலேயே நல் எனும் அடைச்சொல்லைப் பெற்றுள்ளன. "முந்தை இருந்து [illegible] (நற் 355);

நற்றிறம்	நற்றிறம் naṟṟiṟam, பெ. (n.) 1. அறநீதிநெறி; righteous course. நற்றிறம் படராக் கொற்கை வேந்தே" (சிலப். வழக். 66);. 2. நோன்பு; vow. நற்றாய் தனக்கு நற்றிறஞ் சாற்றி" (மணிமே. 22:99);. [நல் + திறம் → நற்றிறம்.]
நற்று	நற்று naṟṟu, பெ. (n.) நன்மை; that which is good. "நற்றாங்கதி யடைவோமெனில்" (திருவாச. 34:5);. [நல் +து=நற்று.]
நற்றுடி	நற்றுடி naṟṟuḍi, பெ. (n.) 1. நாவல்மரம்; iambu. 2. வேர்; tree root.
நற்றும்பை	நற்றும்பை naṟṟumbai, பெ. (n.) 1. மூலிகை வகையுளொன்று; a kind of medicine. 2. காசித்தும்பை; flower toombay. [நல் +தும்பை → நற்றும்பை]
நற்றுளசி	நற்றுளசி naṟṟuḷasi, பெ. (n.) நல்லதுளசி; holy basil. [நல் +துளசி=நற்றுளசி.] நாய்த்துளசி போன்று பயன்பாடாத் தன்மையினின்று, கடவுள் வழிபாட்டிற்கும் நுண்ணியிர் ஒழிப்பிற்கும், மருத்துவத்திற்கும் பயன்படும் தன்மையினால், இஃது நற்றுளசி என்றாயிற்று.
நற்றுளி	நற்றுளி naṟṟuḷi, பெ. (n.) 1. அத்திப்பிசின்; gum of fig tree. 2. அத்திமரம்;(சா.அக);; fig tree [நல்துளி → நற்றுளி] பிசின் துளித்துளியாய்க் கசிந்து படிவதாலும், அத்திப்பழத்தின் உள்விதை துளித்துளியாய் இருத்தலாலும், இப்பெயர் பெற்றது.
நற்றுக்கம்	நற்றுக்கம் naṟṟukkam, பெ. (n.) அயர்ந்த தூக்கம்; deep sleep [நல் +தூக்கம்.] மறுவ. ஆழ்ந்த உறக்கம், ஆழ்துயில், நீடுதுயில்.
நற்றுபம்	நற்றுபம் naṟṟubam, பெ. (n.) 1. சாம்பிராணி; frankincense, benzoin. 2. நறுமணத் தீபம்; fragrant fume. [நல் +sktதூபம் → நற்றுபம்.]

நற்றேசி	நற்றேசி naṟṟēci, பெ. (n.) கழுதை; ass [நல்தேசி → நற்றேசி.]
நற்றோழி	நற்றோழி naṟṟōḻi, பெ. (n.) அருமைத் தோழி: good, faithful maid. "பாடுகம் வா வாழிதோழி நற்றோழி பாடுற்று" (கலித். 41); [நல் + தோழி → நற்றோழி]
நற	நற naṟa, பெ. (n.) நறவு, 1.2 பார்க்க: see narvu, 12 "கொழு நீர் நறப்பருகும் பெரு நீர்மை யளிகுலமே" (திருக்கோ. 123);. [நறா → நற.]
நறதியா	நறதியா naṟadiyā, பெ. (n.) 1. வட்டத்துத்தி (சா.அக..);; rox burghs lotus croton. 2. பூசனிவகை; a kind of pumking.
நறநறப்பு	நறநறப்பு naṟanaṟappu, பெ. (n.) மன வேற்றுமை (இ.வ..);; strained relationship. estrangement. [நற + நறப்பு.] இஃது, இரட்டைக்கிளவி,
நறநறவெனல்	நறநறவெனல் naṟanaṟaveṉal, பெ. (n.) நறநறெனல் பார்க்க;see naranarenal.
நறநறெனல்	நறநறெனல் naṟanaṟeṉal, பெ .(n) பல்லைக் கடித்தற் குறிப்பு; grinding the teeth. 2. சுரசுரப்புக் குறிப்பு; roughness, hardness. [நறநற + எனல்]
நறம்பருப்பு	நறம்பருப்பு naṟambaruppu, பெ. (n.) நறுமருப்பு (சங்.அக.);; green ginger. மறுவ. இஞ்சி. [நறுமை + பருப்பு=நறும்பருப்பு.] ஒ.நோ. செந்தாமரை.

நறவம்	நறவம் naṟavam, பெ. (n.) 1. தேன்; honey. "விரையார் நறவந் ததும்பு மந்தாரத்தில்" (திருவாச. 6:36);. 2. கள்; loddy. "அன்பெனு நறவ மாந்தி" (கம்பரா. நாட்டுப். 1);. 3. பால்; milk. "கோசொரி நறவ மென்ன" (கம்பரா. சேதுப. 25.);. 4. நன்மணம் (யாழ்.அக.);: fragrance. 5. சாப்பிரா (மலை.);; ornotto. 6. மயிற் கொன்றை: peacocks crest. "நறவுமலி பாக்கத்து" (குறுந் 394);. 7. மணந்தருங் கொடி வகை; a kind of creeper. "நந்தி நறவம் நறும்புன் னாகம்" (குறிஞ்சிப். 91);. 8. குங்குமம் (மலை.);; saffron. 9. ஞாழல் (மலை);; fotetid Cassia. [நறவு + அம் → நறவம்.]
நறளை	நறளை naṟaḷai, பெ. (n.) 1. மரவகை (சங்.அக.);; woolly heart-vine. 2. காட்டுப்பிரண்டை ; pedately seven-leaved vine. மறுவ, நறளைப் பூடு. நறளை:= நறளை வகையுள், இதுவும் ஒன்று. கொடியும் மரமுமாகக் கலந்து காணப்படுகிறது என்று சாம்பசிவ மருத்துவ அகரமுதலி கூறும். 1. புளநறளை; sore creeper. இஃது படர் கொடி வகையைச்சார்ந்தது. காட்டுப் பிரண்டை என்று அழைக்கப்படுவது. சித்தமருத்துவத்தில் தோல் நோய்க்கும், செரியாமைக்கும் சிறந்த மருந்தாவது. 2. பெருநறளை; heart-leaved wine tree. மரவகையைச் சார்ந்தது. இதன் காய்கள் மேற்பக்கம் தட்டையாகவும், அடிப்பகுதி நான்கு பிரிவினதாயு மிருக்கும். இதனுள் நான்கு விதைகள் அமைந்துள்ளன. மழைக்காலத்திற் பூக்கும். இம் மரத்தின் பூக்கள் சிறியன. பச்சை நிறத்தன. 3. பெரும்புளி நறளை; large acid naralay.

நறா	நறா naṟā, பெ. (n.) 1. தேன் (வின்.); honey. 2. கள்; toddy. "அடுநறாக் காமம் போற் கண்டார்" (குறள், 1090);. 3. நறுமணம் (வின்);: odour, fragrance. [நறு → ஆ =நறா.]
நறு	நறு naṟu, பெ, (n.) அகல்; Coromandel allanto.
நறுக்கரிசி	நறுக்கரிசி naṟukkarisi, பெ. (n.) பாதிவெந்த சோறு (நெல்லை);; rice half-boiled. மறுவ, நொறுக்கரிசி, [நறுக்கு + அரிசி.] [ஒருகா. நலுக்கரிசி → நறுக்கரிசி.]
நறுக்கு	நறுக்கு1 naṟukkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வெட்டுதல்; to cut of. "கைக்கத்திரிகை யிட்டு நறுக்கின தலையாட்டத்தினை யுடைய பரிகள்"(பு. வெ.3:10, உரை);. 2. துண்டித்தல்; to mince, chop. கன்னலிடு மாலையினறுக்கிடுதி (காசிக. சிவகன்மா. இயமன் 42);. 3. நொறுக்குதல்; to smash. க. நாக்கு தெ. நருக்கு;ம, நறுக்குக [நறுங்கு → நறுக்கு-] [நறுக்குதல் = வெட்டுதல், துண்டித்தல் நொறுக்குதல். உன்னைக் கண்டங் கண்டமாய் நறுக்குகிறேன் பார் என்னும் உலகவழக்கினை நோக்குக.] நறுக்கு naṟukku, பெ. (n.) 1. துண்டு; piece cut off. 2, ஒலைச்சீட்டு; an Ölai bond, note of hand. 3. பெருவங்கியம் (நாகசுரத்தின்); நாக்கு (வின்.);; mouth piece of a pipe or Clarionet. மறுவ. தாழ்குரல், துளைக்கருவி, இசைக் குழல். [நறு → நறுக்கு (வே.க.3.9);.]
நறுக்குக்கொடிச்சி	நறுக்குக்கொடிச்சி naṟukkukkoḍicci, பெ, (n.) தொழுகண்ணி; telegraph plant.

நறுக்குச்சீட்டு	நறுக்குச்சீட்டு naṟukkuccīṭṭu, பெ. (n.) நறுக்கு 2 (வின்); பார்க்க;see marukku, 2. [நறுக்கு +சீட்டு.]
நறுக்குத்திப்பலி	நறுக்குத்திப்பலி naṟukkuttippali, பெ. (n.) நறுக்கிய திப்பிலி வேர்த்தண்டு; pepper-stalk cut in small pieces. மறுவ. தேசாவரம், திப்பிலிமூலம், கண்டத்திப்பிலி. [நறுக்கு + திப்பலி.]
நறுக்குத்தெறித்தாற்போல்	நறுக்குத்தெறித்தாற்போல் naṟukkutteṟittāṟpōl, கு.வி.எ. (adv.) தெளிவாகவும் சுருக்கமாகவும்; succinctly. எதைப்பற்றியும் நறுக்குத்தெறித்தாற்போல் பேசுவதில், அவர் கைதேர்ந்தவர் (இ.வ.);. மறுவ, செறிவாக.
நறுக்குநெட்டி	நறுக்குநெட்டி naṟukkuneṭṭi, பெ. (n.) 1.நெட்டி; sola-pith. 2. நறுக்கிய நெட்டிவேர்; root of the pith cut to make pith-toys.
நறுக்குப்புறுக் கென	நறுக்குப்புறுக் கெனல் naṟukkuppuṟukkeṉal, பெ. (n.) அரிசி முதலியன வெந்ததும், வேகாததுமாயிருத்தற் குறிப்பு (நாஞ்.);; expr: signifying half-boiled condition, as of rice. [நறுக்கு + புறுக்கு + எனல்.]
நறுக்குமுறுக்கெனல்	நறுக்குமுறுக்கெனல் naṟukkumuṟukkeṉal, பெ. (n.) கடினமானவற்றைக் கடித்துத் தின்னும் ஒசைக்குறிப்பு; onom signifying biting sound of hard food-items. நறுக்குமுறுக்கென்று அரிசிமுறுக்கைக் கடித்தான் (உ.வ.); [நறுக்கு + முறுக்கு + எனல்.]
நறுக்குமுறுகெனல்	நறுக்குமுறுகெனல் naṟuggumuṟugeṉal, பெ. (n.) பொறாமைக்குறிப்பு: expr signifying jealously or envy. "சிசுபாலாதிகள் நறுகுமுறு கென்றால்" (ஈடு. 6:9:5);. [நறுகு +முறுகு + எனல்.]

நறுக்குமூலம்	நறுக்குமூலம் naṟukkumūlam, பெ. (n.) 1. கண்டத்திப்பலி (தைலவ. தைல);; root of long-pepper. 2. வெட்டிவேர் (மூல.அ,);; black cuscuss root. 3. நன்னாரிவேர் (சா.அக.); SaraSaparilla. [நறுக்கு + மூலம்.]
நறுக்குவெட்டி	நறுக்குவெட்டி naṟukkuveṭṭi, பெ. (n.) வெட்டிநெட்டி; the stalathe.
நறுக்கென்று	நறுக்கென்று naṟukkeṉṟu, கு.வி.எ (adv.) 1. கள்ளென்று வலிக்கும்படியாக; sharply. பாடத்தைக் கவனிக்காது. பேசிய மாணவன் தலையில் ஆசிரியர் நறுக்கென்று குட்டினார். இ.வ.) 2. சுருக்கென்று மனதில் பதியும்படியாக briefly. மேடையில் ஏறி நறுக்கென்று நாலுவார்த்தை பேசிவிட வேண்டும் போலிருந்தது. (இ.வ.); [நறுக்கு + என்று.]
நறுங்கரந்தை	நறுங்கரந்தை naṟuṅgarandai, பெ. (n.) கரந்தை வகை (யாழ்.அக);; sweet basil. மறுவ. சிவகரந்தை நாறு கரந்தை [நறும் + கரந்தை.] பண்பு முன்னொட்டுப்பெயர்.
நறுங்கல்	நறுங்கல் naṟuṅgal, பெ. (n.) நருங்கல் (இ.வ.); பார்க்க;see narungal. [நருங்கல் → நறுங்கல்.]
நறுங்கற்றாழை	நறுங்கற்றாழை naṟuṅgaṟṟāḻai, பெ. (n.) கற்றாழை வகை; alce.
நறுங்கு-தல்	நறுங்கு-தல் naṟuṅgudal, 5. செ.கு.வி (v.i.) வளர்ச்சி குறைதல்; to be stunted. அவன் நறுங்கிப் போய்விட்டான். க. நலுகு (9); [நுறு → நுறுங்கு → நறுங்கு-] நுல் எனும் வேரடியினின்று, கிளைத்த இச் சொல் நொறுங்குதல், பொடியாக்குதல் எனும் பொருண்மையினை அடிப்படையாகக் கொண்டது அடுத்த நிலையில் தேய்கையாதல் வளர்ச்சி

நறுங்குறிஞ்சி	நறுங்குறிஞ்சி naṟuṅguṟiñji, பெ. (n.) நல்ல குறிஞ்சி; cone head.
நறுசுவொறுசாக	நறுசுவொறுசாக naṟusuvoṟusāka, வி.எ. (adv.) 1. செட்டாக; thritily. அவள் நறுசு வொறுசாகப் பரிமாறுவாள் (உ.வ.);. 2. நேர்த்தியாக; neatly. மறுவ, சிக்கனமாக [நறுவிசு → நறுசு.] 'வி' = இடைக்குறை, நறுகவொறுசு + ஆக கட்டுச்செட்டாக வாழ்தலையும், சிக்கன மாயிருத்தலையுங், குறித்ததென்க
நறுஞ்சோதி	நறுஞ்சோதி naṟuñjōti, பெ. (n.) நறுமணப்பூ: a fragrant flower. [நறும் + Skt சோதி]
நறுதடி	நறுதடி naṟudaḍi, பெ. (n.) அடைகல் (யாழ்ப்); goldsmiths anvil attached to a block. [நறுக்கு+ தடி → நறுதடி.]
நறுடிக்குற்றி	நறுடிக்குற்றி naṟuḍikkuṟṟi, பெ. (n.) அடைகற் கட்டை (வின்.);; anvil-block of goldsmiths. [நறுக்குத்தடி → நறு+ சதடி +குற்றி]
நறுந்தக்காளி	நறுந்தக்காளி naṟundakkāḷi, பெ. (n.) தக்காளி வகை; Winter cherry.
நறுந்தாது	நறுந்தாது naṟundātu, பெ. (n.) 32 ஓமாலிகை களுளொன்றான நறுமணச்சரக்கு (சிலப். 6:7, உரை);. [நறும் +sktதாது]

நறுந்தாளி	நறுந்தாளி naṟundāḷi, பெ. (n.) ஒருவகை நறுமணச்செடி வகை; a kind of fragrant plant. மறுவ, நறுநகை [நறும் +தாளி.] இதன் இலையைக் கீரையாக உபயோகிக்க உள்ளுறுப்பின் எல்லாவித அழலை, புண் முதலியன குணமாகும்.
நறுந்தேன்	நறுந்தேன் naṟundēṉ, பெ. (n.) கொம்புத்தேன்; medicinal honey.
நறுந்தை	நறுந்தை naṟundai, பெ. (n.) நறுந்தாளி (சா.அக.); பார்க்க;see narundāl. [நறு → நறுந்தை.]
நறுந்தைலம்	நறுந்தைலம் naṟundailam, பெ. (n.) நறுமண நெய்மம்; balsam.
நறுந்தொகை	நறுந்தொகை naṟundogai, பெ. (n.) அதிவீரராம பாண்டியனியற்றிய ஒரு (நீதி);நூல்; a minor didactic work by a pāndiyan king, kulaségaran, who ruled at korkai. [நறும் +தொகை.] மறுவ வெற்றிவேற்கை. "கற்கைநன்றே" கற்கைநன்றே பிச்சைப்புகினும் என்பதுபோன்ற பல்வகை நற்கருத்துப் பாக்களைக் கொண்ட குழந்தை இலக்கியம்.
நறுந்தொடை	நறுந்தொடை naṟundoḍai, பெ. (n.) மணமுள்ள மாலை (வின்.);: fragrant garland. மறுவ. தொங்கல். [நறும் + தொடை]
நறுநறெனல்	நறுநறெனல் naṟunaṟeṉal, பெ. (n.) நறநறெனல் பார்க்க;see nara-narenal. [நறு → நறு + எனல்.]

நறுநன்றி	நறுநன்றி naṟunaṉṟi, பெ. (n.) நன்னாரி (பதார்த்த. 492);; Indian sarsasparilla. [நறு + நன்று + இ.] நறுநன்றி = நறுமணமிக்க கொடி.
நறுநாழி	நறுநாழி naṟunāḻi, பெ. (n.) நிறை நாழி (இ.வ.);: a measure filled with paddy. [நறு + நாழி.] திருமணம் முதலிய நன்னிகழ்வுகளில் மங்கலக்குறியாகப் படியில் நெல் வைத்து நிரப்பிய, நாழி.
நறுநாற்றம்	நறுநாற்றம் naṟunāṟṟam, பெ. (n.) நறுமணம் (வின்,);; fragrance. [நறு + நாற்றம்.] மனங்கவரும் இனிமையான மணம்.
நறுநிண்டி	நறுநிண்டி naṟuniṇṭi, பெ. (n.) நன்னாரி; sarasa parilla (சா.அக.);
நறுநுதல்	நறுநுதல் naṟunudal, பெ. (n.) அழகிய நெற்றியையுடைய பெண்; damsel, lady, as having a beautiful forehead. மறுவ. நன்னுதல் [நல் +நுதல்]
நறுநெய்	நறுநெய் naṟuney, பெ. (n.) ஆவின் நெய் (சா.அக.);; cows ghee of the best quality. [நறும் + நெய்.]
நறும்பிசின்	நறும்பிசின் naṟumbisiṉ, பெ. (n.) 1. கரிய போளம்; socorine aloe. 2. இனிய மணமுள்ள பிசின்வகை;(யாழ்.அக);; a kind of fragrant gum. "நறும்பிசி னாகண நற்கோட்டம்" (சிலப். 7. 76, அரும். மேற்கோள்);. [நறும் + பிசின்.]

நறும்பிளி	நறும்பிளி naṟumbiḷi, பெ. (n.) மரவகை; South Indian pine. [நறும்+புளி → பிளி.]
நறும்பு-தல்	நறும்பு-தல் naṟumbudal, 5 செகுன்றாவி & செ.கு.வி. 1. பல்லைக் கடித்தல் (யாழ்ப்);; to grind the teeth, gnash. 2. பல்லால் கடித்தல்; to bruise. Crush between the teeth. தெ. நறுமு. [நறு → நறும்பு-]
நறும்புகை	நறும்புகை naṟumbugai, பெ. (n.) நன்மணங்கமழும் தீச்சுடர் ; incenser perfume. புகை தீபத்திற்கு ஆகிவருதலின் பண்புத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை. [நறும் + புகை.]
நறும்புல்	நறும்புல் naṟumbul, பெ. (n.) நறுமப்புல்; fragrant grass.
நறும்புன்னை	நறும்புன்னை naṟumbuṉṉai, பெ. (n.) 32 ஓமாலிகைளு ளொன்றான நறுமணச்சரக்கு. a fragrant substance, one of 32 omáligai. "நண்ணு நறும்புன்னை நறுந்தாது" (சிலப். 6. 77. உரை);. [நறும் + புன்னை.]
நறுமகாசீரம்	நறுமகாசீரம் naṟumakācīram, பெ. (n.) நற்சீரகம் ; cumin seed.
நறுமண்	நறுமண் naṟumaṇ, பெ. (n.) மகளிர் கூந்தலிற் றேய்த்துக் கொள்ளும், இனியமணங் கமழும் மண்; a fragrant earth, used in dressing womens hair. "கூந்த ன்றுமண் சாந்தொடு கொண்டு" (பெருங், உஞ்சைக். 40, 28);. [நறும் +மண்.]
நறுமணத்தக்காளி	நறுமணத்தக்காளி naṟumaṇattakkāḷi, பெ. (n.) சிவப்பு மணித்தக்காளி; red indian hounds berry.

நறுமரம்	நறுமரம் naṟumaram, பெ. (n.) பெருமரம்; tooth-leaved tree of heaven, [L]. [நறும் + மரம்.]
நறுமருப்பு	நறுமருப்பு naṟumaruppu, பெ. (n.) இஞ்சி (சூடா.);; green ginger. [நறும் + மருப்பு.] மறுவ, நறும்பருப்பு
நறுமா	நறுமா naṟumā, பெ. (n.) 1. அற்பம் (வின்);: insignificance. 2. அற்பன் (வின்.);; mean, vile person. 3. வெறுமைn (யாழ். அக.);; bareness, emptineSS. [நறும+ மா.]
நறுமாதுளம்	நறுமாதுளம் naṟumātuḷam, பெ. (n.) தித்திப்பு மாதுளை (தைலவ. தைல. 135.);; sweet pomegranate. [நறும் + மாதுளம் → மாதுலம்.]
நறுமு	நறுமு1 naṟumu, 5 செ.கு.வி. (v.t.) பல்கலைக்கடித்தல் (யாழ்ப்.);; to grinds the teeth, gnash. [நற → நறு → நறுமு-] நறுமு2 naṟumu, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) பல்லாற் கடித்தல்; to bruise, crush between the teeth. [நறு → நறுமு-]
நறுமுருங்கை	நறுமுருங்கை naṟumuruṅgai, பெ.(n) முருங்கை வகை; drum-stick.
நறுமுறு-த்தல்	நறுமுறு-த்தல் naṟumuṟuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. முறுமுறுத்தல்; to grumble, mutter, murmur. 2. உறுமுதல் (வின்.);; to growl, as Cats, dogs. 3. பொறாமை, கொள்ளுதல் to envy. "நறுமுறு தேவர் கணங்களெல்லாம்" (திருவாச. 9:5);. [நறு → நறு+ முறு-.]

நறுமுறெனல்	நறுமுறெனல் naṟumuṟeṉal, பெ. (n.) முறுமுறுத்தற் குறிப்பு; grumbling. "நாகாதிபனு மயனு மாலு நறு முறென்னவே"(அருட்பா, vi. மெய்யருள்வி. 14);. [நறு + முறு + எனல்.]
நறுமுன்னை	நறுமுன்னை naṟumuṉṉai, பெ. (n.) முன்னமரம்; Indian head-ache tree.
நறுமை	நறுமை naṟumai, பெ. (n.) மணங்கவரும் நறுமணம்; odour, scent, perfume. 2. நன்மை (புறநா. 29);; goodness. க. நறு. [நறு → நறுமை.]
நறுமொறு-த்தல்	நறுமொறு-த்தல் naṟumoṟuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நறுமுறு- பார்க்க: see naru-muru. "இந்திரனு நறுமொறுப்ப நாவலர்கள் புகழ்ந்தேத்த" (விநாயகபு. 65, 7);. [நறு+முறு → நறு + மொறு-.]
நறுவட்டாணி	நறுவட்டாணி naṟuvaṭṭāṇi, பெ. (n.) 1. மிகு திறமை; extraordinary skill. 2. செயல்திறம், அறிவுடைமை; cleverness. 3. கருத்துப் பொருளேதுமின்றித் திறமையாகப் பேசுமாற்றல்; skill in meaningless Speech. [நறு+வட்டம் + ஆணி.]
நறுவல்லி	நறுவல்லி naṟuvalli, பெ. (n.) 1. செடிவகை; common sebesten. 2. பிண்ணாக்குச் செடி; jute. 3. செடி வகை; a species of jute. [நறுமை + வல்லி.]
நறுவிசு	நறுவிசு naṟuvisu, பெ. (n.) தூய்மை (இ.வ);; CleanlineSS. [நிறுவிது → நறுவிசு]

நறுவிலி	நறுவிலி naṟuvili, பெ. (n.) 1. சிறுநறுவிலி: Sebesten plum. 2. பெருநறுவிலி; large sebesten. 3. நாய் நறுவிலி; smaller sebesten. 4. அச்சிநறுவிலி; rough leaved sebesten. 5. சிறுமர வகை; oblong feather-nerwed. "நறுவிலி புனைந்து" (பெரியபு. ஆனாய. 15);. 6. சிறுமரவகை (பதார்த்த 384);; orangelongflowered Sebesten. மறுவ, விருசமரம். ம, நறுவரி. நறுவிலி நறுவிலி மரத்தின் மருத்துவக் குணத்தையும், தோற்றத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு, நான்கு வகையாகச் சாம்பசிவ மருத்துவ அகரமுதலி பிரித்துள்ளது. 1. பெரியநறுவிலி: நறுமணமிக்க, இன் சுவைக் கனிகளைத் தருவது. பல வண்ணப் பூக்கள் நிறைந்தது. அகண்ட வடிவுள்ள காய்களின் உட்பக்கம், நான்கு பிரிவுகளையுடையது. ஒவ்வொரு பிரிவிலும், ஒவ்வொரு விதையிருக்கும். வெட்டவெளியிலும், தோட்டங்களிலும் வைத்து வளர்க்கப்படும். கொட்டைக்களியைப் போன்ற சதைப்பற்று நிறைந்த இப் பழங்கள் உணவாகப் பயன்படுவன. இப்பழங்களிலிருந்து கரும்பிசின் தயாரிக்கலாம். பழக்கொட்டைகளின், நாளினின்று கயிறு திரிக்கலாம். தீர்க்கும் நோய்:- மரவண்டிகளுக்கு இம் மரம் மிகவும் ஏற்றது. இம் மரத்தின் வேரினைக் கருக்கு நீரிட்டுக் குடித்தால், தீராத எலும்புருக்கு நோய் குணமாகும். இம் மரத்தின் பட்டைகள் துவர்ப்புச் சுவை மிக்கவை. இப் பட்டைகளைக் கருக்கிப் பல் தேய்த்தால், வாய்நாற்றம் தீரும். 2. பொன்னறுவிலி: நறுவிலி வகையு ளொன்று. இந் நறுவிலிமரம் படர்ந்து கிளைக்குந் தன்மையது. இலைகள் அடர்ந்து வளர்வன. சாம்பல் நிறமுள்ள இம் மரப்பட்டைகளைக் கருக்கித் தோலில் தடவினால், தோல் மினுமினுக்கும். … குலை குலையாயிருக்கும் … பளபளப்பானது மென்மையானது
நறுவிலியிலைச்சவ்வு	நறுவிலியிலைச்சவ்வு naṟuviliyilaiccavvu, பெ. (n.) அல்குல் துளைக்குள்ளிருக்கும் நான்கு மடிப்புகளுள்ள கருங்கிய தசை; four rings or folds of the membrane in the vagina (சா.அக.);. [நறுவிலியிலை + சவ்வு.]
நறுவிலியிலைத்தசைமடிப்பு	நறுவிலியிலைத்தசைமடிப்பு naṟuviliyilaittasaimaḍippu, பெ. (n.) நறுவிலி யிலை யிலுள்ள சதைமடிப்பு; mysticle shaped nfleshy bodies. [நறுவிலியிலை + தசைமடிப்பு.] சதைத்திரட்சி மிக்க மாந்தர்தம், தசைபோல் தோன்றும் தசைமடிப்பு என்று. சாஅக கூறும். [நறுவிலியிலை + தசை மடிப்பு.]
நறுவிளம்பிஞ்சு	நறுவிளம்பிஞ்சு naṟuviḷambiñju, பெ. (n.) 1. நறுமணமிக்க , இளங்காய்; fragrant tender fruit. 2. நறுவிலிச் செடியின் இளங்காய்; the young fruits of Sebesten. [நறுவிளம் + பிஞ்சு]

நறுவிழி	நறுவிழி naṟuviḻi, பெ. (n.) நறுவிலி பார்க்க;see naruwil. [நறுவிலி → நறுவிளி → நறுவிழி]
நறுவுளி	நறுவுளி naṟuvuḷi, பெ. (n.) நறுவிலி (யாழ்.அக); பார்க்க;see naruwill. [நறுவிளி → நறுவுளி.]
நறுள்	நறுள் naṟuḷ, பெ. (n.) மரவகை; small lanceleaved olivelinden (a);
நறுளி	நறுளி naṟuḷi, பெ. (n.) 1. சிறுநறுவிலி: common Sebesten. 2. நறுள் மரவகை ; small lance-leaved Olievelinden tree. [நறுள் → நறுளி]

நறை	நறை naṟai, பெ. (n.) 1. தேன்; honey. "முறுக்க விழ் நறைக் கமலம்' தணிகைப்பு. பிரமணருள். 2). 2. கள் (பிங்); toddy. "வெண்ணிற நறை" (கம்பரா. உண்டாட்டு. 1.);. 3. நறுநாற்றம்: fragrance. நறைக்கண் மலிகொன்றை யோன்" (திருக்கோ. 258);. 4. நறும்புகை (பிங்);. incense. "நறையொடு துகளெழ" (கலித்.101);. 5. நறுமணப் பண்டம்: spices. "அருங் கலத்துப் பட்ட நறையாற் றாளித்து" (பெரியபு. சிறுத்தொண்ட 66);. 6. நறுமணக்கொடி வகை; a fragrant creeper. "நறை நார்த்தொடுத்த வேங்கையங் கண்ணி" (புறநா. 168);. 7. குற்றம் (சது.);, fault defect. க, ம, நறு. [நல் → நறு → நறை.]
நறைக்காய்	நறைக்காய் naṟaikkāy, பெ. (n.) சாதிக்காய்; nutmeg. "பைங்கொடி நறைக்கா யிடையிடுபு" (திருமுரு. 190);. [நறை + காய்.]
நறைன்கொடி	நறைன்கொடி naṟaiṉkoḍi, பெ. (n.) நறுமணக்கொடி ; a fragrant creeper. [நறு → நறை + கொடி.]
நறைசகி	நறைசகி naṟaisagi, பெ. (n.) நறைக்காய் பார்க்க;see narai-k-kāy. [நறை + Skt சகி.]

நறைபடுபுகை	நறைபடுபுகை naṟaibaḍubugai, பெ. (n.) கொழும்புகை; incense. [நறைபடு+ புகை] அகில் முதலான நறுமணப் பொருட்களினின்று வரும், மனங் கெழுமிய நறும்புகை. இப்புகையினை, நீராடிமுடித்த அரச அல்லது செல்வ மகளிர், தமது நெடுங்கூந்தலை உலர்த்துதற்பொருட்டுப் பயன் கொள்ளுவர் தமது கூந்தலுக்குச் செயற்கை மனம் ஊட்டுதற்குப் பயன்படுத்தியதாகக் குறுந்தொகையில் இறையனார் பாடிய பாடல் பகர்கின்றது. [நறைபடு + பகை]
நறையால்	நறையால் naṟaiyāl, பெ. (n.) பகன்றைக் கொடி (திவா.);;a creeper.
நன்கலந்தருநன்	நன்கலந்தருநன் naṉkalandarunaṉ, பெ. (n.) jeweller. "பொன்செய், கொல்லரு நன்கலந்தருநரும்" (சிலப்.5:31);. [நல் → நன் + கலம்+தருநன்.]
நன்கனம்	நன்கனம் naṉkaṉam, வி.எ. (adv.) நன்றாக; well. "நாவிடை நன்னூ னன்கன நவிற்றி" (மணிமே.13:24);. [நல் → நன் + கனம்.]
நன்காடு	நன்காடு naṉkāṭu, பெ. (n.) சுடுகாடு; cremation ground, used euphemistically. "சுடு காட்டை நன்காடு என்றலும்' (தொல்,சொல். 17, இளம்பூ);. [நல் → நன் + காடு.] நல் +மரம்=நன்மரம் என, மெலிமே வின் னணவும் என்று நன்னூல் கூறுமாறு வரவேண்டும். நல் + காடு = நற்காடு எனவருவது விதி விலக்காக "நன்காடு" என வழங்கி வருவது உ ணர்க. சுடுகாட்டை ஈங்கு

நன்கு	நன்கு1 naṉku, பெ. (n.) 1. நல்லது: that which is good. "நல்லவையு ணன்கு செலச்சொல்லு வார்" (குறள்,719.);. 2. மிகுதி (அக.நி.); abundance. 3. .996 (5–m.);; beauty "பொருளின் விளைவு நன்கறிதற்கு' (பு.வெ.1,4,கொளு.);. "கற்புடையாடன் மணாளரை விட்டிங் குறைகின்றது நன்குறுமோ" (சிவாக தேவியிமையம்பு);. 4. உடல்சநலம்; health. 5. இன்னலம்; welfare. 'இமையவர் காதல் பெற்று நன்காவரக் காண்டியால்" (கம்பராநகர்நீ24);. 6. நன்னி மித்தம் (நற்சகுணம்);; good omen. "நன்றி மதுரைப் பதியை நன்கொடு கடந்தார்' (திருவாத, பு.மந்திரி.38.);. 7. மகிழ்ச்சி; happiness. "ஆவி நன்குறா திருப்ப" (திருவாலவா.16:6);. [நல் → நன் → நன்கு.] நன்கு naṉku, வி.எ. (adv.) மிகவும்: thoroughly well. "இடைதெரிந்து நன்குணர்ந்து சொல்லுக சொல்லின் நடைதெரிந்த நன்மை யவர்" (குறள்,712);. [நல் → நல்கு →நன்கு.]
நன்குமதி-த்தல்	நன்குமதி-த்தல் naṉkumadiddal, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) மிகவும் உயர்வாகக் கருதுதல் (குறள்,195.உரை);, to respect, hold in high esteem. [நன்கு + மதி-]

நன்கொடை	நன்கொடை naṉkoḍai, பெ. (n.) 1. வெகுமதி: donation. சிலபள்ளிகளில் மாணவர்களைச் சேர்ப்பதற்கு நன்கொடை வாங்கு கிறார்கள் (இ.வ.);. வாழ்நாளில் தான்சேர்த்த பொத்தகங்களை எல்லாம் பொதுநூலகத்திற்கு நன்கொடையாகக் கொடுத்துவிட்டார். (உவ);. 2. பணிக்கொடை gratuity. 3. அறச் செயலுக்கான உதவி அல்லது மானியம்: benefaction, present. 4. முழு உரிமையுடன் கொடுக்கப்பட்ட தானம் (சட்டம்);; gift with full power of disposal conferred on the donee. [நல்' → நன் → கொடை → நன்கொடை]
நன்செய்	நன்செய்1 naṉcey, பெ. (n.) ஏரி நீர் பாயும் நிலம்; wet land, opp to pun-šey. [நல் → நன் → செய்.] நன்செய் naṉcey, பெ. (n.) நெல், கரும்பு வாழை போன்றவை விளையும் கழனி; special products Such as paddy, Sugarcane, banana Cultivated in wet land. [நல் → நன் → செய்.]
நன்செய்த்தரம்புன்செய்	நன்செய்த்தரம்புன்செய் naṉceyttarambuṉcey, பெ. (n.) 1. புன்செய்ப் பயிர் விளையும் நன்செய் நிலம்; wetland so poorly irrigated that it does not produce wet crops and is assessed at lower rates. 2. கலப்பினம்; mixed descent, mixed breed. [நன்செய் +தரம் + புன்செய்.] நன்செய் நிலத்தில் இரண்டு ஈடு நெல் விளைவித்துவிட்டு நிலக்கடலை எள் உழுந்து பயறு
நன்செய்ப்பயிர்	நன்செய்ப்பயிர் naṉceyppayir, பெ. (n.) நீர் அதிகம் தேவைப்படும் பயிர்; large quantity of water for irrigation. மழையில்லாமல், நன்செய்ப்பயிர் காய்கிறது. (உ.வ);. [நன்செய் + பயிர்]
நன்செய்மேற்புன்செய்	நன்செய்மேற்புன்செய் naṉceymēṟpuṉcey, பெ. (n.) நன்செய்த்தரம் புன்செய் பார்க்க;see man-sey-t-laram-pun-Sey. [நன்செய் + மேல் + புன்செய்.]

நன்செய்வான்பயிர்	நன்செய்வான்பயிர் naṉceyvāṉpayir, பெ. (n.) நன்செயில் விளையும் வெற்றிலை கரும்பு முதலியன: special products, such as betel, sugarcane, cultivated in wet land. [நன்செய் + வான் + பயிர்]
நன்சொல்	நன்சொல் naṉcol, பெ. (n.) 1. இன்சொல் (வின்.);; compliment, civil words. 2. நன்னலம் நல்கும் நல்லுரை good advice. 3. ஆறுதல் அல்லது தேறுதலுரை; profitable discourse words of comfort. [நன்மை + சொல்.]
நன்ஞானம்	நன்ஞானம் naṉñāṉam, பெ.(n.) சமண சமயத்தில் வழங்கும் (இரத்தினத் திரயம்); மும்மணிக் கொள்கைகளுளொன்று(சீவக.2813, உரை.);; right knowledge one of (irattina-t-tirayam); mummani-kkolgai (jaiṇa); [நன்மை +ஞானம்.] உடலைச் சமைத்து நன்னிலைக்கு உயர்த்தும் நல்லறிவு, சமணம் மும்மணிக் கொள்கையாகக்
நன்பகல்	நன்பகல்1 naṉpagal, பெ. (n.) நன்பகலந்தி பார்க்க: see nampagal-and. "நன்பக லவணீத்து (கலித்.74.10);. [நன்+ பகல்.] நன்பகல்2 naṉpagal, பெ. (n.) 1. அடியொத்த காலம்: high noon. "வளைவாய்க் கூகை நன்பகற்கு முறவும்" பட்டின.268.). 2. உச்சிக்காலம்: high noon, midday. "நன்பகல் வணித்து (கலித்.74.10);. 3. எப்பொருளும் நுகர்தற்கு நன்றாகி பகல்; ever utility of good noon. என்பெழுந்தியங்குமியாக்கையர் நன்பகல் (திருமுரு.1:30);.
நன்பகலந்தி	நன்பகலந்தி naṉpagalandi, பெ. (n.) உச்சிக்காலம்: high noon. "நன்பகலந்தி நடையிடை விலங்கலின்" (பொருந.46);. மறுவ, நடுப்பகல், உச்சிப்பொழுது, நண்பகல். [நன் + பகல்+ அந்தி]

நன்பலூர்ச்சிறுமேதாவியார்	நன்பலூர்ச்சிறுமேதாவியார் naṉpalūrcciṟumētāviyār, பெ. (n.) கழகக்காலப் புலவர்; an ancient Sangam poet. "தேம்படு சிமயப் பாங்கர்ப் பம்பிய குவையிலை முசுண்டை வெண்பூக் குழைய வானெனப் பூத்த பானாட் கங்குல் மறித்துரூஉத் தொகுத்த பறிப்புற இடையன் தண்கமழ் முல்லை தோன்றியொடு லிரை இவண்டுபடத் தொடுத்த நீர்வார் கண்ணியன் ஐதுபடு கொள்ளி அங்கை காயக் குறுநரி உளம்புங் கூரிருள் நெடுவிளி சிறுகட் பன்றிப் பெருநிரை கடிய முதைப்புணங் காவலர் நினைத்திருந் தூதுங் கருங்கோட் டோசையொ டொருங்குவந் திசைக்கும் வன்புலக் காட்டுநாட் டதுவே அன்புகலந்து ஆர்வஞ் சிறந்த சாயல் இரும்பல் கூந்தற் றிருந்திழை யூரே." (அகநா.94);.
நன்பன்	நன்பன் naṉpaṉ, பெ. (n.) சணல் (மலையக);. sunn-hemp.
நன்பால்	நன்பால் naṉpāl, பெ. (n.) நல்லொழுக்கம் moral conduct. "நன்பால் பசுவே துறந்தார் பெண்டிர் பாலர் பார்ப்பார்" (சீவக.443);. [நன்மை + பால்.]
நன்பு	நன்பு1 naṉpu, பெ. (n.) 1. நன்மை; goodness. 2. சிறப்பு, மேன்மை, மேம்பாடு; excellence. "நன்புளோர் வியந்தாரில்லை" (திருவாலவா. 16.12.);. தெ. நன்பு. மறுவ, நயம், செம்மை. நன்பு2 naṉpu, வி.எ. (adv.) செவ்வையாய், செம்மையாய், நன்றாய்; well. "நன்புருகி ஞானச் சுடர்விளக் கேற்றினேன்'(திவ்.இயற்.2:1);. [நல் → நன் → நன்பு]
நன்பொருள்	நன்பொருள் naṉporuḷ, பெ. (n.) 1. அடிப்படைச்சமயக்கோட்பாடு, மெய்யியல் கொண்முடிபு; fundamental doctrines of a religion. "மெய்த்திறம் வழக்கு நன்பொருள் வீடெனும் (மணிமே.1:11);. 2. மகன்; son. "நங்கை நீ நடக்கவேண்டு நன்பொருட் கிரங்கல் வேண்டா" (சீவக.267);. [நன்மை + பொருள்.]

நன்மக்கட்பேறு	நன்மக்கட்பேறு naṉmakkaṭpēṟu, பெ. (n.) நன்மக்கள் பார்க்க; see man-makkal. [நன்மக்கள் + பேறு.] முதல்பத்தாண்டுகள் பெற்றோரால் வளர்க்கப்படும் பிள்ளைகள், பெற்றோரின் சோர்வுற்ற இறுதிப் பத்தாண்டுகளில், நன்கலமாய்த் திகழ்ந்து, குடும்பத்திற்கு ஆதாரமாய அமைவா. மனைகது மாட்சிமை பயக்கும் நன்கலமே நன்மக்கள். ஒருவர் பெறற்கரிய பெரும்பேறுகளுள், உயர்ந்தபேறு நன்கலமாகத் திகழும் நன்மக்கட் பேறேயாகும். இதனை வள்ளுவர்
நன்மக்கள்	நன்மக்கள் naṉmakkaḷ, பெ. (n.) சிறப்புறு மக்கட் செல்வம் (குறள்,அதி.7.);; good children. 2. சான்றோர் (வின்.);; the good, the virtuous, the eminent. மறுவ, நற்சான்றோர், மேன்மக்கள் [நல் + மக்கள்.] அறிவறிந்த நன்மக்கட்செல்வமே, பெறற்கரிய பெருஞ்செல்வம். அறிவறிந்த நன்மக்கட் செல்வமே, ஞாலம் போற்றும் நற்செல்வம். இந் நன்மக்கட் செல்வம் நல்லமுறையில் ஒருவருக்கு வாய்த்து விட்டால்
நன்மச்சான்	நன்மச்சான் naṉmaccāṉ, பெ. (n.) அம்மான் மகன் (யாழ்ப்.);; son of a maternal uncle. [நல் → நன்+மச்சான்.] மைதுனன் → மை த் து ன ன் →மச்சினன் → மச்சான்
நன்மச்சினி	நன்மச்சினி naṉmacciṉi, பெ. (n.) தாய்மாமன் மகள்(வின்); ; daughter of a maternal uncle. [நன்மை +மச்சினி] ஆண்பால் மச்சான் என்பதற்குப் பெண்பால் மச்சினி என்றறிக.
நன்மதை	நன்மதை naṉmadai, பெ. (n.) நருமதை; the river Narumadai. "நன்மதைக்கரை நற்றவம் போற்றுவான்" (சேதுபு.தனுக்38);. [நருமதை → நர்மதை → நன்மதை.] ஒ.நோ. தருமம் → தர்மம் → தன்மம்.
நன்மரம்	நன்மரம்1 naṉmaram, பெ. (n.) கட்டட வேலைக்குப் பயன்படும் உறுதிமிக்க மரம்; strong, durable wood, used in building. [நல் + மரம்.] நன்மரம் naṉmaram, பெ. (n.) 1. காய்க்கும் மரம்; fruitful tree. 2. பழம் முதலியன தரும் மரம்; trees yielding good fruit (சா. அக,);. [நல் + மரம்.]

நன்மருகன்	நன்மருகன் naṉmarugaṉ, பெ. (n.) சொந்த மருமகன் (யாழ்ப்,);; son of a man's sister or a woman's brother. [நன் + மரு[ம]கன்.] தாய்வழியிலோ அல்லது தந்தைவழியிலே வாய்த்த மருமகன். நன்மருகன் naṉmarugaṉ, பெ (n.) 1, மனத் திருத்தி (யாழ்.அக.);; perfect goodwill, heartiness. 2. நல்லதையே நினைக்கும் மனம்; mind with good thinking. 3. பிறருக்குத் தீங்கு புரியாத, இறையுணர்வு, இயல்பாய் வாய்த்த மனம்; a mind with pious thoughts. [நன்+மனம்.]
நன்மருகி	நன்மருகி naṉmarugi, பெ. (n.) ஒருவனுக்கு உடன் பிறந்தாள் மகள் அல்லது ஒருத்திக்குத் தமையன் மகள் (வின்.);; daughter of a man's Sister or a woman's brother. மறுவ மருமகள். [நல் → நன்+மருகி.]
நன்மருமகள்	நன்மருமகள் naṉmarumagaḷ, பெ. (n.) நன்மருகி (வின்); பார்க்க;see man-marugi. [நன்+மருமகள்.].
நன்மருமகன்	நன்மருமகன் naṉmarumagaṉ, பெ. (n.) நன்மருகன் (வின்.); பார்க்க;see manmarugagn. [நன் → மருமகன்.]
நன்மாமன்	நன்மாமன் naṉmāmaṉ, பெ. (n.) தாயுடன் பிறந்தவனாகிய அம்மான் (யாழ்ப்);, maternal uncle. மறுவ, தாய்மாமன், முறைமாமன். நன்முருங்கை [நன்+மாமன்.]

நன்மாமி	நன்மாமி naṉmāmi, பெ. (n.) தந்தையுடன் Lolo ong (umps);; paternal aunt. [நன்+மாமி.]
நன்மார்க்கம்	நன்மார்க்கம் naṉmārkkam, பெ. (n.) 1. shot Qents (solsås.);; path of virtue. 2. அறநூல், நீதிமுறைமை; morality. [நன்+skt: மார்க்கம்.]
நன்முகம்	நன்முகம் man-mபgam, பெ. (n.) 1. அழகிய (pāth; beautiful face "soussoorsår (path வைக்கும் திவ்.திருவாய்:5:58);. 2. இன்முகம் (olsås.);; cheerful countenance, pleasant looks. 3 5tsmsmüh (ump.o.);; liberality. [நன்+முகம்.]
நன்முத்து	நன்முத்து naṉmuttu, பெ. (n.) நல்லமுத்து; genuine pearls. [நன்+முத்து.] நலம் பயக்கும் முத்து. உடல் நலத்திற்கும். வளமான வாழ்விற்கும். உறுதுணையாகும் முத்து. நன்முத்து naṉmuttu, பெ. (n.) கெட்டிமுத்து; Solid natural pearl. [நல்-நன் முத்து.)
நன்முருங்கை	நன்முருங்கை naṉmuruṅgai, பெ. (n.) Upoisms, susmo (Emāş);, a kind of murungal tree. மறுவ, [நறுமுருங்கை நல்-நன் முருங்கை)

நன்மை	நன்மை1 naṉmai, 1. நலம்; goodness. "தீமை நன்மை முழுதுநீ" (திருவாச.33:5);. "நன்மையுந் தீமையும் நாடி நலம்புரிந்த தன்மையால்" (குறள்.511.);. 2. சிறப்பு: excellence. 3. உதவி, உறுதுணை ; help, aid. 4. நற்செயல்; benefit, benefaction. 'அவனுக்கு எவ்வளவோ நன்மை செய்திருக்கிறேன். (வின்);. 5. பயன், பயனுடைமை, பயனோக்கம்: utility, usefulness. "நன்மை கடலிற் பெரிது" (குறள்,103);. 6. அறநூல், அறமுறைமை, நன்னெறி (மங்களம்);; virtue, morality. "நன்மை கடைப்பிடி" (ஆத்திசூ.);. 7. ஆக்கம்; auspiciousness, prosperity, welfare. 8. நன்னிகழ்வு (மங்களம்);; happy occasion. "நன்மை தின்மைகளுக்கு இரட்டைச் சங்கும்" (SII iii. 47);. 9. நற்குணம், நல்லியல்பு; good nature, good temper. "நயன் சாரா நன்மையினீக்கம்" (குறள், 194);. 10. பூப்பெய்துகை (இ.வ.);; puberty. 11. நல்வினை (வின்.);; good karumam. 12. வாழ்த்து மொழி; word of blessing, benediction. "இவணிருந்தோர்க் கெல்லாம் ஞாலநாயகன்றன் றேவி சொல்லின ணன்மை" (கம்பரா.திருவடி.7);. 13. மிகுதி (குறள்;.2738.);; abundance. 14, மேம்பாடு (குறள்,300.);; superiority. 15. புதுவை (சிலப்'.16.20);; that which is new. 16 அழகு (பு.வெ.10, முல்லைப்.10. கொளு);; beauty. 17. வழிபாட்டினிறுதியில் வழங்கும் நற்பொருள் அல்லது நல்லருள் (நற்கருணை. கிறித்.);: eucharist. க. நல்மெ. [நல்'→ நன் → நன்மை.] நன்மை2 naṉmai, பெ. (n.) நற்செயல் நிகழ்வு: benefit.

நன்மைக்கிருத்துதல்	நன்மைக்கிருத்துதல் naṉmaikkiruddudal, பெ. (n.) இறப்பு நிகழ்வுகட்குப் பின்பு, நன்னிகழ்வுகளை (சுபகாரியங்களை); மேற்கொள்வதற்கறிகுறியாகச் செய்யும் நடைமுறைவினை (நாஞ்);; a ceremony of resuming auspicious practices at the close of funeral ceremonies. [நன்மைக்கு + இருத்துதல்.]
நன்மைத்துனன்	நன்மைத்துனன் naṉmaittuṉaṉ, பெ. (n.) நல்லம்மான் அல்லது நல்லத்தை மகன் (வின்);: Son of a maternal uncle or a paternal aunt. [நல் + மைத்துனன்.]
நன்மைத்துணி	நன்மைத்துணி naṉmaittuṇi, பெ. (n.) நல்லம்மான் அல்லது நல்லத்தைமகள் (வின்);: daughter of a maternal uncle or a paternal aunt. [நல் + மைத்துணி.]
நன்மைதின்மை	நன்மைதின்மை naṉmaidiṉmai, பெ. (n,) 1. நலமும் கேடும்; the good and the evil. 2. நன்னிகழ்வும், தீமைகளும் நிகழுங் காலம் (யாழ்.அக.);; auspicious and Inauspicious occasions. நன்மை தின்மைகளுக்கு இரட்டைச் சங்கும்" (SII.iii47);. [நன்மை + தீமை→ தின்மை.]
நன்மைதீமைசொல்(லு)-	நன்மைதீமைசொல்(லு)-தல் naṉmaidīmaisolludal, 13 செ.கு.வி. (v.i). இறக்குந்தறுவாயில் இறுதியாகப் பேசுதல், (வின்.); to utter the lost words before dying. [நன்மை + தீமை + சொல்லு-] காவல்துறையினர் இறக்கவுள்ள மாந்தர் கூறும் வாய்மொழிப் பதிவை, (மரணவாக்குமூலம்); முதன்மை கொடுத்துக் கருதுவது மனச்சான்றின் படிச்சொல்வர் என்னும் உளவியல் பற்றியதே
நன்மைதிமைபோடு	நன்மைதிமைபோடு naṉmaidimaipōṭu, 20 செ.கு.வி. (v.i.) நன்மை தீமை சொல்லு-தல் (வின்); பார்க்க see namaltimas-solluthal. [நன்மைதிமை + போடு-]
நன்மைப்பகுதி	நன்மைப்பகுதி naṉmaippagudi, பெ. (n.) shāsūlso sortiulusio (olst.);; fruit of good karumam. [நன்மை பகுதி]

நன்மைப்பேறு	நன்மைப்பேறு naṉmaippēṟu, பெ. (n.) நன்மைப் பகுதி (வின்); பார்க்க: see namalp-pagudi. [நன்மை + பேறு.]
நன்மை ஆதல்	நன்மை ஆதல் naṉmaiātal, 6 செ.குு.வி. (v.i.) பூப்பெய்துதல் (பெண் பருவமடைதல்);; to attain puberty, become marriageable, as a girl. மறுவ. சமைதல். [நன்மை + ஆதல்] திருமணம் என்னும் நன்னிகழ்விற்கு ஏற்ற வண்ணம் பருவமடைதல். திரு.வி.க. பெண்ணின் பெருமை என்னும் நூலில் பெண்மை தாய்மை இறைமை என்னும் முப்படி நிலைகளாகக் கூறுகிறார்
நன்மொழி	நன்மொழி naṉmoḻi, பெ. (n.) 1. இன்மொழி: kind, good word. 2, உறுதிமொழி; spiritual or religious teachings. "நன்மொழியைச் சிற்றின மல்லார்கட் சொல்லலும் (திரிகடு.32);. 3.தேவபாணி : sacred songs. "சீருடை நன்மொழி சீரொடு சிதறி" (பொருந24);. [நன்மை + மொழி.]
நன்மொழிபுணர்த்தல்	நன்மொழிபுணர்த்தல் naṉmoḻibuṇarttal, பெ. (n.) நூலழகு பத்தனுள், இனிய மொழிகளைச் சேர்த்து வழங்குகை (நன்.13); use of appropriate and elegant words, one of ten nul-alagu. "சுருங்கச் சொல்லல், விளங்க வைத்தல். நவின்றோர்க் கினிமை. நன்மொழி புணர்த்தல், ஓசை யுடைமை. யாழமுடைத் தாதல், முறையின் வைப்பே யுலகமலை யாமை விழுமியது பயத்தல் விளங்குதா ரணத்த தாகுத னுலிற் கழகெனும் பத்தே" (நன்.13);
நன்றாக	நன்றாக naṉṟāka, வி.எ. (adv.) செம்மையாக முழுமையாக; well, satisfactorily. "நன்றாக, நால்வர்க்கு... அறம் உரைத்தான்' (திருவாச.12.);. தன்னை நன்றாகத் தமிழ்ச் செய்யுமாறே" (திருமந்);. [நன்று +ஆக.] நன்றாக1 naṉṟāka, வி.எ. (adv.) ஒரு வாழ்த்துத் தொடர்i; a term of benediction (insc);. "நன்றாக குருவாழ்க குருவே துணை [நன்று + ஆக.]
நன்றாய்	நன்றாய் naṉṟāy, வி.எ. (adv.) 1. நன்றாக பார்க்க;see namraga. 2. தாராளமாய் (வின்.);; liberally. [நன்று + ஆய்.]

நன்றாயிரு-த்தல்	நன்றாயிரு-த்தல் naṉṟāyiruttal, 20 செகுவி. (v.i.) 1. நல்ல நிலைமையிலிருத்தல்; to be good, beautiful. 2. செழுமையாக நலவாழ்வுடனிருத்தல்; to prosper, flourish, farewell to be in health. [நன்று + ஆய்+இரு-]
நன்றி	நன்றி naṉṟi, பெ. (n.) 1. நன்மை (சூடா);; goodness. 2. அருட்பண்பு; help. 3. அருட்பண்பு, அன்புச் செயல்; kindness. 4. நலன், பயன்: benefit, favour. "எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம்" (குறள்.110);. "ஒரு நன்றி செய்தவர்க்கு" (நாலடி,357);. 5. செய்ந்நன்றி: gratitude. "நன்றி மறப்பது நன்றன்று' (குறள்.108);. அவன் செய்த உதவிக்காக நன்றி கூறினான் (உ.வ.);. 6. அறம், virtue merit. "நயனொடு நன்றி புரிந்த பயனுடையார்" (குறள்.994);. [நல்- → நன் → நன்றி.]
நன்றிக்கடன்	நன்றிக்கடன் naṉṟikkaḍaṉ, பெ. (n.) செய்த உதவிக்கு நன்றி செலுத்த விரும்பும் கடமை உணர்வு; debt of gratitude. 'என் நன்றிக்;கடனை எப்படித் தீர்ப்பேன்' (உ.வ.);. [நன்றி + கடன்.]
நன்றிக்கேடு	நன்றிக்கேடு naṉṟikāṭu, பெ, (n.) செய்ந்நன்றி மறக்கை; ingratitude. [நன்றி + கேடு.]
நன்றிகூறு-தல்	நன்றிகூறு-தல் naṉṟiāṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.); நன்றி சொல்(லு);- பார்க்க: see nano-sols|u}. [நன்றி + கூறு]] "எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் உய்வில்லை செய்ந்நன்றிகொன்ற மகற்கு." "என்ற குறளில் நன்றி என்பது நல்லசெயல் என்றும், செய்ந்நன்றி என்பது, உதவிக்கு மாற்று என்றும் பொருள்படுதல் காண்க

நன்றிகெட்டவன்	நன்றிகெட்டவன் naṉṟigeṭṭavaṉ, பெ. (n.) செய்ந்நன்றி நினைவில்லாதவன்; ungrateful person. [நன்றி + கெட்டவன்.]
நன்றிகெடு-தல்	நன்றிகெடு-தல் naṉṟigeḍudal, 20 செ.கு.வி.(v.i.) செய்ந்நன்றி மறத்தல் (வின்.); to be ungrateful. [நன்றி + கெடு-]
நன்றிகொல்(லு)-தல்	நன்றிகொல்(லு)-தல் naṉṟigolludal, 13 செ.கு.வி. (v.i.) நன்றி கெடு- பார்க்க: see mar-kedu- "செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு" (குறள்,110.);. நன்றிகொல்லுதல் பண்பு இக்காலத்தே அதிகமாகக் காணப்படுகிறது (உ.வ.);. [நன்றி + கொல்டு[லு-] ஒருவர் செய்த உதவியை மறந்தோ அல்லது மறைத்தோ அவர்க்குக் கேடு சூழ்தல்
நன்றிகோறல்	நன்றிகோறல் naṉṟiāṟal, பெ. (n) நன்றிக்கேடு (வின்.); பார்க்க;see nari-kkēdu. [நன்றி + கொல்தல் → கோல்தல் → கோறல்.] கோறல் முதனிலை நீண்டதொழிற்பெயர். ஒ.நோ. செல்தல் → சேறல்
நன்றிசொல்(லு)-தல்	நன்றிசொல்(லு)-தல் naṉṟisolludal, 13 செ.கு.வி. (v.i.) செய்ந்நன்றி யறிவித்தல் (வின்,);; to acknowledge benefits, thank. [நன்றி + சொல்லு-.]
நன்றியற்றவன்	நன்றியற்றவன் naṉṟiyaṟṟavaṉ, பெ. (n.) செய்ந்நன்றி மறந்தவன் (வின்.); ungraetu person. [நன்றி + அற்றவன்.]
நன்றியறி-தல்	நன்றியறி-தல் naṉṟiyaṟidal, 2 செ.குவி. (v.i.) செய்ந்நன்றி நினைத்தல் (வின்.);; to be grateful, thankful. [நன்றி + அறி-]
நன்றியறிவு	நன்றியறிவு naṉṟiyaṟivu, பெ. (n.) செய்ந்நன்றி நினைத்தல்; gratitude. [நன்றி + அறிவு.]

நன்றியில்செல்வம்	நன்றியில்செல்வம் naṉṟiyilcelvam, பெ. (n.) பயனற்ற செல்வம் (குறள் 101-ஆம் அதி);: riches not used in doing good, useless wealth. [நன்றி+இல் + செல்வம்.]
நன்றியீனம்	நன்றியீனம் naṉṟiyīṉam, பெ. (n.) நன்றிக்கேடு (வின்.); பார்க்க;see mark-edu. [நன்றி + ஈனம்.]

நன்று	நன்று1 naṉṟu, பெ. (n.) 1. நல்லது: that which is good, goodness. "அங்கிது நன்றிது நன்றெனு மாயை யடங்கிடு மாகாதே' 2. சிறப்பு (சூடா,); excellence. 3. பெரிது (தொல். சொல்.343);; greatness,largeness, "செய்ய சந்த நந்தீம்பழமாதியா நையவாளி நடந்தது நன்றரோ" (சிந்தா.நாமக.8);. "நன்று பெரிதாகும் (தொல்.உரி.45);. 4. அறம் merit, virtue. 'நட்டார் குறை முடியார் நன்றற்றார்" (குறள்,908);, "சான்றோர் செய்த நன்றுண்டாயின்" (புறநா.34);. 5. இன்பம்: happiness, felicity. "நன்றாகு மாக்கம் பெரிதெனினும்" (குறள்,328);, 6. நல்வினை: good deed. 7. ஆதரவு, பயன்; benefit. "தக்கார்க்கு நன்றற்றார்" (நாலடி.327.);. 8. வாழ்வினாக்கம்: prosperty. "நன்றாங்கா னல்லவாக் காண்பவர்" (குறள், 379.);. 9. வீடுபேறு, துறக்கம்; heaven. "வாள்வாய் நன்றாயினு மஃதெறி யாது விடாதே காண்" (கலித்.149);. 10. ஒப்புகைக் குறிப்பு (அங்கீகாரக் குறிப்பு);, ஏற்றுக் கொள்ளுதற் குறிப்பு: expr signifying approval. "நன்றப் பொருளே வலித்தேன்' (சீவக. 1932);. [நல்' → நன் → நன்று.] நன்று2 naṉṟu, பெ. (n.) வாழ்வு; welfare (சா. அக.);

நன்னடத்தை	நன்னடத்தை naṉṉaḍattai, பெ. (n.) நன்னடை (இக்.வ.); பார்க்க;see namadai. [நல் +நடத்தை.] ஒருவருக்கு அமைந்த நல்லொழுக்கம்.
நன்னடத்தைச்சான்றிதழ்	நன்னடத்தைச்சான்றிதழ் naṉṉaḍaddaiccāṉṟidaḻ, பெ. (n.) ஒருவரின் செயற்பாடு குறித்து அளிக்கும் சான்றிதழ்; conduct certificate. [நன்னடத்தை + சான்றிதழ்] ஒருவருக்கு அடிப்படையாக இருக்கும் நல்லொழுக்கம், நற்செயல் போன்றவை குறித்து அளிக்கப்படும் சான்றிதழ்.
நன்னடத்தைப்பிணை	நன்னடத்தைப்பிணை naṉṉaḍattaippiṇai, பெ. (n.) நல்லொழுக்கமாய் நடந்து கொள்ளுவதற்குக் கொடுக்கும் பிணை அல்லது உடன்பாடு; security for good behaviour (legal);. [நன்னடத்தை +பிணை.]
நன்னடத்தைஜாமீன்	நன்னடத்தைஜாமீன் naṉṉaḍattaijāmīṉ, பெ. (n.) நன்னடத்தைப் பிணை பார்க்க;see nannadattai-p-pinas. [நன்னடத்தை+ U. ஜாமீன்.]
நன்னடை	நன்னடை naṉṉaḍai, பெ. (n.) நல்லொழுக்கம் (யாழ்.அக);; good conduct. "நன்னடை நல்கல் வேந்தற்குக் கடனே' (புறநானூறு);. [நல்'→ நடை → நன்னடை]

நன்னயம்	நன்னயம் naṉṉayam, பெ. (n.) 1. இன்சொற் செயல்கள்; gratifying words or deeds, acts of kindness. "இன்னாசெய் தாரை யொறுத்த லவர்நாண நன்னயஞ் செய்துவிடல்" (குறள், 314);. 2. பண்பட்ட பழக்கவழக்கம்; politeness, civility. 3. மகிழ்ஆட்டுகை, இன்முகமுடைமை (வின்.);: complaisance. 4. நன்மை (வின்,);; goodness, excellance. 5. சைனர் கூறும் எழுவகைச் சொற்போர் முறை (சி.போ.பா,பக்.40);, the seven-sold doctrine of qualified predication (Jainam);. 6. நினைவு, (வின்.);; thought. [நல் +நயம்.] 1 நன்னருக்கல் எழுவகைச் சொற்போர்முறையாவன: (i); உண்டாம், (ii); உண்டும். இல்லையுமாம்.
நன்னர்	நன்னர் naṉṉar, பெ. (n.) நன்மை; goodness that which is good "usual sororoomf (oft தின்னகை வாய்ப்ப" திருமுரு.64);. நன்னர் நெஞ்ச நெகிழ்த்த பின்றை" (குறுந்.176);: (சூநிக.8:36);. [நல்- நன்- நன்னர்]
நன்னர்த்தொகை	நன்னர்த்தொகை naṉṉarttogai, பெ. (n.) தொழிலாளர்களுக்கு சம்பளத்தோடு கொடுக்கும் ஊதியப் பங்கீடு; bonus. சென்ற ஆண்டு போக்குவரத்து, ஊழியர்க்குக் குறைந்த அளவு நன்னர்த் தொகை வழங்கப்பட்டது. (இக்வ);. [நன்னர் + தொகை.] மேலைநாடுகளில் கிழமை (வாரம்);ச் சம்பளம் வழங்கப்படுகிறது. நம்நாட்டில் மாதச் சம்பளமே
நன்நருக்கல்	நன்நருக்கல் naṉnarukkal, பெ. (n.) 1. uél. மந்தம் முதலியவற்றால் வயிற்றில் விட்டுவிட்டு Susùulsior s(5605;); slight, internal pains, as in the first stages of pregnancy, pain from hunger, indigestion or fever. 2. பிறக்கும்பொழுது ஏற்படும் இடுப்பு வலி; first labour pains. [நல்- நன்+நருக்கல்.]
நன்னருக்கல்	நன்னருக்கல்2 naṉṉarukkal, பெ. (n.) சிறுநோய்; slight diseases, indisposition. [நல் → நன்+நருக்கல்.] உடலில் ஏற்படும் சிறுசிறு நோய்கள்.

நன்னல்	நன்னல் naṉṉal, பெ. (n.) மதகரிவேம்பு; red Cedar.
நன்னலம்	நன்னலம் naṉṉalam, பெ. (n.) அழகு; beauty.
நன்னன்வேண்மான்	நன்னன்வேண்மான் naṉṉaṉvēṇmāṉ, பெ. (n.) 1. சங்ககால சிற்றரசன்; a petty king of Šangam period. "நறவுமிகி ழிருக்கை நன்னன் வேண்மான்" (அகநா.97.);. 2. நன்னன் பார்க்க;see Maram. [நன்னன் + வேள்மான் → வேண்மான்.]
நன்னனார்	நன்னனார் naṉṉaṉār, பெ. (n.) ஒரு புலவர்; a poet. இவர் பரிபாடலின் 12ஆம் பாடலுக்கு இசை வகுத்தவர்.
நன்னாகையார்	நன்னாகையார் naṉṉākaiyār, பெ.(n.) சங்க காலப் பெண் கவிஞர்; a women poet of Sangam period. இவர் ஊர் நாகபட்டினமாக இருக்கலாம். "புள்ளும் மாவும் புலம்பொடு வதிய நள்ளென வந்த நாளின் மாலைப் பலர்புகு வாயில் அடைப்பக் கடவுநர் வருவீர் உளிரோ - எனவும் வாரார் தோழிநம் காத லோரே நன்னாளி சேறுஞ் சேறு மென்றலின் பண்டைத்தன் மாயச் செலவாச் செத்து மருங்கற்று பன்னிக் கழிகென் றேனே அன்னோ, ஊரா தெங்கை யாண்டுளள் கொல்லோ கருங்கால் வெண்குருகு பேயும்

நன்னாரி	நன்னாரி naṉṉāri, பெ. (n.) 1. கொடிவகை (uğmit55.492.);: Indian sarasaparilla. 2. Egunsonfilöö, Goff: fragrant root. மறுவ. பாற்கொடி, நறுமணவல்லி. நல்- நன்+நாறி.] உடம்பின் வெப்பத்தைப் போக்குதற்கும். கோடைக்காலத்தில் பருகும். இன்சுவைப் பருகங்களுக்கு நறுமணமூட்டுதற்கும். பயன்படும் வேர்மூலி. இது முறுக்கிக் கொண்டிருக்கும் தோற்றத்தையுடையது. இக் கொடியின் அடிப்பாகம் வழவழப்புடன் இருக்கும். இலைகள் இருபுறமும் கூரானவை. இதன் பூக்கள் உட்புறம் கருஞ்சிவப்புடனும், வெளிப்பக்கம் வெண்மை கலந்த பச்சை வண்ணத்துடனும் காட்சி தரும். மழைக் காலத்தில் பூக்கும். இக் கொடி வட இந்தியா, வங்காளம், தமிழகம், இலங்கை போன்ற எல்லா இடங்களிலும் பயிராகும். நறுமண மிக்க இதன் வேர்கள் இனிப்புச்சுவை பொருந்தியன. உடலின் வெம்மையை அகற்றி, குளுமையைத் தருவன. ஒளிநீரை (விந்துப் பெருக்கும் தன்மையது. நன்னாரி கலந்த இன்பருகத்தினால் மலச்சிக்கல் தீரும். சிறுநீரைடைப்பு நோய் குணமாகும். காய்ந்த நன்னாரியின் வேரினைக் கருக்கு நீராகக் காய்ச்சி (கியாழம்); (கசாயம்); ஆவின் பாலுடன் சேர்த்துக் குடித்தால், கல்லடைப்பு, நீர்ச்சுருக்கு நீங்கும். செரியாமை, தொழுநோய், தோல்நோய், கடுஞ்சுரம், ஆறாப்புண், ஊதைநோய், இணைவிழைச்சு நோயினாலேற்பட்ட புண், கட்டி, வெள்ளைபடுதல் முதலான அனைத்து நோய்களுக்கும், இக் கருக்கு நீரினைச் சித்தமருத்துவர், பயன்படுத்துவர். மேலும் இந் நன்னாரிக் கருக்குநீர், அரத்தத்தைத் தூய்மையாக்கும் மாமருந்து. மிகுபித்தத்தினாலேற்பட்ட வாய்க்கசப்பை அகற்றும். தமிழ் மருத்துவத்திற்கு வாய்ந்த நன்மூலியான இந் நன்னாரிவேர், அனைத்து மருத்து வத்திற்கும் பயன்படும் அருமூலியாகும். குழந்தை மருத்துவத்திற்கு நன்னாரியை. கருக்கு நீருடன், சீரகம், பால் சருக்கரை சேர்த்துக் கொடுத்தால், கொக்கிருமல் தீரும். குழந்தைகளின் செரியாமைநோய் குணமாகும். வயிற்றுப்போக்கு தீரும்.
நன்னாள்	நன்னாள் naṉṉāḷ, பெ. (n.) 1. விழவு நாள்; festive occasion, festival day, "தீவகச்சாந்தி செய்தரு நன்னாள் (மணிமே.1:35.);. 2. நன்னிகழ்வுகட்குரிய மங்கல நாள்; auspicious day. [நல் +நாள்.]
நன்னாறி	நன்னாறி naṉṉāṟi, பெ. (n.) பன்னீர்; rose Water. [நல் +நாறு +இ.] இ = சொல்லாக்கஈறு.

நன்னிக்கல்	நன்னிக்கல்1 naṉṉikkal, பெ. (n.) மருந்து அரைக்கும் அம்மி (தைலவ.பாயி.12. உரை);. a grinding stone for preparing medicine. [நல் → நன்.[ந ன் னி + க ல் → ந ன் னி க் க ல் மருந்தரைக்கும் சிற்றம்மி [வே.க.3.4].] நன்னிக்கல்2 naṉṉikkal, பெ. (n.) கழுவக்கல் செய்யவுதவும் கடினமான கல்: hard stone used for making mortar which used for grinding medicine.
நன்னிநூல்	நன்னிநூல் naṉṉinūl, பெ. (n.) துணியின் நூற்குறை (வின்.);; short ends of threads in cloth badly woven. [நன்னி+நூல் → நன்னிநூல் =துணியின் ஒரத்திலுள்ள சிறு நூல் துணுக்கு (வே.க.3.4);.]
நன்னிப்பயல்	நன்னிப்பயல் naṉṉippayal, பெ. (n.) நன்னிப் பையல் பார்க்க;see nami-paiyal. [நன்னி +பையல் → பயல்.]
நன்னிப்பயறு	நன்னிப்பயறு naṉṉippayaṟu, பெ. (n.) துலுக்கப் பயறு (வின்.);; aconite-leaved kidney bean. [நன்னி + பயறு.] [நன்னி = சிறுமை குறித்த வழக்குச் சொல். நன்னியுங்குன்னியும்.]
நன்னிப்பிள்ளை	நன்னிப்பிள்ளை naṉṉippiḷḷai, பெ. (n.) சிறுபிள்ளை; small child. மறுவ. நன்னிகுன்னி. [நன்னி+பிள்ளை.]
நன்னிப்பையல்	நன்னிப்பையல் naṉṉippaiyal, பெ. (n.) சிறுபையன் (வின்);, small boy. [நன்னி + பையல் → பயல்.] பையல் → பையன்

நன்னிபின்னி	நன்னிபின்னி naṉṉibiṉṉi, பெ. (n.) சில்வாழ் நாள்களையுடைய சிற்றுயிரினம் (பிராணி);; minute insect animalcule. மறுவ. நன்னிகுன்னி. [நன்னிபின்னி =குறு விலங்கு நுணுக்க உயிரி அல்லது கண்ணுக்குப் புலப்படாத உயிரினம். சிறுபிள்ளைகளையும் சிற்றுயிரிகளையும். நன்னியும் குன்னியும். நன்னிபின்னி என்பது உலகவழக்கு.]
நன்னியம்மா	நன்னியம்மா naṉṉiyammā, பெ. (n.) பாட்டி(புதுக்); grandmother.
நன்னியல்பு	நன்னியல்பு naṉṉiyalpu, பெ. (n.) நல்லியல்பு; pleasing manner. [நல் +நன்+ இயல்பு.] பண்பு மீதூர்ந்த சொல்லாட்சிகளுள் ஒன்று. இயல்பாகவே நல்லியல்பு வாய்க்கப் பெற்றவர் பூண்டொழுகும் ஒழுக்கம்.
நன்னிலம்	நன்னிலம்1 naṉṉilam, பெ. (n.) நாகை மாவட்டத்தில் உள்ளது; a village in Nāgai dist. [நன்மை +நிலம்.] "பலங்கிளர் பைம்பொழிறண் பனிவெண் மதி யைத்தடவ நலங்கிளர் நன்னிலத்துப் பெருங் கோவில் நயந்தவனே" (கந்தரர்-982); சிறப்புடைய அல்லது செழிப்புடைய நிலம் என்ற இயல்பு கரணியமாக, இப் பெயர் பெற்றது எனலாம். நன்னிலம்2 naṉṉilam, பெ. (n.) நன்செய் (வின்.);; wet-land. [நல் +நிலம்] நன்செய்ப் பயிர்களான நெல், கரும்பு, வாழை முதலியன விளையும் நிலம்.
நன்னிலமிதித்தல்	நன்னிலமிதித்தல் naṉṉilamididdal, பெ. (n.) மணமகனான அரசன், தன் மனைவியை விட்டு, முதன்முதல் அத்தாணிமண்டபத்திற்கு அடிவைக்கும் சடங்கு; the ceremony in which a royal bridgegroom first steps out of his place and goes to his audience chamber, after marriage. "திருமால், நன்னிலமிதித்தற்குப் போந்தான்" (சீவக.2369, உரை);.
நன்னிலை	நன்னிலை naṉṉilai, பெ. (n.) 1.நல்ல நிலைமை; good position or condition. "நன்னிலைக்கட் டன்னை நிறுப்பானும்" (நாலடி.248.);. 2. நல்லொழுக்கம் (அக.நி);; moral conduct. 3. தவம் (அக.நி.);; religious austerities. 4. உலகம் (சது.);; the world. [நல்' → நன்+நிலை.]

நன்னிறம்	நன்னிறம் naṉṉiṟam, பெ. (n.) வெண்ணிறம் (யாழ்.அக.);; a white colour. [நல் +நிறம்.] பன்னிறமாகிய ஏழ்நிறம் கலந்தது வெண்மை என்பது சி.வி. இராமனின் கண்டுபிடிப்பு எனினும், வெளுத்த தோலினர்க்குச் சார்புவண்ணமாகவும், கறுத்ததோலினர்க்கு எதிர்வு வண்ணமாகவும், தோற்றம் தருதலின், நன்னிறமாயிற்று.
நன்னீர்	நன்னீர்1 naṉṉīr, பெ. (n.) 1. குடிநீர்; pure or wholesame water fit to be drunk. 2. பனிநீர்; rose water. "நன்னீர் விரவிய செந்நிறச் சுண்ணம்" (பெருங்,நரவாண.759);. 3. மென்னீர் (சா.அக,);; soft-water. [நல் + நீர்] நோய்பரப்பும் நுண்மங்கள் அழிக்கப்பட்ட குடிநீர் இயற்கையாய் இறைவன் தந்த மழைநீரும், பனிநீரும் உவர்ப்புச் சுவையற்ற தூய நன்னீர் எனலாம். - நன்னீர்2 nap பெ. (n.) நல்லியற்கை; good nature or disposition. "sorofoss ongo அனிச்சமே குறள்.1111). [நல் + நீர்]
நன்னீர்க்கடல்	நன்னீர்க்கடல் naṉṉīrkkaḍal, பெ. (n.) எழு கடலுள், உவர்ப்பிலா நீரையுடைய கடல்: ringshaped ocean of fresh water, one elu-kada. நன்னீர் + கடல்.]
நன்னு	நன்னு naṉṉu, பெ. (n.) பெண்; girl. நன்னு சிறுமைப்பொருளில் வந்தால் மேதை என்றும், நண்ணு-நன்னு திரிபுப் பொருளில் வருங்கால் மங்கை என்றும், பொருள்படும்.
நன்னடவடிக்கைஜாமீன்	நன்னடவடிக்கைஜாமீன் naṉṉaḍavaḍikkaijāmīṉ, பெ. (n.) நன்னடத்தை ஜாமீன் பார்க்க: see nannadattai-jāmin. [நல் +நடவடிக்கை+ U. ஜாமீன்.]

நன்னு-தல்	நன்னு-தல் naṉṉudal, 5 செ.குன்றாவி, (v.t.) Ususumo 51955 (Limps);; to nibble, as rats or squirrels, to bite or nibble off anything as nails. [நன்+நுதல்-]
நன்னுதல்	நன்னுதல் naṉṉudal, பெ. (n.) அழகிய Glossilsnu 2-stol u Quot; damsel, lady, as having a beautiful forehead. "sorogo கணவ" (பதிற்றுப்.42.7);. [நல் +நுதல்.] இது பண்புத்தொகை நிலைக்களத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை.
நன்னூல்	நன்னூல் naṉṉūl, பெ. (n.) 13 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலிருந்த பவணந்தி முனிவர் இயற்றிய இலக்கணநூல்; a Tamil grammar by Pavanandi-munivar, early in the 13th-C. [நல் +நூல்.] தொல்காப்பியத்திற்குப் பிறகு, சில இலக்கண மாறுபாடுகளுடன் வெளிவந்த இலக்கணநூல் பவணந்தியாரின் நன்னூல். "மொழிப் பொருட்காரணம் விழிப்பத் தோன்றா' என்று தொல்காப்பியர் கூறியதைப் பவணந்தி, பகுதி + சந்தி + இடைநிலை + சாரியை + விகுதி என்று பிரித்துப் பொருள் கூறினார். நன்னூல் குறித்து மொழிஞாயிறு கொண்டிருந்த உடன்பாடு முரண்பாடு பற்றி 1957-இல், தென்றல் என்ற இதழில் அவர் எழுதியுள்ள மறுப்புக்கட்டுரையை இங்கு காணலாம்: 'நன்னூல் நன்னூலே' என்னும் கட்டுரையாசிரியர் சென்னைச் சௌக்கார்பேட்டை செயின் உயர்நிலைப் பள்ளித் தலைமைத் தமிழாசிரியர் வித்துவான் எ.க.பி.கெம்பீர நைனார் என்னும் செய்தியொன்றே, அவர் பவணந்தி என்னும் சமண முனிவர் இயற்றிய நன்னூற் குறையை மறைத்தற காரணத்தை அறிஞர்க்குணர்த்தப் போதுமானதாம். இனி, மறுப்பாசிரியர் மறுப்புகளையெல்லாம் ஒவ்வொன்றாய், எடுத்தறுப்பாம். மறுப்பு: நன்னூல் நன்னூலா? என்று கேட்டிருப்பது, மரத்தைக் கண்ட ஒருவன், இந்த மரம் மரமா? என்று கேட்பது போல் வினாவில் தவறுபட்டு வினா வழுவாய் அமைந்துள்ளது. அறுப்பு: மரத்தை மரமென்று கண்ட ஒருவனுக்கு. இது நன்மரமா என்று ஐயம் எழுமேயன்றி, மரமா என்று ஐயம் எழாது. அதுபோல் ஒரு நூலைக் கண்டவனுக்கு இது நன்னூலா என்று ஐயம் எழுமேயன்றி, நூலா என்று ஐயம் எழாது. பவணந்தி முனிவர் தம் 7 நன்னூல் நூலுக்கு நன்னூல் என்று பெயரிட்ட அளவிலேயே, அது நன்னூலாகிவிடாது. பொருளுக்கும் பெயருக்கும் பொருத்தம் இருப்பினும் இருக்கலாம். இல்லாமலும் இருக்கலாம். இரு கண்ணுமில்லானுக்குத் தாமரைக்கண்ணன் என்றும். இருகாலு மற்றவனுக்குத் தாண்டவராயன் என்றும், பெயரிட்டிருக்கலாம் குற்றம் நிறைந்த வேறுசில நூல்கள்கூட நன்னூல் என்று
நன்னெருக்கல்	நன்னெருக்கல் naṉṉerukkal, பெ. (n.) நன்னருக்கல்,2 (யாழ்ப்.); பார்க்க: see nannarukkal.
நன்னெல்	நன்னெல் naṉṉel, பெ. (n.) செஞ்சாலி பிங்): a superior paddy of yellowish hue. [நல் + நெல்.]

நன்னெறி	நன்னெறி naṉṉeṟi, பெ. (n.) 1. சன்மார்க்கம்; righteous conduct, path of virtue, moral lite; ஏமஞ்சார் நன்னெறியும் சேர்கலார் (நாலடி.327);. 2. 17ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்த சிவப்பிரகாச முனிவரியற்றிய ஒரு நீதிநூல்: a didactic poem of 40 stanzas composed by Śiva-p-piragaša-munivar, 17th-c. [நன்+நெறி]
நன்னை	நன்னை naṉṉai, பெ. (n.) ஏளனம் (பே.வ.); mimicking, mooking, ridiculing. மறுவ, நக்கல், [நன் + நை]
நனந்தம்	நனந்தம் naṉandam, பெ. (n.) 1. புன்கு (மலை);; indian beach. 2. சணல்; sunn hemp (L);
நனந்தலை	நனந்தலை naṉandalai, பெ. (n.) 1. அகன்ற விடம்; expanse. "நனவே களனும் அகலன், செய்யும்" (தொல். சொல்.859);. "நனந்தலைப் பேரூ ரெரியுநக்க" (புறநா.57);. "கழைபயினனந் தலைக்கறி வளரடுக்கம்" (புறநா.168.);. 2. மண்டலம்; region, dominion. "பல்வேறு வகைய நனந்தலை ஈண்டிய" (பதிற்றுப்59,14);. 3. நடு: (பிங்.);; middle. 'நாற்றடந்தயிர் கடனனந்தலை நிலங்கிண்டு திருவிளை. அந்நங்குழி:3). 4. உச்சந்தலை; Crown of the head. 5. உச்சி (அக.நி.);; the highest point. zen the. 6. திசை; cardinal point, direction. "நால்வேறு நனந்தலை யோராங்கு நந்த" (பதிற்றுப்.69,16);. [நல் → நன் + அம்+தலை.]
நனம்	நனம் naṉam, பெ. (n.) 1, அகற்சி); wide extent. expansiveness. "கவின்கொண்ட் நனஞ்சாரல்' (கலித்.44);. "கல்லுயர் நனஞ்சாரற்கலங்தியலு நாடகேள்" (கலித்.52);. மறுவ. அகலம். [நல் → நன்+அம்.]

நனவு'	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;
நனவு	நனவு naṉavu, பெ. (n.) உணர்வுநிலையில் * Botomusumā, ();(Usug; realization as opposed to dream, a fáóôït & sat su&iii நனவாக வாழ்த்துகிறேன். (பே.வ.);
நல்- நன்- நனவு	நல்- நன்- நனவு nalnaṉnaṉavu, பெ. (n.) பெ. m. 1. களன்; stage. "நனவுப்புகு விறலியிற் றோன்று நாடன்" (தொல்,சொல்.377, உரை);. 2. போர்க்களம் (@TITunbr.);; battlefield. 3. 915 suih (G);GTsö.Qsmö.377);; width, breadth expanse.
நனவோடை	நனவோடை naṉavōṭai, பெ. (n.) stream of consciouness las a presentation technique in prose writing); (#floof, oth.);. நனவோடைக் கதை இக்.வ.) [நனவு + ஓடை]
நனா	நனா naṉā, பெ. (n.) கனவு பார்க்க; see karavu. "நனாவத்தையி லானவகையை'(திருமந்2310);.

நனி	நனி naṉi, வி.எ. (adv) அளவிற்கு அதிகமாய், Islgäumlis; well abundantly. வருந்தினை வாழியென் நெஞ்சே (அகநா.19);. மறுவ. மிகை. [நல்- நன்- நனி.) நனி2 naṉi, வி.எ. (adv.) பெருமை (பிங்கல.2225);; greatness.
நனிபள்ளி	நனிபள்ளி naṉibaḷḷi, பெ. (n.) தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் உள்ள ஓர் சிற்றூர்; a willage in Tañjävur dist, இன்று புஞ்சை எனக் கட்டப்படுகிறது. "செழுந் தரளப் பொன்னி சூழ் திருநனி பள்ளி" (பெரிய, 34-112:1);. [நனி + பள்ளி]
நனை	நனை1 naṉaidal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) ஈரமாதல்; to become wet, to be moistened, soaked. "நணைகவுள் யானையால் யானை யாத்தற்று (குறள்,678);. முழுதும் நனைந் தவனுக்கு முக்காடு தேவையா? (பழ.);. வீட்டுக்கு வரும்போது மழையில் நனைந்து விட்டேன் (இக்வ);. [நல் → நன் → நனை-] நனை2 naṉaidal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அரும்புதல்; to bud. "பிடவ மலரத் தளவு நனைய (ஐங்குறு. 499);. 3. தோன்றுதல்; to appear. "மகிழ்நனை மறுகின் மதுரையும்" (சிறுபாண்.67);. நளிர் = குளிர்ச்சி. நளிர் → நளிர்மை → நளுமை); → நமை. நமை → நனை → நமத்தல்=ஈரமாதல். (ஒ.நோ. குளிர் → குளிர்மை → குளுமை. (நூல் → நல் → நன்- → நனை.] நனைதல், தோன்றுதல், அரும்புதல். 'நுல்" என்னும் வேரடி, தோன்றுதல் என்னும் "தலைமைப் பொருண்மையை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இத் தோன்றுதற் கருத்தினின்றே நனை-தல் என்னுஞ் ... கிளைத்தது
நனைகை	நனைகை naṉaigai, பெ. (n.) ஈரமாகுகை; becoming wet. [நன் → நனை → நனைகை.] கையிற்றுத்தொழிற்பெயர்.

நனைந்த	நனைந்த naṉainda, வி.எ. (adv.) ஈரமான; wetted. இது பெயரச்ச வடிவம்.
நனைந்தவம்	நனைந்தவம் naṉaindavam, பெ. (n.) சிறுகட்டுக் கொடி; a kind of shrub. [நனை → தவம்.]
நனைந்துசுமத்தல்	நனைந்துசுமத்தல் naṉaindusumattal, பெ. (n.) 1. (மூட்டை அல்லது பாரத்தை நனைத்துத் தூக்குகை); முன்னிலைமையிலும் மிகக் கடுமையான செயலில், தன்னை உள்ளாக்கிக் கொள்ளுகை (இ.வ.);; bearing a burden in a wet or drenched condition. rendering more difficult or irksome, what is already difficult or irksome. 2. உரிய காலத்தில் செயலைச் செய்யாதிருந்து, இடையூறு வந்த பின்பு, மிகுந்த துன்பத்துடன் அதைச் செய்கை; letting pass the proper time and doing a thing under more stringent circumstances, as not selling jewels instead pledging them and paying interest afterwards [நன் → நனை → நனைந்து + சுமத்தல்.]
நனைபூசனம்	நனைபூசனம் naṉaipūcaṉam, பெ. (n.) ஈரம்: wet. [நனை → பூசனம்.]
நனைபொருள்	நனைபொருள் naṉaiboruḷ, பெ. (n.) நீரில் கரையும் பொருள்; wetting agent. [நனை + பொருள்.]
நனைவிற்கடா	நனைவிற்கடா naṉaiviṟkaṭā, பெ. (n.) ஈரமில்லா நிலம்; dry place.
நனைவு	நனைவு naṉaivu, பெ. (n.) ஈரம்; wet. mositure, humidity. "நனைவிற் கடை" (தைலவ.தைல);. [நன் → நனை → நனைவு.]

நா	நா1 nā, நகரமெய்யும், ஆகார உயிரும், புணர்ந்து பிறக்கும் உயிர்மெய். the syllable formed by adding the long vowel, 'a' to the consonant. "அஇணபல்லடி நா முடியுறத் தந வரும்" (நன், 80);. நா;நகரத்தின் நெடிலாகிய இவ் வெழுத்து, நகரத்திற்குரிய முயற்சியோடு, வாயை அங்காத்து நீட்டுவதால், இதன் ஒலியை எழுப்புகிறது. "நகர ஆகாரம்" - "நா" - வரிவடிவம் கி.மு. 3-ஆம் நூற்றாண்டு முதல், நகர ஆகாரத்தின் (நா); வரிவடிவம், தமிழகக் குகைக் கல்வெட்டுக்களில், பரவலாகக் காணப்படுகிறது. படுக்கைக் கோட்டின். மேல், செங்குத்துக் கோட்டின். வடிவமே, இவ் வரிவடிவத்தின் அடிப்படைக்குறியாகும். கொற்கைப் பானையோட்டில் காணப்படுவதும், இக் குறியே ஆகும். இக் குறியே. தமிழகத்தில் தமிழி என்றும், இந்தியமொழிகளில் தமிழ்பிராமி என்றும், அசோகன் பிராமி என்றும், பெயர்பெற்றது. அசோகன் பிராமிக்கு முந்தியது தமிழ்பிராமி. இதன் காலம் கி.மு.6-ஆம் நூற்றாண்டு. கி.மு.3-ஆம் நூற்றாண்டு முதல் தமிழகத்திலும், சிறு மாற்றத்துடன் மௌரியர், குசானர், குப்தர் கல்வெட்டுகளிலும், மிகுதியாகக் காணப்படுகிறது. புரோகிருதமொழி எழுத்துக் கல்வெட்டு என்பதை, புரோமி என்று குறியாது. பிரேமி என்று குறிப்பது ஆரியச் சூழ்ச்சியே. நகாத்திற் கு வ ல ப பு ற ம தலைக் கட்டிலிருந்து இழுக்கப்படும் கோடு ஆகாரத்தைக் குறிக்கும். ஏனைய எழுத்துக்களின் வரி வ.டிவத்ப் போலவே. இதுவும். அடுத்த வளர்ச்சிக் கட்டத்தில், ஆகாரக்குறி T ந டு வி லி ரு ந் து இ ழு க் க ப் பட் டது . வழக்கம்போல வலப்புறம் கோடு இழுத்தால், "ங" கரத்தின் உருவத்தைக் காட்டுமா கையால் , குழப்பத்தைத் தவிர்க்க. இடையில் கோடு இடப்பட்டது. செங் க ம் நடுகற்களின் பழைய கல்வெட்டுக்களிலும், (கி.பி. 4.5 நூ.); ஆண்டிப்பட்டி, வேந்தன் நாணயத்திலும், இவ்வடிவம் காணப்படும். அதே சமயத்தில் பழைய ...வின் வடிவமாக இருந்த இதனோடு இந்தக்காலத்து ... வடிவத்தால்
நாஇ	நாஇ nāi, பெ. (n.) நாய் (தொல்.எழுத்து, 58 2. உரை);;பார்க்க;see dog. க. து. நாயி. [நா+இ → நா.இ.] நாவினை நாய் எஞ்ஞான்றும் நீட்டிய வண்ணம் இருத்தலால், வந்த பெயராகலாம்.
நாக்கசப்பு	நாக்கசப்பு nākkasappu, பெ. (n.) மிகு பித்தத்தினால் ஏற்படும் வாய்க்கசப்பு: bitterness of taste experienced when the bile is excited. [நா+ கசப்பு.] பித்தநீர் அளவிற்கதிகமாகச் சுரத்தலின் அறிகுறியாக, நாவிலேற்படும் கசப்புச்சுவை. இந் நாக்கசப்பு, உடம்பில் மிகு சுரம் இருக்குங்கால் ஏற்படும். இந் நாக்கசப்பு வந்தால், உண்டஉணவு சுவைக்காது;இந் நாக்கசப்பு உள்காய்ச்சலின் அறிகுறியாகும்.
நாக்கட்டி	நாக்கட்டி nākkaṭṭi, பெ. (n.) 1. நாக்கிலெழும்புஞ் சிறுசிறு கொப்புளங்கள்; ulceration of the tongue. 2. நாக்கொப்பளம் பார்க்க;see na-k-koppajaт. [நாக்கு + கட்டி.] வயிற்றிலுண்டாகும், புண்களின் விளைவாக, நாவிலேற் படுங்கட்டி. ஒவ்வாமையின் விளைவாகவும் உருவாகும்.

நாக்கட்டுப்பாடு	நாக்கட்டுப்பாடு nākkaṭṭuppāṭu, பெ. உணவிக்கட்டுப்பாடு; food restriction. நாக்கட்டுப்பாடு உடையவர்களே நலமுடன் நீண்ட நாள் வாழ்வர் (உவ);. மறுவ. உணவுக்கட்டுப்பாடு. [நா+ கட்டு + படு → பாடு.] ஈளை நோயாளிகள் குளிர்காலத்தே நாவைக் கட்டுப்படுத்துவதன் வாயிலாக, இசிவு(இழுப்பு); வாராமல் வாழலாம். இந் நோயாளிகள் பனிக்கூழ் (ஐஸ்கிரீம்); முதலான, குளிர்மையுணவுகளைத் தவிர்த்து, நாவினைக் கட்டுப்படுத்தி, உணவுக்கட்டுப்பாட்டுடன், மருத்துவர்தம் அறிவுரைப்படி வெப்பந்தரும் உணவுகளையே உண்ணவேண்டும்.
நாக்கடு	நாக்கடு nākkaḍu, பெ. (n.) நாக்கின் பின்புறத்தின் மேல்காணப்படும், முள் போன்ற சிறுசிறு முளை; small elevations found on the back (upper); surface of the tongue. [நா+ கடு.]
நாக்கடுகு	நாக்கடுகு nāggaḍugu, பெ. (n.) நாய்க்கடுகு பார்க்க;see may-k-kaduge. [நா+ கடுகு.]
நாக்கடைப்பான்	நாக்கடைப்பான் nākkaḍaippāṉ, பெ. (n.) மாட்டுநோய் வகை (மாட்டுவை);; a disease of cattle. [நாக்கு + அடைப்பான்.] கூரியமுள் வாய்ந்த, கற்றாழை, கருக்குவேல் முதலான இலைதழைகளை உண்பதால், உண்டாகும் நோய்.
நாக்கடைப்புரட்டி	நாக்கடைப்புரட்டி nākkaḍaippuraḍḍi, பெ. (n.) நாகவைப்பு நஞ்சு பார்க்க;see magavalppu-năöjи. [நாக்கடை +புரட்டி.]
நான்னத்தான்பூச்சி	நான்னத்தான்பூச்சி nāṉṉattāṉpūcci, பெ. (n.) நாக்குப்பூச்சி (இ.வ.); பார்க்க;see nakku-p-půcci. நாக்கத்தான் பூச்சி குழந்தைகளின் உணவை உண்டு, அவர்களை நோஞ்சான் ஆக மாற்றும் (உ.வ.); [நாக்கு + அத்து+ஆன்+பூச்சி.]

நாக்கப்பாம்பு	நாக்கப்பாம்பு nākkappāmbu, பெ. (n.) நாக்குப்பூச்சி பார்க்க: see nakku-p-picci. ம. நாக்குப்பாம்பு. [நாக்கு + அம்+ பாம்பு.] [நாக்கம்பாம்பு → நாக்கப்பாம்பு]
நாக்குப் பூச்சி	நாக்குப் பூச்சி nākkuppūcci, பெ. (n.) நாக்குப் பூச்சி பார்க்க;see nakku-p-pico [நாக்கு + அம் பூச்சி.] [நாக்கம்பூச்சி → நாக்கப்பூச்சி.]
நாக்கரணை	நாக்கரணை nākkaraṇai, பெ. (n.) நாக்கு நோய் வகை (பரராச. 1226);; a disease of the tongue. [நாக்கு + அரணை,] அரணை = செந்நிறக் கோடுகளுடன் கூடியது. இந் நச்சுயிரியைப் போன்ற நிறத்துடன், நாக்கில் கட்டி ஏற்படும்;ஏதும் உண்ண வியலாதபடி நாக்கில், எரிச்சலுடன், வலியுண்டாகும். இந் நோய் ஏற்பட்ட நாக்கு, செந்நிறக் கோடுகளுடன், அரணை போன்றிருப்பதால், இப் பெயர் ஏற்பட்டது.
நாக்கரளை	நாக்கரளை nākkaraḷai, பெ. (n). நாக்கு நோய் வகை, (யாழ்.அக,);; disease of the tongue. Perhaps pappilloma. [நாக்கு + அரணை → அரளை.] நாவில் அரிப்பெடுக்குஞ், சிறுசிறு கட்டிகளை உருவாக்கும் நோய்.
நாக்கரிக்கிரந்தி	நாக்கரிக்கிரந்தி nākkarikkirandi, பெ. (n.) அரிக்கும் உணர்வுடன் நாக்கிலெழும் சிறுசிறு கொப்புளம்; ulceration of the tongue due to syphilitic causes. மறுவ. நாக்கரளை. [நா → நாக்கு + அரிக்கிரந்தி.]
நாக்கரிப்பு	நாக்கரிப்பு nākkarippu, பெ. (n.) 1. நாக்கரிக் கிரந்தி பார்க்க;see ma-kkarikirandi. 2. வளி மிகுதியால் நாக்கிலேற்படும் உப்புச்சுவை; salintaste in the mouth, when the wind is excited in the system. [நாக்கு + அரிப்பு.] நா + கரிப்பு என்று பிரித்து, வழங்கும் வழக்கும் உண்டு.
நாக்குழற்சி	நாக்குழற்சி nākkulrci, பெ. (n.) நாக்குப்புண் (இ.வ.); பார்க்க;see mi-k-kupun. [நாக்கு + அழற்சி.]

நாக்களாம்பூச்சி	நாக்களாம்பூச்சி nākkaḷāmbūcci, பெ. (n.) மண்புழு; earth.worm. நாக்களாம் பூச்சி உழவர்களின் நண்பன் (இ.வ.);. மறுவ, நாங்கூழ். [நாங்கூழ் + ஆம் + பூச்சி.] [நாக்களம் → நாக்களம் +பூச்சி.] ஒ.நோ. கொப்பூழ் → தொப்புள்
நாக்குளின்கற்பம்	நாக்குளின்கற்பம் nākkuḷiṉkaṟpam, பெ. (n.) காக்கை, கரிச்சான், செந்தலைக் கழுகு முதலான பறவைகளின், நாக்கினைக் கொண்டு செய்யப்படும் வாணாள் மருந்து; a rejuvenating powder prepared by dying and then pounding the tongues of crow, black bird, red brahmini kite and vulture.
நாக்கறு-த்தல்	நாக்கறு-த்தல் nākkaṟuttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) கத்தியால் நாக்கினைத் துண்டித்தல்; to excise of the tongue - Glossotomy. [நாக்கு + அறு-]
நாக்கறுத்தான்	நாக்கறுத்தான் nākkaṟuttāṉ, பெ. (n.) நாக்கறுத்தான் புல் பார்க்க: see nசி-kkaruttån-pus. [நாக்கு + அறுத்தான்.]
நாக்கறுத்தான்புல்	நாக்கறுத்தான்புல் nākkaṟuttāṉpul, பெ. (n.) தருப்பைப்புல் (MM); sacrificial grass or kusa grass-Erogrostis cynosriñoides the blades of this grass are generally sharp. It alludes to a leged that serpents which greedily lick the honey fallen on the grass get their tongue forked. [நாக்கு + அறுத்தான்+புல்.] கூர்மையான இலையினையுடைய தருப்பை. இக் கூர்மையான புல்லின் மேலிருக்கும் தேனைப் பாம்புகள் ஆர்வத்துடன் நக்க வருங்கால், அவற்றின் நாக்குகள் அறுபடும் என்று சா.அக கூறும்.
நாக்கறுப்பு	நாக்கறுப்பு nākkaṟuppu, பெ. (n.) 1. நாக்கை அறுக்கை; incision of the tongue. 2. நாக்கிலேற்படும் கறுப்பு நிறம்; the dark colour of the tongue. [நா+ கறுப்பு.] நாக்கில் கண்ணுக்கு எட்டாத நுண்ணுயிரி களால் ஏற்படும் கறுப்பு. (சா.அக);.
நாக்கனிடுங்கூர்மை	நாக்கனிடுங்கூர்மை1 nākkaṉiḍuṅārmai, பெ. (n.) கந்தகவுப்பு (சங்.அக);; impure chloride of sodium. black salt. நாக்கனிடுங்கூர்மை2 nākkaṉiḍuṅārmai, பெ. (n.) கந்தக உப்புடன் ஏனைய கடைச்சரக்குகளைக் கொண்டு உருவாக்கப்படும் உப்பு (சா.அக);; a prepared salt from sulphur mixed with other ingredients.

நாக்காம்பூச்சி	நாக்காம்பூச்சி nākkāmbūcci, பெ. (ா). நாக்குப்பூச்சி (இ.வ.);, வயிற்றில் நோயினை ஏற்படுதும் புழு; round worm, thread worm Ascaris lumbricoides (L);. [நாக்குப்பூச்சி → நாக்காம்பூச்சி] ஒநோ மண்கட்டி → மண்ணாங்கட்டி.
நாக்காளப்பூச்சி	நாக்காளப்பூச்சி nākkāḷappūcci, பெ. (n.) நாகப்பூச்சி பார்க்க: see naga-p-pical. மறுவ. நாக்குளிப்பூச்சி. [நாக்காளம்பூச்சி → நாக்காளப்பூச்சி]
நாக்கி	நாக்கி nākki, பெ. (n.) மனித உடம்பில் உள்ள பத்து நாடிகளுள் ஒன்று; one of the ten tuberous vessels of the human body. மறுவ, அலம்புசா (அலம்புடை);. எருவாயின் இறுதிப் பகுதிவரை, உணர்வு நரம்புகளைத் தட்டியெழுப்புந் தன்மை மிக்கதென்று, சா.அ.க. கூறும்.
நாக்கியாக்கிரம்	நாக்கியாக்கிரம் nākkiyākkiram, பெ. (n.) 1. கருஞ்சுண்டி (யாழ்ப்,);; a species of sensitive tree. 2. முட்செடிவகை (யாழ்.அக);; a thorny shrub.
நாக்கிரந்தி	நாக்கிரந்தி nākkirandi, பெ. (n.) நாக்குப்புண் (யாழ்.அக); பார்க்க;see nakkup-pu. 28 நாக்கிலிரு-த்தல் நா+ SKt கிரந்தி] இணைவிழைச்சு நோய் கொண்ட பெண்களைப் புணருவதால், ஆடவர்தம் நாக்கிலேற்படும் சிறுசிறு கொப்புளவகை என்று சா. அக. கூறும்.
நாக்கில்வை-த்தல்	நாக்கில்வை-த்தல் nakkil-wai- 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. ஒருவர்தம் வளர்ச்சியும், ஆக்கமுங்கண்டு, பழித்துக் கூறுதல்; to slander. "அவனை நாக்கில் வைத்துக் கரித்துக் கொட்டுகிறான் இக்வ) 2. நாக்கில் வைத்துச் சப்பிச்சாப்பிடும் இருமல் மாத்திரை; chewable cough tablets etc. Bởál(hungyjáb(5 ETähálsi வைத்துச் சப்பிச்சாப்பிடும் (மாத்திரை); குளிகை நல்லது. இக்வ);. 3. சிறுவர் நாக்கில்வைத்துச்; sweets consuming by the children, by tasting with tongue. ஒருவர்தம், ஆக்கமும் ஆள்வினையுடைமையும், அறிவுத்திறனுங் கண்டு, உள்ளங்குமைந்து, பொறாமையால் வெதும்புந் தன்மையரைக் குறிக்கும், மரபார்ந்த நாட்டுப்புற வழக்கு இஃதென்று உணர்க. மேலும். பெருந் தன்மையாளர்தம், சிறுசிறுபிழைகளைப் பெரிதுபடுத்தி, நாக்கில் வைத்து நச்சுரை நவிலும், சிறுமதியாளர்தம் செயலென்றறிக. இப் பண்பாளர் நாட்டுப் புறத்தும் நகர்ப்புறத்தும் மலிந்துள்ளமை கண்கூடு.
நாக்கிலாம்பூச்சி	நாக்கிலாம்பூச்சி nākkilāmbūcci, பெ. (n.) நாக்களப்பூச்சி பார்க்க; see nakkalapplico. [நாக்களாம்பூச்சி-நாக்கிலாம்பூச்சி.]

நாக்கிலிரு-த்தல்	நாக்கிலிரு-த்தல் nākkiliruttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) பிறரின் வயிற்றெரிச்சலைக் கொட்டி, கடுஞ்சொற்களுக்கு ஆட்படுதல் அல்லது; to be cursed by causing irritation to others. ந,லலமனிதர் நாக்கிலிருந்து நாசமாய்ப் போகாதே (உ.வ.); [நாக்கில் + இரு-]
நாக்கிழுப்பு	நாக்கிழுப்பு nākkiḻuppu, பெ. (n.) நாக்குத் தடிப்பினாலேற்படும் நோய்; a disease of the tongue, marked by the thickness of the tongue. [நாக்கு + இழுப்பு.] நாக்குத் தடிப்பினாலுண்டாகும், இந் நோய் குணமாவதற்கு கடுகுக் கொதிநீரை, நன்றாகச் கண்டக் காய்ச்சித் தேன் அல்லது புளிப்புக்காடி சேர்த்து, வாய் கொப்புளிக்க வேண்டும்.
நாக்கு	நாக்கு1 nākku, பெ. (n.) 1. உணவைச் சுவைத்து உண்ணவும் பேசவும் பயன்படும் வாய்க்குள் அமைந்திருக்கும் தொங்கு தசைப்பகுதி; tongue is a muscular organ of speech and taste. க. நாலகெ. தெ. நாலுக. மா. நாக்கு. து. [நால் → நால்கு → நாகு → நாக்கு.] வாய்க்குள் தொங்கும் உறுப்பு. (வே.க.3:29); நாக்கு2 nākku, 4 பெ. (n.) மரக்கட்டையின் விளிம்பில் தனியே புடைத்து நிற்கும் நாக்குப் போன்ற அமைப்பு: tenon. [நால்கு → நாகு → நாக்கு.] அசைத்து ஆட்டி வலிக்கும் துடுப்பு. (வே.க.3:29);
நாக்குக்கறு-த்தல்	நாக்குக்கறு-த்தல் nākkukkaṟuttal, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) நாக்கறு-த்தல் பார்க்க: see nākkaru. [நாக்கு + கறு-]
நாக்குக்கிளிஞ்சல்	நாக்குக்கிளிஞ்சல் nākkukkiḷiñjal, பெ. (n.) நீர்வாழ் உயிரி; a kind of shell. [நாக்கு + கிளிஞ்சல்.]
நாக்குக்குளறல்	நாக்குக்குளறல் nākkukkuḷaṟal, பெ. (n.) 1. பேச்சுத் தடுமாறுகை; faltering. 2. நா செயல் இழத்தல்; having tongue unable to move freely or tongue tied. [நாக்கு + உளறல்.]
நாக்குச்சப்பு-தல்	நாக்குச்சப்பு-தல் nākkuccappudal, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) குழந்தைகள் பாலைச் சுவைத்துக் குடித்தல்; to make a shrap noise with the tongue as is done by a child when Sucking. [நாக்கு+ சப்பு-] நாக்கும், மேலுதடும் சேர்ந்து இயங்குதல், சப்புதல் என்றும், மேலுதடும் கீழுதடும் சேர்ந்து இயங்குதல், உறிஞ்சுதல் என்றும், மக்கள் வழக்கில் குறிக்கப்படும்.

நாக்குச்சாதல்	நாக்குச்சாதல் nākkuccātal, பெ. (vbi.n) நா. சுவை உணர்ச்சியை இழத்தல்; losing the sense of taste, as tongue. [நாக்கு + சாதல்.] தல்'லீற்றுத் தொழிற்பெயர். முதுமையிலும், நெடுநாள் நோய்வாய்ப்பட்ட ஞான்றும், நாக்கு மரத்துப்போதலை நாக்குச் சாதல் என்று குறித்தல் உலகவழக்கு.
நாக்குச்சூலை	நாக்குச்சூலை nākkuccūlai, பெ. (n.) நாக்கில் உண்டாகும், ஒரு குத்தல் நோய்; pricking or gouty pain of the tongue - Glossagra. [நாக்கு + சூலை → நாக்கில்] வெப்ப மிகுதியால் ஏற்படும் குத்தல்நோய்.
நாக்குச்செத்துப் போ-தல்	நாக்குச்செத்துப்போ-தல் nākkuccettuppōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.). 1. நாக்குச் சாதல் பார்க்க;see nākku-c-cădal. 2. உணவின் சுவையை இழந்தது போல் உணர்தல்; to loose sensation to get fed up. நோயுற்ற காலத்தில் நாக்குச் செத்துப் போனதால் உடம்பு தேறவில்லை (இக்.வ);. உப்பில்லாக் கஞ்சியை மட்டுமே குடித்துக் குடித்து நாக்குச் செத்துப் போய்விட்டது (உ.வ.);. [நாக்கு + செத்து +போ-] நோயுற்ற காலத்தும், அகவை முதிர்ந்து நாட்பட்ட காய்ச்சலால் உடல் நலிவுற்ற காலத்தும், நாக்குச் சுவையறியும் தன்மையினை இழத்தல் இயல்பேயாகும். நீண்ட நாள் நோய் வாய்ப்பட்டோர், மருத்துவரின் அறிவுரையின் படி, காரவுணவைக் குறைத்துக் கஞ்சியை மட்டுமே, அல்லது விலக்கு (பத்திய); உணவை உண்பதால், சிறிது காலத்திற்குச் சுவையறியுந் தன்மையை நா இழக்கும்.
நாக்குச்சொறசொறப்பு	நாக்குச்சொறசொறப்பு nākkussoṟasoṟappu, பெ. (n.) நாக்கின் மேற்பகுதியில் முள்பாய்கை ; roughness of the surface of the tongue. [நாக்கு +சொறசொறப்பு.] காய்ச்சலால் ஏற்படும் இச் சொறசொறப்பால், எந்த உணவும் சுவைக்காது என்று, சா. அக. கூறும்.
நாக்குட்டிநகசம்வேர்	நாக்குட்டிநகசம்வேர் nāgguṭṭinagasamvēr, பெ. (n.) நாய்க்குட்டிச் செடி பார்க்க;see nāykkuff-c-ced. [நாக்குட்டி + நகசம்வேர்]

நாக்குண்ணி	நாக்குண்ணி nākkuṇṇi, பெ. (n.) நாக்கைத் தின்று கொண்டே போகும் ஒருவகைக் கட்டி cancer of the tongue. மறுவ, நாப்புற்று. நாவறளை. [நாக்கு + உண்ணி.] உண்ணிப்புழு மற்றொரு உயிரியின் அரத்தத்தை உறிஞ்சிச் செயலிழக்கச் செய்வது போன்று. நாவைச் சிதைக்கும் புற்றுநோய். என்ற சா.அக. கூறும்.
நாக்குத்தட்டு-தல்	நாக்குத்தட்டு-தல் nākkuddaṭṭudal, 5 செ.குன்றா.வி. (v.t.) நாக்கினால் ஒலி உண்டாக்குகை; to make a sharp sound with the tongue when tasting. [நாக்கு +தட்டு-.] உணவைச் சுவைத்துச் சுவைத்துச் சப்புக் கொட்டிச் சாப்பிடும் பொழுது, ஏற்படும் நாக்கொலி.
நாக்குத்தட்டுகை	நாக்குத்தட்டுகை nāgguttaṭṭugai, பெ. (n.) 1. திக்கிப் பேசுகை (வின்);; stammering. 2. பூட்டின் நாக்குக் கெடுகை; derangement of the bolt of a lock. [நாக்கு +தட்டுகை]
நாக்குத்தடித்தல்	நாக்குத்தடித்தல் nākkuttaḍittal, பெ. (n.) நா மரத்துப்போகை; stiffness or rigidity of the tongue due to chewing of betel. [நாக்கு + தடித்தல்.]
நாக்குத்தடிப்பு	நாக்குத்தடிப்பு nākkuttaḍippu, பெ. (n.) 1.நான்குப் பருமன்; tongue getting thick. 2. நாக்குத் தடித்தல் பார்க்க;see nakkui-ttaqittal. [நாக்கு + தடிப்பு.] நாக்குப் பருமனால் ஏற்படும் நோயாகும். இந் நோய்க்குக் கடைச் சரக்குகளுடன், மருதம் பட்டையினைச் சேர்த்துச் சுண்டக் காய்ச்சிக் கருக்குநீர் வைத்துக் குடிப்பதால் திரும். (சா.அக);.
நாக்குத்தப்பல்	நாக்குத்தப்பல் nākkuttappal, தொ. பெ. (vbl n.) 1. நாக்குத் தப்பு-தல் பார்க்க: see nakku-t-tappи-. 2. உணவைச் சுவைத்துச் சுவைத்துச் சப்புக்கொட்டிச் சாப்பிடுதல்; a sharp sound with the tongue when tasting. 3. நாக்குச்சப்பு பார்க்க;see пakku-c-cappи. [நாக்கு +தப்பல்.] அல் ஈற்றுத் தொழிற்பெயர்.

நாக்குத்தப்பு-தல்	நாக்குத்தப்பு-தல் nākkuddappudal, 5.செ.கு.வி.(v.i.) 1. பேச்சுறுதி தவறுதல்; to tal in a promise. அவன் நாக்குத் தப்பினான். "நாக்குத்தப்புதல் அவருக்குக் கைவந்தகலை" (உ.வ.);. 2. பொய் சொல்லுதல்; to speak falsely. நாக்குத் தப்புதலை அரசியல் தலைவர்கள் பிழைப்பாகக் கொண்டுள்ளனர் (உ.வ.);. மறுவ. தவறிப்பேசுதல், மாற்றிப்பேசுதல். [நாக்கு +தப்பு-] தல் ஈற்றுத்தொழிற்பெயர்.
நாக்குத்தம்பனம்	நாக்குத்தம்பனம் nākkuttambaṉam, பெ. (n.) 1. நாக்குச்செயலிழக்கும்படி செய்கை: arresting of the movements of the tongue. 2.நாவினைப் பேசவொட்டாது இசிவு ஏற்படுத்துகை; pull of the tongue and there by rendering one unable to speak. [நாக்கு +தம்பனம்.]
நாக்குத்தவறு-தல்	நாக்குத்தவறு-தல் nākkuddavaṟudal, 5.செ.கு.வி.(v.i.) நாக்குத் தப்பு- பார்க்க: see пakku-t-tappи. [நாக்கு → தவறு-]
நாக்குத்தள்ளல்	நாக்குத்தள்ளல் nākkuttaḷḷal, பெ. (n.) நாக்குத் தள்ளு-தல் பார்க்க;see nakku-ttasu-dal. [நாக்கு + தள்ளல்] நோய் அல்லது வேறு செயல்களால், நாக்கு வெளியே தள்ளல்.
நாக்குத்தள்ளு-தல்	நாக்குத்தள்ளு-தல் nākkuddaḷḷudal, தொ.பெ. (vbl.n.) வாயினின்றும் நா வெளிவருதல்; the protrudiny of the tongue outside the mouth. [நாக்கு +தள்ளுதல்.]
நாக்கு தாபிதம்	நாக்கு தாபிதம் nākkudāpidam, பெ. (n.) நாக்குப்புண் (இ.வ.); பார்க்க; see nakku-ppЏr. [நாக்கு +Skt தாபிதம்.]
நாக்குத்தாளம்போடுதல்	நாக்குத்தாளம்போடுதல் nākkuddāḷambōṭudal, பெ. (n.) 1. உணவு கொள்ள solo husmā; being greedy for food. 2. வரையறையின்றி பகடி செய்தல் (இ.வ);; indutising in unrestrained ridicule. [நாக்கு +தாளம் + போடுதல்.]

நாக்கொத்தான் பூச்சி	நாக்கொத்தான் பூச்சி nākkottāṉpūcci, பெ. (n.) நாக்குப்பூச்சி பார்க்க; see nakkup-pJcci. நாக்குத்தான் பூச்சி.) நாக்கொத்தான் பூச்சி - நாக்கத்தான் பூச்சி - நாக்குத்தான் பூச்சி என்பன பேச்சு வழக்குத்திரிபு.
நாக்குதிமிர்	நாக்குதிமிர் nākkudimir, பெ. (n.) Bröðlsås a smitéâluspá, loss of sensation of the tongue - Glossoplegia. [நாக்கு +திமிர்.] செல்வச் செழிப்பிலும், பதவி ஆசையிலும் ஆட்பட்டு, அறிவு மிகுதியை வெளிக்காட்டிப் பிறரை எடுத்தெறிந்து, தன் முனைப்புடன் Gush6m5; egotistic talk. [நாக்கு +திமிர்]
நாக்குத்திருந்துதல்	நாக்குத்திருந்துதல் nākkuddirundudal, பெ. (n.) எழுத்தின் பலுக்கம் திருத்த மாயிருக்கை; clearness and precision in pronunciation. [நாக்கு + திருந்துதல்.]
நாக்குத்தீட்டு	நாக்குத்தீட்டு1 nākkuddīṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) உணவை மிகுதியாக விரும்புதல்; to hanker after food. [நாக்கு+ தீட்டு-] நாக்குத்தீட்டு2 nākkuddīṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) புகழ்தல் (யாழ்ப்);; to praise one-self. [நாக்கு + தீட்டு-]
நாக்குத்துடிப்பு	நாக்குத்துடிப்பு nākkuttuḍippu, பெ. (n.) 1. நாக்குத்தாளம் போடு-பார்க்க;see nakkut-talam-pédu- 2. நாக்குநீளம், பார்க்க;see nākku-nam. [நாக்கு + துடிப்பு.]
நாக்குத்தூக்கல்	நாக்குத்தூக்கல் nākkuttūkkal, தொ.பெ. (.vbl.n.) உணவில் மிகு சுவையையே எப்போது விரும்புதல்; fondness towards spicy edibles. "நாக்குத்தூக்கலாக உண்ணுவதையே சிலர் குறிக்கோளாகத் கொண்டுள்ளனர். [நாக்கு +தூக்கு + அல்.] 'அல் தொழிற்பெயர் விகுதி. உறைப்பும், புளிப்புங் கலந்த காரசாரமுள்ள உணவுண்ணுதலே நாக்குத் தூக்கல் ஆகும். நறுமணங்கமழும் நாற்சுவைமிக்க நல்லுணவு களைப் பற்றிக் கழககாலச் செய்யுட்களில் குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. நளபாகம் என்பது தமிழருக்கே உரிய நல்லூண் பற்றிய செய்தியாகும். உணவில் மிகுசுவை சேர்க்கும் உப்பு, காரம், புளிப்பு போன்றவற்றைக் குறைப்பதே உடலுக்கு நலந்தரும் என்று மருத்துவர் கணித்துள்ளனர். நடுத்தரவயதிற்குப் பின்பு, நாக்குத் தூக்கல் உணவை விட உடல் நலத்தைப் பேணும் உணவே, சாலச் சிறந்தது. ஏலம், கிராம்பு, மிளகு, இஞ்சி பச்சைக்கருப்பூரம் போன்ற நாக்குத்துக்கற் சுவை நல்கும் பொருட்களை பல்வேறு உணவுகளில் குறிப்பிட்ட அளவுகளில் இன்றும் பயன்படுத்துகின்றனர்.

நாக்குத்தெறிக்கப் பேசு-தல்	நாக்குத்தெறிக்கப்பேசு-தல் nākkuddeṟikkappēcudal, 5 செ. குன்றாவி. (v.t..) பெரியோரைப் பழித்தல்(வின்);; to insult a su-perior, to speak in an unbecoming manner. [நாக்குத்தெறிக்க + பேசு-]
நாக்குத்தேய்-த்தல்	நாக்குத்தேய்-த்தல் nākkuttēyttal, 4செ.குன்றாவி. (v.t.) நாக்குவழித்தல்; to clean of the tongue. [நாக்கு+ தேய்-]
நாக்குத்தொங்கல்	நாக்குத்தொங்கல்1 nākkuttoṅgal, பெ. (n.) முடக்குவளி நோயால் நாக்கு வெளிக் காணும்படி, கீழ்தள்ளல்; paralytic protrusion of the tongue. [நாக்கு + தொங்கல்.] நாக்குத்தொங்கல்2 nākkuttoṅgal, பெ. (n.) நாவின் சுவைக்கு முதன்மை தருகை; giving importance to eating tastyfood. - [நாக்கு + தொங்கல்.]
நாக்குநரம்பற்றவன்	நாக்குநரம்பற்றவன் nākkunarambaṟṟavaṉ, பெ. (n.) 1. அளவுகடந்து பேசுபவன்; a man who wags his tongue. 2. சொன்னசொல்லை நாக்குநோய் ingyūususēr; one who denies previous Speech - [நாக்கு நரம்பு +அற்றவன்.]
நாக்குநீட்டு-தல்	நாக்குநீட்டு-தல் nākkunīṭṭudal, 5 செ.கு.வி (v.i.) 1. Estslal ig Gugg60, to wag ones tongue. 2. ஆள் இருவர்தம் உரையாடலில், தொடர்பில்லாத மூன்றாமவர் கருத்துக் ; third person's unwarranted opinions. 3. பெரியோர் அல்லது ஆசிரியர் உரையில் (50%&@#5);; to intervene in scholars or teachers speech. [நாக்கு நீட்டு-)
நாக்குநீள்(ளு)-தல்	நாக்குநீள்(ளு)-தல் nākkunīḷḷudal, 5 செ.கு.வி (v.i.) 1. விருப்பமிகுதல்; to be greedy, to have unbounded desires. "நாக்கு நீள்வன் ஞானமில்லை' (திவ். திருவாய், 4.6:7);. 2. கடுமையாய்ப் பேசுதல், to be reckless in speech, to have a long tongue. 3. Jomo fig, GU556); to talk endlessly 4. sushu fig]]{55); to speak in an impertinent. [நாக்கு நீள்ளு)-.]
நாக்கு நீளம்	நாக்கு நீளம் nākkunīḷam, பெ. (n.) 1. o Soto solouso, hankering for food, as that of a glutton. 2. 56th GLää, reckeless of opeech. அவளுக்கு நாக்கு கொஞ்சம் நீளம் (பேவ);. [நாக்கு நீளம்.]

நாக்கு நோய்	நாக்கு நோய் näkku-noy, பெ. (n.) நாக்கிலேற்படும் ஆறுவகை நோய்கள்: disease of the tongue, it is of six varieties. [நாக்கு நோய்.]
நாக்குப்பாம்புநோய்	நாக்குப்பாம்புநோய் nākkuppāmbunōy, பெ. (n.) நாக்குப்பூச்சி நோய் (இ.வ.); பார்க்க: see nākku-p-pucci-nóy. [நாக்குப்பாம்பு + நோய்.]
நாக்குப்பிடிப்பிணைப்பு	நாக்குப்பிடிப்பிணைப்பு nākkuppiḍippiṇaippu, பெ. (n.) ஒரு கல்லின் ஒரு பக்கத்தில் நாக்குவடிவ முனை அமைத்து, மற்றொரு வடிவ முனை பொருந்துமாறு துளையிட்டு, அத் துளையில் முனையைப் புகுத்தி இணைக்கை; a tongue shaped stone-coupling.
நாக்குப்பிடிப்பு	நாக்குப்பிடிப்பு nākkuppiḍippu, பெ. (n.) நாக்கின்அடிப்பகுதியிலுண்டாகும் சதைப் பிடிப்பு; a defect at the inferior surface of the tongue-tongue tied. மறுவ: நாக்கு முடிச்சு [நாக்கு + பிடிப்பு.]
நாக்குப்பிளவை	நாக்குப்பிளவை nākkuppiḷavai, பெ. (n.) நாக்கில் தோன்றும் கட்டி; carbancle of the tongue. [நாக்கு → பிளவு → பிளவை.] (ஒநோ); பிளந்த நாக்கினைப் போன்ற வடிவினது பிண்ணாக்கு.
நாக்குப்புண்	நாக்குப்புண் nākkuppuṇ, பெ. (n.) நாவில் தோன்றும் நோய்வகை (வின்);; inflammation of the tongue, Glossitis. [நாக்கு + புண்.]
நாக்குப்புரட்டு	நாக்குப்புரட்டு nākkupuraṭṭu, பெ. (n.) பொய் (யாழ். அக.);; lie. [நாக்கு + புரட்டு.] மெய்யினை அமிழ்த்தி, பொய்யினை உயர்த்திப் புகலும் பொய்மொழிகளே நாக்குப்புரட்டு. பொய்புரட்டு, புனைகருட்டு எனும் வழக்கும் நாக்குப் புரட்டினையே குறித்தது.

நாக்குப்புரள்(ளு)-தல்	நாக்குப்புரள்(ளு)-தல் nākkupuraḷḷudal, 16 செ.க.வி. (v.i.) சொல்தவறுதல்; to fail in one's word: "அவன் நாக்குப் புரளுகிறான் (உ.வ.);. [நாக்கு + புரள்[ளு] + உ-] "உ" சாரியை. "தல்" தொ.பெ.ஈறு.
நாக்குப்புரளாமை	நாக்குப்புரளாமை1 nākkupuraḷāmai, பெ.. (n). நாக்கை அசைக்க இயலாமை; limitation of the movement of tongue-tongue tle. நாக்குப்புரளாமை2 nākkupuraḷāmai, பெ (n.) சொல் தவறாமை; keeping up one's word. நாக்குப் புராளாமையே ஒருவனை உயர்ந்த மனிதானாக்கும் (இக்.வ,);. மறுவ: மாற்றிப் பேசாமை [நாக்கு + புரளாமை.]
நாக்குப்புற்று	நாக்குப்புற்று nākkupuṟṟu, பெ. (n.) நாவிலுண்டாகும் புண்வகை (யாழ்.அக.);: cancer of the tongue. [நாக்கு + புற்று] நாக்கில் உருவாகும் கொப்புளங்களால் ஏற்படும் புற்று. (சா.அக);.
நாக்குப்பூச்சி	நாக்குப்பூச்சி1 nākkuppūcci, பெ. (n.) 1. நாக்கிலுண்டாகும் பூச்சிகள்; tongue-worm. 2. unsus smuá figuèg; round worm, thread worm, Ascaris lumbricoides. 3. suuslösóleysirsm நீண்ட புழுவகை; tape-worm. 4. நாங்கூழ், earth worm. 5. Emologáà umiéð;see пада-p-pücci. மறுவ, குடற்புழு. [] நாக்கு பூச்சி.] பெரும்பாலும் மாந்தர்தம் குடலிற் காணப்படும் பூச்சிகளை, நாக்குப் பூச்சி என்று சா.அ.க.கூறும். இப் பூச்சிகள் உடம்பின் ஆற்றலால், உயிர் வாழ்கின்றன. இவற்றின் விளைவாக வயிற்றுவலி, இசிவுநோய், அரத்தசோகை முதலான நோய்கள் ஏற்படுகின்றன என்று சா.அக. கூறும.
நாக்கு பூச்சி	நாக்கு பூச்சி nākkupūcci, பெ. (n.) விலங்குகளின் உறுப்புகளில் காணப்படும் uṡā; a genus of worm found in the organs of animals - Porocephalus. [நாக்கு பூச்சி.]

நாக்குப்பூச்சி நோய்	நாக்குப்பூச்சி நோய் nākkuppūccinōy, பெ. (n.) வயிற்றிற் பூச்சியுண்டாக்கும் நோய், intestinal worms (ml); மறுவ: நாக்குப்பாம்பு நோய். [நாக்குப்பூச்சி நோய்.]
நாக்குப்பூச்சியாணி	நாக்குப்பூச்சியாணி nākkuppūcciyāṇi, பெ. (n.) சிறுகொண்டையுள்ள சிற்றாணி susné (Go);; a nail with the small head. மறுவ, நாவூத்தை. [நாக்குப்பூச்சி ஆணி]
நாக்குப்பூர்த்தல்	நாக்குப்பூர்த்தல் nākkuppūrttal, பெ. (n.) நாக்குமா பார்க்க;see nakku-ma. [நாக்கு + பூர்த்தல்.] போர்த்தல் → பூர்த்தல்.
நாக்குமம்	நாக்குமம் nākkumam, பெ, (n) சுக்கு; dry glnger. [நாக்கு → நாக்குமம்.]
நாக்குமறுத்தல்	நாக்குமறுத்தல் nākkumaṟuttal, பெ. (n.) நாக்கு மரத்து, உணர்ச்சியற்றுப் போகை; loss of sensation of the tongue-Glossoplegia. [நாக்கு + மரத்தல் → மறத்தல் → மறுத்தல்.]
நாக்குமா	நாக்குமா nākkumā, பெ. (n.) நாக்கில் படரும் ஊத்தை; white layer on the surface of the tongue. [நாக்கு + மா.] மா= உணவுண்டு உறங்கியெழுந்த நிலையில், நாவிற் படர்ந்து காணப்படும் ஊத்தை. ஊற்றை → ஊத்தை.
நாக்குமாபடிதல்	நாக்குமாபடிதல் nākkumāpaḍidal, பெ. (n.) நாக்கின் மேல் மாவைப்போல் வெண்மையாகப் படரும் ஊத்தை: tongue covered with a whitish layer - Coated tongue. [நாக்கு + மா + படிதல்.]

நாக்குமாறி	நாக்குமாறி nākkumāṟi, பெ. (n.) முன்னுக்குப்பின் முரணாகப் பேசுபவன்-ள்: man who talks inconsistently. 'நாக்கு மாறிகளே நாட்டில் பெரிய மனிதர்களாக உலாவருகின்றனர் (இ.வ.);. நாக்குமீன் 336 மறுவ பேச்சுமாறி. [நாக்கு மாறி]
நாக்கு மீன்	நாக்கு மீன் nākkumīṉ, பெ. (n.) 1. GLi; [நாக்கு மீன்.] உருவானும் நிறந்தானும், நாக்குப் போற் காணப்படும், கடல்மீன் நாக்குமீன்வகை எருமைநாக்கு மீன். கடல்நாக்கு மீன். திட்டைநாக்கு மீன். . தடிநாக்கு மீன். வெள்ளைநாக்கு மீன். வரிநாக்கு மீன். கத்திநாக்கு மீன். பட்டைநாக்கு மீன்.
நாக்குமுடிச்சு	நாக்குமுடிச்சு nākkumuḍiccu, பெ. (n.) ETšGů úlạůṿ; tongue tie. [நாக்கு முடிச்சு]
நாக்குமுள்	நாக்குமுள் nākkumuḷ, பெ. (n.) நோயினால் நாக்கில் காணப்படும் முள்ளைப் போன்ற siggáà; roughness of the tongue due some diseases-Furred tongue. மறுவ, களகண்டி [நாக்கு முள்.]
நாக்குமூக்கு	நாக்குமூக்கு nākkumūkku, பெ. (n.) மூக்கிரட்டை (சங். அக.);; spreading hog-weed. [நாக்கு+ மூக்கு.]
நாக்குமூக்குச்சாதல்	நாக்குமூக்குச்சாதல் nākkumūkkuccātal, பெ. (n.) நாக்குப் பகுதியும், மூக்குப்பகுதியும் உணர்ச்சியறுகை; lose of sensation of taste and smell of the tongue and nose due to Sickness. [நாக்கு + மூக்கு + சாதல்.]
நாக்குமூக்குச்சுடுகை	நாக்குமூக்குச்சுடுகை nāggumūgguccuḍugai, பெ. (n.) உடம்பினைத் தூய்மைப் படுத்துதற்குச் சூட்டுக்கோலினால், நாக்கையும், மூக்கையும் சுடுதல்; branding the tongue and the nose which is considered by the ancients as a purification of the contaminated body of an out cast. [நாக்கு + மூக்கு + சுடுகை]

நாக்குமூக்குநடுவறுத்தான்	நாக்குமூக்குநடுவறுத்தான் nākkumūkkunaḍuvaṟuttāṉ, பெ. (n.) மூக்கிரட்டை (சங். அக.);; spreading hog-weed. [நாக்குமூக்கு + நடுவறுத்தான்.]
நாக்குமேற்றாளி	நாக்குமேற்றாளி nākkumēṟṟāḷi, பெ. (n.) நாக்கு நோய் வகையுளொன்று; a disease of the tongue. [நாக்கு + மேல்தாளி → மேற்றாளி]
நாக்குரோதம்	நாக்குரோதம் nākkurōtam, பெ. (n.) காட்டாமணக்கு; bronze leaved physic nutJatropha gossypifolia. [நாக்கு + skt ரோதம்.]
நாக்குலர்-தல்	நாக்குலர்-தல் nākkulartal, 2 செ. குன்றாவி. (v.t.) நாக்கு பசைத்தன்மையற்றுப் போதல்; to parch of the tongue. [நாக்கு + உலர்-]
நாக்குவரி	நாக்குவரி nākkuvari, பெ. (n.) நாக்கு வெடிப்பு; cracked tongue, fissure of the tongue. [நாக்கு + வரி]
நாக்குவலி	நாக்குவலி nākkuvali, பெ. (n.) நாக்கில் ஏற்படும் வலி; pain in the tongue Glossalgia. [நாக்கு + வலி]

நாக்குவழி	நாக்குவழி1 nākkuvaḻittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நாவின் மாசினை வழித்து நீக்குதல்; to scrape and clean one's tongue. 'நாக்குவழித்து நீராட்டு மிந்நம்பிக்கு" (திவ்.பெரியாழ்.1:2:15);. [நாக்கு + வழி-] வழி-த்தல் = நாவிற் படர்ந்து நின்ற ஊத்தையை வழித்தெடுத்துத் தூய்மைப் படுத்துதல். நாக்குவழி2 nākkuvaḻittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பயன்பெறாமல் போதல்; to be useless. 'பணமில்லாமல் வெறும்புகழை மட்டும் வைத்து நாக்கு வழிக்கவா முடியும்' (இக்.வ.);. 2. போதியஅளவின்றிக் குறைதல்; to insufficient caused as contempl. 'நீ கொடுத்த பத்து உருபாவை வைத்து நாக்கு வழிக்கவா முடியும் (இக்.வ.);. [நாக்கு + வழி-] இவ்வழக்குத் தொடர் பெரும்பாலும் நாட்டில் அனைத்துப் பகுதி மக்களிடையேயும் வழக்கூன்றியுள்ளது. மதிப்பற்றுப்போன ஒன்றை எதிர்மறைப் பொருளில் வழங்குதற்கும். இழிவு. பயன்பாடின்மை, சிறுமை முதலான பொருண்மையிலும் வழங்குவதறிக. [நாக்கு + வழி-]
நாக்குவழு	நாக்குவழு nākkuvaḻu, 4 பெ. (n.) நாக்கின் மேற்பாணும் வழவழப்பு; white or yellow slimy matter deposited on the surface of the tongue. [நாக்கு + வழு.]
நாக்குவளை-த்தல்	நாக்குவளை-த்தல் nākkuvaḷaittal, 4செ. குன்றாவி (v.t.) பழித்தல்; to blame, despise. 'நாக்கு வளைக்கும்படியான செயலைச் செய்யலாகாது. (இ.வ.);. [நாக்கு + வளை-]
நாக்குவாங்கல்	நாக்குவாங்கல் nākkuvāṅgal, பெ. (n.) முடக்குவளியினால், நாக்கு பேசவொட்டாது இழுத்தல்; நாக்குச் செயலிழத்தல்; paralysis of the tongue. [நாக்கு + வாங்கல்.]
நாக்குவாங்கிப் போதல்	நாக்குவாங்கிப்போதல் nākkuvāṅgippōtal, பெ. (n.) 1. பேசமுடியாதபடி நா உள்ளிழுத்துக் கொள்ளை; being tongue-tied in utter amazement, as when asked an exorbitant price. 2. நா-வறளுகை; getting dry and parched in the tongue through thirst. [நாக்குவாங்கி + போதல்.]
நாக்குவாங்கு-தல்	நாக்குவாங்கு-தல் nākkuvāṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.t.) 1. நாக்கை உள்ளிழுத்தல் ; to draw in the tongue. 2, களைத்துப் போதல். to be completely exhausted, sorely tried. வேலை என்னை நாக்கு வாங்குகிறது. (உ.வ.); [நாக்கு + வாங்கு-]

நாக்குவாதல்	நாக்குவாதல் nākkuvātal, பெ, (n) வளி மிகுதியால் நாக்கெழாது பேசமுடியாமை; when the excited vali (vayu) affects the nerves supplying the voice box and tongue. paralysis of the tongue may occur rendering the patient unable to eat, drink or speak. [நாக்கு+ Skt வாதம்.]
நாக்குவிரணம்	நாக்குவிரணம்1 nākkuviraṇam, பெ. (n.) நாக்குப்புண்; ulcer of the tongue. [நாக்கு+skiஇரணம்.] நாக்குவிரணம்2 nākkuviraṇam, பெ. (n.) நாக்கில்வரும் சிவப்புத் தழும்புகள்; red patches on the tongue. [நாக்கு+skt இரணம்.]
நாக்குவிழல்	நாக்குவிழல் nākkuviḻl, பெ. (n.) நாக்குவிழுதல் பார்க்க;see nåkku-visudal. [நாக்கு + விழல்.]
நாக்குவிழுதல்	நாக்குவிழுதல் nākkuviḻudal, பெ. (n.) பேச நா வெழாமற் போதல்;(இ.வ.);; inability to Speak. [நாக்கு+ விழுதல்]
நாக்குவீக்கம்	நாக்குவீக்கம் nākkuvīkkam, பெ. (n.) நாக்குலுண்டாகும் வீக்கம்; swelling of the tongue. Glossoncus. [நாக்கு + விக்கம்]
நாக்குவெடிப்பு	நாக்குவெடிப்பு1 nākkuveḍippu, பெ. (n.) நாவில் பிளவுண்டாகும் நோய்வகை; cracked tongue. மறுவ. நாக்குவரி, [நாக்கு + வெடிப்பு] நாக்குவெடிப்பு2 nākkuveḍippu, பெ. (n.) நாக்கின் சளி சவ்வுக்கு அழற்சி கண்டு வெடித்தல்; fissure in the mucous membrane marked by white thickened patchesLeukoplakia. [நாக்கு+ வெடிப்பு.]
நாக்குழறு-தல்	நாக்குழறு-தல் nākkuḻrudal, 5செ.கு.வி. (v.i.) நாத்தழுத்தல் ; to falter or stammer, as in the ecstatic joy or other emotion. "வேந்தர். நாக்குழறிப் பாடினர் புகழ்ந்து' (பாரத.இராச150);. [நா+ குழறு-]

நாக்குழிஞ்சான்	நாக்குழிஞ்சான் nākkuḻiñjāṉ, பெ. (n.) மரவகை (வின்.);; silky backed round-leaved tree Caper.
நாக்குளறுகை	நாக்குளறுகை nāgguḷaṟugai, பெ. (n.) பேச்சுத்தடுமாறுகை; stammering. மறுவ. நாத்திக்குகை. [நா+ குளறுகை]
நாக்குளிப்பாம்பு	நாக்குளிப்பாம்பு nākkuḷippāmbu, பெ. (n.) நாக்குப் பூச்சி (யாழ்.அக); பார்க்க;see nakku. p-pucci. 2. குடற்புழு; long intestinal worm. 3. நாக்குள்ளிருக்கும் கண்ணுக்குத் தெரியாத நுண்பூச்சி; micro organism of the tongue. [நாக்குளி + பாம்பு.]
நாக்குளிப்பூச்சி	நாக்குளிப்பூச்சி nākkuḷippūcci, பெ. (n.) 1. நாக்குப்பூச்சி (யாழ்.அக,); பார்க்க: see nakku-p-pucci. 2. நாக்குளிப்பாம்பு பார்க்க; see nākkuli-p-pâmbu. [நாக்குளி + பூச்சி.]
நாக்குறுதி	நாக்குறுதி nākkuṟudi, பெ. (n.) சொல் தவறாமை (இ.வ.);; being true to one's word. சொன்சொற்படி நடத்தலே நாக்குறுதி ஆகும் (இ.வ.);. மறுவ. நாக்கோடாமை. [நாக்கு + உறுதி] சொன்ன சொல்லைக் காப்பாற்றுகை. கொடுத்த வாக்குறுதிப்படி, செயலாற்றுகை. நாக்குறுதி நல்லவர்க்கு அழகு என்பது மக்கள் வழக்கு.
நாக்கூசு-தல்	நாக்கூசு-தல் nākācudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. விருப்பத்திற்கு ஒவ்வாத சுவையால் நாக்கில் வெறுப்புணர்ச்சி ஏற்படுதல்; to feel irritant sensation due to unsuitable taste. மாங்காயின் அளவிற்கு அதிகமான புளிப்புச்சுவையால், நாக்கூசுகிறது (இக்.வ.);. 2. விரும்பாதவற்றைச் சொல்லத் தவிர்த்தல். to feel bad taste as of telling unwanted or abusive language. ".அல்லவை தேய அறம் பெருகும் நல்லவை நாடி இனிய சொலின்" (குறள்,96);. கற்றோர் அவையில் நாக்கூகம்படி இழிந்தசொற்களை, அவர் பேசினார் (உ.வ.);. [நா. கூசு-] விருப்பத்திற்கு ஒவ்வாத சுவையால் நாக்கிலேற்படும் எரிச்சல், நாக் கூசுதலாகும். உண்ணும் உணவினால் நாக்கூகம். எண்ணும் எண்ணம் இனியதாயிருந்தால், எந்த இடத்திலும். நாக்கூகம் சொற்களை நாம் நவில மாட்டோம். நாக்கடகம் சொற்களை நாம் கூறாது இருத்தற்பொருட்டே இனியவை கூறல் எனும் அதிகாரத்தை வள்ளுவர் வகுத்துள்ளார். நாக்கூசாத நல்ல சொற்களை நாம் பேசிவந்தால், அல்லவை அழியும். நல்லறம் செழிக்கும்.

நாக்கூறல்	நாக்கூறல் nākāṟal, பெ. (n.) நாவில் தண்ணிர் கசிதல்: salvation. [நாக்கு ஊறல்.] அளவிற்கு அதிகமாக நாக்கில் உமிழ்நீர் ஊறுதல், நாக்கூறல் எனப்படும். நாக்கூறல் nākāṟal, பெ. (n.) நேருக்கு நேர் soil; talking directly abusive language. [நா+ கூறல்.] நேருக்குநேராக இருந்து இழிந்த சொற்களைக் கூறி, எசுதல். நாக்கூகம்படி யாரும்கூறமுடியாத தீய சொற்களைக்கூறுதல்.
நாக்கெடு'-த்தல்	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;
நாக்கெரிச்சல்	நாக்கெரிச்சல் nākkericcal, பெ. (n.) பெருநோயின் விளைவாக நாக்கிலுண்டாகும் எரிச்சல்; burning sensation of the tongue as in cases of dyspepsia- Glossopyrosis (சா.அக.); [நாக்கு + எரிச்சல்.] எரி → எரிதல் → எரித்தல் → எரிச்சல் பெருநோயின் விளைவால், நாக்கில் எரிச்சல் ஏற்படும். சில நேரத்தில் வயிற்றில் செரிமானக்கோளாறு ஏற்படுவதினாலும், நாக்கெரிச்சல் ஏற்படும்.
நாக்கெரிதல்	நாக்கெரிதல் nākkeridal, பெ. (n.) நாக்கெரிச்சல் பார்க்க: see nakkericcal. [நாக்கு + எரிதல்.]

நாக்கெரிவு	நாக்கெரிவு nākkerivu, பெ. (n.) நாக்கெரிச்சல் பார்க்க;see nākkericcal. [நாக்கு + எரிவு.]
நாக்கேணி	நாக்கேணி1 nākāṇi, பெ. (n.) பெருமருந்துப் பூடு; Indian birthwort-aristolochia indica. [நா+ கேணி.] நாவில் வைத்து நன்கு உமிழ் நீர் ஊறிய பின்விழுங்கும் மருந்து. நாக்கேணி2 nākāṇi, பெ. (n.) பரிந்துரை; recommendation. [நாக்கு + ஏணி.] நாக்கை ஏணியாகக் கொண்டு, பரிந்துரையால் வாழ்வில் முன்னேறுகை.
நாக்கேணி செய்-தல்	நாக்கேணி செய்-தல் nākāṇiseytal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. பரிந்துரை செய்தல்; 10 recommend. 2. தகவுரை கூறுதல்; to elaborate one's qualities. [நாக்கேணி + செய்-] காலமறிந்து இடமறிந்து தகுதியானவரை. தகுதியான பதவிக்கு அறிமுகம் செய்தல்.
நாக்கை	நாக்கை nākkai, பெ. (n.) நாக்குப்பூச்சி (யாழ்.அக.); பார்க்க; see nakku-p-ptic.
நாக்கைப்பிடுங்கிக்கொள்	நாக்கைப்பிடுங்கிக்கொள்1 nākkaippiḍuṅgikkoḷḷudal, 16 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நாக்கினைப்பிடுங்கிக் கொண்டு. தற்கொலை செய்து கொள்ளுதல்(இ.வ.);; to commit suicide, as by pulling out the tongue. 2. தவறு நடந்ததற்கு மிக்க வருத்தங் கூறுதல் (இ,வ,);, to be extremely sorry for a mistake. 3. தன்னாலான முயற்சி யெடுத்துக் கொண்டும் செயல் நடவாது போதல்; to strike one's utmost. 'நீ நாக்கைப் பிடுங்கி கொண்டாலும் இதைச் செய்யமுடியாது (உவ);. 4. பிறர் மனம் புண்படும்படி மிகுதியாய்ப் பேசுதல் (இ.வ.);; to talk much. பிறர் நாக்கைப் பிடுங்கிக் கொள்ளும்படி இழிந்த சொற்களால் புண்படுத்துவது. பலருக்கு இன்று வாடிக்கையாக உள்ளது (இ.வ.);. [நாக்கை+ பிடுங்கி + கொள்ளு-] நாக்கைப்பிடுங்கிக்கொள்2 nākkaippiḍuṅgikkoḷḷudal, 7 செ,குன்றாவி.. (v.t.) பிறர் உள்ளத்தில் தைக்கும்படிக் கடுஞ்சொற்களால் ஏசுதல்; to abusive. அவன்மீது, நாக்கைப் பிடுங்கிக் கொள்ளும் படிப் பழிசுமத்தினான். [நாக்கை +பிடுங்கி + கொள்ளு-]

நாக்கைப்பிடுங்கு-தல்	நாக்கைப்பிடுங்கு-தல் nākkaippiḍuṅgudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) இறத்தல்; to die. [நாக்கு +ஐ → நாக்கை +பிடுங்கு-] 'கு' - பிற்காலத்தில் பயின்று வழங்கிய சாரியை. "ஐ"-இரண்டாம் வேற்றுமை உருபு.
நாக்கைப்புரட்டல்	நாக்கைப்புரட்டல் nākkaippuraṭṭal, பெ. (n.) நாக்கைப் புரட்டு-தல் பார்க்க;see nakkaip-purattu. [நாக்கை + புரட்டல்.]
நாக்கைப்புரட்டு-தல்	நாக்கைப்புரட்டு-தல் nākkaippuraṭṭudal, 5செகுன்றாவி, (v.t.) ஒகநிலையில் அடிநாக்கை இடையண்ணத்திற் படும்படிச் செய்தல்; to turn the tongue upwards to reach the palate in a yoga Stage. [நாக்கை + புரட்டு-.] அடிநாக்கை இடையண்ணத்தில் பொருத்தல், ஒகநிலையில் ஒன்றாகும்.
நாக்கைப்பூச்சி	நாக்கைப்பூச்சி nākkaippūcci, பெ. (n.) நாக்குப்பூச்சி பார்க்க;see nakkuppucci. [நாக்கு + ஐ +பூச்சி.] ஐ =சாரியை. நா=நழுவலாக வந்துள்ளது. நாக்குப்பூச்சி என்பது, "ஐ" சாரியை பெற்று, நாக்கைப்பூச்சி என்று மக்களிடம் நாநழுவலால் ஏற்பட்ட, தவற்று வழக்காகும்.
நாக்கொட்டி	நாக்கொட்டி nākkoṭṭi, பெ. (n.) நாக்கு ஏழாமல் அடிப்பக்கம் ஒட்டிக் கொள்ளுகை; adhesion on the tongue at the bottom.
நாக்கொட்	நாக்கொட்1 nākkoṭṭudal, பெ. (n.) 1. நாவறளுகை; the state of tongue being dry and cleaving to the palate, as from thirst. "தாய்முலையை அகலில் நாக்கொட்டுமாபோல' (ஈடு.1:3:9);. 2. குலவையொலி எழுப்புதல்; to utter shrill sounds chorusly made by. [நாக்கு + ஒட்டுதல்.]

நாக்கொட்டு	நாக்கொட்டு2 nākkoṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) நாவினால் பல்வகை யொலிகளை இசைததும்ப ஒலித்துக் காட்டுதல்; to mimicry. [நா+ கொட்டு-.] நாடகப் பின்புலத்தில் காட்சிக்கு ஏற்ற வண்ணம், குதிரையின் குளம்படியோசை போன்றும், களிற்றின் பிளிற்றொலி போன்றும், பறவையின் கீச்சொலி போன்றும், நாவினால் ஒலித்துக் காட்டுதல். முற்காலத்தே நாக்கொட்டிப் பல்வகை ஒலிகளை ஒலிக்கும் பாங்கு, தெருக்கூத்துகளிலும், நாடகங்களிலும் இருந்தது. இக் காலத்தே, நாக்கொட்டி பல்வகை ஒலியெழுப்பும் பாங்கு திரைப்படங்களில் காணப்படுகிறது. நாக்கொட்டு3 nākkoṭṭudal, 5 செ/குன்றாவி, (v.t.) உணவின் சுவை மிகுதியால், நாவினைத் தட்டுதல்; to sound with the tongue from excessive taste. மறுவ. சப்புக்கொட்டுதல். [நா+ கொட்டு-]
நாக்கொப்புளம்	நாக்கொப்புளம் nākkoppuḷam, பெ. (n.) நாக்கிலுண்டாகும் சிறுசிறு கொப்புளங்கள்; ulcertation of the tongue. [நா+ கொப்புளம்.] நாக்கில் எழும்பும் சிறுசிறு கட்டிகள் இதைத் தொடக்கத்திலேயே கண்டு, மருத்துவஞ் செய்யாவிடில், புற்றுக்கட்டிகளாக மாறும். இதற்கு மருதம்பட்டை, வெள்ளைக்காகக்கட்டி இரண்டையும் சேர்த்து, தூள்செய்து நாவில் தெளிப்பதால் தீரும் என்று சாஅக கூறும். [நா+ கொப்புளம்.]
நாக்கோடாமை	நாக்கோடாமை nākāṭāmai, பெ, (n.) நடுவுநிலை திறம்பாமை; not avert in promise. [நா+ கோடு + ஆ + மை] 'ஆ' எதிர்மறை இடைநிலை. 'மை' பண்புப் பெயர் விகுதி. ஒருகா:- நா+ கோடாமை. இது சான்றோர்க்கு அமைய வேண்டிய அருங்குணத்துள் ஒன்று.
நாக்கோடு-தல்	நாக்கோடு-தல் nākāṭudal, 12செ.கு.வி. (v.i.) ஒருபாற் சார்ந்து பேசுதல்; to speak impartiality. "நாக்கோடாமை சான்றோர்க்கு அழகு". (உ.வ.);. "கோடானு கோடி கொடுப்பினும் தன்னுடைநாக் கோடாமை கோடிபெறும்" (ஔவை-பாடல்);. [நா+ கோடு-] நாக்கோடுதல் என்பது ஆகுபெயராய், நாவின் செயற்பாடாகிய பேசுதலைக் குறித்ததென்க.

நாக்கோணல்	நாக்கோணல் nākāṇal, பெ. (n.) சொல்மாறல்; insubstantiality. [நா+ கோணல்.] 'அல்'= தொழிற்பெயர் ஈறு. நாவு கோணல் என்பது. சொன்ன சொல்லை. மாற்றிப் பேசுதல். கோணல் என்பது, மறுத்து அல்லது மறைத்துப் பேசுதலைக் குறித்து நின்றது. நாக்குமாறி, சொற்புரட்டன், பேச்சுமாறி என்பனவெல்லாம், நாக்கோணல் பற்றிய கருத்தமைவுச் சொற்களே.
நாகக்கசடு	நாகக்கசடு nākakkasaḍu, பெ. (n.) துத்தநாகயிழையை உருக்கும் போது தங்கும் கசடு: a soft bluish metal obtained in the smelting of zinc ores-zinc deposit-Cadmium. [நாகம் + கசடு.]
நாகக்கட்டு	நாகக்கட்டு nākakkaṭṭu, பெ, (n.) பொன்னாக்க (வாத);முறையில் கட்டிய துத்தநாகம்; consolidated zinc by process of Alchemy. [நாகம் + கட்டு.]
நாகக்கண்ணி	நாகக்கண்ணி nākakkaṇṇi, பெ. (n.) கள்ளிச்செடி வகை; orange-flowered prickly pear. மறுவ, நாகதாளிக்கள்ளி. [நாகம் + கண்ணி] கள்ளி → கண்ணி. ள → ன → திரிபு.
நாகக்கல்	நாகக்கல் nākakkal, பெ. (n.) நாகவுரு வமைந்த கற்சிற்பம் (இ.வ.);; stone with serpent figures. [நாகம் + கல்.]
நாகக்கள்ளி	நாகக்கள்ளி nākakkaḷḷi, பெ. (n.) நாகதாளி(L.); பார்க்க;see nigatal. [நாகம் + கள்ளி]

நாகக்கறுப்பு	நாகக்கறுப்பு nākakkaṟuppu, பெ. (n.) மூலிகை வகையுளொன்று; a kind of medicinal herb. (சா.அக.);. [நாகம் + கறுப்பு.]
நாகக்கிண்ணி	நாகக்கிண்ணி nākakkiṇṇi, பெ. (n.) நாகத்தினாற் செய்த வாயகன்ற ஏனம்; basin or broad vessel made of zinc. [நாகம் + கிண்ணி]
நாகக்குந்தளமாக்கி	நாகக்குந்தளமாக்கி nākakkundaḷamākki, பெ. (n.) துத்தநாகவைப்பு நஞ்சு: zinc poison used in Tamil medicine and alchemy. [நாகம் + குந்தளம் + ஆக்கி]
நாகக்குமரி	நாகக்குமரி nākakkumari, பெ. (n.) பொன்னைக் கரைக்கும் ஆற்றலுடை நீர்மம்; a mineral dissolving gold. மறுவ தங்கபேதி, [நாகம் + குமுறி → குமரி] மேலான மேன்மைக் குணத்துடனும், வண்ணத்துடனும் ஒளிரும் நாகம் போன்று, ஒளிரும் பொன்னைக் கரைக்கும் நீர்மமும், நாகக்குமரி என்று பெயர் பெற்றது எனலாம்.
நாகக்குவடு	நாகக்குவடு nākakkuvaḍu, பெ. (n.) செம்புமலை (யாழ்.அக.); copper mountain. [நாகம்+குவடு.]
நாகக்கொல்லி	நாகக்கொல்லி nākakkolli, பெ. (n.) சருக்கரை வேம்பு; a sweet variety of margosa tree - Azadirachta indica. [நாகம் + கொல்லி]
நாககர்னம்	நாககர்னம் nāgagarṉam, பெ. (n.) செல்வாமணக்கு (மூ.அ.);; red caster plant. [நாகம்+கருணம்.]
நாககள்ளி	நாககள்ளி nāgagaḷḷi, பெ. (n.) நாகதாளிக்கள்ளி; snake hood fig.

நாககற்பம்	நாககற்பம் nāgagaṟpam, பெ. (n.) செவ்வியம் (மூ.அ.);; red lead. மறுவ சிகப்பு ஈயம். [நாகம்+கற்பம்.]
நாககன்னி	நாககன்னி nāgagaṉṉi, பெ. (n.) நாக கன்னிகை பார்க்க;see naga-kanngai. [நாகம் + கன்னி]
நாககன்னிகை	நாககன்னிகை nāgagaṉṉigai, பெ. (n.) நாகவுலகத்துப் பெண்; Virgin of the Serpentworld. மறுவ, பருந்து [நாகம் + கன்னிகை]
நாககாலன்	நாககாலன் nākakālaṉ, பெ. (n.) கழுலன்; brahmini kite. [நாகம் + காலன்.]
நாககுமாரகாவியம்	நாககுமாரகாவியம் nāgagumāragāviyam, பெ. (n.) நாககுமாரனைப் பற்றிய ஒரு காப்பியம்; a jaina poem treating of the story of naga-kumâran in Tamil. [நாக + குமாரன் + skt. காவ்ய → காவியம்.] ஐஞ்சிறுகாப்பியங்களுள் ஒன்று
நாககெந்தி	நாககெந்தி nāgagendi, பெ. (n.) 1.நேர்வாளம் (மலை,); ; purging croton. 2. வஞ்சிக்கொடி ; common rattan of south India. [நாகம்+ கெந்தி]
நாககேசம்	நாககேசம் nākaācam, பெ. (n.) வெண்சம்பங்கி; White champak. மறுவ. சிறுநாகப்பூ நாகசம்பங்கி. [நாகம் +skt kesa → த. கேசம் =இதன் நறுமணத்தால் கட்டுண்ட சிறுநாகப் பாம்புகள், இப் பூவிலேயே வசிக்கத் தலைப்பட்டன என்று. சா.அக கூறும்.]

நாககேசரம்	நாககேசரம் nākaācaram, பெ. (n.) சிறுநாகப்பூ; iron-wood of Ceylon. [நாகம் + கேசரம்.]
நாககேளி	நாககேளி nākaāḷi, பெ. (n.) நாககேனி பார்க்க;see пăga-Кёп. மறுவ. ஈசுரமூலி. [நாகம் + கேளி]
நாககேணி	நாககேணி nākaāṇi, பெ. (n.) பெருமருந்து (சங். அக.);; indian birth-wort. [நாககேளி → நாககேனி]
நாகங்கட்டி	நாகங்கட்டி nākaṅgaṭṭi, பெ. (n.) 1. கருங்காளான்; black mushroom. 2. வேர்ச்சாறு; juice of the root of common satin ebony. [நாகம் + கட்டி.]
நாகச்சாரம்	நாகச்சாரம் nākaccāram, பெ. (n.) பொன்துகள், பொன்மணல்; sand mixed with gold dust- gold-ore (சா.அக.);. மறுவ. எமமணல். [நாகம் + சாரம்.]
நாகச்சுண்ணம்	நாகச்சுண்ணம் nākaccuṇṇam, பெ. (n.) முப்பு; a mystic salt prepared from zinc as one of the ingrediants. [நாகம் + சுண்ணம்.]
நாகச்சுழி	நாகச்சுழி nākacculi, பெ. (n.) முன்னந் தலையில் அமையும் மயிர்ச்சுழி: curl formed in front part of the head. [நாகம் + சுழி] முன்னந் தலைச்சுழி நாகத்தின் படப்பகுதி போல காணப்படுவதால், அமைந்த பெயர்.

நாகசகம்	நாகசகம் nāgasagam, பெ. (n.) பாம்பினைப் போல் இணைந்து, பிணைந்து விளையாடும்,,இணைவிழைச்சு ஆட்டம்; a kind of coituslike that of Snakes. [நாகம் + Skt சகம்.]
நாகசண்பகம்	நாகசண்பகம் nāgasaṇpagam, பெ. (n.) 1. பொன்னிறப் பூக்களையுடைய பாதிரி மரம், yellow trumpet flower tree. 2. நாகசெண்பகம் பார்க்க;see nāga-Šenbagam. [நாகம் + சண்பகம்.]
நாகசத்துமூலி	நாகசத்துமூலி nākasattumūli, பெ. (n.) பூடு வகை; a prostrate herb-Herpestis mouniera. [நாகம் + சத்து + மூலி.]
நாகசந்திரன்	நாகசந்திரன் nākasandiraṉ, பெ. (n.) தீர்த்தங்கரரு ளொருவர் (தநி.போ.249,உரை);; jaina Arhat.
நாகசப்பூ	நாகசப்பூ nākasappū, பெ. (n.) நாகப்பூ பார்க்க;see nāga-p-pu. [நாகசம் + பூ]
நாகசம்	நாகசம் nākasam, பெ. (n.) 1. சிந்தூரம்; vermilin. 2. செவ்வீயம்; red lead. [நாகசு+அம்.] 'அம்' சொல்லாக்க ஈறு.
நாகசம்பங்கி	நாகசம்பங்கி nākasambaṅgi, பெ. (n.) சிறுநாகப்பூ பார்க்க;see siru-maga-p-pu narrow-leaved ceylon iron-wood. க. நாகசம்பகெ. [நாகம் + சம்பங்கி, Skt சம்பங்கி]
நாகசம்பவம்	நாகசம்பவம் nākasambavam, பெ. (n.) நாகசம் (யாழ்.அக,); பார்க்க;see nigasam. மறுவ, நாககற்பம். செவ்வீயம். [நாகம் + சம்பவம். Skt சம்பவம்.]

நாகசர்ப்பம்	நாகசர்ப்பம் nākasarppam, பெ. (n.) நாகப்பாம்பு; cobra Snake. [த. நாகம். → Skt சர்ப்பம்.]
நாகசரம்	நாகசரம் nākasaram, பெ. (n.) நாகசுரம் (யாழ்.அக); பார்க்க;see nāga-suram. [நாகம்+சரம்.]
நாகசாகம்	நாகசாகம் nākacākam, பெ. (n.) பேரிலாழம்; a kind of medicinal herb. [நாகம்+சாகம்.]
நாகசாபூ	நாகசாபூ, nākacāpū, பெ. (n.) நாக சம்பங்கி பார்க்க ;see nāga-Šambangi.
நாகசாவம்	நாகசாவம் nākacāvam, பெ. (n.) நாகசாவம், தெறுமொழி, வசைமொழி சாபம் (சர்ப்ப);; curse of childlessness. முற்பிறப்பில் நல்லபாம்பைக் கொன்றதனால், பிறங்கடையற்றுப் போம்படி நேருஞ்சாவம்; curse of childless resulting from cobra killing in former births. [நாகம்+சாவம்.]
நாகசிகு	நாகசிகு nāgasigu, பெ. (n.) நாகசிகுவிகை பார்க்க;see nāga-Śiguvigai. [நாகம் + சிகு.]
நாகசிகுவிகை	நாகசிகுவிகை nāgasiguvigai, பெ. (n.) சிவப்பரிதார வைப்பு நஞ்சு(யாழ்.அக.);; red arsenlc. [நாகம் + சிகுவிகை.]
நாகசிங்கி	நாகசிங்கி nākasiṅgi, பெ. (n.) தும்மலை உண்டாக்கும் அரிய மூலிகை; a rare medicinal plant, generally found grown in tanks and pools. [நாகம் + சிங்கி.] நிலையான நீர்நிலைகளிற் காணப்படும், அரியமூலிகை. இதைப் பொழுதுக்கு முன் பிடுங்கினால், தும்மலை ஏற்படுத்தும் என்று. சா.அ.க. கூறும்.

நாகசிங்கு	நாகசிங்கு nākasiṅgu, பெ. (n.) 1. வன்னிமருந்து வகையுள் ஒன்றான கலப்புகுவன்னி; a rare medicinal plant probably of vanni (mesquit); variety. 2. பொடுதலை; creeping vervain. [நாகம் + சிங்கு] ஒருகா. [நாகம் + சிங்கு.] ஒன்பது வகை மாழைகளையும், வைப்பு நஞ்சினையும் கரைக்கும் வன்னிமருந்து.
நாகசிந்தூரம்	நாகசிந்தூரம் nākasindūram, பெ. (n.) நாகநெந்தூரம் பார்க்க;see nāga-Senduram. [நாகம் + சிந்தூரம்]
நாகசிலை	நாகசிலை nākasilai, பெ. (n.) நாகசிலைக்கல் பார்க்க;see nāga-Silas-k-kal. [நாகம் + சிலை]
நாகசிலைக்கல்	நாகசிலைக்கல் nākasilaikkal, பெ. (n.) செந்நாகக்கலவை; red zinc ore-zno. [நாக + சிலை + கல்.-] சிவப்பு வண்ணமுடைய இந் நாகக்கல் 120 வகை தமிழ் மருந்துகளுள் ஒன்றாகும்.
நாகசின்னம்	நாகசின்னம் nākasiṉṉam, பெ. (n.) நாகசுரம் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see nȧgasuram. [நாகம் + சின்னம்.]
நாகசீவனம்	நாகசீவனம் nākacīvaṉam, பெ. (n.) துத்தநாகம் (சங்.அக);: zinc. [நாக + சீவனம்.]

நாகசுரம்	நாகசுரம் nākasuram, பெ. (n.) துளைக்கருவி வகை; nāgašuram, one of the chief musical instruments . "தாரை நவுரி தவண்டை துடி நாகசுரம்" (கூளப்ப); மறுவ. நெடுவங்கியம். [நாகம் + கரம்.] தமிழ் இசைக்கருவிகளில் தலைசிறந்தது. துளைக்கருவிகளுள் ஒன்று. இக் கருவி, இன்றும் மங்கலச்சின்னமாக, மக்களால் மதிக்கப்படுகிறது. இதன் ஒசை அனைத்து மங்கல நிகழ்வுகளிலும் இடம்பெறும். தமிழகத்திற்குத் தனிச்சிறப்புத்தரும் இசைக்கருவிகளில், சிறப்பிடத்தைப் பெற்றுள்ள இக் கருவியின் இன்னிசை, நெடுந்தொலைவு கேட்கும் தன்மைத்து. மொழிஞாயிறு நாதசுரம் என்கிற நாயனத்தை நாகசுரம் என்றே குறித்துள்ளார். aகோவில் வழிபாடு - திருவிழாக்களிலும், இல்லங்களில் நிகழும் இசைநிகழ்ச்சிகளிலும், நாகசுரம், சிறப்பிடம் பெற்றுள்ளது.
நாகசுவந்தை	நாகசுவந்தை nākasuvandai, பெ. (n.) பூண்டு யாழ்.அக, பார்க்க; see kippingப. [நாகம் + சுவந்தை]
நாகசென்பகம்	நாகசென்பகம் nāgasenpagam, பெ. (n.) 1. founsousness; common yellow trumpet flowered tree.s.tr., Tecoma Stans. 2. சிறுநாகப்பூ பார்க்க see stu-maga-p-pu. 3. பொன்னிறப்பூக்களையுடைய பாதிரிமரம், trumpet flower tree. [நாகம் + சண்பகம்.]
நாகசெந்தூரம்	நாகசெந்தூரம் nākasendūram, பெ. (n.) நாகத்தைப் புடமிட்டுச் சுண்ணமாக்கிச் செந்தூரிக்கும் மூலிகை, drug-capable of turning zinc into red oxide by process of calcination. மறுவ, மாகாளி சுரபுன்னை. [நாகம் + செந்தூரம்.]]
நாகமசெந்தூரிச்சி	நாகமசெந்தூரிச்சி nākamasendūrissi, பெ. (n.) நீண்டநாள் வாழச்செய்யும் வாணாள் மூலி, rejuvenating zinc. மறுவ. மாஞ்சரோகணி. [நாகம் + செந்தூரம் → செந்தூரிச்சி.] கண்களின் பார்வையைக் கூர்மையாக்கி, நீண்ட நாள் வாழச்செய்யும், வாணாள் மூலிகை.

நாகசேதகம்	நாகசேதகம் nāgacētagam, பெ, (n.) மலைகளின் சிறகை அரிந்த இந்திரன் (யாழ் .அக.);, indiran, as one who clipped the Wings of mountains. [நாகம் + சேதகன்.]
நாகஞ்சம்	நாகஞ்சம் nākañjam, பெ. (n.) திருமால்காந்திச் (விட்டுணுக்கிராந்தி செடி, அரியமருந்துச்செடி, a rare medicinal plant. [நாகம்+நாகஞ்சம்.]
நாகஞ்செம்பாக்கி	நாகஞ்செம்பாக்கி nākañjembākki, பெ. (n.) செம்மரம்; red word capable of turning zinc into Copper. [நாகம் + செம்பாக்கி-] [துத்த நாகத்தை தாமிர மாழையாக்கப் பயன்படும் மூலிகை. என்று, சா.அக. கூறும்.]
நாகஞ்சேர்வை	நாகஞ்சேர்வை nākañjērvai, பெ. (n.) மட்டமான மாழையும், துத்தநாகமும் இணைந்த கலவை; an alloy of zinc or any Compound of zinc. [நாகம்+சேர்வை.சேர்வை= மாழைக்கலவை.]
நாகஞ்சேர்வைச்செந்தூரம்	நாகஞ்சேர்வைச்செந்தூரம் nākañjērvaiccendūram, பெ. (n.) மற்ற கடைச் சரக்குகளுடன், நாகத்தைச்சேர்த்துப் புடமிட்ட செந்தூரம்; a red oxide of zinc prepared with other drugs by process of calcination. [நாகஞ்சேர்வை + செந்தூரம்.]
நாகடமண்	நாகடமண் nākaḍamaṇ, பெ. (n.) உவர்மண்: Saline-Soil. மறுவ. நாவடமண்,உழை மண்,சவட்டு மண்,களர் மண்.
நாகணத்தி	நாகணத்தி nākaṇatti, பெ. (n.) காக்கட்டான் கொடி; crow creeper-Clitoria ternatea.
நாகனப்பேரி	நாகனப்பேரி nākaṉappēri, பெ. (n.) கடலையாவரை; tanners Cassia found grown in burial ground. [நாகனம்+பேரி.]

நாகணம்	நாகணம்1 nākaṇam, பெ. (n.) நறும்பண்ட வகை தைலவ.தைல.43.உரை); an aromatic Substance. மறுவ. நகம். [நாகம் → நாகணம்.] [இந் நறுமணச்சரக்கு மலட்டுத் தன்மையைப் போக்கும், கூர்மையான பார் வைக்கும். கண்களிலேற்படும் பிணிகளுக்கும், கைகண்ட மருந்து. பெருவயிற்றைக் குறைக்கும் தன்மைத்து என்று. சா.அக கூறும்.]
நாகனம்:	நாகனம்: nākaṉam, பெ. (n.) 1. நேர்வாளம்: croton oil plant. 2. நாகணவாய்ப்புள்; the minabird 3.சங்கு; conch.
நாகணவாய்	நாகணவாய் nākaṇavāy, பெ. (n.) நாகண வாய்ப்புள் (யாழ்.அக); பார்க்க: see magamavay-p-pul. [நாகனம் + வாய்.]
நாகணவாய்ச்சி.	நாகணவாய்ச்சி. nākaṇavāycci, பெ. (n.) நாகணவாய்ப்புள் பார்க்க: see nagara-vayp-pu. "கேகயப்புள்ளும் நாகணவாய்ச்சியும்" (குற்றாகுற.87.3);.
நாகணவாய்ப்புள்	நாகணவாய்ப்புள் nākaṇavāyppuḷ, பெ. (n.) பூவைப்பறவை (திவா.);; bush myna Fuscus acridotheres- Mainate. மறுவ, மைனாக்குருவி [நாகண + வாய் + புள்.]
நாகணி	நாகணி nākaṇi, பெ. (n.) புன்கு; malabar DOOn.
நாகணை	நாகணை nākaṇai, பெ. (n.) திருமாலின் பாம்பனைப் பள்ளிக் கொள்கை, the serpentbed of Tirumāl. " நாகணைமிசை நம்பார்" (திவ்,.நாய்ச்.10:10);. [நாகம் + அணை.]
நாகணையான்	நாகணையான் nākaṇaiyāṉ, பெ. (n.) Tirumāl (Vishnu);, as couched on a serpent. [நாகனை → நாகணையான்.]

நாகத்தம்	நாகத்தம் nākattam, பெ. (n.) நாகத்தாதனம் பார்க்க: see magalladaram. "நாகத்த மிடாதனம்" (தத்துவப்107);. இரண்டுகால்களையும் கழுத்தில் ஏறிட்டு வைத்துத் தலைகால்களுக்குட்படுமாறு உடலை வளைத்து நிற்கும் இருக்கை.
நாகத்தம்பிரான்	நாகத்தம்பிரான் nākattambirāṉ, பெ. (n.) தெய்வமாக வைத்து வணங்கப்படும் தலைமைப்பாம்பு (யாழ்ப்.);, cobra, regarded as a god. [ஒருகா நகர் → நாகு → நாகம் + தம்பிரான் = இளமையுடன் விளங்கித் தோன்றும். ஒளிமிக்க தலைமைத் தன்மைப்பூண்ட நாகம்.]
நாகத்தல்லி	நாகத்தல்லி nākattalli, பெ. (n.) நறுமணப்பொருள் (பெருங்.மகத.17132);; a kind of fragrant substance. [நாகம் +தல்லி.]
நாகத்தாதனம்	நாகத்தாதனம் nākattātaṉam, பெ. (n.) இரண்டுகாலுங் கழுத்திலேறிட்டு, தலை, காலுக்குட்பட, உடலை வளைத்து நிற்கும் ஒகவகை (தத்துவப்.107.உரை);, a posture in which the legs are twined round the neck in a yoga Stage. [நாகம் + அத்து+ஆதனம்]
நாகத்தி	நாகத்தி nākatti, பெ. (n.) மையிலை; small elliptia, leaved wild tea - Goldonia obtusa. [நாகம் → நாகத்தி]
நாகத்திசை	நாகத்திசை nākattisai, பெ. (n.) வடமேற்கு; north-West. [நாகம்+திசை]
நாகத்தின்சத்துரு	நாகத்தின்சத்துரு nākattiṉcatturu, பெ. (n.) சிறு பூனைக்காலி; passion flower. [நாகத்தின் + சத்துரு.]
நாகத்தின்பாம்பு	நாகத்தின்பாம்பு nākattiṉpāmbu, பெ. (n.) பூநாகம்; small snake found in flowers. மறுவ. சிறுபாம்பு. [நாகத்தின்+ பாம்பு.]

நாகத்தினுயிர்பெந்தத்தி	நாகத்தினுயிர்பெந்தத்தி nākattiṉuyirpendatti, பெ. (n.) வெள்ளைக் கிலுகிலுப்பை; WhitefoWered ratte Wort.
நாகத்துக்குருவாணி	நாகத்துக்குருவாணி nākattukkuruvāṇi, பெ. (n.) நாகதமனியம் பார்க்க: see nāgatamaṇiyam. [நாகத்துக்கு+ உருவாணி.]
நாகத்துகள்	நாகத்துகள் nāgattugaḷ, பெ. (n.) நாகப்பொடி பார்க்க;see naga-p-pod. [நாகம்+துகள்.]
நாகத்துரு	நாகத்துரு nākatturu, பெ. (n.) நாகமரத்தின் வேர்; root of jammoon tree. [நாகம் → நாகத்துரு.] நாகம் =நாகமரம்.
நாகத்தேமணி	நாகத்தேமணி nākattēmaṇi, பெ. (n.) நாகதாளி பார்க்க;see падаfali. மறுவ, மணித்தக்காளி
நாகத்தைச்சூரணமாக்கி	நாகத்தைச்சூரணமாக்கி nākattaiccūraṇamākki, பெ. (n.) வெற்றிலை; betal leaf capable of reducing zinc into powder (57.95.); [நாகத்தை + குரணம் + ஆக்கி]
நாகத்தைச்செந்தூரம்பண்ணி	நாகத்தைச்செந்தூரம்பண்ணி nākattaiccendūrambaṇṇi, பெ. (n.) அழுகண்ணி; indian weeping plant (சா,அக.); மறுவ, நலகண்ணி, நற்கள்ளி. [நாகத்தை+செந்தூர்ம்+பண்ணி]
நாகத்தைச்செந்தூரியாக்கி	நாகத்தைச்செந்தூரியாக்கி nākattaiccendūriyākki, பெ. (n.) 1. கருமத்தை; black dhatura. 2. கசப்புப்பசளை; bitter portulaca or spinach. (சா.அக); [நாகத்தை + செந்தூரி+ஆக்கி]

நாகத்தைச்சொர்ணமாக்கி	நாகத்தைச்சொர்ணமாக்கி nākattaiccorṇamākki, பெ. (n.) பொன்னாக்கி; நாகத்தைக் கரைக்கும் நீர்மம்; a solvent capable of Converting zinc into gold (சா.அக.); மறுவ, கரைமம். [நாகத்தை + சொர்ணம் +ஆக்கி]
நாகத்தைநாசமாக்கி	நாகத்தைநாசமாக்கி nākattainācamākki, பெ. (n.) முருங்கை,; moringa (சா.அக.); [நாகம் + அத்து + ஐ + நாசம் +ஆக்கி]
நாகத்தைப்பற்பமாக்கி	நாகத்தைப்பற்பமாக்கி nākattaippaṟpamākki, பெ. (n.) மான் செவிக்கள்ளி: spiral leafy milk hedge. [நாகம் + அத்து + ஐ பற்பம் +ஆக்கி]
நாகத்தைப்பேதமாக்கி	நாகத்தைப்பேதமாக்கி nākattaippētamākki, பெ. (n.) பொன்னாக்க முறைக்குப் பயன்படும் செப்புச்சதுரக்கள்ளி ; a red variety of milk spurge capable of transmuting zinc Into gold (சா. அக..); மறுவ, பொன்னாக்கமூலி. [நாகத்தை + பேதமாக்கி]
நாகத்தொட்டி	நாகத்தொட்டி nākattoṭṭi, பெ. (n.) நாகம் சேர்த்துச் செய்த தொட்டி வைப்பு நஞ்சு: a kind of prepared arsenic compound. [நாகம் + தொட்டி.]
நாகதகனி	நாகதகனி nāgadagaṉi, பெ. (n.) மரவகை.; a tree. (சா. அக.);. [நாகம் +தகனி]
நாகதண்டிகை	நாகதண்டிகை nāgadaṇṭigai, பெ. (n.) நாகதந்தம் பார்க்க;see niga-tandam. [நாகம்+தண்டிகை.]

நாகதாளி	நாகதாளி1 nākatāḷi, பெ. (n.) 1. சப்பாத்துக் fகள்ளி(ட); பார்க்க;see Sappáttukkaf-common Prickly-Pear. 2. நாகதாளிக்கள்ளி;see nāgatāh-k-kalli. [நாகம் +தாளி.] நாகதாளி2 nākatāḷi, பெ. (n.) பேய்ப்பிர்க்கு; bitter luffa or wild luffa. Luffa acutangula. [நாகம்+தாளி.] நாகதாளி3 nākatāḷi, பெ. (n.) குங்குமப்பூவின் மணத்தையும், வெற்றிலையின் வடிவையும் உடைய தாளிச்செடி; a kind of tal Ipomea plant, its leaves smell like european Saffron and the resemble betel leaves. மறுவ: நாகத்தமனி, நாகத்தேமனி. [நகம் → நாகம்+தாளி.] இதன் குரணத்தைப் பொடித்து, தேனில் கலந்து உட்கொள்ள, அனைத்து நோய்களும் அகலும். இச் சூரணத்தை ஒரு மண்டலம் உண்டு வந்தால், வெருகம் பூனையின் நச்சுத்தன்மை படிப்படியாகக் குறையும். பாம்பின் நச்சுத்தன்மை நீங்கும். நரைதிரை மாறும் தோலின் சுருக்கம்மாறி உடம்பில் மினுமினுப்பு ஏற்படும். நாகதாளிச் செடியின் தோற்றத்தையும், அதன் மருத்துவக் குணங்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு, சாம்பசிவ மருத்துவ அகரமுதலி, பின்வருமாறு பிரித்துள்ளது.
நாகதமாலம்	நாகதமாலம் nākadamālam, பெ. (n.) புன்கமரம்; indian beech, Pongamia glabra. (சா.அக.); [நகம் → நாகம்+தமாலம்.]
நாகதவனம்	நாகதவனம் nākadavaṉam, பெ. (n.) நச்சுமூங்கில்; poison bamboo. Crinum asiaticum.
நாகதமனியம்	நாகதமனியம் nākadamaṉiyam, பெ. (n,) 1. பழுபாகல்; prickly carolah. 2. காய்ப்பாகல்: buffalo carolah. 3. தலைச்சூடுவள்ளி; indian birth-wort (சா.அக.); [நகம் .+ நாகம்+தமனியம்.]
நாகதமனி	நாகதமனி nākadamaṉi, பெ. (n.) மாசிபத்திரி (மூ. அ.);; worm-wood. (சா. அக.); [நாகம் +தமனி.]

நாகதந்தம்	நாகதந்தம் nākadandam, பெ. (n.) 1. யானைத் தந்தம்; elephant's tusk. 2. பாம்பின் பல்; serpent's fangs. 3. முளையாணி, peg. [நாகம்+தந்தம்.]
நாகதந்தி	நாகதந்தி1 nākadandi, பெ. (n.) மரவகை; heliotropeum indicum. 2. பேய்த்தும்மட்டி; bitter apple. [நாகம்+தந்தி] நாகதந்தி2 nākadandi, பெ. (n.) 1. முள்ளங்கி; garden radish. 2. நேர்வாளம்; croton. மறுவ: நாகனம். [நாகம் +தந்தி] நாகதந்தி3 nākadandi, பெ. (n.) நாகணம் பார்க்க;see nāgaṇams.
நாகதமனம்	நாகதமனம் nākadamaṉam, பெ. (n.) தண்ணீர் விட்டான்; common asparagus. (சா.அக.); [நகர் → நாகம் + தமனம்]
நாகதாளி'	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;

நாகதாளிக்கள்ளி	நாகதாளிக்கள்ளி1 nākatāḷikkaḷḷi, பெ. (n.) 1. கள்ளிச்செடிவகை(வின்);: Orange flowered. நாகதாளிக்கள்ளி; Prickly Pearsh. Opuntia spinessisima. 2. silusāg|Upsis: slipper milk hedge. மறுவ. சப்பாத்திச் செடி-சப்பாத்திக்கள்ளி, சப்பைக்கள்ளி, நாகக்கள்ளி, பலகைக்கள்ளி, மஞ்சள்கள்ளி. இக் கள்ளி, இந்தியாவின் அனைத்துப் பகுதிகளிலும் கிடைக்கும் அமெரிக்கா விலிருந்து கொண்டு வந்து பயிராக்கப்பட்டது. இச்செடி மஞ்சள் நிறமுடையது. இதன் அடித்தண்டு சப்பையானது. சதைப்பற்று மிக்கது. இதன் பூ பெரியது. மஞ்சள் அல்லது சிவப்பு வண்ணமுடையது. இப் பழங்களைப் பறவைகள் விரும்பி உண்ணும். இச் செடி அடர்ந்து முட்களுடன் வளருந்தன்மைத்து. இதைத் தீயிட்டுக் கொளுத்திச் சாம்பலாக மாற்றுவர். இச் சாம்பலினின்று உப்பு உண்டாக்குவர். இதன் பழம் கக்குவான். இளைப்பு, நாட்பட்ட இருமல், முதலான நோய்களுக்குக் கை கண்ட மருந்து. இந் நாகதாளிப் பழத்தின் மென்மையான சதைப்பகுதி, உடலுக்கு வலிமையையும், சூமிகுகுளிர்ச்சியையும் நல்கும். சூட்டைப்போக்கும்.
நாகதாளிகள்ளி	நாகதாளிகள்ளி nāgatāḷigaḷḷi, பெ. (n.) அசாம், கேரளம், நேபாள மலைகளிற் காணப்படும் நாகதாளிக்கள்ளி; many spined prickly pear. This is another variety found grown in hills in Assam, Malabar, Nepal and other places. நாகதாளிகள்ளி./ இதன் இலைச்சாறு எல்லா நச்சுஉயிர்களின் நச்சுக்கடிக்குச் சிறந்த மருந்தாகும். இணைவிழைச்சு நோயினைப் போக்கும். இச் செடியின் கொழுந்து மிகுந்த காரத்தன்மை மிக்கது. வயிற்றுப்போக்கினைப் போக்கும். இவ் வகை நாகதாளி இலைகள், நாட்பட்டு உடையாத கட்டிப்புண்களை உடைக்கும். இதன் பழச்சாற்றில் சருக்கரை சேர்த்துக்காய்ச்சி இன்பருகம் உருவாக்கலாம். இப் பருகம், உடம்பிலுள்ள அனைத்து நச்சுநீரினையும் அகற்றும் இயல்புடையது. இருமல், மிகுகோழை (காசம்);, ஈளை முதலான நோய்களையும் அகற்றும் என்று, சா.அக. கூறும்.
நாகதாளிவேர்	நாகதாளிவேர் nākatāḷivēr, பெ. (n.) படமெடுத்தாடும் நாகத்தின் ஆட்டத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் வேர்; the nāgatáli root is used to control snakes and draw their heads and retire. மறுவ, நல்லபாம்பு வேர், பாம்புக்கடி வேர். [நாகதாளி + வேர்] நல்லபாம்பின்நச்சுத் தன்மையையும், சீறிப்பாயும் சினமிக்க நாகத்தின் ஆட்டத்தையும், மட்டுப் படுத்திக் கட்டுப்படுத்தும் வேர். பாம்பாட்டிகளுக்குப் பாதுகாப்புத் தரும் வேர். பாம்பாட்டிகள். இவ் வேரினைப் படமெடுத் தாடும் பாம்பின் முன்பு காட்டினால், பாம்புகள் தலையைப் பின்னுக்கு இழுத்துப் படத்தினைச் சுருக்கிக் கொள்ளும்.
நாகதிசை	நாகதிசை nākadisai, பெ. (n.) மேற்கு; west. [நாகம்+திசை.]

நாகதீபம்	நாகதீபம் nākatīpam, பெ. (n.) ஐந்தலை நாகத்தின் வடிவம் போன்ற விளக்கு (வின்.);; lamp on a stand shaped like a five headed Cobra. [நாகம் +sktதிபம்.]
நாகதூமம்	நாகதூமம் nākatūmam, பெ. (n.) ஐந்துதலை நாகம் போன்று விரிந்த சீமையாதளை; com. mon quince-cydonia vulgaris (சா.அக.);; on a stand shape like a five headed Cobra. [நாகம் +தூமம்.]
நாகதெந்தி	நாகதெந்தி nākadendi, பெ. (n.) நேர்வாளம் (மலை,);; purging croton plant. [நாகம்+ தெந்தி.]
நாகதெய்வம்	நாகதெய்வம் nākadeyvam, பெ. (n.) இந்துப்பு : sodium chloride. [நாகம்+தெய்வம்.]
நாகதேமணி	நாகதேமணி nākatēmaṇi, பெ. (n.) மணித்தக்காளி; black berried solanum. [நாகம் + தேமணி]
நாகதேவதாளி	நாகதேவதாளி nākatēvatāḷi, பெ. (n.) நாகதாளி + தேவதாளி ஆக இரண்டு மூலிகைகள் ; snake hoodfig + snake luffa. [நாகம்+தேவதாளி] இவ் விரண்டு மூலிகைகளும், இதளியத்தைக் (பாதரசம்); கட்டுந் தன்மைமிக்கது. பொன்னாக்க முறைப்படிச் செம்புமாழையினை வெண்மையாக்குந் தன்மையது என்று. சா.அ.க. கூறும்.
நாகதேவன்	நாகதேவன் nākatēvaṉ, பெ. (n.) திரு மாலிருக்கை (ஆதிசேடன்); (யாழ்.அக.);: Adišedan. [நாகம் + தேவன்.]

நாகதேவி	நாகதேவி nākatēvi, பெ. (n.) நாகதேவதை (யாழ்.அக,);, cobra,considered a Goddess. [நாகம் + தேவி.]
நாகதேனி	நாகதேனி nākatēṉi, பெ. (n.) பெருமருந்து (மலை);, Indian birth-wort. மறுவ. ஈகரமூலி, தலைச்சுருளி, தலைச் சூடுவல்லி முல்லை, பீநாறிச்சங்கு, தராசுக்கொடி.
நாகதொனி	நாகதொனி nākadoṉi, பெ. (n.) மருதப் பண்களிளொன்று (பிங்);; a melody-type of marudam Class. [நாகம் +skt:தொனி.]
நாகதோரணி	நாகதோரணி nākatōraṇi, பெ. (n.) சிவப்பு எலிச்செவிக்கீரை; a red variety of rat's ear plant-lpomea rheniformis. [நாகம் + தோரணி.]
நாகந்தகன்	நாகந்தகன் nāgandagaṉ, பெ. (n.) கழுலன் (கருடன்);, brahmini kite. [நாகந்தம் → நாகந்தகன்.]
நாகந்தி	நாகந்தி1 nākandi, பெ. (n.) நாகதெந்தி பார்க்க;see nāgalend. நாகந்தி2 nākandi, பெ. (n.) 1. நேர்வாளம்; croton oil plant. 2, நாகணம் பார்க்க;see naganam.
நாகநகர்	நாகநகர் nāganagar, பெ. (n.) கீழுலகம் (சிலப்.1.21.அரும்);; the nether world. [நகர் → நகம் → நாகம் + நகர்]
நாகநஞ்சு	நாகநஞ்சு nākanañju, பெ. (n.) துத்த நாகத்தினால் ஏற்பட்ட நஞ்சு; zinc-poisoning. [நாகம்+நஞ்சு.]

நாகநந்தி	நாகநந்தி nākanandi, பெ. (n.) மரவகையுளொன்று; a kind of tree. [நாகம் + நந்தி.]
நாகநாகிக்கிழங்கு	நாகநாகிக்கிழங்கு nākanākikkiḻṅgu, பெ. (n.) கிழங்கு வகையுளொன்று; a kind of tuberous root. [நாகநாகி + கிழங்கு.] நாகநாகி = பாம்பு போல் தோற்றமும், உடம்பிற்கும் இளமையினையும். வனப்பினையும் வழங்கும் கிழங்கு.
நாகநாடு	நாகநாடு nākanāṭu, பெ. (n.) துறக்கவுலகம் (சிலப்.1.1:21.அரும்);; heavenly region. [மாகம் → நாகம்+ நாடு.] மாகநாடு= உயர்ந்த அல்லது மேலான, மேன்மை மிக்க நாடு, துறக்கவுலகம். [ஒருகா மாகநாடு → நாகநாடு.]
நாகநாடு'	அஅன்ன ஆவன்னா aan̲n̲aāvan̲n̲ā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;
நாகநாதம்	நாகநாதம் nākanātam, பெ. (n.) பண்வகையிலொன்று; a specific melody type. [நாகம் + Sktநாதம்.] படமெடுத்தாடும் பாம்பினை, மென்மேலும் ஆட்டுவிக்கவும், பெட்டிப்பாம்பாய் அடக்கி வைப்பதற்கும் பயன்படும் பண்.

நாகநாதன்	நாகநாதன்1 nākanātaṉ, பெ. (n.) துறக்க வுலகத்திற்கிறைவன் இந்திரன் (சூடா);; Indran, as the lord of the Celestial World. [மாகநாதன் → நாகநாதன்.] மாகம்துறக்கவுலகம். மாகநாதன் துறக்கவுலகத் தலைவனான இந்திரன். நாகநாட்டுத்தலைவன் இந்திரன்நாகநாடு என்பது, இந்திரனின் நாடு: நாகநாடென்பது, மேலைநாட்டையும், கீழை நாட்டையும் குறிக்கும் பொதுப்பெயராகும். தேவருலகிலுள்ள இந்திரன் என்னும் பட்டம், சாலிநாட்டிலும் வழங்கியது. துறக்கவுலகத்தலைவன் இந்திரனுக்கு வழங்கிய நாகநாதன் என்னும் தலைமை குறித்த பெயர், மேலை நாட்டிலும், கீழை நாட்டிலும், பொதுப் பெயராக வழங்குவதோடன்றி இன்றும் அனைத்து ஊர்களிலும் வழக்கூன்றியுள்ளது. நாகநாதன்2 nākanātaṉ, பெ. (n.) 1. ஆதிசேடன்; Adišedan, as lord of serpents. 2. (பாம்பரணனாகிய தலைவன்); சிவன்;Śivan,as wearing serpants. [நாக +sktநாதன்.]
நாகநீள்நகர்	நாகநீள்நகர் nāganīḷnagar, பெ, (n.) 1. தேவருலகம்; indra's heaven, the world ol Gods. "நாகநீள் நகரொடு நாகநாடதனெடு (சிலப்.1:21);. மறுவ, உம்பர்நகர். [நாகம் + நீள்நகர்] "மாகந்தொட நனி நிவந்த கொடி" (ஞானா:3415); மாகநாடு → நாகநாடு: மாகம் என்பது, நாகமெனத்திரியும். நாகநாடென்பது, மேலையுலகத்திற்கும், கீழை நாடுகட்கும் பொதுப்பெயராம்.);
நாகநெய்	நாகநெய் nākaney, பெ.(n.) மருந்தெண்ணெய் வகை (இராசவைத். 132);; a medicinal oil. [நாகம் +நெய்.]
நாகப்பகை	நாகப்பகை nāgappagai, பெ. (n.) Garudar, as the enemy of snakes. "நாகப்பகைக் கொடியானுக்கு" (திவ்.திருப்பல்8);. [நாகம்+பகை]
நாகப்பச்சை	நாகப்பச்சை nākappaccai, பெ. (n.) தரங்குறைந்த பச்சைக்கல்; ஆற்றுப் பச்சைக்கல்; an inferior green stone. [நாகம் + பச்சை.] சித்தமருத்துவத்திற்குப் பயன்படும் ஆற்றுப்பச்சைக்கல், 120-வகைக்கற்களுள் ஒன்று. இது மதிப்புக்குறைந்த தென்று, சாஅக கூறும். நாகப்பச்சை2 nākappaccai, பெ. (n.) பச்சைக்கல் வகை; a variety of green stone. [நாகம் + பச்சை]

நாகப்பஞ்சமி	நாகப்பஞ்சமி nākappañjami, பெ. (n.) பால், பயறு முதலியவற்றை, நாகத்துக்கு இட்டு, அதனை வணங்கும் மடங்கல் (ஆவணி); முழுநிலவு ஐந்தாம் நாள்; the fifth lunar day of the bright fortnight in the month of Śrāvana in the which the nāgar or serpent gods are worshipped with offerings of milk grain etc. [நாகம் +skt பஞ்சமி.]
நாகப்பட்டினம்	நாகப்பட்டினம் nākappaṭṭiṉam, பெ. (n.) சோழநாட்டிலுள்ள ஒரு துறைமுகப்பட்டினம்; a sea port town in the Cōlanadu. நாகப்பட்டினத்துச் சோழன் (பெரும்பாண்.31. உரை);. [நகு → நகர் → நாகர் → நாகம் + பட்டினம்.] வங்கக்கடல் தோன்றுமுன் அங்கிருந்த நிலப்பரப்பில், நாகரிகப்பண்பாட்டுடன் விளங்கித்தோன்றிய மக்கள், வதிந்த இடம் நாகப்பட்டினம்.
நாகப்படக்கள்ளி	நாகப்படக்கள்ளி nākappaḍakkaḷḷi, பெ. (n.) கள்ளிவகை; a kind of spurge.
நாகப்படக்கற்றாழை	நாகப்படக்கற்றாழை nākappaḍakkaṟṟāḻai, பெ. (n.) நாகப்படம் பார்க்க;see naga-ppagam. மறுவ, வாணாள்மூலி. [நாகப்படம் + கற்றாழை.] நாகப்படக்கற்றாழை nākappaḍakkaṟṟāḻai, பெ. (n.) நாகப்படம் பார்க்க;see naga-ppaçam. மறுவ, வாணாள்மூலி. [நாகப்படம் + கற்றாழை,]
நாகப்படத்தாலி	நாகப்படத்தாலி nākappaḍattāli, பெ.(n.) கழுத்தணி வகையு ளொன்று ; a kind of necklet. [நாகபடம் + தாலி.] நாகப்படத்தாலி nākappaḍattāli, பெ. (n.) நாகப்படமுகப்புடன் கூடியதும் திருமணத் தன்று கணவனால் அணிவிக்கப் பெறுவதுமான மங்கலநாண்; a kind of necklet. [நாகம் +படம் + தாலி.] பழங்காலத்தே பரியம் போடுங்கால், கணவன் பெயரைப் பனை யோலையில் பொறித்தல் மரவு. பின்னர். திருமணத்தன்று. மணமகள் கழுத்தில் தொங்குமாறு மணமகனால் அணிவிக்கப்படும்

நாகப்படம்	நாகப்படம்1 nākappaḍam, பெ. (n.) 1.நல்லபாம்பின் படம் ; hood of the cobra. 2. படமெடுத்த நாகத்தின் உருவங் கொண்ட தோளணிவகை; armlet shaped like a coiled up cobra without-spread hood. "வலய நாகபடங்கொடு பாரித்திட்டான்" இரகு. கடிமண.64). 3. பாம்புப்படத்தின் உருவங் கொண்ட மகளிர் காதணிவகை(வின்);, ear-ornament resembling a cobra's hood,worn by Women. [நாகம் + படம்.] நாகப்படம்2 nākappaḍam, பெ. (n.) முள்ளில்லாக் கற்றாழை; thornless aloe. மறுவ. சப்பாத்திச்செடி. [நாகம் + படம்.] நீண்டநாள் வாழ்வதற்கு உறுதுணை புரியும் கற்றாழை. இக் கற்றாழை, சதுர (கிரி); மலையில் மிகுதியாகக் காணப்படுகிறது. பாம்பின் படத்தினைப் போன்ற தோற்றமுடையது. கற்றாழைச்சாற்றுடன் பால் கலந்து பருகினால், தீராத மயக்கநோய் அகலும். இளமைப்பொலிவுடனும் உடல்வனப் புடனும் திகழும் என்று. சா.அக கூறும்.
நாகப்படலம்	நாகப்படலம் nākappaḍalam, பெ. (n.) கண்ணோய் வகை (யாழ்.அக,);; an eye disease. [நாகம் + படலம்.] முதற்கண் நோயின் அறிகுறியாக இரு கண்களும் சிவக்கும். அடுத்த நிலையில், வளர்ந்து வரும் தடிப்புள்ள அழுத்தமான தசை வளர்ச்சியேற்படும். தசைவளர்ச்சி வெள்விழி முழுதும் படர்ந்து, கருவிழியையுங் கடந்து, நாளாவட்டத்தில் கண்ணின் நடுவிலுள்ள பாவையையும் மறைக்கும். இவற்றின் விளைவாகக் கண்களில் தீராத அளிப்புண்டாகும் மென்று, சாஅக கூறும்.
நாகப்படிக்கற்றாழை	நாகப்படிக்கற்றாழை nākappaḍikkaṟṟāḻai, பெ. (n.) நாகப்படக்கற்றாழை பார்க்க;see nāga-p-pada-k-karrásai. [நாகப்படி+ கற்றாழை.]
நாகப்பணம்	நாகப்பணம் nākappaṇam, பெ. (n.) அணிவகை (S.I.Lvi,180);; an ornament. நாகப்பணம் = நாகமுகப்பிணையுடைய பளபளப்பும், வழவழப்பும் பொருந்திய அணி. நாகத்தின் உருவினைப் பல்வகை யணிகளில் பொறிப்பது இன்றும் காணப்படுகிறது. [நாகம்+பணம்.]
நாகப்பத்திரி	நாகப்பத்திரி nākappattiri, பெ. (n.) பெருவகை; Parrot tree-Albizzia lebbek. [நாகம் + பத்திரி.]

நாகப்பழக்காடி	நாகப்பழக்காடி nākappaḻkkāṭi, பெ. (n.) நாகப்பழச்சாற்றினை மட்டும் பிழிந்தெடுத்து, ஏதும் கலக்காமல், புளிக்க வைத்தக் காடி; a fermented essence obtained by pressing and Squeezing out the juice of jaumoon fruit, without adding water to it. மறுவ, நாவல்பழக்காடி. [நாவ → நாக பழம் + காடி.] [நாகப்பழம் + காடி] நாவல் பழச்சாற்றில், தண்ணிரோ அல்லது கடைச்சரக்குக் கலவையோ ஏதுமின்றித் தனியாகப் புளிக்கவைத்த காடி. இதன் காடி குடற் காய்ச்சலைப்போக்கும். செரிமான ஆற்றலைப் பெருக்கும். சருக்கரைநோய்க்குக் கைகண்ட மருந்தாகும்.
நாகப்பழம்	நாகப்பழம் nākappaḻm, பெ. (n.) நாவல் பழம்; jaumnoon fruit. [நாவற்பழம் → நாகற்பழம் → நாகப்பழம்.]
நாகப்பழமரம்	நாகப்பழமரம் nākappaḻmaram, பெ. (n.) நாவல்மரம் பார்க்க;see nāvas-maram. [நாக +பழம்+மரம்.]
நாகப்பன்வெட்டு	நாகப்பன்வெட்டு nākappaṉveṭṭu, பெ. (n.) பழையகாககளில் ஒன்று (பணவிடு.143);; a kind of ancient coin. [நாகப்பன்+வெட்டு.] நாயக்கர்காலக் காசு. வெட்டு = வெட்டியமைக்கப்படும் வெண்கலக்காசு, அல்லது செப்புக்காசு.
நாகப்பாம்பு	நாகப்பாம்பு nākappāmbu, பெ. (n.) 1. நல்லபாம்பு; cobra. 2. வயிற்றுப்பூச்சி (இ.வா.); round worms. [நாகம்+பாம்பு.] நாகம்பாம்பின் வகைகள்பற்றி, சா.அ.க. கூறுவது வருமாறு கருநாகம் 2. பரநாகம் 3. கல்நெஞ்ச நாகம் 4. ஊமை நாகம் 5. கண்ணெரியனாகம்.
நாகப்பாம்புநஞ்சு	நாகப்பாம்புநஞ்சு nākappāmbunañju, பெ. (n.) 1. நல்லபாம்பின் நஞ்சு; poison from Snake bite-cobra Venom. [நாகப்பாம்பு+ நஞ்சு.]

நாகப்பாலை	நாகப்பாலை nākappālai, பெ. (n.) கொடிப்பாலை ; cotton milk plant-Dregea volubils. [நாகம் + பாலை.]
நாகப்பிணையல்	நாகப்பிணையல் nākappiṇaiyal, பெ. (n.) இணைந்த இரு பாம்புகள் போல வரைந்த ஒவியத்தின் (சித்திரத்தின்); அறைகளில், எழுத்துகளை அடைக்கும்படி அமைந்த, ஒவிய(சித்திரப் பாட்டு வகை; a variety of Öviyakavi (cittira-k-kavi,);, whose letters can be arranged to fit in a diagram in the form of two intertwining Snakes. [நகர்வு → நகம் → நாகம் + பிணையல்] நாகப்பிணையல் வகை:- 1. இரட்டை நாகப்பிணையல். 2. எண்நாகப்பிணையல். இரட்டை நாகப்பிணையல், இரு நாகங்கள் பிணைந்திருப்பது போன்ற சித்திரத்தில், ஒன்றோடொன்று இடம்பெறும் பாட்டு. அருளின் றிருவுருவே யம்பலத்தா யும்பர் தெருளின்மரு வாருயிர்ச் சீரே. பொருவிலா வொன்றே யுமையாளுடனேயுறுதிதரு குன்றே தெருளவருள். இப் பாடலின் வாயிலாக, இரண்டு நாகங்களின் தலையினின்று தொடங்கி, வால்முனைகளிறுதியாக இடையிடையே தத்தம் உடலினும், பிறிதுபிறிதுடலினும் மாறாடிச் சந்திகளினின்ற எழுத்தே, மற்றை யிடங்களினு முறுப்பாய் நிற்க, ஒவ்வொரு பாம்பிற்கும். மேற்சுற்றுச் சந்தி நான்கினும், நான்கெழுத்தும், கீழ்ச்சுற்றுச் சந்தி நான்கினும், நான்கெழுத்தும், இரண்டு பாம்பிற்கும் நடுச்சந்தி நான்கினும், இரண்டு பாட்டிற்கும் பொருந்த நான்கெழுத்துமாக, ஒவியத்தி (சித்திரத்தி);லடைபட்டு முடியும் பாங்கினை அறியலாம்.
நாகப்பிரண்டை	நாகப்பிரண்டை nākappiraṇṭai, பெ. (n.) படப்பிரண்டை; a kind of adament creeperVitex species. [நாகம்+பிரண்டை.] உணவிற்குக் கறியமுதாகப் பயன்படும். பிரண்டை வகை.
நாகப்பிரம்பு	நாகப்பிரம்பு nākappirambu, பெ. (n.) பாம்புபோன்ற ஒருவகைப் பிரம்பு; a kind of snake-like rattan. [நாகம் + பிரம்பு.]
நாகப்பிராசிகம்	நாகப்பிராசிகம் nāgappirācigam, பெ. (n.) சீமைப்பிச்சி: chinese jasmine. [நாகம்+ skt பிராசிகம்.]

நாகப்புல்லுருவி	நாகப்புல்லுருவி nākappulluruvi, பெ. (n.) செடிவகை(நாஞ்);; a plant. [நாகம் + புல்லுருவி.] நாகமரத்தில் வளரும் புல்லுருவி என்று. சா.அக. கூறும்.
நாகப்புல்வரி	நாகப்புல்வரி nākappulvari, பெ. (n.) நாகப்புல்லுருவி (நாஞ்);; a plant.
நாகப்பூ	நாகப்பூ1 nākappū, பெ. (n.) 1. சிறுநாகப் பூ; iron wood of ceylon. 2. பெருநாகப்பூ; a species of iron wood. [நாகம்+பூ.] நாகப்பூ2 nākappū, பெ. (n.) 1. மருந்துவகை; a kind of prepared medicine. 2. பூப்போன்ற துத்தநாகம்; flower of zinc. மறுவ, தக்கோலம். [நாகம்+பூ.]
நாகப்பூச்சி	நாகப்பூச்சி nākappūcci, பெ. (n.) 1. நாக்குப்பூச்சி பார்க்க;see nakku-p-pucci. 2. பூநாகம்; an earth worm. [நாகம் + பூச்சி.]
நாகப்பொடி	நாகப்பொடி nākappoḍi, பெ. (n.) நன்கு புடமிட்டு தூய்மைப் படுத்தப்பட்ட நாகத்தூள்; calcined white powder of zinc. மறுவ. நாகபற்பம். [நாகம் + பொடி.] முதற்கண், நாகத்தை இலுப்பை நெய்யில் 20 முறை உருக்கித் தூய்மைப் படுத்த வேண்டும். உருக்கிய நாகத்தில், இலைக்கள்ளியைச் சேர்த்து, இரும்புக் கரண்டியால் தீய்த்து, புகை வரும்வரை துழாவிக் கொண்டேயிருக்க வேண்டும். இவ்வாறு இலுப்பை நெய், இலைக்கள்ளி, துத்தநாகம் மூன்றும் எரிந்து சாம்பலாகும் வரை, வறுத்துக் கொண்டே இருக்கவேண்டும். இவ்வாறு வறுவலான கலவையை, மெல்லிய துணியில் நன்குவடிகட்டவேண்டும். இவ்வாறு வடிகட்டிய முக்கூட்டு மருந்தின், பொடியை, (பற்பம்); சித்தமருத்துவத்தில், பல்வேறு நோய்கட்கு பல்வேறு வழிகளில் பக்குவப்படுத்திப் பயன் படுத்துவர். மேலும் சித்தமருத்துவர், இப் பொடியினை, அரத்தப்பிரமியம், வெள்ளை படுதல் முதலான நோய் களுக்குப் பயன்படுத்துவர்.உடம்பின் சூட்டைத் தணிப்பதற்கும் நாகப்பொடி பயன்படும் மென்று, சா.அ.க. கூறும்.

நாகபந்தம்	நாகபந்தம்1 nākabandam, பெ. (n.) நாகப்பிணையல் பார்க்க;see nắga-p-pinaiyal. [நாகம் + பந்தம்.] நாகபந்தம்2 nākabandam, பெ. (n.) இணைந்த இரண்டு பாம்புகள் போல வரைந்த சித்திரத்தின் அறைகளில், எழுத்துக்களை அடைக்கும்படி யமைந்த சித்திரவகை (தண்டி.95);; a variety of cittira-k-kavi, whose letters can be arranged to fit in a diagram in the form of two interwining snakes. [நாகம் + Skt;பந்தம்] நாகபந்தம்3 nākabandam, பெ, (n.) 1. ஆடு தின்னாப்பாளை; worm killer-Aristolochia bracteata. 2. பொன்னாவரை; fetid cassia sophera. 3. பாலிருள்; a white species of iron wood -Mesua. [நாகம் + ski, பந்தம்.] நாகத்தைக் கட்டும் மூலிகைகள்: நாகத்தின் படமெடுக்கும் பாங்கினையும், சீறிப்பாயும் சினத்தையும், உயிரைக் கொல்லும் நச்சுத் தன்மையையும் போக்கும் மூலிகைகள்.
நாகபந்தனி	நாகபந்தனி nākabandaṉi, பெ. (n.) 1. நாகத்தின் நச்சுத்தன்மையைப் போக்கும் மூலிகைகள்; a medical herb to prevent cobravenom. 2. நாகபந்தம் பார்க்க;see nāgabandam. மறுவ. பாலிருள், பொன்னாவரை. [நாகம் + ski, பந்தம் → பந்தனி.]
நாகபந்து	நாகபந்து nākabandu, பெ. (n.) அரசமரம் (யாழ்.அக.);; pipal tree - Ficus religiosa. [நாகம் + ski.பந்து.]
நாகபலம்	நாகபலம் nākabalam, பெ. (n.) பூடுவகை; a kind of medicinal herbal sida spinosa alias Salba. [நாகம்+பலம்.] உடலுக்கு ஆற்றல் தரும் மூலிகை என்று. சா. அக. கூறும்.
நாகபலன்	நாகபலன் nākabalaṉ, பெ.(n.) வீமன் (யாழ்.அக.); (யானை வலியுடையவன்);; Viman, as having the strength of an elephant. [நாகு +அ → வலன் → பலன்.] நாகு = வலிமை. ஆற்றல், யானை போன்று வலிமை, ஆற்றல் வாய்க்கப் பெற்ற வீமன்.

நாகபலா	நாகபலா nākabalā, பெ.(n.) 1. நாகமல்லி: yellow jasmine, tree jasmine. 2. வலிவைக் கொடுக்கும் மூலிகை; elephant-toniccanthium parutiflora. மறுவ. காரை [நாகம் + பலா.] நாகம்: வலிமை, திறன், ஆற்றல். பலா = யானையின் வலிமையையும், ஆற்றலையும், உடலுக்கு ஊட்டக்கூடிய மூலிகை.
நாகபலி	நாகபலி nākabali, பெ. (n.) சுக்கு; dried ginger. [நாகம் + பலம் → பலி.] உடலுக்கு வலிவு, திறன். இளமை, பொலிவு அனைத்தையும் ஒரே நேரத்தில் அளிக்கும் ஆற்றல் சுக்கிற்குஉண்டு. நண்பகலிலோ அல்லது மாலைப் பொழுதிலோ, நன்கு கண்டக் காய்ச்சிய ஆவின் பாலில் சுக்கும். பனை வெல்லமும் சேர்த்துப் பருகுவதால், உடலுக்கு உறுதியும், தோற்றப்பொலிவும் ஏற்படும். காலை இஞ்சி, கடும் பகல் கக்கு, மாலை கடுக்காய், மூன்று வேளையும் பருகினால், கோலூன்றி நடக்கும் கிழவனும், குமரனாக வான் என்பது, அனைவரும் அறிந்த முதுமொழி.
நாகபலிகை	நாகபலிகை nāgabaligai, பெ. (n.) திரண்டபெண்; a woman who has recently matured. [நாகம் திரட்சி திறன். நாகம் பலிகை. பலிகை. = வலிமை. உடலாலும், உள்ளத்தாலும் மணவாழ்க்கைக் சூரியவள். உடல் வலிமை இல்லறத்திற்கு ஏற்ற உள்ளவலிமை, இரண்டுமுடையவள்.)
நாகபலை	நாகபலை nākabalai, பெ. (n.) நாகமல்லி (தைலவ.தைல); பார்க்க;see naga-malli.
நாகபற்பம்	நாகபற்பம் nākabaṟbam, பெ. (n.) நாகப்பொடி பார்க்க;see пăда-p-podi. மறுவ, நாககூரணம். [நாகம்+பற்பம்.] வாந்தி, வயிற்றுப் போக்கு, காக்கைவலிப்பு முதலான நோய்களுக்குரிய சூரணமென்று சா.அ.க.கூறும்.
நாகபாசக்கம்பி	நாகபாசக்கம்பி nākapācakkambi, பெ. (n.) நாகபாசத்திலுள்ள கம்பிகள்; zinc threads. [நாகபாசம் + கம்பி]

நாகபாசத்தார்	நாகபாசத்தார் nākapācattār, பெ. (n.) ஐந்துவகை இசைக்கருவிகளை இசைப்பவர்; one who is capable of five kinds of musical instruments. 'நாலுமுக நாகபாசத்தார் செப்பேடு'. [கல்வெட்டிதழ் - 2034 - ஆணி காலாண்டிதழ்.] நாகபாசத்தார் தோற்கருவி, துளைக்கருவி, மிடற்றுக்கருவி, நரம்புக்கருவி, கஞ்சக்கருவி முதலான ஐவகை இசைக்கருவிகளை இசைத்தனர். இவர்கள் காலம் - 1732-33.
நாகபாசம்	நாகபாசம்1 nākapācam, பெ.(n.) மாட்டில் காணப்படும் தீயசுழி; cattle hair-curl considered as evil symptom. [நாகம் + பாசம்.] மாடுகளின் இரு தொடைகளுக்கு மய்யப்பகுதியில், கையகலம் கரியநிறமாகப் பட்டையா யிருக்கும் தீயசுழி. நாகபாசம்2 nākapācam, பெ.(n.) போரிற் பகைவரைப் பிணிக்கச்செலுத்தும் பாம்புருவமான மந்திரக்கயிறு(கம்பரா.நாகபாச.); kind of serpentine magical noose used in battles. [நாகம் + பாசம்.] நாகபாசம்3 nākapācam, பெ. (n.) 1. நாகவொத்து (இ.வ.);, a kind of armlet worn by women. 2. இரும்புக்கொக்கி வகை; W-shaped hook. [நாகம் + பாசம்.] நாகப்பாம்பு சுருண்டு படமெடுத்தாடும் அமைப்புள்ளதும், நடனமங்கையர் அணி வதுமான பச்சைக்கல் பதித்த தோளணி.
நாகபாசமுடிச்சு	நாகபாசமுடிச்சு nākapācamuḍiccu, பெ. (n.) முடிச்சுவகை (சைவபூ.சந்.218);; a kind of knot. [நாகபாசம் + முடிச்சு.] நாகப்படம் போன்று வனைந்து சுருண்ட முடிச்சு வகை

நாகபடாணம்	நாகபடாணம் nākabaṭāṇam, பெ. (n,) 1. வைப்புநஞ்சு வகையுளொன்று; a kind of prepared arsenic. 2. நாகம் சேர்ந்த நஞ்சி; zinc poison. [நாகம் +skt பாடாணம்.] யா+கு → யாகு- → ஞாகு → நாகு. நாகு + அம் → நாகம் யா = கருமைக் கருத்துவேர். வைப்புநஞ்சும், நாகங்கலந்த நஞ்சும் கருநீல நிறத்தது. பலவகை மருந்துச்சாக்கு களைத் சேர்த்துப்புடமிட்டு, உருக்கிக் கட்டியாகச் செய்யப்படும் வைப்புநஞ்சு, உருக்கிக் கட்டியாக்கச் சேர்க்கப்படும் மருந்துச்சாக்குகள் வருமாறு 1. குதம், 2. இலிங்கம், 3. கருவங்கம், 4. பச்சை, 5. பொன்னரிதாரம், 6. காரம் முதலானவற்றைப் பொடித்துக் குகையில் வைத்து மேல்மூடி, சீலைமண் செய்து, அனல் மூட்டிப் புடமிடுவர். அனல், கனன்று ஆறியபின், புடத்தினை உடைத்துப் பார்த்தால், மருந்து உருகிப் பின் இறுகிக் கட்டிவடிவில் இருக்கும். இதுவே நாக வைப்புநஞ்சு எனப்படும். இந் நஞ்சு மாழையில் (உலோகத்தில்); பழுக்குந் தன்மைத்து. -
நாகபாணி	நாகபாணி nākapāṇi, பெ.(n.) தில்லைமரம்; tigers milk spurge-Excoecaria crenulata. [நாகம் + பாணி.]
நாகபுரம்	நாகபுரம் nākaburam, பெ. (n.) சாவக நாட்டுத் தலைநகர்; the ancient capital of savagam. "நாகபுரமிது நன்னக ராள்வோன்" (மணிமே. ;24:169);. [நாகம்+புரம்]
நாகபூசணன்	நாகபூசணன் nākapūcaṇaṉ, பெ. (n.) பாம்பணி பூண்ட சிவன்;Śivan as wearing Serpent ornaments. நாகபூசணன் nākapūcaṇaṉ, பெ.(n.) சிவன், பாம்பணி பூண்டவன்;{}, as wearing serpent-ornaments. [Skt. {} → த. நாகபூசணன்]
நாகம்"	நாகம்" nākam, பெ. (n.) நாகமல்லி நாகதாளி, நாகமுள்ளு நாகவல்லி முதலான மருந்துச் செடிகள்; the medicinal plants. [நாகு + அம் → நாகம்.] நாகு = இளமைப்பொருள் பயப்பது. அம் = சொல்லாக்க ஈறு.

நாகம	நாகம10 nākama, பெ. (n.) மட்டற்ற மகிழ்வுடன் கூடிய சிரிப்பு: joy, happiness. நகு → நாகு → நாகம்.] நாகம் = இளமைக்கருத்து வேரினின்று கிளைத்தது. இளமை விளங்கித் தோன்றுவதற்கான, மட்டற்ற மகிழ்ச்சி.
நாகம்பூசல்	நாகம்பூசல் nākambūcal, தொ.பெ (vbl,n) மின்னேற்றம் செய்தல்; galvanising. [நாகம் + பூசல்.]
நாகம்போத்தனார்	நாகம்போத்தனார் nākambōttaṉār, பெ. (n.) கழகக்காலப் புலவர்; a Sangam poet. இயற்கையெழிற் காட்சியினை வாழ்வியலுடன் இணைத்துப் பார்க்கும் பாடல்: "செவ்விகொள் வாகின் செஞ்கவற் கலித்த கவ்வை நாற்றின் காரிரு ளோரிலை நவ்வி நாண்மறி கவ்விக் கடன்கழிக்கும் காரெதிர் தண்புனங் காணிற் கைவளை நீர்திகழ் சிலம்பின் ஒராங்கு விரிந்த வெண்கூ தாளத் தந்தூம்பு புதுமலர் ஆர்கழல் புகுவ போலச் சோர்குவ வல்ல என்பர்கொல் நமரே"(குறுந்:282);.
நாகம்போல்படமமுக்கி	நாகம்போல்படமமுக்கி nākambōlpaḍamamukki, பெ. (n.) 1. அழுகண்ணி; indian. 15 நாகமதி weeping plant. 2. Estosirof Lisič5;see mar-kal. [நாகம்போல் படம் + அமுக்கி, !
நாகம்மா	நாகம்மா nākammā, பெ. (n.) நாகதேவி; see naga-tevi.
நாகமடிப்பட்டு	நாகமடிப்பட்டு nākamaḍippaḍḍu, பெ. (n.) Lt. LitomL5,505 (Q.5.1.);: a kind of silk cloth [நாகம் மடி பட்டு.]

நாகமண்	நாகமண் nākamaṇ, பெ. (n.) செம்மண்; red earth, red ochre. [நாகம் + மண்.] செந்நாகம் போன்று வெளிறிய சிவப்பு வண்ணத்திலுள்ள மண்.
நாகமணல்	நாகமணல் nākamaṇal, பெ. (n.) ஈயங்கலந்த unspossusolst; sand containing lead. [நாகம் +மணல்.] நாகமணல் nākamaṇal, பெ. (n.) துத்தநாகங் 56ujiği Demsi); zincore. [நாகம் மணல்.] 120 வகை இயற்கைக் கனிமங்களில் ஒன்று.
நாகமணி	நாகமணி nākamaṇi, பெ. (n.) நாகபாம்பு வைத்திருப்பதாகக் கருதப்படும் மணி; a gem belived to be possessed by the cobra. [நாகம் +மணி.]
நாகமதி	நாகமதி nākamadi, பெ. (n.) துளசி, holy basil-Ocimum sanctum. |நாகம் + மதி.]
நாகமதுசெம்பாக்கி	நாகமதுசெம்பாக்கி nākamadusembākki, பெ. (n.) செவ்வலரி; oleander rosebay- Nerium Odorum. [நாகம் + அது + செம்பாக்கி.]
நாகமதுநித்தார்நயனம்	நாகமதுநித்தார்நயனம் nākamaduniddārnayaṉam, பெ. (n.) அக்கமணி; rudraksa bead. மறுவ, சிவமணி. [நாகமது +skt நித்தார்நயனம்.]
நாகமம்	நாகமம் nākamam, பெ. (n.) நாகரம்' (சங்.அக.); பார்க்க;see nagaram.

நாகமரம்	நாகமரம் nākamaram, பெ. (n.) 1. வெள்ளை நாகமரம்; chirimaun-Anogassus latifolia 2. நாவல் மரம் பார்க்க;see naval-maram. மறுவ, வெக்காலி. [நாகம் + மரம்.]
நாகமல்லி	நாகமல்லி1 nākamalli, பெ. (n.) கொடிவகை; white flowered justicia-Justicia nasuta. மறுவ, வெண்மல்லி, ஊரகமல்லி, [நாகம் + மல்லி.] நாகமல்லி2 nākamalli, பெ. (n.) பாம்பு முதலான நச்சுயிரிகளின் எல்லாப்பூச்சி நஞ்சினையும்,தோல் நோயினையும் போக்கும் மருந்து வேர்; a medicinal root which act as a remedy for snake bites and all kinds of poisonous insect bites and also for all diseases. மறுவ. நாகமுட்டி. அனிச்சைச்செடி, நச்சுமல்லி [நாகம் + மல்லி.] அனைத்து நச்சுயிரிகளின் நஞ்சினை முறிக்கும் சிறப்புமிக்க இந் நாகமல்லிச் செடி 4 முதல் 5 அடி வரை உயரமுடையது. குட்டையான காம்பினையும், சிறிய பூக்களையுமுடையது. மாவலிபுரம், திருவாங்கூர் போன்றவிடங்களில் மிகுதியாகப் பயிராகின்றது. இதன் பச்சைநிற வேரையும், இலையையும் கலந்து, இடித்து எலுமிச்சைச் சாற்றுடன் கலந்து, உடம்பில் தடவினால், எல்லாத் தோல் நோய்களும் அகலும், தோல் பளபளப்புடன் திகழும். வண்டுகடி, படை, சொறி, சிரங்கு முதலான நோய்களைப் போக்கும். மேற்குறித்த மருந்தினைப் பாலில் கலந்து பருகிவந்தால், காமம் பெருகும். இந் நாகமுட்டிச் செடியின் இலைகளும், வேரும், உடம்பிற்கு மிகு வெப்பமூட்டி, எல்லா நோய்களையும் போக்கும் மருத்துவக் குணமிக்கவை.
நாகமல்லிகை	நாகமல்லிகை nāgamalligai, பெ. (n.) நாகமல்லி பார்க்க;see naga_malli. [நாகம் + மல்லிகை.]
நாகமலை	நாகமலை1 nākamalai, பெ. (n.) துத்ததாக மெடுக்கும் மலை; mountain containing zinc ore. [நாகம் + மல்லி.] துத்தநாகக் கனிமம் மிகுதியாகக் கிடைக்கும் மலை. நாகமலை nākamalai, பெ. (n.) மதுரை மாவட்டத்திலுள்ள ஊர்; a village in Madurai Cit. சமண முனிவர்கள் வாழ்ந்ததாகக் கூறப்பெறும் சமணப்பாழிகள் இங்கு காணப்படுகின்றன. தொல்லியல் துறையினர், பாதுகாத்து வருகின்றனர்.

நாகமாணிக்கம்	நாகமாணிக்கம் nākamāṇikkam, பெ. (n.) 1. நாகத்தின் தலைமீதுள்ள உயர்ந்த இனத்தைச் சார்ந்த மணி; gem (ruby); supposed to be on the head of a species of cobra carbuncle. 2. நாகமணி;see nāgamani. [நாகம் + மாணிக்கம்.]
நாகமாதா	நாகமாதா nākamātā, பெ. (n.) துளவி (சங்.அங்.);; holly basilocitnum-sanctum. த. மாதர் → skt, மாதா. [நாகம் + skt மாதா.]
நாகமாதிகம்	நாகமாதிகம் nāgamātigam, பெ. (n.) நாக மாதா பார்க்க;see nāga-mādā. [நாகமாதி → நாகமாதிகம்.]
நாகமாபுரம்	நாகமாபுரம் nākamāpuram, பெ. (n.) மதுரை; Madurai. "நாகமாபுரத்து வாழ்வோன்' (திருவாலவா.35:16);.
நாகமாரணி	நாகமாரணி nākamāraṇi, பெ. (n.) இதிர்க்கிழங்கு; wild elephant yarmDracontium polyphyllum. [நாகம்+ஆரணி.]
நாகமுகன்	நாகமுகன் nāgamugaṉ, பெ. (n.) யானை முகத்தோன் கணபதி; Ganapadi, as elephant faced. "நாகமுக னம்பிக்கு நவிலலுற்றான்" (பெரியபு. திருமுறைகண்.11);. [நாகம் + முகன்.]

நாகமுட்டி	நாகமுட்டி1 nākamuṭṭi, பெ.(n.) கொடிவகை; Snakewood. மறுவ, நச்சுமுட்டிக்கொடி. [நாகம் + முட்டி.] நாகமுட்டி2 nākamuṭṭi, பெ. (n.) நச்சுமுட்டிக் கொடி; creepermushty, frog creeper. [நாகம் + முட்டி.] வேலிகளில் முறுக்கிய நிலையில் காணப்படும் கொடி: இலைகள் அகன்றும், கூர்மையான முனையுடனுமிருக்கும். இலைக்காம்பு இலையின் பாதியளவிற்கு நீளமானது. மணமுள்ள, வெண்மையான சிறிய பூக்களுடன் வேலிகளிற் படர்ந்து காணப்படும். இப் பூக்களை அரைத்துத் தண்ணீரில் கலந்து குடித்தால், எல்லாவகைப் பாம்பின் நஞ்சும் நீங்கும். யானைக்கால் நோய்க்கும் இப் பூக்கள் சிறந்த மருந்தாகும். இதன் இலைகளைக் கருக்குநீராக்கிக் குடித்தால், உடம்பினுள் நாட்பட்ட புண்கள் விரைவில் குணமாகும். நாகமுட்டி3 nākamuṭṭi, பெ. (n.) 1. எட்டிமரம்; nuxvomica tree. 2. நாகமல்லி வகை; downy Jasmine. [நாகம் + முட்டி.]
நாகமுடிச்சு	நாகமுடிச்சு nākamuḍiccu, பெ. (n.) பெண் களணியும் அனந்த முடிச்சு என்னும் காதணிவகை; a kind of woman's ear ornament. [நாகம் + முடிச்சு]
நாகமுத்தக்காசு	நாகமுத்தக்காசு nākamuttakkācu, பெ, (n.) நீண்ட கோரை ; straight sedgecyperus pertinuis. மறுவ தருப்பைப்புல், [நாகமுத்தம் + காசு.]
நாகமுல்லை	நாகமுல்லை nākamullai, பெ. (n.) நாகமல்லி பார்க்க;see пада-та. மறுவ. ஊரகமல்லி, அனிச்சைமல்லி, [நாகம் + முல்லை.]
நாகமுழணிவேர்	நாகமுழணிவேர் nākamuḻṇivēr, பெ. (n.) நல்லபாம்பின் நஞ்சினை மாற்றுவதற்குக் கொடுக்கும் நாகதாளி வேர்; root of naga. tāli, it is an antidote to snake poison. [நாகமுழணி + வேர்,]

நாகமுள்ளு	நாகமுள்ளு nākamuḷḷu, பெ. (n.) சப்பாத்திச் செடி; prickly pear cactus indus alias-Opuntia nigricans. மறுவ. சப்பாத்திக்கள்ளி. [நாகம் +முள்ளு.]
நாகமூக்கத்தி	நாகமூக்கத்தி nākamūkkatti, பெ. (n.) நாகமூக்கொற்றி பார்க்க;see naga-mukkor. [நாகம் + மூக்கத்தி,]
நாகமூக்கொற்றி	நாகமூக்கொற்றி nākamūkkoṟṟi, பெ. (n.) 1. தாளிவகை; Indian moon flower. 2. தாளிக் கொடிவகை; American moon flower. மறுவ. நச்சுமூக்கொற்றி, சீமைநாக மூக்கொற்றி. [நாகம் + மூக்கொற்றி.] நல்லபாம்பு முதலாக அனைத்து, நச்சுயிரிகளின் நஞ்சினை, அகற்றும் அரிய மூலி. இதன் இலை, விதை அனைத்தும் உணவுக்குப் பயன்படும். பிஞ்சுவிதைகளுடன் கூடிய காயினை, கறிசமைத்து உண்பர். இதன் முற்றிய விதைகள் உயிர்ச்சத்து நிறைந்தது. சீமைநாக மூக்கொற்றியின் வேர் நெய்ச்சத்து நிறைந்தது. உப்புச்சுவை தருவது. அதன் வேர்ப்பட்டை மலமிளக்குந் தன்மையது.
நாகமூசிகை	நாகமூசிகை nāgamūcigai, பெ. (n.) 1. குங்குமமரம்; saffrontree monkey turmeric. 2. கபிலப்பொடி; kamela dye. [நாகம் + மூசிகை]
நாகமோடிசேலை	நாகமோடிசேலை nākamōṭicēlai, பெ. (n.) நாகக்கோடிட்ட சேலைவகை (வின்);, a kind of saree with serpent -like stripes. [நாகமோடி + சேலை.]

நாகமோடிவேட்டி	நாகமோடிவேட்டி nākamōṭivēṭṭi, பெ. (n.) நாகக் கோடிட்ட வேட்டிவகை(வின்);; a kind of cloth with serpent-like stripes. [நாகம் + மோடி வேட்டி.] நாகர்' nagar பெ. (n.); பாதி மக்கள் வடிவும், ! பாதி நாகவடிவுமாயமைந்தார்; the race of serpents, half human in form. "நாகரிற்றுய்த்தவாறும் (சீவக.11);. 2. ஒரு Longu Goršossi; a powerful scythian race having the serpent as their having totem. "நக்கசாரணர் நாகர் வாழ்மலை' (மணிமே.16:15.);. 3. ஐந்தலை அல்லது எழுதலை நாகத் தலையணிவகை; a gold ornament having the design of a God under the hood Of the five or Sewan headed Cobra, worn by woman on the crown of the head. [நகு → நகர் → நாகர்.] கீழ்த்திசை நாட்டாரே நாகர். நாக வணக்கத்துடனும், நாகமுத்திரையுடனும் கீழ்த்திசை நாட்டில் வதிந்தவரே நாகர். இவர்கள் வாழ்ந்தநாடு நாகநாடு. மணிமேகலையில், நாகர்களைப் பற்றிய குறிப்பு காணப்படுகிறது. இங்கு குறிப்பிடப்படும் நாகர், நாகநாட்டில் வாழ்ந்தவர். நாகரிகத்துடன் விளங்கித் தோன்றுபவர். 'கீழ்நில மருங்கின் நாகநாடாளும்" (மணிமே.9:55.);. 'நாகநாடு நடுக்கின் றாள்பவன்' (மணிமே.24:54.);. வங்கக்கடல் தோன்றுமுன் அங்கிருந்த நிலப்பரப்பில் நாகர்கள் வாழ்ந்தனர். கீழக்கரை நெடுகலும் குடியேறியதனால் நாகர் சேர்ந்தவூர்கள். நாகர்கோவில், நாகூர், நாகப்பட்டினம். நாகபுரி எனப்பெயர் பெற்றன. இந் நாகரைக் குறிக்கும் கம்பராமாயணப் பாடலடிகள் வருமாறு:-
நாகரகம்	நாகரகம் nāgaragam, பெ. (n.) நாகரங்கம் (மலை); பார்க்க;see nāgarangam. [நாகர்+அகம்.]
நாகரகன்	நாகரகன் nāgaragaṉ, பெ. (n.) 1. வண்ணந் தீட்டுவோன்; painter. 2. கள்வன்; thief. [நாகர் → நாகரகன்,]
நாகரங்கள்	நாகரங்கள் nākaraṅgaḷ, பெ. (n.) தேன்றோடை (மலை);; a sweet Orange Citrus.
நாகரசகந்தகம்	நாகரசகந்தகம் nāgarasagandagam, பெ. (n.) நாகரசச் செந்தூரம் பார்க்க; see nāgarasa-c- cendúram. [நாகரசம் + கந்தகம்.]

நாகரசச்செந்தூரம்	நாகரசச்செந்தூரம் nākarasassendūram, பெ. (n.) நாகம். இதளியம் (பாதரசம்); இவ் விரண்டையும் முதன்மையாகக் கொண்டு. கந்தகம் முதலிய கடைச் சரக்குகளையும் சேர்த்துச் செய்யப்படும் புடமிட்ட செந்தூரம்: an alchemical preparation consisting of zinc, mercury as chief ingredients mixed with sulphur and other drugs by process of calcination. [நாகரசம் + செந்தூரம்] இப் புடமிட்ட செந்தூரம் மிகச்சிறந்த வாணாள் மூலிகையாகவும், உடம்பிலுள்ள வளியினை அகற்றும் பொருளாகவும். உறுதுணை புரியுமென்று சா.அக. கூறும்.
நாகரசவிந்து	நாகரசவிந்து nākarasavindu, பெ, (n.) அரிய மூலிகைவகை; a kind of rare medicinal herb. [நாகரசம் + விந்து.]
நாகரசவூஞ்சல்	நாகரசவூஞ்சல் nākarasavūñsal, பெ. (n.) நாகரசம், இதளியம், கோழிமுட்டை போன்ற வற்றால் உருவாக்கப்படும் மருந்து: an alchemical preparation consisting of zinc mercury and fowl's egg. [நாகரசம் + ஊஞ்சல்.] நாகாசம் இதளியம், கோழிமுட்டை முதலான வற்றை சித்த மருத்துவர் உரிய முறையில் கலந்து, வாயகன்ற ஏனத்தில் ஊற்றி. தீக்கொழுந்து படும்படியாகப் எனத்தை உறியில் வைத்து. நன்கு எளித்துச் செய்யப்படும் மருந்தென்று. சா.அ.க. கூறும்.
நாகரசு	நாகரசு nākarasu, பெ. (n.) இல்வாழ்க்கைக்கு ஏற்றவண்ணம் சமைந்து, பக்குவப்பட்ட பெண்; a girl recently meanstruafed or attained maturity.
நாகரடி-த்தல்	நாகரடி-த்தல் nākaraḍittal, 4.செ.கு.வி, (v.i.) நிறுவுதற் பொருட்டுக் கல்லில் நாகவுருவம் வகுத்தல்); to make a cobra image in Stone for the nāga-nirumânam. [நாகர் + அடி-,]
நாகரத்தம்	நாகரத்தம் nākarattam, பெ. (n.) கபிலப்பொடி; karmela dye- Mallotus philippinensis. [நாகர் + அத்தம்,]
நாகரத்தினம்	நாகரத்தினம் nākarattiṉam, பெ. (n.) நாகமணி பார்க்க: see naga-ma ni. [நாகர் +Skt. இரத்தினம்.]

நாகரமத்தகம்	நாகரமத்தகம் nāgaramattagam, பெ. (n.) நாகரம்' பார்க்க;see nagaram. [நாகரம் + மத்தகம்.]
நாகரவண்டு	நாகரவண்டு nākaravaṇṭu, பெ. (n.) 1. பொன்வண்டு (திவா.);; green beetle, Chrysochroa chinensis. 2. நத்தைவகை; snail. 3. சிறுகுழந்தை; urchin, a term of contempt. நண்டுசிண்டு நாகர வண்டுகளெல்லாம் அங்கே வந்தன. (இ.வ.);. [நாகரம் + வண்டு.]
நாகரவண்டுத்தூள்	நாகரவண்டுத்தூள் nākaravaṇṭuttūḷ, பெ. (n.) பாம்புப்புற்றுகளில் சிதைந்து கிடக்கும் வண்டுகளின் உடம்பிலுள்ள தோல் துண்டுகள்; the wings of insects usually found on the ant hills. [நாகரவண்டு +தூள்,]
நாகரவிந்ததாதியிளகியம்	நாகரவிந்ததாதியிளகியம் nāgaravindatātiyiḷagiyam, பெ. (n.) உண்டஉணவு முறையாகச் செரித்து, உடலின் அனைத்துப் பகுதிகளும். ஆற்றல் பெறுவதற்காக உண்ணப்படும் இளகியம்; an electuary which causes good appetite and digestion, and gives energy and strength to the body and binds the nenȷSe [நாகரவிந்தாதி+ இளகியம்.] இவ் விளகியத்தை (இலேகியம்); முறையாக உண்பதால், மூன்று வேளையும் பசியுணர்வு உண்டாகும். உண்ட உணவும் செம்மையாகச் செரிமானமாகும். அவ்வாறு செரித்த உணவின் ஆற்றல், உடம்பின் அனைத்துப் பகுதிகளும் பெறும் வண்ணம், அரத்தவோட்டம் சீராக நடக்கும். மேலும் இவ் விளகியத்தால், உடம்பில் அரத்தவோட்டம் சீராக நடப்பதால், விழியம் (விந்து); மிகுதியாக ஊறிக் கெட்டிப்படுமென்று. சா.அ.க. கூறும்.
நாகரன்	நாகரன் nākaraṉ, பெ. (n.) 1. நகரத்தான்; townsman. 2. சிறந்தோன்; an illustrious person. 3. கணவனுடன் பிறந்தான்; husband's brother. [நகர் → நாகர் + அன்.]
நாகராகம்	நாகராகம் nākarākam, பெ. (n.) பெரும்பண்களுளொன்று (சிலப்.8:35.உரை);. a main musical mode. [நாகர்+ராகம்.]
நாகராசன்	நாகராசன் nākarācaṉ, பெ. (n.) காண்க; ஆதிசேடன்; Adišéan, as chief of the nāgās. [நாகம் + அரசன் → அரைசன் → ராசன்.]

நாகராசா	நாகராசா nākarācā, பெ. (n.) நாகராசன் பார்க்க: See naga-rasšan. "நாகராசாவினுடைய தேவிமாரும்.' (தக்கயாகப்.39.உரை);. [நாகர் +skt ராசா.] அரசன் → அரைசன் → அரைசர் → ராசர் → ராசா.
நாகராதி	நாகராதி nākarāti, பெ. (n.) நாகராதித் தயிலம் பார்க்க;see nāgarādī-t-tayilam.
நாகராதித்தியிலம்	நாகராதித்தியிலம் nākarātittiyilam, பெ. (n.) சுக்கு முதலியவற்றினின்று வடித்த நெய்மம்: (தைலவ.தைல.2);. oil extracted from ginger and other substances. "கடத்திலிடு நாகராதித்தைலம்" [நாகராதி+sktதயிலம்.] கக்குடன் ஏனைய கடைச்சரக்குகளும் சேர்த்துக் காய்ச்சி, வடித்த நெய்மம் என்று சா.அக. கூறும்.
நாகராதியிளகியம்	நாகராதியிளகியம் nāgarātiyiḷagiyam, பெ, (n.) சுக்கு இளகியம்; an electuary of dried ginger and other drugs. [நாகராதி+இளகியம்.]
நாகராயர்	நாகராயர் nākarāyar, பெ. (n.) பாம்புகட் கரசன்; serpent-king. "வலமாக நாகராயர் சூழ் திருவாலவாயுள்" (திருவாலவா.கடவுள்.13);. [நாகம்+அரையர் →ராயர்]
நாகரி	நாகரி nākari, பெ. (n.) 1. தேவநாகரி; the sanskrit Script. 2. குருக்கத்தி (பிங்.);, a plant, common delight of the wood. 3. முருங்கை பார்க்க;see tavaši-murungai [நாகர் → நகரி → நாகரி.] முதற்கண், பண்பட்ட மக்கள் நகரத்தில் வாழ்ந்தனர். நகரத்தில் வாழ்ந்தவர், முதன்முதல் பயன்படுத்திய எழுத்து, நகரி அல்லது நாகரி எனப்பட்டது. முதற்கண், நகரங்களில் வழங்கியதனால் வடமொழியை எழுதுவதற்குப் பயன்பட்ட வடமொழி எழுத்து, நாகரியெனப்பட்டது. பின்பு. வடமொழியாளரின் ஏமாற்றினால், 'தேவநாகரி'யெனப் பெயர் பெற்றது. வடமொழியாளர், நகரத்தில் வழங்கிய வடமொழியெழுத்திற்குத் தெய்வத்தன்மையூட்டி, தேவநாகரியாக்கினர்.

நாகரிகம்	நாகரிகம் nāgarigam, பெ. (n.) 1. நகர வொழுக்கம்; manners, speech and dress pertaining to a city. 2. நகர நம்பந்தமான செப்பம் ; civilization. 'நளிநாகரிகத்தம்மென் சாயலரிவை மகளிர்" (பெருங்உஞ்சை41,83);. 3. மென்னயநடை : politeness refinement of manners. 4. பண்பட்ட பழக்க வழக்கம்; ulbanity. "நாகரிகமாமைந்தரை" (சிவரகதாருக .9);. 5.கண்ணோட்டம்; friendly regard. 'நயத்தக்க நாகரிகம் வேண்டுபவர்' 6. வீண்பகட்டு பிலுக்கு (வின்.);; affectation, foppishness(w); [நகர்+அகம் → நகரகம் → நகரிகம் → நாகரிகம்] த. நாகரிகம் skt. நாகரிக .(nagariga); எல்லா நாட்டிலும். மாந்தர் முதன்முதல் நகரநிலையிலேயே நாகரிக மடைந்துள்ளனர். அதனால் நகரப்பெயரினின்று நாகரிகப்பெயர் தோன்றியுள்ளது. நாகரிகம் என்பது நகரமக்களின் திருந்திய வாழ்க்கை. மொழி ஞாயிறு எழுதிய நாகரிகம் என்னும் சொல் விளக்கம் வருமாறு நகர மக்களின் திருந்திய பழக்கவழக்கமே நாகரிகமாயிற்று. 'நாகரிகம்' என்னும் சொல்லுக்குத் 'திருந்திய வாழ்க்கை' என்பது பொருள். அறிவும் அதன் வழிபட்ட ஒழுக்கமும் சேர்ந்த திருந்திய
நாகரிகர்	நாகரிகர் nāgarigar, பெ.(n.) 1. நகரப்பதியோர் (திவா,);; citizens. townsmen city folk. 'காஞ்சி நாகரிகராலிவர்' (தி ரு விளை,மெய் க் கா . 3 3); . கண்ணோட்டமுள்ளவர்; persons possessing a kindly feeling for their friends. "நஞ்சுமுண்பர் நனிநாகரிகர்" (நற்.355);. 3. பல்கலைவல்லோர்; scholars, learned persons. "நுதிகொ ணாகரிக னென்பான்" (சீவக..1110);. 4, சதுரர் (பிங்);; skilful persons. 5.காமுகர்;(பிங்.);; licentious persons. 6. நேயர்(இரசிகர்);; persons of cultivated taste in art, literature etc., "நம்பர் நம்மில்லம் புகுந்து நின்றார் நாகரிகர் பெரிது மிளையர்" (திவ்.பெரியதி. 9:2:4);. [நாகரிகம் → நாகரிகா]
நாகரிகி	நாகரிகி nāgarigi, பெ. (n.) செப்பமான நடையுடையவள்; woman of refined manners. "நங்கைதோழி நனிநாகரிகியும்." (பெருங். உஞ்சை.42.171);. [நாகரிகர் → நாகரிகி.]
நாகரிசம்	நாகரிசம் nākarisam, பெ. (n.) தவசி முருங்கை; tranquebar gendarussu. [நாகரி → நாகரிசம்]

நாகரிபு	நாகரிபு nākaribu, பெ. (n.) பருந்து; brahmini kite.
நாகரீகக்காரன்	நாகரீகக்காரன் nākarīkakkāraṉ, பெ. (n.) பண்பட்ட பழக்கவழக்கமுடையவன்(வின்);; gentle, accomplished person. மறுவ. நகர்ப்புறத்தான். 7 நாகரீகம்பண்ணு-தல் த. நாகரிகம் - skt. நாகரி க - நாகரீக + காரன். 'காரன்" - உடைமைப்பெயரீறு. நாகரிகம்-அநாகரிகம் காரன். 'காரன்' உடைமைப் பெயரிறு. பண்பட்ட பழக்க வழக்கங்கள். முதன்முதல் நகர் அல்லது நகரத்திலேயே திருந்தின. திருந்திய பண்பட்ட பழக்க வழக்கத்தினை யுடையவன், நாகரிகக் காரன் எனப்பெயர் பெற்றான். வாழ்க்கைத் திருத்தம் அல்லது பண்பட்ட பழக்க வழக்கத்திற்கு உடைமையாளன் என்றறிக.]
நாகரீகம்.விடு-த்தல்	நாகரீகம்.விடு-த்தல் nākarīkamviḍuttal, 4.செ.கு.வி.(v.i) பண்பட்டநிலையில் பேசுதல் (யாழ். அக.);; to speak politely. [நகரிகம் → நாகரிகம் → நாகரீகம் + விடு-.]
நாகரீகர்	நாகரீகர் nākarīkar, பெ. (n.) நாகரிகர்(சூடா); பார்க்க;see nāgarīgar. [நாகரிகர் → நாகரீகா]
நாகரு	நாகரு nākaru, பெ. (n.) குருக்கத்தி (மூ.அ.);. common delight of the woods.
நாகருகம்	நாகருகம் nāgarugam, பெ. (n.) தேன்றோடை (யாழ். அக.);; a Sweet orange. மறுவ. இலாமிச்சை, கிச்சலி, நாகரம்.
நாகருசம்	நாகருசம் nākarusam, பெ. (n.) நாகருகம் (சங். அக.); பார்க்க;see nāgarugam.
நாகருடப்பூடு	நாகருடப்பூடு nākaruḍappūḍu, பெ. (n.) கீரிப்பூண்டு; mungoose plant- Ophiorrhiza mungoOS.
நாகரேணு	நாகரேணு nākarēṇu, பெ. (n.) மிளகு (மலை); ; black pepper.

நாகரேணுவம்	நாகரேணுவம் nākarēṇuvam, பெ.(n.) செவ்வியம்; root of pepper plant. [நாகரேணு → நாகரேணுவம்.]
நாகரை	நாகரை1 nākarai, பெ. (n.) பூடுவகை (யாழ். அக,);: a kind of mungoose. நாகரை2 nākarai, பெ. (n.) 1. கறிப்புடோல் Snake gourd. 2. நாகரவண்டு பார்க்க;see nagara-vaṇdu.
நாகரையன்	நாகரையன் nākaraiyaṉ, பெ. (n.) நாகராசன் பார்க்க: see nagarassn. "கழனாகரையன் காவலாக"(தேவா.138.10);
நாகரொட்டியெலும்பு	நாகரொட்டியெலும்பு nākaroṭṭiyelumbu, பெ .(n.) மார்பெலும்பு; chest bone-Starnum.
நாகல்	நாகல் nākal, பெ. (n.) நாவல்(சங்.அக.); பார்க்க;see nåval.
நாகலதை	நாகலதை nākaladai, பெ. (n.) ஆண்குறி (யாழ்.அக,);; virile membrum. மறுவ. தண்டு.
நாகலிங்கசாத்திரி	நாகலிங்கசாத்திரி nākaliṅgacāttiri, பெ. (n.) தமிழ்ப்புலவர்; a Tamil poet. இவர் 'வேளாளர் இயல்பு' என்ற நூலை இயற்றியுள்ளார். இந் நூல் வேளாளரை, சூத்திரர் என்பது தவறு என்றும். வணிக மரபினரென்றும் காட்டுகிறது. வேளாளர் இயல்பு பற்றி. தேவாரம் முதலிய நூல்களிலிருந்து ஆதாரங்கள் காட்டப் பட்டுள்ளன.

நாகலிங்கம்	நாகலிங்கம் nākaliṅgam, பெ. (n.) நாகத்தால் கவிக்கப்பெற்ற இலிங்கம் (குறி);போன்ற உருவத்தைத் தன்னுட்கொண்ட பூவுள்ள மரவகை, (MM1277);; cannon ball tree having a flower in which the staminal portion curves over the ovary like a cobra's hood, mitr., Couroupita guianensis, மறுவ. ஆவுடையார்மரம். [நாகம்+இலங்கம் → இலிங்கம்.] இயற்கையின் படைப்பிலுள்ள மிகவுயர்ந்த சிறப்பினுக்கு எடுத்துக்காட்டாகத் திகழும் மரம்.சிவப்பு மணமுள்ள பூவின் நடுவில் இலங்கத்தைப்போன்று அமைப்பு உள்ளது. நாகப்படத்தைப் போன்ற இம்லிமரத்தின் இதழ்கள், ஆவுடையாரை யொத்த விடிவின. கதிரவன் சாயுங் காலத்து இலிங்கத்தைச் சுற்றியுள்ள பகுதி, நாகப்படத்தை யொத்த மேலிதழோடு பிரிந்து விழுந்துவிடும் தன்மைத்து. (சா.அக.);
நாகலிங்கமுனிவர்	நாகலிங்கமுனிவர் nākaliṅgamuṉivar, பெ.(n.) தமிழ்ப்புலவர்; a Tamil poet. இவரது ஊர், காஞ்சிக்கருகில் உள்ள ஏகனாம் பேட்டையாகும். வண்ணம் பாடுவதில் புலமைப்பெற்று, வண்ணக்களஞ்சியம்' என்ற பட்டம் பெற்றார். இவர், பல தமிழ் நூல்களைப் பதிப்பித்து வெளியிட்டுள்ளார். சிவனிய நூல்களைக் கற்பிக்க மெய்கண்டான் கல்லூரி யை நிறுவி, நடத்தினார். செங்குந்தமித்திரன் என்ற திங்களிதழை நடத்தினார். திருத்தணிகை வண்ண மஞ்சரி, தென்கடம்பன்துறை பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, வடபழநி மயிலேறும் பெருமாள் மாலை, திருவாமாத்துர் வண்ணங்கள், திருவெறும்பியூர் புராணம், முதலிய நூல்களை இயற்றியுள்ளார்.
நாகலோகம்	நாகலோகம்1 nākalōkam, பெ. (n.) நாகவுலகம் பார்க்க: see naga-y-ulagam. [நாகம்+த.உலகம் → skt லோகம்.] நாகலோகம்2 nākalōkam, பெ. (n.) நாகவுலகம் பார்க்க;see maga-v-ulagam2. [நாகம் +த.உலகம் → skt லோகம்.]
நாகவங்கம்	நாகவங்கம் nākavaṅgam, பெ. (n.) 1. நாகவங்கமணல்; an ore consisting of lead and zinc. 2. வங்கமணல்; sand mixed with lead graphite. [நாகம் + வங்கம்.]
நாகவடம்	நாகவடம் nākavaḍam, பெ. (n.) நாகபடம் (வின்.); பார்க்க;see nāga-pagam.
நாகவம்	நாகவம்1 nākavam, பெ. (n.) 1.கரணம் பதினொன்றனுள் ஒன்றாகிய காருவா, (அமாவாசை); உவாநாளின் பிற்பகுதி (விதான. பஞ்சாங் 29 உரை);; a divison of time. the latter half of the new moon day, one of eleven karaṇam. 2. பாம்புகரணம் (சா. அக.);; onion of two Snakes. நாகவம்2 nākavam, பெ. (n.) திருகுகள்ளி: tursted spurge.

நாகவராளி	நாகவராளி nākavarāḷi, பெ. (n.) பண்வகை, (யாழ். அக.);; a musical mode.
நாகவல்லரி	நாகவல்லரி nākavallari, பெ. (n.) 1. வெற்றிலை; betel leaf. 2. நாகவல்லி பார்க்க;see năga-valli. நாகப்பாம்பின் படத்தினைப் போன்ற தோற்றமுடையதாலே வந்த பெயர்.
நாகவல்லி	நாகவல்லி1 nākavalli, பெ. (n.) 1.வெற்றிலை (பிங்.);; betel leaf. 2. திருமணத்தின் இறுதியில் ஐந்தாம் நாள் நடக்கும் நிகழ்வு (சடங்கு);; concluding ceremony of a marriage on the fifth day. [நாகம் + வல்லி.] நாகவல்லி2 nākavalli, பெ. (n.) 1. நாகவல்லிக் கொடி; betel vine. 2. ஓரிதழ்த் தாமரை; one pete lotus. 3. பாம்புக்கொடி; snake creeper. 4. கீரி புரண்டான், mungoose plant.
நாகவல்லித்தழை	நாகவல்லித்தழை nākavallittaḻai, பெ. (n.) 1. நாகவல்லிச் செடியின் இலைகள் leaves of nāgavalli. 2. நாகவல்லி1 பார்க்க;see nagavalli. [நாகம் + வுல் லி → நாக வல் லி நாகவல்லி+தழை,] நாகம் போன்று சுருண்ட தன்மையுடன், வலித்துக் கொள்ளும் கொடிமுனைக் காம்பு. இக்காம்பு வளர வளர வலித்துக்கொண்டு, இழுத்துச் செல்லும் இயல்புபற்றி வந்ததென்க.
நாகவள்ளி	நாகவள்ளி nākavaḷḷi, பெ. (n.) 1. நாகவல்லி (யாழ். அக.); பார்க்க;see nāga-valli. a kind of valli creeper. 2.வள்ளிக்கிழங்கு; Sweet potato. [நாகம் + வள்ளி.] வள் → வள்ளி=வளமுடன் உருண்டு திரண்டகிழங்கு
நாகவள்ளித்தளம்	நாகவள்ளித்தளம் nākavaḷḷittaḷam, பெ, (n.) 1. வெற்றிலை; betel leaf. 2. நாகவல்லி2 பார்க்க: see magaval'2. [நாகவல்லி → நாகவள்ளி+தளம்.]

நாகவாசம்	நாகவாசம் nākavācam, பெ. (n.) 1. நாதாங்கி; staple of a bolt, as shaped like a snake's head. 2. குழந்தைகளை உட்காரப்பயிற்றும் நாகம் போன்ற முன்னனை யுள்ள ஊஞ்சல் வகை (இ,வ,);, a kind of swing with a snakeshaped hold in the front used for teaching infants to sit up. 3. பாம்பு இருக்கு மிடத்தினின்று குறிப்பாக அடைகாக்கும்போது வரும் மணம்; snake's incubating smell. தெ. நாகவாசமு. மறுவ: கொண்டி. [நாகம் +skt வாசம்.] [வயம் → வசம் → வாசம்.]
நாகவாடை	நாகவாடை nākavāṭai, பெ. (n.) 1. துத்தநாகப்பிடிப்பு (வின்,);, alloy of zinc and silver, used in soldering. 2. செம்பூறல்; verdigris. [நாக[ம்] + அ டை → நாக வடை → நாகவாடை.]
நாகவாதி	நாகவாதி nākavāti, பெ, (n,) 1. துத்தநாகத்தைப் பொன்னாக்கும் கலையறிந்தவன்: an alchemist handling consolidated zinc. 2. பாம்புப்பிடாரன்: Snake Charmer. [நாகம் + வாதி. நகர்வு → நாகம்.]
நாகவாய்	நாகவாய் nākavāy, பெ. (n.) 1. கடைசற்கருவி வகை (வின்.);: tool used in turning. 2. நாகத்தின் வாய்; the mouth of snake. [நாகம்+ வாய்.]
நாகவாயு	நாகவாயு nākavāyu, பெ. (n.) பத்துவகை வளிகளுள் ஒன்றான நாகன்(சங்,அக.);, one of the ten vital air in the human body supposed to assist in extending and contracting the body and in speaking. [நாகம் + skt வாயு.]

நாகவாளிகம்	நாகவாளிகம் nāgavāḷigam, பெ.(n.) 1. அரசர் அமர்வதற்குரிய யானை: royal elephant. 2. கருடன்: garudan. 3. மயில்; peacock. நாகு = இளமை விளங்கும் அழகு. [நாகு + அம் + வார்+இகம்.] நாகம் + வாரிகம். இளமை விளங்கும் அழகுடைய மயில், கழுலன், யானை முதலியவற்றைக் குறித்து வந்தது.
நாகவாரிகன்	நாகவாரிகன் nāgavārigaṉ, பெ. (n.) யானைப் பாகன் (யாழ். அக,);; elephant's driver. [நாகம் + வாரிகன்.] யானையை இயக்குபவன்.
நாகவாலெலும்பு	நாகவாலெலும்பு1 nākavālelumbu, பெ. (n.) நெஞ்செலும்பு; breast bone. மறுவ, மார்பெலும்பு. [நாகவால் + எலும்பு.] நாகத்தின் வாலெலும்பு போன்ற, நெஞ் செலும்பு. நாகவாலெலும்பு2 nākavālelumbu, பெ. (n.) நாகப்பாம்பின் வால்புறத்திலிருக்கும் எலும்பு; the bone of någa snake's tail. [நாகவால் + எலும்பு.]
நாகவி	நாகவி nākavi, பெ. (n.) வெட்டிவேர்: khuskhus root-Andropogn muricatus. [நாகம் → நாகவி.]
நாகவிடபாகம்	நாகவிடபாகம் nākaviḍapākam, பெ. (n.) 1.துத்தநாகக்களிம்பு ; verdigris of zinc. 2. நாகப்பாம்பின்; Cobra-poisoning. 3. துத்தநாகம் சேர்ந்த மருந்தினாலேற்பட்ட நஞ்சுநோய்; chronic zinc poisoning due to medicines, consisting of zinc compounds as ingredients- Zinc alism. [நாகம் + skt விடம்+ பாகம்.]

நாகவீதி	நாகவீதி nākavīti, பெ. (n.) 1. நாகப்பாம்பு மணலில் ஊர்வதாலேற்பட்ட வளைவுப் பாதை: a zic-zac line which created by Snake. 2. பால்வீதி மண்டலம் (யாழ்.அக.);: milky way. [நாகம் + வீதி.]
நாகவீதியர்	நாகவீதியர் nākavītiyar, பெ. (n.) துறக்கவுலகத்திற்குச் செல்லும் வழியில் வாழும் தேவ குலத்தார்; a glass of gods residing on the way to Švargam. "மருந்தினு மினிய நாகவீதியரென்றுரைப்பர்" (கூர்மபு. சங்.அக);. [நாகம் + வீதியர்.] ஏழுலகில் ஒன்றான துறக்க வுலகத்திற்குச் செல்லுங்கால், இருக்கும் ஏனைய ஆறுலகங்களில் ஒன்றாகிய, நாகவுலகிடை வாழும், ஒளியுடம்பினர்.
நாகவுப்பு	நாகவுப்பு nākavuppu, பெ. (n.) துத்தநாக 2. உப்பு (C.E.M.); white vitriol, sulphate of zinc. [நாகம் + உப்பு.] சித்தமருத்துவத்தில், பல கடைச் சரக்குகளுடன் சேர்த்துச் செய்யப்படும் உப்பு. இது நச்சுத்தன்மை மிக்கது. இவ் வுப்பினைக் குறிப்பிட்ட அளவு நோயின் தன்மைக்கு ஏற்றவாறு. கடைச் சரக்குகளுடன் சோத்து, மருந்து செய்யவேண்டுமென்று, சா.அ.க. கூறும்.
நாகவுலகம்	நாகவுலகம்1 nāgavulagam, பெ. (n.) 1. தேவ வுலகம் (சங்.அக.);; Indiran heaven, Švargam. 2. எழுவகையுலகினுளொன்று (திருக்கலம்.6, உரை);; one of the seven worlds. [நாகம் + உலகம்.] நாகவுலகம்2 nāgavulagam, பெ. (n.) கீழுலகம்; the nether region as the abode of the nagas. "நீ நாகலோகந் தகுவழியே சாரக்" (கோயிற்பு. பதஞ்சலி.75);. [நாகம் + உலகம்.] நாகர் வாழ்வதாகக் கருதப்படும் (பாதாளம்); கீழுலகம்.
நாகவெள்ளி	நாகவெள்ளி nākaveḷḷi, பெ. (n.) பொன்னாக் கத்துக்கும், சிவபூசைக்கும் பயன்படுத்தும் வெள்ளி; an alloy of zinc and copper used in alchemy and the worship of Śivan. [நகு → நாகு + அ + வெள்ளி.] நகு = மிக்கு கொளியுடன் விளங்கித் தோன்றுகை. நகு → நாகு அ"சாரியை. பளபளப்புடன் அழகுடன் விளங்கித் தோன்றும் வெள்ளி.

நாகவெள்ளை	நாகவெள்ளை nākaveḷḷai, பெ. (n.) நாகபற்பம்; an Indian preparation of zinc oxide scribed for gonorrhoea. மறுவ. நாகப்பொடி, [நாகம் + வெள்ளை.] நகர் → நகம் → நாகம் + பற்பம். நகர்= வெண்மையான சுதை பூசப்பட்டு விளங்கித் தோன்றுவது. நகர் → நகம் → நாகம் பளபளப்புடன் திகழும் வெண்துத்தம். வெண்மை யானதும், பளபளப்பதுமான நாகவெள்ளைப் பொடி, வெள் → வெண் [வெண்மை] + ஐ = வெள்ளை. ஐ=விகுதி.
நாகவேதம்	நாகவேதம் nākavētam, பெ. (n.) மருது; winged myrobalan. [நகம் → நாகம் + வேதம்.] நல்விதையில் வனப்புடன் வளர்ந்து, வழவழப்பாகவும், பளபளப்புடனும் திகழும் மருதமரம்.
நாகவொத்து	நாகவொத்து nākavottu, பெ. (n.) 1. மகளிர் தோளணிவகை ; a kind of armlet with a golden bead suspended worn by women. 2. நாகசுரத்திற்கு இணையாக, ஒத்திசைக்கும் கருவி; a parallal instruments when nagaśwaram played, with it.
நாகன்	நாகன்1 nākaṉ, பெ. (n.) பத்துவகை வளி யுள், விக்கல் முதலியவற்றை உண்டாக்குவது (பிங்);; the vital air of the body which produces hiccup. one of tasavali. [நகர் → நகம் → நாகம் → நாகன்.] நாகன் என்பது உடம்பில் எழுச்சியுடன் மேலெழும் வளி (வாயு);. நாகன்2 nākaṉ, பெ. (n.) நாகவளி(வாயு); பத்துவகை வளிகளுள் ஒன்றானதும், கொட்டாவி, விக்கல், குமட்டல், முதலிய குணங்களையும், ஆண்குறிக்கு எழுச்சியையும் ஏற்படுத்தும், தன்மையுள்ள வளி (வாயு);; one of the ten vital airs in the human system which is Said to be responsible to cause yawning, hiccups, vomitting and erection of penis, [நகம் → நாகம் → நாகன்.]
நாகன்சண்பகம்	நாகன்சண்பகம் nāgaṉcaṇpagam, பெ. (n.) 1. சித்தமருத்துவ முறைப்படி செய்யப்படும் நாகப்பொடி; a calcined powder prepared as per process of siddha, medicine. 2. நாகேசுரம் பார்க்க;see nāgēšuram. [நாகம் → நாகன் + சண்பகம்.]
நாகனவல்லி	நாகனவல்லி nākaṉavalli, பெ. (n.) வெற்றிலைக் கொடி; betel leaf. [நாகு + அன் + அம் நாகனம் + வல்லி. மணம், குணம், காரம் முதலான பண்புகளைத் தன்னகத்தே கொண்டது.]

நாகனழைத்தான் வேர்	நாகனழைத்தான்வேர் nākaṉaḻaittāṉvēr, பெ. (n.) நஞ்சுமுறிச்சான் வேர்; country ipecacuanha. [நாகன்+அழித்தான் → அழைத்தான்+வேர்] நாகன் அழித்தான் என்பது, நஞ்சுமுறித்தலைக் குறித்தலால், "அழைத்தான்" என்பது மரூஉ வழக்காகலாம்,
நாகனாதி	நாகனாதி nākaṉāti, பெ. (n.) தேட்கொடுக்கி; scorpion sting plant. [நாகம் → நாகன்+ஆதி] ஆதி முதன்மையானது விலங்கில் வால் முதன்மையென்று கருதப்படுதலால், இம் மூலிகை, நாகனாதி எனப் பெயர்பெற்றது.
நாகனாய்	நாகனாய் nākaṉāy, பெ. (n.) இலைக்கள்ளி; leaf Spurge- leafy milk hedge. [நாகன்+நாய்.] நாகப்பாம்பின் படத்தையொத்த சதைப்பற்றான இலைகளையும், நாயின் பற்களையொத்த கூர்மையான முட்களையு முடைய, கள்ளிவகை.
நாகா	நாகா1 nākāttal, 4 செ.கு.வி. (V.I.) பேச்சில் விழிப்பாயிருத்தல்: to speak vigilantly. "யாகாவா ராயினும் நாகாக்க" (குறள் 127);. மேடைப்பேச்சாளருக்கு நாகாத்தல் இன்றியமையாதது (உ.வ.);. [நா+ கா-.]
நாகா'	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;

நாகாகுயம்	நாகாகுயம் nākākuyam, பெ. (n.) சிறுநாகப்பூ மரம்; ceylon iron-wood. [நாகம் + குல் → குய் → குயம்.] நாகம் = மாந்தர்க்கு இளமையும் வலிமையும் நல்கும் வட்டமான பூப்பூக்கும் மரம்.
நாகாங்கம்	நாகாங்கம் nākāṅgam, பெ. (n.) ஆடா தோடை : malabar winter cherry-Adadhota Vesica. [நாகம் +skt. அங்கம்.]
நாகாசம்	நாகாசம் nākācam, பெ. (n.) அசோகமரம்; asoka tree-Uvaria longifolia. மறுவ: நெட்டிலிங்கம். நாகசம் → நாகாசம்.
நாகாசனம்	நாகாசனம் nākācaṉam, பெ. (n.) பாம்பை உணவாகவுடைய கருடன் (நாமதீப.236);: garudan, as feeding on Snakes. [நாகம்+skt ஆசனம்]
நாகாசனன்	நாகாசனன்1 nākācaṉaṉ, பெ. (n.) நாகாசனம் பார்க்க;see nāgāšanam. [நாகம் + skt. ஆசனம் → ஆசனன். நாகத்தை கொத்தியுண்டபின்பு, அதன் தோலை இருக்கையாகக் கொண்ட கலுழன. நாகாசனன்2 nākācaṉaṉ, பெ. (n.) கருடன் கிழங்கு; sky root - Bryonia epigaea.
நாகாசி	நாகாசி nākāci, பெ. (n.) காய்ப்பாகல்; spiked bitter Cucumber - MomordiCa Charantia. பச்சைப்பசேல் என்றிருக்கும் பாகற்காய்.
நாகாஞ்சனம்	நாகாஞ்சனம் nākāñjaṉam, பெ.(n.) வெண்துத்தம்; white vitriol. நாகம்+skt anna → த. அஞ்சனம்.

நாகாத்தம்மன்	நாகாத்தம்மன் nākāttammaṉ, பெ. (n.) 1. மாந்தர், புதர்வாழ் பாம்பினைக் கண்டு அஞ்சிய சூழலிற் சூட்டிய பெயர்; people out of fear for the snake from the thick bush named Nāgāttamman. 2. நாவடக்கம் வேண்டி வழிபடும் அம்மன்; people prayed for decent talk to this deity. 1. நாகம்+ ஆத்தா + அம்மன். 2. நா + காத்த + அம்மன். மாந்தர், அச்சத்தின் பொருட்டும், நாவடக் கத்துடன் கூடிய அமைதியான வாழ்வு அமைதற்பொருட்டும், நாகாத்தம்மனை வழிபட்டனர் எனலாம். தாய்மை வழிபாடு தமிழகத்தில் தலைசிறந்து திகழ்கின்றது. என்பதற்கு நாகாத்தம்மன் வழிபாடு எடுத்துக்காட்டாகும்.
நாகாத்திரம்	நாகாத்திரம் nākāttiram, பெ. (n.) நாகபாணம் (யாழ்.அக.);; serpant missile. [நாகம் + skt.astra → த. அத்திரம்.]
நாகாதிபன்	நாகாதிபன்1 nākātibaṉ, பெ. (n.) 1. இந்திரன்; Indira as lord of the Švargam. " நாகாதிபன் மகன்" (பாரத.அருக்கனன்றீ.10);. 2. (யானை அரசன்); ஐராவதம்; Indra's elephant, as lord of elephants. "நாகாதிபன் விடுமும்மத நாறுந்திசை புக்கான்" (பாரத அருக்கனன்றீ.10);. 3. நாகவரசன்: Adišēdan, as lord of serpants. 'நாகாதிபன் மகண்மைந்தனங்கண்டு" (பாரத.அருச்சுனன்றீ.10);. [நாகம்+ skt/ அதிபன்.] நாகவுலகின் வேந்தன். யானைகளிற் சிறந்தது இந்திரனது ஊர்தியான ஐராவதம் ஆகும். தேவர்களின் தலைவனான இந்திரன் கவர்ந்து செல்வதால், இதுவே யானைகளின் தலைவனாக மதிக்கப் பெறுகிறது. பாம்புகளின் தலைவனான ஆதிசேடன் திருமாலுக்கு ஊர்தியாக திகழ்வதால், பாம்புகளின்தலைவனாகத் திகழ்கிறது என்பது தொன்மச்(இதிகாசச்); செய்தியாகும். நாகாதிபன்2 nākātibaṉ, பெ. (n.) the Himalayas, as Lord of the mountains. "நாகாதிபன் வண்சாரலின்" (பாரத.அருக்சுனன்றீ.10);.
நாகாயுதம்	நாகாயுதம் nākāyudam, பெ. (n.) நாகாத்திரம் பார்க்க;see nāgāttiram.
நாகாராதி	நாகாராதி nākārāti, பெ. (n.) நாகாந்தகன் பார்க்க;see någåndagas. (சா.அக.);
நாகாரி	நாகாரி nākāri, பெ. (n.) நாகாந்தகம் பார்க்க; brahmini kite.

நாகாலயம்	நாகாலயம்1 nākālayam, பெ. (n.) nether region, the abode of the the nāgās. "நாகாலயங்களொடு நாகருலகும்" (கம்பரா.ஊர்தேடு.9);. நாகாலயம்2 nākālayam, பெ, (n.) தேவர்களிருப்பிடம் (யாழ்.அக);; the abode of the gods.
நாகானந்தி	நாகானந்தி nākāṉandi, பெ. (n.) 72-வகை மேளகருத்தாக்களுள் ஒன்று (சங்.சந்:47);; a primary music pan. (rāgam.);. [நாகம் + sktஆணந்தி.]
நாகிதசரம்	நாகிதசரம் nākidasaram, பெ. (n.) நாகிதம் பார்க்க;see nāgidam.
நாகிதம்	நாகிதம் nākidam, பெ. (n.) நாகியந்தம் பார்க்க;see nāgiyandam.
நாகியந்தம்	நாகியந்தம் nākiyandam, பெ. (n.) பால்; milk. [நாகி+skt. அந்தம்.] விளங்கித் தோன்றும் வெண்மை வண்ணமுள்ள பால்.
நாகினி	நாகினி nākiṉi, பெ. (n.) 1.வெற்றிலை(மலை.); betel. 2. suš5:flå; QGmy (nemso);; common rattan of the South india.

நாகினிப்பாலை	நாகினிப்பாலை nākiṉippālai, பெ.(n.) Gl6uLLITSõnsu; Oleandenr rosebay. நாகு nāgu, பெ.(n.);); 1. @smsmuo; youthfulness, tenderness, juvenility. சொரிந்த வந்தீம்பால்' (சீவக.2102);. 2. பெண்மை (சீவக.74,உரை);; femininity. 3. இளம்பெண், பெண் (தொல்.மரபு.3);; youngwoman, woman. 4. STOBoup; unsms, பெற்றம் என்பவற்றின் பெண்; female of erumai, marai and perram. 5. female snail, sea-snail" sofany oftussomig, நாகே (தொல்பொருள்.618);, 6.சங்கு சூடா); conch. 7. un Tšahsörgl (gḷ5.fl.);; sapling. 8. ஆவின் பெண்கன்று
நாகுகன்று	நாகுகன்று nāguganṟu, பெ. (n.) கிடாரிகன்று (S.I.I ii 489.491);; heifer.
நாகுணம்	நாகுணம் nākuṇam, பெ. (n.) நாகணம் என்ற நறுமணப்பண்டம் (பெருங்.மகத.17,135.);; the aromatic substance, nāganam [நாகணம் → நாகுணம்]
நாகுதா	நாகுதா nākutā, பெ. (n.) மீகாமன்(வின்.);; Captain of a ship. [நாவு → நாகு → நாகுதா.]
நாகுதாளிலை	நாகுதாளிலை nākutāḷilai, பெ. (n.) நாகதாளி பார்க்க: see nagatal. மறுவ, நாகமணி இலை. [நாகதாளி → நாகுதாளி+இலை.] சிறிய வெற்றிலை போன்றம் சிறிய, நாகத்தின் படம் போன்றும் அமைந்துள்ள மூலிகை. இதற்கு ஈசுவர மூலி என்றும் பெயர். உடலைத்தூய்மை செய்வதற்கு நாகுதாளிச்சூரணம் மிகவும் பயன்படும்.
நாகுராசிகம்	நாகுராசிகம் nāgurācigam, பெ. (n.) சீயக்காய்; Soap-pod-Acacia concianna.

நாகுருவேர்	நாகுருவேர் nākuruvēr, பெ. (n.) வசர்க்காரம்: dhobies earth-soil. [நாகு → நாகுரு + வேர்.]
நாகுலி	நாகுலி1 nākuli, பெ. (n.) 1. அரத்தை; galangal. 2. பேராத்தை ; greater galangal. 3. கீரிப்பூண்டு (மலை);; Indian snake-root. [நாகு →நாகுலி] நாகுலி2 nākuli, பெ. (n.) மிளகுக்கொடி; pepper Creeper. [நாகு → நாகுலி.]
நாகுலிகம்	நாகுலிகம் nāguligam, பெ. (n,) சுக்கு: dried ginger-Zingiber officinali.
நாகூர்	நாகூர் nāār, பெ. (n.) நாகப்பட்டினத்திற்கு வடக்கிலுள்ளதும், முகமதியருக்கு சிறப் பிடமாகத் திகழ்வதுமான, கடற்றுறையில் அமைந்துள்ள ஓர் ஊர்; a sea-port north of Nāgapattinam, containing a mosque with a minaret 90 feet high, a place of pilgrimage for muslims.
நாகூர்க்காசு	நாகூர்க்காசு nāārkkācu, பெ. (n.) நாகூர்ச்சல்லி பார்க்க;see nagџr-c-calli. [நாகூர்+காசு.]
நாகூர்ச்சல்லி	நாகூர்ச்சல்லி1 nāārccalli, பெ. (n.) 1. உலாந்தா நாட்டார் நாகூரில் அடித்து வழங்கிய, தாமிர நாணயவகை; a small copper coin of the Dutch, minted at Năgur. 2. மிகு ஏழை (இ.வ.);; very poor person. [நாகூர்+சல்லி.] நாகூர்ச்சல்லி2 nāārccalli, பெ. (n.) மருந்து செய்யப் பயன்படும், பழைய செப்பு நாணயம்; an old copper coin made of pure copper, so fit for making medicine. [நாகூர்ச்சல்லி = செம்புப்பொடி செய்வதற்குப் பயன்படும் தாமிரக்காக பழைய செப்புக்காசில், தாமிரக்கலவை மிகுதியாக இருப்பதால், மருந்துப்பொடி செய்வதற்குப் பயன்படுமென்று, சா.அக. கூறும்.]

நாகூராண்டவன்	நாகூராண்டவன் nāārāṇṭavaṉ, பெ. (n.) நாகூரில் அடக்கம் செய்யப்பட்ட முகமதியப் பெரியர் (இ.வ.);; a Muhammadan Šaint interred at Nagore. [நாகூர்+ஆண்டவன்.]
நாகூலகி	நாகூலகி nāālagi, பெ. (n.) சிறுகாஞ்சொறி; climbing nettle-Tragia involucrata.
நாகேசர்	நாகேசர் nāācar, பெ. (n.) 1. யுனானி மருத்துவத்தில், நீரடைப்பு, மலச்சிக்கல் இவைகளைப் போக்கப் பயன்படும் மருந்துப்பூடு;நாகேசுரப்பூ 2. Frosio Limit55;see nāgéSura-p-pu 3. Tusjtsmsr. soorapoon. [நாக-ஈசர்- நாகேசர்]
நாகஈசுவரப்பூ	நாகஈசுவரப்பூ nākaīcuvarappū, பெ. (n.) #DETölgi Serpent champak. மறுவ: நாகாசிப்பூ நாகப்பூ. நாகம் + ஈசுவரப்பூ.] கருநாடகம், மலையாளக் கடற்கரையில் பயிராகும் இம் மரம் 40 அடி உயரம் வளரும். இதன் பூக்கள் பெரியன: வெண்ணிறமுடையன. மணமிக்கவை;பழமும் நறுமணமிக்கது. இப் பூவின் நறுமணத்திற்காகவும், பழத்தின் சுவைக்காகவும், வீடுகளில் பயிரிடுவர். வெயிலின் வெம்மையைத் தணிப் பதற்காகவும், சந்தனத்துடன் அரைத்து உடம்பில் தடவிக் கொள்வர். நாகேசுர வேரினை இஞ்சியில் சேர்த்து, அரைத்துச் சாறு பிழிந்து அருந்தினால், சுரக்காய்ச்சல் குறையும். மிகுவியர்வை ஏற்படும். மந்தமான வயிற்றில் பசியுணர்வு ஏற்படும். நாகேசுர வேர், பட்டை, இஞ்சி, பூ போன்றவற்றைக் கடைச்சரக்குகளுடன் சேர்த்துக் கருக்குநீரிட்டுக் (கியாழம்); குடித்தால், செரியாமை அகலும்; மூலநோய் நீங்கும். ஆண்களுக்கு மிகு எழுச்சியான விழியம் (ஒளிநீர்); சுரக்கும்;இவ் வேரினையும், பட்டையையும் சேர்த்துச் சாறு பிழிந்து, கருப்பிணிகளுக்கு உண்டாகும் நீர்க்கட்டுக்கு மருந்தாகக் கொடுப்பர். இச் சாறு அனைத்து நோய்களுக்கும் கைகண்ட மருந்து. நாகேசுரப்பட்டை, வேர் இரண்டையுஞ் சேர்த்துத் தனிச் சூரணம் செய்து, தேனில் கலந்து கொடுத்தால், வயிற்றுவலி, உடம்புவலி, நீரடைப்பு போகும். இச் சூரணத்தால் பெண்களுக்கு ஏற்படும் அரத்தப்போக்கு தடைப்படும். சதாப்பிலை மூலியுடன், இச் சூரணத்தைச் சேர்த்து, அரைத்துக் குடித்தால், முறைச்சுரம் போகும். இத் தனிப்பொடியைப் பாலில் கலந்து, வெண்ணெயில் சேர்த்துக் குடித்தால், பெண்களுக்கு ஏற்படும் எல்லாநோய்களும் அகலும், வெள்ளை படுதல் நீங்கும். சீதளம், அரத்தமூலம், பெரும்பாடு போன்றவை அகலும். நாகேசுர இலையைப் பாலில் சேர்த்துக் கொதிக்கவைத்துத் தலையில் கட்டினால், தலைப்பாரம் குறையும். கோழை, இருமல் நீங்கும். நாகேசுரக்காய்ப்பிஞ்சிலிருந்து எண்ணெய் எடுத்து, உடம்பில் தடவினால் கைகால் குடைச்சல் அகலும். மூட்டுக்களி லுண்டாகும் வலி, அறவே ஒழியும். ஊதைநோய் போகும்.
நாகேசுரம்	நாகேசுரம்2 nāācuram, பெ. (n.) நாகேசுரப்பூ, பார்க்க;see nāgéSura-p-pu. நாகேசுரம் nāācuram, பெ. (n.) நாகப்பொடி அல்ல நாகத்தூள் (பற்பம்);; a cained powder. [நாகம் + ஈசுவரம்.] நாகப்பொடி (பற்பம்); இளங்கம், மனோசிலை, கந்தகம் முதலானவற்றுடன், கடைச் சரக்கினையும், நாகேசுரப் பழச்சாற்றையும் சேர்த்து, ஆயுர்வேத முறைப்படி புடமிட்டு எடுக்கப்படும் பற்பம், இப்பற்பத்து பொடியுடன் தேன்கலந்து, ஒருமண்டலம் உண்டு வந்தால், ஆண்களும், பெண்களும் ஆற்றல் அதிகரித்து, மக[illegible]

நாகேசுவரச்சாறு	நாகேசுவரச்சாறு nāācuvaraccāṟu, பெ. (n.) நாகேசுவரத் துகள், இதளியம், சேர்த்துத் தூய்மையாக்கிய ஆயுர்வேத மருந்து; an Ayurvedic preparation given for curing. நாகை' Consumption, anaemia, piles, diarrhoea fewer etc. It is prepared according to the text by grinding and calcining the calcned powders of mercury zine, copper, and conch with the juice of the leaves madar. [நாகம் + ஈசுவரம் + சாறு.] தூய்மைப்படுத்திய நாகேசுரத்துகள் (பற்பம்); இதளியம் ஆகியவற்றைச் சேர்த்துப் புடமிட்டு, பொடி செய்த ஆயுள் வேத வாணாள் மறை மருந்து. இப் புடமிட்ட மருந்தினைச் செய்வதற்கு நாகேசுரப்பொடி, இதளியம், சங்குப்பொடி, எருக்கஞ்சாறு போன்றவற்றை, ஆயுர்வேத முறையில் கலந்து, புடமிட்டுப் பொடி செய்வர். நாள்பட்ட கொக்கிருமல், அரத்தசோகை, மூலம், கடுங் காய்ச்சல், நச்சுக்காய்ச்சல், குடற்புண்காய்ச்சல், தொழுநோய் போன்ற நோய்களுக்கு நாகேசுவரச்சாற்றில் செய்த இம் மருந்து, கைகண்ட பயன்தரும் என்று, சா.அக. கூறும்.
நாகை	நாகை nākai, பெ. (n.) நாவல் (இ.வ.);; jamun plum. (நாவல்- நாகல் நாகை.); நாகை nākai, பெ. (n.) நாகப்பட்டினம் பார்க்க;see Magap-alliam. "குலோத்துங்க னாகை" குலோத். கோ173). [நாகப்பட்டினம் → நாகை.] ஒ.நோ. தஞ்சாவூர் → தஞ்சை நாகை3 nākai, பெ. (n.) பாம்பு; snake. "நாகைதே டெண்ணமாங்கில்லையோ'((சரபேந்திரபூபால குறவஞ்சி,71,5);. [நாகம் → நாகை.] நாகை4 nākai, பெ. (n.) 1. வெற்றிலைச் செடி (சா.அக);; betel vine. 2. வெள்ளை நாகை; Annogeissus latifolia.

நாகைக்காரோணம்	நாகைக்காரோணம் nākaikkārōṇam, பெ. (n.) நாகப்பட்டினத்துள்ள சிவன்கோயில்;Śivan shrine in Näga-p-attinam. [நாகை + காரோணம்.] நாகைக்காரோணம் nākaikkārōṇam, பெ. (n.) முறையற்ற உறவின் மூலமாகவோ, அல்லது ஆண், பெண், இருபிரிவினருக்கும் ஏற்படும் வளித்தொல்லையின் விளைவாகவோ, உண்டாகும் கருப்பம்; false or ampullar pregnancy. [நாக skt. உதரம் + கருப்பம்.] பெண்களுக்கு ஏற்படும் வளித் தொல்லையால், இக் கரு வளர்ச்சி தடைப்படும். இக் குறைபாட்டினால், கருவுற்ற பெண்ணுக்கு, மிகுதியான அரத்தப்போக்கு ஏற்பட்டு, கருச்சிதைவு உண்டாகும்.
நாகோதரம்	நாகோதரம் nāātaram, பெ. (n.) கருப்பையில் உண்டாகும் கருவின் கேடு; a diseases affecting the foetus in the womb. [நாகம் + உதரம்.]
நாங்கணைச்சான்	நாங்கணைச்சான் nāṅgaṇaiccāṉ, பெ. (n.) நாகணவாய்ப்புள் (கன்னியா.சிந்து);; bush myna.
நாங்கர்	நாங்கர் nāṅgar, பெ. (n.) வேளாண்மை;
நாங்கல்	நாங்கல் nāṅgal, பெ. (n.) நாகரகசம்பங்கி மரவகை; mesua genus. நாங்கல் மரம், நாகசம்பங்கி என்று அழைக்கப்படுகிறது. இம் மரத்துள் இருவகையுண்டு:- 1. மண்ணை நாங்கல். 2. நீர் நாங்கல்.
நாங்கள்	நாங்கள் nāṅgaḷ, பெ. (n.) தன்மைப் பன்மைப் பகரப்பெயர்; first person plural pronoun. [நாம்+கள் → நாங்கள்.] இச்சொல், பேசுபவர் முன்னிருப்பவரை, உட்படுத் தாத தன்மைப்பன்மைச் சொல்லாக வழக்கிலுள்ளது. யாழ்ப்பாணத்தில், முன்னிருப்பவரையும், உள்ளடக்கிய தன்மைப்பன்மைச் சொல்லாக வழங்கி வருவதறிக.
நாங்கில்மரம்	நாங்கில்மரம் nāṅgilmaram, பெ. (n.) 1. மரவகையு ளொன்று; a kind of tree. 2. நாங்கு பார்க்க;see naigu. நாங்கில் மரவகை, 1. சிறுநாங்கில், 2. பெருநாங்கில்.

நாங்குமரவகை	நாங்குமரவகை nāṅgumaravagai, பெ. (n.) 1. கருநாங்கு; long pointed broad leaved ceylon iron wood. 2. தாடி நாங்கு; mesua ferrea. 3. மலை நாங்கு; large flowered ceylon iron-wood. 4. நீர்நாங்கு; same as no 3. 5. மண்ணை நாங்கு; narrow leaved ceylon iron-wood.
நாங்குழு	நாங்குழு nāṅguḻu, பெ. (n.) நாங்கூழ் பார்க்க;see nigப் "நாங்குழுவை வள்ளுகிரா லெற்றாமல்" (பணவிடு205);.
நாங்கூழ்	நாங்கூழ்1 nāṅāḻ, பெ. (n.) பெருங்குடலில் தொங்கும் நாகப்புழு போன்ற சவ்வு வளர்ச்சி; vermiform appendix. நாங்கூழ் nāṅāḻ, பெ. (n.) நாக்குப்பூச்சி; earth worm. "எறும்பிடை நாங்கூழெனெப் புலனா லரிப்புண்டு" (திருவாச.6:25);. [நாங்குள் → நாங்கூழ்.]
நாச்சிமார்	நாச்சிமார் nāccimār, பெ. (n.) 1. திருமாலின் தேவிமார்; two consorts of Vishnu. 2. தெய்வ ஆற்றலுள்ள ஏழு அன்னைமார் (சப்தமாதர்); (வின்.);; the sevan divine mothers. [நாயகச்சி → நாய்ச்சி+மார் ஒருகா நாய்ச்சி → நாய்ச்சிமார்] ஒ.நோ. பிள்ளை → பிள்ளைமார்.
நாச்சியார்	நாச்சியார் nācciyār, பெ. (n.) 1. அரசி அல்லது தலைவி; lady, queen, mistress. அரசி அருள் 'இராணி மங்களேசுவரி நாச்சியார்". 2. பெண்தெய்வம் Goddess. நாச்சியாரைக் கும்பிட்டபின்புதான் நல்லபேச்சுபேசவேண்டும் (இ.வ.);. "நாச்சியார்க்கு வைத்த சந்தி விளக்கொன்றும்" (SIli.123);. 3.ஆண்டாள் the Vaisnava female Šaint of Śrivilliputtur. "நாச்சியார் திருமொழி" (திவ்);. நாச்சியார் ஆண்டாள், தெய்வத்தமிழ்மொழியால் நம்மையெல்லாம் ஆண்டாள் (உ.வ.);. தெ. நாஞ்சாரு. [நாய்ச்சிமார் → நாச்சியார்]
நாச்சு	நாச்சு nāccu, பெ. (n.) நாட்டியம்; dance.

நாச்செறு	நாச்செறு nācceṟu, பெ. (n.) வசை abuse, blame. "நாச்செறு பராவு கொள்ளார்". (சீவக.2825);. [நா+ செறு.]
நாசகரம்	நாசகரம் nācagaram, பெ. (n.) பேரழிவு; great destruction. நாசகார அணுகுண்டுகள் உலகை அழிக்குந் தன்மையான (இக்.வ.);.
நாசகாரி	நாசகாரி1 nācakāri, பெ. (n.) கேடுவிளை விப்பவ-ன்-ள் (யாழ்.அக.);; a person who causes ruin. [நாசம் + காரி.] [நை → நசி → நாசம்.] நாசம் =அழிவு கேடு. நாசகாரி2 nācakāri, பெ. (n.) 1. நோய்களை அழிக்கும் மருந்து (சா.அக);; an infalliable remedy. 2. வளித், (வாய.,); தனிமம்; nitrogen. [நாசம் + காரி.] நாசகாரி nācakāri, பெ.(n.) நோய்களைக் கண்டிக்கும் மருந்து; an infalliable remedy. (சா.அக.);
நாசகாலம்	நாசகாலம் nācakālam, பெ. (n.) அழிவுகாலம்; bad times. "நாசகாலம் வரும்பொழு தாண்மையு ஞானமுங் கெடுமோ" (பாரத.கீசக.14);. [நாசம் + காலம்.]
நாசகாலன்	நாசகாலன்1 nācakālaṉ, பெ. (n.) கொடியோன்(வின்.);; atrociously wicked perSon, as yamaŋ. [நாசம் + காலன்.] நாசகாலன்2 nācakālaṉ, பெ. (n.) பொருளை யழிப்பவன் (இ.வ.);; extravagant fellow, spendthrift, prodigal. [நாசம் + காலன்] நாசம் = அழிவு
நாசநட்சத்திரம்	நாசநட்சத்திரம் nācanaṭcattiram, பெ. (n.) "வெள்ளிநின்ற நாளுக்குப் பத்தாம் நாள்' (விதான.குணாகுண.41,உரை.);; the 10" naksatram counted from the asterism occupied by Venus. [நாசம் +skt.நட்சத்திரம்.]

நாசநன்	நாசநன் nācanaṉ, பெ. (n.) 1. அழிவு செய்கிறவன்; destroyer. 2. நாசகாரி பார்க்க;see nasa-kari' "திமிரநாசநன் செய்ய மேனியன்." (பாரதசூது.141);. [நாசம் +நன்.] ஒ.நோ. இயக்குநர், ஒட்டுநர், நடத்துநர்.
நாசப்பழக்கம்	நாசப்பழக்கம் nācappaḻkkam, பெ. (n.) கெட்டப்பழக்கம்; pernicious habits. நாசப்பழக்கம் nācappaḻkkam, பெ.(n.) கெட்ட பழக்கம்; pernicious habits. (சா.அக.);
நாசம்	நாசம் nācam, பெ. (n.) 1. அழிவு; destruction, ruin, dissolution, annihilation, loss, damage, waste. "நாசமான பாசம்விட்டு" (திவ்.பெரி யதி.1,3:8); "நம்புண்ணியபூமி யாவையு நாசமாம்" (சிவரக.நந்திகேசுரநம7);. 2. இறப்பு: death. "சுமாலிகேசி தேனுகன் நாசமுற்று வீழ." (திவ்.திருச்சந்.107);. 3. நாகநட்சத்திரம் (விதான குணாகுண,41); பார்க்க;see nāša-nascattiram. த, நாசம் → skt. nåsa. [நை → நசி.] [நசி → நாசம்.] நசிவு= அழிவு, கேடு. ஒருகா நசி → நசம் → நாசம் நாசம் என்னும் சொல், "நசி" எனும் நெகிழ்ச்சிக்கருத்து வேரிலிருந்து தோன்றிய சொல். வடமொழியில் உள்ள, 'நச்' என்னும் வேரடிக்கு சரியான பொருள் கூறப்படவில்லை.
நாசம்வருவான்	நாசம்வருவான் nācamvaruvāṉ, பெ. (n.) நாசமற்றுப் போவான் (வின்.); பார்க்க;see nāśam-astu-p-pôvāṉ. [நாசம் +உறுவான் → வருவான்.]

நாசமற்றுப்போவான்	நாசமற்றுப்போவான் nācamaṟṟuppōvāṉ, பெ. (n.) ஒரு வசைச்சொல் (இ.வ.);, accursed person, used in imprecation. [நாசம் + உற்று → அற்று + போவான்.] 'உற்று' என்பது மக்கள் வழக்குத் திரிபாக 'அற்று' என ஒலித்தது. குடும்பம் முழுதுமழிந்து பிறங்கடையற்றுப் போவான் என்பது இவ் வசைவழக்கின் பொருளாகும்.
நாசமறுவான்	நாசமறுவான் nācamaṟuvāṉ, பெ, (n.) நாசமற்றுப்போவான் (வின்.); பார்க்க;see nāśam-astu-p-póván. [நாசம் + உறுவான் → அறுவான்.]
நாசமாய்ப்போ-தல்	நாசமாய்ப்போ-தல் nācamāyppōtal, 8 செ.கு.வி. (V.I.) வாழ்க்கையில் உருப்படாமல் அழிந்துபோதல்; to go to rack and ruin. குடித்துக்குடித்து நாசமாய்ப்போய்விட்டான் (இ.வ.);. நல்லவர்கள் நாசமாய்ப்போ என்று பிறரை ஏசமாட்டார்கள் (உ.வ,);. நீ நாசமாய்போ! [நை → நசி → நசம் → நாசம் + நாசமாய் + போ-] நாசமாய்ப்போ-தல் nācamāyppōtal, 8 செ.கு.வி.(v.i.) உருப்படாமல் போதல்; go to rack and ruin. "குடித்துக் குடித்து நாசமாய்ப் போய் விட்டான்". "நீ நாசமாய்ப் போ".
நாசமோசம்	நாசமோசம் nācamōcam, பெ. (n.) கேடு அழிவு (வின்.);; peril, jeopardy, danger of life. [நாசம் + மோசம்.]
நாசயோகம்	நாசயோகம் nācayōkam, பெ. (n.) கேடு விளைக்கும் வார விண்மீன்களின் சேர்க்கை (QuñusuG);; inauspicious conjunction of nakšatram and vāram. [நாசம் +skt. யோகம்.]
நாசவகண்ணி	நாசவகண்ணி nācavagaṇṇi, பெ. (n.) kanjilals mottled ebony.

நாசவாயு	நாசவாயு nācavāyu, பெ. (n.) வளித்தனிமம், nitrogen. [நாசம் +Skt. வாயு.]
நாசவேலை	நாசவேலை nasa-weal. பெ. (n.) யாரும் அறியாது, மந்தனமாகச் செய்யும், தீய நோக்கமுடைய செயல்; sabotage. "தொடர்வண்டியின் பேரழிவிற்குக் காரணம், நாசவேலைதான் என்று கூறப்படுகிறது. இவ); அமைதி (சமாதான); ஒப்பந்தத்தைக் கெடுப்பதற்கென்றே இந்த நாசவேலைகள் நடைபெற்றுள்ளன. மறுவ. அழிவுப்பணி. [நாசம் + வேலை.] நாசவேலை nācavēlai, பெ.(n.) கமுக்கமாய்ச் செய்யும் கெட்ட நோக்கமுடைய செயல்; sabotage. "ரயில் விபத்துக்கு நாச வேலை தான் காரணம் என்று கூறப்படுகிறது. சமாதான ஒப்பந்தத்தைக் கெடுப்பதற்கென்றே இந்த நாச வேலைகள் நடைபெற்றுள்ளன". (இ.வ.);.
நாசன்	நாசன் masar, பெ. (n.) 1. அழிப்பவன்; destroyer. "என்பிறவி நாசனே" திருவாச.5:51); 2. STInsor (7th);, yaman, as God of death. மறுவ. கூற்றுவன். [நாசம்-நாசன்.)
நாசனம்	நாசனம் nācaṉam, பெ. (n.) நாசம் பார்க்க; see nāśam. [நாசம்-நாசன்+அம்.]
நாசனன்	நாசனன் nācaṉaṉ, பெ. (n.) அழிவு செய்பவன்; கேடு விளைவிப்பவன்; destroyer. "திமிரநாசனன் (பாரத.சூது.141);. [நாசன் → நாசனன்.]

நாசனி	நாசனி nācaṉi, பெ. (n.) அழிவு செய்பவன்; destroyer. "கன்மநாசனி (நாமதீப.);. [நசி → நசம் → நாசம் → நாசம் → நாசன் + இ.] 'நசி' என்னும் அழிவுக்கருத்து வேரினின்று கிளைத்த சொல் நாசனி nācaṉi, பெ.(n.) அழிக்கக் கூடியது; anything capable of destructing. (சா.அக.);
நாசி-த்தல்	நாசி-த்தல் nācittal, 4செகுவி (V.I.) 1. அழிதல்; to perish, to be destroyed. 2. ஒடுங்குதல்; to be reduced to primitive elements. [நசி → நசம் → நாசம் ஒருகா நசித்தல் → நாசித்தல்.]
நாசித்தலை	நாசித்தலை nācittalai, பெ. (n.) கோவில் திருமதில் கோபுரங்களில் அமைந்த யாளியின் தலை (யாழ்.அக.);; figured head of the yāli on the walls of a temple. [நாசி+தலை.]
நாசுகம்	நாசுகம் nācugam, பெ. (n.) பீர்க்கு; gourd plant.
நாசுவன்காறல்	நாசுவன்காறல் nācuvaṉkāṟal, பெ. (n.) வெண்மைகலந்த நீலநிறமுள்ள கடல்மீன்; a Sea-fish, bluish-silvery.
நாசோற்பத்தி	நாசோற்பத்தி nācōṟpatti, பெ. (n.) உலகம் மாறிமாறி அழிந்து தோன்றுகை(வின்);; periodical dissolution and appearance of the worlds. [நாசம் + உற்பத்தி.]

நாஞ்சில்	நாஞ்சில்1 nāñjil, பெ. (n.) 1. கலப்பை; plough. "நாஞ்சி லொப்" (புறநா:19);. 2. மதிலுறுப்பு; a component part of a fortification. "தசும்புடைக் கனகநாஞ்சில்" (கம்பரா. கடறாவு,90);. 3. வள்ளுவன் என்ற தலைவற்கு உரியதாயிருந்த ஒருமலை; a mountain belonging to the chief, Valluvan. "நாஞ்சிற் பொருந" (புறநா.137);. 4. கலப்பை வடிவு போன்ற மூக்கு; a nose like a plough. [நாங்சு → நாஞ்சில்.] நாஞ்சில்2 nāñjil, பெ.(n.) ஒரு ஊர்; a village.
நாஞ்சில்வள்ளுவன்	நாஞ்சில்வள்ளுவன் nāñjilvaḷḷuvaṉ, பெ. (n.) நாஞ்சில் மலைக்குரியனான தலைவன் (புறநா.137);; an ancient chief of Náñjil. [நாஞ்சில் + வள்ளுவன்.]
நாஞ்சிலான்	நாஞ்சிலான் nāñjilāṉ, பெ. (n.) கலப்பைப்படையுடையோன்; man, as having a plough for his weapon. "நாஞ்சிலான் றார்போல்" (கலித்.36);. [நாஞ்சில் → நாஞ்சிலான்.]
நாஞ்சிலேறு-தல்	நாஞ்சிலேறு-தல் nāñjilēṟudal, 5செ.குன்றா.வி. (v.t.) மூக்கில் புரையேறுதல்: to be suffocated by food passing into the wind-pipe. உணவு, உண்ணும்போது நாஞ்சிலேறாமல் மெதுவாகத் தண்ணீர் குடிக்கவேண்டும். உணவு நாஞ்சிலேறினால், உயிருக்கு ஆபத்து ஏற்படும் (இ.வ.);. (தஞ்சை);. மறுவ, புரையேறுதல். [நாஞ்சில் + ஏறு-]
நாஞ்சிற்படையோன்	நாஞ்சிற்படையோன் nāñjiṟpaḍaiyōṉ, பெ. (n.) நாஞ்சிலான் பார்க்க;see nanjilaan. [நாஞ்சில் +படையோன்.]
நாஞ்சினாடு	நாஞ்சினாடு nāñjiṉāṭu, பெ. (n.) தென் திருவாங்கூர்ப்பகுதியான ஒரு நாடு; a portion of south Tiruva figur. "நாஞ்சினாடுடையான்" (S.I.I.i:161);. [நாஞ்சில் +நாடு.]
நாட்கடத்து-தல்	நாட்கடத்து-தல் nāḍkaḍaddudal, 5.செ.கு.வி. (V.i.) 1. நாள்கழித்தல் (யாழ்.அக);; to pass away time. 2. நாள் ஒற்றி வைத்தல் (இ.வ.); to put off from day to day. [நாள் + கடத்து-.]

நாட்கடன்	நாட்கடன் nāḍkaḍaṉ, பெ. (n.) காலைக்கடமை; daily observances, morning duties. "நாட்கடன் கழிந்தபின்'(சீவக.1944);. [நாள் + கடன்.]
நாட்கணக்கன்	நாட்கணக்கன் nāṭkaṇakkaṉ, பெ. (n.) வாழ் நாளுக்குக் கணக்கு வைத்திருப்போன்); எமன் (இ.வ,);; yaman, as keeping account of one's dayS. [நாள் + கணக்கன்.]
நாட்கணக்கு	நாட்கணக்கு nāṭkaṇakku, பெ. (n.) 1. அன்றாட வேலை (இ.வ.);; daily work. 2. அன்றாடக் கணக்கு(வின்);; daily account. 3. வாழ் நாளின் எல்லை (வின்.);; the term of life, one's appointed days. [நாள் + கணக்கு.] ஒவ்வொரு நாளும், ஆற்ற வேண்டிய பணியினைப் பகுத்து, வகுத்துக் கணக்கிட்டுச் செய்கை அன்றாடு ஆகும் செலவினைக் கணக்கிடுகை இச்சொல் நீட்சிக்கருத்தின் அடிப்படையில் வாணாளெல்லையைக் குறித்தது.
நாட்கதிர்	நாட்கதிர்1 nāṭkadir, பெ. (n.) அறுவடைக்கு முன், நன்னாளிற் கொள்ளும், நெற்கதிர் (நெல்லை.);; the first sheaves of an harvest gathered on an auspicious day. நாட்கதிரறுத்த நெல்லை நல்லநாளுக்குப் பயன்படுத்த வேண்டும் (இ.வ.);. மறுவ தலைக்கதிர், முதற்கதிர். [நாள் + கதிர்] இறைவனுக்குப் படைக்கு முகத்தான், முதல் விளைச்சலில், தெரிவு செய்து எடுத்த தலைநெற்கதிர். நாட்கதிர்2 nāṭkadir, பெ. (n.) காலையில் தோன்றும் கதிரவனின் ஒளியிழை; the first rays of the rising sun. [நாள் + கதிர்] புலர்காலைப் பொழுதில் தோன்றும் புத் தொளிக்கதிர்
நாட்கவி	நாட்கவி1 nāṭkavi, பெ. (n.) அன்றன்று அரசனைப் புகழ்ந்து கூறும் பாடல்; daily salutaion to the king by the court poet, in verse. "நாட்கவி பாடு நாட்போல்", (ஈட்டியெழுபது2.);. [நாள் + Skt. கவி.] நாட்கவி2 nāṭkavi, பெ. (n.) புலர்பொழுதில், மன்னன் பள்ளியெழுதற்பொருட்டு பாடும் பாணன்; the musical singer who awakens king. [நாள் + கவி. Skt] நாள்தோறும் பாடும் அரசனின் பள்ளியெழுச்சிப் புதுப்பாட்டிற்கும், அப் 6 நாட்கால்'பாட்டினைப் பண்ணோடு இசைக்கும் பாணனுக்கும், பொதுமையாய் வந்தமை காண்க.

நாட்கழிவு	நாட்கழிவு nāṭkaḻivu, பெ. (n.) 1. காலக்கழிவு passing of time. 2. Bunusmth Gum(\omahuilă, நாளைக் குறைத்துவிடுகை (வின்);; deduction of days while counting for payment of wages. 3. வீணே பயனின்றிப் பொழுது Gumä(5505; passing the time uselessly. [நாள்- கள்- கழி+வு-"வு தொ.பெ.ஈறு.] [நாள் + கழிவு.] குறிப்பிட்ட நாளில் பெறும் கூலிக்கழிவு. யாதொரு பயனுமின்றிக் கிடைத்தற்கரிய வாணாளைப் பணியின்றிக் கழிக்கை.
நாட்காட்டி	நாட்காட்டி nāṭkāṭṭi, பெ. (n.) நாள்காட்டி Limit55;see nås-kāft. [நாள் + காட்டி.]
நாட்கால்	நாட்கால் nāṭkāl, பெ. (n.) நாட்காலம் பார்க்க; see nat-kalam. "நாட்காலே நீராடி" (திவ். திருப்பா:2);. [நாள் + கால்.]
நாட்கால்?	நாட்கால்? nat-kal Glш. (n.) 1. நன்முழுத்தக்கால் (முகூர்த்தக்கால்); (QBisma);; a post set up with ceremony on an auspicious day to erect a Wedding pavilion. 2. Emlæstsvih umiä,5;see nāt-kālam. [நாள் + கால்.]
நாட்காலம்	நாட்காலம் nāṭkālam, பெ. (n.) 1. விடியற் காலம்; early morning. 'நாட்காலத்துச் செய்யுங் கடன்களை' (சீவக.1944,உரை);. 2. ஏற்றபருவம்; appropriate time, fitting season. 'நாட்கால மன்றாயினும் (சீவக. 132,உரை);. மறுவ. புலர்காலைப்பொழுது. [நாள் + காலம்.]
நாட்காலை	நாட்காலை nāṭkālai, பெ. (n.) நாட்காலம் பார்க்க;see nāţ-kālam. [நாள் + காலை.] "ஐ" சொல்லாக்க ஈறு.
நாட்குணம்	நாட்குணம் nāṭkuṇam, பெ. (n.) நறுங்குறிஞ்சி; conchead.

நாட்குறி-த்தல்	நாட்குறி-த்தல் nāṭkuṟittal, 4செ.கு.வி, (V.I.) 1. ஏற்றநாளை யேற்படுத்துதல் (வின்);; to appoint a suitable day. 2. நற்செயல்களுக்கு உரிய நாளைத் தேர்ந்தெடுத்தல்; to select on auspicious day for good events. [நாள் + குறி.]
நாட்கூலி	நாட்கூலி nāṭāli, பெ. (n.) 1. அற்றைக்கூலி; daily wage, 2. புதிதாக வரையறுத்த கூலி; latest fixed Wages, [நாள் + கூலி.]
நாட்கூறு	நாட்கூறு nāṭāṟu, பெ. (n.) 1. முற்பகல்; fore noon, (சா.அக.); "தொண்டர் நாட்கூறு திருவமுது செய்யக்கண்டு (பெரியுதிருஞான. 567);. 2. பிற்பகல்; after-noon. [நாள் + கூறு.]
நாட்கொடி	நாட்கொடி1 nāḍkoḍi, பெ. (n.) 1. திருவிழா மற்றும் சிறப்பு நாளை யறிவித்தற்குக் கட்டுங் கொடி; flag hoisted on an auspicious day. "இஞ்சி நாட்கொடி நுடங்கும்" (புறநா:3415);. 2.அரசன் நாடோறுஞ் செய்த வெற்றிக்கு அறிகுறியாகக் கட்டிய கொடி, flag hoisted to celebrate the victory of a king. "நாட்கொடி நுடங்கும் வாயில்" (சிலப்.15:21);. [நாள் + கொடி.] நாள் = புதுமை, சிறப்பு நாட்கொடி nāḍkoḍi, பெ. (n.) புதிதாகத் தோன்றுங் நிலைத்திணையியற் கொடி, the new creeper. [நாள் + கொடி நாள் → புதுமை.]
நாட்கொல்லி	நாட்கொல்லி1 nāṭkolli, பெ. (n.) yaman, as ending one's days. "நாட்கொல்லி யென்றா னடுங்கு கின்றாய்' (அருட்பா.நெஞ்சறி.412);. [நாள் + கொல்லி]

நாட்கொல்லி'	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;
நாட்கொள்(ளு)-தல்	நாட்கொள்(ளு)-தல் nāṭkoḷḷudal, 13.செ.கு.வி, (V.I.) 1. நன்னாளில் தொழில் தொடங்குதல்; to enter on a work or business on an auspicious day. "பின்பு செய்யும் மொய்யமருக்கு முதலே நாட்கொண்டு'. (சீவக.418.உரை);. 2. அரச சின்னங்களைப் பரத்தானம் அல்லது புறவீடு விடுதல்; to send forward the royal equipage on an auspicious day preparatory to a king's journey. " மன்னவன் குடைநாட் கொண்டன்று' (பு.வெ.3:3);. [நாள் + கொள்ளு-.]
நாட்கோள்	நாட்கோள் nāṭāḷ, பெ. (n.) அரச சின்னங் களைப் புறவீடு விடுகை; sending the royal equipage forward on an auspicious day preparatory to a king's journey. 'புறத்தோன் குடைநாட் கோள்' (தொல்,பொருள்.68உரை);. [நாள் + கோள்.]
நாட்சரக்கு	நாட்சரக்கு nāṭcarakku, பெ. (n.) 1. மகளிரின் பேறுகாலத்தைக் கணக்கிட்டு முன்கூட்டியே நல்ல நாளில் வாங்கும் மருந்துகள்; drugs bought on an auspicious day before childbirth for use as medicine for a woman in confinement. 2. நாள்தோறும் விட்டிற்குத் தேவைப்படும் பலசரக்கு; grocerles for daily use. [நாள் + சரக்கு.]
நாட்செய்	நாட்செய்1 nāṭceytal, செ.குன்றாவி, (v.t.) நல்ல வேளையில் பணியினைத் தொடங்குதல்; to enter on a work or business on an auSpicious day " மொய்யமா நாட்செய்து" (சீவக.448);. [நாள் + செய்-] நாட்செய்2 nāṭceytal, 1 செ.குன்றா.வி, (v.t.) விளையாட்டு நிகழ்வில் ஒளிமிக்க விளக்குகளையிட்டு இருளகற்றுதல்; to use flood lights during matches held in the night (day-night matches);
நாட்செல்லு)-தல்	நாட்செல்லு)-தல் nāṭcelludal, 13.செ.கு.வி. (V.I.) 1. நெடுங்காலம் நிற்றல் ; to be long standing, as a chronic disease. 2. அகவை முதிர்தல்; to become old, advanced in years. [நாள் + செல்லு-.]

நாட்செலவு	நாட்செலவு nāṭcelavu, பெ. (n.) 1. நாள் கழிவை; passage of time. 2. அன்றாடஞ் செலவாகும் பணச்செலவு; daily expenses. 3. நாட்செலவிற்காக நாள்தோறும் மகனுக்கோ மகளுக்கோ கொடுக்கும் சிறுசெலவிற்கான காசு; pocket money. மறுவ, கைச்செலவு. [நாள் + செலவு.] வாழ்நாளில் ஒவ்வொரு நாளும், கழிதலும் நாட்செலவே யாகும். சிறுசிறு செலவிற்கும், இன்றியமையாத தேவைகட்கும் புதல்வர்க்குத்தரும் கைப்பணமும் காலப் போக்கில் நாட்செலவு என்று பெயர் பெற்றது.
நாட்சென்றவியாதி '	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;
நாட்சென்றவியாதி	நாட்சென்றவியாதி2 nāṭceṉṟaviyāti, பெ. (n.) கால்வழி (பரம்பரை); நோய்; heredtary disease. [நாள் + சென்ற +skt வியாதி]
நாட்சோறு	நாட்சோறு nāṭcōṟu, பெ. (n.) காலைஉணவு; morning meal.
நாட்டக்றோட்டு	நாட்டக்றோட்டு nāṭṭakṟōṭṭu, பெ. (n.) நாட்டு அக்ரோட்டு பார்க்க;see nāt!u-akröttu. [நாடு + அக்றோட்டு.] இந்தக் கொட்டையிலிருந்து, ஆற்றலைத் தரும் எண்ணெய் எடுப்பர். இந்த எண்ணெய் மலமிளக்கியாகப் பயன்படும். இதன் பிண்ணாக்கு வயலுக்கு உரமாகப்பயன்படும்.
நாட்டகத்தி	நாட்டகத்தி nāṭṭagatti, பெ. (n.) அகத்திவகை; west Indian Sesbane.
நாட்டங்கால்	நாட்டங்கால் nāṭṭaṅgāl, பெ. (n.) நாட்கால் நாட்கால்1 பார்க்க;see nāt-kāl'.

நாட்டம்கார்	நாட்டம்கார் nāṭṭamkār, பெ. (n.) ஒரு நிலத்தை வேளாண்மை செய்தற்குரிய நிலையான உரிமையுடையோன்;மறுவ, நிலவுடமைக்காரன். [நாட்டம் + காரர் → கார்]
நாட்டம்பலம்	நாட்டம்பலம் nāṭṭambalam, பெ. (n.) 1. ஊரவை: village council. 2. நாட்டுத்தலைவன்; headman of a village. [நாட்டு → நாடு+அம்பலம்.] ஊரவையைக் கூட்டுந்தலைவனுக்கும், ! ஊரார் கூடும் மன்றத்திற்கும். அம்பலம் பொதுவாகி நின்றது. சிற்றூரை ஆளுந்தகுதி பெற்றவன்.)
நாட்டம்பாட்டம்	நாட்டம்பாட்டம்1 nāṭṭambāṭṭam, பெ. (n.) செங்கல்லைக் குறுக்கும் நெடுக்குமாக வைத்துக் கட்டுகை (இ.வ.);; english bond in which bricks are placed in alternate courses of headers and stretchers. [நாட்டம் + பாட்டம்.] நெடு → நடு → நாட்டம் = நெடுக்காக. படு = கிடை குறுக்காக நாட்டம்பாட்டம்2 nāṭṭambāṭṭam, பெ. (n.) விருப்பத்திற்கேற்ற பாடலைப் பாடுகை; the music played according to listner's Joice. [நாடு → நாட்டம் +பாடு → பாட்டம்.] நாட்டத்திற்குத் தகுந்த பாடல்.
நாட்டமிலி	நாட்டமிலி nāṭṭamili, பெ. (n.) குருடன்;(சா. அக,); blind man. நாட்டம் = பார்வை [நாட்டம் +இலி.]
நாட்டமைதி	நாட்டமைதி nāṭṭamaidi, பெ. (n.) 1. நாடு குழப்பமின்றியிருக்கும் நிலை (வின்);; settled state of a country. 2. செல்வம் , விளையுள் பல்வளம், செங்கோல், குறும்பின்மை, பிணியின்மையென நாட்டை வளம் படுத்தும். அறுவகைப் பொருள்கள் (பிங்);. things that promote the tranquillity of a state, six in numbers viz.: selvam vilaiyul. palvalam señkōl, kurumbiṇmai, pini-y-iṇmai 3. ஊரில் நோயின்மை (சா. அக,);; state free from epidemiCS. [நாடு + அமைதி.]

நாட்டவத்தனம்	நாட்டவத்தனம் nāṭṭavattaṉam, பெ. (n.) நாட்டுச்சந்தம் (யாழ்ப்,); பார்க்க ;see natu-C. Carndam. [நாட்டவன்+தனம்.]
நாட்டவரை	நாட்டவரை nāṭṭavarai, பெ (n.) அவரைவகை.;(சா.அக,);; country beans. [நாடு + அவரை.] சீமைஅவரைக்கு மாறுபட்டது (சா.அக);.
நாட்டவன்	நாட்டவன் nāṭṭavaṉ, பெ. (n.) 1. திணைப் பிறப்புரிமையாளர்; native. 2. நாட்டுப்புறத்தான் (வின்.);; rustic. [நாடு → நாட்டு + அவன் → நாட்டவன்.]
நாட்டா	நாட்டா nāṭṭā, பெ. (n.) சிற்றூரில் உள்ள ஆவினத்தைச் சார்ந்தது; country cow. மறுவ. ஊரா. [நாடு+ஆ.] காட்டாவிற்கு மாறுபட்டது. மாந்தருடன் எளிதில் பழகும் தன்மைத்து.
நாட்டாசாரம்	நாட்டாசாரம் nāṭṭācāram, பெ. (n.) நாட்டுநடப்பு அல்லது வழக்கம்; customs and manners of a Country. மறுவ, உலகநடப்பு. [நாடு+skt. ஆசாரம்.]
நாட்டாண்மை	நாட்டாண்மை nāṭṭāṇmai, பெ. (n.) 1. ஊரதி காரம்; office of village headman, sovereignty, over- lordship of a country. "நாட்டார்கள் யாவருமந் நாட்டாண்மை வேண்டி" அருட்யா, VI, அனுபவ.80). 2. ஆளுமை (நிருவாக); ஆற்றல்; business capacity. ம, நாட்டாண்ம. [நாடு+ஆண்மை → நாட்டாண்மை.] இச் சொல், திரிபுப்புணர்ச்சியில் எழுத்து தோன்றுந் தன்மைக்கு எடுத்துக்காட்டு,
நாட்டாண்மைக்காரன்	நாட்டாண்மைக்காரன் nāṭṭāṇmaikkāraṉ, பெ. (n.) 1. நாடு, இனம் முதலியவற்றின் தலைமைக்காரன்; headman of village, of a tribe, etc., as the leading man in a nādu. 2. சில இனத்தவருக்குரிய பரம்பரைத் தலைவன் (இ.வ.);; hereditary overlord of a tribe. [நாட்டாண்மை + காரன்.] 'காரன்' உடைமை குறித்து வந்த பெயர்விகுதி.

நாட்டாண்மைக்காரி	நாட்டாண்மைக்காரி nāṭṭāṇmaikkāri, பெ. (n.) 1. நாட்டாண்மைக்காரன் மனைவி (வின்.);; wife of a village headman. 2. துணிகர முள்ளவள்; bold, forward woman. 3. பணியினைத் திறம்பட நிருவகிக்கும் பெண்; a woman having a good business Capacity. [நாட்டாண்மை + காரி] உடைமை குறித்த பெண்பாலறு.
நாட்டாமணக்கு	நாட்டாமணக்கு nāṭṭāmaṇakku, பெ. (n.) ஆமணக்குவகையுளொன்று (சா.அக.); castor oil plant. [நாடு+ஆமணக்கு] கட்டாமணக்கிற்கு வேறுபட்டதென்று சா.அக. கூறும்.
நாட்டாமை	நாட்டாமை1 nāṭṭāmai, பெ. (n.) நாட்டாண்மை (வின்.); பார்க்க;see nāffānmal. [நாட்டு+ஆண்மை.] நாட்டாண்மை என்னும் சொல், இக் காலத்தே நாட்டாமை என்று வழக்கிலுள்ளது. நாட்டாமை2 nāṭṭāmai, பெ. (n.) குளத்தில் வாழும் ஆமை; trutle living in a pond. [நாடு + ஆமை.] இவ்வகை ஆமை கடலாமையினின்று வேறுபட்டது. குளத்து மீன்போலக் குழம்பிற்குச் சுவைமிக்கது.
நாட்டார்	நாட்டார் nāṭṭār, பெ. (n.) 1. தேசத்தார்; people of a country peoples. "நாட்டார் நகைசெய்ய நாம் மேலை வீடெய்த" (திருவாச.8.6);. 2. நாட்டு மக்கள் (sl.li,514);; assembly of country people. 3. நாட்டாண்மைக்காரர்; chief men. 4. கள்ளர், செம்படவர் முதலிய இனத்தவரின் பட்டப்பெயர்; title of certain castes as kallar, Šembaçavar. 5. தென்னார்க்காடு மாவட்டத்திலிருந்த ஒரு வேளாண்வகுப்பார் (G.S.A.D.I.323);; an ancient divison Of Cultivators in South Arcott district. ம. நாட்டார். [நாடு → நாட்டான் → நாட்டார்.]
நாட்டார்வழக்காற்றியல்	நாட்டார்வழக்காற்றியல் nāṭṭārvaḻkkāṟṟiyal, பெ. (n.) சிற்றூர்ப்புறத்து மக்களின் வழக்காறுகளை ஆராயும்துறை; study of folklore. [நாடு → நாட்டார் + வழக்காறு+இயல்.] கல்லாதவர் நாவில் வழங்கும் நல்ல தமிழ்ச்சொற்களை ஆராயும் துறை.

நாட்டார்வழக்காறு	நாட்டார்வழக்காறு nāṭṭārvaḻkkāṟu, பெ. (n.) ஊரகத்தார்தம் உள்ளத்தே எழுதப்படாது நிலைநிற்கும் நிகழ்வுகளும், பழக்க வழக்கங்களும்; folklore. [நாட்டார் + வழக்காறு.] சிற்றூர்வாழ் மாந்தர்தம் மனத்தகத்தே கருக்கொண்ட தாலாட்டுப்பாடல், விடுகதை, ஒப்பாரி, பழமொழிகள் முதலானவற்றில் வெளிப்படும் வாழ்வியற்கூறு அல்லது வழக்காறு.
நாட்டாரஞ்சி	நாட்டாரஞ்சி nāṭṭārañji, பெ. (n.) நாட்டுக்கிச்சிலி (சா.அக.);; country orange. [நாடு +ஆரஞ்சி.] காட்டுக்கிச்சிலிக்கு மாறுபட்டதென்று சா.அ.க. கூறும்.
நாட்டாவாரை	நாட்டாவாரை nāṭṭāvārai, பெ. (n.) 1. ஆவாரை வகை; tanner's senna. 2. பேயாவாரை; wild Cassia.
நாட்டாள்	நாட்டாள் nāṭṭāḷ, பெ. (n.) கூலிவேலை செய்வோன்; labourer. 'நாட்டாளுக்கு ஒரு நீட்டாளோ' (பழ.);. நாடு = சிற்றூர்ப்புறம், சிற்றூர்ப்புறத்தே நாள்தோறும் கூலி வேலை செய்து பிழைப்பவன்.
நாட்டான்	நாட்டான் nāṭṭāṉ, பெ. (n.) 1. தேசத்தான்; inhabitant of a country. "தென்பாண்டி நாட்டானே" (திருவாச.190);. 2. நாட்டுப்புறத் தான்; countryman, rustic. 3. வேளாண்மையை மேற்பார்க்கும் அலுவலர்; a revenue officer under native administration whose duty it was to superintend cultivation. 4. நாட்டாண்மைக்காரன் பார்க்க: See năţānmas-k-kāran. [நாடு + அன் → நாடன் → நாட்டான்.]
நாட்டிகம்	நாட்டிகம் nāṭṭigam, பெ. (n.) வெண்முத்துச் சோளம்; white guinea wheat - zesmays [சா.அக.]
நாட்டிஞ்சி	நாட்டிஞ்சி nāṭṭiñji, பெ. (n.) தடித்த முரட்டிஞ்சி; wildginger. [நாடு + இஞ்சி.] காட்டுஇஞ்சிக்கு மாறுபட்ட குணத்தினை உடையதென்று சாஅக கூறும்.

நாட்டிடர்	நாட்டிடர் nāḍḍiḍar, பெ. (n.) நாட்டுக்குற்றம் [பு.வெ.9.17] பார்க்க;see nåttu-k-kurram. [நாடு + இடர்.]
நாட்டியக்காரன்	நாட்டியக்காரன் nāṭṭiyakkāraṉ, பெ. (n.) 1. கூத்தன்; dancer. 2. ஆரவாரம், வீண் பெருமை; foppish, ostentatious man. [நள் → நடி →நடு → நாட்டு +இயம் + காரன்.] உள்ளத்தில் எழும் உணர்வுகளையும், கருத்துக்களையும், உடலுறுப்புகள் வாயிலாக 108 உடற்கரணங்களை, பிறர் அறியும் வண்ணம் திறம்பட நாட்டிஆடுபவன், நாட்டியக்காரன்.
நாட்டியக்காரி	நாட்டியக்காரி nāṭṭiyakkāri, பெ. (n.) 1. நாட்டியம் ஆடுபவள்; dancing girl. நாட்டியக்காரியின் ஆட்டம் இன்னும் நெஞ்சில் நிற்கிறது. (உ.வ.); 2. வீண் பெருமை பேசுபவள்; foppish, ostentatious woman. [நடு → நட்டு → நாட்டு+இயம்+காரி.] முற்காலத்தே அகவுணர்வுகளைத் திறல்பட நாட்டி, 108 உடற்கரணங்களை, கை கால், கண்வாய் முதலிய உறுப்புகளின் தொழில்களோடு வெளிப்படுத்தி ஆடுபவள் நாட்டியக்காரி. நுண்ணுணர்வுகளையும் நன்முறையில், பிறர்அறியும் பாங்கில் பிறர்உள்ளத்தே நிலை நிறுத்திப் பதியுமாறு நாட்டி, நாட்டியம் ஆடுபவள் நாட்டியக்காரி.
நாட்டியத்தான்	நாட்டியத்தான் nāṭṭiyattāṉ, பெ. (n.) ஆடவல்லான்; lord šivan. [நாட்டியம் + ஆன்.] எல்லோரையும் செயற்படுத்தும் சிவன் நினைப்பவர் மனம் கோயிலாகக் கொண்டு அனைவரையும் ஆட்டுவிக்கும் (செயற்படுத்தும்); செம்மேனிக்கடவுள்.
நாட்டியத்தான்குடி	நாட்டியத்தான்குடி nāḍḍiyattāṉkuḍi, பெ. (n.) தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள பாடல்பெற்ற ஊர்; a canonized place in Tañjore Dt. [நாட்டியத்தான் + குடி.] நாவுக்கரசர் நம்பியாரூரர் இருவராலும் பாடல்பெற்ற ஊர்.

நாட்டியநன்னூல்	நாட்டியநன்னூல் nāṭṭiyanaṉṉūl, பெ. (n.) தமிழ்த்திரவிடவியல் இசைக்களஞ்சியம்; a treatise on dance. "வேத்தியல் பொதுவியல் என்றிருதிறத்தில் நாட்டிய நன்னூல் நன்குகடைப்பிடித்து" (சிலப்.39:48);. [நள் → நடி → நடு → நட்டு நாட்டு + இயம் → நாட்டியம் +.நன்னூல்.] இலக்கியம் இயற்றுங்கால், செய்யுள் வழக்கும், மக்கள் பேச்சுவழக்கும் தழுவிச் செய்வது போன்று, வேந்தனுக்கு அரண்மனைக் கண்ணும், பொதுமக்களுக்குக் கோவில் திருவிழாக்கண்ணும், நடத்துதற்குரிய நாட்டிய உத்திகளை நன்கு உரைப்பது, நாட்டிய நன்னூல் என்றறிக. பண்டு, நம்முன்னோர் நிகழ்த்திய நாட்டியம் குறித்தசொல்;தொல்காப்பியர் காலத்தே, 'கூத்து' என்று குறிக்கப்பட்டது. தேவநேயர் கூறுங்கால், "நட்டம் என்பதினின்றும் பிராகிருத வடிவமான நட்ட பிறக்கும்" இப் பிராகிருதத்தினின்றே 'நாட்ய" என்னும் சொற்பிறக்கும்" என்கிறார். மொழியியலார், தமிழகத்தில், உள்ள வடபுலத்தார் பேசிய மொழியே, பிராகிருதம் என்பர். உள்ளத்துணர்வுகளைத் திறம்பட நிலைநாட்டுதலே நட்டம் ஆகும். இந் நட்டத்தினின்று தோன்றியதே நாட்டியம்: இந் நாட்டியம் குறித்துச் சிலப்பதிகாரத்தில் குறிக்கப்படும் நூலே, நாட்டியநன்னூல் ஆகும். நாட்டியம் குறித்த பல்வகை நூல்கள் பாங்குடன் பண்டைக்காலத்தே மிளிர்ந்ததை அடியார்க்கு நல்லாரின் உரைப்பாயிரவுரையால் அறிந்து கொள்கிறோம். காலப்போக்கில் அனைத்துத் தமிழ் நாட்டியநூல்களும் அழிக்கப்பட்டன என்று. ஆய்வாளர் கருதுகின்றனர்.
நாட்டியநாடகம்	நாட்டியநாடகம் nāṭṭiyanāṭagam, பெ. (n.) இயல், இசை, நடிப்பு நடனம் ஆகிய நான்கும், உரியமுறையில், உரியஇடத்திற் சேர்த்து நிகழ்த்தப்பெறும் கலை; dance-drama. [நாட்டியம்+நாடகம்.] சிலப்பதிகாரம், பெரியபுராணம், கம்பராமாயணம் போன்ற காப்பியங்களில் உள்ள நிகழ்வுகளை, நாட்டியம் பார்ப்பவர்தம் நெஞ்சில் நிலைநாட்டும் நாடகமே. நாட்டிய நாடகம். இன்றும், இதுபோன்ற நாட்டிய நிகழ்வுகள் சென்னை இராணி மெய்யம்மை கலையரங்கிலும், இராசா அண்ணாமலை கலையரங்கிலும், நிகழ்வது கண்கூடு. பாவேந்தரின் வீரத்தாய், பாரதியாரின் பாஞ்சாலிசபதம் போன்ற நாட்டிய நாடகங்களும், காண்போர்தம் நெஞ்சில் பதியும் வண்ணம் நடிக்கப்பெறுகின்றன.
நாட்டியபிரியன்	நாட்டியபிரியன் nāṭṭiyabiriyaṉ, பெ. (n.) 1. shLsorshifluor; one fond of acting on the stage or dancing. 2. Aflouslsitor [offsör.] பார்க்க: see siva-pira] 3. நாட்டியக்காரன் umfish;see nāṭiya-k-kāraṇ 4. =Gģig (5Lm);; intention, idea. [நடு-நட்டு-நாட்டு+இயம்+sk பிரியன்.] இறைவன், அனைத்து ஆதனிடத்தும் ஆராக்காதல் கொண்டு, திருநடம் புரிபவன். மாந்தர் உய்வு பெறுதற் பொருட்டு ஆதன்மீது நடனமிட்டு, நல்வழிப்படுத்துதலையே விருப்பமாகக் கொண்டுள்ளவன் சிவபிரான் என்பது சைவக்கொண்முடிபாகும்.

நாட்டியம்	நாட்டியம் nāṭṭiyam, பெ. (n.) 1. g, ĝ,g; dancing acting. "நாட்டிய நன்னூல் (சிலப்.3:158);. 2. கைமுதலியவற்றாற் காட்டுங் குறிப்பு: hnt, signal. நள்-நளி-நடி-நடு-நட்டு-நாட்டு நாட்டு +இயம். [ஒ.நோ.] வள்- வடு - வட்டு. 'இயம்" = சொல்லாக்க ஈறு. பண்ணியம்: இன்னியம் தமிழியம் பாட்டியம் பாவியம்: ஓவியம் வாழ்வியம். நாட்டியம் என்பது தூயதென்சொல். நள் - நளி - நளிதல் = பொருந்துதல், ஒத்தல்;ஒத்துச்செய்தல் என்னும் பொருண்மையில், இலக்கியங்களில் வழக்கூன்றியுள்ளது. 'நள்" எனும் பொருந்துதற்கருத்து வேரினின்று கிளைத்த சொல்லே நாட்டியம். நளி- நடி என்று திரியும். (ஒ.நோ. களிறு - கடிறு. ள - ட திரிபு "நடி" என்னும் சொல்லே நட்டு, நட்டுவம், நட்டம் முதலான நாட்டியப் பொருண்மையை விளக்கும் சொற்களுக்கு மூலச்சொல்லாகும். உள்ளத்துறும் உணர்வுகளை உடலுறுப்புகளின் வாயிலாகக் காண்பவர்தம் நெஞ்சில் மிகநுட்பம் செறிந்த அவிநயங்களுடன் நிலைநாட்டி ஆடுவது நாட்டியமாகும். எழில்நுட்பஅசைவுகளைத் தன்னகத்தே கொண்ட நாட்டியம் பற்றி, நாட்டியக்கலை வல்லுநர். பின்வருமாறு பேசுவர், "நெஞ்சிலே பீறெட்டெழும் பெருமை மிக்கஉணர்வுகளையும், அடக்கவியலாத அவலங்களையும், ஈடில்லா எண்ணக்குவியல்களையும் முகவமைதி கையமைதி மூலம் கருத்திலும்
நாட்டிருவமுது	நாட்டிருவமுது nāṭṭiruvamudu, பெ. (n.) இறைவனுக்குப் படைக்கும் திருவமுது; daily midday meals offered to god and goddess in temples. "நாட்டிருவமுதுக்கும் உச்சம் போதைக்கும்" (Sili229);. [நாள்+திருவமுது.] நாள்தோறும் இறைவனுக்குப் படைக்கும் பகல்நேரத்து உணவு.
நாட்டிலந்தை	நாட்டிலந்தை nāṭṭilandai, பெ. (n.) முருட்டுத் தன்மையுள்ள இலந்தை; indian plum. [நாடு + இலந்தை.]
நாட்டிலமிர்து	நாட்டிலமிர்து nāṭṭilamirtu, பெ. (n.) நாடுபடு திரவியம் [சீவக.210.உரை] பார்க்க;see nadupadu-tiraviyam. [நாடு +இல் + அமிர்து.]
நாட்டிலவு	நாட்டிலவு nāṭṭilavu, பெ. (n.) இலவமர வகையுளொன்று (சா. அக.);; a kind of silk-cotton. [நாடு + இலவு.]

நாட்டிலுப்பை	நாட்டிலுப்பை nāṭṭiluppai, பெ. (n.) இலுப்பை மரவகை (சா.அக.);, mahwa of South India. [நாடு + இலுப்பை.] காட்டிலுப்பைக்கு மாறுபட்ட குணமுள்ளது.
நாட்டீருள்ளி	நாட்டீருள்ளி nāṭṭīruḷḷi, பெ. (n.) நாட்டுவெங்காயம் (சா.அக.); country onlon. [நாடு + ஈருள்ளி.]
நாட்டு-தல்	நாட்டு-தல் nāṭṭudal, 5.செ.குன்றா.வி, (v.t.) 1. நடுதல்; to set up, fix, plant, place in the ground, as a pole, to erect to insert. "கற்பக, நாட்டி" (திருவாச.9:3);. 2. நிலைநிறுத்துதல் to establish, as laws, customs, rules, fame, reputation, to lay down as a theory, an opinion. " சிலப்பதிகார மென்னும் பெயரா னாட்டுதும் யாமோர் பாட்டுடைச்செய்யுள்" (சிலப்.பதி.60);. தமிழே ஞாலமுதன்மொழி என்று நாட்டுதல் பணியில் தமதுவானாளைச் செலவிட்டவர் மொழி ஞாயிறு (இ.வ.);. 3. வாழவைத்தல்; to establish one in life. 'அவனை நன்னிலையில் நாட்டினான் (இ.வ.);. 4. படைத்தல்; to create. "மண்ணாட்டுநர் காக்குநர் வீட்டுநா வந்த போதும்" (கம்பராநகர்நீ.122);. 5. எழுதுதல்;(ஈடு.4:52,); to write, inscribe, as placing a style upon a palm leaf. க.தெ. நாடு ம, நாட்டுக. [நடு → நட்டு → நாட்டு-.]
நாட்டு	நாட்டு2 nāṭṭu, பெ. (n.) 1. நிலை; position, posture. "ஒருநாட் டரசுணங்க" (சீவக.2582);. 2. ஊருக்குரியது .(சா.அக,);; relating or referring to country. க.தெ. நாடு ம, நாட்டுக. [நட்டு → நாட்டு.] நாட்டு3 nāṭṭu, பெ. (n.) சுவரெழுப்பும்போது குறுக்கே வைக்குங் கல் (இ.வ.);; the Cross brick, in a layer of bricks. [நட்டு → நாட்டு.]

நாட்டுஅக்ரோட்டு	நாட்டுஅக்ரோட்டு nāṭṭuakrōṭṭu, பெ. (n.) ஆமணக்கு எண்ணெயைவிடச்சிறந்த மருத்துவக் குணமுள்ள எண்ணெயைத்தரும் மரம்; country akróttu nut is extracted a large proportion of fixed medicinal oil, which is pronounced to be superior to castoroll. [நாடு + அக்ரோட்டு.] சிறப்பான மருந்துக்குணமுள்ள அக்ரோட்டு எண்ணெய், குமட்டல், வயிற்றுவலி முதலானவற்றைப் போக்கும்;உடம்பின் மிகு வெம்மையை அகற்றிக் குளிர்மையூட்டுந்தன்மைத்து என்று, சா.அ.க. கூறும.
நாட்டு அதிமதுரம்	நாட்டு அதிமதுரம் nāṭṭuadimaduram, பெ. (n.) அதிமதுரவகையு ளொன்று country liquorice. மறுவ, குன்றிவேர். [நாடு + அதிமதுரம்.] நறுமணங்கமழும் குன்றிவேர் இவ்வகையைச் சார்ந்தது என்று சா.அக. கூறும்.
நாட்டு அதிவிடயம்	நாட்டு அதிவிடயம் nāḍḍuadiviḍayam, பெ. (n.) மூலிகைவகையுளொன்று(சா.அக);. a kind of herbal medicine.
நாட்டுஅமுக்கிராக் கிழங்கு	நாட்டுஅமுக்கிராக்கிழங்கு nāṭṭuamukkirākkiḻṅgu, பெ. (n.) கட்டிகளைக் கரைக்குந் தன்மையுள்ள அமுக்கிராக்கிழங்கு; the root of Indian winter cherry used as an absorbency of abscess. [நாடு + அமுக்கிரா + கிழங்கு]
நாட்டுஇரவேல்சின் னி	நாட்டுஇரவேல்சின்னி nāṭṭuiravēlciṉṉi, பெ. (n.) நாட்டுமஞ்சட் சீனக்கிழங்கு பார்க்க: see nåttu-marijat-cina-k-kiangu.
நாட்டுஈச்சை	நாட்டுஈச்சை nāṭṭuīccai, பெ. (n.) ஈச்சமரவகை ; Common date. [நாடு + ஈச்சை.]
நாட்டுஊமத்தை	நாட்டுஊமத்தை nāṭṭuūmattai, பெ. (n.) ஊமத்தை (சா.அக.);; Indian datura. [நாடு + ஊமத்தை]

நாட்டுளரிவண்டு	நாட்டுஎரிவண்டு nāṭṭuerivaṇṭu, பெ. (n.) எரிவண்டு வகை; telimifly. நாட்டுக்கஞ்சா கஞ்சா வகையுளொன்று(சா.அக);; indian hemp. |நாடு கஞ்சா) சிற்றூர்ப்புறத்தே மறைவிடத்தில் பயிராகும் கஞ்சா.
நாட்டுக்கட்டை	நாட்டுக்கட்டை1 nāṭṭukkaṭṭai, பெ. (n.) நாட்டான்;2, பார்க்க;see naffän 2. நாட்டுக்கட்டை1 nāṭṭukkaṭṭai, பெ. (n.) உழைத்து உரமேறிய கட்டுடல் வாய்க்கப்பெற்ற சிற்றூரைச் சார்ந்த ஆண் அல்லது பெண்; sturdy man of the countryside, buxom country girl. [நாடு + கட்டை] சிற்றூர்மாந்தர், இயல்பாகவே வனப்பெய்தி இருப்பினும், அன்றாடப்பணிகளை, வஞ்சனையற்ற உள்ளத்துடன் செய்வதினால், வாய்த்த, உடல் அழகினைக் குறித்த சொல்லாகும். கடினப்பணியினையும், திடமனத்துடன் செய்வதால் ஏற்படும் கட்டுடல் வனப்பைக் குறித்த சொல்லாகும்.
நாட்டுக்கடலை	நாட்டுக்கடலை nāḍḍukkaḍalai, பெ. (n.) பருமனான கடலை; big size bengal gram. மறுவ, கொண்டைக்கடலை. [நாடு + கடலை.]
நாட்டுக்கடுக்கன்	நாட்டுக்கடுக்கன் nāḍḍukkaḍukkaṉ, பெ. (n.) இலங்கையில் வடபாலுள்ள ஊர்களில் வாழ் வோரணியுங் கடுக்கன்வ கை (யாழ்ப்);, ear-rings worn in the rural districts north of Ceylon. [நாடு + கடுக்கன்.] பொதுவாக ஆடவர் அணியுங் காதணி.
நாட்டுக்கடுக்காய்	நாட்டுக்கடுக்காய் nāḍḍukkaḍukkāy, பெ. (n.) கடுக்காய் வகை;(சா.அக.);; indian gall nut. [நாடு + கடுக்காய்.]
நாட்டுக்கடுகு	நாட்டுக்கடுகு nāḍḍuggaḍugu, பெ. (n.) முருட்டுக்கடுகு; black mustard. [நாடு + கடுகு] சிறிது பருமனான கடுகு,

நாட்டுக்கடுகுரோகனி	நாட்டுக்கடுகுரோகனி nāḍḍuggaḍugurōgaṉi, பெ. (n.) கருப்புக்கடுகு ரோகனி: black hellebore. [நாடு + கடுகுரோகணி.]
நாட்டுக்கணக்கன்	நாட்டுக்கணக்கன் nāṭṭukkaṇakkaṉ, ஊர்க்கணக்கன் ; village accountant. [நாடு + கணக்கன்.]
நாட்டுக்கத்தரி	நாட்டுக்கத்தரி nāṭṭukkattari, பெ. (n.) கத்தரிவகை; a kind of bringal. [நாடு + கத்தரி.]
நாட்டுக்கதலி	நாட்டுக்கதலி nāṭṭukkadali, பெ. (n.) வாழை வகை (பதார்த்த.391);; a kind of plantain. மறுவ. நாட்டுமொந்தன், நாட்டுவாழை. [நாடு + கதலி.]
நாட்டுக்கந்தம்	நாட்டுக்கந்தம் nāṭṭukkandam, பெ. (n.) பேராமுட்டி (சா.அக.);; fragrant pavonia. [நாடு + கந்தம்.] கந்தம்=நறுமணம்,
நாட்டுக்கமுகு	நாட்டுக்கமுகு nāṭṭuggamugu, பெ. (n.) கமுகு வகையுளொன்று; a kind of areca nut palm. [நாடு + கமுகு.]
நாட்டுக்கர்ச்சு	நாட்டுக்கர்ச்சு nāṭṭukkarccu, பெ. (n.) ஊர்ப் பொதுச்செலவு; charges for the administration of the village. 2. தஞ்சைப்பகுதி நவாபு துரைத்தனத்தில் விதிக்கப்பட்ட தனிவரி;(பதார்த்த.391);; extra cess imposed in Tañjavure under the Nawab government.
நாட்டுக்கர்ணம்	நாட்டுக்கர்ணம் nāṭṭukkarṇam, பெ. (n.) 1. நாட்டுக்கணக்கன் பார்க்க;see nalய-kkamakkan. 2. ஊர்க் கணக்குப் பொத்தகம்; the register kept by the village accountant.
நாட்டுக்கரு	நாட்டுக்கரு nāṭṭukkaru, பெ. (n.) 1. ஐங்காயமெழுகு (சா.அக.);; a medicine prepared from the foetus. 2, வழலையின் பெயர்; salt found on the Soil of fullers earth. [நாடு + கரு.]

நாட்டுக்கருணை	நாட்டுக்கருணை nāṭṭukkaruṇai, பெ. (n.) கருணைக்கிழங்கு வகையுளொன்று; a kind of elephant foot yam. மறுவ. காராக்கருணை. [நாடு + கருணை.] காட்டுக்கருணைக் குணத்திற்கு மாறுபட்டது.
நாட்டுக்கருவா	நாட்டுக்கருவா nāṭṭukkaruvā, பெ. (n.) கருவாப்பட்டை; country cinnamum. [நாடு + கருவா.]
நாட்டுக்கருவாழை	நாட்டுக்கருவாழை nāṭṭukkaruvāḻai, பெ. (n.) வாழை வகையுளொன்று; a kind of plantain. [நாடு + கருவாழை.]
நாட்டுக்கருவேல்	நாட்டுக்கருவேல் nāṭṭukkaruvēl, பெ. (n.) கருவேல்மர வகை (சா.அக.);; a kind of black babool. மறுவ, படர்கருவேல். [நாடு + கருவேல்.] சிற்றூர்ப்புறத்தே கண்மாய்களிலும், காடுகளிலும் படர்ந்து காணப்படும். இம் மரத்தின் காய்களும், இலைக் கொழுந்தும், வெள்ளாடுகளின் விருப்பமான உணவாகும்.
நாட்டுக்கல்	நாட்டுக்கல் nāṭṭukkal, பெ. (n.) கொங்கு வேளாளரின் திருமண நாளில் அரசற்குப் பதிலியாக வைத்து மணமகன் வணங்கற்கு நாட்டுஞ் சிலை;(ETiii.420); stone set up on a marriage occassion among konguvĕlālar to represent the king, which the boy bridegroom worships. [நாட்டு + கல்.]
நாட்டுக்கல்நார்	நாட்டுக்கல்நார் nāṭṭukkalnār, பெ. (n.) கல்நார் வகை (சா.அக.);; a fibrous mineral substance. [நாடு + கல்நார்]
நாட்டுக்கலக்கல்	நாட்டுக்கலக்கல் nāṭṭukkalakkal, பெ. (n.) நாட்டுச்சரக்கு பார்க்க;see natu-c-carakku.

நாட்டுக்கலப்பை	நாட்டுக்கலப்பை nāṭṭukkalappai, பெ. (n.) மரக்கலப்பை; wooden plough. மறுவ. காறுகலப்பை. [நாடு + கலப்பை.] தரிசு உழவிற்கும், தொளியுழவிற்கும் முதன்முறை உழுவதற்குப் பயன்படும் கலப்பை. இக் கலப்பை முதன்முதல் நிலத்தை உழும்பொழுது, அஃதாவது மேட்டுப்பகுதியைச் சமப்படுத்தும்போது, சிற்றூர்ப்புறத்தே இன்றும், பயன்படுத்தப்படுகிறது.
நாட்டுக்கவுண்டன்	நாட்டுக்கவுண்டன் nāṭṭukkavuṇṭaṉ, பெ. (n.) கொங்கு வேளாளருள் பெரியதனக் காரன் (E.T. iii.418);; head of nadu, among kongu vēlāḷar. [நாடு + கவுண்டன்.]
நாட்டுக்கற்பூரஇலை	நாட்டுக்கற்பூரஇலை nāṭṭukkaṟpūrailai, பெ. (n.) கருப்பூரஇலை; Comphor leaf. [நாடு + கருப்பூரம் → கற்பூரம் + இலை.]
நாட்டுக்கற்பூரவல்லி	நாட்டுக்கற்பூரவல்லி nāṭṭukkaṟpūravalli, பெ. (n.) நாட்டுப்புறத்தே பயிராகும் கருப்பூரவல்லி மருந்துப்பூடு; a kind of medicinal country lavender. [நாடு + கருப்பூரவல்லி → கற்பூரவல்லி.]
நாட்டுக்கற்றாழை	நாட்டுக்கற்றாழை nāṭṭukkaṟṟāḻai, பெ. (n.) கற்றாழை வகையுளொன்று; a kind of indian aloe. மறுவ. குமரி, சோற்றுக்கற்றாழை. [நாடு + கற்றாழை,]
நாட்டுக்கறிவேப்பிலை	நாட்டுக்கறிவேப்பிலை nāṭṭukkaṟivēppilai, பெ. (n.) சமையலுக்கு நறுமணஞ்சேர்க்கும் கறிவேப்பிலை; curry leaf tree. [நாடு + கறிவேப்பிலை.]
நாட்டுக்காணிக்கை	நாட்டுக்காணிக்கை nāṭṭukkāṇikkai, பெ. (n.) பழைய வரிவகை;(S.I.Ivi.2); an ancient tax. [நாடு + காணிக்கை.]
நாட்டுக்காமிண்டன்	நாட்டுக்காமிண்டன் nāṭṭukkāmiṇṭaṉ, பெ. (n.) சிற்றூர்த் தலைவர்களின் பட்டப்பெயர்களு ளொன்று (M.E.R.229 of 1927–8);; a title of village chieftains. [நாடு + காமிண்டன்.]

நாட்டுக்காவல்	நாட்டுக்காவல் nāṭṭukkāval, பெ. (n.) 1. நாடுகாக்கும் தொழில் ; office of watchman of a nādu. 2. வரிவகையு ளொன்று; a kind of tax. [நாடு + காவல்.] நாட்டைக் காவல்புரியும் காவலர்க்காக ஊரவையார் பெற்று வந்த வரிவகை.
நாட்டுக்கிச்சடி	நாட்டுக்கிச்சடி nāḍḍukkiccaḍi, பெ. (n.) உள்ளூர்க்கிச்சிலி; indian country paddy. [நாடு +கிச்சடி] வெளியூர்க் கிச்சடிநெல்லியினின்று வேறுபட்டது.
நாட்டுக்கிச்சிலி	நாட்டுக்கிச்சிலி nāṭṭukkiccili, பெ. (n.) நாட்டுப்புறத்தே விளையும் உள்ளூர்க்கிச்சிலி; indian country orange. [நாடு+கிச்சிலி.]
நாட்டுக்கிச்சிலிக் கிழங்கு	நாட்டுக்கிச்சிலிக்கிழங்கு nāṭṭukkiccilikkiḻṅgu, பெ. (n.) கருப்பூரக் கிச்சிலிக்கிழங்கு; orange root. [நாடு + கிச்சிலி + கிழங்கு.] சீனக்கிச்சிலிக் கிழங்கினின்று தோற்றத்திலும் சுவையிலும் மாறுபட்ட தென்று, சா.அக கூறும்.
நாட்டுக்கிளுவை	நாட்டுக்கிளுவை nāṭṭukkiḷuvai, பெ. (n.) கிளுவை மரவகை; indian balsam tree. [நாடு + கிளுவை.]
நாட்டுக்கீழாநெல்லி	நாட்டுக்கீழாநெல்லி nāṭṭukāḻānelli, பெ. (n.) கீழக்காய்நெல்லி மருந்துப்பூடு (சா.அக.);; feather foil. [நாடு கிழக்காய்நெல்லி → கீழாநெல்லி.] நாட்டுப்புறத்தே பரவலாகக் காணப்படும் இக் கீழக்காய்நெல்லி மருந்துப்பூடு, மிகுதியான உடல்வெப்பத்தைத் தணிக்கும். ஆவின்பாலில், இதை அரைத்துப் புலர்காலைப்பொழுதில் உண்டுவந்தால், நாட்பட்ட மஞ்சள்காமாலை குணப்படும் என்று, மூலிகை அகரமுதலி கூறும்.
நாட்டுக்குடி	நாட்டுக்குடி nāḍḍukkuḍi, பெ. (n.) நாட்டுக்குடி மக்கள் பார்க்க;see natu-k-udimakkal. 'நாட்டுக்குடிகளுக்கு நன்மைசெய்வதே நல்லாட்சியின் குறிக்கோள்: (இக்.வ.);. [நாடு + குடி.]

நாட்டுக்குடிமக்கள்	நாட்டுக்குடிமக்கள் nāḍḍukkuḍimakkaḷ, பெ. (n.) சிற்றூரில் வாழ்பவர்; willage peoples. மிகக்கடுமையான தண்ணீர்ப் பற்றாக் குறையால், நாட்டுக்குடிமக்கள் அனைவரும், வயிற்றுப்பிழைப்பிற்கு வழிதேடி நகர்ப்புறம் செல்லுகின்றனர் (இக்.வ.);. மறுவ. நாட்டுப்புறத்தார். [நாடு + குடிமக்கள்.]
நாட்டுக்குற்றம்	நாட்டுக்குற்றம்1 nāṭṭukkuṟṟam, பெ. (n.) விட்டில், கிளி. நால்வாய், வேற்றரசு, தன்னாக, நட்டம். பெரும்பெயல், காற்று என்ற எண்வகை நாட்டுத் துன்பங்கள்: the evils of a country eight in number witt, kill, nālvay vērrrašu, taŋŋarašu, nattam, perumpeyal karru, etc. [நாடு + குற்றம்.] நாட்டுக்குற்றம்2 nāṭṭukkuṟṟam, பெ. (n.) நாட்டுக்கு நாடு செய்யும் மறைமுக வன்முறை; underground activities that triggar enemity between nations. [நாடு + குற்றம்.]
நாட்டுக்கூட்டம்	நாட்டுக்கூட்டம் nāṭṭukāṭṭam, பெ. (n.) மக்கள் கூட்டம்: assembly of Countrymen. ம. நாட்டுக்கூட்டம். [நாடு + கூட்டம்.] நாட்டுக்கூட்டம்2 nāṭṭukāṭṭam, பெ. (n.) அனைத்து நாடுகள் அவை; united nations organization. [நாடு + கூட்டம்.]
நாட்டுக்கெந்தி	நாட்டுக்கெந்தி nāṭṭukkendi, பெ. (n.) கௌரி வைப்புநஞ்சு வகையுளொன்று: (சா. அக.);, a kind of prepared yellow oxide ar-senic.
நாட்டுக்கொட்டை	நாட்டுக்கொட்டை nāṭṭukkoṭṭai, பெ. (n.) சுவையுள்ள கொட்டைப்பருப்பு வகையுளொன்று; a kind of sweet country almound. [நாடு + கொட்டை.]
நாட்டுக்கொட்டைக் களா	நாட்டுக்கொட்டைக்களா nāṭṭukkoṭṭaikkaḷā, பெ. (n.) கொட்டைக்களா எனும் முட்செடிவகை (சா.அக);. sweet thorn.

நாட்டுக்கொடிமுந்திரிகை	நாட்டுக்கொடிமுந்திரிகை nāḍḍuggoḍimundirigai, பெ. (n.) கொடிமுந்திரி வகையுளொன்று; common grape vine. [நாடு + கொடி + முந்திரிகை.] மலைச்சாரலில் அமைந்த சிற்றூர்ப்புறத்தே விளையும் திராட்சை, இக் கொடிமுந்திரி பழச்சாறெடுத்து. நீண்ட நாள் வைத்துப் பயன்படுத்துதற்கு உகந்தது. விழாக்காலங்களில், சிற்றூர் வாழ்நர். இந் நாட்டுக் கொடி முந்திரிப்பழத்துடன். பல்வகைப்பழச் சாற்றினைச் சேர்த்துக் கலக்கி, நாட்டுத்தேறல் அல்லது நாட்டுக்கலக்கல் மதுவை உருவாக்குவர்.)
நாட்டுக்கொய்யா	நாட்டுக்கொய்யா nāṭṭukkoyyā, பெ. (n.) கொய்யாப்பழ வகை: common country guava. [நாடு + கொய்யா.]
நாட்டுக்கொழுஞ்சி	நாட்டுக்கொழுஞ்சி nāṭṭukkoḻuñji, பெ. (n.) small orange. [நாடு கொழுஞ்சி.]
நாட்டுக்கொன்றை	நாட்டுக்கொன்றை nāṭṭukkoṉṟai, பெ. (n.) gjë,QGreifswm; common cassia. [நாடு + கொன்றை.] காட்டுக்கொன்றையினின்று மாறுபட்ட தென்று சா.அ.க. கூறும்.
நாட்டுக்கோட்டை செட்டி	நாட்டுக்கோட்டை செட்டி nāṭṭukāṭṭaiseṭṭi, பெ. (n.) முகவை மாவட்டத்தில் செல்வம்படைத்து வாழும் ஒருசார் வகுப்பினர்; a prominent and wealthy cetti caste in Râmnādu district. [நாட்டுக்கோட்டை செட்டி.] Emil GläGörismLumif
நாட்டுச்சடாமாஞ்சி	நாட்டுச்சடாமாஞ்சி nāṭṭuccaṭāmāñji, பெ. (n.) பெருங்கோரை(இங்.வை);; splkenard herb. [நாடு + சடாமாஞ்சி.] நாட்டுப்புறத்தே, அஃதாவது சிற்றூர்ப் புறத்து வயல் வரப்புகளிற் காணப்படும். பெருங்கோரை வகை.

நாட்டுச்சடாமாஞ்சி யெண்ணெய்	நாட்டுச்சடாமாஞ்சியெண்ணெய் nāṭṭuccaṭāmāñjiyeṇīey, பெ. (n.) சடா மாஞ்சிலோடு, ஏனைய கடைச்சரக்குகளைச் சேர்த்துக் காய்ச்சித் தலையில் தடவப் பயன்படுத்தும் எண்ணெய்(சா.அக.);; a medicated oil prepared from valerian root as a chief ingredient along with other drugs for luxuriant growth of hair. [நாடு + சடாமாஞ்சி + எண்ணெய்.] தலைமுடி நன்கு வளரவும், வெளுத்த நரைமுடியைக் கருப்பாக்கவும். பயன்படுத்தும் எண்ணெய். சடா மாஞ்சியொடு, ஏனைய கடைச் சரக்குகளைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிப் பதப்படுத்தும் எண்ணெய்.
நாட்டுச்சண்பகம்	நாட்டுச்சண்பகம் nāṭṭuccaṇpagam, பெ. (n.) பொன்னிறமுள்ள சண்பகமலர்: golden champak. [நாடு + சண்பகம்.]
நாட்டுச்சணச்சி	நாட்டுச்சணச்சி nāṭṭuccaṇacci, பெ. (n.) பேய்த்தும்பை ; leucus linifolia. [நாடு+ சணச்சி.]
நாட்டுச்சதகுப்பை	நாட்டுச்சதகுப்பை nāṭṭuccadaguppai, பெ. (n.) சதகுப்பை வகையுளொன்று; dil plant. [நாடு + சதகுப்பை..] மகவீன்ற தாய்க்கு இச் சதகுப்பை மருந்தினைக் காயம், கருப்பட்டி போன்றவற்றுடன் சேர்த்துச்சாறுவைத்துக் கொடுப்பர். இச் சாறானது உடம்பிலுள்ள நச்சு நீரினையுங், கசடுகளையும் வெளியேற்றும் தன்மைத்து. சதக்குப்பை வகைகளாகச் சா.அ.க. கூறுவது வருமாறு: 1. காட்டுச்சதகுப்பை. 2. சீமைச்சதகுப்பை.
நாட்டுச்சந்தம்	நாட்டுச்சந்தம்1 nāṭṭuccandam, பெ. (n.) பட்டிக்காட்டுத்தனம்(வின்.);; rustic dress and manners. [நாடு + சந்தம்.] நாட்டுச்சந்தம்2 nāṭṭuccandam, பெ. (n.) நாட்டுப்புறப்பாட்டிற்குரிய இசைக்குழிப்பு: the music of folk-song. [நாட்டு + சந்தம்.]
நாட்டுச்சந்தனம்	நாட்டுச்சந்தனம் nāṭṭuccandaṉam, பெ. (n.) சிவப்புச் சந்தனம்; red sandal wood. [நாடு + சந்தனம்.] கடும் வெய்யிலில் தோன்றும் வேர்க்குரு, வேனற்கட்டி போன்றவற்றின் மீது, கடைச்சரக்கோடு கலந்து பூசுவதற்கும், உடலின் வெம்மையைப் போக்குதற்கும் பயன்படும் சந்தனம்.

நாட்டுச்சருக்கரை	நாட்டுச்சருக்கரை nāṭṭuccarukkarai, பெ. (n.) நாட்டுச்சருக்கரை பார்க்க;see mattu-c. carukkarai. [நாடு + சர்க்கரை.] உள்ளூர்க் கரும்பினின்று காய்ச்சி எடுக்கும் சிவப்புச் சருக்கரை. இச் சருக்கரை நாட்டுமருந்து செய்வதற்குப் பயன்படும். நாட்டுச்சருக்கரை nāṭṭuccarukkarai, பெ. (n.) 1. கரும்புச்சாற்றில் காய்ச்சி எடுத்த பழுப்புச்சருக்கரை வகை; a kind of sugar cane brown sugar. 2. தூய்மை யாக்கப்பட்ட வெள்ளைச் சருக்கரை; white sugar purified from brown sugar. மறுவ. சிவப்புச்சருக்கரை, [நாடு + சருக்கரை.] தமிழகத்தில் இன்றும், நாட்டுப்புறத்தில் உள்ள கரும்பாலையில் நாட்டுச் சருக்கரை, குடிசைத் தொழிலாக உருவாக்கப்படுகிறது.
நாட்டுச்சர்க்கரைவள்ளி	நாட்டுச்சர்க்கரைவள்ளி nāṭṭuccarkkaraivaḷḷi, பெ. (n.) நாட்டுச்சருக்கரைவள்ளிக் கிழங்கு பார்க்க;see nāṭu-c-carukkarai-vallik-kiangu. [நாடு + சர்க்கரைவள்ளி.]
நாட்டுச்சரக்கு	நாட்டுச்சரக்கு1 nāṭṭuccarakku, பெ. (n.) உள்தேசத்திலுண்டாம் பண்டம்; indigenous product, goods or commodities. [நாடு + சரக்கு] நாட்டுச்சரக்கு2 nāṭṭuccarakku, பெ. (n.) 1. சாராயம்; arrack. 2. அயல்நாட்டு மதுபோல், சிற்றூர்ப்புறத்தே உருவாக்கும் பழக்கலவைக் காடி; a local fruit beverage imitating the foreign wine. மறுவ. நாட்டுறல். [நாடு + சரக்கு.] சிற்றூர்ப்புறத்தே, பல்வகைப் பழச்சாற்றினை, மட்பாண்டத்தில் வைத்துப் பலநாள் கழித்துப் பருகும் புளிப்பூறல்.
நாட்டுச்சருக்கரை வள்ளிக்கிழங்கு	நாட்டுச்சருக்கரைவள்ளிக்கிழங்கு nāṭṭuccarukkaraivaḷḷikkiḻṅgu, பெ. (n.) சருக்கரை வள்ளிக்கிழங்கு; sweet potato. [நாடு + சருக்கரை வள்ளிக்கிழங்கு.]
நாட்டுச்சலம்	நாட்டுச்சலம் nāṭṭuccalam, பெ. (n.) நிலத்தடிநீர்; water of low level earth. [நாடு + சலம்.]

நாட்டுச்சவுக்காரம்	நாட்டுச்சவுக்காரம் nāṭṭuccavukkāram, பெ. (n.) 1. உழமண்; fuller's earth. 2. சுண்ணாம்புச் (சவுக்காரம்);; சவர்க்காரம்; country Soap. [நாடு + சவுக்காரம்.]
நாட்டுச்சவுண்டல்	நாட்டுச்சவுண்டல் nāṭṭuccavuṇṭal, பெ. (n.) பெருந்தகரை; west indian bead tree. [நாடு + சவுண்டல்.]
நாட்டுச்சாதிக்காய்	நாட்டுச்சாதிக்காய் nāṭṭuccātikkāy, பெ. (n.) சிற்றூரில் பயிராகும் சாதிக்காய்; common nutmeg cultivated in countries. [நாடு + சாதிக்காய்.]
நாட்டுச்சாம்பல்	நாட்டுச்சாம்பல் nāṭṭuccāmbal, பெ. (n.) நாவல்; common Jaumoon. [நாடு + சாம்பல்.]
நாட்டுச்சாம்பிராணி	நாட்டுச்சாம்பிராணி nāṭṭuccāmbirāṇi, பெ. (n.) குங்கிலியம் (சா.அக.);; frankincence. [நாடு + சாம்பிராணி.]
நாட்டுச்சார்பு	நாட்டுச்சார்பு1 nāṭṭuccārpu, பெ. (n.) மருதநிலம் (வின்.);; agricultural tract. [நாடு + சார்பு.] முதற்கண் மனித நாகரிகந் தோன்றியது ஆற்றுப் படுகையிலேயே எனலாம். இப் படுகையைச் சார்ந்தே நாட்டுவளம் கணிக்கப்பட்டது. நாட்டுச்சார்பு2 nāṭṭuccārpu, பெ. (n.) ஒருநாட்டின் கொள்கைகளும் செயற் பாடுகளும் இணைந்து செல்லும் தன்மை; integrated activities where preaching and practice go together. [நாடு +சார்பு.]
நாட்டுச்சாரி	நாட்டுச்சாரி nāṭṭuccāri, பெ. (n.) கடலையாவாரை; a kind of Senna.
நாட்டுச்சாவல்	நாட்டுச்சாவல் nāṭṭuccāval, பெ. (n.) உயர் இனமல்லாத ஆண்கோழி(வின்.);; an inferior cock opp. to šādi-c-cāval, [நாடு + சேவல் → சாவல்.]

நாட்டுச்சிமிக்கி	நாட்டுச்சிமிக்கி nāṭṭuccimikki, பெ. (n.) மலர்வகையுளொன்று; passion flower.
நாட்டுச்சிறப்பு	நாட்டுச்சிறப்பு nāṭṭucciṟappu, பெ. (n.) தேயவளம்; excellencess, natural or artificial, of a country. [நாடு + சிறப்பு.]
நாட்டுச்சீயக்காய்	நாட்டுச்சீயக்காய் nāṭṭuccīyakkāy, பெ. (n.) நல்ல சீயக்காய் மரம்; soap pod-tree.
நாட்டுச்சீரகம்	நாட்டுச்சீரகம் nāṭṭuccīragam, பெ. (n.) சீரகவகையுளொன்று; common cumin. [நாடு + சீரகம்.]
நாட்டுச்சீரகவல்லி	நாட்டுச்சீரகவல்லி nāṭṭuccīragavalli, பெ. (n.) வள்ளிக்கிழங்குக் கொடி; common yam. [நாடு + சீரகவல்லி]
நாட்டுச்சீனி	நாட்டுச்சீனி nāṭṭuccīṉi, பெ. (n.) வெண்மை நிறக் கரும்புச் சாற்றிலிருந்து உருவாக்கப்பட்டச் சருக்கரை ; fine white-cane sugar. [நாடு + சீனி.] நாட்டுச்சீனி, சீனத்திலிருந்து தமிழகத்திற்கு வந்த கரும்பிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட சீனி. ஔவை அதியமானைப் பாடிய புறப்பாடலில் "கரும்பிவண் தந்தும்" என்ற அடியினால் அறியலாம்.
நாட்டுச்சுண்டெலி	நாட்டுச்சுண்டெலி nāṭṭuccuṇṭeli, பெ. (n.) வீட்டுச்சுண்டெலி; common mouse. [நாடு + கண்டெலி.]
நாட்டுக்சுரை	நாட்டுக்சுரை nāṭṭukcurai, பெ. (n.) பெருஞ்சுரை ; large bottle gourd. [நாடு + சுரை.]

நாட்டுச்செங்கொட்டை	நாட்டுச்செங்கொட்டை nāṭṭucceṅgoṭṭai, பெ. (n.) பெரியசேரான் கொட்டை; glabrous marking-nut. [நாடு + சேங்கோட்டை]
நாட்டுச்சேர்வை	நாட்டுச்சேர்வை nāṭṭuccērvai, பெ. (n.) வல்லம்பர் இனத்தலைவன் (E.T.vii.300); headman of the Wallambar Caste. [நாடு + சேர்வை.]
நாட்டுச்சேவகன்	நாட்டுச்சேவகன் nāṭṭuccēvagaṉ, பெ. (n.) முதற்காலத்தில் நாட்டாண்மைக்காரனுக்கு உதவி புரிந்த பணியாள் ; a peon who helped náttānmal-k-kāran collecting revenue. [நாடு + சேவகன்.]
நாட்டுச்சோளம்	நாட்டுச்சோளம் nāṭṭuccōḷam, பெ. (n.) சோளவகை ; great millet. [நாடு + சோளம்.]
நாட்டுடைமைச்சாலை	நாட்டுடைமைச்சாலை nāḍḍuḍaimaiccālai, பெ. (n.) தேசியநெடுஞ்சாலை; national highways. [நாடுடைமை + சாலை.] நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட நெடுஞ்சாலை.
நாட்டுடைமையாக்கு-தல்	நாட்டுடைமையாக்கு-தல் nāḍḍuḍaimaiyākkudal, 5.செ.குன்றாவி, (v.t.) 1. அரசுடைமை ஆக்குதல்; to nationalize. 2. நாட்டிலுள்ள மக்களுக்கு உடைமையாகும் வண்ணம் பல்வகை அறிஞர் நூல்களுக்கு நல்கை (மானியம்); தருதல்; to nationalize literary Sources to extend fiscal help to scholars. பாவாணர் நூல்கள் அனைவருக்கும் பயன்படும் வண்ணம் அரசு நாட்டுடைமையாக்கியுள்ளது. (உ.வ.); [நாட்டு+உடைமை+ஆக்கு-]
நாட்டுடைமைவங்கி	நாட்டுடைமைவங்கி nāḍḍuḍaimaivaṅgi, பெ. (n.) நாட்டுடைமை வைப்பகம் பார்க்க;see náttudaimai-vasopagam. [நாட்டுடைமை+ வங்கி.] Eng பாங்க் → வங்கி,

நாட்டுடைமைவைப்பகம்	நாட்டுடைமைவைப்பகம் nāḍḍuḍaimaivaippagam, பெ. (n.) பணம், நகை முதலானவற்றைப் பாதுகாப்பாக வைப்பதற்கான நாட்டுடைமை நிறுவனம்; nationalised bank, safty locker. நாட்டுடைமை வைப்பகம்.)
நாட்டுத்தக்காளி	நாட்டுத்தக்காளி nāṭṭuttakkāḷi, பெ. (n.) 1. பிள்ளைத் தக்காளி ; small Indian wintercherry. 2. செடிவகை; bifarious green-leaved date- Phoenix rupticola. [நாடு +தக்காளி.]
நாட்டுத்தமரத்தை	நாட்டுத்தமரத்தை nāṭṭuttamarattai, பெ. (n.) தமரத்தை வகை; coramandal goose berry.
நாட்டுத்தலையாரி	நாட்டுத்தலையாரி nāṭṭuttalaiyāri, பெ. (n.) நாடுகாவற்றலைவன்; district watch man under the native police system. [நாடு +தலையாரி]
நாட்டுத்தாமரை	நாட்டுத்தாமரை nāṭṭuttāmarai, பெ. (n.) நீர்த்தாமரை; lotus. [நாடு + தாமரை.]
நாட்டுத்துவரை	நாட்டுத்துவரை nāṭṭuttuvarai, பெ. (n.) துவரை; common dholl. [நாடு + துவரை.]
நாட்டுத்துளசி	நாட்டுத்துளசி nāṭṭuttuḷasi, பெ. (n.) துளசிவகை; a kind of holy basil. [நாடு + துளசி]
நாட்டுத்தேவர்	நாட்டுத்தேவர் nāṭṭuttēvar, பெ. (n.) 1. நாட்டில் வணங்கப்படுந்தேவர்; the Gods whose worship is prevalent in a country. "நாட்டுத் தேவரும் நாடரும் பொருளே' (திருவாச23:25);. 2. அந்தணர்; andamar. [நாடு + தேவர்.]
நாட்டுத்தேன்	நாட்டுத்தேன் nāṭṭuttēṉ, பெ. (n.) சிற்றுப்புற மரங்களில் கிடைக்கும் தேன்; country honey. [நாடு+தேன்.]

நாட்டுநடப்பு	நாட்டுநடப்பு1 nāḍḍunaḍappu, பெ. (n.) 1. அன்றாடச் செய்தி; current news. 2. செய்தித்தாள்; current news paper. இன்றையச் செய்தித்தாள்கள், நாட்டு நடப்பினை நல்லமுறையில் தெரிவிக்கின்றன (இக்.வ.);. நாட்டுநடப்பு மாணவர் பயன்படுமாறு, தேர்வுக்குரிய வினாவிடைகளை வெளியிடுகிறது (இ.வ.);. [நாட்டு+நடப்பு.] அன்றாடச் செய்திகளை மக்களுக்குத் தெரிவிக்கும் செய்தித்தாள். நாட்டுநடப்பு2 nāḍḍunaḍappu, பெ. (n.) நாட்டுப்போக்கு பார்க்க;see nåttu-p-pôkku.
நாட்டுநன்னாரி	நாட்டுநன்னாரி nāṭṭunaṉṉāri, பெ. (n.) நன்னாரி வகை; country sarasaparilla. [நாடு + நன்னாளி.]
நாட்டுநாயகம்	நாட்டுநாயகம் nāṭṭunāyagam, பெ. (n.) நாட்டின் தலைமை (S.I.Lvii.49);; headship of a nádu, a territorial division. [நாடு +நாயகம்.]
நாட்டுநாரத்தை	நாட்டுநாரத்தை nāṭṭunārattai, பெ. (n.) நாரத்தை வகை; bitter-orange.
நாட்டுநாவல்	நாட்டுநாவல் nāṭṭunāval, பெ. (n.) சிற்றூரில் விளையும் நாவல் ; country jaumoon.
நாட்டுநிலாவரை	நாட்டுநிலாவரை nāṭṭunilāvarai, பெ. (n.) நாட்டாவாரை பார்க்க;see nāstāvārai.
நாட்டுநிலாவிரை	நாட்டுநிலாவிரை nāṭṭunilāvirai, பெ. (n.) நிலவாகை; Tinnevelly senna.
நாட்டுநீங்கல்	நாட்டுநீங்கல் nāṭṭunīṅgal, பெ. (n.) நாட்டின் அரசுரிமை நீங்கிய சிற்றூர்; land excluded from the ownership of the government. "நாட்டு நீங்கலாய் உட்புரவாய் தேவர் தான மாக" (S.1.1. ii 509.); [நாடு +நீங்கல்.]
நாட்டுநூக்கு	நாட்டுநூக்கு nāṭṭunūkku, பெ. (n.) நூக்குமரவகை; black wood.

நாட்டுப்பச்சிலை	நாட்டுப்பச்சிலை nāṭṭuppaccilai, பெ. (n.) நாட்டுமூலிகை பார்க்க;see natiu-muligai. [நாடு + பசுமை +இலை]
நாட்டுப்பஞ்சு	நாட்டுப்பஞ்சு nāṭṭuppañju, பெ. (n.) நாட்டுப் பருத்தி பார்க்க;see nåttu-p-parutti. [நாடு + பஞ்சு.]
நாட்டுப்படகு	நாட்டுப்படகு nāḍḍuppaḍagu, பெ. (n.) மரபுவழிப்பட்ட பழமையான கடற்கலம்; country-small boat. மறுவ மரக்கலம், ஓடம் [நாடு + படகு]
நாட்டுப்படை	நாட்டுப்படை nāḍḍuppaḍai, பெ. (n.) நால்வகைப்படையுள் நாட்டுப்புறத்துள்ள மக்களாலியன்ற படை (குறள்,762உரை);, army enlisted from the rural population of a country corresponding šrēṇi-bala, one of nāivagai-p-padai. [நாடு +படை]
நாட்டுப்பண்டாரம்	நாட்டுப்பண்டாரம் nāṭṭuppaṇṭāram, பெ. (n.) வேற்றிடங்களில் அமைக்கப்பட்ட கருவூலம்; treasuries in the mofussil. "தஞ்சாவூர்த் தேவர்க்கு அடைத்த நாட்டுப்பண்டாரங்களும் அளந்து" Slli311). [நாடு + பண்டாரம்.]
நாட்டுப்பண்டுவம்	நாட்டுப்பண்டுவம் nāṭṭuppaṇṭuvam, பெ. (n.) ஊரகமருத்துவம்; country medical practice. 'தீராத நோய்களை நாட்டுப்பண்டுவம் தீர்க்கும் (உ.வ.);. [நாடு +பண்டுவம்.] இயற்கையாகக் கிடைக்கும் மூலிகை களைக் கொண்டு, சிற்றூர்ப்புறத்தே செய்யப்படும் மருத்துவம்.
நாட்டுப்பண்டுவர்	நாட்டுப்பண்டுவர் nāṭṭuppaṇṭuvar, பெ. (n.) சிற்றூர்ப்புறத்தேயுள்ள சித்தமருத்துவர்; country medical practioner. [நாடு + பண்டுவர்.]
நாட்டுப்பயறு	நாட்டுப்பயறு nāṭṭuppayaṟu, பெ. (n.) சிற்றூல் விளையும் பயறு; cultivated green pulse. [நாடு + பயறு.]

நாட்டுப்பருத்தி	நாட்டுப்பருத்தி nāṭṭupparutti, பெ. (n.) சிற்றூரில் விளையும் பருத்தி; country cotton. [நாடு + பருத்தி.]
நாட்டுப்பலா	நாட்டுப்பலா nāṭṭuppalā, பெ. (n.) ஊர்ப்பலா; common jack. [நாடு+ பலா.]
நாட்டுப்பழம்	நாட்டுப்பழம் nāṭṭuppaḻm, பெ. (n.) 1. Emo Gloumsongs upin; plantains of the plains. 2. ஒட்டுக்கனி யல்லாத பழம் (இ.வ.);; fruits other than graft-mangoes. [நாடு + பழம்.]
நாட்டுப்பற்று	நாட்டுப்பற்று nāṭṭuppaṟṟu, பெ. (n.) ஒருவர் தன்நாட்டு நலனிலும் வளர்ச்சியிலும் கடமையுணர்வோடு இருக்கும் ஈடுபாடு: patriotism, love for one's country. [நாடு + பற்று.]
நாட்டுப்பறங்கிப்பட்டை	நாட்டுப்பறங்கிப்பட்டை nāṭṭuppaṟaṅgippaṭṭai, பெ. (n.) செடிவகை; groundsel, weedSenecio arnothianus. [நாடு + பறங்கிப்பட்டை.]
நாட்டுப்பன்றி	நாட்டுப்பன்றி nāṭṭuppaṉṟi, பெ. (n.) சிற்றூரில் வளர்க்கும் பன்றி; country pig. [நாடு +பன்றி.]
நாட்டுப்பாங்கு	நாட்டுப்பாங்கு nāṭṭuppāṅgu, பெ. (n.) நாட்டுச்சந்தம்[வின்.] பார்க்க;see natu-ccandam. [நாடு + பாங்கு.]
நாட்டுப்பாடல்	நாட்டுப்பாடல் nāṭṭuppāṭal, பெ. (n.) நாட்டுப்புறப்பாடல் பார்க்க; see natu-p-purap-pādal. [நாடு + பாடல்.]
நாட்டுப்பாதாம்	நாட்டுப்பாதாம் nāṭṭuppātām, பெ. (n.) நாட்டு வாதுமை பார்க்க;see natu-vadumal.

நாட்டுப்புகையிலை	நாட்டுப்புகையிலை nāṭṭuppugaiyilai, பெ. (n.) சிற்றூர்ப் புகையிலை வகை; a kind of country tobacco. [நாடு + புகையிலை.]
நாட்டுப்புளி	நாட்டுப்புளி nāṭṭuppuḷi, பெ. (n.) சிற்றூர்ப்புறத்தே விளையும் சதைப்பற்றுமிக்க புளி; a kind of country tamarind. [நாடு + புளி.]
நாட்டுப்புற அறிவியல்	நாட்டுப்புற அறிவியல் nāṭṭuppuṟaaṟiviyal, பெ. (n.) ஊரகமக்களின் பழக்கவழக்கம், மரபுவழி பற்றிய ஆய்வு; the science of folklore. [நாடு புறம் அறிவியல்.]
நாடுபுறத்தான்	நாடுபுறத்தான் nāṭuburaṭṭāṉ, பெ. (n.) 1. u lạở,5m. Lirsir; rustic, unpolished person. 2. நகரவாழ்க்கையையும், அறிவியல் பயன்பாட்டையும் அறியாதவன், one who from the country. நாட்டுப்புறத்தான் பெரும்பாலும் உழுதுண்டு வாழ்வதையே உயிர்நாடியாகக் கொண்டவன். இக்வ). [நாடு + புறத்தான்.]
நாட்டுப்புறப்பாடல்	நாட்டுப்புறப்பாடல் nāṭṭuppuṟappāṭal, பெ. (n.) நாட்டார் வழக்காற்றில் உள்ள பாடல்: folk-song. [நாடு + புறம்+பாடல்.] கதையைப் பொருளாகக் கொள்ளாத பாடல். நாட்டுப்புற மாந்தர்தம் உள்ளத்துணர்வுகளை உணர்த்தும் தாலாட்டு, ஒப்பாரி, ஏற்றப்பாட்டு போன்றவை நாட்டுப்புறப்பாடலுள் அடங்குவனவாகும். நாட்டுப்புறத் தாலாட்டுப் பாடல் "அத்தை அடிச்சாளோ அரளிப்பூச் செண்டாலே மாமன் அடிச்சானோ ம ல் லி கைப் பூ ச் செண் டா லே அடித்தாரைச் சொல்லியழு ஆக்கினைகள் செய்திடுவோம் ஆரும்அடிக்கவில்லை ஐவிரலும் தீண்டவில்லை எனோ அழுகின்றான் ஏலம்பூ வாய்நோக தானாய் அழுகின்றான் தம்பிதுணை வே ணு .மெ ன் று"

நாட்டுப்புறம்	நாட்டுப்புறம் nāṭṭuppuṟam, பெ. (n.) 1. பட்டிக்காடு; country side, mofussil. 'நாட்டுப்புறவளர்ச்சியே நாட்டின் முழுமையான வளர்ச்சி (இக்.வ.);. "நாட்டுப் புறமாக்களும் வேட்டுவத் தலைவரும்" (பெருங். உஞ்சைக்43:54);. 2. நாட்டுப்புறத்தான் பார்க்க: see nåttu-p-purattān. மறுவ, சிற்றூர்ப்புறம். தெ. நாடுப்புறமு. ம. நாட்டுப்புறம். [நாடு + புறம்.]
நாட்டுப்புறா	நாட்டுப்புறா nāṭṭuppuṟā, பெ. (n.) நாட்டுச் சருக்கரை; home pigeon. [நாடு + புறா.]
நாட்டுப்பூரா	நாட்டுப்பூரா nāṭṭuppūrā, பெ. (n.) நாட்டுச் சருக்கரை; a kind of brown sugar. [நாடு + பூரா.]
நாட்டுப்பூவரசு	நாட்டுப்பூவரசு nāṭṭuppūvarasu, பெ. (n.) ஊர்ப்பூவரசு; portia tree. [நாடு +பூனை.]
நாட்டுப்பூனை	நாட்டுப்பூனை nāṭṭuppūṉai, பெ. (n.) sî'Gû gems"; country cat.
நாட்டுப்பெண்	நாட்டுப்பெண் nāṭṭuppeṇ, பெ. (n.) மகன் Insomsols).su), daughter-in-law. மறுவ, மருமகள். நாடு + பெண்.)
நாட்டுப்பேய்ப்புடல்	நாட்டுப்பேய்ப்புடல் nāḍḍuppēyppuḍal, பெ. (n.) fligiriųLsu; snake gourd. மறுவ. நாட்டுமாதரை. [நாடு + பேய்ப்புடல்.]

நாடுபைத்தியம்	நாடுபைத்தியம் nāṭubaittiyam, பெ. (n.) எப்பொதுழும் ஊரிலேயே இருந்து வாழ்வதற்கு மனங்கொள்ளுகை, a mania for living in the country. [நாடு + Skt பைத்தியம்.]
நாட்டுப்பொட்டு	நாட்டுப்பொட்டு nāṭṭuppoṭṭu, பெ. (n.) மகளிரணியும் பொட்டுத்தாலி ; marriage badge tied on a kaikölar girl by the headman of the caste, making her a tâşi.
நாடுபோக்கு	நாடுபோக்கு nāṭupōkku, பெ. (n.) 1. Eml@supäälh (ump. 95);; country style. fashion or manners. 2. Qung sumé, sugèloth Upsom (Q.s.l.);, prevaling fashion or style. [நாடு போக்கு.]
நாட்டுப்போங்கு	நாட்டுப்போங்கு nāṭṭuppōṅgu, பெ. (n.) 1. நாட்டுப்போக்கு பார்க்க;see nāítu-p-põkku. 2. பட்டிக்காட்டுத்தனம் (வின்.); rusticity Coas Seness. [நாடு + போக்கு → போங்கு.]
நாட்டுபாதி	நாட்டுபாதி nāṭṭupāti, பெ. (n.) ஒரு பழைய வரி (S.I.I.ii 115.);; an ancient tax. [நாடு + பாதி.] நாட்டுபாதி1 nāṭṭupāti, பெ. (n.) மகிழம்பூ வகை; a kind of ilanji. [நாடு +மகிழம்.]
நாட்டுமஞ்சட்சீனக் கிழங்கு	நாட்டுமஞ்சட்சீனக்கிழங்கு nāṭṭumaññjaṭcīṉakkiḻṅgu, பெ. (n.) கிழங்கு வகை; indian rhubarb. [நாட்டுமஞ்சள் +சீனக்கிழங்கு.] உருசியா, சீனம், துருக்கி போன்ற நாடுகளில் பயிராகும். இக் கிழங்கு நறுமணமிக்கது. புளிச்சத்து, சுண்ணாம்புச் சத்து செறிந்தது. மலக்கட்டு, அரத்த சோகை, சூலைப்பிடிப்பு போன்றவற்றிற்குச் சிறந்த மருந்து.
நாட்டுமட்டம்	நாட்டுமட்டம் nāṭṭumaṭṭam, பெ. (n.) குதிரை வகை; country pony, opp-to paikö-mattam. [நாடு +மட்டம்.]

நாட்டுமண்	நாட்டுமண் nāṭṭumaṇ, பெ. (n.) செம்மண்; red ochre.
நாட்டுமந்தாரை	நாட்டுமந்தாரை nāṭṭumandārai, பெ. (n.) மந்தாரை வகை; a kind of mountain ebony.
நாட்டுமரம்	நாட்டுமரம்42 nāṭṭumaramnāṭṭumaram, பெ. (n.) கட்டுமரம் ustiã5;see kattu-maram.(நாடு +மரம்.); நாட்டுப்பழங்குடி மக்கள் பயன்படுத்திய மரக்கலம்.
நாடுமரவட்டை	நாடுமரவட்டை nāṭumaravaṭṭai, பெ. (n.) மரவட்டை வகை (சீவரட்.358);; a kind of mara-V-attal. [நாடு மரவட்டை.]
நாடுமருக்காரை	நாடுமருக்காரை nāṭumarukkārai, பெ. (n.) கக்கல் மருந்து; emetic nut. [நாடு மருக்காரை.]
நாட்டுமருத்துவம்	நாட்டுமருத்துவம் nāṭṭumaruttuvam, பெ. (n.) தமிழ்ச்சிற்றுர்புறத்தே இயற்கையாகக் காணப்படும் மூலிகைகளைக் கொண்டு செய்யப்படும் மருத்துவம்; naturopathy. [நாடு +மருத்துவம்.] சிறப்பாக வேப்பிலை, வில்வம், துளசி போன்ற இயற்கைப் பச்சிலை மூலிகை களைக் கொண்டு, நோய்தீர்க்கும் மருத்துவம். நம் நாட்டிலேயே தோன்றி வளர்ந்த மருத்துவம். நாட்பட்ட ஈளை இசிவுநோய்களைப் போக்கும் மருத்துவம்.
நாட்டுமருத்துவர்	நாட்டுமருத்துவர் nāṭṭumaruttuvar, பெ. (n.) நாட்டுப்பண்டுவர் பார்க்க: see natu-ppaṇduvar. [நாட்டு + மருத்துவர்] உள்நாட்டிலேயே கிடைக்கும் மூலிகை வேர் போன்றவற்றைப் பயன்படுத்தி மருத்துவம் செய்யும். ஊரகமருத்துவர்.
நாட்டுமருந்து	நாட்டுமருந்து nāṭṭumarundu, பெ. (n.) சிற்றூர்களில் இயற்கையாகக் காணப்படும் பச்சிலை மூலி; native herbal medicine. [நாட்டு + மருந்து.]
நாட்டுமருந்துக்கரை	நாட்டுமருந்துக்கரை nāṭṭumarundukkarai, பெ. (n.) மூலிகை மருந்துக்கடை; country medical shop. [நாடு + மருந்து + கடை.]

நாட்டுமல்லிகை	நாட்டுமல்லிகை nāṭṭumalligai, பெ. (n.) மல்லிகை வகை; a kind of jasmine.
நாட்டுமாகிடம்	நாட்டுமாகிடம் nāḍḍumākiḍam, பெ. (n.) 1. சமுதாயத்தில் கடைநிலை வகுப்பினர் குழு; proletariate. 2. சாமானியர்; the common people of a country. "நாட்டு மானிடத்தோ டெனக்கரிது" (திவ்.பெரியாழ். 515);. [நாடு +மானிடம்]
நாட்டுமானியம்	நாட்டுமானியம் nāṭṭumāṉiyam, பெ. (n.) ஊர்த்தலைவன் பயன்கொள்ளும் கொடை நிலம்; land held rent-free, as by the headman of a village. [நாடு +மானியம்.] வரிவிலக்குப்பெற்ற கொடைநிலம்.
நாட்டுமிளகாய்	நாட்டுமிளகாய் nāṭṭumiḷakāy, பெ. (n.) நீளமான மிளகாய்; country chilli. [நாடு + மிளகாய்.] குண்டு மிளகாயைக் காட்டிலும் நீண் வடிவினது.
நாட்டுமிளகு	நாட்டுமிளகு nāṭṭumiḷagu, பெ. (n.) மிளகு; common black - pepper. [நாடு+ மிளகு.]
நாட்டுமீன்	நாட்டுமீன் nāṭṭumīṉ, பெ. (n.) குளம் அல்லது ஆற்றுமீன்; fresh water fish. [நாடு + மீன்.]
நாட்டுமுயல்	நாட்டுமுயல் nāṭṭumuyal, பெ. (n.) சிற்றூர்ப்புறதே வீடுகளில் வைத்து வளர்க்கப்படும் முயல்; Country hare. [நாடு +முயல்.]
நாட்டுமுருங்கை	நாட்டுமுருங்கை nāṭṭumuruṅgai, பெ. (n.) ஊரகத்தே வீட்டுக் கொல்லையில் விளையும் முருங்கை; country murungai. [நாடு + முருங்கை.] காடுகளில் விளையும் முருங்கை மிகு சுவையினையுடையது.

நாட்டுமுள்ளங்கி	நாட்டுமுள்ளங்கி nāṭṭumuḷḷaṅgi, பெ. (n.) முள்ளங்கி வகையுளொன்று ; a kind of country radish. [நாடு + முள்ளங்கி.] ஊரகத்தே வீட்டின் கொல்லைப் புறத்தே, விளையும் முள்ளங்கி.
நாட்டுமூங்கில்	நாட்டுமூங்கில் nāṭṭumūṅgil, பெ. (n.) குழாய்மூங்கில்; hallow country bamboo. [நாடு +மூங்கில்.]
நாட்டுமூப்பன்	நாட்டுமூப்பன் nāṭṭumūppaṉ, பெ. (n.) பள்ளர்தலைவன்; the headman of the pallar caste. [நாடு + மூப்பன்.]
நாட்டுமூலிகை	நாட்டுமூலிகை nāṭṭumūligai, பெ. (n.) சிற்றூர்ப்புறத்தே காணப்படும் வேப்பிலை, வில்வம் துளசி போன்ற மூலிகை; country medicine. மறுவ. நாட்டுமருந்து இயற்கைமூலி. [நாடு + மூலிகை.]
நாட்டுரம்	நாட்டுரம் nāṭṭuram, பெ. (n.) நாட்டெரு பார்க்க ;see nätteru. [நாடு + உரம்.]
நாட்டுரோசா	நாட்டுரோசா nāṭṭurōcā, பெ. (n.) சீனம் அல்லது வங்கநாட்டிலிருந்து வந்த மலர்: Bengal or China rose.
நாட்டுவக்கீல்	நாட்டுவக்கீல் nāṭṭuvakāl, பெ. (n.) மேம்போக்காகச் சட்டம் அறிந்த சிற்றூரான்; the man who knows little law. [நாடு + Arabi. வக்கீல்.]
நாட்டுவசம்பு	நாட்டுவசம்பு nāṭṭuvasambu, பெ. (n.) நாட்டு(சித்த);மருத்துவத்தில் குழந்தை மருத்துவத்திற்குப் பயன்படும் மருந்து; sweet flag. [நாடு + வசம்பு.] சிற்றூர்ப் புறத்தே குழந்தைகள் செரியாமைக் கோளாறினால், வயிற்று நோவால் அழும்போது, வசம்பினை இழைத்துத் தேனுடன் சேர்த்துத் தருவர். இது பாட்டி மருத்துவம் என்றழைக் கப்படும்.

நாட்டுவழக்கம்	நாட்டுவழக்கம் nāṭṭuvaḻkkam, பெ. (n.) நாட்டின் அடிப்படை வழக்காறு (ஆசாரம்);;(யாழ்.அக.); customs of a country. [நாடு + வழக்கம்.]
நாட்டுவள்ளி	நாட்டுவள்ளி nāṭṭuvaḷḷi, பெ. (n.) சருக்கரைவள்ளி: sweet potato. [நாட்டு+வள்ளி.] அரிசித்தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டபோது, நாட்டுவள்ளிக்கிழங்கு பசியைப் போக்குதற்கும். ஊட்டசத்தாகவும் விளங்கியது.
நாட்டுவளப்பம்	நாட்டுவளப்பம் nāṭṭuvaḷappam, பெ. (n.) 1. நாட்டுவளம்;see nāttuvalam. 2. நாட்டுவழக்கம் பார்க்க: see natuvalakkam. "கிணற்றுத் தவளைக்கு நாட்டு வளப்பமேன்" (உ.வ,);. [நாடு + வளப்பம்.]
நாட்டுவளம்	நாட்டுவளம் nāṭṭuvaḷam, பெ. (n.) 1. தேச செழிப்பு: fertility. 2. தேசவமைதி (வின்.); good Condition of a country, as regards its inhabiants. animals, etc [நாடு + வளம்]
நாட்டுவறியாள்	நாட்டுவறியாள் nāṭṭuvaṟiyāḷ, பெ. (n.) பெருங்குறிஞ்சா; vomitting swallow root (சா.அக.);.
நாட்டுவன்	நாட்டுவன்1 nāṭṭuvaṉ, பெ. (n.) புதுக்கொள்கையை நிலைநிறுத்துபவன்; the person who establish a new theory. "மறைமலையடிகள், மொழிஞாயிறு தேவநேயர் போன்றோர், தனித்தமிழ்க் கொள்கையை நாட்டுவன் ஆயினர்" (உ.வ.);. [நாட்டு + அன்.] 'அன்'=படர்க்கை ஆண்பால் விகுதி நாட்டுவன்2 nāṭṭuvaṉ, பெ. (n.) பெரியகுடித்தனக்காரன்; leading ryot or cultivator.

நாட்டுவாகை	நாட்டுவாகை nāṭṭuvākai, பெ. (n.) வாகைமர வகையுளொன்று; a kind of common sirissia tree. [நாடு + வாகை.]
நாட்டுவாழை	நாட்டுவாழை nāṭṭuvāḻai, பெ. (n.) சிற்றூர்ப்புறத்தே விளையும் வாழை; a kind of country plantain. மறுவ நாட்டுமொந்தன், கதலிவாழை [நாடு + வாழை] மலச்சிக்கலைப் போக்குந் தன்மையுள்ள இப் பழத்தைத் தொடர்ந்து உண்டு வந்தால், அரத்தக்கொதிப்பு அகலும். நோயினால் நலிந்த உடல் தேறும்.
நாட்டுவியவன்	நாட்டுவியவன் nāṭṭuviyavaṉ, பெ. (n.) நாட்டதிகாரி (S.I.I.ii. 352);, headman of a nādu, a territorial division. [நாடு + வயவன் → வியவன்.] வலிமைசான்ற நாட்டதிகாரி.
நாட்டுவெண்டை	நாட்டுவெண்டை nāṭṭuveṇṭai, பெ. (n.) சிற்றூர்ப் புறத்தே விளையும் வெண்டைக்காய்; country, vendaikkäy. [நாடு + வெண்டை.]
நாட்டுவேங்கை	நாட்டுவேங்கை nāṭṭuvēṅgai, பெ. (n.) வேங்கை மரவகையுளொன்று; common kinotree. [நாடு + வேங்கை.]
நாட்டுவேம்பு	நாட்டுவேம்பு nāṭṭuvēmbu, பெ. (n.) Goslunsousto, Country margosa. [நாடு + வேம்பு.]
நாட்டுவெள்ளரி	நாட்டுவெள்ளரி nāṭṭuveḷḷari, பெ. (n.) Q5ustomsflousmão (olsâr);; a kind of Cucumber. [நாடு + வெள்ளரி.]

நாட்படு-தல்	நாட்படு-தல் nāḍpaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நெடுங்காலந்தங்குதல்; to be longstanding as a chronic disease. 'நாட்பட்ட நோய்' (உ.வ.); 'நாட்பட்ட வேலை'. (உ.வ.);. 2. பழமையாதல்: to become old, stale . நாட்பட்ட மரம் (இ.வ.);, நாட்பட்ட வீடு (உ.வ.);. 3. தற்காலப் பயன்பாட்டிற்குத் தகுதியற்றதாதல்; to become out of date. இச் செயல் நாட்பட்டது (இ.வ.);. [நாள்+படு-.]
நாட்படுதேறல்	நாட்படுதேறல் nāḍpaḍutēṟal, பெ. (n.) வெளியூட்டும் புளிப்பேறிய கள்; toddy. "தேட்கடுப்பன்ன நாட்படு தேறல்" (புறம்);. [நாள்படு + தேறல்.] ஒரிரு நாளில் இறக்கப்பட்டதும், காலங் கடந்ததால் தேள்கொட்டியது போன்ற புளிப்புச்சுவை மிக்கதுமான தேறல்.
நாட்பணி	நாட்பணி nāṭpaṇi, பெ. (n.) 1. புதிதாக ஏற்கும் பணி; a new job. 2. நாட்பணிவிடை பார்க்க;see nāṭ-pano-vigai. [நாள் + பணி.]
நாட்பழக்கம்	நாட்பழக்கம் nāṭpaḻkkam, பெ. (n.) அன்றாடம் மேற்கொள்ளும் வழக்கமான செயல்; daily practice.
நாட்பறை	நாட்பறை1 nāṭpaṟai, பெ. (n.) நாழிகைப்பறை (சிலப்.3;27. உரை);; hour drum. [நாள்+பறை.] நாட்பறை nāṭpaṟai, பெ. (n.) புதிதாக அமைக்கப்பட்ட பறை; a new drum. [நாள் + பறை.] முரசுவழியாக மன்னன் தெரிவித்த செய்தியை, ஊரகங்களில் பரப்பும் பயிற்சியாளர்க்கு முதியோர் ஆக்கித்தரும் புதியபறை.

நாட்பார்	நாட்பார்1 nāṭpārttal, பெ. (n.) திருமண முதலிய மங்கல நிகழ்வுகட்கு; to fix an auspicious day. as for a marriage. [நாள் + பார்-] நாட்பார்2 nāṭpārttal, செகுன்றாவி. (v.t.) நாட்காட்டியில் நல்ல நிகழ்விற்குத் தக்க ; looking for an auspicious day in a calander. [நாள்+பார்-] விடுமுறை நாளையோ, வாழ்வியலுக்கு இன்றியமையாத பிறபுதிய செய்தி களையோ, நாட்காட்டியில் பாத்து அறிந்து கொள்ளுதல்.
நாட்பு சிறப	நாட்பு சிறப nāṭbusiṟaba, பெ. (n.) 1. ஆற்றல் வண்மை (olsâr);, power, strength, force. 2. 5T u பார்க்க; see faipu. "விழுமியோர் துவன்றிய வகன்க ணாட்பின்" (பதிற்றுப்.455);. [ஞாட்பு-நாட்பு.]
நாட்பொருத்தம்	நாட்பொருத்தம் nāṭporuttam, பெ. (n.) மணமக்கள் பிறக்கும் போது காணப்படும் நாண்மீன் பொருத்தம். correspondence between the vinmin (natcattiram); of the prospective bride and bridegroom (astrol.);, "நாட்டுகின்ற சோதிடத்தி னாண் பொருத்த நாட்பொருத்தம்" (ஏரெழு.9); 2. செய்யுண் முதன்மொழிப் பொருத்தத்துள், பாட்டுடைத் தலைவன் பெயரின், முதலெழுத்தின் நாண்மீ னுக்கும், நூலின் முதன் மொழியின், முதலெழுத்தின் நாண்மீனுக்கும் உள்ள பொருத்தம் (வெண்பாப். முதன்.11);; rule of propriety which enjoins that the nånmin of the initial letter of a poem and that of the initial letter of its hero's name should agree, judged by established rules, one of ten. seyyun-mudan-moli-p-poruttam [poet.]. 3. ஒருவனுக்குரிய நாண்மீனொடு பொருந்திய நாளினன்மை (வின்.);; the auspicious lunar mansions connected with one nān-min. [நாள் + பொருத்தம்.]
நாட்போது	நாட்போது1 nāṭpōtu, பெ. (n.) அன்றலர்ந்த பூ; new blown, fresh flower, "தாமரை முகிழ்விரி நாட்போது" (சிறுபாண்.183);. [நாள் + போது.] போது = மலர்ந்தும் மலரா நிலையில் உள்ள, அவிழ்மொட்டு. நாட்போது2 nāṭpōtu, பெ. (n.) குறித்தபொழுது குறித்த நிகழ்வினைக் குறித்தநாளில், குறித்தநேரத்தில் செய்து முடித்தற்குரிய பொழுது; apt time, [நாள் → பொழுது → போது.]

நாடகக்கணிகை	நாடகக்கணிகை nāṭagagganịigai, பெ. (n.) நாட்டியப்பெண்; actress, dancing girl. "நாடகக்கணிகையர் தகுதியென்னார் தன்மை யன்மையின்" (மணிமே. 24:23);. மறுவ, நாடகமகள். [நடி+அகம் → நாடகம் → கணிகை.] கண் → கண → கை-கணிகை. கணிகை = பண்ணும், தாளமும் இயைய, செம்மையாகக் கணித்துச் சீர்தூக்கி ஆடும் கூத்தி. ஆடல், பாடல், அழகு என்னும் மூன்றிலும் குறைவின்றித் திகழ்ந்த சிலப்பதிகார மாதவி, சிறந்த நாடகக்கணிகை. இவள் தலைக்கோல் பட்டம் பெற்றவள். சிலம்பும். மணிமேகலையும். பூம்புகார் நகரத்தில் வாழ்ந்த நாடகக்கணிகையர் பற்றிய செய்திகளையே தெரிவிக்கும் காப்பியங்கள். தஞ்சைப்பெருவுடையார் கோயில் கல்வெட்டுகளில், நூற்றுக் கணக்கான நாடகக் கணிகையரின் பெயர், அவர்கள் வதிந்த விடு, தெரு முதலான செய்திகள் இடம் பெற்றுள்ளன.
நாடகக்கதைமாந்தர்	நாடகக்கதைமாந்தர் nāṭagaggadaimāndar, பெ. (n.) 1. நாடகத்தில் சிறப்புப்பாத்திரம் ஏற்று நடிப்போர்: dramatic characters. 2. நாடகப்பாத்திரம்;see nādaga-p-pâttiram. [நாடகம் + கதைமாந்தர்]
நாடகக்கலை	நாடகக்கலை nāṭagaggalai, பெ. (n.) முத்தமிழில் ஒன்றாகிய நாடகமாகிய கவின்கலை; drama. [நடி+அகம் →நாடகம் → கலை.] காலந்தோறும் நாடகக்கலை தமிழ் மொழியில் வளர்ந்து வந்த பாங்கு வருமாறு: ஒரு நாட்டின் பண்பை, நாகரிகத்தைக் கண்ணாடியாகக் காட்டக் கூடியன, அந் நாட்டின் கலைகளே ஆகும். ஒரு நாட்டின் கலையைக் கொண்டே, அந் நாட்டின் பண்பாட்டை வெளிநாட்டார் கணிக்க முடியும். கலை அருகினால், பண்பாடு அருகும் பண்பாடு அருகினால் நாடே அருகிவிடும். அதனால்தான் பண்டைத் தமிழ்நாட்டில், இக் கலைகளை யெல்லாம், அரசனே, போற்றிப் பாதுகாத்துப் பேணி வளர்த்திருக்கின்றான். நாடகங்களில் இருபெரும் பிரிவுகள் இருந்தன. அவை, "வேத்தியல்" என்றும், "பொதுவியல்" என்றும் கூறுவர். நாகரீகம் மிக்கவர், கலைப்பணியில் உயர்ந்தவர் ஆவர். மன்னர் பயன்கொள்ளுகின்ற நாடகங்களை, "வேத்தியல்" நாடகங்கள் என்றும், பொதுமக்கள் பயன்கொள்ளுகின்ற நாடகங்களை "பொதுவியல்" நாடகங்கள் என்றும் பிரித்தார்கள். வேத்தியல் நாடகங்கள் வேந்தர்கள் மடியிலே தவழ்ந்தன. அவர்கள் போற்றும்வரை, அவை வாழ்ந்து வளர்ந்தன. ஆனால் வேந்தர்கள், சிற்றரசர்களாகி அவர்கள் கையில் சிக்குண்டு, அவை வெறும் காமக் கூத்துக்கள் ஆனபின், அருகி ஒழிந்தன. அதன் பின்னர்தான், "பொதுவியல் நாடகங்கள், தன் மரபை மீறி, வேற்றியலோடு பொதுவியலாகி, பல நாடகங்கள் தோன்றலாயின. நாடகமே உலகம் என்று சேக்சுபியர் சொல்லுகின்றார். தமிழ் மக்கள் இறைவனையே, கூத்தனாக்கிக் கூத்தபிரானாக வழிபட்டவர்கள் ... உணர்ச்சிகளையும்

நாடகக்கவி	நாடகக்கவி1 nāṭagaggavi, பெ. (n.) நாடகக் காப்பியம் பார்க்க;see падaga-К-Карpуат. 'நாடகக் கவிசெய்யவல்ல நல்ல நூலை வல்லபுலவனும் (சிலப்.3:44,உரை);. [நடி+அகம் → நாடகம் + Skt கவி.] நாடகக்கவி2 nāṭagaggavi, பெ. (n.) 1. நாடகத்தை எழுதிய கவிஞன்; the poet who create the drama. 2. நாடகத்தினிடையில் உணர்ச்சிக்கேற்ப வரும் பண்ணோடு இயைந்த பாட்டு; the musical songs in drama. [நாடகம் + skt. கவி.] ஒரு நாடகம் மக்கள் மனத்தில் நிலைக்க வேண்டுமாயின், பண்ணோடு இயைந்த இசைப்பாட்டு விரவிவரவேண்டும். நாடகக்கவி யெனுமிச் சொல் பண்ணார்ந்த பாட்டினையும், அப் பாப்பாடும் பாவலனையுங் குறித்து வந்தது எனலாம்.
நாடகக்காப்பியம்	நாடகக்காப்பியம் nāṭagaggāppiyam, பெ. (n.) நாடகத்தமிழ் நூல்; dramatic work, drama. "நாடகக் காப்பிய நன்னூ னுணிப் போர்" (மணிமே, 9.80); [நடி+அகம் → நாடகம் + காப்பியம்.] முத்தமிழும் விரவிவரும் சிலப்பதிகாரம் நாடகக்காப்பியத்துள் தலையாயது. அடுத்தநிலையில் பேரா. கந்தரம் பிள்ளை யவர்களால் எழுதப்பெற்ற, மனோண் மணியம், நாடகக் காப்பியக்கூறுகள் நிரம்பப்பெற்றது.
நாடக்காரன்	நாடக்காரன் nāṭakkāraṉ, பெ. (n.) 1. நாடகம் ஆடுவோன்; actor in a drama. 2. ஒழுக்கக் கேடன், காமுகன், profigate. 3. ஏதுமறியாதது போல் பாசாங்கு செய்பவன் சூழ்ச்சியாளன் (இ,வ,);; hypocrite. 4. போலியாகப் பகட்டுபவன் பகட்டுப் பேர்வழி: pretender. [நடி+அகம் → நாடகம் + காரன்.]
நாடகச்சந்தி	நாடகச்சந்தி nāṭagaccandi, பெ. (n.) முகம், படிமை முகம் (பிரதிமுகம்);, கருப்பம், வளைவு, துய்த்தல் என்று ஐவகைப்பட்ட நாடகக்கதைப் பொருந்து (சில.3:13. உரை);; juncture or division of a drama, reckoned to be five in number, viz, mugam, padimai mugam, (piradimugam);, karuppam, valaivu, tuyttal. [நடி+அகம் → நாடகம் + சந்தி.] தொடக்கம் [முகம்], வளர்ச்சி [படிமை முகம்], சிக்கல் [கருப்பம்], வளைவு [திருப்பம்-climax], தீர்வு [துய்த்தல்] எனும் ஐங்கூறுகளும் நாடகத்திற்கு இன்றியமையாது வேண்டப்படுவன. இவ்வைந்து கூறுகளும், புனைகதை கட்டும், பொருந்தும்.

நாடகசாலை	நாடகசாலை nāṭagacālai, பெ. (n.) 1. கூத்து நிகழ்த்தும் அரங்கம் (சிலப்.25:14,அரும்);; stage, play-house, theatre. 2. நாடக்கணிகை. (வின்.);; dancing girl. 3. கோவிலுக்கு நன்கொடையாளர் இறைவனைக் காணவரும் போது, அவர்க்கு முன் திருக்கோயில் நடனமகளிர், நாட்டியஞ்செய்து அழைத்து வரும் கோயில் மதிப்பு (மரியாதை);; honour done to a donor to a temple, by which he is received with nautch as he approaches the temple. [நடி+ அகம் → நாடகம் + சாலை.]
நாடகசாலையர்	நாடகசாலையர்1 nāṭagacālaiyar, பெ. (n.) கூத்தர் (தொல்,பொருள்.168. உரை. பக்.741);; dancers. [நாடகம் + சாலையர்]
நாடகநாலையர்	நாடகநாலையர்2 nāṭaganālaiyar, பெ. (n.) நாடகம் செவ்வனே இயங்க உறுதுணை புரிவோர்; dramatists and technicians who help for the successful performance of the drama. [நாடகம் + சாலையர்]
நாடகத்தமிழ்	நாடகத்தமிழ் nāṭagattamiḻ, பெ. (n.) முத்தமிழுள் கூத்துப்பற்றி வழங்கும் தமிழிலக்கியப் பகுதி; the class of tamil literature which pertains to dances orto dramatic representation of puranic stories, one of mu-t-tamil. 'இனிநாடகக் தமிழில் தேவபாணி வருங்கால் [சிலப்.6.35.உரை]. [நாடகம் +தமிழ்.] முத்தமிழ்ப்பிரிவில் மூன்றாவதாய் அமைவது நாடகத்தமிழ் ஒருகா:- நாடு + அகம் → நாடகம். அகத்தை நாடுதல் நாடகமாகும். த. நாடகம் → skt. nādaga (t); நடி+ அகம் → நாடகம், அகம் என்பது வீடு, நாடு, உலகு காதல் ஆகியவற்றைக் குறிப்பதாகி, அவற்றுள் நடப்பதை - உண்மை நிகழ்வை - காட்டுவது நாடகம் என்றும் கூறுவார். கதை தழுவிய ஆடலே நாடகம் என்றும் கூறுவர். "நாடகம் என்பது கலைக்காக" என்பர். இயலும் இசையும் இணைந்து கதை தழுவிவரும் கூத்தே நாடகம் என்பதால், முத்தமிழும் ஒருங்கே அடைந்திருப்பது நாடகத்தமிழாகும். இதனை, "நாடகத்தின் கண்ணாடி, பாமர மக்களின் பல்கலைக்கழகம்" என்றும் கூறுவர். இது கூத்துக்கலையாகத் தொடங்கி, நாட்டியமாகி, நாட்டிய நாடகமாகி பின்பு நாடகமாக செழித்து வளர்ந்தது. நிகழுமிடத்தை அடிப்படையாக வைத்து வீதிநாடகம் வானொலிநாடகம்
நாடகத்தரம்பையர்	நாடகத்தரம்பையர் nāṭagattarambaiyar, பெ. (n.) மேனகை, அரம்பை, உருப்பசி, திலோத்தமை என்ற தேவகணிகையர் (பிங்); celestial dancing-girls, four in number, viz., mēṇagai, arambai, uruppaši, tilõttamai [நாடகம் + அத்து + அரம்பையர்] "அத்து"= சாரியை.

நாடகத்தரு	நாடகத்தரு nāṭagattaru, பெ. (n.) நாடகப்பாடல் வகை ; a kind of song in drama. [நாடகம் + தரு.]
நாடகத்தி	நாடகத்தி nāṭagatti, பெ. (n.) 1. கூத்து நிகழ்த்தும் பெண் (யாழ்.அக.);; actress. 2. விலைமகள் (வின்.);; immodest woman. [நாடகம் + அத்து +இ.] 'அத்து' -சாரியை. "இ" பெண்பால் ஒருமைவிகுதி.
நாடகத்துறை	நாடகத்துறை nāṭagattuṟai, பெ. (n.) நடனவித்தை, (வின்.);; dramatic art, art of dancing. [நாடகம் + துறை.] கதை தழுவிய கூத்துத்துறை. திரைப்படத்துறையின் புதியவடிவினால், நாடகத்துறை, பொலிவிழந்து நலிந்து வருவது கண்கூடு. பண்டைக்காலத்தே இத் துறை இசை தழுவியதாக இருந்ததற்குச் சிலப்பதிகாரம் நற்சான்றாகும்.
நாடகநடி-த்தல்	நாடகநடி-த்தல் nāḍaganaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i) நாடகமடி [வின்.]-. பார்க்க;see nādagam-ad. [நாடகம் +நடி-.]
நாடகநூல்	நாடகநூல் nāṭaganūl, பெ. (n.) நாடக விலக்கணத்தைக் கூறும் நூல்; work on dramaturgy. 'நாடநூல்களி னமைந்த முறைமை யாகலான்' (சிலப்.3:146,உரை);. [நாடகம் +நூல்.] நாடகவியல் நூல் என்று அழைக்கப்பெறும். நாடகக்கலை, கோட்பாடுகள் முதலான நாடகவியலை உள்ளடக்கியது.
நாடகநூலார்	நாடகநூலார் nāṭaganūlār, பெ. (n.) நாடக நூல் இயற்றிய ஆசிரியர்; writers on dramaturgy. 'நாடகநூலார் இவ்விருப்பை ஐம்பதென விரிவரையரையாற்கூறி" (சிலப்.8:25.உரை);. [நாடகம் +நூலார்] நூலார் = நூலாசிரியர்.
நாடகப்பண்	நாடகப்பண் nāṭagappaṇ, பெ. (n.) நாடகத்தில் வழங்கும் பண்வகை (வின்);; a tune sung on the stage. [நாடகம் பண்.]
நாடகப்பரத்தை	நாடகப்பரத்தை nāṭagapparattai, பெ. (n.) நாடகக்கணிகை பார்க்க: see nadaga-k-kanigai. [நாடகம் + பரத்தை.]

நாடகப்பாங்கு	நாடகப்பாங்கு nāṭagappāṅgu, பெ. (n.) நாடகக்கதை மாந்தர் நாடகக்கதைக்கு ஏற்றவாறு, தம்மை முழுமையாக ஈடுபடுத்திக்கொள்ளும் செயல்; involvement role-play. [நாடகம்+பாங்கு.]
நாடகப்பாடகர்	நாடகப்பாடகர் nāṭagappāṭagar, பெ. (n.) நாடகத்தில் உரத்தகுரலிற் பாடுவதிலும், நடிப்பதிலும் வல்லார் (இ.வ.);; actor as well as singer in a drama. [நாடகம் + பாடகர்]
நாடகப்பாத்திரம்	நாடகப்பாத்திரம் nāṭagappāttiram, பெ. (n.) நாடகமேடையில் நடிப்போன் (இ.வ.);; actor in a drama, dramatic person. [நாடகம் + பாத்திரம்.]
நாடகப்பிரியா	நாடகப்பிரியா nāṭagappiriyā, பெ. (n.) மேளகருத்தாக்களுளொன்று (சங்.சந்.47);; a primary pan. [நாடகம் + sktபிரியா.]
நாடகப்பின்பாட்டு	நாடகப்பின்பாட்டு nāṭagappiṉpāṭṭu, பெ. (n.) நாடகக் கதைமாந்தர்தம் பின்புலத்திலிருந்து பாடுபவர்; play-back singer of a drama. [நாடகம் + பின்பாட்டு.] நாடகம் தொய்வின்றித் தொடருதற் பொருட்டும், நாடகம் பார்ப்போருக்கு உவகை ஊட்டுதற்பொருட்டும், நாடகக் கதைமாந்தர் பாடலைப் பாடுந் தன்மையர் இவர்தமை நாடகப் பின்பாட்டு என்று அழைப்பர்.
நாடகப்பெண்	நாடகப்பெண் nāṭagappeṇ, பெ. (n.) நாடகக்கணிகை [யாழ்.அக] பார்க்க;see nādaga-k-kanigai. [நாடகம் + பெண்.]

நாடகம்	நாடகம் nāṭagam, பெ. (n.) 1. தாள வொத்துக்கு இயைய நடிக்கும் நடம் (பிங்);; measursed dance. 2. கதை தழுவி வரும் கூத்து; dramatic performance play, drama. 3. இன்பியல் துன்பியல் எனும் இருவகைக்கூத்து; Comedy and tragedy of play or drama. "கதை மாந்தர்தம் உருவம் பூண்டு ஒரு கதையை இயல்பாக நடந்தது போல் நடித்துக்காட்டுவது" [சிலப்.312உரை] 4. நாடகத்தமிழ் பார்க்க;see nādaga-t-famil. இயலிசை நாடகம். த. நாடகம் → Skt nåtaga. நடி+அகம் → நாடகம்=நடம் (பிங்,); கதை தழுவி வருங் கூத்து "நாடக வழக்கினும் உலகியல் வழக்கிலும் பாடல் சான்ற புலனெறி வழக்கம்." (தொல்,அகத்.53); (வே.க.3:54);] பன்னெடுங்காலமாக இசைதழுவி யமைந்த கூத்து வகையே, காலப்போக்கில் கதை தழுவிய நாடகமாக மாறிற்று. நாடகம் பற்றி மொழிஞாயிறு கூறுவது: நாடகம் என்பது தென் சொல்லே. நள்ளுதல்=பொருந்துதல், ஒத்தல். நள் → நளி என்பது ஓர் உவமஉருபு. நளிதல் = ஒத்தல். நளி → நடி. ஒ.நோ. களிறு → கடிறு. நடித்தல் என்பது, இன்னொருவனைப் போல் அல்லது இல்லாததை, உள்ளதுபோலச் செய்து காட்டுதல். நடி ந்ருத்த
நாடகம்:	நாடகம்: nāṭagam, பெ. (n.) தேரையர் இயற்றிய மருத்துவ பாரதம் என்னும் தமிழ் மருத்துவ நூல்; a medical science by Thēraiyar.
நாடகம்விளையாடு-தல்	நாடகம்விளையாடு-தல் nāṭagamviḷaiyāṭudal, 5 செ.கு.வி, (v.i.) நாடகமாடு- [வின்] பார்க்க;see nādagam-ādu. [நாடகம் + விளையாடு-]
நாடகமகள்	நாடகமகள் nāṭagamagaḷ, பெ. (n.) 1. நாடகமாடுங் கணிகை; dancing-girl. "நாடக மகளிர்க்கு நன்கனம் வகுத்த வோவியச் செந்நூல்" (மணிமே.2:30.);. 2. நாடகக்கணிகை பார்க்க;see mapaga-k-kanigal. [நாடகம் + மகள்.] நாடகமாடுங்கணிகை, ஆடலும் பாடலும், அழகும் எனும் முத்திறனும், குறைவின்றி நிறைவாகப் பெற்றிருக்கவேண்டும்.

நாடகமடி-த்தல்	நாடகமடி-த்தல் nāḍagamaḍittal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பாசாங்கு செய்தல் (யாழ்.அக); to play the hypocrite. 2.புறத்தே மாற்றுருக்காட்டுதல், to make an outward show. 3. வீணே, பகட்டாரவாரங் காட்டுதல்; to be showy, ostentatious. 4. சினம் முதலியவற்றால், பிறருக்கு எரிச்சலூட்டும்படி, வெறுப்புடன் நடத்தல் (வின்.);; to be arrogant or affected, as a woman in displeasure. [நாடகம் + அடி-.]
நாடகமரவு	நாடகமரவு nāṭagamaravu, பெ. (n.) நாடக அழைப்பில் தொன்றுதொட்டு கடைப்பிடிக்கும் உத்தி; traditional techniques of drama. [நாடகம் + மரபு-.] நாடகத்தில் தொன்றுதொட்டு கடைப்பிடிக்கப்படும், அடிப்படைக் கலைநுணுக்கம்.
நாடகமாடு-தல்	நாடகமாடு-தல் nāṭagamāṭudal, 5 செ.குவி, (v.i.) 1. கூத்து நடித்தல்; to act or play on the stage, to dance. " கழுதொடு சாட்டிடை lநாடக மாடி" (திருவாச.5.7);. 2. நாடகமடித்தல் பார்க்க;see madagam-ads. [நாடகம்+ஆடு-.]
நாடகமுகப்பு	நாடகமுகப்பு nāṭagamugappu, பெ. (n.) நாடகமேடை; stage. "நாடக முகப்பிற் றழுங்கு பல்லியம்" (உபதேசகா.சிவபுண்.102);. [நாடகம் +முகப்பு.]
நாடகமேடை	நாடகமேடை nāṭagamēṭai, பெ. (n.) நாடகமாடும் அரங்கு (இ.வ.);; stage. [நாடகம் + மேடை.] நாடகமேடையின் அமைப்புப் பற்றி இளங்கோவடிகள், "நூனெறி மரபின் அரங்கம் அளக்கும் காலளவு இருபத்து நூல் விரலாக, எழுகோல் அகலத்து எண்கோல் நீளத்து, ஒருகோல் உயரத்து உறுப்பினதாகி என்று அரங்கேற்றுகாதை [99-103]யில் கூறியுள்ளார்.
நாடகவரங்கம்	நாடகவரங்கம் nāṭagavaraṅgam, பெ. (n.) நாடகம் நிகழுமிடம்; drama theatre. த. நாடகம் → skt. நாட்டக்க. நடி+அம் → நாடகம். + அரங்கம்.] அரங்கு = அறை. த. அரங்கம் → skt ரங்க. நாடகவரங்கம்= நாடகம் நிகழும் கூடம் அல்லது அரங்கம்.

நாடகவழக்கு	நாடகவழக்கு nāṭagavalggu, பெ. (n.) நாடகத்திற்குரிய நெறி; dramatic usage. 2. புனைந்துரை வழக்கு; idealism in poetry, opp, to ulagiyal valakku. "நாடக வழக்கினும் உலகியல் வழக்கினும்" (தொல்பொருள்.53);. [நாடகம்+வழக்கு.]
நாடகவிரத்தி	நாடகவிரத்தி nāṭagaviratti, பெ. (n.) சாத்துவதி. ஆரபடி, கைசிகி, பாரதி என்ற நால்வகை நாடகநடை (சிலப்.313.உரை);; the style of dramatic art, of four kinds, viz., šāttuvadi, ārapadi, kaišigi, pāradi. [நாடகம் + Skt.விருத்தி.]
நாடகவுத்தி	நாடகவுத்தி nāṭagavutti, பெ. (n.) நாடகமரபு பார்க்க;see nādaga-marabu. [நாடகம்+உத்தி.]
நாடகன்	நாடகன் nāṭagan̲, பெ. (n.) 1. நடனமாடு வோன் (பிங்);, dancer. பதஞ்சலிக்கருளிய பரம நாடக" (திருவாசவ138);. 2. நடிகன்; actor. 3. நடிப்பையும், நடனத்தையும், வாழ்க்கைத் தொழிலாகவுடையர்; player. [நடி+அகம் → நாடகம் → நாடகன்.]
நாடகாங்கம்	நாடகாங்கம் nāṭakāṅgam, பெ. (n.) 1. அகத்துணர்வைத் தெரிவிக்கும் மெய்ப் பாட்டசைவு (வின்.);, gesture. 2. நிற்கும் நிலை, மனப்பாங்கினை வெளிப்படுத்தும் கலைப் பாங்கு; pose. [நாடகம் + அங்கம் →நாடகவங்கம் → நாடகாங்கம்.]
நாடகி	நாடகி nāṭagi, பெ. (n.) நாடகமாடுபவள் (இ.வ.);; actress. [நாடகம் → நடகி.]
நாடகியர்	நாடகியர் nāṭagiyar, பெ. (n.) 1. கூத்தர் (திவா.);; dancers. 2. நடிகர்; actor. 3. நாடகன்3 பார்க்க;see nāoagano. [நாடகம் + நாடகர் → நாடகி+அர்.]
நாடகீயர்	நாடகீயர் nāṭaāyar, பெ. (n.) நாடகியர் (வின்.); பார்க்க;see nādagyar. [நாடகியர் → நாடகீயர்]

நாடங்காய்	நாடங்காய் nāṭaṅgāy, பெ. (n.) கரைக்காய் (யபழ்ப்.);; bottle gourd.
நாடடிப்படு-த்தல்	நாடடிப்படு-த்தல் nāḍaḍippaḍuttal, செ.கு.வி, (v.i.) நாட்டைவென்று கீழ்ப்படுத்தல் (யாழ்.அக);; to subjugate a country. [நாடு + அடிப்படு-.]
நாடவர்	நாடவர் nāṭavar, பெ. (n.) தேசத்தார்; coun. trymen, people of the country. "நாடவர் பழித்துரை பூணது வாக" (திருவாச.4:69);. "நாடவர் நந்தமை ஆர்ப்ப ஆர்ப்ப நாமும் அவர்தம்மை ஆர்ப்ப ஆர்ப்ப". (திருவாசக9:28);. [நாடு → நாடவர்.]
நாடறிவான்	நாடறிவான் nāṭaṟivāṉ, பெ. (n.) நாடுகளை அறியும் நிலவன் (சந்திரன்.);; moon, as witnessing all countries. "நாடறிவான் பொன்புந்தி" (சினேக்.தாது.2.); [நாடு + அறிவான்.]
நாடன்பருத்தி	நாடன்பருத்தி nāṭaṉparutti, பெ. (n.) பருத்தி வகை (மு.அ.);; coconada cotton-Gossypium nadam. [நாடன் + பருத்தி.]
நாடன்பூ	நாடன்பூ nāṭaṉpū, பெ. (n.) மருத்துவகுணமுள்ள மலர்; a kind of medicinal flower. [நாடன் + பூ.]
நாடன்மஞ்சள்	நாடன்மஞ்சள் nāṭaṉmañjaḷ, பெ. (n.) மஞ்சள் வகை; a kind of turmeric. "திருச்சுண்ணத்துக்கு நாடன்மஞ்சள் நாற்பதின் பலமும்" (S.I.I.iii.187);. [நாடன் + மஞ்சள்.]
நாடாஎக்குகை	நாடாஎக்குகை nāṭāeggugai, பெ. (n.) நாடாவின் இடையே பாவுநூல் தாண்டிச்செல்வகை; shuttle's thread flying between two ends of the warp. [நாடன் + எக்குகை.]
நாடாக்கம்பம்	நாடாக்கம்பம் nāṭākkambam, பெ. (n.) நாடாவில் தார் செருகுவதற்குரிய இரும்புக்கம்பி; steel bobbin. [நாடா + கம்பம்.]

நாடாக்குமிழ்	நாடாக்குமிழ் nāṭākkumiḻ, பெ. (n.) நூல்தறி நாடாவின் இருமுனையிலும் இரும்பால் செய்யப்பட்டக் கூம்பு; iron knob fixed at both ends of shuttle. [நாடா + குமிழ்.]
நாடாட்சி	நாடாட்சி nāṭāṭci, பெ. (n.) தேசத்தை ஆளுகை (S.I.Lii.512);; administeration of a Country. [நாடு +ஆட்சி → நாட்டாச்சி] ஒ.நோ. ஊராட்சி நகராட்சி.
நாடாத்தந்தம்	நாடாத்தந்தம் nāṭāttandam, பெ. (n.) தந்தத்தாலான பட்டுத்தறி நாடாவின் குமிழ்; ivory shuttle's knob of the silk-loom. [நாடு+sktதந்தம்]
நாடாத்தி	நாடாத்தி nāṭātti, பெ. (n.) சான்றார் (சானார் பெண்ணுக்குரிய சாதிப்பெயர்: title of santar WOՈՈaՈ. [நாடான் → நாடாத்தி.] மறவன் → மறத்தி. குயவன் → குயத்தி. 'அத்தி' பெ.பா. ஈறு.
நாடாநகரமைப்பு	நாடாநகரமைப்பு nāṭānagaramaippu, பெ. (n.) சீரான, ஒரே மாதிரியான கட்டட அமைப்புகளைக் கொண்ட நகர வளர்ச்சி: rib. bon development. [நாடா+நகர்+அமைப்பு.]
நாடாப்புழு	நாடாப்புழு nāṭāppuḻu, பெ. (n.) 1. நீண்ட தட்டையான பூச்சி: tape-worm. 2. பெரிய நாடாப்புழு; tape-worm of man. [நாடா+புழு.]
நாடாப்பூச்சி	நாடாப்பூச்சி nāṭāppūcci, பெ. (n.) வயிற்றுப் புழுவகை; tape-worm. [நாடா பூச்சி.]

நாடார்	நாடார் nāṭār, பெ. (n.) நாடான் பார்க்க;see nadan.
நாடாவில்	நாடாவில் nāṭāvil, பெ. (n.) நூல்தறி நாடாவில் உள்ள வில்போன்ற தகடு; a steel plate fixed in the shuttle of the loom. [நாடா + வில்.]
நாடாள்வார்	நாடாள்வார் nāṭāḷvār, பெ. (n.) 1. பழனிமலைப் பகுதியிலுள்ள ஒரு சாதியார்; a caste in the Palani region. 2. ஆளுங்கட்சியர்; ruling party. [நாடு +ஆள்வார்.]
நாடான்	நாடான் nāṭāṉ, பெ. (n.) சான்றார் சாதிப் பெயர்; title of the sanrār. [நாடு → நாடான்.]
நாடி	நாடி1 nāṭi, பெ. (n.) 1. நாட்டிலுள்ளவள்: woman of a country. "மிதிலை நாடிக்கும்" (கம்பரா.சித்திர.48.);. 2. நாட்டையுடையாள்; queen of a country. "மையறு சிறப்பின் வானநாடி" (சிலப்.11:215);; [நாடன் → நாடி.] நாடி nāṭi, பெ. (n.) 1. (வாதம்); வளி அல்லது ஊதை, பித்தம், சளி முதலானவற்றைக் குறிக்கும் தாதுநரம்பு நாழிகைக்கணக்கில் குருதியோடும் குழாய். pulse, of three kinds, viz., valināọi[vādam], pitta-nāọi, silēttuma-nādi. 'மூளையெலும்புகள் நாடி நரம்புகள்' [திருப்பு-918]. 2. உடல் முறுக்கு; vitality. நாடி தளர்ந்த பிறகுதான் சிலருக்குத் தாம் செய்த தவறுகள் நினைவுக்கு வருகின்றன (இ.வ.);. 3. உட்டுளையுள்ள இடை, பிங்கலை, கழிமுனை என்ற மூச்சுக் குழாய்கள்; tubular, organs of breath, of which there are three viz., idai, piñgalai, sulimuṇai. 4. அரத்தக்குழாய் முதலியன; artery, wein tendon, sinew, muscle, ligament.

நாடிஅழுந்தல்	நாடிஅழுந்தல் nāṭiaḻundal, பெ. (n.) நாடி நடைக்குறவு; sinking of pulse. [நாடி+அழுந்தல்.] நாடி அழுந்தல் 16 வகைப்படும் இதுபற்றிச் சா.அ.க. கூறுவது: 1.அற்று நிற்றல். 2.சிதறி ஒடல். 3.கழன்று காணல். 4.அழுந்தி நிற்றல். 5.உதறி நிற்றல். 6.விரைந்து (கதிப்பொடு); துடித்து நிற்றல். 7.தணித்துத் தளரல். 8.வேகமாய் ஒடல். 9.மாறி ஒடல். 10.நடுங்கி ஒடல். 11. இரண்டுற ஒடல். 12. அடுத்தடுத்தோடல். விரிந்து
நாடிக்கட்டி	நாடிக்கட்டி nāṭikkaṭṭi, பெ. (n.) நாடி வித்திரதி (இங்.வை); பார்க்க: see nadivittiradi. [நாழி → நாடி+ கட்டி.]
நாடிக்கதிப்பு	நாடிக்கதிப்பு nāṭikkadippu, பெ. (n.) 1. நாடிக்குழலின் வாய் சிறுத்துப்போகும் தன்மை; the undue augumentation. 2. நாடிநடையின் விரைவு (சா.அக.); rapid pulse. [நாடி+ கதிப்பு.] நாடிக்குழல்கள் தடித்துப்போவதினால் நாடிக்குழாய் வாயில் உண்டாகும் மாற்றம் சுருங்குதல் தன்மை.
நாடிக்கபாடம்	நாடிக்கபாடம் nāṭikkapāṭam, பெ. (n.) அரத்தம் பின்னிட்டு ஓடாதபடித் தடுக்கும் நாடிப்பூட்டு (சா.அக.);; semilunar valves of the vessels.
நாடிக்கமலம்	நாடிக்கமலம் nāṭikkamalam, பெ. (n.) மூக்கினின்று வடியும் நீர்; the watery discharge from the nose.

நாடிக்கவசம்	நாடிக்கவசம் nāṭikkavasam, பெ. (n.) நாடிச்சுவரின் உள். நடு, வெளி ஆகிய மூன்று பகுதிகள்; the three coats of the walls of an artery. [நாடி+Skt.கவசம்.]
நாடிக்காயம்	நாடிக்காயம் nāṭikkāyam, பெ. (n.) நாடிக்குழலில் ஏற்படும் சிதைவு; injury or wound to blood vessels. [நாடி+காயம்.] அரத்தக்குழலில் ஏற்படும் அழிபாடு.
நாடிக்குழல்	நாடிக்குழல் nāṭikkuḻl, பெ. (n.) செங்குருதியைக் கொண்டும் செல்லும் குழல் (சா. அக);; arterial tube conveying the bright red blood. [நாடி+ குழல்.]
நாடிக்குறி	நாடிக்குறி nāṭikkuṟi, பெ. (n.) வளி(வாத);. பித்த கோழை நாடிகளின் குறிப்பு: indication of the pulse. [நாழி → நாடி+ குறி.]
நாடிக்குறிப்பு	நாடிக்குறிப்பு nāṭikkuṟippu, பெ. (n.) அரத்தவோட்ட நிலைமை: the state of blood in the arteries. [நாடி → குறிப்பு.]
நாடிகம்	நாடிகம் nāṭigam, பெ. (n.) 1. பொட்டிக்கீரை; bristle leaved jew's mallow. 2. தொண்டை; wind-pipe throat. [நாடி → நாடிகம்.]
நாடிகரணம்	நாடிகரணம் nāṭigaraṇam, பெ. (n.) தண்டைப்போன்ற கால்களுடைய பறவை; stalk legged bird.
நாடிகருப்பம்	நாடிகருப்பம் nāṭigaruppam, பெ.(n.) மரமஞ்சள் (சங்.அக.);; tree turmeric.
நாடிகுடிலம்	நாடிகுடிலம் nāḍiguḍilam, பெ. (n.) வளைந்து அல்லது குறுக்காக ஒடும் நாடி நடை; a bent or crooked movement of the pulse.

நாடிகுணம்	நாடிகுணம் nāṭiguṇam, பெ. (n.) மூன்றுவகை நாடியின் தன்மைகள்; the three characteristic symptoms of the pulse. [நாடி + குணம்.]
நாடிகூடம்	நாடிகூடம் nāṭiāṭam, பெ. (n.) திருமணம் உறுதிசெய்யுங்கால், பார்க்கும் கோள்சேர்க்கை; planetary conjuction consulted before a matrimonial alliance is fixed (astrol.); [நாடி+ கூடம்.]
நாடிகெர்ப்பம்	நாடிகெர்ப்பம் nāṭigerppam, பெ. (n.) நாடிகருப்பம் பார்க்க;see nadikaruppam (ச.அக.);. |நாடி+ skt கெர்ப்பம்.) நாடிகெர்ப்பம் nāṭigerppam, பெ. (n.) நாடிகருப்பம் பார்க்க; tree turmeric.
நாடிகெற்பம்	நாடிகெற்பம் nāṭigeṟpam, பெ. (n.) மரமஞ்சல்: cocoanut tree.
நாடிகேளம்	நாடிகேளம் nāṭiāḷam, பெ. (n.) தென்னை(யாழ்.அக.); ; coconut tree. [நாளிகேரம் → நாடிகேளம்.] நாளி → நாடி. கேரம் → கேளம். நாடி= மூங்கிலொத்த புறக்காழ்த்தென்னை. மூங்கில் போன்றே, தென்னையும், குமரி நாட்டுத் தொன்மையை உணர்த்தும் சொல்லாகும்.
நாடிகை	நாடிகை nāṭigai, பெ. (n.) குருதிக்குழாய்; artery or vein. [நாடி → நாடிகை.]
நாடிஞானம்	நாடிஞானம் nāṭiñāṉam, பெ. (n.) நாடியின் தன்மையை அறியும் அறிவு: knowledge of pulse. [நாடி → ஞானம்.]

நாடித்துடிப்பு	நாடித்துடிப்பு1 nāḍittuḍippu, பெ. (n.) 1. குருதியோட்டத்தினால் உடம்பிற் பலவிடங்களிற் காணும் படபடப்பு: the beating of the pulse felt at several parts of the body owing to the circulation of blood. 2. நாடி வேகமாய் அடித்தல்; rapit pulsation. [நாடி+துடிப்பு.] குதிக்கால், உந்தி, மார்பு, கைம்மூலம் சந்து, கழுத்து, காதடி, மணிக்கட்டு, கவின் துண்டம் ஆகியன நாடிநடையை உடம்பிற் கண்டறியத்தக்க விடங்களென சா.அ.க. குறிப்படும். நாடித்துடிப்பு2 nāḍittuḍippu, பெ. (n.) அரத்தம் (இதயம்); நெஞ்சாங்குலையிலிருந்து விட்டுவிட்டுப் பாய்வதால் அரத்தக்குழாய் (தமனி); விரிந்து சுருங்கி எற்படுத்தும் துடிப்பு; pulse. மணிக்கட்டைப் பிடித்துப் நெற்றிப்பார்த்தால், நாடித்துடிப்பை உணரலாம். [நாடி+துடிப்பு.]
நாடித்தூக்கம்	நாடித்தூக்கம் nāṭittūkkam, பெ. (n.) நாடியொடுக்கம்; sinking of the pulse. [நாடி+தூக்கம்.]
நாடித்தொகுதி	நாடித்தொகுதி nāṭiddogudi, பெ. (n.) பலநாடிகள் சேர்ந்த கூட்டம் (சா.அக.);; group of arteries. [நாடி+தொகுதி]
நாடித்தொந்தம்	நாடித்தொந்தம் nāṭittondam, பெ. (n.) மூன்றுவகை நாடிகளின் பிணைப்பு; the pulse interchanging of three humours.
நாடித்தோற்றம்	நாடித்தோற்றம் nāṭittōṟṟam, பெ. (n.) 96(அங்குலம்); விரலஅளவுள்ள உடம்பில் காணப்படும் 72000 நரம்புகள்: there are 72,000 nerves in the 96 inches body.
நாடிதயம்	நாடிதயம் nāṭidayam, பெ (n.) குழலின் வழியாக இழுத்தல் அல்லது குடித்தல்: sucking or drawing through a tube.
நாடிதாது	நாடிதாது nāṭitātu, பெ. (n.) உடம்பின் ஆக்க மூலப்பொருளைக் கொண்டு செல்லும் தசைக்கட்டு நிரம்பிய வலிமை வாய்ந்த நரம்பிழை; nervous tissue. [நாடி+தாது.]

நாடிதாரணை	நாடிதாரணை nāṭitāraṇai, பெ. (n.) 1. நாடியோட்டம் பார்க்க;see nāọi-y-ōttam. 2. நாடிகளின் நடைமுறை (வின்);; the system of nerves and arteries With their ramifications. மறுவ, நாடிநடை. ஒரு நிமையத்திற்கு 30 அடிதூரம் பாய்ந்து ஒடும் செவ்வரத்தக் குழல்களின் துடிப்பே, நாடிதாரணை யெனப்படும். மருத்துவ முறைப்படி நாடிதாரணையை மிக நுண்மையாக அறியவேண்டின், கணுக்கைக்கருகில் உள்ள மணிக் கட்டினை அழுத்திப் பார்த்து அறியலாம்.
நாடிநடை	நாடிநடை nāḍinaḍai, பெ. (n.) 1. நாடியோட்டம் பார்க்க;see nādī-y-offam. 2. நாடிதாரணை பார்க்க;see nād-täranas. [நாடி+ நடை.] நெஞ்சாங்குலை சுருங்கி விரிவதன்மூலம், உண்டாகும், செவ்வரத்தக்குழல்களின் துடிப்பே, நாடிநடை. கருங்கக்கூறின் செவ்வரத்தக் குழல்களின் அரத்தவோட்ட நிலைமை, நாடிநடை எனப்படும்.
நாடிநரம்பு	நாடிநரம்பு nāṭinarambu, பெ. (n.) அரத்தக்குழலும், நரம்பும் (சா.அக.);; blood vessels and nerves. "மூளையெலும்புகள் நாடிநரம்புகள்" (திருப்பு:918);. [நாடி+ நரம்பு.]
நாடிநாளம்	நாடிநாளம் nāṭināḷam, பெ. (n.) செவ்வரத்தமும், காரரத்தமும் ஒடும் குழல்; artery and vein. [நாடி+ நாளம்.]
நாடிநிலை	நாடிநிலை nāṭinilai, பெ. (n.) நாடியின் நிலைமை; state of the pulse. [நாடி + நிலை.]
நாடிநூல்	நாடிநூல் nāṭinūl, பெ. (n.) உடம்பில் நாடிகள் இயங்கும் தன்மையைக் கூறும் நூல்: a treatise on pulsation.
நாடிப்பத்திரம்	நாடிப்பத்திரம் nāṭippattiram, சேம்பு; cocoa root (சா.அக.)
நாடிப்பயிற்சி	நாடிப்பயிற்சி nāṭippayiṟci, பெ. (n.) நாடியைத் தெரிவு செய்கை; examination of the pulse, feeling the pulse. [நாடி + பயிற்சி.]

நாடிப்பரீட்சை	நாடிப்பரீட்சை nāṭipparīṭcai, பெ.(n.) நாடிப்பயிற்சி பார்க்க;see nadi-p-payircl. [நாடி+ skt. பரீட்சை]
நாடிபார்-த்தல்	நாடிபார்-த்தல் nāṭipārttal, 4 செ.கு.வி, (v.i.) தாது பார்த்தல் (யாழ்.அக.);; to feel the pulse. [நாளி → நாடி+ பார்] மணிக்கட்டில் விரலால் அழுத்தி நாடியை உணர்தல். இந் நாடி பார்த்தலாலேயே, உயர் அரத்தவழுத்தத்தினையும், குறைந்த அரத்தவழுத்தத்தினையும், மருததுவரால அறிவியலும், அனறு முதல இன்று வரை நாட்டுமருத்துவத்திலும் ஆங்கில மருத்துவத்திலும், நாடிபார்த்து, உடல் நலத்தை மருத்துவர் கணிப்பர்.
நாடிமண்டலம்	நாடிமண்டலம் nāṭimaṇṭalam, பெ. (n.) 1. சூரியவீதி (வின்);, நிலநடுக்கோடு; celestial equator, equinoctial. 2. Esthumor-outh; nervous region. 3. நாடிநடையைக் குறிப்பிடக்கூடிய இடங்கள்; the places in which the human body, where in the pulsation is perceivable. [நாடி+மண்டலம்.] கோளங்களின் இருதுருவங்களுக்கு இடையிலுள்ள நடுவட்டக்கோடு, அஃதாவது, நிலவுலக ஊடச்சுக்குச் செங்குத்தான தளமுடைய வான்கோள் வட்டம்.
நாடிமருத்துவம்	நாடிமருத்துவம் nāṭimaruttuvam, பெ. (n.) ஊதை, பித்தம், கோழை என்னும் முந்நாடியையும் நாடி நாடித்துடிப்பு அல்லது நாடிநடையறிந்து செய்யும் மருத்துவம்; South Indian system of medical treatment. மறுவ, சித்தமருத்துவம். [நள் → நாளம் → நாளி → நாழி → நாடி+மருத்துவம்.] அறிவரால் வளர்க்கப்பெற்ற மருத்துவமே நாடி மருத்துவம். முதற்கண் ஊதை பித்தம், கோழை என்னும் முத்திற நாடியையும் ஆய்ந்து, நாடிதுடிப்பையும் உணர்ந்து, நோயின் தன்மைக்கு ஏற்றவாறு, செந்தூரச்சுண்ணம். வேர்களால் உருவாக்கிய மருந்துகளினால் செய்யப்படும் மருத்துவம். தமிழ் மருத்துவக்கலை, சித்தரால் வளர்க்கப்பெற்றது. நாடிபிடித்துநோயின் தன்மையை அறிந்து செய்யப்படுவதே நாடிமருத்துவம். நாடிமருத்துவர் தமிழகத்தின் அனைத்துச்சிற்றூர்களிலும் வதிந்து. நாடிமருத்துவக் கலையினை நன்கு வளர்த்துள்ளனர். மாந்தர்தமை நூற்றுக்கணக்கான ஆண்டுகள் வாழ்விப்பதும், நோயினை வேரொடு களைவதும், நாடி மருத்துவத்தின் தலையாயச்சிறப்பெனின் மிகையன்று. வள்ளுவப் பொருந்தகை நாடி மருத்துவம் பற்றிக் கூறுங்கால், "மிகினும் குறையினும் நோய்செய்யும் நூலோர் வளிமுதலா எண்ணிய மூன்று" (குறள்941);. எனக் குறித்துள்ளது அறிக. ஊதை பித்தம், கோழை என்னும் முத்திற நாடியையும் நாடி. அதனால் இற்றைக் கருவிகளைக் கொண்டு தலைசிறந்த தேர்ச்சிபெற்ற மேலை மருத்துவரும் கண்டுபிடிக்க முடியாத நோயின்தன்மையை "நோய்நரடி நூய்முதல்நாடியது தணிக்கும் வாய்நாடி வாய்ப்பச்செயல்" (குறள்,648); என்று. வள்ளுவர் வகுத்த வண்ணம், நாடிபிடித்துப் பண்டுவஞ் செய்யும் சித்தமருத்துவனின் செயல், தெய்வத்திறமாம். நாடி பார்க்கும் திறமில்லாதவன் மருந்தனே யன்றி, மருத்துவனாகான் இந்திய மருத்துவம் எனப்படுவது யாதெனின் நாடிபார்த்துச் செய்யப்படும் நாட்டுமருத்துவமே ஆகும். "வேர்பார் தழைபார் மெல்ல, மெல்லச் செந்தூரச் சுண்ணம் பார் என்பது நாடிபார்த்துச் செய்யப்படும் நாட்டுமருத்துவப் பழமொழி,
நாடிமூங்கில்	நாடிமூங்கில் nāṭimūṅgil, பெ. (n.) குழாய் மூங்கில்; hollow bamboo.

நாடியழற்சி	நாடியழற்சி nāṭiyaḻrci, பெ. (n.) செவ்வரத்தக் குழாய்களில் ஏற்படும் வீக்கம்: inflammation of an artery.
நாடியழுந்து-தல்	நாடியழுந்து-தல் nāṭiyaḻundudal, 5.செ.குன்றாவி, (v.t.) நாடியனது நடை குறைல்; to come down the function or rate of pulse. "நாடியழுந்தியதால் அவர் அதிகநாள் தாங்கமாட்டார் (இ.வ.);. [நாடி+துடிப்பு.] வாணாளில் இறுதிக்காலத்தே, சிறிது சிறிதாக நாடித்துடிப்புக் குறைதல்.
நாடியளவு	நாடியளவு nāṭiyaḷavu, நாடிநடையின் வேகத்தினளவு - வளி[வாதம்] 1. பித்தம்1; 2. கோழை[கபம்] 1/4 இவ்வளவேயிருப்பின் உடம்பில் நோயில்லையெனக் கொள்ளப்பெறும் [சா.,அக.]; vali, pittam and kabam in normal sate must be in the proportion of 1:1/21/4 any difference in the proportion indicates disease. [நாடி+அளவு.]
நாடியுப்பு	நாடியுப்பு nāṭiyuppu, பெ. (n.) வளையலுப்பு (சங். அக.);; glass-gall. [நாடி+உப்பு.]
நாடியெழு-தல்	நாடியெழு-தல் nāṭiyeḻudal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) நாடியெழும்பு-தல் பார்க்க;see nadielumbu. [நாடி+ எழு-.]
நாடியெழும்பு-தல்	நாடியெழும்பு-தல் nāṭiyeḻumbudal, 5 செ.கு.வி, (v.i.) துடிப்பு கிளம்புதல்; to rise of the pulse. மறுவ, தாது.ஓடுதல் [நாடி+ எழும்பு-.]
நாடியைத்தாங்கு-தல்	நாடியைத்தாங்கு-தல் nāṭiyaiddāṅgudal, செ.குன்றா.வி, (v.t.) இரத்தல் (இ.வ.);; to entreat, beg. [நாடி+தாங்கு]
நாடியொடுங்குதல்	நாடியொடுங்குதல் nāḍiyoḍuṅgudal, பெ. (n.) நாடிவிழுதல் பார்க்க;see nād-Visuda. [நாடி+ஒடுங்குதல்.] நாடியொடுங்குதல் சாக்குறி நிலையாகும்.
நாடியோட்டம்	நாடியோட்டம் nāṭiyōṭṭam, பெ. (n.) 1. தாது நடக்கும் இயல்பு; pulsation. 2. நாடி நிலை பார்க்க;see nād-nilal. [நாடி+ஒட்டம்.]

நாடிவித்திரதி	நாடிவித்திரதி nāṭividdiradi, பெ. (n.) நாடிக்குழாய்கள் விரிந்து காணும் ஒருவகைக் கட்டி (இங்.வை.);; morbid dilatation of the coats of an artery. [நாடி+ skt.வித்ரதி→ வித்திரதி.]
நாடிவிசை	நாடிவிசை nāṭivisai, பெ. (n.) நாடிநடையின் வேகம்; a rapidity of the pulse (சா.அக.); [நாடி+ விதி.]
நாடிவிதி	நாடிவிதி nāṭividi, பெ. (n.) நாடித்திட்டம் அறிவிக்கும் ஒரு நூல்; a treatise on pulse. [நாடி+ விதி.]
நாடிவிரணம்	நாடிவிரணம் nāṭiviraṇam, பெ. (n.) நரம்பில் ஏற்படும் கட்டி; abscess of the artery.
நாடிவிழுதல்	நாடிவிழுதல் nāṭiviḻudal, பெ. (n.) 1. தாதுவின் ஒடுக்கம்; sinking of the pulse. 2. துணி விழக்கை; மனஉறுதி குறைகை; losing courage and hope, becoming downhearted. [நாடி + விழுதல்.]
நாடிவேகம்	நாடிவேகம் nāṭivēkam, பெ. (n.) நாடிவிசை பார்க்க;see nāqī-višа [சா. அக.]

நாடு	நாடு1 nāṭudal, 5 செ.குன்றாவி, (v.t.) 1. தேடுதல்; to seek enquire after. "தனக்குத் தாய் நாடியே சென்றாள்" (நாலடி.15.);. 2. விரும்பித்தேடுதல்; to seek. கட்சிக்காரர் தேர்தல்காலத்தில் மட்டும் மக்களை நாடுகின்றனர் (இக்.வ.);. பழுத்தமரத்தை நாடிப் பறவைகள் வருதல் இயல்பே (இக்.வ.);. உங்களிடம் ஒருஉதவி நாடி வந்திருக்கிறேன் (இக்.வ.);. 3. தொடர்தல் to pursue. 4. ஆராய்தல்; to examine. "நாடாது நட்டலிற் கேடில்லை" (குறள்,791); 5. துருவித்தேடுதல்; to investigate. 6. விரும்புதல்; to desire earnestly. "நாடல் சான்ற நயனுடை நெஞ்சின் (பதிற்றுப்.36.7);. அமைதியைநாடி ஊர்ஊராகத் திரிந்தார் (இ.வ.);. பணத்தை நாடாதவர்கள் யார் (இ.வ.);. 7. தெரிதல், to know, understand. " முன்னவ, னிதனை நாடி" (கந்தபு. ததீசியு:32, 8. ஒத்தல்; to resemble.
நாடுகடத்து-தல்	நாடுகடத்து-தல் nāḍugaḍaddudal, 5 செ.குன்றாவி, (v.t.) நாட்டிற்கு இரண்டகம் செய்தல், கமுக்கச் செய்திகளை வெளியிட்டுக் காட்டிக் கொடுத்தல் போன்ற சட்டத்திற்குப் புறம்பான செயல்களுக்காக, ஒருவரை நாட்டைவிட்டு வெளியேற்றுதல்; to exle to banish. [நாடு + கடத்து-.]
நாடுகண்காட்சி	நாடுகண்காட்சி nāṭugaṇgāṭci, பெ. (n.) நாட்டில் நடக்கும் நிருவாகத்தையும் செயற்பாடுகளையும் கண்காணிக்கும் அதிகாரி; overseer of a nadu (LMP cq211);. [நாடு+ கண்காட்சி.]
நாடுகாவல்	நாடுகாவல் nāṭukāval, பெ. (n.) வரிவகை (S.I.I.iii. 437);; an ancient tax. [நாடு + காவல்.]

நாடுகிழவோன்	நாடுகிழவோன் nāṭugiḻvōṉ, பெ. (n.) நாட்டிற்குரியோன்; king of owner of that region. "பழமுதிர்சோலை நாடுகிழவோனே" (திருமுருகாற்றுப்படை);. [நாடு + கிழவோன்.] நாடுகிழவோன் என்பது, ஊர்த்தலை வனைக் காட்டிலும், ஆளுமைப் பண்பிற்குரிய வனும், உயர்ந்த நிலையிலிருப்பவனுமான, குறுநிலமன்னனைக் குறிக்கும். நாடு என்பது, ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட பலவூர்களை உள்ளடக் கியது. கிழார் என்பவன் கிழவர் என்பதன் மரூஉ. பெருமான் + பிரான். கிழவர் என்பது, கிழவன் என்பதன் உயர்வுப்பன்மை குறித்த உரிமைப்பெயர். கிழவன் என்பவன் நிலத்திற்குரியவன் உழவன் என்னும் பொருண்மை பொதிந்த சொல். இக் கருத்தினை உலகப்பொதுமறை பின் வருமாறு பேசும், "செல்லான் கிழவன் இருப்பின் நிலம்புலர் இல்லானின் ஊடி விடும்" (குறள், 1039);. ஈங்கு, நாடுகிழவோன் என்றவிடத்து "நாட்டிற்கு உரிமையாளன்' என்னும் பொருண்மையே பொருந்தும்.
நாடுகூறு	நாடுகூறு nāṭuāṟu, பெ. (n.) நிலத்தீர்வை விதிப்போன்;(cólás is, 254);; revenue officer. [நாடு+ கூறு.]
நாடுகை	நாடுகை nāṭugai, பெ. (n.) மனஉறுதி குறைகை; losing courage and hope. [நாடு → நாடுகை]
நாடுசார்நிலம்	நாடுசார்நிலம் nāṭucārnilam, பெ. (n.) நாட்டின் பக்கத்திலுள்ள கழனி முதலியவை (வின்);; lands adjacent to a populated area. [நாடுசார் + நிலம்.]
நாடுதலவாரிக்கை	நாடுதலவாரிக்கை nāṭudalavārikkai, பெ. (n.) வரிவகை; a kind of tax (L.M.P.sm.91.);. [நாடு +தலவாரிக்கை.]
நாடுநீங்கு-தல்	நாடுநீங்கு-தல் nāṭunīṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) அரசன் இறத்தல் (நாஞ்.);, to die said of a king. [நாடு + நீங்கு-.]
நாடுபடிதல்	நாடுபடிதல் nāḍubaḍidal, பெ. (n.) தேசம் ஆணைக்கீழ் அடங்குகை (வின்,); submission of a country, as to its rulers. [நாடு + படிதல்.]

நாடுபடுதிரவியம்	நாடுபடுதிரவியம் nāḍubaḍudiraviyam, பெ. (n.) நாட்டில் விளையும் செந்நெல், சிறுபயறு, ஆனெய், கரும்பு, வாழை ஆகிய பொருள்கள் (பிங்.);; products of country parts, viz., Šennel, siru-payaru, āney, karumbu, vālai. [நாடு + skt. திரவியம் = அரசிற்குப் பெரு வருவாயினை ஈட்டித்தரும்பணப்பயிர்கள்.]
நாடுபாவு-தல்	நாடுபாவு-தல் nāṭupāvudal, 5 செ.குன்றாவி, (v.t.) பகைவர்நாட்டில் படையுடன் நுழைதல்; to invade. 'முத்தரைசர் நாடுபாவஇய தஞ்சிற்றப்படிகள் பொன்மாந்தனார்" [செங்கம் நடுகற்கள்-கி.பி. 7. பல்லவர்காலம்]. [நாடு + பாவு-.]
நாடுபிடி-த்தல்	நாடுபிடி-த்தல் nāḍubiḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தேசத்தை வென்று கைக்கொள்ளுதல்; to seize, capture a country. 2. குத்தகை, யெடுத்தல்; to take a lease. "நாடு பிடித் தார்க்கு ஒழுகைக் காட்டி" (திவ். திருமாலை3 வ்யா.22);. [நாடு +பிடி-.]
நாடுரி	நாடுரி nāṭuri, பெ. (n.) 1 நாழிகொண்ட முகத்தலளவை (தொல் எழுத்240);; a standard measure-1"nāli. [நாழி+உரி → நாடுரி.]
நாடுவாழ்க்கை	நாடுவாழ்க்கை nāṭuvāḻkkai, பெ. (n.) அரசாட்சி புரியுங்காலம் (T.A.S.iii. 174);; duration of a reign, one's region. மறுவ ஆட்சிக்காலம். [நாட்டுவாழ்க்கை → நாடுவாழ்க்கை]
நாடுவாழுமவர்	நாடுவாழுமவர் nāṭuvāḻumavar, பெ. (n.) நாட்டை வழிநடத்திச்செல்லும் அரசதிகாரிகள் (TAS iii.167);; officers governing a country. [நாடு → வாழுமவர்.] உலகம் என்பது நாட்டை வழி நடத்தும் உயர்ந்தோர். இதனைத் தொல்காப்பியர் "உலகம் என்பது உயர்ந்தோர் மாட்டே" என்று பொருளியலில் பேசுவார். நாடு பசியும் பிணியும் நீங்கி, வசியும் வளனும் பெற்று, வாழ்வாங்கு வாழத் திறமையாக அரசினை வழிநடாத்திச் செல்லும், அரசதிகாரிகள்.
நாடேயன்	நாடேயன் nāṭēyaṉ, பெ. (n.) நாடகக் கணிகையின் மகன் (யாழ்.அக);; the son of an actress or a dancing-girl. [நாடக + ஏய் + அன் → நாடேயன்.]

நாடோடி	நாடோடி nāṭōṭi, பெ. (n.) 1. நாட்டுகட்குரியது (வின்.);; that which is common to a country. 2. இயல்புவழக்கிற்குரியது; customary. 3. நடைமுறை யொழுங்கிற்குட்பட்டது; habitual routine. 4. பொதுவானது (சாதாரணமானது); (வின்.);; that which is average merit. 5. ஊர்கற்றித்திரிபவன் (இ.வ.); ஒன்றிற்கும் உதவாதவன்; vagrant. 6. போக்கற்றவன்; நாடுகுடியற்றவன்; vagabond, stroller. மக்கள்தொகைக் கணக்கெடுப்பில் நாடோடிகளைச் சேர்த்துக் கொள்வதில்லை (இக்.வ.);. மறுவ. ஊர்சுற்றி க. நாடாடி. [நாடு ஓடி.] எந்த ஒரு இடத்திலும், நிலையாகத் தங்கி, வாழ்ந்திடாமல் பல இடங்களுக்குச்சென்று, பிழைப்பு நடத்திவாழ்பவரைக் குறித்த இச் சொல். காலப்போக்கில் பயனின்றி ஊர்சுற்றித் திரியும் உதவாக்கரைப் பேர் வழியையும் உணர்த்தலாயிற்று.
நாடோஇலக்கியம்	நாடோஇலக்கியம் nāṭōilakkiyam, பெ. (n.) நாட்டுப்புற இலக்கியம்; folklore. [நாடோடி + இலக்கியம்.] இவை பெரும்பாலும் கல்வியறிவு நிரம்பாத மக்களால் உண்டாக்கப்பட்டதாகும். பண்டைக்கால மக்கள் தாங்கள் காண்பவைகளை எல்லாம். விளக்க முயன்றார்கள், அதன் பயனாகவே நாடோடி இலக்கியம் எழுந்தது. இவை எழுதப்பட்ட இலக்கியமல்ல. ஒரு தலைமுறையினர். அடுத்த தலைமுறை யினருக்குச் சொல்ல, தொடர்ச்சியாக சமுதாய மக்களால் நுகரப்பட்டு வந்தனவாகும். நாடோடி இலக்கியத்தைப் பெரும்பாலும் இரு பகுதிகளாகப் பிரிப்பர். 1. பழங்குடி மக்களிடம் வழங்குபவை. 2. நாகரிகம் வாய்ந்த மக்களிடம் வழங்குபவை. கதைகள், பாடல்கள், பழமொழிகள், விடுகதைகள் ஆகியன நாடோடி இலக்கியமாகும். சிறிதளவு வரலாற்றுச் செய்திகளை உள்ளடக்கிப் பெரிய அளவிலான கற்பனைகள் சேர்ந்து உருவானதாக நாடோடிக்கதைகள் அமைந்திருக்கும். அமைப்பிலும் கருத்துக்களிலும் பலவகைப்பட்டனவாகவும், சில சிறுகவிதை களாகவும், சில பெருங்காவியங்களைப் போல் பலநாள்கள் சொல்லத்தக்கவையாகவும், தொன்றுதொட்டு வரும் பழக்கவழக்கங்களைக் கொண்டதாகவும், சமூகத்தாக்கங்களைக் கொண்டதாகவும், சமய நம்பிக்கைகளைக் கொண்டதாகவும், மனித வாழ்வின் விளக்கமாகவும், நாடோடிப் பாடல்கள் இருக்கும். பல்வேறு நுகர்ச்சியினால் அறிவில் விளைந்த
நாடோடிஇனம்	நாடோடிஇனம் nāṭōṭiiṉam, பெ. (n.) நிலைத்து வாழாது ஊர்கற்றித் திரிந்து தொழில் புரியும் இனம்; nomads. [நாடோடி + இனம்.] "மாடுமேய்க்கும் நாடோடி இனமாக நாவலந்தேயத்திற்குள் புகுந்த ஆரியர், கோயிற்பூசகராகித் தமிழரை ஏமாற்றிப் பிழைக்கின்றன" என்பார், மொழி ஞாயிறு பாவணர்.

நாடோடிஓவியம்	நாடோடிஓவியம் nāṭōṭioviyam, பெ. (n.) நாட்டுப்புற வரைகலை; folk painting. மட்டாண்ட ஒவியமே, நாடோடி ஒவியக் கலையின் தொடக்கமாகும். பாண்டங்களில் ஒவியம் தீட்டுவதே. மிகத் தொன்மையான தாகும். பின்னர் அது மற்றகுடிசைத் தொழில்களான ஆடைநெய்தல், பனை ஒலையை முடைந்து பொருட்கள்செய்தல், போன்றவற்றால் பெரிதும் வளர்ந்தது. விளையாட்டுப் பொருட்கள் செய்தல், பொம்மைகள் செய்தல், போன்ற கலைகளும் நாடோடி ஒவியமுறையை வளர்ந்தன. கண்ணாடியில் ஒவியம் வரையும் முறை, தஞ்சாவூரில் தோன்றி வளர்ந்தது. துணிகளிலும் ஒவியங்கள் வரையப் பட்டன. சங்குகளைத்தேய்த்து, அதன் மீதும் ஒவியத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளனர். பாய். கூடை பெட்டி ஆகியவை முடையும் போது அதன் மீதும் ஒவியங்களை வரைந்துள்ளனர். நாடோடி ஒவியங்களில் இன்றுவரை தொடர்ந்து நிலைத்திருப்பது. கோலமிடுதலே ஆகும். உடல் மீது பச்சைக்குத்துதலையும், நடோடி ஒவியவகையுள் அடக்குவர். இக் கலைக்கு அரசின் ஆதரவு கிடைக்காததால், இதன் வரலாறு காலமணலில் புதையுண்டு கிடக்கிறது.
நாடோடிக்கதை	நாடோடிக்கதை nāṭōṭikkadai, பெ. (n.) 1. நாடோடிகளின் வாழ்வியல் கதை; nomad stories. 2. நாடோடி இலக்கியம் பார்க்க: see nadódi-slakkiyam. [நாடோடி + கதை.]
நாடோடிக்கூட்டம்	நாடோடிக்கூட்டம் nāṭōṭikāṭṭam, பெ. (n.) கூட்டங்கூட்டமாக வாழும் நாடோடிக் குழுமம்; nomad's group. [நாடோடி+ கூட்டம்.]
நாடோடிச்சொல்	நாடோடிச்சொல் nāṭōṭiccol, பெ. (n.) வழக்குச்சொல்; words common in a country, colloquial word. [நாடோடி + சொல்.]
நாடோடிப்பாட்டு	நாடோடிப்பாட்டு nāṭōṭippāṭṭu, பெ. (n.) நாடோடி மக்கள் பாடும் பாட்டு ; nomads song. [நடோடி + பாட்டு.] கிடையோடுவோர் ஆடுமாடு மேய்ப்போர் பாடும் பாட்டு. வழிநடைக் களைப்பினைப்போக்குதற் பொருட்டுப் பாடும் பாட்டும். இவ்வகையைச் சார்ந்தது.
நாடோடிப்பாஷை	நாடோடிப்பாஷை nāṭōṭippāšai, பெ. (n.) நாடோடிப்பேச்சு பார்க்க;see maded p-peccu. [நாடோடி + Skt. பாஷை.]

நாடோடிப்பேச்சு	நாடோடிப்பேச்சு nāṭōṭippēccu, பெ. (n.) 1. நாட்டில் வழங்கும்பொதுமக்கள் பேச்சு மொழி(வின்.); தாய்நில மொழி: vernacular language. 2. நாட்டுமக்களின் பொதுப் இயல்புப் பேச்சில் வழங்கும் மொழி; colloquial word. [நாடோடி + பேச்சு.]
நாடோடிமரபினர்	நாடோடிமரபினர் nāṭōṭimarabiṉar, பெ. (n.) மேய்ச்சல் நாடி, இடத்துக்குஇடம் அலைந்து திரியும் வாழ்வினை. வழிவழியாக மேற்கொள்ளும் இனத்தவர்; nomad. மறுவ. குடிநிலவரம்பற்றவர். [நாடோடி + மரபினர்.] நிலையான இருப்பிடமற்றவர். அலைந்து திரியும் வாழ்க்கை மரபினர். ஆடுமாடு மேய்த்துக் கிடையோடுவோர். வாத்து மேய்ப்போர் போன்றோரைக் குறிப்பிடலாம்.
நாடோறும்	நாடோறும் nāṭōṟum, வி.எ. (adv.) ஒவ்வொரு நாளும் (தினமும்);; daily. "நாகர் நாடோறும் (திவ்.திருவாய்.10:5:5);. [நாள் + தோறும்.]
நாடோன்	நாடோன்1 nāṭōṉ, பெ. (n.) நாடேயன் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see nadêyan. நாடோன்2 nāṭōṉ, பெ. (n.) நாட்டைச் சார்ந்தவன்; one who belongs to the nation.
நாண்	நாண்2 nāṇ, பெ. (n.) 1. கயிறு (சூடா,); string. 2. வில்லின் நாண் bowstring. "வஞ்சிலை வல்விற் புரிநாண் புடையின்" (கலித்.15, 21);. "சூழ்கழி மருங்கின் நாண் இரை கொள்" (ஐந்.111, 2);. 3. மங்கலவணியில் கோத்த சரடு: woman's necklet containing the marriage badge. "உன் கழுத்தின் நாணுன் மகற்குக் காப்பின் நாணாம் என்றான்" (கம்பரா. நகர்நீங்.49.);. 4. அரைஞாண்; waist- string; "நாணும் அரைத்தொடரும்" (திவ்.பெரி. யாழ்,1:24);. க. நேண். ஒருகா. ஞான் → நாண். நாண்3 nāṇ, பெ. (n.) 1. தேள்; scorpion.

நாண்கொடை	நாண்கொடை nāṇkoḍai, பெ. (n.) தொன்று தொட்டு வரும் மரபுப்படி, சிறப்பு நாட்களில், உறவினர் முதலியோர்களுக்குக் காணிக்கையாகக் கொடுக்கப்படும் நன்கொடை (சுக்கிரநீதி.145.);; customary offering made to relations, friends, etc. on auspicious occa-Sions.. [நாண் →நாள் + கொடை.] நாண்கொடை2 nāṇkoḍai, பெ. (n.) நிலவுடைமையாளர்களால், பண்ணைப் பணியாளர்களுக்குத் திருமண நாட்களில் தரப்படும் தாலிக்கொடை; a golden tall given by land-lords serb for their wedding. [நாண் → நாள் + கொடை.]
நாண்ஞாயிறு	நாண்ஞாயிறு nāṇñāyiṟu, பெ. (n.) காலை; sunrise. "நாண்ஞாயி றுற்ற செருவிற்கு" (களவழி.1);. [நாள் + ஞாயிறு.] நாள்ஞாயிறு = புதிதாகப் புலர்பொழுதில் தோன்றும் ஞாயிறு.
நாண்டுகொள்ளு-தல்	நாண்டுகொள்ளு-தல் nāṇṭugoḷḷudal, 13 செ.கு.வி. (v.i.) நாணிக்கொள்[ளு]-தல்[தஞ்] பார்க்க;see nān-k-koslu-] [நால் → நாலுதல்=தொங்குதல். நான்று → நாண்டு கொள்[ளு]-.] நான்று → நாண்டு = திரிபு. ஒப்புநோக்கு கன்றுக்குட்டி → கண்டுக்குட்டி.
நாண்புடை	நாண்புடை nāṇpuḍai, பெ. (n.) வில்லின் நாணொலி; twang of a bow string. "வஞ்சிலை வல்விற் புரிநாண் புடையின்" (கலித்.152);. [நாண் + புடை.] புடைத்தல் = வில்லின் நாண் ஒலிக்கை.
நாண்பூட்டு-தல்	நாண்பூட்டு-தல் nāṇpūṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) நாணேற்று-தல் பார்க்க;see man-erru. [நாண் + பூண் +து → பூட்டு-.] "தல்" தொழிற்பெயர் பகுதி.
நாண்மகிழ்	நாண்மகிழ் nāṇmagiḻ, பெ. (n.) நாண் மகிழிருக்கை பார்க்க;see nān-magisrukkai. "நாண்மகிழ் மகிழின்" (புறநா.123);. [நாண்+ மகிழ்.]
நாண்மகிழிருக்கை	நாண்மகிழிருக்கை nāṇmagiḻiruggai, பெ.(n.) நாளோலக்கம்; durbar, as of a king. "வியாது சுரக்குமவனாண் மகிழிருக்கையும்" (மலைபடு,76);. [நாண்மகிழ் → நாள்மகிழ் → இருக்கை.] மன்னன் நாட்பொழுதில் மகிழ்வோடு, தன் அரியணையில் வீற்றிருக்கை.

நாண்மங்கலம்	நாண்மங்கலம் nāṇmaṅgalam, பெ. (n.) 1. தருமத்தினை யுண்டாக்கும் செங் கோலினையும், அருளினையும் விரும்பியோன் பிறந்த நாளின் சிறப்பைச் சொல்லும் புறத்துறை (பு,வெ.9:24);; theme celebrating the birthday of a just and benign ruler. 2. அரசற்கு யாண்டு இத்துணை சென்றது என்று கல்வெட்டில் எழுதும் மங்கலம் (தொல். பொருள்.91.பக்.336.);; the ceremony of writing down the regnal year of a king. மறுவ, வெள்ளணி மங்கலம். [நாள்மங்கலம் → நாண்மங்கலம்.] மன்னன் தமது பிறந்தநாளின் போது, வெள்ளாடையுடுத்திக் கொடை கொடுக்கும் மரபு, தொன்றுதொட்டுப் பயின்று வருவது. இது குறித்த முத்தொள்ளாயிரப் பாடலடிகள் வருமாறு: "அந்தணர் ஆவொடு பொன்பெற்றார், நாவலர் மந்தரம்போல் மாண்ட களிறுர்ந்தார்" இலங்கிலைவேல் தென்னன்இரேவதி நாட்(டு); என்னோ சிலம்பிதன் கூடிழந்தவாறு (முத்தொள்.82);. முத்தொள்ளாயிரம் முத் தமிழில் இருக்கும் முதிர்சுவைநூல். மக்கள் மன்னனின் பிறந்தநாளை ஒட்டடை அடித்துக் கொண்டாடியதால், சிலந்திகள் வீடிழந்தன என்று. குறித்துள்ள இலக்கிய நயம் குறிக்கத்தக்க வொன்றாகும்
நாண்மதி	நாண்மதி nāṇmadi, பெ.(n.) full moon. "நாண்மதியே நீ யிந்நாள்" (திவ். திருவாய்.21:6);. [நாள் + மதி.]
நாண்மதியம்	நாண்மதியம் nāṇmadiyam, பெ. (n.) நாண்மதி பார்க்க;see nān-madi. "நன்னாண்மதியக் குடையான் குலோத்துங் கன்" குலோத்,கோ173). [நாள்மதியம் → நாண்மதியம்.]
நாண்மலர்	நாண்மலர் nāṇmalar, பெ. (n.) அன்றலர்ந்த பூ; go fresh, new-blown flower. "நளிச்சினை வேங்கை நாண்மலர் நச்சி (சிறுபாண்.23);. [நாள்+ மலர் → நாண்மலர்.]
நாண்மீன்	நாண்மீன் nāṇmīṉ, பெ. (n.) இரலை(அசுவதி); முதலிய விண்மீன்; the lunar asterism. "நாண் மீன் வாய் சூழ்ந்த மதிபோல்" (கலித்.104:27);. [நாள் + மீன் → நாண்மீன்.]
நாண்முதல்	நாண்முதல் nāṇmudal, பெ. (n.) புலர்காலைப் பொழுது (அதிகாலை);, early morning. "நாண்முதற் கமைந்த யாவுநயந் தன னியற்றி (கம்பரா.கங்கை.52);. [நாள் முதல் =நாண்முதல்.]
நாண்முல்லை	நாண்முல்லை nāṇmullai, பெ. (n.) போரின் பொருட்டுக் கணவன் பிரிந்த இல்லின் கண்ணே, தலைவி தற்காத்துத் தங்கிய நிலைமை கூறும் புறத்துறை (பு.வெ.10, முல்லைப்.4);; theme describing how the heroine protected her honour, living in the very house where her lord left her for joining a battle. [நாண்+முல்லை.] தலைவியின் கற்புநிலைக்கு எடுத்துக்காட்டாகத் திகழும், முல்லைத்திணை ஒழுக்கத்தினை உரைப்பது.

நாண்முழவு	நாண்முழவு nāṇmuḻvu, பெ. (n.) 1. காலை முரசு; morning drum. 2. நாழிகைப்பறை (சிலப்.3:27.5 உரை.); hour-drum to indicate the nāligai. [நாள் முழவு → நாண்முழவு.] அரசன் உறையும் அரண்மனையில் தினந் தோறும், அரசனின் அன்றைய அலுவல் நிலையினை அரசனுக்கு அறிவித்தற் பொருட்டு ஒலிக்கும் முரசே, நாண் முழவு எனப்படும்.
நாண்மேயல்	நாண்மேயல் nāṇmēyal, பெ. (n.) பகல் மேய்ச்சல்; early pasturing of flocks and herds. "எருமை கயிறுபரிந் தசைஇ நெடுங் கதிர் நெல்லின் நாண்மேய லாரும்" (ஐங்குறு.95);. [நாள் + மேயல் → நாண்மேயல்.] மேய்ச்சல் → மேயல் நாள் = பகலவன் விளங்கித்தோன்றும் பகற்பொழுது, பகற்பொழுதில் மேயும் கால்நடை மேயல் எனப்பட்டது.
நாண்மை	நாண்மை nāṇmai, பெ. (n.) நாண்1 பார்க்க;see man. "நாண்மையே யுடையார் பிழைத்தார்' (கம்பரா.தாடகை.56);. [நாண் → நாண்மை.]
நாணக்கேடு	நாணக்கேடு nāṇakāṭu, பெ. (n.) வெட்கக்கேடு; immodesty, shamelessness. [நாணம் + கேடு.]
நாணகயரிட்சை	நாணகயரிட்சை nāṇagayariṭcai, பெ. (n.) நாணய நோட்டம்; assay. [நாள் +நயம் → நாணயம் → நாணகம் Skt. பரிட்சை] வெள்ளீயம், தாமிரம், செம்பு முதலான மாழைகளாற்செய்யப்பட்டதால், பளபளப்புத் தன்மையுடன் கூடிய காசு என்னும் பொருண்மை ஏற்பட்ட தென்றறிக. பளபளப்புமிக்க பணத்தாளில் அச்சிட்டது பணம் என்று பெயர்பெற்றது போல், பளபளப்புமிக்க மாழையிற் செய்யப்பட்டது நாணயம்.
நாணகம்	நாணகம் nāṇagam, பெ. (n.) நாணயம்: stamped Coin.
நாணங்கப்புல்	நாணங்கப்புல் nāṇaṅgappul, பெ. (n.) மான்மணத்தி, நாறிப்புல்; musk grass.

நாணத்தேளி	நாணத்தேளி nāṇattēḷi, பெ. (n.) மீன்வகையுளொன்று; a kind of fish.
நாணநாட்டம்	நாணநாட்டம் nāṇanāṭṭam, பெ. (n.) தலைவி நாணும் வகையால், அவட்குத் தலைவனுடன் கூட்டமுண்மையை ஆய்ந்தறிகை (திருக்கோ.67);; theme in which the maid makes indelicate enquiries and suggestions, and seeing her mistress blush, infers the truth of her clandestine marriage. [நாணம் +.நாட்டம்.] பகற்குறியில் தினைப்புனத்தே பாங்கனோடு வந்த தலைவன், பாங்கியற் கூட்டத்திடை கணை எய்த மான் தேடிவந்ததை உணர்ந்த தோழி தலைவியிடம், நும் ஆளா? என்று நாணநாட்டமும், 'என்னவனே' என்று நடுங்க நாட்டமும், நடாத்தல் குறித்த அகத்திணை மரபாகும்.
நாணம்	நாணம்1 nāṇam, பெ. (n.) 1. மகடூஉக்குணம் நான்கனுள் ஒன்றான வெட்கம் (பிங்);; shyness, coyness, as a feminine quality, one of four magadu-k-kunam. 2. வெட்கம், கூச்சம்; bashfulness in certain relationships as the mother-in-law, towards her Son-inlaw, as a man in a gathering of women embarrassment. "நனிநாண மீதூரா" (சீவக.736);. 3.உண்மைக்குத் தலைவணங்கும் தன்மை, போற்றரவு, பெருமதிப்பு: delicate regard, esteem, respect. அவனுடைய சொல்லுக்கு இவன் நாணப்படுவான் (வின்);. 4. பழிச்சொல் முதலியவற்றால் உண்டாகும் மானக்கோடு; Shame, sensitive, dread of evil: keen moral sense. "நாணோணாததோர் நாணமெய்தி (திருவாச.30:4);. 5. தணிகை (வின்.);, yielding, as a disease to its antidote. 6. செடி கொடி முதலியவற்றுக்கு உண்டாகும் கூச்சம்;தெ. நாண. ம. நாணம். [நள் → நண் → நாண் + அம்] [நள்ளுகை = நெருங்குகை. நள்ளுகை → நண்ணுகை. ஆணுடன் பெண் நெருங்குங்கால், முகம் தரையை நோக்குவதால் ஏற்படும் வெட்கம் அல்லது கூச்சம்.] 'நள்' எனும் நெருங்குதற் கருத்து வேரினின்று கிளைத்த சொல். ஆடவர் நெருங்குங்காலுண்டாகும் கூச்சம் அல்லது முகம் நோக்குவதே ஆயிற்று
நாணமாலை	நாணமாலை nāṇamālai, பெ. (n.) தேரையற் இயற்றிய மருத்துவநூல்; a medical treatise by Tēraiyar. [நாணம்+மாலை.]
நாணயக்கயிறு	நாணயக்கயிறு nāṇayakkayiṟu, பெ. (n.) மூக்கணாங்கயிறு; nose- string. [நாணயம் + கயிறு.]

நாணயக்காரன்	நாணயக்காரன் nāṇayakkāraṉ, பெ. (n.) 1. காசுக்கடைக்காரன்; gold- dealer. 2. சொல் தவறாமல் நேர்மையாகச் செயலாற்றுபவன்; upright dealer, a man of his word, a man of credit. [நாணயம்+காரன்.] "காரன்" உடைமைப் பெயரீறு. சொல்லும் செயலும் ஒன்றாக மதிப்பவன்.
நாணயங்குத்து-தல்	நாணயங்குத்து-தல் nāṇayaṅguddudal, 5 செ.கு.வி, (v.i.) மாட்டிற்கு மூக்குத்துளைத்தல் (யாழ்ப்.);; to perforate the septum of a bullock's nose. [நாண் +அயம் + குத்து-.] இளங்காளை கலப்பையோ, வண்டியோ இழுக்கும்போது, முரடாக இருந்தால், ஒட்டுநர் நாணி முகம் கவிழ்த்தல் போல், சுண்டி இழுக்க ஏதுவாக, மூக்கில் குத்தித் துளைவழி, கயிறு மாட்டுதல் வழக்கம். இப்பழக்கம் இன்றும் நாட்டுப்புறத்தே காணப்படுகிறது. அடங்காத இளைஞனுக்குக் கால்கட்டும் அடங்காத காளைக்கு மூக்கணாங் கயிறும் பூட்டு. (பழ.);.
நாணயச்சரக்கு	நாணயச்சரக்கு nāṇayaccarakku, பெ. (n.) நாள்பட்டால், விலை தாழக்கூடிய உயர்ந்த சரக்கு (யாழ்.அக.);; commodity of value, liable to depreciate from being kept for a long-time. [நாணயம் + சரக்கு.]
நாணயத்தப்பு	நாணயத்தப்பு nāṇayattappu, பெ. (n.) 1. நாணயத்தப்பு பார்க்க;see naraya-l-lappu. 2. மதிப்புக்குறைவு, வெட்கக்கேடு; disgrace. [நாணயம் + சில்லம்.] நாணயத்தப்பு nāṇayattappu, பெ. (n.) நேர்மை தவறுகை; dishonour, loss of one's credit. [நாணயம்+தப்பு.] நேர்மை தவறுவதா லுண்டாகும் மதிப்புக்குறைவு.
நாயஞ்செலுத்து-தல்	நாயஞ்செலுத்து-தல் nāyañjeluddudal, 5.செ.கு.வி, (v.i.) செய்யும் செயலில், (ஆற்றும் வினையில்); தகுதி காட்டுதல்; to acquit oneSelf honourably, in business. [நாணயம் + செலுத்து-.] ஆற்றும் பணியினைச் சீர்மையுடன், நேர்மையாகச் செய்தல்;மேற்கொண்ட வினையில், தமது முழுத்திறமையும் விளங்கும் வண்ணம், தகுதி காட்டிச் செம்மையுடன் முடித்தல். வாழ்வில் முக்கால் பங்கு பொறுப்பேற்கும் நாணயம், கொடுக்கல் வாங்கலில், ஒரு மாந்தன் குறித்த நாளில், குறித்தபடி இயங்கும் இயக்கத்தினைக் குறிக்கும் வழக்கம், இன்றைய வழக்கில் உள்ளது கருதத்தக்கது.
நாணயத்தங்கம்	நாணயத்தங்கம் nāṇayattaṅgam, பெ. (n.) காசுசெய்வதற்கு ஏற்ற பொன்; gold suitable to mint Coins. [நாணயம்+தங்கம்.]
நாணயப்பணம்	நாணயப்பணம் nāṇayappaṇam, பெ. (n.) நற்காக (வின்.);; good coin, oppto, tēykaọaip-panam. [நாணயம் +பணம்.]

நாணயப்புடைவை	நாணயப்புடைவை nāṇayappuḍaivai, பெ. (n.) உயர்ந்த சீலை (வின்.);; fine cloth. நல்லவிலை கொடுத்தால்தான் நாணயப் புடைவை கிடைக்கும் (உ.வ);. [நாணயம் + புடைவை.] கூடுதல் நாணயம் கொடுத்து வாங்கிய மதிப்புமிக்க விலையுயர்ந்த புடைவை.
நாணயம்	நாணயம்1 nāṇayam, பெ. (n.) 1. முத்திரை யிட்ட காசு; stamped coin. "அங்கங்கே நாணயங்களாக வைத்தாய்" (பணவிடு.128);. 2. நேர்மை; uprightness, honesty, probity, honour, as in money-dealings, punctuality. "இது மெத்த நாணயமே" தனிப்பா.11.176431). 3. இயற்கை நிகழ்ச்சி (வின்.);; extraordinary facts or supposed facts in nature, as of the cobra shrinking from the sight of the nāgatal root. 4. செயல் முதலியன குறித்த பயன் தவறாமை (வின்.);; supposed virtue of an action or plant, as the presenting of a herb to the eyes, as a cure for opthalmia. 5. கட்டுப்பாடு (யாழ்.அக.);; restriction, rule. 6. நேர்த்தியானது, ஒழுங்கானது that which is of good quality, as a commodity. 'நாணயமான புடைவை' (இ.வ.);. த. நாணயம் →Skt nȧnga க. நாணய, தெ. நாணயமு, ம. நாணியம், [நாள்+நயம்.] என்பது விளங்கித் தோன்றும் பகற்போது நாட்கதிர் ஒளிரும்
நாணயமதிப்பீடு	நாணயமதிப்பீடு nāṇayamadippīṭu, பெ. (n.) உலகஅளவில் ஒரு நாட்டின் நாணயத்துக்கு உள்ள மதிப்புப்படி, பிறநாட்டு நாணயத்தை மதிப்பீடு செய்யும் முறை; money exchange rate. [நாணயம் + மதிப்பீடு.]
நாணயமதிப்பு	நாணயமதிப்பு nāṇayamadippu, பெ. (n.) பணத்தை மதிப்பிடும் முறை; currency. அமெரிக்க நாணயமதிப்பு அண்மையில் மிகவும் உயர்ந்துள்ளது (இக்.வ.);. [நாணயம் + மதிப்பு.]
நாணயமாற்றுமுறை	நாணயமாற்றுமுறை nāṇayamāṟṟumuṟai, பெ. (n.) நாணயமதிப்பீடு பார்க்க;see narayamadippiou. [நாணயமாற்று + முறை.]

நாணயவட்டம்	நாணயவட்டம் nāṇayavaṭṭam, பெ. (n.) நாணயமாற்றிற் கொடுக்கும் தள்ளுபடி; discount on coins (PTL.); [நாணயம் + வட்டம்.]
நாணயவரியோலை	நாணயவரியோலை nāṇayavariyōlai, பெ. (n.) இருப்புத்திட்டம், மாதவருவாய், முதலியவற்றைக் காட்டும், நாணயக்கணக்கு(நாஞ்.);; a monthly account of coins showing balance in hand, at the begining of a month, collections in the month, etc. [நாணயம் + வரியோலை.]
நாணயவான்	நாணயவான் nāṇayavāṉ, பெ. (n.) நேர்மை தவறாதவன் (யாழ்.அக.);, a man of credit or honour. [நாணய +வ் + ஆன்.]
நாணயவேலை	நாணயவேலை nāṇayavēlai, பெ. (n.) Ggsiš flumsŏr Gsusmar fine, superior work, opp to maṭṭi-vēlai. [நாணயம் வேலை.] நாணயம் போன்ற வேலை. மனச்சான்றுடன் செய்யும், திறமையான வேலை. ஒழுங்காகவும், நேர்த்தியாகவும் செய்யப்பட்ட நாணயம் போல், ஆற்றும் பணியை, அறிவை அனைவருக்கும், செப்பமுறத் தெரிவிக்கும் வேலை.
நாணயன்	நாணயன் nāṇayaṉ, பெ. (n.) நாணயக்காரன் பார்க்க;see nānaya-k-kāran. [நாணயம் → நாணயன்.]
நாணல்	நாணல்1 nāṇal, பெ. (n.) நாணுகை; feeling bashful, "modest" "பிறர் தன்னைப் பேணுங்கா னாணலும்" (திரிகடு.6);. [நாண் → நாணல் → வெட்கத்தால் வளைகை;மெய்கூசுகை] நாணல்2 nāṇal, பெ. (n.) 1. புல்வகை; kaus, a large and coarse grass. 2. எழுதுவதற்குப் பயன்படும் புல்வகை; penreed-grass. 3. கோரை பார்க்க;see Koral. 4. தருப்பை வகை; lalong-grass, Imperata arundinacea. [ட] 5. பெருநாணல் (சா.அக);; large reed. த→ நாணல் + skt. நாட [நாளம்→ நாணம்-→நாணல் = உட்டுளையுள்ள புல் வகை]

www.valluvarvallalarvattam.com 13065 of 19068.

நாணல்கெண்டை	நாணல்கெண்டை nāṇalkeṇṭai, பெ.(n.) மீன் வகையுளொன்று; a kind of fish. [நாணல்+கெண்டை.]
நாணல்தட்டை	நாணல்தட்டை nāṇaltaṭṭai, பெ. (n.) நாணல் புல்லின் அடித்தண்டு; the stalk of reedgrass. மறுவ பேய்க்கரும்பு. [நாணல்+கெண்டை.]
நாணவந்தான்	நாணவந்தான் nāṇavandāṉ, பெ. (n.) நாகணவாய்ப்புள் (வின்);; common myna. [நா(கு);ண+வந்தான்.]
நாணற்கரும்பு	நாணற்கரும்பு nāṇaṟkarumbu, பெ. (n.) கரும்புவகை (பதார்த்த.179.);, a kind of sugarcane. [நாணல் + கரும்பு.] தட்டையாக இருக்கும். இக் கரும்பின் சாறு, வயிற்று நோய்கள் அனைத்தையும் போக்கும். அரத்தசோகையை அகற்றும்.
நாணற்குழாய்	நாணற்குழாய் nāṇaṟkuḻāy, பெ. (n.) 1. மணிவகை (இ.வ.);; a kind of bead. 2. நாணல் போன்ற குழாய் மணிவகை (இ.வ.); bugle beads, as reed- shaped. 3. நாணற் குழாய் போன்று, பொன்னாலா கியதும் கனப்பொள்ளல் வடிவில் செய்யப் படுவதும், தாலியோடு கோக்கப் படுவதுவான குழல்; a hollow tube like ornament of gold, tied along with tal. [நாணல் + குழாய்.]
நாணற்குளம்	நாணற்குளம் nāṇaṟkuḷam, பெ. (n.) நாணற்கற்கண்டு; sugar candy prepared from reeds.
நாணற்கோரைக்கட்டை	நாணற்கோரைக்கட்டை nāṇaṟāraikkaṭṭai, பெ. (n.) மருந்துக்குணமுள்ள வேர்; a kind of medicinal root. Clansena-indica. [நாணல் + கோரைக்கட்டை.]
நாணற்புதர்	நாணற்புதர் nāṇaṟpudar, பெ. (n.) நாணல்புல்தூறு; reed grass bush. [நாணல்+புதர்]

நாணற்புல்	நாணற்புல் nāṇaṟpul, பெ. (n.) நாணல் பார்க்க;see nānal. [நாணல் + புல்.]
நாணற்பூ	நாணற்பூ, nāṇaṟpū, பெ. (n.) பழுத்த வெண்ணிறமுள்ள நாணற்பூ; the yellowish white flower of reedgrass. [நாணல்+பூ.]
நாணற்றாது	நாணற்றாது nāṇaṟṟātu, பெ. (n.) நாணற்பூவின் கருவுறச் செய்யும் ஆண்பாற்கூறு; pollen grains of reedgrass. [நாணல் +தாது.]
நாணாங்கள்ளி	நாணாங்கள்ளி nāṇāṅgaḷḷi, பெ. (n.) 1. இலைக்கள்ளி வகை (இ.வ.);; spiral five-tubercled spurge, str. Euphorbia nivulia[L.]. 2. நாணுகக்கள்ளி பார்க்க;see namபga-kkalli. [நாண்+ஆம் + கள்ளி.]
நாணாளும்	நாணாளும் nāṇāḷum, கு.வி.எ. (adv) நாள்தோறும், ஒவ்வொரு நாளும்; daily, every day, day by day. "நாணாளு மச்சத்தா ணாணுத னாணன்றாம்' (நாலடி,299);. நாணாளும் நாம் நன்மையே செய்யவேண்டும். (இக்.வ.);. [நாள்+நாளும்.]
நாணி	நாணி1 nāṇittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நாணங்கொள்ளுதல் (யாழ்ப்.); வெட்கப்படுதல்; to be shy, bashful. [நாணு → நாணி-.] நாணி2 nāṇi, பெ. (n.) நாணமுடையாள்(ன்);; bashful person. [நாண் → நாணி.] நாணி3 nāṇi, பெ. (n.) 1. வில்லின் நாண் (சூடா);; bowstring. "நாணியிற் கோலொன்றி னால்" (தேவா.616:4.);. 2. தொடைநரம்பு (சா.அக.);; nerve of thigh. [நாண் → நாண் → நாணி.] நாண் = கயிறு. கயிறு போன்று இழுத்துக் கட்டிய நாண்.
நாணிக்கொள்ளு-தல்	நாணிக்கொள்ளு-தல் nāṇikkoḷḷudal, 16 செ.கு.வி (v.i.) நான்று (கழுத்தில் சுருக்கிட்டுக்); கொள்ளுதல்; to hang oneself. "நாணிக்கொள்ளப் பஞ்சமோ கயிறு" (இராம நா.உயத்.72);. [நால் → நாண் → நாணி + கொள்ளு-.]

நாணிலி	நாணிலி nāṇili, பெ. (n.) நாணமற்றவன்-[ள்]; a shameless person. "வருவையான் நாணிலி நீ" (கலித்.116:17);. [நாண்+இலி.]
நாணிழல்	நாணிழல் nāṇiḻl, பெ. (n.) கலை நிழல் : fore noon shadow. "நாணிழற்போல விளியுஞ் சிறியவர் கேண்மை (நாலடி.116); [நாள்+நிழல்.] நாள் = புதியது நாள். நிழல் = காலைவெயிலில் தோன்றும் நிழல். காலை ஞாயிறு, கதிர்கடாவுறுக்குங்கால் தோன்றும் நிழல்.
நாணு	நாணு1 nāṇudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வெட்கப்படுதல்; to be shy, to feel bashful to be embarrassed, as a woman. "அஞ்ஞான்று கண்டேம் போ னாணுதுமால்"(நாலடி,385.);. 2. மனங்குன்றுதல்; to be abashed, to Shrink back, as from a forbidding sight;to feel repugnance or dislike. "தகவுடையார் தாமேயு நாணித் தலைச்செல்லார்" (நாலடி,241);. 3. அச்ச மின்றித் துணிவு காட்டுதல் (வின்);; to acquiesce or yield through regard. 4. ஒன்றற்கு அடங்குதல் (வின்.);; to shrink from the touch, as some plants, to yield, as disease to medicine, to be subdued, as Snakes in proximity to certain roots. 5. அஞ்சுதல்; to fear. "தன்கட் பழிநாணுவாளை" (குறள்,794);. 6. குவிதல்; to close, as flowers. "பங்கயம் போல்னாணி" (தஞ்சைவா.210.);. 7. பிணங்தல் (யாழ்ப்.);; to be affected unfavourably, as Some trees or plants by nearness to the tamarind, to be uncongenial to each other, as the red and white lotus. க. நாண்க. [நாண் → நாண் → நாணு -] நாணு2 nāṇu, பெ. (n.)
நாணுகம்	நாணுகம் nāṇugam, பெ. (n.) 1. குதிரை (வின்.);; horse. 2. நறுமணப்பூ a fragrant flower. [நாணு →நாணுகம்.]
நாணுவத்தான்	நாணுவத்தான் nāṇuvattāṉ, பெ. (n.) நாணுவம் பார்க்க;see manuvam.

நாணுவம்	நாணுவம் nāṇuvam, பெ. (n.) நாகண வாய்ப்புள் (வின்);; common myna.
நாணுவரையிற-த்தல்	நாணுவரையிற-த்தல் nāṇuvaraiyiṟattal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பத்துத் துன்பத்துள் நாணம் நீங்குதலாகிய தொல்லை;(தொல்.பொருள். 100);. transgreesing the bounds of propriety and modesty, as a heroine in love, one of ten awattai. [நாணு + வரையிறத்தல்-]
நானுவான்	நானுவான் nāṉuvāṉ, பெ. (n.) நாகணவாய்ப்புள் [யாழ்.அக] பார்க்க;see naganaway-p-pul. [நாணுவம் → நாணுவான்.]
நாணெறி-தல்	நாணெறி-தல் nāïeṟidal, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) நாணைத் தெறித்து ஒலியெழுப்புதல்; to twang the bowstring. "நாணெறிந்து முறைமுறை தொடர்ந்து (கம்பரா.நாகபாச61);. [நாண் + எறி-]
நாணேற்று-தல்	நாணேற்று-தல் nāṇēṟṟudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) வில்லை வளைத்து நாணைச் செருகுதல்; to bend a bow and fasten its string. [நாண் + ஏற்று-.]
நாணேறிடு-தல்	நாணேறிடு-தல் nāṇēṟiḍudal, 5 செ.கு.வி, (v.i.)பார்க்க ;see nān-ârru. [நாண் + ஏறி+ இடு-.]
நாணையம்	நாணையம் nāṇaiyam, பெ. (n.) நாணயம் (இ.வ,); பார்க்க;see nānayam. [நாணயம் → நாணையம்.]
நாணொளிப்புளி	நாணொளிப்புளி nāṇoḷippuḷi, பெ. (n.) புளமரவகையுளொன்று; a kind of tamarind tree.
நாத்தடுக்கு	நாத்தடுக்கு1 nāttaḍukku, பெ. (n.) திக்கல் (pond.);; stammering. [நா + தடுக்கு.]
நாத்தடுக்கு-	நாத்தடுக்கு-2 nāddaḍukkudal, 5.செ. குன்றாவி. (v.t.) நாத்தாங்கிப் பேசு-தல் பார்க்க;see nā-t-tāngi-p-pēšu. [நா+தடுக்கு-.]
நாத்தம்	நாத்தம் nāttam, பெ. (n.) 1. கந்தகம்; Sulphur. 2. வசம்பு: Sweet flag.

நாத்தலைமடிவிளி	நாத்தலைமடிவிளி nāttalaimaḍiviḷi, பெ. (n.) சீழ்க்கை; whistle. "நாத்தலை மடிவிளிக் கூத்தொடு குயிறர" (சீவக.120);. [நா + தலைமடி + விளி.]
நாத்தழும்பிரு-த்தல்	நாத்தழும்பிரு-த்தல் nāttaḻumbiruttal, செ.கு.வி. (v.i.) நாத்தழும்பேறுதல்- பார்க்க;see natialumberu. "நாத்தழும் பிருப்பப் பாடாதாயினும் (புறநா.200);. [நா + தழும்பு + இரு-.]
நாத்தழும்பு-தல்	நாத்தழும்பு-தல் nāddaḻumbudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) நாத்தழும்பேறு-. பார்க்க;see natal umberu. "நாத்தழும்ப வேத்தாதார்" (சீவக. 1469.);. [நா+ தழும்பு-.]
நாத்தழும்பெழு-தல்	நாத்தழும்பெழு-தல் nāddaḻumbeḻudal, செ.கு.வி. (v.i.) நாத்தழும்பேறு- பார்க்க: see nāttamumbéru- "நாத்தழும்பெழ நாரணாவென் றழைத்து (திவ்.பெருமாள்.2:3.);. [நா+தழுப்பு + எழு-.]
நரத்தழும்பேறு-தல்	நரத்தழும்பேறு-தல் naraddaḻumbēṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பலமுறை சொல்லுதலால் நாவுக்குப் பழக்கமுண்டாதல்; to acquire ease in utterance, as tongue by constant recitation. "நாத்திகம் பேசி நாத்தழும் பேறினர்" (திருவாச.4:4);. [நா+தழும்பு + ஏறு-.]
நாத்தன்தகரை	நாத்தன்தகரை nāttaṉtagarai, பெ. (n.) கெட்ட மணமுள்ள தகரை; fetid cassia.
நாத்தனார்	நாத்தனார் nāttaṉār, பெ. (n.) கணவனுடன் பிறந்தாள்; husband's sister. க. நாதினி. நாற்றுண் → நாத்துண் → நாத்தன்+ஆர்] ஒரு குடியிற் பிறந்தபெண், பூப்பெய்தித் தக்கபருவம் வந்தக்கால், புக்ககம் செல்வது பொதுமரபாகும். இஃதே போன்று, ஒருகுடியில் நாற்றாயிருந்து. மறுகுடிக்கு, நடுபயிராகச் செல்லுந்தன்மை யுடையாளாதலின். "நாற்று அன்னார்." என்னும் பொருண்மையிற் கூறுதல் பொருந்துமென்க. ஒருகா. நாத்துணையார் → நாத்தனார். நா+ துணையார் = பிறந்தகத்திலிருந்து, புகுந்தகத்திற்கு வந்த பெண்ணுடி னுறைந்து, ஆறுதலும் தேறுதலும் தரும், கணவனின் தமக்கை அல்லது தங்கை, சிலப்பதிகாரத்தில், இளங்கோ அடிகள், நாத்தூண் நங்கை என்று குறிப்பதால், புகுந்த வீட்டார், பிறந்தவீட்டைத் தாழ்த்திப் பேசினால், புதுப்பெண் தன் வீட்டுப் பெருமையைத் தூணாக நின்று காப்பவள் என்று, பொருள்படுதல் காண்க.

நாத்தாங்கி	நாத்தாங்கி nāttāṅgi, பெ. (n.) 1. நாதாங்கி (வின்.); பார்க்க;see nating. 2. இலைக்கள்ளி வகை; five- tubercled spurge. 3. வலி, கொருக்கு வலி.[சா.அக]; cramp. [நா+தாங்கி → நாத்தாங்கி] தாழ்க்கோலின், 'நா' போன்ற தண்டினைத் தாங்கும் தாழ்ப்பாள்.
நாத்தாங்கிப்பேசு-தல்	நாத்தாங்கிப்பேசு-தல் nāddāṅgippēcudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. திக்கிப்பேசுதல்; to talter in speech, stammer. 2. எண்ணிப்பேசுதல்; to speak thoughtfully. [நா+தாங்கிப்பேசு-.]
நாத்தாங்கிவாய்	நாத்தாங்கிவாய் nāttāṅgivāy, பெ. (n.) 1. நாதாங்கி(இ.வ.);; hasp. 2. மூலப்பொருள், ஆக்கப்பொருளுக்கு மூலமான அடிப்படைச் சரக்கு; staple. மறுவ..கொக்கி, கொளுவி, கொண்டி. [நா+தாங்கி + வாய்.]
நாத்தி	நாத்தி1 nātti, பெ. (n.) நாத்தனார் (இ.வ.); பார்க்க;see nāttapār. [நாற்றூண் → நாத்தூண் → நாத்தன் + ஆர் → நாத்தன் → நாத்தி.] நாத்தி2 nātti, பெ. (n.) 1. இன்மை; nonexistance. யாரியற்றினு நாத்திசெய் தெங்கணும் (விநாயகபு.73,30);. 2. ஒன்றுக்கு உள்ளதான ஒருபொருள், மற்றொன்றுக்கு இல்லாதாகை; absence, as of a characteristic. "மனைவி யானகாலத்துப் புத்திரியாகாமை போல "நாத்தியொன்று மித்திறப்பங்கமேழும்" (மேரு மந்:708);. 3. நாசம்(யாழ்.அக.);. destruction. நாத்தி3 nātti, பெ. (n.) தாழ்வாரம் (யாழ்.அக.);: sloping roof. நாத்தி nātti, பெ. (n.) அழிவு; destruction, annihilation. (சா.அக.);
நாத்திக்காசு	நாத்திக்காசு nāttikkācu, பெ. (n.) நாத்திப்பட்டத்திற்குப் பகரமாகக் கட்டப்படும் பொற்காசு; instead of gold pendant, a gold Coin is tied. [நாத்தி+காசு] பொருளாதாரச் சூழலுக்கு ஏற்ற வண்ணம், சிலர் பொற்பட்டமாகவும், வசதிவாய்ப்பற்றோர் சிறியகாசுவடிவிலும், மணமகளின் நெற்றியில் கட்டுவர்.

நாத்திப்பட்டம்	நாத்திப்பட்டம் nāttippaṭṭam, பெ. (n.) திருமணத்தில் மணமகனின் தங்கை அல்லது தமக்கையான நாத்துணை நங்கை, மணமகளின் நெற்றியில் கட்டும் பொற்பட்டம்; it is an golden pendant tied on the forehead of bride by bridegrooms sister. [நாத்தி+பட்டம்.] நாத்தி என்னுஞ்சொல், நாத்துணையாள் என்பதன் மரூஉ.
நாத்திப்பணம்	நாத்திப்பணம் nāttippaṇam, பெ. (n.) மணமகன் அல்லது மணமகள் வீட்டார், நாத்திவிளக்கேந்திய பெண்ணுக்குத் தரும் பணம்; money given to bridegroom's sister who held the holy lamp by bride or bride-grooms parents. [நாத்தி + பணம்]
நாத்திரம்	நாத்திரம் nāttiram, பெ, (n.) புகழ்; fame. [நா+திறம் → திரம்.] ற → ர = திரிபு. மந்திரம், தந்திரம் என்பவும், இவ்வாறு திரிந்தன என்பது, பாவாணர் கருத்து. நாவின் வாயிலாக ஒருவர்தம் திறனை அல்லது புகழை, வானளாவ உயர்த்திப் பேசுகை.
நாத்திவிளக்கு	நாத்திவிளக்கு nāttiviḷakku, பெ. (n.) திருமணத்தில் மணமகனின் தமக்கை ஏந்திச்செல்லும் விளக்கு; on the occasion of wedding the holy lamp held by bridegrooms sister. [நாத்தி + விளக்கு.] திருமணத்தில், தாலிகட்டும் நிகழ்வு நடைபெறுங்கால், மணமகனின் தங்கை அல்லது தமக்கையான நாத்தனார் எனப்படும் நாத்துணையாள், தாம்பலத்தில் வைத்துப் பிடித்து மணமக்கள் மன மேடையைச் சுற்றிவரும் பொழுது, முன்கொண்டு செல்வதுமான கைவிளக்கு.
நாத்திவேடம்	நாத்திவேடம் nāttivēṭam, பெ. (n.) அசோகு; asoka tree.
நாத்து	நாத்து nāttu, பெ. (n.) நாத்தனார் பார்க்க;see nāttapār.
நாத்துடுக்கு	நாத்துடுக்கு nāttuḍukku, பெ. (n.) கடுஞ்சொற்களால் ஏசுகை; abuse. நாத்துடுக்காகப் பேசுபவர்களே, நல்லமுறையில் இருக்கிறார்கள் (இ.வ.);. [நா+துள் → துடு → துடுக்கு.] பணச்செருக்கிலும், பதவிவெறியிலும் பிறரை மதிக்காது, நாத்துடுக்காக எடுத்தெறிந்து பேசுகை.

நாத்தூண்	நாத்தூண் nāttūṇ, பெ. (n.) 1. நாத்தனார் பார்க்க;see natamar. 2. நாத்தூண்நங்கை பார்க்க;see nāftān-nangal. ம. நாத்தூண்.
நாத்தூண்நங்கை	நாத்தூண்நங்கை nāttūṇnaṅgai, பெ. (n.) கணவனுடன் பிறந்த மங்கை; husband's sister. "நாத்தூ ணங்கையொடு.....அடிசி லாக்குதற்கு" (சிலப். 16:19);. [நாற்றூண் → நாத்தூண் +நங்கை.] பிறந்த வீட்டுப்பெருமைக்கு, பிறழ்வு நேராவண்ணம், தன் பிறந்தகத்துப் பெருமையை, நாவின் சொற்களால், தாங்கி நிலைநிறுத்தும் நங்கை,
நாத்தொங்கல்	நாத்தொங்கல் nāttoṅgal, பெ. (n.) நாக்கு வெளிகண்டு தொங்கல் ; port rusion of the tongue. (சா.அக);.
நாதசலசயம்	நாதசலசயம் nātasalasayam, பெ. (n.) இலாமிச்சை வேர்; cuscus root.
நாதசாரம்	நாதசாரம்1 nātacāram, பெ. (n.) மருந்துவகை; a medicine. (சங்.அக.);
சாரசாரம்	சாரசாரம்2 cāracāram, பெ. (n.) சாலவுப்பு; a kind of prepared salt.
நாதசுரம்	நாதசுரம் nātasuram, பெ. (n.) நாகசுரம் பார்க்க;see nāga-šuram.
நாதத்து பீடம்	நாதத்து பீடம் nātattupīṭam, பெ. (n.) துத்தநாகம்; Zinc.
நாதநாதம்	நாதநாதம் nātanātam, பெ. (n.) பேரரத்தை; greater galangal.
நாதநாமக்கிரியை	நாதநாமக்கிரியை nātanāmakkiriyai, பெ. (n.) பண்வகையுளொன்று; a musical mode.
நாதநீர்	நாதநீர் nātanīr, பெ. (n.) பனிக்குடத்து நீர்; amniotic-fluid.
நாதபரவாசல்	நாதபரவாசல் nātabaravācal, பெ. (n.) பெண்குறி ; the vagina in the female genital.

நாத பருணி	நாத பருணி nātabaruṇi, பெ. (n.) மலம்; fecal matter.
நாதமுட்டை	நாதமுட்டை nātamuṭṭai, பெ.(n.) சினை; ovu.
நாதமுனி	நாதமுனி nātamuṉi, பெ. (n.) திருவாய் மொழி முதலான நூல்களை முதன்முதற் கண்டு, வெளிக்கொணர்ந்த திருமாலியத் தலைவர் (அஷ்டப். திருவரங்கந்காப்பு:3);; the first Vaisnava Acarya who brought to light Tiruvay-moli and other prabandhas.
நாதயந்தனஞ்சரி	நாதயந்தனஞ்சரி nātayandaṉañjari, பெ. (n.) சிறுகுறிஞ்சா; small indian opicacuanha.
நாதயம்	நாதயம் nātayam, பெ. (n.) இந்துப்பு: rock Salt.
நாதரவி	நாதரவி nātaravi, பெ. (n.) 1. உடற்கொழுப்பு (மு.அ.);; fat in the body. 2. வெண்கண்டங்கத்தரி; white flowred prickly night shade.
நாத வடியுப்பு	நாத வடியுப்பு nātavaḍiyuppu, பெ. (n.) கறியுப்பு; common salt.
நாதவணு	நாதவணு nātavaṇu, பெ. (n.) பெண்ணின் கருமுட்டை ; female ovum.
நாதவத்தம்	நாதவத்தம் nātavattam, பெ. (n.) 1. யானை நெருஞ்சி [மலை] பார்க்க;see yānai-neruñji. a small plant. 2. பெருநெருஞ்சில்; large caltrope. __, பெ. (n.); கருப்பைக்குழல்; uteras-tube.
நாதவுப்பு	நாதவுப்பு nātavuppu, பெ. (n.) நிலத்தி லுண்டாகும் முப்பு; salt from mines under the earth.

நாதவொளி	நாதவொளி nātavoḷi, பெ. (n.) பொன்; gold.
நாதாக்கள்சட்டை	நாதாக்கள்சட்டை nātākkaḷcaṭṭai, பெ. (n.) மரப்பட்டை; bark.
நாதாங்கி	நாதாங்கி nātāṅgi, பெ. (n.) பூட்டு, தாழ்ப்பாள்; சங்கிலி இவை மாட்டவுதவும் கதவுநிலையுறுப்பு; hasp of a lock, staple: clincher of a chain. [நா+தாங்கி.] நாதாங்கி nātāṅgi, பெ. (n.) கதவைச் சார்த்தப்பயன்படுத்தும் அமைப்புக்கருவி; bolt. [நா+தாங்கி]
நாதாங்கிமொந்தன்	நாதாங்கிமொந்தன் nātāṅgimondaṉ, பெ. (n.) ஈரோட்டுப் பக்கத்தில் வளரும் மொந்தன் வாழை வகை; a species of the mondan plantain, cultivated near Erode. [நாதாங்கி + மொந்தன்.]
நாதாசயம்	நாதாசயம் nātācayam, பெ. (n.) உயிரணுக்கள் உருவாகும் சினைப்பை; egg. glands.
நாதாந்திக்காவி	நாதாந்திக்காவி nātāndikkāvi, பெ. (n.) கற்காவி; red-ochre.
நாதிருடி	நாதிருடி nātiruḍi, பெ. (n.) எருக்கிலை; giant swallow wortk.
நாதேயம்	நாதேயம் nātēyam, பெ. (n.) 1. வஞ்சிக்கொடி; rattan cane palm (மூ.அ.);; 2. சீந்தில் (மலை);; gulancha. 3. துரிக (தைலவ.தைல);, Sulphate of copper. 4. இந்துப்பு (வின்.);; rock salt. [நா + தேயம்.]

நாதேனி	நாதேனி nātēṉi, பெ. (n.) மணித்தக்காளி (மலை.);, Indian hounds-berry. [நா+ தேனி.]
நாந்தகம்	நாந்தகம் nāndagam, பெ. (n.) 1. திருமாலின் வாள்; sword of Tirumal. "நாந்தகஞ்சங்கு தண்டு (திவ்.பெரியாழ்.4,1:2);. 2. வாள் (பிங்);; sword: "நாந்தக மின்னும் வீசி" (கம்பரா. அதிகாய209.);. [நாந்து + அகம்.]
நாந்தல்	நாந்தல் nāndal, பெ. (n.) 1. மழைமூட்டம்(வின்.);, cloudiness. 2. ஈரம் (வின்,); dampness. 3. நாந்தற் காவம் பார்க்க;see nāndar-kālam. தெ. நாந்துடு. க.நாந்து.
நாந்தற்காலம்	நாந்தற்காலம் nāndaṟkālam, பெ. (n.) வானமாயிருக்குங் காலம்; damp, cloudy weather. மறுவ. கார்காலம். [நாந்தல் + காலம்.] வானம் மேகம் சூழ்ந்து, மப்பும் மந்தாரமுமாக இருக்கும் காலம்.
நாந்தி	நாந்தி nāndi, பெ. (n.) 1. நாடகமுன்னுரை; an invocatory verse, as in a drama. 2. பாயிரம்: prologue. "இது .... நாந்தி கூறுகின்றது (பி.வி.3.உரை);. 3. திருமணம் முதலிய நற்செயல் செய்வதற்கு முன். செய்யுமோர் சடங்குமுறை; a virtual cer emony, periormed to propitiate a class of manes before celebrating any auspicious event. நாந்தி2 nāndi, பெ. (n.) முதுகு (இ.வ.);; back.

நாந்திகந்தரு	நாந்திகந்தரு nāndigandaru, பெ. (n.) மர மஞ்சள் (சங்.அக);; turmeric. நாந்திகந்தரு nāndigandaru, பெ. (n.) நாந்தி 3. பார்க்க: see mind. [நாந்து +skt. சிராத்தம்.]
நாந்திமுகம்	நாந்திமுகம் nāndimugam, பெ. (n.) நாந்தி பார்க்க: see mand. "நாந்திமுக மெனுஞ் சிராத்த மோம்பி" (தணிகைப்பு:வள்ளி.161);.
நாந்து-தல்	நாந்து-தல் nāndudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) நனைதல்(யாழ்.அக.);; to become wet. க. நாந்து. [நந்து → நாந்து.]
நாந்தெனி	நாந்தெனி nāndeṉi, பெ. (n.) நாந்தொனி (யாழ்.அக.); பார்க்க;see nandoni.
நாந்தேனி	நாந்தேனி nāndēṉi, பெ. (n.) நச்சுப்பூடு; poisonous herb (சா.அக.);.
நாந்தொனி	நாந்தொனி nāndoṉi, பெ. (n.) பூடுவகை (சா.அக.);; a plant.
நாநல்கூர்-தல்	நாநல்கூர்-தல் nānalārtal, 17 செ.குவி. (v.i.) பேசாதிருத்தல்; to be poor or sparing in words, to be silent. "மலரடி வணங்காது நாநல் கூர்ந்தனை" (மணிமே.10:34);. [நா+நல்கூர்-]

நாநலம்	நாநலம் nāṉalam, பெ. (n.) சொல்வன்மை; சொல்லாற்றல்; பேச்சுநயம்; eloquence. "நாநலமென்னு நலனுடைமை யந்நலம் யாநலத் துள்ளதூஉ மன்று (குறள்,641);. பேரறிஞர் அண்ணா, தமது மிகச் சிறந்த நாநலத்தால், தமிழர்தம் நெஞ்சில் நிலையான இடத்தைப் பெற்றார்(இக்.வ.);. மறுவ பேச்சாற்றல், பேச்சுத்திறன். [நா+நலம்] அமைச்சனுக்கு அமைய வேண்டிய தலையாய நலம். அஃதாவது ஈடு இணையற்ற தனிப்பெருஞ்செல்வமான நாநலத்தால் அமைச்சன், தன் சூழ்ச்சியை அரசனுக்கு எடுத்துச் சொல்வதில் வல்லவனாதல், அமைச்சிலக்கணங்களுள் இன்றியமையாது. வேண்டப்படும் தனிப்பெருங்குணம். இதனை வள்ளுவர் வரையறுக்குங்கால் நாநலம் என்பது, அறிவுடையோரால் மதிக்கப்பெறும் உயர்பெருஞ்செல்வம். அமைச்சனுக்குரிய தனிப்பெருஞ்செல்வமும், தலையாய செல்வமும், இஃதே. இச் செல்வம் யாவராலும் விரித்துரைக்க இயலாத மாப்பேறாகும். நற்பேறுகட்கு அப்பாற்பட்ட நனிபெரும் பேறாகும். இத் தன்மைத்து என்று எவராலும் எடுத்தியம்ப இயலாத தனிப்பெருஞ் செல்வமாகும். புகழ்பெறும் அமைச்சனுக்குரிய வாழ்வியற் பேறாகும். இம் மாப்பேறு பற்றி மொழிமீட்பர் கூறுவது: நாவின் நலம் நாநலம். அது நாவின் நன்மையும், வன்மையும் கலந்தது. நன்மை, பிறருக்கு நன்மை செய்வதும், வன்மை, பிறரை வயப்படுத்துவதுமாகும். இப் பேறு தனிப் பட்டதாதலின், "யாநலத்துள்ளதூஉ மன்று." என்றார். நாநலம் பற்றிப் பரிமேலழகர் பகருங்கால்,
நாநாழி	நாநாழி nāṉāḻi, பெ. (n.) பெரியபடி கொண்ட அளவு; one chennai measure.
நாநீட்டு-தல்	நாநீட்டு-தல் nāṉīṭṭudal, 5 செ.கு.வி(v.i.) பேசுதல்; to speak, tell, as wagging one's tongue. "அவையறிந்து நாநீட்டுதல் ஆன்றோர்க்கு அழகாகும்" (இக்.வ.);. "ஓதியி னொதுங்கி. நாநீட்டும்" (மணிமே.5:108);. கண்ட இடத்தில் கண்டபடி நாநீட்டினால், மிஞ்சுவது பகையே ஆகும். (இக். வ.);. நாநீட்டுதல் எனும் பண்பினைத் தக்க இடம் அறிந்து மேற்கொள்ளவேண்டும். 2. ஏசுதல்; to rebuke. [நா+நீட்டு-.]

நாப்பண்	நாப்பண்1 nāppaṇ, பெ. (n.) 1. நடு; middle, centre. "பன்மீன் நாப்பண் திங்கள் போலவும்" (புறநா.13);. 2. தேர் நடு; central flat of a chariot. 3. யாழினுறுப்பு (சூடா.);, bridge of a lute. [நடு + பண் →நாப்பண்.] [நடு → நா+ பண்.] நாப்பண்2 nāppaṇ, பெ. (n.) வாய்ப்பாட்டு: notes. [நா + பண்.]
நாப்பாடம்	நாப்பாடம் nāppāṭam, பெ. (n.) நெட்டுருப் பண்ணிய வாய்ப்பாடம், எழுத்துவகைச் சுவடியில்லாமல் வாய்வழியாகவே பயிற்றிய பாடம்; lip-learned lessons. "நாப்பாடஞ் சொல்லி நயமுணர்வார் போற் செறிக்குந் தீப்புலவற் சேரார்" (நாலடி.312);. [நா + படி → பாடம்.] உள்ளத்தில் காலூன்றிப் படிந்து, நாவில் எஞ்ஞான்றும் நிலைத்திருக்கும் பாடம்.
நாப்பிவிடு-தல்	நாப்பிவிடு-தல் nāppiviḍudal, 18 செ.கு.வி. (v.t.) நாப்புக் காட்டு- [வின்] பார்க்க;see náppu-k-kāttu. [நாப்பு + விடு-.]
நாப்பு	நாப்பு1 nāppudal, 5 செ.கு.வி. (v.t.) நாப்புக்காட்டு-[வின்.] பார்க்க;see mappu-kkattu. நாப்பு2 nāppu, பெ. (n.) 1. இகழ்ச்சி, ஏளனம் (பரிகாசம்);: mockery. 2. எள்ளி நகையாடுகை; ridicule. 3. நடையுடைத்தோற்றம் போன்ற வற்றைப் போலச் செய்யும் நடிப்பு: mimicry. "இந்திரனுமெனை நாப்புக் காட்டுவானே" (இராமநா. உயத்.80);. [நகைப்பு → நாப்பு.]
நாப்புக்காட்டு-தல்	நாப்புக்காட்டு-தல் nāppukkāṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (vt. 1. அழகு காட்டுதல்; to imitate in derision, to mimic. 2, வஞ்சித்தல் ஏய்த்தல் (வின்.);; to deceive. [நாப்பு + காட்டு-.] நகைப்பு → நாப்பு= பிறருக்குத் துன்பமிழைத்து, அவர்படுந் துயரங்கண்டு, அகமகிழ்தல்.

நாப்புற்று	நாப்புற்று nāppuṟṟu, பெ. (n.) 1. நாவினி லுண்டாகும் வீண்தசைத்திரட்சி அல்லது கழலை; excrescence. 2. நா நோவுவகை; a Cancerous disease on the tongue. [நா+புற்று.] புற்றுக்கட்டி வகையுளொன்று நாவிலேற் படும் எழுச்சி அல்லது கழலை.
நாப்பொடி-தல்	நாப்பொடி-தல் nāppoḍidal, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) நாவுலர்தல் (யாழ்.அக.);; to dry up of the tongue. [நா+ பொடி-.]
நாபதி	நாபதி nāpadi, பெ. (n.) நாவிற்கு நீர் வார்ப்பவன்; he whose grace is indispensable for speech. "நாரணனை நாபதியை"
நாபம்	நாபம் nāpam, பெ. (n.) நஞ்சுவகை (வின்.); a strong poison prepared from the root of indian aconite. நாபம் nāpam, பெ.(n.) நாபி; country aconite. (சா.அக.);
நாம்	நாம்1 nām, பெ. (n.) அச்சம்; fear, dread terror. "பேம் நாம் வரும் என வரூஉம் கிளவி ஆமுறை மூன்றும் அச்சப்பொருள" (தொல்,சொல்.365);. [யா → யாஅம் → யாம் → ஞாம் → நாம்.] யா=கருமைக்கருத்து வேர். விண்மீன்கள் தவிர, மாந்தர், பறவை விலங்கு, தமிழும், பிறரும் கண்களுக்குப் புலப்படாத தன்மையில் அமைந்த, நள்ளிருள் செறிந்த-கடுங்காலமான, அச்சந் தருங் காலத்தை, நடுயாமம் என்பர், நம் முன்னோர். கருமைக்கருத்து வழித் தோன்றிய இருண்மைக்கருத்து, அச்சக்கருத்து வளர்ச்சிக்கு வழிகோலியது என்பார், ப.அருளி (semantic extension); தொல்காப்பியரும், "நாம்" என்பது அச்சப்பொருள் தரும் தன்மைத்து என்று உரைத்துள்ளது. நாம் அறிந்ததே. உரியியலில் அமைந்துள்ள இந் நூற்பாவிற்குத் தெய்வச்சிலையார், "போம் என்னும் சொல்லும். "நாம்" என்னும் சொல்லும், உரும் என்னும் சொல்லுமாகிய அம் முறைமையுடைய மூன்று சொல்லும், அச்சப்பொருண்மையை உடைய, என்று குறித்துள்ளார். மொழிஞாயிறு கூறுவது, நாம் + அம் → நாமம் = அச்சம். இஃது, உரிச் சொல். அகலம், ஆழம், தீயவுயிர்கள், கொந்தளிப்பு. நிலமுழுக்கு போன்றவற்றால் ஏற்படுவது, என்று மொழிந்துள்ளமையால், "நாம்" என்னுஞ்சொல், அச்சப்பொருண்மையை, முதன்மையாயுடைத்து என்று, துணியலாம். நாம்2 nām, பெ. (n.) 1. தன்மைப் பன்மைச் சொல்;(தொல்,சொல்.164);; we. 2. £5mriæ, sit;

நாம்பல்	நாம்பல் nāmbal, பெ. (n.) 1. இளைப்பு (IBTungu.761);; emaciation, leanness. 2. இளைத்த விலங்கு (யாழ்ப்.);, e maciated Creature. [நாம்பு- நாம்பல்.] அல்லிற்றுத் தொழிலாகுபெயர்.
நாம்பன்	நாம்பன் nāmbaṉ, பெ. (n.) இளவெருது (யாழ்ப்);; steer, bull-calf. மறுவ. கட்டிளங்காளை. [நம்பன்- நாம்பன்.] நாம்பன் nāmbaṉ, பெ.(n.) இளம் காளை மாடு; young bull.
நாம்பு	நாம்பு2 nāmbu, பெ. (n.) 1. மெலிந்தது (வின்.);, anything lean. 2. மெல்லிக்கொடி; small climber. "சுருங்கிய நாம்பின் முடிமுதிர் பரதவர்" (நற்.207.); க. நாம்பு. [நரம்பு → நம்பு → நாம்பு-.] இஃது, இளைத்தல் பொருண்மை குறித்த சொல். நரம்புபோல் இளைத்த மெல்லிய கொடி. நண்பர் நரம்புபோல் நாம்பிவிட்டார் என்பது உலகு வழக்கு.
நாமக்கட்டி	நாமக்கட்டி nāmakkaṭṭi, பெ. (n.) திருமண்கட்டி (இ.வ.);; pipe clay, used for the Vaisnava mark. [நாமம் + கட்டி.] நாமம் = வெண்மை. நாம் = அச்சம். மாந்தர்தம் அச்சத்தை அகற்றும் வெண்மையான திருமண் என்பர், மாலியத்தார். நாமக்கட்டி nāmakkaṭṭi, பெ.(n.) நாமம் போடப் பயன்படுத்தும் வெள்ளைக் களிமண் கட்டி; pipe clay. [நாமம் + கட்டி]
நாமக்கரடி	நாமக்கரடி nāmakkaraḍi, பெ. (n.) அச்சந்தரும் கரடிவகை; (இ.வ.);; a species of bear. [நாம் +அ + கரடி.] பார்த்த அளவில் மாந்தர்க்கு அச்சத்தை யுண்டாக்கும் கரடி. 'அ' சாரியை. கரடு + இ → கரடி. "பேம் நாம் உரும் என வரூஉம் கிளவி ஆமுறை மூன்றும் அச்சப் பொருள" (தொல், உரி. 848);, மேற்காட்டிய தொல்காப்பிய நூற்பா, நாம்" என்னும் சுனெட்டு அச்சுப்பொருண் த்தும் பான்மையில் அமைந்துள்ளது காண்க.

நாமக்கரும்பு	நாமக்கரும்பு nāmakkarumbu, பெ. (n.) நாமம் போற் கீறுகளமையப் பெற்ற கரும்பு(இ.வ.);; a spicies of red sugar-cane with White streaks. மறுவ. நாமதாரிக்கரும்பு. [நாமம் + கரும்பு.]
நாமக்காரர்	நாமக்காரர் nāmakkārar, பெ. (n.) நெற்றியில் திருமண் குறியிட்ட மாலியத்தார் (Vaisnavas); Māliyattār; as wearing the nāmam. [நாமம் + காரர்.]
நாமக்காரல்	நாமக்காரல் nāmakkāral, பெ. (n.) காரல், மீன்; a kind of fish.
நாமக்காலம்	நாமக்காலம் nāmakkālam, பெ. (n.) அச்சந்தரும் இரவுக்காலம்; dreaded night. "காமக்காலத்துண்டெனத் தோ தோழி' (தொல்பொருள்.146);. [யாமம் → நாமம் + காலம்.] ஒ.நோ. யான் → நான்.
நாமக்காறல்	நாமக்காறல் nāmakkāṟal, பெ. (n.) பக்கங்களில் பொற்கோடுகள் கொண்டதும், வெண்ணிறமானதும், ஐந்து (அங்குலம்); விரற்கிடை வரை வளரக் கூடியதுமான மீன்வகை; sea fish, silvery, with golden Stripes along the sides, attaining 5 in in length equula daura. [நாமம் + காறல்.] நாமம் = வெண்மை.வெண்ணிறமுள்ளகாறல் மீன்.
நாமக்கிரியை	நாமக்கிரியை nāmakkiriyai, பெ. (n.) பண்வகையுளொன்று; a kind of musical mode. [நாமம் + skt கிரியை.]
நாமக்குச்சரி	நாமக்குச்சரி nāmakkuccari, பெ. (n.) வரிக்கோடிட்ட புடைவை வகை (இ.வ.);; a kind of striped Saree.
நாமக்குச்சலி	நாமக்குச்சலி nāmakkuccali, பெ. (n.) நாமக்குச்சரி பார்க்க;see náma-k-kuccari.
நாமக்குச்சிலி	நாமக்குச்சிலி nāmakkuccili, பெ. (n.) நாமக்குச்சரி பார்க்க;see nāma-k-kuccari.

நாமக்குவளை	நாமக்குவளை nāmakkuvaḷai, பெ. (n.) நாமக்கட்டியால் செய்த குவளை (வின்.);. a kind of cup made of white clay. நாமம் = வெள்ளைககளமண். [நாமம் + குவளை.]
நாமக் கூசா	நாமக் கூசா nāmakācā, பெ. (n.) நாமக்குவளை பார்க்க: see nama-k-kuvalal. [நாமம் + கூச்சு → கூசா]
நாமக்கோவை	நாமக்கோவை nāmakāvai, பெ. (n.) கோவைவகையுளொன்று; a variety of indian caper. [நாமம் + கோவை.]
நாமகம்	நாமகம் nāmagam, பெ. (n.) தும்பை; lecuas flower.
நாமகரணி	நாமகரணி nāmagaraṇi, பெ. (n.) வெள்ளூமத்தை; white flowered dhatura.
நாமகள்	நாமகள்1 nāmagaḷ, பெ. (n.) சிவப்பரிதாரம்; red arsenic. மறுவ. தாளகம். [நா+மகள்.]
நாமகா	நாமகா nāmakā, பெ. (n.) நாரத்தை; bitter Orange.
நாமகி	நாமகி nāmagi, பெ. (n.) மஞ்சள்வண்ண சாதிபத்திரி; yellow coloured pulp extending over the nutmeg.
நாமச்சி	நாமச்சி nāmacci, பெ. (n.) நத்தை; snal. மறுவ, ஊமச்சி.

நாமநங்கிதை	நாமநங்கிதை nāmanaṅgidai, பெ. (n.) ஒரு சிற்பநூல்; a treatise on architecture.
நாமசேயம்	நாமசேயம் nāmacēyam, பெ. (n.) . வெண்சாரணை; white shauranay.
நாமஞ்சாத்து-தல்	நாமஞ்சாத்து-தல் nāmañjāddudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஏமாற்றுதல் (பே.வ.);; to deceive. 2. திருமண் பூசுதல்; to wear tridental mark. 3. நாமம் போடு-தல் பார்க்க;see nāmam-pddu. [நீர்மம்+ சார்த்து → சாத்து-]
நாமடந்தை	நாமடந்தை nāmaḍandai, பெ. (n.) நாமகள்2 பார்க்க;see namagar2, "நாமடந்தை யழுதாள்" (கம்பரா.பிராட்டிகளங்.5.);. [நா+மடந்தை.]
நாமடிக்கொள்ளு-தல்	நாமடிக்கொள்ளு-தல் nāmaḍikkoḷḷudal, 7 செகுன்றாவி. (v.t.) நாவை மடித்தல்; to touble the tongue. "நாமடிக் கொண்ட உதட்டையும்" (ஈடு.4.87.);, [நா+மடிக்கொள்ளு-.] சினக்குறிப்புக் காட்டுங்கால், நாவை மடித்துக்கொண்டு பேசுதல். அல்லது நடித்தல்.
நாமத்தம்	நாமத்தம்1 nāmattam, பெ. (n.) வெண்ணிறக் கடல் மீன்; white sea fish. நாமத்தம்2 nāmattam, பெ. (n.) சடாமஞ்சில்: Spihenard.
நாமத்தராக	நாமத்தராக nāmattarāka, பெ. (n.) சீர்கோல் வகை, (இ.வ.);; a kind of weighing balance. [நாமம் + தராசு.] விறகுக்கடையில் பயன்படுத்தும் பெரியதலைக்கோல்.
நாமத்தவளை	நாமத்தவளை nāmattavaḷai, பெ. (n.) தவளை வகை (இ.வ.);; a kind of frog.(நாமம் தவளை.); வரிக்கோடுகளையுடைய தவளை.
நாமத்துத்தி	நாமத்துத்தி nāmattutti, பெ. (n.) துத்திச் செடிவகையுளொன்றான திருநாமத்துத்தி; lobe leaved mysore mallow.

நாமத்துரு	நாமத்துரு nāmatturu, பெ. (n.) சவ்வு; membrane.
நாமதாரி	நாமதாரி1 nāmatāri, பெ. (n.) திருமணம் காப்பிடும் மாலியத்தான்; a Maliyattan (Vaisnavan); as wearing the nāmam. [நாமம் +sktதாரி.] நாமதாரி2 nāmatāri, பெ. (n.) மூங்கில் வகை; female bamboo.
நாமதாரிக்கரும்பு	நாமதாரிக்கரும்பு nāmatārikkarumbu, பெ. (n.) நாமக்கரும்பு பார்க்க;see nama-kkarumbu.
நாமதீபநிகண்டு	நாமதீபநிகண்டு nāmatīpaniganṭu, பெ. (n.) கல்லிடைக்குறிச்சிச் சிவசுப்பிரமணிய கவிராயரால், 808 வெண்பாக்களில் இயற்றப்பட்ட நிகண்டு; a glossary in 808 stanzas of venpä metre by Śivasubramaniya-k-kavirayar of kallidai-kkuricci. [நாமதீபம் +நிகண்டு.]
நாமநாத்தி	நாமநாத்தி nāmanātti, பெ. (n.) வக்கணத்திப் பூடு; mottled ebony.
நாமநீர்	நாமநீர் nāmanīr, பெ. (n.) அச்சந்தரும் கடல்: sea, asinspiring fear. "நாமநீர் வைப்பின்" (குறள்,149.);. [நாமம் + நீர்] நாமம் = அச்சம். இஃது, உரிச்சொல். அகலம், ஆழம் தீயஉயிர்கள், கொந்தளிப்பு. நிலமுழுக்கு முதலியவற்றால், அஞ்சத் தக்கதாகலின், கடலை நாமநீர் என்றார். (திருக்மரபு.பக்.108);. இளங்கோவடிகளும், அச்சத்தைத் தருகின்ற கடல்சூழ் உலகு எனும் பொருண்மையில், பின்வருமாறு கூறியுள்ளதை நோக்குக. "நாமநீர் வேலி யுலகிற்கு" (சிலம்பு:18);.
நாமநீர்வைப்பு	நாமநீர்வைப்பு nāmanīrvaippu, பெ. (n.) கடல்நீர் சூழ்ந்த உலகம்; the world Sourrounded the Sea. [நாமநீர் + வைப்பு.] அச்சம் பொருந்திய நீரையுடை கடல்சூழ்ந்த உலகம்.
நாமப்பாறை	நாமப்பாறை nāmappāṟai, பெ. (n.) அகன்ற பொற்கோடுள்ளதும், வெண்ணிறமுடையது மான மீன்வகை; horse-mackerel, silvery, with broad golden stripes. [நாமம் + பாறை.]

நாமப்பூசல்	நாமப்பூசல் nāmappūcal, பெ. (n.) அச்சந்தரும் சண்டை; uproar. "நாமப்பூசல்" (நற்.65,7.); [நாமம் + பூசல்.]
நாமம	நாமம1 nāmama, பெ. (n.) தும்பை (மலை);; a common herb with milk-white flowers. [நாம் + அம் → நாமம்.] வெண்மைப்பொருளில் தும்பை மலரைக் குறித்தது. நாமக்கல், நாமக்கட்டி, நாமச்சாந்து போன்ற வெண்மைப் பொருள்கரும் சொற்களை நோக்குக.
நாமம்	நாமம்2 nāmam, பெ. (n.) 1. அச்சம்; fear. "நாமக்காலத்து" (தொல்,பொருள்.146.); 2. நிறைவு; fulness. "நாமவெள்ளத்து நடுவட் டோன்றிய வாய்மொழி மகனொடு" (பரிபா.392); 3. நாம் பார்க்க;see nam. [யாம் → ஞாம் → நாம் + அம் → நாமம்.] யா = கருமைக்கருத்துவேர். யா+ அம் → யாம். யாம் + அம் → யாமம். யாமம் = அச்சம் தரும் நள்ளிருள். நடுஇரவுக்காலம் அச்சம் தரும் காலம். அச்சக்கருத்திற்கு அடிப்படைக்கருத்து இருண்மையே.இருட்டைக் கண்டு அஞ்சுவது மாந்தரியல்பாகும். இது பற்றிச் சொல்லாய்வாளர் ப. அருளி "கருமைக்கருத்துவழித் தோன்றிய இருண்மைக் கருத்து அச்சக்கருத்து வளர்ச்சிக்கு வழிகோலியது" என்று. (Semantic extension.); கூறியுள்ளார். தேவநேயரும், நாமம் என்பது அச்சப்பொருள் தரும் உரிச்சொல் என்று. குறித்துள்ளமை காண்க. அச்சப்பொருண்மை பற்றித் தொல்காப்பியர், உயிரியல் 67-ஆவது நூற்பாவில் குறிப்பிட்டுள்ளார். மேலும் கற்பியலில், களவுக்காலத்தை, 'நாமக்காலம்' என்று கூறியுள்ளது, கூர்ந்து நோக்கத்தக்கது.
நாமம்போடு	நாமம்போடு1 nāmambōṭudal, 20, செ.குன்றாவி. (v.t.) கொடுத்ததற்குரியதைத் தராமல் ஏமாற்றுதல்; to cheat. வேலை வாங்கித் தருவதாகச் சொல்லிப் பணம் பெற்றுக் கொண்டு, எல்லோருக்கும் நாமம் போட்டு விட்டான். (இக். வ);. [நாமம் + போடு-.] ஒரு பணியின் பொருட்டோ அல்லது பொருளுக்காகவோ, முன்கூட்டியே பணம் பெற்றுக் கொண்டு ஏமாற்றுதல்.
நாமம்போட	நாமம்போட2 nāmambōṭadal, 20 செ.குன்றாவி. (v.t.) திருமண் காப்பிடுதல்; to wear the Vaisnava tridental mark. [நாமம் + போடு-.] மாலியத்தில், நாமத்திருமண்காப்பினை, நெற்றியில் இட்டுக்கொண்டவர்களை, நாராயணனாகவே மதிக்கும் பாங்கு, இன்றும் காணப்படுகிறது.
நாமமிடுதல்	நாமமிடுதல் nāmamiḍudal, 20 செ.குன்றாவி (v.t.) நாமஞ்சாத்துதல் [சங்.அக.] பார்க்க;see náman-såttu. [நாமம் + இடு-.]

நாமருதை	நாமருதை nāmarudai, பெ. (n.) வெள்ளிக்குன்றி மணி; white jeweller's beed.
நாமலைக்கிநீலம்	நாமலைக்கிநீலம் nāmalaikkinīlam, பெ. (n.) மயில்துத்தம் (துருசு);; blue vitriol. [நாமலைக்கி + நீலம்.]
நாமலோமலம்	நாமலோமலம் nāmalōmalam, பெ. (n.) கொறுக்காய்ப்புளி; malabar tamarind.
நாமவந்தம்	நாமவந்தம் nāmavandam, பெ. (n.) ஆனைநெருஞ்சி (சங்.அக.);; a small plant. மறுவ. பெருநெருஞ்சில்.
நாமவந்திகம்	நாமவந்திகம் nāmavandigam, பெ. (n.) பெருந்தும்பை; large variety of leuca flower.
நாமவாழை	நாமவாழை nāmavāḻai, பெ. (n.) செவ்வரி இலைகொண்ட வாழைவகை (இ.வ.);; a kind of banana. [நாமம் + வாழை.]
நாமவிரி	நாமவிரி nāmaviri, பெ. (n.) நறுவிலி வகை; felted large sebesten.
நாமவெகுண்டம்	நாமவெகுண்டம் nāmaveguṇṭam, பெ. (n.) நாமவைகுண்டம் பார்க்க;see namavalundam.
நாமவைகுண்டம்	நாமவைகுண்டம் nāmavaiguṇṭam, பெ. (n.) தும்பை (மலை.);, a common herb with milkwhite flowers.
நாமனூரலைவாய்	நாமனூரலைவாய் nāmaṉūralaivāy, பெ. (n.) திருச்செந்தூர் (திருமுரு. 125, உரை.);; Tiruccendur inTirunelvéli district. மறுவ, திருச்சீரலைவாய். [நாமநீர் → நாமனூர்+அலைவாய்.] அச்சம் தரும் கடல்நீர் சூழ்ந்த ஊர்.

www.valluvarvalalarvattam.com 13091 of 19068.

நாமுடி	நாமுடி nāmuḍi, பெ. (n.) நாவின் நுனி (வின்.);; tip of the tongue. [நா+முடி.]
நாமுள்	நாமுள் nāmuḷ, பெ. (n.) நாக்கில் இலவு முள்ளைப் போல் காணும் குறி; morbid symptom in which the tongue is found furred. [நா+முள்.]
நாமுள்தோஷம்	நாமுள்தோஷம் nāmuḷtōšam, பெ. (n.) கருவுயிர்த்த காலத்தில், தாய்க்கு ஏற்பட்ட மிகு பசி, நாவறட்சி முதலியவற்றால் குழந்தைகளுக்கு உண்டாகும் நோய்; a congenital disease in childeren inherited while in the womb, when the mother was especially suffering from hunger, thirst etc. [நாமுள்+ skt தோஷம்.]
நாய்	நாய்1 nāy, பெ. (n.) 1. மூலிகையின் முதற்பெயர்; medicinal plants first term. 2. புளியமரம்: tamarind tree_ 3. விண்மீன் வகை; a kind of star (&m.95);.
நாய்க்கட்டம்	நாய்க்கட்டம் nāykkaṭṭam, பெ. (n.) நாய்க்கரணை பார்க்க;see may-k-karamal. மறுவ. நாய்வேளை.
நாய்க்கடி	நாய்க்கடி nāykkaḍi, பெ. (n.) 1. நாயின் கடிப்பு; dog - bite. 2. நாய்க்கடிசன்னி [வின்] பார்க்க;see nāy-k-kadi-Sanni. நாய்க்கடியினால் ஏற்படும் புண்; dog-bite injury. [நாய் + கடி.]
நாய்க்கடிச்சை	நாய்க்கடிச்சை nāykkaḍiccai, பெ. (n.) வரிக்கற்றலை என்னுங் கடல் மீன்; a sea-fish. reddish, Lutjanus Sebae. மறுவ, கற்றலைமீன்.
நாய்க்கடிசன்னி	நாய்க்கடிசன்னி nāykkaḍisaṉṉi, பெ. (n.) நாய்க்கடியிசிவு பார்க்க see may-k-kadi-y. [நாய்க்கடி + சன்னி.]

நாய்க்கடிசன்னி வாதம்	நாய்க்கடிசன்னிவாதம் nāykkaḍisaṉṉivātam, பெ. (n.) வெறிநாய்க்கடியின் விளைவாக ஏற்படும், இசிவுநோய்; rabies with symtoms like those of acute paralyss. [நாய்கடி+ skt சன்னிவாதம்.]
நாய்க்கடிப்புண்	நாய்க்கடிப்புண் nāykkaḍippuṇ, பெ. (n.) வெறிநாய்க்கடியால் ஏற்பட்ட புண், ulcer due to dog-bite. [நாய்கடி+ புண்.]
நாய்க்கடிமருந்து	நாய்க்கடிமருந்து nāykkaḍimarundu, பெ. (n.) ஊமத்தை; datura.
நாய்க்கடியிசிவு	நாய்க்கடியிசிவு nāykkaḍiyisivu, பெ. (n.) வெறிநாய்க்கடியின் விளைவாக மனிதர்க்குண்டாகும், நீர்வெறுப்பு நோய்; rabies, hydrophobia (M.L); [நாய்க்கடி+ இசிவு.] [இழுப்பு → இழிவு → இசிவு.]
நாய்க்கடிவேர்	நாய்க்கடிவேர் nāykkaḍivēr, பெ. (n.) நாய்க்கடிக்கு பயன்படுத்தும் வேர்; root used for dog-bite. [நாய்கடி+ வேர்]
நாய்க்கடுகு	நாய்க்கடுகு nāyggaḍugu, பெ. (n.) 1. வேளைப்பூடு; black cleome. 2. நாய்வேளை (பதார்த்த.104);; a sticky plant that grow's best in sandy places. 3. காட்டுக்கடுகு (சா.அக.);, jungle mustard. மறுவ. காட்டுக்கடுகு. [நாய் + கடுகு.] நாய் வேளைப்பூண்டின் விதை . இது சமைப்பதற்குப் பயன்படாத கடுகு வகையைச் சேர்ந்ததென்றறிக வெம்மைத் தன்மையுள்ள இக் கடுகு காது.வலியைப் போக்கும். உடம்பிலுள்ள அனைத்து வலியையும் அகற்றும். வயிற்றிலுள்ள நாக்குப்பூச்சிகளைக் கொல்லும். செரியாமையைச் சீராக்கிப் பசியையு ண்டாக்கும் என்று சா.அ.க. கூறும்.
நாய்க்கடுவான்	நாய்க்கடுவான் nāykkaḍuvāṉ, பெ. (n) பார்ப்பனப் பெண்ணிடம் வேறுகுலத்தவ னுக்குப் பிறந்த மகன்; son of brahmin woman by some other cast man. "நாய்க்கடுவான் றீண்டியிடின்" (சிவதரு. பரி.43);. [நாய்க்கு + அடுவன் → அடுவான்.]

நாய்க்கயிறு	நாய்க்கயிறு nāykkayiṟu, பெ. (n.) கவிப்புக் (தொப்பி); கயிறு: hat retainer. நாய்க்கயிறு; தலையிலுள்ள கவிப்பு (தொப்பி); கழன்று விழாதவாறு இறுக்கிப் பிணைக்கும் கயிறு. [நால்கயிறு → நாய்க்கயிறு.]
நாய்க்கரந்தை	நாய்க்கரந்தை nāykkarandai, பெ. (n.) 1. குன்றி (மலை.); crab's eye. 2. குன்றிமணிக் கொடி; indian liquorice plant (சா,அக.); மறுவ, சிறுகாஞ்சொறி.
நாய்க்கள்ளி	நாய்க்கள்ளி nāykkaḷḷi, பெ. (n.) இலைக்கள்ளி வகை: a kind of leafy milkspurge. மறுவ. நாய்நக்கி, நாய்நாக்குக்கள்ளி. [நாய் + கள்ளி.]
நாய்க்கற்றாழை	நாய்க்கற்றாழை nāykkaṟṟāḻai, பெ. (n.) பேய்க்கற்றாழை: demon aloe. [நாய் + கற்றாழை.]
நாய்க்காசு	நாய்க்காசு nāykkācu, பெ. (n.) சிறு குழந்தைகளரையில் பாதுகாப்பாகக் கட்டும் நாயுரு வரைந்த பட்டைச்சிறுகாக; an amuet of copper coin bearing the figure of a dog, worn by children at the waist. [நாய் + காசு.] ஐம்படைத்தாலியுள் ஒன்று.
நாய்க்காத்தான்	நாய்க்காத்தான் nāykkāttāṉ, பெ. (n.) குன்றிமணி; jeweller's bead. [நாய் + காத்தான்.]
நாய்க்காய்ச்சல்	நாய்க்காய்ச்சல் nāykkāyccal, பெ. (n.) நாய்க்கடியால் வரும் சுரம்; fever due to dogbite. [நாய்+காய்ச்சல்.]

நாய்க்காளான்	நாய்க்காளான் nāykkāḷāṉ, பெ. (n.) நாய்க்குடை பார்க்க;see may-k-kupai. [நாய் + காளான்.]
நாய்க்கிட்டம்	நாய்க்கிட்டம் nāykkiṭṭam, பெ. (n.) நாயுருவி பார்க்க ;see nāyuruvi.
நாய்க்குட்டி	நாய்க்குட்டி nāykkuṭṭi, பெ. (n.) 1. குட்டி நாய்; puppy. 2. ஒரு பணிவுமொழி; a term of humility. [நாய் + குட்டி.]
நாய்க்குட்டிச்செடி	நாய்க்குட்டிச்செடி nāykkuḍḍicceḍi, பெ. (n.) செடிவகை (யாழ்.அக);; a plant. [நாய்க்குட்டி + செடி.] நாய்க்குட்டி போல் தோற்றமுள்ள, கொத்துச்செடி.
நாய்க்குட்டிப்பாம்பு	நாய்க்குட்டிப்பாம்பு nāykkuṭṭippāmbu, பெ. (n.) கண்ணாடி விரியன்; russell's viper. [நாய்க்குட்டி +பாம்பு.] நாய்க்குட்டி படுத்திருப்பது போல், தோற்றமுள்ள பாம்பு.
நாய்க்குட்டிமரம்	நாய்க்குட்டிமரம் nāykkuṭṭimaram, பெ. (n.) சுணங்கன் மரம் ; dog or pup tree.
நாய்க்குடை	நாய்க்குடை nāykkuḍai, பெ. (n.) காளான் வகையுளொன்று (இ.வ.); ; a kind of mushroom. [நாய் + குடை.] உண்ணுவதற்கு உரியதன்று: சில நாய்க்குடைக் காளான், விளையும் இடத்திற்கு ஏற்றவாறு நச்சேறுந் தன்மைத்து. வெண்மை, கருமை, பழுப்பு முதலான மூன்று வண்ணத்தில் காணப்படும்.
நாய்க்குணம்	நாய்க்குணம் nāykkuṇam, பெ. (n.) 1. இழிகுணம்; meanness, low-minded. 'நாற்பது அகவையில் நாய்க்குணம் (உ.வ.); 2. முரட்டுத்தனம் (வின்.);; rudeness, churlishness. [நாய் + குணம்.] காக்கைபோல் தன்னினம் தழுவாமையும், யானை போல் இனக்குழுவோடு வாழாமையும் கொண்டு, அயல்தெருவில் உள்ள தன் இனநாய் வரின், வெறுப்பைப் பலரும் அறியக் குரைத்துக் காட்டுதல்.

நாய்க்குமிழ்	நாய்க்குமிழ் nāykkumiḻ, பெ. (n.) ஆற்றுப்பூவரசு; river portia (L.); [நாய் + குமிழ்.]
நாய்க்குரங்கு	நாய்க்குரங்கு nāykkuraṅgu, பெ. (n.) கட்டைவாற்குரங்கு; a monkey with short tail.
நாய்க்குருவி	நாய்க்குருவி1 nāykkuruvi, பெ. (n.) நாயுருவி. [மலை.] பார்க்க;see nay-uruvi. [நாய் + குருவி.] நாய்க்குருவி nāykkuruvi, பெ. (n.) இலைக் கள்ளி (சங்.அக.);; five tubercled spurge. [நாய் + குருவி.]
நாய்க்கெரி-த்தல்	நாய்க்கெரி-த்தல் nāykkerittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. இழிதொழில் செய்தல்; to perform the vilest services. "நாய்க்கெரிக்கும் புலைநிருபன்' (ஞானவா.காதிக.17.);. 2. நாய்க்குச் சமைத்தல்; to cook for a dog. [நாய்க்கு + எரி-.]
நாய்க்கெரிப்போன்	நாய்க்கெரிப்போன் nāykkerippōṉ, பெ. (n.) 1. கீழ்த்தரமானவன்; low, degraded man. 2. போக்கிரி; villian. "பிலைநாய்க் கெரிப் போனாலே (ஞானவா.காதிக.16);. 3. நாய்க்குச் சோறு சமைப்பவன்; cook for a dog. [நாய்க்கு + எரிப்போன்]
நாய்க்கெளிறு	நாய்க்கெளிறு nāykkeḷiṟu, பெ. (n.) நாய்க்கெளுத்தி பார்க்க: see may-k-keட. [நாய் + கெளிறு.]
நாய்க்கெளுத்தி	நாய்க்கெளுத்தி nāykkeḷutti, பெ. (n.) நீலங்கலந்த வெண்மைநிறமுடையதும் ஆறு(அங்குலம்);விரற்கிடை வரை வளரக் கூடியதுமான ஆற்று மீன் வகை; freshwater fish, bluish silvery attaining 6inch in length. [நாய் + கெளுத்தி.] கெளிறு - கெளிற்றி - கெளுத்தி.
நாய்கொட்டான்வேர்	நாய்கொட்டான்வேர் nāykoṭṭāṉvēr, பெ. (n.) காட்டுக்கொட்டையின் வேர்; a medicinal root of kåttu-k-kottai. [நாய்க் கொட்டான் + வேர்]

நாய்க்கொட்டி	நாய்க்கொட்டி nāykkoṭṭi, பெ. (n.) கொட்டிச் செடிவகை தைலவதைல); an aquatic plant. [நாய் + கொட்டி.]
நாய்க்கொல்லி	நாய்க்கொல்லி nāykkolli, பெ. (n.) நச்சுவேர்; aconite root.
நாய்கன்	நாய்கன் nāykaṉ, பெ. (n.) வணிகன்பிங்); merchant, chetti. "மதலையிற்றுழி நாய்கர்போற்றுயர்க் கடன் மறிகின்றார்" (கந்தபு. மோனநீங்.2);. [நாயகன் → நாய்கன்.] நாய்கன் = வணிகர் தலைவன்.(முதா.170); கண்ணகியின் தந்தை மாநாய்கன். நாவாய்கன் → நாய்கன். கடல் வணிகத் தலைவனைக் குறிக்கும் பான்மையில் வழங்கியதெனலாம். மேலும் 'மா' எனும் உரிச்சொல். பெரிய என்னும் பொருளில், பெரிய கடல் வாணிகனாகத் திகழ்ந்ததால், மாநாய்கன் என்னும் பெயர் வந்ததாகக் கொள்ளலாம்.
நாய்ச்சாறு	நாய்ச்சாறு nāyccāṟu, பெ. (n.) நாய்ச்சிறுநீர்; dog's urine. [நாய் + சாறு.]
நாய்ச்சி	நாய்ச்சி nāycci, பெ. (n.) தலைவி; lady. mistress. [நாயன் → நாய்ச்சி.] நாய்ச்சி → ஆய்ச்சி.
நாய்ச்சிமார்	நாய்ச்சிமார் nāyccimār, பெ. (n.) திருமாலின் தேவிமார்; the two consorts of Tirumāl. "தேவரீரையும் நாய்ச்சிமாரையும்" (ஈடு.13.10);. [நாய்ச்சி → நாய்ச்சிமார்,] ஒ.நோ. பிள்ளை → பிள்ளைமார்.
நாய்ச்சியார்	நாய்ச்சியார் nāycciyār, பெ. (n.) 1. தலைவி; lady, mistress. 2. ஆண்டாள்; Saint Andāl. 83 நாய்ச்சோளகம் 3. unson suuna, sir; Malaimagal (Pārvadil);. நாயனாய்ச்சியார் (யாழ்ப்);. [நாய்ச்சி+ஆர்- நாய்ச்சியார்.]

நாய்ச்சுண்டை	நாய்ச்சுண்டை nāyccuṇṭai, பெ. (n.) Guilà 56örsmL; wild brinjai. [நாய் + கண்டை.]
நாய்ச்சுரம்	நாய்ச்சுரம் nāyccuram, பெ. (n.) நாய்க்கடியால் ஏற்படும் காய்ச்சல் fever due to dog bite. [நாய் + காம்,]
நாய்ச்சூலை	நாய்ச்சூலை nāyccūlai, பெ. (n.) சூலைநோய் வகையுளொன்று; a kind of sulanóy diseases. [நாய் + குலை.] பெண்களுக்கு மாதவிடாய்க் காலத்தில் எற்படும் சூலைநோய்.
நாய்ச்சொறி	நாய்ச்சொறி nāyccoṟi, பெ. (n.) நாயினால் மனிதனுக்கு ஏற்படும் சொறிநோய்: a communicable cutaneous disease of domestic animals as dog etc. 2. Emilâ(5 sju(\th QāsīGEmil, scabbies of dogs. [நாய் சொறி.]
நாய்சோளம்	நாய்சோளம் nāycōḷam, பெ. (n.) Qu&gjsuomi]; white dholl; [நாய் + சோளகம்.]
நாய்த்தயிர்வேளை	நாய்த்தயிர்வேளை nāyttayirvēḷai, பெ. (n.) நாய்வேளை (யாழ். அக.); பார்க்க: see nayVēElai. [நாய் + தயிர்வேளை]
நாய்த்தருவை	நாய்த்தருவை nāyttaruvai, பெ. (n.) புல் Guénē; a kind of grass. [நாய் +தருவை.]

நாய்த்திசை	நாய்த்திசை nāyttisai, பெ. (n.) தென் Glosösslsms (sólsör);; south-west[astrol]. [நாய் +திசை.] எட்டுத்திசைக்கும். எண்கடவுளரை அக் காலத்தில் கூறியிருக்கின்றனர். அதன்படி பைரவர் திசை என்றும் நாய்த்திசை என்றும். தென்மேற்றிசையைக் குறிப்பர்.
நாய்த்திராட்சை	நாய்த்திராட்சை nāyttirāṭcai, பெ. (n.) நச்சுக்குணமுள்ள கொடிமுந்திரி; dog-grape. மறுவ. நாய்க்கொடி முந்திரி. [நாய் +திராட்சை] நச்சுத்தன்மையுள்ள, இத் திராட்சைச் சாறு, கண்விழிநோய்க்கு மருந்தாகும். முறைச்சுரத்தைத் தணிக்கும். நோயின் தாக்கத்தைக் குறைக்கும்.
நாய்த்தீற்றி	நாய்த்தீற்றி nāyttīṟṟi, பெ. (n.) நாய்க்குரிய miserable food, as fit only for a dog. [நாய் +திற்றி]
நாய்துளசி	நாய்துளசி nāytuḷasi, பெ. (n.) வெண்மை கலந்த சாம்பல் நிறமுடையதும்,! நாய்த்தேக்கு மருந்திற்குப் பயன்படுவதுமான துளசி; white basil, wild morjoram. Indian tea. க. நாய்தொளசி. [நாய் +துளசி] இக் காட்டுத் துளசியின் காய்கள் மருந்து குணமுடையது. கடுஞ்சுரம். சிணுக் கிருமல், கோழை போன்றவற்றிற்கு இக் காட்டுத் துளசியின், காய்கள் பயன்படும்.

நாய்த்துளசி	நாய்த்துளசி nāyttuḷasi, பெ. (n.) கஞ்சாங் கோரை; basil. மறுவ. காட்டுத்துளசி. க. நாய்தொளசி. [நாய் +துளசி.] துழாய் - துளாய் - துளசி. மிகுசுரம், சினுக்கிருமல் போன்றவற்றிற்கு நாய்த்துளசியிலையினைச் சுண்டக்காய்ச்சித் தேயிலை போன்று பருகினால், நன்மை பயக்குமென்று சா.அக கூறும். துளசி போன்று தோற்றமுடையதும் பூசை மருந்து இவைகளுக்கு பயன்படாத் தன்மையினால், இஃது நாய்த்துளசி எனப்பெயர் பெற்றது. இது போலவே நாய்க்கடுகு, நாய்வேம்பு, நாய்க்காளான் போன்றவையும் பயன்படாத் தன்மையால் வந்த பெயரென்று கொள்ளலாம்.
நாய்த்துளசியிலை	நாய்த்துளசியிலை nāyttuḷasiyilai, பெ. (n.) தேயிலைக்குப் பதிலாகப் பயன்படுத்தும் நாய்த்துளசி இலை; leaves of white basis used as a substitute for tea. [நாய்+ துளசி + இலை]
நாய்த்தேக்கு	நாய்த்தேக்கு nāyttēkku, பெ. (n.) Lishisosar Susmé, (Ungs);; a large timber tree. ம்பு = மறுவ. கற்றேக்கு. [நாய் + தேக்கு.] இருபது அடிஉயரம் வளரும் புன்னைமரம். மணமிக்க பொன்னிறம் வாய்ந்த பூக்களைத் தரும். பூ, காய் உணவாகப் பயன்படும். -
நாய்நரம்பு	நாய்நரம்பு nāynarambu, பெ. (n.) கக்குவான் நோய் நீங்கவேண்டிக் குழந்தைகளின் கழுத்திற்கட்டும் நரம்பு (வின்);; catgut hung round the neck of children for whooping Cough. [நாய் +நரம்பு.] நாய்க்குக் கழுத்தில் கட்டுவதுபோல், குழந்தைக்குக் கட்டுவதால் வந்தபெயர்.

நாய்நறுவிலி	நாய்நறுவிலி nāynaṟuvili, பெ. (n.) நறுவிலி susmão (ungs);; a kind of Sebesten. [நாய் +நறுவிலி.] நாய் + நறுவு + இலி. நறுமணமில்லாத வகை.
நாய்நாக்கி	நாய்நாக்கி nāynākki, பெ. (n.) நாய்நாக்கு [வின்] பார்க்க; see may-nakku.
நாய்நாக்கு	நாய்நாக்கு nāynākku, பெ. (n.) இலைக் &6irsf (mspsv);; five-tubercled spurge. [நாய் +நாக்கு.] நாய்நாக்குப் போன்ற இலைவடிவால் வந்தபெயர்.
நாய்நாக்குகள்ளி	நாய்நாக்குகள்ளி nāynāggugaḷḷi, பெ. (n.) நாய்நாக்கு பார்க்க; see may-nakku. [நாய்நாக்கு + கள்ளி.] நாயின் நாக்கு தொங்குவது போன்ற, தோற்றமுடைய இலைக்கள்ளி.
நாய்ப்பயறு	நாய்ப்பயறு nāyppayaṟu, பெ. (n.) பூடுவகை (olsås.);; dog green gram. [நாய் + பயறு.] பச்சைப்பயிறு போன்ற, பயறு வகையினைச் சார்ந்தது என்று. சா.அக. கூறும்.
நாய்ப்பல்	நாய்ப்பல் nāyppal, பெ. (n.) கோரைப்பல்; Canine tooth. [நாய் + பல்.]
நாய்ப்பனிப்பூண்டு	நாய்ப்பனிப்பூண்டு nāyppaṉippūṇṭu, பெ. (n.) QIEGénéfi; caltropes.
நாய்ப்பாகல்	நாய்ப்பாகல் nāyppākal, பெ. (n.) கொடி 6u6m3; bryony. [நாய் + பாகல்.] கசப்பில்லாதது.

நாய்ப்பாலை	நாய்ப்பாலை nāyppālai, பெ. (n.) நீர்க் (55lé5ém (unjū);, indian ipecacuanha (L);. [நாய் + பாலை.]
நாய்ப்புகையிலை	நாய்ப்புகையிலை nāyppugaiyilai, பெ. (n.) unoff fismou; medicinal plant.
நாய்ப்புடல்	நாய்ப்புடல் nāyppuḍal, பெ. (n.) QEmạsusma; a kind of creeper. [நாய் + புழல் - புடல்.] மறுவ, பேய்ப்புடல். புடலையினத்தைச் சார்ந்த நாய்ப்புடல் காய்களைக் கறிசமைத்து உண்பர். காய்கள் கசப்புத் தன்மையுடனிருப்பினும், வயிற்றுக் கோளாற்றினை அகற்றும். மலத்தை இளக்கும். செரிமானத்தை ஏற்படுத்தும். நாய்ப்புடல் விதைகள் கரத்திற்கு மருந்து. இதன் பூக்கள் வயிற்றுப் பூச்சிகளைக் கொல்லும்.
நாய்ப்புடுக்கன்	நாய்ப்புடுக்கன் nāyppuḍukkaṉ, பெ. (n.) @05 g (oilsit.);; malabar wrinkled logs matrix. [நாய் + புடுக்கன்.] நாய்ப்புடுக்கன் இலையைப் பாலிலிட்டுக் கொதிக்க வைத்துச் சிறிது தேன்கலந்து, உடம்பில் பூசினால், தோலில் உண்டாகும் அனைத்து நோய்களும் அகலும். நாய்புடுக்கன் விதையினின்று வடித்த எண்ணெய், நாட்பட்ட தொழுநோய் சொறிசிரங்கிற்கு உகந்தது என்று, சா.அ.க. கூறும்.
நாய்ப்புடோல்	நாய்ப்புடோல் nāypputōl, பெ. (n.) நாய்ப்புடல் பார்க்க [வின்.];see nay-p-pudal. [நாய் + புடல் - புடோல்.]
நாய்ப்புல்	நாய்ப்புல் nāyppul, பெ. (n.) 1. சுணங்கன் புல்; dog-grass. 2. அறுகம்புல்; dogs tooth grass. [நாய் + புல்,]
நாய்ப்புலி	நாய்ப்புலி nāyppuli, பெ. (n.) பதினைந்தாம் புலி; a kind of dice game. மறுவ ஆடுபுலி ஆட்டம். [நாய் + புலி.]

நாய்மண்டை	நாய்மண்டை nāymaṇṭai, பெ. (n.) நாயின் தலையோடு ; dog's skull-bone. [நாய் மண்டை.]
நாய்மரம்	நாய்மரம் nāymaram, பெ. (n.) மரவகை; dog-wood. [நாய் +மரம்.] குளிர்காய்ச்சல், முறைக்காய்ச்சல், வலிப்பு போன்ற நோய்களுக்கு நாய்மரக்கருக்கு நீர் பயன்படுமென்று சா.அ.க. கூறும்.
நாய்மீன்	நாய்மீன் nāymīṉ, பெ. (n.) கடல்மீன் வகை; parrot wrasse, olivaceous. 2. குரங்கன் கறா: dog-fish fawn coloured shark. 3. உல்லமீன் வகை; dog erring-fish. [நாய் + மீன்.]
நாய்முருகை	நாய்முருகை nāymurugai, பெ. (n.) முருகைக்கல் வகை (யாழ்ப்);; a kind of coral Stone. [நாய் + முருகை.]
நாய்முள்	நாய்முள் nāymuḷ, பெ. (n.) ஒரு வகைச் சினைப்பு (இ.வ.);; nettle rash- urticaria. [நாய் + முள்.] இலவமுள்ளைப் போன்றவை. பெரியவர்களுக்கு உடம்பிலுண்டாகும் குருக்கள், இவ் வகையைச் சார்ந்தவை என்று சா.அ.க. கூறும்.
நாய்முள்தீட்டு	நாய்முள்தீட்டு nāymuḷtīṭṭu, பெ. (n.) சூலுற்றிருக்கும்போது தாயின் பசியினாலும், மிகுதுயரினாலும், குழந்தைக்கு உண்டாகும் நோய் வகை (சீவரட்.221);; a disease of children produced by the famished condition, grief.etc. of the mother during pregnancy. [நாய்முள் + திட்டு.]
நாய்முள்ளி	நாய்முள்ளி nāymuḷḷi, பெ. (n.) செடிவகை (யாழ்,அக.);; Indian nightshade. மறுவ, கறிமுள்ளி. [நாய் +முள்ளி.]

நாய்மூங்கில்	நாய்மூங்கில் nāymūṅgil, பெ. (n.) ஆண்மூங்கில்; dog bamboo, stone bamboo. மறுவ. கல்மூங்கில். [நாய் + மூங்கில்.]
நாய்வணங்கி	நாய்வணங்கி nāyvaṇaṅgi, பெ. (n.) நாயுருவி பார்க்க;see mayuruvi. [நாய் + வணங்கி.]
நாய்விட்டைக்கல்	நாய்விட்டைக்கல் nāyviṭṭaikkal, பெ. (n.) ஒருவகைச் சுண்ணாம்புக்கல் (யாழ்ப்.);. a kind of Limestone. [நாய்வட்டைக்கல் → நாய்விட்டைக்கல்.]
நாய்விடக்கடி	நாய்விடக்கடி nāyviḍakkaḍi, பெ. (n.) வெறிநாய்க்கடியினால் ஏற்படும் இசிவுநோய்; a tetanic disease communicated to man, by bite of a mad-dog. [நாய் + skt விஷம் +கடி.]
நாய்விருத்தி	நாய்விருத்தி nāyvirutti, பெ. (n.) ஊழியஞ் செய்யும் வாழ்வு; dog's life, a life of miserable subserviency. "சேவகஞ் செய்தல் வைத்த நாய்விருத்தி" (காஞ்சிப்பு.ஒழுக்37);. [நாய் +skt. விருத்தி.]
நாய்விளா	நாய்விளா nāyviḷā, பெ. (n.) குட்டிவிளா மரவகை, (யாழ்ப்,);, musk-deer plant, dog wood apple. [நாய் + விளா]
நாய்விளாஞ்சு	நாய்விளாஞ்சு nāyviḷāñju, பெ. (n.) மரவகை; a kind of tree, Dulbergia Paniculata.
நாய்வெள்ளங்கு	நாய்வெள்ளங்கு nāyveḷḷaṅgu, பெ. (n.) பன்றிவாகை (யாழ்ப்.);, tube-in-tube wood. [நாய் + வெள்ளங்கு.]

நாய்வெள்ளை	நாய்வெள்ளை nāyveḷḷai, பெ. (n.) கபில filmih (sálsir);; whitish brown. மறுவ. புகர்நிறம். [நாய் + வெள்ளை.]
நாய்வெள்ளை'	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;
நாய்வேட்டம்	நாய்வேட்டம் nāyvēṭṭam, பெ. (n.) 1. நாயின் உதவிகொண்டு ஆடும் வேட்டை; hunting with dogs. 2. நாய்கள் வேட்டையில் விலங்குகளை வருத்துவது போன்ற ; teasing like a dog worrying its game. "நாய் வேட்ட மாடாத மாத்திரையே' (சீவக.2788);. [நாய் + வேட்டு + அம்.]
நாய்வேம்பு	நாய்வேம்பு nāyvēmbu, பெ. (n.) சிறுமர 5u5m5 (5Ólsör.);; dog-neem. [நாய் வேம்பு.]
நாய்வேளை	நாய்வேளை nāyvēḷai, பெ. (n.) பெருவேளைச் செடிவகை (பதார்த்த:286);; a sticky plant that grows best in sandy places. மறுவ. நாய்க்கடுகுச்செடி. [நாய் + வேளை.] ஆண்டுதோறும் காய்க்கும், நாய் வேளையின், காய்களில் கருப்புவிதைகள் இருக்கும். இதன் இலைகள் பெருங் காயம் போன்று காரமணமிக்கவை. நாய்வேளைக்கீரை சமையலுக்கு உகந்தது. நாய்வேளைச் சாறு, தலைவலி, மிகு குளுமையைப் போக்கும் என்று சாஅக கூறும்.
நாயக்கச்சி	நாயக்கச்சி nāyakkacci, பெ. (n.) வடுகர். வன்னியர், வேடர். இருளர் முதலிய இன மகளிர்; woman of certain castes as vadugar, vaṇṇiyar vēdar Irular. [நாயக்கன் → நாயக்கச்சி.]

நாயக்கன்	நாயக்கன் nāyakkaṉ, பெ. (n.) 1. வடுகருள் ஒரு சாரார் தம் இனப்பெயர்: title of certain Telugu castes. 2. வன்னியர், வேடர். இருளர் முதலிய தமிழினப் பெயர்: title of certain Tamil castes, as vanniyar, védar irular. 3. ஒர் தலைமையாளர் (யாழ்.அக);; captain. Soldier, heariman. [நாயகன் → நாயக்கன்.] சில குலத்தார் பட்டப்பெயர். ஒருகா. நாய்கன் → நாயக்கன் → படைத்தலைவன். நாயகன், நாயக்கம் முதலான வடிவங்கள் முதற் கண் கு லத்த ைல வர் க் கு வழங்கியவை. (மு.தா.170.);.
நாயகக்கண்டம்	நாயகக்கண்டம் nāyagaggaṇṭam, பெ. (n.) பதக்க அணிவகை, (SLLViii.53.);; a kind of necklace. Ornament. [நாயகம் + கண்டம்.] கழுத்தில் தொங்கும் முகப்புடன் கூடியதும், அனைத்து அணிகலன்களுக்கும் தலைமை சேர்க்கும் தன்மை மிக்கதுமான கழுத்தணி வகை. இம் முகப்பானது பொன்னில், மணிகள் இழைக்கப்பட்டு, வேலைப்பாட்டுடன் கூடியது. இக் கழுத்தணிக்கு, இம் முகப்பே அனைவராலும் விரும்பப்படுவதும், நடுநாயமாகத் திகழ்வதுமாகையால், நாயகக்கண்டம் என்றும் பெயர் வந்தது.
நாயகசின்னம்	நாயகசின்னம் nāyagasiṉṉam, பெ. (n.) நாயகசுரம்; a kind of clarionet. [நாயகம் + சின்னம்.] சின் → சின்னம்.
நாயகசுரம்	நாயகசுரம் nāyagasuram, பெ. (n.) நாயக சின்னம் (யாழ்.அக); பார்க்க;see nayaga5iṇṇam. [நாயகம் + கர்+அம் → கரம்.] சுரம் என்பது பாலை நில வெப்பம் குறித்த பழந்தமிழ்ச் சொல்.
நாயகத்தான்	நாயகத்தான் nāyagattāṉ, பெ. (n.) நாயகன் பார்க்க;see nayagam. "வானோர் தொழு திறைஞ்சும் நாயத்தான் பொன்னடிக்கணான்" (திவ்.இயற்.பெரியதிருவந்:45);. [நாயகம் + அத்து + ஆன்.]
நாயகத்தி	நாயகத்தி nāyagatti, பெ. (n.) நாயகி (யாழ்.அக.); பார்க்க;see nayagi. [நாயகம் + அத்து+இ.]
நாயகத்தூக்கம்	நாயகத்தூக்கம் nāyagattūggam, பெ. (n.) சிறந்து நிற்கும் அணிகலத்தொங்கல் (S.I.Ii, 226);; the chief pendant in an ornament. [நாயகம்+தூங்கு → துக்கு + அம்.] தொண்மணிகளுடன் கூடிய முகப்புடன் தொங்கும், கழுத்தணி.

நாயகப்பத்தி	நாயகப்பத்தி nāyagappatti, பெ. (n.) நாடகமாடுந் தலைமையிடம்; the stage where acting takes place. 'தூண்களின் நிழல் நாயகப்பத்தியின் கண்ணும், அவையின் கண்ணும் படாதபடி (சிலப். 3:108உரை);. [நாயகம் + பத்தி.] பந்தி → பத்தி.
நாயகப்பானை	நாயகப்பானை nāyagappāṉai, பெ. (n.) கோயிலிற் பொங்கலிடும் பெரிய பானை (வின்.);; a pig pot used for pongal at a temple. [நாயகம் + பானை.]
நாயகப்பேர்	நாயகப்பேர் nāyagappēr, பெ. (n.) வேலைக்காரரின் தலைவன்; head man of a gang of servants. "நாயகப்பேர் இரண்டுக்கு" (S.I.lvii.27);. [நாயகம் + பேர்]
நாயகம்	நாயகம்1 nāyagam, பெ. (n.) தலைமை; headship, Superiority, Supremacy, pre-emience. "மூவுலகுக்குந் தருமொருநாயகமே" (திவ். திருவாய்.3:10:11);. 2. மேம்பாடு; greatness, honour, esteem. "தன்சீறடியா லுதைக்கின்ற நாயகம்' (திவ்.இயற். திருவிருத்.34);. 3. சிறப்பின்மிக்கது; the choicest or the most prized of a class of things. "சுடர்க்கெலா நாயகமனையதோர் மாலை" [கம்பரா. மந்தரை.52]. 4. நாயகமணி பார்க்க;see nayaga-mani. "நாயகத்தைத் தொட்டு நவில்க" (சைவச.பொது.139);. 5. கிரந்தி நாயகம்; a plant. த. நாயகம் → skt nåyaka [நாயன் → நாயகன்=தலைவன். கணவன, அரசன, கடவுள். நயம் → நாயம் → நாயகம் =அனைவராலும் விரும்பப்படும் தலைவன், அரசன், கடவுள். (மு.தா.170);.] நாயகம்2 nāyagam, பெ. (n.) இறைவனால் அனுப்பப்பட்ட (இசுலாமிய); இறைத்தூதர்; messenger of Allā.
நாயகம்பண்ணு-தல்	நாயகம்பண்ணு-தல் nāyagambaṇṇudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) தலைமைத்தன்மை செலுதுதுதுலு (யாழ்.அக.);; to rule, exercise sovereignty, to impose authority. [நாயகம் + பண்ணு-.] தலைமைத் தகவால், தவறுகளைத் தட்டிக் கேட்டு நெறிப்படுத்துதல்.

நாயகமணி	நாயகமணி nāyagamaṇi, பெ. (n.) 1. மணிமாலையின் நடுக்கோக்கும் பெருமணி (சைவச.பொது.139);; a large bead at the centre of a necklace. 2. அணிகலனின் நடுமணி; central gem in an ornament. 'வனவகை நகரத்தை நாயக மணியாகக் கூறவே. (பிரபுலிங். மாயையினுற்.6.உரை);. [நாயகம் + மணி.]
நாயகமுத்து	நாயகமுத்து nāyagamuttu, பெ. (n.) தொங்கலியின் நடுவிலமைந்த பெருமுத்து; a big pear at the centre of a necklace; துளை யிடாத நாயகமுத்தென்றுமாம்' (சீவக. 2184. உரை);. [நாயகம் + முத்து.]
நாயகர்	நாயகர் nāyagar, பெ. (n.) நாயகர் என்ற இனப்பெயர்; a subtitle of nayagar caste. [நாயக்கர் → நாயகர்.]
நாயகவளந்து	நாயகவளந்து nāyagavaḷandu, பெ. (n.) நாயகப்பானை [யாழ்.அக.] பார்க்க: see пӑyада-р-рада.
நாயகன்	நாயகன்1 nāyagaṉ, பெ. (n.) 1. தலைவன்; lord, master, chief. "பூதநாயகன்" (கம்பரா.அங்கத.21);. 2. கணவன்; husband (பிங்.); மலா மங்கை நாயகன்" (திவ்.பெரியதி.10:7:6);. 3. அரசன் (திவா.);; king. "நாயகன் வன நண்ணலுற்றானென்றும்" (கம்பரா. நகர்நீங்கு..222);. 4. கடவுள்; the supreme being. 5. நடத்துவோன் (சங்.அக.);; leader, conductor. 6. இருபது யானைகட்கும் இருபது குதிரைகட்கும் தலைவன் (சுக்கிரநீதி.74);; head of 20 elephants and 20 horses, 7. பத்து ஊர்களுக்குத் தலைவனாக நியமிக்கப் பட்டவன் (சுக்கிரநீதி.27.);; a person appointed to the headship of ten villages. 8. பாட்டுடைத்தலைவன் அல்லது கதை நாயகன்; hero of a poem or story. த. நாயகன் → skt. nāyaka [நாயன் → நாயகன் = தலைவன், கணவன், அரசன், கடவுள் (மு.தா.170.);] ஒருகா

நாயகாதிபன்	நாயகாதிபன் nāyakātibaṉ, பெ. (n.) அரசன் (யாழ்.அக.);; king, [நாயக skt. அதிபன்.] மக்களை வழி நடத்தும் தலைமைப் பண்பினன்.
நாயகி	நாயகி nāyagi, பெ. (n.) 1. தலைவி; lady. 2. மனைவி (சூடா.);; wife, mistress. 3. பார்வதி: pārvati. 4. பண்வகை; a kind of tune. 5. கதைத்தலைவி; heroine, as of a Story. [நாயகன் → நாயகி.]
நாயகிமேனி	நாயகிமேனி nāyagimēṉi, பெ. (n.) பச்சைக்கல் (மரகதம்); வகையுளொன்று; a green gem-Emerald.
நாயங்கியிலை	நாயங்கியிலை nāyaṅgiyilai, பெ. (n.) கள்ளி; spurge tree.
நாயடியேன்	நாயடியேன் nāyaḍiyēṉ, பெ. (n.) 'நாய்போல் அடிமைப்பட்ட யான்' என்ற பொருளில் வருமொரு பணிவுமொழி; a term of humility meaning this dog is your slave. "நாயடியேன் பாழ்த்த பிறப்புறுத்திடுவான்" (திருவாச.5:13);. [நாய் + அடியேன்.]
நாயரஞ்சி	நாயரஞ்சி nāyarañji, பெ. (n.) நாயுருவி [மலை.] பார்க்க;see nāy-uruv.
நாயறல்	நாயறல் nāyaṟal, பெ. (n.) எருமைநாக்கி: tal fish.

நாயன்	நாயன் nāyaṉ, பெ. (n.) 1. கடவுள்; the Supreme Being. 2. அரசன்; king. 3. தலைவன்: master lord. "நாயன் வென்றிகொள பாடல் கேட்க (திருவாலவா. 5436);. த. நாயன் → skt. nảya. nảyaga [நய → நாயம் → நாயன் = தந்தை தலைவன், அரசன். கடவுள்.] நயத்தல் = விரும்புதல் அனைவராலும் விரும்பப்படுதல், பேணுதல் = விரும்புதல் போற்றுதல். எல்லோராலும் விரும்பப்படும் குலத்தலைவன். குடிகள் விரும்புத் தலைவனும், ஞாலத்துயிர்களைப் பேணிக்காக்கும் இறைவனும் ஒன்றே. இறைவனையும், மன்னனையும், ஒருசேரவைத்து, உய்த்துணர்ந்த தமிழ்ப்புலவோர்
நாயன்தே	நாயன்தே nāyaṉte, பெ. (n.) சாமி யென்று; a term of address meaning. "my lord EmulsörÉg gleysir ály வரைக்கு ஈடாம்படி வாட்டின படி ஈடு.4:3:5). [நாயம் → நாயன்-அநாயன்தே. நாயன் + தே - நாயந்தே அல்லது நாயன்றே என்று கூட்டு ஒலிபெறும்.]
நாயன்மார்	நாயன்மார் nāyaṉmār, பெ. (n.) 1. தலைவர் (súlshr.);; lords, masters. 2. 35L6பு smrti; Gods. "மற்றைத் திருப்பதிகளின் நாயன் மார்க்கும்" (ஈடு.7:2:11);. 3. பெரியபுராணத்தில் வரலாறு sa műQuim fisusorgum; canonized Šaiva Šaints whose history is narrated in Periyapurànam. [நாயன் + மார்-அநாயன்மார்./ நாயகன் - நாயன் - மார்.]
நாயனகாரன்	நாயனகாரன் nāyaṉakāraṉ, பெ. (n.) பெரு வங்கியம் (நாகசுரம்); வாசிப்போன் (இ.வ.);; player on Clarionet. [நாயனம் + காரன்.]

நாயனம்	நாயனம் nāyaṉam, பெ. (n.) நாயகச்சின்னம்; native clarionet. |நாயன் + அம்-நாயனம்.) மங்கல இசையாக ஒலிபெருக்கி இல்லாத காலத்திலிருந்து அனைத்து நன் நிகழ்ச்சிகளிலும், இசைக்கும் இசைக் கருவிகளுள், தலைமையானதும், இனிமையானது மான நாகசுரம்.
நாயனாய்ச்சியார்	நாயனாய்ச்சியார் nāyaṉāycciyār, பெ. (n.) 1. உமையும் சிவனும்;Šivan and Malaimagal. 2. தலைவன் தலைவி; master and mistress, as of a slave. [நாயன்+நாய்ச்சியார்.]
நாயனார்	நாயனார் nāyaṉār, பெ. (n.) 1. தலைவர்; Lord, Master. 2. கடவுள்; God. "இந் நாயனார்க்குத் திருவிடையாட்டமாக" (S.I.I.i. 68.60);. 3. சிவபெருமான்(தக்கயாகப் பக்.344);; Sivan. 4. தந்தை; father. 'நாயனார் போன நாள் இன்றென்று அகத்துஉள்ளோ ரெல்லாருங் கூறி அழுத பின்பு' (சீவக.209உரை);. 5. சிவனடியார்; title of can- onized Šaiva Šaint. 6. சில இனத்தாரின் பட்டப்பெயர்; title of certain caste, as Jainar, kaikkölar, udaiyār and a section of vélălar. 7. திருவள்ளுவர் பார்க்க;see Tiruvalluvar. ம. நாயனார். [நாயன் → நாயனார்=இறைவனடியாரையும் தலைவரோடொப்பக் கருதும் வழக்க முண்மையால், நாயன், நாயனார் என்னும் பெயர்கள், அடியாரையுங் குறிக்கு மென்றறிக.] நயத்தல்= விரும்புதல். [நய → நாயம் → நாயன்.] நாயன் = கடவுள், தலைவன், அரசன், தந்தை நாயனார் என்னுஞ்சொல் விரும்புதற் கருத்தினடி ப்படையில் தந்தையையுங் குறிக்கும்.
நாயாட்டம்	நாயாட்டம் nāyāṭṭam, பெ. (n.) 1. உலைச்சல்; physical pain. 2. பேயாட்டம்; restless activity of an obsessed person. [நாய் + ஆட்டம்.] "ஆட்டம்" என்பது இங்கு உவமஉருபாக வந்துள்ளது. நாய் இரைக்கு அலைவது போன்று. ஒருவர் பணத்தேட்டத்திற்காக அலைவ தால் ஏற்பட்ட உடல்துன்பம்.

நாயாடி	நாயாடி nāyāṭi, பெ. (n.) 1. வேட்டையாடு வோன்; hunter. "நாயாடிகளும் தூதுவரும்" (S.I.I.i,352.);. 2. திருவிதாங் கூரிலுள்ள காட்டுச்சாதியார்; a hill-tribe in Tiruvidāngür. [நாய் + ஆடு → ஆடி.] நாயுடன் சென்று வேட்டையாடுபவன். 'இ' சொல்லாக்க விகுதி.
நாயிகை	நாயிகை nāyigai, பெ. (n.) தலைவி; lady, mistress. 'இவள் நாயிகை' (ஈ.டு.5.33);. [நாயகி → நாயகை → நாயிகை.]
நாயிந்தே	நாயிந்தே nāyindē, பெ. (n.) corro.of நாயன்தே பார்க்க: see nāyandē. [நாயன் + தே → நாயிந்தே.] எழுத்துத் திரிபினாலேற்ற உலகவழக்கு.
நாயிராஞ்சி	நாயிராஞ்சி nāyirāñji, பெ. (n.) நாயுருவி; Indian burr.
நாயில்	நாயில் nāyil, பெ. (n.) மதிலுறுப்பு வகை; a component part of a fortification. "நாயில் பூண்முலை" (சீவக.1444);. [ஞாயில் → நாயில்.]
நாயிலந்தை	நாயிலந்தை nāyilandai, பெ. (n.) நரியிலந்தை; Small round errate and obtuse leaved jubube.
நாயிலை	நாயிலை nāyilai, பெ. (n.) இலைக்கள்ளி; leafy euphorphia. [நாய் + இருமல்.]
நாயிறு	நாயிறு nāyiṟu, பெ. (n.) 1. சூரியன்; sun. "கருநாயிறு போல்பவர்" (கம்பரா.கடிமண.4);. 2. ஞாயிற்றுக் கிழமை; Sunday. க. நேசறு. [ஞாயிறு +நாயிறு.]

நாயிறுபாடு	நாயிறுபாடு nāyiṟupāṭu, பெ. (n.) காலை; early morning, as the coming of the day. "சக்ரவாத்திக்கு...அன்று நாயிறுபாடு" (ஈடு.6:7:3);. [ஞாயிறு → நாயிறு படு +பாடு.] கதிரவன் சாயுங்காலத்தில் நடத்தப்படும். கலைநிகழ்ச்சி.
நாயிறுபோது	நாயிறுபோது nāyiṟupōtu, பெ. (n.) மாலை; evening, as the going of the day. "ஒரு தீர்த்தத்தினன்று நாயிறு போது (ஈடு.6:4:10);. [ஞாயிறு → நாயிறு + பொழுது → போழ்து போது.] ஞாயிறு சாயும் பொழுது. சாயும் + காலம் → சாங்காலம்
நாயிறுவணங்கி	நாயிறுவணங்கி nāyiṟuvaṇaṅgi, பெ. (n.) பொழுது வணங்கி (மாலை.); என்ற செடி: sun flower. மறுவ. சூரியகாந்தி. [ஞாயிறு → நாயிறு வணங்கி]
நாயீ	நாயீ nāyī, பெ. (n.) ஈவகை (வின்.); dog-fly. [நாய் + ஈ.]
நாயுடு	நாயுடு nāyuḍu, பெ. (n.) வடுகநாயக்க இனத்தாரின் இனப்பெயர்; title of the vaduga nāyak caste. [நாயக்கர் → நாயுடு.]
நாயுண்ணி	நாயுண்ணி nāyuṇṇi, பெ. (n.) உண்ணிவகை (வின்.);; dog-tick, Ixodes, [நாய் + உண்+இ.]
நாயுண்ணு	நாயுண்ணு nāyuṇṇu, பெ. (n.) தோற்புலவு; heart leaved woolly jacker. (சா.அக.);.
நாயும்புலியும்	நாயும்புலியும் nāyumbuliyum, பெ. (n.) பதினைந்தாம் புலியென்னும் விளையாட்டு (வின்);; a dice game. மறுவ, ஆடும் புலியும். [நாயும் + புலியும்.] 15 நாய்களும் புலிகளும் என்ற எண்ணிக்கையில், நாய்களை வைத்து நகர்த்தும் விளையாட்டு.

www.valluvarvallalarvattam.com 13113 of 19068.

நாயுருவி	நாயுருவி nāyuruvi, பெ. (n.) பூடுவகை (திவா.);; a plant growing in hedges and thicketS. [நாய் + உருவி.] நாயுருவி என்பது சிறு செடி வகையைச் சேர்ந்தது. விலங்குகளினால் விதை பரவும் வகையில், இதன் விதைகள் சிறு சிறு முட்களைக் கொண்டதாக இருக்கும். நாயுருவி, இந்தியாவில் எங்கும், எக் காலத்திலும் பயிராகும். மழை, குளிர் காலங்களில், இச் செடி நன்கு விளையும். இச் செடி 3 முதல் 4 அடி வரை வளரும் தன்மையுடையது. இதன் இலைகளின் தண்டு, நீல நிறமும், பச்சை வண்ணமும், கலந்து காணப்படும். இதன் வேரைப் பற்குச்சியாக பயன்படுத்துவதன் வாயிலாக, பல்நாற்றம், பல்லரணை அகலும். நாயுருவி வேரினைக் கருக்குநீரிட்டுக் குடித்தால், சிறுநீர்க் கடுப்பு தீரும். அரத்த மூலம் அகலும். வெறிநாய்க்கடி, பாம்புக்கடி, தேள்கடி போன்ற நச்சுக்கடிகளுக்கு, இக் கருக்கு நீரினைப் பாலில் கலந்து குடித்தால், நச்சுத் தன்மை அழியும். இதன் இலைகளைக் கசக்கிக், தேள் கடிக்கு கொடுத்தால், நச்சுத்தன்மை அகலும். நாயுருவி வேரினைக் கருக்கு நீரிட்டுக் குடித்தால், முதிர்கரு அழியும். எளிய மகப்பேற்றிற்கும். இஃது உறுதுணை புரியும். இதன் வேரினைச் சூரணமாக்கி நல்லெண்ணையில் கலந்து, காதில் விடுவதால், காதிரைச்சல் நீங்கும் என்று. சா.அக கூறுகின்றது.
நாயுருவி அரிசி	நாயுருவி அரிசி nāyuruviarisi, பெ. (n.) நாயுருவிச் செடியின் விதை; the seeds of the nāyuruvi plant.
நாயுருவிச்சாம்பல்	நாயுருவிச்சாம்பல் nāyuruviccāmbal, பெ. (n.) நாயிருவியின் விதைச் சாம்பல்; ashes obtained from the burnt plant. Inion burr. [நாயுருவி + சாம்பல்.]
நாயுருவியுப்பு	நாயுருவியுப்பு nāyuruviyuppu, பெ. (n.) நாயிருவிச்சாம்பலினின்று செய்த மரவுப்பு; sat prepared out of the ashes of the burunt Indian burr. [நாயுருவி+உப்பு.]
நாயுருவிவேர்	நாயுருவிவேர் nāyuruvivēr, பெ. (n.) நாயுருவிச்செடியின் வேர்: root of indian burr. [நாயிருவி + வேர்] பிறரைத் தன்வயப்படுத்த, நாயுருவிவேர் பயன்படும் என்று சா.அ.க. கூறும்.
நாயுள்ளி	நாயுள்ளி nāyuḷḷi, பெ. (n.) நரிவெண்காயம்: Indian souill, Urginia indica. [நாய் + உள்ளி.]

நாயெச்சில்	நாயெச்சில் nāyeccil, பெ. (n.) படர்தாமரை (இ.வ.);, ring-worm. [நாய் + எச்சில்.]
நாயெலுமிச்சை	நாயெலுமிச்சை nāyelumiccai, பெ. (n.) நாய்விளா, மரவகை (யாழ்ப்.);, musk deer plant. [நாய் + எலுமிச்சை.]
நாயோட்டம்	நாயோட்டம் nāyōṭṭam, பெ. (n.) குதிரை முதலியவற்றின் கதிவகை (யாழ்.அக.);; a pace, as of a horse. [நாய்+ஒட்டம்.] நாய் விரைந் தோடுவது போன்று, மிகவிரைந்து செல்லும் குதிரை முதலான விலங்குகளின் ஒட்டத்தையும், காலப்போக்கில் குறித்தது.
நாயோட்டு மந்திரம்	நாயோட்டு மந்திரம் nāyōṭṭumandiram, பெ. (n.) திருவைந்தெழுத்தில் 'சி' என்னும் எழுத்து: the letter in the sacred five lettered 'si' mantra of the saivaites. "நாயோட்டு மந்திரம் நாதனிருப்பிடம்" (திருமந்:பதிப்புரை. பக்,30);. [நாயோட்டு + மந்திரம்] சிவாயநம மந்திரத்தில் 'சி' எனும் ஐந்தெழுத்து மந்திரம் தொன்முதுச் சிவத்தின் முதல் எழுத்தாகும். சிவநெறி, சிந்துவெளிச் சீமையில் கிளைத்த செந்நெறி. நாயினைச் "சீ" என்று ஒட்டுங்கால். [சி → சீ.] சிவாயநம மந்திரத்தின் முதலெழுத்தான சிகரம். "சீ" காரமாக, ஒலிக்கப்படுவது, தொன்று தொட்டு வழங்கும் வாழ்வியல் உண்மையாகும். "சீ என்று. நாயை விரட்டுவதும். அதை 'சிவாயநம என்னும் ஐந்தெழுத்து மந்திரத்தின் முதலெழுத்தாகக் குறிப்பதும், அக் கால வழக்குப் போலும்.

நார்	நார்1 nār, பெ. (n.) 1. மட்டை முதலியவற்றின் நார்; fibre, as from the bark of a leaf-stalk. வாழைநார் பூத்தொடுக்கப் பயன்படும் (உ.வ.);. வாழை மட்டையால் மூக்குப் பொடி மடிக்கலாம். 'நாரின் முருங்கை நவிரல் வான்பூ" (அகநா:1);. 2. கயிறு; string, cord. rope, as made of fibre. தென்னை நாரில் கொச்சக்கயிறு பின்னலாம் (இ.வ.);. "உள்ளமெனு நாளினாற் கட்டி" (நாலடி.153);. 3. வில்லின் நாண்: bowstring. 'நாருள தனுவுளாய்" (கம்பரா.நகர்நீங்.156);. 4. பன்னாடை : web about the foot of a coconut or palmyra leaf. "நாரரி நறவி னெருமை யூரன்" (அகநா.36);. 5. அன்பு; love. affection. as a bond. 'நலத்தின்க ணாரின்மை தோன்றின்" (குறள்,958);, 6. கல்நார்(தைலவ. தைல);; asbestos. 7 நரம்பு; nerve.
நார்க்கட்டில்	நார்க்கட்டில் nārkkaṭṭil, பெ. (n.) கட்டில்வகை; a kind of cot. [நார்+ கட்டில்,] நார்க்கயிற்றால் கட்டப்பெற்ற கட்டில்.
நார்க்கட்டு	நார்க்கட்டு nārkkaṭṭu, பெ. (n.) பனைநார்த் தொகுதி; a bundle of palmyra fibre cords, commonly 100. [நார் + கட்டு.]
நார்க்கண்ணாடி	நார்க்கண்ணாடி nārkkaṇṇāṭi, பெ. (n.) கல்நாராலான கண்ணாடி; fibre glass. [நார் + கண்ணாடி.]
நார்க்கத்தி	நார்க்கத்தி nārkkatti, பெ. (n.) மட்டை யினின்று நாரெடுக்குங் கத்திவகை; a kind of knife for peeling off bark from palmyra leaf-stalk. [நார் + கத்தி]
நார்க்கதுவு-தல்	நார்க்கதுவு-தல் nārkkaduvudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கத்தியாற் பட்டை சீவி நாரெடுத்தல்; to peel off bark from palmyra leaf-stalks. [நார் + கதுவு-.]

நார்க்கயிறு	நார்க்கயிறு nārkkayiṟu, பெ. (n.) கொச் சுக்கயிறு; coir rope. [நார் + கயிறு.] தென்னைநாரால் பின்னப்பட்டதும், வலிமையான சிறிய நாரிழைகளால் நன்கு முறுக்கேற்றியதுமான கொச்சுக்கயிறு.
நார்க்கழிவு	நார்க்கழிவு nārkkaḻivu, பெ. (n.) மக்கிய தென்னை நார் உரம்; decomposed coconut fibre fertilizer.
நார்ச்சத்து	நார்ச்சத்து nārccattu, பெ. (n.) செரிமான மண்டலத்தின், சீரான இயக்கத்திற்குத் தேவையான கீரை, வாழைத்தண்டு போன்றவற்றிலிருக்கும், நார்ப்பொருள்; fibrous matter, found in certain greens, banana pith, etc. நார்ச்சத்துள்ள உணவு மலச்சிக்கலைத் தவிர்க்கும் (இக்.வ.);. [நார் + சத்து.] உடலுக்கு உறுதி பயப்பதும், நெஞ்சாங்குலைக்கு வலிவு சேர்த்து, நீண்ட வானாளைக் கொடுக்குந் தன்மை வாய்க்கப் பெற்றதுமான, நார்ச்சத்து.
நார்ச்சிலந்தி	நார்ச்சிலந்தி nārccilandi, பெ. (n.) புழுவகை (இ.வ.);; guinea-worm. [நார் + சிலந்தி]
நார்ச்சீலை	நார்ச்சீலை nārccīlai, பெ. (n.) 1. நார்மடி பார்க்க [வின்.];see nār-maøi. 2. மரவுரி (யாழ். அக,);; bark of trees. [நார் + சீலை.]
நார்ப்பட்டடை	நார்ப்பட்டடை nārppaḍḍaḍai, பெ. (n.) நாருரிக்கும் எந்திரம் (இ.வ.);; fibre-extracting machine. [நார்+பட்டு+அடை.]
நார்ப்பட்டு	நார்ப்பட்டு nārppaṭṭu, பெ. (n.) 1. நார்மடி பார்க்க;see mar-mad. 2. வலைக்கோணி (தைலவ;தைல.);; gunny cloth. ம. நார்ப்பட்டு. [நார்+பட்டு.]
நார்மட்டை	நார்மட்டை nārmaṭṭai, பெ. (n.) நாருரிக்கத் தகுதியான பனைமட்டை; stalk of palmyra leaf fit for når. [நார் +மட்டை.]

நார்மடி	நார்மடி nārmaḍi, பெ. (n.) பட்டாடை போல்வதும், நாராற்செய்ததுமான ஆடைவகை (பதார்த்த.1323);; cloth made of fibre, resembling silk. க- நார்மடி. [நார் +மடி.] சிலவகை நிலைத்திணை (தாவரங்களின்); நாரிலிருந்து, உருவாக்கப்படும், பட்டுப்போன்ற ஒருவகைத் துணி.
நாரகம்	நாரகம் nāragam, பெ. (n.) நிரையம் (யாழ்.அக.); hell. க. நரகம் → skt nåraga. [நரகம் → நாரகம்.] நாரகம் nāragam, பெ.(n.) 1. கிச்சலி; sweet orange - Aurantium nobilis. 2. காட்டுக் கொழுஞ்சி; wild lime - Atlantia racemosa. (சா.அக.);
நாரகர்	நாரகர் nāragar, பெ. (n.) நிரையத்துக்குரிய மாந்தர் (பாவிகள்);; sinners, as fit for hell. "கடவுளைக் கயந்த நெஞ்சா நாரகர்"(சிவதரு.பாவ.8);. க. நரகம் → skt. Nāraga. [நார்+அகர்]
நாரங்கம்	நாரங்கம் nāraṅgam, பெ. (n.) நாரத்தை (சூடா.); பார்க்க;see nārattai. [நார்+ skt. அங்கமி.]
நாரங்கி	நாரங்கி1 nāraṅgi, பெ. (n.) நாரங்கம் [இ.வ.] பார்க்க;see nā-rangam. [நார்+skt அங்கி] நாரங்கி2 nāraṅgi, பெ. (n.) நாராங்கி (இ.வ.); பார்க்க;see nārāngi. நாரங்கி nāraṅgi, பெ.(n.) ஓர் வகைக் கிச்சலி; mandarian orange. (சா.அக.);
நாரசிங்கம்	நாரசிங்கம் nārasiṅgam, பெ. (n.) 1. கிளைத்தொன்மத் தொன்று (பிங்);; a secondary puranam, one of up a kilai-ppurànam, [q.v.] 2. மருந்துவகை (பதார்த்த.1216);; a compound medicine. [நர → நார+ சிங்கம்.]

நாரசிங்கன்	நாரசிங்கன் nārasiṅgaṉ, பெ. (n.) மனிதனின் உடலும், (சிங்கத்தின்); மடங்கலின் தலையுமாக உருவங் கொண்டு, தோற்றரவு செய்த திருமால்; Tirumāl in his man-lion inCarnation. [நரசிங்கன் → நாரசிங்கன்.]
நாரணவன்	நாரணவன் nāraṇavaṉ, பெ. (n.) 1. செம்மறியாட்டின் கொம்படியில் உண்டாம் உண்டாம் புழுப்பூச்சி வகை (யாழ்ப்);; a kind of maggot in rams, under the horns. 2. மாட்டு நோய் வகை; a disease in Cattle.
நாரணன்	நாரணன் nāraṇaṉ, பெ. (n.) திருமால்; Trumal. 'நாராணனை நாபதியை' (திவ்.இயற்ற. நான்மு.67);. [நாராயணன் → நாரணன்.]
நாரணா	நாரணா nāraṇā, பெ. (n.) நெட்டி(மலை.); sola pith. [நார்+அணவு → அணா]
நாரணி	நாரணி nāraṇi, பெ. (n.) கொற்றவை (துர்க்கை); (பிங்.);; Koraval.
நாரணிச்சட்டி	நாரணிச்சட்டி nāraṇiccaṭṭi, பெ. (n.) திருக் கார்த்திகையன்று கோயிற்றிருமுன் எரிக்கும் விளக்குச் சட்டி;(நாஞ்); a kind of broad mudvessel, used as a lamp on Tiru-k-kārttigai day. மறுவ, அகல்விளக்கு. [நாரணி +சட்டி.]
நாரணியவன்	நாரணியவன் nāraṇiyavaṉ, பெ. (n.) சிவபிரான் ; Sivan, as the Lord of Nărani. "அந்திவணங்கொண்ட மேனிய னாநந்த னாரணியவன்" (மருதூரந்:41);. [நாரணி+அவன்.]
நாரத்தம்	நாரத்தம் nārattam, பெ. (n.) 1. வசம்பு (வின்.);: sweet flag. 2. நடாமாஞ்சி; spikenard herb. [நார்+ .அத்தம்.]

நாரத்தம்புல்	நாரத்தம்புல் nārattambul, பெ. (n.) புல்வகை (வின்.);; lemon grass, Andropogon schoenanthus. [நாரத்தம் + புல்.]
நாரத்தை	நாரத்தை nārattai, பெ. (n.) 1. மாவகை (பார்த்த, 746);; orange. Citrus aurantium. 2. கடார நாரத்தை: Seville orange. 3. கொழுஞ்சிவகை (இ.வ.);: loose - Skinned orange. 4. காட்டு நாரத்தை; Indian wild-lime. [நார் +அத்து +ஐ.] கரும்பச்சைவண்ணத் தோலையும். புளிப்புச் சுவையுள்ள, களை களையான சதைப் பகுதியையும் கொண்ட காய். மேற்குறிப்பிட்ட காயைத் தரும், முள் உள்ள சிறுமரம்.
நாரதசரிதை	நாரதசரிதை nāradasaridai, பெ. (n.) இறந்து பட்டதொரு தமிழ்நூல்;(புறத்திரட்டு); an ancient work. not extant. [நாரத + skt சரிதை.]
நாரதப்பிரியம்	நாரதப்பிரியம் nāradappiriyam, பெ. (n.) தணிகை மலை: Tangal hill. "மகதியாழ் முனிக்குறு பிரியம் விரவிய சிறப்பா னாரதப் பிரியம்" (தணிகைப்பு:புராணவா.60);. [நாரதன் + skt, பிரியம்.]
நாரதபரிவிராசகம்	நாரதபரிவிராசகம் nāradabarivirācagam, பெ. (n.) நூற்றெட்டுபநிடதங்களு ளொன்று; an upanisad, one of 108. [நாரதன் + பரிவிராசகம்.]
நாரதம்	நாரதம் nāradam, பெ. (n.) 1. நாரதீயம் பார்க்க;see nāradīyam. 2. பெரிய யாழ்வகை; a large lute. "ஆரியப் பதங்கொ ணாரதப் பேரியாழ்" (கல்லா.81);. 3. மேகம் (யாழ்.அக.);; cloud. [நாரதன் → நாரதம்.]
நாரதராட்டம்	நாரதராட்டம் nāradarāṭṭam, பெ. (n.) புறங்கூறி ஒருவருக்கொருவர் பகை யுண்டாக் குகை (வின்.);; sowing discord by tale bearing. [நாரதர் + ஆட்டம்,]

நாரதவேலை	நாரதவேலை nāradavēlai, பெ. (n.) இருவரிடமும் சென்று பேசிக் கலகம் மூட்டுகை; act of setting one against another. "நாரதர் வேலை நன்மையில் முடியும் என்பது பழைய(தொன்மப்); பழமொழி. (இக்.வ.);. [நாரதர் + வேலை. ஆனால் இக் கலகத்தின் முடிவு நன்மையே என்பது முதுமொழி [கலகமூட்டும் வேலை].]
நாரதன்	நாரதன் nāradaṉ, பெ. (n.) 1. படைப்புத் தேவன்(பிரமன்); மகன்களுள் குறிப்பிடத்தக்க முனிவர்; nārada a celebrated sage and son of bramma. "நாரதன் வீணை" (சிலப்.6:18);. 2. புத்தருள் ஒருவர் (வின்.);; a Buddhar (w);, 3. கலகக்காரன் (உ.வ.);, mischief-maker talebearer. [நரன் → நாரதன்.]
நாரதீயம்	நாரதீயம் nāratīyam, பெ. (n.) 1. பதினெண் (புராண);தொன்மதொன்று: (பிங்.);; a chief puranam. one of padinen-puranam 2. ஞ்i துணைத் (புராணம்); தொன்மம் (திவா.); a secondary purănam. one of 18 upapurànam, [நாரதம் + இயம் → நாரதியம் → நாரதீயம்.]
நாரநிதி	நாரநிதி nāranidi, பெ. (n.) கடல்; sea. 'நாரநிதியினை நோக்கிச் செல்லும்" நாரம்(சேதுபுதிருநா.22);. 2. நீர்நிலை; a water-store house. [நார+Ski நிதி.] நாரம் = நீர், நீர்நிரம்பிய கடல்.
நாரப்புண்	நாரப்புண் nārappuṇ, பெ. (n.) நரம்புச் ofluish; guinea-worm. தெ. நரிபுண்டு. [நரம் - நாரம் + புண்.] நாரப்புண் நரம்பிலுண்டாகும் மெல்லிய கட்டி.

நாரம்	நாரம் nāram, பெ. (n.) 1. gsáru; love attachment. 2. singsu: fondness. affection lowe, 'நாரங்கொண்டார்" (கம்பரா. மாரீசன். 180); 5. Frmh → skt nåra [நார் + அம் - நாரம்.] "அம்" பெருமைப்பொருள் பின்னொட்டு. நாரம் = அன்பு வலைக்குள் அகப்படும் காதல். நாரம் nāram, பெ. (n.) 1. ft; water "Empfsit றனபோற் றோன்றி" (கம்பரா.நட்பு:31);. 2. பாசி: (ílfäl);; moss muscus 3. gg,sörunnröðsir: (súlshr); souls, living beings. 4. unë,5LLIG#); multitude, crowd of persons. 5. ஆவின்கன்று (யாழ்.அக);.
நாரன்	நாரன் nāraṉ, பெ. (n.) மன்மதன்; indian cupid, as exciting love. "வேழவில்லால்...எய்யு நாரனார்" (கம்பரா.இராவண.244);. [நான் → நாரன்.] ஒருகா. நார் : அன்பு, காதல். நார் + அன் → நாரன். ஆண், பெண் இருபாலரிடத்தும், அன்பையும். காதலையும் வெளிப்படுத்தும் அம்பினை எய்பவன்.
நாராங்கி	நாராங்கி nārāṅgi, பெ. (n.) பூட்டு, தாழ்ப்பாள், தொடரி. (சங்கிலி); இவை மாட்ட உதவும் கதவுநிலை உறுப்பு, (இ.வ.);; staple for the bolt of a door. [நாதாங்கி → நாராங்கி.] த → ர திரிபு.
நாராசநாழி	நாராசநாழி nārācanāḻi, பெ. (n.) ஒருவகை அளவுப்படி; a kind of measure, used in temples (S.I.Iv.242);. [நாராசம் +நாழி.]

நாராசம்	நாராசம் nārācam, பெ. (n.) 1. இரும்புக்கம்பி; iron pin, rod, probe. "நாராசத்திரிவிற் கொள்ளத்தகுவது காந்தம்" (மணிமே.27.55);. 2. இரும்பிற் செய்த அம்பு; Iron arrow. 3. எழுத்தாணி; iron style. 4. தெருவிலிருந்து குறுக்கே போகும் ஒடுக்கச்சந்து (வின்.); narrow straight lane at right angles to a street.
நாராசம்பாய்ச்சு-தல்	நாராசம்பாய்ச்சு-தல் nārācambāyccudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) நாசமேற்று:-. பார்க்க;see nárasam-èrru. [நாராசம் + பாய்ச்சு-]
நாராசமுத்திரை	நாராசமுத்திரை nārācamuttirai, பெ. (n.) முத்திரை வகை (யாழ்.அக.);.; a finger-pose. [நாராச+ முத்திரை.]
நாராசமேற்று-தல்	நாராசமேற்று-தல் nārācamē̱ṟṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒலையில் துளையிடுதல்; to pierce a hole by passing a boring pin through an Ölai. 2. தண்டனையாகக் காதில் இரும்புக்கம்பி செலுத்துதல்; to thrust an iron rod into one's ear as a punishment. [நாராசம் + ஏற்று-.]
நாராயணகௌளம்	நாராயணகௌளம் nārāyaṇagauḷam, பெ. (n.) பண்வகையு ளொன்று; a kind of tuՈe. [நரன் → நாரம் +skt அயணம்= நாராயணம், நாராயணம்+ .sktகௌளம்.]
நாராயணசாமி கொண்டாடி	நாராயணசாமிகொண்டாடி nārāyaṇacāmigoṇṭāṭi, பெ. (n.) வெள்ளைமண்கட்டியால் நாமமிட்டுக் காவியுடையுடுத்தும் ஒருசார் சாத்தாத வைணவக்குரு; a class of nonbrahmin vaisnavaite priests who wearing namam of white clay, put on salmon coloured cloth and act as soothsayers. [நாராயணசாமி +கொண்டாடி.]
நாராயணத்தைலம்	நாராயணத்தைலம் nārāyaṇattailam, பெ. (n.) வளிப்(வாயு);பிடிப்பைப் போக்குந் நெய்வகை; an ointment for rheumatism. [நாராயணம் +தயிலம்,] தைலம் = நெய்மம்.
நாராயணப்பிரியன்	நாராயணப்பிரியன் nārāyaṇappiriyaṉ, பெ. (n.) சிவபிரான் (யாழ்.அக.);; Sival as vismu's friend. [நாராயணம் +skt:.பிரியன்.]

நாராயணம்	நாராயணம் nārāyaṇam, பெ. (n.) 1. நூற்றெட்டுப நிடதங்களு ளொன்று; an upanisda, one of 108. 2. அரசு (மலை.);; pipal. 3. நாராயணன் தும்பிலி (வின்); பார்க்க ;see, nārāyanan-tumbili. [நரன் → நாரன் + skt.அயணம்.]
நாராயணமண்டூரம்	நாராயணமண்டூரம் nārāyaṇamaṇṭūram, பெ. (n.) மருந்து வகை(பதார்த்த 1210);; a tonic. [நாராயணன் + மண்டூரம்.]
நாராயணரசம்	நாராயணரசம் nārāyaṇarasam, பெ. (n.) குளிகை வகை; a compound pill. [நாராயண் + skt ரசம்.]
நாராயணன்	நாராயணன் nārāyaṇaṉ, பெ. (n.) 1. திருமால் (திவ்.இயற்.நான்மு.1);; Visnu as reposing on the waters. 2. சிவபிரான் (யாழ்.அக.);;Śivan. 3. நான்முகன் (பிரம்மன்); (யாழ்.அக.);; bramma. 4. வருணன் (யாழ்.அக.);: varunan. 5. நிலவு (யாழ்.அக.);: moon. 6. திருமாலின் பிறப்பியமான ஒரு முனிவர்; a sage, as an incarnation of Visnu. 7. நாரை வகை; blue heron. த. நரன் + Skt. ayana [நான் → நாரன் + skt.அயணன்.] மனித நிலையினின்று. தெய்வநிலையை அடைந்தவன்.
நாராயணன்சுழி	நாராயணன்சுழி nārāyaṇaṉcuḻi, பெ. (n.) வெள்ளை முள்ளி(இ.வ.); ; esser yellow naildye.(l.); [நாராயணன் + சுழி.]
நாராயணன்தும்பிலி	நாராயணன்தும்பிலி nārāyaṇaṉtumbili, பெ. (n.) பதினாறு அங்குலம் வளர்வதும். பொன்னிறங் கொண்டதுமான, கடல் மீன்வகை; sea-fish, golden, attaining 16 in in length, Saurus myops. [நாராயணன் + தும்பிலி.]
நாராயணன்பூண்டு	நாராயணன்பூண்டு nārāyaṇaṉpūṇṭu, பெ. (n.) சவரிக்கொத்து எனும் பூடு (சங்.அக);; a plant. [நாராயணன் + பூண்டு.]

நாராயணி	நாராயணி nārāyaṇi, பெ. (n.) 1. வெற்றிச் செல்வி (பிங்.);; Korraval, Durga. 2. எழுவகை பெண்தெய்வங்களுள் ஒருத்தி; Nārāyan one of the Šapta-mădar. 3. பார்வதி (சங்.அக);; Parwad. 4. கங்கை (சங்.அக);; the Ganges. 5. குறிஞ்சியாழ்த் திறத் தொன்று (பிங்.);; a secondary melody type of the kuriñji class. 6. தண்ணீர் விட்டான் (தைலவ.தைல.);; long pungent Sparsifasciculate asparagus. [நாராயணன் → நாராயணி]
நாராயணிதம்	நாராயணிதம் nārāyaṇidam, பெ. (n.) ஒரு செய் நஞ்சு (மூ.அ.);; a prepared arsenic. [நாராயணி +[இ]தம்.]
நாராயணீயம்	நாராயணீயம் nārāyaṇīyam, பெ. (n.) வடமொழியில் நாராயணர் இயற்றிய ஒரு கணிதநூல்; a sanskrit treatise on astronomy by Nārāyanar. "நாராயணீயம் வாராகம் முதலிய கணிதங்களும்' (தொல்,பொருள்.75.உரை);. [நாராயணி+அம் → நாராயணிபம்]
நாராயநாழி	நாராயநாழி nārāyanāḻi, பெ. (n.) நாராசநாழி பார்க்க;see marasa-nal (T.A.S. ii.143);. [நாராயம் + நாழி,]
நாராயம்	நாராயம்1 nārāyam, பெ. (n.) 1. அம்பு; arrow. "குறுநரிக்கு நல்ல நாராயங்கொளல்" (பழ.80);. 2. எழுத்தாணி (நாஞ்);; style. [நார்+ஆயம்.] நார் =நாண். நாராலாகிய நாணிலிருந்து, இடையறவின்றி, வரிசையாகச் சரமாரியாக எய்யப்படுவதால், அம்பைக் குறித்து வழங்கிற்று. நாராயம்2 nārāyam, பெ. (n.) அளவு படிவகை; a measure. "நாராயத்தால் நிசதம் உரிநெய்" [S.I.I.V.286]. நாழி-நாளி-[நாழி → நாளி + ஆயம்.] ஒரு முகத்தலளவு திரிந்து, வேறொரு முகத்தலளவுப் பெயராக மாறிற்று

நாரி	நாரி1 nāri, பெ. (n.) 1. வில்லின் நாண்; bow string. "நாரியின் பேரொலி' (கந்தபு:தாரக.142.); 2. பன்னாடை (பிங்.);; fibrous covering at the bottom of a leaf-stalk as of a coconut palm. 3. யாழ்நரம்பு (வின்.);, lute-string. 4. இடுப்பு (யாழ்ப்.);; loins, hip. க. தெ. நாரி. [நார் + இ.] "இ" சொல்லாக்க ஈறு. நாரி = நாரால் முறுக்கேற்றிச் செய்யப்படும் நாண். நாரி2 nāri, பெ. (n.) 1. கள் (பிங்.);; toddy. 2. தேன் (உரி.நி.);; honey. 3. தாளகம்; orpiment.
நாளி	நாளி3 nāḷi, பெ. (n.) நன்னாரி (தைலவ.தைல);. indian Sarasa parilla. [நல் + நாரி → நன்னாரி → நாரி.] நாராலாகியதும், இனியமென்பருகலுக் குரியதுமாகிய நன்னாரி. நாளி1 nāḷi, பெ. (n.) நாய். (அகநி);; dog. [நா→நாளி நா → நாய் → நாயி → நாளி, சொல்திரிபம் ஆகலாம். ள்→ய் = திரிபுபெறும் என்பது பாவாணர் முதல் தாய்மொழியின் குறிப்பு வீட்டு வளர்ப்பு விளங்குகளில் பூனை இரவில் கண்விழித்து இயங்குவதும், நாய் பகலில் இயங்குவதும் பற்றி வந்த பெயர்]. நாளி2 nāḷi, பெ. (n.) 1. உட்டுளையுள்ள மூங்கில்; bamboo-tube. 2. மூங்கில், பனை முதலியவற்றிலுள்ள வெளிவயிரம் ; hard outer part of the stem of a tree, as of bamboo and palmyra. நள் → நாள் → நாளம் → நாளி= பனை. உட்டுளையுள்ள மூங்கில், புறக்காழது. (வே.க.3:18);
நாரிக்கரு	நாரிக்கரு nārikkaru, பெ. (n.) பெண்களின் சினைப்பை; the female reproductive cell which develops after impregnation ovum. 2. முப்பு; mystic salt. [நாரி + கரு.]

நாரிக்குத்து	நாரிக்குத்து nārikkuttu, பெ. (n.) இடுப்புவலி (யாழ்ப்.);; pain in the loins. [நாரி + குத்து.] நாரி = இடுப்பு. குத்து = வலி. நாரால் பிணைக்கப்பட்டது போன்று அமைந்த இடுப்புப்பகுதியி லேற்படும் குத்தல்வலி.
நாளிகேரம்	நாளிகேரம் nāḷiāram, பெ. (n.) நாரிகேளம் (யாழ்ப்); பார்க்க;see nārikēlam. [நார் → நாரி +நேரம்.] நாளிகேரம் nāḷiāram, பெ. (n.) தென்னை: common cocount. "வெள்ளை நாளிகேரம் விரியா நறும்பாளை" (தேவா. 106:5);. [நள் → நாள் → நாளம் = உட்டுளை, உட்டுளையுள்ள மூங்கில் படி, நாளம் → நாளி=உட்டுளையுள்ள புறக்காழ், ஒருகா. நால் → நாலி கேரம் → நாலிகேரம் → நாளிகேரம்.] அரிசி அல்லது நெல்லளக்கும் படி, முதன்முதல் மூங்கிற் குழாயாலேயே அமைந்தது. "புறக்காழனவே புல்லென மொழிப" என்னும் தொல்காப்பிய மரபியல் நூற்பாவால், தென்னையும் மூங்கிலொடு சேர்ந்து நாளியினமாம். வேந்தன் குடிப்பெயரினின்று அவன் நாட்டுப்பெயர் திரிவதுண்டு. இம் முறைப்படி, சோலன் → சேரலம் சேரன் → சேரம் என்று திரியும், தென்மொழிச்சகரம் வடமொழியில், 'க'கர மாகத் திரிவதால், சேரலம் → கேரளம் சேரம் → கேரம் என்றாம். ஆகவே, நாலிகேர என்பது, சேரநாட்டில் சிறப்பாக வளரும் மூங்கிலொத்த புறக்காழ்த் தென்னை என்று பொருள்படலாம். ஒருகா. நாளி+'சேரம் → கேரம்.
நாரிகேளபாகம்	நாரிகேளபாகம் nāriāḷapākam, பெ. (n.) மட்டை முதலியவற்றை உரித்து நீக்கி, உட்புறத்துள்ள பருப்பைக் கடித்து மென்றா லன்றித் தேங்காயினது இனிப்பை அறிய இயலாததுபோல், மிக வருந்தாது, அழகை அறிய முடியாத செய்யுள் நடைவகை; a style of poetic composition in which the beauty of a poem, can be appreciated only after hard and laborious study. [நாளிகேளம் + பாகம்.] நாரி + கீள் → கேள் + அம் + பாகம்.

நாளிகேளம்	நாளிகேளம் nāḷiāḷam, பெ. (n.) தென்னை; coconut. [நாளி + கேளம்.] நுள் → நள் → நாள் → நாளம். நாளம்= உட்டுளையுள்ள தென்னைமரம், புறக்காழுடையது. 'புறக்காழனவே புல்லென மொழிப' (தொல்,பொருள்.1585); எனுந் தொல்காப்பிய நூற்பாவால், நார்மட்டையை உடையது. நாரி என்று தென்னையைக் குறிக்கும். புறக்காழுள்ள நார்த்தன்மை மிக்க மட்டைகளை யுடையது தென்னை. நார் → நாரி. கீள் → கேள் + அம்= கேளம். கேளம் = பருப்பைத் தோண்டி எடுக்குந் தன்மையுடைய காய். நாளிகேளம் nāḷiāḷam, பெ. (n.) நாளிகேரம் (யாழ். அக.); பார்க்க;see nālkēram. [நாளிகேரம் → நாளிகேளம்.]
நாரிகேளாஞ்சனம்	நாரிகேளாஞ்சனம் nāriāḷāñjaṉam, பெ. (n.) இளநீரினைக் கொண்டு செய்யும் கண் மருந்து வகை; medicinal collyrium prepared from the milk of tender cocounts. [நாளி+கோளம் +skt.அஞ்சனம்.]
நாரிகை	நாரிகை nārigai, பெ. (n.) பெண்; woman. "நாணா ளவனையிந் நாரிகை" (பரிபா.12.56);. [நரன் → நான் → நாரி+கை.] "கை"-சொல்லாக்க ஈறு.
நாரிச்சுண்ணம்	நாரிச்சுண்ணம் nāriccuṇṇam, பெ. (n.) 1. மூப்பு: mystic salt. 2. நாரிக்கரு பார்க்க;see nāri-k-karu. [நாளி + சுண்ணம்.]
நாரிசண்டன்	நாரிசண்டன் nārisaṇṭaṉ, பெ. (n.) ஆணலி: female hermaphrodite (சா.அக.);. [நாளி + சண்டன்.]
நாரிசி	நாரிசி nārisi, பெ. (n.) பேய்த்துவரை; a kind of bitter dhal. (சா. அக);. [நாரி' → துவரை.]

நாரிசுக்கிலம்	நாரிசுக்கிலம் nārisukkilam, பெ. (n.) பெண்களுக்கு, புணர்ச்சிக்காலத்தே வெளிப்படும் நீர்மம்; ovarian discharge in female during sexual intercourse. [நாளி +skt. சுக்கிலம்.]
நாரிசுரம்	நாரிசுரம் nārisuram, பெ. (n.) வீட்டுக்கு விலக்கான (மாதவிடாய்ப்); பெண்களுடன், உடலுறவு கொள்ளுவதால் உண்டாகும் காய்ச்சல்; a kind of fever. 2. நாரிக்கரு பார்க்க;see nåṟ-k-karu. [நாரி+அரம்.]
நாரிட்டம்	நாரிட்டம் nāriṭṭam, பெ. (n.) உணவைச் செரிமானமாக்கும் வயிற்றுத் தீ; fire of digestion, gastric fire. 2. மூச்சுக்காற்று; the wind of birth. 3. மல்லிகை; arabian jasmine. [நார்+இட்டம்.]
நாளிண்டு	நாளிண்டு nāḷiṇṭu, பெ. (n.) இண்டஞ்செடி வகை; a kind of plant of the mimosa genus. மறுவ, நுரையிண்டு. [நார்+இண்டு.]
நாளிப்பால்	நாளிப்பால் nāḷippāl, பெ. (n.) முலைப்பால்; woman's breast milk. [நாரி4 + பால்.] நாரி=பெண்.
நாரிபாகன்	நாரிபாகன் nāripākaṉ, பெ (n.) இடுப்புப்பிடிப்பு (யாழ்ப்.);; contraction of muscles in the loins. [நார் → நாளி + பிடிப்பு.] நாரிபாகன் nāripākaṉ, பெ, (n.) மாதொரு பங்கினனான சிவபிரான் வின்); Sivar as having his consort on one side of his body. நார் - நாரி + பாகன்.] பகு- பாகம் + அன். நாரி=பெண். பெண்ணைப் பாகமாக உடையோன்.

நாரி மருந்து	நாரி மருந்து nārimarundu, பெ. (n.) நாரிசுக்கிலம் பார்க்க;see nāri-Šukkiam. [நாளி+மருந்து.]
நாளிமின்னாள்கரு	நாளிமின்னாள்கரு nāḷimiṉṉāḷkaru, பெ. (n.) நாரிக்கரு பார்க்க;see nári-k-karu. [நாரிமின்னாள் + கரு.],
நாரிமூலம்	நாரிமூலம் nārimūlam, பெ. (n.) நன்னாரிவேர்; root of Indian sarasaparilla. [நாரி+மூலம்.]
நாரியங்கள்	நாரியங்கள்1 nāriyaṅgaḷ, பெ. (n.) தேன்றோடை (மலை.);; sweet orange. [நாரி+skt.அங்கம்.] நாரியங்கள்2 nāriyaṅgaḷ, பெ. (n.) 1. நாரிமூலம் பார்க்க;see nāri-mūlam. 2. பெண்ணின் உடம்பு; female body. 3. பெண்குறி; the genial of a female. [நாரி+ skt. அங்கம்.]
நாரியதாபம்	நாரியதாபம் nāriyatāpam, பெ. (n.) பருந்து; kite.
நாரியர்பால்	நாரியர்பால் nāriyarpāl, பெ. (n.) தாய்ப்பால்: woman's breast milk. மறுவ, அம்மம் (சா.அக);. நாரி=பெண். தாய்.
நாரிரோகம்	நாரிரோகம் nārirōkam, பெ. (n.) பெண்களுக்கு ஏற்படும் நோய்கள்; diseases peculiar to women. [நாரி+skt.ரோகம்.] நாரி=பெண்.

நாரிவல்லபம்	நாரிவல்லபம் nārivallabam, பெ. (n.) ஞாழல்; orange cup-calyxed brasiletto-climber Wagaty.
நாளிவலி	நாளிவலி1 nāḷivali, பெ. (n.) நாளிக்குத்து; pain in the loins. மறுவ, இடுப்புவலி. [நாரி+ வலி.]
நாரிவலி	நாரிவலி2 nārivali, பெ. (n.) நாரிக்குத்து Limit55;see nārī-k-kuttu. [நாரி + வலி]
நாளிவிரசு	நாளிவிரசு nāḷivirasu, பெ, (n.) நாய்நறுவிலி: smaller discscabrid-leaved Sebesten. [நாரி + விராய் → விரசு.]
நாரிவெருட்டி	நாரிவெருட்டி nāriveruṭṭi, பெ. (n.) 1.புலிநகக் கொன்றை ; a species of cassia tree like tigers claws. 2. நன்னாரி; root of Indian Sarasaparilla.
நாரிவேர்	நாரிவேர் nārivēr, பெ. (n.) நன்னாரி பார்க்க;see nannäri.
நாரீசம்	நாரீசம் nārīcam, பெ. (n.) பிண்ணாக்குச் செடி; pat fibre.

நாரை	நாரை nārai, பெ, (n.) 1. பறவை வகை; pelcan bls. "நந்து நாரையோடு" (பதிற்றுப்.23);. 2. கொக்கு வகை; common crane. 3. வெண் கொக்கு; white stork. 4. நொள்ளைமடையான்; a small heron. 5. Instilly sit osmostly (மாட்டுவா.14);; dewlap. 6. ஒருவகை ஆ; a kind of COW. [நார் → நாரை.] நார் = வெண்மை. நாரை = வெண்மை நிறக்கொக்கு நாரை போன்றவை. முன்னொடுங்கி இருக்கும். நீண்ட அலகை உடைய கொக்குப் போன்ற பறவை. மீனைத்தின்று வளரும். நாட்டுப்புறத்தில் இப் பறவையினைச் சுட்டுத் தின்பர். நாரையின் வகைகள் வருமாறு: 1. அகத்திப்பூ நாரை, 2. அகலவாயன் நாரை. 3. கருநாரை (கருப்பு நாரை(அ); கருப்புமூக்கு நாரை).
நாரைக்கெண்டை	நாரைக்கெண்டை nāraikkeṇṭai, பெ. (n.) கெண்டைமீன்வகையுளொன்று; a kind of kendal fish. [நாரை கெண்டை = கெண்டை மீன்வகையைச் சார்ந்தது.]
நாரைக்கொம்பன்	நாரைக்கொம்பன் nāraikkombaṉ, பெ. (n.) நீண்ட வெண்கொம்புள்ள மாடு (யாழ்ப்.);, ox having long white horns. [நாரை+ கொம்பன்.]
நாரைப்பசு	நாரைப்பசு nāraippasu, பெ. (n.) நாரையா பார்க்க;see nāraī-y-à.
நாரைமூலி	நாரைமூலி nāraimūli, பெ. (n.) நற்கள்ளி மூலி; Indian weeping plant. மறுவ, அழுகண்ணி [நாரை + மூலி.]

நாரையா	நாரையா nāraiyā, பெ. (n.) வெண்மை நிறமுள்ள ஆ; a kind of cow. [நாரை + ஆ.] நாரை= வெண்ணிறம்.
நாரையாப்பால்	நாரையாப்பால் nāraiyāppāl, பெ. (n.) வெண்ணிறமுள்ள நாரையினத்தைச் சார்ந்த ஆவின்பால்; the milk of a species of cow known as "Narai". [நாரையா+பால்.] நாரையா = வெண்ணிறமுள்ள ஆ (பசு.);
நாரையுளுவை	நாரையுளுவை nāraiyuḷuvai, பெ. (n.) உளுவை மீன்வகையுளொன்று; a kind of uluvai fish. [நாரை + உளுவை = நாரைகளால் விரும்பியுண்ணப்படும் மீன்.]
நாரொடுப்பை	நாரொடுப்பை nāroḍuppai, பெ. (n.) நிலப்பாலை மூலிகை வகையுளொன்று; a kind of herbal medicine.
நால்	நால்1 nālludal, 16 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தொங்குதல்; to hang, swing to be suspended, hung up. "நான்ற முலைத்தலை நஞ்சுண்டு திவ்.இயற்.1.18). 2. கழுத்திற் சுருக்கிட்டுக் கொள்ளுதல்; to hang oneself. "நான்றியான் சாவலென்றே (சீவக.2513);. [நால் → நாலுதல் = சரிந்து அல்லது தளர்ந்து தொங்குதல்.] ஞால் → நால் → நாலுகை = சரிந்து தொய்வுற்றுத்தொங்குகை. துளைத்தற் பொருண்மையினின்று கிளைத்த, நெகிழ்ச்சி அல்லது தளர்ச்சிக் கருத்துச் சொல்லாகும். சரிந்து தளர்வுடைய பொருள்க ளெல்லாந் தொங்குந் தன்மைத்து, தளர்தற் பொருண் மையுடைய இச் சொல், காலப் போக்கிற் கழுத்திற்கருக்கிட்டுத் தொங்கிச் சாதலைக் குறித்தது. நால்2 nāl, பெ. (n.) 1. நான்கு; the number four. 'நாலிரு வழக்கிற் றாபதப் பக்கமும்' (தொல். பொருள்.75);, 2. நாலடியார் பார்க்க : see náladiyār. "பழகுதமிழ்ச்சொல்லருமை நாலிரண்டில்" (பெருந்தொ.);. க. ம. நால். தெ. நல்லு. [நல் → நால்.]

நால் கண்ணாடி	நால் கண்ணாடி nālkaṇṇāṭi, பெ. (n.) கோரோசனை ; cows bezoar. ஆவின் வயிற்றிலிருந்து எடுக்கப்படும் மஞ்சள் நிறமுள்ள நறுமணப் பொருள்.
நால்கு	நால்கு nālku, பெ. (n.) நான்கு; the number four. "வாலுளைப் புரவி....நால்குடன் பூட்டி" (பெரும்பாண்.489);. க. நால்கு. தெ. நாலுகு. [நால் → நால்கு.]
நால்திசை	நால்திசை nāltisai, பெ. (n.) நாற்றிசை பார்க்க ;see nātriša.
நால்வகுப்பு	நால்வகுப்பு nālvaguppu, பெ. (n.) மறவர் அரசர், வணிகர், வேளாளர் என்று தொழிலை அடிப்படையாக வைத்துப் பிரித்த குமுகாயப் பகுப்பு; the four division of the society viz., kings, virtuous persons merchants agricul _turlStS. [நால் + வகுப்பு.] தொழிலை அடிப்படையாக வைத்துப் பிரித்த நால்வகைப்பகுப்பு, பிற்காலத்தில், ஆரியப் பிராமணர் பிறப்பையடிப்படையாக மாற்றி வழக்குப்படுத்தியது. வரலாறு.
நால்வகைச்சாந்து	நால்வகைச்சாந்து nālvagaiccāndu, பெ. (n.) கலவை, பொன் வண்ணம் (பீதம்);. புலி, வட்டிகை என்ற நால்வகையாகிய சாந்து (திவா.);; the four kinds of sandal unguents, viz.. kalavai, pon-vannam (pidam.);, puli, vattigai. மறுவ, நறுமணச்சாந்து. [நால்வகை + சாந்து.]
நால்வகைத்தேவர்	நால்வகைத்தேவர் nālvagaittēvar, பெ. (n.) பவணர், வியந்தரர், சோதிசுகர் (ஜோதிஷ்கர்);, கல்பவாசியர் என்ற நால் வகையான தேவர்கள் (மேருமந்:8.உரை);, the four kinds of gods, viz., pavanar, wiyandarar. jotişukar, kalpavāşiyar. [நால்வகை + தேவர்.] இறைமறுப்பாளரான சமணர், வடமொழிப் பாங்கினை அடியொட்டி, அமைத்த பெயர்கள்.
நால்வகைத்தோற்றம்	நால்வகைத்தோற்றம் nālvagaittōṟṟam, பெ. (n.) நால்வகை உயிர்த்தோற்றங்கள் (அண்டசம், சுவேதசம், உற்பிச்சம், சராயுசம்);, the four modes in the genesis of life, viz. (andasam, suvèdasam, uspiccam. sarāyusam.); [நால்வகை + தோற்றம்.]

நால்வகைநிலம்	நால்வகைநிலம் nālvagainilam, பெ. (n.) நானிலம் பார்க்க;see nanilam. [நால்வகை +நிலம்.] குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல் என்பன நான்குவகை நிலங்கள். பாலைநிலம் தமிழகத்தில் இல்லை. அதனால் சிலப்பதிகாரம், "முல்லையும் குறிஞ்சியும் முறைமையில் திரிந்து நல்லியல்பு இழந்து நடுங்குதுயர் உறுத்துப் பாலை என்பதோர் படிவங்கொள்ளும்" என்று நிலையற்ற நிலமாகப் பாலை நிலத்தைக் குறித்துள்ளது.
நால்வகைப்பூ	நால்வகைப்பூ nālvagaippū, பெ. (n.) கோட்டுப்பூ கொடிப்பூ, நீர்ப்பூ, புதற்பூ அல்லது நிலப்பூ என்ற நால்வகையான மலர் (திவா.);. the four kinds of flowers, viz. Köttu-p-pu. kodi-p-pu, mir-p-pu, pudar-p-pu on nila-ppu. [நால்வகை + பூ.]
நால்வகைப்பொருள்	நால்வகைப்பொருள் nālvagaipporuḷ, பெ. (n.) அறம், பொருள். இன்பம், வீடு என்ற நால்வகையான உறுதிப்பொருள் (சூடா);; the four kinds of Urudi-p-porul, viz., aram, porul inbam, vidu. [நால்வகை + பொருள்.]
நால்வகையுணவு	நால்வகையுணவு nālvagaiyuṇavu, பெ. (n.) உண்டல், தின்றல், நக்கல், பருகல் என நான்கு வகையான உணவு (சூடா);; the four kinds of food, viz., undal, tinsal, nakkal, parugal. [நால்வகை + உணவு.]
நால்வகையோனி	நால்வகையோனி nālvagaiyōṉi, பெ. (n.) நான்குவகையாகப் பகுத்த பெண் பிறப்புபுறுப்பு; the four varieties of vagina.
நால்வகைவருணம்	நால்வகைவருணம் nālvagaivaruṇam, பெ. (n.) நால்வகுப்பு பார்க்க: see milvaguppu. 'நெறிமுறை நால்வகை வருணமுமாயினை (திவ்.இயற். திருவெழு29);. செய்யுந்தொழில் அடிப்படையில், வாழ்வை வழுப்பட வடவர் வர்ணாசிரமம் என்றனர். [நால்வகை + வர்ணம் → வருணம்.] நால்வண்ணம் →

நால்வண்ணம்	நால்வண்ணம் nālvaṇṇam, பெ. (n.) Bröðiðūu Limitāsh;see nål-vaguppu. [நால் வண்ணம்.] வடவர் சிவப்பு வெள்ளை, நீலம், கருமை என்னும் நான்கு வண்ணத்தில் குலப்பிரிவு அமைத்துப் பண்பும் கூறினர்.
நால்வர்	நால்வர் nālvar, பெ. (n.) திருநெறிய தமிழ் என்னும் திருப்பதிகத் தமிழ்நெறியைத் தோற்றுவித்து. வளர்த்து, நிலைநாட்டிய திருஞானசம்பந்தர். திருநாவுக்கரசர், திருநாவலூரர். மாணிக்கவாசகர்; the canonized Šaiva. Šaints. Tīruñaṇa-sambandar Tirunāvu-k-karašar. Tirunāvalurar, Mānikka vāšagar. மறுவ சமயக்குரவர்.
நால்வர்நான்மணி மாலை	நால்வர்நான்மணிமாலை nālvarnāṉmaṇimālai, பெ. (n.) சம்பந்தர். அப்பர். கந்தரர். மாணிக்கவாசகர் என்ற சிவனடியார்கள்மேல், சிவப்பிரகாசர் இயற்றிய நால்வகையாப்பில் அமைந்த நாற்பது பாடல் கொண்ட சிறந்த #losuéâlî, a poem by Sivappiragasar, on the four, Šaivam Šaints, Šampandar. Appar.Šundarar and Mänikka-vāśagar. [நால்வர்+நான்மணிமாலை.] நம்பியாரூரரின் தோழமை நெறியினைச் சிவப்பிரகாசர் நால்வர் நான்மணி மாலையில், நவிலும் பான்மை வருமாறு: 'அறிந்து செல்வம் உடையானாம் அளகைப் பதியான் தோழமை கொண்டு உறழ்ந்த கல்வி உடையானும் ஒருவன் வேண்டும் என இருந்து துறந்த முனிவர் தொழும் பரவை துணைவா. நினைத் தோழமை கொண்டாண் டெறிந்த அறிவு வடிவமாய்த் திகழும் நுதற்கட் பெருமானே."
நால்வருணம்	நால்வருணம் nālvaruṇam, பெ. (n.) நால்வகுப்பு பார்க்க: see mal-waguppu. [நால் + வர்ணம் → வருணம்.]
நால்வலங்கம்	நால்வலங்கம் nālvalaṅgam, பெ. (n.) கல்வெள்ளாங்கு: bastard rose wood. மறுவ. நால்வெள்ளங்கு.
நால்வாய்	நால்வாய் nālvāy, பெ. (n.) மணித்தக்காளி; black berried solanum.

நால்வாப்	நால்வாப் nālvāp, பெ. (n.) தொங்கும் வாய்; hanging mouth or jaw. "நால்வாய்க் கரி". (திருக்கோ. 55);. 2. யானை (சூடா.); elephant. [ஞால் → நால் + வாய்.] நாலுதல்=தொங்குதல். நால்வாய் = தொங்கும் வாய். அதியமான் ஔவைக்குப் பரிசாக யானை தந்தபோது, ஒருவாய்க்கு உணவின்றி நான் துயர்ப்படுங்கால் (தொங்கும் அகன்ற வாய் கொண்ட யானையைப் பரிசளிக்கிறாயே என்று. இரட்டுறமொழிதலாகப் பாடியிருப்பது (புறநானூறு);. இங்கு குறிக்கத் தக்கது.
நால்வாயன்	நால்வாயன் nālvāyaṉ, பெ. (n.) 1. யானை முகக்கடவுள்: Pillaiyār as elephant-like. "ஒரு கோட்டன்..நால்வாயன்" (சி.சி.காப்பு); (அக.நி.);. 2. ஐராவத யானையை யுடைய இந்திரன்;(அக,நி.); indiran, as having an elephant. [ஞால்நால் → நாலுகை = தொங்குகை. நால்வாய் → நால்வாயன்= தொங்கும் வாயன்.]
நால்வேதியன்	நால்வேதியன் nālvētiyaṉ, பெ. (n.) மூலிகைக் கொடி; a medicinal creeper.
நாலடி	நாலடி nālaḍi, பெ. (n.) நாலடியார் பார்க்க;see naladiyar. "நாலடி நான்மணி நானாற்பது" (தனிப்பா);. [நால் + அடி.]
நாலடிநானூறு	நாலடிநானூறு nālaḍināṉūṟu, பெ. (n.) நாலடியார் பார்க்க;see malaiyar. "அள வினாற் பெயர்பெற்றன...நாலடி.நானூறு முதலாயின. நன்:48மயிலை]. [நாலடி +நானூறு.]

நாலடியார்	நாலடியார் nālaḍiyār, பெ. (n.) பதினெண் கீழ்க்கணக்கினுள் ஒன்றாயதும், சமண முனிவர்களால் இயற்றப்பட்டதும், அறம், பொருள், இன்பம் இவற்றை, 400 வெண்பாக் களாற் கூறுவதுமாகிய நூல்; a Tamil classic treating of virtue, wealth and love, being a collection of 400 venbās or quatrains composed by Jaina ascetics, one of padin-enkilkkaṇakku. [நால் + அடி + ஆர்] ஒருவரே இயற்றியது என்ற ஆய்வுக்கருத்தும் உண்டு. நாலடியார் சங்கம் மருவிய காலத்தது என்பர். பதுமனார், நாற்பது அதிகாரங்களாகப் பகுத்து உரையும் இயற்றினார். இந் நூலுள் அமைந்துள்ள கடவுள் வாழ்த்தும், அவரால் பாடப்பட்டதாகும். கற்றுத்துறையோகிய நுண்மாண் நுழைபுலமிக்க வல்லுநராயினும் வாழ்வாங்கு வாழவேண்டுமாயின், தக்க மெய்ந்நூல்களைத் தெரிவுசெய்து, தெளிவாகக் கற்கவேண்டும் என்னும் கருத்தமைந்த நாலடியார் பாடல் வருமாறு: "கல்விகரையில! கற்பவர் நாள் சில மெல்ல நினைக்கின் பிணிபல தெள்ளிதின் ஆராய்ந்தமைவுடைய கற்பவே- நீரொழியப் பாலுண்குருகின் தெரிந்து" (நாலடி,135);.
நாலம்	நாலம்1 nālam, பெ. (n.) தொங்கும் கோளம் அல்லது உலகம்; the earth hanging in the space or orbit. [ஞால் → நால் → நால் → நாலம் = ஞாலம். ஒ.நோ. நெண்டு → நண்டு. (தமி.வ.149);.] நாலம் nālam, பெ. (n.) தாமரை முதலிய பூவின் காம்பு; pedicles of flowers like lotus. [நால் + அம் → நாலம்.]
நாலம்பலம்	நாலம்பலம் nālambalam, பெ. (n.) கோயிலுள் ஒரு பகுதி (நாஞ்.);; a portion of a temple. நால்திசை வாயில் கொண்ட நடுத்திறப்புப் பகுதி.
நாலல்	நாலல் nālal, பெ. (n.) தணக்கு; yellow flowered silk-Cotton. [ஞால்→ நால்+அல்.] தொங்கும் கிளைகள் மிக்க தனக்கு.
நாலறிவுயிர்	நாலறிவுயிர் nālaṟivuyir, பெ. (n.) சுவை, ஒளி, ஊறு, நாற்றம் என்ற நான்கறிவுடைய நண்டு, தும்பி முதலியன (தொல்,பொருள்.586);: living creatures having the four senses of taste, sight, touch and smell, as crabs, beetles. [நால்+அறிவு →நாலறிவு + உயிர்]

நாலா	நாலா1 nālā, பெ. எ. (adj) 1. பல; many. "நாலாயக்கமும்", 2. நான்கு; tour. [நால் → நாலா.] ஒ.நோ. தலை → தலா. நாலா= நால்வகை, எல்லா, பலவகை. நால் → நாலா= அந்தனர், அரசர், வணிகர், வேளாளர் என்னும் நால்வகுப்பைச் சேர்ந்த எல்லா மக்களும் வந்திருந்தனர் என்றும், நாற்றிசை யிலுமிருந்து மக்கள் வந்திருந்தனர் என்பதை. நாலா திசையிலுமிருந்து மக்கள் வந்திருந்தனர் என்று கூறுவது மரபு. (வ.வ.19.); நாலா2 nālā, பெ. (n.) 1. வாய்க்கால் (வின்.); water channel, water-course. நாலா பக்கமும் தண்ணீர் பாய்வதற்கு ஏதுவாக நன்செய் உள்ளது. (உ.வ.); 2. பள்ளத்தாக்கு; ravine. [ஞால் → ஞாலா → நாலா.]
நாலாங்காண்டம்	நாலாங்காண்டம் nālāṅgāṇṭam, பெ. (n.) கொடிமாதுளை : lemon citron. [நாலாம் +skt காண்டம்.]
நாலாங்காய்ச்சல்	நாலாங்காய்ச்சல் nālāṅgāyccal, பெ. (n.) 1. நான்குமுறை காய்ச்சி எடுத்தது; that which is boiled and filtered four times. 2. Qsuguous nitre. [நாலாம்+காய்ச்சல்.]
நாலாங்காய்ச்சலுப்பு	நாலாங்காய்ச்சலுப்பு nālāṅgāyccaluppu, பெ. (n.) 1. நான்கு தடவை காய்ச்சித் தெளிவிறுத்த வெடியுப்பு; nitre boiled and filtered four times; four times purified nitre. 2. நான்கு மாதக் கருப்பிண்டத்தைப் பனிக் குடத்து நீர்விட்டு நான்கு தரம் எரித்து, வடிகட்டித் தெளிவிறுத்த ஒர்வகைப் பிண்டவுப்பு: a salt prepared from four months foetus by boiling it with amiotic fluid four times and filtering the same (சா.அக.);. [நாலாம்+காய்ச்சல் + உப்பு.]
நாலாஞ்சடங்கு	நாலாஞ்சடங்கு nālāñjaḍaṅgu, பெ. (n.) நாலாநீர் பார்க்க;see male-mir. [நால் +ஆம் +சடங்கு.]

நாலாட்டுயாபடிலம்	நாலாட்டுயாபடிலம் nāläḍḍuyāpaḍilam, பெ. (n.) ஏலரிசி; cardamon seeds (சா.அக.);.
நாலாதிசீலம்	நாலாதிசீலம் nālāticīlam, பெ. (n.) கடல் அல்லது மலையின் மேல்மட்டத்திலுள்ள தண்ணீர் ; water from the hills and mountains above the sea-level (சா. அக.);.
நாலாதிசை	நாலாதிசை nālātisai, பெ. (n.) கிழக்கு, மேற்கு, வடக்கு, தெற்கு முதலான நான்கு திசை; all directions viz., east west, north.and South. [நாலா+திசை.]
நாலாநீர்	நாலாநீர் nālānīr, பெ. (n.) 1. திருமணத்தின் நான்காம் நாள். மணமக்கள் புரியும் நீராட்ட நிகழ்வு; bath taken by a newly married pair on the fourth day of marriage. 2. திருமணத்தின் நான்காம் நாள் (இ.வ.); the forth day of marriage. [நால் → நாலா + நீர்.]
நாலாநீராடு → தல்	நாலாநீராடு → தல் nālānīrāṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பூப்படைந்து நாலாநாள் நீராடுதல்; to take a purificatory bath on the fourth day after menstruation. 'நாலாநீராடி வந்தாள்' (கொக்கோ);. [நாலா+நீர்+ஆடு-.]
நாலாபக்கமும்	நாலாபக்கமும் nālāpakkamum, பெ. எ. (adj.) நாலாதிசையும் எல்லாப் பகுதியும். எல்லாத் திசையும்; all directions. காணாமல் போன சிறுவனைத் தேடி, நாலாபக்கமும் ஆட்கள் சென்றிருக்கிறார்கள் (இக்.வ.);. நாலாபக்கமும் தீ எரிய ஆரம்பித்தது (இக்.வ.);. [நாலா+பக்கமும்.]
நாலாபுறமும்	நாலாபுறமும் nālāpuṟamum, பெ.எ. (adi.) நாலாபுறமும்;see nālā-pakkamum. [நாலா +புறமும்.]
நாலாபேரும்	நாலாபேரும் nālāpērum, பெ. (adj.) எல்லாரும்; many people. திருவள்ளுவர் திருநாள் விழாவிற்கு நாலா பேரும் வந்திருந்தனர்.(இக்.வ.);. [நாலா + பேரும்.] எல்லா, எல்லாரும், பலவகை. அரசு நடத்தும் திருவள்ளுவர் திருநாள் விழாவிற்கு, எல்லா மக்களும் வந்திருந்தனர் என்பதை நாலாபேரும்' வந்திருந்தனர் என்பர்.

நாலாம்பாதகன்	நாலாம்பாதகன் nālāmbātagaṉ, பெ. (n.) கொலைகாரர்; murderer, as one who commits the fourth im-perun-kurrattan. 'நன்றென வுவந்து நாலாம் பாதக னதற்கு நேர்ந்தான் (திருவிளை.அங்க.12); [நால்+ஆம்+skt பாதகன்.]
நாலாம்பொய்யுகம்	நாலாம்பொய்யுகம் nālāmboyyugam, பெ. (n.) கலியூழி; kali-Uli. "செம்பொன் மேனி வேறாகி நாலாம் பொய்யுகத் தவர்க்குத் தக்க பொருந்துருவாகி மன்னும்" (திருவிளை. இரச.30);. [நாலாம் + பொய் + உகம்.]
நாலாம்வருணம்	நாலாம்வருணம் nālāmvaruṇam, பெ. (n.) வேளாளர் குலம்; the Šuttirar caste, as the fourth varunam. [நாலாம் + வருணம்.]
நாலாம்வாசம்	நாலாம்வாசம் nālāmvācam, பெ. (n.) நிலக்கிழார் தம் வீட்டின் முற்றத்தை ஒட்டியுள்ள தாழ்வாரம்; passage leading to courtyard in a landlord's house. (GTn D.i.102);. [நால் +ஆம் + வாசல்.]
நாலாமாயிரம்	நாலாமாயிரம் nālāmāyiram, பெ. (n.) நம்மாழ்வரின் திருவாய் மொழி; a book of fourth verse of Nālāyira-teyva-p-panuva. [நால்+ஆம் + ஆயிரம்.]
நாலாமாறல்	நாலாமாறல் nālāmāṟal, பெ. (n.) நான்காமுறைக் காய்ச்சல்; auartan fever. (சா.அக);.
நாலாமுறைக்காய்ச்சல்	நாலாமுறைக்காய்ச்சல் nālāmuṟaikkāyccal, பெ. (n.) நான்கு நாட்களுக்கொரு முறை வரும் முறைக்காய்ச்சல்; auartan feVer. [நாலாமுறை +காய்ச்சல்.]

நாலாயிரத்தெய்வப்பனுவல்	நாலாயிரத்தெய்வப்பனுவல்1 nālāyiratteyvappaṉuval, பெ. (n.) ஆழ்வார்கள் அருளிச்செயல்களாய், மாலியத்தின் மாண்புகளை விளக்குந் தன்மையில் அமைந்த 4000 பாடல்களைக் கொண்ட நூற்றொகுதி: a collection of 4000 hymns in Tamil by Alvārs. சிவனிய இலக்கியத்திலுள்ள தேவாரத்திற்கு ஒப்பாக மாலிய இலக்கியத்திலுள்ளது, நாலாயிரத் தெய்வப்பனுவல். இது 6- 7-. 8- 9-ஆம் நூற்றண்டுகளில், முதலாழ்வார் முதல், திருமங்கையாழ்வார் வரை பன்னிரு தலைசிறந்த திருமாலடியாராற் பாடப்பெற்ற திருமால் வழுத்துத்திரட்டு, வேதாந்த தேசிகரின் பிரபந்த சாரம், "வையகமென் பொய்கை பூதம் பேயாழ்வார் மழீசையக் கோன் மகிழ்மாறன் மதுரகவி பொய்யில் புகழ்கோழியர் கோன் விட்டு சித்தன் பூங்கோதை தொண்டரடிப் பொடிபாணாழ்வார் ஐயனருட் கலியன்........." என்று, பன்னீராழ்வார் பெயரையும் காலமுறைப் படுத்திக் கூறும். ஆயின் பாடற்பொருள் நோக்கி, பன்னீராழ்வார் பாடல்களும், நாலாயிரத் தெய்வப்பனுவற்றிரட்டில் பின்வருமாறு அமைக்கப்பட்டுள்ளன. 1. முதலாயிரம். 1. திருப்பல்லாண்டு
நாலாயிரப்பிரபந்தம்	நாலாயிரப்பிரபந்தம் nālāyirabbirabandam, பெ. (n.) "நாலாயிரத்தெய்வப்பனுவல் பார்க்க: See Wālāyīra-t-teyva-p-panuwal. [நாலாயிரம் +skt, பிரபந்தம்.]
நாலாயிரம்	நாலாயிரம் nālāyiram, பெ. (n.) நாலாயிரப் பிரபந்தம் பார்க்க;see nåláyira-ppirapandam. "நாதனுக்கு நாலாயிர முரைத்தான் வாழியே" வாழித்திருநாமம்). [நால் + ஆயிரம்.]
நாலாரச்சக்கிரம்	நாலாரச்சக்கிரம் nālāraccakkiram, சித்திரப்பாட்டுவகை (மாறனலங் 282,உரை). a kind of cittira-k-kavi. [நாலாரம் + சக்கிரம்.]
நாலாவது	நாலாவது nālāvadu, பெ. (n.) புகையிலை (இ.வ.);; tobacco leaf, as being the fourth article used in chewing.

நாலாவான்	நாலாவான் nālāvāṉ, பெ. (n.) 1. நான்காமவன்; the fourth man. 2. நான்காம் இனத்தவன் ; the Šuttiran as belonging to the fourth. "நாலாவான் மந்திரியு மாவான்' (தனிப்பா. 1, 106.40);; மறுவ. நாலாமன். [நால் + ஆவான்.] [நாலாமவன் → நாலாவான்.]
நாலாவித	நாலாவித nālāvida, பெ.எ. (adv.) குறிப்பிட்ட வகையில் அடங்கும் பல்கூறு: of all kinds of sorts. ஊரில் புகுந்த கொள்ளையர்களை மக்கள், கத்தி,கம்பு போன்ற, நாலாவித ஆயுதங்களையும் எடுத்துக்கொண்டு துரத்தினார்கள் (இக்.வ.); மறுவ. நானாவித [நால் → நாலா + வித.]
நாலாவிததட்சணி	நாலாவிததட்சணி nālāvidadaṭcaṇi, பெ. (n.) தலைச்சுருளி; fame flower.
நாலி	நாலி nāli, பெ. (n.) 1. கந்தைத்துணி; rag. 2. கார்த்திகைப்பூ அல்லது கிழங்கு (மலை); malabar Tlory-lily. 3. முத்து (சது); (மனோன்.I.iii.163);, pears. 4. தகரை; ring worm plant. [நால் → நாலி.] கோலுங் கொடுக்குமாய்த் தொங்கும் கந்தைத் துணி (வே.க.3.27);. கையினாலும், கோலினாலும் எளிதாய்த் துளைக்கப்படும் அல்லது ஊடுருவப்படும் பொருள்களெல்லாம், நீருங்கூழும் போல் நெகிழ்ச்சிப்பொருள்களாகும்: கந்தைத்துணி, முத்து, போன்ற பொருள்களெல்லாம் துளைத்தற்கருத்தினின் தோன்றிய நெகிழ்ச்சிப்பொருள் என்றறிக.
நாலிக்கம்	நாலிக்கம் nālikkam, பெ. (n.) பித்தளை அல்லது தாமிரத்தகடு: alloy copper and spelter. [நாலி → நாலிக்கம்.]
நாலிகங்கபாடிக்கல்	நாலிகங்கபாடிக்கல் nāligaṅgapāṭiggal, பெ. (n.) தொண் (ஒன்பது); மணி வகையுளொன்று (S Iii196);; one of the nine precious gems.

நாலிகம்	நாலிகம்1 nāligam, பெ. (n.) 1. தாமரை; lotus. 2. எருமை; buffalo. நாலிகம்2 nāligam, பெ. (n.) காகம் (மூ.அ);. Crow. நாலிகம் nāligam, பெ.(n.) 1. எருமை; buffalo. 2. தாமரை; lotus. 3. காக்கை; crow. (சா.அக.);
நாலிகாடி	நாலிகாடி nālikāṭi, பெ. (n.) காட்டாமணக்கு; purging nut. [நாலி → நாலிகாடி.]
நாலிகை	நாலிகை nāligai, பெ. (n.) மூங்கில் (சங்,அக.); ; bamboo. [நால் → நாலி → நாலிகை → உட்டுளையுள்ள மூங்கில் (வே.க.3-12);.]
நாலிலைப்புன்னை	நாலிலைப்புன்னை nālilaippuṉṉai, பெ. (n.) நான்கு இதழ்களையுடைய புன்னை; four leaved poon, rhomb leaved poon. (GT.9/5); [நாலிலை + புன்னை.]
நாலிலைப்பைரவி	நாலிலைப்பைரவி nālilaippairavi, பெ. (n.) சதையொட்டி மூலி; a medicinal plant consisting of four leaves.
நாலிலொன்றாய்க் காய்ச்சல்	நாலிலொன்றாய்க்காய்ச்சல் nāliloṉṟāykkāyccal, பெ. (n.) மருந்துக்களுக்கு நீரை நாலில் ஒரு பங்காகும்படிச் சுண்டக் காய்ச்சுதல் ; boiling down any decotion to one fourth of its original quantity.
நாலிவாடி	நாலிவாடி nālivāṭi, பெ. (n.) கருங்குளவி; WaSp.

நாலு	நாலு1 nāludal, 1. சரிந்து அல்லது தளர்ந்து தொங்குதல்; to saggy, to dangle. "நான்ற முலைத்தலை நஞ்சுண்டு (திவ்.இயற்.1:18);. 2. நான்று கொள்ளுதல் பார்க்க;see nanru-koj(u);. [நல் → நால் → நாலு-.] [ஒருகா. ஞால் → நால் → நாலு-.] நாலு2 nālu, பெ. (n.) 1. நான்கு; the number four. 2. பல; many, manyfold. 3. சில; a few. நாலு வார்த்தைதான் பேசினான்: 4. நாலடியார் பார்க்க;see naladiyar. "ஆலும் வேலும் பல்லுக் குறுதி", நாலுமிரண்டுஞ் சொல்லுக் குறுதி" (பழ); [நால் → நாலு.]
நாலுகட்டு	நாலுகட்டு nālugaṭṭu, பெ. (n.) நாற்புறமும் சுற்றுக்கட்டுத் திண்ணைகொண்ட வீட்டின் பகுதி (நாஞ்.);; the central portion of a house Surrounded With Verandas on all sides. [நாலு+ கட்டு.]
நாலுகண்மீன்	நாலுகண்மீன் nālugaṇmīṉ, பெ. (n.) அடியில் நான்கு துளையிட்ட மண்சட்டி: an earthern ware or pot with four holes underneath (சா.அக.); [நாலுகண் + சட்டி.] நாலுகண்மீன் nālugaṇmīṉ, பெ. (n.) நான்குகண்மீன் பார்க்க; see marku-Kan-min. [நாலு கண் + மீன்..நால் → நாலு + கண்+ மீன்.]
நாலுகவிப்பெருமாள்	நாலுகவிப்பெருமாள் nālugavipperumāḷ, பெ. (n.) நான்கு வகைப்பாவிலும் வல்லவரான, திருமங்கையாழ்வார் (குருபரம்);, Tirumangal. ālyār, as pre-eminent in the four kinds of Werses., [நாலு +skt கவி + பெருமாள்.] வெண்பா, அகவல், கலி, வஞ்சி என்பது பழமைப்பகுப்பு. இடைக்காலத்தே ஆக, மதுரம், சித்திரம், வித்தாரம் என்று கூறப்பட்டன.

நாலுகாசு	நாலுகாசு nālukācu, பெ. (n.) பிறர் தன்னை மதிக்கிற அளவுக்கு அல்லது ஒன்றைத் தனித்து நின்று செய்கிற அளவுக்கு, போதிய பணம்; money necessary (for a comfortable life);. நாலுகாசு (சம்பாதிக்கத்); தேடத் தெரியவில்லை (இ.வ.);. நாலுகாக உள்ள ஆளைப்பார்த்துப் பெண்கொடு (இ.வ.);. நாலுகாக சேர்த்தால்தான் உலகம் மதிக்கும் (இ.வ.);. [நால் → நாலு + காக.]
நாலுகாற்சீவன்	நாலுகாற்சீவன் nālukāṟcīvaṉ, பெ. (n.) விலங்கு; quadruped. 'நாலுகாற் சீவனோ நரர்களோ பறவையோ" (சீவக்பிரபந்,பக்.345);. [நாலுகால் + skt சீவன்.]
நாலுகாற்பிராணி	நாலுகாற்பிராணி nālukāṟpirāṇi, பெ. (n.) நான்கு கால்களையுடைய விலங்கு; fostered animal.
நாலுகாற்புணர்ச்சி	நாலுகாற்புணர்ச்சி nālukāṟpuṇarcci, பெ. (n.) பெண்களுடன் விலங்குகளைப்போல் கூடுதல்; having sexual union with females like quadripeds. [நாலுகால் + புணர்ச்சி.] இக் கலை 64 இன்ப விளையாட்டுகளுள், ஒன்று.
நாலுசதுரக்கமலம்	நாலுசதுரக்கமலம் nālusadurakkamalam, பெ. (n.) மூலாதாரம்; a lotus shaped mystic centre situated above the generative organ. "நாலுசதுரக்கமல முற்றின்" (திருப்பு:399);. [நாலு + சதுரம் +skt கமலம்.] கருவாய்க்கும் எருவாய்க்கும் இடையே, நெற்றிவரை அமைந்துள்ள ஆறு இடங்கள்.
நாலுசாதிப்பூ	நாலுசாதிப்பூ, nālucātippū, பெ. (n.) நால்வகைப்பூ, பார்க்க: see mal-vagar-p-pu.
நாலுத்தட்டு	நாலுத்தட்டு nāluttaṭṭu, பெ. (n.) மகளிர் கழுத்தணி (நாஞ்.);; a kind of woman's ornament, worn along with Širruru. [நாலு + தட்டு.] சிற்றுருக்களோடு சேர்த்து மகளிர் கழுத்திலணியும் அணிகலன்.

நாலுதட்டு	நாலுதட்டு nāludaṭṭu, பெ. (n.) ஞாலித்தட்டு: a kind of woman's ornament. [ஞாலு → நாலு + தட்டு.] நாலுதல் = தொங்குதல்.
நாலபாதசைவம்	நாலபாதசைவம் nālapātasaivam, பெ. (n.) சைவம் பதினாறனுள் சரியை. கிரியை, ஒகங்களால் ஞானமடைந்து பின் ஆன்மா விடுபெறும் என்று கூறும் மதபேதம்; a Salva doctrine that the initiate should pass successively through Šariyai, kiriyai, yāgam and ñānam stages and thence obtain mĕksam one of sixteen Šaivam. [நாலு+ பாதசைவம்.]
நாலுபேர்	நாலுபேர் nālupēr, பெ. (n.) ஒருவருக்கு உதவி செய்கிற அல்லது ஆதரவாக உள்ள ஆட்கள் சிலர்; people who are well disposed. இருந்தா நாலுகாக இருக்க வேண்டும் இல்லாவிட்டால், நாலுபேராவது இருக்க வேண்டும் (இக்.வ.); இப்படி நடந்தால் நாலுபேர் உன்னைப்பற்றி என்ன சொல்வார்கள்? (இக்.வ.);. [நாலு +பேர்]
நாலுமா	நாலுமா nālumā, பெ. (n.) ஐந்திலொன்றைக் குறிக்கும் 'கி' என்னும் பின்னவெண்; the fraction 1/5, as four mā. [நாலு + மா.]
நாலுமூலைக்கப்பு	நாலுமூலைக்கப்பு nālumūlaikkappu, பெ. (n.) நாலுமூலைத்தாய்ச்சி பார்க்க: see nāsumūla-t-täycc. [நாலு மூலை + கப்பு.]
நாலுமூலைத்தாய்ச்சி	நாலுமூலைத்தாய்ச்சி nālumūlaittāycci, பெ. (n.) மகளிர் விளையாட்டு வகை; a girls play. [நாலு + மூலை + தாய்ச்சி]
நாலூர்	நாலூர் nālūr, பெ. (n.) தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலுள்ள தேவாரத்திருப்பதிகப் பாடல்பெற்ற ஊர்; a canonized place in Tanjavure Dt. "நறை யார் பொழில் புடைசூழ் நாலூர் மயானம்" [நாலு + ஊர் → நாலூர்] திருஞானசம்பந்தரால் பாடப்பெற்ற இத் திருக்கோயிலைச் சுற்றிலும், நான்கு இனத்தவரின் குடியிருப்புப் பகுதிகள் இருந்தமையால், இப் பெயர் பெற்றது.

நாவக்கலப்பூர்வசத்து	நாவக்கலப்பூர்வசத்து nāvakkalappūrvasattu, பெ. (n.) பலகல்லின் சத்து; essence of several kinds of Stones.
நாவகம்	நாவகம் nāvagam, பெ. (n.) பாம்புஇணைவம்: copulation of snakes (சா.அக.);. மறுவ. பாம்புக்கரணம்.
நாவகீச்சான்	நாவகீச்சான் nāvaāccāṉ, பெ. (n.) மீன் வகையுளொன்று; a kind of fish.
நாவச்சென்னை	நாவச்சென்னை nāvacceṉṉai, பெ. (n.) செந்தினை; red italian millet.
நாவசிகரம்	நாவசிகரம் nāvasigaram, பெ. (n.) வில்வம்: Indian bael.
நாவசை-த்தல்	நாவசை-த்தல் nāvasaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பேசுதல் ; to speak, ulter a word, as moving ones tongue. [நா + அலை → அசை-.]
நாவட்சரம்	நாவட்சரம் nāvaṭcaram, பெ. (n.) நாக்கில் தோன்றும் கொப்புளம் அல்லது கட்டி; ulcerative stomatitis.
நாவடக்கம்	நாவடக்கம்1 nāvaḍakkam, பெ. (n.) 1. மந்திரத்தால் வாயைப் பேசவொட்டாமற் செய்கை; silencing one by magic. 2. அமைதி; reserve, silence. 3. நாவின் சுவையை அடக்குகை; suppressing the sense of taste. ம. நாவடக்கம். [நா + அடங்கு → அடங்கு → அடக்கம்.] கடுஞ்சொல் பேசாது நாவை அடக்கி வைத்தலும், மந்திரத்தால் நா எழாதபடி செய்தலும், நாவடக்கம் ஆகும். நாவடக்கம்2 nāvaḍakkam, பெ. (n.) மருக்காரை; common emitic nut. (சா.அக.);.

நாவடக்கி	நாவடக்கி nāvaḍakki, பெ. (n.) மருந்துப்பூடு: a medicinal plant. "நின்று சிணுங்கி நிலம்பரண்டி நாவடக்கி (தெய்வச். பிறலிவிடு.403);. [நா+ அடக்கி.] நாவறட்சியினைப் போக்குவது.
நாவடக்கு-தல்	நாவடக்கு-தல் nāvaḍakkudal, பெ. (n.) 1. உணவின் சுவையை நாக்கு அடக்கிவைத்தல்; to suppress the sense of taste. 2. நா ஏழாமல் பண்ணுதல்; to render one incapable of move the tongue through sorcery. [நா+ அடக்கு-]
நாவடங்கணம்	நாவடங்கணம் nāvaḍaṅgaṇam, பெ. (n.) தேத்தான்கொட்டை; water clearing nut.(சா.அக.);.
நாவடமஞ்சள்	நாவடமஞ்சள் nāvaḍamañjaḷ, பெ. (n.) திகைப்பூச்சி; a hypnotic insect. (சா.அக.);.
நாவடிக்கோளம்	நாவடிக்கோளம் nāvaḍikāḷam, பெ. (n.) நாக்கின் அடிப்பகுதியில் அமைந்துள்ள சுரப்பிகள் ; the smallest of the salivary glands. [நாவடி +கோளம்.]
நாவடிவீக்கம்	நாவடிவீக்கம் nāvaḍivīkkam, பெ. (n.) நாக்கினடிப் பகுதியிலேற்படும் வீக்கம்; swelling below the tongue. [நாவடி + வீக்கம்.]
நாவடை	நாவடை nāvaḍai, பெ. (n.) கிணற்றில் நீர் இறைப்பவன், நீர்ச்சாலைச் சாய்க்கும் இடம் நீர் (இக்.வ.);; place near a well where the baling bucket is emptied. [நா2 + அடு → அடை.]
நாவடைக்கல்	நாவடைக்கல் nāvaḍaikkal, பெ. (n.) தண்ணீர் பாயும் கல்; rock where water flows. [நா+ அடை + கல்.]
நாவடைசலம்	நாவடைசலம் nāvaḍaisalam, பெ. (n.) நிலத்தின் மேற்பரப்பின் மீதுள்ள தண்ணீர்; water of an elevated place. [நாவடி → நாவடை → சலம்.]

நாவடைத்துப்போ-தல்	நாவடைத்துப்போ-தல் nāvaḍaittuppōtal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பேச முடியாமற் போதல்; to become speechless, dumb founded. [நா + அடைத்து + போ-.]
நாவணம்	நாவணம் nāvaṇam, பெ. (n.) உள்நாக்கு (வின்.);; uvula. [நா + அண்ணம் → அணம்.] ஒருகா. நா+வண்ணம் → வணம்
நாவனை	நாவனை nāvaṉai, பெ. (n.) எருத்தின் நான்கு இணை (வின்.);; four pairs of oxen. [நாலணை → நாவணை.]
நாவதாரு	நாவதாரு nāvatāru, பெ. (n.) வேதிமப்பொருளுள் ஒன்றான வீரம்; corrosive Sublimate.
நாவரசு	நாவரசு nāvarasu, பெ. (n.) அறுபத்து மூவருள் ஒருவரான திருநாவுக்கரசு நாயனார்; a canonised Šaiva Šaint, 7th.c. one of the three Têvāram hymnists one of 63. "மிளிர்தரு நாவரசே (சிவப்பிரபந்நல்வர்.34);. மறுவ தாண்டகவேந்தர். [நா + அரசு.]
நாவரணை	நாவரணை nāvaraṇai, பெ. (n.) நாப்புற்று நோய் வகை; a kind of pimple or ulicer on the longue. [நா+ அரண் → அரணை.] பல்லிற்கு அரண்போன்று அமைந்துள்ள பல்லரணையிலோ, அல்லது நாவிலோ ஏற்படும் புண்.
நாவரையர்	நாவரையர் nāvaraiyar, பெ. (n.) நாவரசு பார்க்க;see Wavarasu. "தமிழின் செய்யுள் பாடு நாவரையர் புகழ்மொழிகள் (சேதுபு. கடவுள்.வா.9);. மறுவ. திருநாவுக்கரசு நாயனார். [நா+ அரசர் → அரைசர் → அரையர்.]

நாவல்	நாவல்1 nāval, பெ. (n.) 1. மரவகை; jaumoonplum-. Cugenia fambolana. "நாவ றழீஇயவிந் நானிலம்" (திருக்கோ.191);. 2. மலை மரவகை; arnott's mountain black plum. 3. Frović, urtë, 5;see nāva/an-divu. "நாவலந் தண்பொழில்" (மணிமே.22:29);. 4. போர்க் கழைக்கை (நன்,100 மயிலை);, challenging for fight. 5. வெற்றிக் குறிப்பாக இடும் ஒலி; a shout of victory in the form of naval5-naval. "நாவலிட்டுழிதர்கின்றோம்"(திவ். திருமாலை,1); 6. நெற்போரிடுவோர் மகிழ்ச்சியினா லிடுமொலி (எரெழு.59);. a shout of joy made while heaping grain on the threshing-floor. 7. நெற்போர் தெழிக்கும் பகட்டினங்களைத் துரப்பதொரு சொல்; a shout of driving the oxen while treading sheaves on the threshing-floor. "காவலுழவர்.நாவலோஒ வென்றிசைக்கு நாளோதை (நன்.101உரை);. 8. துயரக்குறிப்பு exclamation of grief.
நாவல்கூறு-தல்	நாவல்கூறு-தல் nāvalāṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) நாவலோ நாவலென்று சொல்லுதல்; to shout navaló-naval. "விளியும் பண்டமாற்றும் நாவல் கூறலும்" (யாப்.வி.பக்.45);. மறுவ. அறைகூவல் இடுதல். [நாவல் + கூறு-.]
நாவல்நீர்	நாவல்நீர் nāvalnīr, பெ. (n.) நாவல் மரத்து வேரில் ஊறிய நீர்; water where in the root of the jaumoon tree is soaked. [நாவல் + நீர்] உடலுக்கு ஆண்மையைத் தரும். நீரிழிவு, மிகுகாய்ச்சல் போன்றவற்றைப் போக்கும்.
நாவலகலிடம்	நாவலகலிடம் nāvalagaliḍam, பெ. (n.) நெல்வகை; a kind of paddy. [நாவல் + நெல்.] நாவலகலிடம் nāvalagaliḍam, பெ. (n.) நாவலந்தீவு பார்க்க: see navalan-divu. 'நாவலகலிடத்து ஞாயிறனையனாய்" (பு. வெ.8.17);. [நாவல் + அகல் + இடம்.]

நாவலந்தண்பொழில்	நாவலந்தண்பொழில் nāvalandaṇpoḻil, பெ. (n.) எழுதீவுகளுள் ஒன்று பெருந். India. "நாவலந் தண்பொழில் நண்ணார் நடுக்குறி (மணிமே.22:25);. மறுவ, நாவலந்தேயம், மூவர் தண்பொழில். [நாவல் + அம் தண்பொழில்.]_ பொழி + இல் = மழைப்பொழி வால் செழிக்கும் இடம். நாவல் மரங்கள் சூழ்ந்த இந்து தேயம். பொழில் = சோலை;மரங்களின் பொழிப்பு அல்லது தொகுப்பு. நாவலந்தண் பொழில் குறித்து, மொழி ஞாயிறு கூறுவது வருமாறு: மாந்தன் தோன்று முன்பும். மக்கள் பெருகு முன்பும், ஞாலத்திலுள்ள நிலமெல்லாம் தோன்றிற்று. பெருநிலப்பகுதிகளும், சிறுநிலப் பகுதிகளும், தனித்தனி பெருஞ்சோலையும், சிறுசோலையுமாக விருந்தன. இதனால் மண்ணுலகும். அதன் கண்டங்களும், நாடுகளும் பொழில்' என்னும் பொதுப்பெயர் பெற்றன. பொழில் என்பது சோலை. மரங்களின் பொழிப்பு அல்லது தொகுப்பு பொழில். "தொழில் காவல் மலிந்தியலும் பொழில் காவலன் புகழ் விளம்பின்று' என்னும் புறப்பொருள் வெண்பாமாலைக் கொளுவில் 'பொழில் என்பது, ஞாலத்தை (பூமியை);க் குறித்தது. "ஏழுடையான் பொழில்' என்னும், திருக்கோவைத் தொடரில், 'பொழில் என்பது, ஞாலம் போன்ற குறித்தது
நாவலந்தீபம்	நாவலந்தீபம் nāvalandīpam, பெ. (n.) நாவலந்தீவு பார்க்க: see navalan-tivu. "நாவலந்தீவம் போற்றி (திருவாலவா.கடவு.8);. [நாவலம் + தீவு + அம்.]
நாவலந்தீவு	நாவலந்தீவு nāvalandīvu, பெ. (n.) எழுதீவுகளுள் உப்புக்கடல் சூழ்ந்த தீவு; the central annular continent surrounded by the ocean of salt-water one of elu-tivu, (q.v.); "நாவலந்தீ வாள்வாரே நன்கு" (ஏலாதி.56);. [நாவலம் + தீர்வு → தீவு = நாற்புறமும் கடலால் சூழ்ந்திருப்பது.] த. தீர்வு → தீவு → Skt. dvipa நால் வலம் → நாவலம் → நாவலம் + தீவு. ஞாலநிலப்பகுதி, ஒருகாலத்தில் எழு தீவுகளாகப் பிரிந்திருந்தது. எழுதீவுகளும். ஒன்றிலொன்று தீர்ந்திருந்தமையால், தீவுகள் எனப்பட்டன. இவ் வெழு தீவுகளுள், நாவலந் தீவும் ஒன்றாகும். இத் தீவுகளைப் பற்றித் திவாகரம். பின்வருமாறு பேசும். "நாவலந் தீவே இறலித் தீவே குசையின் தீவே கிரவுஞ்சத் தீவே சான் மலித் தீவே தெங்கின் தீவே புட்கரத் தீவே எனத்திவேழே". வடமொழியாளர் தீவம் என்னுந் தென் சொல்லைத் 'த்விப்' என்று திரித்து. இருபுறமும் நீரால் சூழப்பட்டது எனப் பொருட்கரணியங்கூறுவர். தீவு என்னும் பெயர், நாவலந்தீவு ஆப்பிரிக்காவினின்றும் பிரிந்துபோன நிலையைக் காட்டும் என்பார், தேவநேயர். நாவலந் தீவின் முந் நிலைகள் குறித்து மொழி ஞாயிறு வரையறுப்பது வருமாறு: 1.பனிமலையும் வடஇந்தியாவும் இல்லாத இந்தியநிலப்பகுதி, தெற்கில் முழுகிப்போன குமரிக் கண்டத்தொடு அல்லது பழம்பாண்டி நாட்டொடு கூடியது. 2. பனிமலையொடு கூடிய இந்தியாவும் பழம்பாண்டி நாடும்

நாவலந்தேயம்	நாவலந்தேயம் nāvalandēyam, பெ. (n.) 1. இந்தியா; India. 2. நாவலந்தண் பொழில் பார்க்க;see navalan-danpoll. மறுவ. நாவலம்பொழில். [நாவலம் + தேசம் → தேயம்.] தொன்முது காலத்தில், நாவல் மரங்களினால், சிறப்புற்றமையால் (இந்தியா); நாவலந்தேயம் எனப்பட்டது.
நாவலம்புவி	நாவலம்புவி nāvalambuvi, பெ. (n.) நாவலந்தீவு பார்க்க;see navalamivu. "நாவலம் புவிமன்னர் வந்து வணங்க" (திவ். பெரியதி. 9,106);.
நாவலம்பொழில்	நாவலம்பொழில் nāvalamboḻil, பெ. (n.) நாவலந் தண்பொழில் பார்க்க: see nävalandan-polil. [நாவலம் + பொழில்] நாவலம்பொழில் என்பது, நிலைத்திணையால் (தாவரத்தால்); நிறைந்து, ஒரு மாபெருஞ் சோலை போல் தோன்றியதனால், பெற்ற பெயராகும். பரதகண்ட மெனப்படும் இந்து தேயம், பழங்காலத்தில் நாவல் மரத்தாற் சிறப்புற்றிருந்தமையால், நாவலம்பொழில் எனப்பட்டது. (சொ.ஆ.பக்.17);.
நாவலர்	நாவலர்1 nāvalar, பெ. (n.) 1. புலவர்; poets, oractors, the learned. செந்நாவலர் பரசும் புகழ்த் திருப்பெருந்துறை யுறைவாய்', (திருவாச.34,1); 2. அமைச்சர்; ministers. "நாவலர் சொற் கொண்டார்க்கு நன்கலாற்றிங் குவாரா" (சீவக.206);, 3. நாவன்மையுடவர்கள்; attributed persons. "நாவலர்கணான் மறையே" (தேவா.297,3);. [நா → நாவலர்=நாவன்மையுடையவர்.] நாவலர்2 nāvalar, பெ. (n.) சொல்வன்மையாளர், ! மொழிவல்லுநர்; langmage expert. "மொழி ஞாயிறு தேவநேயபாவணர் மிகச்சிறந்த நாவலர்" (இக்.வ.);. [நா + வல்லவர் → வலர் → 'ல்' இடைக்குறை.] நாவலர். சோமசுந்தரபாரதியார், நாவலர். ந.மு.வேங்கடசாமிநாட்டார், நாவலர். செய்குத்தம்பி பாவலர், நாவலர். இரா.நெடுஞ்செழியன் எனப் பலர் பாராட்டப்பட்டனர். இரா.பி. சேதுபிள்ளை அரசியல் அறிஞர் அண்ணாவுக்கு முன்னோடியாக, மோனைநடையில் பேசும் உத்தியைத் தொடங்கியதால், நாவலர் என்னும் பொருளில், சொல்லின் செல்வர் என்று அடைமொழியுடன் அழைக்கப்பட்டார்.
நாவலர்க்காந்தம்	நாவலர்க்காந்தம் nāvalarkkāndam, பெ. (n.) நாகமூக்கொற்றி பார்க்க;see nagamūkkōrri. [நாவலர் + காந்தம்.]

நாவலர்கோன்	நாவலர்கோன் nāvalarāṉ, பெ. (n.) நாவலூராளி (பெரியயுதிருமலை.17); பார்க்க: see navalJrāh. மறுவ. தம்பிரான்தோழர். [நாவலர் + கோன்.]
நாவலூராளி	நாவலூராளி nāvalūrāḷi, பெ. (n.) சுந்தார்: the Šaiva Šaint Šuntarar, a native of navalur. "நாவலூராளி நம்பி வன்றொண்டன்" (தேவா. 942.10);. மறுவ. நம்பியாரூரர். [நாவல் + ஊர்+ஆள்+இ.] இ=விகுதிமேல்விகுதி. ஒ.நோ. அவர் + கள். திருநாவலூரில் தோன்றியவர். நாவலூர் இறைவனை உடைமையாகவும், தோழனாகவும், வாழ்க்கையில் ஏற்று, வாழ்ந்து காட்டியவர்.
நாவலோ	நாவலோ nāvalō, பெ. (n.) நாவலோ நாவல் (நன்.101உரை); பார்க்க;see navalonāval. [நாவல் → நாவலோ.]
நாவலோநாவல்	நாவலோநாவல் nāvalōnāval, பெ. (n.) நாவல்,5,6, பார்க்க;see naval5.6. "நாவலோ நாவலென நாடறிய முறையிட்ட" (எரெழு59);. [நாவல் → நாவலோ+நாவல்.]
நாவழற்சி	நாவழற்சி nāvalrci, பெ. (n.) நாக்கு வெந்து போகை ; inflammation of the tongue. [நா+ அழற்சி.]
நாவழிக்கை	நாவழிக்கை nāvaḻikkai, பெ. (n.) நாக்கைத் நாக்கைத் தூய்மைப் படுத்துகை; Cleaning the tongue by Scraping. [நா+வழிக்கை.]
நாவழி	நாவழி1 nāvaḻittal, செகுன்றாவி. (v.t.) நாக்கின் அழுக்கிசை சுறண்டுதல்; to clean the torgue by scraple. [நா+வழி-.] நாவழி2 nāvaḻi, பெ. (n.) நாக்குவழிக்குங் (8556);; tongue scraper. "பொன்னா வழியாற் புகழ் நாவழித்து" (சீவக.3045);. [நா+ வழி.]

நாவழுக்கல்	நாவழுக்கல் nāvaḻukkal, பெ. (n.) 1. நாக்கில் மாசு படருதல் ; tongue being covered with a coat of pale matter. 2. நாக்குத் தவறுகை (சா.அக);; slip of the tongue. [நா+வழுக்கல்.]
நாவழுக்கு	நாவழுக்கு nāvaḻukku, பெ. (n.) நாக்கின்மேல் பகுதியில் படரும் வெள்ளை அல்லது மஞ்சள் நிறமான மாவைப் போன்ற, அழுக்கு; the whitish or yellowish layer or coating on the surface of the tongue. [நா+ அழுக்கு.]
நாவழுவழுத்தல்	நாவழுவழுத்தல் nāvaḻuvaḻuttal, பெ. (n.) நாக்கில் சளிச்சவ்வு படர்ந்திருத்தல்; a feeling of the tongue from mucous. [நா+வழுவழுத்தல்.]
நாவளநோக்கு	நாவளநோக்கு nāvaḷanōkku, பெ. (n.) மறு: mole. மறுவ. மச்சம்.
நாவற்பொழில்	நாவற்பொழில் nāvaṟpoḻil, பெ. (n.) நாவலந்தீவு பார்க்க;see navalandivu. "பூமலி நாவற் பொழிலகத்து" (பு.வெ.938);. [நாவல் + பொழில்.]
நாவறட்சிக்கசாயம்	நாவறட்சிக்கசாயம் nāvaṟaṭcikkacāyam, பெ. (n.) நிலவேம்பு, வசம்பு, மிளகு, கருஞ் சீரகம், ஓமம் முதலான கடைச் சரக்குகளால், உருவாக்கப்படும் கருக்குநீர்; the above drugs are slightly fried and decoction is prepared as per rules. [நாவறட்சி+ skt கசாயம்.] இக் கருக்குநீர் மிகு காய்ச்சலைத் தணிக்கும். நாவறட்சியைப் போக்கும் என்று. சா.அ.க. கூறும்.
நாவறட்சிக்காய்ச்சல்	நாவறட்சிக்காய்ச்சல் nāvaṟaṭcikkāyccal, பெ. (n.) நாவை வறளச்செய்யும் நச்சுக் காய்ச்சல் ; a kind of malarial fever, marked by dryness of tongue. [நாவறட்சி+காய்ச்சல்.] மிகு நீர்வேட்கையை உருவாக்கும் காய்ச்சல்.
நாவறட்சி	நாவறட்சி nāvaṟaṭci, பெ. (n.) நீர்வேட்கை; thirst as causing dryness of the tongue. மறுவ, நாக்குலர்வு. [நா2 +வறட்சி.]

நாவறளுகை	நாவறளுகை nāvaṟaḷugai, பெ. (n.) நீர்வேட்கையால் நா காய்தல்; teeling thirsty from dryness of the tongue. [நா +வறளுகை.]
நாவறளை	நாவறளை nāvaṟaḷai, பெ. (n.) நாப்புற்று பார்க்க;see nappurru. [நாவறள் → நாவறளை.]
நாவன்மை	நாவன்மை nāvaṉmai, பெ. (n.) 1. பேச்சாற்றல்; power of speech, eloquence. தங்களது நாவன்மையினால் மக்களைக் கவர்ந்தவர்கள் பலர் இக்.வ.). 2. நாநலம் பார்க்க: see nā-nasam. [நா+ வன்மை.]
நாவாசித்தி	நாவாசித்தி nāvācitti, பெ. (n.) நாவூறு (யாழ்.அக.); பார்க்க;see na-v-uru. [நா+ஆசித்தி] நாவாசித்தி nāvācitti, பெ. (n.) நாவாய்ச்சித்தி (யாழ்.அக,); பார்க்க;see navayc-citti.
நாவாசீகம்	நாவாசீகம் nāvācīkam, பெ. (n.) சிற்றொடுபவை மரம்; a kind of medicinal tree.
நாவாஞ்சகம்	நாவாஞ்சகம் nāvāñjagam, பெ. (n.) சிறுகாடை ; common quail.
நாவாதி	நாவாதி nāvāti, பெ. (n.) அக்கமணி பார்க்க;see akkamani downy-nerved olive linden.

நாவாய்	நாவாய்1 nāvāy, பெ. (n.) உள்ளிடற்ற கதிர் (இ.வ.);; blighted grain. [நா+ வாய்.] நாவாய்2 nāvāy, பெ. (n.) 1. மரக்கலம்; vessel, ship: 'முந்நீர் வழங்கு நாவாய் போலவும்" (புறநா.13);. 2. நாவாய்ப்பறை பார்க்க;see nāvāy-p-paral. "பறை நாவாய்" (இலக்.வி.392.உரை); த. → நாவாய் → வ. நௌ. நாவுதல் = கொழித்தல், நாவு → நாவாய். கடல் நீரைக் கொழித்துச் செல்லும் பெருங்கலம். "வானி யைந்த விருமுந்நீர்ப் பேஎநிலைஇய விரும் பௌவத்துக் கொடும்புணரி விலங்கு போழக் கடுங்காலொடு கரைசோ நெடுங்கொடி மிசை யிதையெடுத்
நாவாய்க்குழி	நாவாய்க்குழி nāvāykkuḻi, பெ. (n.) அல்குலின் இதழ்கள் விரியும் இடத்தினுள்ளே, உட்புறமாய் அமைந்தகுழி: a groove of furrow seen on separating the labia between their inferior extremities or cavity behind the waginal aperture. [நாவாய் + குழி]
நாவாய்ச்சித்தி	நாவாய்ச்சித்தி nāvāyccitti, பெ. (n.) வாக்குச்செல்வாக்கு (வின்.);; influence superstitiously attributed to the words of some persons. [நா+ வாய் +சித்தி]
நாவாய்ப்படி	நாவாய்ப்படி nāvāyppaḍi, பெ. (n.) மேல்மதகுக்கட்டை சொருகும் துளை: inesrting hole for sluice. [நாவாய் + படி.]
நாவாய்ப்பறை	நாவாய்ப்பறை nāvāyppaṟai, பெ. (n.) நெய்தனிலப்பறை (இறை1,பக்.17);; drum used In neydal tract. [நாவாய் + பறை.]

நாவாயெலும்பு	நாவாயெலும்பு nāvāyelumbu, பெ. (n.) கைக்குழைச்சின் (மணிக்கட்டின்); மேல்வரிசை யெலும்புகளில் ஒன்று; one of the bones in the proximal row of wrist. [நாவாய் + எலும்பு.]
நாவாள்	நாவாள் nāvāḷ, பெ. (n.) நாமகள் (வின்.); Kalai-magal. 'நாவாளுடனி யென நான்முகனே" (சேதுபு.சிவதீர்.46);. மறுவ, கலைமகள். [நா+ஆள்.] நாவாகிய வாள் =[நா + வாள்.]
நாவி	நாவி1 nāvi, பெ. (n.) 1. கத்தூரி மான்; muskdeer. 2. புனுகுப்பூனை; so sor: civet-cat. 3. பச்சைக்கருப்பூரம் : crude camphor. 4. சவ்வாது blackaconite. 5. கருநாவி; zibet. [நவ்வி → நவி → நாவி.] நாவி2 nāvi, பெ. (n.) 1. பச்சைநாவி (பதார்த்த.1054);; indian aconite, Aconitum ferox. 2. ஊமத்தை (மலை); பார்க்க: see umattai trumpet-flower nightshade. 3. நச்சுவேர்; aconite root. [நவ்வி → நாவி.] பச்சை நாவி என்று அழைக்கப்படுகின்ற இச் செடியானது, பச்சையாய் தென்படுவது குறைவு. காரணம், இவை பனிமலையிலும் (இமயம்); அதன் சுற்றுப்புறங்களிலும், அதிகம் தென்படும். இச் செடியின் மேல்தண்டு 2-3 அடி உயரம் வரை நேராக வளரும். இதன் வேர்க்கிழங்கு 4 விரலம் நீளமும், வெளிப்புறம் சிறிது கருப்பாகவும் உட்புறம் வெண்மையாயு மிருக்கும் பூக்கள் நீலநிறமும் வெண்மையும் கலந்து
நாவிக்கிழங்கு	நாவிக்கிழங்கு nāvikkiḻṅgu, கிழங்கு வகையுள்ஒன்று (சா.அக.); green aconite root - Aconitam ferox. மறுவ. கலப்பைக்கிழங்கு. [நாவி + கிழங்கு.]
நாவிக்குழம்பு	நாவிக்குழம்பு nāvikkuḻmbu, பெ. (n.) புனுகு; civet. "நாவிக்குழம்புறீஇ" (சீவக.2692); [நாவி + குழம்பு.]

நாவிகன்	நாவிகன் nāvigaṉ, பெ. (n.) கப்பற்காரன்; mariner. [நாவி → நாவிகன்.]
நாவிகாக்கிழங்கு	நாவிகாக்கிழங்கு nāvikākkiḻṅgu, பெ. (n.) நாவிக்கிழங்கு பார்க்க;see navi-k-klangu.
நாவிகாக்குவளை	நாவிகாக்குவளை nāvikākkuvaḷai, பெ. (n.) செங்குவளை; red water-lily.
நாவிகாச்சங்கு	நாவிகாச்சங்கு nāvikāccaṅgu, பெ. (n.) பீச்சங்கு; fetid smooth volkameria.
நாவிச்சட்டம்	நாவிச்சட்டம் nāviccaṭṭam, பெ. (n.) 1. மான்மணத்திச் சட்டம்; the scrotum of the musk-deer, whence musk is taken. 2. Lof Lon; ventricle or sack in the civet cat in which civet is generated. 3. சவ்வாது புனுகுப்பூனை zibet. [நாவி+ சட்டம்.]
நாவிச்சூலை	நாவிச்சூலை nāviccūlai, பெ. (n.) சூலைநோய்வகையு ளொன்று. இஃது வசநாவியினால் ஏற்படுவது; a kind of severe colicky pain in the abdomen arising from taking aconit internally (சா.அக.);. [நாவி+ சூலை.]
நாவிடம்	நாவிடம் nāviḍam, பெ. (n.) 1. உடம்பின் நரம்பு; nerves in the body. 2. நாக்கின் அமைப்பு; the nature of the tongue. 3. தெறுமொழி, வசைமொழி (சாபம்);; curse. [நா+இடம் → நாவிடம்.]
நாவித்தண்டை	நாவித்தண்டை nāvittaṇṭai, பெ. (n.) 1. வெதுப்படக்கி (மலை); பார்க்க: see veduppagakki. 2. எருமுட்டை (சங்.அக.);; dried dung-cake. 3. பீநாறிச்செடி; stinging plant. [நாவி + தண்டை.]

நாவிதன்	நாவிதன்1 nāvidaṉ, பெ. (n.) 1. கார்த்திகை பார்க்க;see kārttgal. 2. பூரநாள்; the 11" naksatra, part of leo. நாவிதன்2 nāvidaṉ, பெ. (n.) மயிர் திருத்துவோன்; barber. "சாபத்தி னாவித னாயினான்" (சீவக.2491);. [நாவிசன் → நாவிதன்.] நாவிதன் nāvidaṉ, பெ. (n.) முடி திருத்தாளன் மழிக்குநன்; barbar. [Skt. {} → த. நாவிதன்.]
நாவிநெய்	நாவிநெய்1 nāviney, பெ. (n.) 1. மயிர்ச்சாந்து; a perfumed pungent. 2. நாவிக்கிழங்கினின்று வடிக்கும் பச்சை வண்ண எண்ணெய்; a bright green oil extracted from aconite root. [நாவி+ நெய்.] நாவிநெய்2 nāviney, பெ. (n.) புனுகு; civet. [நாவி+ நெய்.]
நாவிப்பிள்ளை	நாவிப்பிள்ளை nāvippiḷḷai, பெ. (n.) கத்தூரி மான் குட்டி (தொல்,பொருள்.562,உரை);; fawn of the musk-deer. [நாவி+ பிள்ளை.]
நாவிப்புருதி	நாவிப்புருதி nāvippurudi, பெ. (n.) நாக்கில் எழும்புங்ம கட்டி; abscess of the tongue. மறுவ. நாப்புற்று.
நாவிப்புழுகு	நாவிப்புழுகு nāvippuḻugu, பெ. (n.) புனுகு (யாழ்ப்.);; civet. [நாவி + புழுகு.]
நாவிப்பூணை	நாவிப்பூணை nāvippūṇai, பெ. (n.) 1. கத்தூரிமான்; musk-deer. 2. புனுகுச் சட்டம்; civet cat. 3. சவ்வாதுபூனை; zibet cat. [நாவி +பூனை.]

நாவிமிருகம்	நாவிமிருகம் nāvimirugam, பெ. (n.) நாவிப்பூனை பார்க்க;see navi-p-punal. [நாவு + skt மிருகம்.]
நாவியப்பூ	நாவியப்பூ, nāviyappū, பெ. (n.) நாவியப்பூ; november flower. [நாவியம் → நாவியப்பூ.]
நாவியம்	நாவியம் nāviyam, பெ. (n.) காந்தள் பார்க்க;see kändal malabar glory-lily. [நாவு → நாவயிம்.]
நாவில்லாவலரி	நாவில்லாவலரி nāvillāvalari, பெ. (n.) ஈழத்தலரி; pagoda tree(L);. [நா+இல்லா + அலரி]
நாவில்லான்	நாவில்லான் nāvillāṉ, பெ. (n.) 1. Estág, Qiloumousār; a person without a tongue. 2. oorsmus; dumbness. [நா+இல்லான்.]
நாவிலட்சரம்	நாவிலட்சரம் nāvilaṭcaram, பெ. (n.) நாவட்சரம் பார்க்க: see ravatcaram.
நாவிலரணை	நாவிலரணை nāvilaraṇai, பெ. (n.) நாவரணை பார்க்க; see navarama.
நாவிலை	நாவிலை nāvilai, பெ. (n.) வெற்றிலை; betel leaf. [நா+இலை.]
நாவிழுப்பு	நாவிழுப்பு nāviḻuppu, பெ. (n.) நாக்கு உள்ளே இழுத்துக்கொள்ளுகை; with drawal of the tongue there by rendering in capable of utterance. [நா+இழுப்பு.]

நாவின்கிழத்தி	நாவின்கிழத்தி nāviṉkiḻtti, பெ. (n.) நாமகள்: Namagal goddess of learning. "நாவின் கிழத்தி யுறைதலால் (நாலடி.252.); மறுவி. கலைமகள். [நாவின் + கிழத்தி.]
நாவின்மா	நாவின்மா nāviṉmā, பெ. (n.) நாவழுக்கு பார்க்க;see nåvalukku. [நாவின் → மா.]
நாவின்முடிச்சு	நாவின்முடிச்சு nāviṉmuḍiccu, பெ. (n.) நா பேசமுடியாதபடி, நாக்கின் அடியிலுள்ள முடிச்சு; tongue.
நாவினார்	நாவினார் nāviṉār, பெ. (n.) நாவலர்; poet. "முந்திய நாவினார்" (கம்பரா.பாயி);. [நாவின் → நாவினார்.]
நாவீங்கித்தொங்கல்	நாவீங்கித்தொங்கல் nāvīṅgittoṅgal, பெ. (n.) நாக்கில் தோன்றும் நோய்வகை; a kind of tongue disease.
நாவு-தல்	நாவு-தல் nāvudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கொழித்தல் (நெல்லை);; to winnow and clear grain from stones. 2. நா வளைத்தல்(யாழ்.அக.);, to thrust out the tongue and move it sideways. 3. நாவாற் குறிகாட்டி ஏளனஞ் செய்தல் (வின்.);; to mock by thrusting out the tongue. [நா → நாவு → நாவு → கொழித்தல்.]
நாவு	நாவு nāvu, பெ. (n.) நாக்கு; tongue. [நா → நாவு.]

நாவுக்கரசு	நாவுக்கரசு nāvukkarasu, பெ. (n.) 1. திருநாவுக்காக நாயனார்: a canonised Salva Saint 7th c). 2. நாவால் (பேச்சாற்றலால்); புகழ் பெற்றோர்: superstitiously attributed to Speak of some person. [நாவுக்கு + அரசு] "கு" நான்காம் வேற்றுமை. கொடைப்பொருள் குறித்த ஈறு. மறுவ. அப்பர் தாண்டகவேந்தர் மருணீக்கியார் தருமசேனர் வாகீசர். திருநின்றசெம்மை என்ற பெயரில், திருத்தொண்டு நெறியைக் கொள்கையுமாகவும். செயல்முறைப் பட்டிகையாகவும். அமைத்தவர். அப்பர் பெருமான். மகேந்திர பல்லவன் காலத்தவர். எழாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர். செயற்பாட்டு நிலையில் அமைந்த வரலாற்று வாழ்வியல் நிகழ்வுகளைக் கொண்டவர். குமுகாயத்தில் நிகழும் சமயமாற்றத்தின் சூழல்களையும், காரணங்களையும் ஆய்ந்து விளக்கியவர்: திருஞானசம்பந்தரின் சமகாலத்தில் வாழ்ந்து, அவருடன் இணைந்து தொண்டு செய்தவர். தீர்திறனைத் திறம்பட எடுத்தியம்பியவர். சைவசமயத்துக்குப் பல வகையான அரண்களை அமைத்துக் காத்தவர். திருநாவுக்காசாரைச் செயற்படுத்திய திலகவதியார். திருத்தொண்டு நெறியினுக்குக் கட்டளைக் கல்லாக அமைந்தவர். திலகவதியார், திருநாவுக்கரசருடன் தோன்றி, மிகு சூலைநோயால் நலிவுற்ற ஞான்று. திருவாலவாயன் திருநீறு தந்து நாவுக்கரசரை ஆற்றுப்படுத்தித் தொன்முதுச் செந்நெறியாம் சைவத்திருநெறி. நானிலத்தில் ஓங்கி வளாச் பன்னிரு திருமுறைகளுள் திருநாவுக்கரசர் அருளியவை: 1. நான்காம் திருமுறை-113 பதிகங்கள். 1069 பாட்டுக்கள். 2. ஐந்தாம் திருமுறை-100 பதிகங்கள். 1015 பாட்டுக்கள்.
நாவுக்கிதம்	நாவுக்கிதம் nāvukkidam, பெ. (n.) நாவுக்கு இனிமை; நாவிற்குச்சுவையாயிருக்கை; sweet and tasteful to the tongue. Frofloomsor. "நாவுக்கிதமானதெல்லாம் உடல்நலத்திற்கு உகந்தல்ல" (இ.வ.);. [நாவுக்கு skt இதம்.]
நாவுப்புளித்தல்	நாவுப்புளித்தல் nāvuppuḷittal, பெ. (n.) நாக்கில் புளிப்புச்சுவை உண்டாதல்; sourness of tongue due to billousness. [நாவு + புளித்தல்.]
நாவுப்புற்று	நாவுப்புற்று nāvuppuṟṟu, பெ. (n.) நாக்கிலுண்டாகும் புற்றுநோய்; cancer of the tongue. [நா → நாவு + புற்று.]

நாவுரி	நாவுரி1 nāvuri, பெ. (n.) 11/2 நாழிகொண்ட அளவை; a standard measure=11/2 nal. [நாழி+ உரி → நாடுரி → நாவுரி] நாவுரி2 nāvuri, பெ. (n.) கால்நடைகளின் அண்ணத்து வீக்கம் (இ.வ.);; swolen condition of the hard palate in the cattle. [நா → நாவு → உரி.] நாவுரி nāvuri, பெ. (n.) நாயுருவி (நாஞ்.); பார்க்க;see nāyuruvi. [நாயுரி → நாவுரி.]
நாவுலர்ச்சி	நாவுலர்ச்சி nāvularcci, பெ. (n.) நாவறட்சி ;see nā-vara!ci. [நா+உலர்ச்சி.]
நாவுழலை	நாவுழலை nāvul̤l̤ai, பெ. (n.) 1. விடாய் (வின்.);; thirst. 2.நாக்குழறுகை ; faltering of the tongue. 3. நாவூறு பார்க்க;see nāvuru. [நா +உழல் → உழலை.]
நாவுழற்று-தல்	நாவுழற்று-தல் nāvul̤r̠r̠udal, 5 செகுன்றாவி. (v.t.) பொறாமைப்பட்டு பேசுதல் (நாஞ்.);; to give expressions to one's jealousy. [நா+உழல்[த.வி] → உழற்று-[பி.வி].]
நாவூறு	நாவூறு nāvūr̠u, பெ. (n.) 1. நாவால்வருங்கேடு (வின்.);; harm resulting from evil tongue. 2. சவித்தலால் ஏற்படும் துன்பம்; affliction through curse. (சா.அக.);. [நா+ஊறு.]
நாவூறுபடு-த்தல்	நாவூறுபடு-த்தல் nāvūr̠ubaḍuttal, 4 செ.குன்றாவி, (v.t.) நாவாற் சுடுதல்; to bight of the tongue. [நாவூறு+ படு-.] கொடிய சொற்களைக் கூறி, பிறர் மனத்தைப் புண்படுத்துதல்.
நாவெடிப்பு	நாவெடிப்பு nāveḍippu, பெ. (n.) நாக்கில் ஏற்படும் பிளவு; fissures of the tongue. [நா+ வெடிப்பு.]
நாவெலும்பு	நாவெலும்பு nāvelumbu, பெ. (n.) காலெலும்பு வகை (இங்.வை.15);; seaphoid bone, a carpal bone. [நா + எலும்பு.]

நாவெழாமை	நாவெழாமை nāveḻāmai, பெ. (n.) நாக்கிலேற்படும் பிடிப்பினால் பேச இயலாமை: a peculiar form of aphasia due to Spasm of the muscles of the tongue. [நா+ எழாமை.]
நாவேர்ப்பட்டை	நாவேர்ப்பட்டை nāvērppaṭṭai, பெ. (n.) காட்டுமரத்தின் பட்டை : bark of a forest tree. [நா+ வேர்ப்பட்டை.]
நாவேறு	நாவேறு nāvēṟu, பெ. (n.) நாவூறு (வின்); பார்க்க;see пăийru. [நாவூறு → நாவேறு.]
நாவேறுசெல்வி	நாவேறுசெல்வி nāvēṟuselvi, பெ. (n.) கலைமகள்: Kalaimagal, the goddess of learning. 'நாவேறு செல்வியு நாரணனு நான்மறையும்" (திருவாச10:1);. [நா+ ஏறு + செல்வி.]
நாவை	நாவை nāvai, பெ. (n.) 1. கலப்பை; the part of the plough that receives the share. 2. கொழுநுனி; lower end of the plough share. [நாவு → நாவை.]
நாவொட்டிக்காய்ச்சல்	நாவொட்டிக்காய்ச்சல் nāvoṭṭikkāyccal, பெ. (n.) நாவறட்சியை உண்டாக்கும் சுரவகை (சீவரட்.);; continuous fever in which the tongue becomes dry. [நா+ஒட்டி +காய்ச்சல்.]

நாழ்	நாழ்1 nāḻ, பெ. (n.) 1. குற்றம்; fault. 2. செருக்கு; pride. "நாழா லமாமுயன்ற வல்லரக்கன்" (திவ்.இயற்.பெரிய திருவந் 11);. 3. இல்லாதது சொல்லுகை (ஈடு 4:6:9);; fabrication, concoction. 4. திறமை; skill. "நாழிவளோவென்னும்" (திவ்.இயற்.திருவிருத்.71);. [நலி → நாழ்.] நாழ்2 nāḻ, பெ. (n.) நாள்: day. "நாழ்மலர்த் தெரியல்" (கம்பரா. இலங்கைகாண்.47);. [நாள் → நாழ்.]
நாழ்மை	நாழ்மை nāḻmai, பெ. (n.) 1. ஆணவம், தன்முனைப்பு (திவ்.திருவாய்.4.6:9 பன்னீ);; vanity, self-conceit. 2. குற்றம் (ஈடு.4.6:9);: fault. [நான் → நாழ்1 → நாழ்மை.]
நாழம்	நாழம் nāḻm, பெ. (n.) தவறான வழியில் பயன் படுத்துகை, ஏகசை; abuse. "பலபல நாழஞ் சொல்லிப் பழித்த சிசுபாலன்" (திவ். பெரியாழ்.43:5);. [நாழ் → நாமும்.]
நாழல்	நாழல் nāḻl, பெ. (n.) ஞாழல் பார்க்க;see nialal. "பைந்த ணாழல்கள் சூழ் புறவார் பனங்காட்டுர்;" (தேவா.1016:9);. [ஞாழல் → நாழல்.]

நாழி	நாழி1 nāḻi, பெ. (n.) 1. உட்டுளைப்பொருள் (பிங்.);; tubularity. tube. 2. ஒருபடி; a measure of capacity, one measure= 8 Ollocks. "நாழி நவைதீ ருலகெல்லாம்" (கம்பரா. சரபங்க.29);. 3. காற்படி; one fourth of a measure. "உண்பது நாழி உடுப்பது நான்குமுழம்" (நல்வழி:28);. 4. நாழிகை (பிங்.);; indian hour= 24 minutes. 5. நூனாழி; weaver's shuttle. 6. அம்பறாத்தூணி, quiver. "ஆர்ததும்பு மயிலம்பு நிறைநாழி" (பரிபா.18,30);. 7. நாழிவடிவான முற்கொழுங்கால் நாண்மீன், (புரட்டாதி); (பிங்.);; the 25" makSatra. ம., க. நாழி. [நாளம் → நாளி → நாழி.] ஒருகா.நுள் → நள் → நாள் → நாளி → நாழி= உட்டுளைப் பொருள், மூங்கிற்படி, முகவைப்படி, நெசவுக்குழல், அம்பறாத்தூணி, கன்னல் (நாழிகைவட்டில்);, நாழிகை போன்ற பொருண்மைகளை உள்ளடக்கிய சொல்.
நாழிக்கட்டை	நாழிக்கட்டை nāḻikkaṭṭai, பெ. (n.) ஏர்க்காலுக்கும். நுகத்தடிக்கும் இடையில் வைக்கும் கட்டை (இ.வ.);; the joining piece between the thrill and the yoke. [நாளி → நாழி → கட்டை.]
நாழிக்கிணறு	நாழிக்கிணறு nāḻikkiṇaṟu, பெ. (n.) 1. மகளிர் விளையாட்டிற்கு அமைக்கப்பட்ட கிணறு; well used for women's sport. 2. சிறுகிணறு; a kind of well with a very Small mouth. [நாளி → நாழி + கிணறு.]

நாழிகை	நாழிகை nāḻigai, பெ. (n.) 1. 24 நிமையம் பொண்ட நேரம்; indian hour = 24 minutes. "உயிர்த்தில னொரு நாழிகை" (கம்பரா. பிரமா.200);. 2. இலவம் 38" கொண்ட ஒரு காலஅளவு (மேருமந்:94.உரை);; measure of time consisting of 38" lavam. 3. நாடா பார்க்க: see nada 'நெய்யுநுண்ணு னாழிகையி னிரம்பாநின்று சுழல்வாரே" (சீவக.3019);. 4. பிற்கொழுங்கல் (உத்திரட்டாதி); (சது.);; the 26" nánmin (naksatra.); 5. தெய்வப்படிமை இருக்கும் சிற்றறை அல்லது திருவுண்ணாழிகை; face of an idol or innermost sanctuary of a temple. "உண்ணாழிகையா ருமையாளோடு" (தேவா.592:3);. த. நாழிகை → skt nåḍgå க. நாளிகெ, நாளிகே (g);, ம. நாழிக. த. → நாழிகை → வ. நாடிகா. [நாள் → நாழி → நாழிகை (வ.வ.21);.); 24 நிலையம் = 1 நாழிகை கணியத்தில் 60 நிமையம் = 1 நாழிகை ஆகும்.
நாழிகைக்கணக்கன்	நாழிகைக்கணக்கன் nāḻigaigganaggaṉ, பெ. (n.) 1. நாழிகைவட்டிலிடுவோன்: one who calculates the time of the day from the hour glass. 2. நாழிகையை அரசற்குப் பாடலின் மூலம் அறிவிப்போன் (சிலப்);.5:46.2, உரை);; the poet who announces to the king, the time of the day in verse. [நாள் → நாழிகை + கணக்கன்.]
நாழிகைக்கல்	நாழிகைக்கல் nāḻigaiggal, பெ. (n.) தொலைவைக் குறித்திருக்கும் கல் (நாஞ்);; mile stone. [நாழிகை + கல்.]
நாழிகைக்கவி	நாழிகைக்கவி nāḻigaiggavi, பெ. (n.) அரசருங் கடவுளரும் நாழிகை தோறுஞ் செய்யும் செயல்களை, 30 நேரிசை வெண் பாவிற்பாடும், சிற்றிலக்கிய வகை (பன்னிருபா. 290,291);; a poem describing the hourly programme of gods and kings, generally in 30 nérišai-venbā. [நாழிகை +skt. கவி.] ஒரு நாளுக்கு 60 நாழிகையாதலின், தனிச்சொல் பெற்ற 30 நேரிசை வெண்பாக்கள். 60 குறட்பாக்களாகக் கருதப்படுதலின். இவ்வாறு அமைந்தது.
நாழிகைக்குள்காயசித்தி	நாழிகைக்குள்காயசித்தி nāḻigaiggulgāyasitti, பெ. (n.) கருநெல்லி; a black variety of Indian goose berry. [நாழிகைக்குள் skt காயசித்தி.]
நாழிகைத்தும்பு	நாழிகைத்தும்பு nāḻigaittumbu, பெ. (n.) "நீர்வீசுங் கருவிவகை" (பெருங். உஞ்சைக். 38,106);; a water-Squirt. [நாளி → நாழிகை + தும்பு.]

நாழிகைப்பறை	நாழிகைப்பறை nāḻigaippaṟai, பெ. (n.) ஒருவகைத் தோற்கருவி (சிலப்.3:279.உரை);. a kind of hour-drum. [நாழிகை +பறை.]
நாழிகைவட்டம்	நாழிகைவட்டம் nāḻigaivaṭṭam, பெ. (n.) 1. சூரிய கடிகாரம்; sun-dial. 2. கடிகாரம்: watch, clock. 3. கால்வாயிலிருந்து தண்ணீர் பகிர்ந்து கொள்ளுமுறை (இ.வ.);: method of the distribution of water from a canal. [நாழிகை + வட்டம்.]
நாழிகைவட்டில்	நாழிகைவட்டில் nāḻigaivaṭṭil, பெ. (n.) நாழிகையை அறிவிக்குங் கருவி; clepsydra, ancient clock worked by flow of water, hour-glass. "நாழிகை வட்டி லிடுவாரும் என்ப" (சிலப்.5:49,உரை);. [நாழிகை + வட்டில்.]
நாழிகைவெண்பா	நாழிகைவெண்பா nāḻigaiveṇpā, பெ. (n.) நாழிகைக்கவி (இலக்.வி.850); பார்க்க: see nálgas-k-kavi. [நாழிகை + வெண்பா.]
நாழிச்செம்பு	நாழிச்செம்பு nāḻiccembu, பெ. (n.) செம்பு வகை (நாஞ்.);; a kind of vessel. [நாளி → நாழி +செம்பு.]
நாழிப்பூட்டு	நாழிப்பூட்டு nāḻippūṭṭu, பெ. (n.) ஒருவகைப் பூட்டு ; a kind of lock. [தாழி → நாழி +பூட்டு.]
நாழியுரி	நாழியுரி nāḻiyuri, பெ. (n.) ஒன்றரைப்படி; a measured one and a half. [நாழி +உரி.]
நாழியோடு	நாழியோடு nāḻiyōṭu, பெ. (n.) 1. ஒருவகை ஒடு (இ.வ.);; a kind of tile. 2. விட்டு முகட்டில் நீர்விழ வைக்கும் ஒடு (வின்.); water - spout for draining off water from the roof of a house. [நாழி + ஒடு= உள்துளையுள்ள ஒடு.]
நாழில்	நாழில் nāḻil, பெ. (n.) கொடிக்காந்தள்; moss Creeper.

நாழிவழி	நாழிவழி nāḻivaḻi, பெ. (n.) ஒரு நாழிகைப் போதில் நடக்கக்கூடிய தொலைவு: distance travelled in one nāligai. [நாழி + வழி,]
நாள்	நாள்1 nāḷ, பெ. (n.) 1. ஒரு பகலும் இரவும் சேர்ந்த 24 மணி நேரக் காலப் பிரிவு day of 24 hours. "சாதலொருநா ளொரு பொழுதைத் துன்பம் (நாலடி.295);. "நாளென ஒன்று போல் காட்டி" (குறள்);. 2. காலம்; time. "பண்டை நாள்" (கம்பரா.நட்பு,43);. 3. வாணாள்; life-time, lite. "நாளோடு வாள் கொடுத்த நம்பன் றன்னை" (தேவா.21910);. 4. நல்லநாள்: auspicious day. "நாட்கேட்டுக் கல்யாணஞ்செய்து" (shirsuty,86);. 5. காலை; early dawn. "நாண்மோர் மாறும் (பெரும்பாண்.160);, 6. முற்பகல்; forenoon. "நாணிழற்போல விளியுஞ் சிறியவர் கேண்மை" (நாலடி.166); – விண்மீன்
நாள்காட்டி	நாள்காட்டி nāḷkāṭṭi, பெ. (n.) குறிப்பிடும் ஆண்டுக்குரிய நாள், கிழமை,மாதம் முதலியவற்றைக் காட்டும் வண்ணம் அச்சடிக்கப்பட்ட தாள் அல்லது, தாள்கள் கொண்ட தொகுதி: Calendar. தற்பொழுது வரும் நாள்காட்டியில் கணியம், பொன்மொழி, மருத்துவக் குறிப்புகள் மிகுதி. [நாள் + காட்டி.]
நாள்குறிப்பு	நாள்குறிப்பு nāḷkuṟippu, பெ. (n.) ஒருவர் தன்னுடைய அன்றாட நிகழ்வுகளைக் குறித்து வைத்துக் கொள்ளப் பயன்படுவதும். நாள். கிழமை மாதம் முதலியவை. அச்சடிக்கப்பட்ட பக்கங்களை உடையதுமான. எடு: diary. "ஆனந்தரங்கம் பிள்ளையின் நாள்குறிப்பு, பிரெஞ்சுக்காரரின் புதுச்சேரி ஆட்சியை அறிய உதவுகிறது". (இ.வ.);. [நாள் + குறிப்பு.]

நாள்கேள்-தல்(நாள்கேட்டல்)	நாள்கேள்-தல்(நாள்கேட்டல்) nāḷāḷtalnāḷāṭṭal, 11 செ.குன்றாவி. (v.t.) நன்னாள் குறிக்கும்படி கேட்டல் ; to consult an astrologer or priest for fixing an auspicious day. [நாள் + கேள் -.]
நாள்தள்ளு-தல்	நாள்தள்ளு-தல் nāḷdaḷḷudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) காலங்கழித்தல்; to manage to pass one's days. வாங்கிய பணத்தைத் திருப்பித் தராமல் நாள் தள்ளுவது நல்ல பழக்கமில்லை. (இ.வ.);. [நாள் → தள்ளு-.]
நாள்பட்ட	நாள்பட்ட nāḷpaṭṭa, பெ. எ. (adj.) 1. பல நாட்களாக இருந்து வரும் நாட்பட்ட நட்பு எப்போதும் வளரும் (இ.வ.);; of a pretty longtime. நாள்பட்ட இருமல் ஈளைநோயின் அறிகுறியாகும். 2. பல நாட்கள் கழிந்த; chronic old. நாள்பட்ட கள். தேள்கொட்டியது போல் புளிக்கும். (இ.வ.);. [நாள் + பட்ட]
நாள்பட்டநோய்	நாள்பட்டநோய் nāḷpaṭṭanōy, பெ. (n.) மருந்தினால் குணமாகாத நோய்; an incurable disease, chronic disease. [நாள்பட்ட + நோய்]
நாள்பட்டமேகம்	நாள்பட்டமேகம் nāḷpaṭṭamēkam, பெ. (n.) வெள்ளையொழுக்கு; leucorrhoea. [நாள்பட்ட + மேகம்.]
நாள்படாநோய்	நாள்படாநோய் nāḷpaṭānōy, பெ. (n.) 1. விரைவில் தீரும் நோய்; a disease curable in a short-time. 2. குணப்படும் நோய்; curable disease as opposed to tira-nóy. [நாள்படா + நோய்.]
நாள்பழக்கம்	நாள்பழக்கம் nāḷpaḻkkam, பெ. (n.) ஒவ்வொரு நாளும் மேற்கொள்ளும் பழக்கம்: daily routine.
நாள்பார்க்கிறவன்	நாள்பார்க்கிறவன் nāḷpārkkiṟavaṉ, பெ. (n.) கணியன்; astrologer. 2. மனவுறுதி யற்றவன் (இ.வ.);; fickle - minded person. [நாள் + பார்க்கிறவன்.]
நாள்போக்கு-தல்	நாள்போக்கு-தல் nāḷpōkkudal, 5.செ.குன்றாவி. (v.t.) வீணே, பொழுது போக்குதல் அல்லது யாதொரு பயனுமின்றிக் காலத்தைக் கழித்தல்; to spend time vainly. "போரானைப் புள்ளிருக்கு வேளூரானைப் போற்றாதே ஆற்ற நாள் போக்கினேனே" (நாவுக்கரசர் தேவாரம்);. [நாள் + போக்கு-]

நாள்மஞ்சள்வாங்கு-தல்	நாள்மஞ்சள்வாங்கு-தல் nāḷmañjaḷvāṅgudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) திருமண உறுதியின் (நிச்சயத்தின்); அறிகுறியாக, பேசிமுடித்த நல்ல நாளில், பெண் வீட்டாரும் பிள்ளை வீட்டாரும் மஞ்சள் கைம்மாற்றுதல். (இ.வ);; to exchange turmeric on an auspicious day as a token of the final settlement of a marriage. [நாள் + மஞ்சள் + வாங்கு-.]
நாள்வட்டம்	நாள்வட்டம் nāḷvaṭṭam, பெ. (n.) நாள்கற்று; cycle of one day. [நாள் + வட்டம்.]
நாள்வழி	நாள்வழி nāḷvaḻi, பெ. (n.) நாள்வழிக் கணக்கு பார்க்க;see nås-was-k-kanakku. [நாள் + வழி]
நாள்வழிக்கணக்கு	நாள்வழிக்கணக்கு nāḷvaḻikkaṇakku, பெ. (n.) நாட்கணக்கு ; day - book. [நாள்வழி + கணக்கு.]
நாள்விடு-தல்	நாள்விடு-தல் nāḷviḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) வாழ்க்கை நடத்துதல் (யாழ்.அக.);; to spend one's life time. [நாள் + விடு-]
நாள்வித்துப்பிடி-த்தல்	நாள்வித்துப்பிடி-த்தல் nāḷvittuppiḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நல்லநாளில் வயலில் விதை விதைத்தல். (நாஞ்.);; to sow on an auspicious day. மறுவ, நாள்விதை போடல். [நாள் + வித்து +பிடி-]
நாள்வெயிற்காலம்	நாள்வெயிற்காலம் nāḷveyiṟkālam, பெ. (n.) புலர்காலைப் பொழுது (இ.வ.); (சூரியோதய காலம்);; sunrise. [நாள் +வெயில்+ காலம்.
நாள்வேலை	நாள்வேலை nāḷvēlai, பெ. (n.) 1. அன்றன்று செய்யும் வேலை (யாழ்.அக.);; daily work. 2. மணமகன் திருமணத்தன்று செய்து கொள்ளும் முகமழிக்கும் நிகழ்வு (சவரச் சடங்கு);; (நெல்லை);; the ceremonial shaving of a bridegroom on the day of marriage. [நாள் + வேலை.]
நாள்வை-த்தல்	நாள்வை-த்தல் nāḷvaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) மணநாள் உறுதி செய்தல்; to fix an auspicious day, as for a marriage. [நாள் + வை-]

நாளக்கபாடம்	நாளக்கபாடம் nāḷakkapāṭam, பெ. (n.) நாளக்குழலின் பூட்டு; valve of the vein. [நாளம் + கவாடம் → கபாடம்.]
நாளகம்	நாளகம் nāḷagam, பெ. (n.) நாளிகம் பார்க்க;see nālligam.
நாளகி	நாளகி nāḷagi, பெ. (n.) சூழ்ந்துமரம்; torch tree.
நாளங்காடி	நாளங்காடி nāḷaṅgāṭi, பெ. (n.) பகற்கடை; day-bazar, opp. to al-l-aṅkādi. "நாளங்காடியில் நடுக்கின்றி நிலைஇய" (சிலப். 5, 62);. [நாள் + அங்+ காடி.] பண்டைத் தமிழக மாநகர்களில், சிறப்பாக வேந்தர் தலைநகர்களில், நாள்தோறும், பகலிலும், மாலையிலும், பல பண்டங்களும் விற்கும் அங்காடிச் சந்தைகள் நடைபெற்று வந்திருக்கின்றன. பகற்சந்தை நாளங்காடி' யென்றும், மாலைச்சந்தை 'அல்லங்காடி' யென்னும் பெயர் பெற்றிருக்கின்றன. "நடுக்கின்றி நிலைஇய நாளங்காடியில்" (சிலப்.5:63);. அல்லங்காடியு முண்டாதலின், இதனை நாளங்காடி யென்றார் (அடியார்க்.உரை.);. "அல்லங்காடி யழிதரு கம்பலை" (மதுரைக்.544);."நாளங்காடி அல்லங்காடியாகிய இரண்டு கூற்றையுடைத்தென்றார்" (மதுரைக் 365.நச்உரை);. 'அம்முதல் என்னும் வினைச்சொல். இற்றைத் தமிழகத்தில் வழங்காவிடினும் குமரிநாட்டில் வழங்கியிருத்தல் வேண்டும். அம்முதல் = பொருந்துதல், ஒத்தல். ஒத்தமதிப்புள்ள பொருளுக்கு மாறுதல்: தமிழ்மொழிக்குடும்பமாகிய தெலுங்கில் அம்முதல். 'விற்றல்' என்னும் பொருளில் வழக்கூன்றியுள்ளது. கடை → கடி → காடி என்று திரிந்திரு க்கலாம். (செ.சொ.அ → முதன்மடலம் → முதற்பகுதி. பக்.58);
நாளச்சுருட்டு	நாளச்சுருட்டு nāḷaccuruṭṭu, பெ. (n.) நரம்புச் சுருட்டு; uneven, permanent dilatation of a vein, Varix. [நாளம் + சுருட்டு.]
நாளஞ்சுருக்கி	நாளஞ்சுருக்கி nāḷañjurukki, பெ. (n.) அரத்த நாளத்தைச் சுருக்கும் மருந்து; drug which contracts veins as alum.

நாளடைவில்	நாளடைவில் nāḷaḍaivil, வி. எ. (adv.) நாள் செல்லச் செல்ல; incourse of time. புதிய இடமும், புதிய உணவும் முதலில் சற்றுக் கடினமாகத் தோன்றினாலும், நாளைடைவில் பழக்கமாகிவிடும். (இ.வ.);. [நாள் + அடைவில்.]
நாளத்தீதகம்	நாளத்தீதகம் nāḷattītagam, பெ. (n.) இரட்டை ஊதுதுருத்தி; double bellows.
நாளத்தூதல்	நாளத்தூதல் nāḷattūtal, பெ. (n.) துருத்தியைக் கொண்டு ஊதல்; blowing with bellOWS.
நாளதினாலே	நாளதினாலே nāḷadiṉālē, நடப்பு நாளில்; on that day. "நாளதினாலே கொடுத்தி" (S.I.I.ii. 3.);. [நாள் + அதனாலே → அதினாலே.]
நாளது	நாளது nāḷadu, (வி.எ) (adv) நடப்பு, current passing, present நாளது ஆண்டு (இக்.வ,);. [நாள் + அது.]
நாளதைலம்	நாளதைலம் nāḷadailam, பெ. (n.) நாட்பட்ட வயிற்றுப்போக்கினை நிறுத்துவதற்காகத் தேரையர் கூறும், நெய்மம்; a superior medicated oil described in Têraiyar treatise and prescribed for chronic diarrhoea.
நாளந்தகம்	நாளந்தகம் nāḷandagam, பெ. (n.) தாமரை வளையம்; coils of lotus stalk.
நாளந்தி	நாளந்தி nāḷandi, பெ. (n.) சிறுசாலை; early morning. "நாளந்திக் கோறின்று (ஆசாரக்.10);.

நாளம்	நாளம்1 nāḷam, பெ. (n.) 1. உட்டுளை (சூடா.);, tubularity. "கழுநீர் நாளத்தாளினா லொருத்தி யுண்டாள்" (இராமநா. உண்டாட்.19);. 2. தண்டு; pipe or tube, hollow stalk as of a lotus. "கமல நாளத்திடை' (கம்பரா. மிதிலைக் 75);. 3. நரம்பு; (யாழ்.அக.);; wein, nerve. 4. பொன்னரிதாரம்; yellow orpiment. [நுள → நள் → நாள் → நாளம் = உட்டுளை உட்டுளைப் பொருள், தண்டு (வே.க.3:18);.); நாளம் nāḷam, பெ. (n.) அரத்தம், தசைநீர் (நிணநீர்); கொழுப்புநீர், முதலானவற்றை, உடலின் பல பகுதிகளுக்கும் எடுத்துச்செல்லும் குழாய்; vessel. அரத்தநாளம். நிணநீர் நாளம்.(உ.வ.); [நள் → நாள் + அம் → நாளம்.] உடம்பிலுள்ள, தந்துகிகள் எனப்படும் சின்னஞ்சிறிய குழாய்களில் நிறைந்திருக்கும் அரத்தத்தை வாங்கிக்கொண்டு, நெஞ்சாங் குலைக்குக் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கும் காரரத்தக் குழாய்கள் என்று. சா.அக கூறும். நலிவின்றி நலமுடன் இயங்குதற்கு நாடிகளைப் ... நாளங்களும் உறுதுணை புரிகின்றன
நாளமில்லாசுரப்பி	நாளமில்லாசுரப்பி nāḷamillācurappi, பெ. (n.) நாளங்கள் மூலம் அல்லாமல், நேரடியாக நீர்மங்களை, அரத்தத்தில் சேர்க்கும் வகையில் அமைந்த சுரப்பி; ductless gland. [நாளமில்லா + சுரப்பி]
நாளயம்	நாளயம் nāḷayam, பெ. (n.) சின்னம்மான் பச்சரிசி; thyme leaved spurge.
நாளரம்	நாளரம் nāḷaram, பெ. (n.)
நாளராவம்	நாளராவம் nāḷarāvam, பெ. (n.) 1. காரரத்தக்குழலிலுள்ள அழுக்கு; Impurtles in the ven. 2. அரத்தம் குத்தியெடுக்கை; blood letting bleeding.
நாளவம்	நாளவம் nāḷavam, பெ. (n.) ஒட்டநாளம்; eder Wood tree Vine.
நாளவா	நாளவா nāḷavā, பெ. (n.) நாளவம் பார்க்க;see nåsavam.

நாளவிரிவு	நாளவிரிவு nāḷavirivu, பெ. (n.) அகன்று திருகிய அரத்தநாளம்; enlarged and twiseted veins. [நாளம் + விரிவு.]
நாளவை	நாளவை nāḷavai, பெ. (n.) நாளோலக்கம்; the durbar of a king. "செம்மனாளவை யண்ணாந்து புகுதல்". (புறநா.54); [நாள் + அவை.]
நாளளத்தல்	நாளளத்தல் nāḷaḷattal, பெ. (n,) திருமணத்திற்கு நாள் குறித்தல்; to fix a particular day as of a marriage. "நாளைக்கு என் பெண்ணுக்கு நாளளக்கிறோம் (மீனவ,);. [தூள் +அளத்தல்.]
நாளளவு	நாளளவு nāḷaḷavu, பெ. (n.) இன்னமருந்தை, இத்தனை நாளைக்குத்தான், உட்கொள்ள; Gsustat(\ln storm suship limitation or restriction as to a particular medicine to be taken only for a particular period. [நாள் + அளவு.]
நாளறுதி	நாளறுதி nāḷaṟudi, பெ. (n.) காலவெல்லை; expiration of a term. நாள் + அறுதி] s5merspl#1= nä/-arudi (5.ssl.st.); (adv); shirstsol sólá (silsit.);; in course of time, gradually. [நாள் அறுதி]
நாளாகநாளாக	நாளாகநாளாக nāḷākanāḷāka, வி.எ. (adv). நாட்கள் செல்லச்செல்ல; as days go by day by day. 'Bitsītmoe [5m6mmč g]oli திரும்பி வருவார் என்ற நம்பிக்கை குறைந்து வருகிறது. இக்வ) மறுவ, நாளுக்கு நாள். நாள்.ஆக நாள்.ஆக,
நாளாகமம்	நாளாகமம் nāḷākamam, பெ. (n.) கிறித்துவ; Insom shshutoff, book of the chronicles.
நாளாசாறுதி	நாளாசாறுதி nāḷācāṟudi, வி.எ. (adv.) நாளடைவில் (யாழ்.அக); பார்க்க; see maadalvil.

நாளாசுறுருதியில்	நாளாசுறுருதியில் nāḷācuṟurudiyil, வி.எ. (adv.) நாளடைவில் (வின்); பார்க்க; see nal-adavil. [நாள்+ஆசறுதியில்.]
நாளாடகம்	நாளாடகம் nāḷāṭagam, வி.எ. (adv.) நாடோறும், (இ.வ.); பார்க்க: see magorum.
நாளாதல்	நாளாதல் nāḷātal, பெ. (n.) 1. காலங்கழிதல்; passing away of time. 2. காலத்திற்கு உரியதன்றாதல் (இ.வ.);; becoming out of date. [நாள்+ஆதல்.]
நாளாந்த	நாளாந்த nāḷānda, பெ.எ. (adj) அன்றாட ; daily. 'நாளந்த வாழ்வு நாளந்த வேலை' (இலங்கை வழக்கு);. [நாள் → நாளாந்த.]
நாளாந்தம்	நாளாந்தம் nāḷāndam, வி,.எ. (adv.) 1. ஒவ்வொரு நாளும்; daily. நாளந்தம் வாழ்க்கைச்செலவு கூடிக்கொண்டே போகிறது (இலங்கை);. 2. நாளிதழ்; daily newspaper.
நாளாய்ந்தோர்	நாளாய்ந்தோர் nāḷāyndōr, பெ. (n.) physicians, as investigating the length of one's days. [நாள்+ ஆய்ந்தோர்.]
நாளாயபோ-தல்	நாளாயபோ-தல் nāḷāyapōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) ஒவ்வொருநாளும் செல்லுதல்; to go daily. "நாளாய போகாமே நஞ்சணியும் கண்டனுக்கே ஆளாய அன்பு செய்வோம் மடநெஞ்சே" (தேவா.1);. [நாள்+ஆய+ போ-]
நாளார்	நாளார் nāḷār, பெ. (n.) கூற்றுவன்; yaman. 'நாளார் வந்தணுகி நலியாமுனம்' (தேவா.326:6);. நாள்+ஆர்-நாளர் வாழ்வினிறுதி. நாளினை உறுதி செய்பவர். உடல்வேறு. உயிர்வேறாகக் கூறுபடுத்துங் கூற்றுவன்.]

நாளாவட்டத்தில்	நாளாவட்டத்தில் nāḷāvaṭṭattil, வி.எ. (adv.) நாளடைவில் இக்வ) பார்க்க; see malapalvi. புதிய வேலை முதலில் துன்பம் தந்தாலும் நாளாவட்டத்தில் பழகிவிடும் (இ.வ.);. அடிக்கடி மகப்பேற்றினால், தாய் நாளாவட்டத்தில் நலிவடைகிறாள் இக்.வ). மாற்றுமுறைப் பயிர் செய்யாவிடின், நாளாவட்டத்தில் நிலம் தன் ஊட்டச்சத்தை இழந்துவிடும்.(இக்.வ);. [நாள் + ஆ நாளாவட்டத்தில்.]
நாளாவட்டத்தில்குணப்படு-தல்	நாளாவட்டத்தில்குணப்படு-தல் nāḷāvaḍḍaddilkuṇappaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) செல்லச்செல்ல, நோயகன்று நலம்பெறுதல்; to recover from illness gradually. [நாளாவட்டத்தில் குணப்படு-]
நாளாவட்டம்	நாளாவட்டம் nāḷāvaṭṭam, பெ. (n.) ஒவ்வொரு Broth oftsmā; after lapse of some days. [நாள் + ஆ வட்டம்.]
நாள் ஆவிர்த்தியல்	நாள் ஆவிர்த்தியல் nāḷāvirttiyal, வி.எ. (adv.) நாளடைவில் இக்வ) பார்க்க; see malapalvi. [நாள்+ஆவர்த்தியில்.]
நாள்-ஆவர்த்தியில்	நாள்-ஆவர்த்தியில் nāḷāvarttiyil, வி.எ. (adv.) நாளடைவில் (இ.வ.); பார்க்க; see malapalvi. [நாள்-ஆவர்த்தியில்-ஆவிர்த்தியில்.]
நாளிக்கிருமுறை	நாளிக்கிருமுறை nāḷikkirumuṟai, பெ. (n.) 1. ஒரு நாளுக்குக் காலை, மாலை ஆகிய இருமுறை; twice a day viz morning and evening. 2. நாளிற்கு இரண்டு தடவை; twice a day. [நாளுக்கு → நாளிக்கு +இருமுறை.]
நாளிகம்	நாளிகம் nāḷigam, பெ. (n.) 1. இலாமிச்சை (மலை.); பார்க்க;see slāmiccai. cuscuss grass. 2. வள்ளைக்கொடி (சூடா);; wild pot-herb, aquatic plant, Ipomaea aquatica. 3. தாமரை (யாழ்.அக);; lotus. 4. கோட்டை மதிற் சுவரில் அமைக்கப்படும் எறிபடை வகை (சுக்கிரநீதி.328);, a kind of machine planted on a fortwall for defence. [நாள் → நாளகம் → நாளிகம்.]

நாளிகயேலசம்	நாளிகயேலசம் nāḷigayēlasam, பெ. (n.) நறும்பிசின்; Socotrine aloe (சா.அக.);.
நாளிகா	நாளிகா nāḷikā, பெ. (n.) கனைக்கோரைப்புல்; rough Sedge grass. (சா.அக.);.
நாளிகாசு	நாளிகாசு nāḷikācu, பெ. (n.) நாளிகாதி பார்க்க;see nås-kāti (சா.அக.);.
நாளிகாதி	நாளிகாதி nāḷikāti, பெ. (n.) 1. கிளிமுறுக்கு மரம்; indian Coral tree. 2. கட்டாமணக்கு; common physic nut. மறுவ முள்முறுக்கு. [நாளி → நாளிகாதி]
நாளிகாயந்திரம்	நாளிகாயந்திரம் nāḷikāyandiram, பெ. (n.) மருந்தை வடிப்பதற்காகப் பயன்படுத்தும் வாலை எந்திரம்; distrillary appartus.
நாளிகாவித்து	நாளிகாவித்து nāḷikāvittu, பெ. (n.) பாற்சோற்றி; a viscid liquid.
நாளிகேரகிருதம்	நாளிகேரகிருதம் nāḷiāragirudam, பெ. (n.) 1. தேங்காயெண்ணெய்; cocoanut oil. 2. தேங்காய்ப்பாலுடன் ஏனைய கடைச் சரக்குகளைச் சேர்த்துக் காய்ச்சி வடிக்கும் மருந்தெண்ணெய்; a medicated oil prepared from milk of cocoanut kernel and other drugs. [நாளிகேரம் + Skt கிருதம்.]
நாளிகேரபாகம்	நாளிகேரபாகம் nāḷiārapākam, பெ. (n.) நாரிகேரம் பார்க்க;see nāsikēram. [நாலிகேரம் → நாளிகேரம் + பாகம்.]
நாளிகேரளம்	நாளிகேரளம் nāḷiāraḷam, பெ. (n.) நாளிகேளம் பார்க்க;see nal-keam.
நாளிகை	நாளிகை nāḷigai, பெ. (n.) 1. நாழிகை பார்க்க;see nāgal. 2. நாளம்: a tube. [நாழி → நாளி → நாளிகை]

நாளிடு-தல்	நாளிடு-தல் nāḷiḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) நன்னாள் குறித்தல்; to fix or appoint an auspicious day, as for a marriage. "நாளை வதுவை மணமென்று நாளிட்டு" (திவ்வாய்ச்.6:2);. [நாள் + இடு-.]
நாளிதம்	நாளிதம் nāḷidam, பெ. (n.) சேம்பு ; arum colocasia. [நாள்+இதம் → நாளிதம்.]
நாளிதழ்	நாளிதழ் nāḷidaḻ, பெ. (n.) செய்தித்தாள்; news paper. இன்றை நாளிதழ்கள் பெரும்பாலும் நடுநிலையாகச் செய்திகளைத் தருவதில்லை. (இக்.வ.);. மேனிலைப்பள்ளி மாணவர்களுக்காக, இன்றைய சில நாளிதழ்கள், வினாவிடைப் பகுதிகளை வெளியிடுகின்றன. மறுவ, நாட்டுநடப்பு. [நாள் + இதழ்.]
நாளிது	நாளிது nāḷidu, பெ.எ. (adi.) நாளது (இ.வ.); பார்க்க;see nāl-adu. [நாள் + இது.]
நாளிமியாவரை	நாளிமியாவரை nāḷimiyāvarai, பெ. (n.) சூரத்து நிலாவாரை: surat senna.
நாளிருக்கை	நாளிருக்கை nāḷirukkai, பெ. (n.) நாளோலக்கும் பார்க்க;see nås-dlakkam. "பெருநாளிருக்கை விழுமியோர் குழீஇ' (மதுரைக்.525);. [நாள்+இருக்கை.]
நாளில்	நாளில் nāḷil, வி.எ. (adv.) நாளடைவில் பார்க்க;see nāl-adaivil. "மனத்தினை நாளிற் றாழ்குழல்.....ஆக்கினான் (திருவாலவா.82);. [நாள்+இல்.]
நாளினி	நாளினி nāḷiṉi, பெ. (n.) 1. புளிமா (மலை.); hog, plum. 2. புளி மாமரம் sour mango tree. [நாள் → நாளினி] புளிப்பு முற்றிய நிலையே இனிப்பாதலின் உற்றபெயர். புளிப்புக்கனியுண்டாக்கும் மாமரம் எனினும், ஒக்கும்.

நாளினுநாளும்	நாளினுநாளும் nāḷiṉunāḷum, வி.எ.(adv.) ஒவ்வொரு நாளும்; every day. "நம்பன் செல்லு நாளினுநாளு நலமிக்கே" (சீவக. 363);. [நாள்+இனி +நாளும்.]
நாளீபம்	நாளீபம் nāḷīpam, பெ. (n.) கடம்பு; cadamba tree.
நாளுக்கு	நாளுக்கு nāḷukku, வி.எ. (adv) 1 ஒரு நாளில் (வின்.);; for the day, on a day. 1. நாளுக்கு ஒரு புது வேட்டி கட்டுவது பகட்டாரவாரமாகும் (இ.வ.); 2. நல்லநாளில் (யாழ்ப்);; on an auspicious day. [நாள் → நாளுக்கு.]
நாளுநாளினும்	நாளுநாளினும் nāḷunāḷiṉum, வி.எ. (adv.) நாளினு நாளும் பார்க்க;see nalinu_nalum. "நாளுநாளினு நைந்து" (சீவக.1628);. [நாளு + நாளினும்.]
நாளும்	நாளும் nāḷum, வி.எ. (adv.) ஒவ்வொருநாளும், every day. "நல்லறிவு நாளுந் தலைப்படுவர்" (நாலடி.139);. மறுவ. நாள்தோறும். [நாள் → நாளும்.]
நாளும்நினை-த்தல்	நாளும்நினை-த்தல் nāḷumniṉaittal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) ஒவ்வொருநாளும் இடைவிடாது எண்ணுதல்; to think everyday without break. [நாளும்+ நினை-]
நாளுல-த்தல்	நாளுல-த்தல் nāḷulattal, செ.கு.வி. w. gmë55), toendones days, die. "தேனுக னாசமாகி நாளுலப்ப" (திவ்.திருச்சந். 80);. [நாள் + உல-] உல் → உல.
நாளெல்லை	நாளெல்லை nāḷellai, பெ. (n.) 1. அந்திநேரம் (யாழ்.அக..);; sunset, close of the day. 2. இறுதிக்காலம், (மரண காலம்);; the end of the one's days time of death. நாளெல்லைக் காலத்தில்தான் சிலருக்கு நல்லதுகெட்டது புரியும். (உ.வ.); மறுவ, கதிரவன் மறைவு. வாழ்வினிறுதி. [நாள் + எல்லை.]

நாளேடு	நாளேடு nāḷēṭu, பெ. (n.) நாளிதழ் பார்க்க;see nalidal. மக்களிடையே நாளேடு படிக்கும் பழக்கம் வளர்ந்துள்ளது (இ.வ.);. [நாள் + ஏடு.]
நாளேர்வை-த்தல்	நாளேர்வை-த்தல் nāḷērvaittal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) நாளேரடி-த்தல் பார்க்க;seemaler-ad. [நாள் + ஏர்+வை-]
நாளேரடி-த்தல்	நாளேரடி-த்தல் nāḷēraḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நல்ல நாளில் உழத்தொடங்குதல் (இ.வ.);: to begin ploughing on an auspicious day. மறுவ நல்லேர் அடித்தல், பொன்னேர் பூட்டுதல். [நாளேர் + அடி-.]
நாளை	நாளை1 nāḷai, வி.எ. (adv.) 1. 'இன்று' என்று குறிப்பிடப்படும் நாளுக்கு அடுத்த நாள்; tomorrow. இன்றும் நாளையும் விடுமுறை (இக்.வ.);. 2. 'எதிர்காலம்; the near future. நாளை என்பது நம் குழந்தைகள் கையில். (இக்.வ.);. நாளைநடப்பதை யார் அறிவார்? (இக்.வ.); இன்று நீ செய்யும் தவற்றுக்கு நாளை பதில் சொல்ல வேண்டியிருக்கும்.(இக்.வ.); [நாள் → நாளை.] நாளை2 nāḷai, வி.எ. (adv.) 1. அடுத்த நாளில்; tomorrow. "நாளை வதுவை மணமென்று நாளிட்டு" (திவ்.நாய்ச்.6.2);. 2. எதிர்காலத்தில்; in the future. நாளை நடப்பதை அறிவார் யார்? (இ.வ.);. இன்று நீ செய்யும் தவற்றுக்கு நாளை விடை சொல்ல வேண்டியிருக்கும் (இக்.வ.);. ம. நாள.
நாளைக்கழித்து	நாளைக்கழித்து nāḷaikkaḻittu, வி.எ. (adv.) நாளைநின்று (இ.வ.);. பார்க்க;see nalai-ninru. [நாளை + கழித்து.]

நாளைக்கு	நாளைக்கு nāḷaikku, வி.எ. (adv.) அடுத்த நாளில், மறுநாளில்; tomorrow. க. நாளெகெ. [நாளை → நாளைக்கு.]
நாளைநின்றன்று	நாளைநின்றன்று nāḷainiṉṟaṉṟu, வி.எ. (adv.) நாளை நின்று (இ.வ.); பார்க்க;see nalai-niṇru.
நாளைநின்று	நாளைநின்று nāḷainiṉṟu, வி.எ. (adv.) பிற்றை (Qlososu);; on the day after tOTTOrrOW. [நாளை + நின்று.]
நாளைநீக்கி	நாளைநீக்கி nāḷainīkki, வி.எ. (adv.) நாளை நின்று (இ.வ.);. பார்க்க;see malai-mmrய. [நாளை+ நீக்கி]
நாளைமற்றைநாள்	நாளைமற்றைநாள் nāḷaimaṟṟaināḷ, வி.எ. (adv.) நாளை அல்லது நாளை நின்று. (இ.வ.);; tomorrow or the day after. 2. இனிமேல்; sometime hence. 3. வருங்காலத்தில் பிற்காலத்தில்; here after. [நாளை +மற்றை +நாள்.]
நாளைமறுநாள்	நாளைமறுநாள் nāḷaimaṟunāḷ, பெ. (n.) 'நாளை' என்று குறிப்பிடப்படும் நாளுக்கு அடுத்து வரும் நாள்; day after tomorrow. [நாளை + மறுநாள்.]

நாளைய	நாளைய1 nāḷaiya, பெ. எ. (adj.) 1. தற்காலத்துக்குரிய; modern, of the present time. 'இந்நாளைய மனிதர்' (வின்.);. 2. நாளுக்குரிய; pertaining to a day. "பத்து நாளைய வேலை"(வின்);. 3. மறுநாட்குரிய; pertaining to the following day. 'நாளைய வேலை' (இக்.வ.);. [நாள் → நாளை → நாளைய.] நாளைய2 nāḷaiya, கு.பெ.எ. (adj.) எதிர்காலத்தில் வரவிருக்கும்; of tomorrow future. இன்றைய மாணவர்களே நாளைய ஆட்சியாளர்கள் (இக்.வ.);. நாளைய தேவைகளைக் கணக்கில் கொண்டு அரசு தீட்டிய திட்டங்கள். (இக்.வ.);. [நாள் → நாளை → நாளைய.]
நாளையினின்று	நாளையினின்று nāḷaiyiṉiṉṟu, வி.எ. (adv.) நாளைநின்று பார்க்க;see nalai-ninru.
நாளொருமேனி	நாளொருமேனி nāḷorumēṉi, பெ. (n.) தொடர்வளர்ச்சி; continuous growth. 'நாளொருமேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாகக் குழவி வளர்ந்து வருகிறது" (இ.வ.);. [நாளொரு + மேனி] இது மரபிணைமொழியாகும்.
நாளேட்டு-தல்	நாளேட்டு-தல் nāḷēṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. காலங்கழித்தல்; to pass one's days. 2. காலத்தாழ்வு செய்தல்; to delay, procrastinate. [நாள் +ஒட்டுதல்.] நாளோட்டுதல் என்னுமிச்சொல் மரபுத் தொடராக, மக்களிடையே வழக்கூன்றி யுள்ளது.
நாளோதி	நாளோதி nāḷōti, பெ. (n.) ஐந்திறஒதுவோன்;(நன்..138, மயிலை);; one whose duty is to make known the titi, naksatra etc., of every day. [நாள்+ ஒதி]
நாளோலக்கம்	நாளோலக்கம் nāḷōlakkam, பெ. (n.) கடவுளர், அரசரது காலை யத்தாணியிருப்பு; durbar, assembly of state. "நாளோலக்கமருள அரங்கத்தம்மா பள்ளி யெழுந்தருளயே (திவ்.திருப்பள்ளி.9);. [நாள் + ஒலக்கம்.]

நாளோலை	நாளோலை nāḷōlai, பெ. (n.) 1. முழுத்த ஒலை; Olai or notice of the auspicious hour. as of a marriage, sent round as invitation. 'கொற்றவர் திருவுக்கேற்பக் குறித்து நாளோலை விட்டார்" (பெரியபு. தடுத்தாட்9);. 2. வீடுவேய்தற்கு நல்லநாள் பார்த்து ஒலை வெட்டுகை; cutting Ölas on an auspicious day for thatching a house. 3. நல்ல முழுத்தத்தில் வீட்டுக்கு ஒலைவேய்கை: thatching a house with Ölal in an auspicious hour. 4. கணியத்துளொரு வகை (யாழ்.அக);; horoscope. [நாள் + ஓலை.]
நாற்கணம்	நாற்கணம் nāṟkaṇam, பெ. (n.) உயிர்க்கணம். வன்கணம், மென்கணம், இடைக்கணமென்ற நால்வகை யெழுத்துக்கள் (யாழ்.அக);. the four kinds of letters, viz., uyir-k-kanam. vaṇkaṇam, meŋ-kaṇam, idai-k-kanam. [நாள் +கணம்.]
நாற்கதி	நாற்கதி nāṟkadi, பெ. (n.) மக்கள், தேவர். நரகர்,விலங்கு என்ற நால்வகைப் பிறப்பு (யாழ்ப்.அக.);; the four modes of existence through which the soul may pass, according to its karmam, viz, makkal, dēvar, naragar, vilangu. [நால் +கதி] சமணமதத்தின் இக் குறியீடு நாற்குழுப் பிறப்பு பற்றியது.
நாற்கவி	நாற்கவி nāṟkavi, பெ. (n.) 1. ஆசுகவி, மதுரகவி, சித்திரகவி, வித்தாரகவி என்ற நால்வகைக்கவி (பிங்.);; the four kinds of poetry viz., āšu-kavi, madura-kavi, cittirakavi, vittāra-kavi. 2. ஆசுகவி முதலிய நால்வகைப் புலவர்கள் (வச்சணந்.செய்யு.1);, the four classes of poets. [நால் +கவி]
நாற்கவிராசநம்பி	நாற்கவிராசநம்பி nāṟkavirācanambi, பெ. (n.) அகப்பொருள் விளக்கம் இயற்றிய சைனவாசிரியர்; the jaina author of agapporulvilakkam. தொல்காப்பியம் எழுத்து, சொல் என்ற இரண்டதிகாரத்துக் கூறியவற்றை நன்னூல் சுருக்கியும், திருத்தியும் எழுதிய செம்மை போன்றே, அகத்திணையியல், களவியல், கற்பியல், பொருளியல் என்ற நான்கு இயல்களில் கூறியவற்றைத் திறம்படத் தொகுத்தும், வகுத்தும் எழுதிய நூலாசிரியர்.
நாற்காலி	நாற்காலி nāṟkāli, பெ. (n.) 1. நாற்காற்சீவன் (நாமதீப.234); பார்க்க;see nār-kār-Šivan. 2. நான்குகாலுள்ள பீடம். "நாற்காலிப் பீடமொன்று" (Slii195);, any four legged Seat, as a chair, a stool. [நால் + காலி, கால் → காலி] 'இ' உடைமை குறித்த ஈறு.

www.tamilvalarvallalarvattam.com 13185 of 19068.

நாற்காற்சீவம்	நாற்காற்சீவம் nāṟkāṟcīvam, பெ. (n.) நாலுகால்களையுடைய விலங்கு (யாழ்.அக);; quadruped.
நாற்குணம்	நாற்குணம் nāṟkuṇam, பெ. (n.) 1. ஆடு உக்குணங்கள் நான்கு; the four masculine qualities. 2. மகடூஉக்குணங்கள் நான்கு; the four feminine qualities. "நாற்குணம் நாற்படையா" (நள.32);. [நான்கு → நால் +குணம்.] அச்சம், மடம், நாணம், பயிர்ப்பு என்று, பெண்களின் பண்பாகக் கூறப்படும் நான்கு. அறிவு, நிறை, ஓர்ப்பு, கடைப்பிடி என நான்கு குணங்களை ஆடவர்க்குரியதாகப் பிங்கலம் கூறுகிறது.
நாற்கைவிலங்கு	நாற்கைவிலங்கு nāṟkaivilaṅgu, பெ. (n.) நான்கு கைகளையுடைய குரங்கு முதலான பாலூட்டிகள்; four handed animals like monkey, ape etc. [நால்கை → நாற்கை +விலங்கு.]
நாற்கோணக்கொடி	நாற்கோணக்கொடி nāṟāṇakkoḍi, பெ. (n.) வெள்ளைவட்டச்சாரணை; white flow. ered trianthema. [நாற்கோணம் +கொடி.]
நாற்கோணம்	நாற்கோணம் nāṟāṇam, பெ. (n.) நான்கு கோணமுள்ள உருவம் (யாழ்.அக);. square quadrangular figure, tetragon. [நால் + கோணம்]
நாற்சதுரம்	நாற்சதுரம் nāṟcaduram, பெ. (n.) 1. சமநீளமும், சமஅகலமுமுடைய உருவம் (யாழ்.அக.);; square. 2. பிரண்டை: Square-stalked vine. [நால்+ சதுரம்.]
நாற்சந்தி	நாற்சந்தி1 nāṟcandi, பெ. (n.) நாலுதெருக்கள் கூடுமிடம்; Junction of four roads or streets. [நால் +சந்தி.] நாற்சந்தி2 nāṟcandi, பெ. (n.) மூக்கின் உட்புறத்தில் காது, கண், தொண்டை முதலான நான்கு துளைகள் இணையுமிடம், the pharyngeal opening or cavity which forms the junction of four passages wiznose ears, eyes and throat. [நால்சந்து + நாற்சந்தி]

நாற்சாதி	நாற்சாதி nāṟcāti, பெ. (n.) 1. நான்கு வகை இனப்பகுதி; the four different castes. 2. கொக்கோகம் நூலிற் கூறியுள்ள நான்குவகைப்பெண்ணினம்; the four classes of women divided according to their lust. 3. நான்கு வகை ஆணினம்; the four classes of men divided according to their passion etc. 4. நான்குவகைப் பிரிவைக்குறிக்கும் பொதுச்சொல்; any classification into four. [நால்சாதி → நாற்சாதி]
நாற்சாதிக்கரு	நாற்சாதிக்கரு nāṟcātikkaru, பெ. (n.) நான்குவகைப்பெண்களின் வயிற்றிலுண்டாகும் குரு ; the foetuses of the four classes of women. [நாற்சாதி + கரு]
நாற்நாதிப்பெண்	நாற்நாதிப்பெண் nāṟnātippeṇ, பெ. (n.) பருவப்பொருண்மையில் பகுக்கப்பட்ட நான்குவகைப் பெண்கள்; women divided into four types according to her lifes span. [நால்சாதி → நாற்சாதி + பெண்.] சாம்பசிவ மருத்துவ அகரமுதலி பெண்களைப் பருவத்தின் அடிப்படையில் நான்கு வகையாகப் பிரித்துள்ளது. வருமாறு: 1. குமரி (வாலை);. 2. கன்னி (தருணி);. 3. இளம்பெண் (பிரிவிடை);, 4. பேரிளம்பெண் (விருத்தை);.
நாற்சாரும்வீடு	நாற்சாரும்வீடு nāṟcārumvīṭu, பெ. (n.) வீட்ன் சுற்றுக்கட்டு (யாழ்ப்.);; a square-built house with Verandah inside. [நால் + சாரம் + வீடு → சாரும்வீடு.]
நாற்சி	நாற்சி nāṟci, பெ. (n.) தொங்குகை (யாழ்.அக.);; hanging. [நால்சி → நாற்சி.] நாலுதல்=தொங்குதல்.
நாற்சில்வண்டி	நாற்சில்வண்டி nāṟcilvaṇṭi, பெ. (n.) நான்குசக்கரங்களையுடைய வண்டிவகை (பாண்டி.);; four-wheeled carriage. [நால்சில் → நாற்சில் + வண்டி]

நாற்சீரடி	நாற்சீரடி nāṟcīraḍi, பெ. (n.) நான்கு சீர்களைக் கொண்ட நேரடி; nerad, which consists of four Širs (metrical foot);. "வெண்பாவும், ஆசிரியப்பாவும், கலிப்பாவும் : வடியினால் வரும் இளம்.தொல்செய்யுள். மறுவ. அளவடி. [நால்சீர்+நாற்சீர + அடி.] 1.நாற்சீரடி கொண்ட நேரிசை வெண்பா:"வெய்ய வினையிரண்டும் வெந்தகல மெய்யுருகிப் பொய்யும் பொடியாகாது என்செய்கேன்-செய்ய திருவார் பெருந்துறையான் தேனுந்து செந்தி மருவா திருந்தேன் மனத்து", 2. நாற்சீரடி கொண்ட ஆசிரியப்பா: "வேறுவேறுருவும் வேறுவேறு இயற்கையும் நூறுநூறு ஆயிரம் இயல்பினதாகி குதிரையைக் கொண்டு குடநாடு அதன்மிசைச் சதுர்படச் சாத்தாய்த் தானெழுந்து அருளியும்" 3. நாற்சீரடி கொண்ட தரவுகொச்சகக் கலிப்பாவேனில்வேள் மலர்க்கணைக்கும் வெண்ணகைச்செவ் வாய்க்கரிய பாணலார் கண்ணியர்க்கும் பதைத்துருகும் பாழ்நெஞ்சே ஊனெலாம் நின்றுருகப் புகுந்தாண்டான் இன்றுபோய் வானுளான் காணாய் நீ மாளாவாழ்கின்றாயே
நாற்படை	நாற்படை nāṟpaḍai, பெ. (n.) யானை, தேர். பரி, காலாள் என்ற நால்வகையான சேனை; the four division of army víz, yāṇai, terparikala. "நாற்படைவன்னியர்" (கல்லா.37.15);. [நால் +படை]
நாற்பத்துமுக்கோ ணம்	நாற்பத்துமுக்கோணம் nāṟpattumukāṇam, பெ. (n.) நாற்பது கோணங்களை உள்ளடக்கியதும் மாந்த ஆற்றலின் மந்தணங்களை உள்ளடக்கியதுமான மந்திரச் சக்கரம்; a mysterious diagram consisting of forty triangles. [நால்பத்து → நாற்பத்து +முக்கோணம்.]
நாற்பதாண்டுமூலி	நாற்பதாண்டுமூலி nāṟpatāṇṭumūli, பெ. (n.) பசியுணர்வு ஏற்படாமலிருக்கும் பொருட்டு 40 ஆண்டுகட்கு ஒருமுறை சித்தர்களால் உண்ணப்படும் மூலிகைமருந்து; a kind of rare medicinal drug used by siddhar's once in forty years to suppress' or get over hunger (சாஅக.); - [நால்பது→ நாற்பது+ ஆண்டு + மூலி]
நாற்பாலல்மரம்	நாற்பாலல்மரம் nāṟpālalmaram, பெ. (n.) ஆல், அரசு, அத்தி, இத்தி என்னும் நால்வகை மரம்; the four milk yielding trees banian, peepul, fig and nomboid leaved fig (சா.அக.); [நால்பால் → நாற்பால் + மரம்.]
நாற்பொருள்	நாற்பொருள் nāṟporuḷ, பெ. (n.) அறம், பொருள், இன்பம், வீடு எனும் நால்வகைப்பொருள் ; the four fold virtues viz., aram, porul, inbam, vidu. [நால்பொருள் → நாற்பொருள்.]

நாற்பொன்	நாற்பொன் nāṟpoṉ, பெ. (n.) நான்குவகை மாழைகள் (உலோகம்);; the four kinds of metals. [நால்பொன் → நாற்பொன்.] நான்குவகை மாழைகளாகச் சாம்பசிவ மருத்துவ அகரமுதலி கூறுவது. 1. கரும்பொன் (இரும்பு); - black gold. 2. செம்பொன் (செம்பு);- red gold. 3. வெண்பொன் (நிகர்வெள்ளி);- white gold. 4. மஞ்சட்பொன் (நற்பொன்- ஆணிப்பொன்);- yellow gold.
நாற்றங்கருங்காலி	நாற்றங்கருங்காலி nāṟṟaṅgaruṅgāli, பெ. (n.) கருங்காலி மரவகையுள்ளொன்று; a kind of karungali tree.
நாற்றங்கால்	நாற்றங்கால்1 nāṟṟaṅgāl, பெ. (n.) நெல்முதலியவற்றின் நாற்றுக்களை வளர்க்கும் இடம்; nursery for paddy and other seedlings. [நாறுதல்=தேன்றுதல், முளைத்தல். நாறு=நாற்று. நாற்று + அம்+கால்.] இளம்பயிர் அல்லது பறித்து நடக்கூடிய பயிர் முதலானவற்றை விதைக்கும் இடம். நாற்றங்கால்2 nāṟṟaṅgāl, பெ. (n.) கொள்கையாளர் கூட்டம் உருவாகக் கரணியமாக இருப்பவர்; a leader who trains people for a principle. 'மறைமலையடிகள் தனித்தமிழ் கொள்கைக்கு நாற்றங்காலாய்த் திகழ்ந்தார் (உ.வ.);. [நாற்றம்+கால்.] பயிர்நன்கு வளர்ந்து செழித்துப் பயன்தரவேண்டுமாயின், நாற்றங்காலின் தேவை மிகவும் அடிப்படையானது. நாற்றங்காலில் பாவிய நெல் பழுதின்றி வளர்ந்து, குறிப்பிட்ட காலத்திற்குப் பின்பு நடவுவயலில் நடவேண்டும். இஃதே போல், தனித்தமிழ் கொள்கைவித்து வளர்ந்து, செழித்தோங்குதற்கு அடிப் படையாகத் திகழ்ந்தவர், மறைமலை யடிகளாவார். இவர்தம் செம்மாந்த தனித்தமிழ்நடை, கல்வியாளரிடையே நாற்றங்காலாய்த் திகழ்ந்தது எனலாம்.
நாற்றங்கேள்-தல்	நாற்றங்கேள்-தல் nāṟṟaṅāḷtal, 11. செ.குன்றாவி, (v.t.) மணமறிதல்; to smell. "நாற்றங் கேட்டலுந் தின்ன நயப்பதோர் கூற்று" (கம்பரா. தாடகை.63);. [நாற்றம் +கேள்-]
நாற்றங்கொல்லை	நாற்றங்கொல்லை nāṟṟaṅgollai, பெ. (n.) நாற்றங்கால் (PTL); பார்க்க;see nārrangäl. [நாற்றம் + கொல்லை நாற்றுப்பாவுமிடம்.]

நாற்றசூதகம்	நாற்றசூதகம் nāṟṟacūtagam, பெ. (n.) தீயமணத்தை விளைவிக்கும் மாதர்தம் அரத்தப்போக்கு; the discharge of menses characterised by an affensive odour. [நாற்றம் + சூது.]
நாற்றடி	நாற்றடி nāṟṟaḍi, பெ. (n.) நாற்றங்கால் (நாஞ்); பார்க்க;see narrangäl.
நாற்றடிப்பாட்டம்	நாற்றடிப்பாட்டம் nāṟṟaḍippāḍḍam, பெ. (n.) ஒருவர் நிலத்தில் மற்றவர் நாற்றுப்பாவுதற்குக் கொடுக்குங் குத்தகை (நாஞ்.);; lease given to raise seedlings. [நாற்று + அடி + பாட்டம்.]
நாற்றடிப்பாழ்	நாற்றடிப்பாழ் nāṟṟaḍippāḻ, பெ. (n.) நாற்று (இளநாற்று); பாழ்படுகை (S.I.Lvii.279);; withering of Seedlings. [நாற்று + அடி + பாழ்.]
நாற்றத்தமானி	நாற்றத்தமானி nāṟṟattamāṉi, பெ. (n.) 1. கொழுப்பு; fat. 2. இறைச்சி: fesh.
நாற்றந்தகரை	நாற்றந்தகரை nāṟṟandagarai, பெ. (n.) 1. பேயவரை (யாழ்ப்);; negro-coffe. 2. கெட்ட மணமுள்ள தகரை (சா.அக.);; fetid cassia.
நாற்றநரம்பு	நாற்றநரம்பு nāṟṟanarambu, பெ. (n.) 1. தொப்பூழ்க் கொடி; navel string. 2. காரரத்தக் குழல்; weins. 3. நறுமணத்தை யுணர்த்தும் நரம்புகள்; nerves that perceive the smell. [நாற்றம் + நரம்பு.]

நாற்றம்	நாற்றம்1 nāṟṟam, பெ. (n.) 1. நன்மணம்; good smell, scent, odour. "நாற்ற நாட்டத் தறுகாற், பறவை" (புறநா.70);. ""மூகைமொக்குள் உள்ளது நாற்றம் போல்" (குறள்);. 2. மூக்காலறியப்படும் புலனறிவு; sense of smell, one of aim-pulan. "சுவை யொளி யூறோசை நாற்றமென்று' குறள்:27). 3. தீ நாற்றம் அல்லது முடைநாற்றம் (இக்.வ.);; offensive smell, stench. 4. வசம்பு (மலை.);; sweet flag. 5. கள்(பிங்.);; toddy. 6. தொடர்பு; connection. அவர்கள் நாற்றமே எனக்கு வேண்டாம் (உ.வ);. 7. தோற்றம்: (சூடா);; origion, appearance. க, து, நாட ம, நாற்றம். [ஒருகா. நாறு → நாற்று → நாற்றம்.] நாறுதல்:- தோன்றுதல், தோன்றித் திகழ்ந்து நன்மணம் பரப்புதல் விதையிலிருந்து முளை தோன்றுதல்: நெல், துவரை, கம்பு, முளைகட்டுங்கால், (முளை தோன்றும்பொழுது); திகழும் நன்மணம். முளைப்பு வைத்த இடத்தினின்று நன்மணம் வெளிப்படின், முளை அரும்பத்தொடங்கிவிட்டது எனலாம், முளைஅரும்புதலும், நன்மணம் நாறுதலும் ஒரே காலத்தே நிகழ்வதாகும்.
நாற்றம்போக்கி	நாற்றம்போக்கி nāṟṟambōkki, பெ. (n.) 1. நாற்றமாற்றி பார்க்க;see nārra-mărri. 2. நாற்றமறச்செய்யும் மருந்து; a drug that over comes or destroys ill smells. [நாற்றம் +போக்கி.]
நாற்றம்வீசு-தல்	நாற்றம்வீசு-தல் nāṟṟamvīcudal, 5. செ.கு.வி. (v.i.) தீயநாற்ற மடித்தல்; to emit a bad smell, as a carcass. [நாற்றம் + வீசு-.] வீச்சம் என்பது தீய நாற்றத்தைக் குறித்த உலகவழக்கு.
நாற்றமாற்றி	நாற்றமாற்றி nāṟṟamāṟṟi, பெ. (n.) தீயமணத்தைத் தடுக்கும் பொருட்களான கரித்துகள், சாம்பல் மண், அரம்பத்துள் முதலியன; deodorising powders such as charcoal dust, ashes earth, saw dust etc. [நாற்றம் + மாற்றி.]
நாற்றமெடு-த்தல்	நாற்றமெடு-த்தல் nāṟṟameḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நாற்றம் வீசு-தல் பார்க்க;see maram višu. [நாற்றம் + எடு-.]
நாற்றரத்தவொழுக்கு	நாற்றரத்தவொழுக்கு nāṟṟarattavoḻukku, பெ. (n.) சிரங்கு, புண் இவைகளினின்றும் கெட்ட மணத்துடன் ஊன், சூழ், அரத்தம் முதலானவை வெளிப்படுகை; a fetid ichorous discharge of serum, pus, blood etc., from a wound or ulcer. [நாற்றம் + அரத்தவொழுக்கு.]

நாற்றவுணவு	நாற்றவுணவு nāṟṟavuṇavu, பெ. (n.) திருப்படையல்; oblation or burnt offerings. "நாற்றவுணவின் (மதுரைக்.458);. "முகைமொக்குள் உள்ளது நாற்றம்" (குறள்.);. [நாறு → நாற்றம் + உணவு.]
நாற்றி	நாற்றி nāṟṟi, பெ. (n.) நான்கு மடங்கு; four. fold. "கிளந்தவற்றின்.நாற்றியே" (சீவக.567); [நான்கு → நாற்றி.]
நாற்றிசை	நாற்றிசை nāṟṟisai, பெ. (n.) நான்கு (திக்கு); பக்கம்; the four cardinal points. "நாற்றிசை முனிவரும்" (திருவாச4:3);. [நால்+திசை → நாற்றிசை.]
நாற்று	நாற்று1 nāṟṟudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தொங்குவிடுதல்; to hang, suspend. "முத்துத் தாம முறையொடு நாற்றுமின்' (மணிமே.1:49);. 2. தூக்குப் போடுதல் (வின்); to hang a person. [ஞால் → நால் → நாலு → நாற்று → நாற் று த ல் - . தொங்கு த ல் , நாற்றுதல்- தூக்கில் போடுதல்.] நாற்று2 nāṟṟu, பெ. (n.) பிடுங்கி நடக்கூடிய பயிர்; seedlings reared for transplantation. 'நெல்நாற்று நெருக்கமாக இருந்தால், தூர்கட்டி விளச்சல் தராது (இ.வ.);. 'மிளகாய் நாற்றை முழுமையாக மறைக்கும் அளவுக்குக் களை வளர்ந்திருந்தது. (இக்.வ);. [நாறு → நாற்று.] வேறு இடத்தில் பிடுங்கி, நடுவதற்கான இளம்பயிர்.
நாற்றுக்கட்டு	நாற்றுக்கட்டு nāṟṟukkaṭṭu, பெ. (n.) நாற்று முடிகளின் தொகுதி; a bundle of narru-mud. [நாற்று +கட்டு.]
நாற்றுக்கற்றை	நாற்றுக்கற்றை nāṟṟukkaṟṟai, பெ. (n.) நாற்றுக்கட்டு பார்க்க;see narru-k-kattu. [நாற்று + கற்றை.]

நாற்றுத்தேங்காய்	நாற்றுத்தேங்காய் nāṟṟuttēṅgāy, பெ. (n.) தேங்காய் நெற்று (யாழ்ப்.);;seed coconut. மறுவ. விதைத்தேங்காய், பிள்ளைத் தேங்காய் [நெற்று → நாற்று + தேங்காய்.] நெற்று → நாற்று = பேச்சுத்திரிபு. நன்கு முற்றிய தேங்காய்.
நாற்றுநடவு	நாற்றுநடவு nāṟṟunaḍavu, பெ. (n.) நாற்று நடுகை; transplantation of seedlings. [நாற்று +நடவு.]
நாற்றுப்பறி-த்தல்	நாற்றுப்பறி-த்தல் nāṟṟuppaṟittal, 4.செ.குன்றாவி. (v.t.) நாற்றங்காலிலிருந்து நெல் நாற்றுகளைப் பெயர்த்து எடுத்தல்; to transplant as of paddy nursery. [நாற்று + பறி-.]
நாற்றுபாக்கு	நாற்றுபாக்கு nāṟṟupākku, பெ. (n.) விதைக்குரிய பாக்கு (யாழ்ப்);; superor arecanuts, used as Seeds. [நாற்று + பாக்கு.]
நாற்றுப்பாத்தி	நாற்றுப்பாத்தி nāṟṟuppātti, பெ. (n.) நாற்று உண்டாக்கும் செய்;seed-bed, nursery. [நாற்று + பாத்தி.]
நாற்றுப்பாவு-தல்	நாற்றுப்பாவு-தல் nāṟṟuppāvudal, 5 செ.குவி (v.i.) 1. வித்தூன்றுதல் அல்லது விதை விதைத்ல்; to sow seeds. 2. இளஞ் செடிபதியம் வைத்தல்: to transplant seedlings. [நாற்று + பாவு-.]
நாற்றுப்பிடி	நாற்றுப்பிடி nāṟṟuppiḍi, பெ. (n.) நாற்றுமுடி பார்க்க;see nāṟu-mudi. [நாற்று + பிடி.]
நாற்றுப்பிடுங்கு-தல்	நாற்றுப்பிடுங்கு-தல் nāṟṟuppiḍuṅgudal, 5.செ.குன்றாவி. (v.t.) நாற்றுப் பறி-த்தல் பார்க்க;see nāṟu-p-pari. [நாற்று +பிடுங்கு-.]

நாற்றுமரம்	நாற்றுமரம் nāṟṟumaram, பெ. (n.) நாற்றுவிட்டுப் பிறகு எடுத்து நட்டுவளர்க்கும் மரம் (யாழ்ப்.);; tree grown from a seedling. [நாற்று +மரம்.] தென்னை, மாமரம் முதலானவற்றை, முதற்கண், நாற்றங்கால் போன்ற இடத்தில் மரக்கன்றுகளாக வளர்ப்பர். தக்கபருவம் வந்தபின்பு, தோப்புகளில் பெயர்த்து நடுவர்.
நாற்றுமுடிமாலை	நாற்றுமுடிமாலை nāṟṟumuḍimālai, பெ. (n.) நாற்றங்காலிலிருந்து, நடவுவயலுக்கு வாய்க்காலில் இழுத்துச் செல்லும்படி நீண்டகயிற்றில் பிணைக்கப்பட்ட நாற்றுமுடித் தொகுதி; paddy plant bundle tied with long rope fecilitate pull via water canal. [நாற்றுமுடி + மாலை.] நாற்றுகளை, ஆற்றுப் பாசனம் அல்லது நீண்டவாய்க்கால் படுகையிலுள்ள வயல்கட்கு. எளிமையாகக் கொண்டு செல்லுதற்குப் பயன்பட்ட வழி எனலாம்.
நாற்றுமுடி	நாற்றுமுடி nāṟṟumuḍi, பெ. (n.) ஒருசேரக் கட்டிய நாற்றின் முடிப்பு (ஏரெழு.31);; a small bundle of seedling for transplantation. [நாற்று + முடி.]
நாற்றுவிடு-தல்	நாற்றுவிடு-தல் nāṟṟuviḍudal, 18 செ. குன்றாவி. (v.t.) நாற்று உண்டாக்க விதை விதைத்தல்; to grow seedlings. மறுவ. நாற்றுப்பாவுதல். [நாற்று + விடு-.] விதையை அல்லது தவசத்தை ஊறவைத்து, நிலத்தில் முளைக்கச் செய்வதற்காகப் பாவுதல்.
நாறடி-த்தல்	நாறடி-த்தல் nāṟaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) தரக்குறைவாக நடந்து மதிப்பின்மையை உருவாக்குதல்; to talk or behave in an extremely brazen manner. [நல் → நறு → நாறு + அடி-] பொதுவாக உயர் பணியிலிருப் போர். தம்கடமையைச் செவ்வனே செய்யாது. கண்ணியக் குறைவாக நடத்தல். சால்புடைமையைக் குழி தோண்டிப் புதைத்துத் தரக்குறைவாக நடத்தல்.
நாறல்	நாறல் nāṟal, பெ. (n.) 1. நாறுகை; stinking. being offensive in smell. 2. முடை நாற்றம்: stench, bad smell. "நாறற் பாழ்ந்ணி" (அரிச்.பு.சூழ்வி. 91);. 3. நாற்றமுடையது; stinking object. 4. தோன்றல்; coming to existence. 5. முளைத்தல்; spiringing out. [நாறு → நாறல்.]
நாறல்தேகம்	நாறல்தேகம் nāṟaltēkam, பெ. (n.) நாற்றவுடம்பு; vile body.

நாறல்வாயன்	நாறல்வாயன் nāṟalvāyaṉ, பெ. (n.) வாய் நாற்றமுடையவன்; person whose mouth smells foul. 2. இவறன் (கஞ்சன்);; miser 'நல்லவாயன் தேட்டை நாறல்வாயன் தின்னுவான்" (பழ);. 3. யாவராலும் வெறுக்கத் தக்க வாய்முடை நாற்றத்தினன்; dirty oath Some person. [நாறல் + வாயன்.]
நாறற்பாக்கு	நாறற்பாக்கு nāṟaṟpākku, பெ. (n.) சுவையுண்டாகத் தோலை அழுகுமாறு செய்த பாக்குவகை (யாழ்.அக.);, areca-nut soaked in water till its husk begins to putrefy. [நாறல் +பாக்கு.] பாக்கும் புகையிலையும் புற்று நோய்வருவிக்கும் தன்மையன. அதற்கு வெற்றிலை சேர்ப்பது மருந்தாகிச் செரிப்பிக்கும். இளைஞர்கள் பாக்கும் புகையிலைத்தூள்கலந்த பொக்கணமும் போடுவது மிகு கேடு.
நாறனா	நாறனா nāṟaṉā, பெ. (n.) நெட்டி (மூ.அ.);. sola pith.
நாறாக்கரந்தை	நாறாக்கரந்தை nāṟākkarandai, பெ. (n.) சிவகரந்தை;Śivā's basil.
நாறி	நாறி1 nāṟi, பெ. (n.) கற்றாழை (மலை.);; aloe. [நார் → நாரி → நாறி=நாரினை மிகுதியாக உடையது.] கற்றாழைகளில், சோற்றுக்கற்றாழை மருந்துப் பொருளாகவும். நீண்ட கற்றாழையில் நார் மிகுந்திருப்பதால் கயிறு போன்றவை திரிக்கவும் பயன்படுகிறது. நாறி nāṟi, பெ. (n.) நன்னாரி (சங்.அக);; indian Sarasaparilla. [நார் → நாரி → நாறி]

நாறு	நாறு1 nāṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மணத்தல்; to emit a sweet smell to give forth pertume. "நாறுபூம்பொழி னாரையூர்" (தேவா.215:1);. 2. கெட்ட நாற்றம் வீசுதல்; to sink. "அழுகிய முட்டையைக் குளிர்பெட்டியில் வைத்ததால், காய்கறியெல்லாம் நாறுகிறது" "நாறாதெடுத்தடவி பெரியூடே" (திருப்பு:904);. 3. தோன்றுதல்; to appear arise. "திருநாறு விளக்கத்து (பதிற்றுப்:52:13);. 4. பிறத்தல்; to come into being to be born. "தேர்பத்தினன் மகவென நாறி" (கல்லா.94:25.);. 5. முளைத்தல்; to sprout shoot forth. "நிலத்திட்ட நல்வித்து நாறாமை யின்னா" (இன்.நாற்.20);. க. ம. நாறு. [நுல் → நல் → நறு → நாறு-.] தோன்றுதற்கருத்து வேரினின்று. இச் சொல் கிளைத்தது. காலப்போக்கில் நறுமணத்தைக் குறித்து நின்றது. இன்று மக்களிடையே முடைநாற்றத்தைக் குறிக்குஞ்சொல்லாக வழக்கூன்றியுள்ளது. தற்காலத்தே. தகாத வழியில் பொருள் சேர்ப்போரின் செயற்பாடும். நாறுதல் என்னும் மக்கள்வழக்கு, குறித்தலுணர்க.
நாறுகட்டி	நாறு குன்றாவி நாறுகட்டி nāṟugaṭṭi, பெ. (n.) பெருங்காயம் (யாழ்.அக.);; asafoetida. [நாறு[ம்] + கட்டி.]
நாறுகரந்தை	நாறுகரந்தை nāṟugarandai, பெ. (n.) கொட்டைக்கரந்தை (குறிஞ்சிப், 76, உரை); Indian globe thistle. [நாறு +கரந்தை.]
நாறுநறுவிலி	நாறுநறுவிலி nāṟunaṟuvili, பெ. (n.) கொட்டை நாகவகை; clove - leaved black plum. [நாறு + நறுவிலி.]

நான்	நான் nāṉ, ப. பெ. (pro.n.) தன்மையொருமைப் பெயர்: first person, singular one of three idam. 'ஊனில் ஆவி உயிர்க்கும் பொழுதெல்லாம் நான் நிலாவியிருப்பன் என் நாதனை". (அப்பர்.தேவாரம்);. தெ. நா. க. நான். ம. நான். Aust. nganya chin, ngowo. [யான் → நான்.]
நான்காம்குட்டம்	நான்காம்குட்டம் nāṉkāmkuṭṭam, பெ. (n.) உடம்பு முழுவதும் பச்சை வண்ணத்துடன் கூடிய புண்களை யுருவாக்கும் தொழுநோய்; a kind of leprosy marked by green pallor of the skin and lesions all over the body. [நாலாம் → நான்காம்+ skt. குட்டம்.]
நான்காம்வேதம்	நான்காம்வேதம் nāṉkāmvētam, பெ. (n.) நான்காவது வடமொழி வேதமான அதர்வம்: the adarva-védam, as the fourth. [நான்கு +ஆம்+ வேதம்.] ருக், யஜூர் சாம. அதர்வணமென்று வடமொழியில் நான்கு மறைகள் அன்றித் தமிழில் இருந்ததாகக் கருதும் அறம். பொருள். இன்பம், வீடு என்பனவற்றுள் வீடு ஆகும். இது குறித்து ஆய்வாளி டையே கருத்துவேறுபாடு உண்டு.
நான்காமீற்றுப்பால்	நான்காமீற்றுப்பால் nāṉkāmīṟṟuppāl, பெ. (n.) நான்குமுறை கன்று போட்ட ஆவின்பால்; the milk yielded by the cow in its fourth Calving. '[நாலாம் → நான்காம் + ஈத்து → ஈற்று + பால்.]
நான்காமுறைக்காய்ச்சல்	நான்காமுறைக்காய்ச்சல் nāṉkāmuṟaikkāyccal, பெ. (n.) நானாளை மாறன் பார்க்க; see nanalai-taran. [நான்காமறை + காய்ச்சல்.]

நான்கு	நான்கு nāṉku, பெ. (n.) மூன்றுக்குமேல் ஒன்று கூடும் எண்,: the number four. "அறம்புகழ் கேண்மை பெருமையிந் நான்கும்" (நாலடி,82);. தெ. நாலுகு ம. நாங்கு. [நால் → நால்கு → நான்கு] இது குறிஞ்சி, முல்லை. மருதம், நெய்தல் என நால்வகைப்பட்ட நிலத்தின் பெயரினின்று தோன்றியதாகும். ஞாலத்திற்கு, நானிலம் என்னும் பெயருண்மை காண்க. (த.வ.149);. நான்கு2 nāṉku, பெ. (n.) நாலிலொரு பங்கு வட்டிக்காகச் சேர்த்து, அறுவடையானதும் கொடுப்பதாக ஏற்றுக்கொண்டு, பெறுந் தவசக்கடன் (இ.வ.);; a system of loan by which grain is borrowed in the off season and repaid at the next harvest with an addition of 25 percent as interest. [நால்கு → நான்கு.]
நான்குகண்மீன்	நான்குகண்மீன் nāṉgugaṇmīṉ, பெ. (n.) காக்கை போன்ற கருமை நிறத்ததும். சேல்கெண்டை இனத்தைச் சேர்ந்ததுமான, மீன்வகை; a kind of blackish sél fish. [நான்குகண் + மீன்.] இதன் வாலின் இருபக்கத்திலும் கண்போன்று இருபுள்ளி களையுடைய, சேல்மீன்.
நான்குகைப்பிராணி	நான்குகைப்பிராணி nāṉgugaippirāṇi, பெ. (n.) நாற்கைவிலங்கு பார்க்க;see markai-Vilangu. [நான்குகை +skt. பிராணி.]
நான்குலி	நான்குலி nāṉkuli, பெ. (n.) முன்னை மரம்; Indian head acha tree.
நான்கெல்கைமால்	நான்கெல்கைமால் nāṉkelkaimāl, பெ. (n.) 1. நிலவெல்லை; limits or boundaries of a piece of land. 2. அதிகாரவரம்பு; jurisdiction, as pertaining to boundaries. [நான்கு → நான்கு + எல்லை → எல்கை + மால்]

நான்மணிக்கடிகை	நான்மணிக்கடிகை nāṉmaṇiggaḍigai, பெ. (n.) பதினெண்கீழ்க்கணக்கினுள் அறம் என்னும் உறுதிப்பொருள் பற்றி. நூறு செய்யுட்களில், விளம்பிநாகனாரால் இயற்றப்பட்ட அறநூல்; an ancient didactic work by vilambi-naganār in 100 stanzas one of padinen kil-k-kanakku (q.v.);. [நால் → நான். + மணி + கடிகை.] நான்கு மாணிக்கக்கற்கள் பதித்து ஆக்கிய கழுத்தணி என்னும் பெயர். ஒவ்வொரு பாவிலும் நான்கு கருத்துகள் வருவதைக் குறிக்கும் உத்தியைக் குறிப்பது. "கள்ளிவயிற்றில் அகில் பிறக்கும். மான்வயிற்றில் ஒள்ளரிதாரம் பிறக்கும். பெருங்கடலுள் பல்விலைய முத்தம் பிறக்கும் - அறிவார் யார் நல்லாள் பிறக்கும் குடி' (நான்மணிக்கடிகை);. திரிகடுகம் மூன்றுகருத்துகளும். சிறுபஞ்சமூலம் ஐந்து கருத்துகளும். ஏலாதி ஆறுகருத்துகளும் கொண்டு வரும். அவை மூன்றும், மருந்து பற்றிய பெயர்களாக அமைய, இஃதொன்றே அணிகலன் பற்றியதாக அமைந்தது.
நான்மணிமாலை	நான்மணிமாலை nāṉmaṇimālai, பெ. (n.) a poem of 40 stanzas in andādī-t-todai (iru-todakki);. [நான்கு[நான்]மணி + மாலை.]
நான்மருப்பியானை	நான்மருப்பியானை nāṉmaruppiyāṉai, பெ. (n.) நாற்கொம்புடைய வெள்ளையானை (ஐராவதம்.); the four-tusked elephant of indiran. [நால் → நான்கு → நான்கு +மருப்பு+யானை.]
நான்மருப்பியானையூர்தி	நான்மருப்பியானையூர்தி nāṉmaruppiyāṉaiyūrti, பெ. (n.) வெள்ளையானையை (ஐராவதத்தை); ஊர்தியாக உடைய இந்திரன் (சூடா.);, indiran, as riding airavadam. [நால் → நால்கு → நான்கு +மருப்பு+யானை + ஊர்தி.]
நான்மலத்தார்	நான்மலத்தார் nāṉmalattār, பெ. (n.) தன்முனைப்பு (ஆணவம்);, ஊழ்வினை, (கன்மம்);, சுத்தமாயை (தூயமாயை); மறைப்பாற்றல் (திரோதாயி); என்னும் நான்கு மலமுடைய பிரளயாகலர் (தத்துவப்.21.உரை); piralaya kalar having four malas, wiz, tanmuŋaippu (āṇavam); ülviṇai, karumam (kaṇmam); tuya-māyai (šutta-māyai); maraippárral (tirotàyi);.
நான்மலர்	நான்மலர் nāṉmalar, பெ. (n.) நால்வகைப்பூ, பார்க்க;see nā-vaga-p-pū. [நால்வகை- → நான்மலர்.]

நான்மறை	நான்மறை nāṉmaṟai, பெ. (n.) ஆதனை வேதிக்கும் (பக்குவப்படுத்தும்); நான்கு மறைகள்; the four vedas. "நான்மறை முற்றிய அதங்கோட் டாசாற்கு" (தொல்.பாயி);. [நால்மறை → நான்மறை.] அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் கூறுகள் என்பது தி.கா.சு.பிள்ளையின் தமிழர் சமயக்குறிப்பு. நான்மறைபற்றி புலவர். இறைக்குருவனார் கூறுவது வருமாறு: வேதம், ஆகமம் என்னும் சொற்கள் அடுத்தடுத்து வைத்துப் பேசப்படுவதால், அவை இரண்டும் ஒரு நிகரண அல்ல. வேதம் - வேள்வி வழிபாட்டுக்குரிய வடபுலத்ததும். ஆகமம் கோயில் வழிபாட்டுக்குரிய தென்புலத்ததும் ஆகும். வேதம் முதலில் நான்காக இல்லை. இருக்கு (ரிக்); மட்டுமே, வேதமாக இருந்தது. பின்னர் அதனின்றும் பிரித்தெடுத்து, வேள்வி (எக்ஞம்); செய்வதற்கு ஏற்ப விரிவுபடுத்திய எகர்வேதமும், இசைகூட்டிப் பாடுவதற்குச் செய்த சாமவேதமும் அமைக்கப்பட்டன. இம் மூன்றினின்றும் பிரித்தெடுத்துச் சேர்த்ததே அதர்வன வேதம். நான்மறை என்னும் பழைய தமிழ் வழக்கையொட்டி, வடமொழி வேதங்களும் நால்வேதம் எனப்பட்டன. நான்மறை என்னுஞ் சொல். தமிழில் தொல்காப்பியத்திலேயே இடம்பெற்றுள்ளது. வடமொழியில் நால்வேதம் அமைந்ததற்கு முந்தைய அதன் தொன்மையைச்சுட்டி, உரையாசிரியர் நச்சினார்க்கினியர். அந் நான்மறை, தமிழ்நான்மறை என்று கூறுகிறார். அவர்கூறும் பெயர்கள் பிற்காலத்தன போலும். வாய்ப்பு நேர்ந்துழி நச்சினார்க்கினியரை வன்மையாக மறுத்தெழுதும் போக்குடைய மாதவச் சிவஞானமுனிவர். தாமெழுதிய தொல்காப்பியப் பாயிர விருத்தியில், நச்சினார்க்கினியரின் கருத்தை மறுத்தெழுதவு மில்லை. இருக்கு முதலாயினவென விரித்தெழுதவுமில்லை. ஆகவே, இனியர் கருத்து, முனிவர்க்கும் உடன்பாடென்றே கொள்ளலாம்.
நான்முறைமுதல்வன்	நான்முறைமுதல்வன் nāṉmuṟaimudalvaṉ, பெ. (n.) அந்தணன்: ibrahmin andanan. 'நான்மறை முதல்வர் திறம்புரி பசும்புற் பரப்பினர் கிடப்பி' (புறநா.93);. [நான்மறை + முதல்வன்.] பழந்தமிழர்களின் பண்பாட்டுக் கூறுகளைச் சிதைப்பதற்காக ஆரியப் பிராமணர்களால் திரித்துக் கூறப்பட்டவை: நான்மறை, நான்மறையோன் என்பனவாகும். எழுதாக்கிளவியாகிய நான்குமறையை நெட்டுருச் செய்வதவர் முதலில் கூற வல்லின 5 எழுத்துகளுக்கு 4 ஒலிக்கூறுமட்டும் கற்றவர்களின் கனபாடமாகக் கூறுவர். அந்தணன் என்பது, அறவோரையே குறிக்கும். எல்லோரிடத்தும் செந்தண்மை பூண்டு ஒழுகுபவரே அந்தணர் காலப்போக்கில் குறிப்பிட்ட இனத்தாரைக் குறித்து வழங்கலாயிற்று. வள்ளுவர் அறத்தின் வழிப் பட்டவரே அந்தணர் என்று குறட்பாக்களில் குறித்துள்ளது, ஈங்கு எண்ணத்தக்கது. (குறள்,30,543);. நான்மறைக் கோட்பாடு, நானிலத்தார் அனைவருக்கும் பொதுவானது. குமுகாய மாந்தர்தம் வாழ்வியலுக்கு வழிகாட்டுவது. காலப்போக்கில் ஒரு குலத்தாரைக் (பார்ப்பனரை); குறித்து வழங்கும் சொல்லாயிற்று. எனலாம்.
நான்மறையாளன்	நான்மறையாளன் nāṉmaṟaiyāḷaṉ, பெ. (n.) நான்குவேதத்திலும் வல்லவனான அந்தணன் (பிராமணன்);; andanan (brahmin); as versed in the four wédās. "தூயநான்மறையாளர் சோமுச்செய்ய" (திவ்.பெரியதி.2:10:1);. [நான்மறை +ஆளன்.] ஓதும் முதல்வன் அன்றிக் கணபாடம் கூறுவாரில் சிலர் பொருளறிந்திருப்பர்.

நான்மறையுதிர்த்த கரு	நான்மறையுதிர்த்தகரு nāṉmaṟaiyudirddagaru, பெ. (n.) பெண்குறி ; the genital of female.
நான்மறையோன்	நான்மறையோன்1 nāṉmaṟaiyōṉ, பெ. (n.) முப்புவல்லுநர்; the greatest scientist capable of finishing muppu. [நால்மறை → நான்மறையோன்.] நாலுதல் = விரிதல், நீட்டித்தல். மட்டமான மாழைகளைப் பொன்னாக்க முறைப்படித் தங்கமாக்குந் தன்மையுள்ள பொன்னாக் மூலியினைக் கண்டறிந்தவர், வானாளை நீட்டிக்கச் செய்யும். பொன்னாக்க மூலியினை அறிந்தவர். நான்மறையோன்2 nāṉmaṟaiyōṉ, பெ. (n.) 1. பிரமன்: Brahman. 2. நான்மறையாளன் பார்க்க;see man-malayalan. "நந்தம்பாடியில் நான்மறையோனாய்" (திருவாச2:21);. [நான்மறை → நான்மறையோன்.] தமிழ்மறைகள் காலவெள்ளத்தில் அழிக்கப்பட்ட பின்பு நான்கு வடமொழி மறைகள் மக்களிடையேச் சிறிதுசிறிதாக வழக்கூன்றலாயின. நான்மறையோதும் பார்ப்பனர். மன்னனின் அறியாமை அச்சத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு தமது பிழைப்பிற்காக, அரண்மனையில் நான்மறை ஒத ஆரம்பித்தனர். நான்கு முகங்கொண்ட பிரமன் என்னும் மூன்றாம் கடவுளைப் படைத்தனர் என்று. ஆய்வாளர் கருதுவர்.
நான்மறைவல்லி	நான்மறைவல்லி nāṉmaṟaivalli, பெ. (n.) திருகுகள்ளி(சா.அக.);: twisted milk hedge. [நால்மறை → நான்மறை + வள்ளி.] அகன்ற முட்களுடன் கூடிய இலைகளையுடைய திருகுகள்ளி.
நான்மாடக்கூடல்	நான்மாடக்கூடல் nāṉmāṭakāṭal, பெ. (n.) கூடல்மாநகர்; Madura city. "நான்மாடக்கூடன் மகளிரு மைந்தரும்" (கலித்.92.65);. மறுவ, தென்மதுரை நால்மடம் → நான்மாடம் + கூடல்.] திருக்கோயிலை மய்யமாகக் கொண்ட நான்கு மாடவீதிகளிலும், வானளாவிய வளமனைகள் விளங்கித் தோன்றும் மதுரை மாநகர். நான்மாடக்கூடலின் பெயர்க்காணியம் குறித்து நச்சினார்க்கினியர் நவில்வது:'திருஆலவாய், திருநள்ளாறு, திருமுடங்கை திருநடுவூர் இவைகளுக்கு நடுவிருத்தலின் இப் பெயர் பெற்றது".
நான்முகக்கள்ளி	நான்முகக்கள்ளி nāṉmugaggaḷḷi, பெ. (n.) சதுரக்கள்ளி; Squre spurge. [நான்முகம் +கள்ளி.]

நான்முகத்தோன்	நான்முகத்தோன் nāṉmugattōṉ, பெ. (n.) நான்முகன்,1.(பிங்); பார்க்க;see man-mugam. [நான்முகன் → நான்முகத்தோன்.]
நான்முகப்புல்	நான்முகப்புல் nāṉmugappul, பெ. (n.) நாணல் (வின்);; kaus. மறுவ. சதுரப்பட்டைப்புல். [நான்முகம் + புல்.] நான்கு பக்கங்களிலும் பட்டையாகத் திகழும் அமைப்புடன் கூடிய புல்.
நான்முகவேதியன்	நான்முகவேதியன் nāṉmugavētiyaṉ, பெ, (n.) கல்லாரை; a kind of herbal.
நான்முகன்	நான்முகன் nāṉmugaṉ, பெ. (n.) 1. நாலுமுகமுடையவனாகக் கருதப்படும் பிரமன்; Brahman, as four-faced. 'நான்முகற்கு...... மறைபயந்த பண்பன்' (திவ்.இயற்.1:33);. 2. அருகன்; Arhat. [நால்முகன் → நான்முகன்.]
நான்முகன்கிழத்தி	நான்முகன்கிழத்தி nāṉmugaṉgiḻtti, பெ. (n.) நான்முகன் மனைவியாகிய கலை மகள் (பிங்.);; Kalasmagal, as the Consort of Nânmugan. [நால்முகன் +கிழத்தி.] நான்முகன் மனைவி கலைமகள் என்றும், திருமால் மனைவி திருமகள் என்றும் பிற்காலப் புனைகதைகள் கூறும்.
நான்முகன்திருவந்தாதி	நான்முகன்திருவந்தாதி nāṉmugaṉtiruvandāti, பெ. (n.) திருமழிசையாழ்வார் இயற்றியதும், நான்முகன் என்ற சொல்லால் தொடங்குவதுமான, நாலாயிரத்தெய்வப்பனுவல் பகுதி; a section nălāyira-p-pirabandam by Tiru-mališal-y-ālvar commencing with the word nån-mugan. [நான்முகன்+திரு + அந்தாதி.] அந்தம் + ஆதி = ஈறுமுதலி.
நான்முகன்தேவி	நான்முகன்தேவி nāṉmugaṉtēvi, பெ. (n.) நான்முகன் கிழத்தி; Kalaimagal, as the cons ort of Nan-mugan. 2. மனோசிலை (யாழ்.அக.);; a mineral poison. [நான்முகன் +தேவி]
நான்முலையாயம்	நான்முலையாயம் nāṉmulaiyāyam, பெ. (n.) ஆநிரைத்தொகுதி மாடு; hard of cows. "நான்முலையாய நடுங்குபு நின்றிரங்கும்" (சிலப்.17, உரைப்பாட்டுமடை5);. [நால் +முலை + ஆயம்.]

நான்மைநன்னெறி	நான்மைநன்னெறி nāṉmainaṉṉeṟi, பெ. (n.) திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்காசர். திருநாவலூர், மாணிக்கவாசகர் முதலான நால்வர் பெருமக்களால், நானிலம் உய்யும்பொருட்டு வாழ்ந்து காட்டிய வாழ்வியல் நெறி; the fourfold life principles of nålvar viz., Tiruñāṇa-šampandar. Tirunāvu-kkarašar. Tirunāvalurar (šundarar);, Mānikkavāšagar. [நான்மை → நன்னெறி.] 1. மகன்மைநெறி- திருஞானசம்பந்தப் பெருமான், இறைவனைத் தந்தையாகவும். இறைவியைத் தாயாகவும். மேற்கொண் டொழுகி, ஞாலத்துவாழ் மாந்தர்தமக்கு நல்லொழுக்கம் கற்பித்த நன்னெறி, 2. 'தாதையார் முனிவுறத்தான் எனைஆண்டவன்" 3."வெந்தநீ றாடியார் ஆதியார் சோதியார் வேதகீதர் எந்தையாரூர் தொழுதுய்யலாம் மையல் கொண்டு அஞ்சல் நெஞ்சே" 4."வெப்பொடுவிரவியோர் வினைவரினும் அப்பாவுன் உன்அடியலால் அரற்றாது என்நா" 5. 'இன்புறும் எந்தை இணையடி ஏத்துவார்" 6."வெந்துயர் தோன்றியோர் வெருவுறினும் எந்தாய் உன்னடியலால் ஏத்தாது என்நா" மேற்குறித்த திருஞானசம்பந்தர் தம் திருப்பதிகப் பாடல் வரிகள்- இறைவன்பால் இவர்பூண்ட மகன்மை உறவினை எடுத்துக்காட்டுகின்றன எனலாம். சிவக்கொண்முடிபாளர், திருஞானசம்பந்தப் பெருமானைச் (சரியை நெறி); அல்லது நல்லொழுக்க நன்னெறியினைத் தமது வாழ்க்கையில் மேற்கொண்டு ஒழுகி, இவ் வையம் உய்யும் பொருட்டு, வாழ்ந்து காட்டிய புகலியர்கோன் என்று புகல்வர். சரியைநெறி அல்லது நல்லொழுக்க நன்னெறி என்பது. இறைவனின் புகழ்மொழிகளையே எஞ்ஞான்றும் பேசுவதும், பாடுவதுமாகும். திருஞானசம்பந்தர். இறைவனுடைய பொருள் பொருந்திய புகழ்மொழிகளைத் தாமும் பாடி, பிறரையும் பாடச்செய்தார். இவர்தம் நல்லொழுக்க நன்னெறிக்கு எடுத்துக்காட்டாக, வள்ளுவர் வகுத்துள்ள வாய்மொழி வருமாறு: "இருள்சேர் இருவினையும் ... பொருள்சேர் புகழ் புரிந்தார் மாட்டு" (குறள்
நான்றவாய்	நான்றவாய் nāṉṟavāy, பெ. (n.) நால்வாய்; hanging mouth. [ஞால் → நால் → நான் → நான்ற + வாய்.] நாலுதல் = தொங்குதல். தொங்கிக்கொண்டிருக்கும் வாய்.
நான்றீஅளவு	நான்றீஅளவு nāṉṟīaḷavu, பெ. (n.) இரண்டு பலம் அல்லது இரண்டு வராகன் எடையளவு; six têla weight or two pagöda weight.
நான்று	நான்று nāṉṟu, பெ. (n.) காலம்; day, time. "உலகளந்து நான்றுஞ" (திவ்.இயற்.1.17);. [ஞான்று → நான்று.]
நான்றுகொண்டுநில்-தல்	நான்றுகொண்டுநில்-தல் nāṉṟugoṇṭuniltal, 14 செ.கு.வி. (v.i.) நான்று கொள்-பார்க்க;see mansu-kos. [ஞால் → ஞான் → ஞான்று → நான்று + கொள் → கொண்டு → நில்-.]
நான்றுகொள்ளு-தல்	நான்றுகொள்ளு-தல் nāṉṟugoḷḷudal, 16 செ.கு.வி. (v.i.) கயிற்றைக் கழுத்திலிட்டுக் கொண்டு. தானாக உயிரை மாய்த்துக் கொள்ளுதல்; to hang oneself. "நான்றியான் சாவலன்றே (சீவக.2513);. [ஞால் → நால் → நான்று+கொள்ளு-. கழுத்திற்கருக்கிட்டுத் தொங்கிச் சாதல் [வே.க.3.16].]

நானச்செப்பு	நானச்செப்பு nāṉacceppu, பெ. (n.) புழுகுச செப்பு; box or receptacle for civet. 'நானச்செப்போ டல்லவுங் கொள்க வென்றான்" (சீவக.558);. [நானம் + செப்பு.]
நானம்	நானம்1 nāṉam, பெ. (n.) 1. நறுமணப்பண்டம்; fragrant substance. "நானங் கலந்திழியு நன்மலைமேல் வாலருவா" (ஐந்.ஐம்.13);. 2. மான் (கத்துரி);மணத்தி: mush. "நானங் கமழுங்கதுப்பினாய்" (நாலடி.294);. 3. புனுகுப் பூனை; civet. "தேமார்ந்த நானந் தோய்த்து" (சீவக.1652);. 4. மான்மணத்தி (கத்துரிமான்);, (SLT);; mush deer. 5. பூசுவன (பிங்);; unguents for the body perfumed oil for bathing scented hair, oil. 6. நறுமணப்பொடி; frägrant powder. 'நலத்தகு நானநின்றிடிக்கு நல்லவர்" (சீவக.92);. 7. கவரி மான் (பிங்);; yāk. Bos grunniens. [நானம் + செப்பு.]
நானமா	நானமா nāṉamā, பெ. (n.) கத்தூரிமான்; musk-deer.
நானமாலி	நானமாலி nāṉamāli, பெ. (n.) கவுரிவைப்பு நஞ்சு; a kind of prepared arsenic.
நானல்கூர்கை	நானல்கூர்கை nāṉalārkai, பெ. (n.) அமைதியாய் இருக்கை; preserving silence. [நா+நல்கூர்கை.]
நானவெண்ணெய்	நானவெண்ணெய் nāṉaveṇīey, பெ. (n.) நறுமணநெய்மம்; perfumed oil. 'நான வெண்ணெய் கதுப்புரைத்து நறுநீராடி' (சீவக.2692);. [நறுமணம் + எண்ணெய்.] நீராடுங்கால், தேய்த்துக் குளிக்கும் நறுமண எண்ணெய்.

நானா	நானா nāṉā, பெ.எ. (adj.) ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பல; sundry, diverse, various, many. 'பிராரத்வ நானாவாகும்" (கைவல்.தத்.97);. [நாள் → நாலா → நானா.] ஒ.நோ. தலை → தலா.
நானாங்கள்ளி	நானாங்கள்ளி nāṉāṅgaḷḷi, பெ. (n.) இலைக்கள்ளி (மலை.);; ilaik kalli, spiral five tubercled Spurge. [நால் → நானாம் + கள்ளி]
நானாதேசி	நானாதேசி nāṉātēci, பெ. (n.) வணிகர் பிரிவு (LM/P.cg 682);; a class of merchants. [நாலா → நானா + தேசி.] நாட்டின் நாலாபக்கத்திலிருந்து வரும் வணிகர்.
நானாமருந்து	நானாமருந்து nāṉāmarundu, பெ. (n.) பலவகைக் கடைச்சரக்குகளால் உருவாக்கப்பட்ட மருந்து; a mixture or compound of different medicinal drugs.
நானார்த்தபதம்	நானார்த்தபதம் nāṉārddabadam, பெ. (n.) பலபொருளொரு சொல்; a word of many senses. "உரிச்சொல்...நானார்த்த பதமாகியும் அமானார்த்த பதமாகியும்" (பி.வி. 18.உரை);. [நால் → நாலா → நானா + skt அர்த்தம் + பதம்.]
நானாவிகாரி	நானாவிகாரி nāṉāvikāri, பெ. (n.) பல கோணங்களில் நிலைமாறுந் தன்மையுள்ள பொருள்; that which is subject to many transformations. "நானாவிகாரியாய், நானறிந்தறி யாமையாய்" (தாயு.ஆனந்த7);. [நால் → நாலா → நானா + skt விகாரி.]
நானாவிதச்செடி	நானாவிதச்செடி nāṉāvidacceḍi, பெ. (n.) வேப்பிலை நங்கை; pepper nangay. [நாலாவிதம் → நானாவிதம் + செடி.]
நானாவிதமாய்ப் போ-தல்	நானாவிதமாய்ப்போ-தல் nāṉāvidamāyppōdal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) பலவகையாய்ச் சிதறுண்டு போதல் (இக்.வ.);; to be scattered in many ways, as riches. [நாலா → நானா +விதமாய் + போ-.] நான்குதிசையிலும் பிரிந்துபோதல்.
நானாளைமாறன்	நானாளைமாறன் nāṉāḷaimāṟaṉ, பெ. (n.) நாலுநாளைக்கு ஒருமுறைவரும் காய்ச்சல் (சாதுர்த்திகம் (யாழ்.அக);; auartan fever. மறுவ முறைக்காய்ச்சல்.

நானாற்றிசை	நானாற்றிசை nāṉāṟṟisai, பெ. (n.) பலதிசை; different directions. "நானாற்றிசையும் பிணம் பிறங்க" (களவழி.6);. [நால் + நால் + திசை.] கிழக்கு, மேற்கு, வடக்கு, தெற்கு என்னும் நான்கு திசைகள், வடகிழக்கு, வடமேற்கு, தென்கிழக்கு, தென்மேற்கு என்பதையும் குறிக்கும்.
நானிலப்பிரிப்பு	நானிலப்பிரிப்பு nāṉilappirippu, பெ. (n.) நானிலமுறை பார்க்க: see mania-mural. [நால்நிலம் → நானிலம் + பிரிப்பு]
நானிலம்	நானிலம் nāṉilam, பெ. (n.) குறிஞ்சி, முல்லை, நெய்தல், மருதம் என்னும் நால்வகைப்பட்ட பிரிவுடைய நிலம்; earth as consisting of the four kinds of tracts, viz kuriñji, mullal, neydal marudam. [ஒருகா. நான்கு நிலம் → நாநிலம் → நானிலம்.] நால்வகை நிலத்தொகுதி (சொ.அ.பக்.45);. "முல்லையும் குறிஞ்சியும் முறைமையில் திரிந்து நல்லியல்பு இழந்து நடுங்குதுயர்உறுத்து பாலை என்பதோர் படிவங்கொள்ளும்" (சிலம்பு); தமிழில் உலகத்தைக் குறிக்கும் பெயர்களுள் ஒன்று நானிலம். இது காரணப்பெயர். பழந்தமிழ் மக்கள். தாம் வாழ்ந்த உலகைதமிழகத்தை-அதன் இயற்கை இயல்புகளை நோக்கி, நான்காகப் பகுத்தனர். தமிழர் தாம் கண்ட உலகினை, அதிற்காணும் மலை. காடு, வயல், கடல் ஆகியவற்றின் அடிப்படையிலான இயற்கைத் தன்மையை உளங்கொண்டு..... நன்றாகப் பகுத்துக் கண்டு- அதற்கு நானிலம் என்று பெயரிட்டு வழங்கிய பாங்கு, தமிழர்தம் நிலநூலறிவினை உலகத்தார்க்குப் பறைசாற்றுந்தன்மையில் அமைந்துள்ள தெனலாம்.
நானிலமுறை	நானிலமுறை nāṉilamuṟai, பெ. (n.) நானிலவொழுங்கு பார்க்க: see nāalla-volungu. [நால்நிலம் → நானிலம் + முறை.]
நானிலவைப்பு	நானிலவைப்பு nāṉilavaippu, பெ. (n.) நானிலவொழுங்கு பார்க்க: see nanilia-volungu. [நானிலும் + வைப்பு.] 1. குறிஞ்சி = மலையும்மலைசார்ந்த இடமும். 2. முல்லை = காடும்காடு சார்ந்த இடமும். 3. மருதம் = வயலும்வயல் சார்ந்த இடமும். 4. நெய்தல்- கடலும், கடல்சார்ந்த இடமும்.
நானிலவொழுங்கு	நானிலவொழுங்கு nāṉilavoḻuṅgu, பெ. (n.) நானிலவைப்பு பார்க்க;see man-niaValppu. [நானிலம் + ஒழுங்கு.]

நானனூல்	நானனூல் nāṉaṉūl, பெ. (n.) மார்பிற் றொங்கும் நான்கு புரிகளையுடைய பூணூல்; sacred thread, as hanging on the shoulder. "நானூன் மார்க்க னணிக்குறி சொற்று' (கல்லா.46,7);. [நால்1 → நான் +நூல்.] மார்பில் தொங்கும் பூணூல். திருமணமாகும்முன். கல்வி முடிக்கும் பணி (பிரமச்சாரி); நிலையில் 4 புரியும், திருமணம் 48 அகவையில் முடிந்தபின், 8 புரிநூலணியும் பாங்கு, பார்ப்பனியப் பண்பாகும்.
நானூறு	நானூறு nāṉūṟu, பெ. (n.) நான்கு நூறு கொண்ட எண்; four hundred. க. நானூறு. [நால் +நான்+நூறு.] கடைக்கழகப் பாடல்களைப் புறம் பற்றித் தொகுத்தபோது, 400 பாக்கள் இருந்தால், அகநானூறு, (நற்றிணை); நட்டிணை. குறுந்தொகை என அகப்பாக்களையும். அடிவரம்பு பற்றி மூன்று நானூறுகளாகப் பிரித்தனர். பழமொழி நானூறு என்றும். ஒருதுறைக்கோவை நானூறு என்றும். இடைக்கால, பிற்காலங்களில் தமிழில் நானூறு எனும் சொல்லாட்சி, இலக்கியங்களைப் பிரிக்கும் பான்மையில் எழிலுற இடம்பெற்றுள்ளது.
நுக்காங்குலை	நுக்காங்குலை nukkāṅgulai, பெ. (n.) காய் விழுந்த பனங்குலைத்தண்டு (யாழ்ப்.);; fruit stalk of the palmyra tree when stripped of fruits. [நுங்கு + குலை - நுங்குகுலை → நுக்காங்குலை]
நுக்கு	நுக்கு1 nukkudal, 5.செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பொடியாக்குதல்; to break in pieces, grind to powder, crush. 2. புடைத்தல்; to thrash, beat soundly. அவனை நுக்கிவிட்டான். தெ., க. நுக்கு;ம. நொக்குக. [நொறுக்கு → நுக்கு → நுக்கு-தல்] நுக்கு2 nukkudal, 5செ.கு.வி.(v.i.) மிகுதியாய்ப் பெய்தல்; to pour heavily. மழை நுக்குகிறது. ம. நொக்குக;க., தெ. நுக்கு [நொறுக்கு → நுக்கு → நுக்கு-தல்] நுக்கு3 nukku, பெ. (n.) பொடித்துண்டு (வின்.);; bit, piece. [நொறுக்கு → நுக்கு.] நுக்கு4 nukku, பெ. (n.)
நுக்குகி	நுக்குகி nuggugi, பெ. (n) தெல்லுக்கொடி; creeping mimosa, Mimosaentada. (சா.அக.);

நுக்குடம்	நுக்குடம் nukkuḍam, பெ. (n.) நுக்கு4 (சங்.அக.); பார்க்க;see nukku 4. [நுக்கு → நுக்குடம்.]
நுகக்கால்	நுகக்கால் nugaggāl, பெ. (n.) 1. நுகம்1 (நெல்லை); பார்க்க;see nugam1. 2. ஏர்க்கால் (வின்.);; shaft of a plough. [நுகம் + கால்]
நுகக்காற்குச்சி	நுகக்காற்குச்சி nugaggāṟgucci, பெ. (n.) நுகத்து முளைக்குச்சி (நெல்லை);; small wooden peg or bolt inserted in the holes at either end of a yoke. [நுகக்கால் + குச்சி] [P]
நுகக்காற்சாவி	நுகக்காற்சாவி nugaggāṟcāvi, பெ. (n.) நுகக்காற்குச்சி பார்க்க;see muga-k-karkuCCi. [நுகக்கால் + சாவி]
நுகக்கோல்	நுகக்கோல் nugagāl, பெ. (n.) நுகத்தடி பார்க்க;see nuga-t-tadi. [நுகம் + கோல்] நுகக்கோல் என்பது இன்று பாண்டி நாட்டில் முகக் கோல் என்று திரிந்து வழங்குகின்றது. மோக்கால் என்பது அதன் கொச்சை வடிவம். உயிர் முதற்சொற்கள் நகரமெய்ம் முதலாவது இயல்பே. எ-டு: இமை-நிமை, உந்து-நுந்து, ஊன்-நூன்-நீன், ஊக்கு-நூக்கு. (வ.மொ.வ.);
நுகத்தடி	நுகத்தடி nugattaḍi, பெ. (n.) ஏர், வண்டி போன்றவற்றினை இழுத்துச் செல்வதற்காக மாட்டின் கழுத்தில் பிணைக்கப் பயன் படுத்தப்படும் நீளமான உருட்டுக்கட்டை; yoke நுகத்தடி அழுத்தியதால் காளைகளின் கழுத்துக் காய்ப்பேறி போச்சு. தனியர சாட்சியின் (ஏகாதிபத்தியம்); நுகத்தடியை உதறி யெறிவது அவ்வளவு எளிதல்ல. மறுவ, நுகக்கோல், முகத்தடி. ம. நுகத்தடி [நுகம் + தடி] நடுவில் பருத்ததும், ஓரத்தில் சிறுத்தும், நீண்ட உருளை வடிவமும் உடைய மரம். [P]
நுகத்தடிக்கயிறு	நுகத்தடிக்கயிறு nugattaḍiggayiṟu, பெ. (n.) நுகத்தடியை வண்டி ஏர்க்காலுடன் இணைக்கும் கயிறு; a rope tide between yoke and yérkkâl. [நுகத்தடி + கயிறு]

நுகத்தடிச்சங்கிலி	நுகத்தடிச்சங்கிலி nugattaḍiccaṅgili, பெ. (n.) நுகத்தடியையும் வண்டி ஏர்க்காலையும் இணைக்கும் இருப்புத் தொடரி; iron chain tide yoke and yérkkal. [நுகத்தடி + skt:சங்கிலி]
நுகத்தடிச்சீர்	நுகத்தடிச்சீர் nugattaḍiccīr, பெ. (n.) திருமணச்சடங்கு வகை (இ.வ.);; a marriage rite (செ.அக.);
நுகத்தடித்துளை	நுகத்தடித்துளை nugattaḍittuḷai, பெ. (n.) நுகத்துளை பார்க்க;see mɒga-t-tual. [நுகத்தடி + துளை]
நுகத்தடிப்பிள்ளையார்	நுகத்தடிப்பிள்ளையார் nugattaḍippiḷḷaiyār, பெ. (n.) நுகத்தடியின் நடுவில் அமைந்துள்ள கொண்டை போன்ற கட்டை; a wooden piece, centre of the yoke. [நுகத்தடி + பிள்ளையார்] நுகத்தடியின் நடுவில் கட்டையால் அமைக்கப்படும் உருவம். இது கடவுள் உருவ மாகவோ, மனித உருவமாகவோ, விலங் குருவமாகவோ அமைக்கப்படும்.
நுகத்தாணி	நுகத்தாணி nugattāṇi, பெ. (n.) நுகத்தடியை ஏர்க்காலில் இணைக்கும் ஆணி (ஏரெழு.8); stud of the yoke. [நுகம் + அத்து + ஆணி. அத்து – சாரியை] [P]
நுகத்துளை	நுகத்துளை nugattuḷai, பெ. (n.) நுகத்தடியின் இருமுனைகளிலும் உள்ள துளை; hole at each end of a yoke. "வான்கழி... நுகத்துளை வந்துபட் டாங்கு" (பெருங். உஞ்சைக். 32:18); மறுவ, நுகத்தடித்துளை ம.நுகத்துள [நுகம் + துளை]
நுகப்பிடி	நுகப்பிடி nugappiḍi, பெ. (n.) இணை (சோடி); (யாழ்ப்.);; match, as a pair of oxen, a couple of persons. [நுகம் + பிடி]

நுகம்	நுகம் nugam, பெ. (n.) 1. காளையின் கழுத்தில் பூட்டப்படும் மரம்; yoke. "எருதே யிளைய நுகமுன ராவே" (புறநா.102);. "பளிக்கு நுகம் பிணைத்து" (கம்பரா. பாலகா. கார்முக.16);. 2.நுகத்தாணி (அரு. நி.);பார்க்க;see nugattani. 3. சுமை (பாரம்);; burden. weight. "எழுவர் பூண்ட வீகைச் செந்நுகம்" (சிறுபாண்.113);. "வையம்.... காக்கும் படுநுகம் பூண்பல்" (சீவக.203);. "பொழில்கண் விளக்குந் தொழினுகம் பூண்டு" (பெருங், உஞ்சைக்.1:54);. 4.வலிமை; power, strength. "தொல்வர் தேஎம் நுகம்படக் கடந்து நூழிலாட்டி" (மலைபடு.87);. 5. பதினைந்தாவது விண்மீனாகிய விளக்கு (சுவாதி); விண்மீன் (நாமதீப.108);; the 15th naksatra. 6. கொடு நுகம் (மகநாள்); (அரு.நி);; the 10th nakasatra. 7.கதவுக்கு காப்பாகஇடப்படும் கணையமரம்; protecting bar of a door. "கொடு நுகந் தழீஇயயுதவின்" (பெரும்பாண். 127); ம. நுகம்: க. நொக(g);; வ. யுக (g);; குட. நொக; து. நுக, நொக;தெ. நொக. நுகம் நுகம் ஏரிலும் வண்டியிலும் பூட்டும்
நுகம்புரட்டி	நுகம்புரட்டி nugamburaṭṭi, பெ. (n) 1. கட்டுக் கடங்காத எருது; a refractory ox which will not submit to the yoke. 2. வேலையைக் குழப்புபவன்; one who shirks work. [நுகம் + புரட்டி]
நுகம்வை-த்தல்	நுகம்வை-த்தல் nugamvaittal, 4.செ.கு. வி. (v.i.) நல்ல நாளில் முதன்முறையாக எருத்தின் கழுத்தில் நுகம்பூட்டுதல் (வின்.);; to set the yoke on a bull's neck for the first time on an auspicious day. [நுகம் + வை-த்தல்]

நுகர்	நுகர்1 nugarttal, 2 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. தின்னச் செய்தல்; causing one to eat. 2. தின்னுதல்; eating. (சா. அக.); [நுல் (துளை); → நுள் → நுழு → நுகு → நுகர் → நுகர்-த்தல்] நுகர்2 nugartal, 2 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. துன்பப்படுதல்; suffering. 2. விழுங்குதல்: swallowing. (சா.அக.);. [நுல் → நுள் → நுழு → நுகு → நுகர் → நுகர்-தல். நுல்-தல் = துளைத்தல்] நுகர்3 nugartal, 2 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. துய்த்தல்; to enjoy to experience, as the fruits of actions. "அஞ்சலோம்பு நின் னணிநல. நுகர்கென" (குறிஞ்சிப்.181);. ஐம்புலன்களால் நுகரும் இன்பம். "இனிமை நுகர்ந்த மடந்தையும்" (கோயிற்பு:பதஞ்சலி,42);. "வித்தக நறுந்தார் விருப்பொடு பொருந்தி நுகர்தற் கமைந்த புகர்தீர் பொம்மற்" (பெருங். இலாவாண. 17:110,111);.
நுகர்ச்சி	நுகர்ச்சி nugarcci, பெ. (n.) 1. வினைப்பயன் துய்ப்பு (அனுபவம்);; to enjoyment, experience of pleasure or pain, as from former deeds. "அருந்தவ மாற்றியார் நுகர்ச்சி போல்" (கலித்,30); "தொய்யா வுலகத்து நுகர்ச்சியும் கூடும்" (புறநா.214);. "சின்னகை முகத்த ணன்னுதல் வாவென நுகர்ச்சியி னுகந்த வளமுலை நோவ" (பெருங்.மகத.3:122.123);. 2. உண்ணுகை; eating, feeding. "கவியமுதம் நுகர்ச்சியுறுமோ" (திவ். திருவாய். 8.10.5); 3. துய்ப்புணர்ச்சி, sensation. "உருவு நுகர்ச்சி குறிப்பே பாவனை" (மணிமே. 30:189);. [நுகர் → நுகர்ச்சி]
நுகர்ச்சியிலுலகம்	நுகர்ச்சியிலுலகம் nugarcciyilulagam, பெ.(n.) வீடு; heaven. "நோற்றவன் வலையை நீங்கி நுகர்ச்சியி லுலக நோக்கி யாற்றுறப் போத றேற்றா மளியமோஒ பெரிய மேகாண்" (சீவக.376);. [நுகர்ச்சி + இல் + உலகம்]
நுகர்ச்சியின்மையணி	நுகர்ச்சியின்மையணி nugarcciyiṉmaiyaṇi, பெ. (n.) ஒரு பொருள் நுகர்ச்சிக்கு (அநுபவம்); வராமையே அதனின்மைக்கு மூல (ஆதாரம்); மாகக் கூறும் அணி (குவல.113);; a figure of speech. [நுகர்ச்சி + இன்மை + அணி]

நுகர்பொருள்	நுகர்பொருள் nugarporuļ, பெ. (n.) அன்றாடத் தேவைகளுக்காக மக்கள் வாங்கிப் பயன் படுத்தும் பொருள்; consumer goods. [நுகர்+ பொருள்] நுகர்வு nugarvu பெ. (n.); நுகர்ச்சி பார்க்க;see mugarCC. "நோயும் வேட்கையும் நுகர்வு மென்றாங்கு" (தொல். பொருள். 247);. அலுவலங்களின் மின்சார நுகர்வைக்குறைக்க நடவடிக்கை தேவை. F. consumption. E. consommation, G. Verbrauch(m);, lt, consumo. [நுகர் → நுகர்வு] நுகர்வு (consumption); மனிதனுக்குப் பசி, தாகம் போன்ற பல தேவைகள் ஏற்படுகின்றன. அத்தேவைகளை ஈடுசெய்ய உணவுப்பொருள், தண்ணீர் வீடு, உடை ஆகிய பொருள்களைப் பயன்படுத்துகின்றான். அவ்வாறு பயன் படுத்துவது 'துகாவு எனப்படும். அதாவது மனிதனின் விருப்பத்தை நிறைவு செய்யும் பொருள்களும் பணிகளும் அவற்றின் செயற்பாட்டில் நுகர்வு எனப்படும். உணவை உண்ணுதல், நீரைக் குடித்தல் போன்ற செயல்களின்றி உடையை உடுத்தல், நாற்காலியில் உட்காருதல், மருத்துவரின் தொண்டைப் பயன்படுத்தல் போன்ற செயல்களும் நுகர்வின்பாற் பட்டவையே. எனவே, நுகர்வு என்பது பொருளை அழித்தல் அன்று. திடப்பொருளை மனிதனால் ஆக்கவும் முடியாது அழிக்கவும் முடியாது. மனிதன் திடப் பொருள்களின் உருவம், நிறம் போன்றவை களை மாற்றி அதன் பயன்படும் ஆற்றலைப் பெருக்குகின்றான். அவ்வாறு செய்யும் செயலை ஆக்கம் 'உற்பத்தி' என்கிறோம் ஒரு பொருளை நுகரும்போது அழிக்கவில்லை ஆக்கத்தினால்
நுகர்வோர்	நுகர்வோர் nugarvōr, பெ.(n.) தன் பயன்பாட்டுக்காகப் பொருளை வாங்குபவர்; consumer. வாங்குபவர் வருமானத்தை மட்டுமே குறிக்கோளாகக் கொள்ளாமல் நுகர்வோரின் நலனையும் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். F. consommateur: G, verbraucher (inf);m., lt. consumatore, trice. [நுகர்வு → நுகர்வோர்]
நுகர்வோர்கடன்	நுகர்வோர்கடன் nugarvōrgaḍaṉ, பெ. (n.) வைப்பகம் போன்ற அமைப்புகள் நுகர் வோர்க்கு வழங்கும் கடன்; consumer credit. [நுகர்வோர் + கடன்]
நுகர்வோர் கூட்டுறவு	நுகர்வோர் கூட்டுறவு nugarvōrāṭṭuṟavu, பெ.(n.) நுகர்வோர் குழுவுக்குச் சொந்த மானதும், அதனாலேயே நடத்தப்படுவதுமான ஒரு வாணிகத் தொழில் அமைப்பு; consumer co-operative. [நுகர்வோர் + கூட்டுறவு] இவ்வமைப்புச் சில்லறை, மொத்த விற்பனையுடன் தோற்றுவித்தல், நுகர்ச்சிப் பண்டங்களைப் பதப்படுத்துதல் போன்ற வற்றையும் செய்கிறது.

நுகர்வோர்பாதுகாப்பு	நுகர்வோர்பாதுகாப்பு nugarvōrpātugāppu, பெ.(n.) நுகர்வோர். பண்டம் பற்றிய குறை, இழப்பு, மனநிறைவின்மை போன்றவற்றைக் களைந்து வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த நுகர்வோர் ஒருங்கிணைந்து மேற் கொள்ளும் அமைப்பு; consumer protection. [நுகர்வோர் + பாதுகாப்பு] நுகர்வோர் பாதுகாப்பு என்பது, அவரது உடல் நலனைக் கெடுக்கும் பண்டம், பணிகளிலிருந்து காத்தல்;ஏமாற்று வாணிகமுறை, சூழ்நிலைச் சீர்கேடு போன்ற செயல்களிலிருந்து காத்தல்.
நுகர்வோருளவியல்	நுகர்வோருளவியல் nugarvōruḷaviyal, பெ. (n.) நுகர்வோரின் நடத்தையைப் பற்றி விளக்கும் உளவியல் துறை; consumer psychology. [நுகர்வோர் + உளவியல்] நுகர்வோர் நடத்தையில் இரு இன்றியமையாக் கூறுகள் உள்ளன. அவை: 1. இயற்கைத் தேவைகளை நிறைவேற்றுதல், 2. மற்றத் தேவைகளை நிறைவு செய்து கொள்ளுதல் என்பன. இரண்டுக்கும் பெரிய வேறுபாடுகள் இல்லையென்றாலும் சிற்சில வகைகளில் வேறுபடுகின்றன. நுகர்வோரின் நடத்தை இயற்கைத் தேவைகளை மட்டும் அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைந்தால் அந்நடத்தைக்கு விளக்கம் பெரிதும் தேவைப்படாது. ஆனால், பிறதேவைகளைப் பொறுத்து நுகர்வோர் நடத்தை அமைந்தால் அதற்கு விளக்கங்கள் பெரிதும் தேவைப்படும். இயற்கைத் தேவைகள் என்பன உடல் தொடர்புடையனவாகும். அதாவது பசி, வேட்கை, ஒய்வு முதலியன. ஆசை, மேலாண்மை, அடைவு முதலியன உளத் தொடர்புடைய பிற தேவைகளாகும். (வாழ்வியல்);.
நுகும்பு	நுகும்பு nugumbu, பெ. (n.) 1. பனை, வாழை முதலியவற்றின் மடல் விரியாத குருத்து; unexpanded tender leaf of palmyra, plantain, etc. "பனை நுகும்பன்ன சினைமுதிர் வராலோடு" (புறநா.249);. "வரிமரல் நுகும்பின் வாடி அவண" (நற்.92:3);. "சோலை வாழைச் சுரிதுகும்பு இனைய" (குறுந்.308:1);. 2. பனையோலை; palmyra leaf. "நுகும்பினு ளிடைப்பட வெழுதுக" (பெருங். நரவாண.7:123);. "நாடு நகரமு நளிமலை முட்டமும் உள்கண் டமைந்த கொள்குறி நுகும்பிற்" (பெருங்.வத்தவ.2:43,44);. [நுல் (=இளமை, மென்மை); → நுள் → (நுழு); → நுகு → நுகும்பு = பனங்குருத்து. ஒ. நோ தொழு → தொகு (வே. க);.]

நுகை	நுகை1 nugaidal, 4 செ. கு. வி. (v.i.) 1. தளர்தல்; to become lax, loose, as a garment. நுகைந்த கட்டு, 2. இளகுதல்; to become soft, as the earth from rain. [நுள் → நுகு → நுகை → நுகை-தல் (க. வி.);] நுகை3 nugai, பெ. (n.) சிவதை (சங். அக.);; Indian jalap. [நுசை → நுகை நுசை = சிவதை.] நுகை4 nugai, பெ. (n.) 1. தளர்; loose. 2. இளகு; soft. [நுள் → நுகு → நுகும்பு = மடல் விரியாத குருத்து. நுள் → நுகு → நுகை (சு. வி.);]
நுகைப்பு	நுகைப்பு nugaippu, பெ. (n.) இளகச்செய்கை; to act of loosening (சா.அக.);. [நுகை=இளகு, தளர் நுகை → நுகைப்பு]
நுகைவு	நுகைவு nugaivu, பெ. (n.) 1. தளர்வு; looseness, laxity. 2. தளர்ந்தது; anything loose. 3. மென்மையானது (மிருது);; softness, mellowness. 4. தணிவு; mitigation, relaxation as of a disease. 5. மனக்கனிவு; tenderness of mind. 6. பொருளுதவி; pecuniary. [நுகை → நுகைவு]
நுங்கம்பாக்கம்	நுங்கம்பாக்கம் nuṅgambākkam, பெ. (n.) சென்னை மாநகரில் உள்ள நெய்தல் நில ஊர்ப் பெயர்; a village in Chennai city. கடற்கரைச் சிற்றுர்கள் பாக்கம் என்று பெயர் பெறும். சென்னை மாநகரின் அருகே சில பாக்கங்கள் உண்டு. கோடம்பாக்கம், மீனம்பாக்கம், வில்லிபாக்கம் முதலிய ஊர்கள் நெய்தல் நிலத்தில் எழுந்த குடியிருப்பேயாகும். சில காலத்திற்கு முன் தனித்தனிப் பாக்கங்களாய்ச் சென்னையின் அண்மையில் இருந்த சிற்றூர்கள் இப்போது அந்நகரின் பகுதிகளாய் விட்டன. புதுப்பாக்கம், புரசையாக்கம், சேப்பாக்கம், நுங்கம்பாக்கம், பட்டினப்பாக்கம் முதலிய ஊர்கள் சென்னை மாநகரோடு சேர்ந்திருக்கின்றன.
நுங்கல்	நுங்கல் nuṅgal, பெ. (n.) 1. பருகுகை; drinking. 2.விழுங்குகை; Swallow (சா.அக.);. [நுங்கு = விழுங்கு. நுங்கு → நுங்கல்]

நுங்கள்	நுங்கள் nuṅgaḷ, ப.பெ. (pron.) 1. முன்னிலைப் பெயராகிய நீங்கள் என்பது வேற்றுமை யுருபேற்கும் போது அடையும் உருவம்; the form which nongas assumes in oblique cases. "நுங்கட்கு" (திங். திருவாய். 8:21);. 2. உங்கள்; your. "உமைத் தொடுத்த சாபத்துப் பறநோக்கி நுங்கடொல்லுரு நல்கி" (திருவிளை.அட்ட.10);. "நுங்களை வீணை வென்ற" (சீவக.796);. [நும் → நுங்கள்]
நுங்கன்	நுங்கன் nuṅgaṉ, பெ. (n.) ஆதனுங்கன் என்னும் குறுநில மன்னன்; Adanungan, the king of Thiruvēngadam. [ஆதனுங்கன் → நுங்கன் . திருவேங்கடத்தைச் சார்ந்த மலைநாட்டை ஆண்டவன். இப்போது திருப்பதியில் திருவேங்கடவன் கோயில் இருக்கும் பகுதியே இவன் வாழ்ந்த இடம். கள்ளில் ஆத்திரையனார் என்னும் புலவர் இவனைப் பாடியுள்ளார். (சி. பெ. அ.);]
நுங்கி	நுங்கி nuṅgi, பெ. (n.) 1. இரைக்குழல்; oesophagus. 2. கண்டநாளம்; the passage in the neck of an animal through which food and drink are taken to the stomach - Gullet. (சா. அக.);. [நுங்கு → நுங்கி]
நுங்கு	நுங்கு1 nuṅgudal, 5 செ. குன்றாவி.(v.t.) 1. விழுங்குதல்; to swallow, devour. 2. வயிறாரப் பருகுதல்; to drink in large draughts. "நூறுநூறு குடங்களு நூங்கினான்" (கம்பரா. கும்ப. 60);. "இந்தநஞ் சேர்கானகத்தை நுங்குமெரிபோல்" (பிரமோத்.காண்.13:20);. 3. கைக்கொள்ளுதல்; to take possession of capture. "பகைவர் முனுங்கி" (பு. வெ.4:15);. 4. உட்கொள்ளுதல்; to include;suck. "மகரவாய் நுங்கிய சிகழிகை" (கலித் 54);. து, நிங்குறி, நிங்குடுறி, திங்குறி, திங்குடுறி: க. நுங்கு குரு. நூநுக்நா. மா. நுந்கெ;பிரா. நுகுசிங் (nugushing); [நுல்(துளை); → நுள் → நுழு → நுகு → நுங்கு → நுங்கு-தல் = துளை போன்ற வாய்க்குளிட்டு விழுங்குதல் (வே.க.);] நுங்கு2 nuṅgudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) கெடுதல்; to perish, to be destroyed. "வினை கணுங்கிடாவே" (சி.சி.835); [நுங்கு1 – நுங்கு2-தல்]

நுங்குக்கசர்	நுங்குக்கசர் nuṅgukkasar, பெ. (n.) நுங்கின் மேற்றோல் (யாழ்ப்.);; the astringent skin covering the pulp of a tender palmyra fruit. மறுவ, நுங்குத்துவர். [நுங்கு + கசர்]
நுங்குக்கட்டி	நுங்குக்கட்டி nuṅgukkaṭṭi, பெ. (n.) முற்றின நுங்கின் உள்ளீடு(வின்.);; hard pulp of the seed of a palmyra fruit. மறுவ, கொட்டை நுங்கு. [நுங்கு + கட்டி]
நுங்குக்கண்	நுங்குக்கண் nuṅgukkaṇ, பெ. (n.) வெட்டிய பனங்காயிற் காணப்படும் உள்ளீட்டுக்குழி (உ.வ.);; the holes of a tender palmyra fruit containing the pulp. [நுங்கு + கண்]
நுங்குக்குவளை	நுங்குக்குவளை nuṅgukkuvaḷai, பெ. (n.) நுங்கு எடுத்தப் பனங்காய்(வின்.);; shell of a young palmyra fruit after the pulp has been removed. நுங்குக்குவளை அடுப்பெரிக்கப் பயன்படும். மறுவ, நுங்குக்கோம்பை, நுங்குக்கோளை. [நுங்கு + குவளை. குவளை = நுங்கு எடுத்த பனங்காயின் குழிவான பகுதி.]
நுங்குக்கோம்பை	நுங்குக்கோம்பை nuṅgukāmbai, பெ. (n.) நுங்குக்குவளை(வின்.); பார்க்க;see mபrigய-kkuvasa. [நுங்கு + கோம்பை]
நுங்குக்கோளை	நுங்குக்கோளை nuṅgukāḷai, பெ.(n.) நுங்குக்குவளை (வின்.); பார்க்க;see nungu-k-kuvasa. [நுங்கு + கோளை]
நுங்குகை	நுங்குகை nuṅgugai, பெ.(n.) விழுங்குகை; the act of swallowing-Deglutition. [நுங்கு → நுங்குகை]

நுங்குந்நுரையுமாக	நுங்குந்நுரையுமாக nuṅgunnuraiyumāka, வி.எ.(adv.) பால், தண்ணீர் போன்ற நீர்மப் பொருளின் மேலெழும் நுரையுடன்; foamy. ஆற்றில் வெள்ளம் நுங்கும் நுரையுமாகக் கரைபுரண்டு ஒடியது. அப்போதே கறந்த பால் நுங்கும் நுரையுமாக இருக்கும். [நுங்கு3 + உம் + நுரை + உம் + ஆக.]
நுங்குநீர்	நுங்குநீர் nuṅgunīr, பெ. (n.) பனையிளங் காயின் தண்ணீர்; water of young palmyra fruit. [நுங்கு + நீர்] இது தாகத்தை அடக்கி வெப்பத்தைத் தணிக்கும். வேர்க்குருவில் தடவ குணமாகும். (சா.அக);.
நுங்குப்பற்று	நுங்குப்பற்று nuṅguppaṟṟu, பெ. (n.) கட்டியும் குழம்புமாகக் கலந்த கலப்பு; a colloid solution in which the particles or solid suspended as it were in the fluid part of the solution - Suspension colloid. (சா.அக.);. [நுங்கு3 + பற்று]
நுங்குப்பாக்கு	நுங்குப்பாக்கு nuṅguppākku, பெ. (n.) இளம்பாக்கு (வின்.);; green, tender arecanut. [நுங்கு3 + பாக்கு]
நுங்கை	நுங்கை1 nuṅgai, பெ. (n.) 1. உன் தங்கை; your younger sister. "மிருகாபதியெனு நுங்கை தன்னகர்" (பெருங். இலாவாண. 11:130);, "நுங்கை கையிழந்த தென்மாயமோ" (கந்தபு.சூரன்றண்ட23);. 2. உன்தாய்; your mother. "நுங்கையு மேருவி னிருந்தாள்" (கந்தபு. சயந்தன்கன.9);. [நும் → நுங்கை. முன்னிலைப்பெயர்] = நுங்கை2 nurga, பெ. (n.); நுங்கம்பாக்கம் பார்க்க;see nungam-päkkam.
நுச்சிலி	நுச்சிலி nuccili, பெ. (n.) ஏழிலைப்பாலை; seven leaved milky plant-Alstonia scholaris alias A oleandrae folia, (சா.அக.);.

நுகப்பு	நுகப்பு nugappu, பெ.(n.) மகளிர் சிற்றிடை; waist of a woman. "நுசுப்பிற்கு நல்ல படாஅ பறை" (குறள், 1115);. "முற்றாமுகிழ் முலைப்பான் முற்றி முகங்கறுப்பப் பற்றா நுகப்பாள் கருப்பம் படைத்தனளே" (பிரமோப.காண்.3:10);. "அம்மா மேனி ஐதமை நுசுப்பின்" (அகநா.75:18);. "மேலிருந்த தனயான் பொறையாற் றேனென் றொசிவது போலுநின் னொசிநுசுப் புணரா" (பெருங்.உஞ்சைக். 1:212,213);. உடுக்கை போன்று நுசுப்பு இருக்கும் பெண்கள் அழகாக இருப்பர். [நுல் → நுள் → நுளு → நுசு → நுசுப்பு = நுணுகிய, மகளிர் இடை; சிறுத்த இடை. நூல் = சிறுமை, மென்மை. ஒ.நோ. உளு → உசு.]
நுசை	நுசை nusai, பெ. (n.) சிவதைவேர் (தைலவ. தைல.103);; root of Indian Jalap. தெ. நுசலிங்க.
நுஞ்சு	நுஞ்சு nuñju, பெ. (n.) அதிமதுரம்; honey creeper-Glycirrhhiza glabra. (சா.அக.);.
நுட்டம்	நுட்டம் nuṭṭam, பெ. (n.) எருக்கு; sun plant-Calotropis gigantea. (சா.அக.);.
நுட்பக்காரன்	நுட்பக்காரன் nuṭpakkāraṉ, பெ. (n.) அறிவுக் கூர்மையாளன் (இ.வ.);; man of acute intellect. தொலைக்காட்சி பழுது பார்ப்பதில் அவன் நுட்பக்காரன். [நுட்பம் + காரன், நுட்பம் = அறிவு நுட்பம். காரன் = ஆண்பால் ஒருமை ஈறு.]
நுட்பக்கோள்	நுட்பக்கோள் nuṭpakāḷ, பெ. (n.) நுட்பம்4. பார்க்க: see nutpam-4. [நுட்பம் + கோள்]

நுட்பபாகம்	நுட்பபாகம் nuṭpapākam, பெ. (n.) அணு போன்ற சிறிய பகுதி; finer parts. 2. எளிதில் மாற்ற மடையக்கூடிய பகுதி; the part of a substance which changes by yielding to slightest pressure, the fluid part (சா.அக.);. [நுட்பம் + பாகம். நுட்பம் = நுண்மை, சிறுமை. பாகம் = சிறிய பகுதி.] நுட்பம் __, பெ. (n.); 1. நுணுக்கம், நுண்மை; minuteness, fineness. "நெய்யினும் யாரு மறிவர் புகை நுட்பம்" (நாலடி,282);. "கொற்றவற் காண்மென வெற்றவேற் றடக் கையர் கோல்வித்தகங் குயின்ற நுட்பத்து" (பெருங்.இலாவாண.2:36,37);. தொலைக் காட்சியில் ஏற்பட்ட நுட்பமான கோளாறு இன்றுதான் சரி செய்யப்பட்டது. 2. அறிவு நுட்பம்,அறிவுக்கூர்மை; subtlety, insight, acuteness. நுட்பம் மிகுந்த அறிவுடையவர். 3. பொருளின் நுட்பம்; precision, accuracy. "திட்ப நுட்பஞ் சிறந்தன சூத்திரம்" (நன்.18);. 4. கரந்துறை கோள்களுள் ஒன்று
நுட்பமான	நுட்பமான nuṭpamāṉa, பெ.எ. (adj.) நுண்மை யான; minute. நுட்பமான பொருள்கள்,நுட்பமான கருத்துக்கள். [நுட்பம் → நுட்பமான]

நுட்பவணி	நுட்பவணி nuṭpavaṇi, பெ. (n.) பிறர் கருத்தை யறிந்து கொண்டு, வெளிப் படையாகக் கூறாமல் குறிப்பினாலாவது தொழிலினாலாவது அரிதாக அறியத்தக்க தன்மையுடைய அணி (தண்டி. 64 உரை);; figure of speech which expresses an idea by implication. [நுட்பம் + அணி] நுட்பவணி, குறிப்பு நுட்பம், தொழில் நுட்பம் என இருவகைப்படும். குறிப்பு நுட்பம் : கருத்தை வெளிப் படையாகக் கூறாமல் குறிப்பால் நுட்பமாக தெரிவிக்கும் அணி. "காதலன் மெல்லுயிர்க்குக் காவல் புரிந்ததால் போதைய ராயம் பிரியாத - மாதர் படரிருள்கால் சிக்கும் பகலவனை நோக்கிக் குடதிசையை நோக்குங் குறிப்பு." (தண்டி.64 மேற்கோள்); காதலன் மெல்லுயிர்க்குக் காவல் புரிந்தால் ஆயத்தால் பிரியாது சூழப்பட்ட மாதர் கதிரவனை நோக்கி மேற்றிசையையும் பார்த்தனர். இதில் கதிரவனைப் பார்த்து மேற்றிசையையும் பார்த்த குறிப்பு வருவதால் மாலைக் காலத்து கூட்டம் நேர்ந்தவாறு என்னும் நுட்பக் குறிப்பு அறியப்படுவதால் இது குறிப்பு நுட்பவணி. தொழில் நுட்பம் : தொழிலால் கருத்தை நுட்பமாக அறிவிக்கும் அணி. "பாடல் பயிலும் பணிமொழி தன் பனைத்தோள் கூடல வாவாற் குறிப்புணர்த்தும் -ஆடவற்கு மென்றீந் தொடையாழின் மெல்லவே-தைவந்தாள் இன்றிங் குறிஞ்சி யிசை" (தண்டி.64.மேற்கொள்);.
நுட்பு	நுட்பு nuṭpu, பெ.எ. (adj.) நுண்மை; minuteness. [நுண் → நுண்பு → நுட்பு (வே.க.); நுள் + பு-நுட்பு (சு.வி.);]

நுடக்கம்	நுடக்கம்1 nuḍakkam, பெ. (n.) 1. அசைவு; shaking, waving, as of a flag in the wind;tremulousness. "கோங்கரும் பழித்த வீங்கிள மென்முலை உட்பட விட்ட வட்ட நுடக்கத்து" (பெருங்.இலாவான,2:211,212);. 2. துவட்சி; flexibility, pliability. "சூரமை நுடக்கத்து நின்வெங் காதலி' (ஐங்குறு. 71);. 3. தள்ளாட்டம்(வின்.);; tottering, as a of an old man. 4. கூத்து; dancing. "நல்லவர் நுடக்கம்போ னயம்வந்த கொம்பு" (கலித்.32);, "வெறியுறு நுடக்கம் போலத் தோன்றி" (பதிற்றுப்.51);. 5. வளைவு (யாழ்.அக.);; bend flexure. [நுடங்கு → நுடக்கம்] நுடக்கம்2 nuḍakkam, பெ. (n.) 1. நுட்பம்; minuteness. 2. முடக்கம்; condition of being bent as limbs. [நுடங்கு → நுடக்கம்]
நுடக்கி	நுடக்கி nuḍakki, கு.வி.எ(adv.) ஒன்றாகக் கரைத்து; dissolve. "நூலிலாட்டி நுடக்கிக் குடித்து' (சீவக.762);. [நுடக்கு → நுடக்கி.]
நுடக்கு	நுடக்கு1 nuḍakkudal, 5 செகுன்றாவி.(v.t.) 1. கழுவுதல்; to wash. "வள்ள நுடக்கிய வார்ந்துகு சின்னீர்" (பெரும்பாண்.339);. 2. துவட்டுதல் (சூடா.);; to wipe off moisture. 3. மாய்த்தல்; to destroy. "பொங்குபிசிர் நுடக்கிய செஞ்சுடர் நிகழ்வின்' (பதிற்றுப்.72:14);. 4. கரைத்தல்; to dissolve. "நூழி லாட்டி நுடக்கிக் குடித்து (சீவக.762);. 5. மடக்குதல்; to bend, fold. [நுடங்கு → நுடக்கு] நுடக்கு2 nuḍakku, பெ. (n.) அசைவு; shaking. waving as of a flag in the wind. "அவிரழ னுடக்கு" (பரிபா. 2:51);. [நுடங்கு → நுடக்கு] நுடக்கு3 nuḍakku, பெ. (n.) 1. முடக்கு

நுடங்கு	நுடங்கு1 nuḍaṅgudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. அசைதல்; to shake, wave to be tremulous. "பல்கொடி நுடங்குமுன்பிற் செறுநர் செல்சமந் தொலைத்த வினைநவில் யானை" (பதிற்றுப்.82:3.);, "நுடங்குகொடி மருங்கி னுணுகிய நுசுப்பின் மடந்தை மகளிர் குடைந்தா டரவமும்" (பெருங், உஞ்சைக். 1:8081);. 2, துவளுதல்; to be flexible, pliable. "மின்னேர் நுடங்கிடை" (திருவாச.11:9);. 3. தள்ளாடுதல்; to totter, tremble. "நக்கான்முக நோக்கி நடுங்கி நுடங்கி" (பெரியபு:தடுத்.39);. 4. ஆடுதல்; to dance. "மாறிரியச் சீறி நுடங்குவான்" (பு.வெ.2:9);. 5. வளைதல்; to be bent. "நுடங்குநுத லிளவே ரிடங்கெட வணிய" (ஞானா.36:4);. 6. நுட்பமாதல்(வின்.);; to be fine, thin, at tenuated. 7. அடங்குதல்; to be contained. "நூறுயோசனை அகலமு மாழமு நுடங்க" (கம்பரா. அகலிகை.38);. 8. ஈடுபடுதல்; to be fascinated.
நுடம்	நுடம் nuḍam, பெ. (n.) 1. வளைவு; bent. 2. கால். கை வளைவு; crookedness. [நுள்(வளைவு); → நுட → நுடம் (மு.தா.);]
நுண்	நுண்2 nuṇ, கு.பெ.எ. (adj.) 1. நுட்பமான; fine. நுண்கலைப்பொருள். 2. நுணுக்கமான; minute. ஒரு சிறிய நுண் பொருள் விழுந்து விட்டது. 3. கூரிய: sharpness. 4. நொய்ய: lightness. 5. பருப்பொருளல்லாத; minuteness. க. நுண்; து. நொண்ணத, நொண்னகே;தெ. நுநு. [நுல் (கூர்மை, சிறுமை); → நுள் → நுண்]
நுண்காட்சி	நுண்காட்சி nuṇkāṭci, பெ.(n.) கூர்ந்து பார்க்கும் காட்சி; observation. [நுண் + காட்சி]

நுண்கிருமி	நுண்கிருமி nuṇkirumi, பெ.(n.) மக்களுக்கும், விலங்குகளுக்கும் நோயையும், பொருள்களில் வேதியல் மாற்றத்தையும் ஏற்படுத்தும் நுண்ணுயிர்; virus, bacteria. [நுண் + Skt கிருமி] நுண்டுகில் __, பெ. (n.); பட்டாடைவகை (சிலப்.14:108, உரை.);; a kind of fine silk cloth. "வாழ்வோ ருளரெனிற் சூழ்கதன் வினையென ஆவி நுண்டுகில் யாப்புறுத் தாயினும்" (பெருங். உஞ்சைக். 163.64);. "நுண்டுகி லகலல்கு னோசித்த வெம்முலை" (சீவக.654);. [நுண் + துகில்]
நுண்டொடர்	நுண்டொடர் nuṇḍoḍar, பெ. (n.) நேர்ஞ்சங்கிலி பார்க்க;see meriangil. "சங்கிலி நுண் டொடர் பூண்ஞாண். புனைவினை (சிலப்.6:99);. [நுண் + தொடர்]
நுண்ணயமுள்ள	நுண்ணயமுள்ள nuṇṇayamuḷḷa, கு.பெ.எ.(adj.) நுண்மையானதும், சிறியதுமான, that which is thin and fine. [நுண் + நயம் + உள்ள.]
நுண்ணயமுறை	நுண்ணயமுறை nuṇṇayamuṟai, பெ.(n.) செயல் நுட்பம்; tactics. [நுண் + நயம் + முறை]
நுண்ணளவுகோல்	நுண்ணளவுகோல் nuṇṇaḷavuāl, பெ. (n.) வெர்னியர் அளவுகோல்: Vernier scale. [நுண் + அளவு + கோல். நுண்ணள வையும் அளக்கும் கோல்.] [P]
நுண்ணறிவு	நுண்ணறிவு nuṇṇaṟivu, பெ. (n.) நுண்ணு ணர்வு பார்க்க: see nunnunarvu. "நூலளவே யாகுமா நுண்ணறிவு" (வாக்குண்.7);. [நுண் + அறிவு]

நுண்ணாக்கை	நுண்ணாக்கை nuṇṇākkai, பெ. (n.) நுண் உடல் (சூட்சும சரீரம்);; subtle body. "பாச மடங்கு நுண்ணாக்கை நீங்க" (சிவதரு. சிவயோ. 107); [நுண் + ஆக்கை]
நுண்ணாய்வாளர்	நுண்ணாய்வாளர் nuṇṇāyvāḷar, பெ. (n.) துல்லியமான திறனாய்வாளர்; critic. [நுண் + ஆய்வாளர்]
நுண்ணிச்சிறை	நுண்ணிச்சிறை nuṇṇicciṟai, பெ.(n.) கொசுக்கட்டைக் குருவி; an unknown small bird so called probably of its minute and delicate wings. (சா.அக.);. [நுண் → நுண்ணி + சிறை] நுண்ணிய இறகுகளையுடைய குருவியாக இருக்கலாம்
நுண்ணிடை	நுண்ணிடை nuṇṇiḍai, பெ. (n.) ஒடுங்கிய இடையையுடைய பெண் (திவா.);; woman, as having a slender waist. "வஞ்சி நுண்ணிடை மணிமே கலை" (சிலப்.5.81);. [நுண் + இடை] [P]
நுண்ணிநாளம்	நுண்ணிநாளம் nuṇṇināḷam, பெ.(n.) நுட்பமான நாளம்; minute capillaries. (சா.அக.); [நுண் → நுண்ணி + நாளம்]
நுண்ணிமை	நுண்ணிமை nuṇṇimai, பெ.(n.) நுண்மை பார்க்க;see mபmmai. "நுண்ணிமை யிறந் தமை யறிவன்" (திருவிசை. கருவூர்த். திருப்பூவ.4); [நுண் → நுண்ணிமை]

நுண்ணிய	நுண்ணிய nuṇṇiya, பெ.எ. (adj.) 1. மிகச் சிறிய, tiny. 2. நுட்பமான; fine. "நுண்ணிய நூல் பல கற்பினும் மற்றும் தன் உண்மை அறிவே மிகும்" (குறள்,373);. நுண்ணிய ஞானம் உரைப்பார்கள் சொன்னதில் ஒன்றும் நடவார்கள் (பழ.); 3. நுணுக்கமான; minute. 'நுண்ணிய கருமமும் எண்ணித் துணி' (பழ);, நுண்ணிய கருமமும் எண்ணிச் செய்தல் வேண்டும் (பழ);, நுண்ணிய வேறுபாடுகள் இருக்கும். நுண்ணிய அறிவு கொள்ள வேண்டும். நுண்ணிய வரியோடு திரண்டு நோக்குநர்" (சீவக.1702);. [நுண் → நுண்ணிய]
நுண்ணியம்	நுண்ணியம் nuṇṇiyam, பெ. (n.) நுண்ண றிவுடைமை; acute intellect. "நுண்ணிய மென்பா ரளக்குங்கோல் காணுங்காற் கண்ணல்ல தில்லை பிற" (குறள்,710);. [நுண் → நுண்ணியம்]
நுண்ணியது	நுண்ணியது nuṇṇiyadu, பெ. (n.) நுண்மை யானது; that which is meticulous. [நுண் → நுண்ணியது]
நுண்ணியர்	நுண்ணியர் nuṇṇiyar, பெ.(n.) 1. அறிவுடை யோர்; intellectual people. 2. நுட்பமானவர்; subtle man. 3. பெரியோர்; great persons. 4. மந்திரிகள்; the ministers. [நுண் → நுண்ணியர்]
நுண்ணியான்	நுண்ணியான் nuṇṇiyāṉ, பெ. (n.) 1. கூறறிவுடையோன்; person of acute intellect, quick parts or subtle discrimination. 2. அமைச்சர் (அக.நி.);: minister. [நுண் → நுண்ணியான்]
நுண்ணுடம்பு	நுண்ணுடம்பு nuṇṇuḍambu, பெ. (n.) நுண்ணாக்கை பார்க்க;see nuமmmakkal (சா.அக.);. [நுண் + உடம்பு]

நுண்ணுணர்வு	நுண்ணுணர்வு nuṇṇuṇarvu, பெ.(n.) நுண்ணறிவு (நுட்ப புத்தி);; keen pesception, acute intellect. "நுண்ணுணர் வின்மை வறுமை" (நாலடி,251);. [நுண் + உணர்வு]
நுண்ணுயிர்	நுண்ணுயிர் nuṇṇuyir, பெ. (n.) 1. நுண் ணோக்கியின் மூலம் மட்டுமே அறிந்திடக் கூடிய பலவகையான மிகச் சிறிய உயிரினம்; micro organism. 2. சிற்றுயிர்; delicate life of Small creatures. E. germ;F. microbe;G microbe(f);;It. microbo. [நுண் + உயிர்]
நுண்ணுயிர்கலத்தல்	நுண்ணுயிர்கலத்தல் nuṇṇuyirkalattal, தொ.பெ.(vbl.n.) விதை முளைகட்டும் பொழுது பூச்சிமருந்து கலக்கை; mixing of pesticide with seeds for sowing. [நுண்ணுயிர் + கலத்தல், நுண்ணுயிர் = சிற்றுயிர் நுண்ணுயிரிகளை அழிக்கும் மருந்து.]
நுண்ணுயிரி	நுண்ணுயிரி nuṇṇuyiri, பெ.(n.) நுண்ணுயிர் பார்க்க;see nuṇṇuyir. [நுண் + உயிரி. உயிர் → உயிரி]
நுண்ணுருக்கு-தல்	நுண்ணுருக்கு-தல் nuṇṇurukkudal, 5 செ. குன்றாவி.(v.t.) கரையவுருக்குதல்; to melt thoroughly. "நுண்ணுருக் குற்ற... பாண்டில்" (மலைபடு.4);. [நுண் + உருக்கு-தல்]
நுண்ணூட்டச்சத்து	நுண்ணூட்டச்சத்து nuṇṭṭaccattu, பெ. (n.) பயிரிகளுக்கு மிகக் குறைந்த அளவில் அளிக்கப்படும் கனிமச்சத்து; micronutrients. கரும்புக்கு நுண்ணூரட்டச்சத்து வைத்தால் அதிக விளைவைத்தரும். [நுண் + ஊட்டச்சத்து]
நுண்ணேலம்	நுண்ணேலம் nuṇṇēlam, பெ. (n.) ஓமாலிகை முப்பத்திரண்டனு ளொன்றாகிய மணப்பொருள்; a fragrant substance, one of 32 omăligai. பதுமுக நுண்ணேலம் பைங்கொடுவேரி கதிர்நகையா யோமாலிகை (சிலப்.6.77.உரை); [நுண் + ஏலம்] ஓமாலிகை (மணப்பொருள்கள்); 32 இலவங்கம், பச்சிலை, கச்சோலம், ஏலம், நாகணம், கோட்டம், நாகம், மதாவரிசி, தக்கோலம், நன்னாரி, வெண்கோட்டம், கத்துரி, வேரி, இலாமிச்சம், கண்டில் வெண்ணெய், கடு, நெல்லி, தான்றி, துத்தம், வண்ணக்கச்சோலம், அரேணுகம், மாஞ்சி, சயிலேகம், புழுகு, புன்னை நறுந்தாது, புலியுகிர், சரளம், தமாலம், வகுளம், பதுமுகம், நுண்ணேலம், கொடுவேரி.

நுண்ணோக்கி	நுண்ணோக்கி nuṇṇōkki, பெ. (n.) கண்ணுக்கு எளிதாகப் புலப்படாத மிகச் சிறிய பொருட்களையும், நுண்ணுயிரி (கிருமி); களையும் காண்பதற்கு ஏற்றவாறு பெரிதுபடுத்திக் காட்டக்கூடிய ஆடிகளைக் கொண்ட (அறிவியல்); கருவி; microscope. [நுண் + நோக்கி]
நுண்திறம்	நுண்திறம் nuṇtiṟam, பெ. (n.) நுட்பமான திறமை; fair. [நுண் + திறம். திறம் = திறமை]
நுண்திறமுடைய	நுண்திறமுடைய nuṇtiṟamuḍaiya, பெ.எ.(adj.) கூர்மையான அறிவும், திறமும் உடைய; intelligent. [நுண் + திறம் + உடைய]
நுண்பிண்டி	நுண்பிண்டி nuṇpiṇṭi, பெ. (n.) புழுதி; dust. [நுண் + பிண்டி. பிண்டி = பொடி, புழுதி]
நுண்பு	நுண்பு nuṇpu, பெ. (n.) நுண்மை பார்க்க;see nuṃmai. "பாவியேங்கண் காண்பரிய நுண்புடையீர் (திவ்.இயற்.பெரியதிருவந்:8); க. நுண்பு [நுண் → நுண்பு]
நுண்புலம்	நுண்புலம் nuṇpulam, பெ.(n.) நுண்ணறிவு; insight. [நுண் + புலம்]
நுண்புலமுள்ள	நுண்புலமுள்ள nuṇpulamuḷḷa, பெ.எ.(adj.) அறிவு கூர்மையுள்ள; intelligent. [நுண் + புலம் + உள்ள]
நுண்பேராடி	நுண்பேராடி nuṇpērāṭi, பெ. (n.) நுண்ணோக்கி; microscope. [நுண் + பேராடி. பேராடி = பெரிதாகக் காட்டும் ஆடி.]

நுண்பொடி	நுண்பொடி nuṇpoḍi, பெ.(n.) நுட்பமான பொடி; fine powder. [நுண் + பொடி]
நுண்பொருள்	நுண்பொருள் nuṇporuḷ, பெ. (n.) 1. நுண்ணிய பொருள்; small, minute things, dist. fr. paru-p-porul. 'நுண்பொருள் கொடுத்து நுண்ணிய ராவர்" (பழ.);. 'நுண்பொருள் காண்பது அறிவு' (குறள், 424);. "நகைப்பதம் பார்க்கு நனிநாகரிகத்துச் சொல்லி னுண்பொருள் காட்டியில்லின்" (பெருங்.உஞ்சைக்.1:14,15);. 2. நுட்பமான கருத்து; subtle meaning or idea. 'நுண்பொருளினைத் தலைவனெதிர் நின்றுணர்த்துவாள்' (கலித்.18, உரை);. [நுண் + பொருள்]
நுண்மணல்	நுண்மணல்1 nuṇmaṇal, பெ. (n.) சிறுமணல்; fine sand. "மீதே நுண்மண லிறைத்து" (திருவாத.பு. மண்சுமந்த.3);. "அரக்கத்தன்ன நுண்மணற் கோடுகொண்டு" (பதிற்று.30.27);. [நுண் + மணல்] நுண்மணல்2 nuṇmaṇal, பெ. (n.) 1. நீட்டலளவை வாய்பாடு; lenthening table. 8 மயிர் = 1 நுண்மணல். 8 நுண்மணல் = 1 கடுகு, 2. கீழ்வாயிலக்க வாய்பாடு; multiplication of fraction table. 6 1/2 தேர்த்துகள் = 1 நுண்மணல். 100 நுண்மணல் = 1 வெள்ளம். [நுண் + மணல்]
நுண்மதி	நுண்மதி nuṇmadi, பெ.(n.) கூர்மையான அறிவு; insight. "நுண்மதி போன்று தோன்றா நுணுகிய நுசுப்பினார்." (சீவக.2611);. [நுண் + மதி. மதி = அறிவு.]
நுண்மருங்குல்	நுண்மருங்குல் nuṇmaruṅgul, பெ.(n.) நுண்ணிடை; woman, as having a slender Waist. [நுண் + மருங்குல். மருங்குல் = இடை]

நுண்மை	நுண்மை nuṇmai, பெ.(n.) 1. நுணுக்கம், நுட்பம்; minuteness. நுண்மையான உயிரிகள் நுண்மை நுகரேல் (பழ.);. 2. மிகுதி; excess. "நுண்கருமை கொண்டொசிந்து" (சீவக.166);. 3. கூர்மை; sharpness. 4. வேலைநுட்பம்: refinement, nicety, exquisiteness, as in workmanship: "தும்பை மாலை இளமுலை நுண்பூ ணாகம் விலங்கு வோளே" (ஐங்குறு.127);. நுண்மையான அமைப்புக் கொண்ட கைக் கடிகாரம். 5. அறிவு நுட்பம்; acuteness. subtlety, discrimination. 6. பொருணுட்பம்; precision, accuracy. "நுண்ணுரல் உணர்விலராகிய ஊதியமில்லாப் புணர்தல் நிரயத்துள் ஒன்று" (நாலடி,233);. 7. சிற்றுண்டி; delicacies, dainties. "அடிக்கடி நுண்மை விழைந்துபோய்" (அருட்பா,v, அவாவறுப்பு:12);. 8. கமுக்கம் (இரகசியம்);; mystery. "பெருமைக்கு நுண்மைக்கும்" (திருவருட்பதிமுது
நுண்மையற்ற	நுண்மையற்ற nuṇmaiyaṟṟa, பெ.(n.) நுண்மையானதும், சிறியதும் அல்லாத; that which is not thin and fine. [நுண்மை + அற்ற]
நுணக்கம்	நுணக்கம்1 nuṇakkam, பெ. (n.) 1. கூர்மை (அக.நி.);; sharpness. 2. நுண்மை; minuteness. 3. நுடக்கம்; bending. [நுணங்கு → நுணக்கம்] நுணக்கம் nuṇakkam, பெ. (n.) 1. வாட்டம்; withering, fading. [நுணங்கு → நுணக்கம்]
நுணகம்	நுணகம் nuṇagam, பெ. (n.) பொன் (அகநி);; gold. [நுணுக்கம் → நுணகம்]

நுணங்கியோர்	நுணங்கியோர் nuṇaṅgiyōr, பெ. (n.) நுணுகிய அறிவுடையோர் (யாழ்.அக);; persons of subtle or sharp intellect. "யாப்பும் பாட்டுந்துக்குந் தொடர்புஞ் செய்யுளை நோக்கிற்றென்ப நுணங்கியோரே" (யா.கா.1.உரை);. [நுணங்கு → நுணங்கியோர்]
நுணங்கு	நுணங்கு1 nuṇaṅgudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. அசைதல்; to shake, move. "நுதலூரும் பசப்பாயின் நுணங்கிறை யளியென்னோ" (கலித்.28:15);. 2. மெல்லியதாதல்; to be thin, minute, attenuated. "நுண்ணறல்போல நுணங்கிய பைங்கூந்தல்" (ஐந்.ஐம்.27);. 3. நுட்பமாதல்; to be subtle, fine, refined. "நுணங்கிய கேள்விய ரல்லார் வணங்கிய வாயினர் ஆதல் அரிது" (குறள்,419);. 4. வளைதல்; to be bent. 5. துவளுதல்; to be pliable, flexible. 'நுணங்கு நுண்கொடி மின்னார்' (தொல்.சொல்.374, உரை);. 6. செறிதல்; to be dense, close, crowded. "நுணங்கரில்" (பு.வெ.4:7);. [நுள் (அசைதல், வளைதல்); → நுண் → நுணங்கு → நுணங்கு-தல் (மு.தா.);] நுணங்கு2 nuṇaṅgudal, 5.செ.கு.வி.(v.i.) வாடுதல் (யாழ்.அக.);; to drop, fade, wither. [உணங்கு → நுணங்கு]
நுணலி	நுணலி nuṇali, பெ. (n.) நுணா என்னுங் கொடி; small dyeing mulberry, Morinda umbellata. (சா.அக.);.
நுணலை	நுணலை nuṇalai, பெ. (n.) மணற்காடை; a kind of frog found on the seashores with golden spots, mud frog, Rhacophorus plavrostictus. (சா.அக.);. [நுணல் – நுணனலை] சென்னைப்பல்கலைக் கழக அகரமுதலி மணற்காடையை மணற்கூகையென்று வின்சுலோ குறிப்பதாகக் காட்டுகிறது. நுணல், நுணலை என்னும் ஊர்வன வகையைச் சார்ந்த தவளைக்குக் காடை (சா.அக);. கூகை (வின்); என்று பறப்பனவற்றின் பெயர் அமைந்ததன் கரணியம் அறியப்படவில்லை.
நுணவம்	நுணவம் nuṇavam, பெ. (n.) நுணா பார்க்க;see {} "நாகுமுதிர் நுணவம்" (சிறுபாண்.51);. [நுணவு1 → நுணவம் = மஞ்சணாறி மரம்]

நுணவு	நுணவு1 nuṇavu, பெ.(n.) நுணா பார்க்க;see ṇuṇa. [நுணா → நுணவு] நுணவு2 nuṇavu, பெ.(n.) கட்டில் (அகநி);; couch. cot. தெ. நுலக. நுணா → நுணவு. நுணா மரத்தில் செய்த கட்டிலாகலாம்]
நுணவை	நுணவை1 nuṇavai, பெ.(n.) 1. எள்ளுருண்டை (சூடா.);; a ball of sesame confection. 2. நெல் முதலியவற்றின் மா (சூடா.);; flour of rice and other stains. [நுள் → நூ = சிறிய எள். நூவு = எள். நுள் → நுணவை = மாவு, எள்ளுருண்டை (க.வி.40);] நுணவை nuṇavai, பெ.(n.) நுணா (மலை); பார்க்க;see nuna. [நுணவு → நுணவை]
நுணா	நுணா nuṇā, பெ. (n.) 1. மஞ்சணாறி மரம்; Indian mulberry, Morinda citrifolia. 2. மஞ்சணாறிச் செடி; dyeing mulberry, Morinda tinctoria. 3. மஞ்சணாறிக் கொடி; small achroot, Morindaum, bellata. 4. தணக்கு வகை (மலை.);; whirling-nut. [நுணல் - நுணா = நுணல் போன்ற காய் காய்க்கும் மஞ்சனாறி மரம் (வே.க);] முறுக்கிக் கொண்டாற் போல் காணப்படும் கிளைகளையும் மணமுள்ள வெள்ளை நிறப் மு பூக்களையும் கொண்ட மரம். மஞ்சள் நாறி அல்லது மஞ்சள் நத்தி மரத்தின் காய், நுணல் போன்ற தோற்ற முடைமையால் நுணா எனப்பட்டது. பின்னர் அது சினையாகு பெயராய் மரத்திற்காயிற்று. நுணல் என்பது நுணலை என்றும், நுணா என்பது நுணவு, நுணவம், நுணவை என்றும் திரியும். பொருள் வேறுபாடுணர்த்தற்கு நுணல் நுணா என்பன ஈறு வேறுபட்டன. (சொ.ஆ.க.13);. இதன் பூ மல்லிகை போலும் மணந்தரும். இதன் வேர் சாயப்பூச்சுக்கும், மரம் மிதியடிக்கட்டை செய்யவும் பயன்படும். இதன் இலை, காய், பழம் யாவும் பயன் கொள்ளத்தக்கன. மரக்கூறு மஞ்சளாயிருப்பது கருதி மஞ்சட் பாவட்டை, மஞ்சனாறி என வழங்கக் காணலாம். (சா.அக.);. [P]
நுணாக்காய்க்கிரந்தி	நுணாக்காய்க்கிரந்தி nuṇākkāykkirandi, பெ.(n.) ஒரு வகைப் புண்நோய்; a kind of syphilitic tumour due to venereal and heat. Skt பங்கிவிசர்ப்பி. [நுணாக்காய் + கிரந்தி, Skt:கிரந்தி = புண்] உடம்பில் வெப்பத்தைத் தந்து, தடிப்புக்களை உண்டாக்கி, கழிச்சலைத் தந்து, உடம்பு வீக்கத்தால் பருத்து மினுமினுத்து நுணாக்காயைப் போல் கட்டிகளை எழுப்பும் ஒருவகைப் புண் நோய். (சா.அக);.

நுணாசு-தல்	நுணாசு-தல் nuṇācudal, 5.செ.குன்றாவி.(v.t.) நுணாவு-தல் பார்க்க: see mபravப. [நுண் → நுணா → நுணாவு → நுணாசு - நுணாசு-தல் (வே.க.);]
நுணாப்பரு	நுணாப்பரு nuṇāpparu, பெ.(n.) நுணாக்காய்க் கிரந்தி பார்க்க;see nunakkāy-kirand.
நுணாப்பூக்கிரந்தி	நுணாப்பூக்கிரந்தி nuṇāppūkkirandi, பெ.(n.) உடம்பில் பலவிடங்களில் நுணாட் பூவைப் போல் வெண்மையான புண்களை உண்டாக்கும் தோல் நோய் (மேக நோய்); a syphilitic affection marked by multiple abscesses in various parts of the body of the size of morinda fruit. "தொக்கண்ண யெழும்பு நுணாப்பூக்கிரந்தி முதனோய் தொலையும்' (தைல. தைலவ106);. (சா.அக);. [நுணா + பூ + கிரந்தி]
நுணாமஞ்சள்	நுணாமஞ்சள் nuṇāmañjaḷ, பெ.(n.) சிறிய பூக்களையுடைய மலை,ஆத்தி; small flowered mountain ebony, Bauhinia racemosa (சா.அக.);.
நுணாவு-தல்	நுணாவு-தல் nuṇāvudal, 5.செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. சிறிய பூக்களையுடைய மலைஆத்தி; to rub and feel with the fingers. 2. நுனி நாவால் தடவியுணர்தல்; to feel with the tip of the tongue, as the gums or palate. க. நொனெ. [நுண் → நுணா → நுணாவு → நுணாவுதல் = விரல் நுனியால் அல்லது நாதுனியால் தடவியறிதல்]
நுணாவெண்ணெய்	நுணாவெண்ணெய் nuṇāveṇīey, பெ.(n.) நுணா இலையின் சாற்றை, நல்லெண்ணெயில் மற்ற கடைச் சரக்கு களோடு காய்ச்சி வடித்த எண்ணெய்; a medicated oil prepared with the juice of the morinda leaves as chief ingredient along with some bazaar drugs.(சா.அக);. [நுணா + எண்ணெய். இது புண்நோயைக் குணமாக்கும்.]
நுணாவேர்	நுணாவேர் nuṇāvēr, பெ.(n.) சிவப்பு கபில நிறமும் வழவழப்பான பட்டையுமுடைய, நுணா மரத்தின்வேர்; ach root morinda root, Morinda umbellata. It is reddish brown in colour (சா.அக);. [நுணா + வேர். கருவிலேயே இறந்த பிள்ளையை வெளியாக்க இவ்வேர் பயன்படும்.]

நுணி	நுணி1 nuṇidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) தேய்தல் (அக.நி.);; to waste away; to be thinned down. [நுண் → நுணி → நுணி-தல்.] நுணி2 nuṇittal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. கூர்மையாக்குதல்(வின்.);; to sharpen to a point. 2. பொடியாக்குதல்(வின்.);; to powder. 3. நுணுகி ஆராய்தல்; to examine carefully. "தெய்வ நுணித்தறங் குணித்த மேலோர்" (கம்பரா.மந்திரப்.8);. [நுண் → நுணி → நுணி-தல்.] நுணி3 nuṇi, பெ.(n.) நுணி (யாழ்.அக.);; tip. [நுண் → நுணி]
நுணிசம்	நுணிசம் nuṇisam, பெ. (n.) பூவிந்தி; soap nut. Sapindas trifolius (சா.அக.);.
நுணுக்கம்	நுணுக்கம்1 nuṇukkam, பெ. (n.) 1. நுண்மை; fineness, minuteness. 2. கூர்மை (யாழ்.அக.);; sharpness. 3. கூரறிவு; acuteness, acumen, subtlety. "நூல்கற்றக் கண்ணு நுணுக்க மொன் றில்லாதார்" (நாலடி,352);. தம் ஆய்வுரையில் இசைக் கலையைப்பற்றி நுணுக்கமாக ஆய்வு செய்கிறார். 4. வேலைத் திறம்; exquisiteness, as of a work. வேலை நுணுக்கம். சிற்பம் நுணுக்க வேலைபாடு நிறைந்தது. 5. பொருளடக்கம்; comprehesiveness. "நான்மறை நுணுக்கமும்" (உபதேசகா. சிவபுராண.4);. 6. யாழின் உள்ளோசை (பிங்.);; vibrating note of a yal. 7. நுட்பம், 5 (வீரசோ.,அலங்.27); பார்க்க;see ṇu:pan7 [நுணுங்கு → நுணுக்கம் = கூர்மை கூரறிவு, நுண்மை, நுட்பம், வேலைத் திறம்] நுணுக்கம்2 nuṇukkam, பெ. (n.) 1. கஞ்சம் (உலோபம்);; niggardliness, அவன் கை நுணுக்க முடையவன்.
நுணுக்கம்பார்-த்தல்	நுணுக்கம்பார்-த்தல் nuṇukkambārttal, 4.செ.கு.வி.(v.i.) பொருட்டாய்க்கருதவியலாதன வற்றில் மிகுந்த கருத்துச் செலுத்தல்(வின்.);; to be meticulous, over-scrupulous. [நுணுக்கம் + பார்-த்தல்]

நுணுக்கியெழுது-தல்	நுணுக்கியெழுது-தல் nuṇukkiyeḻududal, 5.செ.குன்றாவி. (v.t.) பொடியாக எழுதுதல் (உ.வ.);; to write a small hand. [நுணுக்கு → நுணுக்கி + எழுது-தல்.]
நுணுக்கிருமல்	நுணுக்கிருமல் nuṇukkirumal, பெ. (n.) சிணுக்கிருமல்; dry cough. (சா.அக.);. [நுணுக்கு + இருமல்]
நுணுக்கு	நுணுக்கு1 nuṇukkudal, 5.செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நுண்மையாக்குதல்; to make very small, as beads. 2. பொடிசெய்தல்; to powder, pulverise. மாத்திரையை நுணுக்கிக்கொடு. 3. அரைத்தல்; to pound, grind. மிளகை நுணுக்கிக் கொடு. "நுண்மணல் விராய் நுணுக்குநர்" (திருவானைக்.திருநீற்.14);. 4. சிதைத்தல்; to shatter to pieces. "வெகுளி நுணுக்கும் விறலும் மகளிர்கட்கு ஒத்த ஒழுக்க முடைமையும்" (திரிகடு.40);. 5. சிறிதா யெழுதுதல்; to write a small hand. அஞ்சல் அட்டையில் குறளை நுணுக்கி எழுதினார். இப்படி நுணுகி எழுதினால் எப்படிப் படிப்பது. 6. கையைக் குலுக்குதல், கஞ்சத்தனம் (உலோபம்); செய்தல்; to be niggardly, to stint. அவன் மிகவும் கையை நுணுக்குகிறான். 7. யாழில் இன்னிசை யெழுப்புதல்; to produce soft notes from the yāl. "அதுதன்னை வீணையிலே ஏறிட்டு நுணுக்கினாள்". (தி வ் . தி ரு .ெ◌ ந டு ந் , 1 5 ;1 2 2); . 8. கூர்மையாக்குதல்;(இலக்.அக.);; to sharpen to a point, as a stick. அறிவை (புத்தியை) கூர்மையாக்குதல்
நுணுக்குக்காட்டி	நுணுக்குக்காட்டி nuṇukkukkāṭṭi, பெ.(n.) நுண்ணோக்கி; microscope. [நுணுக்கு + காட்டி]
நுணுக்கெழுத்து	நுணுக்கெழுத்து nuṇukkeḻuttu, பெ.(n.) பொடியாக எழுதும் எழுத்து (உ.வ.);; letter written in a very small hand. [நுணுக்கு + எழுத்து]

நுணுகி	நுணுகி nuṇugi, வி.எ.(adv.) 1. கூர்ந்து; with a sharp focus. பாட்டின் பொருளை நுணுகி ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும். 2. மெலிந்து; lean. இசைக்கலையை நுணுகி ஆராய்ந்து படித்திருக்கிறார் என்பது அவரின் பேச்சில் இருந்து தெரிகிறது. "பூப்போ லுண்கண் பசந்த தோணுணுகி" (புறநா.96);. "துள்ளு தாவியிற் பைப்பய நுணுகி" (அகநா.71:14);. [நுண் → நுணுகு → நுணுகி]
நுணுகு	நுணுகு1 nuṇugudal, 5.செ.கு.வி.(v.i.) 1. நுட்பமாதல்; to be slender, delicate, as a woman's waist, to be minute. "நுணுகிய நுகப்பினார்" (சீவக.2631);. 2. மெலிதல்; to become thin. "பூப்போ லுண்கண் பசந்த தோணுணுகி" (புறநா.96);. 3. கூர்மையாதல்; to be sharp, keen, acute as one's intellect. நுணுகிய அறிவு. [நுண் → நுணுகு → நுணுகு-தல்] நுணுகு2 nuṇugu, பெ. (n.) 1. நுண்மை (திவா.);; minuteness. [நுண் → நுணுகு]
நுணுங்கு	நுணுங்கு1 nuṇuṅgudal, 5செ.கு.வி. (v.i.) 1. நுணுகு-தல் (உ.வ.); பார்க்க;see nunugu- 2. பொடியாதல்; to be powdered pulverised. [நுணுகு → நுணுங்கு → நுணுங்கு-தல்] நுணுங்கு2 nuṇuṅgudal, 5.செ.கு.வி.(v.i.) 1. மெல்லப்பாடுதல்; to sing softly as a tune. "அழகை யுடைத்தான பண்ணை நுணுங்கி" (திவ்.திருநெடுந் 22:204);. [நுணுகு → நுணுங்கு → நுணுங்கு-தல்.] நுணுங்கு3 nuṇuṅgu, பெ. (n.) பொடி (பிங்.);; powder. [நுணுகு → நுணுங்கு]

நுணை	நுணை1 nuṇaittal, 4.செ.குன்றாவி. (v.t.) நுனி நாவால் தடவியுணர்தல்; to feel with the tip of the tongue, as the gums or palate. ம. நுண: க. நொனெ. [நுண் → நுணா → நுணை → நுணை-தல் (வே.க);] நுணை2 nuṇai, பெ. (n.) கோட்சொல் (நெல்லை);; back-biting. ம. நுணா.
நுதம்	நுதம் nudam, பெ. (n.) நீராடுந்துறை (அக.நி.);; bathing ghat.
நுதம்பு	நுதம்பு1 nudambudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நனைந்திளகுதல்; to become soft or moist, as soap in water, to be mashy. 2. ஈரமாதல்; to become damp, as furniture, in wet weather. [நுதம் → நுதம்பு → நுதம்பு-தல்] நுதம்பு2 nudambu, பெ. (n.) 1. கள்; toddy. 2. சோறு; boiled rice. [நுதம் → நுதம்பு.]
நுதல்	நுதல்1 nudalludal, 5செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. கருதுதல்; to denote; to mean, intend. "பல்லவை நுதலிய வகர விறுபெயர்" (தொல்.எழுத்து.174);. 2. கூறுதல்; to speak, tell. "நூற்குள் நுதலிய பொருளல்லனவற்றை அதற்குத் தந்துரைத்தலின் தந்துரை" (நன்.1, சங்கர.);. 3. தோற்றுவித்தல்; to bring into being, create. "தேவுபல நுதலி" (திவ்.இயற்.திருவாசி.4); [நுதல் → நுதலு-தல் = முற்கூறுதல், கூறி (சொல்லி);த் தொடங்குதல்] ஒவ்வொரு செம்மொழியிலும் ஒரு பொருட் பலசொற்கள் நிரம்பவள. அவை பருப்பொருளில் ஒன்றுபட்டிருப்பினும் நுண்பொருளில் வேறுபட்டவை. சொல்வளத்திற் சிறந்த தமிழ் ஒருபொருட் பல சொற்களில் சிறந்துள்ளது. சொல்லுதலைப் பற்றிப் பலசொற்கள் தமிழில் உள. அவை: அசைத்தல் - அசையழுத்தத்துடன் சொல்லுதல் (அசையழுத்தம்-accent); அறைதல் - அடித்து (வன்மையாக மறுத்து);ச் சொல்லுதல் இசைத்தல் - ஒசை வேறுபாட்டுடன் சொல்லுதல் இயம்புதல் - இசைக் கருவி இயக்கிச் சொல்லுதல் உரைத்தல் - அருஞ்சொற்கு அல்லது செய்யுட்குப் பொருள் சொல்லுதல்

உளறுதல் ஒன்றிருக்க [illegible] சொல்லுதல்

நுதலணி	நுதலணி nudalaṇi, பெ. (n.) நெற்றிச்சுட்டி (யாழ்.அக.);; an ornament for the forehead. மறுவ. தலைக்கோலம், இலம்பகம். [நுதல்3 + அணி]
நுதலிப்புகுதல்	நுதலிப்புகுதல் nudalippugudal, பெ.(n.) உத்தி முப்பத்திரண்டனுள் சொல்லப் போகும் செய்தியை முதலிற் குறித்துப் பின் விளக்குவதான தந்திர வுத்தி (நன்.14);; a literary device which consists in stating one's theme before dealing with it in detail, one of 32 utt. "நுதலிப் புகுதலோத்து முறை வைப்பே" (நன்.பாயி.14);. [நுதல் → நுதலி + புகுதல், நுதலிப்புகுதல் = இன்னது கூறுவேன் என்று கூறப்போகும் பொருளைச் சொல்லித் தொடங்கும் நூலுத்தி.]
நுதற்கண்ணன்	நுதற்கண்ணன் nudaṟkaṇṇaṉ, பெ.(n.) நெற்றியில் கண்ணுடைய சிவன்; Lord Siva. [நுதல் + கண்னன்.]
நுதற்குறி	நுதற்குறி nudaṟkuṟi, பெ.(n.) நெற்றிக்குறிகள் (திவா.);; sacred marks on the forehead. [நுதல் + குறி. நெற்றியில் இட்டுக் கொள்ளும் சமயக்குறிகள்.] [P]
நுதற்சுடிகை	நுதற்சுடிகை nudaṟcuḍigai, பெ.(n.) நுதலணி (திவா.); பார்க்க;see nuda-ani. [நுதல் + சுடிகை. சுட்டி → சுட்டிகை → சுடிகை.]
நுதற்குட்டு	நுதற்குட்டு nudaṟkuṭṭu, பெ.(n) நுதலணி2 பார்க்க: see mʋdal-an. "திருநுதற் சூட்டயற் சுடரும் (பெருங், உஞ்சைக். 40.101);. [நுதல் + சூட்டு. சூடுதல் = அணிதல் சூடு → சூட்டு]
நுதற்சேதம்	நுதற்சேதம் nudaṟcēdam, பெ.(n.) 1. நெற்றி வலி; pain in the forehead. 2. தலைவலி headache (சா.அக.);. [நுதல் + சேதம். சிதைவு → சேதம்]
நூதனாட்டி	நூதனாட்டி nūtaṉāṭṭi, பெ. (n.) நெற்றிக் கண்ணுடைய கொற்றவை (துர்க்கை);;{Durga} as having an eye in Her forehead. "பிறைநுத னாட்டி" (கல்லா. 7811);. [நுதல் → நூதனாட்டி. நாட்டம் (= கண் → நாட்டி.]

நுதி	நுதி1 nudiddal, 4.செ.குன்றாவி.(v.t); to cover with, as a garmen lining. "நூதிமயிர்த் துகிற்குப் பாயம் புகுக என நூக்கினானே' (சீவக.819);. [நுனி → நுதி → நுதி-த்தல்.] நுதி2 nudi, பெ. (n.) 1நுனி; tip, point, end. "நுதிமுக மழுங்க.... பாயுநின் களிறு" (புறநா.31); "திருக்கரத்தினக துதியால்" (கோயிற்பு பதஞ்சலி.32);. 2. அறிவுக்கூர்மை; acumen sharpness of intellect. "நோக்கன்மின் நாணு. கண்டீர் நுதிகொ ணாகரிகன்' (சீவக.11.10); 'நுதி கொண்டன வெம்பர னுண்ணி வேல் (சீவக.1186);. 3. தலை; head, "நுதிநுனை கோட்டாற் குலைப்பதன் றோற்றங்காண் (கலித்.101);. 4. புகழ்; fame. 5. வணக்கம் regard. 5. முன்பு:
நுதித்தோல்	நுதித்தோல் nudiddōl, பெ. (n.) ஆண்குறியின் நுனித்தோல்; foreskin. [நுதி + தோல்.]
நுது-த்தல்	நுது-த்தல் nududdal, 4.செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அவித்தல்; to put out quench, extinguish. "நெய்யாலெரி நுதுப்பே மென்றற்றாற் கௌவையாற்காம நுதுப் பேமெனல்" (குறள்,1148);. 2. அழித்தல்; to destroy. "வரதன் நம்படையை நுதுக்கம்" (தணிகைப்பு. சீபரி.162.); 3. நீக்குதல்; to remove: "இன்ன னுதுக்குந் தண்கவிகை வள்ளல்" (விநாயகபு.46:4);. க. நொந்து. [நுதி → நுது → நுது-த்தல்.]
நுதுப்பு	நுதுப்பு nuduppu, பெ.(n.) தணிக்கை (வின்.);; quenching. suppressing. [நுது → நுதுப்பு]

நுந்தாவிளக்குக்குடி	நுந்தாவிளக்குக்குடி nundāviḷakkukkuḍi, பெ. (n.) நுந்தா விளக்கு எரிப்பதற்கு மூலமாக வைக்கப்பட்ட ஆடுகளைக் காத்து நாளும் கோயிலுக்கு நெய்யளக்கும் குடியினரான மன்றாடிகள்; a cast. "இத்தேவர்க்கு திரு நுந்தா விளக்கு குடிகளாய் ஆடுகளைக் கொண்டு நெய்யளந்து வருகிற மன்றாடிகளில்" (தெ.க.தொ.17:447);. [நுந்தாவிளக்கு + குடி, நுந்தாவிளக்கு எரிக்க நெய்தரும் குடிமக்கள்.]
நுந்து-தல்	நுந்து-தல் nundudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தள்ளுதல், முன் தள்ளுதல்; to prople, thrust forth, cast away. "பரந்து பொன் னிரந்து நுந்தி" (திவ்.திருச்சந்.51);. 2. தூண்டுதல்; to trim, stir up. "நுந்தாத வொண் சுடரே" (தேவா.811, 5);. க. நொந்து வ. நுத்(d); [உந்து → நுந்து → நுந்து - தல். உந்துதல் = முன் தள்ளுதல், தள்ளுதல்]
நுந்தை	நுந்தை nundai, பெ. (n.) உன் தந்தை; your father. "நுந்தை நும்மூர்வருதும்" (ஐங்குறு.92);. "கண்டிசின் வாழியோ குறுமகள் நுந்தை" (அகநா. 99.11);. "நொந்தனளாகி நுந்தையை யுள்ளி" (புறநா. 160:23);. "எந்தையும் நுந்தையும் எம்முறைக் கேளிர்" (குறுந்.40.2);. "பிறையது காணா யிறைவளை முன்கை திருமுகை மெல்விரல் கூப்பி நுந்தை" (பெருங், உஞ்சைக். 166,167);. [நும் → நுந்தை]
நுப்பது	நுப்பது nuppadu, பெ. (n.) முப்பது; thirty. ம. நுப்பது. [முப்பது → நுப்பது. ஒ.நோ. மணாட்டுப் பெண் → மாட்டுப்பெண் → நாட்டுப் பெண். ம-ந. திரிபு.]
நூபகம்	நூபகம் nūpagam, பெ. (n.) நுபம் பார்க்க;see nubam. [நுபம் → நுபகம்.]
நுபம்	நுபம் nubam, பெ. (n.) எருக்கு (மலை.);; madar.

நுபுவருத்தி	நுபுவருத்தி nubuvarutti, பெ.(n.) ஆமையோடு (சங்.அக.);; tortoise shell. [நுபு + வருத்தி, வல் → வன் → வரு → வருத்தி. நுவ்வு = எள். கருமைநிறம் பற்றிய பெயர் நுவ்வு → நுபு = யாமை, யாமை → ஆமை யாமம் → யாமை = கருமை நிற ஆமை.]
நும்	நும்1 num, ப.பெ.(pron.) வேற்றுமையுரு பிற்குமுன் நீயிர் என்ற முன்னிலைப் பன்மை கொள்ளு முருவம்; the form which niyir, the second personal pronoun plural, assumes in oblique cases. "நும்மெ னிறுதி யியற்கை யாகும்' (தொல்.எழுத்து.187);. 2. உம்; your. "நும்மொடு வரவுதானயரவும்" (புறநா. 12:9);. "தண்ணருங்கானல் வந்து நும் வண்ண மெவனோ வென்றனிர் செலினே" (அகநா. 30:14,15);. "எம்மம்பு கடிவிடுது நும்மரண் சேர்மி னென" (புறநா. 9:5);. [நீம் → நீமிர் → நீவிர் → நீயிர் → நும் எனத் தொல்காப்பியம் கூறுவது இலக்கணமரபு. பாவாணர் நீம் → நூம் → நும் எனக் கூறுவது (மு.தா.40); மொழியியற் பார்வை.] நும்2 num, இடை.(part) எல்லீரும் என்ற முன்னிலைப் பெயர் வேற்றுமை யுருபேற்கும் போது கொள்ளுஞ் சாரியை; the infix which e//frum takes in oblique cases, as எல்லிர்நும்மையும். "எல்லீரு மென்னும் முன்னிலை யிறுதியும்... நும்மிடை வரூஉ முன்னிலை மொழிக்கே" (தொல்.எழுத்து.191);. "நும்மெனிறுதி யியற்கையாகும்" (தொல். எழுத்து. 187.); என்னுமிடத்துவரும்நும் முன்னிலைப் பன்மையாகும். இங்கு எல்லீர் நும்மையும் என்றவிடத்து வரும் நும் சாரியையாகும். எல்லீர் என்பதே முன்னிலைப் பெயராக அமைவதால் அடுத்துவரும் 'நும்' சாரியையாகும்.
நும்பி	நும்பி numbi, பெ. (n.) நும் தம்பி; your younger brother. "நும்பி பின்வரு நும்பி" (தணிகைப்பு:சீபரி.397);. "எம்முடை யளவையிற் பண்புறப் பேணி நுன்பதிப் பெயர்க்கு மளவையி னும்பியர்" (பெருங். உஞ்சைக். 1:12,13);. [நும் → நும்பி]
நும்முன்	நும்முன் nummuṉ, பெ.(n.) 1. உம் முன்னோன்; your ancestor, as father. "சுரும்பார் கண்ணிப் பெரும் பெயர் நும்முன்" (புறநா.174);. 2. உன் அண்ணன்; your elder brother. [நும் + முன்-நும்முன் = உமக்கு முன் பிறந்தவன்-ஸ்-ர்.]
நுமன்	நுமன் numaṉ, பெ. (n.) உம்மைச் சார்ந்தவன் (தொல்.சொல்.410, இளம்பூ);; your relation. party or associate. "தமர்மேல் வந்தமை தானகத் தடக்கி நுமரோ மற்றிவர் பிறரோ தாமென" (பெருங், உஞ்சைக். 1245.246);. [நும் + அன் - நுமன்.]

நுமையன்	நுமையன் numaiyaṉ, பெ. (n.) 1. உம் தமையன்; your elder brother. "வில்வலாய் நுமைய னாரைக் காண்டி" (சீவக.1709);. 2. உன் தந்தை; your father. 3. உன் பாட்டன்; your grand father. 4. உன் தலைவன்; your master. [நும் + ஐயன்]
நுரம்பு	நுரம்பு nurambu, பெ. (n.) சேறு (பிங்.);; mud, mire. து. நுரும்பு [நுல் → (நொறு); → நுர → நூம்பு.]
நுரு	நுரு nuru, பெ. (n.) 1. அறுத்த தாளில் துளிர்க்குந் (முளைக்குந்); தளிர் (யாழ்ப்.);; tender shoots in paddy stubble. 2. இளம்பிஞ்சு; tender fruit. [நுல் → நுரு. நூல் = இளமை, சிறுமை, மெலிவு, நுண்மை, கூர்மை, நுனிமை, முன்மை.]
நுரை	நுரை1 nurai, பெ. (n.) 1. நீர்க் குமிழிகளின் தொகுதி; froth, foam, scum, spume, lather. "நெல்லுக்கு உமியுண்டு நீர்க்கு நுரையுண்டு புல்லிதழ் பூவிற்கும் உண்டு (நாலடி,221.);. "திரையொடு பட்டு நுரையோடு மறுகி" (பெருங்.உஞ்சைக். 40:271);. "நுரை ஒத்ததுவே தரையின் பவிசு" (பழ.);; "நுரையைத் தின்றால் பசிபோகாது" (பழ);. 2. குமிழி (சூடா.);; bubble. "நுரைமுகந்தன்ன மென்பூஞ் சேக்கை". (அகநா.93:13.);. 'மரையான் கறந்த நுரை கொடிம்பால்" (புறநா.168.8);. 3. வெண்ணெய்; butter. "உறையமை தீந்தயிர் கலக்கி நுரை தெரிந்து" (பெரும்பாண்.158);. 4. வயிரக்குற்ற வகை; flaw in a diamond. 5. வெண்மை (யாழ்.அக.);; whiteness. ம. நுர; க. நொரெ; தெ. நுருகு; கோத. நொர்; குட. நெரெ;து. நுரே. F. ecume; G. schaum(m);, gischt (f);; It. schiuma.
நுரைகக்கு-தல்	நுரைகக்கு-தல் nuraigaggudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) நுரைதள்ளு(வின்.);தல் பார்க்க;see muraitaslU. [நுரை + கக்கு-தல்.]

நுரைத்தெழு-தல்	நுரைத்தெழு-தல் nuraiddeḻudal, 12 செ.கு.வி. (v.i.) பொங்குதல்; effervescence. (சா.அக.);. சர்க்கரைப் பாகு நுரைத் தெழுகிறது, பார்த்து இறக்கு. [நுரை → நுரைத்து + எழு-தல்.]
நுரைதப்பு-தல்	நுரைதப்பு-தல் nuraidappudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) நுரை தள்ளு-தல் (இ.வ.); பார்க்க;see muraitasu. [நுரை + தப்பு-தல். தாவு → தவ்வு → தப்பு]
நுரைதள்ளு-தல்	நுரைதள்ளு-தல் nuraidaḷḷudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) நுரையை வாயிலிருந்து வெளியிடுதல் (உ.வ.);; to foam at the mouth. கண்கள் செருகி வாயில் நுரை தள்ளுகிறதைப் பார்த்தால் பாம்பு கடியாக இருக்கும். வேகமாக ஒடி வந்த காளையின் வாயில் நுரை தள்ளுகிறது. [நுரை + தள்ளு-தல்.]
நுரைநீர்	நுரைநீர் nurainīr, பெ. (n.) அமுதநீர்; liquor amnii. (சா.அக.);. [நுரை + நீர்.]
நுரைப்பால்	நுரைப்பால் nuraippāl, பெ. (n.) நுரை நீங்காத, அப்போதே கறந்த பால்; fresh mil with froth. (சா.அக.);. [நுரை + பால்]
நுரைப்பீர்க்கு	நுரைப்பீர்க்கு nuraippīrkku, பெ. (n.) 1. பாற்பீர்க்கு; towel-gourd. 2. பேய்ப்பீர்க்கு snake luffa. [நுரை + பீர்க்கு] மறுவ பேய்ப்பீர்க்கு. வ. தேவதாளி. இதன் அடித்தண்டு மருந்திற்குப் பயன்படும் ஐங்கோணமுள்ளது. சிறிது முசுமுகப் பாயிருக்கும். இலைகள் ஐந்து பிரிவினையுடையது. முசுமுகப்பையும் ஒரங்களில் வட்டமான அரும்புகளையும் உடையது. இலைக் காம்பு இலையின் நீளமி ருக்கும். இதன் காய் கோழி முட்டை வடிவமுள்ளது. காய்க்குள் 18 விதைகள் இருக்கும். விதைகள் தட்டையாயும் கருப்பாயும் இருக்கும். (சா.அக);.
நுரைப்பு	நுரைப்பு nuraippu, பெ. (n.) 1. கொதிப்பு பொங்குகை; effervescence as it preparations of salts. 2. நுரைக்கை; foaming (சா.அக);. [நுரை → நுரைப்பு]
நுரைப்பேரினி	நுரைப்பேரினி nuraippēriṉi, பெ. (n.) சிறுதாளி; hairy leaved creamy whit bindweed-lpomaea obswra (gemella); (சா.அக);.

நுரைபடிந்த	நுரைபடிந்த nuraibaḍinda, பெ.எ. (adj.) நுரையுள்ள; covered with froth;foamy. நுரைபடிந்த பால். (சா.அக.);. [நுரை + படிந்த.]
நுரையாம்பூச்சி	நுரையாம்பூச்சி nuraiyāmbūcci, பெ. (n.) பூச்சி வகை (சங்.அக.);; a kind of insect. [நுரை + ஆம் + பூச்சி]
நுரையிண்டு	நுரையிண்டு nuraiyiṇṭu, பெ. (n.) நீரிண்டு; a sensative plant in water - Mimosa genus. (சா.அக);.
நுரையிலிகம்	நுரையிலிகம் nuraiyiligam, பெ. (n.) சிறுதும்மை; a small variety leucas plant, small leucas flower - Leucas genus (சா.அக.);.
நுரையீரல்	நுரையீரல் nuraiyīral, பெ. (n.) மார்பினிரு புறத்துள்ளதும், தூய்மையில்லாக் காற்றை வெளியிட்டுத் தூய்மையான காற்றை உட்கொண்டு குருதியைத் துய்மை (சுத்திகரிப்பது); செய்வதுமான உறுப்பு(வின்.);; lungs. [நுரை + ஈரல்] நுரையீரல் (lung); மூச்சு விடுவதற்காக மனிதனிடமும் முதுகெலும்பிகளிடமும் அமைந் துள்ள உறுப்பாகும். மனிதனிடம் இரண்டு நுரையீரல்கள் உள்ளன. அவை மார்பில் கடற் பஞ்சு போன்ற அமைப்புடையனவாய் இருக்கின்றன. அவை எண்ணிறந்த காற்றறை களால் ஆனவை. அவைகள் சற்றொப்ப 60 கோடி என்று கணக்கிடுகின்றனர். இரண்டு நுரையீரல்களும், கூம்பு உருவமுடையன;நுரையீரல் தாங்கியின் (உதரவிதானத்தின்); மீது அமைந்துள்ளன. நுரையீரலின் உச்சியானது காரை எலும்பின் பின்புறம் வரை நீண்டிருக்கும். நுரையீரல் களுக்கிடையே உணவுக் குழல் (Esophagus);, நெஞ்சாங்குலை இதயம்); பெரிய அரத்தக் குழாய்கள் காணப்படும். நுரையீரல்கள் இரண்டும் மூச்சுக் குழலுடன் (Trachea); இணைந்திருக்கும். மூச்சுக் குழல் மார்பில் இறங்கியதும் இரண்டாகப் பிரியும். அவை மூச்சுக் கிளைக் குழல்கள் (bronchi); எனப் பெறும். ஒவ்வொரு மூச்சுக்குழலும் ஒரு நுரையீரலின் நடுவே புகுந்து எண்ணற்ற சிறு குழாய்களாகப் பிரிகின்றது. இவை கோப்பை உருவமுடைய மூச்சுச் சிற்றறைகளில் (alveol); வந்து முடியும். ஒவ்வொரு சிற்றறையின் உட்பகுதியிலும் தந்துகிகள் எனப்பெறும்); நுண்ணிய அரத்தக் குழாய்கள் பின்னிக்கிடக்கின்றன. மூச்சுக் கிளைக் குழாய்களும், நுரையீரல் களிலுள்ள அரத்தக் குழாய்களும், நிணநீர்க் குழாய்களும், நரம்புகளும் எல்லாம் மீள்ஆற்றலையுடைய தசையால் (திசுவால்); பிணைக்கப்பட்டுள்ளன. நுரையீரல்கள் காற்று நிறையும் போது விரியக் கூடியன. நுரையீரலின் பருமனை வைத்து, மற்ற உறுப்புக்களுடன் ஒப்பிட்டால் அதுவே உடம்பின் எடை குறைந்த உறுப்பாகும். ஆணின் நுரையீரலை விடப் பெண்ணின் நுரையீரல் எடை குறைந்து காணப் படும். நுரையீரல் இளஞ்சிவப்பு நிறமாக இருக்கும். நுரையீரலின் வேலை: நுரையீரல்கள் உடம்பிலுள்ள உயிரணுக்களுக்கு வேண்டிய உயிர்வளி (ஆக்சிஜன்); யை வழங்குகின்றன. அரத்தமானது உடம்பில் ஓடும்போது தசைகளுக்கு (திசுக்களுக்கு); உணவுச் சத்தையும் உயிர்வளி 'ஆக்சிஜன்' யையும் தந்துவிட்டு

நுரையீரல்தாங்கி	நுரையீரல்தாங்கி nuraiyīraltāṅgi, பெ. (n.) மார்புப் பகுதியையும் வயிற்றுப் பகுதியையும் பிரிக்கும் மெல்லிய தோல் (சவ்வுப்);பகுதி: the muscular membraneous partition that separates the abdomen from the thorax - Diaphragm. (சா.அக.);. [நுரையீரல் + தாங்கி] நுரையிரல் தாங்கித்தோல் (சவ்வு); (உதரவிதானம்); கிழிந்தால் சிறுகுடல் விதைப்பையில் இறங்குவதே குடல் இறக்க நோய் (Hiranya); என்று கூறப்படும்.
நுரையீரலுறை	நுரையீரலுறை nuraiyīraluṟai, பெ. (n.) நுரையீரலைச் சுற்றியுள்ள மெல்லிய தோல்; a thin membrance investing either lungs - Pleura. (சா.அக.);. [நுரையீரல் + உறை]
நுறையீரற்கட்டி	நுறையீரற்கட்டி nuṟaiyīraṟkaṭṭi, பெ. (n.) நுரையீரலில் உண்டாகும் கட்டி; an abscess of the lungs - Pulmonary abscess. (சா.அக.);. [நுரையீரல் + கட்டி]
நுறையீரற்கல்	நுறையீரற்கல் nuṟaiyīraṟkal, பெ. (n.) நுரையீரலுக்குள்ளாவது அல்லது மூச்சுக் குழலிலாவது காணப்படும் சுண்ணாம்புக்கல்; calcium calculus found in the bronchi or some portions of the lung tissue - Lung stone or lung calculus (சா.அக.);. [நுரையீரல் + கல்]
நுரையீரற்சன்னி	நுரையீரற்சன்னி nuraiyīraṟcaṉṉi, பெ. (n.) நுரையீரலுக்குள்ளிருக்கும் மூலப் பகுதிக்குள் அரத்தம் பாய்வதாலேற்படும் இசிவு: apoplexy due to the escape of blood into the parenchyma or the functional elementary part of the lungs - Pulmonary apoplexy. [நுரையீரல் + Skt. சன்னி]
நுரையீரற்சீழ்க்கூடு	நுரையீரற்சீழ்க்கூடு nuraiyīraṟcīḻkāṭu, பெ. (n.) நுரையீரலுக்குள்ளாகச் சீழ் நிறையப் பெற்ற குழல்கள்; a lung containing numerous small pus filled cavities - Honey comb lung (சா.அக.); [நுரையீரல் + சீழ் + கூடு]
நுறையீரற்சுரம்	நுறையீரற்சுரம் nuṟaiyīraṟcuram, பெ. (n.) ஈளை மற்றும் வளியால் உண்டான காய்ச்சல், fever due to the inflammation of the lungs, lung fever - Croupous pneumonia (சா.அக.);. [நுரையீரல் + சுரம். சுர் → சுரம் = பாலை நிலவெப்பம் குறித்த சுரம் இக்கால் மேனிநிலை வெப்பம் குறிக்கிறது. பொது மக்கள் சிலவிடத்து 'ஜுரம்' என்று வழங்குவர் ஒ.நோ.சவளி → ஜவுளி.]

நுறையீரற்றாபனம்	நுறையீரற்றாபனம் nuṟaiyīraṟṟāpaṉam, பெ. (n.) நுரையீரற்றாபிதம் (M.L.); பார்க்க;see nuras-y-frar-rapidam. [நுரையீரல் + Skt தாபனம். ஸ்தாபனம், ஸ்தாபிதம் இரண்டும் வடசொல் முன்னொழுத்து கெட்டுநின்றன.]
நுறையீரற்றாபிதம்	நுறையீரற்றாபிதம் nuṟaiyīraṟṟāpidam, பெ. (n.) கோழை (கபம்); மிகுதியாலுண்டாம் காய்ச்சல் (சுரம். (ML);, preumonia.); [நுரையீரல் + Skt. தாபிதம்]
நுரையெழுப்பி	நுரையெழுப்பி nuraiyeḻuppi, பெ. (n.) 1. நுரையையுண்டாக்கும் பொருள்; that which gives rise to forth - Saponin. 2. கோழையை (சளியை); அறுக்கும் மருந்து; a medicine which promotes expectoration - Expectorent (சா.அக.);. [நுரை + எழுப்பி]
நுரைவாய்	நுரைவாய் nuraivāy, பெ. (n.) நுரை தள்ளும் வாய்; foaming mouth. [நுரை + வாய்]
நுரைவாயன்	நுரைவாயன் nuraivāyaṉ, பெ. (n.) 1. நுரை தள்ளும் வாயுடையவன்; one who foams at the mouth. 2. சாளைவாயன்; one who has a dribbling mouth. [நுரை + வாயன்.]
நுரைவீக்கம்	நுரைவீக்கம் nuraivīkkam, பெ. (n.) நுரையீரற்றாபிதம் (M.L.); பார்க்க;see muraly-rar-rápidam. [நுரை + வீக்கம்]
நுலையிலி	நுலையிலி nulaiyili, பெ. (n.) ஊமை (யாழ்.அக.);; dumb person. [நுவல் +இலி-நுவலி → நுலையிலி]
நுவ்வை	நுவ்வை nuvvai, பெ. (n.) 1. நும் தங்கை; your younger sister. "நும்மினுஞ் சிறந்தது நுவ்வை யாகும்" (நற்.172);. 2, தமக்கை; elder sister. [நும் + தவ்வை]
நுவக்கல்	நுவக்கல் nuvakkal, பெ. (n.) துவட்டுகை; rubbing the moisture, (சா.அக.);.

நுவணம்	நுவணம்2 nuvaṇam, பெ. (n.) கல்வி நூல் (சூடா.);; treatise. [நுவல் → நுவள் → நுவண் → நுவனம் (வே.க.);. நுவலுதல் = நுண்ணிய அறிவுச் செய்தியைச் சொல்லுதல்]
நுவனம்	நுவனம்3 nuvaṉam, பெ. (n.) இடித்தமா (திவா.);; flour. [நுவணை → நுவணம்.]
நுவணை	நுவணை1 nuvaṇai, பெ. (n.) 1. நுட்பம் (திவா);; minuteness, fineness. 2. கல்வி நூல் (சூடா.);; treatise. [நுவல் → நுவள் → நுவண் → நுவணை (வே.க);. நுவலுதல் = நுண்ணிய அறிவுச் செய்திகளைச் சொல்லுதல்] நுவணை2 nuvaṇai, பெ. (n.) 1. இடித்தமா (திவா.);; flour. "மென்றினை நுவணை யுண்டு" (ஐங்குறு. 285);. 2. பைந்தினை (பிங்.);; black Italian millet. " மென்றினை நுவணை முறைமுறை பகுக்கும்" (பதிற்று. 30:24);. க. நவனெ, நவணி [நுவ்வு → நூ → நுவல். நுவ்வு = எள். நுவல் → (நோல்); → நோலை = எள்ளுருண்டை. நுவல் → நுவள் → நுவண் → நுவனை (மு.தா.);] நுவணை3 nuvaṇai, பெ. (n.) 1. நொச்சி மரம்; five leaved notchi-Vitex negundo. 2. மாமரம்; mango tree - Mangifera indica. (சா.அக.);.
நுவல்	நுவல்1 nuvaltal, nuval- 13செ. குன்றாவி..(v.t.); 1. நுண்ணிய அறிவுச் செய்தியைச் சொல்லுதல்; to say, speak. declare, utter. "மெய் தெரி வளியிசை அளவு நுவன்றிசினே (தொல்.எழுத்து.102);. "நூலே நுவல்வேன் நுவலுந் திறனே" (நன். பாயி.3);. 2. விரும்புதல்; to desire. "பருகியு மமையாது நுவலு மமைதிய" (ஞானா.25:6);. "நசைதர வந்து நின்னிசை நுவல் பரிசிலேன்" (புறநா.209:11);. [நாவு → நுவ்வு → நுவல் → நுவல் - தல் (வே.க.);. நுட்பமாகச் சொல்லுதல், நூலுரைத்தல், நுண் பொருள் கூறுதல். நுல் → நூல் → நூ → நூவு. நூல் = நுண்மை, நுட்பம், கூர்மை, இளமை] நுவல்2 nuval, பெ. (n.) 1. சொல் (திவா.);; word, saying. 2. நுண்மை; minuteness. [நுவல் → நுவல்2]

நுவல்வோன்	நுவல்வோன் nuvalvōṉ, பெ. (n.) அறிவுச் செய்திகளைக் கூறும் ஆசிரியன்; teacher. "நூலே நுவல்வோன் நுவலுந் திறனே" (நன்.பாயி.3); [நுவல் → நுவல்வோன். நுவல்தல் = நுட்பமான அறிவுச் செய்திகளைக் கூறுதல்]
நுவலம்	நுவலம் nuvalam, பெ. (n.) சிறுதேக்கு; small teak - Cleodendran serratum. (சா.அக.);.
நுவலாச்சொல்	நுவலாச்சொல் nuvalāccol, பெ. (n.) ஒரு பொருளைப் பழித்தாற்போலப் புகழும் அணி (வீரசோ.அலங்.32);; a figure of speech in which a person or thing is enlogised by apparent condemnation. [நுவல் + ஆ + சொல். ஆ - எதிர்மறை இடைநிலை] புகழாப் புகழ்ச்சி யெனினும் நுவலாச் சொல் எனினும் ஒக்கும். மாறி யிகழ் மொழி வண்புகழாய் நுவலாச்சொல் வரும்" என்பது வீரசோழியம். (விரசோ.,அலங்.32);
நுவலாநுவற்சி	நுவலாநுவற்சி nuvalānuvaṟci, பெ. (n.) 1. ஒட்டணி (குறள்,475. உரை);; a figure of speech. 2. குறிப்பெச்சம் (நன். 359, மயிலை);; suggested sense. [நுவல் + ஆ + நுவற்சி ஆ - எ.ம.இ.நி.] ஒட்டணி: புலவன் தன்னாற் கருதப்பட்ட பொருளை மறைத்து அதனை வெளிப்படுத்தற்குத் தக்க பிறிதொன்றினை சொல்லின், அஃது ஒட்டென்னும் அணியாகும். "கருதிய பொருடொகுத் ததுபுலப் படுத்தற் கொத்த தொன்றுரைப்பினஃ தொட்டென மொழிப' (தண்டி.52);. இதனை உவமைப்போலி எனவும், பிறிது மொழிதல் எனவும் நுவலா நுவற்சி எனவும் கூறுவர். வகை : கூறுகின்ற பொருளும் அதனது அடையும் வேறுபட மொழிதலும், அடை பொது வாக்கிப் பொருள் வேறுபட மொழிதலும், அடை விரவிப் பொருள் வேறுபட மொழிதலும், அடையைப் பிறழ்வுபடுத்திப் (விபரீதப்படுத்திப்); பொருள் வேறுபட மொழிதலும் என நான்கு வகையினையுடைத்து ஒட்டென்னும் அணி. "அதுவே, அடையும் பொருளு மயல்பட மொழிதலும் அடைபொது வாக்கியங்ங்ன மொழிதலும் விரவத் தொடுத்தலும் விபரீதப் படுத்தலும் எனநால் வகையினு மியலு மென்ப" (தண்டி.53);

நுவலுழித்தோற்றம்	நுவலுழித்தோற்றம் nuvaluḻittōṟṟam, பெ. (n.) 1. பாடி விட்டிலுள்ளோர் மகிழ்ந்துரைத் தற்குக் கரணியமான நிரை கொண்டோர் வரவுணர்த்தும் புறத்துறை (தொல்.பொருள்.58);; theme of there return of persons after capturing the cattle of their enemies, when there is great rejoicing in their camp. 2. ஊரிலுள்ளோர் கண்டு மகிழ்ந் துரைத்தற்குக் கரணியமான நிரைமீட்டோர் வரவுணர்த்தும் புறத்துறை (தொல்.பொருள்.58);; theme of the return of persons after recovering the cattle captured by their enemies, when their is great enemies, when their is great rejoicing in their town. மறுவ. தலைத்தோற்றம் [நுவலுழி + தோற்றம்] வெட்சியார் ஆத்திரளைக் கைக்கொண்டு அவர்தம் கிளைகள் மகிழ்தற்கேதுவாக ஊரின் அணித்தே வந்து தோன்றியது தலைத்தோற்றம் என்னும் துறையாம் என்று புறப்பொருள் வெண்பா மாலை கொளு கூறுகிறது. "உர வெய்யோன் இனந்தழிஇ வரவுணர்ந்து கிளைமகிழ்ந்தன்று" (பு.வெ.1:11);. ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார்.இதனை "நுவலுழித்தோற்றம்" எனக் குறியீடு செய்கிறார்.
நுவழலோசைப்பூடு	நுவழலோசைப்பூடு nuvaḻlōcaippūṭu, பெ. (n.) கையாந்தகரை; eclipse plant-Eclypta prostata. (சா.அக.);. [நுவழல் + ஓசை + பூடு.] [கை + ஆர்ந்த + கீரை → கையாந்த கரை, கீரை → கரை-திரிபு.]
நுவற்கரி	நுவற்கரி nuvaṟkari, பெ. (n.) நீர்க்கரகம் (Brunéu.473);, a water - vessel.
நுவற்சி	நுவற்சி nuvaṟci, பெ. (n.) சொல்லுகை (நன்.458);; saying, utterance. [நுவல் → நுவற்சி]
நுவறல்	நுவறல் nuvaṟal, பெ. (n.) சொல்லுகை; say. "நோக்கு நெடும்பாரவர்க்கு நோன் புலைவான்றலையவர்க்கு நுவறல் கேட்டா" (சேதுபு. காயத். 4);. [நுவல் → நுவறல்]
நுவறு-தல்	நுவறு-தல் nuvaṟudal, 5.செ.குன்றாவி. (v.t.) நுண்ணிதாக அல்லது பொடியாக அராவுதல்; to file. "நுணங்கர நுவறிய நுண்ணீர் மாமைக் களங்கனி யன்ன கதழ்ந்துகிள ருருவின் வணர்ந்தேந்து மருப்பின் வள்ளுயிர்ப் பேரியாழ்" (மலைபடு.35-37);. [நுவல் → நுவறு → நுவறு-தல்(வே.க);]
நுழல்	நுழல் nuḻl, பெ. (n.) கொற்றுகம், ஒரு பூண்டு (வைத்தியபரி.);; a kind of herb.
நுழாய்	நுழாய் nuḻāy, பெ. (n.) 1. இளமை; tenderness. 2. இளம்பாக்கு; immature arecanut. [நுல் = இளமை, சிறுமை, நுல் → நுள் → நுழு → நுழாய். (வே.க); நுள் → நுளை → நுழை → நுழாய் (சு.வி.);]

நுழாய்ப்பாக்கு	நுழாய்ப்பாக்கு nuḻāyppākku, பெ. (n.) முற்றாதபாக்கு (யாழ்ப்.);; immature arecanut [நுல் = இளமை, சிறுமை, நுல் → நுள் → நுழு → நுழாய் + பாக்கு, நுழாய்ப்பாக்கு = இளம்பாக்கு. (வே.க.);]
நுழுது-தல்	நுழுது-தல் nuḻududal, 5செ.குன்றாவி. (v.t.) தலைமயிரைச் சுருட்டி நுழைத்து முடித்தல்; to tie, as a coil of hair. "மயிர் நுழுதி மருங்குயர்ந்த தேசுடைய சீகழிகையில்" (பெரியபு ஆனாய.15);. க. நுலிக;தெ. நூலுமு. [நுழு → நுழுது → நுழுது-தல்]
நுழுந்தி	நுழுந்தி nuḻundi, பெ. (n.) பொறுப்பேற்காது நழுவுவோன் (யாழ்ப்.);; one who shirks responsibility. [நுழுந்து → நுழுந்தி] ஒருவரம்பிலிருந்து வேறொரு எல்லைக்கு இடுக்கு வழி நுழைந்து நழுவும் இயல்புடையானைக் குறித்தல் காண்க.
நுழுந்து	நுழுந்து1 nuḻundudal, 5செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தலைமயிரைச் சுருட்டி நுழைத்து முடித்தல் to tie, as a coil of hair. "திருக்குழலைக் குலைத்து நுழுந்த" (ஈடு,10. 1:1);. 2. நுழைத்தல், செருகல் (வின்.);; to insert, stick in, tuck in. 3. மறைத்து வைத்தல், எளிதில் அறியக் கூடாத இடத்தில் நுழைத்து வைத்தல்; to keep in a place not easily found out. 4. கவர்தல்; to carry away by stealth. [நுல்(துளை); → நுள் → நுழு → நுழுது → நுழுந்து → நுழுந்து-தல் (வே.க);] நுழுந்து2 nuḻundudal, 5செ.கு.வி. (v.i.) 1. பதுங்குதல் (யாழ்ப்.);; to skulk slink or sneak away. 2. மறைதல், நழுவுதல் (யாழ்ப்.);; to slip out of sight, as one among many. 3. நகர்தல் (யாழ்ப்.);; to crawl, creep, as reptiles. [நுழுது → நுழுந்து → நுழுந்து-தல்]
நுழுவல்	நுழுவல் nuḻuval, பெ. (n.) 1. நுழாய்ப் பாக்கு பார்க்க;see mᴝlay-p-pakkᴝ. 2. நழுவும் பொருள்; anything slippery. [நுல் (= இளமை, சிறுமை); → நுள் → நுழு → நுழுவல் = இளம்பாக்கு, (வே.க.);]
நுழுவு-தல்	நுழுவு-தல் nuḻuvudal, 5செ.கு.வி.(v.i.) நகர்தல் (யாழ்ப்.);; to creep along, s reptiles. [நழுவு → நுழுவு]

நுழை	நுழை1 nuḻaidal, 2செ.கு.வி.(v.i.) 1. இடுக்க மான இடைவழியுட்செல்லுதல்; to creep through a narrow passage; to penetrate. "மலர்ப்பொழி னுழைந்து" (சிலப்.10:35);. திருடன் பலகணி வழியாய் வீட்டிற்குள் நுழைந்து விட்டான் (உ.வ.);. ஊசிக்காதில் ஒட்டகம் நுழையுமா? பூனையைக் கண்டதும் எலி வளையில் நுழைந்து கொண்டது. 2. நுண்ணி தாக விளங்குதல்; to be impressed in one's mind. அது அவன் அறிவில் நுழைய வில்லை. 3. வலக்காரமாக அல்லது கமுக்க மாக ஒரு வேலையில் சேர்தல்; to get into, take up, as an office. அவன் அந்தப் பணியில் நுழைந்து விட்டான். அவன் மெல்ல மெல்ல அரசு வேலையில் நுழைந்து விட்டான். இந்தக் காலத்தில் பெண்கள் நுழையாத துறையே இல்லை. 4. இடைச் செருகப்படுதல்; to be interpolated. சிந்தாமணியில் கந்தியார் பாட்டு நுழைந்தது. உங்கள் பையன் பெயரை எப்படியாவது தேர்வுப் பட்டியலில் சேர்த்து விடுகிறேன். தொல்காப்பியத்துள்ளும் ஆரியக் கருத்துகள் நுழைந்து விட்டன. (உ.வ.); ம. நுழுக; க. நொளெ; கொலா. நொலாந்க்; குட. நுக்க்; குரு. நூற்நா; து. நுரும்கே; மா. நுடே;தெ.நுகலு. [நுல்(துளை); → நுள் → நுழு → நுழை → நுழை-தல்]
நுழைகடவை	நுழைகடவை nuḻaigaḍavai, பெ. (n.) வேலி முதலியவற்றின் சிறு திறப்பு(வின்.);; narrow passage, as through a hedge;narrow entrance. [நுழை5 + கடவை. கட → கடவு → கடவை = கடந்து செல்லும் வழி.]
நுழைகதவு	நுழைகதவு nuḻaigadavu, பெ. (n.) வாயிற் கதவு; gate. [நுழை5 + கதவு] [P]
நுழைச்சு	நுழைச்சு nuḻaiccu, பெ. (n.) நுழைச்சல்,2 பார்க்க;see nusaiccal2. [நுழை → நுழைச்சு]
நுழைநரி	நுழைநரி nuḻainari, பெ. (n.) 1. நரி(வின்.);; fox as burrowing in the ground. 2. கபடன் (இ.வ.);; hypocrite. [நுழை5 + நரி]
நுழைபுலம்	நுழைபுலம் nuḻaibulam, பெ. (n.) நுண்ணிய அறிவு; intellectual acumen. "நுழைபுலம் படர்ந்த" (பு.வெ.10, காஞ்சிப்,4.கொளு); [நுழை6 + புலம்]
நுழைபொட்டு	நுழைபொட்டு nuḻaiboṭṭu, பெ. (n.) நுழைகடவை(வின்.); பார்க்க;see nயlaikagawai. [நுழை5 + பொட்டு]

நுழைவழி	நுழைவழி1 nuḻaivaḻi, பெ. (n.) நுழைவாசல் பார்க்க;see nusai-Vāšal. [நுழை5 + வழி] நுழைவழி2 nuḻaivaḻi, பெ. (n.) 1. உணவு, நீர் செல்லும் வழி; the canal through which food and drink pass to the stomach - Oesophagus. 2. காதில் ஒசை (ஒலி); நுழையும் வழி; the passage carrying Sound from the external ear to the tympanam - Auditory canal. 3. சுழிமுனை வாயில்; the subtle passage functioning in the body of a yogi or other Spiritualists. It extends from the nerve centre at the sacral region upto the cerebral region finding its lodgment at the crown of the head. (சா.அக.);. [நுழை5 + வழி]
நுழைவாசல்	நுழைவாசல் nuḻaivācal, பெ. (n.) திட்டிவாசல் (வின்.);; low or small gate, wicket. [நுழை5 + வாசல். வாயில் → வாயல் → வாசல் – திரிவு] [P]
நுழைவாயில்	நுழைவாயில் nuḻaivāyil, பெ. (n.) 1. நுழைவாசல் (திவா.); பார்க்க: see ாபபlai-wasal. 2. கட்டடம், திடல் முதலியவற்றினுள் செல்வதற்கு வெளி எல்லையில் உள்ள திறப்பு; entrance. விளையாட்டுத்திடலின் நுழை வாயிலில் தோரணங்கள் கட்டப் பட்டுள்ளன. இந்தியாவின் நுழைவாயில் மும்பை. [நுழை5 + வாயில்]
நுழைவு	நுழைவு1 nuḻaivu, பெ. (n.) 1. நுண்மை; minuteness, fineness. "நொசிவு நுழைவு நுணங்கும் நுண்மை" (தொல்.சொல்.உரி.76);. 2. நுண்ணறிவு; keen understanding or perception. "நூலவர் நுழைவொடு நுழைந்து" (சூளா.இரத.117);. [நுல்(நுண்மை); → நுள் → நுழு → நுழை → நுழைவு] நுழைவு2 nuḻaivu, பெ. (n.) 1. இடம் பெறுவதற் குரியது அல்லது அனுமதிக்கப் படுவதற் குரியது; entrance. நுழைவுத் தேர்வு, நுழைவுக் கட்டணம் நுழைவுச்சீட்டு. 2. சேர்க்கை; admission. நுழைவு = 1. E. entrance, F. entee; G. eintritt(m);, eingangm, lt. ingresso. 2. F. admission, G. Zulassing, einweisung; it ammissione [நுல்(துளை); → நுள் → நுழு → நுழை → நுழைவு]

நுழைவுச்சீட்டு	நுழைவுச்சீட்டு nuḻaivuccīṭṭu, பெ. (n.) ஒன்றில் நுழைவதற்கு அல்லது இடம் பெறு வதற்குரிய அனுமதிச்சீட்டு; entrance ticket. [நுழைவு3 + சீட்டு.] நுழைவுச்சீட்டை புகவுச்சீட்டு என்று கூறுதல் நலம். எற்றுக்கெனில் நுழைவு என்பது புழை அல்லது இடைவெளி வழியாக உடம்பை ஒடுக்கியும் ஒடுக்காதும் செல்வதாகும். புகுதல் என்பது பெருவாயில் வழி உடம்பைச் சற்றும் ஒடுக்காது, நிமிர்ந்து தாராளமாகச் செல்வதாகும்.
நுழைவுத்தேர்வு	நுழைவுத்தேர்வு nuḻaivuttērvu, பெ. (n.) வேலைக்கோ, படிப்புக்கோ அனுமதிக்கும் முன் நடத்தப்பெறும் தேர்வு; entrance examination. [நுழைவு3 + தேர்வு] நுழைவுத் தேர்வை புகவுத் தேர்வு எனக் கூறுதல் பொருந்தும். நுழைதல் பார்க்க.
நுள்	நுள் nuḷ, பெ. (n.) கிள்ளு; pinch [முள் → நுள் = விரல் நுனியாற் கிள்ளு. முள் = ஊசி, ஊசிபோன்ற உறுப்பு. உட்குவிவு. (சு.வி.40);]
நுள்ளல்	நுள்ளல் nuḷḷal, பெ. (n.) நுளம்பு (அக.நி.); பார்க்க;see nulambu. [நுல் = சிறுமை, கூர்மை, நுல் → நுள் → நுள்ளல் = சிறிய உலங்கு]
நுள்ளான்	நுள்ளான் nuḷḷāṉ, பெ. (n.) கடிக்கும் சிற்றெறும்பு (வின்.);; small biting ant. [நுல் = சிறுமை, கூர்மை, நுல் → நுள் → நுள்ளான் (வே.க.);]
நுள்ளி	நுள்ளி nuḷḷi, பெ. (n.) நீர்ச் செடிவகை (நாஞ்.);; an aquatic plant.
நுள்ளு	நுள்ளு1 nuḷḷudal, 5செ.குன்றாவி. (v.t.) கூரிய உகிராற் கிள்ளுதல் (உ.வ);; to pinch, nip. ம. நுள்ளுக; கோத நுள்ளி;தெ. நுல் (லு);. [நுல் = கூர்மை, நுல் → நுள் → நுள்ளு-தல் (வே.க.);] நுள்ளு2 nuḷḷu, பெ. (n.) 1. கிள்ளு; pinch, nip. 2. சிறுதுண்டு அல்லது துணுக்கு; bit. [நுல் = கூர்மை, சிறுமை. நுல் → நுள் → நுள்ளு (வே.க.);]
நுளம்பப்பல்லவர்	நுளம்பப்பல்லவர் nuḷambappallavar, பெ. (n.) நுளம்பர் பார்க்க;see nulambar.

நுளம்பபாடி	நுளம்பபாடி nuḷambapāṭi, பெ. (n.) எருமையூர் (மைசூர்); நாட்டின் பகுதியாய் நுளம்ப வேந்தரால் ஆளப்பட்ட ஒரு நாடு (கல்.);; country of the Nulambar, a portion of Modern Mysore, "கங்கபாடியும் நுளம்பபாடியும்" (முதல் இராச இராசன் மெய்க்கீர்த்தி); [நுளம்பர் + பாடி] நுளம்பபாடி: எருமையூர் எனப்படும் மைசூரின் கீழ்ப்பகுதியும் பல்லாரி மாவட்டமும் அடங்கிய நிலப்பகுதி. இதில் தும்கூர், சித்தல், துர்க்கம் பெங்களூர், கோலார் ஆகிய பகுதிகளும் அடங்கும். இதனைப் பல்லவருள் ஒரு பிரிவினரான நுளம்பர்கள் ஆண்டு வந்தனர். இதனை முதலாம் இரசராசன் கைப்பற்றி நிகரிலி சோழ மண்டலம் எனப் பெயரிட்டான்.
நுளம்பர்	நுளம்பர் nuḷambar, பெ. (n.) 1. நுளம்பபாடியைச் சேர்ந்த மக்கள்; a people in Nulamba-pad. 2. நுளம்பபாடியை ஆண்டவர்கள்; a king, ruled in Nulamba-pādi. நுளம்பபாடியை ஆண்டவர்கள் நுளம்பர்கள். நுளம்ப குடிவழியை (வமிசத்தை); நிறுவியவன் திருநயனன். கேமாவதி கல்வெட்டுப்படி இதன் முதல் அரசன் மங்களன். நுளம்பர்களின் தலைநகரம் கேமாவதி. இவர்கள் மதம் சிவமதம் (சைவம்);. பல சிவன் கோயில் களைக் கட்டினார்கள். பல ஏரிகளி களை வெட்டிக் குடிமக்களுக்கு உதவிய தாகக் கல்வெட்டுகள் கூறுகின்றன. நுளம்பப் பல்லவர் என்பவரும் இவர்களே.
நுளம்பு	நுளம்பு1 nuḷambu, பெ. (n.) 1. சிறு கொசுகு (திவா.);; gnat, eye-fly. 2. பெருங் கொசுகு (பிங்.);; mosquito. 3. மாட்டுஈ; cow-fly. "ஆனுளம் புலம்புதொ றுளம்பும் நாநவில் கொடுமணி நல்கூர் குரலே" (குறுந்.86); ம. நுழம்பு; தெ; நுகம;க. நொள, நொளவு, நொண, நொணவு (a fly); நொசி கொலா; பிரா. நுல்லெ; பர். நூற்ஞ; கோண். நுல்லெ (a flea);;மா. நுடோ (very small gnat.); நூல் = கூர்மை, சிறுமை. நுல் → நுள் → நுளம் → நுளம்பு = சிறிய உலங்கு (வே.க.);] நுளம்பு2 nuḷambu, பெ. (n.) மின்மினி; fire fly. (சா.அக.); நுளம்பு3 nuḷambudal, 5.செ.கு.வி.(v.i.) அசட்டை செய்தல்; to treat with contempt.
நுளுப்பு-தல்	நுளுப்பு-தல் nuḷuppudal, 5செ.குன்றாவி.(v.t.) கழப்புதல் (வின்.);; to neglect or shirk, as work. [நழுப்பு → நுளுப்பு-தல்.] நழுப்பு-தல் = மயங்கச் செய்தல், வேலை செய்ய மறுகுதல்.

நுளும்பு	நுளும்பு nuḷumbu, பெ. (n.) ஒருவகைப் பறவை; a kind of bird. (சா.அக.);. [நுளம்பு → நுளும்பு]
நுளை	நுளை nuḷai, பெ. (n.) 1. வலைகொண்டு மீன் பிடிக்கும் மீனவர்; a caste of fishermen. "நுளைமக ளரித்த பழம்படு தேறல்" (சிறுபாண்.158);. 2. ஈனம், இழிவு(வின்.); inferiority, baseness; meanness. 3. குருடு(வின்.);; blindness. [நுல்(துளை); → நுள் → நுளை = நுளையாகுலம்]
நுளைச்சி	நுளைச்சி nuḷaicci, பெ. (n.) நுளையரின மகள்; a fisher-woman. "நுளைச்சியர்...மடற் கொய்து" (தேவா. 39:5);. மறுவ. நுளைமகள் [நுளை → நுளைச்சி = வலைகொண்டு மீன்பிடிக்கும் நுளையரினப்பெண்.]
நுளைச்சியர்	நுளைச்சியர் nuḷaicciyar, பெ. (n.) நெய் தனிலத்துத் தாழ்ந்த பெண்டிர், women of maritime tract. "தழுவுசீர் நுளைச்சிய தகம்பிற்சேலுடன்" (சேதுபு.கந்தமா.87);. [நுளையர் (ஆ.பா.); → நுளைச்சியர் (பெ.பா.);]
நுளைப்புண்	நுளைப்புண் nuḷaippuṇ, பெ. (n.) தலை அழுகி சீழோடு இருக்கும் புண்; an ulcer marked by sloughing particles in the discharge - Phagedenic ulcer. (சா.அக.);. [நுளை + புண்]
நுளைப்புழுக்கையன்	நுளைப்புழுக்கையன் nuḷaippuḻukkaiyaṉ, பெ. (n.) இழிந்தோன்(வின்.);; base, mean person. [நுளை + புழுக்கையன். புழுக்கையன் = புழுக்கைபோல் சிறியவன், இழிந்தவன்.]
நுளைமகள்	நுளைமகள் nuḷaimagaḷ, பெ. (n.) நுளையற் இனத்தில் பிறந்த மகள்; a fisher-woman. "நுதிவேனோக்கினுளை மகளரித்த" (சிறுபாண்.158.);. [நுளை + மகள்]

நுளையன்	நுளையன் nuḷaiyaṉ, பெ. (n.) 1. மீனவன், நெய்தனிலத்தான் (திவா.);; fisher-man, inhabitant of the maritime tract. நுளையன் அறிவானா ரத்தினத்தின் பெருமை? (பழ.); நுளையன் பேச்சு அம்பலம் ஏறாது (பழ.);. 2. இழிந்தோன்(வின்.);; mean fellow. 3. நெய்தல் நில ஆண்மகன்; male of maritime tract. [நுல்(துளை); → நுள் → நுளை → நுளையன் = நீருட் புகுந்து அல்லது முழுகி மீன் பிடிப்பவன். ஒ.நோ. ம. முக்குவன் = மீன்பிடிப்பவன், நெய்தல் நிலத்தான் (வே.க.);]
நுளைவாய்	நுளைவாய் nuḷaivāy, பெ. (n.) ஊத்தைவாய் (மதி.கள.1:72);; foul mouth. [நுளை + வாய்]
நூறுக்கு-தல்	நூறுக்கு-தல் nūṟukkudal, 5.செ.குன்றாவி. (v.t) பொடியாக்குதல்; to crush, pulverise, reduce to powder. "வெற்பினங்களை நுறுக்கின." (கம்பரா.பிரமாத்.108);. க. நுறுகு;தெ. நுருமு. [நுறுங்கு → நுறுக்கு-தல்]
நூறுங்கு-தல்	நூறுங்கு-தல் nūṟuṅgudal, 5.செ.கு.வி. (v.i) 1. பொடியாதல்; to be powdered. 2. சிதைதல்; to be bruised, squeezed. "நுறுங்கிய யாக்கையோடு" (விநாயகபு. 80:442);. [நுல் → நுள் → நுறு → நுறுங்கு → நுறுங்கு-தல். நுல் = நுண்மை, சிறுமை. (வே.க.);]
நுறுங்கு	நுறுங்கு2 nuṟuṅgu, பெ. (n.) குறுநொய்; grit. 'நொய்யும் நுறுங்குங் களைந்து அரிசியமைத் தாரை' (தொல்.சொல்.1, உரை);. ம. நுறுங்கு [நுறு → நுறுங்கு]
நுன்	நுன் nuṉ, பெ. (n.) உன், உனது; yours. முன்னிலை ஒருமைப் பெயர். [நூன் → நுன்]
நுன	நுன nuṉa, பெ. (n.) உனது, நினது; yours. "நுனசீறடிநோ வநடந் துசெலேல்" (சீவக.1517);. [நூன் → நுன]

நுனி	நுனி1 nuṉi, பெ. (n.) 1. நுனை; tip, point. "நுனிக் கொம்ப ரேறினார் அஃதிறந்தூக்கின் உயிர்க்கிறுதியாகிவிடும்" (குறள்,476);. நுனிக் கொம்பில் ஏறி அடிக்கொம்பை வெட்டுவார்களா? (பழ.); 2. நுண்மை(திவா.);; minuteness, fineness, smallness. நூலோடுபோன நுனி கூர் நோலாரு ஞாநமுநி வீர் (சேதுபு. பாலோடை. 46);, 3. நாக்கு, கத்தி முதலியவற்றின் முன்பகுதி; point, tip of one's tongue, a kinfe. நாக்கு நுனியால் மூக்கு நுனியைத் தொடமுடியுமா? 4. மேசை முதலியவற்றின் இருபக்கங்களும் இணையும் இடம்; முனை; edge, corner ஓடிவந்ததால் மேசை நுனியில் இடித்துக் கொண்டேன். மேசை நுனியில் வைத்து அடிக்காதே, நுனி உடைந்து விடும். 5. உச்சி; top ம. நுனி [நுல் → நுன் → நுனி, நூல் = நுனிமை, முன்மை, கூர்மை] நுனி2 nuṉittal, 4.செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கூராக்குதல்; to sharpen to a point, whet. 2. கூர்ந்து நோக்குதல் அல்லது
நுனிக்கை	நுனிக்கை nuṉikkai, பெ. (n.) விரல் நுனி (உ.வ.);; tip of the fingers, as extremities. [நுனி1 + கை]
நுனித்தல்	நுனித்தல் nuṉittal, பெ. (n.) குணம்(திவா.);; quality, nature.
நுனித்தோல்	நுனித்தோல் nuṉittōl, பெ. (n.) ஆண்குறியின் முனைத்தோல் (விவிலி.ஆதி);; fore Skin. [நுனி + தோல்]
நுனித்தோலழற்சி	நுனித்தோலழற்சி nuṉittōlaḻṟci, பெ. (n.) ஆண்குறி முன்தோல் வெந்து காணுகை; inflammation of the fore skin - Balanitis. (சா.அக);. [நுனி + தோல் + அழற்சி]
நுனிநா	நுனிநா nuṉinā, பெ. (n.) நாக்கின் நுனி; tip of the tongue. "டகார ணகார நுனிநா வண்ணம்" (தொல்.எழுத்து,91);. சாப்பிடும்போது நுனி நாக்கைக் கடித்துக் கொண்டான். [நுனி + நா]

நுனிநாசிச்சிலந்தி	நுனிநாசிச்சிலந்தி nuṉināciccilandi, பெ. (n.) மூக்குமுனையில் வரும் ஓர் சிலந்திப்புண் அல்லது புற்று; an ulcer on the tip of the nose, (சா.அக.); [நுனி + நாசி + சிலந்தி. சிலந்தி = புண், புற்று, கட்டி.]
நுனிப்பந்தி	நுனிப்பந்தி nuṉippandi, பெ. (n.) கடைப்பந்தி; guests at the extreme end of a row. [நுனி + பந்தி. பந்தி = வரிசை]
நுனிப்பு	நுனிப்பு nuṉippu, பெ. (n.) கூர்ந்தறிகை; examining carefully. "நூனெறி வழாஅ நுனிப்பொழுக் குண்மையின்" (பெருங். வத்தவ.7:34);. "நூன்மேற் சூழ்ந்தநுனிப்பில் வழாமை (பெருங். உஞ்சைக். 43:22);. [நுனி → நுனிப்பு நுனி = கூர்ந்து நோக்குதல் அல்லது ஆராய்தல்.]
நுனிப்புல்மேய்-தல்	நுனிப்புல்மேய்-தல் nuṉippulmēytal, செ.குன்றாவி.(v.t.) மேலெழுந்த வாரியாகப் படித்தல் (உ.வ.);; to study or read cursorily to pay superficial attention to. நுனிப்புல் மேய்வது போல் நூலைப் படிப்பது அவருக்குப் பிடிக்காது. [நுனி + புல் + மேய்-தல்.] சில ஆடுகள் நின்று முழுமையாக மேயமாட்டா. நடந்து கொண்டே புல் நுனிகளை மேய்ந்து கொண்டே போகும். அதுபோல் மேலெழுந்த வாரியாக அரைகுறையாகப் படிப்பதை நுனிப்புல் மேய்தல் என்று சொல்வர்.
நுனியாடி	நுனியாடி nuṉiyāṭi, பெ. (n.) படைத்தலைவர் (சேனாதிபதி); (ஈடு.4, 8:7);; commander-in-chief. [நுனி + ஆடி] படைமுகத்தில் நின்று படைகளைப் போருக்கு ஆயத்தமாக்குபவர் என்ற கருத்தில் வந்தபெயராகலாம். ஆடு-தல் = பொருதல்.
நுனியிலை	நுனியிலை nuṉiyilai, பெ. (n.) தலை வாழையிலை (இ.வ.);; plantain leaf with the tapering end intact. [நுனி + இலை]

நுனை	நுனை nuṉai, பெ. (n.) 1. முனை; point. 2. நுனி, tip. "தானையுங் கடலென முழங்குங் கூர்நூனை வேலும் (புறநா42);. "மாய்த்த போல மழுகுதுனை தோற்றி (அகநா.5.12.); "குவிமுட் கருவியுட் கோணமும் கூர் நுனைக்கவை முட்கருவியும்" (மணிமே.18163);. "ஏனமாகிய நுனைமுரி மருப்பின்" (பதிற்றுப்.16:6);. "திகழ்ந்த திற்றென நெருப்பு நுனையுறீஇ" (பெருங். உஞ்சைக் 47:237);. 3. முடிவு; end. [நுனி → நுனை. நூல் → நுனி = உச்சி, முனை, கூர்மை, நுண்மை, சிறுமை, இளமை]
நூக்கம்	நூக்கம்1 nūkkam, பெ. (n.) 1. மரவகை; sissoo wood. 2. தோதகத்தி; black-wood. தெ. நூக. [ஊங்கு → நூங்கு → நூக்கம் = உயர்ந்த மரவகை] நூக்கம்2 nūkkam, பெ. (n.) உயரம் (அக.நி.);; height, elevation. [நூங்கு → நூக்கம்]
நூக்கமரம்	நூக்கமரம் nūkkamaram, பெ. (n.) 1. மலையாள நாட்டில் வளரும் கருமை மரம்; Malabar black wood cast Indian rose woodDalbergia genues. 2.சீமை நூக்கு; foreign rosewood - Swietence mhogany. மறுவ, நூக்கம், சிகமரம், பிச்சை, தோதகத்தி, ஈட்டி. [நூக்கம் + மரம்] இம்மரம் 50 அடி உயரம் வளரும். இதன் இலைகள் இறகைப்போல் இருக்கும். இதன் பூக்கள் சிறியன;மஞ்சள் கலந்த வெண்ணிறம் உடையன. இதன் காய்க்குள் மூன்று விதைகள் இருக்கும். வேனிற் காலத்தில் பூக்கும் தன்மை கொண்டது. மாலைவேளையில் மணம் வீசும் இயல்புடையது. சாலை ஓரங்களில் இம்மரம் வளர்க்கப்படும். இம்மரத்துளில் எண்ணெய் எடுத்து மருந்தாகப் பயன்படுத்துவர். (சா.அக.); நூக்கமரம் பனிமலை (இமயமலை); அடிவாரத்திற்குத் தெற்கே இந்தியா முழுவதிலும் காணப்படும் இலையுதிர் மரமாகும். இதன் இலைகள் சிறியன;வேனிற் காலத்தில் இலைகள் உதிரும். நூக்கமரம் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைகளில் 3,500 அடி உயரம் வரை காணப்படுகிறது. இதன் அடிமரம் வளைந்து வளைந்து வளரும் தன்மையுடையது. இம்மரங்கள் கூட்டமாக வளர்வதில்லை. இது ஆழமான வண்டல் மண்ணிலேயே செழித்து வளருமாயினும் பலவகை மண்ணிலும் வளரக் கூடியது. தமிழ்நாட்டில் கோவைப் பகுதியில் இம்மரம் அதிகம் பயிராகிறது. வெளிநாடுகளுக்கு இம்மரம் அதிகமாக ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறது. இம்மரம் மிகுந்த உறுதியுடையது. நீண்ட நாள் கெடாமல் இருக்கக் கூடியது. செதில் இம்மரத்தை எளிதில் அரிப்பதில்லை. இம்மரம் பளுவும் ஒடியக் கூடியதுமாகையால் கட்டட வேலைக்குப் பயன்படுத்துவதில்லை. இது கருமை நிறமும், வரிக்கோடுகளுடையதாகவும் இருப்பதால் மிசைப் பலகை (மேசை முதலிய பொருள்கள் செய்யப் பயன் படுகிறது. இதனை மெருகேற்றினால் அழகுடைய தாகக் காணப்படும்

நூக்கல்	நூக்கல்1 nūkkal, பெ. (n.) நெய்வார் கருவியி னொன்று (யாழ்.அக.);; a weaver's implement. [நூக்கு → நூக்கல்] நூக்கல்2 nūkkal, பெ. (n.) தள்ளுகை; pushing or thrusting aside. (சா.அக.);. [நூக்கு1 → நூக்கல்.]
நூக்கி	நூக்கி nūkki, வி.எ.(adv.) 1. சார்த்தி; to shut. "வன்னிலைக் கதவ நூக்கித் தாழக்கோல் வலித்து" (திருவிளை.அங்கம்.8);. 2. செலுத்தி; to insert. "ஆறுமேழுமறுபது மைம்பதும் நூறுமாயிரமுங்கணை நூக்கி" (இராமா. நாகபாச.16);. 3. தள்ளி; to push. "நூக்கி யெறி பொறியும்" (சீவக.நாமக.72);. 4. முறித்து; to break. (கதி.அக.); [நூக்கு → நூக்கி.]
நூக்கு	நூக்கு1 nūkkudal, 5.செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. முன் தள்ளுதல்; to shove, push, thrust aside. "நூக்கிப் புறத்திரு போகென்னு மின்னாச் சொல்" (நாலடி,326);. தள்ளுவதை நூக்குதல் என்பது வடவார்க் காட்டு வழக்கு. 2. ஊசலாட்டுதல்; to swing. "நடலைந் நடுவின் மகளிர் நூக்கப் பரிந்தகாசு" (சீவக.922);. 3. அசைத்தல்; to shake. "ஞாழற் படுசினை தோழியர் நூக்க" (பெருங்.உஞ்சைக். 40:37);. 4. தூண்டுதல்; to impel, incite. "நூறுவா யெனமாதலி நூக்கினான்" (கம்பரா. இராவணன்வதை.174);. 5. எறிதல்; to throw. discharge, as a weapon. "கைப்படையை நூக்கி" (தொல்.பொருள்.72, உரை.பி.ம்.);. 6. முறித்தல்; to break, cut down. "ஊழாரத் தோய்கரை நூக்கிப் புனறந்த" (பரிபா.9:27);. 7. நீக்குதல்; to remove, redress. "நோவெலா மிவணூக்க வருளினான் மேவி" (பிரபுலிங். முத்தாயி.7);. கழுவாய்
நூக்குணா	நூக்குணா nūkkuṇā, பெ. (n.) நிலப்பனை (சித்.அக.);; moosly root. [P]

நூக்குவாய்	நூக்குவாய் nūkkuvāy, பெ. (n.) தோட்டத்திற் புகவமைத்த சிறுவழி (இ.வ.);; a small entrance leading to a garden. [நூக்கு + வாய்]
நூங்கர்	நூங்கர் nūṅgar, பெ. (n.) தேவர் (அக.நி.);; the Gods, as great. [நூங்கு → நூங்கர். நூங்கு = உயர்வு]
நூங்கள்	நூங்கள் nūṅgaḷ, பெ. (n.) முன்னிலைப் பெயராகிய நீங்கள்; you, your. [நுங்கள் → நூங்கள்]
நூங்கு	நூங்கு1 nūṅgu, பெ. (n.) 1. பெருமை (அக.நி.); greatness. 2. மிகுதி(வின்.);; abundance intenseness. 3. உயர்வு; height. [ஊங்கு → நூங்கு] நூங்கு2 nūṅgudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) மிகுதல் (வின்.);; to be great, intense of abundant to exceed. [ஊங்கு → நூங்கு → நூங்கு-தல்] நூங்கு3 nūṅgu, பெ. (n.) கடல்வாழ் உயிரி; sea living being. இஃது இறால்போல் தோற்றமளிக்கும். இதனை இறாலுடன் கலப்பதும் உண்டு. இதன் விலை மலிவு. (மீனவ); [P]
நூடி	நூடி nūṭi, பெ. (n.) சிற்றேலம் (மலை.);; a species of cardamom. [துடி (=ஏலம்); → தூடி → நூடி.]
நூதல்	நூதல் nūtal, பெ. (n.) அவிகை (யாழ்.அக.);; being extinguished. [நுது → நூது → நூதல்]

நூதவம்	நூதவம் nūtavam, பெ. (n.) சிற்றாமல்லி: narrow leaved jasmine - Jasminum angustifolium. (சா.அக.);. மறுவ. காட்டு மல்லிகை.
நூநெய்	நூநெய் nūney, பெ. (n.) நல்லெண்ணெய், sesame oil. தெ. நூனெ. [நூ + நெய். நுவ்வு → நூ = எள்] தெலுங்கில் 'நூன' என்னுஞ் சொல் எண்ணெய் (எள் +நெய்); எனப்பொருள் படுகிறது. 'நூ' என்னுந் தமிழ்ச் சொல்லுக்கு 'எள்' என்று பொருள். நூ+நெய் (எள் + நெய்); என்னுந் தமிழ்ச் சொல்லே தெலுங்கில் 'நூன' எனத்திரிகிறது. இச்சொல் இன்று வழக்கில் இல்லை.
நூப்பு	நூப்பு nūppu, பெ. (n.) தணிப்பு (யாழ்.அக.);; reduction, subduing, abatement. [நூக்கு → நூப்பு.] ஒ.நோ. "மோப்பக் குழையும்அனிச்சம்" "மோக்கக் குழையும் அனிச்சம்" (காளிங்கர் பாடவேறுபாடு ப் → க்);
நூபம்	நூபம்1 nūpam, பெ. (n.) எருது (அக.நி.);; bull, bullock. நூபம்2 nūpam, பெ. (n.) எருக்கு(வின்);; madar. [நுபம் → நூபம்] நூபம்1 nūpam, பெ.(n.) எருது (அக.நி.);; bull, bullock. [Skt. {} → த. நூபம்.]
நூபுவருத்தி	நூபுவருத்தி nūpuvarutti, பெ. (n.) ஆமையோடு; shell of tortoise or turtle.(சா.அக.);. [நுபு → நூபு + வருத்தி] சிறுவர்கள் ஆமையைக் காணும்போது கல்லாலோ, கம்பாலோ எறிந்து வருத்துவதால் வருத்தி என்பது ஒட்டைக் குறிக்கும்.

நூம்	நூம் nūm, பெ. (n.) முன்னிலைப் பன்மைப் பெயராகிய நீம்; you. மரா. தும்ஹீ. [நீம் → நூம்.]
நூமுறுக்கி	நூமுறுக்கி nūmuṟukki, பெ. (n.) முறுக்குதற்குப் பயன்படும் கருவி; an implement with which cords are twined for net. [நூல் + முறுக்கி-நூன்முறுக்கி → நூமுறுக்கி.]
நூர்	நூர்1 nūrtal, 2செ.கு.வி. (v.i.) 1. அவிதல்; to go out; to be extinguished, as a lamp, to become extinct, as a family. தீ நூர்ந்து போனது. 2. ஆறுதல்; to be appeased or suppressed, as hunger, anger. 3. பதனழிதல்; to be spoiled; to begin to rot; to grow too soft. [நுது → நூர் → நூர்-தல்.] நூர்2 nūrttal, 4.செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. அவித்தல்; to put out, quench. விளக்கை நூர்த்துப் போடு, 2. ஆற்றுதல்; to appease or suppress, as hunger, anger. [நுது → நூர் → நூர்-த்தல்.]
நூல்கண்டு	நூல்கண்டு nūlkaṇṭu, பெ. (n.) நூல் உருண்டை; skein of thread. [நூல்1 + கண்டு. கண்டு = நூற்பந்து]
நூல்குழல்	நூல்குழல் nūlkuḻl, பெ. (n.) மரம் முதலிய பொருள்களாலான நூல் சுற்றுவதற்குரிய குழல் (நெசவு);; a wooden pipe used for spin of thread. [நூல் + குழல்.]
நூல்கெடை	நூல்கெடை nūlkeḍai, பெ. (n.) சாயமேற்றிய நூல் தொகுதியைக்காய வைக்கும் மூங்கில் கழி (நெசவு);; a bamboo pole, used for thread drying. [நூல் + கெடை.]

நூல்கேள்-தல் (நூல்கேட்டல்)	நூல்கேள்-தல் (நூல்கேட்டல்) nūlāḷtalnūlāṭṭal, 12செ.கு.வி.(v.i.) பாடங் கேட்டல்; to read a book or learn a science under a teacher. [நூல் + கேள்-தல்]
நூல்கோல்	நூல்கோல் nūlāl, பெ. (n.) அடிப்பகுதி தவிர்த்த மேல்பகுதி முழுமையும் நீண்ட காம்பினை உடைய இலைகளைக் கொண்ட வெளிர் நிறமான பச்சைக் கிழங்கு; turnip.
நூல்கோல்கிழங்கு	நூல்கோல்கிழங்கு nūlālkiḻṅgu, பெ. (n.) நூல்கோல் பார்க்க;see mப்i-kol. [நூல்கோல் + கிழங்கு] [P]
நூல்சோர்-த்தல்	நூல்சோர்-த்தல் nūlcōrttal, 3செ.கு.வி. (v.i.) நூலைப் பதனிடுதல் (யாழ்.அக);; to refine a thread. [நூல் + சோர்-த்தல்]
நூல்தட்டு	நூல்தட்டு1 nūldaṭṭudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) நூலெற்று-தல் (இ.வ.); பார்க்க;see mப்-eruு. [நூல் + தட்டு-தல்] நூல்தட்டு2 nūldaṭṭudal, 5.செ.குன்றாவி. (v.t.) நூலுதறு-தல் பார்க்க;see mப்பdaruு. [நூல் + தட்டு-தல்]
நூல்நாக்குப்பூச்சி	நூல்நாக்குப்பூச்சி nūlnākkuppūcci, பெ. (n.) ஒருவகை வயிற்றுப் புழு (M.L.);; thread worms. [நூல் + நாக்கு + பூச்சி] மக்களில் பெரும்பான்மையோர்க்குக் குடலில், உருண்டை வடிவ நீண்ட வெண்ணிறப் புழுக்கள் ஒட்டுண்ணிகளாகப் பிடித்திருப்பதுண்டு. அவை வழுவழுப்பாக, மெல்லியவாக, இருமுனையும் கூரியவாக, இப்பக்கமும் அப்பக்கமும் பாம்புபோல் நெளிவதாக இருக்கும். பெரும்பாலும் அவைகளை மலத்தில் காணலாம். அப்புழுக்களை நாக்குப்பூச்சி, நாகப்பூச்சி, நாக்கப் பாம்பு, நாக்குளப் பாம்பு முதலான பல பெயர்களால் குறிப்பதுண்டு. நாக்குப் பூச்சியைப் போலவே, ஆயினும் அதினும் மிகச் சிறிய மெல்லிய நூலிழைத் துண்டு போன்ற கீரிப்பூச்சியும் குழந்தைகளின் குடலில் இருப்பதுண்டு. 50 வகையான வெவ்வேறு இன நாக்குப்பூச்சிகள் மனிதனின் உடலில் காணப்படுகின்றன. இவற்றில் ஒட்டுண்ணி கள் சிலவே. சில புழுக்களால் கேடு விளை வதில்லை. சில புழுக்களால் எளிய நோய்கள் உண்டாகும். சில புழுக்களால் கொடிய நோய்களும் உண்டாகும். நூல்போன்று இருப்பதால் இவை நூல் புழுக்கள் எனப்படும். நூல் என்பதற்குக் கிரேக்க மொழியில் நீமா என்று பெயர். அதனால் இந்தப் புழுத் தொகுதிக்கு 'நீமட்டோடா என்பது அறிவியல் பெயராகும். சில புழுக்களை மண்ணிலும், சிலவற்றை மனித உடலின் வெவ்வேறு பகுதிகளிலும், சிலவற்றைச் செடிகளிலும் காணலாம். கொக்கிப்புழு, நரம்புச் சிலந்தி, யானைக்கால் புழு, கீரிப்பூச்சி ஆகியவெல்லாம் நூல் புழுக்களே.
நூல்நிமிண்டு-தல்	நூல்நிமிண்டு-தல் nūlnimiṇṭudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) 1. துண்டான நூலை இணைத்தல்; to patch up broken threads. 2. பொருத்தமின்றிக் கூறுதல் (வின்.);; to talk unconnectedly. [நூல் + நிமிண்டு-தல்]

நூல்நிலை	நூல்நிலை nūlnilai, பெ. (n.) நூல் நிலையம் பார்க்க;see nul-nelayam [நூல் + நிலை]
நூல்நிலையம்	நூல்நிலையம் nūlnilaiyam, பெ. (n.) நூல்கள் துறை வாரியாகப் பிரிக்கப்பட்டு, எண்கள் இடப்பட்டு அடுக்கப்பட்டுள்ளதும், அங்கேயோ, வீட்டிற்குக் கொண்டு வந்தோ படிப்பதற்கான பொத்தகங்களை யுடையதுமான இடம்; library. நூல் நிலையத் தெருவில் என் வீடு உள்ளது. [நூல் + நிலையம்] நில் → நிலை = நிற்கை உறுதி, நிலைமை, தன்மை, தங்குமிடம், இடம், கதவுநிலை, மாடியடுக்கு, மரபு வழியுரிமை, வில்மறவன் நிற்கும் வகை (மடக்கு, மண்டலம், முன்வலம், பின்வலம்);, ஒராள் நிற்கக்கூடிய நீராழம், வாழ்க்கை நிலை, குலம், நிலைத்த தொழில், ஒட்டாரம், அமையம், வளர்ச்சிப்படி (stage);, ம. நில; க. நெலெ;தெ. நெலவு. நிலை → நிலையம் = தங்குமிடம், உறைவிடம், கோயில், தொடர் வண்டி நிற்குமிடம், நிலையாக இருக்குமிடம், நூல்கள் நிலையாக வைக்கப்பட்டிருக்கும் இடம். (நிலை + அம் - நிலையம். அம் - சொல்லாக்கயீறு);. வட மொழியாளர் நிலையம் என்னும் தென் சொல்லை நி + லயம் என்று பகுத்து, ஒரிடத்தொடு ஒன்றிப் போதல் என்று பொருள் கூறி, வட சொல்லாகக் காட்டுவர்.அம்முறையையே பின்பற்றிச் சென்னைப் பல்கலைக்கழக அகரமுதலியும் நிலயம் என்னும் தவற்று வடிவையே மேற் கொண்டுள்ளது. பொத்தகம் என்பது ஒரு நூலைக் கூறும் எட்டுத் தொகுதி அல்லது தாட்கற்றை. பொத்தகக் களஞ்சியம் என்பது இன்று நூல் நிலையம் என வழங்குகிறது. பல்வேறு நூல்களும், பருவ இதழ்களும், செய்தித் தாள்களும், முறைப்படித் திரட்டி ஒரிடத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் அறிவுக் களஞ்சியங்கள் நூல் நிலையம் எனப்படும். பழங் காலத்தில் இந்தியாவில் சமணர்களும், பௌத்தர்களும் கல்வியை வளர்த்து வந்தனர். அவர்கள் தங்கள் பள்ளிகள் என்னும் மடங்களில் ஏட்டுச் சுவடிகள் பல சேர்த்து வைத்திருந்தனர். பின்னர் சிவமடங் களிலும் ஏராளமான சுவடிகள் திரட்டிப் பாதுகாக்கப்பட்டன என்று தெரிகிறது. அரசர்களும் அரண்மனைகளில் நூல்களைச் சேர்த்து வைத்திருந்தனர். தஞ்சை சரசுவதி மகால் நூல்நிலையம் அண்மைக் காலத்து எடுத்துக் காட்டு.
நூல்பிடி-த்தல்	நூல்பிடி-த்தல் nūlpiḍittal, 4.செ.கு.வி.(v.i.) சுவரொழுங்கு பார்க்க நூலைப்பிடித்தல் (இ.வ.);; to apply plumb-line. [நூல் + பிடி-த்தல்]
நூல்புடை-த்தல்	நூல்புடை-த்தல் nūlpuḍaittal, 4.செ.குன்றாவி. (v.t.) நூலெற்று- பார்க்க;see nderய. "நூல் புடைத்தாற்போற் கிடந்த வித்தகஞ்சேர் நுண்வரிகள்" (சீவக.1044); [நூல் + புடை-த்தல்]
நூல்போ-தல்	நூல்போ-தல் nūlpōtal, 8செ.கு.வி. (v.i.) 1. கல்வியிற் றேர்ந்தவனாதல்; to acquire proficiency in learning. 'கணி நூல் போனவன்' (சீவக.113, உரை);. 2. கைம் பெண்ணாதல் (விதவையாதல்);; to become widowed. "நூல் போன சங்கிலியால்" (திருத்.திருவந்:9);. [நூல் + போ-தல்]

நூல்போடு	நூல்போடு1 nūlpōṭudal, 19செ.குன்றாவி. (v.t.) நூலெற்று-பார்க்க;see mப்ierய. [நூல் + போடு-தல்] நூல்போடு2 nūlpōṭudal, 20செ.கு.வி. (v.i.) 1. சரியான முறைமை (நியாயஞ்); செய்தல் (வின்.);; to administer strict justice. 2. பூணூல் திருமணஞ் செய்தல் (பிரா.);; to invest a person with sacred thread. [நூல் + போடு-தல்]
நூல்முறுக்கி	நூல்முறுக்கி nūlmuṟukki, பெ. (n.) நூலை முறுக்கி உறுதிப்படுத்தும் கருவி; an Instrument used twine. [நூல் + முறுக்கி. முறுக்கி = முறுக்கப் பயன்படும் கருவி.]
நூல்யாப்பு	நூல்யாப்பு nūlyāppu, பெ. (n.) 1. தொகுத்தல், விரித்தல், தொகைவிரி, மொழியாக்கம் (மொழிபெயர்ப்பு); என நான்கு வகையாக இயற்றப்படும் நூலினமைப்பு (நன்.50);; composition of a treatise, of four kinds viz. toguttal, vrittal, togai-viri, moli-y-äkkam. 2. ஒருவகைப் புடைவை (சிலப்.14:108, உரை);, a kind of saree. [நூல் + யாப்பு]
நூல்வல்லோர்	நூல்வல்லோர் nūlvallōr, பெ. (n.) 1. கல்வியாளர்; scholars, literati. 2. அமைச்சர்கள் (பிங்.);; ministers. [நூல் + வல்லோர்]
நூல்வலை	நூல்வலை nūlvalai, பெ. (n.) பருத்திநூலால் பின்னப்பட்ட மீன்பிடிவலை; cotton fishing net. [நூல் + வலை.] இக்காலத்தில் மீன்பிடிவலை அழுத்தமான நெகிழி (நைலான்);இழையால் அதிகம் பின்னப் படுகிறது. பருத்தி நூலால் பின்னப்படும் வலை குறைந்துவிட்டது.
நூல்வழக்கு	நூல்வழக்கு nūlvaḻkku, பெ. (n.) 1.செய்யுள் வழக்கு; literary usage. 2. நூல் (சாத்திர);முறை (சீவக.214, உரை);; authority of Śāstras. [நூல் + வழக்கு]

நூல்விடு	நூல்விடு1 nūlviḍudal, செ.கு.வி. (v.i.) சிலந்தி முதலியன நூற்கூடு கட்டுதல் (யாழ்.அக.);; to form or spin cobweb. [நூல் + விடு-தல்] நூல்விடு2 nūlviḍudal, 18செ.குன்றாவி. (v.t.) வானில்தாள் பட்டம் பறக்கும் போது நூல் உராய்வு ஏற்படின் அறாமல் இருப்பதற்கு விரைவாக நூலைவிடுதல்; to let fly the paper kite. [நூல் + விடு-தல்.] நூல்விடு3 nūlviḍudal, 18செ.குன்றாவி. (v.t.) மனநிலையின் ஆழம் பார்த்தல் (இ.வ.);; to sound a person's ideas. [நூல் + விடு-தல்]
நூல்விலக்கு	நூல்விலக்கு nūlvilakku, பெ. (n.) ஆடையில் உண்டையிழை இடையிடையே விலகி யிருக்கை (இ.வ.);; thin place in a cloth, the woof not being beaten enough with the comb. [நூல் + விலக்கு]
நூல்வெண்மாடம்	நூல்வெண்மாடம் nūlveṇmāṭam, பெ. (n.) கூடாரம்; tent. "நூல் வெண் மாடங் கோலொடு கொளீஇ" (பெருங்.உஞ்சைக்.57:113);. [நூல் + வெண்மாடம்]
நூலகம்	நூலகம் nūlagam, பெ. (n.) நூல்நிலையம் பார்க்க;see nul-nisaiyam. [நூல் → நூலகம்]
நூலகர்	நூலகர் nūlagar, பெ. (n.) நூலகத்தைப் பொறுப்பாகக் கவனித்துக் கொள்ளும் அலுவலர்; librarian. [நூல் → நூலகர்]
நூலகவியல்	நூலகவியல் nūlagaviyal, பெ. (n.) நூல்களை வகைப்படுத்துதல், நூலகம் அமைத்தல் போன்றவற்றைப் பற்றிய துறை; library science. [நூலகம் + இயல்]
நூலச்சு	நூலச்சு nūlaccu, பெ. (n.) 1. நெசவுக் கருவியின் உறுப்பு வகை (இ.வ.);; weaver's reed. 2. கம்பிச் சட்டம் (யாழ்ப்.);; goldsmith's mould for drawing wire. [நூல் + அச்சு]

நூலச்சூகம்	நூலச்சூகம் nūlaccūkam, பெ. (n.) சின்னம்மான் பச்சரிசி; thyme leaved spurge - Euphorbia thymifolia alias Emacrophylla. (சா.அக.);
நூலட்டவணை	நூலட்டவணை nūlaṭṭavaṇai, பெ. (n.) நூலின் பட்டியல் (வின்.);; contents of a book. [நூல் + அட்டவணை]
நூலடி	நூலடி nūlaḍi, பெ. (n.) 1. தச்சர் மரத்திலிடும் நூற்குறி; mark on a wood made with the carpenter's line, 2. ஆண்குறியிலிருந்து எருவாய்க் (குதம்);குச் செல்லும் நரம்பு (யாழ்ப்.);; line or membrane passing from the private parts of a male to the anus. [நூல் + அடி]
நூலவையார்	நூலவையார் nūlavaiyār, பெ. (n.) அற (நீதி); நூலோதினோர்; persons well-read in ethical and legal treatises. "நூலவையார் போனீங்க ணோக்குமினே" (சீவக.1045);. [நூல் + அவையார்]
நூலழகு	நூலழகு nūlaḻku, பெ.(n.) சுருங்கச் சொல்லல், விளங்கவைத்தல், நவின்றோர்க் கினிமை, நன்மொழி புணர்த்தல், ஓசையுடைமை, ஆழமுடைத்தாதல், முறையின் வைப்பு, உலகமலையாமை, விழுமியது பயத்தல் விளங்குதாரணத்ததாகுதல் என்னும் பத்து வகை நூல்நயங்கள் (நன்.13);: beauties or excellences of a treatise, ten in number, viz. šurunga-c-collal, vilangavaittal, naviṇrõrkkinimai, naŋ-moli-punarttal, ö$ai-y-udaimai, â!am-udaittädal, muraiyinvaippu, ulagamalaiyāmai, vilumiyadi - payattal, vilañgu dàranatta-tagudal. [நூல் + அழகு]
நூலளவு	நூலளவு nūlaḷavu, பெ. (n.) ஆண் குறியினின்று (இலிங்கத்தினின்று); எருவாய் (குதம்);குச் செல்லும் நரம்பு நாடி; the artery or vein occupying the premium between the anus and genital organ of the male (சா.அக.); [நூல் + அளவு. நூல்போன்ற நரம்பு.]
நூலறிபுலவர்	நூலறிபுலவர் nūlaṟibulavar, பெ. (n.) அற (நீதி); நூல்களை நன்கு உணர்ந்த கலைஞர், அமைச்சர்; ministers, as versed in the science of polity. "நூலறி புலவரை நோக்க" (சிலப்.25:116);. [நூல் + அறி + புலவர்]
நூலறிவு	நூலறிவு nūlaṟivu, பெ. (n.) கல்வியறிவு; knowledge gained from books, theoretical knowledge. "நூறாக் கற்கினு நூலறி வென் செயும்' (மனோன்.);. [நூல் + அறிவு]

நூலாக்கலிங்கம்	நூலாக்கலிங்கம் nūlākkaliṅgam, பெ. (n.) நூற்கப்படாத நூலானியன்ற பட்டாடை; silk cloth, as made of unwoven threads. "நூலாக்கலிங்கம் வாலரைக் கொளிஇ" (பதிற்றுப்.12:21);. [நூல் + ஆ (எ.ம.இ.நி.); + கலிங்கம்]
நூலாங்குருத்து	நூலாங்குருத்து nūlāṅguruttu, பெ. (n.) குருத்தமரம்; a tree of the Atlantia genus. (சா.அக.);.
நூலாசிரியன்	நூலாசிரியன் nūlāciriyaṉ, பெ. (n.) நூலாக்கியோன்; author of a work. "நூலாசிரியர் கருத்தினை நோக்காது" (இலக்.கொத்.6);. F auteur; G. autor; It, autore, autrice. [நூல் + ஆசிரியன்] ஆசிரியன் இலக்கணம்பற்றி நன்னூல் கூறுவது நூல் கற்பிக்கும் ஆசிரியனுக்குக் கூறும் இலக்கணம் அனைத்தும் நூலை இயற்றும் ஆசிரியனுக்கும் பொருந்தும். ஆசிரியன் என்பவன் உயர் குடிப் பிறப்பும், உயிரிரக் கமும் கடவுள் வழிபாடுமாகிய இவைகளால் எய்திய மேன்மையும், பல நூல்களைக் கற்றுத்தேர்ந்த பயிற்சியும், நூற்பொருளை மாணாக்கர், மக்கள் எளிதல் உணரும்படி தொகுத்துச் சொல்லும் சொல்வன்மையும், நிலத்தையும், மலையையும், நிறை கோலையும், பூவையும் ஒத்த குணங்களும், உலக நடையை அறியு மறிவும், உயர் குணங்களும் இவைபோல்வன பிறவும் நிறம்பப் பெற்றவன் நூல் கற்பிக்கும் ஆசிரியனாவான் நூலை இயற்றும் ஆசிரியனும் இக்குணங்களை உடையவனாக இருக்கவேண்டியது அவசியம். "குலனருள் தெய்வங் கொள்கை மேன்மை கலைபயில் தெளிவு கட்டுரை வண்மை நிலமலை நிறைகோல் மலர்நிகர் மாட்சியும் உலகிய லறிவோ டுயர்குன மிணையவும் அமைபவ னூலுரை யாசிரி யன்னே" (நன்.26); ஆசிரிய ராகாதவ ரிலக்கணமும் நன்னூலில் கூறப்படுகிறது. (நன்.31);.
நூலாஞ்செடி	நூலாஞ்செடி nūlāñjeḍi, பெ. (n.) அசன்னியம்; an unknown plant (சா.அக.);.
நூலாடை	நூலாடை nūlāṭai, பெ. (n.) வெளவால் போலும் உருவமும் முள்ளும் உள்ள கடல் மீன். (முகவைமீனவ.);; a kind of sea fish.
நூலாதிப்பால்	நூலாதிப்பால் nūlātippāl, பெ. (n.) காட்டு மாட்டின் பால்; milk of wild cow or buffalo. (சா.அக.);.
நூலாப்பண்ணை	நூலாப்பண்ணை nūlāppaṇṇai, பெ. (n.) மூங்கில்; bamboo tree, Bambusa arundinacia (சா.அக);. [நூல் + ஆம் + பண்ணை.] 1. மூங்கிலை உடைத்து நீண்ட பட்டை அல்லது குச்சி யாகச் செய்து படல், கூடை முதலியன செய்யப்பயன்படும் நீண்ட மூங்கில் வகை. 2. நூல் போல் மெல்லிய கழிகளையுடைய மூங்கில்.

நூலாம்படை	நூலாம்படை1 nūlāmbaḍai, பெ. (n.) ஒட்டகம்; camel (சா.அக.);. நூலாம்படை2 nūlāmbaḍai, பெ. (n.) ஒட்டடை (நெல்லை);; spider's network, cobweb. [நூல் + ஆம் + படை] சுவரில் ஒட்டிக்கொண்டு அடைந் திருப்பதால் இது ஒட்டடை எனப் படுகிறது. சிலந்திப் பூச்சியின் மெல்லிய நூல்போன்ற வலையாலேயே இந்த ஒட்டடை அதிகம் உண்டாகிறது. புகையின் படிமத்தினாலும் திரித்திரியாகச் சிறிய கரிய நூலாகவளரும். ஆகையால் இது நூல் + ஆம் + படை. படை = படரும் தன்மைத்து.
நூலாம்பூச்சி	நூலாம்பூச்சி nūlāmbūcci, பெ. (n.) சிலந்திப் பூச்சி (வின்.);; spider. [நூல் + ஆம் + பூச்சி] [P]
நூலாமணக்கு	நூலாமணக்கு nūlāmaṇakku, பெ.(n.) காட்டாமணக்கு; physic nut - parging nut - Jatropha Curcus (சா.அக.);. [நூல் + ஆமணக்கு]
நூலாமாலை	நூலாமாலை nūlāmālai, பெ. (n.) சூழ்ச்சி, உத்தி (தந்திரம்); (R);; craft, artifice. [நூல் + ஆ - (எ.ம.இ.நி); + மாலை]
நூலாய்வோர்	நூலாய்வோர் nūlāyvōr, பெ. (n.) நூலாராய் வோர் (வின்.);; critics, reviewers of books. [நூல் + ஆய்வோர்]
நூலார்	நூலார் nūlār, பெ. (n.) நூல் பல கற்றோர்; learned persons. "வடித்த நூலார்" (நாலடி,163);. 'நூலாருள் நூல்வல்லான் ஆகுதல் வேலாருள்' "வென்றி வினையுரைப்பான் பண்பு." (குறள்,683.);. "மொழிந்தார் முதுநூலார் முன்பு" (சிறுபஞ்.72.);. [நூல் → நூலார்]
நூலாயம்	நூலாயம் nūlāyam, பெ. (n.) சிறுவரிவகை; a tax. 'திருமுகபேடிக்கு இவ்வூர் கைக்கோளர் பேரால் நூலாயம்' (தெ.க.தொ.7:855);. [நூல் + ஆயம் - நூலாயம் = நூலிழை நெய்யும் கைக்கோளரிடம் பெறும் சிறு வரி]

நூலான்	நூலான் nūlāṉ, பெ. (n.) நூலாங்குருத்து பார்க்க;see nulan-guruttu (சா.அக.);
நூலான்பிரண்டை	நூலான்பிரண்டை nūlāṉpiraṇṭai, பெ. (n.) புளியம்பிரண்டை; hairy wild vine, Vitis setosa. (சா.அக.);
நூலான்புடை	நூலான்புடை nūlāṉpuḍai, பெ. (n.) நூலாம் படை பார்க்க;see nulam-pagal (சா.அக.);. [நூலாம்படை → நூலான்புடை.]
நூலான்பூச்சி.	நூலான்பூச்சி. nūlāṉpūcci, பெ. (n.) நூலாம்பூச்சி பார்க்க;see nūlām-pūcci. (சா.அக);. [நூலாம்பூச்சி → நூலான்பூச்சி.]
நூலித்தொடக்கி	நூலித்தொடக்கி nūlittoḍakki, பெ. (n.) கொப்பூழ்க்கொடி; umbilical cord. (சா.அக.);
நூலில்லாமாலை	நூலில்லாமாலை nūlillāmālai, பெ. (n.) கழுத்தணிவகை (நாஞ்.);; a neck, ornament. [நூல் + இல் + ஆ (எ.ம.இ.நி); + மாலை] நூலில் கோக்கப்படாத கழுத்துமாலை.
நூலிலை	நூலிலை nūlilai, பெ. (n.) நெட்டை நாரத்தை (L.);; cherry nutmeg.
நூலிழ-த்தல்	நூலிழ-த்தல் nūliḻttal, 3.செ.கு.வி.(v.i.) கைம்பெண்ணாதல் (விதவையாதல்);; to become a widow as losing the wedding string. "நூற்றுவர்தம் பெண்டிரு மெய்தி நூலிழப்ப" (திவ்.பெரியதிரு.2.3:6);. [நூல் + இழ-த்தல். மங்கல நாண் இழத்தல்]
நூலிழந்தாள்	நூலிழந்தாள் nūliḻndāḷ, பெ. (n.) கணவனை இழந்த கைம்பெண்; widow. [நூல் + இழந்தாள். நூல் = மங்கலநாணில் கோத்த தாலி, தாலியிழந்தவள், கைம்பெண்.]

நூலிழை	நூலிழை1 nūliḻaittal, 4.செ.கு.வி.(v.i.) 1. கதிரிலுள்ள நூலையெடுத்துச் சுற்றுதல் (வின்.);; to reel yarn, to disentangle yarn from the skein and wind it on the reel; to unwind yarn. "நீல முண்ட நூலிழை வண்ணம்" (பெருங். இலாவாண 9:88);. 2. நூல்நூற்றல் (யாழ்.அக.);; to spin thread. [நூல் + இழை-த்தல்] நூலிழை2 nūliḻai, பெ. (n.) ஒரிழை நூல் (வின்.);; single thread. [நூல் + இழை]
நூலிழைமரம்	நூலிழைமரம் nūliḻaimaram, பெ. (n.) நகுதாளிலை; common cherry nutmeg, Polyaltria cerasolides. (சா.அக.);. [நூல் + இழை + மரம். நூலிழை தரும் மரம்]
நூலிழையில்	நூலிழையில் nūliḻaiyil, வி.எ.(adv.) மயிரிழையில்; by a hair's breadth; narrowly. ஏதத்திலிருந்து நூலிழையில் உயிர்தப்பினார். கால்பந்தாட்டத்தில் இறுதிநேரத்தில் நூலிழையில் வெற்றி பெற்றான். [நூல் + இழையில்]
நூலுண்டை	நூலுண்டை nūluṇṭai, பெ. (n.) 1. நூல் சுற்றிய உண்டை; ball of thread or yarn. 2. நெய்தற்குரிய நூல் சுற்றிய குற்றி (வின்.);; weaver's bobbin with the yarn. தெ. நூலுண்ட [நூல் + உண்டை]
நூலுத்தி	நூலுத்தி nūlutti, பெ. (n.) உத்தி (தந்திரவுத்தி); (வின்.);; devices adopted in standard literary works. [நூல் + உத்தி]
நூலுதறு-தல்	நூலுதறு-தல் nūludaṟudal, 5.செ.குன்றாவி. (v.t.) நூலிழைகளுக்கிடையே பிணைப்பு ஏற்படாமல் இருக்க நூலைக் கிட்டிமரத்தில் போட்டுப் பிழிந்து உதறுதல் (நெசவு);; thread shaking. மறுவ. நூலைத்தட்டுதல், நூல்தட்டுதல். [நூல் + உதறு-தல்]

நூலுரைப்போர்	நூலுரைப்போர் nūluraippōr, பெ.(n.) ஆசிரியர்(திவா.);; teacher. [நூல் + உரைப்போர் = நூலைப்பற்றியும், நூலில் உள்ள கருத்துகளைப் பற்றியும் விரிவாகக் கூறுபவர்.]
நூலுறிஞ்சி	நூலுறிஞ்சி nūluṟiñji, பெ. (n.) 1. நெய்வோன் (வின்.);; weaver, a term of contempt. 2. நெய்வோர் கருவியினொன்று (யாழ்.அக.);; a weaving implement. [நூல் + உறிஞ்சி]
நூலெச்சம்	நூலெச்சம் nūleccam, பெ. (n.) 1. நூலுரைவகை (நன்.20, மயிலை);; a kind of commentary. 2. நூலின் இறுதிப்பகுதி, நூலின் இறுதியில் அமையும் ஒழிபியல், எச்சவியல் போன்றவை; end of the book. [நூல் + எச்சம்]
நூலெடு-த்தல்	நூலெடு-த்தல் nūleḍuttal, 4.செ.கு.வி.(v.i.) 1. நூலை விலைக்கு வாங்குதல்; to buy thread. 2. நூலைச் சிக்கெடுத்தல்; to disentangle a thread. [நூல் + எடு-த்தல்.]
நூலெற்று-தல்	நூலெற்று-தல் nūleṟṟudal, 5செ.குன்றாவி.(v.t.) மரத்தின் நேர்மையறிய நூலால் தெறித்து அடையாளக் குறியிடுதல்; to snap a carpenter's line for marking a board. [நூல் + எற்று-தல்.]
நூலேணி	நூலேணி nūlēṇi, பெ.(n.) 1. நூற்கயிற்றா லமைந்த ஏணி; ladder made of threads. "மென்னூலேணி.கச்சினர்" (மதுரைக்.640);. 2. பாய்மரத்து ஏணி (யாழ்ப்.);; shrouds of a vessel. 3. கடல் மீன் வகை; a kind of sea-fish purplish, Lutijanus linealatus. [நூல் + ஏணி.] இரு நீண்ட முறுக்குக் கயிறுகளுக்கு இடையே மரத்துண்டோ முறுக்குக் கயிறோ படிகளாக அமைக்கப்பட்ட ஏணி. [P]
நூலோட்டு-தல்	நூலோட்டு-தல் nūlōṭṭudal, 5.செ.குன்றாவி.(v.t.) பெருந்தையலிடுதல்; to tack, stitch loosely, baste. [நூல் + ஒட்டு-தல்.] தைத்தல் என்பது நெருக்கமாகத் துன்னுசி செலுத்தலையும், ஒட்டுதல் என்பது கோணுசியால் கோணி போன்றவற்றை இடைவெளி கொடுத்துச் செலுத்தலையும் குறிக்கும்.
நூலோடுதல்	நூலோடுதல் nūlōḍudal, பெ. (n.) நெசவுப்பா வோடுகை (வின்.);; warping for the loom. [நூல் + ஓடுதல். ஓடுதல் - த.வி. ஓட்டுதல் - பி.வி.]

நூலோர்	நூலோர் nūlōr, பெ. (n.) 1. நூலாசிரியர்; authors. "எப்பா னூலோர்க்குந் துணிவு" (குறள்.533);. 2. கற்றோர்; learned men. "மேலோராயினு நூலோராயினும் (சிலப்.11.180);. "பகுத்துண்டு பல்லுயி ரோம்புதல் நூலோர் தொகுத்தவற்றுள் எல்லாம் தலை" குறள்,322). 3. அமைச்சர்கள் (பிங்.);; ministers. 4. பார்ப்பார் (திவா.);; Brahmins. [நூல் → நூலோர்]
நூவன்	நூவன் nūvaṉ, பெ.(n.) குறவன் (சிவக்.பிரபந்.பக்.279);; person belonging to the Kurava caste. [நுல் → நூல் → நூவன்]
நூவு	நூவு1 nūvudal, 5.செ.குன்றாவி.(v.t) 1. நீரை முன்இரைத்துப் பாய்ச்சுதல்; to irrigate, water. "இடாக் கொண்டு நூவி" (திருமந்.2878);. 2. திரியைத் தூண்டுதல்; raise or draw out the wick so that it may burn bright. நூவு2 nūvu, பெ. (n.) 1. எள்(பிங்.);; sesame. தெ. நூவு [நுல் (சிறுமை); → நூல் → நூ → நூவு. நூ = எள். எள் மிகச் சிறிய கூலமாதலால், நூ(நூல்); எனப் பெயர் பெற்றது. எள்ளளவும், எள்ளத்தனையும், எட்டுனையும் என்னும் வழக்குகளை நோக்குக. (வே.க.);]
நூவுநெய்	நூவுநெய் nūvuney, பெ. (n.) எள்நெய் (நல்லெண்ணெய்);; gingelly oil. தெ. நூனெ [நூவு + நெய். நூவு = எள். நூவு நெய் = எள்ளினின்று எடுக்கும் நெய்.முதன்முதல் தோன்றியது ஆவின் அல்லது எருமையின் நெய். எள்ளிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட நெய் எண்ணெய் (எள்நெய்); எனப்பட்டது. அது பின்னர் மாட்டுநெய் தவிரப் பிறநெய்வகைகட்கெல்லாம் பொதுப் பெயரான பின், நல் என்னும் அடைபெற்றது (வே.க.நுல்1);. எண்ணெய் பொதுப்பெயர் ஆனதால் எள் எண்ணெய் என்றும் கூறலாம். ஒ.நோ. ஆண் + பிள்ளை → ஆம்பிள பிள்ளை.]
நூழி	நூழி nūḻi, பெ. (n.) நூழில் பார்க்க;see mப் (சா.அக.);.

நூழில்	நூழில்1 nūḻil, பெ. (n.) 1. கொன்று குவிக்கை; slaughter, massacre, carnage. "ஒள்வாள் வீசிய நூழிலும்" (தொல்,பொருள்.72);. 2. வீரனொருவன் பகை மன்னர் படையைக் கொன்று தன் வேலைத் திரித்து ஆடுதலைக் கூறும் புறத்துறை (பு.வெ.7:15);; theme in which a victorious warrior dances waving his spear after having slain his enemies. 3. மிடைந்த போர்; thick of a fight. "நூழி றலைக்கொள்ள" (பரிபா.9:49);. 4. பொருள் கருதி வழிபறிப்பார் மக்களைக் கொன்று குவிக்குமிடம்; place where footpads heap up the bodies of persons slain by them. "நூழிலு மிழுக்கும்" (குறிஞ்சிப்.258);. 5. குவிவு (பிங்.);; heap, pile. 6. கொடிப் பிணக்கு (குறிஞ்சிப்.258,உரை);; thicket of creeprs. 7. கொடி வகை; a fragrant creeper. "நூழில் விரையாற் கமழும் விறன்மலை" (பு.வெ.12.பெண்பாற்.16);. 8. கொடிக் கொற்றான் (பிங்.);; a parasitic leafless plant. 9. குழியுள்ள செக்கு (அக.நி.);. oil-press. 10. இரை
நூழிலர்	நூழிலர் nūḻilar, பெ. (n.) செக்கார், வாணியர் (அக.நி.);; oil-mongers. [நூழில்1 → நூழிலர் நூழில் = செக்கு, செக்கோட்டி எண்ணெய் எடுக்கும் வாணியன்]
நூழிலாட்டு	நூழிலாட்டு1 nūḻilāṭṭudal, 5.செ.குன்றாவி. (v.t.) செக்காட்டுவதுபோல் கொன்று குவித்தல்; to slay in heaps. "நுகம்படக் கடந்து நூழிலாட்டி" (மலைபடு.87);. [நூழில்1 + ஆட்டு-தல், நூழில் = கொல்லுகை, கொன்று குவிக்கை] செக்காடும்போது எள்நகங்கி எண்ணெயும், புண்ணாக்கும் வேறாகிப் போவதுபோல், போரில் உயிரும், மெய்யும் தனித்தனியாக்குதல். நூழிலாட்டு2 nūḻilāṭṭu, பெ. (n.) 1. செக் காட்டுவதுபோல் கொன்று குவிக்கை; killing in heaps, massacre, carnage. "வேழப் பழனத்து நூழிலாட்டு" (மதுரைக்.257);. "பாழி பயிற்றி நூழிலாட்டவும்" (பெருங்.மகத.20:42); 2. வீரனொருவன் தன் மெய்யில் தாக்கிய வேலைப் பறித்துப் பகைவர் மேலோச்சியதைக் கூறும் புறத்துறை (பு.வெ.7:16);; theme in which a warrior draws out a spear thrust into his body and attacks his enemy with it. [நூழில் = கொல்லுவது, அழிப்பது, கொன்று குவிப்பது. நூழில் + ஆட்டு]

நூழை	நூழை1 nūḻai, பெ. (n.) 1. சிறுவாயில் (திவா.);; postern. "குறும்பி னூமையும்" (பு.வெ.1:7,கொளு.);. "நுழை நுழையும் பொழுதின் தாழாது" (நற்.98);. "மாழை மானோக்கின் மடமொழி நூழை" (கைந்நிலை,59);. 2. துளை; chink, hole, bore. "நூழைக் கைம்மலைக் கடங்கலுழ் சேனையை" (கம்பரா.எழுச்.13);. 3. பலகணி (திவா.);; a kind of lattice-window. 4. குகை; cave. "புலிசிங்க மொடு கரடிநுழை நூழை கொண்ட கானமலை" (தாயு.சச்சிதா.6); [நுல் (துளை); → நுள் → நுழு → நுழை → நூழை] நூழை nūḻai, பெ.(n.) நுண்மை (பிங்.);; acuteness, fineness, minuteness. [நுல்(நுண்மை, சிறுமை); → நுள் → நுழு → நுழை → நூழை(வே.க.);]
நூழைவாயில்	நூழைவாயில் nūḻaivāyil, பெ.(n.) சுருங்கைவழி (பிங்.);; subterranean passage. ம. நூழ வாயில் [நூழை + வாயில்]
நூற்கண்டு	நூற்கண்டு nūṟkaṇṭu, பெ. (n.) நூற்பந்து; ball of thread. [நூல் + கண்டு]
நூற்கயிறு	நூற்கயிறு nūṟkayiṟu, பெ. (n.) நூலால் திரிக்கப்பட்ட கயிறு; string. [நூல் + கயிறு]
நூற்கழி	நூற்கழி nūṟkaḻi, பெ. (n.) 1. நூற் சுருட்டு(வின்.);; skein of thread. 2. நூல்சுற்றியகழி; reel of thread. "செந்நூற் கழி" (கலித்.103:30);. [நூல் + கழி]
நூற்கிடக்கை	நூற்கிடக்கை nūṟkiḍakkai, பெ. (n.) நூல் ஒழுங்கு (சாத்திரவிதி);; rules or injunctions of the Šastras. "அந்தண ருரை நூற்கிடக் கையில்" (சிலப்.15:70);. [நூல் + கிடக்கை]

நூற்குச்சு	நூற்குச்சு nūṟkuccu, பெ.(n.) பருத்தி நூலாலான குஞ்சம் (வின்.);; tassel of cotton thread. [நூல் + குச்சு. குஞ்சம் → குஞ்சு → குச்சு]
நூற்குஞ்சம்	நூற்குஞ்சம் nūṟkuñjam, பெ. (n.) 1. புடைவை அகலத்தின் அரைக்காற் பாகம்; a measure in the width of cloth = 120 threads of the warp. 2. நூற்சுருள்; skein. 3. பருத்தி நூலாலான குஞ்சம்; tassel of cotton thread. [நூல் + குஞ்சம்]
நூற்குண்டு	நூற்குண்டு nūṟkuṇṭu, பெ.(n.) கட்டடம் கட்டும் வேலை போன்றவற்றில் அதன் செங்குத்தான அமைப்பைச் சரிபார்க்கப் பயன்படுத்தும் நீண்ட உறுதியான நூலின் ஒரு முனையில் சிறு மரக்கட்டையும் மறுமுனையில் ஒரு மாழை (உலோகக்); குண்டையும் உடைய தொழில் கருவி; plump-line. [நூல் + குண்டு] [P]
நூற்கும்கதிர்	நூற்கும்கதிர் nūṟkumkadir, பெ. (n.) பஞ்சில் இருந்து நூல் நூற்கும் கதிர்; spindle. [P]
நூற்குற்றம்	நூற்குற்றம் nūṟkuṟṟam, பெ. (n.) குன்றக்கூறல், மிகைபடக்கூறல், கூறியது கூறல், மாறு கொளக் கூறல், வழூஉச் சொற் புணர்த்தல், மயங்கவைத்தல், வெற்றெனத் தொடுத்தல், மற்றொன்று விரித்தல், சென்று தேய்ந்திறுதல், நின்றுபயனின்மை, என்ற பத்துவகைப்பட்ட நூலின்கண் அமையலாகாக் குற்றங்கள் (நன். 12);; faults or defects in a treatise, ten in number, viz kuṇra-k-kural migaipada-k-kural, kuriyadu-kural, mãrukola-k-kural, valuuccor-punarttal, mayanga-vaittal, werrena-t- to duttal, marronru-virittal, Šenrutēyntrutal, niṇrupayaniṇmai. "குன்றக் கூறல் மிகைபடக் கூறல் கூறியது கூறல் மாறுகொளக் கூறல் வழூஉச்சொற் புணர்த்தல் மயங்க வைத்தல் வெற்றெனத் தொடுத்தல் மற்றொன்று விரித்தல் சென்று தேய்ந் திறுத னின்றுபய னின்மை என்றிவை யிரைங் குற்ற நூற்கே" (நன்.12); [நூல் + குற்றம்]
நூற்சிலும்பை	நூற்சிலும்பை nūṟcilumbai, பெ. (n.) புண்களுக்குக் கட்டவுதவும் மென்மையான பஞ்சு; licenscraped into a soft substance - Lint. It is used for dressing wounds and sores. (ச.அக.);. [நூல் + சிலும்பு + ஐ.]
நூற்கருணை	நூற்கருணை nūṟkaruṇai, பெ. (n.) நூற்சுருள் (உ.வ.); பார்க்க;see nur-curul. [நூல் + சுருணை, சுருள் → சுருண் → சுருணை.]

நூற்சுருள்	நூற்சுருள் nūṟcuruḷ, பெ. (n.) நூற்கருட்டு (வின்.);; skein or dew of thread. [நூல் + சுருள். சுருள் + து = சுருட்டு. ஒ.நோ. இருள் + து = இருட்டு]
நூற்பகந்தரம்	நூற்பகந்தரம் nūṟpagandaram, பெ. (n.) பகந்திர நோய்வகை (வின்.);; venereal ulcer on the peritoneum. [நூல் + பகந்தரம்]
நூற்படுகு	நூற்படுகு nūṟpaḍugu, பெ. (n.) நூற்பாவு (வின்.);; weaver's warp. [நூல் + படுகு]
நூற்படுபுலவன்	நூற்படுபுலவன் nūṟbaḍubulavaṉ, பெ. (n.) நூல் இயற்றும் புலவன்; composing as a poem. "நூற்படு புலவன் சொன் நுண்பொரு ணுழைந்தி யானும்" (சீவக.554);. [நூல் + படு + புலவன். பாடு → படு.]
நூற்படை	நூற்படை nūṟpaḍai, பெ. (n.) நூற்பாவு (யாழ்ப்.);; warp. மறுவ, நூற்படுகு [நூல் + படை]
நூற்பதம்	நூற்பதம் nūṟpadam, பெ. (n.) மெழுகுபதம்; elastic or wax stage. (சா.அக.);. [நூல் + பதம்]
நூற்பந்து	நூற்பந்து nūṟpandu, பெ. (n.) 1. நூற்சுருட்டு (உ.வ.);, ball of thread: 2. நூலாலான விளை யாட்டுப் பந்து; play-ball made of thread. [நூல் + பந்து பம் + து-பந்து = துள்ளுவது.]
நூற்பயன்	நூற்பயன் nūṟpayaṉ, பெ. (n.) நூலானெய்தும் பயன்பாடு; benifit of treatise. ",அரம்பொரு ளின்பம் வீட்டைதல் நூற்பயனே" (நன்.10);. [நூல் + பயன்.]

நூற்பழக்கம்	நூற்பழக்கம் nūṟpaḻkkam, பெ. (n.) கல்விப்பயிற்சி (யாழ்.அக.);; book-learning. [நூல் + பழக்கம். பழகு → பழக்கம்.]
நூற்பா	நூற்பா nūṟpā, பெ. (n.) 1. நூற்பாவகவல் பார்க்க;see nurpa-y-agaval. "ஈசுரபாரதி நூற் பாவாற் பாடிய" (பல்பொருட்சூடாமணி, பாயி.);. 2. தறியிற் பிணைக்கும் பாவு; warp, in weaving. [நூல் + பா. பாவு → பா.]
நூற்பாலை	நூற்பாலை nūṟpālai, பெ. (n.) 1. பஞ்சிலிருந்து நூலை நூற்கும் தொழிற்சாலை; spinning mill. 2. நெசவாலை; weaving mill. [நூற்பு + ஆலை]
நூற்பாவகவல்	நூற்பாவகவல் nūṟpāvagaval, பெ. (n.) இலக்கணம் முதலியன அமைதற்குரிய அகவல் வகை (திவா.);; a kind of agaval metre, adapted to treatises of instruction. [நூற்பா + அகவல்] அகவற்பா என்பது மயிலின் ஒசைபோல் ஒலியைத்தரும் பாடல்களை இயற்ற உதவும் யாப்பு வகை. இது ஆசிரியப்பா எனவும் கூறப்படும்.
நூற்பாவை	நூற்பாவை nūṟpāvai, பெ. (n.) நெசவுப் படைமரம் (இ.வ.);; beam of a loom. [நூல் + பாவை. பாவு + ஐ-பாவை.] நூற்பாவை nūṟpāvai, பெ. (n.) கயிற்றால் ஆட்டப்படும் பாவை; puppet moved by strings or other contrivances. [நூல்+பாவை]
நூற்புணர்ப்பு	நூற்புணர்ப்பு nūṟpuṇarppu, பெ. (n.) நூலுத்தி பார்க்க;see noluthi. 'அது விரித்துத் தொகுத்த லென்னும் நூற்புணர்ப்புப்பட வைத்தவாறு' (தொல்,சொல்.205, இளம்);. 'இது யோக விபாகம் என்னும் நூற் புணர்ப்பு' (தொல். சொல்.1, சேனா.);. [நூல் + புணர்ப்பு]
நூற்புழு	நூற்புழு nūṟpuḻu, பெ. (n.) நூலைப் போன்ற புழு; thread worm. (சா.அக.);. [நூல் + புழு] [P]

நூற்புறத்திணை	நூற்புறத்திணை nūṟpuṟattiṇai, பெ. (n.) தோன்றியத் தாலமைந்த (ஆகமத்தாலமைந்த); துணிபுரை (தொன்.வி.);; proof from treatises of established authority. [நூல் + புறத்திணை]
நூற்பூச்சி	நூற்பூச்சி nūṟpūcci, பெ. (n.) 1. ஒருவகைக் குடற்பூச்சி; thread worm. 2. சிலந்தி; spider. [நூல் + பூச்சி] நூலால் (வீடு); கூடுகட்டிக் கொள்ளும் பூச்சி, சிலந்தி.
நூற்பொருள்	நூற்பொருள் nūṟporuḷ, பெ. (n.) 1. நூலிற் கூறப்படும் பொருள்; subjects treated of or doctrines inculcated in, a treatise. "நூற்பொருள் யாதென" (மணிமே.27:109);. 2. நூலட்டவணை; table of contents. [நூல் + பொருள்]
நூற்றந்தாதி	நூற்றந்தாதி nūṟṟandāti, பெ. (n.) ஈறுமுதலி (அந்தாதி);த் தொடையாகப் பாடப்படும் நூறு வெண்பா அல்லது 100 கலித்துறை கொண்ட சிற்றிலக்கிய வகை (இலக்.வி.842);; a poem consisting of hundred venbā or kali-t-tural in andādi-t-todai. [நூறு + அந்தாதி]
நூற்றல்	நூற்றல்1 nūṟṟal, தொ.பெ.(vbl.n) செய்யுளி யற்றுதல்; composing as a poem. "நொய்ய சொன் னூற்க லுற்றேன்" (கம்பரா.சிறப்.5); [நூல்தல் → நூற்றல்] நூற்றல்2 nūṟṟal, பெ. (n.) 1. பருத்தி, பட்டு, ஆட்டு மயிர் அல்லது செயற்கை இழைகளை ஒன்றோடொன்று சேர்த்து, முறுக்கு ஏற்றி நூலை உண்டாக்குவது; spining tread. "நிலவு நூற்றன்ன கவரி" (கூர்மபுதக்கவமி 36);. 2. நெரித்துருட்டுவது (கூர்மபு:பதிக.31, உரை);; tread with twiste. [நுல் → நூல் → நூல்தல் → நூற்றல் = பஞ்சிழை யுண்டாக்குதல் (வே.க);] கலைகள் பலவற்றுள் நூற்றல் ஒன்று. பல ஆண்டுகள் வரை கதிரால் (தக்களி); நூல் நூற்றனர். பின் (இறாற்று+இன்+அம்); இராட்டினத்தால் நூல் நூற்றனர். இம்முறையில் அதிகம் நூல் கிடைக்காததால், எந்திரமுறையில் நூல் நூற்கும் வழியைக் காண முனைந்தனர். 1550 ல் நூற்கும் சக்கரம் (spinning wheel); இங்கிலாந்தில் கண்டு பிடிக்கப்பட்டது. 1764ல் நூற்கும் கதிர் (spinning jenny); கண்டு பிடிக்கப்பட்டது. ஒரே நேரத்தில் 16 கதிர்களில் (தக்களி); நூல் நூற்க இந்த எந்திரம் பயன்பட்டது. இந்த முறையில் தடித்த நூலே நூற்க முடிந்தது. மெல்லிய நூல் நூற்க முடியவில்லை. 1769ல் Richar Arkwright என்பவர் நூற்கும் சட்டகம் (spinning frame); கண்டுபிடித்தார். 1779ல் மியூல் நூற்கும் எந்திரம் (Mule spinner); கண்டுபிடித்தார். இதில் 48 கதிர்கள் உண்டு. இதன் மூலம் மெல்லிய நூல் நூற்க முடிந்தது.

நூற்றாண்டு	நூற்றாண்டு nūṟṟāṇṭu, பெ. (n.) நூறாண்டுகள் கொண்ட காலவளவு; century. 1900 முதல் 1999 வரை இருபதாம் நூற்றாண்டு என்று கூறப்படும். Esiecle; Gjahrhunder; It secolo. [நூறு + ஆண்டு]
நூற்றாண்டுமண்டபம்	நூற்றாண்டுமண்டபம் nūṟṟāṇṭumaṇṭabam, பெ.(n.) ஒரு நிறுவனமோ, ஆட்சியோ நூறு ஆண்டுகள் நிறைவடைந்ததைக் குறிக்கும் வகையில் கட்டப்பட்ட மண்டபம்; centenary hall. பல்கலைக் கழக நூற்றாண்டு மண்டபத்தில் அமைச்சரவை பதவி ஏற்கிறது. [நூற்றாண்டு + மண்டபம்.]
நூற்றாண்டுவிழா	நூற்றாண்டுவிழா nūṟṟāṇṭuviḻā, பெ. (n.) நூறு ஆண்டுகள் நிறைவடைந்ததைக் குறிக்கும் வகையில் கொண்டாடும் விழா; the centenary. பாவாணரின் நூற்றாண்டு விழாவில் அவரது நூல்கள் வெளியிடப் பட்டன. [நூறு + ஆண்டு + விழா]
நூற்றார்	நூற்றார் nūṟṟār, பெ. (n.) நெசவு வாரு (நாடா);க்குள் வைக்கும் நூல் சுற்றிய சிறு குச்சி (வின்.);; weaver's bobbin. ம. நூல்தார் [நூல் + தார்]
நூற்றிதழ்த்தாமரை	நூற்றிதழ்த்தாமரை nūṟṟidaḻddāmarai, பெ. (n.) நூறு இதழ்களையுடைய தாமரைவகை; a kind of lotus having hundred petals. "நூற்றிதழ்த் தாமரைப் பூச்சினை நீக்கும்" (ஐங்குறு.20.2);. [நூறு + இதழ் + தாமரை]
நூற்றுக்கதிபதி	நூற்றுக்கதிபதி nūṟṟukkadibadi, பெ. (n.) நூறுகாலாள் கொண்ட படைக்குத்தலைவன்; captain of 100 men, centurian. [நூறு + கு + அதிபதி – நூற்றுக்கதிபதி]
நூற்றுநிறை	நூற்றுநிறை nūṟṟuniṟai, பெ. (n.) நூறுபலம் (திவா.);; hundred palam. [நூறு + நிறை]

நூற்றுலாமண்டபம்	நூற்றுலாமண்டபம் nūṟṟulāmaṇṭabam, பெ. (n.) நூறடி கொண்ட, உலாவுதற்குரிய, அமுது செய்யும் மண்டபம்; a large dinninghall which provides for a walking space of 100 ft. "நுண்டுகிற் றிரைகள் சேர்ந்த நூற்று லாமண்டபம்" (சீவக.2734);. [நூறு + உலா + மண்டபம்]
நூற்றுவர்	நூற்றுவர் nūṟṟuvar, பெ. (n.) குருமரபின் துரியோதனன் முதலானோர்; Kaurava princes, as numbering 100. "நூற்றுவர்பால் தூதுநடந்தானை" (சிலப்.ஆய்ச்.படர்க்கை3);. "மறந்தலைக் கொண்ட நூற்றுவர் தலைவனை" (கலித்.52);. "நூற்றுவர் தோழியர் போற்றியல் கூற" (பெருங்.உஞ்சைக்.38:229);. ம. நூற்றவர். [நூறு → நூற்றுவர்]
நூற்றுவரைக்கொல்லி	நூற்றுவரைக்கொல்லி nūṟṟuvaraikkolli, பெ. (n.) நூறுபேரை ஒருங்கே கொல்லும் பொறிவகை; a machine capable of killing 100 men at a time. "நூற்றுவரைக் கொல்லி யோடு நூக்கியெறிபொறியும்" (சீவக.101);. ம. நூற்றிக்கொல்லி. [நூற்றுவர் + கொல்லி. ஒ.நோ. சேர்ந்தாரைச் கொல்லி - தீ.]
நூற்றெட்டுபநிடதம்	நூற்றெட்டுபநிடதம் nūṟṟeḍḍubaniḍadam, பெ. (n.) மறைநூலின் (வேதத்தின்); ஒருபகுதியாகிய 108 அறிவுக் (ஞானம்); காண்டம் (உபநிடதம்);; the 108 Upanisads. [நூறு + எட்டு + skt உபநிடதம்.] மறையின் அறிவுப்பகுதிகள் (உப நிடதங்கள்); 108ம் நான்கு மறைகளிலும் கலந்து காணப்படுகின்றன. முதல் மறையாகிய இருக்கு மறை நூலில் 10ம், இரண்டாம் மறை நூலாகிய யசூரில் 51-ம், மூன்றாவதாகிய சாம மறையில் 16-ம், இறுதி மறைநூலாகிய அதர்வனத்தில் 31-ம் ஆக அமைந்துள்ளது.
நூற்றைக்கிழங்கு	நூற்றைக்கிழங்கு nūṟṟaikkiḻṅgu, பெ. (n.) நூறை 2 (மலைபடு,515, உரை); பார்க்க;see nūrai 2. [நூறை + கிழங்கு-நூற்றைக்கிழங்கு]
நூறங்கிழங்கு	நூறங்கிழங்கு nūṟaṅgiḻṅgu, பெ. (n.) நூறை, 2 (L.); பார்க்க;see nurai 2. ம. நூறந்கிலங்கு. [நூறை + கிழங்கு]
நூறல்	நூறல் nūṟal, தொ.பெ. (vbl.n) அழித்தல்; to destroy. "சேனைவேடர் மேலடர்ந்து சீறியம்பு நூறினார் (பெரியபு. கண்ண.78);. [நுல்(நுண்மை); → நுள் → நூறு → நூறு → நூறல் = பொடியாக்குதல் போல் அழித்தல். (வே.க);]
நூறன்கிழங்கு	நூறன்கிழங்கு nūṟaṉkiḻṅgu, பெ. (n.) நூறங்கிழிங்கு பார்க்க;see nuran-kilangu (சா.அக.); [நூறங்கிழங்கு → நூறன்கிழங்கு]

நூறாண்டுப்போர்	நூறாண்டுப்போர் nūṟāṇṭuppōr, பெ. (n.) நூறு ஆண்டுகள் நடைபெற்ற போர்; hundred year's war. [நூறு + ஆண்டு + போர்] கி.பி.1338 முதல் 1453 வரை இங்கிலாந்துக்கும் பிரான்சுக்கும் விட்டுவிட்டு நடை பெற்றபோர். 1328ல் பிரெஞ்சு மன்னன் நான்காம் சார்லசு ஆண் வாரிசு இல்லாமல் இறந்தார். இங்கிலாந்து மன்னர் மூன்றாம் எட்வர்டு தாம் சார்லசின் சகோதரியின் புதல்வர் என்ற முறையில் உரிமை கொண்டாடினார். ஆனால், பிரஞ்சு நாட்டு மக்கள் வால்வா பிலிப்பைத் தங்கள் அரசனாகத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டனர். இதனால் ஆங்கிலேயருக்கும் பிரெஞ்சுக்காரருக்கும் போர் ஏற்பட்டது. இறுதியில் 1453ல் போர் முடிந்தது. பிரெஞ்சுக்காரர்களே வெற்றி பெற்றனர். இப்போரில் ஆர்க்நகர சோன் (Joan of Arc); என்ற இடையர்குலப் பெண் பிரெஞ்சுப் படைக்குத் தலைமை தாங்கி வெற்றி மேல் வெற்றியைத் தேடித் தந்தாள்.
நூறாண்டுமூலி	நூறாண்டுமூலி nūṟāṇṭumūli, பெ. (n.) பசியெடுக்காதிருக்க வேண்டி நூறாண்டுக் கொருமுறை உட்கொள்ளுமோர் மூலிகை; an unknown herb taken by Šiddhar once in 100 years to keep them off from hunger (சா.அக.);. [நூற்றாண்டு → நூறாண்டு + மூலி. மூலிகை → மூலி-கடைக்குறை.]
நூறாண்டுவேம்பு	நூறாண்டுவேம்பு nūṟāṇṭuvēmbu, பெ. (n.) நூறு ஆண்டு வாழ்ந்த வேப்பமரம்; இதன் பட்டை மருத்துவத்தில் பயன்படுகிறது; margoso tree of 100 years old. Its bark is considered to be a rejuvenating drug. (சா.அக.);. [நூறாண்டு + வேம்பு]
நூறாயிரம்	நூறாயிரம் nūṟāyiram, பெ. (n.) ஒரு நூறு ஆயிரம் (இலட்சம்);; one hundred thousand, lakh. "நூறாயிர முன்வரூஉங் காலை" (தொல்.எழுத்து.471);. "பன்னூறாயிரம் விலங்கின் றொகுதியும்" (மணிமே. 28:226);. [நூறு3 + ஆயிரம்]
நூறிரிப்	நூறிரிப் nūṟirip, கு.வி.எ. (adv.) 1. அறைந்து கொண்டு; to strike, beat. "முலைபொலியாக முருப்பநூறி" (புறநா.25);. 2. வெட்டி; to cut down. "அருஞ்சமந் ததைய நூறி" (புறநா93);. "அகப்பா அழிய நூறிச் செம்பியன்" (நற்.14);. "அம்புடைக் கையர் அரண் பல நூறி" (அகநா. 69);. "பரவை யெழுச்சிப் பக்கமு முன்னும் வெருவரத் தாக்கி வீழ நூறி" (பெருங். உஞ்சைக். 48:33, 34);. [நூறு → நூறி.]
நூறிசா	நூறிசா nūṟicā, பெ. (n.) சுக்குநாறிப்புல்; nura oil-plant, Andropogon schoenanthus.

நூறு	நூறு1 nūṟudal, 5.செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. அழித்தல்; to destroy, kill. "பழம்பகை தவ நூறுவா யென" (சீவக.324);. "நுந்தநுந்த முறைமுறை நூறினான்" (கம்பரா.நாகபாச.113);. 2. அறைதல், அறைந்து கொள்ளுதல்; to strike, beat, as one's breast. "முலைபொலியாக முருப்ப நூறி" (புறநா.25);. 3. துணித்தல், வெட்டுதல்; to cut down butcher. "யானை அருஞ்சமந் ததைய நூறி" (புறநா.93);. 4. நெரித்தல்; to crush. "கரும்பினைக் கண்டகர நூறி" (நாலடி.156);. 5. தூளாக்குதல், பொடியாக்குதல்; to pulverise, reduce to powder. "அரண்பல நூறி" (அகநா.69);. 6. இடித்தல் (பு.வெ. 6:26.உரை);; to demolish. 7. வளைந்து கொள்ளுதல்; to surround. "நதிவெள்ள நூறுகென" (தக்கயாகப்.652);. 8. துரத்துதல்; to drive-out, expel. "[illegible] நூறி" [illegible]
நூறுகோடி	நூறுகோடி nūṟuāṭi, பெ. (n.) 1. பதினாயிரம் இலக்கம் கொண்ட (இலட்சங்கொண்ட); எண்; one hundred crores = 1000 millions. "நூறு கோடி பிரமர்க ணொந்தினார்" (தேவா.1218.3);. 2. நூறுமுனைகளையுடை மரக்காழ்க் கூர்ங்கருவி (வச்சிராயுதம்);; Indra's thunderbolt, as having hundred points. "நூறுகோடி யங்கை யேந்தி (சேதுபு:சீதை:22);. [நூறு3 + கோடி]
நூறுபுள்ளி நண்டு	நூறுபுள்ளி நண்டு nūṟubuḷḷinaṇṭu, பெ. (n.) ஒருவகைக் கடல் நண்டு; a kind of sea crab, Neptunus sanguinolentus. [நூறு + புள்ளி + நண்டு.]
நூறும்புகு-தல்	நூறும்புகு-தல் nūṟumbugudal, 5செ.கு.வி. (v.i.) நூறாண்டு வாழ்தல்; to live a hundred years, used in wishing a person long life. "நூறும் புகுவா னென்று வாழ்த்தி" (சீவக.2043.உரை);. [நூறு + உம் + புகு - நூறும் புகு → நூறும்புகு-தல்.]
நூறை	நூறை nūṟai, பெ. (n.) 1. நான்கடிக்கு மேல் வளர்வதும் பழுப்பு நிறமுள்ளதுமான மலங்குமீன் (திவா.);; an eel, brownish upwards of 4ft. in length. "நூறையும் வராலும்" (அரிச்.பு.மீட்சி.56);. 2. வள்ளிக் கிழங்கு வகை; Fiji yam. "காஅய்க் கொண்ட நுகமருள் நூறை" (மலைபடு.515);.

நூன்	நூன் nūṉ, பெ. (n.) முன்னிலை ஒருமைப் பெயராகிய நீன்; you. மரா. நூன். [நுன் → நூன்] திரவிடம்போல அத்துணை மர பியலுறவுறாது சேய்மைப்பட்ட பிற மொழிகள்கூட சில பல தமிழ்ச் சொற்களையும் நெறிமுறைகளையுங் கொண்டிருப் பதுடன், மொழிகட்கெல்லாம் அடிப்படையான சொல்வரிசையைச் சேர்ந்த மூவிடப் பெயர்கட்கும் தமி ழ்ச்சொற்களையே அல்லது அவற்றின் திரிபையே கொண்டுள்ளன. தமிழ் மூவிடப் பெயர்களுள் அல்லது அவற்றின் திரிபுகளுள் ஒன்றேனும் இல்லாத அல்லது வழங்காத மொழியே உலகிலில்லை என்று உறுதியாய்ச் சொல்லலாம். எ-கா: நூன், நூம், நீன், என்பன பழந்தமிழ் முன்னிலைப் பெயர்கள். இவற்றின் னகரவீறு ஒருமையையும் மகரவீறு பன்மையையுங் குறிக்கும். இவற்றுள், நீன் என்னுஞ் சொல் இன்றும் தென்னாட்டு வழக்கிலுள்ளது. நூன் நூம் என்பன இருவகை வழக்கும் அறினும், அவற்றின் வேற்றுமைத் திரிபான நுன் நும் என்னும் அடிகள் இன்றும் செய்யுள் வழக்கிலுள்ளன. நீன் என்னுஞ் சொல்லின் கடைக்குறையான நீ என்பது இருவகை வழக்கிலும் உள்ளது. நூன் என்பது 'து', 'து', 'தௌ', 'த்வம்' என்றும் நூம் என்பது தும் யூ', 'யூயம் என்றும் ஆரியத்தில் வழங்குகின்றன. நூன் – நூ - தூ – து – தௌ - த்வம். நூம் - தூம் - தும். ந - த. போலி. நூம் - யூம் – யூ;யூம் - யூயம். ந - ய, போலி. நீ என்பது சீன மொழியில் நி எனக் குறுகி வழங்குகின்றது, நிமென் என்பது இதன் பன்மை. பொர்னு என்னும் ஆப்பிரிக்க மொழியில் நி என்பதே முன்னிலை யொருமைப் பெயர்.
நூன்மடந்தை	நூன்மடந்தை nūṉmaḍandai, பெ. (n.) கலைமகள் (சரஸ்வதி); (பிங்.);: Saraswad, as the Goddess of sciences. [நூல் + மடந்தை] [P]
நூன்மலைவு	நூன்மலைவு nūṉmalaivu, பெ. (n.) செய்யுட் குற்றங்களுளொன்று; a defect in composition. [நூல் + மலைவு]
நூன்மாடம்	நூன்மாடம் nūṉmāṭam, பெ. (n.) நூல்வெண்மாடம் பார்க்க;see nul-venmadam. "தறிமிசைக் கொளீஇய செறிநூன் மாடமொடு" (பெருங், உஞ்சைக்.5724);. [நூல் + மாடம்]

நூன்முகம்	நூன்முகம் nūṉmugam, பெ. (n.) 1. பாயிரம் (திவா.);; preface, introduction. "முகவுரை பதிகமணிந்துரை நூன்முகம் புறவுரை தந்துரை புனைந்துரை பாயிரம்" (நன். 1);. 2. நூலின் தொடக்கம்; opening or beginning of a treatise. "இந்நூன் முகத்து உரைக்கப் படுவதாகிய சிறப்புப் பாயிரம்" (சி.போ.ப.பக்35, சுவாமிநா);. 3. நூற்றுறை (யாழ்.அக);; scope or contents of any treatise. [நூல் + முகம்]
நூன்முடிவு	நூன்முடிவு nūṉmuḍivu, பெ. (n.) 1. நூலின் உட்பகுதியாய் முடியும் உறுப்பு (திவா.);; section of a treatise. 2. நூலின் நோக்கம் (வின்.);; object of a treatise. 3. நூலின் இறுதி; concluding portion of a work. [நூல் + முடிவு]
நூனம்	நூனம்1 nūṉam, பெ. (n.) குறைவு; defect, blemish. "கவுரிதனை வணங்கிடா நூனத்தாலே" (அருணகிரிபு. அருந்தவ.);. நூனம்2 nūṉam, பெ. (n.) உறுதி; certainty. நூனம்1 nūṉam, பெ.(n.) உறுதி (சூடா.);; certainty. [Skt. {}.] நூனம்2 nūṉam, பெ.(n.) குறைபாடு (சூடா.);; defect, fault, blemish. [Skt. {} → த. நூனம்.]
நூனயம்	நூனயம் nūṉayam, பெ. (n.) 1. நூலின் அழகு; excellences of a treatise. 2. கல்விநயம் (வின்.);; advantage or pleasure of learning. [நூல் + நயம், நயம் = அழகு.]
நூனாதிக்கம்	நூனாதிக்கம் nūṉātikkam, பெ. (n.) 1. குறைவு; deficiency. 2. நிறைவு; completion. 3. குறை சொல்லுங் குணம் (வின்.);; finical criticism. [நூனம் + ஆதிக்கம்] நூனாதிக்கம் nūṉātikkam, பெ.(n.) நூனாதிகம் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}.

நூனாயம்	நூனாயம் nūṉāyam, பெ. (n.) 1. பிழை; fault. 2. சூது (வின்.);; trick. [நூனம் = குறைவு, குற்றம். நூனம் + ஆயம்] நூனாயம் nūṉāyam, பெ.(n.) சூது (வின்.);; trick.
நூனாழி	நூனாழி nūṉāḻi, பெ. (n.) நெசவுவாரு (நாடா); (திவா.);; weaver's shuttle. [நூல் + நாழி]
நூணாழிகை	நூணாழிகை nūṇāḻigai, பெ. (n.) நூனாழி (சீவக.3019); பார்க்க;see nūnāli. [நூல் + நாழிகை. நாழி → நாழிகை]
நூனெறி	நூனெறி nūṉeṟi, பெ. (n.) நூல் கூறும் வழிகள்; the way of treatise. "நூனெறி வகையி னோக்கி" (சீவக.374);. [நூல் + நெறி]
நெ	நெ ne, பெ. (n.) தமிழ் நெடுங்கணக்கில் 'ந்' என்னும் மெய்யெழுத்தும், 'எ' என்னும் உயிர் எழுத்தும் சேர்ந்த உயிர் மெய் எழுத்து; the compound of ந் + எ. [ந் + எ – நெ] தமிழ் நெடுங்கணக்கின் எட்டாவதாகிய நகரஉயிர்மெய் வரிசையில் ஏழாவது எழுத்து.
நெக்கல்	நெக்கல்1 nekkal, பெ. (n.) 1. தளர்ந்த நிலை (வின்.);; that which is relaxed. 2. அழுகல் (யாழ்ப்.);; anything rotten or decayed. 3. அளிந்த பழம்; over ripe-fruit. [நெகு → நெக்கல். நெகிழ்தல் = சுழலுதல், கரைதல், மனமிரங்குதல். ஒ.நோ. நகு → நக்கல்] நெக்கல்2 nekkal, பெ. (n.) 1. உருகுகை; melt. "நெக்கு நெக்கு நினைப்பவர் நெஞ்சுளே" (திருநாவுக்.தேவாரம்);. 2. கரைகை; dissolve. [நெகு → நெக்கல்]
நெக்கினி	நெக்கினி nekkiṉi, பெ. (n.) ஒருவகை மரம்; a kind of tree.

நெக்கு	நெக்கு1 nekkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கிளப்புதல்; to raise a thing by a lever. பாறையைக் கம்பியால் நெக்கித் தள்ளினான். 2. துரத்தியடித்தல்; to chase away in battle. காவலர்கள் கூட்டத்தைத் தடியால் நெக்கினார்கள். [எக்கு → நெக்கு → நெக்கு-தல். எக்குதல்= உயர்த்துதல், மேலே செல்ல வீசுதல்.] நெக்கு2 nekkudal, 5.செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கூட்டம் நெருக்குதல் (உ.வ.);; to press, push. தொடர்வண்டி பயணச்சீட்டுக்கு மக்கள்கூட்டம் நெக்கியது. 2. ஏனத்தில் உள்ள நீரை முழுவதுமாக அலசிக் (கோலிக்); கொட்டுதல்; to throw water out of a vessel with spoon, etc. [நெருக்கு → நெக்கு → நெக்கு-தல்.] நெக்கு3 nekkudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) தள்ளல், நெருக்குதல்; pressing. (சா.அக.); விழாமேடையில் இருந்து அவரை நெக்கித் தள்ளிவிட்டனர். [நெருக்கு → நெக்கு → நெக்கு-தல்.]
நெக்குடை-தல்	நெக்குடை-தல் nekkuḍaidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நெகிழ்ந்துருகல்; warning as from love. நண்பர் கதையைக் கேட்டதும் இவர் நெக்குடைந்துவிட்டார். 2. மனமுடைதல்; dejected in mind. (சா.அக.);. துன்பச்செய்தியால் அவர் மனம் நெக்குடைந்து போயிற்று. மறுவ. நெக்குருகுதல் [நெக்கு + உடை - நெக்குடை - நெக்குடை-தல்.]
நெக்குருகு-தல்	நெக்குருகு-தல் neggurugudal, 5செ.கு.வி. (v.i.) அன்பால் நெஞ்சம் இளகுதல்; to melt, as the heart in love. "நெஞ்ச நெக்குருகும்" (திருக்கோ.192);. கடவுள் வணக்கப் பாடலை நெக்குருகப் பாடினார். பாடலைக் கேட்டு நெஞ்சம் நெக்குருகி நின்றார். [நெகு → நெக்கு + உருகு-தல். நெக்குருகுதல் = மனம் நெகிழ்தல், உருகுதல்.]
நெக்குரோதம்	நெக்குரோதம் nekkurōtam, பெ. (n.) ஆலமரம்; baniyan tree - Ficus bengalensis (சா.அக.);.

நெக்குவிடு	நெக்குவிடு1 nekkuviḍudal, 20செ.கு.வி. (v.i.) 1. பிளவுபடுதல்; to be broken, cracked. "நெட்டிருப்புப் பாரைக்கு நெக்குவிடாப் பாறை பசுமரத்தின் வேருக்கு நெக்குவிடும்" (நல்வழி.33);. 2. பொருத்துவாய் விடுதல்; to part at the joint, as wood-work. [நெகு → நெக்கு + விடு-தல்.] நெக்குவிடு2 nekkuviḍudal, 20செ.கு.வி. (v.i.) காதலால் மனந் தளர்தல்; going or getting dejected as from love. அவள் சொன்ன சொல்லைக் கேட்டதும் நண்பன் மனம் நெக்குவிட்டுப் போயிற்று. (சா.அக.);. [நெக்கு + விடு-தல்.]
நெகல்	நெகல் negal, தொ.பெ. (vbl.n.) 1. பழுத்தல், கனிதல்; ripening. 2. உடைதல்; breaking. opening. (சா.அக.);. [நெகு + அல் - நெகல். அல்லீற்றுத் தொழிற்பெயர்]
நெகவரை-த்தல்	நெகவரை-த்தல் negavaraittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) மாவாக அரைத்தல்; to grind very fine. [நெகு + அரை-நெகவரை → நெகவரை-த்தல்]
நெகிடி	நெகிடி negiḍi, பெ. (n.) நெருப்புக்குவை, fire lighted to give warmth or keep off wild beasts. "மதயானை.... நெகிடிக்கெனப் பெரிய கட்டை மிகவேந்தி" (தாயு.மௌனகுரு.7);. தெ. நெகடி [நெகிழி3 → நெகிடி] பொருட்களை நெகிழ வைக்கும் இயல்புடையது நெருப்பு.

நெகிழ்	நெகிழ்1 negiḻtal, 2.செ.கு.வி. (v.i.) 1. பிணைப்புத் தளர்தல்; to become loose. "கவவுக்கைந் நெகிழ்ந்தமை போற்றி' (அகநா.26);. "நெகிழ்ந்து சோர் பூந்துகி னோக்கி நோக்கியே" (சீவக. 1004);. வேட்டி நெகிழ்ந்து விடாதிருக்க வார்ப்பட்டையைக் கட்டிக் கொண்டார். கட்டு நெகிழ்ந்திருந்ததால் மாடு ஒடிவிட்டது. 2. நழுவுதல்; to slip of as a garment. "எல்வளை நெகிழ்போ டும்மே" (ஐங்குறு.20);. திருகாணி கழன்று காதிலிருந்து காதணி நெகிழ்ந்து கீழே, விழுந்து விட்டது. "கோடீர்இலங்குவளை நெகிழ நாடொறும்" (குறுந். 11.);. 3. நிலைகுலைதல்; to be injured ruined. "நாளினு நெகிழ்போடு நலனுட னிலையுமோ" (கலித்.17);. 4. பூ மலர்தல்; to expand, blossom. "காவியுங் குவளையு நெகிழ்ந்து (சூளா.நாட்.5);. 5. குழைதல் (சூடா.);; to become soft and mashy, as overboiled rice to lack cohesion, as earth wet by rain. 6. இளகுதல்; to melt. "சேவடி நோக்கி விரும்பியுண் ணெகிழ" (கூர்மபு. பிரமவிஷ்ணு.16);.
நெகிழ்கறியமுது	நெகிழ்கறியமுது negiḻgaṟiyamudu, பெ. (n.) குழம்பு (மாலியம்);; curry broth. [நெகிழ் + கறி + அமுது]
நெகிழ்ச்சி	நெகிழ்ச்சி1 negiḻcci, பெ. (n.) 1. தளர்ச்சி, தளர்கை(வின்.);; loosening, slackening. "நோயும் நெகிழ்ச்சியும் விடச் சிறந்த" (நற். 82:1);. 2. மன மிரங்குகை; tenderness of feeling. "அவன் பக்கலிலே நெகிழ்ச்சி யில்லை" (ஈடு.9.1:3);. கணவனின் அன்பான பேச்சைக் கேட்டு மனைவி நெகிழ்ச்சி அடைந்தாள். [நெகிழ் → நெகிழ்ச்சி. நெகிழ்தல் = தளர்தல்.] நெகிழ்ச்சி2 negiḻcci, பெ. (n.) காதில் வரும் புண்கட்டி (தஞ்சை);; abscess in the ear. [நெகிழ் → நெகிழ்ச்சி.]

நெகிழ்த்து-தல்	நெகிழ்த்து-தல் negiḻddudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) 1. அவிழ்த்தல்; untie, unbind. 2. உருக்கல்; to melt. 3. நீக்கல்; to removal. 4. நசுக்கல்; crush, bruise. 5. பிரித்தல்; detach. 6. மலர்த்தல்; to cause to expand or open as a blossom. 7. ஆடை அணிந்திருப்பதில் அல்லது பிடிப்பில் உள்ள இறுக்கத்தை தளர்த்துதல்; lossen a knot, etc. இடுப்பு வார்ப்பட்டையை நெகிழ்த்திவிட்டுக் கொண்டு சாப்பிட்டார். [நெகிழ் → நெகிழ்த்து → நெகிழ்த்து-தல்.]
நெகிழ்ந்துபோ-தல்	நெகிழ்ந்துபோ-தல் negiḻndupōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) நெகிழ்தல் பார்க்க;see megi. [நெகிழ் → நெகிழ்ந்து + போ-தல்.]
நெகிழ்வு	நெகிழ்வு negiḻvu, பெ. (n.) 1. குறைவு; deficiency. 2. தளர்வு; loose. 3. பிரிவு; loosening. 4. மலருகை; unfold. 5. விட்டு நீங்குகை; left. [நெகிழ் → நெகிழ்வு.]
நெகிழம்	நெகிழம்1 negiḻm, பெ. (n.) நெகிழி1 (வின்.); பார்க்க;see regi. [நெகிழ் → நெகிழம்.] நெகிழம்2 negiḻm, பெ. (n.) நெகிழும் தன்மையுள்ள பொருள்; plastic. [நெகிழ் → நெகிழம். படைத். பாவாணர்]
நெகிழவரை-த்தல்	நெகிழவரை-த்தல் negiḻvaraittal, 4.செ.குன்றாவி. (v.t.) நொய்மையாகவும், இளகும் படியாகவும் அரைத்தல்; grinding minutely so as to become loose and soft as medicine, (சா.அக.);. [நெகிழ் + அரை-த்தல்.]
நெகிழவாட்டு-தல்	நெகிழவாட்டு-தல் negiḻvāṭṭudal, 5.செ.குன்றாவி. (v.t.) நெகிழவரை-த்தல் பார்க்க;see neglla-v-ari-, (சா.அக.); [நெகிழ் + ஆட்டு-தல். ஆட்டுதல் = ஆட்டி அரைத்தல்]

நெகிழி	நெகிழி1 negiḻi, பெ. (n.) காற் சிலம்பு(வின்.);; tinkling foot-rings. [ஞெகிழி → (நெகிழ்); → நெகிழி, ஞெகிழி = சிலம்பு.] நெகிழி2 negiḻi, பெ. (n.) நெருப்பு (அக.நி.);; fire. [ஞெகிழி = நெருப்பு, ஞெகிழி → நெகிழி]
நெகிழிசை	நெகிழிசை negiḻisai, பெ. (n.) வல்லெழுத்து வராது மாற்றினவெழுத்தி னொன்றான் முடியுஞ் செய்யுள்; a kind of verse. நெகிழிசை என்பது வல்லினம் விரவாது ஓரினத்தெழுத்தானே நெகிழத் தொடுப்பது (தண்டி. பொது. 15 உரை);. [நெகிழ் + இசை] எ.டு: "பிடியதன் உருவுமை கொளமிகு கரியது வடிகொடு தனதடி வழிபடும் அவரிடர் கடிகணபதிவர அருளினன் மிகுகொடை வடிவினர் பயில்வலி வலமுறை இறையே" (சம்பந்தர்தேவாரம்);
நெகிழியல்பொருள்	நெகிழியல்பொருள் negiḻiyalporuḷ, பெ. (n.) நீர்த்தன்மையுடைய பண்டம்; fluid. எ.டு. எண் நெய், வெண் நெய். [நெகிழ் + இயல் + பொருள்.]
நெகிழு-தல்	நெகிழு-தல் negiḻudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) நெகிழ்-தல் பார்க்க;see regi. [நெகிழ் - தல் → நெகிழு-தல்.]
நெகிளம்	நெகிளம் negiḷam, பெ. (n.) நெகிழி1 பார்க்க;see negili. [ஞெகிழம் → நெகிளம்] நெகிளம்2 negiḷam, பெ. (n.) இரும்பு; iron; soft iron. (சா.அக.);. [நெகிழ் → நெகிளம் = நெகிழக்கூடிய இரும்பு, தேனிரும்பு.]

நெகு-தல்	நெகு-தல் negudal, 6.செ.கு.வி. (v.i.) 1. கழலுதல்; to slip of. "எனவளை நெக விருந்தேனை" (திவ்.பெரியதி.8.5:9);. 2. மனமி ரங்குதல்; to relent, as the heart. 3. காதலால் உருகுதல்; to melt. "என்பு நெகப் பிரிந்தோள்" (தொல்.பொருள்.114);. "நெகுமன்பில்லை" (திருவாச. திருச்சதக. 60);. 4. கரைதல்; to become soft, relaxed, loosened. soaked and ready to break. 5. பொடியாதல்(வின்.);; to be ground well, macerated. 6. கெடுதல்; to be ruined, scattered, broken. "மாறு படமலைந்தாய்ப் படை நெக்கது" (சீவக.426);. 7. வருந்துதல்; to suffer, to be distressed. "இனிச்செயல் யாவதெென வுள நெக்கார்" (காஞ்சிப்பு.கயிலா,30);. கோத. நெக், தெ. நெவ்வ [நுல் (நோதல்); → நுள் → நொள் → நெள் → நெழு → நெகு → நெகுதல் (வே.க.);]
நெச்சடி	நெச்சடி neccaḍi, பெ. (n.) நெச்சி (சங்.அக.); பார்க்க;see mecci.
நெச்சி	நெச்சி necci, பெ. (n.) கடுக்காய் (மலை.);; gallnut.
நெசப்பாக்கம்	நெசப்பாக்கம் nesappākkam, பெ. (n.) காஞ்சிபுரம் மாவட்டத்தில் உள்ள ஊர்; a village in Kafijipuram district. [நெசவு + பாக்கம். நெசவுத் தொழில் மிகுதியாய் நடைபெறும் ஊர் நெயவு → நெசவு, ஒ.நோ. தோயை → தோசை]
நெசவாலை	நெசவாலை nesavālai, பெ. (n.) துணி நெய்யும் ஆலை, தொழிற் கூடம்; weaving mill or factory. [நெசவு + ஆலை]
நெசவாளர்	நெசவாளர் nesavāḷar, பெ. (n.) துணி நெய்பவர்; Weaver. [நெசவு + ஆளர்.]

நெசவாளி	நெசவாளி nesavāḷi, பெ. (n.) நெசவாளர் பார்க்க;see nesa-v-āsar. [நெய் → நெயவு → நெசவு. நெசவு + ஆளி ஆள் + இ]
நெசவு	நெசவு nesavu, பெ. (n.) 1. நெய்தற்றொழில்; weaving, act of weaving. உழவும் நெசவும் இந்தியாவின் இரு கண்கள். பாய் நெசவு இவ்வூரில் அதிகம். 2. நெசவின் இழை யமைப்பு(வின்.);; texture, intertexture, web. துணியின் நிறமும், நெசவும் அருமையிலும் அருமை. ம, நெய்க; க. நெயி;தெ நேத. [நெய் → நெயவு → நெசவு = தறியின் மூலம் நீள வாக்கிலும் குறுக்கு வாக்கிலும் நூலைச் செலுத்தி துணி நெய்யும் தொழில்.] நெசவு : பயிரிகளின் (தாவரங்களின்); நார்களைப் பின்னி அதை உடைகளாகப் பயன்படுத்தப் புதிய கற்காலத்திலேயே மக்கள் கற்றனர். இதுவே நெசவின் தொடக்கம் எனலாம். பண்டைய எகிப்தியர் நார்நெசவுக் கலையில் வல்லவர்களாக இருந்தனர். கி.மு.2000ல் சீனர்கள் பட்டு நெய்ய வழி கண்டுபிடித்தனர். கிட்டத்தட்ட அதே காலத்தில் பருத்தி நூலைக் கொண்டு துணி நெய்ய இந்தியரும் கற்றனர். துணியின் நீள் வாட்டத்தில் ஒடும் நூல், பாவு நூல் (warp); எனப்படும். குறுக்கு வாட்டத்தில் ஒடும் நூல், ஊடு நூல் (weft எனப்படும். பாவு நூலும் ஊடு நூலும் ஒன்றோடொன்று முறைப்படி பின்னுமாறு செய்வது நெசவு ஆகும். துணியை நெய்வதற்குப் பயன்படும் கருவி தறி எனப்படும். நூற்ற நூலைக் கொண்டு பாவுபோடுதல் நெசவில் முதற்படியாகும். கைத்தறி நெசவு முறையில், பாவுக்குப் பசைபோடுவது sizing உட்படப் பாவு போடுதல் கையினாலேயே செய்யப்படும். நெய்யும் போது நூல் அறாமல் இருக்கச் செய்யவே பசை போடுகிறார்கள். பாவுபோட, எந்திரங்களும் இருக்கின்றன. இழைகளை முறுக்கேற்றி, ஈறிழை நூலாக்கிய பின் அந்நூலைக் கொண்டு பாவுபோட்டால் பசைபோட வேண்டியதில்லை. ஊடு நூலைத் தார்க்குச்சியில் திட்டமான அளவு கண்டு ... சுற்றி ... பயன்படுத்துவர்

நெசவுக்கலை	நெசவுக்கலை nesavukkalai, பெ. (n.) பண்டைய கலைகளுள் ஒன்றான நெசவு; kind of ancient art weaving. [நெசவு + கலை] குளிர், வெப்பம், வெயில் முதலிய வற்றிலிருந்து தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள மனிதன் விலங்குகளின் தோலை ஆடையாகப் பழங்காலத்தில் அணிந்தான். பின்னர் இலைகளையும், புல்லையும், நார்களையும் பின்னி ஆடையாகப் பயன்படுத்தக் கற்றான். இதுவே நெசவுக்கலையின் தொடக்கம் ஆகும். பல ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே பருத்தியிலிருந்து பஞ்சு எடுத்து, நூல் நூற்றுத் துணி நெய்யும் நெசவுக்கலை இந்தியாவில் தோன்றியது. திரிமனையில் பருத்தியை அரைத்துப் பஞ்சு வேறு கொட்டை வேறாகப் பிரித்துக் கையினால் நூல் நூற்றுக் கைத்தறியில் துணி நெய்து இந்தியர் நெசவுக் கலையை வளர்த்தனர். ஆட்டு மயிரைவிடச் சிறந்தவகை இழையை அளிக்கும் ஒருவகைச் செடிஇந்தியாவிலிருப்பதாகவும், அச்செடியிலிருந்து பெறப்படும் நாரினால் செய்த துணியை இந்தியர் பயன்படுத்து வதாகவும் 2,300 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் எழுதிய நூலில் கிரோடட்டக (Herodotus); குறிப்பிடுகிறார். மிகவும் மெல்லிய மதிலின் துணி முதல் பாய்மரத்தில் பாயாகப் பயன்படும் தடித்த துணி வரையில் உள்ள பலவகையான துணிகளும் இந்தியாவில் செய்யப்பட்டன என்றும் அவர் கூறுகின்றார். வெளிநாட்டிலிருந்து இந்தியாவைப் பார்வையிட வந்த பயணிகள் (யாத்திரிகர்கள்); இந்தியர் பயன்படுத்திய துணி வகைகளைப் பற்றியும், சாளரங்களில் பயன்படுத்திய திரைகளைப் பற்றியும். போர்வைகள், கூடாரங்கள் பற்றியும் வியந்து கூறுகின்றனர். நெசவுக்கலையில் முதன் முதல் முன்னேறிய நாடு இந்தியா. இராட்டினம், கைத்தறி. முதலிய கருவிகளை யமைத்து நெசவுக் கலையை இந்தியர் வளர்த்தனர். நெசவுக்கலை இந்தியாவில் இருந்து சீனா பாரசீகம், எகிப்து முதலிய நாடுகளுக்குப் பரவியது. நூற்றாண்டில் சீனாவிலும், 14ஆம் நூற்றாண்டில் இத்தாலியிலும், 17ஆம் நூற்றாண்டில் அமெரிக்காவிலும் இக்கலை பரவியது. 5000 ஆண்டுகட்குமுற்பட்ட மொகஞ்சதரோ நாகரிகக் காலத்திலேயே இந்தியாவில் நெசவுக்கலை இருந்ததாகத் தெரிகிறது. மொகஞ்சதரோவில் பளிங்காலும், சங்கினாலும் களிமண்ணாலும் கதிர்கள் வீடுகள் பலவற்றில் கிடைத்துள்ளன
நேசவுக்காரர்	நேசவுக்காரர் nēcavukkārar, பெ. (n.) நேசவுக்காரன் பார்க்க;see neSavu-k-kâran. [நெசவு + காரர். காரன் → காரர்.]
நெசவுக்காரன்	நெசவுக்காரன் nesavukkāraṉ, பெ. (n.) நெய்வோன் (உ.வ.);; weaver. [நெசவு + காரன்.காரன் பின்னொட்டு இணைவது பிற்கால வடிவம்.நெயவு → நெசவு + ஆளன் - நெசவாளன்.நெசவு + காரன் – நெசவுக்காரன்.ஒ.நோ. செல்வன் = பணக்காரன்.அய்யன் + காரன் - அய்யங்காரன் → அய்யங்கார்]
நெசவுக்கூலி	நெசவுக்கூலி nesavukāli, பெ. (n.) நெய்த நூலிற்கு, துணிக்குக் கிடைக்கும் கூலி; wage for the weaved thread or cloth. [நெசவு + கூலி] பழங்காலத்தில் கூலமே சம்பளமாகத் தரப்பட்டுப் பின் காக தரும் காலம் வந்துள்ளது. பொதுவுடைமை நாடுகளில் முன்பு கூலியாக அடையாள அட்டை தரப்பட்டுப் பிறகு பணம் தரும் பழக்கம் வந்ததாக வரலாறு கூறுகிறது.

நெஞ்சகம்	நெஞ்சகம் neñjagam, பெ. (n.) மனம்; mind, heart. "நெஞ்சக நைந்து நினைமினாடொறும்" (தேவா.1173,1);. "அஞ்செவி நிறைத்து நெஞ்சகங் குளிர்பித்து" (மணிமே.5.64);. [நெஞ்சு + அகம்] இக்கால் உளவியலில் மூளை நடுவில் உள்ள 12 சோடி நரம்புகளில் 6 சோடி நரம்புகள் வலப்புறத்தில் அன்பு (மனம்); இயங்கவும், 6 சோடி நரம்புகள் இடபுறத்தில் அறிவு இயங்கவும் அமைந்துள்ளனவாகக் கூறப்படுகிறது. (மருத்துவக் களஞ்சியம்1);. ஆயின் அக்காலத்தில் இன்பத்தாலும், துன்பத்தாலும் அரத்த ஒட்டம் மிகுதல் பற்றி மார்பில் மனவுணர்வு இருப்பதாகக் கருதப்பட்டுள்ளது
நெஞ்சடித்தல்	நெஞ்சடித்தல் neñjaḍittal, பெ. (n.) அச்சம் முதலியவற்றால் நெஞ்சாங்குலை (இதயம்); படபடக்கை; palpitation of the heart, as in fear. [நெஞ்சு + அடித்தல். நெஞ்சாங்குலையின் இயக்கம்]
நெஞ்சடை-த்தல்	நெஞ்சடை-த்தல் neñjaḍaittal, 4.செ.கு.வி.(v.i.) 1. மூச்சுத் திணறுதல்; to suffocate. 2. தொண்டை அடைத்தல்; obstruction of throat as bronchitis. அந்தச் செய்தியைக் கேட்டதும் அவனுக்கு நெஞ்சடைப்பது போலாயிற்று. [நெஞ்சு + அடை-த்தல்.]
நெஞ்சடைத்தல்	நெஞ்சடைத்தல் neñjaḍaittal, பெ. (n.) மார்படைப்பு (இ.வ.);; suffocation, obstruction in the chest. [நெஞ்சு + அடைத்தல்]
நெஞ்சடைப்பான்	நெஞ்சடைப்பான் neñjaḍaippāṉ, பெ. (n.) 1. மாட்டுநோய் வகை; (மாட்டுவா.63);; a kind of disease affecting cattle. 2. காய்ச்சல் நோய் வகை; (C.E.M.248);; anthrax fever. 3. நுரையீரல் அழற்சியால் வரும் நெஞ்சடைப்பு நோய்; obstruction of chest as from inflammation of lungs. நெஞ்சடைப்பான் நோயால் அவதிப்படுகிறான். (சா.அக.);. [நெஞ்சு + அடைப்பான்)]
நெஞ்சடைப்பு	நெஞ்சடைப்பு1 neñjaḍaippu, பெ. (n.) 1.மார்படைப்பு; obstruction in the chest. 2. மூச்சுத்திணறுகை; suffocation. [நெஞ்சு + அடைப்பு] நெஞ்சடைப்பு2 neñjaḍaippu, பெ. (n.) பொதிபரியாமற் செய்யும் பயிர் நோய் (Rd);; blight affecting the seed-pod of growing. Paddy. [நெஞ்சு + அடைப்பு]

நெஞ்சடைவாதம்	நெஞ்சடைவாதம் neñjaḍaivātam, பெ. (n.) மூச்சுவிட முடியாதபடி மார்பை அடைக்கு மோர் வளி நோய். இது குலை (இதய); நோயால் நேரிட்டு மயக்கம், தொண்டைவலி முதலிய குணங்களைக் காட்டும்; a disease marked by paroxysmal throraxic pain with suffocation and syncope due to disease of the heart-Angina pectoris (சா.அக.);. [நெஞ்சு + அடை + வாதம். Ski.வாதம் → த. வளிநோய்]
நெஞ்சம்	நெஞ்சம் neñjam, பெ.(n.) 1. மனம்; mind. "தாமுடையநெஞ்சந் துணையல்வழி' (குறள்,1299);. "நிறுப்ப நில்லா நெஞ்சமொடு நின்மாட்டு" (அகநா2:12);. "மம்மர் நெஞ்சத்தெம்மனோர்க் கொருதலை' (புறநா.53:7);. "அன்புடை நெஞ்சம் தாங்கலந் தனவே" (குறுந்:40:5);. "மையல் நெஞ்சமொடு வயந்த மாலையும்" (மணிமே.2:74);. "நெஞ்சமே மிஃதென்னை நின்மதி" (அருட்பா.154:1);. "நெஞ்சேயுகந்த துணையெனக்கு" (அருட்பா. 249:1);. "நெஞ்சங்கலங்கி நிறையாற்றுப் படுத்து நின்றார்' (சீவக.1664);. நெஞ்சம் இந்த நிகழ்வை மறக்காது. 2. அன்பு; love. "முகம்நக் நட்பது நட்பன்று நெஞ்சகத் தகநக நட்பது நட்பு" (குறள்,786);. ம. நெஞ்சு; கோத நஞ்ச்; துட. நிச்; குட. நெஞ்ஞி; கூ. நிஞ்ச;குவி. லிந்ச. [நெஞ்சு → நெஞ்சம் = உணர்வுகளின் உந்து விசைக் குருதியின் இருப் பிடமான நெஞ்சாம் குலை.]
நெஞ்சமுக்கம்	நெஞ்சமுக்கம் neñjamukkam, பெ. (n.) தூக்கத்தில் மார்பை ஒருவர் அமுக்குவது போற் றோன்றி, அதனால் மூச்சுவிட முடியாமல் அச்சம், மயக்கம் முதலிய குணங்கள் உண்டாகும் நிலை; a feeling of oppression or suffocation during sleep accompanied by stupefying influence and intense anxiety, fear, horror etc.- Night-mare (சா.அக.);. மறுவ. அமுக்குப் பிசாசம். [நெஞ்சு + அமுக்கம்]

நெஞ்சழி	நெஞ்சழி1 neñjaḻidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மனம் நிலை குலைதல்; to be unstrung, to be overwhelmed, as the heart with Sarrow or fear. "நெஞ்சழிவானை"(கம்பரா. நிகும்பலை.11);. 2. மதி மயங்குதல்; to lose consciousness, as from drunkenness, to faint. as from fear. 3. தன்னடக்கங் கெடுதல்; to lose self - control to be overcome, as with lust. [நெஞ்சு + அழி-தல்.] நெஞ்சழி2 neñjaḻidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) ஏங்குதல்; pining, languishing. (சா.அக.);. [நெஞ்சு + அழி-தல்.]
நெஞ்சழுத்தம்	நெஞ்சழுத்தம் neñjaḻuttam, பெ. (n.) 1. மன இறுக்கம்; hard heartedness. அவனுக்கு நெஞ்சழுத்தம் அதிகம்;அதனால்தான் கொஞ்சங்கூட இரக்கம் யார் மீதும் காட்டுவதில்லை. 2. நெஞ்சுறுதி; firmness of mind. எவ்வளவு நெஞ்சழுத்தம் இருந்தால் இந்தக்காரியம் செய்வாய். எதற்கும் கலங்காத நெஞ்சழுத்தக்காரன். அவனுக்கு நெஞ்சழுத்தம் அதிகம். [நெஞ்சு + அழுத்தம். பிறரைப் பற்றி அல்லது விளைவைப்பற்றிக் கவலையோ இரக்கமோ இல்லாத இறுக்கம்]
நெஞ்சறிசுட்டு	நெஞ்சறிசுட்டு neñsarisuṭṭu, பெ. (n.) சொல்லாற்குறியாது, மனத்திலுள்ள பொருளைக் குறிக்க வருஞ்சுட்டு (கலித். 140, உரை);; a demonstrative term that is explicable only with a reference to the writer's or speaker's mind. [நெஞ்சு + அறி + கட்டு.]
நெஞ்சறிவிளக்கம்	நெஞ்சறிவிளக்கம் neñjariviḷakkam, பெ. (n.) ஒரு நூல்; a book.
நெஞ்சறை	நெஞ்சறை1 neñjarai, பெ. (n.) மார்பினுள்ளிடம் (C.E.M.);; chest, thorax. [நெஞ்சு + அறை] கழுத்திற்கும் வயிற்றிற்கும் இடை யேயுள்ள பெட்டியைப் போன்ற பகுதி. இதற்குள் மூச்சுக்கருவி (நுரையீரல்);; அரத்தோட்டக் கருவி (இதயம்); முதலிய உறுப்புக்கள் அமையப் பெற்றுள்ளன. அவைகள் பாதுகாப்பாக இருக்கும் பொருட்டு எலும்புகளாலும் முருந்துகளாலும் ஆக்கப் பட்டவை. இப்பெட்டி மேலே ஒடுக்கமாகவும், கீழே பருத்தும் இருக்கும். இப்பெட்டியின் முன்பக்கம் விலா முருந்தும், நெஞ்செலும்பும் இருக்கும்;பின்பக்கம் முதுகெலும்பு களும் பக்க விலா வெலும்புகளும் இருக்கும். (சா.அக.);. [P]
நெஞ்சறைக்குழி	நெஞ்சறைக்குழி neñjaraikkuḻi, பெ. (n.) நெஞ்சுக்கூடு, மார்பிற்குள்ளிருக்கும் குழி; throaxic cavity, chest cavity, Venter medius, (சா.அக.);. [நெஞ்சறை + குழி.]

நெஞ்சறைசவ்வு	நெஞ்சறைசவ்வு neñsaṟaisavvu, பெ. (n.) நுரையீரலைச் சூழ்ந்து மூடியுள்ள மெல்லிய தோல் (சவ்வு);. இது நெஞ்சறையின் சுவருக்கு உள்ளுறையாகும்; the membrane lining the walls of the thoraxor chest, Pleara (சா.அக.);. [நெஞ்சறை + சவ்வு. சவ்வு = மெல்லிய தோல்.]
நெஞ்சறைச்சுவர்	நெஞ்சறைச்சுவர் neñjaṟaiccuvar, பெ. (n.) மார்பினுட்புறமுள்ள நான்கு பக்கச் சுவர்; the four sides called walls of the Chest - Thoraxic wall. (சா.அக.);. [நெஞ்சறை + சுவர். சுவர் = தசையாலான சுவர் போன்ற அமைப்பு]
நெஞ்சறைப்புடைப்பு	நெஞ்சறைப்புடைப்பு neñjaṟaippuḍaippu, பெ. (n.) மார்பின் நடுவில் புடைத்துக் காணும் பகுதி; bulging of the chest like a barrel. (சா.அக.);. [நெஞ்சறை + புடைப்பு]
நெஞ்சறைவலி	நெஞ்சறைவலி neñjaṟaivali, பெ. (n.) மார்பின் சுவருக்குக் காணும் வலி; pain in the chest wall - Thorocalgia. (சா.அக.); [நெஞ்சறை + வலி. நெஞ்சறைத் தசையில் ஏற்படும் நோய்]
நெஞ்சன்	நெஞ்சன் neñjaṉ, பெ. (n.) 1. துணிவுடையோன்; bold, daring person. 2. செருக்குள்ளவன்; arrogant person. [நெஞ்சு → நெஞ்சன்] இன்பத்திலும், துன்பத்திலும் குருதி யோட்டம் கூடுதல் ஆதலின் நெஞ்சுக்குள் நினைவோட்டம் இருப்ப தாகவும், துணிவூட்டம் பெறுவதாகவும் பழங் காலத்தே நினைத்தனர்.
நெஞ்சாங்கட்டை	நெஞ்சாங்கட்டை neñjāṅgaṭṭai, பெ. (n.) 1. மார்பின் நடுவே முன்பக்கமாகக் காணப்படும் தட்டையான எலும்பு, மார்பெலும்பு; breast-bone. 2. எரியூட்டலில் பிணத்தின் நெஞ்சுப்பக்கமாக வைக்குங் கட்டை; log placed near the breast of a corpse in cremation. 3. கெடுதலான கருத்துரை (ஆலோசனை);; conspiracy. [நெஞ்சு + ஆம் + கட்டை]
நெஞ்சாங்குலை	நெஞ்சாங்குலை neñjāṅgulai, பெ. (n.) 1. மார்பு (வின்.);; chest, breast. 2. இதயம் (இ.வ.);; heart. 3. ஈரற்குலை (யாழ். அக.);; viscera, entrails. நேற்று முதல் நெஞ்சாங்குலையை வலிக்கி(ற);து என்று பையன் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறான். 4. மார்புக்குழி (யாழ்ப்.);; pit of the stomach. [நெஞ்சு + ஆம் + குலை.]

நெஞ்சாங்குழி	நெஞ்சாங்குழி neñjāṅguḻi, பெ. (n.) தொண்டைக்குழி (வின்.);; நெஞ்சுக்கும் வயிற்றுக்கும் இடைப்பட்ட நடுக்குழி; pit of the throat. [நெஞ்சு + ஆம் + குழி.]
நெஞ்சாங்குற்றி	நெஞ்சாங்குற்றி neñjāṅguṟṟi, பெ. (n.) நெஞ்சாங்கட்டை பார்க்க;see melai-galai. [நெஞ்சு + ஆம் + குற்றி. குற்றி = எலும்பு, கட்டை.]
நெஞ்சாங்கொழுந்து	நெஞ்சாங்கொழுந்து neñjāṅgoḻundu, பெ. (n.) நெஞ்சாங்குலை, 3. (மாட்டுவா.91.); பார்க்க;see neñjāri - gulai 3. [நெஞ்சு + ஆம் + கொழுந்து கொழுந்து = இலை. இலைபோல் அகன்றிருக்கும் ஈரல்குலை. இது துண்டிக்கப்பட்டாலும் வளரும் தன்மையுடையது.]
நெஞ்சார	நெஞ்சார neñjāra, கு.வி.ஏ. (adv.) மனமார; wilfully. on purpose. "நெஞ்சாரப் பொய் தன்னைச் சொல்ல வேண்டாம்" (உலகநீதி.2);. [நெஞ்சு + ஆர- நெஞ்சார ஆர = நிறைய. மனமார வாழ்த்துதல். காலார நடத்தல்.]
நெஞ்சாரல்	நெஞ்சாரல் neñjāral, பெ. (n.) துன்பம், துயரம், sorrow, grief. தந்தை இறந்ததை எண்ணி எண்ணி நெஞ்சாராமல் புலம்புகின்றான். [நெஞ்சு + ஆரல்.]
நெஞ்சாறல்	நெஞ்சாறல் neñjāṟal, பெ. (n.) நெஞ்சாரல் பார்க்க;see nefjaral. "இங்ஙனே கிடந்து நெஞ்சாறற் பட" (ஈ.டு, 2. 3:4);. [நெஞ்சாரல் → நெஞ்சாறல், ர → ற திரிபு. ஒ.நோ. திரன் → திறன்.] நெஞ்சு + ஆறல் எனப்பிரிப்பின் மனம் ஆறிய நிலையில் துன்பமற்ற நிலை குறிக்கப்படும். நெஞ்சாரல் என இடையின ர கரம் நிற்பின் துயரம் மனம் முழுதும் நிரம்பி நிற்றலைக் குறிக்கும். சென்னைப் பல்கலைக்கழக அகர முதலியில் நெஞ்சாரல் என்னும் சொல் இடம் பெறவில்லை.
நெஞ்சிடி	நெஞ்சிடி neñjiḍi, பெ. (n.) அச்சம் (பயம்);, நோய் முதலியவைகளால் ஏற்படும் நெஞ்சின் துடிப்பு; palpitation of the heart as from fear disease etc. (சா.அக.);. [நெஞ்சு + இடி. இடி = நெஞ்சின் துடிப்பு]
நெஞ்சிடித்தல்	நெஞ்சிடித்தல் neñjiḍittal, பெ. (n.) அச்சத்தால் இதயந்துடிக்கை (வின்.);; throbbing of the heart from fear. [நெஞ்சு + இடித்தல்]

நெஞ்சிலேதெண்டல்	நெஞ்சிலேதெண்டல் neñjilēteṇṭal, பெ. (n.) நெஞ்சநோவுகை (வின்.);; affection of the breast, as by wind, spasm or cramp. [நெஞ்சு + இல் ஏ + தெண்டல்] தெண்டல் = நரம்பு வலித்தல். நெஞ்சுப்பகுதியில்நரம்பு முதலியவற்றால் ஏற்படும் நோய்.
நெஞ்சிற்கட்டு-தல்	நெஞ்சிற்கட்டு-தல் neñjiṟkaṭṭudal, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) மார்பில் சளி கட்டுதல்; accumulation of phlegm in the chest. (சா.அக.);. [நெஞ்சில் + கட்டு-தல். மார்புப்பகுதியில் சளி இறுகித்தங்கி விடுதல்]
நெஞ்சிற்கட்டை	நெஞ்சிற்கட்டை neñjiṟkaṭṭai, பெ. (n.) மார்பில் கட்டை போட்டது போல் சளி அடைத்துக் கொள்கை; feeling of obstruction In the chest due to accumulation of phlegm in the passage of respiration. (சா.அக.);. [நெஞ்சில் + கட்டை. சளியானது இறுகிக் கட்டியாகி மார்பில் தங்கிவிடுதல்]
நெஞ்சிற்கல்	நெஞ்சிற்கல் neñjiṟkal, பெ. (n.) 1. கவலை; anxiety. 2. துன்பம்; distress. [நெஞ்சில் + கல். கல்நெருடல் போல் வலிமை மிகுந்த துன்பம் ஏற்படும்போது இருக்கும் நிலை]
நெஞ்சிற்கல்போட்டதுபோலிருத்தல்	நெஞ்சிற்கல்போட்டதுபோலிருத்தல் neñjiṟkalpōṭṭadupōliruddal, பெ. (n.) ஊதை (வாயு);யினால் மார்பில் கல்போட்டது போல் கனதியாய் அடைத்துக் கொண்டு மூச்சுவிட முடியாமல் துன்புறுகை; a feeling of oppression in the chest as if a stone like lump rising or seated within the throrax. It is ascribed to the action of deranged vāyu. (சா.அக.);. [நெஞ்சில் + கல் + போட்டது போல் + இருத்தல்]
நெஞ்சிற்பாரம்	நெஞ்சிற்பாரம் neñjiṟpāram, பெ. (n.) 1. தாங்க முடியாத சுமை; burdon or weight of responsibility oppressing the heart. 2. துயரம்; sorrow, grief. [நெஞ்சு → நெஞ்சில் + பாரம்] நெஞ்சின் மேல் சுமை ஏற்றியது போல் அதிகமான பொறுப்புகளாலும், துன்பத்தினாலும் அடையும் நிலை.
நெஞ்சிற்புகைதல்	நெஞ்சிற்புகைதல் neñjiṟpugaidal, பெ. (n.) தொண்டைப் புகைச்சல்; irritation of the throat (சா.அக.);. [நெஞ்சில் + புகைதல்.]
நெஞ்சினோவு	நெஞ்சினோவு neñjiṉōvu, பெ. (n.) நெஞ்சுநோவு பார்க்க;see merப-novய. [நெஞ்சில் + நோவு.]

நெஞ்சு	நெஞ்சு neñju, பெ. (n.) 1. அன்பு செய்யும் மனம்; mind, conscience. "தன்நெஞ்சு அறிவது பொய்யற்க பொய்த்தபின் தன்னெஞ்சே தன்னைச் சுடும்" (குறள், 293);. "மென் றோள் பெறனசைஇச் சென்றவென் னெஞ்சே" (அகநா.9:26);. "நெஞ்சிருள் கூர நிகர்த்துமேல் விட்ட" (சிலப் 6:10);. "சிதைந்த நெஞ்சிற் சித்திரா பதிதான்" (மணிமே.பதி.35);. நெஞ்சு அறியப் பொய் சொல்லலாமோ? (பழ.);. நெஞ்சை ஒளித்து ஒரு வஞ்சகம் இல்லை (பழ.);. 2. மனதிற்கிருப்பிடமானநெஞ்சாங்குலை (இதயம்);; Heart. நெஞ்சு வலியால் துடிக்கிறார். 3. நெஞ்சாங்குலையுள்ள மார்பு; breast. bosom, chest. "தலையினும் மிடற்றினும் நெஞ்சினும் நிலைஇ" (தொல்.எழுத்து.83);. குழந்தையை நெஞ்சோடு அணைத்துக் கொண்டாள். 4. நடு; centre, heart of a thing. "குன்றினெஞ்சு பகவெறிந்த வஞ்சுடர் நெடுவேல்" (குறுந்-1);. "இஞ்சியாக நெஞ்சுபோழ்ந்து" (சிந்தா.நாம.114);. 5. திடாரிக்கம்; உறுதி; bravery, courage.
நெஞ்சுக்கட்டு	நெஞ்சுக்கட்டு neñjukkaṭṭu, பெ. (n.) நெஞ்சுச் சளி பார்க்க (உ.வ.);;see merப-C. Cass. [நெஞ்சு + கட்டு.]
நெஞ்சுக்கண்டரை	நெஞ்சுக்கண்டரை neñjukkaṇṭarai, பெ. (n.) சிவப்பு அரத்தம் ஒடும் பெரிய குழாய்; aorta. [நெஞ்சு + கண்டரை. கண்டரை = மூலநாடி நல்ல அரத்தம் இதயத்திலிருந்து வெளியேறும் குழல்]
நெஞ்சுக்கபக்கட்டு	நெஞ்சுக்கபக்கட்டு neñjukkabakkaṭṭu, பெ. (n.) நெஞ்சுக்கட்டு பார்க்க;see neறிய k-kaliப (சா.அக.);. [நெஞ்சு +Skt. கபம் + கட்டு]
நெஞ்சுக்கரகரப்பு	நெஞ்சுக்கரகரப்பு neñjuggaragarappu, பெ. (n.) 1. மார்பில் ஏற்படும் ஓர் உணர்ச்சி; feeling, of a peculiar stimulating or inflammatory sensation in the chest. 2. தொண்டை கரகரப்ப; irritation of the throat. (சா.அக.);. [நெஞ்சு + கரகரப்பு. கரகரப்பு = ஓர் உணர்வு.]

நெஞ்சுக்கல்	நெஞ்சுக்கல் neñjukkal, பெ. (n.) மனத்தை உறுத்துவது (நாஞ்.);; that which oppresses the mind. [நெஞ்சு + கல்] கல்போன்ற சுமை அல்லது துன்பம் மனத்தை உறுத்துவது.
நெஞ்சுக்குத்து	நெஞ்சுக்குத்து1 neñjukkuddudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) அன்னசத்து (அன்னரசம்); கேடுறுவதனால் வளி (வாயு); கோளாறடைந்து நெஞ்சில் பித்த சளியோடு சேர்ந்து மூச்சுவிடமுடியாது குத்தலுடன் துன்புறுதல்; a disease which the deranged bodily vayu aggrevated by the vitiated chyle and incarcerated in the region of the chest through the action of the other deranged humours as pitha and kapha there by giving rise to pin prick pain in the chest with difficulty of respiration. (சா.அக.); [நெஞ்சு + குத்து. குத்து = ஊசி முதலியவற்றால் குத்துவது போன்ற வலி.] நெஞ்சுக்குத்து2 neñjukkuttu, பெ. (n.) மார்பு வலி (உ.வ.);; pain in the chest. [நெஞ்சு + குத்து.]
நெஞ்சுக்குமட்டல்	நெஞ்சுக்குமட்டல் neñjukkumaṭṭal, பெ. (n.) தொண்டை குமட்டல்; nausia in the throat making an effort to vomit, retching. (சா.அக.); [நெஞ்சு + குமட்டல், குமட்டல் = கக்கல் (வாந்தி); வருதல்; நிறைய உண்டதால் தெவிட்டல் கக்குதல்]
நெஞ்சுக்குரிய	நெஞ்சுக்குரிய neñjukkuriya, பெ.எ. (adj.) மார்பிற்குரிய; pertaining to the chest - Pectoral. [நெஞ்சு + கு + உரிய]
நெஞ்சுக்குழி	நெஞ்சுக்குழி neñjukkuḻi, பெ. (n.) மார்பின் பள்ளம்; pit of the stomach scrobiculous, Cordis Anticardium. (சா.அக.);. [நெஞ்சு + குழி. குழி = பள்ளம், வயிறு.]
நெஞ்சுக்குறுகுறுப்பு	நெஞ்சுக்குறுகுறுப்பு neñjugguṟuguṟuppu, பெ. (n.) 1. மார்பில் சளி பிடிப்பால் ஏற்படும் கொறுகொறுப்பு ஒலி; respiratory sound heard in the chest-role. 2. மூச்சுக் குழாயிலேற்படும் ஒலி; crackling sound heard or produced in the trachea (wind pipe); or the bronchus, Bronchial. 3. இதயக் குறுகுறுப்பு; unnatural sound heard over the region of the heart. It may be hereditary or otherwise-Murmur (சா.அக.); [நெஞ்சு + குறுகுறுப்பு. குறுகுறுப்பு = ஒலிக்குறிப்பு.]
நெஞ்சுக்கூடு	நெஞ்சுக்கூடு neñjukāṭu, பெ. (n.) வயிற்றிற்கு மேலும் கழுத்திற்குக் கீழும் உள்ள உடற்பகுதி; thorax. [நெஞ்சு + கூடு]

நெஞ்சுக்கோழை	நெஞ்சுக்கோழை neñjukāḻai, பெ. (n.) நெஞ்சுச்சளி பார்க்க (யாழ்.அக.);;see nenjuli. [நெஞ்சு + .கோழை - நெஞ்சிலே உண்டாகும் சளி, கோழை = குழகுழப்பான சளி.]
நெஞ்சுகரித்தல்	நெஞ்சுகரித்தல் neñjugarittal, பெ. (n.) 1. உணவு மிகுதி முதலியவற்றால் உவட்டல்(வாந்தி);யுண்டாகும்படித் தொண்டை கரகரக்கை (வின்.);; nausea, as from eating to excess or from eating acids or sweets. 2. பொறாமை கொள்ளுகை (நெல்லை);; enviousness. [நெஞ்சு + கரித்தல்] கரித்தல் = உறுத்தல். செரியாமையால் தொண்டையில் ஏற்படும் உறுத்தல்.
நெஞ்சுகரிப்பு	நெஞ்சுகரிப்பு neñjugarippu, பெ. (n.) நெஞ்சுகரித்தல் பார்க்க;see neரப-kartial. [நெஞ்சு + கரிப்பு. கரிப்பு = கரகரப்பு உணர்வு]
நெஞ்சுகல-த்தல்	நெஞ்சுகல-த்தல் neñjugalattal, 3செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒருவரோடு கலந்துரையாடுதல்; to consult. 2. மனமொன்றுபடுதல்; to agree, to be of one mind. [நெஞ்சு + கல-த்தல்.]
நெஞ்சுகாய்தல்	நெஞ்சுகாய்தல் neñjukāytal, பெ. (n.) 1. நெஞ்சு வரளுகை (வின்.);; becoming dry, as the breast in disease, causing thirst. 2.மனசோர்கை; fainting, as the heart through sorrow or fear. [நெஞ்சு + காய்தல்.காய்தல் = தாகத்தால் நெஞ்சு வரளுதல்; துன்பத்தால் மனம் சோர்தல்.]
நெஞ்சுச்சளி	நெஞ்சுச்சளி neñjuccaḷi, பெ. (n.) நெஞ்சிற் கோழை உண்டாக்கும் நோய்; bronchitis, Bronchial catarah. [நெஞ்சு + சளி]
நெஞ்சுத்தடிமன்	நெஞ்சுத்தடிமன் neñjuttaḍimaṉ, பெ. (n.) மார்புச்சளி; acute bronchitis attended with constant cough. (சா.அக.);. [நெஞ்சு + தடிமன். தடிமன் = சளி]
நெஞ்சுத்தடுமம்	நெஞ்சுத்தடுமம் neñjuttaḍumam, பெ. (n.) நெஞ்சுச்சளி (இ.வ.); பார்க்க;see meரப-c-cal. [நெஞ்சு + தடுமம், தடுமம் =நீர்க்கோர்வை (சலதோடம்);. தடுமம் = கட்டிச்சளி]

நெஞ்சுத்தடுமல்	நெஞ்சுத்தடுமல் neñjuttaḍumal, பெ. (n.) நெஞ்சுச்சளி (நெல்லை); பார்க்க;see merґபс-cal. [நெஞ்சு + தடுமல். தடுமல் = நீர்க்கோவை (சலதோடம்);.]
நெஞ்சுத்தடுமன்	நெஞ்சுத்தடுமன் neñjuttaḍumaṉ, பெ. (n.) நெஞ்சுச்சளி (நெல்லை); பார்க்க;see merґபс-cali. [நெஞ்சு + தடுமன். தடுமன் = நீர்க்கோவை (சலதோடம்);.] மார்பில் சளி இறங்கி, அதிகமான புகைச்சலோடு இருமலை உண்டாக்கும் நீர்க்கோவை நோய்.
நெஞ்சுத்திடுக்கம்	நெஞ்சுத்திடுக்கம் neñjuttiḍukkam, பெ. (n.) மன நடுக்கம் (நாஞ்.);; trembling of the heart. அச்செய்தியைக் கேட்டதும் நெஞ்சுத் திடுக்கென்றது. [நெஞ்சு + திடுக்கம். திடுக்கு + அம்-திடுக்கம் = திடுக்கிடுதல்]
நெஞ்சுத்திடுக்கிடு-தல்	நெஞ்சுத்திடுக்கிடு-தல் neñjuddiḍukkiḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) அச்சத்தால் மார்பு துடித்தல்; agitation of mind through fear or disease. (சா.அக.); அந்த ஏதத்தை (விபத்தை);க் கண்டதும் நெஞ்சுத்திடுக்கிட்டது. [நெஞ்சு + திடுக்கிடு-தல்]
நெஞ்சுதட்டு-தல்	நெஞ்சுதட்டு-தல் neñjudaṭṭudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) 1. அறை கூவுதல்; to pat one's breast in defiance, as a challenge. 2. தற்பெருமை கூறி மார்பு தட்டுதல்; to pat the breast in boast. [நெஞ்சு + தட்டு-தல்] இவ்வழக்கம் போரின் போது காணப்படும். பகையாளியை நோக்கி மார்தட்டும் வழக்கம், குடும்ப, குலச்சண்டைகளிலும் இன்றும் காணப்படுகிறது.
நெஞ்சுத்துடிப்பு	நெஞ்சுத்துடிப்பு neñjuttuḍippu, பெ. (n.) இதயமடிக்கை; palpitation of the heart. [நெஞ்சு + துடிப்பு] இதயம் =நெஞ்சாங்குலை. நெஞ்சாங்குலையின் இயக்கம், துடிப்பு.
நெஞ்சுத்துணிகரம்	நெஞ்சுத்துணிகரம் neñjuttuṇigaram, பெ. (n.) நெஞ்சுத் துணிவு பார்க்க;see __, [நெஞ்சு + துணிகரம். துணிகரம் = மிகுதுணிவு. ஒ.நோ. பயங்கரம்.]

நெஞ்சுத்துணிவு	நெஞ்சுத்துணிவு neñjuttuṇivu, பெ. (n.) மன வலிமை (உ.வ.);; boldness of heart, bravery, intrepidity. அவளுக்கு நெஞ்சுத் துணிவு அதிகம். [நெஞ்சு + துணிவு.]
நெஞ்சுதுடித்தல்	நெஞ்சுதுடித்தல் neñjuduḍiddal, பெ. (n.) 1. இதயந்துடிக்கை; throbbing of the heart. மனிதனின் ஒரு நிமய நெஞ்சு துடிப்பு 72 முதல் 76 வரை இருக்கும். 2. இரக்கப்படுகை; sympathising with one in affliction. இரக்கமற்ற அவன் செயலைப் பார்த்து நெஞ்சு துடிக்கிறது. [நெஞ்சு + துடித்தல். துடித்தல் = நெஞ்சின் இயக்கம்]
நெஞ்சுதுடிப்புக்கேடு	நெஞ்சுதுடிப்புக்கேடு neñjuduḍippukāḍu, பெ. (n.) மார்பின் துடிப்புக் கோளாறு; irregularity or lack of rhythum in the heart's action - Arrhythmia cordis. (சா.அக.);. [நெஞ்சு + துடிப்பு + கேடு.] மார்புத் துடிப்பில் ஏற்படும் இயக்க வேறுபாடு. துடிப்பு எண்ணளவு கூடியோ குறைந்தோ இருக்கும்.
நெஞ்சுநாளம்	நெஞ்சுநாளம் neñjunāḷam, பெ. (n.) 1. மார்பிலோடும் நாளம்; veins in the region of the chest. 2. இதய நாளம்; cardiac veins. 3. நுரையீரல் நாளம்; veins of the lungs-Pulmonary veins. (சா.அக.);. [நெஞ்சு + நாளம்]
நெஞ்சுநெஞ்சென்றுகுத்து-தல்	நெஞ்சுநெஞ்சென்றுகுத்து-தல் neñjuneñjeṉṟuguddudal, 5செ.கு.வி. (v.i.) இழிவு நிகழ்வின் போது விரல் நுனிகளால் மார்பிற் குத்திக் கொள்ளுதல் (வின்.);; to strike the breast repeatedly with the tips of the fingers in bewailing the dead. இழிவு வீட்டில் அவள் தன் மார்பில் நெஞ்சு நெஞ்சென்று குத்திக் கொண்டாள். [நெஞ்சு + நெஞ்சு + என்று + குத்து-தல்]
நெஞ்சுநேர்தல்	நெஞ்சுநேர்தல் neñjunērtal, பெ. (n.) நெஞ்சிளைக்கை; emaciation of chest. (சா.அக.);. [நெஞ்சு + நேர்தல்] நோயின் காரணமாக நெஞ்சு இளைத்தல்.

நெஞ்சுநோ	நெஞ்சுநோ neñjunō, பெ. (n.) நெஞ்சுக்குத்து (வின்.); பார்க்க;see neñju-k-kuttu. மறுவ. நெஞ்சுநோவு, நெஞ்சுநோய். [நெஞ்சு + நோ. நோவு → நோ] நெஞ்சின் கண் ஏற்படும் குத்தல் நோய்.
நெஞ்சுநோய்	நெஞ்சுநோய் neñjunōy, பெ. (n.) மார்பு நோய்; diseases in general of the chest. மறுவ. நெஞ்சகநோய் [நெஞ்சு + நோய்.] மார்பின் கண் ஏற்படும் அனைத்து நோய்களும் நெஞ்சு நோய் என்று அழைக்கப்படும். தாம்பரத்தில் உள்ள மாரடைப்பு நோய் நீக்கும் மருத்துவமனைக்கு நெஞ்சக நோய் மருத்துவமனை என்பது பெயர்.
நெஞ்சு நோவு	நெஞ்சு நோவு neñjunōvu, பெ. (n.) 1. நெஞ்சுக்குத்து பார்க்க;see merப-k-kuttu. நெஞ்சு நோவால் துயரப்படுகிறாள். 2. மனத் துயர்; grief. நெஞ்சு நோவு அவளை வதைக்கிறது. [நெஞ்சு + நோவு]
நெஞ்சுப்பள்ளம்	நெஞ்சுப்பள்ளம் neñjuppaḷḷam, பெ. (n.) மார்புக்குழி (வின்.);; pit of the stomach. அவனுக்கு நெஞ்சுப் பள்ளம் அதிகம். [நெஞ்சு + பள்ளம்]
நெஞ்சுப்புண்	நெஞ்சுப்புண் neñjuppuṇ, பெ. (n.) தொண்டையில் ஏற்படும் புண் (M.L.);; sore throat. நெஞ்சுப்புண்ணால் அவனால் சரியாகச் சாப்பிட முடியவில்லை. [நெஞ்சு + புண்] தொண்டையில் இருந்து இரைப்பை வரை உண்டாகும்புண்.
நெஞ்சுபக்கிடுதல்	நெஞ்சுபக்கிடுதல் neñjubakkiḍudal, பெ. (n.) மனத்தில் திடுமென அச்சம் முதலியன தாக்குகை (வின்.);; being struck with sudden fear or grief. அவன் கூறிய செய்தியைக் கேட்டதும் நெஞ்சு பக்கென்றாயிற்று. அந்த ஏதத்தை (விபத்தை);க் கண்டதும் நெஞ்சுபக் கிட்டது. [நெஞ்சு + பக்கிடுதல்]

நெஞ்சுபதறு-தல்	நெஞ்சுபதறு-தல் neñjubadaṟudal, 5செ.கு.வி. (v.i.) மனம் நடுக்குறுதல்; to be agitated in mind. அவன் செய்த செயலைப் பார்த்ததும் நெஞ்சு பதறுகிறது. [நெஞ்சு + பதறு-தல்.]
நெஞ்சுபுகைதல்	நெஞ்சுபுகைதல் neñjubugaidal, பெ. (n.) கோழையின்றி இருமுகை (நெல்லை);; dry cough. அவள் இரவு முழுமையும் நெஞ்ச புகைச்சலால் துன்பப்பட்டாள். [நெஞ்சு + புகைதல்]
நெஞ்சுபுண்ணா-தல்	நெஞ்சுபுண்ணா-தல் neñjubuṇṇātal, 6 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மனம் வருந்துதல்; to be distressed or wounded at heart. "காயகற்பந்தேடி நெஞ்சு புண்ணாவர்" (தாயு.பரிபூரணா.10);. அவன் பேசிய பேச்சைக் கேட்டு நெஞ்சு புண்ணாகிறது. 2. தொண்டை புண்ணாதல் (வின்.);; to have sore throat. கார மிகுதியால் நெஞ்சு புண்ணாகிறது. [நெஞ்சு + புண்ணா-தல்.] நெஞ்சாங்குலையில் அன்பு இருப் பதாகவும், மூளையில் அறிவு இருப்பதாகவும் அறிவியல் வெளிச்சம் பரவிய 200 ஆண்டுகளுக்குமுன் உலகமொழிகள் அனைத்திலும் இலக்கியங்கள் இயம்புகின்றன. இக்கால் மூளையின் வலப்புறம் அன்புநரம்பு என்றும் இடப்புறம் அறிவு நரம்பென்றும் மருத்துவ அறிவியல் கூறுகின்றது.
நெஞ்சுமருந்து	நெஞ்சுமருந்து neñjumarundu, பெ. (n.) மார்பு, நுரையீரல் முதலிய நோய்களுக்குக் கொடுக்கும் மருந்து; medicine for complaints of the heart and lungs - Pectoral. [நெஞ்சு + மருந்து]
நெஞ்சுரப்பு	நெஞ்சுரப்பு neñjurappu, பெ. (n.) நெஞ்சுரம், 1 பார்க்க;see merҏuram. 1."நெஞ்சுரப் போ வெனக்கிங் கினியா ருவமை யுரைப்பதற்கே" (தனிப்பா.1, 140:32);. [நெஞ்சு + உரப்பு]
நெஞ்சுரம்	நெஞ்சுரம் neñjuram, பெ. (n.) 1. மனக்கடுமை (உ.வ.);; hard heartedness. 2. மனவலிமை; boldness, courage. கும்பகன்னன் நெஞ்சுரம் மிக்கவன். எவ்வளவு துன்பத்திலும் தன்நெஞ் சுரத்தை மட்டும் விட்டுக் கொடுக்காத மனிதர் இவர், 3. தடித்தனம் (உ.வ.);; audacity. நெஞ்சுரம் அதிகம் இருப்பதால் தான் யாரையும் மதிக்காமல் அடிதடியே தொழிலாக வைத்திருக்கிறான். [நெஞ்சு + உரம் - நெஞ்சுரம் = எதற்கும் கலங்காத, எதையும் எதிர் கொள்ளத் தயங்காத மனவலிமை.]

நெஞ்சுருகு-தல்	நெஞ்சுருகு-தல் neñjurugudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) மனமிளகுதல்; to melt, as heart. "நெஞ்சுருகிக் கண்பனிப்ப நிற்குஞ் சோரும்" (திவ். திருநெடுந்:12);. தேர்வில் வெற்றி பெற வேண்டும் என இறைவனை நெஞ்சுருகி வேண்டிக் கொண்டான். [நெஞ்சு + உருகு-தல் உருகுதல் = வெப்பத்தல் இளகுதல், மனநெகிழ்தல், மெலிதல்]
நெஞ்சுலர்-தல்	நெஞ்சுலர்-தல் neñjulartal, 2செ.கு.வி. (v.i.) மார்புவற்றல்; dryness of the chest (சா.அக.);. [நெஞ்சு + உலர்-தல் உலர்தல் = காய்தல், வாடுதல். 'உலர்ந்து போனே னுடையானே" (திருவாச. 32:1);] நாவறட்சி முதலிய கரணியங்களால் நெஞ்சுலர்தல்.
நெஞ்சுவட்டு-தல்	நெஞ்சுவட்டு-தல் neñjuvaṭṭudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) குமட்டுதல்(வின்.);; to feel nausea; to be sea-sick. உண்ட உணவை நெஞ்சுவட்டி குமட்டல் செய்தான். [நெஞ்சு + உவட்டு-தல் உவட்டுதல் = குமட்டுதல்.]
நெஞ்சுவலி	நெஞ்சுவலி neñjuvali, பெ. (n.) நெஞ்சுக்குத்து பார்க்க (வின்.);;see neñju-k-kuttu. [நெஞ்சு + வலி]
நெஞ்சுவலியுறுத்தி	நெஞ்சுவலியுறுத்தி neñjuvaliyuṟutti, பெ. (n.) நெஞ்சாங்குலையை வலிமைப்படுத்தும் மருந்து; cordiac tonic (சா.அக.);. [நெஞ்சு + வலியுறுத்தி, இ-சொல்லாக்க ஈறு. வலியுறுத்தி = வலுவை உண்டாக்குவது, மருந்து.]
நெஞ்சுவற்றல்	நெஞ்சுவற்றல் neñjuvaṟṟal, பெ. (n.) வறட்சியினால் நெஞ்சில் குழிவிழல்; pit of the stomach, depression of the chest through dryness. (சா.அக.);. [நெஞ்சு + வற்றல். வற்றல் = வடிகை, வறளுகை, நீர்வடிவதால் ஏற்படும் பள்ளம்]
நெஞ்சுவறட்சி	நெஞ்சுவறட்சி neñjuvaṟaṭci, பெ. (n.) நெஞ்சுபுகைதல் (வின்.); பார்க்க;see meṟpupugaidal. [நெஞ்சு + வறட்சி. வறட்சி = நீர்ப்பசை யறுகை, உடல்வெப்பம், உடலை மெலியச் செய்யும் நோய்.]

நெஞ்சுவிடுதூது	நெஞ்சுவிடுதூது neñjuviḍutūtu, பெ. (n.) 1. மனத்தைக் காதலர்பால் தூது விடுவதாக அதனை முன்னிலைப் படுத்திக் கூறும் இலக்கிய வகை; a kind of poem in which the heart is personified and sent as a messenger to one's beloved. 2. மெய்கண்ட (சாத்திரங்களில்); நூல்களில் ஒன்றும், உமாபதி சிவாசாரியார் இயற்றியதுமான சிவக் கொண்முடிபு (சைவ சித்தாந்த); நூல்; a treatise of the Šaiva Šiddhanda philosophy by Umapati-Śivā-căriyar, one of 14 Meykanda-cattiram. [நெஞ்சு + விடு + தூது] நெஞ்சுவிடு தூது : தூது நூல்களுள் ஒன்று. உள்ளத்தைக் காதலர் பால் தூது விடுவதாக அதனை முன்னிலைப்படுத்திக் கூறும் சிறு நூல். அகத்துறைச் செய்யுட்களில் ஒன்றாக முன்னர்த் தனிச் செய்யுளாக இருந்தது. பிற்காலத்தில் ஒரே நூலாயிற்று. சிவ கொண்முடிபு நூல்கள் பதினான்குள் நெஞ்சுவிடுதூது 12ஆம் நூலாக அமைகிறது. இந்நூல் நெஞ்சைத்துதாக அனுப்பியது பற்றிக் கூறுகிறது. மன்னன் ஒருவன் மற்றோர் மன்னனுக்கு ஒருவர் வாயிலாகத் துது சொல்லியனுப்புவது பண்டைக்காலம் முதல் இருந்து வந்த பழக்கமாகும். அதியமான் என்ற அரசன் தொண்டைமான் என்பவனுக்கு ஒளவையாரைத் தூது அனுப்பிய செய்தி புறநானூற்றால் தெரியவருகிறது. போர் முதலிய கரணியங்களுக்காக அரசர்களிடையே இருந்த இந்தப்பழக்கம், இலக்கியத்தில் கற்பனையாக அமையும் போது சிலவகை வடிவம் பெற்றது. புலவர் பிசிராந்தையார் பாண்டிய நாட்டுப்புலவர். அவரின் நண்பன் சோழநாட்டு அரசன் கோப்பெருஞ்சோழன். சோழனைப் பாராட்டிப் பாட வேண்டும் என்று விரும்பிய புலவர் வடக்கே சோழநாட்டை நோக்கிப் பறந்த ஒர் அன்னப்பறவையை நோக்கிக் கற்பனையாகப் பாடியுள்ளார். இவ்வாறு பேசாத பறவை விலங்குகளையும், உயிரில்லாத முகில், காற்று, முதலியவற்றையும் தூது அனுப்புவதாகக் கற்பனை செய்து பாடுவதாய் காதல் பாட்டுகளில் மிகுதியாகக் காணப்படுகிறது. பழந்தமிழ் இலக்கியமாகிய கழக(சங்க);ப் பாடல்களிலேயே இத்தகைய காதல் தூது அமைந்த பாட்டுகள் சில உள்ளன. காதல் துறையில் அமைந்த பாட்டுகளை ஒட்டிப் பிற்காலத்துப் பத்திமை இலக்கியத்திலும், கடவுளிடம் தூது அனுப்பும் முறையில் ஆழ்வார் நாயன்மார்கள் பல பாடல்கள் பாடியுள்ளனர். தேவாரத்திலும், திருவாசகத்திலும், நாலாயிரத் தெய்வப் பனுவலிலும் உள்ள அந்தத் துதுப் பாடல்கள் பத்திமைச்சுவை நிரம்பி உருக்கமாக அமைந்துள்ளன. குயில், அன்றில், புறா, வண்டு, கிளி, நாரை, முதலிய பறவைகள் பத்திமையாளரின் தூது பற்றிய கற்பனைக்குப் பயன்பட்டுள்ளன
நெஞ்சுவிரணம்	நெஞ்சுவிரணம் neñjuviraṇam, பெ. (n.) 1. நெஞ்சுப்புண்; inflammation of the lungs. 2. தொண்டைப்புண் (இதற்கு நெரியாசிப் பாற்செடியின் பிசினைச் சீலைத் துணியில் பூசிக் கொளுத்தி அப்புகையை இழுக்கத் தொண்டைப்புண் ஆறும்);; sore throat (styrax liguidus is smeared on a piece of cloth and burnt. Its smoke, when inhaled, cures sore throat);. (சா.அக.);. [நெஞ்சு + Skt விரணம். விரணம் → இரணம் = காயம், புண்.]
நெஞ்சுள்	நெஞ்சுள் neñjuḷ, பெ. (n.) உள்ளம் (மனம்); (நன்.228. மயிலை);; mind. [நெஞ்சு + உள்-நெஞ்சுள்] தலைக்குள் இருந்த அறிவைப் பழங்காலத்தில் அரத்தத்துடிப்பு பற்றி மார்புள் இருந்ததாய்ப் பொருள் செய்யப்படுவது பழமையே. அப்பொருளில் இது வழங்குவதை உணர்வதோடு, எதிர்காலத்தில் மண்டையில் இருப்பதான அறிவியல் கருத்து பரவ வேண்டும்.
நெஞ்சுளு-த்தல்	நெஞ்சுளு-த்தல் neñjuḷuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) மனமுறிதல்; to be broken - hearted, dispirited. "நெஞ்சு ளுக்கின னெனச் சிறிது நின்று நினையர்" (கம்பரா.வி.ராத25);. [நெஞ்சு + உளு-த்தல்.] நெஞ்சுளுத்தல் : நெஞ்சாங்குழி உள்வாங்கி யொடிதல்.

நெஞ்சுறைப்பு	நெஞ்சுறைப்பு neñjuṟaippu, பெ. (n.) 1. மனக் கடுமை (இ.வ.);; hard-heartedness. 2. துணிவு (வின்.);; boldness of heart, intrepidity. எதிரியை நெஞ்சுறைப்புடன் எதிர்த்துத் தாக்கினான். [நெஞ்சு + உறைப்பு. உரைப்பு=காரம், கொடுமை, தாக்குகை] வற்றல் குழம்பில் உறைப்பு மிகுதியால் நெஞ்சுப்பகுதியில் காரமிகுதலும் நெஞ்சுறைப்பு எனப்படும். உறைப்பு என்னும் பண்புப்பெயர் விதந்து சுட்டுவது காரத்தையே, உறைக்கும் பொருளைச் சுள்ளென்றிருக்கிறது என்பர். காரத்தை எரிச்சல் என்று கூறுவர். இதனால் உறைத்தலைச் சுடுதலோடொப்பக் கொண்டமை புலனாம். உறைப்பு பார்க்க.
நெஞ்சூன்றி	நெஞ்சூன்றி neñjūṉṟi, பெ. (n.) நெஞ்செலும்பு ஒரு பக்கம் வளைந்து மறுபக்கம் மிதந்திருப்பது (யாழ்.அக.);; that which is bent on one side with a corresponding elevation on the reverse of breast - bone. [நெஞ்சு + ஊன்று - நெஞ்சூன்று → நெஞ்சூன்றி.]
நெஞ்செதிர்	நெஞ்செதிர் neñjedir, வி.எ. (adv.) நேரெதிரில்; directly in front. "பெண்களை நெஞ்செதி ராகவே கண்டால்" (வள்ளி.கதை.MS);. உனக்குத் துணிவிருந்தால் என் நெஞ்செதிரே சொல் பார்க்கலாம். நெஞ்செதிரில் வந்து நிற்காதே. [நெஞ்சு + எதிர்]
நெஞ்செரி-தல்	நெஞ்செரி-தல் neñjeridal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சினத்தால் மனங் கொதித்தல்; to burn with anger. "தத்துவ மிலியென்று நெஞ்செரிந்து வாசகத்தழித்துன்னை வைதிடாமே" (திவ்.நாய்ச்.1:3);. 2. பொறாமைப் படுதல் (உ.வ.);; to feel envy, to be jealous. அவன் வளர்ச்சியைக் கண்டு நெஞ்செரிந்தான். [நெஞ்சு + எரி-தல்]
நெஞ்செரிச்சல்	நெஞ்செரிச்சல் neñjericcal, பெ. (n.) 1. மார்பெரிச்சல்; burning sensation in the chest as from disease. 2. நெஞ்சாங்குலை (இதய); எரிச்சல்; heart burn. 3. வயிற்றெரிச்சல்; a burning sensations in the oesophagus. 4. புளித்தேப்பம் முதலியவற்றால் ஏற்படும் வயிறெறிச்சல் அல்லது நெஞ்செரிச்சல்; burning sensation in the stomach with sour eructations due to acid dysepsia - Pyrosis. (சா.அக.);. [நெஞ்சு + எரிச்சல். செரியாமை போன்றவற்றால் வயிறு, மார்புப் பகுதியில் உணரப்படும் எரிச்சல்.]

நெஞ்செரிப்பு	நெஞ்செரிப்பு1 neñjerippu, பெ. (n.) நெஞ்செரிச்சல் பார்க்க;see meiericcal (சா.அக.);. [நெஞ்சு + எரிப்பு.] நெஞ்செரிப்பு2 neñjerippu, பெ. (n.) பொறாமை; jealous. [நெஞ்சு + எரிப்பு.]
நெஞ்செரிவு	நெஞ்செரிவு neñjerivu, பெ. (n.) நெஞ்செரிச்சல் பார்க்க;see meiericCal (சா.அக.);. [நெஞ்சு + எரிவு.]
நெஞ்செலும்பு	நெஞ்செலும்பு neñjelumbu, பெ. (n.) நெஞ்சறையின் முன்பக்க நடுவில் வாள் போன்ற, ஒடுங்கிய தகட்டெலும்பு; dagger like flat bone in the middle front of the chest - sternum (சா.அக.); சரியான உணவின்மையால் நெஞ்செலும்பெல்லாம் வெளியே தெரிகின்றன. ஆட்டின் நெஞ்செலும் பெடுத்துக் குழம்பு வைத்தால் உடல் நலத்துக்கு நல்லது. [நெஞ்சு + எலும்பு]
நெஞ்செலும்புசூப்பு	நெஞ்செலும்புசூப்பு neñjelumbucūppu, பெ.(n.) ஆட்டின் நெஞ்செலும்பைக் கொண்டு வைக்கப்படும் வெஞ்சாறு; goat soup. [நெஞ்சு + எலும்பு சூப். E.Soup → த.சூப்பு = வெஞ்சாறு.] வெள்ளாட்டின் நெஞ்செலும்பைக் கொண்டு வெஞ்சாறு (soup); செய்வார்கள். இஃது உடல் நலத்திற்கு உதவும். ஆட்டுக்கால், கோழிக்கால், நண்டு முதலியவற்றாலும் வெஞ்சாறு செய்யப் படுகிறது. அனைத்தும் உடல்நலத்திற்கு உதவுபவையே.
நெஞ்சைப்பிடி-த்தல்	நெஞ்சைப்பிடி-த்தல் neñjaippiḍittal, 4.செ.குன்றாவி.(v.t.) கழுத்தைப் பிடித்தல் (வின்.);; to take by the throat. கடனைக் கட்டாததால் நெஞ்சைப் பிடித்துத் தள்ளினான். [நெஞ்சு + ஐ + பிடி-த்தல். ஐ-இரண்டாம் வேற்றுமை உருபு.]
நெஞ்சைப்பிள-த்தல்	நெஞ்சைப்பிள-த்தல் neñjaippiḷattal, 3.செ.குன்றாவி.(v.t.) துயரம் முதலியன மனத்தை வருத்துதல்; to break one's heart, as grief. நண்பன் சொன்ன இறப்புச் செய்தி நெஞ்சைப் பிளப்பது போல் இருந்தது. [நெஞ்சு + ஐ + பிள-த்தல்.ஐ-இரண்டாம் வேற்றுமை உருபு. பிளத்தல்-இரண்டு கூறாக்குதல். கூறாக்குவது போன்று துன்பத்தால் வருந்துதல்.]
நெஞ்சைப்புகவாள்	நெஞ்சைப்புகவாள் neñjaippugavāḷ, பெ. (n.) கருநாய்; black dog, (சா.அக.);. நெஞ்சில் புகும் வாள் போல் கரு நாய்க்கத்தல் இருத்தல் பற்றி எழுந்த பெயர்.

நெஞ்சொடுகிளத்தல்	நெஞ்சொடுகிளத்தல் neñjoḍugiḷattal, பெ.(n.) தலைவனோ தலைவியோ தன் நெஞ்சொடு சொல்லுதலாகிய அகப்பொருட்டுறை; theme of rebuking one's heart for going after one's unresponsive lover. [நெஞ்சு + ஒடு + கிளத்தல். ஒடு → ஒடு. கிளத்தல் = எடுத்துச்சொல்லுதல், சிறப்பாக மொழிதல்] ஆற்றாமை மீதுரத் தனக்கு ஒருபற்றுக்கோடும் காணாத தலைமகள் தன் நெஞ்சொடு செயல்திறன் அறியாது சொல்லுதல். இஃது உறுப்புகள் தம் நலன் அழிந்த வழி நிகழும் தன்மைத்து. இது திருக்குறளில் 125ஆம் அதிகாரமாக அமையும் அகப்பொருட்டுறை. எடு: "உள்ளத்தார் காத லவர்ஆக உள்ளிநீ யாருழைச் சேறிஎன் நெஞ்சு" (குறள், 1249);. "கொடிபாடித் தேர்பாடித் கொய்தண்டார் மாறன் முடிபாடி முத்தாரம் பாடித் - தொடி யுலக்கை கைம்மனையில் ஒச்சப் பெறுவேனோ யானுமோர் அம்மனைக் காவல் உளேன்" (முத்தொள். 34);. "பொன்னார் சடையோன் புலியூர் புகழாரெனப் புரிநோய் என்னா லறிவில்லை யானொன் றுரைக்கிலன் வந்தயலார் சொன்னா ரெனுமித் துரிசு துன் னாமைத் துணை மனனே என்னாழ் துயர்வல்லை யேற்சொல்லு நீர்மை யினிவர்க்கே" (திருக்கோ. 89 மேற்கோள்);. சென்னைப் பல்கலைக்கழக அகர முதலி நெஞ்சொடுகிளத்தல், நெஞ் சொடுபுலத்தல் இரண்டும் ஒன்றெனக் காட்டுகிறது. ஆனால் கிளத்தல் என்பது சொல்லுதலையும், புலத்தல் என்பது ஊடுதலையும் குறிக்கும் [illegible] இரண்டு சொல்லும் வேறுவேறானவை
நெஞ்சொடுபுலத்தல்	நெஞ்சொடுபுலத்தல் neñjoḍubulattal, பெ. (n.) அன்பற்ற காதலரிடஞ் செல்லும் மனத்தொடு புலந்து தலைவனேனும் தலைவியேனும் கூறும் அகத்துறை (குறள்,130, அதி.);; theme of rebuking one's heart for going after one's unresponsive lover. [நெஞ்சு + ஒடு + புலத்தல். ஒடு → ஒடு. புலத்தல் = மனம், வேறுபடுதல், துன்புறுதல், வெறுத்தல், அறிவுறுத்தல். ஒடு - மூன்றாம் வேற்றுமை உருபு.] இது திருக்குறளில் 130ஆம் அதிகாரமாக அமையும் அகப்பொருட்டுறை. கரணியம் உண்டாய வழியும் புலக்க (அறிவுறுத்த);க் கருதாது புணர்ச்சி விதும்புகின்ற நெஞ்சுடனே தலைமகள் புலத்தலும் (மனம் வேறுபடுதலும்);, தலைமகன் புலத்தலும் (மனம் வேறுபடுதலும்); ஆம். "அவர்நெஞ்சு அவர்க்குஆதல் கண்டும் எவன்நெஞ்சே நீஎமக்கு ஆகா தது" (குறள், 1291);. "பன்மாடக் கூடல் மதுரை நெடுந்தெருவில் என்னோடு நின்றார் இருவர் அவருள்ளும் பொன்னோடை நன்றென்றாள் நல்லளே பொன்னோடைக் கியானைநன் றென்றாளும் அந்நிலையள் யானை எருத்தத் திருந்த இலங்கிலைவேல் தென்னன் திருத்தார் நன் றென்றேன் தீயேன்" (முத்தொள்.58);. இரண்டு எடுத்துக்காட்டுகளும் தலைமகள் புலத்தலைச்சாரும். "ஆர்க்கோ அரற்றுகோ ஆடுகோ பாடுகோ பார்க்கோ பரம்பரனே என் செய்கேன்-திர்ப்பரிய ஆனந்த மாலேற்றும் அத்தன் பெருந்துறையான் தானென்பார் ஆரொருவர் தாழ்ந்து" (திருவாச. திருவெண்பா. 2);. இது தலைமகன் புலத்தலுக்கு எடுத்துக்காட்டு.
நெஞ்சோர்மம்	நெஞ்சோர்மம் neñjōrmam, பெ.(n.) நெஞ்சுத் துணிவு (வின்.);; boldness, intrepidity, [நெஞ்சு + ஒர்மம். ஒர்மம் = துணிவு, ஒட்டுமை, திடம். ஒர்மம்- ஓரிமை] மனம் ஒன்றுபட்டு நின்றால் துணிவு வருவது இயல்பு.

நெட்டங்கம்	நெட்டங்கம் neṭṭaṅgam, பெ. (n.) 1. செருக்கு; pride, haughtiness. அவனை நெட்டங்க முடைக்கிறான் (உ.வ.);. 2. செருக்கினாற் பழித்துரைக்கும் மொழி; words of insolent consure. "பொட்டான தேவர்களும் நெட்டங்கம் படிப்பாரே" (இராமநா.உயுத்.82);. [நெடு → நெட்டு + Skt. அங்கம். நெட்டு = செருக்கு]
நெட்டநெடியது	நெட்டநெடியது neḍḍaneḍiyadu, பெ.(n.) வெகு நீளமானது; lengthy. [நெடு → நெட்டு → நெட்ட → நெடியது]
நெட்டநெடுமை	நெட்டநெடுமை neḍḍaneḍumai, பெ. (n.) மிகு நீளம்; great length, excessive tallness or height. 'அட்டம் வளராது நெட்ட நெடுமை கொண்டன'. (தக்கயாகப்.406,உரை);. நெட்ட நெடு மரம். [நெட்டை → நெட்ட + நெடுமை]
நெட்டப்பிரமட்டை	நெட்டப்பிரமட்டை neṭṭappiramaṭṭai, பெ. (n.) பேய் மிரட்டி; devil frightener - Anisomeles, malabarica. (சா.அக.);.
நெட்டம்	நெட்டம்1 neṭṭam, பெ. (n.) 1. நெடுமை; tallness, length. 2. செங்குத்து; per pendicularity. ம. நீட்டென; கோத, நெடெந்; க. நெட்டகெ, நெட்டாந நெட்டாநெ; து. நெட்டகெ;தெ. நிட்ட, நிட்ர, நிட்ரமு, நெட்ரமு; பர். டிட்ட;மரா.நீட். [நெடு → நெட்டு → நெட்டம்] நெட்டம்2 neṭṭam, பெ. (n.) 1. மிளகு (மலை.);; black pepper. 2. வெள்ளை மிளகு; white pepper. (சா.அக.); நெடுதாக உறைப்பு தருதலின் மிளகிற்கு அமைந்த பெயர் ஆதல் அறிக.
நெட்டாங்கு	நெட்டாங்கு neṭṭāṅgu, பெ. (n.) 1. நீளவாட்டு; lengthiness, 2. நெட்டங்கம் பார்க்க;see nettangam. 3. அழகு காட்டுகை; mimicry. [நெடு → நெட்டு → நெட்டாங்கு. நெடு + ஆங்கு.]

நெட்டாங்குவீடு	நெட்டாங்குவீடு neṭṭāṅguvīṭu, பெ.(n.) உத்திரத்திற் குறுக்குச் சட்டமின்றி இருபுறமும் இறங்கிய கூரை கொண்ட வீடு (C.G.);; house with a slanting roof supported by a wooden post, but without trusses, standing erect on a beam. எங்கள் முன்னோர்கள் நெட்டாங்கு வீட்டில் வாழ்ந்தனர். இப்போது நெட்டாங்கு வீடுகள் கட்டப்படுவது இல்லை. [நெட்டாங்கு + வீடு] [P]
நெட்டாநாராட்டி	நெட்டாநாராட்டி neṭṭānārāṭṭi, பெ. (n.) நெடுநார் அல்லது நூலிலை; long fibre plant, Polyalthia cerasoicles, (சா.அக.);. [நெடு → நெட்டு + ஆம்-நெட்டாம் + நார் + ஆட்டி]
நெட்டாயம்	நெட்டாயம் neṭṭāyam, பெ. (n.) 1. நெட்டுக் குத்தாகச் செங்கலை அடுக்குகை(வின்.);; stretchers, piling up bricks, perpendicularly or upright opp-to-kattayam. நெட்டாயமாக சுவர் எழுப்பினான். வீட்டுச் சுவர் எல்லாம் நெட்டாய முறையில் இருக்கும். 2. நீளம்; length. ம. நெட்டாயம் [நெடு → நெட்டு → நெட்டாயம்] நெட்டாயத்திற்கு எதிர் கட்டாயம். கட்டாயம் = குறுக்காகச் செங்கல்லை அடுக்கிச் சுவர் கட்டும் முறை. [P]
நெட்டாவில்	நெட்டாவில் neṭṭāvil, பெ. (n.) பட்டையை உரித்து ஆடையாக அணியப்பயன்பட்ட மரவகை; bark tree-Antiaris toxicaria so called from the usefulness of the bark for making a fibre coat in olden days as a protection against cold. (சா.அக.);. பழங்காலத்தில் .வெப்பம், குளிர் போன்றவற்றினின்று தன்னைக் காத்துக் கொள்ள மரத்திலிருந்து பட்டையை உரித்து ஆடைபோல் அணிந்தான் மனிதன். மரப்பட்டை மட்டுமல்லாமல் இலை, தழை, புல் போன்ற பலவற்றையும் ஆடையாக அணிந்தனர். ஆடையாக அணியப் பட்டை எடுக்கப் பயன்பட்ட மரம் - நெட்டாவில். போர்க்குப் போகுமுன்னரே வில் வளைத்து நாண்கட்டப் படும். எப்போதும் கட்டி வைத்திருந்தால் விற்கம்பு வளைந்து விறைப்பு நீங்கி விடும். அதுபோல் ஆடையாகக் கட்டும் மரப்பட்டைகள் காயும் வரைவிட்டு வைத்திருப்பதால் வந்தபெயர் போலும்.
நெட்டாள்	நெட்டாள் neṭṭāḷ, பெ. (n.) வரிவகை (தெ.க.தொ.7,489);; tax. [நெடு → ஆள்] நெட்டாள் : வெட்டி என்னும் தற்காலிகப் பணியாள் போன்றதொரு வேலையாள். ஊர்ப் பொது வேலைகளைச் செய்வதற்கென்று அமர்த்தப்பட்டு, சிறிதே ஊதியமும் சோறும் பெறுவார். அவர்களிடம் வாங்கப்பட்ட வரி. (கல்.அக);.

நெட்டி	நெட்டி1 neṭṭi, பெ. (n.) 1. உடற் பொருத்து; joints of the body. 2. எலும்பு (அ.நி.);; Bone. 3. கடக்கு (வின்.);; cracking noise of the finger- joints. 4. சோம்பல் (நாமதீப.711);; idleness, laziness. தெ. நெடிக. [நெடு → நெட்டி.] நெட்டி2 neṭṭi, பெ. (n.) 1. இறகு போன்ற இலைகளையுடைய தண்ணிரில் மிதக்கும் ஒருவகைப் பயிரி (தாவரம்);; pith plant. 2. ஒப்பனைப் பொருள்கள் செய்யப்பயன்படும், நெட்டியின் தண்டுப் பகுதி; cork-like stalk of the pith plant. நெட்டி மாலை ஒன்று வாங்கி வா. 3. புல்வகை; a kind of grass. வகைகள் : 1. கொடி நெட்டி, 2. கோரை நெட்டி, 3. பூ நெட்டி,
நெட்டிக்கோரை	நெட்டிக்கோரை neṭṭikārai, பெ. (n.) கோரைப்புல் வகை (மூ.அ.);; a kind of sedge. [நெட்டி2 + கோரை. நீளமான கோரைவகை.]
நெட்டிச்செடி	நெட்டிச்செடி neḍḍicceḍi, பெ. (n.) தக்கைச் செடி; pith plant - Aeschynomens aspera. மறுவ. கொக்கேரி. ஆற்று நெட்டி, சடைச்செடி, கிடைச்சி (சா.அக.); [நெட்டி + செடி. நெட்டி2 பார்க்க.] இரண்டு ஆண்டில் காய்த்துவிடக் கூடிய செடி இது நீரில் மிதக்கும் கிளைகள் வாய்ந்தது. இதன் இலைகள் இறகைப் போன்றது. சிற்றிலைகள் பல காணப்படும். பூக்கள் இரண்டு இதழ்களைக் கொண்டது. பூக்காம்பும் இலைக்காம்பும் மொக மொகப்பாயிருக்கும். பூக்கள் மஞ்சள், வெள்ளை முதலிய பல நிறம் கொண்டவை. இதன் இலையைக் கீரையாக உண்ணலாம்.

நெட்டிசை	நெட்டிசை neṭṭisai, பெ. (n.) மண்டிலப்பாவின் (விருத்தத்தின்); நெடிய ஓசை (சந்தம்); (வின்.);; long metre in viruttam verse, opp. to kursišai. [நெடு + இசை] எ-டு. "ஏறுமயில் ஏறிவிளை யாடும் முகம் ஒன்றே ஈசருடன் ஞானமொழி பேசும் முகம் ஒன்றே கூறும் அடியார்கள் வினைதிர்க்கும் முகம் ஒன்றே குன்றுருவ வேல் வாங்கி நின்ற முகம் ஒன்றே மாறுபடு சூரரை வதைத்த முகம் ஒன்றே வள்ளியை மனம் புணர வந்த முகம் ஒன்றே ஆறுமுக மானபொருள் நீ அருளல் வேண்டும் ஆதி அருணாசலம் அமர்ந்த பெருமாளே" (திருப்புகழ்); இது நெடிய ஓசை (சந்தம்); உள்ள எண்சீர் மண்டிலப்பா. "இதனை இதனால் இவன் முடிக்கும் என்றாய்ந்து அதனை அவன்கண் விடல்" இது குற்றிசைக்கு (சந்தத்திற்கு); எடுத்துக்காட்டு.
நெட்டிடை	நெட்டிடை neḍḍiḍai, பெ. (n.) நெடுந் தொலைவு; long distance. "நீங்கினன் றன்பதி நெட்டிடை யாயினும்" (மணிமே.3:41);. "நீல மாக்கடல் நெட்டிடை யன்றியுங்" (மணிமே. 8:17);. "நெட்டிடை நெறிகளும்நிகரில் கானமும்" (சீவக. 1216.);. [நெடு + இடை. இடை = தொலைவு]
நெட்டித்தள் ளு-தல்	நெட்டித்தள் ளு-தல் neṭṭiddaḷḷudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) ஒருவரை அல்லது ஒன்றினை விசையோடு கைகளால் தள்ளுதல்; to push violently. திருடனைக் காவலாளி நெட்டித் தள்ளினான்;பையனை நாள்தோறும் நெட்டித் தள்ளாத குறையாகப் பள்ளிக் கூடத்துக்கு அனுப்பவேண்டியிருக்கிறது. [நெட்டி1 +தள்ளு-தல்.]
நெட்டிப்புல்	நெட்டிப்புல் neṭṭippul, பெ. (n.) அயிரி என்ற புல்வகை (வின்.);; a long grass. மறுவ. நெட்டிக்கோரை [நெட்டி + புல்]
நெட்டிப்பூ	நெட்டிப்பூ neṭṭippū, பெ. (n.) கிடைச்சி பூ; pith - flower. [நெட்டி2 + பூ]
நெட்டிப்பொரி	நெட்டிப்பொரி neṭṭippori, பெ. (n.) நெட்டிப் பூ மாலை (வின்.);; garland made of pith-flowers. [நெட்டி2 + பொரி, பொரி = பூ]
நெட்டிமாலை	நெட்டிமாலை neṭṭimālai, பெ. (n.) நெட்டிப் பொரி பார்க்க;see netti-p-poro. [நெட்டி2 + மாலை]

நெட்டிமுட்டி	நெட்டிமுட்டி neṭṭimuṭṭi, பெ. (n.) செடி வகை (பரி.அக.);; a plant. [நெட்டி2 + முட்டி] நெட்டியாகவும்,முட்டியாகவும் கிளைகளைக் கொண்ட செடிவகை.
நெட்டிமுறி-த்தல்	நெட்டிமுறி-த்தல் neṭṭimuṟittal, 4.செ.கு.வி.(v.i.) 1. சோம்பல் முறித்தல்; to stretch onself. படுக்கையில் இருந்து நெட்டி முறித்துக் கொண்டே எழுந்தான். 2. மடக்கிய அல்லது நீட்டிய விரல்களை அழுத்தி ஒலியுண்டாகு மாறு செய்தல், சொடுக்குப் போடுதல்; make a sharp crackling sound by pressing a finger. "விளக்கு வைத்த நேரத்தில் நெட்டி முறிக்காதே" என்று பாட்டி திட்டினாள். [நெட்டி + முறி-த்தல். நெட்டி1 = சோம்பல்]
நெட்டியிடுக்கி	நெட்டியிடுக்கி neḍḍiyiḍukki, பெ.(n.) தக்கையைக் குழையினின்று விடுவிக்கும் ஒருவகைக் கருவி; cork screw, (சா.அக.); [நெட்டி2 = தக்கை. நெட்டி + இடுக்கி]
நெட்டியெடு-த்தல்	நெட்டியெடு-த்தல் neḍḍiyeḍuttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சொடுக்கெடுத்தல்; to crack the fingers, knuckles or toes. விரல்களை நெட்டியெடுத்து விடு. 2. வருத்துதல்; to oppress, exact heavy work. வேலை இன்று நெட்டி யெடுத்து விட்டது. உடம்பு நெட்டியெடுக்க வேலை செய்து கூலி கேட்டால் சிற்றம் கொள்ளலாமா? மறுவ. சொடுக்கெடுத்தல் [நெட்டி1 + எடு-த்தல்.]
நெட்டில்	நெட்டில் neṭṭil, பெ. (n.) மூங்கில் (மலை.);; bamboo. து. நெடிறு (ஒருவகைப் புல்); [நெடு → நெட்டு → நெட்டில். நீண்டு வளரும் மூங்கில்.]
நெட்டிலிங்கம்	நெட்டிலிங்கம் neṭṭiliṅgam, பெ. (n.) மரவகை (மூ.அ.);; Indian mast tree. மறுவ. அசோகமரம் நெட்டிலிங்கம் : இதை அசோகமரம் என்றும் கூறுவதுண்டு. நகரங்களில் பூங்காக்களிலும், சாலைகளிலும் இதை வைப்பதுண்டு. இம்மரம் இலங்கையில் இருந்து இந்தியாவுக்குக் கொண்டு வந்து வளர்க்கப்பட்டதாகத் தோன்றுகிறது. இதன் கிளைகள் குட்டையானவை; இலைகள் மிகுதி, இலைகளின் விளிம்புகள் அலை அலையாய் இருக்கும்; இதன் காய்கள் கொத்துக் கொத்தாய் இருக்கும்;பூக்கள் குறுகிய மஞ்சரித்தண்டின் நுனியில் குடை மஞ்சரியாக இருக்கும். இதன் இலைகளை மாவிலைகளுடன் சேர்த்து வீடு, கோயில் முதலானவற்றில் நடைபெறும் சிறப்பு நிகழ்ச்சிகளில் தோரணமாகக்கட்டுவர். குடும்பம் — Annonaceae இனம் – polyathia longifolia

நெட்டிலிங்கு	நெட்டிலிங்கு neṭṭiliṅgu, பெ. (n.) நெட்டிலிங்கம் (சங்.அக.); பார்க்க;see neffifirigam. நெட்டிலிங்கு-அம் சாரியை கெட்டது.
நெட்டிவாங்கு-தல்	நெட்டிவாங்கு-தல் neṭṭivāṅgudal, 5 செ. குன்றாவி.(v.t.) நெட்டியெடு-த்தல் பார்க்க;see neffiyegu–. இந்த வேலை நெட்டி வாங்குகின்றது. [நெட்டி + வாங்கு-தல்.]
நெட்டிவேலை	நெட்டிவேலை neṭṭivēlai, பெ. (n.) நெட்டியாற் செய்த ஒப்பனை வேலை; ornamental pith-work. [நெட்டி2 + வேலை]
நெட்டு	நெட்டு1 neṭṭudal, 5.செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. தள்ளுதல் (உ.வ.);; to thrust, push. கம்பால் ஒரு நெட்டு நெட்டு. 2. ஒன்றில் தாக்குதல் (வின்.);; to strike, as a stone or ball. 3. மிக வுண்ணுதல் (வின்.);; to eat or drink to excess, used in contempt. சாப்பாட்டை ஒரு நெட்டு நெட்டினான். தெ. நெட்டு [நீள் → நெள் → நெடு → நெட்டு → நெட்டு-தல்] நெட்டு2 neṭṭu, பெ. (n.) 1. தள்ளுகை; pushing, thrusting. கழியால் நெட்டினான். 2. தாக்குகை; striking, skipping as a stone or ball. [நெட்டு1 → நெட்டு2] நெட்டு3 neṭṭu, பெ. (n.) 1. நெடுமை; length, tallness. நெட்டு விட்டிருக்கிறான் [illegible] நெட்டு நெடுமரமாய் வளர்ந்திருக்கிறான்
நெட்டுக்கட்டு-தல்	நெட்டுக்கட்டு-தல் neṭṭukkaṭṭudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) குலை தள்ளுதல் (யாழ்.அக.);; to shoot forth in clusters as fruits. [நெட்டு3 + கட்டு-தல். கட்டுதல் = பிணைத்தல், காய்களைப் பிணைத்து வெளித்தள்ளுதல்.]
நெட்டுக்கண்பலகை	நெட்டுக்கண்பலகை neṭṭuggaṇpalagai, பெ. (n.) மண் தாங்கிப் பலகை (C.E.M);; lintel. [நெட்டு + கண் + பலகை. நெட்டு = அகலம்]

நெட்டுக்குத்தலாக	நெட்டுக்குத்தலாக neṭṭukkuttalāka, பெ.எ. (adj.) செங்குத்தாக, நேராக; in a vertical position, vertically. கைக்கழியை வயலில் நெட்டுக்குத்தாக நட்டான். ஈட்டி அவன் உடம்பில் நெட்டுக்குத்தலாகப் பாய்ந்தது. [நெட்டு + குத்தலாக, குத்து + அல் = குத்தல் → குத்தலாக]
நெட்டுக்குத்து	நெட்டுக்குத்து neṭṭukkuttu, பெ. (n.) செங்குத்து (இ.வ.);; perpendicularity. [நெட்டு3 + குத்து. குத்து = செங்குத்து] நேரடியாக நிமிர்த்து நடப்படுவதை நெட்டுக்குத்தாக நட்டதாய்ச் சொல்வார்கள்.
நெட்டுகா	நெட்டுகா neṭṭukā, பெ. (n.) ஒரு வகை உகாமரம்; sack tree - Salvadora persica, (சா.அக.);. [நெடு → நெட்டு + உகா. நீளமாக வளரும் மரவகை.]
நெட்டுடை-த்தல்	நெட்டுடை-த்தல் neḍḍuḍaittal, 4செ.குன்றாவி. (v.t.) செருக்கையடக்குதல் (உ.வ.);; to put down or break one's pride. அந்தச் சண்டையில் அவன் நெட்டுடைந்தது. (உ.வ.); [நெட்டு + உடை-த்தல். உடைத்தல் = வலியடக்குதல், வலி அழித்தல்]
நெட்டுயிர்	நெட்டுயிர்1 neṭṭuyirttal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) பெருமூச்சுவிடுதல்; to sigh, fetch a deep breath. "நெட்டுயிர்த்துத் தட்டழிந்துளறுவார்" (தாயு.பரிபூரண.3);. எப்போதும் நெட்டுயிர்க் கின்றான். நீண்ட அமைதிக்குப் பின்னர் ஒரு நெட்டுயிர்ப்பு மட்டுமே வெளிவந்தது. [நெடு → நெட்டு + உயிர்-தல். உயிர்த்தல் = மூச்சு விடுதல்] நெட்டுயிர்2 neṭṭuyir, பெ. (n.) உயிர் நெடில்; long vowel. "நெட்டுயிர் காரமும்.... பெறும்" (நன்.126);. [நெட்டு + உயிர்] ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஓ, ஔ என்னும் எழு உயிரெழுத்தும் நெட்டுயிர் (உயிர் நெடில்);.
நெட்டுயிர்ப்பு	நெட்டுயிர்ப்பு neṭṭuyirppu, பெ. (n.) பெருமூச்சு, நீண்ட மூச்சு; sighing, deep breath as induced by pain or grief. "நெட்டுயிர்ப் போடுற்ற பிணம்" (நீதிநெறி.78);. குழந்தை நெட்டுயிர்ப்பு செய்கின்றது. நீண்ட நேர அமைதிக்குப் பின்னர் ஒரு நெட்டுயிர்ப்பு மட்டுமே விடையாக வந்தது. [நெடு → நெட்டு + உயிர்ப்பு]
நெட்டுயிர்ப்புவீங்கு-தல்	நெட்டுயிர்ப்புவீங்கு-தல் neṭṭuyirppuvīṅgudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) நெட்டுயிர்-த்தல் பார்க்க;see nettuyir-. [நெட்டுயிர்ப்பு + விங்கு-தல். பெருமூச்சு விடுதல்]

நெட்டுயிர்ப்பெறி-தல்	நெட்டுயிர்ப்பெறி-தல் neṭṭuyirpperịdal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) நெட்டுயிர்1-த்தல் பார்க்க;see __, [நெடு + உயிர்ப்பு - நெட்டுயிர்ப்பு + எறி-தல். பெருமூச்சு விடுதல்.]
நெட்டுரு	நெட்டுரு neṭṭuru, பெ. (n.) மனப்பாடம் (உ.வ.);; rote-earning. மனப்பாடச் செய்யுள் முழுவதையும் நெட்டுரு செய்து விட்டாள். விடையை மட்டுமல்ல, கேள்வியையும் நெட்டுருச் செய்யும் மாணவர்களும் இருக்கிறார்கள். [நெடு + உரு]
நெட்டுருப்படுத்து-தல்	நெட்டுருப்படுத்து-தல் neḍḍuruppaḍuddudal, 5.செ.குன்றாவி. (v.t.) நெட்டுருப்பண்ணு-தல் பார்க்க;see netsuru-p-panninu-. மறுவ. நெட்டுருப்பண்ணு. [நெட்டுரு + படுத்து-தல்] பழந்தமிழில் அசையும் சீரும், நெட்டுருப் படுத்த வாய்ப்பாயிற்று. எ.கா. எம்மை மறந்தாரை யாம் மறக்க மாட்டேமால்? (சிலப். - கானல் வரி);
நெட்டுருப்பண்ணு-தல்	நெட்டுருப்பண்ணு-தல் neṭṭuruppaṇṇudal, 5.செ.குன்றாவி.(v.t.) மனப்பாடம் செய்தல் (உ.வ.);; to learn by rote. பாடத்தை அப்படியே நெட்டுருப் பண்ணும் மாணவரும் உள்ளனர். [நெட்டுரு + பண்ணு-தல் = மனப்பாடம் செய்தல்] நன்கு படியும்படிப் படித்தால் நெட்டுருப் பண்ணியது சாகும் வரை நினைவில் நிற்பதால் அறிவு நரம்புகளில் நெடிய உருக்கொள்ளுதல் இயல்பு.
நெட்டுருப்போடு-தல்	நெட்டுருப்போடு-தல் neṭṭuruppōṭudal, 19செ.குன்றாவி. (v.t.) நெட்டுருப்பண்ணு-தல் பார்க்க;see netsuru-pannu. [நெட்டுரு + போடு-தல்.] இலக்கணத்து எதுகையும் மோனையும் நெட்டுருப் போட வாய்ப்புச் செய்தன. எ.கா. மலையிடைப் பிறவா மணியே என்கோ? அலையிடைப் பிறவா அமிழ்தே என்கோ?(சிலப்.-மனையறம்); இக்கால் இப்பயிற்சியும் சொற்பயிற்சியும் இல்லாததார் புதுக்கவிதை (புதுப்பா); எழுதுகிறார்கள்.
நெட்டுலிங்கம்	நெட்டுலிங்கம் neṭṭuliṅgam, பெ. (n.) நெட்டிலிங்கு பார்க்க;see mellingu (சா.அக.);. [நெட்டிலிங்கு → நெட்டுலிங்கம்]
நெட்டுலை	நெட்டுலை neṭṭulai, பெ. (n.) விடாச் சமையல்; incessant cooking. "நெட்டுலைக் கழுநீர்" (கம்பரா.நாட்டு.26);. வடலூர் இராமலிங்கர் சபையில் நெட்டுலை எப்போதும் எரிந்து கொண்டிருக்கும். [நெடு + உலை] திருமண வீடுகளில் கொல்லைப் புறத்தில் மண்வெட்டியால் வெட்டப்பட்ட நீண்ட அடுப்பில் வைக்கப்படும் குண்டான், அண்டான் உலைகளும் ஆம்.

நெட்டுவட்டி	நெட்டுவட்டி neṭṭuvaṭṭi, பெ. (n.) இயல்பான (சாதாரண); வட்டி (இ.வ.);; simple interest. [நெடு + வட்டி] நெடுங்காலம் தவணைதந்து பெறும் வட்டியைக் குறிக்கும். நெடிய விழுக்காடோ, நெட்டித் தள்ளி அச்சுறுத்தியோ பெறும் வட்டியாயின் கடுவட்டியைக் குறிக்கும்.
நெட்டுவிடு-தல்	நெட்டுவிடு-தல் neḍḍuviḍudal, 20செ.கு.வி. (v.i.) நெட்டையாதல் (நெல்லை); to grow tail. [நெட்டு + விடு-தல்.]
நெட்டூத்தி	நெட்டூத்தி neṭṭūtti, பெ. (n.) நெட்டூதி(யாழ்.அக.); பார்க்க;see __, [நெட்டு + ஊத்தி. தோன்றல் திரிபு.]
நெட்டூதி	நெட்டூதி neṭṭūti, பெ. (n.) 1. ஒரு வகைச் சங்கு(வின்.);; a long spiral conch. 2. எக்காளம்; trumpet, a kind of cornet. [நெட்டு + ஊதி, ஊது → ஊதி] இடைவிடாது நீண்ட ஓசையைக் கொடுக்கும் சங்கு வகை.
நெட்டெழுத்து	நெட்டெழுத்து neṭṭeḻuttu, பெ. (n.) 1. இரண்டு மாத்திரை அளவு கொண்ட உயிரெழுத்து; long vowel. "நெட்டெழுத் திம்ப ரொத்தகுற் றெழுத்தே" (தொல்.எழுத்து.41);. 2. பெயர் முழுமையும் அடங்கிய கையெழுத்து; signature in full, autograph. [நெடு → நெட்டு + எழுத்து] நீரும் நீரும் சேர்ந்தாற் போலக் குற்றெழுத்து இரண்டொத்து நின்று நீண்டிசைப்பது நெட்டெழுத்து (உ.சொ.க.); நெட்டெழுத்து2 neṭṭeḻuttu, பெ. (n.) 1. ஆவணம் (பத்திர); முதலியன எழுதுகை; document writing. "ஆவணத்தின்.... நெட்டெழுத்துக்கூலி" (பஞ்ச.திருமுக.1584);. 2.ஆவணத்தின் (பத்திரத்தின்); உடல் (யாழ்.அக.);; the body of a document or letter. [நெட்டு + எழுத்து. நெட்டு = நெடுமை] நெட்டெழுத்து3 neṭṭeḻuttu, பெ. (n.) தொலைவு (தூரம்); பார்வை நோய் (சாலேசரம்); (இ.வ.);; long-sight. அவனுக்கு நெட்டெழுத்து வந்துவிட்டது. நாற்பது அகவைக்குப்பின் நெட்டெழுத்து வரும். [நெடு நெட்டு எழுத்து]

நெட்டெழுத்துக்காரன்	நெட்டெழுத்துக்காரன் neṭṭeḻuttukkāraṉ, பெ. (n.) ஆவண (பத்திர); மெழுதுவோன் (வின்.);; document-writer. ஆவணம் எழுத நெட்டெழுத்துக் காரனைக் கூட்டிவா. [நெட்டெழுத்து2 + காரன்]
நேட்டெழும்பல்	நேட்டெழும்பல் nēṭṭeḻumbal, பெ. (n.) காரமெழும்பல்; rising of strong pungent smell as from medicine or drugs when grinding. (சா.அக.);. [நெட்டு + எழும்பல். நெட்டு = காரம்]
நெட்டை	நெட்டை1 neṭṭai, பெ. (n.) 1. நெடுமை, மிக்கவுயரம்; tallness. "நெட்டைக் குயவற்கு" (திருப்பு.1038);. "ஒட்டல்வாய் நெட்டைப் பேய்கள்" (திருவிளை.இந்திரன் பழி.43);. "நெட்டை மரங்களென நின்று புலம்பினார் பெட்டைப் புலம்பல் பிறர்க்குத் துணையாமோ" (பாஞ்சாலி சபதம், பாரதியார்);. நெட்டைப் பனைமரம், நெட்டை நெடுமரம். 2. படை வகை (பதிற்றுப். 42:3 உரை);; a kind of weapon. 3. முழுவெலும்புக்கூடு (சது.);; skeleton. ம. நெடுக்கம்; து. நெட்டனெ;தெ. நிமர. [நெடு → நெட்டை] நெட்டை2 neṭṭai, பெ. (n.) பிணம் (பாண்டி.);; carcass [நெடு → நெட்டை] பிணமான மாந்தர் உடல் வளையாமல் நெட்டையாய்க் கிடக்கும். இடுகாட்டில் இவ்வாறு புதைக்கப்படுவதாலும், சுடுகாட்டில் நெருப்பு வைக்கப்பட்ட பிணம், நரம்பியல் நோயாளியாயின் மடித்தெழும் அப்போது வெட்டிச்சாய்த்து நெட்டை யாக்குவதாலும் நெட்டை என்றாயிற்று.
நெட்டைக்கங்காளம்	நெட்டைக்கங்காளம் neṭṭaikkaṅgāḷam, பெ. (n.) நெட்டையெலும்பு, பொருத்தெலும்பு; joints of the body. (சா.அக.);. [நெட்டை + கங்காளம், கங்காளம் = தசை கழிந்த உடலின் எலும்புக்கூடு, எலும்பு]
நெட்டைக்குத்து	நெட்டைக்குத்து neṭṭaikkuttu, பெ. (n.) நெட்டுக் குத்து (இ.வ.); பார்க்க;see metய-kkuttu. [நெட்டை + குத்து. நெட்டு → நெட்டை]
நெட்டைக்கேழ்வரகு	நெட்டைக்கேழ்வரகு neṭṭaigāḻvaragu, பெ. (n.) கேழ்வரகு வகை; a kind of ragi. [நெட்டை (=நீண்டது); + கேழ்வரகு. ஐந்து மாதத்தில் விளையும் கேழ்வரகு வகை]

நெட்டைக்கோரை	நெட்டைக்கோரை neṭṭaikārai, பெ. (n.) நீண்ட கோரை வகை; tall koray. [நெட்டை + கோரை. நெட்டை = உயரம், நீளம்]
நெட்டைநாரத்தை	நெட்டைநாரத்தை neṭṭainārattai, பெ. (n.) மரவகை (L.);; a kind of cherry nutmeg. [நெட்டை+ நாரத்தை] நாரத்தை → நாரந்தை என்ற சொல்லைக் கிரேக்கம், இலத்தின் Norange என்று எடுத்தன. அவற்றின் வழிவந்த ஆங்கிலம் Orange எனக் கொண்டது என்பது பாவாணர் கருத்து.
நெட்டைப்பேய்மருட்டி	நெட்டைப்பேய்மருட்டி neṭṭaippēymaruṭṭi, பெ. (n.) இரட்டைப் பேய் மருட்டி; Malabarical mint-Anisomeles malabarica. (சா.அக.);. [நெட்டை + பேய்மருட்டி. வெதுப்படக்கி என்னுஞ்செடி வகை.]
நெட்டையன்	நெட்டையன் neṭṭaiyaṉ, பெ. (n.) நெடியவன் (உ.வ.);; tall man. க. நீடியன் [நெட்டை → நெட்டையன்]
நெட்டைவாங்கு-தல்	நெட்டைவாங்கு-தல் neṭṭaivāṅgudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) நெட்டிமுறி-த்தல் பார்க்க;see netti-murī- (31.91%);. [நெட்டை + வாங்கு-தல். நெட்டு + இ-நெட்டி. நெட்டு + ஐ-நெட்டை.]
நெட்டோடை	நெட்டோடை neṭṭōṭai, பெ. (n.) நீண்டவோடை; long brook. [நெடு → நெட்டு + ஒடை]

நெட்டோலை	நெட்டோலை1 neṭṭōlai, பெ. (n.) திருமுகம்; epistle, message. " அமணர் தங்கள்பாற் செல்லவிட்டனன் கட்டி நெட்டோலை" (திருவாலவா.26:2);. [நெடு + ஒலை] பெரும்பாலும் பனை ஒலையாலும் சிறுபான்மை தாழை மடல், தாமரை இலை போன்றவற்றாலும் முடங்கல் எழுதப்பட்டது. இன்று பலவகையிலும் செய்திகள் அனுப்பப்படுகின்றன. மன்னர்களே அன்றிக் காதலர்களும் திருமுகம் அனுப்புவர். மாதவி தாழை மடலில் பித்திகை மொக்கால் மடல் எழுதி கோவலனுக்கு அனுப்பியதாகச் சிலம்பதிகாரம் கூறுகிறது. "முதிர்பூந்தாழை முடங்கல் வெண்தோட்டு . . . அயலது பித்திகைக் கொழு முகை ஆணி கைக்கொண்டு" (சிலப்.8:49,54);. நெட்டோலை2 neṭṭōlai, பெ. (n.) பனை ஓலைப்பாய் (பரியோலை);; mat of plaited palmyra-leaf. "நெட்டோலைச் சயனத்தார்" (நூற்றெட்டுத் திருப்புகழ்.95);. "நெட்டோலை வாசியா நின்றான் நெடுமரம்" (ஔவையார்);. [நெடு → நெட்டு + ஒலை. நெடு அகலத்தைக் குறிக்கும்.] பனையோலையிலும், தென்னைஒலையிலும் கூரையும், பாயும், தடுக்கும் அமைக்கப்பட்டன. கோரையால் பாய் முடைதலும் உண்டு.
நெடநெடெனல்	நெடநெடெனல் neḍaneḍeṉal, பெ. (n.) மரம் முதலியன முறிந்து விழும் ஒலிக்குறிப்பு(சூடா.);; onom, expr. signifying crashing sound, as of a falling tree. வேப்பமரம் நெடநெடென முறிந்து விழுந்தது. [நெடு → நெட → நெட நெட + எனல் நெடநெடெனல் = ஈரடுக்கொலிக் குறிப்பு. இரட்டைக்கிளவி.]
நெடலை	நெடலை neḍalai, பெ. (n.) நாரை வகை (நற்.211.உரை);; a kind of stork bird. [நெடு → நெட → நெடலை]

நெடி	நெடி1 neḍittal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) 1. பொழுது நீட்டித்தல்; to make delay. "நெடியா தளிமின்" (சிலப்.16:21);. 2. காலந் தாழ்த்தல்; to delay in time. [நெடு → நெடி → நெடி-த்தல்.] நெடி2 neḍi, பெ. (n.) 1. மிளகாய் முதலியன கமறல் நாற்றம்; pungent odour causing a choking sensation, as of fried chillies. மிளகாய் கருகும் நெடி அடிக்கிறது. 2. காரம் (இ.வ.);; strong pungent smell. சாத்தூர் மிளகாய்க்கு நெடி மிகுதி. 3. கெட்ட நாற்றம்; Stench. சாக்கடையில் நெடி மிகுதியாகி விட்டது, எடுக்கவேண்டும். 4. மருந்தின் காரல் மணம்; the pungent smell of medicinal drugs or medicine. மருத்துவமனை நெடி தாங்க முடியவில்லை. க. நீடி. [நெடி = முகர்வதற்கு ஏற்றதாக இல்லாத மணம்.]
நெடிசு	நெடிசு neḍisu, பெ. (n.) நெடிது; long. அவன் கால்சட்டை நெடிசு. நெடிசா வளர்ந்திருக்கிறான். [நெடு → நெடிக]
நெடித்தற்பொழுது	நெடித்தற்பொழுது neḍiddaṟpoḻudu, பெ.(n.) காலத்தாழ்வு (தாமதம்); (திவா.);; delay, procrastination. [நெடி → நெடித்தல் + பொழுது]
நெடிது	நெடிது1 neḍidu, வி.எ.(adv.) காலத்தாழ்வாக; to delay time. "நெடிது வந்தன்றா னெடுந்தகை தேரே" (புறநா.296);. [நெடு → நெடி → நெடிது] நெடிது2 neḍidu, பெ. (n.) நெடுங்காலம்; long time, long period. "அற்றால் அளவு அறிந்து உண்க அஃதுடம்பு பெற்றான் நெடிதுய்க்கும் ஆறு." (குறள்,943);. [நெடு → நெடி → நெடிது]

நெடிதுயிர்-த்தல்	நெடிதுயிர்-த்தல் neḍiduyirddal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) நெட்டுயிர்-த்தல் பார்க்க;see metயyir. "உரோகிணி நினைவனணோக்கி நெடிதுயிரா" (நெடுநல்.163);. [நெடு → நெடி → நெடிது + உயிர்-த்தல்.]
நெடிப்பினை	நெடிப்பினை neḍippiṉai, பெ. (n.) வங்க மணல்; leadore. (சா.அக.);.
நெடிப்பு	நெடிப்பு neḍippu, பெ. (n.) 1. நெடுநேரம்; long time. "நெடிப்புறச் சானமுற்றிருந்து" (சேதுபு. பராவக.37);. 2. கால நீட்சி; lengthening o! time. [நெடு → நெடி → நெடிப்பு]
நெடிய	நெடிய neḍiya, பெ.எ. (adj.) 1. நீளமான; Long. நெடிய தெரு;நெடிய விரல்கள். 2. உயரமான; tall, high. நெட்ட நெடியமரம்;நெடிய வாயில்கள். 3. காலத்தால் நீண்ட; long in time. நெடிய துயில். [நெடு → நெடிய]
நெடியவட்டம்	நெடியவட்டம் neḍiyavaḍḍam, பெ.(n.) பெரிய கேடகம். (சூடா.);; large shield. போரில் நெடிய வட்டம் உடைந்து விட்டது. [நெடு → நெடிய வட்டம். நெடு - அகலப் பொருளில் வந்தது.]
நெடியவன்	நெடியவன் neḍiyavaṉ, பெ. (n.) 1. நெட்டையன்; tall man. 2. திருமால்; Lord Vishnu. "நெடியவன் கேழலாகி" (திருவாத.);. [நெடு → நெடி → நெடியவன்] குறுவடிவில் (வாமனம்); மாவலி என்னும் மலைஞால மன்னனிடம் இரந்து நின்று. மூவடி மண் கேட்க, அவனிசைந்ததும் நெடுவடிவம் கொண்டு ஒரடியால் மண் அளந்து, இரண்டாம் அடியால் விண் அளந்து மூன்றாம் அடிக்கு இடம் கேட்டபோது தலை தாழ்த்தினான் என்பது தொன்மக்குறிப்பு (நெடியோன் பார்க்க.);
நெடியவாயன்	நெடியவாயன் neḍiyavāyaṉ, பெ.(n.) மீன் வகை; a kind of fish. "ஓவினெடிய வாயன்" (பறாளை.பள்ளு.16);. [நெடு → நெடிய + வாயன்]

நெடியன்	நெடியன் neḍiyaṉ, பெ.(n.) நெட்டையன்; a tall man. க. நிடியன் [நெடு → நெடி → நெடியன்]
நெடியா	நெடியா neḍiyā, பெ. (n.) குறட்டைச் செடி; round snake gourd - Trichosanthus palmata (சா.அக.);.
நெடியாமி	நெடியாமி neḍiyāmi, பெ. (n.) தென்னை; cocoanut tree - Cocos nucifera. (சா.அக.);. [நெடு → நெடி → நெடியாமி, நீண்டு உயர்ந்த தென்னை.]
நெடியான்	நெடியான் neḍiyāṉ, பெ. (n.) நெட்டையன்; tall man. "நெடியார் குறியாரை ஆற்றிலே தெரியலாம்" (பழ.);. [நெடியவன் → நெடியான்]
நெடியோன் குன்றம்	நெடியோன் குன்றம் neḍiyōṉkuṉṟam, பெ. (n.) திருவேங்கடமலை; Tirupadi, as Visnu's hill. "நெடியோன்குன்றமுந் தொடியோள் பௌவமுந் தமிழ் வரம் மறுத்த தண்புனல் நன்னாட்டு" (சிலப்.8:12); [P] [நெடியோன் + குன்றம்]

நெடில்	நெடில் neḍil, பெ. (n.) 1. நீளம் (திவா.);; length. 2. நெட்டெழுத்து; long vowel, opp to kuri. "குறிலே நெடிலே குறிலிணை" (தொல். பொருள்.315);. 3. மூங்கில் (பிங்.);; bamboo. "நெடில் படுத்த வெங்கானம்" (பாரத.வேத்.10);. 4. மிக்கது; that which is great or excessive. "நெடிற் கொடுங்கொலை" (இரகு.தேனு.104);. 5. நீளமானது; long. 6. பதினைந்து முதல் பதினேழெழுத்து வரை கொண்ட கட்டளை நெடிலடி; a kind of metrics. "மூவைந் தெழுத்தே நெடிலடிக் களவே ஈரெழுத்து மிகுதலும் இயல்பென மொழிப" (தொல். பொருள்.செய்.36);. 7. ஐஞ்சீரடி; line of five metrical feet. "அளவடி நெடிலடி நாற்சீ ரைஞ்சீர்" (யா.கா.24);. [நெடு → நெடில். குறிலை விட ஒரு மாத்திரை அளவு நீண்டு ஒலிக்கும் உயிரெழுத்து குறிலினது வேறுபாடே (விகாரமே); நெடில் (உ.சொ.க.);]
நெடில்தொடர்	நெடில்தொடர் neḍiltoḍar, பெ. (n.) நெடிற்றொடர் பார்க்க;see negitrogar. [நெடில் + தொடர்]
நெடில்தொடர்குற்றியலுகரம்	நெடில்தொடர்குற்றியலுகரம் neḍiltoḍargu͟r͟riyalugaram, பெ. (n.) நெடிற்றொடர் குற்றியலுகரம் பார்க்க;see nedirrogarkurriyal-ugaram. [நெடில் + தொடர் + குற்றியலுகரம்.]

நெடிலடி	நெடிலடி neḍilaḍi, பெ. (n.) ஐந்சீரான் வரும் அடி; line of five metrical feet. "ஐயொருசீர் நிறைதரு பாத நெடிலடியாம்" (யா.கா.12);. மறுவ. கட்டளை நெடிலடி [நெடில் + அடி] எ-டு : "மேக நாட்டிற்கும் விஞ்சையர் நாட்டிற்கும் விண்ணோர், மாக நாட்டிற்கும் மலரய னாட்டிற்கும் மற்றை, நாக நாட்டிற்கும் பாதல நாட்டிற்கும் நணுகிப்போக நாட்டிய பொன்மதில் ஆனதப் புரிசை". (கந்தபுராணம்.); "மூவைந்தெழுத்தே நெடிலடிக் களவே ஈரெழுத்து மிகுதலும் இயல்பென மொழிப" (தொல், பொருள். என மூன்று நிலம் பெறும். (தொல்.பொருள். செய்.38.இளம்);. எ-டு : "கெஞ்சுவ தில்லை பிறர்பால் அவர்செய் கேட்டினுக்கும் அஞ்சுவ தில்லை;மொழியையும் நாட்டையும் ஆளாமல் துஞ்சுவ தில்லை;எனவே தமிழர் தோளெழுந்தால் எஞ்சுவ தில்லை;புவியில் எவரும் எதிர்நின்றே" (பெருஞ்சித்திரனார்); இது பதினைந்து எழுத்தாலாய நெடிலடி. "தேன்வந்த வாயிதழ்ச் சேயிழையாயிளஞ் செவ்விநவ்வி
நெடிலா	நெடிலா neḍilā, பெ. (n.) சம்பங்கோரைப்புல்; small sedge grass - cyperus, rotundus (சா.அக.);.
நெடிலி	நெடிலி neḍili, பெ. (n.) 1. கடற்பருந்து வகை (வின்.);; a large sea-heron. 2. புல்வகை (சங்.அக.);; a kind of grass. [நெடில் → நெடிலி. உருவத்தால் நீண்ட பருந்தையும் புல்லையும் குறித்தது.]

நெடிலெதுகை	நெடிலெதுகை neḍiledugai, பெ. (n.) அடிதோறும் நெடிலெழுத்து எதுகையாய் வருவது; a kind of rhyme. [நெடில் + எதுகை] எ-டு : "போமாறு தலையசைப்பீர்" என்று சொன்னான் புதுமாறு தலைவேண்டும் ஒருவன் மீண்டும் ஏமாறு தலையடைந்தால் இந்த நாட்டின், எழில்மாறும்;புகழ்மாறும் என்றான்" "ஏடா லலங்கல் இலங்கிலை வேல்வெற்ப எழுலகும் வாடாமல் வந்தருள் வாணன்தென் மாறையில் வல்லியன்னான் சூடாள் குவளையு முல்லையஞ் சூட்டுஞ் சுனையும்பந்தும் ஆடாள் தனக்கென்கொ லோஅடி யேன்சென் றறிவிப்பதே" (தஞ்சைவா.110); "கடாஅக் களிற்றின்மேல் கண்படாம் மாதர் படாஅ முலைமேல் துகில்" (குறள்,1087);. "ஈவார்கண் என்உண்டாம் தோற்றம் இரந்துகோள் மேவார் இலாஅக் கடை" (குறள்,1059);. "யாகாவார் ஆயினும் நாகாக்க காவாக்கால் சோகாப்பர் சொல்லிழுக்குப் பட்டு" (குறள்,127);. "தேமா புளிமா கருவிளங் கூவிளஞ் சீரகவற் காமாங் கடைகாய் அடையின்வெண் பாவிற்கந் தங்கனியா வாமாண் கலையல்குல் மாதே வகுத்தவஞ் சிக்குரிச்சீர் நாமாண் புரைத்த அசைச்சீர்க் குதாரணம் நாள்மலரே" (யா.கா.7);. "மாணார்க் கடந்த மறவெம்போர் மாறனைக் காணாக்கா லாயிரமுஞ் சொல்லுவேன்-கண்டக்காற் பூணாகந் தாவென்று புல்லப் பெறுவேனோ நானோ டுடன்பிறந்த நான்" (முத்தொள்.44);. "பேராது ... பெருங்கருணைப் ... அமுதே அளவிலாப்
நெடிற்றொடர்	நெடிற்றொடர் neḍiṟṟoḍar, பெ. (n.) நெட்டெழுத்தை யீற்றுக் கயலெழுத்தாகத் தொடர்ந்து வருங்குற்றுகரவீற்று மொழி (நன்.94);; the letter which comes after the long vowel. [நெடில் + தொடர்]
நெடிற்றொடர்க்குற்றியலுகரம்	நெடிற்றொடர்க்குற்றியலுகரம் neḍiṟṟoḍargguṟṟiyalugaram, பெ. (n.) குற்றியலுகரம் வகைகளில் ஒன்று; a kind of kurriyalukaram. [நெடில் + தொடர் குற்றியலுகரம்] நெடிற் கீழும், நெடிலொற்றின் கீழும், குறிலினைக் கீழும், குறிலிணை யொற்றின் கீழும், குறினெடிற் கீழும், குறினெடி லொற்றின் கீழும் குற்றொற்றின் கீழும் என்றிவ் வேழிடத்தும் ஆறு வல்லெழுத்தினையும் ஊர்ந்து உகரம் வந்தால் அது குற்றியலுகர மென்று வழங்கப்படும். "நெடிலே குறிலிணை குறினெடி லென்றிவை ஒற்றொடு வருதலொடு குற்றொற் றிறுதியென் 'றேழ்குற் றுகரக் கிடனென மொழிப" "எழுவகை இடத்துங் குற்றிய லுகரம் வழுவின்றி வரூஉம் வல்லா றூர்ந்தே" என்கிறது பல்காயம். எ-டு : நாகு-காசு-காடு-காது-காபு-காறு என நெடிற்கீழ் ஆறு வல்லெழுத்தினையும் ஊர்ந்து குற்றியலுகரம் வரும். நெடிலொற்றின் கீழ் : நாக்கு-காச்சு-காட்டு-காத்துகாப்பு- காற்று. குறிலிணைக்கீழ் : வரகு-முரசு-முருடு-மருது-துரபுகவறு. குறிலிணை ஒற்றின் கீழ் : அரக்கு-பொரிச்சுதெருட்டு-குருத்து-பொருப்பு-சிரற்று. குறில்நெடிற்கீழ் : அசோகு-பலாசு-மலாடு-கெடாதுபுதாபு-விராது. குறில்நெடில்ஒற்றின்கீழ் : தமாக்கு-தடாச்சு-பனாட்டுகடாத்து-புதாப்பு-விராற்று. குற்றொற்றின் கீழ் : அக்கு-கக்சு-கட்டு-கத்து-கப்புகற்று. இது செய்யுளுக்குரிய யாப்புப் பற்றிய

நெடின்மோனை	நெடின்மோனை neḍiṉmōṉai, பெ. (n.) அடிதோறும் நெடில் முதலெழுத்து ஒத்து வருவது; a kind of alliteration. [நெடில் + மோனை] எட்டு : "தீவினையார் அஞ்சார் விழுமியார் அஞ்சுவர் தீவினை என்னும் செருக்கு" (குறள்.201); "தோன்றின் புகழோடு தோன்றுக அஃதிலார் தோன்றலின் தோன்றாமை நன்று" (குறள்,236); "காணும்கால் காணேன் தவறாய காணாக்கால் காணேன் தவறல் லவை" (குறள்,1286);. "மாவும் புள்ளும் வதிவயிற் படர மாநீர் விரிந்த பூவுங் கூம்ப மாலை தொடுத்த கோதையுங் கமழ மாலை வந்த வாடை மாயோன் இன்னுயிர்ப் புறத்திறுத் தன்றே" (யா.கா.16 மேற்கோள்); "மால்கரி காத்தளித்த மாலுடைய மாலைசூழ் மால்வரைத்தோளதரித்த மாலையார்-மாலிருள் சூழ் மாலையின் மால்கட லார்ப்ப மதன்றொடுக்கு மாலையின் வாளி மலர்" (தண்டி.-42. மேற்கோள்);
நெடினி	நெடினி neḍiṉi, பெ. (n.) பனை; palmyra - tree. Borassus filiformis. (சா.அக.);. [நெடு → நெடி → நெடினி = நீண்ட பனைமரம்.]

நெடு	நெடு1 neḍuttal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) 1. காலம், பொழுது முதலியன நீளுதல்; to be long, as time. 2. மழை முதலியன விடாது தொடர்தல்; to continue, as rain. மழை நெடுநேரம் பெய்தது. 3. நெட்டையாதல்; to become tall. நெடுக்க வளர்ந்து விட்டான். [நீள் → நீடு → நெடு → நெடு-த்தல்.] நெடு2 neḍu, பெ. எ. (adj.) 1. நீண்ட; long. "வேனெடுங் கண்கள்" (சீவக.1951);. 2. பெரிய; big. "புரவல னெடுங்கடை குறுகிய வென்னிலை" (பு.வெ.9:2, கொளு);. 3. பெருமை பெற்ற; great. "நீங்கிய தாங்கு நெடுந்தெய்வந் தானெனெ்" (மணிமே.10:93);. 4. ஆழமான; deep. "நெடும்புனலுள் வெல்லும் முதலை, அடும்புனலின் நீங்கின் அதனைப் பிற" (குறள்,495);.
நெடுக்கம்	நெடுக்கம் neḍukkam, பெ. (n.) நெடுமை; extension. ம. நெடுக்கம். [நெடுகு → நெடுக்கு + அம்]
நெடுக்கு	நெடுக்கு neḍukku, பெ. (n.) 1. நீட்சி (இ.வ.);; extension. 2. நீளவாட்டு; length, as of a wall. நெடுக்குச் சுவர். [நெடு → நெடுக்கு]
நெடுக்குச்சுவர்	நெடுக்குச்சுவர் neḍukkuccuvar, பெ. (n.) நீளவாட்டுச்சுவர் (வின்.);; lengthwise wall, opp. to kurukku-c-cuvar. வீட்டின் குறுக்கே நெடுக்குச் சுவர் கட்டவேண்டும். [நெடுக்கு + சுவர்]
நெடுக்குமரம்	நெடுக்குமரம் neḍukkumaram, பெ. (n.) வாசற்கால் கதவுச்சட்டம் முதலியவற்றின் பக்கவடம் (இ.வ.);; longitudinal frame, as of a door. வாசக்காலுக்கு நெடுக்கு மரம் சார்த்த வேண்டும். [நெடுக்கு + மரம்]

நெடுக	நெடுக neḍuga, வி.எ. (adv.) 1. நீளமாக; lengthwise, longitudinally. நெடுக வளர்ந்த மரம். ஊர்வலம் செல்லும் பாதை நெடுக மக்கள் நின்றிருந்தனர். காணாமல் போன குடையை வழி நெடுகத் தேடினான். 2. நேராகத் தொடர்ந்து; straight on. நெடுகப்போ. 3. முழுத் தொலைவும்; whole distance. [நெடு → நெடுகு → நெடுக]
நெடுகதல்	நெடுகதல் neḍugadal, பெ. (n.) 1. இறப்பு; dying. 2. உயருகை; heightening. 3. நீளுகை; lengthening. 4. காணாமற் போகை; disappearing. (சா.அக.);. [நெடு → நெடுகதல்]
நெடுகப்பிடி	நெடுகப்பிடி1 neḍugappiḍittal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) 1. மழை முதலியன விடாது தொடர்தல் (உ.வ.);; to continue, as rain. மழைவிடாது நெடுகப் பிடித்துக் கொண்டது. 2. தங்காமற் செல்லுதல் (வின்.);; to pass on without stopping. இந்த வண்டியை நெடுப் பிடித்துக் கொண்டு சென்று கொண்டே இரு. 3. மிகுகாலம் இல்லாதிருத்தல் (வின்.);; to be long delayed, as rain. 4. காலம் பிடித்தல் (வின்.);; to occupy or take up time. [நெடுக + பிடி-த்தல்.] நெடுகப்பிடி2 neḍugappiḍittal, 4.செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நீளமாகப் பிடித்தல் (வின்.);; to stretch or hold a thing at full length. 2. பொருளை அழித்தல் (யாழ்ப்.);; to waste away, as property. 3. பேச்சு முதலியவற்றை விரித்தல் (வின்.);; to protract, as speech, action. மாநாட்டில் நெடுகப் பிடித்துத் தலைவர் உரை செய்தார். [நெடுக + பிடி-த்தல்.]
நெடுகல்	நெடுகல் neḍugal, பெ. (n.) 1. நீளுகை; growing long, lengthening. 2. உயர்கை; souring in height. (சா.அக.);. [நெடுக → நெடுகல்]

நெடுகலும்	நெடுகலும் neḍugalum, கு.வி.எ. (adv.) 1. எப்பொழுதும் (உ.வ.);; continually, constantly, all day long. 2. நீளத்திலே; lengthwise. வயலை நெடுகலும் அளந்தான். 3. காலம் முழுவதும்; whole time. நெடுகலும் களவாடியே வந்திருக்கின்றான் (உ.வ.);. [நெடுக → நெடுகல் → நெடுகலும் (வே.க.);]
நெடுகவிடு-தல்	நெடுகவிடு-தல் neḍugaviḍudal, 18 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. நீளமாக விடுதல்; to let out, as a cord; to veer. அந்தக் கயிற்றை நெடுகவிடு. 2. தள்ளி வைத்தல்(வின்.);; to put off. [நெடு → நெடுக + விடு-தல்.]
நெடுகிலும்	நெடுகிலும் neḍugilum, கு.வி.எ. (adv.) நெடுகலும் (உ.வ.); பார்க்க;see medபgalum. பாதை நெடுகிலும் படை குவிக்கப் பட்டிருந்தது. [நெடு → நெடுகிலும்]
நெடுகினகாரியம்	நெடுகினகாரியம் neḍuginagāriyam, பெ. (n.) 1. விடாவேலை; protracted, tedious, wearisome business. 2. கடுமையான செயல்; desperate matter. [நெடு → நெடுகின + காரியம். கரு → கார் → காரியம். கருத்தல் = செய்தல். காரியம் → வ. கார்ய.]
நெடுகு-தல்	நெடுகு-தல் neḍugudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) 1. நீளுதல்; to extend, to be lengthened to grow tall, high or long. "உம்பர் பொதிர்த்திட நெடுகு மூக்க மானும்" (தணிகைப்பு.நாட்116);. 2. காலத் தாழ்வாதல்; to be protracted delayed. 3. காணாமற் போதல் (யாழ்ப்);; to run away, to disappear, as things lent or lost. 4. சாதல் (யாழ்ப்.);; to die. 5. ஓங்கி வளர்தல்; grow in high. 6. நீடித்தல்; lengthen time, distance, etc. [நெடு → நெடுகு → நெடுகு-தல்(வே.க.);]
நெடுங்கடல்	நெடுங்கடல் neḍuṅgaḍal, பெ. (n.) 1. கரையடுத்த கடல் (யாழ்.அக.);; the sea adjoining a shore. 2. பெரிய கடல்; big sea. "நெடுங்கடலும் தன்நீர்மை குன்றும் தடிந்தெழிலி தான்நல்கா தாகி விடின்" (குறள்,17);. நெடுங்கடல் ஒடியும் நிலையே கல்வி (பழ.);. [நெடு → நெடும் + கடல்]

நெடுங்கடலோடு-தல்	நெடுங்கடலோடு-தல் neḍuṅgaḍalōḍudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) கரையோரமாய்க் கப்பல் செல்லுதல் (வின்.);; to coast, sail along the coast. [நெடுங்கடல் + ஓடு-. ஓடுதல் = நீர் முதலியன ஒடுதல், பிளத்தல், நீங்குதல், கலம் செல்லுதல்.]
நெடுங்கடை	நெடுங்கடை neḍuṅgaḍai, பெ. (n.) 1. பெரிய வாயில்; lofty gateway. "புரவல னெடுங்கடை குறுகிய வென்னிலை" (பு.வெ.9:2. கொளு);. "நீணெடு வாயில் நெடுங்கடை கழிந்தாங்கு". (சிலப்.10:8);. "நெடுங்கடை நிற்றலு மிலையே கடும்பகல்" (புறநா.69:17);. "யாமஇரவின் நெடுங்கடை நின்று" (அகநா.208:1);. "நீங்காய் இகவாய் நெடுங்கடை நில்லாதி" (கலித்.79:21);. 2. பால்கணி; portico. [நெடும் + கடை. கடை = இடம், வாயில்]
நெடுங்கண்	நெடுங்கண் neḍuṅgaṇ, பெ. (n.) 1. தொலை (தூர); பார்வையுள்ள கண்; farsighted eye. அவனுக்கு நெடுங்கண் வந்துவிட்டது. 2. பின்னிய ஓலையின் நீண்ட கண்; long squares in braiding olas. நெடுங்கண் ஓலை. 3. நீண்ட மட்டையினி றுதியில் விரியும் பனையோலைப் பிரிவு; separation in the sections of the palmyra leaf far from the stem. 4. தேங்காயின் தாய்க்கண்; top most of the three eyes of a cocoanut. 5. நீண்ட விழி; long eye. "விலங்குஅரி நெடுங்கண் ஞெகிழ்மதி" (ஐங்குறு.200:3);. "அனிமலர் நெடுங்கண் ஆர்ந்தன பனியே" (ஐங்குறு.208:5);. "வேம்பு நனையன்ன நெடுங்கணி ஞெண்டு" (அகநா.1768);. [நெடு + கண்]
நெடுங்கண்ணோலை	நெடுங்கண்ணோலை neḍuṅgaṇṇōlai, பெ. (n.) மட்டையினின்றும் விரிதற்கு முன்னமே பிரிந்து செல்லும் பனையோலை (வின்.);; palmyra leaf with the divisions extended before separation. [நெடுங்கண் + ஓலை]
நெடுங்கண்பார்வை	நெடுங்கண்பார்வை neḍuṅgaṇpārvai, பெ. (n.) நெடும்பார்வை (வின்.); பார்க்க;see nedum-pârvai. [நெடுங்கண் + பார்வை]
நெடுங்கண்விழு-தல்	நெடுங்கண்விழு-தல் neḍuṅgaṇviḻudal, 2செ.கு.வி (v.i.) ஓலை முடைதலில் பெருங்கண் உடையதாதல்; to form big eyes, in braiding olas. கீற்று நெடுங்கண் விழுந்திருக்கிறது. (யாழ்.அக.);. [நெடுங்கண் + விழு-தல்.]

நெடுங்கண்விழுதல்	நெடுங்கண்விழுதல் neḍuṅgaṇviḻudal, பெ. (n.) கன்னமொரு பக்கம் நெடுகி மறுபக்கந் தளர்ந்திருக்கை; one side cheek to be extend and other side to grow slack. [நெடுங்கண் + விழுதல்]
நெடுங்கணக்கு	நெடுங்கணக்கு neḍuṅgaṇakku, பெ. (n.) 1. அரிச்சுவடி (தொல்.எழுத்து.94, உரை);; alphabet. "ஒவறு நெடுங்கணக் கோதிடுஞ்சிறார்" (சேதுபு.கந்தமா.75);. நெடுங்கணக்குப் பொத்தகம் ஒன்று வாங்கி வா. 2. நெடுநாட்கணக்கு (வின்.);; a long account or reckoning. அவன் கணக்கு நெடுங்கணக்கு. 3. வாராக் கடன் (வின்.);; bad debt. அவன் கடனை நெடுங்கணக்கில் வை. [நெடும் + கணக்கு. கணக்கு = எழுத்து.] நெடுங்கணக்கு : கணக்கு என்னும் பலபொருளொரு சொல்லுக்கு இங்கு எழுத்தென்று பொருளாகும். நெடுங்கணக்கு என்பது தமி ழெழுத்துகளுக்கு வழங்கும் பெயர். தமிழெத்துகள் முதல், சார்பென இரு வகைப்படும். உயிர் பன்னிரண்டு, மெய் பதினெட்டு ஆக முப்பதும் முதலெழுத்துகள். சார்பெழுத்துகள் குற்றியலிகரம், குற்றியலுகரம், ஆய்தம் என மூன்றெனத் தொல்காப்பியம் கூறும். நன்னூல் உயிர்மெய், ஆய்தம், உயிரளபெடை, ஒற்றளபடை, குற்றியலிகாம், குற்றியலுகரம், ஐகாரக்குறுக்கம், ஔகாரக்குறுக்கம், மகரக்குறுக்கம், ஆய்தக் குறுக்கம் என சார்பு எழுத்துப் பத்து வகையென்றும் இவற்றின் தொகை 369 என்றும் கூறும். உயிரெழுத்துத் தனித்தியங்கக்கூடியது. மெய்யெழுத்து உயிரின் துணை கொண்டே இயங்கும். "மெய்யின் இயக்கம் அகரமொடு சிவனும்" என்பர் தொல்காப்பியர். (தொல் எழுத்து.46);. உயிரெழுத்துகளில் குறுகிய ஓசையுடைய அ.இ.உ,எ,ஒ என்னும் ஐந்தும் குறில் எனப்பெறும். நீண்ட ஓசையை யுடைய ஆ.ஈ.ஊ.எ.ஐ.ஓ.ஔ என்னும் எழும் நெடில் எனப்பெறும். மெய்யெழுத்துகளில் வல்லோசையுடைய க, ச,ட,த,ப, ற என்பவை வல்லெழுத்துகள். மெல்லோசையுடைய ங்,ஞ,ன.ந.ம,ன மெல்லெழுத்துகள் இரண்டுமல்லா
நெடுங்கணவாய்	நெடுங்கணவாய் neḍuṅgaṇavāy, பெ. (n.) நீண்ட கணவாய் மீன்வகை (வின்.);; a long cuttle fish. [நெடு → நெடும் + கணவாய்]

நெடுங்கதை	நெடுங்கதை neḍuṅgadai, பெ. (n.) 1. பழங்கதை (யாழ்.அக.);; ancient story. அவனுடைய நெடுங்கதையைக் கேட்கவா வந்தேன். 2. புதினம்(நாவல்);; novel. 3. நீண்டகதை; long story or short novel. [நெடு → நெடும் + கதை] பழங்காலத்தில் செய்யுளில் சொல்லப்பட்ட கதை இலக்கியம் பல. மறவனப்பு (இதிகாசம்);;வரலாறு 3/4 பங்கு கற்பனை 1/4 பங்கு. பாவியம் காப்பியம்);வரலாறு 1/2 பங்கு கற்பனை 1/2 பங்கு. தொன்மம் (புராணம்);;இயற்கை நிகழ்ச்சி 1/4 பங்கு இயற்கையை மீறிய நிகழ்ச்சி 3/4 பங்கு. சமற்கிருதத்தில் இராமாயணம், மகா பாரதம் இரண்டும் மறவனப்பாக உள்ளன. தமிழில் சிலப்பதிகாரம் மணிமேகலை மறவனப்புத் தன்மை கொண்டன. சிலம்புச் செல்வர் ம.பொ.சி. அயல்நாட்டுக்காரர் இமயத்தில் ஏறி நின்று நும் மொழியின் முதல் இலக்கியத்தைக் கொண்டு வாருங்கள் என்று கூறினால் இந்திய தேசிய 15 மொழியாளரும் இராமாயணம் அல்லது மகாபாரதம் மொழி பெயர்ப்பைத்தான் கொண்டு செல்வர். தமிழர் மட்டுமே சிலப்பதிகாரத்தைத் தனித்தன்மையோடு எடுத்துச் செல்ல இயலும் என்றார். தமிழில் ஐம்பெருங்காப்பியம், ஐஞ்சிறு காப்பியம் என்று சமணமதப்பாகுபாடு கூறினாலும் சீவக சிந்தாமணி, பெருங்கதை இரண்டு மட்டுமே சிறந்தவை. பெரியபுராணம் திருத்தொண்டர் வரலாறு) தொண்டர்பற்றிய 64 உண்மைக்கதைகளும் திருவிளையாடற் புராணம் கடவுள் பற்றிய 64 கற்பனைக் கதைகளும் கொண்டவை. வரலாற்றுப் புதினம் ... உளவியற்புதினம் ... வாழ்வியல்
நெடுங்கதைவிடு-தல்	நெடுங்கதைவிடு-தல் neḍuṅgadaiviḍudal, 18செ.குன்றாவி (v.t.) காலத்தாழ்வு செய்தல் (வின்.);; to put off from day to day. [நெடுங்கதை + விடு-தல்.]
நெடுங்கப்பற்று-தல்	நெடுங்கப்பற்று-தல் neḍuṅgappaṟṟudal, 5.செ.குன்றாவி. (v.t.) இறுகப் பிடித்தல்; to grasp firmly. 'கண்ட இரை நெடுங்கப் பற்றி விழுங்கிய பாம்புபோல்' (நீலகேசி, 308, உரை);. [நெருங்கு → நெடுங்கு + பற்று-தல்.]
நெடுங்கம்பு	நெடுங்கம்பு neḍuṅgambu, பெ. (n.) கம்புப் பயிர் வகை (விவசா. 4);; a kind of bulrush millet. [நெடு → நெடும் + கம்பு. நீண்டகம்புப் பயிர் வகை]
நெடுங்கயிற்றில்விடு-தல்	நெடுங்கயிற்றில்விடு-தல் neḍuṅgayiṟṟilviḍudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நாட்கடத்துதல் (யாழ்.அக.);; to delay procrastinate. 2. நீண்ட கயிற்றில் குழந்தையர் உருளைகளை விட்டு விளையாடுதல்; a kind of children game. [நெடுங்கயிறு + விடு-தல்.]
நெடுங்கயிர்	நெடுங்கயிர் neḍuṅgayir, பெ. (n.) 1. நீளமான கயிறு; long rope. கிணற்றுக்கு நெடுங்கயிறு ஒன்று வாங்கிவா. 2. நீண்ட வலை; large net. "கமலக் கண்ணென்னு நெடுங்கயிறு படுத்தி" (திவ்.நாய்ச்.14:4);. "நெடுங்கயிறு வலந்த குறுங்க ணவ்வலை" (அகநா.30:1);. 3. பெருந்தாழ்வு (தாமதம்); (வின்.);; long delay. [நெடு → நெடும் + கயிறு. கள் → கய் → கயில் → கயிறு, கள் = கட்டுதல், பிணைத்தல்.]

www.valluvarvallalarvattam.com 13337 of 19068

நெடுங்கரை	நெடுங்கரை neḍuṅgarai, பெ. (n.) நீண்ட கரை; long bank. "நெடுங்கரை யிருந்த குறுங்கா லன்னத்து" (குறுந் 304:5);. [நெடு → நெடும் + கரை. கரு → கரை. → கரு = மேடு, உயரம்.]
நெடுங்கல்நின்றமன்றம்	நெடுங்கல்நின்றமன்றம் neḍuṅgalniṉṟamaṉṟam, பெ. (n.) காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் உள்ள ஐந்து மன்றங்களில் ஒன்று; one among the five halls at Kaviripöm-pattinamin Tamilnadu. "நிழல்கால் நெடுங்கல் நின்ற மன்றமும்" (சிலப்.51.27);. [நெடுங்கல் + நின்ற + மன்றம்] ஐந்து மன்றங்கள் காவிரிப்பூம் பட்டினத்தில் இருந்த வெள்ளிடை மன்றம், இலஞ்சி மன்றம், நெடுங்கல் நின்ற மன்றம், பூதசதுக்கம், பாவை மன்றம் சிலப்பதிகாரம் கூறும் 5 மன்றங்கள் பற்றிய செய்தி: அயல் நாட்டிலிருந்து வந்த புதியோர், தம் பெயர் எழுதிய அடையாள எழுத்தினை இலச்சினையாக அமைத்த, பல எண்களையுடைய பொதிகள் பண்டசாலை வாயிலில் குவிந்திருந்தன. வலிய தாழ் இட்ட கதவுகளையுடைய அரணாகிய காவலையும், அவற்றிற்கு உரிமையுடையோர் காத்திருக்கும் காவலையும் அவை நீங்கியிருந்தன. ஆயினும் அவற்றைக் களவாடுவோர் உளராயின், அவர் கழுத்து வலிக்கப் பொதியைத் தலையில் ஏற்றி வைத்துச் சுமக்கச் செய்து ஊரைச் சுற்றி வரச் செய்யும், அங்குள்ள பூதம். அவர்க்கு அதைவிட வேறு தண்டனை தருவதில்லை. எனவே இக்கடும் துன்பத்தை யெண்ணிக் களவை மனத்தால் நினைக்கவும் யாரும் அஞ்சுவர். வெளியான இடத்தில் இத்தகைய பூதம் தங்கியுள்ள வெள்ளிடை மன்றம் ஒன்று புகாரில் இருந்தது. கூனர், குறளர் (குள்ளர்);, ஊமையர், செவிடர், உடல் அழுகும் தொழு நோயாளர் ஆகியோர் முழுகி நீராடிய அளவிலே பழுதில்லாத நல்ல தோற்றத்தைப் பெற்று வலம் செய்து தொழுது நீங்குதற்குரிய பொய்கையினையுடைய இலஞ்சி மன்றம் ஒன்றும் அப்புகாரில் இருந்தது. வஞ்சனையாகச் சிலர் மருந்து தர உண்டு பித்தேறினாரும், நஞ்சை உண்டு நடுங்குதுயர் உற்றாரும், அழலும் விடத்தையுடைய பாம்பின் கூரிய பற்கள் அழுந்தக் கடியுண்டாரும், பிதுங்கிய கண்ணையுடைய பேயால் கடுந் துன்ப முற்றாரும், சுற்றி வந்து தொழுத உடனே அவர்தம் துன்பமெலாம் நீக்குகின்ற, ஒளி சொரியும் நெடிய கல் நாட்டி நிற்கும் 'நெடுங்கல் மன்றம் ஒன்றும் அப்புகாரில் இருந்தது. அரசனது செங்கோலாட்சி சிறிது மாறுபடினும் அறங்கூறும் அவையில் அறமு´நீதிரைப்போர் அறநீதி`
நெடுங்கல்மன்றம்	நெடுங்கல்மன்றம் neḍuṅgalmaṉṟam, பெ. (n.) நெடுங்கல் நின்ற மன்றம் பார்க்க;see nedungal-ninra-manram [நெடுங்கல் + மன்றம்]
நெடுங்கழுத்தன்	நெடுங்கழுத்தன் neḍuṅgaḻuttaṉ, பெ. (n.) 1. நீண்ட கழுத்துள்ள ஒட்டகம் (பிங்.);; camel. 2. நீண்ட கழுத்துள்ள கோவேறு கழுதை (சூடா.);; mule. [நெடு → நெடும் + கழுத்தன்]
நெடுங்கழுத்துப் பரணர்	நெடுங்கழுத்துப் பரணர் neḍuṅgaḻuttupparaṇar, பெ. (n.) நெடுங்களத்துப்பரணர் பார்க்க;see nedu-n-galattu-p-paranar.

நெடுங்களத்துப்பரணர்	நெடுங்களத்துப்பரணர் neḍuṅgaḷattupparaṇar, பெ. (n.) கழகக் காலப் புறநானூற்றுப் புலவர்; a Šangam poet. [நெடு → நெடும் + களத்து + பரணர்] திருச்சிராப்பள்ளிக்குக் கிழக்கே காவிரியின் தென்கரையில் உள்ள நெடுங்களம் என்னும் ஊரினர். பரணறென்ற பெயருடைய சான்றோர் ஒருவர் இருத்தலால் அவரின் வேறுபடுத்தி அறிதற்குப் பண்டையோர் இவரது ஊராகிய நெடுங்களத்தைச் சேர்த்து நெடுங்களத்துப்பரணர் என்று வழங்கினர். எடுகளில் நெடுங்களத்து என்பது நெடுங்கழத்து எனப் பிழைபட்டுப் பின்னர் நெடுங்கழுத்தெனத் திரித்ததன் மேலும் திரிபடைவதாயிற்று. இவர் நெடிய கழுத்தையுடையராதல் பற்றி நெடுங்கழுத்துப் பரணர் என்று உறுப்புப் பற்றி பெயர் பெற்றனர் எனக் கூறினர். போருக்குச் செல்பவர் வெள்ளுடையுடுத்திச் செல்வது அக்கால வழக்கம் என்பது இவரது பாடலால் (புறநா.291); அறிய முடிகிறது. "சிறாஅஅர் துடியர் பாடுவன் மகா அஅர் தூவெள் ளறுவை மாயோற் குறுகி இரும்புட் பூசல் ஒம்புமின் யானும் விளிக் கொட்பின் வெண்னரி கடிகுவென் என்போற் பெருவிதுப் புறுக வேந்தே கொன்னுஞ் சாதல் வெய்யோற்குத் தன்றலை மணிமருண் மாலை குட்டி அவன்றலை ஒருகாழ் மாலை தான்மலைந் தனனே' (புறநா.291); இவ்வொரு பாடல் மட்டுமே இவர் பாடியதாகக் காணப்படுகிறது.
நெடுங்களம்	நெடுங்களம் neḍuṅgaḷam, பெ. (n.) திருச்சி மாவட்டத்து ஊர்; a village in Trichy district. "நிழலார் சோலை நெடுங்களத்து நிலாயநித்த மணாளன்" - (அப்பர்); [நெடும் + களம். நெடும் = பரந்த. களம் = செழிப்பு. சோலைகள் நிறைந்து செழிப்புற்ற ஊர். இன்று திருநாட்டாங்குளம், திருநாட்டான்குளம் என வழங்குகிறது.] "தொட்டுத் தடவித் துடிப்பொன்றும் காணாது பெட்டப்பினமென்று பேரிட்டுக் - காட்டி எடுங்கள் அத்தா என்னா முன் ஏழைமட நெஞ்சே நெடுங்களத்தார் பாதம் நினை" - (சேத்திரக் கோவை வெண்பா);
நெடுங்காலம்	நெடுங்காலம் neḍuṅgālam, பெ. (n.) நீண்ட காலம்; long time. [நெடும் + காலம்]
நெடுங்காலி	நெடுங்காலி neḍuṅgāli, பெ. (n.) கால் நீண்ட ஆன் (பசு); (யாழ்ப்.);; long legged cow. [நெடும் + காலி]
நெடுங்கிடை	நெடுங்கிடை neḍuṅgiḍai, பெ. (n.) 1. நோயால் நீண்ட நாட்கள் படுக்கையிற் கிடக்கை (உ.வ.);; being bed-ridden for a long time, as from a disease. கால்கை வராமல் நெடுங்கிடையாய்க் கிடக்கின்றான். 2. நெடுஞ் சாண்கிடை பார்க்க;see negu-n-jāngidai. நெடுங்கிடையாய் வணங்கினான். [நெடும் + கிடை]

நெடுங்கிள்ளி	நெடுங்கிள்ளி neḍuṅgiḷḷi, பெ. (n.) கழகச் காலச் சோழ மன்னன்; a Chola king ir Šangam age. கோவூர்க்கிழாரால் பாடப்பட்டவன் (புறநா 44,45,47);. இவன் தம்பி (எதிரி); உரையூரிலிருந்த நலங்கிள்ளி என்னும் சோழன். நெடுங் கிள்ளிக்கு ஆவூரும் உறையூரும் சொந்தமாக இருந்தன நலங்கிள்ளி ஆவூரை முற்றுகையிட்ட போது நெடுங்கிள்ளி அவனுடன் போரிடவியலா தென்று மதிலை அடைத்துப் பதுங்கிக் கிடந்தான். இந்நிலை நெடுங்கிள்ளிக்கு இழிவெனக் கூறிக்கோவூர் கிழா இவனை இடித்துரைத்தார் (புறநா.44);. இவனுக்குக் காரியாற்றுத் துஞ்சிய நெடுங்கிள்ளியெனவும் பெயரிருப்பதால் இவன் காரியாறு என்னும் இடத்தில் இறந்திருக்கவேண்டும். "இரும்பிடித் தொழுதியொடு பெருங்கயம் படியா நெல்லுடைக் கவளமொடு நெய்ம்மதி பெறாஅ திருந்து அரை நோன் வெளில் வருந்த ஒற்றி நிலமிசைப் புரளுங் கைய வெய்து உயிர்த்து அலமரல் யானை உரும்என முழங்கவும் பாலில் குழவி அலறவும் மகளிர் பூவில் வறுந்தலை முடிப்பவும் நீரில் வினைபுனை நல்லில் இணைகூஉக் கேட்பவும் இன்னாது அம்ம, ஈங்கு இனிது இருத்தல் துன்னருந் துப்பின் வயமான் தோன்றல் அறவை ஆயின் நினதுஎனத் திறத்தல் மறவை ஆயின் போரொடு திறத்தல்
நெடுங்கு	நெடுங்கு neḍuṅgu, பெ. (n.) நெடுக்கு பார்க்க;see medukku. சந்து நெடுங்கிலே போகிறது. [நெடுக்கு → நெடுங்கு]
நெடுங்குடர்	நெடுங்குடர் neḍuṅguḍar, பெ. (n.) மணிக்குடல் (யாழ்.அக.);; the small intestine. [நெடு → நெடும் + குடர். குடல் → குட ஒ. நோ. பந்தல் → பந்தர்]
நெடுங்குயில்	நெடுங்குயில் neḍuṅguyil, பெ. (n.) சாவு; death. (சா.அக.);. [நெடுந்துயில் → நெடுங்குயில்]
நெடுங்குரல்	நெடுங்குரல் neḍuṅgural, பெ. (n.) விடாத பெருங்குரல் (வின்.);; long protracted cry, as in wailing, loud continued call. "குறுநரி நெடுங்குரற் கூவிளி கேட்டு" (சிலப்.10:23);. "நின்றெறி பலியின் நெடுங்குர லோதையும்" (மணிமே.7:85);. [நெடு → நெடும் + குரல்]

நெடுங்குரல்பாய்ச்சு-தல்	நெடுங்குரல்பாய்ச்சு-தல் neḍuṅguralpāyccudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) நீண்ட ஓசையிடுதல்; to make a long protracted noise, as in bemoaning. நெடுங் குரல் பாய்ச்சி அழுதாள். [நெடுங்குரல் + பாய்ச்சு-தல்.]
நெடுங்குரலன்	நெடுங்குரலன் neḍuṅguralaṉ, பெ. (n.) பெருங் குரலுடைய கழுதை (பஞ்சதந்.);; ass. as braying loudly. [நெடு → நெடும் + குரலன்.]
நெடுங்குல்லா	நெடுங்குல்லா neḍuṅgullā, பெ. (n.) நீண்டகுல்லா (வின்.);; high cap. [நெடு → நெடும் + குல்லா]
நெடுங்குளம்	நெடுங்குளம் neḍuṅguḷam, பெ. (n.) பாண்டி நாட்டிலுள்ள ஊர்; a village in Pāndi Nâdu. நெடியகுளம் உள்ள ஊர் ஆகலாம். [நெடு → நெடும் + குளம்]
நெடுங்குளிசம்	நெடுங்குளிசம் neḍuṅguḷisam, பெ. (n.) கற்பரிபாடாணம்; a kind of native arsenic. (சா.அக.);.
நெடுங்கூவிளி	நெடுங்கூவிளி neḍuṅāviḷi, பெ. (n.) யானை முழங்குவது போன்ற பெருமுழக்கம்; loud noise, as of an elephant. "நிறையழியானை நெடுங் கூவிளியும்" (மணிமே.7:67);. [நெடு → நெடும் + கூ + விளி.] யானை நெடிதாகக் கூவி விளிப்பது போன்ற பேரோசை.
நெடுங்கேடு	நெடுங்கேடு neḍuṅāḍu, பெ. (n.) தீராக்கேடு (யாழ்.அக.);; endless ruin. அவனுக்கு அந்தச் செயலால் நெடுங்கேடு விளைந்தது. [நெடு → நெடும் + கேடு.]
நெடுங்கை	நெடுங்கை1 neḍuṅgai, பெ. (n.) 1. நீண்ட கையையுடைய யானை; elephant, as having a long trunk. "நெடுங்கைப் பிணத்திடை நின்றான்" (பு.வெ.7:13);. "கடுங்கண் யானை நெடுங்கை சேர்த்தி" (அகநா.63:14);. "ஒய்களி றெடுத்த நோயுடை நெடுங்கை" (அகநா.111.8);. 2. முழந்தாள் தொடும் தடக்கை கொண்டவன்; a man having a long hand. [நெடு → நெடும் + கை.]

நெடுங்கைநீட்டு	நெடுங்கைநீட்டு neḍuṅgainīḍḍu, பெ. (n.) மிகு தொலைவு (அதிதூரம்);; long distance. "நித்ய விபூதியிலே நெடுங்கைநீட்டாக இருந்தாயாகில்" (ஈடு, 5. 7:1);. [நெடுங்கை + நீட்டு]
நெடுங்கையன்	நெடுங்கையன் neḍuṅgaiyaṉ, பெ. (n.) யானை; elephant from its long trunk. "ஒய்களி றெடுத்த நோயுடை நெடுங்கை" (அகநா. 111.8);. "கடுங்கண் யானை நெடுங்கை சேர்த்தி" (அகநா. 63:4);. [நெடு-மை + கையன்]
நெடுங்கைவன்மான்	நெடுங்கைவன்மான் neḍuṅgaivaṉmāṉ, பெ. (n.) யானை; an elephant. "நெடுங்கை வன்மான் கடும்பகை யுழந்த" (குறுந். 141:4);. [நெடுங்கை + வன் + மான்]
நெடுங்கைவேண்மான்	நெடுங்கைவேண்மான் neḍuṅgaivēṇmāṉ, பெ. (n.) சோழ நாட்டு மன்னன் பெருஞ்சாத்தன் என்பானின் பட்டப்பெயர்; title, honorific name to Chola king perujñ-såttan. "நெடுங்கை வேண்மானருங்கடிப் பிடவூர்" (புறநா. 395:20);. [நெடுங்கை + வேண்மான்] பிடவூர் எனப் பெயரியதோரூர் இதனைச் சோழநாட்டுப் பிடவூர் என்று பண்டையோர் குறித்துள்ளனர். தொண்டைநாட்டுப் பிடவூர், "மணவிற் கோட்டத்துப் புரிசைநாட்டுப் பிடவூர்" (AR No. 68 of 1923); என்றும், சோழநாட்டுப் பிடவூர். "பிடவூர் நாட்டுப் பிடவூர்" (AR No 139 of 1930-31); என்றும் கல்வெட்டுகளிற் காணப் படுகின்றன. இப்பிடவூர்க்குரியராய் வாழ்ந்த வேளாண் மக்களின் குடி முதல்வன் பிடவூர் கிழானாவன். இவனும் இவனைச் சேர்ந்தோரும் அந்நாளில் வேந்தர்க்கு மண்டிலமாக்களும் தண்டத் தலைவருமாய்த் துணைபுரிந்தனர். மூவேந்தர்க்கு மகட்கொடை நேரும் சிறப்பும் இவர்கட்கு உண்டு. இவர்கள் வேளிரெனப்படு தலுமுண்டு. பிடவூர் வேளிர்குடி வழிவழியாக வந்து இடைக் காலத்தும் சிறந்திருந்தது. கல் வெட்டுகளுள் "பிடவூர் நாட்டுப் பிடவூர் வேள்" என்பானொருவன் (AR, No 139 of 1930-31); காணப்படுவதே இதற்குச் சான்று பகருகின்றது. இது நிற்க. இப்பிடவூர் உறையூர்க்குக் கிழக்கில் உளது. பெருஞ் சாத்தன் இப்பிடவூர் கிழான் மகனாவான். இவன் நெடுங்கைவேண்மான் எனவும் வழங்கப் படுவன். (புறநா.395.உரை);.
நெடுங்கொடி	நெடுங்கொடி neḍuṅgoḍi, பெ. (n.) நீண்ட கொடி; a long flag. "நெடுங்கொடி நிழன்மதி நெற்றி தைவர்" (சீவக. 54);. "நெடுங்கொடி நுடங்கும் நியம மூதூர்" (நற். 45:4);. "மங்கல நெடுங்கொடி வானுற எடுத்து" (சிலப். 5:146);. [நெடும் + கொடி]
நெடுங்கொடி காசு	நெடுங்கொடி காசு neḍuṅgoḍikācu, பெ. (n.) நெடிய கொடியின் குறி (இலச்சினை); பொறிக்கப்பட்ட காசு; a coin. "இம்மண்ட பத்துக்கு நெடுங்கொடி காசு சிகை இருபத்து நாலு கோடி காசு சிகை இழிந்தருளி" (தெ.க.தொ.12:129);. [நெடுங்கொடி + காசு] கி.பி.12ஆம் நூற்றாண்டில் சோழ மண்டலத்தில் மக்கள் வாழ்க்கைக்குரிய பொருளியல் உதவித் தொகையாக இக்காசு வழங்கப்பட்டது (கல்.அக.).

நெடுங்கொடி முல்லை	நெடுங்கொடி முல்லை neḍuṅgoḍimullai, பெ. (n.) நீண்ட கொடி முல்லை; a long running jasmine. "நெடுங்கொடி முல்லை யொடு தளவமலர் உதிர" (ஐங்குறு 422:1);. [நெடுங்கொடி + முல்லை.]
நெடுங்கோடிச்சுவர்	நெடுங்கோடிச்சுவர் neḍuṅāḍiccuvar, பெ. (n.) நெடுக்குச்சுவர் (C.G.); பார்க்க;see nedukku-c-cuvar. [நெடும் + கோடு + இ + சுவர். நீள வாட்டில் கட்டப்பட்ட சுவர்.]
நெடுங்கோடு	நெடுங்கோடு neḍuṅāḍu, பெ. (n.) நீண்ட கோடு, வரி; a long dividing or describing line. "நெடுங்கோட்டுப் புற்றத்து ஈயல் கெண்டி" (நற். 59:2);. [நெடும் + கோடு]
நெடுங்கோணி	நெடுங்கோணி neḍuṅāṇi, பெ. (n.) ஒட்டகம் (சங்.அக.);; camel. [நெடும் + கோணி. கொள் → கோண் → கோணி.] நீண்ட வளைவான உடலமைப்பையுடைய விலங்கு ஒட்டகம்.
நெடுஞ்சட்டை	நெடுஞ்சட்டை neḍuñjaḍḍai, பெ. (n.) நீண்ட அங்கி (வின்.);; long coat gown, cloak. [நெடும் + சட்டை. உடல் முழுமையும் அணியும் ஒரே நீண்ட சட்டை]
நெடுஞ்சம்பா	நெடுஞ்சம்பா neḍuñjambā, பெ. (n.) சம்பா நெல் வகை (நாமதீப352. உரை);; a kind of Cambá paddy. [நெடும் + சம்பா]
நெடுஞ்சாங்கிடை	நெடுஞ்சாங்கிடை neḍuñjāṅgiḍai, பெ. (n.) நெடுஞ்சாண்கிடை (உ.வ.); பார்க்க;see __, [நெடுஞ்சாண் + கிடை → நெடுஞ்சாங்கிடை]

நெடுஞ்சடையன் பராந்தகன்	நெடுஞ்சடையன் பராந்தகன் neḍuñjaḍaiyaṉparāndagaṉ, பெ. (n.) புகழ்பெற்ற சோழ மன்னன்; a famous Chola king. இவன் அரிகேசரி பாங்குசனுடைய மகன். சடையவர்மன் என்பது இவனுக்கு ஒன்றுவிட்டு வரும் மரபுப் பட்டம். தென்னவானவன். சீவான். புனப்பூழியன், மருதபாலன் முதலிய சிறப்புப் பெயர்களைக் கொண்டவன். இவன் பெண்ணாகடத்தில் பல்லவர்களை வென்றான். வேணாட்டரசன் ஆய்வேளைப் போரில் புறங்கண்டான் எனத் தெரிகிறது. இவன் காஞ்சியில் திருமாலுக்குக் கோயில் கட்டினான் என்றும், மாலியக் குரவர் பெரியாழ்வார் இவன் காலத்தவர் என்றும் அறிய முடிகிறது. [நெடும் + சடையன் + பராந்தகன். மாறுகொள்வதும் சடைதலும் போர்ப்பயிற்சி பற்றிய சொற்கள்]
நெடுஞ்சாண்	நெடுஞ்சாண் neḍuñjāṇ, பெ. (n.) நெடுஞ்சாண் கிடை (வின்.); பார்க்க;see meaʟr-jan –kigai.
நெடுஞ்சாண்கட்டை	நெடுஞ்சாண்கட்டை neḍuñjāṇkaḍḍai, பெ. (n.) நெடுஞ்சாண்கிடை (வின்.); பார்க்க;see nedu-n-jān-kida. [நெடுஞ்சாண் + கட்டை. கட்டைபோல் நிலத்தில் கிடத்தல்]
நெடுஞ்சாண்கிடை	நெடுஞ்சாண்கிடை neḍuñjāṇkiḍai, பெ. (n.) உடல் முழுவதும் நிலத்தில் படும்படிக் கிடக்கை (வின்.);; lying on the ground at full length. [நெடுஞ்சாண் + கிடை] 'எண்சாண் உடம்பு என்னும் வழக்கால் முழுவுடல் படியும் வணக்கத்திற்கு இப்பெயர் வந்தது. [P]
நெடுஞ்சாண்கிடையாக	நெடுஞ்சாண்கிடையாக neḍuñjāṇkiḍaiyāka, பெ. (n.) வணங்கும் போது உடல் முழுமையும் தரையில் படும்படியாக; prostrating at full length. நெடுஞ்சாண் கிடையாக விழுந்து தாய், தந்தையை வணங்குதல் வேண்டும். [நெடுஞ்சாண் + கிடையாக]
நெடுஞ்சாணை	நெடுஞ்சாணை neḍuñjāṇai, பெ.(n.) நெடுஞ்சாண்கிடை (யாழ்.அக.); பார்க்க;see nedu-n-jān-kidai. [நெடுஞ்சாண் → நெடுஞ்சாணை]

நெடுஞ்சாரை	நெடுஞ்சாரை neḍuñjārai, பெ. (n.) சாரைப் பாம்பு வகை; a king of rat-snake. [நெடும் + சாரை. சாரை = சரசர வென்று செல்வதால் பெற்ற பெயர்] [P]
நெடுஞ்சால்	நெடுஞ்சால் neḍuñjāl, பெ. (n.) நெடுஞ்சாலுழவு பார்க்க;see __, "ஊன்கிழித்தன்ன செஞ்சுவல் நெடுஞ்சால்" (அகநா. 1944);. [நெடும் + சால்]
நெடுஞ்சாலுழவு	நெடுஞ்சாலுழவு neḍuñjālulvu, பெ. (n.) நீட்டுப் போக்குழவு (வின்.);; ploughing lengthwise. [நெடும் + சால் + உழவு. நீள வாட்டத்தில் உழும் உழவு.]
நெடுஞ்சாலை	நெடுஞ்சாலை neḍuñjālai, பெ. (n.) அரசுத்துறையின் நேரடிக் கண்காணிப்பில் (பராமரிப்பில்); இருக்கும் முதன்மையான (பிரதான); பொதுச்சாலை; highway. இந்த வேலை அரசின் நெடுஞ்சாலைத்துறை செய்தது. [நெடும் + சாலை]
நெடுஞ்சிமை	நெடுஞ்சிமை neḍuñjimai, பெ. (n.) நெடிய குவடு; நீண்ட மலையுச்சி; a long mound, hillock. summit of mountain. "முயலுநர் முற்றா ஏற்றரு நெடுஞ்சிமை" (அகநா. 322:13);. [நெடும் + சிமை. சிமை = மலையுச்சி.]
நெடுஞ்சினை	நெடுஞ்சினை neḍuñjiṉai, பெ. (n.) நீண்ட அல்லது நெடிய (மரத்தின்); கிளை; a long branch of tree. "நெடுஞ்சினைப் புன்னைக் கடுஞ்சூல் வெண்குருகு" (நற். 31:10);. "பொரிதாள் ஓமை வளிபொரு நெடுஞ்சினை" (குறுந்- 79:2);. "கடுஞ்சூல் வயாவிற் கமர்ந்து நெடுஞ்சினை" (கலித். 40:27);. [நெடும் + சினை. சினை = கிளை, கோடு]

நெடுஞ்சீர்வண்ணம்	நெடுஞ்சீர்வண்ணம் neḍuñjīrvaṇṇam, பெ. (n.) நெடிய ஓசையுடைய நெட்டெழுத் துக்கள் பயின்று வரும் ஒலி (சந்தம்);; a rhythm effected by having only long syllabes. "நெடுஞ்சீர் வண்ணம் நெட்டெழுத்துப் பயிலும்" (தொல். பொருள். செய். 218);. [நெடும் + சீர் + வண்ணம்] எ.கா. ஏறுமயில் ஏறிவிளையாடுமுகம் ஒன்றே ஈசருடன் ஞானமொழி பேசுமுகம் ஒன்றே கூறுமடி யார்கள்வினை தீர்க்குமுகம் ஒன்றே குன்றுருவ வேல்வாங்கி நின்றமுகம் ஒன்றே மாறுபடு சூரரைவ தைத்தமுகம் ஒன்றே வள்ளியைம ணம்புணர வந்தமுகம் ஒன்றே ஆறுமுக மானபொருள் நீயருள வேண்டும் ஆதியரு ணாசலம்.அ மர்ந்தபெரு மானே (திருப்புகழ்);
நெடுஞ்சுடர்	நெடுஞ்சுடர் neḍuñjuḍar, பெ. (n.) நெடிய கொழுந் தினையுடைய நெருப்பு; a long fame fire. "பாயிருள் அறநீக்கும் நோய்தபு நெடுஞ்சுடர்" (கலித். 137:20);. "நெடுஞ்சுடர் விளக்கம் நோக்கி வந்து நம்" (அகநா. 88:6);. "நிவந்தபள்ளி நெடுஞ்சுடர் விளக்கத்து" (அகநா. 93:14);. [நெடும் + சுடர். நீண்ட தீச்சுவாலையை யுடைய நெருப்பு]
நெடுஞ்சுருட்டை	நெடுஞ்சுருட்டை neḍuñjuruḍḍai, பெ. (n.) சுருட்டைப் பாம்பு வகை (M.M.); ; a variety of Echis carninata, long carpet-snake. [நெடும் + சுருட்டை. சுருட்டை = சுருண்ட வடிவில் (இருக்கையில்); இருக்கும் பாம்பு. இஃது ஒடும் போது நீண்டு கொள்ளும் தன்மையது.] [P]
நெடுஞ்சுரை	நெடுஞ்சுரை neḍuñjurai, பெ. (n.) சுரைக்கொடி; bottle gourd creeper - Calabash or calabash-cucumber- lagenaria vulgaris.(சா.அக.);. [நெடும் + சுரை. சுரை = உட்டுளை, உட்டுளையுள்ள காய்.]
நெடுஞ்சுவர்	நெடுஞ்சுவர் neḍuñjuvar, பெ. (n.) நெடிய சுவர்; a long wall. "ஒவுறழ் நெடுஞ்சுவர் நாள் பல வெழுதி" (பதிற்று. 68:17);. "நாளிழை நெடுஞ்சுவர் நோக்கி நோயுழந்து" (அகநா. 16:4);. "நெடுஞ்சுவர் நல்லில் புலம்பக் கடைகழிந்து" (புறநா. 373:11);. "படுங்கொல் வாழி நெடுஞ் சுவர்ப்பல்லி". (நற்.69:3); [நெடும் + சுவர்]

நெடுஞ்சுழி	நெடுஞ்சுழி neḍuñjuḻi, பெ. (n.) ஆற்றின்கண் ஏற்படும் நீர்ச்சுழி; whirling as water. "நெடுஞ்சுழி நித்தம் மண்ணுநள் போல" (அகநா. 62:10);. [நெடும் + சுழி. சுழி = சுழன்று காணப்படுவது]
நெடுஞ்சுனை	நெடுஞ்சுனை neḍuñjuṉai, பெ. (n.) நீண்ட ஆழமான நீர்ச் சுனை; a long reservoir of water on a mountain, a hill tank. "குண்டுநீர் நெடுஞ்சுனை நோக்கிக் கவிழ்ந்து" (நற். 151:10);. "குன்றக நெடுஞ்சுனைக் குவளை போல" (ஐங்குறு. 500:2);. [நெடும் + சுனை. சுனை = மலைஊற்று]
நெடுஞ்சூடு	நெடுஞ்சூடு neḍuñjūḍu, பெ. (n.) அதிகமான வெப்பம்; a long heat, warmth burn or scald. "நெய்யுறப் பொரித்த குய்யுடை நெடுஞ்சூடு" (புறநா. 397:13);. [கள் → கர் → கடு → சூடு. சூடு = அதிக வெப்பம்]
நெடுஞ்செழியன்	நெடுஞ்செழியன் neḍuñjeḻiyaṉ, பெ. (n.) 1. சிலப்பதிகாரக் காலத்து அரசனும் கோவலனைக் கொல்வித்தவனுமான பாண்டிய அரசன் (சிலப்.23.கட்டுரை);; the Pandya king who caused the death of Kövalan, as related in Silappadikāram. 2. மதுரைக் காஞ்சி முதலியவற்றில் புகழப்பட்டவனும் தலையாலங் கானத்துச் செருவென்ற வனுமாகிய பாண்டியன்; the Panda king of Talai-yălañkān-am fame, celebrated in Maturai-k-kafici and other poems. [நெடும் + செழியன்] நெடுஞ்செழியன் இருவர் ஆவர். ஒருவன் சிலப்பதிகாரத்தில் வரும் ஆரியப்படை கடந்த நெடுஞ்செழியன் மற்றவன் தலையாலங் கானத்துச் செரு வென்றவன். ஆரியப்படை கடந்த நெடுஞ்செழியன். இவன் சேரன் செங்குட்டுவன் காலத்திருந்த பாண்டியமன்னன் வடநாட்டு ஆரிய மன்னர்களை வென்றவன். தான் ஆராயாமல் அளித்த தீர்ப்புக்கு அஞ்சி மனைவியுடன் உயிர்விட்டவன். இவனே அரசு கட்டிலில் துஞ்சிய பாண்டிய நெடுஞ்செழியன். இவன் வீரனும் புலவனுமாவான். இவன் பாடிய பாட்டு புறநானூற்றில் காணப்படுகிறது. "உற்றுழி யுதவியு முறுபொருள் கொடுத்தும் பிற்றை நிலை முனியாது கற்ற னன்றே பிறப்போ ரன்ன வுடன்வயிற் றுள்ளும் சிறப்பின் பாலாற் றாயுமனந் திரியும் ஒரு குடிப் பிறந்த பல்லோ ருள்ளும்

நெடுஞ்சேரலாதன்	நெடுஞ்சேரலாதன் neḍuñjēralātaṉ, பெ. (n.) கழக (சங்க);க்கால இலக்கியங்களில் ஒன்றான பதிற்றுப்பத்தினுள் இரண்டாம் பத்தின் பாட்டுடைத் தலைவன்: the Sera king, celebrated in the second section of Padisrup-pattu. [நெடுமை + சேரல் + ஆதன்] சாரல் என்பதன் திரிபு சேரல் → சேரன் எனச் சிலர் கூறுவர். ஆயின் சேர்ப்பன்' என்று துறைமுகத்தலைவனைக் கருப்பொருள் பட்டியலில் நம்பியகப் பொருள் சேர்ப்பதால், சேர்ப்பு, சேரல் என்பன துறைமுகத்தைக் குறிக்கும். அதன்வழி சேரல் → சேரன். சேரல் + அம் = சேரலம் கேரளம் திரிபு பெற்றிருத்தல் அறியலாம். நெடுஞ்சேரலாதன் இவனை இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதன், குடவர்கோமான் நெடுஞ்சேரலாதன் என்பர். இவன் உதியஞ்சேரல் என்னும் வேந்தனுக்கு வெளியன் வேண்மான் மகள் நல்லினியிடம் பிறந்தவன். இவன் இமயம் வரையிற் படையெடுத்துச் சென்று. அம் மலையிலே தன் கொடியை நாட்டினான் (எழுதினான்); என்பதினால், இவனை இமயவரம்பன் என்பர். இவன் தமிழகம் முழுமையையும் ஆண்டான். யவன அரசரைப் போரிற் பிடித்து, அவர்கள் கையைப் பின்கட்டாகக் கட்டி, நெய்யை அவர்கள் தலையிற் பெய்து கொணர்ந்தான் என்றும், மாற்று அரசரிடம் விலையுயர்ந்த அணிகளையும் வயிரங்களையும் திறையாகப் பெற்று, அவற்றைத் தன் வஞ்சியிலுள்ளார்க்குக் கொடுத்தான் என்றும் பதிற்றுப்பத்துக் கூறுகிறது. இவனுக்கு நற்சோணையிடம் பிறந்த மக்கள் செங்குட்டுவனும் இளங்கோவடிகளும் ஆவர். இவனுடைய மற்றொரு மனைவியான பதுமன் மகளுக்குப் பிறந்த மக்கள் களங்காய்க் கண்ணி நார்முடிச்சேரலும் ஆடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதனு மாவர். சேரலாதனைக் குமட்டூர் கண்ணனார் என்னும் புலவர் பாடிய பத்துச் செய்யுட்கள் பதிற்றுப்பத்தில் இரண்டாம் பத்தாக அமைந்துள்ளது. இவன் குமட்டூர்க் கண்ணனார்க்கு உம்பற்காடு என்னும் பகுதியில் கொடுத்ததாகவும் தென்னாட்டு வருவாயில் ஒரு பகுதியும் தாகவும் ஆண்டுகள்
நெடுஞ்சேவிகம்	நெடுஞ்சேவிகம் neḍuñjēvigam, பெ. (n.) பனைமரம்; palmyra tree-Borassus flabellifer. (சா.அக.);
நெடுஞ்சொல்	நெடுஞ்சொல் neḍuñjol, பெ. (n.) புகழ், புகழ்ச்சொல் (கீர்த்தி); (வின்.);; fame, renown. [நெடும் + சொல்]
நெடுத்தல்	நெடுத்தல் neḍuttal, பெ. (n.) நீண்டுவளர்கை; growing tall. (சா.அக.);. மறுவ. நெடுநெடுத்தல் [நெடு → நெடுத்தல்]

நெடுந்தகை	நெடுந்தகை neḍundagai, பெ. (n.) 1. பெரிய மேம்பாடுள்ளவன்; person of great worth. "நேராரம் பூண்ட நெடுந்தகை" (பு.வெ.3:11);. "நெடுந்தகை நின்று நோக்க நீள் கடற் பிறந்த கோல" (சீவக. 1290);. "நீறுபட்டேயொளி காட்டும் பொன் மேனி நெடுந்த கையே" (திருவாசக. நீத்தல். 11);. 2. பெரிய நிலையை யுடையவன்; person of great status. "மொய்யினைப் பூப்பெய் தெரியல் நெடுந்தகை" (பு.வெ. 4:19);. 3. அளத்தற்கரிய தன்மையை யுடையவன்; person of great quality. "வெய்ய அடுந்திறல் ஆழி அரவணை யாய் என்றும் நெடுந்தகை நின்னையே யாம்" (பு.வெ. 9:3);. [நெடு → நெடும் + தகை. தகை = தகைமையானவன், உயர்ந்தவன்]
நெடுந்தகைமை	நெடுந்தகைமை neḍundagaimai, பெ. (n.) மேம்பாடு, பெருந்தகைமை; greatness, nobility. [நெடும் + தகைமை, தகைமை = தகுதி பெருமை, குணம், மதிப்பு, அழகு, ஒழுங்கு]
நெடுந்தட்டு	நெடுந்தட்டு neḍundaḍḍu, பெ.(n.) 1. வானில் பறக்கவிடும் தாள்பட்டவகை (வின்.);; a kind of paper-kite. பையன்கள் மாடியில் நின்று நெடுந்தட்டு விடுகின்றனர். 2. பொறுக்க முடியாதது; that which is unendurable. "ருசியுடை யாரிழக்கை நெடுந்தட்டு திவ்.திருப்பா.5, வியா,பக்.88). [நெடும் + தட்டு, தட்டு = தட்டு போன்ற பட்டம்.]
நெடுந்தாயகம்	நெடுந்தாயகம் neḍundāyagam, பெ. (n.) அடுத்து ஆடும்படி விழுந்தாயம் (வின்.);; a winning cast of dice, as giving the right to throw again. [நெடும் + தாயம். தாயம் = கவறுருட்ட விழும் ஒன்று என்னும் எண். ஒன்று விழுந்தால்தான் காயை இறக்கி விளையாட்டைத் தொடரமுடியும். ஐந்து, ஆறு, பன்னிரண்டு எண் விழுந்தால் மறுபடி ஆட்டம் உண்டு.]
நெடுந்தாழ்ப்பாள்	நெடுந்தாழ்ப்பாள் neḍundāḻppāḷ, பெ. (n.) கதவுக்கிடும் கணையமரம் (வின்.);; long wooden bar for a door. [நெடும் + தாழ்ப்பாள். கதவுக்குத் தடையாக குறுக்கேயிடும் மரம்]
நெடுந்துயில்	நெடுந்துயில் neḍunduyil, பெ. (n.) 1. நீண்ட தூக்கம்; long sleep. பையன் வேலை செய்த களைப்பால் நெடுந்துயில் கொண்டுவிட்டான். 2. இறப்பு (யாழ்.அக.);; death. தாத்தா நெடுந்துயில் கொண்டு நீண்ட நேரம் ஆயிற்று. [நெடும் + துயில், துயில் = தூக்கம், சாவு]

நெடுந்துருத்தி	நெடுந்துருத்தி neḍundurutti, பெ. (n.) நீளமான நீர்வீசுங் கருவி வகை (சீவக.86, உரை);; a long squirt. தோட்டத்துக்கு நீர்ப்பாய்ச்ச வேண்டும், ஒரு நெடுந்துருத்தி வாங்கி வா. [நெடும் + துருத்தி. துருத்தி = நீர்விசுங் கருவி, தோற்பை, தோல்]
நெடுந்தூக்கு	நெடுந்தூக்கு neḍundūkku, பெ. (n.) தூக்கு ஏழனுள் எழுசீர் கொண்டது (சிலப்.3:16,அரும்);; a measure of time, composed of seven Šir, one of seven tukku. [நெடும் + துரக்கு. துக்கு = செய்யுள், பாக்களைத் துணித்து நிறுக்குஞ் செய்யுளுறுப்பு இசை, தாளம், இரண்டு மாத்திரைக் காலம்] செந்தூக்கு மதலைத்துக்கு துணிவுத்துக்கு கோயிற்றுக்கு, நிவப்புத் தூக்கு, கழாற்றுக்கு, நெடுந்துக்கு என்னும் எழுவகைத் தாளத்தில் (துக்கில்); ஒன்று இரண்டு மாத்திரைக்காலம் ஒசையுடையது. எ-டு. "வாடிய பயிரைக் கண்டபோ தெல்லாம் வாடினேன் பசியினா லிளைத்தே வீடுதோ றிரந்தும் பசியறா தயர்ந்த வெற்றரைக் கண்டுளம் பதைத்தேன் நீடிய பிணியால் வருந்துகின் றோரென் நேருறக் கண்டுளந் துடித்தேன் ஈடின்மா னிகளா யேழைக ளாய்நெஞ் சிளைத்தவர் தமைக்கண்டே யிளைத்தேன்" (அருட்பா. 203); "வானுறு மதியை யடைந்ததுன் தட்பம் மறிகடல் புகுந்ததுன் பெருமை
நெடுந்தூரம்	நெடுந்தூரம் neḍundūram, பெ. (n.) நீண்டதொலைவு; great distance, long way. நெடுந்தூரம் நடந்த களைப்பால் கண்ணயர்ந்து விட்டான். [நெடும் + தூரம். Skt. தூர → த - துரம் = தொலைவு]
நெடுந்தேய்வம்	நெடுந்தேய்வம் neḍundēyvam, பெ. (n.) பெருமையும் புகழும் வாய்ந்த தெய்வம்; great deity. "நீங்கிய தாங்கு நெடுந்தெய்வந் தானென்" (மணிமே.10:93);. நெடுந்தெய்வக் கோயிலுக்குச் சென்று வந்தால் திராத துன்பம் எல்லாம் தீரும். [நெடும் + தெய்வம்]
நெடுந்தெரு	நெடுந்தெரு neḍunderu, பெ. (n.) 1. அங்காடிகள் நிறைந்த தெரு; bazaar street. நெடுந்தெருவில்தான் ஒரு கடை வைக்க வேண்டும். 2. பெரியதெரு; main street, high road. நெடுந்தெருவில் தான் அவன் வீடு உள்ளது. "பொன்னெடுந்தெரு விடை" (கம்பரா. நகர்நீங்கு. 187);. [நெடும் + தெரு]

நெடுந்தொகை	நெடுந்தொகை neḍundogai, பெ. (n.) நெடுந்தொகை நானூறு (பன்னிருபா.159); பார்க்க;see nedu-n-dogas-nānuru. [நெடும் + தொகை தொகை = தொகுத்த நூல்]
நெடுந்தொகைநானூறு	நெடுந்தொகைநானூறு neḍundogainā̅ṉū̅ṟu, பெ. (n.) நானூறு, நீண்ட பாடல்களைக் கொண்ட அகநானூறு (இறை,1, பக்.5);; the poem Agananuru, as being a collection of 400 lengthy stanzas. மறுவ. அகநானூறு [நெடுந்தொகை + நானூறு] குறுந்தொகை 4 முதல் 8 அடிவரையும் நற்றிணை (நட்டினை); 9 முதல் 12 அடிவரையும் அமைந்த பாடல் கொண்டவை. அகநானூறு 13 முதல் 31 அடிவரை வருவதால் நெடுந்தொகை என்று பெயர் பெற்றது. அகநாறுற்றுக்கு மேல் குறிஞ்சிப்பாட்டு 103 அடி முதலாக மதுரைக்காஞ்சி 753 அடிவரை அமைந்தவைப் பத்துப்பாட்டு ஆயின. நெடுந்தொகை நானூறு என்னும் அகநானூறு: 'அகம்' என்ற பெயரமைந்த பழைய இலக்கிய நூல் இஃது ஒன்றேயாகும். இது பல்வேறு புலவர்களால் இயற்றப்பட்ட நானூறு பாடல்களைக் கொண்டது. மதுரை உப்பூரி குடிக்கிழார் மகனார் உருத்திரசன்மனார் இப்பாடல்களைத் தொகுத்தார். கடவுள் வாழ்த்துப் பாடலைப் பாடியவர் பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார். சிவ பெருமானைப் பற்றிய பாடல் இது. அகநானூறு, அகம் பற்றிய எட்டுத்தொகை நூல்களில் நீட்சி உடையதாகையால் நெடுந்தொகை எனவும் வழங்குகிறது. அகநானூறு மூன்று பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. முதற் பகுதியான களிற்றி யானை நிரை, முதல் நூற்றிருபது பாடல்களைக் கொண்டது. அடுத்த பகுதியான மணிமி டைப் பவளம், அடுத்த நூற்றெண்பது பாடல்களைக் கொண்டது. இறுதிப் பகுதியான நித்திலக் கோவை, இறுதி நூறு பாடல்களைக் கொண்டது. பாடிய புலவர் நூற்று நாற்பத்தைவர். சிற்றெல்லையாக 13 அடிகளையும், பேரெல்லை யாக 31 அடிகளையும் இந்நூல் கொண்டுள்ளது. இந்நூலைத் தொகுப்பித்தோன் பாண்டியன் உக்கிரப் பெருவழுதி. அகநானூற்றுப் பாடல்கள் ஒர் ஒழுங்கு முறையினை அடிப்படையாகக் கொண்டே கோக்கப்பட்டுள்ளன. 1, 3, 5, 7, 9 முதலான ஒற்றை எண்பெற்ற பாடல்கள் பாலைத் திணையாகவும், 2, 8, 12 முதலான இரண்டும் எட்டுமான) எண் பெற்றவை குறிஞ்சித் திணையாகவும், 14 என நான்கை ஒட்டிய எண் பெற்றவை முல்லைத் திணையாகவும், 6, 16 முதலான ஆறு எண் பெற்றவை மருதத் திணையாகவும், 10, 20 ... பத்துகளாலாய ... திணையாகவும் கோக்கப்பட்டுள்ளன
நெடுந்தோட்டி	நெடுந்தோட்டி neḍundōṭṭi, பெ. (n.) பெரிய துறட்டி (அங்குசம்); (சீவக.1835, உரை);; a large goad. [நெடும் + தோட்டி. தோட்டி = துறட்டி, கூரிய கருவி] [P]

நெடுநல்வாடை	நெடுநல்வாடை neḍunalvāḍai, பெ. (n.) தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன் மேல் நக்கீரனாராற் பாடப்பட்டதும் கழக (சங்க); இலக்கியமான பத்துப்பாட்டினுள் ஏழாவதுமான பாட்டு; the seventh ode of Pattu-p-pattu by Nakkiranâr, celebrating Nedu-fi-jeliyan of Talaiyālafi gånam fame. [நெடும் + நல்வாடை. நீண்ட நல்வாடை] நெடுநல்வாடை இது 'கோல நெடுநல்வாடை என்று சிறப்பிக்கப் பெறும் எட்டுத்தொகை நூல்; 188 அடிகளைக் கொண்டது ஆசிரியப் பாவால் அமைந்தது. பகைமேற் சென்ற பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனைப் பிரிந்து வருந்தும் தலைவிக்கு அவ்வருத்தம் நீங்கும் பொருட்டு அவன் பகையை வென்று விரைவில் வருவானாக என்று கொற்றவையைப் பரவும் பெண் கூறுவதாக உள்ளது. நெடுநல்வாடை என்பது நெடிதாகிய வாடை என விரியும். தலைவனைப் பிரிந்து வருந்தி வாடும் தலைவிக்கு ஒரு பொழுது ஒரூழியைப்போல் நெடிதாகிய வாடையாகவும், அரசன் இன்பத்தில் மனமற்று வேற்றுப்புலத்துப் போந்திருந்த இருப்பு அவனுக்கு வெற்றியைத் தரும் ஆகலின் அவனுக்கு நல்லது ஆகிய வாடையாகவும் ஆனமையின் "நெடுநல்வாடை எனப் பெற்றது. நெடுநல்வாடை, சுட்டி ஒருவர்ப் பெயர் கொள்ளாமையின் அகப்பொருளாமேனும், "வேம்பு தலையாத்த நோன்காழ் எஃகம்" என வேந்தனது அடையாளப் பூவாகிய வேம்பைக் கூறினமையின் அகம் ஆகாது புறனே யாயிற்று கூதிர்ப்பாசறை கூறுதலின் வாகைத்திணை யாயிற்று; கொற்றவை நிலை கூறுதலின் வஞ்சியின் தொடர்புண்டு. நெடுநல்வாடையின் 188 அடிகளில் முதல் எழுபத்திரண்டடிகளில் கூதிர்காலத்தியல்பும், அடுத்து நாற்பத்திரண்டடிகளில் கோயிலும், கோயிலுள் ஆடவர் குறுகா அருங்கடி வைப்புகளும், அவற்றுள் தலைவியிருக்கும் இல்லமும், அடுத்த இருபத்தோரடிகளில் தலைவி யமர்ந்திருக்கும் யானையின் கொம்பாலாகிய [illegible] கட்டிலும்
நெடுநாக்கு	நெடுநாக்கு neḍunākku, பெ. (n.) மங்கல் நிறமுள்ள கடல்மீன் வகை; sea - fish, brownish. [நெடும் + நாக்கு. நீண்ட நாக்கும் மங்கலான நிறமும் உடைய கடல் மீன்வகை] [P]
நெடுநாக்குப்பூச்சி	நெடுநாக்குப்பூச்சி neḍunākkuppūcci, பெ. (n.) நாக்குப்பூச்சி வகை (M.L.);; round nematoid intestinal worm. [நெடும் + நாக்குப்பூச்சி. நீண்ட நாக்குப்பூச்சி வகை]
நெடுநாட்சுரம்	நெடுநாட்சுரம் neḍunāḍcuram, பெ. (n.) நீண்ட நாளாகத் தொடரும் காய்ச்சல்; long continued fever chronic fever. (சா.அக.);. [நெடுநாள் + சுரம்]
நெடுநாட்டு	நெடுநாட்டு neḍunāḍḍu, பெ. (n.) ஒருவகைப் பெரு மரம். (L.); ; Tranvancore lance wood. மறுவ. கானக்கைதை

நெடுநாட்பழக்கம்	நெடுநாட்பழக்கம் neḍunāḍpaḻkkam, பெ. (n.) நெடும்பழக்கம் (உ.வ.); பார்க்க;see nedu-m-palakkam. [நெடு + நாள் + பழக்கம்]
நெடுநார்	நெடுநார் neḍunār, பெ. (n.) ஒருவகைக் காப்பிச் செடி; a kind of dooduga, Polyalthia coffeeoides (சா.அக.);. [நெடு + நார்]
நெடுநாரை	நெடுநாரை1 neḍunārai, பெ. (n.) செந்நாரை; a kind of red stork. [நெடும் + நாரை] நெடுநாரை2 neḍunārai, பெ. (n.) 1. பெரிய மர வகை (L.);; fragrant cherry-nutmeg, Polyalthia fragrans. 2. மரவகை; Wynaad coffee cherry-nutmeg, Polyalthia coffeeoides. மறுவ. கோடாஞ்சி [நெடும் + நாரை, நாரை = நாரை போல் வெண்மையான பெரிய மரவகை.]
நெடுநாவை	நெடுநாவை neḍunāvai, பெ. (n.) கலப்பையின் நீண்டகொழு(வின்.);; long ploughshare. கலப்பைக்கு நெடுநாவைப் போட வேண்டும். மறுவ. கலப்பைக்கொழு. [நெடு + நாவை. நா → நாவை = கலப்பையின் கொழு நுனி.]
நெடுநாள்	நெடுநாள் neḍunāḷ, பெ. (n.) நெடுங்காலம் (யாழ்.அக.);; long time. நண்பனைப் பார்த்து நெடுநாள் ஆகிவிட்டது. நெடுநாள் கழித்து ஊருக்கு வந்துள்ளான். மறுவ. நீண்டநாள். [நெடு + நாள்]
நெடுநிகழ்ச்சி	நெடுநிகழ்ச்சி neḍunigaḻcci, பெ. (n.) நீண்டகாலம்; long period, long duration of time, opp to kuru-nigalcci. "மேலுங் கற்பத் தின்னெடு நிகழ்ச்சியும்" (மணிமே.27.192.); மறுவ. நெடுங்காலம் [நெடும் + நிகழ்ச்சி]

நெடுநிரை	நெடுநிரை neḍunirai, பெ. (n.) நீண்ட அணிவகுப்பு; a long battle array. "நிலனுற நிமிர்தானை நெடுநிரை நிவப்பன்ன" (பரிபா.7:7);. [நெடும் + நிரை. நிரை = வரிசை]
நெடுநீட்டு	நெடுநீட்டு neḍunīḍḍu, பெ. (n.) 1. மிகு தொலைவு; long distance. நெடுநீட்டு நடந்து போக வேண்டும். 2. வெகுநீளம்; great length. நெடுநீட்டுப் பாதை. நெடுநீட்டுச் சுவர். [நெடும் + நீட்டு, நீட்டு = நீளம்]
நெடுநீர்	நெடுநீர் neḍunīr, பெ. (n.) 1. அகலமான கடல் (வின்.);; sea, as wide. 2. நீட்டித்துச் செய்யும் இயல்பு; dilatoriness, disposition to procrastinate. "நெடுநீர் மறவி மடிதுயி னான்கும்" (குறள்,605);. [நெடும் + நீர், அகலமான கடலை குறித்த நெடுநீர் என்னும் சொல் காலம் நீட்டித்துச் செய்யும் இயல்பையும் குறித்தது.]
நெடுநீலி	நெடுநீலி neḍunīli, பெ.(n.) 1. செந்தாழ; false kateerah - Sterenlia urens. 2. சிவப்புத் தாழை; fragrant screwpine - Pandanus odoratissinus. (சா.அக.);.
நெடுநீளம்	நெடுநீளம் neḍunīḷam, பெ. (n.) நேர்நீளம்; straight length. [நெடும் + நீளம்.]
நெடுநெடு-த்தல்	நெடுநெடு-த்தல் neḍuneḍuttal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) நெடுநெடுகு-பார்க்க;see __, [நெடு + நெடு-நெடுநெடு → நெடுநெடு-த்தல்]
நெடுநெடுகு-தல்	நெடுநெடுகு-தல் neḍuneḍugudal, 5செ.கு.வி. (v.i.) மிக நீண்டு அல்லது உயர்ந்து இருத்தல் (யாழ்ப்.);; to be very long, tall or high. மரம் நெடுநெடுகென வளர்ந்துள்ளது. [நெடு + நெடுகு → நெடுநெடுகு-தல்]
நெடுநெடுவென்று	நெடுநெடுவென்று neḍuneḍuveṉṟu, வி.எ. (adv.) குறிப்பிடத்தக்க அளவுக்கு உயரமாக; very tall. ஒரு மாதத்திற்குள் செடி நெடு நெடுவென்று வளர்ந்து விட்டது. [நெடு + நெடு + என்று]

நெடுநெடெனல்	நெடுநெடெனல்1 neḍuneḍeṉal, பெ. (n.) நெடநெடெனல் (திவா.); பார்க்க;see medianegenal. [நெடநெடெனல் → நெடுநெடெனல்.] நெடுநெடெனல்2 neḍuneḍeṉal, பெ.(n.) வளர்ச்சிக் குறிப்பு; expr. signifying tall growth. நெடுநெடென பையன் வளர்ந்து விட்டான். [நெடு + நெடு + எனல்]
நெடுநேரம்	நெடுநேரம் neḍunēram, பெ. (n.) மிகுநேரம்; long time. [நெடும் + நேரம்]
நெடுநோக்கு	நெடுநோக்கு neḍunōkku, பெ.(n.) வருங்காலத்தில் ஏற்படக்கூடிய நலனைக் கருத்தில் கொண்ட கணிப்பு; farsightedness. அரசியல் திட்டங்கள் நெடுநோக்குடன் திட்டப்பட வேண்டும். [நெடும் + நோக்கு-நெடுநோக்கு = தொலைநோக்கு]
நெடுப்பம்	நெடுப்பம் neḍuppam, பெ. (n.) நீளம், நீட்சி(வின்.);; length, height. தெ. நிடுப்பு;ம. நெடுப்பு. [நெடு → நெடுப்பு → நெடுப்பம்]
நெடுப்பிணை	நெடுப்பிணை neḍuppiṇai, பெ. (n.) வங்க மணல் (யாழ்.அக.);; oxide of lead. மறுவ. ஈயமணல்
நெடுப்பு	நெடுப்பு neḍuppu, பெ. (n.) நீளிப்பு; long. [நெடு → நெடுப்பு]
நெடும்	நெடும் neḍum, பெ.எ.(adj.) காலம் அல்லது நீளத்தைக் குறித்து வரும் நீண்ட; long in time and length. நெடுந்தொலைவு நடக்க வேண்டி இருக்கும். நெடுங்காலத்துக்கு முந்திய கதை. நெடும் பகலுக்கும் சாயுங்காலம் உண்டு (பழ.); [நெடு → நெடும்]

நெடும்பகை	நெடும்பகை neḍumbagai, பெ. (n.) நீண்ட காலமாயுள்ள பகை (உ.வ.);; long-cherished enmity. அந்தக்குடும்பத்துக்கும் இந்தக் குடும்பத்துக்கும் நெடும்பகையுள்ளது. ம. நெடும்பக [நெடும் + பகை]
நெடும்பயணம்	நெடும்பயணம் neḍumbayaṇam, பெ. (n.) 1. நீண்ட தொலைவு செல்லுகை; long journey or voyage. அமெரிக்காவுக்கு நெடும்பயணம் சென்று வந்தார். 2, இறப்பு; death. அவன் தாத்தா நேற்று நெடும்பயணம் சென்று விட்டார். [நெடும் + பயணம். பயணம் = செலவு]
நெடும் பல்லியத்தை	நெடும் பல்லியத்தை neḍumballiyattai, பெ. (n.) கழகப் காலப் பெண்பாற் புலவர்; a woman poet in Sangam age. இவர் பெயரைக் கொண்டு, பல இசைக்கருவிகளிற் பயிற்சியுடையவர் எனத் தெரிகிறது. நெடும் பல்லியத்தனார் என்னும் ஆண்பாற் புலவரும் உண்டு. தலைவி தலைவனுக்கு அரியளா யிருத்தற்கு மூன்றாம் பிறை, கண்டு தொழுவோர்க்கு அரிய தாயிருத்தலை உவமை கூறியுள்ளார். இவர் பாடியது குறுந்தொகை.178. "அயிரை பரந்த அந்தண் பழனத்து ஏந்தெழில் மலர தும்புடைத் திரள்கால் ஆம்பல் குறுநர் நீர்வேட் டாங்கிவள் இடைமுலைக் கிடந்தும் நடுங்கல் ஆனிர் தொழுதுகாண் பிறையிற் றோன்றி யாம் நுமக்கு அரியமாகிய காலைப் பெரிய நோன்றனிர் நோகோ யானே" (குறுந்:178);
நெடும்பழக்கம்	நெடும்பழக்கம் neḍumbaḻkkam, பெ. (n.) 1. நீண்ட வழக்கம் (அனுபவம்);; Extensive practice, wide experience. அறிவியல் துறையில் அவருக்கு நெடும் பழக்கம் உண்டு. 2. நீடித்த நட்பு; long acquaintance. அவர் குடும்பத்துக்கும் இவர் குடும்பத்துக்கும் நெடும் பழக்கம் உள்ளது. [நெடும் + பழக்கம். பழக்கம் = பயிற்சி, ஒழுக்கம்.]
நெடும்பழி	நெடும்பழி neḍumbaḻi, பெ. (n.) அழியாத பழி (கம்பரா.அகலிகை.77);; lasting disgrace. அந்தச் செயலைச் செய்ததால் அவருக்கு நெடும்பழி வந்து சேர்ந்தது. வாலியைக் மறைந்து நின்று கொன்றதால் இராமனுக்கு நெடும்பழி வந்தது. [நெடும் + பழி. பழி = பழிச்சொல், வசவு, இகழ்ச்சி]
நெடும்பா	நெடும்பா neḍumbā, பெ. (n.) ஆடாதோடை (மலை.);; Malabar nut. [P]

நெடும்பாடு	நெடும்பாடு neḍumbāḍu, பெ. (n.) பெருங்குறைவு; serious defect . "ஏகாவலியிலே ஒரு ரத்னங் குறைந்தாலும் நெடும் பாடாயிருக்கும்" (திவ்.திருப்பா.30, வியா.);. சாப்பாட்டுக்கே நாளும் நெடும்பாடாயிருக்கு. (உ.வ.); [நெடும் + பாடு. பாடு = துன்பம், குறைவு]
நெடும்பாதிரி	நெடும்பாதிரி neḍumbātiri, பெ. (n.) நீண்ட பாதிரி மரம்; a tall fragrant trempt tree-Stereopermum chelonoides. (சா.அக.);. [நெடு → நெடும் + பாதிரி]
நெடும்பார்வை	நெடும்பார்வை neḍumbārvai, பெ. (n.) நீண்ட தொலைவு பார்க்கும் ஆற்றல் (வின்.);; capacity to see a long distance. அவனுக்கு நெடும்பார்வை உண்டு. [நெடு → நெடும் + பார்வை. பார்வை = பார்க்கும் ஆற்றல்]
நெடும்புகழ்	நெடும்புகழ் neḍumbugaḻ, பெ. (n.) பெரும்புகழ்; great fame. [நெடு → நெடும் + புகழ்]
நெடும்புடல்	நெடும்புடல் neḍumbuḍal, பெ. (n.) நீண்ட புடலங்காய்; snake gourd (சா.அக.); [நெடு → நெடும் + புடல், புழல் → புடல் ஒ.நோ. கீழ்த்திசை → கீட்டிசை]
நெடும்புயம்	நெடும்புயம் neḍumbuyam, பெ.(n.) செந்நாவிக் கிழங்கு; red aconite root. (சா.அக.);.
நெடும்புரிவிடு-தல்	நெடும்புரிவிடு-தல் neḍumburiviḍudal, 20 செ.கு.வி.(v.i.) 1. நாட்கடத்துதல்; to put off from day to day. கடனைக் கொடுக்காமல் நெடும்புரி விட்டுக் கொண்டே இருக்கிறான். 2. பொய் புனைந்து சொல்லுதல்; to tell a false story, to give a false excuse. நெடும்புரி விடுவதில் அவன் பெரிய ஆள். [நெடு → நெடும் + புரி + விடு. புரிவிடுதல் = கயிறு திரிக்கப் புரியை முறுக்குவது போல் பொய்யைப் புனைந்து கூறுதல்]
நெடும்புழு	நெடும்புழு neḍumbuḻu, பெ.(n.) புழுவால் பயிரில் விழும் (பூச்சி); நோய்வகை (நாஞ்.);; a disease of crops, due to worms. [நெடு → நெடும் + புழு]

நெடும்பொழுது	நெடும்பொழுது neḍumboḻudu, பெ. (n.) நெடுநேரம்; long time. [நெடு → நெடும் + பொழுது.]
நெடும்போக்கு	நெடும்போக்கு neḍumbōkku, பெ. (n.) திரும்பிவரும் நோக்கம் இல்லாத செலவு (இ.வ.);; going away for good, never to return. வீட்டில் சண்டைபோட்டுக் கொண்டு பையன் நெடும்போக்குப் போய்விட்டான். [நெடும் + போக்கு]
நெடுமடல்	நெடுமடல் neḍumaḍal, பெ. (n.) திருநீறு வைக்கும் ஏன (பாத்திர); வகை (தெ.க. தொ.2,419);; a (metallic); vessel for sacred ashes. [நெடும் + மடல். நீண்ட ஏன வகை]
நெடுமடை	நெடுமடை neḍumaḍai, பெ. (n.) வெள்ளத் தடுப்பு அணை; flood-gate. [நெடும் + மடை]
நெடுமணம்	நெடுமணம் neḍumaṇam, பெ. (n.) ஒருவகைச் செய்நஞ்சு (இரசித பாடாணம்);; a kind of prepared arsenic, a mineral poison of silver (சா.அக.);. [நெடும் + மணம்]
நெடுமணி	நெடுமணி neḍumaṇi, பெ. (n.) நீண்டமணி; a long bell. "நெடுமணி யூபத் திட்ட தவழ் நடையாமை நீணீர்" (சீவக.2878);. [நெடும் + மணி.]
நெடுமழை	நெடுமழை neḍumaḻai, பெ. (n.) பெரு மழை; heavy rain. [நெடும் + மழை]
நெடுமன்	நெடுமன் neḍumaṉ, பெ. (n.) 1. நீண்டது (இ.வ.);; long. 2. நீண்ட பாம்பு (யாழ்.அக.);; long snake. [நெடு → நெடுமன்]
நெடுமாந்தடி	நெடுமாந்தடி neḍumāndaḍi, பெ. (n.) 1. நீளமான கழி; a long stick or staff. 2. பயனற்றவன்; a good for nothing fellow. ஆள் தான் நெடுமாந்தடி போல் வளர்ந்திருக்கிறானே ஒழிய, எந்த வேலைக்கும் பயன்படமாட்டான். [நெடும் + மா + தடி]

நெடுமால்	நெடுமால் neḍumāl, பெ. (n.) உலகை மூவடியால் அளந்த திருமால்(பிங்.);; Visnu. "நெடுமாற் கடிமை செய்வேன்போல்" (திவ்.திருவாய்.8.10:1);. [நெடும் + மால். மால் = திருமால்]
நெடுமாறன்	நெடுமாறன் neḍumāṟaṉ, பெ. (n.) நெடுமாறனாயனார் பார்க்க;see medu-maranayanar மறுவ. நெல்வேலி வென்ற நெடுமாறன்.
நெடுமாறனாயனார்	நெடுமாறனாயனார் neḍumāṟaṉāyaṉār, பெ. (n.) திருஞானசம்பந்தர் காலத்தவரும் பாண்டியவரசரும் நாயன்மார் அறுபத்து மூவருள் ஒருவருமான சிவனடியார் (பெரிய.நின்றசீர்.1);; a conozied šaiva saint, Pāṇḍiyan king and contemporary of Tiruñāna-Šambanda-mürtti-nayanār, one of 63. மறுவ. நின்றசீர் நெடுமாறன். ஏழாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த பாண்டிய மன்னர். 63 நாயன்மார்களில் ஒருவர். இவர் முதலில் சமணமதத்தில் இருந்தார். இவர் மனைவி மங்கையர்க்கரசியாரும், அமைச்சர் குலச்சிறையாரும் செய்த முயற்சியால் திருஞானசம்பந்தரிடம் ஈடுபட்டுச் சிவசமயத்தைத் தழுவினார். இவர் கூன்முதுக ராயிருந்து சம்பந்தர் அளித்த திருநீறு பெற்றுக் கூன் நிமிர்ந்து நெடுமாறனானார். இறையனாரகப் பொருளுரையில் காட்டப்படும் கோவையில் காணப்பெறும் அரிகேசரி இவரே யென்பர் ஆய்வாளர்கள். சேரர்களையும், குறுநில மன்னர்களான பரவர் முதலானோரையும் பாழி, செந்நிலம், நெல்வேலி முதலிய இடங்களில் வெற்றிக் கொண்டாரென்றும், ஒரு பகலிலேயே சோழருடைய உறையூரைக் கைப்பற்றினாரென்றும் இறையனாரகப் பொருளுரை கூறும். "நிறைகொண்ட சிந்தையால், நெல்வேலி வென்ற நின்ற சீர் நெடுமாறன் அடியார்க்கும் அடியேன்" என்று திருத்தொண்டத் தொகை இவரைப் போற்றுகின்றது. இவர் ஆட்சிக்காலத்தில் தான் சீனப் பயணி கியூன்சாங் (யுவாங்கவாங்); என்பவர் பாண்டிய நாட்டிற்கு வந்தார் என்றும், இம்மன்னரின் தந்தையின் பெயர் செழியன்சேந்தன் என்றும் ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர்.
நெடுமான்கெளிறு	நெடுமான்கெளிறு neḍumāṉkeḷiṟu, பெ.(n.) மீன் வகை; a kind of fish, Arius dussumieri. [நெடு + மான் + கெளிறு] கெளிற்று மீன் என்பது தஞ்சை மாவட்ட வழக்கு.

நெடுமானஞ்சி	நெடுமானஞ்சி neḍumāṉañji, பெ. (n.) கடையெழுவள்ளல்களுள் ஒருவனான (அதியமான்); அஞ்சி; Adiyamân Afiji, a munificant Chief of the Śangam age. மறுவ, அதியமான் நெடுமானஞ்சி [நெடுமான் + அஞ்சி, அச்சன் → அச்சி → அஞ்சி] இவன் தகடுரை ஆண்டவன். அதியர் மரபினனாதலின் அதியமான் எனவும் கூறப்பெறுவான். இயற்பெயர் அஞ்சி என்பது போலும். "ஆர்கலி நறவினதியர் கோமான், போரடு திருவிற் பொலந்தாரஞ்சி (புறநா.91); என்பதாலும் இவன் இயற்பெயரை அறியலாம். குதிரை மலைக்குத் தலைவன். வேற்று நாட்டிலிருந்து கரும்பைக் கொண்டு வந்து இந்நாட்டில் பரவச் செய்தவர்கள் இவ்வஞ்சியின் முன்னோர்களே (புறநா.99);. இவன் மாற்றாருக்கு அஞ்சித் தன்னினத்தோடு காட்டில் ஒளிந்திருந்தனன் என்பதை "சினமிகு முன்பின் வயமானஞ்சி யினங்கொண்டொளிக்கு மஞ்சுவரு கவலை" (அகநா.115); என்பதால் அறியலாம். அஞ்சி யொளிந்ததனால் அஞ்சியெனப்பட்டான் என்பாரும் உளர். ஒளவைக்குச் சாவாமருந்தாகிய நெல்லிக் கணிதந்து புகழடைந்தான். இவன் மகன் பொகுட் டெழினி யாவான். அஞ்சி புலவர்களுக்கு வரையாது வழங்கும் வள்ளலாக விளங்கியவன். இவன் கொடைத் தன்மையை ஒளவையார் பல பாடல்களில் பாடுகிறார். தருமபுரி என்னும் தகடுரை இவன் தலைநகராக் கொண்டு ஆண்டான். இவன் சேரர்க்குரியனாய் அவர்க்குரிய கண்ணியுந் தாரும் தனக்குரியவாகக் கொண்டான். மழவர் கூட்டத்துக்கும் இவனே தலைவன்;அதனால் இவன் மழவர் பெருமகன் எனப்பட்டான்.
நெடுமி	நெடுமி neḍumi, பெ. (n.) 1. நெடியவள் (யாழ்ப்.);; tall-woman. நெடுமி வந்தாள். 2. ஓங்கி நீளமாக வளர்ந்த மரம் (யாழ்ப்.);; tall tree, as palm-tree. 3. மழை (யாழ்.அக.);; rain. [நெடு → நெடுமி]
நெடுமிசை	நெடுமிசை neḍumisai, பெ. (n.) உச்சி; top, highest point. "மரா அத்து நெடுமிசை" (கலித்.36:2);. [நெடு + மிசை. மிசை = உயர்ச்சி, மேலிடம்]
நெடுமிடல்	நெடுமிடல் neḍumiḍal, பெ. (n.) 1. வலிமை மிக்கவன்; very strong man. 2. அதியமான் நெடுமானஞ்சியின் இயற்பெயர்; proper name of Adiyamān-nedumānafiji. "அடுபோர்க் கொற்றவ நெடுமிடல் சாய" (பதிற்றுப்.32:10);. [நெடும் + மிடல். மிடல் = வலி, வலிமை]
நெடுமுரல்	நெடுமுரல் neḍumural, பெ. (n.) நீண்ட குழல் போன்ற மீன் வகை; a kind of pipe-fish. [நெடு + முரல். முரல் = மீன் வகை] [P]
நெடுமுழக்கச்சை	நெடுமுழக்கச்சை neḍumuḻkkaccai, பெ. (n.) 72 முழம் (36 கஜம்); அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட கச்சைத் துணி (யாழ்ப்.);; a long cloth of thirty-six yards or more to a piece. [நெடு + முழம் + கச்சை. கச்சை = நீளமான புதுத்துணி]

நெடுமுழம்	நெடுமுழம் neḍumuḻm, பெ. (n.) புடைவை வகை (யாழ்.அக.);; a kind of saree. [நெடும் + முழம்]
நெடுமூக்கு	நெடுமூக்கு neḍumūkku, பெ.(n.) 1.யானையின் துதிக்கை; elephant's trunk, as a long nose. "நெடு மூக்கிற் கரியினுரி மூடிக்கொண்டார்" (தேவா.123.2.8);. 2. நீண்டமூக்குடைய காக்கை; crow [நெடும் + மூக்கு. நீண்ட மூக்காகிய யானையின் துதிக்கை]
நெடுமூச்சு	நெடுமூச்சு neḍumūccu, பெ. (n.) பெருமூச்சு; a long breath. [நெடும் + மூச்சு]
நெடுமூச்செறி	நெடுமூச்செறி1 neḍumūcceṟidal, 2செ.கு.வி.(v.i.) மேல் மூச்சு வாங்குதல் (உ.வ);; to pant, gasp. [நெடும் + மூச்சு + எறி. நீண்ட மூச்சு விடுதல்]
நெடுமூச்சேரி	நெடுமூச்சேரி2 neḍumūccēridal, 2செ.கு.வி.(v.i.) வலியால் நீண்ட மூச்சு விடல்; breathing with pain, heaving; panting. (சா.அக.);. [நெடும் + மூச்செறி-தல்.]
நெடுமை	நெடுமை1 neḍumai, பெ.(n.) 1. நீளம்; length, extension. "குறுமையு நெடுமையும் அளவிற் கோடலின்" (தொல்.எழுத்து.50);. 2. உயரம்; tallness, height, as of a person or tree. "நெடுமையா லுலகேழு மளந்தாய்" (திவ்.பெரியாழ்.5.1:4);. 3. காலம் முதலியவற்றின் நீட்சி (இ.வ.);; continuation; protraction. 4. பெருமை (சீவக.1951. உரை);; greatness. "நெடுங்குவலய முங்கைக் கொண்டு" (கோயிற்பு.இரணிய.13);. 5. அளவின்மை (குறள்,17);; boundlessness, excessiveness. 6. ஆழம் (குறள்,495);; depth. 7. கொடுமை (கம்பரா.சம்பாதி.5);; cruelty. 8. பெண்டிர் தலைமயிர் (திவா.);; woman's hair. ம. நெடு;தெ. நிடு [நெடு → நெடுமை] நெடுமை2 neḍumai, பெ.(n.)

நெடுமொழி	நெடுமொழி neḍumoḻi, பெ. (n.) 1. புகழ்ந்து கூறும் சொல்; eulogy, encomium, praise. "மாராயம் பெற்ற நெடுமொழியானும்" (தொல்,பொருள்.63);. படைக்கு நெடுமொழி கூறி வாழ்த்தினான் மன்னன். 2. தன்மேம் பாட்டுரை (திவா.);; boast, as of a victorious hero. "நெடுமொழி மறந்த சிறுபேராள" (புறநா.178);. 3. வஞ்சினம்; vow. "தலைத்தா ணெடுமொழி தன்னொடு புணர்த்தலும்" (தொல்பொருள்.60);. 4. நெடுமொழி யலங்காரம்(மாறனலங்.212); பார்க்க;see medu-moli-yalaigaram. 5. தொல்பழங்கதை (சிலப்.14:49, 9.உரை);; purānic story. 6, யாவரும் அறிந்த செய்தி (சிலப்.14:49, 9 அரும்);; well-known fact. [நெடும் + மொழி]
நெடுமொழிகூறு-தல்	நெடுமொழிகூறு-தல் neḍumoḻiāṟudal, 5.செ.குன்றாவி.(v.t.) புகழ்ந்துபேசுதல்; to praise. "நீர்த்தன் றிதுவென நெடுமொழி கூறி" (சிலப்.23:115);. [நெடுமொழி + கூறு-தல்.]
நெடுமொழியலங்காரம்	நெடுமொழியலங்காரம் neḍumoḻiyalaṅgāram, பெ. (n.) போரில் வீரனொருவன் தனக்கு இணையில்லை யென்று மேம்படுத் துரைக்கும் அணி (மாறனலங்.212);; a figure of speech in which a warrior boasts that he has no equal in war. [நெடுமொழி + அலங்காரம். Sktalamkara → த. அலங்காரம் = அணி.]
நெடுமொழிவஞ்சி	நெடுமொழிவஞ்சி neḍumoḻivañji, பெ. (n.) வீரனொருவன் பகைவர் சேனையை நெருங்கித் தன் ஆண்மையைத் தானே உயர்த்திக் கூறும் புறத்துறை (பு.வெ.3:12);; theme of a warrior approaching his enemy and boasting about his prowess. [நெடுமொழி + வஞ்சி. வஞ்சி = வஞ்சினம் கூறும் புறத்துறை. "ஒன்னாதார் படை கெழுமித் தன்னாண்மை எடுத்துரைத் தன்று" (பு.வெ.3:12);.]
நெடுவசி	நெடுவசி neḍuvasi, பெ. (n.) போர் வீரனது புண்ணைத் தைத்தலால் உண்டாகும் ஊசித் தழும்பு; scar of stitches in sewing up a warriors wound. "நெடுவசி பரந்த வடுவாழ் மார்பின்" (பதிற்று.42); [நெடு + வசி. வசி = ஊசி. ஊசித் தழும்பு]
நெடுவட்டம்	நெடுவட்டம் neḍuvaḍḍam, பெ. (n.) நீளவாக்கில் அமைந்த வட்டம்(வின்.);; spheroid-, ellipse. நெடுவாட்டம் ஒன்று வரைந்து கொடு. ம. நெடுவட்டம். [நெடும் + வட்டம்]

நெடுவட்டி	நெடுவட்டி neḍuvaḍḍi, பெ.(n.) நெட்டுவட்டி (நெல்லை); பார்க்க;see nettu-vaṭi. [நெடும் + வட்டி]
நெடுவரி	நெடுவரி neḍuvari, பெ.(n.) நீண்ட வரிசை அல்லது ஒழுங்கு; long row or line. "வான் பறைக் குருகி னெடுவரி பொற்ப" (பதிற்றுப்.83:2);. [நெடும் + வரி, வரி = வரிசை, ஒழுங்கு]
நெடுவல்	நெடுவல் neḍuval, பெ.(n.) நெடிய ஆள் (யாழ்.அக.);; tall person. [நெடு → நெடுவல் = உயரமானவன்]
நெடுவழி	நெடுவழி neḍuvaḻi, பெ.(n.) நெடுஞ்சாலை பார்க்க;see neguñjālai. [நெடும் + வழி]
நெடுவாசி	நெடுவாசி neḍuvāci, பெ. (n.) பெரும் வேறுபாடு; vast difference. "த்ரவ்ய வைஷம்யத்தால் தோஷமும் நெடுவாசிப் பட்டிருக்கும்" (திவ்.திருமாலை.16:62);. தெ. நிடுவாசி. [நெடும் + வாசி. வாசி = வேறுபாடு]
நெடுவாய்	நெடுவாய் neḍuvāy, பெ.(n.) உள்ளான்மீன்; a Sea - fish. [நெடும் + வாய். நீண்டவாயையுடைய மீன் வகை]
நெடுவாலன்	நெடுவாலன் neḍuvālaṉ, பெ. (n.) 1. கயிறு (யாழ்ப்.);; rope. 2. குரங்கு; money. [நெடும் + வால் + அன்]
நெடுவாலி	நெடுவாலி neḍuvāli, பெ.(n.) உடும்பு (நாஞ்.);; iguana. [நெடும் + வால் + இ. நீண்டவாலை யுடைய உடும்பு, இ-சொல்லாக்க ஈறு.]
நெடுவாலிக்கோங்கு	நெடுவாலிக்கோங்கு neḍuvālikāṅgu, பெ.(n.) நெடுவாற் கோங்கு பார்க்க;see neduvār-köngu. [நெடுவாலி + கோங்கு, கோங்கு = மரவகை]

நெடுவாலியூடகம்	நெடுவாலியூடகம் neḍuvāliyūḍagam, பெ.(n.) நெடுவாலூடகம் பார்க்க;see __,
நெடுவாலூடகம்	நெடுவாலூடகம் neḍuvālūḍagam, பெ.(n.) 8 விரலம் நீளம் வளர்வதும் வெண்மை நிறமுடையதுமான கடல்மீன் வகை; sea-fish, silvery, attaining 8 inch in length, Gerres filamentosus. "செப்பலியுற்ற நெடுவாலூடகம்" (பறாளை,பள்ளு.75);. [நெடும் + வாலூடகம். வாலூடகம் = நீண்ட வெண்மையான கடல்மீன்]
நெடுவாற்கோங்கு	நெடுவாற்கோங்கு neḍuvāṟāṅgu, பெ. (n.) கோங்கு மரவகை; dipterocarp dammar, Hopea racophlaea. [நெடும் + வால்கோங்கு]
நெடுவாற்றிரளி	நெடுவாற்றிரளி neḍuvāṟṟiraḷi, பெ.(n.) வெண்ணிறமுள்ள கடல்மீன் வகை (வின்.);; sea-fish, silvery, Gerres oyena. [நெடும் + வாற்றிரளி. வாற்றிரளி = வெண்மையான நீண்ட கடல்மீன்]
நெடுவாறி	நெடுவாறி neḍuvāṟi, பெ. (n.) நாய்ப்பாகல்; dog carolah-Mimordica hispida, alias Bryonia mysorensis. (சா.அக.);.
நெடுவிரல்	நெடுவிரல் neḍuviral, பெ.(n.) 1. நாய்ப்பாகல் (மலை.);; bryony. 2. ஆடாதோடை (சங்.அக.);; Malabar nut. 3. நீண்ட விரல்; long finger. [நெடும் + விரல். விரல்போன்று நீண்ட நாய்ப்பாகலும், ஆடாதோடையும் நெடுவிரல் எனப்பட்டது]
நெடுவிரியன்	நெடுவிரியன் neḍuviriyaṉ, பெ.(n.) விரியன் பாம்பு வகை (M.M.);; long viper. [நெடும் + விரியன். நீண்ட விரியன் பாம்புவகை]
நெடுவீடு	நெடுவீடு neḍuvīḍu, பெ. (n.) துறக்கவுலகம்; salvation. "அழகு கூடு நெடுவீடுற" (மாறனலங்,299.உதா.811);. [நெடும் + வீடு. நீண்ட தொலைவில் உள்ள துறக்கவுலகம்]

நெடுவெண்ணில வினார்	நெடுவெண்ணிலவினார் neḍuveṇṇilaviṉār, பெ.(n.) கழகக் காலப் புலவர்; a Sahgam poet. [நெடு + வெண் + நிலவு + இன் + ஆர்] களவொழுக்கத்திலே இரவுக் குறிக்கண் வருந் தலைவனுக்கு இடையூறாக உள்ள நிலவை "நெடு வெண்ணிலவே' என்று விளித்துப்பாடியதால், "நெடுவெண்ணிலவினார்" என்ற பெயர் பெற்றார் என்பர். இவர் பாடியதாக குறுந்தொகை 47 ஆம்பாடல் காணப்படுகிறது. "கருங்கால் வேங்கை விபுகு துறுகல் இரும்புலிக் குருளையிற் றோன்றுங் காட்டிடை எல்லி வருநர் களவிற்கு நல்லை யல்லை நெடுவெண்ணிலவே" (குறுந்:47);
நெடுவெண்பாட்டு	நெடுவெண்பாட்டு neḍuveṇpāḍḍu, பெ. (n.) ஐந்தடி சிறுமையும் பன்னீரடிப் பெருமையும் உடைய வெண்பாவகை; stanza in veṇbā metre, consisting of 5 to 12 lines. "நெடுவண்பாட்டே முந்நால் அடித்தே" (தொல்பொருள். செய்.156);. [நெடு + வெண்பாட்டு. வெண்பாட்டு = வெண்பாவகை] நெடுவெண்பாட்டு - அளவின் நெடிய பாட்டு ஐந்து முதல் பன்னிரண்டடிக்குள் வருவதை பஃறொடை வெண்பா என்றும் அதன்மேல் வரும் அடிப்பாடல் கலிவெண்பா எனவும் கூறுவர். ஐந்தடியாலான நெடுவெண்பாட்டு: "ஆர்ப்பெழுந்த ஞாட்பினுள் ஆள்ஆன் எதிர்த்தோடித் தாக்கி எறிதர விழ்தரும் ஒண்குருதி கார்த்திகைச் சாற்றில் கழிவிளக்கைப் போன்றனவே போர்க்கொடித் தானைப் பொருபுனல் நீர்நாடன் ஆர்த்தமர் அட்ட களத்து" (களவழி.17); ஆறடியாலான நெடுவெண்பாட்டு: "பன்மாடக் கூடல் மதுரை நெடுந் தெருவில் என்னோடு நின்றா ரிருவர் அவருள்ளும் பொன்னோடை நன்றென்றாள் நல்லளே பொன்னோடைக் கியானைநன் றென்றாளும் அந்நிலையள் யானை எருத்தத் திருந்த இலங்கிலைவேல் தென்னன் திருத்தார்நன் றென்றேன் தியேன் (முத்தொள்.58); ஏழடியாலான நெடுவெண்பாட்டு: "வையக மெல்லாங் கழனியா-வையகத்துச் செய்யகமே நாற்றிசையின் தேயங்கள்-செய்யகத்து வான்கரும்பே தொண்டை வளநாடு-வான்கரும்பின் சாறேஅந் நாட்டுத் தலையூர்கள்-சாறட்ட கட்டியே கச்சிப் புறமெலாங்-கட்டியுள் தானேற்ற மான சருக்கரை மாமணியே ஆனேற்றான் கச்சி யகம்" (யா.கா.26,மேற்); சென்னைப் பல்கலைக் கழக அகர முதலியில் நெடுவெண்பாட்டு என்பதற்கு
நெடுவெள்ளூசி	நெடுவெள்ளூசி neḍuveḷḷūci, பெ.(n.) 1. புண், காயம் போன்றவற்றைத் தைக்கும் ஊசி; surgical needle for stitching wounds. "கயமூழ்கிச் சிரல் பெயர்ந்தன்ன நெடுவெள்ளூசி (பதிற்றுப்.42);. 2. நெட்டை என்னும் கருவி (பதிற்று.42:3 உரை);; a kind of weapon. [நெடும் + வெள்ளூசி. வெள்ளூசி = மருத்துவர் புண்களைத் தைக்கும் ஊசி]

நெடுவேட்டுவன்	நெடுவேட்டுவன் neḍuvēḍḍuvaṉ, பெ.(n.) கோடை மலைப் பகுதியை ஆண்ட கடைக் கழக மன்னன்; a king ruled Ködaimalai. கடிய நெடுவேட்டுவன் என்பது இவனது முழுப் பெயர். கடியம் என்பது நெடுவேட்டுவன் ஊர். இது கோடைக்கானல் என்று இன்று வழங்கும் கோடைமலைச் சாரலில் உள்ளது. கோடைமலையை ஆண்டவன். இவன் தன்னைத் துணை வேண்டி யவர்க்குப் பெரும்புகலாகி, ஆதரவு நல்குபவன், பகைத்துப் பொரக் கருதுவாரை அவர் வலியறுத்துக் கருத்தழிவிக்கும் காட்டாண் மையுடையவன். கொடை வண்மையால் இவன் பால் பரிசிலர்கட்கு மிக்க தொடர்புண்டு. அதனால் கடலுக்குச் சென்ற முகில், நீர் பெற்றன்றி வாராதவாறு போல, இந்நெடு வேட்டுவனைக் காணும் பரிசிலர் இவனது கொடை நலத்தைப் பெற்றன்றிப் பெயர்ந்து போகாரென்னும் பெருமை இவனுக்குப் பிறங்கியிருந்தது. இவனைப் பெருந்தலைச் சாத்தனார் பாடியுள்ளார். (புறநா.205);. "முற்றிய திருவின் மூவ ராயினும் பெட்பின் றிதல் யாம் வேண்டலமே விறற்சினந் தணிந்த விரையரிப் புரவி உறுவர் செல்சார் வாகிச் செறுவர் தாளுளந் தபுத்த வாண்மிகு தானை வெள்வீ வேலிக் கோடைப் பொருத சிறியவும் பெரியவும் புழைகெட விலங்கிய மான்கணந் தொலைச்சிய கடுவிசைக் கதநாய் சிலை வேட்டுவ நோயிலை யாகுக
நெடுவேள்குன்றம்	நெடுவேள்குன்றம் neḍuvēḷkuṉṟam, பெ. (n.) சோழ நாட்டிலுள்ள திருச்செங்குன்று; a hill in Chola country. [நெடு + வேள் + குன்றம்]
நெண்டு	நெண்டு1 nenṭudal, 5.செ.கு.வி.(v.i.) 1. எதிர்க்களித்தல் (யாழ்ப்.);; to rise upon the stomach, keck. 2. நொண்டுதல்; to limp. "நெண்டிக்கொண்டே" (தேவா.743.8);. [நுல்(துளை); → நுள் → நொள் → நொண்டு → நெண்டு → நெண்டு-தல்.(வே.க.);] நெண்டு2 nenṭudal, 5.செ.குன்றாவி.(v.t.) தோண்டுதல் (நாமதீப.737);; to dig. [நொண்டு → நெண்டு-தல்]
நெத்தகர்	நெத்தகர் nettagar, பெ. (n.) நெல்லுடன் முளைக்கும் களை வகை (யாழ்.அக.);; a weed that grows with paddy. வயலில் நெத்தகர் அதிகமாகி விட்டது. [நெல் + தகர். நெல் விளைவைத் தகர்க்கும் களை]

நெத்தப்பலகை	நெத்தப்பலகை nettappalagai, பெ. (n.) சூதாடும்பலகை; dice-board. "நெத்தப் பலகையை எடுத்து நிறுத்தினாற் போன்ற... குறளனே" (கலித்.94, உரை);. க. நெத்தபலகெ [நெட்டு + பலகை-நெட்டுப் பலகை → நெத்தப்பலகை] சூதாட்டம் ஆடுவதற்காக கோடுகள் வரையப்பட்ட பலகை. [P]
நெத்தம்	நெத்தம் nettam, பெ. (n.) அரத்தம்; blood. [அரத்தம் → இரத்தம் → நெத்தம். ஒ.நோ. நிரம்ப → நொம்ப]
நெத்தல்	நெத்தல் nettal, பெ. (n.) நெய்த்தோலி பார்க்க;see ney-t-tos (சா.அக.);.
நெத்தமண்டலி	நெத்தமண்டலி nettamaṇṭali, பெ. (n.) தேள்வகை (சங்.அக.);; a scorpion. [நெத்தம் + மண்டலி. அரத்தம் போன்று சிவந்து காணப்படும் தேள் வகை. அரத்த மண்டலி → நெத்த மண்டலி.]
நெத்தலி	நெத்தலி nettali, பெ. (n.) நெய்த்தோலி பார்க்க;see __, [நெத்தல் → நெத்தலி.]
நெத்தி	நெத்தி netti, பெ. (n.) மீன் நீந்துதற்குக் கரணியமான மிதவைப் பை (மீனவ.);; swimming bladder of a fish. [நத்தி → நெத்தி, நத்தி = மீனின் மிதவைப்பை]
நெத்தியடி	நெத்தியடி nettiyaḍi, பெ.(n.) செயலிழக்கச் செய்யும் தாக்குதல் அல்லது பாதிப்பு; crushing defeat. தேர்தலில் எதிர்க்கட்சி பெற்ற வெற்றி ஆளுங்கட்சிக்கு நெத்தியடியாக இருந்தது. [நெற்றி → நெத்தி + அடி. நெற்றியில் அடித்தால் ஏற்படும் வலி போன்றது]
நெத்தில்	நெத்தில் nettil, பெ. (n.) நெய்த்தோலி பார்க்க;see ney-t-tos (சா.அக.);.

நெத்திலி	நெத்திலி nettili, பெ. (n.) நெய்த்தோலி பார்க்க;see __, தெ. நெத்தெலு. [நெய்த்தோலி → நெத்திலி. வெள்ளை நிறத்தில் இருக்கும் ஒருவகைச் சிறிய கடல் மீன்]
நெத்திலிப்பொடி	நெத்திலிப்பொடி nettilippoḍi, பெ. (n.) 1. நெய்த்தோலிக் கருவாடு (வின்.);; anchovy salted and dried. 2. சிறுநெய்த்தோலி மீன்; small anchovy fish. [நெத்திலி + பொடி]
நெத்து	நெத்து nettu, பெ. (n.) நெற்று பார்க்க;see __, [நெற்று → நெத்து (பே.வ);]
நெத்திலிவலை	நெத்திலிவலை nettilivalai, பெ. (n.) நெய்த்தோலி மீன் பிடிக்கும் வலை; anchovy fishing net. [நெத்திலி + வகை] நெத்திலி மீனுக்காகவே சிறப்பாகச் செய்யப்படும் வலை. இதில் வலைக்கண் மிகச்சிறியது. இவ்வலை 5 அடி அகலம் 5 அடி நீளம் கொண்டதாய் இருக்கும் [P]
நெதி	நெதி1 nedi, பெ. (n.) 1. செல்வம்; treasure. "விழுநெதி பெறினும்" (நற்.16);. 2. முத்து; pearl. "நெதிசொரி சங்க மேந்தி" (சூளா.அரசி.308); [நெல் → நெதி, பழங்காலத்தில் கூலியாக நெல் முதலிய கூலங்களே கொடுக்கப்பட்டது. நெல் வயல் அதிகமுள்ளவன் செல்வந்தனாக மதிக்கப்பட்டான். எனவே நெல் → நெதி என்றாயிற்று. பின் நெதி → நிதியாயிற்று.] நெதி2 nedi, பெ. (n.) தேனிப்பு, ஊழ்கம், உள்ளொடுக்கம் (தியானம்);; meditation. "தப்பாம னெதிபண்ண" (தத்துவப்.262);. [நுல் → நெல் → நெதி, நெதி → நிதி = செல்வம்.]
நெதியம்	நெதியம் nediyam, பெ.(n.) செல்வம்; wealth riches. "நெதிய மென்னுள" (தேவா.556,5);. [நெதி → நெதியம்]
நெதியாளன்	நெதியாளன் nediyāḷaṉ, பெ. (n.) குபேரன்; Kuberan. "நெதியாளன் றோழனை" (தேவா,688,7); [நெதி → நெதி + ஆளன்]

நெதுட்டி	நெதுட்டி neduṭṭi, பெ. (n.) மருது; mardah tree, Terminalia alata. (சா.அக.);.
நெம்பாணி	நெம்பாணி1 nembāṇi, பெ.(n.) வண்டியில் பயன்படும் ஆணி; of a kind of nail used in cart. [வண்டிப்பழு வில் தைக்கும் ஆணி வகை. நெம்பு + ஆணி.] நெம்பாணி2 nembāṇi, பெ.(n.) நெம்பப் பயன்படும் ஆணி; of a nail use to lift out. [நெம்பு + ஆணி]
நெம்பு	நெம்பு1 nembudal, 5.செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. கழி அல்லது கருவியை ஒரு பொருளின் அடியிற் செலுத்தி மேலே உயரும்படி கிளப்புதல்; to lift with a leaver. பாறையின் அடியிற் கம்பியைச் செலுத்தி ஒரே நெம்பில் கல்லைப் பெயர்த்து விட்டான். 2. உடைத்துத் திறத்தல்; to force open. தாழ்ப்பாளை ஒரு நெம்பில் உடைத்து விட்டான். [எம்பு-தல் → நெம்பு-தல்] நெம்பு2 nembu, பெ. (n.) 1. மேலெழுப்புகை; lifting with a lever. 2. இருபக்கமும் கூர்மையுடைய இணைப்பாணி (கட்டிட.நாமா);; joining dowel or nail. 3. ஓடாணி (தெ.க.தொ.2,172);; pins for jewels. 4. ஏணிப் பழு (வின்.);; rung or round of a ladder. 5. ஏற்றத்தின் மடலாணி (வின்.);; ribs joining. together the two beams of a well-sweep, serving also as steps for the man who treads it. 6. நெம்புதடி (வின்.); பார்க்க;see membu-ta.p 7. விலா எலும்பு (வின்.);; ribs. இன்று நெம்பு கழிய வேலை செய்தான்.
நெம்புகோல்	நெம்புகோல் nembuāl, பெ. (n.) ஒரு பொருளினை உயர்த்தவோ நகர்த்தவோ பயன்படும், ஒரு புள்ளியை மூலமாகக் கொண்டு இயக்கப் பயன்படும் கம்பி அல்லது கருவி; the lever. ஒரு நெம்புகோல் இருந்தால் இந்தக் கல்லை நகர்த்தலாம். ஒரு பெரிய நெம்புகோல் கிடைத்தால் நான் உலகை நகர்த்திக் காட்டுவேன் என்று ஐசக் நியூட்டன் கூறியுள்ளார். [நெம்பு + கோல்] [P]

நெம்புத்தடி	நெம்புத்தடி nembuttaḍi, பெ.(n.) நெம்புதடி (வின்.); பார்க்க;see nembu-tagi. [நெம்பு + அடி.]
நெம்புதடி	நெம்புதடி nembudaḍi, பெ. (n.) பொருளைக் கிளப்ப அதனடியில் செலுத்துங்கோல் (வின்.);; lever, in mechanics. நெம்புதடி கொண்டு கட்டையைப் புரட்டினான். [நெம்பு + தடி]
நெமம்	நெமம் nemam, பெ. (n.) நெமிசந்தனா பார்க்க; see пет:Sanaapa (சா.அக.);
நெமமீன்	நெமமீன் nemamīṉ, பெ. (n.) மூட்டுவலியை உண்டாக்குமோர் வகை மீன்; a kind of fish causing rheumatisum. (சா.அக.);.
நெமிசந்தனா	நெமிசந்தனா nemisandaṉā, பெ. (n.) அரத்த வேங்கை மரம்; red kino tree - Pterocarpus marsupium (acuminata); (சா.அக.);.
நெமிரல்	நெமிரல் nemiral, பெ.(n.) சோறு (அக.நி.);; rice. [நிமிரல் → நெமிரல். நிமிரல் = சோறு (நற்.258);. அரிசி சோறாகும்போது அதன் வடிவம் மாறி நிமிர்கிறது.]

நெய்	நெய்1 neytal, 1செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. துணி, பாய் முதலியவற்றை உருவாக்கு வதற்காகத் தறியில் நீளவாட்டில் நூலையோ, கோரையையோ செலுத்திக் குறுக்குவாட்டில் கோத்துப் பின்னுதல், நூலை ஆடையாகச் செய்தல்; to weave, as clothes. "நெய்யு நுண்ணுரல்" (சீவக.3019);. நெய்து கொண்டிருக்கும் பொழுது நெய்கிறதை விட்டு நினைத்துக் கொண்டானாம் கைக்கோளன் (பழ.);. நெய்கிறவனுக்கு ஏன் குரங்குக் குட்டி? (பழ.);. 2. தொடுத்தல்; to string, to link together. "நெய்தவை தூக்க" (பரிபா.19:80);. ம. நெய்க: தெ நேயு; க. நேய், நேயி, நெய்யு; கோத. நெச் (nec);; துட, நிச் (nic);; குட. நெய் (ney);; து. நெயுநி: கூ. நெப; குவி. நெநை (nennai);; குரு. எஸ்நா (essnä);;மா. எசே (ese = to plait);. [நுள் → நெள் → நெய் → நெய்-தல், நுள்ளுதல் = அடைதல், பொருந்துதல், செறிதல் (த.ம.);] நெய்2 ney, பெ. (n.) 1. ஆவின் அல்லது எருமையின் வெண்ணெயை உருக்கி உண்டாக்கும் பொருள்; ghee, clarified butter. "நீர்நாண நெய்வழங்கியும்" (புறநா.166:21);. 'நெய்க்குடத்தில் எறும்பு மொய்த்தது போல' (பழ);. 'நெய்யை உருக்கித் தயிரைப் பெருக்கிச் சாப்பிட வேண்டும்' (பழ.);.
நெய்கடம்பு	நெய்கடம்பு neykaḍambu, பெ. (n.) நாய்க்கடம்பு; bastard cedar of PalghatHymenodictyon excelsusm. (சா.அக.);. மறுவ. வெள்ளைக் கடம்பு. [நெய் + கடம்பு]
நெய்க்கடல்	நெய்க்கடல் neykkaḍal, பெ. (n.) ஏழுகடலுள் நெய்மயமாகிய கடல்; the ocean of ghee, one of Ĕlu-kadal. [நெய் + கடல்]
நெய்க்கடுகு	நெய்க்கடுகு neyggaḍugu, பெ. (n.) 1. வெண்ணெய் உருக்கிக் காய்ச்சியெடுக்கும் போது அடியில் நிற்கும் வண்டல்; the sediment deposited at the bottom during melting of butter into ghee. 2. அகத்தியர் வல்லாதி 600-ல் சொல்லியிருக்கும் முறைப்படி ஆவின் நெய்யை மற்ற மருந்துச் சரக்குகளோடு சேர்த்துக் காய்ச்சி வடித்த மருந்து நெய். இது வயிற்றில் ஏற்படும் நோய்களுக்கு மருந்தாகிறது; a medicated oil prepared with cow's ghee as chief ingredient along with other drugs according to the process laid down in Agastyar Vallathy 600. It is prescribed for all diseases of the stomach. (சா.அக.);. [நெய் + கடுகு. கடுகு = வண்டல்]

நெய்க்கியாழம்	நெய்க்கியாழம் neykkiyāḻm, பெ. (n.) ஆவின் நெய்யுடன் மற்ற கடைச்சரக்குகளைச் சேர்த்துச் செய்யும் மருந்து; medicated oil in common prepared from cow's ghee mixed with other bazaar drugs. (சா.அக.);. [நெய் + கியாழம். கியாழம் = காய்ச்சிய மருந்து குடிநீர்]
நெய்க்கிழி	நெய்க்கிழி neykkiḻi, பெ. (n.) எண்ணெய் தோய்த்த சீலைத்துண்டு; bandage soaked in oil. "நெய்க்கிழி வைக்கப்பட்டார்" (சீவக.818);. [நெய் + கிழி. கிழி = கிழிந்த துணி]
நெய்க்குரணி	நெய்க்குரணி1 neykkuraṇi, பெ. (n.) அழிஞ்சில்; sage-leaved alangium. நெய்க்குரணி2 neykkuraṇi, பெ. (n.) ஐங்கோல எண்ணெய் (ஐந்து மாதத்திய தலைப்பிண்டத்தினின்று வடிக்கும் நெய்மம்);; a medicinal oil extracted from the first born fetus five months old. (சா.அக.);.
நெய்க்குழம்பு	நெய்க்குழம்பு neykkuḻmbu, பெ.(n.) 1. நெய்விட்டுத் தாளித்த குழம்பு; thick broth seasoned with ghee. 2. இறுகிய நெய்; thick ghee. [நெய் + குழம்பு]
நெய்க்குறி	நெய்க்குறி neykkuṟi, பெ. (n.) தேரையர் செய்த ஒரு மருத்துவ நூல்; a medical Tamil treatise by Theraiyer which treats about the examination of urine and their indications. (சா.அக.);. [நெய் + குறி]
நெய்க்குறிநீர்க்குறி	நெய்க்குறிநீர்க்குறி neykkuṟinīrkkuṟi, பெ. (n.) நெய்யில் சிறுநீரைக் (மூத்திரத்தைக் கலந்து செய்யும் ஆராய்ச்சி (சோதனை);; examining the urine by testing if in ghee. [நெய்க்குறி + நீர்க்குறி]
நெய்க்குறிநூல்	நெய்க்குறிநூல் neykkuṟinūl, பெ. (n.) எண்ணெய் விட்டு சிறுநீர் (மூத்திரத்); தேர்வு செய்வதைக் கூறுவதும், தேரையர் இயற்றியதுமான நூல்; a treatise by Tēraiyar on the test of urine by means of oil. [நெய் + குறி +நூல்]
நெய்க்கொட்டான்	நெய்க்கொட்டான் neykkoṭṭāṉ, பெ. (n.) பூவந்தி (மலை.);; soap-nut. மறுவ. நெய்க்கொட்டை. [நெய் + கொட்டான்]

நெய்க்கொட்டான் விதை	நெய்க்கொட்டான்விதை neykkoṭṭāṉvidai, பெ. (n.) பூவந்திக்கொட்டை; soap nut. (சா.அக);. [நெய்க்கொட்டான் + விதை]
நெய்க்கொட்டை	நெய்க்கொட்டை neykkoṭṭai, பெ. (n.) 1. மரவகை; (மலை.);; soap-nut, Sapindus trifoliatus. 2. மரவகை; butterfly soap-nut, Harpullia Cupanoides. [நெய் + கொட்டை. நெய் போல் பளபளப்பான கொட்டையுடைய மரம்]
நெய்ச்சசிகரி	நெய்ச்சசிகரி neyssasigari, பெ. (n.) சீமைத் தக்காளி; Europe brinjal, tomato, Hycopersicum esculentum (சா.அக.);.
நெய்ச்சட்டி	நெய்ச்சட்டி neyccaṭṭi, பெ. (n.) 1. செங்கழுநீர் (மலை.);; purple Indian waterlily. 2. கீரைவகை (சங்.அக.);; a kind of greens. 3. பவளக் குன்றிமணி (மலை.);; crab's eye. மறுவ : செங்கழுநீர். இச்செடி ஆண்டிற்கு ஒரு முறை வளர்ந்து ஒயும். இலை நீண்டு நான்கு மூலையுடையதாய் இருக்கும்; பூவிதழ் ஊதா நிறமுடையது; வங்காளம், கொரநாடு, மலையாளம் ஆகிய பகுதிகளில் வளர்கிறது. இதைக் குடிநீராக்கிக் காய்ச்சலுக்குக் கொடுக்கலாம்;உடற்குட்டை இது தணிக்கும். பசி, அழகு இவைகளை உண்டாகும். வாந்தி அழற்சி இவைகளைப் போக்கும். இதன் பூ கண் சிவப்பை மாற்றும் காமாலை, கைகால்எரிச்சல், கண்ணோய்கள் முதலியன நீங்கும். (சா.அக);.
நெய்ச்சட்டிக்கீரை	நெய்ச்சட்டிக்கீரை neyccaṭṭikārai, பெ. (n.) வேப்பெண்ணெயை நெய்யாகச் செய்யும் (சீதேவியார்); செங்கழுநீர் கீரை; a kind of waterlily, Nymphae odorata or Grewia orbiculata. It converts margose oil into ghee. (சா.அக.);. [நெய்ச்சட்டி + கீரை]
நெய்ச்சாதம்	நெய்ச்சாதம் neyccātam, பெ. (n.) நெய்ச்சோறு; ghee rice. [நெய் + சாதம்] சாதம் என்பதற்கு வேர் வடமொழிலியில்லை. அரிசி சதசதவென்று கொதிபெற்று மலர்வதால் சாதம் தமிழ்ச் சொல்லே.
நெய்ச்சாரிகம்	நெய்ச்சாரிகம் neyccārigam, பெ. (n.) அரத்த வேங்கை மரம்; red kino tree. Pterocarpus marsupium (சா.அக.);.

நெய்ச்சி	நெய்ச்சி1 neycci, பெ. (n.) எண்ணெய்ச்சிக்கு; oil-sediment. (சா.அக.);. [நெய் → நெய்ச்சி. நெய் + சி(க்கு);.] சிக்கு என்பதில் முதலெழுத்து நின்று பிற இரண்டும் நீங்கின. நெய்ச்சி neycci, பெ. (n.) நெய்யால் செய்த பண்ணியம் (பலகாரம்);; ghee preparation of sweet confection. [நெய் → நெய்ச்சி]
நெய்ச்சிக்கு	நெய்ச்சிக்கு neyccikku, பெ. (n.) 1. நெய் குடலில் தங்குதலினா லுண்டாகும் செரிமானத் தடை; indigestion caused by ghee. 2. நெய்யைப் பூசிக்கொள்வதனா லுண்டாம் நாற்றம் (இ.வ.);; rancid smell caused by smearing one's body with ghee. [நெய் + சிக்கு. சிக்கு = சிக்கிக் கொள்ளுகை, தடை செய்கை, எண்ணெய்ச்சிக்கு, சிக்கு நாற்றம்]
நெய்ச்சிக்குபேதி	நெய்ச்சிக்குபேதி neyccikkupēti, பெ. (n.) சிக்குப்பட்ட நெய்யை உட்கொள்வதனால் ஏற்படும் கழிச்சல்; purging due to taking rancid ghee in food. (சா.அக.);. [நெய்ச்சிக்கு + Skt பேதி]
நெய்ச்சிக்குபோக்கி	நெய்ச்சிக்குபோக்கி neyccikkupōkki, பெ. (n.) சிகைக்காய் (சீயக்காய்);; soap-nut. (சா.அக);. [நெய்ச்சிக்கு + போக்கி]
நெய்ச்சிட்டிக்கிழங்கு	நெய்ச்சிட்டிக்கிழங்கு neycciṭṭikkiḻṅgu, பெ. (n.) செங்கழுநீர்க்கிழங்கு; bulb of Nymphae odorata. (சா.அக.);. [நெய்ச்சிட்டி + கிழங்கு]
நெய்ச்சிந்தி	நெய்ச்சிந்தி neyccindi, பெ. (n.) பெய்க்கடலை; bitter Bengal gram - Cicer genus. (சா.அக.);.
நெய்ச்சீலா	நெய்ச்சீலா neyccīlā, பெ. (n.) விலையும் சுவையும் மிகுதியான சீலா மீன் வகை; a kind of Šila fish. (க.ப.அ);.
நெய்ச்சீவிகம்	நெய்ச்சீவிகம் neyccīvigam, பெ. (n.) நெய்ச்சிந்தி பார்க்க;see ney-c-cindi (சா.அக.);

நெய்ச்சுட்டி	நெய்ச்சுட்டி neyccuṭṭi, பெ. (n.) கீரை வகை (வின்.);; a kind of greens. [நெய்ச்சட்டி → நெய்ச்சுட்டி]
நெய்ச்சுண்டு	நெய்ச்சுண்டு neyccuṇṭu, பெ. (n.) 1. கலயத்தில் ஒட்டிக் கொண்டிருக்கும் நெய் (வின்.);; small quantity of ghee sticking to a pot. 2. நெய்யளக்க உதவுஞ் சிறிய அளவுக்கருவி (தஞ்சை);; small vessel for measuring ghee. [நெய் + கண்டு. சுண்டு = ஒரு சிற்றளவு. காய்ச்சும்போது ஏனத்தின் அடியில் தங்குவது]
நெய்சாயம்	நெய்சாயம் neycāyam, பெ. (n.) மெருகெண்ணெய்; varnish. [நெய் + சாயம். சாயம் = வண்ணம்]
நெய்த்தானம்	நெய்த்தானம் neyttāṉam, பெ. (n.) தஞ்சை மாவட்ட வூர்; a village in Tanjore district. இவ்வூர் திருநெய்த்தானம் என்று முன் அடை பெற்று இன்று தில்லைத் தானம் என்று வழங்குகிறது. இவ்வூரை அப்பர் "நிலா வெண்மதி யுரிஞ்ச நீண்டமாட நிறைவயல் சூழ் நெய்த்தானம்" எனவும், சம்பந்தர், "அறையும் புனல்வரு காவிரி யலை சேர் வடகரைமேல் நிறையும் புனை மடவார் பயில் நெய்த்தானமெனிரே" எனவும் புகழ்ந்து பாடுகின்றனர். முதலில் கோவில் பெயராக இருந்து பின் ஊர்ப்பெயராக மாறி இருக்கலாம். [நெய் + தானம். கோயிலில் விளக்கெரிக்க நெய் அதிகமாக வழங்கிய ஊராக இருக்கும்.]
நெய்த்திருக்கை	நெய்த்திருக்கை neyttirukkai, பெ. (n.) திருக்கை மீன் வகை (வின்.);; a kind of thornback fish. [நெய் + திருக்கை. நெய் மிகுந்திருக்கும் மீன் வகை]
நெய்த்துடுப்பு	நெய்த்துடுப்பு neyttuḍuppu, பெ.(n.) 1. வேள்விகளில் பயன்படுத்தும் நெய்க்கரண்டி (திவா.);; spatula, used especially in Védic sacrifices. 2. தீவட்டிக்காரர் பயன்படுத்தும் எண்ணெய்க்கலம்; vessel for oil used by torch bearers. [நெய் + துடுப்பு. துடுப்பு = சட்டுவம், அகப்பை, கரண்டி]

நெய்த்தோர்	நெய்த்தோர்1 neyttōr, பெ. (n.) நெய்ப்பதமுள்ள அல்லது நெய்போலுறையும் அரத்தம்; blood. "நெய்த்தோரிடையறா தொழுகுங் கோட்டு" (நைடதம்.போர்புர்.21);. "நெய்த்தோர் வாய.... குருளை" (நற்.2);. க. நெத் + தரு, தெ. நெத்துரு துட. நெத்ஸ்; கோத, நெத்ர் (metr);; குட. நெத்த; து. நெத்தரு; கொலா.நெத்ரு; நா. நெத்துரு; பர். நெதிர்; கட. நெத்துர்; கோண.நத்துர்; கூ. நெகுதரி; குவி. நெதொரி;பிரா. திதர். [நெய்துவர் → நெய்த்தோர். துவர் = சிவப்பு, அரத்தம்.] நெய்த்தோர்2 neyttōr, பெ. (n.) ஒதியமரம் (வைத்தியபரி);; Indian ash tree.
நெய்த்தோலி	நெய்த்தோலி neyttōli, பெ. (n.) வெண்ணிற முள்ள சிறிய கடல் மீன் வகை (பதார்த்த.938);; anchovy, silvery, Engraulis indicus. [நெய் + தோலி, நெய்போல் பளபளப்பும் வெண்மையும் உடைய மீன் வகை.] தீவக்குறை இந்தியாவின் கிழக்கு, மேற்கு ஆகிய இரண்டு கடற்கரைகளிலும் காணப்படும் சிறுமீ ன்கள். இவை மெல்லிய உடலினையும் கூரிய முகத்தையும் உடையன. தலைமுதல் வால் வரை வெள்ளி போன்று பளபளப்பான பட்டை ஒன்றிருக்கும். மேற்குக் கடற்கரைப்பகுதியில் ஆண்டுதோறும் இம்மீ ன் அதிகம் பிடிக்கப் படுகிறது. சுறவ மாதம் முதல் கடக (சனவரி முதல் சூன்); மாதம் வரை இம்மீன்கள் அதிகம் பிடிக்கப்படுகின்றன. இம்மீனை கருவாடாகச் செய்து சேமித்து வைப்பர். இம்மீன்கள் கரையருகேயே வாழும் இயல்புடையது. [P]
நெய்தல்	நெய்தல் neytal, பெ. (n.) 1. வெள்ளாம்பல்; white Indian water-lily. "பல்லிதழ் நீலமொடு நெய்த னிகர்க்கும்" (ஐங்குறு.2); (திவா.);. 2. கருங்குவளைமலர்; blue nelumbo. "காஞ்சி மணிக்குலைக் கட்கமழ் நெய்தல்" (குறிஞ்சிப்.84);. 3. செங்கழுநீர்க்கிழங்கு (சங்.அக.);; tuber of red Indian water-lily. ம. நெய்தல், து. நைதிலெ;க. நெய்தல். [நெய் → நெய்தல் = வறண்ட கோடைக் காலத்தும் குளநிலத்தோ டொட்டியிருக்கும் கொடி வகை. " . . . . அ க் கு ள த் தி ற் கொட்டியும் ஆம்பலும் நெய்தலும் போலவே ஒட்டி யுறுவார் உறவு" (மூதுரை,17);] நெய்தல்2 neytal, பெ. (n.) 1. கடலும் கடல் சார்ந்த இடமும்; maritime tract. "எற்பாடு நெய்த லாதல் மெய்பெறத் தோன்றும்" (தொல்,பொருள்.8);. 2. நெய்தற்றிணையின் உரிப்பொருளாகிய இரங்கல்; sorrow of lovers due to separation, assigned by poetic convention to the maritime tract. "நெய்தல் சான்ற வளம்பல" (மதுரைக்.325);. 3. சாப்பறை; funeral drum.

நெய்தல் தத்தனார்	நெய்தல் தத்தனார் neytaltattaṉār, பெ. (n.) நெய்தற்றத்தனார் பார்க்க;see neydarrattanår [நெய்தல் + தத்தனார்] தத்தனார் என்பது இயற்பெயர். நெய்தலைப் பாடுவதில் வல்ல வராயிருந்ததால் நெய்தல் தத்தனார் என்று பெயர் வந்திருக்கலாம். நற்றிணையில் இவர் பாடிய பாட்டு நெய்தல் நிலத்தைப் புனைந்த துரைக்கிறது.
நெய்தல்நிலம்	நெய்தல்நிலம் neytalnilam, பெ. (n.) கடலோரப் பகுதி; sea coast countries maritime tract. (சா.அக.);. [நெய்தல் + நிலம்] பழந்தமிழ்நாட்டில் நிலத்தியல்பைக் கொண்டு குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல் பாலை என ஐவகையாக நிலத்தைப் பிரித்தனர். இவற்றுள் கடலும் கடல் சார்ந்த பகுதிகளும் நெய்தல் எனப்படும். இந்நிலப்பகுதியில் நெய்தல் மலர் நிறைந்திருப்பதைக் கொண்டு இப்பெயர் வந்ததென்பர். இரங்கலும் இரங்கல் நிமித்தமுமாகிய) குறியுமாகிய ஒழுக்கம் பற்றி இப்பெயர் வந்த தென்பாரும் உண்டு. நெய்தல் நிலத்தலைவன் சேர்ப்பன், புலம்பன்: தலைவி பரத்தி, நுளைச்சி. இந்நிலமக்கள் பரதர், பரத்தியர், நுளையர், நுளைச்சியர், அளவர், அளத்தியர், வலையர், வலைச்சியர், என்று அழைக்கப்படுவர். இவர்களின் கடவுள் மழைக்கடவுளான வருணன். "வருணன் மேய பெருமனலுலகம்" என்பர் தொல்காப்பியர். இந்நிலமக்கள் உப்பையும் மீனையும் விற்றுக் கிடைக்கும் உணவுப் பொருளைக் கொண்டு வாழ்வர். இவர்களின் தொழில், மீன் பிடித்தலும், உப்பு விளைத்தலும், மீனைக் காயவைத்தலும், பறவைகளை யோட்டுதலும், கடலாடுதலும், தெப்பம் விடுதலும் ஆகும். இவர்கள் மீன்கோட் பறை, பம்பை, விளரியாழ் என்னும் இசைக் கருவிகளைப் பயன்படுத்துவர்; செவ்வழி என்னும் பண்ணை இசைப்பர். இங்குள்ள விலங்குகள் உப்பு மூட்டைகளைக் கமக்கும் பகடும், கடற்கறாவும், முதலையுமாகும். பறவைகள் அன்னமும் அன்றிலும். தாழை, நீர்முள்ளி அடம்பு, புன்னை, ஞாழல் என்னும் மலர்களை இம்மக்கள் அணிவர். இவர்களுக்கு உவர் நீர்க்கேணியிலிருந்தும், மணற்கேணி யிலிருந்தும் நீர் கிடைக்கும். இவர்களின் ஊர் பேரூர், பட்டினம், சிற்றூர், பாக்கம் எனப்பெறும். காதலரைப் பிரிந்தவர்கள் தனிமை பொறாமல் இரங்கலும் அதற்குரிய குறியும் இந்நிலத்துக் குரிய அகவொழுக்கமென அகப்பொருளி லக்கணம் கூறும். புணர்தல், பிரிதல், இருத்தல், இரங்கல், ஊடலென்னும் எல்லா அகவொழுக்கமும் எல்லா நிலத்திற்கும் உரியவை யெனினும், இந்நிலத்திற்கு இரக்கமே அகவொழுக்கமெனக் கூறுவது புலனெறிவழக்க மென்பர். இக்கரணியம்பற்றியே பிற்பகலாகிய எற்பாடு எனும் சிறு பொழுது இந்நிலத்திற்குரிய [illegible] முதுவேனில்
நெய்தல்திணை	நெய்தல்திணை neytaltiṇai, பெ. (n.) நெய்தல் நிலம்; coastal region. [நெய்தல் + திணை. திணை = ஒழுக்கம், நிலம்]

நெய்தல்தெய்வம்	நெய்தல்தெய்வம் neytalteyvam, பெ. (n.) வாரணன், மழைக்கடவுள் (வருணன்);; Varuṇaŋ. [நெய்தல் + தெய்வம்] நெய்தல் தெய்வம் : நெய்தல் நில மக்கள், கடலில் மீன்பிடித்தும், உப்பு விளைவித்தும், முத்தும் பவழமுங் குளித்தும், நீர் வாணிகஞ் செய்தும், கடலாலேயே வாழ்ந்ததனால், தம் தெய்வத்தைக் கடல் தெய்வமாகவே கொண்டு, அதற்கு வாரணன் என்று பெயரிட்டனர். வள் → வர் → வார் → வார்தல் = வளைதல். வார் + அணம் = வாரணம். நிலத்தை வளைந்து அல்லது சூழ்ந்து இருப்பதால், கடல் வாரணம் எனப்பட்டது. வலம்புரியும் இடம்புரியுமான சங்கு வாரணம் எனப் பெயர் பெற்றதும், உள் வளைந்திருப்பதனாலேயே வாரணம் → வாரணன் = கடலோன். வாரணன் → வ. வருண. தொல்காப்பியர் ஆரியம் தமிழகத்தில் வேரூன்றிய காலத்தவாதலின், வருணன் என்று வடசொல் வடிவிற் குறித்தார். "மாயோன் மேய காடுறை உலகமும் சேயோன் மேய மைவரை உலகமும் வேந்தன் மேய தீம்புனல் உலகமும் வருணன் மேய பெருமணல் உலகமும் முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தலெனச் சொல்லிய முறையாற் சொல்லவும் படுமே" (தொல்பொருள்.அகத்.5); இந்திய வாரியிலும், அமைதி (Pacific); வாரியிலும் பெரியதும் வலியதும் கொடியதுமான மீன் சுறாவாதலால், அதன் முதுகந் தண்டை வாரணன்
நெய்தல்நிலத் தலைவன்	நெய்தல்நிலத் தலைவன் neytalnilattalaivaṉ, பெ. (n.) சேர்ப்பன்; chief of maritime tract. [நெய்தல் + நிலம் + தலைவன். நெய்தல் நிலத் தலைவனின் பெயர்]
நெய்தல் நிலநீர்	நெய்தல் நிலநீர் neytalnilanīr, பெ. (n.) உவநீர்; brackish water. [நெய்தல் + நிலநீர். நெய்தல் நிலத்திற்குரிய நீர்]
நெய்தல்நிலவூர்	நெய்தல்நிலவூர் neytalnilavūr, பெ. (n.) பாக்கம்; Pakkam, the sea side village. [நெய்தல் + நிலவூர்]
நெய்தல்நிலப்பறவை	நெய்தல்நிலப்பறவை neytalnilappaṟavai, பெ. (n.) கடல் காக்கை; a kind of sea-bird. [நெய்தல் + நிலப்பறவை. நெய்தல் நிலமான கடற்பகுதியில் காணப்படும் பறவை]

நெய்தல்நிலப்பறை	நெய்தல்நிலப்பறை neytalnilappaṟai, பெ. (n.) பம்பை (பிங்.);; tabour coarse. [நெய்தல் + நிலப்பறை. கடலும் கடல் சார்ந்த நிலமான நெய்தல் நிலத்து முழங்கும் பறை] [P]
நெய்தல்நிலப்பெண்	நெய்தல்நிலப்பெண் neytalnilappeṇ, பெ. (n.) மீனவப் பெண், நுளைச்சி (பிங்.);; a fisher-woman. [நெய்தல் + நிலப்பெண்]
நெய்தல்நிலமரம்	நெய்தல்நிலமரம் neytalnilamaram, பெ. (n.) 1. அடம்புமரம்; a fragrant flowering tree. 2. கோங்குமரம்; red cotton tree. 3. தாழைமரம்; screw pine tree. 4. புன்னைமரம்; Indian beech tree. 5. முள்ளிச்செடி; thorny plant. [நெய்தல் + நிலம் + மரம். நெய்தல் நிலத்து வளரும் மரஞ்செடி கொடிகள்.]
நெய்தல்நிலத்தொழில்	நெய்தல்நிலத்தொழில் neytalnilattoḻil, பெ. (n.) 1. மீன்பிடிக்கை; fishing. 2. உப்பு விளைவிக்கை; salt plantation. [நெய்தல் + நிலம் + தொழில். நெய்தல் நிலமக்கள் செய்யும் தொழில்.]
நெய்தல்பூண்டோன்	நெய்தல்பூண்டோன் neytalpūṇṭōṉ, பெ. (n.) நெய்தல் மாலையணிந்த ஐயனார் என்னும் ஊர்த் தெய்வம் (நாமதீப.43);; a village deity, as wearing a garland of neydal. [நெய்தல் + பூண்டோன். பூண்டோன் = அணிந்தவன்.]
நெய்தல்யாழ்	நெய்தல்யாழ் neytalyāḻ, பெ. (n.) நெய்தல் நிலப் பெரும்பண்களுள் ஒன்று (திவா.);; a primary melody-type of neydal tract. [நெய்தல் + யாழ். நெய்தல் நிலமக்கள் இசைக்கும் யாழ்.]
நெய்தல்யாழ்த்திறம்	நெய்தல்யாழ்த்திறம் neytalyāḻttiṟam, பெ. (n.) நெய்தல் நிலப்பண் வகை (திவா.);; a secondary melody-type-of the neydal class. [நெய்தல் + யாழ்த்திறம். யாழ்த்திறம் = இசைப்பண்]
நெய்தல்வாயில்	நெய்தல்வாயில் neytalvāyil, பெ.(n.) திருவள்ளுவர் மாவட்டம் பொன்னேரி வட்டத்தில் உள்ள ஊர்; a village in Thiruvalluvar Dt., Ponnēri taluk. [நெய்தல் + வாயில்] நெய்தல் நிலத்துக்கு இவ்வூர் வாயிலாக அமைவதாலும் நெய்தல் வாயில் எனப்பெயர் பெற்றது. நெய்தல் வாயில் மருவி நெய்தல் வாயல் என்று வழங்குகிறது.

நெய்தல்விளைவு	நெய்தல்விளைவு neytalviḷaivu, பெ. (n.) 1. உப்பு; common salt. 2. மீன்; fish. 3. கடலில் மூழ்கிக் கிடைக்கும் பொருள்களான பவளம், முத்து முதலியன; substances obtained from the Sea Such as coral, pear amber etc. (சா.அக.);. மறுவ. கடல்படுபொருள்கள். [நெய்தல் + விளைவு]
நெய்தலாம்பல்	நெய்தலாம்பல் neytalāmbal, பெ.(n.) ஒருவகை நீர்ச்செடி (MM588);; fringed waterlily, Limnanthemum cristatum. [நெய்தல் + ஆம்பல். நெய்தல் நிலத்து வளரும் ஆம்பல் செடி.]
நெய்தற்கருப்பொருள்	நெய்தற்கருப்பொருள் neytaṟkarupporuḷ, பெ.(n.) நெய்தல் நிலக் கருப்பொருள்; growing, ripening grain in Neydal land. [நெய்தல் + கருப்பொருள்] தெய்வம், தலைவர், மாக்கள், புள், விலங்கு ஊர், நீர், பூ, மரம், உணா, பறை, யாழ், பண், தொழில் முதலிய பதினான்கும் நெய்தல் நிலக் கருப் பொருள்கள். "ஆரணங்கு உயர்ந்தோர் அல்லோர் புள் விலங்கு ஊர் நீர் பூ மரம் உணாப்பறை யாழ்பண் தொழிலெனக் கரு ஈ. ரெழுவகைத் தாகும்" (நம்பியகப்.19);. நெய்தலின் கருப்பொருள்கள் தெய்வம் : வாரணன் (வருணன்); தலைவன் : சேர்ப்பன், புலம்பன் மக்கள் : பரத்தி, நுளைச்சி,நுளையர், நுளைச்சியர், பரதர், பரத்தியர், அளவர்,அளத்தியர். புள் : கடற்காக்கை விலங்கு : சுறவம் ஊர் : பாக்கம், பட்டினம் நீர் : உவர் நீர்க்கேணி பூ : நெய்தல், முண்டகம், கைதை, அடம்பு மரம் : புன்னை, ஞாழல் உணவு : மீன், உப்பு இவைகள் விற்றுப் பெறுவன பறை : மீன்கோட்பறை, நாவாய், பம்பை
நெய்தற்கார்க்கியர்	நெய்தற்கார்க்கியர் neytaṟkārkkiyar, பெ. (n.) கழகக் காலப் புலவர்; Sahgam poet. [நெய்தல் + கார்க்கியர்] கார்க்கியர் என்பது இவரின் இயற்பெயர். நெய்தல் திணையைப் பற்றி இவரது பாடல்கள் அமைவதால் நெய்தற்கார்க்கியர் எனப்பட்டார். மணிப்பூ முண்டகத்தின் வேறாய் மணிமருள் நெய்தலை மணப்பூ என வழங்கிக் காட்டி யதனால் இவர் நெய்தற்கார்க்கியர் எனப் பட்டனர் ஆவார் என ஊகிப்பாருமுளர். நெய்தல் நிலத்தின் கழியிலுள்ள நீலப்பூக்கள் கூம்புவதும், கடல்வளி வீசுவதும் ஊதைக் காற்றுத் துன்பத்தை உண்டாக்குவதும், தலைவன் மணியொலிக்கத் தேரிலேறிக் கடற்கரை வழியாக வருவதும் இவர் பாடல் களில் சொல்லப்படுகின்றன. இவர் குறுந் தொகையில்:55, 212 ஆகிய பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். "மார்கழி மணிப்பூக் கூம்பத் தூத்திரைப் பொங்குபிதிர்த் துவலையொடு மங்குல் தைஇக் கையற வந்த தைவரல் ஊதையொடு இன்னா வுறையுட் டாகும் சின்னாட் டம்மவிச் சிறுநல்லூரே" (குறுந்:55);. "கொண்கன் ஊர்ந்த கொடுஞ்சி நெடுந்தேர் தெண்கடலடைகரைத் தெளிமணி யொலிப்பக் காணவந்து நாணப் பெயரும்அளிதோ தானே காமம் விளிவது மன்ற நோகோ யானே" (குறுந்.212);.

நெய்தற்கிழங்கு	நெய்தற்கிழங்கு neytaṟkiḻṅgu, பெ. (n.) அம்பற்கிழங்கு; the tuberous roots of white Indian water lily, Nymphae pubescens alias Nistellata. (சா.அக.);. [நெய்தல் + கிழங்கு] இக்கிழங்கை அவித்துச் சருக்கரையிட்டுச் 'ி ம்பிற்குக் குளிர்ச்சி ஏற்படும். பித் ரிச்சல் அரத்தக் கழிச்சல் நீங்கும்.
நெய்தற்சாய்த்துய்த்தஆவூர்கிழார்	நெய்தற்சாய்த்துய்த்தஆவூர்கிழார் neytaṟcāyttuyttaāvūrkiḻār, பெ. (n.) கடைக்கழகக் காலத்து வாழ்ந்த ஒரு புலவர்; Sahgam poet. வேளாண்குலத்தவர். தலை மகனைத் தோழி வரைவு கடாவுவதாகச் செய்துள்ள இவரது அகப்பாடல் படிப்போர்க்கு இன்பம் தருவதாக அமைந்துள்ளது. இப்படலால் மிக்க வேட்கை யுடையவரேனும் சான்றோர் பழியோடு வரும் இன்பத்தை விரும்பார், புகழோடு வரும் இன்பத்தையே விரும்புவர்" என்னும் நெறி விளக்கப்படுகிறது. இவ்வொரு பாட்டு மட்டுமே இவர் பாடியதாகக் காணப்படுகிறது. "கூனல் எண்கின் குறுநடைத் தொழுதி சிதலை செய்த செந்நிலைப் புற்றின் மண்புனை நெடுங்கோ டுடைய வாங்கி இரைநசைஇப் பரிக்கும் அரைநாட் கங்குல் ஈன்றணி வயவுப்பினப் பசித்தென மறப்புலி ஒளிறேந்து மருப்பின் களிறட்டுக் குழுமும் பனியிருஞ் சோலை எமியம் என்னாய் தீங்கு செய் தனையே ஈங்குவந் தோயே நாளிடைப் படினென் தோழி வாழாள் தோளிடை முயக்க நீயும் வெய்யை கழியாக் காதலர் ஆயினும் சான்றோர் பழியொடு வரூஉம் இன்பம் வெஃகார்
நெய்தற்பறை	நெய்தற்பறை neytaṟpaṟai, பெ. (n.) 1. நெய்தல் நிலத்து மக்கள் முழக்கும் மீன்கோட் பறை, நாவாய் பறை நம்பியகப்.24); drum peculiar to maritime tracts. 2. சாப்பறை (குறள்,1115, உரை);; funeral drum. [நெய்தல் + பறை, பறை = கொட்டிசைக் கருவி.]

நெய்தற்றத்தனார்	நெய்தற்றத்தனார் neytaṟṟattaṉār, பெ. (n.) கடைக் கழகக் காலப் புலவர்; Sahgam poet. [நெய்தல் + தத்தனார்] இவர் குடிக்கிழார் மகனார் நெய்தற்றத்தனார் எனவும் அழைக்கப்பட்டார். கொடியூர் கிழார் மகனார் நெய்தற்றத்தனார் எனவும் கூறப்படுகிறார் (அகநா.243);. இவர் அகநா.243, நற்.49,130 ஆகிய பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். இவரது இயற்பெயர் தத்தன். நெய்தலையும், பாலையையும் பாடுவதில் வல்லவர். நீ படும் துன்பத்தைத் தலைமகன் ஊருக்குச்சென்று அவன் அறிந்து கொள்ளும்படி கூறுவோம் என்று தோழி தலை மகளை நோக்கிக் கூறியதாக இவரது பாடல் காணப்படுகிறது. "படுதிரை கொழிஇய பானிற எக்கர்த் தொடியோர் மடிந்தெனத் துறைபுலம் பின்றே முடிவலை முகந்த முடங்கிறாப் பாவைப் படுபுள் ளோப்பலிற் பகன்மாய்ந் தன்றே கோட்டுமீன் எறிந்த உவகையர் வேட்டமடிந்து எமரும் அல்கினர் ஏமார்ந் தனமெனச் சென்றுநாம் அறியின் எவனோ தோழி மன்றப் புன்னை மாச்சினை நறுவீ முன்றிற் றாழையொடு கமழுந் தென்கடற் சேர்ப்பன்வாழ் சிறுநல் ஊர்க்கே" (நற்.49);. இதுநெய்தற்றிணைப்
நெய்தனிலநீர்	நெய்தனிலநீர் neytaṉilanīr, பெ. (n.) உவரி நீர்; salt water. (சா.அக.);. [நெய்தல் + நிலம் + நீர்)]
நெய்தனிலப்பறவை	நெய்தனிலப்பறவை neytaṉilappaṟavai, பெ. (n.) கடற் காக்கை (நம்பியகப்.24);, sea crow. [நெய்தல் + நிலம் + பறவை]
நெய்தனிலமக்கள்	நெய்தனிலமக்கள் neytaṉilamakkaḷ, பெ. (n.) கடற்கரைப் பகுதியில் வாழும் மக்கள் நுளையன், நுளைச்சி (நம்பியகப்.24);; people living in the maritime coastal tract. [நெய்தல் + நிலம் + மக்கள்]
நெய்தாங்கி	நெய்தாங்கி neytāṅgi, பெ. (n.) விளக்கு வகை (1.M.P.S.A.402);; a lamp. [நெய் + தாங்கி, நெய்யூற்றி எரிக்கும் விளக்குவகை]
நெய்தை	நெய்தை neytai, பெ. (n.) பெருமை (பிங்.);; greatness, dignity, importance. [நெய்3" — நெய்தை]
நெய்நெட்டி	நெய்நெட்டி neyneṭṭi, பெ. (n.) சம்பங்கோரை (சங்.அக.);; elephant grass. [நெய் + நெட்டி. நெட்டி = கோரைவகை. நெய்போல் பளபளப்பான சம்பங்கோரை.]

நெய்ப்பசை	நெய்ப்பசை neyppasai, பெ. (n.) எண்ணெய்ப் பசை; oilness, greasiness. (சா.அக.); [நெய் + பசை]
நெய்ப்பந்தம்	நெய்ப்பந்தம் neyppandam, பெ. (n.) 1. நெய்யூற்றி எரிக்கும் பந்தம்; torch burning ghee. 2. இறந்தவரின் உடலுக்குக் கொள்ளி வைப்பதற்காக நெய்யில் நனைத்த தீப்பந்தம்; torch fed with ghee used for lighting funeral pyre. 3. இறந்தவரின் உடலைச் சுற்றி பேரன், பேர்த்திகள் பிடிக்கும் நெய்யில் நனைத்த பந்தம்; torch fed with ghee holding grand son and grand daughter at the time of funeral. தாத்தாவின் சாவில் பேரன்பேத்திகள் நெய்ப் பந்தம் பிடித்தல் மரபு. [நெய் + பந்தம். பந்தம் = தீவட்டி, தித்திரள்]
நெய்ப்பயிறு	நெய்ப்பயிறு neyppayiṟu, பெ.(n.) சிறுதுவரை; small leaved ebony, Diosphyros microphylla. (சா.அக.);.
நெய்ப்பரி	நெய்ப்பரி neyppari, பெ.(n.) பன்னாடை; the web at the bottom of the palmyra tree the fiber covering about the base of palmyra tree (சா.அக);. [நெய்யரி → நெய்ப்பரி]
நெய்ப்பற்று	நெய்ப்பற்று neypparṟu, பெ. (n.) 1. நெய்யின் ஒட்டுந்தன்மை; greasiness, stickiness of ghee. இத்தின்பண்டத்தில் நெய்ப்பற்று மிகுந்ததுள்ளது. 2. கொழுப்பு; fat corpulence. [நெய் + பற்று. பற்று = பசை]
நெய்ப்பாகம்	நெய்ப்பாகம் neyppākam, பெ. (n.) நெய்யினால் செய்யும் பண்டங்கள்; ghee preparations. (சா.அக.);. [நெய் + பாகம்]
நெய்ப்பான	நெய்ப்பான neyppāṉa, கு.பெ.எ.(adj.) கொழுத்த; filled with fat, fatty. [நெய் → நெய்ப்பான]
நெய்ப்பிடி	நெய்ப்பிடி neyppiḍi, பெ. (n.) நெய்ப்பற்று (வின்.); பார்க்க;see ney_p-paru. [நெய் + பிடி]

நெய்ப்பிடிப்பு	நெய்ப்பிடிப்பு neyppiḍippu, பெ. (n.) நெய்ப்பற்று (வின்.); பார்க்க: see ney_p-paru. சர்க்கரைப் பொங்கலில் நெய் பிடிப்பு மிகுதி. [நெய் + பிடிப்பு]
நெய்ப்பிரியக்காய்ச்சு-தல்	நெய்ப்பிரியக்காய்ச்சு-தல் neyppiriyakkāyccudal, 5செ.குன்றாவி.(v.t.) எண்ணெய் வெளிவரும்படி காய்ச்சுதல்; boiling down till the material which is boiled gives out or sheds all its oil contents. (சா.அக.); [நெய் + பிரிய + காய்ச்சு-தல்]
நெய்ப்பிலி	நெய்ப்பிலி neyppili, பெ. (n.) ஒரு வகை மாணிக்கக் குற்றம்; flaw in a ruby. "சந்தை நெய்ப்பிலி யெனத் தகுபதினாறும்" (கல்லா.97);. [நெய்ப்பு + இலி. நெய்ப்பு இல்லாத மாணிக்கம், நெய்ப்பு = பளபளப்பு]
நெய்ப்பீர்க்கு	நெய்ப்பீர்க்கு neyppīrkku, பெ.(n.) நுரைப்பீர்க்கு (மலை.);; oil-giving luffa. [நெய் + பீர்க்கு]
நெய்ப்பு	நெய்ப்பு1 neyppu, பெ. (n.) 1. நெய்ப்பத முடைத்தாயிருக்கை (திருக்கோ.56,உரை);; unctuousness, oiliness. இனிப்பில் நெய்ப்புத் தன்மை அதிகம். 2. பளபளப்பு (சீவக.169. உரை);; shining appearance, gloss, polish. 3. கொழுப்பு (வின்.);; fatness, plumpness. 4. சீழ் (வின்.);; pus, matter. [நெய் → நெய்ப்பு. நெய் = பளபளப்பு] நெய்ப்பு2 neyppu, பெ. (n.) 1. சிதல்; white ant. 2. புல்லாமணக்கு; creeping castor plant, Sebastiana chamaclea. (சா.அக.);. [நெய் → நெய்ப்பு]
நெய்ப்புச்சுவரி	நெய்ப்புச்சுவரி neyppuccuvari, பெ.(n.) மான் செவிக்கள்ளி (சங்.அக.);; spurge. [நெய்ப்பு + சுவரி, சுவறுதல் = வற்றுதல், உறிஞ்சப்படுதல். சுவறு → சுவரி.]
நெய்ப்புள்ள	நெய்ப்புள்ள neyppuḷḷa, பெ.எ. (adj.) 1. கொழுப்புள்ள; unctuous. 2. எண்ணெய்ப் பசையுள்ள; oleaginous (சா.அக.);. [நெய் → நெய்ப்பு + உள்ள]

நெய்ம்மிதி	நெய்ம்மிதி neymmidi, பெ.(n.) நெய்ம்மி திகவளம் பார்க்க;see ney-m-midi-kavasam. "நெல்லுடைக் கவளமொடு நெய்ம்மதி பெறாஅ" (புறநா.44);. [நெய் + மிதி]
நெய்ம்மிதிகவளம்	நெய்ம்மிதிகவளம் neymmidigavaḷam, பெ.(n.) குதிரை, யானைக்குக் கொடுக்க நெய்கலந்து மிதித்துத் திரட்டப்பட்ட உணவு; food for elephants and horses, rolled into balls after mixing it with ghee and trampling it with foot. "நெடுங்கை யானை நெய்ம்மிதி கவளம்" (பெரும்பாண்.394); [நெய்ம்மிதி + கவளம். கவளம் = உணவுத்திரள்]
நெய்ம்மீன்	நெய்ம்மீன் neymmīṉ, பெ. (n.) 1. பதினான்காம் விண்மீன் (சித்திரை);; the 14th naksatra. 2. வெள்ளிறால் மீன் (வின்.);; white prawn. [நெய் + மீன், நெய்யின் தன்மை கொண்ட மீன்.]
நெய்மரம்	நெய்மரம் neymaram, பெ. (n.) நெய்யைப் போல் உறையும் எண்ணெய் உள்ள வெண்ணெய் மரம்; name given to several tress, the fruit or bark which yields a solid Oily or fatty substance such as Mowah butter, Cokum butter, Cocoa butter etc. மறுவ. வெண்ணெய் மரம் [நெய் + மரம்]
நெய்முட்டை	நெய்முட்டை neymuṭṭai, பெ.(n.) நெய் யெடுக்குங் கரண்டி; spoon for taking ghee. "நெய்முட்டை யொன்று வெள்ளி எண்பத்தேழு கழஞ்சு" (தெ.க.தொ.2:418);. [நெய் + முட்டை. முட்டை = சிறுகரண்டி] இங்கு முட்டி எடுப்பதால் முட்டை என்பது கரண்டி என்ற பொருளில் வந்தது.
நெய்யடிசில்	நெய்யடிசில் neyyaḍisil, பெ. (n.) நெய் கலந்த சோறு; rice food mixed cow's ghee. (சா.அக.);. மறுவ. நெய்ச்சோறு. [நெய் + அடிசில்]
நெய்யணி	நெய்யணி neyyaṇi, பெ. (n.) மகப்பேற்றின் பிறகு குழந்தைக்குச் செய்யும் மங்கல நீராட்டுச் சடங்கு; the ceremonial oil-bath taken after the birth of a child. "கயந்தலை தோன்றிய காமர் நெய்யணி நயந்த கிழவனை"(தொல்,பொருள்.147);. "மையாடிய தடங்கண்ண னொரு நன் மகவுயிர்த்து நெய்யாடினள்" (வெங்கைக்கோவை,360);. [நெய் + அணி. எண்ணெய் கலந்த நீரால் குழந்தையைக் குளிப்பாட்டும் விழா.]
நெய்யரி	நெய்யரி neyyari, பெ. (n.) தென்னை, பனை முதலிய மரங்களில் மட்டைகளை மரத்தோடு பிணைக்கும் வலைபோன்ற பகுதி, பன்னாடை; the fibrous covering about the base of the palmyra or cocoanut stalk. "அன்னமாவே மண்ணொடுகிளியே யில்லிக்குடமா டெருமை நெய்யரி அன்னர்" (நன்.38);. [நெய் + அரி. அரி = பனங்கருக்கு]

நெய்யல்	நெய்யல் neyyal, பெ. (n.) நெசவு செய்கை; weaving. [நெய் → நெய்யல்]
நெய்யற்கயிறு	நெய்யற்கயிறு neyyaṟkayiṟu, பெ. (n.) நெசவு செய்யும் நெய்வார் கருவியுளொன்று (யாழ்.அக.);; a weaver's implement. [நெய்யல் + கயிறு. நெய்வதற்குப் பயன்படும் கயிறு] [P]
நெய்யன்னம்	நெய்யன்னம் neyyaṉṉam, பெ. (n.) நெய்யடிசில் பார்க்க;see ney-y-adsl (சா.அக.);. [நெய் + அன்னம்]
நெய்யாட்டல்	நெய்யாட்டல் neyyāṭṭal, பெ. (n.) வெண்ணெய் திரட்டல்; collecting butter. (சா.அக.);. [நெய் + ஆட்டல். நெய் என்ற சொல் .வெ ள் + நெய் = .வெண்ணெய், எள் + நெய் = எண்ணெய் என்னும் பொருளில் வருவது வழக்கம்.]
நெய்யாட்டு	நெய்யாட்டு neyyāṭṭu, பெ. (n.) நெய்யாடல் பார்க்க; see __, (சா.அக.);. [நெய் + ஆட்டு]
நெய்யாடல்	நெய்யாடல் neyyāṭal, பெ. (n.) 1. திருவிழாக் காலங்களில் மங்கலமாக ஆடும் எண்ணெய் முழுக்கு: oil bath. "இவளைத் தோற்பித்ததுக்கு நெய்யாடல் போற்றுகிறபடி" (ஈடு, 7.3:1);. 2. நெய்யணி பார்க்க;see __, [நெய் + ஆடல், ஆடல் = நீராடல், அல்-ஈற்றுத் தொழிற் பெயர்]
நெய்யாடு-தல்	நெய்யாடு-தல் neyyāṭudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) 1. எண்ணெய்த் தேய்த்து மங்கல நீராடல்; to take oil-bath, on festive occasions. "அண்டர் மிண்டிப்புகுந்து நெய்யாடினார்" (திவ். பெரியாழ்.1.1:5);. 2. நெய்பூசுதல்; to anoint. நெய்யாடிய வேல். [நெய் + ஆடு. ஆடுதல் = நெய் முதலியன பூசி நீராடுதல். இது தல்லிற்றுத் தொழிற் பெயராகவும் வரும்.]

நெய்யுண்டை	நெய்யுண்டை neyyuṇṭai, பெ. (n.) நெய் கலந்த சோற்றுத் திரள் (இ.வ.);; ball of food mixed with ghee. கோயிலில் நெய்யுண்டை கொடுத்தார்கள். [நெய் + உண்டை. உண்டை = சோற்றுத் திரள், கவளம். உருண்டை → உண்டைஇடைக்குறை.]
நெய்யுண்ணி	நெய்யுண்ணி neyyuṇṇi, பெ. (n.) கொடி வகை, ஐவிரலி; ghee eater from its medicinal property, creeper known as bryony, Bryonia laciniosa. (சா.அக.);.
நெய்யுருண்டை	நெய்யுருண்டை neyyuruṇṭai, பெ. (n.) நெய்யுண்டை (இ.வ.); பார்க்க;see ney-y-undai. [நெய் + உருண்டை]
நெய்யுலை	நெய்யுலை neyyulai, பெ.(n.) உணவு சமைத்தற்காக நெய் காய்ச்சுகின்ற உலை; pot of ghee heated for cooking. "நெய்யுலை சொரிந்த மையூ னோசை" (புறநா.261); [நெய் + உலை. உலை = நெருப்புள்ள அடுப்பு]
நெய்யேற்று-தல்	நெய்யேற்று-தல் neyyēṟṟudal, 5.செ.கு.வி.(v.i.) அருகம்புல்லை நெய்யிற் தோய்த்து மணமக்கள் தலையில் மகளிர் வாழ்த்தித் தடவுதல்; to bless a bride and bridegroom by stroking their heads with quitch grass soaked in ghee. "மன்னுவாய் திருவோ டென்று வாழ்த்திநெய் யேற்றினாரே" (சீவக.2417);. [நெய் + ஏற்று. ஏற்றுதல் = வாழ்த்துதல்]
நெய்வண்ணவோவியம்	நெய்வண்ணவோவியம் neyvaṇṇavōviyam, பெ. (n.) எண்ணெயில் வண்ணங் களைக் கரைத்து வரைந்த ஒவியம்; oil painting. [நெய் + வண்ணம் + ஒவியம்] ஓவியக்கலை சிறந்த நிலையை அடைய நெய்வண்ண முறை முதற் கரணியமாக இருந்தது. இம்முறையைப் பெல்சிய நாட்டு பிளாண்டர் (anders); பகுதியைச் சேர்ந்த யான் வான் ஐக் (Jan van Eyck 1389-1440); என்பவர் கண்டுபிடித்தார். இவருக்கு முன்பு வண்ணங்களைக் குழைக்க முட்டைக் கருவையோ, தண்ணிரையோ பயன்படுத்தினர். இவருடைய முயற்சியால் ஆளிவிதை போன்ற விதைகளின் எண்ணெய் பயன்படும் என்பது தெரிய வந்தது. எண்ணெயில் கரைத்துத் தீட்டப் பெறும் ஒவியங்கள் ஒளிபெற விளங்குவதோடு தண்ணிர்பட்டால் அழி வதில்லை. மற்ற முறைகளில் ஒவியத்தை வரைந்த பிறகு அதன்மேல் வேறு வண்ணங்களைத் தீட்டிப் படத்தை மாற்ற முடியாது;மாற்றவும் கூடாது. ஆனால், நெய்வண்ணங்களைப் பலவாறு, பலநாள், பலமாதம், பல ஆண்டுங்கூட வண்ணந் தீட்டிக் கொண்டி ருக்கலாம்.
நெய்வார்	நெய்வார் neyvār, பெ. (n.) நெசவு செய்பவர் (யாழ்.அக.);; the caste of weavers. க. நேயுவவரு [நெய்1 → நெய்வு + ஆர்]

நெய்வான்மீன்	நெய்வான்மீன் neyvāṉmīṉ, பெ. (n.) 14 ஆம் விண்மீன் (சித்திரை);;(திவா.); the 14th naksatra. மறுவ. நெய்ம்மீன். [நெய் + வான்மீன். விண்ணில் உள்ள 27 நாண்மீன் தொகுதிகளுள் ஒன்று.]
நெய்விலை	நெய்விலை neyvilai, பெ. (n.) வரிவகை (தெ.க.தொ.2, 352);; a tax. [நெய் + விலை. சாந்துடன் சேர்ந்து இறுகப் பிடித்துக் கொள்ளும் நெய் போன்ற பொருளுக்கு வாங்கப்பட்ட வரியாகலாம்.]
நெய்விழுது	நெய்விழுது neyviḻudu, பெ.(n.) 1. உறைந்த நெய்; congealed ghee. 2. புதிதாகத் திரண்ட வெண்ணெய் (வின்.);; butter freshly prepared from cream. [நெய் + விழுது. விழுது = வெண்ணெய், நீர்விட்டரைத்துத் திரட்டியது]
நெய்வு	நெய்வு neyvu, பெ. (n.) நெசவு (உ.வ.);; weaving. நூலை நெய்வு செய்ய வேண்டும். நெய்வுக்கு ஆள்வேண்டும். [நெய்1 → நெய்வு]
நெய்வெட்டி	நெய்வெட்டி neyveṭṭi, பெ. (n.) 1. பழுப்பு நிறமுள்ள கடல் மீன் வகை; mud-skipper, olive-brown, Periophthalmus koelreuteri. 2. ஒன்பது விரலம் வளரக் கூடியதும் பழுப்பு நிறமுள்ளதுமான கடல் மீன் வகை; mudskipper, brownish, attaining 9 inch in length, Periophthalmus schlosseri. [நெய் + வெட்டி.. நெய்யின் மனமும், எண்ணெய்ப் பசையுமுடைய மீன் வகை] [P]
நெய்வேலி	நெய்வேலி neyvēli, பெ. (n.) தமிழ்நாட்டில் கடலூர் மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள நகரம்; a town in Cuddalore district. தமிழ்நாட்டில் பழுப்பு நிலக்கரி கிடைக்கும் இடம். இந்நிலக்கரின்யப் பயன்படுத்தி அனல் மின்சாரம் இங்குச் செய்யப்படுகிறது. நிலநடுக்கத்தில் நிலத்துள் புதைந்த காடு சில்லாயிரம் ஆண்டுகளில் வெட்டப்படின் பழுப்பு நிலக்கரியும், பல்லாயிரம் ஆண்டுகள் கழித்து வெட்டப்படின் கருப்பு நிலக்கரியும், ஓரிலக்கம் ஆண்டு சென்ற பின் வெட்டி எடுக்கப்படின் வயிரமும் கிடைக்கும் என்பது நிலவியல் ஆய்வுக் குறிப்பு. 'வேலி' என்பது நிலவளவைப் பெயர்களுள் ஒன்று. சில இடங்களில் நெல் விளையும் கழனியையும் வேலி என்னும் சொல் குறிக்கிறது. (நெல் வயல்கள் நிறைந்த இடத்தில் அமைந்த ஊராகையால் நெல்வேலி எனப் பெயர் பெற்று பின் நெய்வேலி ஆயிற்று எனலாம்.);
நெய்வை-த்தல்	நெய்வை-த்தல் neyvaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மருந்து நெய் செய்தல்; to make medicated ghee. 2. கொழுப்பேறுதல் (யாழ்.அக.);; to become fat. உடம்பில் நெய் வைத்து விட்டது. [நெய் + வை-த்தல்.]
நெர்க்குண்டி	நெர்க்குண்டி nerkkuṇṭi, பெ. (n.) நொச்சி மரம் (மலை.);; chaste tree.

நெரடு	நெரடு1 neraḍudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) நெருடு-தல் பார்க்க;see __, [நெருடு-தல் → நெரடு-தல்.] நெரடு2 neraḍudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கடினமாதல்; to be rough, hard. தரை நெரடுது. 2. தட்டுப்படுதல் (வின்.);; to be halting. அந்தப்பாட்டில் இரண்டிடங்கள் நெரடுகின்றன. நாவில் ஏதோ நெரடுது. [நெருடு → நெரடு-தல்] நெரடு3 neraḍu, பெ. (n.) நெருடு பார்க்க;see nerugu. [நெருடு + நெரடு.]
நெரலைத்தாளி	நெரலைத்தாளி neralaittāḷi, பெ. (n.) தாளிக்கொடி வகை; a kind of hedge bind weed, Ipomaea genus. (சா.அக.);.
நெரளைதாளி	நெரளைதாளி neraḷaitāḷi, பெ. (n.) மரவகை (பாண்டி);; a tree, Antidesma alexiteria.
நெரி	நெரி1 neridal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நெருங்கியுரசி நொறுங்குதல்; to be crushed, broken, smashed, to crack. "தலை பத்து நெரியக் காலாற் றொட்டானை" (தேவா.177);. 2. நிலை கெடுதல் (சூடா.);; to be routed. 3. நெருங்குதல்; to be crowded. together. "நெரிமுகைக் காந்தள் (பரிபா.14:13);. 4. வளைதல்; to arch, curve, bend. "புருவம் நெரிந்தேற" (திவ்.பெரியாழ்.3.6:2);. 5. நசுங்குதல்; to crack. "செழும் பரம்பு தோறும் படிந்து நெரிந்தவே" (அரிச்ச. நாட்டுச்.34);. ம. நெரியுக [நுல்(பொருந்தல்); → நுள் → நெள் → நெரு → நெரி → நெரி-தல் (மு.தா);. நெரிதல் = நெருங்குதல், உரசுதல், நசுங்குதல், வளைதல். இது தன்வினைவடிவம்.] நெரி2 nerittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நொறுக்குதல்; to break to pieces. நசுக்குதல்

நெரிக்கோரை	நெரிக்கோரை nerikārai, பெ. (n.) கோரைவகை (இ.வ.);; a kind of sedge. [நெரி1 + கோரை. கோரை = புல்வகை.]
நெரிகட்டி	நெரிகட்டி nerigaṭṭi, பெ. (n.) நெறிக்கட்டி பார்க்க;see ners-k-kaff. [நெரி → நெரிகட்டி. புண் முதலியவற்றில் உள்ள நோயை உண்டாக்கும் பூச்சிகள், நுண்ணுயிரிகள் (கிருமிகள்); உடலில் பரவாமல் தடுப்பதற்காக அவற்றின் அருகில் உள்ள நிணநீர் முடிச்சு வீக்கம் அடைதல்]
நெரிகட்டிசுரம்	நெரிகட்டிசுரம் nerigaṭṭisuram, பெ. (n.) நெறிக்கட்டிச் சுவரம் பார்க்க;see meri-k-kalŠuvaram. [நெறிக்கட்டிச்சுவரம் → நெரிகட்டிசுரம்]
நெரிகுரல்படு-தல்	நெரிகுரல்படு-தல் neriguralpaḍudal, 20செ.கு.வி. (v.i.) குழந்தைகட்கு குற்றம், தீட்டு (தோஷம்); முதலியவைகளால் குரல் கம்முதல்; affection of throat through cold, sore throat in children due to planetary influence. (சா.அக.);. [நெரிகுரல் + படு-தல்]
நெரிகொட்டை	நெரிகொட்டை nerigoṭṭai, பெ. (n.) நறுக்கிய பாக்கு (யாழ்ப்.);; crumpled areca nuts. [நெரி + கொட்டை. நெரித்தல் = நொறுக் குதல். கொட்டை = பாக்குக் கொட்டை]
நெரிசம்	நெரிசம் nerisam, பெ. (n.) ஈட்டி (இ.வ.);. spear.

நெரிசல்	நெரிசல்1 nerisal, பெ. (n.) 1. நெரிந்தது; anything broken or cracked. 2. நெருக்கமாக இருக்கும் கூட்டம்; the state of being overcrowed, as of a place. கடற்கரைக் கூட்டத்தில் நெரிசல் மிகுதி. தலைவரின் இறுதி ஊர்வல நெரிசலில் பலர் மாண்டனர். கோயில் திருவிழா நெரிசலில் பலருக்குப் புண் ஏற்பட்டது. 3. மன வேறுபாடு; misunderstanding. [நெரி → நெரியல் → நெரிசல்] ஓரிடத்தில் அளவுக்கு அதிகமாக மக்கள் அல்லது ஊர்திகள் குவிவதால் ஏற்படும் தேக்கநிலை. நெரிசல்2 nerisal, பெ. (n.) 1. கண்ணோவு வகை (இ.வ.); corneal ulcer. 2. பசலை நோய் (நாமதீப்.585);; dull colour of the skin. [நெரி → நெரிசல். நெரிதல் = நிலை கெடுதல்.]
நெரிஞ்சகத்தி	நெரிஞ்சகத்தி neriñjagatti, பெ. (n.) நெரிஞ்சியிலை; leaf of caltrops - Ground burnut, Tribulus terrestris-leaf of. (சா.அக.);.
நெரிஞ்சி	நெரிஞ்சி neriñji, பெ. (n.) நெருஞ்சி (உ.வ.); பார்க்க;see neruñji. [நெரி → நெரிஞ்சி. நெரிதல் = நொறுங்குதல்] நெருஞ்சியை சாம்பசிவம் மருத்துவ அகர முதலி நெரிஞ்சி என்றே வழங்குகிறது. நெரிஞ்சி என்பது பேச்சு வழக்கு.
நெரிஞ்சிக்கீரை	நெரிஞ்சிக்கீரை neriñjikārai, பெ. (n.) நெருஞ்சியிலை; leaves of small caltrops. (சா.அக.);. [நெரிஞ்சி + கீரை]
நெரிஞ்சிமுள்	நெரிஞ்சிமுள் neriñjimuḷ, பெ. (n.) நெருஞ்சிக்கொடியின் முள்; leaves of small caltrops, (சா.அக.);. [நெரிஞ்சி + முள்] [P]
நெரிஞ்சில்	நெரிஞ்சில் neriñjil, பெ. (n.) நெருஞ்சில் பார்க்க;see nerயர் (சா.அக.);. [நெருஞ்சில் + நெரிஞ்சில்]

நெரிநெட்டி	நெரிநெட்டி nerineṭṭi, பெ. (n.) சம்பங்கோரை (மலை.);; elephant-grass. [நெரி + நெட்டி. நெட்டி = கோரை வகை. நெருங்கி வளரும் கோரை வகை.]
நெரிநெட்டிவாங்கு-தல்	நெரிநெட்டிவாங்கு-தல் nerineṭṭivāṅgudal, 5.செ.கு.வி.(v.i.) நெட்டியை முறித்தல்; to be arduous exhausting. வேலை நெரிநெட்டி வாங்குகிறது. [நெரி3 + நெட்டிவாங்கு-தல்]
நெரிநேவி	நெரிநேவி nerinēvi, பெ. (n.) நெரிநெட்டி பார்க்க;see ners-neffi (சா.அக.);.
நெரிபிடி-த்தல்	நெரிபிடி-த்தல் neribiḍittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) கொய்சகம் வைத்தல் (யாழ்.அக.);; to plat one's cloth in wearing. நெரிபிடித்துச் சேலை கட்டக் கற்றுக் கொள். [நெரி + பிடி-த்தல்]
நெரிபுருவம்	நெரிபுருவம் neriburuvam, பெ. (n.) கண் புருவம்; eye-brow [நெரி + புருவம்.]
நெரிபுலம்	நெரிபுலம் neribulam, பெ. (n.) கண் புருவம்; eye-brow (சா.அக.);. [நெரி + புலம்.]
நெரிபூசம்	நெரிபூசம் neripūcam, பெ. (n.) சொக்காங் கீரை; a kind of grans. (சா.அக.);. மறுவ. சொக்காக்கீரை
நெரிமடு-தல்	நெரிமடு-தல் nerimaḍudal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நசுங்குதல்; be crumpled. திருவிழாக் கூட்டத்தில் நெரிமடுபட்டு வெளியே வருவதற்குள் போதும் போதும் என்றாகி விட்டது. [நெரி + மடு-தல், மடுதல் - தன்வினை. மடுத்தல் - பிறவினை.]
நெரிமீட்டான்	நெரிமீட்டான் nerimīṭṭāṉ, பெ. (n.) புண்ணை ஆற்றும் ஒருவகைப் பூடு(வின்.);; a herb the root of which is used for curing bruises. [நெரி1 + மீட்டான்]
நெரியரிசிப்பால்	நெரியரிசிப்பால் neriyarisippāl, பெ. (n.) நெரியாசிப்பாற்செடி (M.M. 856); பார்க்க;see neriyāši-p-pār-ced. [நெரி + அரிசி + பால். நெரியாசி → நெரியரிசி + பால்]

நெரியல்	நெரியல் neriyal, பெ. (n.) மிளகு; black pepper. "நெரியற் புணர்ப்பொறை தாங்கிய. கழுதை" (பெரும்பாண்.78);. [மிரியல் → நெரியல்,மிரியல் = மிளகு] உறைப்புமிக்க மிளகைத் தேள் கடி போன்ற சிறு நச்சு இறங்க சிலர் அரிசியோடு கலந்து உண்பர். வெறும் மிளகை மிகுதியாய் உண்டால் குரலில் மாற்றம் ஏற்படும்.
நெரியாசம்	நெரியாசம்1 neriyācam, பெ. (n.) நறும்புகை யுண்டாக்குதற்குரிய பண்டத்தொகுதி ஆறனுள் ஒன்றான, நெரியாசிப்பால் மரத்தின் பிசின்; juice of Java Storax. [நிரியாசம் → நெரியாசம். நிரியாசம் = ஒருவகை மணப்பிசின்] நறும்புகை யெழுப்பப் பயன்படும் பொருள்கள்: நேர்கட்டி, செந்தேன், நிரியாசம், கர்பூரம், ஆரம், அகில். "நேர்கட்டி செந்தேன், நிரியாசம், பச்சிலை ஆரம் அகிலு றுப்போராறு" என்பர் அடியார்க்கு நல்லார் (சிலப். 514);. "நேர்கட்டி செந்தேன் நிரியாசங் கப்பூரம் ஆர மகிலுறுப்போ ரைந்து" (சீவக.534); என்று நச்சினார்க்கினியர் கூறுவார். நெரியாசம்2 neriyācam, பெ.(n.) எரிகாசு, காசுக்கட்டி; a kind of perfuming ingredient (சா.அக.);.
நெரியாசி	நெரியாசி neriyāci, பெ.(n.) நெரியாசிப்பால்2 பார்க்க;see neriyāši-p-pâl.
நெரியாசிப்பால்	நெரியாசிப்பால்1 neriyācippāl, பெ. (n.) ஒருவகைப் பெருமரம் (M.M. 856);, Java storax, Altingia excelsa. நெரியாசிப்பால்2 neriyācippāl, பெ. (n.) 1. நெரியாசிப்பாற் செடியின் பட்டையினின்று வடிக்கும் ஒருவகைப் பாற்பிசின்; Indian storax, Liquid amber orientale. It is a milk resin collected from the bark of the gigantic tree. It is also known as Indian silaurus. (சா.அக.);. 2. ஒருவகை மரம்; Indian storax tree, Liquidambar orientale. இப்பிசின் உடம்பின் வெப்பத்தைப் போக்கும், தலைநோய், தும்மல், இசிவு முதலியவற்றையும் குணமாக்கும் என்பது பழைய மருத்துவக் குறிப்பு. [நெரியாசி + பால்.] சென்னைப் பல்கலைக் கழக அகரமுதலி நெரியாசிப்பால் நெரியாசிப்பாற் செடி என இரண்டாக காட்டும் மரவகையைச் சாம்பசிவம் மருத்துவ அகரமுதலி ஒன்றாக ஒரே மரவகை யாகக் காட்டுகிறது. சென்னை பல்கலைக் கழக அகரமுதலி Java storax, Altingia excelsa என்பதைப் பெருமரம் என்றும். Indian storax. Liquid amber orientole என்பதை நீண்ட மரவகை என்றும் கூறுகிறது. ஆனால் சாம்பசிவம் மருத்துவ அகரமுதலி Java storax என்பதைக் கூறவில்லை. Indian storax-Altangia excels alias liquid amber altingis என்று இரண்டு பயிரியல் பெயர்களையும் ஒன்றாகவே காட்டுகிறது.
நெரியாசிப்பாலெண்ணெய்	நெரியாசிப்பாலெண்ணெய் neriyācippāleṇīey, பெ.(n.) நெரியாசிப் பாற்செடி பார்க்க;see пeriyaSi-p-parced! (சா.அக.);.

நெரியாசிப்பாற்செடி	நெரியாசிப்பாற்செடி neriyācippāṟceḍi, பெ. (n.) நீண்ட மரவகை, நெரியாசிப் பால் மரம்; Indian storax tree, Liquidambar orientale. இது செடி என்னும் பெயரிலுள்ள ஒரு மரம். இது அறுபது முதல் 100 அடி வரை உயரமான மரம். இதன் இலையின் இருபுறமும் மொகமொசுப்பாய் அல்லது இலையின் அடிப்பாகத்தின் நரம்புகளில் இழைகள் பொருந்தியிருக்கும். இதன் பட்டை கசப்பு, உறைப்பு குணமுடையது;மனமுடையது: குத்தினால் பால் வரும். இதன் பாலினின்று வடிக்கும் எண்ணெய் மருத்துவ குண முடையது. (சா.அக);.
நெரிவருணச்சுக்கிரன்	நெரிவருணச்சுக்கிரன் nerivaruṇaccukkiraṉ, பெ.(n.) கருவிழியில் சிவந்த புள்ளியை உண்டாக்கும் ஒருவகைக் கண்ணோய்; a red flesh growth in the black of the eye. (சா.அக.);.
நெரிவிடம்	நெரிவிடம் nerividam, பெ. (n.) கலப்பைக் கிழங்கு; plough root, Gloriosa superba, (சா.அக.);
நெரிவிளா	நெரிவிளா nerivilā, பெ. (n.) நிலவாகை; Indian senna, Tinneveely Senna, Senna indica alias Cassia lanceolata alias celongata. (சா.அக.);
நெரிவு	நெரிவு nerivu, பெ. (n.) 1. சொடுக்கு; cracking. விரல்களில் நெரிவு எடுப்பதில் இவன் வல்லவன் 2. நசுக்குகை; pressing, crushing. 3. பகை (வின்.);; variance, discord, disunion. [நெரி1 → நெரிவு]
நெருக்கட்டியெனல்	நெருக்கட்டியெனல் nerukkaṭṭiyeṉal, பெ. (n.) 1. எதிர்பாராது வருதற்குறிப்பு; onom. expr-signifying suddenness, abruptness. 2. விரைவுக்குறிப்பு; promptness, quickness. 3. ஒடிதற்குறிப்பு; sudden breaking, as of a stick. 4. ஒலியுடன் திடீரென விழுதற்குறிப்பு (வின்.);; falling suddenly with a crash. [நெருக்கடி → நெருக்கட்டி + எனல்]
நெருக்கடம்	நெருக்கடம் nerukkaḍam, பெ. (n.) நெருக்கம், (இ.வ.);; நெருக்கியமுத்தும் நிலை; pressure. வாழ்க்கையில் ஒரு நெருக்கடமும் இல்லை. தெ. நெக்கடமு [நெருக்கு → நெருக்கடம்]

நெருக்கடி	நெருக்கடி nerukkaḍi, பெ. (n.) 1. நெருக்கம் (இ.வ.);; pressure. நெருக்கடியில் வந்து பணம் கேட்டான். கடன் நெருக்கடி, 2. இக்கட்டான நேரம்; busy time, time of preoccupation, critical time. இந்தியாவுக்கு இது நெருக்கடியான நேரம். 3. போக்குவரவு ஊர்திகள், மக்கள் போக வர இயங்க இடம் போதாத நிலை; want of space. 4. தேவையான பொருட்கள் கிடைக்காத நிலை, பற்றாக்குறை; financial squeeze or straits. பணநெருக்கடி, 5. நெருக்கும் மக்கட் கூட்டம்; overcrowed of people. 6. சடுத்த நிலை; Urgency. 7. வறுமைத்தொல்லை; poverty. 8. கடுந்துன்ப நிலை; difficulty. [நெருக்கு → நெருக்கடி]
நெருக்கடிநிலை	நெருக்கடிநிலை nerukkaḍinilai, பெ. (n.) உள்நாட்டுப்போர், கலகம் முதலானவை ஏற்படுகின்ற நேரத்தில் அரசு கூடுதல் அதிகாரங்களை மேற்கொண்டு செயல்பட வேண்டிய நிலை; state of emergency in a country. (சா.அக.);. [நெருக்கடி + நிலை]
நெருக்கம்	நெருக்கம் nerukkam, பெ. (n.) 1. இடை வெளியில்லாத செறிவு (பிங்.);; denseness, crowded state. 2. ஒடுக்கம்; narrowness, straitness, tightness. நெருக்கமான பாதை. 3. வேலைக்கடினம், வேலையினால் ஏற்படும் துன்பம் (உ.வ.);; pressure of business. closeness of application. 4. இடைவிடாமை; frequency, constancy. பணம் வேண்டு மென்று நெருக்கமாய் வந்து கேட்டான். அவனுக்கு அருகில் நெருக்கமாக உட்கார்ந்து கொண்டான். 5. விரைவு; urgency. திருமணம் நெருக்கத்தில் நடந்ததால் உனக்கு அழைப்பிதழ் அனுப்ப இயலவில்லை. 6. துன்பம்; distress, trouble. 7. வலுக்கட்டாயம் (உ.வ.);; complusion, restraint. 8. கொடுமை (வின்.);; oppression, tyranny. 9. நோய் முதலியவற்றின் கடுமை; severity, as of the times, the weather or an epidemic. 10. கையிறுக்கம்; closefistedness. 11. நெருக்கமான உறவுகள், அண்மை, nearness, closeness.

நெருக்கமான	நெருக்கமான nerukkamāṉa, பெ. (n.) 1. செறிவான; dense. 2. இறுக்கமாக இணைக்கப்பட்ட; compact. [நெருக்கம் + ஆன - நெருக்கமான.]
நெருக்கல்	நெருக்கல்1 nerukkal, தொ.பொ. (vbl.n) நெருங்கு-தல் பார்க்க;see nervikku. நெருக்கல்2 nerukkal, தொ.பொ. (vbl.n) நெருக்குதல்; to press hard. "நேரடர்ந்து நெருக்கலின்" (அரிச்சந். நகரச்.3);. [நெருக்கு → நெருக்கல்]
நெருக்கவாரம்	நெருக்கவாரம் nerukkavāram, பெ. (n.) 1. வறுமை (தரித்திரம்);; destitution. 2. நெருக்கம்; be close together.
நெருக்கிக்கூறு-தல்	நெருக்கிக்கூறு-தல் nerukkikāṟudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) இடித்துச் சொல்லுதல்; to rebuke. [நெருக்கு → நெருக்கி + கூறு-தல்]
நெருக்கிடை	நெருக்கிடை nerukkiḍai, பெ. (n.) நெருக்கடி பார்க்க;see nerukkagi. [நெருங்கு → நெருக்கு + இடை – நெருக்கிடை]
நெருக்கித்தள்ளு-தல்	நெருக்கித்தள்ளு-தல் nerukkiddaḷḷudal, 5செ.கு.வி. (v.i.) முட்டி மோதுதல்; to knock against. [நெருக்கி + தள்ளு-தல்.]
நெருக்கித்தாக்கு-தல்	நெருக்கித்தாக்கு-தல் nerukkiddākkudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) சூழ்ந்துகொண்டு தாக்குதல்; to beset (ந.அக.);
நெருக்கிப்பார்-த்தல்	நெருக்கிப்பார்-த்தல் nerukkippārttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வற்புறுத்துதல்; to press. நெருக்கிப் பார்த்துக் கடனைக்கேள். 2. முயற்சி யெடுத்தல் (வின்);; to try, take pains. தேர்வுக்கு எவ்வளவோ நெருக்கிப் பார்த்தேன்; இருந்தாலும் மதிப்பெண் குறைவு தான். [நெருக்கு + இ + பார்-த்தல்]

நெருக்கிப்பிடி	நெருக்கிப்பிடி1 nerukkippiḍittal, 4.செ.குன்றாவி, (v.t.) 1. தொடர்ந்து பற்றுதல்; to come in close pursuit of, to press hard, to overtake. கையை நெருக்கிப் பிடித்துக் கொண்டு சென். 2. செட்டாக இருந்து மிச்சம் பிடித்தல் (உ.வ.);; to save by economy. [நெருக்கு + இ + பிடி-த்தல்] நெருக்கிப்பிடி1 nerukkippiḍittal, 4.செ.கு.வி.(v.i.) மிகுதியாக வுண்ணுதல் (வின்.);; to eat too fast or too much, used in burlesque. சாப்பாட்டை இன்று நெருக்கிப் பிடித்தேன். [நெருக்கு + இ + பிடி-த்தல்]
நெருக்கு	நெருக்கு1 nerukkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. செறியச் செய்தல்; to put close, to set thick. நெருக்கி யம்முடி நின்றிசை வானவர் (தேவா.927.5);. 2. சுருக்குதல்; to circumscribe, contract. 3. ஒருவரை ஒருவர் இடித்துத் தள்ளுதல்; to press hard, exert pressure upon. மரமுமலையும்...சென்று நெருக்கலால் (கம்பரா.முதற்போர்.10);. கூட்ட மில்லா விட்டாலும் நெருக்கித் தள்ளுகின்றனர். 4. நசுக்குதல் (தேவா.1117,9);; to squeeze, bruise. mash. 5. வருந்துதல் (பு.வெ.11, பெண்பாற்.8,உரை);; to oppress, persecute, distress. 6. வருத்திக் கேட்டல்; to urge, importune, solicit earnestly, as a creditor. கடன் கொடுத்தவர்கள் நெருக்குகின்றனர். 7. அமுக்குதல்; to choke, smother, throttle. 8. கட்டாயப் படுத்துதல் (பலவந்தம் பண்ணுதல்);; to compel, force, coerce. 9. தாக்குதல் (வின்.);; to attack, assail, assault. [நெருங்கு-தல் → நெருக்கு-தல். பிறவினை வடிவம்.] நெருக்கு2 nerukkudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.)
நெருக்குவாரம்	நெருக்குவாரம் nerukkuvāram, பெ. (n.) நெருக்கடி (யாழ்ப்.); பார்க்க;see nerukkaa. [நெருக்கு + வாரம்]
நெருக்கெனல்	நெருக்கெனல் nerukkeṉal, பெ. (n.) விரைவுக் குறிப்பு (வின்.);; expr. of suddenness, promptness." [நெருக்கு + எனல்]

நெருங்கப்பிசைதல்	நெருங்கப்பிசைதல் neruṅgappisaidal, பெ.(n.) அழுத்திப் பிசைதல்; squeezing by pressing hard with force. (சா.அக.);. [நெருங்கு + பிசைதல் → நெருங்கப்பிசைதல். பிசைதல்- தல் ஈற்றுத்தொழிற்பெயர்]
நெருங்கல்	நெருங்கல் neruṅgal, பெ. (n.) 1. செறிவு (திவா.);; throng, press. 2. கண்டிப்புச் சொல் (வின்.);; reprimand. [நெருங்கு + அல். அல்- தொ.பெ.]
நெருங்கவியலாத	நெருங்கவியலாத neruṅgaviyalāta, பெ.எ. (adj.) அருகில் சென்றிட முடியாத; difficult to meet or reach. [நெருங்கு → நெருங்க + இயலாத]
நெருங்கிக்கூறு-தல்	நெருங்கிக்கூறு-தல் neruṅgikāṟudal, 5.செ.கு.வி.(v.i.) மறுதலித்தல்; to rebuke, (ந.அக.); [நெருங்கு → நெருங்கி + கூறு-தல்]
நெருங்கித்தழுவு-தல்	நெருங்கித்தழுவு-தல் neruṅgikdaḻuvudal, 5.செ.கு.வி.(v.i.) மிக அருகில் சென்று அணைத்தல்; to snuggle (சா.அக.);. [நெருங்கு → நெருங்கி + தழுவு-தல்]
நெருங்கிய	நெருங்கிய neruṅgiya, பெ.எ.(adi.) உறவு, நட்பு தொடர்பு முதலியவற்றால் நெருக்கமான; close, intimate. நெருங்கிய உறவினர், நெருங்கிய நண்பர் நெருங்கியத் தொடர்புடைய மொழிகள். [நெருங்கு → நெருங்கி → நெருங்கிய]
நெருங்கியநாடி	நெருங்கியநாடி neruṅgiyanāṭi, பெ.(n.) படபடப்பாகத்துடிக்கும் நாடி; frequent pulse. (சா.அக.);. [நெருங்கிய + நாடி.]

நெருங்கு	நெருங்கு1 neruṅgudal, 5.செ.கு.வி.(v.i.) 1. அண்மையாதல்; to be near, approximate. பேருந்து நெருங்கி வந்து விட்டது. மாட்டு வண்டியை ஒதுக்கி ஒட்டு, 2. செறிதல்; to be close together, to crowd. "நெருங்கு மடியார்களு நீயுநின்று" (திருவாச.21:7);. 3. நெருங்கிய வுறவாதல்; to be close, as relationship, connection. நெருங்கின சுற்றத்தான். 4. ஒடுக்கமாதல்; to be confined, narrow, as a road or doorway. 5. நசுங்குதல் (வின்.);; to be pressed, compressed, Squeezed. 6. தொடர்தல்; to be frequent. என்னிடம் நெருங்கி வருபவன். 7. முனைப் பாதல் (திவா.);; to be vehement, to prevail, as disease, famine, wild beasts. robbers. 8. நிகழ்ச்சி அல்லது ஒன்றைச் செய்வதற்குரிய நேரம் விரைந்து வருதல், விரைவாதல்; to be urgent. கடமை (காரியம்); நெருங்குகிறது. விளக்கணி விழா (தீபாவளி); நெருங்கி விட்டது. 9. மீதுர்தல் (திவா);; to increase; to grow excessive;
நெருஞ்சி	நெருஞ்சி neruñji, பெ. (n.) முட்கள் நிறைந்த காய்களையும், மஞ்சள் நிறப் பூக்களையும், சிறுசிறு இலைகளையும் கொண்ட, கொத்தாகத் தரையில் படர்ந்து வளரக்கூடிய செடி வகை; cow's thorn, a small prostrate herb. Tribulusterrestris, "நெருஞ்சிக் காடுறு கடுநெறியாக" (பதிற்றுப்.26);. நெருஞ்சி முள் தைத்தாலும் குனிந்துதான் பிடுங்க வேண்டும். (பழ.); நெருஞ்சி : இது ஒரு முட்செடி ஒன்றை ஒன்று பற்றி நிற்கும். இலைகள் நேர் நேராகச் சிறகைப் போன்றது. இலைக்காம்பு இலையைவிடக் குட்டையானது. பூக்கள் கிளைகளினின்று பிரிந்து சிறு காம்புகளின் மேல் நிற்கும். உள்ளிதழ் 5 பிரிவுகளாயிருக்கும். இலைகள் அகலமாகவும் நான்கு மூலையாகவும் இருக்கும். காய்கள் சிறியவை, முள்ளுள்ளது: பூக்கள் பெரியன. மஞ்சள் நிறமுடையது; ஆண்டு முழுதும் பூக்கும். எங்கும் காணப்படும்;குளம், குட்டை வாய்க்கால் எங்கும் காணப்படும். இதன் காய், இலை, வேர் இவைகள் மருந்தாகப் பயன்படுகின்றன. நீரை வெளிப்படுத்தும்;பாண்டு, வெள்ளை முதலியவற்றைக் குணப்படுத்தும். இதன் கொம்புகளை மோரில் போட்டு அதனைத் தடிப்பாக்குவர். காய்கள் முள்ளுள்ளதால் நடப்போர்க்குத் துன்பம் தரும். துணிகளில் ஒட்டிக் கொண்டு குத்தும். இது உலகம் முழுவதும் காணப்படும் செடி, தரையின் மேல் படிந்து, பல கிளைகள் விட்டு படர்ந்து வளரும். ஒரு கணுவில் வளரும் இரண்டு கூட்டிலைகளில் ஒன்று பெரியதாகவும், ஒன்று சிறியதாகவும் இருக்கும். அடுத்த கணுவில் பெரிய இலை இருந்த பக்கம் சிறிய இலையும், சிறிய இலை இருந்த பக்கம் பெரிய இலையுமாக மாறி இருக்கும். இப்படியே கிளை நெடுகிலும் இருக்கும். இதனால் இலைகள் ஒன்றை யொன்று மறைக்காமல் எல்லாம் ஞாயிற்றின் ஒளியை முற்றிலும் ஏற்கக் கூடும். பூக்கள் இலை கக்கங்களில் தனித்து (solitary); உண்டாகும். இதன் கனி கடலை அளவினது; கனியின் முதுகுப்புறத்தில் முட்கள் இருக்கும்;இதுகாலில் குத்தும் இயல்புடையது. அதனால் தரைத் தொந்தரவு என்ற பெயரும் உண்டு. வகைகள் : 1. ஆணை நெருஞ்சில்,

நெருஞ்சிப்பாகல்	நெருஞ்சிப்பாகல் neruñjippākal, பெ. (n.) மிதி பாகல்; a kind of balsam pear. [நெருஞ்சி + பாகல், நெருஞ்சிமுள் போன்ற (மேல்பகுதி); தோற்ற முடையபாகல்]
நெருஞ்சிப்பூ	நெருஞ்சிப்பூ neruñjippū, பெ. (n.) ஓரணிகலன் (கல்.);; an ornament. [நெருஞ்சி + பூ. நெருஞ்சிமுள் போல தோற்றமுடைய அணிகலன். இஃது உவமையாகுபெயர்]
நெருஞ்சிப்பூச் செயல்	நெருஞ்சிப்பூச் செயல் neruñjippūcceyal, பெ. (n.) நெற்றிப் பட்டையின் தொங்கல் வகை (தெ.க.தொ.2,163);; a neruñji-shaped pendant of a frontlet. [நெருஞ்சி + பூச்செயல். நெருஞ்சிப்பூ போல் அழகு செய்யப்பட்ட தொங்கல் வகை.]
நெருஞ்சில்	நெருஞ்சில் neruñjil, பெ. (n.) நெருஞ்சி பார்க்க;see __, "நெறியைப் படைத்தா னெருஞ்சில் படைத்தான்" (திருமந்.1617);. [நெருஞ்சி → நெருஞ்சில்]
நெருஞ்சின்முள்	நெருஞ்சின்முள் neruñjiṉmuḷ, பெ. (n.) படைக்கல வகை (சூடா.);; a weapon. [நெருஞ்சில் + முள். நெருஞ்சி முள்போல் குத்தும் படைக்கலன். இஃது உவமைத் தொகை.] நெருஞ்சி முள்போல் வடிவமும், வலிமையும் உடைய படைக்கலக் கருவியாகக் கொள்ளலாம்.
நெருட்டுக்கருத்து	நெருட்டுக்கருத்து neruṭṭukkaruttu, பெ. (n.) 1. கருகலான கருத்து; abstruse notion. 2. கருகலான பொருள்; abstruse meaning, as of a passage. [நெருடு → நெருட்டு + கருத்து. நெருடு = கருகலானது, கரடுமுருடானது, வஞ்சமானது.]
நெருட்டுப்புத்தி	நெருட்டுப்புத்தி neruṭṭupputti, பெ. (n.) 1. கரவு (வஞ்சக); நெஞ்சம்; guileful disposition. 2. கோணலறிவு; perverted intellect. [நெருடு → நெருட்டு + புத்தி நெருடு = ஏய்ப்பு (வஞ்சனை);. Skt buddhi → த.புத்தி = அறிவு]

நெருடல்	நெருடல்1 nerudal, பெ. (n.) 1. தன்னுடைய தவறான செய்கை அல்லது கரணியம் (காரணம்); புரியாத பிறருடைய செயல் பாட்டினால் மனதில் உண்டாகும் நிகழ்வு; the troubled feelings resulting from one's guilty conscience or one's inability to figure out something. இராமன் வாலியை ஏன் மறைந்து நின்று கொன்றான் என்ற நெருடல் மனதில் இருந்து கொண்டே இருந்தது. இக்கட்டான நேரத்தில் நண்பனுக்கு உதவமுடியவில்லையே என்ற நெருடல் மனதில் இருந்து கொண்டே இருக்கிறது. 2. ஒத்துக் கொள்ளத் தயக்கம் ஏற்படுத்தும் சிறு வேறுபாடு; uneasy feeling caused by unevenness. கதையில் ஒரே ஒரு இடத்தில் தான் நெருடல்; தேர்வில் ஓர் இடத்தில் நெருடல் ஏற்பட்டது. [நெருடு → நெருடல்] நெருடல்2 nerudal, பெ. (n.) ஒத்துக் கொள்ளத் தயங்கும் நிலையை உண்டாக்கும் சிறு வேறுபாடு; an uneasy feeling caused by unevenness. [நெருடு → நெருடல்]
நெருடன்	நெருடன் nerudaṉ, பெ. (n.) 1. ஏய்ப்பவன் (வஞ்சகன்); (வின்.);; deceitful, scheming man. 2. கெட்டிக்காரன் (இ.வ.);; clever man. [நெருடு → நெருடன். நெருடு = வஞ்சனை]
நெருடி	நெருடி nerudi, பெ. (n.) 1. ஏய்ப்பவள் (வஞ்சகி);; deceitful, scheming. 2. கெட்டிகாரி; clever woman. [நெருடன் (ஆ.பா); → நெருடி(பெ.பா);]
நெருடு	நெருடு1 nerududal, 5.செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. நிமிண்டுதல்; to roll in the hand, to rub gently with the fingers. "ஒருகை யாலொரு முலைமுக நெருடா" (திவ்.பெருமாள்.7:7);. முள்ளை நெருடிக் கொண்டே இருக்காதே குத்தி விடும். 2. நிமிண்டிஇழை பொருத்துதல்; to roll two broken ends of yarn between the fingers and join them. "இழை நக்கி நூனெருடு மேழை அறிவேனோ" (தமிழ்நா.19);. 3. திரித்தல்; to twist. "அருமைப் பழைய மொழியைத் திருடி நெருடிக் கவிபாடி" (திருப்பு:265);. நூலைக் கொஞ்சம் நெருடிக் கொடு. 4. கை, கால் ஆகியவற்றால் தடவுதல் (வின்.);; to feel with the hand. மாட்டின் முதுகை நெருடிக் கொண்டிராதே. 5. ஏய்த்தல், வஞ்சித்தல்); (யாழ்ப்);; to deceive cheat. 6. ஒன்றின் மீது சிறிய பொருள் அல்லது சமபரப்பு அழுத்தி உராசுதல்; have an uneasy sensation. காலில் முள் நெருடுகிறது. உள்ளங்கையில் ஏதோ நெருடுகிறது;பிடுங்க வேண்டும். 7. ஒத்துக் கொள்ளத தயக்கம் ஏற்படும் வகையில் சிறிது வேறுபடுதல்; feel uneasy because something is uneven. கட்டுரையின் நான்காம் பத்தி கொஞ்சம் நெருடுகிறது. [நுல் → நுள் → நிள் → நிர் → நெர் → நெரு → நெருடு நெருடு

நெருணாகம்	நெருணாகம் neruṇākam, பெ.(n.) சவ்வரிசி; sago. (சா.அக.);.
நெருதலைநாள்	நெருதலைநாள் nerudalaināḷ, பெ. (n.) நேற்று (திருக்கோ.21, துறை விளக்கம்);. yesterday. [நெருநலைநாள் → நெருதலைநாள்]
நெருநல்	நெருநல் nerunal, பெ. (n.) கு.வி.எ. (adv.); நேற்று; yesterday. "நெருநல் உளன்.ஒருவன் இன்றுஇல்லை என்னும் பெருமை உடைத்துஇவ் வுலகு" (குறள்,336);. ம. இந்நாளே; கோத. நெர்; துட. ஈநெர்; த. நிந்நெ; குட. நிந்நாந்தீ; தெ. நிந்நா; கோண். நிந்நே;பிரா. தரோ. [நெருநாள் → நெருநல்]
நெருநலைநாள்	நெருநலைநாள் nerunalaināḷ, பெ. (n.) நெருநல் (திருக்கோ.21 துறை விளக்கம்); பார்க்க;see merumal. [நெருநல் → நெருநலை + நாள்]
நெருநற்று	நெருநற்று nerunaṟṟu, பெ. (n.) நெருநல் பார்க்க;see merumal. "நெருநற்றுச் சென்றாரெம் காதலர் யாமும் எழுநாளேம் மேனி பசந்து" (குறள்,1278);. [நெருநல் → நெருநற்று]
நெருநாள்	நெருநாள் nerunāḷ, பெ. (n.) நேற்று; நெருங்கியநாள்; yesterday. [நுல்(பொருந்தல்); → நுள் → நிள் → நிர் → நெர் → நெரு → நெருநாள் (வே.க.);]
நெருநெரு-த்தல்	நெருநெரு-த்தல் neruneruttal, 4.செ.கு.வி.(v.i.) 1. திடீரென வயிறு முதலியன வலித்தல்; to feel sudden pain, as in the stomach. 2. திடீரென வயிறு முதலியன வலித்தல்; to snap off suddenly, as a stick.
நெருநெருப்பு	நெருநெருப்பு neruneruppu, பெ.(n.) 1. வயிற்றுவலி (வின்.);; pain in the abdomen; internal pain. 2. பேறுகாலத்து உண்டாகும் இடுப்புவலி (வின்.);; early labour-pain. 3. விரைவு; quickness, suddenness. செயல் நெருநெருப்பாய் நடக்கிறது (இ.வ.);. [நெருநெரு → நெருநெருப்பு]

நெருநெரெனல்	நெருநெரெனல் nerunereṉal, பெ. (n.) 1. திடீரென வயிறு வலித்தற் குறிப்பு; onom. expr of sudden pain in the stomach. 2. திடீரென வயிறு வலித்தற் குறிப்பு; suddenness. நெருநெரென்று முள்ளேறி விட்டது. 3. நெரிதற் குறிப்பு; crashing sound. நெருநெரென்று முறிந்தது.
நெருநை	நெருநை nerunai, பெ.(n.) & கு.வி.எ.(adv) நெருநல் பார்க்க;see nerwan. "நெருநையி னின்றுநன்று" (கலித்.91);. "நெருநைப் புணர்ந் தோர் புது நலம் வெளவி" (நற்.360:3);. "எஃகுடை எழில்நலத் தொருத்தியொடு நெருநை" (அகநா.116:9);. க. நிருனெ [நெருநல் → நெருநை]
நெருப்பன்	நெருப்பன் neruppaṉ, பெ. (n.) 1. கடுஞ்சின முடையோன்; angry man. 2. கலகக்காரன்; incendiary; firebrand. 3. பொல்லாதவன்; dangerous man. [நெருப்பு + அன். நெருப்புப் போன்ற குணமுடையவன்.]
நெருப்பாறு	நெருப்பாறு neruppāṟu, பெ.(n.) நெருப்பு மலையிலிருந்தோடுங் குழம்பு (வின்.);; lava. [நெருப்பு + ஆறு] இது பெரும்பாலும் எரிமலை வெடித்து அதிலிருந்து ஒடும் நெருப்புக்குழம்பைக் குறிக்கும்.
நெருப்பி	நெருப்பி1 neruppi, பெ.(n.) 1. கடுஞ்சின முடையாள்; angry woman. 2. கலகக்காரி; firebrand. 3. பொல்லாதவள்; dangerous woman. [நெருப்பன்(ஆ.பா.); → நெருப்பி(பெ.பா.);. நெருப்பு + இ] நெருப்பி2 neruppi, பெ. (n.) கலைச் செம்பு; superior kind of pure copper. (சா.அக.);. [நெருப்பு → நெருப்பி] செம்பு நெருப்புப் போன்ற நிறத்தில் உள்ளதால் பெற்ற பெயராகலாம்.
நெருப்பிடல்	நெருப்பிடல் neruppiḍal, பெ. (n.) 1. புடமெரித்தல்; to set up a conflagration of fire for calcining medicines. 2. பிணம் சுடுதல்; to set fire to the corpse. (சா.அக.); [நெருப்பு + இடல். நெருப்பில் இடுதல்]

நெருப்பிடுகலம்	நெருப்பிடுகலம் neruppiḍugalam, பெ. (n.) நெடுப்புச்சட்டி (பிங்.); பார்க்க;see __, [நெருப்பு + இடு + கலம். நெருப்பு வைக்கும் ஏனம்.]
நெருப்பு	நெருப்பு1 neruppu, பெ. (n.) 1. தீ; fire. "நெருப்புச்சினந் தணிந்த நிணந்தயங்கு கொழுங்குறை" (புறநா.125);. "நெருப்பெழும்படிப் பிசைந்து" (கூர்மபு.தக்கன்வேள்.36);. நெருப்பில்லாமல் புகை வருமா (பழ.);. நெருப்பைக் கண்டு மிதித்தாலும் சுடும்;காணாமல் மிதித்தாலும் சுடும் (பழ.);. நெருப்பில் ஈ மொய்க்குமா (பழ.);. நெருப்பு என்றால் வாய் வேகுமா. (பழ.);. நெருப்பைத் தலைகீழாய்ப் பிடித்தாலும் அதன் சுடர் கீழாகுமா (பழ.);. 2. இடி; thunderbolt, "அண்டமுகடு நெருப்பறாது" (இலக்.வி. 655.உதா);. 3. உடற்சூடு; feverishness, abnormal heat of the body. 4. சின முதலியவற்றின் கடுமை (வின்.);; strong feelings, as great grief, envy, jealousy, anger. 5. நெருப்புத்துண்டம் (உ.வ.); பார்க்க;see neruppu-t-fundam. தெ. நிப்பு; அரபி. நார்; கொலா. நிப்க;மா. நரெ. 1. [நுல்(துளை); → நொல் → நெல் → நெலி → நெலி-தல் = கடைதல், நெல் → நெர் → நெரு → நெருப்பு = மூங்கில் ஒன்றோ டொன்று உரசிப் பற்றும் தி (வே.க.நுல்3);); 2. [நுல்(ஒளி); → நெல் → நெரு - நெருப்பு = உரசிப் பற்றும் தீ (வே.க.நுல்3);] நெருப்புப் பற்றிய அடிச்சொற்கள்
நெருப்புக்கட்டை	நெருப்புக்கட்டை neruppukkaṭṭai, பெ. (n.) தீக்கொள்ளி (வின்.);; fire brand. [நெருப்பு + கட்டை]

நெருப்புக்கண்	நெருப்புக்கண் neruppukkaṇ, பெ.(n.) 1. கொள்ளிக்கண் (திட்டிவிழுங்கண்);; evil eye. 2. அனற்பொறி பறக்குங்கண்; fiery eye. 3. பொறாமைக்கண்; envious eye. 4. சிவனின் நெற்றிக்கண்; frontal eye of a Śiva. [நெருப்பு + கண்] நெருப்புக்கண் neruppukkaṇ, பெ. (n.) 1. கொள்ளிக்கண் (திட்டிவிழுங்கண்);; evil eye. 2. அனற்பொறி பறக்குங்கண்; fiery eye. 3. பொறாமைக்கண்; envious eye. 4. சிவனின் நெற்றிக்கண், frontal eye of a Siva. [நெருப்பு + கண்]
நெருப்புக்கல்	நெருப்புக்கல் neruppukkal, பெ. (n.) 1. தீத்தட்டிக்கல் (வின்.);; flint. 2. காடிக்காரம் (யாழ்.அக.);; nitrate of silver. [நெருப்பு + கல்] நெருப்புக்கல் neruppukkal, பெ. (n.) 1. தீத்தட்டிக்கல் (வின்.);; flint. 2. காடிக்காரம் (யாழ்.அக.);, nitrate of silver. [நெருப்பு + கல்]
நெருப்புக்காடு	நெருப்புக்காடு neruppukkāṭu, பெ. (n.) 1. பெருநெருப்பு; conflagration. 2. கடுவெயில்; scorching, hot sun. 3. கடுஞ்சினம்; intense anger, fury or rage. [நெருப்பு + காடு. காடு = மிகுதி]தால் பெற்ற பெயர். நெருப்புக்காடு neruppukkāṭu, பெ. (n.) 1. பெருநெருப்பு; conflagration. 2. கடுவெயில்; scorching, hot sun. 3. கடுஞ்சினம்; intense anger, fury or rage. [நெருப்பு + காடு. காடு = மிகுதி]

நெருப்புக்காலி	நெருப்புக்காலி neruppukkāli, பெ. (n.) ஒருவகைச் சிலந்திப் பூச்சி; a kind of spider (சா.அக.);. [நெருப்பு + காலி, நெருப்பு வண்ணக்கால்களையுடைய பூச்சி]
நெருப்புக்காறாதகல்	நெருப்புக்காறாதகல் neruppuggāṟātagal, பெ.(n.) நெருப்பில் உருகாத செங்கல் வகை (C.E.M.);; fire-brick. [நெருப்பு ஆறு + ஆ கல். ஆ-எம.இ. நிலை, நெருப்பிலும் உருகாத செங்கல் வகை]
நெருப்புக்கிரை	நெருப்புக்கிரை neruppukkirai, பெ. (n.) 1. பிணம்; dead. 2. நீர்; water. (சா.அக.); [நெருப்பு + கு இரை. நெருப்புக்கு இரையாகும் பொருட்கள்]
நெருப்புக்குச்சி	நெருப்புக்குச்சி neruppukkucci, பெ. (n.) தீக்குச்சி; match. நெருப்புக் குச்சியைக் கொளுத்து. [நெருப்பு + குச்சி. நெருப்பையுண்டாக்கும் குச்சி.] [P]
நெருப்புக்குள்ளுப்பு	நெருப்புக்குள்ளுப்பு neruppukkuḷḷuppu, பெ. (n.) வளையலுப்பு; glass gall-Febvitri. (சா.அக);.
நெருப்புக்கொப்புளம்	நெருப்புக்கொப்புளம் neruppukkoppuḷam, பெ.(n.) தீப்புண்; burns, (சா.அக.);. [நெருப்பு + கொப்புளம். நெருப்புப்பட்டதால் ஏற்பட்ட கொப்புளம்.]
நெருப்புக்கொள்ளி	நெருப்புக்கொள்ளி neruppukkoḷḷi, பெ. (n.) 1. தீக்கொள்ளி; firebrand. 2. கெட்டவன்; atrociously wicked man. 3. கலக்காரன்; incendiary, firebrand, 4. தேள்கடி; scorpion sting. [நெருப்பு + கொள்ளி. கொள்ளி = 1. கொள்ளிக்கட்டை, 2. கலகமூட்டுபவன், 3. கெட்ட குணமுள்ளவன்]

நெருப்புக்கொளுத்து	நெருப்புக்கொளுத்து1 neruppukkoḷuddudal, 5.செ.கு.வி.(v.i.) 1. தீமூட்டுதல் (வின்.); அடுப்பில் தீ மூட்டிதல்; to kindle of fire, as in an oven. 2. கடுவெயி லெரித்தல் (உ.வ.);; to be hot, scorching, as the sun. 3. கடுமையாதல் (வின்.);; to be very severe, as showing anger in reproof. 4. தீமை (வின்.);; to do injustice, to tyrannise. 5. கலகமூட்டுதல் (உ.வ.);; to foment or instigate a quarrel. [நெருப்பு + கொளுத்து + தல்] நெருப்புக்கொளுத்து2 neruppukkoḷuddudal, 5செ.குன்றாவி.(v.t.) தீக்கொளுத்துதல். (உ.வ.);; to set fire to. [நெருப்பு + கொளுத்து-தல்.]
நெருப்புக்கோழி	நெருப்புக்கோழி neruppukāḻi, பெ. (n.) 1. நீண்ட காலும், கழுத்தும் சிறிய தலையும் பறக்கப் பயன்படாத பெரிய சிறகுகளும் கொண்ட தீத்தணலை விழுங்கும் கோழிவகை; ostrich, as eating embers. 2. நெருப்புப் போன்று சிவந்த தொண்டையையுடைய வான்கோழி;(வின்.);; Turkey-cock, as having fire-red throat. [நெருப்பு + கோழி] [P] நெருப்புக்கோழி : இது பறவைகளில் பெரியது: நிமிர்ந்திருக்கும்போது ஆறு அடி முதல் எட்டு அடி உயரமிருக்கும். அரேபியாவிலும், தென்னாப்பிரிக் காவிலும் இதனைக் காணலாம், பறக்க முடியாது; காலில் இரண்டே விரல்கள் உண்டு. முட்டை இட்டு அடை காக்கும்; ஆண்டுக்கு ஒரு முறையே முட்டையிடும்;முட்டை பெரியது. இதன் கழுத்திலும் தொடைகளிலும் இறகுகளில்லாத படியால் அப்பாகங்கள் நெருப்புப் போல் சிவப்பாயிருக்கும். இஃது உண்ணும் உணவைச் செரிப்பிக்க வேண்டிக் கற்களையும் ஆணிகளையும் விழுங்கும் தன்மையது.
நெருப்புச்சட்டி	நெருப்புச்சட்டி neruppuccaṭṭi, பெ.(n.) கணப்புச் சட்டி; firepan. [நெருப்பு + சட்டி. நெருப்புவைக்கும் சட்டி]
நெருப்புச்சயநீர்	நெருப்புச்சயநீர் neruppuccayanīr, பெ.(n.) நெருப்புத் தண்ணிர் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see neruppu-t-tannir. [நெருப்பு + சயநீர். சயநீர் = சுண்ணாம்பு, எரியுப்பு (நவச்சாரமும்); கலந்த நீர். செய் + நீர் – செயநீர் → சயநீர்.]
நெருப்புச்சாணை	நெருப்புச்சாணை neruppuccāṇai, பெ. (n.) சாணைக்கல் வகை (யாழ்.அக.);; a kind of grindstone. [நெருப்பு + சாணை. சாணை → சாணைக்கல் = படைக்கலன் முதலிய கருவிகளைக் கூர்மை யாக்கும் கல்.]

நெருப்புச்சூடு	நெருப்புச்சூடு neruppuccūṭu, பெ.(n.) தீப்பட்ட புண் (M.L.);; burns and scalds. [நெருப்பு + சூடு, சுடு → சூடு. சுட்டதால் ஏற்பட்டபுண்.]
நெருப்புச்செயநீர்	நெருப்புச்செயநீர் neruppucceyanīr, பெ.(n.) நெருப்புச் சயநீர் பார்க்க;see nerɯppu-Ccayanir.
நெருப்புத்தண்ணீர்	நெருப்புத்தண்ணீர் nerupputtaṇṇīr, பெ.(n.) வெடியுப்பு சாரம் (அமிலம்); (வின்.);; nitric acid. [நெருப்பு +தண்ணர். எரியுப்பு நீர்.] நெருப்புத்தண்ணீர்2 nerupputtaṇṇīr, பெ.(n.) 1. தீநீர்; distilled water. 2. கொதி நீர்; boiling water. 3. நீராவி; steam. 4. மிதமிஞ்சிய குளிர்நீர்; extremely chill water. (சா.அக.);. [நெருப்பு + தண்ணீர்.]
நெருப்புத்தணல்	நெருப்புத்தணல் nerupputtaṇal, பெ. (n.) கட்டை நெருப்பு (உ.வ.);; live coal. [நெருப்பு + தணல். நெருப்புத் துண்டம்.]
நெருப்புத்தழல்	நெருப்புத்தழல் nerupputtaḻl, பெ. (n.) நெருப்புத் தணல் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see neruppu-t-tanal. [நெருப்பு + தழல், தழல் = கனிந்த நெருப்பு, நெருப்பு]
நெருப்புத்தள்ளி	நெருப்புத்தள்ளி nerupputtaḷḷi, பெ.(n.) நெருப்புத் தள்ளுமொரு இரும்புக் கருவி (கட்டட.நாமா.40);; poker. [நெருப்பு + தள்ளி. தள்ளி = தள்ளு வதற்குப் பயன்படும் குச்சி. கருவி. நெருப்பைத் தள்ளும் கோல்.]
நெருப்புத்திராவகம்	நெருப்புத்திராவகம் nerupputtirāvagam, பெ.(n.) நெருப்புத் தண்ணீர் (வின்.); பார்க்க;see neruppu-t-tannir. [நெருப்பு + திராவகம். Skt.drava → த. திரவம் → திராவகம். திராவகம் = செய்நீர், சாரம்.]

நெருப்புத்துண்டம்	நெருப்புத்துண்டம் nerupputtuṇṭam, பெ. (n.) ஒழுக்கத்தில் ஒரு போதும் தவறாதவ-ன்-ள் (உ.வ.);; a strict observer of moral and religious principles. அவள் ஒரு நெருப்புத் துண்டம். அவளிடம் யாரும் விளையாட முடியாது. [நெருப்பு + துண்டம். நெருப்புத் துண்டு போல் தீயதை அழிப்பவன்-ள். தவறு செய்யாத, தவறுகள் நெருங்க முடியாதவன்-ள்]
நெருப்புத்துரண்	நெருப்புத்துரண் nerupputturaṇ, பெ.(n.) அடர்ந்து, உயர்ந் தெரியுந் தீப்பிழம்பு (வின்.);; pillar of fire. [நெருப்பு + தூண். தூண்போல் உயர்ந்து அடர்ந்து காணப்படும் தீப்பிழம்பு]
நெருப்புப்பட்டபுண்	நெருப்புப்பட்டபுண் nerubbubbaṭṭabuṇ, பெ.(n.) 1. தீப்புண்; burns. 2. நான்கு வகையான தீச்சுட்ட புண் 1. நிறமாற்றுப்புண், 2. கொப்புளப் புண், 3. தீய்ந்த புண், 4. அழிபுண்; the four kinds of or degrees of burns viz., 1. with change of a colour. 2. one accompained by blister. 3. black without much pain. 4. sloughing wound. (சா.அக);. [நெருப்பு + பட்ட + புண்]
நெருப்புப்படு-தல்	நெருப்புப்படு-தல் neruppuppaḍudal, 20செ.கு.வி.(v.i.) 1. நெருப்பால் அழிதல்; to be consumed by fire. நெருப்புப்பட்டு துணி ஒட்டையாகி விட்டது. 2. கடுங்கோடையால் வருந்துதல்; to be consumed with drought. 3. தெய்வத்தண்டனை முதலியவற்றால் அழிதல் (வின்.);; to be destroyed, as by divine retribution. கண்ணகியின் கடுஞ்சினத்தால் நெருப்புப் பட்டு மதுரை அழிந்தது. 4. முறையற்ற அரசனின் ஆட்சியால் துன்புறுதல் (வின்.);; to suffer oppression, injustice, as from a wicked ruler. 5. விலை முதலியன மிகுதியாதல்; to be abnormal as prices. [நெருப்பு + படு-தல். நெருப்புப்படுவதால் ஏற்படும் அழிவைப் போல், துன்பத்தைப்போல், கடுங்கோடையும், முறையற்ற அரசனும், விலை ஏற்றமும், மக்களை வாட்டும் தன்மையான வாதலால் நெருப்புப் படுதல் என்ற சொல்லுக்கு மேற்கண்ட பொருள்கள் அமைந்தன.]
நெருப்புப்பற்று-தல்	நெருப்புப்பற்று-தல் neruppuppaṟṟudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) நெருப்புப்பிடி-த்தல் பார்க்க;see neruppu-p-pia- வீடு நெருப்புப் பற்றிக் கொண்டது. [நெருப்பு + பற்று-தல். பற்றுதல் = பற்றிக் கொள்ளுதல்.]

நெருப்புப்பறக்குஞ் சுரம்	நெருப்புப்பறக்குஞ்சுரம் neruppupparakkuñjuram, பெ.(n.) சூடும் வலியுமுள்ள காய்ச்சல் நோய்; fever accompanied by excessive heat and burning sensation, Ardent thermal fever. (சா.அக.);. [நெருப்பு + பறக்கும் சுரம்]
நெருப்புப்பிடி-த்தல்	நெருப்புப்பிடி-த்தல் neruppuppiḍittal, 4.செ.கு.வி.(v.i.) தீப்பற்றி யெரிதல் (உ.வ);; to catch fire. [நெருப்பு + பிடி-த்தல்.]
நெருப்புப்புண்	நெருப்புப்புண் neruppuppuṇ, பெ.(n.) நெருப்புச் சூடு (பைஷஜ.); பார்க்க;see neruppu-c-cưau. [நெருப்பு + புண்]
நெருப்புப்பூ-த்தல்	நெருப்புப்பூ-த்தல் neruppuppūttal, 6.செ.கு.வி.(v.i.) நீறுபூத்தல் (இ.வ.);; to smoulder, as live charcoal. [நெருப்பு + யூ-த்தல். நெருப்பின் மேல் சாம்பல் படிந்திருத்தல்]
நெருப்புப்பெட்டி	நெருப்புப்பெட்டி neruppuppeṭṭi, பெ. (n.) தீப்பெட்டி; match box. நெருப்புப் பெட்டி ஒன்று வாங்கி வா. [நெருப்பு + பெட்டி. நெருப்புக் குச்சிகள் வைக்கும் பெட்டி.] [P]
நெருப்புப்பொறி	நெருப்புப்பொறி neruppuppoṟi, பெ. (n.) தீப்பொறி (வின்.);; sparks of fire. [நெருப்பு + பொறி, நெருப்பில் இருந்து கிளம்பும் பொறி.]
நெருப்புமணத்தில்	நெருப்புமணத்தில் neruppumaṇattil, பெ. (n.) புகை நாற்றம் (வின்.);; smell of fire, fumigation. [நெருப்பு + மணத்தல்]
நெருப்புமரம்	நெருப்புமரம் neruppumaram, பெ.(n.) தில்லைமரம், Tillai-tree. (சா.அக.);. [நெருப்பு + மரம். இம்மரம் மிகவும் வெப்பமானது. இதன் நிழல் அல்லது புகை பட்டாலும் கண் குருடாகும். நெருப்புப் போல் வெப்பமானதால் இம்மரம் நெருப்பு மரம் எனப்பட்டது.]

நெருப்புமழை	நெருப்புமழை neruppumaḻai, பெ.(n.) ஊழிக் காலத்தில் நீல வண்ணமுகில் பொழியுந் தீமழை (வின்.);; rain of fire from the nila-varnam clouds, at the universal dissolution. [நெருப்பு + மழை. உலக அழிவுக் காலத்தில் பெய்யும் நெருப்பாலாகிய மழை.]
நெருப்புமூட்டு-தல்	நெருப்புமூட்டு-தல் neruppumūṭṭudal, 5.செ.கு.வி.(v.i.) 1. தீப்பற்ற வைத்தல்; to kindle fire. நெருப்பு மூட்டிக் குளிர் காய்ந்தான். 2. கலகம் உண்டாக்குதல் (உ.வ.);; to arouse a disturbance, to instigate a quarrel. வீட்டில் நெருப்பு மூட்டி விட்டான். இனி அமைதியைக் காணமுடியாது. [நெருப்பு + மூட்டு, நெருப்பை யுண்டாக்கி உணவு சமைத்தலும் உண்டு. நெருப்பை உண்டாக்கிப் பொருள்களை அழித்தலும் உண்டு. அழித்தல் பொருளில் கலகம் உண்டாக்குதல் வந்தது. அஃது அமைதியை அழித்தல் என்பதாம்.]
நெருப்புமூலி	நெருப்புமூலி neruppumūli, பெ. (n.) 1. தீச்சுட்டது போல் எரிச்சலையுண்டாக்கும் ஓர்பூடு,கொடிவேலி; a drug causing burning sensation - lead wort - Plumbago zeylanica. 2. மிக்க சூட்டை யுண்டாக்கும் மூலி; drug causing intense heat in the system. 3. கொப்புள மெழுப்பும் மூலி; drug causing blisters. 4. ஒளி (சோதி);ப்புல்; burning bush. (சா.அக.);. [நெருப்பு + மூலி. நெருப்புச் சூட்டைப் போல் எரிச்சலையுண்டாக்கும் பூடு.]
நெருப்புமேனி	நெருப்புமேனி neruppumēṉi, பெ.(n.) நெருப்பைப்போல் சிவந்த உடம்பு; red body as bright as fire. (சா.அக.);. [நெருப்பு + மேனி, நெருப்பைப் போன்ற நிறமுடைய உடம்பு]
நெருப்புவண்டு	நெருப்புவண்டு neruppuvaṇṭu, பெ.(n.) கடித்தால் கொப்புள மெழுப்பும் வண்டு; telini fly canth arides raising blisters, (சா.அக.);. [நெருப்பு + வண்டு. நெருப்பு வண்ண வண்டு.]
நெருப்புவண்ணம்	நெருப்புவண்ணம் neruppuvaṇṇam, பெ. (n.) சிவந்த நிறம்; red colour. [நெருப்பு + வண்ணம்]
நெருப்புவிரணம்	நெருப்புவிரணம் neruppuviraṇam, பெ, (n.) நெருப்புப் புண் பார்க்க;see meruppu-p-pur. (சா.அக.);. [நெருப்பு +Skt-விரணம்]

நெருப்புவிழுங்கி	நெருப்புவிழுங்கி neruppuviḻuṅgi, பெ. (n.) நெருப்புக் கோழி; astrich (சா.அக.);. [நெருப்பு + விழுங்கி. நெருப்பை உணவாக உட்கொள்ளும் பறவை.]
நெருப்புவிழுங்கு கோழி	நெருப்புவிழுங்குகோழி neruppuviḻuṅguāḻi, பெ.(n.) நெருப்புக் கோழி (வின்.); பார்க்க;see neruppu-k-kös, [நெருப்பு + விழுங்கு கோழி. தித்தனலையே உணவாக உட் கொள்ளும் கோழி.]
நெருப்புவிழுதல்	நெருப்புவிழுதல் neruppuviḻudal, பெ. (n.) 1. தீப்பொறி பறக்கை (வின்.);; flying of sparks, as from fire-wood, flint or grindstone. 2. தனலுண்டாகை (உ.வ.);, formation of live embers as in an oven. அடுப்பில் நெருப்பு விழுந்துவிட்டது. இனி விரைவில் சமைக்கலாம். 3. கூரைமேல் தீத்திரள் விழுகை; falling of balls of fire over roofs. 4. முறைகேடு (அநீதி); முதலியவற்றால் அழிகை; destruction, as by injustice of famine. 5. நெருப்பினா லழிகை (யாழ்.அக.); being consumed by fire. நெருப்பு விழுந்து துணி எரிந்து விட்டது. 5. தன்னிலை யழிகை (வின்.);; discomfiture, disheartenment. [நெருப்பு + விழுதல். நெருப்புப் பொறி பறந்து, துணி, வீடு முதலியவற்றை அழிப்பது போல் முறையற்ற வழியில் நடப்பவனையும் அழிக்கும். தன்னிலையில் இருந்து மாறியவனையும் அழிக்கும் என்பதையும் இச்சொல் காட்டுகிறது.]
நெருப்பெறும்பு	நெருப்பெறும்பு nerupperumbu, பெ. (n.) கடித்த விடத்து நெருப்புப்பட்டது போல வலியுண்டாக்கும் ஒருவகைச் சிவப்புச் சிற்றெறும்பு (இ.வ.);; a kind of small red ant whose bite is very painful. நெருப்பெறும்பு கடித்தால் வலி பொறுக்க முடியாது. [நெருப்பு + எறும்பு. நெருப்புப் போன்ற சிவப்பு நிறமுடைய எறும்பு.]
நெருப்போடு	நெருப்போடு neruppōṭu, பெ. (n.) தட்டார் வேலைக்குரிய நெருப்புச் சட்டி (உ.வ.);; chafing dish, used by goldsmith. [நெருப்பு + ஓடு. ஓடு = சட்டி. தட்டார் பொன்னைச் சுட்டெடுக்கப் பயன்படும் உமியும் நெருப்பும் உள்ள சட்டி.] [P]
நெருமதங்கைக்கு றியான்	நெருமதங்கைக்குறியான் nerumadaṅgaikkuṟiyāṉ, பெ. (n.) வெட்டிவேர்; cuscus root Andropogon aromaticus. (சா.அக.);.

நெருமு-தல்	நெருமு-தல் nerumudal, 5.செ.குன்றாவி. (&) செ.கு.வி. (v.t. & v.i.). 1. பல்லைக் கடித்தல்; to grind the teeth, gnash. 2. பல்லாற் கடித்தல்; to bruise, crush between the teeth. [நருமு-தல் → நெருமு-தல். நெருமுதல் = பல்கலைக் கடித்தல்.]
நெருள்	நெருள் neruḷ, பெ. (n.) திணுங்கிய மக்கட் திரள், மக்கட் கூட்டம் (இ.வ.);; dense crowd of people. "யானை போகிற போக்கைப் பார், பார்க்கப் போகிற நெருளைப் பார்" (பழ.);. [நுல் → துள் → நிள் → நிர் → நெர் → நெரு → நெருள்]
நெரேலெனல்	நெரேலெனல் nerēleṉal, பெ. (n.) விரைவுக் குறிப்பு (திவா.);; expr, of suddenness.
நெல்	நெல்1 nel, பெ. (n.) 1. உணவுக்குப் பயன்படும் அரிசியைத் தரும் பயிர் வகை; rice plant. "நெடுங்கதிர் நெல்லின் நாண்மேய லாரும்" (ஐங்குறு.95);. "நெல்லும் உயிரன்றே நீருமுயிரன்றே மன்னன் உயிர்த்தே மலர்தலை உலகம்" (புறநா.184);. "நெல்லுக் கிரைத்த நீர் வாய்க்கால் வழியோடி புல்லுக்கும் ஆங்கே பொசியுமாம், நானிலத்தில் நல்லார் ஒருவர் உளரேல் அவர் பொருட்டு எல்லார்க்கும் பெய்யும் மழை" (ஒளவையார்);. 2. நெல்மணி; grain of paddy. "நெல்லும் பொரியும்" (மணிமே.6:95);. 3. உணவு; Food. "நெல்லுண்ட நெஞ்சிற் கோர் நோய்" (திரிகடு.79);. 4. எட்டு எள்ளளவு கொண்ட நீட்டலளவை (சிலப்.3:100, உரை);; standard of linear measures = 8 sesame Seeds. 5. வாகை (அக.நி.);; siris. "நெல்லினா லலக்குங் காலு நிரப்பினான்" (கம்பரா.ஒற்றுக்கே.11);. ம., க., கோத. நெல்; துட. நெக;குட. நெல்லீ [நுல்(ஒளி); → நெல் = பொன் போல் விளங்கும் தவசம் (கூலம்);. "சடைச் செந்நெல் பொன் விளைக்குந் தன்னாடு" "பொன் விளைந்த களத்தூர்" என்னுந் தொடர்களை நோக்கு, நெல்லிற்குச் சொல் என்னும் பெயர் தோன்றியதும் பற்றியே
நெல்காரிகம்	நெல்காரிகம் nelgārigam, பெ. (n.) கருங்குறுவையரிசி; red rice with black hush. (சா.அக.);. [நெல் + கார் + இகம் – நெல்காரிகம் = காரரிசி, கருங்குறுவையரிசி.]

நெல்குத்து-தல்	நெல்குத்து-தல் nelkuddudal, 5செ.குன்றாவி. (v.t.) நெல்லை உரலிலிட்டு உலக்கையால் குத்தி அரிசியாக்குதல்; to pound paddy in a mortar. [நெல் + குத்து-தல்] நெல்லறைக்கும் ஆலை வருவதற்கு முன் நெல்லை உரலிலிட்டு உலக்கைக் கொண்டு கையால் குத்தியே அரிசி எடுத்துச் சமைத்து உண்டனர். இவ்வாறு எடுக்கப்படும் அரிசியில் உயிர்ச்சத்துகள் அதிகம் இருக்கும் என்பர் அறிவியலாளர்கள்.
நெல்குற்றுச்சாலை	நெல்குற்றுச்சாலை nelkuṟṟuccālai, பெ.(n.) கோவிலில் படையலுக்கு வேண்டிய நெல்லைக் குத்தி அரிசியாக்கும் தொழில் நடக்கும் இடம்; the place where the paddy is pounded. [நெல் + குற்று சாலை. குத்து → குற்று. சாலை = இடம்] திருக்கோயில்களில் திருவமுது படைக்கத் தேவைப்படும் அரிசிக்குரிய நெல்லைத் தூய்மையுடன் குத்தி அரிசியாக்கித் தரும் தொழில் நிகழும் இடம். இதனை நெற்குறுசாலை என்றும் கல்வெட்டுக்களில் காணலாம். நெற்குறு சாலை பார்க்க. குறு - குற்று (கல்.அக.);.
நெற்குறுசாலை	நெற்குறுசாலை neṟkuṟucālai, பெ. (n.) நெல்லைக் குத்தி அரிசியாக்கும் இடம்; a hall is alloted to pound the paddy. "உடையார் திருவொற்றியூருடைய நாயனார்க்கு நெற்குறுசாலைக்கு நெற்குற்றக் கொண்டு விட்ட பெரிய நாச்சியையும் இவள் மகள் மாளியையும் (தெ.க.தொ.4:558);. [நெல்குத்தும் சாலை → நெல்குற்றுச் சாலை → நெற்குறுசாலை.] திருக்கோயில்களில் திருவமுதுக்குரிய நெல்லை நாள்தோறும் அளவுப்படி குத்தி அரிசியாக்கித் தரும் தொழிற்சாலை. இச்சாலையில் நெல் குற்றுதற்கு நிலையாகப் பெண்கள் அமர்த்தப் பெறுதல் வழக்காம். (கல்.அக.);. நெற்குறுசாலை neṟkuṟucālai, பெ. (n.) நெல்லைக்குத்துமிடம் (தெ.க.தொ. 4, 188);; place where paddy is husked. [நெல் + குறு + சாலை. குற்று → (குத்து); → குறு. சாலை = இடம்.]
நெல்மணி	நெல்மணி nelmaṇi, பெ.(n.) நெல்; paddy seed. (சா.அக.);. [நெல் + மணி]
நெல்முளைக்கிருமி	நெல்முளைக்கிருமி nelmuḷaikkirumi, பெ. (n.) சளியால் (சிலேட்டுமத்தால்); இரைப்பையில் தோன்றி உள்ளாகவே உலாவும் ஒருவகைப் பூச்சி; a very small worm or organism found to be moving about in the stomach, the existence of which is due to phlegmatic causes. (சா.அக.);. [நெல் + முளை + Skt.கிருமி]
நெல்முறி	நெல்முறி nelmuṟi, பெ. (n.) 1. சரிக்குச்சரி விளைவில் இருந்து (மாசூலிலிருந்து); வரிநெல்லைத் திட்டப்படுத்தி அவ்வவ் வாண்டு நடப்பு விலையாற் பணமாக்கிச் செலுத்தி வந்த வரி (R.T.);; a system of assessment in Tanjore under which each village was assessed with a definite quantiy of grain calculated on the average produce of past years and convertible into money rent at the current market price in each year. 2. நெல்லுமுறி பார்க்க;see __, [நெல் + முறி. முறி = ஆவணம், பற்றுச் சிட்டு. முறிதல் = தன்மை மாறுதல், முற்றுதல்]

நெல்லடை	நெல்லடை nellaḍai, பெ. (n.) பத்திலொரு பங்காய் நெல்லாகச் செலுத்தும் அரசிறை (யாழ்ப்.);; tithe of paddy given as revenue. [நெல் + அடை. அடை = நிலவரி]
நெல்லம்புல்	நெல்லம்புல் nellambul, பெ.(n.) வைக்கோல் (வின்.);; rice - straw. க. நெல்லுகுல்லு [நெல் → நெல்லம் + புல்.]
நெல்லரி	நெல்லரி nellari, பெ. (n.) அரியப்பட்ட கைப்பிடியளவான நெற்கதிர்; sheat of rice corn. [நெல் + அரி, அரி = கைப்பிடிக் கதிர், கதிர்க் குவியல்.]
நெல்லரிகிணை.	நெல்லரிகிணை. nellariginai, பெ. (n.) மருதநிலப் பறை வகை (இறை. களவி.1:18);; harvest drum of the agricultural tract. [நெல்லரி + கிணை, கிணை= மருதநிலப் பறை.]
நெல்லரிசி	நெல்லரிசி nellarisi, பெ.(n.) நெல்குத்திய அரிசி; rice from husked paddy (சா.அக.);. [நெல் + அரிசி.]
நெல்லவல்	நெல்லவல் nellaval, பெ. (n.) அரிசியவல்; pounded flat rice (flaked rice); obtained from fried paddy. (சா.அக.);. [நெல் + அவல். நெல்லை அவித்து நசுக்கி இடித்துப் பெறும்பொருள்.] உள்ளத்தில் பள்ளம் விழுவதை அவலம் என்பர். அவல் + அம். அவித்த நெல்லை பள்ளமாய் இடித்துப் பெறுவதால் அவல் என்று பெயர். கவலை ஏற்றம் என்பது பள்ளநீர் ஏற்றுவது பற்றி வருவது போல் கவல் + ஐ மனக்கவலை குறிக்கும்.
நெல்லளவு	நெல்லளவு nellaḷavu, பெ. (n.) நெல்லின் எடையளவு; paddy grain weight (சா.அக.);. [நெல் + அளவு]

நெல்லாயம்	நெல்லாயம் nellāyam, பெ. (n.) நெல்லாகக் கொடுக்கும் அரசிறை; revenue paid in paddy. "நாற்பாக் கெல்லைக்கும் உட்பட்ட கடமையும் பாடிகாவலும் சளிகையும் வெட்டிவரி கொள்வரியும் உட்பட்ட எப்பேற்பட்ட நெல்லாயங்களும்" (தெ.க.தொ.4.648);. [நெல் + ஆயம். ஆயம் = வரி, வருவாய், குடியிறை, கடமை] நெல்லாயம் : அரசு நெல்லாகப் பெறும் வரி. தவசங்களை ஒரு இடத்திலிருந்து மற்றோரிடத்திற்குச் சாலை வழியாகக் கொண்டு செல்லுங் காலத்தில் அதற்குரிய வரியை நெல்லாக அரசு பெறுவது. (கல்.அக.);.
நெல்லானி	நெல்லானி nellāṉi, பெ. (n.) வம்மி மரவகை (L.);; guinea peach.
நெல்லிக்கந்தகம்	நெல்லிக்கந்தகம் nelliggandagam, பெ. (n.) நெல்லிக்காய்க் கந்தகம் பார்க்க see mel-kkāy-k-kandagam (சா.அக.);.
நெல்லிக்கா	நெல்லிக்கா nellikkā, பெ. (n.) தஞ்சை மாவட்டவூர்; a village in Tanjore district. சம்பந்தர் பாடல் பெற்றவூர், நெல்லி மரங்கள் அடர்ந்து பூங்கா போல ஆனமை பற்றி அமைந்த பெயர்.
நெல்லிக்காய்	நெல்லிக்காய் nellikkāy, பெ.(n.) தின்றபின் நீர் குடித்தால் இனிப்புச் சுவை தரும் பச்சை நிறச் சிறிய உருண்டை வடிவக் (நெல்லி மரத்தின்); காய்; the fruit of Indian goose berry - Emblica myrobalan. (சா.அக.);. [நெல்லி + காய்] மஞ்சள் நிறமும் சதைப்பற்றும் மிக்க காய். இது புளிப்பும், துவர்ப்பும் உடையது. இக்காயை வடையாகவும், பச்சடியாகவும், துவையலாகவும் செய்து சாப்பிட குமட்டல் (வாந்தி);, தலை கற்றல், சளி, முதலிய நோய்கள் நீங்கும். இதன் வற்றல் சூடு, பித்த மயக்கம், ஒக்காளம் முதலிய நோய்கள் நீங்கும். பச்சை நெல்லிக்காயை அரைத்துத் தொப்புளின் கீழ்த் தடவ நீர்க்கட்டு உடையும். (சா.அக);. [P]
நெல்லிக்காய்த்தயிலம்	நெல்லிக்காய்த்தயிலம் nellikkāyttayilam, பெ.(n.) நெல்லிக்காயெண்ணெய் பார்க்க;see nel-k-kāy-enney (சா.அக.);. [நெல்லிக்காய் + தயிலம்]

நெல்லிக்காய்க்கந்தகம்	நெல்லிக்காய்க்கந்தகம் nelliggāyggandagam, பெ.(n.) கந்தக வகை (வின்.);; a kind of Sulphur. [நெல்லி காய் + கந்தகம். கந்தகம் = வெடி மருந்து. தீக்குச்சி செய்யப் பயன்படும் கார நெடியுள்ள மஞ்சள் நிறக் கனிமப்பொருள்.] நெல்லிக் காயைப் போல் மஞ்சள் நிறமான கந்தகம். இது படிகாரத்தைப்போல் துண்டு துண்டுகளாகக் கிடைக்கும். மற்ற கந்தகங்களை விடத் தூய்மையானது. இது குட்டம், வல்லைக்கட்டி, வயிற்றுவலி, பெண்ணோய் முதலியவற்றிற்கு மருந்தாகப் பயன்படுகிறது. (சா.அக.);.
நெல்லிக்காய்க்குண்டு	நெல்லிக்காய்க்குண்டு nellikkāykkuṇṭu, பெ.(n.) நெல்லிக்காய்மணி (வின்.); பார்க்க;see nel-k-kāy-mani
நெல்லிக்காய்சர்பத்	நெல்லிக்காய்சர்பத் nellikkāycarpat, பெ.(n.) பச்சை நெல்லிக் காயினின்று செய்யும், சருக்கரைப்பாகு சேர்த்த ஒரு குடிநீர். இது உடம்பிற்குக் குளிர்ச்சியைத் தருவதோடு சிறுநீரை (மூத்திரத்தை);ப் போக்கும்; the shrup prepared from fresh fruit, it is a cooling drink which is said to have diuretic effect. நெல்லிக்காய் சுவைநீர் (சர்பத்); சாப்பிட்டால் உடல் குடு தனியும். (சா.அக.);. [நெல்லிக்காய் + சர்பத்] Skt சர்பத்து → த. குடிப்பு, குடிநீர்.
நெல்லிக்காய்ச்சாறு	நெல்லிக்காய்ச்சாறு nellikkāyccāṟu, பெ.(n.) பச்சை நெல்லிகாயினின்று பிழிந்த சாறு. இது மலத்தை இளக்கிச் சிறுநீரை (மூத்திரத்தை);ப் போக்கும் குணமுள்ளது; குளிர்ச்சியையும் தரும்; juice extracted from emblic myrobalam. It is a laxative and diuretic. (சா.அக.);. நெல்லிக்காய்ச்சாறு குளிர்ச்சியைத் தரும். [நெல்லிக்காய் + சாறு]
நெல்லிக்காய்த் துவையல்	நெல்லிக்காய்த் துவையல் nellikkāyttuvaiyal, பெ.(n.) பச்சை நெல்லிக்காயை அடுப்புக் கும்பியில் செருகி, நீர்வற்றிய பின் கொட்டை நீக்கி அத்துடன் கொத்த மல்லியிலை, கொப்பரைத்தேங்காய், வெங்காயம், பூண்டு, உப்பு, பச்சை மிளகாய் முதலியவற்றைத் திட்டப்படிச் சேர்த்து, பழச்சாறு விட்டரைத்துச் செய்யும் துவையல், condiment paste of emblic myrobalan. It is a paste prepared in the kitchen in the following manner. The fruit is burried in the hot ashes of the oven and taken out after Sometime when the water is completely dried out. The nut is removed and to the pulp is added corriander leaves, dried cocoanut, onion, garlic, common salt, green chillies etc., and ground into a paste with the juice of lime or lemon. நெல்லிக்காய் துவையல் சாப்பிட்டால் பசியைத் தூண்டும், சூட்டைத் தணிக்கும், பித்தம் குறையும். (சா.அக.);. [நெல்லி + காய் + துவையல்]

நெல்லிக்காய்ப்பற்று	நெல்லிக்காய்ப்பற்று nellikkāyppaṟṟu, பெ. (n.) கொட்டை நீக்கிய பச்சை நெல்லிக்காயை அரைத்துப் போடும் பற்று. தொப்புளின் கீழ்பற்றுப் போட சிறுநீர்ப்பை (மூத்திரப்பை); அழற்சி நீங்கும்; a paste of Indian gooseberry after removing the nut is a useful external application over the public region in irritability or inflammation of the bladder. நெல்லிக்காய்ப்பற்று சிறுநீர் (மூத்திர); நோயைப் போக்கும். (சா.அக.);. [நெல்லிக்காய் + பற்று]
நெல்லிக்காய்மணி	நெல்லிக்காய்மணி nellikkāymaṇi, பெ. (n.) நெல்லிக்காய் போன்ற மணிகளாலமைந்த கழுத்தணி (வின்.);; gold beads of a necklace in the form of nelli fruit. [நெல்லி + காய் + மணி. மணி = கழுத்தணி, அணிகலன்.]
நெல்லிக்காய்முத்து	நெல்லிக்காய்முத்து nellikkāymuttu, பெ.(n.) கழுத்தணி வகை (தெ.க.தொ.8,59);; a kind of necklace. [நெல்லிக்காய் + முத்து. நெல்லிக்காய் போன்ற உருக்களைக் கோத்த கழுத்தணி]
நெல்லிக்காய்முறப்பா	நெல்லிக்காய்முறப்பா nellikkāymuṟappā, பெ. (n.) நெல்லிக்காயைக் கொட்டை நீக்கித் தறித்துத் தேனிலிட்டு ஊறவைக்கும் உ(யு);னானி மருத்துவமுறை. இதனால் காய்ச்சல், தாகம் நீங்கும்; a Unani medical preparation in which the fresh emblic myrobalan is deprived of its nut and then cut in small pieces and preserved in honey the whole fruit is also preserved in honey. நெல்லிக்காய்முறப்பா நா வறட்சியை நீக்கும். (சா.அக.);. [நெல்லிக்காய் + முறப்பா]
நெல்லிக்காய்மூட்டை	நெல்லிக்காய்மூட்டை nellikkāymūṭṭai, பெ.(n.) ஒற்றுமையற்றவர்; a body of persons wanting in solidarity. கலவரத்தால் நெல்லிக்காய் மூட்டை சிதறியது போல் கூட்டம் கலைந்து ஒடியது. [நெல்லி காய் + மூட்டை, மூட்டை = பொதி, உள்ளே பண்டம் வைத்துக் கட்டப்பட்ட கட்டு. நெல்லிக்காயை மூட்டையாக் கட்டினாலும் அவைகள் ஒன்றாகாது. தனித் தனியாகவே இருக்கும். அதுபோல ஒற்றுமை யற்றவர்கள் கூட்டமாக இருந்தாலும், அவர்களுள் ஒற்றுமை இல்லை. நெல்லிக்காய் கொட்டியதும் சிதறி ஒடுவதுபோல் ஒற்றுமை இல்லாமல் சிதறி ஒடுவர்.]
நெல்லிக்காயடை	நெல்லிக்காயடை nellikkāyaḍai, பெ. (n.) பச்சை நெல்லிக்காயைக் கொட்டை நீக்கி அரைத்து அடையாகத் தட்டிக் காய வைத்தது; a thin round cake prepared by grinding the pulp of the fresh Indian goose berry and making it like a cake and drying it under the sun. நெல்லிக்காயடை உடலுக்கு நல்லது, தலைச் சுற்றல், உவட்டல் (வாந்தி); நீங்கும். (சா.அக.);. [நெல்லிக்காய் + அடை]

நெல்லிக்காயரிட்டம்	நெல்லிக்காயரிட்டம் nellikkāyariṭṭam, பெ. (n.) நெல்லிக்காய்ச் சாற்றுடன் தேன், திப்பிலி, சருக்கரை சேர்த்துக் கொதிக்க வைத்துச் சாடியில் ஊற்றிச் சில நாள் புளிக்க வைத்து எடுக்கும் மருந்து. இது காமாலை, வயிற்று வலி, இருமல் முதலியவற்றைக் குணமாக்கும்; fermented liquor of emblic myrobalan is prepared as follows, fresh juice of the fruit mixed with 1/8 quantity of honey, powdered long pepper and sugar is boiled sufficiently for a while and than allowed to ferment in an earthern jar. It is prescribed for jaundice, dyspepsia, indigestion, cough etc. (சா.அக.);. [நெல்லிக்காய் + அரிட்டம். அரிட்டம் = கள், புளிப்பேறிய நீர்]
நெல்லிக்காயூறுகாய்	நெல்லிக்காயூறுகாய் nellikkāyūṟukāy, பெ.(n.) பச்சை நெல்லிக்காயை உப்பிலிட்டு ஊறப் போட்டு, அல்லது முழுக்காயோடு உப்பும், சாந்தும் (மசாலையும்); சேர்த்து நல்லெண்ணெயில் ஊறப்போட்டு பதப்படுத்தி செய்யும் ஊறுகாய்; pickle of emblic myrobalan simply soaked in common salt and condiments added to it and preserved in gingelly oil. The fruits may be preserved with the common salt only. நெல்லிக் காயூறுகாய், தலைச்சுற்றல் வாந்தி, சளி போன்றவற்றைக் குணபடுத்தும். (சா.அக.);. [நெல்லிக்காய் + ஊறுகாய்]
நெல்லிக்காயெண்ணெய்	நெல்லிக்காயெண்ணெய் nellikkāyeṇīey, பெ.(n.) நெல்லிக்காய்ச் சாற்றுடன் மற்ற கடைச்சரக்குகளை முறைப்படி கலந்து காய்ச்சி வடித்த எண்ணெய்; medicated oil prepared with the juice of emblic myrobalan as the chief ingredient with other bazaar drugs added to it and then boiled down as per rules laid down. நெல்லிக்கா யெண்ணெய் தலைமயிர் வளர உதவும். (சா.அக.);. [நெல்லிக்காய் + எண்ணெய்]
நெல்லிக்காயெழுத்தாணி	நெல்லிக்காயெழுத்தாணி nellikkāyeḻuttāṇi, பெ.(n.) எழுத்தாணி வகை (வின்.);; a kind of iron style, with head like nelli fruit. [நெல்லிக்காய் + எழுத்தாணி. தலைப்பகுதி நெல்லிக்காய் போல் உருண்டை வடிவான எழுதும் ஆணி, எழுதுகோல்.]
நெல்லிக்குப்பம்	நெல்லிக்குப்பம் nellikkuppam, பெ.(n.) தென்னிந்தியாவில் தமிழ்நாட்டில் கடலூர் மாவட்டத்தில் கடலூருக்கு அருகில் உள்ள ஊர்; a village in Cuddalore district near in Cuddalore. சருக்கரைத் தொழிற் சாலை உள்ள ஊர். [நெல்லி + குப்பம். நெல்லி மரங்கள் நிறைந்த ஊராக இருந்திருக்கும்.]
நெல்லிச்சாந்து	நெல்லிச்சாந்து nelliccāndu, பெ.(n.) காய்ந்த நெல்லியின் அரைத்த விழுது; paste of dried nell fruit." வியன்காய் நெல்லிச் சாந் தரைத்து" (சீவக.2692);. [நெல்லி + சாந்து. சாந்து = அரைத்த கூழ் போன்ற பொருள், விழுது.]
நெல்லிச்சாறு	நெல்லிச்சாறு nelliccāṟu, பெ. (n.) நெல்லிக்காய்ச் சாறு பார்க்க;see nel-k-kayC-Caru.(சா.அக.);. [நெல்லி + சாறு]

நெல்லிச்சி	நெல்லிச்சி nellicci, பெ. (n.) வரிக் கூத்து வகை (சிலப்.3:13, அரும்.);; a masquerade dance. [நெல்லி + சி] நெல்லிக்காய் உருள்தல் போல் பெண்கள் ஆடும் கூத்தாகலாம்.
நெல்லிடை	நெல்லிடை nelliḍai, பெ. (n.) நெல்லினளவு; the weight of a paddy grain. ஒரு நெல்லிடை அளவு மருந்து கொடுத்தால் நோய் நீங்கி விடும். (சா.அக);. [நெல் + எடை - நெல்லெடை → நெல்லிடை. நெல்லெடை பார்க்க.]
நெல்லித்தாளி	நெல்லித்தாளி nellittāḷi, பெ. (n.) செம்பை; sesban, Coronilla sesban. (சா.அக.);.
நெல்லித்துத்தி	நெல்லித்துத்தி nellittutti, பெ. (n.) ஒருவகைப் பூடு (யாழ்.அக.);; a kind of plant.
நெல்லிப்பசை	நெல்லிப்பசை nellippasai, பெ.(n.) நெல்லிக்காய்ப் பற்று பார்க்க;see rel-k-kayp-parru (சா.அக.);. [நெல்லி + பசை]
நெல்லிப்பருப்பு	நெல்லிப்பருப்பு1 nellipparuppu, பெ. (n.) நெல்லிக் கொட்டையின் பருப்பு; the kernel inside the nut of emblic myrobalan. (சா.அக.);. [நெல்லி + பருப்பு] நெல்லிப்பருப்பு2 nellipparuppu, பெ. (n.) நெல்லி முள்ளி (இ.வ.); பார்க்க;see mel-muli.
நெல்லிப்பூ	நெல்லிப்பூ nellippū, பெ. (n.) நெல்லி மரத்தின் பூ. இது வெப்பத்தைத் தணித்து மலத்தை இளக்கும்; flowers of emblic myrobalan. They are refrigerent and aperient. நெல்லிப்பூ சாப்பிடு, மலத்தை இளக்கும். (சா.அக.);. [நெல்லி + பூ]
நெல்லிமாதிகம்	நெல்லிமாதிகம் nellimātigam, பெ. (n.) நெல்லிப்பட்டை; the bark of Indian gooseberry tree, Emlica officinalis. (சா.அக.);
நெல்லிமுள்ளி	நெல்லிமுள்ளி nellimuḷḷi, பெ. (n.) காய்ந்த நெல்லித் தோல் (பதார்த்த.976);; dried flesh of the emblic myrobalan. [நெல்லி + முள்ளி. முள்ளி = தோல், வற்றிய தோல்.]

நெல்லிமுள்ளிலேகியம்	நெல்லிமுள்ளிலேகியம் nellimuḷḷilēkiyam, பெ.(n.) நெரு நெல்லி வற்றலைக் கொண்டு செய்யும் இளகியம். இது காமாலை, பித்த நோய், சோகை முதலியவற்றைக் குணமாக்கும். an electuary prepared with the dried fruits of emblic myrobalan as the chief ingredient as per process laid down in Agastiya Vallathi. It is said to Cure dropy anaemia etc. (சா.அக.); [நெல்லி + முள்ளி + இளகியம்]
நெல்லிமுளி	நெல்லிமுளி nellimuḷi, பெ.(n.) நெல்லி முள்ளி (வின்.); பார்க்க;see nell-mulli. [நெல்லி + முளி. முளி = வற்றிய தோல். முள்ளி → முளி - இடைக்குறை.]
நெல்லிலக்கம்	நெல்லிலக்கம் nellilakkam, பெ. (n.) நெல் அளவு வாய்ப்பாடு (M.M.);; reckoning by grains instead of abstract figures, opp. to. pon-n-illakkam. [நெல் + இலக்கம். முகத்தலளவு வாய்ப்பாடு. இலக்கம் = எண், எண்குறி வாய்ப்பாடு.] நெல்லிலக்கவுட்பிரிவு 1 செவிடு 4. மரக்கால் 2 செவிடு (1 துணி); 3 செவிடு 5 மரக்கால் 4 செவிடு 6 மரக்கால் ஆழாக்கு 7. மரக்கால் (5 செவிடு); 8 மரக்கால் உழக்கு (இருதுணி); மூவாழகக்கு 9 மரக்கால் உரி (1/2 படி); 10 மரக்கால் மூவழக்கு 11 மரக்கால் 7 ஆழாக்கு 12 மரக்கால் 1 படி (1 கலம்); 1 மரக்கால் 13 மரக்கால் (8 படி); 14 மரக்கால் பதக்கு 15 மரக்கால் (2 குறுணி); 16 மரக்கால் முக்குறுணி 20 மரக்கால்
நெல்லிலாச்சம்	நெல்லிலாச்சம் nellilāccam, பெ. (n.) புன்செய் நில அளவுவகை (வின்.);; a land measure for dry-fields. [நெல் + இல் + இலாச்சம். இலாச்சம் = நில அளவுவகை. நெல் விளையாத புன்செய் நில அளவு வகை. இல் - எதிர்மறை இடைநிலை]
நெல்லிவட்டு	நெல்லிவட்டு nellivaṭṭu, பெ. (n.) நெல்லிக் காயாகிய விளையாட்டுக் கருவி வகை; game-pieces of nelli fruits. "கல்லாச் சிறாஅர் நெல்லிவட்டாடும்" (நற்.3);. [நெல்லி + வட்டு, வட்டு = விளையாட்டுக் கருவி வகை]
நெல்லிவற்றல்	நெல்லிவற்றல் nellivaṟṟal, பெ. (n.) காய வைத்த நெல்லிக்காய். இது ஒரு கடைச் சரக்கு. இதில் துவர்ப்பு நீர் அதிக அளவில் இருப்பதால் அரத்த ஒழுக்குக் குணமாகும். இதைத் தண்ணில் ஊறப் போட்டு வைத்து அத்தண்ணிரை இறுத்துக் கண்ணோய்க்குப் பயன்படுத்தலாம்; the dried fruit of emblic myrobalan. It is a bazaar drug containing a large proportion of gallic acid and is therefore very useful in haemorrhage. It is immersed in water for a whole night and the infusion so obtained is used as collyrium in opthalmia. (சா.அக.);. [நெல்லி + வற்றல்] துயில் நீங்கியவுடன் அதிகாலையில் நெல்லி வற்றல், தான்றி, கடுக்காய் ஊறியநீரில் சூடத்தைக் கரைத்துக் கண்ணைக் கழுவுவது தென்னாட்டுப் பழக்கம்.

நெல்லிவேர்	நெல்லிவேர் nellivēr, பெ.(n.) நெல்லி மரத்தின் வேர்; root of emblica officinelis. (சா.அக.);. [நெல்லி + வேர்]
நெல்லிற்புதை-த்தல்	நெல்லிற்புதை-த்தல் nellirpudaiddal, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) நெல்லுக்குள் சில பொருட்களை அல்லது மருந்துகளைப் புதைத்து வைத்தல்; preserving by burying under the heap of paddy for sometime by generally for forty days. மருந்தை நெல்லிற் புதைத்து 40 நாள் சென்ற பின் சாப்பிட நோய் குணமாகும். (சா.அக.);. [நெல் + இல் + புதை-த்தல்.]
நெல்லினூர்	நெல்லினூர் nellinur, பெ. (n.) சாலியூர்; a village name. "சீர்சான்றவுயர் நெல்லி னுரர் கொண்டவுயர் கொற்றவ" (மதுரை.87.88);. [நெல் + இன் + ஊர்] சாலி = நெல். சாலி + ஊர். சாலியூர் நெல் அதிகமாக விளைந்த ஊராகலாம். சாலியூர் என்பது மதுரைக் காஞ்சியில் நெல்லினூர் என்று வந்துள்ளது.
நெல்லு	நெல்லு nellu, பெ. (n.) நெல் பார்க்க;see nel. "நெல்லு நீள்வயல்" (தேவா.466,7);. நெல்லுச் சோறு, நெல்லுமூட்டை. [நெல் + உ - நெல்லு (பே.வ);. உ-சாரியை]
நெல்லுக்கட்டு-தல்	நெல்லுக்கட்டு-தல் nellukkaṭṭudal, 5.செ.கு.வி.(v.i.) நெல்லுப்பிடி-1 பார்க்க;see nellu-p-pid-1. [நெல் → நெல்லு + கட்டு. கட்டுதல் = கட்டி வைத்தல். நெல் → நெல்லு - பேச்சு வழக்கு.]
நெல்லுப்பருத்தி	நெல்லுப்பருத்தி nellupparutti, பெ. (n.) பருத்தி வகை (M.E.R.1915, P.107);, a kind of cotton. [நெல் → நெல்லு + பருத்தி]
நெல்லுப்பிடி-த்தல்	நெல்லுப்பிடி-த்தல் nelluppiḍittal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) 1. நெல்லைக் கட்டி வைத்தல் (வின்.);; to lay up paddy in store, மூட்டையில் நெல்லைப் பிடித்து அடுக்கி வைக்க வேண்டும். 2. நெல்லை மிகுதியாக விலைக்கு வாங்குதல்; to buy paddy in large quantities for sale. நெல்லுப்பிடித்து வாணிகம் செய்து முன்னேறியவன் இவன். [நெல் → .நெல்லு + பிடி . பிடித்தல் = விலைக்கு வாங்குதல், மூட்டையில் பிடித்தல்.]
நெல்லுப்புல்	நெல்லுப்புல் nelluppul, பெ. (n.) சாமை (M.M);; little millet. [நெல் → நெல்லு + புல். புல் = புன்செய் தவசம், புல்லரிசி. நெற்பயிரைப் போல் தோன்றும் சாமை வகை.]

நெல்லுப்புல்லு	நெல்லுப்புல்லு nelluppullu, பெ. (n.) 1. உணவு தவச வகைகள்; edible grains. நிலத்தில் நெல்லுபுல்லு ஏதாச்சம் போட்டியா? 2. ஒருவகைப் புஞ்செய்ப் பயிர், குதிரை வாலி (A);; poor-man's millet. [நெல்லு + புல்லு, நெல் - நெல்லு (பே.வ.); புல்-புல்லு (பே.வ);. நெல் = நன்செய்ப் பயிர் புல் = புன்செய்ப்பயிர்.]
நெல்லுப்பொரி	நெல்லுப்பொரி nelluppori, பெ. (n.) நெற்பொரி பார்க்க;see nerpor.
நெல்லுமா	நெல்லுமா nellumā, பெ.(n.) நென்மா (நாநார்த்த:2,உரை);; rice flour. [நெல் + மா மா = மாவு]
நெல்லுமுறி	நெல்லுமுறி nellumuṟi, பெ. (n.) முற்றின நெற்பயிர் (வின்.);; ripe paddy crop. [நெல் → நெல்லு + முறி. முறி = இளமைத் தன்மை மாறி முதிர்ந்த பயிர்.]
நெல்லுறை	நெல்லுறை nelluṟai, பெ. (n.) 1. அளந்த நெல்லளவைக் குறிக்க இடும் பிடிநெல் (தஞ்சை);; handful of paddy put down as a mark in measuring. 2. நெற்கதிர்; a receptacle for paddy. [நெல் + உறை. உறை = ஒரளவு, அளவுக் குறி, பண்டம் பெய்யும் கூடு, குதிர்]
நெல்லூர்ப்புதுமாடை	நெல்லூர்ப்புதுமாடை nellūrppudumāṭai, பெ. (n.) காசுவகை (M.E.R.116 of 1929-39);; a coin. [நெல்லூர் + புதுமாடை. புதுமாடை = புதிய காசு. நெல்லூர்ப் பகுதியில் புதிதாக வழங்கிய காசாகலாம். மாடு = செல்வம். 'மாடல்ல மற்றை யவை" (குறள்,400);.]
நெல்லூர்மாடை	நெல்லூர்மாடை nellūrmāṭai, பெ. (n.) காசுவகை (M.E.R.356 of 1919B);; a coin. [நெல்லூர் + மாடை, மாடை = காசு வகை. நெல்லூர்ப் பகுதியில் வழங்கிய காசுவகை.]
நெல்லெடை	நெல்லெடை nelleḍai, பெ.(n.) பொன் நிறுக்க வுதவுஞ் சிறிய எடை வகை; weight of a grain of paddy, used as a unit in weighing gold. ஒரு நெல்லெடை = ஒரு வீசம் (கணக்கதி,பக்.23);. [நெல் + எடை.] நெல், நிறுத்தல் அளவு, நீட்டலளவு, முகத்தலளவு ஆகியவற்றிற்கு மூலப் பொருளாக அமைந்துள்ளது. 360 நெல் = 1 செவிடு; 5 செவிடு = ஒரு ஆழாக்கு. இது முகத்தலளவை. 8 எள்ளு=1 நெல்லு, 8 நெல்லு=1 விரற்கிடை - இது நீட்டளவை. (கணக்கதி.பக். 2122);.
நெல்லை	நெல்லை nellai, பெ. (n.) 1. திருநெல்வேலி எனும் நகரம்; Tinnavel town. "பரங்கிரி மதுரை நெல்லைத் திருநகர்" (குற்றா.தல. திருமால்.32);. 2. திருநெல்வேலி மாவட்டம்; Tiṇṇavēli district. நெல்லை மாவட்ட வழக்குச் சொற்கள். [நெல்வேலி → நெல்லை. இதுமரூஉ. ஒ.நோ. தஞ்சாவூர் → தஞ்சை]

நெல்லைநாதர்	நெல்லைநாதர் nellainātar, பெ.(n.) 18 ஆம் நூற்றாண்டில் சிவராத்திரிப்புராணம் பாடிய புலவர்; author of Sivarattiri-p-purănam in 18th century.
நெல்லையப்ப கவிராச பண்டாரம்	நெல்லையப்ப கவிராச பண்டாரம் nellaiyabbagavirācabanṭāram, பெ.(n.) திருமலை யமகவந்தாதி பாடிய புலவர், 19 ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர்; author of Tirumalai Yamagavandati in 19th century. தகப்பனார் முத்துக் குமாரசாமிக் கவிராசர், சொந்தவூர் திருநெல்வேலி. வாழ்ந்த காலம் 18321905. கவிராச நெல்லையப்ப பிள்ளை என்பது இவரின் மற்றொரு பெயராகும். இவர் முரா. கந்தசாமி க் கவிராயர், மு.ரா.அருணாசலாக் கவிராயர், கல்போத்துப் பிச்சுவையர், மேலகரம் கப்பிரமணியக் கவிராயர் முதலியவர்களிடம் கல்வி பயின்றவர். சந்திவிநாயகர் பதிகம், சந்திவிநாயகர் இரட்டை மணிமாலை, கப்பிரமணியர் தோத்திரம், சுப்பிரமணியர் பதிகம், பழனியாண்டவர் தோத்திரம், சோமசுந்தரரேசர் பதிகம், சுதர்ம சாரசங்கிரகம், கால்நடை மருத்துவ நூல், சந்தத் தமிழ்ப் பத்து ஆகிய நூல்களை இயற்றியுள்ளார்.
நெல்லையப்ப கவிராயர்	நெல்லையப்ப கவிராயர் nellaiyappagavirāyar, பெ. (n.) திருநெல்வேலித் தலபுராணம் பாடிய புலவர்; 19 ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர்; author of Thirunelvéli-t-talapuranam in 19th century. மறுவ. நெல்லையப்ப பிள்ளை
நெல்லையப்ப பிள்ளை	நெல்லையப்ப பிள்ளை1 nellaiyabbabiḷḷai, பெ.(n.) திருநெல்வேலியைச் சேர்ந்த புலவர்; a poet in Tinnavéli. சங்கரமூர்த்திப் பிள்ளையின் மகனாவார். இவர் பள்ளிக் கல்வியைப் பயின்று முடிந்த பின் தக்கார்பால் தமிழ்க் கல்வியினைக் கற்றார். இவர் திருநெல்வேலிப் புராணம் என்ற நூலினைப் பாடியுள்ளார். இந்நூலை இறைவன் அடியவர் வேடத்தில் வந்து இவரிடம் கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்கப் பாடப் பெற்றதாக ஒரு கதை வழங்குகிறது. இந்நூலினை, ஆசிரியர் நீலகண்ட சாத்திரி என்ற புலவரிடம் வடமொழி மான்மியத்தைப் பெற்றுத் தக்கார் பால் அதன் பொருளறிந்து தமிழில் இயற்றியுள்ளார். இப்புராணத்தில் 120 சருக்கங்களும் 6892 செய்யுட்களும் உள்ளன. நைமிசாரணியச் சிறப்பு, நகரச் சிறப்பு, அகத்தியர் வரவு, தக்கன் வேள்வி, திருநீற்றுப் பெருமை, ஐந்தெழுத்துப் பெருமை, சிவபூசை பெருமை, தொண்டர்கள் பெருமை, மகளிர் இலக்கணம், ஆசாரம், இல்லறம், துறவறம் முதலிய சிறப்புக்களும் பல வரலாற்றுச் செய்திகளும் உள்ளன. நெல்லையப்ப பிள்ளை3 nellaiyabbabiḷḷai, பெ.(n.) நெல்லையப்பகவிராயர் பார்க்க;see nellai-yappa-kavirayar. இவர் திருநெல்வேலித் தலபுராணம், திருமலை சுப்பிரமணியர் தோத்திரம், தென் பழநியாண்டவர் தோத்திரம் போன்ற நூல்களை இயற்றியுள்ளார். நெல்லையப்ப பிள்ளை3 nellaiyabbabiḷḷai, பெ.(n.) திருநெல்வேலியைச் சேர்ந்த புலவர்; a poet in Tinpavéli. திருநெல்வேலிக்கு அருகேயுள்ள மாறாந்தை என்ற ஊரைச் சேர்ந்தவர். இவர் இளங்கலை வரை கல்வி கற்று வட்டாட்சியராகப் பணியாற்றியவர். தமி ழ் நூல்களையும், சிவசமய நூல்களையும் கற்றுப் புலமை பெற்றவர். சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்திலும், தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த சங்கத்திலும் தலைவராகப் பணியாற்றியவர். செந்தமி ழ் இதழாசிரியர் குழுவிலும் பணியாற்றிப் பல கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளார் சிவகென் முடிவைப் சித்தாந்தைப் பரப்பும் பணியில் பெரிதும்
நெல்லையப்பர்	நெல்லையப்பர் nellaiyappar, பெ. (n.) பாண்டிய நாட்டைச் சேர்ந்த புலவர்; a poet in Pāṇdianādu. இவர் பாண்டிய நாட்டில் வீரவநல்லூர் என்னும் ஊரைச் சேர்ந்தவர். மேலைக் கொழுந்து மாமலைக் குமரன் பிள்ளைத் தமிழ், சுதந்திரப் பரணி, மகாத்மா காந்தியடிகள் வரலாறு, பழனியாண்டவர் பாராயணத்திரட்டு, எடப்பாடி ஆறுமுகசாமி கலம்பகம் போன்ற நூல்களை இயற்றியுள்ளார்.

நெல்லொட்டு	நெல்லொட்டு nelloṭṭu, பெ. (n.) நெற்பயிரின் அறுத்த தாள் (வின்.);; rice stubble. [நெல் + ஒட்டு. ஒட்டு = கதிர் அறுத்த தாள்.]
நெல்வட்டி	நெல்வட்டி nelvaṭṭi, பெ. (n.) நெல்லாகக் கொடுக்கும் வட்டி; interest paid in paddy. [நெல் + வட்டி. வட்டி = பணத்தைப் பிறர் பயன்படுத்தியதற்காக உடையான் பெறும் ஊதியம்] தொகை வட்டியைவிடச் சிற்றுர்களில் தரும் நெல்வட்டி முறை பல மடங்கு பயன் உள்ளது.
நெல்வரகு	நெல்வரகு nelvaragu, பெ. (n.) பூடுவகை (A.);; silt grass, Paspalum distichum, [நெல் + வரகு, வரகு = புன்செய்ப் பயிர். நெற்பயிர் போல் தோற்றமளிக்கும் வரகுப் பயிர்.]
நெல்வரி	நெல்வரி nelvari, பெ. (n.) நெல் விற்பனை செய்பவரிடம் பெறும் வரி வகை; paddy tax. [நெல் + வரி. நெல் விற்பவரிடம் நெல்லாகவே பெறும் வரி. (கல்,அக.);]
நெல்வால்	நெல்வால் nelvāl, பெ. (n.) நென்மணியுடன் சேர்ந்த சிறு தாள்; beard or awn of paddy grain. "ஒருநெல்வா லூன்ற வருந்து முடம்பிதனை மகிழாது" (தேவா.934.6);. [நெல் + வால். நென்மணியுடன் ஒட்டி யிருக்கும் வால் போன்ற பகுதி]
நெல்வாற்பூச்சி	நெல்வாற்பூச்சி nelvāṟpūcci, பெ. (n.) வயிற்றில் இருக்கும் குடற்பூச்சி வகை (M.L.);; threadworm, pinworm. மறுவ. நூற்புழ. ஊசிப்புழு, [நெல்வால் + பூச்சி. நெல்வால் போல் தோற்ற மளிக்கும் குடற்பூச்சி வகை]
நெல்வெண்ணெய்	நெல்வெண்ணெய் nelveṇīey, பெ. (n.) கடலூர் வட்டத்தில் அமைந்துள்ள ஊர்; a village in Cuddalore district. இவ்வூர் இன்று நெய்வெண்ணை என அழைக்கப்படுகிறது. சம்பந்தர் பாடல் பெற்றவூர். "நிச்சலும் மடியவர் தொழுதெழு நெல்வெணெய்"; "நிரைவிரி தொல்புகழ் நெல்வெணெய் மேவிய கரைவிரி கோவணத்தீரே", "நீர்மல்கு தொல்புகழ் நெல்வெணெய்"; "நீடிளம் பொழிலணி நெல்வெணெய்"; நெல், வெண்ணெய் என்பதைக் கொண்டு இவ்வூரின் பெயர் அமைந்திருக்கலாம்.

நெல்வேலி	நெல்வேலி nelvēli, பெ. (n.) திருநெல்வேலி நகரம்; Tinnevélly town. தேவாரப் பாடல் பெற்ற 108 ஊர்களும் திரு' அடி பெற்றன. அவற்றுள் இஃது ஒன்று.
நெலி-தல்	நெலி-தல் nelidal, 2செ.கு.வி.(v.i.) கடைதல்; to Churn. மறுவ. ஞெலிதல். [நுல் (துளை); → நொல் → நெல் → நெலி → நெலி-தல் (வே.க.);]
நெழில்	நெழில் neḻil, பெ.(n.) கொடிக்கொற்றான். green thread creeper, Cassytha filiformis. (சா.அக.);
நெள்ளல்	நெள்ளல் neḷḷal, பெ.(n.) 1. பள்ளம்; pit. 2. குழிவு; hollowness. [நுல்(துளை); → நுள் → நொள் → நெள் நெள்ளல்(வே.க.);]
நெளி	நெளி1 neḷidal, 2செ.கு.வி.(v.i.) 1. புழு, பாம்பு முதலியவை வளைந்து நகர்தல்; to crawl. நெளிந்து நெளிந்து பாம்பு சென்றது. கத்திரிக்காயில் புழு நெளிந்தது. 2. சுருளுதல்; to bend, roll in. "நெளிதிரைக் கடலுலகெலாம்" (சீகாளத்.பு. நக்கீ.43);. அவனுக்கு நெளி மயிர் 3. குழிதல்; to be hollow. "நிலனெளி மருங்கி னிர்நிலை பெருகத் தட்டோர்" (புறநா.18);. 4. வெட்கத்தால் நேராக நிற்காமல் உடல் வளைதல்; to wriggle, writhe. "சேட னெளிதரப் பெயர்வர்" (கந்தபு. கயமுகனுற்.46);. உடலை நெளித்து நெளித்து நடக்கின்றான். விடை சொல்லத் தெரியாமல் நெளிகிறான். அவன் பொறுமை யிழந்து நெளிகிறான். 5. வருந்துதல்; to suffer. "பொய்யாச் செந்நா நெளிய வேத்திப் பாடுப" (புறநா.168);. குலைதல்
நெளிச்சல்	நெளிச்சல் neḷiccal, பெ. (n.) நெளியல் (வின்.); பார்க்க;see melyal. [நெளி → நெளிச்சல்]

நெளிச்சலன்	நெளிச்சலன் neḷiccalaṉ, பெ.(n.) நெளியலன் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see nesiyasan. [நெளிச்சல் = வளைவு, நெளிச்சல் + அன் – நெளிச்சலன் = கூனன்.]
நெளிசம்	நெளிசம் neḷisam, பெ.(n.) தங்கரளி; exile oleander, Tecoma staus (சா.அக.);.
நெளிசல்	நெளிசல் neḷisal, பெ. (n.) நெளிச்சல் (இ.வ.); பார்க்க;see nesiccal. [நெளிசு + அல்]
நெளித்தகுண்டி	நெளித்தகுண்டி neḷittaguṇṭi, பெ.(n.) குந்து புறம் (பிட்டம்); பின்பக்கம் மிகுதியாக வளைந்து காணப்படுவது; projecting buttocks. (சா.அக.); [நெளித்த + குண்டி. குண்டி = குந்துபுறம் (பிட்டம்);.]
நெளிதம்	நெளிதம் neḷidam, பெ.(n.) 1. சிறுமை, புன்மை; insignificance. 2. இலேசு; lightness, ease. [நெளி1 → நெளிதம்]
நெளிப்பு	நெளிப்பு neḷippu, பெ. (n.) 1. செருக்கு (கருவம்); முதலியவற்றால் செய்யும் உடலசைவு affected gestures of the body, as of a vain person. 2. இறுமாப்பு (யாழ்.அக.);; Pride. அவனுக்கு என்னதான் இருந்தாலும், இந்த நெளிப்பு ஆகாது. 3. ஏளனம் (பரிகாசம்); (யாழ்.அக.);; Ridicule. 4. துன்பம் (அருட்பா,4, பிள்ளைப்பெரு,25);: trouble, affliction. [நெளி3 + பு]
நெளிப்புக்காட்டு-தல்	நெளிப்புக்காட்டு-தல் neḷippukkāṭṭudal, 5.செ.கு.வி.(v.i.) செருக்கு முதலியவற்றால் உடலை ஆட்டிக் கொள்ளுதல்; to make affected gestures. எத்தனைச் செல்வ மிருந்தாலும் இத்தனை நெளிப்புக் காட்டக் கூடாது. [நெளிப்பு = செருக்கு, இறுமாப்பு . நெளிப்பு காட்டு-தல்]
நெளிப்புக்காரன்	நெளிப்புக்காரன் neḷippukkāraṉ, பெ. (n.) பகட்டு ஆரவாரக்காரன் (வின்.);; vain person, fop. [நெளிப்பு + காரன் - நெளிப்புக்காரன். நெளிப்பு = செருக்கு இறுமாப்பு]

நெளிப்புப்பேசு-தல்	நெளிப்புப்பேசு-தல் neḷippuppēcudal, 5.செ.கு.வி.(v.i.) ஏளனமாகப் பேசுதல் (வின்.);; to speak contemptuously. யாரையும் பார்த்து நெளிப்புப் பேசாதே, உனக்கும் அந்நிலை ஏற்படும். [நெளிப்பு = ஏளனம். நெளிப்பு + பேசு-தல்.]
நெளிமோதிரம்	நெளிமோதிரம் neḷimōtiram, பெ.(n.) நெளி3 பார்க்க (வின்.);;see [நெளி4 + மோதிரம். மோதிரம் = கணையாழி]
நெளியல்	நெளியல் neḷiyal, பெ. (n.) 1. வளைவு; crookedness, deformity. 2. வளைந்தது; anything bent or warped. [நெளி1 + அல் - நெளியல். அல்லிற்றுத் தொழிற் பெயர்]
நெளியலன்	நெளியலன் neḷiyalaṉ, பெ. (n.) கூனன் (யாழ்ப்.);; humpback. [நெளியல் = வளைவு, வளைந்தது. நெளி அல் + அன் - நெளியலன்.] அல்-இடைநிலையாக எதிர்மறைப் பொருளிலும் சாரியையாக உடன்பாட்டுப் பொருளிலும் வரும். ஈண்டு உடன்பாட்டுப் பொருளில் வந்துள்ளது. "பயனில் சொல் பாராட்டுவானை மகனெனல் மக்கட் பதடி எனல்" (திருக்குறள்); அல்முதலது எதிர்மறை, பின்னது உடன்பாடு.
நெளியலி	நெளியலி neḷiyali, பெ. (n.) கூனி (வின்.);; humpback. [நெளியலன் (ஆ.பா.); → நெளியலி (பெ.பா.);]
நெளியலெடு-த்தல்	நெளியலெடு-த்தல் neḷiyaleḍuttal, 4.செ.குன்றாவி.(v.t.) கோணல் நீக்குதல்; to repair a bend. [நெளியல் + எடு-த்தல். நெளியல் = கோணல். எடுத்தல் = நீக்குதல்.]
நெளியன்	நெளியன் neḷiyaṉ, பெ. (n.) 1. இரண்டடி நீளம் வளர்வதும் சாம்பல் நிறமுள்ளதுமான கடல் மீன்வகை; shark, grey, attaining 2ft in length. 2. பயிரை அழிக்கும் புழுவகை (இ.வ.);; a worm blighting crops. [நெளிதல் = வளைந்து நகருதல். நெளி1 → நெளியன்]
நெளிர்-தல்	நெளிர்-தல் neḷirtal, 2.செ.கு.வி.(v.i.) ஓசையிடுதல் (பிங்.);; to make noise.
நெளிர்	நெளிர்2 neḷir, பெ. (n.) எடுத்தலோசை (பிங்.);; voice at a high pitch, high tone. பூஉ-எணவிற்போன் கூவுவது
நெளிவண்ணச்சேலை	நெளிவண்ணச்சேலை neḷivaṇṇaccēlai, பெ.(n.) புடவை வகை (பஞ்ச.திருமுக.1160);; a kind of saree. [நெளி + வண்ணம் + சேலை. இடையிடையே கோடுவந்த வண்ணச் சேலை வகை.]

நெளிவு	நெளிவு1 neḷivu, பெ. (n.) 1. வளைகை; crawling, writhing. வாழ்க்கை அமைதியாக இருக்க வேண்டுமானால் கொஞ்சமாவது நெளிவு சுளிவு தேவை. 2. துன்பம்; suffering. "நெளிவுண்டாக் கருதாதே" (தேவா.29,3);. வாணிகத்தால் அவனுக்கு நெளிவில்லை. 3. இணங்குகை; bending, yielding. 4. கமுக்கம் (மர்மம்);; ins and outs, real nature. அவன் வாழ்வில் ஏதோ நெளிவு ஒன்று இருக்கிறது. 5. வளைந்த விரலணி வகை (நெல்லை.);; a kind of ring, as having a peculiar curve. என்தங்கை மகளுக்கு நெளி (கணயாழி); மோதிரம் ஒன்று வாங்கிக் கொடுத்தேன். 6. உள் மடங்கிப்பின் நேராகும் இடத்தில் உள்ள வளைவு; bend, curve. சாலை வளைவோ நெளிவோ இல்லாமல் நேராக இருந்தது. 7. கூந்தலின் சுருளான நிலை; curl. அவனுக்கு கூந்தல் சுருள் சுருளாக இருந்தது. அவனுக்கு கருகருவென்ற நெளிவே இல்லாத முடி. 8. ஏனம் முதலியவற்றில் அடிபட்டதால் ஏற்படும் வடிவக்குறைவு; dent is a vessel. ஏனத்தின் [illegible] தட்டிச் சரியாக்கு
நெளிவுசுளிவு	நெளிவுசுளிவு neḷivusuḷivu, பெ. (n.) 1. கமுக்கம் (மர்மம்); (உ.வ.);; ins and outs, real nature. நெளிவு சுளிவோடு பேசவேண்டும். 2. ஏற்றத்தாழ்வு (இ.வ.);; excess and deficiency. 3. வாங்குதல், விற்றல் போன்றவற்றில் விட்டுக் கொடுத்துப் போக வேண்டிய நிலை; ins and outs of a business, learning or knowing the ropes. ஒரே ஆண்டில் வரவு செலவில் நெளிவு சுளிவுகளைத் தெரிந்து கொண்டான். [நெளிவு = வளைவு, வளைகை. நெளிவு + சுளிவு. சுளிவு = சினம். நிலைமைக் கேற்ப வளைந்து கொடுத்தும், சினப்பட்டும் செயலை முடித்துக் கொள்வது.]
நெளிவெடு	நெளிவெடு1 neḷiveḍuttal, 5.செ.குன்றாவி. (v.t.) வளைவு நீக்குதல் (உ.வ.);; to mend anything bent or warped, to correct an irregularity. இந்த ஏனத்தை நெளிவெடுத்துக் கொடு. [நெளிவு + எடு-த்தல்] நெளிவெடு2 neḷiveḍuttal, 4செகுவி. (v.i.) நெளி கணையாழி (மோதிரம்); முதலியவற்றில் வளைவை உண்டாக்குதல் (வின்.);; to make the flexure as to a neli ring. [நெளிவு + எடு-த்தல். எடுத்தல் = உண்டாக்குதல்]
நெளுநெளு-த்தல்	நெளுநெளு-த்தல் neḷuneḷuttal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) 1. நெகிழ்தல்; to become soft. 2. குழைதல்; to mash. [நுள் → நொள் → நெள் → நெளு → நெளு நெளு → நெளு நெளு-த்தல் (மு.தா.);]

நெற்கடமை	நெற்கடமை neṟkaḍamai, பெ. (n.) நெல்வரி பார்க்க;see nel-vari. [நெல் + கடமை-நெற்கடமை = நெல் விற்பவரிடம் வாங்கும் வரி. இது நெல்லாகவே பெறப்படும். கடம் = கடமை, முறைமை, கடு - கடன்- கடம். கடு = விரைவு, விரைந்து செய்தல். கடன் = விரைந்து செய்யத்தக்க பணி. கடமை = விரைந்து கட்டாயம் செய்ய வேண்டியபணி.]
நெற்கடை	நெற்கடை1 neṟkaḍai, பெ. (n.) ஒரு நெல்லளவு கொண்ட இடம்; space occupied by a paddy. இந்தச் சொத்திலிருந்து நெற்கடை அளவு இடம் கூட உனக்குக் கிடைக்காது. (சா.அக.); [நெல் + கடை. கடை = இடம்.] நெற்கடை2 neṟkaḍai, பெ. (n.) பத்தொன்பதாம் விண்மீனாகிய குருகு (மூலம்); (அக.நி.);; the 19th naksatra.
நெற்கணக்கு	நெற்கணக்கு neṟkaṇakku, பெ. (n.) நெல்லளவை வாய்பாடு (யாழ்.அக.);; table of dry measure for paddy. இப்போதைய வாய்பாட்டுநூலில் நெற்கணக்கு வாய்பாடு இல்லை. [நெல் + கணக்கு. குள் → கள் → கண் → கண → கனகு → கணக்கு = அளவு, எண், தொகை, கூட்டல், கழித்தல், பெருக்கல், வகுத்தல் முதலிய அளவீடு. அதற்கொரு கணக்கில்லை, கணக்கு வழக்கற்றுக் கிடக்கிறது என்னுந்தொடர்களில், கணக்கு என்னுஞ் சொல் அளவைக் குறித்தல்காண்க. நெல் தமிழ்நாட்டில் முகத்தலளவைக்கும், நிறுத்தல் அளவைக்கும் அடிப்படைப் பொருளாக இருந்திருக்கின்றது.] முகத்தலளவை 360 நெல் = 1 செவிடு (செவி+இடு); 5 செவிடு = 1 ஆழாக்கு (அரை உழக்கு → ஆழாக்கு); 2 ஆழாக்கு = 1 உழக்கு 2 உழக்கு = 1 உரி 3 உழக்கு = மூவுழக்கு 2 உரி = 1 நாழி 8 நாழி (படி); = 1 குறுணி (மரக்கால்); 2 குறுணி = 1 பதக்கு 3 குறுணி = 1 முக்குறுணி
நெற்கழி	நெற்கழி neṟkaḻi, பெ. (n.) நெல் சாகுபடி யாதற்கேற்ற ஒருவகைநிலம் (யாழ்.அக);; a kind of soil fit for paddy cultivation. அவன் பாகமாக நெற்கழி நாலுகாணி வந்தது. [நெல் + கழி. கழி = நிலம். கழிமுகம் = உப்பங்கழியை ஒட்டிய நிலப்பரப்பு, நன்செய்நிலப்பகுதி நீர்நிற்கும் நிலப்பரப்பு.]

நெற்களஞ்சியம்	நெற்களஞ்சியம் neṟkaḷañjiyam, பெ. (n.) 1. நெல்லிட்டு வைக்கும் புரை (உ. வ.);; granary for paddy. பழங்கால வீடுகளில் நெற்களஞ்சியம் இருக்கும். 2. நெல் அதிகம் விளையும் இடம்; place where paddy is cultivated in abundance. தஞ்சை மாவட்டம் தமிழகத்தின் நெற்களஞ்சியம். [நெல் + களஞ்சியம். களஞ்சியம் = தவசம் சேமித்து வைக்கும் இடம், கலம், கருவூலம், சரக்கறை, பண்டசாலை, குறைந்தளவு நெல்லைச் சேமிக்குமிடத்தை குழுமை என்றும் அழைப்பர் கலைபற்றிய செய்திகள் சேமித்து வைக்கும் இடம், பொத்தகக் கலைக்களஞ்சியம் எனப்படும். சொற்கள் பற்றிய விரிவான விளக்கங்கள் அனைத்து மொழிகளிலும் தொகுக்கப்பட்டுக் கலைக்களஞ்சியம் வெளியிடப்பட்டு வருகிறது.]
நெற்கனம்	நெற்கனம் neṟkaṉam, பெ. (n.) நெற்பருமன்; as thick as paddy. (சா.அக.); நென்மணி பருத்து இருந்தால் திடமான நல்ல நெல் என்று அழைப்பர். [நெல் + கனம்.]
நெற்காணி	நெற்காணி neṟkāṇi, பெ. (n.) நெல் விளையும் நிலம் (யாழ்.அக.);; land in which paddy is cultivated. புன்செய்க்காணி நாலும் நெற்காணி ஒன்றும் அவன் பங்குக்கு வந்தன. [நெல் + காணி. காணி = நிலம்."ஊரிலேன் காணியில்லை" (திவ். திருமாலை. 29);. காணி என்பது நில அளவைப் பெயராகவும், கீழ்வாய் இலக்க எண்ணாகவும் இருக்கின்றது. காணி = 400 குழி, காணி = 1/80]
நெற்காரிகம்	நெற்காரிகம் neṟgārigam, பெ. (n.) கருங்குறுவை; red rice having husk. (சா.அக.);. [நெல் + காரிகம். தோல் மெல்லிய கருமை படர்ந்து காவிநிறமுடைய அரிசியைக் கொண்டிருக்கும் நெல்வகை. இது மூன்று மாதப்பயிர்.]
நெற்கிடை	நெற்கிடை neṟkiḍai, பெ. (n.) ஒரு நெல்லளவு கொண்ட இடம் (இ.வ.);; space, as much as to hold a grain of paddy. அவனுக்கு ஒரு நெற்கிடை இடம் கூடக் கொடுக்க முடியாது. [நெற்கு + இடை. ஒரு நெல்லின் இடைப்பட்ட பாகம், நெல் + கு - நெற்கு]
நெற்குண்டி	நெற்குண்டி neṟkuṇṭi, பெ. (n.) 1. வெண்ணொச்சி; white notchi- Vitex negundo. 2. தாமரைக் கிழங்கு; lotus root. 3. கருநொச்சி; black variety of five leaved chaste tree-Vitex negundo. (சா.அக.);. மறுவ. நிர்க்குண்டி.

நெற்குணம்	நெற்குணம் neṟkuṇam, பெ. (n.) நெற்குன்றம் பார்க்க;see nerkunram. [குன்றம் என்பது குன்னம் எனவும் குணம் எனவும் தமிழ்நாட்டில் மருவி வழங்கும். ஒன்று என்னும் சொல் ஒன்னு என்றும் ஒண்ணு என்றும் பேச்சுத்தமிழில் வழங்குதல் காண்க. குன்றம், குன்னம் என்றாகி குணம் எனக் குறுகி, நெற்குணம் என வழங்குகிறது.]
நெற்குத்தகை	நெற்குத்தகை neṟguttagai, பெ. (n.) நெற்பாட்டத்துக்கு அடைக்குங் குத்தகை; lease of land in which paddy is payable as rent. நிலத்தை நெற்குத்தகைக்கு விட்டு விட்டான். [நெல் + குத்தகை. குல் + தகை - குத்தகை = குறுகிய கால ஒப்பந்தம். உரிமையாளரோ நிருவாகமோ ஒரு வருக்கு நுதர்தல் உரிமையை அளித்துத் தன் பங்கைத் தவசமாகவோ பனமாகவோ பெற்றுக் கொள்ளும் சட்டவழியான ஒப்பந்தம், நெற்குத்தகை = நெல்லைக் குத்தகைப் பொருளாகப் பெறுதல்.]
நெற்குழி	நெற்குழி neṟkuḻi, பெ. (n.) நெல்லிட்டு வைக்கும் நிலவறை (வின்.);; under-ground pit for paddy. வீட்டில் நெற்குழி ஒன்று அமைக்க வேண்டும். [நெல் + குழி, குழி = பள்ளம், கிடங்கு. நெற்குழி = நெல்லைச்சேமித்து வைக்க நிலத்தில் அமைக்கப்பட்ட நிலவறை.]
நெற்குழியிலிடு-தல்	நெற்குழியிலிடு-தல் neṟkuḻiyiliḍudal, 18 செ. குன்றாவி. (v.t.) நெல்லிற்புதை-த்தல் பார்க்க;see nellirpudaj- (சா.அக.);. [நெல் + குழியில் + இடு-தல்]
நெற்குறி	நெற்குறி neṟkuṟi, பெ. (n.) நெல்லைக் கொண்டு கட்டுவிச்சி கூறும் கணியம் (திருக்கோ. 285, துறைவிளக்கம்);; fortune-telling by kurava women by means of paddy. நெற்குறி கேட்டு வந்தான். [நெல் + குறி. குறி=குறிப்பு, முன்னறிந்து கூறும் குறிப்பு.]
நெற்குறுவை	நெற்குறுவை neṟkuṟuvai, பெ. (n.) நெற்காளிகம் பார்க்க;see nerkärgam (சா.அக.);. [நெல் + குறுவை. குறுவை = குறுகிய காலப்பயிர்.] மூன்றுமாத நெற்பயிரைக்குறுவை என்றும் ஆறுமாத நெற்பயிரைச் சம்பா என்றும் கூறுவது தஞ்சைமாவட்ட வழக்கு.
நெற்குன்றம்	நெற்குன்றம் neṟkuṉṟam, பெ. (n.) 1. வந்தவாசி வட்டத்தில் உள்ள ஊர்; a village in Vandavášitaluk. 2. திருக்கோவிலூர் வட்டத்தில் உள்ள ஊர்; a village in Tirukkõvilur taluk. 3. சென்னைக்கருகில் கோயம்பேட்டை அடுத்துள்ள ஊர்; a willage near in Chennai. [குன்றின் பெயர் கொண்ட ஊர்கள் தமிழ்நாட்டில் சில உண்டு. திருப்பரங் குன்றம், திருக்கழுக்குன்றம், நெற்குன்றம், செங்குன்றம். நெல் + குன்றம். நெல் அதிகம் விளையும் இடமாகவும் கொள்ளலாம். நல் → நெல் + குன்றம் = நல்ல குன்று அமைந்த இடமாகவும் கொள்ள முடியும்.]

நெற்குன்றவாணர்	நெற்குன்றவாணர் neṟkuṉṟavāṇar, பெ. (n.) ஒட்டக்கூத்தர் காலத்துத் தமிழ்ப்புலவர்; a Tamil poet lived in Ottakkuttar period. [நெற்குன்றம் + வானர். வாணன் → வாணர். வாழ்நன் → வாணன் = ஊர்க்காக வாழ்பவன்] இவர் புலவராக இருந்ததோடு வள்ளலாகவும் இருந்திருக்கிறார். நம்பிகாளி என்னும் புலவருக்குப் பொருள் கொடுத்ததோடு அவர் புலமைக்கு அடிமைப்பட்டேனென்று சிறப்புக் கவியுங் கொடுத்தவரென்று தமிழ்நாவலர் சரிதை கூறும். இவர் திருப்புகலூர் சிவன் மேல் அந்தாதி நூலொன்றும் பாடியுள்ளார். அந்நூலின் இறுதியில் களப்பாளன் நெற்குன்ற வாணன் என்ற குறிப்பிருப்பதால் இவர் களப்பாள மரபினர் என்பது தெரிகின்றது. திருப்புகலூர்ச் சிவன் கோயிற் கல்வெட் டொன்றில், நெற்குன்றங் கிழார் அரையன் கருவுணாயகரான களப்பாள ராஜர் செய்வித்த சாலை என்று குறிப் பிட்டிருப்பது நெற்குன்ற வாணரை யேயாம் என்று சாசனத்தமிழ்க் கவி சரிதம் கருதுகிறது. இங்குக் குறித்த நெற்குன்றம் காஞ்சிமாவட்டத் (செங்கல் பட்டு மாவட்டம்); தில் சென்னைக் கருகில் உள்ளது.
நெற்கூடு	நெற்கூடு neṟāṭu, பெ. (n.) நெற்களஞ்சியம் (புறநா.148.உரை); பார்க்க;see ner-kalañjiyam. நெற்கூடு ஒன்று செய்ய வேண்டும். [நெல் + கூடு. நெற்கூடு = நெல்லைக் கொட்டி வைக்கக் கூடுவடிவில் செய்யப்பட்ட அமைப்பு]
நெற்கூர்	நெற்கூர் neṟār, பெ. (n.) நெல்வால் பார்க்க; (யாழ்.அக.);;see nel-vāl. [நெல் + கூர், கூர் = கூர்மை, கூர்மையான நுனி, நெல்மணியோடு சேர்ந்த சிறிய தாள், கதிர்கூர், கூர்க்கருப்பன் என்றொரு நெல்வகை உண்டு.]
நெற்சப்பி	நெற்சப்பி neṟcappi, பெ. (n.) புல்வகை (யாழ்ப்.);; a kind of grass. வயல் முழுமையும் நெற்சப்பி நிறைந்துவிட்டது. [நெல் + சப்பி, சப்பி = பதர் புல். நெல்பயிரைக் கெடுக்கும் புல் வகை]
நெர்சம்பளம்	நெர்சம்பளம் nercambaḷam, பெ. (n.) நெல்லாகப் பெறுங்கூலி; salary paid in paddy. "பணம் வேறு நெற்சம்பளம் வேறு பற்றி" (சரவண. பணவிடு.120); [நெல் + சம்பளம். சம்பளம் = கூலி. சம்பா + அளம் → சம்பளம் மருதநிலத்தில் சம்பாநெல்லும், நெய்தல்நிலத்தில் அளத்துப் பொருளாகிய மீனும், உப்பும் கூலியாகத்தரப்படுதலின் சம்பளம் என்ற சொல் உருவானதாகப் பாவாணர் கருதுகிறார். (சொ.ஆ.க);.]

நெர்சிறுதாலி	நெர்சிறுதாலி nerciṟutāli, பெ. (n.) தாலிவகை; a kind of marriage badge. "நெற்சிறு தாலி நிரல்கிடந்திலங்க" (பெருங். வத்தவ. 16:29);. [நெல் + சிறுதாலி.] சிறுதாலி=சிறிய தாலி வகை சிறுதாலி = 1. கணவன் வாழ்நாள் வரை மகளிர் கழுத்தில் கயிற்றுடன் எப்பொழுதுமுள்ள தாலி. 2. வைப்பாட்டிக்குக் கொடுக்கும் தாலி. சிறுதாலிக்கட்டும் மரபு கைக் கோளரினத்தில் காணப்படுகிறது. திருமணத்திற்கிசையாத மாமன்மகள் அல்லது அத்தை மகளை விரும்பின ஒருவன், அவள் தன்னை மணம்புரியும் படி தாலியையேனும் துணியையேனும் துரங்கும்போது அவள் கழுத்திற் கட்டுவது, சிறுதாலிகட்டுதல் எனப்படும். நெற்சிறுதாலி = மணவுறுதிவிழாவில் கணவர் பெயர் குறித்த ஒலையைக் காதில் தென்புற மகளிர் அணிந்தது போல வயற்புற ஊர் மகளிர் கழுத்தில் பொன்தாலி அணிவிப்பதற்கு முன் நெல் முடிச்சிட்ட தாலி கட்டப்பட்டது என்று அறிக.
நெற்குடு	நெற்குடு neṟkuḍu, பெ. (n.) கடாவடிபடாத நெற்கதிர்த்தொகுதி; stack of unthreshed sheaves of paddy. "நெற்சூடு மிதித்திடும்" (ஏரெழு. 55);. இன்று வயலில் நெற்குடு தூக்க வேணும். [நெல் + குடு, சூடு-பிணையல் விடாத அரிக்கட்டு]
நெற்செய்-தல்	நெற்செய்-தல் neṟceytal, 1. செ.கு.வி. (v.i.) நெற் பயிரிடுதல்; to cultivate paddy. "நெற் செய்யப் புற்றேய்ந்தாற்போல" (பழ. 53); [நெல் + செய், செய்தல் = பயிர்செய்தல், உண்டாக்குதல்]
நெற்சேர்	நெற்சேர் neṟcēr, பெ. (n.) நெல்லை வைப்பதற்கு வைக்கோற்றாளையும் புரியையுங் கொண்டு அமைந்த குதிர் (இ.வ.);; strawbin or granary for storing paddy. வீட்டில் இரண்டு நெற்சேர் உண்டு. [நெல் + சேர். சேர் = வைக்கோற் புரியால் அமைந்த நெற்குதிர்]
நெர்சோளம்	நெர்சோளம் nercōḷam, பெ. (n.) இருங்குசோளம்; a kind of maize, redmillet-Holcus saccharatus. [நெல் + சோளம். நெல்போன்ற வண்ண முடைய சோளம்]
நெற்பரப்பு	நெற்பரப்பு neṟparappu, பெ. (n.) பன்னிரண்டு குழியுள்ள ஒருவகை நிலவளவு (வின்.);; a kind of land measure = 12 kuli. [நெல் + பரப்பு. பரப்பு = இடவிரிவு, ஒருவகை நிலவளவு]
நெற்பழம்	நெற்பழம் neṟpaḻm, பெ. (n.) 1. அடுத்துவரும் விளைவின் குறைவைக் குறிப்பிக்கும் கறுப்புவிழுந்த தவசப் பழம்; matured grain marked with black spots, indicative of the next crop being scanty. 2. நல்விளைவின் குறியாக முற்றி வெடிக்கும் நென்மணி (யாழ்ப்.);; rice grains bursting from rankness, indicative of a good crop. 3. மழை மிகுதியாவதால் ஏற்படும் நெல்லின் நோய் (நெல்லை);; a disease affecting paddy, due to excessive rains. [நெல் + பழம்]

நெற்பாசினி	நெற்பாசினி neṟpāciṉi, பெ. (n.) சுணை வெண்டை; bendy (ladies finger); covered with rough hairs as opposed to smooth bendy. (சா.அக.);
நெர்பிரமாணம்	நெர்பிரமாணம் nerpiramāṇam, பெ. (n.) எட்டு எள்கொண்ட நெல்லளவு; size of paddy which is equivalent to that of 8 seasamum seeds. [நெல் + Skt, பிரமாணம்.]
நெற்பு	நெற்பு neṟpu, பெ. (n.) 1. சீழ்; pus. 2. மெலிவு; weakness lankiness. [நுல் + நெல் → நெள் → நெற்பு. நெள் → நெளிவு.]
நெர்புகொள்ளல்	நெர்புகொள்ளல் nerpugoḷḷal, பெ. (n.) 1. சீழ் கொள்ளல்; the process or state of Suppurating or producing pus as in a wound or abscess. 2. அம்மைப்பால் கொள்ளல்; pustules containing pus as in small pox. (சா.அக.);. [நெற்பு + கொள்ளல். நெற்பு = சீழ்.]
நெர்புடம்	நெர்புடம் nerpuḍam, பெ. (n.) சில மருந்துகளை நெற்குவையுட் புகுத்திச் சூடேற்றிப் பதப்படுத்தும் முறை (தைலவ.தைல. 46, உரை);; method of warming certain medicines by inserting them into a heap of paddy. [நெல் + புடம். புடம் = மருந்துகளைப் பதஞ்செய்யும் முறை.]
நெற்புல்	நெற்புல் neṟpul, பெ. (n.) குறத்திப்பாசி (M.M.668);; Job's tears. [நெல் + புல். நெல் போல் தோற்ற மளிப்பதும், வெண்மையும் உருட்சியுமான காய்களையுடையதுமான புல்வகை.]
நெற்பொரி	நெற்பொரி neṟpori, பெ. (n.) வறுப்பதால் விரிந்து மலரும் அரிசி (பு.வெ. 3:5, உரை);; popped paddy. [நெல் + பொரி. பொரி = பொரித்த நெல் முதலியன.]
நெற்பொரிக்கஞ்சி	நெற்பொரிக்கஞ்சி neṟporikkañji, பெ. (n.) நெற்பொரியினால் மலர்ந்த அரிசியைக் கொண்டு காய்ச்சும் கஞ்சி. இது பசியை நீக்கிக் களைப்பைப் போக்கும். வயிற்றுச் சிக்கலையும், மார்பு நோயையும் குணப்படுத்தும்; the boiled conjee prepared from the expanded rice of the fried paddy is very useful for debilitated patients. It is easily digestible and affords much relief to patients tired of hunger. (சா.அக.);. [நெற்பொரி + கஞ்சி] நெற்பொரிக்கஞ்சி எளிதில் செரிமான மாகி நோயையும் குணப் படுத்தும் தன்மை வாய்ந்தது.
நெற்பொரிமாக்காடி	நெற்பொரிமாக்காடி neṟporimākkāṭi, பெ. (n.) நெற்பொரியை மாவாக அரைத்துத் தண்ணில் கரைத்துப் புளிக்க வைத்த காடி. a fermented liquor prepared out of a solution of expanded rice flour. (சா.அக.);. [நெற்பொரி + மாக்காடி.] மாக்காடி = மாவைத் தண்ணீரில் கரைத்துப் புளிக்கவைத்தது.

நெற்பொரியுருண்டை	நெற்பொரியுருண்டை neṟporiyuruṇṭai, பெ. (n.) நெற்பொரியை வெல்லப் பாகிலிட்டுட் பிடித்தவுருண்டை; ball of a expanded rice of fried paddy mixed with jaggery syrup (சா.அக.);. மறுவ. பொரியுருண்டை. [நெற்பொரி + உருண்டை.]
நெற்போர்	நெற்போர் neṟpōr, பெ. (n.) கடாவடி அடிக்காத வைக்கோற் போர் (பிரபுலிங், மாயை. உற்.15); large stack of half-thrashed sheaves of paddy. [நெல் + போர். போர் = கதிர் வைக்கோ களின் குவியல். நெற்குவை (சூடா.);] "மாடுகட்டிப் போர் அடித்ததால் மாளாது செந்நெல் என்று யானைகட்டிப் போர் அடிக்கு அழகான தென்மதுரை" (நாட்புற.); போர் என்பது சண்டையைக் குறிப்பது. பொரு → போர் என்று உணர்க. பொருந்துதல் என்னும் தொழிற்பெயரின் பகுதி. பொரு → போர் என வைக்கோல் போரையும் படைக்களப் போரையும் நடிப்புக் காட்சியையும் குறித்து வருதல் அறிக.
நெற்போலாகி	நெற்போலாகி neṟpōlāki, பெ. (n.) மூக்கறட்டை; cat's jasmine - Boerhaeia repens alias B. diandra. (சா.அக.);.
நெற்றகர்	நெற்றகர் neṟṟagar, பெ. (n.) புன்செய்த் தவச வகை (இ.வ.);; a dry grain. [நெற்று + அகர் அகம் → அகர் நெற்றிய மணிகள் கொண்ட புன்செய்த் தவசங்கள்]
நெற்றம்	நெற்றம் neṟṟam, பெ. (n.) நெற்று பார்க்க;see neru. "உழிஞ்சிற்றாறு சினைவிளைந்த நெற்றம்" (அகநா. 151;9);. "செல்வளி துக்கலின் இலைதீர் நெற்றம் கல்லிழி அருவியின் ஒல்லென ஒலிக்கும்" (நற். 107);. [நெற்று → நெற்றம்.]
நெற்றலன்	நெற்றலன் neṟṟalaṉ, பெ. (n.) மெலிந்துணங்கி யவன் (யாழ்.அக.);; emaciated man. [நெற்று + நெற்றலன், நெற்று-முதிர்ந்து காய்ந்த காய், நெற்றலன் = முதிர்ந்து காய்ந்த காய்போலானவன், மெலிந்தவன், நெற்று + அல் + அன்.]
நெற்றலி	நெற்றலி neṟṟali, பெ. (n.) நெய்த்தோலி (யாழ்.அக.); பார்க்க;see ney-t-toli. [நெய்த்தோலி → நெற்றலி.]

நெற்றி	நெற்றி1 neṟṟi, பெ. (n.) 1. தலைமுடிக்குக் கீழும் புருவங்கட்கு மேலுமுள்ள முகத்தின் பகுதி, நுதல்; forehead. "கண்சுமந்த நெற்றிக்கடவுள் கலிமதுரை" (திருவாச. 8:8);, "மறங்கொள் சேரி மாறுபொரு செருவின் மாறா துற்ற வடுப்படுநெற்றி" (மதுரைக்.594,595);. "நெய்துடிந்தட்ட விளரூன் அம்புகை எறிந்த நெற்றிச் சிறுநுண் பல்வியர் பொறித்த குறுநடைக் கூட்டம் வேண்டுவோரே" (நற்.41);. "தொகுசெந் நெற்றிக் கணங்கொள் சேவல்" (குறுந்.107);. "நெற்றி விழியா நிறைத்திலக மிட்டாளே." (பரிபா. 11:99);. "சுடர்விரிந் தன்ன சுரிநெற்றிக்காரி விடரியங் கண்ணிப் பொதுவனைச் சாடிக்குடர் சொரியக் குத்திக் குலைப்பதன் தோற்றங்காண்" (கலித்.101);. "நெற்றிச்சிவலை நிறையழித்தான் நீண் மார்பில்" (கலித்.104);. "வள்ளுருள் நேமியான் வாய்வைத்த வளைபோலத் தெள்ளிதின் விளங்குஞ் சுரி நெற்றிக் காரியும்" (கலித்.105);. "எல்லித் தங்கிக் குடுமி நெற்றி நெடுமரச் சேவல் தலைக்குரல் விடியல் போகி" (அகநா. 87);. "மகர நெற்றி வான்றோய் புரிசைச் சிகரந் தோன்றாச் சேணுயர் நல்லில்" (அகநா. 181);. "குடுமிநெற்றி நெடுமாத் தோகை" (அகநா. 194);. "தளிர்புரை கொடிற்றிற் செறிமயிர் எருத்திற் கதிர்த்த சென்னிக் கவிர்ப்பூ அன்ன நெற்றிச் சேவல் அற்றம் பார்க்கும்" (அகநா. 367);.
நெற்றிக்கட்டு	நெற்றிக்கட்டு neṟṟikkaṭṭu, பெ. (n.) மாதரணிகின்ற தலைமாலை (கலித்.66. உரை);; a garland worn on forehead by woman. [நெற்றி1 + கட்டு. நெற்றியைச்சுற்றி அணியும் மாலை.]
நெற்றிக்கண்	நெற்றிக்கண் neṟṟikkaṇ, பெ. (n.) சிவனின் மூன்றாங் கண்; நுதல்விழி; Sivals eye in the forehead. 2. உத்தர மட்டத்திலிருந்து ஒட்டு முகப்புவரையில் முக்கோணமாக அமைக்கும் சுவர் (கட்ட. நாமா.);; Gable. 3. மொட்டைமச்சுக் கட்டடத்தில் துலாக் கட்டைகளின் இடைவெளிப் பகுதி (இ.வ.);; the interspaces between the joists of a terraced building. [நெற்றி1 + கண்]
நெற்றிக்கண்ணன்	நெற்றிக்கண்ணன் neṟṟikkaṇṇaṉ, சிவன்;Śiva, as having an eye in the forehead. [நெற்றி + கண் + அன்.அன்-ஆண்பால் ஒருமை. நெற்றியில் மூன்றாங் கண்ணுடைய சிவன்.]
நெற்றிக்கல்	நெற்றிக்கல் neṟṟikkal, பெ. (n.) கட்டட வளைவின் (கமான்); நடுவில் வைக்கும் முகப்புக்கல்; key-stone. [நெற்றி + கல் -, கட்டடத்தின் முகப்பாகிய நெற்றிபோன்ற பகுதியில் வைக்கும் கல்]

நெற்றிக்கயிறு	நெற்றிக்கயிறு neṟṟikkayiṟu, பெ. (n.) நெற்றியில் கட்டும் கயிறு; a rope tied around the head. [நெற்றி + கயிறு.] கால்நடைகளின் நெற்றியில் கட்டும் கயிறு. சிறுவர்களும் நெற்றியில் ஒப்பனைக்காக வண்ணக்கயிறு கட்டிக்கொள்வர். நெற்றியில் கட்டுங்கயிறு, மண்டைக்கயிறு. [P]
நெற்றிக்கிடு-தல்	நெற்றிக்கிடு-தல் neṟṟikkiḍudal, 18 செ. குன்றாவி. & 20செ.கு.வி. (v.t. & v.i.) நெற்றியில் திருநீறு, திருமண் முதலியவற்றால் குறியிடுதல்; to put sectarian marks on the forehead. நாள்தோறும் நெற்றிக்கிட்டுக் கொண்டுதான் வெளியில் செல்வார். [நெற்றிக்கு + இடு-தல்.] சிவனியர்கள் நெற்றியில் திருநீற்றால் கிடையாக மூன்றுபட்டைகளும், மாலியர்கள் செங்குத்தாக வெண்மண்ணாலும், காவியாலும் மூன்று கோடுகளும் இட்டுக்கொள்வர். இக்கால அரசியல்கட்சிகள் வேட்டிக்கரையில் வண்ணக்கோடு காட்டுவது நெற்றிக்கிடுதலின் மாற்றமே.
நெற்றிக்குறி	நெற்றிக்குறி neṟṟikkuṟi, பெ. (n.) நெற்றியிலிடும் குங்குமம் முதலியன (சூடா.);; the sectarian marks put on the forehead. [நெற்றி + குறி.] சமய அடிப்படையில் நெற்றியில் குறியிட்டுக் கொள்வது இந்தியரின் வழக்கம். சிவனை வணங்குபவர்கள் நெற்றியில் திருநீற்றால் முப்பட்டை இட்டுக் கொள்வர். உடலில் மார்பு, கை, வயிறு போன்ற பகுதிகளிலும் குறியிட்டுக்கொள்வர். திருமாலை வணங்கும் மாலியர்கள், வெண்மண், செம்மண் போன்றவற்றால் நெற்றி, மார்பு, கை போன்ற இடங்களில் மூன்று செங்குத்துக்கோடுகளால் ஆன குறியிட்டுக்கொள்வர். பெண்கள் நெற்றியில் குங்குமம் (சிவப்பு); அணிவர் கைம்பெண்கள் திருநீறு அணிவர். [P]
நெற்றிக்கை	நெற்றிக்கை neṟṟikkai, பெ. (n.) முன்படை; van of an army. "இவற்றுக்கெல்லாம் நாம் நெற்றிக் கையன்றோ" (ஈடு, 7. 7:7); 2. மேற்கூரை தாங்கும் எதிர்க் கைமரம் (வின்.);; couple or chevron of a roof. [நெற்றி + கை. நெற்றி போன்று மேற் கூரையைத் தாங்கும் (கைபோன்ற); மரம்.]
நெற்றிச்சிட்டி	நெற்றிச்சிட்டி neṟṟicciṭṭi, பெ.(n.) நெற்றிச்சுட்டி, 2 பார்க்க;see meri-c-cபt 2. [நெற்றி + சிட்டி. சுட்டி → சிட்டி.]

நெற்றிச்சுட்டி	நெற்றிச்சுட்டி neṟṟiccuṭṭi, பெ.(n.) 1. மகளிரும் குழந்தைகளும் அணியும் நுதலணிவகை; an ornament worn on the forehead by women and children. மகளுக்கு நெற்றிச்சுட்டி வாங்கி வந்தார். 2. விலங்கின் நெற்றி வெள்ளை; blaze on the forehead of an animal. நெற்றிச்சுட்டி உள்ள மாட்டைப் பிடித்து வா. [நெற்றி + சுட்டி. சூட்டி → சுட்டி = நெற்றியணி விலங்குகளுக்கு இருக்கும் வெண் சுழி, நெற்றிப்பட்டம். நெற்றிச்சுட்டி= பெண்கள் தலையில் அணிந்து வகிடுவழியாக நெற்றியில் தொங்கவிட்டுக் கொள்ளும் சங்கிலியோடு கூடிய வில்லை. இதைத் திவாக நிகண்டு கடிகை எனக்குறிக்கிறது.] [P]
நெற்றிச்சலங்கை	நெற்றிச்சலங்கை neṟṟiccalaṅgai, பெ. (n.) நெற்றியில் கட்டப்படும் சிறு மணிகளின் தொகுப்பு; tinny bells tied around the head. [நெற்றி + சலங்கை. சதங்கை → சலங்கை.]
நெற்றிச்சுழி	நெற்றிச்சுழி neṟṟiccuḻi, பெ. (n.) விலங்கின் நெற்றியிலுள்ள மயிர்ச்சுழி; hair-curl on the forehead of an ox or horse. [நெற்றி + சுழி. சுழி = மயிர்ச்சுழி. மாட்டைச் சுழி பார்த்து வாங்க வேண்டும்.]
நெற்றிச்சூட்டு	நெற்றிச்சூட்டு neṟṟiccūṭṭu, பெ. (n.) மகளிரணியும் நுதலணிவகை (சீவக. 484, உரை);; an ornament for a woman's forehead. [நெற்றி + சூட்டு. சுட்டி → சூட்டி → சூட்டு = பெண்கட்குரிய நுதலணி.]
நெற்றித்தலம்	நெற்றித்தலம் neṟṟittalam, பெ. (n.) நெற்றியின் பகுதி; the region of forehead. [நெற்றி + தலம். தடம் = இடம். தடம் → தளம் → தலம்.]
நெற்றித்திலகம்	நெற்றித்திலகம் neṟṟittilagam, பெ. (n.) நுதற்பொட்டு; mark on the forehead, as of sandal or vermilion. [நெற்றி + திலகம். Skt tilaka → த. திலகம் = நெற்றிப்பொட்டு.]
நெற்றித்திலதம்	நெற்றித்திலதம் neṟṟiddiladam, பெ. (n.) நெற்றித்திலகம் (வின்.); பார்க்க;see ner-ttilagam. [நெற்றி + திலகம் Skt. Tilaka → த. திலகம் → திலதம் = நெற்றிப்பொட்டு தில(த);ம் என்பது எள்ளைக்குறிக்கும். பழங்காலத்தில் எள்ளை நெற்றியில் எண்ணெய்க்கசிந்து ஒட்டுமாறு அழுத்தி இட்டுக்கொண்டனர்.]

நெற்றிநாளம்	நெற்றிநாளம் neṟṟināḷam, பெ. (n.) நெற்றியின் நடுவேயோடும் இரண்டுநாளம்; a pair of veins which rundown the middle line of forehead - Frontal vein. (சா.அக.);. [நெற்றி + நாளம், நாளம் → நாடி]
நெற்றிப்பட்டம்	நெற்றிப்பட்டம்1 neṟṟippaṭṭam, பெ. (n.) நுதலிலணியும் பட்டம் (வின்.);; thin plate of metal worn on the forehead, as an ornament or badge of distinction. "முன்னோ னெடுந்துளைக் கைப்பிடித்தேறி நெற்றிப்பட்டத் துலவி" (சேதுபு. கடவுள்வா. 5);. [நெற்றி + பட்டம், பட்டம் = சிறப்புக்கு அறிகுறியாக நெற்றியிலணியும் பொற்றகடு மாதர் நுதலணி, பட்டையான துண்டு.] நெற்றிப்பட்டம்2 neṟṟippaṭṭam, பெ. (n.) திருமணத்தின் போது பெண்ணுக்குத் தாய்மாமன் முறையினர் நெற்றியில் கட்டும் தங்கத்தினாலான சிறிய (நீண்ட); தகடு; a thin gold plate worn on the forehead by maternal uncle. மறுவ, நெத்திப்பட்டம். [நெற்றி + பட்டம்.] மாமன் முறையாளர் தமக்கை மகளுக்கோ தங்கை மகளுக்கோ திருமணத்தின் போது கட்டும் (பட்டம்); பொற்காசு. தாய்மாமனால் கட்டப்படுவது அம்மான் பட்டம் எனவும், நாத்திகளால் கட்டப்படுவது நாத்திப்பட்டமெனவும், மாமியால் கட்டப்படுவது மாமிப்பட்டமெனவும், பெயர்பெறும். பட்டம் பொற்காசுகளாகவும் இருக்கும். தமிழர் திருமண விழாவில் இஃது ஒரு முதன்மையான நிகழ்வு
நெற்றிப்பற்று	நெற்றிப்பற்று neṟṟippaṟṟu, பெ. (n.) தலைவலி, மண்டைக்குத்தல் முதலிய நோய்களுக்கு நெற்றியில் போடும் மருந்துப்பற்று; an ointment, or liniment or paste applied to forehead in cases of headache cold, neuralgia and other nervous effections. (சா. அக.); கிராமங்களில் தலைவலிக்குச் சூடான கேழ்வரகுக் கூழை நெற்றிப்பற்றிடுவார்கள். [நெற்றி + பற்று. பற்று = பசை, கட்டு, மருந்துப்பூச்சு.] உடலில் ஏற்படும் வெப்பத்தைத் தணிக்க, நெற்றியில் மஞ்சள், கண்ணாம்பு, பச்சிலை, கூழ்வகைகள், மருந்துவகைகள் முதலியவற்றால் பற்றிடுவது பழைய வழக்கம்.
நெற்றிப்பால்	நெற்றிப்பால் neṟṟippāl, பெ. (n.) வெப்பத்தைக் குறைக்க நெற்றியில் பற்றுப் போடும் முலைப்பால்; women's breast milk as a liniment to the forehead. It is reduces the temperature. (சா.அக.);. [நெற்றி + பால்.] காய்ச்சலின் கடுமையைக் குறைக்க முலைப்பாலைத் துணியில் நனைத்து நெற்றியில் போட்டுப் போட்டு எடுப்பர். இவ்வாறு செய்வதால் காய்ச்சலின் கடுமை குறையும் என்பர்.

நெற்றிப்புருவம்	நெற்றிப்புருவம் neṟṟippuruvam, பெ. (n.) கண்புருவம்; eye-brow. [நெற்றி + புருவம், நெற்றியில் இருக்கும் (கண்); புருவம்]
நெற்றிப்பொட்டு	நெற்றிப்பொட்டு neṟṟippoṭṭu, பெ. (n.) 1. நெற்றி ஓரத்திற்கும் காதிற்கும் இடையே உள்ள பகுதி; temple of the forehead. நெற்றிப் பொட்டில் அடித்ததால் இறந்துவிட்டான். 2. நெற்றியில் வைக்கும் பொட்டு; mark on the forehead, as of sandal or vermilion. [நெற்றி + பொட்டு. பொட்டு = 1. நெற்றியில் வைக்கும் பொட்டு. 2. பொன்னால் செய்த ஒரு வகைத்தாலி. 3. ஒருவகை அணி, பொட்டுமனி சிறுபெண்கள் கழுத்தில் அணிவர். 4, கன்னத்தின் மேல் இணைப்பு.] இசைவேளாளர் குடும்பப் பெண்டிரைக் கோவிலுக்கு நேர்ந்துவிட, பொற் காசை நெற்றியில் பொட்டாகக்கட்டி ஆடல், பாடல் வளர்ச்சிக்கு விடுவர்.
நெற்றிமாலை	நெற்றிமாலை neṟṟimālai, பெ. (n.) நெற்றிக்கட்டு (வின்.); பார்க்க;see meri-kKaṭṭu. [நெற்றி + மாலை, மாலை = மகளிர் அணியும் தொங்கல் தலைமாலை.]
நெற்றிமுட்டு	நெற்றிமுட்டு neṟṟimuṭṭu, பெ. (n.) 1. நேர்சுருக்குவழி; short, direct course or way. நெற்றிமுட்டு வழியாக விரைந்து வந்தான். 2. நெற்றிக்கை, 2 பார்க்க;see nerri-k-kai. 3. கைமரத்தினடி; lower end of a rafter. 4. திடீரென ஒருவரையொருவர் இடித்துச் சந்திகை (இ.வ.);; sudden meeting of two persons face to face. [நெற்றி + முட்டு முட்டு = தடை, குறைவு, முட்டிக்கொள்வது]
நெற்றிமூஞ்சி	நெற்றிமூஞ்சி neṟṟimūñji, பெ. (n.) நெற்றிக்கண்,2. பார்க்க;see nerri-k-kaṇ. [நெற்றி + மூஞ்சி. மூஞ்சி = முகம், உடலுக்கு முகம் அமைந்துள்ளதைப் போல் கட்டடத்திலிருந்து ஒட்டுமுகப்பு வரையில் முக்கோணமாக அமைக்கும் சுவர்.] மூக்கும் வாயும் அமைந்த பகுதியை மூஞ்சி (மூஞ்சி + உறு = மூஞ்சூறு); என்றும், தாடையைச் சேர்த்து முகரை என்றும், முழுமையை முகம் என்றும் கூறும் போக்கு பேச்சுவழக்கில் உள்ளது.

நெற்றியிற்கல்வை-த்தல்	நெற்றியிற்கல்வை-த்தல் neṟṟiyiṟkalvaittal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) நெற்றியிற் கல்லேற்றித் தண்டித்தல் (வின்.);; to torture by placing a stone weight on the forehead, as a punishment. [நெற்பயில் + கல்வை-த்தல்.] சேரன் செங்குட்டுவன் கனக விசயர் தலையில் கல்லேற்றிக் கொண்டு வந்து கண்ணகிக்குக் கோயில் கட்டினான். நெற்றியில் கல்லேற்றித்தண்டித்தல் என்பதில் நெற்றி என்பது தலையையும் குறித்திருக்கலாம். தலையிலோ நெற்றியிலோ கல்லை வைத்துத் தண்டிக்கும் பழக்கம் சிலப்பதிகாரக் காலத்திற்கு முன்பிருந்தே தமிழ்நாட்டில் இருந்திருக்கிறது. "வடபே ரிமயத்து வான்றரு சிறப்பிற் கடவுட் பத்தினிக் கற்கால் கொண்டபின் சினவேன் முன்பிற் செருவெங் கோலத்துக்கனக விசயர்தங் கதிர்முடியேற்றி" (சிலப்.27:1-4);.
நெற்றியுதயம்	நெற்றியுதயம் neṟṟiyudayam, பெ. (n.) பிள்ளைப்பேற்றின் போது முதலில் வெளிவரும் நெற்றியின் நிலை; presentation of forehead in delivery. [நெற்றி + Skt. உதயம் = த. தோற்றம்.]
நெற்றியெலும்பு	நெற்றியெலும்பு neṟṟiyelumbu, பெ.(n.) நெற்றியிலுள்ள எலும்பு; bones of the forehead-Osfrontis. மறுவ: நெற்றியோடு [நெற்றி + எலும்பு] எலும்பு : முதுகெலும்புள்ளவற்றின் மென்மையான தசை, நாம்பு முதலிய இழைமங்களுக்கும் (திசுக்களுக்கும்);, மூளை, கண், இதயம் போன்ற உறுப்புகளுக்கும் பற்றுக்கோடாகவும், பாதுகாப்பாகவும் உள்ள உறுதியான அகச்சட்டகம். மனித உடலில் 206 எலும்புகள் உள்ளன. உருவமைப்பைக் கொண்டு எலும்புகள், நீண்ட எலும்பு, குட்டை எலும்பு, தட்டை எலும்பு, வளைவு எலும்பு என நான்குவகைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. கை, கால்களில் உள்ளவை நீண்ட எலும்புகள்;மணிக்கட்டு, கணுக்கால்களில் உள்ளவை குட்டை எலும்புகள். தோள்பட்டை எலும்பு, இடுப்பு எலும்பு, மண்டை எலும்புகள் தட்டை எலும்புகள். முதுகெலும்பிலுள்ள முள்ளெலும்புகளும் vertebral தலையிலுள்ள சில எலும்புகளும் வளைவு எலும்புகள். மனித உடலில் உள்ள எலும்புகளின் எண்ணிக்கை 206. 1. முதுகெலும்புத்தொடர் - 26. 2. தலையெலும்புகள் - 29 3. விலா எலும்புகள், மார்பெலும்பு - 25 4. கை எலும்புகள் - 64 5. கால் எலும்புகள் - 62. தலையில் மண்டை, முகம் என இரு பகுதிகள் உண்டு. இவற்றில் நெற்றி எலும்பு ஒன்றும், சல்லடை எலும்பு ஒன்றும், ஆப்பு எலும்பு ஒன்றும், மண்டைப்பக்க எலும்பு இரண்டும், பின் மண்டை எலும்பு ஒன்றும் மூக்கு எலும்பு இரண்டும் பொட்டு எலும்பு இரண்டும் கீழ்மூக்குச் சங்கெலும்பு இரண்டும்
நெற்றியோடு	நெற்றியோடு neṟṟiyōṭu, பெ. (n.) நெற்றியெலும்பு; frontal bone. [நெற்றி + ஒடு. ஒடு = எலும்பு, நெற்றியெலும்பு]
நெற்றிலி	நெற்றிலி neṟṟili, பெ. (n.) நெய்த்தோலி (இ.வ.); பார்க்க;see ney-t-toli. [நெய்த்தோலி → நெற்றிலி.]

நெற்றிலிவலை	நெற்றிலிவலை neṟṟilivalai, பெ. (n.) சிறுமீன்களைப் பிடிக்க உதவும் வலை; a kind of net for catching small fish. [நெற்றிலி + வலை. வலை = உயிரிகளை அகப்படுத்தும், பிடிக்கப் பயன்படும் வலை. நெய்த்தோலி மீன்கள் மட்டுமின்றி வேறு மீன்களையும் பிடிக்க இவ்வலை பயன்படுகிறது.]
நெற்று	நெற்று1 neṟṟudal, 5 செ.குன்றாவி, (v.t.) 1. மோதுதல்; to thrust, dash. என்னைச் சுவரில் நெற்றினான். 2. இலக்கில் தட்டுதல் (வின்.);; to strike a mark, as with balls. 3. இடறுதல்; to stumble. தெ.நெட்டு, கோண்.நத்தாநா;குட.நேட்ட. (nētt); [ஏற்று-தல் → நெற்று - தல், எற்றுதல் = மோதுதல், எறிதல், அடித்தல்] நெற்று2 neṟṟudal, 5 செகுன்றாவி, (v.t.) பெறுதல் (பாண்டி.);; to attain as an end. நெற்று3 neṟṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) முதிர்தல்; to mature, ripen. [நெறி1-தல். → நெற்று-தல்.] நெற்று4 neṟṟu, பெ. (n.) 1. தேங்காய் முதலியவற்றின் முதிர்ந்து காய்ந்த காய்; a dried, mature seed or nut. "வாகை வெண்ணெற் றொலிக்கும்" (குறுந். 7);.
நெற்றுக்குவிடு-தல்	நெற்றுக்குவிடு-தல் neṟṟukkuviḍudal, 18. செ. குன்றாவி, (v.t.) மரஞ்செடிகளில் காயை விதைக்காக முதிர்ந்துலரவிடுதல் (வின்.);; to let nuts and berries to mature and run to seed. முருங்கைக்காய் நான்கை நெற்றுக்கு விட்டுவை. [நெற்று → நெற்றுக்கு + விடுதல்.] விதை எடுப்பதற்காக பறிக்காமல் மரத்திலேயே விட்டு வைத்தல். இப்படி விடப்படும் காய் நன்கு முற்றி பழுத்து விளைந்து நல்ல விதையைக் கொடுக்கும். விதைக்காய், விதை நெல்லு என்ற உலக வழக்கும் உண்டு. அவரை, வெண்டை, கொத்தவரை, முருங்கை, பீர்க்கு, கரை போன்றவை நெற்றுக்கு விடும் காய் வகைகளில் சில.
நெற்றுப்படு-தல்	நெற்றுப்படு-தல் neṟṟuppaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) கறிக்குதவாதபடி காய் முற்றிப் போதல் (வின்.);; to become too ripe for use in cooking. அவரைக்காய் நெற்றுப் பட்டுவிட்டது. [நெற்று + படு-தல்]

நெற்றெடு	நெற்றெடு1 neṟṟeḍuttal, 4. செ. குன்றாவி, (v.t.) நெற்றையுதிர்த்து விதையெடுத்தல் (வின்.);; to shell dried beans for seed. [நெற்று + எடு-தல்] அவரை, முருங்கை, கொத்தவரை, பீர்க்கு சுரை போன்றவற்றின் நெற்றை உதிர்த்து விதை எடுத்தல். நெற்றெடு2 neṟṟeḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) விதை சேர்த்து வைத்தல் (இ.வ.);; to collect seeds. அவரையின் நெற்றெடுத்து வைத்தான். [நெற்று + எடு-த்தல்]
நெறதழநாவி	நெறதழநாவி neṟadaḻnāvi, பெ. (n.) அலரி; oleander. (சா.அக.);.
நெறநெறெனல்	நெறநெறெனல் neṟaneṟeṉal, பெ. (n.) ஓர்ஒலிக்குறிப்பு; onm. expr. of grinding or gnashing the teeth. "நிகரறுமுரகன் முடிநெறநெறென" (திருப்போ. சந். பெருங். 2:6);. பல்லை நெறநெறென கடித்தான். 2. மென்மையற்றிருத்தற் குறிப்பு; expr. signifying roughness or coarseness. மா நெறநெறென்றிருக்கிறது. [நெறநெற + எனல். ஈரடுக்கு ஒலிக்குறிப்பு]
நெறி	நெறி1 neṟidal, 2 செ. கு. வி. (v.i.) மயிர் குழற்சியாதல்; to be wavy, curly, as the hair of a person. "நெறிந்தகருங் குழல்மடவாய்" (திவ். பெரியாழ். 3.10:1);. [நெரி → நெறி → நெறி-தல் = வளைதல், நொறுங்குதல், நிலைகெடுதல், நெருங்குதல்] நெறி2 neṟittal, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. புறவித ழொடித்தல்; to strip a flower of its calyx. "மலர் வாங்கி நெறித்து" (கலித்.76);. 2. சினத்தால் நெற்றியைச்சுருக்கிப் புருவத்தை வளைத்தல்; to contract, as the brow in anger. "நெறித்த நெற்றியர்" (கம்பரா. கரன்வதை,43);. புருவத்தை நெறித்து என்னைப் பார்த்தார். 3. நிமிர்த்துதல்; to prick up as the ears. காதை நெறித்தான். 4. கையாற் பிடித்து விடுதல் (கலித்.32); to press firmly with the hand. 5. இரண்டு கைவிரல்களையும் கோத்துச் சொடுக்கு ஒசை கேட்க வைத்தல்; to crack the fingers. "நீ நாசமாய்ப்போ" என்று கைவிரல்களை நெறித்துச் வசவு (சாபம்); சொன்னான்.

நெறிக்கட்டி	நெறிக்கட்டி neṟikkaṭṭi, பெ. (n.) புண் கட்டிக்காக உடற்சந்துகளிலுண்டாகும் புடைப்பு (M.L.);; inflammation of the lymphatic gland. [நெரி → நெறி + கட்டி.] உடலில் உண்டாகும் புண், கட்டி போன்ற வற்றின் கரணியாமாக தோள்மடிப்பு தொடைச் சந்துகளில் உண்டாகும் கட்டி போன்ற அமைப்பு.
நெறிக்கட்டிக்காய்ச்சல்	நெறிக்கட்டிக்காய்ச்சல் neṟikkaṭṭikkāyccal, பெ. (n.) புண் அல்லது கட்டி அல்லது யானைக்கால் நோய் அல்லது யானைப் பிடுக்கு நோய் காண்பதற்கு முன், இரண்டு அக்குள் அல்லது இரண்டு தொடைச்சந்திலும் கட்டி ஏற்படுவதால் உண்டாகும் காய்ச்சல்; filarial fever;fever accompanying the swelling of the lymphaglands. நெறிக்கட்டிக் காய்ச்சலால் நேற்றுமுழுவதும் துன்பப்பட்டான். [நெறிக்கட்டி + காய்ச்சல்.]
நெறிக்கட்டிச்சுரம்	நெறிக்கட்டிச்சுரம் neṟikkaṭṭiccuram, பெ. (n.) நெறிக்கட்டிக் காய்ச்சல் பார்க்க;see ners-k-kaff-k-kāyccal. [நெறி + கட்டி + சுரம்.]
நெறிக்கட்டிவீக்கம்	நெறிக்கட்டிவீக்கம் neṟikkaṭṭivīkkam, பெ. (n.) நெறிக்கட்டி (M.L.); பார்க்க;see merk-kaff. [நெரிக்கட்டி → நெறிக்கட்டி + வீக்கம்.]
நெறிக்கட்டு	நெறிக்கட்டு neṟikkaṭṭu, பெ. (n.) நெறிக்கட்டி (M.L.); பார்க்க;see ner-k-kal. [நெரி → நெறி + கட்டு.]
நெறிக்கல்	நெறிக்கல் neṟikkal, பெ. (n.) சுக்காங்கல் (யாழ்.அக.);; kunkur. [நெறி2 + கல்.]
நெறிக்காய்ச்சல்	நெறிக்காய்ச்சல் neṟikkāyccal, பெ. (n.) நெறிக்கட்டிக்காய்ச்சல் பார்க்க;see ner-kKalyi-к-Kaycca! [நெறி + காய்ச்சல்.]
நெறிக்கோரை	நெறிக்கோரை neṟikārai, பெ. (n.) நெரிக்கோரை (வின்.); பார்க்க;see meri-kkõrai. [நெறி + கோரை.]

நெறிகட்டி	நெறிகட்டி neṟigaṭṭi, பெ. (n.) நெறிக்கட்டி (ML);. பார்க்க;see neri-k-kaṭi. [நெறி2 + கட்டி.]
நெறிகாட்டுநாதர்	நெறிகாட்டுநாதர் neṟikāṭṭunātar, பெ. (n.) திருக்கூடலையாற்றுர் இறைவன்பெயர்; a god in Thirukkudalai-y-arrür. [நெறி (=வழி); + காட்டு + நாதர்] திருக்கூடலையாற்றுார் என்பது திருப்புறம்பயம், திருமுது குன்றம் இடையில் உள்ள ஊர். தேவாரப் பாடல் பெற்ற தலம். இங்குள்ள இறைவன் பெயர் நெறிகாட்டு நாதர் திருஞானசம்பந்தர் திருப்புறம் பியத்திலிருந்து திருமுது குன்றத்துக்குச் செல்கையில் எதிரில் மறையவர் கோலத்தில் வந்த இறைவனை அறியாது திருமுது குன்றத்துக்கு வழி கேட்க இறைவனும் 'இவ்வழி திருக்கூடலை யாற்றுாருக்குச் செல்கிறது" என்றுகூறி வழி (நெறி காட்டித் தாமும் ஊரெல்லை வரை சென்று மறைந்தார் என்பர். இதனால் இவ்வூரில் உள்ள இறைவர்க்கு இப்பெயர் வந்தது. (சி.பெ.அ.);
நெறிகேடன்	நெறிகேடன் neṟiāṭaṉ, பெ. (n.) நெறிகெட்டவன்; the person having immoral qualities. [நெறி + கேடன். கேடு → கேடன்.] [நல்வழியில் வாழ்வை அமைத்துக் கொள்ளாதவன்.]
நெறிகேடு	நெறிகேடு neṟiāṭu, பெ. (n.) 1. முறைகேடு (அநீதி);; injustice. 2. தீயொழுக்கம்; immorality. [நெறி4 + கேடு.] "ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான் ஒழுக்கம் உயிரினும் ஓம்பப் படும்" (குறள். 131.); பெண்ணுக்குப் கற்புப் போல ஆணுக்கு ஒழுக்கம் உயிர்போல் காக்க வேண்டும். காவாவிடின் உயிர்போம்;எய்ப்பு (எய்ட்ஸ்); நோய்வருமென்று அறிக.
நெறிசெய்-தல்	நெறிசெய்-தல் neṟiseytal, 1 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. நல்வழிப் படுத்துதல்; to lead in righteous path. "நெறிசெய்தருளி.... என்னை" (திருவாச. 13:8);. 2. ஆளுதல்; to reign. Sway. "குடபுல வரசர்க னெறி செய்து" (திருவிளை. அன்னக்குழி. 20); [நெறி4 + செய்-தல்.]
நெறித்தழை	நெறித்தழை neṟittaḻai, பெ. (n.) தழை ஆடை; leaf cloth, foliage cloth. "கொடுங்கழை நிவந்த நெடுங்கால் நெய்தல் அம்பகை நெறித்தழை அணிபெறத் தைஇ" (நற். 96);. "அயவெள் ளாம்பல் அம்பகை நெறித்தழை" (குறுந்.293);. [நெறி + தழை. நெறிதல் = அடர்தல், நெருங்குதல்.] நூலாடைக்கு முன்னர் மாந்தர்இலை, தழைகளை முறையாக முன்பின் திறவாமல் இருக்கும்படி கட்டிய ஆடை என்றுணர்க.

நெறிதவறிநட-த்தல்	நெறிதவறிநட-த்தல் neṟidavaṟinaḍaddal, 3 செ. கு. வி. (v.i.) முறை தவறி நடத்தல்; to behave badly. நெறி தவறி நடந்தால் வாழ்வில் முன்னேற முடியாது. [நெறிதவறி + நட-த்தல்] வாழ்வை அமைத்துக் கொள்ள வேண்டிய வழியில் அல்லாமல் முறைதவறிய வழியில் நடத்தல். நெறி தவறாமல் முறையான வழியில் நடப்பதால் அடையும் பயனைத் திருவள்ளுவர் "வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன், வானுறையும், தெய்வத்துள் வைக்கப் படும்" (குறள், 50);. என்று கூறுகிறார்.
நெறிதவறிய நடத்தை	நெறிதவறிய நடத்தை neṟidavaṟiyanaḍaddai, பெ. (n.) தவறான நடத்தை; mis-conduct. செங்கோல் நெறி தவறிய நடத்தையால் நெடுஞ்செழியன் தானே இறந்தான். [நெறிதவறிய + நடத்தை. முறையற்ற ஒழுக்கத்தை மேற்கொண்டு நடத்தல்.] பசி, காமம் என்னும் இயற்கைப் பண்புகளுக்கு உரிய தீர்வுகளை அடையும் நடைதவறும் குறுக்குவழி, நடத்தை.
நெறிநீர்	நெறிநீர் neṟinīr, பெ. (n.) கடல்; sea. "நெறிநீர் வளையும் நிழனித்திலமும்" (சீவக. 1522);. [நெறி + நீர்.] உலகக்கோளத்தில் 70 விழுக்காடு பரப்பில் தேங்கியுள்ள கடல், அலையடித்தாலும் கரைகடவாது, நெறியோடு நிற்றல் காண்க. காற்றழுத்த மண்டிலத்தால் புயல் வருங்கால் நீர்கடத்தல் நெறி (விதி); விலக்கு.
நெறிநெட்டி	நெறிநெட்டி neṟineṭṭi, பெ. (n.) நெரி நெட்டி (உ.வ.); பார்க்க;see ner-netti. [நெளிநெட்டி → நெறிநெட்டி.]
நெறிநெட்டிக்கோரை	நெறிநெட்டிக்கோரை neṟineṭṭikārai, பெ. (n.) நெரிக்கோரை (சங்.அக.); பார்க்க;see ners-k-köraj [நெறி + நெட்டிக்கோரை, கோரைவகை.]

நெறிப்படு-தல்	நெறிப்படு-தல் neṟippaḍudal, 20 செ. கு. வி. (v.i.) 1. ஒழுங்கு படுதல்; to be put in order, to be kept within bounds. "நெறிப்படக் கவலசைஇ" (கலித்.9);. "மற்றவர் குறிப்பிற் கண்டிசின் யானே நெறிப்பட வேலும் இலங்கிலை துடைப்ப" (நற்.177);. "நெறிபடு கூழைக் கார்முதிர்பு இருந்த வெறி கமழ் கொண்ட நாற்றமுஞ் சிறிய" (நற்.368);. "கைவள் ளோரி கானந் தீண்டி எறிவளி கமழும் நெறிபடு கூந்தல்" (குறுந் 1994);. "நெறிபடு மருப்பி னிருங்கண் மூரியொடு வளை தலைமாத்த தாழ்கரும் பாசவர்" (பதிற் 67:15);. நெறிப்பட பொருள்களை வைக்க வேண்டும். 2. நல்லொழுக்கத்தில் நிலைபெறுதல்; to be established in a good moral or religious course. 3. ஒன்றன் வழிப்படுதல்; to follow one's lead. யாற்றுப் பெருக்கின் நெறிப்பட்ட புணை. 4. உள்ளடங்குதல்; to come under one's power or control. [நெறி + படு-தல். படுதல் = அகப்படுதல். நிலைபெறுதல், ஒழுங்காதல் இது தன்வினை.]
நெறிப்படுத்து-தல்	நெறிப்படுத்து-தல் neṟippaḍuddudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வழிமுறைக்கு உட்படுத்துதல்; operate in a particular way. [நெறி + படுத்து-தல். இதுபிறவினை]
நெறிப்பிறழ்வு	நெறிப்பிறழ்வு neṟippiṟaḻvu, பெ. (n.) கடைப்பிடிக்க வேண்டிய ஒழுக்க முறையில் இருந்து மாறுகை; delinquency. [நெறி + பிறழ்வு. நிற்க வேண்டிய, கடை பிடித்து நடக்க வேண்டிய முறையினின்று தவறுகை.] முற்காலத்தில் நெறிப்பிறழ்வு என்பது அறவழிதவறி நடக்கும் நடத்தை என்றும், அதற்குச் செய்ய வேண்டியது தண்டனை தருவது ஒன்றே என்றும் கருதப்பட்டு வந்தது. நாளடைவில் பலவகைக் கரணியங்கள் அறியப்பட்டன. இந்தக் கரணியங்களை மரபு நிலையின (Heridatary); என்றும், சூழ்நிலையின (Environmental); என்றும் இரண்டு வகையாகப் பிரிக்கலாம். இவை யிரண்டும் ஒன்றொடுஒன்று தொடர்புடையன. ஒன்றையொன்று மாற்றுவன. சூழ்நிலையில் வீட்டுநிலைமை, பாட சாலையில் கற்றவை, அக்கம்பக்கத்து நிலைமை, பொருளியல் நிலைமை, கற்கும் விளையாட்டுகள், சேரும் நண்பர்கள் ஆகியவை அடங்கும். வறுமையும் நெறிப்பிறழ்வுக்கு ஒரு முதன்மைக் கரணியம். வறியவர் வீட்டுக் குழந்தைத் திருடவாய்ப்பிருக்கிறது. ஆளுமை பற்றிய நெறிப்பிறழ்வு கரணியம் இருவகைப்படும். உடல்பற்றியவை: உள்ளம் பற்றியவை. உடல்பற்றியவையின் குடிவழியில் (பாரம்பரியம்);, உடற் குறைகள், சுரப்புக்களின் குறைகள் என்பன அடங்கும். இவற்றால் மட்டுமே நெறிப்பிறழ்வு உண்டாகிவிடும் என்று சொல்லிவிட முடியாது. ஆனால் நல்ல இயல்புகள் இல்லாதபோது இவை மிகுந்த முதன்மையான கரணியங்களாக ஆகிவிடுகின்றன. உள்ளம் பற்றியவை என்பன உள்ளத்தில் உண்டாகும் முரண்பாடுகளும், அவற்றால் உருவாகும் ஆளுமைப் பண்புகளுமாம். மனிதனுக்குப் பாதுகாவல், அன்பு, மதிப்பு போன்ற பல தேவைகள் உள்ளன. அவற்றை முழுமை செய்யாவிடில் அவை முழுமையாக வேறுவழிகளைத் தேடும். ஆளுமைப்பண்பும் (personality); முதன்மை யானது. ஆளுமைப்பண்பை உளவியலார் புறமுகன் textrovert); srsirgjith, gjengpässir (introvert); sisirglih இருகூறாகப் பிரிந்துள்ளனர். புறமுகன் உரத்தகுரலில் வெளிப்படையாகப்பேசி, நண்பரோடு சேர்ந்து இயங்கி, ஊரில் இன்ப நிகழ்ச்சியோ, துன்ப நிகழ்ச்சியோ அகமுகன் இப்பண்புகளுக்கு இருப்பான்

நெறிப்பு	நெறிப்பு1 neṟippu, பெ. (n.) 1. புருவத்தை வளைக்கை; knitting of the brows. "பேரண்ட மனைத்தும் புருவச்சிறு நெறிப்பாற் குமைக்கும் பெருமான்" (விநாயகபு. 33:13);. 2. நிமிர்ந்திருக்கை; standing erect, bristling, stiffness. 3. செருக்குக் கொள்கை (அகங்ரிக்கை); (வின்.);; insolence, haughtiness. [நெறி2 → நெறிப்பு.] நெறிப்பு2 neṟippu, பெ. (n.) 1. சிலிர்ப்பு; sprouting. 2. முரிப்பு; break: (சா.அக.); 3. பெண்டிரின் மயிர் நெறிப்பு; curl and woman's hair. [நெறி → நெறிப்பு.]
நெறிபடு-தல்	நெறிபடு-தல் neṟibaḍudal, 20 செ. கு. வி. (v.i.) நெருங்குதல்; to be close together. "எறிவளி கமழு நெறிபடு கூந்தல்" (குறுந். 199);. "நெறிபடு மருப்பி னிருங்கண் மூரியொடு" (பதிற்றுப். 67:15);. "நெறிபடு கூழைக் கார்முதிர்பு இருந்த" (நற்.368);. [நெறி1 + படு-தல்]
நெறிபு	நெறிபு neṟibu, பெ. (n.) நெறிப்பு2 பார்க்க;see merippu. "சிறுபுறம் புதைய நெறிபு தாழ்ந் தனகொல்" (அகநா.117:14); [நெறிப்பு → நெறிபு-இஃது இடைக்குறை]
நெறிபொறி	நெறிபொறி neṟiboṟi, பெ. (n.) முனைப்புச்செயற்பாடு; intense activity. வேலையின் நெறிபொறி (நெல்லை);. [நெறி2 + பொறி]
நெறிமணல்	நெறிமணல் neṟimaṇal, பெ. (n.) 1. கருமணல்; black sand. "நெறி மண னேடினர் செல்லச் சொல் லேற்று" (பரிபா 20:43); 2. நுண்மணல்; fine sand. [நெறி + மணல்.]
நெறிமயிர்	நெறிமயிர் neṟimayir, பெ. (n.) சிலிர்த்தமயிர்; hair standing on ends. (சா.அக.);. [நெறி + மயிர்]

நெறிமருப்பு	நெறிமருப்பு neṟimaruppu, பெ. (n.) எருமை மான் முதலியவற்றின் முடங்கின கொம்பு; curved horn. "நெறிமருப் பெருமை" (ஐங்குறு.91:1);. "துறைமீன் வழங்கும் பெருநீர்ப் பொய்கை அரிமலர் ஆம்பல் மேய்ந்த நெறிமருப்பு, ஈர்ந்தண் எருமைச் சுவல்படு முதுபோத்து" (அகநா.3162); [நெறி1 + மருப்பு. மருப்பு = கொம்பு. கலைமான் என்னும் ஆண்மான் நெறிமருப்பு உடையது.]
நெறிமாணவையம்	நெறிமாணவையம் neṟimāṇavaiyam, பெ. (n.) அறத்தைத் தெளியவுணர்ந்த ஒழுக்கத்தில் சிறந்த அவைக்களம்; assembly of gracious persons. "அறமறக் கண்ட நெறிமா னவையத்து" (புறநா.224); [நெறிமாண் + அவையம். நெறிமான் → நெறிமாண். நெறிமாண் = அறங்கூறும் அவை]
நெறிமாறு-தல்	நெறிமாறு-தல் neṟimāṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வழிதப்புதல்; to lose one's way. "நொந்து நெறிமாறி வந்த விருந்தும்" (திரிகடு.69);. [நெறி4 + மாறு-, மாறுதல் = வேறுபடுதல், நீங்குதல்]
நெறிமான்	நெறிமான் neṟimāṉ, பெ. (n.) அறங்கூறுவோன் (நீதிமான்); (யாழ். அக.);; person of integrity, just man. நெறிமான் வரும்வரை கூட்டம் கலையாது காத்திருந்தது. [நெறி + மான். ஆன், ஆர் போல மான், மார் ஒருமை பன்மைக்கு ஆதல் காண்க.]
நெறிமுதல்	நெறிமுதல் neṟimudal, பெ. எ. (adj.) வழியின் கண்ணே உள்ள; way side. "குறுநடை பலவுள் ளலமே நெறிமுதல் கடற்றிற் கலித்த முடச்சினை வெட்சி" (குறுந்.209);. "நீர்மருங் கறியாது நேர்மருங் கோடி யறுநீ ரம்பியி னெறிமுத லுணங்கு"(அகநா. 29:18);. "பரலவல் படுநீர் மாந்தித் துணையோ டிரலை நன்மா னெறிமுத லுகளும்" (குறுந் 250:2);. [நெறி + முதல். நெறி = வழி.]
நெறிமுறை	நெறிமுறை neṟimuṟai, பெ. (n.) செயற்படும் போது பின்பற்றுவதற்கென வகுக்கப்பட்ட வழிமுறை; proper method. சாலை நெறிமுறையைக் கடைப்பிடித்து வண்டியை ஓட்டவேண்டும். ஆய்வு நெறி முறைகள். [நெறி + முறை. நெறி = வழி]
நெறிமுறைமை	நெறிமுறைமை neṟimuṟaimai, பெ. (n.) அறவழி (நியாயவழி); (வின்.);; rules of propriety, rectitude or equity. [நெறி4 + முறைமை.]

நெறிமை	நெறிமை neṟimai, பெ. (n.) 1. முறை (விதி);; rule. "நிதியினை... நெறிமையால் நினைய வல்லார்" (திவ். திருக்குறுந். 1);. "நெறிமையினான்காய் வருநிரையசையே" (யா.கா.உறுப்.2. உரை); 2. நன்னெறி; rectitude honesty. 3. வழக்கு; usage, literary usage. "எத்திணை மருங்கினும் மகடூஉ மடல்மேற் பொற்புடை நெறிமை இன்மை யான" (தொல். பொருள். 35);. [நெறி → நெறிமை]
நெறியரு நீள்சுரம்	நெறியரு நீள்சுரம் neṟiyarunīḷcuram, பெ. (n.) கடத்தற்கரிய பாலை நிலம்; desert. "சிறுபுன் புறவொடு சிற்றெழால் சிறும் நெறியரு நீள்சுரத்து அல்குவர் கொல் தோழி" (தி. மொ. 15);. [நெறி + அரு + நீள்சுரம். அரு = அரியதான. நீள்சுரம் = நீண்டபாலை நிலம்]
நெறியிலார்	நெறியிலார் neṟiyilār, பெ. (n.) 1. கீழ்மக்கள்; lowmen; persons inferior in status. 2. கேடர். ruined, miserable men. [நெறி + இலார். இல்லார் → இலார்.] நெறியிலார் neṟiyilār, பெ. (n.) நல்லொழுக்க மில்லாதவர் (உரி.நி.);; lawless or immoral persons. [நெறி + இல் + ஆர். இல்-எதிர்மறை இடைநிலை. 'ஆர்'-உயர்வுப்பன்மை]
நெறியாணங்கை	நெறியாணங்கை neṟiyāṇaṅgai, பெ. (n.) சிறியாணங்கைச்செடி; a species of small milkwort, Polygala glabra. (சா.அக.);. [நெறியாள் + நங்கை; சிறியாள் + நங்கை. நங்கைச்செடி]
நெறியாள்கை	நெறியாள்கை neṟiyāḷkai, பெ. (n.) நாடகம், திரைப்படம் போன்றவற்றின் இயக்கம்; direction of a film, drama, etc. [நெறி + ஆள்கை. ஆள்கை = ஆட்சிச்செய்வது, ஆளுவது, இயக்குவது.]

நெறியாளர்	நெறியாளர் neṟiyāḷar, பெ. (n.) 1. ஆய்வு மாணவர்களுக்கு வழிகாட்டும் ஆசிரியர்; guide for one's doctorial dissertation. முனைவர் பட்டத்திற்குச் சரியான நெறியாளர் அமையவேண்டும். 2. நாடக, திரைப்பட இயக்குநர்; drama, film director. இந்த நாடகத்தின் பொருளாளரும் நெறியாளரும் ஒருவரே. [நெறி → நெறியாளர்.]
நெறியிருங்கதுப்பு	நெறியிருங்கதுப்பு neṟiyiruṅgaduppu, பெ. (n.) நெறிப்பினையுடைய கரிய கூந்தல்; long, flowing tresses of a woman. "நெறியிருங் கதுப்பொடு பெருந்தோணிவி" (குறுந். 190);. "நுண்ணறல் கடுக்கு நெறியிருங் கதுப்பினென் பேதை" (அகநா. 35);. "நெறியிருங் கதுப்பும் நீண்ட தோளும்" (நற். 387);. [நெறி + இரும் + கதுப்பு. நெறி = வளைவு சுருள். இரும் = இருண்ட, கரிய. கதுப்பு = கூந்தல், தலைமயிர்.]
நெறியிலி	நெறியிலி neṟiyili, பெ. (n.) கெட்ட வழியில் நடப்போன்; vicious man. [நெறி + இலி. நெறிமுறையில்லாதவன். ஒ. நோ. அறிவு + இலி = அறிவிலி]
நெறியுரை	நெறியுரை neṟiyurai, பெ. (n.) அறவுரை; motto. [நெறி + உரை.]
நெறியோன்	நெறியோன் neṟiyōṉ, பெ. (n.) பெரியோன் (அக.நி.);; great, noble-minded man. [நெறி → நெறியோன்.] நெறியோன் இயல்பு : "இன்னசெய் தாரை ஒறுத்தல் அவர்நாண நன்னயம் செய்து விடல்". (குறள். 314);. 'இன்னாசெய்தார்க்கும் இனியவே செய்யாக்கால் என்ன பயத்ததோ சால்பு" (குறள், 987);.
நெறிவிடம்	நெறிவிடம் neṟiviḍam, பெ. (n.) 1. கொடிய நஞ்சு; virulent poison. 2. நஞ்சற்ற நாபிக்கிழங்கு; non-poisonous aconite root-Delphinium denudatum. (சா.அக.);. [நெறி + Skt.விடம் = த. நஞ்சு.]
நெறிவிலக்கல்	நெறிவிலக்கல் neṟivilakkal, பெ. (n.) வழியின் ஏதமுணர்த்தி இரவில் அவ்வழியே தலைவியிடம் வருதல் தகாதெனத் தோழி தலைவனை விலக்கும் அகத்துறை (மாறனலங். 101, உரை, பக்.148);; theme in which the hero is pointed out the danger of the way he treads during night in meeting the heroine clandestinely and is dissuaded by the maid from that course. [நெறி + விலக்கல். நெறி = வழி. விலக்கல் = நீக்கல், தடுத்தல்.]
நெறு	நெறு neṟu, பெ. (n.) ஓசை (அக.நி.);; sound noise.

நெறுக்கிடல்	நெறுக்கிடல் neṟukkiḍal, பெ. (n.) நெறுக்கென்று ஒடிகை (யாழ்ப்.);; snapping. [நெறு → நெறுக்கு + இடல். நெறு = ஒசை நெறுக்கென்று ஒசை கேட்கும்படி ஒடிதல். நெருக்கு → நெறுக்கு - பிழைவழக்கு.]
நெறுக்கெனல்	நெறுக்கெனல் neṟukkeṉal, பெ. (n.) ஓடிதல், முறிதல் முதலியவற்றால் உண்டாம் ஒலிக் குறிப்பு; onom. expr. signifying snapping sound. "கயிலையைப் பற்றிய கையுமெய்யும் நெறுக்கென்றிற" (தேவா. 587.10);. [நெறு → நெறுக்கு + எனல்]
நெறுநெறு-த்தல்	நெறுநெறு-த்தல் neṟuneṟuttal, 4 செ. கு. வி. (v.i.) 1. பல்லைக் கடித்தல்; to nash one's teeth. அச்சமிகுதியால் நெறு நெறுவென்று பல்லைக் கடித்தான். 2. ஒலிபடப் பிளவுறுதல்; to snap, as a stick in breaking. முருங்கைமரம் நெறுநெறுவென முறிந்தது. 3. உறுமுதல்; to growl, rumble. 4. நெரிந்தொலித்தல்; to sound as the biting of a hard, brittle or crispy substance. [நெறு = ஒசை. நெறு + நெறு – நெறுநெறு → நெறுநெறு-த்தல்.]
நெறுநெறெனல்	நெறுநெறெனல் neṟuneṟeṉal, பெ. (n.) 1. ஓசைக்குறிப்பு; crashing sound. "நெறுநெ றெனக்கொடு நிலவறையிற்புக நெடியவன்" (பாரத. கிருட்டின. 191);. 2. முறிதற் குறிப்பு; snapping or breaking sound. "அகர நிறைகளவை நெறுநெறென வெறிய" (திவ்.பெரியதி 5:10:4);. [நெறுநெறு + எனல்]
நெறுமு-தல்	நெறுமு-தல் neṟumudal, 5 செ. கு. வி. (v.i.) & செ.குன்றாவி, (v.t.); நெருமு-(யாழ்.அக.); பார்க்க;see nerumu-. [நறுமு → நெறுமு. நறுமு = பல்லால்கடித்தல், பல்லைக்கடித்தல்.]
நென்பு	நென்பு neṉpu, பெ. (n.) 1. ஏணிப்பழு (யாழ்ப்.);; rung of a ladder. 2. ஆப்பு (யாழ்.அக.);; wooden pin. [நெம்பு = ஏணிப்பழு. நெம்பு → நென்பு]
நென்புடவை	நென்புடவை neṉpuḍavai, பெ. (n.) மெல்லிய ஆடைவகை; a kind of fine cloth. "நென்புடவை பொதி ஒன்றுக்குக் காசு இருபதும்" (தெ.க.தொ. 8, 233);. [மென்மை + புடவை- மென்புடவை → நென்புடவை. ம → ந – திரிபு; முப்பது → நுப்பது.]

நென்மணி	நென்மணி neṉmaṇi, பெ. (n.) நெல்லின் தவசம்; grain of paddy. 2. குறத்திப் பாசி (A);. Job's tears. 3. அரைக் குன்றிமணி கொண்ட சிறிய எடை; goldsmith's weight = 1/2 kunrimani = 3/8 grain. 4. மங்கல அரிசி (அட்சதை);; rice mixed with turmeric. "நென்மணி நீட்டுவாரும்" (இரகு.குறைகூறு.5);. [நெல் + மணி. மணி = அரிசி, அரிசிமணி.]
நென்மா	நென்மா neṉmā, பெ. (n.) அரிசிமாவு (திவா.);; rice flour. "நென்மா நீரிற் குழைத்து" (காஞ்சிப்பு. தான்றோ. 4);. [நெல் + மா. நெல் அரிசியை அரைத்தமாவு.] ஈண்டுநெல் ஆகுபெயராக அரிசியைக் குறிக்கும்.
நென்மெலி	நென்மெலி neṉmeli, பெ. (n.) திருமால் கோயிலுள்ள இடம்;(திவ்.2.9:8);; a shrine of Thirumal.
நென்னல்	நென்னல் neṉṉal, பெ. (n.) வி.எ. (adv.); முன்னாள்; yesterday. "அன்னந் துணையோ டாடக் கண்டு நென்னல் நோக்கி நின்றா ரொருவர் நென்னல் நோக்கி நின்றா ரவர்தம் பொன்னேர் சுணங்கிற் போவா ரல்லர்" (சிலப். 7, பாட்_45);. "அம்மவாழிதோழி நென்னல் ஒங்குதிரை வெண்மணல் உடைக்கும் துறைவன்" (ஐங்குறு. 113);. [நெருநல் → நென்னல்.] ஒ.நோ. திருநின்றவூர் → தின்னனூர் - வழக்குத்திரிபு.
நென்னேற்று	நென்னேற்று neṉṉēṟṟu, பெ. (n.) & வி.எ. (adv.); நென்னல் பார்க்க;see neonal. "காலைப் பிடிக்கா நின்ற நென்னேற்றும்" (திவ். திருப்பா.16, வியா.158);. [நெருநல் → நென்னல் → நென்னற்று → நென்னேற்று.] [நெருநல் → நெருநற்று → நென்னேற்று → நேற்று.]

நே	நே1 nē, பெ. (n.) நகரமெய்யும் ஏகார உயிரும் சேர்ந்து பிறந்த உயிர்மெய்யெழுத்து; the compound of 'n' and 'e' [ந் + ஏ-நே.] நே2 nē, பெ. (n.) 1. அன்பு; love. 2. ஈரம்; compassion, mercy, grace. "நேமி யுய்த்த நேஎ நெஞ்சிற் றவிரா விசைக் கவுரியர் மருக" (புறநா. 3);. [நுள் → நெள் → நெய் → நே = அன்பு. ஈரம் (வ. மொ. வ);. நுள் = இளமை, மென்மை, நட்பு] மொழிமூலர் தேவநேயப்பாவாணர் தமிழர் அனைவர் பெயரும் தமிழாய் இருக்கவேண்டும் என்று வலியுறுத்துவார். அவர் பிறந்தநாள் வேண்டுகோளாக இதையே வைத்துள்ளார். ஆயின் தமிழர் பெயர்கள் சமற்கிருதமாகவும் முன்னெழுத்து Intial ஆங்கிலமாகவும் உள்ள வழு என்று நீங்குமோ. பாவாணரின் 'தேவநேசன்' என்னும் இயற்பெயர் வடசொல் என்று சிலர் கூறியபோது விளக்கிய கட்டுரையில் தீ → தே + நெய் → நே(யம்); என்று விளக்கியுள்ளார்.
நேக	நேக1 nēka, வி.எ. (adv.) மிகப்பொடியாக; very minutely. 'மாவை நேகஅரைத்து வை'. (வின்.); [நெகு → நேக நெகுதல் = பொடியாதல்] [நொய் → நொய்வு → நேய்வு → நேவு → நேவாக → நே(வா);க – என்று இடைக்குறையாக வந்திருக்க வாய்ப்புண்டு] நேக2 nēka, வி.எ. (adv.) நுண்மையாக நேர்மையாக; fine state, as in grinding. நேக வரைத்தல். (சா.அக.);. [நேக1 → நேக2] நே(ரா);க என்பதன் இடைக்குறை
நேகல்	நேகல் nēkal, பெ. (n.) ஒருவகைப் பொடிமணல்; fine, fiinty sand. [நெகு → நேக → நேகல் . நெகுதல் = பொடியாதல். நேக = பொடியாக நேக → நேகல் = பொடிமணல்] [நொய் → நெய் → நே(வா);கல்.]
நேகவரை-த்தல்	நேகவரை-த்தல் nēkavaraittal, 4.செ. கு. வி. (v.i.) நன்றாகத் தூளாகும்படி அரைத்தல்; reducing to dust or fine powder when grinding, pulverising, machined into a pulp. [நொய் → நோ → நே(ஆ);க + அரை-த்தல்.]
நேசக்குழு	நேசக்குழு nēcakkuḻu, பெ. (n.) ஒத்த கருத்துடைய கூட்டணி; confederacy. [நேயம் → நேசம் + குழு. ஒ.நோ. தோயை → தோசை]

நேசகன்	நேசகன் nēcagaṉ, பெ. (n.) வண்ணான் (யாழ்.அக.);; washerman. [நேயம் → நேசம் + அகன் = நேசகன். துணியை ஈரமாக்கிவெளுப்பவன்] திருமணவிழாவிற்குச் செல்வார்க்கு உரிய நாளில் கொண்டு வந்து ஆடைகளைத்தந்தால் நேயம் உண்டாகும்.
நேசத்தி	நேசத்தி nēcatti, பெ. (n.) பேய்க்கடலை; bengal gram. (சா.அக.);. [நேயம் → நேசம் + அத்து + இ] பெருங்கடலையை வறுத்துண்ணும் போதும், அவித்து உண்ணும் போதும் சுவை வேறுபடுதலின் நேசத்துக்கு உரியதாகும்.
நேசநாடுகள்	நேசநாடுகள் nēcanāṭugaḷ, பெ. (n.) உலகப் போரில் இணைந்து போராடிய இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா, உருசியா முதலிய நாடுகள்; allied nations as opposed to axis countries. [நேயம் → நேசம் + நாடுகள். ஒ.நோ. நெயவு → நெசவு]
நேசநாயனார்	நேசநாயனார் nēcanāyaṉār, பெ. (n.) பாராட்டிக்கூறப்பெறும் அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களில் ஒருவர்; one of 63Cononized Šaiva saints in Periyapuranam. [நேயன் → நேசன் + நாயனார். நாயகனார் → நாயனார்] இவரின் ஊர் காம்பிலி சாலியர் குலத்தினர் சிவனடியார் சிவனடி யார்களை வழிபடும் இயல்பினர் சிவனடியார்களுக்கு உடை செய்து கொடுத்துத் தொண்டு புரிந்தவர்.
நேசம்	நேசம் nēcam, பெ. (n.) 1. அன்பு இணக்கம்; love, affection, piety. "நேசமுடைய வடியவர்கள்" (திருவாச.9:4);. கணவன் மனைவியிடம் நேசமில்லாமல் வாழ்கிறார். 2. ஆர்வம்; desire, as for learning. "வரும் பொருளுணரு நேசமாசறு தயிலம் வாக்கி" (இராகு. இரகுவு.38);. 3. தகுதி; suitability. "பூச்சியின் வாயினுல் பட்டென்று பூசைக்கு நேசமாகும்" (குமரே. சத.59);. 4. விருப்பம்; appetite. "நேசமும் வைத்தனையோ" (திருவாச திருவெ.2); ம. நேசம் [நேயம் → நேசம், நேயம் = அன்பு, ஒ.நோ. வாயகம் → வாசகம்]
நேசமாக்கு-தல்	நேசமாக்கு-தல் nēcamākkudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) ஒன்று கூடுதல்; to ally. [நேயம் → நேயம் + ஆக்கு-தல்.]

நேசமில்லாத	நேசமில்லாத nēcamillāta, பெ.எ., (adj.) 1. அன்பில்லாத; lacking in love. சிலர் நட்பு நேசமில்லாத நட்பு. 2. கனிவில்லாத; affectionless. [நேசம் + இல்லாத.] "உடுக்கை இழந்தவன் கைபோல ஆங்கே இடுக்கண் களைவதாம் நட்பு" (குறள்,788);. இன்பத்திலும் துன்பத்திலும் பங்கேற்காதார் நட்பு(நேய); நேசமற்றது.
நேசயம்	நேசயம் nēcayam, பெ. (n.) நிலப்பனை; ground palm, Curculigo orchioides.
நேசர்	நேசர் nēcar, பெ. (n.) நேசன் பார்க்க;see nasan. "செய்ய சிவநேசர்தாம் வைகறையிலெழுந்து (சிவரக.நந்திநமனு.15); [நேசம் → நேசர்]
நேசல்	நேசல் nēcal, பெ. (n.) பொடிமணல்; fine sand. (சா.அக.);. [நேக → (நேகசல்); → நேசல். நேக = மிகப்பொடியாக]
நேசன்	நேசன் nēcaṉ, பெ. (n.) 1. நண்பன்; friend, ally. "நேச ரிதங்கூற" (நள. காப்பு);. 2. கடவுளடியார் (பத்தன்);; Votary, devotee. "சிவநேசர்தாம் வைகறையி லெழுந்து" (சிவரக. நந்தி, நம. 15);. [நேயம் = அன்பு. நேயம் → நேசம் → நேசன்]
நேசானுசாரி	நேசானுசாரி nēcāṉucāri, பெ. (n.) உண்மையாய் நடப்பவன்; faithful adherent. "துறவு மார்க்கத்தி னிச்சைபோல நேசானுசாரியாய் விவகரிப்பேன்" (தாயு. பரிபூரணா. 1); [நேசம் + அனுசாரி. நேயம் → நேசம். Skt. anu-sārin → த. அனுசாரி = பின்பற்றுபவன், அடியான்]

நேசி	நேசி1 nēcittal, 4.செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. அன்புவைத்தல்; விரும்புதல்; to love. "நேசிக்குஞ் சிந்தை" (தாயு. உடல்பொய். 32);. "நேசித்தரு நூன் முறை" (சேதுபு.சங்கர.84); அனைத்து உயிர்களையும் நேசிக்க வேண்டும். அம்பிகாபதி அமராவதியை உயிருக்குயிராய் நேசித்தான். 2.காதலித்தல்; to love of the opposite sex. 3. ஆர்வங் கொள்ளுதல்; to affect. "நேசித்து ரசவாத வித்தைக் கலைந்திடுவர்" (தாயு. பரிபூர);. [நேசம் → நேசி → நேசி-த்தல்.] நேசி2 nēci, பெ. (n.) 1. அன்புடையவள் (யாழ்.அக.);, காதலி; female friend. 2. அன்பன்; friend,companion, husband, lover. [நேசம் + இ- நேசி. இல்லாளி-என்பதில் ஆண், பெண் குறிக்கும் ஈறாய் வந்த இகர ஈறு போன்றது. இது. நேசி2 - love - முன்னிலை ஏவல்]
நேசிப்பு	நேசிப்பு nēcippu, பெ. (n.) அன்பு; love. [நேசம் + இ +பு.]
நேட்டகாதுவரப்பி	நேட்டகாதுவரப்பி nēṭṭakātuvarappi, பெ. (n.) இலவம்பிசின்; gum of silk cotton tree, Bombax malabarica. (சா.அக.);. [நேட்டகாது + வரப்பி = வரு + அப்பி-வரப்பி. வரப்பி = பிசின்மரத்திலிருந்து வந்து அப்பும் (ஒட்டும்); தன்மையுடையது]
நேட்டம்	நேட்டம் nēṭṭam, பெ. (n.) ஈட்டியபொருள் (நாஞ்);; acquired properity. [நேடு → நேட்டம். நேடுதல் = தேடுதல், ஈட்டுதல் (சம்பாதித்தல்);]
நேடன்	நேடன் nēṭaṉ, பெ. (n.) நாவல் மரம்; jaumoon tree, Eugenia jambolina. [நேடு + அன். நேடுதல் = தேடுதல். பழங்களில் தேடி பறித்து உண்ணும் பழம். அன் = சொல்லாக்க ஈறு.]
நேடி	நேடி nēṭi, பெ. (n.) மூங்கில் (மலை.);; bamboo. [நுல் = துளை. நுல் → நுள் → நள் → நாள் → நாளம் = உட்டுளை, உட்டுளைப் பொருள், தண்டு. நாளம் → நாளி = உட்டுளையுள்ள மூங்கில். நாளி → நாடி → தேடி = மூங்கில். (வே.க.);]

நேடு-தல்	நேடு-தல் nēṭudal, 5.செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. தேடுதல்; to seek, look out for. "கொண்டவனிருப்ப மற்றோர்... வேலினானை நேடிய நெடுங்கணாளும்" (சீவக. 252);. "நெறிமணனேடினர் செல்லச் சொல் லேற்று" (பரிபா 20:43);. "சினகரமொருவிப் போகுவான் வழிகனேடினேன்" (பிரமோத்.4:11);. 2. பொருளீட்டுதல் (நாஞ்.);; to earn. 3. விரும்புதல் (யாழ்.அக.);; to desire, wish. 4. எண்ணுதல்; to consider, think, lay to heart. "சூரபன் மனிளவறன் முடிவுநேடி" (கந்தபு. அசுரேந். 65);. 5. இலக்காகக் கொள்ளுதல் (வின்.);; to aim at pursue. ம.நேடுக; க.நிட்டிசு;குட.நேட். [நோண்டு → நேண்டு → நேடு → நேடு-தல், நோண்டுதல் = தோண்டித் தேடுதல் (வே. க);. ஒ. நோ. தோண்டு → தேண்டு → தேடு → தேடு-தல்]
நேத்தி	நேத்தி1 nētti, பெ. (n.) நேர்த்தி; beauty. நேத்தியான பொருள். (சா.அக.);. [நேர்த்தி → நேத்தி (பே. வ.); – இடைக்குறை] நேத்தி2 nētti, பெ. (n.) துத்தம்; vitriol. (சா.அக.);. நேத்தி3 nētti, பெ. (n.) நெற்றி; forehead. [நெற்றி → நெத்தி → நேத்தி. இருமடித்திரிபு.]
நேந்தாடுபாவை	நேந்தாடுபாவை nēndāṭupāvai, பெ. (n.) சேந்தாடுபாவை; an unknown plant šēndāọupāvai (சா.அக.);. [நேர்ந்து + ஆடு + பாவை] நேந்தாடுபாவை nēndāṭupāvai, பெ.(n.) சேந்தாடுபாவை; an unknown plant (சா.அக.);. [நேந்தாடு + பாவை).]
நேந்திரப்பள்ளி	நேந்திரப்பள்ளி nēndirappaḻḻi, பெ. (n.) நெல்லின் வகை (நாமதீப. 351);; a kind of paddy. [நேந்திரப்பள்ளி என்னும் இடத்தில் சிறப்பாக விளையும் நெல்லாகலாம்]

நேந்திரம்	நேந்திரம் nēndiram, பெ. (n.) ஒருவகை வாழை; இது மேற்குக் கடற்கரைப்பகுதிகளில் விளையும்; a kind of plantain tree grown in the Western coast. Chips prepared out of it are very tasty, ripe fruits are also eaten. (சா.அக.);. ம. நேந்த்ரவாழ, து. நேந்த்ரபாரே நேந்திரம் nēndiram, பெ.(n.) கண்பார்வை eye sight. "அவருக்கு நேந்திரம் குறைந்து விட்டது"(கொங்.வ.);. [நோள்(நோடு);- நோந்திரம்- நேந்திரம்] நேந்திரம் எனும் தமிழ்ச்சொல் வடமொழியில் நேத்திரம் எனத்திரிந்தது. நேந்திரம் nēndiram, பெ.(n.) ஒரு வகை வாழை; a kind of banana (சா.அக.);.
நேந்துநிரவிப்போ-தல்	நேந்துநிரவிப்போ-தல் nēnduniravippōtal, 8 செ. கு. வி. (v.i.) சற்று ஏறக்குறைய இருந்தாலும் சரிக் கட்டிக் கொண்டு போதல்; to rectify, correct, redress, to adjust, indemnify, reimburse. [நே(ர்);ந்து + நிரவி + போ-தல்] மனமொத்துக் கூட இருப்பதைக் குறைவாக இருப்பதில் இட்டு சரி செய்துபோவது நேந்து நிரவிப் போதலாகும். நேந்து போதல் = குறைதல், மெலிதல். நிரவுதல் = இருப்பதிலிருந்து குறைவதற்குப் போடுதல்.
நேபம்	நேபம் nēpam, பெ. (n.) 1. கண்ணீர்; tears. 2. தண்ணீர்; ordinary water. (சா.அக.);. நேபம் nēpam, பெ.(n.) 1. கண்ணீர்; tears. 2. தண்ணீர்; ordinary water (சா.அக.);.
நேபாலிகை	நேபாலிகை nēpāligai, பெ. (n.) ஒருவகை நஞ்சு (பாடாணம்); (மூ. அ.);; a kind of poison. நேபாலிகை1 nēpāligai, பெ.(n.) செய்ந்நஞ்சு வகை (மூ.அ.);; a kind of poison. [cf. {} → த. நேபாலிகை] நேபாலிகை2 nēpāligai, பெ.(n.) ஒரு வகைச் செய்ந்நஞ்சு; a kind of poison perhaps arsenic found in Nepal (சா.அக.);.

நேபாளக்கரும்பு	நேபாளக்கரும்பு nēpāḷakkarumbu, பெ. (n.) நேபாள நாட்டில் விளையும் கரும்பு; sugar-cane grown in Nepal. [நேபாளம் + கரும்பு] புறநானூற்றில் ஒளவையார் அதியமானைப் பற்றிப்பாடிய பாடலில் கரும்பிவண் தந்தும் என்று குறிக்கின்றார். கரும்பு சீனத்திலிருந்து கொணர்ந்ததாக வரலாற்றாய்வாளர் கூறுவர். அதுநேபாளம் வழியே வந்ததால் அமைந்த பெயராகலாம்.
நேபாளங்கொட்டை	நேபாளங்கொட்டை nēpāḷaṅgoṭṭai, பெ. (n.) நேர்வாளங்கொட்டை; croton seed or nut. (சா.அக.);. [நேர்வாளம் → நேபாளம் + கொட்டை.] நேபாளங்கொட்டை nēpāḷaṅgoṭṭai, பெ.(n.) நேர்வாளங்கொட்டை; croton seed or nut. (சா.அக.);. [நேபாளம் + கொட்டை.]
நேபாளசம்	நேபாளசம் nēpāḷasam, பெ. (n.) நேபாளத்தில் கிடைக்கும் ஒரு வகைக்களிம்பேறிய செம்பு; a kind of impure copper probably found in Napal. (சா.அக.);. [நேபாளம் + (செம்பு); → சம்] நேபாளசம் nēpāḷasam, பெ.(n.) நேப்பாளத்தில் கிடைக்கும் ஒருவகைக் களிம்பேறிய செம்பு; a kind of impure copper probably found in Nepal (சா.அக.);..

நேபாளம்	நேபாளம்1 nēpāḷam, பெ. (n.) ஐம்பத்தாறு நாட்டுளொன்று; the kingdom of Nepal one of 56 teşam. நேபாளம்2 nēpāḷam, பெ. (n.) நேர்வாளம் (மலை.); பார்க்க;see nērvālam. நேபாளம் nēpāḷam, பெ. (n.) சீமையாமணக்கு; Nepal castrol plant, Balios permum montana alias croton polyandrum. (சா.அக.);. சீமை ஆமணக்கு நேபாளப் பயிர்போலும் நேபாளம்3 nēpāḷam, பெ. (n.) நேபாளத்தில் விளையும் வேப்பமரம்; margosa tree of Nepal. (சா.அக.);. [நேபாளம் + வேம்பு] நேபாளம்1 nēpāḷam, பெ.(n.) தேசம் ஐம்பத் தாறனுள் ஒன்று (வின்.);; the kingdom of Nepal, one of 56 {}. [Skt. {} → த. நேபாளம்1.] நேபாளம்2 nēpāḷam, பெ.(n.)
நேபாளி	நேபாளி nēpāḷi, பெ. (n.) 1. நேபாள நாட்டு மக்கள்; people in Nepal. 2. இருவாட்சி; a kind of Jasmine, Jasminum sambae. (சா.அக.);. [நேபாளம் + இ. 'இ' சொல்லாக்க ஈறு] நேபாளி nēpāḷi, பெ.(n.) நேத்திரராசி பார்க்க;see {} (சா.அக.);.
நேம்	நேம் nēm, பெ. (n.) அன்பு; love. [நேயம் → நேம். ஒ.நோ. தேயம் → தேஅம் → தேம்.]
நேமநாற்சுகம்	நேமநாற்சுகம் nēmanāṟcugam, பெ. (n.) கரும்பு அகரம் என்னும் மருந்துவகை; a bazaar drug. (சா.அக.);. நேமநாற்சுகம் nēmanāṟcugam, பெ.(n.) கருப்பு அகரம்; a bazaar drug (சா.அக.);.

நேமி	நேமி1 nēmi, பெ. (n.) 1. வட்டம் (திவா.);; circle. 2. தேருருளை; wheel of a chariot. "குன்றிழி அருவியின் வெண்டேர் முடுக இளம்பிறையன்ன விளங்குசுடர் நேமி" (குறுந். 189);. "ஆரஞ் சூழ்ந்த வாயில் வாய் நேமி யொடு" (சிறுபாண். 253);. "வன்பால் முரம்பின் நேமி அதிர" (நற்.394:5);. 3. சக்கர ஆய்தம்; Discuss. "திண்பூஞ் சுடர்நுதி நேமியஞ் செல்வர்" (திவ். இயற். திருவிருத். 9);. "நனந்தலையுலகம் வளைஇ நேமியொடு" (முல்லை.1);. 4. செங்கோலாழி (ஆணைச் சக்கரம்);; wheel of sovereignty. "ஏம முரசம் இழுமென முழங்க நேமி உய்த்த நேஎ நெஞ்சின்" (புறநா. 3);. 5. சக்கரவாள மலைத்தொடர்; mythical range of mountains. "நேமிமுதல் தொல்லிசையமையும் புலவராய், புரைத்த புனைநெடுங்குன்றம்" (பரிபா. 15:3,4);. "நேர்கொ ணெடுவரை நேமியிற்றொடுத்த" (மலைபாடு. 238);. 6. சக்கரம் போன்ற நிலவுலகம் (திவா.);; earth. 7. உலகைச் சூழ்ந்தகடல் (திவா.);; sea, ocean. "நேமியின் செல்லு ... (மலைபடு
நேமிச்சந்திரன்	நேமிச்சந்திரன் nēmiccandiraṉ, பெ. (n.) சமணத்தலைவர் இருபத்து நால்வரில் ஒருவர்; an Arhat. one of 24 Tirttankarar. [நேமி + சந்திரன்.] நேமிச்சந்திரன் nēmiccandiraṉ, பெ.(n.) நேமி, 11 (த.நி.போ.13); பார்க்க;see {}. [Skt. {} → த. நேமி+சந்திரன்.]
நேமிசந்தனா	நேமிசந்தனா nēmisandaṉā, பெ. (n.) வேங்கை மரம் (மலை.);; Indian kino tree. [நேமி + சந்தனம். சந்தனம் → சந்தனா] நேமிசந்தனா nēmisandaṉā, பெ.(n.) வேங்கை (மலை.);; indian Kino. [நேமி + சந்தனா.]

நேமிசாரம்	நேமிசாரம் nēmicāram, பெ. (n.) காந்தாரியுப்பு (சத்திசாரம்);; an acrid salt (சா.அக.);. [நேமி + சாரம். சாரம் = உப்பு] நேமிசாரம் nēmicāram, பெ.(n.) சக்திசாரம்; which see (சா.அக.);. [நேமி + சாரம்.]
நேமிநாதம்	நேமிநாதம் nēminātam, பெ. (n.) குணவீரபண்டிதர் இயற்றிய ஒரு தமிழ்நூல்; a treatise on Tamil grammar by Kuna-Virapaṇḍidar. "தொல்காப்பியக் கடலிற் சொற்றி பச்சுற்றளக்கப் பல்காற் கொண்டோடும் பட வென்ப-பல்கோட்டுக் கோமி காமற்புலனை வெல்லுங்குணவீர நேமிநாதத்தினெறி" (நேமிநாதம்); தமிழ் இலக்கணநூல்களில் ஒன்று. குணவீர பண்டிதர் என்னும் சமண ஆசிரியரால் நேமிநாதர் என்னும் தீர்த்தங்கரர் பெயரால் செய்யப்பெற்றது. இந்நூல் திரிபுவன தேவன் என்னும் குலோத்துங்கன் காலத்தில் செய்யப்பெற்ற தென இந்நூற் பாயிரவுரையால் அறியலாம். இந்நூல், தொல்காப்பியர் கூறிய எழுத்துக்கும் சொல்லுக்குமான இலக் கணத்தைச் சுருக்கிக் கூறுகிறது. இதன் முதல்நூல் தொலகாப்பியம். முதல்நூலை நோக்க இது மிகச்சிறுநூலாதலின் சின்னூல் என்றும் வழங்கப்பெறுகிறது. இது வெண்பாவால் ஆனநூல். நூல் அமைப்பு: முதலில் அருகக் கடவுளை வாழ்த்தி, அவையடக்கங் கூறிய இரண்டு செய்யுட்களாற் பாயிரம் அமைந்துள்ளது. எழுத்ததிகாரம் 24 செய்யுட்களாலும், சொல்லதிகாரம் 71 செய்யுட்களாலும் அமைந்துள்ளது. எழுத்ததி காரத்தில் இயல் வரையில்லை. சொல்லதிகாரம் தொல் காப்பியத்தைப் போலவே ஒன்பதியல்களைக் கொண் டுள்ளது. தொல்காப்பிய இயல்களின் பெயர்களே சிறிய மாற்றங்களுடன் அமைந்துள்ளன. தொல்காப்பியம் படிக்கும் முன், சின்னூலாகிய இதனைப் படிக்கும் வழக்கம் முற்காலத்தில் இருந்ததென்பது தெரிகிறது. இந்நூலுக்குப் பின்பே நன்னூல் தோன்றியது. பெயர் தெரியாத ஒருவரின் சிறந்த உரை ஒன்று இந்நூலுக்கு உள்ளது. இவ்வுரை கருத்துரை, பொழிப்புரை, எடுத்துக்காட்டு, வினாவிடை, விளக்கம் ஆகியயாவுங் கொண்ட விருத்தியுரையாகக் கிடைக்கின்றது. இவ்வுரையில் தொல்காப்பியம், பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை, சீவகசிந்தாமணி, மணிமேகலை, பதினெண் கீழ்க்கணக்கு முதலிய நூல்களினின்றும் மேற்கோள்கள் வந்துள்ளன. நேமிநாதம் nēminātam, பெ.(n.)

நேமிநாதன்	நேமிநாதன் nēminātaṉ, பெ. (n.) அருகதேவன் (சூடா.);; Arhat. சமணத் தலைவர்கள் (தீர்த்தங்கரர்); 24-ல் இருபத்திரண்டாமவராவர். இவரைத் துவாரகையை ஆண்ட கண்ணபிரானுக்குத் (தாயாதி மகனாரான); தமையன் முறையினர் என்பர், சமணர்கள். இவர் பெயரால் குணவீரபண்டிதர் நேமிநாதம்' என்னும் தமிழிலக்கணநூல் செய்தார். இவருக்குத் தமிழ் நாட்டிற்பல இடங்களிற் கோயில்களிருந்தன. அவற்றுள் மயிலார்);ப் பூரில் இருந்த கோயில், கடலோரத்தில் இருந்ததனாற் கடலில் மூழ்கிவிடும் என்றெண்ணி அப்புறப்படுத்தப் பெற்றது. தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தில் உள்ள மேல்சித்தாமூரில் சமணக் கோயில் இருக்கிறது என்று தென்னார்க்காடு மாவட்ட அரசிதழில் 367 ஆம்பக்கத்தில் குறிக்கப் பட்டுள்ளது. மயிலா(ர்);ப்பூரில் நேமிநாதருக்குக் கோயிலிருந்த தென்பதைத் திருநூற்றந்தாதி, நேமி நாதர் பதிகம் என்னும் இரண்டு நூல்களும், நேமி நாதப் பாயிரவுரையும் வலியுறுத்துகின்றன. மயிலா(ர்);ப்பூரிற் கோயில் கொண்ட நேமிநாதருக்கு மயிலைநாத ரென்னும் பெயரும் உண்டு. இப்பெயரையே நன்னூலுக்கு உரையெழுதிய மயிலைநாதரும் கொண்டிருந்தார். திருநூற்றந்தாதி பாடிய அவிரோதியாழ்வாரென்பவர் மயிலை நேமிநாதர் மேல் திருவெம்பாவை ஒன்றும் எழுதியிருக்கிறார். இந்நூல் இப்போதும் மார்கழித்திங்களிற் படிக்கப் பெறுகிறது. நேமிநாதன் nēminātaṉ, பெ.(n.) அருகக் கடவுள் (சூடா.);; arhat. [Skt. {} → த. நேமிநாதன்.]
நேமிப்புள்	நேமிப்புள் nēmippuḷ, பெ. (n.) சக்கரவாகப்பறவை (சூடா.);; cakara bird. [நேமி + புள், நேமி = சக்கரம்] நேமிப்புள்1 nēmippuḷ, பெ.(n.) நேமி, 9 (திவா.); பார்க்க;see {}. [Skt. {} → த. நேமி+புள்.] நேமிப்புள்2 nēmippuḷ, பெ.(n.) சக்கிர வாகப்புல்; the ruddy grass (சா.அக.);.
நேமியங்கனி	நேமியங்கனி nēmiyaṅgaṉi, பெ. (n.) திராட்சை; grapes, Vities vinifera. (சா.அக.);. [நேமி + அம் + கனி. திராட்சை என்னும் கொடிமுந்திரிப் பழங்கள் கோளவடிவில் இருப்பதால் நேமியங்கனி எனப்பட்டது. கருஞ்சாற்றுப்பருகலைக் 'கோளா' என்பதும் தமிழாதல் இதன் வழிக் காண்க.] நேமியங்கனி nēmiyaṅgaṉi, பெ.(n.) கொடி முந்திரி (திராட்சை);; grapes (சா.அக.);. [நேமியம் + கனி.]

நேமியஞ்செல்வன்	நேமியஞ்செல்வன் nēmiyañjelvaṉ, பெ. (n.) மன்னர்மன்னன் (சக்கரவர்த்தி);; Emperor. "வையநின்னடி நிழலின் வைகி நேமியஞ் செல்வனாகி" (சீவக. 24.17);. [நேமி = வட்டம், சக்கரப்படை, உலகம், கடல், நேமி + அம் + செல்வன் = உலகை யாளும், மன்னர்களுக்கெல்லாம் மன்னன்.] நேமியஞ்செல்வன் nēmiyañjelvaṉ, பெ.(n.) பேரரசன் சக்கரவர்த்தி; emperor. "வைய நின்னடி நிழலின் வைகி நேமியந் செல்வனாகி" (சீவக.2417);. [Skt. {} → த. நேமியஞ்செல்வன்.]
நேமியம்	நேமியம் nēmiyam, பெ. (n.) நிலப்பனை; ground palm, Curculigo orchioides. (சா.அக);. [நேமி + அம். நேமி = நிலம், வட்டமான நிலவுலகம்] நேமியம் nēmiyam, பெ.(n.) நிலப்பனை; ground palm (சா.அக.);.
நேமியான்	நேமியான் nēmiyāṉ, பெ. (n.) சக்கரப் படையையுடைய திருமால்; Visnu, as wielding the discus. "வள்ளுரு ணேமியான் வாய்வைத்த வளைபோல" (கலித். 105);. [நேமி → நேமியான்] நேமியான் nēmiyāṉ, பெ.(n.) {}, as wielding the discus. "வள்ளுரு ணேமியான் வாய்வைத்த வளைபோல" (கலித்.105);. [Skt. {} → த. நேமியான்.]
நேமியோர்	நேமியோர் nēmiyōr, பெ. (n.) செங்கோலாழி (ஆணைச் சக்கரம்); யையுடைய அரசர்; king. "நிலந்தவவுருட்டிய நேமியோரும்" (புறநா. 2703);, [நேமி → நேமியோர். நேமி = ஆணைச் சக்கரம்.]
நேமியோன்	நேமியோன் nēmiyōṉ, பெ. (n.) நேமியான் பார்க்க;see nēmiyān. "நீனிறவுருவி னேமி யோனுமென்" (புறநா. 5815);. [நேமியான் → நேமியோன்]

நேயம்	நேயம்1 nēyam, பெ. (n.) 1. அன்பு; love. affection. "நேயத்தாய் நென்ன லென்னைப் புணர்ந்து" (திருக்கோ. 39);. "நன்னேயமுடன் பூசிப்போர்" (சிவரக.நந்திநமனு.14);. 2. இறைப்பற்று; piety, devotion. "நேயத்தே நின்ற நிமல னடிபோற்றி" (திருவாச. 1:13);. 3. நெய் (பிங்.);; ghee. 4. எண்ணெய் (பிங்.);. oil. 5. நன்மை (யாழ்.அக.);; good, benefit. பிரா.நே.அம், வ. ஸ்நேஹ. [நுள் → (நெள்); → நெய் → நேய் → நேயம். (வே.க.); = நெய்போல் ஒட்டும் குணமாகிய அன்பு, ஒ. நோ பசை → பாசம் = அன்பு. நீரம் → ஈரம் = அன்பு. நெள் → நெய் → நே → நேயம்(வ.மொ.வ);. நேயம் → நேசம் → நேசன் (மு. தா.);. நுல் = இளமை, மென்மை. நுல் → நுள் → நண்பு → நட்பு. (நுள்); → நள் → (நய்); நய → நயத்தல் = அன்பு செய்தல்] வடவர்காட்டும் ஸ்நிஹ் (ஒட்டு); என்னும் மூலம், நெய் என்னும் தென்சொற்றிரியே. snow என்னும் ஆங்கிலச் சொல் ஸ்நேஹ என்பதனோடு தொடர்புள்ள தாயின், அதற்கும் தென்சொல்லே அடிமூலமாக இருத்தல் வேண்டும். (த.ம.);
நேயர்	நேயர் nēyar, பெ. (n.) 1. வானொலி, தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளை விரும்புபவர்; radio listeners; television viewer. நேயர்விருப்பம் கேட்டால் மனத்துக்கு ஆறுதல் கிடைக்கும். "வணக்கம் நேயர்களே" என்று கூறிவிட்டு நிகழ்ச்சியைத் தொடங்கினார் அறிவிப்பாளர். 2. தாளிகை (பத்திரிகை); களை விரும் பிப்படிப்பவர்; reader of magazine. [நேயம்1 → நேயர்]
நேயவை	நேயவை nēyavai, பெ. (n.) இடுதிரை (அக.நி.);; curtain. [நெய் → நேயவை. நெய் = நெய்தல்]
நேயா	நேயா nēyā, பெ. (n.) 1. நேயமரம்; a kind of tree. 2. பெருமருந்து கொடிவகை; Indian birth wort, Aristolochia indica (சா.அக.);

நேர்	நேர்1 nērtal, 2.செ. கு. வி. (v.i.) 1. பொருந்துதல்; to be fit or appropriate. "நேரத் தோன்று மெழுத்தின் சாரியை" (தொல். எழுத்து. 134);. 2. நிரம்புதல்; to be complete. "நேரத் தோன்றும் பலரறி சொல்லே" (தொல். சொல். 7);. 3. இவ்வாறு செய்யவேண்டும் என்ற நோக்கமில்லாமல் நிகழ்தல்; to happen, occur, transpire. இது காலத்தால் நேர்ந்தது. கோவில் திருவிழாவில் கலவரம் ஏற்படாமல் இருக்க வலுத்தகாவல் போடப்பட்டுள்ளது. அழைப்பிதழ் அச்சிடுவதில் ஒரு சிறு தவறு நேர்ந்துவிட்டது. 4. எதிர்ப்படுதல்; to appear, come to view. "பொழிலோவொன்று நேர்ந்ததுவே" (வெங்கைக்கோ. 321);. 5. இளைத்துப்போதல்; to grow thin, lean, to be emaciated. உடம்பு நேர்ந்துபோய் விட்டது. 6. மென்மையாதல்; to be soft; to yield to the touch. "ஐந்து நேர்ந்தே" (காசிக. சிவ. அக். 18);. குட. நேர் (to come to view.);. [நுல்(பொருந்தல்); → நுள் → நிள் → நிர் → நெர் → நேர் → நேர்-தல்]
நேர்க்கச்சாங்காத்து	நேர்க்கச்சாங்காத்து nērkkaccāṅgāttu, பெ. (n.) நேர் தென்திசையிலிருந்து வடதிசை நோக்கி வீகம் கடற்காற்று (மீனவ);; a kind of wind blowing south to north. (க. ப. அ.); [நேர்1 + கச்சான் + காத்து, காற்று → காத்து; கச்சான் = கடற்கரை.]
நேர்கட்டி	நேர்கட்டி nērkaṭṭi, பெ. (n.) ஒருவகை மணப்பொருள்; a kind of frankincense. 'நேர்கட்டி செந்தே னிரியாசங் கற்பூரம், ஆர மகிலுறுப்போ ராறு' (சீவக. 534. உரை);. [நேர்1 + கட்டி. கட்டி = இறுகிய மணப் பொருள்]
நேர்கட்டு-தல்	நேர்கட்டு-தல் nērkaṭṭudal, 5.செ. குன்றாவி. (v.t.) சரிகட்டுதல் (யாழ். அக.);; to settle amicably. எடைகுறைந்ததற்கு வேறு பொருள்களைப் போட்டு நேர்கட்டினான். [நேர் + கட்டு-தல்.]
நேர்கட்டை	நேர்கட்டை nērkaṭṭai, பெ. (n.) நெட்டி; solah pith. (சா.அக.);.

நேர்கடன்	நேர்கடன்1 nērkaḍaṉ, பெ. (n.) நேர்த்திக் கடன் (யாழ். அக.); பார்க்க;see nerti-kkadan. [நேர் + கடன் - நேர்கடன் = இறை வனுக்கு நேர்ந்து கொள்ளும் வேண்டு தலை வினைத்தொகை வடிவம்] நேர்கடன்2 nērkaḍaṉ, பெ. (n.) நேரில் வட்டிகேட்டு வாங்கும் கடன்; a kind of debt. [நேர் + கடன்.] சிலர்சிறுவட்டிக்குவாங்கிப் பெருவட்டிக்குக் கொடுப்பர். ஆதலால் அவ்வாறான சுற்றுக்கடன் அன்றி வட்டி குறைத்து வாங்கும் நேர்கடனை இது குறிக்கும். வேற்றுமைத் தொகை வடிவம்.
நேர்காட்டு	நேர்காட்டு1 nērkāṭṭudal, 5.செ. குன்றாவி (v.t.) 1. எதிர்த்தல்; to face, look forward. 2. ஒரு திசையை நோக்கிச் செலுத்துதல்; to aim at, direct towards. 3. வரிசையாக வைத்தல்; to put or lay down in a straight or direct posture. 4. முன் காட்டுதல்; to expose, as to beasts of prey. 5. நீர்க்கால் மாற்றுதல்; to lead the water in a channel for irrigation. 6. ஏர் நடத்துதல்; to lead a team at ploughing. [நேர் + காட்டு-தல்.நேர் = வரிசை] முகத்துக்கு எதிர்முகமாகப் பேசுவது எதிர்த்தலாகவும், ஒருதிசையில் வரிசையாகப் போவது ஏற்றலாகவும் அமைதல் காண்க. நேர்காட்டு2 nērkāṭṭudal, 5.செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. கொல்லுதல்; to kill, murder. 2. மரம் முதலியவற்றைச் சரியாகப் பிளத்தற்கு வெட்டிக்காட்டுதல்; to make the first gash or cleft down a tree for splitting. 3. இறக்குந் தறுவாயில் இருத்தல்; to lay out a person about to breathe his last. 4. விழுங்குதல்; to swallow. [நேர் + காட்டு-தல்]
நேர்காணல்	நேர்காணல் nērkāṇal, பெ. (n.) நேர்முகத்தேர்வு; interview. [நேர்1 + காணல்] அஞ்சலில் வந்தவிண்ணப்பம் கண்டு ஆளைக்குறித்த நாளில் வருவித்து சான்றிதழ்களும் சொற்கள் ஊன்றிதழ் களும் கொண்டு மனத்திறம் காணும் தேர்வு.
நேர்காற்று	நேர்காற்று nērkāṟṟu, பெ. (n.) பயனுள்ள (உதவியான); காற்று (வின்.);; favourable wind. [நேர் + காற்று]

நேர்கூட்டல்	நேர்கூட்டல் nērāṭṭal, பெ. (n.) சமன் சேர்க்கை; adding equal quantity. (சா.அக.); [நேர் + கூட்டல், கூட்டல் = கூடுகை, இணைகை.] நேர்க்கூட்டல் என ஒற்று மிகுந்தும், மிகாமலும் உறழ்ச்சி (விகற்பம்); ஆகவரும்.
நேர்கூறு	நேர்கூறு nērāṟu, பெ. (n.) சரிபாகம்(வின்.);; equal shares. [நேர் + கூறு கூறு = பங்கு.]
நேர்கொடுநேரே	நேர்கொடுநேரே nērkoḍunērē, கு. வி. எ. (adv.), வெளிப்படையாக; directly, openly. "அதுதான் நேர் கொடு நேரே கிடையாமையாலே நேர்கொடு நேரே சொல்லவும் மாட்டாரே" (ஈடு, 1.7:3); [நேர் + கொ(ண்);டுநேரே]
நேர்கொண்டகாத்து	நேர்கொண்டகாத்து nērkoṇṭakāttu, பெ. (n.) நேர்கிழக்குத் திசையிலிருந்து மேற்குத்திசை நோக்கி வீசுங்காற்று (மீனவ.);; a kind of wind blowing east to west. [நேர் + கொண்டல் + காத்து. கொண்டல் = கிழக்கு. காற்று → காத்து] குணக்கு என்னும் கிழக்குத்திசையில் இருந்து வீசும் காற்று கொண்டல் எனப்படும். ஒ.நோ.தென்திசைக்காற்று தென்றல்.
நேர்கோடு	நேர்கோடு nērāṭu, பெ. (n.) வளையாத கோடு; straight line. [நேர் + கோடு,கோடு = வரி(line);]
நேர்கோடைக்காத்து	நேர்கோடைக்காத்து nērāṭaikkāttu, பெ. (n.) நேர்மேற்குத் திசையிலிருந்து கிழக்குத் திசை நோக்கி வீசுங்காற்று (மீனவ.);; a kind of wind blowing west to east. [நேர் + கோடை + காத்து. காற்று → காத்து] குடகு திசை என்னும் மேற்குத் திசையிலிருந்து வீகம் காற்று கோடைக் காற்று எனப்படும். ஒ.நோ. வடக்குத் திசையிலிருந்துவீசும் காற்று வாடைக் காற்று என்று அழைக்கப்படும்.
நேர்கோணக்கருவி	நேர்கோணக்கருவி nērāṇakkaruvi, பெ. (n.) மூலை மட்டப்பலகை (பாண்டி.);; mason's rule. [நேர் + கோணம் + கருவி] [P]

நேர்கோணம்	நேர்கோணம் nērāṇam, பெ. (n.) ஒன்றுக்கொன்று செங்குத்தான கோடுகளின் இடையேயுள்ள கோணம் (பாண்டி.);; right angle. [நேர் + கோணம், கோணம் = மூலை]
நேர்ச்சி	நேர்ச்சி1 nērcci, பெ. (n.) 1. போக்கு (வின்.);; tendency, direction. 2. தகுதி (வின்.);; adaptation, fitness, appropriateness. 3. உடன்பாடு (சம்மதம்); (வின்.);; consent, agreement, harmony. 4, கடவுளுக்கு வேண்டிக்கொள்கை (பிரதிக்கினை); (வின்.);; vow, 5. நட்பு; friendliness, amity, love. "கொடை பகை நேர்ச்சி" (நன்.298);, 6. சிறப்பு; excellence, elegance. 7. நிகழ்ச்சி; event, function. [நேர்2 + ச் + சி. 'சி' தொ.பெ.ஈறு.] நேர்ச்சி2 nērcci, பெ. (n.) கருதிச் செய்யப்படாத செயல்; accident. நேர்ச்சி nērcci, பெ. (n.) தற்செயல்; accident. [நேர்-நேர்ச்சி]
நேர்ச்சிக்கடன்	நேர்ச்சிக்கடன் nērccikkaḍaṉ, பெ. (n.) நேர்த்திக்கடன் (வின்.); பார்க்க;see __, நேர்ச்சிக்கடன் ஒன்று மிச்சமிருக்கிறது: உடனே செய்து விட வேண்டும். [நேர்த்தி → நேர்ச்சி + கடன். ஒ.நோ. பிய்த்து எடுத்தல் → பிச்சுயெடுத்தல்.]
நேர்ச்சிக்கடா	நேர்ச்சிக்கடா nērccikkaṭā, பெ. (n.) வேண்டுதலுக்கென நேர்ந்து விட்ட ஆட்டுக்கடா. (நாஞ்.);; ram; intended as a vow-offering to a deity. [நேர்த்தி → நேர்ச்சி + கடா.கடு + ஆ-கடா, கடுத்தல் = விரைவாக ஒடுதல் கடா = விரைவாக ஒடும்கடா.] [P]
நேர்ச்சை	நேர்ச்சை nērccai, பெ. (n.) நேர்த்திக்கடன் (நாஞ்.); பார்க்க;see nērtti-k-kagan. கோயிலுக்கு நேர்ச்சை செய்யப் போக வேண்டும் [நேர்ச்சி → நேர்ச்சை]

நேர்சீர்	நேர்சீர் nērcīr, பெ. (n.) 1. ஒழுங்கு (யாழ்ப்.);; due order, proper condition, propriety. 2. மனவொற்றுமை (யாழ்ப்.);; amitableness. 3. தகுதிக்கேற்ப நடக்கை; adaptability. நேர்சீராகப் போக வேண்டும். [நேர் + சீர். சீர் = அழகு, நன்மை, தலைமை, புகழ், மதிப்பு, இயல்பு. நேர்மை, ஒழுங்கு.]
நேர்சொல்(லு)-தல்	நேர்சொல்(லு)-தல் nērcolludal, 13 செ.கு.வி. (v.i.) ஆணை (சத்தியம்); கூறுதல்; to promise. [நேர் + சொல்லு-தல்.]
நேர்சோழகம்	நேர்சோழகம் nērcōḻkam, பெ. (n.) நேராக வீசுநதென்றற்காற்று (வின்.);; wind direct from the South. [நேர் + சோழகம்.சோழகம் = தென்றிசையில் இருந்து வீசுங்காற்று.] தஞ்சை, திருச்சி, புதுக்கோட்டை ஆகிய மாவட்டங்களாகிய சோழநாட்டிலிருந்து தொண்டை நாட்டுக்கு வீசும் காற்று தெற்குக் காற்றென்னும் தென்றல். திசை கூறாமல் நாடு கூறும் வழக்கும் உண்டு. ஆற்றுவெள்ளம் நாளைவரத் தோற்றுதேகுறி-மலையாள மின்னல் ஈழ மின்னல் சூழமின்னுதே. (முக்கூடற்.);
நேர்ஞ்சங்கிலி	நேர்ஞ்சங்கிலி nērñjaṅgili, பெ. (n.) கழுத்திலணியும், வேலைப்பாடுடன் கூடிய தொடரி (சங்கிலி); (சிலப். 6:99, உரை);; a necklace of exquisite workmanship. [நேர் + சங்கிலி = நேர்ஞ்சங்கிலி, ஒ.நோ. புளி + சோறு = புளிஞ்சோறு.]
நேர்த்தம்	நேர்த்தம் nērttam, பெ. (n.) 1. நட்பு; friendship. 2. உடன்பாடு; agreement. [நேர் → நேர்த்தம். (வே.க);.] [நேர்த்து + அம்.]
நேர்த்தரவு	நேர்த்தரவு nērttaravu, பெ. (n.) செய்த குற்றத்தைப் பொறுத்தோம் என்று நேரிற் கூறும் ஆணை; pardon granted by one's master in person. "பொறுத்தோம் மென்று நேர்த்தரவு கொடுத்தபின்பு" (ஈடு, 5. 4:5);. "அபராதத்துக்கு நேர்த்தரவு கொடுக்கும் முறுவலிறே" (திவ். திருநெடுந். 18, வியா.142); [நேர் + தரவு தரவு = தருகை, ஆணை. தரவு என்னும் சொல் கலிப்பாவின் முதல் உறுப்புக்குப் பெயராக இருந்து இக்கால் முனைவர் ஆய்வேடுகளில் (new arraivals); தரவு என்னும் பொருளில் புதிய வரவுகள் குறிக்கப்படுகின்றன.]

நேர்த்தி	நேர்த்தி nērtti, பெ. (n.) 1. சிறப்பு; excellence, elegance. 'பாடின கவியின் நேர்த்தி இது' (ஈடு, 3.9: 4);. அவர் கதை சொல்லும் நேர்த்தி சிறந்தது. 2. திருத்தமுள்ளது; that which is correct, equitable or just. 3. நேர்த்திக்கடன் பார்க்க;see nért-k-kadan. 4. முயற்சி; effort. labour. 'பெறுகிறபேற்றின் கனத்தையும் இவனுடைய நேர்த்தியில் அல்பதையையும் பார்த்து' (ஈடு, 3.3:6);. 5. பொருத்தனை, கடனுக்கு நேர்ந்துகொள்கை; vow. 6. நேரான நிலை; Straight. 7. திருந்திய நிலை; correctness, perfectness. [நேர் → நேர்த்தி = ஒன்றின் தோற்றத்தில், அமைப்பில், செயலில் வெளிப்படும் சிர் ஒழுங்கு, அழகு முதலியவை வாய்ந்த சிறப்பான தன்மை.]
நேர்த்திக்கடன்	நேர்த்திக்கடன் nērttikkaḍaṉ, பெ. (n.) 1. கடவுளிடம் நேர்ந்து கொள்ளும் வேண்டுகோள்; vow made to a deity. நேர்த்திக்கடனை நிறைவேற்றுவதாக வேண்டிக் கொண்டார். 2. தெய்வத்திடம் வேண்டுகோளுக்காக வைத்த பொருள்; offering in fulfilment of a vow. கோயிலுக்குச் சென்று நேர்த்திக்கடனை முடிக்க வேண்டும். [நேர்த்தி + கடன். கடம் → கடன்.] கடவுளுக்கு வேண்டிக் கொள்வதை நேர்ந்து கொள்ளுதல்" என்று சொல்வார்கள். அந்த வேண்டுகோளை முடிக்கும் வரை அதை ஒரு கடனாகவே நினைப்பார்கள். திடுதிப்பென்று. நோய்வாய் பட்டுச் சாகும் தறுவாயில் கூடத்தன் மக்களிடம் "இன்ன கோயிலுக்கு இன்னது செய்வதாக நேர்ந்து கொண்டிருக்கிறேன். அந்த நேர்த்திக்கடனைச் செய்து விடுங்கள்" என்று கூறுவார்கள். நேர்த்திக்குமுன் ஒட்டாக, செய்ந்நேர்த்தி என்றுவரும் போது கலைத்திறனையும், சீர்செய்ந் நேர்த்தி (சீர்செனத்தி); என்பது மணமான மகளுக்குத் தந்தைதரும் வேலைப்பாடு மிக்க பொருள்களையும் குறிக்கும்.
நேர்த்திக்குறிப்பு	நேர்த்திக்குறிப்பு nērttikkuṟippu, பெ. (n.) செயல்தவறாமை; unfailing. [நேர்த்தி = சிறப்பு, நேருதல். நேர்த்தி + குறிப்பு]
நேர்தப்பு-தல்	நேர்தப்பு-தல் nērdappudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) நேர்மை தவறுதல்; to deviate from the path of justice or righteousness. நடுவர் நேர்தப்பிப் பேசியதால் அவன் வாழ்வு அழிந்தது. [நேர் + தப்பு - தல் நேர் = நேர்மை, முறைமை]
நேர்தரவு	நேர்தரவு nērtaravu, பெ. (n.) நேர்த்தரவு பார்க்க;see mer-t-taravu. "தம் பொறையாகிற நேர்தரவை" (ஈடு, 1.4:7);. [நேர்த்தரவு → நேர்தரவு]

நேர்தவம்	நேர்தவம் nērtavam, பெ. (n.) வாய்க்காற் கடைச்சி; a kind of pith plant found near channels. (சா.அக.);. [நேர் + தவம். தவம் = காடு, வயற்காடு, வயற்காடுகளில் (வாய்க்கால்); காணப்படும் செடி.] வளர்ச்சிக்கு நீண்டநாள் எடுத்துக் கொண்டு, ஒற்றைக்காலால் நிற்றல்போல் தோன்றுவதால் செடி, தவப்பெயர் பெறுகிறது.
நேர்திறம்	நேர்திறம் nērtiṟam, பெ. (n.) நோதிறம் (அக.நி.); பார்க்க;see nōdram. [நோதிறம் → நேர்திறம்]
நேர்ந்தபடி	நேர்ந்தபடி nērndabaḍi, கு.வி.எ. (adv.) 1. தொடர்பின்றி; at random. 2. விரும்பியபடி; at pleasure. 3. முன்னறிவின்றி; rashly, thoughtlessly, heedlessly. [நேர் → நேர்ந்த + படி. படி = தன்மை] நேர்ந்தபடி நிகழ்வதில் தொடர்பின்றியும், விரும்பியபடியும், முன்னறிவின்றியும் நடத்தல் காணலாம்.
நேர்ந்தபாடு	நேர்ந்தபாடு nērndapāṭu, கு.வி.எ. (adv.) நேர்ந்தபடி பார்க்க, (யாழ்ப்.); see menda-pad1. [நேர் → நேர்ந்த + பாடு. பாடு = நிலைமை, முறைமை, நுகர்ச்சி]
நேர்ந்தபார்	நேர்ந்தபார் nērndapār, கு.வி.எ. (adv.) நேர்ந்தபடி,1 பார்க்க (யாழ்ப்.);, see mendapadi1. [நேர்ந்தபடி → நேர்ந்தார்.]
நேர்ந்தபோக்கு	நேர்ந்தபோக்கு nērndapōkku, பெ. (n.) விடாப்பிடி (பிடிவாதம்); (வின்.);; rashness, precipitancy. [நேர் → நேர்ந்த + போக்கு. போக்கு = வழி நடை.]
நேர்ந்தவாக்கில்	நேர்ந்தவாக்கில் nērndavākkil, வி. எ. (adv.) தொடர்பின்றி; at random. 2. விருப்பப்படி; at pleasure. [நேர் → நேர்ந்த + வாக்கில், வகு → வாகு → வாக்கில்]
நேர்ந்தவாக்கு	நேர்ந்தவாக்கு nērndavākku, பெ. (n.) நேர்ந்த போக்கு (வின்.);; rashness. [நேர் → நேர்ந்த + வாக்கு. வகு → வாக்கு = ஒழுங்கு]

நேர்ந்தார்	நேர்ந்தார் nērndār, பெ. (n.) நண்பர் (பிங்.);; friends. [நேர் → நேர்ந்தார்] உறவினர் சார்ந்தாராகவும் நண்பர் நேர்ந்தாராகவும் அமைதல் காண்க.
நேர்ந்துகட்டு-தல்	நேர்ந்துகட்டு-தல் nērndugaṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) வேண்டுதலுக்காகக் காப்புக் கட்டுதல்; to make a vow and tie a thread in token of it on the thing vowed. கையில் நூலைத் தெய்வத்துக்கு நேர்ந்து கட்டிக் கொண்டான். [நேர் → நேர்ந்து + கட்டு-தல்.]
நேர்ந்துகொள்(ளு)-தல்	நேர்ந்துகொள்(ளு)-தல் nērndugoḷḷudal, 16 செ. குன்றாவி. (v.t.) கடவுளிடம் வேண்டுதல் செய்து கொள்ளுதல்; to take vow. தலைவலி நின்றால் மொட்டை போடுவதாக நேர்ந்து கொண்டான். வயிற்று வலி குணமானால் கடவுளுக்கு ஆடு வெட்டுவதாக நேர்ந்து கொண்டான். [நேர் → நேர்ந்து + கொள்(ளு);-தல்.] நேர்ந்து கொள்ளுதல் = விரும்பிய செயல் நடந்தால் கடவுளுக்குக் காணிக்கையாக இன்னதைச் செய்வேன் என்று கூறி வேண்டிக் கொள்ளுதல்.
நேர்ந்துபோ-தல்	நேர்ந்துபோ-தல் nērndupōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நிகழ்தல் (சம்பவித்தல்);; to happen. கல்லூரிக்கு அருகிலே வீடு நேர்ந்து போச்சு. அவன் மாட்டு வண்டியில் வருவதும் இவன் நடந்து வருவதும் ஒரே நேரத்தில் நேர்ந்து போயின. 2. மெலிதல் (வின்.);; to grow thin, wither, as a limb. [நேர் → நேர்ந்து + போ-தல்.]
நேர்ந்துவிடு	நேர்ந்துவிடு1 nērnduviḍudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) தெய்வத்துக்கு வேண்டுதல் செய்வதற்காக விலங்கு முதலியவற்றைக் கோயிலுக்கு விடுதல்; to offer or consecrate to a deity by a vow, as an animal. கோயிலுக்கு நேர்ந்துவிட்ட கடா இது. [நேர் → நேர்ந்து + விடு-தல்.] நேர்ந்துவிடு2 nērnduviḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) மெலிதல்; to grow thin, wither, as a limb. நோயால் உடல் நேர்ந்து போயிற்று. [நேர் → நேர்ந்து + விடு-தல்.]
நேர்ந்துவை-த்தல்	நேர்ந்துவை-த்தல் nērnduvaittal, 4 செ.குன்றாவி, (v.t.) நேர்ந்து விடுதல் பார்க்க;see memdu-vidu. கடவுளுக்குப் படையலிடத் தேங்காயை நேர்ந்து வைத்தான். [நேர் → நேர்ந்து + வை-த்தல்.]
நேர்நஞ்சு	நேர்நஞ்சு nērnañju, பெ. (n.) கன்மத மென்னும் மருந்துச் சரக்கு (சங்.அக.);; rock alum.

நேர்நிர-த்தல்	நேர்நிர-த்தல் nērnirattal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) சமமாய் நிற்றல்; to stand equal. "குன்றொடு நேர்நிரந்து" (பரிபா. 18:5); [நேர் + நிர-த்தல், நிரத்தல் = நிரலாக நிற்றல்.]
நேர்நில்-தல் (நேர்நிற்றல்)	நேர்நில்-தல் (நேர்நிற்றல்) nērniltalnērniṟṟal, 14 செகுவி. (v.i.) 1. எதிர்நிற்றல், முன்னால் நிற்றல்; to stand directly opposite or in front. 'ஆறு கிண்ணக மெடுத்தால் நேர்நின்ற மரங்கள் பறியுண்டுபோய்க் கடலிலே புகும்' (ஈடு, 1.1.1 அவ.); 2. ஒழுங்காய் நிற்றல்; to stand in a line. [நேர் + நில்-தல், நில்-தல் = நிற்றல்] நேர்நில்-தல் (நேர்நிற்றல்) nērniltalnērniṟṟal, பெ. (n.) நேர்த்தி பார்க்க;see nērtti. [நேர்1 → நேர்ப்பு]
நேர்நிலைவஞ்சி	நேர்நிலைவஞ்சி nērnilaivañji, பெ. (n.) சமநிலை வஞ்சி (தொல். பொருள். செய்.41);; a kind of wañji stanza. மறுவ. சமநிலை வஞ்சி [நேர் + நிலைவஞ்சி. இரண்டு சீர்களை உடையதாய், ஒவ்வொரு சீரும் ஆறு எழுத்துகள் கொண்டதாய் வருவது நேர்நிலை வஞ்சி, "நேர்நிலை வஞ்சிக்கு ஆறும் ஆகும்" (தொல்பொருள்.செய்.41);] எ-டு: "மலைப் பொதுத்தநீர் கடறி பம்பவுர்" (பட்டினம்.127);
நேர்நிறை	நேர்நிறை nērniṟai, பெ. (n.) 1. சமமான சுமை (சரிபாரம்);; equal weight. 2. அறம், முறைமை; impartiality, justice. 3. கற்பு; chastity. [நேர் + நிறை]
நேர்நெட்டி	நேர்நெட்டி nērneṭṭi, பெ. (n.) பூடுவகை (சங்.அக.);; a plant. [நேர் + நெட்டி. நேராக வளரும் பூடுவகை]
நேர்ப்பம்	நேர்ப்பம் nērppam, பெ. (n.) 1. இயற்கை மூலம் (பிரகிருதி); (ஈடு, 8.1:6);; primordial matter. 2. திறமை (சாமர்த்தியம்);; skill, ability. "சுழற்றிய நேர்ப்பம் இருந்தபடி" (திவ். இயற். திருவிருத். 51, வியா.);. [நேர்1 → நேர்ப்பு + அம்.]

நேர்ப்பிசின்	நேர்ப்பிசின் nērppisiṉ, பெ. (n.) ஒருவகை அரத்தைச் செடி (M.M. 94);; false, zedoary, Koempferia rotunda. [நேர் + பிசின்.] நேர்ப்பிசின்: பூவின் மணம், அழகு இவைகளுக்காகத் தோட்டங்களில் பயிர் செய்யப்படும் செடி. இதன் இலைகள் பெரியன. வேர் உட்டுளையுள்ளது. பூக்கள் நெருக்கமாக இருக்கும்: வெண்மையும் ஊதாவும் கலந்த நிறம், மேழ (சித்திரை மாதத்தில் பூக்கும். இதன் வேர் இஞ்சியின் மனத்தையுடையது. இச்செடியை அரைத்துப் புண்ணுக்குத் தடவ விக்கங் குறையும், புண் ஆறும். (சா.அக.);.
நேர்ப்பு	நேர்ப்பு2 nērppu, பெ. (n.) ஒத்தது (பரிபா.);; similarity. (த.சொ.அக.); [(நிகர்); → நேர் → நேர்ப்பு.]
நேர்பசை	நேர்பசை nērpasai, பெ. (n.) குற்றுகர முற்றுகரங்களோடு இயைந்து வரும் நேரசை (தொல். பொருள். செய்.4, உரை.);, ner-asal with 'u' or shortened 'u' added at its end. [நேர்1 → நேர்பு + அசை] நேர்பு நிரைபு என்று தொல்காப்பியத்தில் குறிக்கப்பட்டவை பிற்காலத்தில் காசு, பிறப்பு ஆயின. எ.டு. "சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது வானம் விறக்குமேல் வானோர்க்கும் ஈண்டு குறள்,18). ஈண்டு- நேர்+நேர். குற்றுகரத்தால் அமைந்த நேர்பசை. "இறந்த வெகுளியின் தீதே, சிறந்த உவகை மகிழ்ச்சியின் சோர்வு' (குறள்,531);. சோர்வு- நேர் + நேர். முற்றுகரத்தால் அமைந்த நேர்பசை.
நேர்படல்	நேர்படல் nērpaḍal, தொ.பெ. (vbl.n) நேர்படுதல் பார்க்க;see nér-padu. [நேர் + படல்.] அல்லிற்றுத்தொழிற்பெயர்

நேர்படு	நேர்படு1 nērpaḍudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சந்தித்தல் (வின்.);; to meet to be in conjunction with, as planets. 2. நன்கு கற்றல், பயிலுதல்; to learn well. "இவை பத்தும் நேர்பட்டார்" (திவ். திருவாய். 8.9:11);. 3. உடன் படல்; to agree, assent. 4. கிடைத்தல்; to be obtained. "இல்லார்க்குக் கிழியீடு நேர்பட்டாலென" (திருவிளை. விருத்த.14); [நேர் + படு-தல் படுதல் = தோன்றுதல், சந்தித்தல், தல்லீற்றுத்தொழிற்பெயர்.] நேர்படு2 nērpaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நிகழ்தல் (சம்பவித்தல்);; to occur. 2. ஏற்புடையதாதல்; to be appropriate, worthy. 3. வாய்த்தல்; to fall in one's way. "கீழ்ச்செய் தவத்தாற் கிழியீடு நேர்பட்டு" (திருவாச. 40.9);. 4. காணப்படுதல்; to appear. "நேர்பட்ட நிரை மூவுலகுக்கும்" (திவ். திருவாய். 8.9:11);. 5. எதிர்ப்படுதல்; to come in front, meet.
நேர்படுத்து-தல்	நேர்படுத்து-தல் nērpaḍuddudal, பெ. (n.) 1 நேர்பிடி-த்தல், (உ.வ.); பார்க்க;see meroid. வீட்டுக்கு வந்ததும் பொருள்களை நேர்படுத்தவே நேரம் சரியாயிருந்தது. 2. நலம் பெறச் செய்தல் (சுகப்படுத்துதல்);; to cure. remedy. 3. நேர்பண்ணு-தல் பார்க்க;see nērpaṇṇu. [நேர் + படுத்து-தல். இச்சொல் பிற வினை வடிவம்.]
நேர்பண்ணு	நேர்பண்ணு1 nērpaṇṇudal, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. ஒழுங்குபடுத்துதல்; to make even. வீட்டுப் பொருள்களை நேர்பண்ணி வைக்க வேண்டும். 2. ஒன்றுபடுத்துதல்; to reconcile, unite. [நேர்1 + பண்ணு-தல். பண்ணுதல் = செய்தல்.] நேர்பண்ணு2 nērpaṇṇudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஆணையிடுதல்; to take oath, swear. [நேர் + பண்ணு-தல். பண்ணுதல் = செய்தல். ஆணையிடுதல்]

நேர்பாடு	நேர்பாடு nērpāṭu, பெ. (n.) 1. தற்செயலான நிகழ்ச்சி; chance occurrence. "காட்டகத்து விழுப்பொருள் எடுத்துக் கொண்டாற் போன்ற தொரு நேர்பாடன்று" (புறநா. 70, உரை);. 2. வழிவகை (உபாயம்);; means, method. "தங்கணிடந்தப்பிற் காணுநேர்பா டெண்ணு வார்" (பெரியபு. கண்ணப். 182);. 3. உடன்பாடு, இயைபு (வின்.);; consent, compliance. 4. முறைமை, அறம் (நீதி);; justice. "கோணே நேர்பாடாயிருந்தான்" (பாரத. குது. 227);. 5. நீளம் (திவா.);; length. 6. நேர்த்திக்கடன் (இ.வ.); பார்க்க; nërtii-k-kadan. [நேர் + பாடு, பாடு = நிகழ்ச்சி, முறைமை]
நேர்பாடுசீர்பாடு	நேர்பாடுசீர்பாடு nērpāṭucīrpāṭu, பெ. (n.) நேர்சீர் (இ.வ.); பார்க்க;see mer-i: [நேர்பாடு + சீர்பாடு. சீர்பாடு = மேம்பாடு]
நேர்பாடுசொற்பாடு	நேர்பாடுசொற்பாடு nērpāṭusoṟpāṭu, பெ. (n.) வாய்ச்சொல் பலிக்கை(வின்.);; accidental fulfilment of words or predictions spoken at randon. [நேர்பாடு + சொற்பாடு, சொற்பாடு = உடன்படிக்கை] சொற்பாடு நேர்பாடு-முன்பின்னாக நின்றுபொருள்தருகிறது.
நேர்பிடி	நேர்பிடி1 nērpiḍittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நேர்வழி செலுத்துதல்; to lead through a straight course. 2. முடிவுக்குக் கொண்டுவருதல்; to bring to a successful issue, as an untoward business. 3. சரிபடுத்துதல்; to mend, rectify, to adjust to accomplish properly. 4. அமைதிப்படுத்துதல்; to reconcile; to bring to an agreement, as contending parties. [நேர் + பிடி-த்தல். பிடித்தல் = வயப் படுத்துதல், அகப்படுத்துதல், மேற்கொள் ளுதல்.] நேர்பிடி2 nērpiḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நலமாதல் (சுகமாதல்);; to be cured, as a disease. உடம்பு நோயிலிருந்து நேர்பிடிக்க நாளாகும். 2. சாதல்; to terminate by death. [நேர் + பிடி-த்தல். பிடித்தல் = அடங்குதல், செலவாதல், நலமாதல்]

நேர்பு	நேர்பு nērpu, பெ. (n.) 1. நேர்பசை பார்க்க;see ○rer-pasai. "நேர்புநிரைபு மாகுமென்ப" (தொல்.பொருள். செய்.4);. 2. நீளம் (சூடா.);; length. 3. எழுச்சி (சது.);; rising. 4. சந்திப்பு (வின்.);; meeting. 5. நிகழ்ச்சி (வின்.);; occurence, happening. 6. போக்கு (வின்.);; tendency, course. [நேர்1 → நேர்பு.]
நேர்போ-தல்	நேர்போ-தல் nērpōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) 1. இணங்குதல்; to yield, agree. 2. குணமாதல்; to be cured. 3. சரியாய்ப் போதல்; to become all right. [நேர் + போ-தல். போதல் = செல்லுதல், நீங்குதல்]
நேர்ம்புணை	நேர்ம்புணை nērmbuṇai, பெ. (n.) மெல்லிய தெப்பம்; light raft. "நீரணிமாட வாவி நேர்ம்புணை நிறைத்து" (சீவக. 2654);. [நேர் + ம் + புணை. புணை = தெப்பம், மரக்கலம், மூங்கில்]
நேர்மாறு	நேர்மாறு nērmāṟu, பெ. (n.) சொல்லுவதற்கு முற்றும் எதிரானது; just opposite. குணத்தில் அவன் மனைவி அவனுக்கு நேர்மாறு. நான் சொல்லுவதற்கு நேர்மாறாக எதையாவது சொல்லாதே. எதிர்பார்த்தலுக்கு நேர்மாறாக உன் செயல் அமைகிறது. [நேர் + மாறு]
நேர்முகத்தேர்வு	நேர்முகத்தேர்வு nērmugattērvu, பெ. (n.) வேலைக்கோ, படிப்புக்கோ விண்ணப்பம் செய்தவரின் தகுதியை வாய்மொழியாகக் கேள்விகள் கேட்டு அறியும் தேர்வு; interview. முதல்வகுப்புச் சான்றிதழ்கள் கொண்டு சென்றாலும் நேர்முகத் தேர்வில் தோற்றுவிட்டான். [நேர்முகம் + தேர்வு]

நேர்முகம்	நேர்முகம் nērmugam, பெ. (n.) 1. எதிர்முகம் (யாழ்.அக.);; front. 2. ஒருவரை நேரடியாகச் சந்தித்து நிகழ்த்தும் (பேட்டி); தேர்வு; interview. பெயர்பெற்ற எழுத்தாளரின் நேர்முகப் பேட்டியை இன்று தொலைக்காட்சியில் ஒலி பரப்புகின்றனர். 3. நேருக்கு நேர் நிகழ்த்துவது; நேரடி கண்காணிப்பில் இயங்குவது; direct face to face. அவரை நேர்முகமாகப் பார்த்துவிட்டால் எல்லாம் சரியாகிவிடும். தீவிரவாதிகள் நேர்முகமாகப் போரிட மாட்டார்கள். 4. உடன்பாடு; agreement, assent. [நேர் + முகம். முகத்துக்கு நேர் பேசுவது]
நேர்முகவர்ணனை	நேர்முகவர்ணனை nērmugavarṇaṉai, பெ. (n.) விழா, விளையாட்டு போன்ற வற்றினை நேரிடையாகப் பார்த்து வானொலி, தொலைக்காட்சியில் உடனுக்குடன் தருகின்ற விளக்கம்; live, running commentary. [நேர்முகம் + வர்ணனை. வண்ணனை → வர்ணனை.] பண்பின் கூறுகள் நான்கென்று இலக்கண நூல்கள் கூறும். வண்ணம், வடிவம், தன்மை, அளவு. இவற்றுள் வண்ணத்தின்' என்றுதொல்காப்பியநூற்பா கையாண்ட பழஞ்சொல் இடைக்காலத்தில் வர்ண' என்று வடமொழியாளரால் கையாளப் பட்டது. அண்ணா(மலை); → அர்னா. (அருணா - சலம் என்பது போல);.
நேர்முகவரி	நேர்முகவரி nērmugavari, பெ. (n.) சொத்துவரி, வருமானவரி போன்றவற்றைத் தனியாள் அல்லது ஒரு அமைப்பு போன்றவை நேரிடையாகச் செலுத்திட வேண்டியவரி; direct tax. [நேர்முகம் + வரி.] அரசு வணிகரிடம் பெறுவது நேர்முக வரி. வணிகர் மக்களிடம் பெறுவது மறைமுகவரி.
நேர்முகவுதவியாளர்	நேர்முகவுதவியாளர் nērmugavudaviyāḷar, பெ. (n.) அமைச்சர், மேலதிகாரி போன்றோருக்கு நிகழ்வுகளை வரிசைப் படுத்துதல், பார்வையாளர்கள் சந்திப்பை முறைப்படுத்துதல் போன்ற பணிகளைச் செய்திடும் உதவியாளர்; personel assistant to a minister, a higher officer, etc. [நேர்முகம் + உதவி + ஆளர்.]
நேர்முட்டுச்செடிச்சி	நேர்முட்டுச்செடிச்சி nērmuḍḍucceḍicci, பெ. (n.) பேய்த்தும்மை; bitter laucas. (சா.அக.);. [நேர் + முட்டு + செடி + சி.]

நேர்மை	நேர்மை1 nērmai, பெ. (n.) 1. செம்மை; straightness, directness. "முக்கணிறை நேர்மையாய்க் கைக்கொண்டு போதிப்பதாச்சு" (தாயு.சு.க.வா.9);. 2. உண்மை (வின்.);; faith fulness, fidelity, honesty. இந்தச் செயலில் அவன் நேர்மையாய் நடந்து கொண்டான் 3. முறைமை (நீதி);; impartiality; justness propriety. 4. அறம்; morality, virtue. 5. நுண்மை (ஐங்குறு.அரும்.);; fineness, thinness, minuteness. 6. திருத்தம் (வின்.);; accuracy, exactness,correctness. 7. சமம் (சீவக.835);; equality; uniformity. 8. இசைவு (யாழ். அக.);: harmony, agreement. 9. நன்னிலை; good condition. அந்தக் குடும்பம் நேர்மையோடு இருக்கிறது. 10. இணக்கம்; friendship, familiarity. அவனுக்குமிவனுக்கும் நேர்மையில்லை. நலத்துக்காக சொல்லுதல் ஏமாற்றுதல் முறைகளைக்
நேர்வழி	நேர்வழி nērvaḻi, பெ. (n.) 1. ஓரிடத்தைச் சென்றடையும் நேரான பாதை; straight road, direct course. 2. நல்லொழுக்கம்; upright conduct. [நேர் + வழி.]
நேர்வளம்	நேர்வளம் nērvaḷam, பெ. (n.) 1. செவ்வழி யாழ்த்திறம்; a secondary melody-type of mulai class. 2. பாலையாழ்த்திறம்; secondary melody-type of pājas class. [நேர் + வளம். வளம் = செழுமை, செல்வம், பயன்.]
நேர்வளந்தான்	நேர்வளந்தான் nērvaḷandāṉ, பெ. (n.) சுக்கு; dried ginger (சா.அக.);.
நேர்வா-தல்(நேர்வருதல்)	நேர்வா-தல்(நேர்வருதல்) nērvādalnērvarudal, 18 செ.கு.வி (v.i.) & 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஒத்துவருதல்; to resemble. "கலிநீர் தில்லைவானவ னேர்வருமே" (திருக்கோ.85);. [நேர் + வா-தல். வா-தல் = வருதல்]
நேர்வாக்கில்	நேர்வாக்கில் nērvākkil, பெ. (n.) 1. நேராக; straight. நேர்வாக்கில் வகிடெடுத்து சீவு. 2. நேராகப் பார்த்தபடி; frontal view. நேர்வாக்கில் எடுத்தபடம். நேர்வாக்கில் படுத்துக்கொள். [நேர் + வாகு + இல் - நேர்வாக்கில்.]

நேர்வாடைக்காத்து	நேர்வாடைக்காத்து nērvāṭaikkāttu, பெ. (n.) நேர்வடதிசையிலிருந்து தென்திசை நோக்கி வீசும்காற்று(மீனவ.);; a kind of wind blowing North to South. [நேர் + வாடை + (காற்று→); காத்து.]
நேர்வாய்க்கட்டளை	நேர்வாய்க்கட்டளை nērvāykkaṭṭaḷai, பெ. (n.) மாளிகையின் மேல் மாடத்திலுள்ள பலகணி; window in an upper storey,as of a palace. "தென்வளிதரூஉ நேர்வாய்க் கட்டளை திரியாது" (நெடுநல்.62);. [நேர் + வாய் + கட்டளை] [P]
நேர்வாளஎண்ணெய்	நேர்வாளஎண்ணெய் nērvāḷaeṇīey, பெ. (n.) நேர்வாளப்பருப்பினின்று வடிக்கும் எண்ணெய்; croton oil extracted from croton Seeds. [நேர்வாளம் + எண்ணெய்.] இவ்எண்ணெய் சிறுநீரை அதிகமாக உண்டாக்கப்பயன்படுகிறது. கழிச்சலை உண்டாக்கும். தோலைச்சிவப்பாக்கி எரிச்சலைத் தரும். இவ்எண்ணெய் குடற்சிக்கல், பாண்டு, தோல் நோய், கீல்மூட்டுவலி, நரம்பிழுப்பு நீர்க்கோவை, உடல்வலி இவைகளுக்கு மருந்தாகிறது. இவ்வெண்ணெய்யைத் தேங்காய் எண்ணெய், நல்லெண்ணெய் போன்றவற்றுடன் கலந்தே பயன்படுத்த வேண்டும். தனியே தடவினால் எரிச்சல், கொப்புளம் உண்டாகும். (சா.அக.);.
நேர்வாளக்கொட்டை	நேர்வாளக்கொட்டை nērvāḷakkoṭṭai, பெ. (n.) நேர்வாளப்பருப்பின் கொட்டை; croton seed or nut (சா.அக.);. [நேர் + வாளம் + கொட்டை]
நேர்வாளபூசுதைலம்	நேர்வாளபூசுதைலம் nērvāḷapūcudailam, பெ. (n.) மேற்பூச்சு மருந்தாகப் பயன்படும் நேர்வாள எண்ணெய்; oil extracted from croton seed, it is used as liniment (சா.அக.);. [நேர்வாளம் + பூசு + Skt, தைலம். பூச்சு → பூசு]
நேர்வாளம்	நேர்வாளம் nērvāḷam, பெ. (n.) 1. சிறுமரவகை (பதார்த்த.1063);; true croton oil plant Croton tiglium. 2. நேர்வாளமரம்; பார்க்க;see nérvája-maram. ம.நேர்வாளம், க.நேபாள, தெ.நேபாளமு. [நேபாளம் → நேர்வாளம். நேபாளத்திலிருந்து வந்த மரம்]

நேர்வாளமரம்	நேர்வாளமரம் nērvāḷamaram, பெ. (n.) நேர்வாளக் கொட்டை தரும் ஒரு சிறிய மரவகை; croton seed plant-Croton tiglium. மறுவ. வாளம், நேபாளம் [நேர்வாளம் + மரம்.] இதன்கிளைகள் பக்கவாட்டில் பரவியதாகக் காணப்படும். இலைகள் மாறிமாறி அண்டவடிவாயும், கோணங்கள் வாய்ந்தும், வழவழப்பாயுமிருக்கும். இதன் கொழுந்து மொகமொசுப்பாயிருக்கும். இம்மரத்தின் பூவில் ஆண்பூ மேலாகவும் பெண்பூ கீழாகவும் இருக்கும். விதையின் வெளிப்பக்கம்.ஒடு அமைந்திருக்கும். இதன் பூக்கள் மஞ்சளாகவும் சிறியதாகவும் இருக்கும். மேழ (சித்திரை மாதம், ஆடவை வைகாசி); மாதங்களில் பூக்கும். இதன் விதை, இலை முதலியவை மருந்தாகப் பயன்படுகின்றன. இது நேபாளத்தில் இருந்து மிகுதியாக வருவதால் நேபாளம் - நேர்வாளம் எனப்பெயர் பெற்றது. சா.அக);. இரட்டைவிதையிலைப் பயிர். இலையுதிராச் சிறுமரம். இது வங்காளம், அசாம், தென்னிந்தியா, மியான்மர்(பர்மா);, இலங்கை மலேயா தீவுகள் ஆகிய [P] இடங்களில் வளருகிறது. இதன் விதை ஆமணக்கு விதை போலிருக்கும். கொட்டைக்குள் இருக்கும் முளைசூழ் தசைச் செம்பழுப்பு நிறமானது. இதிலிருந்து எடுக்கும் எண்ணெய், மிகக் கொடிய கழிச்சல் மருந்து. இம்மருந்தை அதிகமாகக்கொடுத்தால் இறப்பு ஏற்படும். இந்த எண்ணெய் பழுப்பு அல்லது வெளுப்பான மஞ்சள் நிறமாக இருப்பதுடன் ஒருவகை நாற்றமுடனும் இருக்கும். பெரும்பாலும் இக்காலத்தில் இதனை மனிதர்களுக்குக் கழிச்சல் மருந்தாகப் பயன்படுத்துவதில்லை. கால் நடைகளுக்கே மிகுதியும் பயன் படுத்தப்படுகிறது.
நேர்வாளமுத்து	நேர்வாளமுத்து nērvāḷamuttu, பெ. (n.) நேர்வாளவிதை; true croton seeds. [நேர்வாளம் + முத்து. முத்து = விதை. ஒ.நோ. ஆமணக்குக் கொட்டை முத்து எண்ணெய்.]
நேர்வான்	நேர்வான் nērvāṉ, பெ. (n.) பதினான்காம் விண்மீன், நெய்ம்மீன் (சித்திரை); (பிங்.252);; the 14th nakāStra.
நேர்வாணிகம்	நேர்வாணிகம் nērvāṇigam, பெ. (n.) புரசமரம்; battle of plassey tree, Butea frondosa. (சா.அக.);.
நேர்விடை	நேர்விடை nērviḍai, பெ. (n.) 1. உடன்பாட்டை நேரே குறிக்கும் விடை (நன். 386,உரை);; affirmative answer. 2. நேராகச் சொல்லும் விடை; direct, straight answer. [நேர் + விடை.]

நேர்வு	நேர்வு nērvu, பெ. (n.) 1. நிகழ்ச்சி (வின்.);; happening. 2. உடன்பாடு (யாழ்.அக.);; consent. 3. கொடுக்கை; giving. "நாள் நாகம் நாறும் நனை குழலாள் நல்கித்தன் பூணாகம் நேர்வளவும் போக்காது" (தி.மா.16);. 4. வேண்டுகை (வின்.);; soliciting. 5. எதிர்கை; opposing. "வஞ்ச னிராமனை நேர்வுறா" 6. பொருகை (வின்.);; fighting. 7. சரிந்து விழுகை (யாழ்.அக.);; dropping. [நேர்1 → நேர்வு.]
நேர	நேர nēra, இடை. (part.) ஒர் உவமவுருபு; a particle of comparison. "போல மறுப்ப ஒப்பக் காய்த்த நேர வியர்ப்ப நளிய நந்த என்று" (தொல்,பொருள். உவம.16);. [நிகர → நேர. நேர்1 → நேர.]
நேரக்களி	நேரக்களி nērakkaḷi, பெ. (n.) நௌரக்களி பார்க்க;see naurakkah (சா.அக.);.
நேரக்குலம்	நேரக்குலம் nērakkulam, பெ. (n.) நேர காலம், 2,3 (நெல்லை); பார்க்க;see nerakālam 2,3. [நேரம் + குலம். காலம் → கலம் → குலம்]
நேரகாலம்	நேரகாலம் nērakālam, பெ, (n.) 1. ஏற்றகாலம்; right time, suitable time. 2. பிறப்பியத்தன் (சாதகத்தின்); படி கெடுதியான காலம் (யாழ்ப்.);; dangerous or critical time, as determined from one's horoscope. 3. ஊழ் (விதி); காலம் (வின்.);; special time when fate exercises its influence, commonly evil. 4. தற்காலம் (யாழ்.அக.);; present time. [நேரம்1 + காலம்]
நேரங்கடத்து-தல்	நேரங்கடத்து-தல் nēraṅgaḍaddudal, 5செ.கு.வி. (v.i.) 1. காலம் போக்குதல் (வின்.);; to while away one's time. தூங்குவது போல் நடித்து நேரங்கடத்திக் கொண்டிருக்கிறான். 2. வேலையில் மந்தமாயிருத்தல் (உ.வ.);; to be slow in work. மதுரை வந்தியின் கூலியாளாக வந்த சொக்கேசர் வேலை செய்யாமல் நேரங்கடத்திக்கொண்டிருந்தார். [நேரம் + கடத்து-தல். கடத்துதல் = போக்குதல், செலுத்துதல், குழப்புதல்]

நேரங்காட்டி	நேரங்காட்டி nēraṅgāṭṭi, பெ. (n.) சூரியகாந்திச் செடி; sunflower plantHelianthus indicus. (சா.அக.);. [நேரம் + காட்டி, கதிரவன் செல்லும் திசை நோக்கித் திரும்பி நேரத்தைக் காட்டும் செடி.] மணிப்பொறி இல்லாத பழங்காலத்தே மன்னர் மாளிகையில் மேற்குவளையினின்று கிழக்குவளைக்கு நீர் சொட்டவிட்டு அறியும் நாழிகை காட்டிகள் இருப்பினும், மக்கள் கதிரவனைக் கண்டுணரக் கண்கூசும்போது நேரம் அறியச் சூரிய காந்திப்பூ பயன்பட்டது அறிக.
நேரங்கெட்டநேரத்தில்	நேரங்கெட்டநேரத்தில் nēraṅgeṭṭanērattil, வி.எ. (adv.) நேரம் கழித்து; at an ungodly hour. நேரங்கெட்ட நேரத்தில் வீட்டுக்கு வராதே. நேரங்கெட்ட நேரத்தில் சாப்பிடாதே. [நேரம் + கெட்டநேரத்தில்] நேரம் கெட்ட நேரத்தில் வீட்டிற்கு வருபவர் கதவைத்தட்டுவதனால், உழைத்து அயர்ந்து உறங்கிக் கொண்டிருப்போர்க்குத் துக்கங் கலையும், தொல்லைவரும். சூடு ஆறிய உணவு சுவை குன்றியிருக்கும் என்பதனால் இத்தொடர் அமைந்ததென்க.
நேரங்கெட்டநேரம்	நேரங்கெட்டநேரம் nēraṅgeṭṭanēram, பெ. (n.) 1. தகுதியற்ற காலம்; unseasonable hour, as for visiting or eating. நேரங்கெட்ட நேரத்தில் சொந்தக்காரர்கள் வந்து விட்டனர். 2. பேய்கள் உலவுவதாகக் கருதப்படும் காலமல்லாக்காலம்; unpropitious time, as midday or dusk, when demons are supposed to be abroad. நேரங் கெட்ட நேரத்தில் வீட்டுக்கு வராமல் நேரத்தோடு வந்துவிடு. [நேரம் + கெட்ட நேரம்] உறவினர் வந்தால் உணவு ஏற்பாட்டுத் துயர் உண்டாகும். தனிமையும், இருண்மையும் பேய் அச்சம் உண்டாகும்.
நேரசை	நேரசை nērasai, பெ. (n.) குறிலும் நெடிலும் தனித்தேனும் ஒற்றடுத்தேனும் வரும் அசைவகை (யாப்.வி. 6);; a metrical syllable consisting of a short or long letter, singly or followed by a consonant. "நெடில்குறிறனியே நின்றுமொற்றடுத்தும் நடைபெறுநேரசை நால்வகையானே" (யாப்.வி.6);. [நேர் + அசை.] எ.டு: ஆழி, வெள், வேல், ஆ-ழி- வெள் - வேல் "குறிலே நெடிலே.... நெறியே வரினும் நிரைந்தொற் றடுப் பினும் நேர்...." (யா.கா.5); "குறிலே நெடிலே..... ஒற்றொடு வருதலொடு மெய்ப்பட நாடி நேரும்" (தொல்,பொருள்.செய்.3); நேரசை, நிரையசை பிரிப்பு தமிழில் யாப்போசைக்கு அடிப்படை தனி நேர்க்கு நாள் என்றும், நேர்நேர்க்குத் தேமா என்றும், நேர்நேர், நேர்-க்கு தேமாங்காய் என்றும், நேர்நேர்நேர்நேர் நான்கிற்குத் தேமாந்தண்பூ என்றும் வாய்பாடு கூறுவது வழக்கம். நேர்க்கு இணையாக வடமொழியில் லகு என்றும் நிரைக்குக் குருவென்றும் வழங்குவர்.

நேரஞ்சாய்-தல்	நேரஞ்சாய்-தல் nērañjāytal, 1செ.கு.வி. (v.i.) பொழுதிறங்குதல் (இ.வ.);; to draw towards evening, decline, as the day. நேரஞ் சாயும் பொழுது வீட்டுக்குவா. [நேரம்1 + சாய்-தல்.]
நேரஞ்செல்லு-தல்	நேரஞ்செல்லு-தல் nērañjelludal, 13செகுவி. (v.i.) 1. நீண்ட காலம் பிடித்தல்; to take a long time, as a work. 2. காலத் தாழ்வாதல் (வின்.);; to be protracted or delayed; to become late. [நேரம்1 + செல்(லு);-தல்.]
நேரடம்	நேரடம் nēraḍam, பெ. (n.) நாவல்; jaumoon, Eugenia jambolina. (சா.அக.);.
நேரடி	நேரடி1 nēraḍi, பெ. (n.) ஐந்துவகை செய்யுளடிகளில் நாற்சீரால் வருவது; a line of four metrical feet, one of five kinds of adi. "பத்தெழுத் தென்ப நேரடிக் களவே ஒத்த நாலெழுத்து ஒற்றலங் கடையே" (தொல்.1295);. "நாலொருசிர்அறை தருகாலையளவொடு நேரடி" (யா.கா.12);. [நேர் + அடி.] ஐந்துவகை அடிகள்: குறளடி சிந்தடி,நேரடி, நெடிலடி, கழிநெடிலடி. குறளடி: இரண்டு சீரால் ஆகியது. எ.டு. "திரைத்த சாலிகை நிரைத்த போனிரந் திரைப்ப தேன்களே விரைக்கொள் மாலையாய்" (யா.கா.13 மேற்கோள்); "வான்பொய்ப்பினுந் தான்பொய்யா மலைத்தலைய கடற்காவிரி புனல்பரந்து பொன்கொழிக்கும் விளைவறா வியன்கழனிக் கார்க்கரும்பின்
நேரந்தப்பு-தல்	நேரந்தப்பு-தல் nērandappudal, 5செ.கு.வி. (v.i.) காலந்தவறுதல்; to be untimely or out of time. நேரந்தப்பி விதைத்ததால் பயிர் சரியாக விளையவில்லை. [நேரம் + தப்பு-தல்,தப்புதல் = தவறுதல்.]
நேரப்பட	நேரப்பட nērappaḍa, கு.வி.எ. (adv.) காலத்தாழ்வாய் (தாமதமாய்); (வின்.);; late. [நேரம்1 + பட.]

நேரப்பலன்	நேரப்பலன் nērappalaṉ, பெ. (n.) செயல் தொடங்கப்பட்ட வேளையின் பயன் (நாஞ்.);; astrological effect of the time when a work is commenced. [நேரம் + பலன்.]
நேரப்போக்கு	நேரப்போக்கு nērappōkku, பெ. (n.) பொழுது போக்குகை; pastime. "வெற்றுநேரப் போக்காய்ப் புகல் வினோதமுமன்று" (இரட்சணிய,பக்.2);. [நேரம் + போக்கு.]
நேரபாரமறி-தல்	நேரபாரமறி-தல் nērapāramaṟidal, 2செ.கு.வி. (v.i.) அடக்க வொழுக்கமறிதல் (இ.வ.);; to pay regard to modesty or propriety. [நேரம் + பாரம் + அறி-தல்.]
நேரம்	நேரம்1 nēram, பெ. (n.) 1. வினை நேருங்காலப் பகுதி; Time. "நேரம் பார்த்து நெடுந்தகைக் குரிசிலை மீட்டிடம் பெற்று' (பெருங். உஞ்சைக்.57:74);. நேரங் காலம் பார்த்து வேலையைத்துவங்க வேண்டும். 2. தக்க சமையம்;வேளை (தருணம்);,பொழுது (திருக்கோ.290, துறைவிளக்கம்);, opportunity, season. "ஆண்டொருபத்துடனாறு நிரம்பிய தந் நேரம்" (சேது பு. துத் தம் 14.);. கொடுப்பினைக்கும் நேரம் வாய்க்க வேண்டும். 3. இருசாமங்கொண்ட அரைநாள்; பகலிற் பாதியாகிய காலவளவு (திவா.);; a measure of the day = 2 Šāmam = 1/2 pagal = about six hours. 4. மணி; hour. குறித்த நேரத்தில் வந்து விடுவேன். 5. இத்தனை மணியெனக் கணக்கிடும் காலவளவு; length of time. ஒருவர்குறைந்தது எட்டு மணிநேரமாவது துங்கவேண்டும். ம.நேரம்;இ. தேர். குட. நெர து. நேர்டே [நேர் → நேரம்]
நேரம்தவறாத	நேரம்தவறாத nēramtavaṟāta, பெ. எ. (adj.) காலம் தவறிடாத; punctual. [நேரம் + தவறாத.]
நேரம்பெற	நேரம்பெற nērambeṟa, வி.எ. (adv.) விரைவாக (நெல்லை);; early. [நேரம்1 + பெற.]

நேரல்	நேரல் nēral, பெ. (n.) நேர்வு (திவா.); பார்க்க;see nérvu. [நேர் → நேரல்.]
நேரல்லார்	நேரல்லார் nērallār, பெ. (n.) கீழோர்; inferiors, vulgar people. "நேரல்லார் நீரல்ல சொல்லியக்கால்" (நாலடி,72);. [நேர் + அல்லார், நேர்மையாக நடக்காத கீழோர்]
நேரலன்	நேரலன்1 nēralaṉ, பெ. (n.) பகைவன் (திவா.);; enemy. [நேர் + அல் + அன். அல் - எதிர்மறை இடைநிலை. அன் - ஆண்பால் ஒருமை ஈறு.] நேரலன்2 nēralaṉ, பெ. (n.) 1. நேர்மை யானவன்; impartial, just person. 2. வளையாதது, நேரானது, நிறுதிட்டமானது (யாழ்ப்.);; that which is straight or erect. [நேரல் → நேரலன். நேர்1 → நேரல்]
நேராக	நேராக nērāka, கு.வி.எ. (adv.) 1. பிறர் மூலமாகவன்றித் தானே; directly in person. தானே நேராக ஈடுபட்டான். 2. தெளிவாக (பிரத்தியட்சமாக);; before ones eyes, in sight. 3. உண்மையாய்; honestly, straight forwardly. 4. முழுமையும்; completely. 'அகவாயிலுள்ளது நேராகப் போனவாறே' (ஈடு, 4.4:10);. 5. புறப்பட்ட விடத்திலிருந்து வேறு எங்கும் செல்லாமல்; straight from. நேராகப் பள்ளிக்குச் செல்லுதல் வேண்டும். பள்ளிக்கூடம் விட்டதும் நேராக வீட்டுக்கு வா. 5.வளையாமல், திரும்பாமல் காட்டிய வழியிலேயே; straight a head. வலப்புறம் சென்று நேராகப்போனால் ஊர்வரும். இந்த வழியே நேராகச் சென்றால் குளத்தை யடையலாம். [நேர் → நேராக]
நேராதார்	நேராதார் nērātār, பெ. (n.) பகைவர் enemies. "நேராதார் வளநாட்டை" (பு.வெ.3:14, கொளு);. "நீர் முற்றி மதில் பொரூஉம் பகையல்லால் நேராதா" (கலித்.67:4);. [நேர்1 + ஆ + த் + ஆர்- நேராதார். ஆ-எ.ம.இ.நி. த்- சந்தி. ஆர்-பலர் பால் ஈறு.]

நேரார்	நேரார் nērār, பெ. (n.) நேராதார் பார்க்க;see neradr. "நிதியந் திறையளந்தார் நேராரும்" (பு.வெ.310);. "நேரார் நேரு நீணிதி துஞ்சுந் நிறைகோயில்" (சீவக.1635);. 'நேரார் தம்மைக் கொலைகண்டு மகிழாமல்" (பாரத. கிருட்டினன்.து.11);. [நேர் → நேரார். எதிர்மறை இடைநிலை குன்றியது.]
நேராளி	நேராளி nērāḷi, பெ. (n.) நேர்மையுள்ளவன் (யாழ்.அக.);; upright, honest person. [நேர் + ஆளி. ஆள் → ஆளி ஒ.நோ. போர் + ஆளி = போராளி.]
நேரி	நேரி1 nēri, பெ. (n.) தமிழ்நாட்டிலுள்ளதும் சோழர்க்குரியதுமான ஒருமலை (பதிற்றுப்.40);; a hill in the Tamil country belonging to the Cholas. "நேரி வெற்பன்" (சூடா.2:16); [நேர் + இ. இ.சொல்லாக்க ஈறு செங்குத்தாக நிற்கும் மலை.] இம்மலையால் சோழனை நேரியன் என்று பழைய நூல்கள் கூறுகின்றன. "நீரிமிழ் சிலம்பின் நேரியோன் (பதிற்றுப்.40);. "பாடுசால் நெடுவரைக் கல்லுயர் நேரிப்பொருநன்' (பதிற்றுப்.67);. உறையூரின் தெற்கு வாயிலில் உள்ள ஓர் ஊரை நேரிவாயில் என்று சிலப்பதிகாரம் (28:117); கூறுகிறது. இங்குச் சேரன் செங்குட்டுவன் தன் மைத்துனனான சோழனுக்குப் பரிந்து ஒன்பது மன்னரை வென்றான் என்றும் சிலப்பதிகாரம் கூறுகிறது. "ஆர்புனை தெரியல் ஒன்பது மன்னரை நேரிவாயில் நிலைச்செரு வென்று" (சிலப்.28:16,117);. நேரி2 nēri, பெ. (n.) மக்களாட்சி முறையில் தங்களின் அரசைத் தாங்களே தேர்ந்தெடுக்க மக்களில் குறிப்பிட்ட அகவைக்கு மேற்பட்டவர்கள் அனைவருக்கும் உள்ள அடிப்படை உரிமை;மேற்குறிப்பிட்ட உரிமையைக் காட்டும் முத்திரைக் குத்தப்படும் சீட்டு, Vote(s);.
நேரிசம்	நேரிசம் nērisam, பெ. (n.) எறிபடை; javelin. "மாகடைக்க னேரிசத்தான் மறைக்களிற்றை மதமடக்கி" (குற்றா.தல. தருமசாமி.74);. 2. அம்புவகை (யாழ்.அக.);; a kind of arrow. [நேர் + இசம். இயம் → இசம் = நேராகச் செல்லும் படைக்கருவி]

நேரிசை	நேரிசை nērisai, பெ. (n.) 1. நேரிசைவெண்பா (இலக்.வி.729); பார்க்க;see nēršai-venbā. 2. பண்வகை (இராகவகை);; a melody. "நேரிசையாக வறுபதமுரன்று (தேவா.85,3.); [நேர் → நேரிசை.] இரண்டாம் அடியில் மூன்றாம் சீருக்கு அடுத்துத் தனிச் சொல்லாகவரும் முறையில் சிறுகோடு இட்டு இரண்டடி எதுகையோடு ஒத்துவருவதைக் குறிக்கும். எதுகை ஒவ்வாமல் வரின் இன்னிசை என்று கூறப்படும். "கொடிமதில் பாய்ந்திற்ற கோடும் அரசர் முடியிடறித் தேய்த்த நகமும் -பிடிமுன்பு பொல்லாமை நாணிப் புறங்கடை நின்றதே கல்லார்தோள் கிள்ளி களிறு." (முத்தொள்.72);
நேரிசைச்சிந்தியல் வெண்பா	நேரிசைச்சிந்தியல்வெண்பா nērisaissindiyalveṇpā, பெ. (n.) இரண்டாம் அடியில் தனிச்சொல்பெற்று வரும் சிந்தியல்வெண்பா வகை; a species of Šindiyal-veṇbā with a detached foot at the end of the second line. "நேரிசை இன்னிசைபோல நடந்தடிமூன்றின் வந்தால் நேரிசை இன்னிசை சிந்திய லாகும்" (யா.கா.28);. [நேரிசை + சிந்தியல்வெண்பா. சிந்தியல் வெண்பா. = இரண்டாம் அடியில் தனிச்சொல் பெற்று மூன்றடியாய் இருவி கற்பத்தானும் ஒரு விகற்பத்தானும் அமையும் வெண்பா வகை.] எ.டு. "நற்கொற்ற வாயில் நறுங்குவளைத் தார்கொண்டு கற்றும்வண் டார்ப்பப்புடைத்தாளே பொற்றேரான் மாலைநல் வாயில் மகள்" (யா.கா.28.மேற்); "அறிந்தானை ஏத்தி யறிவாங் கறிந்து சிறந்தார்க்குச் செல்வ னுரைப்ப-சிறந்தார் சிறந்தமை யாராய்ந்து கொண்டு." (யா.கா.28.மேற்.);

நேரிசையாசிரியப்பா	நேரிசையாசிரியப்பா nērisaiyāsiriyappā, பெ. (n.) ஈற்றயலடி முச்சீராய் வரும் ஆசிரியப்பா வகைகளில் ஒன்று; a kind of aşīriya-p-pā in which the penultimate line has three feet. "ஈற்றதன் அயலடி ஒருசீர் குறைய நிற்பது நேரிசை ஆசிரியம்மே." (அவிநயம்);. [நேரிசை + ஆசிரியப்பா. ஆசிரியப்பா; நான்குபாவகைகளில் ஒன்று. நான்கு பாவகைகள் வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா] எ.டு: "நிலத்தினும் பெரிதே வானினும் உயர்ந்தன்று நீரினும் ஆரள வின்றே சாரற் கருங்கோற் குறிஞ்சிப் பூக்கொண்டு பெருந்தேன் இழைக்கு நாடனொடு நட்பே" (குறுந்.3); "வினையே ஆடவர்க் குயிரே வாணுதல் மனையுறை மகளிர்க் காடவர் உயிரென நமக்குரைத் தோருந் தாமே அழாஅல் தோழி அழுங்குவர் செல்வே" (குறுந்:135); "நின்ற சொல்லர் நீடுதோன் றினியர் என்றும் என்றோள் பிரிபறி யலரே
நேரிசையொத்தாழிசைக்கலிப்பா	நேரிசையொத்தாழிசைக்கலிப்பா nērisaiyottāḻisaikkalippā, பெ. (n.) தரவொன்றும் தாழிசை மூன்றும் தனிச்சொல்லுஞ் சுரிதகமும் பெற்றுவருங் கலிப்பா; a kind of Kasppä, having one taravu, three tā sišai, one detached foot and Šursdagam. "தரவொன்று தாழிசை மூன்று தனிச்சொற் சுரிதகமாய் நிரலொன்றி னேரிசை யொத்தாழிசைக்கலி" (யா.கா.38);. [நேரிசை + ஒத்தாழிசை + கலிப்பா.] ஒத்தாழிசைக்கலிப்பா மூன்று வகைப்படும். அவையாவன: நேரிசையொத்தாழிசைக்கலிப்பா, அம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக்கலிப்பா. வண்ணக ஒத்தாழிசைக்கலிப்பா, நேரிசை யொத்தாழிசைக் கலிப்பா, தரவு, தாழிசை தனிச்சொல், கரிதகம் என்ற நான்கு உறுப்போடும்;அம்போதாங்கயொத் தாழிசைக் கலிப்பா, தரவு, தாழிசை. அம்போதரங்கம். தனிச்சொல், கரிதகம் என்ற ஐந்து உறுப்போடும்: வண்ணகவொத் தாழிசைக்கலிப்பா தரவு தாழிசை, வண்ணகம் (அராகம்);, அம்போதாங்கம், தனிச்சொல், சுரிதகம் என்னும் ஆறு உறுப்போடும் வரும். முன் ஒரு தரவு வந்து, அதன் பின்பு மூன்று தாழிசைவந்து, அதன் பின் ஒரு தனிச்சொல் வந்து, அதன்பின் ஆசிரியத்தானாவது, வெண்பாவானாவது ஒரு சுரிதக உறுப்புப் பெற்று வருவது நேரிசை யொத்தாழிசைக் கலிப்பா. யா.கா.38). தரவு எனினும், எருத்தம் எனினும் ஒக்கும்: தாழிசை எனினும், இடைநிலைப்பாட்டு எனினும் ஒக்கும்;தனிச்சொல் எனினும், விட்டிசை எனினும், கூன் எனினும், தனிநிலை எனினும் ஒக்கும் சுரிதகம் எனினும், அடக்கியல் எனினும், வாரம் எனினும், வைப்பு எனினும் , போக்கியல் எனினும் ஒக்கும். ஆசிரியச் சுரிதகத்தால் அமைந்த நேரிசை யொத்தாழிசைக் கலிப்பாவிற்கு எடுத்துக்காட்டு "வானெடுங்கண் பனிகடர. வண்ணம்வே ருய்த்திரிந்து தோணெடுந் தகைதுறந்து துன்பங்கூர் பசப்பினவாய்ப்

நேரிசை வெண்பா	நேரிசை வெண்பா nērisaiveṇpā, பெ. (n.) செய்யுளின் இரண்டாமடி யிற்றில் தனிச்சொற் பெற்றுவரும் வெண்பா வகை; a kind of venba having a detached foot at the end of the second line. [நேரிசை + வெண்பா.] இரண்டு குறள் வெண்பாவாய் நடுவு முதற்றொடைக் கேற்ற தனிச்சொல்லால் அடி நிரம்பிச், செப்பலோசை வழுவாது முதலிரண்டடியும் ஒரு விகற்பமாய்க் கடையிரண்டடியும் மற்றொரு விகற்பமாய் வரினும், நான்கடியும் ஒரு விகற்பமாய் வரினும் இருகுறள் நேரிசை வெண்பா அல்லது நேரிசை வெண்பா எனப்படும். எ-டு: "தடமண்டு தாமரையின் றாதா டலவன் இடமண்டிச் செல்வதனைக் கண்டு-பெடைஞெண்டு பூழிக் கதவடைக்கும் புத்தூரே பொய்கடிந் தூழி நடாயினா னூர்" (யா.கா.24 மேற்கோள்); இது இரண்டு குறள் வெண்பாவாய், நடுவுமுதற் றொடைக்கேற்ற தனிச்சொல்லான் அடிநிரம்பிச் செப்பலோசை வழுவாது இரண்டு விகற்பத்தான் வந்த நேரிசை வெண்பா. "அரிய வரைகிண்டு காட்டுவார் யாரே பெரிய வரைவயிரங் கொண்டு-தெரியிற் கரிய வரைநிலையார் காய்ந்தாலென் செய்வார் பெரிய வரைவயிரங் கொண்டு" இது இரண்டு குறள் வெண்பாவாய், நடுவு முதற்றொடைக்கேற்ற தனிச்சொல்லான் அடிநிரம்பிச், வழுவாது ஒருவிகற்பத்தான்
நேரிடு-தல்	நேரிடு-தல் nēriḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பொருந்துதல்; to be fit or appropriate. 2. எதிர்ப்படுதல்; to appear, come to view. "நீண்ட மதகரிமு ன் னேரிட்டு" (கொண்டல்விடு.374);. 3. கைகூடுதல் (வின்.);; to succeed, prove successful, come to hand. [நேர் → நேரிடு-தல்.]
நேரிடை	நேரிடை nēriḍai, பெ. (n.) நேரடி பார்க்க;see nēraḍi.
நேரிய	நேரிய nēriya, பெ. எ (adj.) சீரிய; சிறந்த; excellent of high order or quality. நேரிய ஆராய்ச்சி. [நேர் → நேரியது.]

நேரியது	நேரியது1 nēriyadu, பெ. (n.) ஒருவகை நல்லாடை (நாஞ்.);; a kind of fine cloth. [நேரியல் → நேரியது.] நேரியது2 nēriyadu, பெ. (n.) நேரானது; anything straight, true, exact. நெல்லுக்கு நேரியது புல் (உ.வ.); [நேர் → நேரியது.]
நேரியர்	நேரியர் nēriyar, பெ. (n.) 1. வாக்காளர்; voter. 2. நேர்மையானவர்; honesty person. 3. நேரியன் பார்க்க;see nēriyaŋ. [நேரி → நேரியர்.]
நேரியல்	நேரியல்1 nēriyal, பெ. (n.) ஒருவகை நேர்த்தியான மேலாடை (நெல்லை);; a kind of fine cloth worn over the shoulders. ம. நேரியல். [நேர் → நேரியல் = தோளில் போட்டுக் கொள்ளும் துணி ஆடை.] நேரியல்2 nēriyal, பெ. (n.) மிளகு; black papper, Pipernigrum. (சா.அக.);.
நேரியன்	நேரியன்1 nēriyaṉ, பெ. (n.) நேரி வெற்புக்குரிய (நேரி குன்றுக்குரிய); சோழமன்னம் (திவா.);; the Chölä king, as lord of the Néri hill. [நேரி → நேரியன்.] நேரியன்2 nēriyaṉ, பெ. (n.) 1. நுண்ணறி வுள்ளவன் (வின்.);; a man of subtle intellect. 2. அணுவுக்கு அணுவாயிருப்பவன்; the most subtle Being. "நேரியனுமாய்ப் பரியனுமாய்" (சி.சி.8:28);. [நேர்1 → நேரியன்]
நேரில்	நேரில் nēril, வி.எ (adv.) 1. மற்றொருவரின் மூலமாகவோ கடிதத்தின் மூலமாகவோ இல்லாமல் குறிப்பிட்டவரிடம் அல்லது குறிப்பிட்ட இடத்தில் தானே; in person. தலைவரை நேரில் பார்த்துத் தன் குறைகளைக் கூறினான். இந்தத் திட்டத்தில் சேர விரும்புவோர்அலுவலகத்துக்கு நேரில் வரவும் 2. பார்த்தல், கேட்டல், குறித்து வருகையில் தன் கண்களால் அல்லது காதால்; தானே சான்றாக; with one's own eyes or ears; personally. அண்ணாவை நான் நேரில் பார்க்கவில்லை. அவர் நடித்ததை நான் நேரில் பார்த்தேன். [நேர் → நேரில்.]
நேரிவெற்பன்	நேரிவெற்பன் nēriveṟpaṉ, பெ. (n.) நேரியன்1 (திவா.); பார்க்க;see nēriyag" [நேரி + வெற்பன், நேரிமலைக்குரியவன்.]

நேரிழை	நேரிழை nēriḻai, பெ. (n.) 1. அழகிய, நேர்த்தியான அணிகலன் அணிந்த பெண்; lady, as adorned with fine jewels. "நேரிழையாய் நேரிழையீர்" (திருவாச.7:2.); "யாரா குவர்கொ றாமே நேரிழை" (புறநா. 337:20);. "தேர்தர வந்த நேரிழை மகளிர்" (அகநா.336:11);. "நெடிய நீடினம் நேரிழை மறந்தே" (ஐங்குறு. 484:4);. "வாராய் பாண நகுகம் நேரிழை" (நற்.3701);. [நேர்1 + இழை. பொருத்தமான அணிகலன் அணிந்த பெண்.]
நேரிளமிகுதி	நேரிளமிகுதி nēriḷamigudi, பெ. (n.) வெறுமை (சூனியம்);; non entity, nothingness. (சா.அக.);. [நேர் + இள + மிகுதி. இளநீர்க்கு முன்பு குறும்பை எனக்கூறுதல்போல் நேரிளமைக்கு முந்தைய மிக்குநிலை வெறுமையாகிறது.]
நேரிறை	நேரிறை1 nēriṟai, பெ. (n.) நேர்விடை,1 பார்க்க;see nér-vidai1. [நேர் + இறை. இறை = விடை.] நேரிறை2 nēriṟai, பெ. (n.) நேரியன்1 (திவா.); பார்க்க;see nériyan. [நேரி + இறை. நேரி = மலை. இறை = அரசன். நேரிமலை அரசன், சோழன்.]
நேரீனம்	நேரீனம் nērīṉam, பெ. (n.) உண்மை தவறுகை (யாழ்ப்);; dis-honesty, unfairness; unfaithfulness. [நேர் + ஈனம். நேர்மையில் இருந்து மாறுபடுதல்; நேர்மையில் குறைபடுதல், நம்பிக்கையின்மை.]
நேருக்குச்சீர்	நேருக்குச்சீர் nērukkuccīr, பெ. (n.) நேர்சீர் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see mer-i:
நேருக்குநேர்	நேருக்குநேர் nērukkunēr, வி.எ. (adv.) நேராகச் சந்தித்து, நேரில் போய்ப் பார்த்து; personally, face to face. என்னை நேருக்கு நேர்பார்த்துப் பேசு. பல மாணவர்களுடன் நேருக்கு நேர் பேசியே இந்த முடிவுக்கு வந்தேன் [நேர் → நேருக்கு + நேர்.]

நேருக்குநேர்வழி	நேருக்குநேர்வழி nērukkunērvaḻi, பெ. (n.) குறுக்குவழி (உ.வ.);; shortcut. [நேர் → நேருக்கு + நேர்வழி.] நேருக்கு நேரானது குறுக்காவது காண்க.
நேருக்குநேராக	நேருக்குநேராக nērukkunērāka, வி.எ. (adv.) நேராக1, பார்க்க;see néraga1.
நேருக்குநேராய்நில்-தல் (நேருக்கு நேராய் நிற்றல்)	நேருக்குநேராய்நில்-தல் (நேருக்கு நேராய் நிற்றல்) nērukkunērāyniltalnērukkunērāyniṟṟal, 14 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சரிநேராதல்; to be exactly straight or direct. என்னுடன் உன்னால் நேருக்கு நேராய் நிற்க முடியுமா? 2. நேரெதிராயி ருத்தல்; to be exactly opposite. 3. பிறனொருவன் தன்னிடம் நடந்து கொள்வதுபோலத் தானும் நடந்து கொள்ளுதல்; to behave or conduct oneself towards a person exactly in conformity with his behavior. [நேர் → நேருக்கு + நேராய் + நில்-தல்.]
நேருக்குப்போ-தல்	நேருக்குப்போ-தல் nērukkuppōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நேராக முன்செல்லுதல்; to go straight. 2. சேர்ந்து வரிசையாய்ப் போதல்; to go abreast. [நேர் → நேருக்கு + போ-தல்.]
நேருக்குவா-தல் (நேருக்கு வருதல்)	நேருக்குவா-தல் (நேருக்கு வருதல்) nērukkuvādalnērukkuvarudal, 18 செ.கு.வி. (v.i.) இணங்கி வருதல்; to come to terms, yield. [நேர் → நேருக்கு + வா-தல்.]
நேரே	நேரே nērē, வி.எ. (adv.) நேராக பார்க்க;see лёгада [நேர் + எ]
நேரேடம்	நேரேடம் nērēṭam, பெ. (n.) நேரேடு (பிங்.);;பார்க்க;see nér-édu.
நேரேடு	நேரேடு nērēṭu, பெ. (n.) நாவல் (சூடா.);; jaumoon plum. தெ. நேரேடு.

நேரொ-த்தல்	நேரொ-த்தல் nērottal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) 1. இணையாயிருத்தல்; to be a match, to be similar. 2. மாறுபாடின்றி யிருத்தல்; to be unchanging. "நிழன்மரம்போ னேரொப்பத் தாங்கி" (நாலடி,202);. 3. மிகப்பொருந்தியிருத்தல்; to be exactly suited, as a wife to her husband. 'அவனுக்கு நேரொவ்வாதி ருக்கிறேனோ ஒத்திருக்கிறேனோ' (குருபரம்,31,ஆறா.);. [நேர்1 + ஒ-த்தல்.]
நேரொத்தூமம்	நேரொத்தூமம் nērottūmam, பெ. (n.) குருந்தக்கல்; a variety of corundum, Emery. (சா.அக.);.
நேரொன்றாசிரியத்தளை	நேரொன்றாசிரியத்தளை nēroṉṟāciriyattaḷai, பெ. (n.) ஆசிரிய உரிச்சீர் நின்று தன் வருஞ்சீர் முதலசையொடு நேராய் ஒன்றுவது(யா.கா.10 உரை;); metrical connection between any two adjoining Šir where the last syllable of the preceding and the first syllable of the succeeding Šir of nér. "உள்ளார் கொல்லோ தோழி, முள்ளுடை அலங்குகுலை ஈந்தின் சிலம்பிபொதி செங்காய் துகில் பொதி பவளம் ஏய்க்கும் அகில்படு கள்ளியங் காடிறந் தோரே" (யா.கா.11. மேற்.);. [நேர் + ஒன்று + ஆசிரியத்தளை] ஆசிரியப்பாவில் ஒரு சின் ஈற்றுச்சி நேர்' என்ற அசையில் நிற்க, வருஞ் சீரின் முதற்சீர் நேர் அசையாகவே இருந்தால் அது நேரொன்று ஆசிரியத் தளை என்று வழங்கப்படும்.
நேரோடம்	நேரோடம் nērōṭam, பெ. (n.) நேரேடு (மலை.); பார்க்க;see nērēgu. [நேர் + (ஏடு→); ஓடு + அம்]
நேரோடல்	நேரோடல் nērōṭal, பெ. (n.) குதிரையின் நேரோட்டம் (திவா.);; straight forward trotting of a horse. [நேர் + ஓடல்.]
நேளி	நேளி nēḷi, பெ. (n.) தாமரை (அக.நி.);; lotus [நளி → நேளி. நளி = அகலம்; அகன்ற பெரிய மலர் பெருமை மிக்க மலர்]

நேற்றி	நேற்றி nēṟṟi, பெ. (n.) நேற்று பார்க்க;see nētru. [நேற்று → நேற்றி → நேத்து - உவ. ஒ.நோ. எண்ணுற்றுமூன்று → எண்ணுற்றிமூன்று. என்பத்துநான்கு → எண்பத்திநான்கு.]
நேற்று	நேற்று nēṟṟu, வி.எ. (adv.) 1. நிகழும் நாளுக்கு முதனாள்; yesterday. "என் செய்தாய் நேற்றிரா முற்றும்" (குலோத். கோ.298);. நேற்றைப் பொழுது (நன். உயிரீற்றுப. 35உரை);. நேற்று என்ன செய்தாய்? நேற்று வந்த மொட்டைச்சி நெய்வார்த்து உண்ணச் சிணுங்குகிறாள் (பழ.);. நேற்று வந்தானாம் குடி அவன் தலையில் விழுந்த தாம் இடி (பழ);. 2. சற்று முன் காலத்தில்; lately, recently. நேற்றுப்பிறந்த பையன். ம. நேற்று; க. நென்னெ;தெ. நின்னெ [நுல் (பொருந்தல்); → நுள் → நிள் → நெள் → நெரு → நெருநல், நெருநற்று → நேற்று. (வே.க.);]
நேற்றுமுந்தாநாள்	நேற்றுமுந்தாநாள் nēṟṟumundānāḷ, வி.எ. (adv.) அண்மைக் காலத்தில் (நெல்லை);; during the recent past. நேற்று முந்தாநாள் செய்த வேலை 2. நேற்றைக்கு முந்திய நாள்; day before yesterday. [நேற்று + முந்து + ஆம் + நாள்.]
நேற்றைக்கு	நேற்றைக்கு nēṟṟaikku, வி.எ. (adv.) நேற்று பார்க்க;see nērtu. [நேற்று → நேற்றைக்கு]
நேற்றைய	நேற்றைய nēṟṟaiya, பெ.எ. (adj.) 1. நேற்று நடந்த; yesterday's event, etc. நேற்றைய கூத்து நன்றாயிருந்தது. 2. கடந்த காலத்திலிருந்த; of the past. நேற்றைய மனிதர்களைப் போல் நாமும் இருக்கக்கூடாது. [நேற்று → நேற்றைய]
நேற்றையதினம்	நேற்றையதினம் nēṟṟaiyadiṉam, பெ. (n.) & வி.எ. (adv.); நேருதல்; yesterday. [நேற்று → நேற்றைய + தினம். Skt dina → த.தினம்]

நேறிட்டதாகை	நேறிட்டதாகை nēṟiṭṭatākai, பெ. (n.) கரிசலாங்கண்ணி; eclipse plant-Eclipta prostata. (சா.அக.);.
நேறுகுழை	நேறுகுழை nēṟuguḻai, பெ. (n.) வச்சிரக்கல் (வைரம்);; diamond. (சா.அக.);.
நை	நை1 nai, நகரமெய்யும் ஐகார உயிரும் சேர்ந்த உயிர்மெய் எழுத்து; the compound of 'n' and 'ai.' [ந் + ஐ – நை] உயிர் மெய் எழுத்து வடிவம் தமிழிலிருந்து வடமொழி பெற்றது. ஆங்கிலம் அரைவளர்ச்சி நிலையிலேயே அசை (sylable); மொழியாக உள்ளது. அதனால்தான் தமிழ்க்குழந்தைகள் எழுத்துக்கூட்டலுக்கு இடர்ப்படுகிறார்கள். நைனா என்ற பெயரை Nai Na என்ற உயிர் மெய்க்கட்டமிட்டுக் கற்பித்தால் எளிதாய்ப் பயில்வர். நை2 naidal, 1. நசுங்குதல்; to be crushed, bruised. 2. தளர்தல்; to droop, languish, faint. "இடைநைவது கண்டு" (திருக்கோ.134);. 3. வாடுதல் (வின்.);; to fade. 4. மனம் வருந்துதல்; to be wounded in one's feelings, to be distressed. "நைந்து சாமவர்க்கே" (திருநூற்.43);. 5. இரங்குதல்; to feel pity. "நீ நல்காமையி னைவரச் சாஅய்" (புறநா.146);. 6.சுருங்குதல்; to a dwindle, decrease. "நையாத வாயுளுஞ் செல்வமும்" (அருட்பா.5பொது. 2);. நண்பன் குடும்பம் வறுமையில் மிகவும் நைந்துவிட்டது. மாத்திரை அளவில் குறைதல்
நைக்காட்டு-தல்	நைக்காட்டு-தல் naikkāṭṭudal, 5செ.கு.வி. (v.i.) கேலி காட்டுதல் (யாழ்ப்.);; to ridicule make one a laughing stock. [நை4 + காட்டு-தல்.]
நைகரம்	நைகரம் naigaram, பெ. (n.) 1. துன்பம்; anxiety, care, distress. "நைகர மொழிந்து" (விநாயகபு.57:18);. 2. குறைவு; Deficiency. "நைகர மிலாவன்பி னங்கையார்" (பெரியபு. அரிவாட்.12);. [நை2 → நைகரம்.]
நைகொதி	நைகொதி naigodi, பெ. (n.) அரைகுறையான கொதிப்புள்ளது (யாழ்ப்.);; being half-boiled. being insufficiently or badly boiled. [நை2 + கொதி.]
நைச்சாந்து	நைச்சாந்து naiccāndu, பெ. (n.) கைக்கு மெதுவாம்படி நன்றாயரைக்கப்பட்ட சுண்ணாம்பு (சுன்னக்கரை);; well-ground mortar, fine plaster. [நை2 + சாந்து]

நைச்சி	நைச்சி naicci, பெ. (n.) 1. காக்கை (அக.நி.);; Crow. 2. பாம்பு வகை (யாழ்.அக.);; a kind of snake. [நைசியம்2 → நைச்சி. நைசியம் = காக்கை]
நைச்சிகம்	நைச்சிகம் naiccigam, பெ. (n.) நைச்சியம் (இ.வ.); பார்க்க;see naicciyam. [நைச்சியம் → நைச்சிகம்] நைச்சிகம் naiccigam, பெ.(n.) நைச்சியம் (இ.வ.); பார்க்க;see naicciyam.
நைச்சியம்	நைச்சியம் naicciyam, பெ. (n.) 1. தாழ்மை; humility. "செய்கின்ற நைச்சியத்தைச் சிந்தித்து" (திருவாய்.நூற்.16);. 2. தாழ்வு, கயமை, இழிவு; lowness, meanness, baseness. 3. தன்வயப்படுத்துகை (உ.வ.);: winning over to one's side. [நை2 → நைச்சியம் = எதிரியைத் தன்வழியில் திருப்ப எதிரியின் மனத்தில் மகிழ்ச்சியூட்டும் படிப் பேசுதல்] நைச்சியம் naicciyam, பெ.(n.) 1. தாழ்மை; humility. "செய்கின்ற நைச்சியத்தைச் சிந்தித்து" (திருவாய். நூற். 16);. 2. இழிவு (நீச);த் தன்மை; lowness, meanness, baseness. 3. தன்வயப்படுத்துகை (கொ.வ.);; winning over to one's side. [Skt. naicya → த. நைச்சியம்.]
நைச்சியம்பண்ணு-தல்	நைச்சியம்பண்ணு-தல் naicciyambaṇṇudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) தன்வயப்படுத்துதல் (உ.வ.);; to win over to one's side. [நைச்சியம் + பண்ணு-தல்.] நைச்சியம்பண்ணு-தல் naicciyambaṇṇudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) தன் வயப் படுத்துதல் (கொ.வ.);; to win over to one's side. [Skt. naicya → த. நைச்சியம்+பண்ணு-,]

நைசல்	நைசல்1 naisal, பெ. (n.) நோய் (யாழ்.அக.);; disease [நைதல் → நைசல். த-ச திரிபு. தசை → சதை.] நைசல்2 naisal, பெ. (n.) காக்கை; crow. [நசை → நைசல்.] ஒரு காக்கைக்கு உணவு வைத்தால் பத்துக் காக்கைகளை அழைப்பதும் இறந்துவிட்டால் நூறு காக்கைகளை அழைப்பதும் ஆன நசை கொண்டது காக்கை இனம். "காக்கை காவாக் கரைந்துண்ணும் ஆக்கமும் அன்னநீ ரார்க்கே உள" (குறள், 527);.
நைசிகம்	நைசிகம்1 naisigam, பெ. (n.) நைசியம்1 (வின்.); பார்க்க;see naišiyam. [நைசியம் → நைசிகம்] நைசிகம்2 naisigam, பெ. (n.) நைசியம்2 (வின்.); பார்க்க;see naišiyamo. [நைசியம் → நைசிகம்] நைசிகம் naisigam, பெ.(n.) 1. நாசியிற் புகட்டும் மருந்து; any medicinal powder taken by nose. 2. காக்கை; crow. 3. காக்கைக் கொல்லி; crow killer (சா.அக.);.
நைசிகரவேம்பு	நைசிகரவேம்பு naisigaravēmbu, பெ. (n.) சூரத்து நிலவேம்பு; Surat chiretta (சா.அக.);. நைசிகரவேம்பு naisigaravēmbu, பெ.(n.) சூரத்து நிலவேம்பு; surat chiretta (சா.அக.);.

நைசியம்	நைசியம்1 naisiyam, பெ. (n.) மூக்கில் விடும் சொட்டு மருந்து (சங்.அக.);; medicine inhaled by the nose. [நை → நைசியம். நைவாக = துளித்துளியாக விடும் சொட்டுமருந்து] நைசியம்2 naisiyam, பெ. (n.) காக்கை (சது.);; crow. [நைசல் → நைசியம்] நைசியம்1 naisiyam, பெ.(n.) நாசியிற் புகுத்தும் மருந்து (சங்.அக.);; medicine inhaled by the nose. [Skt. nasya → த. நைசியம்1.] நைசியம்2 naisiyam, பெ.(n.) 1. நைசியம் பார்க்க;see naiciyam. 2. களைக்கொட்டு; a kind of water lily root as கொட்டிக் கிழங்கு.
நைசிரவம்	நைசிரவம் naisiravam, பெ. (n.) துவரை; red gram, Cajanus indicus. (சா.அக.);. நைசிரவம் naisiravam, பெ.(n.) துவரை; red gram.
நைடதம்	நைடதம்1 naiḍadam, பெ. (n.) வடமொழி நூலை (நைஷதம்); மூலமாகக் கொண்டு அதிவீரராமபாண்டியன் இயற்றிய தமிழ்க் காப்பியம்; a poem in Tamil by Adiviraramapândiyan, adapted from Sri Harsha's Naisadha. [நிடதம் → நைடதம்.] நைடதம் ஒரு தமிழ்க் காப்பியம். நிடதநாட்டு மன்னன் நளனுடைய கதையைக் கூறுவதால் நைடதம் எனப் பெயர் பெற்றது. நளனைப் பற்றியக் குறிப்பு, சிலப்பதிகாரத்தில் காணப்படுவதால் நளன்கதை தமிழ்நாட்டில் நீண்டநாட்களாக வழங்கி வந்தமை புலனாகும். நைடதம், வடமொழியில் கர்ச புலவர் இயற்றிய 'நைசவு);தம் என்னும் வனப்பின் (காப்பியத்தின்); மொழி பெயர்ப்பு. வடமொழி நூலின் சுவை குன்றாமல் அதிவீரராம பாண்டியர் மொழி பெயர்த்துள்ளார் என்று இருமொழியிலும் இந்த நூல்களைக் கற்றோர் கூறுகின்றனர். இந்நூலின் முதலில் நிடத நாட்டின் வளமும் மாவிந்த நகரத்தின் சிறப்பும் நாட்டுப்படலம், நகரப்படலம் என்ற படலங்களிற் கூறப் பெற்றுப் பின்னர் அன்னத்தைக் கண்ணுற்ற படலம் முதலாக அரசாட்சிப் படலம் ஈறாக இருப்பதாறு படலங்களால் 1173 செய்யுட்களில் நளன்கதை கூறப்பெறுகிறது. 'நைடதம் புலவர்க்கவுடதம் என்று வழங்கும் சிறப்புரைக் கேற்ப, இந்நூல் புலவர்களின் அறிவுக்கு விருந்தாய்க் கற்பனைக் கருவூலமாக விளங்குகிறது. இந்நூலில் சீவக சிந்தாமணி, கம்பராமாயணம் மணிமேகலை முதலிய பழைய தமிழ் நூல்களின் கருத்துக்களும் சொற்றொடர்களும் விரவியுள்ளன. இந்நூலின் தனிச்சிறப்பு, அன்னம் தமயந்தியிடம் நளனுக்காகத் துது சென்ற பகுதியைக் கூறுவது. இதை அன்னத்தைத் தூதுவிட்ட படலத்திற் காணலாம். தூதரின் இலக்கணத்திற்கு இலக்சியமாக அன்னம் விளங்கும்படி இந்நூலாசிரியர் அமைத்திருப்பது பாராட்டத் தக்கது. இந்நூலில் தமி ழ்ப் பண்பாட்டுக்கு மாறாகப் பெண்பாற் கைக்கிளை வந்துள்ளது. "அமிழ்தினை முனிந்து சாரல் அருவிதழ் மலயமின்ற தமிழினம் இனிய தீஞ்சொற் றையல் (சுயம்வரப்படலம்.140); எனக் கலைமகள் தமயந்தியை விளக்குங் கூற்றாக கூறியிருப்பதைக் கொண்டு இந்நூலாசிரியர் தமிழின் சுவையிலே ஊறியவ ரென்பதை அறியலாம். இந்நூல் காதலின் சிறப்பையும் சூதின் கெடுதியையும் நன்கு விளக்குகிறது. இந்நூலிலுள்ள செய்யுட்கள் மிக்க கடுமையும் மிக்க எளிமையுமி ன்றிச் நடையையுடையன

நைதிகை	நைதிகை naidigai, பெ. (n.) 1. ஊசிமல்லிகை (பிங்.);; eared jasmine. 2. முல்லைக் கொடி; smooth jasmine, Jasminum trichotomum. நைதிகை naidigai, பெ.(n.) 1. ஊசிமல்லிகை (பிங்.);; eared jasmine. 2. முல்லைக்கொடி; smooth jasmine (சா.அக.);. [cf. {} → த. நைதிகை.]
நைதெனல்	நைதெனல் naideṉal, பெ. (n.) 1. இரக்கக் குறிப்பு (யாழ்.அக.);; expr.signifying pity, sympathy. 2. மெலிதற் குறிப்பு (சது.);; expr signifying thiness. 3. மனநோதற் குறிப்பு (வின்.);; expr.signifying grief. [நை → நைது + எனல்]
நைந்தசோறு	நைந்தசோறு naindacōṟu, பெ. (n.) பதனழிந்த சோறு; stale cooked rice, rotton cooked rice. (சா.அக.);. [நை → நைந்த + சோறு, நை → நைதல் = குழைதல், வாடல்]
நைந்தபழம்	நைந்தபழம் naindabaḻm, பெ. (n.) கனிந்து இளகிய பழம்; over riped fruit. (சா.அக.);. [நை → நைந்த + பழம். நை → நைதல் = இளகுதல், பதனழிதல்]
நைந்தான்	நைந்தான் naindāṉ, பெ. (n.) மெலிந்தான்; weak person. [நை2 → நைந்தான்]
நைந்திகை	நைந்திகை naindigai, பெ. (n.) முல்லை மலர் (மலை.);; trichotomus-flowering smooth jasmine. [நைதிகை = ஊசிமல்லிகை . நைதிகை → நைந்திகை.]
நைந்து	நைந்து naindu, வி.எ. (adv.) மனமிரங்கி; pity. "நைந்துள்ளி யுகுவது போலுமென் னெஞ்சு" (கலித்.33:16);. [நை → நைந்து. நை + து]

நைந்தோ	நைந்தோ naindō, பெ. (n.) பள்ளர் இனமக்கள் தம் தலைவரை அழைக்குஞ் சொல் (இ.வ.);; an expression used by Pallars in villages in addressing masters. [நைந்தை = தலைவன், நைந்தை - நைதோ.] தன்வாழ்வுக்கும், பின் தலைமுறைக்கும் பாடுபட்டவனைப் பாட்டன் என்று கூறுவதுபோல், உழைத்து நைந்து போன தந்தையை நைந்தை என அழைக்கும் மரபு இருந்தது.
நைநையெனல்	நைநையெனல் nainaiyeṉal, பெ. (n.) 1. இகழ்ச்சிக்குறிப்பு; expr signifying contempt. நைநையென்று அவனைத் திட்டிக்கொண்டேஇருக்கின்றான். 2. குழந்தை விடாது அழுது தொந்தரவு செய்தல் குறிப்பு; expr signifying fretting cry, puling as of children. வயிற்றுவலியால் குழந்தை நைநையென அழுதுகொண்டே இருக்கிறது. [நை2 + நை - நைநை + எனல், நய் → நை]
நைப்பாசை	நைப்பாசை naippācai, பெ. (n.) நிறைவேறாது எனத்தெரிந்தும் அது எப்படியாவது நிறைவேறிடாதா என்ற எதிர்பார்ப்பு; fond hope. [நம்பு + ஆசை-நம்பாசை → நப்பாசை → நய்ப்பாசை → நைப்பாசை.]
நைப்பாளை	நைப்பாளை naippāḷai, பெ. (n.) ஆடு தின்னாப் பாளை; ulcer plant, Aristolochia bracteata (சா.அக.);.
நைப்பு	நைப்பு naippu, பெ. (n.) ஈரப்பசை; moisture. தரை நைப்பாய் இருக்கிறது;கீழே உட்காராதே [நசிப்பு → நைப்பு.]
நைப்பூதிகம்	நைப்பூதிகம் naippūtigam, பெ. (n.) சூலி மரம்; toon tree. Cedu/a toona. நைப்பூதிகம் naippūtigam, பெ.(n.) சூலி மரம்; toon tree (சா.அக.);.
நைப்பூலிகம்	நைப்பூலிகம் naippūligam, பெ. (n.) காரைச் செடி; thorny webera-can rhium parviflorum. (சா.அக.); நைப்பூலிகம் naippūligam, பெ.(n.) காரை; thorny webera (சா.அக.);.

நைபடு-தல்	நைபடு-தல் naibaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) நசுக்கப்படுதல்; to be crushed. [நய் → நை + படு-தல்.]
நைபத்தியம்	நைபத்தியம் naibattiyam, பெ. (n.) நடிப்பவன் கொள்ளும் வேடம் (இலக். அக.);; costume of an actor. [நை(ப்);பு + அத்து + இயம். ஈரங் கலந்த மாவைப்பூசி (அரிதாரம்); நடிப்பவன் கொள்ளும் வேடம்] நைபத்தியம் naibattiyam, பெ.(n.) நடிப்பவன் கொள்ளும் புனைவு (வேடம்); (இலக்.அக.);; costume of an actor. [Skt. naipathya → த. நைபத்தியம்]
நைபவர்	நைபவர் naibavar, பெ. (n.) 1. வறியவர்; Pauper. 2. நிலைமை தாழ்ந்தவர்; cheap person. "நைபவ ரெனினும் நொய்ய வுரை யேல்"(கொன்றை.56);. [நய்பு + அவர்- நய்பவர் → நைபவர்]
நைபாரிசம்	நைபாரிசம் naipārisam, பெ. (n.) செங்கரும்பு; red sugar-cane. (சா.அக.);. [நைபார் + இசம். ஈரப்பசையுடைய கரும்பு] நைபாரிசம் naipārisam, பெ.(n.) செங்கரும்பு; red sugarcane (சா.அக.);.
நைபாலி	நைபாலி1 naipāli, பெ. (n.) அடுக்குமல்லிகை (மலை.);; double jasmine. நைபாலி2 naipāli, பெ. (n.) 1. சிவந்த செய் நஞ்சு (பாடாணம்);; red arsenic. 2. சீர்பந்த செய் நஞ்சு (பாடாணம்);; a prepared poison. 3. நீலம்; blue. (சா.அக.);. நைபாலி1 naipāli, பெ.(n.) அடுக்குமல்லிகை (மலை.);; double jasmine. [Skt. {} → த. நைபாலி.] நைபாலி2 naipāli, பெ.(n.) 1. சிவந்த பாடாணம்; a prepared poison. 2. நீலம்; blue (சா.அக.);.

நைபாலிகம்	நைபாலிகம் naipāligam, பெ. (n.) 1. செம்பு; copper. 2. பித்தளை (யாழ்.அக.);; brass. நைபாலிகம்1 naipāligam, பெ.(n.) 1. செம்பு; copper. 2. பித்தளை (யாழ்.அக.);; brass. [Skt. {} → த. நைபாலிகம்.] நைபாலிகம்2 naipāligam, பெ.(n.) 1. நைபாலி பார்க்க;see {}. 2. தாமிரம்; copper (சா.அக.);.
நைபானி	நைபானி naipāṉi, பெ. (n.) நைபாலி1 (சங்.அக.); பார்க்க;see naipāh' [நைபாலி → நைபானி] நைபானி1 naipāṉi, பெ.(n.) நைபாலி (சங்.அக.); பார்க்க;see {}. நைபானி2 naipāṉi, பெ.(n.) அடுக்கு மல்லிகை; double jasmine (சா.அக.);.
நைமாமிசம்	நைமாமிசம் naimāmisam, பெ. (n.) வெங்காயப் பூடு; onion plant. Allium cepa (சா.அக.);.
நைமிசாரண்யம்	நைமிசாரண்யம் naimicāraṇyam, பெ. (n.) பனிமலைக்கு அருகில் உள்ள காடு; a forest near Himalaya mountains. [நேமி → நைமி + சாரண்யம், நேமி =சக்கரம்] இருடிகள் தாங்கள் தவமியற்றுதற்கு எதுவான நல்ல இடம் அருளுக என நான்முகனிடம் வேண்ட நான்முகன் ஆய்ந்து தருப்பையொன்றை எடுத்து நேமி சக்கரம்) போற்செய்து அதனை உருட்டி இதன்பின் செல்க, இது எவ்விடத்து நிற்குமோ அந்த இடமே தவமியற்றுதற்கு ஏதுவான இடம் எனச் சொல்ல. அதன்படியே நேமி நின்ற இடமாதலால் இதற்கு இப்பெயர் வந்தது என்பர்.
நையத் தட்டு - தல்	நையத் தட்டு - தல் naiyaddaṭṭudal, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) தூளாகும்படி தட்டுதல்; striking to make into powder. (சா.அக.); [நை → நைய + தட்டு-தல்.]
நையநருக்கு-தல்	நையநருக்கு-தல் naiyanarukkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) நையநறுக்கு-தல் பார்க்க;see raya-marukku- அவனை நைய நருக்கி விட்டார்கள். [நொய் → நை → நைய + நருக்கு-தல். நறுக்கு → நருக்கு.]

நையநறுக்கு -தல்	நையநறுக்கு -தல் naiyanaṟukkudal, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. பொடியாக்குதல்; to pulverise, comminute. 2. நையப்புடை-பார்க்க;see nasya-p-pugal. (சா.அக.);. [நொய் → நை → நைய + நறுக்கு-தல்.]
நையநறுங்கத்தட்டு-தல்	நையநறுங்கத்தட்டு-தல் naiyanaṟuṅgaddaṭṭudal, 1. lagu- 5 செ.குன்றாவி, (v.t.); மிக நொறுங்கச் சதைத்தல்; to pulverise. [நை → நைய + நறுங்க + தட்டு-தல்.]
நையப்பாடு-தல்	நையப்பாடு-தல் naiyappāṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) பல்லைக்காட்டிக் கெஞ்சுதல்(இ.வ.);; to cringe. மறுவ, நையம் பாடுதல் [நை2 → நைய + பாடு-தல்.]
நையப்புடை-த்தல்	நையப்புடை-த்தல் naiyappuḍaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. உடம்பு தளர நன்றாக அடித்தல்; to belabour, thrash soundly. திருடனை விரட்டிப்பிடித்து நையப்புடைத்துக் காவலில் வைத்தனர். ஆசிரியர் மாணவனைப் பிரம்பால் ஆறுமுறை நையப் புடைத்ததால் கை புடைத்துக் கொண்டது. 2. மொத்தையாக்குதல்; to beat into a pulpy mass, Mashing. [நொய் → நை → நைய + புடை-த்தல்.]
நையம்	நையம்1 naiyam, பெ. (n.) நைசியம்1 (யாழ்.அக.); பார்க்க;see naišiyam'. மறுவ, நச்சியம். [நைசியம்2 → நையம்] நையம்2 naiyam, பெ. (n.) நைசியம்2 (யாழ்.அக.); பார்க்க;see naissyamo2. [நைசியம்2 → நையம்.]
நையம்பாடு-தல்	நையம்பாடு-தல் naiyambāṭudal, 5. செ.கு.வி. (v.i.) நையப்பாடு-தல் (இ.வ.); பார்க்க;see naiya-p-padu [நையப்பாடு-தல் → நையம்பாடு-தல்.]
நையமசிதல்	நையமசிதல் naiyamasidal, பெ. (n.) நன்றாய் அரைபடுகை; grinding to fineness. (சா.அக.);. [நை → நைய + மசிதல்]
நையல்	நையல் naiyal, பெ. (n.) 1. மெலியச் செய்யும் நோய்; emaciating disease. 2. அம்மை நோய்; small-pox. [நை2 → நையல்.]

நையவேகல்	நையவேகல் naiyavēkal, பெ. (n.) சோறு முதலியன குழைகை; becoming soft by over boiling. சோறு நையவெந்து போச்சு. [நை → நைய + வேகல்]
நையாடல்	நையாடல் naiyāṭal, பெ. (n.) எண்ணெய் விளையாட்டு (திவ். திருப்பா. 4 வியா.);; oil bath. [நெய் → நை + ஆடல்.]
நையாண்டிமேளம்	நையாண்டிமேளம் naiyāṇṭimēḷam, பெ. (n.) நாட்டுப்புறக் கலைகளான கரகம், காவடி முதலியவற்றுக்கு இசைக்கப் படும் ஒருவகை இசைக் கருவி; an ensemble of musical instruments. [நையாண்டி + மேளம்] உறுமிமேள வகை. பேரிசை (பாண்டு); இசைக்காரர் போன்று ஒன்றே போல உடை உடுத்தி, மேளம் இசைப்பார்கள். பாடல்கள் கருநாடக இசையாக மட்டும் இல்லாமல் பலவகைப் பாடல்களையும் பாடுவார்கள் ஆடுவார்கள்.
நையாண்டிப்புலவர்	நையாண்டிப்புலவர் naiyāṇṭippulavar, பெ. (n.) 19 ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த தமிழ்ப்புலவர்; Tamil poet lived in 19th century. இவர் இராமச்சந்திர கவிராயர் காலத்து வாழ்ந்தவர்;தொண்டை நாட்டினர். இவர் பள்ளிகொண்டான் என்னும் பரதவன்மீது "வள்ளி கொண்டான் மயிலேறிக் கொண்டான் மதிபோலு வெள்ளி கொண்டான் விடையேறிக் கொண்டான் விண்ண வர்க்க முதம் துள்ளி கொண்டான் சுப.சோபனஞ் சேர் பள்ளி கொண்டான் புகழேறிக் கொண்டா னென்று பார்க்கவென்றே" என்று புகழ்பாடிப் பரிசு பெற்றவர்.
நைலம்	நைலம் nailam, பெ. (n.) கடற்பாசி மருந்து (M.L.);; iodine. [நீலம் → நைலம்.]
நைவரு-தல்	நைவரு-தல் naivarudal, 18 செ.கு.வி.(v.i.) நைவா-தல் பார்க்க;see naivthal. [நைவா-தல் → நைவரு-தல்]
நைவளம்	நைவளம் naivaḷam, பெ. (n.) 1. பாலைப் பண்வகை; a secondary melody-type of the Pala class. "நைவளம் பழுநிய பாலை வல்லோன்" (குறிஞ்சிப். 146.);. 2. குறிஞ்சி யாழ்த்திற வகை (பிங்.);; a secondary melodytype of the kuriñji class. 3. தாளத்தையுடையபாட்டு; a kind of musical song. "நைவளம் பூத்த நரம்பியை சிப் பொய் வளம்" (பரிபா. 18:20);.
நைவனம்	நைவனம் naivaṉam, பெ. (n.) 1. நடனம்; dancing. 2. வீரன்; warrior, hero.

நைவா-தல் (நைவருதல்)	நைவா-தல் (நைவருதல்) naivādalnaivarudal, 18 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வருந்துதல்; to be distressed. "நைவாரா வாயமக டோள்" (கலித். 103:66);. 2. இரங்குதல்; to pity, to be merciful. "நல்காமையினைவரச் சாஅய்" (புறநா.146);. [நை4 + வா-தல்.]
நைவு	நைவு naivu, பெ. (n.) 1. வாடினது; anything injured or spoiled. 2. மிகப் பழுத்தது; over-ripenness. 3. வருந்துகை; suffering. 4. நோய்; disease. "நாளு நைவகன்ற" (தைலவ. தைல. பாயி. 1.);. [நை4 → நைவு]
நொ	நொ1 no, நகர மெய்யும் ஒகர உயிரும் சேர்ந்து பிறந்த உயிர் மெய் எழுத்து; the compound of 'n' and 'o' [ந் + ஒ – நொ] நொ2 no, பெ. (n.) 1. துன்பம் (தொல். எழுத்து. 72);; pain, distress, suffering. "நொவ்வுற லெய்தி" (கந்பு. திருவவ.39.);. 2. நோய் (வின்.);; disease, sickness. ம. க. நோ [நோ → நொ. ஒரெழுத்து ஒருமொழி.] நொ3 no, பெ. (n.) மெத்தெனப் பறக்கும் பறவையினம்; a kind of flying bird softly, gently. "தாஅ வஞ்சிறை நொப்பறை வாவல்" (குறுந். 172:1);. நொ4 no, பெ. (n.) நொய்மை (திவா.);; lightness, slenderness. "நொப்புணை வலியா" (பெருங். உஞ்சைக்.53:3);. ம. நொச்சு; க., தெ., து. நுசி; [நோ → நொ.]
நொக்கட்டா	நொக்கட்டா nokkaṭṭā, பெ. (n.) நொக்கொட்டா பார்க்க;see nokkoṭṭā (சா.அக.);. மறுவ. இலக்கோட்டிப் பழம்
நொக்கல்	நொக்கல் nokkal, பெ. (n.) தின்பண்டவகை; a kind of sweetmeat. "நொக்கல் பால் கோவா" (பஞ்ச திருமுக.1837);.

நொக்காங்குலை	நொக்காங்குலை nokkāṅgulai, பெ. (n.) நுங்குக்குலை; bunch of young palmyra fruits. (சா.அக.);. [நுங்குக்குலை → நொக்காங்குலை (உ.வ.);]
நொக்கு	நொக்கு1 nokkudal, 5 செகுன்றாவி. (v.t.) 1. உண்ணுவதால் குறையச் செய்தல்; to reduce by eating, as the quantity of grain. "பன்றி தினைப் புனத்தை நொக்குகை யினாலே" (மலைபடு. 103. உரை);. 2. அடித்தல்; to beat. "சுக்குமாந்தடி கொண்டு நொக்கி விடுவான்" (நந்த. கீர்த்);. 3. மிகுதியாகத் திட்டுதல் (இ.வ.);; to abuse violently. [நுல் (துளை); → நுள் → நுழு → நுகு → நொகு → நொக்கு → நொக்கு-தல். (வே.க.);] நொக்கு2 nokku, பெ. (n.) வெடிப்பு (யாழ்.அக.);; fissure, cleft. [நுல் (துளை); → நுள் → நுழு → நுகு → நொகு → நொக்கு]
நொக்கென	நொக்கென nokkeṉa, வி.எ. (adv.) உடனே; instantly, immediately. "நொக்கெனக் கண்ணன் கழல்க ணினை மினோ" (திவ். திருவாய். 4.1:3);. [நொக்கு + என.]
நொக்கொட்டா	நொக்கொட்டா nokkoṭṭā, பெ. (n.) மரவகை (L.);; Chinese medlar, Eriobotrya japonica.
நொங்கு	நொங்கு1 noṅgudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) விழுங்குதல்; to swallow. "திங்களிரு நொங்க" (தேவா.1157, 3);. ம. நொங்ஙு [நுல் (துளை); → நுள் → நுழு → நுகு → நுங்கு → நொங்கு → நொங்கு-தல்] நொங்கு2 noṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மெலிதல்; to become weak and emaciated. "அங்கமு நொங்குதே" (கணம் கிருஷ்ணையர்.1:2);. [நுல் = மென்மை, சிறுமை, நுண்மை. நுல் → நுள் → நுளு → நுழு → நுகு → நுங்கு → நொங்கு → நொங்கு-தல் (வே.க.);] நொங்கு3 noṅgu, பெ. (n.) பனை நுங்கு; pulpy kernel of a tender palmyra fruit. [நூங்கு → நொங்கு]

நொச்சி	நொச்சி1 nocci, பெ. (n.) 1. வெண்ணொச்சி; five-leaved chaste tree. "நொச்சி மாமலர் நிறத்தன" (சீவக.2163);. 2. கருநொச்சி; three-leaved chaste tree. 3. நொச்சித்திணை பார்க்க;see mocci-t-timai. "நொச்சிப்படலம்" (பு.வெ. 5);. "உட்கா தெதிரூன்றல் காஞ்சி யெயில் காத்தல் நொச்சி அதுவளைத்த லாகும் உழிஞை" (பழம்பாடல்);. 4. எயில் காக்கும் வீரர் சூடிய நொச்சிப்பூவைப் புகழும் புறத்துறை (பு.வெ. 5:1, கொளு);; a minor theme eulogising the nocci garland worn by the warriors defending a fort. 5. எயில் காவல்; defence of a fort. "அகத்தோன் வீழ்ந்த நொச்சி" (தொல். பொருள். 68);. 6. மதில்; surrounding wall, fortress. "நொச்சிகாத் ததிகோர னோன்மையி னவணிருந்தான்" (தணிகைப்பு.சீபரி. 342);. "உறையூர் நொச்சி யொருபுடையொ துங்கி" (சிலப். 10:242);. 7.சிற்றூர் (சூடா.);; village, hamlet. நொச்சிக்காடு. ம.நொச்சி; க., து. நெக்கி;தெ. நொச்சிலி.
நொச்சிக்கசங்கு	நொச்சிக்கசங்கு nossikkasaṅgu, பெ. (n.) கூடைகள் முடைய உதவும் நொச்சியின் சிறுகுச்சி (இ.வ.);; stalks of nocci used in making plaited baskets. [நொச்சி + கசங்கு. கசங்கு = கூடை முடையப் பயன்படும் சிறுகுச்சி]
நொச்சிக்குப்பம்	நொச்சிக்குப்பம் noccikkuppam, பெ. (n.) சென்னை மாவட்ட ஊர்; a village in Chennai district. [நொச்சி + குப்பம்.] நெய்தல் நிலமக்கள் வலையர் என்றும் செம்படவர் என்றும் பரதவர் என்றும் வழங்க பெறுவர். அன்னார் வாழுமிடம் குப்ப என்னும் பெயரால் குறிக்கப்படும். சென்னையை சேர்ந்த கடற்கரையில் பல குப்பங்கள் உண்டு காட்டுக்குப்பம், கருங்குடிக்குப்பம், நடுக்குப்ப சோலைக் குப்பம், குயில் குப்பம், நொச்சிக் குப்ப போன்றவை பரதவர் வாழுமிடங்களே.
நொச்சித்திணை	நொச்சித்திணை noccittiṇai, பெ. (n.) நொச்சி மாலைசூடி வீரர்கள் எயில்காத்தலைக் கூறும் புறத்தினை (பு.வெ.5, கொளு);; major theme describing the defence of a fort by warriors wearing nocci garlands. [நொச்சி + திணை. திணை = ஒழுக்கம், புற ஒழுக்கம்]

நொச்சிநியமங்கிழார்	நொச்சிநியமங்கிழார் nocciniyamaṅgiḻār, பெ. (n.) கழகக்காலத் தமிழ்ப்புலவர்; Sahgam poet. மறுவ. நொச்சி நீயக்கிழார். [நொச்சிநியமம் + கிழார்] நொச்சிநியமம் ஊர்ப்பெயர். இன்று நொச்சியம் என்று வழங்குகிறது. வேளாண் மரபிரனர் வாழும் ஊர். புறநானூறு (293);, அகநானூறு (52);, நற்றிணை (17, 208, 209); ஆகியவற்றில் இவரது பாடல்கள் காணப்படுகின்றது. நகர்ப்புறத்தே போர் நிகழும் காலத்தே அரண் சூழ்ந்த நகரிலிருந்த நெடுமனை யொன்றிற்கு இவர் சென்று அங்கே இருந்து மறக்குடி மகளிரின் செயல் நலங்களைக் காணும் பேறு பெற்றார். தானை விரும் தானைத் தலைவரும் வாழும் வழியே வருகையில் பூ விற்கும் மகளிர் அத்தெருவில் வராது வேறு தெருக்களை நோக்கிச் செல்வது கண்டார். ஒரு வீரனது மனைக்குச் சென்று அவன்மனையாளைக் கண்டு சொல்லாடுங்கால் தாம் கண்ட இக்காட்சியைத் தெரிவித் தார். மறக்குடிமகளாகிய அவள், சான்றோரே! வள்ளுவன் யானை மேலிருந்து தனது தண்ணுமையை ஒலித்து, அரணுக்குப் புறத்தே முற்றி நிற்கும் பகைவரை யெறிதற்குச் செல்லும் வீரர்க்குக் காஞ்சிப்பூ உரியதாதலால், அதனைச் சென்று பெறுமாறு பணிப்பன். அவ்வொலி ஈண்டு மனையிடத்துள்ளார் செவியிற் கேட்குமாறு ஒலிக்கின்றது. போர்ப்பறை கேட்ட அளவிலே புறப்பட்டுச் செல்லற் பாலராகிய வீரருள் நாணமி ல்லாதார் சிலர் இப்பூக்கோள் குறித்த தண்ணுமையொலி கேட்கு மளவும் மனையில் இருப்பர். அவரை விரைய வருமாறு அழைப்பதும் அதன் கருத்தாகும். இத் தண்ணுமை யொலி கேட்டபின் பூவிலைப் பெண்டு, போர்தொடங்கி விட்டது. இனி ஆடவர் மனைக்கண் இரார் அதனால் இம்மகளிர் நம்பால் பூக்கள் வாங்க மாட்டார் என்று கருதி பிறர் மனைக்கண் செல்கின்றனர் அளியள் என்று பூவிலைப் பெண்டின் பொருட்டு இரங்குவான்போல எடுத்துரைத்தாள். இது கேட்ட நொச்சி நியமங்கிழார் வியப்புமிகக் கொண்டு அவள் கூற்றுப் பொருளாகப் பாடிய பாட்டு: "நிறப்படைக் கொல்கா யானை மேலோன் குறும்பர்க் கெறியு றண்ணுமை
நொச்சிநியமம்	நொச்சிநியமம் nocciniyamam, பெ. (n.) ஊர்ப்பெயர்; a village name. நொச்சிநியமம், தெய்வநலம் பெற்ற ஊர்களில் ஒன்று. நொச்சிநியமங் கிழார் என்ற புலவர் வாழ்ந்த ஊர். நியமம் என்பது கோவிலைக் குறிக்கும். இப்போது இவ்வூர் நொச்சியம் என்று வழங்குகிறது. இப்பெயருடைய ஊர்கள் பல இருந்ததால், நொச்சிவேலி சூழ்ந்து பிறவற்றின் வேறுபடுதலின், இந்நியமம் நொச்சி நியமம்' எனப்பட்டது. இவ்வூர் திருச்சிராப் பள்ளியிலிருந்து முசிறிக்குச் செல்லும் வழியில் உத்தமர் கோயிலுக்கு அண்மையில் உள்ளது.
நொச்சிமாலை	நொச்சிமாலை noccimālai, பெ. (n.) வீரர்கள் மதில் காத்தலைச் சிறப்பித்துக் கூறும் இலக்கிய வகை (யாழ்.அக.);; a poem describing the defence of a fort. [நொச்சி + மாலை, நொச்சி மலர் மாலையைச் சூடிய வீரர்கள் எயிலைக் காத்தலைக் கூறும் இலக்கியவகை] 'புறத்துன்றிய மாற்றார்க் கோடலின்றி நொச்சிப் பூமாலை சூடித்தன் மதில்காக்குந் திறங் கூறுமொரு இலக்கிய வகை' (தொன்னூல்.283.உரை);
நொச்சில்	நொச்சில் noccil, பெ. (n.) கருநொச்சி (பதார்த்த.507);; willow-leaved genderussa. [நொச்சு → நொச்சில்]
நொச்சுலம்	நொச்சுலம் nocculam, பெ. (n.) முல்லை; cared jasmine, Jasminum angustifloium. (சா.அக.);.

நொச்சுளி	நொச்சுளி noccuḷi, பெ. (n.) ஆவிற்புங்கு; a variety of pungu, Dalbergia genus. (சா.அக.);. ஒருவகைப் புங்கன்மரம்.
நொசநொச-த்தல்	நொசநொச-த்தல் nosanosattal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சோறுங்கஞ்சியும் கட்டுவிட்டு நொந்து போதல்; to spoil, as of boiled rice etc. [நுள் (குலைதல்); → நொள் → நொள → நொச → நொசநொச-த்தல் (மு.தா.);]
நொசநொசவெனல்	நொசநொசவெனல் nosanosaveṉal, தொ.பெ. (vbl.n.) சோறு நொந்துபோன நிலையடைகை; mashed rice. [நொச + நொச + எனல்.]
நொசி	நொசி1 nosidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நுண்மையாதல்; to be thin, slender, minute, as unable to bear a weight. 'நொசி மருங்குதல்' (தொல்,சொல். 368, இளம்பூ);. 2. செயற்கு அருமையாதல்; to be difficult of observance, as a vow. "நோற்றுணல் வாழ்க்கை நொசிதவத்தீர்" (சிலப். 19:223);. 3. வருந்துதல் (சங்.அக.);; to be in pain, to suffer. 4. வளைதல்; to bend; to be slanting. "நொசிந்த நோக்கினன்" (சீவக. 2010);. [நுல் (நோதல்); → நுள் → நொள் → நொய் → (நொயி); → நொசி → நொசி-தல். நுல் = நுண்மை, இளமை, மென்மை, நுல் → நுள் → நுளு → நுசு → நுசி → நொசி → நொசி-தல் (வே.க.);] நொசி2 nosidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நைதல்; to be frayed, worn out, as cloth. 'நொசிந்த துகில்' (தொல்.சொல். 330, உரை.);. 2. குறைவுறுதல். to be insufficient, deficient "நொசிவிலாத பூசனை" (விநாயகபு 90.97)
நொசிகம்	நொசிகம் nosigam, பெ. (n.) வெண்சீந்தில்; moon creepper, Tinosphora Cordifolia. (சா.அக.);.

நொசிப்பு	நொசிப்பு1 nosippu, பெ. (n.) கல்லறை; intense contemplation. "நொசிப்பி னேழுறு முனிவர் நனியுணர்ந்து" (பரிபா.5:37);. [நொசி2 → நொசிப்பு.] நொசிப்பு2 nosippu, பெ. (n.) மனதை ஒருவழிப்படுத்துகை; concentration of mind. (சா.அக.);. [நொசி → நொசிப்பு]
நொசிவு	நொசிவு1 nosivu, பெ. (n.) 1. நுண்மை (தொல். சொல். உரி. 76);; slenderness; fineness. 2. நொய்ம்மை; lightness, [நுல் = நுண்மை, மென்மை, இளமை, நுல் → நுள் → நுளு → நுசு → நுசி → நொசி → நொசிவு (வே.க.);] நொசிவு2 nosivu, பெ. (n.) 1. வருத்தம் (சூடா.);; suffering. 2. வளைந்த நிலை; state of being bent. "நொசிவுடை வில்லின்" (பதிற்றுப்.45:3);. [நுல்(நோதல்); → நுள் → நொள் → நொய் → (நொயி); - நொசி → நொசிவு (வே.க. நுல்4);]
நொட்டக்கை	நொட்டக்கை noṭṭakkai, பெ. (n.) நொட்டாங்கை (நெல்லை); பார்க்க;see noṭângai. மறுவ. ஒரட்டுக்கை.
நொட்டங்கை	நொட்டங்கை noṭṭaṅgai, பெ. (n.) நொட்டாங்கை பார்க்க;see noṭārigai.
நொட்டாங்கை	நொட்டாங்கை noṭṭāṅgai, பெ. (n.) இடது கை; left hand. நொட்டாங் கையால் செய்யும் வேலை சிறக்காது. மறுவ. ஒரட்டாங்கை. இடது கையைப் பீச்சாங்கை என்றும், நொட்டாங்கை என்றும் கூறுவது வழக்கம். நொட்டை என்றால் குறைவானது. இடதுகை பெரும்பாலோருக்குப் பலமான செய்கை களுக்குப் பயன்படாது. நல்ல செயல்களை அக்கையால் செய்ய விடமாட்டார்கள். பலவீனமான கை என்பதால் நொட்டாங்கை என்றும், மலங்கழுவப்பயன் படுவதால் பீச்சாங்கை என்றும் பெயர் பெற்றது. [ஒரட்டுக்கை = இடதுகை. ஒரட்டுக்கை → ஒரட்டாங்கை → நொரட்டாங்கை → நொட்டாங்கை]

நொட்டு	நொட்டு1 noṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. ஏமாற்றுதல்; to cheat. 2. புணர்தல்; to cohabit with. [நுள் (துளை); → நொள் → நொட்டு → நொட்டு-தல் இஃது ஓர் இழிவழக்கு. துளைத்தல் பொருள் குற்றப் பொருளில் வந்துள்ளது] நொட்டு2 noṭṭu, பெ. (n.) புணர்ச்சி; Cohabitation. [நுள்(துளை); → நொள் → நொட்டு. இழிவழக்கு.);]
நொட்டுச்சொல்	நொட்டுச்சொல் noṭṭuccol, பெ. (n.) நொட்டைச்சொல் பார்க்க;see notai-c-col. [நொட்டைச் சொல் → நொட்டுச் சொல்]
நொட்டை	நொட்டை1 noṭṭai, பெ. (n.) சுவை மிகுதியால் அண்ணத்தில் நாவைச் சேர்த்துக் கொட்டுகை; smack, as a sign of keen relish or anticipation. என்ன அந்தப் பழத்தைக் கண்டு நொட்டை யிடுகிறாய்? க. லொட்டெ, ஒலிக்குறிப்புச் சொல். நொட்டை2 noṭṭai, பெ. (n.) குற்றம்; fault. [நுள் (துளை); → நொள் → நொட்டை (மு.தா.);. துளையுள்ள சில பொருள்கள் குற்றமுள்ளனவாகக் கருதப்படுவதால் துளைப் பெயர் குற்றத்தைக் குறிக்கும். உள் → ஒள் → (ஒட்டை); → ஒட்டை = குற்றம். சுள் → (சொள்); → சொட்டு → சொட்டை = குற்றம்]
நொட்டைச்சொல்	நொட்டைச்சொல் noṭṭaiccol, பெ. (n.) குறைச்சொல்; fault-finding words. நொட்டைச் சொல் சொல்லாதே (உ.வ.); மறுவ. நொண்டச்சொல். [நொட்டை2 + சொல்]
நொட்டைவிடு-தல்	நொட்டைவிடு-தல் noḍḍaiviḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) உண்டு முடித்த பின் பொந்திகை (திருப்தி); யைக் காட்டும் முறையாக நாக்கால் கொட்டி ஒலி எழுப்புதல்; utter a sound expressive of relish after a good meal; smack one's lips. வயிறு முட்டச்சாப்பிட்டு நொட்டை விட்டாயிற்று. [நொட்டை + விடு-தல்.]

நொடி	நொடி1 noḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நொடிசொல்(லு);-தல் பார்க்க;see nodi-50. 'பெருங்காட்டுக் கொற்றிக்குப் பேய் நொடித்தாங்கு" (கலித். 89);. 2. உறுப்பை ஆட்டுதல், சைகைக் காட்டுதல்; to gesticulate, use action, in speaking. இறால் நொடிக்கிறது போல நொடிக்கிறான் (வின்.);. 3. பால் முதலியன சுரத்தல்; to collect, as milk in the udder of a cow. பால் இன்னும் நொடிக்க வில்லை (யாழ்ப்.);. 4. வணிகத்தில் இழிப்படைதல் (நட்டமடைதல்);; to break down completely, as a concern. வணிகம் நொடித்துப் போயிற்று. 5. சக்கரம் முதலியன கட்டுக் குலைதல்; to break, snap, as a wheel. விழிப்பாயிரு! சக்கரம் நொடிக்கும் (வின்.);. 6. நடக்கும் போது கால்சிறிது வளைதல்; to bend slightly, as the legs in walking. கால் நொடித்துக் கொண்டது. 7. ஒடித்தல்; to break. குச்சியை நொடிக்கிற மாதிரி விரலை நொடித்துவிடுவேன். 8. சாய்த்தல்; to tilt. நொடி
நொடிக்கதை	நொடிக்கதை noḍikkadai, பெ. (n.) விடுகதை (வின்.);; riddle in the form of a story. [நொடி = புதிர். விடுகதை. நொடி6 + கதை]
நொடிசிரங்கு	நொடிசிரங்கு noḍisiraṅgu, பெ. (n.) சொறி சிரங்கு (M.L.);; itch, scabies. [நொடி6 + சிரங்கு. சிரங்கு = புண்]
நொடிசொல்(லு)-தல்	நொடிசொல்(லு)-தல் noḍisolludal, 13 செ.கு.வி. (v.i.) 1. புதுச்செய்தி கூறுதல்; to speak of strange things. 'பேய் நொடி சொன்னாற் போல' (கலித். 89, உரை);. 2. விடுகதை சொல்லுதல் (வின்.);; to propose riddles, set conundrums. 3. பகடி செய்தல் (வின்.);; to crack jokes. [நொடி5 + சொல்லு)-தல்]
நொடித்தான்மலை	நொடித்தான்மலை noḍittāṉmalai, பெ. (n.) அழித்தல் தொழிலைச் செய்யும் சிவனின் பனிமலை (பிங்.);; Mount Kailāsa, as belonging to Śiva the Destroyer. "நொடித் தான்மலை யுத்தமனே" (தேவா.1166,1); [நொடி2 → நொடித்தான் + மலை. நொடி = அழித்தல். அழித்தல் தொழில் செய்யும் சிவன் இருக்கும் பனிமலை.] இராவணன் இசையில் சிவன் மயங்கி இருந்தபோது பனி (கயிலாய); மலையை இராவணன் அடியோடு கையால் பெயர்த்ததாகவும், சிவன் கால்விரலால் மலையை அமுத்தி கைகளை நசுக்கியதாகவும் ஒரு தொன்மைக் கதையுண்டு.

நொடித்துப்போ-தல்	நொடித்துப்போ-தல் noḍittuppōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) நிலை குலைதல்; to become straitened in circumstances; to become a bankrupt. அந்தச் செல்வந்தர் நொடித்துப் போனார். தொழில் நொடித்துப் போனதற்கு அவரே காரணம். நல்லாவாழ்ந்தார். இப்போது நொடித்துப் போனார். [நொடி2 → நொடித்து போ-தல்.நொடித்துப்போதல் = வருமானம் அல்லது பொருள் இல்லாமல் ஒருவரின் குடும்பம், வாழ்க்கை, தொழில் சீர்குலைதல்]
நொடிப்பவித்திரம்	நொடிப்பவித்திரம் noḍippavittiram, பெ. (n.) ஆசனத்தில் புரைவைத்துப் புண்ணுண் டாக்கும் நோய்வகை; fistula in ano, piles. [நொடி6 + பவித்திரம். Skt பகந்தர → த. பவித்திரம் = புண்நோய்]
நொடிப்பவுந்திரம்	நொடிப்பவுந்திரம் noḍippavundiram, பெ. (n.) ஆண்குறிக்கு அருகில் உண்டாம் கட்டிவகை (M.L.);; urinary fistula. [நொடி6 + பவுந்திரம். Skt பகந்தரத → த.பவுந்திரம்]
நொடிப்பு	நொடிப்பு noḍippu, பெ. (n.) கணப்பொழுது; instant momemt. "நொடிப்பின் மாத்திரை நூற்றுவில் லேகுவ" (சீவக. 1773);. [நொடி6 + நொடிப்பு]
நொடி பயிற்று-தல்	நொடி பயிற்று-தல் noḍibayiṟṟudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) பேச்சுக் கற்பித்தல்; to teach to speak, as to a baby. 'நொடிபயிற்றுவாள்' (சீவக. 363, உரை);. [நொடி6 + பயிற்று-தல்.]
நொடிபயிற்றுவாள்	நொடிபயிற்றுவாள் noḍibayiṟṟuvāḷ, பெ. (n.) தாயர் ஐவரில் ஒருவர் (சிலப். 16:85 அரும்);; a kind of mother. [நொடி + பயிற்றுவாள்.] ஆட்டுவாள், ஊட்டுவாள், ஒலுறுத்துவாள், நொடி பயிற்றுவாள், கைத்தாய் எனத்தாயர் ஐவர் ஆவர். (சிலப். அரும். பக்-429);
நொடிபாராட்டு-தல்	நொடிபாராட்டு-தல் noḍipārāḍḍudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) விடுகதை சொல்லுதல் (யாழ்.அக.);; to propose riddle, set conundrums. [நொடி5 + பாராட்டு-தல். நொடி = விடுகதை]
நொடிபோக்கு-தல்	நொடிபோக்கு-தல் noḍipōkkudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) தாளத்திற்கேற்பக் கையை நொடித்தல்; to snap the fingers in marking time. "அசை யுஞ்சீரு மளந்து நொடி போக்கி" (பெருங். வத்தவ 5:5); [நொடி6 + போக்கு-தல்.]
நொடியவிழ்-த்தல்	நொடியவிழ்-த்தல் noḍiyaviḻttal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) பிதிர் (புதிர்); விடுத்தல்; to solve a riddle or conundrum. [நொடி + அவிழ்-த்தல். நொடி = புதிர். அவிழ்த்தல் = விடுவித்தல், புதிரை விடுவித்தல்]
நொடியாதிப்பூடு	நொடியாதிப்பூடு noḍiyātippūḍu, பெ. (n.) கொத்தான்; air creeper. (சா.அக.);.

நொடிவரை	நொடிவரை noḍivarai, வி.எ. (adv.) விரைவில்; in a moment; in a shorttime. "செந்நெறி போய்ப் புகுமி னொடிவரையே" (திருநூற்.33); [நொடி6 + வரை. நொடிப் பொழுதிற்குள்]
நொடிவிடு-தல்	நொடிவிடு-தல் noḍiviḍudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) சொடுக்குதல்; to snap, as with the thumb and the middle finger. "நொடிவிடுவன்ன காய் விடு கள்ளி" (நற்.314); [நொடி2 + விடு-தல்.]
நொடிவிழு-தல்	நொடிவிழு-தல் noḍiviḻudal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வண்டிப்பாதையில் குழிப்பள்ளம் விழுதல்; to be full of cross-ruts, as a road. நொடியிருக்கும், வண்டியைப் பார்த்து ஒட்டு. 2. கோணலாதல். (வின்.);; to become crooked. [நொடி + விழு-தல்]
நொடிவேதை	நொடிவேதை noḍivētai, பெ. (n.) நொடிப் பொழுதில் அதாவது சிறிய கால அளவில் செய்யும் மாயக் கலை (வாத வித்தை);; transonuling metals into gold in a minute time with in a short time. (சா.அக.);. [நொடி + வேதை. வ.வித்தை → த. வேதை]
நொடு-த்தல்	நொடு-த்தல் noḍuttal, 4 செகுன்றாவி. (v.t.) 1. விலை சொல்லி விற்றல்; to sell. "மீனொடுத்து நெற்குவைஇ" (புறநா. 343);. "பசுமீன் நொடுத்த வெண்ணெல் மாத்தயிர்மிதி" (அகநா.340:15);. 2. சொல்லுதல்; to tell. [நுள் → நொள் → நொடு → நொடு-த்தல். (சு.வி. 45);]
நொடுக்குநொடுக்கெனல்	நொடுக்குநொடுக்கெனல் noḍukkunoḍukkeṉal, பெ. (n.) 1. தட்டுதலால் உண்டாம் ஒலிக்குறிப்பு; onom expr. signifying, slight tapping or knocking noise. 2. நடக்கும் போது பாதக்குறட்டில் உண்டாகும் ஒலிக்குறிப்பு; clacking, as of wooden sandals in walking. 3. அலப்பற்குறிப்பு; talking fast, chattering. 4. படபடத்தற்குறிப்பு; being fidgety, restless, rude. [நொடுக்கு + நொடுக்கெனல்.]
நொடுநொடு-த்தல்	நொடுநொடு-த்தல் noḍunoḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. துடித்தல்; to be fidgety, restless, 2. துடுக்காயிருத்தல்; to be rude, mischievous roguish. நொடுநொடுத்த பிள்ளை. [(நுள்); → நொடு → நொடுநொடு → நொடுநொடு-த்தல் மு.தா.);]

நொடுநொடெனல்	நொடுநொடெனல் noḍunoḍeṉal, பெ. (n.) 1. படபடப்புக்குறிப்பு; expr. signifying restlessness. 2. துடுக்காயிருத்தற் குறிப்பு; rudeness. [நொடுநொடு → நொடுநொடெனல்]
நொடை	நொடை noḍai, பெ. (n.) 1. விலை; price. "பிழிநொடை கொடுக்கும்" (பதிற்றுப்.30:12);. "பறிப்புறத்து இட்ட பால் நொடை இடையன்" (நற். 142:4);. "உமணர் தந்த உப்புநொடை நெல்லின்" (நற். 254:6);. "புறவாயாற் புனல் பாயிற்.....நொடை நறவின்" (புறநா. 352:8);. "நறவு நொடை தொலைச்சி" (பெரும்பா. 140.);. 2. விற்பனை; selling, sale. "கண்ணொடையாட்டியர்"(சிலப்.5:24);. 3. விற்பனைப் பொருள், பல பண்டம்; merchandise. "நொடை நவில் மகடூஉக் கடைகெழு விளக்கமும்" (சிலப். 6:139);. [நொடு → நொடை]
நொடைநவில் மகடூஉ	நொடைநவில் மகடூஉ noḍainavilmagaḍūu, பெ. (n.) பல பண்டமும் விற்கும் மகளிர்; merchandise girl, sales girl. "நொடை நவில் மகடுஉக் கடைகெழு விளக்கமும்" (சிலப். 6:139);. [நொடை + நவில் + மகடுஉ. மகள் + து-மகடுஉ-அளபெடுத்தது.]
நொடையாட்டியர்	நொடையாட்டியர் noḍaiyāḍḍiyar, பெ. (n.) விலைகூறிவிற்கும் மகளிர்; sales girl. "காழியர் கூவியர் கண்ணொடை யாட்டியர்" (சிலப். 5:24);. [நொடை + ஆட்டியர். ஆளன் (ஆ.பா.); x ஆட்டியர் (பெ.பா.);]
நொடைமை	நொடைமை noḍaimai, பெ. (n.) விலை; price. "அருங்க ணொடைமை தீர்ந்தபின்" (பதிற்றுப். 68:11);. [நொடை → நொடைமை = விலைகூவும் பண்பு.]
நொண்டங்காய்	நொண்டங்காய் noṇṭaṅgāy, பெ. (n.) 1. புளியங்காயின் பிஞ்சு; tender fruit of tamarind. 2. புளியின் செங்காய்; tamarind fruit almost ripe. [நொண்டு + அம் + காய்] பிஞ்சும், அரைக்காயும் பழம் ஆதற்கு நொண்டித்தாவும் பருவத்தனபற்றி வந்தபெயர் என்க. நொண்டித்தாவுதல் என்பது ஈண்டு செங்காயில் வளைந்திருந்து பழமாகும்போது நிமிரும் இயல்பைக் குறித்து.

நொண்டபிடிச்சவேலை	நொண்டபிடிச்சவேலை noṇḍabiḍiccavēlai, பெ. (n.) பல வகை இடையூறுகளும், சிக்கலும் ஏற்பட்டு, வேலை மிகவும் சுணங்குதல்; work speed is so delayed due to hinderance and obstackle. மறுவ. நொண்டல்வேலை [நொண்டி பிடித்தல் → நொண்டிபிடிச்சல் + வேலை → நொண்ட பிடிச்ச வேலை = வேலை ஒழுங்காக விரைவாக நடக்காமல் நொண்டி (சுணங்கி); நடப்பது போன்ற தன்மை.]
நொண்டல்	நொண்டல்1 noṇṭal, பெ. (n.) நொண்டுகை (உ.வ.);; limping. [நொள் → நொண்டு → நொண்டல். நொள் → நோள் → நோண்டு = உடலில் நோண்டப்பட்டமுடம் நடக்கும் போது மன்னை நோண்டுவது போல நடத்தல்.] நொண்டல்2 noṇṭal, பெ. (n.) நுகர்கை (திவா.);; experiencing, as pleasure or pain. [நுல் → நுள் → நொள் → நொண்டல்]
நொண்டி	நொண்டி1 noṇṭi, பெ. (n.) 1. முடமான ஆள் அல்லது விலங்கு; lame person or creature. அவனும் நொண்டி, அவன் குதிரையும் நொண்டி. நொண்டி நொண்டி நடப்பானேன் கண்டதற்கு எல்லாம் பறப்பானேன். (பழ.); நொண்டிக் குதிரைக்குச் சறுக்கினது சாக்கு (பழ.);. 2. முடம்; crippled condition, as of the leg or arm. நொண்டிக்கை. 3. பொய்க்காலால் நடிப்போன் (யாழ்ப்.);; person who dances on stilts. 4 நொண்டி நாடகம் பார்க்க;see momilnāgagam. [நொண்டு. → நொண்டி. கால் அல்லது கை செயற்படாத குறை ஊனம்;முடம்.] [P] நொண்டி2 noṇṭi, பெ. (n.) நொண்டியடித்துக் கொண்டு சென்று எதிர் அணியினரைத் தொடும் விளையாட்டு; the game of hopping with folded leg. [நொண்டு → நொண்டி] இது பகல், இரவு இரண்டு பொழுதுகளிலும் விளையாடும் விளையாட்டு. ஆடிடமும், பொழுதும், ஆடுவாரும் நொண்டி என்பது, பொட்டலிலும் திறந்த வெளி நிலத்திலும், பெரும்பாலும் சிறுவரும் சிறுபான்மை சிறுமியரும், பகலிலும் நிலவிரவிலும் விளையாடும் விளையாட்டு.
நொண்டிக்கால்	நொண்டிக்கால் noṇṭikkāl, பெ. (n.) 1. முடக்கால்; lame foot or leg. 2. பொய்க்கால்; stilts. [நொண்டி + கால்]
நொண்டிகட்டு-தல்	நொண்டிகட்டு-தல் noṇṭigaṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) பொய்க்கால் கட்டுதல் (வின்.);; to tie on stilts. [நொண்டி + கட்டு-தல். நொண்டி கட்டுதல் = பொய்க்கால் கட்டி நடத்தல்.]

நொண்டிச்சமாதானம்	நொண்டிச்சமாதானம் noṇṭiccamātāṉam, பெ.(n.) நடைபெற்று முடிந்த நிகழ்வு ஒன்றுக்குக் காட்டப்படும் வலுவில்லாத கரணியம்; a lame excuse. இந்த நொண்டிச் சமாதானம் (அமைதி); எல்லாம் வேண்டாம் உண்மை யைச் சொல்லு. மறுவ, நொண்டிச்சாக்கு [நொண்டி + சமாதானம்]
நொண்டிச்சாக்கு	நொண்டிச்சாக்கு noṇṭiccākku, பெ. (n.) நொண்டிச்சமாதானம் பார்க்க;see mond-ccamadaram. வீட்டுப்பாடம் ஏன் எழுதவில்லை என்று கேட்டால் துரவல் (பேனா); இல்லை என்று நொண்டிச் சாக்குச் சொல்லுகிறான். நொண்டிக்குதிரைக்குச் சறுக்கினது சாக்கு (பழ.); [நொண்டி + சாக்கு - நொண்டிச் சாக்கு = தப்பித்துக் கொள்ள ஏதாவது கரணியம் காட்டுதல். சார்த்து → சாட்டு → சாக்கு. நொண்டிக்குச் சறுக்கினது தான் சாக்கு பிறவியிலே நொண்டி யானவன் என்றோ சறுக்கி விழுந்ததைச் சாக்காகச் சொல்லுவது போல.]
நொண்டிச்சிந்து	நொண்டிச்சிந்து noṇṭiccindu, பெ. (n.) நொண்டி நாடகம் பார்க்க;see nonaināgagam. [நொண்டி + சிந்து. சிந்து = ஒருவகை யாப்பு ஒலி.] நொண்டிச்சிந்து: சந்தப்பாடல்களின் (கவியின்); வகைகளில் இதுவும் ஒன்று. இதன் முதலடியில் இரண்டு அல்லது மூன்று சீர்களும் ஒரு தனிச் சீரும் இரண்டாவது அடியில் நான்கு சீர்களுமாக மாறி மாறி வரும். நொண்டி நாடகம் பெரும்பாலும் இந்தச் சிந்து யாப்பு வகையில் இயற்றப் படுவதால் இதற்கு நொண்டிச் சிந்து என்ற பெயர் ஏற்பட்டிருக்கலாம். திருமலை நாயக்கர் மன்னனின் அவைக்களப்புலவராக வாழ்ந்த இராமப்பையன் என்பவரால் முதன்முதலில் நொண்டிச்சிந்து எனும் சந்தப்பாடல்(க்கவி); வகையை நொண்டியை கதை மாந்தராகக் கொண்டு படைத்தமையால் இப்பெயர் பெற்றது என்பது ஒரு சாரார் கருத்து. 'சிந்து என்னும் யாப்பு வகைக்கு இன்னது தான் இலக்கணம் என்று தொல்காப்பியம், நன்னூல், காளிகை போன்றவற்றில் காணப் படவில்லை. சிந்தடி என்பது மூன்றடி என்று மட்டும் காணப்படுகிறது. சிந்தியல் வெண்பா மூன்றடியாய் வரும். சிந்து என்னும் யாப்பு வகைக்குப் புலவர் திரு. த.ச. தமி ழனார் அவர்கள் தம்முடைய யாப்பு நூலில் (பக். 108, 109); இலக்கணம் கூறுகின்றார். "முதலடிச் சீர்களும் தனிச்சொல் அன்றி மறியடிச் சீர்களும் எண்ணொத் திருப்பின் சமனிலைச் சிந்தாம்; ஒன்றின்மற் ஹான்றுள் மிகுநிலை யாயின் வியனிலைச் சிந்தாம்" முதலடியில் உள்ள சீர்களும், தனிச்சொல் பெற்று மடங்கி வரும் மற்றைய அடிச்சீர்களும் ஒத்த எண்ணிக்கை உடையதாயின் சமனிலைச் சிந்து எனவும், ஒரடியை விட மற்றோர் அடியின் சீர் மிகுந்து இருந்தால் வியனிலைச் சிந்து எனவும் அமையும். சமனிலைச்சிந்து
நொண்டித்தனம்	நொண்டித்தனம் noṇṭittaṉam, பெ.(n.) 1. முடம்; lameness. 2. ஒரு காலைப் பின்புறம் தூக்கிக் கொண்டு மறு காலால் உந்தி உந்தி எதிர்க் கட்சியில் ஒருவனைப் பிடிக்குஞ் சிறுவர் விளையாட்டு வகை; a children's game in which one member has to top on one leg and catch one of his opponents. 3. ஆட்டத்தில் புரட்டுச் சொல்லுகை (இ.வ.);; false statement in a game. [நொண்டி + தனம்]

நொண்டிநாடகம்	நொண்டிநாடகம் noṇṭināṭagam, பெ. (n.) கள்வனொருவன் படையிலுள்ள குதிரை யொன்றைத் திருட முயன்ற போது கால்தறியுண்டு பின் நல்வழிபெற்ற செய்தியைச் சிந்துச் செய்யுளாற் புனைந்து கூறும் நாடக நூல்; a comic poem in Šindu verse in which a thief is represented as having lost his leg in the act of stealing a horse from amidst an army and reforming himself after wards. ம. நொண்டி நாடகம் [நொண்டி + நாடகம்] கி.பி. 17, 18ஆம் நூற்றாண்டுகளில் பாளையக்காரர்கள் ஆட்சி தென்னாட்டில் நடைபெற்றபோது அவர்களை அண்டிப் பிழைக்க வந்த புலவர்களாலே பாடப்பட்டு வந்த ஒருவகை நாடக இலக்கியம் நொண்டி நாடகம். பண்டைத் தமி ழ் இலக்கியத்தில் இது தோன்றியிராமற் போனாலும், நாடக மேடையில், ஒருவனே நடிகனாகவும், பாடகனாகவும் இருந்து நடித்து வந்த வரிக்கூத்து என்பது இதன் மூலமாக இருக்கலாம். வரிக்கூத்துக்கள் தொண்ணுற்று மூன்றனுள் ஒன்றாகச் சிந்து என்ற பாவினத்தில் இது வளர்ந்திருக்கலாம். இது நாடோடிப் பாடலைப் போலப் பாடப்பட்டு தாழ்ந்த மக்களும் எளிதில் சுவைக்குந் தன்மையுடையதாகப் பாடப்பட்டு இடையிடையே இதற்கு உதவி புரிந்த பாளையக்காரர்களின் புகழுரைகளைக் கொண்டதாக இயற்றப்பட்டது. நொண்டி நாடகத்தின் கதைத் தலைவன் கூத்தின் மேடையில் தோன்றி அவனுடைய வரலாற்றை அவனே கூறிப் பாடி நடித்துக் காட்சி தருவான். நொண்டி நாடகங்கள் தமிழ் நாட்டில் பல தோன்றியிருக்கின்றன. எல்லாவற்றிலும் அடிப்படையான கதை ஒன்றே தான். திருட்டுத் தொழிலில் பழகின ஒருவன் தன் தொழிலுக்காகப் பல ஊர்களுக்குச் செல் கின்றான். ஒரூரில் விலைமகள் மீது ஆசை கொண்டு அவளுடைய காமவலையிற் சிக்கிப் பொருள் முழுவதும் தந்து விடுகிறான். அவளுடைய தூண்டுதலின் பேரில் பொருளீட்ட மீண்டும் செல்கின்றான். பலமுறை திருடிப் பொருள் தந்தும் காமவலையிலிருந்து அவன் மீள முடியவில்லை. அப்போது பாளையம் இறங்கியிருந்த ஒரு படைத் தலைவனுடைய குதிரைச்சாலையிற் புகுந்து மாறுவேடத்தில் ஒரு குதிரையைத் திருடுகிறான். காவலர்கள் அவனைப்பிடித்துக் கொள்கிறார்கள். தப்பிப்போக முயன்ற போது பட்ட இடர்களுக்கு அளவே இல்லை. படைத்தலைவனிடம் கொண்டுப் போகப்பட்ட போது அவன் கேட்ட வசவுகளுக்கு அளவில்லை. முற்றும் ஆய்ந்து மாறுகை மாறுகால் வாங்கி விடும்படி தண்டிக்கிறான்
நொண்டிப்பாரி	நொண்டிப்பாரி noṇṭippari, பெ. (n.) நொண்டி2 பார்க்க;see noṇợi2 [நொண்டி + பாரி. பாரி = பரவலாக விளையாடுதல்]
நொண்டியடி-த்தல்	நொண்டியடி-த்தல் noṇḍiyaḍittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.i.) 1. நொண்டி விளையாடுதல்; to play the game of nondi. நொண்டியடிக்கப் போறேன். 2. ஆட்டத்தில் புரட்டுச் சொல்லுதல்; to utter falsehood in a game. விளையாட்டில் அவன் நொண்டியடிக்கிறான். 3. சோறு முதலியன இன்மையால் வருந்துதல்; to suffer from want, as of food. வாழ்க்கையை நடத்த முடியாமல் நொண்டியடிக்கிறான். [நொண்டி + அடி-த்தல்.]
நொண்டியடிக்கை	நொண்டியடிக்கை noṇḍiyaḍikkai, பெ. (n.) ஆட்டத்தில் புரட்டுச் சொல்லுகை; false statement in a game. [நொண்டி + அடிக்கை]
நொண்டு	நொண்டு2 noṇṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) முகத்தல்; drawing water. "குடங்கை யினொண்டு கொள்ளவுங் கூடும்" (சிலப். 10:85);. "இரும்பினர்த் தடக்கை நீட்டி நீர்நொண்டு" (நற்.186:2);, [நுள் (துளைத்தல்); → நொள் → நொண்டு → நொண்டு-தல் = மொள்ளுதல், முகத்தல்]

நொணநாட்டியம்	நொணநாட்டியம் noṇanāṭṭiyam, பெ. (n.) நொறு நாட்டியம் பார்க்க;see moru-maiyam.
நொணநொணவெனல்	நொணநொணவெனல் noṇanoṇaveṉal, பெ. (n.) 1. மூக்காற் பேசுதற் குறிப்பு; expr. signifying the sound of speaking through the nose. 2. தொந்தரவு செய்தற் குறிப்பு; expr. signifying teasing. [நொண + நொண-நொண நொண + எனல்]
நொத்து	நொத்து nottu, பெ. (n.) தடை செய்கை (வின்.);; hindering, preventing, frustrating. [நொப்பு → நொத்து]
நொதல்	நொதல் nodal, தொ. பெ. (vbl. n.) சோறு நொந்து போதல்; to be spoiled as boiled rice. [நொய் → நொ → நொதல் (வே.க.);]
நொதிவாயு	நொதிவாயு nodivāyu, பெ.(n.) சேற்றுக் குழம்பிலிருந்து எழும் காற்று; the carbon hydrogen gas rising in swamphy or boggy places - Marsh gas. (சா.அக.);. [நொதி + Skt. வாயு.]
நொது-த்தல்	நொது-த்தல் noduddal, 4. செகுன்றாவி. (v.t.) 1. அழிதல் (திவா.);; to put out, quench, extinguish. 2. தளர்தல்; to relax, to be soft. "நொதிப்பில் வன்சிறை புகுத்துமின்" (தணிகைப்பு. வீராட்.44);. [நுல் (நெகிழ்ச்சி); → நுள் → நொள் → நொடு → நொது → நொது-த்தல் (வே.க.);]
நொதுக்கல்	நொதுக்கல் nodukkal, பெ. (n.) இளக்கமுள்ளது (யாழ்.அக.);; that which is soft. [நொதுத்தல் = தளர்தல். நொது → நொதுக்கல்]
நொதுக்குநொதுக்கெனல்	நொதுக்குநொதுக்கெனல் nodukkunodukkeṉal, பெ. (n.) சூட்டினால் மலம் சிறிது சிறிதாக வெளியேறுதற் குறிப்பு; expr. signifying frequent passing of stools. வயிறு நொதுக்கு நொதுக்கென்று போகிறது. குழந்தை நொதுக்கு நொதுக்கென்று கழிகிறது. [நொது → நொதுக்கு + நொதுக்கு + எனல்]

நொதுநொது-த்தல்	நொதுநொது-த்தல் nodunoduddal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. குழைதல்; to be soft, as rice overboiled. 2. சீழ்கட்டுதல் (வின்.);; to fester, suppurate. 3. ஈரமாதல்; to be damp. 4. நுரைத்தல் (வின்.);; to foam, froth, spume, sparkle, as spirituous liquors. [நொது + நொது-த்தல்]
நொதுநொதெனல்	நொதுநொதெனல் nodunodeṉal, பெ. (n.) புளித்தமா முதலியன பொங்குதற் குறிப்பு; expr. signifying fermentation. 2. நெகிழ்தற் குறிப்பு; softness, slushy condition. இட்டளி மாவு நொது நொதெனவாகி விட்டது. [நொது + நொது + எனல்]
நொதுமல்	நொதுமல் nodumal, பெ. (n.) 1. புறக்கணிப்பு (உதாசீனம்);; indifference, neutrality. 'பகைநொதுமல் நண்பெண்னும் மூன்று பகுதியினும்' (குறள், 12, அதி. அவ.);. 2. அன்பிலார் கூற்று; world of an indifferent person. "நொதுமன் மொழியல்" (அகநா. 39);. 3. மென்மை; smoothness, as of a fine cloth. "நெதுமல் பெற்றிடு நுண்டுகில்" (கந்தபு. திருவி. 122);. [நொது → நொதுமல்]
நொதுமலர்	நொதுமலர் nodumalar, பெ. (n.) அயலார்; strangers. "நொதுமலர் வந்தவாறென்னோ வென்பர்" (திருக்கோ. 275);. "உள்ளி நொதும லேர்புரை தெள்ளி தின" (நற். 11:3);. "அழாஅ தீமோ நொதுமலர் தலையே" (நற். 13:2);. [நொதுமல் → நொதுமலர்] நட்பும் பகையும் இல்லாதவரை நொதுமலர் என்பது பழந்தமிழ் வழக்கு.
நொதுமலாட்டி	நொதுமலாட்டி nodumalāṭṭi, பெ.(n.) ஏதிலாட்டியாகிய பூவிலை மடந்தை; பூவிற்கும் பெண்; flower selling woman. "புதுமலர் தெருவுதொறு நுவலும் நொதுமலாட்டிக்கு நோமென் நெஞ்சே" (நற். 118:11);. [நொதுமல் + ஆட்டி. ஆட்சி = பெண் (திவா);. ஆட்சி → ஆட்டி]
நொதுமலாளர்	நொதுமலாளர் nodumalāḷar, பெ. (n.) 1. நொதுமலர் பார்க்க;see modumalar. "நொதுமலாளர் கொள்ள ரிவையே" (ஐங்குறு. 187);. 2. குறளை கூறுவார்; backbiters, slanderers. "நொதுமலாளர் பொதுமொழி கொள்ளது" (புறநா. 35); [நொதுமல் → நொதுமலாளர்]

நொதுமலாளன்	நொதுமலாளன் nodumalāḷaṉ, பெ. (n.) நொதுமலர் பார்க்க;see nodumalar. "நொதுமலாள னெஞ்சறப் பெற்றவென்" (அகநா. 17:8);. "நொதுமலாளன் கதுமெனத் தாக்கலின்" (நற். 50:5); [நொதுமல் → நொதுமலாளன்]
நொதுமெனல்	நொதுமெனல் nodumeṉal, பெ.(n.) விரைவுக்குறிப்பு (இ.வ.);; expr signifying speed on hastiness.
நொந்தகைமை	நொந்தகைமை nondagaimai, பெ.(n.) 1. நோய்; disease. 2. வலிவின்மை; weakness. 3. வறுமை (யாழ்ப்.);; poverty. [நோ + தகைமை, நோந்தகைமை → நொந்தகைமை, தகைமை = நிலைமை, தகுதி குணம்]
நொந்தசோறு	நொந்தசோறு nondacōṟu, பெ. (n.) பதமிழந்த சோறு; rotten cooked rice, Stale rice. (சா.அக.);. [நொந்து → நொந்தல் + சோறு. நொந்துதல் = அழிதல்.]
நொந்தபுண்	நொந்தபுண் nondabuṇ, பெ. (n.) அழிந்தபுண்; rotten sore sloughing wound (சா.அக.);. [நொந்து → நொந்த + புண்] நொந்துதல் = அழிதல்.
நொந்தல்	நொந்தல் nondal, பெ. (n.) 1. வலிவிமின்மை; weakness. 2. வறுமை; poverty. [நொந்துதல் → நொந்தல்]
நொந்தலை	நொந்தலை1 nondalai, பெ. (n.) 1. வலிமைக் குறைவு (பலவீனம்);; weakness. 2. வறுமை; straitened circustances, poverty. [நொய் → நொ → நொந்தலை] நொந்தலை2 nondalai, பெ. (n.) தீமுறிப்பூடு; An unknown plant suspending the action of fire. (சா.அக.);.
நொந்தலைமை	நொந்தலைமை nondalaimai, பெ. (n.) நொந்தை (யாழ்ப்.); பார்க்க;see nondal. [நொந்தலை → நொந்தலைமை]

நொந்தன்னம்	நொந்தன்னம் nondaṉṉam, பெ. (n.) நீர்விடாமையால் பதனழிந்த சோறு (பதார்த்த, 1459);; cooked rice spoiled by being kept dry. [நொந்து → நொந்தல் + அன்னம் நொந்தன்னம். அன்னம் = உணவு, சோறு]
நொந்தாகிரி	நொந்தாகிரி nondākiri, 1. சூரியகாந்தி; sunflower Helianthus indicus alias Hannuus. 2.பாதிரிமரம்; trumpet flower tree, Stereospermum chelonoides. (சா.அக.);.
நொந்தார்	நொந்தார்1 nondār, பெ. (n.) பகைவர்; enemies. "நொந்தார்க் கடந்தான்" (சீவக. 2564);. [நோ → நொ → நொந்தார்.] நொந்தார்2 nondār, பெ. (n.) வருந்துபவர்; sorrower. "நொந்தார் செயக்கிடந்தது இல்" (திரிகடுகம். 67:4);. [நொந்து → நொந்தார்.]
நொந்தாவிளக்கு	நொந்தாவிளக்கு nondāviḷakku, பெ. (n.) நூந்தா விளக்கு (தெ.க.தொ.1,114); பார்க்க;see nunda-Vilakku. [நொந்து + ஆ + விளக்கு. ஆ - எ.ம. இடைநிலை, நுந்து → நொந்து → நொந்துதல் = துண்டுதல்]
நொந்திரா	நொந்திரா nondirā, பெ. (n.) கச்சந்திராய்; Indian Chickenced - Mollugo parviflora. (சா.அக);.
நொந்தீவார்	நொந்தீவார் nondīvār, பெ. (n.) வெறுப்பார்; disliker. "நோதக்காயென நின்னை நொந்திவாரில் வழி" (கலித். 73);. [நொந்து → நொந்தீவார்]

நொந்து	நொந்து1 nondudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அழிதல்; to perish. "நூறு கோடி பிரமர் கணொந்தினார்" (தேவா. 1218, 3);. 2. பதனழிதல்; to become spoilt. 3. வருந்துதல்; to suffer; to afflict. 4. வறுமை; penury. க. நொந்து. [நொது → நொந்து → நொந்து-தல். நொதுத்தல் = அழிதல்] நொந்த கண் இருக்க நோகாக் கண்ணுக்கு மருந்து (பழ. நொந்து அறியாதவர் செந்தமிழ் கற்றோர். (பழ); நொந்து2 nondudal, 5 செ.குன்றாவி, (v.t.) தூண்டுதல்; to trim. "நொந்தாத செந்தீ" (பதினோ. காரை. திருவிரட், 13);. [நுந்துதல் = தூண்டுதல். உந்து → நுந்து → நொந்து → நொந்து-தல்]
நொந்துகொள்(ளு)-தல்	நொந்துகொள்(ளு)-தல் nondugo!!udal, 16 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வருத்தப்படுதல்; regret one self. "தண்புனற் பூசலல்லது நொந்து" (புறநா. 42:7);. தெரியாமல் உன்னை நம்பினேனே! என்று நொந்து கொண்டான். 2. குறைபட்டுக் கொள்ளுதல்; curse one self. என்னபடித்து என்ன பயன் வேலை கிடைக்கவில்லையே என்று நொந்து கொண்டான். 3. குறை கூறுதல்; charge, blame. நீ சரியாகப் படிக்காததற்கு ஆசிரியரை ஏன் நொந்து கொள்கிறாய். [நொந்து + கொள்(ளு);-தல்]
நொந்துபோ	நொந்துபோ1 nondupōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நிலை கெடுதல் (வின்.);; to be impoverished to be reduced in circumstances. 2. பதனழிதல்; to become spoild. "காற்றில்லாமல் நொந்து போன பழவகைகளை' (மதி.கள. 2, 49); [நோ → நொந்து + போ-தல்]
நொப்பம்	நொப்பம் noppam, பெ. (n.) திறமை (சாமர்த்தியம்);; skill ability. "அந்நொப்ப மேகொல் பிறிதே கொல்" (கம்பரா.நாகபா. 253); [நொய்ப்பம் → நொப்பம்]

நொப்பு	நொப்பு1 noppudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) தடுத்தல் (MM);; to hinder. நொப்பு2 noppu, பெ. (n.) 1. தடைசெய்கை (வின்.);; hindering, preventing, frustrating. 2. குட்டி, பால் குடியாதவாறு ஆட்டின் முலைக்காம்பில் சுற்றும் ஒலை அல்லது துணி. (வின்.);; strip of ola or cloth wound round the dugs of a goat to prevent the kids from sucking. 3. வெள்ளப் பெருக்கில் வரும் செத்தை அழுக்கு முதலியன; debris of a flood.
நொப்புநுரை	நொப்புநுரை noppunurai, பெ. (n.) காய்ச்சும் பொழுது ஏற்படும் நுரை; the impurities arising on the top surface when boiling a solution. (சா.அக.);. [நொப்பு + நுரை] காய்ச்சகம் ஏனம் நிரம்பி வழியும் போது வரும் நுரை.
நொம்பலம்	நொம்பலம் nombalam, பெ. (n.) துன்பம் (இ.வ.);; distress. உன்னோடு பெரிய நொம்பலமாப் போச்சு (பே.வ.); ம. நொம்பலம் [நொ → நொம்பு → நொம்பலம்]
நொம்பு-தல்	நொம்பு-தல் nombudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) நோம்பு – பார்க்க;see nómbu-. [நோம்பு → நொம்பு → நொம்பு-தல்.]
நொய்	நொய் noy, பெ. (n.) 1. குறுநொய் (திவா.);; grits, groats. 2. இலேசு (சூடா.);, brittleness, fragility, delicateness. 3. மென்மை (வின்.);; softness, lightness. 4. நுன்மை (வின்.);; smallness, minuteness. அரிசி நொய்மையாகிவிட்டது. 5. பன்னீர்; rose water. 6. தவிடு; bran. [நுல் → நுள் → நொள் → நொய் = நொறுங்கிய கூலம். நூல் = நுண்மை, மென்மை, சிறுமை, நொய்ம்மை]
நொய்தல்	நொய்தல் noytal, பெ. (n.) நுண்மை (சது.);; minuteness, fineness. [நொய் + தல் - நொய்தல், தல் ஈற்றுத் தொழிற்பெயர்]

நொய்தாக்கல்	நொய்தாக்கல் noytākkal, பெ. (n.) நுண்மையாக்குதல்; reducing to fine particles making subtle; subtilising. [நொய் → நொய்து + ஆக்கல்]
நொய்து	நொய்து noytu, பெ. (n.) 1. கனமில்லாது இலேசானது; that which is light. "விண்ணினொய்தாய்" (ஞானவா. வீதக. 76);. "நொய்தாந் திரணத்தின் நொய்தாகும் வெண்பஞ்சின்" (நீதிவெண்பா. 8);. 2. மெல்லியது; that which is soft. துணி மிகவும் நொய்து. 3. இழிவானது; that which is poor, mean. "நொய்தி னொய்ய சொல்" (கம்பரா. பாயி. 5);. 4. விரைவு; quickness. தலைவர் உரை மிகவும் நொய்தாயிருந்தது. "ஆயிழை நொய்தி துரைபொரு ளுண்டெனின்" (சீவக. 1767);. "கொடியவே தாளமெல்லா நொய் தினிற் செற்றான்"(சேதுபு. வேதாள.98); [நொய் → நொய்து]
நொய்துகம்	நொய்துகம் noytugam, பெ. (n.) நரிவழுக்கைச் செடி; diabetis plant, Graliola monieri. (சா.அக.);.
நொய்தெனல்	நொய்தெனல் noyteṉal, பெ. (n.) விரைவுக்குறிப்பு (திவா.);; expr signifying quickness, briskness, nimbleness. பறவை நொய்தெனப் பறந்தது. [நொய் → நொய்து + எனல் - நொய்தெனல். கனமற்றவை விரைவாகச் செல்லும்]
நொய்ப்பம்	நொய்ப்பம் noyppam, பெ. (n.) 1. திறமை; skill, ability. "மரக்கலம் அலையாதபடி கடைந்த நொய்ப்பம்" (திவ். திருப்பா. 30, வியா 254);. 2. இலேசு (வின்.);; delicateness, tenderness. இந்த வேட்டி மிகவும் நொய்ப்பமாக இருக்கு. [நுள் (மென்மை, கூர்மை); → நொள் → நொய் → நொய்ப்பு → நொய்ப்பம்]
நொய்ப்புக்கொட்டு-தல்	நொய்ப்புக்கொட்டு-தல் noyppukkoṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஆட்டு முலையினின்று பால் சுரந்து வடியும் படி விரலால் அழுத்துதல் (வின்.);; to thump the udder of a goat while milking to make the milk flow. [நொப்பு → நொய்ப்பு + கொட்டு-தல்]

நொய்ம்மீன்	நொய்ம்மீன் noymmīṉ, பெ. (n.) மணல் நிறமுள்ள ஆற்றுமீன் வகை (பிங்.);; freshwater fish, Sandy in colour, Lepidocepha -lichthys thermalis. [நுல் = மென்மை. நுல் → நுள் → நொய் + மீன் - நொய்ம்மீன் = மென்மையான, பளபளப்புடன் கூடிய சிறிய மீன்.]
நொய்ம்மை	நொய்ம்மை noymmai, பெ. (n.) 1. தளர்ச்சி (யாழ்.அக.);; looseness. 2. உறுதியின்மை; flimsiness, weakness, futility, as of arguments. 3. கனமின்மை; lightness. "மெய்ம்மை சீர்மை நொய்ம்மை வடிவம்" (மணிமே. 27.254);. நீரில் நீந்தும் போது உடல் நொய்ம்மையாக இருக்கும். 4. மென்மை; softness, slenderness. சிறு குழந்தையின் கை நொய்ம்மையாக இருக்கும். 5. மனத்திட மின்மை; weakness of mind, pusillanimity, effeminacy, cowardice. 6. மனவுருக்கம் (வின்.);; tender-heartedness, sensibility, delicacy of feeling, quick perception of an injury or affront. 7. வறுமை (யாழ்.அக.);; poverty, indigence. 8. நுண்மை, சிறுமை; minuteness, thinness, smallness. 9. இழிவு (நாலடி, 41);; triviality, insignificance. meanness. 10. நேர்த்தி; niceness, fineness in workman-ship. 11. குற்றம் (வின்.);; injuriousness, offensiveness, as of language. [நுல் = நெகிழ்ச்சி, சிறுமை, மென்மை. நுல் → நுள் → நொள் → நொய்.

நொய்ய	நொய்ய1 noyya, பெ.எ. (adj.) 1. மென்மையான; soft, tender. "அனிச்சப் போதி னதிகமு நொய்ய" (கம்பரா. கோலங். 14);. 2. வலியற்ற; weak. நொய்ய புத்தி. நொய்ய உடம்பு. 3. சிறுமையான; small, mean, poor. "நொய்தி னொய்ய சொல்" (கம்பரா. பாயி. 5);. 4. வசையான (வின்.);; lampoon. நொய்ய சொற் பெறாதவன் 5. நுட்பமான; minute. "பல்கல நொய்ய மெய்யணிந்து" (சீவக. 991);. [நொய் → நொய்ய=சிறிய, அற்ப. சின்ன என்பதை நொய்ய என்பது குடந்தை வழக்கு.] நொய்ய2 noyya, வி.எ. (adv.) கடுமையாக; severely. 'அவனை நொய்யப் புடைத்தான்' [நை2 → நைய → நொய்ய]
நொய்யசொல்	நொய்யசொல் noyyasol, பெ. (n.) வசைச்சொல்; reproach, contumely. 'நொய்ய சொற் பொறாதவன்' (வின்.); [நொய் → நொய்ய1 + சொல். நொய்ய = இழிவான வசையான]
நொய்யது	நொய்யது noyyadu, பெ. (n.) சிறியது; Small. "நோக்கார் கொல் நொய்யதோர் புக்கிலை" (நாலடி,41:2); [நொய் → நொய்து → நொய்யது = இலேசானது, மென்மையானது, சிறியது, இழிவானது.]
நொய்யம்மை	நொய்யம்மை noyyammai, பெ. (n.) அம்மை வகை; measles. [நொய் + அம்மை] பெரியம்மை அணுக்கள் இந்தியாவில் ஒழிக்கப்பட்டன. சின்னம்மை வகைகள் உள்ளவற்றுள் ஒன்று இஃது ஆகலாம்
நொய்யரிசி	நொய்யரிசி noyyarisi, பெ. (n.) குறு நொய்; grits groats. நொய்யரிசி கொதி தாங்காது (பழ.);. நொய்யரிசி கொதி பொறுக்குமா (பழ.); [நொய் + அரிசி]

நொய்யலாறு	நொய்யலாறு noyyalāṟu, பெ. (n.) கொங்கு நாட்டில் (கோவை பகுதி); உள்ள வெள்ளி மலையில் தோன்றி காவிரியில் கலக்கும் ஒரு சிற்றாறு; a river in Kovai district. [நொய்யல் + ஆறு]
நொய்யவன்	நொய்யவன் noyyavaṉ, பெ. (n.) 1. வறியவன்; the pauper. 2. எளியவன்; humble man. 3. வலுவிழந்தவன்; weak person. 4. புல்லன்; ignorant person. "நொய்யவ ரென்பவர் வெய்யவ ராவர்" (கொன்றை.57); [நுள் (எளிமை, சிறுமை); → நொள் → நொய் → நொய்யவன் (மு.தா.);]
நொய்யார்	நொய்யார் noyyār, பெ. (n.) விலைமகளிர்; prostitute, solewomen. "நொய்யார் நுவலும் பழி நிற்பத் தம்மொடு" (கலித்.25:16);. "குலந்தனில் நொய்யார் சைவ தீக்கை கொண்டிடினும்" (அருணகிரி. பு, வலம்புரி:72);. [நொய் + ஆர். நொய்யது - இழிவு, சிறியது. ஆர் = பன்மை விகுதி]
நொய்யெனல்	நொய்யெனல் noyyeṉal, பெ. (n.) நுண்மைக் குறிப்பு; expr. signifying lightness, thinness, slenderness, insignificance, [நொய் + எனல்]
நொய்வு	நொய்வு noyvu, பெ. (n.) 1. நொய்ம்மை (திவா.); பார்க்க;see noymmai. "சிறியரென்றிகழ்ந்து நொய்வு செய்வன செய்யல்" (கம்ப.கிட்கிந். அரசிய.32);. 2. மனவருத்தம்; distress of mind. "நொந்தவர் நொய்வு தீர்க்க" (கம்பரா. வேலேற்ற. 42);. [நுள் (நோதல்); → நொள் → நொய் → நொய்வு. (மு.தா.);]
நொரநாட்டியம்	நொரநாட்டியம் noranāṭṭiyam, பெ. (n.) நொறு நாட்டியம் (நெல்லை);; fastidiousness. [நொறுநாட்டியம் → நொரநாட்டியம்] சிறு குழந்தைகள் ஒரு பொருளுக்காக அடம்பிடித்தலை நொண நாட்டியம் என்பர். நொறுக்குத்தீனி என்பதுபோல் சிறிதுசிறிதாக அழுது அடம்பிடித்தல் பற்றி நொறுநாட்டியம் நொணநாட்டியம் என்று வழங்கலாம்.

நொரு	நொரு noru, பெ. (n.) 1. முதிர்ந்த பயிரின் அடியில் அல்லது கணுவில் தோன்றும் இளங்கதிர்; after-shoot from the roots of rice, millet, etc., after the main stalk has come to maturity. 2. காய்ப்பு மாறினபின் அரும்பும் பிஞ்சு; small after-fruits, as of pumpkin plants. 3. சிறு பிஞ்சு; small fruit. [நுரு → நொரு. நுரு = இளம்பிஞ்சு, அறுத்த தாளில் விடும் தளிர்]
நொருக்காய்	நொருக்காய் norukkāy, பெ. (n.) காய்ப்பு மாறின பின் அரும்பும் பிஞ்சு (யாழ்ப்.);; small after - fruits, as of pumpkin plants. மறுவ. குருக்காய். [நொரு + காய். நொரு = சிறுபிஞ்சு. நொருக்காய், நொருப்பிஞ்சு என்பன யாழ்ப்பான வழக்கு]
நொருக்கு-தல்	நொருக்கு-தல் norukkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) நொறுக்கு – பார்க்க;see nosukku. [நொருங்கு → நொருக்கு]
நொருகை	நொருகை norugai, பெ. (n.) நொறுவை (வின்.); பார்க்க;see noruval. [நொறுவை → நொருகை, று → ரு – திரிபு]
நொருங்கவிடி-த்தல்	நொருங்கவிடி-த்தல் noruṅgaviḍittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) பொடியாக்குதல்; pounding so as to become powder or small particles (சா.அக.);. [நொருங்கு → நொருங்க + இடி-த்தல்]
நொருங்கு-தல்	நொருங்கு-தல் noruṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) நொறுங்கு-தல் பார்க்க;see __,
நொருச்சி	நொருச்சி norucci, பெ. (n.) காட்டுத் துளசி; wild basil, Ocimum adscendens. (சா.அக.);.
நொருநொரு-த்தல்	நொருநொரு-த்தல் norunoruttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நொறுநொறு – பார்க்க;see morபnoru.
நொருநொரெனல்	நொருநொரெனல் norunoreṉal, பெ. (n.) நொறுநொறெனல் - பார்க்க;see __, [நொருநொரு + எனல்]
நொருப்பிஞ்சு	நொருப்பிஞ்சு noruppiñju, பெ. (n.) நொரு 2 (யாழ்ப்.); பார்க்க;see moruu 2. [நொரு + பிஞ்சு. நொரு = சிறுபிஞ்சு. நொருக்காய், நொருப்பிஞ்சு என்பன யாழ்ப்பான வழக்கு]
நொருப்பிடி-த்தல்	நொருப்பிடி-த்தல் noruppiḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) காய்ப்பு மாறின. பின் மீண்டும் பிஞ்சு வைத்தல் (யாழ்ப்.);; to form an after-shoot. [நொரு = பிஞ்சு. நொரு + பிடி-த்தல்]

நொருவல்	நொருவல் noruval, பெ. (n.) நொறுவல் பார்க்க;see noruwal. [நொறுவல் → நொருவல். று → ரு – திரிபு]
நொலை	நொலை nolai, பெ. (n.) நொலையல் (பிங்.); பார்க்க;see nosayal. [நுல் (துளை); → நொல் → நொலை = உட்டுளையுள்ள அப்ப வகை. (வே.க.);]
நொலையல்	நொலையல் nolaiyal, பெ. (n.) பூரிகையென்னும் அப்பவகை. (பிங்.);; a kind of unleavened cake. [நுல் (துளை); → நொல் → நொலை → நொலையல் (வே.க.);]
நொவ்வல்	நொவ்வல் novval, பெ. (n.) 1. துன்பம், வருத்தம்; mental anguish, sadness. "மையற் பொண்டிர்க்கு நொவ்வலாக வாடிய பின்னும்" (அகநா. 96);. 2. நோவு; pain. [நொவ்வு2 → நொவ்வல். நொவ்வு = வருத்தம்]
நொவ்வி	நொவ்வி novvi, பெ. (n.) 1. தளர்வு; droop. 2. நொய்மை; meanness. 3. நோய்; disease. 4. துன்பம்; distress. [நோ → நொ → நொவ்வி]
நொவ்விதாக	நொவ்விதாக novvitāka, வி.எ. (adv.) விரைவாக; rapidly, quickly. "தேர் நொவ்விதாகச் சென்றீக" (ஐந். ஐம். 10); [நொவ்வு2 → நொவ்விதாக நொவ்வு = விரைவு. நொவ்விது + அக.]
நொவ்வியார்	நொவ்வியார் novviyār, பெ. (n.) கீழ் மக்கள்; dishonest person, rogue. "நோக்குமின் என்றிகழ்ந்து நொவ்வியார் கைவிடுதல்" (பழமொழி, 208:2);. [நொவ்வு → நொவ்வியார் நொவ்வு = மெலிதல், நோதல், இழிவாதல்]

நொவ்வு	நொவ்வு1 novvudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மெலிதல்; to become thin, slender,emaciated. "நொவ்விடை மடந்தை" (கம்பரா. காட்சி. 54);. 2. நோதல் (யாழ்ப்);; to ache, pain. 3. துன்புறுதல்; to afflict, to pester. 4. வருந்துதல்; to suffer. [நொ → நொவ்வு → நொவ்வு - தல்.] நொவ்வு2 novvu, பெ. (n.) 1. மெலிவு; thinness, 2. உடையுந் தன்மை; brittleness. 3. வாட்டம்; emaciation, drooping, fading. 4. வருத்தம் (வின்.);; pain, ailment. 5. விரைவு; rapidly, quickness. நொவ்வுப் பறைவாவல். 6. நோவு; disease. [நொ → நொய்வு → நொவ்வு]
நொவ்வெனல்	நொவ்வெனல் novvenal, பெ. (n.) விரைவுக் குறிப்பு; expr signifying haste or quickness. [நொவ்வு + எனல் - நொவ்வெனல். நொவ்வு = விரைவு]
நொழுந்து-தல்	நொழுந்து-தல் noḻundudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) நுழைத்தல்; to insert, thrust. தலையை நொழுந்தி (ஈடு, 1:3 பிர.); [நுல் → நுள் → நொள் → நொழு → நொழுந்து → நொழுந்து-தல்.]
நொள்(ளு)	நொள்(ளு)1 noḷḷudal, 10 செ.குன்றாவி. (v.t.) மொள்ளுதல், முகத்தல்; to bale out, as water, to measure out, as grain. "குடங்கையில் னொண்டு கொள்ளவுங் கூடும்". (சிலப். 10:85); தெ. நொல்லு (to level, collect);; பர். ஒல்க்(olc); கூய். நெல்ப; குரு. நொல்நா (nollnā);;மா. லொலெ. [நுல் (துளை); → நொள் → நொள்(ளு);-தல் (வே.க.);. மொள்ளுதல் நீர்ப்பொருளையும், முகத்தல் கூலம் போன்ற பொருளையும் குறிக்கும். மொள்ளுதல், முகத்தல், விழுங்குதல் அனைத்தும் துளைத்தலினின்றே விரியும். முள் → மொள் → நொள் = விழுங்குதல், (சு.வி. 45);]

நொள்	நொள்2 nol̤l̤udal, 10 செ.குன்றாவி. (v.t.) விழுங்குதல்;(திவா.);; to swallow, devour. ம. நுண; க.நொண; தெ.நொல்லு;குரு. நுல்க்நா. [நொள்1 - → நொள்2-] நொள்3 nol̤, பெ. (n.) துளைபோன்ற வாய்; mouth. [முள் → மொள் → நொள். ஒ.நோ. நோரு. (தெ.); = வாய். (சு.வி. 45);]
நொள்கு	நொள்கு1 nol̤kudal, 5 செ. குன்றாவி. (v.t) நொள், 1 (யாழ்.அக.); பார்க்க;see nol-1. [நொள்1 → நொள்கு → நொள்கு-தல்] நொள்கு2 nol̤kudal, 5 செ. கு.வி. (v.i.) 1. சுருங்குதல்; to contract, as thread. 'நூல் நொள்கிற்று' (நன். 454, மயிலை.);. 2. இளைத்தல் (யாழ்.அக.);; to languish, become tired. [நுல் (நெகிழ்வு); → நுள் → நொள் → நொள்கு → நொள்கு-தல்]
நொள்கெனல்	நொள்கெனல் nol̤keṉal, பெ. (n.) அச்சக்குறிப்பு (வின்.);; expr. signifying terror. [நொள்கு + எனல்]
நொள்ளல்	நொள்ளல்1 nol̤l̤al, பெ. (n.) 1. பார்வையற்றுக் கண்குழிந்த நிலை (வின்.);; the state of being blind and sunken-eyed. 2. குழிவு; hallowness. [நுல் (துளை); → நுள் → நொள் → நொள்ளல் (வே. க.);.] நொள்ளல்2 nol̤l̤al, பெ. (n.) நுளம்பு (திவா.); gnat [நுல் → நுள் → நுள்ளல் → நொள்ளல் = சிறியஉலங்கு (நுளம்பு);. நுல் = சிறுமை, கூர்மை.வே. க.);]
நொள்ளாப்பு	நொள்ளாப்பு nol̤l̤āppu, பெ. (n.) வருத்தம் (நெல்லை);; pain, grievance. [நுல் (நோதல்); → நுள் → நொள் → நொள்ளப்பு. (வே. க.);]

நொள்ளை	நொள்ளை1 nol̤l̤ai, பெ. (n.) 1. குருடு; blindness. "நொள்ளை நாகில்" (திருவிளை. பரிநரி.14);. 2. நாகரவண்டு (சூடா.);; green beetle. 3. விலங்குவகை; a beast. "உள்ளூன் வாடிய சுரிமூக்கு நொள்ளை" (அகநா. 53:2); க. நொள்ளை. [நுல் (துளை); → நுள் → நொள் → நொள்ளை = கண் குழிந்த குருடு (வே. க.);.] நொள்ளை2 nol̤l̤ai, பெ. (n.) கைக்குழந்தை (நெல்லை);; infant, baby. [நுல் = சிறுமை.நுல் → நுள் → நொள் → நொள்ளை (வே. க.);]
நொள்ளைக்கண்	நொள்ளைக்கண் nol̤l̤aikkaṇ, பெ. (n.) பார்வை மாறிய கண்; blind eyes. [நொள்ளை + கண்]
நொள்ளைப்பயல்	நொள்ளைப்பயல் nol̤l̤aippayal, பெ. (n.) இழிந்தவன், எளியன்; insignificant person. "நொள்ளைப் பயலுக்கு நோப்பாளமேன்" (ஆதியூரவதானி); [நொள்ளை + பயல்]
நொள்ளைமடையன்	நொள்ளைமடையன் nol̤l̤aimaḍaiyaṉ, பெ. (n.) பார்வையற்ற கொக்குவகை (M.M.);: blind heron. மறுவ. நொள்ளை மடையான். [நொள்ளை + மடையன். மடையன் = பறவைவகை கொக்குவகை]
நொளநொள-த்தல்	நொளநொள-த்தல் noḷanoḷattal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. குழைதல்; to become soft from overripeness, to be mashy. 2. வழுவழுப்பாதல்; to be sleek and smooth, as a Snake or a leech. [நுல் (நெகிழ்ச்சி); → நுள் → நொள் → நொள → நொளநொளு-த்தல்.] துளைக்கப்பட்ட பொருள்கள் உளுத்த மரம் போறற்கட்டு விட்டுப் போவதனாலும், கையினாலும் கோலினாலும் எளிதாய்த் துளைக்கப்படும் அல்லது ஊடுருவப்படும் பொருள்களெல்லாம், நீருங் கூழும் போல் நெகிழ்ச்சிப் பொருள்களாகவே யிருப்பதனாலும், துளைத்தற் கருத்தினின்று நெகிழ்ச்சி அல்லது தளர்ச்சிக் கருத்துத் தோன்றும். (வே.க. நுல்4);.
நொளம்பர்	நொளம்பர் noḷambar, பெ. (n.) பல்லவமன்னர் வகையினர் பார்க்க;(I.M.P.Ct. 167);; a division of Pallavas.

நொளம்பபாடி	நொளம்பபாடி noḷambapāṭi, பெ. (n.) நொளம்பவாடி பார்க்க;see nolamba-vādi
நொளம்பவாடி	நொளம்பவாடி noḷambavāṭi, பெ. (n.) நொளம்பர் ஆண்ட நாடு (கல்.);; the country ruled by Nolamber. மறுவ. நுளம்பபாடி (மெய்க்கீர்த்தி); [நொளம்பர் + வாடி. வாடி = நாடு, பகுதி.]
நொளில்	நொளில் noḷil, அருவருக்கத்தக்க சேறு (பிங்.); mire in a repulsive condition. [நுல் (நெகிழ்ச்சி); → நுள் → நொள் → நொளில். ஒ.நோ. தொள் → தொள்ளி = சேறு. தொள்ளி → தொளி = சேறு. (வே.க.);]
நொளுக்கல்	நொளுக்கல் noḷukkal, பெ. (n.) 1. முற்றாத நிலை; immature condition, as of areca-nuts. 2. இளம்பாக்கு; tender, immature areca-nuts. குடந்தை வெற்றிலைக்குக் கூட்டுச்சேரும் பாக்கு நொளுக்கலாக இருக்கலாமா? [நொள்கு2 → நொளுக்கல்]
நொளுநொளெனல்	நொளுநொளெனல் noḷunoḷeṉal, பெ. (n.) குழைதற் குறிப்பு; onom. expr. signifying mashy state. [நொளு + நொளு + எனல்]
நொளுப்பு	நொளுப்பு noḷuppu, பெ. (n.) வேலையில் குழப்புகை (வின்.);; shirking work; shinking from duty. [நுல்(நெகிழ்ச்சி); → நுள் → நொள் → நொளு → நொளுப்பு.(வே.க.);]
நொளுவல்	நொளுவல் noḷuval, பெ. (n.) நொளுக்கல் (யாழ்ப்.); பார்க்க;see __, [நுல் = இளமை, மென்மை, சிறுமை. நுல் → நுள் → நுளு → நொளு → நொளுவல் (வே.க.);]
நொளைதாளி	நொளைதாளி noḷaitāḷi, பெ. (n.) பெரிய மரவகை; heart stipuled larger Chinese laurel, Antidesma bunius. ம. நூலிதாலி

நொற்பம்	நொற்பம்1 norpam, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நொளநொள பார்க்க;see mola-nola. [நுல்(நெகிழ்ச்சி); → நுள் → நொள் → நொளு → நொளுநொளு-த்தல் = நெகிழ்தல், குழைதல்] நொற்பம்2 norpam, பெ. (n.) 1. நுட்பம்; minuteness. "நொற்பமான வேலை" (வின்.);. 2. எளிமை; insignificance. "நொற்பவுலகத்தவர் நோய் தீர்த்து" (பஞ்ச.திருமுக.611);. [நுல் = நுண்மை, எளிமை. நுல் → நொல் → நொற்பு → நொற்பம் (வே.க.);]
நொற்பன்	நொற்பன் norpan, பெ. (n.) 1. சிறியன்; mean person. 2. எளியன்; humble person. [நொற்பம் → நொற்பன், நொற்பம் = எளிமை, நுட்பம்]
நொறிதல்	நொறிதல் noridal, பெ. (n.) விரைவு; quickness. [நொறில் → நொறிதல்]
நொறில்	நொறில் noril, பெ. (n.) 1. விரைவு (சூடா.);; quickness, speed. "நொறில்பரிர் தேர்" (நைடத.போர்புரி.3);. 2. நுடக்கம்; suppleness, pliability. "நொறிலியற் புரவி யதியர் கோமான்" (தொல்.சொல். 396,உரை);. 3. ஒடுக்கம் (பிங்.);; shutting, closing, contracting. 4. நொளில் பார்க்க;see no/ "செருநில நொறிற் செந்நீரினுள்" (சூளா.அரசி.274);.
நொறுக்கரிசி	நொறுக்கரிசி norukkarisi, பெ. (n.) 1. உரலிட்டு நெல்லைக்குத்தும்போது நொறுங்கிய அரிசி; rice broken in pounding. 2. அரைவேக்காட்டுச் சோறு (வின்.);; half boiled rice. மறுவ. நொய்யரிசி. [நொறுங்கு → நொறுக்கு + அரிசி.]
நொறுக்கல்நெல்	நொறுக்கல்நெல் norukkalnel, பெ. (n.) அறுப்புக் காலத்து மழையாற் பதர்த்த நெல்; paddy wet and softened by rain during harvest. [நொறுங்கு → நொறுக்கு → நொறுக்கல் + நெல்.]

நொறுக்கித்தள்ளு-தல்	நொறுக்கித்தள்ளு-தல் noṟukkiddaḷḷudal, 5.செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நன்றாயடித்தல்; to beat soundly. 2. மிகத்திட்டுதல்; to abuse roundly. 3. நற்றிறங்காட்டுதல்; to exhibit great ability, as in eloquence or music. 4. செய்வ தருமை என்ற செயலைச் சிறப்பாகச் செய்தல்; to well with apparent case smash. பேச்சுப் போட்டியில் கலந்துக்கொள்ளப் பயப்பட்டாயே. இப்போது எப்படி! நொறுக்கித் தள்ளிவிட்டாய். [நொறுக்கு + தள்ளு – தல்]
நொறுக்கு	நொறுக்கு1 noṟukkudal, 5 செ.குன்றாவி, (v.t.) 1. சிறுசிறுபகுதிகள் ஆகுமாறு உடைத்தல்; பொடியாக்குதல்; to break, crack, crush, smash to pieces. செங்கல்லை நொறுக்கிக் கொடு. 2. அரத்தக்காயம் பண்ணுதல்; to bruise. 3. நையப்புடைத்தல்; to beat soundly. "வீரரை நொறுக்கி" (திருப்பு:574.);. சண்டையில் எதிரியை நொறுக்கிவிட்டான். 4. மிகுதியாய் உண்ணுதல்; to eat in large quantities. பந்தியில் ஒரு நொறுக்கு நொறுக்கிவிட்டான் (உ.வ.); க. நுர்கு (g);. [நொறுங்கு → நொறுக்கு → நொறுக்கு -தல். இது பிறவினை வடிவம்] நொறுக்கு2 noṟukku, பெ. (n.) 1. பொடி யாக்குகை; crushing. 2. நன்றாயடிக்கை; beating soundly, thrashing. சண்டையில் எதிரியை நொறுக்கு நொறுக்கு என்று நொறுக்கி விட்டான். க. நுர்கு
நொறுக்குச்சக்கந்தம்	நொறுக்குச்சக்கந்தம் noṟukkuccakkandam, பெ. (n.) கேலிப்பேச்சு ஏளனம்; mockery, jeering. [நொறுக்கு + சக்கந்தம். சக்கந்தம் = பகடி,கேலி.]
நொறுக்குவெள்ளி	நொறுக்குவெள்ளி noṟukkuveḷḷi, பெ. (n.) தங்கத்தோடு சேர்த்து உருக்கி மட்டப் பொன்னாகச் செய்விக்கும் ஒருவகை (இரசாயன); வெள்ளி; a chemical silver used for mixing with gold so as to get an inferior gold. (சா.அக.);. [நொறுக்கு + வெள்ளி.]
நொறுகை	நொறுகை noṟugai, பெ. (n.) நொறுவை (இ.வ.);. பார்க்க;see noruwai. [நொறுவை → நொறுகை.]

நொறுங்கு	நொறுங்கு1 noṟuṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உடைந்து சிறுசிறு பகுதியாதல்; பொடியாதல்; to be broken, crushed, smashed to pieces. கற்கள் பட்டதினால் கண்ணாடிகள் நொறுங்கின. நொறுங்கத் தின்றார்க்கு நூறு வயது (பழ.);. மனம் நொறுங்குண்டது. மனம் நொறுங்குதல் போல் வருந்துதல். (உ.வ.); 2. பின்னிரங்குதல்; to be broken down in spirit, to become contrite. நொறுங்குண்ட மனம் (வின்.);. [நுல் → நுள் → நுறு → நொறு → நொறுங்கு → நொறுங்கு-தல். இது தன்வினை வடிவம்.] நொறுங்கு2 noṟuṅgu, பெ. (n.) 1. நொய் (சூடா.);; broken grain, grits. 2. தூள்; powder. "நொறுங்காய்க் கூடியிட்டன கொடுமுடித் துறுகற்கள்" (சூளா.சீய. 145);. 3. நுண்மை (வின்.);; minuteness smallness. [நுல் → நுள் → நுறு → நொறு → நொறுங்கு. நுல் = நுண்மை, சிறுமை.]
நொறுங்குண்டமனம்	நொறுங்குண்டமனம் noṟuṅguṇṭamaṉam, பெ. (n.) பின்னிரங்கும் மனம் (கிறித்.);; contrite spirit, wounded mind. [நொறுங்கு + உண்ட + மனம்.] உண்ட என்பது இங்கு உள்வாங்குதல் என்னும் பொருளில் வந்தது. ஔவையார் மன்னன் வீட்டு மணவிழாவிற்குச் சென்ற போது "நெருக்குண்டேன்; அடியுண்டேன்; பிடியுண்டேன்;கோலுண்டிலேன்" என்று கூறியது காண்க.
நொறுநொறு-த்தல்	நொறுநொறு-த்தல் noṟunoṟuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) உடையுந் தன்மையாதல் (வின்.);; to be brittle, fragile, crisp, as biscuit. [நொறு + நொறு – நொறுநொறு → நொறுநொறு–த்தல்]
நொறுவல்	நொறுவல் noṟuval, பெ. (n.) நொறுவை பார்க்க;see noruval. [நொறுவை → நொறுவல்]
நொறுநொறெனல்	நொறுநொறெனல் noṟunoṟeṉal, பெ. (n.) நொறுங்குதற்குறிப்பு; onom. expr. signifying brittleness or crispness. [நொறு + நொறு + எனல்.]
நொறுவை	நொறுவை noṟuvai, பெ. (n.) பல்லால் நொறுக்கித் தின்னும் சிற்றுண்டி (வின்.);; dainties, things of luxury. [நுல் → நுள் → நூறு → நொறு → நொறுவை. (வே.க.);]

நொறுவைக்கள்ளன்	நொறுவைக்கள்ளன் noṟuvaikkaḷḷaṉ, பெ. (n.) வீண்செலவு செய்வோன் (வின்.);; extravagant man. [நொறுவை + கள்ளன்.] மறைவாக, கள்ளத்தனமாக நொறுவை உணவுண்ணச் செலவிடுபவனைக் குறிக்கும்.
நொறுவைக்கள்ளி	நொறுவைக்கள்ளி noṟuvaikkaḷḷi, பெ. (n.) வீண்செலவு செய்பவள் (வின்.);; extravagant woman. [நொறுவைக்கள்ளன் → நொறுவைக்கள்ளி.] மறைவாக, கள்ளத்தனமாக நொறுவை உணவுண்ணச் செலவிடும் பெண்ணைக் குறிக்கும்.
நொறுவைப்பண்டம்	நொறுவைப்பண்டம் noṟuvaippaṇṭam, பெ. (n.) சிற்றுண்டி (வின்.);; dainties. [நொறுவை + பண்டம்]
நொன்றி	நொன்றி noṉṟi, பெ. (n.) மான் (சங்.அக.);; deer. [நொல் (→); நொள்); → நொன் + றி நொள் → நொளுந்துதல் = மறைதல் பொருளில் வருவது. புலிபோன்றவல் விலங்குகளை காணுங்கால் புதரில் மறையும் பண்பு பற்றியதாகலாம்.]
நொன்னை	நொன்னை noṉṉai, பெ. (n.) 1. நையாண்டி; mimicking, mocking. 2. ஏளனம்; taunt, ridicule, sarcasm. [நொல் + நை. சொல்லில் மறைந்து வரும் நகைச் சுவையைக் குறிக்கும்.] அதியமானிடமிருந்து தொண்டைமானுக்குத் தூது சென்ற ஔவை நெய் தோய்ந்த புதியபோர்க் கருவிகளைப் பார்த்து, அதியமானிடம் இருப்பது குருதி தோய்ந்த கருவிகள் என்று கூறுவதாகும்.

நோ	நோ1 nō, நகரமெய்யும் ஓகார உயிரும் சேர்ந்து பிறந்த உயிர்மெய் எழுத்து; the compound of 'n' and 'o' [ந் + ஒ - நோ. இஃது ஒரெழுத்து ஒரு சொல்லாகவும் (ஒருமொழியாகவும்); வரும்.] நோ2 nōtal, 17 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நோவுண்டாதல்; to feel pain ache, suffer. smart. கால் நொந்தது. 2. வருந்துதல்; to be grieved, distressed in mind, to feal. "ஊரன்மீ தீப்பறக்க நொந்தேனும் யானே." (நாலடி,389);. "நோதல் எவன்மற்று நொந்தார்என்று அஃது அறியும் காதலர் இல்லா வழி" (குறள்,1308);. 3. துன்பத்தைச் சொல்லுதல்; to complain. "நோவற்க நொந்த தறியார்க்கு" (குறள்,877);. 4. சமைத்த வுண்டி பதனழிதல்; to be injured, bruished, as a plant, fruit; to be spoiled, as boiled rice. "நொந்தன்னம்" (பதார்த்த.1459);. சோறு நொந்துபோய் விட்டது. (உ.வ.);. 5. வறுமைப்படுதல்; to be impoverished, to grow poor. நொந்த குடி.
நோக்க	நோக்க nōkka, இடை. (part.) ஒர் உவம உருபு (தொல்,பொருள்.286, உரை);; a particle denoting comparison. "அன்ன ஆங்க மான இறப்ப என்ன உறழத் தகைய நோக்கொடு கண்ணிய எட்டும் வினைப்பால் உவமம்" (தொல். பொருள். உவம.12);. [நோக்கு → நோக்க.]
நோக்கட்டாமரம்	நோக்கட்டாமரம் nōkkaṭṭāmaram, பெ. (n.) இலகோட்டா (L.); மரவகை; loquat. [நோக்கு + எட்டா + மரம். மிக உயர்ந்த மரம்.]
நோக்கப்பண்ணல்	நோக்கப்பண்ணல் nōkkappaṇṇal, பெ. (n.) 1. வலியுண்டாகச்செய்கை; causing pain. 2. துன்பப்படுத்துகை; causing distress. (சா.அக.);. [நோவப்பண்ணல் → நோகப்பண்ணல் → நோக்கப்பண்ணல் (உ.வ.);] நோக்கப்பண்ணல் என்றே வழக்கில் இருப்பின் அது பார்ப்பித்தல் என்னும் பொருளும் தரும் குழப்பம் உளது.

நோக்கம்	நோக்கம்1 nōkkam, பெ. (n.) 1. கண்(திவா.);; eye. 2. பார்வை; eyesight, look, gaze, glance, view. "கண்களவு கொள்ளுஞ் சிறுநோக்கம்" (குறள்,1092);. "நோக்கத் தொதுங்கு" (பழ);. நோக்க நோக்குவ நோக்காமுன் நோக்குவன்" (பழ.);. 3. கோள் (கிரக); நோக்கு; aspects of a planet. 4. தோற்றம்; appearance, expression, cast of countenance. [நோக்கு → நோக்கம்.] நோக்கம்2 nōkkam, பெ. (n.) 1. உயர்ச்சி (வின்.);; height, elevation. 2. அழகு; beauty, attractiveness. "மருணோக்க மடிந்தாங்கே மயல்கூர் கிற்பான் மன்னோ" (கலித்.10);. "யாவர்க்கு நோக்கலாப் பெண்ணினோக்கு டையாள்" (கம்பரா. கர.6);. 3. காவல் (யாழ்.அக.);; watch. 4. இலக்கு, கருத்து; design, object, intention, aim, motive.
நோக்கர்	நோக்கர் nōkkar, பெ. (n.) நோக்கன் பார்க்க;see nōkkan. [நோக்கன் → நோக்கர்.]
நோக்கர்கள்	நோக்கர்கள் nōkkarkaḷ, பெ. (n.) வருங்காலத்தில் நடக்கவிருப்பதை முன்னரே கூறக்கூடிய அளவுக்கு ஒரு துறையில் நிகழ்வதை ஆழ்ந்து கவனிப்பவர்கள்; observers. வரும் ஒலிம்பிக்கில் இந்தியா பல தங்கப்பதக்கங்களைப் பெறும் என்று விளையாட்டு நோக்கர்கள் கூறுகின்றனர். வரும் பொதுத் தேர்தலில் ஆளும் கட்சிக்கு வெற்றிவாய்ப்புக் குறைவு என்று அரசியல் நோக்கர்கள் கருதுகின்றனர். [நோக்கு → நோக்கர் + கள்.]
நோக்கலங்காரம்	நோக்கலங்காரம் nōkkalaṅgāram, பெ. (n.) தற்குறிப்பேற்றம் (வீரசோ.,அலங்.25);; a figure of speech. [நோக்கு + அலங்காரம். நோக்கு = பார்வை. Skt, அலம்கார → த. அலங்காரம் = அணிவகை..]
நோக்கன்	நோக்கன் nōkkaṉ, பெ. (n.) 1. இன (சாதி); வகை (ET.V. 416);; a caste. 2. கழைக்கூத்தன் (வின்.);; pole-dancer, mountebank.
நோக்கனோக்கம்	நோக்கனோக்கம் nōkkaṉōkkam, பெ. (n.) மனத்தால் நோக்கும் நோக்கம்; discernment, as seeing through the mind's eye. "நோக்க னோக்க மவ்விரண்டன் மருங்கி னேதுவு மாகும்" (தொல்.சொல்.93);. [நோக்கு + அல் + நோக்கம். நோக்கு = பார்வை. கண்ணால் அன்றி மனத்தால் நோக்கும் பார்வை என்று பொருள்படும்.]

நோக்காடு	நோக்காடு nōkkāṭu, பெ. (n.) 1. நோவு, வலி; pain, pang, agony, 2. அரச (இராச); நோக்காடு (வின்.);; pangs of child-birth. 3.நோய்; sickness, disease. 'கண்ணோக் காடாம்" (பணவிடு.300);. கொள்ளையா நோக்காடா? (உ.வ.);. 4. மனநோய் (வின்.);; mental worry. 5. வறுமை (யாழ்ப்.);; reduced circumstances, poverty. [நோ + காடு → நோக்காடு. கடு → காடு. கடுகுதல் = மிகுதல்.]
நோக்காமை	நோக்காமை nōkkāmai, எ.ம.வி. (n.v.) பார்க்காமை;பார்க்காத தன்மை, நோக்குதல் என்பதன் எதிர்மறைவினை. have not seen have not look. "குறிக்கொண்டு நோக் காமை அல்லாமல் ஒருகண் சிறக் கணித்தாள் போல நகும்" (குறள்,1095);. [நோக்கு + ஆ + மை. 'ஆ'-எதிர்மறை. 'மை'-பண்பு ஈறு (விகுதி.);]
நோக்கால்	நோக்கால் nōkkāl, பெ. (n.) நுகக்கால் (நெல்லை);; yoke. [நுகக்கால் → நோக்கால்]
நோக்காலுரை-த்தல்	நோக்காலுரை-த்தல் nōkkāluraittal, 4 செ.கு.வி. (v.i) பார்வையால் உணர்த்துதல்; to communicate by mere look, as a guru. "குறுமுனிக்குத் தமிழ் நோக்கா லுரைத்த வாறும்" (திருவாலவா. பதிகம்.3);. [நோக்கு → நோக்கால் + உரை-த்தல்.]
நோக்கி	நோக்கி nōkki, வி.எ. (adv.) 1. குறிப்பிட்ட ஒன்றை அல்லது ஒருவரை இலக்காகக் கொண்டு; towards; in the direction of ஏவுகணை விண்னை நோக்கிப் பாய்ந்தது. ஒசை வந்த திசையை நோக்கி ஒடினாள். அவன் காட்டை நோக்கி நடந்தான். 2. பார்த்து;to see. "நோக்கினாள் நோக்கி இறைஞ்சினாள் அஃதவள் யாப்பினுள் அட்டிய நீர்" (குறள்,1093);. எபிரேயம். நோக்கக். [நோக்கு → நோக்கி.]
நோக்கிமாடை	நோக்கிமாடை nōkkimāṭai, பெ. (n.) காசு (நாணய);வகை; a coin. "பண்டாரத்தில் ஒடுக்கின நோக்கி மாடை ஒன்றும்" (தெ.க.தொ.4.293);. [நோக்கு + மாடை. மாடு + ஐ-மாடை = காசுவகை.] நோக்கர்களால், ஆய்ந்து நோக்கப்பட்ட செல்வம். மாடு = செல்வம் "கேடில் விழுச்செல்வம் கல்வி ஒருவற்கு மாடல்ல மற்றை யவை" (குறள்,400);.

நோக்கியநோக்கம்	நோக்கியநோக்கம் nōkkiyanōkkam, பெ. (n.) கண்களால் நோக்குகை (தொல்.சொல்.89, இளம்பூ.);; seeing through the eyes. [நோக்கு + இ + அ - நோக்கிய + நோக்கம். 'இ' -சாரியை. 'அ' பெயரெச்ச ஈறு.]
நோக்கு	நோக்கு1 nōkkudal, 5.செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கூர்ந்து பார்த்தல்; to see, look at, behold, view. "நோக்கினாள் நோக்கெதிர்நோக்குதல்" (குறள்,1082);. "நோக்கலின் அஞ்சலின் சிதைப்பின் என்றா" (தொல்,சொல்.வேற்று.11);. எத்திசையில் நோக்கினும் பச்சைப் பசேலென்ற வயலைக்காணமுடிகிறது. அவள்தலை நிமிர்ந்து என்னை நோக்கினாள். "யான் நோக்கும் காலை நிலன் நோக்கும் நோக்காக்கால் தான் நோக்கி மெல்ல நகும்" (குறள்,1094);. 2. சிறப்பாய்க் கருதுதல்; to consider, reflect. "அறனோக்கி யாற்றுங்கொல் வையம்" (குறள்,189);. "ஒன்று நோக்கலருன் வலியோங்கறனின்று நோக்கி நிறுத்து நினைப்பினர்" (கம்பரா. கரன்.5);. 3. கவனத்தில்; to regard, pay attention to. "நச்சாமை நோக்காமை நன்று" (ஏலாதி.12);. கட்டுரை ஆசிரியரின் மொழிநடையை நோக்கும்போது என்னதோன்றுகிறது? 4. கவனித்துத் திருத்துதல்; to arrange, put in order. "புனையிழை நோக்கியும்" (கலித்.76);. 5. காத்தல்; to keep product, save. "நோக்காது நோக்கி" (சி.போ. 1:4, வெண்.பக்.79);,
நோக்குடைப்பொருள்	நோக்குடைப்பொருள் nōkkuḍaipporuḷ, பெ. (n.) 1. குறிப்புப் பொருள்; suggested meaning. 2. கருதற் சொற்களாலமைந்த சுவையுடைப் பொருள் (வின்.);; interesting matter expressed in obscure language. [நோக்கு + உடைப்பொருள். உடைப்பொருள் = உடைமைப்பொருள்.]
நோக்குநோக்கி	நோக்குநோக்கி nōkkunōkki, பெ. (n.) ஆள்வாடைத்தட்டிச்செடி; an unknown plant. (சா.அக.);.
நோக்கெதிர்நோக்கு-தல்	நோக்கெதிர்நோக்கு-தல் nōkkedirnōkkudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) தலைவன் நோக்கியவிடத்து தலைவி எதிர் நோக்குதல்; to gaze into another's eye, as lovers. "நோக்கெதிர் நோக்குதல் தாக்கணங்கு தானைக் கொண்டன்ன துடைத்து" (குறள்,1082); [நோக்கு + எதிர் + நோக்கு-தல்.]
நோகாது	நோகாது nōkātu, வி.எ. (adv.) நோகாமல் பார்க்க;see nokamal. "நோகாது உணர்வோர் கல்வியை நோற்பார்" (பழ.);. [நோ → நோகாது.]

நோகாமல்	நோகாமல் nōkāmal, வி.எ. (adv.) வலிக்காமல்; without painful. கை, கால் நோகாமல் பொருளீட்ட முடியுமா?. உடம்பு நோகாமல் உட்கார்ந்து சாப்பிடமுடியுமா? நோகாமல் அடிக்கிறேன் ஓயாமல் அழு. (பழ.); நோகாமல் நோன்புகும்பிட முடியுமா? [நோ → நோகாமல்.]
நோகு-தல்	நோகு-தல் nōkudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) வருந்துதல்; மனம் புண்படுதல்; get hurt of feelings, distressed in mind. அவன் மனம் நோகும்படி நடந்து கொள்ளாதே. உன் பண்பற்ற பேச்சும் செயலும் அவரை நோகச்செய்து விட்டது. [நோ → நோகு-தல்.]
நோங்கு-தல்	நோங்கு-தல் nōṅgudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) வீட்டுத்திசை நோக்கி விருப்பொடு பார்த்தல்; to desire look. [நோக்கு-தல்(= பார்த்தல்); → நோங்குதல்.]
நோச்சோளம்	நோச்சோளம் nōccōḷam, பெ. (n.) வெண்சோளம்; white maize (சா.அக.);.
நோகரிகம்	நோகரிகம் nōgarigam, பெ. (n.) நித்தக்கத்தரி; long brinjal, Solaman melongena. (சா.அக.);.
நோசல்	நோசல் nōcal, பெ. (n.) நோவு (வின்.);; sickness, pain. [நோதல் → நோசல்]
நோசிதம்	நோசிதம் nōcidam, பெ. (n.) கொடிக்குறிஞ்சா; small Indian ipecacunha, Gymnema Sylvestris. (சா.அக.);.
நோஞ்சல்	நோஞ்சல் nōñjal, பெ. (n.) மெலிவு; emaciation. [நோய் → நோய்ஞ்சல் → நோஞ்சல்.]
நோஞ்சான்	நோஞ்சான் nōñjāṉ, பெ. (n.) நோய் முதலியவற்றால் மெலிந்தவன் (நெல்லை);; feeble, invalid person. சத்துணவு இல்லாத நோஞ்சான் குழந்தைகள். நேஞ்சான் மாடு. [நோய் → நோய்ஞ்சான் → நோஞ்சான் = உடல்வலிமையற்று மெலிந்து காணப்படு பவன்.]

நோட்டக்காரன்	நோட்டக்காரன் nōṭṭakkāraṉ, பெ. (n.) 1.காசாயும் வண்ணக்கன்; shroft. "நோட்டக்காரர் நெஞ்சடையக் கூப்பிடுவது" (பணவிடு.182);. 2. காசு, மணிகள் (நாணயம், இரத்தினம்); முதலியவற்றின் குணங்களையறிந்தவன் (இ.வ.);; expert in appraising coins, gems etc. ம.நோட்டக்காரன்;க. நோட்டகார (g); [நோட்டம் → நோட்டக்காரன் = காசு, பொன்மணி ஆய்வோன். வண்ணக்கன்.]
நோட்டம்	நோட்டம்1 nōṭṭam, பெ. (n.) 1. தட்டிப்பார்த்தல் முதலிய முறைகளைக் கொண்டு புரியும் பொன் வெள்ளிக்காசு பண ஆய்வு; examination of coins; assaying. 2. பொன்மணி முதலியவற்றின் ஆய்வு; scrutiny of gems, precious metals, etc. 3. விலைமதிப்பு; value. அதன் நோட்ட மறியான் (வின்.);. 4. மதிப்பு (வின்.);; criticism, as by a rival artist or workman. 5. போட்டி; competition. நோட்டத்திலே விலை வைத்துவிட்டார்கள் (வின்.);. 6. வெல்ல முயல்கை; attempt at wit; endeavour to excel, hinder or baffle another in speech. 'வார்த்தை நோட்டத்தில் என்னபலன்' (வின்);. 7. மதிப்பிடும் அல்லது தெரிந்து கொள்ளும் நோக்கம் கொண்ட பார்வை; searching glance. தலைவர் மேடை ஏறியவுடன் கூட்டத்தை ஒரு நோட்டம் விட்டார். பொருள் விற்கும் சாக்கில்வந்து திருடப்போகிற வீட்டை ஒரு நோட்டம் விட்டான். ம. நோட்டம்; கு. நோட்ட; கோத நொட் (examine);; க. நோடு;து. நோட. [நுல் → நுள் → நொள் → நோள் → நோடு நோட்டம் (வே.க.); = ஆய்வு ஆராய்ச்சி]

நோட்டம்பார்	நோட்டம்பார்1 nōṭṭambārttal, 4.செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தகுதியறிதல் (யாழ்.அக.);; to consider the fitness of. 2. விலை மதிப்பறிதல் (வின்.);; to appraise 3. நிலைமையாய்தல்; to consider one's condition, state. 4. வேவு பார்த்தல்; to spy. [நோட்டம் + பார்-த்தல்.] நோட்டம்பார்2 nōṭṭambārttal, 4 செ.கு.வி. (v.i) மிகக் கண்டிப்பாயிருத்தல் (வின்.);; to be too strict in dealings. [நோட்டம் + பார்-த்தல்.] நோட்டம்பார்த்தல் : எடுத்துக் கொண்ட மாழைக் கலவையிலே உள்ள மாழைகளின் (உலோகங்களின்); அளவை மதிப்பிடுவது நோட்டம் பார்த்தல் எனப்படும். சுரங்கங்களில் கிடைக்கும் மூலப்பொருள்களில் எந்த வகை மாழை எந்த அளவில் உள்ளது என மதிப்பிட்டு, அம் மூலங்களை (தாதுக்களை); வெட்டி யெடுப்பது நன்மைபயக்குமா என ஆராய்ந்து முடிவு செய்ய நோட்டம் பார்த்தல் மிகவும் பயன்படுகிறது. காசுகள், நகைகள் முதலியன செய்யப்பயன்படும் விலையுயர்ந்த தங்கம் போன்ற மாழைகளின் கட்டிகள் தூய்மையானவையா என ஆராயவும் இது பயன் படுகிறது. மாழைக் (உலோகக்); கலவைகளின் குறைகளைக் கண்டு ஆராயவும் பயன்படுகிறது. ஆராயவேண்டிய மாழை (உலோகம்); எதுவோ அதைப்பொறுத்து, நோட்டம் பார்க்கப் பலமுறைகள் வழக்கத்தில் இருக்கின்றன. ஆனால், பொதுவாக இருமுறைகள் உண்டு. அவை: 1. உலர்முறை (dry process);. 2. ஈரமுறை (wet process); மூலங்களில் உள்ள மாழை வகைகளை உருக்கிப்பின் பிரிப்பது உலர்முறை. மூலங்களில் ... வேதியியல் ... முறையில் பிரித்தல் ஈரமுறை
நோட்டம்பேசு-தல்	நோட்டம்பேசு-தல் nōṭṭambēcudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) பிறர் தன் சொல்லுக்கு உட்படும்படிப் பேசுதல் (யாழ். அக.);; to overcome by skilful speech. [நோட்டம் + பேசு-தல்.]
நோட்டன்	நோட்டன் nōṭṭaṉ, பெ. (n.) நோட்டக்காரன் பார்க்க;see nostakkāran. [நோட்டம் → நோட்டன்]
நோடாலம்	நோடாலம் nōṭālam, பெ. (n.) 1. களிப்பு,உவப்பு (உல்லாசம்);; jocularity, pleasantry. 2. ஏளனம்; mockery. 3. நனிநாகரிகம்; fastidiousness. 4. புதுமை (யாழ்.அக.);; newness. [நட லம் → நாடலம் → நோட லம். நடலம் = மிகு நாகரிகம், ஏளனம், இகழ்ச்சி.]
நோடு-தல்	நோடு-தல் nōṭudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஆராய்ந்து பார்த்தல்; to research. 2. கவனித்தல்; to take care of. க. நோடு, F.L. notum, to know: E.note [நுல் (=நுண்மை); → நுள் → நொள் → நோள் → நோடு → நோடு-தல் (இவ்வினை இன்று வழக்கற்றது); = தேடுதல், ஆய்தல் ஆராய்தல், பார்த்தல் (மு.தா.);]

நோண்டு-தல்	நோண்டு-தல் nōṇṭudal, 5 செகுன்றாவி, (v.t.) 1. விரல்,குச்சிபோன்றவற்றால் கிளறுதல் (பிங்.);; to stir, dig up, grub up, root out. புண்ணை நோண்டாதே? நிலத்தை நோண்டிக் கொண்டிருக்கிறான். 2. முகத்தல் (திவா.);; to bale out, scoop out. 3. குடைந்தெடுத்தல்; to pick off, as a scab of an ulcer, to pick out, as wax from the ear. காதை நோண்டாதே. 4. துருவிவினவுதல் (வின்.);; to enquire minutely, endeavour to draw out by repeated questions, pump one. "நோண்டிநோண்டிக் கேட்கிறான்" (வின்.);; 5. சிறுகத் திருடுதல் (வின்.);; to pilfer. 6. பயிரைக் கிள்ளுதல் (யாழ்ப்.);; to pluck, as cars of grain. 7, ஒரு தொழிலைச் சிறிது சிறிதாகச் செய்தல்; to do a thing little by little. ஏன் நோண்டிக் கொண்டிருக்கிறாய் (வின்.);. 8. தேவையற்ற ஒன்றைச் செய்தல்; to rummage about. எதையாவது நோண்டிக் கொண்டிருப்பதே தொழிலாப்போச்சு. 9. தோண்டுதல்; to dig. கண்ணை நோண்டிவிடுவேன். கிழங்கை நோண்டி யெடுத்து விட்டான் (உ.வ);. நோண்டுக நோடட்ருநி
நோணாவட்டம்	நோணாவட்டம் nōṇāvaṭṭam, பெ. (n.) நொறுநாட்டியம் (இ.வ.); பார்க்க;see moruய. Nättiyam.
நோணாவட்டியம்	நோணாவட்டியம் nōṇāvaṭṭiyam, வி.எ. (adv.) நன்றாய் (தூத்துக்குடி வழக்கு);; well prudently, wisely.
நோதக்க	நோதக்க nōtakka, கு.வி.எ. (adv.) வருந்தத்தக்கனவற்றை; grieved, distressed. "பேதைமை யொன்றோ பெருங்கிழமை யென்றுணர்க நோதக்க நட்டார் செயின்" (குறள், 805);. [நோ → நோதக்க. நோ = துன்பம், வருத்தம்.]
நோதல்	நோதல்1 nōtal, தொ.பெ. (vbl.n.) 1. பூடு முதலியவற்றுக்கு வருங்கேடு; disease affecting trees or plants. 2. எழுத்து முதலியவற்றின் மழுங்கல்; obliteration or other defect in a marked line, letter, figure or painting. 3. சாயஞ்சிதறுகை; spreading of dye in a cloth beyond the intended line. 4. ஏழைமை; poverty. [நோ → நோதல்] நோதல்2 nōtal, பெ. (n.) 1. துன்புறல்; to suffer. 2. நொந்து சொல்லுதல்; to be injured speech. [நோ → நோதல்]

நோதலை	நோதலை nōtalai, பெ. (n.) நோதல், 1,4. (யாழ்ப்.); பார்க்க;see moda, 1,4. [நோதல் → நோதலை]
நோதளை	நோதளை nōtaḷai, பெ. (n.) பிராய்முட்டி; Ceylon pavonia, Poania zeylanica. (சா.அக.);.
நோதிறம்	நோதிறம் nōtiṟam, பெ. (n.) முல்லை, பாலைக்குரிய துன்பப்பண் வகை (பிங்.);; a melody type of the mullai and the pālai classes, sung in distress. "பாண்வாய்வண்டு நோதிறம்பாட" (சிலப்.4:75);. [நோ → நோதிறம்.]
நோப்படு-தல்	நோப்படு-தல் nōppaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. காயப்படுதல்; sustaining injury, being injured. 2. நோயினால் துன்பப்படுதல்; suffering from pain or disease. (சா.அக.);. [நோ + படு-தல். நோ = துன்பம்.]
நோப்பாளம்	நோப்பாளம் nōppāḷam, பெ. (n.) 1. சினம்; irritation, anger, offence. உள்ளதைச் சொன்னால் நொள்ளைக்கண்ணிக்கு நோப் பாளம் (பழ.);. 2. வருத்தம்; suffering. [நோ → நோப்பு → நோப்பாளம் (வே.க.);]
நோபித்திரினி	நோபித்திரினி nōpittiriṉi, பெ. (n.) 1. நோய்; disease. 2. நலக்கேடு; bad health. (சா.அக.);.
நோம்பு	நோம்பு1 nōmbudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) கொழித்துப் பிரித்தல்; to separate by winnowing, as stones from rice. [நேம்பு → நோம்பு-தல். நேம்புதல் = கொழித்துப்பிரித்தல்.] நோம்பு2 nōmbu, பெ. (n.) நோன்பு (உ.வ.); பார்க்க;see nŏṉbu. [நோன்பு → நோம்பு.]
நோம்புக்கடன்	நோம்புக்கடன் nōmbukkaḍaṉ, பெ. (n.) நேர்ச்சிக் கடன்; vow. [நோன்பு → நோம்பு + கடன்.]
நோம்புக்கயிறு	நோம்புக்கயிறு nōmbukkayiṟu, பெ. (n.) காப்புநாண்; a sacred string. [நோன்பு → நோம்பு + கயிறு. நோம்பன்று கட்டிக் கொள்ளும் காப்புக்கயிறு.]

நோம்புமுடி	நோம்புமுடி nōmbumuḍi, பெ. (n.) நோம்புமுடிச்சு பார்க்க;see nombu-mudiccu. [நோன்பு2 + முடி. முடி = முடிந்து கொள்ளும் பொருள்.]
நோம்புமுடிச்சு	நோம்புமுடிச்சு nōmbumuḍiccu, பெ. (n.) தாலிச்சரட்டில்கோக்கப்பட்ட குழாய்போன்ற பொன்னுருக்கள்; a pair of cylindrical pieces of gold worn on the string containing the marriage badge. [நோன்பு + முடிச்சு.]
நோம்புவலி	நோம்புவலி nōmbuvali, பெ. (n.) குதிரை வாலிப்பூடு; a family of plants resembling horse tail, as horse tail, grass, Panicum brizoides, horse tail, millet, Panicumerticillatum. (சா.அக.);.
நோம்புவிரலி	நோம்புவிரலி nōmbuvirali, பெ. (n.) மஞ்சள்கொத்து; turmeric plant;(சா.அக.);.
நோம்பூகயம்	நோம்பூகயம் nōmbūkayam, பெ. (n.) நிலப்பூசினிச் செடி; giant potato; earth pumkin, Gpomaea digitata. (சா.அக.);.
நோம்பூரிகம்	நோம்பூரிகம் nōmbūrigam, பெ. (n.) சருக்கரைப்பூசனி; yellowpumpkin, Cucurbita pepo. (சா.அக.);.

நோய்	நோய்1 nōy, பெ. (n.) 1. மனிதனின், விலங்கின், பயிரின் உடல் நல பாதிப்பு; பிணி; malady, distemper, ailment, sickness, disease. "நோயிகந்து நோக்குவிளங்க" (மதுரைக்.13);. நோயைத் தக்க நேரத்தில் தடுக்காததால் விளைச்சல் பாதித்து விட்டது. "காலை அரும்பிப் பகலெல்லாம் போதாகி மாலை மலரும் இந் நோய் குறள்,1227). நோய் கொண்டார் பேய் கொண்டார். (பழ.); 2. துயரம் (பிங்.);; sorrow, grief. 3. துன்பம்; affliction, trouble. "அதிரவருவதோர் நோய்" (குறள்,429);. 4. குற்றம்; fault. "பகலென்னும் பண்பின்மை பாரிக்கும்நோய்" (குறள்,851);. 5. அச்சம்; dread, fear. "நோயுடை நுடங்குசூர் " (பரிபா.5:4);. 6. நோவு (வின்.);; ache, pain. smart. "நோவு ஒரு பக்கம் இருக்கச் சூடு ஒரு பக்கம் போட்டாற் போல" (பழ.);. "நோய்க்கிடந் [illegible]
நோய்க்குணக்குறி	நோய்க்குணக்குறி nōykkuṇakkuṟi, பெ. (n.) நோய்க்குறி (பாண்டி); பார்க்க;see ndyk-kusi. [நோய்1 + குனம் + குறி.]
நோய்க்குறி	நோய்க்குறி nōykkuṟi, பெ. (n.) நோயின் அடையாளம் (பாண்டி);; symptom of a disease. [நோய்1 + குறி.]
நோய்க்கூறுபாடு	நோய்க்கூறுபாடு nōykāṟupāṭu, பெ. (n.) நோய்க்குறி (பாண்டி); பார்க்க;see moy-k-kuri. [நோய்1 + கூறுபாடு.]
நோய்காடேறுதல்	நோய்காடேறுதல் nōykāṭēṟudal, பெ. (n.) சாக்காட்டி னிறுதியில் நோய் விட்டு அகலுகை; the disappearance of disease on the approach of death. [நோய்1 + காடேறுதல். காடேறுதல் = விட்டு நீங்குதல்.]
நோய்ச்சல்	நோய்ச்சல் nōyccal, பெ. (n.) நோய்வாய்ப் படுகை; being sickly. 2. நோய்ஞ்சல் (வின்.); பார்க்க;see ndyial. [நோய்1 → நோய்ச்சல்.]
நோய்ஞ்சல்	நோய்ஞ்சல் nōyñjal, பெ. (n.) 1. மெலிந்தவன்-ள்-து; sickly, emaciated person or animal. "நோய்ஞ்சற் பூனை மத்தை நக்குமாபோலே" (பழ.);. "நோய்த்த புலி ஆகிலும் மாட்டுக்கு வலிது." (பழ.);. 2. நோய் (யாழ்.அக.);; disease. [நோய்1 → நோய்ஞ்சல்.]

நோய்ஞ்சலன்	நோய்ஞ்சலன் nōyñjalaṉ, பெ. (n.) நோயாளி (வின்.); பார்க்க;see ndyal. [நோய்ஞ்சு + அல் + அன். ஈண்டுவரும் அல் உடன்பாட்டுப் பொருளில் வரும் சாரியை; அன்-ஆண்பால்விகுதி]
நோய்ஞ்சான்	நோய்ஞ்சான் nōyñjāṉ, பெ. (n.) மெலிந்தவன்; person emaciated by disease. [நுல் (மெலிதல்); → நுள் → நொள் → நோள் → நோய் → நோய்ந்தான் → நோய்ஞ்சான். (மு.தா.);]
நோய்ஞ்சி	நோய்ஞ்சி nōyñji, பெ. (n.) நோயாளி (வின்.); பார்க்க;see nōyāḷi. [நோய் → நோய்ஞ்சி]
நோய்ஞ்சியன்	நோய்ஞ்சியன் nōyñjiyaṉ, பெ. (n.) நோயாளி (வின்.); பார்க்க;see nŏyāli. [நோய் → நோய்ஞ்சி + அன். 'அன்' ஆண்பால் ஈறு]
நோய்த்த	நோய்த்த nōytta, கு.பெ.எ. (adj.) நோய் கொண்ட; being affected with disease marked with sickness, sickly. (சா.அக.);. [நோய் + த் + த. 'த்' இடைநிலை; 'த'- பெயரெச்ச ஈறு]
நோய்த்திடம்	நோய்த்திடம் nōyttiḍam, பெ. (n.) 1. பிணியின் வலிமை; strength of a disease. 2. நோயின் உண்மை; reality of disease. (சா.அக);. [நோய் + திடம். திடம் = வன்மை.]
நோய்த்தொற்று	நோய்த்தொற்று nōyttoṟṟu, பெ. (n.) உடலில் நுண்ணுயிரிகளால் (பாக்ட்டீரியா); உண்டா வதும், நுண்ணுயிரிகள் உண்டாக்கும் நஞ்சுகளால் உண்டாவதுமான நோய்; infection. [நோய் + தொற்று]
நோய்தடுக்கி	நோய்தடுக்கி nōytaḍukki, பெ. (n.) நோய் வராமல் தடுக்குமருந்து; preventie remedies as vaccine; medicines preveting diseaseProphylactics. (சா.அக.);. [நோய்1 + தடுக்கி.]
நோய்தெறி-த்தல்	நோய்தெறி-த்தல் nōyteṟittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பிணி நீங்குதல்; getting rid of disease being free from disease. (சா.அக.);. [நோய்1 + தெறி-த்தல். தெறித்தல் = நீங்குதல்.]

நோய்நாடு-தல்	நோய்நாடு-தல் nōynāṭudal, 5.செ.குன்றாவி. (v.t.) நோய் இன்னது என்று கண்டுபிடித்தல்; diagnosis. "நோய்நாடி நோய் முதல்நாடி அதுதணிக்கும் வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல்" (குறள்,948); [நோய்1 + நாடு-தல்] நோயாளியைப் பார்த்தவுடன் அவருக்கு என்னென்ன தொந்தரவுகள் என்று அறிந்துகொண்டு, அதிலிருந்து ஒவ்வொரு நோயாக விலக்கிக் கொண்டே வந்து, எந்தநோயின் தன்மையும் அவர் சொல்லும் தொந்தரவும் ஒத்து வருகின்றனவோ அந்த நோயே அவருக்கு இருக்கலாம் என்ற உறுதி செய்வது நோய் நாடலாகும். எடுத்துக்காட்டாக வயிற்றுவலி என்றால், வயிற்றில் புண்ணாக இருக்கலாம்; குடலில் புண்ணாக இருக்கலாம்; ஈரலைச் சேர்ந்த நோயாக இருக்கலாம்;இதய நோயாகவும் இருக்கலாம். சாப்பிட்ட உடனே அல்லது சாப்பிட்டு ஒரு மணி அல்லது இரண்டுமணி நேரத்திற்குள்ளேயே வயிற்று வலி வந்தால் அது வயிற்றுப் புண்ணாகவோ, அல்லது குடற்புண்ணாகவோ தான் இருக்கவேண்டும். ஏனெனில் மற்ற உறுப்புக்களின் நோய், உணவால் அதிகப்படுவதில்லை. மற்றும் வாந்தி எடுத்தவுடன் வலி அடங்கிவிடுகிறது என்றால் குடல்நோய் என்றே கூறவேண்டும். அதிலும் காரப்பொடி சாப்பிட்டால் வலி எற்படவில்லை என்றால் இந்த ஊகம் உறுதிப்படுகிறது. ஆனால், நோய்க் கூற்றைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு நோயாளியின் தொந்தரவுகள் என்னென்ன என்று அறிந்து கொள்ள வேண்டும். அதோடு நோய் எப்போது ஏற்பட்டது, நோய் எவ்வளவு நாட்களாக இருந்து வருகிறது. என்ன பண்டுவத்தால் குணம் ஏற்படுகிறது என்றும், எந்தெந்த மருந்துகளால் நோய் அதிகமாய்த் தோன்றுகிறது என்றும் அறிந்து கொள்ளவேண்டும். நோயாளி தன்னுடைய உடம்பின் நிலையைப் பற்றிச் சொல்லி நிறுத்திய பிறகு, ஆய்வு செய்யவேண்டும். நோயாளியின் தொல்லை என்னவாக இருந்தாலும் உடல் முழுமையும் ஆய்வு செய்வதே நல்லது.
நோய்நொடி	நோய்நொடி nōynoḍi, பெ. (n.) 1. பிணியும் துன்பமும்; disease with its sufferings. (சா.அக.);. நோய் நொடி இல்லா உடம்போடு வாழவேண்டும். குழந்தைக்கு நோய் நொடி வராமல் வளர்க்கவேண்டும். நோய் நொடி இல்லா வாழ்வு வேண்டும் என்று கடவுளிடம் வேண்டினேன். 2. நோயும் நோயின் பாதிப்பும்; illness and its effect. வறுமையில் நோய் நொடிவந்தால் யார் உதவுவார்கள். [நோய்1 + நொடி. மரபுத்தொடர்]

நோய்ப்பாடியார்	நோய்ப்பாடியார் nōyppāṭiyār, பெ. (n.) கழகக் காலப்புலவர்; a poet in Sangam age. மறுவ. நொய்ப்பாடியார். [நோய்1 + பாடியார்] இவர்தம் பாடலில் பிரிந்தோருறும் நோயை நன்கு புலப்படுத்துவதால் இப்பெயர் பெற்றார் எனலாம். பாலை நிலவழியிலே பரற்கற்கள் நிலம்படும் மின்மினிபோலப் பரந்திமைக்கும் எனப் புனைந்துரைத்துள்ளார். இவர் செய்யுளில் நடுகற்குப் பீலிசூட்டும் வழக்கமும். நடுகல்லின் அருகிலே அவ்விரன் பிடித்திருந்த வேல் முதலியவற்றை வைக்கும் வழக்கமும் காணப்பெறுகின்றன. (அகநா.67);. "யானெவன் செய்கோ தோழி பொறிவரி வானம் வாழ்த்திப் பாடவும் அருளாது உறைதுறந் தெழிலி நீங்கலிற் பறையுடன் மரம்புல் லென்ற முரம்புயர் நனந்தலை அரம்போழ் நுதிய வாளி அம்பின் நிரம்பா நோக்கின் நிரையம் கொண்மார் நெல்லி நீளிடை எல்லி மண்டி நல்லமர்க் கடந்த நாணுடை மறவர் பெயரும் பிடும் எழுதி அதர்தொறும் பீலி சூட்டிய பிறங்குநிலை நடுகல் வேலூன்று பலகை
நோய்பாடியார்	நோய்பாடியார் nōypāṭiyār, பெ. (n.) நோய்ப்பாடியார் பார்க்க; indy.p-paiyar.
நோய்புகலும்பாண்டம்	நோய்புகலும்பாண்டம் nōypugalumbāṇṭam, பெ. (n.) நோய், பிணிபுகும் உடம்பு; body liable to disease. (சா.அக.);. [நோய்1 + புகலும் + பாண்டம். பாண்டம் = உடம்பு.]
நோய்ப்பால	நோய்ப்பால nōyppāla, பெ. (n.) துன்புறுத்தும் திறத்தனவாகிய குற்றங்கள்; offence, cruel offence. "தீப்பால தான்பிறர்கட் செய்யற்க நோய்ப்பால தன்னை யடல்வேண்டா தான்" (குறள்,206);
நோய்ப்பூச்சி	நோய்ப்பூச்சி nōyppūcci, பெ. (n.) நோயை உண்டாக்கும் புழு; organisms which cause disease-germ; bacillus. (சா.அக.);. குழந்தைக்கு வயிற்றில் நோய்ப்பூச்சி இருக்கிறது; மருந்து கொடுக்கவேண்டும். [நோய் + பூச்சி; பூச்சி = நோயை உண்டாக்கும் புழு.]
நோய்போக்கு-தல்	நோய்போக்கு-தல் nōypōkkudal, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) நோயைப் போக்கிக் குணமாக்குதல்; to cure the disease through medical treatment. இந்த மருத்துவர் நோயைப் போக்குவதில் வல்லவர். [நோய்1 + போக்கு-தல்]

நோய்மக்களித்தல்	நோய்மக்களித்தல் nōymakkaḷittal, பெ. (n.) நோய் திரும்புதல்; relapse of disease. (சா.அக.);. [நோய் + மக்களித்தல்.]
நோய்மருந்தளவு	நோய்மருந்தளவு nōymarundaḷavu, பெ. (n.) சாப்பிடும் மருந்தளவைக் குறிக்கும் தேரையர் செய்த ஒரு தமிழ் மருத்துவ நூல்; a Tamil medical work by Theraiyar on prescriptions and administration of remedies. 2. நோய்க்கு ஏற்றவாறு கொடுக்கும் மருந்தளவு; preportion of medicine determined according to the nature of and requirement for a particular disease, Prescription. (சா.அக.);. [நோய் + மருந்து + அளவு.]
நோய்முகன்	நோய்முகன் nōymugaṉ, பெ. (n.) காரி கோள் (சனி); (தைலவ.தைல.);; Saturn. [நோய் + முகன். நோய் தரும் காரி கோள் துன்பத்தையும் தருவது.] காரிக்கோள் துன்பத்தைத் தருவது என்னும் கருத்தினால், அது நோய்முகன் எனப்பட்டது. ஆயின், இடைக்காலத்தில் தமிழ் பகைவர் காரி என்னும் தென்சொல்லை வழக்கு வீழ்த்தி 'சனி' என்னும் வடசொல்லைப் புகுத்தியதால் 'சனியன்' என்னும் சொல் வழங்கத் தலைப்பட்டது. தமிழர் அனைவரும் இனி நோய்முகன் என்னும் சொல்லையே 'சனியன் என்பதற்குத் தலைமாறாக வழங்குக-பாவாணர் (வே.கநூல்4);.
நோய்மும்முரம்	நோய்மும்முரம் nōymummuram, பெ. (n.) திடீரென ஏற்படும் நோயின் கடுமை; sudden recurrence or intensification of symptoms, Paroxysm. (சா.அக.);. [நோய் + மும்மரம். முன்பு + உரம்-மும்முரம்.]
நோய்முறி-தல்	நோய்முறி-தல் nōymuṟidal, 4செ.கு.வி. (v.i.) நோய் உடம்பிலிருந்து நீங்குதல்; the separation of a disease from the system after its being over powdered. (சா.அக.);. [நோய் + முறி-தல்]
நோயறு-தல்	நோயறு-தல் nōyaṟudal, 18 செ.குன்றாவி.(v.t.) நோய் நீங்குதல்; to cure a disease. "நோயற்ற வாழ்வே வாழ்வு; குறையற்ற செல்வமே செல்வம்" (பழ.);. நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம் (பழ.);. [நோய் + அறு-தல்]

நோய்யெதிர் ஆற்றல்	நோய்யெதிர் ஆற்றல் nōyyedirāṟṟal, பெ. (n.) நோயை உண்டாக்கும் நுண்ணுயிரிகளால் நோய் உண்டாகாதவாறு உடலில் உள்ள எதிர்க்கும் ஆற்றல்; immunity. [நோய் + எதிர் + ஆற்றல்] நோய்யெதிர் ஆற்றல் என்பது ஒவ்வொரு நோய்க்கும் தனித்தனி. நோயை உண்டாக்கும் நுண்ணுயிரிகள் பலவகைப் படும். ஆதலால் ஒருவர் ஒரு நோய்க்கு எதிராற்றல் உடையவராகவும், வேறு ஒரு நோய்க்கு உட்படுபவராகவும் இருக்கலாம். அம்மை நோயை எதிர்க்கும் ஆற்றல் உடையவராக இருந்தாலும், ஈளைநோயை எதிர்க்கும் ஆற்றலில்லாதவராகவும் இருக்கலாம். நோய்யெதிர் ஆற்றல் இயற்கை, செயற்கை என இருவகைப்படும். இயற்கை யென்பது பிறக்கும் போதே உடலில் அமையும் எதிர்ஆற்றல். செயற்கையென்பது பிறந்தபின் உடலில் அமைவது. நோய் வருமுன்பே, செயற்கை முறைகளால், அதாவது கொல்லப்பட்ட அல்லது ஆற்றல் இழந்த நுண்ணுயிரிகளைக் கொண்டு உண்டாக்கப்பட்ட நோய்ப்பாலை உடலில் ஏற்றி அரத்தத்தில் எதிர்ப்பொருள்களைத் தோற்றுவித்தல். இந்த எதிர்ப்பொருள்களும் நோய் நீங்கிய பின்னரும் உடலில் தங்கியிருந்து எதிர்ஆற்றலைத் தருவதாக அமையும்.
நோய்வரப்பண்ணு-தல்	நோய்வரப்பண்ணு-தல் nōyvarappaṇṇudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) 1. நோயை உண்டாக்குதல்; to cause a disease as is done in animals for observing the effect of medicine 2. நோய்க்கிடங்கொடுத்தல்; accomodating disease by intemperate habits. (சா.அக.);. [நோய் + வரப்பண்ணு-தல்]
நோய்வன்மை	நோய்வன்மை nōyvaṉmai, பெ. (n.) நோயின் கொடுமை; severity of a disease. (சா.அக.); [நோய் + வன்மை, வன்மை = வலிமை, கொடுமை.]
நோய்வாய்ப்படு-தல்	நோய்வாய்ப்படு-தல் nōyvāyppaḍudal, 18செ.குன்றாவி.(v.t.) நோயினால் தாக்கப் படுதல்; to fall ill. நோய்வாய்ப்பட்ட உடம்பு. நண்பர் நோய்வாய் பட்டிருந்தபோது சென்று பார்த்தேன். [நோய் + வாய் + படு-தல்]
நோய்விழலாய்ப் போ-தல்	நோய்விழலாய்ப்போ-தல் nōyviḻlāyppōtal, 8 செ.கு.வி.(v.i.) நோய் பயனற்றுப்போதல்; diseases being rendered inert of inactive. (சா.அக.); [நோய் + விழலாய்ப்போ-தல்]
நோய்விழுதல்	நோய்விழுதல் nōyviḻudal, பெ. (n.) செடிகளில் நோய்பிடிக்கை; infection, as of plants. [நோய் + விழுதல்.நோய் உண்டாகுதல்.]
நோயகலல்	நோயகலல் nōyagalal, பெ. (n.) உடம்பினின்று நோய் நீங்கல்; getting cured or free from diseases, Disappearance of the disease from the body. (சா.அக.);. [நோய் + அகலல்.]

நோயணுகல்	நோயணுகல் nōyaṇugal, பெ. (n.) நோயில் விழுகை; falling ill, getting struck by disease. அவனுக்கு நோயனுகலால் வேலை செய்ய முடியவில்லை. [நோய் + அணுகல்.]
நோயனுகாவிதி	நோயனுகாவிதி nōyaṉukāvidi, பெ. (n.) தேரையர் இயற்றிய ஒரு மருத்துவநூல்; a treatise an hygiene by Têraiyar. [நோய் + அணுகா + விதி.நோய்களுக்கு மருந்து கூறும் முறையையுரைக்கும் நூல்.]
நோயற்றவுடம்பு	நோயற்றவுடம்பு nōyaṟṟavuḍambu, பெ. (n.) நலமுள்ள உடம்பு; healthy body. (சா.அக.);. [நோய் + அற்ற + உடம்பு.]
நோயறை	நோயறை nōyaṟai, பெ. (n.) நோயாளிகள் இருக்கும் அறை; patient's room. (சா.அக.);. நோயறைபக்கம் ஒலியை அதிகப்படுத்தாதே. [நோய் + அறை.]
நோயாளி	நோயாளி nōyāḷi, பெ. (n.) நோயால் தாக்கப்பட்டவன்; sick person, patient, invalid. மருத்துவர் நோயாளியைக் கவனிக்கச் சென்றுவிட்டார். "நோயாளிக்கு ஆசை காட்டிச் சொன்னாற் போல" (பழ.);. "நோயாளி விதியாளி ஆனால் பரிகாரி பேராளி ஆவான்" (பழ.);. "நோயாளிக்குத் தெரியும் நோயின் வருத்தம்" (பழ.);. [நோய் → நோயாளி.]
நோயாளிசாலை	நோயாளிசாலை nōyāḷicālai, பெ. (n.) நோவாளி மடம் (பாண்டி.); பார்க்க;see novalmagam. [நோய் + ஆளி + சாலை. சாலை = இடம் ஒநோ. பாடசாலை]

நோயியல்	நோயியல் nōyiyal, பெ. (n.) நோயின் கரணியங்களையம், அவை செய்யும் உடலியல், உடலமைப்பியல் பற்றிய மாறுதல்களையும் ஆராயும் மருத்துவஇயல்: pathology. [நோய் + இயல்] நோயாளிக்கு மருத்துவம் செய்ய விரும்பும் மருத்துவர் முதலில் நோயை ஆராய்ந்து கண்டு பிடிக்கவேண்டும். என்னநோய் வந்துள்ளது என காண வேண்டுமாயின் மருத்துவர்க்கு, எல்லா நோய்களுக்குமுரிய அறிகுறிகள் தெரிந்திருக்க வேண்டும். இந்த அறிவைப் பெறுவதற்கு உடல் எவ்வாறு அமைந்துளது என்று கூறும் உடலமைப்பியலையும், உடல் எவ்வாறு வேலை செய்கிறது என்று கூறும் உடலியலையும் அவர் நன்கு அறிந்திருக்க வேண்டும். அதன்பின் நோய் எவ்வாறு உடம்பில் மாறுதல்களை உண்டாக்குகிறது என்பதை நாடவேண்டும் என்பதே நோயியலாகும்.
நோயிரட்டித்தல்	நோயிரட்டித்தல் nōyiraṭṭittal, பெ. (n.) 1. நோய் மறுபடியும் ஏற்படுகை; relapse of a disease. 2. நோய்சிக்குண்டு அதிகமாகை; complication of a disease. 3. நோய் கடுமையாகை; disease getting virulent (சா.அக.);. [நோய் + இரட்டித்தல்.]
நோயிருத்தி	நோயிருத்தி nōyirutti, பெ. (n.) நோயை நிலைக்கச் செய்யும் மூலிகை; any plant or drug rendering a disease chronic or lingering (சா.அக.);. [நோய் + இருத்தி.]
நோயிலக்கணம்	நோயிலக்கணம் nōyilakkaṇam, பெ. (n.) 1. நோயைப்பற்றிய குணபாடம்; that branch of medical science which treats of classification of disease, Nosology. 2. நோயின் அறிகுறியைப் பற்றிச் சொல்லும் நூல்; that branch of science which treats of symptoms, Symptamatology 3. நோய் குறி; the characteristic symptoms of a disease. (சா.அக.);. [நோய் + இலக்கணம்.]
நோயில்நாடி	நோயில்நாடி nōyilnāṭi, பெ. (n.) மூன்று நாடியும் (இடைகலை, பிங்கலை, கழிமுனை); தன் மாத்திரையில் குறையாது உடம்பின் நோயின்மையைக் காட்டும் நாடி நடைகள்; the regular pulse beat in respect of the three humours without any deviation or varied changes a clear indication of healthy body. (சா.அக);. [நோய் + இல் + நாடி]
நோயின்சாரம்	நோயின்சாரம் nōyiṉcāram, பெ. (n.) நோயைப்பற்றிய ஒரு நூல்; a treatise on diseases. [நோய் + இன் + சாரம் சாறு + அம் = சாறம் → சாரம்]

நோயுள்ளதீட்டு	நோயுள்ளதீட்டு nōyuḷḷatīṭṭu, பெ. (n.) நோவோடு கூடிய மாதவிலக்கு (M.L.);; painful menstruation, Dysmenorrhoea. [நோய் + உள்ள + தீட்டு.வலியுடன் கூடிய மாத விலக்கு. தீற்று → தீட்டு. தீற்றுதல் = கழுவுதல்]
நோயுறு-தல்	நோயுறு-தல் nōyuṟudal, 18செகுன்றாவி. (v.t.) நோய்வாய்ப்படு-தல் பார்க்க;see noy-wayp-padu. [நோய் + உறு-தல்]
நோயெச்சம்	நோயெச்சம் nōyeccam, பெ. (n.) நோயின் எச்சம் (வின்.);; remnants of a disease. [நோய் + எச்சம்.]
நோல்	நோல்1 nōltalnōṟṟal, 10செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பொறுத்தல்; to endure, suffer patiently, as hunger. "உண்ணாது நோற்பார் பெரியர்" (குறள்,160);. 2. மேற்கொள்ளல்; to practice. மறவாமே நோற்பதொன் றுண்டு (குமர.பிர.நீதிநெறி.20);. 3. வலிமை; strength. "நோக்கியெ திருறநின்ற நோலாரும்படை வியந்தே" (அருணகிரிபு. அருந்தவ.125); நோல்2 nōltal, 17 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தவஞ்செய்தல்; to do penance, practice, austerities. "நோற்றோ ருறைவது" (மணிமே.17:65); 2. நோன்பை மேற்கொள்ளுதல்; to observe a religious fast. பாவை நோன்பு நோற்றாள். தெ.நேட்சு; க.நோன்;ம.நோல்க. நோல்3 nōl, பெ. (n.) சடங்கு (கிரியை);; a means of attaining salvation. "நோக்கினைய நோலினையு முடைத்தாமால்" (சிவதரு. சிவஞானபோ.
நோலாகிதம்	நோலாகிதம் nōlākidam, பெ. (n.) திருநீற்றுப்பச்சை; holy ashes leaf, Ocimum basilicum. (சா.அக.);.
நோலாதவர்	நோலாதவர் nōlātavar, பெ. (n.) தவஞ் செய்யாதவர்; one who does not having penance; "இலர்பல ராகிய காரணம் நோற்பார் சிலர்பலர் நோலா தவர்" (குறள்,270);. [நோல் → நோலாதவர் நோல் = தவம்செய்தல். ஆ-எதிர்மறை இடைநிலை.]

நோலாதார்	நோலாதார் nōlātār, பெ. (n.) பொறாமைக் காரர்கள்; jealous persons. [நோலுதல் = பொறுத்தல். நோல் + ஆ + த் + ஆர்.]
நோலாமை	நோலாமை nōlāmai, பெ. (n.) 1. செய்த தீவினைக்கு வருந்தாமை (R.C.);; unrepentance. 2. பொறாமை; jealous. "நோலாமையினால் மேலானது போம்" (பழ.);. [நோல் + ஆ + மை]
நோலாவலை	நோலாவலை nōlāvalai, பெ. (n.) மீன்பிடிக்கும் வலைவகை (அபி.சந்.1017);; a kind of fishing net.
நோலிகம்	நோலிகம் nōligam, பெ. (n.) நின்றிடந் தீயஞ்சான் என்னும் குருவிச்சை (புல்லுருவி);; honey Suckle mistletoe, Loranthuselasticus. (சா.அக.);.
நோலை	நோலை nōlai, பெ. (n.) 1. எள்ளுருண்டை; sesame ball. "புழுக்கலு நோலையும்" (சிலப்.5:68, அரும்.);. 2. எட்கசிவு; a preparation of sesame seed. "அணங்குடை நோலை" (பு.வெ.3:40); [நுல் → நூல் (எள்); → நோல் → நோலை (வே.க.);]
நோவல்	நோவல் nōval, பெ. (n.) அப்பம் (அக.நி.);; bread.
நோவறை	நோவறை nōvaṟai, பெ. (n.) நோயறை பார்க்க;see noyarāj (சா.அக.);. [நோ + அறை]
நோவாளி	நோவாளி nōvāḷi, பெ. (n.) 1. நோயாளி (வின்.); பார்க்க;see noyal. 2. ஏழை (யாழ்.அக.);; poor man. [நோவு + ஆளி. நோவு = வலி, துன்பம், வறுமை]
நோவாளிமடம்	நோவாளிமடம் nōvāḷimaḍam, பெ. (n.) மருத்துவ மனை (பாண்டி);; hospital. [நோவாளி + மடம்.]

நோவு	நோவு nōvu, பெ. (n.) 1. வலி; pain, hurt, anguish. உடல் நோவு குறைய வெந்நீரில் குளிக்க வேண்டும். 2. துன்பம் (திவா.);; mental anguish. 3. நோய்; disease. உடம்புக்கு ஏதாவது நோவா? நோவு ஒருபக்கம் இருக்கச் குடு ஒருபக்கம் போட்டாற்போல (பழ.); 4. மகப்பேற்று நோய்; ஈன்வலி; labour pains. "ஈன்றக்கா னோவும்" (நாலடி, 201);. நோவு எடுத்து வெகு நேரமாகியும் குழந்தைபிறக்க வில்லை. 5. இரக்கம்; pity. 'தாம் நோவுபடா நிற்பர்' (ஈடு);. 6. மஞ்சள் (வைத்தியபரிபா);; turmeric ம., க., து. நோவு [நோ → நோவு.]
நோவுங்கால்	நோவுங்கால் nōvuṅgāl, பெ. (n.) முடவாட்டுக் கால்; lame leg of a sheep. (சா.அக.);. [நோ + உம் + கால்]
நோவுசாத்து-தல்	நோவுசாத்து-தல் nōvucāddudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பெரியோர் நோய்வாய்ப்படுதல்; to suffer from disease, as eminent religious persons. "யமுனைத் துறைவர் திருமேனியிலே நோவுசாத்திக் கொண்டிருக்க" (குருபரம்.241);. [நோவு + சாத்து-தல். சாத்துதல் = நோயால் தாக்கப்படுதல்.]
நோவுநொடி	நோவுநொடி nōvunoḍi, பெ. (n.) நோய் நொடி பார்க்க;see ndy-nod. [நோவு + நொடி-மரபுத்தொடர்.]
நோவுபோக்கி	நோவுபோக்கி nōvupōkki, பெ. (n.) நேர்வாளம்; croton seed, purging nut so called of its eliminiating certain diseases from the system. (சா.அக.);. [நோ → நோவு + போக்கி, நோ = வலி, துன்பம்,நோய். நொ, து ஒரெழுத்து ஒருமொழி என்பது நன்னூல் கருத்தாகும்]
நோவுவாங்கல்	நோவுவாங்கல் nōvuvāṅgal, பெ. (n.) வலிதீர்தல்; ceasing of pain. (சா.அக.);. [நோவு + வாங்கல்.நோவு = நோய்.]

நோவெடுத்தல்	நோவெடுத்தல் nōveḍuttal, பெ. (n.) மகப்பேற்றுவலி உண்டாகை; commencement of labour pains. [நோவு + எடுத்தல், வலி எடுத்தல்]
நோழிகை	நோழிகை nōḻigai, பெ. (n.) நெசவுநூலின் தாறு (வின்.);; wearer's clew of yarn. [நாழிகை → நோழிகை நாழிகை = நாடா]
நோளை	நோளை nōḷai, பெ. (n.) நோய்நிலை; பிணியுண்டநிலை; sickly condition, used in compound words. நோளை உடம்பு (வின்.); [நுல் (நோதல்); → நுள் → நொள் → நோள் → நோளை (வே.க.); ஒ.நோ. நோள் → நோய், மாள் → மாய்]
நோற்கிற்பவர்	நோற்கிற்பவர் nōṟkiṟpavar, பெ. (n.) 1. பொறுப்பவர்; endured person. "துறந்தாரிற் றூய்மை யுடைய ரிறந்தார்வா யின்னாச்சொ னோற்கிற் பவர்" (குறள்,159);. 2. தவஞ்செய்யவல்லார்; ascetics. "சுடச்சுடரும் பொன்போலொளி விடுந் துன்பஞ்சுடச்சுட நோற்கிற் பவர்" (குறள்.267); [நோல் → நோற்கிற்பவர். நோல்தல் = பொறுத்தல்]
நோற்பார்	நோற்பார் nōṟpār, பெ. (n.) தவஞ்செய்வார்; ascetics, those who practise religious austerities. "நோற்பாரினோன்மை யுடைத்து" (குறள்,48);. [நோல்2 → நோற்பார். நோல் =.தவஞ்செய்தல்]
நோற்பாள்	நோற்பாள் nōṟpāḷ, பெ. (n.) சமணமதப் பெண்துறவி (சூடா.);; a female ascetic. [நோல்2 → நோற்பாள்.]
நோற்பு	நோற்பு nōṟpu, பெ. (n.) 1. பொறுமை (வின்.);; bearing, endurance. 2. தவஞ் செய்கை; performing penance. [நோல் → நோற்பு.]
நோறு	நோறு nōṟu, பெ. (n.) வாய் (இ.வ.);; mouth. நோறைமூடிக்கொண்டிரு. தெ. நோறு. [நோல் + து]

நோன்	நோன்1 nōṉtalnōṉṟal, 7.செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பொறுத்தல்; to endure, bear. "பழையன் பட்டெனக் கண்டது நோனானாகி" (அகநா.44);. அவன்மகன் சிறுதீமையைத் தாங்காத நோனாவாக இருக்கிறான். 2. தள்ளுதல் (திவா.);; to reject. 3. நிலைநிறுத்துதல் (பிங்.);; to establish. 4. துறத்தல்; to renounce, as secular things. க. நோன் [நோல்1 → நோன்] நோன்2 nōṉtal, 13செ.கு.வி. (v.i.) தவஞ்செய்தல்; to practise austerities. [நோல்2 → நோன்]
நோன்பி	நோன்பி nōṉpi, பெ. (n.) உணவுட்கொள்ளா திருப்போன்; ascetic, strict observer of austerities. "வெந்திற னோன்பிகள் விழுமங் கொள்ளவும்" (மணிமே.3:75); [நோன்பு + இ]
நோன்பிரு-த்தல்	நோன்பிரு-த்தல் nōṉpiruttal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) உணவு உட்கொள்ளாதிருத்தல்; to observe ceremonial fasting. [நோன்பு + இரு-த்தல்]
நோன்பு	நோன்பு nōṉpu, பெ. (n.) 1. ஆன்மாவின் தூய்மைக்காக ஒரிருவேளை அல்லது நாள் முழுமையும் உண்ணாதிருக்கை; ceremonial fasting, abstinence from food. "பூவனந் தடம் வகுத்து நோன்புமுறை போற்றி" (சேதுபு. பாவநா.19);. "நோன்பு என்பது கொன்று தின்னாமை" (பழ.);. 2. தவம்; penance, religious austerity. "மாயிரு நோன்பினை யியற்றி" (கந்தபு. தக்கன்மக.5); (சூடா.); ம. நோன்பு;க., து. நோம்பு. [நோன் → நோன்பு = உண்ணும் உணவு வேளையைக் குறைத்தோ சில எளிய உணவை மட்டும் உண்டோ இறைவனை நினைத்துச் செய்யும் வழிபாடு.]
நோன்புதுற-த்தல்	நோன்புதுற-த்தல் nōṉpuduṟaddal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) உண்ணாநோன்பை நிறுத்துதல் (யாழ். அக.);; to end the ceremonial fasting. [நோன்பு + துற-த்தல்]
நோன்புநோல்-தல் (நோன்பு நோற்றல்)	நோன்புநோல்-தல் (நோன்பு நோற்றல்) nōṉpunōltalnōṉpunōṟṟal, 17 செ.கு.வி. (v.i.) நோன்பு பிடி (இ.வ.); பார்க்க;see nopby-oid. [நோன்பு + நோல்-தல்]
நோன்புபிடி-த்தல்	நோன்புபிடி-த்தல் nōṉbubiḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) உண்ணாதிருக்கையை மேற்கொள்ளல்; to observe a fast. [நோன்பு + பிடி-த்தல். நோன்பைக் கடைப்பிடித்து மேற்கொள்ளுதல்.]

நோன்புயர்-தல்	நோன்புயர்-தல் nōṉpuyartal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) நோன்புதுற-த்தல் (கலித்.129:17,உரை); பார்க்க;see nonbu-dura. [நோன்பு + உயர்-தல். நோன்பை முடித்துக் கொள்ளுதல்.]
நோன்பென்றபெண்	நோன்பென்றபெண் nōṉbeṉṟabeṇ, பெ. (n.) நோன்பு; vow, (சா.அக.);.
நோன்மார்	நோன்மார் nōṉmār, பெ. (n.) நோன்பு மேற்கொள்பவர்; to do penance. "ஆன்றடங்கறிஞர் செறிந்தனர் நோன்மார்" (மதுரைக்.481.);.
நோன்மை	நோன்மை nōṉmai, பெ. (n.) 1. பொறுமை; bearing, endurance, as of affliction;tolerance. "மிகு சிறப்பின் வருத்தமு நோன்மையும்" (பு.வெ. 10, 6 கொளு);. 2. வலிமை (பெரும் பாண். 68);; vigour, strength, force, might. "நுவன்றிலேன் மனிதனோன்மை" (கம்பரா. நாகபா.288);. 3. பெருமை; greatness. "நுந்தமாமக ணோன்மை" (பிரபுலிங். வசவண். வந்த. 23);. 4. தவம்; penance. [நோன் → நோன்மை.]
நோன்றல்	நோன்றல் nōṉṟal, பெ. (n.) பொறுத்தல்; patience, endurance, "பேதையார் சொன்னோன்றல்" (கலித்.133);. "உற்ற நோய் நோன்றல் உயிர்க்குறு கண் செய்யாமை" (குறள்.261); [நோன் → நோன்றல்.]
நோனாது	நோனாது nōṉātu, பெ. (n.) ஆற்றாது, பொறாது; inability to bear. "சிறுமை நோனாது" (குறிஞ்சிப்.157); [நோல் → நோன் → நோனாது.]
நோனாமை	நோனாமை nōṉāmai, பெ. (n.) 1. தவஞ் செய்யாமை (அக.நி.);; non-performance of religious austerities. 2. பொறுமையின்மை (பிங்.);; non-endurance. 3. அழுக்காறு (திவா.);; envy, grudge. [நோன் + ஆ + மை. 'ஆ' எ.மறை இடைநிலை. 'மை' பண்புப்பெயர் ஈறு.]
நோனார்	நோனார் nōṉār, பெ. (n.) 1. ஆற்றாதார்; incapable persons. "நோனா ருட்கு மூவகை நிலையும்" (தொல். பொருள்.72);. 2. பகைவர் (பிங்.);; enemies. 3. தவமில்லாதவர் (அக.நி.);; those who neglect religious duties. [நோன் + ஆ + ஆர். ஆ-எதிர்மறை இடைநிலை]

நோனாவட்டம்	நோனாவட்டம் nōṉāvaṭṭam, பெ. (n.) நொறு நாட்டியம் பார்க்க;see noru-nātsiyam.
நோனி	நோனி nōṉi, பெ. (n.) பெண்குறி; pudendum muliebre. [நுல்(துளை); → நொல் → நோல் → நோலி → நோனி.நோனி → வ. யோனி,வடவர் இச்சொற்கு 'யு' என்பதை வேராகக் காட்டுவது பொருந்தாது-வே.க.நுல்2]
நௌ	நௌ1 neḷa, நகர மெய்யும் ஔகார உயிரும் சேர்ந்த உயிர்மெய் எழுத்து; the compound of 'n' and 'au'. [ந் + ஔ → நௌ.] நௌ2 neḷa, பெ. (n.) மரக்கலம் (சூடா.);; boat, ship.
நௌகதாரி	நௌகதாரி neḷagatāri, பெ. (n.) செங்கத்தரி; orbicular, Capparia pedunculosa (சா.அக.);. இதன் பட்டையும் மற்ற பாகங்களும் மருந்திற்குதவும்.
நௌகாகிதம்	நௌகாகிதம் neḷakākidam, பெ. (n.) சூரை; jackal, jujubi, Ziziphus napeca alias z-oenaplia. (சா.அக.);.
நௌகாசரை	நௌகாசரை neḷakācarai, பெ. (n.) எட்டிமரம்; nuxwomica tree, Strychnine nuxvomica. (சா.அக.);.
நௌகாபத்திரி	நௌகாபத்திரி neḷakāpattiri, பெ. (n.) சாதிபத்திரி; mace, Myristica fragrams, (சா.அக.);.
நௌபத்தோமம்	நௌபத்தோமம் naubattōmam, பெ. (n.) குரோசாணி ஓமம்; Khorassan ajwaun common hennane, Hyoscyamus niger. (சா.அக.);.
நௌபந்திகை	நௌபந்திகை neḷabandigai, பெ. (n.) மோகனத்தி என்னும் ஒருவகை வாழை; a species of plantain tree. Musapara disiaca genus. (சா.அக.);.
நௌபுல்லுருவி	நௌபுல்லுருவி neḷabulluruvi, பெ. (n.) ஒருவகைப்புல்லுருவி; a kind of parasitic plant, Loranthus genus. [தௌ + புல் + உருவி]

நௌவி	நௌவி neḷavi, பெ. (n.) மான்; deer. "பெருங்கவின் பெற்ற சிறுதலை நௌவி" (மதுரைக். 275);. [நவ்வி = மான். நவ்வி → நௌவி.]
நௌவுகி	நௌவுகி neḷavugi, பெ. (n.) சூரத்து நிலாவவரை; Sūrat senna, foreign senna, Cassia acutifolia. (சா.அக.);.
நௌவுகு	நௌவுகு neḷavugu, பெ. (n.) கையாந்தகரை; eclipse plant, Ecliptaprosrata. (சா.அக.);.
நௌளகு	நௌளகு neḷaḷagu, பெ. (n.) சிறு சூழ்ந்துக் குச்சி; a small or medium torch tree, small jungle geranium, bora parviflora (சா.அக.);.
புசிகரணம்	புசிகரணம் pusigaraṇam, பெ. (n.) தின்பண்டம்; eatables. [புசி+கரணம்]
புசிக்கத்தக்க	புசிக்கத்தக்க pusikkattakka, பெ. எ. (adj.) உண்பதற்கு ஏதுவான; to be eaten. [புசிக்க +தக்க]
புசிகரம்	புசிகரம் pusigaram, பெ. (n.) 1. பேணுதல்; nourishing. 2. ஊண்; Food. [புசி-புசிகரம்]
புசிதம்	புசிதம் pusidam, பெ. (n.) உண்பதற்குகந்த மணித்தக்காளி; a plant - used both as an vegetable and medicine. [புசி → புசிதம்]
புசிப்பன	புசிப்பன pusippaṉa, பெ. (n.) உண்ணும் பொருள்கள் (வின்.);; eatables. [புசி → புசிப்பன]
புசிப்பாளி	புசிப்பாளி pusippāḷi, பெ. (n.) கொடுத்து வைத்தவன், ஆகூழ்க்காரன் (அதிட்டசாலி); (வின்);; lucky person,one who enjoys happiness by virtue of past actions. [புசி → புசிப்பு + ஆளி]

புசிப்பு	புசிப்பு pusippu, பெ. (n.) 1. உண்ணுகை; eating, feeding, taking food. 2. உண்பன, தின்பன, நக்குவன, பருகுவன ஆகிய நால்வகை யணவு (பிங்);; food, of four kinds Viz, uŋbaŋa, tiŋbaŋa, nakkuvana, paruguVana. 3. வினைப்பயனுகர்ச்சி; experiencing the fruits of past actions. "வினையளவாக ஆன்மாக்களுக்குப் புசிப்புண்டாம்" (பிரபஞ்சவி.117);. 4. நல்லூழ், ஆகூழ் (அதிட்டம்); (வின்.);; good fortune or destiny. [புசி → புசிப்பு]
புசிப்புத்துறவு	புசிப்புத்துறவு pusipputtuṟavu, பெ, (n.) ஒருபோது உணவு கிடைக்காதபோதும் உடல் நில்லாதென்றும் எத்தனை நாள் எத்தனை வகையிலே உண்டாலும் பொந்திகை (திருப்தி); யுண்டாகாது என்றும் கருதுவதனால் தோன்றும் துறவு; the idea of renunciation occurring on a consideration of the necessity of food and the constant carrying of the body for food. [புசி → புசிப்பு + துறவு, துற → துறவு]
புசிப்புவைராக்கியம்	புசிப்புவைராக்கியம் pusippuvairākkiyam, பெ. (n.) புசிப்புத் துறவு பார்க்க; (சி.சி.8, 2 சிவாக்.);; see pušippu-t-turavu. [புசிப்பு + வைராக்கியம்] Skt. Vairägya. → த. வைராக்கியம்
புசுபுசுவெனல்	புசுபுசுவெனல் busubusuveṉal, பெ. (n.) மயிர், நூல் போன்றவற்றைத் தொடும்போது உணரும் மென்மைத் தன்மையை உணர்த்தும் ஒலிக்குறிப்பு; onom. expr: signifying fluff, fur. [புசுபுசு + எனல்]
புஞ்சம்	புஞ்சம் puñjam, பெ. (n.) 1. திரட்சி, குவியல்; collection, heap, quantity, lump. "சலஞ்சலப்புஞ்சமும்" (கல்லா.59,18);. 2. கூட்டம், கும்பல்; flock, crowd, swarm. " புட்குல புஞ்சம்" (இரகு.திக்குவி.266); 3. நெசவில் 240 இழை கொண்ட நூற்கொத்து; 4. நெய்த ஆடையின் அளவு வகை; cloth of the length of 36 cubits and 38 to 44 inch in width and 14 lbs in weight.(M.M.707);. க. புஞ்சி, து. புஞ்ச புஞ்சொ [புல் → புள் → பிள் → பிழம் = திரட்சி, வடிவு. புல் → (பிள்); → (பிண்டு); → பிண்டம் = தொகுதி, முழுமை, உடம்பு. புல் → பல் → பலா = பரும் பழமரம். புல் → புன் → (புன்சு); → புஞ்சம்] த. புஞ்சம்→ Skt. Puñija.
புஞ்சம்கொள்(ளு)-தல்	புஞ்சம்கொள்(ளு)-தல் puñjamkoḷḷudal, செ.கு.வி. (v.i.) ஒன்றாக இணைதல், ஒன்றாகச் சேர்தல் (கருநா.);; to get together. க. புஞ்சகொள் [புஞ்சம் + கொள்-,]

புஞ்சமுத்து	புஞ்சமுத்து puñjamuttu, பெ. (n.) புஞ்சைமுத்து பார்க்க; see puñjal muttu (S.I.I.ii.34);. [புஞ்சைமுத்து → புஞ்சமுத்து]
புஞ்சவனம்	புஞ்சவனம் puñjavaṉam, பெ. (n.) மூன்றாம் மாதக் கருப்பம்; foetus three months old. [புல் → புன் → (புன்சு); → புஞ்சம் = திரட்சி. புஞ்சம் → புஞ்சவனம் = திரண்ட கருப்பம்]
புஞ்சி-த்தல்	புஞ்சி-த்தல் puñjittal, 4 செ.குன்றாவி, (v.t.) ஒன்றாக்குதல், குவியலாக்குதல் (கருநா.);; together, to make heap. க. புஞ்சிசு [புல் → புன் → புன்சி → புஞ்சி -,]
புஞ்சிகை	புஞ்சிகை puñjigai, பெ. (n.) ஆலங்கட்டி (சங்.அக.);; hail-stone. க. புஞ்சிகை (திரண்டது, குவியல்); [புல் → புன் → (புன்சு); → புன்சிகை = திரண்ட நீர்க்கட்டி..]
புஞ்சித்துவம்	புஞ்சித்துவம் puñjittuvam, பெ. (n.) வெள்ளை (சுக்கிலம்); (யாழ்.அக);; semen. [புஞ்சு +துவம், புல் → புன் → புன்சு → புஞ்சு, புஞ்சுதல் = ஒன்று சேர்தல், புஞ்சித்துவம்=புணர்ச்சியின் போது வெளிப்படுவது]
புஞ்சின்னம்	புஞ்சின்னம் puñjiṉṉam, பெ. (n.) ஆண்குறி (யாழ்.அக.);; membrum virile. [புஞ்சு + சின்னம் புல் → புன் → புன்சு → புஞ்சு. புஞ்சுதல் = ஒன்றுசேர்தல். கல் → சில் → சின் → சின்னம். புஞ்சின்னம் = புணர்ச்சிக்கு உரியது]
புஞ்சு-தல்	புஞ்சு-தல் puñjudal, செ.கு.வி. (v.i.) ஒன்றுசேர்தல்; to gather. Unite. 'புஞ்சிய பந்த சந்தம்' (மேருமந்.104);. க. புஞ்சிசு [புல் → புன் → புன்சு → புஞ்சு.]
புஞ்சுகம்	புஞ்சுகம் puñjugam, பெ. (n.) முருக்கமரம்; bastard teak.

புஞ்சை	புஞ்சை puñjai, பெ. (n.) புன்செய்; dry land. ம. புஞ்ச; க. புஞ்சை, பிஞ்ச, புஞ்சி, புணச, புணகி, புணுகி; தெ. புஞ்ச (மேட்டுநிலம்);; து. புஞ்ச, புஞ்சொ [புல் → புன் + செய் - புன்செய் → புஞ்சை] 'புன்செய்' பார்க்க
புஞ்சைக்கண்டம்	புஞ்சைக்கண்டம் puñjaikkaṇṭam, பெ. (n.) பாசனத்தில் இருக்கும் நிலம் (சேரநா.);; field under irrigation, yielding even three harvests. ம. புஞ்சக்கண்டம்; து. புஞ்சகண்ட (ஓராண்டுக்கு ஒரு விளைச்சல் தரும் மேட்டு நிலம்); [புஞ்சை+ கண்டம்]
புஞ்சைநிலம்	புஞ்சைநிலம் puñjainilam, பெ. (n.) புன்செய் பார்க்க; see punšey. [புஞ்சை + நிலம். புன்செய் → புஞ்சை]
புஞ்சைப்பற்றுக்கட்டு	புஞ்சைப்பற்றுக்கட்டு puñjaippaṟṟukkaṭṭu, பெ. (n.) இறைவை நீராற்பயிராகும் புன்செய் நிலங்களுக்கு விதிக்கும் பணத்தீர்வை; money rent levied on lands in which crops, other than paddy are raised under well-irrigation. (R.T.);. [புஞ்சை + பற்று + கட்டு]
புஞ்சையாகாயாத்து	புஞ்சையாகாயாத்து puñjaiyākāyāttu, பெ. (n.) தோட்டத்தரப்பிலுள்ள புன்செய் நிலம்; dry land rated as garden land. (R.T.);. [புஞ்சை + பாகாயாத்து] U. bāgāyat → த. பாகாயாத்து
புஞ்சைமுத்து	புஞ்சைமுத்து puñjaimuttu, பெ. (n.) பருமுத்து; big-sized pearl. (S.I.I.ii,176);. [புஞ்சை + முத்து. புல் → புன் → (புன்சு); → புஞ்சை. முள் → முட்டு → முத்து]
புஞ்சைமேல்நஞ்சை	புஞ்சைமேல்நஞ்சை puñjaimēlnañjai, பெ. (n.) புன்செய் நிலங்களில் சாகுபடி செய்த நன்செய் பயிர்i; wet crops raised in fields classed as dry. [புஞ்சை + மேல் + நஞ்சை]

புஞ்சைவர்த்தனை	புஞ்சைவர்த்தனை puñjaivarttaṉai, பெ. (n.) புன்செய்த் தீர்வையொடு செலுத்தும் மிகுதியானவரி; acesss in addition to the puñjai tax (R.T.);. [புஞ்சை வர்த்தனை] Skt. vartana → த. வர்த்தனை
புஞ்சைவரவுநஞ்சை	புஞ்சைவரவுநஞ்சை puñjaivaravunañjai, பெ. (n.) நன்செய்நிலமாய் மதிக்கப்படும் புன்செய்; dry land classed as wet. (R.T.);. [புஞ்சை + வரவு + நஞ்சை. புன்செய் → புஞ்சை. நன்செய் → நஞ்சை]
புஞ்சைவான்பயிர்	புஞ்சைவான்பயிர் puñjaivāṉpayir, பெ. (n.) புன்செயிற் பயிராகும் மிளகாய், கத்தரி, புகையிலை, மஞ்சள் முதலியன; particular dry crop, such as chillies, brinjals, tobacco, turmeric, etc., (R.T.);. [புஞ்சை + வான் + பயிர்]
புட்களம்	புட்களம் puṭkaḷam, பெ. (n.) நிறைவு; fulfilment.
புட்கால்	புட்கால் puṭkāl, பெ. (n.) புள்ளடி; caret. [புள் + கால். கோல் = திரண்ட கம்பு. கோல் → கால் = மரத்தூண், கற்றூண், தூண்போல் உடம்பைத் தாங்கும் உறுப்பு]
புட்குத்திருப்பி	புட்குத்திருப்பி puṭkuttiruppi, பெ. (n.) வட்டத்திருப்பி என்ற ஒரு கொடிவகை (மலை);; velvet leaf.
புட்குரல்	புட்குரல் puṭkural, பெ. (n.) நற்குறி, தீக்குறியாகக் கருதப்படும் பறவையொலி; cry of birds. especially omen-birds. 'ஒருவன் புட்குரன் முன்னங் கூறினான்' (சீவக.415);. [புள் + குரல்]
புட்கோ	புட்கோ puṭā, பெ. (n.) கலுழன் (கருடன்); (நாமதீப.236);; white headed kite. மறுவ. கழுகு, பருந்து [புள் + கோ. பறவைகளுக்கு அரசன் போன்றவன், பெரிய பறவை.]
புட்டகப்புடைவை	புட்டகப்புடைவை puḍḍagappuḍaivai, பெ. (n.) சீலைவகை (நேமிநா.61,உரை);; a kind of cloth. [புட்டகம் + புடைவை]

புட்டகம்	புட்டகம் puṭṭagam, பெ. (n.) புடைவை; cloth. "புட்டகம் பொருந்துவ புனைகுவோரும்" (பரிபா.12,17.);. [புட்டம் → புட்டகம்] "புட்டம்1" பார்க்க
புட்டகமண்டபம்	புட்டகமண்டபம் buṭṭagamaṇṭabam, பெ. (n.) கூடாரம்; tent. 'புட்டக மண்ட பத்திறைவன் சென்றான்' (சேதுபு.அகத்.36);. [புட்டகம் + மண்டபம். துணியால் அமைக்கப்பட்டது]
புட்டகவிலை	புட்டகவிலை puṭṭagavilai, பெ. (n.) சீலை விற்போருக்கிடும் வரிவகை; fees leveied on sellers of cloths. (S.I.I.ii.352);. [புட்டகம் + விலை]
புட்டதண்ணி	புட்டதண்ணி puṭṭadaṇṇi, பெ. (n.) பூதத்தான்றி (இ.வ.);: carey's myrtle bloom.
புட்டந்தருவேர்	புட்டந்தருவேர் puṭṭandaruvēr, பெ. (n.) சிறுபாம்புக்கடி நஞ்சினைப் போக்கும் மருந்து; a root given for the poison of siru-pâmbu.
புட்டம்	புட்டம்1 puṭṭam, பெ. (n.) புடைவை (பிங்.);: cloth. மறுவ. கோடி, கோடிகம், படாம்,கோசிகம், கூறை, பஞ்சி, நீவியம், சீரை, கலை, கலிங்கம், சூடி, காடிகம், தூசு, கழகம், வட்டம், ஆடை, தானை, அறுவை தெ. புட்டமு [புடை → புடம் → புட்டம் = புடைத்த பின்புறம். புடைவை (வே.க.3.77);] புட்டம்2 puṭṭam, பெ. (n.) 1. உடலின் பின்புறத்தில் புடைப்பாக உள்ள பகுதி. (ஆசனப்பக்கம்);; buttocks; 2. பெண்குறி; pudendum muliebre. க., தெ, புட்டி. [புள் → புட்டி = உட்டுளையுள்ளது ஒருவகைக் கலம், சிறுபடி, குடுவை, குப்பி, புட்டி → புட்டில் = அம்பராத் தூணி. தெ. புட்டிக. புட்டி = குடுவை போன்ற பறவையுடம்பின் பிற்பகுதி புட்டி → பிட்டி கொழுத்த கோழிப் புட்டியை நெய்க்குடம் என்று கூறும் வழக்கை நோக்குக. புட்டி புட்டம் = குடுவை போற் புடைத்த மாந்தன் உடம்பின் பக்கம். ஒ.நோ. குண்டு → குண்டி.புட்டம் → பிட்டம் மா.வி.அ.ப்ர-ஸ்த எடுப்பாய் முன் நிற்பது என்பது மூலமாயிருக்கலாம் என்று கருதுகின்றது. (வ.வ.2.3738);] puta,pūta,a buttock cf.D pūḷa etc. the original idea is the hind part the change of 1 in to t is found in D. (KKED.xWiii);

புட்டரிசி	புட்டரிசி puṭṭarisi, பெ. (n.) இனிப்புச்சுவை மிக்க அவியரிசி; a kind of rice. which is heated in Steam and taken with Sugar and coconut. [புட்டு + அரிசி. அரி → அரிசி]
புட்டரிசியுருண்டை	புட்டரிசியுருண்டை puṭṭarisiyuruṇṭai, பெ. (n.) பணிகார வகை (மதி.க.ii,143);; a kind of cake. [புட்டு + அரிசி + உருண்டை. உல் → உரு → உருண்டை]
புட்டல்	புட்டல் puṭṭal, பெ. (n.) தலைச்சுமை (யாழ்.அக.);; head-load. [புட்டு → புடம் → புட்டம் = புடைத்துக் காணப்படுவது. புட்டம் → புட்டல் = புடைத்துத் திரளாகக் காணப்படும் கட்டு, தலைச்சுமை]
புட்டவரப்பு	புட்டவரப்பு puṭṭavarappu, பெ. (n.) பெரிய வரப்பு; hedge. [புட்டம் → புட்டை = பெருத்த விதை. புட்டம் → புட்டா → புட்ட. புட்ட + வரப்பு]
புட்டவி-த்தல்	புட்டவி-த்தல் puṭṭavittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஆவியல் வேகவைத்தல்; to cook in steam. [புட்டு +அவி-,]
புட்டவியல்	புட்டவியல் puṭṭaviyal, பெ. (n.) 1. சீலையில் ஏடு கட்டி வேக வைத்தல்; heating in steam using a special apparatus. 2. புழுக்கம்: Sultriness heat. [புட்டு + அவியல்]
புட்டா	புட்டா1 puṭṭā, பெ. (n.) வீங்கின விதை (அண்டம்); (இ.வ.);; swelled testicle. க. புட்டெ, தெ. புட்ட [புடம் → புட்டம் = புடைத்த பின்புறம் புட்டம் → புட்டா] "புட்டை" பார்க்க புட்டா2 puṭṭā, பெ. (n.) பாவின் உடற்பகுதியில் செய்யப்படும் பூவேலைப்பாடு; flower design done in the chintz. புட்டா puṭṭā, பெ. (n.) சேலையில் உள்ள புள்ளிகள்; dots in saree design, (கொங்கு); [பொட்டு-புட்டா]

புட்டாஏணி	புட்டாஏணி puṭṭāēṇi, பெ. (n.) சேலையில் புட்டா போடுவதற்குப் பயன்படும் ஏணி; a weapon used by weavers, to do flower design in Saree.
புட்டாபலகை	புட்டாபலகை puṭṭāpalagai, பெ. (n.) புட்டா வாங்கப் பயன்படும் பலகை; board used to design flower in the saree.
புட்டாலம்மை	புட்டாலம்மை puṭṭālammai, பெ. (n.) அம்மைக்கட்டு (பைஷஜ);; mumps. [புட்டம் → புட்டல் அம்மை. புட்டலம்மை → புட்டாலம்மை]
புட்டாளம்மை	புட்டாளம்மை puṭṭāḷammai, பெ. (n.) பொன்னுக்கு வீங்கி; mumps. [புட்டாளம் + அம்மை]
புட்டி	புட்டி1 puṭṭi, பெ. (n.) இடை; waist. 'புட்டியிற் சேறும் புழுதியும்' (திவ். பெரியாழ்.1,7, 6.); [புட்டம் → புட்டி] த. புட்டி → SKt. prStha புட்டி2 puṭṭi, பெ. (n.) 1. பருமை; stoutness, robustness. "புட்டிபடத் தசநாடியும் பூரித்து" (திருமந்.574); 2. கொழுப்பு (கொ.வ.);; tatness. plumpness. [புல் → புது. புது → புதல் = செறிந்ததூறு, புல்லிளம், மருந்துப்பூடு. புது → புதை → புடை. புடைத்தல் = பருத்தல், வீங்குதல். புடை → புடம் → புட்டம் = புடைத்த பின்புறம், புடைவை. புட்டம் → புட்டி = பருமை, பருத்துக் காணப்படும் கொழுப்பு (வே.க.3. 76, 77);] த. புட்டி → SKt. pusti புட்டி3 puṭṭi, பெ. (n.) குப்பி; bottle, flask. அவள் குழந்தைக்குப் புட்டியில் பால் கொடுத்தாள் (உ.வ.);. புட்டி ... பொடி ... புடி
புட்டிகரம்	புட்டிகரம் puṭṭigaram, பெ. (n.) 1. அழுக்கு; dirty. 2. புட்டி பார்க்க; see puṭṭi.
புட்டிடு-தல்	புட்டிடு-தல் puḍḍiḍudal, 17 செ.குன்றாவி. (v.t.) புட்டவி-த்தல் பார்க்க; see puṭṭavi-. [புட்டு + இடு-,]

புட்டிப்பால்	புட்டிப்பால் puṭṭippāl, பெ. (n.) தாய்ப்பாலுக்குப்பகரமாகக் குழந்தைகளுக்கு ஆவின்பாலை அல்லது இதற்கென்றே பதப்படுத்தப்பட்ட மாவுப்பொருளை நீரில் கலந்து புட்டியின் மூலம் கொடுக்கப்படும் பால்; cow milk or milk prepared from milk powder (used for bottle-feeding);. தேவையான சூழ்நிலைகளில் மட்டும் குழந்தைக்குப் புட்டிப்பால் கொடுக்க வேண்டும். (உ.வ.); [புட்டி பால்]
புட்டில்	புட்டில்1 puṭṭil, பெ. (n.) 1. அம்பறாத் துணி; quiver. 'வாளிபெய் புட்டில்' (கம்பரா. கரன். 18);. 2. விரலுறை; cover for fingers; gloves. 'விரற்றலைப் புட்டில் வீக்கி' (சீவக. 2202);. 3. உறை (யாழ்.அக.);; sheath, scabbard, cover. 4. கூடை; basket, flower basket. 'போழிற் புனைந்த வரிப்புட்டில்' (வின்.); (கலித்,117);. 5. இறைகூடை; baling basket. 6. முறம் (யாழ்.அக.);; winnow. 7. குதிரையுணவு கட்டும் பை; food bag for horses. 'புழுக்கும் காணமும் புட்டில் வாய்ச் செறித்தனர்' (சீவக.1938);. 8. கெச்சையென்னும் அணி ; tinkling anklet of a horses. 'அரிபுனை புட்டின்' (கலித்.80);. 9. தக்கோலத்தின் காய்; cubeb. 'அம்பொதிப் புட்டில்' (திருமுரு.191);. புட்டில் புட்டி புட்டி புட்டெ புடி 'பூக்கூடை' புடிக புட்டிக புடிகெ புட்டி புட்டி புடயி
புட்டிலவம்	புட்டிலவம் puṭṭilavam, பெ. (n.) சிறுதும்பை; small lucus plant.
புட்டிவெல்லம்	புட்டிவெல்லம் puṭṭivellam, பெ. (n.) பணங்கட்டி (யாழ்.அக.);; jaggery, coarse sugar kept in cases of palmyra leaves. [புட்டி வெல்லம்]
புட்டிற்கூடை	புட்டிற்கூடை puṭṭiṟāṭai, பெ. (n.) சிறுகூடை (வின்.);; small basket. [புட்டில் + கூடை]

புட்டு	புட்டு puṭṭu, பெ. (n.) 1. சிற்றுண்டிவகை; a kind of confectionery. 2. தினைமா; millet flour. [புள் → புட்டு]
புட்டுக்கூடை	புட்டுக்கூடை puṭṭukāṭai, பெ. (n.) மிகச் சிறிய கூடை; a small size basket. மறுவ. புல்லாங் கூடை பட. பொட்டுகூடெ. [புட்டு + கூடை] புட்டுக்கூடை puṭṭukāṭai, பெ.(n.) மூங்கிலால் செய்யப்பட்ட சிறிய கூடை a little basket made of bamboo. [பிள்-பிட்டு-புட்டு+கூடை]
புட்டுத்திருப்பி	புட்டுத்திருப்பி puṭṭuttiruppi, பெ. (n.) பொன்முசுட்டை வேர்; gravel root.
புட்டுப்பழம்	புட்டுப்பழம் puṭṭuppaḻm, பெ. (n.) தின் பழவகையுளொன்று; an edible fruit. [புட்டு + பழம்]
புட்டுவாழை	புட்டுவாழை puṭṭuvāḻai, பெ. (n.) வாழை வகை; a kind of plaintain. (G.Sm.D.l.i, 215);. [புட்டு + வாழை]
புட்டுவை-த்தல்	புட்டுவை-த்தல் puṭṭuvaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) புட்டவி-த்தல் பார்க்க; see puṭṭavi-. [புட்டு + வை-,]
புட்டை	புட்டை puṭṭai, பெ. (n.) 1. பெருத்த விதை (அண்டம்);; elephantoid scrotum. 2. விதை வீக்கம் (அண்டவாதம்);; rupture. hernia. க., கொலா. புட்டெ; தெ., பர். புட்ட [புடை → புடம் → புட்டம் = புடைத்த பின்புறம், புடைவை (பிங்.);. புட்டம் → புட்டா = வீங்கின விதை (அண்டம்);. புட்டா → புட்டை. (வே.க. 3, 77);]
புட்பகத்தாவு	புட்பகத்தாவு puṭpagattāvu, பெ. (n.) கறுப்பரிசி; black rice.

புட்பகம்	புட்பகம் puṭpagam, பெ. (n.) 1. கண்ணோய் வகை; an eye disease. 2. மூக்கிரட்டை; a spreading plant. 3. கஞ்சாங்கோரை; white basil.
புட்பகரிகம்	புட்பகரிகம் puṭpagarigam, பெ. (n.) மூங்கில்; bamboo.
புட்பகை	புட்பகை puṭpagai, பெ. (n.) சோழன் நலங்கிள்ளியின் புனைபெயர்; title of a CÕl¬¬an king NalaÑ-killi. 'புட்பகைக் கேவானாகலின்' (புறநா.68);. [புள்+பகை]
புட்பகொரித்தாரு	புட்பகொரித்தாரு puṭpagorittāru, பெ. (n.) கொட்டைக் கரந்தை; Indian globe thistle.
புட்பசங்குணத்தி	புட்பசங்குணத்தி puṭpasaṅguṇatti, பெ. (n.) நத்தைச் சூரி; a plant when snails approach it their shells brake.
புட்படு-த்தல்	புட்படு-த்தல் puḍpaḍuttal, 15 செ.கு.வி. (v.i.) புட்களை வலையில் அகப்படுத்துதல்; to enSnare birds. [புள்+படு-,]
புட்பறை	புட்பறை puṭpaṟai, பெ. (n.) பறை வகை (சிலப். 10,139, உரை);; a kind of drum. [புள்+பறை]
புட்பாகம்	புட்பாகம் puṭpākam, பெ. (n.) மூக்கிரட்டை (சங்.அக.);; spreading hogweed.
புட்பாகன்	புட்பாகன் puṭpākaṉ, பெ. (n.) திருமால்; Tirumal. போரானைக் கொம்பொசித்த புட்பாகன் (திவ். பெரியதி.3, 6, 6);. [புள்+பாகன்]
புடகடம்	புடகடம் puḍagaḍam, பெ. (n.) புடமிடுதற்குப் பயன்படுத்தப்படும் துளையிட்ட மண்குடம்; an earthen pot, which has holes at the bottom. used for extracting medicine oil by the process of Calcination. [புட+ கடம்]
புடகநாறி	புடகநாறி puḍaganāṟi, பெ. (n.) பீநாறி; woolly-leaved firebrand teak.

புடகம்	புடகம் puḍagam, பெ. (n.) 1. இலைத் தொன்னை; cup or vessel formed by stitching leaves. பலாசுறு பத்தரத்திற் புடகம் பரிவற (சிவ. தரு. கோபுர.184);. 2. தாமரை (யாழ்.அக.);; lotus. [புல் → புள் → புழல் = உட்டுளை, புழல் → புடல் = உட்டுளையுள்ள புடலங்காய். புழு → புழை → புடை =துளை, எலிவளை, குகை.புடை → புடம் = பொன்னைக் காய்ச்சித் துய்மைப்படுத்தும் சிறுகலம், தொன்னை. (வே.க. 3. 101-108); புடம் → புடகம் = தொன்னை, தொன்னை போன்று உள்ளீடற்றுக் காணப்படும் தாமரை] puta, putaka, puti, a Cup made of leaf folded (and stitched);; a basket or vessel or dish made of leaves. Its so-called D. Tbh. is pöda. It is somewhat difficult to determine from which root the words have arisen, but there is the Sk, verb put with the meanings of 'to unite, to connect, to bind together, to interwine (samsleshana, Slësha);, and there are the D. verbs pudu, pun, hudu, which mean 'to unite, to connect, etc. and also D. puri, piri, which mean to twist, to twine (see s, puri cf pósé);. On these verbs puta, etc., rest. Sk, verbs, pun, pun, pul, pul, used in the meanings of samhati and sanghata, pit in that of samhati and hud, hund in those of sangha and sanghata are evidently cognate. For all the above-mentioned Sk, verbs and their meanings there are no authoriative references, and they may be confidently declared to have been borrowed from the adduced Dverbs which are firmly rooted in the D. language. Puṭa. etc., are therefore ultimately connected either with D. pudu etc. or with puri etc. (KKED. xxxv); புடகம் puḍagam, பெ. (n.) காளிகாபுராணத்தில் கூறப்பெறும் ஒரு சிற்ப முத்திரை; a pose in dance. [புட்டகம்-புடகம்]
புடகாமிகம்	புடகாமிகம் puḍagāmigam, பெ. (n.) செந்நாயுருவி; a plant Indian burred variety.
புடசயம்	புடசயம் puḍasayam, பெ. (n.) மருந்தைப் புடமிடுவதனால் ஏற்படும் நன்மை; benefit obtained by calcinating the medicine. [புடம் + சயம்]
புடசாலி	புடசாலி puḍacāli, பெ. (n.) நாகை; stork.
புடசெந்தூரம்	புடசெந்தூரம் puḍasendūram, பெ. (n.) புடம்போட்ட எரிப்புச் செந்தூரம்; red oxide obtained by calcination as opposed to one obtained by burning in oven. [புடம் + செந்துரம்]
புடஞ்சம்	புடஞ்சம் puḍañjam, பெ. (n.) பெருமுத்தக் காசு; large Sedge.

புடஞ்சயம்	புடஞ்சயம் puḍañjayam, பெ. (n.) மருந்தைப் புடமிடுவதினா லுண்டாகும் நன்மை; benefit obtained by calcinating the medicine. [புடம்+சயம்]
புடஞ்செய்-தல்	புடஞ்செய்-தல் puḍañjeytal, 1 செ.குன்றாவி. (v.t.) புடமிடு-தல் பார்க்க; see pudam-du-. [புடம் + செய்-,]
புடத்தங்கம்	புடத்தங்கம் puḍattaṅgam, பெ. (n.) புடமிட்ட உயர்ந்த பொன்; refined gold. [புடம்+தங்கம்]
புடத்திற்காதி	புடத்திற்காதி puḍattiṟkāti, பெ. (n.) வளையலுப்பு; glass gall-fel vitri.
புடத்தைலம்	புடத்தைலம்1 puḍattailam, பெ. (n.) புடமெண்ணெய் (பைஷஜ.3); பார்க்க; see pudam-enney. [புடம் + தைலம்] Skt. taila → த. தைலம். புடத்தைலம்2 puḍattailam, பெ. (n.) சிவனார் வேம்பு எண்ணெய்; a kind of medicinal oil extracted by the process of calcination. மறுவ. குழித்தைலம். [புடம் + தைலம்] Skt. taila → த. தைலம்.
புடதலை	புடதலை puḍadalai, பெ. (n.) பொடுதலை; wild long pepper. [பொடுதலை → புடதலை]

புடதிட்டம்	புடதிட்டம் puḍadiḍḍam, பெ. (n.) புடம் போடுவதற்காக எருவிடுங் குழியின் அளவு; the dimension of the pit, to pile up cowdung cakes for purpose of calcinating. [புடம் + திட்டம்] "காடியே புடத்திட்ட மாமா கேளாய் காட்டெருவி லொன்றுபுடம் காடையாகும் பாடியே மூன்றெருகவு தரிபுடமாம் பத்தெருத் தான் குக்குடமாம் புரிந்து கேளாய் நாடியே ஐம்பதெருவே ஏனமாகும் நல்லநூறு எருகசத்தின் புடமதாமே" (சா.அக.); புடம் போடப் பயன்படும் எருக்குழியின் அளவு, அதில் பயன்படுத்தும் மருந்தின் அளவைப் பொறுத்தும், அதனுள் அடுக்கப்படும் வறட்டிகளின் எண்ணிக்கையைப் பொறுத்தும் நீள, அகல உயரங்கள் வேறுபடுகின்றது 1. மாப்புடம் 1000 வறட்டிகள் போட்டுப் புடம் போடப் பயன்படும் எருக்குழியின் அளவு, இரண்டுமுழ அகலமும், இரண்டு முழ ஆழமும் கொண்டதாய் இருக்கும். 2. கசபுடம் 500 வறட்டிகள் போட்டுப் புடம் போட பயன்படும் எருக்குழியின் அளவு ஒரு முழ அகலமும் ஒரு முழ ஆழமும் கொண்டதாய் இருக்கும். 3. வராக புடம் 150லிருந்து 200 வறட்டிகள் போட்டுப் புடம் போடப் பயன்படும் சதுரக்குழி. ஒரு அடி அகலமும் ஒரு அடி உயரமும் கொண்டிருக்கும். 4. குக்குட புடம் அல்லது கோழிப்புடம் எட்டு வறட்டிகள் மட்டுமே போட்டுப் புடம் போடும் அளவில் வெட்டப்படும் எருக்குழி. 5. கோவுர புடம் வறட்டியின் சிறு துண்டுகளும், தூள்களும் போட்டுப் புடம் போட பயன்படுத்தப்படும் மண்பானை. 6. பாண்ட புடம் மண் கலத்தில் சுடுவதற்காக, அதை வாய்கட்டப்பட்ட உமி நிறைந்த மட்கலத்தில் திணிப்பர்
புடந்தசம்	புடந்தசம் puḍandasam, பெ. (n.) பத்துபுடம்; calcinating ten times. [புடம் + தசம்]
புடப்பூடு	புடப்பூடு puḍappūḍu, பெ. (n.) பொன்னூமத்தை; a yellow coloured dhatura plant. [புடம் + பூடு]
புடபாகம்	புடபாகம் puḍapākam, பெ. (n.) 1. புடமிடுகை; a particular method of preparing drugs in which various substances are placed in clay cups covered over with clay and heated over the fire. புட பாகத்திற் சார்தரு முலோகமாக தள்ளல் போல் (திருக்காளத்.பு. ஞபானயோ. (18.); 2. செரிமானம்; digestion. 3. சமைக்கை (யாழ்.அக.);; cooking. [புடம் + பாகம்]
புடபாவதி	புடபாவதி puḍapāvadi, பெ. (n.) புடம்போடுவதற்குரிய முறைகளைக் கூறும் நூல்; book on calcination and its rules. [புடம் + பாதவிதி]

புடம்	புடம்1 puḍam, பெ. (n.) 1. புடமிடுங்கலம்; the refining or sublimating vessel or cup. 2. மூடி; cover. 'தொகு புடஞ் சற்றே யோங்கி' (விநாயகபு.15, 40);. 3. வெயிலில் வைத்தல் முதலிய வழிகளாற் பக்குவப் படுத்துகை; calcination in fire or in the sun preservation by being buried under the earth or in a heap of grain. 'புடஞ்சே ரெழிற்பொன்' (உத்தாரா. திருவோலக். 10);. 4. புடபாகம் 1 பார்க்க; see puda-bāgam. 1. 5. இடம்; place. spot. 'போதிகைப் புடங்க டோறும்' (சூளா.கல்யா);. 6. பக்கம்; side. 'புடங்கழையும் வேயும்' (சூளா.சீய.162); 7. உள்வளைவு (யாழ்.அக.);; concavity. bend. 8. இலைக்கலம், தொன்னை (யாழ்.அக.);; leaf-cup. 9. கண்ணிமை(யாழ்.அக.);; eye-lid. 10. கோவணம்(யாழ்.அக.);; loin - cloth. 11. மூடுகை (யாழ்.அக.);; closing.
புடம்பாசியம்	புடம்பாசியம் puḍambāciyam, பெ. (n.) அலரி; a flower.
புடம்பு	புடம்பு puḍambu, பெ. (n.) குகை; cave. 'காணாமலைப் புடம்புந்தேடி யொளிவார் சிலபேர்கள்' (பஞ்ச. திருமுக.1895);. மறுவ. அளை, முழை, முழைஞ்சு. [புழ → புழை → புடை = துளை, எலிவளை, குகை, குகை போன்ற கிணற்றடிப் புழை, புழல் → புடை = சிறுகலம், இலைக்கலம். (வே.க.3.108);, புடம் → புடம்பு.]
புடம்போடு-தல்	புடம்போடு-தல் puḍambōḍudal, 19. செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. தங்கம் போன்ற மாழை (உலோகம்);களை நெருப்பில் உருக்கி தூய்மைப்படுத்துதல்; to purify by melting (esp. gold); to refine metal. பழைய பொன்னைப் புடம்போட்ட பின்னர் நகை செய்வார்கள் (உ.வ.);. 2. மூலிகை போன்றவற்றை நெருப்பிலிட்டு எரித்து நீறா(பஸ்பம்);க்குதல்; to calcine. 3. மிக வருத்துதல் (கொ.வ.);; to subject to extreme torture. [புடம் + போடு-.]
புடம்வை-த்தல்	புடம்வை-த்தல் puḍamvaittal, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) புடமிடு-தல் பார்க்க; see pudam-idu-. [புடம் + வை-.]

புடமண்	புடமண் puḍamaṇ, பெ. (n.) தூய்மையான அழுக்கற்ற மண்; pure mud. [புடம் மண்]
புடமாறிப்போடல்	புடமாறிப்போடல் puḍamāṟippōḍal, தொ. பெ. (vbl.n.) புடமிடும் போது, தேவையான மருந்துகளில் குறைவுபடில் சரிசெய்து மீண்டும் புடமிடல்; resubmitting the medicine to calcination if it is not properly done or finished. [புடம் + மாறி + போடல்]
புடமாறியெடுத்தல்	புடமாறியெடுத்தல் puḍamāṟiyeḍuttal, தொ. பெ. (vbl.n.) புடத்தின் நெருப்பவிந்த பின்பு, பிரித்து மருந்தை எடுத்துக் கொள்ளுதல்; taking out the medicine after the fire completely cooled in calcination.
புடமிடு-தல்	புடமிடு-தல் puḍamiḍudal, 19 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. பொன் முதலியவற்றைத் தூய்மை படுத்துதல் (சுத்தி செய்தல்);; to refine metals. 'அதிகமாகப் புடமிட்டு' (காசிக.ஓங்காரலி,சி.6);. 2. வெய்யிலில் வைத்தல் முதலிய வழிவகை களாற் பக்குவப் படுத்துதல்; to calcinate to preserve by burying under the earth, etc; 3. எரித்தல் (கொ.வ.);; to cremate. [புடம் +இடு-, புடமிடப்பட்டது மாற்றுயர்ந்த பொன் எனப்படும்.]
புடமெண்ணெய்	புடமெண்ணெய் puḍameṇīey, பெ. (n.) புடம் போட்டு எடுக்கும் எண்ணெய்; medicinal oil extracted by pudam process. [புடம் + எண்ணெய்]
புடல்	புடல் puḍal, பெ. (n.) 1. புடலங்காய் காய்க்கும் கொடி; the snake-gourd plant. 2. பேய்ப் படல்; wild Snake-gourd. ம. புட்டல், பிட்டல்; க. பொட்ல, படல, பட்ல; தெ. பொட்ல, து. பட்ல; கட. புட்ருகி; கூ. புட்ர த. புடல் -→ skt.patola, patu, patuka. [புல் → புள் → புழு =துளைத்தரிக்கும் சிற்றுயிரி. புழு → புழை =துளை, குழாய், வாயில், பலகணி. புழை → பூழை = துளை, சிறுவாயில்புழு → புழல் = உட்டுளை, சாய்கடை, புழல் → போல் = உள்ளீடல்லாதது, உட்டுளையுள்ள மூங்கில், புழல் → புடல், ஒ.நோ. குழல் → குடல். புடல் = உட்டுளையுள்ள புடலங்காய் (வே.க.3, 106);.]
புடல்வெள்ளி	புடல்வெள்ளி puḍalveḷḷi, பெ. (n.) புடலங்காய் போன்ற தோற்றமுள்ள வெள்ளரி வகை; a kind of melon. [புடல் + வெள்ளரி]

புடலகம்	புடலகம் puḍalagam, பெ. (n.) பன்றி மோத்தை எனும் நிலைத்திணை; a kind of plant.
புடலங்காய்	புடலங்காய் puḍalaṅgāy, பெ. (n.) வெளிர் பச்சை நிறம்கொண்ட பாம்பு போல நீளமாக இருக்கும் ஒருவகைக் காய்; snake-gourd. [புடல்+அம்+காய். 'அம்' சாரியை]
புடலி	புடலி1 puḍali, பெ. (n.) பிடர் (இ.வ.);; nape. [பின் → பினம் → பிறம்பு. பிறம் → பிடம் → பிடர் → பிடரி = தலை யின் பின்புறம் (மு.தா.293); பிடரி → புடரி. ஒ.நோ. பிட்டம் → பிட்டி → புட்டி. = பறவையின் பின்புறம். புடரி → புடலி (கொ.வ.);]
புடலி-த்தல்	புடலி-த்தல் puḍalittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) புடவி2-த்தல் (யாழ்.அக.); பார்க்க; seepudavi2-; [புடவி → புடலி]
புடலை	புடலை puḍalai, பெ. (n.) புடல் 1. (கொ.வ.); பார்க்க; see pudal-1. [புழல் → புடல் → புடலை]
புடவி	புடவி1 puḍavi, பெ. (n.) 1. உலக உருண்டை (திவா.);; Earth. 2. உலகம் (திவா.);; world. 'அதிர்வன புடவிகளடையவே' (தக்கயாகப் 723);. க. பொடவி; தெ. புட [புல் → புது → புதை. புடை → புடை = பருத்தபாகம், பகுதி, பக்கம், சார்பு, இடம். புடை → புடைவி → புடவி = பருத்த ஞாலம், உலகம் (வே.க.3.76, 77);] புடவி2 puḍavittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வீங்குதல்; to be swollen, as from a blow. [புடை → புடைவி → புடவி = பருத்த ஞாலம், உலகம், (வே.க. 3 77);. புடவி → புடவி(த்தல்); -, பின்னாக்கம் (back formation);. அதாவது பெயரினின்று வினையாக்கப்பட்டது. புடவித்தல்=பருக்க வீங்குதல்]
புடவிமூலம்	புடவிமூலம் puḍavimūlam, பெ. (n.) சிறுகுறட்டை (மலை);; a species of snakegourd.
புடவை	புடவை puḍavai, பெ. (n.) 1. துணி; cloth. (S.I.I.iv., 31.); 2. புடவை 2. பார்க்க; see pugaivai2. ம. புடவ; தெ. புட்டமு [புல் → புது → புதை → புடை. புடைத்தல் = பருத்தல், வீங்குதல். புடை → புடைவை = சுற்றிக்கட்டிவிடும் ஆடை, மகளிர் சேலை. புடைவை → புடவை = துணி, சேலை

புடவைக்குஞ்சம்	புடவைக்குஞ்சம் puḍavaikkuñjam, பெ. (n.) சீலையின் முன்றானைக் குஞ்சம் (வின்.);; bunch of flounce of cloth, tassel of a cloth. [புடவை + குஞ்சம். புடை → புடைவை → புடவை]
புடவைக்கொடை	புடவைக்கொடை puḍavaikkoḍai, பெ. (n.) மணமகன் மணமகளுக்குப் புடைவை கொடுப்பதாகிய திருமண வகை; a form of marriage among Malayalis which consists in the presentation of the cloth by the bridegroom to the bride. [புடைவை → புடவை + கொடை. கொடு → கொடை]
புடவைகளை-தல்	புடவைகளை-தல் puḍavaigaḷaidal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தூய்மையில்லாத (அசுத்தச்);சீலையை நீக்குதல்; to cast off dirty or impure clothes. 2. மாதவிடாய் நிகழ்தல்; to be subject to catamenia. [புடைவை → புடவை + களை-, கள் → களை]
புடவைபோடு-தல்	புடவைபோடு-தல் puḍavaipōḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) கோடிபோடுதல் (இ.வ.);; to offer ceremonially a new cloth to widow in mourning. [புடைவை → புடவை + போடு-,]
புடவையெழுது-தல்	புடவையெழுது-தல் puḍavaiyeḻududal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) சீலையில் அச்சடித்தல்; to print Chintz. [புடவை + எழுது-,]
புடனண்டம்	புடனண்டம் puḍaṉaṇḍam, பெ. (n.) பெருமுத்தக் காசு; large sedge.
புடனம்	புடனம் puḍaṉam, பெ. (n.) முறையற்ற பேச்சு; raving.
புடாயம்	புடாயம் puṭāyam, பெ. (n.) மாணிக்கக் குற்றவகை; flaw in a ruby. 'இகலுறு புடாயம்' (திருவாலவா.25, 14);. [புள் → புளு → புடு (வே.க.3,107); புளு → புடு → புடாயம்]
புடாரமுளை	புடாரமுளை puṭāramuḷai, பெ. (n.) செந்நாயுருவி (மலை.);; a kind of dog-prick.
புடி-த்தல்	புடி-த்தல் puḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பொய் சொல்லுதல்; to lie. பொய்புடிக்கிறான் (சேலம் வழக்கு);. [புள் → புளு → புடு → புடி. பொய் புடிக்கிறான் என்பது பொய் புளுகுகிறான் என்பது போன்ற மிகைபடக் கூறல், (வே.க. 3, 107);]

புடிதம்	புடிதம் puḍidam, பெ. (n.) கைமுட்டி (யாழ்.அக.);; fist. [பிண்டி → பிடி → (பிடிதம்); → புடிதம்] த. புடிதம். → Skt. putita.
புடியாப்பு	புடியாப்பு puḍiyāppu, பெ. (n.) மேழியிலுள்ள கைப்பிடி; handle of the hoe. [பிடியாப்பு → புடியாப்பு] பிடியாப்பு பார்க்க
புடுக்கஞ்சுறா	புடுக்கஞ்சுறா puḍukkañjuṟā, பெ. (n.) புடுக்கன்சுறா பார்க்க; see pudukkan-sura. [புடுக்கன்சுறா → புடுக்கஞ்சுறா]
புடுக்கன்சுறா	புடுக்கன்சுறா puḍukkaṉcuṟā, பெ. (n.) அடுக்குப் பற்சுறா; grey shark.
புடுக்கு	புடுக்கு puḍukku, பெ. (n.) விதை (அண்டம்);; testicle. [புடை → புடம் → புட்டம் = புடைத்த குண்டி. புட்டம் → புட்டா → புட்டை = பெருத்த விதை (அண்டம்);. (வே.க.3.77); புடம் → புட → புடுக்கு. 'கு' சொ.ஆ.ஈறு.]

புடை	புடை1 puḍai, பெ. (n.) 1. அடி; blow. 2. அடித்துண்டாக்கும் ஒலி; sound, noise, as from a stroke. 'கொலைவல் யானை செவிப்புடையும்' (சீவக. 2355); 3. பகை (இலக். அக.);; enmity. 4. போர் (இலக்.அக.);; war. battle. க. பொடெ; தெ. போடு [புல் → புது → புதை → புடை] புடை2 puḍaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அரிசி முதலியவற்றைத் தவிடு தூசி முதலியன போம்படி முறத்திலிட்டுத் தட்டுதல்; to winnow, sift; அரிசி புடைக்க ஆள் வேண்டும் (உ.வ.);. 2. அடித்தல்; to beat, strike, to thresh, as grain. 'களப்படப் புடைத்தான்' (கம்பரா.சம்புமா.24);. 3. குத்துதல் (சூடா.);; to pierce, to thrash. 4. கொட்டுதல்; to beat, as a drum; to tap, as on a tambourine.
புடைக்கரப்பன்	புடைக்கரப்பன் puḍaikkarappaṉ, பெ. (n.) சிறுவர்கட்குப் பித்தத்தின் விளைவாலுண்டாகும் தோல் நோய்; a skin disease in children caused by biliousness. [புடை+ கரப்பான்]
புடைக்கருத்து	புடைக்கருத்து puḍaikkaruttu, பெ. (n.) இனம் பற்றிச் சார்ந்துவரும் கருத்து (யாழ்.அக.);; collateral or correlative meaning, as of a word of a passage. [புடை=திரட்சி. புடை+கருத்து.]
புடைக்காலம்	புடைக்காலம் puḍaikkālam, பெ. (n.) இடைப்பட்ட காலம்; intervel. 'புடைக் கால மற்றொத்து' (தக்கயாகப்.542);. [புடை+ காலம்]

புடைக்கொள்(ளு)	புடைக்கொள்(ளு)1 puḍaikkoḷḷudal, 7 செ.குன்றாவி. (v.t.) தட்டுதல்; to pat, as one's shoulders in defiance. 'தோட்புடைக் கொள்ளா' (நாலடி, 312);. [புடை + கொள்-,] புடைக்கொள்(ளு)2 puḍaikkoḷḷudal, 7 செ.கு.வி. (v.i.) அருகு பருத்தல்; to swell, increase in size. 'பால் புடைக் கொண்டு' (சிலப்.13, 162);. [புடை+ கொள்-,]
புடைகவல்(லு)-தல்	புடைகவல்(லு)-தல் puḍaigavalludal, 13 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வேறு சிந்தையுடைத்தாதல்; to be worried over a collateral issue; to be distracted. 'இவள் பிறிதொன்றிற்குப் புடைகவன்று நின்ற நிலைமைக்கண் வந்தேன்'(இறை. கள.12 பக். 86);. [புடை+கவல்-. கவை → கவல்]
புடைகவற்றி	புடைகவற்றி puḍaigavaṟṟi, பெ. (n.) வேறுசிந்தை; absent-mindedness, distraction. 'புடை கவற்றியில்லா நிலைமைக்கண் வந்தால்' (இறை. கள.12, பக்.87);. [புடை+ கவற்றி. கவல் → கவறு → கவற்றி]
புடைகொள்(ளு)	புடைகொள்(ளு)1 puḍaigoḷḷudal, 7 செ.கு.வி. (v.i.) புடைக்கொள்-, பார்க்க; see pudai-k-kol. 'முலை புடைகொள்ளும்படி தழுவி' (சீவக.584, உரை);. [புடை+ கொள்-,] புடைகொள்(ளு)2 puḍaigoḷḷudal, 7 செ.கு.வி. (v.i.) புரையோடுதல்; to form a running sore. 'கட்டி புடைகொண்டிருக்கின்றது' (இ.வ.);. [புடை + கொள்-,]
புடைசூழ	புடைசூழ puḍaicūḻ, வி.அ..(adv.) (ஒருவருடன் அவரைச் சேர்ந்தவர்கள் பலர்); பின் தொடர. சுற்றிவர; followed by (people or one's retinue);, surrounded by. மாணவர்கள் புடைசூழ முதல்வர் அரங்கத்திற்கு வந்தார். [புடை → சூழ-, புடை = பக்கம். சூழ் → சூழ]
புடைநகர்	புடைநகர் puḍainagar, பெ. (n.) புறநகர்; suburb. 'புடைநகர்த் தொழிலிடங் கடந்து புக்கபின்' (சீவக.85);. [புதை → புடை = இடம், பக்கம், புடை + நகர். புடைநகர் =நகருக்குப் பக்கத்தில் அமைந்த ஊர்]

புடைநூல்	புடைநூல் puḍainūl, பெ. (n.) சார்பு நூல்; a class of work or treatise. 'திரிபு வேறுள்ளது புடை நூலாகும்' (நன்.8);. [புதை → புடை = இடம், பங்கு, சார்பு. புடை + நூல்]
புடைப்பு	புடைப்பு1 puḍaippu, பெ. (n.) 1. அடிக்கை; stroke. 'துடைப் பேனொரு புடைப் பால்' (கம்பரா. முதற்போர்.164);. 2. கொழிக்கை; sfting. 3. வீங்குகை; swelling, protuberance from a blow. 4. மந்தணம் (இரகசியம்); முதலியன வெளியாகை (வின்.);; becoming public or well-known. தெ. போடு (போர்);; கட. போடு (சண்டை); [புடை → புடைப்பு. 'பு' தொ.பெ.ஈறு] புடைப்பு2 puḍaippu, பெ. (n.) 1. வீங்கியிருக்கும் அல்லது தடித்திருக்கும் நிலை; swelling. தலையில் என்ன புடைப்பு, எங்காவது இடித்துக்கொண்டாயா? (உ.வ.);. 2. துருத்திக் கொண்டிருக்கும் நிலை; protrusion. தெ. புட்ட (எறும்புப்புற்று); [புடை → புடைப்பு 'பு' தொ.பெ.ஈறு]
புடைப்புச்சித்திரம்,	புடைப்புச்சித்திரம், puḍaippuccittiram, பெ. (n.) புடைப்புச்சிற்பம் பார்க்க; see pudaippu-C-cirpam. [புடைப்பு + சித்திரம்]
புடைப்புச்சிற்பம்	புடைப்புச்சிற்பம் puḍaippuccirpam, பெ. (n.) (கல், மரம் போன்றவற்றைச் செதுக்கி அல்லது மாழை (உலோகம்);யை உருக்கி); பின்புலத்திலிருந்து தனித்து முன் தள்ளித் தெரியுமாறு உருவாக்கப்படும் உருவம்; relief. பிள்ளையார்ப்பட்டி பிள்ளையார் சிலை புடைப்பு சிற்பம். [புடைப்பு + சிற்பம்] புடைப்புச்சிற்பம் puḍaippuccirpam, பெ. (n.) பாறையில் பதித்ததுபோல் ஒரு பக்கத் தோற்றத்தை மட்டும் காட்டும் சிற்பம்; embossed sculptured. [புடைப்பு+சிற்பம்]
புடைப்பெண்டிர்	புடைப்பெண்டிர் puḍaippeṇḍir, பெ. (n.) வைப்பாட்டிகள்; concubines. 'புடைப்பெண்டிர் மக்களுங் கீழும் பெருகி' (நாலடி, 368);. [புடை + பெண்டிர்]

புடைப்பொன்னாளி	புடைப்பொன்னாளி puḍaipponṉāḷi, பெ. (n.) உடும்பு; guana.
புடைப்படு	புடைப்படு1 puḍaippaḍudal, 19 செ.குன்றாவி. (v.t.). அணுகுதல்; to approach to be near. 'என்னாரமுதைப் புடைபட்டிருப்ப தென்று கொல்லோ' (திருவாச.27.1); [புடை + படு-,] புடைப்படு2 puḍaippaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. இடம்படுதல்; to be roomy spacious. 'மலைகளைப் புடைபடத் துளைத்து' (ஈடு, 10, 6, 6);. 2. மிகுதியாதல்; to be excessive. 'அரசனும் புடை படக் கவன்று' (இறை.1. பக்.7);. 3. திரண்டு பருத்தல்; to swell in size. to become round. 'முதிர்ச்சியாற் புடைபடுதல்' (குறள். 1274, உரை);. [புடை + படு-.]
புடைபர-த்தல்	புடைபர-த்தல் buḍaibarattal, 4 செ.கு.வி. (v,i.) சுற்று விரிதல்; to expand, swell. 'எய்த்திடை வருந்த வெழுந்து புடைபரந்து' (திருவாச. 4,33);. [புடை + பர-,]
புடைபெயர்	புடைபெயர்1 buḍaibeyartal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நிலைமாறுதல்; to change in condition or position, to become topsy-turvy or overturned. 'நிலம்புடைப் பெயர்வதாயினும்' (புறநா.34);. 2. வெளியேறுதல்; to go beyond; to trangress limits. 'புடைபெயர் கடலென' (கம்பரா.எழுச்சி.10);. 3. அசைதல்; to move, change place. 'நாப்புடை பெயராது' (மணிமே.23,16);. 4. தொழிற்படுதல்; to do an action. 5. எழுந்திருத்தல்; to rise up. get up. 'கனவொடும் புடைபெயர்ந்து' (தக்கயாகப்.240);. [புடை + பெயர்-,] புடைபெயர்2 buḍaibeyartal, 3 செ.கு.வி (v.i.) வினைச்சொல் மாற்றுவடிவம் அடைதல்; to conjugate. வினைச்சொல் முக்காலத்திற்கும் புடை பெயரும். [புடை + பெயர்-,] வினைச்சொல் புடைபெயரும் போது கால இடைநிலைகளைக் கொண்டு, காலத்தை உணர்த்தும்.

புடைபெயர்ச்சி	புடைபெயர்ச்சி buḍaibeyarcci, பெ. (n.) 1. நிலைமாறுகை; change in condition or position. 2. வெளியேறுகை; movement; journey as from a place. 3. கருத்தாவின் தொழிற்பாடு; [புடை + பெயர்ச்சி. பெயர் → பெயர்ச்சி. 'சி' தொழிற்பெயரீறு.]
புடைமண்	புடைமண் puḍaimaṇ, பெ. (n.) சுதை (யாழ்.அக.);; plaster. [புடை3 + மண்]
புடைமூக்கன்	புடைமூக்கன் puḍaimūkkaṉ, பெ. (n.) மூக்கிலுண்டாகும் புண் வகையுளொன்று; a kind of ulcer in the nose. [புடை + மூக்கன். முகு → மூக்கு → மூக்கு = முகரும் உறுப்பு. மூக்கு → மூக்கன் = மூக்கி லுண்டாகும் புண்]
புடையடுப்பு	புடையடுப்பு puḍaiyaḍuppu, பெ. (n.) கொடியடுப்பு (இ.வ.);; side-oven. [புடை = பக்கம். புடை + அடுப்பு. அடு → அடுப்பு]
புடையல்	புடையல் puḍaiyal, பெ. (n.) மாலை; garland. 'இரும்பனம் புடையல¬'(புறநா.99);. [புடை → புடையல். 'அல்' தொ.பெ.ஈறு]
புடையன்	புடையன் puḍaiyaṉ, பெ. (n.) பாம்புவகை (நாமதீப.257);; wart snake. [புடை → புடையன்]
புடையான்குத்து	புடையான்குத்து puḍaiyāṉkuttu, பெ. (n.) நச்சுக்கடிப் புண்ணோய்; an ulcer formed by poisonous prick by beaver snake with its tail. [புடையன் → புடையான் + குத்து]
புடையுண்(ணு)-தல்	புடையுண்(ணு)-தல் puḍaiyuṇṇudal, 16 செ.கு.வி. (v.i.) அடிபடுதல்; to be beaten. Thrashed. 'பேயினாற் புடையுண்டாரோ' (பாரத.சூது-267);. [புடை + உண்-,]
புடைவை	புடைவை puḍaivai, பெ. (n.) 1. ஆடை; garment. 'வெண்புடைவை மெய்சூழ்ந்து' (பெரியபு.திருநாவுக்.1.);. 2. பெண்கள் இடுப்பில் சுற்றி கைச்சட்டை (ரவிக்கை);க்கு மேல் வரும் வகையில் கட்டிக்கொள்ளும் மேலாடை, மகளிர் சீலை; saree. ம.புட,புடவ; தெ.புட்டமு(துணி);; கோத.பொர்வ; குட. பொடெய; Skt. phuṭṭika (ஒருவகைத்துணி); [புடை → புடைவை = சுற்றிக்கட்டும் ஆடை, மகளிர் சேலை (வே.க.377);]

புடோல்	புடோல் puṭōl, பெ. (n.) புடல் பார்க்க; see pudal. [புழு → புழல் → புடல் = உட்டுளையுள்ள புடலங்காய். புடல் → புடோல்] த. புடோல் → Skt. patóli
புடோலங்காய்	புடோலங்காய் puṭōlaṅgāy, பெ. (n.) புடலங்காய். (தொல்.எழுத்து. 405, உரை.);; fruit of Snake gourd. [புடலங்காய் → புடோலங்காய்]
புண்	புண் puṇ, பெ. (n.) 1. உடற்றோலில் உண்டாம் ஊறு; raw sore, ulcer, wound. 'தீயினாற் சுட்டபுண்' (குறள்,129);. 2. தசை; flesh. 'பிறவற்றின் புண்ணுமாந்தி' (சீவக.2822);. 3. வடு; scar, scratch. "கொடிற்றுப்புண்' (கலித்.95);. 4. மனநோவு; Soreness of heart. 'புண்டரு நெஞ்சினள்' (சேதுபு.கத்துரு.15.); ம. புண், புண்ணு, க. புண், குண், குண்ணு;கோத. புண் தெ. புண்டு; பட. குண்ணு; து. புடி; குட. புண்ணீ; நா; கொலா, புன்; மா.புனு. [புல் → புள் → பிள் → பிழம்பு = திரட்சி. புல் → புள் → புண் = தோலில் திரண்டு காணப்படும் ஊறு, திரண்டது போல் தெரியும் வடு, திரண்டதசை, புண்வலிப்பது போன்று உணரும் மனநோவு.]

புண்வகைகள்:	புண்வகைகள்: puṇvagaigaḷ, 1. நெருப்புப் புண்; burns. 2. இணைவிழைச்சு (மேக);ப்புண்; venereal ulcer. 3. வெள்ளைப் புண்; gonorr heal ulcer. 4. ஆறாப்புண்; chronic ulcer. 5. வேனற்கட்டி(கிரந்திப்புண்);; Syphilitic secondary rashes. 6.ஒட்டுப்புண்; contagious sore. 7. குழிப்புண்; deep sore or perforating ulcer. 8. நீரிழிவுப்பரு(இராசப்புண்);; diabetic-carbuncle. 9. கரப்பான்புன்; eczema. 10. பரங்கிப்புன்; syphilitic primary sore. 11. வெட்டுப்புண்; incised wound. 12. காயப்புண்; traumatic sore. 13. அழிப்புண்; slonghing sore. 14. கொறுக்குப்புண்; chancre. 15 வெடித்தப்புண்; fissured ulcer. 16. அழற்புண்; inflamed ulcer. நஞ்சு வேக்காட்டு) ப்புண்
புண்கரப்பன்	புண்கரப்பன் puṇkarappaṉ, பெ. (n.) குழந்தை களுக்கு வரும் கரப்பன் புண்வகை; a kind of eczema in children. [புண் + கரப்பன்]
புண்கழுநீர்	புண்கழுநீர் puṇkaḻunīr, பெ. (n.) புண்கள் அல்லது காயத்தைக் கழுவுவதற்குப் பயன் படுத்துங் காய்ச்சிய மருந்து நீர்; liquid used for cleaning the ulcers and wounds. [புண் + கழுநீர்]
புண்களுபகாரி	புண்களுபகாரி buṇkaḷubakāri, பெ. (n.) கறுப்பரிசி; black rice.
புண்சுரம்	புண்சுரம் puṇcuram, பெ. (n.) ஆறாத காயத்தினாலேற்படுங் காய்ச்சல்; fever arising from wound. [புண் + சுரம். சுள் → கர் → சுரம்]

புண்டரம்	புண்டரம் puṇṭaram, பெ. (n.) சந்தனம் நீறு முதலியவற்றால் நெற்றி முதலியவற்றில் தரிக்கும் குறி; marks on the forehead and other parts of the body, made with Sandal, sacred ashes or earth. 'புண்டரவிசால நெற்றிப் புரவல'(பாரத.சூது.28);. [புடம் → புண்டம் → புண்டரம். புடம்போடுதல் = எரித்து நீறாக்குதல். மா.வி.அகரமுதலி புண்டர என்னும் சொற்குப் பத்திமை (பக்தியுடன் இருத்தல் என்னும் பொருளுடைய 'புண்' என்பதை வேராகக் காட்டுகிறது. திருநீறு பூசிவழிபடுதல் பழந்தமிழர் வழக்க மாயிருப்பதையும் வேள்வி வழிப் பாட்டாளர்க்கு இது உரியதன்று என்பதையும் பார்க்கும் போது இச்சொல் தென்சொல்லென்பது பெறப்படும். மேலும் திருநீறுபூசுதல் முதன்மையாயிருந்து அதனின்றுபத்திமைத்தன்மை வளர்ந்தது என்று குறித்திருப்பதன் பொருத்தப் பாட்டின்மையும் நோக்கத் தக்கது]
புண்டவம்	புண்டவம் puṇṭavam, பெ. (n.) சாரணை (சங்.அக.);; purslane leaved trianthema.
புண்டு	புண்டு puṇṭu, பெ. (n.) நரம்புச் சிலந்தியின் புண்; guinea worm ulcer. [புண் → புண்டு]
புண்டுவிரிஞ்சான்	புண்டுவிரிஞ்சான் puṇṭuviriñjāṉ, பெ. (n.) மீன்வகை; a kind of fish. [புண்டு + விரிஞ்சான்]
புண்டை	புண்டை puṇṭai, பெ. (n.) பெண்குறி; pudendum muliebre. கோத. பிட்; துட. பீடி [புல் → புர் → புரை = உட்டுளை,உட்டுளைப் பொருள். புல் → புள் → புண் → புண்டை = துளையுள்ளது]
புண்ணடிப் பறிச்சல்	புண்ணடிப் பறிச்சல் puṇṇaḍippaṟiccal, பெ. (n.) புரைப்புண்; elongated abscess with only a small orifice, sinus. (M.L.);. [புண் + அடி + பறிச்சல்.]
புண்ணழற்சி	புண்ணழற்சி puṇṇaḻṟci, பெ. (n.) புண்ணால் உண்டாம் எரிவு (யாழ்ப்.);; smart of a Sore. [புண் + அழற்சி. அழல் → அழற்சி. "சி' தொழிற்பெயரீறு.]
புண்ணழற்றி	புண்ணழற்றி puṇṇaḻṟṟi, பெ. (n.) புண்ணில் வைக்கும் காரமருந்து; caustic or antiseptic applied to ulcers or abscess. (M.M.);. [புண் + அழற்றி. அழல் (த.வி.); - அழற்று (பி.வி.); → அழற்றி. 'இ'வி.மு.ஈறு]

புண்ணழற்றுதல்	புண்ணழற்றுதல் puṇṇalrrudal, பெ. (n.) புண்ணழற்சி (யாழ்ப்.); பார்க்க; see pumalarc¬i. [புண் + அழற்றுதல். 'தல்' தொ.பெ. ஈறு. அழல்(அழலுதல்);(த.வி.); → அழற்று (பி.வி.);, அழற்றுதல் = அழலச் செய்தல்]
புண்ணழுக்கு	புண்ணழுக்கு puṇṇaḻukku, பெ. (n.) புண்ணினின்று தோன்றும் அழுக்கு; dirt of a sore. க. புண்பொலசு. [புண் + அழுக்கு]
புண்ணளை	புண்ணளை puṇṇaḷai, பெ. (n.) 1. புண்ணின் குழி (யாழ்ப்.);; cavity or orifice in an ulcer. 2. மூலம்; fistula. [புண் + அளை. உள் → அள் → அளை = துளை]
புண்ணாக்கர்மூலி	புண்ணாக்கர்மூலி puṇṇākkarmūli, பெ. (n.) மூலிகை வகையு ளொன்று; a herb.
புண்ணாக்கீசர்	புண்ணாக்கீசர் puṇṇākācar, பெ. (n.) பதினெண் சித்தருளொருவர்; one of eighteen Siddhar.
புண்ணாக்கு-தல்	புண்ணாக்கு-தல் puṇṇākkudal, 15 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. புண் உண்டாக்குதல்; to do or cause to ulcer, make wound. 2. பிறர் மனத்தை நோகச் செய்தல்; to hurt. wound. one's feelings. உணர்வுகளைப் புண்ணாக்குமாறு பேசக் கூடாது (உ.வ.);. க. புண் படி; தெ. புண்டுசேயு [புண் + ஆக்கு-, ஆகு(த.வி.); - ஆக்கு (பி.வி.);]
புண்ணாக்கு	புண்ணாக்கு puṇṇākku, பெ. (n.) பிண்ணாக்கு (கொ.வ.); பார்க்க; see piṇṇakku. [பிண்ணாக்கு (பிளவுபட்ட நாக்குப் போலிருப்பது → புண்ணாக்கு]
புண்ணாக்குக்கீரை	புண்ணாக்குக்கீரை puṇṇākkukārai, பெ. (n.) பிண்ணாக்குப் பூண்டு (இ.வ.);; a herb. [புண்ணாக்கு + கீரை. பிண்ணாக்கு → புண்ணாக்கு]

புண்ணாக்குகை	புண்ணாக்குகை puṇṇāggugai, பெ. (n.) சீழ்ப்பிடிக்கை; becoming ulcerated. [புண் + ஆக்குகை]
புண்ணாக்குப்பூண்டு	புண்ணாக்குப்பூண்டு puṇṇākkuppūṇṭu, பிண்ணாக்குப் பூண்டு பார்க்க; see piṇṇakku-p-pūṇdu. [பிண்ணாக்குப் பூண்டு - புண்ணாக்குப் பூண்டு. புள் → பூண்டு]
புண்ணாங்குழி	புண்ணாங்குழி puṇṇāṅguḻi, பெ. (n.) குழிப்புண் (இ.வ.);; internal ulcer. [புண்+ஆம் + குழி]
புண்ணாணி	புண்ணாணி puṇṇāṇi, பெ. (n.) புண்ணின் அடிமுளை; core of an ulcer. [புண் + ஆணி]
புண்ணாளி	புண்ணாளி puṇṇāḷi, பெ. (n.) புண்ணுடை யோன்; one having Sores. [புண்+ஆளி]
புண்ணாற்றி	புண்ணாற்றி puṇṇāṟṟi, பெ. (n.) புண்ணைக் குணப்படுத்தும் மருந்து; medicine that heals the sores. [புண் + ஆற்றி. ஆறு → ஆற்று → ஆற்றி.]
புண்ணானவுடம்பு	புண்ணானவுடம்பு puṇṇāṉavuḍambu, பெ. (n.) புண் போல் நோகுந்தன்மை யுள்ளவுடம்பு; pain in the body with tenderness as there is ulcer. [புண் + ஆன + உடம்பு]
புண்ணியக்கருத்து	புண்ணியக்கருத்து puṇṇiyakkaruttu, பெ. (n.) வள்ளல் மனம் (தரும சிந்தை); (யாழ்.அக.);; charitable mind. [புண்ணியம் + கருத்து]

புண்ணியக்காலம்	புண்ணியக்காலம் puṇṇiyakkālam, பெ. (n.) நல்ல நேரம்; an auspicious time. ம., க. புண்யகால; தெ. புண்யகாலமு [புண்ணியம் + காலம்]
புண்ணியக்குழம்பு	புண்ணியக்குழம்பு puṇṇiyakkuḻmbu, பெ. (n.) புண்ணிய சாந்தம் பார்க்க; See punniya-Śāndam. 'வெண்ணெயொன்பாப் புண்ணியக் குழம்பு' (ஞானா.34,10);. [புண்ணியம் + குழம்பு]
புண்ணியகதை	புண்ணியகதை puṇṇiyagadai, பெ. (n.) மறவனப்பு தொன்மங்கள் (இதிகாச புராணங்கள்);; sacred story, as the puränäs. [புண்ணியம் + கதை]
புண்ணியகந்தம்	புண்ணியகந்தம் puṇṇiyagandam, பெ. (n.) சண்பகம் (சங்.அக);; champak. [புண்ணியம் + கந்தம்]
புண்ணியகருமம்	புண்ணியகருமம் puṇṇiyagarumam, பெ. (n.) நற்செயல் (வின்.);; meritorious act. [புண்ணியம் + கருமம். கரு → கரும் → கருமு → கருமம்]
புண்ணியகாரம்	புண்ணியகாரம் puṇṇiyakāram, பெ. (n.) குங்கிலியம் (சங்.அக.);; koṅkani resin. [புண்ணியம்+காரம்]
புண்ணியகாரியம்	புண்ணியகாரியம் puṇṇiyakāriyam, பெ. (n.) புண்ணியகருமம் பார்க்க; see pumiya karumam. [புண்ணியம் + காரியம்] Skt. Kārya → த. காரியம்.
புண்ணியகாலம்	புண்ணியகாலம் puṇṇiyakālam, பெ. (n.) சமயச் சடங்குகளைக் கடைப்பிடிக்க ஏற்ற வெள்ளுவா (பௌர்ணமி);, கோள்மறைப்பு (கிரணம்); ஆகியன நிகழும் காலம் (சேதுபு.சேதுபல.23);; auspicious time for the performance of religious rites, as the time of a new moon or an eclipse. க. புண்யகால [புண்ணியம்+காலம்]

புண்ணியகீர்த்தி	புண்ணியகீர்த்தி puṇṇiyaārtti, பெ. (n.) தூய்மையான புகழ்; holy praise. "புண்ணிய கீர்த்திநுஞ் செவிமடுத்து" (திவ்.திருச்சந்.67);. [புண்ணியம் + கீர்த்தி. சீர் = சிறப்பு, புகழ். சீர் → சீர்த்தி = பெரும்புகழ். சீர்த்தி → கீர்த்தி. ச-க ஒ.நோ. செய்-கை, செம்பு-கெம்பு. சேரலம்-கேரலம்.]
புண்ணியகேத்திரம்	புண்ணியகேத்திரம் puṇṇiyaāttiram, பெ. (n.) புண்ணிய பூமி (வின்.); பார்க்க; see puṇṇiyabưmi. [புண்ணியம் + கேத்திரம்] Skt. ksētra → த. கேத்திரம்.
புண்ணியச்செயல்	புண்ணியச்செயல் puṇṇiyacceyal, பெ. (n.) நற்செயல்; meritorious act. [புண்ணியம் + செயல்]
புண்ணியசடம்	புண்ணியசடம் puṇṇiyasaḍam, பெ. (n.) தூயவன் (பரிசுத்தமானவன்); (யாழ்.அக.);; holy person. [புண்ணியம் + சடம்]
புண்ணியசரவணம்	புண்ணியசரவணம் puṇṇiyasaravaṇam, பெ. (n.) அழகர் மலையிலுள்ள ஒரு பழைய பொய்கை (சிலப்.11,94);; an ancient sacred pool in the Alagar hills near Madurai. மறுவ. சரவணப் பொய்கை. [புண்ணியம் + சரவணம்]
புண்ணியசரித்திரம்	புண்ணியசரித்திரம் puṇṇiyasarittiram, பெ. (n.) புண்ணியகதை (வின்.); பார்க்க; see punniyakadai. க. புண்யசரிதெ [புண்ணியம் + சரித்திரம்] Skt. caritra → த. சரித்திரம்
புண்ணியசரீரம்	புண்ணியசரீரம் puṇṇiyasarīram, பெ. (n.) புண்ணிய சடம் (வின்.); பார்க்க; see puniya Sadam. [புண்ணியம் + சரீரம்] Skt. Sarira → த. சரீரம்.

புண்ணியசன்மம்	புண்ணியசன்மம் puṇṇiyasaṉmam, பெ. (n.) 1. முற்பிறவிகளிற் செய்துள்ள புண்ணியங்களால் நற்பிறவி யெடுத்தவன் (வின்.);; one born with a virtuous disposition as a result of good deeds in former births. 2. புண்ணிய சடம் (யாழ்.அக.);; see punniya-šadam. [புண்ணியம் + சன்மம்] Skt. janmam → த. சன்மம்.
புண்ணியசனம்	புண்ணியசனம் puṇṇiyasaṉam, பெ. (n.) 1. தூய்மையர்; holy person. 2. அசுரர் அல்லது அரக்கர் (இராக்கதர்); வகை (பரிபா.5;5, உரை.);; a class of Asuras or Rāksasas. க. புண்யசன [புண்ணியம் + சனம்] Skt. jana → த. சனம்
புண்ணியசனேசுவரன்	புண்ணியசனேசுவரன் puṇṇiyasaṉēsuvaraṉ, பெ. (n.) குபேரன் (யாழ்.அக.);; Kubēra. [புண்ணியம் + சனேசுவரன்] Skt. janëSvara → த. சனேசுவரன்
புண்ணியசாந்தம்	புண்ணியசாந்தம் puṇṇiyacāndam, பெ. (n.) 1. சாணி (திவா.);; cowdung. 2. திருநீறு (பிங்.);; Sacred ashes. [புண்ணியம் + சாந்தம்]
புண்ணியசாந்து	புண்ணியசாந்து puṇṇiyacāndu, பெ. (n.) புண்ணிய சாந்தம் (சாந்.அக.); பார்க்க; see pилniyašãndam. [புண்ணியம் + சாந்து]
புண்ணியசாலி	புண்ணியசாலி puṇṇiyacāli, பெ. (n.) ஆகூழ்க்காரன் (பாக்கியவான்);(கொ.வ.);; fortunate person. [புண்ணியம் + சாலி]
புண்ணியசுரூபி	புண்ணியசுரூபி puṇṇiyasurūpi, பெ. (n.) புண்ணிய வடிவினன் (வின்.); பார்க்க; see puṇṇiya-Vadivi ṇa ṇ. [புண்ணிய + சுரூபி] Skt. svarüpin → த. சுரூபி

புண்ணியசேடம்	புண்ணியசேடம் puṇṇiyacēṭam, பெ. (n.) எடுத்த பிறவியில் நுகர்ந்தது போகப் பிற் பிறவியில் நுகர எஞ்சிநிற்கும் நல்வினை; unexhausted merit attaching to the soul of a person, left over to be exhausted in subsequent births. [புண்ணியம் + சேடம்] Skt. Sëasa → த. சேடம்
புண்ணியசொரூபி	புண்ணியசொரூபி puṇṇiyasorūpi, பெ. (n.) புண்ணிய வடிவினன் பார்க்க; see puniyavadiViṇaŋ. [புண்ணியம் + சொரூபி] Skt. Suarüpin → த. சொரூபி.
புண்ணியத்தலம்	புண்ணியத்தலம் puṇṇiyattalam, பெ. (n.) புண்ணிய தலம் பார்க்க; see puniya-talam. [புண்ணியம் + தலம். தலை → தலம்]
புண்ணியத்தானம்	புண்ணியத்தானம் puṇṇiyattāṉam, பெ. (n.) 1. (சாதகனுடைய); புண்ணியத்தைக் குறிப்பதாகிய ஒன்பதாமிடம் (யாழ்.அக.);; 2. புண்ணியத் திருவிடம்; sacred place. [புண்ணியம் + தானம்]
புண்ணியத்துறை	புண்ணியத்துறை puṇṇiyattuṟai, பெ. (n.) 1. புண்ணியத்தைப் பயக்கும் நீர்த் துறை. sacred bathing ghat. "புண்ணியத்துறை களாடி" (கம்பரா.கைகேசி.107);. 2. புண்ணியத் துறையின் நீர்; sacred water. "புண்ணிய நீரில்... மண்ணிய வாளின்" (பு.வெ.6,27);. [புண்ணியம் + துறை]
புண்ணியத்தோற்றம்	புண்ணியத்தோற்றம் puṇṇiyattōṟṟam, பெ. (n.) நன்மக்களிடம் தோன்றுதற்குரிய தவம், ஒழுக்கம், கொடை, கல்வி என்ற நால்வகைச் சிறந்த குணங்கள் (சூடா.);; characteristics of a good person of four kinds, viz., tavam, Olukkam, Kodai, kalvi. [புண்ணியம் + தோற்றம். தோன்று → தோற்று → தோற்றம்]
புண்ணியதலம்	புண்ணியதலம் puṇṇiyadalam, பெ. (n.) தூய்மையான திருவிடம்; sacred place. [புண்ணியம் + தலம்]

புண்ணியதானம்	புண்ணியதானம்1 puṇṇiyatāṉam, பெ. (n.) புண்ணியந் தருங் கொடை; gifts made on special occasions considered meritorious. "புண்ணிய தானம் புரிந்தோனாதலின்" (சிலிப்.15,30);. [புண்ணியம்+தானம்] புண்ணியதானம்2 puṇṇiyatāṉam, பெ. (n.) புண்ணியவேள்வி (இ.வ.); பார்க்க; see puṇṇiya-vélvi. [புண்ணியாகவாசனம் → புண்ணியதானம்]
புண்ணியதிசை	புண்ணியதிசை puṇṇiyadisai, பெ. (n.) வடதிசை; the north, as the sacred direction. "புண்ணிய திசைமுகம் போகிய வந்நாள்" (சிலப்.5,94);. [புண்ணியம்+திசை]
புண்ணியதிருணம்	புண்ணியதிருணம் puṇṇiyadiruṇam, பெ. (n.) வெண்டருப்பை (மலை.);; white darbha-grass. [புண்ணியம்+திருணம்]
புண்ணியதினம்	புண்ணியதினம் puṇṇiyadiṉam, பெ. (n.) புண்ணிய நாள் பார்க்க; see puṇṇiya – nal. க. புண்யதின [புண்ணியம் + தினம்] Skt. dina → த. தினம்
புண்ணியதீர்த்தம்	புண்ணியதீர்த்தம் puṇṇiyatīrttam, பெ. (n.) 1. புண்ணியத் துறை பார்க்க; see puṇṇiya-t-turai. 2. புண்ணிய நீர் பார்க்க; see puṇṇiya nir. [புண்ணியம்+திர்த்தம்]
புண்ணியதேகம்	புண்ணியதேகம் puṇṇiyatēkam, பெ. (n.) புண்ணியவுடம்பு பார்க்க; see puṇṇiya-v-udambu. [புண்ணியம் + தேகம்] Skt. déha → த. தேகம்.
புண்ணியநதி	புண்ணியநதி puṇṇiyanadi, பெ. (n.) புண்ணியம் பயக்கும் ஆறு; sacred river. "புண்ணிய நதிகளின் நீரை" (சிலப்.3.122,உரை.);. க. புண்யநதி [புண்ணியம் + நதி] Skt. nadin → த. நதி

புண்ணியநல்லுரை	புண்ணியநல்லுரை puṇṇiyanallurai, பெ. (n.) நல்லுரை (உபதேச); மொழி; sacred teaching. "புண்ணிய நல்லுறை யறிவீர் பொருந்துமின்" (மணிமே.1,59.); [புண்ணியம் + நல்லுரை]
புண்ணியநாள்	புண்ணியநாள் puṇṇiyanāḷ, பெ. (n.) சிறப்பு (விசேட); நாள்; holy day day fit for performance of religious rites. [புண்ணியம்+நாள்]
புண்ணியநிலம்	புண்ணியநிலம் puṇṇiyanilam, பெ. (n.) 1. புண்ணியத் திருவிடம்; sacred place. 2. இமயத்துக்கும் விந்தத்துக்கும் இடையிலுள்ள தேசம்; the tract of country in India lying between the Himalayas and the vindhya mountains. [புண்ணியம் + நிலம்]
புண்ணியநீர்	புண்ணியநீர் puṇṇiyanīr, பெ. (n.) புண்ணியத் துறையின் நீர்; sacred water. "புண்ணிய நீரில்... மண்ணிய வாளின்" (பு.வெ.6.27);. க. புண்யசல [புண்ணியம் + நீர்]
புண்ணியபலம்	புண்ணியபலம் buṇṇiyabalam, பெ. (n.) நல்வினைப் பயன் (வின்.);; fruit of past meritorious deeds. க. புண்யபல [புண்ணியம் + பலம்] Skt. phala → த. பலம்
புண்ணியபுத்திரன்	புண்ணியபுத்திரன் buṇṇiyabuttiraṉ, பெ. (n.) நன்மகன் (சற்புத்திரன்); (யாழ்.அக);; good, Virtuous son. [புண்ணியம் + புத்திரன்]
புண்ணியபுருடன்	புண்ணியபுருடன் buṇṇiyaburuḍaṉ, பெ. (n.) நல்லோன் (சற்புருடன்); (வின்.);; venerable man. [புண்ணியம் + புருடன்] Skt. purusa → த. புருடன்
புண்ணியபூ	புண்ணியபூ puṇṇiyapū, பெ. (n.) புண்ணிய நிலம் (வின்.); பார்க்க; see puṇṇiya nilam. [புண்ணியம் + பூ]

புண்ணியபூமி	புண்ணியபூமி puṇṇiyapūmi, பெ. (n.) புண்ணிய நிலம் பார்க்க; see puṇṇiyanilam. ம., தெ. புண்யபூமி [புண்ணியம் + பூமி]
புண்ணியம்	புண்ணியம்1 puṇṇiyam, பெ. (n.) 1. அறம் (தருமம்); (உரி.நி.);; virtue, moral or religious merit. 2. நல்வினை; charity, good deeds. "புண்ணியம் பாவம் புணர்ச்சி பிரிவென்றிவையாய்" (திவ்.திருவாய்.6,3,4);. 3. நல்வினைப் பயன்; merit of virtuous deeds done in previous births. "வையத் துப் புண்ணியமோ வேறே" (நாலடி,264);. 4. தூய்மை; purity, holiness. 5. ஒன்பான் செயல்களுள் ஒன்றான மனவமைதியைத் தரும் நற்கருமம் (சீவக.2814.உரை);; தெய்வத் தன்மை (யாழ்.அக.);; divine nature. 7. ஒன்பான்(நவ);புண்ணியம்; acts of hospitality shown to an honoured guest. 8. பணிவு (நகங்கிருதி);, கொடை(தானம்);, நோன்பு(விரதம்);,நட்பு(சினேகம்);,உணவளிக்கை(நயபோசனம்);,பொறுமை(கமை);,ஊக்கம்(உற்சாகம்); என எழுவகைப்பட்ட நற்செய்கை(யாழ்.அக..);; meritorious acts, of seven kinds viz., nagańkirudi, tāṇam, viradam, sinēgam, nayapôsanam, kamai, urcágam. 9. புண்ணியசாந்தம் (அரு.நி.); பார்க்க; see punniya - Sandam 10. நீர்த்தொட்டி (யாழ்.அக..);; trough. க. புண்ய; தெ. புண்யமு [புல்லுதல் = பொருந்துதல். புல் → புர் → புரை. புரைதல் = பொருந்துதல். புல் → புள் → புண் → புணர். புணர்தல் = பொருந்துதல். புண் → பூண் = (பொருந்து);அணிதல், (விலங்கு); மாட்டுதல், சூழ்ந்து கொள்ளுதல். புள் → புண் → புண்ணியம் = ஏற்றுக்கொள்ளும் 'பூணும்' ... மேற்கொள்ளும் நல்வினை
புண்ணியம்செய்-தல்	புண்ணியஞ்செய்-தல் puṇṇiyañceytal, 1 செ.கு.வி. (v.i.) நற்செயல் புரிதல்; to do good. க. புண்ணியங்கெய். [புண்ணியம் + செய்]
புண்ணியமுதல்வன்	புண்ணியமுதல்வன் puṇṇiyamudalvaṉ, பெ. (n.) 1. கடவுள்; god, as the most holy. 2. புத்தன் (திவா.);; Buddha. மறுவ. அண்ணல், முக்குற்றமில்லோன், எண்ணால் கண்ணுடையோன், பூமிசை நடந்தோன். [புண்ணியம் +முதல்வன்]
புண்ணியமுதல்வி	புண்ணியமுதல்வி puṇṇiyamudalvi, பெ. (n.) 1. மலைமகள் (பார்வதி); (பிங்.);; Parvadi. 2. தவத்திற் சிறந்தவள்; a woman of austere. penance. "புண்ணிய முதல்வி திருத்தடி பொருந்தி" (சிலப்.13,2);. [புண்ணியம் +முதல்வி]

புண்ணியமூர்த்தி	புண்ணியமூர்த்தி puṇṇiyamūrtti, பெ. (n.) 1. புண்ணியமே உருவெடுத்தாற் போன்றவன்; a holy person, considered an embodiment of virtue. "புண்ணிய மூர்த்தி தன்னைக் காணலாம் என்னும் ஆசை" (கம்பரா.மாயாசன.22);. 2. கடவுள்; god. 3. புத்தன் (திவா.);; Buddha. 4. அருகன் (பிங்.);; Arhat. க. புண்யமூர்த்தி [புண்ணியம் + மூர்த்தி] Skt. mūrtti → த. மூர்த்தி
புண்ணியராத்திரம்	புண்ணியராத்திரம் puṇṇiyarāttiram, பெ. (n.) புண்ணிய விரவு (வின்.); பார்க்க; see puṇṇiya -V-iravu. [புண்ணியம்+ராத்திரம்] Skt. rätra → த. ராத்திரம்
புண்ணியலோகம்	புண்ணியலோகம் puṇṇiyalōkam, பெ. (n.) புண்ணியவுலகம் பார்க்க; see puṇṇiya-v-Ulagam. க. புண்யலோக [புண்ணியம் + லோகம். உலகம் → லோகம்]
புண்ணியவடிவினன்	புண்ணியவடிவினன் puṇṇiyavaḍiviṉaṉ, பெ. (n.) 1. புண்ணிய வடிவான கடவுள்; god, as the embodiment of goodness. 2. தெய்வவுருவினன் (திவ்வியரூபி);; divine form or personality. [புண்ணிய + வடிவினன்]
புண்ணியவதி	புண்ணியவதி puṇṇiyavadi, பெ. (n.) புண்ணிய வாட்டி பார்க்க; see puṇṇiya-vaṭṭi. க. புண்யவதி [புண்ணியவான் (ஆ.பா.); → புண்ணியவதி (பெ.பா.);]
புண்ணியவந்திரி	புண்ணியவந்திரி puṇṇiyavandiri, பெ. (n.) மரவகை; a tree.
புண்ணியவரசு	புண்ணியவரசு puṇṇiyavarasu, பெ. (n.) அரசமரவகையு ளொன்று; ficus reli.

புண்ணியவாட்டி	புண்ணியவாட்டி puṇṇiyavāṭṭi, பெ. (n.) 1. நற்பண்புகளையுடையவள்; woman of religious merit. 2. நற்பேறு பெற்றவள்; lucky woman. 3. வள்ளன்மை கொண்டவள் (தருமஞ்செய்பவள்);; a benevolent woman. [புண்ணியவாளன் (ஆ.பா.); - புண்ணிய வாட்டி (பெ.பா.);]
புண்ணியவாளன்	புண்ணியவாளன் puṇṇiyavāḷaṉ, பெ. (n.) புண்ணியவான் பார்க்க; see puṇṇiyavan. தெ. புண்யுடு [புண்ணியம்+ஆளன்]
புண்ணியவான்	புண்ணியவான் puṇṇiyavāṉ, பெ. (n.) 1. புண்ணியமிக்கவன்; person of great religious merit. "சிவபூசைபுரி புண்ணியவானன்" (சிவரக.தேவர்முறை.15);. 2. நற்பேறு பெற்றவன்; lucky person. 3 அறம் (தருமஞ்); செய்பவன் (இ.வ.);; a benevolent person. ம. புண்யவான் தெ. புண்யடு. [புண்ணியம் → புண்ணியவான்]
புண்ணியவிரவு	புண்ணியவிரவு puṇṇiyaviravu, பெ. (n.) சடங்கு செய்வதற்கு ஏற்ற நல்லிரவு; auspicious night for performance of ceremonies. [புண்ணியம்+இரவு]
புண்ணியவுடம்பு	புண்ணியவுடம்பு puṇṇiyavuḍambu, பெ. (n.) தூய்மையானவ-ன்-ள்; holy person. [புண்ணியம் + உடம்பு]
புண்ணியவுலகம்	புண்ணியவுலகம் puṇṇiyavulagam, பெ. (n.) தேவருலகம்; the world of the gods. தெ. புண்யலோகமு. [புண்ணியம் + உலகம்]
புண்ணியவேள்வி	புண்ணியவேள்வி puṇṇiyavēḷvi, பெ. (n.) தூய்மை யாக்கச் செய்யும் சிறப்புச் சடங்கு; purificatory ceremony. [புண்ணியம் + வேள்வி]

புண்ணியன்	புண்ணியன் puṇṇiyaṉ, பெ. (n.) 1. புண்ணியவான் பார்க்க; see puṇṇiyavāṇ. "புண்ணியர் கூடி" (சீவக.301);. 2.அறவோன்; virtuous man. 'புலவன் தீர்த்தன் புண்ணியன் புராணன்' (மணிமே.5,98);. 3. கடவுள்; god, as the holy being. "அனந்தன் மேற்கிடந்த வெம்புண்ணியா" (திவ்.திருச்சந்.45);. 4.சிவபெருமான் (பிங்.);; Sivaṇ. "பெருந்துறை யெம்புண்ணியன்" (திருவாசக.43,1);. 5. அருகன்(பிங்.);; Arhat. 6. புத்தன் (யாழ்.அக.);; Buddha. தெ. புண்யடு, புண்யவந்துடு [புண்ணியம் → புண்ணியன்]
புண்ணியாக்கம்	புண்ணியாக்கம் puṇṇiyākkam, பெ. (n.) குந்துருக்கம் (சங்.அக..);; konkany resin.
புண்ணியாகம்	புண்ணியாகம் puṇṇiyākam, பெ. (n.) புண்ணிய வேள்வி பார்க்க; see puṇṇiyavelvi. [புண்ணியம் + யாகம] Skt. yäga → த. யாகம்
புண்ணியாகவாசனம்	புண்ணியாகவாசனம் puṇṇiyākavācaṉam, பெ. (n.) புண்ணிய வேள்வி பார்க்க; see puṇṇiyavelvi. "விதிவழியே புண்ணியாக வாசனஞ் செய்து" (நாகைக் காரோ.புண்டரீக முனி.11);. [புண்ணியம் + யாகவாசனம்] Skt. yäga → த. யாகம் Skt. väcana → த. வாசனம்
புண்ணியாத்துமா	புண்ணியாத்துமா puṇṇiyāttumā, பெ. (n.) புண்ணியவான் பார்க்க; see pummiyavaṇ. தெ. புண்யாத்முடு [புண்ணியம் + ஆத்துமா] Skt. åtmå → த. ஆத்துமா

புண்ணியாவாசனம்	புண்ணியாவாசனம் puṇṇiyāvācaṉam, பெ. (n.) புண்ணிய வேள்வி பார்க்க; see puṇṇiyavelvi. "பொருந்து புண்ணியா வாசனமும்" (திருவானைக்.கோச்.செங்.31);. [புண்ணியம் + வாசனம்] Skt. väcana → த. வாசனம்
புண்ணியானம்	புண்ணியானம் puṇṇiyāṉam, பெ. (n.) புண்ணிய வேள்வி பார்க்க; see puṇṇiyavelvi. [புண்ணியாகவாசனம் → புண்ணியானம்] Skt. yāna → த. யானம் புண்ணியை —, பெ. (n.); 1. புண்ணியவதி பார்க்க; see puṇṇiyavadi. 2. துளசி; sacred basil. [புண்ணியன் (ஆ.பா.); - புண்ணியை (பெ.பா.);]
புண்ணியோதயம்	புண்ணியோதயம் puṇṇiyōtayam, பெ. (n.) ஆகூழ் (அதிட்டம்); (யாழ்.அக.);; luck. [புண்ணியம் + உதயம்]
புண்ணிலளை	புண்ணிலளை puṇṇilaḷai, பெ. (n.) புண்ணளை (யாழ்ப்.); பார்க்க; see puṇṇalai. [புண் + இன் + அளை-புண்ணினளை → புண்ணிலளை]
புண்ணிற்புரை	புண்ணிற்புரை puṇṇiṟpurai, பெ. (n.) புண்ணிலோடும் புரை; sinus. [புண் + இன் + புரை. புல் → புர் → புரை = உட்டுளைப் புண். புண்ணிற்புரை=புண்ணுக்குள்ளோடும் புரை.]
புண்ணிற்பூ	புண்ணிற்பூ puṇṇiṟpū, பெ. (n.) புண்ணிலுண்டாகும் பூச்சி; maggot formed in an ulcer. (M.L.);. [புண்+இன்+பூ]
புண்ணீர்	புண்ணீர் puṇṇīr, பெ. (n.) அரத்தம்; blood. serum. "புண்ணீர் மாந்தி" (பிரமோத்.2, 17);. [புண் + நீர்]

புண்ணீர்வடிகை	புண்ணீர்வடிகை puṇṇīrvaḍigai, பெ. (n.) புரையோடிய புண்ணினின்று அரத்தம் வடிகை; a thinichor running from a sore. [புண்ணிர் + வடிகை. வடி வடிகை. புண் + நீர்-புண்ணீர்]
புண்ணுடம்பு	புண்ணுடம்பு puṇṇuḍambu, பெ. (n.) 1. ஈன்றணிமையினால் அமைந்த பச்சையு டம்பு; body of a mother on account of recent child birth. delicate body of woman after delivery. 2. அறங்கடை (பாவ); உடம்பு (வின்.);; sinful body. 3. புண்கள் நிறைந்தவுடம்பு; body full of sores. [புண் + உடம்பு]
புண்ணுறுத்து-தல்	புண்ணுறுத்து-தல் puṇṇuṟuddudal, 8 செ.குன்றாவி. (v.t.) வருத்துதல்; to give pain. "நயந்த கிழவனை நெஞ்சு புண்ணுறீஇ" (தொல்.பொருள்.147);. [புண் + உறுத்து-,]
புண்ணூறுகை	புண்ணூறுகை puṇṇūṟugai, பெ. (n.) ஆறாப் புண்ணிலேற்படும் அரிப்பு; itching in an ulcer. [புண் + ஊறுகை. ஊறு → ஊறுகை]
புண்ணெஞ்சு	புண்ணெஞ்சு puṇīeñju, பெ. (n.) துன்பம்; grief. [புண் + நெஞ்சு]
புண்ணோவு	புண்ணோவு puṇṇōvu, பெ. (n.) புண்ணால் ஏற்படும் வலி; the pain of a sore. க. புண்ணோவு [புண் + நோவு]
புண்படு-தல்	புண்படு-தல் puṇpaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. காயமடைதல்; to become wounded. 2. வருந்துதல்; to be sorely grieved. பெரியோர் மனம் புண்படும்படி பேசக் கூடாது (உ.வ.);. க. புண்படெ [புண்+படு- பள் → படு]

புண்படுத்து-தல்	புண்படுத்து-தல் puṇpaḍuddudal, 2.பி.வி. (c.v.) 1. புண்ணுண்டாக்குதல்; to inflict a wound. "யானை வரிமுகம் புண்படுக்கும் வள்ளுகிர் நோன்றா ளரிமா" (நாலடி,198);. 2. வருந்துதல்; to persecute. 3. மனம் நோவச் செய்தல்; to wound one's feelings. பிறர் மனம் புண்படுத்துமாறு பேசுதல் நல்லதன்று (உ.வ.);. க. புண்படிசு [புண் + படுத்து, படு-தல்(த.வி.); - படு-த்து-தல் (பி.வி.);]
புண்புரை	புண்புரை puṇpurai, பெ. (n.) 1. புண்ணின் உட்டுளை; sinus. 2. குறுகிய வாயையுடைய புரையோடிய புண் (பௌத்திரம்);; fistulla. [புண் + புரை.]
புண்புரைப்புகை	புண்புரைப்புகை puṇpuraippugai, பெ. (n.) ஆறாப்புண்ணைக் குணமாக்கும் மருந்துப் புகை; fistulla over an ulcer, to heal quickly. [புண்புரை + புகை]
புண்மதி	புண்மதி puṇmadi, பெ. (n.) திருமணமாகாதவன் (காட்டுநாயக்கர் பே.வழ.);; bachelor.
புண்மாசறு-த்தல்	புண்மாசறு-த்தல் puṇmācaṟuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) புண்ணினழுக்கற்றுதல்; to clear a sore. [புண் + மாசு + அறு-]
புண்வழலை	புண்வழலை puṇvaḻlai, பெ. (n.) புண்ணிலிருந்து வடியும் சீழ்; pus from sores. "புண் வழலை வடியும் பெரிய தலையை யுடைய ... இளங்களிறு" (புறநா.22, உரை);. [புண் + வழலை]
புண்வாய்	புண்வாய் puṇvāy, பெ. (n.) புண்ணின் புழை; opening of a boil, etc. [புண் + வாய்]
புண்வாய்கணக்கை	புண்வாய்கணக்கை puṇvāykaṇakkai, பெ. (n.) புண்துளை தடிக்கை; ridge of the sore getting thicker. [புண்வாய் + கனக்கை. கல் → கன்கனம், கனம் - கனக்கை]

புண்வாய்ச்சன்னி	புண்வாய்ச்சன்னி puṇvāyccaṉṉi, பெ. (n.) காயத்தினால் உண்டாகும் இசிவு (சன்னி); நோய் (வின்.);; convulsive tetanus, lockjaw from a wound. [புண் + வாய் + சன்னி]
புண்வெட்டை	புண்வெட்டை puṇveṭṭai, பெ. (n.) புண்வகை; Soft Sore. (M.L.);. [புண் + வெட்டை]
புணர்	புணர்1 puṇartal, 4.செ.குன்றாவி, (v.t.) 1. பொருந்துதல் (திவா.);; to join, unite. 2. கலவி செய்தல்; to cohabit, copulate. "மன்னியவளைப் புணரப் புக்கு" (திவ். பெருமாள்.6,9);. 3. அளவளாவுதல் (பிங்.);; to associate with, keep company with. "ஊதியமில்லார்ப் புணர்தல்" (நாலடி,233);. 4. மேற் கொள்ளுதல்; to undertake. "பொருவகை புரிந்தவர் புணர்ந்த நீதியும்" (பெருங்.வத்தவ.6,9);. மறுவ. துவள்தல், நொட்டுதல், பொலிதல், பிணைதல், புல்லுதல். ம. புணருக [புல் → புள் → புண் → புணர்(வே.க.3,64);] புணர்2 puṇartal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஏற்புடையதாதல்; to suit, fit. "குரல் புணர்சீர்" (புறநா.11);. 2. விளங்குதல்; to appeal to the mind; to be understood.
புணர்க்கை	புணர்க்கை puṇarkkai, பெ. (n.) 1. சேர்க்கை; mating, uniting. 2. புணர்ப்பு2 1,4 பார்க்க; See punarppu2 1,4. [புல் → புள் → புண் → புணர்+கை 'கை' தொ.பெ.ஈறு]
புணர்குறி	புணர்குறி puṇarkuṟi, பெ. (n.) தலைவன் தலைவியர் சந்திக்கும் குறியிடம்; "புணர்குறி செய்த புலர்குர லேனல்" (அகநா.118);. [புணர்+ குறி]

புணர்ச்சி	புணர்ச்சி1 puṇarcci, பெ. (n.) 1. சேர்க்கை (பிங்.);; combination, association, union. 2. ஒரு நாட்டவராயிருத்தல்; co-residence. "புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா" (குறள்,785);. 3. கலவி (பிங்..);; coition. "தகைமிக்க புணர்ச்சியா" (கலித்.118); 4. முன்பின் தொடர்பு (வின்.);; connection of the different parts of a subject. [புல் → புள் → புண் → புணர் → புணர்ச்சி. 'சி' தொழிற்பெயரீறு] புணர்ச்சி2 puṇarcci, பெ. (n.) எழுத்து முதலியவற்றின் சேர்க்கை(சந்தி சொற்கூட்டு; "புணர்ச்சிவாயின்" (தொல்.எழுத்து.142); [புனர் → புணர்ச்சி.'சி' தொ.பெ.ஈறு] இருசொற் புணர்வது புணர்ச்சி. மொழி பொதுமக்களால் ஆக்கம் பெற்றதாகலின், அதன் புணர்ச்சியும் அவரது அமைப்பே. கவனித்தறியப் பெறாது ஏற்கெனவேயிருந்த சொற்கூட்டு நெறிமுறைகளையே, புணர்ச்சி நெறிமொழிகள் (விதிகள்); என எடுத்துக் கூறினர் இலக்கணியர். இயல்புப்புணர்ச்சி, திரிபுப்புணர்ச்சி எனப் புணர்ச்சி இரு வகைப்படும். ஒரு வகை வேறுபாடுமின்றி இயல்பாயிருப்பது இயல்புப்புணர்ச்சி; ஏதேனுமொரு வகையில் திரிவது திரிபுப் புணர்ச்சி. திரிதல்-வேறுபடுதல். அது தோன்றல், திரிதல், கெடுதல் என மூவகைப்படும். முன்னில்லாத எழுத்தோ அசையோ தோன்றுவது தோன்றல், ஒரெழுத்து மற்றோரெழுத்தாக மாறுவது திரிதல்; முன்னுள்ள எழுத்தோ அசையோ மறைவது கெடுதல்.
புணர்ச்சிநிருவாகம்	புணர்ச்சிநிருவாகம் puṇarcciniruvākam, பெ. (n.) பாலியற் பொறுமை; sexual tolerance. [புணர்ச்சி+நிருவாகம்] Skt. nirvāka → த.நிருவாகம்
புணர்ச்சிமாலை	புணர்ச்சிமாலை puṇarccimālai, பெ. (n.) தண்டக மாலை (சங்.அக.);; a kind of poem. [புணர்ச்சி + மாலை. மயல் → மால் → மாலை]
புணர்ச்சியாயரை-த்தல்	புணர்ச்சியாயரை-த்தல் puṇarcciyāyaraittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) கலக்கும்படி அரைத்தல்; to grind well in such a way that ingredients mix well. [புணர்ச்சி + ஆய் + அரை-,]
புணர்ச்சியிலிச்சை	புணர்ச்சியிலிச்சை puṇarcciyiliccai, பெ. (n.) பாலியல் விருப்பம்; liking for coitus. [புணர்ச்சியில் +இச்சை]

புணர்ச்சிவிகாரம்	புணர்ச்சிவிகாரம் puṇarccivikāram, பெ. (n.) புணர்ச்சி வேறுபாடு பார்க்க; see punarccivērupāgu. [புணர்ச்சி + விகாரம்] Skt. vikära த. விகாரம்
புணர்ச்சிவிழையாமை	புணர்ச்சிவிழையாமை puṇarccivil̲aiyāmai, பெ. (n.) பெண்ணுலன் சேருதலை விரும்பாமை; dislike to have female companian for intercourse. புணர்ச்சி விழையாமையாவது மாணிய நிலை (பிரமசரியம்); காத்தல் (தொல்.பொருள்.74 இளம்.); [புணர்ச்சி + விழையாமை. 'ஆ' எ.ம. இடைநிலை]
புணர்ச்சிவேறுபாடு	புணர்ச்சிவேறுபாடு puṇarccivēṟupāṭu, பெ. (n.) தோன்றல், திரிதல், கெடுதல் என்னும் புணர்ச்சி வேறுபாடுகள்; [புணர்ச்சி + வேறுபாடு] புணர்ச்சி2 பார்க்க
புணர்த்து-தல்	புணர்த்து-தல் puṇarddudal, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) புணர்2-தல் பார்க்க; see punar-2, [புணர்தல்(த.வி.); - புணர்த்தல்(பி.வி.); புணர்த்துதல் (கா.வி.);]
புணர்தம்	புணர்தம் puṇartam, பெ. (n.) புனர்கொடிறு (பிங்.);; the seventh naksatra.
புணர்தல்	புணர்தல் puṇartal, பெ. (n.) தலைவனும் தலைவியும் கூடுதலாகிய குறிஞ்சியுரிப் பொருள் (தொல்.பொருள்.14);; [புணர் → புணர்தல். 'தல்' தொ.பெ.ஈறு]
புணர்நலம்	புணர்நலம் puṇarnalam, பெ. (n.) சாரணை; purslane - leaved traintheme.
புணர்நிலை	புணர்நிலை puṇarnilai, பெ. (n.) சொற்கள் திரியாது புணர்ந்து ஒருசொற்றன்மைப்பட்டு நிற்றல்; compound. [புணர்+ நிலை] பாய்மா, மாசெல்கரம் என்றாற் போலச் சொற்கள் திரியாது புணர்ந்து ஒரு சொற்றன்மைப்பட்டு நிற்றலே புணர் நிலையாகும்.
புணர்நிலையணி	புணர்நிலையணி puṇarnilaiyaṇi, பெ. (n.) வினை பண்பு இவை காரணமாக இரு பொருளுக்கு முடிக்குஞ் சொல்லொன்றாகப் புணர்ந்து நிற்கச் சொல்லும் அணி. (தண்டி.84);; [புணர்+நிலை + அணி]
புணர்ப்பாவை	புணர்ப்பாவை puṇarppāvai, பெ. (n.) சக்கரப் பா முதலியவற்றின் இலக்கணங் கூறுவதும் வழக்கற்றதுமான ஒரு பழைய நூல் (யாப்.வி.பக்.497);; an ancient treatise dealing with cakkara-k-kavi, etc. not extant. [புணர்+பாவை]

புணர்ப்பு	புணர்ப்பு1 puṇarppu, பெ. (n.) 1. தொடர்பு; connection. "என்தனி நாயகன் புணர்ப்பே" (திவ்.திருவாய்.2,8,2);. 2. புணர்ச்சி,1,3 பார்க்க; see punarcci, 1 3. 3. எழுத்து முதலியவற்றின் சந்தி; "இயல்பொடு விகாரத் தியைவது புணர்ப்பே" (நன்.152);. 4. நட்பு; friendship, intimacy. 5. துணை; associate, comrade. "புகையழல் வேலோன் புணர்ப்பாகி நின்றாள்" (பு.வெ.10, சிறப்பிற்.10); 6. உடல் (சூடா.);; body, as a combination of parts. 7. கடல் (ஈடு,2,8,3. அரும்);; ocean. [புல் → புள் → புண் → புணர். புணர்தல்=பொருந்துதல், நட்பாடல், கலவி செய்தல், சொற்கூடுதல், கூடியதாதல். புணர் → புணர்ப்பு (வே.க.3.64);. 'பு' தொ.பெ.ஈறு] புணர்ப்பு2 puṇarppu, பெ. (n.) 1. சூழ்ச்சி; contrivance, scheme, plan, artifice, craft, plot. "முதியவன் புணர்ப்பினால்" (கலித்.28);. 2. ஏவல்; command. புணர்ப்பினில் (திவ்
புணர்ப்புவழு	புணர்ப்புவழு puṇarppuvaḻu, பெ. (n.) செய்யுட்குற்றங்களு ளொன்று (யாப்.வி.525);; [புணர் → புணர்ப்பு + வழு]
புணர்மீன்	புணர்மீன் puṇarmīṉ, பெ. (n.) இணைக்கயல் (சூடா.);; one of atta-mangalam. [புணர்+மீன்]
புணர்விருத்தி	புணர்விருத்தி puṇarvirutti, பெ. (n.) பாலியல் நிறைவு; Sexual satisfaction. [புணர் + விருத்தி] Skt. vrtti → த. விருத்தி
புணர்வு	புணர்வு puṇarvu, பெ. (n.) 1. சேர்க்கை; combination. 2. கலவி; coition. "புணர்வின்னினிய புலவிப்பொழுதும்" (சீவக.1378);. 3. இணைப்பு(சூடா.);; connection, joining. 4. உடல்(பிங்.);; body. [புல் → புள் → புண் → புணர் → புணர்வு. (வே.க.3.64); 'பு' தொ. பெ. ஈறு]

புணராக்கரு	புணராக்கரு puṇarākkaru, பெ. (n.) உறவின்றி யுருவாகுஞ் சூல்; impregnation by external contact without intromission, adosculation. [புணரா+கரு]
புணராவிரக்கம்	புணராவிரக்கம் puṇarāvirakkam, பெ. (n.) தான் காதலித்தவளைக் கூட நேராமையால் உண்டான வருத்ததோடு தலைவன் தனித்து உறைந்து வருந்துதலைக் கூறும் புறத்துறை;(பு.வெ.11, கைக்.8.);. [(புல் → புள் → புண் → புணர் + ஆ + இரக்கம். 'ஆ' எ.ம.இ.]
புணரி	புணரி puṇari, பெ. (n.) 1. அலை, கடற்றிவலை; wave. 'வரைமருள் புணரிவான் பிசிருடைய' (பதிற்றுப்.11);. 2. கடல் (பிங்.);; sea. 'உலகுசூழ்ந்த நெடும் புணரி' (திவ்.பெரியதி.8,6,5);. 3. கரை (சூடா);; shore. 4. ஒலிக்கை (அரு.நி.);; sounding. 5. தனிமை (அரு.நி.);; loneliness. [புனர் → புணரி= கலந்தெழும் பேரலை (வே.க.3,64); அவ்வலையையுடைய கடல், அலை மோதும் கரை, அலையால் எழும் ஒலி]
புணரிசூழ்வேலி	புணரிசூழ்வேலி puṇaricūḻvēli, பெ. (n.) உட்புறம் ஒளியும் வெளிப்புறம் இருளுங் கொண்டு நிலவுலகத்தைச்சூழ்ந்துள்ளதாகக் கருதப்படும் மலைத்தொடர்; a mythical range of mountains encircling the orb of the earth and forming the limit of light and darkness. 'வெண்டிரைப் புணரிசூழ் வேலிவேந்தனே' (சீவக.3052);. [புனரி+சூழ் + வேலி]
புணரியல்	புணரியல் puṇariyal, பெ. (n.) உயிரீற்றுப் புணரியல், மெய்யீற்றுப் புணரியல், உருபு புணரியல்கள் அமைந்த இலக்கணப்பகுதி; [புணர் + இயல்]
புணரியிற்றுயின்றோன்	புணரியிற்றுயின்றோன் puṇariyiṟṟuyiṉṟōṉ, பெ. (n.) திருமால் (பிங்.);; Tirumāl, as sleeping on the ocean. [புனரி+இல் +துயின்றோன்.]
புணரியோர்	புணரியோர் puṇariyōr, பெ. (n.) ஒன்று கூட்டியவர்; those who bring things together. 'நீருநிலனும்புணரியோர்' (புறநா.18);. [புனர் → புணரியோர்]

புணரொலி	புணரொலி puṇaroli, பெ. (n.) ஈருயிர்க் கூட்டொலி; dipthongs. [புணர்+ஒலி] தமிழ் உயிரெழுத்துகளுள் ஐ, ஔ இரண்டும் புணரொலியன்கள், "அகர இகரம் ஐகாரமாகும்" (தொல்.54);. "அகர உகரம்ஔகாரமாகும்" (தொல்.55); என்று தொல்காப்பியங்கூறுவதால், அகரஇகரம் சேர்ந்து ஐகாரமும் அகரவுகரம் சேர்ந்து ஔகாரமும் புணரொலிகளாய்த் தோன்றின வென அறியலாம். இகரம் உகரத்தினும் முந்தியதாதலின் இகரக்கூறுள்ள ஐகாரம் உகரக்கூறுள்ள ஔகாரத்தினும் முந்தித் தோன்றியிருத்தல் வேண்டும். ஒரிரு சொல்முதலில் வரும் அகரஇகரம் ஐகாரமாகவும் எழுதப்பெறும். எ-டு: வய் → வய → வயிர் → வயிரம் → வைரம் ஒரிருசொன்முதலில் வரும் அகரஉகரம் ஔகாரமாகவும் எழுதப்பெறும். எ-டு: கதுவாலி (குறுகிய வாலையுடைய பறவைஇனம்); → கவுதாரி (இலக்கணப்போலி → கௌதாரி); (த.வ.134,135);.
புணி	புணி1 puṇittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) சேர்த்துக்கட்டுதல்; to make bundle, to tie. [புண் → புணி-,(வே.க.3.64);] புணி2 puṇi, பெ. (n.) மயிர்முடி (அக.நி.);; tuft of hair. [புல் → புள் → புண் → புணி. புணித்தல் = சேர்த்துக்கட்டுதல் (வே.க.3.64); புணி → புணி = சேர்த்துக் கட்டிய மயிர்முடி] புணி3 puṇi, பெ. (n.) பிணி3,6 பார்க்க; see pini3.6. [பிணி→புணி]
புணிகயிறு	புணிகயிறு puṇigayiṟu, பெ. (n.) புணி தெரிவதற்காகப் பயன்படுத்தும் கயிறு; thread used to project the row of threads in a weaver's loom. [புணி+கயிறு]
புணிச்சட்டம்	புணிச்சட்டம் puṇiccaṭṭam, பெ. (n.) புணி ஆணியுடைய பதினெட்டுச் சட்டங்கள்; an instrument in weaving. [புணி+ சட்டம்]
புணிசுழற்று-தல்	புணிசுழற்று-தல் puṇisuḻṟṟudal, 15 செ.குவி (v.i.) ஆலையில் பாவு ஓடிய பிறகு புணிகளிலிருந்து இழைகளைச் சுழற்றுதல்; to wind the threads used to project the row of threads after spinning the warp in weaver's loom. [புணி + சுழற்று-,. சுழல் → சுழற்று]
புணிமாறு-தல்	புணிமாறு-தல் puṇimāṟudal, 20 செகுவி. (v.i.) புணைமாறு-தல் பார்க்க; see pural-maru. [புணைமாறு → புணிமாறு]

புணை	புணை1 puṇaittal, 11 செ.குன்றாவி (v.t.) கட்டுதல்; to unite, tie. [புல் → புள் → புண் → புணை - , (வே.க.3.65);] புணை2 puṇai, பெ. (n.) 1. நீரில்மிதக்கும் கட்டை, தெப்பம்; கட்டுமரம்; float, raft. 'நல்லாண்மை யென்னும் புணை' (குறள்.1134);. 2. மரக்கலம் (சூடா.);; boat, vessel, ship. 3. உதவி; support, help. 4. விலங்கு (சூடா.);; fetters. 5. ஈடு; pledge, security. 6. பிணைமுறி; surety. 'இவனுக்குப் புணை' (S.I.I.v,173);. 7. ஒப்பு; comparison. 'புணையில்லா வெவ்வ நோய்' (கலித்.124);. [புள் → புண் → புணை → புணைத்தல்= கட்டுதல், புண்1 - புணை (வே.க.3.65);]
புனை	புனை3 puṉai, பெ. (n.) மூங்கில் (அக.நி.);; bamboo. மறுவ. பணை பட கொணெ (பால்கறக்கப்பயன்படுத்தும் மூங்கிற்குழாய்);;கோத,பெண் துடயிண்; குட. புண்ட [புள் → புண் → புணை.] புனை1 puṉaidal, 3 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சூடுதல்; to dress, put on, as clothes. garlands, jewels. 'பூமாலை புனைந்தேத்தி' (தேவா.727,3.);. 2. அழகுபடுத்துதுல் (அலங்கரித்தல்);; to adorn, decorate. 'புனை தேர்பண்ணவும்' (புறநா.12);. 3. அணியமாக்குதல் (சித்தஞ்ச்செய்தல்);; to make ready. 4. ஓவியமெழுதுதல்; to paint. 'புனையா ஓவியங் கடுப்ப' (நெடுநல்.147);. 5. முடைதல்; to plait, as an Ōla basket. 'போழிற் புனைந்த வரிப்புட்டில்' (கலித்.117.);. 6. கட்டுதல்; to string, bird.
புணைக்கட்டை	புணைக்கட்டை puṇaikkaṭṭai, பெ. (n.) கட்டுமரம் (இ.வ.);; catamaran. [புள் → புண் → புணை + கட்டை]

புணைகயிறு	புணைகயிறு puṇaigayiṟu, பெ. (n.) பூட்டாங்கயிறு, நுகத்தடியில் எருதைப் பிணைக்கும் நுகக்கயிறு(அருங்கலம்,94,உரை);; rope with which a bullock is fastered to the yoke. மறுவ. பூட்டாங்கயிறு [புண் → புணை + கயிறு]
புணைசல்	புணைசல் puṇaisal, பெ. (n.) see punayal, [புணையல் → புணைசல்]
புணைசல்விடு-தல்	புணைசல்விடு-தல் puṇaisalviḍudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) களத்திற் கதிரைக் காவிட்டு உழக்குதல்; to tread out grain on the threshing-floor with the help of cattle fastened together. மறுவ. பிணையோட்டுதல், படைவிடுதல். [புனையல் → புனைசல் + விடு -, 'விடு'.து.வினை]
புணைப்படு-தல்	புணைப்படு-தல் puṇaippaḍudal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பிணையாதல்; to become security, to go bail. 2. உறுதியாதல்; to be responsible. 'திருவிளக்கெரிக்க நெய்யட்டுவதாகப் புணைப்பட்டோம்' (S.I.I.iii.28);. [புனை + படு-,]
புணைபுணை	புணைபுணை buṇaibuṇai, பெ. (n.) கட்டுமரம்; catamaran. 'புணைபுணை யேறத் தாழ்த்ததை தளிரிவை நீரிற் றுவண்ட சேஎய்குன்றம்' (பரிபா.6;68);. [புணை + புணை.] 'புணை' பார்க்க.
புணைமாறூ-தல்	புணைமாறூ-தல் puṇaimāṟūtal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) இணைப்பு மாறுதல்; to change the pair. [புணை + மாறு-,]
புணையல்	புணையல் puṇaiyal, பெ. (n.) பிணைப்பு; joining together. [புல் → புள் → புண் → புணை → புணையல். 'அல்' தொ.பெ.ஈறு]
புணையலடி-த்தல்	புணையலடி-த்தல் puṇaiyalaḍittal, 4 செ.குன்றாவி, (v.t.) புணைசல் விடு-தல பார்க்க; see punaišal-vidu-. மறுவ. பிணையோட்டுதல், பிணையடித்தல். [புனை → புணையல் + அடி-,]

புத்	புத் put, இடை. (part) இதுவரை இல்லாமலிருந்து அப்பொழுது புதியதாகத் தோன்றியதை அல்லது உருவாக்கப்பட்டதைக் குறிக்கும் முன்னொட்டு; prefix indicating the meaning new. [புது → புத்] எ-டு: புத்தாடை, புத்தூர்.
புத்தகக்கல்	புத்தகக்கல் puttagaggal, பெ. (n.) 1. காகச் சிலை; a black load stone. 2. கனிமம்; mineral.
புத்தகப்படுத்து-தல்	புத்தகப்படுத்து-தல் puddagappaḍuddudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஆவணம் பதிவு செய்தல் (யாழ்ப்.);; to record. register as a notary public. [புத்தகம் + படுத்து-,]
புத்தகப்பை	புத்தகப்பை puttagappai, பெ. (n.) பள்ளிப் பாடநூல்களை வைக்கப் பயன்படுத்தும் பை; school bag. ஆண்டுக்கு ஒரு புத்தகப்பை வாங்க வேண்டியிருக்கிறது (உ.வ.);. [புத்தகம் + பை-,]
புத்தகம்	புத்தகம்1 puttagam, பெ. (n.) 1. நூல், நூற்பொருள் எழுதிய ஏட்டுத்தொகுதி; book,old manuscript. 'புத்தகமே சாலத் தொகுத்தும்' (நாலடி, 318);. 2. படிப்பதற்கு ஏற்ற வகையில் அட்டை போட்டு இணைத்த அச்சிட்ட தாள்களின் தொகுப்பு; book. பொழுது போகவில்லை. புத்தகம் படித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.(உ.வ.);. 3. எழுதுவதற்கு ஏற்ற வகையில் வெற்றுத் தாள்களை அட்டை போட்டு இணைத்த தொகுப்பு; notebook. ledger. பட்டாப் புத்தகம். 4. சித்திரப்படாம் (பிங்.);; printed cloth. 5. மயிலிறகு (சங்.அக.);; peacock-quill. [புல் → புள் → புண் → புணர் புணர்தல்= பொருந்துதல், நட்பாடல், சொற்கூடுதல். புண் → புணி. புணித்தல் = சேர்த்துக் கட்டுதல். புல் → பொல் → பொரு. பொருதல் = பொருந்துதல், தொடுதல், முட்டுதல். பொரு → பொருந் → பொருநுதல் = பொருந்துதல், உடன்படுதல். பொருந் → பொருந்து → பொருத்து = இணைப்பு, மூட்டு. பொருத்து → பொத்து. பொத்துதல் = பொருத்துதல், தைத்துமூட்டுதல், மாலை கட்டுதல். பொத்து → பொத்தகம் = சுவடி, நிலக்கணக்கு. ஏடுகளின் சேர்க்கை. ஏட்டுச் சுவடி, சுவடி சேர்த்தல் என்னும் வழக்குகளை நோக்குக. (வே.க.3.64-70); பொத்தகம் → புத்தகம்] த. புத்தகம் → Skt. pustaka. புத்தகம்2 puttagam, பெ. (n.) வரகு; kodu millet.
புத்தகம்படி-த்தல்	புத்தகம்படி-த்தல் puttagambaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நூல் வாசித்தல்; to read a book. புத்தகம் படிக்கும் பழக்கத்தைத் தூண்ட வேண்டும் (உ.வ.);. [புத்தகம் + படி-,]

புத்தகம்பண்ணு-தல்	புத்தகம்பண்ணு-தல் puddagambaṇṇudal, 12 செ.குன்றாவி. (v.t.) புத்தகப் படுத்து-தல் பார்க்க; see puttaga-p-paduttu-. [புத்தகம் + பண்ணு-, பண் → பண்ணுதல்]
புத்தகமெழுது-தல்	புத்தகமெழுது-தல் puddagameḻududal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) நூலெழுதுதல்; to author a book. புத்தகமெழுதும் ஆசிரியர் பெருக வேண்டும். (உ.வ.); [புத்தகம் + எழுது-,]
புத்தகரம்	புத்தகரம் puttagaram, பெ. (n.) தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள ஊர்; a village in Tanjavur. [புது + அகரம்]
புத்தசேடம்	புத்தசேடம் puttacēṭam, பெ. (n.) உண்ட மிச்சில்(யாழ்.அக.);; leavings of food after a meal.
புத்தப்புதிய	புத்தப்புதிய puddappudiya, பெ.அ. (adj.) புத்தம் புதிய (கொ.வ); பார்க்க; see puttam pudiya. [புத்தம் + புதிய]
புத்தப்புதுமை	புத்தப்புதுமை puddappudumai, பெ. (n.) மிக்க புதுமை (தக்கயாகப்.99);; brand-new or very recent thing. [புத்தம் + புதுமை. புது → புதுமை 'மை'ப.பெ.ஈறு]
புத்தபலை	புத்தபலை buttabalai, பெ. (n.) ஏழிலைப் புன்னை; seven leaf milky plant.
புத்தம்புதிய	புத்தம்புதிய puddambudiya, பெ.அ. (adj.) மிகப்புதிய; brand-new,very recent. புத்தம் புதிய துணி(உ.வ.);. [புத் → புத்தம் + புதிய. புது → புதிய]

புத்தம்புது	புத்தம்புது puddambudu, பெ.அ. (adj.) புத்தம் புதிய பார்க்க; see pullampudiya. புத்தரி —, பெ. (n.); விழாக்களில் பயன்படுத்தும் புது அரிசி; new rice used in ceremonies. ம.,க. புத்தரி; து. புதுபாரு (புதுநெல்);; துட.. புத்தேரி (அறுவடைத் திருநாள்);; குட. புத்தரி, புத்தேரி. [புது → புத் + அரி]
புத்தல்	புத்தல் puttal, பெ. (n.) நீர்க்கோங்கு; ironwood of Malabar.
புத்தளி	புத்தளி puttaḷi, பெ. (n.) தருப்பையாற் செய்த உரு; effigy made of darbha grass. [புது → புத் + அளி] த. புத்தளி → Skt. puttalikā புத்தளி puttaḷi, பெ. (n.) காஞ்சீபுரம் வட்டத் திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Kanchepuram Taluk. [புது+தளி]
புத்தன்	புத்தன்1 puttaṉ, பெ. (n.) 1. புதிய-வன்-வள்-து (சிவதரு.செனன.91);; new person or thing. 2. காசு; a coin. 'பிரதானி புத்தனுக்கும்' (பணவிடு.12);. ம. புத்தன் (புதியபொருள்); [புது → புத்து +அன்.] புத்தன்2 puttaṉ, பெ. (n.) எட்டிமரம்; a tree Strychnos.
புத்தாக்கம்	புத்தாக்கம் puttākkam, பெ. (n.) புதியதாக ஆக்கல்; making new. [புது → புத் +ஆக்கம்]

புத்தாஞ்சோறு	புத்தாஞ்சோறு puttāñjōṟu, பெ. (n.) கரையான் புற்று; ant hill. [புற்று → புற்றாம் + சோறு = புற்றாம்சோறு = புற்றிலுள்ள கரையான்திரள். புற்றாம் சோறு → புத்தாம் சோறு]
புத்தாடை	புத்தாடை puttāṭai, பெ. (n.) புதுத்துணி, புதிய ஆடை; new clothes. பொங்கலுக்குப் புத்தாடை உடுப்பது வேளாளர் பழக்கம் (உ.வ.);. [புதிய → புத் + ஆடை. ஆடு → ஆடை = ஆடுவது, அசைவது]
புத்தாண்டு	புத்தாண்டு puttāṇṭu, பெ. (n.) அண்மையில் தொடங்கிய அல்லது அடுத்துத் தொடங்கும் ஆண்டு; new year. புத்தாண்டு வாழ்த்துகள் (உ.வ.);. தமிழ்ப்புத்தாண்டின் தொடக்கம் சுறவ முதல்நாளே; மேழம் அன்று (உ.வ.); [புது → புத் + ஆண்டு]
புத்தாத்திரி	புத்தாத்திரி puttāttiri, பெ. (n.) அரிநெல்லி (மலை.);; otaheite gooseberry. [புது → புத்து + தாத்திரி]
புத்தாயிப்பழம்	புத்தாயிப்பழம் puttāyippaḻm, பெ. (n.) பம்பளிமாக; pomela
புத்தாரி	புத்தாரி puttāri, பெ. (n.) புத்தாத்திரி (சங்.அக.); பார்க்க; see puttāttiri.
புத்தாளி	புத்தாளி puttāḷi, பெ. (n.) கல்லுப்பனை; palmyra tree.
புத்தான்பவளம்	புத்தான்பவளம் puttāṉpavaḷam, பெ. (n.) நூற்றிருபது சித்தர் மருந்து வகையுளொன்று; one of 120 kinds of natural Siddhar's medical Science. மறுவ. புத்துக்குளச்சி
புத்தான்பழம்	புத்தான்பழம் puttāṉpaḻm, பெ. (n.) புத்தான் பவளம் பார்க்க; see puttān-pavalam. மறுவ. புத்தான் பவளம்

புத்தி	புத்தி1 putti, பெ. (n.) அந்தக்கரணம் நான்கனுள் ஆராய்ந்து தெளியுங் கரணம் (சி.போ.சிற்.4,1,2.);; reason, power of species of andakkaranam, q.v. 2. அறிவு; intellect. understanding knowledge, wisdom. 'புத்திபுகுத்தவர்' (திருவாச.13.19);. 3. இயற்கையுணர்வு; instinct, instinctive knowledge as that of animals. 4. நல்வழி (நல்லுபாயம்); (வின்.);; nice plan, method. 5. அறிவுரை (போதனை);; instruction, admonition counsel, exhortation. 6. வழிவகை (பரிகாரம்); (வின்.);; remedy, antidote. 7. தாழ்ந்தோர் தலைவர்க்குத் தம் உடன்பாடுணர்த்துஞ் சொல்(கொ.வ.);; a term signifying acceptance of the word of a superior by an inferior used in response. 'நம்பனே புத்தியென்று நலத்தரு சிற்பர் போந்து' (விநாயகபு.3,10);. [புல் → புலம் = பொருளொடு பொருந்தும் அறிவு, அறிவுறுப்பு அறிவுநூல், புலம் → புலன் = பொருளொடு பொருந்தும் அறிவு, அறிவுறுப்பு அறிவுநூல் (சு.வி.36);. புல் → புன் → (புந்தி); → புத்தி = அறிவு; நல்வழி, வழிவகை] புத்தி2 putti, பெ. (n.) பார்க்க; see putti3 (Pond.);. [புட்ட → புத்தி(கொ.வ.);]
புத்திச்சிரேணி	புத்திச்சிரேணி putticcirēṇi, பெ. (n.) எலிச்செவி; a creeper.
புத்திகம்	புத்திகம் puttigam, பெ. (n.) எட்டி; nuxvomica tree.
புத்திமி	புத்திமி puttimi, பெ. (n.) வெள்ளையீடு கொல்லி மரவகை; a tree.
புத்தியல்பு	புத்தியல்பு puttiyalpu, பெ. (n.) புதியத்தன்மை; new nature. [புது → புத்து + இயல்பு.இயல் → இயல்பு]
புத்திரகருமம்	புத்திரகருமம் puttiragarumam, பெ. (n.) பெற்றோர்க்கு மகன் செய்யும் ஈமச்சடங்கு; funeral ceremonies performed by a son for his deceased parent. [புத்திரன் + கருமம்]

புத்திரகன்	புத்திரகன் puttiragaṉ, பெ. (n.) சிறப்புத் தீக்கை பெற்றவன் (சைவச.மாணா. 4);; 2. அன்பன்(யாழ்.அக.);; beloved man. 3. வஞ்சகன்(யாழ்.அக.);; Cheat.
புத்திரகாமியம்	புத்திரகாமியம் puttirakāmiyam, பெ. (n.) புத்திரகாமேட்டி பார்க்க(யாழ்.அக.);; see puttina-kāméffi. [புத்திரன் + காமியம்] Skt. kämya → த. காமியம்
புத்திரகாமேட்டி	புத்திரகாமேட்டி puttirakāmēṭṭi, பெ. (n.) ஆண்மகப்பேறுவிரும்பிச் செய்யும் வேள்வி (யாகம்); (இராமநா.பாலகா.7);; sacrifice performed to obtain sons.
புத்திரச்செல்வம்	புத்திரச்செல்வம் puttiraccelvam, பெ. (n.) மக்கட்செல்வம்; sons. considered as wealth. மறுவ. மக்கட்பேறு, மக்கட்செல்வம் [புத்திரன் + செல்வம்]
புத்திரசஞ்சீவி	புத்திரசஞ்சீவி puttirasañsīvi, பெ. (n.) மரவகை; a kind of tree.
புத்திரசந்தானம்	புத்திரசந்தானம் puttirasandāṉam, பெ. (n.) ஆண் சரவடி (சந்ததி);; male offspring. [புத்திரன் + சந்தானம்] Skt. san-tåna → த. சந்தானம்
புத்திரசம்பத்து	புத்திரசம்பத்து puttirasambattu, பெ. (n.) புத்திரச் செல்வம் பார்க்க; see putra-c-celvam. [புத்திர(ன்);+சம்பத்து] Skt. Sampad → த. சம்பத்து
புத்திரசளி	புத்திரசளி puttirasaḷi, பெ. (n.) காஞ்சிரை மரம்; a kind of tree. மறுவ, புத்திரசாரி, புத்துருணி, புத்துவணி

புத்திரசீவம்	புத்திரசீவம் puttiracīvam, பெ. (n.) புத்திர சீவி பார்க்க; see puttira šivi. [புத்திரன் + சிவம்] Skt. jivam → த. சீவம்
புத்திரசீவி	புத்திரசீவி puttiracīvi, பெ. (n.) குழந்தைகள் நலமாயிருத்தற்குக் காப்பாகக்கட்டும் வித்துகளையுடை மரம் (பதார்த்த.1024);; child's amulet tree. 2. வெள்ளால் (இ.வ.);; Java fig. [புத்திரன் + சீவி] Skt. jivi → த. சீவி
புத்திரசீவிக்கொட்டை	புத்திரசீவிக்கொட்டை puttiracīvikkoṭṭai, பெ. (n.) மூலம், பித்தம். நாவறட்சி, வயிற்றுப் பொருமல் போன்றவற்றைப் போக்கும் மருந்துக் கொட்டை; a nut which is said to cure piles, gleet, thrist, bloating of abdomen etc.
புத்திரசீவிவிதை	புத்திரசீவிவிதை puddiracīvividai, பெ. (n.) புத்திரசீவிக்கொட்டை பார்க்க; see puttira šivi-k-kottai. [புத்திரசீவி + விதை]
புத்திரசுவீகாரம்	புத்திரசுவீகாரம் puttirasuvīkāram, பெ. (n.) வளர்ப்பு மகனாக எடுத்து (தத்தெடுத்து);க் கொள்ளுகை; adoption of a son. [புத்தின் + சுவீகாரம்] Skt. svíkåra → த. சுவீகாரம்
புத்திரசெனனி	புத்திரசெனனி puttiraseṉaṉi, பெ. (n.) தாளி (மலை.);; hedge bind-weed.
புத்திரசோகம்	புத்திரசோகம் puttiracōkam, பெ. (n.) புத்திரத்துயர் பார்க்க; see puttira-t-tuyar "புத்திரசோக முற்றுப் பொன்னனாணின்ற வாறும்" (பிரமோத். 6, 25);. [புத்திர+ சோகம்] Skt. Sŏka → த. சோகம்
புத்திரசோதி	புத்திரசோதி puttiracōti, பெ. (n.) புத்திரசீவி [புத்திரசீவி. → புத்திரசோதி] Skt. Jyŏtis → த. சோதி

புத்திரசோபம்	புத்திரசோபம் puttiracōpam, பெ. (n.) புத்திரத்துயர் (யாழ். அக.); பார்க்க; see puliat-tuyar. [புத்திரன் + சோபம்] Skt. kSŏbha → த. சோபம்
புத்திரணி	புத்திரணி puttiraṇi, பெ. (n.) முள்ளிச் செடி; a plant, Indian night shade.
புத்திரம்	புத்திரம் puttiram, பெ. (n.) காஞ்சிரை மரம்; Strychnine tree.
புத்திரமஞ்சரி	புத்திரமஞ்சரி puttiramañjari, பெ. (n.) தணக்கு; small ach root.
புத்திரலாபம்	புத்திரலாபம் puttiralāpam, பெ. (n.) மகப்பேறு; children, considered an acquisition. [புத்திரன் + லாபம்] Skt. lābha → த.லாபம்
புத்திரவஞ்சரி	புத்திரவஞ்சரி puttiravañjari, பெ. (n.) கடுக்காய் மரம்; gall nut tree.
புத்திரவதி	புத்திரவதி puddiravadi, பெ. (n.) மக்கட் பேறுடையவள்; woman blessed with children. [புத்திர → புத்திரவதி]
புத்திரவாஞ்சை	புத்திரவாஞ்சை puttiravāñjai, பெ. (n.) மக்களிடம் அன்பு; attachment to children. [புத்திரன் + வாஞ்சை]
புத்திரவான்	புத்திரவான் puttiravāṉ, பெ. (n.) மக்கட் பேறுடையவன்; man blessed with children. [புத்திரன் → புத்திரவான்]

புத்திரதானம்	புத்திரதானம்1 puttiratāṉam, பெ. (n.) மக்கட் பேற்றைக் குறிக்கும் ஓரையின் (இலக்கினத்து); ஐந்தாமிடம்; [புத்தின் + தானம்] புத்திரதானம் puttiratāṉam, பெ. (n.) 1. புதல்வரைப் பிறப்பிக்கை; procreation of sons. 2. வளர்ப்புப் பிள்ளையாக (தத்தாக); மகனைக் கொடுக்கை; gift of a son in adoption. [புத்திரன்+தானம்]
புத்திரத்துயர்	புத்திரத்துயர் puttirattuyar, பெ. (n.) மகனை இழந்த துயர்; grief or sorrow occasioned by the loss of son. [புத்திரன் + துயர்]
புத்திரதீபம்	புத்திரதீபம் puttiratīpam, பெ. (n.) புத்திர தீபமணி பார்க்க; see puttira-dibamani. காளாமுகத்தினர்க்குப் படிகம் புத்திரதீபந்தரித்த மூர்த்தியாயும் (சி.சி.பாயி.1.சிவாக்.);
புத்திரதீபமணி	புத்திரதீபமணி puttiratīpamaṇi, பெ. (n.) காளாமுகர் மாலையாகக் கழுத்தில் அணியும் ஒரு வகை மணி; a kind of beads stringed into a necklet and worn by Kālāmugar. "காளாமுகர்க்குப்..... புத்திர தீபமணிகள்.......மூர்த்தியாய்" (சி. சி. பாயி. 1, ஞானப்.); [புத்திரதீபம் + மணி. மண்ணுதல் = கழுவுதல். மண்ணப்பட்டது மண்ணி. மண்ணி → மணி] Skt. dipa → த. தீபம்
புத்திரநாதன்	புத்திரநாதன் puttiranātaṉ, பெ. (n.) பிள்ளையினாற் காக்கப்படுவன் (யாழ்.அக.);; one who is maintained by his sons. [புத்திரன் + நாதன்] Skt. nadha → த. நாதன்
புத்திரப்பிரதிநிதி	புத்திரப்பிரதிநிதி puddirappiradinidi, பெ. (n.) வளர்ப்புப்பிள்ளை (தத்துப்பிள்ளை);(யாழ்.அக.);; adopted son. [புத்திரன் + பிரதிநிதி] Skt. prati-nidhi → த. பிரதிநிதி
புத்திரபகம்	புத்திரபகம் buttirabagam, பெ. (n.) ஆண்மக் (புத்திரர்);களுக்கு ஈவுப்படி கொடுக்கும் பங்கு; division of inheritance per capita among the sons, opp. to pattiṇibāgam (R.I.);. [புத்திர(ன்); + பாகம்]

புத்திரமுகங்காணுதல்	புத்திரமுகங்காணுதல் puddiramugaṅgāṇudal, பெ. (n.) ஒருவன் புதிதாகப் பிறந்த தன் ஆண்குழந்தையின் முகத்தை முதன் முறை நோக்குதலாகிய சடங்கு; the ceremony in which one sees the face of his new-born Son for the first time. [புத்திரன் + முகம் + காணுதல்]
புத்திரன்	புத்திரன் puttiraṉ, பெ. (n.) 1. மகன்; son. 2. மாணாக்கன்; disciple. pupil. "புத்திரரோடுங் கூடிப்போவதே கருமம்" (திருவாலவா. 54, 37);. தெ. புத்ருடு, புத்ரகுடு [புது → புத்து → புத்திரன். புதுவதாக (குடும்பத்திற்கு); வந்தவன்] த. புத்திரன். → Skt. puttra putra, a son Gt. (p. 526); compares a K. root pudu, to be born. This root is nowhere found in D, it occurs only in Mr. Reave's Dictionary that was used by Dr. Gundert. Gt further, compares puytal (of T.puy, to become, to exist); a coming into existence, an existing and T. pudalva, a son, and then D. puttu. T. pudalva appears to be identical with K. podiva (of pādal);, which may become pëdarva, and means "one who comes forth or springs up". See Te, podalu, to be born, s, putlu. When (L. p. 486 as 506); compares T.paydal, etc., a boy (see S.D. pasule, hay, etc.); with putra, he is decidedly wrong. (KKED, xxix);. putra, son; Draw root pud, new(CGDFL 577); புத்ர என்னும் சொல்லிற்கு 'புத்' என்னும் நிரய(நரக);த்திற்குச் செல்லாமல் காப்பவன் (மகன்); என்று மா.வி. அகரமுதலி குறித்திருப்பது இயல்பு நிலைக்கு மாறானது. மேலும் putra வுக்கு push என்று வேர்மூலம் காட்டிய பின் அது etym. doutful என்று அவ்வகர முதலி குறித்துள்ளது.
புத்திராசாரி	புத்திராசாரி puttirācāri, __, , எட்டி மரம்; nuxvomica tree.
புத்திராதரபலா	புத்திராதரபலா buttirātarabalā, பெ. (n.) கீழ்க்காய் நெல்லி; a small plant with slender green main branches.
புத்திராகட்டி	புத்திராகட்டி puttirākaṭṭi, பெ. (n.) புண்கட்டிவகையு ளொன்று; a kind of abscess.

புத்திரி	புத்திரி1 puttiri, பெ. (n.) மகள் (சூடா.);; daughter. [புது → புத்து → புத்திரன் (ஆ.பா.); - புத்திரி (பெ.பா);.] த. புத்திரி → Skt. putri. புத்திரி2 puttiri, பெ. (n.) 1. கீழாநெல்லி (மலை.);; small plant with slender green branches. 2. கரிமுள்ளி; Indian nightshade. மறுவ. புத்திராதரபலா
புத்திரிகம்	புத்திரிகம் puttirigam, பெ. (n.) தக்காளிச் செடி; tomato plant.
புத்திரிகை	புத்திரிகை puttirigai, பெ. (n.) 1. மகள் வின்.); daughter. 2. சித்திரப்பாவை (யாழ்.அக.);; doll. [புது → புத்து → புத்திரன் (ஆ.பா); - புத்திரி (பெ.பா.); → புத்திரிகை.]
புத்திரிகைபுத்திரன்	புத்திரிகைபுத்திரன் buttirigaibuttiraṉ, பெ. (n.) 1. புத்திரி புத்திரன் பார்க்க; see puttiri putiran. 2. மகனாகக் கொள்ளும் (பாவிக்கும்); மகள்; the appointed daughter, regarded as a son. [புத்திரிகை + புத்திரன்.]
புத்திரிபுத்திரன்	புத்திரிபுத்திரன் buttiributtiraṉ, பெ. (n.) தன் மகள் வயிற்றுப் பிறந்தவனும் தனக்கே மகனாகக் கொள்ளப் பட்டவனுமாகிய பேரன் (ஏலாதி. 31);; son of an appointed daughter. [புத்திரி + புத்திரன்.]
புத்திரினி	புத்திரினி puttiriṉi, பெ. (n.) சிறுகொப்புள வகையுளொன்று; a kind of thin abscess.
புத்திரைசுவரியம்	புத்திரைசுவரியம் puttiraisuvariyam, பெ. (n.) புத்திரச் செல்வம் பார்க்க; see puttria-c-celsvam. [புத்திர(ன்); + ஐசுவரியம்] Skt. aišvarya → த. ஐசுவரியம்
புத்திலக்கியம்	புத்திலக்கியம் puttilakkiyam, பெ. (n.) உள்ளடக்கத்திலும் அமைப்பு முறையிலும் இக்கால எண்ணங்களைக் காட்டும் இலக்கியம் (நவீன இலக்கியம்);; modern literature. [புது → புத் + இலக்கியம்]

புத்திறி	புத்திறி puttiṟi, பெ. (n.) கறிமுள்ளி; a thorny shrub.
புத்தின்சாரி	புத்தின்சாரி puttiṉcāri, பெ. (n.) காஞ்சிரை; nuxvomica tree.
புத்தீசல்	புத்தீசல் puttīcal, பெ. (n.) புற்றீசல் பார்க்க; see purrisal. [புற்றீசல் → புத்தீசல்.]
புத்தீமம்	புத்தீமம் puttīmam, பெ. (n.) வட்டசாரணைக் கொடி; a creeper.
புத்து	புத்து1 puttu, பெ. (n.) புற்று பார்க்க; see purru. [புல் → புற்று → புத்து] புத்து2 puttu, பெ. (n.) பவளப்புற்று வைப்பு நஞ்சு; a kind of prepared arsenic.
புத்துக்கடி	புத்துக்கடி puttukkaḍi, பெ. (n.) மேகப்படை; ringworm (M.L.);. [புத்து + கடி]
புத்துக்கல்	புத்துக்கல் puttukkal, பெ. (n.) சவர்க்காரம்; essence of fuller's earth.
புத்துக்குளச்சி	புத்துக்குளச்சி puttukkuḷacci, பெ. (n.) புத்தான் பவளம் பார்க்க; see puttan-pavalam. மறுவ. புத்தான் பழம்
புத்துணர்ச்சி	புத்துணர்ச்சி puttuṇarcci, பெ. (n.) 1. (சோர்வு); நீங்கும் வகையில் மகிழ்ச்சிஉணர்வு, மனவெழுச்சி; rejuvenation, invigorating, feeling. கடற்காற்று புத்துணர்ச்சியைத் தரும் (உ..வ.);. 2. புதிய உணர்வை அல்லது பட்டறிவை (அனுபவத்தை);த் தருவது; refreshing feeling. புத்துணர்ச்சி நீர் பருக வேண்டும். [புது → புத் + உணர்ச்சி]

புத்துணர்ச்சியளி-த்தல்	புத்துணர்ச்சியளி-த்தல் puttuṇarcciyaḷittal, செ.கு.வி. (v.i.) புதிய உளப்பாங்கு தருதல், புதியதாகப் பரபரப்புக் காட்டுதல்; to give an new sensation. [புத்துணர்ச்சி + அளி-,]
புத்துணர்வு	புத்துணர்வு puttuṇarvu, பெ. (n.) புத்துணர்ச்சி பார்க்க; see puttunarcci. [புது → புத் + உணர்வு]
புத்துத்தேன்	புத்துத்தேன் puttuttēṉ, பெ. (n.) புதிய தேன்; fresh honey. [புது → புத் + தேன்]
புத்துமண்	புத்துமண் puttumaṇ, பெ. (n.) புற்றுமண் பார்க்க; see purruman. [புற்றுமண் → புத்துமண்]
புத்துமாங்காய்	புத்துமாங்காய் puttumāṅgāy, பெ. (n.) சூட்டைத் தணிப்பதற்கு உண்ணுங்கிழங்குவகை; a kind of tuber eaten for its cooling effect. [புற்று → புத்து + மாங்காய். மா + காய் – மாங்காய்]
புத்துயிர்	புத்துயிர் puttuyir, பெ. (n.) rebirth, revival. பண்டைய கலைகளுக்குப் புத்துயிர் அளிக்க வேண்டும். (உ.வ.);. [புது → புத் + உயிர்]
புத்துருக்கு	புத்துருக்கு putturukku, பெ. (n.) செங்கற் சூளையிற் காணப்படும் உருகிய கற்புற்று; melted mud on the brick kiln seen after baking the bricks.
புத்துருக்குநெய்	புத்துருக்குநெய் putturukkuney, பெ. (n.) புதியதாக உருக்கின நெய்; fresh clarified butter. [புத்து + உருக்கு + நெய். புது → புத்து. உருகு → உருக்கு. நெள் → நெய்]

புத்துருணி	புத்துருணி1 putturuṇi, பெ. (n.) எட்டி (சங்.அக.);; staychnine tree. புத்துருணி2 putturuṇi, பெ. (n.) புத்துவணி பார்க்க; see puttuvani.
புத்துவணி	புத்துவணி puttuvaṇi, பெ. (n.) காஞ்சிரை மரம்; trychnine tree. மறுவ. எட்டி, புத்துருணி, புத்திசாரி.
புத்துவைத்தல்	புத்துவைத்தல் puttuvaittal, தொ.பெ. (vbl.n.) புற்று வைத்தல் பார்க்க; see puruvaitral. [புத்து + வைத்தல்]
புத்தூர்	புத்தூர் puttūr, பெ. (n.) புதியவூர்; new village. [புதி(ய); → புத் + ஊர்.] புதியதாகத் தோன்றும் ஊர் புத்தூர். திருப்புத்தூர் என்றாற் போன்று அடை கொடுத்து வழங்கும் ஊர்களும் உண்டு. இராமநாதபுர மாவட்டத்தில் உள்ள புத்தூர் `செறிபொழில் சூழ் மணிமாடத் திருப்புத்தூர்' என (290.7); திருஞானசம்பந்தரால் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. தேவாரப் பாடல் பெற்ற பாண்டிநாட்டுப் பதியொன்று திருப்புத்தூர். அரிசில் ஆற்றங்கரையில் அமைந்த ஊர் அரிசிற்கரைப் புத்தூர். கடுவாய் ஆற்றங் கரையில் அமைந்த ஊர் கடுவாய்க்கரைப் புத்தூர். பாண்டி நாட்டிலுள்ள திருவில்லிபுத்தூர் மாலியர் (வைணவர்); போற்றும் பெரும்பதி. சுந்தரர் திருமணம் செய்யப்போந்த புத்தூர் மணம் வந்த புத்தூர். கொங்குநாட்டில் பேரூருக்கு அருகே அமைந்த கோவன் என்னும் தலைவன் பெயரால் அமைந்தது கோயம்புத்தூர்.
புத்தேணாடு	புத்தேணாடு puttēṇāṭu, பெ. (n.) வானுலகு; celestial world. "புலத்தலிற் புத்தேணா குண்டோ" (குறள், 123);. [புத்தேள் + நாடு]
புத்தேள்	புத்தேள்1 puttēḷ, பெ. (n.) 1. புதுமை (சூடா.);; novelty. 2. புதியவள்; strange woman, stranger. "புலத்தகைப் புத்தேளில் புக்கான்" (கலித்.82);. [புது → புத் → புத்தேள்] புத்தேள்2 puttēḷ, பெ. (n.) தெய்வம்; god, deity. "புத்தேளிர் கோட்டம் வலஞ் செய்து" (கலித். 82);; மறுவ. அணங்கு, தெய்வம். [புது + எல் - புத்தெல் → புத்தேள் = புதியதாக ஒளிவடிவில் தோன்றும் தெய்வம் அல்லது தேவன் (த.ம.21);]

புத்தேளிர்	புத்தேளிர் puttēḷir, பெ. (n.) தேவர்; celestial being. "புத்தேளிர் கோட்டம் வலஞ்செய்து" (கலித்.82);. மறுவ. அமரர், பண்ணவர், கடவுளர், அண்டர், உம்பர், இமையவர், வானோர், புலவர், விண்ணோர், அமுதர், ஆதித்தர், மேலோர், ஐயர், சுரர், உயர்நிலத்தவர். [புத்தேள் → புத்தேளிர்] புத்தேளிர் puttēḷir, பெ.(n.) gods (of golden colour);. தமிழிலக்கியங்களில் புத்தேள், புத்தேளிர் என்னுஞ் சொல்லாட்சிகள் பயின்றுள்ளன. தொல் காப்பியர் இச்சொல்லைக் கையாளவில்லை. மொழி ஞாயிறு ஞா.தேவநேயப் பாவாணர் வேர்ச் சொல்லாய் வின் வழி புது+எல்' என இச்சொல்லைப் பிரித்து புதிய அல்லது மேலான ஒளி வடிவமான தெய்வம் எனப் பொருள்கொண்டார். கல்-கள்; கொல்-கொள்; ஒல்-ஒள்;வெல்-வெள் போன்றவை அவர் காட்டும் அடிப்படை வேர்ச் சொல் மூலவடிவில் ஒன்றுபோல் காட்டப்படினும் பொருட்பாட்டு விரிவில் முற்றிலும் வெவ்வேறான கோணத்தில் பிரிந்துவிடுகின்றன. ஒர் அடிப்படைச்சொல் பத்து வெவ்வேறு பொருட்பாடுகளில் பிரியும்பாங்குகொண்டிருந்தாலும் குறிப்பிட்ட காலத்தில் குறிப்பிட்ட சொல்லாட்சி எந்த எல்லைப் பகுதிக்குள் எந்தப் பொருளில் புடைபெயர்ந் திருக்கிறது என்பதை உறுதி செய்த பின்னரே அச்சொற் பொருளைத் தெளிவாக வரையறுக்க முடியும் வழக்கூன்றாத சொற்பொருள்களை நாமாக இட்டுக்கட்டி வலிந்துரைக்க முடியாது. 'புத்தேள் என்னும் சொல் பாவாணர் கருத்தின் வண்ணம் கூட்டுச்சொல் என்பதில் ஐயமில்லை. இச் சொல் தமிழிலக்கியங்களிலும் இந்திய மொழிகளிலும் ஆளப்பட்டுள்ள பொருட்பாட்டு நிலைகளைக் கூர்ந்து நோக்கினால் கூட்டுச் சொல் நிலையிலிருந்து தனிச் சொல் பொருளே நாளடைவில் நிலைபேறு பெற் றதைக் காண முடிகிறது.
புத்தேளுகம்	புத்தேளுகம் puttēḷugam, பெ. (n.) மரவகை (மலை);; deodar cedar.
புத்தேளுலகம்	புத்தேளுலகம் puttēḷulagam, பெ. (n.) புத்தேணாடு பார்க்க; see puttenadu. புத்தேளுலகத்து மீண்டும் பெறலரிதே (குறள், 213);. [புத்தேள்3 + உலகம்]
புத்தேளுலகு	புத்தேளுலகு puttēḷulagu, பெ. (n.) புத்தேணாடு (பிங்.); பார்க்க; see puttenadu. [புத்தேள் + உலகு]
புத்தேன்	புத்தேன் puttēṉ, பெ. (n.) எட்டி (மலை);; nuxvomica tree.
பரத்தியர்	பரத்தியர் parattiyar, பெ. (n.) நெய்தனிலத்துப் பெண்டிர்; women in costal region. "நுளையர் நுளைச்சியர் பரதர் பரத்தியரளவரளத்தியர்" (அகப்பொ. அகத்திணை 24.);.
பரத்திரல்காசு	பரத்திரல்காசு parattiralkācu, பெ. (n.) சோழர் காலத்து வழங்கிய செப்பு நாணய வகை; [பரத்திரல் + காசு]

பரத்தின்பஞ்சு	பரத்தின்பஞ்சு parattiṉpañju, பெ. (n.) கண்டங்கத்திரி; indian night shade.
பரத்து	பரத்து1 paraddudal, 5. செ.குன்றாவி. (v.t.) விரித்தல்; to spread. "சர்க்கரை யாற் பாத்திப்பரத்தி" (தேவையுலா, 203.); [பர → பரத்து-.] க. பரடு. ம. பரத்துக. பரத்து2 paraddudal, 5. செ.கு.வி. (v.i.) நிரப்புதல்; பரப்புதல்; spread (sth over a place.); "ஈரமாக இருக்கும் வைக்கோலை உதறிப் பரத்திக் காயப் போடு". [பர → பரத்து-]
பரத்துவன்	பரத்துவன் parattuvaṉ, பெ. (n.) பரத்துவாசன் என்னும் முனிவர்; a saint. "பண்டை நூறெரி பரத்துவனும் போயினான்" (கம்பரா. கிளை கண்டு.138); [பரத்துவாசன் → பரத்துவன்]
பரத்தை	பரத்தை1 parattai, பெ. (n.) அயன்மை; Strangeness. "தன்வயி னுரிமையு மவன்வயிற் பரத்தையும்" (தொல். பொ.111); [பர → பரத்தை] (மு.தா.125.); பரத்தை2 parattai, பெ. (n.) 1. பொதுமகள்; harlot, strumpet, prostitute, courtesan. 2. பரத்தமைத்தனம் (தொல். பொ. 147 உரை.);; adulterous conduct, profligacy, infidelity. [பர → பரத்தை] (மு.தா.125.); பரத்தை parattai, பெ. (n.) செம்பரத்தை பார்க்க; shoe flower. see Semparattai. [செம்பரத்தை → பரத்தை]
பரத்தை கூறல்	பரத்தை கூறல் parattaiāṟal, பெ. (n.) தலைவியின் நெருங்கியவர்கள் கேட்கும்படி தலைவனுடைய மாலையைப் பெறுதல் பரத்தைக்கு எளியது என அவளே கூறல் என்னும் துறை; subject or theme in agam. "தேங்கமழ் சிலம்பன் தாரெமக் கெளிதெனப், பாங்கவர் கேட்பப் பரத்தை மொழிந்தன்று"
பரத்தைமை	பரத்தைமை parattaimai, பெ. (n.) ஒழுக்கக்கேடு; adultery, concubinage. "தலைவன் பரத்தைமை கருதினாளாயிற்று". (தொல். பொ.147); [பரத்தை → பரத்தைமை]

பரத்தையிற்பிரிவு	பரத்தையிற்பிரிவு parattaiyiṟpirivu, பெ. (n.) பரத்தையைக் குறித்து மனைவியை விட்டுப் பிரிந்திருத்தலைக் கூறும் அகத்துறை. (அகநா. 204உரை);; [பரத்தையில் + பிரிவு]
பரத்தையினகற்சி	பரத்தையினகற்சி parattaiyiṉagaṟci, பெ. (n.) பரத்தையிற்பிரிவு (தொல், பொருள். 41); பார்க்க;see parattayir pirivu. [பரத்தையின் + அகற்சி]
பரத்தையையேசல்	பரத்தையையேசல் parattaiyaiyēcal, பெ. (n.) தலைவனோடு நீர்விளையாட்டை விரும்பிய தலைவி, பரத்தையைப் பழித்தல் என்னும் துறை; subject or theme in Akam. "அணிவய ஹரனொ அப்புவிழவு அமரும் பணிமொழி அரிவை பரத்தையை ஏசின்று" (பு.வெ.பெருந். 10);
பரத்தைவாயில் பாங்கி கண்டுரை-த்தல்	பரத்தைவாயில் பாங்கி கண்டுரை-த்தல் parattaivāyilpāṅgigaṇṭuraittal, செ.கு.வி.(v.i.) சேரிப்பரத்தையின் தோழி, இற்பரத்தை தோழிக்குச் சொல்லும் அகத்துறை; a theme or subject in Akam. "உம்மில் அரிவை உரை மொழி ஒழிய, எம்மில் வலவனும் தேரும் வருமெனப், பரத்தை வாயிற்குப் பாங்கி பகர்ந்தன்று" (பு.வெ.பெருந்.34.);
பரதசாத்திரம்	பரதசாத்திரம் paradacāddiram, பெ. (n.) அரபத்த நாவலர் இயற்றிய ஒரு தமிழ் நடனக்கலை நூல்; a treatise in Tamil on the art of dancing by Arapatta - navalar.
பரதசூடாமணி	பரதசூடாமணி paradacūṭāmaṇi, பெ. (n.) தாளத்தைப் பற்றிக் கூறும் தாள சமுத்திரமென்ற இசைநூலின் ஆசிரியர்; author of an ancient treatise on talam named Tála§amuttiram. [பரத + சூடாமணி] மறுவ: தாளசமுத்திரம்.
பரதசேனாதீயம்	பரதசேனாதீயம் paradacēṉādīyam, பெ. (n.) ஆதிவாயிலார் வெண்பாவில் இயற்றிய ஒரு நாடக நூல்; (சிலப்.உரைச்சிறப்புப்பா.10);; a treatise on dancing and acting in venbā verse, by adi-vayilar. [பரத + சேனாபதீயம்]
பரதத்துவம்	பரதத்துவம் paradadduvam, பெ. (n.) பரபொருள்; highest truth, god. "அத்தனே பரதத்துவப் பொருளென்று" (திருவிளை. விடையி. 3); [பரம் + தத்துவம்]
பரதத்துவன்	பரதத்துவன் paradadduvaṉ, பெ. (n.) கடந்த சிவபிரான்; lord sivan. "அத்தன் பரதத்துவன்" (கோயிற்பு. வியாக்கி. 29); [பரம் + தத்துவம்] தத்துவம் = Skt.

பரதம்	பரதம்2 paradam, பெ. (n.) ஒரு பேரெண் (பிங்.);; a hundred quadrillions. தெ. பரதமு பரதம்1 paradam, பெ.(n.) கடல் சூழ்ந்த தென்னிந்தியப் பகுதி; Southern India surrounded by sea. [த. பரவை → பரதம் → Skt.Bharata → த. பரதம்] பரதம்2 paradam, பெ. (n.) 1. கூத்து; the art of dancing and acting. 'பாவமொடராகாந் தாளமிம் மூன்றும் பகர்வதாற் பரத மென்றுரைப்பர். (பரத.பா.வ.14);. 2. ஒரு நாடகத்தமிழ் நூல் (சிலப்.உரைப்பா.);; a treatise on dancing and acting. 3. பரதகண்டம் பார்க்க;see {}. 'பரதத் தோங்கிய கோடாச் செங்கோற் சோழர்தங் குலக்கொடி' (மணிமே.பதி.22);. [த. பரவை → பரதம் → Skt.bharata → த. பரதம்]
பரதர்	பரதர்2 paradar, பெ. (n.) ஒழுக்கக் கேடர். (சிலப்.5, 200, அரும்.);; debaunchees, profligates. [பரத்தர் → பரதர்] பரதர்3 paradar, பெ. (n.) நெய்தனில மாக்கள், செட்டிகள் (சூடா.நிக.);; fishing tribes. "பரதர் மலிந்த பயங்கெழு மாநகர்" (சிலப். 22);
பரதவர்	பரதவர்2 paradavar, பெ. (n.) மீன்பிடிதொழில் செய்வாருள் ஒரு வகுப்பினர். (நெல்லை. மீன.);; fishing tribes. [படவர் → பரவர் → பரதவர்] பரதவர்3 paradavar, பெ. (n.) 1. நெய்தனில மாக்கள்; inhabitants of maritime tract, fishing tribes. "மீன்விலைப் பரதவர்" (சிலப்.5, 25);. "பரதவர் நெய்தலே" (அரிச்ச நாட்டு.58);. 2. தென்திசைக்கண் ஆண்ட ஒருசார் குறுநில மன்னர்; a dynasty of rulars of the Tamil country. "தென்பரதவர் போரேறே" (மதுரைக்.144);. 3.வைசியர் visyas. "பரதவர் கோத்திரத் தமைந்தான்." (உபதேசகா. சிவத்துரோ.189); [படவர் → பரவர் → பரதவர்]

பரதவராசகுலம்	பரதவராசகுலம் paradavarācagulam, பெ. (n.) உப்பங்கழியில் வலை வீசி மீன்பிடிப்போருள் ஓர் வகுப்பினர் (செங்கை, மீன);; fishing tribes in backwaters. [பரதவர் + ராசர் + குலம்] அரசர் = தமிழ் ராசர் = Skt.
பரதவன்	பரதவன் paradavaṉ, பெ. (n.) நுழையன், (பதிற்றுபத்து);; inhabitants of sea coast. மறுவ, நுளையன். [பரவன் → பரதவன்]
பரதளவிபாடன்	பரதளவிபாடன் paradaḷavipāṭaṉ, பெ. (n.) பகைக்படையை அழிப்பவன் என்று பொருள் படும் விருது; destroyer of enemy's forces, a military title. பகைவீர வீரன் பரதளவிபாடன் (குழைக்காதர் திருப்பணிமாலை, 16);
பரதன்	பரதன் paradaṉ, பெ. (n.) 1. மீன்பிடிப்போன்; fisherman. "படர்திரைப் பரதர் முன்றில்" (கம்பரா. கார்கால, 74); 2. கடலோடி; mariner, seaman. "பரதர் மலிந்த பயங்கெழுமாநகர்" (சிலப். 5158); |பரதவன் + பரதன்] (தமி. வ93); பரதன் paradaṉ, பெ.(n.) 1. சகுந்தலைக்கும் துசியந்தனுக்கும் பிறந்தவனும், பரதகண்டம் என்று இந்திய நாட்டுக்குப் பெயர் வழங்கு தற்குக் காரணமானவனெனக் கூறப்படும் ஓர் அரசன்; a sovereign, son of {} and {}, after whom Indiais called Bharata-{}. 2. இராமன் தம்பியருள் ஒருவனான கைகேயி மகன்; a younger brother of Rama and son of Kaikeyi. [Skt. Bharata → த. பரதன்]
பரதாகம்	பரதாகம் paratākam, பெ. (n.) வருத்தம்; distress. "பார்த்தவுடனெங்கள் பரதாகமோர்வாக்கால் தீர்த்தருளும்" (தெய்வச்.விறலிவிடு.15);.
பரதெய்வம்	பரதெய்வம் paradeyvam, பெ. (n.) முழுமுதற் கடவுள்; (தாயு. சுகவாரி. 1);; the supreme God. [பரம் + தெய்வம்]
பரதேவதை	பரதேவதை paradēvadai, பெ. (n.) பரதெய்வம் பார்க்க;see parallelvam. "தற்பர மதான பரதேவதையை" (தாயு.திருவருள்வி. 3); [பரம் + தேவதை]

பரந்த	பரந்த paranda, பெ. அ. (adj.) 1. பெரும் பரபப்புடைய; அகலமான; vast, wide, broad. "பரந்த பாலைவனம்", "அதனுடைய பரந்த மார்பில் குழந்தை படுக்கக் கிடந்தது". 2. பிறர் நலத்தைக் கருதுகிற; தாராளமான; senerous (nature); broad (out look); "அவருடைய பரந்த நோக்கத்தைப் பாராட்ட வேண்டும்"? "எல்லோருக்கும் உதவி செய்யும் பரந்த மனம் படைத்தவர்".
பரந்தங்கம்	பரந்தங்கம் parandaṅgam, பாக்கு மரம்; arecanut tree. (சா.அக.)
பரந்துகெடு-தல்	பரந்துகெடு-தல் parandugeḍudal, 20. செ.கு.வி. (v.i.) எங்குஞ் சுழன்று கெடுதல்; to perish everywhere. "இரந்துமுயிர் வாழ்தல் வேண்டிற் பரந்து கெடுவுலகிற்றியான்" (திருக்.1062);.
பரந்தெய்வம்	பரந்தெய்வம் parandeyvam, பெ. (n.) பரதெய்வம் பார்க்க;see parateivam. "ஆதி பரந்தெய்வ மண்டத்து நற்றெய்வம்" (திருமந். 1767.);.
பரப்ப	பரப்ப parappa, வி.அ. (adv.) மிக; extremely, greatly. "பரப்பக்கொடு வினையர்" (நாலடி,124); [பர → பரப்ப]
பரப்பரிசி	பரப்பரிசி parapparisi, பெ. (n.) பார்க்க, பிரப்பு, 1. இ.வ.; offering of rice, etc. to a deity. [பிரப்பு → பரப்பு + அரிசி]
பரப்பளவு	பரப்பளவு parappaḷavu, பெ. (n.) ஓர் இடத்தின் நீளத்தையும் அகலத்தையும் பெருக்கக் கிடைக்கும் அளவு; area; surface area. "வீட்டு மனையின் பரப்பளவு ஆயிரம் சதுர அடி", "வட்டத்தின் பரப்பளவைக் கணக்கிட ஒரு நூல் உண்டு".
பரப்பற	பரப்பற parappaṟa, சுருக்கமாக; briefly. "பரப்புற எழுபாட்டாலே அநுபவிக்கலாம் படி" (ஈடு. அவ.); [பரப்பு + அற]
பரப்பாங்கல்	பரப்பாங்கல் parappāṅgal, பெ. (n.) கப்பிக்கல்; gravel stone. (சா.அக.); [பரப்பு + ஆம் + கல்]

பரப்பாழ்	பரப்பாழ்1 parappāḻ, பெ. (n.) வானவெளி. (சங்.அக.);; the ethereal expanse. [பரம் + யாழ்] பரப்பாழ்2 parappāḻ, பெ. (n.) பரமாகிய அருவுருப் பொருள்; the sibtle body. "முப்பாழும் பாழாய் முடிவிலொரு சூனியமாய்" (பழங்கவி.);. [பரம் + பாழ்]
பரப்பானோடு	பரப்பானோடு parappāṉōṭu, பெ. (n.) தளவரிசைக்குரிய சதுரவோடு (நெல்லை);; flooring tiles. [பரப்பு → ஆன் + ஓடு]
பரப்பிரமசன்னதி	பரப்பிரமசன்னதி parappiramasaṉṉadi, பெ. (n.) சிவமுன்றில்; the sacred presence of sivan, "பார் முழுவதும் பரப்பிரம – சன்னிதி" (கோயிற்பு. வியாக்கி.5); [பரப்பிரமம் + சன்னிதி] சந்நிதி = skt
பர(ப்)பிரமம்	பர(ப்)பிரமம் parappiramam, பெ. (n.) 1. பெருங்கடவுள்; முழுமுதற் கடவுள் (சி.சி..12,7, மறைஞா.);; Supreme Being. 2. உலக வாழ்வைச் சிறிதும் பொருட்படுத்தாதவன்; one who is indifferent to worldly considerations. [பரம் + பிரமம்] பிரமம் = Skt
பரப்பிரமவிந்து	பரப்பிரமவிந்து parappiramavindu, பெ. (n.) வலைவடிசாறு (மூ.அ.);; sublimate of mercury. [பரம் + பிரமம் + விந்து]

பரப்பு	பரப்பு1 parappudal, 5. செகுன்றாவி. (v.t.) 1. பரவச்செய்தல்; to spread, as grain, to layout, as goods. to diffuse, as odour. "நிதிபரப்பி" (திருவாச.8,3.); 2. செய்தி முதலியன பரப்புதல்; to disseminate, as news, to propagate, as opinions. 3. விரித்தல்; to distend; to expand, as wings. "காலைப் பரப்பி நின்றான்" 4. ஒழுங்கின்றி வைத்தல்; to place confusedly, as books on a table. எல்லாம் பரப்பிக் கிடக்கின்றன. 5. நிலை பெறுத்தல்; to establish. "நான்மறையோர் புகழ்பரப்பியும்" (பட்டினப்.202.); 6. பெருகக் கொடுத்தல்; to give lavishly. "பெத்த முத்தியும் பரப்பு பெண்ணரசி" (விநாயகபு.2,7.); தெ. க. பரபு [பர → பரப்பு-,] பரப்பு2 parappu, பெ. (n.)
பரப்புச்சட்டம்	பரப்புச்சட்டம் parappuccaṭṭam, பெ. (n.) சுவரின் மேல் இடும் சட்ட வகை (C.E.M);; wall-plate. [பரப்பு + சட்டம்]
பரப்புமாறு-தல்	பரப்புமாறு-தல் parappumāṟudal, 5. செ.கு.வி. (v.i.) இடமில்லாதபடி பரவுதல்; to spread all over, as yellow spots. "வைவர்ண்யமானது பரப்பு மாறிற்று" (ஈடு,5,3,2); [பரப்பு + மாறு-,]
பரபத்தி	பரபத்தி barabatti, பெ. (n.) கடவுளை நேர்காணத் தகுதியாக்குவதாகிய பத்தியின் முதலாவது நிலை;(மாலியம்); the first stage of devotion in which a devotee perceives the supreme being by his spiritual vision. (vaisn.); [பர + பத்தி]
பரபத்தியக்காரன்	பரபத்தியக்காரன் barabattiyakkāraṉ, பெ. (n.) பங்காளி; partner. [பா → பாத்தி → பாத்தியம் → புத்தியம் + காரன்]

பரபத்தியக் கூட்டாளி	பரபத்தியக் கூட்டாளி barabattiyakāṭṭāḷi, பெ. (n.) பங்காளி;(C.G.); partner. [பரபத்தியம் + கூட்டாளி]
பரபத்தியம்	பரபத்தியம் barabattiyam, பெ. (n.) 1. முதல்; capital. 2. வணிகக் கடன்களைப் பொறுக்கும் மதிப்பு; credit in commercial circle. 3. கொடுக்கல் வாங்கல்; money dealings. தெ. பரபத்தியமு [பர + பத்தியம்]
பரபதம்	பரபதம் barabadam, பெ. (n.) 1. மேலாகிய பொருள்; final bliss. "தற்பரம்" 2. வீடுபேறு; final bliss. "மழுவாற்றுண்டித் திகழ் தவனைப் பரபதத்துளிருத்தித் தானும்" (சேதுபு. கடவுள் வா. 12.);. "உண்மைப் பரபதமும்" (பெரியபு. திருமுறை. 17); [பர + பதம்]
பரபர	பரபர1 barabarattal, 3. செ.கு.வி. (v.i.) 1. விரைவுபடுதல்; to be in a hurry. "பஞ்சாக்கரத்தைப் பரபரப்பா வெண்ணாத பாவம்" (அருணகிரியந்.); 2. தன் வயமழிதல்: to lose self control. "மேனி பரபரத்துளங் களித்து" (பிரபோத. 18, 53.); 3.சுறுசுறுப்பாதல்; to be active, energetic, diligent. 4. தினவெடுத்தல்; to feel a tingling or itching sensation. பரபர2 barabarattal, 3. செ.கு.வி. (v.i.) 1. செயல்படுவதில் பொறுமை இழந்து விரைவுபடுதல்; be in a hury, "தொடர்வண்டி கிளம்புவதற்கு இன்னும் நேரம் இருக்கிறது. அதற்குள் ஏன் பரபரக்கிறாய்?" 2. (மனம், அல்லது கை, கால்); துருதுருத்தல்; "பிறந்த குழந்தையைப் பார்க்க வேண்டும் என்று மனம் பரபரத்தது" "ஒடிப் போய்விட வேண்டுமென்று காலகள பரபரத்தன".

பரபரப்பு	பரபரப்பு1 barabarabbu, பெ. (n.) 1. வேகம்; hurry haste, bustle. 2. சுறுசுறுப்பு; activity, energy, eagerness, activity; earnestness. "பரபரப்பினோடே பலபல செய்து" (நீதிநெறி. 90); 3. தினவு; itching or tingling sensation. (W.); [பரபர → பரபரப்பு] பரபரப்பு2 barabarabbu, பெ. (n.) 1. மனத்தில் அல்லது செயலில் ஏற்படும் அமைதியும் பொறுமையும் இழந்த நிலை; துடிப்பு state of excitement. அவன் ஊருக்குச் செல்லும் மகிழ்ச்சியில் ஒரே பரபரப்பாக இருந்தான்" "துப்பறியும் கதை படிக்கும்போது உள்ளத்தில் கட்டுக்கடங்காத பரபரப்பு ஏற்படுகிறது" 2. பலரின் கவனத்தை ஈர்த்து ஆர்வத்தைத் தூண்டும் நிலை; sth, sensational. "இந்த முறையீடு பெரும் பரபரப்பை உண்டாக்கி யிருக்கிறது"
பரபரவெனல்	பரபரவெனல் barabaravenal, பெ. (n.) விரைவுக் குறிப்பு;கொ.வ. expr signying haste, speed, etc. "பரபரவென்று நடந்தான்"
பரபரன்	பரபரன் barabaran, பெ. (n.) முழுமுதற் கடவுள்; the supreme being. "முழுதுண்ட பரபரன்" (திவ். திருவாய். 1, 1, 8); [பரம் + பரன்]
பரபரெனல்	பரபரெனல் barabarenal, பெ. (n.) பார்க்க பரபரவெனல்;see parapara-и-enal. "பரபரெனச் சென்றெதிரே" (விறலிவிடு.); "ஆடிக்குடத்தடையும் ஆடும்போதே இரையும் மூடித் திறக்கின் முகங்காட்டும்-நாடி.மண்டை பற்றிப்பரபரெனும் பாரிற்பிண்ணாக்கு முண்டாம் உற்றிடுபாம் பெள்ளெனவே வோது" - காளமேகப்புலவர். [பரபர + எனல்]
பரபோகம்	பரபோகம் parapōkam, பெ. (n.) 1. சிவ போகம், பேரின்பம்: highest bliss. "பரபோகம் பெறலா மெனப்பகர்ந்தான்" (கோயிற்பு. வியாக். 4.);. "பரயோகம் தேடி, இகபோகம் நாடி, வாழ்க்கையைப் பெற வேண்டும்" (பழ.);

பரம்	பரம் param, பெ. (n.) 1. மேலானது; that which is pre-eminent excellent. "விரதமே பரமாக சாத்திரங் காட்டினார்" (திருவாச4:50);. 2. திருமால் நிலை ஐந்தனுள் ஒன்று (அஷ்டாதச.தத்வத்.3.41.);. 3. கடவுள்; god. "காணலாம் பரமே" (திருவாச.5,44.);. 4. மேலுலகம்; Heaven. "இகரபரமாகி யிருந்தவனே." 5. மேன்மை; that which is celestial divine or heavenly. 6. துறக்கம் (பிங்.);; final bliss. 7. பிறவி நீக்கம்; liberation from births. 8. முன் (பிங்.);; the front. 9. மேலிடம்; upon portion. "அகிற்புகையரங்கொடு போகி" (இரகு.நகர.4.);. 10. அயல்; that which s different or alien. 11. சார்பு; side party. "... பரமொருங்குவதலால்" ... யுத்த மந்திரப் ...
பரம்பர்	பரம்பர் parambar, பெ. (n.) உழவர்குடிவகை; a class of cultivators. "அளவர் பள்ளிகள் பரம்பர் உட்பட உழுது இறுத்து" (s.l.l.vii, 385.); [பரம்பு → பரம்பர்]
பரம்பு	பரம்பு1 parambudal, 5. செ.கு.வி (v.i.) 1. பரவுதல்; to spread, an water, bad news, epidemics; to extend; to expand; to become diffused, as air, rays, to prevade; to over spred, as clouds, darkness. 2. தட்டையாக விரிதல்; to be spread out or become flattened by mashine or hammering. 3. நிறைதல்; to occupy, overrun, as an army. [பரப்பு → பரம்பு-,] பரம்பு2 parambu, பெ. (n.) 1. உழுதகழனியைச் சமப்படுத்தும் பலகை; board or roller for smoothing land newly ploughed; harrow, drag. "பரம்பு மேற்போய செய்யுள்" (சேதுபு. திருநாட், 44); "எங்ஙனும் பரம்படிப்பவர் பற்பல கோடியே" (அரிச்.நாட்டு.33.); 2. பரவியநிலம்; dry ground laid out, especially for plantain or palm gardens. "பரம்பெலாம் பவளம்" (கம்பரா. நாட்டுப். 2.);

பரம்புக்கொன்றை	பரம்புக்கொன்றை parambukkoṉṟai, பெ. (n.) 1.கொன்னை; cassia genus. 2.கருங்காலி; black sundara tree. 3.பேய்க் கருவேல்; foreign babool.
பரம்புபலகை	பரம்புபலகை barambubalagai, பெ. (n.) பரம்பு2 1. (G.Tj.D.I. 1, 98); பார்க்க;see parambu.
பரம்பை	பரம்பை parambai, பெ. (n.) வன்னி பார்க்க;see Vann (l); Indian mesquite.
பரம்பொருள்	பரம்பொருள் paramboruḷ, பெ. (n.) இறைவன்; கடவுள்; god, the absolute. "எங்குமாம் பரம் பொருளையமும்வணங்குதுமே" (மகாவாக்கியம்பயிரம் 1.); பரம்பொருளை ஞானிகளே அறிவர்:
பரமக்கன்கல்	பரமக்கன்கல் paramakkaṉkal, பெ. (n.) உடன்கட்டையேறியவளைக் குறிக்கும் அடையாளக் கல்; [பரம் + ஐக்கியம் + கல்] ஐக்கியம் = Skt.
பரம	பரம parama, பெ. (n.) "மிகவும்என்னும்பொருளிலும்மிகுந்தஅளவிலான" என்னும் பொருளிலும் வழங்கும் அடைமொழி; an intersfier used in the sense of extreme of Sth, (hence=); top, great, total ect. "இந்தச்செய்தி பரம கமுக்கமாக வைக்கப்பட்டிருந்தது" "ஏற்பாடு பரம பொந்திகையாக இருந்தது"
பரமகதி	பரமகதி1 paramagadi, பெ. (n.) 1.பரமபதம்; salvation. 2. இறுதிச்த்துப் புகும் அடைக்கலம்; the ultimate refuge. 3. முழுநாள் நடைவேகம்; [பரம + கதி] கதி = Skt. பரமகதி2 paramagadi, பெ. (n.) வீடுபேறு; liberation; salvation. [பரமம் + கதி]
பரமகலை	பரமகலை paramagalai, பெ. (n.) மலைமகள் (பார்வதி);; parvadi. (கூர்மபு. திருக்கலியாண. 23);; the Goddess parvadi. [பரமம் + கலை]

பரமஞானம்	பரமஞானம் paramañāṉam, பெ.(n.) ஒரு சிவநாமம்; a name of Sivan. "பெயரெமக்குப் பரபதம்மயம ஞானம்-பராற்பரம்" (கோயிற்பு. பதஞ்சலி. 66.); a name of sivan. [பரமம் + ஞானம்]
பரமண்டலம்	பரமண்டலம் paramaṇṭalam, பெ. (n.) heaven. "பரமண்டலத்தில் இருக்கிற எங்கள் பிதாவே என்று தொடங்கியது வழிபாடு" [பரம் + மண்டலம்]
பரமபதசோபனப் படம்	பரமபதசோபனப் படம் baramabadacōbaṉabbaḍam, பெ. (n.) தாயக் கட்டையின் எண்ணிக்கைக்குத் தகுந்தபடிக் காயை நகர்த்திக் கட்டத்தில் காட்டப்பட்டுள்ள ஏணி வழியாக மேல் வரிசைக்குச் செல்வது அல்லது பாம்பு வழியாகக் கீழ் வரிசைக்கு இறங்குவது என்ற முறையில் விளையாடி இறுதியில் வானுலகப் பதவி என்னும் கட்டத்தை அடையும் விளையாட்டு; a board game of snakes and ladders in which the topmost square represents heaven. "வைகுண்ட ஏகாதசி அன்று விளையாடப் பரமபத சோபனப்படம் வாங்கிவர வேண்டும்" [பரமம் + பதம் + சோபனம் + படம்] சோபனம் = Skt.
பரமபதபடம்	பரமபதபடம் baramabadabaḍam, பெ. (n.) கட்டங்களிற் காய் வைத்தாடும் ஒருவகை விளையாட்டிற்குரிய படம் (இ.வ.);; board for a kind of backgammon. மறுவ. பரமபதசோபனம் [பரமபதம் + படம்]
பரமபதம்	பரமபதம் baramabadam, பெ. (n.) மாலிய வழக்கில் முத்தி; வானுலகம்; the holy feet of the lord, salvation. "அமல னுலகெனும் பரமபதத்தினை" (கம்பரா. பயன்.5); "அவர் பரமபதம் சேர்ந்தார்" [பரமம் + பதம்]
பரமம்	பரமம் paramam, பெ. (n.) 1. ஆதன்; soul. "அகிலசத்தி யுடைத்தாயநந்தமான பரமம்" (ஞாநலா. மனத்தின். 3); 2. மிகமேலாகியது; that which is excellent. "தீர்த்தங்களை வைக்கும் மேலாய் மன்னலாற் பரமதீர்த்த மெனப் பெயர் வழங்கலாகும்" (திருவிளை. தீர்த்த 11); [பரம் → பரமம்]

பரமயோகி	பரமயோகி paramayōki, பெ. (n.) நண்டு (சா.அக.);; crab.
பரம வங்கிசகம்	பரம வங்கிசகம் paramavaṅgisagam, பெ. (n.) ஒரு வகைச் சன்னியாசம்;(சி.சி. 8 11. மறை.); a kind of asceticism.
பரமன்	பரமன்1 paramaṉ, பெ. (n.) 1. சிவன்; siva. "பரமனை மதித்தி டாப்பங்க யாசனன்" (கந்தபு. கடவுள்வா. 9.); "மாநடமாடும் பரமனார்" (தேவா.600); வ. பரம. [பரம் → பரமன்] (வ.மொ.வ.200); பரமன்2 paramaṉ, பெ. (n.) முதற்கடவுள்; the Supreme Being. "பரமன் அடி பணிந்தார்" [பரம் → பரமன்]
பரமன் விந்து	பரமன் விந்து paramaṉvindu, பெ. (n.) இதளியம்; mercury. (சா.அக.); [பரமன் + விந்து]
பரமாகாயம்	பரமாகாயம் paramākāyam, பன்னிரண்டாம் பெரு வெளி. (திருவிளை. வேதத்துக்குப். 31); the place of the twelfth and last avastai or station of the soul in the practice of the motionless ascetic. [பரம் + ஆகாயம்] ஆகாயம்=Skt
பரமாச்சாரியார்	பரமாச்சாரியார் paramāccāriyār, பெ. (n.) சமய குருவை அழைக்கும் மதிப்புரவுச் சொல்; a term of respect for the spiritual preceptor (among Hindus.); [பரம் + ஆச்சாரியார்] [ஆசாரம் → ஆச்சாரம்]
பரமாணுவாதம்	பரமாணுவாதம் paramāṇuvātam, பெ. (n.) இவ்வுலகம் அணுக் கூட்டத்தாலாகியது என்னும் நையாயிக மதம் (பிரபஞ்ச. வி. 28.);; atomic theory of the origin of the world. [பரமம் + அணு + வாதம்] வாதம் = Skt.

பரமாணு	பரமாணு paramāṇu, பெ. (n.) அதிநுண்மவணு; "முன்னு பரமாணுவத்தனை யதிற்புனைகு வார மலனாவார்"(சேதுபு. பிறமகுண்ட. 7.);; an atom, the invisible base of aggregate bodies. [பரமம் + அணு]
பரமாத்(து)மா	பரமாத்(து)மா paramāttumā, பெ. (n.) (தத்.); மேலான ஆதன்; கடவுள்; god, the superme Soul. [பரமம் + ஆத்துமா] ஆத்துமா = Skt.
பரமேட்டி	பரமேட்டி paramēṭṭi, பெ. (n.) 1. சிவன்; Siva. "பண்ணிய னான் மறை விரித்த பரமேட்டி" (திருவிளை. மெய்ந். 8.); "சாய்க்காட்டெம் பரமேட்டி பாதமே" (தேவா. 41, 4.); 2. பரம்பொருள்; the supreme being. 3. நான்முகன் (பிங்.);; nanmugan. 4. திருமால்; tirumal. "பல்லாண்டென்று பவித்திரனைப் பரமேட்டியை" (திவ்.திருப்பல். 12.); (பிங்.); 5. அருகன், (பிங்.);; arhat, 6. பரமபதத்திலுள்ள ஐம்பூதங்களொன்று; one of the five elements of parama-patam. "உற்ற பரமேட்டி முதலோங்கிய வைம்பூத நிலை" (மாறனலங். 91,129.);
பரமைகாந்தி	பரமைகாந்தி paramaikāndi, பெ. (n.) கடவுளிடமே மனத்தை நிறுவும் பெரியோன்; a devote whofixes his mind on God alone. "பரமை காந்திகளைப்போலே உன்னையொழிய நான் எத்தைக் கொள்வான்" (ஈடு, 5,1,4.);
பரரூபம்	பரரூபம் pararūpam, பெ. (n.) எழுத்தினை மாறச் சேர்த்து அமைக்கை (R);; permutation of letters.
பரல்	பரல் paral, பெ. (n.) 1. பருக்கைக்கல்; small loose pebbles with or without sand. 2. விதை; seed. (சா.அக.); மறுவ: சுக்கான்கல்.

பரலோகம்	பரலோகம் paralōkam, பெ. (n.) இறந்தவர் செல்வதாகக் கருதப்படும் மேல் உலகம்; முத்தி; heavenly abode (said to be the destination of the soul of the deceesed);. "செத்துப் பரலோகம் போனவனைச் சாட்சிக்கு அழைக்க முடியுமா?" [பரம் + உலகம் → லோகம்] உலகம் = தமிழ்
பரவடிச்சம்பா	பரவடிச்சம்பா paravaḍiccambā, பெ. (n.) சம்பா நெல்வகை; a kind of campa paddy. [பரவடி + சம்பா]
பரவணி	பரவணி paravaṇi, பெ. (n.) 1. குடிவழி பரம்பரை; genealogy. 2. கொடிவழி; lineal descent, hereditary succession.
பரவணிக்கேள்வி	பரவணிக்கேள்வி paravaṇikāḷvi, பெ. (n.) செவிவழிச் செய்தி;(யாழ்ப்.); tradition. [பரவணி + கேள்வி]
பரவணித்தொந்தம்	பரவணித்தொந்தம் paravaṇittondam, பெ. (n.) குடிவழிக்குணம்;(யாழ்ப்.); inherited characteristics, as infirmities of temper. [பரவணி + தொந்தம்] தொற்று → தொத்து → தொந்து → தொந்தம் தொன்று → தொந்து → தொந்தம்
பரவணிப்பட்டம்	பரவணிப்பட்டம் paravaṇippaṭṭam, பெ. (n.) குடும்பச் சிறப்புப் பெயர்; family title (w.);. [பரவணி + பட்டம்]
பரவணிப்பட்டவன்u	பரவணிப்பட்டவன்u paravaṇippaṭṭavaṉ, பெ. (n.) 1. குடிவழியுரிமையாளன்; herditary successor. 2. உயர்ந்த கொடி வழியில் தோன்றியவன்; a man of noble ancestry. [பரவனி + பட்டவன்]

பரவர்	பரவர்1 paravar, பெ. (n.) தமிழகத்தில் கடற் கரையோரங்களில் படகேறி மீன்பிடித்து வாழும் சாதியார்; a fisherman caste living in villages along the coast in the south of the Tamil country. "மீன்பல பரவன் வலை கொணர்ந்திட்டனன்" (திருமந். 2031.); [படவை → பரவர்] ஒருகா. பரதவர் → பரவர் பரவர்2 paravar, பெ. (n.) 1. மீன்பிடி தொழில் செய்வாருள் ஒரு வகுப்பினர்; the parava caste. 2. பரவையை ஆளும் மாந்தர். (நெல்லை. மீன.);; one who manage the sea.
பரவல்	பரவல்1 paraval, பெ. (n.) 1. பரவின இடம்; broad stretch of land. "அந்தப் பிரதேசம் பரவலானது" 2. வாழ்த்து; praising, worshipping. "பரவலும் புகழ்ச்சியும்" (தொல். பொருள். 82.); [பர → பரவு → பரவல்] (மு.தா.72); பரவல்2 paraval, பெ. (n.) புகழ்தல்; "பரவலருங் கொடைக்கு நின்றன் பனிக்குடைக்கும்" (இராமா. சடாயுகாண். 21.);
பரவலாக்கு	பரவலாக்கு paravalākku, 5. செ.கு.வி. அதிகாரம் ஓர் இடத்தில் மட்டும் குவிந்திருக்காமல் பகிர்ந்து பல இடங்களிலும் இருக்கச் செய்தல்; decentralizer;devolve. "நடுவண் அரசின் அதிகாரங்களை மாநிலங் களுக்கும் பரவலாக்குவது குறித்துக் கருத்துத் தெரிவித்தார்"
பரவலாக	பரவலாக paravalāka, வி.அ., பெ.அ. (adv.) (adj.) பல இடங்களிலும் பலர் தரப்பிலும்; பல இடங்களில் அமைந்த; பெருமளவில் காணப்படுகிற; in many places widespread. "தமிழகமெங்கும் பரவலாக மழை பெய்திருக்கிறது". "அவரைப் பற்றி இப்படிப் பரவலாகப் பேசப்படுகிறது"
பரவளிதளை	பரவளிதளை paravaḷidaḷai, பெ. (n.) பாவையதளை பார்க்க;see pavai-y-adalai (சா.அக.);
பரவற்காட்டுப் புன்செய்	பரவற்காட்டுப் புன்செய் paravaṟkāṭṭuppuṉcey, பெ. (n.) புதர்க் காட்டினிடையேயுள்ள புன்செய்ப் பயிர்;(R.T.); dry cultivation amidst brush-wood. [பரவற் காடு + புன்செய்]

பரவற்காடு	பரவற்காடு paravaṟkāṭu, பெ. (n.) புதர்க் காடு;(W.G.); jungle of brush-wood. [பரவல் + காடு]
பரவா	பரவா paravā, பெ. (n.) ஒரு மீன்; coryphaena hippurus. (சா.அக.); பரவா paravā, பெ.(n.) 1. கவலை; care, concern. 2. குற்றம்; harm. (பரவா இல்லை);. த.வ. பரவாயில்லை, தாழ்வில்லை, தேவலாம் [U. {} → த. பரவா]
பரவாகீசுவரி	பரவாகீசுவரி paravāācuvari, பெ. (n.) சிவை (சி.போ.வ. 47);;šiva šatti. [பரம் + வாக்கு + ஈசுவரி] வாக்கு = Skt.
பரவாசுதேவன்	பரவாசுதேவன் paravācutēvaṉ, பெ. (n.) பரமபதத்துள்ள திருமால்; manifestation of tirumal in heaven. [பரம் + வசு + தேவன்] வசு = Skt
பரவிந்து	பரவிந்து paravindu, பெ. (n.) சிவத்தோடு கலந்த ஆற்றல் (சத்தி);;(சி.போ.பா. 223);; Ammai (Sathi); in union with sivam, [பரம் + விந்து]
பரவிப்பார்-த்தல்	பரவிப்பார்-த்தல் paravippārttal, புடைபட வொற்றி யாராய்தல்;(சி.சி. 2:19, சிவஞாந); amploying and directing spies.
பரவிப்புன்செய்	பரவிப்புன்செய் paravippuṉcey, பெ. (n.) சமப்படுத்திய புன்செய் (இ.வ.); levelled dry land. [பரவை → பரவி + புன்செய்]

பரவு	பரவு1 paravudal, 9. செகுன்றா.வி. (v.t.) 1. பரப்புதல்; to lay open to view, as goods in a declare (w); 2.புகழ்தல்; to praise, extol. "பரவு நல்லொழுக்கின் படி பூண்டது" (கம்பரா. ஆற்றுப். 12.); 3. போற்றுதல்; to worship, reverece, adore. "பரவல் பழிச்சுதல்" (பரிபா.10, 116.); "கைதொழுது இரந்து வேண்டிப்பரவி மீண்டு'"(திருவிளை. மெய்க்கா.21.); 4 .பாடுதல்; to sing. "யாழிற் பரவுமின்" (கல்லா. 10.); 5. சொல்லுதல்; to declare. "பரவருமணிகள் விளங்கிய" (திருவாத. திருப்பெருந்.3); க. கரகு [பர → பரவு → பரவு-,] (மு.தா.72); பரவு2 paravudal, 5. செ.கு.வி. (v.i.) 1. நீர்மம், காற்று முதலியவை சுற்றிலும் செல்லுதல்; "சட்டையில் பட்ட மை பரவிப் பெரிய கறையாகி விட்டது" "ஒரு குடிசையில் பற்றிய [illegible] குடிசைகளுக்கும் பரவியது"
பரவுக்கடன்	பரவுக்கடன் paravukkaḍaṉ, பெ. (n.) நேர்த்திக் கடமை; oblation in fulfillment of a vow. "கொற்றவைக்குப் பரவுக்கடன் பூண்டலும்" (தொல். பொ. 58, உரை.); [பராய் → பரவு + கடன்]
பரவுக்கெண்டை	பரவுக்கெண்டை paravukkeṇṭai, பெ. (n.) வெண்ணிறமானதும் ஐந்துவிரலம் வளர்வது மான அற்றுமீன் வகை; river fish, silvery, attaining 5 in in length. [பரவு + கெண்டை]
பரவுகால்	பரவுகால் paravukāl, பெ. (n.) பத்து வளி களுள் ஒன்றான விரவன்; one of the ten vital airs of the human body pervading the whole body. (சா.அக.); [பரவு + கால்]
பரவுதும்	பரவுதும் paravudum, பெ. (n.) வேண்டுதும்; to praise, to worship. [பரவு → பரவுதும்]
பரவெட்டிமீன்	பரவெட்டிமீன் paraveṭṭimīṉ, பெ. (n.) mud-skipper. நெய் வெட்டி,2. பார்க்க, see neyveṭṭi. [பரவு → பர + வெட்டி + மீன்]

பரவெளி	பரவெளி paraveḷi, பெ. (n.) 1. மூளை; brain. 2. கருப் பிண்டம் (மூன்று மாதத்திற்கு மேலும் ஐந்து மாதத்திற்கு உள்ளும் உள்ள பிண்டக்கரு); foetus between the periods of 3-5 months. 3. மண்டை; Cranium, human Skull. 4. முகில் மண்டலத்திற்கு அப்பாற்பட்ட தூய வான் வெளி; etheric region of the sky. (சா.அக.); பரவெளி paraveḷi, பெ. (n.) 1. பரமன் உறையும் அறிவு வெளி; the great cosmic Space. 2. கடவுள்; god, considered as space. [பரம் → பர + வெளி]
பரவை	பரவை1 paravai, பெ. (n.) 1. பரப்பு; expanse, extent, extension, plane surface, breadth. "அமிதப் பரவையது" (தக்கயாகப். 154.); 2. கடல்; sea, ocean. "பாய்திரைப் பரவை மீமி சை முகிழ்த்த" (பதினொ. பட்டின. திருக்கழு. 1.); 3. பரவையமுது (பிங்.); பார்க்க;see paravai-y-amudu, 4. ஆடல் (பிங்.);; dance. "பரவை நோக்குபு" (திருவானைக். திருமால்வ. 29); 5. பரவல்; that which is spread, as grain on floor. "வரகின்... பரவை" (குறுந். 220); 6. மதில் (பிங்.);; wall. 7. திடல்;(யாழ்ப்.); shoal. 8. தேங்கி நிற்கும் நீர்வின்); stagnant water, as in pools. 9. பரவை நாச்சியார் பார்க்க; see paravainācciyār. "பேர் பரவை" (பெரியபு. தடுத்தாட். 148.);
பரவைநாச்சியார்	பரவைநாச்சியார் paravainācciyār, பெ. (n.) சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் தேவியர் இருவருள் ஒருவர்; a wife of sundara murtti nayanār. [பரவை + நாச்சியார்]
பரவைப்புல்வரி	பரவைப்புல்வரி paravaippulvari, பெ. (n.) பரந்த புற்றரையில் கால்நடைகள் மேய்தற்குக் கொடுக்கும் வரி (M.M. 703.);; tax for grazing cattle on a large tract. [பரவை + புல் + வரி]

பரவையமுது	பரவையமுது paravaiyamudu, பெ. (n.) உப்பு (சங்.அக.);; salt. [பரவை + அமுது]
பரவையாழ்	பரவையாழ் paravaiyāḻ, பெ. (n.) நால்வகை யாழ்களுள் ஒன்றான பேரியாழ்; a kind of large lute, one of four yāl, q.v. [பரவை + யாழ்]
பரவையிதளை	பரவையிதளை paravaiyidaḷai, பெ. (n.) இந்தியக் காட்டு இதளைமரம்; Indian wild olive. (சா.அக.);
பரவையுண் மண்டளி	பரவையுண் மண்டளி paravaiyuṇmaṇṭaḷi, பெ. (n.) திருவாரூரிலுள்ள ஒரு சிவன் கோயில் (தேவா.);; a sivan shrine in Tiru-vārur.
பரவை வழக்கு	பரவை வழக்கு paravaivaḻkku, பெ. (n.) உலகவழக்கு; colloq usage, opp. to ceyyul valakku. 'இவை செய்யுளகத் தல்லது, பரவை வழக்கினுள் வாரா' (தொல். பொருள். 330, உரை); [பரவை + வழக்கு]
பரளைமரம்	பரளைமரம் paraḷaimaram, பெ. (n.) கம்பளி வெட்டி என்னும் மரவகை; a tree symploc as spicata. (சா.அக.);
பரன்	பரன்1 paraṉ, பெ. (n.) 1. கடவுள்; god, as the Supreme Being. "பரனே...வரனே" (திவ். பெரியதி. 7, 7, 4.); 2. அயலவன்; foreigner, stranger, alien. 3. ஆதன்; "ஏரியல் பரன் பசுவென்றறி" (ஞானா. 5.); [பரம் → பரன்] பரன்2 paraṉ, பெ. (n.) சிவன்; sivڤn "வெந்த சாம்பரும் பூசுமோபரனெனு மேலோன்" (கந்தபு. ததீசியத். 1.); [பரம் → பரன்]
பரனந்தி	பரனந்தி paraṉandi, பெ. (n.) பரதெய்வம் (ஔவை.கு. ஞானம்பிரி.5); பார்க்க;see parateyvam. [பரன் + நந்தி]

பரா	பரா parā, பெ. (n.) தூள்; dust. (சா.அக.);
பராக்கடி-த்தல்	பராக்கடி-த்தல் parākkaḍittal, 4. செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கவனிக்காது செய்தல்; to disregard neglect. "பராக்கடித் திருந்தானாகை யன்றிக்கே" (ஈடு. 6, 1, 9.); 2. அவமதித்தல்; to despise. "பராக்கடிக்கும் பணியலர்"(அஷ்டப். திருவரங்கத்தந்: 43); [பராக்கு + அடி-,]
பராக்காட்டு-தல்	பராக்காட்டு-தல் parākkāṭṭudal, 5. செ.கு.வி. (v.i.) பராக்குக்காட்டு பார்க்க;see parakkuk-kaffu. [பராக்கு + காட்டு-,]
பராக்கு	பராக்கு1 parākku, பெ. (n.) 1. கவனமின்மை; inattention, heedlessness. "பராக்கற வானந்தத்தேறல் பருகார்" (திருமந். 331.); 2.மறதி; forgetfulness, absent-mindedness. "அவா ...... பராக்காற் காவானாயின்" (குறள். 366, உரை); [பரம் + பராக்கு]
பராகம்	பராகம்1 parākam, பெ. (n.) 1. சந்தனம்; sandal. 2. நறுமணப் பொடி; aromatic or fragrant powder. to disregard. 3. நாய்த்துளசி; white basil. 4. பூந்தாது; farina. 5. மகரந்தம்; pollen. 6. தூள்; dust. (சா.அக.); பராகம் parākam, பெ.(n.) பன்னிரண்டு நாள் இரவும் பகலும் உண்ணாதிருக்கும் நோன்பு வகை. (பிரபோத.39,17);; a religious fast for twelve days and nights. [Skt. {} → த. பராகம்]
பராகமண்	பராகமண் parākamaṇ, பெ. (n.) செம்மண்; red ochore. (சா.அக.);
பராங்கவம்	பராங்கவம் parāṅgavam, பெ. (n.) பெருங்கடல்; ocean. (சா.அக.);

பராந்தக பாண்டியன்	பராந்தக பாண்டியன் parāndagapāṇṭiyaṉ, பெ. (n.) பாண்டிய அரசருள் ஒருவன்; an ancient pảndya king. இவன் பரசக்கர கோலாகலனுடைய இரண்டாவது மகன். முதலாவது மகன் வரகுணவர்மன். தமையனாகிய வரகுண வர்மன் காலமான பின் பராந்தக பாண்டியன் அரசாட்சி செய்யத் தொடங்கினான். இவன் தன்னுடைய தமையனைப் போல் சடைய வர்மன் என்னும் பட்ட முடையவனாக விருந்தான். இவன் கொங்கர்களைப் போரில் வென்றும் பெண்ணாகட நகரையழித்தும் பல போர்களைச் செய்தான். இவனுக்கு வீர நாராயணன் எனவும் பெயர் வழங்கியது. இவனுடைய பட்டத்தரசியின் பெயர் வானவன் மாதேவி.
பராந்தகன்	பராந்தகன் parāndagaṉ, பெ. (n.) 1. பகைவர்க்கு காலன்போன்றவன்; one who is like yama to his enemies. 2. புகழ்பெற்ற ஒரு சோழவரசன் (கல்);; a famous cola king. 3. எட்டாவது நூற்றாண்டில் விளங்கிய பாண்டியருள் ஒருவன் (கல்);; pândiya king of the 8th century A.D. 4. திருமங்கையாழ்வார் (திவ்ய சூரி.); பார்க்க; see Tirumangaiy-āsvár
பராபரன்	பராபரன் parāparaṉ, பெ. (n.) பரம்பொருள்; god, as most high. பராபரர் பரம்பரர் (தேவா.542, 7); [பரம் + பரன்]
பராய்த்துறை	பராய்த்துறை1 parāytturai, பெ. (n.) திருப்பாய்த்துறை என்னும் சிவத்தலம்; a Sivan shrine in Trichy Dt. இவ்வூர் திருச்சி மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ளது. சம்பந்தர், அப்பர் பாடல் பெற்ற தலம். இது மாணிக்கவாசகரும் இத்துறை இறைவன் பற்றிப் பாடுகிறார் "பராய்த்துறை மேவிய பரனே போற்றி திருவா-போற்றித்-153); நாவுக்கரசர் இத்தலம் பற்றிப் பாடும்போது, பரப்பு நீர்வரு காவிரித் தென்கரைத் திருப்பராய்த்துறை மேவிய செல்வரே (9144-1); எனச் சொல்லும் காவிரியின் தென்கரைத் தலம் இது என்பது தெரிகிறது. இன்றும் காவிரியின் தென்கரைத் தலமாகத் திருப்பராய்த்துறை இருப்பது நாவுக்கரசர் கருத்துக்குத் தெளிவு அளிக்கிறது. எனவே காவிரியின் தென்கரைத் துறையில் அமைந்த பரவுமிடம் என்ற நிலையில் சிவன் கோயிலைக் குறிப்பிட்ட பராய்த்துறை பின்னர் அந்த இடத்திற்கும் பெயராகி இருக்கும் எனத் தோன்றுகிறது. "தென்பராய்த் துறையாய் சிவலோகா" (திருவாச. செத்திலா.4);
பராயனார்	பராயனார் parāyaṉār, பெ. (n.) கடைக்கழகக் காலப் புலவர்; a sangam poet.
பராரி	பராரி parāri, பெ. (n.) தன் ஊரில் வாழமுடியாமல் வெளியேறிய ஆள்; one who has abandrong his home, runaway. "பஞ்சப் பராரி"

பராரை	பராரை1 parārai, பெ. (n.) 1. மரத்தின் பருத்த அடி; large trunk, of a tree. "இருள்படப் பொதுளிய பராரை மராஅத்து" (திருமுரு:10); "பராரை யாலநிழன் மருங்கு மறை முதல்" (திருவிளை.அட்டமா.2); 2. விலங்கின் பருத்த மேல்தொடை; hip or haunch, as of deer, sheep. "பராரை வேவை பருகெனத் தண்டி" (பொருந.104.); [பருமை + அரை] பராரை2 parārai, பெ. (n.) உள்ளோசை; internal sound, as the rumbling of the bowels. [பருமை + அரை]
பராவதம்	பராவதம் parāvadam, பெ. (n.) வாலுளுவை;(வைத்தியாரி);; a sort of cucumber.
பராவமுது	பராவமுது parāvamudu, பெ. (n.) தெய்வங்கட்குரிய அமுதம்; ambrosia. "பராவமுதெய்துவதாகாதோ" (திருவாச.492.); [பராவு + அமுது]
பராவிவை-த்தல்	பராவிவை-த்தல் parāvivaittal, செ.குன்றாவி. (v.t.) நேர்த்திக்கடனாகக் கொடுத்தல் (s.i.i.ii.379);; to make an offering to a deity in fulfilment of a vow. [பராவு → பராவி + வை-,]
பராவு-தல்	பராவு-தல் parāvudal, 5. செகுன்றாவி. (v.t.) 1. புகழ்தல்; to praise. "தற்பராய் நின்று" (பு.வெ.10,15,உரை.); 2. வணங்குதல்;(திவ்.நாய்ச்.9,6.); to worship. 3. வணங்கி வாழ்த்துதல் "பரவும் பழிச்சும் வழுத்தின் பொருள்" (தொல் உரி.84.); [பரவு → பராவு-,] பரவுதல்-வழிபடுதல்

பரி	பரி1 paridal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) 1. பற்றுவைத்தல்; to covet. "பண்டம் பகர்வான் பரியான்" (பு.வெ.12. ஒழிபு.2.); 2. காதல் கொள்ளுதல்; to be affectionate. "பாணபரிந்துரைக்க வேண்டுமோ" (ஐந்.23); 3. இரங்குதல்; to sympathise. "பாழாய்ப் பரிய விளிவதுகொல்" (பு.வெ.3.8);. 4. சார்பாகப் பேசுதல்; to plead, intercede. "நீ அவனுக்காகப் பரிய வேண்டாம்" 5. வருந்துதல்; to be troubled, distressed, to suffer. "பழவினைப் பயனி பரியல்" (மணிமே. 12,50.); 6. பிரிதல்; to part, separate (w.); 7. அறுதல்; to be sundered. "பரிந்தமாலை" (சீவக.1349.); 8. முறிதல்; to break off. "வெண்குடை கால்பரிந் துலறவும்" (புறநா.229.); அழிதல்
பரிக்கந்தி	பரிக்கந்தி parikkandi, பெ. (n.) அமுக்கரா. (தைலவ.தைல); பார்க்க;see amukkarச் winter cherry. [பரி + கந்தி]
பரிக்காரம்	பரிக்காரம்1 parikkāram, பெ. (n.) ஒப்பனைசெய்கை; adorning.decoration, improvement. (w.); [பரி → பரிக்காரம்]
பரிக்காரர்	பரிக்காரர் parikkārar, பெ. (n.) குத்துக்கோற்காரர்; யானைக்காரர்; men armed with goods to control an elephant. "களிற்றை யொண்பரிக்காரர்..... கொண்டுவருதலும்"(பதினொ.ஆளு, திருவுலா 109.); 2. குதிரை நடத்துவோர் (யாழ்.அக.);; horse-grooms. தெ. பரிக்காடு [பரி → பரிக்காரர்]
பரிக்கும்	பரிக்கும் parikkum, பெ. (n.) தாங்கும்; to give Support.
பரிக்குத்தானு	பரிக்குத்தானு parikkuttāṉu, பெ. (n.) காரீய மலை; mountain of lead orer or mines. (சா.அக.);

பரிக்குளம்	பரிக்குளம் parikkuḷam, பெ. (n.) 1. குதிரைக் குளம்பு; horses hoof. 2. குதிரைக் குளம்புப் பூடு; arrow head. (சா.அக.);
பரிக்கை	பரிக்கை2 parikkai, பெ.(n.) தாங்குகை; bearing support. "சனந் தழைத்திடப் பரிக்கையால்" (இரகு. குலமு.8); [பரி → பரிக்கை]
பரிக்கோல்	பரிக்கோல் parikāl, பெ. (n.) குத்துக்கோல்; elephant goad. "மதத்தாற் பரிக்கோ லெல்லையில் நில்லாத களிறுபோல" (தொல். பொருள்.11, உரை); [பரி + கோல்]
பரிகணி-த்தல்	பரிகணி-த்தல் pariganittal, 11. செ.குன்றாவி. (v.t.) அளவிடுதல்; to measure, estimate. "தம்மறிவுகேடு பரிகணிக்கப் போகா தென்கிறார்." (ஈடு, 6, 9, 7.); [பரிகணி → பரிகணி-,]
பரிகதம்	பரிகதம் parigadam, பெ. (n.) பேயாலமரம்; a kind of wild banyan. (சா.அக.);
பரிகம்	பரிகம்1 parigam, பெ. (n.) 1. அகழி; Ditch. 2. மதிலுண்மேடை; mound within a rampart see parigai. 3. மதில்.(சூடா.);; forfification. 4. அழிக்கை. (யாழ்.அக.);; killing, destroying. பரிகம்2 parigam, பெ. (n.) கரண்டிவகை (E.T.);: a kind of spoon. [பரிகரம் → பரிகம்] பரிகம்3 parigam, பெ. (n.) 1. கிழங்கு; bulbous root; tuber. 2. நீர்ச்சாடி; water jar. 3. இரும்புத் தண்டு; iron rod. 4. கருப்பம் குறுக்கிடுவது; transeverse presentation. (சா.அக.);
பரிகருப்பம்	பரிகருப்பம் parigaruppam, பெ. (n.) பேறு காலத்தில் கதவின் தாழ்ப்பாளைப் போல் பிண்டம் 3குறுக்காகத் திரும்பியிருத்தல்; obstructed labour in which the foetus lies transversely across the uterus like a bolt. (சா.அக.); மறுவ: பரிகம்

பரிகருமம்	பரிகருமம் parigarumam, பெ. (n.) கணிதவகையு ளொன்று (யாப். வி. 528);; a method of calculation.
பரிகல பரிச்சின்னங்கள்	பரிகல பரிச்சின்னஙகள் barigalabariccinnaṅgaḷ, பெ. (n.) எடுபிடி முதலியன கொண்டு செல்லும் ஏவலாளர் (S.I.I.vi;104);; attendants in charge of the royal paraphernalia. [பரிகலம் + பரிச்சின்னம்]
பரிகலம்	பரிகலம்1 parigalam, பெ. (n.) 1. தெய்வம், பெரியோர் இவர்கள் நுகர்ந்தெஞ்சிய மிச்சம்; remains of the offerings to garland, food etc., made to a dety ora guru. "வேதியச் சிருவற்குப் பரிகலம் கொடுத்த திருவுளம் போற்றி" (பதினொ. கோயினான். 40.); 2. குரு முதலியோர் உண்ட கலம்; plate or eating vessal used by a holy person. "மலரயன் கொடுத்த பரிகல மிசையவே" (குற்றா. குற. 13.); "நல்ல பரிகலந்திருத்தி" (திருவிளை. விருத்த. 24.); [பரிகரம் → பரிகலம்] பரிகலம்2 parigalam, பெ. (n.) 1. சேனை (சூடா.);; army. 2. நாடு முழுவதுஞ் சென்று தொற்று நோயைப் பரப்புவதாகக் கருதப்படும் பேய்க் கூட்டம்; [பரிகரம் → பரிகலம்]
பரிகாரன்	பரிகாரன் parikāraṉ, பெ. (n.) வேலைக்காரன்; Servant. "மடத்துப் பரிகாரர்களுக்கும்" (s.i.i.v. 189.); [பரிகாரம் → பரிகாரன்]
பரிகால்	பரிகால் parikāl, பெ. (n.) தீங்கான காலம்; inauspicious occasion. "செயகால் பரிகால் மட்டும் தென்புறத்துத் திண்ணை விட்டிருக்கிறது" (இ.வ.);
பரிகீர்த்தனம்	பரிகீர்த்தனம் pariārttaṉam, பெ. (n.) புகழ்கை (யாழ்.அக.);; Praising. [பரி + கீர்த்தனம்] [கீர்த்தி → கீர்த்தி → கீர்த்தனை → கீர்த்தனம்]

பரிகை	பரிகை1 parigai, பெ. (n.) காவல்; guard. "படைப்பரிகைத் துரகங்கள்" (தக்கயாகப். 267.); [பரி → பரிகை] பரிகை2 parigai, பெ. (n.) 1. அகழி (திவா.);; moat, ditch. 2. மதிலுண்மேடை (பிங்.); mound within a rampart. "தோன்றுமிப் பரிகை" (மேருமந். 1054.);
பரிச்சதம்	பரிச்சதம் pariccadam, பெ. (n.) போர்வை; covering.
பரிச்சந்தம்	பரிச்சந்தம் pariccandam, பெ. (n.) அரசபரிச் சின்னம்; royal insignia and paaraphernalia. "வீசுவெண் சாமராதி பரிச்சந்த முழுதும் விட்டார்" (மேருமந். 1048); [பரி + சந்தம்]
பரிச்சாத்தினர்	பரிச்சாத்தினர் pariccāttiṉar, பெ.. (n.) குதிரை ராவுத்தர்; a horse-man. "குலாவுவாம் பரிச் சாத்தினர் வரும் பெருந்தன்மை கூறுவாம்" (திருவாத. குதிரை. 10.); [பரி + சாத்து → சாத்தினர்]
பரிச்சாத்து	பரிச்சாத்து pariccāttu, பெ. (n.) குதிரைத் திரள்; troop of horses. "வந்தது முதுபரிச் சாத்து" (திருவாலவா. 28, 29.); [பரி + சாத்து]
பரிச்சிமிழ்	பரிச்சிமிழ் pariccimiḻ, பெ. (n.) பொன் சிமிழ்; gold casket, for preservation of valuable medicines. (சா.அக.);
பரிச்சின்னம்	பரிச்சின்னம்1 pariccinṉam, பெ. (n.) அளவு பட்டது; anything subject to limitation. "பரிச்சின்ன ஞானம் பரிய" (சிவப்பிர. சிவஞா. நெஞ்சு 81.); [பரி + சின்னம்] பரிச்சின்னம்2 pariccinṉam, பெ. (n.) அரசர் முதலியவர்க்குரிய சின்னம்; insignia of a great person. "மணிமுத்தின் பரிச்சின்னம் வரம்பின்றாக" (பெரியபு. திருஞான. 1016.); [பரி + சின்னம்]

பரிச்செண்டு	பரிச்செண்டு pariccenṭu, பெ. (n.) 1. விளையாடும் செண்டு வகை; a ball used in a game. "நிலைச் செண்டும் பரிச்செண்டும் வீசிமிக மகிழ்வெய்து" (பெரியபு. சேரமான். 126.); 2. பரிச்செண்டு வீசியாடும் விளையாட்டு; a game. [பரி + செண்டு]
பரிச்செம்பிப் பனத்தி	பரிச்செம்பிப் பனத்தி pariccembippaṉatti, பெ. (n.) செந்தாடுபாவை என்னும் அறியப்படா மூலிகை; an unknown plant. (சா.அக.);
பரிசக்குன்று	பரிசக்குன்று parisakkuṉṟu, பெ. (n.) நாகப் பச்சை; an inferior green stone found naturally. (வைத்தியபரி); (சா.அக.);
பரிசகம்	பரிசகம் parisagam, பெ. (n.) சித்திரசாலை; artists studio. "படிச்சந்த மாக்கும் படமுளவோ நும் பரிசகத்தே" (திருக்கோ. 78.);
பரிசங்கிளத்தல்	பரிசங்கிளத்தல் parisaṅgiḷattal, பெ. (n.) தலைவியை மணத்தற்குரிய அருவிலையைத் தோழி தலைவனுக்கு உரைத்தலாகிய அகத் துறை (களவியற். 115.); (akap.); theme in which the lady's maid informs the hero of an impossibly high bride-price. [பரிசம் + கிளத்தல்]
பரிசசுண்ணம்	பரிசசுண்ணம் parisasuṇṇam, பெ. (n.) நாகப் பச்சைச் சுண்ணம்; calx of green stone. (சா.அக.);
பரிசட்டம்	பரிசட்டம் parisaṭṭam, பெ. (n.) பார்க்க பரியட்டம்;see pariyalam 'இவர்க்கே சாத்தும் திருப்பரி சட்டத்துக்கு' (s.i.i,ii. 71, 6.); [பரி + சட்டம்]
பரிசநாடி	பரிசநாடி parisanāṭi, பெ. (n.) உணர்ச்சிக் குரிய நரம்பு; nerve of sensation. (சா.அக.); பார்க்க பரிசகாலம் (w.); see parišа-kālam. [பரிசம் + நாடி]
பரிசப்பணம்	பரிசப்பணம் parisappaṇam, பெ. (n.) பரிசம், 4, 5. (G.Tj.D.1, 73.); பார்க்க, see parišam. [பரிசம் + பணம்]
பரிசபேதி	பரிசபேதி parisapēti, பெ. (n.) கற்கடகச் செய்ந்நஞ்சு; a kind of native arsenic. (சா.அக.);

பரிசம்	பரிசம்1 parisam, பெ. (n.) 1. மணமகளுக்கு மணமகன் வீட்டாரளிக்கும் பணம், அணிகலன்கள் ஆகியன; jewels etc, presented bride-preice. 2.மணமகள் வீட்டார் மணமகன் வீட்டார்க்கு அளிக்கும் பொருட்கொடை; dowry. 3. கூத்திக்குக் கொடுக்கும் முன்பணம் (சிலப். 3,163, உரை.);, a concubines fee. பரிசம்2 parisam, பெ. (n.) வல்லெழுத்து; hard consonant. "பரிசம் வல்லினப் பெயர்" (பேரகத். 31.); பரிசம்3 parisam, பெ. (n.) ஆழம்; depth. 'நாலாள் பரிசம்' பரிசம் parisam, பெ.(n.) 1. தொடு உணர்ச்சி; sense of touch. 2. உணர்ச்சி (சா.அக.);; feeling.
பரிசம் போடு-தல்	பரிசம் போடு-தல் parisambōṭudal, 20. செ.கு.வி. (v.i.) திருமணம் உறுதி செய்தல் (கொ.வ.);; to perform the ceremony of betrothal. [பரிசம் + போடு-,]
பரிசமணி	பரிசமணி parisamaṇi, பெ. (n.) பள்ளர் திருமண உறுதி செய்தலின் பொருட்டு கட்டுங் கழுத்தணி; necklace tied around the rack of the bride at a betrothal ceremony among pallas. [பரிசம் + மணி]
பரிசல்	பரிசல் parisal, பெ. (n.) சிற்றோடம்; coracle. wicker-boat covered with leather, used to cross the rivers. [பரிசு → பரிசல்]
பரிசனமூலி	பரிசனமூலி parisaṉamūli, பெ. (n.) பொன்னாக்கு மூலிகை; plant capable of transmuting. (சா.அக.); மறுவ: பரிசமூலி

பரிசில்	பரிசில்1 parisil, பெ.. (n.) 1. கொடை; gift. donation, by a king to a poet, present. "பரிசில் வாழ்க்கைப் பரிசிலர்" (சிறுபாண். 218.); "வாயிலோலே வாயிலோயே ... வரிசைக்கு வருந்து மிகப் பரிசில் வாழ்க்கைப் பரிசிலர்க் கடைய வாயி லோயே" (புறநா. 206:45); "ஒதி மந்தரு பரிசி னேருறு நடையாளை" (சேதுபு. விதும. 82); சங்கப் புலவர்களுள், பரிசில் பெற்றோர் பலர் உண்டு. 2. பரிசு, 5. பார்க்க, see parisu 5, "திகிரிப் பரிசில் விடப்படு சுழியில்" (குமர. பிர. முத்துக். 38); [பரிசு → பரிசல்]
பரிசில்கடா நிலை	பரிசில்கடா நிலை parisilkaṭānilai, பெ. (n.) பரிசில் நீட்டித்த தலைவனுக்குப் பரிசில் வேட்டோன் தன்னிடும்பை கூறிக் கேட்கும் புறத்துறை (புறநா. 101.); (purap.); theme of soliciting bounty from a patron who delays his favour. [பரிசில் + கடாநிலை]
பரிசில்விடை	பரிசில்விடை parisilviḍai, பெ. (n.) தன்புகழ் கூறுவோர்க்கு அரசன் வேண்டியன வழங்கி அவர் மகிழ விடைகொடுத்தலைக்கூறும் புறத்துறை (பு.வெ.9,26);; theme of a king's bestowing gifts upon his panegyrists and permitting then to leave in a happy mood. [பரிசில் + விடை]
பரிசிலர்	பரிசிலர் parisilar, பெ. (n.) பரிசில் வேண்டி இரப்போர்; solicitors of gifts. "பரிசில் வாழ்க்கைப் பரிசிலரேத்த" (சிறுபாண். 218); "பரிசிலர்க் கருங்கல நல்கவும்" (புறநா. 14.); [பரிசில் → பரிசிலர்]
பரிசிலாளர்	பரிசிலாளர் parisilāḷar, பெ. (n.) பரிசில் வேண்டி இரப்போர்;(திவா.); solicitors of gifts. "ஏத்திய பரிசிலாளர்க்கெண்ணிய வனைத்து நல்கும்" (அரிச்ச சூழ், 32.); [பரிசில் + ஆளர்]
பரிசிற்றுறை	பரிசிற்றுறை parisiṟṟuṟai, பெ. (n.) அரசன் முன்னே பரிசிலர் தாம் கருதிய பேறு இது வெனக் கூறும் புறத்துறை (பு. வெ. 9, 5);; [பரிசில் + துறை]
பரிசின்மாக்கள்	பரிசின்மாக்கள் parisiṉmākkaḷ, பெ. (n.) பரிசிலர்;காண்கsee parišilar
பரிசினிலை	பரிசினிலை parisiṉilai, பெ. (n.) பரிசில் கொடுத்த பின்னும் விடைகொடுக்கத் தாழ்க்கும் தலைவனிடத்தினின்று பரிசில் பெற்றோன் தானே செல்ல ஒருப்படுதலைக் கூறும் புறத்துறை (பு. வெ. 9, 25);; theme of a bard informing his patron of his intention to go home, when the better delays giving permission to leave even after the presents are awarded. [பரிசில் + நிலை]

பரிசு	பரிசு1 parisu, பெ. (n.) 1. குணம் (பிங்.);; quality, nature, property. "பிள்ளை பரிசிது வென்றால்" (திவ். பெரியதி. 3, 3, 2.); 2. தன்மை; manner way, method, mode, fashion. "தெரியும் பரிசாவ தியம்புகவே" (திருவாச. 5, 9.); 3. நெறிமுறை; order, rule. "பரிசொடும் பரவிப் பணிவார்" (தேவா. 612, 3.); 4. பெருமை; honour. dignity. "தக்கனு மெச்சனுந்தம் பரிசழிய" (திருவாச. 13, 15.); 5. சிற்றோடம்; coracle wicker-boat coverd with leather used to cross rivers. கொ.வ. 6. கொடை; gift donation, present, boon. "பாதகத்துக்குப் பரிசு வைத்தானுக்கே" (திருவிசைப் திருப்பல். 10.); 7. பார்க்க, see parisam பரிசம். 4. (இ.வ.); 8. மானம்; dignity. "பரிசழிந்து செய்யிரோ என்னானும்" (நாலடி. 309.); பரிசு2 parisu, பெ. (n.)
பரிசுகெடு-தல்	பரிசுகெடு-தல் parisugeḍudal, 20. செ.கு.வி. (v.i.) சீரழிதல்; to be bereft of all sense of honour (W.); [பரிசு + கெடு-,]
பரிசுச்சீட்டு	பரிசுச்சீட்டு parisussīṭṭu, பெ. (n.) குலுக்கல் முறையில் தேர்ந்தெடுத்துப் பணம் பரிசாகத் தருவதற்கு விற்கப்படும், வரிசை எண் அச்சிட்ட தாள்; lottery ticket. "பரிசுச்சீட்டு விழுந்தால் விட்டுக்கு விழாவிட்டால் நாட்டிற்கு" [பரிசு + சீட்டு]
பரிசுத்த பாணி	பரிசுத்த பாணி parisuttapāṇi, பெ. (n.) துரிசு; blue vitriol copper (சா.அக.); [பரி + சிமிழ்]
பரிசுற்றிவாட்டல்	பரிசுற்றிவாட்டல் parisuṟṟivāṭṭal, பெ. (n.) கட்டிய சரக்கெல்லாம் கிண்ணிக் கருப்பூரத் தீயில் வாட்டிச் செந்தூரமாக்கல்; the process of calcination of consolidated drugs by exposing or subjecting them to the moderate heat of burning camphor cake. (சா.அக.);

பரிசை	பரிசை parisai, பெ. (n.) 1. கேடகம்; shield, buckler. 2. விருது; large umbrella, as a badge of honour. 3. பரிசு. பார்க்க.5 see parisu. க. பரிகெ பரிசை2 parisai, பெ. (n.) கருமத்தைத் தடுத்தற் பொருட்டுப் பொறுக்க வேண்டுந் துன்பங்கள்; the troubles endured for checking karma. "ஆற்றல் பரிசை முதலாகிய வன்ன வெல்லாம்" (நீலகேசி. 125.); [பரி → பரிசை]
பரிசைக்காரன்	பரிசைக்காரன் parisaikkāraṉ, பெ. (n.) 1. கேடகம் பிடிப்போன்; shield bearer. 2. கேடகம் பிடிக்குந் தொழிலாளிகளின் பரம்பரையிற் பிறந்த சாதியன்; person belonging to the caste of shield-bearers. [பரிசை + காரன்]
பரிஞ்சு	பரிஞ்சு pariñju, பெ. (n.) வாட்பிடி; hit or handle of a sword. தெ. பருட்சு.
பரிடையார்	பரிடையார் pariḍaiyār, பெ. (n.) ஆள்வினைச்சவையார் (T.A.S.ii-40);; members of an administrative council. ஒ.நோ. பரடையார்
பரித்தவம்	பரித்தவம் parittavam, பெ. (n.) கருங்காலி; black Sundara tree, (சா.அக.);
பரித்தானை	பரித்தானை parittāṉai, பெ. (n.) அறுவகைத் தானையுள் குதிரைப்படை (திவா.); cavalry, one of aruvakai-t-ānai. [பரி + தானை]
பரிதகனம்	பரிதகனம் paridagaṉam, பெ. (n.) பொசுக்குதல்; roasting. (சா.அக.); [பரி + தகனம்]
பரிதஞ்சிரணம்	பரிதஞ்சிரணம் paridañjiraṇam, பெ. (n.) மஞ்சிபத்திரி; an unknown drug said to convert gold in to a red oxide. (சா.அக.);

பரிதவி	பரிதவி1 paridaviddal, 11. செ.கு.வி. (v.i.) 1.துன்புறுதல்; to grieve, sorrow. "சீரழிந்து நெஞ்சந் தியங்கிப் பரிதவித்தான்" (பிரபோத. 30, 25.); 2. வருந்துதல்; to suffer. 3. இரங்குதல்; to pity, sympathise. "பால னென்று பரிதவிப்பார்" (சேதுபு. அக்கி. 37.); பரிதவி2 paridaviddal, 11. செ.கு.வி. இரங்கத்தக்க நிலையில் வருந்தித் தவித்தல்; suffer, be in a state of distress. "கணவனை இழந்து பரிதவிக்கும் இளம் பெண்" "தண்ணீர்த் தட்டுப்பாட்டால் மக்கள் பரிதவிக்கிறார்கள்"
பரிதவிப்பு	பரிதவிப்பு paridavippu, பெ. (n.) வருத்தத்துடன் கூடிய தவிப்பு; suffering: despair. "நடுவர் என்ன தண்டனை தருவாரோ என்ற பரிதவிப்போடு நின்றிருந்தான்"
பரிதாகம்	பரிதாகம் paritākam, பெ. (n.) 1. உடம்பின் எரிச்சல்; burning sensation of the body. 2. வெம்மை; heat. [பரி + தாகம்]
பரிதி	பரிதி1 paridi, பெ. (n.) 1. ஒளிவட்டம்; halo round the sun or moon. "வளைந்து கொள்ளும் பரிதியை" (இரகு. இந்து. 7.); 2. வட்டவடிவு (திவா.);; circle, circumference. "பரிதி ஞாலத்து" (புறநா. 174); 3. கதிரவன்; sun. "இலைகளின் வழியாக ஊடுருவிற்று பரிதியின் ஒளி" "பரிதியஞ் செல்வன்" (மணிமே. 4, 1.); 4. தேருருளை; wheel of a car. "அத்தேர்ப் பரிதி" (களவழி. 4.); 5. சக்கராயுதம்; discus, "பரிதியிற் றோட்டிய வேலைக் குண்டகழ்" (கல்லா. 80, 23); 6. சக்கரவாகப்புள் பார்க்க; cakra bird. "தண்கோட்டகம் பரிதியங் குடிங்கு கூடுமே" (இரகு.நாட்டுப். 40); 7. ஒளி; light, lustre; radiance, brightness. "பரிதியம் பரிதியொத்

பரிதிக்காய்	பரிதிக்காய் paridikkāy, பெ. (n.) பச்சைக் கடுக்காய்; green gallnut. (சா.அக.);
பரிதிகாந்தம்	பரிதிகாந்தம் paridikāndam, பெ. (n.) கதிரவர் காந்தம்; jasper. "பரிதிகாந்த மென்றுரைத்திடு பன்னொரு சிகரத்து" (உபதேசகா. கைலை. 24.); [பரிதி + காந்தம்]
பரிதிசடாவாரி	பரிதிசடாவாரி paridisaṭāvāri, பெ. (n.) சவுரிக் காய்; a kind of medicinal plant. (சா.அக.); மறுவ: குறட்டை
பரிதி நியமம்	பரிதி நியமம் paridiniyamam, பெ. (n.) தஞ்சைமாவட்டச் சிவன்கோயில்களுள் ஒன்று; a Sivan temple in Tanjore district.
பரிதிநீர்	பரிதிநீர் paridinīr, பெ. (n.) பனீநீர்; dew water. (சா.அக.);
பரிதிப்பச்சை	பரிதிப்பச்சை paridippaccai, பெ. (n.) கதிர்ப் பச்சை; a fragrant plant (சா.அக.);
பரிதிபாகை	பரிதிபாகை paridipākai, பெ. (n.) வானவியல் அளவை வகை; [பரிதி + பாகை]
பரிதிமாற் கலைஞர்	பரிதிமாற் கலைஞர் paridimāṟkalaiñar, பெ. (n.) இருபதாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த சிறந்த தமிழறிஞரும் பன்னூல் ஆசிரியருமான சான்றோர்; a well known Tamil pandit and author of many literary books in 20thC. தம் பெயரைத் தமிழாகச் செய்ய விரும்பிய சூரியநாராயண சாத்திரியார் - சூரியன் - பரிதி;நாராயணன் - மால்; சாத்திரியார் - கலைஞர் என்பதால் பரிதி மாற்கலைஞர் என்று ஆக்கிக்கொண்டார். சென்னை கிறித்தவக் கல்லூரியில் தமிழ்ப் பேராசிரியராக விளங்கியவர். மதிவாணன் நாடகத் தமிழ் நூல், தமிழ் வரலாறு முதலிய பலநூல்களை எழுதியவர்.
பரிதியங்குடிங்கு	பரிதியங்குடிங்கு paridiyaṅguḍiṅgu, பெ. (n.) சக்கரவாகப் புள்; ruddy goose. (சா.அக.); கோட்டகம் பரிதியங்கு டிங்கு கூடுமே" (இரகு நாட்டு, 40.);
பரிதிவட்டம்	பரிதிவட்டம் paridivaṭṭam, பெ. (n.) கதிர் மண்டலம்; suns disc. "வெங்கதிர்ப் பரிதி வட்டத் துடுபோய் விளங்குவாரே" (திவ். பெரியதி. 4, 5, 10); மறுவ: ஊர்கோள், வட்டம், பரிவேடம் [பரிதி + வட்டம்]

பரிது	பரிது1 paridu, பெ. (n.) தன்மை; manner, mode. 'பட்டபரிது விடுபேறு அட்டிப்பேறாக' (T.A.S.ii, 68.); [பரிசு → பரிது] பரிது2 paridu, பெ. (n.) பரியது, (பெரியது);; that which is big. "பரியது கூர்ங் கோட்ட தாயினும் யானை வெரூஉம் புலிதாக்குறின்" (குறள். 599);
பரிந்துகொண்டு வரு-தல்	பரிந்துகொண்டு வரு-தல் parindugoṇṭuvarudal, 21. செ.கு.வி. (v.i.) offer ones sympathy (in support of somebody.); "அவன் செய்த தவறு என்னவென்று தெரியாமல், அவனுக்குப் பரிந்துகொண்டு வருகிறாயா?" [பரிந்துகொண்டு + வரு-]
பரிந்துபேசு-தல்	பரிந்துபேசு-தல் parindupēcudal, 5. செ.கு.வி. (n.) 1. ஒருவற்காக ஏற்றுப் பேசுதல்; to plead, intercede, vindicate advocate ones interets. "உன் நண்பன் என்பதற்காகப் பரிந்து பேசு கிறாயா?" "உங்கள் சண்டையில் நான் யாருக்கும் பரிந்து பேசமாட்டேன்" "தொழிலாளர்களுக்காக நிர்வாகத்திடம் பரிந்து பேசினார்" 2. அன்போடு கூறுதல்; to speak with feeling solicit with earnestness. "பரிந்து பேசி யொன்று கொடுத்தாய்" (அருட்பா, அருட்பிர. 98); [பரிந்து + பேசு-,]
பரிந்துரை	பரிந்துரை1 parindurai, பெ. (n.) கருத்து, ஒர்வு ஆகியவற்றை பயன்படுத்திக் கொள்ளும்படி அல்லது நடைமுறைப்படுத்தும் படி முன்வைத்தல்; make recommendation, recommend. "பல்கலைக்கழக மானியக் குழு பரிந்துரைத்த ஊதிய விகிதங்களைப் பல்கலைக் கழகங்கள் ஏற்றன" மாணவர்கள் படிக்க வேண்டிய நல்ல புத்தகங்களை ஆசிரியர்கள் பரிந்துரைக்க வேண்டும்" பரிந்துரை2 parindurai, பெ. (n.) 1. இவ்வாறு செய்யலாம் என்னும் முறையில் வழங்கும் கருத்து; ஓர்வு; recommendation. "கல்லூரிக்கு இசைவு வழங்கலாம் என வல்லுநர் குழு பரிந்துரை செய்தது" 2. ஒருவருக்கு சார்பான எழுத்து அல்லது பேச்சு; recommendation (for a post, ect.); "அமைச்சரிடமிருந்து பரிந்துரைக் கடிதம் பெற முயன்றான்"
பரிநீதி	பரிநீதி parinīti, பெ. (n.) குதிரையிலக்கணங் கூறும் நூல்; treatise on horses. "வெம்பரி நீதி கேண்மோ" (திருவாலவா. 28, 62.); [பரி + Skt. niti → த. நீதி]
பரிப்பாகன்	பரிப்பாகன் parippākaṉ, பெ. (n.) குதிரை நடத்துவோன்; horse-groom. "தாவிவரும் பரிப்பாகன்" (திருவாச. 18, 8.); [பரி + பாகன்]

பரிப்பு	பரிப்பு1 parippu, பெ. (n.) 1. இயக்கம்; movement, motion. "அஞ்ஞாயிற்றுப் பரிப்பும்" (புறநா. 30.); 2. துக்கம்; distress, sorrow. "எனக்கென்ன மனப்பரிப்பே" (திவ். திருவாய். 6, 4, 6.); [பரி → பரிப்பு] பரிப்பு2 parippu, பெ. (n.) தாங்குகை; supporting, sustaining, bearing, as a burden. [பரி → பரிப்பு]
பரிப்புகாரன்	பரிப்புகாரன் parippukāraṉ, பெ. (n.) ஊட்டுப் புரையை மேல் உசாவல் செய்யும் பணி யாளன்; an officer superintending uttu-p purai. [பரிப்பு + காரன்]
பரிப்பெருமாள்	பரிப்பெருமாள் paripperumāḷ, பெ. (n.) a commendator of Tiru-k-kural. திருக்குறள் உரையாசிரியர் பதின்மருள் ஒருவர். இவர் திருக் குறளுரையோடு சொல்லி லக்கண நூலும் காமநூலும் ஆராய்ந்து எழுதியுள்ளார். சேது நாட்டிலுள்ள செழுவை' என்னும் ஊரில் பிறந்தவர். "தெள்ளி மொழியியலைத் தேர்ந்துரைத்துத் தேமொழியார் ஒள்ளிய காமநூல் ஒர்ந்துரைத்து- வள்ளுவனார் பொய்யற்ற முப்பாற் பொருளுரைத்தான் தென்செழுவை தெய்வப் பரிப்பெருமாள் தேர்ந்து" என்னும் சிறப்புப் பாயிர வெண்பா காண்க. பரிமேலழகர்க்கு முற்பட்டவர். வடநூற்புலமை உடையவர் இவருரை காளிங்கர் உரையைவிடச் சுருக்கமானது. பொழிப்புரையாக அமைந்தது. ஒவ்வோரதிகாரத்தும் அவதாரிகை கூறுதலும் அதிகார வைப்புமுறை கூறுதலும். விளக்க வுரை கூறுதலும் கூற்றுவிளக்கம் கூறுதலும் இவரியல்பு)
பரிபணம்	பரிபணம் baribaṇam, பெ. (n.) 1. கைப்பணம் (யாழ்.அக.);; pocket money. 2. மூலத்தொகை; capital. [பரி + பணம்]
பரிபரி	பரிபரி baribari, பெ. (n.) யானையை அடக்கு தற்குரியதோர் குழுஉக்குறி (சீவக. 1834, உரை.);; an expr, used for controlling elephants. [பரி + பரி]

பரிபரிசி	பரிபரிசி baribarisi, பெ. (n.) குதிரைவாலி; horse tail plant. (சா.அக.);
பரிபாகம்	பரிபாகம் paripākam, பெ. (n.) 1. சமைக்கை; cooking. 2. ஏற்ற பக்குவம்; fit condition. 3. முதிர்வு; ripeness, maturity, perfection. "என் பரிபாகமின்மை நோக்கார்" (குமர, பிர, சிதம்பரச்செய். 19.); [பரி + பாகம்]
பரிபாகி	பரிபாகி paripāki, பெ. (n.) 1.தகுந்தவன்; Fit Person. 2. அறிவு முதிர்ச்சியுள்ளவன்; a person of mature wisdom. [பரி + பாகி]
பரிபாட்டு	பரிபாட்டு paripāṭṭu, பெ. (n.) பரிபாடல் பார்க்க;see paripapal. "பரிபாட்டமுதம்" (பரிபா. உரைச் சிறப்பு); [பரி + பாட்டு]
பரிபாடல்	பரிபாடல்1 paripāṭal, பெ. (n.) 1. ஒருவகைப்பா (தொல், பொ. 430);; a kind of stanza with sections of various metres. 2. எட்டுத் தொகையுள் எழுபது பரிபாட்டால் தொகுக்கப்பட்டதொரு நூல்; an anthology of 70 stanza, one of ēṭṭu-t-togai. "செய்ய பரிபாடற் றிரம்" (தனிப்பா.); [பரி + பாடல்] [கழகத் தொகை நூல்கள் எட்டனுள் ஒன்று. இசைப்பாட்டு வகையில் ஒன்றான பரிபாடல் என்ற வகையைச் சேர்ந்த எழுபது பாட்டுகள் கொண்டது. இப்போது முதல் இருபத்திரண்டு பாட்டுகளே பழையவுரையுடன் கிடைத்துள்ளன. வேறு வகையால் இரண்டு பாடல்களும், சிதறியவை சிலவும் கிடைத்துள்ளன. இவற்றுள் திருமாலுக்கு ஏழு பாட்டும் முருகனுக்கு எட்டும், வையை யாற்றுக்கு ஒன்பதும், மதுரையைப் பற்றி ஆறு சிதைவுகளும் உள்ளன. இதனால் இப்பரிபாடல் மதுரையையும் வையையாற்றையும் அவற்றை யடுத்துள்ள பரங்குன்றம், அழகர் மலை, ஆகியவற்றையும் வரைந்து கொண்டு பாடுவதாக அமைந்த தென்பது விளங்கு கின்றது.]
பரிபாடி	பரிபாடி paripāṭi, பெ. (n.) ஒழுங்கு (யாழ்.அக.);; method, arrangement. [பரி + பாடி]
பரிபிட்டகம்	பரிபிட்டகம் baribiṭṭagam, பெ. (n.) ஈயம்; lead. (சா.அக.);

பரிபின்னால்	பரிபின்னால் baribiṉṉāl, பெ. (n.) பருத்தி; cotton shrub. (சா.அக.);
பரிபுட்கரை	பரிபுட்கரை baribuṭkarai, பெ. (n.) ஒருவகை வெள்ளரி; a species of cucumber. (சா.அக.);
பரிபுடம்	பரிபுடம் baribuḍam, பெ. (n.) நூறு எருவைக் கொண்டு போடும் புடம்; fire setup for purpose of calcination with the aid of one hundred cowdung cakes. (சா.அக.); [பரி + புடம்]
பரிபுரம்	பரிபுரம் bariburam, பெ. (n.) சிலம்பு; an: klet. "மெல்லடிப் பரிபுரமாயின தணந்து" (கந்தபு. துணைவ. 7); [பரி + புரம்]
பரிபுலம்பு-தல்	பரிபுலம்பு-தல் baribulambudal, 5. செ.கு.வி. மிக வருந்துதல்; to be in great distress "பக்க நீங்குமின் பரிபுலம்பினெரென" (சிலப் 10226); [பரி + புலம்பு]
பரிபூரணம்	பரிபூரணம்1 paripūraṇam, பெ. (n.) 1. நிறைவு; fulness, perfection, pervasior 2. மிகுதி (யாழ்.அக.);; abundance, plenty. 3. பொந்திகை; satifaction. 4. பெண் குழந்தைகளை நிறையப் பெற்ற தாய் தந்தைய இனிப் பெண்பிறக்க வேண்டாம் என் கருத்துடன் கடைசிப் பெண்ணுக்கிடும் பெயர்; name given to a female child born after number of daughters when its parents d not want any more. 5. முடிவு; end 6. மரணம்: death. "அந்தச் சாமியார் பரிபூரண மானார்" (கொ.வ.); [பரி + பூரணம்] பூரணம்=Skt.
பரிபெல்லம்	பரிபெல்லம் baribellam, பெ. (n.) பெருமுத்தக் காசு; large variety of cyprus root (சா.அக.);

பரிமகம்	பரிமகம் parimagam, பெ. (n.) குதிரை வேள்வி; horse sacrifice. "அன்னோன் பரிமகமுற்றி" (கூர்மபு. இராமனவ. 8); [பரி + மகம்] மகம் = Skt. பரிமகம்2 parimagam, பெ. (n.) குதிரை வேள்வி; "வரி மாஞ்செய்வான் வேண்டி" (திருவிளை. புராண வரயா. 17); [பரி + மகம்]
பரிமண்டலம்	பரிமண்டலம் parimaṇṭalam, பெ. (n.) சிற்றீஞ்சு; small date. (சா.அக.); [பரி + மண்டலம்]
பரிமணி	பரிமணி parimaṇi, பெ. (n.) கரந்தை; sweet basil. (சா.அக.);
பரிமா	பரிமா parimā, பெ. (n.) குதிரை; horse. "பரிமாவின் மிசைப்பயின்ற வண்ணமும்" (திருவாச2.116.); [பரி + மா]
பரிமாணனார்	பரிமாணனார் parimāṇaṉār, பெ. (n.) ஓர் இலக்கண வாசிரியர் (நன்.401.மயிலை);; author of a treatise on grammar, not extant.
பரிமாவடிப்போர்	பரிமாவடிப்போர் parimāvaḍippōr, பெ. (n.) குதிரைப்பாகர் (யாழ்.அக.);; grooms. [பரிமா + வடிப்போர்]
பரிமாற்றக்காரி	பரிமாற்றக்காரி parimāṟṟakkāri, பெ. (n.) விலைமகள்(வின்.);; unchaste woman. [பரிமாற்றம் + காரி]
பரிமாற்றக்குறை	பரிமாற்றக்குறை parimāṟṟakkuṟai, பெ.. (n.) பரிமாற்றப் பிழை பார்க்க;see parimara-ppilai. [பரிமாற்றம் + குறை]

பரிமாற்றத்தாழ்ச்சி	பரிமாற்றத்தாழ்ச்சி parimāṟṟattāḻcci, பெ. (n.) பரிமாற்றப்பிழை பார்க்க;see parimärra-p-pilai. [பரிமாற்றம் + தாழ்ச்சி]
பரிமாற்றப் பிழை	பரிமாற்றப் பிழை parimāṟṟappiḻai, பெ. (n.) தீயொழுக்கம்(வின்);; bad habits, misconduct. [பரிமாற்றம் + பிழை]
பரிமாற்றம்	பரிமாற்றம் parimāṟṟam, பெ. (n.) 1. மாற்றிக்கொள்ளுகை; exchanging interchanging. 2. நெறிமுறைகளைக் கைக் கொள்ளல்; observance of prescribed rules and conventions. "அந்நினைவுக்கு அனுரூபமான பரி மாற்றத்தை" (ஈடு,7,9,11.); 3. நடக்கை(யாழ்ப்);; behaviour, conduct. 4. நோய்பரவியிருக்கை(வின்);; prevalence, as of disease. 5. கலந்திருக்கை(யாழ்ப்);; intercourse familiarity. 6. கள்ளப் புணர்ச்சி(யாழ்ப்);; illicit intercourse. [பரி + மாற்றம்]
பரிமாற்றவணி	பரிமாற்றவணி parimāṟṟavaṇi, பெ. (n.) ஒன்றைக் கொடுத்து மற்றொன்று பெறுதலைக் கூறும் அணி. (வீரசோ.அலங்.3); a figure of speech describing an exchange. [பரிமாற்றம் + அணி]
பரிமாற்று	பரிமாற்று1 parimāṟṟu, பெ. (n.) கோயில் திருமேனியின் படையலுக்குரிய பொருள்(இ.வ.);; articles of offering to a deity. [பரிமாற்றம் → பரிமாற்று] பரிமாற்று2 parimāṟṟu, பெ. (n.) பண்டமாற்று (திருவாலவா. 30.45);; exchange. [பரிமாறு → பரிமாற்று]

பரிமாறு	பரிமாறு1 parimāṟudal, 5. செகுன்றாவி. (v.t.) 1. மாற்றிக் கொள்ளுதல்; to give and take, exchange, interchange. 2. உணவு படைத்தல்; to distribute, serve, as food to guests. "செவிவாயா லிசைத்தருந்தப் பரிமாறி" (குற்றா.தல.முதனூல்,7.); 3. நுகர்தல்; to enjoy. "ராசபுத்திரன்...... நினைத்தபடிக்குப் பரிமாறாலாமிறே" (ஈடு,1,2,7.); 4. பணிமாறுதல்; to render service by fanning, blowing an instrument, etc. "துணைக்கவரி பரிமாற" (ஞானவா.லீலை.22); 5. கையாளுதல்; to use, as utensil; to handle, as furniture. "பரிமாறுகிற உடைமை" 6. உட்கொள்ளுதல்; to partake of, as food or drink. 7. புணர்தல்(யாழ்ப்);; to copulate with. [பரிமாறு → பரிமாறு-,] பரிமாறு2 parimāṟudal, 5. செ.கு.வி. (v.i.) 1. நடமாடுதல்;(j);
பரிமாறு-தல்	பரிமாறு-தல் parimāṟudal, 5. செ.கு.வி. ஒருவர் மற்றவருக்கு இலையில் அல்லது தட்டில் உணவை உண்பதற்கு உரிய முறையில் வைத்தல்; உணவு படைத்தல்; serve (food); "கணவனுக்கு குழந்தைகளுக்கும் பரிமாறி விட்டுத் தானும் உட்கார்ந்து சாப்பிட ஆரம்பித்தாள்" "திருமண விட்டுப்பந்தியில் பரிமாற ஐந்து பேராவது வேண்டும்" 2. கொடுத்துப் பெறுதல்; பரிமாற்றம் செய்தல்; exchange. "இரு நாடுகளும் தத்தம் வயத்தில் உள்ள போர்ச் சிறையாளிகளை (கைதிகளை);ப் பரிமாறிக்கொள்ள உடன்பட்டன" "இருநாட்டுத் தலைவர்களும் கருத்துகளைப் பரிமாறிக் கொண்டனர்."
பரிமித்திரம்	பரிமித்திரம் parimittiram, பெ. (n.) வீரம் என்னும் மருந்து; perchloride of mercury. (சா.அக.); மறுவ: பரிமிட்டம்
பரிமித்துரு	பரிமித்துரு parimitturu, பெ. (n.) சவ்வீரம்; corrosive sublimate, (சா.அக.);

பரிமுகம்	பரிமுகம்1 parimugam, பெ. (n.) 1. முதல் விண்மீன்; the first vin-min. 2. காலின் குதிரைமுகம் (யாழ்.அக.);; shin of the leg. [பரி + முகம்] பரிமுகம்2 parimugam, பெ. (n.) 1. கணைக்கால்; ankle, 2. முன்னங்கால்; part from foot to knee.
பரிமுகமாக்கள்	பரிமுகமாக்கள் parimugamāggaḷ, பெ. (n.) கின்னரர்; mythical beings with the human body and the head of a horse. "பரிமுக மாக்களைப் பாராய்" (கம்பரா.சித்திர.11.); [பரிமுகம் + மாக்கள்]
பரிமுகவம்பி	பரிமுகவம்பி parimugavambi, பெ. (n.) குதிரைமுகதோணி; a boat having the figurehead of a horse. "பரிமுகவம்பியுங் கரிமுகவம்பியும்" (சிலப்.13, 176.); [பரிமுகம் + அம்பி]
பரிமுசல்	பரிமுசல் parimusal, பெ. (n.) குதவம் (பித்தளை);; brass (சா.அக.);
பரிமேதம்	பரிமேதம்1 parimētam, பெ. (n.) குதிரை வேள்வி; horse sacrifice. "நகுடனென்போ னரும்பரி மேதவேள்வி யாற்றினான்" (திருவிளை. இந்திரன்பழி.60); [பரி + மேதம்] மேதம் = Skt.
பரிமேயம்	பரிமேயம் parimēyam, பெ. (n.) அளவுபட்டது; that which is measured or limited. [பரி + மேயம்]

பரிமேலழகர்	பரிமேலழகர் parimēlaḻkar, பெ. (n.) திருக்குறளுக்கு உரையெழுதிய பதின்மருள் இறுதியானவரும் எட்டுத்தொகையுள் ஒன்றாகிய பரிபாடலுக்கும் உரைஎழுதிய வருமான உரையாசிரியர். author of commen dator on kural and paripāḍaḷ. பரிமேலழகரின் ஊர் காஞ்சிபுரம் என்பதை. "திருக்காஞ்சி வாழ் பரிமேலழகன் வள்ளுவர் நூற்கு வழிகாட்டினான் தொண்டை மண்டலமே என்பதால் அறியலாம். "திருவுடை மன்னரைக் காணின் திருமாலைக் கண்டேனே என்னும்" என்று பெரியாழ்வாரும் பணித்தார் என்று இவர் 39ஆம் அதிகாரத் தொடக்கத்தில் எழுதியுள்ளமையாலும் 349, 370 குறளுரையில் திருவாய்மொழியை எடுத்துக் காட்டி இருத்தலாலும் திருமால டியாரிடத்து இவர்க்கு இருந்த அன்பையும், திருவாய்மொழியில் இவர்க்கிருந்த ஈடுபாட்டையும் அறியலாம். இவர் மாலிய (வைணவராயினும் பிற மத நூல்களை வெறுப்பின்றி ஆராய்ந்து தம் உரையில் அவற்றின் முடிவுகளை எடுத்தாண்டுள்ளார்;வடநூற்புலமை யுடையவர். இவருடைய உரைநடை சுருங்கச் சொல்லல், விளங்கவைத்தல் முதலிய அழகுகளை யுடையது;திட்பநுட்பஞ் செறிந்தது. சிலவிடங்களில் செய்யுள் போல மோனை எதுகையுடன் விளங்குவது. தமிழில் காணப்படும் உரைகளுக்கெல்லாம் தலைவரம்பாயது இவர் உரைநடையின் உயர்வை விளக்க வேண்டின் 6 43 ஆம் குறளுரையில் ' சொல்லின் குணங்களாவன வழுவின்மை, சுருங்குதல், விளங்குதல், இனிதாதல் விழுப்பயன் தருதல் என்றிவை முதலாயின" என்று இவர் கூறிய குணங்கள் எல்லாம் கொண்டது இவர் நடை என்று சுருங்கக் கூறலாம். இவர் உரையின் சிறப்பைக் கண்டே "பார்மேல் பரித்தவுரையெல்லாம் பரிமேலழகன் தெரித்த வுரையாமோ தெளி' என்று புலவர்கள் பாராட்டுவாராயினர்.
பரிய	பரிய pariya, பெ. அ. (adj.) பருத்த, thick, large, brig. "பரிய மாசுணங்கயிறா" (தேவா.1138.6.); க. பிரிய [பல் → பர் → பரு → பரிய பரிய → பெரிய]
பரியகம்	பரியகம் pariyagam, பெ. (n.) 1. சிலம்பு; anklet consisting of lottle bells. "பரியகஞ் சிலம்பு" (திவா.); 2. காற்காப்பு; ankle-ring. "பரியக நூபுரம்" (சிலப்.6,84); 3. கைச்சரி. (சூடா.);; arm-ring. [பரி + அகம்]
பரியங்கப்பாதி	பரியங்கப்பாதி pariyaṅgappāti, பெ. (n.) குதிரைவாலி; horse tail plant. (சா.அக.);
பரியசம்	பரியசம் pariyasam, பெ. (n.) ஓமம்; carum copticum. (சா.அக.);

பரியட்டக்காசு	பரியட்டக்காசு pariyaṭṭakkācu, பெ. (n.) துகில்வகை (சிலப்.14,108,உரை);; a garment of ancient times. [பரிவட்டம் → பரியட்டம் + காசு]
பரியட்டம்	பரியட்டம் pariyaṭṭam, பெ. (n.) 1. பரிவட்டம் 1.2. (திருவிருத்.12.வ்யா.87.); பார்க்க;see parvattam. [பரிவட்டம் → பரியட்டம்]
பரியத்தியம்	பரியத்தியம் pariyattiyam, எலும்பு முழு வதையும் சூழ்ந்திருக்கும் சவ்வு; the tough fibrous membrane surrounding a bone. (சா.அக.)
பரியநல்வேதிச்சி	பரியநல்வேதிச்சி pariyanalvēticci, பெ. (n.) முண்டினி மரம்; an unknown plant useful in alchemy. (சா.அக.);
பரியம்	பரியம் pariyam, பெ. (n.) 1. மணப்பரிசம்; bride-price. "பல்வளை பரியமாக" (சீவக.1047); 2. பரத்தையர் பெறுங்கூலி; hire of a prostitute. ஒரு நாளைக்குப் பரியமாக வென்று அரசனாற் பெறப்பட்டாள் (சிலப்.3,163, அரும்.); [பரிசம் → பரியம்] பரியம் pariyam, பெ. (n.) ஏற்றத்தில் நீரிறைக்கும் முறை; irrigation method with piccotah. [பரி-பரியம்]
பரியயணம்	பரியயணம் pariyayaṇam, பெ. (n.) சேணம். (யாழ்.அக.);; saddle. [பரி + அணம் → அயணம்]
பரியயம்	பரியயம் pariyayam, பெ. (n.) 1. அசட்டை; carlessness. 2. எதிரிடை; opposition. 3. ஒழுங்கின்மை; disorder. [பரி + அயம்]
பரியரை	பரியரை pariyarai, பெ. (n.) மரத்தின் பெரிய அடிப்பகுதி; large trunk of a tree. "பரியரைக்கமுகின்" (பெரும்பாண். 9.); [ஒருகா. பராரை → பரியரை]

பரியல்	பரியல் pariyal, பெ. (n.) 1. இரங்குகை; grieving feeling distress. "பரியல்வேண்டா" (புறநா.172.); 2. விரைந்து செல்லுகை; going fast. "பரியணாயொடு பன்மலைப்படரும்" (அகநா.28.); [ஒருகா; பரிதல் → பரியல்]
பரியழல்	பரியழல் pariyaḻl, பெ. (n.) வடவைத்தீ பார்க்க;see Vadava-t-of the mare shaped fire believed to lie hidden in the ocean. "பரியழல் மீது போர்த்திடு மஞ்சனப் புகையென" (கந்தபுகடவுள்.10.); [பரி + அழல்]
பரியன்	பரியன் pariyaṉ, பெ. (n.) 1. பெரியோன்; a great person. 2. உருவத்தாற் பெரியவன்; a being of great dimension. "நேரியனாய்ப் பரியனுமாய்" (சி.சி.8,28.); [பல் → பர் → பரு]
பரியாகாரம்	பரியாகாரம் pariyākāram, பெ. (n.) 1. காகம்; Crow. 2. தவசக்குவியல்; heap of grain (சா.அக.);
பரியாமி	பரியாமி pariyāmi, பெ. (n.) மருளுமத்தை; burweed heache plant (சா.அக.);
பரியாமை	பரியாமை pariyāmai, பெ. (n.) பற்றுச் செய்யாமை;(பு.வெ.); having no affection. [பரி → பரியாமை]
பரியாளம்	பரியாளம்2 pariyāḷam, பெ. (n.) பரிவாரம்; atendants. "விரசையுந் தனம் போர் வேழம் வெம்பரி யாளங்க-டடையிட மின்றியீண்ட" (சேதுபு. சங்கரபா. 83);
பரியாளன்	பரியாளன் pariyāḷaṉ, பெ. (n.) பரிவாரன். (நாமதீப. 138.); பார்க்க;see parsvāran. [பரிவாரன் → பரியாளன்]
பரியாறுடையான்	பரியாறுடையான் pariyāṟuḍaiyāṉ, பெ. (n.) செம்பாம்புக்கோள் (நாமதீப. 103);; moons descending node. [பரி + ஆறு + உடையான்]

பரியானம்	பரியானம் pariyāṉam, பெ. (n.) சேணம்; saddle. [பரி + ஆணம் → ஆனம்]
பரியேரிடையாதி	பரியேரிடையாதி pariyēriḍaiyāti, பெ. (n.) தகரை; ringworm plant (சா.அக.);
பரில்லம்	பரில்லம் parillam, பெ. (n.) கொட்டணை, உமரி முதலிய கடற்கரைச் செடிகளின் சாம்பலிலிருந்து எடுக்குமோர் தூய்மையற்ற எரியுப்பு; impure sodium, carbonate obtained from the burnt ashes of some sea shore plants. (சா.அக.);
பரிவட்ட அரைஞாண் கயிறுகட்டு	பரிவட்ட அரைஞாண் கயிறுகட்டு parivaṭṭaaraiñāṉgayiṟugaṭṭu, பருவட்டத்தில் கட்டப்படும் கீழ்க்கட்டு;மறுவ: பெருட்ட அண்ணா கவுறுகட்டு. [பரிவட்டம் + அரை + ஞாண் + கயிறு கட்டு]
பரிவட்டச்சீலை	பரிவட்டச்சீலை parivaṭṭaccīlai, பெ. (n.) நேர்த்தியான ஆடை;(வின்); fine cloth. [பரிவட்டம் + சிலை]
பரிவட்டணை	பரிவட்டணை parivaṭṭaṇai, பெ. (n.) 1. மாறுகை; charge, transformation. 2. கலைத்தொழில் எட்டனுள் வீக்கின. யாழ் நரம்பைக் கரணஞ் செய்து தடவுகை (சீவக. 657, உரை.);;(mus.); sounding the strings of lute by passing the fingers overthem, one of eight kalai-t-tolil, q v. 3. விருது; paraphernalia. "சத்திர சாமர முதலிய பரிவட்டணைகளோடு" (குருபரம். 191); "ஐம்பரி வட்டணை யகத்தில் வாழுயிர்க்கு" (மேருமந். 216); [பரி + வட்டணை]

பரிவட்டம்	பரிவட்டம்1 parivaṭṭam, பெ. (n.) 1. ஆடை; garment, cloth, robe. "ஈறில் விதத்துப் பரிவட்ட மூழினிரைத்தே" (பெரியபு. ஏயர்கோ. 36.); 2. கோயில் மதிப்புரவாக வணங்குவோர் தலையைச் சுற்றிக்கட்டும் கடவுளாடை; vestment of a deity tied round the head of its devotee, as a mark of honour. 3. பணிக்கு அடையாளமாக அரசன் அளிக்கும் நிலைக் கவசம்;(w.); robes given by a king to a person on his appointment to an office. 4. துயர (துக்க);காலத்தில் தலையிற் கட்டுஞ் சீலை; head-dress worn in mourning. 5. நெய்வார் கருவி வகை;(w.); a weavers instrument மறுவ: ஊர்கோள், வட்டம், பரிவேடம் [பரி + வட்டம்] பரிவட்டம்2 parivaṭṭam, பெ. (n.) பரிவேடம்;(C.G.); பார்க்க;see parivédam. பரிவட்டம்3 parivaṭṭam, பெ. (n.) a piece of silk cloth that is first put on the consecrated idol and then tied round the head of a distinguished guest as a mark
பரிவத்தி-த்தல்	பரிவத்தி-த்தல் parivattittal, 11. செகுன்றாவி. (v.t.) சுற்றுதல்; to circumambulate, walk round. "இடம் வலம் பரிவத்திப்ப" (திருவாலவா. 28, 56.); [வட்டித்தல் + வத்தித்தல்]
பரிவதனம்	பரிவதனம்1 parivadaṉam, பெ. (n.) அழுகை (யாழ்.அக.);; lamentation. [பரி + வதனம்] பரிவதனம்2 parivadaṉam, பெ. (n.) ஏளனம் (யாழ்.அக.);; dabuse.
பரிவயம்	பரிவயம் parivayam, பெ. (n.) 1. அரிசி; rice. 2. இளமை(யாழ்.அக.);; youth. [பரி + வயம்]
பரிவர்	பரிவர் parivar, பெ. (n.) அன்புள்ளவர்; those who love. "பரிவர்.... சொல்லுகிற பாசுரத்தை" (திவ். திருவாய். 4, 2, பன்னீ. ப்ர.); [பரிவு → பரிவர்]

பரிவருத்தனம்	பரிவருத்தனம் parivaruttaṉam, பெ. (n.) 1. பரிவருத்தனை பார்க்க; 1. "இருநிலத்தவர்..... கொள்ளும் பரிவருத்தனம் போல்" (சேதுபு. திருநா. 79); 2. குதிரை நடைவகை (சுக்கிர நீதி, 72.);; a pace of a horse. [பரிவருத்தனை → பரிவருத்தனம்] பரிவருத்தனம் = Skt.
பரிவலம்	பரிவலம் parivalam, பெ. (n.) வெள்ளி; silver. (சா.அக.);
பரிவற்சனம்	பரிவற்சனம் parivaṟcaṉam, பெ. (n.) 1. (யாழ்.அக.); 1. கொலை; murder. 2. விடுகை; leaving, abandoning. [பரி + வற்சனம்.]
பரிவாட்டி	பரிவாட்டி parivāṭṭi, பெ. (n.) காசுக்கட்டி; black catechu. (சா.அக.);
பரிவாடம்	பரிவாடம் parivāṭam, பெ. (n.) மொச்சைக் காய்; country bean. (சா.அக.);.
பரிவாதினி	பரிவாதினி parivātiṉi, பெ. (n.) வீணைவகை (பரத.ஒழிபி.15);; a kind of lute.
பரிவாரதேவதைகள்	பரிவாரதேவதைகள் parivāradēvadaigaḷ, பெ. (n.) கோயிலில் திருச்சுற்றிலுள்ள தெய்வப் படிமங்கள்; attendant deities of a superior god. [பரிவாரம் + தேவதைகள்.]

பரிவாரம்	பரிவாரம்1 parivāram, பெ. (n.) 1. சூழ்வோர் (திவா.);; train, retinue, attendants. 2. படை (சது.);; army, body of troops. 3. ஏவலாளர்; servants. 4. மறவர் அகம்படியருள் ஒரு பிரிவினர்; a sub-division of Maravar and A gambadiyar castes. (E.T.); 5. கோயம்புத்தூர், திருச்சிராப்பள்ளி, மதுரை, திருநெல்வேலி மாவட்டங்களிலுள்ள தொட்டிய பெரு நிலக் கிழார்கள்; the Tottiya zamindars in tne districts of coimbator, Trichirapally Madura and thinnevelly. 6. உறை (யாழ்.அக.);; case, sheath. பரிவாரம்2 parivāram, பெ. (n.) (அரசர் போன்றோருடன்); உடன் வருவோர் (பெரும் பாலும் கேலியாகக் கூறும் போது); உடன் வரும் கூட்டம்; "பரிவாரமாக வரும் கூட்டத்தைக் கண்டு அச்சப்படவேண்டாம்" பரிவாரம்3 parivāram, பெ. (n.) சூழ்ந்திருக்கு தேவர்; "மற்றைப்பரி வாரத்தார் மாஷயந் தானும்" (சைவ.ச. பொது. 461.); மறுவ: பரியாளம், பரிவாரம்
பரிவாராலயம்	பரிவாராலயம் parivārālayam, பெ. (n.) சுற்றுக் கோயில்; temples of the subordinate deities. "ஸ்ரீராஜ ராஜேஸ்வர முடையார் கோயிலிற் பரிவாராலயத்து" (s.i.i. ii, 86.);. [பரிவாரம் + ஆலயம்.] ஆலயம் = Skt.
பரிவாலி	பரிவாலி parivāli, பெ. (n.) குதிரை வாலி; horse tail plant. (சா.அக.);
பரிவிக்கட்டு-தல்	பரிவிக்கட்டு-தல் parivikkaṭṭudal, 5. செ.கு.வி. (v.i.) பரிந்துபேசு-பார்க்க;see parindupesu-intercede. "நீ அவனுக்குப் பரிவிக் கட்டினது போதும்" [பரிவி + கட்டு-,]
பரிவிண்ணன்	பரிவிண்ணன் pariviṇṇaṉ, பெ. (n.) பரிவித்தி (யாழ்.அக.);; பார்க்க see parivitti. [பரி + விண்ணன்.]
பரிவித்தி	பரிவித்தி parivitti, பெ. (n.) தம்பி மணந்து கொள்ளத் தான் மணமுடியாத தமையன் (யாழ்.அக.);; unmarried elder brother whose younger brother is married. [பரி + வித்தி.]

பரிவிந்தகன்	பரிவிந்தகன் parivindagaṉ, பெ. (n.) முன்னோன் மணமுடியாதிருக்க மணம் முடித்த பின்னோன்;பார்க்க பரிவேத்தா (யாழ்.அக.);;see parivéttà. [பரி + விந்தகன்.]
பரிவிந்து	பரிவிந்து parivindu, பெ. (n.) தில்லைமரம்; tigers milk tree. (சா.அக.);
பரிவிந்துப்பால்	பரிவிந்துப்பால் parivinduppāl, பெ. (n.) தில்லைப்பால்; milk of tigers milk tree. (சா.அக.);
பரிவிரட்டம்	பரிவிரட்டம் pariviraṭṭam, பெ. (n.) தவறு (யாழ்.அக.);; mistake, error, blunder. [பரி + விரட்டம்.]
பரிவிருகிதம்	பரிவிருகிதம் parivirugidam, பெ. (n.) அதிகப் படுகை (யாழ்.அக.);; increase. [பரி + விருகிதம்.]
பரிவிருங்கணம்	பரிவிருங்கணம் pariviruṅgaṇam, பெ. (n.) மிகுதிப் படுகை (யாழ்.அக.);; growth, increase. [பரி + விருங்கணம்.]
பரிவிளங்கம்	பரிவிளங்கம் pariviḷaṅgam, பெ. (n.) வளி (வாயு); விளங்கம்; wind berry, worm killer (சா.அக.);

பரிவு	பரிவு parivu, பெ. (n.) 1. அன்பு; affection. "பரிவுதய வெடுக்கும் பிண்ட நச்சின்" (புறநா. 184.); 'பாகனைய சொல்லியொடு தம் பிரிவிற்பின் யோக" (இராமா. அகத். 54);. 2. பத்தி; devotion, piety. "பரிவின் தன்மை யுருவு கொண்டனையவன்" (பதினோ. திருக்கண்ண. 1. கல்லாட);. 3. இன்பம் (சூடா);; delight, pleasure. "பரிவு பொங்க வந்து எடுத்தணைத்து" (பாரத. சம்பவ.1.); 4. ஈரநெஞ்சு; sympathy. "பரிசிலாளர் வயினளவில் பரிவும்" (சேதுபு. முத்தீர். 17);. 5. வருத்தம்; distress, affliction. " கம்பஞ் செய் பரிவு நீங்கி" (சீவக. 1737);. 6. குற்றம்; fault defect "பண் வகையாற் பரிவு தீர்ந்து" (சிலப். 7, 1);. 7. முதிர்ச்சி (யாழ்.அக.);; ripeness. [பரி → பரிவு.] "பரிவு [illegible] உண்டியில் பட்டினி நன்று அன்பு [illegible] பெண்டிரில் [illegible] நன்று" [illegible]
பரிவேட்டணம்	பரிவேட்டணம் parivēṭṭaṇam, பெ. (n.) 1. சுற்றளவு; circumference. 2. சூழ்கை; surrounding. [பரி + வட்டணம் → வேட்டணம்.]
பரிவேட்டி-த்தல்	பரிவேட்டி-த்தல் parivēṭṭittal, 11 செ.குன்றாவி. (n.) சுற்றுதல் (சங்.அக.);; to surround: to circumambulate. [பரிவேட்டணம் → பரிவேட்டி-,]
பரிவேட்டி	பரிவேட்டி2 parivēṭṭi, பெ. (n.) வலம் வருகை; circumambulation from left to right. "தேவரெலா மேவி விளைத்த பரிவேட்டியான்" (காளத். உலா. 93);. [வட்டம் → வட்டித்தல் → வேட்டி-,]
பரிவேட்பு	பரிவேட்பு parivēṭpu, பெ. (n.) பறவை வட்ட மிடுகை; circling, hovering, as of a bird. "பார்வற் கொக்கின் பரிவேட்பு" (பதிற்றுப். 21. 27.); [பரி + வட்பு → வேட்பு.]
பரிவேடணம்	பரிவேடணம் parivēṭaṇam, பெ. (n.) 1. விருந்தினர்க்குப் பரிமாறுகை; serving meals to guests. 2. பார்க்க. பரிவேட்டணம்; see parvivettanam. [பரி + வேடணம்.]

பரிவேடம்	பரிவேடம் parivēṭam, பெ. (n.) கதிரவனையும், நிலவையும் சுற்றிக் காணப்படும் ஊர் கோள் வட்டம்; halo around the sun or moon. "பரி வேடமிட்டது கொல் பார்" (பாரதவெண், வாசுதே. 124);. [பரி + வட்டம் → வடம் → வேடம்.]
பரிவேடிப்பு	பரிவேடிப்பு parivēṭippu, பெ. (n.) பார்க்க பரிவேடம் (சீவக. 1098, உரை.);;see parivegam. [பரி + வேடிப்பு.]
பரிவேத்தா	பரிவேத்தா parivēttā, பெ. (n.) தமையன் மணவாதிருக்கத் தான் மணந்து கொண்ட தம்பி; an younger brother who marries while his elder brother remains unmarried. "பரிவேத்தா வென்னும் புன்சொற்கு" (திருவாலவா. 43, 5); [பரி + வேத்தா.]
பரு	பரு1 paruttal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) பெருத்தல்; to become large, bulky, plump, to swell. "பருத்த தோளு முடியும் பொடிபட" (தேவா. 498, 11);. [பெரு → பரு-,] பரு1 paruttal, 1 செ.கு.வி. 1. சதைப்பற்று மிகுதல்; பெருத்தல்; grow fat. "முன்பு பார்த்ததைவிட இப்போது பருத்திருந்தார்" "இப்படிப் பருத்து விட்டாயே! என்று அதிசயப்பட்டார்". 2. (தடி முதலியவை); சுற்றளவில் பெரிதாக இருத்தல்; be thick and round. "கைத்தடி மேல்பகுதி பருத்தும் கீழ்ப்பகுதி சிறுத்தும் இருந்தது" பரு2 paruttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அதிகரித்தல்; to increase. 2. தடித்தல்; to grow large. "பாவனை மனைத்தாலே பருத்தெழும- நமதாகும்" (ஞானவா-ஞானவிந்.8.);. பரு2 paru, பெ. (n.)
பருக்கண்	பருக்கண் parukkaṇ, பெ. (n.) பரும்படியானது; coarseness; (j); roughness as of cloth; clumsiness of work. [பரு → பருக்கன்.]
பருக்கல்சிலை	பருக்கல்சிலை parukkalcilai, பெ. (n.) பருக்கைக்கல்; small pebbles (சா.அக.);

பருக்கல்சீனி	பருக்கல்சீனி parukkalcīṉi, பெ. (n.) 1. அழுக் கெடுக்காத சருக்கரை; coarse sugar. 2. பனங்கட்டி; palmyra jaggery. (சா.அக.);
பருக்காங்கல்	பருக்காங்கல் parukkāṅgal, பெ. (n.) பருக்கைக் கல்;see parukkai-k-kal. [பருக்கை + ஆம் + கல்.]
பருக்கு	பருக்கு1 parukkudal, 5. செ.குன்றாவி. (v.t.) பெருக்குதல் (பரராச, 1, 231);; to increase. [பெருக்கு → பருக்கு-,] பருக்கு1 parukkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) பருகச் செய்தல்; to cause to drink. "நீர்தான் கொணர்ந்து….. பருக்கி யிளைப்பை நீக்கீரே" (திவ். நாய்ச். 13, 4);. [பருகு → பருக்கு-,]
பருக்கென்னு-தல்	பருக்கென்னு-தல் parukkeṉṉudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பருத்துக் காட்டுதல் (சீவக. 2339); to be thick, bulky. 2. கொப்புளித்தல்; to blister. 'பருக்கென்ற... கொப்புள்' (சீவக. 2339, உரை);. [பருக்கு + என்னு-,]
பருக்கை	பருக்கை1 parukkai, பெ. (n.) 1. பருமனாகை; becoming bulky. 2. சோற்றவிழ்; single grain of cooked rice. "சாப்பிட்ட இடத்தில் பருக்கைகள் சிதறிக் கிடந்தன." "பருக்கையிலாக் கூழுக்குப் போட வுப்பில்லை யென்பார்க்கும்" (தனிப்பா.); 3. பருக்கைக்கல்; small pebbles. (புறநா. 246, உரை.); 4. பளிங்கு (பிங்.); crystal 5. புல்லன்; a mean fellow. பருக்கை2 parukkai, பெ. (n.) கோது; refuse, drege; sediment "அதில் பருக்கை தட்டாத படி அதன் வாயிலே பிழியுமாய்த்து" (திவ். பெரியதி. 1, 2, 5. வ்யா);.

பருக்கைக்கல்	பருக்கைக்கல் parukkaikkal, பெ. (n.) 1. சிறுகூழாங்கல்; small pebbles. "திருவடி களிடத்தே செம்பருக்கைக் கல்லுறுத்த" (அருட்பா, vi அருட்பிர. 79.); 2. பார்க்க, பருக்கை, 4 (சூடா);. 3. கக்கான்கல் (இ.வ.);; kankar, limestone, an impure concretionary carbonate of lime. [பருக்கை + கல்.]
பருகல்	பருகல் parugal, பெ. (n.) 1. குடிக்கை; drinking. 2. நால்வகையுணவுள் குடித்தற்குரியது (திவா.);; liquid food one of nålvagai-y-unavu. [பருகு → பருகல்.]
பருகு-தல்	பருகு-தல் parugudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. குடித்தல்; to drink. "பருகுவார் போலினும்" (குறள்.,811);. 2. உண்ணுதல்; to eat, devour. "நிறையைப் பருகாப் பகல்கரந்த பையுள் கூர்மாலை" (பு.வெ.12.பெண்பாற்.9);. 3. நுகர்தல்; to enjoy. "பருகுவன் பைதனோ யெல்லாங் கெட" (குறள்.1266);. [பருகு → பருகு-,]
பருகு	பருகு2 parugu, பெ. (n.) பருகல் 1 பார்க்க;see parugal. "பருகுவன்ன வேட்கை யில்வழி" (புறநா.207);.
பருகும் பெருவிதம்	பருகும் பெருவிதம் parugumberuvidam, பெ. (n.) மருந்துண்ணும் போது, மருந்துண்பதற்கு உதவியாயிருக்கும் பொருள், அளவு பத்தியம் முதலானவற்றுடன் அறிந்துண்ணும் ஒர் அரியமுறை; the unique method of taking of medicine only after fully ascertaining the measure or size, vehicle ormedium diet etc. (சா.அக.);
பருங்கடி	பருங்கடி paruṅgaḍi, பெ. (n.) இலேசாய்ப் பற்படுகை (யாழ்.அக.);; superficial bite. [பருமை → பரும் + கடி.]
பருங்கண்வலை	பருங்கண்வலை paruṅgaṇvalai, பெ. (n.) பெரிய கண்களுடைய மீன்பிடிவலை (முகவை. மீன.);; a kind of fishing net. [பருமை + கண் + வலை.]
பருங்கம்	பருங்கம் paruṅgam, பெ. (n.) கசகசா; poppy seeds. (சா.அக.);

பருங்கல்	பருங்கல் paruṅgal, பெ. (n.) அச்சம் (இ.வ.); ; fear. [பரு + கல்.]
பருங்காயம்	பருங்காயம் paruṅgāyam, பெ. (n.) பெருங்காயம் (தைலவ.தைல.);; asafoetida. [பருமை → பரும் + காயம்.]
பருங்காராம்	பருங்காராம் paruṅgārām, பெ. (n.) பருங்காராமணி பார்க்க;see parurikaramani.
பருங்காராமணி	பருங்காராமணி paruṅgārāmaṇi, பெ. (n.) 1. பெரும்பயறு; big variety of cowpea. (சா.அக.);
பருங்காரியம்	பருங்காரியம் paruṅgāriyam, பெ. (n.) பெருங்காரியம் (வின்.);; important business. [பருமை → பரும் + காரியம்.]
பருங்காலிகம்	பருங்காலிகம் paruṅgāligam, பெ. (n.) தணக்கு மரம்; catamaran wood (சா.அக.);
பருங்கி	பருங்கி paruṅgi, பெ. (n.) வண்டு (நன்.107,மயிலை பி.ம்);; bee.
பருங்கு-தல்	பருங்கு-தல் paruṅgudal, 5. செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பறித்தல்; to pluck, as fruit to tear off. "இருங்கனி பருங்கி மிகவுண்ட மந்தி" (தேவா.1096,3.); 2. கொல்லுதல்; to kill. "களிறீர்க்கின்றவனைப் பருங்கி" (திவ். பெரியாழ்.1,2,7.); தெ. பருகு [பருங்கி → பருங்கு-,]
பருங்குடல்	பருங்குடல் paruṅguḍal, பெ. (n.) பெருங்குடலின் ஒருபகுதி (வின்.);; colon, a part of the large intestine. [பருமை → பரும் + குடல்.]
பருங்குறடு	பருங்குறடு paruṅguṟaḍu, பெ. (n.) இரும்பு முதலியவற்றைப் பற்றுங் கருவி (திவா.);; large tongs. [பருமை → பரும் + குறடு.]

பருங்குறிஞ்சி	பருங்குறிஞ்சி paruṅguṟiñji, பெ. (n.) பெருங்குறிஞ்சி (தைலவ.தைல.79.); பார்க்க;see perunkurinji. [பருமை → பரும் + குறிஞ்சி.]
பருங்கெளிறு	பருங்கெளிறு paruṅgeḷiṟu, பெ. (n.) பருத்த கெளிற்று மீன்; stout stumy or cat fish.
பருங்கை	பருங்கை paruṅgai, பெ. (n.) 1. வள்ளன்மையுடையவன் (வின்);; liberal person. 2. பெருஞ்செல்வம் (இ.வ.);; opulence. 3. பெருஞ்செல்வன் (வின்.);; opulent person. [பருமை → பரும் + கை]
பருங்கொண்டமீன்	பருங்கொண்டமீன் paruṅgoṇṭamīṉ, பெ. (n.) ஆழ்கடலிற் பிடிபடும் பெரிய மீன் (முகவை. மீன்.);; large and stout fish.
பருங்கோரை	பருங்கோரை paruṅārai, பெ. (n.) 1. சம்பங்கோரை; elephant sedge grass. 2. சடாமாஞ்சில்; valerian. (சா.அக.);
பருச்சனியம்	பருச்சனியம் paruccaṉiyam, பெ. (n.) மேகம் (அக.நி.);; cloud. [பரு → பருச்சணியம்]
பருச்சி	பருச்சி parucci, பெ. (n.) காட்டாமணக்கு; parging nut.
பருசக்கால்	பருசக்கால் parusakkāl, பெ. (n.) தூண்டில் முள்ளின் முனைக்கூறு (நெல்லை, மீன);; fishhook. பரியல் = விரைவு மீன் விரைந்துசென்று தூண்டில் முள்ளைப் பற்றுவதாலும் பற்றுதலால் உயிர்நீங்குதலாலும் பரியல் + கால் = பருசக்கால்.
பருஞ்சாய்	பருஞ்சாய் paruñjāy, பெ. (n.) சடாமாஞ்சி (தைலவ. தைல.78); பார்க்க;see sagamai. spikenard; valerian. (சா.அக.); [பருமை → பரும் + சாய்] [பரு + காய்]
பருஞ்சுறுநாறி	பருஞ்சுறுநாறி paruñjuṟunāṟi, பெ. (n.) பேய்த்துவரை; bitter red gram. (சா.அக.);

பருடையார்	பருடையார் paruḍaiyār, பெ. (n.) பரிடையார் (T.A.S.ii. 45.); பார்க்க;see paridaiyār.
பருனன்	பருனன் paruṉaṉ, பெ. (n.) செயற்படுத்துபவர்; a person of great ability, tact and persistence. "அமரிற்பருணன்றன் பெரும்பாசமும்" (கம்பரா.இலங்கைகேள்:59); [பருணம் → பருணன்]
பருத்தவச் செடி	பருத்தவச் செடி paruttavacceḍi, பெ. (n.) குண்டு மல்லிகை; a kind of jasmine. பருத்துவம் = குடமல்லிகை.
பருத்தவம்	பருத்தவம் paruttavam, பெ. (n.) குடமல்லிகை; a kind of jasmine flower. மறுவ: பருத்த மல்லிகை (சா.அக.);
பருத்த வல்லிகை	பருத்த வல்லிகை paruttavalligai, பெ. (n.) மல்லிகை;(வைத்தியபரிபா.);; jasmine.
பருத்தவழகி	பருத்தவழகி paruttavaḻki, பெ. (n.) மல்லிகை; jasmine. மறுவ: பருத்தவல்லிகை (சா.அக.);
பருத்தவழகை	பருத்தவழகை paruttavaḻkai, பெ. (n.) அடுக்குமல்லிகை (மலை.); பார்க்க;see adukkumalliga double-flowered jasmine. [பருத்த + அழகை]
பருத்தவன்	பருத்தவன் paruttavaṉ, பெ. (n.) தடித்தவன்; corpulent man. [பெருத்தவன் → பருத்தவன்]
பருத்தாரம்	பருத்தாரம் paruttāram, பெ. (n.) குதிரை; horse. (சா.அக.);

பருத்தி	பருத்தி1 parutti, பெ. (n.) 1. பஞ்சுஉண்டாகுஞ் செடிவகை; indian cotton-plant. 2. பஞ்சு; cotton. "பருத்தி நூற்கிறான்" (இ.வ.); "கோடைக்காலத்திற்கு ஏற்ற பருத்தி ஆடை" க. பர்தி. ம. பருத்தி [பரு → பருத்தி] "பருத்தி பட்ட பாடெல்லாம் பாடுகிறது." (பழ.); "பருத்திக் கடையிலே நாய்க்கு அலுவல் என்ன?" "பருத்தி புடவையாய்க் காய்த்தது" (பழ.); மறுவ: பரி, பன்னல், காற்பாசம், பருத்தி. "பருத்தியிலை மொட்டிரண்டைப் பாலிலரைத் துண்ண" (பதார்த்தகுணசி.); பருத்திவகைகள் 1.செம்பருத்தி 2.பெலப்பருத்தி 3.சீமைப் பருத்தி 4.[illegible] பருத்தி
பருத்திக்கண்ணி	பருத்திக்கண்ணி paruttikkaṇṇi, ஒருவகை கடல்மீன்; a kind of sea fish. [பருத்தி + கண்ணி]
பருத்திக்காடு	பருத்திக்காடு paruttikkāṭu, பெ. (n.) பருத்திவிளைநிலம் (வின்.);; cotton field. [பருத்தி + காடு] "பருத்திக்காடு உழுகிறதற்கு முன்னே பொம்மனுக்கு ஏழு முழமும் திம்மனுக்கு எழு முழமும்" (பழ.);
பருத்திக்குண்டிகை	பருத்திக்குண்டிகை paruttigguṇṭigai, பெ. (n.) பருத்தியடைத்த குடுக்கை (நன்.34);; a small-mouthed shell stuffed with cotton. [பருத்தி + குண்டிகை]
பருத்திக்கொட்டை	பருத்திக்கொட்டை paruttikkoṭṭai, பெ. (n.) cotton seed (used as cattle feed); "மாடுகளுக்கு பருத்திக்கொட்டை வைத்தாயா?" என்று அவர் கேட்டார். [பருத்தி + கொட்டை]
பருத்திக்கொல்லை	பருத்திக்கொல்லை paruttikkollai, பெ. (n.) பருத்திக்காடு பார்க்க;see parust-k-kādu

பருத்தித்தா	பருத்தித்தா paruttittā, பெ. (n.) உப்பம்பருத்தி, a variety of herbaceous cotton. (சா.அக.);
பருத்தித்துரு	பருத்தித்துரு paruttitturu, பெ. (n.) வாய்ப்புண்; thrush so called from, its whitish appearance. (சா.அக.);
பருத்திநூல்	பருத்திநூல் paruttinūl, பெ. (n.) பஞ்சுநூல்; cotton yarn or thread. [பருத்தி + நூல்]
பருத்திப்பச்சை	பருத்திப்பச்சை paruttippaccai, பெ. (n.) கதிர்ப்பச்சை; a fragrant green plant (சா.அக.);
பருத்திப்பஞ்சு	பருத்திப்பஞ்சு paruttippañju, பெ. (n.) பருத்தியிலிருந்து எடுக்கும் பஞ்சு; cotten taken from parutti. [பருத்தி + பஞ்சு]
பருத்திப்பெண்டு	பருத்திப்பெண்டு paruttippeṇṭu, பெ. (n.) பருத்திநூற்கும் பெண்; woman who spins cotton thread. "பருத்திப் பெண்டின் பணுவ லன்ன" (புறநா. 125);
பருத்திப்பொதி	பருத்திப்பொதி paruddippodi, பெ. (n.) பருத்தி மூட்டை; bale of cotten. 'பருத்திப் பொதிக்கு ஒரு நெருப்புப் பெறிபோல' (பழ.); [பருத்தி + பொதி]
பருத்திமனை	பருத்திமனை paruttimaṉai, பெ. (n.) பருத்தியினின்று கொட்டையைப் பிரித் தெடுக்கும் இயந்திரமமைந்தமணை; gin. [பருத்தி + மணை]
பருத்திமரம்	பருத்திமரம் paruttimaram, பெ. (n.) கோங்கிலவு; a kind of cotton tree. மறுவ: கன்னிகாரம்.

பருத்திவீடு	பருத்திவீடு paruttivīṭu, பெ. (n.) பருத்தியினின்று பிரிக்கப்பட்ட பஞ்சு; ginned cotton. "கோடைப் பருத்திவீடு நிறை பெய்தமூடை" (புறநா.393); [பருத்தி + விடு → வீடு]
பருத்திற்குமுலான்	பருத்திற்குமுலான் paruttiṟkumulāṉ, பெ. (n.) ஒட்டொட்டி; a grass whose seeds stick to the clothes. மறுவ: ஒட்டங்காய்ப்புல்.
பருதி	பருதி1 parudi, பெ. (n.) விளையாட்டுக் குரியவளையம் (புதுவை);; quiot. [பர் → பரிதி → பருதி] மறுவ: பரிதி பருதி2 parudi, பெ. (n.) 1. வெடிப்புச் கண்ணம்; calcined nitre. 2. எருக்கு; mader plant (சா.அக.);
பருதிக்கல்	பருதிக்கல் parudikkal, பெ. (n.) மந்தாரச் சிலை; a black mineral stone, (சா.அக.);
பருதிப்பச்சை	பருதிப்பச்சை parudippaccai, பெ. (n.) கதிர்ப்பச்சை; a fragrant green plant (சா.அக.);
பருதிப்பாதிரி	பருதிப்பாதிரி parudippādiri, பெ. (n.) வெள்ளைப் பாதிரி; white variety of trumpet flower tree. (சா.அக.);
பருதிப்பால்	பருதிப்பால் parudippāl, பெ. (n.) எருக்கம் பால்; milk of mader plant. (சா.அக.);
பருந்தடைப்பு	பருந்தடைப்பு parundaḍaippu, பெ. (n.) எழுத்துக்கள் எண்கள் முதலியவற்றை அடைத்துக் காட்டுவதற்கு இடும் ஓர் அடையாளக்குறி; double bracket (); [பருந்து + அடைப்பு]

பருந்தலை	பருந்தலை parundalai, பெ. (n.) 1. பெரியதலை; large head. 2. செருக்குள்ளவன் (வின்.);; swelled head haughty person. 3. பார்க்க, பருந்தலைக் காரன்;see paruntalai-k-kāran 4. மாட்டுக்குற்ற வகை (மாட்டுவா.16);. a defect in cattle. [பெரும் → பரும் + தலை]
பருந்தலைக்கறையான்	பருந்தலைக்கறையான் parundalaikkaṟaiyāṉ, பெ. (n.) கறையான் வகை (வின்.);: a large-headed white ant. [பரும் + தலை + கறையான்]
பருந்தலைக்காரன்	பருந்தலைக்காரன் parundalaikkāraṉ, பெ. (n.) பெரியதனக்காரன் (வின்.);; bigwig, person of property, authority, respectability or dignity. [பருந்தலை + காரன்]
பருந்தலையெறும்பு	பருந்தலையெறும்பு parundalaiyeṟumbu, பெ.(n.) பருத்த தலையையுடைய எறும்புவகை (வின்.);; a large- headed emmet. [பருந்தலை + எறும்பு]
பருந்தாட்டம்	பருந்தாட்டம் parundāṭṭam, பெ. (n.) பருந்து தன் இரையைக் கொத்தியாட்டுஞ் செயல் போன்ற பெருந்துன்பம்; extreme torment, as the pecking and, tossing of its prey by the kite. "பல்லைப் பிடுங்கிப் பருந்தாட்ட மாட்டி" (தனிப்பா,1,170.22); [பருந்து + ஆட்டம்]
பருந்திற்குமூலான்	பருந்திற்குமூலான் parundiṟkumūlāṉ, பெ. (n.) ஒட்டொட்டி என்னும் பல்வகை; sticking grass (சா.அக.);
பருந்தின் விருந்து	பருந்தின் விருந்து parundiṉvirundu, பெ. (n.) நண்டு; crab as a prey of kites (சா.அக.); [பருந்தின் + விருந்து]
பருத்தின் விழுக்காடு	பருத்தின் விழுக்காடு paruttiṉviḻukkāṭu, பருந்தின் வீழ்வு (நன்.18,மயிலை) பார்க்க;see paruntin Vilvu. [பருந்தின் + விழுக்காடு]
பருந்தின் வீழ்க்காடு	பருந்தின் வீழ்க்காடு parundiṉvīḻkkāṭu, பெ. (n.) பருந்தின் வீழ்வு (இறை, 4, 57); பார்க்க;see parundin-Vilvu. [பருந்தின் + வீழ்க்காடு]

பருந்தின் வீழ்வு	பருந்தின் வீழ்வு parundiṉvīḻvu, பெ. (n.) நூற்பாநிலை நான்கனுள் முன்பின் இயைபில்லாது சேய்மையிலுள்ள நூற்பாவோடு இயைபுபட்டு நிற்பது (நன். 19.);; the principle of the kite's swoop whereby a sūtra occuring in a treatise is not directly connected either with its preceding or succeeding sūtra, but connected with some remote sutra, one of four cuttitra-nilai, q.v. [பருந்து + இன் + விழ்வு]
பருந்து	பருந்து1 parundu, பெ. (n.) 1. பறவை வகை (பு. வெ. 3, 12);; common kite. 2 வளையல்; bracelet. "பறாஅப் பருந்தின்கட் பற்றி" (கலித். 147.); க. பாது. ம. பருத்து மறுவ: பாறு சேனம் கங்கம் பாசிகை
பருந்து வகைகள்	பருந்து வகைகள் parunduvagaigaḷ, 2. புன்செய்ப் பருந்து – dwarf kite. 3.பாம்புப் பருந்து – common serpent eagle. 4. குடுமிப் பருந்து - crested hawk. 5. செம் பருந்து - red kite. 6. தேன் பருந்து - honey, kite, 7. பறைப்பருந்து - parish kite. 8. வெள்ளைப் பருந்து - white kite.
பருந்துக் கிளிஞ்சல்	பருந்துக் கிளிஞ்சல் parundukkiḷiñjal, பெ. (n.) கிளிஞ்சல் வகையு ளொன்று (தஞ்சை. மீன.);; a kind of shell. [பருந்து + கிளிஞ்சல்]
பருந்துருமம்	பருந்துருமம் parundurumam, பெ. (n.) இங்குணம் (சா.அக.); பார்க்க;see iguram.
பருந்துவால்	பருந்துவால் parunduvāl, பெ. (n.) பருந்துவால் போல் வெட்டி இணைக்கும் பலகையின் மூலைப் பொருத்து; dove tailing. [பருந்து + வால்]
பருந்துவாயன்	பருந்துவாயன் parunduvāyaṉ, பெ. (n.) மீன் வகை; a kind of fish. "தோகை பருந்து வாயன் மட்டி மீன்" (பறானை. பள்ளு. 15); [பருந்து + வாயன்]
பருந்துவாலன்	பருந்துவாலன் parunduvālaṉ, பெ. (n.) ஓர் கடல்மீன்; a kind of sea fish.

பருந்தேக்கு	பருந்தேக்கு parundēkku, பெ. (n.) தேக்கு வகை (தைலவ. தைல.135.);; a kind of teak. [பருமை → பரும் + தேக்கு]
பருநகம்	பருநகம் parunagam, பெ. (n.) சிவப்புக் கொன்னை; red indian laburnam (சா.அக.);
பருநடை	பருநடை parunaḍai, பெ. (n.) வேகமான நடை (இ.வ.);; swift walk, as of bull. [பெருநடை → பருநடை]
பருநன்னாரி	பருநன்னாரி parunaṉṉāri, மலை நன்னாரி; country sarsa-parilla. மறுவ: மாகாளிக் கிழங்கு பருநாரி. (பதார்த். 428.); [பருமை → பரும் + நன்னாரி]
பருநீலிமூலி	பருநீலிமூலி parunīlimūli, பெ. (n.) செம் பருத்தி; red cotton. (சா.அக.);
பருநெல்	பருநெல் parunel, பெ. (n.) பெருநெல் (நெல்லை); பார்க்க;see peru-nel an inferior kind of paddy. [பரு-மை + நெல்]
பருப்பதம்	பருப்பதம் paruppadam, பெ. (n.) மலை; mountain. "பலகோடி பருப்பதக்கோ டொத்து" (அரிச்ச நாட்டு. 7.); "பருப்பத மிறைஞ்சி விழி சோதி பயில் வித்து" (கோயிற்பு. இரணிய, 17.); "பருப்பதத்துக் கயல் பொறித்த பாண்டியர் குலபதிபோல்" (திவ். பெரியாழ்.547); [பரு → பருப்பு → (பொருப்பு); → பருப்பம் → பருப்பதம்]
பருப்பம்	பருப்பம் paruppam, பெ. (n.) 1. அளவு; quantity. 2. பருமை; largeness. 3. மலை; mountain. (சா.அக.);

பருப்பு	பருப்பு paruppu, பெ. (n.) 1. உடைத்துக் காய வைத்துச் சமையலுக்குப் பயன்படுத்தும் துவரை, உளுந்து போன்றவற்றின் விதை, dhal tentil. "அரிசி விலை, பருப்பு விலை எல்லாம் ஏறிவிட்டது" 2. வெந்த துவரம் பருப்பு; cooked dhal, "தட்டில் சோறு வைத்துப் பருப்பும் போட்டு நெய் ஊற்றினான்" 3. சில வகைத் தாவரங்களில் ஒட்டுக்குள் இருப்பது அல்லது தோல் மூடி வெளியில் தெரியும் படியாக இருப்புது; nut (of some plants.); "வேர்க்கடலைப் பருப்பு" "முந்திரிப் பருப்பு" 4. தேங்காயின் வெண்ணிறச் சதைப் பகுதி; kernel (of coconut); 'பருப்பிலே நெய் விட்டது போல' (பழ.);
பருப்புக்கஞ்சி	பருப்புக்கஞ்சி paruppukkañji, பெ.(n.) பயற்றம்பருப்பாற் செய்யப்பட்ட கஞ்சிவகை (வின்.);; a liquid preparation made of greengram and Sugar. [பருப்பு + கஞ்சி]
பருப்புக் கந்தகம்	பருப்புக் கந்தகம் paruppuggandagam, பெ. (n.) தமிழ் மருத்துவத்தில் பயன்படுவதும் பருப்பைப் போலிருப்பதும், பளபளப்பான மஞ்சள் நிறமுடையதுமாகிய கந்தக வகை; dholl sulpher. (சா.அக.); [பருப்பு + கந்தகம்]
பருப்புக்கீரை	பருப்புக்கீரை paruppukārai, பெ. (n.) 1. கீரை வகை (M.M.363);; common cock's greens. 2. பூடுவகை (வின்.);; white goosefoot.
பருப்புக்குழம்பு	பருப்புக்குழம்பு paruppukkuḻmbu, பெ. (n.) பருப்பு நிறைந்த புளிக்குழம்பு; sauce made of dholl. [பருப்பு + குழம்பு]
பருப்புச் சாதம்	பருப்புச் சாதம் paruppuccātam, பெ. (n.) பருப்புப் பொங்கல் (இ.வ.); பார்க்க;see paruppu-p-pongal. [பருப்பு + சாதம்] சாதம் = Skt.

பருப்புச் சாம்பார்	பருப்புச் சாம்பார் paruppuccāmbār, பெ. (n.) பருப்புக் குழம்பு (உ.வ); பார்க்க;see paruppu-k-kulambu. [பருப்பு + சாம்பார்] சாம்பார் = மகாராட்.
பருப்புத் துவையல்	பருப்புத் துவையல் parupputtuvaiyal, பெ. (n.) பருப்பை வறுத்து அரைத்துச் செய்யும் துவையல்; chutney made of fried dholl. [பருப்பு + துவையல்]
பருப்புத்தேங்காய்	பருப்புத்தேங்காய் parupputtēṅgāy, பெ. (n.) தேங்காய்த் துருவலையும் கடலைப் பருப்பையும் வறுத்து வெல்லப்பாகில் போட்டுக் கிளறிக் கூம்பு வடிவத்தில் செய்து சில சடங்குகளில் பயன்படுத்தும் ஓர் இனிப்புப் பண்டம்; a cone shaped confection of fried coconut scrapings and bengal gram mixed with jaggery displayed on certain cocasions such as wedding. [பருப்பு + தேங்காய்]
பருப்பு நீர்	பருப்பு நீர் paruppunīr, பெ. (n.) பருப்புக் கஞ்சி (நாஞ்.); பார்க்க;see paruppu-k-kani. [பருப்பு + நீர்]
பருப்புப் பொங்கல்	பருப்புப் பொங்கல் paruppuppoṅgal, பெ. (n.) பருப்புக் கலந்து சமைத்த சோறு (பதார்த்த. 1402.);; food of rice and dholl boiled together. [பருப்பு + பொங்கல்]
பருப்புப்பொடி	பருப்புப்பொடி paruppuppoḍi, பெ. (n.) powdered tento maed with pepper (added to cooked rice to give a mild flavour. [பருப்பு + பொது]
பருப்பு மண்ணணை-த்தல்	பருப்பு மண்ணணை-த்தல் paruppumaṇṇaṇaittal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) பருப்புச் செடிகளைச் சூழ மண்ணணைத்தல் (யாழ்ப்.);; to bank the earth close around bears to support them. [பருப்பு + மண்ணனை-,]
பருப்பு மத்து	பருப்பு மத்து paruppumattu, பெ. (n.) வெந்த பருப்பை மசிக்க உதவும் மத்துவகை; a staff with a round head for mashing boiled dholl. [பருப்பு + மத்து]

பருப்பு ரசம்	பருப்பு ரசம் paruppurasam, பெ.(n.) பருப்பு கலந்த சாற்றுவகை; pepper-water prepared With dholl. [பருப்பு + ரசம்] ரசம் = Skt.
பருப்புருண்டை	பருப்புருண்டை paruppuruṇṭai, பெ. (n.) துவரம் பருப்பை அரைத்து உருட்டிக் குழம்பில் வேகவைத்த உருண்டை; balls of ground dholl, boiled with sauce. [பருப்பு + உருண்டை]
பருப்பு வேகு-தல்	பருப்பு வேகு-தல் paruppuvēkudal, 2. செ.கு.வி. எதிர்மறை வடிவத்தில் அல்லது எதிர் மறைத் தொனியில் ஒருவருடைய தந்திரம், உத்தி, மறைமுக முயற்சி பலித்தல்; "இந்த ஊரில் பருப்பு வேகாது"
பருப்பொருள்	பருப்பொருள்1 parupporuḷ, பெ. (n.) கண்ணால் காணக் கூடியதும் தொட்டு உணரக் கூடியதுமான பொருள்; object that can be seen or felt concrete object. "கல், மண் எல்லாம் பருப்பொருள்" பருப்பொருள்2 parupporuḷ, பெ. (n.) செய்யுளில் வெளிப்படையாகத் தெரியும் பொருள்; obvious meaning. பருப்பொருள்3 parupporuḷ, பெ.(n.) 1. நூலின் பிண்டப்பொருள்; contents of a book stated in general form. "பருப்பொருட்டாகிய பாயிரம்" (இறை. கள. 1. உரை.); 2. சுவையற்ற செய்தி; unsavoury tasteless matter. "பதர்ச்சொற் பருப்பொருள் பன்னுயு நீக்கி" (பெருங். இலாவாண. 4, 51); 3. பாட்டின் மேலேழுந்தவாரியான பொருள்; superficial meaning, as of a stanza. "பருப்பொருள் கடிந்து பொருட்டொடப் படுத்து" (பத்துப்பாட்டு.உரைச்சிறப்.); [பருமை + பொருள்)]
பருப்போரை	பருப்போரை paruppōrai, பெ. (n.) பருப்புச்சாதம் (யாழ். அக.); பார்க்க;see paruppи-c-căaaт. [பருப்பு + ஒரை]

பருபருக்கை	பருபருக்கை barubarukkai, பெ. (n.) 1.வேகாத சோறு; rice partially boiled (வின்.);; 2, சிறு கூழாங்கல் போன்ற பொருள் (வின்.);; anything of the size of small pebbles, as small fruits. 3. ஓரினப் பொருள்களிற் பெரியது (யாழ்ப்);; the largest thing in a collection of eatables, as of fruits. 4. சிறிதும் பெரிதுமான பொருட்டொகுதி (யாழ். அக.);; a collection of things of various size. 5. ஒன்றிரண்டாக உடைக்கப்பட்ட தானியம்; grain not well-ground. [பரு + பருக்கை]
பருபலா	பருபலா barubalā, பெ. (n.) கறிப்பாலை; a kind of pālai.
பரும்படி	பரும்படி parumbaḍi, பெ. (n.) 1. கறிகாய்களுடன் அமைந்த சோறு; food with side dishes. 2. செவ்வையற்றது (வின்.);; that which is clumsy, imperfect. 3.பருமட்டு (யாழ்.அக.);; thick, bulky object. 4. பெருவாரி (இ.வ.);; large scale or quantity. 5, உரப்பானது; that which is coarse, rough.
பரும்பனையன்	பரும்பனையன் parumbaṉaiyaṉ, பெ. (n.) ஒரு வகை யம்மை நோய்; a variety of small pox. (சா.அக.);
பரும்புடவை	பரும்புடவை parumbuḍavai, பெ. (n.) ஆடை வகை; a kind of cloth. 'பரும் புடவைப் பொதி ஒன்றுக்குக் காசு பத்து" (s.i.i,viii, 233.); [பெரும்புடவை → பரும்புடவை]
பருமட்டக்குறிப்பு	பருமட்டக்குறிப்பு parumaṭṭakkuṟippu, பெ. (n.) 1. பருமட்டம், 1, 2. பார்க்க;see parumalam. 2. கரட்டுவடிவில் குறிக்கப்பட்டது (இ.வ.);; rough draft. [பருமட்டம் + குறிப்பு]
பருமட்டம்	பருமட்டம் parumaṭṭam, பெ. (n.) 1. பரும்படியான மதிப்பு; rough calculation. 2. கரட்டுவடிவில் குறிக்கப்பட்ட நிலை; rough ness, crudeness, as in the first process of carving.
பருமட்டமடி-த்தல்	பருமட்டமடி-த்தல் parumaḍḍamaḍittal, செ. குன்றாவி. (v.t.) பருவெட்டாகச் செய்தல்; to chisel or hammer roughly. [பருமட்டம் + அடி-,]

பருமட்டு	பருமட்டு parumaṭṭu, பெ. (n.) 1. பருமட்டம் பார்க்க;see paru-mattam. 2. பருத்த பொருள்; thick, bulky object.
பருமணல்	பருமணல்1 parumaṇal, பெ. (n.) வரிக் கூத்துவகை (சிலப். 3, 13, உரை);; a masquerade. பருமணல்2 parumaṇal, பெ. (n.) பெருமணல்; rough saud. மறுவ, கூழாங்கல்.
பருமணற்கல்	பருமணற்கல் parumaṇaṟkal, பெ. (n.) கூறிய கல் (இ.வ.);; grit; sandstone in which the grains of quartz are angular. [பரு-மை + மணற்கல்]
பருமணி முத்துப் பூடு	பருமணி முத்துப் பூடு parumaṇimuttuppūṭu, பெ. (n.) பேராமணக்கு; large castor seed. (சா.அக.);
பருமம்	பருமம்1 parumam, பெ. (n.) 1. பசுமை; thickness, bulkiness. largeness, 2. 18. வடங்கொண்ட அரைப்பட்டிகை; women's waist-band consisting of 18 strings of beads and gems. "பருமந்தாங்கிய" (திருமுரு. 146); 3. பிட்டம் (யாழ்.அக.);; the buttocks of woman. பருமம்2 parumam, பெ. (n.) 1. கவசம் (பிங்.);; coat of mail, armour. 2. குதிரைக் கலனை; saddle pillion. "பருமங்களையா பாய்பரிக் கலிமா" (நெடுநல். 179); 3. யானைக் கழுத்து மெத்தை; cushion on an elephant's neck. "அவ்வியானை.... புனைபூண் பருமத்து" (கலித். 97); 4. எருத்து முதுகிலிடும் அணியழகு விரிப்பு; trappings, as on the back of a bull. "பருமம் புறங்கௌவி மின்ன" (திருவிளை. மாயப்பசு. 14);
பருமரக்கோல்	பருமரக்கோல் parumarakāl, பெ. (n.) பாய் மரம் (மீன.பொ.வ.);: mast.

பருமரப்பாய்	பருமரப்பாய் parumarappāy, பெ. (n.) பாய் மரம் மற்றும் பாய் (மீன.பொ.வ.);: mast.
பருமரம்பி	பருமரம்பி parumarambi, பெ. (n.) பெருங் காளான்; a kind of mushroom. (சா.அக.);
பருமல்	பருமல் parumal, பெ. (n.) கப்பற் குறுக்குமரக்கை (வின்.);; yard arm in a vessel or dhony.
பருமற்கயிறு	பருமற்கயிறு parumaṟkayiṟu, பெ. (n.) கப்பற்காய் தூக்குங் கயிறு (வின்.);; rope to twist a sail, the main brace. [பருமல் + கயிறு]
பருமன்	பருமன் parumaṉ, பெ. (n.) 1. ஒரு பொருளுக் கான எடையைத் தரும் பரிமாணம்; கனம்; thickness. 2. (ஒருவரின் உடலைக் குறிக்கையில்); சரிக்குச் சரியைவிடச் சதைப் பற்று மிகுந்த நிலை; "அவர் ஆறடி உயரம், உயரத்திற்கு ஏற்ற பருமன்"
பருமனைச்செம்பு	பருமனைச்செம்பு parumaṉaiccembu, பெ. (n.) தாம்பூரச் சிகை (சா.அக.); பார்க்க;see tām būra-c-cigai.
பருமி	பருமி1 parumittal, 11. செ.குன்றாவி. (v.t.) ஒப்பனைசெய்தல்; to decorate, as an elephant. "முத்தம் பரிமித்திடைதேய்த்து" (கூர்மபு. அந்த காக.53.); "பல்கதிராரமும் பூணும் பருமித்து" (சீவக.2113.); 2. பண்ணுறுத்தல்; to furnish with trappings, as an elephant. "பருமித்த களிற்றினாலும்" (சிந்தா. காந்தரு. 20);
பருமிட்டான்	பருமிட்டான் parumiṭṭāṉ, பெ. (n.) அடுக்குச் செம்பரத்தை; double scarlet shoe flower. (சா.அக.);
பருமிதம்	பருமிதம் parumidam, பெ. (n.) 1. எக்களிப்பு (வின்.);; exultation, 2. படைக்கலம் பயிலுகை (யாழ்.அக.);; practising use of weapons. [பெருமிதம் → பருமிதம்]

பருமிப்பு	பருமிப்பு parumippu, பெ. (n.) சிலம்பம்; fencing (pond.); [பருமி → பருமிப்பு] பருமித்தல் = சிலம்பம் பயிலுதல்
பருமீன்	பருமீன் parumīṉ, பெ. (n.) பருங்கொண்ட மீன் [பரு-மை + மீன் → பருமீன்]
பருமுத்து	பருமுத்து parumuttu, பெ. (n.) 1. பெரிய முத்து; large pearl. 2. பெரியம்மையின் கொப்புளம்; pustules in small-pox. [பருமை → பரு + முத்து]
பருமுளை வராகன்	பருமுளை வராகன் parumuḷaivarākaṉ, பெ. (n.) காசுவகை (M.ER. 1923-4, p. 110);; a coin. [பருமுளை + வராகன்]
பருமுறி	பருமுறி parumuṟi, பெ. (n.) முரடான வேட்டி வகை (நாஞ்.);; a kind of coarse cloth for mens wear. [பருமை → பரு + முறி] முறி = துண்டித்தது
பருமூலம்	பருமூலம் parumūlam, பெ. (n.) முளைமூலம்; piles. (சா.அக.);
பருமை	பருமை parumai, பெ. (n.) 1. பருத்திருக்கை; thickness, bulkiness, corpulence. 2. பெருமை; greatness. 3. பரும்படியான தன்மை; roughness, coarseness, grossness. 4. இன்றியமை யாமை; seriousness, importance gravity. "இது பருங்காளியமாயிருக்கிறது" (வின்.); க. பெர்மெ [பரு → பருமை]
பருமை செய்-தல்	பருமை செய்-தல் parumaiseytal, 3. செ.குன்றாவி. (v.t.) திருத்திச் செப்பனிடுதல்; to repair. 'இம்மடைகளும் கரையும் பருமை செய்கைக்கு' (s.i.i.vii 252.); [பருமை + செய்தல்]

பருவக்காய்	பருவக்காய் paruvakkāy, பெ. (n.) உரியகாலத்தில் காய்க்கும் காய்; fruits of the the proper time or season. (சா.அக.); [பருவம் + காய்]
பருவக்காற்று	பருவக்காற்று2 paruvakkāṟṟu, பெ. (n.) குறிப்பிட்ட காலத்தில் மட்டும் கடலிலிருந்து நிலப்பகுதிக்குள் குறிப்பிட்ட திசையில் வீசி மழை பெய்யச்செய்யும் காற்று; the monsoon. "தென்மேற்குப் பருவக்காற்று" [பருவம் + காற்று]
பருவகம்	பருவகம் paruvagam, பெ. (n.) முழந்தாள்; knee. (சா.அக.);
பருவகாலம்	பருவகாலம் paruvakālam, பெ. (n.) 1. ஏற்றகாலம்; proper season. 2. பக்குவகாலம்; season of ripening or maturity. 3. காருவா அல்லது வெள்ளுவா; new or fullmoon. [பருவம் + காலம்] மறுவ. பதம் எல்லை பருவம் காலம் வேலை பொழுது அமையம் யாண்டு காலை
பருவசந்தி	பருவசந்தி paruvasandi, பெ. (n.) காருவாக் கடையும் வெள்ளுவா முதலும் சந்திக்கும் காலம் (யாழ்.அக.);; the junction between the full and the new moon with the following lu- nar day. [பருவம் + சந்தி]
பருவசந்திரன்	பருவசந்திரன் paruvasandiraṉ, பெ. (n.) முழுநிலா; full moon. [பருவம் + சந்திரன்] சந்திரன் = Skt.

பருவசந்துக்கட்டு	பருவசந்துக்கட்டு paruvasandukkaṭṭu, பெ. (n.) காருவா அல்லது வெள்ளுவாவிற்குச் சிலநாள் முன் தொடங்கி அதற்குப்பின் சிலநாள் வரையுள்ள காலம்; period commenc- ing a few days before the fullmoon or the new moon and ending a few days after it. [பருவம் + சந்து + கட்டு]
பருவஞ்சம்	பருவஞ்சம் paruvañjam, பெ. (n.) பருந்து; kite. (சா.அக.);
பருவஞ்செய்-தல்	பருவஞ்செய்-தல் paruvañjeytal, 1. செ.கு.வி. (v.i.) செழிப்பாதல்; to be luxuriant. 'பீஜம் பருவஞ் செய்கிறது' (ஈடு.4.7.ப்ர); [பருவம் + செய்தல்]
பருவஞ்சொல்(லு)-தல்	பருவஞ்சொல்(லு)-தல் paruvañjolludal, 13. செ.கு.வி. (v.i.) அறிவுரை கூறுதல் (வின்.);; to advise. [பருவம் + சொல்-,]
பருவட்டம்	பருவட்டம் paruvaṭṭam, பெ. (n.) 1. பரும்படியான மதிப்பு; rough calculation 2. பருமையாய்க் குறிக்கப்பட்ட நிலை; rough- ness, crudeness, as in the first process of carring. [பருமை → வட்டம்]
பருவட்டு	பருவட்டு paruvaṭṭu, பெ. (n.) பருவட்டம் பார்க்க;see {}. [பரு + வட்டு]
பருவட்டுமீன்	பருவட்டுமீன் paruvaṭṭumīṉ, பெ. (n.) பருங்கொண்ட மீன் (நெல்லை); பார்க்க;see {} fish in large size. [பருவட்டு + மீன்)]
பருவணிகை	பருவணிகை paruvaṇigai, பெ. (n.) கண்ணோய் வகை (யாழ்.அக);; an eye dis- ease.
பருவத்தொழுக்கம்	பருவத்தொழுக்கம் paruvattoḻukkam, பெ. (n.) காலத்துக்கேற்ப நடிக்குஞ் செயல்; seasonable conduct. "பாயற் பள்ளியும் பருவத் தொழுக்கமும்" (மணிமே. 2,24.); [பருவம் + அத்து + ஒழுக்கம்] அத்து = சாரியை.

பருவதம்	பருவதம் paruvadam, பெ. (n.) மீன்வகை (சங்.அக.);: a kind of fish. [பரு → பருவதம்] பருவதம் paruvadam, பெ.(n.) 1. மலை; hill, mountain. 'பாவபருவதங்க ளெல்லாம்' (சிவரக.அபுத்திபூருவ.4);. 2. மீன் வகை (சங்.அக.);; a kind of fish. [Skt. parvata → த. பருவதம்]
பருவதி	பருவதி paruvadi, பெ. (n.) திங்கள் (யாழ்.அக.);; moon. [பரி → பரு → பருவதி]
பருவதிக்கந்தம்	பருவதிக்கந்தம் paruvadikkandam, பெ. (n.) அந்திமந்தாரை பார்க்க;see {}. Four. O. {}. மறுவ. அந்திமல்லிகை [பருவதி + கந்தம்]
பருவதிமிலை	பருவதிமிலை paruvadimilai, பெ. (n.) குறிப்பிட்ட பருவத்தில் மட்டுமே வலைப்படுந் திமிலைமீன் (தஞ்சை.மீன.);; a kind of large and stout fish, catching in a particular season. [பருவம் + திமலை]
பருவநாடி	பருவநாடி paruvanāṭi, பெ. (n.) ஞாயிறும் திங்களும் ஒரே ஒரையிலேனும் ஒன்றுக் கொன்று ஏழாம் ஒரையிலேனும் நிற்குங்காலம் (வின்.);; time of conjunction or opposition of the sun and the moon. [பருவம் + நாடி]
பருவப்பனை	பருவப்பனை paruvappaṉai, பெ. (n.) 1. இதரயிட்டம் பனை ஐந்தனுள் சாறெடுத்த பெண்பனை (G. Tn. D. I, 307);; female palmyra which has been tapped, one of five {}. 2. காலத்திற் காய்க்கும் பனை (வின்.);; palmyra that bears fruits at the proper season. [பருவம் + பனை]
பருவபெலாச்சி	பருவபெலாச்சி baruvabelācci, பெ. (n.) கடல் மீன்வகை;see fish, plumbaceous colour.

பருவம்	பருவம்1 paruvam, பெ. (n.) 1. காலம்; time, term. period. Season. "இவை பாராட்டிய பருவமு முளவே" (அகநா.26.); 2. காருவா அல்லது வெள்ளுவா (சங்.அக.);; new or ful moon. 3. கார், கூதிர், முன்பனி, பின்பனி, இளவேனில் முதுவேனில் என்ற ஆறு பருவங்கள்; the six seasons of two months each. {}. "பருவமாறினும்" (கந்தபு. மார்க். 176);. "பருவமாறிய பருவத்தில் வையைநீர் பரந்து வருவதாகியும்" (திருவிளை. எல்லாம்.12); 4. மாதம்; month. "பங்குனிப் பருவம்" (சீவக. 851.); 5. மழைக்காலம்; rainy season, that of the north-east monsoon. 6. தக்க காலம்; suitable. Proper time, opportunity, time or period for any action or pursuit. "பெருஞ்செல்வம்.... பருவத்தா லேதிலான் றுய்க்கப்படும்" (நாலடி, 274); 7. பயிரிடுதற்குரிய காலம்; proper season for agricultural operations. 8. ஆண்டு; year. "பருவமொராயிரந் தீர்" (கம்பரா.அகலி. 28.); 9. அகவை; age, period of life.
பருவம் பார்	பருவம் பார்1 paruvambārttal, செ.குன்றாவி (v.t.) ஆழம்பார்த்தல்; to probe, sound. "அவனைப் பருவம் பார்க்க வேண்டும்" (கொ.வ.); 2. கலந்தாய்தல் (வின்.);; to consider or devise measures: to think how to act. [பருவம் + பார்-,] பருவம் பார்2 paruvambārttal, செ.கு.வி. (v.i.) தக்க சமயம் பார்த்தல்; to seek oppor- tunity. [பருவம் + பார்-,]
பருவம் வந்த பழச்சாறு	பருவம் வந்த பழச்சாறு baruvamvandabaḻccāṟu, பெ. (n.) பூநீறு எடுக்கும் காலத்தில் அதனின்று பிரித்தெடுக்கும் குரு நீர்; a saline preparation extracted from the saline efflorescence on the soil of fuller's earth containing a great proportion of soda corbonate. This preparation which is pecu- liar to Tamil Siddha Medical Science is said very useful for Alchemy. (சா.அக.); [பருவம் + வந்த + பழச்சாறு]
பருவமலைவு	பருவமலைவு paruvamalaivu, பெ. (n.) ஒரு காலத்திற்குரியதை மற்றொரு காலத்துக் குரியனவாகக் கூறுவது (தண்டியல.117.உரை.);; error or impropriety in ideas. [பருவம் + மலைவு]

பருவமழை	பருவமழை1 paruvamaḻai, பெ. (n.) உரிய காலத்திற் பெய்யும் மழை; seasonal rain. (monsoon rain);. "வடகிழக்குப் பருவமழை" [பருவம் + மழை] "ஒவ்வொரு பருமமழையின்போதும் வெள்ளப் பேரிடர் ஏற்படுகிறது".
பருவமுறை	பருவமுறை paruvamuṟai, பெ. (n.) semester (system);. "எங்கள் கல்லூரியில் பருவமுறை நடைமுறைக்கு வந்துள்ளது". [பருவம் + முறை]
பருவமெய்து-தல்	பருவமெய்து-தல் paruvameydudal, 5. செ.கு.வி. (v.i.) பூப்படைதல்; come of age (of girls); attain puberty. "தமிழ் நாட்டில் பெண்கள் பருவமெய்துதலை விழாவாகக் கொண்டாடுவர்" [பருவம் + எய்து-,]
பருவமேழு	பருவமேழு paruvamēḻu, பெ. (n.) பேதை, பெதும்பை, மங்கை, மடந்தை, அரிவை, தெரிவை, பேரிளம்பெண் என்ற ஏழுவகைப் பெண் பருவம்; stages of woman's life, of which there are seven, viz., {}, petumpai, mankai, {}, arivai, terivai, {}. [பருவம் + ஏழு]
பருவயோனி	பருவயோனி paruvayōṉi, பெ. (n.) பார்க்க, கரும்பு (மலை.);;see sugar-cane. [பருவம் + யோனி] யோனி = Skt.
பருவரல்	பருவரல்1 paruvaral, பெ. (n.) 1. துன்பம்; suf- fering, affliction. "பொறையின்று பெருகிய பருவரற் கண்ணும்" (தொல். பொ. 151.); "விண்ணவர் பருவரல் உழப்ப" (கூர்மபு. அட்டமூர். 19.); 2. பொழுது (அக.நி.);; time. [பருவா → பருவரல்]
பருவல்	பருவல் paruval, பெ. (n.) பருத்தது (வின்.);; anything large or thick. [பரு → பருவல்]

பருவவலைப்பு	பருவவலைப்பு paruvavalaippu, பெ. (n.) பருவகால மீன்பிடித்தொழில் (முகவை.மீன.);; fishing in proper season. [பருவம் + வலைப்பு]
பருவவேடன்	பருவவேடன் paruvavēṭaṉ, பெ. (n.) வேடன் எனப் பெறும் மீன் வகையுளொன்று (தஞ்சை.மீன.);; a kind of fish named as hunter. [பருவம் + வேடன்]
பருவா	பருவா1 paruvātal, 13 செ.கு.வி. (v.i.) வருந்துதல்; to suffer, to be afflicted. "இமைப் பிற் பருவரார்" (குறள்.1126.); [பருவரல் → பருவா-,] பருவா2 paruvātal, 15. செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. துன்புறுத்தல்; to tease, torment. 2. அருவருத்தல் (சது);; to abhor, detest. [பருவரல் → பருவா-,]
பருவாகை	பருவாகை paruvākai, பெ. (n.) ஒரு வகை மரம்; a kind of tree. "அமுக்கிரி" (தைல.தைலவ. 42.); பார்க்க;see amukkiri. [பரு + வாகை]
பருவாய்ச்சுறா	பருவாய்ச்சுறா paruvāyccuṟā, பெ. (n.) வாயகன்ற சுறாமீன்; a kind of wide mouth shark. மறுவ. செஞ்சுறா. [பருமை + வாய் + சுறா]
பருவான்	பருவான் paruvāṉ, பெ. (n.) பாய்மரந் தாங்குங் குறுக்குக் கழி;மறுவ. பருமல் [பரு + வான்]
பருவி	பருவி paruvi, பெ. (n.) தில்லை (மலை.); பார்க்க;see tillai. blinding tree. [பரு → பருவி]
பருவிலை	பருவிலை paruvilai, பெ. (n.) தில்லைமரம்; tiger's milk. (சா.அக.);

பருவு	பருவு1 paruvudal, 5. செ.குன்றாவி. (v.t.) அரித்தல்; to sweep or gather together. "பருவிக் குறவர் புனத்திற் குவித்த பருமாமணி" (தேவா. 1027, 5.); [பரு → பருவு-,] பருவு2 paruvu, பெ. (n.) 1. பெருத்தல்; to become large. 2. பறித்தல் (பிங்.);; to pluck. [பரு → பருவு]
பருவுழவு	பருவுழவு paruvuḻvu, பெ. (n.) 1. அகல உழுகை; ploughing wide apart. 2. அகலமாக உழுத ஏர்ச்சால் (யாழ்ப்.);; furrows in plough- ing wide apart. [பரு + உழவு]
பருவெட்டு	பருவெட்டு1 paruveṭṭu, பெ. (n.) 1. பரும்படி யான செதுக்கு; hewing in the rough, in car- pentry. 2. பரும்படியான வேலை; rough work, coarse, uneven work. 3. சூழ்ச்சி; sly means, scheming, artful management. [பரு + வெட்டு] பருவெட்டு2 paruveṭṭu, பெ. (n.) thick. "பருவெட்டு அரிசி".
பருவெள்ளம்	பருவெள்ளம் paruveḷḷam, பெ. (n.) இயல்பினுஞ் கூடுதலான கடல் நீரோட்டம் (செங்கை.மீன.); [பெரு → பரு + வேலை]
பருவேலை	பருவேலை paruvēlai, பெ. (n.) 1. பரும்படி யான வேலை; coarse or rough work. 2. அரைகுறையாகச் செய்த வேலை; work imperfectly done. [பரு + வேலை]
பருவை	பருவை paruvai, பெ. (n.) கண்ணால் காணு மாறில்லாமல் தரத்தினும் இனத்தினும் பலவகைப்பட்ட மீன்கள் கடலடியில் எழுப்பும் ஒலியான் அறியத்தகு நிலை. (செங்கை.மீன.);; sound which is made by fishes in the sea-bed.

பருவைநாள்	பருவைநாள் paruvaināḷ, பெ. (n.) பல்வகை இன மீன்கள் நீரடியில் மேய்ந்தலையும் முழுமதி நாள்; the full moon day. [பருவை + நாள்] கடல்நீர் கீழ் மேலாயும் மேல் கீழாயும் சுழலும் முழுமதி நாளில் பல்வகை இன மீன்கள் கூட்டமாய்த் திரியும் இந்நாளே பருவை நாளாம். (செங்கை.மீன.);
பரூஉ	பரூஉ1 parūu, பெ. (n.) 1. பருமை; thickness, greatness, largeness. "பரூஉக் குற்றரிசி" (புறநா. 399.); 2. மிகுதிப்படுகை (வின்.);; in- creasing. [பரு → பரூஉ] பரூஉ2 parūu, பெ. (n.) பறிக்கை (பிங்.);; plucking, snatching. [பரு → பரூஉ]
பரூஉக்கை	பரூஉக்கை parūukkai, பெ. (n.) 1. பருத்த கை; large, powerful arm. 2. வண்டியின் தெப்பக்கட்டை; big wooden bar placed perpendicularly over the axle of a cart. "எழூஉப் புணர்ந்தன்ன பரூஉக்கை நோன்பார்" (பெரும்பாண். 48.); [பரூஉ + கை]
பரூஉமோவாய்ப்பதுமர்	பரூஉமோவாய்ப்பதுமர் parūumōvāyppadumar, பெ. (n.) கழகக்காலப் புலவர். இவருடைய மோவாய் பருத்திருந்ததனால் இப்பெயர் பெற்றார்போலும் குறுந்தொகையின் 101ஆம் பாடலைப் பாடியுள்ளார்; sangam poet. author of 101st stanza of {}.
பரேண்	பரேண் parēṇ, பெ. (n.) மிக்கவன்மை; great strength. "பரேணுடைப்புயத்து" (விநாயகபு. 73,49.); [பரு + ஏர்]
பரேர்	பரேர் parēr, பெ. (n.) மிக்கஅழகு; much beauty. "பரேரம்புழகுடன்" (குறிஞ்சிப். 96.); [பரு + ஏர்]
பரேரம்புழகு	பரேரம்புழகு parērambuḻku, பெ. (n.) மலையெருக்கம்பூ; hill-madar flower. மறுவ. பரோம்புழகு [பரேர் +அம் + புழகு]
பரை	பரை1 parai, பெ. (n.) 1. பார்க்க, பறை3 (வின்.);; measure of capacity. 2. 2 கனஅடியும் 544 கன அங்குலமுங்கொண்டவளவு (M.M. 655.);; a cubic measure-2 cub. ft. 544 cub, in

பரைக்காக்கை	பரைக்காக்கை paraikkākkai, பெ. (n.) ஓரிடத்தில் தங்காமல் மரத்திற்கு மரம் பறந்தலையுங் காக்கை; beggar crow, it flies from tree to tree with undulating flight with- out a place for its habitation. [பரை + காக்கை] it is a common belief. that its call fore bodes approach of guests to the house. (சா.அக.);
பரைச்சி	பரைச்சி paraicci, பெ. (n.) 1. மலைமகள்; malaimagal. 'அறங்காத்தமா பரைச்சி' (திருப்பு. 1037.); 2. சத்தி சாரம் (சா.அக.); பார்க்க;see {}. [பரை → பரைச்சி]
பரைநாதவஞ்சி	பரைநாதவஞ்சி parainātavañji, பெ. (n.) நெல்லி; indian goose berry. (சா.அக.);
பரைநாதம்	பரைநாதம் parainātam, பெ. (n.) 1. அப்பிரகம்; mica, talc. 2. பூநீறு; efflorescent salt on the soil of fuller's earth. (சா.அக.); 3. நெல்லிக்காய்க் கந்தகம்; myrobalam, gandhar, rhombic crystals of sulphur. மறுவ. பரைநாதன்
பரைபுருவம்	பரைபுருவம் baraiburuvam, பெ. (n.) inhalation of ({}.); uyir-{} (சா.அக.); [பரை + புருவம்]
பரையன்	பரையன் paraiyaṉ, பெ. (n.) inhalation of ({}); uyir-{} (சா.அக.);

பல்	பல்1 pal, பெ. (n.) 1. வாயில் வைத்துக் கடித்து மெல்லுவதற்கு ஏற்றவகையில் இரு தாடைகளிலும் வரிசையாக அமைந்திருக்கும் தட்டையான அல்லது கூரிய முனை கொண்ட உறுதியான வெண்ணிற உறுப்பு; tooth, tang. "முகைவெண்பல்" (கலித். 58.); 2. யானை பன்றி முதலியவற்றின் கொம்பு; tusk. "ஒரு கருங்கேழலின் பல்" (பிரபுலிங். கைலாச. 14.); 3. நங்கூர நாக்கு; fluke of an anchor. (w.); 4. சக்கரம் வாள் முதலியவற்றின் பற்போன்ற கூர்; cog of a wheel;tooth of a saw or sickle. பல்தேய்ந்துபோன இந்த வாளினால் எதையும் அறுக்க முடியாது. 5. சீப்புப்பல் (வின்.);; tooth of a comb. சீப்பின் பல் உடைந்துபோய் விட்டது. 6. காலிறங்காத சேலையில் கோத்து வாங்கும் மொக்கு (வின்.);; scollop in the border of a garment; inden- tation; notch. 7. வெள்ளைப்பூண்டு முதலியவற்றின் தனித்தனியான உள்ளீடு (வின்.);; the inner tooth-like piece, as of gar- lic. 'குழம்பக்கும்' பூண்டு இரண்டு பல் தட்டிப்போடு (உ.வ);
பல்கணி	பல்கணி palkaṇi, பெ. (n.) சாளரம் (யாழ்.அக.);; lattice, window. மறுவ: பலகணி [பல் + கண் + இ]
பல்கல்	பல்கல் palkal, பெ. (n.) பல்குதல் பார்க்க;see palgudal.
பல்கலை	பல்கலை palkalai, பெ. (n.) பல கூறுகள்; aspects. "பத்திரட்டியினீரி ரண்டொழிந்த பல்கலை போன்" (பாரத. குருகுல.5.); [பல் + கலை]
பல்கலைக்கழகம்	பல்கலைக்கழகம்2 palkalaikkal̲kam, பெ. (n.) 1. தேர்வுகள் நடத்துதல், பட்டப்படிப்பு வகுப்புகள் நடத்துதல் போன்ற பணிகளைச் செய்வதும் ஆராய்ச்சி நடுவமாக விளங்குவது மான உயர்கல்வி நிறுவனம்; university. "சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் உலக முழுவதும் இருந்து வந்து பயில்கின்றனர்" 2. (பெ.வ.); (மேற்குறிப்பிட்ட நிறுவனத்தின் ஆள்வினை அமைப்பைக் கொண்ட, ஆனால்); ஆராய்ச்சியை மட்டும் மேற்கொள்கிற உயர் கல்வி நிறுவனம்; centre for advanced re- search (on the model of a university);. "தஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்" "தெலுங்குப் பல்கலைக்கழகம்" [பல் + கலை + கழகம்]

பல்காப்பியம்	பல்காப்பியம் palkāppiyam, பெ. (n.) பல்காப்பியனார் இயற்றிய ஒர் யாப்பிலக்கண நூல் (தொல். பொ. 650, உரை.);; an ancient work or prosody by {}. [பல் + காப்பியம்]
பல்காப்பியனார்	பல்காப்பியனார் palkāppiyaṉār, பெ. (n.) யாப்பிலக்கண நூலாசிரியருள் ஒருவர். (தொல்.பொ. 650, உரை);; the author of an ancient Work on prosody. பல்காப்பியம் → பல்காப்பியனார் ஒ.நோ. தொல்காப்பியம் → தொல்காப்பியனார்
பல்காயம்	பல்காயம் palkāyam, பெ. (n.) பல்காயனார் செய்ததோர் யாப்பிலக்கண நூல் (யாப்.வி.பக். 22.);; an ancient work on prosody by {}.
பல்காயனார்	பல்காயனார் palkāyaṉār, பெ. (n.) யாப்பிலக்கண நூலாசிரியருள் ஒருவர் (தொ.பொ. 650, உரை);; the author of an ancient work on prosody. [பல்காயம் → பல்காயனார்]
பல்கால்	பல்கால் palkāl, வி.அ (adv.) பல்காலும்;பார்க்க, see {}. "பல்காலுந்தோன்றி" (நாலடி. 27.); [பல் + கால்]
பல்காலும்	பல்காலும் palkālum, வி.அ (adv.) பல சமையம் அடிக்கடி; many times, oftentimes, frequently. "பல்காலுந் தோன்றி" (நாலடி. 27.); [பல் + காலும்]
பல்காற் பறவை	பல்காற் பறவை palkāṟpaṟavai, பெ. (n.) வண்டு; bee, as many - footed. (பல காலுள்ள பறவை); "பல்காற் பறவைகிளைசெத்தோர்க்கும்" (பெரும்பாண். 183.); [பல் + கால் + பறவை]
பல்கு-தல்	பல்கு-தல் palkudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. பல வாதல்; to increase as in number or quan- tity. "ஞாயிறு பல்கிய மாயமொடு" (பதிற்றுப். 62, 6.); 2. மிகுதல்; to multiply enhance intensify. "பல்கிய விருப்பினான்" (பிரமோத். பஞ்சா. 21.); [பல் → பல்கு-,] (செல்வி. வைகாசி74 பக். 510.); "அண்மைக் காலத்தில் தொழிற் பயிற்சிக் கல்லூரிகள் பல்கிவிட்டன". "பாம்புகள் கொல்லப்படுவதால் வயலில் எலிகள் பல்குவதற்கு வாய்ப்பு உள்ளது" "கழிவு நீர் தேங்கும் இடங்களின் கொசுக்கள் பல்கிப் பெருகுகின்றன"
பல்குன்றக்கோட்டம்	பல்குன்றக்கோட்டம் palkuṉṟakāṭṭam, பெ. (n.) தொண்டை மண்டலத்துள் ஒரு நாடு; an ancient division of {}. "செயங் கொண்ட சோழ மண்டலத்துப் பல் குன்றக் கோட்டத்து" (s.i.i. i. 103.); [பல் + குன்றம் + கோட்டம்]

பல்சக்கரம்	பல்சக்கரம் palcakkaram, பெ. (n.) பற்சக்கரம் பார்க்க;see {}. [பல் + சக்கரம்]
பல்சந்தமாலை	பல்சந்தமாலை palcandamālai, பெ. (n.) பத்துவகைச் சந்தங்களாலியன்றதும் பத்து முதல் நூறு வரை செய்யுட்கள் கொண்டது மான சிற்றிலக்கிய வகை (இலக்.வி. 834.);; a poem of 10 to 100 stanzas in ten kind of {}. [பல் + சந்தம் + மாலை] "பத்தந்தாதி நூறந்தம் பல்சந்தமாலையாம்" (வெண்பாப். செய்யு. 9.); என்று த.சொ.அக. குறிக்கிறது.);
பல்சந்தி	பல்சந்தி palcandi, பெ. (n.) 1. கரும்பு (அரு.நி.);; sugar-cane. 2. மூங்கில்; bamboo. [பல் +சந்தி]
பல்தேய்தல்	பல்தேய்தல் paltēytal, பெ. (n.) பல்லின் தேய்வால் உண்டாகும் நோய் வகை (M.L);; absorption of dentine. [பல் + தேய்தல்]
பல்தைத்துவம்	பல்தைத்துவம் paltaittuvam, பெ. (n.) ஆதொண்டை; a thorny creeper, ceylon ca- per. மறுவ. ஆதண்டன், ஆதொன்டன் காற்றோட்டி [பல் + தைத்துவம்]
பல்நங்கூரம்	பல்நங்கூரம் palnaṅāram, பெ. (n.) a kind of anchor. [பல் + நங்கூரம்]
பல்நாக்கு	பல்நாக்கு palnākku, பெ. (n.) தண்ணீரைத் தள்ள இணைக்கப்பட்டிருக்கும் துடுப்பின் பலகை;(இ.வ.); oar-blade. [பல் + நாக்கு]
பல்நோய்	பல்நோய் palnōy, பெ. (n.) பல்நோவு பார்க்க;see {}. [பல் + நோய்]

பல்நோவு	பல்நோவு palnōvu, பெ. (n.) பல்லில் உண்டாம் வலி; tooth ache, dentalgia. [பல் + நோவு]
பல்படாத கன்னு	பல்படாத கன்னு palpaṭātagaṉṉu, பெ. (n.) பல் விழாத கன்று; infant calf. மறுவ: பல்லு படாத கன்னு.
பல்பொடி	பல்பொடி palpoḍi, பெ. (n.) பற்பொடி பார்க்க;see {}. "பற்பொடி வாங்கிக் கொண்டு வா"
பல்பொருட்சூளாமணி	பல்பொருட்சூளாமணி palporuṭcūḷāmaṇi, 17ஆம் நூற்றாண்டில் இருந்த ஈசுர பாரதியார் இயற்றிய ஒரு நிகண்டு; a Tamil Lexicon composed by {}, 17th c. [பல் + பொருள் + சூளாமணி]
பல்பொருட்பெயர்	பல்பொருட்பெயர் palporuṭpeyar, பெ. (n.) பலபொருளொரு சொல் (சூடா.); பார்க்க;see {}. [பல் + பொருள் + பெயர்]
பல்பொருள் அங்காடி	பல்பொருள் அங்காடி palporuḷaṅgāṭi, பெ. (n.) தேவையான அனைத்துப் பொருள்களும் ஒரே கட்டடத்தில் விற்பனை செய்யப்படுகிற இடம்; super market; depart- mental store. "வீட்டிற்கு தேவையான அனைத்துப் பொருள் களும் பல்பொருள் அங்காடியில் கிடைக்கும்" [பல்பொருள் + அங்காடி]
பல்முட்டுவாள்	பல்முட்டுவாள் palmuṭṭuvāḷ, பெ. (n.) வாள் வகை; cross-cut saw. (C.E.M.); [பல் + முட்டு + வாள்]
பல்முளைத்தல்	பல்முளைத்தல் palmuḷaittal, பெ. (n.) 1. எயிறெழுகை; dentition. 2. கடைவாய்ப் பல் முளைக்கை; cutting of the wisdom tooth. [பல் + முளைத்தல்]
பல்மோடிக்காய்	பல்மோடிக்காய் palmōṭikkāy, பெ. (n.) நிலப்பூசணி பார்க்க;see {} panicled bindweed.

பல்யாக சாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதி	பல்யாக சாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதி palyāgacālaimudugudumipperuvaḻudi, பெ. (n.) இவ்வரசன் பஃறுளியாறும் பிறநாடுகளும் கடல் கொள்வதற்கு முன் ஆண்ட பாண்டியன்; an ancient pandia king.
பல்யானைச் செல்கெழு குட்டுவன்	பல்யானைச் செல்கெழு குட்டுவன் palyāṉaiccelgeḻuguṭṭuvaṉ, பெ. (n.) சேர மன்னர்களில் ஒருவன் பெருஞ்சோற்றுதியன் சேரலாதனுடைய மகன். son of {} a {} king. பாலைக் கௌதமனார் என்னும் புலவர் இவனைப் புகழ்ந்து பாடியிருக்கிறார். அப்புலவர் மறையவர். அப்புலவர் விரும்பிய வாறு பத்து வேள்விகளைச் செய்து அவரையும் அவர் மனைவியையும் வீட்டுலகம் புகச் செய்தான். இவ்வரசன் இறுதிக் காலத்தில் துறவு பூண்டதாகக் கூறுவர்.) பல்யானைச் செல்கெழு குட்டுவன் palyāṉaiccelgeḻuguṭṭuvaṉ, பெ.(v.) சேரமன்னன்; chera king. [பல்+யானை+செல்+கெழ+குட்டுவன்] பல் - பெரிய பல்யானை உயரமான பெரிய யானை. செல் மேகம். பல்யானைச்செல் பெரிய யானைக் கூட்ட மேகங்கள் (உருவகம்);. கெழு : பொருந்திய குட்டுவன் சேரன். யானைக் கூட்டங் களாகியமேகக் கூட்டங்கள் கொண்ட சேரன் என்பது பொருள்.
பல்லக்கு	பல்லக்கு1 pallakku, பெ. (n.) 1. ஆட்கள் தூக்கிச் செல்லும் ஊர்தி வகை; palanquin. "தந்தப் பல்லக்குஞ் சிவிகையுந் தாங்கி" (தொண்டைசத.87.); "எழுவாப் பல்லக்காளாக்கினான் பல்கலை தேர்வேந்தனும்" (இன்னிசை. 14.); 2. பல்லக்கு போன்ற புனைவுடைய பாடை; funeral bier. க. பல்லக்கி. ம. பல்லக்கு. பிரா. பல்லங்க க. பரியங்க்க 'பல்லக்கு ஏற யோகம் உண்டு; உந்தி ஏறச் சிவன் இல்லை' (பழ.); 'பல்லக்குக்கு மேல் மூடி இல்லாத வனுக்கும் காலுக்குச் செருப்பு இல்லாத வனுக்கும் கவலை ஒன்றே' (பழ.); [பல் → பல்லக்கு] (செல்வி. வைகாசி,'74 பக்510.);
பல்லக்குயோகம்	பல்லக்குயோகம் pallakkuyōkam, பெ. (n.) பல்லக்கில் ஏறிச் செல்லுதற்குரிய நன்னிலை (வின்.);; [பல்லக்கு + ஒகம் → யோகம்] யோகம் = Skt.
பல்லகம்	பல்லகம் pallagam, பெ. (n.) கரடி (யாழ்.அக.);; bear. [பல் → பல்லகம்]

பல்லகி	பல்லகி pallagi, பெ. (n.) பார்க்க, சேங் கொட்டை (மலை.);;see {}. Marking- nut tree. மறுவ: பல்லதி
பல்லங்குழி	பல்லங்குழி pallaṅguḻi, பெ. (n.) பார்க்க, பல்லாங்குழி;see {}. [பன்னாங்குழி → பல்லங்குழி]
பல்லசைவு	பல்லசைவு pallasaivu, பெ. (n.) பற்கள் ஆடுதலால் உண்டாம் நோய் வகை (இங்.வை. 166);; loose tooth. [பல் + அசைவு]
பல்லழகி	பல்லழகி pallaḻki, பெ. (n.) அழிஞ்சில்; a kind of medicinal herb red wood. (சா.அக); மறுவ. செம்மரம் பல்லழகி1 pallaḻki, பெ. (n.) செம்மரம்; red wood. மறுவ: அழிஞ்சில் மரம் (சா.அக.); பல்லழகி2 pallaḻki, பெ. (n.) 1. அழகிய பல்லை யுடையவள்; a woman having a fine set of teeth. 2. சாதிக்காய்; nut meg so called from its lending beauty to the teeth. 3. வெற்றிலை; betel leaf. (சா.அக.);
பல்லணம்	பல்லணம் pallaṇam, பெ. (n.) குதிரைக் கலனை; saddle. "பண்ணு பல்லண மரும மற்று" (கம்பரா. மூலபல. 14.); க. பல்லண
பல்லதி	பல்லதி1 palladi, பெ. (n.) சேங்கொட்டை; (வைத்தியபரி.);; marking nut tree. பல்லதி2 palladi, பெ. (n.) பண்வகை (பரத. இராக.56);; a specific melody type.

பல்லம்	பல்லம்1 pallam, பெ. (n.) ஒரு பேரெண் (திவா.);; a very great number. [பல் → பல்லம்)] பல்லம்2 pallam, பெ. (n.) பல்லணம் (சூடா); பார்க்க;see {}. பல்லம்3 pallam, பெ. (n.) 1. கரடி; bear. "சினப்பல்ல முதலானமா" (உபதேசகா. சிவபுண். 90); 2. படைக்கல வகை; a kind of weapon. 3. அம்பு; arrow. "ஆயிர கோடி பல்லம்" (கம்பரா. நாகபாச. 107.); "வேடர்பல்ல முயிர் நிலைவாயிற்பட்டமான்" (அரிச்ச. மயாந. 42); 4. பல்லகி. (மலை.); பார்க்க; see pallagi. [பல் → பல்லம்]
பல்லயம்	பல்லயம் pallayam, பெ. (n.) ஒருவகைக் கைவாள்; a kind of dagger. "ஈட்டி பல்லயம் பிச்சுவாவுடன்" (பிரதாப. விலா. 123);
பல்லவத்திரு	பல்லவத்திரு pallavattiru, பெ. (n.) செயலை (அசோகு); (மலை);;{} tree.
பல்லவபருணிச்செடி	பல்லவபருணிச்செடி ballavabaruṇicceḍi, பெ. (n.) இலந்தை; jujubi-plant. (சா.அக.);
பல்லவர்	பல்லவர் pallavar, பெ. (n.) பலர்; many per- son. "பல்லவராயரருகுநின்ற பரிசனராங் கணங்கடமை" (சிவரக. நந்திகரை 3.); "பல்லவர்க் கிரங்கும் பாடிமிழ் நெய்தல்" (பு. வெ.10, காஞ்சிப்.6, கொளு.); [பல் → பலர் → பல்லர் → பல்லவர்]
பல்லவன்	பல்லவன் pallavaṉ, பெ. (n.) 1. பரத்தன், தீயன் (சூடா.);; rake, libertine. 2. கீழ்மகன் (பிங்.);; low, base person.

பல்லவி	பல்லவி1 pallavi, பெ. (n.) இசைப்பாட்டில் திரும்பத் திரும்பப் பாடப்படும் முதலுறுப்பு; the chorus or burden of a {}. க. பல்லவி [பல்லவம் → பல்லவி] பல்லவி2 pallavi, பெ. (n.) the opening or the first unit of a composition. 1. ஒரு இசைக் கலைஞரின் பண் (இசை, அராகம்);, தாளத் திறமையைப் பாட்டின் வரியைக் கொண்டு விரிவுபடுத்துவதற்கு உரிய இசை வடிவம்; any group of words which could be repeated (with variaion in tempo); so as to bring out the mastery of the artist over. தாளம். "அந்த இசைக் கலைஞர் பல்லவியின் வரிகள் சமூக தத்துவமாக பாடினார்" 2. (ஒருவர்); திரும்பத் திரும்பக் கேட்பதால் சலிப்புத் தரும் ஒன்று; "வீட்டின் எப்போதும் அது இல்லை, இது இல்லை என்கிற பல்லவிதானா?" (செல்வி. வைகாசி. 74 பக்510.); [பல்லவம் → பல்லவி]
பல்லவத்தி	பல்லவத்தி pallavatti, பெ. (n.) செயலை (அசோக); மரம்; asoka tree. (சா.அக.);
பல்லவபரணி	பல்லவபரணி ballavabaraṇi, பெ. (n.) புளிப் பிலந்தை; sour jujuba. (சா.அக.);
பல்லவம்	பல்லவம் pallavam, பெ. (n.) 1. இலை; leaf. 2. தளிர்; sprout or shoot. 3. புளியம் பிரண்டை; sour adamant creeper. (சா.அக.); பல்லவம் pallavam, பெ.(n.) 1. தளிர்; sprout, shoot. 'பல்லவ சயனங்கள் பாராய்' (கம்பரா. சித்தி.23);. 2. பல்லவதேயம் (யாழ்.அக.);;பார்க்க;see pallava-{}. [Skt. pallava → த. பல்லவம்1]
பல்லவை	பல்லவை1 pallavai, பெ. (n.) பலபொருள்; many things. "பல்லவை நுதலியவகர விறுபெயர்" (தொல். எழுத். 174.); [பல → பல் + அவை] பல்லவை2 pallavai, பெ. (n.) 1. இழிவான பொருள் (யாழ்.அக.);; base or mean thing. 2. இழிவு (வின்.);; meanness.

பல்லன்	பல்லன் pallaṉ, பெ. (n.) நீண்ட பல்லுள்ளவன்; man with long or large teeth. [பல் → பல்லன்]
பல்லா	பல்லா1 pallā, பெ. (n.) பல்லாய். பார்க்க, see {}. [பல்லாய் → பல்லா] பல்லா2 pallā, பெ. (n.) நீட்டலளவை வகை (வின்.);; a linear measure.
பல்லாக்கு	பல்லாக்கு pallākku, பெ. (n.) பல்லக்கு பார்க்க;see pallakku. "பல்லாக்கு வாங்கப் போனேன் ஊர்வலம் போக, நான் பாதியிலே திரும்பி வந்தேன் தனி மரமாக" என்பது ஒர் இசைப்பாடல் வரி'
பல்லாங்குழி	பல்லாங்குழி pallāṅguḻi, பெ. (n.) 1. பதினான்கு குழிகொண்டதாய் ஒருவகை விளையாட்டிற்கு உதவும் பலகை; a thick plank with 14 hollows used in a particular kind of game. 2. சோகி முதலியவற்றால் பல்லாங்குழிப் பலகையில் ஆடும் விளை யாட்டு; the game played with cowries, etc., on a {}. ம. பல்லாங்குழி மறுவ. பாண்டி. [பன்னான்கு + குழி → பல்லாங்குழி] மகளிர் விளையாட்டுக்களில் ஒன்று. ஒரே பலகையிலோ அல்லது ஒன்றோடொன்று இணைக்கப்பெற்ற இரண்டு பலகைகளிலோ இரண்டு வரிசை களில் ஏழு ஏழு குழிகள் இருக்குமாறு அமைப்பர். அவற்றில் சோழிகள் அல்லது புளியங்கொட்டை போன்ற விதைகளை, முத்தாட்டம், பகவாட்டம், கட்டாட்டம் என்ற ஆட்ட வகைகளுக்கேற்ப ஒவ்வொரு குழியிலும் நான்கு முதல் பன்னிரண்டு காய்களாக வைத்து விளையாடுவர். குடவம்(பித்தளை);, வெள்ளி முதலிய மாழைகளிலும்பல்லாங்குழிகள் செய்யப்படுவதுண்டு பண்ணாக்குழி பார்க்க;see {}
பல்லாட்டம்	பல்லாட்டம் pallāṭṭam, பெ. (n.) பல்லசைவு பார்க்க;(M.L.); see {}. [பல் + ஆட்டம்]
பல்லாடகம்	பல்லாடகம் pallāṭagam, பெ. (n.) சேராங் கொட்டை; marking nut. (சா.அக.); = பல்லாடு1-தல் __, செ.கு.வி. (v.i.); கெஞ்சுதல் (இ.வ.);; to cringe. [பல் + ஆடு-,]

பல்லாடு	பல்லாடு2 pallāṭudal, 10. செ.குன்றாவி. (v.t.) மெல்லுகை; chewing, nibbling. 'பல்லாடப் பசி தீரும்' (பழ.); [பல் + ஆடு-,]
பல்லாண்டிசை–த்தல்	பல்லாண்டிசை–த்தல் pallāṇṭisaittal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) போற்றிப்பாடுதல் (மங்களா சாசனம்செய்தல்); (பெரியாழ்-1-9-5.);; abenedication
பல்லாண்டு	பல்லாண்டு pallāṇṭu, பெ. (n.) 1. பலயாண்டு; many years. "பல்லாண்டும் பரமாத்துமனைச் சூழ்ந்திருந் தேத்துவர்" (திவ். திருப்பல். 12.); 2. நீடுவாழ்க என்னும் வாழ்த்து; a benedication of longevity. "பல்லாண்டென்னும் பதங்கடந் தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே" (திருவிசை. திருப்பல். 4.); "பாவையர் பல்லாண் டிசைப்ப" (இராமா. திருவவ. 43.); 3. திருப்பல்லாண்டு பார்க்க; a poem. see {}. [பல் + ஆண்டு]
பல்லாத்தி	பல்லாத்தி pallātti, பெ. (n.) சேரான்; mark- ing nut tree. (சா.அக.); மறுவ: பல்லாதி (சா.அக.);
பல்லாதகி	பல்லாதகி pallātagi, பெ. (n.) சேங்கொட்டை, (மலை.); பார்க்க; marking- nut tree.
பல்லாதாரினி	பல்லாதாரினி pallātāriṉi, பெ. (n.) நாறு கரந்தை; a kind of medicinal herb. (சா.அக.); மறுவ: கொட்டைக்கரந்தை
பல்லாய்	பல்லாய் pallāy, பெ. (n.) ஒருவகை மட்கலம்; earthern vessel. உரு: பல்லா
பல்லார்	பல்லார் pallār, பெ. (n.) பலர்; many per- son. "பல்லா ரகத்து" (குறள், 194.); "பல்லார் முனியப் பயனில சொல்லுவான்" (குறள். 191.); [பல → பல் + ஆர்]

பல்லி	பல்லி1 palli, பெ. (n.) 1. பலுகுக் கட்டை; a kind of harrow. "பல்லியாடிய பல்கிளை" (புறநா. 120.); 2. பெரிய பல்லுடையவள்; woman with long or large teeth. க: ஹலிவெ [பல்2 → பல்லி] பல்லி2 palli, பெ. (n.) 1. சிற்றுயிரி வகை; wall lizard. "சிறுவெண் பல்லிபோல" (புறநா. 256.); 2. பூடுவகை (பிங்.);; a creeping plant. 3. சிற்றூரின் அரைக் கூறு (சுக்கிர நீதி. 27.);; 4. கற்சிலைப்புள் (பிங்.);; a bird. க: ஹல்லி பல்லி3 palli, பெ. (n.) வெற்றிலைக் கணுவில் அரும்புங் குருத்து (வின்.);; shoot or tendril from the nodes of the betel plant. [பல்கு → பல்கி → பல்லி)]
பல்லிக்காற்பூடு	பல்லிக்காற்பூடு pallikkāṟpūṭu, பெ. (n.) பல்லிக்காலைப் போன்ற மூலிகைச்செடி; liz- ard foot herb. மறுவ: பல்லிப்பூடு
பல்லிக்குஞ்சு	பல்லிக்குஞ்சு pallikkuñju, பெ. (n.) பல்லிக் குட்டி (வின்.);; young of a lizard. [பல்லி2 + குஞ்சு]
பல்லிக்கை	பல்லிக்கை1 pallikkai, பெ. (n.) பார்க்க, பல்லி2 1. (வின்.);; see pallikkai. [பல்லி → பல்லிக்கை] பல்லிக்கை2 pallikkai, பெ. (n.) பார்க்க, பல்லாதகி. (சங்.அக.);; see {}.
பல்லிகி	பல்லிகி palligi, பெ. (n.) பல்லாதகி (சங்.அக.); பார்க்க;see {}.
பல்லிகை	பல்லிகை palligai, பெ. (n.) 1. பல்லி; lizard. 2. சேங்கொட்டை; marking nut (சா.அக.); பல்லிகை palligai, பெ. (n.) பல்லாதகி (சங்.அக.); பார்க்க;see {}.

பல்லிகொட்டுதல்	பல்லிகொட்டுதல் palligoṭṭudal, பெ. (n.) பல்லி ஒலி எழுப்புதல் (திவ். பெரியதி. 10, 10, 4.);; chirping of a lizard. [பல்லி2 + கொட்டுதல்]
பல்லிச்செடி	பல்லிச்செடி palliccedi, பெ. (n.) கவிழ் தும்பை; a kind of Tumbai.
பல்லிசாத்திரம்	பல்லிசாத்திரம் pallicāttiram, பெ. (n.) பல்லிக் குறியியல்; science of interpreting the chirpings of a lizard. [பல்லி + சாத்திரம்] சாத்திரம் = Skt. பல்லியெழுப்பும் ஒலி-சொல்லுக்குப் பலன்கூறும் நூல்
பல்லிடுக்கி	பல்லிடுக்கி palliḍukki, பெ. (n.) பல்லைப் பிடுங்கும் குறடு (புதுவை.);; pincers to extract teeth. [பல் + இடுக்கி]
பல்லிதழ்	பல்லிதழ் pallidal, பெ. (n.) பல இதழ் கொண்ட மலர்'; flower, as many-petalled. "பல்லித ழுண்கண்" (ஐங்குறு. 170.); [பல் + இதழ் → பல்லிதழ்]
பல்லிநுண் பற்றாக	பல்லிநுண் பற்றாக pallinuṇparrāka, பெ. (n.) பல்லியானது சுவரிலே இடைவெளி யின்றிப் பற்றியிருப்பது போல. (பெரியாழ்.3-4-2.);; to Rold full grip, as lizard.
பல்லிப்பூடு	பல்லிப்பூடு pallippūṭu, பெ. (n.) கொல்லைப் பல்லி; lizard plant. [பல்லி + பூடு]
பல்லிப்பூண்டு	பல்லிப்பூண்டு pallippūṇṭu, கொல்லைப் பல்லி (பதார்த்த.278.) பார்க்க;see kollai – p – palli. a flowering parasitic plant. [பல்லி + பூண்டு]
பல்லிபடு-தல்	பல்லிபடு-தல் ballibaḍudal, 20. செ.கு.வி. (v.i.) பல்லிகொட்டு-தல் (நற்.169, உரை.); பார்க்க;see {}, [பல்லி + படு-,]
பல்லிபற்று-தல்	பல்லிபற்று-தல் ballibarrudal, 5. செ.கு.வி. (v.i.) ஒன்றைவிடாது பிடித்தல்; to hold fast, as lizard. "இந்திரியங்கள் ஸ்வஸ்வ விஷயங் களிலே பல்லிபற்றுகையாலே" (ஈடு. 5,4,1.); [பல்லி + பற்று-,]
பல்லியங்காசனம்	பல்லியங்காசனம் palliyaṅgācaṉam, பெ. (n.) ஒகஇருக்கைவகை (சீவக.3114, உரை);; [பல் + அங்கம் + ஆசனம்] அங்கம், ஆசனம் Skt.

பல்லியடித்தல்	பல்லியடித்தல் palliyaḍittal, பெ. (n.) பல்லிகொட்டுதல் பார்க்க;see pallikottu-. [பல்லி + அடி]
பல்லியம்	பல்லியம்1 palliyam, பெ. (n.) பல்வகை வாச்சியங்கள்; musical instruments of all sorts. "யாழொடு பல்லியங் கறங்க" (புறநா. 281.); [பல் → பல்லியம்] பல்லியம்2 palliyam, பெ. (n.) 1. குதிரைப்பந்தி (அக.நி.);; stable. 2. தாளம்; time-measure. 3. தொங்கல்; hangings. 4. மருதநிலம்; ag- ricultural tract. [பல் → பல்லியம்]
பல்லியாடு	பல்லியாடு palliyāṭu, பெ. (n.) கண் உட்குழிந்த ஆடு; goat without strength. (சா.அக.);
பல்லியாடு-தல்	பல்லியாடு-தல் palliyāṭudal, 5. செ.குன்றாவி. (v.t.) விதைத்தபின் பலுகடித்தல்; to level a field with a narrow. "பல்லியாடிய பல்கிளைச் செல்வி" (புறநா.120); [பல்லி + ஆடு-,]
பல்லிருள்	பல்லிருள் pallirul̤, பெ. (n.) இரும்பிலி; cochin, china ebonytree. (சா.அக.);
பல்லிரை	பல்லிரை pallirai, பெ. (n.) சதுரக்கள்ளி (மலை.);; square spurge.
பல்லிவிழுகுறி	பல்லிவிழுகுறி pallivil̲uguṟi, பெ. (n.) பல்லி உடலில் விழுதலைக் கொண்டு அறியும் நிமித்த கணியம்; omen from the fall of lizard on one's person. [பல்லி + விழிகுறி]
பல்லிழைப்புளி	பல்லிழைப்புளி pallil̲aippuḷi, பெ. (n.) இழைப்புளி வகை (C.E.M.);; toothing-plane. [பல் + இழைப்புளி]

பல்லிளி	பல்லிளி1 pallil̤ittal, செ.குவி. (v.i.) 1. பல்லை வெளிக்காட்டுதல்; to grim, show the teeth. "அஞ்சிப்பல்லிளித்து" (உத்தரரா. அசுவமே. 124.); 2. புடவை சாயம் போதல்; to lose colour, as a saree. ம. பல்லிளிக்க [பல் + இளி-,]
பல்லிளிடு	பல்லிளிடு2 pallil̤iḍuttal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) வெளிப்பூச்சால் மறைக்கப்பட்டிருந்த நகை முதலியவற்றின் உண்மையான தன்மை தெரிய வருதல்; show (ones); trvedours. "வெள்ளி முலாம் பூசப்பட்ட கொலுசு பல்லிளித்துவிட்டது
பல்லிற்சொத்தை	பல்லிற்சொத்தை pallir̤cottai, பெ. (n.) கெட்டுப்போன பல்; carious tooth. (M.L.);
பல்லிறுக்கி	பல்லிறுக்கி pallir̤ukki, பெ. (n.) மதகரி வேம்பு (மலை.);; chittagong wood.
பல்லினர்	பல்லினர் pallin̲ar, பெ. (n.) சதுரக்கள்ளி; square spurge. (சா.அக.); மறுவ. பல்லிறை
பல்லினார்	பல்லினார் pallin̲ār, பெ. (n.) கிலுகிலுப்பை; rattle wort. (சா.அக.); பல்லினார் மரம் —' பெ. (n.); ஆத்திமரம்; common mountain ebony. (சா.அக.); மறுவ: ஆத்தி
பல்லினாற்குழவி	பல்லினாற்குழவி pallin̲ār̤kul̤vi, சவுரிக் கொடி; a kind of creeper. மறுவ: அம்மையார் கூந்தல். (சா.அக.); பல்லினர்க்குழவி
பல்லீறு	பல்லீறு pallīr̤u, பெ. (n.) பற்களைப் பற்றியுள்ள தசை; gum. [பல் + ஈறு]

பல்லீறுக்கட்டி	பல்லீறுக்கட்டி pallīṟukkaṭṭi, பெ. (n.) பல்லீற்றில் உண்டாம் புண்; gum boil. [பல்லீறு + கட்டி]
பல்லீறுச்சுரப்பு	பல்லீறுச்சுரப்பு pallīṟuccurappu, பெ. (n.) பல்லீறுக்கட்டி பார்க்க;see {}. [பல்லீறு + சுரப்பு]
பல்லுக்கட்டு-தல்	பல்லுக்கட்டு-தல் pallukkaṭṭudal, 5. செ.கு.வி. (v.i.) 1. பல்லுக்குத்தங்கம் கட்டுதல்; to fasten teeth, as with gold. 2. செயற்கைப்பல் வைத்தல் (இக்.வ.);; to insert artificial. [பல்லு + கட்டு-,]
பல்லுக்கடித்தான்	பல்லுக்கடித்தான் pallukkaḍittāṉ, பெ. (n.) கடல்மீன் வகையு ளொன்று (முகவை.மீன);; a kind of sea-fish.
பல்லுக்கடுங்கூத்தன்	பல்லுக்கடுங்கூத்தன் pallukkaḍuṅāttaṉ, பெ. (n.) துரிசு; blue vitriol. (சா.அக.);
பல்லுக்கருகு-தல்	பல்லுக்கருகு-தல் palluggarugudal, பெ. (n.) இறக்குந்தறுவாயில் பற்கள் கறுத்துப்போகை (வின்.);; darking of the teeth as at the approach of death. [பல்லு + கருகுதல்]
பல்லுக்கலப்பை	பல்லுக்கலப்பை pallukkalappai, பெ. (n.) கொழுவிற் சேர்க்கப்பட்டதும் பற்களுள்ளதுமான பலகையோடமைந்த கலப்பை (இக்.வ.);; horrow consisting of a plank fitted with iron teeth and fixed to plough. [பல்லு + கலப்பை]
பல்லுக்கழகு	பல்லுக்கழகு pallukkaḻku, பெ. (n.) வெற்றிலை; betel leaf. (சா.அக.); மறுவ. பல்லழகி
பல்லுக்கழலை	பல்லுக்கழலை pallukkaḻlai, பெ. (n.) பற்கழலை; a tumour composed of tooth sub- stance. (சா.அக.);

பல்லுக்காட்டு-தல்	பல்லுக்காட்டு-தல் pallukkāṭṭudal, 5. செ.கு. வி. (v.i.) 1. வெளிப்படச்சிரித்தல்; to laugh outright. 2. கெஞ்சுதல்; to cringing manner. 3. பல்லிளி2 பார்க்க;see {}. [பல்லு + காட்டு-,]
பல்லுக்காந்திப்பெட்டி	பல்லுக்காந்திப்பெட்டி pallukkāndippeṭṭi, பெ. (n.) நெல்வகை (A);; a kind of paddy.
பல்லுக்கிளிஞ்சல்	பல்லுக்கிளிஞ்சல் pallukkiḷiñjal, பெ. (n.) பல்லைப் போல் தோற்றமுடைய கிளிஞ்சல் வகை; dentated shell. (சா.அக.); [பல் → பல்லு + கிளிஞ்சல்]
பல்லுக்குச்சி	பல்லுக்குச்சி pallukkucci, பெ. (n.) பல்விளக்க உதவுங்குச்சி; small twig used as a brush to clean the teeth. [பல் → பல்லு + குச்சி]
பல்லுக்கிட்டு-தல்	பல்லுக்கிட்டு-தல் pallukkiṭṭudal, 4. செ.கு.வி. குளிர் முதலியவற்றால் வாய்திறக்க முடியாமல் பற்கள் ஒன்றோடொன்று சேர்ந்திருக்கை; inter lock- ing of teeth, as in extreme cold. 'முனிவர்க்கும் பல்லுக்கிட்டும்' (இராமநா.பாலகா.11.); [பல் → பல்லு + கிட்டு-,]
பல்லுக்குத்து	பல்லுக்குத்து1 pallukkuddudal, 5. செ.கு.வி. (v.i.) பல்லிடுக்கிற் செருகிய பொருளைக் குத்தியெடுத்தல்; dentated shell. (சா.அக.); [பல் → பல்லு + குத்து-,] பல்லுக்குத்து2 pallukkuttu, பெ. (n.) பல்வலி, 1 பார்க்க;see pal-vali. ம. பல்லுக்குத்து [பல் → பல்லு + குத்து]
பல்லுக்குவெளி	பல்லுக்குவெளி pallukkuveḷi, பெ. (n.) பாக்கு; arecanut. (சா.அக.);
பல்லுக்குத்தி	பல்லுக்குத்தி pallukkutti, பெ. (n.) பற்குத்துங் கருவி; tooth-pick. மறுவ. பல்லுக்குத்தி [பல் → பல்லு + குத்தி]

பல்லுக்கெஞ்சு-தல்	பல்லுக்கெஞ்சு-தல் pallukkeñjudal, 15. செ.கு.வி. (v.i.) பல்லுக்காட்டு, 2 யாழ்.அக.) பார்க்க;see {}. [பல் → பல்லு + கெஞ்சு-,]
பல்லுக்கொழுக்கட்டை	பல்லுக்கொழுக்கட்டை pallukkoḻukkaṭṭai, பெ. (n.) சிறு குழந்தைக்கு முதற்பல் முளைக்கும் போது செய்யுங் கொழுக்கட்டைவகை (வின்.);; a kind of pastry coverd with roasted pulse or rice in imitation of teeth, made on the appearance of a child's first tooth. [பல்லு + கொழுக்கட்டை]
பல்லுக்கொறி	பல்லுக்கொறி1 pallukkoṟi, செ.கு.வி. (v.i.) பல்லைக் கடித்தல் (வின்.);; to grind the teeth together. [பல்லு + கொறி-,] பல்லுக்கொறி2 pallukkoṟi, செ.குன்றாவி. (v.t.) சிறுகசிறுகப் பல்லாற் கருவி மெல்லுதல்; to nibble. [பல்லு + கொறி-,]
பல்லுகம்	பல்லுகம் pallugam, பெ. (n.) 1. கரடி (சூடா. 3:20.);; 2. பெருவாகை (வைத்தியபரி.);; siris.
பல்லுங்கம்	பல்லுங்கம் palluṅgam, பெ. (n.) மூங்கில்; bamboo tree. (சா.அக.);
பல்லுத்தீட்டு-தல்	பல்லுத்தீட்டு-தல் palluddīṭṭudal, 5. செ.கு.வி. (v.i.) 1. பல்விளக்கு பார்க்க;see pal {}. 2. பல்லுக்கொறி (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}. [பல்லு + தீட்டு]
பல்லுத்தீட்டு	பல்லுத்தீட்டு2 palluddīṭṭudal, 5. செ.குன்றாவி. (v.t.) வைதல் (யாழ்ப்.);; to abuse. [பல்லு + திட்டு → தீட்டு-,]
பல்லுத்தேய்-த்தல்	பல்லுத்தேய்-த்தல் palluttēyttal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) பல்விளக்கு பார்க்க;see {}. [பல்லு + தேய்]
பல்லுப்படுதல்	பல்லுப்படுதல் palluppaḍudal, பெ. (n.) 1. கடிபடுகை; being hurt by a bite. 2. கால் நடைக்குக் கடைவாய்ப்பல் முளைக்கை; cut- ting of teeth in cattle. 'மாடு பல்லுப்பட்டதா?' (உ.வ.); 3. வசைமொழி பலிக்கை; fulfilment of a curse. [பல் → பல்லு + படுதல்]
பல்லுப்பூனை	பல்லுப்பூனை palluppūṉai, பெ. (n.) நச்சுப் பூச்சி வகை (சித்தர்சிந்து);; a kind of venom- ous animal. [பல்லு + பூனை]

பல்லுமினுக்கு-தல்,	பல்லுமினுக்கு-தல், pallumiṉukkudal, 7. செ.கு.வி. (v.i.) பல்விளக்கு-, (வின்.); பார்க்க;see {}. [பல்லு + மினுக்கு-,]
பல்லுமேழி	பல்லுமேழி pallumēḻi, பெ. (n.) புன்செய் முதலியவற்றில் உழுதற்கு உதவுங்கலப்பை வகை (இ.வ.);; a kind of plough used to har- row dry lands. [பல்லு + மேழி]
பல்லுவன்	பல்லுவன் palluvaṉ, பெ. (n.) இழிந்தோன் (நாமதீப. 178);; mean person. [பல்லவன் → பல்லுவன்]
பல்லுவரி	பல்லுவரி palluvari, பெ. (n.) 1. கட்டடங்களில் செங்குத்தாக வைக்கப்பட்ட செங்கற்களின் வரிசை; brick on edge, as in buildings. 2. எழுதகத்தில் பற்கள் போலத் தோன்றும்படி ஒன்றுவிட்டொன்று நீட்டிவைக்கும் செங்கல் வைப்பு; tooth-like projections with interspaces, in cornice. [பல்லு + வரி]
பல்லுளைவு	பல்லுளைவு palluḷaivu, பெ. (n.) 1. பல்நோவு; tooth-ache. 2. கடிக்கும் ஆவல்தோன்றப் பல்லிலே தினவெடுக்கை; itching of the teeth to bite. [பல்லு + உளைவு]
பல்லுறுசெங்களை	பல்லுறுசெங்களை palluṟuseṅgaḷai, பெ. (n.) குதிரைப்பற்செய்ந்நஞ்சு; red orpiment. (சா.அக.);
பல்லுறைப்பை	பல்லுறைப்பை palluṟaippai, பெ. (n.) பல அறைகளையுடைய பை; a bag of many pouches. "பல்லுறைப் பையினுள்ளறை தோறும்" (பெருங். மகத. 17, 131.); [பல் + உறை + பை]
பல்லூகம்	பல்லூகம் pallūkam, பெ. (n.) 1. கரடி; bear. 2. குரங்கு; monkey. (சா.அக.); [பல் + ஊகம்]
பல்லூழ்	பல்லூழ் pallūḻ, பெ. (n.) பலதடவை; many times. "பல்லூழ் சேயிழை தெளிர்ப்ப" (அகநா. 51.); [பல் + ஊழ்]
பல்லூறுதல்	பல்லூறுதல் pallūṟudal, பெ. (n.) பல் முளைக்கையில் உண்டாந் தினவு; itching sensation in cutting teeth. [பல் + ஊறுதல்]

பல்லெழுதகம்	பல்லெழுதகம் palleḻudagam, பெ. (n.) எழுதக வகை (C.E.M.);; gothic cornice. [பல் + எழுதகம்]
பல்லைக் கடி	பல்லைக் கடி1 pallaikkaḍittal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) சினம் முதலியவற்றால் பல்லை நெருநெருத்தல்; to grind the teeth, gnash the teeth, as in anger. [பல்லை + கடி-,]
பல்லைக்கடி	பல்லைக்கடி2 pallaikkaḍittal, 4. செ.கு.வி.(v.i.) தூங்கும் போது ஒலியெழுப்பும் விதத்தில் ஒன்றின் மீது ஒன்று படும்படி பற்களை அழுத்தமாக அசைத்தல்; grind ones teeth. "குழந்தை தூக்கத்தில் அடிக்கடி நறநற வென்று பல்லைக் கடிக்கிறது"
பல்லைக்கடித்து கொள்ளு-தல்	பல்லைக்கடித்து கொள்ளு-தல் pallaiggaḍiddugoḷḷudal, 12. செ.கு.வி. (v.i.) bite ones lips; restrain oneself; control. "சினத்தில் எதிர்த்துப் பேசிவிடாமல் இருக்க வேண்டுமே என்று பல்லைக் கடித்துக்கொண்டான்" "இந்த வேலையில் இன்னும் இரண்டு மாதம் பல்லைக் கடித்துக் கொண்டு இரு, பிறகு வேறு வேலைக்கு முயற்சி செய்யலாம்"
பல்லைக்காட்டு-தல்	பல்லைக்காட்டு-தல் pallaikkāṭṭudal, 5. செ.கு.வி. (v.i.) பல்லுக்காட்டு பார்க்க;see {}. "பல்லைக் காட்டிச் சிரிக்காதே' (பழ.); [பல்லை + காட்டு-,]
பல்லைக் கெஞ்சு-தல்	பல்லைக் கெஞ்சு-தல் pallaikkeñjudal, செ.கு.வி. (v.i.) பல்லுக் கெஞ்சு-, பார்க்க;see {}. [பல்லை + கெஞ்சு-,]
பல்லைத் திற-த்தல்	பல்லைத் திற-த்தல் pallaittiṟattal, செ.கு.வி. (v.i.) பல்லுக்காட்டு-, பார்க்க;see {}. 'நீரந்த வேளையிலே பல்லைத் திறந்து விட்டீர் (தனிப்பா. 1, 226, 19.); [பல்லை + திற-,]
பல்லைப் பிடித்துப்பார்-த்தல்	பல்லைப் பிடித்துப்பார்-த்தல் pallaippiḍittuppārttal, 4. செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பல்லைக் கூர்ந்து பார்த்தல்; lit, to examine ones teeth. 2. மாட்டின் அகவை உறுதி செய்தல்; to as- certain the age, as of a bull. 'தானங் கொடுத்த மாட்டை பல்லைப் பிடித்துப் பார்க்கிறதா' (பழ.); 3. ஒருவன் திறனைப் ஆய்வுசெய்தல்; to test the ability as of a person. [பல்லை + பிடித்து + பார்-,]

பல்லைப் பிடுங்கு-தல்	பல்லைப் பிடுங்கு-தல் pallaippiḍuṅgudal, 5. செ.குன்றாவி. (v.t.) lit, to pull out ones tooth. to deprive a person of his power, influence, etc. 'இவன் இப்பொழுது பல்லைப் பிடிங்கின பாம்பு' (உ.வ.); 'பல்லைப் பிடுங்கிய பாம்பு போல' (பழ.);
பல்வச்சிரக்காரை	பல்வச்சிரக்காரை palvaccirakkārai, பெ. (n.) பல்லின் வெண்மைப் பாகம் (C.G.);; enamel of the teeth. [பல் + வச்சிரம் + காரை] வச்சிரம் = Skt.
பல்வதிந்தன்	பல்வதிந்தன் palvadindaṉ, பெ. (n.) பஞ்சொட்டி; tooth pulp. (சா.அக.);
பல்வலம்	பல்வலம் palvalam, பெ. (n.) சிறுகுளம் (சூடா.);; pool, small tank, pond.
பல்வலாவாசம்	பல்வலாவாசம் palvalāvācam, பெ. (n.) ஆமை; tortoise. (சா.அக.);
பல்வலி	பல்வலி palvali, பெ. (n.) 1. பல்லில் ஏற்படும் நோவு; tooth ache. 2. பல்லீற்று நோவு; in- flammation of the gum. [பல் + வலி]
பல்வலிப்பறவை	பல்வலிப்பறவை palvalippaṟavai, பெ. (n.) எண்காற்புள் பார்க்க;see {} a fabulous bird. "பல் வலிப் பறவை பற்றுபு" (பெருங். இலாவாண. 11, 54.); [பல் + வலிப்பறவை]
பல்வளம்	பல்வளம் palvaḷam, பெ. (n.) நாட்டமைதி ஆறனுள் நிலநீர் முதலியவற்றின் வளம் (பிங்.);; fertile nature of a country, one of six {}. q.v. [பல் + வளம்]
பல்வாங்கி	பல்வாங்கி palvāṅgi, பெ. (n.) பல்லிடுக்கி (புதுவை.); பார்க்க;see {}. [பல் + வாங்கி] ஒ.நோ. முள்வாங்கி

பல்விலக்கியுளி	பல்விலக்கியுளி palvilakkiyuḷi, பெ. (n.) மர மறுக்கும் வாளின் பல்லை நிமிர்க்க உதவும் உளிவகை (இ.வ.);; a saw-setting chisel. [பல் + விலக்கி + உளி]
பல்விழு-தல்	பல்விழு-தல் palviḻudal, 2. செ.கு.வி. (v.i.) 1. முளைத்தபல் அசைந்து விழுகை; falling down of teeth. 2. மாடு முதலியவற்றிற்குப் பல் முளைக்கை (கொ.வ.);; the cutting of teeth, as of a bull. [பல் + விழு-,]
பல்விளக்கி	பல்விளக்கி palviḷakki, பெ. (n.) 1. பற்குச்சி; tooth twig. 2. செந்நாயுருவி; a kind of medicinal herb. (red indian bar); (சா.அக.);
பல்விளக்கு-தல்	பல்விளக்கு-தல் palviḷakkudal, 5. செ.கு.வி. (v.i.) பல்லைத் தூய்மை செய்தல் (பதார்த்த. 1303);; to clean the teeth. [பல் + விளக்கு-,]
பல்விளக்குமூலிகை	பல்விளக்குமூலிகை palviḷaggumūligai, பெ. (n.) பல்துலக்கவுதவும் ஆல், வேல், பூலா, வேம்பு, நாயுருவி முதலானவற்றின் குச்சிகள்; the green twigs of various plants, banian, babul, poolah, margosa, indian burr (சா.அக.);
பல்வெக்கை	பல்வெக்கை palvekkai, பெ. (n.) கடல்மீன்வகை;தாடைப் பகுதி கூர்மையாகக் காணப்படும் நெல்லை.மீன.). a kind of seafish having the sharp jaws. மறுவ.நெடுவாய். [பல் + வெக்கை]
பல்வெட்டிலை	பல்வெட்டிலை palveṭṭilai, பெ. (n.) இலை வகை (தற்.);; dentate leaf. [பல் + வெட்டு + இலை]
பல்வேவு	பல்வேவு palvēvu, பெ. (n.) பல்நோய் வகை (பாராச.. 1, 218);; tooth-ache. [பல் + வேவு]
பல்வேறு	பல்வேறு palvēṟu, பெ.அ. (adv.) பலவித, வெவ்வேறு; 'அந்த நிறுவனம் பல்வேறு பண்டங்களை உறுவாக்கம் செய்கிறது'.
பல்வை-த்தல்	பல்வை-த்தல் palvaittal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) பல்லுக்கட்டு, 2 (தற்.); பார்க்க;see {}. [பல் + வை-,]

பல்வைத்தியம்	பல்வைத்தியம் palvaittiyam, பெ. (n.) பல்நோய் தீர்க்கும் மருத்துவம் (C.G.);; dentistry. [பல் + வைத்தியம்] வைத்தியம் = Skt.
பல்வைத்தியன்	பல்வைத்தியன் palvaittiyaṉ, பெ. (n.) பல் மருத்துவஞ் செய்வோன் (தற்.);; dental surgeon, dentist. [பல் + வைத்தியன்] வைத்தியன் = Skt.
பல	பல1 pala, ஒன்றுக்கு மேற்பட்டவை; many several diverse. "பலவற் றிறுதி யுருபிய னிலையும்" (தொல். எழுத். 220.); க. ஹல. ம. பல [பல் → பல] பல2 pala, பெ. (n.) 1. எண்ணிக்கையில் அதிகம்; many. "அவருடைய கதைகளில் பல வற்றை நான் படித்திருக்கிறேன்" பல3 pala, பெ.அ. (adj.) எண்ணிக்கையில் அதிகமான; many. "போட்டியில் பல நாடு களைச் சேர்ந்த அணிகள் கலந்து கொண்டன" "பல இடங்களில் மழை பெய்துள்ளது"
பலக்கு	பலக்கு palakku, பெ. (n.) பலக்குராசம்; bitter fig. (சா.அக.); மறுவ: பேயத்தி பலகாரி பலக்குளி
பலகடி	பலகடி palagaḍi, பெ. (n.) கவடி (வைத்தியபரி.);; a small sea-shell.

பலகணி	பலகணி1 palagaṇi, பெ. (n.) 1. சாளரம்; lat- tice window. "பலகணி வழியாக வேடிக்கைப் பார்ப்பது சிலருடைய இயல்பு" 2. கண்வாயில் (தைலவ. தைல);; wicket. [பல் → பல + கண் + இ] மறுவ: காலதர் சாளரம் குறுங்கண் நூழை சாளரவாயில் நுழை
பலகணிச் சன்னல்	பலகணிச் சன்னல் palagaṇiccaṉṉal, பெ. (n.) இரும்புக் கம்பியிட்ட சன்னல் (C.E.M.);; grated window. [பலகணி + சன்னல்]
பலகணிப்பாலம்	பலகணிப்பாலம் palagaṇippālam, பெ. (n.) இருப்புப் பாலம் (C.E.M.);; lattice bridge. [பலகண் → பலகணி + பாலம்]
பலகம்	பலகம் palagam, பெ. (n.) 1. நாற்காலி; chair. 2. அடுக்கு; layer, pile. 3. கேடகம்: shield. [பலகை → பலகம்]
பலகலப்பு	பலகலப்பு palagalappu, பெ. (n.) பலகலவை பார்க்க;see pala-kalavai. [பல + கலப்பு]
பலகலவை	பலகலவை palagalavai, பெ. (n.) 1. பலவற்றின் கலப்பாலானது; mixture of diverse things Miscellany. 2. நறுமணக்கூட்டுப் பொடி (யாழ்.அக.);; a mixture of fragrant substances. [பல + கலவை]

பலகறை	பலகறை1 palagaṟai, பெ.(n.) 1. சோகி (சீவக. 2773. உரை);; cowry. 2. சுட்டநீறு; calcined cowry. பலகறை2 palagaṟai, பெ. (n.) கவடி; "பணில மொத்த பலகறை" (அரிச்ச. மயாந. 9.);; shells, couries, used in some places-as coins. பலகறை palagaṟai, பெ. (n.) சோழி; cowrie. [பலகு+அறை]
பலகறைப் பற்பம்	பலகறைப் பற்பம் palagaṟaippaṟpam, பெ. (n.) வயிற்றில் ஈரற்கட்டியைப் போக்கும் பல கறைப் புடமிட்ட பற்பம்; calcined cowry used for the enlargement of spleen. (சா.அக.);
பலகாயம்	பலகாயம் palakāyam, பெ. (n.) மிளகு, கடுகு, வெந்தயம் போன்ற கறிக்குதவும் பண்டங்கள்; sundry spices as pepper. etc. "பலகாயம் நிசதி மிளகு ஆழாக்கும் கடுகு உழக்கும்" (S.i.i.iii, 381.); [பல + காயம்] காயம் = மணப்பொருள்
பலகாரம்	பலகாரம்1 palakāram, பெ. (n.) யானை மேற்றவிசு (வின்.);; seat with canopy on an elephants back.
பலகாரி	பலகாரி palakāri, பெ. (n.) 1. உடம்பிற்கு வலுவைக் கொடுக்கும் மருந்துகள்; a medi- cine that lends tone to the system-tonic. 2. பேயத்தி; bitter fig. 3. தொட்டிச் செய்ந் நஞ்சு; a kind of arsenic. (சா.அக.); மறுவ: காட்டத்தி
பலகால்	பலகால் palakāl, பெ. (n.) பலமுறை; many times. பலகாலும் பழகியுள்ளேம். பாவலருடன். [பல + கால்]
பலகி	பலகி palagi, பெ. (n.) நிலத்தைச் சமப்படுத்த உதவும் பரம்புப் பலகை (கோவை);. a kind of harrow used for levelling the ground after ploughing. க. ஹலிகெ.

பலகீரை	பலகீரை palaārai, பெ. (n.) கலவங்கீரை; mixed vegetable greens having medical vir- tues. (சா.அக.); மறுவ: கூட்டுக்கீரை, கலவைக்கீரை [பல + கீரை]
பலகீரைப்பதார்த்தம்	பலகீரைப்பதார்த்தம் palaāraippatārttam, பெ. (n.) கலவைக் கீரைக் கறி (புதுவை.);; a relish made of kalavai-k-{}. பதார்த்தம் = Skt.
பளகீரைபறி-த்தல்	பளகீரைபறி-த்தல் baḷaāraibaṟittal, செ.கு.வி. (v.i.) தீங்கு செய்தல்; to do mischief. [பலகீரை + பறி-),]
பலகுசந்தனம்	பலகுசந்தனம் palagusandaṉam, செவ் வள்ளிக் கிழங்கு; red sweet potatoe. (சா.அக.)
பலகுராசம்	பலகுராசம் palagurācam, பெ. (n.) காட்டத்தி; wild fig. (சா.அக.);
பலகேசரம்	பலகேசரம் palaācaram, பெ. (n.) தென்னை (மலை.); பார்க்க; cocoanut palm.

பலகை	பலகை1 palagai, பெ. (n.) 1. மரப்பலகை; board, plank. "பொற்பலகை யேற் யினிதமர்ந்து" (திருவாச. 16, 1.); 2. உழவிற் சமன்படுத்தும் மரம்; levelling plank. 3. சூதாட உதவுவதும் கோடுகள் வரையப்பட்டதுமான பலகை; gaming table. "பலகை செம்பொனாக (சீவக. 927.); 4. நெடும்பரிசை (தொல். பொ. 67, உரை, பி-ம். பக். 209.);; long shield buckler. 5. பறைவகை; a drum. "வீணை பலகை தித்தி வேணுசுரம்" (விறலிவிடு.); 6. யானைமேற்றவிசு (பிங்.);; seat on an elephants back, howdah. 7. எழுதுபலகை; tablet, slate. 8. ஒருவகை வரிக்கூத்து; masquerade dance. 9. தொட்டிச்செய்ந்நஞ்சு வகை (மூ.அ.);; a mineral poison. 10. வயிரத்தின் குணங்களுளொன்று; a quality of the diamond. க. ஹலகெ. பலகை2 palagai, பெ. (n.)
பலகை ஆற்று-தல்	பலகை ஆற்று-தல் palagaiāṟṟudal, 7 செ.கு.வி. (v.i.) மரக்கலத்தின் வேகத்தைச் குறைத்தல்; to reduce the force of the vessel.
பலகைக் கயிறு	பலகைக் கயிறு palagaiggayiṟu, பெ. (n.) நெசவுக் கருவி வகை (யாழ்.அக.);; a weavers implement. [பலகை + கயிறு]
பலகைக்கல்	பலகைக்கல் palagaiggal, பெ. (n.) எழுதுங்கல்; slate. (சா.அக.); மறுவ: எழுதுபலகை [பலகை + கல்]
பலகைக்கள்ளி	பலகைக்கள்ளி palagaiggaḷḷi, பெ. (n.) சப்பாத்துக்கள்ளி (யாழ்ப்.); பார்க்க; prickly- pear. see {}. [பலகை + கள்ளி]
பலகைக் காந்தம்	பலகைக் காந்தம் palagaiggāndam, பெ. (n.) தட்டையான காந்தக் கல் (வின்.);; flat loadstone bar. [பலகை + காந்தம்]

பலகைசுரண்டி	பலகைசுரண்டி palagaisuraṇṭi, பெ. (n.) சீவுளி (இ.வ.);; carpenters scraping instru- ment. மறுவ: இழைப்புளி [பலகை + சுரண்டி]
பலகைத்தரை	பலகைத்தரை palagaittarai, பெ. (n.) பரம்படித்த நிலம் (வின்.);; land smoothed by drawing a board over it. [பலகை + தரை]
பலகை நாக்கு	பலகை நாக்கு palagaināggu, பெ. (n.) வலிக்கும் தண்டுமரத்தின் அலகு (இ.வ.);; blade of an oar. ம. பலக நாக்கு [பலகை + நாக்கு]
பலகைப்பா	பலகைப்பா palagaippā, பெ. (n.) தேரின் மேற்றட்டு (வின்.);; the floor of a chariot. [பலகை + பா]
பலகை மஞ்சள்	பலகை மஞ்சள் palagaimañjaḷ, பெ. (n.) பிளப்பு மஞ்சள் (கொ.வ.);; cut pieces of tur- meric. [பலகை + மஞ்சள்]
பலகைமரம்	பலகைமரம் palagaimaram, பெ. (n.) 1. நெசவுக் கருவி வகை (வின்.);; a weavers instrument. 2. பலகையறுக்க உதவும் மரம்; tree fit for saving into planks. [பலகை + மரம்]
பலகை முடி	பலகை முடி palagaimuḍi, பெ. (n.) வலைக் கண்ணில் இடப்பெறும் முடிச்சு வகையுள் ஒன்று (செங்கை.மீன.);; a kind of knot in fish- ing net. [பலகை + முடி]
பலகையடி-த்தல்	பலகையடி-த்தல் palagaiyaḍittal, செ.கு.வி. (v.i.) பரம்படித்தல் (யாழ்ப்.);; to smooth a rice - field with a board. [பலகை + அடி-,]

பலகையறு-த்தல்	பலகையறு-த்தல் palagaiyaṟuttal, 1. செ.கு.வி. (v.i.) பலகை யறுத்தெடுத்தல்; to saw a board from tree. [பலகை + அறு-,]
பலகையுப்பு	பலகையுப்பு palagaiyuppu, பெ. (n.) வளையலுப்பு; a mineral salt known as glass gall felvitrix. மறுவ: பலகையுரு. (சா.அக.); [பலகை + உப்பு]
பலகையுரு	பலகையுரு palagaiyuru, பெ. (n.) வளையலுப்பு (யாழ்.அக.); பார்க்க; a medicinal salt. [பலகை + உரு]
பலகையெழுதுகல்	பலகையெழுதுகல் palagaiyeḻudugal, பெ. (n.) மாக்கல்; slate, pencil. மறுவ: மாவுக் குச்சி. (சா.அக.);
பலகோசம்	பலகோசம் palaācam, பெ. (n.) பல்லோர்தம் பெயரிற் பதிவு செய்யப்பட்ட நிலக்கணக்கு (R.T.);; a record of lands registered in the names of several persons. [பல + கோசம்] கோசம் = Skt.
பலங்கரம்	பலங்கரம் palaṅgaram, பெ. (n.) பித்தம்; bile. (சா.அக.);
பலங்கனி	பலங்கனி palaṅgaṉi, பெ. (n.) பலாப்பழம் (திவ். பெரியதி. 3, 1, 5.);; jack fruit. (சா.அக.); [பல + கனி]
பலச்சகி	பலச்சகி palaccagi, பெ. (n.) குன்றிமணி; jewellers bead. (சா.அக.);
பலச்சரீடம்	பலச்சரீடம் palaccarīṭam, பெ. (n.) குன்றி (மலை.); பார்க்க;see {}, crab's eye.
பலச்சாரம்	பலச்சாரம் palaccāram, பெ. (n.) அரத்த நிறக் கொய்யாப் பழம்; red guava fruit. (சா.அக.);

பலசங்கியமம்	பலசங்கியமம் palasaṅgiyamam, பெ. (n.) பாக்குமரம்; areca nut tree on palm.
பலசங்கியம்	பலசங்கியம் palasaṅgiyam, பெ. (n.) பலசங்கியமம் பார்க்க;see pala sangiyamam (சா.அக.);
பலசரக்கு	பலசரக்கு palasarakku, பெ. (n.) பலவகைப் பண்டம்; groceries, goods of various kinds food stuffs. (c.g.); "பலசரக்குக் கடை" "பல சரக்குக் காரனைப் பயித்தியம் பிடித்தது போல" (பழ.); க. ஹலசரகு [பல + சரக்கு]
பலசரக்குச்செய்நீர்	பலசரக்குச்செய்நீர் palasarakkusseynīr, பெ. (n.) வேதுகாப்பு செய்நீர்; a pungent liq-uid prepared from several unknown drugs by a secret process and used in Alchemy. (சா.அக.); [பலசரக்கு + செய்நீர்]
பலசாடவம்	பலசாடவம் palacāṭavam, பெ. (n.) மாதுளை (மலை.); பார்க்க;see {} pome-granate. (சா.அக.);
பலசாரி	பலசாரி palacāri, பெ. (n.) உடும்பைப் போல் வால்பக்கம் முட்கள் அமைந்த ஒருயிரி; a spe- cies of guana with spikes at the tail found in the Himalayan regions, used in medicine. (சா.அக.);
பலசிகா	பலசிகா palasikā, பெ. (n.) இருள்செடி; gold tree. (சா.அக.);
பலசு	பலசு palasu, பெ. (n.) 1. பாக்கு; areca nut. 2. பாலாட்டம்; supposed soma plant. (சா.அக.);
பலஞ்சேறு	பலஞ்சேறு palañjēṟu, பெ. (n.) நடுகைக்கு உழுது பண்படுத்தப்பட்ட நிலம் (R.T.);; ploughed land prepared for transplanting. [பதம் + சேறு]

பலண்டு	பலண்டு palaṇṭu, பெ. (n.) பலாண்டு பார்க்க (வின்.);;see {}. [பலாண்டு → பலண்டு]
பலண்டுறுக பாடாணம்	பலண்டுறுக பாடாணம் palaṇṭuṟugapāṭāṇam, பெ. (n.) பிறவிச்செய் நஞ்சு வகை; a mineral poison.
பலதரப்பட்ட	பலதரப்பட்ட paladarappaṭṭa, பெ.அ. (adj.) பல வகையான; of all sarts different kinds of. "பலதரப்பட்ட மக்களும் இந்த வைப்பகத்தில் கணக்கு வைத்திருக்கிறார்கள்" "ஒரு நல்ல ஆளுமையில் பலதரப்பட்ட இன்னல்களையும் சந்திக்கும் திறமை வேண்டும்"
பலதாரமணம்	பலதாரமணம் palatāramaṇam, பெ. (n.) பலபெண்களை மணம்செய்தல்; polygamy. [பல + தாரம் + மணம்]
பலதிரட்டு	பலதிரட்டு paladiraṭṭu, பெ. (n.) தொகை நூல் (யாழ்.அக.);; compilation, anthology. [பல + திரட்டு]
பலதிரியம்	பலதிரியம் paladiriyam, பெ. (n.) மூன்றுவகைக் காய்; அவை கடுக்காய், தான்றிக்காய், நெல்லிக்காய்; the three myrobalans. (சா.அக.);
பலதூசு	பலதூசு palatūcu, பெ. (n.) புளியாரை (மலை.); பார்க்க;see {} yellow wood sorrel. (சா.அக.); [பல + தூசு]
பலப்பத்தூள்	பலப்பத்தூள் palappattūḷ, பெ. (n.) மாக்கல் தூள்; powder of slate. (சா.அக.); [பலப்பம் + தூள்]
பலப்பாழ்	பலப்பாழ் palappāḻ, பெ. (n.) வெள்ளைக் கழற்கொடி; a white species of molucca bean creeper. (சா.அக.);

பலப்பிரியம்	பலப்பிரியம் palappiriyam, பெ. (n.) செம் போத்து; Indian cuckoo. (சா.அக.);
பலப்பிரேதம்	பலப்பிரேதம் palappirētam, பெ. (n.) திப்பிலி (மலை.); பார்க்க;see tippili long pepper. [பல + பிரேதம்]
பலபட்டடை	பலபட்டடை balabaḍḍaḍai, பெ. (n.) 1. பலசாதி (வின்.);; people of various castes. 2. கலப்புச் சாதி (கொ.வ.);; mixed caste. 3. பல பண்ட முள்ள சாலை (வின்.);; store room in which diverse articles are kept. 4. பல கலப்பானது (கொ.வ.);; mis cellaneous collection. 5. வணிகர் கட்கும் தொழிலாளர்கட்கும் இடும் பொதுவரி (R.T.);; a general tax on merchants and artisans. [பல + பட்டடை]
பலபட்டறை	பலபட்டறை balabaṭṭaṟai, பெ. (n.) பலபட்டடை (யாழ்.அக.); பார்க்க;see pala {}. [பல + பட்டறை]
பலபட	பலபட balabaḍa, வி.அ (adj.) நிகழ்வுகள் குறித்துப் பலவாறு; in a variety of ways. "செய்யுள், நாடகம் என்று பலபடப் பேசினார்"
பலபடப்புனைவணி	பலபடப்புனைவணி balabaḍabbuṉaivaṇi, பெ. (n.) ஒரு பொருளினிடத்துப் பல அடிங் களிருத்தலாற் பல பொருள்களை அதன்பால் ஏற்றிக் கூறும் அணி (அணியி. 7.); (rhet.);; a figure of speech in which an object is com- pared to several things in respect of sev-eral qualities. [பலபட + புனைவு + அணி]
பலபடு-தல்	பலபடு-தல் balabaḍudal, 20. செ.கு.வி. (v.i.) 1. பலவாதல்; to become manifoid. to be di- vided into many parts, to ramify. 2. கட்ட்சிப் படுதல்; to be divided, as a party into fac- tions. [பல + படு-,]
பலபண்டம்	பலபண்டம்1 balabaṇṭam, பெ. (n.) பண்ணியம் (சூ.நிக.. 6:62);; musical instrument.
பலபாண்டம்	பலபாண்டம்2 palapāṇṭam, பெ. (n.) அரிதாரம்; yellow orpiment. (சா.அக.);
பலபத்திரன்	பலபத்திரன் balabattiraṉ, பெ. (n.) பலதேவன்; elder brother of krishna one of {}. "காழுலக்கை கொள்கைப் பலபத்திரன்" (சேதுபு. இலக்கும. 3.);

பலபத்திரன்கொடி	பலபத்திரன்கொடி balabattiraṉkoḍi, பெ. (n.) பனை (பிங்.);; palmyra-palm, as the insignia on the banner of Balabhadra. [பல + பத்திரன் + கொடி] பத்திரன் = Skt.
பலபத்திரன்படை	பலபத்திரன்படை balabattiraṉbaḍai, பெ. (n.) கலப்பை (பிங்.);; plough, as the weapon of Balabhadra. [பலபத்திரன் + படை]
பலபல	பலபல balabala, pron. மிகப்பல (தொல். எழுத். 215. உரை);; many. [பல + பல]
பலபலிரிதி	பலபலிரிதி balabaliridi, பெ. (n.) ஞாழல்; saf- fron.
பலபலெனல்	பலபலெனல் balabaleṉal, பெ. (n.) பலபலவெனல் பார்க்க "பல்லியும் பலபலென்னப் பகருது" (குற்றா. குற. 63.); see {}. [பலபல + எனல் → பலபலெனல]
பலபலவெனல்	பலபலவெனல் balabalaveṉal, பெ. (n.) 1. ஓர் ஒலிக்குறிப்பு; onom. expr. signifying sounding, chirping, as of a lizard; rustling, as of falling leaves. 'பனிக்காலத்தில் மரத்தினின்று பலபலவென்று இலை யுதிர்கின்றது'. 2. பொழுது விடிதற்குறிப்பு; day-breaking. 'பலபலவென்று விடிந்தது' 3. கண்ணீர் விரைந்து வடிதற்குறிப்பு; trickling down, as of tears. 'கண்களிலிருந்து நீர் பலபலவென்று விழுந்தது' [பலபல + எனல்]
பலபாடு	பலபாடு palapāṭu, பெ. (n.) 1. பலவகைத் துன்பம்; all sorts of trouble. 2. பலவகையான வசவு, இகழ்ச்சி பழி; various scenes of dis- grace. 3. பல்வேறுபட்ட செயல்; miscella- neous business. [பல + பாடு]
பலபிணிக்கு வாய்த்த கறி	பலபிணிக்கு வாய்த்த கறி balabiṇigguvāyttagaṟi, பெ. (n.) பலநோய்களுக்கும் நற்கறியான அரைக்கீரை; garden spinach. (சா.அக.); மறுவ: அறுகீரை, அறைகீரை

பலபூரகம்	பலபூரகம் palapūragam, பெ. (n.) 1. மாதுளை; pomegranate. 2. கொம்மட்டி மாதுளை; lemon citron. (சா.அக.); மறுவ: பலபூரம் [பல + பூரகம்]
பலபூரம்	பலபூரம் palapūram, பெ. (n.) பலபூரம் பார்க்க (சங்.அக.);;see {}. [பல + பூரம்]
பலபை	பலபை balabai, பெ. (n.) கதிரவன் நண்ணிலக் கோட்டில் நிற்கும்போது கதிரவக்கடிகார நடுவில் விழும் நிழல் (யாழ்.அக.);; equinoc- tial shadow of the gnomon at noon.
பலபொருட்சொற் றொடரணி	பலபொருட்சொற்றொடரணி balaboruḍcoṟṟoḍaraṇi, பெ. (n.) பல பொருள்களைத் தருதற்குரிய சொற்களைப் புணர்த்துக் கூறும் அணிவகை; a rhetorical embellishment, a fig- ure of speech.
பலபொருள்குறித்த ஒரு வினைத்திரிசொல்	பலபொருள்குறித்த ஒரு வினைத்திரிசொல் balaboruḷkuṟittaoruviṉaittirisol, பெ. (n.) செந்தமிழ் நிலத்துமொழியாகச் செய்யுட்கே யுரித்தாய் கற்றோர்க்கு மாத்திரம் பொருள் விளக்கிப் பலபொருட்டருமொரு வினைச் சொல் (நன். 2. 72,உரை.);; a difficult verb to be understood, and capable verb of being applied to differnt things. 'வரைந்தான் என்பது நீக்கினான் கொண்டான் என்னும் பலபொருள் குறித்த ஒரு வினைத்திரிசொல்'
பலபொருள் குறித்த ஒருரித் திரிசொல்	பலபொருள் குறித்த ஒருரித் திரிசொல் balaboruḷkuṟittaoruritttirisol, பெ. (n.) அரிதுணர் பொருளாய்ப் பல பொருடருமோருரிச் சொல்; a particle difficult to be understood, and capable of being applied to different things. "கடி என்பது, காப்பு, உரிமை, அச்சம், கரிப்பு, விளக்கம், சிறப்பு, மணம் முதலிய பல பொருள் குறித்த ஒருரித்திரி சொல்" (நன். 272. உரை.);
பலபொருளுவமை	பலபொருளுவமை balaboruḷuvamai, பெ. (n.) ஓர் உவமேயத்திற்குப் பல பொருள் உவமையாக வரும் உவமையணி (தண்டி. 30.);; "வேலுஞ் சேலும் போலும் விழி"
பலபொருளொரு சொல்	பலபொருளொருசொல் balaboruḷorusol, பெ. (n.) பலபொருள் கொண்டதொரு கிளவியம்; a word of many meanings. "ஆயிரு வகைய பலபொருள் ஒருசொல்" (தொல்.பொ.52.); "பகவனே யீசன் மாயோன்" (சூ.நிக. 11. ககரவெ.); [பலபொருள் + ஒருசொல]
பலபோகம்	பலபோகம் palapōkam, பெ.(n.) நிலத்தில் பலர்க்குரிய தனித்தனி நுகர்ச்சி (C.G.);; ten- ure by which inhabitants hold hands in sev- eralty, each being responsible for the rev- enue of his own holding opp. to {}. [பல + போகம்]

பலம்	பலம் palam, பெ. (n.) முப்பத்தைந்து நிறை (கிராம்); கொண்ட நிறுத்தலளவை; பலம் palam, பெ. (n.) 1. மருக்காரை; com- mon emetic nut. 2. சேராங்கொட்டை; mark- ing nut. (சா.அக.);
பலம்பம்	பலம்பம் palambam, பெ. (n.) சேங்கொட்டை; marking nut. (சா.அக.);
பலம்பலா	பலம்பலா palambalā, பெ. (n.) சிற்றாமுட்டி பார்க்க;see {}. (சங்.அக.);; [பலம் + பலா]
பலம்பழம்	பலம்பழம் palambaḻm, பெ. (n.) சேங்கொட்டை (மலை.);; marking-nut tree. [பலம் + பழம்]
பலமந்தம்	பலமந்தம் palamandam, பெ. (n.) அதிகமப்பு; dyspeptic. (சா.அக.);
பலமுகம்	பலமுகம் palamugam, பெ. (n.) பலவழி; vari- ous sides, directions, ways, means sources or points. [பல + முகம்]
பலமுனை	பலமுனை palamuṉai, பெ. (n.) கற்றச்சுளி வகை (நாஞ்.);; a kind of chisel used by stone- masons. [பல + முனை]
பலமுனைவரி	பலமுனைவரி palamuṉaivari, பெ. (n.) விளைச்சல் செய்யப்பட்ட பொருள் ஒவ்வொரு முறையும் விற்கப்படும்போது அரசால் போடப்படும் விற்பனை வரி; sales tax levied at every point of sale from production to the last sale, multiple point. 'பலமுனை வரியால் பொதுமக்கள் பெரிதும் பாதிக்கப் பட்டுள்ளனர்'
பலமை	பலமை palamai, பெ. (n.) குன்றிமணி; jewel- lers bead. (வைத்தியபரி); (சா.அக.);

பலர்	பலர் palar, 1. அதிக எண்ணிக்கையினர்; plurality of persons many, several persons. "பலரறி சொல்லே" (தொல். சொல். 7.); 2. சபை (சது.);; assembly, meeting, society. 'திரைப்படம் எடுக்கும் இடத்தில் பலர் கூடி நின்று வேடிக்கைப் பார்த்தார்கள்' க. பலர் [பல் + அர்]
பலர்பால்	பலர்பால் palarpāl, பெ. (n.) ஐம்பாலுள் உயர் 1திணையிற் பன்மை குறித்து வரும் பால். (நன். 262.); (நன். வினையியல்.7. உரை);; [பலர் + பால்]
பலரறிசுட்டு	பலரறிசுட்டு palararisuṭṭu, பெ. (n.) உலகறி பொருண்மேல் வருஞ்சுட்டு; demonstrative word referring to what is well known but not expressed. [பலர் + அறி + சுட்டு]
பலரறிசொல்	பலரறிசொல்1 palararisol, பெ. (n.) 1. பலர்பால். (gram.); (தொல். சொல். 7.);பார்க்க;see {}. 2. பலருமறிந்த செய்தி (வின்.);; news publicly known. 3. வீண்பேச்சு (திவா.);; general talk, rumour. [பலர் + அறி + சொல்]
பலராசனம்	பலராசனம் palarācaṉam, பெ. (n.) பலரமரும் இருக்கை (புதுவை.);; sofa. [பலர் + ஆசனம்] ஆசனம் = Skt.
பலலம்	பலலம் palalam, பெ. (n.) 1. சேறு (யாழ்.அக);; mire, slush. 2. பிண்ணாக்கு; oil-cake. 3. தசை; flesh. [ஒருகா: பழனம் → பலலம்]
பலலோத்திரம்	பலலோத்திரம் palalōttiram, பெ. (n.) வெள்ளி லோத்திரம்;(வைத்தியபரி.);; the park of wood- apple tree.
பலவக்கல்	பலவக்கல் palavakkal, பெ. (n.) பற்பக் கல்; slate rock. (சா.அக.); [பலகை → பலவம் + கல்]

பலவகைக்கீரை	பலவகைக்கீரை palavagaigārai, பெ. (n.) கலவைக் கீரை; several mixed greens with medical virtues. (சா.அக.); மறுவ. காட்டுக்கீரை, கலவைக்கீரை, கலவங்கீரை [பலவகை + கீரை]
பலவகைத்தாது	பலவகைத்தாது palavagaittātu, பெ. (n.) எழுவகைத் தாது; the seven constituents of the body. (சா.அக.); [பலவகை + தாது]
பலவம்	பலவம்1 palavam, பெ. (n.) 1. காய்; green fruit. 2. பழம்; ripe fruit. 3. கர்ச்சூரம்; date plan. (சா.அக.); [பலம் → பலவம்] = பலவம்2 __, பெ. (n.); குழி (அக.நி.);; hollow. ஒருகா. [பிலம் → பலம் → பலவம்]
பலவயிற்போலியுவமை	பலவயிற்போலியுவமை palavayiṟpōliyuvamai, பெ. (n.) ஒருதொடரியப் பொருளோடு மற்றொரு தொடரியப் பொருள் உவமிக்கப் படுகையிற் பலவிடங்களில் உவமஉருபு வெளிப்பட்டுவரும் உவமை வகை (தண்டி. 30.);; [பல + வயின் + போலி + உவமை]
பலவரவை	பலவரவை palavaravai, பெ. (n.) பலவழியிற் துண்டுதுண்டாக வந்த நிலங்கள்; lands ac- quired bit by bit, in a village. "விக்கிரம சோழ நல்லூரில் பல வரவையான நிலத்து" (s.i.i. viii. 29.); [பல + வரவு → பலவரவு → பலவரவை]
பலவரி	பலவரி palavari, பெ. (n.) அகரநிரலில் மெய்யெழுத்துக்களின் வரிசை (வின்.);; row of consonants in the alphabet. மறுவ. ஒற்றின் வருக்கம் [பல + வரி]
பலவரை	பலவரை palavarai, பெ. (n.) கடற்சோகி என்னும் ஒருவகை மூலிகை; a kind of me- dicinal herb. (சா.அக.);

பலவழித்தோன்றல்	பலவழித்தோன்றல் palavaḻittōṉṟal, பெ. (n.) மருமகன் (சது.);; nephew. [பல + வழி + தோன்றல்]
பலவற்பலா	பலவற்பலா palavaṟpalā, பெ. (n.) ஐவிரலி என்னும் கொடிவகை; a kind of climber named ai-virali. (சா.அக.);
பலவறிசொல்	பலவறிசொல் palavaṟisol, பெ. (n.) அஃறிணைப் பன்மைச் சொல்; [பல + அறி + சொல்]
பலவன்	பலவன் palavaṉ, பெ. (n.) மருந்துச்செடிவகை (யாழ்ப்.);; a medicinal herb of which there are two kinds, viz. {}. [பலம் → பலவன்]
பலவாட்டைப்பூடு	பலவாட்டைப்பூடு palavāṭṭaippūṭu, பெ. (n.) பல்லாண்டுகள் பயன்தரும் மூலிகைச் செடி; perenial plant. (சா.அக.);
பலவாடைப்பூண்டு	பலவாடைப்பூண்டு palavāṭaippūṇṭu, பெ. (n.) செம்பருத்தி; red cotton plant. (சா.அக.); [பலவாடை + பூண்டு]
பலவாறு	பலவாறு palavāṟu, வி.அ. (adv.) பல்வேறு வகையாக; variously. "அவரைப் பற்றிப் பலவாறு பேசிக் கொள்கிறார்கள்'.
பலவானம்	பலவானம் palavāṉam, பெ. (n.) மந்தாரச் சிலை (யாழ்.அக.);; a black stone.
பலவிலி	பலவிலி palavili, பெ. (n.) பாம்பைப் போற் கொடி படர்ந்தும், கிழங்கு பெரிதாகவும் உள்ள ஒருவகைக் கற்பமூலிகை; a rejuvenating creeper resembling a serpent with a large bulbous root. It is dried and used as a me- dicinal powder. (சா.அக.);
பலவின் கூட்டத்தற்கிழமை	பலவின் கூட்டத்தற்கிழமை palaviṉāṭṭattaṟkiḻmai, பெ. (n.) படைகளது தொகுதி யென்றார் போல்வரும் பலபொருட் கூட்டத் தற் கிழமை (நன். 33. உரை);; an inseparable qual- ity relating to a noun of multitude-as பாடையது தொகுதி.

பலவின்பால்	பலவின்பால் palaviṉpāl, பெ. (n.) the term for neuter plural, one of ai- m-{}. [பலவின் + பால்]
பலவினீட்டம்	பலவினீட்டம் palaviṉīṭṭam, பெ. (n.) பல பொருள் கூட்டம்; a collection of many things. "ஒன்றன் கூட்டம் பலவின் ஈட்டம்" (நன். 300.); [பலவின் + ஈட்டம்]
பலவினைச்சிலேடை	பலவினைச்சிலேடை palaviṉaiccilēṭai, பெ. (n.) பலவினைபற்றி வருஞ் சிலேடையணி வகை (தண்டி.75);; a figure of speech in which a double meaning is carried through several verbs. [பலவினை + சிலேடை] சிலேடை= Skt.
பலவினைத்திரிசொல்	பலவினைத்திரிசொல் palaviṉaittirisol, பெ. (n.) செந்தமிழ் நிலத்து மொழியாய்க் கற்றோர்க்கு மாத்திரம் பொருள்விளக்கி ஒரு பொருள் குறித்த பலசொல்லாய் வரும் வினைச் சொல்(வ.று.); 'படர்ந்தான், சென்றான் என்பது போயினானென்னும் ஒரு பொருள் குறித்த பலவினைத்திரிசொல்' (நன். 292, உரை.);; a difficult verb expressing different subjects. [பலவினை + திரிசொல்]
பலவு	பலவு palavu, பெ. (n.) பலாமரம்; jack-tree. "பாடல நெடும் பலவுடைபங் கமுகு" (திருவாத. திருப்பெரு. 12.); [பலா → பலவு] ஒ.நோ. நிலா → நிலவு
பலவுறு-தல்	பலவுறு-தல் palavuṟudal, 2. செ.கு.வி. (v.i.) பெருவிலை பெறுதல்; to fetch a high price. "பலவுறு திருமணி" (மலைபடு. 516.); [பல + உறு-,]
பலவெதுப்பு	பலவெதுப்பு palaveduppu, பெ. (n.) செரிமானக் காய்ச்சல்; digestion fever. (சா.அக.);
பலவைநாக்கு	பலவைநாக்கு palavainākku, பெ. (n.) துடுப்பின் கடைப்பகுதி (முகவை. மீன.);; the end of the oar or paddle.
பலன்	பலன் palaṉ, பெ. (n.) பலாண்டு (மலை.); பார்க்க;see {}. [பலாண்டு → பலண்டு → பலன்]

பலன்றிகாசம்	பலன்றிகாசம் palaṉṟikācam, பெ. (n.) தேயிலை; tea plant. (சா.அக.);
பலனிகம்	பலனிகம் palaṉigam, பெ. (n.) சதுரக்கள்ளி; square spurge. (சா.அக.);
பலா	பலா1 palā, பெ. (n.) பலாமரம்; jack tree. "பலா மாவைப் பாதிரியைப் பார்" (தனிப்பா.); [பல் → பலா] பலாவின் வகைகள் 1. பொம்பலா, மறுவ: கானற்பலா, காட்டுப்பலா, ஆனைப் பலா, அயினிப்பலா. 2. தேன்பலா மறுவ: வேர்ப்பலா 3. புளிப்பலா 4. குரங்குப்பலா 5. ஈரப்பலா 6. செம்பலா 7. சீமைப்பலா 8. குட்டிப்பலா 9. திணிப்பலா
பலாக்காய்முருகு	பலாக்காய்முருகு palāggāymurugu, பெ. (n.) காதணிவகை (இ.வ.);; a kind of ear-orna-ment. [பலா + காய் + முருகு]
பலாக்கொட்டைச் சொறி	பலாக்கொட்டைச்சொறி palākkoṭṭaiccoṟi, பெ. (n.) சொறிவகையுள் ஒன்று - கடல்வாழ் ஒருயிரி
பலாக்கொட்டையரம்	பலாக்கொட்டையரம் palākkoṭṭaiyaram, பெ. (n.) அரவகை (C.E.M.);; pit-saw file. [பலாக்கொட்டை + அரம். அரம் = வன்பொருள்களை அராவும் இரும்புக்கருவி]

பலாங்கம்	பலாங்கம் palāṅgam, பெ. (n.) ஒருவகை மீன்; a kind of fish. (சா.அக.);
பலாங்காட்சி	பலாங்காட்சி palāṅgāṭci, பெ. (n.) காட்டுக் கோங்கு; jungle cotton. (சா.அக.);
பலாச்சவம்	பலாச்சவம் palāccavam, பெ. (n.) அனிச்சை; snake jasmine. (சா.அக.);
பலாச்சுளை	பலாச்சுளை palāccuḷai, பெ. (n.) பலாப்பழத்தின் கொட்டையோடு கூடியதும் தனித்தனியாகப் பிரிக்கக் கூடியதுமான சதைப்பகுதி; pulp segment in jack fruit. [பலா + களை]
பலாசம்	பலாசம் palācam, பெ. (n.) புரசு; palastree. "பலாசக் கோல்கையுந்தாங்கி" (திருவிளை. நகர. 83.); மறுவ: ஈரப்பலா. கலியாணமுருங்கை
பலாசினி	பலாசினி palāciṉi, பெ. (n.) தாமரை மணி; lotus seed. (சா.அக.);
பலாசினை	பலாசினை palāciṉai, பெ. (n.) பரக்க நடுதல்; planting with space. (மு.தா. 125.);
பலாசேதி	பலாசேதி palācēti, பெ. (n.) கிளிமுருக்கு; thorny coral tree. (சா.அக.); மறுவ: கலியாணமுருங்கை.
பலாண்டு	பலாண்டு palāṇṭu, பெ. (n.) ஈருள்ளி; onion. (சா.அக.);

பலாப்பழம்	பலாப்பழம் palāppaḻm, பெ. (n.) முட்கள் அடர்ந்த, பச்சைநிற தடித்த மேல்தோலையும் வெளிர் மஞ்சள் நிறத்தில் சுளைசுளையாக அமைந்த சதைப் பகுதியையும் கொண்ட பெரிய பழம்; jackfruit. 'பலாப்பழச் சுளையைத் தேனில் தோய்த்துத் தின்றால் சுவையும் மிகுதி; வயிற்றுக்குக் கேடும் வராது. (உ.வ.); 'பலாப்பழத்தை ஈக்கள் மொய்ப்பது போல' (பழ.); 'பலாப்பழத்துக்கு ஈயைப் பிடித்தா விட வேண்டும்' (பழ.); [பல் → பலா]
பலாபலி	பலாபலி palāpali, பெ. (n.) அமுக்கிராக் கிழங்கு; horse root.
பலாமடங்கு	பலாமடங்கு palāmaḍaṅgu, பெ. (n.) சிற்றாமுட்டி; pavania {}. (சா.அக.);
பலாவினி	பலாவினி palāviṉi, பெ. (n.) பலாவீழி; a me- dicinal plant. (சா.அக.); மறுவ: விழுதி
பலாவு	பலாவு palāvu, பெ. (n.) பலாமடக்கு பார்க்க;see {} (சா.அக.);
பலாளிதம்	பலாளிதம் palāḷidam, பெ. (n.) நஞ்சுப்பாலை; a poisonous creeper. (சா.அக.);
பலானவம்	பலானவம் palāṉavam, பெ. (n.) காட்டாதளை; physic nut. (சா.அக.);
பலிக்கணம்	பலிக்கணம் palikkaṇam, பெ. (n.) தேக்கு; teak wood tree. (சா.அக.);
பலிகை	பலிகை paligai, பெ. (n.) பிண்ணாக்கு; oil cake.

பலிங்கிச்சான்	பலிங்கிச்சான் paliṅgiccāṉ, பெ. (n.) ஒரு வகைக்கடல் மீன்; a kind of see fish. (சா.அக.);
பலினி	பலினி paliṉi, பெ. (n.) 1. கோங்குமரம்; silk cotton tree. 2. ஞாழல்; different herbs used in perfumes and ungeants as jasmine, cuscus root etc.
பலுக்கினியன்	பலுக்கினியன் palukkiṉiyaṉ, பெ. (n.) ஆடவை (ஆனி);, கடகம் (ஆடி);, மடங்கல் (ஆவணி);, கன்னி (புரட்டாசி); மாதங்களில் விதைத்து ஐந்து மாதங்களிற் பயிராகும் சம்பா நெல்வகை (இ.வ.);; a kind of {} paddy sown in {} and the following three months and maturing in five months.
பலுக்கு	பலுக்கு1 palukkudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. தெளிய ஒலித்தல் உச்சரித்தல்; to be pro- nounced clearly. 'அவன் பேசும் போது எழுத்துகள் பலுக்கப்படுகின்றன'. 2. தற் புகழ்ச்சியாகப் பேசுதல்; to boast. 'என்னடி மெத்தப் பலுக்குகிறாய்' (மதுரகவி .94); 3. பேசுதல்; to speak. "கண்பலுக்க" (தேவா. 262,7); தெ. பலுகு [பணி → பனி → பலி → பலு → பலுக்கு → பலுக்கு-,] பலுக்கு2 palukkudal, 8. செ.குன்றாவி (v.t) தெளித்தல் (இ.வ);; to sprinkle. [பிலுக்கு → பலுக்கு-,]
பலுகடி-த்தல்	பலுகடி-த்தல் palugaḍittal, 4. செ.குன்றாவி (v.t.) நெருங்கி முளைத்த பயிர்களை விலக்குதற்கும், வருத்தமின்றிக் களைகட்டு தற்குமாகக் கீழ்நோக்கியுள்ள கூரிய பல முனைகளையுடைய பலகையால் உழுது பண்படுத்துதல். (புறநா. 120. குறிப்பு);; to draw a harrow over a field to allow of easy weed- ing. மறுவ: தாளியடித்தல். [பலுகு → பலுகடி-,]
பலுகு	பலுகு1 palugu, பெ. (n.) தாளியடிக்கை; harrowing. க. ஹரகு. பலுகு2 palugudal, செ.கு.வி. (v.i.) பல்கு-, (யாழ்-அக); பார்க்க;see palgu. [பல்கு → பலுகு-,]

பலுகுக்கட்டை	பலுகுக்கட்டை paluguggaṭṭai, பெ. (n.) வயலில் மண்கட்டிகளை உடைத்துச் சமப்பரப்பாக்குவதற்கான பல கொழுத்தட்டு (இ.வ.);; harrow. மறுவ. தாளியடிக்குங் கட்டை [பலுகு + கட்டை]
பலையுறுதைலம்	பலையுறுதைலம் palaiyuṟudailam, பெ. (n.) சிற்றாமுட்டித் தைலம் (தைல. தைலவ. 27);; a kind of herbal oil.
பலோருகம்	பலோருகம் palōrugam, பெ. (n.) பாதிரி (மலை); பார்க்க;see {}. trumpet flower.
பவ்வத்து	பவ்வத்து pavvattu, பெ. (n.) பப்பத்து(வின்.); பார்க்க;see pappattu. group of tens. [பப்பத்து → பவ்வத்து]
பவ்வம்	பவ்வம் pavvam, பெ. (n.) 1. மரக்கணு(சூடா);; knots in a tree. 2. வெள்ளுவா (சூடா);; full moon. 3. பருவ காலம்; season of the year. "நால் வகைப் பவ்வம்" (அருங்கலச். 165); [பருவம் → பவ்வம்] பவ்வம்2 pavvam, பெ. (n.) 1. கடல்; ocean (சீவக. 508.);. "எதிரெதிர் கலாவிப் பவ்வங் கொண்டு" 2. நீர்க்குமிழி (சூடா);; water bubble. 3. நுரை (வின்.);; froth, foam, spume. [பா → பாவு → பவ்வு → பவ்வம்]
பவ்வாதி	பவ்வாதி pavvāti, வி.அ. (adv.) பப்பாதி (வின்.); பார்க்க;see {}. [பப்பாதி → பவ்வாதி]
பவ்வியை	பவ்வியை pavviyai, பெ. (n.) ஆனைத்திப்பிலி; elephant long pepper.

பவ்வீ	பவ்வீ pavvī, பெ. (n.) மலத்தின் இடக் கரடக் கற்பெயர் (நன் .178);; faeces a euphemistic periphrasis. [ப் + ஈ பீ (பவ்வீ); இடக்கரடக்கல்]
பவண்	பவண் pavaṇ, பெ. (n.) கொடி (புறநா.109, உரை. பி.ம்);; creeper.
பவணந்தி முனிவர்	பவணந்தி முனிவர் pavaṇandimuṉivar, பெ. (n.) நன்னூலியற்றிய சைன முனிவர்; a jain, the author of {}.
பவணை	பவணை pavaṇai, பெ. (n.) கழுகு (பிங்.);; eagle. [உவளை → உபனை → பவனை]
பவர்	பவர்1 pavartal, 3. செ.கு.வி. (v.i.) நெருங்கியிருத்தல்; to crowd, to be dense. "கடியமுலை நல்லார் பவரும் வடுகூர்" (தேவா. 1007,4.); [அவ் → பவ் → பவர்] பவர்2 pavar, பெ. (n.) நெருக்கம்; denseness. "பவர்சடை யந்தணன்" (கம்பரா. வேள்வி.47.); [அவ் → பவ் → பவர்] பவர்3 pavar, பெ. (n.) 1. பரந்திருத்தல்; per- vasiveness, permeation. "பவர் கொள் ஞானவெள்ளச் சுடர்மூர்த்தி" (திவ். திருவாய். 2,2,6.); 2. அடர்ந்த கொடி; dense creeper. "நறைப்பவர்" (நற்.5.);
பவழக்கடகம்	பவழக்கடகம் pavaḻggaḍagam, பெ. (n.) பவளத்தாற் செய்யப்பட்ட கையணிவகை (S.i.i.26.);; coral bracelet. [பவழம் + கடகம்]
பவழக்காசு	பவழக்காசு pavaḻkkācu, பெ. (n.) பவளம் பார்க்க;see pavalam. "பவழக் காசொடு பன்மணி விரைஇ" (பெருங்.இலாவாண.19,142.); [பவழம் + காசு]
பவழக்கான்மல்லிகை	பவழக்கான்மல்லிகை pavaḻggāṉmalligai, பெ.(n.) பவளமல்லிகை (குறிஞ்சிப். 82, உரை.); பார்க்க;see {}. [பவழம் + கால் +மல்லிகை]

பவழநிறச்சாத்தி	பவழநிறச்சாத்தி pavaḻniṟaccātti, பெ. (n.) நாகதாளி; a species of {}. (சா.அக.);
பவழத்திரி	பவழத்திரி pavaḻttiri, பெ. (n.) பவழ மாலைவகை (பெருங். மகத. 17, 163);; a necklet made of coral. [பவளம் → பவழம் + திரி]
பவழம்	பவழம்1 pavaḻm, பெ. (n.) பவளம் பார்க்க; "பவழம் புனைந்து பருதி சுமப்ப" (கலித்.80.); see {}. [பவளம் → பவழம்] பவழம்2 pavaḻm, பெ. (n.) அணிகலன்களில் பதிப்பதற்குப் பயன்படுத்தும் இளஞ்சிவப்பு நிறத்தில் கிடைக்கும் கடல்வாழ் உயிரினங்களின் எலும்பிலிருந்து பெறும் விலை மதிப்புடைய பொருள்; "பவழம் போன்ற உதடுகள்".
பவழமல்லி	பவழமல்லி pavaḻmalli, பெ. (n.) வெண்ணிற இதழ்களையும் சிவப்பு நிறக்காம்பையும் கொண்ட மணம் மிகுந்த சிறிய பூ; jasmine (that blooms at night);. [பவழம் + மல்லி]
பவழமல்லிகை	பவழமல்லிகை pavaḻmalligai, பெ. (n.) பவளமல்லிகை (உ.வ.); பார்க்க;see {}. [பவழம் + மல்லிகை]
பவழவாய்	பவழவாய் pavaḻvāy, பெ. (n.) கருத்தங்கும் பை; womb. "பவழவாய்ச் செறுவுதன்னுள்" (சீவக. 379.); [பவழம் + வாய்]
பவளஅகத்தி	பவளஅகத்தி pavaḷaagatti, பெ. (n.) செவ்வகத்தி; sesbania grandiflora. (சா.அக.); [பவளம் + அகத்தி]
பவளக்கல்	பவளக்கல் pavaḷakkal, பெ. (n.) கானகக்கல்; a stone with black dors. (சா.அக.); [பவளம் + கல்]
பவளக்காய் மல்லிகை	பவளக்காய் மல்லிகை pavaḷaggāymalligai, பெ. (n.) பவளமல்லிகை; coral jasmine. (சா.அக.); [பவளக்காய் + மல்லிகை]

பவளக்காலி	பவளக்காலி pavaḷakkāli, பெ. (n.) 1. சிவந்த காலுள்ள ஒரு பறவை; a kind of bird with red legs. 2. பேருமரி; coral plant. (சா.அக.); [பவளம் + காலி]
பவளக்குண்டு	பவளக்குண்டு pavaḷakkuṇṭu, பெ. (n.) 1. கடுக்காய்; gall nut. 2. சாதிக்காய்; nut meg. (சா.அக.); [பவளம் + குண்டு]
பவளக்குருந்தம்	பவளக்குருந்தம் pavaḷakkurundam, பெ. (n.) செங்குருந்து; atlantiagenus. (சா.அக.); மறுவ. பவளக்குருந்து.
பவளக்குற்றம்	பவளக்குற்றம் pavaḷakkuṟṟam, பெ. (n.) பவளத்திலுள்ள குற்றம்; blemishes in the coral. (சா.அக.); [பவளம் + குற்றம்]
பவளக்குறிஞ்சா	பவளக்குறிஞ்சா pavaḷakkuṟiñjā, பெ. (n.) பவளக் குறிஞ்சி பார்க்க;see {}. மறுவ: கனகாம்பரம் [பவளம் + குறிஞ்சா]
பவளக்குறிஞ்சி	பவளக்குறிஞ்சி pavaḷakkuṟiñji, பெ. (n.) 1. சீனப்பூ பார்க்க;see {}. crape myrtle. 2. மருதோன்றி பார்க்க;see {} henna. 3. மருதோன்றி வகை; unarmed or- ange nail-dye. [பவளம் + குறிஞ்சி]
பவளக்குன்றி	பவளக்குன்றி pavaḷakkuṉṟi, பெ. (n.) குன்றிவகை (பதார்த்த.342);; crab's eye. [பவளம் + குன்றி] பவளக்குன்றி pavaḷakkuṉṟi, பெ. (n.) குன்றிமணி; jeweller's bead. மறுவ: குண்டுமணி (இக்குன்றிமணியால் வெள்ளை, அரத்த பித்தம், ஈளை, கரப்பான் முதலிய பிணிகள் போம் (சா.அக.); [பவளம் + குன்றி]

பவளக்கொடி	பவளக்கொடி pavaḷakkoḍi, பெ. (n.) 1. கடலில் வளரும் கொடிவகை; red coral, as a marine plant. "தரளக்குவைகளும் பவளக்கொடிகளும் சுமந்து" (தேவா.115, 5.); 2. வெற்றிலை வகை (G.Sm.D.I.i.215.);; a vari- ety of betel. 3. ஓர் அரசி; a queen. [பவளம் + கொடி] பவளக்கொடி pavaḷakkoḍi, பெ. (n.) கரகாட்டத்தின் அமைப்பு முறைகளில் ஒன்று: a feature of karagattam. [பவளம்+கொடி]
பவளக்கொடி மாலை	பவளக்கொடி மாலை pavaḷakkoḍimālai, பெ. (n.) பவளக்கொடி என்ற அரசியின் கதைபற்றிப் புகழேந்திப் புலவர் இயற்றியதாகக் கூறப்படும் பாட்டு; a ballat on the queen {}, ascribed to {}. [பவளம் + கொடி + மாலை]
பவளக்கொம்பன்	பவளக்கொம்பன் pavaḷakkombaṉ, பெ. (n.) பவள நிறக்கொம்புள்ள யானை (வின்.);; elephant with tusks resembling coral in color. [பவளம் + கொம்பன்]
பவளங்கட்டி	பவளங்கட்டி pavaḷaṅgaṭṭi, பெ. (n.) பவளமாலையணியும் கொங்கு வேளாளர் வகை (E.T. vi.,188.);; a sub-division of {} wearing coral necklace. [பவளம் + கட்டி] ஒ.நோ: லிங்கங்கட்டி
பவளச்சர்க்கரைவள்ளி	பவளச்சர்க்கரைவள்ளி pavaḷaccarkkaraivaḷḷi, பெ. (n.) சிவப்புச் சர்க்கரைவள்ளி; red variety of sweet potato. (சா.அக.); [பவளம் + சர்க்கரைவள்ளி]
பவளச்செவிக்கீரை	பவளச்செவிக்கீரை pavaḷaccevikārai, பெ. (n.) எலிச்செவி; a kind of edible greens. [பவளம் + செவி + கீரை]
பவளச்சேர்க்கை	பவளச்சேர்க்கை pavaḷaccērkkai, பெ. (n.) முருங்கைக்கல்; coral polyps. (சா.அக.); [பவளம் + சேர்க்கை]

பவளச்சோளம்	பவளச்சோளம் pavaḷaccōḷam, பெ. (n.) சிவப்புச் சோளம்; red maize. (சா.அக.); [பவளம் + சோளம்]
பவளத்தாவடம்	பவளத்தாவடம் pavaḷattāvaḍam, பெ. (n.) பவளமாலை (H.C.M.);; coral necklace. [பவளம் + தாழ்வடம் → தாவடம்]
பவளத்தீவு	பவளத்தீவு pavaḷattīvu, பெ. (n.) ஒரு தீவு; coral Island. "பவளத்தீவினி னுறைபவர்" (கம்பரா. படைக்காட்.13.); [பவளம் + தீவு]
பவளத்துத்தி	பவளத்துத்தி pavaḷattutti, பெ. (n.) கற்பக மூலிகையெனக் கருதப்படும் சிவப்புத்துத்தி; red and pink abutilon. (சா.அக.); [பவளம் + துத்தி]
பவளத்துவம்	பவளத்துவம் pavaḷattuvam, பெ. (n.) புனல்முருங்கை; Indian coral tree. (சா.அக.);
பவளநிறம்	பவளநிறம் pavaḷaniṟam, பெ. (n.) பவளத்தின் ஆறுவகை நிறம்; six different colours of coral. (சா.அக.); [பவளம் + நிறம்]
பவளநீர்	பவளநீர் pavaḷanīr, பெ. (n.) அரத்தம் (சங்.அக.);; blood. [பவளம் + நீர்]
பவளநெடுங்குஞ்சியோன்	பவளநெடுங்குஞ்சியோன் pavaḷaneḍuṅguñjiyōṉ, பெ. (n.) வயிரவர் (வின்.);; bhairava. [பவளம் + நெடும் + குஞ்சி + ஆன் → ஒன்] ஆவோ வாதல் செய்யுளுள்ளாதலின் குஞ்சியான் குஞ்சியோ னாயிற்று
பவளநெய்ச்சிட்டி	பவளநெய்ச்சிட்டி pavaḷaneycciṭṭi, பெ. (n.) சிவப்பு நெய்ச்சிட்டி என்னும் காட்டுச்சீரகம்; wild cumin. (சா.அக.); [பவளம் + நெய்ச்சிட்டி]

பவளப்பழம்	பவளப்பழம் pavaḷappaḻm, பெ. (n.) முற்றின பவளம்; red coral. [பவளம் + பழம்] ஒ.நோ. தெங்கம்பழம், நெருஞ்சிப்பழம்.
பவளப்பிச்சி	பவளப்பிச்சி pavaḷappicci, பெ. (n.) 1. பவளக்கொடி பார்க்க;see {}. 2. பவளமல்லிகை; coral jasmine. (சா.அக.); [பவளம் + பிச்சி]
பவளப்புற்று	பவளப்புற்று pavaḷappuṟṟu, பெ. (n.) வைப்புச் செய்ந்நஞ்சு வகை (வின்.);; a prepared ar- senic, one of 32. [பவளம் + புற்று]
பவளப்பூச்சி	பவளப்பூச்சி pavaḷappūcci, பெ. (n.) ஓர் வகைக் கடல் மீன் (சா.அக.);; a kind of sea- fish.
பவளப்பூண்டு	பவளப்பூண்டு pavaḷappūṇṭu, பெ. (n.) 1. செடிவகை; a species of glasswort. 2. உமரி1 பார்க்க (வின்.);; marsh samphire see umari. [பவளம் + பூண்டு]
பவளப்பூல்	பவளப்பூல் pavaḷappūl, பெ. (n.) பவளப்பூலா (சங்.அக.); பார்க்க;see {}. [பவளம் + பூல்]
பவளப்பூலா	பவளப்பூலா pavaḷappūlā, பெ. (n.) சிவப்புப்பூலா, 2 (L); பார்க்க;see {} coral berry tree. [பவளம்+ பூலா]
பவளபற்பம்	பவளபற்பம் bavaḷabaṟbam, பெ. (n.) பவளத்தாற் செய்யப்பட்ட மிக நுண்ணிய தூள்; a white calx made of red coral. [பவளம் + பற்பம்] மறுவ: பவளப்பொடி.
பவளபாதத்தோன்	பவளபாதத்தோன் pavaḷapātattōṉ, பெ. (n.) வழலைக்கட்டி; soap. (சா.அக.);

பவளம்	பவளம்1 pavaḷam, பெ. (n.) ஒன்பான் மணியுள் ஒன்று; red coral, stony axis of stem of gor- gonian. one of {}. q.v. "பவளத் தன்னமேனி" (குறுந்.1.); "பவளக் கொடி" "பவளமால் வரையினில வெறிப்பது போல்' (திருவாத.காப்பு.); மறுவ: துகிர், துப்பு, அரத்தம், துவர், [பவளம்] பவளம்2 pavaḷam, பெ. (n.) பூவழலை; men- strual blood. (சா.அக.); பவளம் pavaḷam, பெ. (n.) பவளத்தாலாகிய கையணி; red coral bracelet. [பவளம் + மணி]
பவளமல்லிகை	பவளமல்லிகை pavaḷamalligai, பெ. (n.) மரவகை (L.);; night-flowering jasmine. தெ. பகடமல்லெ. க. ஹவளமல்லிகெ [பவளம் + மல்லிகை]
பவளமாலை	பவளமாலை pavaḷamālai, பெ. (n.) பவளத்தாலான கழுத்தணி வகை (H.C.M.);; coral necklace. [பவளம் + மாலை]
பவளமீன்	பவளமீன் pavaḷamīṉ, பெ. (n.) வண்ணத்துப் பூச்சிமீன் (முகவை.மீன.);; butterfly fish. [பவளம் + மீன்]
பவளமுத்து	பவளமுத்து pavaḷamuttu, பெ. (n.) சிவப்பு முத்து; pink pearl. (சா.அக.); [பவளம் + முத்து]
பவளமூக்கரைச்சாரணை	பவளமூக்கரைச்சாரணை pavaḷamūkkaraiccāraṇai, பெ. (n.) சிவப்பு மூக்கரைச் சாரணை; red shaurany. (சா.அக.); [பவளம் + மூக்கரை + சாரணை]

பவளவகத்தி	பவளவகத்தி pavaḷavagatti, பெ. (n.) செவ்வகத்தி; west India sesbeane. (சா.அக.); [பவளம் + அகத்தி]
பவளவங்கசெந்தூரம்	பவளவங்கசெந்தூரம் pavaḷavaṅgasendūram, பெ. (n.) பவளமும் வங்கமும் சேர்ந்து செய்யப்பட்ட செந்தூரம்; calcined red of coral and tin. (சா.அக.); [பவளம் + வங்கம் + செந்தூரம்]
பவளவங்காரவாச்சி	பவளவங்காரவாச்சி pavaḷavaṅgāravācci, பெ. (n.) ஒருவகைக் கீரை; a kind of pot herb used as edible greens. (சா.அக.); பூடுவகை (வின்.);; sea-purslane. [பவள + வங்கார + வாச்சி]
பவளவடம்	பவளவடம்1 pavaḷavaḍam, பெ. (n.) பவழத்தாற் கட்டிய மாலை (திவ்.பெரியாழ். 1,9,2,வ்யா.);; a garland made of corals. [பவளம் + வடம்] பவளவடம்2 pavaḷavaḍam, பெ. (n.) பவளத்தாலான முன்கை வளை; wristlet of coral. "மணிக்கட்டில் சாத்தின சிறுப்பவளவடமும்" (திவ். பெரியாழ். 1, 5, 10, வ்யா.); [பவளம் + வடம்]
பவளவடிவன்	பவளவடிவன் pavaḷavaḍivaṉ, பெ. (n.) முருகன் (நாமதீப.31.);; Murugan. as red-com- plexioned. [பவளம் + வடிவன்]
பவளவல்லி	பவளவல்லி pavaḷavalli, பெ. (n.) செவ்வல்லி; red Indian waterlily. (சா.அக.); [பவளம் + வல்லி]
பவளவறுகு	பவளவறுகு1 pavaḷavaṟugu, பெ. (n.) அறுகம்புல் வகை (மூ.அ.);; a kind of bermuda grass. [பவளம் + அறுகு] மறுவ. செவ்வறுகு.
பவளவாருதி	பவளவாருதி pavaḷavārudi, பெ. (n.) சிறுசண்பகம்; cananga of flower tree. (சா.அக.);

பவளவாளை	பவளவாளை pavaḷavāḷai, பெ. (n.) மீன்வகை; a kind of fish. "பவளவாளை மூக்கன் வாளை" (பறாளை.பள்ளு.16.); [பவளம் + வாளை]
பவளவிழா	பவளவிழா pavaḷaviḻā, பெ. (n.) எழுபத்தைந்தாம் ஆண்டின் நிறைவை ஒட்டிக்கொண்டாடப்படும் விழா; celebration marking the completion of 75th year in India) platinum jubilee. "கல்லூரிகள், பல்கலைக் கழகங்கள் ஆகியவை பவளவிழாக் கொண்டாடப்படுகின்றன" [பவளம் + விழா]
பவளிம்பு	பவளிம்பு pavaḷimbu, பெ. (n.) குழந்தையைத் துயில்விக்கப்பாடும் தாலாட்டுப் பாட்டு; lullaby. தெ. பல்விலிம்பு பா →
பவன்	பவன் pavaṉ, பெ. (n.) 1 சிவபிரான்; siva. "பவனே போற்றி" (திருவாச. 4,176.); 2. கடவுள் (பிங்);; God. as self-existent. 3. புதிதாய் உண்டாவது; that which just comes into being, as a bud. "பவனாயிருப்பதொரு ஆலந்தளிர்" (ஈடு,2,2,7.); [பவம் → பவன்] பவன் pavaṉ, பெ. (n.) உருத்திரரு ளொருவர் (தக்கயாகப். 443, உரை.);; a Rudra. [பவம் → பவனம் + சக்கரம்]
பவனசக்கரம்	பவனசக்கரம் pavaṉasakkaram, பெ. (n.) ஒரைச்சக்கரம் (வின்.);; zodiac. [பவம் → பவனம் + சக்கரம்]
பவனசம்	பவனசம் pavaṉasam, பெ. (n.) பவனாசனம் பார்க்க;see {}. 'பவனசகுலம்' (பாரத. பதினாறாம். 23.); [பவனம் + ஆசனம் → பவனசம்]

பவனம்	பவனம்1 pavaṉam, பெ. (n.) 1. பவமானன் (பிங்.); பார்க்க; "பாரகந்திருவடியாப்பவனம் மெய்யா" (திவ்.பெரியதி.6,6,3.); 2. நெல்முதலியன தூற்றுகை (வின்.);; winnowing, as grain. பவனம்2 pavaṉam, பெ. (n.) 1. வீடு (பிங்.);; house, dwelling, abode. "பாலறிமாக்கடம் பவனம்" (திருவாலவா. நகர.8. 2. அரண்மனை; palace, castle. "பருமணிப் பவனத் தெய்தினான்" (இரகு.இரகுவு.30.); 3. நிலம் (பிங்.);; earth. 4. உலகப்பொது; world. 5. ஒரை (பிங்.);; zodiacal sign. 6. நாகலோகம் (சூடா.);; nether world on the {}. 7. பாம்பு (திவ்.);; serpent. 8. துறக்கம்; indrais heaven. "பவனமிக சடங்கொண் டேகி" (உபதேசகா உருத்திராக்.89.); 9. விமானம்; chariot.
பவனவாசல்	பவனவாசல் pavaṉavācal, பெ. (n.) பவனவாய்(வின்.); பார்க்க;see {}. [பவனம் + வாசல்]
பவனவாய்	பவனவாய் pavaṉavāy, பெ. (n.) எருவாய் (வின்.);; anus, fundament, as passage for wind (w.); [பவனம் + வாய்]
பவனவெளிச்செவி	பவனவெளிச்செவி pavaṉaveḷiccevi, பெ. (n.) சிவப்பு எலிச்செவிக்கீரை; a red va- riety of rat ear plant.
பவனன்	பவனன் pavaṉaṉ, பெ. (n.) பவமானன் பார்க்க;see {}. 'பவனனிற்றிரிகுறர்' (கம்பரா. தாடகை41.); [பவமானன் → பவனன்]
பவனிக்குடை	பவனிக்குடை pavaṉikkuḍai, பெ. (n.) அரசன் உலாவருகையிற் பிடிக்குங் குடை (சீவக. 2369, உரை);; umbrella held over a king in stabe procession. [பவனி + குடை]

பவனிபோ-தல்	பவனிபோ-தல் pavaṉipōtal, செ.கு.வி. (v.i.) பவனிவா-, பார்க்க;see {}. [பவனி + போ + தல்]
பவனிவா-தல் (பவனி வருதல்)	பவனிவா-தல் (பவனி வருதல்) pavaṉivādalpavaṉivarudal, 18. செ.கு.வி. (v.i.) உலாவருதல்; to parade, go in procession, to ride in state. [பவனி + வா-, (வருதல்);]
பவாசிவித்து	பவாசிவித்து pavācivittu, பெ. (n.) கார்போகவரிசி; scrufy pea, psoralla.
பவானி	பவானி1 pavāṉi, பெ. (n.) 1. உமாதேவி (பிங்.);; parvati. 2. காவிரியிற் கலப்பதோர் கிளையாறு; a tributary of the {}. பவானி2 pavāṉi, பெ. (n.) 1. கொற்றவை; Durga. "பவானியடி சிந்தனையில் வந்தனை செய்தே" (சிவரக. தாருக. 12); 2. உமையவள்; parvati. "பவானி முதலாப்புகறுந்தனி நாமங்கள் செப்பி' (சிவரக. கணபதியுடன் கடவு. 7);
பவி	பவி1 pavittal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) உண்டாதல்; to be realised happen. "யாவும் பவிக்கும் நின்னிடத்தே" (திருக்காளத். 4, காளன். 52); பவி2 pavi, பெ. (n.) இடியேறு (வின்.);; thun- derbolt, weapon of indra.
பவிகம்	பவிகம் pavigam, பெ. (n.) சிறப்பு (யாழ்.அக);; good, merit;
பவிசு	பவிசு2 pavisu, பெ. (n.) (பே.வ.); (திடீரென்று வரும்); மேல்நிலை தகுதி; status (newly ac- quired.); "அவனுக்குப் பவிசு வந்து விட்டது, அதனால்தான் இப்படி எல்லாம் ஆடுகிறான்".
பவிடிய புராணம்	பவிடிய புராணம் baviḍiyaburāṇam, பெ. (n.) பதினெண் தொன்மத்தொன்று; one of {}, q.v. [பவிடியம் + புராணம்]

பவித்திரமாலை	பவித்திரமாலை pavittiramālai, பெ. (n.) பட்டால் அல்லது நூலால் முடிப்புக்களுடன் செய்யப்பட்ட மாலை வகை; necklace of silk or cotton thread knotted in a special way. [பவித்திரம் + மாலை]
பவித்திரமுடிச்சு	பவித்திரமுடிச்சு pavittiramuḍiccu, பெ. (n.) மகளிர்கூந்தலின் முடிப்பு வகை (இ.வ.);; a kind of knot in which the hairtuft is tied. [பவித்திரம் + முடிச்சு]
பவித்திரவிரல்	பவித்திரவிரல் pavittiraviral, பெ. (n.) முத்திரை விரல் (கொ.வ.);; the ring finger on which is worn the pavittiram. [பவித்திரம் + விரல்]
பவித்திரன்	பவித்திரன் pavittiraṉ, பெ. (n.) தூயவன்; consecrated or sacred person pure, holy man. "நீண்முடி கவித்தனன் பவித்திரற் றொழுதே" (சீவக. 2366.); [பவித்திரம் → பவித்திரன்]
பவிதம்	பவிதம் pavidam, பெ. (n.) மிளகு (வைத்தியபரி.);; pepper.
பவியம்	பவியம் paviyam, பெ. (n.) உகா பார்க்க;see {}. a kind of tree.
பவினி	பவினி paviṉi, பெ. (n.) நாணல்; reed.
பவுண்டிற்கம்	பவுண்டிற்கம் pavuṇṭiṟkam, பெ. (n.) கரும்பு; sugar-cane.
பவுத்துவம்	பவுத்துவம் pavuttuvam, பெ. (n.) மரகதம்; emerald.
பவுரி	பவுரி pavuri, பெ. (n.) கூத்தின் விகற்பம்; "பதியாயிருந்த தேகப்பவுரிகுலையாமலே" (தாயு. சித்தாக. 4.);
பழக்கங்க்காட்டு-தல்	பழக்கங்க்காட்டு-தல் paḻkkaṅgkāṭṭudal, 9. செ.கு.வி. (v.i.) தீயொழுக்கத்தை வெளிப் படுத்துதல் (வின்.);; to betray bad habits. [பழக்கம் + காட்டு-,]

பழக்கம்	பழக்கம்1 paḻkkam, பெ. (n.) 1. பயிற்சி; ini- tiation, training, exercise, use. "பழக்கமோ டர்ச்சித்த மாணி" (தேவா. 542, 5.); 2. வழக்கம்; habit, practice, custom. திருமணத்தில் நலங்கு வைப்பது வழக்கம். 3. அறிமுகம்; con- versation, intimacy, intercourse, acquaintance, association. 4. ஒழுக்கம் (வின்.);; manners, behaviour. 5. திறமை; ex- pertness, cleverness, dexterity acquired by practice. 6. அமைதிக் குணம் (வின்.);; tame- ness, domestication. [பழகு → பழக்கம்]
பழக்கம்பண்ணல்	பழக்கம்பண்ணல் paḻkkambaṇṇal, பெ. (n.) ஒன்றை இடையறாது பயிலல்; practising. (சா.அக.); [பழக்கம் + பண்னல்]
பழக்காடி	பழக்காடி paḻkkāṭi, பெ. (n.) பழச்சாறி லிறக்கிய காடி; fermented fruit juice like wine. (சா.அக.); [பழம் + காடி]
பழக்கவழக்கம்	பழக்கவழக்கம் paḻkkavaḻkkam, பெ. (n.) தொடர்ந்து பின்பற்றப்பட்டு வரும் செயல் முறை, நடைமுறை; costoms and habits. "ஒவ்வொரு நாட்டுக்கும் தனித்தனியான பழக்க வழக்கங்கள் உள்ளன", "அவருடைய பழக்கவழக்கங்களெல்லாம் சற்று வேறுபாடு டையனவாய் இருக்கும்" [பழக்கம் + வழக்கம்] = பழக்கமுடையார் __, பெ. (n.); சிற்றூர்த் தெய்வம்; a village deity. [பழக்கம் + உடையார்]
பழக்காய்	பழக்காய் paḻkkāy, பெ. (n.) செங்காய் (உ.வ.);; fruit, nearly ripe. [பழம் + காய்]

பழக்கு	பழக்கு1 paḻkkudal, 8. செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பழகச் செய்தல்; to train, domesticate. 2. பழக்கம் ஏற்படும்படி செய்தல்; make a habit of (sth.);. habituate (oneself to sth.); "குழந்தையை எப்போதும் தூக்கிக் கொண்டு போய் பழக்கிவிட்டு, இப்போது நடக்கச் சொன்னால், அழுகிறான்", "காலையில் எழுந்ததும் தேநீர் கொடுத்துப் பழக்காதே" க. பழக்கிசு [பழக்கம் → பழக்கு-,]
பழகாடி	பழகாடி paḻkāṭi, பெ. (n.) பட்டறிவுடையவன் (யாழ்ப்.);; person initiated or trained. [பழகு + ஆள் → பழகாள் → பழகாளி → பழகாடி]
பழகாத பழக்கம்	பழகாத பழக்கம் baḻkātabaḻkkam, பெ. (n.) கெட்ட பழக்கம்; bad habits. (சா.அக.); [பழகாத + பழக்கம்]
பழகினமுகம்	பழகினமுகம் paḻgiṉamugam, பெ. (n.) அறிந்த முகம்; familiar face. [பழகின + முகம்]

பழகு	பழகு1 paḻkudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. பயிலுதல்; to practise, to become initiated. to be used. to be habituated. "பழகு நான் மறையின் பொருளாய்" (திவ். நாய்ச். 4, 10.); 2. உறவு கொள்ளுதல்; to become acquainted, to be familiar. 3. பதப்படுதல் (வின்.);; to be- come fitted, tempered, wholesome, as a utensil or tool. 4. சாதுவாதல்; to become broken or trained, as an animal. to be tamed, as a savage (w.);. 5. இணக்கமாதல்; to agree, as a house, village, etc. 'ஊர் உடம்புக்குப் பழகி விட்டது' 6. ஊடாடுதல் (வின்.);; to be customary, familiar. 7. நாட்படுதல் (இ.வ.);; to be old. 'பழகப்பழகப் பாலும் புளிக்கும்' (பழ.); [பழகு → பழகு-,] பழகு2 paḻkudal, செ.குன்றாவி. (v.t.) பள்கு (Mss.); பார்க்க;see {}.
பழங்கண்	பழங்கண் paḻṅgaṇ, பெ. (n.) 1. துன்பம்; dis- tress, affliction, sorrow, vexation. "பகைவ ராரப் பழங்கண் ணருளி' (பதிற்றுப். 37, 3.); "முனிவரிமையவர் தம்பழங்கணீங்க" (சிவராத். கடவுள். 8.); 2. மெலிவு (பிங்.);; loss of strength, or power, weariness, lassitude emaciation, thinness. 3. ஒலி (சூடா.);; sound. [பழ-மை + கண் → பழங்கண்]
பழங்கண்ணோட்டம்	பழங்கண்ணோட்டம் paḻṅgaṇṇōṭṭam, பெ. (n.) நெடுநாட் பழக்கத்தால் நிகழும் இரக்கம் (குறள். 1292, உரை.);; sympathy felt on account of old and long acquaintance. [பழ-மை + கண்ணோட்டம்]
பழங்கணக்கு	பழங்கணக்கு paḻṅgaṇakku, பெ. (n.) 1. பழைய கணக்கு; old account, account previously setted. 2. சென்று கழிந்த செய்தி; something obsolete. "அந்தப் பழங் கணக்கினைப் பார்ப்பதி லென்னே" (அருட்பா. ii, கொடிவண். 6.); [பழ-மை + கணக்கு]
பழங்கணாளர்	பழங்கணாளர் paḻṅgaṇāḷar, பெ. (n.) துன்புற்றோர்; distressed persons. [பழங்கண் + ஆள் + அர்]

பழங்கதை	பழங்கதை paḻṅgadai, பெ. (n.) 1. முன் வரலாறு; story of ancient times. 2. மறந்த செய்தி; a past event, long forgotton. 3. பழங்காதை பார்க்க;see {}. [பழ-மை + கதை]
பழங்கந்தை	பழங்கந்தை paḻṅgandai, பெ. (n.) கிழிந்த துணி; worn-out rags, tatters. [பழ-மை + கந்தை]
பழங்கலம்	பழங்கலம் paḻṅgalam, பெ. (n.) ஆண்ட பாத்திரம் (வின்.);; used or old vessel. [பழ-மை + கலம்] பழங்கலம் paḻṅgalam, பெ.(n.) முன்னோர் பாதுகாத்து வழங்கிய பழைய மட்பாண்டம்; earthen potteries used and given by the ancestors. மறுவ. பழம்பானை [பழம்[பழைய]+கலம்]
பழங்கள்	பழங்கள் paḻṅgaḷ, பெ. (n.) விளைந்து புளித்த கள்; old liquor matured with keep- ing. 'விளைத்த பழங்க ளனைத்தாய்' (பு.வெ. 1. 2, இருபாற். 14.); [பழ-மை + கள்]
பழங்கறி	பழங்கறி paḻṅgaṟi, பெ. (n.) முதனாட் சமைத்து மிஞ்சியதை மறுநாள் பயன் கொள்ளுதற்கேதுவாய்ப் பக்குவப்படுத்திய கறி (இ.வ.);; remnant of relishes rehashed and preserved. [பழ-மை + கறி]
பழங்காசு	பழங்காசு paḻṅgācu, பெ. (n.) பண்டை நாளில் வழங்கிய நாணயவகை (I.M.P.Rd. 21.);; a coin of ancient times. [பழ-மை + காசு]
பழங்காடி	பழங்காடி paḻṅgāṭi, பெ. (n.) மிகப் புளித்த காடி; sour vinegar. [பழ-மை + காடி]
பழங்காதை	பழங்காதை paḻṅgātai, பெ. (n.) தொன்மம்;{}, as an old stroy. "பழங்காதை மூவாறினுள்" (சேதுபு. அவைய. 3.); [பழ-மை + காதை]

பழங்காய்	பழங்காய் paḻṅgāy, பெ.(n.) வேம்பு; margosa fruit. (சா.அக.);
பழங்காய்ச்சல்	பழங்காய்ச்சல் paḻṅgāyccal, பெ. (n.) நாட் பட்டசுரம்; long continued fever.
பழங்கிடையன்	பழங்கிடையன் paḻṅgiḍaiyaṉ, பெ. (n.) கட்டுக்கிடைப் பண்டம் (யாழ்ப்.);; old commodi-ties, goods lying long unsold. [பழ-மை + கிடையன்]
பழங்கிணறு	பழங்கிணறு paḻṅgiṇaṟu, பெ. (n.) பாழான கிணறு (இ.வ.);; unused well. மறுவ. பா(ழு);ங்கிணறு (கொ.வ.); [பழ-மை + கிணறு]
பழங்கிணறு துர்வாங்கு-தல்	பழங்கிணறு துர்வாங்கு-தல் paḻṅgiṇaṟudurvāṅgudal, 5. செ.கு.வி. (v.i.) மறந்துபோன செய்திகளை நினைப்பூட்டிப் பேசுதல் (இ.வ.);; to talk about old and forgotten things. [பழ-மை + கிணறு + தூர்வாங்கு-,]
பழங்குடி	பழங்குடி1 paḻṅguḍi, பெ. (n.) பழமையான குடி; ancient family. "பதியெழ லறியாப் பழங்குடி" (மலைபடு. 479.); [பழைமை + குடி] பழங்குடி2 paḻṅguḍi, பெ. (n.) ஒரே வகையான, பழமையான வாழ்க்கை முறையைப் பின்பற்றி ஒர் இடத்தில் காலம் காலமாக வாழும் குமுகாயத்தினர்; tribe; tribal people. "பழங்குடி மக்கள்" "பழங்குடியினரின் வாழ்க்கை முறை, உணவு, உடை, பழக்க வழக்கங்கள் முதலியவற்றில் கட்டுப்பாட்டோடு வாழ்ந்து வந்தனர்". [பழம் + குடி] பழங்குடி3 paḻṅguḍi, பெ. (n.) தொன்று தொட்டு மேம்பட்டு வருகின்ற குடியின் கட்பிறந்தவர்; the in heritor of the great ancient family. "வழங்குவதுள் வீழ்ந்தக்கண்ணும் பழங்குடி பண்பிற்றலைப் பிரிதலின்று". (திருக்.955.);
புறப்படுத்து-தல்	புறப்படுத்து-தல் puṟappaḍuddudal, 3 செ.குன்றாவி. (v.t.) வெளிப்படுத்துதல்; to di vulge, reveal, publish. 'புறப்படுத்தா னாகு முறை' (குறள், 590.);. [புறம் + படுத்து-, படு-தல் (த.வி.); - படுத்து-தல் (பி.வி.);]

புறப்படைவீடு	புறப்படைவீடு puṟappaḍaivīḍu, பெ. (n.) புறஞ்சேரி (சீவக 85,); பார்க்க; see puraŕcer. [புறப்படை + வீடு]
புறப்பணை	புறப்பணை puṟappaṇai, பெ. (n.) முல்லைநிலம்(சங்.அக.);; pastoral tract. [புறம் = மருத நிலத்திற்குப் புறம்பான முல்லை. புறம் → புறவு = முல்லை. புறம் → புறம்பு → புறம்பணை = முல்லை (மு.தா. 295);]
புறப்பத்தியம்	புறப்பத்தியம் puṟappattiyam, பெ. (n.) மருந்துண்ணும் காலத்தில் உணவில் கடைப் பிடிக்க வேண்டிய கட்டுப்பாடு (மறுபத்தியம்); (வின்.);; diet or regimen prescribed after a course of medicine. [புறம் + பத்தியம்]
புறப்பற்று	புறப்பற்று puṟappaṟṟu, பெ. (n.) எனது என்னும் பற்று, நான் என்னும் அகப்பற்றுக்கு எதிரானது; external attachment, as attachment to property and family, opp. to 'aga-p-parru'. 'எனதென்னும் புறப்பற்று விடுதல் கூறப்பட்டது' (குறள், 344, உரை.); [புறம் + பற்று. நான் என்பது ஆதனுடன் (ஆத்மாவுடன்); இணைந்து செயல் படுவதால் அது அகத்ததாகக் கொள்ளப் பட்டது. எனது அவ்வாறில்லாமல் புறத்தே அமையும் பொருள்களாகவும் பிறவாகவும்இருப்பதால் புறத்தது எனப்பட்டது. பற்று அகம், புறம் இரண்டிடத்திற்கும் பொது]
புறப்பாட்டு	புறப்பாட்டு puṟappāṭṭu, பெ. (n.) 1. புறப்பொருளைப் பற்றிய செய்யுள்; verses on a topic of pura-p-porul 2. புறநானூறு பார்க்க; see pura-nānūru. [புறம் + பாட்டு]
புறப்பாட்டுவண் ணம்	புறப்பாட்டுவண்ணம் puṟappāṭṭuvaṇṇam, பெ. (n.) இறுதியடி முடியாதிருப்பவும் தான் முடிந்த அடிபோலக் காட்டும் சந்தம் (தொல், பொ. 537.);; (pros.); a rhythm effected by making the penultimate line read like the last line of a Stanza. [புறப்பாட்டு + வண்ணம்]
புறப்பாட்டுவீக்கம்	புறப்பாட்டுவீக்கம் puṟappāṭṭuvīkkam, பெ. (n.) புண் வீக்க வகை; inflammation of the cellular tissue, Cellulitis. [புறப்பாட்டு + வீக்கம்]

புறப்பாடு	புறப்பாடு puṟappāṭu, பெ. (n.) 1. வெளி யேறுகை; 1 coming forth, sallying out. 2. புறந்தோன்றுகை; appearing outside protruding, jutting out. 'ஒரு பொருள் புறப்பாடின்றி' (திவ். இயற். திருவாசிரியம், 7);. 3. செல்கை; setting out, departure, as of a traveller. 'புறப்பாடும் வழிச் செலவும்' (சிலப். 8, 45, உரை.); 4. கோயில் சிலை (மூர்த்தி); வெளியில் எழுந்தருளுகை; procession of an idol. 5. புண்கட்டி வகை (நெல்லை);; eruption, boil, abscess, carbuncle. ம, புறப்பாடு. [புறப்படு → புறப்பாடு. 'படு' என்னும் துனணவினை முதனிலை திரிந்து பாடு என்றாயிற்று ஒ.நோ. கடப்படு → கடப்பாடு]
புறப்புண்	புறப்புண் puṟappuṇ, பெ. (n.) முதுகில் பட்டபுண்; wound on the back of a person. 'முன்பு குறித்தெறிந்த புறப்புண் ணாணி' (புறநா. 65.);. [புறம் + புண்]
புறப்புறக்கருவி	புறப்புறக்கருவி puṟappuṟakkaruvi, பெ. (n.) புறப்புறமுழவு (சிலப். அரும்.); பார்க்க: See pura-p-pura-musavu. [புறப்புறம் + கருவி]
புறப்புறம்	புறப்புறம் puṟappuṟam, பெ. (n.) முற்றும் வேறானது (அந்நியமானது);; that which is outermost. [புறம் + புறம். தமிழனுக்குத் தமிழ் அகம்: திராவிடம் அகப்புறம் ஆரியம் புறம் சேமி யம் புறப்புறம். இவ்வகைக் கூற்றினின்று அகம்புறம் என்னும் சொற்களின் பொருளை ஒருவாறுணரலாம் (தமி.வ.115); புறம்=வெளி வெளிப் பக்கம், வெளியான (வேறான); தன்மையை வலியுறுத்த புறம் அடுக்கி வந்துள்ளது]
புறப்புறமுழவு	புறப்புறமுழவு puṟappuṟamuḻvu, பெ. (n.) முழவுவகை (சிலப். 3, 27, உரை.);; a kind of drum, as 'neytarparai', etc. [புறப்புறம் + முழவு]
புறப்பூசை	புறப்பூசை puṟappūcai, பெ. (n.) கோயில் முதலிய இடங்களில் சிவபெருமானுக்குச் செய்யும் வழிபாடு (ஞானபூசா.15 உரை);; [புறம் + பூசை. பூசு → பூசை]
புறப்பெண்டிர்	புறப்பெண்டிர் puṟappeṇṭir, பெ. (n.) பரத்தையர் (இறை.43,பக்.174);; courtesans, [புறம் + பெண்டிர், பெள் → பெண் → பெண்டு - பெண்டிர். புறப்பெண்டிர் புதல்வனைப்பெறுவதற்கு உரிமையுள்ள இல்வாழ்க்கைக்குப் புறம்பான பெண்டிர்]
புறப்பொருள்	புறப்பொருள் puṟapporuḷ, பெ. (n.) 1. புறத்திணை (பு.வெ.சிறப்பு:1); பார்க்க; see pur-a-t-timai, 2. வீரம் (சீவக.1090,உரை);, martial spirit, heroism. 3. வெளிப்படையான பொருள் (கம்பரா.இரணிய.32);; apparent meaning. [புறம் + பொருள்]

புறப்பொருள்வெண்பாமாலை	புறப்பொருள்வெண்பாமாலை puṟapporuḷveṇpāmālai, பெ. (n.) புறத்திணை வகைகளைப் பற்றி வெண்பாவினால் ஐயனாரிதனார் இயற்றிய ஓர் இலக்கண நூல்; a treatise on the topics of puram, in venpä metre, by Aiyanāridanär. [புறப்பொருள் + வெண்பா + மாலை]
புறம்	புறம்1 puṟam, பெ. (n.) 1. வெளியிடம்; outside, exterior, opp, to agam. 'புறங்குன்றி கண்டனையரேனும்' (குறள்,277);. 2. அயன்மை (அன்னியம்);; that which is foreign, extraneous. 3. புறத்திணை பார்க்க; see pura-t-tinai. 4. புறநானூறு பார்க்க; see puramசிறப்ப. "அகம்புறமென் றித்திறத்த" (தனிப்பா.); 5. வீரம்(சூடா.);; heroism, bravery, valour. 'தான்புறங் கட்டுப்பட்டு' (சீவக.1090.); 6. பக்கம்; side, part, face, surface. 'புனலாடப் புறஞ்சூழ்ந்து' (கலித்.76);. 7. முதுகு; Back 'புறம்புல்லின் (கலித்.94);. 8. புறக்கொடை பார்க்க; see pura-k-kodal. 'துப்புறுவர் புறம் பெற்றிசினே' (புறநா.11); 9. பின்புறம் (வின்.);
புறம்காட்டு-தல்	புறம்காட்டு-தல் puṟamkāṭṭudal, 15 செ.கு.வி (v.i.) புறங்காட்டு-தல் பார்க்க; see purarikāttu-. ம. புறம்காட்டுக. [புறம் + காட்டு-,]
புறம்படி	புறம்படி puṟambaḍi, பெ. (n.) நகரின் புறப்பகுதி; outskirts of a town. 'தஞ்சாவூர்ப் புறம்படி' (S.I.Iii.124);. மறுவ. ஊர் ஒதுக்குப்புறம் [புறம் → புறம்படி]

புறம்பணை	புறம்பணை1 puṟambaṇai, பெ. (n.) 1.முல்லைநிலம்; pastoral tract. 2. குறிஞ்சிநிலம்; hilly tract. [பின் → பிறம் → புறம் = மருத நிலத்திற்குப் புறம்பான முல்லை, முல்லையடுத்த குறிஞ்சி. புறம் → புறம்பு → புறம்பணை = முல்லை, குறிஞ்சி. மு.தா:295)] புறம்பணை2 puṟambaṇai, பெ. (n.) நகர்ப்புறமாகிய மருத நிலம்; agricultural region outside a town. "புறம்பணை யிம்பு மோசை' (சீவக.85);. [புறம் → புறம்பு → புறம்பணை (முதா.295);]
புறம்பணையான்	புறம்பணையான் puṟambaṇaiyāṉ, பெ. (n.) ஊர்க்கு வெளியேயிருப்பவன், ஐயனார்; Aiyaṇār, as having His abode outside the village. 'புறம்பணையான் வாழ்கோட்டம்' (சிலப்.9, 12.);. மறுவ, காளி, புறத்தவன், கடல்வண்ணன், சாத்தா, பூரணைகேள்வன், புல்கலை மணாளன், மாசாத்தன், செண்டாயுதன், வெள்ளையானையூர்தி, அறத்தைக் காப்போன் [புறம்பணை + ஆன்]
புறம்பர்	புறம்பர் puṟambar, பெ. (n.) புறப்பக்கம்; outside. 'புறம்பரெய்தி' (பாரத.திரௌபதிமா.65.); [புறம்பு + அர்]
புறம்பாக்கு-தல்	புறம்பாக்கு-தல் puṟambākkudal, 12 செ.குன்றாவி, (v.t.) 1. நீக்குதல்; to exclude. 2. குலத்தி (சாதியி);னின்றும் நீக்குதல் (வின்.);; to excommunicate. மறுவ தள்ளிவைத்தல் [புறம் → புறம்பு + ஆக்கு-,]
புறம்பு	புறம்பு puṟambu, பெ. (n.) 1. வெளியிடம்; exterior, outside. 'பொங்கரில் வண்டு புறம்பலை சோலைகள்' (பெரியபு.ஆனாய7);. 2. தனியானது (வின்.);; that which is separate, detached, districnt or exclusive. 3. மற்றை; other 4. முதுகு; back of a person. 'தன்னைப் புறம்பழித்து நீவ' (கலித்.51);. க.கொரகு [புறம் = வெளி, வெளிப்பக்கம், புறப் பொருள். புறம் → புறம்பு = வெளிப்புறம். (மு.தா,295);] புறம்பு puṟambu, பெ. (n.) பழைய வரிவகை; an ancient tax (S.I.I.iv.99);.

புரம்புக்குப்போ-தல்	புரம்புக்குப்போ-தல் purambukkuppōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) மலங்கழித்தல் (வின்.);; to go to stool. மறுவ, வெளிக்குப்போதல் [புறம் → புறம்பு = வெளிப்புறம். புறம்பு + போ-,]
புறம்புபண்ணு-தல்	புறம்புபண்ணு-தல் buṟambubaṇṇudal, 12 செ.குன்றாவி, (v.t.) 1. தனியாக்குதல்; to set apart 2. புறம்பாக்கு-தல் பார்க்க; see purambākku-. [புறம் → புறம்பு + பண்ணு-,]
புறம்புல்கு-தல்	புறம்புல்கு-தல் puṟambulkudal, 12 செ.குன்றாவி. (v.t.) பின்புறத்தைக் கட்டித்தழுவுதல்; to clasp or embrace a person from behind, as a child in play. 'என் குட்டன் வந்தென்னைப் புறம்புல்குவான்' (திவ்.பெரியாழ்.1,9,1);. [புறம் + புல்கு-,]
புறம்பெறு-தல்	புறம்பெறு-தல் puṟamberudal, 9 செ.குன்றாவி. (v.t.) lit, to see the back to gain victory over one's enemies. 'கொங்கு புறம்பெற்ற கொற்ற வேந்தே (புறநா.373.); [புறம் + பெறு-,]
புறம்பேசு-தல்	புறம்பேசு-தல் puṟambēcudal, 7 செ.கு.வி. (v.i.) குற்றங்குறை சொல்லுதல், புறங்கூறுதல் (திவ்.பெரியாழ். 24.5, வ்யா. பக்.319);; to back bite. அவர் என்னைப் பற்றிப் புறம் பேசித்திரிகிறார். (உ.வ.); [புறம் + பேசு-,]
புறம்பொசி-தல்	புறம்பொசி-தல் puṟambosidal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வெளியிற் கசிதல்; to ooze. 2. வெளிப்படுதல்; to emerge. 'உட்கிடந்த வண்ணமே புறம்பொசிந்து காட்டிடே' (குருபரம். தனிப்); [புறம் + பொசி-,]
புறம்போ-தல்	புறம்போ-தல் puṟambōtal, 9 செ.கு.வி. (v.i.) விட்டு நீங்குதல்; to quit, leave off. 'அறிவு புறம்போய' (கல்லா.கண.துதி); [புறம் + போ-,]

புறம்போக்கு	புறம்போக்கு1 puṟambōkkudal, 8 செ.குன்றாவி. (v.t.) அகற்றுதல்; to remove take away. 'பலகை புறம்போக்க' (பெரியபு. ஏனாதி.37.); [புறம் + போக்கு-, போகு- (த.வி.); போக்கு (பி.வி.);] புறம்போக்கு2 puṟambōkku, பெ. (n.) 1.குமுகாய(சமுதாய); நன்மை வேளாண்மைக்குத் தகுதியின்மை முதலிய காரணங்களினால் குடிகள்வசம் விடப் படாததும் தீர்வை வகுக்கப்படாததுமாகிய south; land exempt from assessment, either because it is set a side for communal purposes or because it is unclutivable (M.N.A.D.1,284.);. 2. பொதுமகள்; public woman. (C.G.); ம. புறம்போக்கு (வெளியூர் செல்லல், கூடுதல் செலவு); [புறம் + போக்கு போ → போக்கு] புறம்போக்கு3 puṟambōkku, பெ. (n.) தாய் தந்தை அற்றவர்; orphan. போடா புறம்போக்கு நாயே (உ.வ.);. [புறம் + போக்கு]
புறம்போக்குநிலம்	புறம்போக்குநிலம் puṟambōkkunilam, பெ. (n.) பயிர்செய்யத் தகுதியற்றதும், தீர்வைக்குட்படுத்தப் பெறாததுமான அரசு flouth; not taxed barren land. [புறம் + போக்கு + நிலம்]
புறம்விடு-தல்	புறம்விடு-தல் puṟamviḍudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) விலக்கிவிடுதல்; to abandon. 'என்னைப் புறம்விடுத லென்னே பராபரமே' (தாயு.பராபர263); [புறம் + விடு-,]
புறமட்டைநார்	புறமட்டைநார் puṟamaṭṭainār, பெ. (n.) பனைமட்டையின் வெளிப்புறத்திலிருந்து எடுக்கும் மட்டமான நார்வகை; fibre on the outer side of the palmyra leaf stalk, considered inferior. [புறமட்டை + நார்]
புறமடை	புறமடை puṟamaḍai, பெ. (n.) 1. வெளி வாய்க்கால்; outside channel. 2. மதகின் வெளிப்புறம்; outlet of a channel. 'புறமடை யடைப்பதாற் பயனில்லை' 3. வெளிமடை; the outside of a sluice. 4. கோயிற் புறத்துள்ள சிறு தெய்வங்கட்கு இடும் படைப்பு (வின்.);; offering of flesh and spirits, made to ferocious deities, outside a temple opp to uŋmaçlai. [புறம் + மடை மடு → மடை]

புறமதில்	புறமதில் puṟamadil, பெ. (n.) கோட்டையின் வெளிமதில் (பதிற்றுப்16,உறை);; outer wall of a fortified town. ம. புறமதில் [புறம் + மதில்]
புறமதிற்சேரி	புறமதிற்சேரி puṟamadiṟcēri, பெ. (n.) புறஞ்சேரி பார்க்க; see puraŕceri. 'புறமதிற்சேரியுங் குறுகுதற் கரிதா' (பெருங். உஞ்சைக்47.72);. [புறம் + மதில் + சேரி. சேர் → சேரி]
புறமயிர்	புறமயிர் puṟamayir, பெ. (n.) உடலின் மயிர் (வின்.);; hair on the body. [புறம் + மயிர்]
புறமலை	புறமலை puṟamalai, பெ. (n.) பக்கமலை; sistering hil. 'மாலிருஞ் சோலைப் புறமலைசார' (திவ்.திருவாய், 2,10,5.); ம. புறமல [புறம் + மலை]
புறமறி-தல்	புறமறி-தல் puṟamaṟidal, 2 செ. குன்றாவி. (v.t.) வெளியிலிருந்து உணர்தல்; to teel a thing from being outside. 'மிக்கோய் இதனைப் புறமறிப் பாராய்' (மணிமே.4.121);. [புறம் + அறி-,]
புறமறிப்பார்-த்தல்	புறமறிப்பார்-த்தல் puṟamaṟippārttal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) to examine closely, as by turning inside out. 'மக்கள் யாக்கையிதுவென வுணர்ந்து மிக்கோ யிதனைப் புறமறிப்பாராய்' (மணிமே.4.121);. [புறம் + மறி + பார்-,]
புறமறிவு	புறமறிவு puṟamaṟivu, பெ. (n.) பிறர்க்கு நன்மை நினைக்கை (வின்.);; regard for the welfare of other, benevolence. [புறம் + அறிவு. அறி → அறிவு]
புறமறை-த்தல்	புறமறை-த்தல் puṟamaṟaittal, 4 செகுன்றாவி, (v.t.) வெளித்தோன்றாமல் மறைத்தல்; to canceal, hide 'கையாற் றொழுக்கங் கொண்டு புறமறைத்து' (மணிமே.23:22);. [புறம் + மறை-,]
புறமனை	புறமனை puṟamaṉai, பெ. (n.) மேலோர் வாழும் ஊர்க்குடியிருப்புக்கு வெளியிலுள்ள மனையிடம்; house-site outside the quarters of the higher castes, opp to uṇmaṇai. (CG); [புறம் + மனை]

புறமாக	புறமாக puṟamāka, வி.எ. (adv.) 1. பக்கமாய்; in the direction of towards. தாமதமாக வந்தவர்கள் ஒரு புறமாக நின்றனர். (உ.வ.); 2. வெளிப்படையாய்; clearly. [புறம் → புறமாக]
புறமாறு	புறமாறு1 puṟamāṟudal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) 1. இடம்மாறுதல்; to migrate, change place. 'கொங்குண வண்டிற் பெயர்ந்து புறமாறி (ஐங்குறு.226.);. 2. வலிமையிழத்தல்; to lose vigour or strength. 'இரப்பவ னெஞ்சம்போற் புல்லென்று புறமாறி, (கலித்.120,5);. [புறம் + மாறு-,] புறமாறு2 puṟamāṟudal, 11 செ.குன்றாவி. (v.t.) கைவிடுதல்; to abandon, desert. 'அருள் புறமாறிய' (கலித்.15);. [புறம் + மாறு-,]
புறமானம்	புறமானம் puṟamāṉam, பெ. (n.) மேலெல்லை; upper |imit. இந்த அஸ்தைர்யத்திலும் உள்மானம் புறமான மொழிய நித்யராயிருப்ப ரொருவருமில்லை (திவ்.திருச்சந்.66.வ்யா,பக்.191);. [புறம் → புறமானம். மானம் = அளவு, எல்லை]
புறமுதுகிடு-தல்	புறமுதுகிடு-தல் puṟamudugiḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) புறமுதுகுகாட்டு-தல் பார்க்க; see puramudugu kātsu-. [புறமுதுகு + இடு-, 'இடு' து.வி.]
புறமுதுகுகாட்டு-தல்	புறமுதுகுகாட்டு-தல் puṟamudugugāṭṭudal, 15 செ.கு.வி. (v.i.) to back track (from battle);. போர்க்களத்தில் செத்துமடிவோம்;புற முதுகுகாட்ட மாட்டோம் என்பதுதான் மறவர்களின் சூளுரை (உ.வ);. [புறமுதுகு + காட்டு-,]
புறமுழவு	புறமுழவு puṟamuḻvu, பெ. (n.) அதமத் தோற்கருவி (சிலப்.3,27.உரை);; a kind of inferior drum, as kana-p-parai, etc. [புறம் + முழவு. முள் → முழு → முழா = திட்சி. மத்தளம். முழா → முழவு]
புறமூலம்	புறமூலம் puṟamūlam, பெ. (n.) முளை வெளித்தோன்றும் மூலநோய் வகை; external piles (M.L.);. [புறம் + மூலம்]
புறமேழி	புறமேழி puṟamēḻi, பெ. (n.) பொத்தாறு இல்லாமல் பயன்படுத்தும் மேழி; plough share without shaft. [புறம் + மேழி]

புறமொழி	புறமொழி puṟamoḻi, பெ. (n.) புறங்கூற்று; backbiting, slander. 'நிம்பிரி கொடுமை வியப்பொடு புறமொழி' (தொல்.பொ.274);. [புறம் + மொழி]
புறவடி	புறவடி puṟavaḍi, பெ. (n.) பாதத்தின் மேற்புறம்; upper surface of the foot, instep. 'யாமயாழ் மழலை யாடன் புறவடிக் கிழுக்க மன்னோ' (கம்பராநாடவி.34);. ம. புறவடி [புற(ம்); + அடி]
புறவடை	புறவடை puṟavaḍai, பெ. (n.) 1. கிணற்றிறவையால் வேளாண்மை செய்யப்படும் நன்செய்த்தாக்கு; plot of wet land cultivated mainly by lift irrigation.(C.G.); 2. குடிவாரத்துக்கு அடைத்த நிலம்; field let to a tenant for cultivation. (R.T.); மறுவ ஈடுகாட்டி, அடைமானம் [புறவு + அடை]
புறவண்டை	புறவண்டை puṟavaṇṭai, பெ. (n.) பின்புறம்; back, behind. 'புறவண்டை வந்து பிடித்தார்கள்' மறுவ. புறத்தாலே [புற(ம்); + அண்டை]
புறவணி	புறவணி puṟavaṇi, பெ. (n.) புறவு 34. (பிங்.); பார்க்க; see puravu, 3,4 [புறவு + அணி, அண் → அணி]
புறவம்	புறவம்1 puṟavam, பெ. (n.) 1. புறவு-1,3,4 (பிங்.); பார்க்க see puravப-1,3,4 "நறைவிரி புறவம்" (கம்பரா.நாட்டுப்.48.);. 2. சீர்காழி (தேவா.);; Shiyali. 3. தோல் (அக.நி.);; skin. [புறம் → புறவு → புறவம்] தமிழ்ச்சொற்கள் பல இன்னோசைபற்றி 'அம்'ஈறு பெறுதல் பெரும்பான்மை எ-டு. தூண்-துணம், கால்-காலம்; குன்றுகுன்றம்; நெஞ்சு-நெஞ்சம்; கண்டுகண்டம் (இலக்.கட்31);. புறவம்2 puṟavam, பெ. (n.) புறா பார்க்க; see பபக் 'கானுறை புறவ மெல்லாம்' (சீவக.1430.);. [புறம் → புறவு = முல்லை, குறிஞ்சி. புறம் → புற → முல்லை நிலப்பறவை வகை. புற → புறா → புறவு → புறவம் (மு.தா.2951);]

புறவயம்	புறவயம் puṟavayam, பெ. (n.) வெளி உலகைச் சார்ந்து அமையும் தன்மை; external. 'புறவயமான தூண்டுதல்களும் அகவயமான தூண்டுதல்களும் ஒருங் கிணைந்து ஓர் எழுத்தாளனை எழுத வைக்கின்றன' (உ.வ.);. [புறம் + வயம்]
புறவயிரம்	புறவயிரம் puṟavayiram, பெ. (n.) மரத்தின் வெளிவயிரம் (வின்.);; the hard outer part of an exogenous tree. [புறம் + வயிரம்]
புறவரி	புறவரி puṟavari, பெ. (n.) தலைவனுடன் அணையாது தலைவி புறத்தே நின்று நடிக்கும் நடிப்பு; dance of a woman coldly neglecting the company of her lover. "புறத்து நின்றாடிய புன்புற வரியும்" (சிலப்.893);. [புறம் + வரி]
புறவழி	புறவழி puṟavaḻi, பெ. (n.) பின்பக்கம்; backside. 'வீட்டின் புறவழிச் சுவர்'. மறுவ, புறவடை, புழக்கடை, கொல்லைப்புறம், பொறவடை [புறம் + வழி]
புறவழிச்சாலை	புறவழிச்சாலை puṟavaḻiccālai, பெ. (n.) நகரம், ஊர் முதலியவற்றினுள் நுழையாமலே அவற்றைக் கடந்து செல்லும் வகையில் அவற்றின் வெளி எல்லையை ஒட்டி அமைக்கப்பட்டிருக்கும் நெடுஞ்சாலை; by pass road. [புறவழி + சாலை]
புறவளையம்	புறவளையம் puṟavaḷaiyam, பெ. (n.) கண்ணோவு முதலியவற்றுக்கு இடும் மருந்துவகை (வின்.);; a medicinal unguent for sore eyes, etc., க. கொர வளெய (சுற்று, சூழல்,வட்டவடிவமாதல்); [புறம் + வளையம், வள் → வளை → வளையம்]
புறவாய்	புறவாய் puṟavāy, பெ. (n.) வெளிப்புறம்; that which is outside, exterior. "அருகு நின்றவர்களின் முகத்திலே அப்பூச்சியென்று கண்ணினிமையை அகவாய் புறவாயாகப் புரட்டி விழித்து" (திவ்.பெரியாழ்.2,4,6, வ்யா,பக்.320);. [புறம் → புற + வாய், வாய் = இடம்.]

புறவாயம்	புறவாயம் puṟavāyam, பெ. (n.) பணமாகத் தண்டப்படும் செக்கிறை முதலாய சில்லறை வரிகள்; revenue from external sources, colected mainly in cash. 'வடகண்டத்திலும் கமுகடியிலும் வந்த புறவாயங்களால்' (S.I.I.ii.121); [புற(ம்); + ஆயம்]
புறவாயில்	புறவாயில் puṟavāyil, பெ. (n.) வெளிவாசல் (வின்.);; outer door, gate or entrance. ம. புறவாயி, புறாயி (தாழ்வாரம்);; து. பொரப்படி [புறம் + வாயில்]
புறவாரி	புறவாரி puṟavāri, பெ. (n.) தாய்ச்சுவரைக் கடந்து வெளியில் நீண்டுள்ள கூரை (கொ.வ);; eaves. மறுவ, இறப்பு, இறவாரம், இறவானம் சாக்கை. [புறம் → புறவாரி]
புறவாலி	புறவாலி puṟavāli, பெ. (n.) மலங்கழிக்குமிடம்; latrine, privy. (C.G.); [புறம் → புறம்பாய் → புறவாய் → புறவாயி → புறவாலி. வெளிக்குச் செல்லுதல், வெளிக்குப் போதல், கொல்லைக்குப் போதல் போன்று அவையல் கிளவியாய் ஆளப்பட்டது புறவாலி. புறவிடை விட்டுக் கொல்லையைக் குறிப்பது ஒப்பு நோக்கத்தக்கது]
புறவாழி	புறவாழி puṟavāḻi, பெ. (n.) பெரும்புறக்கடல்; the outermost ocean Surrounding the seventh annular continent. 'பின்னப் படுத்திப் புறவாழி வரல்போல்' (இரகுதிக்கு.38);. [பிற(ம்); + ஆழி]
புரவிசிவுச்சன்னி	புரவிசிவுச்சன்னி puravisivussaṉṉi, பெ. (n.) புறவீச்சு(வின்.);பார்க்க; see puravicuy [புறம் + இசிவு + சன்னி] Skt. san-ni-påta → த. சன்னி
புறவிடுதி	புறவிடுதி puṟaviḍudi, பெ. (n.) பிறவிடுதி (யாழ்ப்.); பார்க்க; see pravigudi. [பிறவிடுதி → புறவிடுதி]

புறவிடை	புறவிடை1 puṟaviḍai, பெ. (n.) பிரிதற்குப் பெறும் விடை; permission to leave. 'கசிந்து தாழ்ந்தனன் புறவிடை கொண்டான்' (காஞ்சிப்பு:பன்னிரு.142);. [புற(ம்); + விடை] புறவிடை2 puṟaviḍai, பெ. (n.) விட்டுக் கொல்லை; back-yard of a house. Cm. [புற(ம்); + இடை]
புறவிதழ்	புறவிதழ் puṟavidaḻ, பெ. (n.) பூவின் வெளிப்புறத்துள்ள இதழ்; sepal of a calyx, external petal. மறுவ. புல்லி. க. கொரசொப்பு [புற(ம்); + இதழ்]
புறவிரல்	புறவிரல் puṟaviral, பெ. (n.) விரலின் வெளிப்பக்கம்; out side of a finger. 'வீக்கின நரம்பை அகவிரலாலும் புறவிரலாலும் கரனஞ் செய்து' (சீவக.657,உரை.); [புறம் + விரல், விரி → விரல்]
புறவீச்சு	புறவீச்சு puṟavīccu, பெ. (n.) புறவீச்சுச் சன்னி (வின்.); பார்க்க; see pura-viccu-ccaṉṉi. [புறம் + வீச்சு]
புறவீச்சுச்சன்னி	புறவீச்சுச்சன்னி puṟavīccuccaṉṉi, பெ. (n.) இசிவுநோய் வகை (வின்.);; lockjaw. tetanus. [புறவீச்சு + சன்னி] Skt. san-ni-påta → த. சன்னி
புறவீடு	புறவீடு puṟavīṭu, பெ. (n.) 1.யாத்திரைக்குமுன் நன்முழுத்தத்தில் அரசுச் சின்னத்தைப் புறத்தே அனுப்புகை; sending the royal equipage in advance at an auspicious hour, before a king's journey. 'வாளைப் புறவீடு விட்டது' (பு.வெ.3,4, கொளு, உரை.); 2. பிறவிடுதி பார்க்க; see piravidudi. 'திருமாளிகையிலே புறவீடு விட்டிருக்கிற வளவிலே' (திவ். பெரியாழ்,4.7.வ்யா.995.);. [புறம் + வீடு. விடு → வீடு.]

புறவீதி	புறவீதி puṟavīti, பெ. (n.) 1. நகரின் வெளிவீதி; street outskirting a town. 'இவர் புற வீதிமகளிராய் முற்கூறிய கடைகழி மகளிர்' (சிலப்.,14,118, உரை);. 2. கோயில் முதலியவற்றின் வெளிவீதி (வின்.);; outer court of a temple, etc. [புறம் + வீதி]
புறவு	புறவு1 puṟavu, 1. காடு; forest. 'உதிர்த்த மலர்வீழ் புறவின்' (பெரும்பாண்.496.); 2. சிறுகாடு; jungle. 'புறவே..........மள்ளர் மேன' (பதிற்றுப்.13,20);. 3. முல்லை நிலம்; forest tract. 'தன்புறவணிந்த' (குறுந்.404);. 4. குறிஞ்சிநிலம் (சூடா.);; hilly tract. 5. வேளாண்மை நிலம்; cultivable land. 'கண்மாய்ப் புறவு'. 6. முல்லைக் கொடி; eared jasmine. 'நின்னுத னாறு நறுந்தண் புறவின்' (ஐங்குறு.413.);. ம. பிறாவு, ப்ராவு. [புறம் = மருதநிலத்திற்குப் புறம்பான முல்லை, முல்லையடுத்த குறிஞ்சி. புறம் → புறவு = முல்லை, குறிஞ்சி (மு.தா.295);] புறவு2 puṟavu, பெ. (n.) புறா; dove, pigeon. '[illegible] புறவின் [illegible]' (பதிற்றுப் [illegible]
புறவுரு	புறவுரு puṟavuru, பெ. (n.) உடம்பினுறுப்பு; limb of the body. 'ஓரணு புற்கலம்புறவுரு வாகும்'.(மணிமே.27.197.);. [புறம் + உரு. புறம் = உடம்பு]
புறவுரை	புறவுரை puṟavurai, பெ. (n.) பாயிரம் preface. [புறம் + உரை.] நூல்சொல்லிய பொருளில்லாதவற்றைச் சொல்வது புறவுரை.
புறவெட்டி	புறவெட்டி puṟaveṭṭi, பெ. (n.) பழைய வரிவகை; an ancient tax (S.I.I.viii.139); [புறம் + வெட்டி.. வெட்டு → வெட்டி]

புறவெட்டு	புறவெட்டு puṟaveṭṭu, பெ. (n.) 1.மரத்தில் வெட்டும் மேல்வெட்டு; cut on the surface of timber. 2.அறுத்த மரத்துண்டின் மேற்பற்றை (வின்.);; outside plank or piece of a sawn timber. 3.எதிர்பேச்சு (யாழ்ப்.);; contemptuous opposition or contradiction. [புற(ம்); + வெட்டு]
புறன்	புறன்1 puṟaṉ, பெ. (n.) 1 புறம் பார்க்க;see puram 2. பழிச்சொல்; sander 'கேளாம் புறன்' (சி.போ.அவையடக்.9);. [பின் → பிற்கு. பிறம் → பிறவு → பிறகு = முதுகு. பிறகு → பிறக்கு = முதுகு. புறம் → புறம் → புறன் (மு.தா.294); = (பின்னால்); பழிக்கும் சொல்] புறன்2 puṟaṉ, வி.எ. (adv.) காணாத போது; behind one's back. 'புறனழீஇப் பொய்த்து நகை' (குறள்,182);. [பின் → பிற்கு. பிறம் → பிறவு → பிறகு = முதுகு. பிறகு → பிறக்கு = முதுகு. பிறம் → புறம் → புறன் (மு.தா,294); = முதுகுக்குப் பின்னால்] புறன்3 puṟaṉ, பெ. (n.) மறுதலையானது, எதிரானது; that which is opposite. வஞ்சிதானே முல்லையது புறனே (தொல். பொரு.6);. [புறம் → புறன். வெட்சி → குறிஞ்சி, வஞ்சி → முல்லை, உழிஞை → மருதம், தும்பை → நெய்தல், வாகை - பாலை, காஞ்சி → பெருந்திணை பாடாண் -கைக் கிளை என ஏழு அகத்திணைகளுக்கு ஏழு புறத்திணைகளைப் புறனாக (மறுதலைகளாக);க் கொள்வது மரபு.]
புறனடை	புறனடை puṟaṉaḍai, பெ. (n) புறனடை நூற்பா (நன்.20); பார்க்க, see puramapai nטּrpa. [புறன் +அடை. புறத்து அடையாய் வருவது புறநடை. வேறு விதமாகிய நடக்கையெனினும் பொருந்தும் என்பார் ஆறுமுகநாவலர் (நன்.20);] முன்பு கூறப்பட்ட நடைமுறைக்குப் புறனாகக் கூறுதல். நடைப்புறன் என்பதன் இலக்கணப் போலியே புறனடையாகும்.
புறனடைச்சூத்திரம்	புறனடைச்சூத்திரம் puṟaṉaḍaiccūttiram, பெ. (n.) புறனடை நூற்பா பார்க்க; see puranadai- nūrpā. [புறனடை + சூத்திரம்] Skt. sūtra → த.சூத்திரம்.
புறனடைநூற்பா	புறனடைநூற்பா puṟaṉaḍainūṟpā, பெ. (n.) வகுத்தவற்றுள் அடங்காதனவற்றை அமைத்துக் காட்டும் பொது நூற்பா (சீவக.39, உரை.);; general permissive rule, sanctioning grammatical forms, not specifically dealt with. [புறனடை + நூற்பா. நூல் + பா-நூற்பா]
புறனண்டை	புறனண்டை puṟaṉaṇṭai, பெ. (n.) பின்புறம; hind part, rear, back. [பிறம் → புறம் → புறன் → புறனண்டை (மு.தா.294);]

புறனழி-த்தல்	புறனழி-த்தல் puṟaṉaḻittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) புறங்கூறுதல்; to defame, slander. 'புறனழீஇப் பொய்த்து நகை' (குறள்,182); [புறன் + அழி-,]
புறனிலை	புறனிலை puṟaṉilai, பெ. (n.) பின்னிலை (அக.நா.32);; hanging on a person in expectation of a favour. [புறன் + நிலை. பின் → பிற்கு, பிறம் → பிறவு → பிறகு, பிறம் → புறம் → புறன்]
புறனுரை	புறனுரை puṟaṉurai, பெ. (n.) 1. பழிச்சொல்; slander. 'பொல்லான் றிரைந்தானென்னும் புறனுரை திவ்.பெரியதி.647) 2. வெற்றுரை meaningless utterence. "புறனுரையே யாயினும்.....திறனுரையே சிந்தித் திரு' (திவ்.இயற்.141); [புறன் + உரை.]
புறனே	புறனே puṟaṉē, வி.அ. (adv.) பின்பு, பிந்தி, பிறகு; after, afterwards, subsequently. [பிறம் → புறம் → புறன் → புறக்கடை = விட்டின் பின்பக்கம். புறன் → புறனே (மு.தா,294);]
புறனோக்கு-தல்	புறனோக்கு-தல் puṟaṉōkkudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஒருவன் நீங்கும் அற்றம் பார்த்தல்; to watch for one's absence. 'புறனோக்கிப் புன்சொலுரைப்பான் பொறை' (குறள்,189.); [புறம் + நோக்கு-,]
புறா	புறா puṟā, பெ. (n.) வீட்டுப்பறவையாக வளர்ப்பதற்கு ஏற்றதான பல வகைகளில் காணப்படும் காட்டுப் பறவைவகை; dove, pigeon. 'மாமணிப்புறா' (சீவக.70.); ம. பிறாவு, ப்ராவு; க.கொரசு (ஒருவகைப் புறா);; து. புத; கோண்.புரர், புரார்; கொண். பொர்ரொக; குரு. புர்ரா; மால.புரெ; [புறம் → புற = முல்லைநிலப் பறவை வகை. புற → புறா] புறாவகைகள் 1. ஐநிற(பஞ்சவர்ண);ப் புறா (emerald dove); 2. கள்ளிப் புறா (eurasian coloured dove); 3. சாம்பல் நெற்றிப்புறா (pompadour green pigeon); 4. சிறிய தவிட்டுப்புறா (little brown dove); 5. தவிட்டுப் புறா (red coloured dove); 6. நீலகிரி காட்டுப்புறா (Nilgiri wood pigeon); 7. பச்சைப்புறா (yellow legged green pigeon); 8.புள்ளிப்புறா (spotted dove); 9. பெரிய பச்சைப்புறா (green imperial pigeon); 10. மந்திப்புறா (mountain imperial pigeon); 11. மாடப்புறா

புறாக்காலி	புறாக்காலி puṟākkāli, பெ. (n.) பூடுவகை (வின்.);; a kind of plant. [புறா + காலி கால் → காலி]
புறாக்குஞ்சு	புறாக்குஞ்சு puṟākkuñju, பெ. (n.) இளம்புறா; dove let. [புறா + குஞ்சு. குள் → குய் → குய்ஞ்சு → குஞ்சு]
புறாக்கூட்டுவண்டி	புறாக்கூட்டுவண்டி puṟākāṭṭuvaṇṭi, பெ. (n.) ஒருவகைப் பெட்டி வண்டி (இ.வ.);; box-bandy, bullock cart on spring as resembling a dovecote. [புறா + கூட்டு + வண்டி]
புறாக்கூட்டுவேலை	புறாக்கூட்டுவேலை puṟākāṭṭuvēlai, பெ. (n.) கட்டடவேலைவகை (இ.வ.);; honeycomb work. [புறா + கூட்டு + வேலை]
புறாக்கூடு	புறாக்கூடு puṟākāṭu, பெ. (n.) 1. புறாக்கள் வசிக்குமாறு கட்டப்பட்ட கூண்டுகள் dovecote, pigeon-house. 2. பேழை (அலமாரி); முதலியவற்றில் புறாக்கூடுபோற் செய்யப்பட்ட சிற்றறை (இக்.வ.);; pigeon hole, as in a desk or bureau. [புறா + கூடு, கூண்டு → கூடு.]
புறாண்டு-தல்	புறாண்டு-தல் puṟāṇṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) பிறாண்டு; to scratch. [பிறண்டு → புறாண்டு]
புறாத்தலை	புறாத்தலை puṟāttalai, பெ. (n.) சிறியதலை; small head, as of a dove. 'புறாத்தலைவேடன்' (சீவக.450); [புறா + தலை]
புறாப்பொறுக்கி	புறாப்பொறுக்கி puṟāpporuṟukki, பெ. (n.) பூடுவகை (சித்.அக.);; a plant.
புறாமாடம்	புறாமாடம் puṟāmāṭam, பெ. (n.) புறாக்கூடு பார்க்க; see purá-k-kudu [புறா + மாடம்]

புறாமுட்டி	புறாமுட்டி puṟāmuṭṭi, பெ. (n.) செடிவகை; parakeet-bur, a widespread weed.
புறாமுட்டைச்சங்கு	புறாமுட்டைச்சங்கு puṟāmuṭṭaiccaṅgu, பெ. (n.) சங்கு வகை; kind of conch, resembles the egg of a dove. [புறாமுட்டை + சங்கு]
புறாய்	புறாய் puṟāy, பெ. (n.) வேளாண்மைக்குரிய நிலவகை (செந்.xiii, 172.);; a kind of arable land.
புறாவால்	புறாவால் puṟāvāl, பெ. (n.) பலகை முதலியவற்றை இணைக்கும் இணைப்பு வகை (இ.வ.);; dovetail joint, as of plank, etc. [புறா + வால்]
புன்கண்	புன்கண் puṉkaṇ, பெ. (n.) 1. துன்பம் (பிங்.);; sorrow, distress, trouble, affliction, sadness. 'புள்ளுறு புன்கண் தீர்த்தோன்' (சிலப்.2052);. 2. நோய் (பிங்.);; disease. 3. மெலிவு (திவா.);; leannes, emaciation. 4. வறுமை; poverty, adversity. 'இரவலர் புன்கணஞ்சும்' (பதிற்றுப்.5714);. 5. பொலிவழிவு; loss of beauty or charm. 'புன்கண்கொண் டினையவும் (கலித்..2);. 6. அச்சம்; fear. 'பிரிவஞ்சம் புன்கணுடைத்தால் குறள்.1152). 7. இழிவு; meaness. "பொய்க்கரி புகலும் புன்கணார்" (கம்பரா. கிங்கர. 58);. [புல் → புன் → புன்கண்.]
புன்கண்மை	புன்கண்மை puṉkaṇmai, பெ. (n.) புன்கண் பார்க்க; see purkar. 'பொருள்வேண்டும் புன்கண்மை' (கலித்.61);, [புன்கண் → புன்கண்மை]

புன்கம்	புன்கம்1 puṉkam, பெ. (n.) சோறு; (திவா.); boiled rice. 'பாற்பெய் புன்கந் தேனொடு மயக்கி'(புறநா.34.);. [புழு → புகு → புகா = (உட்புகும்); உணவு. புகா → புகவு = உணவு (வே.க.3.104);. புகா → புங்கா → புங்கம் → புன்கம் = உணவு, சோறு] புன்கம்2 puṉkam, பெ. (n.) புன்கு; Indian beech. 'புன்கம் பொரியணிந்தன' (சீவக.1649.); [புன்கு → புன்கம்]
புன்கம்பிண்ணாக்கு	புன்கம்பிண்ணாக்கு puṉkambiṇṇākku, பெ. (n.) புன்கவிதையில் எண்ணெய் எடுத்த பிறகு உள்ள பயனற்ற சக்கை; oil cake of pungu seeds, as entirely useless. 'புன்கம் புண்ணாக்குக்குச் செக்கடித்தான்' [புன்கம் + பிண்னாக்கு. பிள் + நாக்கு - பிண்ணாக்கு. புன்கம் விதைகளை எண்ணெயாட்டிய பின் எஞ்சிய சக்கை பிளவுபட்ட நாக்குபோல் இருப்பதால் பிண்னாக்கு எனப்பட்டது.]
புன்காலி	புன்காலி puṉkāli, பெ. (n.) 1. காயா; iron-wood tree.trumpet flower tree. 2. பாதிரி; yellow-flowered fragrant trumpet flower tree. [பொல் → பொலிவு. பொல் → பொன் → புன் → புன்காலி]
புன்கு	புன்கு puṉku, பெ. (n.) மரவகை Indian beech. 'பொங்கர் வெண்பொரி சிந்தின புன்கு' (சிலப்.12,பக்.318);. 2. காட்டுப் புன்னை; Malabar poon. 3, புரசு(திவா.);; palas-tree. 4. காட்டுப்பச்சிலை; rosewood. 5. மரவகை; a species of privet, (Kādar.); ம. புங்ங் க. கொங்கெ; து. புங்கு [பொல் → பொன் → புன் → புன்கு.] புன்னை பார்க்க

புன்கூர்	புன்கூர்1 puṉārtal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) வருந்துதல்; to be distresed. 'வேட்கை, மிகுதியான் வெய்துண்டு புன்கூர்ந்தார் போலவும் (தொல்.பொ.102,உரை);. [புல் + கூர்-,] புன்கூர்2 puṉār, பெ. (n.) தஞ்சைமாவட்டத்தில் உள்ள ஊர்; a village in Tañjavur dt. 'காரேறும் எயிற் புன்கூர்' (பெரிய திருநாளை);. [பொல் → பொன் → புன் → புன்கு + ஊர். புன்கு = புங்கமரம், திருப்புன்கூர் என்று அடைசேர்த்து வழங்குதலும் உண்டு]
புன்கெண்ணெய்	புன்கெண்ணெய் puṉkeṇīey, பெ. (n.) புன்கம் விதைகளிலிருந்து எடுக்கப்படும் எண்ணெய்; oil extracted from Indian-beech seeds. [புன்கு + எண்ணெய், எள் + நெய் – எண்ணெய்]
புன்சிரிப்பு	புன்சிரிப்பு puṉcirippu, பெ. (n.) இளமுறுவல்; gentle smile. 'செம்பவள வாய்க்குள்ளே புன்சிரிப்பின் மார்க்கமோ' (பணவிடு. 315);. மறுவ.இளநகை, புன்னகை, மென்னகை ம, புஞ்சிரி [புன் + சிரிப்பு. 'புன்' அழியாமையை உணர்த்தும் முன்னொட்டு (த.வ. 1, 91);]
புன்செய்	புன்செய் puṉcey, பெ. (n.) 1. புன்செய்ப் பயிர் செய்வதற்கு ஏற்றநிலம் (பு.வெ. 12, வென்றி.4.);; land fit for dry cultivation only. 2. புன்செய்ப் பயிர்; dry crop. ம. புஞ்ச தெ. புஞ்ச (மேட்டுநிலம்);. து. புஞ்சகண்ட(வயல்); ['புல்' தாழ்வுப் பொருள் முன்னொட்டு (த.வ. 1, 93); புல் → புன் + செய் = புன்செய்] மருதத்திலுள்ள விளைநிலங்கள் செய் எனப்பெயர் பெற்றன. செடி கொடி, புற்களைதல், கல்லெடுத்தல், உரமிடுதல், பன்முறையுழுதல், கட்டியடித்தல் பரம்படித்தல் (பல்லியாடுதல்);, புழுதியாக்குதல், காயவிடுதல் என்றும் பல வகையில் திருத்தப்பட்ட நிலம் செய் எனப்பட்டது. செய்தல் திருத்துதல் பேரளவாகத் திருத்தப்பட்டது நன்செய் என்றும் சிற்றளவாகத் திருத்தப்பட்டது புன்செய் என்னும் சொல்லப்பட்டன. (தமி.வ.1,37);. புனமாயினும் புன் செயாயினும் பண்டைத் தமிழர் மேட்டு நிலத்திற் பயிர் செய்ய விரும்பவில்லை. மேடு சுவல் என்றும் பள்ளம் அவல் என்றும் பெயர் பெறும். "மேட்டுப் புன்செயை உழுதவனும் கெட்டான் மேனி மினுக்கியை மணந்தவனும் கெட்டான்" என்பது பழமொழி. (ப.த.நா.ப. 86);. புன்செய் வேளான்மையாயின் புழுதியுணக்கற்குப் பின்னும் களையெடுத்தற்கு முன்னும் நாற்றுப்பாவல், பாத்தி பிடித்தல், நீர் பாய்ச்சி நடுதல் ஆகிய வினைகள் நிகழும். (ப.க.நா.ப.82);
புன்செய்க்காடு	புன்செய்க்காடு puṉceykkāṭu, பெ. (n.) பயிரிடத்தக்க புன்செய்; cultivable dry land (PT.I.);. [புன்செய் + காடு]

புன்செய்கை	புன்செய்கை puṉceykai, பெ. (n.) புன்செய்ப் பயிரிடுகை (வின்.);; raising dry crop. [புன் + செய் – புன்செய் → புன்செய்கை]
புன்செய்ச்சாகுபடி	புன்செய்ச்சாகுபடி buṉceyccākubaḍi, பெ. (n.) புன்செய்விளைச்சல் பார்க்க; see puncey-Vilaiccal. [புன்செய் + சாகுபடி]
புன்செய்த்தரநன் செய்	புன்செய்த்தரநன்செய் puṉceyttaranaṉcey, பெ.(n.) புன்செய்யாகக் கணக்கில் பதியப்பட்டு நன்செய் வேளாண்மை செய்யும் நிலம்; land on which wet crops are raised, though classed as dry. (C.G.); [புன்செய் + தரம் + நன்செய்]
புன்செய்த்தானிய ம்	புன்செய்த்தானியம் puṉceyttāṉiyam, பெ. (n.) மேட்டுநிலத்தில் விளையுந்தவசம்; grains cultivated in the up land. [புன்செய் + தானியம்] Skt.dhanya → த. தானியம்
புன்செய்த்தோட்ட ம்	புன்செய்த்தோட்டம் puṉceyttōṭṭam, பெ. (n.) நெல்லொழிந்த தவசங்கள் விளையுந் தோட்டம்; garden land in which cereals other that paddy are grown. (P.T.L); [புன்செய் + தோட்டம்]
புன்செய்ப்பயிர்	புன்செய்ப்பயிர் puṉceyppayir, பெ. (n.) நெல்லொழிந்த மற்றைப்பயிர்கள், dry crops, cereals. [புன்செய் + பயிர்]
புன்செய்ப்பருந்து	புன்செய்ப்பருந்து puṉceypparundu, பெ. (n.) கழுகுவகை; dwarf eagle (M.M, 218);. [புன்செய் + பருந்து]
புன்செய்ப்புறம் போக்கு	புன்செய்ப்புறம்போக்கு puṉceyppuṟambōkku, பெ. (n.) அரசிற்குரிய பயிரிடப்படாத பொதுநிலம்; uncultivated goverment land. [புன்செய் + புறம் + போக்கு]

புன்செய்பாகாயாத்தீர்வை	புன்செய்பாகாயாத்தீர்வை puṉceypākāyāttīrvai, பெ. (n.) புன்செய்யில் தோட்டப்பயிரிடும் போது ஏற்படும் தீர்வை; assesment charged on garden-cultivation in lands classed as dry. (R.T.); [புன்செய் + பாகாயா + தீர்வை. தீர் → தீர்வை] புன்செய்பாகாயாத்தீர்வை puṉceypākāyāttīrvai, பெ. (n.) புன்செய்த்தர நன்செய் பார்க்க; see punsey-t-tara-namsey (C.G.) [புன்செய் + மேல் + நன்செய்]
புன்செய்வரவுநன்செய்	புன்செய்வரவுநன்செய் puṉceyvaravunaṉcey, பெ. (n.) முதலில் புன்செய்யாக விருந்து பின்பு நன்செய்யாகப் பதிவான நிலம் (இ.வ.);; land originally classed as dry and later reclassed as wet. [புன்செய் + வரவு + நன்செய்]
புன்செய்விளைச்சல்	புன்செய்விளைச்சல் puṉceyviḷaiccal, பெ. (n.) நெல்லொழிந்த ஏனையப் பயிர் வேளாண்மை; cultivation of cereals, other than paddy. [புன்செய் + விளைச்சல். விளை → விளைச் சல், 'சல்' தொ.பொறு]
புன்செயல்	புன்செயல் puṉceyal, பெ. (n.) இழி செயல்; low work. [புன் + செயல். புல் = சிறுமை]
புன்சொல்	புன்சொல் puṉcol, பெ. (n.) பழித்துரை; slander 'புறனோக்கிப் புல்சொ லுரைப்பான் பொறை' (குறள், 189);. [புன் + சொல். புல் → புன்]
புன்பயிர்	புன்பயிர் puṉpayir, பெ. (n.) 1. புன்செய்ப் பயிர் பார்க்க;(S II. ii, 247); see pun§ey-p-payir. 2. குறைந்த (அற்ப); விளைவு; poor crop. 'ஆடுதேள் புன்பயிராம்' (சினேந், 112.);. [புன் + பயிர்]

புன்புலம்	புன்புலம் puṉpulam, பெ. (n.) 1. வெற்று நிலம்; waste land. 'புன்புலத் தமன்ற சிறியிலை நெருஞ்சி' (குறுந். 202);. 2. புன்செய் நிலம்; dry land. 'கானவைப்பிற் புன்புலத்தானே' (குறுந். 183);. 3. புல்லிய இடம்; arid, barren place. 'புன்புலக் களத்திடை' (கம்பரா. முதற். 119.); 4. புல்லிய அறிவு; mean understanding, 'புன்புலத் தரக்கன்' (கம்பரா. மகுட. 28.);. [புன் + புலம்]
புன்மக்கள்	புன்மக்கள் puṉmakkaḷ, பெ. (n.) இழிந்தவர்; low, vulgar persons. 'வேறாய புன்மக்கள் பக்கம் புகுவாய் நீ' (நாலடி. 266.);. [புன் + மக்கள். மக + கள் - மக்கள்]
புன்மரம்	புன்மரம் puṉmaram, பெ. (n.) 1. புறவயிரமுள்ள மரம் (பிங்.);; exogenous tree. 2. தென்னை (தைலவ. தைல.);; coconut tree. [புல் + மரம்]
புன்மாலை	புன்மாலை puṉmālai, பெ. (n.) புற்கென்ற மாலைக் காலம்; dim evening twilight. 'சிறுபுன் மாலை தலைவரின்' (பு.வெ. 11, பெண்பாற். 3.);. [புன் + மாலை, மால் → மாலை = இரவும் பகலுங் கலக்கும் அந்திவேளை]
புன்மானம்	புன்மானம் puṉmāṉam, பெ. (n.) புன்வானம் பார்க்க; see pupwanaт. [புன் + வானம் - புன்வானம் → புன் மானம்]
புன்முருக்கு	புன்முருக்கு puṉmurukku, பெ. (n.) பூடுவகை (வின்.);; a plant.
புன்முறுவல்	புன்முறுவல் puṉmuṟuval, பெ. (n.) புன்சிரிப்பு பார்க்க; see pup-sirippu. 'நின்முகங் காட்டிப் புன்முறுவல் செய்து' (திவ். நாய்ச் 2, 9.);. [புன் + முறுவல்]
புன்முறுவல் செய்-தல்	புன்முறுவல் செய்-தல் puṉmuṟuvalceytal, 1செ.கு.வி. (v.i.) நகைமுகங் காட்டுதல்; to smile. [புன்முறுவல் + செய்]

புன்மூரல்	புன்மூரல் puṉmūral, பெ. (n.) புன்சிரிப்பு பார்க்க; see pun-širippu. 'புன்மூரல் தோன்றினாள்' (சிவந்தெழுந்த பல்லவ. உலா. 276.);. [புன் + மூரல்]
புன்மை	புன்மை puṉmai, பெ. (n.) 1. இழிவு; meanness, lowness, vileness. 'பகைமிக்க நெஞ்சத்தேம் புன்மை பாராட்டுவாய்' (கலித். 118);. 2. தூய்மையின்மை (அசுத்தம்);; uncleanness, 'புன்மை நாளும் புனிதமாம்' (திருவாலவா. 37, 10);. 3. சிறுமை (கோயிற்பு. நட. 29);; smallness. 4.துன்பம்; afflicitonn, suffering. சிறுபுன்மாலை (முல்லைப். 6); 5. வறுமை; poverty. 'மாலை யன்னதோர் புன்மையும்' (பொருந. 96);, 6. குற்றம் (பிங்.);; fault. 'புன்மையில் காட்சி யவர்' (குறள், 174.);. 7. புகர்நிறம் (உரி.நி.);; murkiness, tawny colour. 8. பார்வை முழுக்கம்; dimness of vision. 'புன்மையின் மிக்கன புதுமைக் கண்களே' (தணிகைப்பு. வள்ளி. 97.);. 9. மறதி (சூடா.);; forgetfulness, oblivion. 'புல்லுதல் துளைத்தல் புல் உட்டுளை யுள்ள நிலைத்திணைவகை சிறுமை புல் புன்மை
புன்வானம்	புன்வானம் puṉvāṉam, பெ. (n.) விடியற் காலம் (வின்.);; the grey of the morning gleam of day-break. மறுவ, புலர்பொழுது. [புன் + வானம், புல் → புன் → புன்மை = ஒளிமழுக்கம்.]
புன்றலை	புன்றலை puṉṟalai, பெ. (n.) 1. சிறியதலை (கோயிற்பு.நட.29.);, small head. 2. இளந்தலை; tender head, as of a child. 'புன்றலை மந்தி' (ஐங்குறு. 273.);. 3. சிவந்த மயிருள்ள தலை; ruddy-haired head. 'புன்றலை யிரும்பரதவர்' (பட்டினப். 90.);, [புன் + தலை. புல் → புன் → புன்மை = சிறுமை]

புன்றுமி	புன்றுமி puṉṟumi, பெ. (n.) தூறல் (யாழ்.அக.);; drizzle. [புன் + துமி]
புன்றொழில்	புன்றொழில் puṉṟoḻil, பெ. (n.) தீச்செயல்; vicious deed, base or evil action. 'புன்றொழிற் குரங்கொடு புணரு நட்பனோ' (கம்பரா. வாலிவதை. 25); [புன் + தொழில்]
புன்னகை	புன்னகை puṉṉagai, பெ. (n.) புன்சிரிப்பு பார்க்க; see punsirippu. மறுவ. இளநகை, மென்னகை ம. புஞ்சரி. [புன் + நகை. புல் = சிறுமை . புன்னகை = சிறுநகை, சிறுமையைக் குறிக்கும் புல் நகையுடன் சேர்ந்து புன்னகை உருவாவது போல் தெலுங்கில் சிறுமையைக் குறிக்கும் சிறு நவ்வு (நகை);வுடன் சேர்ந்து சிறுநங்வு (புன்னகை); சொல்லாட்சி உருவாயிருப் பதைக் காண்க.]
புன்னகைக்காட்டு-தல்	புன்னகைக்காட்டு-தல் puṉṉagaiggāṭṭudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) புன்முறுவல் செய்தல், நகை முகம் காட்டுதல்; to smile. [புன்னகை + காட்டு-,]
புன்னம்புலரி	புன்னம்புலரி puṉṉambulari, பெ. (n.) வைகறை; early dawn. 'புன்னம்புலரியி னிலப்பட' (பரிபா. 6, 58.);, [புன் → புன்னம் + புலரி]
புன்னறவம்	புன்னறவம் puṉṉaṟavam, பெ. (n.) இஞ்சி (யாழ்.அக.);; ginger.
புன்னறுவம்	புன்னறுவம் puṉṉaṟuvam, பெ. (n.) சாரணை (மலை.);; purslane leaved trianthema.

புன்னாகம்	புன்னாகம்1 puṉṉākam, பெ. (n.) 1. புன்னை (பிங்.); (பரிபா. 11, 16); பார்க்க; see punni. 2. குரங்குமஞ்சணாறி; kamela (L.);. 3. கோழிக்கீரை (மலை.);; common purslane. [பொல் → பொன் → புன் → புன்னை → புன்னாகம்] 'புன்னை' பார்க்க. punnāga, the tree rotleria tinctoria, from the blossoms of which a yellowish dye is prepared Gt (p. 518); is right in deriving the word from D pon etc., gold cf. D. punnike, ponne etc. (KKED.xxiv); punnaga, a tree from the flowers of which a yellow dye is prepared. Dravipon, gold. (CGDFL.577); புன்னாகம்2 puṉṉākam, பெ. (n.) பூநாகம்1 (இ.வ.); பார்க்க; see pūnāgam. [பூநாகம் → புன்னாகம்]
புன்னாகவராளி	புன்னாகவராளி puṉṉākavarāḷi, பெ. (n.) பண் (இராக); வகை; (mus); a musical mode.
புன்னாதர்	புன்னாதர் puṉṉātar, பெ. (n.) இழிந்த அறிவினர்; mean, stupid person. 'அல்லனவே யறைகின்ற புன்னாதர்கள்' (சீவக. 3096.);. [புன் + ஆதர்]
புன்னிடா	புன்னிடா puṉṉiṭā, பெ. (n.) தகரை (மலை.);; fetid cassia.
புன்னிலம்	புன்னிலம் puṉṉilam, பெ. (n.) பயனற்ற நிலை; barren land. 'புன்னிலத்திட்ட வித்து' (சீவக. 2823);. [புல் → புன் + நிலம்]
புன்னிர்	புன்னிர் puṉṉir, பெ. (n.) 1. கழிவு நீர்; drainage. 'புன்னீர் விட்டு பாய்ச்சிக் கொள்வதாகவும்' (S.I.I. i 46);. 2. குருதி; (சங்.அக.);; blood. [புல் → புன் + நீர்]
புன்னெறி	புன்னெறி puṉṉeṟi, பெ. (n.) 1. தீயவழி; bad ways. 'புனனெறி யதனிற் செல்லும்' (கந்தபு. வள்ளி. மண். 262);. 2. பொய்ச்சமயம்; false religion. 'புன்னெறித் துன்னயத்தன்பிலாரொடு' (திருநூற். 22);. [புல் → புன் + நெறி]

புன்னை	புன்னை puṉṉai, பெ. (n.) மரவகை; mastwood. 'புன்னை வாலினர்ப் படுசினை' (பதிற்றுப். 30, 3);. ம. புன்ன; க. புன்னிகெ, பொன்னெ, கொன்னெ; தெ. பொன்ன; து. பொன்னெ;த.புன்னை → Skt punnåga [பொன் → பொலி → பொலிவு. பொல் பொற்பு. பொல்லுதல் = அழகாதல், பொலிதல். பொற்ற = அழகிய,சிறந்த பொன்னாலான பொல் → பொன். (தமி .வ.37);பொன் → புன் → புன்னை = பொலிவான பூக்களைத் தருவது] புன்னைவகைகள் 1. சிறுபுன்னை, 2. சுரபுன்னை, 3. சோரைப்புன்னை புன்னை puṉṉai, பெ. (n.) வந்தவாசி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in vandiwasi Taluk. [புன்கு-புன்னை]
புன்னைக்காயெண்ணெய்	புன்னைக்காயெண்ணெய் puṉṉaikkāyeṇīey, பெ. (n.) புன்னை யெண்ணெய் பார்க்க; see puṃal-y-eṃey. [புன்னைக்காய் + எண்ணெய்]
புன்னைக்கொட்டையெண்ணெய்	புன்னைக்கொட்டையெண்ணெய் puṉṉaikkoṭṭaiyeṇīey, பெ. (n.) புன்னை யெண்ணெய் பார்க்க; see pumpai-y-emmey [புன்னைக்கொட்டை + எண்ணெய்]
புன்னையெண்ணெய்	புன்னையெண்ணெய் puṉṉaiyeṇīey, பெ.(n.) புன்னை விதைகளிலிருந்து எடுக்கப்படும் எண்ணெய் (வின்.);; domba oil. as extracted from punnai seeds. [புன்னை + எண்ணெய்]
புன்னைவனச்சம்பா	புன்னைவனச்சம்பா puṉṉaivaṉaccambā, பெ.(n.) சம்பா நெல் வகை; a kind of camba paddy. புன்னைவனச் சம்பாப் புழுகு சம்பா (நெல்விடு.183); [புன்னை + வனம் + சம்பா] Skt vana → த. வனம்
புன்னைவனம்	புன்னைவனம் puṉṉaivaṉam, பெ. (n.) சங்கரநயினார் கோயில்; Sankara nayinar kóvil, a shrine scared to Sivan. தேமேவு புன்னைவனஞ் சென்று தொழ (சங்கரலிங்கவுலா.18); [புன்னை + வனம்] Skt. vana → த. வனம்

புனக்கவுல்	புனக்கவுல் puṉakkavul, பெ. (n.) முக்கால் திட்டம் வரிசெலுத்தும் கட்டளையுள்ள குத்தகையுடன் படிக்கை; cowle granted on condition that three-fourths of the normal assessment should be paid (R.T.); [புனம் + கவுல்]
புனக்கஞ்சி	புனக்கஞ்சி puṉakkañji, பெ. (n.) புனப்பாகம் பார்க்க; see punap-pāgam. [புனம் + கஞ்சி]
புனக்காடு	புனக்காடு puṉakkāṭu, பெ. (n.) மலைசார்பிற் காட்டையழித்து இரண்டொரு ஆண்டு உழுது விதைத்துப் பின் செடி கொடிகளை முளைக்கவிட்டு மறுபடியும் முன்போற் செய்யும் சாகுபடி; shifting cultivation on the hill, cultivation on the wooded slopes, the jungle being cleared and burnt, and the process being repeated after allowing the land to lie fallow until a fresh growth has re-established itself dist fr. uravakādu. ம. புனக்கண்டம் [புனம் + காடு]
புனக்காவல்	புனக்காவல் puṉakkāval, பெ. (n.) தினைப்புனங் காக்கை; watching crops in the hills. [புனம் + காவல்]
புனக்குளம்	புனக்குளம் puṉakkuḷam, பெ. (n.) மழை நீர் தேங்கிநிற்கும் குட்டை; pool. 'பெரிய குளமும் புனக் குளங்களும்' (S.I.I.v.137.); [புனம் + குளம், குல் → குள் → குளம்]
புனகம்	புனகம் puṉagam, பெ. (n.) உணவு; food. 'திருமுடிகட் கன்பாற் புனகமிட்டு' (அரிசமய. பரகால. 150.); [புன்கம் → புனகம்]
புனத்துளசி	புனத்துளசி puṉattuḷasi, பெ. (n.) காட்டுத் துளசி (பிங்.);; wild basil. [புனம் + துளசி, துளவு = துளசி, துளவு → (துளசு); → துளசி]
புனப்பாகம்	புனப்பாகம் puṉappākam, பெ.(n.) இருமுறை சமைத்த நீர்த்தன்மையான கட்டுப் பாடான உணவு; liquid diet or food, boiled twice to facilitate digestion. [புனல் + பாகம்]

புனம்	புனம் puṉam, பெ. (n.) மலைச் சார்பான கொல்லை; upland fit for dry cultivation. 'கானவன் குடுறு வியன்புனம்' (அகநா. 358.);. ம. புனம், புனக்கண்டம், து. புஞ்ச [புல்லுதல் = துளைத்தல், புல் = உட்டுளையுள்ள பயிர்வகை, சிறுமை, இழிவு. புல் → புலம் = தோண்டப்பட்ட நிலம். புலம் → புனம்.] குறிஞ்சியிலும் முல்லையுலுமுள்ள விளை நிலங்கள் கொல்லை அல்லது புனம் என்று பெயர் பெற்றன. (ப.த.நா.ப. 87.);
புனமல்லி	புனமல்லி puṉamalli, பெ. (n.) காட்டு மல்லிகை (மூ.அக.);; wild jasmine. [புனம் + மல்லி]
புனமுருக்கு	புனமுருக்கு puṉamurukku, பெ. (n.) புரசு2 (பிங்.); பார்க்க; see purašu 2. ம. புநமிந்ந [புனம் + முருக்கு]
புனமுருங்கை	புனமுருங்கை puṉamuruṅgai, பெ. (n.) புரசு2 பார்க்க; see purasu2 (L.);. [புனம் + முருங்கை]
புனர்	புனர் puṉar, வி.எ. (adv.) மீண்டும், மறுபடியும், திரும்பவும்; further, again, back, in return. [பின் + புன் → புனர்] punar, further, again, back, in return, etc., Gt. (p.526); is inclined to connect this word with D pin,etc. (KKEDxi);
புனர்ச்சன்மம்	புனர்ச்சன்மம் puṉarccaṉmam, பெ.(n.) புனர் வாழ்வு பார்க்க; see punarvalvu. [புனர் + சன்மம்]
புணர்ச்சனனம்	புணர்ச்சனனம் puṇarccaṉaṉam, பெ. (n.) புனர்வாழ்வு பார்க்க; see pupar-Wப. [புணர் + சனனம்] Skt. janana → த.சனனம்

புனர்சுரம்	புனர்சுரம் puṉarcuram, பெ. (n.) இடைவிட்டு வரும் காய்ச்சல்; relapsing fever (M.L.); [புனர் + சுரம்] புனர்சுரம் puṉarcuram, பெ.(n.) இடைவிட்டு வருங் காய்ச்சல் நோய் (M.L.);; relapsing fever. [Skt. punarajvara → த. புனர்சுரம்]
புனர்வாழ்வு	புனர்வாழ்வு puṉarvāḻvu, பெ. (n.) 1. மறுபிறவி (வின்.);; transmigration of souls. 2. கடுநோய் முதலிய இடரினின்று தப்பிப்பிழைக்கை; recovery from serious illness or accident, considered as a rebirth, 3. மறுவாழ்வு, இழந்தவற்றை அளிக்கை; rehabilitation. [புனர் + வாழ்வு] புனர்வாழ்வு puṉarvāḻvu, பெ.(n.) நலிந் தோருக்கு மீண்டும் தரப்படும் நல்வாழ்வு, மறுவாழ்வு; rehabilitation. [புனர்+வாழ்வு]
புனர்விசாரணை	புனர்விசாரணை puṉarvicāraṇai, பெ. (n.) வழக்கின் மறு உசாவல் (விசாரணை);; (legal); re-trial [புனர் + விசாரணை] Skt. vicårana → த.விசாரணை புனர்விசாரணை puṉarvicāraṇai, பெ.(n.) மறுவுசாவல்; re-trial. [Skt. punar-{} → த. புனர்விசாரணை]
புனர்விவாகம்	புனர்விவாகம் puṉarvivākam, பெ. (n.) மறுமணம்; remarriage as of widows, [புனர் + விவாகம்] Skt. punar → த.விவாகம் புனர்விவாகம் puṉarvivākam, பெ.(n.) மறுமணம்; re-marriage, as of widows. [Skt.punar-{} → த. புனர்விவாகம்]

புனரி	புனரி puṉari, பெ. (n.) புனரித்தண்டு பார்க்க; see punari-t-tandu. [புனலி → புனரி]
புனரித்தண்டு.	புனரித்தண்டு. puṉarittaṇṭu, பெ. (n.) பூடுவகை (யாழ். அக.);; a plant. [புனரி + தண்டு. துள் → தள் → தண்டு]
புனல்	புனல்1 puṉal, பெ. (n.) 1. நீர்; water. 'தண்புனல் பரந்த' (புறநா. 7);. 2. ஆறு; flood, torrent stream, river. 'மழை கொளக் குறையாது புனல் புக மிகாது' (மதுரைக், 424); (பிங்.);. 3. குளிர்ச்சி; cold, 'மண்புன லிளவெயில்' (பரிபா. 15.27);. 4. முற்குளம் (பூராடம்);; the 20th naksatra. 'விட்டம் புனலுத்திராடம்' (விதான, குணா குண. 29.);. 5. வாலுளுவை (சங்.அக.);; black-oil tree. மறுவ, வாரி, ஆலம், தீலாலம், மழையலர், நீரம், புட்கரம், சிந்து, பாணி, கார், ஆறல், மாரி, அம்பு, உதம், அப்பு, வருணம், வனம், வார். ம. புனல், புனல்; க.பொனல்; பொனலு, .கொனல் , கொனலு; து. புணல் (மிதத்தல்); ; பட .கொனல் [புல்லுதல் = துளைத்தல், புல் → புன் → புனல்.] புனல் puṉal, பெ.(n.) ஒடுக்கமான வாயுள்ள ஏனத்தில் நீர்மப் பொருளை ஊற்றுதற்கு உதவுங் கருவி; funnel. த.வ. வைத்தூற்றி [... புனல்]
புனல்நாடு	புனல்நாடு puṉalnāṭu, பெ. (n.) புனனாடு பார்க்க; see puramagப. க.புனல்நாடு(ஆறுபாயும்நாடு); [புனல் + நாடு]
புனல்பண்ணை	புனல்பண்ணை puṉalpaṇṇai, பெ. (n.) கோழிக்கீரைவகை (புதுவை.);; a kind of greens. [புனல் + பண்ணை]

புனல்பாய்-தல்	புனல்பாய்-தல் puṉalpāytal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) நீரில் விளையாடுதல்; to play in the water. 'புனல்பாய் மகளிநாட' (பதிற்றுப். 86.10.);. [புனல் + பாய்-,]
புனல்முருங்கை	புனல்முருங்கை puṉalmuruṅgai, பெ. (n.) செடிவகை (வின்.);; three leaved indigo. [புனல் + முருங்கை]
புனல்யாற்றுப்பொருள்கோள்	புனல்யாற்றுப்பொருள்கோள் puṉalyāṟṟupporuḷāḷ, பெ. (n.) அடிதோறும் பொருள் அற்று மீளாது சேறல் (யாப்.95);; எண்வகைப் பொருள்களுள் ஒன்று; one of the eight modes of construing verses. மறுவ. ஆற்றுநீர் பொருள்கோள் [புனல் + ஆற்று + பொருள்கோள்] 'மனத்துக்கண் மாசிலன் ஆதல் அனைத்தறன் ஆகுல நீர பிற" (குறள்,34); இக்குறளின் பொருள் ஆற்றுநீர் இடைவிடாது செல்வது போல் அமைந்துள்ளமையைக் காண்க.
புனல்வாயில்	புனல்வாயில் puṉalvāyil, பெ. (n.) மதகு; sluice of a channel. 'புனல்வாயிற் பூம் பொய்கை' (பதிற்றுப். 13, 8);. [புனல் + வாயில்]
புனல்விளையாட்டு	புனல்விளையாட்டு puṉalviḷaiyāṭṭu, பெ. (n.) நீர்விளையாட்டு; sporting in water. மறுவ, நீர்விழா, நீராட்டு, நீராட்டணி. [புனல் + விளையாட்டு, விள் → விளை = விருப்பம். விளையாடுதல் = விரும்பி யாடுதல், விளையாடு → விளையாட்டு.] பண்டைக் காலத்தில், ஆற்றருகேயிருந்த நகர மாந்தரெல்லாரும் ஆண்டுதோறும் ஆற்றிற் புதுவெள்ளம் வந்தவுடன் ஒருங்கே சென்று, ஒரு பகலிற் பெரும்பகுதி அவ் வெள்ளத்தில் திளைத்தாடி இன்புற்ற விளையாட்டு விழா. நீராடு வாரெல்லாம், ஆற்றிடுவதற்குப் பொன்னாலும் வெள்ளியாலும் செய்த மீன்முதலிய காணிக்கைக் கருவிகளையும், புணை தெப்பம், பரிசில் முதலிய மிதவைக் கருவிகளையும், காதலர் மீது நறுமண நெய்யையும் வண்ணநீரையும் தெளித்தற்குத் துருத்தி கொம்பு சிவிறி முதலிய விளையாட்டுக் கருவிகளையும் நீராடிய பின் வேண்டும் ஊண் உடை அகில் முதலியவற்றையும் தத்தமக்கு இயன்றவாறு யானை, குதிரை, தேர் முதலியவற்றில் ஊர்ந்தும் கால்நடையாய் நடந்தும் கொண்டுசெல்வர். குடிவாரியாக ஆங்காங்கு அமைக்கப் பெற்ற குற்றில்களும் புதுக்கடைகளும் சேர்ந்து ஒரு விழவூர் போலக் காட்சியளிக்கும். நீந்தவல்லார் சற்று ஆழத்திலும் அல்லாதார் கரையையடுத்தும் நீராடுவதும், பூகஞ் சுண்ணம் சாந்து, குழம்பு முதலிய வற்றின் ஏற்றத்தாழ்வுபற்றிப் பெண்டிர் இகலாடுவதும், தம் கணவன்மார் பிற பெண்டிரொடு கூடிப்புனலாடினாரென்று மனைக்கிழத்தியர் ஊடுவதும், பூசுசாந்தம் புனைந்தமாலை உழக்கும் நீராட்டு முதலிய வற்றாற் கலங்கல் வெள்ளம் புதுமணம் பெறுவதும், புனலாட்டு நிகழ்ச்சிகளாம் நீராடியவர் மாலைக் காலத்தில் மகிழ்ந்தும் அயர்ந்தும் மனை திரும்புவர்.(த.வி.139.);
புனல்வேந்தன்	புனல்வேந்தன் puṉalvēndaṉ, பெ. (n.) மழைக்கடவுள் (வருணன்); (சூடா.);; Varuna, as lord of the waters. [புனல் + வேந்தன், வேய் → வேய்ந்தோன் → வேந்தன்.]

புனலவன்	புனலவன் puṉalavaṉ, பெ. (n.) புனல்வேந்தன் பார்க்க; see pυral vendar. 'புனலவன் புகழின் விந்ததால்' (கம்பரா வருணனை, 39.);. [புனல் → புனலவன்]
புனலன்	புனலன் puṉalaṉ, பெ. (n.) திருமால்; Tirumā. புனலன் மேனி (தக்கயாகப். 710);. [புனல் → புனலன் = புனல் (நீரின்); மேல் பள்ளி கொண்டவன்]
புனலாட்டு	புனலாட்டு puṉalāṭṭu, பெ. (n.) புனல் விளையாட்டு பார்க்க; see pural, wilayatu. [புனல் + ஆட்டு]
புனலாடையாள்	புனலாடையாள் puṉalāṭaiyāḷ, பெ. (n.) earth, as robed in the waters of the ocean. 'பொங்கும் புனலாடையாளும்' (பு.வெ.829.);. [புனல் + ஆடையாள்]
புனலிக்கொடி	புனலிக்கொடி puṉalikkoḍi, பெ. (n.) 1. கொடிவகை; bastard rose-wood-climber. 2. கொடிப்புன்கு; hog-creeper. [புனலி + கொடி]
புனலை	புனலை puṉalai, பெ. (n.) பூவந்தி (சங்.அக);; soap-nut. மறுவ. பூந்திக்கொட்டை, புங்கங்காய்.
புனவர்	புனவர் puṉavar, பெ. (n.) குறிஞ்சிநிலமக்கள்; inhabitants of the hilly tracts. 'புனவன் சிறுபொறி மாட்டிய பெருங்கல்' (நற். 119.); (திவா.);. [புனம் → புனவர் = புனத்தில்(மலைச்சார்பானகொல்லையில்); வாழ்பவர்]

புனவாசல்	புனவாசல் puṉavācal, பெ. (n.) தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள ஊர்; a village in Tañjāvūr dt. [புனல் + வாசல்] புனவாசல் puṉavācal, பெ. (n.) மன்னார்குடி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Mannargudi Taluk. [புன்னை+(வயல்);வாசல்] புனவாசல் puṉavācal, பெ. (n.) ஆத்தூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Attur Taluk. [புனம்+வாசல்]
புனவாயில்	புனவாயில் puṉavāyil, பெ. (n.) இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் உள்ள ஊர்; a village in Râmanādapuram dt. 'கண்டலு ஞாழலும் நின்று பெருங்கடற் கானல்வாய்ப் புண்டரீகம் மலர்ப் பொய்கை சூழ்ந்த புனவாயில்' (சம்பந்தர் -269-2);. மறுவ. பழம்பதி [புன்னை + வாயி ல் - புன்னை வாயில் → புனவாயில், இனி புனல் வாயில் (கடற்கரைக்கு அருகில் அமைந்துள்ள ஊர் புனவாயில் என்றுமாம்.]
புனவெலுமிச்சை	புனவெலுமிச்சை puṉavelumiccai, பெ. (n.) குருத்து (பிங்.);; wild lime. [புனம் + எலுமிச்சை]
புனவேடு	புனவேடு puṉavēṭu, பெ. (n.) வரிக்கூத்துவகை; (சிலப். 3, 13, உரை.);; a masquerade dance. [புனம் + வேடு]
புனற்கடல்	புனற்கடல் puṉaṟkaḍal, பெ. (n.) நன்னீர்க்கடல் (திவா.);; ring-shaped ocean of fresh Water. [புனம் + கடல்]
புனற்கரசன்	புனற்கரசன் puṉaṟkarasaṉ, பெ. (n.) புனல்வேந்தன்.(திவா.);பார்க்க; see pural vēndan. [புனல் + கு + அரசன்]
புனற்செல்வன்	புனற்செல்வன் puṉaṟcelvaṉ, பெ. (n.) புனல் வேந்தன் (பிங்.); பார்க்க; see pupal-véndan. [புனல் + செல்வன்]

புனற்படுநெருப்பு	புனற்படுநெருப்பு puṉaṟpaḍuneruppu, பெ. (n.) வடவைத்தீ; the submarine fire. 'புனற்படு நெருப்பிற் பொம்மென வுரறி' (பெருந், உஞ்சைக். 47, 129.);. [புனல் + படு + நெருப்பு]
புனற்பாகம்	புனற்பாகம் puṉaṟpākam, பெ. (n.) புனப்பாகம் (பதார்த்த 1386); பார்க்க; seeрupa-p-paдат. [புனம் + பாகம்]
புனற்றுளசி	புனற்றுளசி puṉaṟṟuḷasi, பெ. (n.) புனத்துளசி (பிங்.); பார்க்க; see pupa-t-tulaš. [புனம் + துளசி, துளவு → (துளசு); → துளசி.]
புனறருபுணர்ச்சி	புனறருபுணர்ச்சி buṉaṟarubuṇarcci, பெ. (n.) வெள்ள நீரிடையே வீழ்ந்த தலைவியைத் தலைவன் காத்தவிடத்து அவ்விருவர்க்கும் உண்டான கூட்டம் (தொல்.பொ. 114. உரை, பக். 548);; (agap.); union of a lover with his beloved on the occasion of his rescuing her from being drowned in a flood. [புனல் + தரு + புணர்ச்சி. புணர் → புணர்ச்சி]
புனனாடன்	புனனாடன் puṉaṉāṭaṉ, பெ. (n.) Cola king, as lord of Punanādu. 'புன்னாடன் றப்பியாரட்ட களத்து' (களவழி.1); [புனல் + நாடு → புனனாடு → புனநாடன்]
புனனாடு	புனனாடு puṉaṉāṭu, பெ. (n.) 1. சோழநாடு. (பிங்.);; the Côa country. 'பொன்னியெந்நாளும் பொய்யா தளிக்கும் புனனாட்டு' (பெரியபு. சண்டேசு. 1);. 2. கொடுந்தமிழ்நாடு பன்னிரண்டனுள் ஒன்று (நன். 273, உரை.);; a region where kodun-Tamil was spoken, one of 12 kodum-Tamil-nadu. [புனல் + நாடு]
புனாதி	புனாதி puṉāti, பெ. (n.) கடைக்கல்; foundation.
புனிகம்	புனிகம் puṉigam, பெ. (n.) ஒருசெய்நஞ்சு (சங்கபாஷாணம்); (சங்.அக);; a mineral poison.
புனிற்றா	புனிற்றா puṉiṟṟā, பெ. (n.) ஈன்றணிமையுள்ள மாடு அல்லது எருமை; cow or buffalo which has recently calved. 'புனிற்றாப் பாய்ந்த வயிற்றுப்புண்ணினன்' (மணிமே. 5, 47.); 'எருமைச் செங்கட் புனிற்றா' (ஐங்குறு. 92.);. [புனிறு + ஆ]

புனிற்றுமதி	புனிற்றுமதி puṉiṟṟumadi, பெ. (n.) இளமதி; crescent moon. 'புனிற்று மதிகண்டுருகிப் பொழிந்த நீரால்' (பெரியபு. திருக்குறிப்பு. 92);. மறுவ. இளம்பிறை [புனிறு + மதி]
புனிறு	புனிறு puṉiṟu, பெ. (n.) 1. ஈன்றணிமை; recency of delivery, as of a woman. 'புதல்வற் பயந்த புனிறுசேர் பொழுதின்' (தொல். பொ. 146.); 2. அணிமையில் ஈனப்பட்டது; that which is recently born. 'புனிற்றிளங்குழவி' (மணிமே. 29, 5);. 'புன்றலை நாய்ப்புனிற்றும்' (பெரியபு. திருநாளைப். 8); . 3. பிஞ்சுத்தன்மை; greenness, as of unripe fruit. 'புனிறுதீர் பெரும்பழம்' (ஞானா. 41, 5);. 4. மகப் பேற்றாலான தீட்டு (தைலவ. தைல);; ceremonial impurity due to child-birth. 5. புதுமை (சூடா.);; newness. 6. தோல் (சது.);; skin. [புல் → புன் → புன்மை = சிறுமை, தூய்மை யின்மை, குற்றம். புல் → புன் → புனிறு]
புனுகு	புனுகு puṉugu, பெ. (n.) புழுகு; civet. க. புணுகு தெ.புநுகு [புழுகு → புனுகு]
புனுகுச்சட்டம்	புனுகுச்சட்டம் puṉuguccaṭṭam, பெ. (n.) 1. புனுகு உண்டாகும் பூனையின் உறுப்பு; gland in the anal pouch of the civet-cat. 2. புனுகுப்பூனையின் சட்டத்தினின்றும் எடுத்துச் சேர்க்கப்படும் நறுமணப் பண்டம்; unctuous substance of the civet-cat. தெ. புனுகுசெட்டமு. [புனுகு + சட்டம்]
புனுகுசட்டம்	புனுகுசட்டம் puṉugusaṭṭam, பெ. (n.) புனுகுச்சட்டம் பார்க்க; see pusnugu-ccatam. [புனுகுச்சட்டம் → புனுகுசட்டம்] தெ. புனுகுசட்டமு.

புனுகுப்பூனை	புனுகுப்பூனை puṉuguppūṉai, பெ. (n.) புனுகைத் தரும் பூனைவகை; civet-catviverra ciVetta. க. புழுகுபிள்ள தெ.புனுகுபில்லி [புழுகு → புனுகு + பூனை]
புனுகுபூனை	புனுகுபூனை puṉugupūṉai, பெ. (n.) புனுகுப்பூனை பார்க்க; see oபறபகபp-pinal. [புனுகுப்பூனை → புனுகுபூனை]
புனைகுழல்	புனைகுழல் puṉaigul̤l, பெ. (n.) புனைகோதை (வின்.);; பார்க்க; see punai-kōdai. [புனை + குழல்]
புனைகதை	புனைகதை puṉaigadai, பெ. (n.) கற்பனைக் கதை; fiction. [புனை + கதை]
புனைகோதை	புனைகோதை puṉaiātai, பெ. (n.) கூந்தலழகுள்ள பெண் (வின்.);; lady, as having beautiful locks. [புனை + கோதை]
புனைகருட்டு	புனைகருட்டு puṉaigaruṭṭu, பெ. (n.) ஏய்ப்பு (மோசம்);; deceitful conduct, underhand dealing. [புனை + சுருட்டு. சுருள் (த.வி.); - சுருட்டு (பி.வி.);]
புனைந்துரை	புனைந்துரை puṉaindurai, பெ. (n.) 1. அழகுநலத்துடன் சொல்லும் சொல்; rhetorical language or poetic embellishment. (நம்பியகப்.2); 2. பாயிரம் (நன்.2.);; preface, introduction. மறுவ. தந்துரை, முகவுரை, பதிகம், நூன்முகம், முன்னுரை [புனை → புனைந்து + உரை] சான்றுகள் ஏதும் இல்லாமல் தாமாகக் கருத்துகளை உருவாக்கிக் கூறும் புனைந்துரை பெரியதனைச் சுருக்கிச் சொல்லுதல், சிறியதனைப் பெருக்கிச் சொல்லுதல் என இருதிறத்தது.

புனைந்தோர்	புனைந்தோர் puṉaindōr, பெ. (n.) கம்மாளர் (சூடா.);; artisans, mechanics. [புனை → புனைந்தோர்]
புனைபெயர்	புனைபெயர் buṉaibeyar, பெ, (n.) கற்பித்துக்கொண்ட பெயர்; pen-name, pseudonym. புனைபெயரில் கதை எழுதுவோர் மிகப்பலர், (உ.வ.); [புனை + பெயர்.]
புனைமொழி	புனைமொழி puṉaimoḻi, பெ. (n.) அழகு சொல் (இ.வ.);; hetorical expression. [புனை + மொழி]
புனையல்	புனையல் puṉaiyal, பெ. (n.) மாலை; garland, necklace. 'உருத்திரமாமணிப் புனையல்' (உபதேசகா. சிவநாம.173);. [புனை → புனையல். இனி பிணையல் → புணையல்' → புனையல் என்றுமாம்]
புனையிழை	புனையிழை puṉaiyiḻai, பெ. (n.) சிறந்த பெண் (சூடா.);; lady, as wearing beautiful ornaments. 'புனையிழை யிழந்தபின்' (பு.வெ.10, சிறப்பிற்பொது 3, கொளு);. [புனை + இழை]
புனையிறும்பு	புனையிறும்பு puṉaiyiṟumbu, பெ. (n.) செய்காடு; grove. 'புதைந்திருடுங்கும் புனையிறும்பு' (திருக்கோ.148.);. [புனை + இறும்பு]
புனைவன்	புனைவன் puṉaivaṉ, பெ. (n.) கம்மியன் (திவா.);; mechanic, artisan, architect. 'வானவர் புனைவற் கொண்டே...பாசறை புனைவித்து' (கந்தபு:யுத்தகாண். வரவுகேள். 26.); [புனை → புனைவன் = அழகுபடுத்துபவன். கலைஞன், தொழில் வல்லவன்.]
புனைவிலி	புனைவிலி puṉaivili, பெ.(n.) உவமைக்குப் பயன்படுத்தும் பொருள்(உபமானப்பொருள்); (வின்.);; the thing chosen for comparison. [புனைவு → புனைவிலி]

புனைவிலிபுகழ்ச்சி	புனைவிலிபுகழ்ச்சி buṉaivilibugaḻcci, பெ. (n.) பிறிது மொழிதல் (அணியி:27, பக்.17);; (rhet.); a figure of speech. [புனைவிலி + புகழ்ச்சி]
புனைவு	புனைவு puṉaivu, பெ. (n.) 1. அழகு; beauty. 2. அழகு (அலங்காரம்); படுத்துதல்; ornament decoration. 3. செழிப்பு; fertility, fruitfulness. 4. செய்கை (அக.நி.);; making, producing. [புனை → புனைவு]
புனைவுப்பெயர்	புனைவுப்பெயர் puṉaivuppeyar, பெ. (n.) புனைபெயர் பார்க்க; see punai peyar. [புனைபெயர் → புனைவுப்பெயர்]
புனைவுளி	புனைவுளி puṉaivuḷi, பெ. (n.) உவமித்துக்கூற பயன்படுத்தும் பொருள் (வின்.);; the object described by a simile. [புனை → புனைவுளி]
பூ	பூ1 pū, 'ப்' என்ற மெய்யெழுத்தும் 'ஊ' என்ற உயிரெழுத்தும் இணைந்த உயிர்மெய் (அசை) எழுத்து; the syllable formed by adding the long vowel 'U' to the consonant'p' [ப் + ஊ] பூ2 pūttal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மலர்தல்; to blossom, bloom. 'பூத்த மாஅத்து' (ஐங்குறு.10);. 2. பொலிவு பெறுதல்; to flourish to be prosperous. 'மீன் பூத்தன்ன தோன்றலர்' (திருமுரு.169);. 3.மாதவிலக்காதல் (இருதுவாதல்);; to menstruate. 'பூத்த காலைப் புனையிழை மனைவியை' (நம்பியகப்.91); 4. நெடுநேரம் நோக்குதலாற் கண்ணொளி மழுங்குதல்; to become blurred in vision, as by long wistful look. 5. பூஞ்சாளம்பிடித்தல் (இ.வ.);; to become mouldy. 6. பயனின்றிப் போதல்; to become useless. 'எதிர்பார்த்த கருமம் (காரியம்); பூத்துப் போயிற்று' 7. நெருப்பு சாம்பலாகி நெருப்பை மறைத்தவாறு பூசியிருத்தல்; to coat or form layer as of ash around fire. ம. பூ பூக்க; க. பூ. புவ்வு. கூ. குவ்வு;தெ. பூசு, பூய்; துட. பூவ்; கோத., பர். பூப்; கோண். புய்யின; கொண். பூ

பூக்கஞ்சா	பூக்கஞ்சா pūkkañjā, பெ. (n.) பூங்கஞ்சா (யாழ்.அக.);; male plant of Indian hemp. [பூ + கஞ்சா]
பூக்கட்டு-தல்	பூக்கட்டு-தல் pūkkaṭṭudal, 15 செ.கு.வி. (v.i.) மலர்மாலை தொடுத்தல்; to make garlands of flowers. க. பூகட்டு, கூகட்டு, கூவுகட்டு: து. பூகட்டுணி [பூ + கட்டு-, கள் → கட்டு]
பூக்கடுக்கன்	பூக்கடுக்கன் pūkkaḍukkaṉ, பெ. (n.) பரவர் காதணிவகை; a kind of ear-ring (Parava);. து. பூஒலை [பூ + கடுக்கன]
பூக்கண்டல்	பூக்கண்டல் pūkkaṇṭal, பெ. (n.) சிறுமரவகை (வின்.);; dich otomous cymed mangrove. [பூ + கண்டல்]
பூக்கனை	பூக்கனை pūkkaṉai, பெ. (n.) மலர் அம்பு; an arrow of flowers (especially of Kāma);. க. பூகணெ, பூசரல், பூசாலு, பூசாளு; து. பூகனெ, பூபகரி [பூ + கணை]
பூக்கந்தகம்	பூக்கந்தகம் pūggandagam, பெ. (n.) புட மிட்ட கந்தகம் (வின்.);; flowers of sulphur. [பூ + கந்தகம்]
பூக்கம்	பூக்கம்1 pūkkam, பெ. (n.) கமுகு (திவா.);; areca-palm. மறுவ, வார். பூக்கம்2 pūkkam, பெ. (n.) 1. ஊர்; town. 2. மருத நிலத்தூர்; town in an agricultural tract. [பாக்கம் → பூக்கம்]

பூக்கரப்பன்பட்டை	பூக்கரப்பன்பட்டை pūkkarappaṉpaṭṭai, பெ. (n.) பூக்கரப்பான் மரத்துப்பட்டை; bark of pūkkarappān. [பூக்கரப்பன் + பட்டை]
பூக்கரப்பான்	பூக்கரப்பான் pūkkarappāṉ, பெ. (n.) ஒரு மரம்; a kind of tree. [பூ + கரப்பான்]
பூக்கவர்ந்துண்ணி	பூக்கவர்ந்துண்ணி pūkkavarnduṇṇi, பெ. (n.) குரங்கு, monkey. 'வாலியாம் பூக்கவர்ந்துண்ணி' (கம்பரா. கும்ப.180.);. [பூ + கவர்ந்துண்ணி]
பூக்கள்ளி	பூக்கள்ளி pūkkaḷḷi, பெ. (n.) ஒருவகைக் கள்ளி; a milky shrub or Spurge. [பூ + கள்ளி கள் = முள். கள் → கள்ளி]
பூக்காணம்	பூக்காணம் pūkkāṇam, பெ. (n.) நிலவுருண்டையின் (பூமியின்); சாய்கோடு (அட்சாம்சம்);; latitude. [பூ + காணம்]
பூக்காமரம்	பூக்காமரம் pūkkāmaram, பெ. (n.) பூவாத மரம்; a tree that never yields flower. [பூ → பூக்கா + மரம் 'ஆ' எ.ம. இடைநிலை]
பூக்காரன்	பூக்காரன் pūkkāraṉ, பெ. (n.) பூ விற்பவன்; flower dealer. [பூ + காரன். கடி → கரி → காரம் → காரன்]
பூக்காரி	பூக்காரி pūkkāri, பெ. (n.) பூவிற்பவள்: female flower dealer. து. பூத்தாளு [பூ + காரி. காரன் (ஆ.பா,); - காரி (பெ.பா.);]

பூக்காவி	பூக்காவி pūkkāvi, பெ. (n.) பூங்காவி பார்க்க; see pūngāvi. [பூ + காவி]
பூக்கு-தல்	பூக்கு-தல் pūkkudal, 15 செ.கு.வி. (v.i.) பூ3-த்தல் பார்க்க; see pu. [பூ + பூக்கு-,]
பூக்குஞ்சு	பூக்குஞ்சு pūkkuñju, பெ. (n.) இறகு தோன்றாத பறவைக் குஞ்சு (வின்.);; மிகவும் இளம் பறவைக் குஞ்சு; unfledged young bird. [பூ + குஞ்சு]
பூக்குட்டான்	பூக்குட்டான் pūkkuṭṭāṉ, பெ. (n.) பூக்குடலை (யாழ்.அக.); பார்க்க; see pi-kkudalai. மறுவ, கொட்டான் [பூ + குட்டான். குள் → குட்டம் = சிறுமை, குறுமை. குள் → குட்டான் = சிறிய ஒலைப்பெட்டி, சிறுபடப்பு]
பூக்குடலை	பூக்குடலை pūkkuḍalai, பெ. (n.) நீளமாக முடைந்த பூக்கூடை வகை (கொ.வ.);; cylindrical "olai' basket for flowers. [பூ + குடலை. குள் → குழை = துளை. குழை → குடை → குடைவு. குழை → குழலை → குடலை]
பூக்குதல்	பூக்குதல் pūkkudal, பெ. (n.) 1. நினைக்கை (அரு.நி.);; remembering. 2. தோன்றுகை; appearing. [புல் → புள் → புழு → புகு, புகுதல் = தோன்றுதல். புகு → பூ பூத்தல் = தோன்றுதல், பூ → பூக்கு]
பூக்குதிரை	பூக்குதிரை pūkkudirai, பெ, (n.) ஒரு பூவின் பெயரைச் சொல்லி ஒருவன் மேலொருவன் குதிரையேறி விளையாடும் விளையாட்டு; a children game by telling a flower's name and climbing on one's back. [பூ + குதிரை.] ஏதேனுமொரு தேர்ந்தெடுப்பு வகையில் தவறவிட்ட ஒருவன், அண்ணாவிபோல் நிற்கும் ஒருவனிடம் மறைவாக ஒரு பூப்பெயரைச் சொல்லிவிட்டுக் குனிந்து நிற்கவேண்டும். பிறகு ஒவ்வொருவனாய் அவன் மேற் குதிரையேறு முன் ஒவ்வொரு பூப்பெயரை அண்ணாவியிடம் வெளிப் படையாய்ச் சொல்ல வேண்டும். யாரேனும் ஒருவன் சொன்ன பூ குனிந்தவன் சொன்னதாயிருப்பின் பின்பு அவன் அண்ணாவியிடம் ஒரு பூப்பெயரை மறைவாகச் சொல்லிவிட்டுத் தான் குனிய வேண்டும். முன்பு குனிந்து நின்றவன், பின்பு பிறரொடு சேர்ந்து முன் சொன்னவாறு விளையாடுவான். குனிந்தவன் சொல்லாத வேறு பூப்பெயர் சொல்லிக் குதிரை யேறினவன் ஒரு நிமையத்திற்குள் இறங்கிவிடல் வேண்டும். குனிந்தவன் சொன்ன பூ வரும்வரையும் ஒவ்வொருவனாகவும் மாறிமாறியும் ஏறியிறங்கிக் கொண்டே யிருப்பர். (த.வி.62);. பூக்குதிரை pūkkudirai, பெ. (n.) பூவின் பெயரினைச் சொல்லியும் குதிரை போல் குனிந்தும் விளையாடும் விளையாட்டு வகை; a childrens game. (த.நா.வி.);. [பூ+குதிரை]

பூக்கும்பருவம்	பூக்கும்பருவம் pūkkumbaruvam, பெ. (n.) 1. மலர் மலரும் காலம்; flowering season. 2. பருவம் அடையும் காலம்; aged enough to attain puberty. [பூ → பூக்கும் + பருவம்]
பூக்குழி	பூக்குழி pūkkuḻi, பெ. (n.) தீக்குழி (இ.வ.);; fire-pit in the ceremony of walking on live coals. [பூ + குழி குள் → குளி → குழி, இறை நம்பிக்கையடிப்படையில் நெருப்புத் தணல் பூவாக இருக்கும் என்னும் நம்பிக்கையில் அழைக்கப்பட்டது. இனி தனல்மேல் சாம்பல் பூத்திருந்தது என்றும் அல்லது பூப்போன்ற தனல் என்றும் கொள்ளலாம்.] பூக்குழி pūkkuḻi, பெ. (n.) 1. இறைப்பற்றின் பொருட்டு நீண்டநேரம் அடக்கமாக இருக்கும் குழி; pit used self buried to fulfill a vow. 2.தீக்குழி; a fire pit. [பூ+குழி]
பூக்குளம்	பூக்குளம் pūkkuḷam, பெ. (n.) பூங்குளம் பார்க்க; see punkulam. க. பூகொள, கூகொள [பூ + குளம்]
பூக்குறடு	பூக்குறடு pūkkuṟaḍu, பெ. (n.) பூமாலை தொடுப்பதற்கான மேடான இடம் (யாழ்.அக.);; raised platform for garland makers. [பூ + குறடு. குல் → குரு →குற → குறடு]
பூக்குறிஞ்சி	பூக்குறிஞ்சி pūkkuṟiñji, பெ. (n.) கரும்பூக் குறிஞ்சி; a kind of medicinal plant. ம. பூங்குறிஞ்சி (ஒரு வகைப் பூக்கும் மரம்); [பூ + குறிஞ்சி, குறி → குறிஞ்சி]
பூக்கூடம்	பூக்கூடம் pūkāṭam, பெ. (n.) பூக்குறடு (நெல்லை.); பார்க்க; see pu-k-kuradu. [பூ + கூடம். கூடு → கூடம். குள் → கூள், கூள்தல் = திரளுதல், கூள் → கூடு → கூடம் = திரண்ட இடம், மேடானபகுதி]

பூக்கூடை	பூக்கூடை pūkāṭai, பெ. (n.) பூவைக்கும் கூடை; flower basket. ம. பூக்கொட்ட [பூ + கூடை. கூடு → கூடை = வட்டமான மூங்கில்முடைவு] பூக்கூடை pūkāṭai, பெ. (n.) ஒன்றரையடி அகலத்தில் அடியிலும், மூன்றடி நீளத்தில் மேலே விரிந்தும் செய்யப்பட்டு பூப்பறிக்க உதவும் Bostol ; flower basket. [பூ+கூடை]
பூக்கொடி	பூக்கொடி pūkkoḍi, பெ. (n.) மலர்களை யுடைய கொடி; a branch which has flower. "பூக்கொடி வல்லியுங் கரும்பும் நடுமின்" (மணிமே. 1, 47);. [பூ + கொடி. கொள் → கொடு → கொடி = வளைந்து படரும் நிலைத்தினை வகை.]
பூக்கொய்-தல்	பூக்கொய்-தல் pūkkoytal, 1 செ.கு.வி. (v.i.) பூப்பறித்தல்; to gather flowers. 'தோகை பூக்கொய் மகளிற் றோன்றும்' (ஐங்குறு. 297);. க. பூகொய், கூகொய், கூகொய்யு. [பூ + கொய்-,]
பூக்கோசனி	பூக்கோசனி pūkācaṉi, பெ. (n.) வெட்பாலை; a tree, tellicherry bark.
பூக்கோசு	பூக்கோசு pūkācu, பெ. (n.) பெரிய வெள்ளை நிற பூவையுடைய கோசு; a cabbage with a large white flower head, cauliflower. [பூ + கோசு] E cosh → த. கோசு
பூக்கோட்காஞ்சி	பூக்கோட்காஞ்சி pūkāṭkāñji, பெ. (n.) பூக்கோனிலை (புறநா. 293. திணைக் குறிப்பு); பார்க்க; see puk-könilai. [பூக்கோள் + காஞ்சி]
பூக்கோனிலை	பூக்கோனிலை pūkāṉilai, பெ. (n.) போரை மேற்கொள்ளும் போது வெட்சி முதலிய மலர்களை அரசனிடமிருந்து வீரன் பெற்றுக் கொள்ளுதலைக் கூறும் புறத்துறை. (பு.வெ. 4, 10, தலைப்பு);; [பூ + கொள் – பூக்கொள் → பூக்கோள் + நிலை]
பூக்கோள்	பூக்கோள் pūkāḷ, பெ. (n.) பூக்கோனிலை பார்க்க; see pü-k-kônilai. 'பூக்கோளின் றென்றையும்' (புறநா.289.9);. [பூ + கொள் – பூக்கொள் → பூக்கோள்]

பூகண்டகர்	பூகண்டகர் pūgaṇṭagar, பெ. (n.) அசுரர்; Asuras, as the enemies of the world. 'பூகண்டகர் கோவோ டாகண்டலன் மாய' (தக்கயாகப். 693);. [பூ + கண்டகர். பூ → பூது → பூதம் = தோன்றியது. ஐம்பூதங்களுள் ஒன்று. பூ = நிலம்]
பூகண்டம்	பூகண்டம் pūkaṇṭam, பெ. (n.) 1. பூவலயம் (பிங்.);; earth. 2. நிலப்பரப்பின் பெரும்பகுதி; continent. [பூ+ கண்டம், குள் → கள் → கண் → கண்டு → கண்டம் = ஒன்று திரண்டது]
பூகதம்	பூகதம்1 pūkadam, பெ. (n.) உலகை யடைந்தது; that which has reached the earth. [பூ + கதம்] Skt. gata → த. கதம். பூகதம்2 pūkadam, பெ. (n.) பூகம் 1 பார்க்க; see pugam1-1. 'இரசதத்த பூகதம்' (குற்றா, தல, திருமண.30);.
பூகதம்பம்	பூகதம்பம் pūkadambam, பெ. (n.) நிலக்கடம்பு (மலை.);; a plant.
பூகதர்	பூகதர் pūkadar, பெ. (n.) புகழ்வோர் (திவா.);; panegyrists. 'பூகதரடைந்தார்' (உபதேசகா. சிவத்துரோ.196);.
பூகதன்	பூகதன் pūkadaṉ, பெ. (n.) நிலவுலகை யடைந்தவன்; one who has reached the earth, one who is born on the earth. 'பூகதனாகியவன்றே' (பாரத.திரௌ.52);. [பூ+ கதன். கதம் → கதன்]
பூகநிழலினள்	பூகநிழலினள் pūkaniḻliṉaḷ, பெ. (n.) பூகநிழலுற்ற வஞ்சி (பிங்.); பார்க்க; see puga nilalurra-vasji. [பூகம்+ நிழலினள்]
பூகநிழலுற்றவஞ்சி	பூகநிழலுற்றவஞ்சி pūkaniḻluṟṟavañji, பெ. (n.) அறத்(தரும);தேவதை (சூடா.);; goddess of virtue, as Seated under an areca palm. [பூகம் + நிழலுற்ற + வஞ்சி]

பூகபீடம்	பூகபீடம் pūkapīṭam, பெ. (n.) காளாஞ்சி (யாழ்.அக.);; spittoon. மறுவ, எச்சிற்போணி [பூகம் + பிடம்]
பூகம்	பூகம்1 pūkam, பெ. (n.) 1. கமுகு (திவா.);; areca-palm. "வனமெலாம்" நாகம்யூகம் 2. திப்பலிப்பனை (மலை);; jaggery-palm. ம. பூகம், க. பூகபல, பூகபள [புள் → (புளகம்); → பூகம்] பூகம்2 pūkam, பெ. (n.) 1. திரட்சி (பிங்.);; collection, multitude. 2, ஒருவகைக் குல (சாதி);க் கூட்டம் (சுக்கிரநீதி,288);; a caste assembly. க. பூக [புல் → புள் → பிள் → பிழம்பு, புள் → (புளகம்); → பூகம்] பூகம்3 pūkamb, 1. கழுகு (யாழ்.அக.); eagle. 2. பலா; jack-tree.
பூகம்பம்	பூகம்பம் pūkambam, பெ. (n.) 1. நிலவதிர்ச்சி; earthquake. "பூகம்பம் பிறந்துடுவு மரும்பகலே விழுந்து" (பாரத சூதுபோர்.259);. 2. ஞாயிறு நின்ற நாளுக்கு ஏழாம் நாள் (விதான. குணாகுண.34);; [பூ + கம்பம், கம் → கம்பம்] பூகம்பம் pūkambam, பெ.(n.) 1. நிலவதிர்ச்சி; earthquake. "பூகம்பம் பிறந்துடுவு மரும்பகலே விழுந்து" (பாரத. சூதுபோர். 259); 2. ஞாயிறு (ஆதித்தன்); நின்ற நாளுக்கு ஏழாம் நாள் (விதான. குணாகுண. 34);;
பூகம்பனம்	பூகம்பனம் pūkambaṉam, பெ. (n.) பூகம்பம், (யாழ்.அக.); பார்க்க; see pugambam. [பூகம்பம் → பூகம்பனம். கம் → கம்பம் → கம்பனம்.]
பூகம்பு	பூகம்பு pūkambu, பெ. (n.) குணநலம் (சுபாவம்); (யாழ்.அக.);; Nature.

பூகரணம்	பூகரணம் pūkaraṇam, பெ. (n.) பூகன்னம் பார்க்க; see pükanпат. [பூ + கரணம். கன்னம் → கர்ணம் → கரணம்]
பூகரபம்	பூகரபம் būkarabam, பெ. (n.) கையாந்தகரை (மலை.);, a plant found in moist places.
பூகரம்	பூகரம் pūkaram, பெ. (n.) பூகரபம் (யாழ்.அக.); பார்க்க; see pukarabam.
பூகளிந்தம்	பூகளிந்தம் pūkaḷindam, பெ. (n.) பூமிச் சருக்கரை (நாமதீப.345);; necklace berried climbing caper.
பூகன்னம்	பூகன்னம் pūkaṉṉam, பெ. (n.) 1. உலக உருண்டையின் நடுவிட்டம் (வின்.);; diameter of the earth. 2. புற்று (இ.வ.);; ant-hill. [பூ + கன்னம். குல் → கல் → கன் → கன்னம் = குழி, நடு நடுப்பக்கத்துக் கோடு]
பூகாமி	பூகாமி pūkāmi, பெ. (n.) நிலத்தில் விரைந்து செல்லுங் குதிரை (வின்.);; horse that goes well on land, opp. to cala-kāmi. [பூ + காமி.]
பூகேசம்	பூகேசம் pūācam, பெ. (n.) 1. ஆலமரம் (சங்,அக.);; banyan tree. 2. நீர்ப்பாசி (சங்,அக.);; moss. [பூ + கேசம்] Skt. kèsa → த. கேசம்.
பூகோளசாத்திரம்	பூகோளசாத்திரம் pūāḷacāttiram, பெ. (n.) பூகோள நூல் பார்க்க; see pப்gClanü. [பூ + கோளம் + சத்திரம். குள் → குளிகை = உருண்டைமாத்திரை. குளி → குளியம் = உருண்டை. குள் → கொள் → கோள் → கோளம் = உருண்டை] Skt. šāstra → த. சாத்திரம். பூகோளசாத்திரம் pūāḷacāttiram, பெ.(n.) மலை, ஆறு தட்ப வெப்பம் முதலிய நிலவுலகின் இயல்புகளை விளக்கிக் கூறும் நூல்; geography. த.வ. நிலநூல் [Skt. {} → த. பூகோளசாத்திரம்]

பூகோளநூல்	பூகோளநூல் pūāḷanūl, பெ. (n.) மலை, ஆறு தட்பவெப்பம் முதலிய நிலவுலகின் இயல்புகளை விளக்கிக் கூறும் நூல்; geography. [பூ+ கோளம் + நூல்]
பூகோளம்	பூகோளம் pūāḷam, பெ. (n.) நிலவுலக வுருண்டை; the terrestrial globe. [பூ+ கோளம், குள் → கொள் → கோள் → கோளம்] பூகோளம் pūāḷam, பெ.(n.) நிலவுலக வுருண்டை; the terrestrial globe, the earth. [பூ + கோளம்]
பூங்கஞ்சா	பூங்கஞ்சா pūṅgañjā, பெ. (n.) செடிவகை; (யாழ்.அக.);; ganja, male plant of Indian hemp. [பூ + கஞ்சா]
பூங்கணுத்திரையார்	பூங்கணுத்திரையார் pūṅgaṇuttiraiyār, பெ, (n.) ஒரு கழகப்புலவர்; poet of saῆgam age. பூங்கணுத்திரையார் pūṅgaṇuttiraiyār, பெ.(n.) பெண்பாற் புலவர் பெயர்; name of a poetess of sangam age. ம,உத்திரம் (உள்ளுரம், துணிச்சல்); கடத்தி (உயரம்); த, உத்திரை_ஊக்கமும் திறனும் கொண்டபெண். [பூங்கண்+உத்திரை+ஆடு]
பூங்கணை	பூங்கணை pūṅgaṇai, பெ. (n.) அணிச்சை; pimpernel.
பூங்கதலி	பூங்கதலி pūṅgadali, பெ. (n.) வாழை வகை)இ.வ.); a kind of plantain. மறுவ, கதலிவாழை [பூ + கதலி. குதலி → கதலி → சிறுகாய் வாழை]
பூங்கதிர்	பூங்கதிர் pūṅgadir, பெ. (n.) 1. வெண்கதிர் (யாழ்.அக.);; white ray. 2. ஒளி; light. [பூ+ கதிர்]

பூங்கரந்தை	பூங்கரந்தை pūṅgarandai, பெ. (n.) 1. ஒரு வகைக் கரந்தை; a tree. 2. பூச்சாங்கொட்டை, three lobed Soup nut tree.
பூங்கரும்பு	பூங்கரும்பு pūṅgarumbu, பெ. (n.) செங்கரும்பு வகை (மலை.);; a species of tender: red sugar-cane. [பூ + கரும்பு. கர் → கரு → கரும்பு]
பூங்கருவி	பூங்கருவி pūṅgaruvi, பெ. (n.) ஒருவகைப் படைக்கலம் (பிங்.);; a weapon. [பூ + கருவி]
பூங்கல்காரம்	பூங்கல்காரம் pūṅgalkāram, பெ. (n.) கல்நார்; asbestos.
பூங்கரை	பூங்கரை pūṅgarai, பெ. (n.) கடல்நுரை: sea foam. [பூ + கரை]
பூங்கலன்	பூங்கலன் pūṅgalaṉ, பெ. (n.) பூக்குடலை பார்க்க; see pūkkuḍalai. 'குசைப் புல்லும் பொலிசமித்தும் பூங்கலனும்' (கோயிற்பு. இரணியவன்ம.36);. [பூ + கலன்]
பூங்கவணி	பூங்கவணி pūṅgavaṇi, பெ. (n.) புடைவை வகை (யாழ்.அக);; a saree. [பூ+ கவணி]
பூங்கற்று	பூங்கற்று pūṅgaṟṟu, பெ. (n.) 1. பூதம் (அக.நி.);; goblin. 2. அழகு; beauty.
பூங்கா	பூங்கா pūṅgā, பெ. (n.) 1. பூஞ்சோலை; flower garden. 'அன்பரென மன்னுமொரு பூங்கா' (திருவாத, 4. திருப்பெரு. 16);. 2. இன்பந் துய்த்தற் பொருட்டுச் செல்வர் உண்டாக்கிய தோட்டம்; pleasure grove. ம. பூங்கா [பூ + கா]

பூங்காடு	பூங்காடு pūṅgāṭu, பெ. (n.) இளங்காடு; young forest. [பூ + காடு. பூ = இளமை, புள் → பிள் → பீள் = இளங்கதிர், இளமை, புகு → பூ → போ → போத்து = இளங்கிளை. புகு → பூ. கடு → காடு]
பூங்காம்பு	பூங்காம்பு pūṅgāmbu, பெ. (n.) பூ செடியுடன் பொருந்தியிருக்கும் உறுப்பு; flower stalk. க. பூதொடம்பெ [பூ + காம்பு]
பூங்காய்	பூங்காய் pūṅgāy, பெ. (n.) பூம்பிஞ்சு பார்க்க; see pumpiriju. து. பூகாயி [பூ + காய்]
பூங்கார்	பூங்கார் pūṅgār, பெ. (n.) நான்கு மாதத்தில் விளையும் நெல்வகை (G.Tj.D.I.94);; a kind of paddy maturing in four-months. [பூ + கார். கர் → கரு → கார்]
பூங்காரம்	பூங்காரம்1 pūṅgāram, பெ. (n.) பூ நீற்றுக் காரம்; impure carbonate of soda, nitre. [பூ + காரம்] பூங்காரம்2 pūṅgāram, பெ. (n.) மந்தாரம் (யாழ்.அக.);; shade, dimness, gloom cast by mist or passing clouds. பூங்காரம்3 pūṅgāram, பெ. (n.) மந்தாரம்; a kind of blue stone.
பூங்காரை	பூங்காரை pūṅgārai, பெ. (n.) 1. மருக்காரை; common emetic nut. 2. நெல்வகை; a kind of paddy. (Nels.99.); [பூ + காரை. கர் → கரு → கார் → காரை.]
பூங்காலா	பூங்காலா pūṅgālā, பெ. (n.) கருமை வெண்மை நிறமுள்ள நல்ல தண்ணீர் மீன்வகை, பஞ்சலை; a freshwater fish, dark silvery. [பூ + காலா]

பூங்காலி	பூங்காலி pūṅgāli, பெ. (n.) பாதிரி: yellow flowered fragrant trumpet-flower tree. [பூ → பூம் + காலி]
பூங்காவனம்	பூங்காவனம் pūṅgāvaṉam, பெ. (n.) பூங்கா பார்க்க; see purga. 'மலர்ப்பூங்காவனஞ் சூழொற்றிமா நகரீர் (அருட்பா.1. இங்கித92.);. [பூங்கா + வனம்] Skt. vana → த. வனம்
பூங்காவி	பூங்காவி pūṅgāvi, பெ. (n.) 1. நீரில் தோய்ப்பதனால் துணியிற் படியும் காவிநிறம்; brown tinge in white cloth due to long use. 2. காவிக்கல் வகை, செங்காவி; red ochre. [பூ + காவி]
பூங்கீரை	பூங்கீரை pūṅārai, பெ. (n.) 1. கீரைவகை; cockscomb greens. 2. செடிவகை; a plant. [பூ + கீரை]
பூங்கு	பூங்கு pūṅgu, பெ.அ. (adj.) many. [பொங்கு → புங்கு → பூங்கு]
பூங்குஞ்சு	பூங்குஞ்சு pūṅguñju, பெ. (n.) பூக்குஞ்சு (இ.வ.); பார்க்க; see pப்-k-kurப. [பூ + குஞ்சு. குள் → குய் → குய்ஞ்சு → குஞ்சு = பறவையின் இளமைப்பெயர் எ-டு: கோழிக்குஞ்சு, புறாக்குஞ்சு.]
பூங்குடம்	பூங்குடம் pūṅguḍam, பெ. (n.) கரகம்; (இ.வ.);, decorated waterpot. [பூ + குடம். குல் → குள் → குளம் → குடம்]

பூங்குருவி	பூங்குருவி pūṅguruvi, பெ. (n.) ஒரு வகைப் பறவை; thrush. [பூ + குருவி.] பூங்குருவி வகைகள் 1. கருப்புவெள்ளை பூங்குருவி 2. சீகாரப் பூங்குருவி 3. செந்தலைப் பூங்குருவி 4. நீலத்தலைப் பூங்குருவி 5. நீலப் பூங்குருவி 6. நீலமலைப் பூங்குருவி
பூங்குலம்	பூங்குலம் pūṅgulam, பெ. (n.) நாகை மாவட்டத்திலுள்ள ஊர்; a village in Näga pattinam dt.
பூங்குழல்	பூங்குழல் pūṅguḻl, பெ. (n.) பலவடி நீளம் வளர்வதும் நீலநிறமுடையதுமான கடல்மீன் வகை; a seafish bluish, attaining several feet in length.
பூங்குளம்	பூங்குளம் pūṅguḷam, பெ. (n.) பூக்கள் நிறைந்த குளம்; tank where flower plants are grown. க. பூகொள, கூகொள. [பூ + குளம். குல் → குள் → குளம் = நீரைத்துளைப்பது போல் முழுகிக் குளிக்கும் நீர்நிலை]
பூங்குறுணல்	பூங்குறுணல் pūṅguṟuṇal, பெ. (n.) பூங்குறு நொய் (யாழ்.அக.); பார்க்க; see oப்igபrunoy. [பூங்குறுநெல் → பூங்குறுணல்]
பூங்குறுநெல்	பூங்குறுநெல் pūṅguṟunel, பெ. (n.) பூங்குறு நொய் பார்க்க; see pigபru-moy. [பூங்குறு + நெல்]
பூங்குறுநொய்	பூங்குறுநொய் pūṅguṟunoy, பெ. (n.) நுண்ணிய குறுநொய்; very fine grit. [பூ + குறு + நொய்]

பூங்கொடி	பூங்கொடி pūṅgoḍi, பெ. (n.) 1. மலர் கொண்ட கொடி; flowering creeper. 2. பெண்; woman. 'புந்திகொளப்பட்ட பூங்கொடியார்' (திருவாச.36,9);. 3. அழகிய கொடி; beautiful flag. 'பொருந்து பூங்கொடிகளாடைகளாட்' (திருவாலவா.39.20);. [பூ + கொடி. ஆடவன் பெண்டு ஆகிய இருபாலருள் பெண்டு மிக மெல்லி யளாதலின் கொடி எனப்படுவார். இதனாலேயே குறிஞ்சி நிலப் பெண்டிற்குக் கொடிச்சி என்று பெயர். பெண்ணைக் கொடியென உவமையாகு பெயராற் குறிப்பது மட்டுமின்றி, பெண்கொடி என உருவக வாய்பாட்டிற் கூறுவதுமுண்டு. புல், பூண்டு, செடி, கொடி, மரம் என்னும் ஐவகை நிலைத்திணை (தாவர); உயிர்களுள் பெரும்பாலும் மெல்லியதும் விரைந்து வளர்வதும் ஒரு கொள்கொம்பைப் பற்றிப் படர்வதும் கொடியே. பெண்ணைக் கொடியென்று சொன்னவளவிலேயே அவள் ஆடவனிலும் மெல்லியள் என்றும் அவனிலும் விரைந்து வளர்பவளென்றும், ஒரு கொழுநனைத் துணைக் கொண்டே வாழ்பவளென்றும், மூன்று பெண்பாற் குணங்கள் குறிப்பறியக்கிடக்கின்றன. (சொ.க.4);]
பூங்கொத்து	பூங்கொத்து1 pūṅgottu, பெ. (n.) பூவின் தொகுதி; bunch of flowers, a cluster of flowers. ம. பூதொங்கல்; க. பூகொஞ்சல் [பூ + கொத்து. குத்து(கைப்பிடியளவு, திரட்சி); → கொத்து = பூகாய் முதலியவற்றின் குலை] பூங்கொத்து2 pūṅgottu, பெ. (n.) மஞ்சள்; turmeric plant. [பூ + கொத்து]
பூங்கொம்பு	பூங்கொம்பு pūṅgombu, பெ. (n.) மலர்களையுடைய கிளை; flowered branch. "அணிமலர்ப் பூங்கொம் பகமலி யுவகையில்" (மணிமே.15.72);. [பூ + கொம்பு. கொள் → கொண் → (கொண்பு); → கொம்பு]
பூங்கொல்லை	பூங்கொல்லை pūṅgollai, பெ. (n.) பூங்கா (யாழ்.அக.); பார்க்க; see pūṅgā. [பூ + கொல்லை]
பூங்கோயில்	பூங்கோயில் pūṅāyil, பெ. (n.) திருவாரூர்சிவாலயம்; the Sivan shrine in Tiruvarur. 'பொன்றயங்குமதிலாரூர்ப் பூங் கோயில்' (பெரியபு.மனுநீதி,49); (தேவா.699.5); [பூ + கோயில், கோ + இல்-கோயில்]
பூங்கோரை	பூங்கோரை pūṅārai, பெ. (n.) 1. கோரை வகை; edible sedge. 2. கோரைவகை; sedge with cubins, triquctrous at the base. (A.); [பூ + கோரை]

பூங்கோலி	பூங்கோலி pūṅāli, பெ. (n.) நெல்வகை; a kind of paddy. [பூ + கோலி]
பூச்சக்கரம்	பூச்சக்கரம் pūccakkaram, பெ. (n.) 1. பூமண்டலம்; the earth. 2. நிலநடுக்கோடு; equator. 3. சக்கரவாணம்; a kind of whirling rocket. [பூ + சக்கரம். சருக்கரம் → சக்கரம்] பூச்சக்கரம் pūccakkaram, பெ.(n.) 1. பூ மண்டலம்; the earth. 2. நில நடுக்கோடு; equator. 3. சக்கரவாணம்; a kind of whirling rocket. [Skt. {}-cakra → த. பூச்சக்கரம்]
பூச்சக்கரவாளக்குடை	பூச்சக்கரவாளக்குடை pūccakkaravāḷakkuḍai, பெ. (n.) கோயில் திருவுருவங் களுக்குப் பிடிக்கும் பெரிய வெண்குடை; huge, white temple umbrella. 'மதிகொண்ட பூச்சக்கரவாளக் குடையின்' (திருப்போசந்நிதி.அலங்கா.49);. [பூ + சக்கரவாளம் + குடை] பூச்சக்கரவாளக்குடை pūccakkaravāḷakkuḍai, பெ.(n.) கோயில் திருவுருவங்களுக்குப் பிடிக்கும் பெரிய வெண்குடை; huge, white temple umbrella. "மதி கொண்ட பூச்சக்கரவாளக் குடையின்" (திருப்போ. சந்நிதி. அலங்கா. 49);. [பூ + சக்கரவாளம் + குடை]
பூச்சக்கரவாளம்	பூச்சக்கரவாளம் pūccakkaravāḷam, பெ. (n.) சக்கரவாளமலை (யாழ்.அக.);; range of mountains, supposed to encircle the earth. [பூ + சக்கரவாளம்]
பூச்சக்கரன்	பூச்சக்கரன் pūccakkaraṉ, பெ. (n.) அரசன் (வின்.);; king. [பூ + சக்கரன்]
பூச்சக்காய்	பூச்சக்காய் pūccakkāy, பெ. (n.) பூவந்தி (வின்.);; see pUvandi.

பூச்சக்கொட்டை	பூச்சக்கொட்டை pūccakkoṭṭai, பெ. (n.) பூவந்திக்கொட்டை; three lobed soap nut tree, which produces froth, when agitated with Water. மறுவ. பூந்திக்கொட்டை, பூவந்தி, பூச்சக்காய்
பூச்சட்டி	பூச்சட்டி pūccaṭṭi, பெ. (n.) பூந்தொட்டி பார்க்க; see pūntoṭi. ம. பூச்சட்டி [பூ + சட்டி] பூச்சட்டி pūccaṭṭi, பெ. (n.) தோட்டங்களில் தொங்க விடப்படும் சட்டி, flowerpot. [பூ+சட்டி]
பூச்சட்டை	பூச்சட்டை pūccaṭṭai, பெ. (n.) 1. தெய்வத்திற்குப் பூவினாற் செய்தணியும் அங்கி (இ.வ.);; garment of flowers put on a deity. 2. பூத்தொழில் அமைத்த துகிற்சட்டை; garment embroidered with floral designs. 3. குடலைக்கதிர் (வின்.);; ear of grains in blossom. [பூ + சட்டை]
பூச்சர்க்கரைக்கிழங்கு	பூச்சர்க்கரைக்கிழங்கு pūccarkkaraikkiḻṅgu, பெ. (n.) நிலப்பூசனி; panicled bindweed. [பூ + சர்க்கரை + கிழங்கு]
பூச்சரக்கல்	பூச்சரக்கல் pūccarakkal, பெ. (n.) சுக்கான் கல்; lime stone. [பூச்சரம் + கல்]
பூச்சரம்	பூச்சரம் pūccaram, பெ. (n.) மலர்மாலை; a garland or chaplet of flowers. க. பூசர [பூ + சரம்]
பூச்சருக்கரைக்கிழங்கு	பூச்சருக்கரைக்கிழங்கு pūccarukkaraikkiḻṅgu, பெ. (n.) நிலப்பூசனி; panicled bind Weed.

பூச்சல்லா	பூச்சல்லா pūccallā, பெ. (n.) பூத் தொழிலமைந்த மெல்லியது துகில் வகை (இ.வ.);; muslin embroidered with fine floral designs. [பூ + சல்லா]
பூச்சாண்டி	பூச்சாண்டி pūccāṇṭi, பெ. (n.) குழந்தைகளுக்கு அச்சமுண்டாக்கும் உருவம்; an imaginary being, invoked to frighten children, bugbear, hobgoblin. [பூச்சி + ஆண்டி-பூச்சியாண்டி → பூச்சாண்டி]
பூச்சாண்டிகாட்டு-தல்	பூச்சாண்டிகாட்டு-தல் pūccāṇṭikāṭṭudal, 15 செ.குன்றாவி. (v.t.) அச்ச(பய);ங்காட்டுதல்; to frighten with a bugbear, as children. [பூச்சி + ஆண்டி - பூச்சியாண்டி → பூச்சாண்டி + காட்டு. காண் (த.வி.); - காட்டு (பி.வி.);]
பூச்சாத்து	பூச்சாத்து pūccāttu, பெ. (n.) திருவரங்கத்தில் ஆடவை(ஆனி);மாதம் நடக்கும் திருவிழா (இ.வ.);; a festival in Tiruvarangam (Srirangam); temple in the month of ani. [பூ + சாத்து]
பூச்சாயை	பூச்சாயை pūccāyai, பெ. (n.) நிலவுருண்டையின் நிழல்; shadow of the earth. [பூ + சாயை]
பூச்சாரம்	பூச்சாரம்1 pūccāram, பெ. (n.) நிலவளம்; fertility of the soil. [பூ + சாரம், சாறு → சாறம் → சாரம்] பூச்சாரம்2 pūccāram, பெ. (n.) 1. பூவின் சாரம்; essence of flowers. 2. பூநீறு; effloresence grown on the soil of fuller's earth. 3. பூவழலை; a mineral substance collected from the soil of washerman's earth. [பூ + சாரம்]
பூச்சாறு	பூச்சாறு pūccāṟu, பெ. (n.) பூவின்சாறு; juice of flowers. [பூ + சாறு]

பூச்சி	பூச்சி1 pūcci, பெ. (n.) 1. சிற்றுயிரி (செந்து);; insect, beetle, worm or any small reptile. 2. குடற்புழு; worms in the intestines. ம. பூச்சி; க. பூசி, பூசி; படீ. சு. [புல் → புர் → புரை = உட்டுளை, உட்டுளைப்பொருள். புல் → புள் → புழு = துளைத்தரிக்கும் சிற்றுயிரி (வே.க.3.101704); புல் → பூள் → பூய் → பூய்ச்சி → பூச்சி] பூச்சி2 pūcci, பெ. (n.) குழந்தைகளை அச்சுறுத்தற்கேனும் சிரிப்பிப்பதற்கேனும் சொல்லும் சொல் (கொ.வ.);; word meaning hobgoblin, used either to frighten or make children laugh. [புள் → புய் → புய்ச்சி → புச்சி → பூச்சி = பெரியது] பூச்சி3 pūcci, பெ. (n.) சிறுவர் விளையாட்டு; a children game. [புள் → புய் → புய்ச்சி → புச்சி → பூச்சி] பூச்சி என்பது ஆள்நிழல். நிலவொளியிற் பூச்சி தெரியும் போது ஒருவரைத் தொடும் விளையாட்டு பூச்சி அல்லது பூச்சி விளையாட்டு. ஆடு வாரு ள் ஏதேனுமொரு வகையில் அகப்பட்டுக் கொண்ட ஒருவர், நிலவொளியிடத்தில் நிற்க, ஏனையரெல்லாம் அருகேயுள்ள ஓர் இருண்ட இடத்தில் நின்று கொள்வர். இருண்ட இடத்தில் நிற்பவர் ஒளியிடத் திற்கு வரி ன், அவரைத் தொடலாம்; இல்லாவிடின் தொடல் கூடாது. ஒளியிடத்தில் தொடப்பட்டவர் பின்பு பிறரைத் தொடுதல் வேண்டும் (த.வி.122);
பூச்சிக்கடி	பூச்சிக்கடி pūccikkaḍi, பெ. (n.) 1. பூச்சியின் கடி; insect-bite, sting of an insect. 2. பூச்சியால் உடலிற் பரவும் பற்று; worms, parasites. 3, புண்கட்டிவகை (வின்.);; an eruption of the skin, herpes. [பூச்சி + கடி]
பூச்சிக்கள்ளி	பூச்சிக்கள்ளி pūccikkaḷḷi, பெ. (n.) கள்ளிவகை; cochineal fig, a cactus.
பூச்சிக்கூடு	பூச்சிக்கூடு pūccikāṭu, பெ. (n.) 1. பூச்சிகள் வாழும் கூடு; insect-nest. 2. பூச்சிகளை யடைத்து வைக்குங் கூடு; cage for insects. 3. காதணி வகை (வின்.);; golden cylindrical ear-ring worn in the lobe of the ear. [பூச்சி + கூடு. பண்டைநாளில் பாம்படம் (நாகபடம்);, தண்டொட்டி, அரிசித்தழும்பு, பூச்சிக்கூடு மேலிடு என்னும் ஐவகைக் காதணிகளை அணிந்து வந்தனர்.] பூச்சிக்கூடு pūccikāṭu, பெ. (n.) பல்லாங்குழி ஆடப்பயன்படுத்தும் சோழிவகை Cowrie used for playing 'pallankull'. [பூச்சி+கூடு]

பூச்சிக்கொட்டை	பூச்சிக்கொட்டை pūccikkoṭṭai, பெ. (n.) நெய்க்கொட்டான்; soapnut. [பூச்சி + கொட்டை]
பூச்சிகாட்டு-தல்	பூச்சிகாட்டு-தல் pūccikāṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி, (v.t.) அச்சங்காட்டுதல்; to frighten children by distortions of face or grimaces. 'பூச்சிகாட்டித் திரியும் புத்தி யென்ன' (கொண்டல் விடு.66);. [பூச்சி + காட்டு-, காண்டு(த.வி); - காட்டு (பி.வி.);]
பூச்சிகொல்லி	பூச்சிகொல்லி pūccigolli, பெ. (n.) sweet - flag as insecticide. மறுவ. பிள்ளைவளர்த்திபேர் சொல்லாதது [பூச்சி + கொல்லி கொல் → கொல்லி 'இ' வினைமுதலிறு]
பூச்சிகொல்லிமருந்து	பூச்சிகொல்லிமருந்து pūccigollimarundu, பெ. (n.) பூச்சிகொல்லி பார்க்க; see pūcci'-kolli. [பூச்சிகொல்லி + மருந்து]
பூச்சித்துளை	பூச்சித்துளை pūccittuḷai, பெ. (n.) பூச்சிகள் இருக்கும் துளை; worm hole. [பூச்சி + துளை. துல் → துள் → துளை]
பூச்சிதம்	பூச்சிதம் pūccidam, பெ. (n.) மதிப்பு; esteem. 'பூச்சிதந்தௌத்தியம்' (விநாயகபு.69,60);. [பூச்சியம் → பூச்சிதம்]
பூச்சிநோய்	பூச்சிநோய் pūccinōy, பெ. (n.) வயிற்றில் புழுவுண்டாம் நோய்வகை; worms. [பூச்சி + நோய்]
பூச்சிப்பல்	பூச்சிப்பல் pūccippal, பெ. (n.) சொத்தைப்பல்; carious tooth. [பூச்சி + பல்]

பூச்சிப்பொடி	பூச்சிப்பொடி pūccippoḍi, பெ. (n.) பூச்சிக்கொல்லி மருந்து; worm powder, vermifuge. [பூச்சி + பொடி]
பூச்சிபற-த்தல்	பூச்சிபற-த்தல் būccibaṟattal, 3 செ.குவி (v.i.) பேரொளி, பெருஞ்சோர்வு முதலிய காரணங்களாற் கண்கூசுதல்; to be blurred as the eyes from glare weakness or defective sight. 'இக்கட்டடத்தைப் பார்க்கும் போது கண்பூச்சி பறக்கின்றது'. [பூச்சி + பற-,]
பூச்சிபிடி	பூச்சிபிடி1 būccibiḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பண்டம் புழுவுண்டாகிக் கெட்டுப் போதல்; to infested with worms to become wormy. அரிசி பூச்சிபிடித்துவிட்டது. [பூச்சி + பிடி-,] பூச்சிபிடி2 būccibiḍittal, 4 செகுன்றாவி. (v.t.) பிறர் விருப்பப்படி இச்சகமாக) நடத்தல்; to coax. 2. வேண்டாதவிடத்து மிகுந்த எச்சரிக்கையுடன் செயல் செய்தல்; to handle gingerly. என்ன பூச்சி பிடிக்கிறாய்? [பூச்சி + பிடி-,]
பூச்சிபூச்சியெனல்	பூச்சிபூச்சியெனல் pūccipūcciyeṉal, பெ. (n.) 1. தேவையின்றி அச்சப்படற் குறிப்பு; onom, expr. of being unnecessarily afraid. 2. அச்சுறுத்துதற் குறிப்பு: onom expr of being frightening. [பூச்சி + பூச்சி + எனல்]
பூச்சிமருந்து	பூச்சிமருந்து pūccimarundu, பெ. (n.) பூச்சி கொல்லி பார்க்க; see pucci -kolli. [பூச்சி + மருந்து. மரு → மருந்து]
பூச்சிமிரட்டு	பூச்சிமிரட்டு pūccimiraṭṭu, பெ. (n.) பொய்யாக அச்சங்காட்டுகை (கொ.வ.);; false of feigned threat. [பூச்சி + மிரட்டு]
பூச்சியடி-த்தல்	பூச்சியடி-த்தல் pūcciyaḍittal, 4 செகுன்றாவி, (v.t.) பயிருக்கு நோயுண்டாதல்; to infest with worms, as of plants etc. [பூச்சி + அடி-]

பூச்சியத்துவம்	பூச்சியத்துவம் pūcciyattuvam, பெ. (n.) மதிப்பு (கௌரவம்);; honour, respect. 'கிருகத் தனுக்கு பூச்சியத்துவஞ் சொல்லும்' (சிவசமவா. 65);. [பூசு → பூச்சியம் → பூச்சியத்துவம்] Skt. tva → த. துவம்
பூச்சியம்	பூச்சியம் pūcciyam, பெ. (n.) 1. மதிக்க (கௌரவிக்க);த் தக்கது; that which is venerable, worthy of worship. 2. நன்மதிப்பு; honour, reputation. 'நிலை தவறாத் தானத்திற் பூச்சியமே சாரும்' (தனிப்பா. ii 279, 665);. 3. பகட்டாரவாரம் (ஆடம்பரம்); (வின்.);; ostentation, display. [பூசுதல் = கழுவுதல், பூசு → பூசை = தெய்வச் சிலையைக் கழுவிச்செய்யும் வழிபாடு, பூசு → பூசித்தல் = வழிபாடு செய்தல். பூசு → பூச்சு = தடவுகை, மெழுகுகை. பூசு → பூச்சு → பூச்சியம். இயம் ஓர் ஈறு. ஒ.நோ.: இலக்கியம்]
பூச்சியன்	பூச்சியன்1 pūcciyaṉ, பெ. (n.) வழிபாட்டிற் குரியவன், வணக்கத்திற்குரியவன்; one who is venerable. [பூச்சியம் → பூச்சியன்] பூச்சியன்2 pūcciyaṉ, பெ. (n.) கறுப்பும், வெள்ளையுமான புள்ளிகளுடைய வண்டிமாடு (யாழ்ப்ப.);; draught ox of grey and white spots. [பூச்சியம் → பூச்சியன். பூச்சி = (பூச்சிபோன்ற); புள்ளி]
பூச்சியாள்(ளு)-தல்	பூச்சியாள்(ளு)-தல் pūcciyāḷḷudal, 12 செ.கு.வி. (v.i.) இலை முதலியவற்றை யளிக்கும் பூச்சிகள் மிகுந்திருத்தல்; to be infested with insects as a garden. பூந்தோட்டம் பூச்சியாளவும் (S.I.I.iv, 150); [பூச்சி + ஆள்-,]
பூச்சிரோகம்	பூச்சிரோகம் pūccirōkam, பெ. (n.) பூச்சி நோய் பார்க்க; see рйсci-nбу (M.L.); [பூச்சி + ரோகம்] Skt. Roha → த.ரோகம்.
பூச்சிலை	பூச்சிலை pūccilai, பெ. (n.) கல்வகை (யாழ்.அக.);; a kind of stone. [பூ + சிலை]
பூச்சிவிடு-தல்	பூச்சிவிடு-தல் pūccividudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) பூச்சி காட்டு-தல் (யாழ்.அக.); பார்க்க; see pucci-kāffu-. [பூச்சி + விடு-,]

பூச்சிவிளக்கநூல்	பூச்சிவிளக்கநூல் pūcciviḷakkanūl, பெ. (n.) பூச்சிகளைப் பற்றிய நூல் (புதுவை.);; entomology. [பூச்சி + விளக்கம் + நூல்]
பூச்சிவிதை	பூச்சிவிதை pūccividai, பெ. (n.) பூச்சியரித்த விதை; worm seed. [பூச்சி + விதை]
பூச்சிவெட்டு	பூச்சிவெட்டு pūcciveṭṭu, பெ. (n.) 1. வழுக்கை; baldness, loss of hair, alopecia (M.L.); 2. குழிந்த கண்; bleared or sunken eyes, blepharitis (M.L.); 3, ஆடைகளில் பூச்சிகளால் ஏற்படும் துளை; damage to clothes, caused by insects. [பூச்சி + வெட்டு]
பூச்சீட்டு	பூச்சீட்டு pūccīṭṭu, பெ. (n.) ஆறுமாதங்கட்கு ஒருமுறை பணஞ் செலுத்தும் சீட்டு; a chit fund at which subscriptions are payable halfyearly (G.Tn .D.i, 194);. [பூ + சீட்டு.சுள் (சுட்டு); → சிட்டு → சீட்டு]
பூச்சு மப்ccப,	பூச்சு மப்ccப, pūccumappa, 1. தடவுகை; daubing, smearing, anointing. 'தேசுற்றிடு பூச்சுன்பொடு சேர்ப்பார்' (சிவரக. நைமிச. 26);. 2. மேற்பூசுகை; coating, gilding plating, tinning, plastering. 'பொன் பொருவ நொய்யர் புனை பூச்சுடைமை' (பிரபோத, 11, 66);. 3. கஞ்சிப்பசை (வின்);; starch. 4. மருந்துப் பற்று; medicinal paste, plaster. 5. வெளிப்பகட்டு (வின்.);; external show, pretence. 6. குற்றம் முதலியன மறைக்கை (வின்.);; concealment of one's poverty or defects assuming appearance. 7. இதமான செயல் முதலியன; soothing act or word. 'மற்றோர் பூச்சிலை' (தேவா.351,4);. ம. பூசல், பூச்சு க. பூசு [பூசு → பூச்சு]
பூச்சுத்தயிலம்	பூச்சுத்தயிலம் pūccuttayilam, பெ. (n.) பூச்செண்ணெய் பார்க்க; see pūccēṇṇey. [பூச்சு + தயிலம்] Skt. taila → த. தயிலம்

பூச்சுப்புடைவை	பூச்சுப்புடைவை pūccuppuḍaivai, பெ. (n.) கஞ்சிப்பசையிட்ட புடைவை (வின்.);; cloth sized with starch. [பூச்சு + புடைவை]
பூச்சுமருந்து	பூச்சுமருந்து pūccumarundu, பெ. (n.) பூசுமருந்து பார்க்க; see pú$umarundu. [பூசு → பூச்சு + மருந்து]
பூச்சுவேலை	பூச்சுவேலை pūccuvēlai, பெ. (n.) 1 சுவர்களிற் கண்ணந் தீற்றும் வேலை; plastering. 'வீட்டிற் பூச்சுவேலை நடக்கிறது' 2. முலாமிடும் வேலை; plating, gilding, tinning. 'இந்த நகை பூச்சு வேலையுள்ளது' 3. வெளிப்பகட்டு (இ.வ.);; showy work, anything superficial. [பூசு → பூச்சு + வேலை]
பூச்சூட்டு	பூச்சூட்டு pūccūṭṭu, பெ. (n.) முதற் கருவுற்ற மகளிர்க்கு ஐந்து அல்லது ஏழாம் மாதத்திற் கூந்தலைப் பூவால் அழகுபடுத்தி (அலங்கரித்து); பிறந்தகத்தில் நிகழ்த்துஞ் சடங்கு; ceremony of adorning with flowers the head of a young woman in the fifth or seventh month of her first pregnancy performed in her father's house. [பூ + சூட்டு, சூடு → சூட்டு]
பூச்சூடு-தல்	பூச்சூடு-தல் pūccūṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பூவை அணிந்து கொள்ளுதல்; to adorn hair etc, with flower. காலையில் பூச்சூடுதல் மகளிர்க்கு மகிழ்ச்சி தரும். (உ.வ.); [பூ + சூடு-,]
பூச்செடி	பூச்செடி pūcceḍi, பெ. (n.) பூக்கும் செடி; flower plant. க. பூகிடு, பூகிட [பூ + செடி]
பூச்செண்டு	பூச்செண்டு pūcceṇṭu, பெ. (n.) பூவினாலமைந்த செண்டு; bouquet of flowers. க. பூசெண்டு, பூதுண்டு, கூசெண்டு, பூதொங்கல்; து. யூகொளிம்மை [பூ + செண்டு]

பூச்செண்ணெய்	பூச்செண்ணெய் pūcceṇīey, பெ. (n.) மேலே பூசம் எண்ணெய்; liniment externally applied. [பூசு → பூச்சு + எண்ணெய்]
பூச்சேலை	பூச்சேலை pūccēlai, பெ. (n.) பூவேலை யமைந்த புடைவை; saree decorated with floral designs. [பூ + சேலை]
பூச்சை	பூச்சை pūccai, பெ. (n.) பூனை (நாஞ்);. cat. ம. பூச்ச; து. பூசெ. பூச்செ; கோத. பீச்;குட. பூஞெ E. felis; L feles. [பூசு → பூசை → பூச்சை]
பூச்சையநாய்க்கன் பணம்	பூச்சையநாய்க்கன்பணம் pūccaiyanāykkaṉpaṇam, பெ. (n.) பழைய நாணய வகை (பணவிடு, 140);; a coin formerly current in South India.
பூச்சொக்கா	பூச்சொக்கா pūccokkā, பெ. (n.) பூச்சொக்காய் பார்க்க; see pப்c-cokkiy. [பூ + சொக்கா]
பூச்சொக்காய்	பூச்சொக்காய் pūccokkāy, பெ. (n.) பூவேலையுள்ள துணியிற்றைத்த சட்டை; long jacket embroidered with floral designs. [பூ + சொக்காய்]
பூசக்கரம்	பூசக்கரம் pūcakkaram, பெ. (n.) பூச்சக்கரம் (தக்கயாகப். 6, உரை); பார்க்க; see ஒப்-ccakkaram. [பூச்சக்கரம் → பூசக்கரம்]
பூசக்கரவாளம்	பூசக்கரவாளம் pūcakkaravāḷam, பெ, (n.) பூச்சக்கரவாளம் (யாழ்.அக.); பார்க்க; see pdc-cakkaravālam. [பூச்சக்கரவாளம் → பூசக்கரவாளம்]
பூசக்கரன்	பூசக்கரன் pūcakkaraṉ, பெ. (n.) பூச்சக்கரன் (யாழ்.அக.); பார்க்க; see pu-c-cakkaran. [பூச்சக்கரன் → பூசக்கரன்]

பூசகம்	பூசகம் pūcagam, பெ. (n.) பூமிசருக்கரைக் கிழங்கு; a kind of sweet root.
பூசகன்	பூசகன் pūcagaṉ, பெ. (n.) கோயிற் பூசாரி (அருச்சகன்);; one who performs worship, temple-priest. [பூக → பூசி → பூசை → பூசகன் = பூசை செய்பவன்]
பூசணம்	பூசணம்1 pūcaṇam, பெ. (n.) 1. பூஞ்சணம் 2. பார்க்க; see puñ-janam. 2-2, அழுக்கு (யாழ்.அக.);; dirt. [பூஞ்சணம் → பூசணம்] பூசணம்2 pūcaṇam, பெ. (n.) நேர்த்திக் கடனாக முடித்து வைக்கும் காசு முதலியன: coin tied in a piece of cloth and set apart as a votive offering. 'ஒரு பணமெடுத்து பூசண முடிந்துவை' (நாஞ்.);. [பூசை → பூசணம் = பூசைக்காக ஒதுக்குவது]
பூசணி	பூசணி1 pūcaṇi, பெ. (n.) 1. சமையலுக்குப் பயன்படும் முட்டை வடிவத்து அல்லது உருண்டை வடிவத்துப் பெரும் காயைத் தரும் செடி (நாமதீப. 333);; pumpkin plant. 2. சர்க்கரைப் பூசணி; squash gourd. 3. பூசணிவகை; true musk melon. [பூ + சுணை - பூசுணை → பூசணி. சுள் → சுண் → சுணை = இலைகாய் முதலியவற்றிலுள்ள சிறுமுள்] பூசணி2 pūcaṇi, பெ. (n.) அடைக்கலங் குருவி; sparrow.
பூசணிக்காய்	பூசணிக்காய் pūcaṇikkāy, பெ. (n.) பூசணிச் செடியின் காய்; pumpkin. [பூசணி + காய். 'பூசணி' பார்க்க]
பூசணிக்கொடி	பூசணிக்கொடி pūcaṇikkoḍi, பெ. (n.) பூசணிச் செடியின் கொடி; pumpkin climber. [பூசணி + கொடி]

பூசந்தி	பூசந்தி pūcandi, பெ. (n.) இரு பெருங்கடலைப் பிரிக்கும் ஒடுக்கமான நிலம் (இ.வ.);; isthmus. [பூ + சந்தி சந்து → சந்தி]
பூசநீர்	பூசநீர் pūcanīr, பெ. (n.) வழலையுப்பு; a satt, exteracted from Dhobys earth, fullers earth.
பூசபத்திரி	பூசபத்திரி būcabattiri, பெ. (n.) ஒரு கடைச் சரக்கு; a bazaar drug.
பூசம்	பூசம் pūcam, பெ. (n.) 1. உந்தி; naval. 2. புடல்; gourd.
பூசரக்கல்	பூசரக்கல் pūcarakkal, பெ. (n.) கக்கான் கல்; lime stone.
பூசரி	பூசரி pūcari, பெ. (n.) கண்கள் அசையாமல் மூக்கின் நுனியைப் பார்ப்பது; seeing the tip of the nose with the eyes.
பூசரிமுத்திரை	பூசரிமுத்திரை pūcarimuttirai, பெ. (n.) தாமரை யிருக்கையிலிருந்து கொண்டு மூக்கு நுனியைப் பார்த்திருக்கும் ஒக நிலை; (yoga); a posture in which a yogi seated in padumášanam, gazes at the tip of his nose. [பூ + சரி + முத்திரை]
பூசருக்கரை	பூசருக்கரை pūcarukkarai, பெ. (n.) 1. உப்பு; common salt. 2. சீந்திற் சருக்கரை; a bitter substance prepared from the stalk of the moon plant. [பூ + சருக்கரை]

பூசல்	பூசல்1 pūcal, பெ. (n.) 1. போர்; battle. 'ஆன பூசலறிந்திலம்' (கம்பரா. உலாவியல். 34);. 2. பேரொலி; clamour, loud uproar. 'அரற்றும் பூசலார்' (கம்பரா. இராவணன்வதை.228);. 3. பலருமறிய வெளிப்படுத்துகை; making known, publishing. 'புன்கணீர் பூசறரும்' (குறள், 71.); 4. கூப்பீடு; wailing, lamentation, complaining, crying. 'மாய்ந்த மகனைச் சுற்றிய சுற்றம் ஆய்ந்த பூசன் மயக்கத்தானும்' (தொல், பொ. 79); 5. வருத்தம்; distress 'கண்ணுறு பூசல் கைகளைந் தாங்கே' (கலித். 34.);. ம. பூயல் க. புய்யல், [பூசு → பூசல் = போர், ஆரவாரம் (மு.தா. 171);] பூசல்2 pūcal, பெ. (n.) ஒப்பனை (சூடா.);; decoration, adornment. [பூசு → பூசல்]
பூசல்நாயனார்	பூசல்நாயனார் pūcalnāyaṉār, பெ. (n.) பூசலார் நாயனார் பார்க்க; see pulsalar nāyanār. [பூசல் + நாயனார்]
பூசல்நெற்றி	பூசல்நெற்றி pūcalneṟṟi, பெ. (n.) போர் முகம்; field of battle. 'பூசல் நெற்றியிலே அவனழியும் படியாக' (திவ். பெரியதி. 4, 6,4.வ்யா);. [பூசல் + நெற்றி]
பூசலார்நாயனார்	பூசலார்நாயனார் pūcalārnāyaṉār, பெ. (n.) நாயன்மார் அறுபத்து மூவருள் ஒருவர் (பெரியபு.);; a cononized Šaiva saint one of 63. [பூசலார் + நாயனார்.நாயன் + நாயனார்]
பூசலிசை-த்தல்	பூசலிசை-த்தல் pūsalisaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கலகச் சொல்லால் சண்டை மூட்டுதல்; (தொல். பொ. 313, உரை);; to stir up a quarrel with angry words. [பூசல் + இசை-, இயை → இசை]
பூசலிடு-தல்	பூசலிடு-தல் pūcaliḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. முறையிடுதல்; to complain loudly. 'காலந்தோறும் யானிருந்து கைதலை பூசலிட்டால்' (திவ். திருவாய். 4, 7, 1);. 2. பேரொலிபடக் கதறுதல்; to cry loudly. 'அன்பாற் புரண்டரும் பூசலிட்டாள்' (கம்பரா. மாயாச. 32);. 3. கூட்டுதல்; to join, unite. (ஈடு, 5, 1, 7);. [பூசல் + இடு-,]

பூசலை	பூசலை pūcalai, பெ. (n.) பூசலார் நாயனார் பார்க்க; see pūšalār. 'பூசலை சண்டேசன்' (சேக்கிழார். பு: 38);. [பூசலார் (நாயனார்); → பூசலை மரூஉ]
பூசற்களம்	பூசற்களம் pūcaṟkaḷam, பெ. (n.) போர்க்களம் (அகநா. 89, உரை);; battle-field. [பூசல் → களம். குல் → குள் → கள் → களம்]
பூசற்களரி	பூசற்களரி pūcaṟkaḷari, பெ. (n.) பூசர்களம் (பு. வெ. 9, 19, உரை); பார்க்க; see pušarkalam. [பூசல் + களரி, குல் → குள் → கள் → களம் = கூட்டம், கள் → களர் → களிரி = அவை, போர்க்களம்]
பூசற்கோழை	பூசற்கோழை pūcaṟāḻai, பெ. (n.) போர்க்கு அச்சப்படுபவன்; coward in battle. 'இப்போதாகப் பூசற்கோழைகளாக வொண்ணாது' (திவ். பொளியதி. 7, 5, 3);. [பூசல் + கோழை]
பூசற்பறை	பூசற்பறை pūcaṟpaṟai, பெ. (n.) பாலை நிலப்பறையுள் ஒன்று (இறை. 1, பக், 18);; a drum of the desert tract. [பூசல் + பறை]
பூசற்பாக்கியம்	பூசற்பாக்கியம் pūcaṟpākkiyam, பெ. (n.) வெற்றித்திரு (ஈடு,10,6,8);; the goddess of victory. [பூசல் + பாக்கியம்] Skt. bhägya → த. பாக்கியம்
பூசற்றண்ணுமை	பூசற்றண்ணுமை pūcaṟṟaṇṇumai, பெ. (n.) பகைவருடன் போர் புரிவதற்காக வீரரை அழைத்தற்குக் கொட்டும்பறை(நன். 380);; drum used for calling men to arms. [பூசல் + தண்ணுமை]
பூசற்றுடி	பூசற்றுடி pūcaṟṟuḍi, பெ. (n.) பூசற்பறை பார்க்க; see pulsarparai. 'பூசற்றுடி பூசலறாப் புனவாயில்' (தேவா. 889, 7);. [பூசல் + துடி]
பூசறு-த்தல்	பூசறு-த்தல் pūcaṟuttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) வாய் முதலியன கழுவுந் தொழிலை முடித்தல்; to finish the work of washing or cleansing the mouth, etc., 'பொடியு நீருங்காட்டிடக் கொண்டு வாய்ப்பப் பூசறுத்து' (சீவக.1302);. [பூசு + அறு.பூசுதல் = கழுவுதல். அர் → அறு]
பூசன்மயக்கு	பூசன்மயக்கு pūcaṉmayakku, பெ, (n.) 1. குல முதற்பிள்ளை யிறக்கச் சுற்றத்தார் புலம்புதலைச் சொல்லும் புறத்துறை. (பு. வெ. 10, flops. 6);; (purap.); theme describing the wailing of kinsfolk on the death of a young warrior. 2. வேந்தன் இறந்து பட்டானாக அவனது குடிகள் இரங்குதலைக் கூறும் புறத்துறை (பு. வெ. 10, சிறப். 7);; (purap); theme describing the wailing of the subjects on the death of their king. [பூசல் + மயக்கு]

பூசன்மாற்று	பூசன்மாற்று pūcaṉmāṟṟu, பெ. (n.) நிரை கவர்ந்த வெட்சியார் மீட்க வந்த கரந்தையாரைப் போரிலழித்தமை கூறும் புறத்துறை (பு. வெ. 1, 10);; (purap.); theme describing the success of the invaders seizing the cows and defeating the forces that pursue to recover them. [பூசல் + மாற்று. மாறு → மாற்று]
பூசனம்	பூசனம்1 pūcaṉam, பெ. (n.) பூசை வழிபாடு (ஆராதனை);: solemn ritual, worship, devotion. 'நரிப்பரியைப் பூசனஞ் செய்து' (திருவிளை. நரிபரி. 120);. [பூசை → பூசனம்] பூசனம்2 pūcaṉam, பெ. (n.) பூஞ்சணம் (இ.வ.);; mould. [பூஞ்சணம் → பூசணம் → பூசனம்]
பூசனி	பூசனி1 pūcaṉi, பெ. (n.) பூசணி1 பார்க்க; see pūšaṇi. [பூ +சுணை → பூசுணை → பூசணி → பூசனி] பூசனி2 pūcaṉi, பெ. (n.) பூஞ்சணம் (யாழ்.அக.); பார்க்க; see puñjaṇam. [பூஞ்சணம் → பூசணம் → பூசணி → பூசனி] பூசனி3 pūcaṉi, பெ. (n.) அடைக்கலாங் குருவி (யாழ்.அக.);; sparrow. [பூசணி → பூசனி]
பூசணிக்காய்க் கொத்துமணி	பூசணிக்காய்க்கொத்துமணி pūcaṇikkāykkottumaṇi, பெ. (n.) கழுத்தணிவகை; necklace having pumpkin shaped beads. [பூசனிக்காய் + கொத்துமணி]
பூசனை	பூசனை pūcaṉai, பெ. (n.) 1. அன்றாட வழிபாடு; daily, ritual or worship. 'சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது' (குறள், 18);. 2. மதிப்பளிக்கை; honouring. 'பூசனை வரன்முறை யியற்ற' (கம்பரா. படைக்கா. 30);. க. பூசன, பூசனெ [பூசை → பூசனை]
பூசனைபடை-த்தல்	பூசனைபடை-த்தல் būcaṉaibaḍaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வணக்கஞ் செய்தல்; to honour, perform worship. 'பார் படைத்தவன் படைக்கொரு பூசனை படைத்தீர்' (கம்பரா. பிரமா, 184);. [பூசனை + படை-]

பூசாக்கல்	பூசாக்கல் pūcākkal, பெ. (n.) சுக்கான்கல் (யாழ்.அக.);; kunker, lime-stone.
பூசாகாலம்	பூசாகாலம் pūcākālam, பெ. (n.) பூசைக்காலம் பார்க்க; see pusai-k kālam. க. பூசாகாலம் [பூசை → பூசா + காலம்]
பூசாசாரி	பூசாசாரி pūcācāri, பெ. (n.) பூசாரி (யாழ்.அக.); பார்க்க; see pusari. [பூசை + ஆசாரி → பூசையாசாரி → பூசாசாரி]
பூசாந்தப்படல்	பூசாந்தப்படல் pūcāndappaḍal, பெ. (n.) பூசாந்தப் படலம்(வின்.); பார்க்க; see pisandap-padalam. [பூசை → பூசா → பூசாந்த + படல்]
பூசாந்தப்படலம்	பூசாந்தப்படலம் pūcāndappaḍalam, பெ. (n.) சப்பரம் வைக்கும் இடம் (யாழ்ப்.);; resting place for capparam. [பூசை → பூசா → பூசாந்த + படலம்]
பூசாந்தரம்	பூசாந்தரம் pūcāndaram, பெ. (n.) 1. சேலை வகை (இ.வ.);; a saree. 2. நீர் வடியும் புன்கட்டிவகை; lachrymal abscess. (M.L.);.
பூசாந்திப்பட்டை	பூசாந்திப்பட்டை pūcāndippaṭṭai, பெ. (n.) புவந்திப்பட்டை; bark of puvandi. [பூசாந்தி + பட்டை]
பூசாந்திரக்கடுக்கன்	பூசாந்திரக்கடுக்கன் pūcāndirakkaḍukkaṉ, பெ. (n.) ஒருவகைக் காதணி (பஞ்ச பூசாவந்தம்);; a kind of ear ring. [பூசாந்திரம் + கடுக்கன்]
பூசாந்திரப்பட்டை	பூசாந்திரப்பட்டை pūcāndirappaṭṭai, பெ. (n.) ஒரு மருந்துப்பட்டை (தைலவ. தைல. 59);; a bark used for medicinal purposes. [பூசாந்திரம் + பட்டை]
புல்லாஞ்சி	புல்லாஞ்சி pullāñji, பெ. (n.) செடிவகை; a plant. 'புல்லாஞ்சிப் பழமும்' (இராசவைத். 143).

புல்லாடவன்	புல்லாடவன் pullāṭavaṉ, பெ. (n.) புல்லாள், 1 பார்க்க;see pullal. 1.'புல்லாடவனை யறியா திரையென' (தணிகைப்பு. களவு. 415);. [புல் + ஆடவன்.]
புல்லாணி	புல்லாணி pullāṇi, பெ. (n.) திருப்புல்லாணி; Tirumal shrine. புன்னை முத்தம் பொழில் சூழ்ந்து அழகாயப் புல்லாணியே (நாலா.1768);. [புல் + அணை – புல்லணை - புல்லாணி.] இராமன் புல்லணை மேல் கிடந்து வருணனை வேண்டிய இடம் என்று தொல்கதை வழங்குகின்றது.
புல்லாந்தி	புல்லாந்தி pullāndi, பெ. (n.) பூலா (தைலவ.தைல.);; a large, often scandent shrub.
புல்லாநீர்	புல்லாநீர் pullānīr, பெ. (n.) அரத்தம்; Blood.
புல்லாம்பாசி	புல்லாம்பாசி pullāmbāci, பெ. (n.) பாசிவகை (இ.வ.);; a kind of moss. [புல் + ஆம் + பாசி.]
புல்லாம்பூச்சி	புல்லாம்பூச்சி pullāmbūcci, பெ. (n.) புல்லாமொய்ச்சி (இ.வ.); பார்க்க;see pulla-moycci. [புல்லாம் + மொய்ச்சி – புல்லாம்மொய்ச்சி → புல்லாம்பூச்சி.]
புல்லாமகம்	புல்லாமகம் pullāmagam, பெ. (n.) சேவகனார் கிழங்கு; a kind of medcinal root.
புல்லாமணக்கு	புல்லாமணக்கு pullāmaṇakku, பெ. (n.) நீர்ப்பனை; creeping aumanac. (M.M. 55);. [புல் + ஆமணக்கு.]
புல்லாமொய்ச்சி	புல்லாமொய்ச்சி pullāmoycci, பெ. (n.) புல் நிறைந்த தரை (கொ.வ.);; grassy ground. [புல் + ஆம் + மொய்ச்சி. மொய் → மொய்ச்சி ஒ.நோ. காய் → காய்ச்சி.]

புல்லார்	புல்லார்1 pullārtal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) lit. to eat grass to submit, surrender. 'பகைவர் புல்லார்க' (ஐங்குறு.4);. [புல் + ஆர்-.] புல்லார்தல் என்னும் வழக்கு மற்போரில் தோற்றுப் போனவன் சிறிது புல்லைத் தின்ன வேண்டுமென்று இருந்ததாகத் தெரிய வருகின்றது. (சொ.க.23);. ஒ.நோ. மண்ணைக் கவ்வுதல் புல்லார்2 pullār, பெ. (n.) பகைவர் (திவா);; foes, enemies. [புல்லு + ஆ + அர்.'ஆ' எ.ம. இடைநிலை. புல்லார் = நட்புச் செய்யும் தன்மை இல்லாதவர், இகலுபவர்.] புல்லார்2 pullār, பெ. (n.) பகைவர் (திவா);; foes, enemies. [புல்லு + ஆ + அர். 'ஆ' எ.ம. இடைநிலை. புல்லார் = நட்புச் செய்யும் தன்மை இல்லாதவர், இகலுபவர்.]
புல்லாவிரை	புல்லாவிரை pullāvirai, பெ. (n.) செடிவகை (இ.வ..);; a plant.
புல்லாள்	புல்லாள்1 pullāḷ, பெ. (n.) 1. புல்லுரு பார்க்க;see pulluru. 'புல்லாளைச் செய்து கொல்லையிலே வைத்தாற் போலே' (இராமநா. கிட்கி. 5);. 2. ஆறலை கள்வன்; highway robber. 'புலவு வில்லுழவிற் புல்லாள் வழங்கும்' (பதிற்றுப்.15:12);. [புல் + ஆள்.] புல்லாள்2 pullāḷ, பெ. (n.) புல்வெட்டிக் கொணருங் கூலியாள் (இ.வ.);; grass-cutter. [புல் + ஆள்.]
புல்லி	புல்லி pulli, பெ. (n.) 1. புறவிதழ் (பிங்.);; external petal of a flower, opp. to alli. 2. பூவிதழ் (சங்.அக.);; petal of a flower. [புல் → புல்லி.] புல்லி pulli, பெ.(v.i.) வேங்கடமலைத் தலைவன்; Chieftain of Venkata hills. [புல் இளமை);-புல்லி (இளைஞன்);]

புல்லிகம்	புல்லிகம் pulligam, பெ. (n.) சிறுதேக்கு; bushy fire brand teak.
புல்லிகை	புல்லிகை pulligai, பெ. (n.) கன்னசாமரை (கலித். 96, 11, உரை);; tassels for horse's ears. [புல்லி → புல்லிகை.]
புல்லிகைச்சாமரை	புல்லிகைச்சாமரை pulligaiccāmarai, பெ. (n.) புல்லிகை பார்க்க;see pulligai. 'மென் காதின் புல்லிகைச் சாமரை' (கலித்.96);. [புல்லிகை + சாமரை.]
புல்லிடைமூலி	புல்லிடைமூலி pulliḍaimūli, பெ. (n.) மூலிகை வகையுளொன்று; a herb.
புல்லிண்டல்	புல்லிண்டல் pulliṇṭal, பெ. (n.) பேய்க்கரும்பு; wild sugarcane. தெ. புல்லகண்ட (ஒருவகைக்கிழங்கு); [புல்லகண்டம் → புல்லிண்டல்.]
புல்லிதழ்	புல்லிதழ் pullidal̠, பெ. (n.) புல்லி பார்க்க;see pulli. 'மலரி னகவிதழொடு புல்லிதழு மொன்றுதல்' (சிவப்.பிர. சோண.50.);. [புல் + இதழ்.]
புல்லிது	புல்லிது pullidu, பெ. (n.) பூ (யாழ்.அக.);; flower. [புல் → புல்லிது.]
புல்லியம்	புல்லியம் pulliyam, பெ. (n.) புளிநரளை (மலை); பார்க்க;see pullinaralai.
புல்லியார்	புல்லியார் pulliyār, பெ. (n.) இழிந்தவர்; low, base persons. 'பரத்தையருள்ளும் புல்லியாரை விரும்புவான்' (ஐங்குறு.164, உரை.);. [புல் = சிறுமை, இழிவு. புல் → புல்லியார் = இழிகுணமுடையார்.]
புல்லிலைவைப்பு	புல்லிலைவைப்பு pullilaivaippu, பெ. (n.) இலைகளால் வேயப்பட்ட குடிசைகளையுடைய ஊர்; Village of leafy huts. புல்லான்வழங்கும் புல்லிலைவைப்பான் (பதிற்றுப்.15, 13.);. [புல் + இலை + வைப்பு.]

புல்லிவட்டம்	புல்லிவட்டம் pullivaṭṭam, பெ. (n.) பூவின் வெளிவரிசை இதழ், புறவிதழ்; sepals (of flower);. [புல்லி + வட்டம்.] [P]
புல்லினத்தாயன்	புல்லினத்தாயன் pulliṉattāyaṉ, பெ. (n.) ஆட்டிடையன்; shepherd, 'புல்லினத் தாயனை நீயாயின்' (கலித்.113.);. [புல்லினம் + அத்து + ஆயன். 'அத்து' சாரியை.] புல்லினத்தாயன் pulliṉattāyaṉ, பெ. (n.) ஆட்டிடையன்; shepherd. 'புல்லினத் தாயனை நீயாயின்' (கலித்.113.);. [புல்லினம் + அத்து + ஆயன். 'அத்து' சாரியை.]
புல்லினத்தான்	புல்லினத்தான் pulliṉattāṉ, பெ. (n.) புல்லினத்தாயன் (கலித்.107); பார்க்க;see pullinattayan. [புல்லினம் + அத்து + ஆன்.'அத்து' சாரியை.'ஆன்' ஆ.பா.ஈறு.].
புல்லினம்	புல்லினம் pulliṉam, பெ. (n.) ஆட்டினம்; goats and sheep, dist. fr. nallinam. 'புல்லினத் தார்க்கும் குடஞ்சுட் டவர்க்கும்' (கலித்.107.);. [புல் + இனம். நல்லினம் = ஆநிரை. அதற்கு எதிரானது.அதாவது சிறுமையான ஆட்டினம்.] புல்லினம் pulliṉam, பெ. (n.) ஆட்டினம்; goats and sheep, dist. fr. nallinam. 'புல்லினத் தார்க்கும் குடஞ்சுட் டவர்க்கும்' (கலித்.107.);. புல் + இனம். நல்லினம் = ஆநிரை. அதற்கு எதிரானது.அதாவது சிறுமையான ஆட்டினம்.]
புல்லிரம்	புல்லிரம் pulliram, பெ. (n.) சிறு ஈரம்; slight moisture. 'புல்லிரம் போழ்தி னுழவே போல்' (நாலடி. 115.);. [புல் = சிறுமை, சிறுதன்மை. புல் + ஈரம்.]

புல்லு	புல்லு1 pulludal, 6 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தழுவுதல்; to embrace. 'என்னாகம். . . புல்லி'(பு.வெ. 9, 49);. 2. புணர்தல்; to copulate. தம்மைப் புலந்தாரைப் புல்லாவிடல் (குறள். 1303);. 3. பொருந்துதல்; to agree, suit. 'அல்லா வாயினும் புல்லுவவுளவே' (தொல்.பொ.221);. 4. வரவேற்றல்; to receive warmly. 'புல்லா வகம் புகுமின்... என்பவர் மாட்டு' (நாலடி. 303);. 5. ஒத்திருத்தல்; to resemble equal. 'புத்தே ளுலகிற் பொன்மரம் புல்ல' (தொல்.பொ.289, உரை);. 6. ஒட்டுதல் (வின்);; to cling to, to join. [உல் → புல் → புல்லு-.] புல்லு2 pulludal, 6 செ.கு.வி. (v.i.) நட்புச் செய்தல்; to contract friend-ship. 'ஒல்லா ரிடவாயிற் புல்லிய பாங்கினும்' (தொல்.பொ.76, உரை);.
புல்லுக்கட்டு	புல்லுக்கட்டு pullukkaṭṭu, பெ. (n.) புற்கட்டு; bundle of grass. 'புல்லுக் கட்டும் விறகுஞ் சுமந்தபேர்' (தனிப்பா. 1, 266.);. மறுவ. அரிகெடை, அரிகட்டு. க. பூமாழி [புல் → புல்லு + கட்டு.]
புல்லுக்கட்டை	புல்லுக்கட்டை pullukkaṭṭai, பெ. (n.) அறுத்து விட்ட புல்லின் அடிப்பாகம் (வின்.);; stubble of grass. [புல்லு + கட்டை.]
புல்லுக்கற்றை	புல்லுக்கற்றை pullukkaṟṟai, பெ. (n.) புல்லுத்திரள் (யாழ்.அக);; grass-pile. மறுவ. அரிகெடை, அரிதாள் [புல் → புல்லு + கற்றை.]
புல்லுக்காரி	புல்லுக்காரி pullukkāri, பெ. (n.) புல் விற்பவள்; woman who gathers and sells grass. [புல் → புல்லு + காரி.]

புல்லுக்குருவி	புல்லுக்குருவி pullukkuruvi, பெ. (n.) காடைவகை (வின்.);; kind of quail. [புல் → புல்லு + குருவி.] [P]
புல்லுச்சத்தகம்	புல்லுச்சத்தகம் pulluccattagam, பெ. (n.) புல்வாரி (யாழ்.அக.); பார்க்க;see pul-vari. [புல் → புல்லு + சத்தகம்.]
புல்லுச்செதுக்கி	புல்லுச்செதுக்கி pulluccedukki, பெ. (n.) 1. புல்லைச் செதுக்குங் கருவி; grass-hoe. 2. பாவிலுள்ள சிக்கல்களை எடுக்குங் கருவி; weaver's brush. மறுவ. புல்வெட்டி. [புல் → புல்லு + செதுக்கி.] [P]
புல்லுத்தடுக்குஞ்சூரைக்கொடி	புல்லுத்தடுக்குஞ்சூரைக்கொடி pulluttaḍukkuñjūraikkoḍi, பெ. (n.) செடிவகை (இ.வ.);; a shrub. [புல் → புல்லு + தடுக்கும் + சூரைக்கொடி.]
புல்லுத்தரை	புல்லுத்தரை pulluttarai, பெ. (n.) புற்படர்ந்த நிலம்; pasture, meadow. து. புல்லடி. [புல் → புல்லு + தரை.]
புல்லுநர்	புல்லுநர் pullunar, பெ. (n.) நண்பர் (சூடா.);; friends. [புல்லுதல் = பொருந்துதல், தழுவுதல், நட்புச் செய்தல், புல் → புல்லுநர் = நட்புச் செய்பவர், நண்பர்.]
புல்லுநீர்	புல்லுநீர் pullunīr, பெ. (n.) வெண்ணீர் (விந்து நீர்);; semen. [புல்(லு); + நீர்.]

புல்லுப்பற்றை	புல்லுப்பற்றை pulluppaṟṟai, பெ. (n.) புல்வளர்ந்த மண்கட்டி (கொ.வ.);; turf, sod. [புல் → புல்லு + பற்றை.]
புல்லுப்பிடி-த்தல்	புல்லுப்பிடி-த்தல் pulluppiḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) புல்லடர்ந்து விடுதல் (வின்.);; to be over grown with grass. மறுவ. கோரைப்பற்றுதல் [புல் → புல்லு + பிடி-.]
புல்லுமாறு	புல்லுமாறு pullumāṟu, பெ. (n.) ஊகம் புல்லாலான துடைப்பம் (நெல்லை.);; broom made of a kind of grass. மறுவ. பூந்துடைப்பம், சீவு துடைப்பம். [புல் → புல்லு + மாறு.]
புல்லுமேய்	புல்லுமேய்1 pullumēytal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) புல்லாற் கூரை போடுதல் (வின்.);; to thatch. மறுவ. கூரைவேய்தல். [புல் → புல்லு + மேய்-.] புல்லுமேய்2 pullumēytal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) புல்லுத்தின்னுதல்; to graze. [புல் → புல்லு + மேய்-, மே → மேல், மே → மேய் = புல்லின் மேற்பகுதியை (விலங்கு); தின்னுதல்.] புல்லுமேய்3 pullumēyttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஆடுமாடுகளைப் புல்லுத் தின்னச் செய்தல்; to graze. [புல் → புல்லு + மேய்-, மேய்தல் (த.வி.); - மேய்த்தல் (பி.வி);.]
புல்லுயிர்	புல்லுயிர் pulluyir, பெ. (n.) lit, little life, child. 'புல்லுயிர் தன்னோடு நின்றுழி' (சீவக. 332.);. [புல் + உயிர்.]
புல்லுரு	புல்லுரு pulluru, பெ. (n.) பயிரையழிக்கும் விலங்கு பறவை முதலியன வெருவியோடும் படி புல்லாற் செய்து புலத்தில் வைக்கப்பட்ட உருவம்; scare crow made of grass. 'மாபறவை புல்லுரு வஞ்சுவபோல்' (நீதிநெறி. 23.);. மறுவ. சோளக்கொல்லை பொம்மை. [புல் + உரு.]

புல்லுருவி	புல்லுருவி pulluruvi, பெ. (n.) 1. மரஞ் செடிகளில் ஒட்டி வளரும் பூடுவகை; honey suckle mistletoe. 'கீரைக்குப் புல்லுருவி கீழே முளைத்தாற் போல்' (இராம நா. அயோத். 20.);. 2. பயிரோடு கலந்திருக்கும் புல்; tares. 'புல்லுருவியை யெல்லாம் களைந்தால்தான் பயிர் செழிக்கும்' (உ.வ.);. 3. பிறர் உழைப்பைச் சார்ந்து தன் பிழைப்பினை மேற்கொள்பவன்; a man of parasitic nature. நல்லவர்களுக்கு நடுவில் புல்லுருவியாக இருக்கும் இவன் யார்? (உ.வ.);. [புல் + உருவி. உருவு → உருவி.]
புல்லுருவியம்மன்	புல்லுருவியம்மன் pulluruviyammaṉ, பெ. (n.) சின்னம்மை; chicken pox (M.L.);. [புல்லுருவி + அம்மன்.]
புல்லுருவிவேர்	புல்லுருவிவேர் pulluruvivēr, பெ. (n.) குருவிச்சை வேர்; roots of parasitic plant. [புல்லுருவி + வேர்.]
புல்லுவரி	புல்லுவரி pulluvari, பெ. (n.) மேய்ச்சல் வரிவகை; a grazing tax. (G.T.D. 1, 211.);. [புல் → புல்லு + வரி.]
புல்லுவேய்-தல்	புல்லுவேய்-தல் pulluvēytal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) புல்லுமேய்-தல் பார்க்க;see pulu-mey. [புல் → புல்லு + வேய். மேய் → வேய்.]
புல்லுளி	புல்லுளி pulluḷi, பெ. (n.) புல்லுருவி (கொ.வ.); பார்க்க;see pulluruvi. [புல் → புல்லுளி.]
புல்லுளுவை	புல்லுளுவை pulluḷuvai, பெ. (n.) ஆறடி பத்துவிரல நீளம் வளர்வதும் மங்கல் நிறமுள்ளதுமான கடல்மீன் வகை; a kind of sea-fish, dull brown in colour, attaining 6ft 10 in length. [புல் → புன்மை = புகர்நிறம், புல் + உளுவை.] [P]
புல்லுறு-த்தல்	புல்லுறு-த்தல் pulluṟuttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) நிகழ்த்துதல்; to cause to occur, to perform. 'மேலைநாள் புல்லுறுத்ததியாவும்' (கம்பரா. சடாயுகாண். 43.);. [புல் → புல்லு + உறு-.]

புல்லூகி	புல்லூகி pullūki, பெ. (n.) மிதித்தவர்களை மயங்கச் செய்யும் பூண்டு; a plant that bewilders persons trampling on it. மறுவ. திகைப்பூடு.
புல்லூதியம்	புல்லூதியம் pullūtiyam, பெ. (n.) பனை (மலை.);; palmyra palm. [புல் = உட்டுளையுள்ள நிலைத்திணை வகை, (உட்டுளையுள்ள புல்); பனை, புல் → புல்லூதியம்.]
புல்லூரி	புல்லூரி1 pullūri, பெ. (n.) புல்லுருவி பார்க்க;see pulluruvi. [புல்லுருவி → புல்லூரி.] புல்லூரி2 pullūri, பெ. (n.) கருங்குட்டத்தைப் போக்கும் மூலிகை; a herb that cures the disease that turns the skin black.
புல்லூறு	புல்லூறு pullūṟu, பெ. (n.) பறவை வகை (பிங்.); (பதிற்றுப். 165. அரும்.);; a kind of bird.
புல்லெடு-த்தல்	புல்லெடு-த்தல் pulleḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பயிரினிடையிலுள்ள களை பறித்தல்; to weed out. மறுவ. புல்பிடுங்கல், களையெடுத்தல் [புல் + எடு-, புல் = களை.]
புல்லெண்ணெய்	புல்லெண்ணெய் pulleṇīey, பெ. (n.) புற்களினின்றெடுத்த நறுமண எண்ணெய் (வாசனைத் தைல); வகை (இ.வ.);; oil distilled from grasses, used in perfumery, grass-oil. [புல் + எண்ணெய்.]
புல்லெழு-தல்	புல்லெழு-தல் pulleḻudal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) lit, to be overgrown with grass; to become deserted. 'நரகமெல்லாம் புல்லெழுந் தொழியும்' (திவ். திருமாலை. 13.);. [புல் + எழு.] புல்லெழு-தல் pulleḻudal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) lit, to be overgrown with grass;to become deserted. 'நரகமெல்லாம் புல்லெழுந் தொழியும்' (திவ். திருமாலை. 13.);. [புல் + எழு.]
புல்லெனல்	புல்லெனல் pulleṉal, பெ. (n.) 1. பொலிவழிதற் குறிப்பு; signifying ruined condition, loss of splendour. 'அரங்கு புல்லென்னப் போகி' (சீவக. 2531.);. 2. இழிவுபாட்டுக் குறிப்பு; expr signifying worthlessness. [புல் + எனல்.]

புல்லை	புல்லை pullai, பெ. (n.) மங்கல் நிறம் (வின்.);; dull, yellowish colour. ம. க., தெ., புல்ல. [புல் → புன்மை = புகர்நிறம், மங்கலான பார்வை. புல் → புல்லை.] புல்லை pullai, பெ. (n.) 1. மான்; deer. 2.கலைமான்; antilope. த, புல்லை (மான்);. புலிந்தன் (வேடன்);
புல்லைக்காளை	புல்லைக்காளை pullaikkāḷai, பெ. (n.) மங்கல் நிறமுள்ள எருது; dull yellowish bull, dull-coloured bull. [புல்லை + காளை.]
புல்லொலி	புல்லொலி pulloli, பெ. (n.) புல்லுருவி பார்க்க;see pulluruvi.
புல்லொளி	புல்லொளி pulloḷi, பெ. (n.) வெள்ளென்ற விடியற் காலம் (புதுவை.);; early dawn, twilight. மறுவ. வெள்ளணம் (நெல்லை.); [புல் + ஒளி.]
புல்வரகு	புல்வரகு pulvaragu, பெ. (n.) தவசவகை (யாழ்.அக.);; a kind of millet. மறுவ. வரகரிசி. [புல் + வரகு.]
புல்வரி	புல்வரி pulvari, பெ. (n.) மேய்ச்சல் வரி; tax on grazing; fine levied on stray cattle. [புல் + வரி.] புல்வரி pulvari, பெ. (n.) மேய்ச்சல் வரி; tax on grazing;fine levied on stray cattle. [புல் + வரி.]

புல்வழி	புல்வழி pulvaḻi, பெ. (n.) புல்லடர்ந்த வழி; a grassy path. க. புலுவட்டெ, புலுபட்டெ;படட. குல்லுதாரி. [புல் + வழி.]
புல்வாடி	புல்வாடி pulvāṭi, பெ. (n.) புல்விற்குமிடம் (யாழ்.அக.);; grass depot. [புல் + வாடி.]
புல்வாண்டைக்காசு	புல்வாண்டைக்காசு pulvāṇṭaikkācu, பெ. (n.) சிறுகாசு (நாணய); வகை; a small coin. 'புல்வாண்டைக் காசு மில்லையென்று கரைவாரும்' (விறலிவிடு. 373.);.
புல்வாய்	புல்வாய் pulvāy, பெ. (n.) கலைமான்; deer, antelope. 'புல்வாய் புலியுழை மரையே கவரி' (தொல். பொ. 590.);. க. புல்லெ, குல்லெ [புல் + வாய்.] [P]
புல்வாரி	புல்வாரி pulvāri, பெ. (n.) 1. புல்லறுக்கும் அரிவாள் (யாழ்.அக.);; sickle for cutting grass. 2. புல்லை வாரும் கருவி; வறண்டி, வைக்கோல் வாரி; rake. மறுவ. ஆக்கறுவாள். [புல் + வாரி.]
புல்விரியன்	புல்விரியன் pulviriyaṉ, பெ. (n.) விரியன் பாம்பு வகை; grass adder, Small viper. (M.M.);. [புல் + விரியன்.]
புல்வீடு	புல்வீடு pulvīṭu, பெ. (n.) புல்வேய்ந்த கூரையுள்ள குடிசை (வின்.);; thatched house. மறுவ. புற்குரம்பை. க. புல்மனெ, புல்வனெ [புல் + வீடு.]

புல்வெட்டிப்பல்	புல்வெட்டிப்பல் pulveṭṭippal, பெ. (n.) மாட்டின் முன்வாய்ப் பல்; front teeth of cattle; incisors. [புல் + வெட்டி + பல்.] புல்வெட்டிப்பல் pulveṭṭippal, பெ. (n.) மாட்டின் முன்வாய்ப் பல்; front teeth of cattle;incisors. [புல் + வெட்டி + பல்.]
புல்வெளி	புல்வெளி pulveḷi, பெ. (n.) புல் அடர்ந்து வளர்ந்திருக்கும் நிலப்பரப்பு; pasture medow. நகரத்தில் புல்வெளி இருக்க வாய்ப்பு இல்லை. (உ.வ.);. ம. புல்புறம்;து. புலவாட், புலாடி. [புல் + வெளி.]
புல்வேய்குரம்பை	புல்வேய்குரம்பை pulvēykurambai, பெ. (n.) புல்வீடு பார்க்க;see pulvidu. 'குன்றக் குறவன் புல்வேய் குரம்பை' (ஐங்குறு. 252.);. [புல் + வேய் + குரம்பை, மே = மேல். மே → மேய்..மேய்தல் = விலங்கு புல்லின் மேற் பகுதியைத் தின்னுதல், கூரையின் மேல் வைக்கோலிடுதல், மேய் → வேய், வேய்தல் = கூரையின் மேல் வைக்கோலிடுதல்.]
புல	புல1 pulattal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மனம் வேறுபடுதல்; to pout, sulk, to be displeased. 'புலத்தலு மூடலு மாகியவிடத்து' (தொல். பொ. 157.);. 2. துன்புறுதல்; to suffer pain. 'போகும் புழையுட் புலந்து' (ஏலாதி, 11);. [புல் → புர் → புரள். புரளுதல் = உருளுதல், மாறுபாடடைதல். புல் → புல (மு.தா. 206.);.] புல2 pulattal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) வெறுத்தல்; to dislike. "பலபுலந்து" (பொருந. 175.);. [புல் → புல-.] புல3 pulattal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) அறிவுறுத்துதல்; to make known; to instruct. 'புலக்க வேண்டுறுமக் காதை' (உபதேசகா. சிவத்துரோ. 264.);. [புல்லுதல் = பொருந்துதல். புல் → புலம் = ஐம்பொறிகள் பொருள்களொடு பொருந்தி அறியும் அறிவு. புல் → புல.]

புலக்கட்டுப்பாடு	புலக்கட்டுப்பாடு pulakkaṭṭuppāṭu, பெ. (n.) களக்கட்டுப்பாடு; field control. [புலம் + கட்டுப்பாடு. கட்டுப்படு → கட்டுப்பாடு.]
புலக்கம்	புலக்கம் pulakkam, பெ. (n.) வழக்கம் (யாழ்.அக.);; habit. [புழக்கம் → புலக்கம் (கொ.வ);.]
புலக்காசு	புலக்காசு pulakkācu, பெ. (n.) பழைய காசு வகை (பணவிடு.114);; an ancient coin. [புலம் + காசு. காய்ச்சு → காசு.]
புலக்காணி	புலக்காணி pulakkāṇi, பெ. (n.) மேட்டு நிலம் (வின்.);; high elevated land. [புல் → புலம் = பொருந்தியிருக்கும் நிலம், விளைநிலம் (வே.க. 3. 62);. புலம் + காணி.]
புலங்கொள்ளு)-தல்	புலங்கொள்ளு)-தல் pulaṅgoḷḷudal, 16 செ.கு.வி. (v.i.) 1. விளங்குதல் (வின்.);; to be clearly understood. 2. வெளிச்சமாதல்; to be visible, to be bright. [புல் → புலம் = ஐம்பொறிகள் பொருள்களொடு பொருந்தி அறியும் அறிவு, பொறியுணர்வு (வே.க. 3.62); புலம் + கொள்.]
புலங்கொளி	புலங்கொளி pulaṅgoḷi, பெ. (n.) 1. உணர்வுறுப்பு (வின்.);; sense-organ. 2.செய்திப் பற்றுள்ளவன் (யாழ்.அக.);; epicure, sensual-man. [புலம் + கொளி, கொள் + இ – கொளி.]
புலச்சாமை	புலச்சாமை pulaccāmai, பெ. (n.) சாமை வகை (வின்.);; a kind of poor-man's millet. [புலம் + சாமை.]
புலச்சாய்வு	புலச்சாய்வு pulaccāyvu, பெ. (n.) புலச்சார்வு (வின்.); பார்க்க;see pula-c-cărvu. [புலச்சார்வு → புலச்சாய்வு.]
புலச்சார்வு	புலச்சார்வு pulaccārvu, பெ. (n.) வயற்புறம் (வின்.);; field and lands adjacent to fields. [புலம் + சாய்வு. புலத்தைச் சார்ந்திருப்பது. சார் → சார்வு,'வு' பெ.ஆ. ஈறு.).]

புலச்சி	புலச்சி1 pulacci, பெ. (n.) அறிவு நிறைந்தவள்; wise woman. 'சிவனிற் புலச்சி தனக்கு' (திருப்பு. 123);. [புல் → புலம் → புலவன் (ஆ.பா.); - புலத்தி (பெ.பா.); புலத்தி → புலச்சி. ஒ.நோ. வேட்டுவத்தி → வேட்டுவச்சி (வே.க.3. 63);.] புலச்சி2 pulacci, பெ. (n.) கும்பாதிரி; gum lac tree. (Nels.);.
புலச்செய்கை	புலச்செய்கை pulacceykai, பெ. (n.) உழவு (வின்.);; agriculture, husbandry, tillage. [புல் → புலம் = பொருந்தியிருக்கும் நிலம், நிலம். புலம் + செய்கை. செய் → செய்கை.]
புலச்சோதி	புலச்சோதி pulaccōti, பெ. (n.) மாமூலிகை இருபத்து மூன்றிலொன்று; one of the 23 drugs which are considered best.
புலத்தகை	புலத்தகை pulattagai, பெ. (n.) ஊடல்; sulks. 'இராகுலன் றன்னெடு புலத்தகை யெய்தினை' (மணிமே. 10, 21);. [புல → புலத்தகை.]
புலத்தமரம்	புலத்தமரம் pulattamaram, பெ. (n.) பெருமரம்; tooth-leaved tree. [புல் → பல் → பல. புல் → பல் → பர் → பரு. புல் → புலத்த மரம்.]
புலத்தரை	புலத்தரை pulattarai, பெ. (n.) புலக்காணி (வின்.); பார்க்க;see pulakkāṇi. [புலம் → புலத்தரை.]
புலத்தவிருக்கம்	புலத்தவிருக்கம் pulattavirukkam, பெ. (n.) பெருமரம் (சங்.அக.);; tooth-leaved tree of heaven. [புல் → பல் → பல. புல் → பல் → பர் → பரு → பருமை. புல் → புலத்த + விருக்கம்.] Skt. vriksa → த. விருக்கம் 'புலத்தமரம்' பார்க்க
புலத்தார்	புலத்தார் pulattār, பெ. (n.) குடிகள் (வின்.);; inhabitants. "தென்புலத்தார்". [புல் → புலம் = நிலம். புலம் → புலத்தார் = (ஓரிடத்தில் நிலையாக வாழ்பவர். 'ஆர்' ப.பா.ஈறு.]

புலத்தி	புலத்தி1 pulatti, பெ. (n.) பெண் புலவர்; poet-ess. [புலவன் (ஆ.பா.);-புலத்தி (பெ.பா.);.] கிழவன் என்னும் சொல் பெண்பாலிற் கிழத்தி என்றாவது போல் புலவன் என்னும் சொல் புலத்தி என்றாகும். இங்ஙனம் அமைக்காது பெண்பாற் புலவர் என்பது வழுவாம். (தவ.288);. புலத்தி2 pulatti, பெ. (n.) வண்ணாத்தி; washerwoman. 'அறனில்புலத்தி' (நற்.90);. ம. புலத்தி, புலச்சி (இழிகுலப்பெண்);;க. பொலத்தி (இழிகுலப்பெண்); [புலைத்தி → புலத்தி.] புலத்தி2 pulatti, பெ. (n.) வண்ணாத்தி; washerwoman 'அறனில்புலத்தி' (நற்.90);. ம. புலத்தி, புலச்சி (இழிகுலப்பெண்);;க. பொலத்தி (இழிகுலப்பெண்); [புலைத்தி → புலத்தி.]
புலத்துறைமுற்றிய கூடலூர்கிழார்	புலத்துறைமுற்றியகூடலூர்கிழார் pulatturaimurriyaāṭalūrkilār, பெ. (n.) ஐங்குறு நூறு தொகுத்த சங்ககாலத்துப் புலவர்; an ancient poet, compiler of aifikurunuru.
புலத்தோர்	புலத்தோர் pulattōr, பெ. (n.) அறிஞன், முனிவன்; wisemen, sages, savants. 'போத நிலைகண்ட புலத்தோர்' (தாயு.பராபர.194);. [புலம் + அத்து + ஓர். புல் → புலம். அத்து சாரியை.'ஓர்' ப.பா.ஈறு.] புலத்தோர் pulattōr, பெ.(v.i.) 1. மூதறிவினர்; elite persons. 2.முனிவர்; sages. [புலம்+அத்து+[ஆர்] ஒர்]
புலந்திரன்களவுமாலை	புலந்திரன்களவுமாலை pulandiraṉkaḷavumālai, பெ. (n.) புகழேந்திப் புலவர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுவதும் எளிய செய்யுள் நடையில் அமைந்ததுமான கதை நூல்; a popular poem, attributed to Pugalèndi-p-pulawar.
புலநரம்பு	புலநரம்பு pulanarambu, பெ. (n.) சிறப்புணர்வைத் தூண்டும் நரம்பு; nerve which induces feelings. [புலம் + நரம்பு. நாளம் → (நளம்); → நரம் → நரம்பு.]

புலநெறிவழக்கம்	புலநெறிவழக்கம் pulaneṟivaḻkkam, பெ. (n.) புலவரால் கைக்கொள்ளப்படும் செய்யுள் வழக்கு (தொல்.பொ.53);; literary usage or convention, dist. fr. 'ulagiyal valakku' and 'nādāga valakku'. [புலம் + நெறி + வழக்கம்.] புலநெறிவழக்கம் pulaneṟivaḻkkam, பெ. (n.) புலவரால் கைக்கொள்ளப்படும் செய்யுள் வழக்கு (தொல்.பொ.53);; literary usage or convention, dist. fr.'ulagiyal valakku' and 'nādāga valakku'. [புலம் + நெறி + வழக்கம்.]
புலப்பங்காணல்	புலப்பங்காணல் pulappaṅgāṇal, பெ. (n.) இசிவுநோயினாலேற்படும் பிதற்றல்; raving. [புலப்பம் + காணல்.]
புலப்படு-தல்	புலப்படு-தல் pulappaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தெரிதல்; to be perceived, understood. 2. வெளிப்படுதல்; to become clear or conspicuous. [புலம் = அறிவு, பொறியுணர்வு புலம் + படு-, புலப்படுதல் = புலனொடு பொருந்துதல், (மு.தா.183);.]
புலப்படுத்து-தல்	புலப்படுத்து-தல் pulappaḍuddudal, 12 செ.குன்றாவி. (v.t.) தெரிவித்தல்; to make clear or intelligible; to cause to be under-stood. [புலப்படு-தல் (த.வி.); - புலப்படு-த்துதல் (பி.வி.);.]
புலப்பம்	புலப்பம்1 pulappam, பெ. (n.) 1. நோய் மிகுதியால் வாய்குழறுகை; delirium. 2. பிதற்று; raving, as of a lunatic. 3. அலப்பு; chattering, babbling. 'மந்திர மோதாவாய்க்கு மட்டறாப் புலப்பம் வைத்தார்' (குற்றா.தல. கவற்சன.42);. 4. அழுகை (கொ.வ.);; crying, weeping, lamentation. [புலம்பு → புலப்பம்.] புலப்பம்2 pulappam, பெ. (n.) புலப்பாடு (யாழ்.அக.); பார்க்க;see pulappadu. [புலம் → புலப்பம்.]
புலப்பாடு	புலப்பாடு pulappāṭu, பெ. (n.) 1. நன்றாய்த் தெரிகை (வின்.);; appearing clearly understood. 2. மட்டுக் கட்டுகை (யாழ்.அக.);; adjusting, keeping within bounds. [புலப்படு → புலப்பாடு.]

புலபுலப்பு	புலபுலப்பு bulabulabbu, பெ. (n.) காய்ச்சல் நிலத்தின் புழுதித் தன்மை; looseness, as of soil. [புலபுல → புலபுலப்பு.]
புலபுலெனல்	புலபுலெனல் bulabuleṉal, பெ. (n.) விரைந்து தொடர்ந்து வருதற் குறிப்பு; expr. denoting quick succession. 'புலபுலெனக் கலகலலென புதல்வர்களைப் பெறுவீர்' (பட்டினத். திருப்பா.178);. மறுவ. பொலபொலவென [புலபுல + எனல்.]
புலம்	புலம்1 pulam, பெ. (n.) 1. வயல்; arable land, rice field. மிச்சில் மிசைவான் புலம் (குறள்.85.);. 2. இடம்; place, location, region, tract of country. 'புலங்கெடவிறுக்கும் வரம்பிறானை' (புறநா.16);. 3. திக்கு; quarter, point of the compass 'தென்புல வாழ்நர்க்கு' (புறநா.9);. 4. மேட்டு நிலம் (யாழ்ப்.);; high land for dry cultivation. ம. புலம்; க. பொல; தெ. பொலமு; து.புல (புல்வெளி);; பட. கொல;பர். பொலுப்; கட. பொலுப், பொல்லுப்;கொலா. பொலம். [புல் → புலம். புல்லுதல் = பொருந்துதல். அடர்ந்த மரஞ்செடி கொடிகளால் இரண்டு கிடவாது வெட்டவெளியான நிலமெல்லாம் கண்ணிற்குப் புலனானதினால் புலம் எனப்பட்டது (தமி.வ.31);.] புலம்2 pulam, பெ. (n.) 1. பொறி; sense, faculty of any organ of sense. 'புலம்பல கலங்க' (ஞானா.27,6);. 2. புலனுணர்வு; sensation, consciousness; perception by the sense. 'அடல்வேண்டுமைந்தன் புலத்தை' (குறள்

புலம்பல்	புலம்பல்1 pulambal, பெ. (n.) 1. ஒலி (பிங்.);; sound. 2. தனிமைகூறுகை; grieving over one's loneliness. "பாசறைப் புலம்பலும்" (தொல்.பொ. 41, உரை);. 3. பிதற்றுகை; raving. 4. அலப்புகை; chattering, babbling. 5. அழுகை; weeping, lamenting, mourning. 'கண்டோர் பாங்கினும் போகிய திறந்து நற்றாய் புலம்பலும்' (தொல்.பொ.36);. 6. அழுகைப் பாட்டு; song of lamentation. 'தெய்வத்தேவகி புலம்பிய புலம்பல்' (திவ்.பெருமாள்.7,11);. மறுவ. சிலம்பர், இயம்பல், சிலைத்தல், துவைத்தல், அலம்பல், கறங்கல், அழங்கல், தழங்கல், சிலும்பல், கலித்தல், தெவிட்டல், கனைத்தல், கலம்புதல். ம. புலம்பல் [புலம்பு → புலம்பல்.'அல்' தொ.பெ.ஈறு.] புலம்பல்2 pulambal, பெ. (n.) மனங்கலங்கல்; being agitated in mind. [புலம்பு → புலம்பல்
புலம்பன்	புலம்பன்1 pulambaṉ, பெ. (n.) நெய்தனிலத் தலைவன்; chief or lord of maritime tract. "மெல்லம்புலம்பன் பிரிந்தெனே" (ஐங்குறு.133);. தெ.பொலமரி (வேளாளர்); [புலம் → புலம்பு = நிலம். மெல்லம் புலம்பு = நுண்மணலால் மெல்லிய நெய்தல் நிலம் (திருக்கோவை.379, உரை); மெல்லம் புலம்பன் = நெய்தல் நிலத் தலைவன் "மெல்லம் புலம்பன் பிரிந்தென" (குறுந்.5); (வே.க.3.63); அன்' ஆ.பா.ஈறு.] புலம்பன்2 pulambaṉ, பெ. (n.) ஆதன் (ஆன்மா);; soul. "புலம்பனுக்கொன்றும் புணர்ந்திலை" (திருமந்.2934);. [புலம் = அறிவு. புலம் → புலம்பு → புலம்பன் = அறிவுடைய ஆதன் (வே.க.3.63);.]
புலம்பாவு	புலம்பாவு pulambāvu, பெ. (n.) தினைவிதைக்கை (இ.வ.);; sowing Italian millet. [புல் → புலம் = நிலம், விளைநிலம். புலம் + பாவு.]
புலம்பிடி-த்தல்	புலம்பிடி-த்தல் pulambiḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) துப்புக் கண்டுபிடித்தல்; to obtain or find a clue. (C.G.);. 'கள்வனை அறியப்புலம் பிடித்தார்கள்'. [புலம் + பிடி-.]

புலம்பிலவு	புலம்பிலவு pulambilavu, பெ. (n.) இலவங்கப் பட்டை; cinnamon bark.
புலம்பு	புலம்பு1 pulambudal, 7 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒலித்தல்; to sound. 'கழலார் சிலம்பு புலம்ப' (தேவா.607,7);. 2. பிதற்றுதல் (கொ.வ.);; to speak foolishly or incoherently. 3. அழுதல்; to utter lamentations, to wail, cry out. 'தயரதன் தான் புலம்பியவப் புலம்பல்' (திவ்.பெருமாள்.911);. 4. தனித்தல்; to be solitary lonely. 'கொடுவாயிரும்பின் மடிதலை புலம்ப' (பெரும்பாண்.286);. 5. வருந்துதல்; to grieve. 'அகம்புலம்புகின்றேன்' (கம்பரா. இந்திரசித். 61);. 6. வாடுதல்; to fade. 'இவணலம் புலம்ப' (ஐங்குறு.57);. ம. புலம்புக; க. பலும்பு, கலுபு; தெ. பலுமு; து. பலம்புனி;பர். பொல்ல (ஒலி); [புல் = பொருந்தற்கருத்து வேர். (வே.க.3.62);. புல் → புலு → பலுமு (தெ); = முணுமுணுத்தல், பேசுதல். புல் → புல → புலம்பு, புலம்புதல் = ஒலித்தல், பிதற்றுதல், அழுதல்.] புலம்பு2 pulambudal, 6 செ.குன்றாவி. (v.t.) வெறுத்தல்
புலம்புநீர்	புலம்புநீர் pulambunīr, பெ. (n.) கண்ணீர்; tear. 'புலம்புநீ ருருட்டி' (மணிமே.3, 9);. [புலம்பு + நீர். புலம்பும்போது அதாவது அழும்போது வரும் நீர்.]
புலம்புமுத்து	புலம்புமுத்து pulambumuttu, பெ. (n.) அழுகைக் கண்ணீர்; tears of sorrow, as pearly, opp. to 'uvagai muttu'. 'நிமிர் நெடுங்கண் புலம்பு முத்துறைப்ப' (சிலப்.4, 71);. [புலம்பு + முத்து. அழும்போது முத்துப் போன்று வரும் கண்ணீர்.] புலம்புமுத்து pulambumuttu, பெ. (n.) அழுகைக் கண்ணீர்; tears of sorrow, as pearly, opp. to 'uvagai muttu'. 'நிமிர் நெடுங்கண் புலம்பு முத்துறைப்ப' (சிலப்.4, 71);. [புலம்பு + முத்து. அழும்போது முத்துப் போன்று வரும் கண்ணீர்.]

புலம்புவி-த்தல்	புலம்புவி-த்தல் pulambuvittal, 8 செ.குன்றாவி. (v.t.) தன்னிலை இழக்கச் செய்தல்; to cause one to lose self control. 'புலம்புவித் தருளி னீங்கி' (சீவக.2516);. [புலம்பு → புலம்புவி. 'வி' பி.வி.ஈறு.]
புலம்புள்	புலம்புள் pulambuḷ, பெ. (n.) புலம்பல் 5. பார்க்க;see pulambal 5. 'புலம்பு ளேற்றிடாவடைந்தோரை' (இரகு.திக்கு.62.);. [புலம்பல் → புலம்புள்.] புலம்புள் pulambuḷ, பெ. (n.) புலம்பல்5. பார்க்க;see pulambal 5. 'புலம்பு ளேற்றிடாவடைந்தோரை' (இரகு.திக்கு.62.);. [புலம்பல் → புலம்புள்.]
புலம்பெயர்புதுவன்	புலம்பெயர்புதுவன் pulambeyarpuduvaṉ, பெ. (n.) வேறொருநாட்டிலிருந்து வந்தவன், பிற நாட்டினன்; foreigner. புலம்பெயர் புதுவறி போக்குவனியானெனக் (சிலப்.16:129);. [புலம்பெயர் + புதுவன். புலம் = இடம், வாழிடம், நாடு.]
புலம்பெயர்மாக்கள்	புலம்பெயர்மாக்கள் pulambeyarmākkaḷ, பெ. (n.) 1. அயல்நாட்டினர்; foreigners, immigrants. 'கலந்தரு திருவிற் புலம்பெயர் மாக்கள்' (சிலப்.5,11);. 2. கடலோடிகள் (சிலப்.5.11. அரும்);; mariners. [புல் → புலம் = நிலம். புலம் + பெயர் + மாக்கள். பெய் → பெயர். பெயர்தல் = இடம் பெயர்தல் மக்கள் → மாக்கள் ஒ.நோ.; மொழிபெயர் தேயம்.] புலம்பெயர்மாக்கள் pulambeyarmākkaḷ, பெ. (n.) 1. அயல்நாட்டினர்; foreigners, immigrants. 'கலந்தரு திருவிற் புலம்பெயர் மாக்கள்' (சிலப்.5,11);. 2. கடலோடிகள் (சிலப்.5.11. அரும்);; mariners. [புல் → புலம் = நிலம். புலம் + பெயர் + மாக்கள். பெய் → பெயர். பெயர்தல் = இடம் பெயர்தல் மக்கள் → மாக்கள் ஒ.நோ.;மொழிபெயர் தேயம்.]
புலம்விசாரி-த்தல்	புலம்விசாரி-த்தல் pulamvicārittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) புலமுசாவு-தல் (கொ.வ); பார்க்க;see pulam usavu. [புலம் + விசாரி-.] Skt. vicara → த. விசாரம் → விசாரி-த்தல்

புலம்வை-த்தல்	புலம்வை-த்தல் pulamvaittal, பெ. (n.) 4 செ.கு.வி. (v.i.); to be on the lookout for a clue. (C.G.);. [புலம் + வை-.]
புலமக்கள்	புலமக்கள் pulamakkaḷ, பெ. (n.) படித்தோர்; learned men. புலமக்களாலும் பொது மக்களாலும் பாராட்டப் பெற்றவர் பாவாணர் (உ.வ.);. [புலம் + மக்கள்.]
புலமகள்	புலமகள் pulamagaḷ, பெ. (n.) கலைமகள்; Saraswadhi. 'புலமகள் புகழ்' (சீவக.2566);. [புலம் + மகள். புலம் = ஐம்பொறிகள் பொருள்களோடு பொருந்த அறியும் அறிவு. புலம் → புலவன் = அறிஞன், அறிவுள்ள பாவலன், புலமகள் பெண்பால் அறிவுக்கடவுள். மக → மகள்.] [P] புலமகள் pulamagaḷ, பெ. (n.) கலைமகள்; Saraswadhi. 'புலமகள் புகழ்' (சீவக.2566);. [புலம் + மகள். புலம் = ஐம்பொறிகள் பொருள்களோடு பொருந்த அறியும் அறிவு. புலம் → புலவன் = அறிஞன், அறிவுள்ள பாவலன், புலமகள் பெண்பால் அறிவுக்கடவுள். மக → மகள்.] [P]
புலமகன்	புலமகன் pulamagaṉ, பெ. (n.) புலமையுள்ளவன்; learned man, scholar. "வேறொடு புலமகன் விரும்பி வாங்கினான்" (கம்பரா.எழுச்.3);. [புலம் + மகன். புல் → புலம் = அறிவு. முகு → மக → மகன்.]
புலமங்கை	புலமங்கை pulamaṅgai, பெ. (n.) நிலப்பெருமாட்டி (பூமிப்பிராட்டி); (திவ்.பெரியதி. 3, 2, 5.); goddess of earth. [புல் → புலம் = நிலம், புலம் + மங்கை.]
புலமறி-தல்	புலமறி-தல் pulamaṟidal, 3 செ.குன்றாவி. (v.t.) துப்பறிதல் (சென்னை.);; to spy out, detect. [புலம் + அறி-, புலம் → புலன் = துப்பு.]

புலமாக்கு-தல்	புலமாக்கு-தல் pulamākkudal, 8 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. புலப்படுத்து-தல் பார்க்க;see pula-p-paduttu- 'நெறியெலாம் புலமாக்கிய வெந்தையை' (திருவாச.5,32);. 2. வெளியாக்குதல் (கொ.வ.);; to bring to light. [புலம் + ஆத்கு-, ஆகு-தல் (த.வி.); - ஆக்கு-தல் (பி.வி.);.] புலமாக்கு-தல் pulamākkudal, 8 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. புலப்படுத்து-தல் பார்க்க;see pula-p-paduttu-. 'நெறியெலாம் புலமாக்கிய வெந்தையை' (திருவாச.5,32);. 2. வெளியாக்குதல் (கொ.வ.);; to bring to light. [புலம் + ஆத்கு-, ஆகு-தல் (த.வி.); - ஆக்கு-தல் (பி.வி.);.]
புலமினுக்கி	புலமினுக்கி pulamiṉukki, பெ. (n.) துடைப்பம் (தைலவ.தைல.);; broom, as cleansing a place. மறுவ. வாரியல், பெருக்குமாறு விளக்குமாறு. [புலம் + மினுக்கி. மினுக்கு → மினுக்கி.]
புலமுசாவு-தல்	புலமுசாவு-தல் pulamucāvudal, 7 செ.கு.வி. (v.i.) உளவறிதல்; to seek a clue. [புலம் + உசாவு-.]
புலமை	புலமை pulamai, பெ. (n.) 1. கல்வி; knowledge, learning. தமிழில் புலமைமிக்கவர்களுள் பாவாணர் குறிப்பிடத்தக்கவர் (உ.வ.);. 2. மெய்யறிவு (ஞானம்);; spiritual wisdom. 'புரையுந ரில்லாப் புலமையோய்' (திருமுரு.280);. 3. செய்யுளியற்றும் ஆற்றல்; poetic talent or ability. [புல் → புலம் → புலன் = பொருந்தியறியும் அறிவு. புலம் = அறிவு, அறிவுநூல், இலக்கணம். புலம் → புலமை (மு.தா.183);.]
புலமைபாடு-தல்	புலமைபாடு-தல் pulamaipāṭudal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) பா(கவி);ப்பாடுதல்; to compose poetry. 'கைக்கூலி கொண்டு புலமை பாடினேனாகாதே யென்கிறார்' (ஈடு);. [புலம் → புலமை + பாடு-.]
புலமையர்	புலமையர் pulamaiyar, பெ. (n.) புலமையோர் (வின்.); பார்க்க;see pulamaiyōr. [புலம் → புலமை → புலமையர்.]

புலமையோர்	புலமையோர் pulamaiyōr, பெ. (n.) 1. பாவலர் (கவி);, அறிவன் (கமகன்);, தருக்கி (வாதி);, சொல்லி (வாக்கி); என்ற நால்வகைக்கல்வி வல்லோர் (பிங்.);; learned persons, of four classes, viz, kavi, kamakaŋ, vāti, vākki. 2. கற்றோர்; scholars, professors, experts. 'புகரின் றென்மனார் புலமையோரே' (தொல்.எழுத்.369);. மறுவ. கலைஞர், மேதையர், மூத்தோர், கற்றவர், கவிஞர், அறிஞர். [புலம் → புலமை → புலமையோர்.]
புலர்	புலர்1 pulartal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வாடுதல்; to fade, wither. 2. உலர்தல்; to grow dry; to become patched, as the tongue. 'புகையுஞ் சாந்தும் புலராது சிறந்து' (சிலப். 5, 197.);. 3. தளர்தல்; to faint; to become weak. 'இமையோர்களும் புலர்ந்தார்' (கம்பரா. நிகும். 116);. 4. குறைதல்; to decrease. 'கதம் புலர்ந்த சிந்தை' (கம்பரா. மூலபல. 79);. 5. விலகுதல்; to leave, depart. 'ஆயம் புலர்க' (பு. வெ. 4, 22);. 6. முற்றுதல்; to mature, as grain. 'வரகினிருங்குரல் புலர' (மதுரைக். 272);. [புல் → பொல் → பொலு. பொலு பொலுத்தல் = நன்றாகக் காய்தல். பொல் → (பொரு); → பொருக்கு = காய்ந்த சோற்றுப் பருக்கை. புல் → புலர் (மு.தா. 139);.] புலர்
புலர்காலை	புலர்காலை pularkālai, பெ. (n.) 1. புலரி, 1 பார்க்க;see pulari 1. 2. அழிவுக் காலம்; the period of cosmic deluge. 'புலர்காலை மாயை மேவிப் பொருந்தும்' (சிவப்பிர. 16);. [புல் → புலம் → புலர். புலர் + காலை.]

புலர்ச்சி	புலர்ச்சி1 pularcci, பெ. (n.) 1. வாடுகை; withering, fading. 2. உலருகை; drying. [புல் → புலர் → புலர்ச்சி. 'சி' தொ.பெ.ஈறு.. புலர் பார்க்க.] புலர்ச்சி2 pularcci, பெ. (n.) 1. விடிகை; dawning. 'இருளின் புலர்ச்சி யென் றென்று' (வெங்கைக்கோ. 380);. ம. புலர், புலர்ச்ச; து. புல்லெ, புல்ல்யெ, புல்ல்யகெல, புல்ல்யகொலெ;குட. பொலசெ. [புலம் → புலர். புலர்தல் = தெளிதல், தெளிவாதல், விடிதல், புலர் → புலர்ச்சி (வே.க.3, 63);.]
புலர்த்து-தல்	புலர்த்து-தல் pulardduḍal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. உலர்த்துதல்; to deprive of moisture, to cause to dry. 'துகில்கொடு குஞ்சி யீரம் புலர்த்தி'. 2. வாட்டுதல்; to cause to fade or wither. 3. பூசுதல் (பிங்.);; to besmear, daub. [புல் → புலர் → புலர்த்து-, புலர்தல் (த.வி.); - புலர்த்துதல் (பி.வி.);.]
புலர்பு	புலர்பு pularpu, பெ. (n.) புலரி 1 பார்க்க;see pulari 1. 'பனிப்புலர் பாடி' (பரிபா. 11, 83);. [புல் → புலம் → புலர். புலர்தல் = தெளிதல், தெளிவாதல், விடியல், புல் → புலம் → புலரி விடியல், புலர் → புலர்ப்பு. (வே.க.3, 61-63);'பு' தொ.பெ.ஈறு.]
புலர்வு	புலர்வு pularvu, பெ. (n.) புலர்ச்சி 2. (சங்.அக.); பார்க்க;see pularcci 2. [புல் → புலம் → புலரி = விடியல். புல் → புலர் → புலர்வு, 'வு' தொ.பெ.ஈறு புலர்ப்பு → புலர்பு.]
புலரி	புலரி pulari, பெ. (n.) 1. இரவு நீங்கி காலையில் வெளிச்சம் தோன்றும் நேரம், விடியல் (திவா);; dawn. 'புலரி புலருதென்று' (திருமந். 210);. 2. ஞாயிறு, கதிரவன்; sun. 'தாமரைப் பூநனி முகிழ்த்தன. புலரிபோனபின்' (கம்பரா. சித்திர. 42.);. ம., து. புலர் [புல் → புலம் → புலர். புலர்தல் = கண்ணுக்குத் தெரிதல், விடிதல். புலர் → புலரி = விடியல் (மு.தா. 183); விடியலில் தோன்றும் ஞாயிறு. 'இ' வினைமுதலீறு.]
புலரிக்காலை	புலரிக்காலை pularikkālai, பெ. (n.) புலரி 1 (திவா); பார்க்க;see pulari 1. [புலரி + காலை, புல் → புலர் → புலரி = விடியல். காலை = விடியற்காலம்.]
புலரிகம்	புலரிகம் pularigam, பெ. (n.) புலரி 1 பார்க்க;see pulari 1. [புலரி → புலரிகம்.]

புலரிவைகறை	புலரிவைகறை pularivaigaṟai, பெ. (n.) வைகறைக்கும் புலரிக்கும் இடைப்பட்ட காலம்; morning twilight time between day break and sunrise. 'புலரி வைகறைப் பொய்கைத் தாமரை' (சிலப். 14, 3);. [புலரி + வைகறை.]
புலவஞ்சி	புலவஞ்சி pulavañji, பெ. (n.) தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள ஊர்; a village, in Tañjavur dt. [புலம் + வஞ்சி.]
புலவநல்லூர்	புலவநல்லூர் pulavanallūr, பெ. (n.) தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள ஊர்; a village in Tañjavur dt. [புலவன் + நல்லூர்.]
புலவர்	புலவர்1 pulavar, பெ. (n.) 1. புலமையோர் பார்க்க;see pulamayor. 'நரம்பின் மறைய வென்மனார் புலவர்' (தொல். எழுத். 33);. 2. அறிவர் (ஞானிகள்);; wisemen, sages. 'புலவரைப் போற்றாது புத்தேளுலகு' (குறள். 234);. 3. குறுநில மன்னர் (வின்.);; petty chieftains. 4. கூத்தர் (பிங்.);; dancers, actors. 5. கம்மியர் (பிங்.);; artisans, mechanics. 6. ஒவியம் முதலிய கலைவல்லார் (பிங்.);; artists. 7. வடுகர் (சாளுக்கியர்); (பிங்.);; the Calukyas. 8. கோயம்புத்துர் மாவட்டத்தில் பழக்க வழக்கங்களில் கொங்குவேளாளரை யொத்தவராய் வேளாண்மை செய்யும் ஒரு சாதியார்; a caste of cultivators in Coimbatore district, who resemble Konku Vēlālas, in their customs and manners, (ET.vi. 235.);. 9. பனிசவர் ஒச்சர், முதலிய சில சாதியாரின் பட்டப்பெயர்; caste title of the members of certain castes like the Panišavar and the Öccar. (ET.vi. 57.); (E.T.v. 420.);. [புல்லுதல் = பொருந்துதல், புல் → புலம் → புலன் = பொருந்தியறியும் அறிவு, புலம் = அறிவு, அறிவு நூல், இலக்கணம். புலம் → புலமை. புலம் → புலவன் (மு.தா. 183); புலவன் → புலவர் 'ர்' ப.பா.ஈறு.] தமிழகத்தில் ... புகழ்ந்து பாடிய புலவர்க்குச் சிறந்த பரிசும் முற்றூட்டும்
புலவர்குழந்தை	புலவர்குழந்தை pulavarkuḻndai, பெ. (n.) 20 ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த புலவர்; a poet of twentieth century. [புலவர் + குழந்தை.] இவர் (1906-1972); திருநணாச் சிலேடை வெண்பா என்னும் சிற்றிலக்கியம் இராவண காவியம் என்னும் பேரிலக்கியம் யாப்பதிகாரம் என்னும் இலக்கணம் முதலியவற்றை இயற்றியுள்ளார். திருக்குறளுக்கு இவர் எழுதியவுரை குழந்தையுரை எனப்படும்.
புலவர்புராணம்	புலவர்புராணம் pulavarpurāṇam, பெ. (n.) முருகதாசர் பாடிய தமிழ்ப் புலவர் வரலாறு; a metrical biography of Tamil poets by Muruka-dasar, 19th c. [புலவர் + புராணம்.]

புலவராற்றுப்படை	புலவராற்றுப்படை pulavarāṟṟuppaḍai, பெ. (n.) 1. ஒரு புலவன் தனக்குப் பரிசளித்த அரசனையும் அவனது தலைநகரையும் வேறு புலவனிடம் சிறப்பித்து அவ்வரசனிடத்து அவனை ஆற்றுப்படுத்தலைக் கூறும் புறத்துறை (புறநா. 48.);; 2. ஒரு புலவனைக் கடவுளிடத்துப் பயன்கொள்ளும் படி ஆற்றுப்படுத்தலைக் கூறும் புறத்துறை (பு. வெ. 9, 42);; 3. புலவராற்றுப் படை பற்றிய சிற்றிலக்கியம் (பிரபந்தம்);; poem on the theme of pulavarārru-p-padai [புலவர் + ஆற்றுப்படை. ஆற்றுப்படு(த்து); → ஆற்றுப்படை.] புலவராற்றுப்படை pulavarāṟṟuppaḍai, பெ. (n.) 1. ஒரு புலவன் தனக்குப் பரிசளித்த அரசனையும் அவனது தலைநகரையும் வேறு புலவனிடம் சிறப்பித்து அவ்வரசனிடத்து அவனை ஆற்றுப்படுத்தலைக் கூறும் புறத்துறை (புறநா. 48.);; 2. ஒரு புலவனைக் கடவுளிடத்துப் பயன்கொள்ளும் படி ஆற்றுப்படுத்தலைக் கூறும் புறத்துறை (பு. வெ. 9, 42);; 3. புலவராற்றுப் படை பற்றிய சிற்றிலக்கியம் (பிரபந்தம்);; poem on the theme of pulavarārru-p-padai. [புலவர் + ஆற்றுப்படை. ஆற்றுப்படு(த்து); → ஆற்றுப்படை.]
புலவராற்றுவழக்கம்	புலவராற்றுவழக்கம் pulavarāṟṟuvaḻkkam, பெ. (n.) புலநெறி வழக்கம் (தொல். பொ. 53, உரை);; literary usage. [புலவராற்று + வழக்கம்.]
புலவரி	புலவரி pulavari, பெ. (n.) பழைய வரிவகை; an ancient tax (S.I.I.vi.2);. [புலம் + வரி.]
புலவரிசி	புலவரிசி pulavarisi, பெ. (n.) இறைச்சி சேர்த்துச் சமைத்தற் கேற்ற அரிசிவகை (இ.வ.);; a kind of rice, fit to be cooked with meat. [புலவு + அரிசி.]
புலவரை	புலவரை pulavarai, பெ. (n.) 1. நிலவெல்லை; boundary, as of a country. 'புலவரைத் தோன்றல் யாவது' (பதிற்றுப். 80.); 2. அறிவினெல்லை; the utmost bounds of knowledge. 'புலவரை யறியாப் புகழொடு பொலிந்து' (பரிபா. 15, 1);. [புலம் → புலவரை.]
புலவல்	புலவல் pulaval, பெ. (n.) 1. வெறுப்பு; displeasure, dislike. 'புலவனீ கூறியென்' (கலித். 89);. 2. புலவு 3 பார்க்க;see pulavu 3. 'கல்லென் சேரிப் புலவற்புன்னை' (நற். 63);. [புலம் → புலவல்.]

புலவன்	புலவன்1 pulavaṉ, பெ. (n.) 1. அறிஞன் (பு. வெ. சிறப்பு.);; sage, philosopher. 2. பாவலர் (சூடா.);; poet. 3. தேவன் (பிங்.);; Dēvaŋ, celestial being. 4. அறிவன் (புதன்); (சூடா.);; Mercury. 5. வேந்தன் (இந்திரன்); (பிங்.);; Indra. 6. அருகன் (பிங்.);; Arhat. 'பொருனன் புனிதன் புராணன் புலவன்' (சிலப். 10, 179);. 7. புத்தன்; Buddha. 'புலவன் றீர்த்தன் புண்ணியன் புராணன்' (மணி. 5, 98);. தெ. பொலமரி (விடை தெரிந்தவன்); [புல் → புலம் → அறிவு. பொறியுணர்வு. புலம் → புலவன் (வே.க. 3, 63);.] புலவன்2 pulavaṉ, பெ. (n.) முருகன் (பிங்.);; lord Murugan. மறுவ. பொன்னெயிற்கோன், விண்ணவன் அண்ணல், மதனை வென்றோன், அருட் கொடி வேந்தன், ஆசான், குறிஞ்சி வேந்தன், வேலினுக்கிறை, செவ்வேள், மேகவாகனன், வேள்விக்கு வேந்தன், விண்முழுதுமாள், கோபதி, வேந்தன், சிலம்பன், மஞ்சையூர்தி, குமரன், ஆறுமுகன்.
புலவா	புலவா pulavā, பெ. (n.) பூலா (சங்.அக);; a large often scandent shrub.
புலவாகிதம்	புலவாகிதம் pulavākidam, பெ. (n.) பூலா (சங்.அக.);;see pülā. [புலவா → புலவாகிதம்.]

புலவி	புலவி pulavi, பெ. (n.) 1. ஊடல்; sulks, bouderie. 'புணர்வின் னினிய புலவிப் பொழுதும்' (சீவக. 1378);. 2. வெறுப்பு; displeasure; dislike. [புல → புலவி.] கணவன் தவற்றாலோ மனைவியின் பேதைமையாலோ சில சமையங்களில் அவரிடைப் பிணக்கு நேர்வதுண்டு. அன்று மனைவி ஊடிக் கணவனொடு பேசாதிருப்பாள். ஊடுதல் சடைவு கொள்ளுதல். அது கணவனால் எளிதாய்த் தீர்க்கப்படும். அது குழந்தையைக் கணவன் எடுத்துக் கொண்டு போய்க் கொடுப்பதனாலும், வீட்டிற்கு விருந்தினர் வந்திருப்பதாலும், உறவினரும் நண்பரும் தலையிடுவதாலும் தீர்க்கப்படும். புலவி முற்றிவிட்டால் துனி எனப்படும். அதை ஒருவராலும் தீர்க்க முடியாது. நீண்ட நாட் சென்று அது தானே தணியும். பழகப் பழகப்பாலும் புளிப்பது போல், கணவன் மனைவி யரிடைப்பட்ட காமவின்பம் சற்றுச் சுவை குறையும் போது அதை நிறைத்தற்குப் புலவியும் வேண்டுமென்றும், அது உணவிற்கு உப்பிடுவது போன்றதென்றும் ஊடல் உப்புக் குறைவதும் துனி உப்பு மிகுவதும் போன்றவை யென்றும் உப்பு மிகையாற் சுவை கெடுவது போல் துனியால் இன்பங் கெடுமாதலால் அந் நிலையை அடையாதவாறு புலவியைத் தடுத்துவிட வேண்டு மென்றும் திருவள்ளுவர் கூறுவர். 'உப்பமைந் தற்றாற் புலவி அது சிறிது மிக்கற்றால் நீள விடல்' (குறள். 1302 (ப.த.நா.ப. 62.);. புலவி pulavi, பெ. (n.) 1. ஊடல்; sulks, bouderie. 'புணர்வின் னினிய புலவிப் பொழுதும்' (சீவக. 1378);. 2. வெறுப்பு
புலவிநீட்டம்	புலவிநீட்டம் pulavinīṭṭam, பெ. (n.) 1. ஊடல் மிகுதி; continued sulks. 2. கலவியிற் கூச்சம் (யாழ்ப்.);; conjugal shyness. [புலவி + நீட்டம்.]
புலவிநுணுக்கம்	புலவிநுணுக்கம் pulavinuṇukkam, பெ. (n.) சிறு(அற்பக்);காரணத்தைக் கொண்டு தலைவி ஊடுகை (குறள்.132, அதி.);; sulks of a wife on flimsy ground. [புலவி + நுணுக்கம்.]
புலவில்லை	புலவில்லை pulavillai, பெ. (n.) தொலைவிலுள்ள பொருளைப் பார்க்க உதவும் கண்ணாடி; field lens. [புலம் + வில்லை.]

புலவு	புலவு1 pulavudal, செ.கு.வி. (v.i.) புலானாற்ற மடித்தல்; to smell raw flesh. 'புலவுவாய் பாண' (பெரும்பாண். 22);. புலவு2 pulavudal, 12 செ.குன்றாவி. (v.t.) வெறுத்தல்; to dislike, abhor. புலவுதி மாதோ நீயே (புறநா. 219);. [புல → புலவு.] புலவு3 pulavu, பெ. (n.) 1. வெறுப்பு; dislike, abhorrence. 'புலவுவாய்ப் பாண' (பெரும்பாண். 22);. 2. புலால் (சூடா.);; flesh, raw meat, fish. 'புலவுமணற் பூங்கானல்' (பட்டினப். 94);. 3. குருதி, அரத்தம்; blood. 'புடையவிழந்த கூந்தல் புலவுத்தோய' (சீவக. 293);. 5. நிரயம் (நரகம்); (பிங்.);; hell. புல புலவு
புலவேடர்	புலவேடர் pulavēṭar, பெ. (n.) வேடரைப் போன்று முரட்டாக இயங்கும் ஐம்பொறி; the five senses considered as uncivilized like hunters. [புலம் + வேடர்.]
புலவை	புலவை pulavai, பெ. (n.) புலவை மருது பார்க்க;see pulavai marudau (L);.
புலவைமருது	புலவைமருது pulavaimarudu, பெ. (n.) பூமருது; flowering muradh. (L.);. [புலவை + மருது.]
புலவோன்	புலவோன் pulavōṉ, பெ. (n.) 1 புலவன்1, 2 பார்க்க;see pulavan1,2 2. ஆதன் (ஆத்துமா);; soul. 'புவிபுன லனல் கான் மதி புல வோனென முழுதுநிறைந்த முக்கட் பெருமான்' (கல்லா. 10);. [புல் → புல → புலவோன்.]

புலன்	புலன் pulaṉ, பெ. (n.) சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம் என்னும் புலன் உணர்வுகள்; sense of the body, of five kinds, viz., Šuvai, oḷi, ūru, ōšāi, nārram. 'கண்டு கேட்டுண்டுயிர்த்த துற்றறியும் ஐம்புலனும்' (குறள். 1101);. 2. பொறி; organ of sense. 'புலனோடு புணரான்' (ஞானா. 48, 9.);. 3. செயல்கருவி(கருமேந்திரியம்);; the organ of motor action. 'இருபுலனும்...... இகழாரே' (ஆசாரக். 33);. 4. அறிவுடைமை; wisdom, intelligence. 'செல்வம் புலனே புணர்வு' (தொல். பொ. 299);. 5. பகுத்தறிவு (நாலடி. 12);; intellect;discernment. 6. தெளிவு; that which is clear or obvious. 'பெரும்புணர்ப் பெங்கும் புலனே' (திவ். திருவாய். 2, 8);. 7. உறுப்பு; limb. 'ஒன்பது வாய்ப் புலனும்' (நாலடி. 47);. 8. வயல்; arable land. 'புலனந்த' (பரிபா. 7, 9);.
புலன்செலுத்து-தல்	புலன்செலுத்து-தல் pulaṉceluddudal, 12 செ.குன்றாவி. (v.t.) கூர்ந்து (பத்தரமாகக்); கவனித்தல் (வின்.);; to attend carefully. [புலன் + செலுத்து-.]
புலன்வென்றோர்	புலன்வென்றோர் pulaṉveṉṟōr, பெ. (n.) முனிவர் (ஐம்புலன்களை வென்றவர்); (யாழ்.அக.);; ascetics as having conquered the senses. [புலன் + வென்றோர்.]
புலனடக்கம்	புலனடக்கம் pulaṉaḍakkam, பெ. (n.) 1. புலன்களை அடக்குகை; controlling of senses. 2. ஒகப் பயிற்சியின் எண்ணுறுப்புகளுள் ஒன்று (பிரத்தியாகாரம்);; one of the eight organs of 'yōga'. [புலம் + அடக்கம். அடங்கு (த.வி.); - அடக்கு (பி.வி.); - அடக்கம் (தொ.பெ.);.] ஒழுக்கம் (இயமம்);, ஒழுங்கு (நியமம்);, இருக்கை (ஆசனம்);, வளிநிலை (பிராணாயாமம்);, புலனடக்கம் (பிரத்தியாகாரம்);, நிறை (தாரணை);, ஊழ்கம் (தியானம்);, ஒடுக்கம் (சமாதி); என்பன ஒகப்பயிற்சியின் எண்ணுறுப்புகள். இவற்றுள் இருக்கையும் வளிநிலையும் உடற்பயிற்சி;ஏனைய ஒகப்பயிற்சி (ப.த.நா.ப. 143);.
புலனறி-தல்	புலனறி-தல் pulaṉaṟidal, 3 செ.குன்றாவி. (v.t.) துப்பறிதல் (சென்னை.);; to spy out. [புல் → புலம் = ஐம்பொறிகள் பொருள்களோடு பொருந்தி அறியும் அறிவு, கூர்மதி துப்பு (வே.க. 3, 62);. புலன் + அறி-.]
புலனறிசிறப்பு	புலனறிசிறப்பு pulaṉaṟisiṟappu, பெ. (n.) வேற்றுப் புலத்தினது நிலையை அறிவித்தார்க்குத் தாம் முன் கூறியதினும் பெருகக் கொடுத்தலை யுணர்த்தும் ஒரு புறத்துறை (பு. வெ. 1, 17);; [புலனறி + சிறப்பு.]

புலனாகு-தல்	புலனாகு-தல் pulaṉākudal, 7 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பார்வையில் படுதல், தெரிதல்; to be visible. 2. தெளிவாதல்; to become clear, be evident. கொடுமை இழைக்கப்பட்டது என்பது உசாவலில் (விசாரணையில்); புலனாகியது. (உ.வ.);. [புலன் + ஆகு-.]
புலனாய்வு	புலனாய்வு pulaṉāyvu, பெ. (n.) 1. ஒரு குற்றம் பற்றிய கரி (சாட்சி);களைத் தொகுக்கக் காவல்துறை அதிகாரி எடுக்கும் சட்டப்படியான நடவடிக்கை; investigation (of an offense); புலனாய்வு நடந்துவருகிறது. (உ.வ.);. 2. காவல்துறையல்லாத பிறதுறைகளில் ஒரு நிகழ்வுக்கான கரணியம், சூழ்நிலை, அதன் விளைவுகள் ஆகியவற்றைக் கண்டறிய எடுக்கப்படும் நடவடிக்கை;வருவாய்த்துறைப் புலனாய்வு அதிகாரிகள். (உ.வ.);. [புலன் + ஆய்வு.] புலனாய்வு pulaṉāyvu, பெ. (n.) 1. ஒரு குற்றம் பற்றிய கரி (சாட்சி);களைத் தொகுக்கக் காவல்துறை அதிகாரி எடுக்கும் சட்டப்படியான நடவடிக்கை; investigation (of an offense);. புலனாய்வு நடந்துவருகிறது. (உ.வ.);. 2. காவல்துறையல்லாத பிறதுறைகளில் ஒரு நிகழ்வுக்கான கரணியம், சூழ்நிலை, அதன் விளைவுகள் ஆகியவற்றைக் கண்டறிய எடுக்கப்படும் நடவடிக்கை;வருவாய்த்துறைப் புலனாய்வு அதிகாரிகள். (உ.வ.);. [புலன் + ஆய்வு.]
புலனி	புலனி pulaṉi, பெ. (n.) நண்டு (சங்.அக.);; crab.
புலனிடம்	புலனிடம் pulaṉiḍam, பெ. (n.) வாய் (பிங்.);; mouth. [புலம் → புலன் + இடம்.]
புலனுக்கடுத்த	புலனுக்கடுத்த pulaṉukkaḍutta, பெ.எ. (adj.) சிற்றின்பந் தொடர்பான; sexual.
புலனுணர்வாற்றல்	புலனுணர்வாற்றல் pulaṉuṇarvāṟṟal, பெ. (n.) புலன் பார்க்க;see pulan. [புலன் + உணர்வு + ஆற்றல். புலம் → புலன்.]
புலனுணர்வு	புலனுணர்வு pulaṉuṇarvu, பெ. (n.) புலன் பார்க்க;see pulan. [புலன் + உணர்வு. புலம் → புலன்.]

புலனுணர்வுத்திறம்	புலனுணர்வுத்திறம் pulaṉuṇarvuttiṟam, பெ. (n.) புலன் பார்க்க;see pulan. [புலன் + உணர்வு + திறம், புலம் → புலன்.]
புலனுழுதுண்மார்	புலனுழுதுண்மார் pulaṉuḻuduṇmār, பெ. (n.) கற்றோர்; learned men, as cultivating knowledge. 'புலனுழு துண்மார் புன்கணஞ்சி' (புறநா. 46);. [புலன் + உழுது + உண்மார்.]
புலனெறி-தல்	புலனெறி-தல் pulaṉeṟidal, 3 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஐம்புலனை வெல்லுதல்; to subdue or overcome the senses. 'புலனெறிந்த மெய்ப்போத மாதவன்' (பாகவத. 1, பரிட்சித்துச். 16.);. [புலன் + நெறி-.]
புலனொடுக்கம்	புலனொடுக்கம் pulaṉoḍukkam, பெ. (n.) ஐம்புலவாசையை யொடுக்குகை; suppression or subduing of the senses. [புலன் + ஒடுக்கம். ஒடு → ஒடுங்கு → ஒடுக்கு → ஒடுக்கம்.]
புலா	புலா1 pulā, பெ. (n.) புலவு2 பார்க்க;see pulavu2. 'புலா விட்டரற்ற'' (புறநா. 326);. [புல → புலவு → புலா.]
புலாகம்	புலாகம்1 pulākam, பெ. (n.) சோற்றுப்பருக்கை சோற்றவிழ்; a grain of cooked rice. 'தாலிபுலாக நியாயம்' (சிவசம. 24);. [புல் → புலாகம்.] புலாகம்2 pulākam, பெ. (n.) மீன்; fish.
புலாதி	புலாதி pulāti, பெ. (n.) 1. கவலை (யாழ்ப்.);; care, anxiety. 2. குழப்பம் (பிராந்தி); (யாழ்.அக.);; confusion. [புலம் + ஆதி.]
புலாநீர்	புலாநீர் pulānīr, பெ. (n.) புலானீர் பார்க்க;see pulanir.

புலால்	புலால் pulāl, பெ. (n.) 1. உடலின் ஊன் முழுத்தொகுதி, விலங்கின் எலும்பைச் சுற்றியுள்ள மென்தசைப்பொருள், இறைச்சி, ஊன்; flesh, raw meat, fish. 'புன்புலால் யாக்கை' (திருவாசக.37-10);. உண்ணாமை வேண்டும் புலாஅல் (குறள். 257);. 2. புலால் நாற்றம்; smell of raw meat, flesh or fish. கயற்புலால் புன்னை கடியும் (நாலடி. 97); 3. தசை நரம்பு (இங்.வைத்.);; muscle. [புல் → புள் → பிள் → பிழம்பு = திரட்சி. புல் → புலல் → புலால் = திரண்டதசை, இறைச்சி அதன் மணம்.]
புலால்கட்டி	புலால்கட்டி pulālkaṭṭi, பெ. (n.) முத்துச் குளித்தலில் கொடிய கடல்மீன் முதலியவற்றை வாய்கட்டித் தடுப்போன் (சங்.அக.);; one who binds by magic the mouths of sharks etc., at a pearl fishery. [புலால் + கட்டி. புல் → புலம் → புலன் = பொறியறிவு. பொறி. புலன் → புலனிடம் = வாய். புலன் → புலால் = வாய்.]
புலால்கட்டு-தல்	புலால்கட்டு-தல் pulālkaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) முத்துக் குளித்தலில் கொடியமீன் முதலியவற்றின் வாயைக் கட்டுதல் (யாழ்ப்.);; to bind by magic the mouths of sharks, etc., at a pearl-fishery. [புலால் + கட்டு.]
புலால்நாற்றம்	புலால்நாற்றம் pulālnāṟṟam, பெ. (n.) இறைச்சி மணம்; smell of flesh. [புலால் + நாற்றம். நாறு → நாற்றம்.]
புலால்நாறி	புலால்நாறி pulālnāṟi, பெ. (n.) இறைச்சி நாற்றமடிக்கும் பெண்; a woman who emits the smell of fish. [புலால் + நாறி. நாறு → நாறி.]
புலால்மேகம்	புலால்மேகம் pulālmēkam, பெ. (n.) சிறுநீர் மணம் பரப்பும் வெட்டை நோய் வகையு ளொன்று; a venereal disease where in the urine smells fishy. [புலால் + மேகம்.]
புலால்வெறுப்பு	புலால்வெறுப்பு pulālveṟuppu, பெ. (n.) இறைச்சி உணவின் மேலுண்டான வெறுப்பு; abnormal aversion to flesh or meat as food. [புலால் + வெறுப்பு. வெறு → வெறுப்பு.]

புலாலிடம்	புலாலிடம் pulāliḍam, பெ. (n.) தசை சேர்ந்திருக்குமிடம், உடம்பு; body, as made of flesh. [புலால் + இடம்.]
புலாலுணவு	புலாலுணவு pulāluṇavu, பெ. (n.) புலவு பார்க்க;see pulavu. [புலால் + உணவு.]
புலாவு	புலாவு1 pulāvu, பெ. (n.) புலவு பார்க்க;see pulavu. [புலவு → புலாவு.] புலாவு2 pulāvudal, 6 செ.கு.வி. (v.i.) புலவு பார்க்க;see pulavu. 'உரவுக் களிற்றுப் புலா அம் பாசறை' (பதிற்றுப். 61, 15);. [புல → புலா → புலாவு.] புலாவு3 pulāvudal, 6 செ.கு.வி. (v.i.) விடிதல்; to dawn. [திவ்.இயற்.திருவிருத். 75. வ்யா.] [புல்லுதல் = பொருந்துதல். புல் → புலம் → புலன். புலனாதல் = அறியப்படுதல். புலப்படுதல் = புலலொடு பொருந்துதல், புல் → புலர் → புலர். புலர்தல் = கண்ணுக்குத் தெரிதல், விடிதல் (மு.தா. 183.); புல் → புல → புலாவு.]
புலாழி	புலாழி pulāḻi, பெ. (n.) புலால் நாற்றம் பொருந்திய சக்கரப்படை; discus smelling of slain bodies. 'புலாழித் தலைக் கொண்ட புண்'. (பு.வெ. 4, 22.); [புல + ஆழி.]
புலாற்றானம்	புலாற்றானம் pulāṟṟāṉam, பெ. (n.) புலாலிடம் பார்க்க;see pulallidam. 'புலாற்றான நீக்கலாமே' (தேவா. 1224);. [புலால் + தானம்.] Skt. stana → த. தானம்
புலாற்றுருத்தி	புலாற்றுருத்தி pulāṟṟurutti, பெ. (n.) புலாலிடம் பார்க்க;see pulallidam. 'பொல்லாப் புலாற் றுருத்தி போக்கலாமே' (தேவா. 1224 1.);. [புலால் + துருத்தி.]

புலான்மறுத்தல்	புலான்மறுத்தல் pulāṉmaṟuttal, பெ. (n.) புலாலுணவு விலக்குகை. (குறள். 26. அதி.);; abstinence from animal food. [புலான் + மறுத்தல்.] தமிழகத்தில், முதலில்துறவியரே புலாலுணவை நீக்கி வந்தனர். திருவள்ளுவர், அருளுடைமை, புலான் மறுத்தல், கொல்லாமை என்னும் மூவதிகாரங்களையும் துறவறவியலில் வைத்திருப்பதும் கண்ணப்ப நாயனார் படையலும் இங்குக் கவனிக்கத்தக்கன. சமணம் தமிழ் நாட்டிற்கு வந்த பின்னரே இல்லறத்தாரும், சிறப்பாகச் சிவநெறியர், புலாலுணவை நீக்கத் தலைப்பட்டனர். அதனால், மரக்கறியுணவு 'சைவம்' எனப்பட்டது. (ப.த.நா.ப. 39);.
புலானாற்றம்	புலானாற்றம் pulāṉāṟṟam, பெ. (n.) புலால் வீச்சம்; smell of fish or flesh. [புலால் + நாற்றம். நாறு → நாற்றம்.]
புலானீர்	புலானீர் pulāṉīr, பெ. (n.) அரத்தம் (சூடா.);; blood. [புலால் + நீர்.]
புலி	புலி1 puli, பெ. (n.) பூனை இனத்தைச் சார்ந்ததும் வரிக் கோடுகளை யுடையதும் பெரிய தோற்ற முடையதுமான நாற்கால் விலங்கு; large Asian striped feline quadruped, tiger, panther. 'புலி தாக்குறின்' (குறள்.599); பாம்பை முட்டையிலே, புலியைக் குட்டியிலே கொல்ல வேண்டும் (பழ.);. மறுவ. உழுவை, வேங்கை. ம. க., புலி; தெ. புலி, பெத்தபுலி, பெப்புலி; து. பிலி; கோத. புச்; துட. பூசி, ஊலி; பட. குலி; கொலா., நா. புல்; கட. பெர்புல்;கோண். புல்லீ, புலியால், [புள் → புல். புல்லுதல் = பொருந்துதல், தழுவுதல். புல்லி → புலி = முன்கால்களால் தழுவும் விலங்கு (க.வி. 36);.] [P] புலி2 puli, பெ. (n.) 1. புலிக்கால்முனி பார்க்க;see pulikkalmuni. 'தில்லைச் சிவனேயில் வாட்டை விட்டுப் போமோ சொல்லாயப் புலி' (தனிப்பா. ii, 40, 79);; 2. வேங்கை (தைலவ. தைல. 74);. East Indian lion. 3. அரிமா (சிங்கம்); (அக.நி.);; lion. 4. மடங்கலோரை (சிங்கவிராசி); (பிங்.);; leo of the Zodiac. சாந்துள் ஒன்று (பிங்
புலிக்கட்டம்	புலிக்கட்டம் pulikkaṭṭam, பெ. (n.) பதினைந்தாம்புலி; a kind of chess. [புலி + கட்டம்.]

புலிக்கட்டாம்	புலிக்கட்டாம் pulikkaṭṭām, பெ. (n.) புலிக் கட்டம் பார்க்க;see pulli-k-kattam. [புலிக்கட்டம் → புலிக்கட்டாம்.]
புலிக்கட்டான்	புலிக்கட்டான் pulikkaṭṭāṉ, பெ. (n.) புலிக் கட்டம் (இ.வ.); பார்க்க;see puli-k-kattam. [புலிக்கட்டம் → புலிக்கட்டான்.]
புலிக்கட்டு	புலிக்கட்டு pulikkaṭṭu, பெ. (n.) புலி வாயைக் கட்டும் மந்திரம்; a spell for stopping or closing the tigers mouth by enchantment and rendering it harmless. [புலி + கட்டு. கள் → கட்டு.]
புலிக்கண்	புலிக்கண் pulikkaṇ, பெ. (n.) 1. செத்தை சருகுகள் புகாதபடி மதகின் உட்புறத்தின் நிறுத்தும் துளையிட்ட கல்; stone grid on the inner side of a sluice. 2. புலிக்கண்கல் பார்க்க;see puli-k-kan-kal. [புலி → கண்.]
புலிக்கண்கல்	புலிக்கண்கல் pulikkaṇkal, பெ. (n.) தொண்மணிகளுள் ஒன்று (கோமேதகம்); (யாழ்.அக.);; sardonyx, a precious stone. [புலிக்கண் + கல்.]
புலிக்காலி	புலிக்காலி pulikkāli, பெ. (n.) புலியின் காலடியைப் போன்ற வடிவுள்ள மூலிகை; a herb which resembles the claws of a tiger. [புலி + காலி. கால் → காலி.]
புலிக்கான்முனி	புலிக்கான்முனி pulikkāṉmuṉi, பெ. (n.) ஒரு முனிவர் (வியாக்கிர பாதர்); (கோயிற்பு. பதஞ்சலி. 77);; a risi, sage, saint. [புலிக்கால் + முனி.]
புலிக்குட்டி	புலிக்குட்டி pulikkuṭṭi, பெ. (n.) புலிக்குருளை பார்க்க;see pulli-k-kurulai. க. புலிமறி. [புலி + குட்டி.]

புலிக்குடத்தி	புலிக்குடத்தி pulikkuḍatti, பெ. (n.) கழுதைப்புலி (வின்;);; hyaena. [புலி + குடத்தி.]
புலிக்குருளை	புலிக்குருளை pulikkuruḷai, பெ. (n.) இளையபுலி; a younger tiger. க. புலிமறி [புலி + குருளை. குரு → குருள் → குருளை = நாய், பன்றி, புலி முயல், நரி முதலியவற்றின் குட்டி 'நாயே பன்றி புலிமுயல் நான்கும் ஆயுங் காலை குருளை யென்ப'. "நரியும் அற்றே நாடினர் கொளினே" (தொல். மரபியல், 8, 9);.]
புலிக்குமிழ்	புலிக்குமிழ் pulikkumiḻ, பெ. (n.) பெருங் குமிழ்; coomb teak (Nels.);
புலிக்குளமாடு	புலிக்குளமாடு pulikkuḷamāṭu, பெ. (n.) மதுரை மாவட்டத்தின் புலிக்குளம் என்னும் ஊரிலுள்ள மாட்டுவகை; bullock of a special breed from Pulikkulam in Madurai district. [புலிக்குளம் + மாடு.]
புலிக்கொடி	புலிக்கொடி1 pulikkoḍi, பெ. (n.) சோழர்க்குரிய அடையாளக்கொடி; the flag bears the image of tiger, Colar king's flag. [புலி + கொடி.] புலிக்கொடி2 pulikkoḍi, பெ. (n.) மருந்துச் செடி வகை; a kind of medicinal plant. மறுவ. வல்லியம். [புலி + கொடி.]
புலிக்கொடியோன்	புலிக்கொடியோன் pulikkoḍiyōṉ, பெ. (n.) சோழன் (பிங்.);; Cőla king as having a tiger flag. [புலி + கொடி + ஒன்.]
புலிகடிமால்	புலிகடிமால் puligaḍimāl, பெ. (n.) புலியைக் கொன்று முனிவரை மீட்ட இருங்கோவேளென்னும் சிற்றரசன் (புறநா. 201);; irunko vel, an ancient chief who slew a tiger that threatened a sage. [புலி + கடி + மால்.]
புலிச்சங்கிலி	புலிச்சங்கிலி puliccaṅgili, பெ. (n.) புலித் தொடர் (முல்லைப். 62, உரை.); பார்க்க;see puli-t-todar. [புலி + சங்கிலி.]

புலிச்சுவடி	புலிச்சுவடி puliccuvaḍi, பெ. (n.) செடி வகை; tigers foot bindweed. ம. புலிச்சுவடி [புலி + சுவடி.]
புலிச்சுறா	புலிச்சுறா puliccuṟā, பெ. (n.) 15 அடி வரையில் நீண்டிருப்பதும் மேலே வரிகள் பட்டைப் பட்டையாய்ப் பார்ப்பதற்கு அழகாக இருப்பதும் ஆகிய கடற்சுறா; a sea shark which is more than 15 feet long with stripes on the body. [புலி + சுறா.] [P]
புலிச்சோவடி	புலிச்சோவடி puliccōvaḍi, பெ. (n.) புலிச்சுவடி பார்க்க;see puli-c-uvadi. [புலிச்சுவடி → புலிச்சோவடி.]
புலித்தடம்	புலித்தடம் pulittaḍam, பெ. (n.) நஞ்சுக் கொடி; navel cord.
புலித்தடுக்கி	புலித்தடுக்கி pulittaḍukki, பெ. (n.) புலிதடுக்கி 1 (சங்.அக.); பார்க்க;see puli-tadu-kki1. [புலி + தடுக்கி.]
புலித்தண்டை	புலித்தண்டை pulittaṇṭai, பெ. (n.) 1.விருதுவகை; an insignia. 'புலித்தண்டையும். கயற்றுவசமும் படைத்தோன்' (சிவந்ததெழுந்த பல்ல, பிள். 18);. 2. கோயில் மதிப்பு (மரியாதை); வகை; an honour conferred on a liberal donor to a temple. [புலி + தண்டை.]
புலித்தொடக்கி	புலித்தொடக்கி pulittoḍakki, பெ. (n.) ஈயத்தண்டு; a sensitive plant.
புலித்தொடர்	புலித்தொடர் pulittoḍar, பெ. (n.) தொடரி (சங்கிலி); வகை; a kind of chain. 'புலித்தொடர் விட்ட புனைமா ணல்லில்' (முல்லைப். 62);. [புலி + தொடர்.]
புலித்தோல்	புலித்தோல் pulittōl, பெ. (n.) புலியின் உரி; tiger's skin. ம. புலித்தோல்; க. புலிதொகலு;பட., குலிதோலு [புலி + தோல்.]

புலித்தோலான்	புலித்தோலான் pulittōlāṉ, பெ. (n.) புலித் தோலுடையோன் பார்க்க;see puli-t-toludiyon. [புலி + தோல் + ஆன்.]
புலித்தோலுடையோன்	புலித்தோலுடையோன் pulittōluḍaiyōṉ, பெ. (n.) சிவபெருமான் (பிங்;);;Śivan, as robed in a tiger's skin. [புலித்தோல் + உடையான்.]
புலிதடுக்கி	புலிதடுக்கி pulidaḍukki, பெ. (n.) 1. கொடி வகை (பிங்.);; Mysore thorn. 2. கற்றாழை (மலை;);; curacoa aloes. 3. தொடரி (முட்செடி வகை); (மலை.);; a straggling prickly shrub. [புலி + தடுக்கி.]
புலிதுடக்கி	புலிதுடக்கி piliduḍakki, பெ. (n.) புலிதடுக்கி 1. (நாமதீப. 312); பார்க்க;see pulli-tadukki1. [புலிதடுக்கி → புலிதுடக்கி.]
புலிதொடக்கி	புலிதொடக்கி pulidoḍakki, பெ. (n.) புலிதடுக்கி1 பார்க்க;see pulitagukki 1. [புலிதடுக்கி → புலிதொடக்கி.]
புலிநகக்குறி	புலிநகக்குறி pulinagagguṟi, பெ. (n.) காமக்குறி; a sign of sexual possion. [புலிநகம் + குறி.] Skt. nakha → த. நகம்
புலிநகக்கொன்றை	புலிநகக்கொன்றை pulinagaggoṉṟai, பெ. (n.) புலியுகிர் (நகம்); போன்ற பூக்களையுடைய கொன்றை வகை (யாழ்.அக.);; fetid cassia. [புலி + நகம் + கொன்றை.] Skt. nakha → த. நகம்
புலிநகப்பூடு	புலிநகப்பூடு pulinagappūṭu, பெ. (n.) மஞ்சட் கொன்றைப் பூடு; fetid cassia. மறுவ. புலிநகக்கொன்றை, புலிராகி [புலிநகம் + பூடு. பூண்டு → பூடு.] Skt. nakha → த. நகம்

புலிநகம்	புலிநகம் pulinagam, பெ. (n.) புலியுகிர் பார்க்க;see puli-y-ugir. ம. புலிநகம்;தெ. புலிகோரு [புலி + நகம்.] Skt. nakha → த. நகம்.
புலிநடலை	புலிநடலை pulinaḍalai, பெ. (n.) ஆனைத் தடிப்பு என்னும் பூண்டு (சங்.அக.);; a plant.
புலிநெய்	புலிநெய் puliney, பெ. (n.) மருந்தாக உதவும் புலிக்கொழுப்பு; tiger's fat, a medicament. [புலி + நெய், நுள் → நொள் → நெள் → நெய் = நீர்மப்பொருளாகிய உருக்கின வெண்ணெய், கொழுப்பு.]
புலிப்பளை	புலிப்பளை pulippaḷai, பெ. (n.) புலியிருக்குங் குகை (யாழ்ப்.);; tiger's den. [புலி + அளை – புலியளை → புலிப்பளை. உள் → அள் → அளை = துளை, வளை, பொந்து, குகை.]
புலிப்பற்றாலி	புலிப்பற்றாலி pulippaṟṟāli, பெ. (n.) புலியின் பற்களாலாகிய கழுத்தணி; a kind of necklace made of tigers teeth. 'புலிப்பற்றாலிப் புன்றலைச் சிறார்' (புறநா. 374);. ம. புலியன்மோதிரம் [புலி + பல் + தாலி.]
புலிப்பாகைமூர்த்தியார்	புலிப்பாகைமூர்த்தியார் pulippākaimūrttiyār, பெ. (n.) பிற்காலப் புலவர்; a poet of later period. இவர் வள்ளியம்மை புராணம் என்ற நூலை இயற்றியுள்ளார்.
புலிப்பாணி	புலிப்பாணி pulippāṇi, பெ. (n.) மருத்துவம் (வைத்தியம்);, மாயக்கலை (சாலம்);, முதலியன பற்றி நூல்களியற்றிய ஒருசித்தர் (சங்.அக.);; a Siddha, author of works on medicine and magic.
புலிப்புறா	புலிப்புறா pulippuṟā, பெ. (n.) புள்ளிப்புறா; spoted dove. [புள்ளிப்புறா → புலிப்புறா.]

புலிப்பூடு	புலிப்பூடு pulippūṭu, பெ. (n.) கற்றாழை; aloe. [P}
புலிப்பொறி	புலிப்பொறி pulippoṟi, பெ. (n.) மதிற்பொறிகளுளொன்று (சிலப்.15, 216, உரை.);; defensive machine of a fortress. [புலி + பெறி.]
புலிப்போத்து	புலிப்போத்து pulippōttu, பெ. (n.) புலிக்குட்டி; tiger's cub. 'புலிப்போத்தன்ன புல்லணற்காளை' (பெரும்பாண்.138.);. [புலி + போத்து. போது → போத்து. போது - அரும்பு, பிஞ்சு, இளம்பருவம்.]
புலிபம்	புலிபம் bulibam, பெ. (n.) பொன்னாவிரை, (மலை.);; tanner's cassia.
புலிபாசிதம்	புலிபாசிதம் pulipācidam, பெ. (n.) செவ்வியம்; the stem of pepper climber.
புலிபாவிரை	புலிபாவிரை pulipāvirai, பெ. (n.) புலிபம் பார்க்க;see pulipam. மறுவ. பொன்னாவிரை. [புலிபம் → புலபாவிரை.]
புலிமரம்	புலிமரம் pulimaram, பெ. (n.) வேங்கை மரம்; Indian kino. மறுவ. கணி. [புலி + மரம். ஒருபொருள்பன் மொழிகளாய் வரும் வேங்கை, புலி என்னும் இரண்டு சொற்களும் புலியைப் போல் காட்சி தரும் மரத்தைக் குறிப்பன வாயின. வேங்கைமரம் பூ பூத்த நிலையில் புலி போல் காட்சியளிப்பதை "உறுபுலி யுருவேய்ப்பப் பூத்த வேங்கை" (கலி.38, 6); எனக் குறிப்பதைக் காண்க.] புலிமரம் pulimaram, பெ. (n.) வேங்கை மரம்; Indian kino. மறுவ. கணி. [புலி + மரம். ஒருபொருள்பன் மொழிகளாய் வரும் வேங்கை, புலி என்னும் இரண்டு சொற்களும் புலியைப் போல் காட்சி தரும் மரத்தைக் குறிப்பன வாயின. வேங்கைமரம் பூ பூத்த நிலையில் புலி போல் காட்சியளிப்பதை "உறுபுலி யுருவேய்ப்பப் பூத்த வேங்கை" (கலி.38, 6); எனக் குறிப்பதைக் காண்க.]
புலிமிட்டீசன்	புலிமிட்டீசன் pulimiṭṭīcaṉ, பெ. (n.) பூனைக்காவிக் கொடி; a climber-mucuna pruricus.

புலிமிரட்டி	புலிமிரட்டி pulimiraṭṭi, பெ. (n.) மாயக்கலை (வித்தை);யில் மை செய்யப் பயன்படும் மூலிகை; a plant used in magic for preparing black paint. [புலி + மிரட்டி. மிரட்டு → மிரட்டி.]
புலிமுகக்கடுக்கன்	புலிமுகக்கடுக்கன் pulimugaggaḍuggaṉ, பெ. (n.) புலியின் முகத்தைப் போன்றதும் மகளிர் காதிற் பூண்பதுமான அணிவகை (வின்.);; a kind of ear-ornament worn by women, resembling a tiger's face. [புலிமுகம் + கடுக்கன்.]
புலிமுகச்சிலந்தி	புலிமுகச்சிலந்தி pulimugaccilandi, பெ. (n.) நச்சு வண்டுவகை (யாழ்.அக.);; tarantula, as tiger-faced. [புலிமுகம் + சிலந்தி.]
புலிமுகத்தண்டை	புலிமுகத்தண்டை pulimugattaṇṭai, பெ. (n.) புலித்தண்டை பார்க்க;see puli-t-tandi. [புலிமுகம் + தண்டை. தள் → தண்டு → தண்டை = தாமரைக்கொடித் தண்டு போன்ற காலணி.]
புலிமுகப்பணி	புலிமுகப்பணி pulimugappaṇi, பெ. (n.) புலிமுகக் கடுக்கன் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see puli-muga-k-kadukkan. [புலி + முகம் + பணி.]
புலிமுகப்பு	புலிமுகப்பு pulimugappu, பெ. (n.) புலிமுகமாடம் (சீவக. 1836, உரை); பார்க்க;see puli-muga-mădam. [புலி + முகப்பு. முகம் → முகப்பு.]
புலிமுகப்பூச்சி	புலிமுகப்பூச்சி pulimugappūcci, பெ. (n.) புலிமுகச் சிலந்தி (சங்.அக.); பார்க்க;see puli-muga-c-cilandi. [புலி + முகம் + பூச்சி.]
புலிமுகம்	புலிமுகம் pulimugam, பெ. (n.) மாட நெற்றி வகை (திவ். பெரியதி. 3, 8, 2 வ்யா. பக். 607);; a kind of facade. ம. புலிமுகம். [புலி + முகம். முகு → முகம் = முன்பக்கம். தலையின் முன்பக்கம்.] 'புலிமுகமாடம்' பார்க்க.
புலிமுகமாடம்	புலிமுகமாடம் pulimugamāṭam, பெ. (n.) புலியுருவத்தை முகப்பிற் செய்து வைத்துள்ள மாளிகை; edifice having the figure of a tiger in its facade. 'புலிமுகமாட மலிர வேறி' (பெருங். இலாவாண. 9, 69.);. [புலிமுகம் + மாடம்.]

புலிமுகவாயில்	புலிமுகவாயில் pulimugavāyil, பெ. (n.) புலிமுக வுருவமைந்த வாயில் (சீவக. 1836, குறிப்பு);; the gate of an edifice, bearing the figure of a tiger in its facade. [புலிமுகம் + வாயில்.]
புலிமுன்னாடு	புலிமுன்னாடு pulimuṉṉāṭu, பெ. (n.) மூலிகை முன் நோய்; as the goat can't stand before the tiger so also disease cannot stand before the medicine. [புலி + முன் + ஆடு.]
புலிமுனியோன்	புலிமுனியோன் pulimuṉiyōṉ, பெ. (n.) புலிக்கான்முனி பார்க்க;see puli-k-känmudi. 'தெரிவுற நீடும் புலிமுனி யோனும்' (கோயிற்பு. நடராச. 35.);. [புலி + முனியோன். முனிதல் = சினத்தல், வெறுத்தல். முனி → முனிவன் = உலகப்பற்றைத் துறந்த அறிவன். முனி → முனியோன்.]
புலிமெய்ச்சிலந்தி	புலிமெய்ச்சிலந்தி pulimeyccilandi, பெ. (n.) புலிமுகச் சிலந்தி (வின்.); பார்க்க;see puli-muga-c-cilandi. [புலி + மெய் + சிலந்தி.]
புலியன்திருக்கை	புலியன்திருக்கை puliyaṉtirukkai, பெ. (n.) மீன்வகையுளொன்று; a kind of fish.
புலியிண்டு	புலியிண்டு puliyiṇṭu, பெ. (n.) கொடிவகை; white brasiletto climber (L.);. [புலி + இண்டு.]
புலியுகிர்	புலியுகிர்1 puliyugir, பெ. (n.) 1. புலியின் உகிர்; a tigers claw. 2. புலியின் உகிரை (நகத்தை);க் கோத்துக் குழந்தைகளுக்குக் காப்பாக அணியும் ஓரணி; a necklet with a pendant of tiger's claw, often used as a charm for a child. 3. உகிர் (நக);க் குறிவகை (கொக்கோ. 5, 53);; 4. மரவகை; a tree. க. புலியுகுர்; தெ. புலிகோரு;பட, குலிஉகிலு. [புலி + உகிர். உள் → உளி → உளியம் = உளிபோற் கூரிய உகிர்களையுடைய கரடி. உளி → உகி → உகிர்.] புலியுகிர்2 puliyugir, பெ. (n.) முப்பத்திரண்டு ஓமாலிகையுள் ஒன்று (சிலப். 6, 77, உரை);; an aromatic substance, one of 32 Omâligai, q.v. [புலி + உகிர்.]
புலியுகிரி	புலியுகிரி puliyugiri, பெ. (n.) புலிதடுக்கி, 1 (சங்.அக.); பார்க்க;see puli-tadukki-1. [புலி + உகிரி.]

புலியுகிலி	புலியுகிலி puliyugili, பெ. (n.) புலியுகிரி (மலை.); பார்க்க;see puli-y-ugiri. [புலியுகிரி → புலியுகிலி.'ர-ல' போலி.]
புலியுப்புக்கண்டம்	புலியுப்புக்கண்டம் puliyuppukkaṇṭam, பெ. (n.) காயவைத்துப் பக்குவப்படுத்திய புலியின் இறைச்சித் துண்டம்; dried and preserved tiger's flesh. [புலி + உப்புக்கண்டம்.]
புலியும்ஆடும்	புலியும்ஆடும் puliyumāṭum, பெ. (n.) சிறுவர் விளையாட்டு; a kind of children game. [புலி + உம் + ஆடு + உம்.] பல பிள்ளைகள் வட்டமாய்க் கைகோத்து நிற்க ஒரு பிள்ளை உள்ளும் மற்றொரு பிள்ளை வெளியும் நிற்பர். உள்நிற்கும் பிள்ளை ஆடாகவும் வெளிநிற்கும் பிள்ளை புலியாகவும் பாவிக்கப்பெறுவர். புலிக்கும் வட்டமாய் நிற்கும் பிள்ளைகட்கும் பின் வருமாறு உரையாட்டு நிகழும். புலி: சங்கிலி புங்கிலி கதவைத்திற. பிள்ளைகள்: நான்மாட்டேன் வேங்கைப்புலி. புலி: வரலாமா? வரக்கூடாதா? பிள்ளைகள்: வரக்கூடாது. பிள்ளைகள் வழிமறித்தபின் புலியாரேனும் இரு பிள்ளை கட்கிடையில் நுழையப் பார்க்கும். பிள்ளைகள் இடம்விடுவதில்லை. பலமுறை அங்குமிங்கும் சுற்றிப் பார்த்தபின், புலிதிடுமென்று ஓரிடத்தில் வலிந்து புகும். உடனே ஆடு வெளியே விடப்பெறும். புலி ஆட்டைப்பிடிக்க வெளியேறும். ஆடு மீண்டும் உள்ளே விடப்பெறும். இங்ஙனம் மாறிமாறி இரண்டொருமுறை நிகழ்ந்தபின் இறுதியில் புலி ஆட்டைப் பிடித்துக் கொள்ளும். இவ்விளையாட்டின் தோற்றம் வெளிப்படை வட்டமாய் நிற்கும் பிள்ளைகள் ஆட்டுத் தொழுவத்தை நிகர்ப்பர் (த.வி.130);.
புலியுயர்த்தோன்	புலியுயர்த்தோன் puliyuyarttōṉ, பெ. (n.) சோழன் (புலிக் கொடியை உயர வெடுத்தவன் (சூடா.);; Cola king, as flying a tiger-flag. மறுவ. புலிக்கொடியோன் [புலி + உயர்த்தோன்.]
புலியுறுமி	புலியுறுமி puliyuṟumi, பெ. (n.) 1. புலிபோல் முழங்கும் பறை வகை; a kind of drum sounding like the grows of a tiger. 2. கிறிச்சான்; watchman's rattle. 3. புள்ளோட்டுங் கருவி; rattle to scare away birds. [புலி + உறுமி.]
புலியுறை	புலியுறை puliyuṟai, பெ. (n.) புலித்தோலாற் செய்த கருவியின் மேலுறை; sheath of sword, javelin, etc., made of tiger's skin. 'திண்பிணி யெஃகம் புல்யுறை கழிப்ப' (பதிற்றுப். 19, 4);. [புலி + உறை.]

புலியூர்	புலியூர்1 puliyūr, பெ. (n.) தில்லை (சிதம்பரம்); (சூடா.);; Tillai (Chidambaram);. [புலி + ஊர்.] புலிகள் மிகுதியாக இருந்த ஊர் என்னும் பொருளில் ஏற்பட்ட பெயர். புலியின் வீரத்தை வியந்து பாராட்டும் வகையில் அமைந்த ஊர் புலியூர் என்றும் அமையும். பாதிரிப்புலியூர், எருக்கத்தம் புலியூர் முதலிய ஊர்கள் பாடல்பெற்றுள்ளன. பெரும்புலியூர் பெரம்பலூர் என்றும் குறும்புலியூர் குறும்பலூர் என்றும் திரிபடைந்துள்ளன. மயிலாடுதுறைக்குத் தெற்கே அமைந்த ஊர் சிறுபுலியூர். ஆயின் புலிக்காலுடன் திகழ்ந்த முனிவன் (வியாக்கரபாதர் வாழ்ந்த இடம் என்று தொல்கதை புனையப்பட்டது பிற்கால வழக்காகும். புலியூர்2 puliyūr, பெ. (n.) குட்டநாட்டு ஊர்; a village in Kuttanādu. "செழுநீர் வயல் குட்டநாட்டுத் திருப்புலியூர்" (நாலா-2942);. "திகழ் மணி நெடு மாடம் நீடு திருப்புலியூர்" (நாலா-2944);. [புலி + ஊர்.] புலிகள் மிகுதியாக வாழ்ந்தமையால் இப்பெயர் பெற்றது.
புலியூர்க்கோட்டம்	புலியூர்க்கோட்டம் puliyūrkāṭṭam, பெ. (n.) தொண்டை மண்டலத்துக் கோட்டங்களுளொன்று (S.I.I. iv. 188);; a köttam in Tondaimandalam. [புலியூர் + கோட்டம். கோடு → கோட்டம்.]
புலியூர்சிதம்பரரே வணசித்தர்	புலியூர்சிதம்பரரேவணசித்தர் puliyūrsidambararēvaṇasiddar, பெ. (n.) பிற்காலப் புலவர்; a poet of later period. இவர் அகராதி நிகண்டு, சிவஞான தீபம், பட்டீச்சுரப் புராணம் ஆகிய நூல்களை இயற்றியுள்ளார்.
புலியூர்ப்பட்டு	புலியூர்ப்பட்டு puliyūrppaṭṭu, பெ. (n.) பட்டுவகை; a kind of silk cloth. (S.I.I. viii. 85);. [புலியூர் + பட்டு.]
புலியூர்வெண்பா	புலியூர்வெண்பா puliyūrveṇpā, பெ. (n.) தில்லை (சிதம்பரத்துச் சிவபெருமான் மேல் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டினரான மாரிமுத்துப் புலவரியற்றிய ஒரு சிற்றிலக்கியம் (அபி.சிந்.);; a poem on the Sivan shrine in Chidambaram, by Māri-muttu-p-pulavar of 18th cent. [புலியூர் + வெண்பா.]
புலியேறு	புலியேறு puliyēṟu, பெ. (n.) ஆண் புலி; male tiger. [புலி + ஏறு.]
புலிராகி	புலிராகி pulirāki, பெ. (n.) புலிநகப்பூடு பார்க்க;see pulinagappudu.
புலிரிகம்	புலிரிகம் pulirigam, பெ. (n.) பாம்பு (யாழ்.அக.);; snake.

புலிவலம்	புலிவலம் pulivalam, பெ. (n.) திருவாரூர் மாவட்டத்திலுள்ள ஊர்; a village in Tiruvârür dt. [புலி + வலம்.] புலிவலம் pulivalam, பெ. (n.) அரக்கோணம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றுர்; a village in Arakkonam Taluk. [புலி+வல்லம்]
புலிவேடம்	புலிவேடம் pulivēṭam, பெ. (n.) இசுலாமியத் (முகரம்); திருநாளில் கொள்ளும் புலிக்கோலம் முதலியமுகமூடி உருவம் (வேடம்);; masquerade during Muharram especially the tiger masquerade. (G.Sm.D.I.i. 160.);. [புலி + வேடம்.] Skt. vësa → த. வேடம் புலிவேடம் pulivēṭam, பெ. (n.) விழாக்காலங் களில் புலி வேடம் அணிந்து விளையாடும் ஆட்டம்; tiger dance. [புலி+வேடம்]
புலு	புலு pulu, பெ. (n.) பத்தைக் குறிக்கும் குழூஉக்குறி (சங்.அக.);; cant for ten.
புலுட்டு-தல்	புலுட்டு-தல் puluṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தோசை (ரொட்டி); முதலியன கருக்குதல்; to roast, parch, fry lightly. 2. சுடுதல்; to burn, as one's finger, to scald. [புல் → புலு → புலுண்டு → புலுட்டு-,]
புலுட்டை	புலுட்டை puluṭṭai, பெ. (n.) 1. செழிப்பற்றது; that which is withered, thin, lean. 'புலுட்டைப் பயிர்'. 2. மங்கின நிறம்; colour, tawny brown 'புலுட்டைப் பசு'. 3. மங்கின அல்லது செழிப்பற்ற தன்மை; withering condition. [புல் → புலு → புலுண்டு → புலுட்டு → புலுட்டை.] புலுட்டை puluṭṭai, பெ. (n.) 1. செழிப்பற்றது; that which is withered, thin, lean. 'புலுட்டைப் பயிர்'. 2. மங்கின நிறம்; colour, tawny brown. 'புலுட்டைப் பசு'. 3. மங்கின அல்லது செழிப்பற்ற தன்மை; withering condition. [புல் → புலு → புலுண்டு → புலுட்டு → புலுட்டை.]

புலுண்டல்	புலுண்டல் puluṇṭal, பெ. (n.) 1. கருகலுணவு; food carelessly cooked, badly rusted or smoked. 2. புலுட்டை பார்க்க;see puluttai. மறுவ. புல்காரொட்டி [புலுண்டு → புலுண்டல். 'அல்' தொ.பெ.ஈறு.]
புலுண்டு-தல்	புலுண்டு-தல் puluṇṭudal, 15 செ.கு.வி. (v.i.) கருகுதல்; to be roasted, fried or parched lightly, to be spoiled in boiling by absorption of water. [புல் → புள் → புழுங்கு. புழுங்குதல் = எரிதல், புகைதல். புல் → புலு → புலுண்டு-,]
புலை	புலை1 pulai, பெ. (n.) 1. இழிவு; baseness. 'புலையாம் பிறவி பிறந்து' (அஷ்டப். திருவரங்க. 16);. 2. தூய்மையற்றது; uncleanness. 'புலை சூழ் வேள்வியில்' (மணிமே. 13, 28);. 3. தீட்டு; defilement. 'பொன்னகர் மூடிப் புலைசெய் துடன்று' (கல்லா. 25, 11);. 4. தீயநெறி; vice, evil way. 'புலைமேலுஞ் செலற்கொத்துப் போது கின்ற செல்வத்தின்' (கம்பரா. இராவணன்வதை. 204);. 5. பொய்; lie. 'கள்ளங் கொலை கட்புலை காமமென் றைந்து மற்றார்க்கு' (அரிச்.பு.நாட்டுப். 6); 6. விலைத்தொழில்; adultery. 'புல்ல லோம்பன் மின் புலைமக னிவனென' (மணிமே. 13, 91);. 7. கீழ்மகன்; outcaste. 'எச்சிலார் நோக்கார் புலைதிங்கள்' (ஆசாரக். 6);. 8. தீ நாற்றம் (வின்.);; stench.
புலைக்குளி	பொலசு புலைக்குளி pulaikkuḷi, பெ. (n.) பிணத்தைப் புதைத்து விட்டு, வீடுதிரும்பும் முன் குளித்து விட்டு வருவது; bath taken after burying the corpse, before returning to the house. [புலை + குளி. பிணம் புலையாக (தீட்டாக);க் கருதப்பட்டதால் அதை நீக்கும் பொருட்டுக் கொள்ளும் குளியல் புலைக்குளி எனப்பட்டது.]

புலைச்சி	புலைச்சி1 pulaicci, பெ. (n.) புலைப்பெண்; a woman of pulaiya caste. 'கண்ணில்லா ளொரு புலைச்சி' (பிரமோத், 3, 3.);. ம. புலச்சி;க. பொலதி, கொலதி [புல் → புலை → புலைச்சி. 'சி' பொ.பா.ஈறு.] புலைச்சி2 pulaicci, பெ. (n.) எவட்சாரம் (சங்.அக.);; nitrate of potash.
புலைச்சேரி	புலைச்சேரி pulaiccēri, பெ. (n.) புலை (சாதியோர்); வாழுமிடம்; quarters of the pulaiyas. 'அவ்வாறு செறிமனைகள் புலைச்சேரி சுடுகாடாகும்' (சிவரக. பிசாசு. 22);. க. பொலெகேரி, பொலகேரி, கொலகேரி, கொலெகேரி [புலை + சேரி. சேர் → சேரி.]
புலைசு	புலைசு pulaisu, பெ. (n.) புலால்; flesh, raw meat. 'புலைசு தேன்க ளொருவுதல்' (யசோதர. 4, 17.);. மறுவ. இறைச்சி, ஊன், கறி, திற்றி, தூ, தூவு, புலவு, புலால், வள்ளூரம், விடுக்கு தெ. பொலுசு [புலை → புலைசு.]
புலைஞர்	புலைஞர் pulaiñar, பெ. (n.) 1. இழிந்தோர்;(யாழ்.அக.);; vile people. 2. கீழ்மக்கள் (பிங்.);; out castes. [புலை → புலைஞர்.]
புலைத்தனம்	புலைத்தனம் pulaittaṉam, பெ. (n.) 1. இழிகுணம்; baseness, vileness. 2. கொலைக் குணம் (யாழ்.அக.);; barbarity cruelty to animals. [புலை + தனம்.]
புலைத்தி	புலைத்தி pulaitti, பெ. (n.) 1. இழிகுலத்துப் பெண்; a low caste woman. 'முருகு மெய்ப்பட்ட புலைத்தி போல' (புறநா. 259);. 2. வண்ணாத்தி; washerwoman. 'புலைத்தி கழீஇய தூவெள்ளறுவை' (புறநா. 311);. க. கொலத்தி, பொலதி;பட. கொலத்தி [புலை → புலைத்தி. 'தி' பெ.பா.ஈறு.]

புலைத்தொழில்	புலைத்தொழில் pulaittoḻil, பெ. (n.) இழிசெயல்; evil habits, vile practice. 'பொல்லாத காமப் புலைத்தொழிலில்' (தாயு. எந்நாட். தத்துவ. 13.);. க. பொலெகெலச (தீட்டுடன் தொடர்பு கொள்ளுதல்); [புலை + தொழில்.]
புலைப்பாடி	புலைப்பாடி pulaippāṭi, பெ. (n.) புலைச்சேரி பார்க்க;see pulai-c-ceri. 'சிற்றில்பல நிறைந்துளதோர் புலைப்பாடி' (பெரியபு. திருநாளைப். 6.);. [புலை + பாடி. படு → பாடு → பாடி = மிகத் தாழ்மட்டமான கூரை வீடுகள் சேர்ந்த முல்லை நிலத்தூர், சிற்றூர், ஊர்.] புலைப்பாடி pulaippāṭi, பெ. (n.) புலைச்சேரி பார்க்க;see pulai-c-ceri, 'சிற்றில்பல நிறைந்துளதோர் புலைப்பாடி' (பெரியபு. திருநாளைப். 6.);. [புலை + பாடி. படு → பாடு → பாடி = மிகத் தாழ்மட்டமான கூரை வீடுகள் சேர்ந்த முல்லை நிலத்தூர், சிற்றூர், ஊர்.]
புலைமகன்	புலைமகன் pulaimagaṉ, பெ. (n.) 1. கீழ்க்குலத்தைச் சேர்ந்தவன்; low-caste man. 2. இறுதிச்சடங்கு செய்விப்போன் (புரோகிதன்);; purohi, as officiating in funeral ceremonies. 'புலை மகனுகுப்ப' (சீவக. 2984); 3. மயிர் மழிப்போன் (நாவிதன்);; barber, as officiating in funeral ceremonies (சீவக. 2984, உரை);. ம. புலயன்; க. பொலெய;படு. கொலய [புலை + மகன். மழ → மக → மகன்.]
புலைமை	புலைமை pulaimai, பெ. (n.) 1. இழிவு; vileness, baseness; 'நின் தலைமையில் வாழ்க்கை புலைமையென்றஞ்சி' (மணி. 24, 80.); 2. இழிவான நடை (வின்.);; vicious practice. க. பொல், கொல். [புலை → புலைமை.]
புகையர்சுடுநீறு	புகையர்சுடுநீறு pugaiyarcuḍunīṟu, பெ. (n.) சுடுகாட்டுச் சாம்பல்; ash of the burning pure. [புலையர் + சுடு + நீறு.]
புலையவிர்ப்பட்டை	புலையவிர்ப்பட்டை pulaiyavirppaṭṭai, பெ. (n.) கருப்புநிற மூலிகை; honey shrub.

புலையன்	புலையன் pulaiyaṉ, பெ. (n.) 1. கீழ்மகன்; base or low caste person, outcaste. 'புலையனும் விரும்பாதவிப் புன்புலால் யாக்கை' (அரிச். 4. மயான. 128);. 2. இறுதிச்சடங்குசெய்விப்போன் (புரோகிதன்);; purohit. 'புலைய னேவப் புன்மேல் அமர்ந்துண்டு' (புறநா. 360);. 3. ஒருசார் மலை வாழ்நர் (சாதி);; an aboriginal caste on the Anaimalai's and other hills of South India. 4. இழிசினர், கீழோர் (சண்டாளன. அரு.நி.);; outcaste. 5. பாணன்; a person belonging to Pānan caste. 'பாண்டலை யிட்ட பலவல் புலையனை' (கலித். 35);. ம. புலையன்; க. பொலெய, கொலெய; குட. பொலெய;பட கொலெய [புலை → புலையன்.] புலை1 பார்க்க pulinda, a man of a barbarous tribe. Gt. (p. 528); Compares. D. poleya (pulaya); s. pole, cf. plava (No. 207); pulöma, name of a demon. For this term too Gt (p. 528); compares D. pole etc., pulkasa, the son of a Nishāda or of a Sudra father as of a Kshatriya mother. Gt (p. 528); refers also this term to D. pòle, etc., (KKED xxix); புலையன் pulaiyaṉ, பெ. (n.) 1. கீழ்மகன்; base or low caste person, outcaste. 'புலையனும் விரும்பாதவிப் புன்புலால்
புலையாட்டம்	புலையாட்டம் pulaiyāṭṭam, பெ. (n.) நிலையின்மை (வின்.);; transistorizes, illusiveness. [புலை + ஆட்டம். ஆடு → ஆட்டு → ஆட்டம்.]
புலையாட்டு	புலையாட்டு pulaiyāṭṭu, பெ. (n.) புலையாட்டம் (வின்.); பார்க்க;see pulaj-y-åttam. [புலை + ஆட்டு. ஆடு → ஆட்டு.]
புலையாடி	புலையாடி pulaiyāṭi, பெ. (n.) புலையன் எனப் பொருள்படும் வசை(நிந்தை);ச்சொல்; pulaiya man, a term of abuse. [புலை + ஆடி. ஆடு → ஆடி.'இ' வினைமுதலீறு.]
புலையாடு-தல்	புலையாடு-தல் pulaiyāṭudal, 7 செ.கு.வி. (v.i.) இழிவாக நடத்தல் (வின்.);; to lead a vicious life. [புலை + ஆடு-, 'ஆடு' து.வி.]
புலைவினையர்	புலைவினையர் pulaiviṉaiyar, பெ. (n.) இழிதொழிலாளர்; abominable, vile person, men of execrable deeds. 'கொலைவினைய ராகிய மாக்கள் புலை வினையர்' (குறள். 329);. [புலை + வினையர்.]

புலௌ	புலௌ puleḷa, பெ. (n.) புலவு (வின்.); பார்க்க;see pulavu. [புலவு → புலௌ.] புலௌ puleḷa, பெ.(n.) 1. ஊனொடு கலந்து பக்குவப்படுத்திய உணவு; a kind of dish prepared of cooked meat and boiled rice. 2. அரிசிக் கூழ்வகை; a kind of rice-gruel. [U. {} → த. புலௌ]
புவ்வத்தாமரை	புவ்வத்தாமரை puvvattāmarai, பெ. (n.) திருமாலின் உந்தி (நாபி);யினின்று எழுந்த முளரி (கமலம்);; lotus from the navel of Visnu, as the most ancient. "புவ்வத் தாமரை புதையுங் கண்ணன்" (பரிபா.15, 49);. [பூ → பூவு → புவ்வு + தாமரை, தும் → தும்பு → துப்பு = சிவப்பு. தும்பு → தும்பரம் = சிவப்பு. தும் → துமர் → துவர் = சிவப்பு. துமர் → தமர் → தாமரம் = செம்பு. தாமரம் → தாமரை.]
புவ்வா	புவ்வா puvvā, பெ. (n.) உணவு; food. க., தெ. புவ்வ [புகுதல் = உட்செல்லுதல், வாய்க்குட் செல்லுதல். புகு → புகா = வாய்க்குட் செல்லும் உணவு. ஒ.நே. உள் → உண். புகா → புகவு = உணவு. புகா → புவா → புவ்வா (கொ.வ.); (வ.வ.237);.]
புவ்வு	புவ்வு puvvu, பெ. (n.) பூ பார்க்க;see pu. க.புவ்வு, பூவு, குவ்வு, கூவு;தெ. புவு. புவ்வு. [பூ → பூவு → புவ்வு.]
புவத்துக்குடி	புவத்துக்குடி puvattukkuḍi, பெ. (n.) தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலுள்ள புவத்துக் குடியிலிருந்து வந்த ஒருசார் செட்டி இனம் (சாதி);; [புறத்துக்குடி → (பூத்துக்குடி); → புவத்துக்குடி.]
புவர்	புவர் puvar, பெ. (n.) பகைவர்; enemies. (Tranquebar.); மறுவ. எதிரி. [பகைவர் → பொகவர் → புகவர் → புவர்.]
புழக்கடை	புழக்கடை puḻkkaḍai, பெ. (n.) புழைக்கடை (கொ.வ.); பார்க்க;see pulai-k-kadai. மறுவ. கொல்லைப்புறம், புறவாடை, பொற வடை. [புழைக்கடை → புழக்கடை.]

புழக்கடைநடை	புழக்கடைநடை puḻkkaḍainaḍai, பெ. (n.) புழைக்கடைக்குப் போகும் வழி; gangway leading to the backyard of a house(C.G.);. மறுவ. நடை. [புழைக்கடை → புழக்கடை + நடை.]
புழக்கம்	புழக்கம் puḻkkam, பெ. (n.) 1. அறிமுகம்; familiarity. 2. (காசு, சொல் முதலியவை); வழக்கில் இருக்கும் நிலை, பயன்பாடு;ுதிய இருபத்தைந்து காசு புழக்கத்திற்கு வந்துள்ளது, இந்தச் சொல் இன்னும் புழக்கத்தில் இருக்கிறதா? (உ.வ.); 3. தோற்றம் (யாழ்.அக);; appearance. 4. இடைவெளிவிட்ட தன்மை; sparseness. 'புழக்கமாய் நாற்று விட்டான்' Cm. [பன் → (பய்); → பயில் → பயிற்று. பழ → பழகு → பழக்கு → பழக்கம் பழகு → பழங்கு, பழங்குதல் = ஒரு புதுப்பொருளைப் பலநாட் பயன் படுத்துதல் பழைமையாக்குதல், பயன்படுத்துதல். பழங்கு → புழங்கு → புழக்கம் = ஒரு பொருளைப் பலகாற் பயன்படுத்துதல், ஒரிடத்திற் பழகுதல், நடமாட்டம், பணப்புழக்கம், மக்கட்புழக்கம் என்பன வழக்கு (மு.தா.274, 275);.]
புழக்கை	புழக்கை puḻkkai, பெ. (n.) அல்குல் வழி; way of vagina. [புழு → புழை = துளை. புழை → புழைக்கை = (துளையுடைய); தும்பிக்கை. புழைக்கை → புழக்கை.]
புழகு	புழகு puḻku, பெ. (n.) 1. மலையெருக்கு; mountain madar. 'புழகமல் சாரல்' (மலைபடு.219);. 2. புனமுருங்கை; palas tree. (குறிஞ்சிப். 96, உரை);. 3. செந்நிறப்பூவுள்ள செடி (குறிஞ்சிப். 96, உரை););; a plant with red flowers.
புழங்கு-தல்	புழங்கு-தல் puḻṅgudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) & செ.கு.வி. (v.t.); 1. கையாளுதல்; to practice, exercise, put to use. 'விதர்ப்ப தேயத்திற் புழங்கலுறும் பொருண் முழுதும் பொலிந்து' (விநாயகபு.55, 4);. 2. பழகுதல் (இ.வ.);; to be conversant or acquainted to abide or associate with. [பழ → பழகு → பழக்கு → பழக்கம். பழகு → பழங்கு → புழங்கு (மு.தா.274, 275);.]
புழப்பு	புழப்பு puḻppu, பெ. (n.) பொன்னாவிரை (சங்.அக.);; tanner's cassia.

புழல்	புழல் puḻl, பெ. (n.) 1. உட்டுளை; tube anything hollow. 'பூழிபூத்த புழற்காளாம்பி' (சிறுபாண்.134);. 2. சாக்கடை(சலதாரை); (பிங்.);; drain. 3. பண்ணியாரம்; a kind of pastry. 'தீம்புழல்வல்சி (மதுரைக்.395);. 4. மீன்வகை (பிங்.);; fish. [புல்லுதல் = துளைத்தல். புல் → புள் → புழு =துளைத்தரிக்கும் சிற்றுயிரி. புழு → புழல் (வே.க.3, 101-106);.]
புழற்காய்	புழற்காய் puḻṟkāy, பெ. (n.) நடுவில் துளைகொண்ட காய், கொன்றை; hollow fruit, as of Konrai. 'புழற்காய்க் கொன்றைக் கோடணி கொடியினர்' (நற்.296, 4);. [புழல் + காய்.]
புழற்கால்	புழற்கால் puḻṟkāl, பெ. (n.) துளையுள்ள நாளம்; hollow stalk as of a lotus. புழற்காலாம்பல் முதலியனவும் (தொல். பொ.642, உரை);. [புழல் + கால்.]
புழற்கோட்டம்	புழற்கோட்டம் puḻṟāṭṭam, பெ. (n.) தொண்டைமண்டலத்துக் கோட்டங்களுளொன்று; a köttam in Tondai-mandalam. (S.I.I.iv.187);; [புழல் + கோட்டம். கோடு → கோட்டம்.]
புழற்கோடு	புழற்கோடு puḻṟāṭu, பெ. (n.) உட்டுளையுள்ள கொம்பு; hollow horn. 'புழற்கோட்டாமான் புகல்வியும்' (குறிஞ்சிப்.253);. [புழல் + கோடு. குல் → குள் → கொள் → கொடு → கோடு = வளைவு, வளைந்த விலங்குக்கொம்பு.]
புழாந்தை	புழாந்தை puḻāndai, பெ. (n.) புழானென் பவனுடையதந்தை (தொல். எழுத். 348, உரை);; father of Pulan. [புழான் + தந்தை → புழான்தந்தை → புழாந்தை (மரூஉ);.]

புழு	புழு1 puḻu, பெ. (n.) 1. காலற்று நெளிந்து நகரும் நீள் உடலுயிரி, சிற்றுயிரி (கிருமி);; worm, maggot. 'புழுவாய்ப் பிறக்கினும்' (தேவா.1012, 8);. 2. கரு (இ.வ.); embryo. ம.புழு; க.புழு, புழ; தெ.புருகு, புருவு, ப்ருவ்வு; து.புரி.புர, புரு; கோத.பூ; துட. புவ்; பட. கூ; குட. புளு; கொலா, நா, புர்ரெ; பர்.புருட்; கட.புடுத்; மா.பொம்ரு; கொண்.பிழி; கூய். ப்ரியு, ப்ரீயு; குவி. ப்ரீயுலி; குரு.பொச்கொ; பிரா.பூ; [புல்லுதல் = துளைத்தல். புல் → பொய். பொல்லுதல் = துளைத்தல். பொல் = புதல். புல் → புள் → புழு = துளைத்தரிக்கும் சிற்றுயிரி. (வே.க.3, 101-104);.] pilu, a worm, an insect cf.D.pulu, etc., pundara, a worm cf.D.pula, etc., pulaka, anykind of insect or vermin infesting animals cf.D.pula, etc. (KKED.xxi); புழு2 puḻuttal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) 1. புழுப்பிறத்தல்; to breed worms. 'அவரைக்காய் புழுத்துப் போயிற்று'. 2. சூலுருதல் (கருத்தரித்தல்);; to become pregnant. அவள் வயிற்றில் ஒரு புழுவாவது புழுக்கவில்லையே. 3. மிகுதல்; to be superabundant as, fruits. 'இந்த ஆண்டு (வருடம்); பலாக்காயாய்ப் புழுத்துப் போயிற்று' (இ.வ.);. 4. வெறுப்புடன் பேசுதல் (வின்.);; to abuse.
புழுக்கச்செய்-தல்	புழுக்கச்செய்-தல் puḻukkacceytal, 1 செ.கு.வி. (v.i.) நச்சுப் புழுவையுருவாக்கல்; to verminate. [புழுக்க + செய்-,]
புழுக்கட்டி	புழுக்கட்டி puḻukkaṭṭi, பெ. (n.) 1. புழுக்களால் நேர்ந்த கட்டி; abscess formed on account of germs. 2. புழுக்கள் நிறைந்த கட்டி; worm ridden abscess. [புழு + கட்டி. கள் → கட்டி.]
புழுக்கடி	புழுக்கடி1 puḻukkaḍi, பெ. (n.) 1. புழு அரித்தது (வின்.);; anything worm eaten. 2. முடியை உதிரச் செய்யும் நோய்வகை; a disease which makes the hair fall off. மறுவ. புழுவெட்டு. ம. புழுக்கடி [புழு + கடி.] புழுக்கடி2 puḻukkaḍi, பெ. (n.) புழுக்கம், 1. (இ.வ.); பார்க்க;see pulukkam1. [புழுக்கம் → புழுக்கடி.]

புழுக்கம்	புழுக்கம் puḻukkam, பெ. (n.) 1. காற்றில்லாத சரக்கறையில் வியர்க்கும் வெப்பம்; heat, sultriness. 2. வேர்வை; sweat. 3. துன்பம்; great distress. 'நெஞ்சு புழுக்கமுறத் திண்டாடினன்' (கம்பரா. அதிகாய.27);. 4. பொறாமை (கொ.வ.);; envy. 5. வன்மம் (யாழ்.அக.);; long cherished hatred. [புழுங்கு → புழுக்கம்.]
புழுக்கமா-தல்	புழுக்கமா-தல் puḻukkamātal, 6 செ.கு.வி. (v.i.) வெப்பங்கொள்ளல்; to get heat from closeness of air.
புழுக்கமானகாலம்	புழுக்கமானகாலம் puḻukkamāṉakālam, பெ. (n.) மிகுவெப்பமுள்ள பருவம்; sweltering weather. [புழுக்கமான + காலம்.]
புழுக்கமுறல்	புழுக்கமுறல் puḻukkamuṟal, பெ. (n.) கூடுதலாக வியர்த்தல்; sweat. [புழுக்கம் + உறல். உறு → உறல்.]
புழுக்கல்	புழுக்கல் puḻukkal, பெ. (n.) 1. அவித்தது; anything slightly boiled. 'உப்பிலிப்புழுக்கல்' (சீவக.2984);. 2. சோறு; cooked rice. 'விரலென நிமிர்ந்த நிரலமை புழுக்கல்' (பொருந.1141);. 3. புழுங்கலரிசி; rice from paddy parboiled, dried and husked. 'புழுக்கலா னிமிர்ந்த சோறு' (திருவிளை.நாட்ப்டு.32);. 4. முதிரைப்பண்டம்; pulse, pease. 'புழுக்கலு நோலையும்' (சிலப்.5, 68);. [புழுக்கு → புழுக்கல். 'அல்' தொ.பெ.ஈறு.]
புழுக்கழிச்சல்	புழுக்கழிச்சல் puḻukkaḻiccal, பெ. (n.) கரப்பான் புழுவினால் குழந்தைகட்கு ஏற்படும் வயிற்றுளைச்சல் நோய்; a children disease. மறுவ வயிற்றுப்போக்கு [புழு + கழிச்சல். கழி → கழிச்சல்.'சல்' தொ.பெ.ஈறு.]

புழுக்களைத்தள்ளல்	புழுக்களைத்தள்ளல் puḻukkaḷaittaḷḷal, பெ. (n.) முட்டையிலிருந்த புழுக்களை நறுக்கிய தழை பரப்பப்பட்ட தட்டில் கோழி இறகால் தள்ளுதல்; pushing the worms from the eggs, to the plate scattered with leaf by the help of a feather. [புழுக்களை + தள்ளல். தள்ளு → தள்ளல். 'அல்' தொ.பெ.ஈறு.]
புழுக்கறை	புழுக்கறை puḻukkaṟai, பெ. (n.) புழுங்கச் செய்யும் அறை; hot air room for causing perspiration. 'புழுக்கறைப் பட்டோர் போன்று' (மணிமே.3,95);. [புழுக்கு + அறை. அறு → அறை.]
புழுக்காதி	புழுக்காதி puḻukkāti, பெ. (n.) ஆடு தின்னாபாளை; a bitter ash coloured creeper. [P]
புழுக்காய்ச்சல்	புழுக்காய்ச்சல் puḻukkāyccal, பெ. (n.) குழந்தைகளின் வயிற்றில் வளரும் புழுக்களாலேற்படுங் காய்ச்சல்; a fever of young children due to worms in the abdomen. [புழு + காய்ச்சல். காய் → காய்ச்சல். 'சல்' தொ.பெ.ஈறு.]
புழுக்கு	புழுக்கு1 puḻukkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அவிழ்த்தல்; to boil before husking as paddy. 2. தீய்த்தல் (வின்.);; to scorch, as the sun. [புழுங்கு (த.வி.); - புழுக்கு. (பி.வி.);.] புழுக்கு2 puḻukkudal, 6 செ.குன்றாவி. (v.t.) அரிசி பாதிவேகும்படி அவித்தல்; to boil partially, parboil. ம. புழுக்குக. [புழு → புழுக்கு-,] புழுக்கு3 puḻukku, பெ. (n.) 1. அவிக்கை; boiling grains. 2. புழுங்கவெந்த வுணவு; well-boiled food. 'கட்டிப்புழுக்கின்' (பதிற்றுப்.90, 25);. 3. குழையச் சமைத்த பருப்பு (பெரும்பாண்.195, உரை);; dholl well boiled and seasoned. 4. பருப்புச்சோறு (பெரும்பாண். 195, உரை.);; dholl and rice boiled together. 5. இறைச்சி; flesh, meat. 'யாமைப்புழுக்கின்' (புறநா ...)

புழுக்குடைச்சல்	புழுக்குடைச்சல் puḻukkuḍaiccal, பெ. (n.) சொத்தைப்பல்; carious tooth. (M.L.); [புழு + குடைச்சல். குடை → குடைச்சல். 'சல்' தொ.பெ.ஈறு.]
புழுக்குடோரி	புழுக்குடோரி puḻukkuṭōri, பெ. (n.) நிலவாகை; country senna-cassia anceolata.
புழுக்குத்தட்டம்	புழுக்குத்தட்டம் puḻukkuttaṭṭam, பெ. (n.) மீன்பிடிக்க கடலுக்குள் செல்லும் பரதவர் கொண்டு செல்லும் மண்பாண்டம்; a pot which used by fishermen at the time of fishing. [புழுங்கு → புழுக்கு. தட்டு → தட்டம்.]
புழுக்குத்தி	புழுக்குத்தி puḻukkutti, பெ. (n.) புழுக்கொத்தி (வின்.); பார்க்க;see pulu-k-kotti. [புழுக்கொத்தி → புழுக்குத்தி.]
புழுக்குத்து	புழுக்குத்து1 puḻukkuddudal, 6 செ.குன்றாவி. (v.t.) புழு அரித்தல்; to be eaten away by worm. ம. புழுக்குத்துக [புழு + குத்து-.] புழுக்குத்து2 puḻukkuttu, பெ. (n.) புழுவால் ஏற்படும் அரிப்பு; the damage suffer from worms as of tree etc. ம. புழுக்குத்து [புழு + குத்து-.]
புழுக்குரம்பை	புழுக்குரம்பை puḻukkurambai, பெ. (n.) 1. நத்தை முதலியவற்றின் கூடு; chrysalis the testaceous or mud shell of insects, cocoon. 2. உடம்பு; body. [புழு + குரம்பை.]
புழுக்குவது	புழுக்குவது puḻukkuvadu, பெ. (n.) புழுங்கல், 2, 3 (பிங்,); பார்க்க;see pulungal. 2, 3. [புழுக்கு → புழுக்குவது.]
புழுக்கூடு	புழுக்கூடு puḻukāṭu, பெ. (n.) 1. புழுக்குரம்பை (திருவாச.5, 55); பார்க்க;see pulu-k-kurambai. 2. பூஞ்சு (இ.வ.);; mould. [புழு + கூடு. குள் → கூள் → கூண்டு → கூடு.]

புழுக்கை	புழுக்கை1 puḻukkai, பெ. (n.) 1. ஆடு, எலி முதலியவற்றின் மலம், பிழுக்கை (கொ.வ.);; dung, as of sheep or rats. எலி புழுக்கை இறப்பில் இருந்து என்ன, வரப்பில் இருந்து என்ன (பழ.);. 2. அடிமை; slave. 'நான் புழுக்கை மாதிரி உழைக்கிறேன்' தனக்கு என்றால் புழுக்கை கலம் கழுவி உண்ணாள் (பழ.);. 3. தொழுத்தை (கொ.வ.);; menial servant. ம. பிழுகு; க. பிள்கெ, பிக்கெ, கிக்கெ; தெ. பிடக, பிடுக;பட கிக்கெ. [(புல்); → (பில்); → பேல். புள் → புழுக்கை (மு.தா.262);.] புழுக்கை2 puḻukkai, பெ. (n.) ஈச்சம்பழம்; date fruit. [புள் → புழுக்கை = புழுக்கை போன்ற கொட்டையையுடையது.]
புழுக்கைச்சி	புழுக்கைச்சி puḻukkaicci, பெ. (n.) 1. மிகவிழிந்தபெண்; low, base woman. புழுக்கை புழுங்கி மா இடித்தாலும், புழுக்கைச்சிக்கு ஒரு கொழுக்கட்டை. (பழ.);. 2. அடிமையானவள்; female save. (யாழ்.அக.);. [புழுக்கையன் (ஆ..பா.); → புழுக்கைச்சி (பெ.பா.);'சி' பெ.பா.ஈறு.]
புழுக்கைப்பட்டை	புழுக்கைப்பட்டை puḻukkaippaṭṭai, பெ. (n.) ஒருவகை மூலிகைச்செடி; medicinal herb. [புழுக்கை + பட்டை.]
புழுக்கையன்	புழுக்கையன் puḻukkaiyaṉ, பெ. (n.) 1. மிகவிழிந்த மாந்தன்; low, base person. 'ஒழுக்கமற்ற புழுக்கையன்' (தமிழ்நா.219.);. 2. அடிமையானவன்; male slave. [புள் → புழுக்கை → புழுக்கையன் = ஆடு, எலி போன்றவற்றின் மலத்தைப் போன்றவன், இழிந்தவன்.]
புழுக்கொடியல்	புழுக்கொடியல் puḻukkoḍiyal, பெ. (n.) அவித்துக்காயவைத்த பனங்கிழங்கு (யாழ்ப்.);; palmyra root parboiled and dried in the sun. [புழுக்கு + ஒடியல்.]
புழுக்கொத்தி	புழுக்கொத்தி puḻukkotti, பெ. (n.) பெருங்கொண்டலாத்தி; hoopoe, upupa epops as pecking worms. ம. புழுக்கொத்தி [புழு + கொத்தி.]

புழுக்கொல்லி	புழுக்கொல்லி1 pul̲ukkolli, பெ. (n.) 1. ஆடுதின்னாப் பாளை (மலை.);; worm killer. 2. நாகமல்லி; ringworm-root. ம. புழுகொல்லி. [புழு + கொல்லி.] புழுக்கொல்லி2 pul̲ukkolli, பெ. (n.) வண்டு கொல்லிச் செடி; cassia alata. [புழு + கொல்லி.]
புழுகறுப்பு	புழுகறுப்பு pul̲ugar̲uppu, பெ. (n.) இலையிலுள்ள மண்ணைத் தின்பதால் புழு கறுப்பாக மாறும் நோய்; disease of a worm changing black in colour due to the sand in the leaf. [புழு + கறுப்பு.]
புழுகன்	புழுகன் pul̲ugan̲, பெ. (n.) புளுகன் (இ.வ.); பார்க்க;see pulugan. [புளுகன் → புழுகன்.]
புழுகு	புழுகு1 pul̲ugu, பெ. (n.) அம்புத்தலை (பிங்.);; arrowhead. 'கொல்வினைப் பொலிந்த கூர்ங் குறும்புழுகின்' (அக.நா.9.);. க. பிளுகு. பிள்கு. [புல்லுதல் = துளைத்தல். புல் → புர் → புரை = உட்டுளை. புல் → புழு = துளைத்தரிக்கும் சிற்றுயிரி (வே.க.3,101-104); புள் → புழு → புழுகு = குத்தும் கூர் முனையுள்ள அம்புத்தலை.] த. புழுகு → Skt. punkhå புழுகு2 pul̲ugu, பெ. (n.) நறுமணப்பண்டவகை (பிங்.);; civet (S.I.I.iii.187);. 2. புழுகுப் பூனை பார்க்க;see pulugu-p-pūnai. 3. பெரிய புனுகுப் பூனை; civet cat. ம. புழுகு, புழு; க. புழ, புழு, புணுகு, புணகு, புனகு, புனுகு, புலி; தெ. புனுகு; து. புணுங்கு, புணுகு, புனுகு;குட. பு-பெக்கி [புள் → புழு → புழுக்கை. பிள் → பீள் → பீளை → பூளை. புள் → புழு → புழுகு = பூனையின் உடலினின்று வெளிப்படும் நறுமணப்பொருள்.] புழுகு3 pul̲ugu, பெ. (n.) புளுகு பார்க்க;see pulugu.
புழுகுகடமை	புழுகுகடமை pul̲ugugaḍamai, பெ. (n.) பழைய வரிவகை; an ancient tax (S.I.I.vii. 46);. [புழுகு + கடமை.]

புழுகுச்சட்டம்	புழுகுச்சட்டம் puḻuguccaṭṭam, பெ. (n.) 1. புழுகு உருவாகும் பூனையின் உறுப்பு; sac in which civet is generated. 2. புழுகு1. 1. (பதார்த்த.1079); பார்க்க;see pulugu. 1. [புழுகு + சட்டம்.]
புழுகுசட்டந்தட்டு-தல்	புழுகுசட்டந்தட்டு-தல் puḻugusaṭṭandaṭṭudal, 15 செ.கு.வி. (v.i.) சட்டந்தட்டுதல் (வின்.);; to extract civet from its sac. [புழுகுசட்டம் + தட்டு-,]
புழுகுசட்டம்	புழுகுசட்டம் puḻugusaṭṭam, பெ. (n.) 1. புழுகுச்சட்டம் பார்க்க;see pulugu-c-cattam. 2. புழுகு1 (பதார்த்த. 1079); பார்க்க;see pulugu. [புழுகு + சட்டம்.]
புழுகுசம்பா	புழுகுசம்பா puḻugusambā, பெ. (n.) நறுமணமுள்ள நெல்வகை (பதார்த்த. 802);; a kind of fragrant paddy. [புழுகு + சம்பா.]
புழுகுசாத்து-தல்	புழுகுசாத்து-தல் puḻugucāddudal, 15 செ.கு.வி. (v.i.) தெய்வம் முதலியவற்றிகுப் புழுகுபூசுதல்; to besmear with civet, as an idol. [புழுகு + சாத்து-.]
புழுகுசாறல்	புழுகுசாறல் puḻugucāṟal, பெ. (n.) புழுகுப் பூனையினிடத்தேனும் அதன் கூண்டுக் கம்பியிடத்தேனும் புழுகு உறைந்து கிடக்கை (வின்.);; the collection of civet on the civet cat or on the sticks of the cage. மறுவ. புனுகு [புழுகு + சாறல்.]
புழுகுணி	புழுகுணி puḻuguṇi, பெ. (n.) புளுகுணி பார்க்க;see puluguni. [புழுகுணி + புழுகுணி.]
புழுகுணிக்கறுப்பன்	புழுகுணிக்கறுப்பன் puḻuguṇiggaṟuppaṉ, பெ. (n.) வெறும்பொய்யன்; deliberate liar. 'பொல்லாப் புழுகுணிக்கறுப்பன்'. [புளுகுணிக்கறுப்பன் → புழுகுணிக்கறுப்பன்.]
புழுகுநெய்	புழுகுநெய் puḻuguney, பெ. (n.) புழுகு சட்டத்திலிகுந்து எடுக்கும் நறுமணப் பண்டம்; civet. 'புழுகு நெய்ச் சொக்கர்' (மதுரைக். 53.);. [புழுகு + நெய். நெள் → நெய்.]
புழுகுப்பிள்ளை	புழுகுப்பிள்ளை puḻuguppiḷḷai, பெ. (n.) புழுகுப் பூனை (நாமதீப. 226); பார்க்க;see pulugu-p-punai. [புழுகு + பிள்ளை.]

புழுகுப்பூனை	புழுகுப்பூனை puḻuguppūṉai, பெ. (n.) ஒருவகை நறுமணப் பண்டந்தரும் பூனைவகை (பதார்த்த. 862);; civet-cat. [புழுகு + பூனை.]
புழுகுவரி	புழுகுவரி puḻuguvari, பெ. (n.) பழைய வரிவகை. an ancient tax;(S.I.I.iv.195);. [புழுகு + வரி.] புழுகுவரி puḻuguvari, பெ. (n.) பழைய வரிவகை; an ancient tax;(S.I.I.iv.195);. [புழுகு + வரி.]
புழுங்கரிசி	புழுங்கரிசி puḻuṅgarisi, பெ. (n.) புழுங்கலரிசி பார்க்க;see pulungalarisi. [புழுங்கு + அரிசி. அரி → அரிசி.]
புழுங்கல்	புழுங்கல்1 puḻuṅgal, பெ. (n.) புழுங்கலரிசி பார்க்க;see pulungalarisi. க. புழ்கி, புக்கி (பருப்புடன் வேகவைத்த அரிசி);; தெ. புலகமு (பச்சைபயிருடன் வேகவைத்த அரிசி);; Skt. pulāka (a lump of boiled rice);. [புழுங்கலரிசி → புழுங்கல்.] புழுங்கல்2 puḻuṅgal, பெ. (n.) 1. அவிகை; parboiling. 2. அவித்தது; that which in parboiled. 'புழுங்க னெல்லின் பொறி வீழ்த்தென்ன' (ஐங்குறு. பக். 143, பாட்டு, 4);. 3. புழுக்கின நெல்; paddy parboiled and dried before husking. 4. சினம் (பிங்.);; anger. 5. புழுக்கம்; sultriness. 6. வேர்க்கை; perspiration, sweating. 7. பண்படுத்திய புன்செய்; pun-say land prepared for sowing. [புழுங்கு → புழுங்கல்.'அல்' தொ.பெ.ஈறு.] புழுங்கல்3 puḻuṅgal, பெ. (n.)

புழுங்கலரிசி	புழுங்கலரிசி puḻuṅgalarisi, பெ. (n.) புழுக்கிய நெல்லின் அரிசி (பதார்த்த. 822);; rice husked from pulungal, opp to paccariši. [புழுங்கல் + அரிசி. அரி → அரிசி.] பச்சரிசி, புழுங்கலரிசி என்னும் இரு வகையுள் தமிழர் விரும்பியது பின்னதே. அது சூட்டைத் தணிப்பதனால் வெப்ப நாட்டிற்கேற்றதாகும். குழம்பின் சுவையையும் மிகுத்துக் காட்டும். அதற்காகவே, அதற்குரிய தனி முயற்சியை மேற்கொண்டனர். அதனால் ஏற்படும் வலுக்குறைவிற்குக் கறி வகைகளாலும் நெய்யாலும் ஈடு செய்யப்பெறும். 'இருங்கா முலக்கை யிரும்புமுகந் தேய்த்த அவைப்பு மாண் அரிசி இமலைபெண் சோறு' (சிறுபாண். 193-4); என்பது தூய வெள்ளையாய் அரிசி தீட்டப்பட்டதைத் தெரிவிக்கும் (ப.த.நா.ப. 37);.
புழுங்கு	புழுங்கு1 puḻuṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) . 1. ஆவியெழ வேகுதல்; to be steamed to be slightly boiled or steamed to be parboiled. 2. சிறுக வேகுதல் (வின்.);; to boil gently or stew, as rice after the water is poured off. 3. வெப்பத்தாற் புழுக்கமாதல்; to be sultry, as the weather 'தொடுநீர்ப் பரவை முதம் புழுங்கத் தோன்றும் பரிதி' (குமர. பிர. முத்துக். பிள். 22ஶ்ர);. 4. சினத்தால் (கோபத்தால்); வெம்புதல்; to be hot with anger. 5. வேர்த்தல் (இ.வ.);; to perspire. 6. பொறாமைப்படுதல்; to be envious, to feel heart-burning. 7. வாடுதல்; to wither, fade. 'புழுங்கு கோதை பொற்பின்றிறம்' (சீவக. 2504);. 8. வருந்துதல்; to be troubled. 'வெய்துயிர்க்கும் விழுங்கும் புழுங்குமால்' (கம்பரா. நகர்நீங்கு. 11);. ம. புழுங்ஙுக, புழுக்குக; க. புழுகு; து. புர்குனி;குட. புக்கி [புழு → புழுங்கு-,]
புழுங்கைப்பட்டை	புழுங்கைப்பட்டை puḻuṅgaippaṭṭai, பெ. (n.) ஒரு மருந்துச்செடி; a medicinal plant. [புழுங்கை + பட்டை.]
புழுத்தபல்	புழுத்தபல் buḻuttabal, பெ. (n.) சொத்தைப்பல் (கொ.வ.);; carious tooth. [புழு → புழுத்த பல்.]
புழுத்தரிசி	புழுத்தரிசி puḻuttarisi, பெ. (n.) புழுவுண்ணும் அரிசி; worm eaten rice. [புழு → புழுத்த + அரிசி.]

புழுத்துநெளி-தல்	புழுத்துநெளி-தல் puḻudduneḷidal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) புழுமேய்தல்; to be eaten by worms. [புழுத்து + நெளி-.]
புழுதி	புழுதி puḻudi, பெ. (n.) 1. மண்தூள்; dust, dried earth, pulverised or fine powder. 'வெண் புழுதி மேற்பெய்து கொண்டளைந்தது' (திவ். பெரியாழ். 1, 7, 9);. 2. காய்ந்த நிலம்; dry earth. 'புழுதியினிறனுழு வளைவாய் நாஞ்சி லோனும்' (பரிபா. 13, 33);. 3. புழுதிக்கால் பார்க்க;see puludi-k-kāl. ம. புழுதி. பூழி; தெ. பூதித, பூதி; து. பொய்யெ (மணல்);, பூதிங்த, பூது (சாம்பல் வண்ணம்);, பூதி (சாம்பல்);; துட. பூத்ய்; குட. புதி; பர். பொர்மில்; மால. பொர்சி; [புள் → பூள் → (பூழ்); → பூழி = தூள், புழுதி பூழ் → பூழ்தி = புழுதி. பூழ்தி → புழுதி (மு.தா. 127.);.] puludi, also pull, and puldi dust; Can, pull, sand. Comp. Latin, pulvis (CGDFL 599);.
புழுதிக்கலப்பை	புழுதிக்கலப்பை puḻudikkalappai, பெ. (n.) புழுதியில் ஒட்டும் கலப்பை; plough-share use to plough in the dust land. [புழுதி + கலப்பை.] [P]
புழுதிக்காடு	புழுதிக்காடு puḻudikkāṭu, பெ. (n.) புழுதியாகப் பண்படுத்திய புன்செய் (வின்.);; dry-ploughed field. [புழுதி + காடு, கடுத்தல் = மிகுதல். கடு → காடு = மிகுதி.] புழுதிக்காடு puḻudikkāṭu, பெ.(n.) வேளாண்மை செய்யாமல் இருக்கும் நிலம் uncultivated waste land. [புகுதி+காடு]
புழுதிக்காப்பு	புழுதிக்காப்பு puḻudikkāppu, பெ. (n.) காப்பாக நெற்றியிலிடும் மண்பொட்டு; mark of Wet-mud placed on the fore head as a charm against evil. 'சீரார் செழும் புழுதிக் காப்பிட்டு' (திவ். இயற். சிறிய. 6, 16);. [புழுதி + காப்பு. கா → காப்பு.]
புழுதிக்கார்	புழுதிக்கார் puḻudikkār, பெ. (n.) நெல்வகை; a kind of paddy;(G.Tj.D. 1, 95);. [புழுதி + கார்.]
புழுதிக்கால்நாற்று	புழுதிக்கால்நாற்று puḻudikkālnāṟṟu, பெ. (n.) புழுதிநாற்று (இ.வ.); பார்க்க;see puludi-narru. [புழுதிக்கால் + நாற்று.]

புழுதிக்கால்விதைப்பு	புழுதிக்கால்விதைப்பு puḻudikkālvidaippu, பெ. (n.) காய்ந்த வயலை உழுது விதைக்கை; sowing paddy on dry land previously prepared. [புழுதிக்கால் + விதைப்பு. விதை → விதைப்பு.]
புழுதிக்குடி	புழுதிக்குடி puḻudikkuḍi, பெ. (n.) தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள ஊர்; a village in Tañjāvūr dt. [புழுதி + குடி.]
புழுதிகுடி-த்தல்	புழுதிகுடி-த்தல் puḻudiguḍiddal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) தூசி, மூச்சுடன் உட்செல்லுதல் (வின்.);; to inhale dust, as Snakes; to take in dust involuntarily. [புழுதி + குடி-.]
புழுதிகுளி-த்தல்	புழுதிகுளி-த்தல் puḻudiguḷiddal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) புழுதியளை-தல் (வின்.); பார்க்க;see puludi-yalai. [புழுதி + குளி-.]
புழுதிநட்டு	புழுதிநட்டு puḻudinaṭṭu, பெ. (n.) வறண்டநிலத்தில் முளைக்குஞ் செடி; plant growing on dry soil. (W.G.); [புழுதி + நட்டு.]
புழுதிநாற்று	புழுதிநாற்று puḻudināṟṟu, பெ. (n.) ஈரப்பற்றில்லாத காலத்தில் உழுது பண்படுத்திய நாற்றங்காலில் உண்டாம் நாற்று; paddy-seedling grown on dry seed-beds. [புழுதி + நாற்று.]
புழுதிப்படலம்	புழுதிப்படலம் puḻudippaḍalam, பெ. (n.) புழுதியின் கூட்டம்; drift, cloud or mass of dust. [புழுதி + படலம்.]
புழுதிப்பயிர்	புழுதிப்பயிர் puḻudippayir, பெ. (n.) புழுதிக்காலில் முளைத்த பயிர்; crop raised on puludi-k-kāl. [புழுதி + பயிர்.]
புழுதிபாடு	புழுதிபாடு puḻudipāṭu, பெ. (n.) வெற்று (தரிசு); நிலம்; waste land. 'பாலாற்று நின்றும் தோண்டின பெரும்பிடுகு காலின் புழுதிபாடும்' (S.I.I.i.151);. [புழுதி + பாடு. படு → பாடு.]

புழுதிபுரட்டி	புழுதிபுரட்டி buḻudiburaṭṭi, பெ. (n.) ஒருவகை நெல்; a kind of paddy. போரிறங்கல் மீட்டான் புழுதிபுரட்டி யென்னும் (நெல்விடு. 189);. [புழுதி + புரட்டி. புரள் → புரட்டு → புரட்டி.]
புழுதியோடு-தல்	புழுதியோடு-தல் puḻudiyōṭudal, 19 செ.குன்றாவி. (v.t.) புழுதியில் உழுது விதைத்தல் (யாழ்ப்.);; to plough and sow when a field is dry. [புழுதி + போடு-.]
புழுதிமழை	புழுதிமழை puḻudimaḻai, பெ. (n.) மண்காற்று (யாழ்.அக.);; dust storm. [புழுதி + மழை.]
புழுதிமாயம்	புழுதிமாயம் puḻudimāyam, பெ. (n.) 1. ஏமாற்று (வின்.);; deceit, imposture, as throwing dust in one's eyes. 2. வீண்செலவு செய்கை (வின்.);; squandering. காசை புழுதிமயம் இறைக்கிறான். [புழுதி + மாயம்.]
புழுதியளை-தல்	புழுதியளை-தல் puḻudiyaḷaidal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) 1. புழுதியிற் புரளுதல்; to lie or wallow in dust, as a child. 2. தூசிபடிதல்; to be enveloped in, or covered with, dust. 'புழுதி யளைந்த பொன்மேனிங (திவ். பெரியாழ். 2, 4, 9);, புழுதி + அளை-, அள் → அளை.]
புழுதியாக்கு-தல்	புழுதியாக்கு-தல் puḻudiyākkudal, 8 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. காய்ந்த வயலை உழுது பண்படுத்துதல்; to plough 'nańsey' lands while dry. 2. பொடியாக்குதல், அழித்தல்; to reduce to powder to demolish, ruin. [புழுதி + ஆக்கு-.]
புழுதியாடு-தல்	புழுதியாடு-தல் puḻudiyāṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) புழுதியளை-தல் பார்க்க;see puludi-y-alai-. 'புழுதியாடிய மெய்யினர்' (கம்பரா. நகர்நீங்கு. 218);. [புழுதி + ஆடு-.]
புழுதியுணக்கல்	புழுதியுணக்கல் puḻudiyuṇakkal, பெ. (n.) கட்டியடிக்க ஏதுவாக உலரவிடுதல்; drying of clods. இரண்டு நாளில் புழுதி யுணக்கல் தீர்ந்துவிடும், பின்னர் கட்டியடித்து விடலாம். (உ.வ.);. [புழுதி + உணக்கல். உணங்கு (த.வி.); - உணக்கு (பி.வி.); - உணக்கல் (தொ.பெ.);, அல்.தொ.பெ.ஈறு.]
புழுதியெடு-த்தல்	புழுதியெடு-த்தல் puḻudiyeḍuddal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) மூன்றாமுறை கடைசியாக உழுதல் (வின்.);; to plough a field for the third and last time. மறுவ. மூன்றாம்சால். [புழுதி + எடு-.]

புழுதிவிதை-த்தல்	புழுதிவிதை-த்தல் puḻudividaiddal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) புழுதியோடு-தல் (வின்.); பார்க்க;see puludi-podu. [புழுதி + விதை-,]
புழுதிவிதைப்பு	புழுதிவிதைப்பு puḻudividaippu, பெ. (n.) புழுதிக் கால் விதைப்பு பார்க்க;see puludi-k-kal vidaippu. [புழுதி + விதைப்பு. விதை → விதைப்பு.]
புழுதிவிரட்டி	புழுதிவிரட்டி puḻudiviraṭṭi, பெ. (n.) 100 நாளில் விளையும் ஒருவகை மட்டநெல்; a kind of inferior paddy maturing in 100 days (GTn.D.I. 143);. [புழுதி + விரட்டி.]
புழுதிவிரை	புழுதிவிரை puḻudivirai, பெ. (n.) புழுதிக்கால் விதைப்பு பார்க்க;see puludi-k-kal viraippu (C.G.); [புழுதிவிதை → புழுதிவிரை.]
புழுதின்குடோரி	புழுதின்குடோரி puḻudiṉkuṭōri, பெ. (n.) ஆடாதோடை; Malabar winter cherry.
புழுது	புழுது puḻudu, பெ. (n.) அம்புக் குதை (சது.);; knob or feathered part of an arrow. [புழுகு → புழுது.]
புழுநாறுவிரணம்	புழுநாறுவிரணம் puḻunāṟuviraṇam, பெ. (n.) முடைநாற்றமுள்ள சீழ்ப்புண்; foul ulcer. [புழுநாறு + விரணம்.] Skt. vrana → த. விரணம்
புழுநெளிபுண்	புழுநெளிபுண் buḻuneḷibuṇ, பெ. (n.) அழிபுண்; ulcer with swarming worms. [புழுநெளி + புண்.]
புழுநெளிவு	புழுநெளிவு puḻuneḷivu, பெ. (n.) புழுஅரிப்பு; Vermiculation. [புழு + நெளிவு.]

புழுப்பகம்	புழுப்பகம் puḻuppagam, பெ. (n.) மூக்கிரட்டை (சங்.அக.);; spreading hogweed.
புழுப்பகை	புழுப்பகை puḻuppagai, பெ. (n.) வளி(வாயு); விளங்கம் (தைலவ. தைல. 66);; common wind bery, as worm-killer. [புழு + பகை.]
புழுப்பல்	புழுப்பல் puḻuppal, பெ. (n.) சொத்தைப்பல்; carrious tooth. (M.L.); மறுவ. பூச்சிப்பல் ம. புழுப்பல் [புழு + பல்.]
புழுப்பு	புழுப்பு puḻuppu, பெ. (n.) புழுவுண்டாகை (யாழ்.அக.);; breeding of worms. [புழு → புழுப்பு.]
புழுப்புநக்கி	புழுப்புநக்கி puḻuppunakki, பெ. (n.) நச்சுயிரி; poisonous insect.
புழுப்பூனை	புழுப்பூனை puḻuppūṉai, பெ. (n.) புழுகுப்பூனை பார்க்க;see pulugu-p-punai. 'புழுப் பூனை பீசம்' (விறலிவிடு. 632);. [புழுகுப்பூனை → புழுப்பூனை.]
புழுப்போக்கி	புழுப்போக்கி puḻuppōkki, பெ. (n.) குடற்புழுக்கொல்லி; vermifuge. [புழு + போக்கி. போக்கு → போக்கி.]
புழுபுழு-த்தல்	புழுபுழு-த்தல் buḻubuḻuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) அதிகமாய்ப் புழுத்தல்; to be eaten extremly by worms as in fruits, sores etc. [புழு + புழு.]
புழுபுழுத்துச்சா-தல்	புழுபுழுத்துச்சா-தல் buḻubuḻuttuccātal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) புழுவரிக்கும் புண்களால் சாதல்; to die on account of ulcers which Swarm with worms. [புழு + புழுத்து + சா-.]
புழுமலடு	புழுமலடு puḻumalaḍu, பெ. (n.) புழுவால்மலடு பார்க்க;see puluvâlmaladu. [புழு + மலடு.]

புழுமேய்தல்	புழுமேய்தல் puḻumēytal, பெ. (n.) 1. புழுவரித்துச் சொறியுண்டாகை (யாழ்.அக.);; gnawing of worms or germs causing irritation. 2. புழுவரித்துப் போகை; being worm-eaten. 3. மயிருதிர்ந்து வழுக்கையாகை; becoming bald from disease. [புழு + மேய்தல். 'தல்' தொ.பெ.ஈறு.]
புழுவதை	புழுவதை puḻuvadai, பெ. (n.) தேனடை (யாழ்.அக.);; honey comb. [புழுவடை → புழுவதை.]
புழுவரளை	புழுவரளை puḻuvaraḷai, பெ. (n.) சீழ்ப்பிடித்துப் புழுக்கள் விழும் நிலையிலுள்ள புண்; skin or ulcerous disease where in worms are found in plenty. [புழு + வரளை.]
புழுவரித்தகண்பட்டை	புழுவரித்தகண்பட்டை puḻuvarittagaṇpaṭṭai, பெ. (n.) புழுவெட்டல் பார்க்க;see puluvettal (M.L.); [புழு + அரித்த + கண்பட்டை.]
புழுவரித்தபல்	புழுவரித்தபல் buḻuvarittabal, பெ. (n.) புழுப்பல் பார்க்க;see pulu-p-pal. மறுவ. பூச்சிவிழந்தபல். [புழு + அரித்த பல்.]
புழுவரித்தல்	புழுவரித்தல் puḻuvarittal, பெ. (n.) புழுமேய்தல் (சங்.அக.); பார்க்க;see pulu-meydal. [புழு + அரித்தல். 1தல்' தொ.பெ.ஈறு.]
புழுவளிவிளக்கம்	புழுவளிவிளக்கம் puḻuvaḷiviḷakkam, பெ. (n.) ஒட்டுயிரியான குடற்புழுபற்றிய ஆய்வு நூல்; helminthology. [புழுவளி + விளக்கம்.]
புழுவால்மலடு	புழுவால்மலடு puḻuvālmalaḍu, பெ. (n.) கருப்பையில் உருவாகி, உயிர்ச்சத்தை உண்டு மலட்டுத் தன்மையுண்டாக்கும் புழு; sterility caused by some germs. [புழுவால் + மலடு.]

புழுவுணவு	புழுவுணவு puḻuvuṇavu, பெ. (n.) புழுக்களே உணவாகும் நிரய (நரக); வகை (சேதுபு. தனுக். 3);; a hell where worms are eaten as food. [புழு + உணவு.]
புழுவூன்.பிண்டம்	புழுவூன்.பிண்டம் puḻuvūṉpiṇṭam, பெ. (n.) புழுக்கள் மலிந்த உடல்; body "வழுவொடு கிடந்த புழுவூன் பிண்டத்து" (மணிமே. 6, 109);. [புழு + ஊன் + பிண்டம்.]
புழுவெட்டல்	புழுவெட்டல் puḻuveṭṭal, பெ. (n.) கண்ணிமை நோய்வகை; inflammation of the eyelid, ble-pharitis. (M.L);. [புழு + வெட்டல். வெட்டு → வெட்டல்.'அல்' தொ.பெ.ஈறு.]
புழுவெட்டு	புழுவெட்டு puḻuveṭṭu, பெ. (n.) 1. புழுவரித்தது (யாழ்.அக.);; that which is worm-eaten. 2. மயிரை உதிரச் செய்யும் நோய்வகை (கடம்ப. 4. இலீலா. 113);; a disease which makes the hair fall off. baldness, alopecia. 3. புழுப்பல் பார்க்க;see puluppal. 4. புழுவெட்டல் பார்க்க;see puluvettal. [புழு + வெட்டு.] புழுவெட்டு puḻuveṭṭu, பெ. (n.) 1. புழுவரித்தது (யாழ்.அக.);; that which is worm-eaten. 2. மயிரை உதிரச் செய்யும் நோய்வகை (கடம்ப. 4. இலீலா. 113);; a disease which makes the hair fall off. baldness, alopecia. 3. புழுப்பல் பார்க்க;see puluppal. 4. புழுவெட்டல் பார்க்க;see puluvettal. [புழு + வெட்டு.]
புழுவை-த்தல்	புழுவை-த்தல் puḻuvaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) புழுத்தல்; to be wormy, as meat or sore, to fester. [புழு + வை-.]

புழை	புழை1 puḻai, பெ. (n.) 1. துளை; hole. 'தம்பத்தின் மேற் புழையே முளவாக்கி' (திருநூற். 23);. 2. குழாய்; tube, pipe. 3. வாயில்; entrance, gate. 'திருந்தெயிற் குடபாற் சிறுபுழையோகி' (மணி. 6, 22);. 4. சிறுவாயில்; secret way, sally-port. 'வாயிலொடு புழையமைத்து' (பட்டினப். 287);. 5. காட்டுவழி; forest-path. 'கவை முள்ளிற் புழையமைப்பவும்' (புறநா. 98);. 6. ஒடுக்க வழி; narrow path, by path. 'புழைதொறு மாட்டிய' (மலைபடு. 194);. 7. சாளரம்; window. 'சில் காற்றிசைக்கும் பல்புழை நல்லில்' (மதுரைக். 358);. 8. ஏவறை; archer's bastion. 'சுவையும் கழுவும் புதையும் புழையும்' (சிலப். 15, 212);.
புழைக்கடை	புழைக்கடை puḻaikkaḍai, பெ. (n.) 1. வீட்டின் பின் வாயிற்புறம், கொல்லைப்புறம்; open space behind a house and attached to it, rear gangway. 'உங்கள் புழைக்கடைத் தோட்டத்து வாவியுள்' (திவ். திருப்பா. 14);. 2. கடைமடை; last sluice of a tank. 'புழைக்கடைப் புனலைத் தொழுகும்' (சீவக. 16, 14);. 3. நுழைவாயில் (இலக்.அக.);; small gate. மறுவ. புறக்கடை [புழை → புழைக்கடை.]
புழைக்கை	புழைக்கை puḻaikkai, பெ. (n.) 1. தும்பிக்கை; elephant's trunk. 2. யானை (திவா.);; elephant as having a trunk. [புழு → புழை = துளை. புழைத்தல் = துளையிடுதல். புழை → புழைக்கை (வே.க.3.108); = துளையுள்ள கை, தும்பிக்கை, தும்பிக்கையை யுடைய யானை.] [P]
புழைவழி	புழைவழி puḻaivaḻi, பெ. (n.) ஊசித்துளை; pin like hole. [புழை + வழி.]

புழைவாயில்	புழைவாயில் pul̤aivāyil, பெ. (n.) பெரிய கதவுகள் சாத்தப்படும்போது உட்செல்வதற்கு அமைக்கப்படும் சிறிய நுழைவாயில்; wicket small door or gate within the compass of a larger one. 'புழைவாயில் போகிடைகழி' (பட்டினப்பா);. மறுவ. திட்டி வாசல் [புழை + வாயில். புல் → புர் → புரை = உட்டுளை. புள் → புழு → புழை = துளை, சிறுதிறப்பு. புழைவாயில் = பெரிய கதவில் துளைபோல் அமைந்திருக்கும் சிறுகதவு, சிறுவழி.]
புள்	புள்1 puḷ, பெ. (n.) 1. பறவை; fowl. 'வேட்டுவன் புட்டிமிழ்த் தற்று' (குறள். 274);. 2. கணந்துள்; a kind of bird. 'புள்ளும் புதாவும்'(சிலப். 10, 117);. 3. வண்டு (சூடா);; bee. 'புள்ளுண் பூந்தொடைக் குழலார்க்கு' (உபதேசகா. சிவவிர. 11); பறவை நிமித்தம்; augury. 'புள்ளேர்த்துப் படையமைத்து' (அகநா.207);. 5. பறவைநாள் (திவா.);; the 23rd naksatra. 'பனைமுதற் புள் வரை பகர்ந்திடு கலிக்கும்' (இலக். வி. 881);. 6. கைவளை; bracelet. 'புட்கை போகிய புன்றலை மகா ரொடு' (மலைபடு. 253);. 7. மது; drinking drink. 'புள்ளே, புனலே, புலவியிம் மூன்றினும்' (பரிபா. 16, 39);. 8. கிட்டிப்புள்; trap, stick used in the game of tip-cat. கிட்டி
புள்சாட்டிக்கொம்பு	புள்சாட்டிக்கொம்பு puḷcāṭṭikkombu, பெ. (n.) ஏற்றத்திற் பயன்படுத்தும் விலங்கின் நேர்க்கொம்பு; straight horn of beast, used as plough share. [புள்சாட்டி + கொம்பு.]

புள்நூல்	புள்நூல் puḷnūl, பெ. (n.) 1. பறவை இயக்கத்தைக் கொண்டு வரப்போகும் நன்மை தீமைகளைக் கணித்துக் கூறும் நூல்; augury, ornithoscopy. 2. பறவையியல் நூல்; ornithology. [புள் + நூல்.] வல்லூறு, ஆந்தை, காகம், கரிக்குருவி, காடை முதலிய பறவைகளின் குரலையும் இயக்கத்தையும் கொண்டு, வரப்போகும் நன்மை தீமைகளைக் கணித்துக் கூறுவது புள்நூல். புள் = பறவை. புள்ளால் அறியப்படும் குறியைப் புள் என்பது ஆகுபெயர். வழிச்செல்வார் வாயினின்று தற்செயலாய் வரும் சொல்லைக் குறியாகக் கொள்வது, வாய்ப்புள் எனப்படும். உடம்பின் பலவுறுப்புகள் துடிப்பதைக் கூறும் துடிநாலும், கட்டு என்னும் நெற்குறியும், கழங்கு என்னும் காய்க்குறியும், ஏதேனும் ஒர் ஏட்டைத்தொடும் தொடுகுறியும், எண்குறியும், பெயர்க்குறியும், நின்ற நிலைக்குறியும் கவடிக்குறியும் கண்ட காட்சிக் குறியும், நேர்ந்த நிகழ்ச்சிக் குறியும், சொன்ன சொற் குறியும், கோடிழைத்தற் குறியும் மூச்சுவிடற்குறியும், தேவராளர்குறியும், விரிச்சிக்குறியும் (oracle); இரண்டிலொன்றன் குறியும், பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளான நற்குறி தீக்குறிகளும் பிறவும் புள்நூலின் பாற்படுவனவே (ப.த.நா.ப. 147-148);.
புள்பாய்ச்சல்	புள்பாய்ச்சல் puḷpāyccal, பெ. (n.) கடற்பரப்பி மேல் மீனைக் கொத்தித் தின்பதற்காகப் பாயும் பறவைகளின் பாய்ச்சல்; leaping of birds on the surface of the sea for pecking fish. [புள் + பாய்ச்சல். பாய் → பாய்ச்சல்.'சல்' தொ.பெ.ஈறு.]
புள்வருக்கநூல்	புள்வருக்கநூல் puḷvarukkanūl, பெ. (n.) பறப்பனவற்றைப் பற்றிக் கூறும் நூல் (இக்.வ.);; ornithology.
புள்வாய்கீண்டோன்	புள்வாய்கீண்டோன் puḷvāyāṇṭōṉ, பெ. (n.) கண்ணபெருமான் (பகாகரன் வாயைப் புள்வாய்கீண்டோன் puḷvāyāṇṭōṉ, பெ. (n.) கண்ணபெருமான் (பகாகரன் வாயைப்பிளந்தவன்); (சேதுபு. இலக்குமி. 5);; Krishna, as having torn the mouth of Bakan, an Asura who had the form of a crane. [புள் வாய் + கிண்டோன்]

புள்ளடி	புள்ளடி1 puḷḷaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கிட்டிப்புள் ஆடுதல்; to play the game of tip-cat. [புள் + அடி--,] புள்ளடி2 puḷḷaḍi, பெ. (n.) 1. பறவையின் பாதம்; bird's foot, 2. தொடர்ந்த கையெழுத்தில் விட்ட பகுதியை மேலே யெழுதி அதனிடத்தைக் காட்டக் கீழிடும் புட்கால்போன்ற குறி; cross mark: caret to indicate the insertion of someting omitted in writing, as like a birds foot. 3. நேரி(வாக்கு);ச் சீட்டில் போடும் பெருக்கல் குறி; the multiplication sign to placed on a ballot paper. நேரிச் சீட்டில் எமது சின்னத்திற்கு நேரே புள்ளடி இடுங்கள் 4. உரைகல் (வின்);; touchstone 5. செடிவகை; a species of tick-trefoil, 6. தாள அளவு உறுப்புகளுள் ஒன்று;(mus.); an element of time measure (பரத.தாள.35, உரை,); 7. ஏணி (யாழ்.அக.);; ladder. ம. புள்ளடி. [புள் + அடி] புள்ளடி3 puḷḷaḍi, பெ. (n.)
புள்ளடிக்கல்	புள்ளடிக்கல் puḷḷaḍikkal, பெ. (n.) அடையாளமிட்ட எல்லைக்கல்; demarcation stone, "ஆசறுதியில் நாட்டின் புள்ளடிக்கல்லே புற்று"(S.I.I.V, 206);. [புள்ளடி + கல்]
புள்ளடிபோடு	புள்ளடிபோடு1 puḷḷaḍipōḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) கையெழுத்தில் புள்ளடிக் குறியிடுதல்; to insert a caret. [புள்ளடி + போடு--,] புள்ளடிபோடு2 puḷḷaḍipōḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) கீறல் போடுதல் (இ.வ.);; to make a mark in the place of signature, as an illiterate person. [புள்ளடி + போடு--,ஒ.நோ. கோழி கிறுக்கல் (கிறுக்கலான கையெழுத்து);]

புள்ளம்	புள்ளம்1 puḷḷam, பெ. (n.) 1. கொடுவாள் (பிங்.);; bill hook 'வளைந்து கூர்த்த புள்ளமும்'(அரிசமய, பத்திசா. 26); 2. அரிவாள் வகை (திவா.);; a kind of sickle. 'புள்ளங்கள் குற்சங்கிற் றீட்டுவார்' (அரிச். 4, நாட் 45); 3. அரிவாண் மணை; a cutting instrument for dressing vegetables. [புல் → புர் → புரள். புரள் → புரட்டு. புர் → புரி → புல் → புள் → புள்ளம் = வளைந்த கொடுவாள், அரிவாள்] புள்ளம்2 puḷḷam, பெ. (n.) புள் பார்க்க;See pul. [புள் → புள்ளம்]
புள்ளம்பூத்ங்குடி	புள்ளம்பூத்ங்குடி puḷḷambūtṅguḍi, பெ. (n.) திருமங்கையாழ்வார் பாடல் பெற்ற ஊர்; a shrine sanctified by hymns of Tirumangai-y-alvār. [புள்ளம் + பூதங்குடி. புள் → புள்ளம் = அழகிய புட்கள் (பறவைகள்); நிறைந்த பகுதி. பூதனார் என்னும் புலவர் வாழ்ந்த ஊர் பூதங்குடி]
புள்ள்மங்கலம்	புள்ள்மங்கலம் puḷḷmaṅgalam, பெ. (n.) தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள ஊர்; a village in Tañjavur dt. [புள்ள + மங்கலம். பிள்ளை → புள்ள]
புள்ளமங்கை	புள்ளமங்கை puḷḷamaṅgai, பெ. (n.) a village in Tañjāvūr dt. 'கறையார் மிடறுடையான் கமழ் கொன்றைச்சடைமுடி மேல்பொறையார் தரு கங்கைப் புனலுடையான் புள்ளமங்கை (சம்பந்தர்'16-3); [புள் + மங்கை.. புள் = பறவை. புள்ளமங்கை, புள் மிகுதியாக இருந்த இடம்]
புள்ளரசு	புள்ளரசு puḷḷarasu, பெ. (n.) கருடன்; garuda. king of birds. 'புள்ளரசைக் கொன்றுயிர் பின் கொடுத்தார் போலும்'(தேவா. 598, 8.); [புள் + அரசு. பறவைகளுக்கு அரசன் போன்ற பெரும் பறவை]
புள்ளரிச்சாவி	புள்ளரிச்சாவி puḷḷariccāvi, பெ. (n.) புல்லரிச்சாவி (இ.வ.); பார்க்க;See pullari-c-cavi. [புல்லரிச்சாவி → புள்ளரிச்சாவி]
புள்ளரையன்	புள்ளரையன் puḷḷaraiyaṉ, பெ. (n.) புள்ளரசு பார்க்க;See pul-l-arasu. 'புள்ளரையன் புகழ்குழறும் புனவரங்கமே'(திவ். பெரியாழ். 4, 9, 5.); [புள் + அரையன். அரசன் → அரை சன் → அரையன்]

புள்ளறுதல்	புள்ளறுதல் puḷḷaṟudal, பெ. (n.) காசுக் குற்றவகை (பணைவிடு. 139);; a defect in coins. [புள் + அறுதல், 'தல்' தொ.பெ.ஈறு]
புள்ளன்பிளாச்சை	புள்ளன்பிளாச்சை puḷḷaṉpiḷāccai, பெ. (n.) மீன்வகையுளொன்று; a kind of fish.
புள்ளங்குச்சு	புள்ளங்குச்சு puḷḷaṅguccu, பெ. (n.) கீச்சுக் கீச்சுத் தாம்பாளம் என்ற குழந்தைகள் விளையாட்டு (நெல்லை.);; children's game. [புள்ளாம் + குச்சு]
புள்ளி'	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;

புள்ளி	புள்ளி2 puḷḷi, பெ. (n.) ஆய்தவெழுத்து (தொல். எழுத். 2.);; the letter ஃ [புள் + இ – புள்.] ஆய்தம் ஒருயிரோடுங் கூடாது தனித்து நிற்பதால் தனி நிலை என்றும். புள்ளிவடிவாயிருப்பதால் புள்ளி என்றும் முப்புள்ளி என்றும் தனக்குப்பின் வரும் வல்லினமெய்யை மெலிவிப்பதால் நலிபு என்றும் பெயர் பெறும் (த.வ.139);. 'குற்றியலிகரம் குற்றியலுகரம் ஆய்தம் என்ற முப்பாற் புள்ளியும்'(தொல்.2); என்று 'முப்பாற் புள்ளி' என்பது மூவெழுத்தையும் பொதுப்படத் தழுவுமாறு உம்மைத் தொகையாய்ச் சேர்த்துக் கூறியிருத்தலின், பண்டைக் காலத்திற் புள்ளி பெற்றன எனப்படும் (இலக்.கட்.56);. புள்ளி3 puḷḷi, பெ. (n.) மஞ்சள் நிறத் தேமல்; yellow patches on the skin. [புள் → புள்ளி] புள்ளி4 puḷḷi, பெ. (n.) பறவை; bird. [புள் → புள்ளி] புள்ளி puḷḷi, பெ. (n.) செஞ்சந்தனம்
புள்ளிக்கண்	புள்ளிக்கண் puḷḷikkaṇ, பெ. (n.) மாட்டின் கடைக்கண்ணில் விழும் வெள்ளை நிறப் புள்ளி (மாட்டுவா. 16);; white spots in the corner of the eyes of cattle. [புள்ளி + கண்]
புள்ளிக்கணக்கன்	புள்ளிக்கணக்கன் puḷḷikkaṇakkaṉ, பெ. (n.) வணிகத்திற்குப் (காரியாம்சத்தில்); பயன்படும் கணக்கில் வல்லவன்; one versed in the tradesmen's accounts. [புள்ளிக்கணக்கு → புள்ளிக்கணக்கன்]
புள்ளிக்கணக்கு	புள்ளிக்கணக்கு puḷḷikkaṇakku, பெ. (n.) செயல் முறையில் (காரியாம்சத்தில்); பயன்படுங் கணக்கு; practical arithmetic opp. to palli-k-kanakku. 2. பயிர் விளைச்சல் மதிப்பு; valuation of a standing crop. 3. வரவுசெலவு மதிப்புத் திட்டம்; budget estimate. 4. துணிவணிகர் துணியிலிடும் விலைக் குறியிடு (வின்.);; method adopted by tradesmen in marking prices of cloth. [புள்ளி + கணக்கு. புள் + இ - புள்ளி. புள்ளிக் கணக்கு = குறியிட்டுக் கணிக்கும் கணக்கு (சு.வி. 37);]

புள்ளிக்கரப்பன்	புள்ளிக்கரப்பன் puḷḷikkarappaṉ, பெ. (n.) தோல்நோய்; a kind of skin disease. மறுவ. புள்ளிக்குட்டம். [புள்ளி + கரப்பன்]
புள்ளிக்கல்	புள்ளிக்கல் puḷḷikkal, பெ. (n.) கானற்கல் a king of spotted stone. [புள்ளி + கல்]
புள்ளிக்கலவா	புள்ளிக்கலவா puḷḷikkalavā, பெ. (n.) புள்ளிக் கலவாய் பார்க்க;See pulli-k-kalavāy. [புள்ளிக்கலவாய் → புள்ளிக்கலவா]
புள்ளிக்கலவாய்	புள்ளிக்கலவாய் puḷḷikkalavāy, பெ. (n.) 1. செந்நிறமும் பழுப்பு நிறமும் கலந்த கடல் மீன்வகை; spotted perch, reddish brown, 2. சாம்பல் நிறமுள்ள கடல்மீன் வகை; a Seafish,deep grey. [புள்ளி + கலவாய்]
புள்ளிக்கவுடா	புள்ளிக்கவுடா puḷḷikkavuṭā, பெ. (n.) சங்குவகை; a kind of conch. [புள்ளி + கவுடா]
புள்ளிக்கழி	புள்ளிக்கழி puḷḷikkaḻi, பெ. (n.) தோணியின் குறுக்காக கட்டப்படும் கம்பு; cross-bar of fishing boat. [புள்ளி + கழி]
புள்ளிக்கற்றாழை	புள்ளிக்கற்றாழை puḷḷikkaṟṟāḻai, பெ. (n.) பிள்ளைக் கற்றாழை பார்க்க;See plai-k-karrāḷai. [பிள்ளைக்கற்றாழை + புள்ளைக் கற்றாழை – புள்ளிக்கற்றாழை]

புள்ளிக்காரன்	புள்ளிக்காரன் puḷḷikkāraṉ, பெ. (n.) 1. பணக்காரன்; rich man. 2. கணக்கன்; accountant. 3. பெயர் சொல்லாது குறிப்பிடப்பட்டவன்; particular person purposely not specified by name. 4. புள்ளிபார்ப்பவன் (இ.வ.); பார்க்க;See pulli-p-părppavan. [புள்ளி + காரன். புள் + இ = புள்ளி. புள்ளிக்காரன் = புள்ளி குத்தப்பட்ட குற்றவாளி cf. E. bull, a sealed edict of the pupe, L. bulla, a knob, anything rounded by art; later, a leaden seal; E. bill, an account of money, a draft of a proposed law clit. a sealed paper from Low.L. billa-bulla. a deal (சு.வி 37] 'புள்ளிக்காரன்' முகத்தில் கரியைப் பூசுதல், கரிக் கோடிடுதல் முதலிய வழக்குகள் ஊர்க்கு மாறான குற்றவாளிகளை ஊரார் செம்புள்ளி கரும்புள்ளி குத்தி அவமானம் படுத்தியதை நினைவுறுத்தும். (சொ.க.23); புள்ளிக்காரன் puḷḷikkāraṉ, பெ. (n.) ஆண் குறியைக் குறிக்கும் மறைமுகமான குழூஉக் குறிச்சொல்; a secret term used among a group of people. மறுவ, புள்ளிராசா [புள்ளி+காரன்]
புள்ளிக்கால்	புள்ளிக்கால் puḷḷikkāl, பெ. (n.) உகரத்தின் மேல் இடப்படும் 'ள' என்னும் நெடிற்குறி (வின்.);; the character 'ள' subjoined to the letter 'உ' 'to lenghen it. [புள்ளி + கால்]
புள்ளிக்குட்டம்	புள்ளிக்குட்டம் puḷḷikkuṭṭam, பெ. (n.) புள்ளிக் கரப்பன் பார்க்க;See pulli-k-karappan. [புள்ளி + குட்டம்]
புள்ளிக்குயில்	புள்ளிக்குயில் puḷḷikkuyil, பெ. (n.) வரிக்குயில் (வின்.);; striped koel [புள்ளி + குயில்]
புள்ளிக்குரவை	புள்ளிக்குரவை puḷḷikkuravai, பெ. (n.) மீன்வகையுளொன்று; a kind of fish.
புள்ளிக்குளிகைவராகன்	புள்ளிக்குளிகைவராகன் puḷḷigguḷigaivarāgaṉ, பெ. (n.) பழைய காசு வகை; an ancient coin (M.E.R. 32 of 1923);. [புள்ளிக்குளிகை + வராகன்]
புள்ளிக்கெடுத்தை	புள்ளிக்கெடுத்தை puḷḷikkeḍuttai, பெ. (n.) நச்சு மீன் வகையுளொன்று; a kind of danger fish.

புள்ளிக்கெண்டை	புள்ளிக்கெண்டை puḷḷikkeṇṭai, பெ. (n.) புள்ளியுள்ள மீன்; spotted fish. [புள்ளி + கெண்டை]
புள்ளிக்கோழி	புள்ளிக்கோழி puḷḷikāḻi, பெ. (n.) கடல் மீன் வகை; a kind of sea-fish. [புள்ளி + கோழி]
புள்ளிகிச்சான்	புள்ளிகிச்சான் puḷḷigiccāṉ, பெ. (n.) மீன்வகையுளொன்று; a kind of fish.
புள்ளிகுத்து-தல்	புள்ளிகுத்து-தல் puḷḷiguddudal, 12 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. கணக்கெழுதுதல்; to write accounts. 2. ஏட்டெழுத்தில் அடிப்புக் குறியாக எழுத்தின் மேல் குத்திடுதல்; to delete by placing dot or dots over a letter or letters,in cadjan writing. 'எழுத்து உருவழியாதே கிடந்தாலும் புள்ளி குத்தினால் அத்தைக் கழித்து மேலே போமா போலே'(ஈடு, 7, 3, 4.);. [புள்ளி + குத்து -,]
புள்ளிச்சந்தம்	புள்ளிச்சந்தம் puḷḷiccandam, பெ. (n.) திருவாரூர் மாவட்டத்திலுள்ள ஊர்; a village in Tiruvarur dt. [புள்ளி சந்தம் → புள்ளிச்சந்தம். புத்தப் பள்ளிக்குக் கொடுக்கப்பட்ட இறையிலி நிலமுடைய ஊர்.]
புள்ளிச்சில்லை	புள்ளிச்சில்லை puḷḷiccillai, பெ. (n.) மார்பிலும் வயிற்றிலும் கருப்புக் கீற்றுகளைக் கொண்ட பறவை வகை; spotted munia. [புள்ளி + இல்லை]
புள்ளிச்சிலம்பன்	புள்ளிச்சிலம்பன் puḷḷiccilambaṉ, பெ. (n.) மார்பு வயிறு ஆகிய இடங்களில் செம்பழுப்பு கோடுகளையுடைய பறவை வகை; spotted babbler. [புள்ளி + சிலம்பன்]
புள்ளிச்சுறா	புள்ளிச்சுறா puḷḷiccuṟā, பெ. (n.) மீன்வகையுளொன்று; a kind of sharp fish. [புள்ளி + சுறா சுல் → சுர் → சுரு → சுறு → சு று க் கு = கூ ர் மை. சுறு → சுறா = கத்திபோல் வெட்டும் செதிலுள்ள கடல் மீன்.]

புள்ளிச்சோறு	புள்ளிச்சோறு puḷḷiccōṟu, பெ. (n.) விளைவு மதிப்பிடும் அதிகாரிகள் பொருட்டு வாங்கும் பழைய வரி வகை; ancient tax for the maintenance of official estimators of the produce of fields. [புள்ளி + சோறு]
புள்ளித்திரட்டை	புள்ளித்திரட்டை puḷḷittiraṭṭai, பெ. (n.) மீன்வகையுளொன்று; a kind of fish. [புள்ளி + திரட்டை]
புள்ளித்திருக்கை	புள்ளித்திருக்கை puḷḷittirukkai, பெ. (n.) சோனகத்திருக்கை (வின்.);; sting ray.
புள்ளித்தும்பி	புள்ளித்தும்பி puḷḷittumbi, பெ. (n.) மீன்வகையுளொன்று; a kind of fish.
புள்ளித்தேளி	புள்ளித்தேளி puḷḷittēḷi, பெ. (n.) மீன் வகையுளொன்று; a kind of fish,
புள்ளிதறட்டை	புள்ளிதறட்டை puḷḷidaṟaṭṭai, பெ. (n.) வெண்ணிறமுள்ளதும் 15 அங்குல நீளம் வளரக் கூடியதுமான கடல்மீன் வகை; a see fish,silvery,attaining 15 in. in length.
புள்ளிநோய்	புள்ளிநோய் puḷḷinōy, பெ. (n.) உடம்பு முழுவதும் புள்ளிகளை யேற்படுத்தும் தோல்நோய், a venereal disease which causes spots all over the body. [புள்ளி + நோய்]
புள்ளிப்பட்டு	புள்ளிப்பட்டு puḷḷippaṭṭu, பெ. (n.) பூத்தொழிலமைந்த பட்டு வகை (வின்.);; veriegated silk-stuff. [புள்ளி + பட்டு]
புள்ளிப்பன்னா	புள்ளிப்பன்னா puḷḷippaṉṉā, பெ. (n.) பில்லி பன்னா; a sea fish.
புள்ளிப்பனையேறி	புள்ளிப்பனையேறி puḷḷippaṉaiyēṟi, பெ. (n.) மஞ்சணிறமுள்ள ஆற்றுமீன் வகை; yellow coloured fish with spots. [புள்ளி + பனையேறி]

புள்ளிப்பாரை	புள்ளிப்பாரை puḷḷippārai, பெ. (n.) மீன்வகை; caranx assinis a kind of fish. [புள்ளி + பாரை.]
புள்ளிப்பிலாச்சை	புள்ளிப்பிலாச்சை puḷḷippilāccai, பெ. (n.) பிலாச்சை மீன் பார்க்க;See piläccai min. [புள்ளி + பிலாச்சை]
புள்ளிப்புலி	புள்ளிப்புலி puḷḷippuli, பெ. (n.) சிறுத்தை; a leopard.(சேரநா.); ம. புள்ளிப்புலி, புள்ளிநரி, [புள்ளி + புலி]
புள்ளிப்பூனை	புள்ளிப்பூனை puḷḷippūṉai, பெ. (n.) பழுப்பு நிறப்புள்ளிகள் உடைய பூனை வகை; rusty-spotted cat. [புள்ளி + பூனை]
புள்ளிபட்டினசுட்டான்	புள்ளிபட்டினசுட்டான் buḷḷibaṭṭiṉasuṭṭāṉ, பெ.(n.) மீன் வகையுளொன்று a kind of fish.
புள்ளிபார்-த்தல்	புள்ளிபார்-த்தல் puḷḷipārttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அறுவடைக்குமுன் வயலின் விளைவை மதிப்பிடுதல்; to estimate the produce of a field before harvesting. 2. கணக்கை முடித்தல் (வின்.);; to settle accounts. [புள்ளி + பார் -,]
புள்ளிபார்ப்பவன்	புள்ளிபார்ப்பவன் puḷḷipārppavaṉ, பெ. (n.) அறுவடைக்குமுன் வயலின் விளைவை மதிப்பிடும் பணியாளன்; official estimator of the produce of fields before harvesting. [புள்ளி + பார்ப்பவன்]
புள்ளிபாலகெண்டை	புள்ளிபாலகெண்டை puḷḷipālageṇṭai, பெ. (n.) மீன்வகையுளொன்று; a kind of fish.

புள்ளிபோடு-தல்	புள்ளிபோடு-தல் puḷḷipōṭudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. குறியிடுதல்; to make a mark. 2.குறிப்பெழுதுதல்; to make a note. 3. புள்ளிபார்-த்தல் பார்க்க;See pulli-p-par. [புள்ளி + போடு-,]
புள்ளிமட்டி	புள்ளிமட்டி puḷḷimaṭṭi, பெ. (n.) கிளிஞ்சல் வகையுளொன்று; a kind of shell.
புள்ளிமரங்கொத்தி	புள்ளிமரங்கொத்தி puḷḷimaraṅgotti, பெ. (n.) மஞ்சள் தோய்ந்த வெண்மை நிறமுடைய மார்பிலும் வயிற்றிலும் பெரிய கரும்புள்ளி களைக் கொண்ட மரங்கொத்தி வகை; Speckled piculet. [புள்ளி + மரங்கொத்தி]
புள்ளிமருது	புள்ளிமருது puḷḷimarudu, பெ. (n.) பிள்ளை மருது மரம்; white winged myrobalam. மருது. வெண்மருது. [பிள்ளைமருது → புள்ளைமருது → புள்ளி மருது]
புள்ளிமான்	புள்ளிமான் puḷḷimāṉ, பெ. (n.) 1. புள்ளிகளுடைய மான் வகை; spotted deer. 'புள்ளிமான் கலையை'(புறநா. 152. உரை);. 2. மான்வகை; hog-deer. மறுவ, கலைமான் ம. புள்ளிமான் [புள்ளி + மான்]
புள்ளிமிசுக்கு	புள்ளிமிசுக்கு puḷḷimisukku, பெ. (n.) புள்ளிக்கணக்கு (இ.வ.); பார்க்க;See pulli-k-kanakku. [புள்ளி + மிசுக்கு]
புள்ளிமிருகம்	புள்ளிமிருகம் puḷḷimirugam, பெ. (n.) புள்ளிமான்(வின்.);பார்க்க;See pulli-mān. [புள்ளி + மிருகம்] Skt. Mrga → த. மிருகம்.

புள்ளிமூக்குவாத்து	புள்ளிமூக்குவாத்து puḷḷimūkkuvāttu, பெ. (n.) வெளிர்ப்பழுப்பு நிறத்தில் ஆழ்ந்த பழுப்பு நிறக் கோடுகளையுடைய பறவை; spot. billed duck. [புள்ளி + மூக்கு + வாத்து]
புள்ளியட்டை	புள்ளியட்டை puḷḷiyaṭṭai, பெ. (n.) புள்ளியுள்ள அட்டை வகை; specked leech. [புள்ளி + அட்டை. ஒட்டு → அட்டு → அட்டை = ஊனுடம்புடன் ஒட்டிக் கொண்டு அரத்தத்தை உறிஞ்சும் ஓர் உயிரி.]
புள்ளியந்திருக்கை	புள்ளியந்திருக்கை puḷḷiyandirukkai, பெ. (n.) புள்ளித்திருக்கை பார்க்க;See pul-t-tirukkal. [புள்ளித்திருக்கை → புள்ளியந் திருக்கை]
புள்ளியம்	புள்ளியம்1 puḷḷiyam, பெ. (n.) சிறுகுறிஞ்சா (மலை.);; small Indian ipecacuanha. புள்ளியம்2 puḷḷiyam, பெ. (n.) புளிநறளை பார்க்க;See pulinaralai.
புள்ளியர்கலிமா	புள்ளியர்கலிமா puḷḷiyarkalimā, பெ. (n.) புள்ளியன்மா பார்க்க;See pulliyanma. 'புள்ளியற் கலிமா வுடைமையான'(தொல்.பொ.194);. [புள் + இயல் + கலி + மா]
புள்ளியன்மா	புள்ளியன்மா puḷḷiyaṉmā, பெ. (n.) பறவையின் வேகமுடைய குதிரை, horse that flies like a bird. 'பொங்குளைப் புள்ளியன் மாவும்'(பரிபா.10,14);. [புள்ளி + இயல் + மா]
புள்ளியாந்தை	புள்ளியாந்தை puḷḷiyāndai, பெ. (n.) சாம்பல் பழுப்பு நிறவுடலில் வெள்ளைப் புள்ளிகளைக் கொண்ட ஆந்தை வகை; spotted owlet. [புள்ளி + ஆந்தை]
புள்ளியிடு-தல்	புள்ளியிடு-தல் puḷḷiyiḍudal, 11 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1.கணக்கிற் குறித்துக் கொள்ளுதல்; to enter in an account. 'புள்ளியிட்ட கணக்கு மாற்றி'(மதுரைப் பதிற்.47);. 2.பொருள் விளங்கும்படி சொற்றொடரியத்தில் (வாக்கியங்களிற்); குறியிடுதல்; to punctuate.

புள்ளியியல்	புள்ளியியல் puḻḻiyiyal, பெ. (n.) statistics. 'மக்கள் தொகையைத் கட்டுப்படுத்தா விட்டால் சிக்கல் உருவாகும் என்று ஒரு புள்ளியியல் நிறுவனம் தெரிவித்தது' (உ.வ);. [புள்ளி + இயல்]
புள்ளியிரலை	புள்ளியிரலை puḻḻiyiralai, பெ. (n.) புள்ளிமான் 1 பார்க்க;See pulliman1. 'கவலையமருப்பிற் புள்ளியிரலை'(பதிற்றுப். 74.10);. [புள்ளி + இரலை]
புள்ளியினம்	புள்ளியினம் puḻḻiyiṉam, பெ. (n.) புள்ளியிடு(வின்.); பார்க்க;See puly-idu. [புள்ளி + இனம்]
புள்ளியீடு	புள்ளியீடு puḻḻiyīṭu, பெ. (n.) பொருள் விளங்கும்படி சொற்றொடர்களில் இடும் குறியீடு (இக்);; punctuation. [புள்ளி + ஈடு. இடு → ஈடு]
புள்ளியுளுவை	புள்ளியுளுவை puḻḻiyuḷuvai, பெ. (n.) a kind of fish. [புள்ளி + உளுவை]
புள்ளிருக்குவேளுர்	புள்ளிருக்குவேளுர் puḻḻirukkuvēḷur, பெ. (n.) வினைதீர்த்தான் (வைத்தீசுவரன்); கோயில் என்று அழைக்கப்படும் ஊரின் பழையபெயர்; ancient name of the village VaittiSuvaran kÖyil. [புள் + இருக்கும் + வேளுர், புள் மிகுதியாக இருந்த ஊர்.]
புள்ளிரோகம்	புள்ளிரோகம் puḻḻirōkam, பெ. (n.) நோய்வகை (வின்.);; a disease. [புள்ளி + ரோகம்.] Skt.rōha → த. ரோகம்
புள்ளிவண்டு	புள்ளிவண்டு puḻḻivaṇṭu, பெ. (n.) கழுதை வண்டு (வின்.);; ground beetle. [புள்ளி + வண்டு]

புள்ளிவராகன்	புள்ளிவராகன் puḷḷivarākaṉ, பெ. (n.) மூன்றரை உருபாமதிப்புள்ள பொற்காசு வகை (வின்.);; star pagoda=3 1/ 2. rupees [புள்ளி + வராகன்] Skt. varåha → த. வராகன்
புள்ளிவரி	புள்ளிவரி puḷḷivari, பெ. (n.) பட்டியல் (வின்);; Catalogue. [புள்ளி + வரி]
புள்ளிவரிக்கலை	புள்ளிவரிக்கலை puḷḷivarikkalai, பெ. (n.) புள்ளியையும் வரியையுமுடைய கலைமான், spotted deer. 'அள்ளல் ஆடிய புள்ளி வரிக்கலை'(நற். 2652);. [புள்ளி + வரி + கலை]
புள்ளிவிவரம்	புள்ளிவிவரம் puḷḷivivaram, பெ. (n.) புள்ளிவிளக்கம் பார்க்க;See pul Vilakkam. 'தொழில் வளர்ச்சிபற்றிப்புள்ளிவிவரங்களுடன் விளக்கினார்' (உ.வ);. [புள்ளி + விவரம்] Skt. vivara → த. விவரம்
புள்ளிவிழல்	புள்ளிவிழல் puḷḷiviḻl, பெ. (n.) பெண்ணிய நோய்; a venereal disease. [புள்ளி + விழல். விழு → விழல்]
புள்ளிவிளக்கம்	புள்ளிவிளக்கம் puḷḷiviḷakkam, பெ. (n.) எண்ணிக்கை அடிப்படையில் தரப்படும் விளக்கம்; statistical information. ம. புள்ளிவிளக்கம் [புள்ளி + விளக்கம்]

புள்ளீடு	புள்ளீடு1 puḷḷīṭu, பெ. (n.) சிவகணங்களுள் ஒருவகைப் பேய்க்(பைசாச);கணம் (தக்கயாகப். 605 உரை.);; a group of bird-like demon - attendants of Śivan. [புள் →புள்ளீடு] புள்ளீடு2 puḷḷīṭu, பெ. (n.) பறவைக் குற்றத்தினால் வருவதாகக் கருதப்படும் பிள்ளை நோய்; a disease in children, attributed to the evil influence of birds. புள்ளீட்டுக்கும் பேயீட்டுக்கும் பிழைக்கப்பெற்ற தென்கிறார் (திவ்.பெரியாழ்.2,5,4.வ்யா,பக்.343);. [புள் + ஈடு. இடு → ஈடு]
புள்ளு	புள்ளு1 puḷḷu, பெ. (n.) 1.புள் (சிலப்.10,117,உரை.); பார்க்க;See pul. 2.சிறுபுள்ளடி (மூ.அ);; a species of tick-trefoil. [புள் → புள்ளு] புள்ளு2 puḷḷu, பெ. (n.) விதைக்கரும்பு; piece cut off, as Sugarcane cut Cross wise. மறுவ . விதைகரணை [புள் → புள்ளு]
புள்ளுரை-த்தல்	புள்ளுரை-த்தல் puḷḷuraittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) புள்ளொலி கொண்டு நிமித்தங்கூறுதல்; to predict from omen-birds. 'முந்து புள்ளுரைத்த முதுமகன்' (பெருங்.உஞ்சைக்.56,234.); [புள் + உரை -]
புள்ளுவம்	புள்ளுவம் puḷḷuvam, பெ. (n.) 1.பறவையினோசை (சீவக.2039.உரை.);; cry of birds. 2.ஏய்ப்பு (வஞ்சகம்);; deceit, guile, craft, falsehood. 'பொய்யொருநாள் பட்டதேயமையும் புள்ளுவம் பேசாதே போக நம்பி திவ்.பெருமாள்.67) [புள் → புள்ளுவம்]
புள்ளுவன்	புள்ளுவன் puḷḷuvaṉ, பெ. (n.) 1.ஏய்ப்பன் (வஞ்சகன்);; deceitful person. 'புள்ளுவன் கார்வம் பொதியறை' (திவ்.பெரியதி.10,7,4.);. 2.பாலைநில மகன் (சுடா.);; dweller in a desert tract. 3.கீழ்க்கன் (பிங்);, base, vile person. [புள்ளுவம் → புள்ளுவன்]
புள்ளூர்கடவுள்	புள்ளூர்கடவுள் puḷḷūrkaḍavuḷ, பெ. (n.) திருமால்(கருடன் மேலேறிச் செல்லும் தெய்வம்.);; Tirumâl as riding on garuda. 'புள்ளூர் கடவுளைப் போற்றுதும் போற்றுதும்' (சிலப்.17ஆடுநர்ப் புகழ்தல்); [புள் + ஊர்+ கடவுள்]

புள்ளெனல்	புள்ளெனல் puḷḷeṉal, பெ. (n.) புளித்தற் குறிப்பு; expr of sourness of taste. "கூழ் புள்ளென்றது" (நேமிநா.66.உரை);. [புள் + எனல்]
புள்ளொலி	புள்ளொலி puḷḷoli, பெ. (n.) பறவையினது ஓசை; chirping sound of birds. "புள்ளொலி சிறந்த தெள்ளரிச் சிலம்பாடி" (மணிமே. 5,111);. [புள் + ஒலி]
புள்ளையார்சங்கு	புள்ளையார்சங்கு puḷḷaiyārcaṅgu, பெ. (n.) பிள்ளையார் போன்ற அமைப்பிற் காணப்படும் சங்கு; a conch, which in a shape of 'Pillaiyār'. [பிள்ளையார் → புள்ளையார் + சங்கு]
புள்ளோச்சு-தல்	புள்ளோச்சு-தல் puḷḷōccudal, 15 செ.கு.வி. (v.i.) புள்ளோப்பு-தல் பார்க்க;See pul-l-oppu-. [புள் + ஒச்சு-,]
புள்ளோப்பு-தல்	புள்ளோப்பு-தல் puḷḷōppudal, 6 செகுவி. (v.i.) பறவையை ஓட்டுதல், to drive away birds as from a corn field. 'கொழுமீ னுணங்கல் புள்ளோப்பும்' (ஐந்.ஐம்.47); மறுவ. கவறோட்டுதல், [புள் + ஒப்பு-,]
புளகம்	புளகம்1 puḷagam, பெ. (n.) 1.மிகுந்த அச்சம் பெருமகிழ்ச்சி ஆகியவற்றால் உடற்றோலின் மேலுள்ள மயிர்கள் நிமிர்ந்து நிற்கை, மயிர் சிலிர்க்கை; horripilation, erection of the hairs on the skin, as from excessive fear, delight etc. சிந்தை பயமெய்தி யுறுபுளகத் தோடும் (திருவாலவா. 30,45); 2. மகிழ்ச்சி (வின்);; joy, delight, ecstacy. மறுவ மயிர்ப்புடைப்பு, மயிர்க் கூச்செறிவு. க.து. புலக, புளக [புல் → புலகம் → புளகம்.] த. புளகம் → Skt. pulaka. இச்சொல்லின் முதற்பொருளாக உண்ணக் கூடிய ஒருவகைச் செடி (a species of edible plant); என்று மா.வி.அக. குறித்திருப்பது இச்சொல் புல்லோடுதொடர்பு கொண்டிருந்ததைக் காட்டுகிறது. வடமொழியில் இதன் வினை வடிவம் இல்லை; பெருவழக்குமில்லை புளகம்2 puḷagam, பெ. (n.) சோறு (பிங்.);; boiled rice. க. புலக, புலிக(சோற்றுருண்டை); [புல் → புள் → பிள் → பிழம்பு=திரட்சி. (வே.க.3.81); புல் → புள் → புளகம் =சோற்றுருண்டை, சோறு] புளகம்3 puḷagam, பெ. (n.)

புளகாங்கிதம்	புளகாங்கிதம் puḷakāṅgidam, பெ, (n.) புளகிதம் பார்க்க;See pulagidam. [புளகம் + அங்கிதம்] Skt. ankita → த. அங்கிதம்
புளகி-த்தல்	புளகி-த்தல் puḷagittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மயிர் சிலிர்த்தல்; to horripilate as from rapture. 2. மிக மகிழ்தல் (வின்.);; to be in ecstacy. [புல் → புலகம் → புளகி-, புளகித்தல் = புல்லைப்போன்று உடல்மேலுள்ள மயிர்கள் நேராக நிற்றல்.]
புளகிதம்	புளகிதம் puḷagidam, பெ. (n.) 1. மயிர்ச்சிலிப்பு; horripilation, goose-skin, as from rapture. 'புளகிதத்தோடுங் கண்ணீர்மேவ மெய்கம்பித்த'(திருவாலவா. 1,22.); 2. பெருமகிழ்ச்சி (வின்.);; ecstacy, rapture. [புல் → புலகம் → புளகித்தல். புளகி → புளகிதம்.] 'புளகம்' பார்க்க. த. புளகம் → Skt. pulakita.
புளகினி	புளகினி puḷagiṉi, பெ. (n.) தாமரைமணி, lotus bead.
புளகு	புளகு puḷagu, பெ. (n.) புளகம்1 பார்க்கSee pulagam1. மெய்யும் புளகெழ (பாரத. கீசக. 59); [புல் → புலகம் → புளகம் → புளகு] த. புளகு → Skt. pulaka.
புளங்கொள்(ளு)-தல்	புளங்கொள்(ளு)-தல் puḷaṅgoḷḷudal, 10 செ.குன்றாவி. (v.t.) புலங்கொள்-தல் பார்க்க;See pulari-kol-. 'சுடலை நீறு புளங்கொளவிளங்கினை'(தேவா.256,4); [புலங்கொள் → புளங்கொள்]
புளப்பாகல்	புளப்பாகல் puḷappākal, பெ. (n.) வாலுழுவை. (மலை.);; climbing staff plant.
புளம்	புளம் puḷam, பெ. (n.) 1. அண்ணம் the uvula. 2. மேல்வாய்; palate. [புள் → புளி = புளித்துப்பொங்குவது. புளி → புளிஞன் = மலையேறுபவள். புள் → புளம் = மேலே இருப்பது, அண்ணம்.]

புளரியசாத்தம்	புளரியசாத்தம் puḷariyacāttam, பெ. (n.) திருநீறு; the sacred ashes.
புளவை	புளவை puḷavai, பெ. (n.) 1. பிளவை பார்க்க;See pilavai. 2. பட்டு; silk. [பிள் → பிள → பிளவை → புளவை]
புளவைப்பருத்தி	புளவைப்பருத்தி puḷavaipparutti, பெ. (n.) பட்டுப்பருத்தி; silk cotton. [புளவை → பருத்தி]
புளாகம்	புளாகம் puḷākam, பெ. (n.) கஞ்சி; gruel. [புல் → புள் → புளகம் = சோறு. புளகம் → புளாகம் = சோற்றைக் கரைத்தாற் போன்றுள்ள கஞ்சி]
புளி	புளி1 puḷi, பெ. (n.) 1. புளிப்புச்சுவை (மூ.அ.);; acidity, tartness. 2. மரவகை (மூ.அ.);; tamarind, tree. 3. புளியம் பழத்தின் ஒட்டை நீக்கிப் பெறப்படும் புளிப்புச் சுவையுடைய சதைப் பகுதி; tamarind. குழம்புவைக்கக் கொஞ்சமாகப் புளி எடுத்துக்கொள் (உ.வ.); 4. புளிங்கறி; curry cantaining tamarind. 'அயிலை துழந்த அம்புளிச் சொரிந்து'(அகநா.60.); 5. தித்திப்பு (சிறுபாண்,.175.உரை);; sweetness. 6. பெண் சரக்குவகை (வின்.); Substance, in general. ம., குட புளி, க.புளி, புள்ள, புளு, புல்ல, புளிசெ, புணசெ, புணிசெ, புணுசி, புணுசெ, புண்செ, புளும்செ, குணசி, குணசெ, குணிசெ, குணுசெ, குளிசெ, தெ. புலி; து. புளி, புலி;கோத புள்ய்; துட, பூள்ய் கொலா.புல்லெ; கட. புல்லா கோண் புலா; குவி. புல்ல; பட.குய். [புள் → புளி = புளிப்புச்சுவை, புளிப்புப் பழம், புளிப்புப் பழம்தரும் மரம்] புளி வகைகள் 1. ஆனைப்புளி 2. ஈழப்புளி 3. [illegible]
புளிக்கடலை	புளிக்கடலை puḷikkaḍalai, பெ. (n.) 1. புளித்த கடலை; sour Bengal gram. 2. கடலைப் புளிப்பு; vinegar extracted from the plant of Bengal gram. [புளி + கடலை]

புளிக்கருணை	புளிக்கருணை puḷikkaruṇai, பெ. (n.) கருணைவகை (தைலவ.தைல.135,20,உரை);; a kind of tuberous rooted herb. [புளி + கருணை. கறணை → கருணை]
புளிக்கரை	புளிக்கரை1 puḷikkaraittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கறிக்காகப் புளியை நீரிற் கரைத்தல் (வின்.);; to dissolve tamarind for curry preparations. 2. கவலைப்படுதல் (இ.வ.);; to be anxious. து. புளிபாடுனி [புளி + கரை-,] புளிக்கரை2 puḷikkaraittal, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) கலக்கப் படச்செய்தல் (இ.வ.);; to make one anxious. தேர்வுக்குச் செல்லும் மாணவன் வயிற்றில் புளிக் கரைத்தாற் போல் காணப் படுகிறான் (உ.வ.);. [புளி + கரை -,]
புளிக்கவை-த்தல்	புளிக்கவை-த்தல் puḷikkavaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) நுரைகொள்ள வைத்தல்; to ferment. து. புளிபா, புலிபா, [புளி → புளிக்க + வை-,]
புளிக்கறி	புளிக்கறி puḷikkaṟi, பெ. (n.) புளிங்கறி பார்க்க;See pulinkari. [புளி + கறி]
புளிக்காப்பு	புளிக்காப்பு puḷikkāppu, பெ. (n.) சிலைக்கு எண்ணெய்க் காப்பிடும் போது எண்ணெய் கழற்ற உதவும் அரைத்த புளி முதலியன (திவ். பெரியாழ். 2, 4, 1, வ்யா. பக்.311);; past of tarmarind, soapnut, etc., used for removing oil smeared on the idols in a ceremonial bath. தெ. புலிகாபு [புளி + காப்பு. கா → காப்பு]
புளிக்காய்ச்சல்	புளிக்காய்ச்சல் puḷikkāyccal, பெ. (n.) புளியைக் கரைத்து மிளகாய், கடலைப் பருப்பு, பெருங்காயம் முதலிய பொருள்களைச் சேர்த்துக் காய்ச்சி உருவாக்கும் கெட்டியான குழம்பு; a thick spicy concentrate of tamarind obtained by boiling. [புளி + காய்ச்சல். காய் → காய்ச்சல். 'சல்' தொ.பெ. ஈறு]
புளிக்கீரை	புளிக்கீரை puḷikārai, பெ. (n.) புளிச்சக்கீரை; Indian Sorrel. மறுவ. புளிச்சிறுகீரை. புளியாரை [புளி + கீரை]

புளிக்குடி-த்தல்	புளிக்குடி-த்தல் puḷikkuḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) ஈன்றணிமையாயிருத்தல் (இ.வ.);; to be in child-bed. து. புளிநீர் (புளியிலையைக் கொண்டு காய்ச்சிய சாறு); [புளி + குடி. உடல் வலியைப் போக்க புளியம் இலையை நீரில் போட்டுக் காய்ச்சிய சாற்றைக் குழந்தை பெற்ற பெண்ணுக்குக் கொடுக்கும் பழக்கம் அடிப்படையில் உருவானது புளிக்குடித்தல் என்னும் சொல்லாட்சி. பின்னர் அது ஈன்றணிமையாய் இருக்கும் நிலையைக் குறித்தது.]
புளிக்குடித்திரு-த்த்ல்	புளிக்குடித்திரு-த்த்ல் puḷikkuḍittiruttl, 3 செ.கு.வி. (v.i.) புளிக்குடி-த்தல் பார்க்க;See puli-k-kudi-. [புளி + குடித்து + இரு -,]
புளிக்குழம்பு	புளிக்குழம்பு puḷikkuḻmbu, பெ. (n.) புளிங்கறி பார்க்க;See pulikari. புளிக் குழம்பு எளிதில் கெடாது (உ.வ.);. மறுவ. புளியாணம், தீயல், காரக்குழம்பு [புளி + குழம்பு]
புளிக்குளி-த்தல்	புளிக்குளி-த்தல் puḷikkuḷittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) புளிக்குடி-த்தல் பார்க்க;See pul-k-kudi-. [புளிக்குடி → புளிக்குளி-.]
புளிக்கொச்சு	புளிக்கொச்சு puḷikkoccu, பெ. (n.) புளிக் கோசு பார்க்க;See puli-k-kóšu. [புளி + கொச்சு]
புளிக்கொட்டை	புளிக்கொட்டை puḷikkoṭṭai, பெ. (n.) புளியம் பழத்திற்குள் இருக்கும் விதை; tamarind. து. புலிகொட்டி. [புளி + கொட்டை]
புளிக்கொடிமுந்திரி	புளிக்கொடிமுந்திரி puḷikkoḍimundiri, பெ. (n.) புளிப்புத் திராட்சை; sour grape. [புளி + கொடிமுந்திரி]
புளிக்கொழுமிச்சை	புளிக்கொழுமிச்சை puḷikkoḻumiccai, பெ. (n.) புளிப்புச்சுவையுள்ள கொழுமிச்சை; Sour Citrous. [புளி + கொழுமிச்சை]

புளிக்கோசு	புளிக்கோசு puḷikācu, பெ. (n.) புளியிட்டுச் சமைத்த கறிவகை; a preparation of tamarind, used as a relish. மறுவ, புளிக் கொச்சு. E.cosh → த. கோசு [புளி + கோசு]
புளிக்கோட்டை	புளிக்கோட்டை puḷikāṭṭai, பெ. (n.) கொட்டை நீக்கித் திரட்டி வைக்கப்பட்ட புளித்திரளை (கொ.வ.);; tamarind fruit, massed after removing the stones and rinds. [புளி + கோட்டை }
புளிகரை-த்தல்	புளிகரை-த்தல் puḷigaraittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) புளிக்கரை-த்தல் பார்க்க;See pul-k-karai-. [புளி + கரை-,]
புளிகுடி-த்தல்	புளிகுடி-த்தல் puḷiguḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) புளிக்குடி-த்தல் பார்க்க;See pul-k-kudi-. [புளி + குடி-,]
புளிகை	புளிகை puḷigai, பெ. (n.) புளித்தல் பார்க்க;See pullital. [புளி → புளிகை]
புளிகொடு-த்தல்	புளிகொடு-த்தல் puḷigoḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) முத்துக்குளியலில் முத்தை விழுங்கினவனிடமிருந்து அம்முத்தை மலமூலம் வெளியேற்றப் புளியை உட்கொள்ளச் செய்தல் (வின்.);; to give tamarind pulp to a man who has swallowed pearls, causing him to void them. [புளி + கொடு-]
புளிங்கருணை	புளிங்கருணை puḷiṅgaruṇai, பெ. (n.) புளிநறளை பாரக்க;See pulinaraḷai. [புளி + கருணை. கரணை → கருணை.]
புளிங்கறி	புளிங்கறி puḷiṅgaṟi, பெ. (n.) புளிச்சாறிட்டுச் சமைத்த கறி (S.I.I.ii, 127.);; curry containing tamarind juice. து. புளிகொத்தெல் மறுவ. புளிக்கொச்சு [புளி + கறி]
புளிங்காடி	புளிங்காடி puḷiṅgāṭi, பெ. (n.) மிகப்புளிப்பேறிய காடி; vinegar. [புளி + காடி]

புளிங்கூழ்	புளிங்கூழ் puḷiṅāḻ, பெ. (n.) புளியிட்டாக்கிய கூழ்வகை; porridge cooked in tamarind juice. 'அவரையம் புளிங்கூழ்'(மலைபடு. 436);. [புளி + கூழ்]
புளிச்சக்கண்	புளிச்சக்கண் puḷiccakkaṇ, பெ. (n.) புளித்தகண் பார்க்க;See pulitta-kan. [புளி → புளித்த → புளிச்ச + கண்]
புளிச்சக்காடி	புளிச்சக்காடி puḷiccakkāṭi, பெ. (n.) புளிச்சற்காடி (வின்.); பார்க்க;See puliccarkãdi. 2. மிக்க புளிப்பு (கொ.வ.);; extreme sourness, as of Vinegar. [புளி → புளிச்ச + காடி]
புளிச்சக்காய்	புளிச்சக்காய் puḷiccakkāy, பெ. (n.) புளிச்சக்காய்மரம் பார்க்க;See pulccakkiy maram.
புளிச்சக்காய்மரம்	புளிச்சக்காய்மரம் puḷiccakkāymaram, பெ. (n.) ஒருவகை மரம்; bilimbi tree. (L.); [புளிச்சக்காய் + மரம்]
புளிச்சக்கை	புளிச்சக்கை puḷiccakkai, பெ. (n.) புளியைக் கரைத்த பின் எஞ்சிய சாரமற்ற கோது (வின்.);; refuse of tamarind fruit. மறுவ. புளிக்கோது. [புளி + சக்கை]
புளிச்சங்காடு	புளிச்சங்காடு puḷiccaṅgāṭu, பெ. (n.) தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள ஊர்; a village in Tañjavur dt. [புளியங்காடு → புளிச்சங்காடு]
புலிச்சத்து	புலிச்சத்து puliccattu, பெ. (n.) புளிப்பிழிவு; the essence of tamarind. [புளி + சத்து] Skt sat → த. சத்து

புளிச்சத்தன்ணீர்	புளிச்சத்தன்ணீர் puḷiccattaṉṉīr, பெ. (n.) புளிப்பேறிய பழஞ்சோற்று நீர் (கொ.வ.);; water allowed to stand over cooked rice and get SOUr. மறுவ, நீத்தத்தண்ணிர், நீராத்தண்ணிர், பழையதண்ணிர் [புளிச்ச + தண்ணீர்]
புளிச்சநா	புளிச்சநா puḷiccanā, பெ. (n.) புளிச்சக்கீரை பார்க்க;See pusicca-k-kira. [புளி → புளிச்ச + நா]
புளிச்சநார்	புளிச்சநார் puḷiccanār, பெ. (n.) புளிச்சைச் செடியிலிருந்து எடுக்கப்படும் நார் (கொ.வ.);; fibre of Indian brown hemp. [புளிச்சை + நார்]
புளிச்சரக்கு	புளிச்சரக்கு puḷiccarakku, பெ. (n.) புளிப்பைச் சமமாக்கும் காரப்பொருள்; alkali. [புளி + சரக்கு. சர் → சரகு → சரக்கு = காய்ந்த பண்டம், காய்ந்த வணிகப் பண்டம், பண்டம்.]
புளிச்சல்	புளிச்சல் puḷiccal, பெ. (n.) புளிப்பானது (வின்.);; anything acid, Sour of leavened. [புளி → புளிச்சல்]
புளிச்சலேப்பம்	புளிச்சலேப்பம் puḷiccalēppam, பெ. (n.) புளிச்சேப்பம் (வின்.); பார்க்க;See pulicc èppam. [புளிச்சல் + ஏப்பம்]
புளிச்சற்கண்	புளிச்சற்கண் puḷiccaṟkaṇ, பெ. (n.) புளிச்சைக் கண் (வின்.); பார்க்க;See pusicCai-k-kan. [புளிச்சை + கண்]
புளிச்சற்காடி	புளிச்சற்காடி puḷiccaṟkāṭi, பெ. (n.) 1. புளித்த பனாட்டுத் தண்ணிர் (வின்.);; sour water in which palmyra pulp has been washed. 2. புளிச்சத் தண்ணி (இ.வ.); பார்க்க;See pulicca-t-tannir. [புளிச்சல் + காடி]

புளிச்சற்றண்ணிர்	புளிச்சற்றண்ணிர் puḷiccaṟṟaṇṇir, பெ. (n.) புளிச்சதண்ணீர் (வின்.); பார்க்க;See pulccatanṇir. [புளிச்சல் + தண்ணீர்]
புளிச்சாங்கீரை	புளிச்சாங்கீரை puḷiccāṅārai, பெ. (n.) புளிச்சை 1(கொ.வ.); பார்க்க;See puliccai 1. [புளிச்சை + கீரை]
புளிச்சாணை	புளிச்சாணை puḷiccāṇai, பெ. (n.) புளித்திரளை (இ.வ.);; rounded mass of tamarind pulp. [புளி + சாணை]
புளிச்சாரம்	புளிச்சாரம் puḷiccāram, பெ. (n.) புளிச்சாறு; the essence of tamarind. [புளி + சாரம்]
புளிச்சாறு	புளிச்சாறு puḷiccāṟu, பெ. (n.) வேகவைத்த காய்கறிகளுடன் வெந்தயத்தையும், புளிச்சாற்றையும் சேர்த்து செய்யும் ஒருவகைக் குழம்பு (வின்.);, vegetable soup prepared with tamarind and fenugreek. மறுவ, கழனிப்புளிச்சாறு ம. புளிஞ்சாறு; து. புளிச்சாறு. [புளி + சாறு] புளிச்சாறு puḷiccāṟu, பெ. (n.) புளிக்குழம்பு gravy like juice. [புளி+சாறு]
புளிச்சான்	புளிச்சான்1 puḷiccāṉ, பெ. (n.) கொடிவகை (இ.வ.);; a large woody climber with shining leaves and Scarlet fruits. [புளி → புளிச்சான்] புளிச்சான்2 puḷiccāṉ, பெ. (n.) சாதிக்காய்; a kind of nutmeg.

புளிச்சி	புளிச்சி1 puḷicci, பெ. (n.) பருத்திவகை; a kind of coarse cotton (G.Tn.D. 1, 163);. புளிச்சி2 puḷicci, பெ. (n.) புளியாரை; prostate plant, Sour Sorrel. [புளி → புளிச்சி]
புளிச்சிராய்	புளிச்சிராய் puḷiccirāy, பெ. (n.) புளிச்சி2 பார்க்க;See pulicci=. [புளி + சிராய்]
புளிச்சிறுகீரை	புளிச்சிறுகீரை puḷicciṟuārai, பெ. (n.) உயிரணுக்களை உண்டாக்கி புணர்ச்சியில் விருப்பத்தினை யேற்படுத்தும் புளியாரைக் கீரை; a kind or greens which increases semen and desire for inter-course. மறுவ. புளிக்கீரை, புளியாரை, காசினிக் கீரை. [புளி + சிறுகீரை]
புளிச்சுண்ணம்	புளிச்சுண்ணம் puḷiccuṇṇam, பெ. (n.) பழம்புளி, கருப்பூரம் போன்றவற்றைச் சிற்றாமணக் கெண்ணெயுடன் பிசைந்து எரியூட்டி யுருவாக்குஞ் சுண்ணம்; a calcium prepared by burning the paste prepared castor oil, camphor and old tamarind. [புளி + சுண்ணம். சுள் → சுண் → கண்ணம்]
புளிச்சுரோணிதம்	புளிச்சுரோணிதம் puḷiccurōṇidam, பெ. (n.) படிகாரம், காடி போன்ற புளிப்புள்ள சரக்குகள் (வின்.);; acid substance which combines with an alkali. [புளி → புளிச்சு + ரோணிதம்]
புளிச்சுவை	புளிச்சுவை puḷiccuvai, பெ. (n.) அறுசுவைகளுளொன்று; sour taste. து. புளிச்வாது. [புளி + சுவை]
புளிச்செவ்வந்தி	புளிச்செவ்வந்தி puḷiccevvandi, பெ. (n.) மரவகை; a species of Wooly jacket. [புளி + செவ்வந்தி]
புளிச்சேப்பம்	புளிச்சேப்பம் puḷiccēppam, பெ. (n.) உண்டது செரியாமையால் வரும் ஏப்பம்; belching on account of indigestion. து. புளிஆரிகெ [புளிச்ச + ஏப்பம். ஏ → ஏப்பம்]

புளிச்சை	புளிச்சை puḷiccai, பெ. (n.) 1. செடிவகை; Indian brown hemp. 2. செம்புளிச்சை; roselle. 3. கும்பாதிரி; lac tree. 4. புளிச்செவ்வந்தி பார்க்க;See puli-c-cevvandi. 5. பீளை; rheum, secretion from the eyes. க. பிலிசி. [புளி → புளிச்சை]
புளிச்சைக்கண்	புளிச்சைக்கண் puḷiccaikkaṇ, பெ. (n.) பீளை நிரம்பிய கண்; blear eyes, rheumy eyes. [புளிச்சை + கண்]
புளிச்சைக்கீரை	புளிச்சைக்கீரை puḷiccaikārai, பெ. (n.) புளிச்சை 1 (மலை.); பார்க்க;See pulіccai 1. [புளிச்சை + கீரை]
புளிச்சைக்கொட்டை	புளிச்சைக்கொட்டை puḷiccaikkoṭṭai, பெ. (n.) 1. புளிச்சைக் கீரைக்கொட்டை;Seed of prostate sour plant. 2. புளியங்கொட்டை;Seed of tamarind fruit. மறுவ. புளிக்கொட்டை [புளி → புளிச்சை + கொட்டை]
புளிச்சைப்பழம்	புளிச்சைப்பழம் puḷiccaippaḻm, புளிப்புச் சுவையுள்ள பழம்; a sour fruit [புளி → புளிச்சை + பழம்]
புளிச்சோபிதம்	புளிச்சோபிதம் puḷiccōpidam, பெ. (n.) புளிக் கொட்டை பார்க்க;See pull-k-kottai. [புளி + சோபிதம்]
புளிச்சோறு	புளிச்சோறு puḷiccōṟu, பெ. (n.) புளியிட்டு அட்ட சோறு; boiled rice dressed with tamarind sauce. 'புளிச்சோறுண்டுளே களித்தேன்'(அருட்பா, vi¬, அவா வறுப்பு. 7.);. [புளி + சோறு]
புளிஞ்சோறு	புளிஞ்சோறு puḷiñjōṟu, பெ. (n.) புளிச்சோறு பார்க்க;See pul-c-cru. [புளி + சோறு]

புளிஞன்	புளிஞன் puḷiñaṉ, பெ. (n.) வேடன் (சூடா.);; hunter, mountaineer. 'சவரர் புளிஞர் வளைந்தது'(பெருங். உஞ்சைக். 55, தலைப்பு.);. ம. புளியன் (ஒரு இனத்தார்);; க. புலிந்த; து. புளிந்தெ. [புள் → (பள்); → (பண்); → பணை = பரண், உயரம். பர் → புரம் = உயர்ந்த மலை. புரம் → பரம் = மேல்(மு.தா. 67); புள் → புளி = புளித்து பொங்குவது (மு.தா.63);, உயர்ந்து நிற்கும் மலை. புளி → புளிஞன் = மலையேறுபவன், வேடன்] த. புளிஞன் → Skt. pulinda.
புளித்தஆரை	புளித்தஆரை puḷittaārai, பெ. (n.) புளியாரை பார்க்க;See puliyärai. [புளி → புளித்த + ஆரை]
புளித்தகஞ்சி	புளித்தகஞ்சி puḷittagañji, பெ. (n.) நுரைத்து மிகுவூட்டம் பொதிந்த சோற்று நீர்; yeast. [புளி → புளித்த + கஞ்சி]
புளித்தகண்	புளித்தகண் puḷittagaṇ, பெ. (n.) கண்ணி லொழுக்கினை ஏற்படுத்தும் நோய்; an eye disease marked by purulent discharge, Sore eye. மறுவ. புளிச்சக்கண், பீளைக்கண் [புளி → புளித்த + கண்]
புளித்தகழுநீர்	புளித்தகழுநீர் puḷittagaḻunīr, பெ. (n.) சத்து நிறைந்த சோற்றுக்காடி; rice winegar. [புளி → புளித்த + கழு + நீர்]
புளித்தகள்	புளித்தகள் puḷittagaḷ, பெ. (n.) புளிப்பேறிய கள்; Sour toddy. து. புளிகளி [புளி → புளித்த + கள்]
புளித்தகளா	புளித்தகளா puḷittagaḷā, பெ. (n.) புளிப்புச்சுவைமிக்க களாக்காய்; fruits of Carissa Carandas. [புளி → புளித்த + களா]
புளித்தகாடி	புளித்தகாடி puḷittakāṭi, பெ. (n.) நுரைத்த ஊட்டம்மிக்க கழுநீர்; vinegar-any fermented liquid. [புளி → புளித்த + காடி]

புளித்தகாடிச்சோறு	புளித்தகாடிச்சோறு puḷittakāṭiccōṟu, பெ. (n.) புளிப்பும், ஊட்டம் நிறைந்த சோற்று நீர்; rice at the bottom of fermented rice water. [புளி → புளித்த + காடி + சோறு]
புளித்தசிறுகீரை	புளித்தசிறுகீரை puḷittasiṟuārai, பெ. (n.) புளிச்சிறுகீரை பார்க்க;See pul-c-cru-kirai. [புளித்த + சிறுகீரை]
புளித்தசோறு	புளித்தசோறு puḷittacōṟu, பெ. (n.) நன்கு புளித்து நுரைத்த சோற்று நீரில் ஊறவைத்துப் பக்குவப்படுத்திய சோறு; rice at the bottom of fermented rice water. [புளித்த + சோறு)]
புளித்தண்ணிர்	புளித்தண்ணிர் puḷittaṇṇir, பெ. (n.) புளிக் காய்ச்சல் (இ.வ.); பார்க்க;See pul-kкayccal. [புளி + தண்ணிர்]
புளித்ததயிர்	புளித்ததயிர் puḷiddadayir, பெ. (n.) வெப்பத்தைப் போக்கி, செரிமானத்தை யுண்டாக்கி நாவறட்சியைப் போக்கும் தன்மையுள்ள தயிர்; curd, which it improves digestion, quenches thrist and reduces heat. [புளித்த + தயிர்]
புளித்ததேன்	புளித்ததேன் puḷittatēṉ, பெ. (n.) நாள்பட்ட தேன்; old honey which turned sour. [புளித்த + தேன்]
புளித்தநாரத்தை	புளித்தநாரத்தை puḷittanārattai, பெ. (n.) புளிநாரத்தை பார்க்க;See pull-nārattai [புளி → புளித்த + நாரத்தை]
புளித்தநாற்றம்	புளித்தநாற்றம் puḷittanāṟṟam, பெ. (n.) நுரைத்துக் கெட்ட மணம்; sour smell [புளித்த + நாற்றம். நாறு → நாற்றம்]

புளித்தநீர்	புளித்தநீர் puḷittanīr, பெ. (n.) குடலிலுள்ள காடி; acid liquid in the intestine. [புளித்த + நீர்]
புளித்தமா	புளித்தமா puḷittamā, பெ. (n.) புளிப்பேறிய தோசைமா (இ.வ.);, fermented dough. [புளி → புளித்த + மா]
புளித்தமோர்	புளித்தமோர் puḷittamōr, பெ. (n.) நுரைத்துக் காடிச்சுவை யேறிய மோர்; sour butter milk. க. புளிமொசர், குளிமொசரு [புளித்த + மோர்]
புளித்தயேப்பம்	புளித்தயேப்பம் puḷittayēppam, பெ. (n.) புளியேப்பம் பார்க்க;See puli-y-eppam. து. புளிஆரிகை. [புளித்த + ஏப்பம். ஏ → ஏப்பம்]
புளித்தல்	புளித்தல் puḷittal, பெ. (n.) சிறுமர வகை; a Species of flowered nutmeg, (L);. புளித்தல் puḷittal, பெ. (n.) சிறுமர வகை; a species of flowered nutmeg, (L.);.

புளித்துப்போ-தல்	புளித்துப்போ-தல் puḷittuppōtal, 8செ.கு.வி. (v.i.) 1. மா முதலியன புளிப்பேறுதல்; to turn sour; to ferment. த ோசை மாவு புளித்துப்போய்விட்டது (உவ.); 2. எதிர்பார்த்தது கிட்டாமற் போதல் (இ.வ.);; to be disappointed 3. அருவருத்துப் போதல் (இ.வ.);; to be disgusted, as from Surfeit. கேட்டுக் கேட்டுப் புளித்துப்போன பாட்டைமீண்டும் போடாதே (உவ);. பழகப் பழகப் பாலும் புளிக்கும் (பழ.);. [புளி → புளித்து + போ-,] புளித்துப்போ-தல் puḷittuppōtal, 8செ.கு.வி. (v.i.) 1. மா முதலியன புளிப்பேறுதல்; to turn sour; to ferment. தோசை மாவு புளித்துப்போய் விட்டது (உ.வ.); 2.. எதிர்பார்த்தது கிட்டாமற் போதல் (இ.வ.);; to be disappointed. 3. அருவருத்துப் போதல் (இ.வ.);; to be disgusted, as from Surfeit. கேட்டுக் கேட்டுப் புளித்துப்போன பாட்டைமீண்டும் போடாதே (உ.வ.); பழகப் பழகப் பாலும் புளிக்கும் (பழ.); [புளி → புளித்து + போ-,]
புளித்தோடை	புளித்தோடை puḷittōṭai, பெ. (n.) மரவகை (வின்.);; an acid lemon. [புளி + தோடை]
புளிதசம்	புளிதசம் puḷidasam, பெ. (n.) விலங்குகளின் செவ்வரத்தத்திலும் நிலைத்திணை (தாவர);களிலும் காணப்படும் நுண்ணிழைமைப் பொருள்; a peculiar substance found in fresh blood in animals and vegetable kingdom.
புளிதம்	புளிதம் puḷidam, பெ. (n.) 1. புலால் (சூடா.);; flesh. 2. ஒருவகையுணவு; a kind of food. 'ஈரற்புளிதமுமா'(கலிங், 506.);. [புல் → புல்லு, புல்லுதல் = பொருந்துதல். புல் → புலி → புலிதம் → புளிதம்]
புளிந்தசம்	புளிந்தசம் puḷindasam, பெ. (n.) புலிதடுக்கி1 பார்க்க;See pulitadukki 1
புளிந்தயிர்	புளிந்தயிர் puḷindayir, பெ. (n.) புளிப்பேறிய தயிர் (வின்.);; sour curds. க. புளியளெ [புளி + தயிர்]

புளிந்தன்	புளிந்தன் puḷindaṉ, பெ. (n.) புளிஞன் பார்க்க;See pulinan 'புளிந்தனருட் சிவகோசன்'(சீகாளத். பு. விடசங், 88);. [புளி → புளிந்தன்] த. புளிந்தன் » Skt. pulinda.
புளிநடலை	புளிநடலை puḷinaḍalai, பெ. (n.) புளிநறளை (மலை); பார்க்க;See pusinaraḷai. [புளிநறளை → புளிநடலை]
புளிநவ்வல்	புளிநவ்வல் puḷinavval, பெ. (n.) புளிப்பு நாவல்பழம்; a kind of jamoon. [புளி + நவ்வல், நாவல் → நவ்வல்]
புளிநறளை	புளிநறளை1 puḷinaṟaḷai, பெ. (n.) கொடிவகை; bristly trifoliate vine, (L);. [புளியரளை → புளிநறளை] புளிநறளை2 puḷinaṟaḷai, பெ. (n.) புளியரனை; vitis lanata. [புளியரனை → புளிநாளை]
புளிநறளைக்கிழங்கு	புளிநறளைக்கிழங்கு puḷinaṟaḷaikkiḻṅgu, பெ. (n.) செம்பைப் பொன்னாக்குவதும், வெளிமூலத்தை வேறுக்குந் தன்மை பெற்றதுமான புளியம் பிரண்டைக் கிழங்கு; root of vitis lanata; which purifies copper and is a remedy for piles. [புளிநறளை + கிழங்கு]
புளிநாரத்தை	புளிநாரத்தை puḷinārattai, பெ. (n.) புளிப்புச் சுவை பொருந்திய நாரத்தை;மறுவ. புளிப்புநாரத்தை [புளி + நாரத்தை]
புளிநாற்றவேற்வை	புளிநாற்றவேற்வை puḷināṟṟavēṟvai, பெ. (n.) புளிப்புமணமுள்ள வியர்வை; sour smelling perspiration. [புளிநாற்றம் + வேர்வை. வியர்வை → வேர்வை]

புளிப்பலா	புளிப்பலா puḷippalā, பெ. (n.) 1. முள்ளுச்சீத்தா soursop. 2. தாளிசபத்திரி: wild cinnamon. [புளி + பலா]
புளிப்பற்று-தல்	புளிப்பற்று-தல் puḷipparṟudal, செ.குன்றாவி. (v.t.) புளிப்பேறுதல்; to become acidic or fermented. [புளி + பற்று-,]
புளிப்பன்	புளிப்பன் puḷippaṉ, பெ. (n.) புளிப்பான் பார்க்க;See pulippăn. [புளிப்பான் → புளிப்பன்]
புளிப்பா(கு)-தல்	புளிப்பா(கு)-தல் puḷippākudal, 6 செ.கு.வி. (v.i.) புளிப்புத் தன்மையாதல்; to sour. [புளிப்பு + ஆ-,]
புளிப்பாக்கு-தல்	புளிப்பாக்கு-தல் puḷippākkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) புளிப்புச் சுவை தன்மையதாக்குதல்; to make Sour. [புளிப்பு + ஆக்கு-,]
புளிப்பாகல்	புளிப்பாகல் puḷippākal, பெ. (n.) சிறு வாலுளுவை; small variety of intellect tree. [புளி + பாகல்]
புளிப்பாகு	புளிப்பாகு puḷippāku, பெ. (n.) குழம்புணவு (குறுந். 167);; liquid curry. [புளி + பாகு]
புளிப்பாறை	புளிப்பாறை puḷippāṟai, பெ. (n.) புளியாரை பார்க்க;See pullyāral. [புளி → புளிப்பு + ஆரை]
புளிப்பான்	புளிப்பான் puḷippāṉ, பெ. (n.) புளியேப்பம் பார்க்க;See pull-y-ëppam. [புளி → புளிப்பு → புளிப்பான்]

புளிப்பி	புளிப்பி puḷippi, பெ. (n.) புளிக்க வைக்கை; leaven. [புளி → புளிப்பி]
புளிப்பிச்சான்	புளிப்பிச்சான் puḷippiccāṉ, பெ. (n.) புளிச்சான்2 பார்க்க;See puliccān2. [புளிப்பு → புளிப்பிச்சான்]
புளிப்பிரண்டை	புளிப்பிரண்டை puḷippiranṭai, பெ. (n.) புளிநறளை (பதார்த்த. 338.); பார்க்க;See pullinaraḷai. [புளி + பிரண்டை. புரள் → புரண்டை → பிரண்டை = திருகலான கொடி]
புளிப்பிராகியம்	புளிப்பிராகியம் puḷippirākiyam, பெ. (n.) புளியம்பூ பார்க்க;See pusyambu.
புளிப்பிராணி	புளிப்பிராணி puḷippirāṇi, பெ. (n.) புளியம் பட்டை; bark of tamarind tree. [புளி + பிராணி. புறணி → பிரணி → பிராணி]
புளிப்பிராதகி	புளிப்பிராதகி puḷippirātagi, பெ. (n.) சேனைக்கிழங்கு yam.
புளிப்பிலந்தை	புளிப்பிலந்தை puḷippilandai, பெ. (n.) புளிப்புச்சுவையுள்ள இலந்தைப் பழம்; sour zizypus. [புளிப்பு + இலந்தை]
புளிப்பு	புளிப்பு puḷippu, பெ. (n.) 1. அறுசுவையு ளொன்று; sourness, acidity, one of arušuvai, q.v. 2. புளிக்கை; fermenting, fermentation, souring. 3. புளிப்புள்ள மருந்துச் சரக்கு; acid, vegetable or mineral. ம. புளிப்பு, புளியன்; து. புளிப்பு. [புளி → புளிப்பு] முக்கனிகளுள் ஏதேனுமொன்று இனிப்பும், பாகற்காய் அல்லது கண்டைவற்றல் கசப்பும், காரவடை உறைப்பும், புளிக்கறியும் தயிரும் ஊறுகாயும் புளிப்பும், மாதுளங்காய் அல்லது கச்சல் துவர்ப்பும், உப்பேறி உவர்ப்பும் ஆகும். இத்தகைய உண்டி, தமிழரின் சுவை

புளிப்புக்காட்டு-தல்	புளிப்புக்காட்டு-தல் puḷippukkāṭṭudal, செ.குன்றாவி, (v.t.) அச்சமுறுத்துதல்; to frighten. மறுவ. பூச்சிக்காட்டு [புளிப்பு + காட்டு-,]
புளிப்புக்கீரை	புளிப்புக்கீரை puḷippukārai, பெ. (n.) சுவையற்ற தன்மை,வயிற்றுக் கடுப்பு, கரப்பான் போன்றவற்றைப் போக்கும் புளிச்சுவையுள்ள கீரை (பதார்த்த. 605);; Indian brown hemp. மறுவ. புளிச்சை,காசினிக்கீரை, புளிச் சிறுகீரை. [புளிப்பு + கீரை]
புளிப்புக்குஞ்சிதம்	புளிப்புக்குஞ்சிதம் puḷippukkuñjidam, பெ. (n.) புளியங்காடி; sour vinegar. [புளிப்பு + குஞ்சிதம்]
புளிப்புக்கொடிமுந்திரி	புளிப்புக்கொடிமுந்திரி puḷippukkoḍimundiri, பெ. (n.) புளிக்கொடி முந்திரி பார்க்க;See puji-k-kɛgi mundiri. மறுவ, புளிமுந்திரிகை. [புளிப்பு + கொடிமுந்திரி]
புளிப்புக்கொழுஞ்சி	புளிப்புக்கொழுஞ்சி puḷippukkoḻuñji, பெ. (n.) செங்கொழுஞ்சி; sour orange. மறுவ. கொழுமிச்சை [புளிப்பு + கொழுஞ்சி]
புளிப்புக்கொழுமிச்சை	புளிப்புக்கொழுமிச்சை puḷippukkoḻumiccai, பெ. (n.) புளிப்புக்கொழுஞ்சி பார்க்க;See puḫppu-k -koɫuhii. [புளிப்பு + கொழுமிச்சை]
புளிப்புத்தட்டு-தல்	புளிப்புத்தட்டு-தல் puḷippuddaṭṭudal, 15 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சிறிது புளிப்புடையதாதல் (வின்.);; to be slightly sour in taste. தயிரைக் குளிர்ப் பதனப் பெட்டிக்குள் வை. இல்லை யென்றால் புளிப்புத்தட்டிவிடும் (உ.வ.);. 2. சுவையறுதல் (இ.வ.);; to become tasteless 3. புளித்துப் போ-தல் பார்க்க;See pulittu-p-pô-, [புளிப்பு + தட்டு-,]

புளிப்புத்தமரத்தை	புளிப்புத்தமரத்தை puḷipputtamarattai, பெ. (n.) மனக்குழப்பம் குரற்கம்மல், கண்ணோய், மனநல ஊட்டக் குறைவு போன்றவற்றைப் போக்குந் தமரத்தை; sour Chinese gooseberry which is used in eye disease sore throat loss of Semen and confusion of mind. [புளிப்பு + தமரத்தை]
புளிப்புநாரத்தை	புளிப்புநாரத்தை puḷippunārattai, பெ. (n.) புளிப்புள்ள நாரத்தை வகை (வின்);; a kind of Citron. [புளிப்பு + நாரத்தை]
புளிப்புமாங்காய்	புளிப்புமாங்காய் puḷippumāṅgāy, பெ. (n.) புளிப்புச் சுவையுடைய(பிஞ்சு); மாங்காய்;(tender); sour mango. [புளிப்பு + மாங்காய்]
புளிப்புமாதுளை	புளிப்புமாதுளை puḷippumātuḷai, பெ. (n.) புளிப்புள்ள மாதுளை வகை; double-flowered pomegranate. [புளிப்பு + மாதுளை]
புளிப்புவிடுதல்	புளிப்புவிடுதல் puḷippuviḍudal, பெ. (n.) பற்றுவிட்டுப் போகை (கொ.வ.);; getting sick of a thing, losing zest or interest. [புளிப்பு + விடுதல். விடு → விடுதல். 'தல்' தொ.பெ.ஈறு]
புளிமஞ்சி	புளிமஞ்சி puḷimañji, பெ. (n.) புளிச்சை 1. பார்க்க;See pusiccai 1. [புளி + மஞ்சி]
புளிமடலைக் கிழங்கு	புளிமடலைக் கிழங்கு puḷimaḍalaikkiḻṅgu, பெ. (n.) புளிநறளைக் கிழங்கு பார்க்க;See pulinarasi-k-kiangu. [புளிமடலை + கிழங்கு]
புளிமண்டி	புளிமண்டி puḷimaṇṭi, பெ. (n.) 1. கெட்டுப் போன பனம்பழம் (வின்.);; spoiled palmyra fruit, as unpleasantly sour. 2. அழுக்கானது (வின்.);; that which is dirty. [புளி + மண்டி, மண்டு → மண்டி = மண்டி (மிகுந்து); கிடப்பது]

புளிமதுரை	புளிமதுரை puḷimadurai, பெ. (n.) 1. செடிவகை (வின்.);, a kind of shrub. 2. புளிநறளை(மலை.); பார்க்க;See pulinaralai. [புளி + மதுரை]
புளிமரங்கா	புளிமரங்கா puḷimaraṅgā, பெ. (n.) குலவாழை, a species of gamboge.
புளிமரிசை	புளிமரிசை puḷimarisai, பெ. (n.) புளிச்சை 1 பார்க்க;See pusiccai1. (L.);.
புளிமா	புளிமா1 puḷimā, பெ. (n.) 1. புளிப்புக் கனியுண்டாக்கும் மாமரம் (திருமந். 202.);; species of mango sour in taste. 2. புளிச்சக் காய் மரம்; bilimbi tree. 3. காட்டுமா; buchanan's mango. 4. நீண்ட மரவகை; Indian hog-plum. க. குளீமாவு [புளி + மா] புளிமா2 puḷimā, பெ. (n.) நிரைநேர் வாய்பாடு (காரிகை.உறுப்.7.);;(pros.); a formula of metrical foot, nirai-nèr-nirai(uu-);, [புளி + மா] எ-டு;உருவாய் அருவாய் உளதாய் இலதாய் மருவாய் மலராய் மணியாய் ஒளியாய்த் கருவாய் உயிராய்க் கதியாய் விதியாய்க் குருவாய் வருவாய் அருள்வாய் குகனே [கந்தர்.அனு.]
புளிமாங்கனி	புளிமாங்கனி puḷimāṅgaṉi, பெ. (n.) நிரை நேர் நிரை வாய்பாடு (காளிகை. உறுப். 7);;(pros.); a formula of metrical foot nirai-nēr-nirai. [புளிமா + கனி] எ-டு;மலையஞ்சின மழையஞ்சின வளமஞ்சின பிறவும் நிலையஞ்சின திசைவெங்கரி நிமிர்கின்றன கடலின் அலையஞ்சின பிறிதென்சில தனியைங்கர கரியும் கொலையஞ்சுதல் புரிகின்றது கரியின்படி கொளலால் [கம்பரா. அதி.வதைப்.பட.154] இப்பாடலில் ஒவ்வோரடியிலும் முதல் மூன்று, சீர்கள் புளிமாங்கனி என்னும் வாய்பாடு கொண்டுள்ளன.

புளிமாங்காய்	புளிமாங்காய் puḷimāṅgāy, பெ. (n.) 1. நிரை நேர் நேர் வாய்பாடு (காளிகை, உறுப். 7.); a formula of metrical foot nirai-nēr-nēr (w---); 2. பெண்சரக்கு வகை; an acid Substance. [புளிமா + காய்] 'துறந்தார்க்கும்........... இறந்தார்க்கும்
புளிமாஞ்சை	புளிமாஞ்சை puḷimāñjai, பெ. (n.) புளிச்சை1. பார்க்க;See pullccai 1. [புளிமஞ்சி → புளிமாஞ்சி]
புளிமாதளை	புளிமாதளை puḷimātaḷai, பெ. (n.) புளிப்பு மாதுளை (வின்.); பார்க்க;See puppu.madபai. [புளிப்புமாதுளை → புளிமாதளை]
புளிமாந்தண்ணிழல்	புளிமாந்தண்ணிழல் puḷimāndaṇṇiḻl, பெ. (n.) நிரை நேர் நேர் நிரை வாய்பாடு (காரிகை. உறுப். 8);;(pros.); a formula of metrical foot nirai-nēr-nirai. (w---w); [புளிமா + தண்ணிழல்] எ-டு: தனன தானன தந்தன தந்தன தனன தானன தந்தன தந்தன தனதான்
புளிமாந்தண்பூ	புளிமாந்தண்பூ, puḷimāndaṇpū, பெ. (n.) நிரை நேர் நேர் நேர் வாய்பாடு (காரிகை.உறுப். 8);;(pros.); a formula of metrical foot, nirai-nēr-nēr-nēr. (ww---);. [புளிமா + தண்பூ] எ-டு: தனத்தா தத்தத் தனதான
புளிமாநறுநிழல்	புளிமாநறுநிழல் puḷimānaṟuniḻl, பெ. (n.) நிரைநேர் நிரைநிரை வாய்பாடு (காரிகை. உறுப். 8.); :(pros.); a formula of metrical foot(w-ww); [புளிமா + நறுநிழல்] எ-டு: தனன தனதன தனதன தனதன தனன தனதன தனதன தனதன தனன தனதன தனதன தனதன

புளிமாநறும்பூ	புளிமாநறும்பூ puḷimānaṟumbū, பெ. (n.) நிரை நேர் நிரை நேர் வாய்பாடு (காளிகை. உறுப். 8.);;(pros.); a formula of metrical foot niral-nēr-nirai-nēr (w-ww); [புளிமா + நறும்பூ] எ-டு: தனந்த தனந்த தனந்த தனந்த தனந்த தனந்த தனந்த தனதான்
புளிமாறு	புளிமாறு puḷimāṟu, பெ. (n.) புளியம் வளார்; tamarind switch. 'அடித்த புளிமாறு'(திருவாலவா. 30, 42); [புளி + மாறு. வார் → வாரு → வாறு → மாறு]
புளிமிதவை	புளிமிதவை puḷimidavai, பெ. (n.) புளிங்கூழ் பார்க்க;See puli-gul. 'ஆய்மக ளட்ட வம்புளி மிதவை'(புறநா. 215.); [புளி + மிதவை]
புளிமீன்	புளிமீன் puḷimīṉ, பெ. (n.) புளியிட்ட மீன் கறி (வின்.);; fish soured with tamarind juice and eaten as a relish. [புளி + மீன்]
புளிமூட்டை	புளிமூட்டை puḷimūṭṭai, பெ. (n.) புளியை மொத்தமாக வைத்து ஒலைப் பாயால் கற்றிய கட்டு; roll of tamarind packed in a basket. [புளி + மூட்டை]
புளியங்காய்	புளியங்காய் puḷiyaṅgāy, பெ. (n.) புளியமரத்துக்காய்; unripe tamarind fruit. ம. புளிங்ங. [புளி + அம் + காய்]
புளியங்குடிஉய்யவந்தார்	புளியங்குடிஉய்யவந்தார் puḷiyaṅguḍiuyyavandār, பெ. (n.) ஒரு புலவர் ; a poet. [புளியங்குடி + உய்ய + வந்தார்] இவர் நாற்கவிராச நம்பியின் தந்தை

புளியங்குடிநாற்கவிராயநம்பி	புளியங்குடிநாற்கவிராயநம்பி puḷiyaṅguḍinā ṟkavirāyanambi, பெ. (n.) ஒரு புலவர்; a poet. [புளியங்குடி + நாற்கவிராய + நம்பி] இவர் நம்பியகப் பொருள் என்ற பொருளிலக்கண நூலை இயற்றியவர்.
புளியங்குடிப்புலவர்	புளியங்குடிப்புலவர் puḷiyaṅguḍippulavar, பெ. (n.) பிற்காலப் புலவர்; a poet of later period. [புளியங்குடி + புலவர்] இவர் கோமதியம்மை பிள்ளைத்தமிழ் என்ற நூலை இயற்றியுள்ளார்.
புளியங்குளம்அருணாசலக்கவிராயர்	புளியங்குளம்அருணாசலக்கவிராயர் puḷiyaṅguḷamaruṇācalakkavirāyar, பெ. (n.) பிற்காலப் புலவர்; a poet of later period. [புளியங்குளம் + அருணாசலம் + கவிராயர்] இவர் 'சக்ரவாளத்தகடு' என்ற சீட்டுக் கவி பாட்டைப் பாடியுள்ளார்.
புளியங்கூழ்	புளியங்கூழ் puḷiyaṅāḻ, பெ. (n.) புளிங்கூழ் (மலைபடு, 436, உரை.); பார்க்க;See pபligul. [புளி → புளியம் + கூழ்]
புளியங்கொட்டை	புளியங்கொட்டை puḷiyaṅgoṭṭai, பெ. (n.) 1. புளியவிதை; tamarind seed. 2. ஒருவகைச் சீலை (இ.வ.);; a kind of saree. மறுவ. புளிச்சைக்கொட்டை. ம. புளிங்கரு; து. புளிகொட்டை, புள்கொட்டை, புண்கடை,புலிங்கொடை, புள்கொடை. புளிங்கொட்டை. [புளி → புளியம் + கொட்டை. கொள் → கொட்டு = வட்டமானநெற்கூடு. கொட்டு → கொட்டில் = மாட்டுத்தொழு. கொட்டு → கொட்டை =திரண்ட விதை.]
புளியங்கொடி	புளியங்கொடி puḷiyaṅgoḍi, பெ. (n.) கொடிபுன்கு (வின்.);; hog creeper. [புளி → புளியம் + கொடி. கொடு → கொடி = வளைந்து படரும் நிலைத் திணைவகை.]
புளியங்கொம்பு	புளியங்கொம்பு puḷiyaṅgombu, பெ. (n.) மிக உறுதிப்பாட்டிற்குரியதாகக் கருதப்படும் புளியமரத்துக் கிளை; a tamarind branch.proverbia! for toughness. பிடித்தாலும் புளியங்கொம்பைப் பார்த்துப் பிடித்தான்(உ.வ.);. ம. புளிங்கொம்பு [புளி + கொம்பு → கொள் → கொண்பு (கொண்பு); → கொம்பு = வளைந்த விலங்கின் தலையுறுப்பு கொம்பு போன்ற மரக்கிளை.]

புளியச்சாதம்	புளியச்சாதம் puḷiyaccātam, பெ. (n.) புளிச்சோறு பார்க்க;See puli-c-coru. [புளியம் + சாதம்]
புளியந்தோப்பு	புளியந்தோப்பு puḷiyandōppu, பெ. (n.) தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள ஊர்; a willage in Tañjāvūr dt. [புளி + தோப்பு]
புளியம்பழம்	புளியம்பழம் puḷiyambaḻm, பெ. (n.) புளியமரத்துப் பழம்; a tamarind fruit. ம.புளிங்ங; க.குளிகண்ணு [புளி + அம் + பழம்]
புளியம்பாசி	புளியம்பாசி puḷiyambāci, பெ. (n.) 1. நீர்ப்பூடுவகை(வின்.);; a water plant, chara zeylan. 2. பாசிவகை; a kind of moss. [புளி → புளியம் + பாசி]
புளியம்பாதி	புளியம்பாதி puḷiyambāti, பெ. (n.) புளியம்பாசி 1. (யாழ்.அக,);பார்க்க;See puliyam -pāśi 1. [புளியம்பாசி → புளியம்பாதி]
புளியம்பிஞ்சு	புளியம்பிஞ்சு puḷiyambiñju, பெ. (n.) புளியமரத்து இள்ங்காய்; tender fruit of tamarind. [புளி → புளியம் + பிஞ்சு]
புளியம்பிராணி	புளியம்பிராணி puḷiyambirāṇi, பெ. (n.) புளியஞ் செதிள் (சங்.அக.);; bark of tamarind. [புளி → புளியம் + பிராணி. புறணி → பிரணி → பிராணி]
புளியம்பூ	புளியம்பூ puḷiyambū, பெ. (n.) புளிய மரத்தின் பூ; flower of tamarind tree. [புளி → புளியம் + பூ]
புளியம்பொருக்கு	புளியம்பொருக்கு puḷiyamborukku, பெ. (n.) புளியமரத்தில் இருக்கும் உலர்ந்தபட்டை; bark of tamarind tree. [புளி → புளியம் + பொருக்கு]

புளியம்விதை	புளியம்விதை puḷiyamvidai, பெ. (n.) புளியங்கொட்டை;Seeds of tamarind fruit. [புளி → புளியம் + விதை] பாலியல் நோய் (சுக்கிலமேகம்);, பித்தம் மிகுதியால் உண்டாகும் நோய் (பித்தாதிசாரம்);, பெரும்புண் (அதிவிரணம்);, நீர்க்கடுப்பு, முதலிய நோய்களை நீக்கும் மருத்துவப் பண்பு புளியம் விதைக்குண்டென்று சா.அ.க. குறிப்பிடுகின்றது
புளியமடல்பிரண்டை	புளியமடல்பிரண்டை puḷiyamaḍalpiraṇḍai, பெ. (n.) புளிநறளை (நாஞ்.); பார்க்க;See pulinaraḷai. [புளியமடல் + பிரண்டை. புரள் → புரண்டை → பிரண்டை]
புளியமரம்	புளியமரம் puḷiyamaram, பெ. (n.) மஞ்சள் நிறப் பூக்களையும் பருகங்களுக்கும் மருத்துக்கும் பயன்படும் கருஞ்சிவப்பு வண்ண புளிப்புச் சுவை மிகுந்த பழச்சதைப் பகுதியை உடைய நீண்ட பழுப்பு வண்ண விதை நெற்றுக்களையும் தரும் வெப்ப மண்டலத்தில் வளரும் பெரிய மரவகை; tamarind. புளியமரத்தில் ஏறினவன் பல் கூசினால் இறங்குவான் (பழ.);, க.குளிமர; து.புளித்தமர [புளி → புளிய + மரம்]
புளியரணைக்கிழங்கு	புளியரணைக்கிழங்கு puḷiyaraṇaikkiḻṅgu, பெ. (n.) புளிநறளை பார்க்க;See punaralai. [புளியரணை + கிழங்கு]
புளியரனை	புளியரனை puḷiyaraṉai, பெ. (n.) ஆனைத்தடிச்சல் (மூ.அ.);; smooth leaved fish bone climber.
புளியளை	புளியளை puḷiyaḷai, பெ. (n.) புளித்தமோர்; Sour buttermilk (கருநா.);. க.புளியளெ, புள்ளளெ, [புளி + அளை]
புளியறணை	புளியறணை puḷiyaṟaṇai, பெ. (n.) புளியரனை (வின்.); பார்க்க;See puliyaranai. [புளியரனை → புளியறணை]

புளியன்னம்	புளியன்னம் puḷiyaṉṉam, பெ. (n.) புளிச் சோறு பார்க்க;See puli-c-coru. க. குளியன்ன [புளி + அன்னம்] Skt. anna » த. அன்னம்
புளியாஞ்சிறுகீரை	புளியாஞ்சிறுகீரை puḷiyāñjiṟuārai, பெ. (n.) புளியாரை (நாஞ்,); பார்க்க;See puliyarai. [புளி → புளியாம் + சிறு + கீரை]
புளியாத்தி	புளியாத்தி puḷiyātti, பெ. (n.) மலையாத்தி; Malabar mountain-ebony, (L.);. [புளி + ஆத்தி]
புளியாம்பூ	புளியாம்பூ puḷiyāmbū, பெ. (n.) புளியம்பூ பார்க்க;See puliyam pū. [புளியம்பூ → புளியாம்பூ]
புளியாம்பூதுவரை மாடு	புளியாம்பூதுவரைமாடு puḷiyāmbūtuvaraimāṭu, பெ. (n.) சிவப்பும், வெள்ளைப் புள்ளிகளும் வெண்மயிரும் கலந்ததும், மிகு விலையுடையதுமான மாடு; cow with red and white dots on its body. [புளியாம்பூ + துவரை + மாடு. மா → மாடு]
புளியாமணக்கு	புளியாமணக்கு puḷiyāmaṇakku, பெ. (n.) ஏரிக்கரைக் காட்டாமணக்கு; glaucous-leaved physic-nut. (L.); [புளி + ஆமணக்கு]
புளியாரை	புளியாரை puḷiyārai, பெ. (n.) பூடுவகை; (பதார்த்த.595.);; yellow wood-sorrel, ம. புளியாரன் [புளி + ஆரை]
புளியிட்டகறி	புளியிட்டகறி puḷiyiṭṭagaṟi, பெ. (n.) புளிங்கறி பார்க்க;See puffrikari. [புளி + இட்ட + கறி]

புளியிட்டங்கறி	புளியிட்டங்கறி puḷiyiṭṭaṅgaṟi, பெ. (n.) புளிங்கறி பார்க்க;See pusfrikari (S.I.I.ii. 127); [புளி + இட்ட + கறி]
புளியில்லாக்கறி	புளியில்லாக்கறி puḷiyillākkaṟi, பெ. (n.) புளியின்றியாக்கிய குழம்புவகை; sauce prepared without tamarind. [புளி + இல்லா + கறி]
புளியிலை	புளியிலை puḷiyilai, பெ. (n.) புளியமரத்து இலை; tamarind leaf. ம. புளியில. [புளி + இலை]
புளியிலைக்கம்பி	புளியிலைக்கம்பி puḷiyilaikkambi, பெ. (n.) ஆடையிற் புளியிலை போன்ற கரை வகை; striped border in cloth resembling tamarind leaf. [புளியிலை + கம்பி]
புளியீண்டு	புளியீண்டு puḷiyīṇṭu, பெ. (n.) கொடிவகை rosy-flushed white brasiletto, climber. [புளி + ஈண்டு]
புளியுப்பு	புளியுப்பு puḷiyuppu, பெ. (n.) உப்புவகை; acid salt. [புளி + உப்பு]
புளியெண்ணெய்	புளியெண்ணெய் puḷiyeṇīey, பெ. (n.) மருந்தெண்ணெய் வகை (வின்.);; an acidified medicinal oil. [புளி + எண்ணெய். எள் + நெய் → எண்ணெய்]
புளியேப்பம்	புளியேப்பம் puḷiyēppam, பெ. (n.) புளிச்சேப்பம் பார்க்க;See pulfccëppam. க. குளி தேகு; து. புளிஆரிகை [புளி + ஏப்பம், ஏ → ஏப்பம்]

புளியோகரம்	புளியோகரம் puḷiyōkaram, பெ. (n.) புளிச்சோறு (வின்.); பார்க்க;See puli-coru. [புளி + ஒகரம்] Skt odana → த.ஒதனம் → ஒகரம்.
புளியோதரை	புளியோதரை puḷiyōtarai, பெ. (n.) புளிச்சோறு பார்க்க;See puli-c-coru. [புளியோதனம் → புளியோதரை]
புளியோதனம்	புளியோதனம் puḷiyōtaṉam, பெ. (n.) புளிச்சோறு (பதார்த்த. 1405); பார்க்க;See puli-C-Cōru. [புளி + ஒதனம்] Skt. ōdana → த.ஒதனம்
புளியோரை	புளியோரை puḷiyōrai, பெ. (n.) புளிச்சோறு (இ.வ.); பார்க்க;See puli-c-coru. க. புளியன்ன, குளியன்ன. [புளி + ஒரை]
புளிரசம்	புளிரசம் puḷirasam, பெ. (n.) புளிச்சாறு பார்க்க;See puli-c-căru. ம. புளிரசம். [புளி + ரசம்] Skt. rasa → த.ரசம்
புளிராயிதம்	புளிராயிதம் puḷirāyidam, பெ. (n.) புளிப்பச்சடி (இ.வ.);; relish seasoned with tamarind.
புளிவசனை	புளிவசனை puḷivasaṉai, பெ. (n.) வல்லிசூரணை (சங்.அக.);; a kind of greens.
புளிவஞ்சி	புளிவஞ்சி puḷivañji, பெ. (n.) புளிப்புள்ள பழங்கள் காய்க்குங் கொடிவகை (நாநார்த்த.556);; a creeper with Sour fruits. [புளி + வஞ்சி]

புளிவர்ரிட்டமீன்	புளிவர்ரிட்டமீன் puḷivarriṭṭamīṉ, பெ. (n.) புளிமின்(வின்.); பார்க்க;See puபmin. [புளிவார்த்திட்டமீன் → புளிவாரிட்டமீன்]
புளினம்	புளினம் puḷiṉam, பெ. (n.) 1. ஆற்றிடைத்திட்டு (வின்.);; land of alluvial formation in the bed of a river. 2. மணற்குன்று (பிங்.); heap. hillock or mount of sand. 'மணிபடுபுளினம்',(கம்பரா.நாட்டு. 47.);. [புளி → புளினம்] த.புளினம் » Skt. pulina
புளினன்	புளினன் puḷiṉaṉ, பெ. (n.) புளிஞன் (பிங்.); பார்க்க;See pulinan. [புளிஞன் → புளினன்]
புளுக்கை	புளுக்கை puḷukkai, பெ. (n.) முறையாக மணம் செய்யாத வெளிநாட்டார்க்கும் பரதவர்க்கும் பிறந்தவர் (கொ.வ.);; person born to an outsider and a Paradava couples.
புளுகன்	புளுகன் puḷugaṉ, பெ. (n.) பொய்யன்; liar. கோத. புள்கன் (தன்னைத்தான் புகழ்பவன்); [புளு → புளுகு → புளுகன்] 'புளுகு' பார்க்க
புளுகு	புளுகு1 puḷugu, பெ. (n.) 1 முழு(சுத்த);ப் பொய்; obvious lie, bare-faced falsehood. 2. கற்பனை; concoction. [புல்லுதல் = துளைத்தல். புல் → பொல். பொல்லுதல் = துளைத்தல், உளியாற் கொத்துதல். பொல் = உட்டுளையுள்ள பதர். புல் → புர் → புரை = உட்டுளை, உட்டுளைப் பொருள். புல் → புள் → புழு = துளைத்தரிக்கும் சிற்றுயிரி. → புள் → புளு → புளுகு = பொய் (வே.க. 3, 101-107);] புளுகு2 puḷugudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. முழுப்பொய் சொல்லுதல்; to tell bare-faced lies.obvious lie, bare faced falsehood. 2. கற்பித்தல்; to concoct. கோத. புள்க் (பெருமிதம்கொள்ளல்); [புல் → (புல்லம்); → பொல்லம் = ஒட்டை, துளை. புல் → புரை = துளை, சிறுதுளை. புள் → புழை → பூழை =துளை, கண்வாய். புல் → பொள் → பொள்ளல் = துளை. பொள்ளை = துளை (மு.தா.227); புள் → புளு → புளுகு = உள்ளிடற்றது, பொய்.]

புளுகுணி	புளுகுணி puḷuguṇi, பெ. (n.) பொய்யன்; liar. [புளு → புளுகு → புளுகுணி = வழக்கமாய்ப் பொய் சொல்பவன். (வே.க.3,107);]
புளை	புளை1 puḷaidal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) அழகுபடுத்தப்படுதல்; to be equipped accoutred, adorned. 'புளைந்த பாய்பரி'(கம்பரா. கரன்.76.);. [புனை → புளை] புளை2 puḷaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) புளைதல் பார்க்க;See pulai-, 'புளைத்தரத மாபுரவி'(பாதர. மணிமான்.41.);. [புனை → புளை-]
புற்கசன்	புற்கசன் puṟkasaṉ, பெ. (n.) இழிந்தவன் (சண்டாளன்);; low, Vile, base man. [புல்லுதல் = துளைத்தல் புல் = உட்டுளை யுள்ள பொருள். சிறுமை, இழிவு. புல் → புல்லன் = இழிந்தோன். புல் → புல்கசன் → புற்கசன்]
புற்கட்டி	புற்கட்டி puṟkaṭṭi, பெ. (n.) புல்லுடன் கூடிய மண்கட்டி (வின்.);; piece of turf or sod. மறுவ: புற்பத்தை, புறளி கரடு, தொம்பை [புல் + கட்டி]
புற்கட்டை	புற்கட்டை puṟkaṭṭai, பெ. (n.) 1. அறுகம்புல்லின் அடிக்கட்டை (வின்.);; stem of harialli grass. 2. அறுத்த பயிர்த்தாள் (இ.வ.);; stubble. மறுவ. அரிகட்டு, அரிகெடை அரிதாள். [புல் + கட்டை]
புற்கம்	புற்கம் puṟkam, பெ. (n.) 1. குறைவு; fault. 2. புல்லறிவு; wrong knowledge; prejudice bias. 3. மாயம் (வின்.);; delusion illusion; Worldiness. [புல் → புன் → புன்மை. புல் → புன் → புன்கம் → புற்கம்]
புற்கரடு	புற்கரடு puṟkaraḍu, பெ. (n.) புற்பற்றை (இ.வ.); பார்க்க;See purparrai. [புல் + கரடு]

புற்கலம்	புற்கலம் puṟkalam, பெ. (n.) 1. உடம்பு; body. "புற்கலம் புறவுருவாகும்'(மணிமே.27.197);. 2. கல்முதலியஉயிரற்றபொருள்கள் (பிரபோத:33, 22.);; matter, as the non-living part of the creation. 3. உயிரற்ற பொருள் (அசீவம்.); (மேருமந்..41.);;(jaina.); a category of fundamental entities. [புல் = உட்டுளையுள்ள பொருள், உடம்பு. புல் + கலம்.]
புற்கலன்	புற்கலன் puṟkalaṉ, பெ. (n.) ஆதன் (ஆன்மா); (பிங்.);; soul, lite; "மனனைப் புற்கலனிடத்தி லொடுக்கி"(காசிக. யோக.13.);. [புல் + கலன்]
புற்கவ்வு-தல்	புற்கவ்வு-தல் puṟkavvudal, 15 செ.கு.வி. (v.i.) தோல்வியை யொத்துக்கொள்ளுதல்; to accept defeat. "போக்யதைக்குத்தோற்றுப் புற்கவ்விச் சொல்லுகிறார்"(ஈடு.5,8,1); . [புல் + கவ்வு-, புற்கவ்வு = புல்லை உண்ணுதல். தோற்றபின் சிறிது புல்லைத் தி ன்னுதல் என்னும் பழக்கத்தின் அடிப்படையில் புல்லைக் கவ்வுதல் தோல்வியை ஒத்துக்கொள்ளுதலைக் குறித்தது.]
புற்கற்றை	புற்கற்றை puṟkaṟṟai, பெ. (n.) புற்றிரள்; bundle of grass. "எழுந்த புற்கற்றை தீற்றி"(சீவக.3105.);. [புல் + கற்றை]
புற்கு	புற்கு puṟku, பெ. (n.) பழுப்புநிறம் (திவா.);; tawny colour, dimness. [புல் → புன் → புற்கு]
புற்குருவி	புற்குருவி puṟkuruvi, பெ. (n.) காடை வகை (வின்.);; a kind of quail. [புல் + குருவி]
புற்கெனல்	புற்கெனல் puṟkeṉal, பெ. (n.) 1.ஒளிமழுங்கற் குறிப்பு: expr signifying being dim. "வாளற்றுப் புற்கென்றை கண்ணும்"(குறள்,1261.);. 2. பயனில்லாமைக் குறிப்பு; expr; signifying being useless. 'புன்னிலத்திட்ட வித்திற் புற்கென விளைந்து'(சீவக.2823.); 3. புன்மைக் குறிப்பு; expr: signifying paling in comparison. 'புகழ்வெல்லாம் பெரும்பாலும் பட்டுரையாய்ப் புற்கென்றே காட்டுமால்'(திவ்.திருவாய்.3,1,2);. [புல் → புன் → புன்கு + எனல்]

புற்கை	புற்கை puṟkai, பெ. (n.) 1. ஒருவகைக் கஞ்சி; a kind of porridge of rice or other grains. 'தெண்ணீர் அடுபுற்கையாயினும்'(குறள் 1065.);. 2. சோறு(பிங்.);; boiled rice. [புல் → புற்கை] புற்கை2 puṟkai, பெ. (n.) பற்று (புதுவை.);; poultice. [புல் → புற்கை]
புற்கொடி	புற்கொடி puṟkoḍi, பெ. (n.) 1. கரை (மலை.);; calabash, climber. 2. பேய்ச்சுரை (பிங்.);; wild melon. [புல் + கொடி]
புற்கோரை	புற்கோரை puṟārai, பெ. (n.) கோரைவகை; a Coarse grass. [புல் + கோரை.]
புற்சாமை	புற்சாமை puṟcāmai, பெ. (n.) சாமைவகை; a specious of little millet. [புல் + சாமை]
புற்செதுக்கி	புற்செதுக்கி puṟcedukki, பெ. (n.) புல்லைச் செதுக்க வுதவுங்கருவி (இ.வ.);, grass hoe. மறுவ, புல்வெட்டி [புல் → செதுக்கி, செதுக்கு → செதுக்கி]
புற்பண்ணை	புற்பண்ணை puṟpaṇṇai, பெ. (n.) கோழிக்கீரை (புதுவை);; a kind of greens. [புல் + பண்ணை]
புற்பதி	புற்பதி puṟpadi, பெ. (n.) 1. பனை (பிங்.);: palmyra 2. வாழைக் கிழங்கு (தைலவ. தைல.);; plantain-root. [புல் + பதி]

புற்பற்றை	புற்பற்றை puṟpaṟṟai, பெ. (n.) புல்லுடன் கூடிய மண்ணாங்கட்டி; turf, Sod. மறுவ. புற்காடு [புல் + பற்றை]
புற்பறி	புற்பறி puṟpaṟi, பெ. (n.) ஒருவகைக் கூடை (வின்.);; a kind of wicker-basket. [புல் + பறி]
புற்பாய்	புற்பாய் puṟpāy, பெ. (n.) பாய்வகை (திவ.); grass-mat. க. குல்லுசாபெ [புல் + பாய்]
புற்புல்லெனல்	புற்புல்லெனல் puṟpulleṉal, பெ. (n.) விடிதற்குறிப்பு (வின்.);; expr. indicating break of day. [புற்புல் + எனல்]
புற்பொழி	புற்பொழி puṟpoḻi, பெ. (n.) 1. புற்பற்றை பார்க்க;See putparrai. 2. புல்லடர்ந்த வரப்பு; ridge. [புல் + பொழி]
புற்போதி	புற்போதி puṟpōti, பெ. (n.) பூவரசு (மலை.);; portia tree.
புற்றஞ்சோறு	புற்றஞ்சோறு puṟṟañjōṟu, பெ. (n.) புற்றாஞ்சோறு (திவா.);பார்க்க;See purrancoru. [புற்றம் + சோறு. புல் → புற்று → புற்றம். சொல் → சொன்றி → சோறு]
புற்றம்	புற்றம் puṟṟam, பெ. (n.) புற்று; ant-hil. 'நெடுஞ் செம்புற்ற மீயல் பகர'(ஐங்குறு. 497.);. [புல் → புற்று = உட்டுளையுள்ள கறையான் மண்கூடு. புற்று → புற்றம் (வேக. 3, 107);]

புற்றளை	புற்றளை puṟṟaḷai, பெ. (n.) புற்றின் துளை; hole in an ant-hill. 'நாகம் கிடந்த .... புற்றளை'(மணிமே. 20, 99.);. [புல் → புற்று + அளை. புற்றளை = புற்று வளை (வே.க. 3, 107);]
புற்றாஞ்சோறு	புற்றாஞ்சோறு puṟṟāñjōṟu, பெ. (n.) 1. புற்றிலுள்ள கறையான் திரள் (பிங்.);; termites in an ant-hill. 2. பூஞ்சணம் (இ.வ.);; mould. [புல் → புற்று → புற்றாம் + சோறு. சொல் = நெல்.சொல் → சொன்றி → சோறு = நெற்சோறு, புற்றாஞ்சோறு = நெற் சோறு போல் காணப்படும் கறையான் திரள்.]
புற்றாம்பழஞ்சோறு	புற்றாம்பழஞ்சோறு puṟṟāmbaḻñjōṟu, பெ. (n.) புற்றாஞ்சோறு பார்க்க;See purran-coru. 'புற்றின்கட் கிடக்கும் புற்றாம் பழஞ் சோற்றை'(பெரும்பாண். 276, உரை.);. [புற்றாம் + பழம் + சோறு]
புற்றாம்பழம்	புற்றாம்பழம் puṟṟāmbaḻm, பெ. (n.) புற்றாஞ்சோறு (யாழ்.அக.);பார்க்க;See purran-COru. [புற்று → புற்றாம் + பழம்]
புற்றாளி	புற்றாளி puṟṟāḷi, பெ. (n.) 1. பனை; palmyra. 2. பனைநாள்; the 17th naksatra. [புல் + தாளி]
புற்றானியபாணம்	புற்றானியபாணம் puṟṟāṉiyapāṇam, பெ. (n.) சாராய வகை (கிறித்.);; cervisia. [புல் + தானியம் + பானம்] Skt dharya → த. தானியம். Skt pana » பானம்.
புற்றீசல்	புற்றீசல் puṟṟīcal, பெ. (n.) 'திரைப்படங்கள் புற்றீசல் போல் வெளி வரத் தொடங்கி விட்டன'(உ.வ.);. [புற்று + ஈசல்]

புற்று	புற்று1 puṟṟu, பெ. (n.) 1. கறையான் கட்டிய மண் கூடு; ant-hill, mound thrown up by termites. 'புற்றிடை வெகுளி நாகம்'(சீவக. 1285.);. கறையான் புற்றிற் பாம்பு குடிகொண்டது போல (உ.வ.);. 2. எறும்பு முதலியவற்றின் வளை; hole, as of ants. 3. புரை வைத்த புண்; anything scurvy, scrofulous or cancerous; rapilloma. 'புழுச்செறி .... புற்றுறு நோய்'(கடம்ப. 4. இலீலா 116.);. ம. புற்று க. புத்து புத்த குத்த குத்து, உத்த; தெ. கொலா; நா. புட்ட; து. புஞ்ச; குட. புத்தீ; கோண். புட்டீ; கொண். புழ்கி;கூய். புசி; குவி. பூசி; குரு. புட்டா; மால. புதெ;த. புற்று » Skt. puṭa, puttikā [புல் → புற்று = உட்டுளையுள்ள கறையான் மண்கூடு, உட்டுளையுள்ள எறும்புவளை, துளையுள்ள புண் ஒ.நோ. கல் → சற்று. (வே.க 3, 107);] புற்று2 puṟṟu, பெ. (n.) 1. தலை (அக.நி);; head. 2. எழுத்து; letter. [புல் → புற்று]
புற்றுக்காளான்	புற்றுக்காளான் puṟṟukkāḷāṉ, பெ. (n.) காளான் வகை (வின்.);; a kind of mushroom. [புற்று + காளான்]
புற்றுத்தேன்	புற்றுத்தேன் puṟṟuttēṉ, பெ. (n.) மதிலிடுக்கு முதலியவற்றில் ஈக்களால் வைக்கப்படுந்தேன் (பதார்த்த.199);; honey secreted by bees in crevices of Walls, etc. [புற்று + தேன்]
புற்றுநோய்	புற்றுநோய் puṟṟunōy, பெ. (n.) இயல்புக்கு மாறான உயிரணுப் பெருக்கத்தால் உள்ளுறுப்புகள் அல்லது அரத்தம் கெட்டு (உடல் இளைத்து); இறப்பு நேரக் கூடிய நோய்; cancer. 'குமுகாயத்தைப் பிடித்திருக்கும் புற்று நோய் ஊழல்'(உ.வ.);. [புற்று + நோய்]

புற்றுமண்	புற்றுமண் puṟṟumaṇ, பெ. (n.) கறையானால் வைக்கப்பட்டதும் குழைவுள்ளதும் மருந்து முதலியற்றில் பயன்படுத்தப் படுவதுமான மண்; soft earth thrown up by white ants, used as medicine. [புற்று + மண்] புற்றுமண் puṟṟumaṇ, பெ. (n.) செப்புப் படிமங்கள் செய்ய உதவும் கருவி-கரு: mould, crucible used to make icons. [புற்று+மண்]
புற்றுவெடிப்பு	புற்றுவெடிப்பு puṟṟuveḍippu, பெ. (n.) பித்தவெடிப்பு; fissure-foot. [புற்று + வெடிப்பு. வெடி → வெடிப்பு]
புற்றுவை-த்தல்	புற்றுவை-த்தல் puṟṟuvaittal, 4 செ.கு.வி. (v.t.) 1. கறையானால் புற்றுண்டாதல்; to form small mounds of earth, as by white ants. 2. புண் புரை வைத்தல்; to become cancerous. [புல் → புற்று + வை-,]
புற	புற puṟa, பெ. (n.) புறா பார்க்க;See pura. 'புன்புறப்பேடை'(ஐங்குறு. 425);. [புறா → புற]
புறக்கட்டு	புறக்கட்டு puṟakkaṭṭu, பெ. (n.) 1. வீட்டின் வெளிக்கட்டடம்; out-house. 2. கையை முதுகிலே வைத்துக் கட்டுகை (வின்.);; fastening of the hands behind the back. [புறம் + கட்டு]
புறக்கடமை	புறக்கடமை puṟakkaḍamai, பெ. (n.) பழைய வரிவகை; an ancient tax. புறக்கடமை மாத்தால் தரகுக்கும் ஒருபூ குடிப்பற்றுக்கும் ஒரு பணம் (S.I.I.viii, 139);. [புறம் + கடமை]
புறக்கடல்	புறக்கடல் puṟakkaḍal, பெ. (n.) பெரும்புறக்கடல்; outermost circumambient Sea. [புறம் + கடல்]
புறக்கடன்	புறக்கடன் puṟakkaḍaṉ, பெ. (n.) பின்னடமானம் (இ.வ.);; subsequent mortgage of a property. [புறம் + கடன்]

புறக்கடி-த்தல்	புறக்கடி-த்தல் puṟakkaḍittal, 4 செ.குன்றாவி, (v.t.) வெளியேற்றுதல்; to expel, பெண் டிழந்தான் கூட்டத்தில் ஒன்றாகப் புறக் கடித்தோம் (S.I.I.vii, 49);. [புறகு → புறக்கு → புறக்கடி-,]
புறக்கடை	புறக்கடை puṟakkaḍai, பெ. (n.) விட்டின் பின்புறம்; backyard, as of a house. மறுவ. புழக்கடை, கொல்லைப்புறம் [புறம் + கடை. கடு → கடை = இடம்]
புறக்கண்	புறக்கண் puṟakkaṇ, பெ. (n.) 1. கண்ணிமையின் வெளிப்புறம்; exterior of the eyelid. 2. புற(தூல);க்கண்; physical eye. opp. to aga-k-kan. [புறம் + கண்] புறக்கண் காண முடியாதவற்றையும் நெடுந் தொலைவிலுள்ள வற்றையும் கண்டறியும் ஓர் அறிவுக்கண் போன்ற உறுப்பு குமரிநாட்டு மக்கள் நெற்றியிலிருந்ததென்றும் அதனாலேயே அவர்தம் இறைவனுக்கும் (சிவனுக்கும்); ஒரு நெற்றிக் கண்ணைப் படைத்துக் கூறினரென்றும் ஆராய்ச்சியாளர் கூறுகின்றனர் (ப.த.நா.ப. 83);.
புறக்கணி-த்தல்	புறக்கணி-த்தல் puṟakkaṇittal, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. மதியாதிருத்தல் (பராமுகமாதல்);; to disregard, slight, neglect. 'உருகா மனத்தார்களைப் புறக்கணித் திடும்'(தேவா. 612, 2);. 2. ஏளனமாகக் கருதுதல் (அலட்சியம் செய்தல்);; to disdain, treat with contempt. 'புறக் கணித்திடப் பட்டீர்க்கும்'(சீவக. 2376.);. [புறம் + கணி-,]
புறக்கணிப்பு	புறக்கணிப்பு puṟakkaṇippu, பெ. (n.) கலந்து கொள்ள மறுத்து ஒதுங்குவது; boycott. 'தேர்தல் புறக்கணிப்பு'(உ.வ.);. [புறம் + கணிப்பு. கணி → கணிப்பு.]
புறக்கந்து	புறக்கந்து1 puṟakkandu, பெ. (n.) வண்டியச்சின் முனை (யாழ்ப்);, extremity of an axle-tree. [புறம் + கந்து] புறக்கந்து2 puṟakkandu, பெ. (n.) களத்துத் துற்றி விழுந்த பதர்க்குப்பை; heap of chaff formed in Winnowing grain. [புறம் + கந்து]
புறக்கரணம்	புறக்கரணம் puṟakkaraṇam, பெ. (n.) 1. கைகால் முதலிய உறுப்பு; limb of the body. 2. தொழிற்கு உதவியாகவுள்ள வெளிக்கருவி (பி.வி. 12);; objective instruments. [புறம் + கரணம்]

புறக்கலனை	புறக்கலனை puṟakkalaṉai, பெ. (n.) பழைய வரிவகை; an ancient tax (S.I.I.vii, 79.);. [புறம் + கலனை]
புறக்கழனியார்	புறக்கழனியார் puṟakkaḻniyār, பெ. (n.) ஊருக்கு வெளியே வாழுங் குடிகள்; people who live outside the village (I.M.P.Cg.689);. [புறம் + கழனியார். கழனி → கழனியார்]
புறக்கழுத்து	புறக்கழுத்து puṟakkaḻuttu, பெ. (n.) பிடர்; nape of the neck. 'மயிலினது புறக்கழுத்தை யொத்த திருமேனியை யுடைய மாயவன்'(சிலப். 17, பக். 458.);. [புறம் + கழுத்து]
புறக்களம்	புறக்களம் puṟakkaḷam, பெ. (n.) களத்தில் விளைச்சலை அளந்த பின் சிதறிக்கிடப்பதும் தொழிலாளிகட்கு உரிமையானதுமான தவசப் பகுதி; scattered grain left after measuring the produce on the threshing-floor, treated as allowance to agricultural labourers.(C.G.); [புறம் + களம். குல் → குள் → கள். கள்ளுதல் = கூடுதல், பொருந்துதல். கள் → களம் = கூட்டம்,கூடுமிடம்,நெற்களம்]
புறக்காதுபடல்	புறக்காதுபடல் buṟakkātubaḍal, பெ. (n.) குத்திய காதில் சோணைகோணி மடிந் திருக்கை (யாழ்ப்.);; turning forward of the lobe of the ear, caused by bad treatment after perforation. [புறம் + காது + படல்]
புறக்காப்பு	புறக்காப்பு puṟakkāppu, பெ. (n.) புறத்தே யமைக்கப்படுங் காவல்; outer guard of sentry. 'பாடி காவலர் .... புறக்காப்பமைத்து'(பெருங். மகத. 17, 215.);. [புறம் + காப்பு. கா → காப்பு]
புறக்காவல்	புறக்காவல் puṟakkāval, பெ. (n.) மெய்க் காவல் (வின்.);; body-guard. [புறம் + காவல். கா → காவல்]
புறக்காழ்	புறக்காழ் puṟakkāḻ, பெ. (n.) 1. பனை முதலியவற்றில் உள்ள வெளிவயிரம் (தொல். பொ. 640.);; hard outer part of the stem of a tree, as of palmyra. 2. பெண்மரம் (திவா.);; female tree, as palmyra. [புறம் + காழ்]
புறக்கிடு-தல்	புறக்கிடு-தல் puṟakkiḍudal, செ.கு.வி. (vi) புறங்காட்டியோடுதல்; to flee, take to flight, showing one's back to enemy. 'வெருவொடு புறக்கிடுவது'(பாரத. அணி.28.);. [பின் → பிற்கு. பிறம் → பிறவு → பிறகு = முதுகு. பிறகு → பிறக்கு → முதுகு. பிறகு → புறகு, பிறக்கு → புறக்கு. புறக்கு + இடு. புறக்கிடுதல் = புறங்காட்டுதல் (மு.தா, 294);]

புறக்கு	புறக்கு puṟakku, பெ. (n.) வெளிப்புறம்; outer side of face of anything. 'வெண்புறக் குடைய திரிமருப் பிரலை'(அகநா. 139.);. [புறம் → புறவு → புறகு = வெளிப்புறம், புறம்பானவன். புறகு → புறக்கு (மு.தா, 295);]
புறக்குடி	புறக்குடி puṟakkuḍi, பெ. (n.) 1. நிலச்சொந்தக்காரர்க்குக் கட்டுப்படாத குடியானவன்; farmer or field-labourer, not being a regular tenant under a landlord (Tj.);. 2. வெளியூரிற் சென்று வேளாண்மை செய்யும் குடியானவன்; ryot who farms in neighbouring villages, a class of farmers in Salem district. (G. Sm. D, ii, 62.); 3. புறஞ்சேரி பார்க்க;See puranceri. 'புறக்குடி கடந்து'(மணிமே, 28, 4.);. [புறம் + குடி. குல் → குள் → குட → குடி]
புறக்குடிப்பாயகாரி	புறக்குடிப்பாயகாரி puṟakkuḍippāyakāri, பெ. (n.) சிற்றூரில் நிலவுரிமை பெறாத வந்தேறியான குடி; tenant without any occupancy right. (M.N.A.D.284.); [புறக்குடி + பாயகாரி]
புறக்குடை	புறக்குடை puṟakkuḍai, பெ. (n.) புறக்கொடை பார்க்க;See pura-k-kodai. . 'புறக்குடை நீவி'(பெருங். மகத. 14, 144.);. [புறக்கொடை → புறக்குடை]
புறக்குழல்	புறக்குழல் puṟakkuḻl, பெ. (n.) கால் நடைகளுக்கு வருங் கழலை; tumour, round tumour, as on the neck of a bull, goitre. (M.L.); [புறம் + குழல்]
புறக்கூத்து	புறக்கூத்து puṟakāttu, பெ. (n.) கூத்துவகை (சிலப். 3, 16, உரை.);; a kind of dance. [புறம் + கூத்து] குதித்தாடுவது கூத்து. அது வேத்தியல் பொதுவியல், அகக்கூத்து புறக்கூத்து என்றாற் போல் பல்வேறு வகையில் இவ்விருவகைப்படும். (ப.த.நா.ப. 128);.
புறக்கூரை	புறக்கூரை puṟakārai, பெ. (n.) விட்டின் பின்புறம் தாழும் கூரை (வின்.);, part of the roof, sloping towards the back of a house. [புறம் + கூரை. புறம் = முதுகுபின் பக்கம்]
புறக்கை	புறக்கை puṟakkai, பெ. (n.) 1. வெளிப்புறம்; outside. 2. வலப்புறம்; right side in turning. 3. புறங்கை பார்க்க;See puarangai. [புறம் + கை - புறங்கை → புறக்கை, மூடின கையின் உட்புறமாயிருப்பது உள்ளங்கை அல்லது அகங்கை. அதன் வெளிப் புறமாயிருப்பது புறங்கை. பிறம் → புறம் = வெளி, வெளிப்பக்கம் அல்லது வெளிப்புறம்]

புறக்கொடு	புறக்கொடு1 puṟakkoḍuttal, செ.கு.வி. (v.i.) தோற்றோடுதல், to turn back and flee after defeat. 'புறக்கொடுத்திறத்தி'(புறநா. 8);. [புறம் + கொடு - புறங்கொடு → புறக்கொடு. பிறம் → புறம = முதுகு] புறக்கொடு2 puṟakkoḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) போகவிடுதல்; to allow to depart, let lose. 'திருப்புறக் கொடுத்த செம் பொற்றாமரை'(சீவக. 560);. [புறம் + கொடு - புறங்கொடு → புறக்கொடு, பிறம் → புறம் = முதுகு. போகவிடுதல் அதாவது திரும்பிப்போதல் முதுகைக் காட்டிச் செல்லும் தன்மையது இவ்வடிப்படையிலேயே புறக்கொடுத்தல் போகவிடுதலைக் குறித்தது]
புறக்கொடை	புறக்கொடை puṟakkoḍai, பெ. (n.) 1. போரில் முதுகு காட்டுகை; turning the back in battle-field. 'வினையை வென்று புறக்கொடை காணுமன்றே'(சீவக. 1430.);. 2. புறங்காப்பு பார்க்க;See puran-kāppu. 'தம்பி புறக்கொடை காத்து நிற்ப'(கம்பரா. மாயாசன. 23);. 3. கோயிலின் வெளிப்புறம்; outside of a temple. 'திருப்புறக் கொடையில் அருளாளதாசன் வன்னுந் திருநந்தவனம்'(S.I.I.iii. 141);. 4. உடலின் பின்புறம்; back of the body. 5. பிரிந்த நிலை; separation, absence. "மற்றவர் புறக்கொடையே பழிதூற்றும் புல்லியார்"(கலித்.25);. [புறம் + கொடை. பிறம் → புறம் = முதுகு, வெளிப்பக்கம். கொடு → கொடை]
புறக்கோட்டை	புறக்கோட்டை puṟakāṭṭai, பெ. (n.) முதன்மைக் கோட்டையைக் காக்கும் கட்டடம்; Outer defence to a castle; barbican. [புறம் + கோட்டை. புறம் = வெளி, வெளிப்பக்கம். குள் → கொள் → கோண் → கோடு, கோடுதல் = வளைதல். கோடு → கோட்டம் வளைவு. கோட்டம் → கோட்டை]
புறக்கோடி	புறக்கோடி puṟakāṭi, பெ. (n.) புறக்கடை பார்க்க;See pura-k-kadai. [புறம் + கோடி. கோடு → கோடி]
புறக்கோயில்	புறக்கோயில் puṟakāyil, பெ. (n.) வெளியிலுள்ள கோயில்(S.I.I.v, 329);; the outer shrine . [புறம் + கோயில், கோ + இல் → கோயில்]
புறகடம்	புறகடம் puṟagaḍam, பெ. (n.) ஏய்ப்பு (வஞ்சனை); (இ.வ.);; deceit.

புறகிடு-தல்	புறகிடு-தல் puṟagiḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) புறக்கிடு-தல் பார்க்க:See pura-k-kidu -, 'ஆயினும் புறகிட'(சிவதரு. சனன. 55);. [புறக்கிடு-தல் → புறகிடு-தல்]
புறகு	புறகு puṟagu, வி.எ. (adv) புறம்பான-வன்-வள்-து; excluded person or thing. 'சிவனடியார் தம்மைத் தொழுது வந்தணையா தொருவாறொ துங்கும் வன்றொண்டன் புறகு'(பெரியபு. விறன்மிண். 7.);. [பின் → பிற்கு, பிறம் → பிறவு → பிறகு = முதுகு, பிறகு → புறகு (மு.தா, 294.);]
புறங்கடை	புறங்கடை1 puṟaṅgaḍai, பெ. (n.) 1. வீட்டின் வெளிப்புறம்; outside of a house. 'புறங்கடை வைத்தீவர் சோறும்'(நாலடி. 293.);. 2. வெளியிடம், பிறர்க்கு உரிமையான இடம் (பிரதேசம்);; locality other than one's own. 'புறங்கடை நல்லிசையு நாட்டும்'(நீதிநெறி. 2);. [புறம் + கடை. புறம் = வெளி, வெளிப்புறம்] புறங்கடை2 puṟaṅgaḍai, பெ. (n.) பின்பிறந்தோன்; younger brother. 'முந்நீர் வண்ணன் புறங்கடை'(பெரும்பாண். 30);. [பின் → பிற → பிறவு → பிறகு → பிறக்கு. பிறக்கிடுதல் = பின்னுக்குச் செல்லுதல். பிறக்கு – பிறங்கு → பிறங்கடை = பின்னால் வரும் உரிமையாளன் (வாரிசு); (மு.தா. 293); பிறங்கடை → புறங்கடை]
புறங்கழித்தல்	புறங்கழித்தல் puṟaṅgaḻittal, பெ. (n.) நாட்டுக் கோட்டைச் செட்டிகளின் திருமணத்திற்கு முன் பூசகன் (புரோகிதன்); மணமகளின் தலை, தோள், முழந்தாள்களில் வேப்பங்குழையால் தொட்டுப் பின் அதனை எறிந்துவிடுஞ் சடங்கு; a ceremoney preliminary to a marriage among Nattukӧttal-c-chetties wherein the purohit touches the bride's head. shoulders and knees with margosa twigs, and throws them away. (E.T.V. 266.);: [புறம் + கழித்தல். கழி → கழித்தல். 'தல்' தொ.பெ.ஈறு]
புறங்கா-த்தல்	புறங்கா-த்தல் puṟaṅgāttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) காத்தல்; to guard, protect, save. 'வழிபடு தெய்வ நிற்புறங் காப்ப'(தொல்.பொ. 422.);. [புறம் + கா-,]

புறங்காட்டு	புறங்காட்டு1 puṟaṅgāṭṭudal, 15 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அவமதிப்புண்டாகப் பின்புறந் திரும்புதல்; to turn one's back in contempt. 2. தோற்றோடுதல்; to show one's back, in defeat. 'தாட்புறக்குப் போந்த கமடம் புறங்காட்ட'(சிவப். பிர. வெங்கையு. 206);. 3. வெளிக்குக் காட்டுதல்; to have the outward appearance of, to pretend. 'தாழ்ந்தவராய்ப் புறங்காட்டி யகத்திலே வஞ்சம் வைத்து' (அருட்பா, vi, பிள்ளைப்பெரு. 106); ம. புறம்காட்டுக [புறம் + காட்டு-,] புறங்காட்டு2 puṟaṅgāṭṭudal, 15 செ.குன்றாவி. (v.t.) புறங்காண்-தல் பார்க்க;See puran-kān-. [புறம் + காட்டு-, காண் (த.வி.); - காட்டு (பி.வி.);]
புறங்காடு	புறங்காடு puṟaṅgāṭu, பெ. (n.) பிணத்தை எரிக்கும் அல்லது புதைக்கும் இடம் (பிங்.);; place of cremation or burial. 'புறங்காட்டுதிர்ந்துக்க பல்லென்பு'(நாலடி,45.);. மறுவ. சுடுகாடு, காளவனம். பிணக்காடு இடுகாடு, ஈமம், படுகாடு, சுடுநிலம். [புறம் + காடு] ஊருக்குப் புறம்பாக அதாவது வெளியே அமைந்த இடம்.
புறங்காண்(ணு)-தல்	புறங்காண்(ணு)-தல் puṟaṅgāṇṇudal, 16 செ.குன்றாவி (v.t.) முறியடித்தல்; to defeat put to flight. 'புரிநாண் புடையிற் புறங்காண்ட லல்லால்'(கலித். 15.); [புறம் + காண்-,]
புறங்காப்பு	புறங்காப்பு puṟaṅgāppu, பெ. (n.) புறத்தில் நின்று பாதுகாக்கை; acting as body guard. 'புறங்காப் பிளையர்'(பெருங், உஞ்சைக். 33.99.);. [புறம் + காப்பு. கா. → காப்பு]
புறங்கால்	புறங்கால் puṟaṅgāl, பெ. (n.) 1. பாதத்தின் மேற்புறம்; upper part of the foot. instep. 'புறங்காலிற் போக விறைப்பேன்'(கலித். 144.);. 2. குதிங்காலின் மேற்புறம் (இ.வ.);; heel. ம. புறங்கால். புறவடி [புறம் + கால். பாதத்தில் அடிப் புறமாயிருப்பது உள்ளங்கால் (உள் + அகம் + கால்);. அதன் வெளிப்புறமா இருப்பது புறங்கால் (பாதத்தின் மேற்புறம்);. முன்னங்காலுக்குப் பின்புறமாயிருப்பதும் புறங்கால் (குதிங்காலின் மேற்புறம்); புறம் = வெளி வெளிப்பக்கம், பக்கம். மேற்பக்கம்]
புறங்காவல்	புறங்காவல் puṟaṅgāval, பெ. (n.) மெய்காப்பாளர்; body guard. "சுற்றி நின்றார் புறங்காவலமரர்"(தேவா. 271, 2); [புறம் + காவல். கா → காவல்]

புறங்காழ்	புறங்காழ் puṟaṅgāḻ, பெ. (n.) புறக்காழ், 2. (வின்.); பார்க்க;See pura-k-kāl-2 [புறம் + காழ் → புறங்காழ் → புறங்காழ்]
புறங்கான்	புறங்கான் puṟaṅgāṉ, பெ. (n.) முல்லைநிலம்; jungle. pastoral tract. 'புறங்கானில் வாழ் கோபாலரோழ்'(பாரத. இராச. 115.);. [புறம் + கான்.பிறம் → பிறம் = மருத நிலத் திற்குப் புறம்பான முல்லை (மு.தா. 295);]
புறங்குடி	புறங்குடி puṟaṅguḍi, பெ. (n.) தஞ்சை மாவட்ட ஊர்; a village in Taññāvūr dt. [புறம் + குடி]
புறங்கூற்றாளன்	புறங்கூற்றாளன் puṟaṅāṟṟāḷaṉ, பெ. (n.) பிறரைக் காணாவிடத்துப் பழிப்போன்; backbiter, slanderer. 'பொய்க்கரியாளர் புறங்கூற்றாளர்ர்'(சிலப். 5, 131.);. மறுவ. புறணிபேசுபவன் [புறங்கூற்று + ஆளன்.]
புறங்கூற்று	புறங்கூற்று puṟaṅāṟṟu, பெ. (n.) காணாவிடத்துப் பிறர்மேல் பழிதூற்றுகை; slander, backbiting. 'தீய புறங்கூற்றின் மூகையாய்'(நாலடி, 158.); [புறம் + கூற்று. கூறு → கூற்று]
புறங்கூறு-தல்	புறங்கூறு-தல் puṟaṅāṟudal, 7 செ.கு.வி. (v.i.) 1. காணாவிடத்துப் பிறர்மேல் அலர்தூற்றுதல்; to backbite, slander. 'புறங்கூறிப் பொய்த்துயிர் வாழ்தலின்'(குறள், 183.);. 2. மந்தணத்தை வெளிப்படுத்தல் (வின்.);; to expose Secrets. மறுவ. கோள்சொல்லுதல் [புறம் + கூறு-, பின் → பின → பிறம் → பிறம்பு, பிறம் → புறம் = முதுகு, வெளி, வெளிப் பக்கம். புறங்கூறுதல் = பின்னால் பழித்தல் (மு.தா. 293, 294);] உண்மைக்குப் புறம்பானவற்றைக் கூறுதலே புறங்கூறுதல் ஆகும். எனினும் உரையா சிரியர்கள் 'யாவரையும் இகழ்ச்சி யானவற்றைப் புறத்துரையாமை' (மணக்.குறள், அதி.முன்.); என்றும் 'ஒருவரையொருவர் அவர் புறத் துரையாமை' (இளம்.தொல்.பொருள்.74); என்றும் 'காணாதவழிப் பிறரை இகழ்ந்து உரையாமை (பரிமே. குறள், அதி.19); என்றும் காணாத விடத்துக் கூறுவதையே புறங்கூறுதல் என்று குறித்துள்ளனர். ஒருவரைக்காணாத விடத்தில் அவரைப்பற்றி உண்மைக்குப் புறம்பானவற்றைப் பேசுவதில் தயக்கம் ஏதும் இருக்காத நிலை பற்றியே காணாதவழிப் பேசுவது முதன்மை எய்தியது.
புறங்கை	புறங்கை puṟaṅgai, பெ. (n.) கையின் பின்புறம்; back of palm. 'அகங்கை யொட்டியும் புறங்கையிற் புகுத்தியும்'(பெருங். வத்தவ. 12, 83.);. [புறம் + கை. மூடின கையின் உட் புறமாயிருப்பது உள்ளங்கை அல்லது அகங்கை. அதன் வெளிப் புறமாயிருப்பது புறங்கை. பிறம் → புறம் = வெளி, வெளிப் பக்கம் (மு.தா.294,295); செய் → கெய் → கை. அகப்பகையும் புறப்பகையும் போல் பிரிந்துநில்லாது அகங்கையும் புறங்கையும் ஒன்றி நிற்கும்]

புறங்கைநக்கு-தல்	புறங்கைநக்கு-தல் puṟaṅgainakkudal, 15 செ.கு.வி. (v.i.) கையின் மேற்புறத்தை நக்குதல்) போகூழ் மிகுதல்; lit, to lick the back of one's hand, to be poor. [புறம் + கை - புறங்கை + நக்கு-] பொருளைக் கையாள்பவன் கொள்ளும் சிறுநுகர்ச்சி அப்பொருளின் சிறு கூற்றைக் குறைக்கும். இது பொருள் உடையானுக்கு இழப்பாவது நோக்கிப் புறங்கை நக்குதல் போகூழைக் குறித்தது.
புறங்கைநாறி	புறங்கைநாறி puṟaṅgaināṟi, பெ. (n.) மரவகை; a tree.
புறங்கொடு-த்தல்	புறங்கொடு-த்தல் puṟaṅgoḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பின்புறங் காட்டுதல்; to turn one's back. 'நாணென்னு நல்லாள் புறங்கொடுக்கும்'(குறள், 924);. 2. புறங்காட்டு2-தல் பார்க்க;See purari-kāttu2-. [புறம் + கொடு-,]
புறச்சபை	புறச்சபை buṟaccabai, பெ. (n.) நல்லருளைப் பொறாத (நற்கருணையனுபவியாத); கிறித்தவர் கூட்டம்; non-conformed Chiristian, catechumen (Chr.); [புறம் + சபை. அவை → சவை → சபை]
புறச்சபையான்	புறச்சபையான் buṟaccabaiyāṉ, பெ. (n.) நல்லருளைப் பெறாத (நற்கருணை யனுபவியாத); கிறித்தவன்; non-conformed Christian; catechumen. [புறச்சபை → புறச்சபையான்]
புறச்சமயம்	புறச்சமயம் puṟaccamayam, பெ. (n.) மாறுபட்ட கொள்கையுள்ள சமயம் (சி.சி. 8, 11); (பிங்);; heterodox religious system. [புறம் + சமயம்] 'அகம்' தன் கொள்கையைச் சேர்ந்தது.
புறச்சாட்சி	புறச்சாட்சி puṟaccāṭci, பெ. (n.) புறச்சான்று(வின்.);பார்க்க;See pura-c-canru. [புறம் + சாட்சி] Skt. šāksin → த. சாட்சி
புறச்சான்று	புறச்சான்று puṟaccāṉṟu, பெ. (n.) 1. சூழ்நிலைகளை உன்னி (ஊகி);த்தறிய விடும் சான்று; external evidence. 2. கையொப்பமிட்ட சான்றாளியல்லாத வேறு சான்றாளி; witness other than attesting witnesses. 3. முன் சொன்ன சான்றை உடன் பட்டு அல்லது மறுத்துக் கூறும் சான்றாளி; witness brought to support or disprove evidence previously let in. [புறம் + சான்று]

புறச்சுட்டு	புறச்சுட்டு puṟaccuṭṭu, பெ. (n.) சொல்லிற்குப் புறத்துறுப்பால் வருஞ் சுட்டெழுத்து;(gram.); demonstrative prefix a, i, u, not forming an integral part of the word of which it is a component, opp. to aga-c Cuttu. [புறம் + சுட்டு.] எ-டு: அப் பையன், இப் பெண்.
புறச்சுவர்தீற்று-தல்	புறச்சுவர்தீற்று-தல் puṟaccuvardīṟṟudal, 15 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உறவினரை மதிக்காமல் (அலட்சியம்); செய்து பிறருக்கு மதிப்பு (உபசாரம்); செய்தல் (வின்.);; to entertain strangers while neglecting one's own kinsmen. 2. அகத் தூய்மையின்றிப் புறத்தில் ஒழுங்கானவர்போல் நடத்தல் (வின்.);; to be scrupulous in external conduct while being wicked at heart. [புறம் + சுவர் + திற்று-,]
புறச்சுற்று	புறச்சுற்று puṟaccuṟṟu, பெ. (n.) 1. சுற்றுப்புற இடம் (பிரதேசம்);; outlying parts of a town or a village. 2. சுற்றுப்புரவமைதி; environment, surroundings. க. கொரசுத்து [புறம் + சுற்று]
புறச்சேரி	புறச்சேரி1 puṟaccēri, பெ. (n.) புறஞ்சேரி பார்க்க;See purañcēri. 'பலகோழி யுறைகிணற்றுப் புறச்சேரி'(பட்டினப். 77.);. [புறம் + சேரி – புறஞ்சேரி. புறஞ்சேரி → புறச்சேரி. சேர் → சேரி] புறச்சேரி2 puṟaccēri, பெ. (n.) பறைச் சேரி (எங்களூர், 132.);; Pariah quarters. [புறம் + சேரி]
புறச்சொல்	புறச்சொல் puṟaccol, பெ. (n.) நாடகத்தில் தனக்குட் பேசிக் கொள்ளாமல் எல்லோரும் கேட்கும்படியாக உரைக்கும் சொல் (சிலப். 3, 13, உரை.);;(dram.); what is spoken aloud. [புறம் + சொல்]
புறஞ்சாய்-தல்	புறஞ்சாய்-தல் puṟañjāytal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) தோற்றல்; to be defeated. routed. 'புறஞ்சாய்ந்து காண்டைப்பாய் நெஞ்சே'(கலித். 89); [புறம் + சாய்-]

புறஞ்சிறை	புறஞ்சிறை puṟañjiṟai, பெ. (n.) 1. மாளிகை முதலியவற்றிக்கு அருகிலுள்ள இடம்; premises in the neighbourhood of a palace or castle. 'தாரருந் தகைப்பிற புறஞ்சிறை'(பதிற்றுப். 64, 8);. 2. வேலிக்குப் புறம்பானது; place outside the fence, as of a field. 'புறஞ்சிறை மாக்கட்கு...... புய்த்தெறி கரும்பின்'(புறநா. 28.);. 3. புறஞ்சேரி பார்க்க;See puranceri, 'புறஞ்சிறைப் பொழிலும்'(சிலப்.14,1);. 4. அருகிலுள்ள இடம்; neighbourhood, vicinity. 'யாமே புறஞ்சிறை யிருந்தும் பொன்னன்னம்மே'(புறநா. 84.);. [புறம் + சிறை]
புறஞ்சிறைப்பாடி	புறஞ்சிறைப்பாடி puṟañjiṟaippāṭi, பெ. (n.) நகர்க்கு வெளியில் அமைந்துள்ள சேரி; hamlet adjoining a city. 'புறஞ்சிறைப் பாடியில் ஆநிரை காக்கும்'(தொல். பொ. 57. உரை);. [புறஞ்சிறை + பாடி. படு → பாடு → பாடி]
புறஞ்சுவர்கோலஞ் செய்-தல்	புறஞ்சுவர்கோலஞ்செய்-தல் puṟañjuvarālañjeytal, 1 செ.கு.வி. (v.i) lit. to decorate the outside of a wall; to adorn the body without removing the inner defects. 'புறஞ்சுவர் கோலஞ் செய்து புட்கங்வக் கிடக்கின்றிரே'(திவ். திருமாலை, 6.); [புறஞ்சுவம் + கோலம் + செய்-] 'புறச்சுவர்தீற்று-தல்' பார்க்க
புறஞ்செய்	புறஞ்செய்1 puṟañjeytal, 1 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. உடம்பை அழகு செய்தல்; to adorn the body. 'புறஞ்செயச் சிதைதல்'(தொல். பொ. 266.); 2. காப்பாற்றுதல்; to protect, cherish, maintain. 'வைகலுமில்புறஞ் செய்தலின்'(திரிகடு. 64.);. [புறம் + செய்-,] புறஞ்செய்2 puṟañjeytal, 1 செ.குன்றாவி. (v.t.) வெளியேற்றுதல்; to extern, to expel. "இந்நாட்டு மண்ணகத்தே வாழாது புறஞ்செய்தும்"(பாரதி. தேசீய. 47); [புறம் + செய்-,]
புறஞ்சேரி	புறஞ்சேரி puṟañjēri, பெ. (n.) நகர்க்குப் புறம்பே மக்கள் வாழும் இடம்; outskirts of a city: suburb. 'புறஞ்சேரி யிறுத்த காதை'(சிலப். 13, தலைப்பு); [புறம் + சேரி. சேர் → சேரி]

புறஞ்சொல்	புறஞ்சொல்1 puṟañjolludal, 15 செ.கு.வி. (v.i.) கோட் சொல்லுதல்; to slander, backbite. 'புறஞ்சொல்லும் புன்மையாற் காணப்படும்'(குறள், 185.); [புறம் + சொல். புறம் = முதுகு, வெளி, வெளிப் பக்கம். புறஞ்சொல்லுதல் = பின்னாற் பழித்தல்] புறஞ்சொல்2 puṟañjol, பெ. (n.) 1. வெளியிற் கூறும் அலர்மொழி;(akap.); gossip about the intrigues of lovers. 'புறஞ் சொலென்னும் பெருஞிமி றாப்ப'(சீவக. 1665.); 2. பழிச்சொல்; slander. 'புறஞ்சொ றூற்றாது புகழுந் தன்மையள்'(பெருங். வத்தவ. 10, 31);. [புறம் + சொல்]
புறடை	புறடை puṟaḍai, பெ. (n.) ஊரின் வெளிப் புறமைந்த நன்செய் நிலம்; irrigated land situated away from a village. [புறம் → புறன் → புறனடை → புறடை. அடு → அடை = அடுத்துள்ளது]
புறண்டு-தல்	புறண்டு-தல் puṟaṇṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) பிறாண்டு; to scratch. [பிறாண்டு → புறாண்டு → புறண்டு-,]
புறணி	புறணி puṟaṇi, பெ. (n.) 1. புறங்கூறுகை; slander, backbiting. 'காணாவிடந் தனிலே புறணி பலபேசி'(குமரே. சத. 28.);. 2. மரப்பட்டை (பிங்.);; Outer bark of a tree. 3. தோல் (பிங்.);; skin, rind, peel, coat. 4. அகணிக்கு எதிர்; opposite of inside or interior. . 'கடுக்காயில் அகணி நஞ்சு, சுக்கில் புறணி நஞ்சு' 5. புலால் (பிங்.);, fesh mutton. 6. புறம்பானது (சூடா.);; anything that is outside. 7. குறிஞ்சி நிலம்; hilly tract. 8. முல்லை நிலம் (பிங்.);; pastoral tract, 'பூக்குந் தாழை புறணியருகெலாம்'(தேவா. 842, 6);. 9. உழும்போது பொடியாகாத மண்கட்டி (தஞ்சை.);; sod of earth, turned in ploughing. [பின் → பிற்கு → பிறகு → பிறவு → பிறகு = முதுகு. பிறம் → புறம் = முதுகு. விலங்கு கட்டும் பறவைகட்கும் குப்புறப் படுத் திருக்கும் மாந்தனுக்கும் முதுகு மேற் புறமாயிருப்பதால், முதுகின் பெயர் மேற் புறத்தைக் குறித்தது. புறம் = மேற்பக்கம், பக்கம். புறம் → புறன். → (புறணி); → புறணி = மேற்புறம் (மு.தா. 294, 295); மரத்தின் மேற்புற மாயிருக்கும் பட்டை, தோல்]

புறணிபேசு-தல்	புறணிபேசு-தல் puṟaṇipēcudal, 5 செ.கு.வி. புறம்பேசு-தல் பார்க்க;See puram – pēšu-. [புறணி + பேசு-,]
புறணிநாடு	புறணிநாடு puṟaṇināṭu, பெ. (n.) 1. எல்லைப் புறமாயுள்ள நாடு; border land; bordering country. 'சோணாட்டுப் படும் புறணி நாடுகளிலும்'(S.¬I.I.iii, 14.);. 2. அயல்நாடு (இ.வ.);; foreign country. [புறணி + நாடு. புறம் → புறன் → (புறனி); → புறணி மேற் புறம், பக்கம்]
புறணிபோடு-தல்	புறணிபோடு-தல் puṟaṇipōṭudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) படைச்சாலிற் புரண்ட மண்கட்டிகளை நிரவுதல் (இ.வ.);; to level the sods of earth in a ploughed land. [புறணி + போடு-,]
புறத்தங்கம்	புறத்தங்கம் puṟattaṅgam, பெ. (n.) புறத்துறுப்பு பார்க்க; puratturuppu [புறம் → புறத்து + அங்கம்] Skt ariga » த. அங்கம்.
புறத்தவன்	புறத்தவன் puṟattavaṉ, பெ. (n.) 1. அயல் நாட்டான் (அன்னியன்);; foreigner, stranger. 2. புறம்பணையாள் (சூடா.); பார்க்க;See purampanaiyal. க. பொறபிக; தெ. பெற. [புறம் → புறத்து + அவன்]
புறத்தி	புறத்தி1 puṟatti, பெ. (n.) புறம்பானது (வின்.);; that which is outside, external, foreign or extrinsiC. ம. புறத்து. [புறம் → புறத்தி] புறத்தி2 puṟatti, பெ. (n.) சாயல் (புதுவை.);; looks, external appearance of a person. [புறம் → புறத்தி]
புறத்திக்கிடம்பண்ணு-தல்	புறத்திக்கிடம்பண்ணு-தல் puṟaddikkiḍambaṇṇudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) தன்னைச் சேர்ந்தவனைப் பழிக்கு உள்ளாக்குதல் (வின்.);; to expose a friend to reproach. [புறம் → புறத்திக்கு + இடம் + பண்ணு-,]
புறத்திடு-தல்	புறத்திடு-தல் puṟaddiḍudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) வெளிவிடுதல் (குறள், 590, உரை);; to divulge. [புறம் → புறத்து + இடு-,]
புறத்திண்ணை	புறத்திண்ணை puṟattiṇṇai, பெ. (n.) விட்டு வெளித்திண்ணை (இ.வ.);; pial. [புறம் + திண்ணை, துள் → (திள்); → திண் → திண்ணை = திரண்ட மேடு]

புறத்திணை	புறத்திணை puṟattiṇai, பெ. (n.) வெட்சி, வஞ்சி, காஞ்சி, உழிஞை, தும்பை, வாகை, பாடாண் என ஏழுவகையாகவும் (தொல்.); இவற்றுடன் கரந்தையும் நொச்சியும் சேர ஒன்பது வகையாகவும் (பன்னிருபடலம்); இவ்வொன்பதுடன் பொதுவியல், கைக்கிளை பெருந்திணை மூன்றுஞ் சேரப் பன்னிரு வகையாகவும் (பு.வெ.); பிரித்துக் கூறப்படும் புறப்பொருள் பற்றிய ஒழுக்கங்கள்; theme describing, conduct as regards war, stateaffairs etc., opp, to aga-t-tiṇai, of seven kinds, viz., veṭci, vañci, kāñci, uliñai, tumbai, vāgai, pādān according to Tolkāppiyam, or of nine kinds adding karandai and nocci to the above according to Panniru-padalam or of 12 kinds, including in addition poduvial kaikkilai, and peruntinai according to Puraporul-veṇpā mālai. [புறம் + திணை] அகம் புறம் என்னும் இருவகைப் பாகுபாட்டுள் எல்லாப் பொருள்களும் அடக்கப்பட்டுவிட்டன. புறப்பொருள்பற்றிய எழுதிணைகளுள், முதலைந்தும் அரசனுக்குச் சிறப்புக் கொடுத்தற் பொருட்டு அவனுக்குரிய போர்த் தொழிலையே பற்றிக் கூறினும், வாகை பாடாண் என்னும் இறுதியிரண்டும், மற்றெல்லா மக்கள் தொழில்களையும் சேர்த்துத் தழுவுவனவாகும்.இதை யறியாதார் தழ்ப் பொருளிலக்கணம் குறைபாடுள்ள தெனக் குறை கூறுவர் (செ.சி.13);
புறத்திணைநன்னாகனார்	புறத்திணைநன்னாகனார் puṟattiṇainaṉṉākaṉār, பெ. (n.) கழக(சங்க);க் காலப்புலவர்; poet of Sangam age. [புறத்திணை + நன்னாகனார்] ஒய்மான் நல்லியக் கோடன், ஒய்மான் நல்லியாதன், கரும்பனூர் கிழான் முதலியவரைப் பாடியவர். இவர்க்கு நன்னாகனார் எனவும் பெயர் (புறநா.);
புறத்தியம்	புறத்தியம் puṟattiyam, பெ. (n.) புறத்தி (வின்.); பார்க்க;See puratti. [புறத்தி → புறத்தியம்]
புறத்தியான்	புறத்தியான் puṟattiyāṉ, பெ. (n.) புறத்தவன் 1. பார்க்க;See purattavan.1. [புறம் → புறத்தி → புறத்தியான்]
புறத்திரட்டு	புறத்திரட்டு puṟattiraṭṭu, பெ. (n.) புறப்பொருள் பற்றிய செய்யுட்களைப் பல நூல்களிலிருந்து திரட்டி அமைக்கப்பட்ட தொகை நூல்; an anthology on the themes of puram. [புறம் + திரட்டு. திரள் → திரடு → திரட்டு]
புறத்திரு-த்தல்	புறத்திரு-த்தல் puṟattiruttal, 3. செ.கு.வி (v.i.) வெளியே காத்திருத்தல்; to wait outside 'புறத்திரு போகென்னு மின்னாச் சொல்'(நாலடி, 326);. [புறம் → புறத்து + இரு-,]
புறத்திறு-த்தல்	புறத்திறு-த்தல் puṟattiṟuttal, 3 செ.குன்றாவி. (v.t.) முற்றுகையிடுதல்; to besiege. 'போக்கற வளைஇப் புறத்திறுத்தன்று'(பு.வெ.17);. [புறம் → புறத்து + இறு-,]

புறத்திறை	புறத்திறை puṟattiṟai, பெ. (n.) வேற்றரசனுடைய மதிலை மேற்சென்ற வேந்தன் முற்றுகை செய்தலைக் கூறும் புறத்துறை (பு.வெ.6, 10);;(purap.); theme of an invading chief besieging his adversary's fort. [புறத்திறு → புறத்திறை. இறு → இறை.]
புறத்துடர்	புறத்துடர் puṟattuḍar, பெ. (n.) அணிவகை (S.I.I.ii. 16);; a kind of jewel. [புறம் + துடர். தொடர் → துடர்]
புறத்துப்பக்கம்	புறத்துப்பக்கம் puṟattuppakkam, பெ. (n.) புறப்பக்கம் (இ.வ.); பார்க்க;See pura-ppakkam. [புறம் → புறத்து + பக்கம்]
புறத்துழிஞை	புறத்துழிஞை puṟattuḻiñai, பெ. (n.) வேற்றரசனுடைய மதிலைச் சூழ்ந்த அகழின் கரையில் மேற்சென்ற வேந்தன் படை (சேனை);யுடன் தங்கி முற்றுகையிடுதலைக் கூறும் புறத்துறை (பு.வெ. 6, 16.);; [புறம் → புறத்து + உழிஞை]
புறத்துறவு	புறத்துறவு puṟattuṟavu, பெ. (n.) அகப்பற்றுவிடாமல் துறவிபோல் புனைந்து (வேடங்);கொள்ளுகை; assuming an ascetics guise without real renunciation. [புறம் + துறவு. துற → துறவு. புறத்தளவில் மட்டும் கொள்ளும் துறவு நிலை.]
புறத்துறுப்பு	புறத்துறுப்பு puṟattuṟuppu, பெ. (n.) 1. இடம், பொருள், ஏவல் முதலிய பக்கத்துணை; external resources, as position, property, authority, influence, opp. to agatturuppu. 'புறத்துறுப் பொல்லா மெவன் செய்யும்'(குறள்,79.);. 2. உடலின் புறத்துள்ள உறுப்பு (அங்கம்);; limb, external member of the body. [புறம் → புறத்து + உறுப்பு]
புறத்துறை	புறத்துறை puṟattuṟai, பெ. (n.) புறத்திணையின் பகுதி; minor theme grouped under a purattinai. 'வீரரைப்பாடும் புறத்துறை யெல்லாம் முடித்து'(சிலப். 27, 46, அரும்); [புறம் + துறை]
புறத்தூய்மை	புறத்தூய்மை puṟattūymai, பெ. (n.) வெளிப்புறத் தூய்மை; external cleanliness. புறத்தூய்மையைக் காட்டிலும் அகத்துய்மையே நாகரிகத்திற்குச் சிறந்ததாக எண்ணப்படும் (உ.வ);. [புறம் + துய்மை] அறி வாலும் (ஞானத்தாலும்); ஒழுக்கத்தாலும் இல்லறத்தினும் பன்மாண் சிறந்த துறவறத்தில் புறத்துய்மை ஒரு பொருளாகக் கொள்ளப்படுவதன்று. இலலறத்தினும் ஒருவன் எத்துணை எளியனா யிருப்பினும், தன்னையும் தன் பொருள்களையும் தூயவாய் வைத்துக் கொள்வதே புறத்துய்மை (ப.க. 100);

புறத்தொழுக்கம்	புறத்தொழுக்கம் puṟattoḻukkam, பெ. (n.) பரத்தையவரோடு கூடியொழுகுகை, living with concubines. "புறத்தொழுக்கத்திலே நெடு நாள் ஒழுகி...... மீண்டு தலைவியொடு கூடி"(ஐங்குறு. 1. உரை);. [புறம் → புறத்து + ஒழுக்கம் ஒழுகு → ஒழுக்கு → ஒழுக்கம்]
புறத்தோற்றம்	புறத்தோற்றம் puṟattōṟṟam, பெ. (n.) வெளிப்புறத்தோற்றம்; exterior. நகரமக்கள் புறத்தோற்றத்தில் தூய்மை கடைப் பிடிக்கின்றனர் (உ.வ.);. [புறம் + தோற்றம்]
புறந்தள்ளு-தல்	புறந்தள்ளு-தல் puṟandaḷḷudal, 12 செ.குன்றாவி. (v.t.) விலக்குதல், நீக்குதல், சேர்த்துக் கொள்ளாமல் ஒதுக்கி வைத்தல்; to exclude. [புறம் + தள்ளு-,]
புறந்தருநர்	புறந்தருநர் puṟandarunar, பெ. (n.) பாதுகாப்பவர்; protector. "பகடு புறந்தருநர்"(புறநா.);. [புறந்தரு → புறந்தருநர்]
புறந்தா	புறந்தா1 puṟandādalpuṟandarudal, 15 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. காத்தல்; to protect, take care of. "குடி புறந்தருகுவை யாயின்"(புறநா. 35);. 2. கை விடுதல்; to forsake. "பிழைப்பிலா புறந் தந்தானும்"(சீவக. 252);. 3. போற்றுதல்; to extol, praise. "அடி புறந்தருவர் நின்னடங்கா தோரே"(புறநா. 35);. [புறம் → தா(தரு-);-,] புறந்தா2 puṟandādalpuṟandarudal, 18 செ.கு.வி. (v.t.) 1. தோற்றுப் போதல்; to turn one's back in retreat, to be defeated. 2. நிறம் உண்டாதல்; to become shiny. "பொடியழற் புறந்தந்த..... கிண்கிணி"(கலித். 85);. [புறம் + தா(தரு-);-]
புறந்தாள்	புறந்தாள் puṟandāḷ, பெ. (n.) புறங்கால் (யாழ். அக.); பார்க்க;See purarikā. [புறம் + தாள்]

புறந்துர-த்தல்	புறந்துர-த்தல் puṟandurattal, 3 செ.குன்றாவி. (v.t.) எருதுகளை முதுகிலே யடித்து ஒட்டுதல்; to drive cattle by striking them on the back. 'மகவுடை மகடூஉப் பகடு புறந்துரப்ப'(பெரும்பாண். 58.); [புறம் + துர-]
புறநகர்	புறநகர் puṟanagar, பெ. (n.) நகரின் புறப்பகுதி; outlying part of a city, suburb. [புற(ம்); + நகர்]
புறநடம்	புறநடம் puṟanaḍam, பெ. (n.) புறநாடகம் (சிலப்.3,12, அரும்.); பார்க்க;See puranāgagam. [புற(ம்); + நடம்]
புறநடை	புறநடை puṟanaḍai, பெ. (n.) புறனடை நூற்பா (நன். 19, மயிலை. அரும்.); பார்க்க;See puramadai-nurpá. [புற(ம்); + நடை]
புறநாட்டுப் பெருங்கொற்றனார்	புறநாட்டுப் பெருங்கொற்றனார் puṟanāṭṭupperuṅgoṟṟaṉār, பெ. (n.) கடைக்கழக (சங்கம்); மருவிய காலத்துப் புலவர்; poet of post-sangam age. [புறநாடு + பெருங்கொற்றனார்] இவர் இயற்பெயர் பெருங்கொற்றனார். இவர் நாடு புறநாடாயிருக்கலாம். 'ஆர்' உயர்வு பன்மை ஈறு.
புறநாடகம்	புறநாடகம் puṟanāṭagam, பெ. (n.) இன்பம் (சிருங்காரந்);தவிர மற்றைச் சுவை பற்றி வரும் நாடகவகை (சிலப். 3, 13, உரை.);; a drama where the prevailing sentiment is one other than cirunkāram or love. [புற(ம்); + நாடகம்]

புறநானூறு	புறநானூறு puṟanāṉūṟu, பெ. (n.) எட்டுத் தொகையுள் ஒன்றானதும் புறப்பொருளைப் பற்றிய நானூறு பாடல்களைக் கொண்டதுமான தொகை நூல்; an ancient poetic anthology on the topics of pura-p-porul. containing 400 verses, one of ettu-t-togai. [புறம் + நானூறு] புறநானூற்றில் ஒரு சில (2, 358, 362, 366); செய்யுள்களைத் தவிரப் பிறவற்றை யெல்லாம் பாடினாரும் அவராற் பாடப்பட்டாரும் கடைக்கழகக் காலத்தினராதலின் புறநானூற்றின் காலம் கடைக்கழகக் காலமாகும் (கி.பி. 2ஆம் நூற்றாண்டு); புறநானூறு ஒருதொகை நூல் அல்லது தனிப்பாடற்றிரட்டே. புறப்பொருளைப் பற்றிய நானூறு செய்யுள்களைக் கொண்டது புறநானூறு. இன்னாநாற்பது, இனியவைநாற்பது முதலிய நாற்பது பாக்களைக் கொண்ட பனுவல்களையும், நற்றிணை நானூறு, பழமொழி நானூறு, குறுந்தொகை நானூறு, நாலடி நானூறு, முதலிய நானூறு பாக்களைக் கொண்ட பனுவல்களையும் நாலாயிரக் கோவை, நாலாயிரத்திவ்யப்பிரபந்தம் (தெய்வப்பனுவல்); முதலிய நாலாயிரம் பாக்களைக் கொண்ட பனுவல்களையும் நோக்குமிடத்து நாலென்னும் எண் ஏதோவொரு காரணம் பற்றி நூற்செய்யுட் தொகைக்குச் சிறந்ததாகக் கொள்ளப்பட்ட தென்பது தெரிகின்றது. அது நால்வகைப் பாவோ நால்வகைக் குலமோ பற்றியிருக்கலாம். புறநானூற்றுச் செய்யுள்களிற் சில சிதைந்துங் குறைந்துமிருப்பதால், இந்நூல் செய்யுள்களின் அடிச்சிறுமை பெருமையும் சொற்றொகையும் அறிவதற்கில்லை. ஆயினும், இதுபோதுள்ளபடி அடியுஞ்சொல்லும் எண்ணிப் பார்ப்பின் ஒரு செய்யுளின் சராசரி அடித்தொகை பதினெட்டென்பதும் ஓர் அடியின் சராசரிச் சொற்றொகை ஆறென்பதும் தெரியவரும். ஆகவே, ஒரு செய்யுளிள் சராசரிச் சொற்றொகை ஏறத்தாழ நூறென்பது பெறப்படும். பண்டைத் தமிழ்நூல்களெல்லாம் தனித்தமிழ் என்னும் பொதுக்கொள்கைக்கேற்ப, புறநானூரும் தனித்தமிழே. ஆங்காங்கு இரண்டொரு வடசொற்கள் அருகி வந்திருப்பதானால், புறநானூற்றின் தனித்தமிழ்த் தன்மை குன்றிவிடாது. இந்நூலில் வந்திருக்கும் வடசொற்களெல்லாம் இருபது அல்லது இருபத்தைந்தே. இவற்றுள்ளும் ஒருசில தென்சொல்லோ வடசொல்லோ என ஐயுறற்குரியன.
புறநிலை	புறநிலை puṟanilai, பெ. (n.) 1. வெளிப்புறம்; outside. 'புறநிலைக் கோட்டம்'(சிலப், 5, 180); 2. வேறுபட்டநிலை; changed condition or state. 'வழிநாட் பொய்யொடு நின்ற புறநிலை'(புறநா. 211.);. 3. நீ வணங்குந் தெய்வம் நின்னைப் புறங்காப்ப நின் வழிவழி மிகுவதாக எனக் கூறுவதும் 96 வகைச் சிற்றிலக்கியங்களுள் ஒன்றாவதுமான நூல் வகை (சது.);; poem invoking the tutelary deity of a chief to shower properity on his family and his decendants, one of 96 pirapandam, 4. உதவிநோக்கிப் பிறர் புறங்கடையில் நிற்கும் நிலை (புறநா. 211, உரை.);; Standing in the back-yard of one's house, seeking one's favour. 5. ஏவல் செய்து பின்னிற்கை (அக.நா. 32);; personal attendance, as of a pupil upon his guru. 6. சாதிப் பெரும்பண் நான்கனுள் ஒன்று. (சிலப். 8, 41, உரை);;(mus.); a class of primary melody-types one of four cadi-pperumpaŋ, q.V. [புறம் + நிலை]
புறநிலைக்கருவி	புறநிலைக்கருவி puṟanilaikkaruvi, பெ. (n.) 5 நிலத்தின் (பிருதிவியின்); கூறு, 5 நீரின் (அப்புவின்); கூறு, 5 நெருப்பின் (தேயுவின்); கூறு, 5 காற்றின் (வாயுவின்); கூறு, 5 வானத்தின் (ஆகாயத்தின்); கூறு, பத்து (தச); காற்று (வாயு);, பத்து (தச); நாடி, 5 சொல்நடை முதலியன (வசனாதி); 4 வாக்கு, முக்குணம், நானுணர்வு மூன்று (அகங்காரத்திரயம் அல்லது ஏடணாத்திரயம்); என்ற 11 வகையும், 60 விரியுமுள்ள மெய்ப்பொருட்கள் (தத்துவங்கள்); (சிலப். கட்; திருவால. தட்.);(saiva.); external Categories, of 11 kinds 60 in number, viz., 5 pirutuviyiŋ kūru, 5 appuvin kūru, 5 tēyuviŋ kūru, 5 vāyuviŋ kūru, 5, ākāyattiṇ kūru, taša vāyu, 5, tasa-nādi 5 vacaṇādi, 4 vākku, mukkuṇam agańkāra-t-tirayam or ēdanāttirayam. [புறநிலை + கருவி]
புறநிலைமருதம்	புறநிலைமருதம் puṟanilaimarudam, பெ. (n.) பெரும்பண் வகை; (சிலப். 8, 39);, [புறநிலை + மருதம்]

புறநிலைவாழ்த்து	புறநிலைவாழ்த்து puṟanilaivāḻttu, பெ. (n.) 1. வழிபடு தெய்வம் நின்னைப் புறங்காப்ப வழிவழி செல்வத்தொடு சிறந்து பொலிக என்று தலைவனொருவனைக் கூறும் வாழ்த்து; (தொல், பொ. 422.);; benediction upon a chief, in which his tutelary deity is invoked to bless him and his descendents. 2. புறநிலை 3 (சங்.அக.); பார்க்க;See puranilai 3. [புறநிலை + வாழ்த்து. வாழ் → வாழ்த்து]
புறநிறச்சாபு	புறநிறச்சாபு puṟaniṟaccāpu, பெ. (n.) மணிக் குற்றங்களுளொன்று; a defect in precious stones. "போழ்ந்திடு தராசம் புறநிறச் சார்பு"(பஞ்ச, திருமுக, 476);. [புறம் + நிறம் + சார்பு. சார் → சார்பு.]
புறநீங்கு-தல்	புறநீங்கு-தல் puṟanīṅgudal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) 1. விடுதலையாய் விலகிப் போதல்; to be at liberty. 2. விலக்கப்படுதல்; to be separated from others. [புறம் + நீங்கு-,]
புறநீர்மை	புறநீர்மை puṟanīrmai, பெ. (n.) பண் வகை (பிங்.);; a melody type. [புறம் + நீர்மை] புறநீர்மை puṟanīrmai, பெ. (n.) 1, பகற் பொழுதுக்குரியபண் வகைகளிற்ஒன்று aday time melody song. 2. விடியற்காலத்தில் பாடும் பள்ளியெழுச்சிப்பாடல்; melody song sung at dawn. மறுவ. பூபாளம், துயிலெடைநிலை, திருப்பள்ளி எழுச்சி [புறம்+நீர்மை]
புறநோயாளி	புறநோயாளி puṟanōyāḷi, பெ. (n.) மருத்துவ மனைக்கு வந்து மருத்துவம் (சிகிச்சை); பெற்றுச் செல்பவர்; out patient. 'புறநோயாளிகள் பகுதியில் நாள்தோறும் கூட்டம் இருக்கும்'(உ.வ.);. [புறம் + நோயாளி]
புறப்பக்கம்	புறப்பக்கம் puṟappakkam, பெ. (n.) உலக நடப்பை யொட்டிய கருதுகோள் (இலௌகிக விஷயங்களை யொட்டிய அனுமானம்); (வின்.);;(log.); inference regarding non-religious or Secular matters. [புறம் + பக்கம்]
புறப்பகுதி	புறப்பகுதி puṟappagudi, பெ. (n.) வெளிப்பக்கம்; exterior. [புறம் + பகுதி]

புறப்பகை	புறப்பகை puṟappagai, பெ. (n.) 1. வெளிப் படையான பகை; open hostility. 2. பகைவன்; enemy. 'புறப் பகைகளை அடக்கும் ஆண்மை யுடையார்க்கும்'(குறள், 148, உரை);. [புறம் + பகை, அகங்கையும் புறங்கையும் போல் ஒன்றி நிற்காமல் அகப்பகையும் புறப்பகையும் பிரிந்து நிற்கும்.]
புறப்பட்டுக்கொள்(ளு)-தல்	புறப்பட்டுக்கொள்(ளு)-தல் puṟappaṭṭukkoḷḷudal, 12 செ.கு.வி. (v.i.) வெளியேறுதல்; to go out, go out. 'நெருப்புப்பற்றிப் புறம்பே எரியாநின்றால் புறப்பட்டுக் கொள்கிடாய் என்று'(ஈடு, 1, 2, 1.);. [புறப்பட்டு + கொள்-,]
புறப்பட்டுப்போ-தல்	புறப்பட்டுப்போ-தல் puṟappaṭṭuppōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) புறப்பட்டுக்கொள்(ளு);-தல் பார்க்க;See pura-p-pattu-k-kol(lu);-. அவன் புறப்பட்டுப் போய்விட்டான் (உ.வ.);. [புறப்பட்டு + போ-,]
புறப்படு-தல்	புறப்படு-தல் puṟappaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. செலவு மேற்கொள்ளுதல்; to set forth, proceed, start on a journey. 'பாயிரப் பதிக மோதிப் புறப்பட்டார்'(திருவாலவா. 37, 11.);. 2. புறம்பே செல்லுதல்; to go out. 'புறப்படாத பருவத்தே போனாய்'(அகநா. 7, உரை);. 3. புறத்தில் தோன்றுதல்; to start or jut out, protrude, as a stone in a wall. 4. புண் முதலியன உண்டாதல் (வின்.);; to break out, as eruptions. 5. பொசிதல் (வின்.);; to ooze out, issue, exude. ம. புறப்பெடுக; க. கொரவடு, கொரபடு [புறம் + படு-, புறம் = வெளி, வெளிப்பக்கம்]
பேய்க்காலெறும்பு	பேய்க்காலெறும்பு pēykkāleṟumbu, பெ. (n.) எறும்புவகை (வின்.);; a kind of small black ant with long feet. [பேய்க்கால் + எறும்பு]
பேய்க்காளான்	பேய்க்காளான் pēykkāḷāṉ, பெ. (n.) காளான் வகை (யாழ்.அக.);; toadstool, fungi. [பேய் + காளான்]
பேய்க்காற்று	பேய்க்காற்று pēykkāṟṟu, பெ. (n.) சுழல் காற்று; whirlwind. ம. பேய்க்காத்து [பேய் + காற்று]

பேய்க்குணம்	பேய்க்குணம் pēykkuṇam, பெ. (n.) அருவருக் கத்தக்க தீக்குணம்; bad, unsociable, peevish disposition. [பேய் + குனம்]
பேய்க்கும்மல்டி	பேய்க்கும்மல்டி pēykkummalṭi, பெ. (n.) பேய்க் கொம்மட்டி (யாழ்.அக); பார்க்க;see pêy-k-kommatti. [பேய்க்கொம்மட்டி → பேய்க்கும்மட்டி]
பேய்க்குரவை	பேய்க்குரவை pēykkuravai, பெ. (n.) போருக்குச் செல்லும் அரசன் செலுத்தும் தேர்க்கு முன்னும் பின்னும் பேய் ஆடுவதைக் கூறும் புறத்துறை (பு. வெ. 7, 19);; [பேய் + குரவை]
பேய்க்குருந்து	பேய்க்குருந்து pēykkurundu, பெ. (n.) மர வகை; raceme-flowered wild lime. [பேய் + குருந்து]
பேய்க்குறை	பேய்க்குறை pēykkuṟai, பெ. (n.) சினம் கொண்டு பேய் செய்யுங் கேடு; evil or disaster, resulting from the malice of an unpropitialed devil. [பேய் + குறை]
பேய்க்குன்றி	பேய்க்குன்றி pēykkuṉṟi, பெ. (n.) குன்றி வகை (யாழ்.அக.);; a kind of crab's-eye. [பேய் + குன்றி]
பேய்க்கூண்டு	பேய்க்கூண்டு pēykāṇṭu, பெ. (n.) செய்வினை பயிற்றுமிடம் (வின்);; place where the black arts are taught. [பேய் + கூண்டு]
பேய்க்கூத்து	பேய்க்கூத்து pēykāttu, பெ. (n.) 1.பேயாட்டம்; devil dance. 2. குழப்பம்; confusion. [பேய் + கூத்து]
பேய்க்கொடை	பேய்க்கொடை pēykkoḍai, பெ. (n.) வாரியிறைக்கும் ஈகை; lavish and indiscriminate giving. [பேய் + கொடை]

பேய்க்கொம்மட்டி	பேய்க்கொம்மட்டி pēykkommaṭṭi, பெ. (n.) கொடி வகை (யாழ்.அக);; colocynth. [பேய் + கொம்மட்டி]
பேய்க்கோட்டாலை	பேய்க்கோட்டாலை pēykāṭṭālai, பெ. (n.) 1. பேய்க் கோளறு பார்க்க;see peyk-kolaru. 2. பேய்க்குறை(வின்.); பார்க்கsee pey-k-kurai. [பேய் + கொள்தல் → கோடல் → கோட்டாலை]
பேய்க்கோட்டி	பேய்க்கோட்டி pēykāṭṭi, பெ. (n.) 1.பேய்க கோளாறு பார்க்க; 2.see pey-k-kolaru3. 2. பேய்த்தனம் பார்க்க; 4.see péy-t-tapam. [பேய் + கோட்டி] கொள் - கோள் - கோட்டி
பேய்க்கோயில்	பேய்க்கோயில் pēykāyil, பெ. (n.) பேய் உறையும் சிறு கோயில் (M.M. 681);; devi temple. [பேய் + கோயில்]
பேய்க்கோலம்	பேய்க்கோலம் pēykālam, பெ. (n.) 1.பேயின் வடிவம்; 2.devil-like appearance. 3.என் பணிந்த பேய்க் கோலம் (பதினொ. அற்புதத்திரு. 29); 2. அழகிழந்த (அவ); தோற்றம், 4. appearance of wretchedness. "ஒண்டொடியிப் பேய்க். கோலங் கொண்டு" (பிரபுலிங். அக்க துற. 55.); [பேய் + கோலம்]
பேய்க்கோள்	பேய்க்கோள் pēykāḷ, பெ. (n.) பேய் பிடிக்கை; demoniac possession. [பேய் + கோள்] கொள்→கோள்
பேய்க்கோளாறு	பேய்க்கோளாறு pēykāḷāṟu, பெ. (n.) பேய் பிடித்தலாலுண்டான இயல்பல்லாச் செய்கை; violent actions of a demoniac, as whirling the head. [பேய் + கோளாறு]
பேய்க்காண்டு(ணு)-தல்	பேய்க்காண்டு(ணு)-தல் pēykkāṇṭuṇudal, செ.கு.வி. (v.i.) பேய் பிடித்தல்; to be possessed. பேய் கண்டாற் போல் (திருக்கோ. 84, உரை); [பேய் + காண்.,]

பேய்ச்சக்காலெறும்பு	பேய்ச்சக்காலெறும்பு pēyccakkāleṟumbu, பெ. (n.) பேய்க்காலெறும்பு பார்க்க;see peyk-kālerumbu. [பேய்க்காலெறும்பு → பேய்ச்சக்காலெறும்பு]
பேய்ச்சத்தம்	பேய்ச்சத்தம் pēyccattam, பெ. (n.) பேரொலி (வின்);; hideous noise, as of a devil. [பேய் + SKt.sabda. த. சத்தம்]
பேய்ச்சாளை	பேய்ச்சாளை pēyccāḷai, பெ. (n.) கருநிறச் சாளைமீன்வகை, (வின்);; interior calai fish. [பேய் + சாளை]
பேய்ச்சி	பேய்ச்சி pēycci, பெ. (n.) 1.பெண்பேய்; demoness. "பேய்ச்சி பாலுண்ட பிரான்" (திவ்.இயற்.3:28);. 2. பேய் பிடித்தவள்; woman under possession of a demon. [பேயன்→பேய்ச்சி(பெ.பா);] பேய்ச்சி pēycci, பெ.(n.) பேய்பிடித்தவள்; a woman haunted by spirit. [பேய்+பேய்ச்சி]
பேய்ச்சீந்தில்	பேய்ச்சீந்தில் pēyccīndil, பெ. (n.) ஒருவகைச் செடி (ஆகாசகருடன்);;(சங்.அக); a climbing Chrub. [பேய் + சிந்தில்]
பேய்ச்சீயக்காய்	பேய்ச்சீயக்காய் pēyccīyakkāy, பெ (n.) கொடிவகை; copius narrow-leaved soap-pod. [பேய் + சியக்காய் சிக்காய் → சியக்காய்]
பேய்ச்சுண்டை	பேய்ச்சுண்டை pēyccuṇṭai, பெ. (n.) மலைச்சுண்டை ;(M.M. 829); prickly nightshade. [பேய் + கண்டை]

பேய்ச்சுரை	பேய்ச்சுரை pēyccurai, பெ. (n.) கரை வகை; wild melon. 'கைப்பறா பேய்ச்சுரையின் காய்' (நாலடி.16); [பேய் + கரை]
பேய்ச்செயல்	பேய்ச்செயல் pēycceyal, பெ. (n.) தீ நடத்தை; devilisim, black magic. [பேய் + செயல்]
பேய்ச்சேட்டை	பேய்ச்சேட்டை pēyccēṭṭai, பெ. (n.) பேய்க் கோளறு பார்க்க;see peyk-kolaru. [பேய் + சேட்டை]
பேய்ச்சொறி	பேய்ச்சொறி pēyccoṟi, பெ. (n.) 1. பெருஞ்சொறி வகை; itch, scabies. 2, சிரங்குவகை; nettle rash, urticaria. [பேய் + சொறி]
பேய்த்தக்காளி	பேய்த்தக்காளி pēyttakkāḷi, பெ. (n.) சீமைத் தக்காளி (வின்.); பார்க்க šimai-t-takkāli; tomato (W); [பேய் + தக்காளி]
பேய்த்தண்ணீர்	பேய்த்தண்ணீர் pēyttaṇṇīr, பெ. (n.) சாராயம் (வின்.);; ardent spirits (w); [பேய் + தண்ணி]
பய்த்தத்து	பய்த்தத்து payttattu, பெ. (n.) சிரங்கு வகை; [பேய் + தத்து]
பேய்த்தனம்	பேய்த்தனம் pēyttaṉam, பெ. (n.) 1. முட்டாள்தனம்; fiendishness, ferociousness, devilishness. 'இந்தப் பேய்த்தனமேன்' (தாயு. பாயப்புலி. 23); 2. பித்து madness. 3. புல்லறிவு (சங்,அக);; toolishness. [பேய் + தனம்]

பேய்த்தாரை	பேய்த்தாரை pēyttārai, பெ. (n.) ஊதுகருவி வகை; a large trumpet. [பேய் + தாரை]
பேய்த்தி	பேய்த்தி pēytti, பெ. (n.) பேய்ச்சி; demoness. " சிறுபேய் பெரும்பேய்த்தியைச் சென்றுபற்றும் (நீலகேசி.8);
பேய்த்திமிட்டி	பேய்த்திமிட்டி pēyttimiṭṭi, பெ. (n.) பேய்க் கொம்மட்டி (சங்.அக.); பார்க்க;see pey-kkommatti. [பேய்க்கொம்மட்டி → பேய்த்திமிட்டி]
பேய்த்தும்பை	பேய்த்தும்பை pēyttumbai, பெ. (n.) 1. காசித்தும்பை;(MM. 911);; flower tumhai. 2. பேய் மருட்டி MM பார்க்க;see peymarutt. [பேய் + தும்மை]
பேய்த்தும்மட்டி	பேய்த்தும்மட்டி pēyttummaṭṭi, பெ. (n.) 1. பேய்க் கொம்மட்டி (சங்.அக); பார்க்க;see peyk-kommatti. 2. பேய்ச்கரை பார்க்க;see pëy-c-cural. [பேய் + தும்மட்டி]
பேய்த்தேர்	பேய்த்தேர் pēyttēr, பெ. (n.) கானனிர்; mirag. பேய்த் தேர்ப்பின் குடங்கொண்டு நீர்க்கு செல்வார். (தேவா.1145.10); [பேய் + தேர்]
பேய்நடம்	பேய்நடம் pēynaḍam, பெ. (n.) வெறியாட்((திவா.);, dancing under the influence of demon. [பேய் + நடம்]
பேய்நரி	பேய்நரி pēynari, பெ. (n.) வெறிபிடித் நரி; rabid fox. "பேய்நாய் பேய்ந முதலியவற்றின் கடிகளுக்கு" (தஞ்.சர.iii 10 [பேய் + நரி]
பேய்நவரை	பேய்நவரை pēynavarai, பெ. (n.) நான் விரலம் வளர்வதும் பழுப்புப் புள்ளிய வெள்ளை நிறமுடையதுமான நவை மீன்வகை; red mullet, silvery, spotted wi brown, attaining 4 in, in length. [பேய் + நவரை]
பேய்நாய்	பேய்நாய் pēynāy, பெ. (n.) வெறி பிடித்த நாய்; [பேய் + நாய்]

பேய்நாய்க்கடி	பேய்நாய்க்கடி pēynāykkaḍi, பெ. (n.) பேய் நாய்க்கடிச் சன்னி (M.L.); பார்க்க;see pêynāy-k-kadic-canni. [பேய் + நாய்க் + கடி]
பேய்நாய்க்கடி சன்னி	பேய்நாய்க்கடி சன்னி pēynāykkaḍisaṉṉi, பெ. (n.) வெறிநாய்க்கடியால் உண்டாகும் சன்னிவகை; [பேய் + நாய்க்கடி + சன்னி]
பேய்நிலை	பேய்நிலை pēynilai, பெ. (n.) எண்வகை மணத்துள் (பைசாசம்); ஒன்று (இறை.122);; a form of marriage. [பேய் + நிலை]
பேய்ப்பசலை	பேய்ப்பசலை pēyppasalai, பெ. (n.) பேய்ப்பசளை (மு.அ); பார்க்க;see pey_ppašaḷai. [பேய்ப்பசளை → பேய்ப்பசலை]
பேய்ப்புடல்	பேய்ப்புடல் pēyppuḍal, பெ. (n.) பூடுவை (பதார்த்த.354);; wild snake gourd. [பேய் + புடல்]
பேய்ப்புடோல்	பேய்ப்புடோல் pēypputōl, பெ. (n.) பேய்ப்புட (இ.வ.); பார்க்க;see pèy-p-puda.
பேய்ப்புத்தி	பேய்ப்புத்தி pēypputti, பெ. (n.) அறிவின்மை (வின்);, imprudence folly rashness. [பேய் + SKṭ. nuddhi. த. புத்தி]
பேய்ப்புகையிலை	பேய்ப்புகையிலை pēyppugaiyilai, பெ. (n.) காட்டுப்புகையிலை (சித். அக.);; a kind t tobacco. [பேய் + புகையிலை]
பேய்ப்புல்	பேய்ப்புல் pēyppul, பெ. (n.) ஒட்டுப்பு (பதார்த்த.378);; Sticking grass. [பேய் + புல்]
பேய்ப்பூலா	பேய்ப்பூலா pēypyūlā, பெ. (n.) செடிவகை buck-torn. [பேய் + பூலா]

பேய்ப்பெண்	பேய்ப்பெண் pēyppeṇ, பெ. (n.) அறிவில்லா பெண்; foolish girl. 'பேச்சரவங் கேட்டிலைபே பேய்ப் பெண்ணே (திவ்.திருப்பா.7); [பேய் + பெண்]
பேய்ப்போக்கு	பேய்ப்போக்கு pēyppōkku, பெ. (n.) ஒழுங்கற்ற ஒழுக்கம்; irregular, absui conduct. (w.); [பேய் + போக்கு]
பேய்பிடித்தல்	பேய்பிடித்தல் pēypiḍittal, பெ. (n.) பேயால் பற்றப் படுதல்; being possessed by a devil, obsession. [பேய் + பிடித்தல்]
பேய்மருட்டி	பேய்மருட்டி pēymaruṭṭi, பெ. (n.) செடிவகை(பதார்த்த. 243);; malabar catamint, S.Sr, anisomeles malabarica. [பேய் + மருட்டி]
பேய்மழை	பேய்மழை pēymaḻai, பெ. (n.) பெருமழை; Heavy fall of rain. [பேய் + மழை]
பேய்மனம்	பேய்மனம் pēymaṉam, பெ. (n.) 1. அறிவற்ற மனம்; distracted, foolish mind. 'என்பேய் மனமால் கொண்டதே' (திருநூற்.1); 2. இழிந்த மனம்(வின்);; vile heart, carnal mind. [பேய் + மனம்]
பேய்மாடி	பேய்மாடி pēymāṭi, பெ. (n.) புளிநறளை (மலை.); பார்க்க;see pusinarasai. [பேய் + மாடி]
பேய்மிரட்டி	பேய்மிரட்டி pēymiraṭṭi, பெ. (n.) 1. பேய்மருட்டி பார்க்க;see pey marut. 2. கிலுகிப்பை பார்க்க;see kilukhuppai species of rattle work. [பேய்மருட்டி → பேய் மிரட்டி]
பேய்மிளகாய்	பேய்மிளகாய் pēymiḷakāy, பெ. (n.) சீமைப் ப்ச்சை மிள்காய் (A);, cayenne peper. [பேய் + மிளகாய்]

பேய்முகம்	பேய்முகம் pēymugam, பெ. (n.) பேய்மூஞ்சி (வின்);; hideuns face. [பேய்சி + முகம்]
பேய்முசுட்டை	பேய்முசுட்டை pēymusuṭṭai, பெ. (n.) 1. சமுத்திரப்பாலை (வின்); பார்க்க;see samustra-t-pâlas elephant creeper. 2. கொடிவகை. malabar creeper. 3. ஒருவகைச் சொறிசிரங்கு (இ.வ.); nettle rash, urticaria. [பேய் + முகட்டை]
பேய்முகட்டைக்கடி	பேய்முகட்டைக்கடி pēymugaḍḍaiggaḍi, பெ. (n.) உடம்பிற் செந்நிறப் புள்ளிவிழும் நோய்வகை (M.L.);; purpura, a disease marked by livid spots on the skin. [பேய்முகட்டை + கடி]
பேய்முல்லை	பேய்முல்லை pēymullai, பெ. (n.) பேய்முசுட்டை (சங்.அக.); பார்க்க;see Peymusuttai.
பேய்முன்னை	பேய்முன்னை pēymuṉṉai, பெ. (n.) 1. மரவகை; charcoal tree. 2. சமுத்திரப்பாலை; elephant creeper, (L);. [பேய் + முன்னை]
பேய்மூஞ்சி	பேய்மூஞ்சி pēymūñji, பெ. (n.) ஒழுங்கற்ற முகம் (கோரமுகம்); (வின்);, hideous face. [பேய் + மூஞ்சி]
பேய்மை	பேய்மை pēymai, பெ. (n.) பேயின் தன்மை: devilishness. "பேய்மையாக்குமிப் பேதை தமைக்கள்வனொடுடனாய் (வீரசோயாப்.5, உரை); [பேய் + மை 'மை' ப.பெ.ஈறு]
பேய்முள்ளி	பேய்முள்ளி pēymuḷḷi, பெ. (n.) காட்டு முள்ளி (சித்.அக.);; Wild thorny plant. [பேய் + மூஞ்சி]

பேய்வரகு	பேய்வரகு pēyvaragu, பெ. (n.) காட்டுவரகு (சித்.அக.);; Wild ragi.
பேய்வழிபாடு	பேய்வழிபாடு pēyvaḻipāṭu, பெ. (n.) பேயை வழிபடுதல்; devil-worship. [பேய் + வழிபாடு]
பேய்வாதுமை	பேய்வாதுமை pēyvātumai, பெ, (n.) வாதுமை வகை (இ.வ.);; Wild almond.
பேய்விட்டாட்டு-தல்	பேய்விட்டாட்டு-தல் pēyviṭṭāṭṭudal, செ. குன்றாவி, (w.t) பேயாட்டு (வின்); பார்க்க;see pëyattu. [பேய் + விட்டு + ஆட்டு]
பேய்வித்தை	பேய்வித்தை pēyvittai, பெ. (n.) சல்லியம்; witchcraft (w);. [பேய் + வித்தை]
பேய்வெருட்டி	பேய்வெருட்டி pēyveruṭṭi, பெ. (n.) பேய்மருட்டி (நாமதீப.344); பார்க்க;see péy-marutti. [பேய் + மருட்டி → பேய்வெருட்டி]
பேயகத்தி	பேயகத்தி pēyagatti, பெ. (n.) சீமையகத்தி(L); பார்க்க;see cimal-y-agaths large feat letted aglandular Senna. [பேய் + அகத்தி]
பேயத்தி	பேயத்தி pēyatti, பெ. (n.) அத்திவகை (L);; devil fig, str., ficus hispida. [பேய் + அத்தி]
பேயம்	பேயம் pēyam, பெ. (n.) நீர் முதலியன போன்ற பருகலுணவு (சங்.அக..);; food taken in by drinking or sipping, as water, milk, etc. [பெய் → பேய் → பேயம்]

பேயம்பழம்	பேயம்பழம் pēyambaḻm, பெ. (n.) பேயன் வாழையின் பழம் (இ.வ.);; fruit of péyan-valai. [பாயம்→ பேய் → பேயன் + பழம்]
பேயம்மையார்	பேயம்மையார் pēyammaiyār, பெ. (n.) பேயா (யாப்.வி); பார்க்க;see peyar. [பேய் + அம்மையார்]
பேயமன்று	பேயமன்று pēyamaṉṟu, பெ. (n.) மதுக்குடிக்குமிடம்; li quo r-Saloon. 'பேயமன்றினினின்று பிறங்கெரி (கம்பரா இலங்கையெரி 14); [பேயம் + மன்று]
பேயருளாந்தை	பேயருளாந்தை pēyaruḷāndai, பெ. (n.) பாலையுடைச்சி (L); பார்க்க;see pai-y-ulco. indian Calosanthes.
பேயவரை	பேயவரை pēyavarai, பெ. (n.) கோழியவரை, பார்க்க;see köll-y-awari, sword-bean. 2. பொன்னாவிரை; fetid cassia. [பேய் + அவரை]
பேயன்	பேயன் pēyaṉ, பெ. (n.) 1. பேய்பிடித்தவன்; demomac. 2. பித்தன் (பைத்தியக் காரன்);, madman. "பேயனாகிலும் பெருநெறிகாட்டாய் (திருவாச. 237); [பேய் + அன் 'அன்' ஆ.பா.ஈறு] பேயன் pēyaṉ, பெ. (n.) பேயன்வாழை (பதார்த்த.727); பார்க்க;see péyanvāja. [பாயம்→ பேயம்→ பேயன்]
பேயன்வாழை	பேயன்வாழை pēyaṉvāḻai, பெ. n வாழை வகை; a kind of banana. [பாயம்→ பேயம்→ பேயன் + வாழை]

பேயனார்	பேயனார் pēyaṉār, பெ. (n.) ஐங்குறுநூற்றின் ஐந்தாம் நூறாகிய முல்லைத்திணையைப் பாடிய பழைய புலவர்; an ancient poet, author of the fifth hundred in Inguru-nuru. [பேய + அன் + 'ஆர்' 'ஆர்' உயர்வுப் பன்மை ஈறு]
பேயாட்டம்	பேயாட்டம் pēyāṭṭam, பெ. (n.) பேய்க்கூத்து; devil dance. 2. பேய்த்தன்மை; fiendishness ferociousness. 3. கலக்கம்; confusion, disorder. [பேய் + ஆட்டம்] ஆடு - ஆட்டம்
பேயாட்டி	பேயாட்டி pēyāṭṭi, பெ. (n.) 1. மருளேறு வருவித்துக் குறிசொல்லச் செய்வோன்(வின்);, one who makes a person possessed and causes him to utter oracles. 2. பேயோட்டி, (சங்,அக); 1. பார்க்க;see peydl. [பேயாடி→ பேயாட்டி]
பேயாட்டு-தல்	பேயாட்டு-தல் pēyāṭṭudal, செ.குன்றாவி, (v.t.) 1. குறிசொல்லுதற்குப் மருளோறச் செய்தல் (வின்);; to cause a person to be possessed for making him utter oracles. 2. பேயோட்டு (இ.வ.);. பார்க்க;see peyottu. [பேய் + ஆட்டு]
பேயாடி	பேயாடி pēyāṭi, பெ. (n.) 1. வெறியாடுபவன் (இ.வ.);, a person under demoniac possession. 2. பேயாட்டி (வின்); பார்க்க;see peyal. 3. பேயாட்டி (வின்); பார்க்க;see peydf. [பேய் + ஆடி]
பேயாடு-தல்	பேயாடு-தல் pēyāṭudal, செ.குவி. (v.i.) பேய்பிடித்தாடுதல்(வின்);; to whirl the head through demoniac possession. [பேய் + ஆடு]
பேயாமணக்கு	பேயாமணக்கு pēyāmaṇakku, பெ. (n.) ஆமணக்குவகை (L.);; red physic nut. [பேய் + ஆமணக்கு]

பேயார்	பேயார் pēyār, பெ. (n.) பேயாழ்வார் பார்க்க;see peyawar. 'பொய்கையார்பூதத்தார் பேயார் (உப தேசாத்.4); 2. காரைக்காலம்மையார் பார்க்க;Rārairrāl-ammaiyār a canonized saiva saint. 'பேயார்க்கு மடியேன் (தேவா,737,4); [பேய்→ பேயார் 'ஆர்' உயர்வுப்பன்மை ஈறு.]
பேயாரால்	பேயாரால் pēyārāl, பெ.(n.) இரண்டடி நீளத்துக்கு மேல் வளர்வதும் மங்கல் (கபில); நிறமுடையதுமான நன்னீர் மீன்வகை; eel, rich brown, attaining more than 2ft in length. [பேய் + ஆரால் → ஆரால்]
பேயாவாரை	பேயாவாரை pēyāvārai, பெ. (n.) பேயாவிரை (இங்.வை); பார்க்க;see peywial. [பேய் + ஆவாரை ஆவிரை-ஆவாரை]
பேயாவிரை	பேயாவிரை pēyāvirai, பெ. (n.) செடிவகை; negro coffee. [பேய் + ஆவிரை]
பேயாழ்வார்	பேயாழ்வார் pēyāḻvār, பெ. (n.) நாலாயிரத் தெய்வப்பனுவில் இயற்பாவைச் சார்ந்த மூன்றாந்திருவந்தாதி இயற்றியவரும் ஆழ்வார் பதின்மருள் ஒருவருமான பெரியார்(உபதேசாத்.6);; a vaisnava saint, author of the third Tiruv-andādi of Iyarpāin Nālāyirap.pirapandam.
பேயிரதம்	பேயிரதம் pēyiradam, பெ. (n.) பேய்த்தேர் (இலக்.அக.); பார்க்க;see pey-i-ter. [பேய் + skt rasa, த. இரதம்]
பேயீடு	பேயீடு pēyīṭu, பெ. (n.) பேயின் தொந்தரவா உண்டாவதாகக் கருதப்படும் பிள்ளைநோ; a disease of children, attributed to th influence of evil spirtis. புள்ளீட்டுக்கு பேயிட்டுக்கும் பிழைக்கப்பெற்றதென்கிறா (திவ்.பெரியாழ். 25,9,வ்யா,பக்.343);
பேயுடுப்பை	பேயுடுப்பை pēyuḍuppai, பெ. (n.) செடிவை (விவசா.6);; a plant.
பேயுமிதல்	பேயுமிதல் pēyumidal, பெ. (n.) பேய் முதலிய ஒரு வன் அரத்தத்தை உறிஞ்சியுண் கொல்லுகை (j.); sucking the blood of person either killing or greatly injuring his as a denil or vampire. [பேய் + உமிழ்தல் → உமிதல்.]

பேயுள்ளி	பேயுள்ளி pēyuḷḷi, பெ.(n.) நரிவெங்காயம்(வின்);; indian squill. [பேப் + உள்ளி]
பேயூடம்	பேயூடம் pēyūṭam, பெ. (n.) அமிழ்தம்; nect. 2. சீம்பால்; beestings. 3. வெண்ணெ (யாழ்.அக.); butter. Skt. pëyusa. பேயூடம் pēyūṭam, பெ.(n.) 1. அமிர்தம்; nectar. 2. சீம்பால்; beestings. 3. வெண்ணெய்; butter. [Skt. {} → த. பேயூடம்.]
பேயூமத்தை	பேயூமத்தை pēyūmattai, பெ.(n.) மருளுமத்தை (மலை); பார்க்க;see mar Umathai cocklebur. [பேய் + ஊமத்தை]
பேயெரி-த்தல்	பேயெரி-த்தல் pēyerittal, பெ. (n.) மந்திரத்த பேயை எரித்துப் போக்குதல்; to burn ou devil by magic. [பேய் + எரி]
பேயெள்	பேயெள் pēyeḷ, பெ. (n.) காட்டெள், 2. (A); பார்க்க;see kättel wild sesame. [பேய் + எள்]
பேயேற்று-தல்	பேயேற்று-தல் pēyēṟṟudal, செ.கு.வி (v.i.) பேயையுருவேற்று (வின்); பார்க்க;see peyay Uru-V-árru (w.);. [பேய் + ஏற்று]
பேயையுருவேற்று-தல்	பேயையுருவேற்று-தல் pēyaiyuruvēṟṟudal, செ.கு.வி. (v.i.) ஒருவனைப் பேய்பிடிக்கச் செய்தல் (வின்);, to cause a dene to possess a perSon. [பேய் +ஐ உரு+ ஏற்று]

பேயொலி	பேயொலி pēyoli, பெ. (n.) பெருங்கூப்பாடு; hideous noise, as of a devil. [பேய் + ஒலி]
பேயோட்டி	பேயோட்டி pēyōṭṭi, பெ. (n.) 1. பேயை ஒட்டுவோன்; exorcist (loc.);. 2. மரவகை (யாழ்.அக);; a tree. [பேய் + ஒட்டி]
பேயோட்டு-தல்	பேயோட்டு-தல் pēyōṭṭudal, செ.குன்றாவி, (v.t.) பேயை மந்திரத்தால் வெளியேற்றுதல்; to exorcise. [பேய் + ஒட்டு]
பேயோடாடி	பேயோடாடி pēyōṭāṭi, பெ. (n.) பேயுடன் ஆடுபவன், சிவன் (பிங்.);; siva, as dancing with devils. [பேய் + ஒடு + ஆடு + இ] 'இ' வினைமுதலீறு
பேயோனான்	பேயோனான் pēyōṉāṉ, பெ. (n.) ஓந்தி வகை (வின்);; large bloodsucker. [பேய் + ஓனான்]

பேர்-தல்	பேர்-தல் pērtal, செ.கு.வி. (v.i.). 1. சிதைதல் to become loose to be detached. கட்டடம் பேர்ந்து போயிற்று 2. பிரிதல்; to separate. "உமையோ டென்றும் பேரானை" (தேவா.8725); 3. போதல்; to depart, go away. "பேர்ந்தும் பெயர்ந்தும்" (திவ்.திருவாய்.5,3,3); 4. அழிதல், to be annihilated. "பேர்கின்ற தாகும் பிறப்பு" (அற்நெறி. 169); 5.பிறழ்தல்; to flop, as a fish. 'கெண்டைக் குலம்....பேர்கின்றவே' (திருவிருத்.11); 6. அசைதல்; to move. பேருங் கற்றைக் கவரி (கம்பரா.முதற்.98); 7. குறைதல்; to lesser, diminish. சிறப்பின்"
பேர்'-த்தல்	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;

பர்	பர் par, பெ. (n.) 1. ஒருவருக்கோ அல்லது ஒரு பொருளுக்கோ இடும் பெயர்; name. "பேரும் பிறிதாகித் தீர்த்தமாம்" (நாலடி.175); 2. ஆள்; per son, individual. "அயற்பேரைக் காய்தி" (கம்பரா.சரபங்.30); 3. உயிரி; living thing. "விகம்பிற் செல்வதோர் பேர் செலாது". (கம்பரா. நாகபா.156); 4. புகழ்; praise, fame. "பேர் பரந்த பிரமாபுர மேவிய பெம்மான்" (தேவா,62,3); 5. மிகக்குறைந்த அளவுள்ளது; that which is nominal, mere name or pretest. 'ஒரு பேர்காணும் வேண்டுவது (ஈடு.9.31); த. பேரு; க. பெசர் ம. பேர்; பட;கெசரு [பெயர்- பேர்] பர் par, பெ. (n.) பெருமை (அக.நி.);; largeness. [பல்→பரு→பெரு பெரு→பேர்]
பர்க்கடமை	பர்க்கடமை parkkaḍamai, பெ, (n.) ஆள்வரிவகை (I.M.P.Cg.529);; a tax on individuals.
பர்க்குடி	பர்க்குடி parkkuḍi, பெ. (n.) அடிமை; save. 'உன் பேர்க்குடியாக இருக்கிறேன். (திருநெல்லை); [பெயர்→ பேர்+குடி]
பர்கெட்டவன்	பர்கெட்டவன் parkeṭṭavaṉ, பெ. (n.) கயவன் (இ.வ.);; rogue, scoundral. [பெயர்கெட்டவன்→ பேர்கெட்டவன்]
பேர்கேட்டவன்	பேர்கேட்டவன் pērāṭṭavaṉ, பெ. (n.) நாடறிந்தவன் (நெல்லை);; a well-known person. [பேர்+ கேட்டவன்]
பேர்கொடு-த்தல்	பேர்கொடு-த்தல் pērkoḍuttal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. புகழ்தருதல்(கொ.வ.);; to give a good name to bring credit. 2. குறிப்பு பெயரிடுதல்(கொ.வ.);; to nickname. (colleq);. 3. ஒருகுறிக்கோளுக்காகச் சூளேற்ற (ஞானஸ்நானம் செய்து); பெயரிடுதல்; t baptise, as giving a name to a child. [பேர்+கொடு]

பேர்சொல்லாதது	பேர்சொல்லாதது pērcollādadu, பெ, (n.) இரவில் பேர் வழங்கத்தகாத வசம்பு, ஊக முதலிய பொருள்கள்; particular thing no named at night, as sweet flag, needle et: 2. அக்கி(இ.வ.); herpes. [பேர்+ சொல்லாதது.]
பேர்சொல்லாதவன்	பேர்சொல்லாதவன் pērcollātavaṉ, பெ. (n.) முடிதிருத்துவோன்(இ.வ.);; barber, as not to b named at night. [பேர்+ சொல்லாதவன்]
பேர்சொல்(லு-)-தல்	பேர்சொல்(லு-)-தல் pērcolludal, செ.குன்றாவி (v.t.) ஒருவரது புகழைத் தாங்கிநிறுத்துதல் t hold one's fame. [பேர்+ சொல்(லு);]
பேரட்டவனை	பேரட்டவனை pēraṭṭavaṉai, பெ (n.) பெயர்ப்பட்டியல்; index of names. [பேர்+அட்டவணை]
பேர்த்தி	பேர்த்தி pērtti, பெ. (n.) மகனது அல்லது; மகளது மகள்; grand-daughte. 2. பாட்டி(இ.வ.);; grandmother. [பெயர்த்தி→பேர்த்தி பேரன் (ஆ.ப.); பெயர்த்தி (பெ.யா.);]
பேர்த்து	பேர்த்து pērttu, வி.எ. (adv.) 1. பேர்த்தும் பார்க்க;see perttum. "ஒருதலையாப் பேர்த்துள்ள வேண்டா பிறப்பு" (குறள்,357); 2. மாற்றாக; in return. "பேர்த்து நாய் கெளவினா ரீங்கில்லை" (நாலடி.70); [பெயர்த்து→பேர்த்து]
பேர்த்தும்	பேர்த்தும் pērttum, வி.எ. (adv.) மறுபடியும்; again. பின்னைப் பழம்பொருட்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியனே (திருவாச. 7.9); [போத்து→ பேர்த்தும்]
பேர்ந்தும்	பேர்ந்தும் pērndum, வி.எ. (adv.) பேர்த்தும் பார்க்க;see pértium.

பேர்படை-த்தல்	பேர்படை-த்தல் pērpaḍaittal, செ.கு.வி. (v.i.) பேர்பெறுதல் பார்க்க;see pér-peru. "பேர்படைத்த விசையனுடன்" (பாரத. கிருட்டின.1); [பெயர்→பேர்+படை-]
பேர்பாதி	பேர்பாதி pērpāti, பெ. (n.) சரிபாதி, exactly half just half. [பேர்+யாதி] ஒகோ. செம்பாதி
பேர்பெறு-தல்	பேர்பெறு-தல் pērperudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. பெயர் கொள்ளுதல்; to bear a name. "மெய்வாய்கண் மூக்குச் செவியெனப் பேர் பெற்ற" (நாலடி,59); 2. புகழ்பெறுதல்; to be famous. [பேர்+பெறு→தல்]
பேர்மகிழ்	பேர்மகிழ் pērmagil, பெ. (n.) பெருமகிழ்ச்சி; great mirth. "பேர்மகிழ் செய்யும் பெருநறா" (பரிபா.7,63); [பெயர்→பேர்+ மகிழ்]
பேர்வாசி	பேர்வாசி pērvāci, பெ. (n.) பேர்மட்டுமுள்ளது; being only nominal. 'பேர்வாசியே யாம்படி நாம் புண்ணிமைத்த இருவகைப்பட்ட தர்மங்களையும் போக்குவார்(A.டு.1.6.9); 2. ஒருவன் பெயரைக் குழந்தைக்கிடுவதால் அதற்குண்டாவதாகக் கருதும் குணம்(கொ.வ.);; mcharacterintics believed to be aquired by a child being named of to a person. பேர்வாசி pērvāci, பெ. (n.) செம்பாதி; exaitly half.
பேர்மல்லி	பேர்மல்லி pērmalli, பெ. (n.) கஞ்சாங்கோரை பார்க்க;(சங்.அக.);;see kañjarī-kórai, white basil.
பேர்வரி	பேர்வரி pērvari, பெ. (n.) ஆள்வரி(தல்); பார்க்க;see al-vari.

பேர்வழி	பேர்வழி pērvaḻi, பெ. (n.) 1. பெயர்ப்பட்டி (கொ.வ.); list of names, roll, register. 2, மரபுவழி, genealogy. 3. ஆள்; person, individual. அந்தப் பேர்வழி யார்? [பேர்+வழி]
பேர்வழிப்பட்டோலை	பேர்வழிப்பட்டோலை pērvaḻippaṭṭōlai, பெ.(n.) 1. பேரேடு, ledger. 2. பேர் பெயர்ப்பட்டியலின் நிரல்; index of names. [பேர்வழி + பட்டோலை]
பர்வைத்தல்	பர்வைத்தல் parvaittal, செ.குன்றாவி, (v.t.) 1. பெயரிடுதல்; to charister, to name. 2. குறிப்புப்பெயரிடுதல்; to nickname. [பேர்+வை வை' (துவி.);] பர்வைத்தல் parvaittal, பெ, (n.) 1. பெயரிடும் சடங்கு; ceremony of namingachild. 2. குறிப்புப் பெயரிடுகை; nicknaming. [பேர்+வைத்தல்]
பரகத்தி	பரகத்தி paragatti, பெ. (n.) சிறியமரவகை; (யாழ்.அக.); west indian Sesban. [பெரு→பேர்+அகத்தி]
பரகத்தியம்	பரகத்தியம் paragattiyam, பெ. (n.) அகத்தியமுனிவர் இயற்றியதாகக் கூறப் படுவதும் இறந்துபட்டதுமான இலக்கண நூல்; a grammar, attributed to Agastya, not now extant. [பெரு→பேர்+அகத்தியம்]
பரகலம்	பரகலம் paragalam, பெ.(n.) பெருமகலம்; broadneSS. [பெரு→பேர்+அகலம்]

பரச்சம்	பரச்சம் paraccam, பெ. (n.) பெருந்திகில், extreme fear. [பெரு→பேர்+அச்சம்]
பரசம்	பரசம் parasam, பெ. (n.) அகன்ற சதுப்பு நிலம்; large swap. [பெரு→பேர்+அகம், அயம்-அசம்]
பேரடி-த்தல்	பேரடி-த்தல் pēraḍittal, செ.குன்றாவி. (v.t.) பேரைப்பதிவுப் புத்தகத்தினின்று நீக்குதல்; to remove a name from a register. [பேர்+அடி-,]
பேரடிபடு-தல்	பேரடிபடு-தல் bēraḍibaḍudal, செ.குன்றாவி.(v.t.) எங்கும் பேசப்படுதல்; to talk about, famous. கு"ஊழல் முறையீட்டில் அமைச்சர் பேர் அடிபடுகிறது" [பேர்+அடிபடு]
பேரடிபடுதல்	பேரடிபடுதல் bēraḍibaḍudal, பெ.(n.) எங்கும் பேசப்படுகை; being talked about, being famous. [பேர்+அடிபடுதல்]
பேரண்டம்	பேரண்டம் pēraṇṭam, பெ. (n.) 1.வி யனுலகு (சங் . அக.);; universe. 2. மண்டையோடு (சங்.அக);; skill. 3. மூளை (சங். அக.);; brain. [பெரு→பேர்+அண்டம்] பேரண்டம் pēraṇṭam, பெ. (n.) நரி (யாழ்.அக);; fox.

பேரணி	பேரணி pēraṇi, பெ. (n.) 1. படையின் பின்னணி (பிங்.);; the rear of an army. "பேரணியி னின்ற பெருங்களிறுகள் (சீவக.277, உரை); 2. நடுப்படை; maind body or centre of an army. 3. பேரணிகலம் (பிங்.);: பார்க்க, 4. கிம்புரி; ornamental ring put on the tusks of elephants and other animals. "பேரணி யிலங்கொளி மருப்பிற் களிறும் (பரிபா.13,35); [பல்→அபரு→பெரு பெரு→பேர்+அணி] பேரணி pēraṇi, பெ. (n.) ஒருங்கு திரளுதல்; assembly of an organisation. [பல்+பரு + பெரு + பேர் + அணி]
பேரணிகலம்	பேரணிகலம் pēraṇigalam, பெ. (n.) பெரும்பதக்கம்; a big ornament worn on the chest. பேரணிகல மணிந்த முலையாரும் (சீவக.2340.உரை); [பெரு→பேர்+அணிகலம்]
பேரணை	பேரணை pēraṇai, பெ. (n.) 1. பெரிய அணைக்கட்டு; big dam. 2. பெருந்தடை; great obstacle. "சீர்த்த பேரணை தன்னையும் சிந்தின (கம்பரா.முதற்போர்.13); [பெரு→ பேர்+அனை]
பேரத்தி	பேரத்தி pēratti, பெ. (n.) நரிமுள்ளிச்செடி, indian night Shade.
பேரதிர்ச்சி	பேரதிர்ச்சி pēradircci, பெ. (n.) பெருந்திகில், great shock. [பெரு→பேர்+அதிர்ச்சி]
பேரநீதி	பேரநீதி pēranīti, பெ. (n.) பெருஅநீதி; Great injustice. [பெரு→பேர்+sk a→nt த.அநீதி]
பேரப்பன்	பேரப்பன் pērappaṉ, பெ. (n.) தந்தையின் தமையன் (s.i.i.iii.94,20.);; father's elder brother. [பேர் + அப்பன்]

பேரப்பிள்ளை	பேரப்பிள்ளை pērappiḷḷai, பெ. (n.) பேரன், பார்க்க;see pêran. [பேரன்+பிள்ளை]
பேரம்	பேரம் pēram, பெ. (n.) 1. விற்பனை sale, trade. 2. ஒப்பந்தத்திற்கு முன்பேசும் விலைப்பேச்சு; bargaining higgling and haggling. பேரஞ் சொல்லாமற் சரியாக சொல்லு 3. அருவிலை, high value. skt béra. தெ. பேரமு;க.பேர [பெயரம்→பேரம்] பேரம் pēram, பெ. (n.) 1. வடிவம் (நன். 273,மயிலை.); form shape. 2. உடம்பு body. 3. (விக்கிரகம்); திருவுருவச்சிலை; idol.
பரம்பலம்	பரம்பலம் parambalam, பெ. (n.) தில்லைத் திருக்கோயிலிலுள்ள பெருமன்றம்; sacred hall in chidambaram. 'சேயவன் திருப்பேரம்பலம்' (பெரியபு. பாயி.8.); [பெரு→ பேர் + அம்பலம்]
பேரம்பேசுதல்	பேரம்பேசுதல் pērambēcudal, பெ. (n.) பேரம் பார்க்க;see pēram. [பேரம் + பேசுதல்]
பேரமட்டி	பேரமட்டி pēramaṭṭi, பெ. (n.) பேராமுட்டி. பார்க்க;see perimuI (யாழ்.அக); [பேராமுட்டி-பேரமட்டி]
பேரமுட்டி	பேரமுட்டி pēramuṭṭi, பெ. (n.) பேராமுட்டி பார்க்க;see perimuı! (யாழ்.அக.); [பேராமுட்டி → பேரமுட்டி]

பேரரசன்	பேரரசன் pērarasaṉ, பெ, (n.) பேரரசை ஆளும் மன்னன் மாமன்னன்; emperor. [பேர்+அரசன்]
பேரரசு	பேரரசு pērarasu, பெ. (n.) பல நாடுகளைக் கொண்ட பரந்த நிலப்பரப்பைத் தன் நேரடிக் கட்டுப்பாட்டில் கொண்டு ஆட்சி நடத்தும் அரசு; empire. [பேர்+அரசு]
பேரரத்தை	பேரரத்தை pērarattai, பெ. (n.) மருந்துச் செடிவகை(பதார்த்த.984.);; big galangal. [பெரு→ பேர்→அரத்தை]
பேரவை	பேரவை pēravai, பெ. (n.) 1. சட்டமன்றம்; legislature assembly. 2. குறிப்பிட்ட ஒரு தரப்பிளர் தங்களுக்காக ஏற்படுத்திக் கொள்ளும் அமைப்பு: forum, union. மாணவர் பேரவை, தொழிற்சங்கம் பேரவை.
பேரவைத்தலைவர்	பேரவைத்தலைவர் pēravaittalaivar, பெ. (n.) மக்களவை, மாநிலங்களவை, சட்டமன்றம் ஆகியவற்றில் அவை நடவடிக்ககளை நடுவர் போல் இருந்து நடத்திடும் பொறுப்புவகிப்பவர்; speake of the parliament or the state legislative assembly. [பேரவை +தலைவர்]
பேரருவி	பேரருவி pēraruvi, பெ. (n.) பெரிய அருவி;(சூடா.);; huge waterfall. [பெரு→ பேர்+அருவி]
பேர்ருளாளன்	பேர்ருளாளன் pērruḷāḷaṉ, பெ. (n.) 1. மிக்க இரக்கமுள்ளவன்; most gracious one, as god. பேரருளாளர் போலும்' (தேவா.439,1.); 2. சின்ன காஞ்சீபுரத்திற் கோயில் கொண்டுள்ள திருமால் (குருபரம்.170.);; visnu, as worshipped at little conjeevaram. [பெரு→ பேர்+அருளாளன்]
பேரருளுடைமை	பேரருளுடைமை pēraruḷuḍaimai, பெ. (n.) சிவனெண் குணத்துள் ஒன்றாகிய மிகுந்த அருளையுடைமை(குறள்,9.உரை.); being of boundless grace, one of Śivan-en-gunam. [பெரு→பேர்+அருளுடைமை]

பேரலை	பேரலை pēralai, பெ. (n.) கடலின் தோன்றும் பெரிய அலை; ground-swell. [பெரு- பேர்+அலை]
பேரவ்வை	பேரவ்வை pēravvai, பெ. (n.) பெரியதாய்(தல்); elder maternal aunt. [பெரு→ பேர்+அவ்வை]
பேரவரை	பேரவரை pēravarai, பெ. (n.) அவரை வகை(வின்);; a large species of Egyption bean. [பெரு→ பேர் + அவரை]
பேரவியல்	பேரவியல் pēraviyal, பெ.(n.) பெரும்பொங்கல்(யாழ்ப்.) cooking rice on a large scale, as for a company of religious mendicants. [பெரு- பேர்+அவியல்]
பேரழகு	பேரழகு pēraḻku, பெ. (n.) பொலிவான அழகு; good looking. [பெரு→அ பேர்+அழகு]
பேரழை-த்தல்	பேரழை-த்தல் pēraḻaittal, செ.கு.வி. (v.i.) வருகைக் கணக்கெடுத்தல்(புதுவை);; to take the roll-call or attendance. [பேர்+அழை-,]
பேரளவு	பேரளவு pēraḷavu, பெ, (n.) 1. பேரறிவு; great wisdom. "பேரளவுடைய அர்ஜூனன் (ஈடு,2,8,6); 2. பெருஞ்சிறப்பு; great respect. 'ஆர்புனை வேந்தற்கப் பேரளவியற்றி" (மணிமே.5,116); 3. பெருமளவு; large quantity. [பெரு→பேர்+அளவு]
பேரறம்	பேரறம் pēraṟam, பெ. (n.) பேய்க்கொடை பார்க்க;see peykkodai. [பெரு→பேர்+அறம]

பேரறிவாளன்	பேரறிவாளன் pērarivāḷaṉ, பெ. (n.) உயர்ந்த அறிவிடையவன்; person of mature under standing, wise man. உலகவாம் பேரறி வாளன் திரு (குறள்.215); [பெரு→பேர்+அறிவாளன்]
பேரறநூல்	பேரறநூல் pēraṟanūl, பெ. (n.) திருமறைநூல்; moral instruction look. திருக்குறள் இனம், மொழிபாகுபாடின்றி அனைவருக்கும் பொதுவான பேரற நூலாகும். [பெரு→பேர்+அறநூல்]
பேரறநெறி	பேரறநெறி pēraṟaneṟi, பெ. (n.) நயன்மைநெறி; moralethics. திருக்குறள் அனைத்து மொழியினர்க்கும் நயன்மை கூறும் அற நூலாகும். [பேரறம் + நெறி]
பேரறிவு	பேரறிவு pēraṟivu, பெ.(n.) தீமை செய்தார்க்கும் தீமை செய்யாதிருக்கும் நல்லறிவு, good-sense. 2. அறிவினுள் எல்லாந் தலை யெ ன் ப தீய செறு வார் க் கும் செய்யாவிடல்.(கு.203);. [பெரு→பேர்+அறிவு] பேரறிவு pēraṟivu, பெ. (n.) 1. பகுத்தறிவு: sense of discrimnation. 2. நூலறிவு; divine knowledge; spiritual knowledge. 3. மூதறிவு; uncommon mental powers, high mental attainments; great wisdom. 'தம்பேரறிவு தோன்ற நல்லந்துவனார் செய்யுட்செய்தார் (கலித்.142,உரை.); [பெரு→பேர்+அறிவு]
பேரறிவுத்திறம்	பேரறிவுத்திறம் pēraṟivuttiṟam, பெ. (n.) பகுத்தறிவுத்திறம்; knowledge of common sense. [பேரறிவு + திறம்]
பேரறுகு	பேரறுகு pēraṟugu, பெ. (n.) அறுகுவகை(வின்);; elephant bermuda grass. [பெரு→பேர்+அறுகு]

பேராசிரியர்	பேராசிரியர் pērāciriyar, பெ. (n.) தொல் காப்பியத்திற்கும் திருக்கோவையார்க்கும் உரையிட்ட ஆசிரியர்; a commentator of Tolkāppiyam and Tiru-k-kövaiyār [பெரு→பேர்+ஆசிரியர்] பேராசிரியர் pērāciriyar, பெ. (n.) பல்கலைக் கழகங்களிலும் கல்லூரிகளிலும் பணியாற்றும் உயர்நிலைப் பதிவுபெற்ற ஆசிரியர்; professor. தேவநேயப்பாவாணர் சேலம் நகராண்மைக் கல்லூரியில் தமிழ்ப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றினார். (உ.வ.); [பெரு(மை);→பேர்+ஆசிரியர்]
பேராசிரியை	பேராசிரியை pērāciriyai, பெ.(n.) பெண் பேராசிரியர்; women professor. பேராசிரியன் ஆ.பா பேராசிரியை பெ.பா..
பேராசை	பேராசை pērācai, பெ. (n.) 1. பெருவிருப்பம்; intense desire. 'பேராசை வாரியனை' (திருவாச.8.2); 2. மிக்க பொருளாசை; avarice. "பேராசைக் காரனைப் பெரும்புளுகன் வெல்லுவான் [பெரு→பேர்+ஆசை]
பேராசைக்காரன்	பேராசைக்காரன் pērācaikkāraṉ, பெ. (n.) பொருளாசை கொண்டவன்; avarice perspm. "பேராசைக் காரனடா பார்ப்பான்" [பேராசை + காரன்] 'காரன்' வினைமுதனத்தும் ஆண்பாலறு
பேராட்டி	பேராட்டி pērāṭṭi, பெ. (n.) பெருமையுடையவள்; lady of ominence. "பேராட்டி சீராட்டும் பிள்ளையார் (கோயிற்பு:பாயி:7); [பெரு→பேர்+ஆட்டி] 'ஆட்டி' பெ. பா. ஈறு.
பேராண்டி	பேராண்டி pērāṇṭi, பெ. (n.) பேரன்; grandson. [பேர்→ பேரன்→ பேரான்→பேராண்டி]

பேராண்டு	பேராண்டு pērāṇṭu, பெ. (n.) அறுபது ஆண்டு (வருடங்); கொண்ட காலம் (வின்);; jupiter cycle of 60 years. [பெரு → பேர் பேர்+ஆண்டு] 'யாண்டு → ஆண்டு
பேராண்முல்லை	பேராண்முல்லை pērāṇmullai, பெ. (n.) சினமிக்க மன்னன் போர்க்களத்தைக் கைக் கொண்டதைக் கூறும் புறத்துறை:(பு.வெ.826);; [பெரு→பேர் + ஆண் + முல்லை]
பேராண்மை	பேராண்மை pērāṇmai, பெ. (n.) வினைத்திறம்(வல்லமை);; manly strenth. [பெரு → பேர்+ஆண்மை]
பேராண்மை'	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;
பேராண்வஞ்சி	பேராண்வஞ்சி pērāṇvañji, பெ. (n.) பகைவர் பொரும் செருவைத்தொலைத்த தலைமை யையுடைய வீரர்க்குப் பெரிதுங் கொடுத்தலைக் கூறும் புறத்துறை;(பு.வெ.3.9);; theme describing gifts made to soldiers who put the enemy's army to rout. [பெரு→பேர்+ஆண் + வஞ்சி]
பேராத்தி	பேராத்தி pērātti, பெ. (n.) தும்பை பர்க்க;(சங்.அக);see tumba. white dead nettlCe. [பேர்+ஆத்தி]
பேராந்தை	பேராந்தை pērāndai, பெ. (n.) 1. நிலாமுகிப்புள் (பிங்);; greek partridge. 2, ஆந்தைவகை; rock-horned owl. மலையின்கட் பேராந்தை;யோடு கூடி யொலிக்கும்' (புறநா.170.உரை); [பெரு→பேர்+ஆந்தை]

பேராப்பணம்	பேராப்பணம் pērāppaṇam, பெ. (n.) 1.கணக்கின் விடை; solution of a mathematical problem. 2. தீர்ந்த முடிவு; net result. 3. நிகர ஊதியம் (லாபம்);; net profit. [பெயர்→பேர்+ஆ+பணம்] 'ஆ' எதிர்மறை இடைநிலை
பேராபத்து	பேராபத்து pērāpattu, பெ. (n.) பெருமிடர்; great misfortune. [பெரும் + skt.a-pad. த.ஆபத்து]
பேராமட்டி	பேராமட்டி pērāmaṭṭi, பெ. (n.) பேராமுட்டி பார்க்க;(யாழ்.அக); see peramutti. [பேராமுட்டி→பேராமட்டி]
பேராமணக்கு	பேராமணக்கு pērāmaṇakku, பெ, (n.) ஆமணக்கு;(மூ.அ); Castor plant பார்க்கsee āmanakku. [பெரு→பேர்+ஆமணக்கு]
பேராமல்லி	பேராமல்லி pērāmalli, பெ. (n.) 1. பேராமல் லிகை(வின்); பார்க்க;see pērāmalligai. 2. கொத்த மல்லிவகை: [பெரு→பேர்+ஆமல்லி]
பேராமல்லிகை	பேராமல்லிகை pērāmalligai, பெ, (n.) 1.பெருமல்லிகை; single flowered a rabian jasmine. [பெரு → பேர்+ஆ + மல்லிகை]
பேராமுட்டி	பேராமுட்டி pērāmuṭṭi, பெ. (n.) 1. செடிவகை(பதார்த்த,469); ; pink-tinged white sticky mallow. [பெருமை + ஆ +முட்டி]
பேராயம்	பேராயம் pērāyam, பெ. (n.) எண்பேராயம் (திவா);பார்க்க;see empérâyam. the eight groups of retinues. [பெரு→பேர்+ஆயம்]
பேராயிரம்	பேராயிரம் pērāyiram, பெ (n.) இறைவனுக் ஆயிரம் பெயர்கள்(தேவா.896.5);, the usand names of any particular deity. [பேர்+ஆயிரம்]

பேர்வம்	பேர்வம் pērvam, பெ. (n.) மிகுவிருப்பம்; ning desire. [பெரு → பேர்+ஆர்வம்]
பேரால்	பேரால் pērāl, பெ. (n.) இரண்டடிநீளம் பேர்வதும் பழுப்பு நிறமுள்ளதுமான வகை (பதார்த்த,919);; thorny backed eel, brown, attaining more than 2ft in length. [பெரு பேர்+ ஆரல்→ஆரால்] பேரால் pērāl, பெ. (n.) கள்ளக்குறிச்சி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village_in Kallakkurichi Taluk. [பெரு-பேர்+ஆல்]
பேராலவட்டம்	பேராலவட்டம் pērālavaṭṭam, பெ.(n.) பேரியவிசிறிவகை; a large, ornamental, cular fan, (பிங்); (சீவக.1906, உரை); [பேர்+ஆலவட்டம்]
பேராவல்	பேராவல் pērāval, பெ. (n.) வேணவா; earnes desire. [பெரும்+ஆவல்]
பேராளன்	பேராளன் pērāḷaṉ, பெ. (n.) 1. பெருமை யுடையவன்; renowned personage. உம்பராளும் பேராளன்' (திவ்.பெரியதி,7,4,4.); 2. பல பெயர்களைப் பெற்றவன்; one who bears several names. "பேராளன் பேரோதும் பெரியோரை" (திவ். திருநெடுந்.20); 3. 5 ஆவது விண்மீன் (பிங்);; the fifth makşatra. 4. 4ஆவது விண்மீன்:(சூடா); naksatra. [பேர்+ஆளன்]
பேராளி	பேராளி pērāḷi, பெ. (n.) 1. ஒருவன் பெயரைக் கொண்டவன்-வள்; namesake. 2. புகழ் வாய்ந்தவன் – வள்(யாழ்.அக);; famous person. [பேர்+ஆளி] 'இ வினைமுதலீறு
பேராற்றல்	பேராற்றல் pērāṟṟal, பெ. (n.) போரிடும் ஆற்றல்; superior skill great power. [பெருமை + ஆற்றல்→ பேராற்றல்]

பேராறு	பேராறு pērāṟu, பெ. (n.) 1. மலையிற் பிறந்து கடலில் நேரே கலக்கும் நீரோட்டம்; river rising in a mountain and emptying into a sea. 2. மேல்கடலிற் கலக்கும் ஒர் ஆறு; a river flowing west-wards from the western ghats. 'அரசன் பேராற்றங் கரையினின்று போந்து (சிலப்.25, 180, அரும்); 3. கிருட்டிணா நதி: the river krisha. "நிறைந்து வரும் பேராறு மி ழிந்து" (கலிங்,355); [பெரு→பேர் + ஆறு]
பேரானந்தம்	பேரானந்தம் pērāṉandam, பெ. (n.) மேலான மகிழ்ச்சி (பரமானந்தம்);; supreme bliss. "பற்றிய பேரானந்தம் பாடுதுங் காணம்மானாய் (திருவாச.8.28); [பெருமை + skia-nanda. த.ஆனந்தம்]
பேரி	பேரி pēri, பெ. (n.) 1.முரசு; kettledrum. 'சங்குபேரி முழங்கிய தானையே' (கம்பரா. எழுச்.28); 2. பறை'(வின்);; drum. [பெரு→பேர்→ பேரி] பேரி pēri, பெ.(n.) மரவகை; communis. [E. pear → த. பேரி.]
பேரிகை	பேரிகை pērigai, பெ. (n.) பேரி (சிலப்.327.உரை); பார்க்க;see per skt bhërika. [பேரி+ பேரிகை] 'இகை' சொல்லாக்க ஈறு பேரிகை pērigai, பெ. (n.) ஒசூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Hosur Taluk. [ஒருகா பெருமுகை-பேரிகை]
பேரிசு	பேரிசு pērisu, பெ. (n.) 1. கணக்கின் மொத்தத்தொகை; sum or aggregate of an account. 2. ஊரார் கட்டும் மொத்தவரி: total amount of a revenue assessment. [பெரு→பேரி → பேரிசு]

பேரிசை	பேரிசை pērisai, பெ. (n.) 1. பெரும்புகழ்; great renown. 'பேரிசை நன்னன்'(மதுரைக்.618); 2. கடைச்சங்கத்து வழங்கிய ஒர் இசை நூல் (இறை.5 உரை);; a treatise on music, of the last sangam, not now extant. [பெரு → பேர்+இசை] பேரிசை pērisai, பெ. (n.) ஒரு வகையான இசைநூல்; an ancient treatise on Tamil music. [பெரு+இசை]
பேரிடர்	பேரிடர் pēriḍar, பெ. (n.) பெருந்துன்பம்; great trouble. [பெரு → பேர் + இடர்]
பேரிடு–தல்	பேரிடு–தல் pēriḍudal, செ.கு.வி (v.i.) பெயரிடு-தல் பார்க்க;see peyaridu. மானிட சாதியின் பேரிடு மாதர்காள்' (திவ்.பெரியாழ்,4,6.2); [பெயிரிடு→தல்→ பேரிடு-தல்]
பேரியம்	பேரியம் pēriyam, பெ. (n.) பேரி பார்க்க;see peri. 'பேரியங்கண் முருடாகுளி (கம்பரா. இராவ.தானை.12); [பெரு → பேர்+இயம்]
பேரியல்	பேரியல் pēriyal, பெ. (n.) பெருந்தன்மை; noble character. ' தில்லைப் பேரியலூார்ர்' (திருக்கோ.31); [பெரு → பேர்+இயல்]
பேரியல்பு	பேரியல்பு pēriyalpu, பெ. (n.) கெழுதகைமை; good manner. [பெரு → பேர்+இயல்பு]
பேரிரக்கம்	பேரிரக்கம் pērirakkam, பெ. (n.) கழிவிரக்கம்; repentance. [பெரு → பேர்+இரக்கம்]
பேரியற் காஞ்சி	பேரியற் காஞ்சி pēriyaṟkāñji, பெ. (n.) கட்டினியல்புகளைப் புலவர் எடுத்துக் கூறுந்துறைவகை (திவா);; theme in which a oet describes the nature of evil. [பெரு→பேர்+இ+காஞ்சி]

பேரியாழ்	பேரியாழ் pēriyāḻ, பெ. (n.) 1. நால்வகை வாழ்களுள் இருபத்தொரு நரம்புள்ளது (சிலப்.3.26.உரை);; a lute of rā strings, one of ɔur yā|. [பெரு→பேர்+யாழ்]
பேரியாறு	பேரியாறு pēriyāṟu, பெ. (n.) 1. பேராறு1,2 பார்க்க;see pérwnaru!,2 2. கங்கைப் பேரியாற்று (சிலப்.28.121); பெருமலை விலங்கிய பேரியாற்றடைகரை (சிலப்.25,22);. [பெரு→பேர்+யாறு]
பேரிரவல்	பேரிரவல் pēriraval, பெ. (n.) மாற்றுப் பெயரில் இலங்குதல்; benami transaction (loc);. [பெயர்→பேர்+இரவல்]
பேரிரைச்சல்	பேரிரைச்சல் pēriraiccal, பெ. (n.) பெருங்கூச்சல், uproar. [பெரு→ பேர்+இரைச்சல்]
பேரிருக்கை	பேரிருக்கை pērirukkai, பெ. (n.) தோணா முகம்(வின்); பார்க்க;see tōṇāmugamtown. surrounded by a moat. [பெரு→பேர்+இருக்கை]
பேரிரைப்பை	பேரிரைப்பை pēriraippai, பெ. (n.) அசை போடும் விலங்குகளின் மேல் வயிறு(கால்.வி);; irst stomach of ruminants, rumen. [பெரு → பேர்+இரைப்பை]
பேரிரையான்	பேரிரையான் pēriraiyāṉ, பெ. (n.) மிகுதியாக உண்போன்; glutton. 'நிற்குங் கழியே ரிரையான்க ணோய்' (குறள்.946); [பெரு→பேர்+இரையான்]

பேரில்	பேரில் pēril, இடை (prep.) 1. மீது; on, about. அவன் பேரில் குற்றமில்லை. 2. பிறகு after. அவன் சொன்னதன்பேரில் வந்தான் [பேர் → பேரில் 'இல்' (ஐந்தாம்வே.2. 62.2);]
பேரிலக்கம்	பேரிலக்கம் pērilakkam, பெ. (n.) பின்ன மல்லாத முழுவெண்; integer whole number. [பெரு→பேர்+இலக்கம்]
பேரிழப்பு	பேரிழப்பு pēriḻppu, பெ. (n.) மிகுந்த இழப்பு; great loss better loose. [பெரும்→ பேர்+இழப்பு→ பேரிழப்பு]
பேரிழவு	பேரிழவு pēriḻvu, பெ. (n.) 1. மிகுந்த இழப்பு; great calamity. 2. தொல்லை (கொ.வ.);; worry, bother [பெரு→பேர்+இழவு]
பேரிளம் பெண்	பேரிளம் பெண் pēriḷambeṇ, பெ. (n.) 1. எழுவகைப் பருவ மகளிருள் முப்பத்திரண்டு அ. க வை க்கு மேல் நாற்பது அக வை வரையுள்ள பெண் (பிங்);; women between the ages of 32 and 40. 2. முப்பதுக்கு மேல், ஐம்பத்தைந்து வரை அகவையுள்ள பெண் (கொக்கோ.);; women between the ages of 30 and 55. [பெரு → பேர்+இளம் + பெண்]
பேரிளமை	பேரிளமை pēriḷamai, பெ. (n.) 1. இளமை தொடக்கம்; early period of youthfulness. 'அணைந்த பேரிளமையாலே தனைநனிமதித்து" (திருவாலவா.13.15. 2. இளமை - முதுமை இடைப்பட்ட அகவை; middle age. "நகரத்தோமும் பேரிளமையோமும்" (s.I.I.i.165); [பெரு→பேர்+இளமை]
பேரின்பம்	பேரின்பம் pēriṉpam, பெ. (n.) 1. மேலான இன்பம் (பிங்);; supreme bliess. "அளவில் பேரின்பத் தடியரோடிருந்தமை" (திவ். திருவாய். 10.3.1); 2. வீட்டின்பம்; heavenly bliss, salvation. 'பேரின்பத் தோங்கும்..... நாதப்பறை" (திருவாச.198);. [பெரு→பேர்+இன்பம்]

பேரின்ப வாழ்வு	பேரின்ப வாழ்வு pēriṉpavāḻvu, பெ. (n.) வீட்டுலக வாழ்வு: blissful lite. "நம்முடனாம் பேரின்ப வாழ்வு சேர்வார்" (கஞ்சிப்பு:தழுவ,65); [பேரின்பம் + வாழ்வு]
பேரீகம்	பேரீகம் pērīkam, பெ. (n.) 1. வட்டத்திருப்பி; 2. பிரண்டை(சங்.அக.); square stalked wine.
பேரீச்சு	பேரீச்சு pērīccu, பெ. (n.) பேரிந்து(பதார்த்த.525); பார்க்க;see perindu. [பேரிந்து→ பேரீச்சு]
பேரீஞ்சு	பேரீஞ்சு pērīñju, பெ. (n.) பேரிந்து பார்க்க;see périndu. [பேரிந்து →பேரீஞ்சு]
பேரிந்து	பேரிந்து pērindu, பெ. (n.) ஈந்துவகை(சூடா); date palm. [பெரு→பேர் + ஈந்து]
பேரு	பேரு pēru, பெ. (n.) சிற்றுரில் நீர்பாய்ச்சு வோனுக்குக் கொடுக்கும் வளி(RT);; a fee paid to apersonauthorised to distribute water for irrigation. [பெரு → பேரு] பேரு pēru, பெ, (n.) 1. கடல்; sea, ocean. 2. ஞாயிறு; sun. 3. தீ; fire. 4. பொன்மலை ((யாழ்.அக.);; Mt Mēru skt përu [பெரு → பேரு]
பேருண்டி	பேருண்டி pēruṇṭi, பெ. (n.) 1. மிகுதியாயுட் கொள்ளும் உணவு (பிங்);; gluttony. 2. ஒரு நாளிற் கொள்ளும்இன்றியமையா உணவு; principal meal. [பெரு→ பேர்+உண்டி]

பேருண்டிக்கலம்	பேருண்டிக்கலம் pēruṇṭikkalam, பெ. (n.) பெருஞ்சமையல் ஏனம்; a big cooking vessel. [பேருண்டி + கலம்]
பேருண்டிக்காரன்	பேருண்டிக்காரன் pēruṇṭikkāraṉ, பெ. (n.) பேருண்டியாளன் பார்க்க;see peruntiyalan. [பேருண்டி + காரன்]
பேருண்டியாளன்	பேருண்டியாளன் pēruṇṭiyāḷaṉ, பெ. (n.) மிகவுண்போன்; glutton. [பேருண்டி+ஆளன்]
பேருண்டிவேட்கை	பேருண்டிவேட்கை pēruṇṭivēṭkai, பெ. (n.) பெருந்தீனி வேட்கை; voracity of appentite. [பேருண்டி + வேட்கை]
பேருதவி	பேருதவி pērudavi, பெ. (n.) பெருநன்றி; help in dire distress, great farour. "பேருதவிக் கைமாறா" (திவ்.திருவாய்.8.1.10); [பெரு → பேர்+உதவி]
பேருபகாரம்	பேருபகாரம் bērubakāram, பெ. (n.) பேருதவி பார்க்க;see per-udaw. [பெரு → பேர்+ skt. upa-kåra. த. உபகாரம்]
பேருவகை	பேருவகை pēruvagai, பெ. (n.) பெருமகிழ்ச்சி, great joy. [பெரும்→ பேர் + உவகை]
பேருமரி	பேருமரி pērumari, பெ. (n.) வழலையும்(சோப்பும்); கண்ணாடியுஞ் செய்ய உதவும் உமரிவகை;(யாழ்.அக);; a plant that yiedls a coarse kind of barilla for soap and glass. [பெரு → பேர்+உமரி]

பேருயிர்	பேருயிர் pēruyir, பெ. (n.) 1. கடவுள்; god, as Supreme Being. "உண்டுமிழ்ந்தளந்த, பேருயிரேயோ' (திவ்.திருவாய்8.1.5); 2. பெருங்காற்று,(தைலவ.தைல);; boisterous wind. [பெரு → பேர்+உயிர்]
பேருரியோன்	பேருரியோன் pēruriyōṉ, பெ. (n.) தோல்வினைஞன்; cobbeer (தைலவ.தைல); [பெரு→பேர்+உரி→உரியோன்]
பேருறக்கம்	பேருறக்கம் pēruṟakkam, பெ (n.) 1. பெருந்துக்கம்; sound sleep. ஈதென்ன பேருறக்கம்' (திவ்.திருப்பா.12); 2, இறப்பு; death. 'உறங்கினார் பேருறக்கங் கொண்டார்" (அருட்யா.1.நெஞ்சறி. 477);. [பேர்+உறக்கம்]
பேரூர்	பேரூர் pērūr, பெ. (n.) 1. நகரம்; city. 'காவலன் பேரூர் கனையெரி யூட்டிய (மணிமே.2,54); 2. மருத நிலத்தூர் (இறை.கள.1.19);; large town in an agricultural tract. 3. கோயம்புத்துர் மாவட்டத்து அமைந்த சிவன் கோயில்; a siva shrine in coimbatore District. கொகிற் காஞ்சிவாய்ப், பேரூர் (பெரியபு. ஏயர்கோன்.88); [பெரும் + ஊர்→ பேரூர்]
பேரூர்ப்புராணம்	பேரூர்ப்புராணம் pērūrppurāṇam, பெ. (n.) கோயம்புத்துர் மாவட்டத்திள்ள பேரூர்ச் சிறப்பைப் பற்றிக் கச்சியப்ப முனிவரியற்றிய தொன்மம்; a puránam in verse on pèrur in Coimbatore district, by kacciyappa . muŋivar. [பேரூர்+புராணம்]
பேருழைப்பு	பேருழைப்பு pēruḻaippu, பெ. (n.) பெரும்பாடு: great strain. [பெரு→ பேர்+உழைப்பு]
பேருள்ளம்	பேருள்ளம் pēruḷḷam, பெ. (n.) பெருந்தகைப்பண்பு; charity mind. [பெரு→பேர்+ஊக்கம்]

பேரெடு-த்தல்	பேரெடு-த்தல் pēreḍuttal, செ.கு.வி (v.i.) புகழ்புறுதல்; to become famous. [பெரு→பேர்+எடு-] பேரெடு-த்தல் pēreḍuttal, செ.குன்றாவி (v.i.) பட்டியலிலிருந்து பெயரை நீக்கி விடுதல்; to strike off the roll. [பெயர் + எடு-,]
பேரெண்	பேரெண் pēreṇ, பெ. (n.) 1. பெருந்தொகை; high number. 2. நாற்சீர் ஈரடியாய் வரும் அம்போதரங்கவுறுப்பு வகை (காரிகை, செய்.10 உரை);;(pros.); a variety of ambôdarangam consisting of double line of four feet each. [பெரு→ பேர் + எண்]
பேரெல்லை	பேரெல்லை pērellai, பெ. (n.) செய்யுளின் அடிப் பெருமைக்கு அமைந்த வரையறை: maximum limit, as of the number of lines in a Verse, opp, to cirrellai. [பெரு→பேர் + எல்லை]
பேரெல்லைவெண்பா	பேரெல்லைவெண்பா pērellaiveṇpā, பெ. (n.) எட்டடி வெண்பா(யாழ்.அக);; a venba having eight lines. [பேரெல்லை + வெண்பா]
பேரெலி	பேரெலி pēreli, பெ. (n.) பெரிய எலிவகை; a kind of large rat. பன்மயிர்ப்பேரெலி (சீவக. 1898); க.பேரிலி [பெரு→ பேர்+ எலி]
பேரெலுமிச்சை	பேரெலுமிச்சை pērelumiccai, பெ. (n.) எலுமிச்சை வகை; citron lemon. [பெரு→ பேர்+எலுமிச்சை]
பேரெள்	பேரெள் pēreḷ, பெ. (n.) எள்வகை; aspecies of large Sesame. [பெரு→ பேர் + எள்]

பேரேடு	பேரேடு pērēṭu, பெ. (n.) பேர்வழி இனக்கணக்கு; ledger. [பெரு → பேர்+ ஏடு]
பேரேலம்	பேரேலம் pērēlam, பெ. (n.) எலவகை; great CardamOm. [பெரு → பேர்+ ஏலம்]
பேரேற்ற பண்டாரம்	பேரேற்ற பண்டாரம் bērēṟṟabaṇṭāram, பெ. (n.) தமிழ்ச் சிவனிய வேளாளருக்குத் திருவாங்கூர் அரசர் வழங்கும் பட்டப்பெயர்(நாஞ்);; a title conferred by the Travancore kinds on the Tamil šaiva vēlāḷas. [பேர்+ ஏற்ற + பண்டாரம்]
பேரை	பேரை pērai, பெ.(n.) நீர்(அக.நி); water.
பேரொலி	பேரொலி pēroli, பெ. (n.) பெருங்கூச்சல், loud noiCe. [பெரு→பேர்+ஒலி]
பேரொளி	பேரொளி pēroḷi, பெ. (n.) 1. மிகுந்த ஒளி, great light, lustre. "பேரொளியேசேர்வன" (திருவிருத்.14); 2. ஞாயிறு: Sun. 3. திங்கள், moon. "பேரொளியைக் கூடி யாவங் கொள்ளுநாள்" (சைவச பொது.13); 4. கடவுள் god, as the supreme light. "சித்தாந்தப் பேரொளியை," (தாயு,பொருள்.2); [பெரு → பேர்+ஒளி]

பேல்'(லு)-தல்	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;
பேல்	பேல் pēl, பெ. (n.) விரைவு; speed, swiftness. [பீர் → பீல் → பேல்.] பேல் pēl, பெ. (n.) கால் நரம்பில் உண்டை கட்டும் குதிரை நோய்வகை; a horse-desease characterised by tumour in the leg. (அசுவசா. 117);
பேலகம்	பேலகம் pēlagam, பெ. (n.) தெ ப் ப ம் ;(யாழ்.அக); boat. [பேல் → பேலகம்] பேலகம் pēlagam, பெ. (n.) 1. விதை; testicle. 2. சிறுபங்கு; small portion or share. 3. போகை; going. பேலகம் pēlagam, பெ.(n.) தெப்பம் (யாழ்.அக.);; boat. த.வ. மிதவை [Skt. {} → த. பேலகம்.]
பேலவம்	பேலவம் pēlavam, பெ. (n.) மெல்லியது; softness. (யாழ்.அக.); பேலவம் pēlavam, பெ.(n.) மென்மைத் தன்மை; softness. [Skt. {} → த. பேலவம்.]

பேலி	பேலி pēli, பெ. (n.) குதிரை, horse (சங்,அக.); [பீல் → பேல்-பேலி] பேலி pēli, பெ.(n.) குதிரை (சங்.அக.);; horse. [Skt. {} → த. பேலி.]
பேலிகை	பேலிகை pēligai, பெ. (n.) பே ளி கை (சங்.அக.); பார்க்க;see pèligai. [பேல் → பேலிகை]
பேழ்	பேழ் pēḻ, பெ(n.) பெருமை (பிங்);. largeness, raStneSS. [பிள் → (பெல்); → பேழ்] மு.தா. (பக்.216);
பேழ்கணி-த்தல்	பேழ்கணி-த்தல் pēḻkaṇittal, செ.கு.வி (v.i.) 1. அஞ்சுதல்; to be afraid. "உமையானவள் பேழ்கணிக்க..... விடமுண்டதென்னே' (தேவா.444,1); 2. கண்மூடுதல்; to close one's eyes, as in sleep. "பேழ்கணித்து.... துயில் கொண்டார்" (பெரியபு. திருநாவுக்.275); 3. மருண்டு விழித்தல்; to stare in fear. 'பிற்பானின்று பேழ், கணித்தால் (திருவாச.45,7); 4. பேகணி பார்க்க;see pēlani. [பேழ் + கணி.]
பேழ்வாய்	பேழ்வாய் pēḻvāy, பெ. (n.) பெரியவாய்; large mouth. பிறழ்பற் பேழ்வாய். பேய் மகள். (திருமுரு:47); [பெள்→ பேள்→ பேழ் வாய்] பேழ்வாய் = அகன்றவாய். முதா. (பக்-26);
பேழி	பேழி pēḻi, பெ. (n.) புடைவை; saree (அக.நி); [பிள் → பிளி → பேழி]

பேழை	பேழை pēḻai, பெ. (n.) பெருமை; largeness. "பேழைவார் சடை (தேவா.8536); [பேழ் +ஐ] பேழை pēḻai, பெ.(n.) 1. பெட்டி; chest box coffer, ark. 2. கூடை(வின்);; basket. [பேழ் + பேழை]
பேழைமரம்	பேழைமரம் pēḻaimaram, பெ. (n.) பெரிய மரவகை; carey's myrtle-bloom. [பேழை + மரம்]
பேள்ளுதல்	பேள்ளுதல் pēḷḷudal, செ.கு.வி. (v.i.) மலங்கழித்தல்; to ease oneself. [பேல்→பேள்]
பேளிகை	பேளிகை pēḷigai, பெ. (n.) உண்டெஞ்சிய எச்சில் (பிங்.);; food left on the plate ofter eating. [பேழ்→ பேள்→பேளிகை]
பேறக்காசி	பேறக்காசி pēṟakkāci, பெ. (n.) நாய்முள்ளி (சங்.அக.);; Indian nighshade.

பேறு	பேறு pēṟu, பெ. (n.) 1. பெறுகை, receiving. obtaining. 'மக்கட் பேறு (குறள்.61); 2.அடையத்தக்கது; anything worth obtaining. விழுப்பேற்றி னஃதொப்ப தில்' (குறள்,162); 3. ஊதியம் (பிங்.); : profit, gain. 4. அருட்கொடை (வின்.);; boon, blessing. 5. நன்கொடை; gift, prize, reward. 6. பயன்; advantage, benefit, result. 7. தகுதி (வின்.);; worth, merit, desert. 8.மகப்பெறுகை; childbirth. 9. முகத்தலளவையில் ஒன்றைக் குறிக்கும் சொல்; term meaning 'one' in measuring Out grains. (தைலவ.தைல.); 10. புகழ், கல்வி, வலி, வெற்றி, நன்மக்கள், பொன், நெல், நல்லூழ், நுகர்ச்சி, அறிவு, அழகு, பெருமை, இளமை, துணிவு, நோயின்மை, வாழ்நாள் ஆகிய பதினாறு வகைப்பட்ட செல்வம் அபி சிந்
பேறுகாலம்	பேறுகாலம் pēṟukālam, பெ. (n.) மகப் பெறுங்காலம்; time of parturition or delivery. [பேறு + காலம்]
பேன்	பேன் pēṉ, பெ. (n.) தலை முடியிலுண்டாகும் சிற்றுயிரி; louse;pediculi. "ஈரும் பேனுமி ருந்திறை கூடி" (பொருந79);
பேன்குத்து-தல்	பேன்குத்து-தல் pēṉkuddudal, செ.கு.வி. (v.i.) பேனை நசுக்குதல்(வின்);; to crackor crush lice. [பேன் + குத்து-தல்]
பேன்கொட்டை	பேன்கொட்டை pēṉkoṭṭai, பெ. (n.) காக்காய் கொல்லி பார்க்க;see kakkay-kolli. cocculus - indicus.

பேனம்	பேனம் pēṉam, பெ. (n.) நுரை; froth, foam. 'பேன வெண்குடையவாய' (கம்பரா. பிரமாத்.145); பேனம்1 pēṉam, பெ.(n.) அனுவல்லிப் பூடு;(நாமதீப.393);; opium. பேனம்2 pēṉam, பெ.(n.) நுரை; froth, foam. "பேன வெண்குடையவாய" (கம்பரா. பிரமாத்.145);. [Skt. {} → த. பேனம்.]
பேனவாகி	பேனவாகி pēṉavāki, பெ. (n.) இடி; thunder (யாழ்.அக.);
பேனன்	பேனன் pēṉaṉ, பெ. (n.) 1. கதிரவன், sun. 2. திங்கள்; moon (யாழ்.அக.);.
பை	பை pai, தமிழ்நெடுங்கணக்கில் 'ப்' என்ற மெய்யும் 'ஐ' என்ற உயிரும் சேர்ந்து உருவான உயிர்மெய் எழுத்து; the compound of 'ப்'' and 'ஐ' [ப் + ஐ = பை] பை pai, பெ. (n.) 1. பசுமை (பிங்);, greeness, freshness. 2. நிறம் (வின்.);; colour. 3. இளமை; youth. 'பைதிர் பாணரொடு (மலைபடு.40); 4. அழகு;(திவா.); ; beauty. 'பைவண்ண மணிக்கூடந்தனில் (பாரத. கிருட்டிணன்.33); 5. உடல்வலி; strength, vigour. நும் பைதிர் கடும் பொடு (பெரும் பாண்.103); [பசு → (பசி); → (பயி);_யை → பை] முதா. (பக்.45); பை1 paittal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. பசுமை யாதல்; to become green or greenish (சூடா.);

பைக்கம்	பைக்கம் paikkam, பெ. (n.) பயிக்கம்(வின்); பார்க்க;see payekkam. [பயிக்கம்→ பைக்கம்]
பைக்கலம்	பைக்கலம் paikkalam, பெ. (n.) பச்சைக் குப்பி; green fask. கள்ளினிரும் பைக்கலம். (மதுரைக்.228); [பை + கலம்]
பைகிரி	பைகிரி paigiri, பெ. (n.) நாய், dog (சங்,அக.);
பைகோமட்டம்	பைகோமட்டம் paiāmaṭṭam, பெ, (n.) மட்டக்குதிரைச் சாதிவகை; pegu pony. 'பைகோ மட்டங்களாக (பிரதாப.விலா.18);
பைகோவைச்சிவப்பு	பைகோவைச்சிவப்பு paiāvaiccivappu, பெ. (n.) ஒரு வகைச் சிவப்பு மணி; pegu ruby.
பைங்கண்	பைங்கண் paiṅgaṇ, பெ. (n.) 1. குளிர்ந்த கண்; tender eye. 'பைகண்ணன் புன் மயிரன் (இறை.1.பக்.7); 2. பசியவுடம்பு; tenderbody. 'பைங்கண் மாஅல்' (பரிபா.3,82); 3. சினத்தால் பசிய கண்; eye fuming with anger. (பரிபா.5,27); 4. பச்சென்ற விடம்; fresh, green spot. "பைங்கட் புனத்த பைங்கூழ்.' (குமர.பிர.நீதிநெறி.61); [பை + கண்]
பைங்கிளி	பைங்கிளி paiṅgiḷi, பெ. (n.) 1. பச்சைக்கிளி; parrot with green plumage. பைங்கிளிப் பாய்கலை...கொற்றவை. (பு.வெ.1.20.); 2. அழகிய இளம் பெண்; young, beautiful lady. [பை + கிளி.]
பைங்கால் நிலம்	பைங்கால் நிலம் paiṅgālnilam, பெ, (n.) நன்செய்நிலம்; wet field. "பைங்கால் நிலத்தைப் பருமரக் காடென்று" (சரவண. பணவிடு.142 [பைங்கால் + நிலம்]

பைங்கிணறு	பைங்கிணறு paiṅgiṇaṟu, பெ. (n.) குட்டை (S.II vii,41);; small pond. [பை + கிணறு] பைங்கிணறு paiṅgiṇaṟu, பெ. (n.) அரக்கோணம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Arakonam Taluk. [பகம்+கிணறு]
பைங்குலைத்தாரு	பைங்குலைத்தாரு paiṅgulaittāru, பெ. (n.) இளநீர்க்குலை; cluster of tender coconet. 'பத்திபட நிறைத்த பைங்குலைத் தாரும் (பெருங்22:176);. [பை + குலை + தாறு]
பைங்குழி	பைங்குழி paiṅguḻi, பெ. (n.) கருத்தங்கும் இடம்; womb (பிங்); [பை + குழி]
பைங்கூதாளம்	பைங்கூதாளம் paiṅātāḷam, பெ. (n.) பசிய தூதுவளை; green climbing bringan. "பைங்கூ தாளமும் வெண்பூஞ்சள்ளியும்"பெருங்2:12:22) [பை + கூதாளம்]
பைங்கூழ்	பைங்கூழ் paiṅāḻ, பெ. (n.) 1. இளம்பயிர்; tender crops. "பைங்கூழ் களைகட் டதனெடு நேர் (குறள்.550); 2. விளைநிலம்; cultivated land. உமிழ்வோ டிருபுலனுஞ் சோரார் (ஆசாரக்.33); 3. நோய்;(சது.); disease. [பை + கூழ்]
பைங்கூன்	பைங்கூன் paiṅāṉ, பெ. (n.) காவட்டம் புல்; (சங்.அக.); பார்க்க;see kảvatham-pul ctronesia grass. [பை + கூன்]
பைங்கேழ்க்கலிங்கம்	பைங்கேழ்க்கலிங்கம் paiṅāḻkkaliṅgam, பெ.(n.) பசியநிற ஆடை; green cloth. "பைங்கேழ்க் கலிங்கமும் பட்டுத் தூகம்' (பெருங்.1:42,207);. [யை + கேழ் + கலிங்கம்]
பைங்கேழ்த்தாமம்	பைங்கேழ்த்தாமம் paiṅāḻttāmam, பெ.(n.) பசிய நிறமுடைய மாலை; green garland. 'பைங்கேழ்த் தாமம் பக்கம் வளைகு'(பெருங்2:16145); [பை + கேழ் + தாமம்]

பைங்கொடி	பைங்கொடி paiṅgoḍi, பெ. (n.) பச்சிலைக் கொடிவகை; a fragrant creeper. பைங்கொடி நறைக்காய் (திருமுரு.190); பெண்; woman. [பை + கொடி]
பைசந்தி	பைசந்தி paisandi, பெ, (n.) பைங்குழி பார்க்க(பிங்);;see painkuli. [பை + சந்து- பைசந்தி] பைசந்தி paisandi, பெ.(n.) 1. நுரையீரலி லிருந்து எழும்பும் ஒருவித சத்தம்; sound from lungs. 2. கருப்பந்தரிக்குமிடம்; womb; uterus (சா.அக.);.
பைசாரம்	பைசாரம் paicāram, பெ. (n.) இருப்பிட வட்டாரம்; locality. 'கச்சிப்பேட்டுக் கீழைப் பைசாரத்து. [பிசாரம் → பைசாரம்] பைசாரம் paicāram, பெ.(n.) நாட்டுப் பகுதி; locality or neighbourhood. "கச்சிப் பேட்டுக் கீழைப் பைசாரத்து" (S.I.I.ii, 517);.
பசு	பசு pasu, பெ. (n.) பால்; milk (சா.அக.);. [பி.க → பைசு] பசு pasu, பெ. (n.) 1. ஆ; cow. 2. எருது; ox. 3. விடையோரை; rishaba. 4. வேள்விவிலங்கு; animal meant for sacrifice. [Skt. {} → த. பசு.]
பைசுனம்	பைசுனம் paisuṉam, பெ. (n.) 1. கருசத்தனம்; niserliness, niggardliness. 2. புறங்கூனுகை; lackbiting. (சங்.அக.); [பிசுனம்→ பைகனம்] பைசுனம் paisuṉam, பெ.(n.) 1. இவறற் றன்மை; miserliness, niggardliness. 2. புறங்கூறுகை; back biting. த.வ. ஈயாக்குணம் [U. {} → த. பைசுனம்.]

பைஞ்சாய்	பைஞ்சாய் paiñjāy, பெ. (n.) பஞ்சாய்' பார்க்க;see panjay. பைஞ்சாய்ப் பாவை வீன்றனென் யானே (ஐங்குறு.155); [பை + சாய்]
பஞ்சேறு	பஞ்சேறு pañjēṟu, பெ. (n.) சாணம், owdung, as greenish. 'பைந்சேறு மெழுகிய வடிவ நன்னகர் (பெரும்பாண்.298); [யை + சேறு]
பைஞ்ஞணம்	பைஞ்ஞணம் paiññaṇam, பெ. (n.) புதிய இறைச்சி; fresh meat. பைஞ்ஞரினம் பெருத்த பசுவெள் ளமலை (புறநா.177); [பை + நினம் → குதினம் → பைஞ்ஞநினம்]
பைஞ்ஞல்	பைஞ்ஞல் paiññal, பெ. (n.) பைஞ்ஞீலம் (திவா); பார்க்க;see pai-n-filam. [பைஞ்ஞீலம் → பைஞ்ஞல்]
பைஞ்ஞீலம்	பைஞ்ஞீலம் paiññīlam, பெ. (n.) பைஞ்ஞீலம் (சூடா); பார்க்க;see pai-i-nilam. பைஞ்ஞீலம் paiññīlam, greenish sapphire (யாழ்.அக.) 2. வாழைவகை; a bpecies of plantain, [பை + குரீலம்]
பைஞ்ஞ்லி	பைஞ்ஞ்லி paiññli, பெ. (n.) பைஞ்ஞுலம் பார்க்க,see pain-nilam (பிங்.); [பை + குதிலி]
பைத்தம்	பைத்தம் paittam, பெ. (n.) 1. கிறுக்கு; Insanity, mania, craziness. 2. மூட்த்தனம் folly. [பித்தம் → பைத்தம்]
பைத்தல்	பைத்தல் paittal, பெ (n.) 1. பசுமை, green. 2. சினம்: angly. [பை → பைத்தல்]

பைதலங்கடும்பு	பைதலங்கடும்பு paidalaṅgaḍumbu, பெ .(n.) பசி துன்பமுடைய சுற்றம் neighbour who has hungry. 'விருந்தலும் உண்டென பைதலங்கடும்பே" (புறநா.139);. [பை + தலம் + கடும்பு]
பைத்து	பைத்து paittu, பெ. (n.) பைது பார்க்க (திவா.);; See paidu. [பசுமைத்து → பைத்து]
பைதல்	பைதல் paidal, பெ.(n.) 1. இளையது; that which is young or small. "பைதல் வெண்பிறை (தேவா.628,5); 'சிறுகிளிப் பைதலே (திவ்.திருவாய்,9.5.6); 2. சிறுவன்; boy. பைதலை யித்தனை பொழுது கொண் டிருப்பதோ (கம்பரா. பிணிவிட். 2); 3. துன்பம், sorrow, affliction. பைதலுழபப் தெவன் (குறள்.1172); 4. குளிர்; cold, chilliness. "பனிப்படு பைதல்" (பரிபா.11.75); [பை→பைதல்]
பைதா	பைதா paitā, பெ. (n.) வண்டிச்சக்கரம்; wheel of a cart. [வை→வையா→ வைதா → பைதா] பைதா paitā, பெ.(n.) வண்டிச்சக்கரம் (இ.வ.);; wheel of a cart. [U. {} → த. பைதா.]
பைதாவடை-த்தல்	பைதாவடை-த்தல் paitāvaḍaittal, செ.கு.வி. (vii.) வண்டிச்சக்கரத்தை அச்சில் கோத்தல்(நாஞ்);; to fit the weel in the axle of aCart. [பைதா + அடை→த்தல்]
பைதாவரைத்தல்	பைதாவரைத்தல் paitāvaraittal, பெ. (n.) வண்டிக்கூட்டில் சக்கரம் உரகதை; rubbing of the weel against the body of the cart. [பைதா + அரைத்தல்]

பைதிரம்	பைதிரம் paidiram, பெ. (n.) நாடு; country, district. 'வளனறு பைதிரம் (பதிற்றுப்.1918); [பை → பைதிரம்]
பைது	பைது paidu, பெ.(n.) 1. பசுமை; greenness, freshness. 'நிலம் பைதற்ற புலங்கெடு காலையும் (பதிற்றுப்.23); 2. ஈரம்; mosture, dampness. நிலம் பைதறச் செல்கதிர் ஞாயிறு செயிர் சினஞ் சொரிதலின் (கலித்.20); [யை - பைது]
பைந்தார்	பைந்தார் paindār, பெ. (n.) செவ்விமாலை; garland of fresh flowers. "பனிமலர்ப் பைந்தார் (பு.வெ.91); [பை +தார்]
பைந்தினை	பைந்தினை paindiṉai, பெ. (n.) 1. தினை (பிங்.); பார்க்க;seetinaiitalian milet. 2. கருந்தினை (மலை); பார்க்கsee Karu. n-tipai. black Intalian millet [பை +திணை]
பைந்து	பைந்து paindu, பெ. (n.) பந்து; ball. தன்மலர் நறுபைந் துழறிந் துருட்டா (பெருங்மகத864);
பைந்தொடி	பைந்தொடி paindoḍi, பெ. (n.) பொன் வளையல்; golden bracelet. "பைந்தொடி சோரும்" (குறள்.1234); 2. பெண்; with golden bracelet. "உடம்பா டெனவறி பைந்தொடியே" (வீரசோயாப்.18); [பை + தொடி]
பைந்நாகம்	பைந்நாகம் painnākam, பெ. (n.) 1. நாகப்பாம்பு: cobra, as hooded. பைந்நாகப் பாய்சுருட்டிக்கொள் (பெருந்தொ.1875); 2. பன்னாங்கு பார்க்க;see pananku topcover, as of a palanquin. திருப்பல்லக்குப் பைந்நாக முதலானவை (கோயிலொ.94); [பை +நாகம்]
பைப்பய	பைப்பய paippaya, கு.வி.எ. (adv.) மெல்லமெல்ல; slowly, softly, gently. காம்ம பைப்பயக் கழிய' (சீவக.2760); [பையப்பைய-பைப்பய]

பைய	பைய paiya, கு.வி.எ. (adv.) மெல்ல; by degrees slowly, softly, gently. "பைய நகும்" குறள். 1098) பைய paiya, கு.வி.எ. (adv.) மெல்ல; by degrees, slowly, softly. "பையநகும்' (குறள்.1098); [பை + பைய]
பைபீலம்	பைபீலம் paipīlam, பெ. (n.) எறும்பு; ant. (யாழ்.அக.); பைபீலம்1 paipīlam, பெ.(n.) எறும்பு (யாழ்.அக.);; ant. [Skt. {} → த. பைபீலம்.] பைபீலம்2 paipīlam, பெ.(n.) இரும்பு; iron (சா.அக.);.
பைபீலிகை	பைபீலிகை paipīligai, பெ. (n.) எறும்பு; ant (யாழ்.அக.); பைபீலிகை paipīligai, பெ.(n.) எறும்பு (யாழ்.அக.);; ant. [Skt. {} → த. பைபீலிகை.]
பைம்பல்	பைம்பல் paimbal, பெ. (n.) 1. பம்பல்"பார்க்க;joviality. 2. பம்பல் பார்க்க;luxuriance. [பம்பல் → பைம்பல்]
பைம்பூண்	பைம்பூண் paimbūṇ, பெ. (n.) பசும்பொன்னாற் செய்யப்பட்ட அணி, ornament made of fine gold: பைம்பூ ணடல் வேந்தன் (பு.வெ.8,1); [பை + பூண்]
பைம்பொன்	பைம்பொன் paimboṉ, பெ. (n.) _1, பகம்பொன்; fine gold. பைம்பொன் செய்ஞ்ஞரும் (மணிமே.28,36); 2. மேருமலை; mt meru (அக.நி.); [பை + பொன்]

பைம்மறி-த்தல்	பைம்மறி-த்தல் paimmaṟittal, செ.குன்றாவி (v.t.) 1. உட்புறத்தை வெளிப் புறமாகத் திருப்புதல்; to turn a thing inside out, as a bag. பைம்மறியாப் பார்க்கப் படும்' (நாலடி.42); 2. பையின் வாயை மூடுதல்; to close the mouth of a bag. 'பைம்மறீத் தியற்றியன்ன……..குரம்பை (தேவா.632,8); [பை மறி-]
பைம்மை'	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;
பைம்மை	பைம்மை paimmai, பெ. (n.) கன்னிமடத்தில் சேர்ந்து றையும் பெண்துறவி; [பை + அம்மை]
பைமறி	பைமறி paimaṟi, பெ. (n.) பையின் உட்புறத்தை வெளிப்புறமாகத் திருப்புகை (மணிமே.அரும்.பக்,504);; turning a bag inside Out: [யை + மறி]
பைமாக	பைமாக paimāka, பெ. (n.) 19-ஆம் நூற்றாண்டில் ஆங்கில அரசால் இந்தியாவில் செய்யப்பட்ட நிலவளவு; land measuremen made early in the nineteenth centurey by the british in India.
பைமாத்தார்	பைமாத்தார் paimāttār, பெ. (n.) நிலஅளவு செய்யும் ஊழியர்; surveyor.
பைமை	பைமை paimai, பெ. (n.) பைம்மை பார்க்க; See Dammar (w.);. [பை + பைமை] பைமை paimai, பெ. (n.) பைம்மை பார்க்க;see palmmai.2 (W.);.

பையம்	பையம் paiyam, பெ.(n.) 1. கூடை; basket. 2. கோரை பார்க்க;see kórai, sedge. [வையம் → பையம்] வையம் = வட்டமானது.
பையர	பையர paiyara, பெ. (n.) பையரவு பார்க்க:see pai-y-aravu. 'பையர விழுங்கப்பட்ட.... மதியம்' (சீவக.1540); [பை + அர]
பையரவு	பையரவு paiyaravu, பெ. (n.) நச்சுப் பையையுடைய நாகம்; hooded cobra. பையர வலகுலார்த முள்ளமும் பளிங்கும்போல' (கம்பராமிதிலை.16); [பை + அரவு]
பையல்	பையல் paiyal, பெ. (n.) 1. சிறுவன்; boy, little, fellow. அளிய னம்பைய லென்னார்' (திவ்.திருமாலை.37); 2. தகுதியற்றவன்; unworthy, mean fellow. அப்பையல்' அதுதனக்கு எளிவரவாக நினைத்திருக்குமே (ஈடு,3,6.ப்ர.); [பை→பையல்] மு.தா.பக்.45
பையன்	பையன் paiyan̠, பெ. (n.) 1. பையல் பார்க்க;see paiya. 2. மகன் (கொ.வ.);; son. [பை→பையல் → பையன்]
பையா-த்தல்	பையா-த்தல் paiyāttal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. வருந்துதல்; to be distressed, to suffer pain. 'அரவம் வைகிக் கேட்டுப் பையாந்திசினே' (நற்.144); 2. அச்சந் தோற்றுதல் ; to show signs of fear. 'பையாக்க விழிக்கத் தொடங்கினான்' (ஈடு,5,10,3);. [பை→ பையா → பையாத்தல்]
பையாப்பு	பையாப்பு paiyāppu, பெ. (n.) துன்பம்; distress, suffering. அதனால் 'பையாப்புற்ற நம்முடைய சுற்றத்தை (புறநா.221,உரை.); 'பையாப் போடு பசிகாட்டி' (கலிங்:557); [யை → பையா → பையாப்பு]

பையுள்	பையுள் paiyuḷ, பெ. (n.) 1. நோய்;(தொல்.சொல்,341); disease. 2. துன்பம்;(திவா.);; suffering. மெல்லிய நெஞ்சு பையுள் துர (கலித்.137,8); 3. சிறுமை (சூடா);; poverty, adversity. 4. மயக்கம்;(திருக்கோ.19, உரை.); confusion. [பை→ பையுள்]
பையெனல்	பையெனல் paiyeṉal, பெ. (n.) 1. மெதுவாதற்குறிப்பு; being slow or gentle. 'கையிற் சுட்டிப் பையென வெண்ணி' (புறநா.257); 2. ஒளிமழுங்குதற்குறிப்பு: being dim, dul: 'பாடுநர் கடும்பும் பையென் றனவே (புறநா.238); 3. வருந்தற் குறிப்பு being distressed. 'பையென்ற நெஞ்சத்தேம்" (கலித்.118); [பை + எனல்]
பையோடதி	பையோடதி paiyōṭadi, பெ. (n.) பச்சைக் கொடி;(தைலவ.தைல.); green creeper.
பையோலை	பையோலை paiyōlai, பெ. (n.) பச்சோலை; green ola. 'பனைப் பையோலை' (திருவாலவா.27,68); [பை + ஒலை]
பைரவமாத்திரை	பைரவமாத்திரை pairavamāttirai, பெ. (n.) ஒருவகை மருந்துக்குளிகை (பதார்த்த:1209);; a medicinal pill.
பைரவரசம்	பைரவரசம் pairavarasam, பெ. (n.) இதளியகூட்டிச் செய்யும் மருந்துவகை; a medicine prepared with mercury.

பைரி	பைரி pairi, பெ. (n.) இராசாளி வகை; peregrine falcon. [வைரி → பைரி] பைரி pairi, பெ.(n.) இராசாளி வகை; peregrine falcon, falco peregrinus. [U. bhairij → த. பைரி.]
பைவாதல் பைவருதம்	பைவாதல் பைவருதம் paivādalpaivarudam, செ.கு.வி. (v.i.) துன்புறுத்தல்; to be distressed. 'பைவருங் கேளிரும் பதியும் கதறமெய் விரும்போது" கந்தரலங்.84
பொ	பொ po, தமிழ் நெடுங்கணக்கில் 'ப்' என்ற மெய்யெழுத்தும், 'ஒ' என்ற உயிரெழுத்தும் சேர்ந்து உண்டான உயிர்மெய்யெழுத்து; the compound of ப் and ஒ. [ப் + ஒ = பொ]
பொ'-த்தல்	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;
பொக்கசம்	பொக்கசம் pokkasam, பெ. (n.) பொக்கிசம் பார்க்க;see pokkisam.
பொக்கசவைப்பு	பொக்கசவைப்பு pokkasavaippu, பெ, (n.) புதைந்து கிடைக்கும் செல்வம் (திரவியம்); (யாழ்.அக.);; treasure trove, hidden treasure. [பொக்கசம் + வைப்பு]
பொக்கணந்துக்கி	பொக்கணந்துக்கி pokkaṇandukki, பெ. (n.) 1. கரைக்கொடி வகை (சங்.அக);; a kind of curai plant. 2. முடக்கொற்றான் (மாட்டுவா.142); பார்க்க;see mugakkorrān. [பொக்கணம் +துக்கி]

பொக்கணப்பிச்சி	பொக்கணப்பிச்சி pokkaṇappicci, பெ. (n.) முடக்கொற்றான்; ballon-wine (மலை); பார்க்க;see mudakkontán. [பொக்கணம் + பிடிச்சி]
பொக்கணம்	பொக்கணம் pokkaṇam, பெ. (n.) 1. சோழியப்பை; beggar's bag, wallet. 'சுத்திய பொக்கணத்து. கோலத்தினர்' (திருக்கோ.242); 2. பெருமருந்து (மலை); பார்க்க,see peru-marundu Indian birthwort. தெ. பொக்கணமு. க.ம. பொக்கணம்
பொக்கணி	பொக்கணி pokkaṇi, பெ. (n.) 1. தவசம் முதலியன குத்தும் உரல்: rice mortar. 2. விரிந்த தொப்புள் (யாழ்ப்.);; large.open navel. 3. நீர்மக்கலம் (யாழ்.அக);; a kind of drinking vessel.
பொக்கணை	பொக்கணை pokkaṇai, பெ. (n.) 1. மரம் கல் முதலியவற்றிலுள்ள பொந்து, hole in a tree,stone or ground,cleft ina rock. 2. பொக்கணி.1 பார்க்க;see pokkam. [பொக்கணி → பொக்கனை]
பொக்கம்	பொக்கம் pokkam, பெ, (n.) 1. பொய்; lie.false hood. 'பொக்கம் பலயேசி (தேவா.326,7); 2. வஞ்சகம்; deceit. 'பொய்யும் பொக்கமும் போக்கி (தேவா.1210.4); 3. குற்றம் fault. 'பொன்னங் கழல்பரவாப் பொக்கமும் பொக்கமே. (தேவா.10.171); [பொக்கு → பொக்கம்]
பொக்கணவன்	பொக்கணவன் pokkaṇavaṉ, பெ. (n.) சிவபெருமான் (தஞ்சர.1,79);; siva. [பொக்கணம் → பொக்கணவன்]
பொக்கிப்பரு	பொக்கிப்பரு pokkipparu, பெ. (n.) செவிப்புண் வகை (பரராச.i.134);; a kind of boil in the ear. பொக்கிப்பரு pokkipparu, treasury. 2. கருவூலப்பணி office of a treasurer. "பொக்கிசம் முத்திருளப்பபிள்ளை" (IM.PRd);

பொக்கம்:	பொக்கம்: pokkam, பெ. (n.) 1. மிகுதி; abundance. செறியிருட் பொக்க மெண்ணி (திருக்கோ.382); 2. உயரம்; eminence, height. 3. பொலிவு;(பிங்.); bloom, splendour. 'புடைபரந்து பொக்கம்பரப்ப (பதினொ.ஆளு. திருவுலா); 4. அச்சம்; awe. நீ எனக்குப் பொக்கங்காட்ட வேண்டாம் [பொங்கு → பொக்கம்]
பொக்கல்	பொக்கல் pokkal, பெ. (n.) பொக்கை பார்க்க;see pokkai. [பொய் → பொக்கல்]
பொக்கல்வாய்	பொக்கல்வாய் pokkalvāy, பெ. (n.) பொக்கை வாய் பார்க்க;see pakkalway.
பொக்களம்	பொக்களம் pokkaḷam, பெ. (n.) பொக்குளம் பார்க்க;see pokkulam.
பொக்கன்	பொக்கன் pokkaṉ, பெ. (n.) தோற்றப் பொலிவுள்ளவன்; man of fine appearance,handsome man. துடியிடையாள் துனை முலைக்குச் சேர்வதாகும் பொக்கான்காண்' (தேவா,619.2); [பொக்கம்→ பொக்கன்]
பொக்கிப்பயல்	பொக்கிப்பயல் pokkippayal, பெ. (n.) தறிதலை;(உ.வ.); ; vagabond. [பொறுக்கி→ பொக்கிப்பயல்]
பொக்கிப் பிளவை	பொக்கிப் பிளவை pokkippiḷavai, பெ. (n.) பிளவை வகை (பரராச.i.49);; a kind of Carbuncle.
பொக்கிப்போ-தல்	பொக்கிப்போ-தல் pokkippōtal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. கொப்புளமுண்டாதல்; to be blistered, scalded. 2. புண்கட்டியுண்டாதல்; to breakout with boils. [பொக்கு + போ]
பொக்கிலவணம்	பொக்கிலவணம் pokkilavaṇam, பெ. (n.) 1. உப்புவகை;(யாழ்.அக); a kind of salt.

பொக்கினதுப்பி	பொக்கினதுப்பி pokkiṉaduppi, பெ. (n.) பெருமருந்து பார்க்க;see peru-marundu. Indian birthwort (சங்.அக);
பொக்கு-தல்	பொக்கு-தல் pokkudal, செ.குன்றாவி, ((v.t.) கொப்புளங்கொள்ளுதல்; to be blistered. 'உடம்பெல்லாம் பொக்கிவிட்டது. [பொருக்கு→ பொக்கு→தல்]
பொக்கு	பொக்கு pokku, பெ. (n.) 1. மரப்பொந்து (பிங்); hollow in a tree. 2. குற்றம்;(திவா); ; defect, fault, blemish. 'பொக்குப்பை' (திருப்பு.432);. 3 உள்ளிடு முற்றாத தவசம்: imperfectly matured grain. 4. தவச நொறுங்கு grt. [பொல் → பொக்கு] பொக்கு pokku, பெ. (n.) பொருக்கு (வின்);; flake, scale. [பொருக்கு→ பொக்கு]
பொக்குப்பொக்கெனல்	பொக்குப்பொக்கெனல் pokkuppokkeṉal, பெ. (n.) 1. ஒலிக்குறிப்பு; chewing noisily,as a toothless person. ".அவன் பொக்குப் பொக்குன்று சாப்பிடுகிறான். (உ.வ); 2. விரைவுக்குறிப்பு (வின்.);; being in haste. "பொக்குப் பொக்கென்று வேலையைப் பார்" 3. தீக்கொழுந்து விட்டுவிட்டெரிதற் குறிப்பு flickering of flame.
பொக்குமல்லி	பொக்குமல்லி pokkumalli, பெ. (n.) பூச்செடி (இ.க்.வ);, a flowering plant. [பொக்கு + மல்லி]

பொக்குமுத்து	பொக்குமுத்து pokkumuttu, பெ.(n.) சூதுமுத்து (இ.வ.);; false pear. [பொக்கு + முத்து]
பொக்குவாய்	பொக்குவாய் pokkuvāy, பெ. (n.) 1. பொக்கைவாய் பார்க்க:(யாழ்.அக);; see pokkaiwāy. [பொக்கு + வாய்]
பொக்குள்	பொக்குள் pokkuḷ, பெ. (n.) கொப்பூழ் navel. க. பொக்குள் [கொப்புள்→ பொக்குள்]
பொக்குளம்	பொக்குளம் pokkuḷam, பெ. (n.) கொப்புளம்(சங்,அக); bol. க.பொக்குழி ம.பொக்குலி [கொப்புளம்→பொக்குளம்] இடமாற்று (ஒ.நோ.); தசை சதை
பொக்குளி-த்தல்	பொக்குளி-த்தல் pokkuḷittal, செகு.வி. (v.i.) கொப்புளங்கிளம்புதல் (யாழ்ப்);; to rize in blisters. [கொப்புளி-. பொக்குளி]
பொக்குளிப்பான்	பொக்குளிப்பான் pokkuḷippāṉ, பெ. அம்மைநோய் வகை; measles. [கொப்புளிப்பான்→ பொக்குளிப்பான்]
பொக்கெனல்	பொக்கெனல் pokkeṉal, பெ. (n.) விரைவுக் குறிப்பு: abruptness. 'பொக்கெனக் கொடுபோய்" (பாரத வார.131); [பொக்கு + எனல்]

பொக்கை	பொக்கை pokkai, பெ. (n.) 1. சிறுதுளைite hole, crack. 2, மூளியாயிருக்கை, having a part deformed, dented or broken. 3. நோய் முதலியவற்றின் நொறுங்கு; grit. 4. குற்றம்; fault blemish. "நீடுபொக்கையிற் பிறவியைப் பழித்து:" (தேவா.242.10); [பொ→ பொக்கை] பொக்கை pokkai, பெ. (n.) மோர்க்கூழ் (இ.வ.);, porridge. [புற்கை- பொக்கை]
பொக்கைப்பல்	பொக்கைப்பல் pokkaippal, பெ. (n.) ஒட்டை யான பல்வரிசை; a row of teeth with gaps. [பொக்கை + பல்]
பொக்கைவாய்	பொக்கைவாய் pokkaivāy, பெ. (n.) பற்போன வாய்; toothless mouth. "பொக்கை, வாயாக்கினார் சூரியனை தனிப்பா.ii.25, 56) [பொக்கை + வாய்]
பொகடி	பொகடி pogaḍi, பெ. (n.) மகளிர் காதணி வகை; a kind of ear-ornament. 'காதிற்;பொகடி யொருசோ டொழிய விறலிவிடு,830) க.புகடி. [பூடி → பொகடி]
பொகில்	பொகில் pogil, பெ. (n.) அரும்பு; bud. 'பொகில் பிடித்தலருஞ்சந்தப் பொதும்பர் (இரகு. குசனயோ. 63); [போகில் + பொகில்]
பொகு-த்தல்	பொகு-த்தல் poguttal, செ.குன்றாவி (v.t.) ஒட்டை செய்தல் (யாழ்.அக);; to make a hole. [பொ→ பொகு]

பொகுட்டு	பொகுட்டு poguṭṭu, பெ. (n.) 1. கலங்கல் நீரில் எழும் குமிழி; bubble formed in turbit water. "திரை நுரைமென் பொகுட்டு. அரிவை" (பரிபா.11.27); 2. தாமரை அல்லது கோங்கின் பூவிலுள்ள கொட்டை (நன்.387, மயிலை); pericarp of the lotus or common caung flower. "அரும்பொகுட் டனைத்தே யண்ணல் கோயில்" (பரிபா.பக்.174); 3. மலை (கிங்);; mountain.
பொகுவல்	பொகுவல் poguval, பெ. (n.) பறவைவகை; a bird. 'செவிசெஞ் சேவலும் பொகுவலும் (புறநா.238); [பொகு + பொகுதல்]
பொங்கடி	பொங்கடி poṅgaḍi, பெ. (n.) 1. யானை; elephant. பொங்கடி படிகயம் (அகநா,44); 2. அரிமா நிகண்டு; lion. [பொங்கு + அடி]
பொங்கத்தம்	பொங்கத்தம் poṅgattam, பெ. (n.) பொங்கத்த, பொங்கோ பார்க்க: 'கலிநன்றி புகன் பொங்கத்தங் கொண்டு திவ்.பெரியதி.10,2,10.)
பொங்கத்தம்பொங்கு	பொங்கத்தம்பொங்கு poṅgattamboṅgu, பெ. (n.) பொங்கத்தம் பொங்கோ பார்க்க;see pongattam pongō. அந்தச் சப்தானுகாரப் பொங்கத்தம் பொங்கு என்கிற இது (திவ்.பெரியதி.1021.வ்யா);
பொங்கத்தம்பொங்கோ	பொங்கத்தம்பொங்கோ poṅgattamboṅā, பெ. (n.) போரில் தோற்றவர்.ஆடிக் கொண்டு கூறும் அடைக்கலக் குரல் (திவ்.பெரியதி,10,2);; exclamation of surrende by defeated warriors with a particular kint of dance.

பொங்கம்	பொங்கம் poṅgam, பெ. (n.) 1. மிகுதி, increase abundance. 2, மகிழ்ச்சி (வின்.);; exultation joy (ய); 3, ஒழுங்கு; accuracy, regularity. 'பொங்கமாய்ப் படிந்தது. (இன்.வ); 4. நெற்றி (யாழ்.அக); forehead. 5. பொங்கர்4 (சங் அக பார்க்க 6. நறுமணம் (சங்,அக);. fragrance. 7. பொலிவு; bloom, splendour. பூடணமுப் பொங்கமும்' (பணவிடு.365); தெ. பொங்கு [பொங்கு → பொங்கம்]
பொங்கர்	பொங்கர் poṅgar, பெ. (n.) 1. மரக்கொம்ட; branch of a tree. வேங்கை யிருஞ்சினை பொங்கர் (மதுரைக்,296); 2. மலை;(பிங்); hil mountain. 3. சோலை;(சிலப்,10,69,உரை grove. 4. இலவு (பிங்);, red-flowered sil) cotton tree. 5. வாடற்பூ; faded flower. "தாதுசோர் பொங்கர் (சிலப்.10,69); [பொங்கு → பொங்கள்]

பொங்கல்	பொங்கல் poṅgal, பெ. (n.) 1. பொங்குகை; bolling, bubbling, leaping. 2. கடுஞ்சினம்; violent anger. 3. மிளகு,சீரகம்,உப்பு,நெய் முதலியன கலந்து அட்ட பொங்கல்; a preparation of boiled rice Seasoned with salt, pepper, cumin seeds and ghee. பூவும் புகையும் பொங்கலுஞ் சொரிந்து 4. ஞாயிறு கறவ வோரையிற் செல்லும் நாளான கறவ(தை);த்திங்கள் முதல் நாளன்று ஞாயிறுபோற்றி வழிபட்டு அதற்குப் பொங்கல் படையலிட்டுச் செய்யும் திருவிழா; solar festival, when the sun enters Carpricorn and Takes a northward course, being the first day of the month tai, when Pongal is prepared as an offering. 5. உயர்ச்சி (சூடா);. height. 6. பருமை; largeness. 'பொங்கல் வெம்முலைகள் (சீவக.2805); 7. மிகுதி (பிங்); fulness.excess. 8. கள்; toddy. பூவும் புகையும் பொங்கலுஞ் சொரிந்து (சிலப்.69, அரும்);
பொங்கல் வரிசை	பொங்கல் வரிசை poṅgalvarisai, பெ. (n.) 1. திருமணம் முடித்த பெண்களுக்குப் பெற்றோர் பொங்கல் விழாவையொட்டிச் செய்யும் சீர் வரிசை; present sent to a married woman by her parents on pongal day. 2. பெரியோர்க்குப் பொங்கல் நாளில் செய்யும் பரிசு; present sent to a superior on pongal day. [பொங்கல் + வரிசை]
பொங்கல்வை'-த்தல்	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;
பொங்கலாடு-தல்	பொங்கலாடு-தல் poṅgalāṭudal, செ.கு.வி (v.i.) பஞ்சுபோலப் பரவியெழுதல்; to rise sponge-like,as silk cotton. "பெய்து புறந்தந்து பொங்கலாடி (பதிற்றுப்:55,14);. [பொங்கல்+ஆடு]

பொங்கலாண்டி	பொங்கலாண்டி poṅgalāṇṭi, பெ. (n.) பொங்கலாள் (வின்); பார்க்க;see poigallai. [பொங்கல்+ஆண்டி]
பொங்கலாள்	பொங்கலாள் poṅgalāḷ, பெ. (n.) 1. சமையற் காரன்; cook. 2. தானே சமைத்துத் தனியே உண்போன்; one who cooks his own food and lives by himself. மறுவ, பொங்கலாண்டி [பொங்கல்+ஆள்]
பொங்கலிடு-தல்	பொங்கலிடு-தல் poṅgaliḍudal, செ. குன்றா.வி (v.i.) பொங்கல்வை 1 பார்க்க;see poigaival. [பொங்கல் +இடுதல்]
பொங்கலோ பொங்கல்	பொங்கலோ பொங்கல் poṅgalōpoṅgal, பெ. (n.) பொங்கல் விழாவில் பானையிற் பால் பொங்கும் போதும், மாட்டுப் பொங்கலில் மாட்டை ஒட்டி விடும் போதும் மகிழ்சியுடன் கூறும் ஒர் விடும்; loud exclamation of joy on the occasion of boiling milk for pongal or of starting a bull in måttu-ppoñgal. [பொங்கலோ + பொங்கல்]
பொங்கழி	பொங்கழி poṅgaḻi, பெ. (n.) தூற்றாப்பொலி: unsifted paddy on the threshing-floor. 'பொங்கழி யாலைப் புகையொடும் பரந்து (சிலப்.10,151);
பொங்கற்காரன்	பொங்கற்காரன் poṅgaṟkāraṉ, பெ, (n.) பொங்கலாள் பார்க்க;see poigal.
பொங்கற்சாதம்	பொங்கற்சாதம் poṅgaṟcātam, பெ. (n.) 1. பொங்கல்,3 பார்க்க; see poigal. 2. கஞ்சி சுவறும்படி சமைத்த சோறு; boiled rice with the Water not strained off, but left to Steep. [பொங்கல் + சாதம்]
பொங்கற்படி	பொங்கற்படி poṅgaṟpaḍi, பெ. (n.) 1. கறவ(தை);ப் பொங்கலன்று கொடுக்கும் அன்பளிப்பு; money-presents given on the pongal day. [பொங்கல்+படி]

பொங்கற்பண்டிகை	பொங்கற்பண்டிகை poṅgaṟpaṇṭigai, பெ (n.) தமிழ் மக்கள் ஆண்டுதோறும் கறவ (தை); மாதம் முதல் நாளில் பொங்கலிட்டுக் கொண்டாடும் விழா; poṅgal festival. [பொங்கல் + பண்டிகை] பொங்கல் பண்டிகை என்பது உழவர் திருநாள். அறுவடையான பின், புதிரி என்னும் புது நெல்லைச் சமைத்து நன்றியறிவுடன் வழிபடு தெய்வத்திற்குப் படைத்துண்பதே பொங்கல். நீர்வளம் மிகுந்த பங்களில் முப்பூ விளையும், (பூவென்பது வெள்ளாமை,); நீர் வளமில்லா இடங்களில் மாரி நீர்த்தேக்கத்தால் ஒரு வெள்ளாமைதான் விளைக்க முடியும். ஆகவே, சிலை (மார்கழி); அல்லது கறவை (தை); மாத அறுவடையே நாடெங்கும் நிகழும். ஆதலால், தைப்பொங்கல் பெரும் பொங்கல் எனப்பெறும். செந்நெற் பச்சரிசியைப் பெரும்பாலும் தவிடு போக்காமல் சரி நீர் வைத்துச் சமைத்து, பருப்புக்குழம்புடன் உண்பது பொங்கல் மரபு. "பருப்புக் கேட்கும் பச்சரிசிச் சோறு, செருப்புக் கேட்கும் சித்திரை மாத வெயில்" என்பது பழமொழி. பொங்கற் பானையில் உலை பொங்கி வந்தவுடன் சிறிது வழிய விடுவது பொங்கல் அடையாளமாகக் கருதப் பெறும், இதுவே உழுதுண்டார் பொங்கல். அக்காரடலை (சருக்கரைப் பொங்கல்); அக்காரவடிசில் (சருக்கரை நெய்ப்பொங்கல்); நெய்ப்பொங்கல், மிளகுப்பொங்கல், வெண் பொங்கல் முதலிய சுவைமிக்க பொங்கல் வகைகளெல்லாம் உழுவித் துண்பாரும் செல்வருமான பிறர் பொங்கல். பால் பொங்க வைப்பது இடையர்
பொங்கற்பருக்கை	பொங்கற்பருக்கை poṅgaṟparukkai, பெ. (n.) பொங்கலன்று புதிதாக அறுத்துக்குத்திச் சமைத்த பச்சரிசிச்சோறு: food of raw rice cooked on the pongal day. 'பொங்கற் பருக்கை பூராப் பிடியோ? [பொங்கல் + பருக்கை]
பொங்கற்பானை	பொங்கற்பானை poṅgaṟpāṉai, பெ. (n.) 1. சுறவ(தை);ப்பொங்கற்குப் பயன்படுத்தும் புதுப்பானை; new mud-pot used to boil rice for the pongal feast. 2. வயிறு பெருத்தவன்; pot-belly. [பொங்கள்+பானை]
பொங்காரம்	பொங்காரம் poṅgāram, பெ. (n.) 1. பொங்குகை (யாழ்.அக);; increase, overflow. 2. மிகுதுயரம். (வின்.);, sadness, grief, sorrow. 3. சீற்றம்; Anger. "பூசலைப் பார்த்துப் பழைய பொங்காரந் தீராமல்" (தெய்வச். விறலிவிடு.479); 4 வளையளுப்பு (இ.வ.);; glass-gall. [பொங்கு+பொங்காரம்]

பொங்கித்தெளித்தல்	பொங்கித்தெளித்தல் poṅgitteḷittal, பெ (n.) வீட்டுக்கூரையில் ஆந்தை தங்கியதற்குக் கழுவாயாகப் பொங்கலிட்டுப் பாற்கஞ்சியை வீட்டில் தெளிக்குஞ்சடங்கு (யாழ்ப்.);: purificatory ceremony of boling rice in milk and sprinkling the house with the soup, because an owl has alighted on the roof. [பொங்கி + தெளித்தல்]
பொங்கிவழி-தல்	பொங்கிவழி-தல் poṅgivaḻidal, செ.கு.வி (v.i.) 1.சோறு முதலியன கொதித்துப் புறத்துவடிதல், to boil over as rice or milk. 2. செல்வம் பெருகுதல்; to abound to overflowing,as wealth. [பொங்கு + வழி]
பொங்கு-தல்	பொங்கு-தல் poṅgudal, செ.கு.வி (v.i.) 1. காய்ந்து கொதித்தல்; to boll up, bubble up by heat. 2. கொந்தளித்தல்; to foam and rage, as the sea. "பொங்குநீர் ஞாலம்' (நாலடி.72);. 3. மிகுதல் (பங்);; to increase. 'மகிழ்ச்சி பொங்கி (காசிக.சயிலே.23); 4. பருத்தல், to expand swell, as with joy. 'வன் கொங்கை பொங்க (திருவாச.9.8); 5. மேற்கிளர்தல்; to shoot up. 'நெய்ம்மலி யாவுதி பொங்க (புறநா.15); 6. ஊக்கம் கொள்ளுதல்; to be elated, spirited. 'போர்த்தோழில் வேட்கை பூண்டு பொங்கினார்' (கம்பரா. படைத்.1); 7. வைகுளுதல்; to burust in anger. 'பொங்கி, மறத்திடை மான மேற்கொண்டு (பு.வெ.5.6); 8.செருக்குதல்; to be haughty. 'பொங்குதல் லின்றிப் புரையோர்

பொங்கு	பொங்கு poṅgu, செ.குன்றாவி.(v.t.) சமைத்தல்(கொ.வ);; to cook. பொங்கு poṅgu, பெ. (n.) 1. செல்வச் செழிப்பு: prosperty. 'உன்பொங்கு குங்க (யாழ்ப்.); 2. நற்பேறு; goodluck, fortunte. 'பொட்டைப்பயலுக்கு இந்தப் பொங்கு விளையுமோ (ஆதியூரவதானி,38); பொங்கு poṅgu, பெ. (n.) பறவைகளின் இறகு; feather of bird. [புய-புங்கு-பொங்கு]
பொங்குகாலம்	பொங்குகாலம் poṅgukālam, பெ. (n.) பொங்குங்காலம் பார்க்க;see pongun-kālam. 'பொங்குகாலந்தழைக்கும் (குமரே.சத,48); [பொங்கு + காலம்]
பொங்குகிறவன்	பொங்குகிறவன் poṅgugiṟavaṉ, பெ, (n.) சமையற்காரன்; cook. [பொங்கு + கிறு + அ + அன்]
பொங்குங்காலம்	பொங்குங்காலம் poṅguṅgālam, பெ. (n.) செழிப்புக்காலம்; period of waxing prosperity, opp. to mangu-ñ-kālam. 'பொங்குங்காலம் புளி பூக்கும், மங்குங்காலம் மா காய்க்கும் [பொங்கும் + காலம்]
பொங்குசனி	பொங்குசனி poṅgusaṉi, பெ. (n.) வாழ்நாள் இரண்டாமுறை வரும் ஏழரையாண்டுச்சனி; the second period in a person's life of élavaiy-andu-c-can. [பொங்கு+ SKi sani.த. சனி]
பொங்குநீர்க்கிணறு	பொங்குநீர்க்கிணறு poṅgunīrkkiṇaṟu, பெ. (n.) இயல்பாக நீர்ப்பெருக்கு பொங்கி மேலெழும்பி, நிலத்தில் வழிந்தோடும் ஆழ்துளைக்கிணறு. [பொங்கு + நீர் + கிணறு]

பொங்குமுட்டி	பொங்குமுட்டி poṅgumuṭṭi, பெ. (n.) சமையற்பானை; pot for bolling rice. [பொங்கு + முட்டி]
பொங்கோலம்	பொங்கோலம் poṅālam, பெ, (n.) குழந்தைநலங் கருதி வேண்டுதல் கட்டும் வித்துக்களையுடைய மரம்; child's amulet tree. [பொங்கு+கோலம்]
பொச்சக்கயிறு	பொச்சக்கயிறு poccakkayiṟu, பெ. (n.) கொச்சக்கயிறு; rope made of cocoanut fibre (உ.வ); [பொச்சம்+கயிறு]
பொச்சடி	பொச்சடி poccaḍi, பெ. (n.) வெறுநாக்கு அடிக்கை; smacking the lips, as in eating or in token of aversion or contempt. [பொய் → பொச்சடி.]
பொச்சம்	பொச்சம் poccam, பெ. (n.) 1. குற்றம்; fault. defect, moral evil. பொச்சமில் போகமும் (காஞ்சிப்பு.திருநெறி.2); 2. பொய்; lie, falsehood. "பொச்சமி லன்பும் (திருவிளை.நாட்டுப்.31); 3. அவா; greediness, avidity. 4. தேங்காய் மட்டை (யாழ்ப்);; fibrous husk of cocoanut. 5. உணவு (யாழ்.அக);; food. [பொக்கம் → பொச்சம்]
பொச்சளிப்பு	பொச்சளிப்பு poccaḷippu, பெ. (n.) பொறாமை பார்க்க;see porama (தஞ்சை.வழக்கு); [பொச்சு → அரிப்பு]
பொச்சா-த்தல்	பொச்சா-த்தல் poccāttal, செ.குன்றா.வி. (v.t.) 1,மறத்தல்; to forget. "புல்லவையுட் பொச்சாந்துஞ் சொல்லற்க (குறள்.7.19); 2. இகழ்தல்; to de ride, ridicule. 'கொடையளிக்கட் பொச்சாவார் (ஆசாரக்67);

பொச்சாப்பன்	பொச்சாப்பன் poccāppaṉ, பெ. (n.) மறதியுள்ளவன்; forgetful person. 'மடிமானி பொச்சாப்பன் (தொல்.எழுத்.சிறப்புப்.பக்4); [பொச்சாப்பு → பொச்சாப்பன்]
பொச்சாப்பு	பொச்சாப்பு poccāppu, பெ. (n.) 1. மறதி; forgefulness. பொச்சாப்புக் கொல்லும் புகழை' (குறள்.532); 2. பொல்லாங்கு (வின்);; badness, evil, wickedness(ய); 3. குற்றம் (பிங்.);; fault. 4. உறுதியின்றி மனநெகிழ்ந்திருக்கை; instability of mind. 'வன்சொல் பொச்சாப்பு' (தொல்.பொ. 279); [பொச்சா → பொச்சாப்பு]
பொச்சாலி	பொச்சாலி poccāli, பெ. (n.) சாலிநெல்வகை (வின்.);, a kind of cali paddy. [பொச்சா → பொச்சாலி]
பொச்சு	பொச்சு poccu, பெ.(n.) 1. see பொச்சம்' 2. பழத்தின் சேதமடைந்த பகுதி: blighted part, as in jack-fruits, mangoes, etc., 3. See பொச்சம் 4 (யாழ்ப்.); பார்க்க:(பிங்);see poccam. [பொச்சம்- பொச்சு] பொச்சு poccu, பெ. (n.) 1. பெண்குறி மயிர்; crines mulbrifries pudendi. 2. பெண்குறி; pudendum muliebre. 3. எருவாய் (வின்.);; anus (ய); 4. மயிர்க்கொத்து (வின்);; auantity of hair. க. பொச்சு
பொச்செரிப்பு	பொச்செரிப்பு pocceripppu, பெ. (n.) பொறாமை; jealousy. [பொச்சு → எரிப்பு]

பொச்சை	பொச்சை poccai, பெ, (n.) 1. காடு; forest copse. "பொச்சையிடை.வெட்டுங்கொலை வேடர் (திருப்பு:7); 2. கரிகாடு (பிங்);; burnt jungle (பங்); 3. சிறுமலை (சூடா);; hillock. 4. மலை (திவா.); hill mountain. 5.புழுக்கூடு. nest of insects. 'பொச்சையிற் கையிடாதே' (வின்); [பொற்றை→ பொச்சை] பொச்சை poccai, பெ. (n.) குற்றம்; fault. "பொச்சையர் கடனணி பொருமல் கொள்வதே(கந்தர்.தருமகோ.19); [பொச்சம் → பொச்சை]
பொசி-தல்	பொசி-தல் posidal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. கசிதல்; to ooze out, percolate: 'நெல்லுக் கிறைத்த நீர்...புல்லுக்கு மாங்கே பொசியுமாம். (மூதுரை.10); 2. வடிதல் (வின்);; to flow freely, as tears, milk, stream. (u.); 3. செய்தி வெளியாதல்;(பாரத. அருச்சுனன்றவ.40); to leak out, as a report or secret. 4. மனமுருகுதல் (வின்.);; to melt, be softened as the heart in benevolence. [பொசி → பொசி-தல்]
பொசி	பொசி posi, பெ. (n.) 1. கசிவது; that which oozes. 2. ஊனீர்; secretion in the body. "பொசியினான் மிடைந்து புழுப்பொதிந்த உடம்பு' (தேவா.812.6); பொசி posi, பெ. (n.) துத்தம் (சங்.அக);; sulphate of copper or zing.

பொசி'-த்தல்	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;
பொசிக்கை	பொசிக்கை posikkai, பெ. (n.) கால்நடைகளுக்கு வரும் ஒரு வகைக் காய்ச்சல், malarial fever affecting cattle. [பொசுக்கு→ பொசிக்கை]
பொசிவு	பொசிவு posivu, பெ. (n.) 1. நெகிழ்வு; ductility. "பொசிவுறு பசும்பொன் (கம்பரா, ஊர்தேடு.99); 2. கசிவு (வின்);, oozingissuing gently. [பொசி→ பொசிவு]
பொசுக்கு-தல்	பொசுக்கு-தல் posukkudal, செ.குன்றாவி. (v.i.) 1. சாம்பலாக எரித்தல்; to burn to ashes. 2. வெதுப்புதல்; to scorch.burn as the sun. 3. தீயில் வாட்டுதல்; to singe, toast. 4. துன்பப்படுத்துல்; to persecute, afflict. [பொகங்கு → பொசுக்கு] பொசுக்கு-தல் posukkudal, செ.குன்றாவி. (v.i.) மலக்காற்றுவிடுதல் (வின்);; to break wind.
பொசுக்குநோவு	பொசுக்குநோவு posukkunōvu, பெ. (n.) ஆட்டுநோய்வகை (C.E.M.);, a disease of sheep and goats. [பொசுக்கு → நோவு]

பொசுக்கெனல்	பொசுக்கெனல் posukkeṉal, பெ. (n.) விரைவுக்குறிப்பு; suddenness.quickness. [பொசுக்கு + எனல்]
பொகங்கல்	பொகங்கல் pogaṅgal, பெ, (n.) 1. கருகினது that which is signed, scorched or burnt. 2. மந்தன்; one who speaks or acts with hesitation. 3. வலுவற்றவன்; weak, insignificant person. 4, சிறுதூற்றல், slight drizzling. 'மழை உறைத்துப் பெய்யவில்லை, பொசுங்கலாயிருக்கிறது. [பொகங்கு→பொகங்கல்]
பொகங்கு-தல்	பொகங்கு-தல் pogaṅgudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1, எரிக்கப்படுதல்; to burn to be consumed as hair paper. 2. காய்தல்; to be scorched slightly as grain. 3. வாட்டப்படுதல் (வின்);; to be signed, toasted. 4.அழிவுறுதல்; to be ruined. அந்தக் குடும்பம் பொகங்கிவிட்டது. [பொசு→பொகங்கு]
பொசுங்கு-தல்	பொசுங்கு-தல் posuṅgudal, செ.கு.வி. (v.i.) இணங்குதல், to be united, to agree. 'இருவருக்கும் பொசுங்காது'
பொசுபொசு-த்தல்	பொசுபொசு-த்தல் bosubosuttal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. கமுக்கம் பேசுதல்(யாழ்.அக);; to whisper.murmur in secret. 2. மெதுவாகக் கசிதல்; 3. எரிச்சலுண்டாகும்படி அடிக்கடி பேசுதல்; to be unfortunate. 4. மழைதுளித்தல் (சங்.அக);; to drizzle.
பொசுபொசுப்பு	பொசுபொசுப்பு bosubosubbu, பெ (n.) அடிக்கடி நெருக்கிக் கேட்கும் தொந்தரவு: being importunate. "அவர் பொசு பொசுப்புத் தாங்க முடியவில்லை." [பொசுபொசு+பு]

பொசுபொசெனல்	பொசுபொசெனல் bosubosen̠al, பெ, (n.) 1. எளிதில் எரிதற்குறிப்பு; being burnt easily. 2. இலேசாய்ப் பெய்தற்குறீப்பு; raining slighly. 3.விரைவுக்குறிப்பு; being sudden as the explosion of a gun.
பொட்டல்	பொட்டல் poṭṭal, செ.கு.வி. w) செழித்தல்; to prosper, thrive. "மாடு கன்று பொஞ்சாது" [பொங்கு → பொஞ்சு] பொட்டல் poṭṭal, பெ. (n.) 1. பாழிடம்; ba or aride tract, waste land. பூமி பொட்டலற (தாயு.எந்நாட்1242); 2. தி வெளியிடம்: open space. அந்திக்க: பொட்டல், கோவலன் பொட்டல், 3. வழுக்கை (இ.வ.);; baldness. [பொட்டு → பொட்டல்]
பொஞ்சு-தல்	பொஞ்சு-தல் poñjudal, செ.கு.வி. (v.i.) பொசுங்கு பார்க்க;see pošungu. [பொகங்கு→பொஞ்சு]
பொட்ட	பொட்ட poṭṭa, கு.வி.எ. (adv.) விரைவாக; suddenly, swiftly. "பொட்ட வல்லுயிர்' போவதன் முன்னம் (தேவா.20,26); 2. முழுதும்; entirely. பொட்டத்துற்றி மாளிப்பகை புணர்த்த (திவ்.பொரியாழ்.35.1);
பொட்டகத்துத்தி	பொட்டகத்துத்தி poṭṭagattutti, பெ (n.) காட்டுக்கத்துரிச்செடி; muskmallo. [பொட்டல் → துத்தி]
பொட்டகத்துரி	பொட்டகத்துரி poṭṭagatturi, பெ,(n.) பொட்டகத் துத்தி பார்க்க;see irattuga-t-tutt. [பொட்டல் → கத்தூரி]

பொட்டச்சி	பொட்டச்சி poṭṭacci, பெ. (n.) பெண்; women. used in contempt. [பெள் → பேடு → பேடை → பெட்டை → பெட்டைச்சி → பொட்டச்சி] 'சி' → பெண்பாலறு
பொட்டணம்	பொட்டணம் poṭṭaṇam, பெ. (n.) 1. சிறுமூட்டை; small bundle, parcel. 2. ஒத்தட் மிடும் சீலைப்பந்து; bundle of drugs, leaves, etc. tied in a piece of cloth and used in fomentation. தெ. பொட்டணமு. க. பொட்டன. [பொட்டலம் → பொட்டணம்]
பொட்டணம் போடு-தல்	பொட்டணம் போடு-தல் poṭṭaṇambōṭudal, செ.கு.வி. (v.i.) ஒத்தடமிடுதல்; to a fomentation. [பொட்டணம் + போடு-]
பொட்டணமொற்று -தல்	பொட்டணமொற்று-தல் poṭṭaṇamoṟṟudal, பொட்டணம் (வின்.) போடு பார்க்க: pottanam-pddu. [பொட்டணம் + ஒற்று-தல்]
பொட்டணி	பொட்டணி poṭṭaṇi, பெ. (n.) பொட்ட பார்க்க;see postasham. [பொட்டணம் + பொட்டணி]
பொட்டரி-த்தல்	பொட்டரி-த்தல் poṭṭarittal, செ.குன்றா.வி. ஆடையைப் பூச்சியளித்தல் (வின்);; to fr garment, as moths. [பொட்டு + அரி]
பொட்டல்வெளி	பொட்டல்வெளி poṭṭalveḷi, பெ. (n.) மேய்ச்சல் புல்வெளி; grass land, moor land. [பொட்டல்+வெளி]
பொட்டலஅஞ்சல்	பொட்டலஅஞ்சல் poṭṭalaañjal, பெ. (n.) சிப்ப அஞ்சல் parcel post. [பொட்டலம்+அஞ்சல்]

பொட்டலம்	பொட்டலம் poṭṭalam, பெ. (n.) பொட்டணம்,1 பார்க்க;see postanam.
பொட்டளி	பொட்டளி poṭṭaḷi, பெ. (n.) பொட்டணம் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see pottanam.
பொட்டி	பொட்டி1 poṭṭittal, செ.கு.வி. (v.i.) திறத்தல்: to open. கடிதக்கட்டைப் பொட்டித்துப் பார்த்தான். [பொள் → பொட்டு → பொட்டி] பொட்டி2 poṭṭi, பெ. (n.) விலைமகள்; prostitute. 'பொட்டியாளாசை கொஞ்ச மட்டினிலே மாறாது. (கவிகுஞ்.3); [பெட்டை → (பெட்டி);→ பொட்டி] பொட்டி3 poṭṭi, பெ. (n.) 1. கதவுகளில் அமைந்த வேலை வகை;see polippu. 2. பெட்டி; box. [பெட்டி→ பொட்டி]
பொட்டிப்பிழைப்புளி	பொட்டிப்பிழைப்புளி poṭṭippiḻaippuḷi, பெ. (n.) ஒருவகைத் தச்சுக்கருவி(C.E.M.);; panel-plane. [பொட்டிப்பு + இழைப்புளி]
பொட்டிப்புக்கதவு	பொட்டிப்புக்கதவு poṭṭippukkadavu, பெ. (n.) கதவுவகை;(CEM);; panel door. [பொட்டிப்பு + கதவு]
பொட்டிமகன்	பொட்டிமகன் poṭṭimagaṉ, பெ. (n.) 1. கணிகையின் மகன்; prostitute's son. 2. கெட்டிக்காரன் (வின்.);; a clever fellow used In contem. "செக்காரப் பொட்டி மக்கள் வாசல் வழிப்போகோமே (தனிப்பா.i.42.39); [பொட்டி + மகன்]
பொட்டில்	பொட்டில் poṭṭil, பெ. (n.) ஊர்வலம் முதலியவற்றில் வெடியோசை செய்யுங்கருவி (வின்.);: machine with pistolets to make a cracking noise in a procession. [பொட்டு → பொட்டில்]

பொட்டில்சுடு-தல்	பொட்டில்சுடு-தல் poḍḍilcuḍudal, செ.கு.வி. (v.i.) நெற்றியின் பக்கத்துக்குறியில் கைத் துமுக்கியாற் சுடுதல் (வின்);; to fire a pistol. [பொட்டில் + சுடு]
பொட்டிலம்	பொட்டிலம் poṭṭilam, பெ. (n.) பொட்டணம் 1. (யாழ்.அக); பார்க்க;see pottanamt.
பொட்டிலி	பொட்டிலி poṭṭili, பெ. (n.) பொட்டில் (வின்); பார்க்க;see pottil. [பொட்டு - பொட்டிலி]
பொட்டிலுப்பு	பொட்டிலுப்பு poṭṭiluppu, பெ. (n.) வெடியுப்பு saltpetre, nitrate of potash. க. பெட்டலுப்பு [பொட்டில் + உப்பு]
பொட்டு	பொட்டு poṭṭu, பெ. (n.) , நெற்றியிலிடும் வட்டக்குறி; round mark, red white or black worn on the forehead. "பொட்டணியா னுதல் (திருக்கோ. 303); 2. பொன்னாற் செய்த ஒருவகைத்தாலி; gold ornament in the shape of small metal cups strung together and worn round the neck. 'அரக்கியர் கட்டிய பொட்டுகள் தொட்டறுபட்டிடும் (இராமநா.சுந். 18.); 3. ஒருவகையணி, a kind of jewel. 'திருக்கைப்பொட்டு (S.I.I_ii 16.); 4. கன்னத்தின் மேற்பொருத்து; temple of the head. 5. சிறுமை; trifle. பொட்டான வேர்களும் (இராமநா.); 6. வட்டவடிவான குறி; dot, spot, mark. 7. துளி; drop. மழை ஒரு பொட்டுக்கூட விழவில்லை. 8. புழு worm (பிங்);
பொட்டு-தல்	பொட்டு-தல் poṭṭudal, பெ. (n.) செகுவி (வெடித்தல்;(இ.வ.);; to burst.

பொட்டுக்கட்டுதல்	பொட்டுக்கட்டுதல் poṭṭukkaṭṭudal, பெ. (n.) தேவகணிகையாக கோயிற்குரிமையாக்கு பெண்ணுக்குத் தாலி கட்டுஞ் சடங்கு; ceremony of dedicating a dancing girl to temple by tying the marriage badge rou her neck. [பொட்டு + கட்டுதல்]
பொட்டுக்கம்பு	பொட்டுக்கம்பு poṭṭukkambu, பெ. (n.) 1. கம்புவகை; a kind of bulrush - mill. [பொட்டு + கம்பு]
பொட்டுக்கருகல்மணி	பொட்டுக்கருகல்மணி poṭṭuggarugalmaṇi, பெ. (n.) கறுப்பு மணிகள் கோத்த ஒ வகைத்தாலி; string of black beads and dis worn by girls and women, used by Telug as a marriage badge also. [பொட்டு + கருகல் + மணி]
பொட்டுக்கறிவள்ளி	பொட்டுக்கறிவள்ளி poṭṭukkaṟivaḷḷi, பெ. (n.) செவ்வள்ளி (L.); பார்க்க;see cevvaḷi purple yami tred. [பொட்டு+ கறிவள்ளி]
பொட்டுக்காரை	பொட்டுக்காரை poṭṭukkārai, பெ.(n.) 1. காரைமீன் வகை (வின்.);; a kind of fi. [பொட்டு + காதை]
பொட்டுக்காறை	பொட்டுக்காறை poṭṭukkāṟai, பெ. (n.) மகளிர் கழுத்தணிவகை; a kind of neck ornament. 'பொட்டுக்காறை யெந்த ஈளுவன் விட்டில் இருக்குதோ (விறலிவிடு. 701);
பொட்டுக்குத்து-தல்	பொட்டுக்குத்து-தல் poṭṭukkuddudal, பெ. (n.) பச்சைகுத்துதல்; the tattoo with a kind of Vegetable extract. [பொட்டு + குத்துதல்]
பொட்டுக்குலை–தல்	பொட்டுக்குலை–தல் poṭṭukkulaidal, பெ. (n.) செ.கு.வி. (v.i.); மதிப்பிழத்தல் (யாழ்.அக); to lose honour or esteem. [பொட்டு + குலை→தல்] பொட்டுக்குலை–தல் poṭṭukkulaidal, பெ. (n.) செ.கு.வி. (v.i.); பார்க்க: பொட்டுக்குத்து (யாழ்.அக.); [பொட்டு + குற்று → தல்]

பொட்டுக்கேடு	பொட்டுக்கேடு poṭṭukāṭu, பெ. (n.) தகாத பெருமதிப்பை யிழக்கை (வின்);; loss of ill-deserved reputation. [பொட்டு + கேடு]
பொட்டுத்தாமரை	பொட்டுத்தாமரை poṭṭuttāmarai, பெ. (n.) கண்டு பாரங்கி பார்க்க; indian lotus croton. தெ.ம. புட்டத்தாமர. க. பொட்டதாவர.
பொட்டுத்தாலி	பொட்டுத்தாலி poṭṭuttāli, பெ. (n.) பொட்டு வடிவான மங்கல நாண்; marriage badge with dises or small cups strung together. [பொட்டு +தாலி]
பொட்டுத்துவரை	பொட்டுத்துவரை poṭṭuttuvarai, பெ.(n.) மரவகை (L.);; anaimalai calaminder-wood, mitri. [பொட்டு + துவரை]
பொட்டுப்பூச்சி	பொட்டுப்பூச்சி poṭṭuppūcci, பெ. (n.) சிலந்திப்பூச்சி வகை (வின்);; small round bodied venomous Spider with long legs. [பொட்டு + பூச்சி]
பொட்டுப்பொட்டெனல்	பொட்டுப்பொட்டெனல் poṭṭuppoṭṭeṉal, பெ.(n.) ஒலிக்குறிப்பு வகை; expr signifying sound of an thing dropping down. [பொட்டுப்பொட்டு + எனல்]
பொட்டுப்பொடி	பொட்டுப்பொடி poḍḍuppoḍi, பெ. (n.) சிறுபண்டம், knick-knack. அவன் பொட்டுப் பொடிகளையெல்லாம் அள்ளிக்கொண்டு போய் விட்டான் (இ.வ.); [பொட்டு + பொடி]
பொட்டுவெடி	பொட்டுவெடி poḍḍuveḍi, பொட்டுப் போன்ற வடிவமைப்புக் கொண்ட சிறுபட்டாக வகை.
பொட்டெழுத-தல்	பொட்டெழுத-தல் poṭṭeḻudadal, பெ. (n.) அழிவுறுதல்; to be ruined to crumble to dust. 'ஒளித்திட்ட சூர் பொட்டெழுக்குத்தும் ராவுத்தி. (திருப்பு. 724);. [பொட்டு + எழு + தல்]

பொட்டெனல்	பொட்டெனல் poṭṭeṉal, பெ. (n.) விரைவுக் குறிப்பு; expr. signifying quickness, suddenness, agility. " பொட்டெனவே யயோத்திப்பட்டணமெல்லாம் வந்து. (இராமநா. அயோத்.12); [பொட்டு + எனல்]
பொட்டை'	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;
பொட்டை	பொட்டை poṭṭai, பெ. (n.) சூதாடுவோர் குழூஉக்குறி; a cant in gambling. அடியிது பொட்டையிதென்பர் (கந்தபு. கயமுகனுற். 168); [பொள் → பெற்று → பெத்தை → பொட்டை]
பொட்டைக்கண்	பொட்டைக்கண் poṭṭaikkaṇ, பெ. (n.) குருட்டுவிழி, blind eye. [பொட்டை + கண்]
பொட்டைச்சி	பொட்டைச்சி poṭṭaicci, பெ. (n.) பார்க்க பொட்டச்சி. [பெட்டை→ பொட்டை→ பொட்டைச்சி] 'சி' பெண்பாலிறு பொட்டைச்சி poṭṭaicci, பெ, (n.) ferm of பொட்டையன், 2. (வின்); பார்க்க;see potaiyan. [பெட்டைச்சி→ பொட்டைச்சி]

பொட்டையன்	பொட்டையன் poṭṭaiyaṉ, பெ. (n.) குருடன், blind man, " பொட்டையாய் புகலாய்." (தனிப்பா. 17123);. [பொட்டை → பொட்டையன்] பொட்டையன் poṭṭaiyaṉ, பெ. (n.) பெண்வழிச் செல்லும் ஆடவன்; henpecked husband. [பெட்டையன்→ பொட்டையன்]
பொடி-தல்	பொடி-தல் poḍidal, பெ. (n.) செ.கு.வி. 1. தூளாதல்; to be broken to pieces, as rice, to become pulverised: "சிரம்பொடிந்து சிந்தவே (கம்பரா. மூலபல. 93); 2. தீய்தல்; to be blighted, as grain. "பொறாதார் தங்கண் பொடிவதெவன் (கலித்.105); 3. ஒளி மழுங்குதல்; to lose brightness. 'கண்ணெலாம் பொடிந்தலற (தேவா. 805.8); 4. கெடுதல் (வின்.);; to perish, to be destroyed (w);. 5. சினங்கொள்ளுதல்; to be angry. 'தன் கைகால் தப்புச் செய்ததென்று பொடிய விரகுண்டோ (திவ். திருப்பா. 28. உரை,பக்.244);
பொடி'-த்தல்	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum" என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;

பொடி	பொடி1 poḍittal, செ.குன்றாவி, (v.t.) 1,துகளாக்குதல்; to pulverises reduce to dust or powder. 'எழுமலை பொடித்த.... வள்ளிதுணைக் கேள்வன் (கல்லா 1.); 2. கெடுத்தல்; to spoil. destroy. அது கண்பொடித்த நாள் (கம்பரா. காட்சி. 28); 3. தோற்றுவித்தல்; to produce. பொடி2 poḍittal, செ.கு.வி. (v.t.) 1. அரும்புதல்; to spring up, shoot, rise. "முலை பொடியா' (திருக்கோ. 104); 2. தோன்றுதல்; to appear. ஊன்றலைப் பொடித்தாங்கனைய செஞ்சூட்டின் (சீவக. 21.06); 3. விளங்குதல்; to shine. இரவி கோடி ... பொடித்து (குடா. 5, 1.); 4. வியர்ரும்புதல்; to bedew; to ooze out, as perspiration. புள்ளிவியர் பொடிப் (பதினொ. திருவிடைம.16);.
பொடிக்காக	பொடிக்காக poḍikkāka, பெ(n.) கைக்கூலி, bribe. 'நானாவித இமிசை செய்து பொடிக்காக வாங்குகிறாமிதங் காண்க."(தாசில்தால் நா.பக்90); [பொடி- காசு]
பொடிச்சல்லி	பொடிச்சல்லி poḍiccalli, பெ. (n.) 1. கட்டட வேலைக்காக உடைத்த கருங்கல் அல்லது செங்கற் சிறு துண்டு;(CEM);, small bits of brick or stone, used for concrete. [பொடி + சல்லி]
பொடிச்சிரங்கு	பொடிச்சிரங்கு poḍicciraṅgu, பெ.(n.) சொறிசிரங்கு வகை; [பொடி + சிரங்கு]
பொடிச்சிலை	பொடிச்சிலை poḍiccilai, பெ. (n.) மஞ்சணிறமுள்ள கல்வகை. (மூ.அ);; layellow mineral. [பொடி + சிலை]
பொடிசு	பொடிசு poḍisu, பெ. (n.) 1சிறியது; 2. பொடிச்சி (இ.வ.); பார்க்க;see Podcci. 3. கணிகைச்சிறுமி; young courtezan. [பொடி- பொடிசு]

பொடித்தடை	பொடித்தடை poḍittaḍai, பெ. (n.) பொடிப் பட்டை. (இ.வ.);. பார்க்க:see pod.p-bala. [பொடி + தடை]
பொடித்தரை	பொடித்தரை poḍittarai, பெ. (n.) பொடி மிகுதியான நிலம். (சிலப் 3, 96, உரை);. a variety of soll which is dusty. [பொடி + தரை]
பொடித்துவல்	பொடித்துவல் poḍittuval, பெ. (n.) ஒரு வகை மரக்கறியுணவு (கொ.வ.); a kind of vegetable curry. [பொடி + தூவல்]
பொடிதூவு-தல்	பொடிதூவு-தல் poḍidūvudal, . செ.கு.வி. (v.i.) மரக்கறியில் மாப்பொடி கலத்தல் (கொ.வ.); to sprinkle rice-flour in preparing vegetable Curry. [பொடி + துரவு-தல்]
பொடிநகை	பொடிநகை poḍinagai, பெ. (n.) மட்டப்பொடி அதிகமாகச் சேர்த்துச் செய்யப்பட்ட அணிகலன் (இ.வ.);, jewel or ornament, with inferior alloy used largely in soldering or in setting precious stones. [பொடி + நகை]
பொடிப்பட்டை	பொடிப்பட்டை poḍippaḍḍai, பெ. (n.) மூக்குத்துள் வைக்கும் வாழைப் பட்டைக் கூடு; dried rind, as of plantain folded for keeping snuff. [பொடி + பட்டை]
பொடிப்பருவம்	பொடிப்பருவம் poḍipparuvam, பெ. (n.) நீர்பாய்ச்சாது புழுதியில் நெல் விதைப்பதற்குச் செய்யும் பக்குவம்; preparation of nanjai, in dry condition for sowing paddy. [பொடி + பருவம்]
பொடிப்பாடு	பொடிப்பாடு poḍippāḍu, பெ. (n.) நகைகளில் மிகுதியாகப் பொன்பொடி சேர்க்கை(நாஞ்);; excessive use of solder in making ornaments. [பொடி + பாடு]

பொடிப்பு	பொடிப்பு poḍippu, பெ. (n.) 1. புளகம்: horripillation. முற்றுடல் பொடிப்புக் கொள்ள (கந்தபு.மேருப்.4.); 2. பொடுகு, 1. (இ.வ.);. பார்க்க;see pogugu. [பொடி- பொடிப்பு]
பொடிப்போடு-தல்	பொடிப்போடு-தல் poḍippōḍudal, செ.கு.வி. (v.i.) மூக்குள் புகையிலைத் தூளிடுதல்; to take snuff. 2. மாயப்பொடியிடுதல்; to cast magical powders on one. [பொடி + போடு-தல்]
பொடிபடு-தல்	பொடிபடு-தல் boḍibaḍudal, செ.கு.வி. (v.i.) உடைபடுதல்; to be broken, crushed. 'கரை பொடிபடப் புடைத்ததை யன்றே (அரிச்பு. மீட்சி 14); [பொடி + படு-தல்]
பொடிப்பண்ணு - தல்	பொடிப்பண்ணு - தல் poḍippaṇṇudal, செ.குண்டிறாவி. (v.t.) 1. தூளாக்குதல்; to pulverise. 2. துண்டித்தல். (சங்.அ.க.);; to cut in two. [பொடி + பண்ணுதல்]
பொடிபொட்டு	பொடிபொட்டு boḍiboḍḍu, பெ.(n.) 1. சிறியது; anything small. 2. பதரானது; that which is like chaff. [பொடி + பொள் +து] மரபு இணைமொழி
பொடிமட்டை	பொடிமட்டை poḍimaḍḍai, பெ. (n.) . மூக்குத் தூள் வைக்கும் வாழைப்பட்டைக் கூடு, dried rind, as of plantain folded for keeping snuff. "சவடால் பொடிமட்டை தட்டிவிட்டால் வெறும் மட்டை" (உ.வ.); [பொடி + பட்டை → மட்டை]
பொடிமரம்	பொடிமரம் poḍimaram, பெ. (n.) பொடிப் பருவத்தில் உதவும் உழவுக்கருவி வகை (இ.வ.);; an instrument used in ploughing a dry nańjai. [பொடி + மரம் → பொடிமரம்]
பொடியம்மை	பொடியம்மை poḍiyammai, பெ. (n.) அம்மைவகை (வின்.);; measles. [பொடி + அம்மை]

பொடியல்	பொடியல் poḍiyal, பெ.(n.) இரும்பில் துளை போடுங் கம்மக்கருவி; punching pin. மறுவ, பொடியிர் [பொடி- பொடியல்]
பொடியன்	பொடியன் poḍiyaṉ, பெ.(n.). 1. சிறுவன்(யாழ்ப்);, boy. 2. புல்லன்; insignificant person. 'காமப்பொடி யரிற் பொடியேன் (அருட்பா,vi, ஆற்றாமை, 10); [பொடி - பொடியன்]
பொடியா-தல்	பொடியா-தல் poḍiyātal, செ.கு.வி. (v.i.) அழிதல்; to perish. 'பொய்யும் பொடியாகா தென்செய்கேன் (திருவாச. 47.1); [பொடி + ஆதல்]
பொடியாடி	பொடியாடி poḍiyāḍi, பெ.(n.) சிவபிரான்; siva as smearing ashes. விடையாய் பொடியாடீ' (திருவாச 25.5); [பொடி + ஆடி]
பொடியாணி	பொடியாணி poḍiyāṇi, பெ. (n.) சிற்றாணி (CEM);; tack nail. [பொடி + ஆணி]
பொடியிழைப்புளி	பொடியிழைப்புளி poḍiyiḻaippuḷi, பெ (n.) 1. சிற்றிழைப்புளி (கட்டட நாமா. 39);. a small plane. [பொடி + இழைப்பு + உளி]
பொடியுழவு	பொடியுழவு poḍiyuḻvu, பெ(n.). புழுதிக்காலுழவு; dry ploughing dist, fr. toll-y-ulawu. [பொடி + உழவு]
பொடிவரகு	பொடிவரகு poḍivaragu, பெ. (n.) 1. தினை வகை (வின்.);; paddy-field grass. [பொடி + வரகு]
பொடிவிதை	பொடிவிதை poḍividai, பெ.(n.) புழுதிக்கால் விதைப்பு, இ.வ. பார்க்க;see pயபd-k-kal. Vidaippu. [பொடி + விகை]

பொடிவிளக்கணம்	பொடிவிளக்கணம் poḍiviḷakkaṇam, பெ. (n.) பொடிவிளக்கம் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see podi-wilakkam.
பொடிவிளக்கம்	பொடிவிளக்கம் poḍiviḷakkam, பெ, (n.) பொன்நகையில் அதிகப் பொடி சேர்த்து இணைக்கை; soldering an ornament with a large quantity of alloy. [பொடி→ பொடிவிளக்கம்]
பொடிவு	பொடிவு poḍivu, பெ.(n.) 1. சிதைவு anything broken. 2. வசவு; cursing. [பொடி→பொடிவு]
பொடிவெட்டி	பொடிவெட்டி poḍiveḍḍi, பெ.(n.) தட்டாருடைய பொன் கம்பி வெட்டும் கத்தரிக்கோல்(வின்);; goldsmith's shears or Scissors. [பொடி + வெட்டி]
பொடிவை-த்தல்	பொடிவை-த்தல் poḍivaittal, செகுவி. (v.i.), 1. மாழைகளைப் பற்ற வைத்தல்; to solder with metallic powder. 2. சூழ்ச்சியாகப் பேசிதல் (கொ.வ.);; to speak Cunningly or decrifully. 3. கோட்சொல்லுதல் (இ.வ.); to calumniate, slander. [பொடி+வை-த்தல்]
பொடிவைத்துாது-தல்	பொடிவைத்துாது-தல் poḍivaiddudal, செ.கு.வி. (vi). பொடிவை 1.(வின்); பார்க்க:see pod-was-. [பொடிவைத்து + ஊது]
பொடுக்கு	பொடுக்கு poḍukku, பெ. (n.) மனக்கறுவு: grudge.
பொடுக்கெனல்	பொடுக்கெனல் poḍukkeṉal, பெ. (n.) ஓர் ஒலிக்குறிப்பு; onam, expr. signifying suddenness, quickness. 'சீவன் பொடுக்கென்று போயிற்று. [பொடுக்கு + எனல்]

பொடுகு	பொடுகு poḍugu, பெ. (n.) 1. தலைச்சுண்டு: Scurf, dandruff, scall on the head. 2. சிறுமை, smallness. பொடுகுப்பனங்காய் 3. பூடுவகை; a shumb (யாழ்.அக);. [பொடிகு + பொடுகு]
பொடுகுக்காய்	பொடுகுக்காய் poḍuguggāy, பெ. (n.) . 1. சிறுகாய் (இ.வ.);; small unripefelt or bery. [பொடுகு + காய்]
பொடுதலை	பொடுதலை poḍudalai, பெ. (n.) . பூடுவகை (பதார்த்த 351);; wild long pepper. பொடுதலை poḍudalai, பெ. (n.) பொடுதலை, (நாமதீப 323); பார்க்க;see populalal.
பொடுபொடு-த்தல்	பொடுபொடு-த்தல் boḍuboḍuttal, செ.கு.வி. (v.i.). 1. வெடித்தல்; to snap, as cords. 2. துளித்தல்; to spatter, drizzle. 3. குறைதல்(வின்.);; to be scanty, hardly sufficient. 4. விரைவாய் பேசுதல்(வின்.);; to speak. 5. வயிறிரைதல்; to wamble, as the bowels. 6. கல் முதலியன ஒலியுடன் விழுதல்; to fall, as stones one after another.
பொடுபொடெனல்	பொடுபொடெனல் boḍuboḍeṉal, பெ. (n.) ஓர் ஒலிக்குறிப்பு: onaom expr signifying snapping of cords, drizzling of rain, falling of fruits or stones one after another.b) 2. விரைந்து பேசற்குறிப்பு: rattling in speaking. [பொடுபொடு + எனல்]
பொண்டுதல்	பொண்டுதல் poṇṭudal, செ.கு.வி. கெட்டுப்போதல்(யாழ்ப்.); to grow bad deteriorate.

பொத்தகம்	பொத்தகம் pottagam, பெ, (n.) . 1. சித்திரப்படாம் (தி.வா.);; painted cloth. 2. புத்தகம்; book. நிறைநூற் பொத்தகம் நெடுமணையேற்றி பெருங் உஞ்சைக். 34, 26.) 3. நிலக்கணக்கு; land register. 'பொத்தகப்படிகுழி (SIl, li, 80); [பொருத்து→ பொத்து → பொத்தகம்] பொத்தகம் pottagam, பெ, (n.) மயிலிறகு (பாலவா.1012.);; feather of the peacock. [பொத்து → பொத்தகம்]
பொத்தப்பி	பொத்தப்பி pottappi, பெ. (n.) தொண்டை மண்டலத்து வேங்கடக் கோட்டத்தைச் சார்ந்ததும் காளத்தியைச் சூழ்ந்ததுமான நாடு; the country around kālahasti, part of vĕngada-k-kottam, in Tondai-mandalam. 'கண்ணப்பர் திருநாடென்பர். பொத்தப்பி நாடு (பெரியபு. கண்ணப்ப. 1); (செந்.29, 147);
பொத்தம் பொது	பொத்தம் பொது poddambodu, பெ. (n.) பொது (வின்.);; generality. [பொது + அம் + பொது]
பொத்தாம் பொது	பொத்தாம் பொது poddāmbodu, பெ. (n.) பொது ; generality. [பொத்தம்பொது – பொத்தாம்பொது]
பொத்தர்	பொத்தர் pottar, பெ. (n.) பொத்தல் பார்க்க; see pottal. [பொத்து – பொத்தர்]

பொத்தல்	பொத்தல் pottal, பெ. (n.) 1. துளை, hole. 2. கடன்; debt. 3. குற்றம்; fault defect. 4. கிழிசல்; tear. க.பொத்தரெ. ம.பொத்து. து.பொட்ரெ [பொத்து → பொத்தல்] பொத்தல் pottal, பெ.(n.) போத்தல்; bottle (Pond.);. த.வ. புட்டி, புட்டில் [F. bouteille → த. பொத்தல்.]
பொத்தலடை-த்தல்	பொத்தலடை-த்தல் pottalaḍaittal, பெ. (n.) செ.கு.வி (v.i.); 1. சுவர் கூரை முதலியவற்றி லுள்ள ஒட்டையை அடைத்தல்; to stop holes, as in a wall or roof. 2. கடன் தீர்த்தல் கொ,வ; to pay off debts. 3. குற்றத்தை மறைத்தல்; to cover a fault with excuses. [பொத்தல் + அடை]
பொத்தலூசி	பொத்தலூசி pottalūci, பெ. (n.) பொடியல் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see potiya. [பொத்தல் + ஊசி]
பொத்தற்சுரை	பொத்தற்சுரை pottaṟcurai, பெ, (n.) ஒன்றுக்கும் உதவாதவன் (இ.வ);; useless perSon. [பொத்தல் + கரை]
பொத்தாறு	பொத்தாறு pottāṟu, பெ. (n.) பொத்தாறுகட்டை (யாழ்.அக); பார்க்க:see pottāru-k-kaffai. [பொருத்து→ பொத்து + ஆறு]
பொத்தாறுகட்டை	பொத்தாறுகட்டை pottāṟugaṭṭai, பெ, (n.) ஏர்க்கால்(வின்);; shaft of the plough. [பொத்தாறு + கட்டை]

பொத்தான்	பொத்தான் pottāṉ, பெ. (n.) சட்டையையுடலில் இட்டு மூடுவதருற்கு உதவும் பொருள், button «fr.boutOn «e [பொருத்து - பொருத்தான் - பொத்தான் 'ஆன் உடைமைப் பொருளிறு]
பொத்தான்கட்டை	பொத்தான்கட்டை pottāṉkaṭṭai, .பெ (n.) சுவரில் ஆணி முதலியன அடிக்கப் பதிக்கும் மரக்கட்டை (கட்டடநாமா);; wooden plug in a wall for fastening nails, etc. [பொத்தான் + கட்டை]
பொத்தானட்டிகை	பொத்தானட்டிகை pottāṉaṭṭigai, பெ. (n.) கழுத்தணி வகை (இ.வ);; a kind of neCklet. [பொத்தான் + அட்டிகை]
பொத்தி	பொத்தி potti, பெ. (n.) 1. பொத்தித்தோத்திபர்க்க 2. சீலை(சங்.அக); cloth. 3. மடல்விரியா வாழைப்பூ(யாழ்ப்.);: un blown flower of the plantain. 4, சோளக்கதிர்; ear of colam in sheath. 5. தவசக்கதிர்(வின்.); ear of grain in sheath. 6. கன்மணி வகை; a kind of gem. "மாணிக்கம் எழுபதும் பொத்திநாற்பத் தொன்பதும் (si.i.iii.143); 7. தோலுரியாத பனங்கிழங்கு, tender palmyra root with unpeeled rind. 8. ஒர் உயிரின விதைப்பை; scrotum. 9. ஒரு பழைய சோழநகர்; a an old cõid town. பொத்தியாண்ட பொருஞ் சோழனையும் (பதிற்றுப் 9, பதி);
பொத்திக்கரப்பான்	பொத்திக்கரப்பான் pottikkarappāṉ, கரப்பான் வகை; an eruption that spreads on the body of a child. [பொத்தி + கரப்பான்]

பொத்திக்காளான்	பொத்திக்காளான் pottikkāḷāṉ, பெ. (n.) காளான் வகை (யாழ்.அக);; a kind of mushroom. [பொத்தி + காளான்]
பொத்திக்கோரை	பொத்திக்கோரை pottikārai, பெ. (n.) கோரைவகை(வின்);,; a kind of sedge. [பொத்தி + கோரை]
பொத்தித்தானம்	பொத்தித்தானம் pottittāṉam, பெ. (n.) பொத்தி, 8 வின் பார்க்க;see pot. [பொத்தி + தானம்]
பொத்தித்தோவத்தி	பொத்தித்தோவத்தி pottittōvatti, பெ. (n.) நார்மடி,(விம்.); garment of fitres. [பொத்தி + தோள்.அந்தி → தோள்வந்தி → தோவத்தி]
பொத்தித்தள்ளு-தல்	பொத்தித்தள்ளு-தல் poddiddaḷḷudal, செ.கு.வி. (v.i.) வாழை முதலியன குலை போடுதல் (யாழ்.அக);, to shoot binches of flowers, as plantant. [பொத்தி + தள்ளு – தல்]
பொத்திப்பிடி-த்தல்	பொத்திப்பிடி-த்தல் pottippiḍittal, செ.குன்றா.வி. (v.t.) உள்ளங்கைக்குட்பற்றுதல்; to hold in the closed fist, to clasp. [பொத்தி + பிடி]
பொத்தியாட்டம்	பொத்தியாட்டம் pottiyāṭṭam, .பெ. (n) கண்ணாம்பொத்தியாட்டம்; game where blind folded person tries to catch others. [பொத்தி + ஆட்டம்]
பொத்திரம்	பொத்திரம் pottiram, பெ. (n.) எறிபடை; missile weapon. 'பொத்திரம் பாய்ந்து மாய்ந்தீர் (சேதுபு. சங்காபாண்டி,41); [பொள் + திறம் → திரம்]
பொத்திலம்	பொத்திலம் pottilam, பெ. (n.) மரப்பொந்து; hole in a tree. பொத்திலத் துறையு மாந்தை (சீவக.1395); [பொந்து + இல்லம் → பொத்திலம்]

பொத்திவை-த்தல்	பொத்திவை-த்தல் pottivaittal, செ.குன்றா.வி 1. மறைத்தல்; to conceal. 2. பாதுகாப்புட் LGogoi; to keep safe [பொத்தர் → பொத்திவைத்தல்]
பொத்து-தல்	பொத்து-தல் poddudal, செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. புதைத்தல் (பிங்); to bury. 'மண்ணிடைக் கடிது பொத்துதல் (கம்பரா. விராதன்வதை 43); 2. வாய், கண், காது முதலியவற்றை மூடுதல்; to cover, close as the mouth, eyes of ears with the fingers orotherwise. தன் செவித் தொளையிருகைகளாற் பொத்தி (கம்பரா இரணிய. 22);. 3. விரல் மடக்கி உள்ளங்கையை மூடுதல் (இ.வ.); to close the fingers together. 4. தைத்து மூட்டுதல்; tc mend, patch, botch as baskets an bags. 5. தைத்தல்; to stitch. இலையைப் பொத்திப்போடு. 6. மறைத்தல்; to hide conceal. 'செம்பால் . கிளர்படி பொத்தின' (கம்பராகரன்வதை.100); 7. அடித்தல்; to beal. 'அவனை நன்றாய்ப் பொத்திவிட்டார்கள்" 8. தீ மூட்டுதல்,
பொத்து	பொத்து pottu, பெ. (n.) 1. மூடுகை; Covering, Stopping closing up. 2. அடைப்பு 3. பொத்தல்;அருச்சுனன் அம்பினால் பலபொத்துப் பொத்தினான். 4. பொந்து, hole rat-hole, small cavity, hollow in a tree. (பிங்.); 'முதுமரப் பொத்தில் (புறநா.364.11);. 5. வயிறு: stornach. "பொத்தடைப் பான் பொருட்டால் மையல் கொண்டீர் (தேவா.188.6); 6. தவறு; fault, defect, blemish. "பொத்தினண் பிற்பொத்தியொடு (புறநா.212.); 7. தீயொழுக்கம், evil, crime, immorality (w.); 8. பொய்; falsehood lie. புல்லறிவு கொண்டு பல பொத்து மொழி புத்தா (திருவாத.பு. புத்தரை,77); 9. புல்லி

பொத்துக்கடி	பொத்துக்கடி pottukkaḍi, பெ. (n.) 1. படர்தாமரை; ringworm. 2. கரப்பான் வகை; eczema. 3. அண்டவிதை; scrotum. [பொட்டு- பொத்துங் + கடி]
பொத்துப்படு-தல்	பொத்துப்படு-தல் podduppaḍudal, செ.கு.வி (v.i.) 1. தவறுதல்; to fail. 2. நோக்கம் கைகூடாது தீமை பயத்தல்; to miscarry and result in evil. பலர்நின்று போற்றினும் பொத்துப் படும் (குறள்-468.); [புல்-பொல்- பொத்து + படு- பொத்துப்படு]
பொத்துப்பாய்	பொத்துப்பாய் pottuppāy, கரடுமுருடான பாய். rough or coarse mat (யாழ்.அக.);. [பொத்து + பாய்]
பொத்துப் பொத்தெனல்	பொத்துப் பொத்தெனல் pottuppotteṉal, பெ (n.) 1. ஒலிக்குறிப்பு வகை; onom expr sig. nifying a falling with a thud, as of heavy fruits. 2. தடித்திருத்தற் குறிப்பு; plumpress. 'குழந்தை பொத்துப்பொத்தென்று இருக்கிறது. [பொத்து + பொத்து + எனல்]
பொத்துமான்	பொத்துமான் pottumāṉ, பெ. (n.) மான்வகை(யாழ்ப்.);; a kind of deer (j);. [பொத்து +மான்]
பொத்தெனல்	பொத்தெனல் potteṉal, பெ. (n.) ஓர் ஒலிக் குறிப்பு; onom, expr signifying falling with : thud. [பொத்து + எனல்]

பொத்தை	பொத்தை pottai, பெ. (n.) பருமையானது(கொ.வ.);; anything large, o bulky. தெ. பொத்து க.பொஜ்ஜ [பொத்து → பொத்தை] பொத்தை pottai, பெ. (n.) 1. பொத்தல் பார்க்க பொத்தை யூன்சுவர் (திருவாச.26.7);. 2. உடம்பு; body. 'உடம்பு அழுக்குப்பேனும் பொத்தையே போற்றி (தேவா.9961);. [பொது→பொத்து→ பொத்தை] வேக (பக்.79); பொத்தை pottai, பெ. (n.) பேத்தை பார்க்க;see petta. [பொத்து→ பொத்தை]
பொத்தைக்கால்	பொத்தைக்கால் pottaikkāl, பெ. (n.) யானைக்கால்; elephantiasis. [பொத்தை + கால்]
பொத்தைச்சி	பொத்தைச்சி pottaicci, பெ. (n.) தடித்தவள் (யாழ்.அக.);; Stout woman. [பொத்தையன்→ பொத்தைச்சி]
பொத்தையன்	பொத்தையன் pottaiyaṉ, பெ. (n.) தடித்தவன்; StOut man. [பொத்தை + அன்]
பொதரவண்ணான்	பொதரவண்ணான் podaravaṇṇāṉ, பெ. (n.) இராப்பாடி பார்க்க;see lipadi. [பொதி→ பொதிரை → பொதிரை + வண்னான்]
பொதரையன்	பொதரையன் podaraiyaṉ, பெ. (n.) பொதர வண்ணான் பார்க்க;see podara-vannān. [பொதி→ பொதிரை → பொதிரையன்]

பொதி'-தல்	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;
பொதி	பொதி podi, பெ.(n.) 1. நிறைவு; fullness, perfection. பொதித்தே னுகர்ந்தகலும் (தஞ்சைவா 290); 2. மூட்டை; pack, bundle, load, as for a beast; parcel tied in a cloth. 'கண்ணெழுத்துப்படுத்த....பொதி (சிலப்.5.12); 3. பலபண்டம் (திவா);, miscellanceous goods. 4. செல்வம். (திவா); treasuse. 5. சொற்பயன், (திவா.);; meaning of a word. 6, ஒரிவகை நிறையளவு; pack-load, a measure of weight varying with the locality. 7, 3 அல்லது 4 கன அடியுள்ள நீர்மப் பொருளளவு வகை. a liquid measure of 3 or 4c ft 8.2640 சதுரஅடிகொண்ட நிலவளவு வகை(M.M.);; a superficial measure of land, 2640, sqyards. 9. பிணிப்பு tie, fastening. பொதிய விழ்த்து (காசிக
பொதி:	பொதி: podi, பெ. (n.) 1. பொதியில் பார்க்க மன்றும் பொதியினுமாமயில்சேர் தஞ்சை வாணன் (தஞ்சைவா.34);. 2. பொதியம் பார்க்க;see podiyam. பொதிமா முனிவ. (சிவதரு. பாவ.23); [பொது → பொதி]

பொதி'	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;
பொதிகரம்	பொதிகரம் podigaram, பெ. (n.) காரமருந்து; caustic. 'பொதிகாரமிட்ட புண்போல்" (சரவண. பணவிடு.109); [பொதி + கரம்]
பொதிக்காரன்	பொதிக்காரன் podikkāraṉ, பெ. (n.) பொதிகாரன் பார்க்க: Pod-k-karan. [பொதி + காரன்]
பொதிகாரன்	பொதிகாரன் podikāraṉ, பெ. (n.) பொதி யெருதுக்காரன்; person who use pack-oxen. [பொதி + காரன்]
பொதிகெளிறு	பொதிகெளிறு podigeḷiṟu, பெ. (n.) கடல்மீன்வகை (J.N.);; a seafish. [பொதி + கெளிறு]
பொதியப்பத்துண்டு	பொதியப்பத்துண்டு podiyappadduṇṭu, பெ. (n.) பழக்கூட்டுப் பண்ணியத்துண்டு; tartlet. [பொதி+அப்பம்+துண்டு]

பொதியப்பம்	பொதியப்பம் podiyappam, பெ. (n.) பழங்கள் உட்பொதிந்த பண்ணியம்: tartlet. [பொதி + அப்பம்]
பொதிகை	பொதிகை podigai, பெ. (n.) பொதியம் பார்க்க;see podiyam. [பொதி- பொதிகை] வேக (பக்.78); பொதிகை podigai, பெ.(n.) இசைத்துரண்களின் உச்சியில் செதுக்கப்படும் சிறப வகை; a design on the top of the musical stone pillar. [போதிகை-பொதிகை]
பொதிகைநிகண்டு	பொதிகைநிகண்டு podigainigaṇṭu, கல்லிடைக் குறிச்சியிலிருந்த சுவாமி கவிராயரால் இயற்றப் பெற்ற தமிழ்ச் சொற்பொருள் நூல், a tamil lexicon. [பொதிகை + Skt nighantu த. நிகண்டு]
பொதிச்சோறு	பொதிச்சோறு podiccōṟu, பெ. (n.) பொதிசோறு பார்க்க;see podi-Stru. [பொதி + சோறு]
பொதிசோறு	பொதிசோறு podicōṟu, பெ. (n.) பொதி. 10. (திவா.); பார்க்க: ' சால மிகப்பசித்தீர் இப்பொதிசோறு தருகின்றேன். (பெரியபு. ஏயர்கோன் 159); [பொதி + சோறு]
பொதிந்துவை-த்தல்	பொதிந்துவை-த்தல் podinduvaiddal, செ.குன்றா.வி. (v.t.) இடைவிடாது மனத்துட் கொள்ளுதல் (யாழ்.அக.);; to keep always in memory. "பொறுத்தாரைப் பொன்போற் பொதிந்து (திருக் 155); [பொதிந்து + வை]
பொதிப்பருவம்	பொதிப்பருவம் podipparuvam, பெ. (n.) நெற்கதிரிற் பால் பிடிக்கும் பருவம்(இ.வ.);: stage in the growth of paddy when the grain is in the milk. [பொதி + பருவம்]

பொதிப்போதா	பொதிப்போதா podippōdā, பெ. (n.) பெருநாரை (அக.நி);; a large heron. [பொதி + போதா]
பொதிமாடு	பொதிமாடு podimāṭu, பெ. (n.) மூட்டை சுமக்கும் எருது (வின்);; pack bull. [பொதி + மாடு]
பொதிமுருங்குநோய்	பொதிமுருங்குநோய் podimuruṅgunōy, பெ. (n.) சோளப்பயிர் நோய்வகை; a disease affecting colam crop. 2, மாட்டுநோய் வகை; a cattle disease. [பொதி + முருங்கு + நோய்]
பொதியப்பொருப்பன்	பொதியப்பொருப்பன் podiyapporuppaṉ, பெ, (n.) பாண்டியன். (தி.வா.);; pandya king, as lord of mt potiyam. [பொதியம் + பொருப்பன்]
பொதியம்	பொதியம் podiyam, பெ. (n.) பாண்டிய நாட்டிலுள்ளதும் அகத்திய முனிவர் இருப்பிடமாகக் கருதப்படுவதுமான மலை; a mountain in pandya country, famed as the abode of Agattiyar. பொற்கோட்டிமயமும் பொதியமும் போன்றே (புறநா.2); [பொதி → பொதியம்] அம்' பெருமைப் பொருள் பின்னொட்டு
பொதியவிழ்–தல்	பொதியவிழ்–தல் podiyaviḻdal, செ.குவி. (v.i.) அரும்பு முறுக்கவிழ்தல்; to blossom out unfold. பொதியவிழ் மாலை வீழ்ந்து' (சீவக. 1447); [பொதி + அவிழ்]
பொதியவிழ்-த்தல்	பொதியவிழ்-த்தல் podiyaviḻddal, செ.குன்றா.வி. (v.t.) தன் வரலாறு விரித்தல் (இ.வ.); to begin one's tale, lit, to open one's bag (பையை அவிழ்த்தல்); [பொதி + அவிழ் → அவிழ்த்தல்]
பொதியவெற்பன்	பொதியவெற்பன் podiyaveṟpaṉ, பெ. (n.) பொதியப் பொருப்பன். (சூடா); பார்க்க;see podiya-p-poruppan. [பொதியம் + வெற்பன்]

பொதியறு-த்தல்	பொதியறு-த்தல் podiyaṟuddal, செ.கு.வி. (v.i.) பணத்தைக் கவர்தல்; to extort money. கணிகையரே போன்றிருந்து பொதியறுக்கும் புத்தன் (நீலகேசி குண்டல. 74);. [பொதி + அறு]
பொதியறை	பொதியறை podiyaṟai, பெ. (n.) காற்றோட்டமில்லாத கீழறை; underground room without air-holes. பொதியறைப் பட்டோர் போன்றுளம் வருந்தி (மணிமே. 4, 105.); - [பொதி + அறை]
பொதியன்	பொதியன் podiyaṉ, பெ. (n.) அகத்தியமுனிவர் (யாழ்.அக.);: Sage agastya. [பொதியம் → பொதியன்]
பொதியன்கெளிறு	பொதியன்கெளிறு podiyaṉkeḷiṟu, பெ. (n.) மீன்வகை; a kind of fish. 'பொதியன் கெளிறு வவ்வால் (பறாளை. பள்ளு.16); [பொதி → பொதியன் → கெளிறு]
பொதியனாபி	பொதியனாபி podiyaṉāpi, பெ. (n.) மயிர் (சங்.அக.);; hair.
பொதியில்	பொதியில் podiyil, பெ. (n.) 1. அம்பலம்; public hal. தமனியப் பொதியிலும் (மணிமே, 28, 66); 2. பொதியம். பார்க்க 'ஆஅய் மழை தவழ் பொதியில் (குறுந். 84); [பொது + இல் → பொதியில்]
பொதியுறை	பொதியுறை podiyuṟai, பெ. (n.) மருந்துறை capsule. [பொதி + உறை]
பொதியெருது	பொதியெருது podiyerudu, பெ, (n.) பொதிமாடு. (தனிப்பா. i, 283, 487); பார்க்க:podimadu. [பொதி + எருது]

பொதிர்-தல்	பொதிர்-தல் podirdal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. வீங்குதல்; to swell. புனைதார் பொர நொந்து பொதிர்ந்த வென' (சீவக. 1380); 2. மிகுதல் (வின்.);, to increase, abount (w);. 3. நடுங்குதல்; to tremble. சிரம்பொதிந் தமர. ரஞ்ச (கம்பரா. பிரமாத் 13,); 4. அஞ்சுதல் (தி.வா.); to be afraid. [பொதி → பொதிர் → பொதிர்தல்]
பொதிர்-த்தல்	பொதிர்-த்தல் podirddal, செ.குன்றாவி. 1. குத்துதல்; to pierce (v.t.); கழை பொதிப்பத் தேன் சொரிந்து (சீவக. 2778); 2. முரித்தல்; to break, break off. கவண்கலான் வார்பணை பொதிர்த்தும் (தணிகைப்பு. நாட்டுப். 41); பொதிர்-த்தல் podirddal, செ.கு.வி. (v.i.) பருத்தல், to well, increase in size, became large. 'பொதிர்த்த முலையிடை (பரிபா. 21, 25); [பொதி→ பொதி→ பொதிர்தல்]
பொதிர்	பொதிர் podir, பெ. (n.) பொதிர்வு1 பார்க்க "மெய்பொதி ரெறிந்துவிம்ம். (சூளா. அரசி.10); [பொதிர்→ பொதிர்]
பொதிர்ப்பு	பொதிர்ப்பு podirppu, பெ. (n.) பொதிர்வு (திவா.); பார்க்க;see podinvu. [பொதிர் → பொதிர் → பொதிர்ப்பு]
பொதிர்வு	பொதிர்வு podirvu, பெ. (n.) நடுக்கம், trembling. 'எல்லாவுலகும் பொதிர்வுற' (கம்பரா. வாலிவ. 30); 2. அச்சம். (சங்.அக);; fear, dread. [பொதிர் → பொதிர்வு]

பொதிரெறி-தல்	பொதிரெறி-தல் podireṟidal, செ.கு.வி. (v.i.). நடுங்குதல்; to tremble. நண்ணோர் பொதிரெறிய வார்த்தான். (கம்பரா. அதிகா. 100); [பொதிர் + எறி → தல்]
பொதிவு	பொதிவு podivu, பெ. (n.) பொதியாகக் கட்டுகை (யாழ். அக.); 2. ஒற்றுமை அந்த சகோதரர்க்குள் பொதிவுண் (இ.வ.); union. [பொதி → பொதிவு]
பொதிவை-த்தல்	பொதிவை-த்தல் podivaiddal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. புதையல் வைத்தல்; to keep a treasure underground. பூதலத்திலேதான் பொதிவைத் திரப்பவர்போல் (கூளப்ப. காதல். 6);. 2. நெற்பயிர் முதலியன காய்பிடிக்கும் பருவமாதல் (நெல்லை);; to be big with grains, as standing crop. [பொதி + வை]
பொதின்பொதி னெனல்	பொதின்பொதினெனல் podiṉpodiṉeṉal, பெ. (n.) ஈரடுக்கொலிக்குறிப்பு(வின்.); (யாழ்.அக.); onom expr of a recurring sound. [பொதின் + பொதின் + எனல்]
பொதீர்பொதீரென ல்	பொதீர்பொதீரெனல் potīrpotīreṉal, பெ.(n.) விழுதல், அடித்தல், முதலிவற்றின் ஈரடுக் கொலிக்குறிப்பு(வின்); onom expr of a recurring sound of falling, as fruits, blows Etc. [பொதிர் + பொதிர் + எனல்]
பொது-தல்	பொது-தல் podudal, செ.கு.வி. (v.i.) துளைபடுதல்; to be perforated. 'மரம் பொதச்சாந்துரந்து (திவ். திருச்சந். 73);
பொது-த்தல்	பொது-த்தல் poduddal, செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. துளைத்தல்; to bore. புட்கள் பொதுத்த புலால் வெண்டலை" (பதினொ. மூத்த 3); 2. முள் முதலியன பாய்தல்; to pierce, prick. 'கப்பணம் கால்களைப் பொதுக்கும்படி' (மதுரைக் 598, உரை); [பொது → பொது → த்தல்]

பொது	பொது podu, பெ. (n.) 1. பொதுமையானது. that which is common or shared by many, generality, opp to cirappu. பொது நோக்கான் வேந்தன் வரிசையா நோக்கின் (குறள், 528); 2. சிறப்பின்மை; lack of distinction. பொதுக் கொண்ட... வதுவை' (கலித். 66);. 3. இயல்பானது; that which is ordinary or general ELa00. 'பொதுவின் மண்ணுயிர்க் குலங்களும்' (கம்பரா. வருணனை, 30); 4. வழக்கமானது; that which is usual or natural. உரை பொதுவே (கம்பரா. முதற். 172); 5. நடுவுநிலை; neutrality. அவன் எந்தப் பக்கத்திலும் சேராது பொதுவாயிருக்கிறான்' 6. ஒப்பு; likeness, equality. ஒன்றொடு பொதுப்படா வுயர் புயத்தினான் (கம்பரா. நாகபாச. 75); 7. குறிப்பான பொருளின்மை, (கொ.வ.); vagueness. 8. வெளிப்படையானது
பொதுஅறிவு	பொதுஅறிவு poduaṟivu, பெ. (n.) பகுத்தறிவு(நல்லறிவு);; common sense. [பொது + அறிவு]
பொதுஒப்புமை	பொதுஒப்புமை poduoppumai, பெ. (n.) பொதுச்சாயல் பார்க்க;see pōtu-c-calai. [பொது + ஒப்புமை]
பொது ஊழியர்	பொது ஊழியர் poduūḻiyar, பெ. (n.) அரசுப்பணியாளர்; government servent. [பொது + ஊழியர்]
பொதுஒழுகலாறு முன்பபா	பொதுஒழுகலாறு முன்பபா poduoḻugalāṟumuṉpapā, பெ. (n.) பொது நட்த்தைமுறை, common behaviour. [பொது + ஒழுகலாறு]

பொதுஒழுங்கை	பொதுஒழுங்கை poduoḻuṅgai, பெ. (n) பொதுச்சாலை பார்க்க;see pddυ-c-calai. [பொது + ஒழுங்கை]
பொதுக்கணக்கு	பொதுக்கணக்கு podukkaṇakku, பெ.(n.) பொது வரவு - செலவுக்கணக்கு; statement of debits and credits. [பொது + கணக்கு]
பொதுக்கணக்கர்	பொதுக்கணக்கர் podukkaṇakkar, பெ.(n.) பொது வரவுசெலவுக் கணக்காளர்; commo ACCOUntant. [பொது + கணக்கர்]
பொதுக்கட்டு-தல்	பொதுக்கட்டு-தல் podukkaṭṭudal, செ.குன்றா.வி. (v.t.) நடுநிலையாளரிடம் தருக்க பொருளை ஒப்படைத்தல் (கொ.வ);; to depos by mutual consent, as with a mediator C panchāyat. [பொது + கட்டு]
பொதுக்கருத்து	பொதுக்கருத்து podukkaruddu, பெ. (n.) பொதுநலக்கருத்து; common welfare idea. [பொது + கருத்து]
பொதுக்காரியம்	பொதுக்காரியம் podukkāriyam, பெ. (n.) குமுகாய நலத்துக்கேற்ற செயல்(கொ.வ.);; matter concerning a community or th general public. [பொது + காரியம்]
பொதுக்கு-தல்	பொதுக்கு-தல் podukkudal, செ.குன்றா.வி (v.t.) 1. விலக்குதல்; to omit, leave ou. 2. மறைத்தல்; to conceal. 'விழிவேப் பாய்ந்து பொதுக்கிடம் விடாதென்னாக புகுந்து (இரகு கடிமண. 49); 3. கவர்தல்; to embezzle. [பதுக்கு→ பொதுக்கு] பொதுக்கு-தல் podukkudal, செ.குன்றாவி (v.t.) புகையிற் பழுக்க வைத்தல்; to riper fruit by funigation. 'வாழைக்காய்களை, கனியாகுமாறு இலை முதலியன இட்டு பொதுக்குகிறார்கள் (இ.வ.); [பொதி → பொதுக்கு]

பொதுக்கு	பொதுக்கு podukku, பெ. (n.) 1. விலக்கு; omission. பொதுக்கற வுரைக்குமது (இரகு. மீட்சி. 18); 2. ஒதுக்கு (சங்,அக); secluded place. 3. மறைப்பு (சங்.அக.);; concealment. [பொதி - பொதுக்கு]
பொதுக்குணம்	பொதுக்குணம் podukkuṇam, பெ. (n.) பொதுத்தன்மை பார்க்க;see potu-t-tammal. [பொது + குணம்]
பொதுக்குழு	பொதுக்குழு podukkuḻu, பெ. (n.) 1. பொதுத்திட்டமிடல் குழு; group of common estimate. 2. ஒர் அமைப்பின் உறுப்பினர் கூட்டம்; General body of an organization. [பொது + குழு]
பொதுக்கூட்டம்	பொதுக்கூட்டம் podukāṭṭam, பெ. (n.) ஒரு குறிப்பிட்ட கருத்தை மக்களிடையே எடுத்துச் சொல்லப் பொது இடத்தில் நிகழ்த்தப் பெறும் மேடைப்பேச்சு, mass meeting public meeting. [பொது + கூட்டம்]
பொதுக்கெனல்	பொதுக்கெனல் podukkeṉal, பெ. (n.) ஓர் ஒலிக்குறிப்பு; onom expr of tal sudden noise (b);. நெகிழ்தற் குறிப்பு, yielding to pressure. [பொதுக்கு + எனல்] பொதுக்கெனல் podukkeṉal, பெ, (n.) ஞெரேரெனல் (அக்நா. 39. உரை);, onom expr of Suddeness.
பொதுக்கை	பொதுக்கை podukkai, பெ. (n.) பல கூத்துக்கும் பொதுவான நளிநயக்கை வகை;(சிலப். 3.18. உரை.);:(natya);; a gesture of hand common to different kinds of dances. [பொது + கை]
பொதுக்கோ	பொதுக்கோ podukā, இ.சொல். int சடக்கென; hurriedly or suddenly. ுள்ளிதுவென்று பொதுக்கோவாய் கிண்டிட்ட (திவ். பெரியாழ். 2, 5, 4); [பொதுக்கு → பொதுக்கோ]

பொதுக்கோட்பாடு	பொதுக்கோட்பாடு podukāṭpāṭu, பெ. (n.) பொதுநெறிமுறை; general principle. [பொது + கோட்பாடு]
பொதுங்கு-தல்	பொதுங்கு-தல் poduṅgudal, செ.கு.வி. (W.) வருந்துதல்; to suffer. "பொதுங்கிய வைவரை (திருமந்: 2914); [பொகங்கு → பொதுங்கு]
பொதுச்சட்டம்	பொதுச்சட்டம் poduccaṭṭam, பெ. (n.) பொதுநெறிமுறை; general rule. [பொது + சட்டம்]
பொதுச்சதுக்கம்	பொதுச்சதுக்கம் poduccadukkam, பெ.(n.) நகரின் நடுவில் இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட தெருக்கள் சந்திப்பதால் ஏற்படும் பரந்த, வெளியிடம்; open space in the middle of the town formed by the meeting of two or more streets. [பொது + சதுக்கம்]
பொதுச்சாயல்	பொதுச்சாயல் poduccāyal, பெ. (n.) பொது ஒப்புமை; common resemplance. [பொது + சாயல்]
பொதுச்சாலை	பொதுச்சாலை poduccālai, பெ. (n.) பொது ஒழுங்கை, common road. [பொது + சாலை]
பொதுச்சீர்	பொதுச்சீர் poduccīr, பெ. (n.) நாலசை யாலாகிய வஞ்சிப்பாவில் வரக்கூடியனவும், தேமா, புளிமா, கருவிளம், கூவிளம் என்பவற்றோடு தண்ணிழல், தண்பூ, நறும்பூ.நறுநிழல் என்பவற்றைத் தனித்தனிச் சேர்ப்பதனால் தோன்றுவனவுமான 16 சீர்கள்(காரிகை.உறுப். 5);; the formulas being formed by adding to tēma, pulimā, karuvilam, kūviḷam each of the terms tannilal, tanpu. narumpunarunilal. [பொது + சிர்]
பொதுச்சூத்திரம்	பொதுச்சூத்திரம் poduccūddiram, பெ. (n.) பொதுவான இலக்கணங் கூறும் (சூத்திரம்); நூற்பா;(gram); aphorism stating a general rule. [பொது + SKt sūtra. த.சூத்திரம்]

பொதுச்செய்தி	பொதுச்செய்தி poducceydi, பெ. (n.) பொது நடப்புச் செய்தி, common topic. [பொது + செய்தி]
பொதுச்செலவு	பொதுச்செலவு poduccelavu, பெ. (n.) 1. காவல்முதலியவற்றிற்குநில உரிமையாளர் களத்திற் செலவிடும் தவசம்(RT);; general charges in kind met by land-owners on the threshing-floor. 2. பொதுப் பணத்திலிருந்து ஊரார் முதலியோர் செலவிடுந்தொகை; ex. penses met from a common fund, as of a Villages. [பொது + செலவு]
பொதுச்சொத்து	பொதுச்சொத்து poduccoddu, பெ.(n.) 1. பொது நன்மை, வேளாண்மைக்கு தகுதியின்மை முதலிய காரணங்களினா தீர்வை குறிக்கப்படாமலும், பயிரிடாமலு விடப்பட்ட நிலம்; and exempt from assess ment, either because it is set aside for communal purposes or because it is uncultivabl (MNAD-ā rōg); 2. பொட்டல்காட; dry land. 'அந்திக்கடைப் பொட்டல்' 'பூமி சி. பொட்டலற்." (தாயு.எந்நாட்1242); 3. பலருக்கு பொதுவான இடம்; common property. புறம்போக்கு - வரண்ட வெற்று நிலம். [பொது + சொத்து]
பொதுச்சொம்	பொதுச்சொம் poduccom, பெ. (n.) பொதுப்படையான சொத்து (யாழ்.அக);; com mon property. [பொது + சொம்]
பொதுச்சொல்	பொதுச்சொல் poduccol, பெ. (n.) 1. எல்லாரும் அறிந்த சொல்; word in gen eral use. 2. இருதிணைகட்கும் பொதுவாகி சொல்:(Gram); word common to both th tina. ஒன்றொழி பொதுச்சொல் (நன்.26: 3. உலகம் பலர்க்கும் பொது என்ற சொல் world implying common possession, as c the world. போகம் வேண்டிப் பொதுச் சொ பொறாஅது (புறநா.8); 4. படலம் முதலி நூற்பகுதிக்குத் தலைப்பாக இடும்சொல் general heading. 'பொதுச் சொற்றாவே படர்வது படலம் (சூடா); [பொது + சொல்]

பொதுசனம்	பொதுசனம் podusaṉam, பெ. (n.) 1. பொது மக்கள்; the public. 2. நடுநிலையாளர்கள் arbitrators. [பொது + sktJana.த.சனம்]
பொதுஞானம்	பொதுஞானம் poduñāṉam, பெ. (n.) Qing of differentiated knowledge. 'Gungy ஞானம் வந்தணுகி (கோயிற்பு இரணிய38); [பொது +pkṭ.ñāna.skt.jñāna த.ஞானம்]
பொதுத்தன்மை	பொதுத்தன்மை poduddaṉmai, பெ, (n.) 1. நடுவுநிலைமை: neutrality. 2. பெரும்பாலும் காணப்படும்குணம்; commonness, generality. 3. உவமான உவமேயங்களில் அமைந்துள்ள பொதுவான இயல்பு (அணியி.1); attribute common to uvamānam and unaméyam, as redness to Coral and to the lips. [பொது + தன்மை]
பொதுத்திட்டம்	பொதுத்திட்டம் poduddiṭṭam, பொ. (n.) பொது மதிப்பீடு; common plan. [பொது + தேர்தல்]
பொதுத்திணை	பொதுத்திணை poduddiṇai, பெ.(n.) இரு திணைகட்கும் பொதுச்சொல்(வின்);: word, common to both the tinai. [பொது + திணை]
பொதுத்துரை	பொதுத்துரை poduddurai, பொ. (n.) பொதுநிறுவனம் பார்க்க:see poduniruvanam. [பொது + துறை]
பொதுத்தேர்தல்	பொதுத்தேர்தல் poduddērdal, பொ. (n.) நாடாளுமன்றம்-சட்டமன்றம் ஆகியவற்றிற்கு உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுக்க 18-அகவை நிரம்பிய ஆண் - பெண் அனைவரிடமும் நேரி(vote); பெறுவதற்கான தேர்தல்; act of choosing by vote, general election. [பொது + தேர்தல்]
பொதுத்தோற்றம்	பொதுத்தோற்றம் poduddōṟṟam, பொ. (n.) நேர்த்தியான தோற்றம்; get-up, general appearanCe. [பொது + தோற்றம்]

பொதுநடுவர்	பொதுநடுவர் podunaḍuvar, பெ. (n.) நடுநிலையாளர் (யாழ்.அக);; arbitrators. [பொது + நடுவர்]
பொதுநலத்தார்	பொதுநலத்தார் podunaladdār, பெ, (n.) பொதுமகளிர்; prostitutes. 'பொதுநலத்தார் புன்னலந் தோயார் குறள்.915) [பொது + நலம் → நலத்தார்]
பொதுநலப்பண்பு	பொதுநலப்பண்பு podunalappaṇpu, பெ, (n.) பொதுநலம் பேணும் பண்பு; commonweal. [பொதுநலம் + பண்பு]
பொதுநலம்	பொதுநலம் podunalam, பெ. (n.) 1. பொது நன்மை பார்க்க;see podu napmai. 2, பொருள் கொடுப்பார் பெறுஞ்சிற்றின்பம்(குறள்.915);; Sexual enjoyment available for hire. [பொது + நலம்]
பொதுநன்மை	பொதுநன்மை podunaṉmai, பெ. (n.) பொதுமக்களுக்கு உற்ற நன்மை; common weal, public good. [பொது + நன்மை]
பொதுநாயகம்	பொதுநாயகம் podunāyagam, பெ. (n.) எல்லாவற்றிற்குந் தலைமை; universal severeignty. "பொதுநாயகம் பாவித்து இறுமாந்து'(திவ்.பெரியாழ்.49.4);
பொதுநிலம்	பொதுநிலம் podunilam, பெ . (n.) 1. பலருக்குப் பொதுவானநிலம்: land held in joint ownership. 2. குமுகாய நன்மைக்காகச் சிற்றூர்களில் பயிரிடாது விடப்பட்ட நிலம்: land left uncultivated in a villege for communal purposes. [பொது + நிலம்]
பொதுநிறம்	பொதுநிறம் poduniṟam, பெ. (n.) 1. மாநிறம்(வின்);; complexion between fair and black, as an indefinite middling colour. [பொது + நிறம்]
பொதுநிறுவனம்	பொதுநிறுவனம் poduniṟuvaṉam, பெ. (n.) அரசின் பொது வெளியீடு மற்றும் ஊர்திகள் செயலொழுங்குத்துறை; public department. [பொது + நிறுவனம்]

பொதுநீக்கு-தல்	பொதுநீக்கு-தல் podunīkkudal, செ.குன்றவி. (v.t.) 1, பொதுமையை விடுத்தல்; to avoid generality. "பொதுநீக்கித் தனைநினைய வல்லோர்க்கென்றும் பெருந்துணையை தேவா. 13.5) 2. தனக்கே உரிமையாக்குதல்: to make one's own. [பொது + நீக்கு]
பொதுநீங்குவமை	பொதுநீங்குவமை podunīṅguvamai, பெ. (n.) 1. இயைபின்மையணி(தண்டி.30.23); பார்க்க;see Iyaibinmas-y-ani a figure of Speech. [பொது + நீங்கு + உவமை]
பொதுநூல்	பொதுநூல் podunūl, பெ. (n.) எல்லாப் பிரிவினருக்கும் பொதுவான நூல்: அறம், பொருள், இன்பம் எனும் முப்பாலில் உலக மாந்தரினம் அனைவரும் வியந்து ஏற்கும் அறநெறி, பொருளாக்கம், வாழ்வியல் ஒழு க லாறு ஆகிய மெய்ப் பொருள் உண்மைகளை உள்ளடக்கிய திருக்குறள் குறிப்பிட்த்தக்கது. treatise on fundamental principles acceptable to all religionists. [பொது + நூல்]
பொதுநெறி	பொதுநெறி poduneṟi, பெ. (n.) யாவரும் செல்லும் வழி; common way. உயிர்போகு பொதுநெறி (சிலப்.28.173); [பொது + நெறி]
பொதுநோக்கு	பொதுநோக்கு podunōkku, பெ. (n.) 1. எல்லாரையும் ஒப்ப நோக்குகை; impartial regard, as of a king. 'பொதுநோக் கொழிமதீ புலவர் மாட்டே' (புறநா. 121); 2. மாறுபாடான பார்வை; indifferent look. 'எதிலார் போலப் பொதுநோக்கு நோக்குதல் (குறள்.1099 3. பகுத்தறிவு: common sense. 'எம்மி டத்தேயமைந்துள்ளஅறிவின் அகலத்தளவாகப் பொதுநோக்காக நோக்கி (பிரபஞ்சவி. 20); [பொது + நோக்கு]
பொதுநோக்கம்	பொதுநோக்கம் podunōkkam, பெ. (n.) பொதுநலப் பார்வை; public intrest. [பொது + நோக்கம்]
பொதுப்பங்கு	பொதுப்பங்கு poduppaṅgu, பெ. (n.) பொதுச்சொத்து பார்க்க;see poluccottu. [பொது + பங்கு]

பொதுப்படு-தல்	பொதுப்படு-தல் poduppaḍudal, செ.கு.வி. (V.I.) 1. பொதுவாதல்; to be general. 'பொதுப்படக் கூறி வாடியழுங்கல்(திருக்கோ. 354); 2. ஒப்பாதல்; to agree. 'பொன்னொடே பொருவினல்ல தொன்றொடு பொதுப்படாவுயர் புயத்தினான். (கம்பரா. நாகபாச. 75); [பொது + படு-]
பொதுப்படை	பொதுப்படை poduppaḍai, பெ. (n.) பொதுவானது; that which is common. [பொது + பொதுப்படு → படை]
பொதுப்பட்டியல்	பொதுப்பட்டியல் poduppaṭṭiyal, பெ. (n.) பொதுவான பட்டியல்: common list. [பொது + பட்டியல்]
பொதுப்பண்	பொதுப்பண் poduppaṇ, பெ. (n.) இரவும் பகலும் பாடற்கு உரியபண்(சங்.அக);; musical mode fit to be sung during both day and night. [பொது + பண்]
பொதுப்பண்பு	பொதுப்பண்பு poduppaṇpu, பெ. (n.) பொதுநலன்; common charactor. [பொது + பண்பு]
பொதுப்பணம்	பொதுப்பணம் poduppaṇam, பெ. (n.) பொதுவான தொகை; Common fund. [பொது + பணம்]
பொதுப்பணி	பொதுப்பணி poduppaṇi, பெ.(n.) அறப்பணி சார்ந்த பொது நலப்பணி; public Welfare Work. [பொது + பணி]
பொதுப்பணித்துறை	பொதுப்பணித்துறை poduppaṇiddurai, பெ. (n.) சாலைப்போக்குவரத்து நீர்நிலைகள், ஆாகக் குச் சொந்தமான கட்டடங்கள் முதலியவற்றைப் பேணுகை; Public Works De: partment. [பொதுப் + பணித்துறை]

பொதுப்பாதை	பொதுப்பாதை poduppādai, பெ. (n.) பொதுவழி; common road. [பொது + பாதை]
பொதுப்பால்	பொதுப்பால் poduppāl, பெ. (n.) ஆண்-பெண் இரண்டும் குறிக்கும் பொதுப் பால்; common gender. [பொது + பால்]
பொதுப்பாயிரம்	பொதுப்பாயிரம் poduppāyiram, பெ. நூலியல்பு, நுவல்வோன்திறம், நுவலுந்திறன், கொள்வோன் கூற்று. கோடற்கூற்று ஆகியவற்றைப் பற்றிக் கூறும் முன்னுரை: general preface dealing with the nature of treatises, and authors,the method of teaching students and the method of study, opp. to cirappu-p-payiram. "எல்லா நூற்குமிலை பொதுப்பாயிரம்" (நன்..2); [சிறப்பு + பாயிரம்]
பொதுப்பெண்	பொதுப்பெண் poduppeṇ, பெ. (n.) பொது மகள்(சூடர்); பார்க்க;see podu-magal. [பொது + பெண்]
பொதுப்பெண்டு	பொதுப்பெண்டு poduppeṇṭu, பெ, (n.) பொதுமகள் பார்க்க;see podu-magal. 'பொதுப்பெண்டி ரல்குற்புனை மேகலை' (கம்பரா.வரைக்கா.76); [பொது + பெண்டு]
பொதுப்பெயர்	பொதுப்பெயர் poduppeyar, பெ.(n.) 1. பல பொருட்குப் பொதுவாகிய பெயர்நன். 62. உரை); generic name, opp to cirappup-peyar. 2. இருதினைக்கும் அல்லது அஃறிணை இருபாற்கும் பொதுவாகவரும் பெயர்(நன்.281–282);; noun common to both tinai, or both numbers in anrina. [பொது + பெயர்]
பொதுப்பேச்சு	பொதுப்பேச்சு poduppēccu, பெ. (n.) 1. பொதுப்படையான சொல்; indefinite language or talk. 2. ஈர்ப்பாற்றல் வாய்ந்த பேச்சு(வின்);; ambiguous talk. [பொது + பேச்சு]
பொதுப்பொல்லாங்கு	பொதுப்பொல்லாங்கு poduppollāṅgu, பெ. (n.) பொல்லாங்கு பார்க்க;see polanku. [பொது + பொல்லாங்கு]

பொதுபொதெனல்	பொதுபொதெனல் bodubodeṉal, பெ. (n.) 1. வர வர மிகுதியாதற்குறிப்பு(சங்.அக);; gradual increase. 2, ஆடை முதலியன அழுத்தமின்மைக்குறிப்பு: softness, as of texture. 3. ஈரத்தால் நனைந்திருந்தற் குறிப்பு(வின்);; yielding to pressure on account of dampness, as a wall. [பொது + பொது + எனல்]
பொதும்பர்	பொதும்பர் podumbar, பெ. (n.) 1. மரம் செறிந்த இடம்; thick grove. 'பொழிலின் வியன் பொதும்பரின் (திருக்கோ. 39); 2.இளமரக்கா; park, pleasure garden. "வெயினுழை பறியாக் குயினுழை பொதும்பர்" (பெரும்பாண். 374); 3. பொதும்பு(சங்.அக);;பார்க்க;see podumbu" [பொதும்பு + அர்]
பொதும்பல்	பொதும்பல் podumbal, பெ.(n.) பொதுவருவாய்(J.N.);; general income.
பொதும்பு	பொதும்பு podumbu, பெ. (n.) 1. சோலை; grove. 'காந்தளம் பொதும்பில் (அகநா. 18); 2. குறுங்காடு; shrubbly jungle. முல்லையம் பொதும்பின் (சீவக.3042); 3. மரப்பொந்து(பிங்);; hole, hollow in a tree. 4. குழி; pit. பொதும்பினில் வீழ்ந்து வழுக்கி (திவ். பெரியாழ். 5.2.7);. 5. குகை; cave. மேருவின் பொதும்பில் (கம்பரா.மீட்சிப்.325); [பொது → பொதும்பு] பொதும்பு podumbu, பெ. (n.) மதுரை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Madurai Taluk. [பொது-பொதும்பு]
பொதுமக்கள்	பொதுமக்கள் podumakkaḷ, பெ (n.) 1. பொதுவகைமக்கள்; the general public. 2. சிறப்பில்லாத மக்கள்; ordinary men, men of ordinary intellect. "புலமிக்க வரைப் புலமை தெரிதல்....பொதுமக்கட் காகாதே (பழமொ.5); [பொது + மக்கள்]

பொதுமகள்	பொதுமகள் podumagaḷ, பெ. (n.) 1. பரத்தை(பிங்);; whore, harlot. பொது மகளப் புதல்வரி தாம்' (கோயிற்பு:பதஞ்ச.26); 2. இடைக்குலப் பெண்; shepherdess. பொது மகளி ரெல்லாரும்....புக்கார் பொதுவரோடு (கலித்.101); [பொது + மகள்]
பொதுமடந்தை	பொதுமடந்தை podumaḍandai, பெ, (n.) 1. பொதுமகள் பார்க்க;see podiumagal. 'பொது மடந்தையர் தமக்கும்....புதுமையல்ல' (பாரத. கிருட்டின. 128); [பொது + மடந்தை]
பொதுமதியம்	பொதுமதியம் podumadiyam, பெ. (n.) 1. பொதுவானது (யாழ்.அக);; that which is common or general. [பொது + skt.madhyama.த.மத்தியம்]
பொதுமதிப்பீடு	பொதுமதிப்பீடு podumadippīṭu, பெ. (n.) பொதுக்கணிப்பு; common estimate. [பொது + மதிப்பீடு]
பொதுமருத்துவம்	பொதுமருத்துவம் podumarudduvam, பெ. (n.) பொதுபண்டுவம்; common treatment. [பொது + மருத்துவம்]
பொதுமருத்துவமனை	பொதுமருத்துவமனை podumarudduvamaṉai, பெ. (n.) பொதுவகைப் பண்டுவத்திற்கான பொதுவகைப் பண்டுவத்திற்கான மருத்துவ மனை; general hospital. [பொது + மருத்துவமனை]
பொதுமறை	பொதுமறை podumaṟai, பெ. (n.) பொது அற நூல்; (ஒழுக்கவியல்); மொழி, சமயம், இனம், நாடு முதலான சார்புகளின்றி மக்கட்குலம் முழுமைக்கும் பொதுவான அறநெறிகளை வகுத்துரைப்பதால், திருக்குறளை அறிஞர் உலகம் பொதுமறை எனப் போற்றுகிறது. [பொது + மறை]
பொதுமனப்பாங்கு	பொதுமனப்பாங்கு podumaṉappāṅgu, பெ. (n.) பரந்தமனப்பாங்கு; broad minded. [பொது + மனப்பாங்கு]

பொதுமனிதன்	பொதுமனிதன் podumaṉidaṉ, பெ. (n.) 1. நடு நிலையாளர்(வின்);, mediator (W);. 2. ஒரு பக்கமும் சாராதவன்; dis-interested person. [பொது + skt.manu-ja, த.மனிதன்]
பொதுமுதல்	பொதுமுதல் podumudal, பெ. (n.) கூட்டுவணிகத்தின் முதலீடு; Joint Stock. [பொது + k.mudal. த. முதல்]
பொதுமை	பொதுமை podumai, பெ. (n.) 1. இயல்பானது; ordinariness: superficiality. 'பொதுமை, பார்க்கின் (கம்பரா. மாயாசீ. 71); 2. பொது வுடைமை; Common property. பூ வின் மேலிருந்த தெய்வத்தை யாலும் பொதுமை யுற்றாள் (கம்பரா, மாயாசனக.62); 3.நன்மை: goodness. புரிகின்ற காளியத்தின் பொதுமை நோக்கி (கம்பரா, மருத்து 29); [பொது→ பொதுமை] 'மை' பண்புப் பெயரீறு
பொதுமை உருவரை	பொதுமை உருவரை podumaiuruvarai, பெ. (n.) முன்மாதிரி வரைபடம்; common desin. [பொதுமை + உருவரை]
பொதுமொழி	பொதுமொழி podumoḻi, பெ.(n.) 1. சிறப்பில்லாச் சொல்; word or speech not worthy of any regard, platitude. 'ஏதின்மாக்கள் பொதுமொழி கொள்ளாது (புறநா.58); 2. குறிப்பான பொருளில்லாத சொல், indefinite speech, vague genetal expression. 3. பொதுப் படையான சொல் (நன்);; term of general application. 4. பிரியாது நின்ற விடத்து ஒரு பொருளும் பிரிந்தவிடத்து வேறு பொருளும் பயக்கும் சொல் (நன். 260);; a word dearing in a compound a meaning different from its ordinary sense. 5. பொதுச்சொல்,'பார்க்க 'பொதுமொழி பிறர்க்கின்றி முழுதாளும் (கலித்: 68); (பிங்); 6. பொதுச்சொல் பார்க்க;see podu-c-col பொதுமொழி படரின் (நன். 17); [பொது+ மொழி]

பொதுவசனம்	பொதுவசனம் poduvasaṉam, பெ. (n.) 1. ஊரில் வழங்கும் சொல்; common saying: rumour. 2. பலபொருள் தரும் ஒரு சொல் அல்லதுதொடர்(வின்);; ra word, phase or sentence of more than one meaning(w); 3. பொதுமொழி, 2.3(வின்); பார்க்க;see podu-mozhi. [பொது+ வசனம்]
பொதுவர்	பொதுவர் poduvar, பெ. (n.) 1. இடையர்; herdsmen. "புன்பொதுவர் வழியொன்ற', (பட்டினப் 281);. 2. நடுநிலையாளர்; mediators. 3. பொதுமகளிர்; Prostitutes. பொதுவர் பொலி மறுகும் (மணிமே. 28, 51);. [பொது + அர்→ பொதுவர்]
பொதுவறிவு	பொதுவறிவு poduvaṟivu, பெ.(n.) 1. உலக நடப்புகளைப்பற்றியவறிவு, General knowledge. 'பொதுவறி விகழ்ந்து புலமுறு மாதவன் (மணிமே, 1984); [பொது + அறிவு]
பொதுவறு–தல்	பொதுவறு–தல் poduvaṟudal, செ.கு.வி. (v1) ஒருவனுக்கே யுரியதாதல்; to become exclusively one's own. "பொலங்கிள்ளர் மானந்தானே பொதுவறக் கொடுப்பென் (கம்பரா. மாயாக 51); [பொது + அறு]
பொதுவறு சிறப்பு	பொதுவறு சிறப்பு poduvaṟusiṟappu, பெ. (n.) தனக்கேயுரிய சிறப்பு: exclusive quality, special characteristic. 'பொதுவறு சிறப்பிற் புகாரே யாயினும் (சிலப். 1, 16); [பொதுவறு + சிறப்பு]
பொதுவனுமானம்	பொதுவனுமானம் poduvaṉumāṉam, பெ. (n.) ஒன்று உள்ளது கொண்டு.அதனுடன் காணப்படும் வேறொன்று உளது என்று கொள்ளும் கருதலளவை வகை (சி.போ 1. பாண்டிப்.);; [பொது+ skt.anumana → த.அனுமானம்]
பொதுவாக	பொதுவாக poduvāka, 1. ஒன்றைச் சிறப்பித்துக் கூறாமல், generally, commonly. 2, நடுவுநிலையாக; impartially. [பொது + ஆக → பொதுவாக]
பொதுவாய்பாடு	பொதுவாய்பாடு poduvāypāṭu, பெ. (n.) பொதுக்கணிப்பேடு; common tables. [பொது+ வாய்பாடு]

பொதுவாள்	பொதுவாள் poduvāḷ, பெ. (n.) 1. பொது மாந்தன் பார்க்க;see podu-manidan. 2. கோயில் மேற்பார்வைப் பணி செய்யும் மலையாள சாதியினார்; a caste in malabar whose hereditary occupation is temple management. 'பொதுவாள்கையில் நீரோடட்டி' (T.A.S i.v, 9); [பொது + ஆள்]
பொதுவிதி	பொதுவிதி poduvidi, பெ. (n.) பொதுவான இலக்கணம் (பொருள் 166, உரை);; [பொது + skt.vidhi. த.விதி]
பொதுவியர்	பொதுவியர் poduviyar, பெ. (n.) இடைச்சியர் (சூடா);, (திருக்கோ 136, உரை); wormer of the shephered tribe. [பொதுவர் → பொதுவியர்]
பொதுவியல்	பொதுவியல் poduviyal, பெ. (n.) 1. பலவற்றிற்குப் பொதுவாகவுள்ள குணம் (சி.போ 1,4);; general attribute, common characteristics. 2. உவமானவுவமேயங், களுக்குள்ள இயல்பான தன்மை; 3. பொதுவிலக்கண முணர்த்தும் நூற்பகுதி (நன்);; Section of grammar dealing with general principles. 4. வேத்தியற்கு, வேறான கூத்துவகை (சிலப் 14, 148);, a dance, opp to vēttiyal. [பொது + இயல்]
பொதுவில்	பொதுவில் poduvil, பெ. (n.) அம்பலம் (அக.நி);; public hall. 'பெருங்கண நாதர் போற்றிப் பொதுவினின்றாடும் (பெரியபு திருமலைக்கு 10);
பொதுவிலக்கணம்	பொதுவிலக்கணம் poduvilakkaṇam, பெ. (n.) சிறப்பாகவின்றிப் பலவற்றுக்கும் பொதுவாகக் கூறும் நெறி (நன் 62 உரை); (gram); common or general rule. [பொது + இலக்கணம்]
பொதுவிலே விடு - தல்	பொதுவிலே விடு - தல் poduvilēviḍudal, பெ.(n.) 1. ஒரு பொருளை எல்லோர்க்கும் பயன்படும் படி அமர்த்தல்; to let things to be enjoyed in common. 2. பொருளைப் பாதுகாவாது விடுதல்;(இ.வ.);; to leave things uncared for.
பொதுவுடைமை	பொதுவுடைமை poduvuḍaimai, பெ. (n.) பொதுமை: Common Property. [பொது + உடைமை] பணநாட்டமின்றி, எல்லாரும் தத்தமக்கியன்ற பணியைச் செய்து, எல்லாப் பொருள்களையும் ஒத்த உரிமையோடு பயன்படுத்தி ஒற்றுமையாக வாழும்குடும்பஅல்லது கூட்டுக் குடும்ப வாழ்க்கையே பொதுவுடைமை G (ம.வி.(அ);.வ.கூ);
பொதுவெழுத்து	பொதுவெழுத்து poduveḻuddu, பெ.(n.), ஆரியந் தமிழ்களுக்குப் பொதுவாயுள்ள எழுத்து.(நன். 150); (gram); letter common to both tamil and Sanskrit. [பொது+ எழுத்து]

பொதுவை	பொதுவை poduvai, பெ.(n.), பொதுமகள், 1. பார்க்க, பொதுவைய ரகம் புகுந்து(திருப்பு. 129); [பொது → பொதுவை]
பொதுளகரம்	பொதுளகரம் poduḷagaram, பெ. (n.) தமிழுக்கும் வடமொழிக்கும் பொதுவான 'ள' ந்ன்று எழுத்து; the tamil letter 'l' as being common to tamil and sanskrit. dist fr. cirappu-lagaram.
பொதுளு–தல்	பொதுளு–தல் poduḷudal, செ.கு.வி. (v.i.), 1. நெருங்குதல் (சூடா);; to be thick, close or crowded. சிகையனல் பொதுளியல்' (கம்பரா. இந்திரசித்து 20,); 2. நிறைதல்; to be possessed of filled. ஞானங் குணங்கல்வி நூல் பொதுளி (அரிசமய. பாகால. 7.); 3, தழைத்தல்; to be luxuriant to prosper thrive. இருள்படப் பொதுளிய (திருமுரு. 10); தெ. பொத. க. பொதெ. [பொது → பொதுளு]
பாதை	பாதை pātai, பெ.(n.), செடி(C.G);; bush. தெ. பொத. க. பொதெ. [பொது→ பொதை] பாதை1 pātai, பெ. (n.) 1. வழி (பிங்.);; way, read. 2. ஒற்றையடிவழி (வின்.);; beaten track, foot-path. 3. முறை; method, manner. way, mode. 'அவன் ஒழுங்கான பாதையில் போகவில்லை' (வின்.); 4. மிதவை (சூடா.);; flat. bottomed boat. "பாதைகள் சொரிவன பருமணி கனகம்" (கம்பரா. நாட்டு.31.); பாதை2 pātai, பெ. (n.) துன்பம்; affliction. trouble.
பொந்தந் தடி	பொந்தந் தடி pondandaḍi, பெ.(n.), பெருந்தடி (நெல்லை);; a big club. [செந்தை → மெந்தம் → பெந்தம் + தடி]

பொந்தர்	பொந்தர் pondar, பெ. (n.) பொந்து; hole, (இ.வ.); hollow. [பொந்து → பொந்தர்] பொந்தர் pondar, பெ.(n.) . ஒருவகை நீர்ப்புள்(வின்);; a water bird. [பொந்து → மொந்தர்]
பொந்தி	பொந்தி pondi, பெ.(n.) 1. உடம்பு; body. 'சோற்றினால் வளர்த்த பொந்தி (திருப்பு. 731.); 2. பருமை (சங்.அக.);; stoutness. 3. மரத்தினாற் செய்த வாள்(வின்);, wooden Sword. [பொந்து → பொந்தி]
பொந்திக்கை	பொந்திக்கை pondikkai, பெ.(n.) பொருந்துகை, union. [பொருந்து → பொருந்திக்கை]
பொந்திகை	பொந்திகை pondigai, பெ.(n.), மனநிறைவு (இ.வ.); self satisfaction. [பொருந்து → பொந்திகை]
பொந்திகைச் சுற்றுலா	பொந்திகைச் சுற்றுலா pondigaiccuṟṟulā, பெ.(n.) இன்பச் சுற்றுலா; act of enjoying. [பொந்திகை + சுற்றுலா]
பொந்திகையுலா	பொந்திகையுலா pondigaiyulā, பெ.(n.) இன்பச்சிற்றுலா; picnic, trip for pleasure. [பொந்திகை + உலா]

பொந்து	பொந்து pondu, பெ. (n.) 1. மரப்பொந்து hole recess, hollow in a tree. ஆனந்தத் தேனிருந்த பொந்தை (திருவாச. 13, 2); 2. எலி முதலியவற்றின் வளை, hole in th: ground, as of rat or snake. 3. பல்லி (பிங்.);. lizard. தெ.பொந்த [பொத்து → பொந்து] பொந்து pondu, பெ.(n.) கைத்தறி நெசவில் பல சிலுப்பைகள் சேர்ந்தது; a group of Ciluppai in handloom. [பொல்- பொந்து]
பொந்துக்கோரை	பொந்துக்கோரை pondukārai, பெ.(n.) கோரை வகை(வின்);; a sedge. [பொந்து + கோரை.]
பொந்துத்தேன்	பொந்துத்தேன் ponduttēṉ, பெ. (n.) மரப்பொந்து முதலியவற்றில் வைக்கப்பட்டதேன்(வின்.);, honey gathered in the hollow c atree, CreviCe, etc. [பொந்து + தேன்]
பொந்தை	பொந்தை pondai, பெ. (n.) 1. சீலையோட்டை rent in a cloth. 2. உடம்பு; body. 3. மயிர்ச்சிக்கு; stickness of hair. மயிர் பொந்தையாகவிருக்கிறது. க. பொந்தெ. [பொந்து → பொந்தை]
பொந்தைக்கோல்	பொந்தைக்கோல் pondaikāl, பெ. (n.) பொந்தையக்கோல், பார்க்க;see pomla-yakkol. [பொந்தை + கோல்]

பொந்தையக்கோல்	பொந்தையக்கோல் pondaiyakāl, பெ. (n.) பூண்கட்டின தடி(வின்);; staff with a ferule. [பொந்தை + கோல்]
பொம்மக்காதேவி	பொம்மக்காதேவி pommakkātēvi, பெ.(n.) தொட்டியருடைய குல தெய்வமும் மாயக் கலையினர் வணங்குவதுமாகிய ஒரு தேவதை (ET. IV, 189);; patron deity of the töttiya caste, Worshipped also by jugglers. [பொம்(மை);→ (இ);யக்காதேவி] பொம்மக்காதேவி pommakkātēvi, பெ.(n.) தொட்டியருடைய குல தெய்வமும் மாயக் கலையில் வல்லவரானவர் (சால வித்தைக் காரர்); வணங்குவதுமாகிய ஒரு சிறுதெய்வம்; patron deity of the {} caste, worshipped also by jugglers (E.T. vi, 189);.
பொம்மல்	பொம்மல் pommal, பெ. (n.) பொலிவு; fine appearance. ஒளிர் பொன்னனைய பொம்மணிறம் (கம்பரா. உருக்கா. 68); 2. மிகுதி (திவா.);; abundance, copiousness. "புகுந்த வவ்விருளின் பொம்மல் (இரகு. இலவண. 55); 3. பருமன்; size, thickness, plumpness. பொம்மல் வனமுலை (சீவக. 2717); 4. கூட்டம்; multitude, as of stars. "பொலிந்தன உடுவின் பொம்மல்" (கந்தபு. காசிபன்புல. 28); 5. சோறு: boiled rice. 'இறடிப் பொம்மல் பெறுகுவீர் (மலைபடு. 169); (பிங்); 6. மகிழ்ச்சி: exultation. போய்வருங் கரும முற்றிற் றென்பதோர் பொம்மல் பொங்க (கம்பரா. திருவடி. 3); [பெரு → பெருமு → பொருமு → பொம்மல்]
பொம்மலாட்டம்	பொம்மலாட்டம் pommalāṭṭam, பெ.(n.) பொம்மையை வைத்து ஆட்டும் நாடகம்: puppet show. 2. மாயம்; disguise, deceptive appearance. பொம்மலாட்டமென்றேயிரு' (பட்டினத். பொது,21); [பொம்மல் + ஆட்டம்]
பொம்மலி	பொம்மலி pommali, பெ. (n.) பருத்தவள் (யாழ்.அக);; stout woman. [பொம்மல் - பொம்மலி]

பொம்மன்	பொம்மன் pommaṉ, பெ.(n.), யாரோ ஒருவன்(வின்);; some one, used in contempt. " பேரெலாம் பொம்மன் திம்மன்" (தனிப்.); தெ.பொம்மடி. [பொம்மல் → பொம்மன்]
பொம்மியம்மன்	பொம்மியம்மன் pommiyammaṉ, பெ.(n.), சிறுதெய்வங்களிலொன்று(இ.வ.); a minor deity. [பொம்மி + அம்மன்]
பொம்மு-தல்	பொம்மு-தல் pommudal, செ.கு.வி. 1. பொலிதல்; to excel in appearance. 2. மிகுதல்; to swell. அதிர்குரல் பொம்ம (பாரத பதினான்._112);. [பொருமு→பொம்மு-]
பொம்மெனல்	பொம்மெனல் pommeṉal, பெ.(n.). ஒரொலிக்குறிப்பு (பிங்);; tinkling sound. 'பொம்மென் பரிபுரம் (பாரத அருச்சுனன்றீர். 9); being sudden or tapid. மாதர் பொம்மெனப் புகுந்து (கம்பரா. உலாவியல்.1.); (c.); அடர்ச்சிக் குறிப்பு: being thick or crowded. "பொம்மெனிருள்வாய்' (திருக்கோ. 395); [பொம் + எனல்]
பொம்மை	பொம்மை pommai, பெ.(n.) பாவை: puppet, effigy. க. பொம்பெ. [போன்மை → பொம்மை] பொம்மை pommai, பெ.(n.) 1. பிட்டம்: buttocks. அவன் நடக்கும்போது பொம்மை யாடுகிறது. (இ.வ.); 2. கைப்பிடிகவர்(வின்);: breastwork, parapet. [பொம்மு →பொம்மை]

பொம்மைவாய்	பொம்மைவாய் pommaivāy, பெ. (n.) தடித்த வாய் கிண்டற் பெயர்; a nickname, used in contempt. [பொம்மை + வாய்]
பொய்-தல்	பொய்-தல் poytal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. பிடுங்கப்படுதல்: to be pulled out, torno. பொய்த குத்தின…. புண் (கம்பரா. கிங்கர.5); 2. துளைக்கப்படுதல்; to be hollowe: பொய்தகடொன்று பொருந்தி (கம்பரா.பஞ்: 49); [புய் → பொய்] பொய்-தல் poytal, செ.குன்றா.வி. (v.t.) வீழ்த்துதல்; to fell, throw down. அவை சோரப் பொய்தான் (கம்பரா. அட்ச, 33); [புய் → பொய்]
பொய்	பொய் poy, பெ. (n.) 1. பொய்க்கூற்று; falsehood, falsity. "பொருள்கெடுத்து பொய்மேற் கொளீஇ." (குறள். 938); : மருட்சித் தோற்றம்; illusion of the work deceptive appearance. 3. போலியானது(வின்);; sham, that which is counterfeit or false. 4 நிலையாமை; instability. ுற்புதமே யன்ன பொய்க்குடி வாழ்க்கையை (திருநூற். 3); : உட்டுளை; tubbularity, hole. பொய்பொ முடங்குகை' (சிலப் 15, 50); 6 மரப்பொந்து(பிங்);; hollow or recess in a tree. 7. செயற்கையானது; that which is artificia as poy-k-kal. 8, சிறு சிராய் (வின்);; sma Slinter. தெ. பொல்லு க. புசி, ம.பொய் [புய் → பொய்]
பொய்"-த்தல்	பொய்"-த்தல் poyttal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. தவறுதல்; to fail, as a prediction or omer to deceive hope, as clouds. விண்ணின்று பொய்ப்பின் (குறள் 13,); 2. தம் செயலினின்று பின்வாங்குதல்; to prove false. "பொய்த்தோ வில்லிகள் போவாராம்." (கம்பரா. சூளா. 41); 3. கெடுதல்; to go to ruin. பொருளென்னுப் பொய்யா விளக்கம் (குறள்.753);

பொய்'-த்தல்	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;
பொய்க்க	பொய்க்க poykka, கு.வி.எ. (adv.) 1. பொய்பட; falsely, not in earnest. அங்கையாகிய அழகிய தலத்தால் பொய்க்கத் தட்டின வளவிலே' (சீவக. 1834, உரை);. 2. மெதுவாய்; slowly. பொய்க்க அடியிட்டுக் கொண்டு போனபடி' (ஈ.டு. 5,10, 4); [பொய் → பொய்க்க]
பொய்க்கடி	பொய்க்கடி poykkaḍi, பெ. (n.) 1. கால் நடைகள் நுனிப்புல் மேய்கை: browsing. 2. தீங்கு விளைக்காத கடி, harmless playful bite, as of a dog. [பொய் + கடி]
பொய்க்கண்	பொய்க்கண் poykkaṇ, பெ. (n.) 1. போலிக் கண்; artificial eye. 2, கண்ணருகு(வின்);, part near the eye. 3. கண்மண்டை(யாழ்.அக);, bones forming the eye-socket. [பொய் + கண்]
பொய்க்கண்டிப்பு	பொய்க்கண்டிப்பு poykkaṇṭippu, பெ. (n.) பொய்யாகக் கண்டித்தல்; false rebake. [பொய் + கண்டிப்பு]

பொய்க்கண்ணி	பொய்க்கண்ணி poykkaṇṇi, பெ. (n.) பொய்ப்பூ (யாழ்.அக); பார்க்க:see payp-pப். [பொய் + கண்ணி]
பொய்க்கண்ணிர்	பொய்க்கண்ணிர் poykkaṇṇir, பெ.(n.) போலியாக அழுதல்;முதலைக்கண்ணிர்; crocodile tears. [பொய் + கண்ணி]
பொய்க்கணிப்பு	பொய்க்கணிப்பு poykkaṇippu, பெ. (n.) தவறான மதிப்பீடு; false calculation. [பொய் + கணிப்பு]
பொய்க்கதை	பொய்க்கதை poykkadai, பெ. (n.) 1. கட்டி விடப்பட்ட செய்தி fib. 2. கட்டுக்கதை fiction. [பொய் + கதை]
பொய்க்கரணியம்	பொய்க்கரணியம் poykkaraṇiyam, பெ. (n.) பொய்யானகரணியம்(காரணம்);; false reasoning. [பொய் + கரணியம்]
பொய்க்கரி	பொய்க்கரி poykkari, பெ. (n.) பொய்ச்சான்று பார்க்க;seepoy-calcci. பொய்க்கரிபோகன்மின்' (சிலப்.30.192); [பொய் + கரி]
பொய்க்கரிமாக்கள்	பொய்க்கரிமாக்கள் poykkarimākkaḷ, பெ. (n.) பொய்ச்சான்று கூறுபவர்; false witnesses. பொய்க்கரிமாக்கள் புறங்கூற்றாளர்' (சிலப். 5, 131, பி - ம்); [பொய்க்கரி + மாக்கள்]
பொய்க்கரியாளர்	பொய்க்கரியாளர் poykkariyāḷar, பெ. (n.) பொய்க்கரிமாக்கள் பார்க்க;see Poy-k-karmakka. பொய்க்கரியாளர் புறங்கூற்றாளர்.'(சிலப். 5,_131); [பொய்க்கரி + ஆளர்]
பொய்க்காய்வு	பொய்க்காய்வு poykkāyvu, பெ. (n.) வெறுப்பது போன்ற நடிப்பு; "பொய்க்காய்வு காய்தியென் நெஞ்சு" (குறள்.1246); temporary estrangement. [பொய் + காய் → அகாய்வு]

பொய்க்காரணம்	பொய்க்காரணம் poykkāraṇam, பெ.(n.) பொய்க்கரணியம் பார்க்க:see Poy-kkaranyam. [பொய் + காரணம்]
பொய்க்கால்	பொய்க்கால் poykkāl, பெ. (n.) 1. விளையாட்டில் கால்களால் ஏறிச்செலுத்தும் கழி: stilt. அந்தரமாய் பொய்க்காலிலாடும் வித்தை (நெல்விடு.358); 2. காலுக்கு மாற்றாக மரத்தால் அமைத்துக் கட்டப்பட்ட போலிக்கால்; wooden leg. [பொய் + கால்]
பொய்க்காற்குதிரை	பொய்க்காற்குதிரை poykkāṟkudirai, பெ. (n.) ஊர்ந்து செல்வது போல் உள்ளிருந்து மாந்தன் ஆட்டும் மரக்குதிரை; wooden rider and horse, played by a man hiding inside. [பொய்க்கால் + குதிரை]
பொய்க்கிணறு	பொய்க்கிணறு poykkiṇaṟu, பெ. (n.) யானை முதலியவற்றை அகப்படுத்தும் படுகுழி; false well or pit, as a trap for elephants. [பொய் + கிணறு]
பொய்க்கிளை	பொய்க்கிளை poykkiḷai, பெ. (n.) பலாமரத் துண்டாம் பிஞ்சு பிடியா முளை(யாழ்.அ.க.); false Sprout, as in Jack-trees. [பொய் + கிளை]
பொய்க்குரல்	பொய்க்குரல் poykkural, பெ. (n.) போலியோசை(வின்);: feigned or counterfe VoiSe. [பொய் + குரல்]
பொய்ல்லிழி	பொய்ல்லிழி poylliḻi, பெ. (n.) 1 பார்வைக்கு மூடியது போன்றிருந்து கா வைத்தால் உள்ளே ஆழ்த்தும் குழி: covere pit giving a flase notion of safety. 2. கோலி விளையாட்டில் தனியே விடப்பட்ட குழி(இ.வ. a pit set apart without using, in playing marbles. 3. நாற்று நட்ட குழி(யாழ்.அக);: Pre pared pit where seedlings are grown be fore runs plantation. [பொய் + குழி]

பொய்க்குற்றம்	பொய்க்குற்றம் poykkuṟṟam, பெ. (n.) போலிக்குற்றச்சாட்டு; slander. [பொய் + குற்றம்]
பொய்க்குற்றச்சாட்டு	பொய்க்குற்றச்சாட்டு poykkuṟṟaccāṭṭu, பெ. (n.) பொய்க்குற்றம் பார்க்க;see pol-k kurttam. [பொய் + குற்றம் + சாட்டு]
பொய்க்கூடு	பொய்க்கூடு poykāṭu, பெ. (n.) 1. உடல் (யாழ்.அக); body. [பொய் + கூடு]
பொய்க்கூற்று	பொய்க்கூற்று poykāṟṟu, பெ. (n.) நேர்மையில்லா உரை; false statement. [பொய் + கூற்று]
பொய்க்கை	பொய்க்கை poykkai, பெ. (n.) மீன் வகை(வின்);; a kind of fish. [பொய் + கை]
பொய்க்கையொப்பம்	பொய்க்கையொப்பம் poykkaiyoppam, பெ, (n.) போலிக்கையெழுத்து; fraud signature. [பொய் + கையொப்பம்]
பொய்க்கொண்டை	பொய்க்கொண்டை poykkoṇṭai, பெ. (n.) நெட்டியால் செய்யப்பட்ட கொண்டை வகை (சிலப். 5, 34 உரை);; a kind of pithwork forming a frame for ha(ri); dressing. [பொய் + கொண்டை]

பொய்க்கோலம்	பொய்க்கோலம் poykālam, பெ. (n.) 1. இயற்கையுருவை மறைக்கும் மாறுகோலம்; false or assumed appearance, disguise. பொய்க்கோலஞ்செய்ய வொழியுமே (நாலடி.43); 2. படிற்றொழுக்கம்(வின்);. hypocrisy. [பொய் + கோலம்] பொய்க்கோலம் poykālam, பெ. (n.) புனைவு செய்யப்பட்ட தோற்றம் false appearance. [பொய் + கோலம்]
பொய்மதிப்பீடு	பொய்மதிப்பீடு poymadippīṭu, பெ. (n.) பொய்க்கணிப்பு பார்க்க;see poykkanippu. [பொய் + மதிப்பீடு]
பொய்கை	பொய்கை poykai, பெ. (n.) 1. இயற்கை யிலுண்டான நீர்நிலை; natural spring or pond. 'வாவியும் பொய்கையுங் கண்டீர்.' (சீவக.337); 2. நீர்நிலை; tank. "பொய்கைவாயிற் புனல்பொரு புதவின்" (பதிற்றுப். 27); 3. பொய்கையார்,1 பார்க்க களவழிப்பா முன்செய்தபொய்கை (தொல்.பொ.91); 4. பொய்கையாழ்வார் பார்க்க பொய்கை பூதம் பேய் (பிர.யோத. 11, 9); [பொய் → பொய்கை] பொய்கை poykai, பெ. (n.) கோட்டான் a kind o owl (யாழ்.அக.);.
பொய்கையார்	பொய்கையார் poykaiyār, பெ. (n.) 1. களவழி நாற்பது இயற்றிய ஆசிரியர்; an ancient poet author of kalavali-nārpadu (புறநா. 48);. 2. பொய்கையாழ்வார் பார்க்க:see polygai-. பொய்கையார் பூதத்தார் பேயார்' (உபதேசரத். 4); [பொய்கை + ஆர்]
பொய்கையாழ்வார்	பொய்கையாழ்வார் poykaiyāḻvār, பெ. (n.) காஞ்சிபுரத்தில் ஒரு பொய்கையில் தோன்றிய வரும், ஆழ்வார் பதின்மருள் ஒருவருமான திருமாலடியார்: a waisnava saint, born at a tank in conjeevaram, one of the ten älvär. [பொய்கை + ஆழ்வார்]

பொய்ச்சத்தம்	பொய்ச்சத்தம் poyccattam, பெ. (n.) G பொய்க்குரல்(வின்); பார்க்க;see poy-k-kural. [பொய் + skḷ sālada த.சத்தம்]
பொய்ச்சத்தியம்	பொய்ச்சத்தியம் poyccattiyam, பெ. (n.) பொய்யாணை(வின்); பார்க்கsee poy-y-inal. [பொய் + skt satya. த.சத்தியம்]
பொய்ச்சாக்கு	பொய்ச்சாக்கு poyccākku, பெ. (n.) நொண்டிச்சாக்கு; lame execuse. [பொய் + சாக்கு]
பொய்ச்சா-த்தல்	பொய்ச்சா-த்தல் poyccāttal, செ.குன்றா.வி. (v.t.) மறத்தல் (வின்);; to forget. [பொய்ச்சா → பொய்ச்சா → த்தல்]
பொய்ச்சாட்சி	பொய்ச்சாட்சி poyccāṭci, பெ. (n.) 1. உண்மைக்கு மாறான சான்று; false testimony. பொய்ச்சாட்சி சொல்லும் பதர் (குமரே. சத 28); 2. பொய்ச்சாட்சிக்காரன்: false witness. [பொய் + skḷ sākṣin த.சாட்சி]
பொய்ச்சாட்சியம்	பொய்ச்சாட்சியம் poyccāṭciyam, பெ. (n.) பொய்ச்சாட்சி பார்க்க;see poy-c-cac. [பொய் + skḷ sākṣya த.சாட்சியம்]
பொய்ச்சான்று	பொய்ச்சான்று poyccāṉṟu, பெ. (n.) பொய்ச்சாட்சி பார்க்க; see poy-c-calci. [பொய் + சான்று]
பொய்ச்சான்றேறு–தல்	பொய்ச்சான்றேறு–தல் poyccāṉṟēṟudal, செ.குன்றா.வி.(v.t.) பொய்ச்சான்று சொல்லுதல்; to give false evidence. வஞ்சித்துப் பொய்ச்சான்றேறுவாரும்' (சிலப் 5,128, உரை); [பொய்ச்சான்று + ஏறு]

பொய்ச்சிரிப்பு	பொய்ச்சிரிப்பு poycciripp‍u, பெ. (n.) பொய்ப்புன்னகை பார்க்க:see poypumakal. [பொய் + சிரிப்பு]
பொய்ச்சீப்பு	பொய்ச்சீப்பு poyccīppu, பெ. (n.) வாழைக் குலையிற்றோன்றியழியும் நுனிச்சீப்பு(வின்);; the last row of blossoms that forms on the bunch of a plantain and perIshes. [பொய் + சிப்பு]
பொய்ச்சு	பொய்ச்சு poyccu, பெ. (n.) பழத்தின் குற்றம்(வின்);; flaw, defect, as in a fruit. [பொய் → பொய்ச்சு]
பொய்ச்சுற்றம்	பொய்ச்சுற்றம் poyccur̲r̲am, பெ. (n.) அன்பற்ற சுற்றம்; kinship without natural love. [பொய் + கற்றம்]
பொய்ச்சுற்றம் பேசு-தல்	பொய்ச்சுற்றம் பேசு-தல் poyccur̲r̲ambēcudal, செ.கு.வி.(v.i.) இணக்கமின்றி உறவு கொண்டாடுதல்; to claim Kinship without real love. குருபாண்டவர்க் காயங்கொர் பொய்ச்சுற்றம் பேசி" (திவ். பெரியாழ். 5.3.4); [பொய்ச்சுற்றம் + பேசு]
பொய்ச்சூள்	பொய்ச்சூள் poyccūḷ, பெ. (n.) பொய்யாணை; false oath. பொய்ச்சூளா ளென்ப தறியேன் யான்' (பரிபா 12, 63); [பொய் + குள்]
பொய்செய்-தல்	பொய்செய்-தல் poyceytal, செ.கு.வி. (v.i.) உண்மையற்று ஒழுகுதல்; to prove false. 'கார்யத்தில் வந்தால் மெய் செய்வரைப் போலே பொய் செய்து தலைக்கட்டும்'(ஈடு.104.5);
பொய்ச்செய்தி	பொய்ச்செய்தி poycceyti, பெ. (n.) நம்பகத்தன்மையற்ற பொய்யான செய்தி: rOmOUr. [பொய் + செய்தி]

பொய்சொல்லி	பொய்சொல்லி poycolli, பெ. (n.) பொய் சொல்லுபவன்-ள் (வின்);. lar. [பொய் + சொல்லி] 'இ வி. மு. ஈறு.
பொய்த்தலை	பொய்த்தலை poyttalai, பெ. (n.) கன்னமிடுவோர் கன்னத்துளை வழியாய் உட்செலுத்தும் போலிக் கை(வின்);, mask or false head on a pole, pushed by thieves through a hole made in the wall of a house to ascertain whether the inmates are vigilant or not. [பொய் + தலை]
பொய்த்தூக்கம்	பொய்த்தூக்கம் poyttūkkam, பெ. (n.) 1. குறையுறக்கம்(வின்);; unsound sleep (w); 2. பொய்யுறக்கம்.1 பார்க்க;see poy-yurakkam. [பொய் +தூக்கம்]
பொய்த்தேர்	பொய்த்தேர் poyttēr, பெ. (n.) 1. பேய்த் தேர்;(நாமதீப. 414); mirage. 2. பின மின்றித் தனியே விதியில் வரும் வெறுந்தேர் dummy bier carried in a funeral procesSion. [பொய் + தேர்]
பொய்த்தோற்றம்	பொய்த்தோற்றம் poyttōṟṟam, பெ. (n.) போலித்தோற்றம்; false show. [பொய் + தோற்றம்]
பொய்தல்	பொய்தல் poytal, பெ. (n.) . 1. மகளிர் விளையாட்டு; woman's game. "பொய்த லாய மொடு (சிலப்.6.151); 2. சிற்றில்; house of sand made by children in play. 'பொய்தணி வண்டிமிர் மணற்கோடு' (பரிபா.20.23); 3. மகளிர் கூட்டம்:(சூடா);; company of women. [பொய் → பொய்தல்]
பொய்ந்நாட்டு	பொய்ந்நாட்டு poynnāṭṭu, பெ. (n.) பொய்யாக நாட்டிக்கொள்ளப்பட்ட்து; that which is made falsey. "பொய்ந்நாட்டேனும் (சீவக.1637); [பொய் + நீர்]

பொய்ந்நீர்	பொய்ந்நீர் poynnīr, பெ. (n.) பொய்த்தேள் (யாழ்.அக,); பார்க்க;see pow-t-trl. [பொய் + நீர்]
பொய்ந்நெறி	பொய்ந்நெறி poynneṟi, பெ. (n.) தீயவழி: false path, evil way. பொய்ந்நெறி நீக்கிய வதிசயம் (திருவாக 26.10);. [பொய் + நெறி]
பொய்ப்பத்திரம்	பொய்ப்பத்திரம் poyppattiram, பெ. (n.) , போலிஆவணம்(வின்.);: false document. [பொய் + skt.patra த.பத்திரம்]
பொய்ப்பாடு	பொய்ப்பாடு poyppāṭu, பெ. (n.) 1. தவறுகை; failure, tutility. 2. பொய்படுகை; proving falses. [பொய் + மாடு சொல்லாக்காறு → பாடு]
பொய்ப்பார்	பொய்ப்பார் poyppār, பெ. (n.) இளகலான நிலப்பகுதி (வின்.);; unstable stratum, as found in digging well. [பொய் + பார்]
பொய்ப்பிஞ்சு	பொய்ப்பிஞ்சு poyppiñju, பெ. (n.) காயாகாமல் வெம்பியுதிரும் இளங்காய் (யாழ்ப்);; tander fruit that appears early in a plant and drops down without ripening. [பொய் + பிஞ்சு]
பொய்ப்பு	பொய்ப்பு poyppu, பெ. (n.) உண்மையற்றது; falsification, deception. பொய்ப்பற யாரும் போற்ற (திருவாலவா. 56.4); [பொய் → பொய்ப்பு]
பொய்ப்புன்னகை	பொய்ப்புன்னகை poyppuṉṉagai, பெ. (n.) போலிச் சிரிப்பு; false laugh. [பொய் + புன்னகை]

பொய்ப்பூ	பொய்ப்பூ poyppū, பெ. (n.) காய்பிடிக்காது உதிரும் முதற்பூ (சங்.அக.);; the first flower of a plant which drorps down without developing. [பொய் + பூ]
பொய்ப்பேச்சு	பொய்ப்பேச்சு poyppēccu, பெ. (n.) பாசாங்குப் பேச்சு; meaningless talk. [பொய் + பேச்சு]
பொய்ப்பொருள்	பொய்ப்பொருள் poypporuḷ, பெ. (n.) எக்காலத்து மில்லாத பொருள்; thing which is non-existent. [பொய் + பொருள்]
பொய்படு-தல்	பொய்படு-தல் poypaḍudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. பொய்யாதல்; to prove false. 2. பயன் விளையாது அழிந்திடுதல்; to fail of purpose. பொய்படு மொன்றோ (குறள், 836); [பொய் + படுதல்]
பொய்ம்மணல்	பொய்ம்மணல் poymmaṇal, பெ. (n.) புதை மணல் (கொ.வ.);; guicksand. [பொய் + மணல்]
பொய்முகம்	பொய்முகம் poymugam, பெ. (n.) வஞ் முகம்: false-face. [பொய் + முகம்]
பொய்ம்மூக்கு	பொய்ம்மூக்கு poymmūkku, பெ. (n) 1. மூக்கின் கீழுள்ள உறுப்பு(வின்.);; bottom t the nose (W);. 2. மேல் மூக்கு; top of th nostril. 3. போலிமூக்கு; artificial nose. [பொய் + மூக்கு]

பொய்ம்மை	பொய்ம்மை poymmai, பெ. (n.) 1. பொய்; false hood, lie. பொய்ம்மையும் வாய்மை, யிடத்த (குறள், 292,); 2. மாயம்; unrealit illusion. 3. போலி; that which is counterfe Orantificial. [பொய்→ பொய்ம்மை] மை ப. பெ. ஈறு.
பொய்ம்மையாளர்	பொய்ம்மையாளர் poymmaiyāḷar, பெ.(n.) பொய்யர்; liars, persons given to false hoc or duplicity. பொய்ம்மையாளரைப் பாடாதே. (தேவா. 647.1); [பொய்ம்மை +ஆளர்]
பொய்ம்மையுத்தரம்	பொய்ம்மையுத்தரம் poymmaiyuttaram, பெ. (n.) வழக்காளியின் பேச்சை எதி வழக்காளி மறுத்துரைக்கை (சுக்கிர நீதி,);; 27 statement by the defendant contesting t plaintiff's statement. [பொய்மை + உத்தரம்]
பொய்யடி	பொய்யடி poyyaḍi, பெ. (n.) 1. போலியடி: playful stroke proving light or harmless. 2. பொய்யால் பிறரை வஞ்சிக்கை; deceiving by false words. 3. அச்சுறுத்துகை; terrifying. [பொய் + அடி]
பொய்யடிமை	பொய்யடிமை poyyaḍimai, பெ. (n.) போலிப் பத்தி ; insincere devotion to God. பொய்யடிமை யில்லாத புலவர்க்கு மடியேன்" (தேவா,737,7); [பொய் + அடிமை]
பொய்யடிமையில்லாதபுலவர்	பொய்யடிமையில்லாதபுலவர் boyyaḍimaiyillātabulavar, பெ. (n.) சிவபெருமானை வழிபடும் கழகப் புலவர்களான தொகையடியார் (பதினோ. திருத்தொண்டர் திருவந்:49);; poets of the last Sangam who congecrated their lives to the worship of Śiva, one of togai-adiyār, q.v. [பொய்யடிமை + இல்லாத புலவர்]
பொய்யம்பு	பொய்யம்பு poyyambu, பெ. (n.) விளை யாட்டம்பு; sham arrow, discharged in play or mock flight. வேடுவனாய்ப் பொய்யம் பெய்து (தேவா.149); [பொய் + அம்பு]
பொய்யவியல் செய்–தல்	பொய்யவியல் செய்–தல் poyyaviyalceytal, செ.குன்றாவி. (v.t.) புழுக்குதல்; to parbol. [பொய் + அவியல் + செய்-]

பொய்யறுகல்	பொய்யறுகல் poyyaṟugal, பெ. (n.) பாதி வெந்த செங்கல் (CG);; brick partiality barrt. [பொய் + அறுகல்]
பொய்யறை	பொய்யறை poyyaṟai, பெ. (n.) 1.பெட்டகத்தின் மறைவறை, பொய்க்குழி ; secret compartment in a box or safe. 2. 'பொய்யறைப் படுத்து (சிலப்.10,70); பார்க்க: [பொய் +அறை]
பொய்யன்	பொய்யன் poyyaṉ, பெ. (n.) பொய்பேசுபவன்; liar. பொய்யர் கண்டீர் வாழ்க்கையாளர்' (தேவா, 88,6); க. புசிக. [பொய் + அன்]
பொய்யாடல்	பொய்யாடல் poyyāṭal, பெ. (n.) வினய மில்லாத சிறுபிள்ளைகள் விளையாட்டு: innocent sport, as of children. பொய்யாடலாடும் புணர்ப்பின் (பரிபா. 11, 89); [பொய் + ஆடல்]
பொய்யாணை	பொய்யாணை poyyāṇai, . பெ. (n.) பொய்யாகச் செய்யும் உறுதிமொழி (யாழ்.அக);; false oath, perjury. [பொய் + ஆணை]
பொய்யாப்புள்	பொய்யாப்புள் poyyāppuḷ, பெ. (n.) பறவை வகை (சூடா.);; rail water-fowl. [பொய் + ஆ + புள்] 'ஆ எ. ம. இ. நி.
பொய்யாமை	பொய்யாமை poyyāmai, பெ. (n.) பொய் சொல்லாமை, being truthful: 'பொய்யாமை யன்ன புகழில்லை' (குறள், 296); 2. நடுநிலைமை; impartiality. பொய்யாமை நுவலுநின் செங்கோல் (கலித். 99); [பொய் + ஆ + மை- பொய்யாமை] 'ஆ' எ. ம. இ. நி. 'மை'. ப. பெ. ஈறு.

பொய்யாமொழி	பொய்யாமொழி poyyāmoḻi, பெ. (n.) மெய்யுரை; never-failing word, true word. மறைநூல்; sacred scriptures of the hindus. s the vědas and the gamás. பொய்யா மொழியா லந்தணர் போற்றும் புத்தூரில்' தேவா. 612, 10) 3. திருக்குறள்; the kural திருவள்ளுவர் மொழிந்த பொய்யா மாழிக்கும்' (வள்ளுவமா. 23); தஞ்சைவாணன் கோவை யியற்றிய புலவர் (தமிழ்நா);, a poet, author of lanjain-vānan - Oval. [பொய் + ஆ + மொழி] 'ஆ எ. ம. இ. நி.
பொய்யாறு	பொய்யாறு poyyāṟu, பெ. (n.) பொய்ந்நெறி பார்க்க;see Poy-m-ner. 'பொய்யாற் றொழுக்கங் கொண்டு (மணிமே.23:22,); [பொய் + ஆறு]
பொய்யிகந்தோர்	பொய்யிகந்தோர் poyyigandōr, பெ, (n.) முனிவர் (உரி.நி); sages. [பொய் + இகந்தோர்]
பொய்யிடை	பொய்யிடை poyyiḍai, பெ. (n.) நுண்ணிய இடை; slender waist. வார்முலை பொறாத பொய்யிடை நைய' (கம்பரா. ஊர்தே 104); [பொய்+இடை]
பொய்யில்புலவன்	பொய்யில்புலவன் poyyilpulavaṉ, பெ. (n.) மெய்யறீவன்; man of true wisdom. பொய்யில் புலவர் புரிந்துறையு மேலுலகம்' 4.வெ. 10.4) 2. திருவள்ளுவர்; Tiruvalluvar. பெய்யெனப் பெய்யும் பெருமழை யென்றவப் பொய்யில் புலவன்' (மணிமே 22, 61); [பொய் + இல் + புலவன்]
பொய்யுகம்	பொய்யுகம் poyyugam, பெ. (n.) கடையூழி (கலியுகம்);; kaliyuga. நாலாம் பொய்யுகம்' (திருவிளை. இரசவாத 30); [பொய் +Skt. yuga த.யுகம்]
பொய்யுரம்	பொய்யுரம் poyyuram, பெ. (n.) மயக்க அறிவு; illusory knowledge. பொய்யுரமுறு நிருவிகற்ப வுரு (வேதா. கு. 67); [பொய் + உரம்]

பொய்யுறக்கம்	பொய்யுறக்கம் poyyuṟakkam, பெ, (n.) 1. கள்ளத் தூக்கம்; pretanded sleep. மடவாள் போந்தனையும் பொய்யுறக்கம்... உறங்கி (திவ். இயற். சிறிய. ம.31); 2. பொய்த்துக்கம், (வின்.); பார்க்க; 1. Poy-t-ukkam. [பொய் + உறக்கம்]
பொய்யுறக்கு	பொய்யுறக்கு poyyuṟakku, பெ. (n.) பொய்யுறக்கம் பார்க்க;see Poy-y-urakkam அமளி மேலாப் பொய்யுறக் குறங்கு வானை' (கம்பரா. ஊர்ய தே. 213); [பொய் + உறக்கு]
பொய்யுறங்கு–தல்	பொய்யுறங்கு–தல் poyyuṟaṅgudal, செ.கு.வி. (v.i.). உறங்குவது போல் நடித்தல்; to pretend to sleep. புனையிழை யொருமயில் பொய்யுறங்குவாள்' (கம்பரா. உண்டா. 64); [பொய் உறங்கு-]
பொய்யொழுக்கம்	பொய்யொழுக்கம் poyyoḻukkam, பெ. (n.) தீய நட்த்தை; immoral ethics (conduct);. [பொய் + ஒழுக்கம்]
பொய்யொழுகலாறு	பொய்யொழுகலாறு poyyoḻugalāṟu, பெ. (n.) பொய்யொழுக்கம் பார்க்க;see poyyoʟkkam. [பொய் + ஒழுகலாறு] ஒழுகலாறு = நடத்தை
பொய்வளைவு	பொய்வளைவு poyvaḷaivu, பெ. (n.) மேலே வளைவுகட்டுதற்காசு இடும் முட்டுவளைவு (CEM);; Scaffold for an arch. [பொய் + வளைவு]
பொய்வாழ்வு	பொய்வாழ்வு poyvāḻvu, பெ. (n.) 1. நிலையற்ற வாழ்க்கை; transitoriness of human life. 2. போலியொழுக்கமுள்ள வாழ்க்கை; a lite of duplicity. [பொய் + வாழ்வு]
பொய்வெட்டு	பொய்வெட்டு poyveṭṭu, பெ. (n.) காசின் குற்றவகை (சரவன. பணவிடு. 67);; a detect In coins. [பொய் + வட்டு - வெட்டு]

பொரி-தல்	பொரி-தல் poridal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. பொரி யாதல்; to be parched, baked. 'செந்தீ யினிடைப் பொரிந்து தெறித்த பொரிபோல' (பிரபுலிங், பிரபுதே. 54); 2. வறுபடுதல்(வின்);; to be roasted, fried, as grain. 3. Élilo; to be blackened by fire, singed, scorched or burnt by the sun. பொரிந்தன கலவைகள்' (கம்பரா, மிதிலைக் காட்50); 4. விரைவாகப் பேசுதல் (கொ.வ.);; to speak fluently. 5. அலப்புதல்(வின்);; to blab. 6. உப்பு முதலியன தரையிற்பூத்தல்(வின்);; to form as a thin stratum or layer of salt. 7. படிதல்; togather, as a coat of dust on the body. 8. மெல்லென ஒலித்தல்(வின்);; to crack, pop, make slight, reports, as musketry. 9. வாணப்பொரி மிகுந்து சொரிதல்; to throw out sparks, as Roman candle or a whirling firebrand. பொரிந்தோடின. கருங் கோளிக் கிளையான் விடு சரமே. (கம்பரா. நிகும்பலைய. 112,); 10. பொருக்குவெடித்தல் (யாழ்.அக); to be dried up and shrivelled as the skin. [பல் - பர் - பரி – பொரி] புரி
பொரி'-த்தல்	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;

பொரி'	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;
பொரிக்கஞ்சி	பொரிக்கஞ்சி porikkañji, பெ. (n.) பொரிமாவாற் செய்த கஞ்சி(பதார்த்த 1581);; gruel made of the flour of parched grain. [பொளி + கஞ்சி]
பொரிக்குழைப்பிண்டி	பொரிக்குழைப்பிண்டி porikkuḻaippiṇṭi, பெ. (n.) பண்ணியாரவகை (இராசவைத். 139);; a kind of cake. [பொரி + குழை + பிண்டி]
பொரிகடலை	பொரிகடலை porigaḍalai, பெ. (n.) உப்பும் மஞ்சளுந்துவி வறுத்த கடலைத் தின்பண்டம்; [பொரி + கடலை]
பொரிகரப்பான்	பொரிகரப்பான் porigarappāṉ, பெ. (n.) ஒருவகைச் சிரங்கு: running scall, eczema. [பொரி + கரப்பான்]
பொரிகறி	பொரிகறி porigaṟi, பெ. (n.) புளியிடாமற் சமைத்த கறிவகை;(sii ii, 127.19); seasoned curry prepared without tamarind. [பொரி + கறி]
பொரிகாரம்	பொரிகாரம் porikāram, பெ. (n.) 1. வெங்காரம்(வின்);; borax. 2. படிக்காரம் (சங்.அக.);; alum. [பொளி + காரம்]

பொரிகொள்ளு	பொரிகொள்ளு porigoḷḷu, பெ. (n.) காணத்தை வறுத்துச் செய்த சிற்றுண்டி வகை(இ.வ.);, a kind of broth prepared withOUt tamarind. [பொளி + கொள்ளு]
பொளிச்சாற்றமுது	பொளிச்சாற்றமுது poḷiccāṟṟamudu, பெ. (n.) புளியில்லாமல் ஆக்கிய மிளகுநீர்; a kind of mulligatawny prepared without tamarind. [பொரி + சாற்றஅமுது]
பொரிசிந்து–தல்	பொரிசிந்து–தல் porisindudal, செ.கு.வி. (v.i.) பொளிதுரவு (வின்); பார்க்க:see port-trய. [பொரி + சிந்துதல்]
பொரிதூவு-தல்	பொரிதூவு-தல் poridūvudal, செ.கு.வி. (v.i.) பிணச்சடங்கு முதலியவற்றில் நெற்பொரியை வாரியிறைத்தல்(வின்);; to ceatter parchedrice. as at a funeral. [பொரி + துரவு]
பொரிப்பூண்டு	பொரிப்பூண்டு porippūṇṭu, பெ. (n.) 1. காப்பான்பூடு (பதார்த்த 279); பார்க்க;see karappān-pudu, a thorny shrub. 2. நீர்முள்ளி (மலை); பார்க்க, [பொரி + பூண்டு]
பொரிபுறந்தடவு–தல்	பொரிபுறந்தடவு–தல் boriburandaḍavudal, செ.கு.வி. (v.i.) உட்குறையை மறைத்து வெளியே மினுங்கச் செய்தல்; to cover up defects. நீங்கள் பொரிபுறந் தடவி வருந்திச் சேமஞ்சாத்தி வைத்து (ஈடு, 4,10,2);. [பொரி + புறந்தடவு-,]
பொளியொளி-த்தல்	பொளியொளி-த்தல் poḷiyoḷittal, செ.கு.வி. (v.i.) ஒயாது விரைந்து பேசுதல், to chatter, to speak rapidly and incessantly. (இ.வ.); [பொரி + பொரி]
பொரிபொரிச்சான்	பொரிபொரிச்சான் boriboriccāṉ, பெ. (n.) அழுத்தினால் கடக்கோசையிட்டு வெடிக்கும் காய்களையுடைய ஒருவகைச் செடி(வின்);; a plant whose unripe seeds burst with a cracking noise when pressed. [பொரிபொரி + ஆன்]

பொரிபொரியெனல்	பொரிபொரியெனல் boriboriyeṉal, பெ. (n.) 1. வசைபொழிதற் குறிப்பு: onom expr of ascolding. 2. விரைந்து பேசற்குறிப்பு(கொ.வ);; rapid speaking. [பொரிபொரி + எனல்]
பொரிபோடுதல்	பொரிபோடுதல் poripōṭudal, பெ. (n.) திருமணக் காலத்தில் ஒமத்தியில் நெற் பொரியை யிடுகை; throwing parched grain into the sacrificial fire, as in a marriage. [பொரி + போடுதல்]
பொரிமலர்	பொரிமலர் porimalar, பெ. (n.) புன்கு 1. (மலை);;பார்க்க, Indian beech. [பொரி + மலர்]
பொரிமா	பொரிமா porimā, பெ. (n.) வறுத்த அரிசியின் மா; flour of parched rice. பொரிமாவை மெச்சின பொக்கைவாயன்' [பொரி → பொரிமா]
பொரிமாச்சிந்தி	பொரிமாச்சிந்தி porimāccindi, பெ. (n.) பொரிமாத் தட்டி (யாழ்.அக); பார்க்க;see portma-t-affi. [பொரிமா + சிந்தி]
பொரிமாத்தட்டி	பொரிமாத்தட்டி porimāttaṭṭi, பெ.(n.) வினெண்ணமுள்ளவன் (யாழ்.அக);, one who builds castles in the air. [பொரிமா + தட்டி]
பொரிமாத்திரளை	பொரிமாத்திரளை porimāttiraḷai, பெ. (n.) பொரிவிளாங்காய் (யாழ்.அக); பார்க்க;see por-varikay. [பொரிமா + திரளை]
பொரிமாதுரவு-தல்	பொரிமாதுரவு-தல் porimāduravudal, செ.கு.வி. (v.i.). பொரிமாவைக் கறியில் தூவிப் பக்குவஞ் செய்தல்(வின்);; to season by sprinkling flour of parched rice on certain curries. [பொரிமா + துரவு]

பொரியரிசி	பொரியரிசி poriyarisi, பெ. (n.) வறுத்த அரிசி(வின்);; parched rice. [பொரி + அரிசி]
பொரியரிசியேப்பம்	பொரியரிசியேப்பம் poriyarisiyēppam, பெ. (n.) புளிச்சேப்பம்.(இ.வ.); belching on ெ account of indigestion. [பொரியரிசி + ஏப்பம்]
பொரியரை	பொரியரை poriyarai, பெ. (n.) மரத்தின் பொரிந்த அடிப்பகுதி; rough, Cracked surface of the trunk of trees. பொரியரை ஞாழல்' (சீவக. 515); [பொரி + அரை]
பொளியல்	பொளியல் poḷiyal, பெ. (n.) 1. பொரிகை; frying. 2. பொரித்த உணவு; fried food fry. கோழிப்பெடையினாற்சமைத்த பெரியலோடு' (பெரும்பாண். 256, உரை); [பொரி → பொரியல்]
பொரியல்கரியல்	பொரியல்கரியல் poriyalkariyal, பெ. (n.) பல்வகையான பொரித்த வுணவு(வின்);; different kinds of fried food. [பொரியல் + கறியல்]
பொரியுண்டை	பொரியுண்டை poriyuṇṭai, பெ. (n.) பொளியுருண்டை பார்க்க;see pori-y-undal. [பொரி + உண்டை]
பொரியுருண்டை	பொரியுருண்டை poriyuruṇṭai, பெ. (n.) நெற்பொரியைப்பாகிட்டுத்திரட்டிய உருண்டை. (பதார்த்த. 1423);; a ball of sweetmeat made of fried rice and molasses. [பொரி + உருண்டை]
பொரிவாணம்	பொரிவாணம் porivāṇam, பெ. (n.) ஒருவகை வேடிக்கைவாணம்(இ.வ.);; rocket which explodes and throws out star-like sparks. [பொரி + வானம்]
பொரிவாயன்	பொரிவாயன் porivāyaṉ, பெ. (n.) கடல்மீன் வகை;

பொரிவிளங்காய்	பொரிவிளங்காய் poriviḷaṅgāy, பெ. (n.) பொரிவிளாங்காய்(வின்); பார்க்க:see portvilarikay. [பொளி + விளங்காய்]
பொரிவிளாங்காய்	பொரிவிளாங்காய் poriviḷāṅgāy, பெ. (n.) சிறுபயற்றுமாவோடு சருக்கரை சேர்த்துச் செய்த விளங்காய் போல் உருண்டையான பணியாரம்(வின்);; a ball of sweet meat made of green-gram flour and Sugar. [பொரி + விளங்காய்]
பொரிவு	பொரிவு porivu, பெ. (n.) 1. மாணிக்கக் குற்றவகை; a flaw in rubies. இறுகுதல் கருகுதல் பொரிவே (திருவாலவா. 25.14); 2. பச்சைமணிக் குற்றம் எட்டனுள் ஒன்று. (சிலப். 14, 184. உரை.);; a flaw in emeralds, one of eight maragada-k-kurram. [பொரி → பொரிவு]
பொரு'-தல்	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;

பொரு-தல்	பொரு-தல் porudal, செ.குன்றா.வி. (v.t.) 1. தடவுதல்; to play, as a lute. வீணைபொரு;தொழிலும்' (சீவக. 1795); 2. கடைதல்; to churn. ஒற்றைக்கிரி மத்தைப் பொருது(திருப்பு: 1); 3.ஒப்பாதல்; to resemble. மலையெத்தனை அத்தனை.... பொருகிற்பன (கம்பரா. அதிகா. 150); 4. தாக்குதல்; to come in collision with, dash against, as waves. 'பொருபுனறரூஉம்' (சிறுபாண். 118); 5. முட்டுதல்; to reach extend. விண்பொரு புகழ் (புறநா. 11); 6. பொருந்துதல்; to join, unite, combine. பொய்பொரு முடங்குகை' (சிலப். 15, 50); 7. பெருக்குதல்;அவற்றைப் பொருளதியறினானும் பொர (நன். 269, மயிலை); க. போர்
பொரு	பொரு poru, பெ. (n.) . உவமை smile (பிங்); 2. ஒப்பு equality. பொருவாகப் புக்கிருப்பார் (தேவா. 780, 11); 3. எதிர்த்தடை obstacle. ஆறுசமயங்கட் கொல்லாம் பொருவாகி நின்றானவன் (திவ். திருவாய் 9,48);
பொருக்க	பொருக்க porukka, விஎ adv. விரைவாக; speedily. [பொருக்கெனல் - பொருக்க]
பொருக்கற்றுப் போ-தல்	பொருக்கற்றுப்போ-தல் porukkaṟṟuppōtal, செ.கு.வி. (v.i.) நன்றாகவிந்து போதல்(வின்);; to be quite extinguished. [பொருக்கு + அறு + போ]
பொருக்காங்கட்டி	பொருக்காங்கட்டி porukkāṅgaṭṭi, பெ. (n.) 1. மண்ணாங்கட்டி; dried clod of earth. 2. அரத்தம் முதலியன உறைவதாலுண்டாம் கட்டி; clot. [பொருக்கு + கட்டி- பொருக்காங்கட்டி]

பொருக்கு	பொருக்கு porukku, பெ. (n.) 1. பருக்கை; grain of boiled rice. காக்கைக்குச் சோற்றிலோர் பொருக்குங் கொடுக்க நேர்ந்திடா (அருட்பா. vi, ஆற்றாமை, 3,1); 2. சேறுமுதலியன உலரும் போது மேலே காய்ந்தெழும்பும் ஏடு; flake, skin, thin layer that peels off, scale. பூசுகந்தம் தனத்திற் பொரிந்தது.... பொருக்கெழும்பி' (தனிப்பா., 381, 27); 3. மரப்பட்டை; bark. வெள்ளி லோத்திரத்தின் பூம்பொருக் கரைத்த சாந்து (சீவக. 622); 4. பொருக்கு மண் (யாழ்.அக.); . பார்க்க;see Porukku-maŋ. [பல் → பரு → பருக்கு → பொருக்கு] பொருக்கு porukku, பெ. (n.) பல்ஊத்தை ; tartar. 2. சொறிசிரங்கு; crust. [பல் → பரு → பருக்கு → பொருக்கு]
பொருக்குமண்	பொருக்குமண் porukkumaṇ, பெ.(n.) செதிளாய்ப் பேர்ந்த மண் (வின்);. flake which rises on parched ground. [பொருக்கு + மண்]
பொருக்கெனல்	பொருக்கெனல் porukkeṉal, பெ. (n.) விரைவுக் குறிப்பு; onom, expr, signifying swiftness or quickness. பொருக்கென வீடனா புகறியாலென்றான்' (கம்பரா. கும்பகர்ண. 112); [பொருக்கு + எனல்]
பொருகளம்	பொருகளம் porugaḷam, பெ. (n.) போர்க்களம் (சூடா);; field of battle பொருகளம் புகுந்தார் (கம்பரா. படைத் 67); [பொரு + களம்]
பொருகு	பொருகு porugu, பெ. (n.) சோறு (திவா.);. boiled rice. [பொருக்கு → பொருகு]
பொருட்காட்சி	பொருட்காட்சி poruṭkāṭci, பெ. (n.) பொருள்களின் கண்காட்சி: Exibation. [பொருள் + காட்சி]

பொருட்குற்றம்	பொருட்குற்றம் poruṭkuṟṟam, பெ.(n.) செய்யுளின் பொருளில் உண்டாம் பிழை (rhet.); impropriety or blemish in the meaning of a verse. 'சொற்குற்றமின்று வேறு பொருட் குற்ற மென்றான்' (திருவிளை. தருமி. 103); [பொருள் + குற்றம்]
பொருட்குன்று	பொருட்குன்று poruṭkuṉṟu, பெ. (n.) பொன்(மேரு);மலை; mt méru, as of gold. அரும்பலியனைத்து மீயினதுபொருட் குன்று கண்டீர் (சீவக. 2926); [பொருள் + குன்று]
பொருட்கை	பொருட்கை poruṭkai, பெ. (n.) பாடற்பொருள் பொருந்தக் காட்டும் நளிநயக்கை (சிலப். 3. 18, உரை); [பொருள் + கை]
பொருட்சார்பு	பொருட்சார்பு poruṭcārpu, பெ. (n.) பொருளிட்த்துற்ற ஆசை; attachment to wordlly things. உயிர்ச் சார்பு பொருட்சார்பிற் பற்றடங்கலும் விடுமாகில் (திருக்களிற்றுப். 39, உரை); [பொருள் - சார்பு]
பொருட்சிதைவு	பொருட்சிதைவு poruṭcidaivu, பெ. (n.) 1. சொத்து இழப்பு; injury, loss of property. 2. சொல் கால வேறுபாட்டாற் கருத்தில் மாறுகை(வின்);; change in the meaning of a word in course of time (W.); 3. பொருட்குற்றம் பார்க்க;see Pout-kulam. [பொருள் + சிதைவு]
பொருட்சிறப்பணி	பொருட்சிறப்பணி poruṭciṟappaṇi, பெ. (n.) பொருளணி பார்க்க ; class of figure of speech relating to sense. [பொருள் + சிறப்பு + அணி]
பொருட்சுருக்கம்	பொருட்சுருக்கம் poruṭcurukkam, பெ (n.) கருத்துச்சுருக்கம் synopsis. [பொருள் + சுருக்கம்]
பொருட்சுவை	பொருட்சுவை poruṭcuvai, பெ. (n.) செய்யுட் பொருளின் சுவை (ரசம்); (யாழ்.அ.க. beauty of ideas, as in a verse. [பொருள் + கவை]

பொருட்செல்வம்	பொருட்செல்வம் poruṭcelvam, பெ. (n.) meterial wealth. பொருட்செல்வம் பூரியாக் கண்ணும் உள' குறள், 241) [பொருள் + செல்வம்]
பொருட்செல்வி	பொருட்செல்வி poruṭcelvi, பெ. (n.) பொருளின் செல்வி (வின்); பார்க்க; porun Selwi. [பொருள் + செல்வி]
பொருட்சேதம்	பொருட்சேதம் poruṭcētam, பெ. (n.) பொருட்சிதைவு, 1. (யாழ்.அக); பார்க்க;see Porus-sidavu. [பொருள் + சேதம்]
பொருட்டன்மை	பொருட்டன்மை poruṭṭaṉmai, பெ. (n.) பொருளின்கணுள்ள உருவ இயல்புகளை உள்ளவாறு புனைந்து கூறும் அணிவகை (தண்டி. 28); (rhet); description of the forn of any person or thing. [பொருள் + தன்மை]
பொருட்டால்	பொருட்டால் poruṭṭāl, வி.எ. adv. பொருட்டு பார்க்க;see poruttu. வென்றிப் பொருட்டால். கன்றிக் கறுத் தெழுந்து' (நாலடி, 315); [பொருட்டு→ பொருட்டால்]
பொருட்டிரிபு	பொருட்டிரிபு boruṭṭiribu, பெ. (n.) ஒரு சொல்லில் அல்லது சொற்றொடரிலுள்ள பொருள் மாறுபாடு(வின்.); change in the meaning of words and expressions according to the manner in which they are read. [பொருள் + திரிபு]
பொருட்டு	பொருட்டு poruṭṭu, பெ. (n.) 1. காரணம் (பிங்);; cause. 2. மதிப்புக்குரியது matter of Importance, thing of weight. அது ஒரு பொருட்டில்லை – பொருட்டு poruṭṭu, நிமித்தமாக; to for the sake of, in order to, to the end that on account of with, by through. வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு (குறள், 81);
பொருட்பெடர் நிலைச் செய்யுள்	பொருட்பெடர் நிலைச் செய்யுள் poruḍpeḍarnilaicceyyuḷ, பெ. (n.) இலக்கியம் (சிலப். உரைப்பாயிரம்.); (rhet); narrative or epic poem. [பொருள் + தொடர்நிலை + செய்யுள்]

பொருட்படு-தல்	பொருட்படு-தல் porudpaḍudal, செ.கு.வி. (v.t.) பயன்படுதல் (யாழ்.அக.);; to be useful. [பொருள் + படு - தல்]
பொருட்படுத்து-தல்	பொருட்படுத்து-தல் porudpaḍuddudal, செ.குன்றா.வி. (v.t.) மதித்தல்; to esteem,make important. நாய்மேற் றவிசிட்டு நன்றாய்ப் பொருட்படுத்த (திருவாச. 10, 20); [பொருள் + படுத்து]
பொருட்பால்	பொருட்பால் poruṭpāl, பெ. (n.) முப்பால்களுள் பொருளைப்பற்றிக் கூறும் நூற்பகுதி (குறள்.);; wealth, as a topic treated in works, like kurai. Nāladi, etc., [பொருள் + பால்]
பொருட்டொர்பு	பொருட்டொர்பு poruṭṭorpu, பெ. (n.) பொருளினியைபு(வின்);, fitness in regard to meaning or subject-matter. [பொருள் + தொடர்பு]
பொருட்பிறிதின் கிழமை	பொருட்பிறிதின் கிழமை poruṭpiṟidiṉkiḻmai, பெ. (n.) ஒரு பொருளுக்குத் தன்னினும் வேறானதனோடு உள்ள உரிமை (சங்.அக.);; [பொருள் + பிறிதின்கிழமை]
பொருட்பின்வருநிலை	பொருட்பின்வருநிலை poruṭpiṉvarunilai, பெ. (n.) முன்வந்த பொருளே பின்னும் பலவிடங்களில் வரும் அணி (தண்டி, 41, உரை); (rhet.); repeating the same idea in different forms of expression. [பொருள் + பின்வருநிலை]
பொருட்பெண்டிர்	பொருட்பெண்டிர் poruṭpeṇṭir, பெ, (n.) விலைமார்; harlots. பொருட்பெண்டிர் பொய்ம்மை முயக்கம் (குறள், 913); [பொருள் + பெண்டிர்]
பொருட்பெயர்	பொருட்பெயர் poruṭpeyar, பெ. (n.) 1. பொருளடியாகப் பிறந்த பெயர்ச் சொல்;(நன் 132);; noun derived from the name of a concreate object. 2. ஒரு பொருளுக்கு உரியபெயர்; name of a thing. [பொருள் + பெயர்]
பொருட்பெற்றி	பொருட்பெற்றி poruṭpeṟṟi, பெ. (n.) மெய்ம்மை (குறள்,34.அதி.அவதா);, essential or underlying truth, reality. [பொருள் + பெற்றி]

பொருண் மயக்கம்	பொருண் மயக்கம் poruṇmayakkam, பெ. (n.) தன் பொருளிற் ிராது பிறி தொன்றன் பொருளின் கண்ணும் உருபு வருகை; use of a particular case ending appropriate to the sense intended, though different from the proper grammatical case ending. [பொருள் + மயக்கம்]
பொருண்மன்னன்	பொருண்மன்னன் poruṇmaṉṉaṉ, பெ. (n.) செல்வக்கிழவன் (குபேரன்);; kubera, as king of wealth. பொருண் மன்னனைப் பற்றிப் புட்பகங் கொண்ட மருண் மன்னனை யெற்றி (தேவா. 748, 11); [பொருள் + மன்னன்]
பொருண்முடிவு	பொருண்முடிவு poruṇmuḍivu, பெ. (n.) 1. செய்தி முடிவு; termination of a topic. 2. முடிந்த கருத்து; substance of a discourse. 3. பயனிலை(வின்.);; predicatcm, as completing the sense. 4. பொருள் முற்றிய சொற்றொடர்(வின்.);; complete sentence. [பொருள் + முடிவு]
பொருண்முரண் ணி	பொருண்முரண்ணி poruṇmuraṇṇi, பெ. (n.) பொருள் முரண்படத் தொடுக்கும் அணிவகை (யாழ்.அக);; antithesis. [பொருள் + முரணணி]
பொருண்மை	பொருண்மை poruṇmai, பெ. (n.) 1. கருத்துப் பொருள்; meaning, purport or subject-matter of a work. போதயோகின் பொருண்மையைக் காட்டுழி'(கந்தபு:மேருப். 66); 2. பொருணிலை,1 (தொல். சொல். 236, சேனா); பார்க்க; porumal. [பொருள் + மை]
பொருண்மொழி	பொருண்மொழி poruṇmoḻi, பெ. (n.) 1. மெய்யுரை சொல்; truthful utterance. பொய்க்கரி போகன்மின் பொருண்மொழி நீங்கன் மின் (சிலப் 30, 192); 2. உச்சரிப்பு மந்திரம் (சிலப். 10, 100, அரும்.); mantra, incantation. [பொருள் + மொழி]
பொருண் மொழிக்காஞ்சி	பொருண் மொழிக்காஞ்சி poruṇmoḻikkāñji, பெ. (n.) 1. உயிர்க்கு இம்மை மறுமைகளில் உறுதி தரும் பொருளை ஒருவனுக்குக் கூறுதல் பற்றிய புறத்துறை (புறநா 24, துறைவிளக்கம்.);; theme describing the principle of conduct that ensure happiness in this life and the life to come. 2. முனிவர் தாம் தெளிந்த மெய்ப்பொருளை விரும்பிக் கூறுதல் பற்றிய புறத்துறை (புவெ10.காஞ்சிப்); 3 theme of sages describing the basic truths of their experience. [பொருண்மொழி + காஞ்சி]

பொருணயம்	பொருணயம் poruṇayam, பெ. (n.) நூலின் கருத்து நயம்; excellence of ideas in a work. opp to COŋŋayam. [பொருள் + நயம்]
பொருணான்கு	பொருணான்கு poruṇāṉku, பெ. (n.) அறம் பொருள், இன்பம், வீடு என நால்வகைப்பட்ட உறுதிப்பொருள்; Objective worthy of humar pursuit foru in number wizaram, porul inbam vidu.
பொருணி	பொருணி poruṇi, பெ. (n.) கள்(வின்);; toddy. fermented liquor. [புளிநீர் → புளிதி→ பொளிநி → பொருணி]
பொருணிலை	பொருணிலை poruṇilai, பெ. (n.) 1. பொருளின் றன்மை, quality, nature. எதிர் மறுத்து மொழியினும் பொருணிலை திரியா' (தொல். சொல். 107); 2. பொருண் முடிவு; 3. (யாழ்.அக); பார்க்கsee porun-mudivu. [பொருள் + நிலை]
பொருணூல்	பொருணூல் poruṇūl, பெ. (n.) 1. அகப் பொருளைப் பற்றிய நூல்; treatise on the characteristies of love poetry. ஒங்லிய பொருணூ லன்பி னைந்திணையென்றெடுத்த (திருவாலவா. 15, 12); 2. பொருளியல் (பெருங். உஞ்சைக். 34, 91); economics. பொருணூலாயும் புலவோர் [பொருள் + நூல்]
பொருத்தக்கடுதாசி	பொருத்தக்கடுதாசி poruttakkaḍutāci, பெ. (n.) திருமணம் முதலிய செய்திகள் குறித்த ஒப்பந்த முறி(வின்.);; written contract, as in a marrigage. [பொருத்தம் + கடுதாசி]
பொருத்தச்சக்கரம்	பொருத்தச்சக்கரம் poruttaccakkaram, பெ. (n.) மணமக்களின் விண்மீன் பொருத்தம் பார்க்கும் சக்கரம்(வின்.);; diagram to ascertain the agreement between the naksatras of the bride and bridegroom. [பொருத்தம் + சக்கரம்]

பொருத்தச்சீட்டு	பொருத்தச்சீட்டு poruttaccīṭṭu, பெ.(n.) பொருத்தக் கடுதாசி(வின்); பார்க்க:see porutta kadutaši. [பொருத்தம் + சிட்டு]
பொருத்தச்சுவடி	பொருத்தச்சுவடி poruttaccuvaḍi, பெ. (n.) தச்சநூல் (நாஞ்.);; treatise on carpentry. [பொருத்தம் + சுவடி]
பொருத்தம்	பொருத்தம் poruttam, பெ. (n.) 1. பொருந்துகை; fitting, adaptation. 2. தகுதி, propriety. பொய் முகங் காட்டிக் கரத்தல் பொருத்தமன்று' (திருக்கோ.356); 3. இணக்கம்; harmony, concord. அவனுக்குமிவனுக்கும் எப்போதும் பொருத்தமிலைலை. 4. உடன்படிக்கை(வின்);, agrement, contract. 5, மணமக்களின் பொருத்தவிணக்கம்(வின்.);; favourableness or agreement of heroscopes of the two parties to the married. 6. மனநிறைவு(வின்.);; satisfaction. 7. சரிபார்க்கை: verifying. 8. நோயைத் தடுக்க நஞ்சினைத் தோலுட் செலுத்துகை; innoculation. [பொருந்து-→ பொருத்தம்]
பொருத்தம் பார்-த்தல்	பொருத்தம் பார்-த்தல் poruttambārttal, செ.குன்றா.வி. (v.t.) மணமகன் மணமகளின் திருமணப் பொருத்தம் பார்த்தல்; to examine the agreement of horoscopes of a bride and bridegroom. [பொருத்தம் + பார்-]
பொருத்தனை	பொருத்தனை poruttaṉai, பெ. (n) பொருத்தம்1.(யாழ்.அக); பார்க்க;see poruliam. [பொருத்தம் → பொருத்தனை]
பொருத்தினை	பொருத்தினை poruttiṉai, பெ. (n.) பொருத்தனை (யாழ்.அக); பார்க்க;see poruttanai. [பொருத்தனை - பொருத்தனை]

பொருத்து-தல்	பொருத்து-தல் poruddudal, செகுன்றா.வி. (v.t.) 1. பொருந்தச்செய்தல்; to fit adapt. சந்துகள் புல்லறப் பொருத்துவ தொன்று' (கம்பரா. மருத்துமலை. 90); 2. உடன்படுத்துல்; to induce consent. பொருடருத்துல் யின்று பொருத்தி'(அரிச், பு. வஞ்ச. 8); 3. கூட்டுதல்; to cause to agree, to reconcile. பிரிந்தார் பொருத்தலும் வல்ல தமைச்சு (குறள், 633); 4. வேலைக்கமர்த்துதல்(வின்);; to engage for labour. 5. அமையச் செய்தல்(வின்);; to brig over, as to a party or an opinion. 6. இரு பொருள்களை இசைத்தல்:(பிங்.); to jointogether, knit, unite. 7. விளக்கேற்றுதல்; to kindle. 8. போர் மூட்டுதல், to stir up, as to a fight. வாரணம் பொருத்து வாரும்' (கம்பரா, நாட்டுப். 16); [பொருந்து → பொருத்து]
பொருத்து'	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;
பொருத்துவிடு-தல்	பொருத்துவிடு-தல் porudduviḍudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. உடன் மூட்டுப் பிசகுதல்; to be dislocated, disjoined. 2. இணக்கமறுதல்; tc become separate. [பொருத்து + விடு→தல்]
பொருத்துவேலை	பொருத்துவேலை poruttuvēlai, பெ, (n.) மாத்தின் இணைப்பு வேலை(வின்);; joinery. [பொருத்து + வேலை]

பொருத்தோலை	பொருத்தோலை poruttōlai, பெ. (n.) 1. பொருத்தக் கடுதாசி (யாழ்.அக); பார்க்க 2. கூரைமோடு பொருத்திக் கட்டும் ஒலை(நாஞ்.);, plaited palm leaves over the ridge of a roof. [பொருத்து + ஓலை]
பொருதல்	பொருதல் porudal, பெ. (n.) 1. போர் war.(சூடா); fight. 2, தும்பை;(மலை.); white dead nette. [பொரு→பொருதல்]
பொருதவை-த்தல்	பொருதவை-த்தல் porudavaiddal, செ.குன்றா.வி.(v.t.) பற்றவைத்தல்(வின்.);; to engraft, to solder, to join (w.); [பொருத + வை-]
பொருது-தல்	பொருது-தல் porududal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒன்றுதல்;(யாழ்.அக.); to be joined, combined, united with. 2. போர் செய்தல்; to fight, contend. [புல் → பொல்→ பொர்→பொரு.]
பொருது'-தல்	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;
பொருந்(நு)-தல்	பொருந்(நு)-தல் porunnudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. பொருந்துதல் (நன்.137);; to be suitable. 2. உடன்படுதல் (வின்.);; to agree consent. [பொருந்து → பொருந்]

பொருந்தநதி	பொருந்தநதி porundanadi, பெ. (n.) அமராவதியாறு;(யாழ்.அக.); the river Amravad. [பொருந்தம் +நதி]
பொருந்தம்	பொருந்தம் porundam, பெ. (n.) பொருநை (பிங்); பார்க்க;see porunai. [பொருந்து→பொருந்தம்]
பொருந்தர்	பொருந்தர் porundar, பெ. (n.) 1. நெய்வோர் (வின்.);, weavers, as joining threads (w);. 2. கூடை முதலியன முடைவோர் குடா) makers of mats and baskets. [பொருத்தர் → பொருந்தர்]
பொருந்தலன்	பொருந்தலன் porundalaṉ, பெ. (n.) பகைவன்; foe, enemy. பொருந்தலனாகம் புள்ளுவந் தேற (திவ். பெரியதி. 10,9,8); [பொருந்து + அல் + அன்] அல்' எம.இ.
பொருந்தவிடு–தல்	பொருந்தவிடு–தல் porundaviḍudal, செ.குன்றா.வி (v.t.) இணக்குவித்தல்; to reconcle. இரண்டு தலைக்கும் உறவாய்ப் பொருந்தவிடச் சென்று (ஈடு.46,1); [பொருந்து + விடு]
பொருந்தாக்காமம்	பொருந்தாக்காமம் porundākkāmam, பெ (n.) பொருந்திணை பார்க்க;see peruntina (நம்பியகப். 5); [பொருந்து + ஆ + காமம்] ஆ' எம.இ.
பொருந்தாமை	பொருந்தாமை porundāmai, பெ. (n.) 1. இணக்கமின்மை; disagreement,Incongruity. 2. வெறுப்பு (யாழ்.அக.);, hartred disgust. [பொருந்து + ஆ + மை] ஆ' எம.இ.

பொருந்தார்	பொருந்தார் porundār, பெ. (n.) பகைவர்; enemies. பொருந்தார் கைவேல் நுதிபோல் பரல்பாய' (திவ்.பெருமாள்.9,5); [பொருந்து + ஆ +ர்] 'ஆ' எம.இ. புணர்ந்து கெட்டது. ர் ப.பா. ஈறு.
பொருந்திக்கொடு	பொருந்திக்கொடு porundikkoḍu, செ.குன்றா.வி. (v.t.) ஒப்பந்தத்தின் மேல் வேலை யிடுதல்(வின்.);; to give a work on contract. [பொருந்தி + கொடு]
பொருந்திவாங்கு-தல்	பொருந்திவாங்கு-தல் porundivāṅgudal, செ.குன்றா.வி. (v.t.) மனமிசைந்து விலைக்கு வாங்குதல்(வின்.);; to purchase after having agreed about the price. [பொருந்து - வாங்கு-]
பொருந்திவிடு-தல்	பொருந்திவிடு-தல் porundiviḍudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒடிந்த எலும்பு முதலியன கூடுதல்; to join, as broken bones. 2. ஒப்பந்தமாதல்; to be stipulated. [பொருந்தி + விடு]
பொருந்து-தல்	பொருந்து-தல் porundudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. மனம் இசைவாதல்; to agree, consent. கொணர் குவா யெனப் பொருந்தினன்' (கம்பரா. மருத்து. 85); 2. தகுதியாதல்; to be suitable, proper. 3. அமைதல்; to abide. அறநெறி பொருந்த (கம்பரா. விபீடண. 43); 4. உடன்ப்டுதல்; to make a contract, an agreement. 5. நெருங்குதல்; to come into close. பொருந்தவந் துற்ற போரில் (கம்பரா. கும்பகருண. 13,); 6. நிகழ்வித்தல்; to occur happen. புண்ணியம் பொருந்திற்று (கம்பரா. கும்பகருண.131); 7. நிறைவேறுதல்; to be constituted, made. பூதமைந்தினும் பொருந்திய வுருவினாற் புரளான்' (கம்பரா. இரணிய, 18); க.பொருது பொருந்து-தல் porundudal, செ.குன்றா.வி (v.t.) 1. கலத்தல்; to combine with.

பொருந்துமாறு	பொருந்துமாறு porundumāṟu, பெ. (n.) பகுத்தறிவு உத்தி (அல்லது); கோட்பாடு ratiocination. பொருந்து மாற்றானு! புலாலுண்டல் இழிந்ததென்பது (குறள், 25 உரை); [பொருந்து + ஆறு]
பொருநராற்றுப்படை	பொருநராற்றுப்படை porunarāṟṟuppaḍai, பெ. (n.) சோழன் கரிகாற் பெருவளத்தானை முடத்தாமக் கண்ணியார் பாடியதும் பத்து பாட்டினுள் ஒன்றுமான ஆற்றுப்படைநூல்: poem an cólan karikār-peruvalattān is pattu-p-pattu by muda-t-tama-k-kanniyār. [பொருநர் + ஆற்றுப்படை]
பொருநல்	பொருநல் porunal, பெ. (n.) பொருநையாறு; the river porunai. பொருநல் வடகவை வள்டொலை வில்லி மங்கலம்(திவ். திருவாய். 6, 5,8); [பொருநை – பொருநல்]
பொருநன்	பொருநன் porunaṉ, பெ. (n.) 1. வீரன்; warrior, hero. பாலறிமரபிற் பொருந கண்ணும் (தொல் . பொருள். 74); 2. திண்ணியன்; strong, robust, valiant mar. 3. அரசன்: king. அறந்துஞ் சுறந்தைப் பொருநனை' (புறநா. 58.);. 4. குறிஞ்சி நிலத்தலைவன்(பிங்.);; chief of a hilly tract. 5. படைத்தலைவன்; commander of an army, general (பிங்); 6. உவமிக்கப்படுவோன்: one who is the standard of comparison. போர்மிகு பொருந' (திருமுரு.276.); 7. தலைவன் (பிங்);; leader. 8. பகைவன்; foe, enemy; பொருநரைப் பெறா. பஞ்சவ ரோறே' (புறநா. 58); [பொரு→ பொருநன்]

பொருநன்'	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;
பொருநாறு	பொருநாறு porunāṟu, பெ. (n.) பொருநராற்றுப் படை பார்க்க;see porunar-ātru-p-padai. முருகு பொருநாறு பாணிரண்டு' (பத்துப் பாட்டு, தனிப்பா); [பொருநர் + ஆறு→ பொருநன்] [பொருநராறு → பொருநாறு]
பொருநை	பொருநை porunai, பெ. (n.) 1. தாமிரபரணி; the river tāmiraparani. "குமரி பொன்னி வகை பொருநை நல்லாறு" (குமர. பிர.மீ னா, பிள்.11); 2. ஆன் பொருநை (திவா); பார்க்க;see anporunas a river in the cera country, (திவா.);. [பொரு → பொருநை]
பொருநைத்துறை வன்	பொருநைத்துறைவன் porunaitturaivaṉ, பெ, (n.) 1. சேரன் (பிங்.);; cēra king, as lord of the AD porunal river. 2. பாண்டியன்; pandya king, as lord of the Tamiraparani river. பொருநைத் துறைவன் பொற்பாவாய் புது நீராடி யருளுகவே (குமர. பிர. மீனா, பிள். 88); [பொருநை + துறைவன்]
பொருப்பரையன்	பொருப்பரையன் porupparaiyaṉ, பெ, (n.) பனி (இமய); மலை; the himālayas, as king of hills. பொருப்பரையன் மடப்பாவை' [பொருப்பு + அரையன்]

பொருப்பன்	பொருப்பன் poruppaṉ, பெ. (n.) 1. குறிஞ்சி நிலத்தலைவன்; chief of a hilly tract. 2. குறிஞ்சி நிலவேடன்; hunder of the hills. வேலுடைப் பொருப்பாங்குணர்வுற (கந்தபு. கடவுள்வா.12);. 3. பாண்டியன்(கலித்.36);: (பொதியமலைக் குரியவன்); pandya King, as lord of podiyam. 4. மலைக்குரியவன்; lord of a hill. பொருப்பனைப் புனலாளொடு புன்சடை அருப்பனை" (தேவா. 781, 9); 5. பனிமலை (இமயமலை);; the Himalayas. பொருப்பன் மங்கைபங்கனை (தேவா. 1188, 6); [பொருப்பு→ பொருப்பன்]
பொருப்பு	பொருப்பு poruppu, பெ. (n.) 1. மலை; mountain. வரைத்தா எருவிப் பொருப்பின்' (மதுரைக், 42.); 2. பக்கமலை; spur of a range of hills. சாரற் பொருப்பிட்த்தே" (திருக்கோ, 293); [பல் → பரு → பொரு → பொருப்பு]
பொருப்பெறிந்தான்	பொருப்பெறிந்தான் porupperiṉdāṉ, பெ. (n.) முருக்க் கடவுள் (உரி.நி);; skanda, as one who pierced the krauñca hill with his spear. [பொருப்பு + எறிந்தான்]
பொருபுவி	பொருபுவி borubuvi, பெ. (n.) 1. போர்க்களம்: battle-field. 2. பாலை நிலம்; desert tract. [பொரு +skt.ihuvi. த. புவி.]
பொரு பொரு-த்தல்	பொரு பொரு-த்தல் boruboruttal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. அறத்தீய்தல்; to be liable to crumbling from too much frying. 2. முணுனுணுத்தல்; to mutter in dissatisfactOn. [பொருபொரெனல்→ பொருபொரு]
பொருபொருப்பான்	பொருபொருப்பான் boruborubbāṉ, பெ. (n.) மரவகை (யாழ்.அக.);; a kind of tree.
பொருபொரெனல்	பொருபொரெனல் boruboreṉal, பெ. (n.) 1, தீய்த்தற்குறிப்பு; crumbling. 2. முணுமுணுத் தற்குறிப்பு; muttering. [பொருபொரு + எனல்]

பொரும்பி	பொரும்பி porumbi, பெ. (n.) ஆவிரை வகை (மலை);; a kind of Senna.
பொரும்பிலா வேர்	பொரும்பிலா வேர் porumbilāvēr, பெ. (n.) 1. மலை வேர்; a hill-plant. 2. வட்டத் திருப்பி; rattle WOrt.
பொருமல்	பொருமல் porumal, பெ. (n.) 1. அச்சம், fear. பொச்சையர் கடனணி பொருமல் கொள்வதே' (கந்தபு. தருமகோ. 19); 2. துன்பம்; trouble. போயதெம் பொரும லென்னா' (கம்பரா. திருவவ. 25); 3. அழாது விம்முகை; sobbing. ' உயிர் போக்கிப் போக்கி புழக்கும் பொருமலான்' (கம்பரா. மீட்சி, 208); 4. வயிற்றுப் பொருமல் (பதார்த்த 1358 flatulence, wind in the stomach. 5, பூரிப்ப; plumpness. புந்தி யோங்கு மூவகை பொருமலோ' (கம்பரா. மீட்சி. 22 6. பொறாமை; jealousy. அவன் பேரி: அவனுக்குப் பொருமல் அதிகம். [பொருமு → பொருமல்] பொருமல் porumal, பெ. (n.)
பொருமலி	பொருமலி porumali, பெ. (n.) தடித்தவள் : Woman. [பொருமல் → பொருமலி]
பொருமிநாதம்	பொருமிநாதம் poruminātam, பெ. (n.) பூர (சங்.அக.);; calomel.

பொருமு-தல்	பொருமு-தல் porumudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. துன்புறுதல்; to be distresset. பூசலுண்டாமெனப் பொருமா' கம்பரா. காட்சி 18) 2, விம்மியழுதல்; to choke with cryin sob. போர்வலான் றடுப்பவும் பொருமி விம் னான்' (கம்பரா. தைலமாட்டு. 41); 3. உப்புத to be bloated, as the body from wind disease. 4, பூரித்தல்; to be puffed up, a from elation. பேருவகை மீக்கொண் பொருமினான் (உபதேசகா. விபூதி. 100 5. ஈரித்துப் பருத்தல்; to swell, to becom Soaked, as tile, new pot or Spong. 6. பொறாமைப்படுதல்; to be jealous, enviou. [பொரு → பொருமு]
பொருமுகவெழினி	பொருமுகவெழினி porumugaveḻiṉi, பெ. (n.) அரங்கின் இரண்டு வலத்துணிடத்தும் பொருந்திய உருவுதிரை (சிலப். 3,109);, curtain between the pillars to the right of the stage. [பொரு + முகம் + எழினி]
பொருவ	பொருவ poruva, பெ. (n.) இடை. part ஒர் உவமைச் சொல் (தொல். பொ. 289);; a term of comparison. [பொருவு → பொருவர்]
பொருவாய்	பொருவாய் poruvāy, பெ. (n.) கடல் மீன் வகை(வின்.);; anchovy, blackish.
பொருவாய்க் கற்றலை	பொருவாய்க் கற்றலை poruvāykkaṟṟalai, பெ. (n.) ஆனைவாயன் கற்றலை பார்க்க;see anavāyaa-kartalaia sea-fish. [பொருவாய் + கற்றலை]
பொருவிலி	பொருவிலி poruvili, பெ. (n.) 1. ஒப்பிலி, one without equal. 2. சிவபிரான் (சங்.அக.);; siva. [பொருவு + இல் + இ] 'இ' ஒ. ஈறு

பொருவு-தல்	பொருவு-தல் poruvudal, செ.குன்றா.வி. (v.t.) 1, ஒத்தல்; to equal, compare. உன்னைப் பொருவு முனிவோர் (கந்தபு. திருக்கல். 55); 2. உராய்தல்; to rub. விற்கொணான் பொருவுதோள்' (கம்பரா. நிந்தனை. 52); பொருவு-தல் poruvudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. நேர்தல்; to happen. போன்றன. வினய தன்மை பொருவியது' (கம்பரா. இரணிய 152); [பொரு → பொருவு]
பொருவு	பொருவு poruvu, பெ.(n.) ஒப்பு; resemblance comparison. பொருவற்றா ளென்மகள் (திவ்.திருநெடுந் 19); [பொரு → பொருவு]
பொருவுசாரம்	பொருவுசாரம் poruvucāram, பெ. (n.) பொறாமை (இ.வ.);; envy, jealousy. [பொருமு + விசாரம்] [பொருவிசாரம் → பொருவுசாரம்] Skt. Vcåra → த. விசாரம்
பொருள்	பொருள் poruļ, பெ. (n.) 1. பருப்பொருள்; material substance, entity. "விளங்கிய பொருள்க டம்மைப் பொய்வகை யின்றித் தேறல்" (சீவக. 1436); 2. சொற்பொருள்குடா); meaning, as of a word. 3. செய்தி, matter. எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும் குறள், 423, 4. உண்மைக்கருத்து; true object. வேதங் கண்ணிய பொருளெலாம் (கம்பரா. இரணிய, 1); 5. செயல்; object, affair. "ஒருபொருள் சொல்லுவ துடையேன்" (கலித். 8); 6. மெய்ம்மைநெறி; essential principle. நவையறு நன்பொரு ளுரைமினோ (மணிமே. பதி, 87); 7. மெய்ம்மை: reality. பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் குறள், 5) 8. நன்கு மதிக்கப்படுவது

பொருள்கோள்	பொருள்கோள் poruḷāḷ, பெ. (n.) 1. ஆற்று நீர் மொழி மாற்று நிரனிறை, விற்பூட்டு தாப்பிசை அளைமறிபாப்பு, கொண்டுசுட்டு அடிமறிமாற்று என எண் வகையாகச் செய்யுட்குப் பொருள் கொள்ளும் முறை: modes of construing verses, of which there are eight, viz., yārru-nir, moli-māṟru, niranirai, vir-pūṭṭu, tāppišai, aḷai-maripāppu, kondu-kuttu, adimari-māṟru 2. ஒருவகைத் திருமண முறை; a kind of marriage. [பொருள் + கோள்]
பொருள்செய்-தல்	பொருள்செய்-தல் poruḷceytal, செ.குன்றா.வி. (v.t.) 1. மதித்தல்; to treat with regard, esteem highly someot. நான் உன்னைப் பொருள் செய்வேன் பொருள்செய்-தல் poruḷceytal, செ.குன்றா.வி. (v.i.) செல்வந் தேடுதல்; to acquire wealth. பொருள் செய்வார்க்கு மஃதிடம்' (சீவக. 77); [பொருள் + செய்]
பொருள்செய்வோர்	பொருள்செய்வோர் poruḷceyvōr, பெ. (n.) வனிகர் (உரி.நி.);; vaisyas, as merchants. [பொருள் + செய்வோர்]
பொருள்புரிநூல்	பொருள்புரிநூல் poruḷpurinūl, பெ. (n.) பொருள் நூல்; Treatise on Polity (GLIGäl.உஞ்சைக்32,1); [பொருள் + புரி+ நூல்]
பொருள்வகை	பொருள்வகை poruḷvagai, பெ. (n.) பொருள்கோள் (நம்பியகப். 211); பார்க்கsee porus-kd. [பொருள் + வகை]
பொருள்விலையாட்டி	பொருள்விலையாட்டி poruḷvilaiyāṭṭi, பெ. (n.) விலைமாது; prostitute. வருணக்காப்பிலள் பொருள் விலையாட்டி யென்று (மணிமே. 5, 87.); [பொருள் + விலையாட்டி]
பழசு	பழசு paḻcu, பெ. (n.) நாட்பட்டது; that which is old or damaged by time. "தேன் அல்பமுமாய்ப் பழசுமாயிருக்கும்" (திவ். திருநெடுந், 26,வியா,226.); க. பழசு [பழமை → பழசு]
பழசுபடு-தல்	பழசுபடு-தல் baḻcubaḍudal, 20. செ.கு.வி 1. வலிமைகுன்றுதல்; losing in essence becoming stale. 2. பழையதாதல்; becoming old by losing its freshness. (சா.அக.); [பழசு + படுதல்]

பழஞ்சரக்கு	பழஞ்சரக்கு paḻñjarakku, பெ. (n.) 1. பழங்கிடையன் பார்க்க;see {pala-n-kidayan}. 2. தூய்ப்பு; karma of past births whose effect has begun to operate. "வறிதே தீயப் பழஞ்சரக்கும்" (மதுரைப்.49.); [பழமை + சரக்கு]
பழஞ்சலாகையச்சு	பழஞ்சலாகையச்சு paḻñjalākaiyaccu, பெ. (n.) பழைய காசு வகை (s.i.i.v.91.);; a kind of old coin. [பழமை + சலாகை + அச்சு] சலாகை = Skt.
பழஞ்சாதம்	பழஞ்சாதம் paḻñjātam, பெ. (n.) பார்க்க, பழஞ்சோறு, see {pala-n-Côru.} [பழம் + சாதம்] சாதம் = skt.
பழஞ்சி	பழஞ்சி paḻñji, பெ. (n.) பழஞ்சோறு (நெல்லை); பார்க்க;see {pala-i-coru} [பழங்கஞ்சி → பழஞ்சி]
பழஞ்சிட்டம்	பழஞ்சிட்டம் paḻñjiṭṭam, பெ. (n.) பழைய சிட்டக்கல்; old overburnt brick. (சா.அக.); [பழம் + சிட்டம்]
பழஞ்சீலை	பழஞ்சீலை paḻñjīlai, பெ. (n.) பழையதுணி; old cloth. (சா. அக.); [பழம் + சீலை]
பழஞ்சுரத்துக்கட்டி	பழஞ்சுரத்துக்கட்டி paḻñjurattukkaṭṭi, பெ. (n.) மண்ணீரல் வீக்கம்; spleen enlarged due to fever. (சா.அக.); [பழம் + சுரம் + அத்து + கட்டி]
பழஞ்செய்க்கடன்	பழஞ்செய்க்கடன் paḻñjeykkaḍaṉ, பெ. (n.) நிலவரி நிலுவை; unpaid balance of land revenue. "பழஞ்செய்க்கடன் வீடு கொண்டது" (புறம்,35உரை.); [பழம் + செய் + கடன்]

பழஞ்செருக்கு	பழஞ்செருக்கு paḻñjerukku, பெ. (n.) மிகுந்த குடிவெறி; inebriety, intoxication. "பழஞ்செருக்குற்ற வனந்தர்ப்பாணியும்" (மணிமே.7,72.); [பழம் + செருக்கு]
பழஞ்சொல்	பழஞ்சொல் paḻñjol, பெ. (n.) பழமொழி (சூடா.);; proverb, maxim. "அங்கு அப்பழஞ்சொல் புதுக்கும் எம்அச்சத்தால்" (திருவாச.7:19,2); [பழம் + சொல்]
பழஞ்சோற்றுத்தண்ணீர்	பழஞ்சோற்றுத்தண்ணீர் paḻñjōṟṟuttaṇṇīr, பெ. (n.) நீராகாரம் (யாழ்ப்.);; water strained from cold rice kept from overnight (j.); [பழம் + சோற்று + தண்ணீர்]
பழஞ்சோறு	பழஞ்சோறு paḻñjōṟu, பெ. (n.) பழைய சோறு; boiled rice preserved in water and kept overnight. "பழஞ்சோற்றுப் புகவருந்தி" (புறநா.395.); "பழஞ்சோறும் வெங்காயமும் வேளாண் மக்களின் காலை உணவு" [பழம் + சோறு]
பழந்தக்கராகம்	பழந்தக்கராகம் paḻndakkarākam, பெ. (n.) ஒருவகைப் பழைய பண் (பிங்.);;(mus.); an ancient melody-type. [அராகம் → ராகம் =Skt.) [பழம் + தக்கராகம்] பழந்தக்கராகம் paḻndakkarākam, பெ. (n.) பண்வகையினுள் ஒன்று; a musical note. [பழம்+தக்கம்+ராகம்]
பழந்தண்டுலம்	பழந்தண்டுலம் paḻndaṇṭulam, பெ. (n.) பழைய அரிசி; stocked rice. (சா.அக.); [பழம் + தண்டுலம்]
பழந்தண்ணீர்	பழந்தண்ணீர் paḻndaṇṇīr, பெ. (n.) சோற்றுநீர் (நீராகாரம்); (உ.வ);; water allowed to stand overnight on cooked rice. [பழம் + தண்ணீர்]

பழந்தரை	பழந்தரை paḻndarai, பெ. (n.) நெடுங்கால வேளாண்மையால் செழிப்பிழந்த நிலம்; land grown less fertile on account of long cultivation (w.); [பழம் + தரை]
பழந்தின்னிவவ்வால்	பழந்தின்னிவவ்வால் paḻndiṉṉivavvāl, பெ. (n.) வவ்வால் வகை; flying fox, as a frugivovous bat. [பழந்தின்னி + வெளவால்]
பழந்துட்டு	பழந்துட்டு paḻnduṭṭu, பெ. (n.) காலணா மதிப்புக் கொண்ட பழைய காசுவகை; [பழம் + துட்டு]
பழந்தேன்	பழந்தேன் paḻndēṉ, பெ. (n.) நாட்பட்டதேன்; old and long kept honey. (சா.அக.); [பழம் + தேன்]
பழநடை	பழநடை paḻnaḍai, பெ. (n.) வழக்கம்; custom. "பழநடைசெய் மந்திரவிதியிற் பூசனை' (திவ்.பெரியதி.2,3,4.); [பழம் + நடை]
பழநி	பழநி paḻni, பெ. (n.) திண்டுக்கல் மாவட்டத்தில் முருகக்கடவுள் கோயில் கொண்டிருக்கும் திருவாவினன்குடி என்னும் இடம்; a murugan shrine in Dindugal district. [பொதினி → பழனி]
பழப்பாக்கு	பழப்பாக்கு paḻppākku, பெ. (n.) முதிர்ந்த பாக்கு(வின்);; ripe areca nut. [பழம் + பாக்கு]
பழப்பாசம்	பழப்பாசம் paḻppācam, பெ. (n.) கருஞ்சீரகம் (மலை.);; black Cumin.
பழப்புளி	பழப்புளி paḻppuḷi, பெ. (n.) புளியம்பழவுருண்டை(வின்);; tamarind pulp formed into balls. [பழம் + புளி]

பழப்பேசி	பழப்பேசி paḻppēci, பெ. (n.) கீழ்நோக்கி வளரும் மூலிகை வகை; prostrate herb. சிறுநெருஞ்சி பார்க்க;see {cirunerulici.}
பழபடையாதி	பழபடையாதி paḻpaḍaiyāti, பெ. (n.) எட்டிமரம்; vomica tree. (சா.அக.);
பழம்	பழம்1 paḻm, பெ. (n.) 1. கனி; fruit, ripe fruit. "காயே பழமே" (தொல். பொ. 643.);. "பழச்சுமையினானை" (திருவாச.திருப்போற்.15.); 2. அகவை முதிர்ந்தேன்; very aged person. 3. நற்பயன்; fruitfulness, success. 4. ஆட்டக்கெலிப்பு; winning points, as in a game of tick-tack. 5. முக்கால்; three quarters. ஆறுதற்பழம், இணங்கற்பழம் cant. [பழு → பழம்] 'பழம் பழுத்தால் கொம்பில் தங்காது' (பழ.); 'பழத்திலே பழம் மிளகாய்ப் பழம்' (பழ.); 'பழம் நழுவிப் பாலில் விழுந்ததுபோல' (பழ.); 'பழம்புண்ணாளி பாதி மருத்துவன்' (பழ.); மறுவ;பலம், கனி, பழம்.
பழம்பகை	பழம்பகை paḻmbagai, பெ. (n.) நெடுங்காலப் usmãsmun; inveterate hatred, "uyuhusmé, நட்பாதலில்" (பழ.97); 2. மனவயிரம்; cherished enmity. 3. இயற்கைப்பகை; natural enmity, as between cat and rat. [பழம் + பகை]
பழம்பஞ்சாங்கம்	பழம்பஞ்சாங்கம் paḻmbaññjāṅgam, பெ. (n.) 1. பழைய கதை; old tale. 2. பண்டைக்காலத்து வழக்கவொழுக்கத்தை யுடையவ-ன்-ள்; old fashioned person. [பழம் + பஞ்சாங்கம்] பஞ்சாங்கம் = skt.

பழம்பஞ்சாரம்	பழம்பஞ்சாரம் paḻmbañjāram, பெ. (n.) 1. நாட்பட்டது; that which is very old, as a bullock, a horse, a garment. 2. அகவை முதிர்ந்தோன்; a very old person. [பழம் + பஞ்சாரம்] பஞ்சாங்கம் → பஞ்சாரம்
பழம்பஞ்சு	பழம்பஞ்சு paḻmbañju, பெ. (n.) உருளைக் கிழங்கு; common potato (சா. அக.);
பழம்பஞ்சுரம்	பழம்பஞ்சுரம் paḻmbañjuram, பெ. (n.) குறிஞ்சிப்பண்வகை (பிங்.); a secondary melody-type of the {kuriñji} class. [பழம் + பஞ்சுரம்]
பழம்படி	பழம்படி paḻmbaḍi, துவி. (adv) முன்போல; as formerly. as before. "பழம்படியே தசமுகனை விட்டார்" (தக்கயாகப்.226.); [பழையபடு → பழம்படி]
பழம்பாக்கு வாங்கு-தல்	பழம்பாக்கு வாங்கு-தல் paḻmbākkuvāṅgudal, 7. செ.கு.வி. (v.i.) திருமணம் உறுதிசெய்தல்(இ.வ.);; to settle a marriage as by exchange of fruits and arecanuts between the parents of the bride and the bridegroom. [பழம் + பாக்கு + வாங்கு-,]
பழம்பாசகம்	பழம்பாசகம் paḻmbācagam, பெ. (n.) கருஞ்சீரகம்; black cumin.
பழம்பாசி	பழம்பாசி paḻmbāci, பெ. (n.) 1. கொட்டைப்பாசி (மூ.அ); பார்க்க; a kind of mass. 2. வெதுப்படக்கி பார்க்க;(M.M 669); a soft wolly plant. மறுவ: கோரைப்பாசி, கொடிப்பாசி [பழம் + பாசி]
பழம்பாடம்	பழம்பாடம் paḻmbāṭam, பெ. (n.) 1. முன்படித்த பாடம்; old lesson. 2. நன்கு நினைவுடன் திருப்பிச்சொல்லக் கூடிய பாடம்; any lesson which one can recite easily. [பழம் + பாடம்]
பழம்பிசின்	பழம்பிசின் paḻmbisiṉ, பெ. (n.) சாலாம்பிசின்; oriental salep. (சா.அக.);

பழம்புண்ணாளி	பழம்புண்ணாளி paḻmbuṇṇāḷi, பெ. (n.) அழுந்தியறிந்தவன்; experienced man, as one who has long, suffered the ills of life. "பழம்புண்ணாளி பரிகாரி" [பழம் + புண்ணாளி]
பழம்புள்ளிமாடை	பழம்புள்ளிமாடை paḻmbuḷḷimāṭai, பெ. (n.) பழைய நாணயவகை (S.I. I.291);; an ancient coin. [பழம் + புள்ளி + மாடை]
பழம்புளி	பழம்புளி paḻmbuḷi, பெ. (n.) 1. கொறுக்காய்ப்புளி; 2. பத்தியத்திற்குதவும் பழம்புளி; old tamarind, useful in diet. 3. தலைப்பிண்டத்து மூளை; referring to the brain"of the first born foetus technical term used in alchemy. (சா.அக.); [பழம் + புளி]
பழம்பெருச்சாளி	பழம்பெருச்சாளி paḻmberuccāḷi, பெ. (n.) அழுந்தியறிந்த தந்திரசாலி; man of much experience and artfulness, used in contempt. (கொ.வ.); "அரசியலில் பழம் பெருச்சாளிகள் இளைஞர்களுக்கு வாய்ப்பு கொடுக்க வேண்டும்" [பழம் + பெருச்சாளி]
பழம்பெரும்	பழம்பெரும் paḻmberum, பெ.அ. (adj.) வயது நிறைந்து அனுபவம் மிகுந்த; veteran. "பழம்பெரும் அரசியல்வாதி". [பழம் + பெரும்]
பழம்பொருள்	பழம்பொருள் paḻmboruḷ, பெ. (n.) 1. கடவுள்; "முப்பொருளம் பழம் பொருள்" (சிவரக.கணபதிவந்தனை.25.); 2. புதையல்; hidden treasure. 3. பழையபொருள்; an anciant thing. [பழம் + பொருள்]
பழம்போக்கு	பழம்போக்கு paḻmbōkku, பெ. (n.) பழைய முறை(வின்);; ancient or antiquated Style. [பழம் + போக்கு]
பழம் விடு-தல்	பழம் விடு-தல் paḻmviḍudal, 20. செ.கு.வி (v.i.) சிறுவர்கள் சண்டைக்குப்பின் மீண்டும் நட்புக்கொள்ளுதல்; "அண்ணன என்னோடு பழம் விடச் சொல் – என்று அம்மாவிடம் கெஞ்சினான்" [பழம் + விடு]

பழமண்ணிப் படிக்கரை	பழமண்ணிப் படிக்கரை palmaṇṇippaḍikkarai, பெ. (n.) இலுப்பைப்பட்டு என்னும் தஞ்சை மாவட்டச் சிற்றூர்; தேவாரம் பெற்ற தலம்; a place name of Tanjore Dt.., "விடுத்தவன் கைநரம்பால் வேதகிதங்கள் பாடவறப்படுத்தவன் பால் வெண்ணிற்றன்பழ மண்ணிப்படிக்கரையே'-22-7.
பழமலையந்தாதி	பழமலையந்தாதி palmalaiyandāti, பெ. (n.) திருமுதுகுன்றத்திற் கோயில் கொண்டுள்ள சிவபெருமான் மீது சிவப்பிரகாச அடிகள் இயற்றிய ஈறு தொடங்கி (அந்தாதி);; an {andādi} poem on {Šiva} at {palamalai} or {viruttācalam} by {šivappirakāšašuvāmigal} [பழமலை +அந்தாதி]
பழமனை	பழமனை palmaṉai, பெ. (n.) இடிந்து பாழான வீடு, (யாழ். அக.);; ruined house. [பழம் + மனை]
பழமா	பழமா palmā, பெ. (n.) தேமா (மலைபடு.138,உரை.);; Sweet mango. [பழம் + மா]
பழமுண்ணிப்பாலை	பழமுண்ணிப்பாலை palmuṇṇippālai, பெ. (n.) மரவகை; silvery leaved ape-flower. [பழம் + உண்ணி + பாலை]
பழமுதல் கண்காணி	பழமுதல் கண்காணி palmudalkaṇkāṇi, பெ. (n.) கோயில் மேற்பார்வையாளன் (M.E.R.I of 1921);; temple supervisor. [பழம் + முதல் + கண்காணி]
பழமுதிர்சோலை	பழமுதிர்சோலை palmudircōlai, பெ. (n.) முருகக்கடவுளின் படைவீடு ஆறனுள் ஒன்று. (திருமுரு.317.);; a shrine sacred to murugan one of six {padai-vidu.} [பழம் + முதிர் + சோலை]
பழமுந்தினவெட்டு	பழமுந்தினவெட்டு palmundiṉaveṭṭu, பெ. (n.) பழைய காசுவகை (பணவிடு.141);, an ancient Coin. [பழம் +முந்து + வெட்டு]
பழமெடு-த்தல்	பழமெடு-த்தல் palmeḍuttal, 3. செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஆட்டங்கெலித்தல்; to win in dice or tick-tack. 2. பழத்தைப் பறித்தல் (அகநா.18,உரை); to Pluck the fruits. [பழம் + எடுத்தல்]

பழமை	பழமை paḻmai, பெ. (n.) 1. தொன்மை; oldness, ancientnes, antiquity. 'பழமையாக சிற்பங்கள் அரசு அருங்காட்சியகத்தில் பார்வைக்குள்ளன. 2. தொன்மையானது; that which is ancient, as a place; that which is antiquated or old fashioned. "பரமர் பழமை யெனலாம்....... மயிலாடுதுறை" (தேவா. 496, 5.); 3. வழங்காதொழிந்தது; what is obsolete (w.); 4. சாரமின்மை; Staleness, vapidness, insipidity. 5. முதுமொழி (சூடா.);; old saying, proverb. 6. நெடுநாட்பழக்கம்; long established intimacy. 7. நாட்பட்டதால் ஏற்படுஞ்சிதைவு; decay from age. 8. பழங் கதை; ancient history; chronicle. 9. மரபு; long established usage or custom. (w.); [பழைமை → பழமை]
பழமை பாராட்டு-தல்	பழமை பாராட்டு-தல் paḻmaipārāṭṭudal, 5. செ.கு.வி. (v.i.) நெடுநாளாக உள்ள பெரும் பழக்கத்தைத் தெரிவித்தல்; to dwell fondly on one's long acquaintace. "நன்மொழிகள் பேசிப் பழமை பாராட்டி" (கொக்கோ.); "பற்றற்ற கண்ணும் பழைமைபாராட்டுதல் சுற்றத்தார் கண்ணே யுள." (திருக். 521); [பழைமை + பாராட்டு-,]
பழமைவாதி	பழமைவாதி paḻmaivāti, பெ. (n.) பழமையானது சிறந்தது கொள்கை உடையர்; பழமைக்குச் சார்பானவர்; conservative. "பழமைவாதிகளின் நல்ல பட்டறிவுகளைக் கேட்டறிந்தாலோ அல்லது புத்தக வடிவில் படித்துத் தெரிந்தாலோ அவற்றைக் கடைப்பிடித்து வாழவேண்டும்" [பழமை + வாதி] வாதி = skt.

பழமொழி	பழமொழி paḻmoḻi, பெ. (n.) 1. முதுசொல்; மக்களிடையே நீண்டகாலமாக வழங்கிவருவதும், பேச்சு வழக்கிலும், எழுத்து வழக்கிலும் சான்றாகக் காட்டப்படுவதுமான கருத்துத் தொடர்; proverb, maxim. "பழமொழியும் பார்த்திலிரோ" (கம்பரா. சூர்ப்ப. 139.); 2. பதினெண் கீழ்க்கணக்கினுள் ஒன்றும், முன்றுறை யரையனார் இயற்றியதும் ஒவ்வொரு செய்யுளும் ஒவ்வொரு பழமொழியுடன் கூடியதாய் அறநெறி கூறுவதும் 400 செய்யுட்கள் கொண்டதுமான நூல்; an ancient didactic work of 400 stanzas, by {nunruraiy-araiyanar} each explaining a principle of conduct by means of a proverb, one of {patinen-kil-k- kanakku} q. v [பழமை + மொழி] மறுவ: பழமொழி நானூறு, பழமொழிகள் பெரும்பாலும் அறவுரைகளையும் அறிவுரைகளையும் கொண்டிருக்கும். அவற்றுள் பல ஓதற்கு எளியனவாயும் உணர்தற்கு அரியனவாயும் அமைந்திருக்கும். எழுத்தறிவுக்கு இயற்கை அறிவு இளைத்த தில்லை என்பதைப் பழமொழிகள் பறைசாற்று கின்றன. வாழ்க்கைப் பாதையில் நெருக்கடி நேரங்களில் அனைவருக்கும் கைவிளக்காக இவை பயன்படுகின்றன. பழமொழிகளை உரையிலும் பாட்டிலும் அறிஞர்கள் பயன்படுத்தியுள்ளார்கள். பழமொழிகள் எப்போதோ யாராலோ உண்டானவை. எனினும் இவற்றை அனைவரும் ஒப்புக் கொள்ளுகிறர்கள். அதுவே இதன் சிறப்பு. பல சொல்லியும் விளக்க முடியாத பல உண்மை களைப் பழமொழிகளால் எளிதில் விளக்க இயலும். உள்ளத்தின் உணர்ச்சிகளையும் பழ மொழிகளால் எளிதில் எடுத்துக்காட்ட முடியும் என்பது கற்றாரும் கற்றாரினும் கல்லாரும் பேசும் பேச்சால் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனியாய் விளங்கும். பழமொழிகளின் மிகு பழந்தொகுப்புகவை, ஒன்று மறையாகவும் மதிக்கப் பெற்று திருநூலில் (பைபிளில்); இடம் பெற்றிருத்தல் இங்குக் குறிப்பிடத் தக்கது. பலநாட்டுப் பழமொழிகளையும் பொறுக்கி எடுத்து அவற்றை ஒப்புநோக்கி ஆராய்வது இன்பந் தரும் இலக்கியப் பணியாகும் மொழி ஒலிகள் வேறுபட்டாலும் வேறுபட்டாலும் சிறந்த சில
பழரசம்	பழரசம் paḻrasam, பெ. (n.) பழச்சாறு; juice of fruits. [பழம் + ரசம்]
பழவடியார்	பழவடியார் paḻvaḍiyār, பெ. (n.) வழிவழித் தொண்டர்; hereditary devotees, devotees whose piety comes to them as a heritage. "நின்பழவடியாரொடும்" (திருவாச. 6, 35.); [பழம் + அடியார்]
பழவரிசி	பழவரிசி paḻvarisi, பெ. (n.) குத்திப் பழகிய அரிசி; rice husked and kept for some Months. "பல்லைத் தகர்த்துப் பழவரிசியாகப் பண்ணிக் கொள்ளீரே" (கலிங். 511.); ம. பழயரி [பழம் + அரிசி]
பழவினை	பழவினை paḻviṉai, பெ. (n.) முன்வினை; ஊழ்வினை; deeds of former births. "நம்மை முழுதுடற்றும் பழவினையைக் கிறிசெய்த வாபாடி" (திருவாச. 13, 8.); [பழம் + வினை]

பழவேற்காடு	பழவேற்காடு paḻvēṟkāṭu, பெ. (n.) திருவள்ளூர் மாவட்டத்தில் பொன்னேரி வட்டத்தில் சென்னைக்குச் சில கல் தொலைவில் வடக்கே உள்ள ஊர்; a willage in {Tiruvallur} Dt. [பழமை + வேல் + காடு]
பழனம்	பழனம்1 paḻṉam, பெ. (n.) 1. வயல்;{paddy} field. "பழன மஞ்ஞை யுகுத்த பீலி" (புறநா. 13.); 2. மருதநிலம்; agricultural land. "பன்மலர்ப் பழனத்த" (கலித். 78.); 3. பொய்கை; tank "பழன வாளைப் பரூஉக்கட்டுணியல்" (புறநா. 61.); [பழம் → பழன் → பழனம்] பழனம்2 paḻṉam, பெ. (n.) தஞ்சைமாவட்டச் சிற்றூர்; a village in Tanjore Dt. இரண்டு கல் தொலைவில் உள்ளது. சிவனடியார்கள் மிகவும் விரும்பும் தலம் இது என்பதைப் பலரின் பாடல்களும் உணர்த்துகின்றன. சிவபெருமான் திருவிரட்டை மணிமாலையில் அதன் ஆசிரியர், "குருகினம் சென்றிடறும் கழனிப் பழனத் தரசை" (28); என்று போற்றுகின்றார். "பாங்கார் பழனத்தழகா போற்றி என்கின்றார். மாணிக்கவாசகர். (திருவாச.போற்றி.-157); "நனி மஞ்சுடைய நறுமாங்கனிகள் குதி கொண்டெதிருந்திப் பலவின் கனிகள் திரை முன் சேர்க்கும் பழனநகராரே" - திருநாவு சம்பந்தர்-67-5.
பழனல்வெதிர்	பழனல்வெதிர் paḻṉalvedir, பெ. (n.) பழனவெதிர்(ஐங்குறு. 91. பி-ம்.); பார்க்க;see {palana velir.} [பழனம் → பழனல் + வெதிர்]
பழனவெதிர்	பழனவெதிர் paḻṉavedir, பெ. (n.) கரும்பு; sugarcane. "பழனவெதிரின் கொடிப்பிணை யலளே" (ஐங்குறு. 91.); [பழனம் + வெதிர்]
பழனி	பழனி paḻṉi, பெ. (n.) திண்டுக்கல் மாவட்டத்தில் முருகன் கோயில் கொண்டிருக்கும் திருவாவிநன்குடி என்னும் முருகனுடைய ஆறுபடைவீட்டினுள் மூன்றாவதாகக் கருதப்படும் திருத்தலம்; a murugan shrine in Dindigul district. [ஒருகா: பொதினி → பழனி]
பழனிச்சம்பா	பழனிச்சம்பா paḻṉiccambā, பெ. (n.) சம்பா நெல்வகை; a kind of {campä} paddy. [பழனி + சம்பா]

பழினிமட்டம்	பழினிமட்டம் pal̠in̠imaṭṭam, பெ. (n.) குதிரை வகை (அசுவசா. 3.);; a kind of horse. [பழனி + மட்டம்]
பழனியாண்டவன்	பழனியாண்டவன் pal̠n̠iyāṇṭavan̠, பெ. (n.) பழனியாண்டி பார்க்க;see {palaniyandi.} [பழனி + ஆண்டவன்]
பழனியாண்டி	பழனியாண்டி pal̠n̠iyāṇṭi, பெ. (n.) பழனியில் கோயில் கொண்டுள்ள முருகக் கடவுள்; Lord Murugan at {palani} Hills. [பழனி + ஆண்டி]
பழனிவேலன்	பழனிவேலன் pal̠n̠ivēlan̠, பெ. (n.) பழனியாண்டி பார்க்க;see {palaqi-y-ānd;} [பழனி + வேலன்]
பழி	பழி1 pal̠ittal, 11. செ.குன்றா.வி. (v.t.) 1. இகழ்தல்; to blame. censure, ridicule, revile. "உலகம் பழித்தது" (குறள். 290.); 2. புறங்கூறுதல்; to slander, caluminate. (இ.வ.); "இப்படி யொரு செயலைச் செய்து விட்டு வந்து நிற்கும் உன்னைப் பழிக்காமல் பாராட்டவா செய்வார்கள்". பழி1 pal̠i, பெ. (n.) 1. இகழ்ச்சி; blame, censure, reproach, ridicule. "புகழிற் பழியி னென்றா" (தொல். சொல். 73.); 2. அலர்; slander, calumny. "ஒன்றார் கூறுமுறுபழி நாணி" (பு.வெ. 11, வெண்பாற். 4.); 3. குறை; complaint, imputation charge, disparagement. (w.); 4. குற்றம்; fault, crime. "பொழிபல பெருகிய பழிநீர் தேளத்து" (பட்டினப். 26.); 5. கரிசு; sin guilt. "தசமா முகன் பூவியலும் முடிபொன்றுவித்த பழிபோயற" (தேவா. 890, 2.); பழிதீர்த்தல்
பழிக்காணி	பழிக்காணி pal̠ikkāṇi, பெ. (n.) அரத்தக் காணிக்கை பார்க்க;see {aratta-k-känikkai} blood-money (m,m); [பழி + காணி]

பழிக்குடி	பழிக்குடி paḻikkuḍi, பெ. (n.) 1. பழம்பகை கொண்ட குடும்பம்; family cherishing inveterate hatred. 2. ஏழைக்குடி; family low in rank. [பழி + குடி]
பழிக்குப்பழி	பழிக்குப்பழி paḻikkuppaḻi, பெ. (n.) ஒருவர் செய்த தீமைக்குப் பகரமாக திரும்பச் செய்யும் தீமை; an eye for an eye: revenge. "தந்தையின் கொலைக்குப் பழிக்குப் பழி வாங்குவேன் என்று சூளுரைத்தான்", "அவர் எப்போதோ செய்த தவறுக்காக இப்போது பழிக்குப்பழி தீர்க்க நினைப்பது முட்டாள்தனம்" [பழிக்கு + பழி]
பழிக்குவிடு-தல்	பழிக்குவிடு-தல் paḻikkuviḍudal, 18. செ.குன்றா.வி. (n.) அழியவிடுதல்; to abandon one to his evil ways; to allow one to ruin oneself (j.); [பழிக்கு + விடு-,]
பழிகட்டு	பழிகட்டு1 paḻigaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சண்டை தொடுத்தல்; to pick a quarrel. 2. அடாத குற்றஞ் சாட்டுதல்; to bring an injust accusation. 3. பகைமூட்டுதல்; to sow discord. 4. குற்றஞ்செய்தல்; to commit a Crime. [பழி + கட்டு-,] பழிகட்டு2 paḻigaṭṭudal, 5. செ.குன்றா.வி. (v.t.) அச்சுறுத்தல்; to threaten in order to effect one's purpose. [பழி + கட் டு-,]
பழிகரப்பங்கதம்	பழிகரப்பங்கதம் paḻigarappaṅgadam, பெ. (n.) வசையைக் குறிப்புப் பொருளாக கொண்ட செய்யுள் வகை (தொல். பொ. 438, உரை.);; verse containing contemptuous insinuation. [பழிகரப்பு + அங்கதம்]
பழிகரப்பு	பழிகரப்பு paḻigarappu, பெ. (n.) கரப்பங்கதம் பார்க்க;see {passkarappankatam} [பழி + கரப்பு]
பழகாரன்	பழகாரன் paḻkāraṉ, பெ. (n.) 1. பிறர்மேற் பழி கூறுபவன்; accuser (w.); 2. கொடுந் தீவினையாளன்; great sinner. "பழிகாரனங்கே யிணக்க மாகாதே" (அழகர் கல. 67.); 3. பழிவாங்குவோன்; wreak vengence on, take revenge. [பழி + காரன்]

பழிகிட	பழிகிட1 paḻigiḍattal, 3. செ.கு.வி. (v.i.) தன்நோக்கம் நிறைவேற ஒருவன் வீட்டு வாயிலில் உண்ணாமற் காத்துக் கிடத்தல்; to sit and starve at a persons door in order to make him comply with ones demand; to sit in dhurna. [பழி + கிட-,]
பழிகூறல்	பழிகூறல் paḻiāṟal, பெ. (n.) தூற்றல் (சூ.நீக. 12:7.);; to cast aspersion upon; to calumniate [பழி + கூறல்]
பழிச்சு	பழிச்சு1 paḻiccudal, 5. செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. புகழ்தல்; to praise, extol, eulogise. "விறலியர் கை தொழுஉப் பழிச்சி" (மதுரைக். 694.); 2. வணங்குதல்; to adore, worship. "கைவல் விளையர் கடவுட்பழிச்ச" (பதிற்றுப். 41, 6.); 3. வாழ்த்துதல்; to bless. "பரவும் பழிச்சும் வழுத்தின் பொருள" (தொல்.உரி.84.); "நிற்பழிச்சிச் சேறும்" (புறநா. 113.); 4. கூறுதல்; to announce, tell. "பொருளினிப் பழிச்சுகின்றதே" (சீவக. 3041.); [வழுத்து→ பழிச்சு → பழிச்சு-,] பழிச்சு2 paḻiccu, பெ. (n.) போற்று (தொல். சொல். 382.);; praise, adoration. [வழித்து → பழிச்சுதல் → பழிச்சு]
பழிச்சொல்	பழிச்சொல் paḻiccol, பெ. (n.) பழி பார்க்க 1. 2. (பிங்.);;see {pal} 1. 2. பழிமொழி;(வழக்.);; reproach. [பழி + சொல்]
பழிசும-த்தல்	பழிசும-த்தல் paḻisumattal, 2. செ.கு.வி. (v.i..) 1. இகழ்ச்சியேற்றுதல்; to bear reproach. "தேரையார் தெங்கிள நீருண்ணார் பழி சுமப்பர்" (தமிழ்நா. 74.); 2. பழி ஒருவன் மேல் வருதல்; to be held responsible for anothers crime. [பழி + சுமத்தல்]
பழிசுமத்து-தல்	பழிசுமத்து-தல் paḻisumaddudal, 5. செ.குன்றா.வி. (v.t.) முறையில்லாது (குற்றஞ்சாட்டுதல்; to accuse falsely. [பழி + சுமத்து-,]

பழிசை	பழிசை paḻisai, பெ. (n.) இகழ்ச்சி (இலக்.அக.);; scorn. [பழி → பழிசை]
பழித்துக்காட்டு-தல்	பழித்துக்காட்டு-தல் paḻiddukkāṭṭudal, 9. செ.கு.வி. 1. ஒருவரின் பேச்சு, நடை போன்றவற்றைத் தரக்குறைவாகவும் பகடியாகவும் நடித்துக் காட்டுதல்; imitate (s.o.); in a slightly offensive manner. "ஒருவரைப் பற்றி இன்னொருவர் பழித்துக் காட்டுவது நல்லதன்று." 2. ஒருவரை மதிக்காத போக்கில் அல்லது தன் சினத்தை வெளிப்படுத்தும் வகையில் முகத்தைக் கோணுதல் போன்ற செயல்கள் செய்தல்; வலித்துக்காட்டுதல்; make faces at. "அவன் அதட்டியவுடன் குழந்தை பழித்துக் காட்டிவிட்டு உள்ளே ஓடிவிட்டது" [பழித்து + காட்டு-,]
பழித்துரை	பழித்துரை paḻitturai, பெ. (n.) பழிச் சொல் பார்க்க;see {pai-c-col.} "நும்பழித்துரை யெல்லாம்" (சித். மரபுகண். 17.);. [பழித்து + உரை]
பழிதீதம்	பழிதீதம் paḻitītam, பெ. (n.) மகாரம்; the mystic letter. 'ma' (சா.அக.);
பழிதீர்-த்தல்	பழிதீர்-த்தல் paḻitīrttal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) 1. பழி வாங்குதல்; to take revenge. 2. கரிசு போக்குதல்; to expiate geilt; to atone. "இந்திரன் பழிதீர்த்த படலம்" (திருவிளை.); [பழி + தீர்த்தல்]
பழிதூற்று	பழிதூற்று paḻitūṟṟu, செ.குன்றா.வி. (v.t.) அலர் பரப்புதல்; to cast aspersion upon; to calumniate. "குடிபழி தூற்றுங் கோலனுமல்லன்" (சிலப். 23, 24.); [பழி + தூற்று-,]
பழிப்பதுபோலப் புகழ்-தல்	பழிப்பதுபோலப் புகழ்-தல் paḻippadupōlappugaḻdal, 3. செ.கு.வி. (v.i) ஒன்றன் பழியினால் அதன் புகழ்ச்சியேனும் மற்றொன்றின் புகழ்ச்சியேனும் ஒன்றன் புகழ்ச்சியினால் அதன் பழிப்பேனும் மற்றொன்றன் பழிப்பேனுந் தோன்றக்கூறும் செய்யுள் அணியழகு வகை; [பழிப்பது + போல + புகழ்-தல்]
பழிப்பனவு	பழிப்பனவு paḻippaṉavu, பெ. (n.) பழித்தற்குரிய செயல் (யாழ். அக.);; blameworthy deed. [பழி → பழிப்பனவு]

பழிப்பு	பழிப்பு paḻippu, பெ. (n.) 1. இகழ்ச்சி, அவமதிப்பு; scorn, contempt, blasphemy. "பழிப்பரு நலனும் பண்பும்", "பெறுவது பழிப்பால் " (கம்பரா. படைக்காட்சி. 50.); 2. குறளை; slander. 3. குற்றம்; blame, guilt. 4. குறை; defect. "பன்னிரு படலம் பழிப்பன்றுணர்ந்தோர்" (பு. வெ. சிறப்புப்.); [பழி → பழிப்பு] க. பழிவு
பழிப்புக்காட்டு-தல்	பழிப்புக்காட்டு-தல் paḻippukkāṭṭudal, 5. செ.கு.வி. பழித்துக் காட்டு – பார்க்க;see {pastu-k-kāffu.}
பழிப்புக்காரன்	பழிப்புக்காரன் paḻippukkāraṉ, பெ. (n.) 1.இகழ்ச்சி செய்வோன்; blasphemer, reviler. 2. நகைப்புக்கு இடமானவன்; laughing-stock, object of ridicule. [பழிப்பு + காரன்]
பழிப்புவமை	பழிப்புவமை paḻippuvamai, பெ. (n.) உவமேயத்தை உயர்த்தி உவமானத்தைப் பழிக்கும் அணி (வீரசோ. அலங். 14.);;(rhet.); figure of speech in which the object compared is extolled by attributing a defect to the object of comparison. [பழிப்பு + உவமை]
பழிபாதகம்	பழிபாதகம் paḻipātagam, பெ. (n.) பெருந் தீவினை; heinous crime. [பழி + பாதகம்]
பழிபிடி-த்தல்	பழிபிடி-த்தல் baḻibiḍittal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) பகை காட்டுதல்; to show enmity (w.); [பழி + பிடி-,]
பழிபோடு-தல்	பழிபோடு-தல் paḻipōṭudal, செ.குன்றா.வி. (v.t.) பழிசுமத்து-, பார்க்க;see {pallsumattu-,} (w.); [பழி + போடு-,]
பழிமீட்கு-தல்	பழிமீட்கு-தல் paḻimīṭkudal, 5. செ. குன்றா.வி. (v.t.) பழிவாங்கு-, பார்க்க (யாழ்.அக.);;see {palivāngu-,} [பழி + மீட்கு-,]
பழி முடி-தல்	பழி முடி-தல் paḻimuḍidal, செ.கு.வி. (v.i.) பகை மூட்டுதல்; to sow discord (w.); [பழி + முடி -,]

பழிமுடி-த்தல்	பழிமுடி-த்தல் paḻimuḍittal, செ.குன்றாவி.வி. (v.t.) பழிவாங்கு-, பார்க்க see {paḻivāngu} (W.); [பழி + முடி-,]
பழிமூட்டு-தல்	பழிமூட்டு-தல் paḻimūṭṭudal, செ.கு.வி. (v.i.) கோள் சொல்லுதல் (யாழ்.அக.);; to tell tales. [பழி + மூட்டு-,]
பழிமூளுதல்	பழிமூளுதல் paḻimūḷudal, பெ. (n.) பகை யுண்டாகை; kindling of wrath (w.); [பழி + மூளு-,]
பழிமொழி	பழிமொழி paḻimoḻi, பெ. (n.) 1. இகழ்ச்சி; reproach. 2. புறங்கூறுகை (யாழ்.அக.);; aspersion. [பழி + மொழி]
பழியேல்-தல் (பழியேற்றல்)	பழியேல்-தல் (பழியேற்றல்) paḻiyēltalpaḻiyēṟṟal, செ.கு.வி. (v.i.) குற்றப் பொறுப்பைத் தாங்குதல்; to take on oneself the responsiblity or guilt of an evil action. [பழி + ஏற்றல்]
பழிவாங்கு-தல்	பழிவாங்கு-தல் paḻivāṅgudal, 5. செ.குன்றா.வி. (v.t.) தீமைக்குத் தீமை செய்தல்; to wreak vengeance, avenge. "வேலை நிறுதத்ம் செய்த தொழிலாளர்களைப் பழி வாங்கும் வகையில் உள்ளது ஆளுமையாளர்களின் நடவடிக்கை", "ஆளுமையின் பழிவாங்கும் நடவடிக்கையை கைவிட்டு தொழிலாளர் களின் நலனில் அக்கறை செலுத்துவது மாந்த அறம்." [பழி + வாங்கு]
பழிவேலை	பழிவேலை paḻivēlai, பெ. (n.) வருத்தி வாங்கப்படும் வேலை; work unwillingly done; compulsory labour. (w.); [பழி + வேலை]

பழு-த்தல்	பழு-த்தல் paḻuttal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) 1. பழமாதல்; to ripen, grow ripe, as fruits, grain. "பயன்மர முள்ளூர்ப்பழுத்தற்றால்" (குறள்,216.); 2. முதிர்தல்; to grow mature, arrive at perfection as in knowledge, science, piety. "மற்பழுத்தகன்ற மார்பத்து" (சீவக.435.); 3. மூப்படைதல், to become old. 'பழுத்த ஆள்' (இ.வ.); 4. பக்குவமாதல்; to become fit, as for salvation (w.); 5. கைவருதல்; to be trained, to become experienced. "செந்நாச் சொற்பழுத்தவர்க்கும்" (சீவக.435.); 6. பருமுதலிய முற்றுதல்; to suppurate, come to head as a boil. 'சிரங்கு பழுத்துவிட்டது' 7. மனங்கனிதல்; to melt, as heart. "பழுத்த மனத்தடியர்" (திருவாச.24,4); 8. நிறம் மாறுதல்; to change colour by age, as ivory, horn, grain;
பழு	பழு2 paḻu, பெ. (n.) பழுப்பு பார்க்க1. see paluppu. "விழுக்கோட்பலவின் பழுப்பயம்" (அகநா.12.); பழு3 paḻu, பெ. (n.) 1. விலாவெலும்பு; rib. "யானையின் பழுப்போல்" (சீவக.1561.); 2. விலா; side of the body. 'முடக்கிய விருகை பழுப்புடையொற்றி' (திவா.);. 3. ஏணியின் படிச்சட்டம்; round of a ladder. "ஒரு பழு ஏறப்பெற்றது" (ஈடு, 10,6,5.);. 4. சட்டம்; frame. "தொட்டிற்பழுவைப் பிடித்துக்கொண்டு" (ஈடு,5,10,6); 5. பேய்; devil "பழுவும் பந்தளும்" (குறிஞ்சிப்.259.);. [படு → படி. படு → பழு]
பழுக்க	பழுக்க1 paḻukka, பெ. அ. (adv.) முற்றவும்; thoroughly, perfectly. "பழுக்க ஓதி" (குருபரம்.186);. 2. சிறந்த தேர்ச்சி நிறைந்த; முதிர்ந்த, "நாடகத்துறையில் பழுத்த பட்டறிவு பெற்றவர்"

பழுக்கக் காய்ச்சு-தல்	பழுக்கக் காய்ச்சு-தல் paḻukkakkāyccudal, 5. செ.குன்றாவி. சிவக்கக் காய்ச்சுதல்; to burn to red-heat, as iron. [பழுக்க + காய்ச்சு-,] பழுக்கக் காய்ச்சு-தல் paḻukkakkāyccudal, 1. செ.கு.வி. (v.i.) பொன்னைப் பழுப்பு நிறம் ஆகும்படி ஊதுதல்; heating gold to attain yellow colour. (சா.அக.); மறுவ: பழுக்கவூதுதல்
பழுக்கச்சுடு-தல்	பழுக்கச்சுடு-தல் paḻukkaccuḍudal, 2. செ.குன்றா.வி. (v.t.) நிறம் ஏறப் பொன்னைத் தீயிற் காய்ச்சுதல்; to refire gold, etc., by heating it in fire. [பழுக்க + சுடு-,]
பழுக்கப்போடு–தல்	பழுக்கப்போடு–தல் paḻukkappōṭudal, 19. செ.குன்றா.வி. (v.t.) 1. கனியச்செய்தல்; to make fruits ripe artificially, as by covering them with straw. 2. ஒரு வினை முற்றுதற்குக் காத்திருத்தல்; to await the maturity of some great event. (w.); [பழுக்க + போடு-,]
பழுக்கா	பழுக்கா paḻukkā, பெ. (n.) பொன்னிறம்; gold colour. (சா.அக.);
பழுக்காய்	பழுக்காய் paḻukkāy, பெ. (n.) 1. பழுத்த பாக்கு; ripe areca nut. "பழுக்காய்க் குலை" (சீவக.826.); 2. மஞ்சள் கலந்த செந்நிறம்; yellowish, orange or gold Colour, as of ripe areca nut. 3. தேங்காய் (யாழ்.அக.);; cocoanut. 4. சாயநூல்; coloured yarn. "பழுக்காய்ப்புடைவை" [பழு + காய்]
பழுக்காய்க்கரை	பழுக்காய்க்கரை paḻukkāykkarai, பெ. (n.) சாய நூலாலமைந்த ஆடைக்கரை; stripe or border of a cloth, in initation of silk, opp. to {pattu-k-karai.} [பழுக்காய் + கரை]
பழுக்காய்த்தாம்ப ◌ாளம்	பழுக்காய்த்தாம்பாளம் paḻukkāyttāmbāḷam, பெ. (n.) பழுக்காய் நிறமுள்ள தட்டுவகை; lacquer tray, as reddish in colour, loc. [பழுக்காய் + தாம்பாளம்]
பழுக்காய்நூல்	பழுக்காய்நூல் paḻukkāynūl, பெ. (n.) சாய மிட்டநூல்; coloured thread or yarn. [பழுக்காய் + நூல்]

பழுக்காய்ப்பெட்டி	பழுக்காய்ப்பெட்டி paḻukkāyppeṭṭi, பெ. (n.) ஒருவகை அணிகலப்பெட்டி; lacquer box or case. [பழுக்காய் + பெட்டி]
பழுக்குறை	பழுக்குறை paḻukkuṟai, பெ. (n.) எண்குறைந்த விலாவெலும்புகளையுடைய எருதுவகை; an ox having lesser bumber of ribs than usual. (இ.வ.); [படி → படு → பழு + குறை]
பழுத்த சுமங்கலி	பழுத்த சுமங்கலி paḻuttasumaṅgali, பெ. (n.) கணவனோடு நீண்டகாலம் வாழ்ந்து வருகிற, மங்கலமான தோற்றம் கொண்ட பெண்மணி; a woman who has been blessed with a long period of married life (and whose husband is living.); [பழுத்த + கமங்கலி] சு + மங்கலம் → மங்கலி சு = Skt.
பழுத்தபழம்	பழுத்தபழம் baḻuttabaḻm, பெ. (n.) 1. முதிர்கிழவன்; aged person, as ripe fruit. 2. பக்குவசாலி; one mature for liberation frombirths (w.); 3. தீமையிற் கைதேர்ந்தவன்; Consummate rogue. (j.); [பழுத்த + பழம்]
பழுத்தமண்	பழுத்தமண் paḻuttamaṇ, பெ. (n.) செம்மண்; red earth. (சா.அக.);
பழுதடை-தல்	பழுதடை-தல் paḻudaḍaidal, 3. செ.கு.வி. (v.i.) சீர்கெடுதல்; கோளாறு அடைதல்; "பொறிகளைப் பழுதடைய விடாமல் தக்க முறையில் பராமரிக்க வேண்டும்" [பழுது + அடை-,]
பழுதயம்	பழுதயம் paḻudayam, பெ. (n.) ஒருவகை மருந்து செய்முறை; a medicinal preparation as. நொச்சிப் பழுதயம். (சா.அக.);

பழுது	பழுது paḻudu, பெ. (n.) 1. பயனின்மை (தொல்.சொல்.324.);; unprofitableness. 2. குற்றம் (திவா.);; defect, blemish, flaw, fault. "பழுதிறொல் புகழாள் பங்க" (திருவாச.28,10.); 3. சிதைவு; damage, injury, ruin. "இவை பழுதிலை" (தேவா.543,2.); 4. பதனழிந்தது; anything tainted rotten, putrid, marred. 5. பிணமாயிருக்குந்தன்மை (சிலப்.19;66.);; the state of being a corpse. 6. பொய் (பிங்.);; lie. "பழுதுரையாதவனுரைப்பான்" (திருவாலவா. 39,9.); 7. வறுமை; powerty. "பழுதின்று" (பொருந.150.); 8. தீங்கு; evil. "பழுதெண்ணு மந்திரியின்" (குறள்,639.); 9. உடம்பு; body. "பழுதொழிந் தெழுந் திருந்தான்" (சிலப்.19,66.); ஒழுக்கக்கேடு
பழுதுடைநாயகம்	பழுதுடைநாயகம் paḻuduḍaināyagam, பெ. (n.) தாமரை; lotus flower. (சா.அக.);
பழுதுடைநெட்டி	பழுதுடைநெட்டி paḻuduḍaineḍḍi, பெ. (n.) பேராமூட்டி; ceylon stick mallow. (சா.அக.);
பழுதுபார்-த்தல்	பழுதுபார்-த்தல் paḻudupārddal, 11. செ. குன்றா.வி. (v.t.) செப்பனிடுதல்; to repair, mend. [பழுது + பார்-,]

பழுதை	பழுதை paḻudai, பெ. (n.) 1. வைக்கோற்புரி; thick twist of straw, used as a rope. "பழுதை யெடுத் தோடி வந்தான் பார்" (தனிப்பா.54,105.); 2. கயிறு;(பிங்.);; rope. 3. பாம்பு; snake, as resembling straw. (இ.வ.); 'பழுதை என்று கிடக்கப்படவுமில்லை; பாம்பு என்று நினைக்கப்படவுமில்லை" (பழ.); 'பழுதை என்று மிதிக்கவும் முடியவில்லை; பாம்பென்று தாண்டவும் முடியவில்லை' (பழ.); [வல் → பல் → பலு → பழு → பழுதை] பழுதை paḻudai, பெ. (n.) வளர்ச்சியிற்ற கத்தலை மீன் (குமரி.மீன.); matured kattalai fish.
பழுதைக்கயிறு	பழுதைக்கயிறு paḻudaikkayiṟu, பெ. (n.) thick twist of straw, used as a rope. [பழுதை + கயிறு]
பழுது-தல்	பழுது-தல் paḻududal, 5. செ.கு.வி. (v.i.) 1. கனிதல்; to grow ripe, become mellow. 2. முதிர்தல்; to mature. "வண்டுபடப் பழுநிய தேனர் தோற்றத்துப் பூவும்" (மதுரைக்.475.); 3. முற்றுப் பெறுதல்; to be full or perfect. "வளம் பழுநி" (மலைபடு,578.); [பழு → பழுது-.]
பழுப்படைசு–தல்	பழுப்படைசு–தல் paḻuppaḍaisudal, 9. செ.கு.வி. (v.i.) பழுப்பேறு(யாழ்.அக.); பார்க்க;see {pakuppéru}
பழுப்பரிசி	பழுப்பரிசி paḻupparisi, பெ. (n.) நாட்பட்டமையாற் பழுப்பு நிறமடைந்த அரிசி; rice turned yellow or brown with age. [பழுப்பு + அரிசி]

பழுப்பு	பழுப்பு1 paḻuppu, பெ. (n.) 1. பொன்னிறம்; ripeness; yellowness of fruits; change of colour, natural colour of gold. 2. அரிதாரம்; yellow orpiment. "பந்தியாப் பழுப்பு நாறில்" (சீவக.1287.); 3. முதிர்ந்து மஞ்சணிறம் அடைந்த இலை; leaf burned yellow with age 4. சிவப்பு; pink, reddish colour: light pink, as of cloth. "அதரத்திற் பழுப்புத்தோற்ற" (ஈடு,5,3,3.); 5. சீழ்; pus. "புண்ணிலுள்ள பழுபபை யெடுத்துவிடவேண்டும்" [பழு → பழுப்பு] பழுப்பு2 paḻuppu, பெ. (n.) பழு பார்க்க;see {palu} "பழுப்பேணி" (கந்தபு. வள்ளியம்.50.); [பழு3 → பழுப்பு]
பழுப்புக்கருப்பூரம்	பழுப்புக்கருப்பூரம் paḻuppukkaruppūram, பெ. (n.) மஞ்சள் கருப்பூரம்; yellow camphor. (சா.அக.); [பழுப்பு + கருப்பூரம்]
பழுப்புச்சருக்கரை	பழுப்புச்சருக்கரை paḻuppuccarukkarai, பெ. (n.) நோட்டுச்சர்க்கரை பார்க்க;see {natuc-c-carkkaraj} [பழுப்பு + சருக்கரை]
பழுப்புச்சாற்றுச் சத்துக்காதி	பழுப்புச்சாற்றுச் சத்துக்காதி paḻuppuccāṟṟuccattukkāti, பெ. (n.) செவ்வகத்தி; red Sesbane. (சா.அக.);
பழுப்புப்பொன்	பழுப்புப்பொன் paḻuppuppoṉ, பெ, (n.) செம்பொன்; gold of a bright yellow hue. (w.); [பழுப்பு + பொன்]
பழுப்பு நிலக்கரி	பழுப்பு நிலக்கரி paḻuppunilakkari, பெ. (n.) கரும் பழுப்பு நிறத்திலிருக்கும் மிகுந்த எரியாற்றல் இல்லாத நிலக்கரி; lignite. 'தமிழகத்தில் நெய்வேலியில் பழுப்பு நிலக்கரி வெட்டியெடுக்கப்படுகிறது' (உ.வ.); [பழுப்பு + நிலக்கரி]

பழுப்பேறுதல்	பழுப்பேறுதல் paḻuppēṟudal, செ.கு.வி. (v.i.) செம்பட்டை நிறமாதல்; to become salmoncoloured as cloth. [பழுப்பு + ஏறு-,]
பழுபாக்கு	பழுபாக்கு paḻupākku, பெ. (n.) கொட்டைப் பாக்கு; arecanut (சா.அக.); [பழு + பாக்கு]
பழுபாகல்	பழுபாகல் paḻupākal, பெ. (n.) 1. கொடிவகை (பதார்த்த.713.); prickly carolah climber. 2. தும்பை (மலை.); பார்க்க: white dead nettle. [பழு + பாகல்]
பழுமணி	பழுமணி paḻumaṇi, பெ. (n.) மாணிக்கம்; ruby. "பழுமணியல்குற் பூம்பாவை" (சிலப்.21,23.); [பழு + மணி]
பழுமரம்	பழுமரம் paḻumaram, பெ. (n.) 1. பழுத்தமரம்; tree laden with fruit. "யாணர்ப் பழுமரம் புள்ளிமிழ்ந்தன்ன" (புறநா.173.); 2. ஆல் பார்க்க;see {àl} banyan. "பழுமரப்பறவை" (சிவக.828.); "இலைத்தலைய பழுமரத்தின் மிசை" (திருவிளை. பழியஞ். 8.); [பழு + மரம்]
பழுவம்	பழுவம் paḻuvam, பெ. (n.) 1. காடு; forest. "பழுவந்தோன்றிற் றவனே" (சீவக.1414.); 2. தொகுதி; multitude crowd. "பழுவ நாட்குவளை" (கம்பரா.சூர்ப்ப.3.); [புல் → பல் → பலு. பழு → பழுவம்]

பழுவூர்	பழுவூர் paḻuvūr, பெ. (n.) திருச்சி மாவட்டப் பாடல்பெற்ற சிற்றூர்; a village in Trichi dt. "குரக்கினம் விரைப்பொழிலின் மீது கனியுண்டு பரக்குறு புனற் செய் விளையாடு பழுவூர் திருஞானசம்பந்தர்-170-8. "மண்ணின் மிசையாடி மலையாளர் தொழுதேத்தி பண்ணினொலி கொண்டு பயில்கின்ற பழுவூர்" (-4); என ஞானசம்பந்தர் பாடல்கள் பழுவூர் பற்றிய எண்ணம் தருகின்றன. பழுமரம் என்பது ஆலமரத்தை குறிக்கும் நிலையில் ஆலங்காடு, ஆலந்துர் போன்று 'பழுவூர்' என்ற ஊர்ப்பெயர் அமைந்திருத்தல் தெளிவு.
பழுவெலும்பு	பழுவெலும்பு paḻuvelumbu, பெ. (n.) விலாவெலும்பு; rib. "பழுவெலும்பைப் பிடுங்க" (திருப்பு.138.); [பழு + எலும்பு.]
பழுனிய	பழுனிய paḻuṉiya, வி.அ. (adj.) 1. பருவ முதிர்ந்த; to ripe. "வண்டுபடப் பழுனிய தேனார் தோற்றத்து" (மதுரைக்.475.); 2. முற்றுப் பெற்ற to mature. "நைவளம் பழுனிய பாலைவல்லோன்" (குறிஞ்சி.146.); [பழு → பழுனிய]
பழுனு-தல்	பழுனு-தல் paḻuṉudal, 5. செ.கு.வி. (v.i.) பழுநு-, பார்க்க;see {paபாய,} "தீற்தொடை பழுநிய" (பதிற்றுப்.8,21.); [பழு → பழுனு-]
பழுஉ	பழுஉ paḻuu, பெ. (n.) பேய்; devil. "பழுஉப் பல்லன்ன" (குறுந். 180.);
பழை	பழை paḻai, பெ. (n.) புளித்த பனங்கள்(பிங்.);; sour palmyra toddy, as old. [பழைமை → பழை]
பழைஞ்சோறு	பழைஞ்சோறு paḻaiñjōṟu, பெ. (n.) பழஞ்சோறு பார்க்க; "பாம்புஞ் சனியுமுடனேற் பழைஞ்சேறாம்" (சினேந்.247.); see {palaiarய} [பழைமை → பழை + சோறு]
பழைது	பழைது paḻaidu, பெ. (n.) 1. பழையது; that which is old. "பழைதோ புதிதோவென்று" (மணிமே.30,248.); 2. பழஞ்சோறு பார்க்க;see {palafi-coru} [பழைமை → பழையது + பழைது]

பழைதூண்	பழைதூண் paḻaitūṇ, பெ. (n.) பழஞ்சோறு (சினேந்.246.); பார்க்க;see {palai.coru} [பழைது + ஊண்]
பழைமை	பழைமை paḻaimai, பெ. (n.) 1. பழமை பார்க்க;see {palamai.} "பழைமை எனப்படுவது யாதெனின் யாதும் கிழமையைக் கீழ்ந்திடா நட்பு" (திருக். 801.); 2. நட்டாரது பழையராந் தன்மை பற்றி அவர் பிழைத்தன பொறுத்தல் (திருக்குறள். 81. அதி.);; tolerance. க. பழவே.
பழைய	பழைய1 paḻaiya, வி.எ. (adj.) நாட்பட்ட; old. "பழைய வடியார்க்கு" (திருவாச. 5, 89.); க. பழய 'புதியமொந்தையில் பழைய கள்' (பழ.); 'பழைய குருடி கதவைத் திறடி' (பழ.); பழைய2 paḻaiya, பெ.அ (காலத்தால்) முந்திய;முன்பு இருந்த ; old (in time);old (by use.) "பழைய வீடு இடிந்து விழும் நிலையில் உள்ளது" "பழைய பயன்படாத பொருள்களை எல்லாம் பொங்கலின் போது கழித்து விடுவது தமிழ்மக்கள் வழக்கம்"
பழையஅரைப்பு	பழையஅரைப்பு paḻaiyaaraippu, பெ. (n.) பழைய இலுப்பைக் கட்டி; oil cake of bassia fruit which has gone old. (சா.அக.); [பழைய + அரைப்பு] பழைய ஆகமம்; பழைய ஆகமம்;
பழைய ஏற்பாடு	பழைய ஏற்பாடு paḻaiyaēṟpāṭu, பெ. (n.) கிறித்துவின் வருகைய கொண்ட நூல்; old testament. [பழைய + ஆகமம்] ஆகமம் = skt.
பழைய கருமாந்தரம்	பழைய கருமாந்தரம் paḻaiyagarumāndaram, பெ. (n.) பண்டைக் காலத்தில் கொண்டையங் கோட்டை மறவருள் காலமல்லாக் காலத்தில் இறந்தவனுடைய மண்டையோட்டைப் புதை குழியினின்று எடுத்து, கூத்து முதலிய வற்றுடன் அவன் பொருட்டுச் செய்யும் சாச் சடங்கு; an ancient funeral ceremony among {kondayńkóttai maravar} in which the skull of a person who died an unnatural death is exhumed and certain rites are performed with dancing etc. [பழைய + கருமம் + அந்தரம்] அந்தரம் = Skt.

பழையது	பழையது paḻaiyadu, பெ. (n.) பழைது பார்க்க;see {palaidu}. க. ஹழயது 'பழையது மீந்த இடம் காணியாட்சி (பழ.);
பழையநாள்	பழையநாள் paḻaiyanāḷ, பெ. (n.) பண்டைக் காலம்; former days or times. [பழைய + நாள்]
பழையபடி	பழையபடி baḻaiyabaḍi, வி.எ. adv. 1. முன்போல்; as formerly, as before. 2. மறுபடியும்; again. [பழைய + படி]
பழையபுண்ணாளி	பழையபுண்ணாளி baḻaiyabuṇṇāḷi, பெ. (n.) 1. நாட்பட்ட நோயாளி; chronic patient. 2. பலரிடம் மருந்துண்டு நோய் தீராதவன்; an ailing patient who had undergone treatment under various physicians. (சா.அக.); [பழைய + புண்ணாளி]
பழையமனிதன்	பழையமனிதன் paḻaiyamaṉidaṉ, பெ. (n.) 1. முதுமை யடைந்தவன்; aged man. 2. இரங்கத்தக்க நிலையிலுள்ள மாந்தன்; unregenerate human being chr. [பழைய + மனிதன்] மனிதன் = skt. [மானுஷ்ய → மனுஷ் – மனுச → மணிச → மனித]
பழையர்	பழையர் paḻaiyar, பெ. (n.) 1. முன்னோர்; the ancients. 2. கள்விற்போர்; toddy sellers. "பகன்றைக் கண்ணிப் பழையர் மகளிர்" (மலைபடு. 459.); "பழையர்தம் மனையன் பழநறை" (கம்ப. நாட். 50.); க. பழெயர் [பழைமை → பழையர்]
பழையவமுது	பழையவமுது paḻaiyavamudu, பெ. (n.) பழைது பார்க்க;see {pa/aidu}. [பழைய + அமுது]

பழையவெதுப்பு	பழையவெதுப்பு paḻaiyaveduppu, பெ. (n.) நாட் பட்ட காய்ச்சல்; chronic fever. (சா.அக.); [பழைய + வெதுப்பு]
பழையவேற்பாடு	பழையவேற்பாடு paḻaiyavēṟpāṭu, பெ. (n.) 1. பண்டைவழக்கம் (கொ.வ.);; old, ancient custom. 2. கிறித்தவத் திருநூலின் தொன்மை அறிவுநூல்; the old testament (cr.); [பழைய + ஏற்பாடு]
பழையன்	பழையன்1 paḻaiyaṉ, பெ. (n.) 1. மோகூர்த் தலைவனும் பாண்டியன் படைத் தலைவனுமான ஒரு சிற்றரசன் (மதுரைக். 508.);; an ancient chief of {mokür,} the commander of a pania king. 2. போர் என்னும் ஊர்த்தலைவனும் சோழன் படைத் தலைவனுமான ஒரு சிற்றரசன்;(அகநா. 326.); an ancient chief of {pār,} the commander of a {chóla} king. [பழை + அன்] மறுவ: பழையன் - மாறன். பழையன் paḻaiyaṉ, பெ.(n.) தொன்முதுகுடியினன்; a man of very long ancestry. 2பாண்டியன் மரபின் மரபின் கிளைக் குடியினன்; a clan of pandya dynasty. ம, பழையன், பழவன், பழே. [பள்-பழு-பழை-பழையன்]
பழையனூர் நீலி	பழையனூர் நீலி1 paḻaiyaṉūrnīli, பெ. (n.) முற்பிறப்பில் தன் கணவனாயிருந்த வணிகனாற் கொல்லப்பட்டுப் பேயுருவடைந்து, பின் அக்கணவனை வஞ்சித்துக் கொன்று பழிக்குப்பழி வாங்கிய பெண்பேய்;(தொண்டை. உ . 57. வரை); a she devil who in revenge for being murdered by her husband in her former human existence, slew him in a wily manner. 'பழையனூர் நீலி, பரிதவித்து அழுதது போல'. (பழ.); (பேயாகக் கருதப்பட்ட பெண்மகள். வணிகன் ஒருவன் தன் மனைவியைக் கொலை செய்துவிட அவள் பேயாகித் தன் கணவனைப் பழிவாங்கத் திரிந்து கொண்டிருந்தாள். அவ்வணிகன் ஒருமுறை தனியே ஊர்க்குச் சென்றபோது, கள்ளிக்கட்டை ஒன்றைக் குழந்தையாக்கிக் கையிலேந்தி, இறப்பதற்குமுன் இருந்த அதே வடிவுடன் அவனைப் பின் தொடர்ந்து தன்னைக் கைவிட்டதாகக் குறைகூறி ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டினாள். அவன் இவள் பேயென அறிந்து, அஞ்சி அருகிலிருந்த பழையனூர் வேளாளரிடம் முறையிட்டான். அவர்கள் எழுபதின்மரும் இவளைப் பேயென்று ஐயுறாமல் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று தீர்ப்புக் கூறினர். அந்தவூரில் அன்றிரவு ஒரு தனி விட்டில் இருந்து மறுநாள் போகும்படியும் கூறினர். இவளால் அவனுக்குத் தீங்கு நேரின் தங்கள் உயிரைக் கொடுப்பதாகவும் உறுதி கூறினர். அன்றிரவு இவள் பேயாகி, அவனைக் கொன்றுவிட்டாள். மறுநாள் வணிகன் இறந்துகிடக்கக் கண்டு, வேளாளர்கள் எழுபதின்மரும் தங்களுயிரைத் துறந்தனர். அப்பேயையே பழையனூர் நீலி என வழங்கினர். இக்கதை தொண்டை மண்டல சதகத்திலும் வந்துள்ளது.) [பழையனூர் + நீலி]

பழையாறை	பழையாறை1 paḻaiyāṟai, பெ. (n.) தஞ்சைமாவட்ட வரலாற்றுச் சிறப்புடைய சிற்றூர்; a village in Tanjore with historical significance. [சோழவள நாட்டில் கும்பகோணத்திற்கு அண்மையில் தெற்குப் பக்கத்தில் உள்ள ஊர். பல்லவ மன்னன் நந்தி வர்மன் இவ்வூரைத் திருத்தித் தன்னுடைய பெயரை அதற்கிட்டு நந்திபுரம் என்று மாற்றினான். இங்குத் திருமால் கோயில் ஒன்றக் கட்டி அதற்கு நந்திபுர விண்ணகரம் என்று பெயர் சூட்டினான். சோழ மன்னனாகிய இராசராசன் காலம் வரையிலும் நந்திபுரம் என்னும் பழைய யாறைக்கு வழங்கி வந்தது. இவ்வூரிற் சோழனுடைய மாளிகை சிறந்து விளங்கிற்று. ஆயிரம் மாடங்களையுடையதாய் விளங்கிய அம்மாளிகை ஆயிரத்தளி என்று பெயர் பெற்றது. இராசராசனுடைய உடன் பிறந்தாளாகிய குந்தவையின் தனிமாளிகை யொன்றும் அந்நகரில் அமைந்திருந்தது. சோழனுடைய மாளிகை இருந்த இடம் இந்நாளில் சோழமாளிகை என்னுஞ் சிற்றூராக விளங்குகின்றது. அவ்வூரின் வடபால் இருந்த பழைமையான சிவன் கோயில் வடதளி என்று அழைக்கப்பட்டது. புறச்சமயத்தார். பழயாறையில் தழைத்திருந்த காலத்தில் அக்கோயிலை அடைத்திருந்தனர். நாவுக்கரசர் உண்ணாநோன்பிருந்து அக்கோயிலைத் திறக்கச் செய்தார். பழையாறை என்று இன்றும் சுட்டப்படும் தலம் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் அமைகிறது. திரு நாவுக்கரசர் பாடல் பெற்ற கோயில்களை உடையது. பழையாறையில் உள்ள வடதளி தவிர சத்திமுற்றம், பட்டீச்சரம் ஆகிய கோயில்களும் இங்கு உள்ளன. எனவே சத்தி ற்றம், பழையாறை வடதளி, பட்டீச்சரம் என்பன இன்று ஊர்ப் பெயர் போன்று தோன்றினும், பழையாறையின் பகுதிகள் கோயில் காரணமாகப் பெயர் பெற்ற நிலையையே இவண் காண்கின்றோம்.] I
பழையாறைப்பாறை	பழையாறைப்பாறை paḻaiyāṟaippāṟai, பெ. (n.) கொள்ளிடத்தின் கழிமுகத்திலுள்ள பழையாறைக்குக் கிழக்கே 75 பாக ஆழத்தில் கீழ் மேலாய் 50 மாத்திரி (மீட்.); நீளத்தில் கடலடியில் உள்ள பாறையின் பெயர் (தஞ்சை.மீன.);; a kind of sea rock. [பழையாறை + பாறை]
பழையான்	பழையான் paḻaiyāṉ, பெ. (n.) 1. மிகப் பழையவன்; the ancient. "வானத்துயர் வானைப் பழையானை" (தேவா. 1064, 9.); 2. நீண்டகால நட்புடையன்; old friend. "பழையார்கட் பண்பிற்ற லைப்பிரியா தார்" (குறள், 810.); [பழைமை → பழையான்]
பழையோள்	பழையோள் paḻaiyōḷ, பெ. (n.) கொற்றவை; durga. "இழையணி சிறப்பிற் பழையோள் குழவி" (திருமுரு. 259.); மறுவ: காடுகாள் [பழைமை → பழையோள்]
பள்	பள் paḷ, பெ. (n.) 1. பள்ளர்குலம்; pallar caste. 2. நாடகச் சிற்றிலக்கிய வகை;(அக.நி.);; a dramaic poem dealing with the life of {palás.} 3. காளி முதலிய தெய்வங்கட்குப் காவு கொடுக்குங் காலத்துப் பாடப்படும் பண் வகை(இ.வ.);; a ture used expecially when offering sacrifice to {kāi.} [புல் → புள் → பள்]
பள்கு-தல்	பள்கு-தல் paḷkudal, 5. செ.கு.வி. (v.i.) பதுங்குதல்; to cower, crouch. "பள்கி நோக்குபு பயிர்த்து நடந்தான்" (சூளா. சுயம். 31.); [ஒருகா: புல் → புள் – பள் → பள்கு-,]

பள்ளக் கடுக்காய்	பள்ளக் கடுக்காய் paḷḷakkaḍukkāy, பெ. (n.) நெல் வகை; a kind of paddy.
பள்ளக்கழனி	பள்ளக்கழனி paḷḷakkaḻṉi, பெ. (n.) தாழ்வான பகுதியிலுள்ள வயல்; paddy field which is located in down place. மறுவ: பள்ளகெழனி. [பள்ளம் + கழனி]
பள்ளக்காடு	பள்ளக்காடு paḷḷakkāṭu, பெ. (n.) தாழ்ந்த புன்செய் நிலம்; low puṇcey land, opp. to {mettān-kādu.} [பள்ளம் + காடு]
பள்ளக்கால்	பள்ளக்கால் paḷḷakkāl, பெ. (n.) 1. பள்ளக்காடு(இ.வ.); பார்க்க;see {pala-kkadu} 2. தாழ்ந்த நன்செய் நிலம்; low nancey land. 3. தாழ்விடத்துப் பாயும் வாய்க்கால்; channel carrying water to lands in low level. அந்த நிலத்துக்குப் பள்ளக்கால் வழியாக நீர்ப் பாயும். [பள்ளம் + கால்]
பள்ளக்குடி	பள்ளக்குடி paḷḷakkuḍi, பெ. (n.) 1. பள்ளர் குலம்; the palla caste. 2. பள்ளச்சேரி பார்க்க;see {pala-c-céri} [பள்ளர் + குடி]
பள்ளக்கை	பள்ளக்கை paḷḷakkai, பெ. (n.) தாழ்ந்த நிலம்(வின்);; low land. [பள்ளம் + கை]
பள்ளச்சி	பள்ளச்சி paḷḷacci, பெ. (n.) பள்ளத்தி(யாழ்.அக.); பார்க்க;see {palatti} [பள்ளன் → பள்ளச்சி] 'இ' பெண் பாலீறு.
பள்ளச்சேரி	பள்ளச்சேரி paḷḷaccēri, பெ. (n.) பள்ளர் குடியிருக்கும் இடம்;{pallar quarters.} [பள்ளர் + சேரி]

பள்ளத்தாக்கு	பள்ளத்தாக்கு paḷḷattākku, பெ. (n.) 1. மலைகளின் இடைப்பட்ட தாழ்விடம்; valley. 2. தாழ்ந்த நிலம்; low land. க. ஹள்ளடதாகு பள்ளம் + தாக்கு] தாக்கு = இடம்
பள்ளத்தி	பள்ளத்தி paḷḷatti, பெ. (n.) பள்ளர்குலப் பெண்; Woman of palla caste. [பள்ளன் → பள்ளத்தி] 'இ' பெண் பாலீறு.
பள்ளத்துமீன்	பள்ளத்துமீன் paḷḷattumīṉ, பெ. (n.) கடலடியிலுள்ள பள்ளமான பரப்பில் மேயும் மீன். (செங்கை.மீன.);; deep sea fish. [பள்ளம் + அத்து + மீன்] 'அத்து' சாரியை
பள்ளந்திருவல்	பள்ளந்திருவல் paḷḷandiruval, பெ. (n.) உருவமைப்பிற் சூரைமீன் போல உள்ள கடல் மீன் (குமரி.மீன.);; a kind of sea fish.
பள்ளநாலி	பள்ளநாலி paḷḷanāli, பெ. (n.) தாழ்விடத்துப் பாயும் நீர்க்கால்; channal carrying water to lands in a low level. "அடைத்து ஏற்ற வேண்டாத படி நீருக்குப் பள்ளநாலியான கோயில்" (திவ். திருமாலை. 20, வ்யா] [பள்ளம் + நாளம் – நாளி → நாலி] க. ஹள்ளடநாலெ

பள்ளம்	பள்ளம்1 paḷḷam, பெ. (n.) 1. தாழ்வு; lowness. "பள்ளமதாய படர்சடைமேற்…. கங்கை" (தேவா. 427, 1.); 'பள்ளத்துவழி வெள்ளம்போல்' (இறை.உரை.); 2. தாழ்நிலம்; low land valley. "பள்ளங்கண்டு வருபுனல் போல்" (திருவிளை.வளையல்.4.); 3. ஆழம்; depth. "பள்ள வேலை பருகுபு" (இரகு. ஆற்று. 1.); 4. குழி; hollow pit, ditch. "பள்ளமீனிரை தேர்ந்துழலும்" (தேவா. 93. 5.); 5. முகம், கால் இவற்றில் உள்ள குழிவு; dimple, depression, as in the face; aroh of foot below instep. தெ. பள்ளமு. க. பள்ள. ம. பள்ள. 'பள்ளம் இறைத்தவன் பங்கு கொண்டு போகிறான்' (பழ.); 'பள்ளம் உள்ள இடத்திலே தண்ணீர் நிற்கும்' (பழ.); 'பள்ளம் மேடில்லாமல் பருத்தி விளைகிறது' (பழ.); 'பள்ளத்திலே இருந்தால் பெண்டாட்டி;மேட்டிலே இருந்தாள் அக்காள்' (பழ.); 'பள்ளத்தில் இருந்தால் பெண்டாட்டி, மேட்டில் ஏறினால்
பள்ளம்பறி	பள்ளம்பறி1 paḷḷambaṟittal, செ.கு.வி. (v.i.) to dig a hole. [பள்ளம் + பறி-,]
பள்ளம் பறி	பள்ளம் பறி2 paḷḷambaṟittal, 4. செ.குன்றா.வி. (v.t.) ஒருவனைக் கெடுக்க முயலுதல் (இ.வ.);; to seek to ruin. [பள்ளம் + பறி-,]
பள்ளமடை	பள்ளமடை paḷḷamaḍai, பெ. (n.) 1. தாழ்ந்த விடத்துப் பாயும் கால்; channel carrying water to lands in a low level. 2. பள்ளமான வயற்குப் பாயும்படி வைக்கப்பட்ட மடை; an opening or a vent in a canal at a lower level as against one on a higher level. (இ.வ.); 3. தாழ்ந்த விட்டத்தில் வேகமாகப் பாயும் நீரோட்டம்; rapid flow of current in a channel. "கூற்றுதைத்த கழற்கன்பு பள்ளமடையாய்" (பெரியபு. சிறத். 4);. 4. எளிதாகப் பாய்தற்கு இயலும் நிலம்; land irrigated with great ease. "அந்தக் கழனி பள்ளமடை" 5. எளிதில் நிகழ்வது; that which happens with natural ease. "ஸ்திரீ புருஷ்னைக் கண்டு ஸ்நேகிக்கை பள்ளமடை" (திவ். திருப்பா. வ்யா. அவ.); [பள்ளம் + மடை] இ. ஹள்ளமடெ

பள்ளயம்	பள்ளயம் paḷḷayam, பெ. (n.) பள்ளையம் பார்க்க;see {palayam,} "பொன் பள்ளயமுமி ங்கிருக்க" (இராமநா. அயோத். 20.);. தெ. பல்லமு ம. பள்ளயம். [பள்ளை → பள்ளையம் → பள்ளயம்]
பள்ளவோடம்	பள்ளவோடம் paḷḷavōṭam, பெ. (n.) படகு வகை; a kind of boat. "ஊருணியிலே திருப்பள்ளவோடம் பொன்னாலே பண்ணி நிறுத்தி" (கோயிலொ. 16.);. [பள்ளம் + ஒடம்]
பள்ளன்	பள்ளன் paḷḷaṉ, பெ. (n.) 1. பள்ளர் குலத்தான்; a male of palla caste. 2. கடுகு; mustard. (சா.அக.); [பள்ளம் + அன்]
பள்ளாடு	பள்ளாடு paḷḷāṭu, பெ. (n.) பள்ளையாடு பார்க்க;see {passas-y-āgu.} [பள்ளை + ஆடு → பள்ளாடு]
பள்ளிக்கட்டில்	பள்ளிக்கட்டில் paḷḷikkaṭṭil, பெ. (n.) throne. "நின் பள்ளிக்கட்டிற் கீழே" (திவ். திருப்பா. 22.); (நாஞ்.); [பள்ளி + கட்டில்]
பள்ளிக்கட்டு	பள்ளிக்கட்டு paḷḷikkaṭṭu, பெ. (n.) 1. அரசன் மகள் திருமணம்(நாஞ்);; marriage of a princess. 2. சிற்றூருண்டாக்குகை(M.M.);; founding a village. [பள்ளி + கட்டு]
பள்ளிக்கணக்கன்	பள்ளிக்கணக்கன் paḷḷikkaṇakkaṉ, பெ. (n.) பள்ளிக்கூடச் சிறுவன்; a pupil at school. "பள்ளிக் கணக்கன் புள்ளிக் கணக்கறியான்" (பழ.); [பள்ளி + கணக்கன்]
பள்ளிக்கணக்கு	பள்ளிக்கணக்கு paḷḷikkaṇakku, பெ. (n.) பள்ளிக்கூடத்துப் படிப்பு; school-learning, bookish knowledge. [பள்ளி + கணக்கு] கணக்கு: பொத்தகம், நூல். 'பள்ளிக் கணக்குப் புள்ளிக்கு உதவாது' (பழ.);

பள்ளிக்கிராமம்	பள்ளிக்கிராமம் paḷḷikkirāmam, பெ. (n.) கோயிற்குரிய சிற்றூர்(வின்);; village belonging to a temple. [பள்ளி + கிராமம்] கிராமம் = Skt. ஒ.நோ. பள்ளிச்சந்தம்
பள்ளிக்கிரு-த்தல்	பள்ளிக்கிரு-த்தல் paḷḷikkiruttal, செ.கு.வி. (v.i.) வித்துகள் சேற்றிற் பதிந்து கிடத்தல்; to lie deep in the mud, as seeds. 'வித்துப் பள்ளிக் கிருந்தால் மழையினால் மோசமில்லை' (நாஞ்.); [பள்ளிக்கு + இரு-,]
பள்ளிக்குவை-த்தல்	பள்ளிக்குவை-த்தல் paḷḷikkuvaittal, 4.செ.குன்றா.வி. (v.t.) பள்ளிக்கூடத்திற்கு அனுப்பி எழுத்துப் பயிற்சி செய்வித்தல்; to put to school, as a child. [பள்ளிக்கு + வை-,]
பள்ளிக்குறிப்பு	பள்ளிக்குறிப்பு paḷḷikkuṟippu, பெ. (n.) தூக்கக் குறி; signs of sleep. "பள்ளிக்குறிப்புச் செய்யாதே பாலமுதுண்ண நீ வாராய்" (திவ்.பெரியதி.10,4,6.); [பள்ளி + குறிப்பு]
பள்ளிக்கூட்டம்	பள்ளிக்கூட்டம் paḷḷikāṭṭam, பெ. (n.) எழுத்தறியாத மக்கள் பிரிவினர் கூடுமி டம்(நாஞ்.);; a common place where illiterate low caste people assemble. [பள்ளி + கூட்டம்]
பள்ளிக்கூடத்தான்	பள்ளிக்கூடத்தான் paḷḷikāṭattāṉ, பெ. (n.) பள்ளியில் படிக்கும் மாணவன்; school going student. [பள்ளி + கூடத்தான்]
பள்ளிக்கூடத்துத்தம்பி	பள்ளிக்கூடத்துத்தம்பி paḷḷikāṭattuttambi, பெ. (n.) சிற்றூரில் எழுதப் படிக்கத் தெரிந்தவன்(இ.வ.);; literate villager. [பள்ளிக்கூடத்து + தம்பி]

பள்ளிக்கூடம்	பள்ளிக்கூடம் paḷḷikāṭam, பெ. (n.) கல்லூரிப் படிப்புப் போன்ற மேற்படிப்புக்கு அடிப்படையாக அமையும் முதல் வகுப்பிலிருந்து பன்னிரண்டாம் வகுப்புவரை உள்ள கல்விச்சாலை; School up to the xii standard. கல்வி கற்பிக்கும் இடம்; School. "படித்த, படிக்கம் அனைவருக்கம் முதல் நண்பன் பள்ளிக் கூடம்." [பள்ளி + கூடம்]
பள்ளிக் கெட்டு	பள்ளிக் கெட்டு paḷḷikkeṭṭu, பெ. (n.) பள்ளிக்கட்டு, 1. (நாஞ்.); பார்க்க;see {pa/-kkaffu} [பள்ளி + கெட்டு]
பள்ளிகம்புவை-த்தல்	பள்ளிகம்புவை-த்தல் paḷḷigambuvaittal, 4. செ.கு.வி (v.i.) அரசுக்குத் தீர்வை செலுத்தாதவன் வீட்டில் ஒரு சிறுகம்பு நட்டுத் தீர்வை செலுத்தும்வரை அவன் வெளியேறக் கூடாதென மறியல் செய்தல்(நாஞ்.);; to plant a stick in front of the house of a person whose revenue is in arrears indicating that his movements are restrained till the dues are paid. [பள்ளி + கம்பு + வை-,]
பள்ளிகொண்ட பெருமாள்	பள்ளிகொண்ட பெருமாள் baḷḷigoṇṭaberumāḷ, பெ. (n.) பள்ளி கொண்டான்(I.M.Pll, RD,179-c.); பார்க்க;see {passikondan} [பள்ளி + கொண்ட + பெருமாள்]
பள்ளிகொண்டான்	பள்ளிகொண்டான்1 paḷḷigoṇṭāṉ, பெ. (n.) கிடந்த திருக்கோலங்கொண்ட திருமால்;{thirumāl} in the sleeping posture. [பள்ளி + கொண்டான்]
பள்ளி கொண்டான்	பள்ளி கொண்டான்2 paḷḷigoṇṭāṉ, பெ. (n.) ஒரு திருமால் தலம்; a Thirumal Shrine. (வேலூர் மாவட்டத்தில் குடியாத்தம் தொடர் வண்டி நிலையத்திற்குத் தெற்கே மூன்று கல் தொலைவில் பாலாற்றின் கரையில் உள்ள ஓர் ஊர். இங்குள்ள திருமால் பள்ளி கொண்ட கோலத்தோடு விளங்குவார். பிறவிடங்களிலும் பள்ளி கொண்ட கோலமாக இருந்தாலும் இங்கு மட்டும் பள்ளி கொண்டான் என்று பெயர் ஏற்பட்டிருக்கிறது. கோயிலிலுள்ள கல்வெட்டுகளில் இருந்து இக்கோயில் கி.பி.பத்தாம் நூற்றாண்டில் இருந்த விக்கிரமச் சோழன் காலத்துக்கு முன்னதாகவே கட்டப்பட்டிருக்க வேண்டுமென்று ஆராய்ச்சியாளர்கள் கருதுகின்றனர்.
பள்ளிகொள்-(ளு)-தல்	பள்ளிகொள்-(ளு)-தல் paḷḷigoḷḷudal, 16. செ.கு.வி. (v.i.) துயில் கொள்ளுதல்; to sleep. "பள்ளிகொள்கயிறுபோல்" (சீவக.905.); [பள்ளி + கொள்ளு-,]
பள்ளிச்சந்தம்	பள்ளிச்சந்தம்1 paḷḷiccandam, பெ. (n.) சமண புத்தக் கோயில்களுக்கு விடப்பட்ட சிற்றூர் (S.I.I.ii,386.);; gift of a village especially to a jaina or buddhist temple. [பள்ளி + சந்தம்]
பள்ளிச்சாணார்	பள்ளிச்சாணார் paḷḷiccāṇār, பெ. (n.) சென்னைப் பக்கமுள்ள சாணார் வகையினர்; a division of the {canār} caste around madras. [பள்ளி + சாணார்]

பள்ளித்தாசரி	பள்ளித்தாசரி paḻḻittācari, பெ. (n.) இரவலரான தமிழ் மாலிய அடியார்(இ.வ.);; non brahmin tamil Speaking {Vaisnava} mendicant. [பள்ளி + தாசரி] தாசரி = skt
பள்ளித்தாமம்	பள்ளித்தாமம் paḻḻittāmam, பெ. (n.) திருப்பள்ளித் தாமம் (பெரியபு.எறிபத்த.40.); பார்க்க;see {tirupa/-tämam} garland of flowers for the idol. "கொந்தலர் பள்ளித் தாமங் குஞ்சி நின்றலைந்துசோரப் பைந்தழை யலங்கல் மார்பர் நிலத்திடைப் பதைந்து வீழ்ந்தார்" (பெரியபு. கண்ணப். 170.);. [பள்ளி + தாமம்]
பள்ளித்தேவாரம்	பள்ளித்தேவாரம் paḻḻittēvāram, பெ. (n.) 1. அரண்மனையில் வணங்குந்தெய்வம்; deity or idol worshipped in a palace. 2. அரண்மனைத் தெய்வத்திற்குரிய பூசை; worship of the deity in a palace. [பள்ளி + தேவாரம்]
பள்ளித்தொங்கல்	பள்ளித்தொங்கல் paḻḻittoṅgal, பெ. (n.) பொன்னாலாகிய கழுத்தணிவகை; golden necklace (I.M.P.cg.1104.); [பள்ளி + தொங்கல்]
பள்ளித்தோழமை	பள்ளித்தோழமை paḻḻittōḻmai, பெ. (n.) பள்ளிக்கூடத்துநட்பு; school companionship. "அவனுக்குப் பள்ளித் தோழமை பலித்தபடி" (ஈடு,2,1,6); [பள்ளி + தோழமை]
பள்ளிநூலகம்	பள்ளிநூலகம் paḻḻinūlagam, பெ. (n.) பள்ளிக்கூடத்து மாணவர்களுக்குப் பயன்படும் வகையில் உள்ள நூலகம்; school library. [பள்ளி + நூலகம்]
பள்ளிப்பிள்ளை	பள்ளிப்பிள்ளை paḻḻippiḻḻai, பெ. (n.) மாணாக்கன்; pupil, student. (கொ.வ.); [பள்ளி + பிள்ளை]
பள்ளிப்பீடம்	பள்ளிப்பீடம் paḻḻippīṭam, பெ. (n.) பள்ளிக்கட்டில், (T.A.S.iv.125.); பார்க்க;see {pass-k-kaffil} [பள்ளி + பீடம்]
பள்ளிபடு-த்தல்	பள்ளிபடு-த்தல் baḻḻibaḍuttal, 20. செ.குன்றா.வி. (v.t.) அரசர் முதலியோர்க்கு ஈமக்கடன் செய்தல்; to perform the last rites of burial or cremation, as of deceased king. "இனைந்திரங்கிப் பள்ளிபடுத்தார்களே" (சீவக. 292.);. [பள்ளி + படு-,]

பள்ளிபடை	பள்ளிபடை baḷḷibaḍai, பெ. (n.) அரசர் முதலியோர்க்குப் புரியும் ஈமக்கடன்; to perform the last rites of burial or cremation, as of a deceased king. "பள்ளிபடைப் படலம்"(கம்பரா.); 2. இறந்த அரசரின் நினைவாகக்கட்டப்பட்ட கோயில்(S.I.I.iii,24);; temple erected in memory of kings. [பள்ளி + படை]
பள்ளிபடைக்கோயில்	பள்ளிபடைக்கோயில் baḷḷibaḍaikāyil, பெ. (n.) பள்ளிபடை பார்க்க, see {pa/papal} [பள்ளி + படை + கோயில்]
பள்ளிமண்டபம்	பள்ளிமண்டபம் baḷḷimaṇṭabam, பெ. (n.) பள்ளிமாடம் பார்க்க;see {passimādam.} [பள்ளி + மண்டபம்]
பள்ளிமாடம்	பள்ளிமாடம் paḷḷimāṭam, பெ. (n.) துயிலிடம்; sleeping room, especially of gods or kings. "பள்ளிமாட மண்டபம்" (சீவக.146.);. [பள்ளி + மாடம்]
பள்ளிமிசுக்கு	பள்ளிமிசுக்கு paḷḷimisukku, பெ. (n.) விளைச்சலின் மதிப்புக் கணக்கு(இ.வ.);; computation of the estimated value of a crop. [பள்ளி + பிசுக்கு]
பள்ளியந்துலா	பள்ளியந்துலா paḷḷiyandulā, பெ. (n.) உறங்கும் பல்லக்கு; pallanquin fitted for sleeping. "பள்ளியந்துலா வேறுவர்" (மதுரைப்பதிற்.19.);. ஒருகா;ஆந்தோளி→அபள்ளியந்துலா [பள்ளி + அம் + துலா] ஆயத்தோளி = பல்லக்கு
பள்ளியம்பலம்	பள்ளியம்பலம் paḷḷiyambalam, பெ. (n.) பள்ளிமாடம் பார்க்க;see {pa/- madam.} "ஓர்பள்ளியம்பலத்துள் ளினிதிருந்து' (பெருங்.வத்தவ.133.); [பள்ளி + அம்பலம்]
பள்ளியயர்-தல்	பள்ளியயர்-தல் paḷḷiyayartal, செ.கு.வி. (v.i.) உறங்குதல்; to sleep. "ஒள்ளிழை மகளிர் பள்ளியர" (மதுரைக்.623.); [பள்ளி + அயர்-,]

பள்ளியறை	பள்ளியறை paḷḷiyaṟai, பெ. (n.) துயிலிடம்; bed chamber. "இற்றைக்கடியேன் பள்ளியறைக் கெய்து" (அருட்பா,குறியா.10.); [பள்ளி + அறை]
பள்ளியாண்டு விழா	பள்ளியாண்டு விழா paḷḷiyāṇṭuviḻā, பெ. (n.) பள்ளிக் கூடத்தில் ஆண்டு தோறும் நடைபெறும் கல்வியாண்டு நிறைவு விழா; School annual day. [பள்ளி + ஆண்டு + விழா]
பள்ளியாமனைத்தீவு	பள்ளியாமனைத்தீவு paḷḷiyāmaṉaittīvu, பெ. (n.) கீழைக்கரைக்கு நேர் கிழக்கேயுள்ள கடல்நடுத் தீவு. (முகவை.மீன.);; an island which is in the east of {kila-k-karai.}
பள்ளியின் முக்கூடல்	பள்ளியின் முக்கூடல் paḷḷiyiṉmukāṭal, பெ. அரியான்பள்ளி எனப்படும் தேவாரம் பெற்ற, திருவாரூர் மாவட்டச் சிற்றூர்; a village in {Thiruvarür Dt.}
பள்ளியெழுச்சி	பள்ளியெழுச்சி paḷḷiyeḻucci, பெ. (n.) 1. துயில் நீங்குகை; rising from asleep as of a deity or great person. 2. திருப்பள்ளியெழுச்சி பார்க்க;see {tiru-p} {pa/-y-esicci} hymn, daily sung to awaken the deity. 3. அரசர் முதலியோரைத் துயிலெழுப்பும் சிற்றிலக்கியம்(வின்);; a poem sung to awaken princes or other great persons from sleep. [பள்ளி + எழுச்சி]
பள்ளியெழுச்சிமுரசம்	பள்ளியெழுச்சிமுரசம் paḷḷiyeḻussimurasam, பெ. (n.) அரசர் துயில் நீங்கி யெழுதலைக் குறிக்கும் முரசு(வின்);; morning drum signifying the rising of a king from his sleep. [பள்ளி + எழுச்சி + முரசம்]
பள்ளியோடம்	பள்ளியோடம் paḷḷiyōṭam, பெ. (n.) படகுவகை (சிலப்.14,74,உரை.);; a kind of boat. [பள்ளி + ஒடம்]
பள்ளியோடவையம்	பள்ளியோடவையம் paḷḷiyōṭavaiyam, பெ. (n.) பள்ளியோடம் போன்ற வண்டி; a boat-like cart. "திண்டேர்ப் புரவியைப் பள்ளியோட வையத்திற் பூட்டி" (பரிபா.20,14,உரை.);. [பள்ளி + ஒடம் + வையம்]
பள்ளிவளர்-தல்	பள்ளிவளர்-தல் paḷḷivaḷartal, செ.கு.வி. (v.i) பள்ளியயர்-,(யாழ்.அக.); பார்க்க;see {passiyar-,} [பள்ளி + வளர்-,]

பள்ளிவாசகம்	பள்ளிவாசகம் paḷḷivācagam, பெ. (n.) பள்ளியின் நோக்கத்தைக் காட்டும் முகப்பு மேற்கோள் வாசகம்; motto of the school. [பள்ளி + வாசகம்]
பள்ளிவாசல்	பள்ளிவாசல் paḷḷivācal, பெ. (n.) இசுலாமியர் இறைவனை வழிபடுகிற இடம்; mosque. "நாள்தோறும் குறைந்தது ஐந்து முறை பள்ளிவாசல் சென்று தொழுகை நடத்துவார்கள் இசுலாமியர்கள்" [பள்ளி + வாசல்]
பள்ளிவாளம்	பள்ளிவாளம் paḷḷivāḷam, பெ. (n.) நச்சுப்பூச்சி வகை (சித்தர் சிந்து);; a kind of poisonous insect. [பள்ளி + வாளம்]
பள்ளிவேட்டை	பள்ளிவேட்டை paḷḷivēṭṭai, பெ. (n.) திருவனந்தபுரத்துப் (பதுமநாபப்); பெருமாள் கோயில் திருவிழாவில் பேரரசரை முதன்மையாகக் கொண்டு, பெருமாள் வேட்டையாடுவதாக நிகழ்த்துந் திருவிழா; a moke-hunt in the temple festival at Trivandrum in which the Maharajah takes the chief part. [பள்ளி + வேட்டை]
பள்ளு-தல்	பள்ளு-தல் paḷḷudal, 15. செ.கு.வி. (v.i.) பளப்பளப்பாதல்; to become glittering.
பள்ளு	பள்ளு paḷḷu, பெ. (n.) பள் பார்க்க;see {pal} பிறர் நிலத்தில் உழுது பயிர் செய்யும் தொழிலாளர்களை இலக்கிய மாந்தராகக் கொண்ட சிற்றிலக்கிய வகை; a kind of poetical work having peasants or tenant farmers as characters. "முக்கூடற்பள்ளு" என்னும் சிற்றிலக்கிய வகையில் உழவர்களின் வாழ்க்கை முறையினை வெளிக்காட்டி இருக்கிறார்கள் ஆசிரியர் பெயர் தெரியவில்லை மறுவ: உழத்திப்பாட்டு [பள் → பள்ளு]

பள்ளு நாடகம்	பள்ளு நாடகம் paḷḷunāṭagam, பெ. (n.) பள்ளர் குலத்தினர் வாழ்க்கை நிகழ்ச்சி பற்றிய நாடகம்; a drama about the pallar caste life events. [பள் என்பது தாழ்ந்த (பள்ளமான); நன்செய் நிலங்களையும் அங்குச் செய்யப்படும் உழவுத்தொழிலையும் குறிப்பது. ஆகவே பள்ளு என்பது உழவரின் பாட்டுக்குப் பெயராக அமைந்தது. பதினேழாம் நூற்றாண்டில் மோகனப்பள்ளு என்ற ஒரு நூல் இயற்றப்பட்டடது. அந்த நூல் இப்போது முழுமையும் கிடைக்கவில்லை. சில பாடல்களே கிடைக்கின்றன. காவேரியாற்றில் வெள்ளம் வருவதைப்பற்றியும், உழவர்களின் பலவகை மாடுகளைப்பறியும், விதை விதைத்தல், நாற்று நடுதல் முதலான தொழில்வகைபற்றியும் அழகான இசையில் பாடப்பட்ட பாடல்கள் உள்ளன. இப்போது கிடைக்கும் உழவர் பாடல்கள் கொண்ட பள்ளு நூல்கள் சில உள்ளன. அவற்றுள் இலக்கியச் சிறப்புப்பெற்று விளங்குவது முக்கூடற்பள்ளு என்பதாம். அதைப் பாடியவர் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த மாலிய சமயப் புலவர். அது ஒரு கதையாக நாடக வடிவில் அமைந்துள்ளது. பண்ணையார் என்பவர் நிலங்களுக்கு உரிமையுள்ள முதலாளி. பள்ளன் என்பவன் உழுது பயிரிடும் தொழிலாளி. அவனுக்கு மனைவியர் இருவர். அவன் இளைய மனைவியிடம் மிக்க அன்புகொண்டு அவளுடன் தங்கி வாழ்வது மூத்தவளால் பொறுக்க முடியவில்லை. பண்ணையாரிடம் சென்று பள்ளன்மேல் குறை கூறுகிறாள். வயல் வேலைகளையும் புறக்கணித்துவிட்டு அவன் இளையவளிடம் காலம் கழிப்பதாகச் சொல்கிறாள். பண்ணையார் பள்ளனை அழைத்துக் கடிந்து கேட்கிறார். பள்ளன் முதலாளியின் சொற்படி நடப்பதாகக் கூறிவிட்டு, உழவு முயற்சியில் ஈடுபடுகிறான்;மறுபடியும் இளையவளின் காதல் அவனைக் கவர்கிறது. கடமைகளை மறக்கிறான். அப்போதும் மூத்த மனைவி முதலாளியிடம் சென்று முறையிடுகிறாள். முதலாளி சினம் கொண்டு அவனுக்குத் தண்டனை கொடுக்கிறார். அவன் தொழுவில் மாட்டப்பட்டுத் துன்பப்படுகிறான். அதைக் கண்டு மூத்த மனைவியின் மனம் நோகிறது. அவனை மன்னித்து விடுதலை செய்யுமாறு அவளே முதலாளியை வேண்டிக்கொள்கிறாள். அவனுக்கு விடுதலை கிடைக்கிறது. உடனே அவன் ஒழுங்காகக் கடமைகளைச் செய்ய முற்படுகிறான். ஒரு மாடு அவனை முட்டித் தள்ளுகிறது. அவன் படுக்கையில் கிடந்து தேறுகிறான். மறுபடியும் உழவுக்கடமைகளைச் செய்கிறான். அறுவடை ஆகிறது, அப்போது கிடைத்த நெல்லைப் பங்கிடும்போது, பள்ளன் தனக்கு உரிய பங்கைத் தரவில்லை என்று மூத்தவள் சுற்றுப் புறத்தாரிடம் முறையிடுகிறாள். இளையவள் சினம் கொள்கிறாள். மூத்தவளும் இளையவளும் ஒருவரை ஒருவர் ஏசுகிறார்கள். இறுதியில் அமைதி அடைகிறார்கள். தலைவனை வாழ்த்துகிறார்கள். இவ்வாறு முக்கூடற்பள்ளு என்ற இந்நூல் அமைகிறது. ஏறக்குறைய இவ்வகையான போக்கும் இயல்பும் பள்ளுநூல்கள் பலவும் அமைந்துள்ளன
பள்ளை	பள்ளை paḷḷai, பெ. (n.) 1. குள்ளம்; that which is short and stocky, as a person or an animal. 2. ஆடு. (பிங்.);; sheep or goat. 3. பள்ளையாடு பார்க்க;see {palaiyadu.} 4. வயிறுபருத்த விலங்கு (யாழ்.அக.);; pot-bellied animal. [பள் → பள்ளை] பழங்கன்னடம்;பட்டெ. (செல்வி. '75 சித். பக். 431.)
பள்ளுவிலி	பள்ளுவிலி paḷḷuvili, பெ. (n.) ஒரு குலம் (யாழ்ப்);; a caste. [பள்ளு → பள்ளுவிலி]
பள்ளைச்சி	பள்ளைச்சி paḷḷaicci, பெ. (n.) குள்ளமானவள்(யாழ்ர்.);; dwarfish woman. [பள்ளை → பள்ளைச்சி]
பள்ளைச்சூடன்	பள்ளைச்சூடன் paḷḷaiccūṭaṉ, பெ. (n.) ஒருவகைக் கருப்பூரம்; a variety of camphor. (சா.அக.);

பள்ளையம்	பள்ளையம் paḷḷaiyam, பெ. (n.) 1. உண்கலம்; dish. (v.i.); 2. சிறுதெய்வத்துக்குப் படைக்கும் படையல்; offerings to demons or inferior deities. ம. பள்ளயம். [பள் → பன்ளையம்]
பள்ளையம்போடு-தல்	பள்ளையம்போடு-தல் paḷḷaiyambōṭudal, 20. செ.கு.வி. (v.i.) தெய்வத்திற்குமுன் சோறு கறி முதலியவற்றைப் படைத்தல்; to spread before a deity offerings of rice, vegetables, etC; [பள் → பள்ளையம் + போடு-,] [செல்வி '75 வைகாசி பக். 463.)
பள்ளையன்	பள்ளையன் paḷḷaiyaṉ, பெ. (n.) குறுகிப் பருத்தவன் (யாழ்.அக.);; short and stocky man. [பள் → பள்ளை → பள்ளையன்]
பள்ளையாடு	பள்ளையாடு paḷḷaiyāṭu, பெ. (n.) குள்ளமான ஆட்டுவகை. (பதார்த்த.148,உரை.);; a species of dwart goat. ம. பள்ளையாடு [பள் → பள்ளை + ஆடு]
பளக்கு	பளக்கு paḷakku, பெ. (n.) கொப்புளம்; bubble. "பளக்கு மூக்குடையான்"(சிவதரு. சுவர்க்க நரக.30.);. [புல் → பல் → பள் → பளக்கு]
பளகம்	பளகம்1 paḷagam, பெ. (n.) மலை; mountain. "பளகமன்ன...தேர்" (பாரத.இரண்டாம்போ.5); பளகம்2 paḷagam, பவளம் (யாழ்.அக.); coral. [பவளம் → பளகம்]
பளகர்	பளகர் paḷagar, பெ. (n.) 1. மூடர்; stupid persons. "பருந்திரைகொள்ள மெய் வீழ்வது காணும் பளகர்களே"(திருநூற்.60.); 2. குற்ற முடையவர்; guilty persons. "பஞ்சபூதப் பளகீரும்வசமன்றே" (தேவா.717,3.); [பளகு → பளகர்]
பளகு	பளகு paḷagu, பெ. (n.) குற்றம்; guilt. "பளகறுத் துடையான் கழல் பணிந்திலை பரகதி புகுவானே" (திருவா8.5,35);. தெ. பலுகு [பள்கு → பளகு] (மீட்போலை-சூன்-சூலை.84பக்46);

பளபள-த்தல்	பளபள-த்தல் baḷabaḷattal, 11. செ.கு.வி. (v.i.) ஒளிவிடுதல்; to glitter, shine, as hair welloiled, as a surface well-polished. "பளபளக்கும் நிலைவெள்ளிக் கலங்களில் உணவு வந்தது". [பளபள → பளபள-,]
பளபளப்பு	பளபளப்பு1 baḷabaḷabbu, பெ. (n.) ஒளியால் ஏற்படும் மினுமினுப்பு; glitter; sheen. "வாள் கூர்மையாகப் பளபளப்பாக இருந்தது". "பல முறை துவைத்து விட்ட பிறகும் துணியின் பளபளப்புக் குறைய வில்லை". [பளபள → பளபளப்பு] பளபளப்பு2 baḷabaḷabbu, பெ. (n.) ஒளி; glittering, lustre, radiance. "வரவரப் பளபளப்பாகி" (தனிப்பா. i,260,1); 2. பாடல்நயம்; refinement, as of words in poetry. "ப்ளபளப்பினிய சொற்கமைய வேண்டும்" (குமரே. சத.86); க. பளக்கனெ [பளபள → பளபளப்பு]
பளபளவெனல்	பளபளவெனல் baḷabaḷaveṉal, பெ. (n.) 1. ஒளிக்குறிப்பு; expr. signifying glittering. "பளபளென மெய்யை யுரப்பாக்கும்" (பதார்த்த.1202); glittering. 2. ஒலிக்குறிப்பு; bursting sound. [பள + பள + எனல்]
பளபளா	பளபளா baḷabaḷā, 1. இன்மைக் குறிப்பு; word expressing 'no'. 2. பளாபளா பார்க்க;see {pasāpalā} [பளபள → பளபளா.] பளபளா baḷabaḷā, int, வியப்புக் குறிப்பு; word ironically expressing 'fine' or 'bravo' "பளபளவதிக வெகுமானமாகும்" (திருவேங். சத.29); [பளா + பளா]
பளா	பளா paḷā, int பளாபளா பார்க்க;see {paḷā pala.}

பளர்என்று	பளர்என்று paḷareṉṟu, வி.அ. (adv.) அடி, அறை போன்றவை சுரீரென்று வலிக்கும்படி ஓசையோடு; "மறுமொழி சொல்வதற்குள் பளாரென்று கன்னத்தில் ஒர் அறை விழுந்தது". "பளாரென்று அடித்துவிட்டார்."
பளிக்கறை	பளிக்கறை paḷikkaṟai, பெ. (n.) பளிக்கறை மண்டபம் பார்க்க;see {palikkarai mangabam} "பளிக்கறைபுக்க காதை" (மணிமே.4);. [பளிங்கு + அறை]
பளிக்கறை மண்டபம்	பளிக்கறை மண்டபம் baḷikkaṟaimaṇṭabam, பெ. (n.) பளிங்குக் கற்களால் செய்யப்பட்ட மாளிகை, crystal palace. "மெய்புறத்திடூஉம் பளிக்கறை மண்டபமுண்டு" (மணிமே. 3, 64.); [பளிக்கறை + மண்டபம்]
பளிக்காய்	பளிக்காய் paḷikkāy, பெ. (n.) பச்சைக் கருப்பூரங் கலந்த பாக்கு. (பெருங்.இலாவாண. 2,72,);; areca-nut mixed with refined camphor. [பளிங்கு1 + காய்]
பளிங்குமாடம்	பளிங்குமாடம் paḷiṅgumāṭam, பெ. (n.) பளிக்கற மண்டபம் பார்க்க;see {palikkarai mangabam,} "எரிமணிப் பளிக்குமாடத் தெழுந்ததோர் காமவல்லி" (சீவக.549.); [பளிங்கு + மாடம்] [பளிங்கு → பளிக்கு-வலித்தல் விகாரம்)
பளிக்குவயிரம்	பளிக்குவயிரம் paḷikkuvayiram, பெ. (n.) வயிரவகை; diamond. "உதரபந்தனம் ஒன்றில் தடவிக்கட்டின…….பளிக்கு வயிரம் இரண்டும்" (S.I.I.ii,164,118.); [பளிங்கு → பளிக்கு + வயிரம்]
பளிங்கம்	பளிங்கம் paḷiṅgam, பெ. (n.) 1. கட்டுக் கொடை என்னும் பெரும்பறவை; indian roller (a bird of large size.); 2. கஞ்சாங்கோரை; white basil. (சா.அக.);
பளிங்கறை	பளிங்கறை paḷiṅgaṟai, பெ. (n.) பளிங்குப் பாறை; crystal rock. "தண்டலை மருங்கும் பளிங்கறை குழ்தலங்களினும்" (சேதுபு. திருநாட்.6.); [பளிங்கு + அறை]
பளிங்கீச்சான்	பளிங்கீச்சான் paḷiṅāccāṉ, பெ. (n.) கொசுப்புழுக்களைத்தின்னும் ஒருவகைச் சிறு கடல்மீன் வகை; a small sea fish living on mosquito, warms in the sea.

பளிங்கு	பளிங்கு1 paḷiṅgu, பெ. (n.) 1. படிகம்; crystal, crystal quarte. "அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோல்" (குறள்,706.); 2. கண்ணாடி (யாழ்.அக.);; mirror. 3. வெள்ளி (பிங்.);; the planet venus. 4. கருப்பூரம்; camphor. "முப்பழநீர் பளிங்களைஇ" (சீவக.2356.); "பளிங்கு போன்றமனம்" பிரா. பளிக,ஸ்படிக. மறுவ: படிகம், பளிங்கு, பருக்கை, காழ். [பளி → பளிங்கு] வே.க.101. பளிங்கு paḷiṅgu, பெ. (n.) அழுங்கு பார்க்க;see {asunku-} indian scaly ant eater. [பள் → பளி → பளிக்கு → பளிங்கு] பளிங்கு
பளிங்குக்கல்	பளிங்குக்கல் paḷiṅgukkal, பெ. (n.) பளிங்கு1, 1. பார்க்க;see {pa//ngư".} [பளிங்கு + கல்]
பளிங்குக்கீச்சான்	பளிங்குக்கீச்சான் paḷiṅgukāccāṉ, பெ. (n.) ஒரு வகை மீன்; a kinid of fish. [(இதன் முதுகுப் பரப்பு நீலம் படர்ந்த சாம்பல் நிறமுடையது. கீச் கீச்சென்று பறவையைப் போன்ற ஒலியெழுப்புந் தன்மை இதன் குறிப்பிடத்தக்க பண்புகளிளொன்று இதன் வேறு பெயர் கிளிமீன். (செங்கை. மீன.);]
பளிங்குக்குருவங்கம்	பளிங்குக்குருவங்கம் paḷiṅgukkuruvaṅgam, பெ. (n.) தொழில் முறையில் அல்லது மருத்துவத்தில் பயன்படுத்தும் ஒரு வகை வங்கபற்பம்; an oxide of lead used in medicine. (சா.அக.); [பளிங்கு + குருவங்கம்]
பளிங்குச்சாம்பிராணி	பளிங்குச்சாம்பிராணி paḷiṅguccāmbirāṇi, பெ. (n.) பளிங்கு போன்ற வெண்மையான சாம்பிராணி; white crystals of frankinceuse. (சா.அக.); [பளிங்கு + சாம்பிராணி] சாம்பிராணியைச் சுராலை என்பது தமிழ்வழக்கு.

பளிங்குச் செய்ந்நஞ்சு	பளிங்குச் செய்ந்நஞ்சு paḷiṅgucceynnañju, பெ. (n.) வெள்ளைச் செய்ந்நஞ்சு; white arsenic. (சா.அக.); [பளிங்கு + செய்ந்நஞ்சு]
பளிங்குப்பாத்திரம்	பளிங்குப்பாத்திரம் paḷiṅguppāttiram, பெ. (n.) கண்ணாடி ஏனங்கள்; glassware. (சா.அக.); [பளிங்கு + பாத்திரம்] பாத்திரம் = skt.
பளிங்குப்பு	பளிங்குப்பு paḷiṅguppu, பெ. (n.) 1. பாறையுப்பு; rock salt. 2. ஒருவகைக் கல்லுப்பு; Crystals of Salt. (சா.அக.); [பளிங்கு + உப்பு]
பளிங்குப்புட்டி	பளிங்குப்புட்டி paḷiṅgupputti, பெ. (n.) கண்ணாடிக் குப்பி; glass bottle. (சா.அக.);
பளிங்குமத்து	பளிங்குமத்து paḷiṅgumattu, பெ. (n.) கண்ணாடியாற்செய்த மருந்தரைக்கும் மத்து; a glass pestle for grinding or powdering and mixing up of medicines. (சா.அக.); [பளிங்கு + மத்து]
பளிங்குமாசிக்கட்டி	பளிங்குமாசிக்கட்டி paḷiṅgumācikkaṭṭi, பெ. (n.) பளிங்குருவான வங்கம்; an oxide of lead iitharge. (சா.அக.); [பளிங்கு + மாசிக்கிட்டி]
பளிங்குவடம்	பளிங்குவடம் paḷiṅguvaḍam, பெ. (n.) படிகமாலை; necklace of crystal beads. [பளிங்கு + வடம்]
பளிங்குறை	பளிங்குறை paḷiṅgurai, பெ. (n.) பளிங்குப்பாறை; crystal rock. "தண்டலை மருங்கும் பளிங்கறை சூழ் தலங்களினும்" (சேதுபு.திருநாட்.6.);
பளிங்கைக்கயிறு	பளிங்கைக்கயிறு paḷiṅgaikkayiṟu, பெ. (n.) கயிறுவகையு ளொன்று; a kind of rope (சா.அக.); [பளிங்கு + கயிறு]

பளிச்சட்டியெனல்	பளிச்சட்டியெனல் paḷiccaṭṭiyeṉal, பெ. (n.) ஒளிவீசற்குறிப்பு; expr. signifying gleaming, flashing. [பளிச்சட்டி + எனல்]
பளிச்சிடு-தல்	பளிச்சிடு-தல் paḷicciḍudal, 20. செ.கு.வி. (v.i.) கண்ணைப் பறிக்கும் வகையில் மின்னுதல் ஒளிவீசுதல்; flash, shine brightly gleam. "மின்னல் பளிச்சிட்டு மறைந்தது" "இருட்டில் பளிச்சிட்ட ஊர்தி விளக்குகளால் கண்கள் கூசின" (உ.வ.); "அவர் பேச்சிலேயே அவரது ஆழ்ந்த அறிவு பளிச்சிட்டது" [பளிச் → பளிச்சிடு-,]
பளிச்சுநடுவு	பளிச்சுநடுவு paḷiccunaḍuvu, பெ. (n.) அதிக இடைவெளி விட்டு நடப்பட்ட நடவு;மறுவ: பளிச்சி நடவு. [பளிச்சு + நடவு → நடுவு]
பளிச்சுப்பளிச்செனல்	பளிச்சுப்பளிச்செனல் paḷiccuppaḷicceṉal, பெ. (n.) பளிச்செனல் பார்க்க;see {pasiccessal} [பளிச்சு + பளிச்சு + எனல்]
பளிச்செனல்	பளிச்செனல் paḷicceṉal, பெ. (n.) 1. ஒளிவீசற்குறிப்பு; expr. signifying flashing, shining. 2. விரைவுக் குறிப்பு; promptness, repiddity. 3. தெளிவுக்குறிப்பு; sharp pain. 4. நோதற் குறிப்பு; decidedness;vividness. 'பளிச்சென்று குத்துகிறது' [பள் → பளி → பளிச்சு → பளிச்செனல்]
பளிஞ்சி	பளிஞ்சி paḷiñji, பெ. (n.) தோணிக்கயிறு; back-stay rope (naut.);
பளிதச்சுண்ணம்	பளிதச்சுண்ணம் paḷidaccuṇṇam, பெ. (n.) பச்சக்கருப்பூரங் கலந்த பொடி; fragrant powder mixed with refined camphor. "நாவிக்குழம்பொடு பளிதச் சுண்ணம்" (சீவக.2994.); [பளிதம் + சுண்ணம்]

பளிதம்	பளிதம்1 paḷidam, பெ. (n.) 1. கருப்பூரம்(சூடா.);; camphor. "மருமிகுந்திடுபளிதகுங்குமம்" (சிவரக.ககமுறி.23.); 2. பச்சைக் கருப்பூரம்; refined camphor. "பாசிலைத் திரையலும் பளிதமும் படைத்து" (மணிமே.28, 243.); 3. பல்லம் என்னும் ஒரெண்; a kind of number. [பள → பளிதம்] (வ.மொ.வ.203); பளிதம் paḷidam, பெ. (n.) 1. ஒரு பேரெண். (சூடா.);; a very great number. 2. பச்சடி; a semi fluid vegetable relish. "பொரிக்கறிபளிதம் பாகு புளிங்கறி" (பிரபுலிங்.ஆரோகண34.); [பல் → பள் → பளி → பளிதம்]
பளீரிடு-தல்	பளீரிடு-தல் paḷīriḍudal, 20. செ.கு.வி.(v.i.) பளிச்சிடு-, பார்க்க;see {palcciu.}
பளீரெனல்	பளீரெனல் paḷīreṉal, பெ. (n.) அ. ஒளிவீசற்குறிப்பு; ஆ. ஒலிக்குறிப்பு; clashing. cracking, clanging. இ. தோதற்குறிப்பு; throbbing, aching. [பளிர் + எனல்]
பளு	பளு1 paḷu, பெ. (n.) பளுவு பார்க்க;see {pa/Uии.} [பல் → பள் → பளு] (வே.க.); பளு2 paḷu, பெ. (n.) 1. (பொருளின்); கனம்; heaviness. "இவ்வளவு பளுவாக இருக்கும் கல்லை இந்த வண்டியில் ஏற்ற முடியாது" "மூட்டை பளுவாக இருக்கிறது. 2. (வேலை, வரி முதலியவற்றில்); சுமை; burden (of work, taxation, etc); "அலுவலகத்தில் வேலைப் பளு அதிகம்" "வரிப்பளுவைக்குறைக்க வேண்டும்" (உ.வ.); [பல் → பள் → பளு] (வே.க.);
பளுதூக்கி	பளுதூக்கி paḷutūkki, பெ. (n.) தடித்த கம்பிகளைப் பயன்படுத்திக் கனமான பொருள்களைத் தூக்கும் ஒரு வகைப் பொறி; crane. "துறைமுகத்தில் பளுதூக்கியைப் பயன்படுத்துவார்கள்" [பளு + தூக்கி]

பளுதூக்கும்போட்டி	பளுதூக்கும்போட்டி paḷutūkkumbōṭṭi, பெ. (n.) வட்டவடிவ இரும்பு எடைகள் இரு முனைகளில் இணைக்கப்பட்ட இரும்புக் கம்பியைக் குறிப்புட்ட முறையில் தலைக்கு மேல் தூக்கிப் பிடிக்கும் ஒரு விளையாட்டுப் போட்டி; weight lifting. "ஆசிய விளையாட்டுப் போட்டிகளிலும் ஒலிம்பிக்குப் போட்டிகளிலும் பளுதூக்கும் போட்டி நடைபெறுகிறது" [பளு + தூக்கும் + போட்டி]
பளுவு	பளுவு paḷuvu, பெ. (n.) 1. கனம்; heaviness. 2. கடுமை; severty. 'நோய் பளுவாயிருக்கிறது' தெ. பலுவு
பளை	பளை paḷai, பெ. (n.) விலங்கு முதலியவற்றின் வளை (யாழ்ப்.);; hole; lair of a beast. [வளை → பளை]
பற்கட்டு-தல்	பற்கட்டு-தல் paṟkaṭṭudal, 5. செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஏதேனும் நோயால் பற்கள் கட்டிக்கொண்டு நோயாளி துன்பப்படல்; tooth ache. 2. சொத்தை விழுந்த பற்களுக்குப் பகரமாகவோ எல்லாப் பற்களையும் எடுத்துவிட்டோ பொய்ப்பற்கள் கட்டிக் கொள்ளுதல்; setting of artificial teeth. [பல் → கட்டு-.]
பற்கடி-த்தல்	பற்கடி-த்தல் paṟkaḍittal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) சினம் முதலியவற்றால் பல்லைக் கடித்தல்; to gnash the teeth, as in anger. [பல் + கடித்தல்]
பற்கறை	பற்கறை paṟkaṟai, பெ. (n.) 1. பல்லிற் கட்டியாய்த் திரண்டிருக்கும் ஊத்தை; tartar. 2. பற்களிலில் ஏற்றிய கறுப்புக்கறை; artificial blackness of the teeth. 3. குருக்கத்தி; fig. (சா.அக.); [பல் + கறை]
பற்காட்டு-தல்	பற்காட்டு-தல் paṟkāṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சிரித்தல்; to grin. 2. பல்லைக் காட்டிக் கெஞ்சுதல்; to cringe. "நீயருள்க வெமக்கென்று பற்காட்டி நிற்பவர்போல்" (திருவாத.பு.திருப்பெருந்.201.); [பல் + காட்டு-,]
பற்காவி	பற்காவி paṟkāvi, பெ. (n.) 1.வெற்றிலை பாக்குப்போடுவதால் பல்லில் ஏறிய செந்நிறம்; red colour on the teeth due to a kind of ochre or composition of betel. 2. காசுக்கட்டி; lowny foliaged cutch. [பல் + காவி(வ);]

பற்காறை	பற்காறை paṟkāṟai, பெ. (n.) 1. பற்கறை பார்க்க;see {parkarai} 2. பற்காவி பார்க்க;see {parkāvi} [பல் + காறை]
பற்கிட்டு-தல்	பற்கிட்டு-தல் paṟkiṭṭudal, 10. செ.கு.வி. (v.i.) பல்லைக்கிட்டிக்கும் ஒரு நோய்; tetanus. [பல் + கிட்டு-,] மறுவ: தாட்கிட்டிசன்னி
பற்கிளிஞ்சல்	பற்கிளிஞ்சல் paṟkiḷiñjal, பெ. (n.) ஒரு வகைக் கடல்படு கிளிஞ்சல் (நெல்லை,மீன.);; a kind of shell. [பல் + கிளிஞ்சல்]
பற்குச்சி	பற்குச்சி paṟkucci, பெ. (n.) பல்விளக்கும் சிறுதும்பு fibrous stick used as a toothbrush. [பல் + குச்சி]
பற்குச்சு	பற்குச்சு paṟkuccu, பெ. (n.) பற்குச்சி (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {parkucci} [பல் + குச்சு]
பற்குடைச்சல்	பற்குடைச்சல் paṟkuḍaiccal, பெ. (n.) 1. பல்நோவு tooth-ache. 2. சொத்தைப்பல்; Carious tooth. [பல் + குடைச்சல்]
பற்குத்தி	பற்குத்தி paṟkutti, பெ. (n.) பற்சந்திலகப் பட்டதை நீக்க உதவுங்குச்சி; tooth pick. மறுவ. பற்குற்றி. [பல் + குத்தி]
பற்குத்து	பற்குத்து paṟkuttu, பெ. (n.) பற்குடைச்சல், பார்க்க 1. (கடம்ப.பு.இலீலா.101.); see {parkuttu} [பல் + குத்து]

பற்குற்றி	பற்குற்றி paṟkuṟṟi, பெ. (n.) பல்லிடுக்குகளில் தங்கியுள்ள நுண்ணிய பொருள்களைக் குற்றியெடுக்கும் ஊசியைப் போன்ற கருவி; tooth pick for removing dirt in the teeth. [பல் + குத்து → குற்று → குற்றி] மறுவ, பல்குத்தி.
பற்குறவை	பற்குறவை paṟkuṟavai, பெ. (n.) கருப்புக் குறவை மீன்; a kind of {kuravai} (சா.அக.); [பல் + குறவை]
பற்குறி	பற்குறி paṟkuṟi, பெ. (n.) கலவிக் காலத்து மகளிர் உதட்டில் ஆடவர் பற்பட்டு உண்டாம் தழும்பு; [பல் + குறி]
பற்கொம்பு	பற்கொம்பு paṟkombu, பெ. (n.) பற்குச்சி பார்க்க;see parkucci. [பல் + கொம்பு]
பற்கோலா	பற்கோலா paṟālā, பெ. (n.) பற்கள் கூர்மையாய் அல்லது பெரிதாயுள்ள ஒரு கடல் மீன்; sharp teethed and big size sea fish. (சா.அக.); [பல் + கோலா]
பற்சர்	பற்சர் paṟcar, பெ. (n.) பகைவர்; foes, enemies. (W.);
பற்சாரம்	பற்சாரம் paṟcāram, பெ. (n.) ஒருவகை நோய் (பரராச, i. 235,);; a kind of disease. [பல் + சாரம்]
பற்சீவி	பற்சீவி paṟcīvi, பெ. (n.) பல்விளக்கி; a brush to clean the teeth. [பல் + சீவி]
பற்சீவு-தல்	பற்சீவு-தல் paṟcīvudal, 5. செ.கு.வி. (v.i.) பல்விளக்குதல்; to clean the teeth. "கோடாகிய கோலாலே பற்சீவி" (சீவக.803. உரை.); [பல் + சிவு-,]

பற்சீவுங்கோல்	பற்சீவுங்கோல் paṟcīvuṅāl, பெ. (n.) பற்குச்சி, (திவா.); பார்க்க;see parkucci. [பல் + சீவும் + கோல்]
பற்சொத்தை	பற்சொத்தை paṟcottai, பெ. (n.) பல்லிற் பூச்சிவிழும் நோய்; caries of the teeth. (m.l.); [பல் + சொத்தை]
பற்சோதி	பற்சோதி paṟcōti, பெ. (n.) கடலை; bengal gram. 2. பல்லின் துலக்கம்; brilliancy of the teeth. 3. பல்லின் பளிங்கு; enamel of the teeth. (சா. அக.);
பற்பசை	பற்பசை paṟpasai, பெ. (n.) பல் துலக்குவதற்குப் பயன்படுத்தும் வேதிப் பொருள்களால் செய்யப்பட்ட வழுவழுப்புத் தன்மை உடைய பொருள்; tooth paste. [பல் + பசை]
பற்படகம்	பற்படகம் paṟpaḍagam, பெ. (n.) fever plant. மறுவ: பற்படகம், பிற்படம், பற்பாடகம், பற்படாகம் [பற்பாடகம் → பற்படகம்]
பற்படிகம்	பற்படிகம் paṟpaḍigam, பெ. (n.) சிவப்பாதளை; red physicnut (சா.அக.); [பல் + படிகம்]
பற்பணம்	பற்பணம் paṟpaṇam, பெ. (n.) 1. ஒருபலங் கொண்ட நிறையளவு (தைலவ.தைல.);; a stan dard weight palam. 2. பாவட்டை; Indian paretha. [பல் + பணம்]
பற்பமாக்கல்	பற்பமாக்கல் paṟpamākkal, பெ. (n.) புடமிட்டு நீறாக்கல்; reducing to an oxide by process of calcination. (சா.அக.); [பற்பம் + ஆக்கல்]
பற்பரி	பற்பரி paṟpari, பெ. (n.) தைவேளைப்பூடு; five leaved cleame.

பற்பல	பற்பல paṟpala, பெ. அ. (adj.) வெவ்வேறான, பல வகையான; different; various. "பற்பல மொழிகளைப் பேசுபவர்கள் நிறைந்த நாடு' "அரசு ஊழியர்களுக்குப் பற்பல சலுகைகள் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளன."
பற்பாசகம்	பற்பாசகம் paṟpācagam, பெ. (n.) கருந்தகரை; black species of foetid cassia.
பற்பாசி	பற்பாசி paṟpāci, பெ. (n.) 1.பல்காறை; serumal tartar. 2. காய்ச்சலால் பற்களில் படியும் மாசு; dry crusts or the dark brown foul matter which collect on the lips and teeth as in fevers. [பற்பம் + பாசி]
பற்பாடகம்	பற்பாடகம் paṟpāṭagam, பெ. (n.) பற்படகம் (நாமதீப.310.); பார்க்க;see {parradakam} மறுவ: குத்துத்திராய்
பற்பாறை	பற்பாறை paṟpāṟai, பெ. (n.) செங்காந்தள்; red november flower plant. (சா.அக.); [பல் + பாறை]
பற்பீர்க்கு	பற்பீர்க்கு paṟpīrkku, பெ. (n.) வெள்ளைப் பீர்க்கு (மலை.);; sponge gourd. [பல் + பீர்க்கு]
பற்பேத்தை	பற்பேத்தை paṟpēttai, பெ. (n.) பல்லரணை என்னும் பல்லீற்று நோய்; gum boil (j.); perts aveloar abscess.
பற்பொடி	பற்பொடி paṟpoḍi, பெ. (n.) பல்துலக்குவதற்குப் பயன்படுத்தும் வேதியியல் அல்லது மூலிகைப் பொடி; toothpowder. [பல் + பொடி]

பற்ற	பற்ற paṟṟa, 1. முன்னிட்டு; with refecence to. 'அதைப் பற்ற' (திருவிருத். 44, 256); 2. ஒட்ட; very closely or completly. 3. காட்டிலும்; than. 'அதைப்பற்ற இது நல்லது'. [பற்று → பற்ற] பற்ற1 paṟṟadal, 5. செ.குன்றா.வி. (v.t.) 1. பிடித்தல்; to grasp, seize catch, hold. "பற்றுமினென்றவர்" (திருவாச. 3, 145.); 2. ஏற்றுக் கொள்ளுதல்; to receive, accept, embrace. "பற்றுதலன்றி யுண்டோ புகல்" (கம்பரா. விபீடண. 108); 3. மனத்துக் கொள்ளுதல்; to embrace, adhere to. "பற்றுக பற்றாமுன்மை" (கம்பரா. 350.); 4.தொடுதல்; to touch. "கீழ்பாற் பருவரப் பற்றாமுன்மை" (கம்பரா. தைலமாட்டு. 54.); 5. உணர்தல்; to apprehend, comprahend.
பற்றகற்றி	பற்றகற்றி paṟṟagaṟṟi, பெ. (n.) மடைக்கலஞ் சுறண்டுங் கருவி; scraper, instrument for cleaning the inside of a vessel. [பற்று + அகற்றி]
பற்றச்சுடு-தல்	பற்றச்சுடு-தல் paṟṟaccuḍudal, 18. செ.குன்றா.வி (v.t.) பற்றவை-, பார்க்க;see {Aasrava/-,} [பற்ற + சுடு-,]
பற்றடி-த்தல்	பற்றடி-த்தல் paṟṟaḍittal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) கவர் முதலியவற்றிற்கு ஒட்டிடுதல் (யாழ்.அக.);; to fil up the interstices as of a wall. [பற்று + அடி-,]
பற்றடைப்பு	பற்றடைப்பு paṟṟaḍaippu, பெ. (n.) வேளாண்மைக்காக நிலத்தைக் குடிகளிடம் விடுங் குத்தகை; lease for cultivation. "பற்றடைப்பில் நாடுகளெல்லாம்" [பற்று + அடைப்பு]

பற்றம்	பற்றம் parram, பெ. (n.) 1. கற்றை; collection, mass, as of hair. "குழற் பற்றத்தையும்" (சீவக.1707); 2. கூட்டம்; crowd, multitude "ஆட்டுப்பற்றம்" {(nāñ);} 3. கனம்; thickness, bulk (j.); 4. வீக்கம்; swelling. 5. துணையாகப் பிடிக்கை; grasping, takinghold, bearing (j.); 6. நன்றியறிவு; gratitude (j.); [பற்று → புற்றம்]
பற்றம்பிடி-த்தல்	பற்றம்பிடி-த்தல் parrambiḍittal, 4. செ.குன்றா.வி. (v.t.) இருவர் தாங்குதல். (யாழ.அக.);; to lift together, as two persons. [பற்றம் + பிடி-,]
பற்றல்	பற்றல் parral, பெ. (n.) தண்ணீர் பாய்வதற்கு மரத்தாலேனும் கல்லாலேனும் மேல்மூடியின்றிச் செய்யப்படுவது; a kind of open conduit-pipe made either of wood or stone. {(nafi.);} [பற்று → பற்றல்]
பற்றலம்பு-தல்	பற்றலம்பு-தல் parralambudal, 9. செ.கு.வி. (v.i.) சமைத்த கலங்களைக் கழுவுதல்; to wash dishes. [பற்று + அலம்பு-,]
பற்றலர்	பற்றலர்1 parralar, பெ. (n.) பகைவர் (திவா.);; enemies. "பற்றலர்த முப்புரம்" (தேவா.89,6.); [பற்று + அல்லாதவர் → அலர்]
பற்றவை-த்தல்	பற்றவை-த்தல் parravaittal, 4. செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. மாழைகளைப் பொருத்துதல்; 2. நெருப்பு மூட்டுதல்; to kindle, as fire. 3. பகை விளைத்தல்; to make enemies; to sow discord. [பற்ற + வை-,] க. பட்டீசு.
பற்றற்றார்	பற்றற்றார் parrarrār, பெ. (n.) முனிவர் (வழக்.); Saint, Sage. [பற்று + அற்றார்]

பற்றற்றான்	பற்றற்றான் parṟaṟṟāṉ, பெ. (n.) 1. பற்றிலான் பார்க்க;see {param,} "பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை" (குறள்,350.); 2. முனிவன்(உரி.நி);; sage. [பற்று + அற்றான்]
பற்றற	பற்றற paṟṟaṟa, வி.எ. (adj.) முழுதும்; exhaustively, entirely. "மிகுந்தவையெல்லாம் பற்றற அழிந்து" (குரிபரம். 166.); ம. பற்றற [பற்று + அற]
பற்றறு-த்தல்	பற்றறு-த்தல் paṟṟaṟuttal, 4. செ.குன்றா.வி. (v.t.) தீர்மானித்தல்; to decide. "வழக்குகளைப் பற்றறுத்து வருவே னான் உன்னிடத்தில்" (வ.க.42.); [பற்று + அறு-,]
பற்றறுதி	பற்றறுதி paṟṟaṟudi, பெ. (n.) முழுதுந் தொடர்பறுகை; absolute sverance of connectin. 'அற்றறுதி பற்றறுதியாய் விட்டது' [பற்று + அறுதி]
பற்றாக்குறை	பற்றாக்குறை paṟṟākkuṟai, பெ. (n.) 1. தேவைக்கும் குறைவாக உள்ள நிலை; கட்டுப்பாடு; scarcity; shartage. "வறட்சியினால் தண்ணீர்ப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டுள்ளது" 2. வரவைவிட அல்லது கையிருப்பைவிடச் செலவு அதிகமாக இருப்பதால் ஏற்படும் பணக்குறைவு; deficit. "இந்த ஆண்டின் வரவுசெலவுத் திட்டத்தில் ஏற்படும் பற்றாக்குறையைச் சரிக்கட்டப் புதிய வரிகள் போடப்படலாம்" [பற்று + ஆ (எதிர்மறை); + குறை]
பற்றாக்கூலி	பற்றாக்கூலி paṟṟākāli, பெ. (n.) 1. சிறிதளவு கூலி; poor wages. 2. நாட்கூலி; daily wages. [பற்று + ஆ (எதிர்மறை); + கூலி]
பற்றாக்கை	பற்றாக்கை paṟṟākkai, பெ. (n.) 1. அம்புத் திரள் கட்டுங் கயிறு (சூடா.);; cord for tying a bunch of arrows. 2. அம்புத்திரள் (பிங்.);; cluster of arrows. [பற்று + ஆக்கை] ஆக்கை = கயிறு

பற்றாசு	பற்றாசு1 parṟācu, பெ. (n.) 1. மாழைகளைப் பொருத்த இடையிலிடும் பொடி; solder. 2. நேரிசை வெண்பாவில் முதற் குறளி னிறுதிச் சீரோடு தனிச் சொல்லைப் பொருத்தும் அசை; "பற்றாசொன்றுதான் .... இடைநின்று கூட்டுதல் போல" (வெங்கைக் கோ. 415); 3. பற்றுக்கோடு; support, prop. 'அபராத ஸஹத்வம் பற்றாசாக' (ஈடு, 1, 4, ப்ர); 4. தஞ்சம்; refuge. "பற்றாசான பெரிய பிராட்டி" (ஈடு. 8, 9, 1.); 5. காரணம்; Cause, means. "கிருதஜ்ஞதையே பற்றாசாக வந்து" (ஈடு, 5,1, 10.); [பற்று + ஆசு]
பற்றாதது	பற்றாதது parṟādadu, பெ. (n.) பொருட் படுத்தாது (யாழ்.அக.);; insignificant object. [பற்று + ஆ(எதிர்மறை);+ அது]
பற்றாப்படி	பற்றாப்படி parṟāppaḍi, பெ. (n.) 1. போதியதும் போதாததுமானது (யாழ்.அக.);; that which is doubtfully sufficient. 2. குறைவு; deficiency. [பற்று + ஆ (எதிர்மறை); + படி]
பற்றாப்பணையம்	பற்றாப்பணையம் parṟāppaṇaiyam, பற்றாப்படி (யாழ்.அக.) பார்க்க;see {parapad} [பற்று + ஆ (எதிர்மறை+பணையம்]
பற்றாப்போரி	பற்றாப்போரி parṟāppōri, பெ. (n.) தகுதி யற்ற எதிரி (யாழ்.அக.);; unequa foe. [பற்று + ஆ (எதிர்மறை);+ போரி]
பற்றாமாக்கள்	பற்றாமாக்கள் parṟāmākkaḷ, பெ. (n.) பற்றலர் பார்க்க;see {parallar} "பற்றா மாக்கள் தம் முடனாயினும்" (மணிமே. 1. 62.); [பற்று + ஆ (எதிர்மறை);+மாக்கள்]
பற்றாயம்	பற்றாயம் parṟāyam, பெ. (n.) பெரும் பெட்டி; a very large box. "திருக்கதவை நீக்கிப் புக்குப் பற்றாயத்தை ..... முறித்து" (m.e.r.1905-6.); 2. விலங்குகளைப் பிடிக்கவும் அடைக்கவும் உதவும் கூடு முதலியன; trap for catching animals; cage for keeping animals. [பத்தாயம் → பற்றாயம்]

பற்றாயார்	பற்றாயார் pa<u>rr</u>āyār, பெ. (n.) முனிவர் (சூடா.);; sages. [பற்று + ஆ + ஆர்]
பற்றார்	பற்றார் pa<u>rr</u>ār, பெ. (n.) 1. பற்றவர் பார்க்க; see {passalar} 'பற்றார்க்கினிது' (குறள், 865.); 2. பகைவர் (சூ.நிக. 2:51.);; enemies. [பற்று + ஆர்]
பற்றாள்	பற்றாள் pa<u>rr</u>āḷ, பெ. (n.) அறியாள் (பரிபாடல்.);; innocent women.
பற்றாற்றல்	பற்றாற்றல் pa<u>rr</u>ā<u>rr</u>al, பெ. (n.) பற்றியவிடம் விடாது நிற்றல்; to hold firmy. "பற்றாற்றிப் பற்றியார் வெல்வதரண்" (திருக். 747.); [பற்று + ஆற்றல்]
பற்றி	பற்றி1 pa<u>rr</u>i, பெ. (n.) பற்றாசு, 1. பார்க்க;see {parrāšu} [பற்று → பற்றி] பற்றி2 pa<u>rr</u>i, இடை. (part.) குறித்து; of about concerning, respecting, adverting to, referring to 'என்னைப் பற்றிக் கவலைப் படாதே' (வழக்.); "மொழிச் சிக்கல் பற்றி நீங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்கள்?". [பற்று → பற்றி] ம. பற்றி
பற்றிக்கொண்டுவ ரு-தல்	பற்றிக்கொண்டுவரு-தல் pa<u>rr</u>ikkoṇṭuvarudal, 3. செ.கு.வி. (v.i.) மிக அதிக அளவில் சினம், எரிச்சல் போன்றவை உண்டாதல்; get enraged. "கயவாளிப்பயல், நல்லவன் போல் பேசுவதைக் கேட்டால் யாருக்குத்தான் பற்றிக் கொண்டு வராது" [பற்றிக்கொண்டு + வரு-,]
பற்றிப்படர்-தல்	பற்றிப்படர்-தல் pa<u>rr</u>ippaḍartal, 3. செ.கு.வி. (v.i.) 1. கொடிபடர்தல்; to entwine and spread as a creeper. 2. குடும்பஞ் செழித்தல்; to thrive, as a family. [பற்றி + படர்தல்]
பற்றிப் பிடி-த்தல்	பற்றிப் பிடி-த்தல் pa<u>rr</u>ippiḍittal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) சோறுவெந்து கரிந்து போதல்; to be heated dry, as in cooking rice. 'சோறு பற்றிப் பிடித்திருக்கிறது' [பற்றி + பிடி-,]

பற்றிய	பற்றிய par̲r̲iya, பெ.அ. (adj.) தொடர்பான; குறித்த; concerning; regarding. "இது எதைப்பற்றிய பேச்சு என்றே விளங்க வில்லை", "யாரைப் பற்றிய கட்டுரை இது?" "வரலாறு பற்றிய ஆராய்ச்சி" [பற்று → பற்றிய]
பற்றியிழுத்-தல்	பற்றியிழுத்-தல் par̲r̲iyil̲uttal, 3. செ.கு.வி. (v.i.) மூச்சு வாங்குதல்; to take hard breaths when dying. [பற்றி + இழு-,]
பற்றியெரி-தல்	பற்றியெரி-தல் par̲r̲iyeridal, 3. செ.கு.வி. (v.i.) 1. தீமூண்டெரிதல்; to catch fire. 2. சினம் மூளுதல்; to get enraged; to become angry. [பற்றி + எரி-,]
பற்றிரும்பு	பற்றிரும்பு par̲r̲irumbu, பெ. (n.) இணைக்கும் தகட்டிரும்பு (யாழ்.அக.);; cramp iron, irontrace band, cincture. ம. பற்றிரும்பு [பற்று + இரும்பு]
பற்றிலார்	பற்றிலார் par̲r̲ilār, பெ. (n.) 1. பற்றலர் (சூடா.); பார்க்க;see {paraa} 2. உலகப் பற்றற்றவர் களாகிய முனிவர்கள்; sages. as devoid of worldly attachment. "பாதமல்லது பற்றலர் பற்றிலார்" (கம்பரா. சிறப்பு. 3.); [பற்று + இல் (எ.ம.); + ஆர்]
பற்றிலான்	பற்றிலான் par̲r̲ilāṉ, பெ. (n.) பற்றற்றவனாகிய இறைவன்; god, as having no attachment. "பற்றிலான பணிந்தில ரேனும்" (பிரமோத். 22, 3.); [பற்று + இல் (எ.ம.); + ஆன்]
பற்றிலி	பற்றிலி par̲r̲ili, பெ. (n.) வேளாண்மை செய்யப் படாமலும் வரி இறுக்கப்படாமலும் உள்ள வெற்று நிலம்; uncultivated land whose revenue remains unpaid. "காணியாளர் ......இறாது பற்றிலியாகிய நிலம்" (s.i.i. v. 376.);. [பற்று + இல் (எ.ம.); +இ] 'இ' உடைமைப் பொருளீறு

பற்றின்மை	பற்றின்மை parriṉmai, பெ. (n.) 1. இறைவன் எண்குணத்தொன்றாகிய பற்றின்மை; detachment, one of {iraivan-enkunam.} 2. உலகப் பற்று இல்லாமை; detachment in worldly attachments. [பற்று + இன்மை]
பற்றினர்	பற்றினர் parriṉar, பெ. (n.) 1. உறவினர் (சூடா.);; relations. 2. நண்பர்கள்; friends, adherents, allies. [பற்று + இன் + அர்]
பற்று	பற்று2 parrudal, 5. செ.கு.வி. (v.i.) 1. நிறம் பிடித்தல்; to hold, as colour. 2. தீ முதலியன மூளுதல்; to be kindled, as fireanger, desire, to be ignited. "ஒரு குடிசையில் பற்றிய தீ காற்றினால் அருகிலிருந்த குடிசைக்களுக்கும் பரவ ஆரம் பித்தது", "காடு பற்றி எரிந்தது" 3. பயனுறுதல்; to have effect, as drugs. 4. தகுதியாதல்; to be fitting, qualified. "பற்றாப்பணியும் பணியாக்கி" (திருவானைக். கெசார. 57.); 5. ஒட்டுதல்; to stick. "பரிபவ முதுகிற் பற்றப் பொறித்தபோது" (கம்பரா. கும்பகருண. 17.); 6. பொருந்துதல்; to become joined to or welded together as metals soldered. 7. போதியதாதல்; to be sufficient. "உண்டையா மெனவும் பற்றா" (கம்பரா. அதிகாயன். 217.); 8. உறைத்தல்; to smart, to fed pungent, as pepper in the eyes. 9. உண்டாதல்; to form, as rust flower, etc. பற்று3 parrudal, 5. செ.குன்றா.வி. (v.t.)
பற்றுக்கட்டு	பற்றுக்கட்டு parrukkaṭṭu, பெ. (n.) 1. குடியுரிமை நிலம்; ryot's holding. 2. புன்செய் நிலத்தின் ஆண்டுக்குத்தகை; annual rent on dry land. [பற்று + கட்டு]
பற்றுக்கட்டொழுங்கு	பற்றுக்கட்டொழுங்கு parrukkaṭṭoḻuṅgu, பெ. (n.) தீர்வையைச் செலுத்தும் பொறுப் புடன் உழுதற்குத் தொடங்கிய குடியான வனுக்கு நிலம் உரிமையாகும் முறை; system of land tenure whereby lands once brought under cultivation by a ryot become thereby part and parcel of his holding subject to the incidence of taxation. [பற்றுக்கட்டு + ஒழுங்கு]
பற்றுக்கம்பு	பற்றுக்கம்பு parrukkambu, பெ.(n.) பரம்பு மரத்தில் ஊன்றுங் கழி; peg planted in the levelling plank. [பற்று + கம்பு]

பற்றுக்கால்	பற்றுக்கால் par̠r̠ukkāl, பெ.(n.) 1. தாங்கு கட்டை (யாழ்.அக.);; support of a lever or swing. 2. பொய்க்கால்; artificial leg. [பற்று + கால்]
பற்றுக்காவல்	பற்றுக்காவல் par̠r̠ukkāval, பெ. (n.) நிலக்காவல் (நாஞ்.);; watch for the lands. [பற்று + காவல்]
பற்றக்குறடு	பற்றக்குறடு par̠r̠akkur̠aḍu, பெ.(n.) கம்மக்கருவி வகை; tongs, black smiths pincers. [பற்று + குறடு]
பற்றுக்கொடிறு	பற்றுக்கொடிறு par̠r̠ukkoḍir̠u, பெ. (n.) பற்றுக்குறடு(சிலப். 16, 108. அரும்.);, பார்க்க;see {parru-k-kusadu.} [பற்று + கொடிறு]
பற்றக்கோடு	பற்றக்கோடு1 par̠r̠akāṭu, பெ. (n.) 1.பற்றுக்கோல்; walking stick. 2. நிலைக்களன் (திவா.);; support. 3. தஞ்சம் (திவா.);; refuge. 4. கட்டுத்தறி (திவா.);; post to which animals are tied. 5. களைகண்; சார்பாக இருப்பது; support;anything which is supportive. "முதுமைக் காலத்தில்தான் மனைவி எவ்வளவு பெரிய பற்றுக்கோடு என்பது தெரியும்" 6. சான்று; evidence;proof. "பற்றுக்கோடு நின்பத மன்றியிலை" (மதுரையந்தாதி.); [பற்று + கோடு]
பற்றுக்கோல்	பற்றுக்கோல் par̠r̠ukāl, பெ. (n.) 1. ஊன்று கோல்; walking stick. 2. மாடுகளுக்குச் சூடு போடஉதவும் இருப்புக்கோல்; iron-rod used to brand oxen. 3. ஈயம் பற்றவைக்கும் கருவி; soldering iron. 4. கம்மக் கருவியினொன்று; black smiths pole. 5. பொருளைப் பிடித்து எடுப்பதற்கான இடுக்கி அல்லது இடுக்கி போன்ற கருவி; a kind of tongs. [பற்று + கோல்] பற்றுக்கோல் par̠r̠ukāl, பெ. (n.) ஏற்றத்தில் நீர் இறைக்க உதவும் நீண்ட மூங்கில் கழி: long Dole used in piccotah. [பற்று+கோல்]

பற்றுச்சீட்டு	பற்றுச்சீட்டு paṟṟuccīṭṭu, பெ.(n.) 1. ஒப்புதல் சீட்டு; recept. 2. வேளாண்மைக் குத்தகை ஆவணம்; lease-deed of cultivation. [பற்று + சீட்டு]
பற்றுதல்	பற்றுதல் paṟṟudal, பெ. (n.) 1. அன்பு; love, attachment fondness. (சூ.நிக. எ:33); அவருக்குக் குடும்பத்தின் மீது ஒரு சிறிதும் பற்றுதல் இல்லை. 2. பத்தி; devotion, devotednesss. 3. நம்பிக்கை; confidence, fidelity. 4. பிடித்துக்கொள்ளுதல்; to hold. "உலக்கை பற்றி" (அரிச்ச. மயாநய 2.); [பற்று → பற்றுதல்]
பற்றுநர்	பற்றுநர் paṟṟunar, பெ. (n.) நண்பர்(திவா.);; friends. [பற்று → பற்றுநர்]
பற்றுப்பத்திரம்	பற்றுப்பத்திரம் paṟṟuppattiram, பெ. (n.) கடன் வாங்கினவன் சில பொருள் கொடுத்த போது தனிகன் அந்தப் பொருளைப் பற்றினதற்காக எழுதிக் கொடுக்கும் ஆவணம் (வழக்.);; receipt for pledged things. [பற்று + பத்திரம்] பத்திரம் = skt.
பற்றுப்பருக்கை	பற்றுப்பருக்கை paṟṟupparukkai, பெ.(n.) சோற்றுப்பருக்கை; grain of cooked rice. 'அவன் ஒரு பற்றுப்பருக்கைகூட ஈயாதவன்' (உ.வ.); [பற்று + பருக்கை]
பற்றுப்பாடு-தல்	பற்றுப்பாடு-தல் paṟṟuppāṭudal, 5. செ.கு.வி. (v.i.) வாரமா பாடுதல் (சிலப். ம, 19, அரும்.);; to sing in accompaniment. [பற்று + பாடு-,]
பற்றுப்பார்-த்தல்	பற்றுப்பார்-த்தல் paṟṟuppārttal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) உரைத்து ஆய்ந்தறிதல்; to test by rubbing, as a piece of turmeric. "ஊரிற் பெண்கள் தங்களுக்குப் பூசுகைக்கு மஞ்சள் அரைத்தல் பற்றுப்பார்ப்பது இவனஉடம்பிலே யாய்த்து" (திவ்.பெரியாழ். 3,2,2 வியா. பக்.536.); [பற்று + பார்-,]
பற்றுப்பொதுக்காவல்	பற்றுப்பொதுக்காவல் paṟṟuppodukkāval, பெ. (n.) சிற்றூர்க்காவற்காரன்; watchman of the village.

பற்றுப்போடு-தல்	பற்றுப்போடு-தல் parruppōṭudal, 19. செ.கு.வி. (v.i.) பூச்சு மருந்து தடவுதல்; to apply medicine, as an anguent. [பற்று + போடு-,]
பற்றுமஞ்சள்	பற்றுமஞ்சள் parrumañjaḷ, பெ. (n.) நிறம் பிடிக்கும் பூச்சு மஞ்சள்; turmeric used by women in bathing. "பற்று மஞ்சள் பூசி" (திவ். பெரியாழ். 3, 2, 2.); [பற்று + மஞ்சள்]
பற்றுமதி	பற்றுமதி parrumadi, பெ. (n.) பெற்றுக் கொள்கை; receipt, as of money. [பற்று + மதி]
பற்றுமுறி	பற்றுமுறி parrumuri, பெ.(n.) ஒப்புகைச்சீட்டு; receipt. "பற்றுமுறி கொடுத்தோம்" (S.I.I.viii,84.); [பற்று + முறி]
பற்றுவகை	பற்றுவகை parruvagai, பெ. (n.) பெற்றுக் கொண்ட பொருளின் குறிப்பு; items of money or goods received. [பற்று + வகை]
பற்றுவரவு	பற்றுவரவு1 parruvaravu, பெ. (n.) 1. கொடுக் கல் வாங்கல்; transaction;dealing. 2. கணக்கின் வரவு செலவுக்குறிப்பு; debit and credit. "கண்டெழுது பற்று வரவினின் மயிர் பிளந்தே கணக்கி லணுவாகிலும் விடார்" (குமரேச. சத. 4.); [பற்று + வரவு] பற்றுவரவு2 parruvaravu, பெ. (n.) கடை முதலியவற்றில் கணக்கு எழுதும்பொழுது செலவும் வருமானமும்; in bock-keeping expenditure and income. "கணக்கியல் பாடத்தில் பற்றுவரவு வரும்" [பற்று + வரவு]
பற்றுவாய்	பற்றுவாய் parruvāy, பெ. (n.) 1. பற்று வைக்கும் இடம்; edges of fusible metals soldered together. 2. துமுக்கியில் மருந்திடும் தொளை; pan, touch-hole of a gun or cannon. 3. கொட்டுவாய்ச் சமயம்; nick of time. [பற்று + வாய்]
பற்றுள்ளம்	பற்றுள்ளம் parruḷḷam, பெ. (n.) இவறற் றன்மை; a variciousness, greediness. "பற்றுள்ள மென்னும் இவறன்மை" (குறள், 438); [பற்று + உள்ளம்]

பற்றை	பற்றை parṟai, பெ. (n.) 1. செங்காந்தன் (சூடா.);; malabar glory lily. 2. தூறு (ஈடு, 3, 9, 7.);; bushes, low shrubberry, underwood. "பற்றைக்காடு" 3. கீழ்மகன்; low, mean person. "பாரிலோர் பற்றையைப் பச்சைப் பசும் பொய்கள் பேசவே" (திவ். திருவாய். 3, 9, 7.); 4. தொகுதி; cluster. [பற்று → பற்றை]
பற்றைச்சி	பற்றைச்சி parṟaicci, பெ. (n.) விலைமகள்; prostitute. பரத்தை → பத்தை → பற்றை → பற்றைச்சி
பற	பற1 paṟattal, 3. செ.கு.வி. (v.i.) 1. பறவை,பஞ்சு முதலியன வானத்திற் செல்லுதல்; to fly, hover, flutter or float in the air, as light bodies. "குடம்ப தனித்தொழியப் புட் பறந்தற்றே" (குறள், 338.); 2. வேகமாய்ச் செல்லுதல்; to move with celerity or great velocity; to hasten. "குரைகழன் மைந்தனைக் கொண்டு பறந்தான்" (சீவக. 521.); 3. விரைதல்; to be in a hurry, to be overhasty. "நானேன் பறப்பேன் நராதிபனே" (தனிப்பா. 1, 290.7.);. 4. அமைதியற்று வருந்துதல்; to be greatly agitated. "அழுதழுது பறக்கின்றானே" (இராமநா. உயுத். 98.); 5. சிதறியொழிதல்; to be scattered, dispersed, to disappear. "அவன் பணமெல்லாம் பறந்து விட்டது" க. பறு, ம. பறக்க. [பற → பற-,] 'பறந்து பறந்து பாடுபட்டாலும் பகலுக்குச் சோறில்லை' (பழ.); பற2 paṟattal, 3. செ.கு.வி. (v.i.)
பறக்கடி-த்தல்	பறக்கடி-த்தல் paṟakkaḍittal, 4. செ.குன்றா.வி. (v.t.) 1. சிதறடித்தல்; to cause to fly; to scatter, disperse. 2. துரத்துதல்; to hasten. [புற -→ புறக்கடி-,]

பறக்கவிடு-தல்	பறக்கவிடு-தல் paṟakkaviḍudal, 18. செ.குன்றா.வி. (v.t.) 1. வானத்திற் செல்லும்படி செய்தல்; to let fly, as a bird or kite. 2. உதவிசெய்யாது கைவிடுதல்; to forsake and make one helpless. 3. தொந்தரவு செய்தல்; to vex, tease one by importunity. 4. கெடுத்தல்; to defeat, ruin. [பறக்க + விடு-,]
பறக்காவட்டி	பறக்காவட்டி paṟakkāvaṭṭi, பெ. (n.) பறபறப்புக் காரன்; thoughtless or reckless person. [பற → பறக்காவட்டி] 'பறப்பான் பயிர் இழந்தான்' (பழ.); 'பறப்பான் பயிர் இழந்தான்; அறக்காஞ்சி பெண்டிழந்தான்' (பழ.);
பறக்கும் தட்டு	பறக்கும் தட்டு paṟakkumtaṭṭu, பெ. (n.) வேறு கோள்களைச் சார்ந்ததாகவும் வானில் உலவுவதாகவும் கூறப்படும் தட்டு வடிவப் பறக்கும் பொருள்; flying-saucer, unidentified flying object. (ufo); [பறக்கும் + தட்டு]
பறக்கும் படை	பறக்கும் படை paṟakkumbaḍai, பெ. (n.) உடனடியாக விரைந்து சென்று நடவடிக்கை எடுப்பதற்காகவோ முன்னறிவிப்பு இல்லாமல் நோட்டஞ் செய்வதற்காகவோ எப்போதும் அணிய நிலையில் இருக்கும் அலுவலர் குழு; flying squard. "செல்கைச் சீட்டு இல்லாமல் தொடர்வண்டியில் சென்றவர்களைப் பறக்கும் படை மடக்கிப் பிடித்தது"
பறக்குறவை	பறக்குறவை paṟakkuṟavai, பெ.(n.) கருப்புக் குறவை மீன்; a dark dock fish. (சா.அக.);
பறகுபறகெனல்	பறகுபறகெனல் baṟagubaṟageṉal, பெ. (n.) சொறிதற் குறிப்பு; onom, expr. of scratching. "பறகுபுறகென்றே சொறிய" (தனிப்பா. 1, 273, 14.); [பறகு + பறகு + எனல்]

பறங்கி	பறங்கி1 paṟaṅgi, பெ. (n.) 1. பறங்கிக்காரன், பார்க்க;see {paraikkaraற} 2. பறங்கிக்காய்; great pumpkin. 'பறங்கி நல்லவன்; பிரம்பு பொல்லாதது' (பழ.); க. பரங்கி [பல் → பர் → பரங்கி → பறங்கி] பறங்கி2 paṟaṅgi, பெ. (n.) பாலியல் நோய் வகை; Veneral disease, syphilis. போர்த். பிரான்கோ (branco);
பறங்கிக்காய்	பறங்கிக்காய் paṟaṅgikkāy, பெ. (n.) காய்கறியாகப் பயன்படுத்தும் பக்கவாட்டில் புடைத்து உருண்டையாக உள்ள வெளிர்ச் சிவப்பு நிறக்காய்; great pumpkin. "பறங்கிக் காய் குழம்பு" மறுவ: சர்க்கரைப்பூசணி, [பறங்கி + காய்] க. பரங்கிக் காயி
பறங்கிக்காரன்	பறங்கிக்காரன் paṟaṅgikkāraṉ, பெ. (n.) 1. நிறம் பற்றி ஐரோப்பியர்களைக் குறிக்கப் பெரும் பாலும் மதிப்புக் குறைவான முறையில் பயன் படுத்தும் சொல்; 2. ஆங்கிலோ இந்தியன்; anglo Indian. [பறங்கி + காரன்] மறுவ: சட்டைக்காரன்
பறங்கிக்கிழங்கு	பறங்கிக்கிழங்கு paṟaṅgikkiḻṅgu, பெ. (n.) பறங்கிச் சக்கை பார்க்க;see {pararigi-cCakkai} [பறங்கி + கிழங்கு]
பறங்கிக்கூர்மை	பறங்கிக்கூர்மை paṟaṅgikārmai, பெ. (n.) அணியம் செய்யப்பட்ட உப்பு வகை;(யாழ்.அக.);; a kind of prepared mineral salt. [பறங்கி + கூர்மை]
பறங்கிக்கொறுக் காய்ப் புளி	பறங்கிக்கொறுக்காய்ப் புளி paṟaṅgikkoṟukkāyppuḷi, பெ. (n.) சீமைக்கொடுக்காய்ப் புளி; mamila tamarind. (சா. அக.);

பறங்கிச்சக்கை	பறங்கிச்சக்கை paṟaṅgiccakkai, பெ. (n.) 1.ஒருவகைக் கொடி; Chino-root, climbing shrubby plant. 2. மரவகை; quinine tree. [பறங்கி + சக்கை] க. பரங்கிச்சக்கெ
பறங்கிச் சாம்பிராணி	பறங்கிச் சாம்பிராணி paṟaṅgiccāmbirāṇi, பெ. (n.) 1. பெரிய மரவகை; salai tree. indian olibanam. 2. சாம்பிராணி வகை; exudus of indian frankincense. (சா.அக.); [பறங்கி + சாம்பிராணி] சாம்பிராணி = மராத்தி
பறங்கிச்சிலைநிறம்	பறங்கிச்சிலைநிறம் paṟaṅgiccilainiṟam, பெ. (n.) ஒருவகைக் கறுப்புக் கல் (யாழ்.அக.);; a kind of black stone. [பறங்கி + சிலை +நிறம்]
பறங்கிச்சுறா	பறங்கிச்சுறா paṟaṅgiccuṟā, பெ. (n.) சுறா மீன் வகை; english hammer headed sharkzygama malleus. (சா.அக.);
பறங்கித்தாழை	பறங்கித்தாழை paṟaṅgittāḻai, பெ. (n.) செந்தாழை (அன்னாசி);; pineapple. [பறங்கி + தாழை]
பறங்கிநோய்	பறங்கிநோய் paṟaṅginōy, பெ. (n.) ஒருவகைப்பாலியல் நோய்வகை; venereal diease, syphilis. [பறங்கி + நோய்]
பறங்கிப்பட்டை	பறங்கிப்பட்டை1 paṟaṅgippaṭṭai, பெ. (n.) climbing shrubby plant. [பறங்கி + பட்டை] பறங்கிப்பட்டை2 paṟaṅgippaṭṭai, பெ. (n.) சீனக்கிழங்குப் பட்டை, (வைத்தியபரி.);; china root.
பறங்கிப் பாடாணம்	பறங்கிப் பாடாணம் paṟaṅgippāṭāṇam, பெ. (n.) பிறவிச் செய்ந்நஞ்சு வகை; a mineral poison, corrosive subli-mate. [பறங்கி + பாடாணம்]

பறங்கிப்புண்	பறங்கிப்புண் paṟaṅgippuṇ, பெ. (n.) ஒரு வகை நோய்; veneral disease, syphilis. [பறங்கி + புண்] க. பரங்கிஹுர ரன்னு
பறங்கிப்பூசனி	பறங்கிப்பூசனி paṟaṅgippūcaṉi, பெ. (n.) கோடைப் பூசனி; a kind of pumpikin chiefly cultivated in summer. [பறங்கி + பூசனி]
பறங்கிப்பூரகி	பறங்கிப்பூரகி paṟaṅgippūragi, பெ. (n.) ஒட்டுப்பலா; a kind of herb. [பறங்கி + பூரகி]
பறங்கிப்பேட்டை	பறங்கிப்பேட்டை paṟaṅgippēṭṭai, பெ. (n.) கடலூர் மாவட்டத்தில் உள்ள ஓரூர், (வழக்.);; a small town in cuddalore Dt.
பறங்கியணிநு ணா	பறங்கியணிநுணா paṟaṅgiyaṇinuṇā, பெ. (n.) இராமசீத்தா; manilla custard apple tree. (சா. அக.); [பறங்கியணி + நுணா]
பறங்கியாதளை	பறங்கியாதளை paṟaṅgiyātaḷai, பெ. (n.) சிவப்பாதளை; red castor plant. மறுவ: பறங்கியாமணக்கு (சா.அக.);
பறங்கியாமணக்கு	பறங்கியாமணக்கு paṟaṅgiyāmaṇakku, பெ. (n.) 1. கொழும்பழ (பப்பாளிமரம்; papaya. 2. சீன நாட்டாமணக்கு; china castor plant. [பறங்கி + ஆமணக்கு]
பறங்கிவராகன்	பறங்கிவராகன் paṟaṅgivarākaṉ, பெ. (n.) a gold coin of porto-novo. [பறங்கி + வராகன்]
பறங்கிவாழை	பறங்கிவாழை paṟaṅgivāḻai, பெ. (n.) அரசதாளி என்னும் வாழை வகை; a variety of plantain;red-costate-leaved banana. (சா.அக.); [பறங்கி + வாழை]

பறங்கிவியாதி	பறங்கிவியாதி paṟaṅgiviyāti, பெ. (n.) ;see paraigindy. [பறங்கி + வியாதி]
பறங்கிவிரணம்	பறங்கிவிரணம் paṟaṅgiviraṇam, பெ. (n.) பறங்கி2, பார்க்க (பைஷஜ. 200.);;see {parangř.} [பறங்கி + விரணம்] விரணம் = skt.
பறங்கிவேல்	பறங்கிவேல் paṟaṅgivēl, பெ. (n.) சீமைவேல்; jerusalem-thorn, (foreign solah.); (சா.அக.); [பறங்கி + வேல்]
பறங்கிவைப்பு	பறங்கிவைப்பு paṟaṅgivaippu, பெ. (n.) 1. செய்ந்நஞ்சு செய்யுமுறை; rules for preparing assenic. 2. வைப்புச் செய்ந்நஞ்சு; prepared arsenic. [பறங்கி + வைப்பு]
பறட்டை	பறட்டை paṟaṭṭai, பெ. (n.) 1. செழிப்பற்றது (யாழ்.அக.);; that which is dry or wilted. 2. தூற்று மயிர்; tangled locks, shaggy, bushy hair. 3. பறட்டைக்கீரை; a kind of greens. 4. இன்மையைக் குறிக்கும் ஒரு விளை யாட்டுக் குறியீடு; a term used in a game, meaning'nothing'. 5. ஒரு இகழ்ச்சிமொழி; a term of reproach. 'அவன் பயல், பறட்டை யென்று பேசினான்'. க. பறட்டெ. [பர → பரடு → பரட்டை → பறட்டை]
பறட்டைக்காடு	பறட்டைக்காடு paṟaṭṭaikkāṭu, பெ. (n.) தூறடர்ந்தகாடு; thick, low jungle. [பறட்டை + காடு]
பறட்டைக்கீரை	பறட்டைக்கீரை paṟaṭṭaikārai, கீரைவகை; wild colewort. [பறட்டை + கீரை]
பறட்டைச்சி	பறட்டைச்சி paṟaṭṭaicci, பெ. (n.) தூறு போன்ற தலைமயிர் உடையவள்; a girl or woman who has shaggy, untidy hair. பறட்டை → பறட்டைச்சி [பறட்டையன் என்பதன் பெண்பாற்சொல்.]

பறட்டைத்தலை	பறட்டைத்தலை paṟaṭṭaittalai, பெ. (n.) தூறடர்ந்த மயிர்த்தலை; head with shaggy, untidy hair. [பறட்டை + தலை] க. பறட்டெதலெ.
பறட்டைமரம்	பறட்டைமரம் paṟaṭṭaimaram, பெ. (n.) 1. தலையடர்த்தியுள்ள மரம்; short sleudertree with a bushy top. 2. குறுகிய கிளைகளையும் சிறிய இலைகளையும் கொண்ட நீண்டமரம்; tall tree with short leaves and stunted boughs. [பறட்டை + மரம்]
பறட்டையன்	பறட்டையன் paṟaṭṭaiyaṉ, பெ. (n.) தூறடர்ந்த மயிர்த்தலையன்; person with shaggy hair. [பறட்டை → பறட்டையன்]
பறண்டு-தல்	பறண்டு-தல் paṟaṇṭudal, 5. செ.குன்றா.வி. (v.t.) உகிர் முதலியவற்றால் கரண்டுதல்; to Scratch, as with nails. க. பரடு. [பற்று → பற-பறண்டு-,]
பறண்டை	பறண்டை paṟaṇṭai, பெ. (n.) 1. ஒருவகை வாச்சியம்; a musical instrument. "பாடும் பறண்டையு மொந்தையு மார்ப்" (தேவா.293.9.); 2. கைமுட்டியின் மொழி; in knuckle. "கோலியாட்டத்தில் தோற்றவன் பறண்டையிற் படும்படி முட்டடித்தான்". [பற → பறண்டு → பறண்டை,]
பறணி	பறணி paṟaṇi, பெ. (n.) பெருங்குரும்பை; young unripe coconut fruit. (சா.அக.);
பறத்தி	பறத்தி paṟatti, பெ. (n.) பறைச்சி;(இருளர்.); pariah woman. [பறைச்சி → பறத்தி]
பறதி	பறதி paṟadi, பெ. (n.) பதற்றம்; over-hastiness. over-anxiety. [புற → பறதி]

பறதை	பறதை paṟadai, பெ. (n.) செங்கத்தரி; talse peacock foot tree. (சா.அக.);
பறந்தடி-த்தல்	பறந்தடி-த்தல் paṟandaḍittal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) கவலையால் வேகப்படுதல்; to hurry in anxiety. [பற → பறந்தடி-,]
பறந்தலை	பறந்தலை paṟandalai, பெ. (n.) 1. பாழிடம்; desert. "பூளை நீடிய வெருவரு பறந்தலை" (புறநா.23.); "யாங்கணும் பரந்த வோங்கிரும் பறந்தலை" (மணிமே. சக்கரவாள. 96.); 2. பாலைநிலத்தூர் (தொல்பொருள். 18,உரை.); village in a desert tract. 3. சுடுகாடு (பதிற்றுப்-44, 19.);; burning-ground. 4. போர்க்களம்; battle-field. "வெண்ணிப் பறந்தலை" (புறநா.66.); 5. படைவீடு; camp of an invading army. "களிற்றுக் கணம் பொருத கண்ணகன் பறந்தலை" (புறநா. 64.); [பற → பறந்தலை]
பறந்தோடு-தல்	பறந்தோடு-தல் paṟandōṭudal, 5. செ.கு.வி. (v.i.) விரைந்து நீங்குதல்; vanish; disappear quickly. "மாத்திரை சாப்பிட்டதும் தலைவலி பறந்தோடியது". [பறந்தது + ஓடு]
பறநாட்டுப் பெருங்கொற்றனார்	பறநாட்டுப் பெருங்கொற்றனார் paṟanāṭṭupperuṅgoṟṟaṉār, பெ. (n.) அகநானூற்று 323 ஆம் பாடலைப் பாடிய கடைக்கழகக் காலப்புலவர்; a sangam poet.
பறப்பன்	பறப்பன் paṟappaṉ, பெ. (n.) 1. தேள் (திவா.);; scorpion. "போனான் பறப்பன் முள்ளுறுத்தி" (சேதுபு. அனுமகுண்.14); 2. நளி ஒரை (திவா.);; scorpio in the zodiac. 3. விரைவாளன்; hasty person. [பற → பறப்பன்]
பறப்பன	பறப்பன paṟappaṉa, பெ. (n.) சிறகுடைய உயிரிகள்; birds, as flying creatures. "ஊர்வன, நடப்பன பறப்பன" (தாயு.பரிபூ..2.); [பற → பறப்பன]
பறப்பு	பறப்பு paṟappu, பெ. (n.) 1. பறக்கை; flying flight. 2. மிகுவிறைவு; haste, hurry, quickness, speed. 3. கவலை; anxiety, care, concern. [பற → பறப்பு]

பறப்புப்பார்-த்தல்	பறப்புப்பார்-த்தல் paṟappuppārttal, 4. செ.கு.வி நாள்வேலைகளைக் கவனித்தல்; to attend to one's daily avocations or personal comcerns. [பறப்பு → பறப்பு + பார்-,]
பறப்பை	பறப்பை paṟappai, பெ. (n.) 1. பறவை; bird. "விலங்கு சாதிப் படிமமும் பறப்பைதாமும்" (சூளா. சுயம்.81.);. 2. கருடன் முதலிய பறவை வடிவமாகச் செய்யப்பட்ட வேள்வி மேடை (வேதிகை);; a dais for sacrificial fire, in the form of a bird. "அங்கியை வேதிகைப் பறப்பை மேலுய்த்து" (கந்தபு. . வேள்வி.3.); 3. வேள்வியில் நெய்வைக்கும் மரவை; a kind of wooden vessel for keeping sacrificial ghee. "பரிதிகண் மதலைநாண் பறப்பை பல்பசு' (கந்தபு. சாலைசெய்.23.); (யாழ்.அக.); [பற → பறப்பை]
பறப்பைப்படு-த்தல்	பறப்பைப்படு-த்தல் paṟappaippaḍuttal, 20. செ.கு.வி. (v.i.) கருடன், பருந்து முதலிய பறவைவடிவாக வேள்விமேடை அமைத்தல்; to construct a dais for sacrificial fire in the shape of birds like garuda, kite, etc. "பறப்பைப் படுத்தெங்கும் பசுவேட் டெரியோம்பும்" (தேவா.1,2.); [பறப்பை + படு-,]
பறபற	பறபற1 baṟabaṟattal, 3. செ.கு.வி. (v.i.) மிகவிரைதல் (யாழ்.அக.);; to hasten;hurry. [பற → பறபற-,] பறபற2 baṟabaṟattal, 3. செ.கு.வி. (v.i.) பறபறவென்னு ஒலித்தல்; [பற → பறபற-,]
பறபறவிளையாட்டு	பறபறவிளையாட்டு baṟabaṟaviḷaiyāṭṭu, பெ. (n.) ஒருவிளையாட்டு வகை (யாழ்.அக.);; a game. [பறபற + விளையாட்டு]
பறபறெனல்	பறபறெனல்1 baṟabaṟeṉal, பெ. (n.) விரைவுக்குறிப்பு; expr, signifying quickness, hastiness, rapidity, etc. [பறபற + எனல்] பறபறெனல்2 baṟabaṟeṉal, பெ. (n.) துணி கிழித்தல் முதலிய நிகழும் போது உண்டாம் ஒலிக்குறிப்பு; onom, expr. of sound made in tearing cloth, scratching. [பறபற + எனல்]
பறம்பர்	பறம்பர் paṟambar, பெ. (n.) தோல் வினைஞர் (திவா.);; those whose caste duty is to work in leather. [புறம்பு → பறம்பர்]

பறம்பி	பறம்பி paṟambi, பெ. (n.) வஞ்சகி; deceitful, cunning woman. "நீதிபோல நெகிழ்ந்த பறம்பிகள்" (திருப்பு.7.); து. பரமெது. பரமெ [புறம்பு → பறம்பு → பறம்பி]
பறம்பு	பறம்பு1 paṟambudal, 5. செ.குன்றா.வி. (v.t.) அடித்தல்; to beat thrash. பறம்பு2 paṟambu, பெ. (n.) 1. மலை (பிங்.);; hill, mountain. 2. பாரியின் மலை; a mountain belonging to the chief {Päri.} "அளிதோ தானே பாரியது பறம்பே" (புறநா.109.); 3. பாரியின் நாடு (புறநா.110.);; the country of the chief {pāri,} 4. முலை (பிங்.);; woman's breast. [பரம் → பரம்பு → பறம்பு] பறம்பு paṟambu, பெ.(n.) மேட்டு நிலம்: high ground. 2. குன்று; hill. ம, பறம்பு (மேட்டு நிலம்); பற (உயரம்);. [பறு-பறம்]
பறம்பை	பறம்பை paṟambai, பெ. (n.) கருந்தாளி என்னும் மூலிகை; a kind of herb. (சா.அக.);
பறல்	பறல் paṟal, பெ. (n.) பறவை; bird. "விரிசிறைப் பறலின் கடுமையாலெய்தி" (பாரத. இந்திரப்பிரத்த.21.); [பற → பறல்]
பறலிகை	பறலிகை paṟaligai, பெ. (n.) பறளை (பிங்.);; layer, stratum. [பறல் → பறலிகை] மறுவ: பறளை

பறவாதி	பறவாதி paṟavāti, பெ. (n.) 1. பேராசைக் காரன்; greedy man. 2. ஏதேனும் ஒரு நோக்கம் பற்றி விரைவுகொள்பவன்; hasty person intent on an object. 3. விரைவு; over hastiness, over-anxiety. [பற → பறவாதி]
பறவெட்டி	பறவெட்டி paṟaveṭṭi, பெ. (n.) பழுப்பு நிறமுள்ளதும் ஒன்பது விரலம் வளர்வதுமான கழிமின் வகை; mud skipper, back water fish brownish, attaining 9 in length. [P]
பறவை	பறவை1 paṟavai, பெ. (n.) 1. புள்; bird. "பல் விருகமாகிப் பறவையாய்" (திருவாச 1, 27.); "மிக்கநாரைப் பறவையும்" (சிவரக நந்திகேசுவர. 1.); 2. சிறகு (அக.நி.);; wing feather. 3. வண்டு; bee. "தாதுண் பறவை வந்து" (ஐங்குறு. 82.); 4. காக்கை (அவிட்டம்); (திவா.);; the 23rd nakshatra. "பணிதரு பெண்ணை மரக்கால் பறவையும் பத்திரையும்" (விதான. குணாகுண. 16. 5. அம்மை வகை; a kind of measles. 6. பறக்கும் பாம்பு; flying snake. "பறவை மாநாகம் வீழ்ந்து" (சிந்தா. பதுமை. 118.); [புற → பறவை]
பறவைக்கட்டு	பறவைக்கட்டு paṟavaikkaṭṭu, பெ. (n.) பருப் பருவாய் உடம்பில் எழும் ஒருவகை புண்; a kind of syphilis giving rise to sev eral wart like growths on the surface o the body. (சா.அக.);
பறவைக்கெண்டை	பறவைக்கெண்டை paṟavaikkeṇṭai, பெ. (n.) பறக்குங் கெண்டை; flying carr (சா.அக.); [பறவை + கெண்டை] [P]
பறவக்கோலா	பறவக்கோலா paṟavakālā, பெ. (n.) 1. நீலநிறமுள்ளதும், ஒன்பது விரலம் வளர்வதுமான பறக்கும் மீன் வகை; flying fish, bluish, attaining, 9in in length. 2. முன்பு நீல நிறமாகவும் பின்பு வெண்ணிறமாகவும் மாறும் பறக்குமீன் வகை; flying fish, bluish turning slivery. [பறவை + கோலா] [P]

பறவைச்சாலா	பறவைச்சாலா paṟavaiccālā, பெ. (n.) பறக்கும் குணவியல்புடைய சாலா என்னும் மீன் (தஞ்சை.மீன.); chala fish which have a flying habbit. [பறவை + சாலா]
பறவைத்தும்பி	பறவைத்தும்பி paṟavaittumbi, பெ. (n.) பறக்குந் தும்பி மீன் (முகவை.மீன.);; thumbifish which have a flying habbit. [பறவை + தும்பி] [P]
பறவைநாகம்	பறவைநாகம் paṟavainākam, இறக்கை முளைத்த நாகப் பாம்பு; winged serpant. [பறவை + நாகம்] [P]
பறவைப்பூ	பறவைப்பூ paṟavaippū, பெ. (n.) ஒருவகைக் கண்ணோய்; a kind of eye disease. (சா.அக.);
பறவைமாநாகம்	பறவைமாநாகம் paṟavaimānākam, பெ. (n.) பறக்கும் பாம்பு (சீவக. 1283.);; winged serpent. [பறவை + மாநாகம்]
பறவை மீன்	பறவை மீன் paṟavaimīṉ, பெ. (n.) பறவைக்கோலா பார்க்க;see {paraval-k-kala} [பறவை + மீன்]
பறவை முது கெண்டை	பறவை முது கெண்டை paṟavaimudugeṇṭai, பெ. (n.) தாவிப் பாயும் தன்மை கொண்ட கெண்டை மீன் வகை; a kind of {keñdai} (barbus); fish which is having flying habbit. [பறவை + முது + கெண்டை] [P]
பறவையணில்	பறவையணில் paṟavaiyaṇil, பெ. (n.) தாவிச் செல்லும் அணில்; flying Squirrel. (சா.அக.); [பறவை + அணில்] [P]

பறவையின் வச்சிரம்	பறவையின் வச்சிரம் paṟavaiyiṉvacciram, பெ. (n.) பொன்னம்பர் (யாழ்.அக.);; ambergris. [பறவையின் + வச்சிரம்] வயிரம் → வயிர – வசிர → வஜ்ர = skt.
பறவைவிழி	பறவைவிழி paṟavaiviḻi, பெ. (n.) முன் தள்ளிய கண்; prominent eyes. (சா.அக.); [பறவை + விழி]
பறவைவேந்தன்	பறவைவேந்தன் paṟavaivēndaṉ, பெ. (n.) கருடன்; king of birds and is held in high esteem by the hindus because of its service as a vehicle or carrier of god mahavishnu. (சா.அக.); மறுவ: கருடாழ்வார் பெரிய திருவடி [பறவை + வேந்தன்] [P]
பறழ்	பறழ் paṟaḻ, பெ. (n.) 1. மரங்களில் வாழ்வன, தவழ்வன, (மூங்கா, வெருகு, எலி, அணில், நாய், பன்றி, புலி, முயல், நரி); இவற்றின் இளமைப் பெயர் (திவா.);; name applied to the young of arborel creatures, reptiles and certain other animals like {mungă,} Veruku, etc., "பறழ்ப் பன்றிப் பல்கோழி" (பட்டினப். 75.); 2. பருப்பு (தைலவ. தைல. 54.);; dholl.
பறள	பறள paṟaḷa, பெ. (n.) ஐந்தடி வளர்வதும் பொன்னிறம் இடை கலந்த சாம்பல் நிற முள்ளதுமான கடல் மீன் வகை; dolphin, greyish shot with gold, attaining 5ft. in length. [P]
பறளிகை	பறளிகை paṟaḷigai, பெ. (n.) பறளை பார்க்க;see {parasail} [பறளை → பறளிகை]
பறளை	பறளை paṟaḷai, பெ. (n.) 1. மாழைத் தகடு (S.I.I.ii, 7);; plate of metal. 2. பற்றிரும்பு; cramp-iron. 3. குறடு; smiths tongs. 4. தளவரிசைப் படை; layer, stratum. 'கட்டிடம் பறடளையாய்ப் பேர்ந்து போயிற்று'

பறளைச்சந்தனம்	பறளைச்சந்தனம் paṟaḷaiccandaṉam, பெ. (n.) தட்டையாகத் தட்டி வைத்த சந்தனம்; cake of Sandal paste. [ஒரு கா. வரள் → பறள் → பறளை + சந்தனம்]
பறாஅக்குருகு	பறாஅக்குருகு paṟāaggurugu, பெ. (n.) கொல்லன் உலை மூக்கு; the nose of the black-smith's anvil. "பறா அக்குரு கினுயிர்த்தலு முயிர்த்தனன்" (கலி. 54.); [பற + ஆ (எ.ம.); + குருகு]
பறாண்டு-தல்	பறாண்டு-தல் paṟāṇṭudal, 5. செ.குன்றா.வி. (v.t.) உகிர் முதலியவற்றால் சுரண்டுதல்; to scratch, as with nails. [பிறாண்டு → பறாண்டு-,]
பறாரிடு-தல்	பறாரிடு-தல் paṟāriḍudal, 20. செ.கு.வி (v.i.) பறாரென்று ஒலி செய்தல் (யாழ்.அக.);; to make a burring sound. [பறார் → பறாரிடு-,]
பறாரெனல்	பறாரெனல் paṟāreṉal, பெ. (n.) ஒலிக்குறிப்பு (யாழ்.அக.);; onom expr of burring sound. [பறார் + எனல்]
பறி	பறி1 paṟidal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒடிப் போதல்; to slip out run away, as a horse; to flow out quickly, as water. "பண்டை வினைகள் பறிய நின்ற" (தேவா. 395. 2.); 2. நிலைபெயர்தல்; to be displaced suddenly; to be capsized, to give way; to be titted; to be uprooted. (க. பறி);.); 3. வெளிப்படுதல்; to escape, as breath in sighing as air from a bottle; to fly off, as steam, as heat from the system. "மூச்சுப்பறிகிறது" 4. எய்யப்படுதல்; to be discharged as an arrow. 5. ஒலியுடன் வெளிப்படுதல்; to explode; to be voided, as wind from the stomach, or bowels. 'வாயு பறிகிறது' 6. முன்செல்லுதல்; to move forward as the sight in reading, the feet in walking. 7. கட்டவிழ்தல்

பறிக்கல்	பறிக்கல் pa<u>r</u>ikkal, பெ. (n.) கிட்டக்கல்; sco. ria, dross, overburnt light brick. (சா.அக.); மறுவ: பறிக்கல்லு. [ஒருகா: பறி → பறிக்கல்]
பறிகாரன்	பறிகாரன் pa<u>r</u>ikāra<u>n</u>, பெ. (n.) 1. முறை யில்லாதவன்; நடுநிலைமையில்லாதவன்; extrotioner. 2. வழிப்பறிசெய்பவன்; highway robber. [பறி + காரன்]
பறிகொடு	பறிகொடு1 pa<u>r</u>igoḍuttal, 4. செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. களவு கொடுத்தல்; to be robbed of. "உடைமை கள்ளர் கையிற் பறிகொடுத்து" 2. சாகக் கொடுத்தல்; to lose, as children. [பறி + கொடு-,] 'பறிகொடுத்த காட்டில் அச்சமில்லை' (பழ.); பறிகொடு2 pa<u>r</u>igoḍuttal, 22. செ.கு.வி. (v.i.) 1. இரங்கத் தகுந்த வகையில் விட்டு விடுதல்; be robbed of; lose regrettaby. "கூட்டத்தில் பணத்தைப் பறிகொடுத்துவிட்டு அலறினான்" 2. மனத்தை நாட்டம் கொள்ளவிடுதல்; கவரவிடுதல்; lose ones heart (to so. or sth.); "அவள் அழகில் மயங்கி மனத்தைப் பறி கொடுத்து நின்றான்"
பறிச்செம்பு	பறிச்செம்பு pa<u>r</u>iccembu, பெ. (n.) 1. தங்கச் செம்பு; consolidated copper with the refined gold. 2. பொன்னாக்கச் செம்பு; gold used in alchemy. (சா.அக.);
பறிதலைக்கையர்	பறிதலைக்கையர் pa<u>r</u>idalaikkaiyar, பெ. (n.) பறிதலையர் பார்க்க;see paritalaiyar. "பழதுளம் வேவா நின்ற பறிதலைக்கையர்" (திருவாலவா. 37,74.); [பறிதலை + கையர்]
பறிதலையர்	பறிதலையர் pa<u>r</u>idalaiyar, பெ. (n.) தலை மயிரைப் பறித்துவிடுஞ் சமணர்; jains who pluck of all the hair from their heads. "பறி தலையராற் சாலப் பழுதாமன்றே" (திருவாலவா.37.7.); [பறி + தலையர்]

பறிபோ	பறிபோ1 paṟipōtal, 8. செ.கு.வி. (v.i.) கொள்ளையிடப்படுதல்; to be plundered. "பார்ப்பான் கதையும் பறிபோச்சோ" (தனிப்பா. 1. 32, 61.); [பறி + போ-,] பறிபோ2 paṟipōtal, செ.கு.வி. (v.i.) பணம், பொருள், உரிமை முதலியவை; சட்டப்படி பறிக்கப் படுதல்; be snatched away; be taken away (law fully);; be stripped of. "ஊழல் குற்றம் மெய்ப்பிக்கப்பட்டதால் அவருடைய பதவி பறிபோயிற்று"
பறிபோடு-தல்	பறிபோடு-தல் paṟipōṭudal, 20. செ.கு.வி. (v.i.) மீன் பிடிக்கப் பறிவைத்தல்; to set the pariinwater for catching fish. [பறி + போடு-,]
பறிமணல்	பறிமணல் paṟimaṇal, பெ. (n.) பொன்மணல் (யாழ்.அக.);; gold mixed with sand. (gold ore.); [பறி + மணல்]
பறிமுதல்	பறிமுதல் paṟimudal, பெ. (n.) 1. அரசால் கவர்ந்து கொள்ளப்பட்ட பொருள்; confiscated property. 2. கொள்ளையிடப் பட்ட பொருள்; things plaudered from a person. 'எங்களிடம் படைக்கலமே இல்லாத போது படைக்கலப் பறிமுதல் என்ற பேச்சுக்கே இடமில்லை" [பறி + முதல்]
பறிமுதல்செய்-தல்	பறிமுதல்செய்-தல் paṟimudalceydal, செ.கு.வி. (v.i.) அரசு சட்ட முரணாக வைத்திருப்பதை அல்லது சட்ட நடவடிக்கையாக ஒன்றைக் கைப்பற்றுதல்; confiscate. "நெறிமுறைகளை மீறியதற்காகத் தொழிற்சாலை உரிமம் பறிமுதல் செய்யப்பட்டது" [பறிமுதல்+ செய் → பறிமுதல்செய்-,]
பறிமுறை	பறிமுறை paṟimuṟai, பெ. (n.) பல்விழுந்து முளைக்கை; cutting of second teeth. "பல்லின் பறிமுறை பாராட்டினையோ" (கலித். 22.); [பறி + முறை]
பறியலூர்	பறியலூர் paṟiyalūr, பெ. (n.) சிவபிரானது மறச்செயல் நிகழ்ந்த சிவத்தலங்கள் எட்டனுள் ஒன்று; a sivan shrine, one of {attavirattam,} "திருந்து மறையோர் திருப்பறியலூரில் விரிந்த மலர்ச்சோலை விரட்டத்தானே" - 134-2. "திரையார் புனல் சூழ் திருப்பறியலூரி விரையார் மலர்ச் சோலை விரட்டத்தானை" - 134-2 மறுவ. பரசலூர் [பறி1 → பறியல் + ஊர்]

பறியவிடு-தல்	பறியவிடு-தல் paṟiyaviḍudal, 20. செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தப்பவிடுதல் (யாழ்.அக.);; to let one escape. 2. நெகிழவிடுதல்; to let slip. [பறி → பறிய + விடு-,]
பறியோலை	பறியோலை paṟiyōlai, பெ. (n.) பனையோலைப் பாய்; mat of palm leaf. "பறியோலைச் சயனத்தர்" (திவ். பெரியாழ். 11, 5.); [பறி + ஒலை]
பறிவு	பறிவு paṟivu, பெ. (n.) 1. கழிவு; discharge, sudden dislodgement, slipping out. 2.அதிர்கை; snapping, explosion. 3. நிலை பெயர்கை; giving way, as a post. 4. ஒட்டிப் போகை; sinking, falling in, as of the belly. [பறி + பறிவு]
பறிவை	பறிவை paṟivai, பெ. (n.) 1. சீந்தில், (சது.); பார்க்க; moon creeper; gulancha. 2. (சா.அக.); நந்தியாவட்டம் (மலை.);; east indian rosebay; wax flower. 3. செடி வகை (பிங்.);; a plant. 4. தாழை (நாமதீப.313.); பார்க்க;see {tial} fragrant screw-pine. [பறி -→ பறிவை]
பறுகன்	பறுகன் paṟugaṉ, பெ. (n.) குள்ளன்; short person. [பறுகு → பறுகன்]
பறுகீ	பறுகீ paṟuā, பெ. (n.) 1. சீமைக் கற்றாழை; foreign aloe. 2. பெருங்குறும்பை; young nut of coconut. (சா.அக.);
பறுகு	பறுகு paṟugu, பெ. (n.) 1. குள்ளம்; shortness, stuntedness, as of a person. 2. சிறுதூறு (யாழ்.அக.);; low bushes. [பள் → பள்கு → பறுகு]
பறுணி	பறுணி paṟuṇi, பெ. (n.) 1. கொள்ளு; horse gram. 2. சீந்தில்; moon creeper. 3. கருங்குமிழ்; black cashmere tree. 4. சிறுகுமிழ்; small cashmere tree. 5. பட்டைச் சாராயம்; arrack. 6. பெருங்குறும்பை; young nut of coconut. 7. வல்லாரை(சங்.அக.); penny wort.

பறுவாங்கண்ணி	பறுவாங்கண்ணி paṟuvāṅgaṇṇi, பெ. (n.) கப்பற்பாயின் அடிப்பகுதியைக் கட்டவுதவுங்கயிறு; foot-rope.
பறுவான்	பறுவான் paṟuvāṉ, பெ. (n.) கப்பற்பாயைத் தாங்கும் கழி; yard. the support of square sail. தெ. பரமானு
பறை	பறை1 paṟaidal, 4. செ.குன்றா.வி. 1. சொல்லுதல்; to speak say. "ஏதம்பறைந் தல்லசெய்து" (திவ்.திருவாய்.4,6,8.); பறை2 paṟaidal, 3. செ.கு.வி. (v.i.) 1. அழிதல்; to vanish; disappear. "பரவுவாரவர் பாவம் பறையுமே" (தேவா.1213,11.); 2. தேய்தல்; to be wasted, worn out or impaired. "நெடுந்சுவர் பறைந்த கொட்டில்" (பெரும்பாண். 189.); "பார்வையைத்த பறைந்தாள் விளவின்" (பெரும்பா.95.);. பறை3 paṟaittal, 11. செ.குன்றா.வி. (n.) 1. சொல்லுதல்; to say, speak. "பொய்ப்பசி பறைத்திளைய கள்வன்" (தணிகைப்பு. களவு. 135.); 2. நீக்குதல்; to remove, destroy. "பாவம் பறைக்குற்றால் பறைக்கலாமே" (சீவக. 1434.);
பறைக்கம்பு	பறைக்கம்பு paṟaikkambu, பெ. (n.) முகத்த லளவையில் தலைவழிக்கும் கம்பு; rod for striking off the excess in measuring grain. [பறை + கம்பு → பறைக்கம்பு]
பறைக்கால்	பறைக்கால் paṟaikkāl, பெ. (n.) பறைக் காலி பார்க்க;see {parai-k-käs,}
பறைக்காலி	பறைக்காலி paṟaikkāli, பெ. (n.) பறைக்காளி பார்க்க;see {parai-k-kālī.} [பறை + காலி]

பறக்காளி	பறக்காளி paṟakkāḷi, பெ. (n.) 1. ஒரு வகை மெல்லிய துணிவகை; musin, a fine cloth. 2. ஒருவகை முருட்டுத்துணி; coarse cloth. உருது. பறகாளா [பறை + காளி]
பறைக்கிளுவை	பறைக்கிளுவை paṟaikkiḷuvai, பெ. (n.) முள்ளுக்கிளுவை; berrys madras balsam tree. (சா.அக.);
பறைக்குடிச்சி	பறைக்குடிச்சி paṟaikkuḍicci, பெ. (n.) எவட்சாரம்; nitre. (சா.அக.);
பறைக்குடும்பு	பறைக்குடும்பு paṟaikkuḍumbu, பெ. (n.) 1. வரிக்கூத்து வகை (சிலப். 3;13, உரை.); [பறை + குடும்பு]
பறைக்கும்பை	பறைக்கும்பை paṟaikkumbai, பெ. (n.) பறைச்சேரி பார்க்க;see {paraf-c-céri} [பறை + கும்பை]
பறைக்கொம்மட்டி	பறைக்கொம்மட்டி paṟaikkommaṭṭi, பெ. (n.) பேய்க் கொம்மட்டி, பார்க்க;see {peyk-kommatti} colocynth. [பறை + கொம்மட்டி]
பறைச்சல்	பறைச்சல் paṟaiccal, பெ. (n.) பேச்சு (யாழ்.அக.);; talk, speech. [பறை → பறைச்சல்]
பறைச்சி	பறைச்சி paṟaicci, பெ. (n.) பறைக்குடிப் பெண்; a {paraiya} woman fem. of paraiyan. [பறையன் → பறைச்சி]
பறைச்சேரி	பறைச்சேரி paṟaiccēri, பெ. (n.) பறை முழக்குவோர் குடியிருப்பு ஊர்ப்பகுதி;{paraiya} village or quarters. ம. பறச்சேரி [பறை + சேரி]

பறைசாற்று-தல்	பறைசாற்று-தல் paṟaicāṟṟudal, 5. செ.கு.வி. (v.i.) செ.குன்றா.வி (v.t.); 1. பறையறைதல் பார்க்க;see {parayarai,} 2. கமுக்கத்தை வெளிப்படுத்துதல்; to blab out secrets. மறுவ: செந்தாழை [பறை + சாற்று-,]
பறைசீவி	பறைசீவி paṟaicīvi, பெ. (n.) 1. சிறுநன்னாரி, a species of sarasparilla swallow root. 2. கொள் என்னும் தவச வகை; horse gram. (சா.அக.); [பறை + சீவி]
பறைத்தப்பட்டை	பறைத்தப்பட்டை paṟaittappaṭṭai, பெ. (n.) பறைமேளம் பார்க்க;see {paraimēlam} [பறை + தப்பட்டை]
பறைத்தம்பட்டம்	பறைத்தம்பட்டம் paṟaittambaṭṭam, பெ. (n.) பறைமேளம், பார்க்க;see {paraimésam} [பறை + தம்பட்டம்]
பறைத்தாதர்	பறைத்தாதர் paṟaittātar, பெ. (n.) வள்ளுவரில் ஒருசாரார்; a section of {valluvâs.} [பறை + தாசர் → தாதர்] தாசர் = skt.
பறைத்தேமல்	பறைத்தேமல் paṟaittēmal, பெ. (n.) கருப்புத் தேமல்; black spots on the skin. (சா.அக.);
பறைத்தொம்பர்	பறைத்தொம்பர் paṟaittombar, பெ. (n.) பறைக் கூத்தாடி,2. பார்க்க;see {parai-kkūttādī-2} [பறை + தொம்பர்]
பறைதட்டு	பறைதட்டு1 paṟaidaṭṭudal, 5. செ.கு.வி. & செ.குன்றா.வி (v.i.)(v.t.) பறையறை-,(யாழ்.அக.); பார்க்க;see {paral-y-arai} [பறை + தட்டு-,] பறைதட்டு2 paṟaidaṭṭudal, 3. செ.கு.வி.(v.i.)

பறைநாகம்	பறைநாகம் paṟainākam, பெ. (n.) கருப்பு நாகம்; black cobra. (சா.அக.); [பறை + நாகம்]
பறைநிலை	பறைநிலை paṟainilai, பெ. (n.) a kind of {cirrilakkiyam.} [அரசர்கட்கு முடிபுனை விழாவிலும் கடவுளர் விழாவிலும், நாடும் நகரமும் நலம் பெற வேண்டுமென இயம்பிவரும் நெறியை வஞ்சிப் பாவில் அமைத்துப் பாடுவது. இந்நூலி லக்கணம் பன்னிரு பாட்டியலில் மட்டு முள்ளது (211);. வள்ளுவர்கள் மேற் கூறிய இரு விழாக்களிலும் யானை மீதமர்ந்து பறை யறைந்து, அரசரைக் கடவுள் காக்க வேண்டுமென்று வாழ்த்துவதைப் பாடுவதாக இருக்கலாம்.]
பறைநீதம்	பறைநீதம் paṟainītam, பெ. (n.) வெள்ளை யாதளை; white leaved physics nut. (சா.அக.);
பறைப்படுத்து-தல்	பறைப்படுத்து-தல் paṟaippaḍuddudal, 5. செ.கு.வி. செ.குன்றா.வி (v.i.)(v.t.) பறையறை- see {paraiyarai-,} "மன்றங்கறங்க மயங்கப் பறைபடுத்து" (பு. வெ. ஒழிபு. 5.); [பறை + படுத்து-,]
பறைப்பருந்து	பறைப்பருந்து paṟaipparundu, பெ. (n.) கரும்பருந்து; black kite, a kind of eagle (சா.அக.); [பறை + பருந்து]
பறைப்பாரி	பறைப்பாரி paṟaippāri, பெ. (n.) இராக்காவலாளரின் பாடல்வகை; a song of nightwatchmen. [பறை + வரி → பரி → பாரி]
பறைப்புடையன்	பறைப்புடையன் paṟaippuḍaiyaṉ, பெ. (n.) புடையன் பாம்பு வகை (யாழ்.அக.);; a species of earth-snake. [பறை + புடையன்]
பறைப்பூச்சி	பறைப்பூச்சி paṟaippūcci, பெ. (n.) சிலந்திப் பூச்சி; spider. (சா.அக.); [பறை + பூச்சி]
பறைமுறை	பறைமுறை paṟaimuṟai, பெ. (n.) பறை யறைந்து விளம்பரம் செய்கை; publishing by beat of drum. [பறை + முறை]

பறைமேளம்	பறைமேளம் paṟaimēḷam, பெ. (n.) 1. பறையர் தப்பட்டை; drum of {paraiyās.} 2. அலப்புவோன்; one unable to keep a secret: babbler, talkative person. [பறை + மேளம்] பறைமேளம் paṟaimēḷam, பெ. (n.) குச்சியாலும் கையாலும் முழக்கப்படும் இசைக் கருவி; drum beaten with hand and stick. [பறை+மேளம்(பறைதல்-அடித்தல்);]
பறைமை	பறைமை paṟaimai, பெ. (n.) வரிக் கூத்து வகை (சிலப். 3. 13. உரை. பக். 89.);; a masquerade dance. [பறை → பறைமை]
பறையடி-த்தல்	பறையடி-த்தல் paṟaiyaḍittal, 4. செ.குன்றா.வி. செ.கு.வி (v.i.)& (v.t.) பார்க்க, பறையறை-, (கம்பரா. வாலிவகை. 143.);;see {Dara/Yara/-,} [பறை → பறையடி-,]
பறையலகு	பறையலகு paṟaiyalagu, பெ. (n.) பலகறை; cowry shell. "பறையல கனைய வெண்பல்" (சீவக. 2773.); [பறை + அலகு]
பறையறை	பறையறை1 paṟaiyaṟaidal, 3.செ.குன்றா.வி. (v.i.) 1. செய்தி தெரிவிக்கு மாறு பறையடித்தல்; to publish by beat of drum. "பறையறைந் தல்லது செல்லற்க வென்னா" (கலித். 56.); [பறை + அறை-,] பறையறை2 paṟaiyaṟaidal, 3. செ.கு.வி. (v.i.) நெஞ்சடித்தல்; to throb as heart, from fear. "இருவர்மா மனமும் பறையறைந் தயர்வுடனடுங்க" (பாரத. இராசசூ. 24.); [பறை + அறை-,]
பறையன்	பறையன் paṟaiyaṉ, பெ. (n.) நால்வகை இசைக்குடிமக்களுள் ஒருவன்; a caste, one of four musical caste. "பாணன் பறையன் துடியன் குடம்பனென்று அந்நான்கல்லது குடியுமில்லை" (புறநா. 335.); [பறை → பறையன்]
பறையாமை	பறையாமை1 paṟaiyāmai, பெ. (n.) கருநிற முள்ள ஆமை; a fresh-water tortoise, darkin-colour. [பறை + ஆமை] பறையாமை2 paṟaiyāmai, பெ. (n.) சொல்லாமை; not to tell. [பறை + ஆ (எ.ம.); +மை]

பறைவிடு-தல்	பறைவிடு-தல் paṟaiviḍudal, 18. செகுன்றா.வி. (v.i.) பறையறை-, பார்க்க, see பறையறை-, "பறைவிட்டது" (பெருங். மகர, 27, தலைப்பு); [பறை + விடு-,]
பறைவு	பறைவு paṟaivu, பெ. (n.) 1. சொல்லுகை; speaking, talking, telling, blabbing, chattering. 2. தெரிவிக்கை; making known proclaiming. "பறைவுற வரைந்தவாறும்" (கூர்மபு. அனுக். 4.); [பறை1 → பறைவு]
பறைவெட்டு	பறைவெட்டு paṟaiveṭṭu, பெ. (n.) பறை கொட்டுகை (யாழ்.அக.);; beating of drum. [பறைவிடு → பறைவெட்டு]
பன்	பன்1 paṉ, பெ. (n.) 1. நாணல் வகை; bulrush. 2. பருத்தி (நன். சங்கர. அரும்);; cotton. 3. பன்பாயின் பின்னற் சதுரம்; square or checker in braiding bulrush. 4. அரிவாட்பல் (இலக்.அக.);; tooth of a serrated sickle. [பல் → பன்] பன்3 paṉ, பெ. (n.) செயற்கையிழை யினாலாகிய மீன் பிடித்தற்கு உரிய மெல்லிய தூண்டிற் கயிறு செங்கை.மீன.); artificial rope for fish-hook. பன் paṉ, பெ. (n.) மாவினால் செய்த பண்டம்; bun. த.வ. வள்ளப்பம்
பன	பன2 paṉa, பெ. (n.) 1. சொல்லல்; to tell. "பன்னருஞ்சிறப்பில்" (நன். பாயிரம்.); (முதனிலைத் தொழிற்பெயர்); 2. தெரிநிலை வினைப்பகுதி; verbal root. [பல் → பன்]
பன்பாய்	பன்பாய் paṉpāy, பெ. (n.) கொழும்புப்பாய்; rushmat colombo mat. [பன் + பாய்]
பன்மணிமாலை	பன்மணிமாலை paṉmaṇimālai, பெ. (n.) கலம்பகவுறுப்புக்களுள் ஒருபோகும் ஊசலும் அம்மானையுமின்றி வரும் சிற்றிலக்கியம் (இலக். வி. 814);; a poem containing all the sections of a kalambagam except {oru-pôku, usal,} and {ammānai.} [பல் + மணி + மாலை]

www.valluvarvallalarvattam.com 14224 of 19068.

பன்மா	பன்மா paṉmā, வி.எ. (adv.) பன்மாண் பார்க்க;see {papman} "பன்மா நாடுகெட வெருக்கி" (பதிற்றுப். 83, 7.); [பல் + மாண் → பன்மா]
பன்மாகேசுவரர்	பன்மாகேசுவரர் paṉmāācuvarar, பெ. (n.) சிவனடியார் திருக்கூட்டம்; company of saivadevotees. "பன்மா கேசுவர ரிரக்ஷை" (S.I.I. iii. 95, 158.); [பன் + மகா + ஈசுவரர்]
பன்மாண்	பன்மாண் paṉmāṇ, து.வி. (adv) பலபடியாக; in many ways. "பன்மாண் பாலில் வறுமுலை சுவைத்தனன்" (புறநா. 160.); [பல் + மாண்]
பன்முக	பன்முக paṉmuga, பெ.அ. (adj) பலவகை யான; வேறுபட்ட; multifaceted;varied. "அவருடைய பன்முகச் செயல்வென்றி களைப் பாராட்டி அவருக்கு விருது அளிக்கப் பட்டது" [பல் + முக]
பன்முற	பன்முற paṉmuṟa, பெ. (n.) 1. பலதடவை; many times. "பன்முறயதிசயித்து" (திருவாலவா. 27.40); 2. பலவகை; many kinds. "பன்முறையானும் வினையெஞ்சுகிளவி" (தொல்.சொல்.235); [பல் + முறை]
பன்மை	பன்மை paṉmai, பெ. (n.) 1. ஒன்றல்லாதது; plural, opp. to orumai. "தானறி பொருள் வயிற் பன்மை கூறல்" சொல். 23.) 2. தொகுதி; plurality, multitude. "உயிர்ப் பன்மை" (புறநா. 19.); 3. ஒருபடிப்பட்டிராமை; inconsistency, inconstancy. "பன்மையே பேசும் படிறன் றன்ன" (தேவா. 674, 5.); 4. நேர் குறிப்பின்மை; indefiniteness. "பன்மையாகவே பேசினான்" 5. பொது வகையானது;(செல்வி 74.); anything of middling quality. 6. பார்த்தும் பாராமை; connivance. "அவன் பன்மையாய் விட்டான்" [பல் → பன் → பன்மை]

பன்மைச் சமூகம்	பன்மைச் சமூகம் paṉmaiccamūkam, பெ. (n.) பல இனமக்களும் பலவ மதத்தைச் சார்ந்தவர்களும் பல மொழி பேசுபவர்களும் ஒன்றாக வாழும் குமுகாயம்; pluralistic society. [பன்மை + சமூகம்] சமூகம் = skt.
பன்மைப்பால்	பன்மைப்பால் paṉmaippāl, பெ. (n.) பலர் பால் பலவின்பால்கள்; "பன்மைப் பாலாற் கூறுதல்" (தொல். சொல். 62, இளம்பூ.); [பன்மை → பால்]
பன்மைப் பொதுப்பெயர்	பன்மைப் பொதுப்பெயர் paṉmaippoduppeyar, பெ. (n.) பன்மைப்பால்கட்குரிய பொதுப் பெயர்; common name in plural. "கோதை கள்" (நன்னூ. பெயரிய. 27.); [பன்மை + பொதுப்பெயர்]
பன்மை பண்ணு-தல்	பன்மை பண்ணு-தல் baṉmaibaṇṇudal, 11. செ.கு.வி. (v.i.) பார்த்தும் பாராதது போலி ருத்தல்; to connive at a fault; to reprove or punish slightly. [போன்மை → பன்மை + பண்ணுதல்]
பன்மை பற்றிய வழக்க	பன்மை பற்றிய வழக்க baṉmaibaṟṟiyavaḻkka, பெ. (n.) ஒரு கூட்டத்திற் பலரின் அல்லது பலவற்றின் இலக்கணத்தைக் கொண்டு கூட்டத்தையே அவ்விலக்கண முடையதாக வழங்கும் வழக்கு; usage following the major number of cases. "வேற்றுமை யென்பது பன்மை பற்றிய வழக் கெனினுமமையும்" (தொல். சொல். 62, சேனா.); [பன்மை + பற்றிய + வழக்கு]
பன்மையியற்பெயர்	பன்மையியற்பெயர் paṉmaiyiyaṟpeyar, 1. ஓரினப் பலபொருளைக் குறிக்கும் இயற்பெயர் (தொல். சொல். 176, 182, சேனா); name generally denoting a species or group. 2. பல பாலையும் குறித்து நிற்கும் பெயர் (நன். 284, விருத்.);; name denothing objects of several {pâl.} [பன்மை + இயல் + பெயர்]
பன்மொழித் தொகை	பன்மொழித் தொகை paṉmoḻittogai, பெ. (n.) இரண்டு பெயருக்கு மேற்பட்ட பெயர் களாலாகிய தொகை (தொல். சொல். 420, உரை.);; a compound made up of more than two nouns. [பல் + மொழி தொகை]
பன்மொழித் தொகைத் தொடர்	பன்மொழித் தொகைத் தொடர் paṉmoḻittogaittoḍar, பெ. (n.) பலமொழிகளைத் தொடர்ந்து நிற்குந் தொகை நிலை; "செந்நிறக் குவளை" (நன்னூ. பொதுவிய. 34.); a compound sentance made up of more than two nouns.

பன்றி	பன்றி pan̠r̠i, பெ. (n.) 1. கொழுத்த உடலையும் குட்டையான கால்களையும் சற்று நீண்டு குவிந்த வாயையும் உடைய கறுப்பு அல்லது வெள்ளை நிறத்தில் காணப்படும் விலங்கு வகை(தொல். சொல். 553.);; hog: swine: pig. "காட்டுப்பன்றி" 2. பன்றி வடிவான பொறிவகை; a kind of hog shaped machine. "சென்றெறி சிரலும் பன்றியும் பணையும்" (சிலப், அடைக்கலம். 214.); 3. பன்றி நாடு பார்க்க;see {pari-nadப} "பன்றி யருவா வதன் வடக்கு" (நன். 273, உரை.); தெ. க. பன்டி. ம. பன்னி து;பஞ்சி மறுவ: அரி மைம்மா கைம்மா கோட்டுமா கரம் அத்திரி இருளி கனலி
பன்றி இறால்	பன்றி இறால் pan̠r̠iirāl, பெ. (n.) தலை பருத்துக் கூர்மையாய்க் காணப்படுவதோர் இறால் மீன் (தஞ்சை.மீன.);; a kind of prawn. [பன்றி + இறால்]
பன்றிக்கரணம்	பன்றிக்கரணம் pan̠r̠ikkaraṇam, பெ. (n.) கரணம் பதினொன்றனுள் ஒன்றாகிய காலப் பகுதி; a division of time, one of eleven karanam. [பன்றி + காரணம்]
பன்றிக்கலவாயன்	பன்றிக்கலவாயன் pan̠r̠ikkalavāyan̠, பெ. (n.) பழுப்பு நிறமுள்ளதும், ஒரடி நீளம் வளர் வதுமான கடல்மீன் வகை; a sea-perch, light, brownish-red, attaining 1 ft, in length. [பன்றி + கலம் + வாயன்] [P]
பன்றிக்கிடை	பன்றிக்கிடை pan̠r̠ikkiḍai, பெ. (n.) பன்றிகள் அடையுமிடம்; pig-sty. [பன்றி + கிடை]

பன்றிக்கிழங்கு	பன்றிக்கிழங்கு paṉṟikkiḻṅgu, பெ. (n.) பன்றி மோந்தான் கிழங்கு; water chestnut. (சா.அக.); [பன்றி + கிழங்கு]
பன்றிக்கிளி	பன்றிக்கிளி paṉṟikkiḷi, பெ. (n.) பச்சை நிறமுள்ள கடல்மீன் வகை; carrot wrass, green. [பன்றி + கிளி] [P]
பன்றிக்குட்டி	பன்றிக்குட்டி paṉṟikkuṭṭi, பெ. (n.) ஒரு வகைச் சதுப்பு நிலமரம்; cynad mangrove. (சா.அக.); [பன்றி + குட்டி]
பன்றிக்குத்தி	பன்றிக்குத்தி paṉṟikkutti, பெ. (n.) சிறுமர வகை; compound cymed mangrove. [பன்றி + குத்தி]
பன்றிக்குருவி	பன்றிக்குருவி paṉṟikkuruvi, பெ. (n.) குருவி வகை; white-headed babbler. [பன்றி + குருவி]
பன்றிக்குளி	பன்றிக்குளி paṉṟikkuḷi, பெ. (n.) ஒரு வகை மீன்; a kind of fish. (சா.அக.); [P]
பன்றிக்குறும்பர்	பன்றிக்குறும்பர் paṉṟikkuṟumbar, பெ. (n.) குறும்பர் இன வகையினர்; a section of the kurumbar caste. "பன்றிக் குறும்பர் பன்னிருவ ரென்னச் சிறந்தார் படிமீது" (திருவாலவா. 59, 18.); [பன்றி + குறும்பர்]
பன்றிக்குறும்பு	பன்றிக்குறும்பு paṉṟikkuṟumbu, பெ. (n.) நிலப்பனை (மலை.); பார்க்க;see {miapparal} a plant. [பன்றி + குறும்பு]

பன்றிக்குறுவை	பன்றிக்குறுவை pan̠r̠ikkur̠uvai, பெ. (n.) 1.காய்ச்சல் வகை; anthrax fever. 2. நெல் வகை; a kind of paddy. [பன்றி + குறுவை]
பன்றிக்கூழ்ப்பத்தர்	பன்றிக்கூழ்ப்பத்தர் pan̠r̠ikāḻppattar, பெ. (n.) பன்றிப்பத்தர்,1. பார்க்க;see {parip-pattar.} "பன்றிக் கூழ்ப்பத்தரிற் றேம வடித்தற்றால்" (நாலடி. 257.); [பன்றி + கூழ் + பத்தர்]
பன்றிக்கொடி	பன்றிக்கொடி pan̠r̠ikkoḍi, பெ. (n.) வேள் புலவரசராகிய சாளுக்கியரது பன்றிக்குறி கொண்ட கொடி (திவா.);; the banner of the hog belonging to calukkiya kings of {vēlpulam.} [பன்றி + கொடி] [P]
பன்றிக்கொம்பு	பன்றிக்கொம்பு pan̠r̠ikkombu, பெ. (n.) 1. பன்றியின் கோரைப்பல்; hog's tusk. 2. ஒரு வகை மீன்கொம்பு; tusk of the sea-hog. [பன்றி + கொம்பு]
பன்றிக்கொவ்வை	பன்றிக்கொவ்வை1 pan̠r̠ikkovvai, பெ. (n.) கோவைவகை; a kind of caper. [பன்றி + கொவ்வை] பன்றிக்கொவ்வை2 pan̠r̠ikkovvai, பெ.(n.) சிறுகுறட்டை; small coruttay gourd. (சா.அக.); [பன்றி + கொவ்வை]
பன்றிக்கொழுப்பு	பன்றிக்கொழுப்பு pan̠r̠ikkoḻuppu, பெ. (n.) பன்றிநெய் பார்க்க;see {pariney.} [பன்றி + கொழுப்பு]
பன்றிக்கோவை	பன்றிக்கோவை pan̠r̠ikāvai, பெ. (n.) கருங்கோவை; black caper (சா.அக.); [பன்றி + கோவை]
பன்றிச்சுருக்கு	பன்றிச்சுருக்கு pan̠r̠iccurukku, பெ. (n.) கைப்பெருவிரல்களைத் தொடைகளின் புறத்தே செலுத்திக் கயிற்றாற் கழுத்தோடிணைத்து உடல் குனியவைக்கும் பள்ளிக்கூடத் தண்டனை; a mode of panishment in schools in which the thumbs are tied together under the hams with a cord close round the neck. [பன்றி + சுருக்கு]

பன்றிச்சேத்தான்	பன்றிச்சேத்தான் paṉṟiccēttāṉ, பெ. (n.) 1. சாம்பல் நிறமுள்ளதும் 2அடி நீளம் வளர்வதுமான கடல்மீன்வகை; cock-up, greyish, attaining 2ft. in length. 2. சாம்பல் நிறமுள்ளதும் 5 அடி நீளம் வளர்வதுமான கடல்மீன்வகை; cock-up, grey, attaining 5ft in length. [பன்றி + சேத்தான்]
பன்றித்தகரை	பன்றித்தகரை paṉṟittagarai, பெ. (n.) தகரைச் செடிவகை (சங்.அக.);; bristle-tipped oblong-leaved eglandular senna. [பன்றி + தகரை]
பன்றித்தாளி	பன்றித்தாளி1 paṉṟittāḷi, பெ. (n.) சிறுமரவகை; leather-leaved betel-nutlaurel. [பன்றி + தாளி]
பன்றித்தும்பு	பன்றித்தும்பு paṉṟittumbu, பெ. (n.) அழுக்கெடுக்கத் தட்டார் பயன்படுத்தும் கருவிவகை; brush used by gold smiths. [பன்றி + தும்பு] [P]
பன்றித்தோண்டிப் பூடு	பன்றித்தோண்டிப்பூடு paṉṟittōṇṭippūṭu, பெ. (n.) கோரைக் கிழங்கு; fragrant tuber of cyperus rotundus. (சா.அக.); மறுவ;பன்றித்தோன்றி [பன்றி + தோண்டி + பூடு] [P]
பன்றிநாடு	பன்றிநாடு paṉṟināṭu, பெ. (n.) கொடுந் தமிழ்நாடு பன்னிரண்டனுள் பழனி மலையைச் சுற்றியுள்ள நாடு (தொல்.சொல். 394,இளம்,);; the region aound the palani hills, one of 12 {Koduntamil-nadu} [பன்றி + நாடு]
பன்றிநெய்	பன்றிநெய் paṉṟiney, பெ. (n.) பதப்படுத்தப்பட்ட பன்றிக் கொழுப்பு; prepared lard. [பன்றி + நெய்]
பன்றிநெல்	பன்றிநெல் paṉṟinel, பெ. (n.) காட்டு நெல்வக. (யாழ்.அக.);; a wild paddy. [பன்றி + நெல்]

பன்றிப்பத்தர்	பன்றிப்பத்தர் paṉṟippattar, பெ. (n.) 1. பன்றிக்குக் கூழிடுந்தொட்டி; hog-trough. 2. ஒருவகை நீரிறைக்குங்கருவி. (சிலப்.10,110, உரை.);; water-Scoop for irrigation. [பன்றி + பத்தர்]
பன்றிப்பறை	பன்றிப்பறை paṉṟippaṟai, பெ. (n.) காட்டுப்பன்றிகளை வெருட்டக்கொட்டும் பறை; pot-shaped drum for frightning away wildhogs. "பன்றிப் பறையும்" (மலைபடு.344.); (பிங்.); [பன்றி + பறை]
பன்றிப்பாகல்	பன்றிப்பாகல் paṉṟippākal, பெ. (n.) ஒருவகைப்பாகல்; a variety of bitter gourd. (சா.அக.); [பன்றி + பாகல்]
பன்றிப்பிடுங்கன்	பன்றிப்பிடுங்கன் paṉṟippiḍuṅgaṉ, பெ. (n.) ஒருவகை மூலிகை; white climber, indian lendem. (சா.அக.); மறுவ: பன்றிப் பிடுக்கன் [பன்றி + பிடுங்கன்]
பன்றிப்பிடுங்கொடி	பன்றிப்பிடுங்கொடி paṉṟippiḍuṅgoḍi, பெ. (n.) நீலமலைப்பன்றிப் பிடுக்கன் என்னும் மூலிகை; night honey suckle. (சா.அக.); [பன்றி + பிடுங்கொடி]
பன்றிப்புடல்	பன்றிப்புடல் paṉṟippuḍal, பெ. (n.) 1. கொம்புப்பாகல் (பதார்த்த.710.);; oblong balsam apple see kombu-p-pagal. 2. புடல் வகை; a kind of snake gourd. [பன்றி + புடல்] [P]
பன்றிப்புல்	பன்றிப்புல் paṉṟippul, பெ. (n.) வலம்புரிப்புல்; spear-grass. [பன்றி + புல்]
பன்றிப்பொறி	பன்றிப்பொறி paṉṟippoṟi, பெ. (n.) a kind of ancient machine which is fixed in the port.
பன்றிமயிர்	பன்றிமயிர் paṉṟimayir, பெ. (n.) பன்றியின் முதுகிலுள்ள கனமான கட்டைமயிர்; hogs bristles. [பன்றி + மயிர்]

பன்றிமலை	பன்றிமலை paṉṟimalai, பெ. (n.) பழனி மலையையடுத்துள்ள குன்று; a hill adiacent to {palani} hill. [பன்றி + மலை]
பன்றிமீன்	பன்றிமீன் paṉṟimīṉ, பெ. (n.) 1. பன்றிச் சேத்தான் பார்க்க;see {panri-c-céttan.} 2. மஞ்சள் நிறமானதும் நெடிதாய் வளருவது மான கடல்மீன்வகை; sea-fish, yellowish, attaining a large size. 3. பழுப்பு நிறமுள்ளதும் ஏழடி நீளம் வளர்வதுமான கடல்மீன்வகை; sea fish brownish, attaining 7ft in length and weighing 300lbs. மறுவ..கொடுவாய்மீன் பனையேறி (சா.அக.); [பன்றி + மீன்] [P]
பன்றிமுகம்	பன்றிமுகம் paṉṟimugam, பெ. (n.) நிரயவகைகளில் ஒன்று; a hell. "பன்றி முகமெனு நரகில்" (சேதுபு. தனுக்கோ.10.); [பன்றி + முகம்]
பன்றிமுள்	பன்றிமுள் paṉṟimuḷ, பெ. (n.) முள்ளம் பன்றியின் உடல்முள்; porcupine's quill. [பன்றி + முள்]
பன்றிமொத்தை	பன்றிமொத்தை paṉṟimottai, பெ. (n.) 1. கிழங்குள்ள மரவகை; water-nut. 2. கொடி வகை (மலை.);; common delight of the woods. 3. சிறுகுறட்டை பார்க்க;see {sirukusatai;} a kind of Snake-gourd. [பன்றி + மொத்தை]
பன்றிமோந்தான்	பன்றிமோந்தான் paṉṟimōndāṉ, பெ. (n.) பன்றி மொத்தை,1. பார்க்க;see {parimorial} [பன்றி + மோந்தான்]
பன்றியாட்டம்	பன்றியாட்டம் paṉṟiyāṭṭam, பெ. (n.) 1. பன்றித்தன்மை; swinishness. 2. பன்றிபோல் இருகைகளையும் நிலத்திலூன்றிச் சுற்றி வந்து விளையாடும் பிள்ளை விளையாட்டுவகை; boy's play of moving in a circle on all fours like a pig. [பன்றி + ஆட்டம்]

பன்றிவாகை	பன்றிவாகை paṉṟivākai, பெ. (n.) பச்சிலை மரம்; bastard rose wood. (சா.அக.); மறுவ: வரியாங்கம் [பன்றி + வாகை] பன்றிவாகை paṉṟivākai, பெ. (n.) ஒருவகை நீண்ட மரம்; tube - in-tube wood. [பன்றி + வாகை]
பன்றிவார்	பன்றிவார் paṉṟivār, பெ. (n.) பன்றியின் இறைச்சி; pork bacon. [பன்றி + வார்]
பன்றிவாழை	பன்றிவாழை paṉṟivāḻai, பெ. (n.) நீண்ட குலையுள்ள ஒருவகை வாழை மரம்; a plantain tree with long and stooping bunches (சா. அக.); மறுவ: ஆனை வாழை [பன்றி + வாழை] [P]
பன்றிவாளை	பன்றிவாளை paṉṟivāḷai, பெ. (n.) ஒரு வாளை மீன்(முகவை.மீன);; a kind of {välai} fish. [பன்றி + வாளை]
பன்றிவெட்டு-தல்	பன்றிவெட்டு-தல் paṉṟiveṭṭudal, 5. செ.கு.வி பன்றியாட்டம் பார்க்க;see {papriyāffam.} [பன்றி + விளையாட்டு → வெட்டு]
பன்றுகம்	பன்றுகம் paṉṟugam, பெ. (n.) அசமதாகம்; என்னும் ஓமத்தைப்போன்ற ஒரு மருந்துச் சரக்கு; pimpinella involucrata.
பன்றை	பன்றை paṉṟai, பெ. (n.) நெய்க்கொண்டான்; soap nut tree (சா.அக.); மறுவ: நெய்க்கொட்டான்.

பன்னக்காரன்	பன்னக்காரன்1 paṉṉakkāraṉ, பெ. (n.) கீற்றுமுடைவோன்; braider or worker in leaves, olas or straw. [பன்னம் + காரன்] பன்னக்காரன்2 paṉṉakkāraṉ, பெ. (n.) வெற்றிலை வாணிகன்; a dealer in betelkeaves. [பன்னம்2 → பன்னக்காரன்]
பன்னகசயனன்	பன்னகசயனன் paṉṉagasayaṉaṉ, பெ. (n.) பாம்பிற் பள்ளிகொண்டோனாகிய திருமால்;{thirumāl.} as lying on a snake. "பன்னக சயனனாதி பண்ணவர்"(பிரபுலிங். வசவண்.29.); [பன்னகம் + சயனன்] சயனன் = skt.
பன்னகசாலை	பன்னகசாலை paṉṉagacālai, பெ. (n.) பன்னசாலை, பார்க்க;(யாழ்.அக.);;see{pannasatai} [பன்னகம் + சாலை]
பன்னகண்டம்	பன்னகண்டம் paṉṉagaṇṭam, மரம்.(யாழ்.அக.); tree. [பன்னகம் + கண்டம்]
பன்னகந்தி	பன்னகந்தி paṉṉagandi, பெ. (n.) கருவேம்பு (நாமதீப.302.);; black neem.
பன்னகப்பூணினான்	பன்னகப்பூணினான் paṉṉagappūṇiṉāṉ, பெ. (n.) பாம்பை அணிகலனாகவுடைய சிவபெருமான் (உரி.நி.);; sivan, as having ornaments of snakes. [பன்னகம் + பூணினான்]
பன்னகம்	பன்னகம் paṉṉagam, பெ. (n.) இலை; leaf. [பன் → பன்னகம்] பன்னகம் paṉṉagam, பெ. (n.) 1. பாம்பு (திவா.);; snake. "கடிக்கும் பன்னகம் பிடிப்பருஞ்சியம்" (தேவா.171,9); 2. சீதாங்கச் செய்ந்நஞ்சு (யாழ்.அக.);; a mineral poison. 3. பன்னாங்கு,2 பார்க்க;see {pampaigய.} [பை + நாகம் = பைந்நாகம் → பந்நாகம் → பன்னாகம் → பன்னகம்]
பன்னகமுயர்த்தோன்	பன்னகமுயர்த்தோன் paṉṉagamuyarttōṉ, பாம்புக்கொடியுடைய துரியோதனன் (பிங்.);{Duryodanan,} as having the insignia of snake on his banner. [பன்னகம்2 + உயர்த்தோன்]

பன்னகர்	பன்னகர் paṉṉagar, பெ. (n.) நாகவுலகினர்; an order of beings inhabiting {näka-lókam} "பன்னகர்க்கு நாதன்" (மேருமந்.204.); [பன்னகம் → பன்னகர்]
பன்னகவைரி	பன்னகவைரி paṉṉagavairi, பெ. (n.) பாம்பின் பகைவனான கருடன்;(திவா.); garudan, as the foe of snakes. [பன்னகம் + வயிரி → வைரி]
பன்னகாசனன்	பன்னகாசனன்1 paṉṉakācaṉaṉ, பெ. (n.) பாம்பையுண்பவனான கருடன் (அரு.நி.688);; garuda, as the devourer of snakes. [பன்னகம் + அசனன்] அசனன் = skt. பன்னகாசனன்2 paṉṉakācaṉaṉ, பெ. (n.) திருமால். (அரு.நி.688);;{thirumāl,} as seated on a snake. [பன்னகம் + ஆசனன்] ஆசனன் = skt.
பன்னகாபரணன்	பன்னகாபரணன் paṉṉakāparaṇaṉ, பெ. (n.) பன்னகப்பூணினான், பார்க்க. (பெரியபு.எறிபத்.40.); see {paṉṉaga-p-pūṇiṉaṉ} [பன்னகம் + ஆபரணன்] ஆபரணன் = skt.
பன்னகுடி	பன்னகுடி paṉṉaguḍi, பெ. (n.) பன்னசாலை பார்க்க;see {pappasălai.} "பன்னகுடி மன்னினரே" (சிவரக.தாரு.15.); [பன்ன+ குடி]
பன்னச்சத்தகம்	பன்னச்சத்தகம் paṉṉaccattagam, பெ. (n.) ஒலை பின்னுவார் கையளிவாள்; braider's curved knife. [பன்னம் + சத்தகம்] சத்தகம் = skt.
பன்னசாலை	பன்னசாலை paṉṉacālai, பெ. (n.) இலைவீடு; leafy hermitage. "பன்னசாலை பழமைப் படவமைத்து (சிவரக.தாருக.19.); "கைகளினின்று பன்னசாலை கட்டவல்ல வாயவே" (புறத்திரட்டு; இடுக்கண் அழியாமை.); [பன்ன + சாலை]

பன்னத்தண்டு	பன்னத்தண்டு paṉṉattaṇṭu, பெ. (n.) நெய்வார் கருவியினொன்று; a weaver's implement. [பன்னை2 → பன்மை + தண்டு] பன்னை = தறி
பன்னத்தை	பன்னத்தை paṉṉattai, பெ. (n.) பணிநத்தை பார்க்க;see {panimattai} [பணிநத்தை → பன்னத்தை]
பன்னநரன்	பன்னநரன் paṉṉanaraṉ, பெ. (n.) சாச்சடங்கில் பயன்படுத்தும் நாணலாலாகிய மக்களுரு; eiffigy in human shape made of leaves, used in funeral rites. [பன்னம் + நரன்]
பன்னபோசனம்	பன்னபோசனம் paṉṉapōcaṉam, பெ. (n.) இலையுணவு. (யாழ்.அக.);; vegetable food. [பன்னம் + போசனம்]
பன்னம்	பன்னம்1 paṉṉam, பெ. (n.) ஒலைமுடைகை; braiding with ola or straw, plaiting. [பன்னு → பன்னம்] பன்னம்2 paṉṉam, பெ. (n.) 1. இலை; leaf. "மரகதப் பன்னத் தாம்பல்' (கல்லா.53,28.); "விதங்கெழுமலர் நீர்பன்ன மென்கனி வழங்குவாரை" (சேதுபு.இராமநாத.25.); 2. இலைக்கறி (பிங்.);; curry made of leaves. 3. சாதிபத்திரி (தைலவ.தைல.);; mace. 4. பலாசு(யாழ்.அக.); பார்க்க;see {palasɯ} 5. வெற்றிலை (யாழ்.அக.);; betel leaf. [பன் → பன்னம்]
பன்னமாசாலம்	பன்னமாசாலம் paṉṉamācālam, பெ. (n.) மரவகை (யாழ்.அக.);; a kind of tree. மறுவ: கருந்தாளி [பன்னம்2 + மாகாலம்] மசாலம் = skt.

பன்னமிருகம்	பன்னமிருகம் paṉṉamirugam, பெ. (n.) தழையுண்ணும் விலங்கு (யாழ்.அக.); a nimal subsisting on leaves. [பன்னம்2 + மிருகம்]
பன்னரிவாள்	பன்னரிவாள் paṉṉarivāḷ, பெ. (n.) கருக்கரிவாள்; sickle. [பன் → பன்னரிவாள்] [P]
பன்னல்	பன்னல் paṉṉal, பெ. (n.) 1. பஞ்செஃகுகை; tousing cotton with the hand. "பன்னலம் பஞ்சிக் குன்றம்" (சீவக.2274.);. 2. பருத்தி (சூடா.);; cotton for spinning. 3. சொல்லுக. (யாழ்.அக.);; speaking. 4. சொல் (சூடா.);; word, utterance. 5. நெருக்கம் (சூடா.);; closeness, denseness. 6. ஆராய்கை; searching, investigation "பன்னல் சான்ற வாயிலொடு" (தொல்.பொ.146.); [பன் → பன்னு → பன்னல்] (சு.வி.61.);
பன்னலதை	பன்னலதை paṉṉaladai, பெ. (n.) பன்னவல்லி, பார்க்க;see {padraиali} [பன்னம் + லதை] லதா-லதை = skt.
பன்னவல்லி	பன்னவல்லி paṉṉavalli, பெ. (n.) வெற்றிலைக்கொடி; betel plant. [பன்னம் + வல்லி] [P]
பன்னவேலை	பன்னவேலை paṉṉavēlai, பெ. (n.) ஓலைமுடைதற்றொழில் braiding {clas.} [பன்னம் + வேலை]

பன்னா	பன்னா paṉṉā, பெ. (n.) 1. மங்கியவெண்மை நிறமுள்ளதும் 9 வி ர ல நீளம் வளரக் கூடியது மான கடல்மீன்வகை; a species of maigre, silvery grey, attaining 9 in. in length. 2. வெண்மை நிறமுள்ளதும் 3 அடி நீளம் வளரக் கூடியதுமான வெள்ளைக் கற்றலை என்னுங்கடல்மீன்; a species of maigre, silvery, attaining 3 ft. in length. 3. பசுமை நிறமும் 3 விரல நீள வளர்ச்சியுமுள்ள நன்னீர் மீன்; a fresh water fish rifle green attaining 3 in. in length. [பன் + பன்னா] பன்னா paṉṉā, பெ. (n.) சாட்டையில் கட்டு கட்டும் வார்; leather-lash of a whip. [பனைநார் → பன்னார் → பன்னா]
பன்னாக்கு	பன்னாக்கு paṉṉākku, பெ. (n.) துடுப்பின் ஒரு கூறு (செங்கை.மீன.);; a part of paddle, or oar.
பன்னாகத்தலை	பன்னாகத்தலை paṉṉākattalai, பெ. (n.) ஒருவகைக் கடல்மீன்; a kind of sea fish. [P]
பன்னாகம்	பன்னாகம் paṉṉākam, பெ. (n.) 1. பன்னாங்கு, பார்க்க;see {pannāngu 1.} 2. பல்லக்கு முதலியவற்றின் மேற்கட்டி; top of a palanquin or carriage. 3. துளசி(வத்.பரி.);; holy basil.
பன்னாங்கு	பன்னாங்கு paṉṉāṅgu, பெ. (n.) 1. தென்னந்தட்டி; braided cocoanut leaf. 2. பல்லக்கு முதலியவற்றின் மேற்கட்டி; top of a palanquin or carriage. க. பன்னாங்க மறுவ: கமுது
பன்னாங்குழி	பன்னாங்குழி paṉṉāṅguḻi, பெ. (n.) பல்லாங்குழி; a think plank with 14 hollows. used in a particular kind of game. [பன்னான்கு குழி → பன்னாங்குழி] பன்னாங்குழி paṉṉāṅguḻi, பெ. (n.) ஒரு விளையாட்டு; an indoor game. [பல்லாங்குழி-பன்னாங்குழி (கொ.வ.);]
பன்னாசம்	பன்னாசம் paṉṉācam, பெ. (n.) துளசி(யாழ்.அக.); பார்க்க;see tulasi; sweet basil.

பன்னாசனம்	பன்னாசனம்1 paṉṉācaṉam, பெ. (n.) புற்பாய் (யாழ்.அக.);; grass mat. [பன் + ஆசனம்] ஆசனம் = skt. பன்னாசனம் paṉṉācaṉam, பெ. (n.) இலையுணவு (யாழ்.அக.);; vegetable food. [பன் + அசனம் → ஆசனம்]
பன்னாசி	பன்னாசி paṉṉāci, பெ. (n.) பன்னாசம், பார்க்க;see {pannasam.} [பன்னாசம் → பன்னாசி]
பன்னாட்டு நிதியம்	பன்னாட்டு நிதியம் paṉṉāṭṭunidiyam, பெ. (n.) பல நாடுகளுக்கு இடையே புழங்கும் பணப்பரிமாற்ற அளவீடுகளை முறைப்படுத்துதல், அயல்நாட்டுச் செலாணிக்கு ஏற்படும் தடைகளை நீக்குதல் முதலிய நோக்கங்க ளுக்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட பொருள் நிறுவனம்; international monetary fund. [பன்னாட்டு + நிதியம்] நிதியம் = skt.
பன்னாட்டு மன்றம்	பன்னாட்டு மன்றம் paṉṉāṭṭumaṉṟam, பெ. (n.) united nations organization. "அமைதியை நிலைநாட்டும் பொறுப்பு பன்னாட்டு மன்றத்துக்கு உரியது" [பன்னாட்டு + மன்றம்]
பன்னாடு	பன்னாடு paṉṉāṭu, பெ. (n.) 1. பழையநாடு; an ancient country. "பன்னாடு தந்த பாண்டியன் மாறன் வழுதி"
பன்னாடை	பன்னாடை1 paṉṉāṭai, பெ. (n.) 1. தெங்கு, பனை இவற்றின் மட்டைகளை மரத்தோடு பிணைத்து நிற்கும் வலைத்தகடு போன்ற நார்ப்பொருள்; fibrous cloth like web about the bottom of the leaf stalk of a palmyra or cocnut tree. 2. நல்லதைத் தள்ளி அல்லதைக் கொள்ளும் பேதை அல்லது முட்டாள்; tool, as losing sight of what is essential and firmly grasping what is useless. 3. இழை நெருக்க மில்லாத் துணிவகை(சூ.நிக.4:12.);; a cloth of loose texture. நெய்யரி; மறுவ;நாரி, நெய்யரி, நாரரி, பன்னாடை [பனை + ஆடை= பனையடை → பன்னாடை] பன்னாடை நெய்யரியாகப் பயன்படுத்தப் பெறுவதாலும் சாற்றைப்போக்கிச் சக்கையைப் பற்றிக் கொள்வதாலும் பயனுள்ளதை விட்டுப் பயனற்ற செய்தியைப் பற்றிக் கொள்ளும் பேதைக்குவமையாயிற்று. "அன்னம் ஆவே மண்ணொடு கிளியே இல்லிக் குடம் ஆடெருமை நெய்யரி அன்னர் தலையிடைகடை மாணாக்கர்" (நன். பாயி. 38.); (வே.க.77);

பன்னாணம்	பன்னாணம் paṉṉāṇam, பெ. (n.) பன்னாங்கு பார்க்க;see {paṇṇangu} [பன்னான்கு → பன்னாணம்]
பன்னாத்து	பன்னாத்து paṉṉāttu, பெ. (n.) பனாத்து, பார்க்க;see {panattu} [பனாத்து → பன்னாத்து]
பன்னாபன்னாவெனல்	பன்னாபன்னாவெனல் paṉṉāpaṉṉāveṉal, பெ. (n.) ஒன்றைப் பலமுறை பேசுதற்குறிப்பு; expr. signifying repetition. [பன்னா + பன்னா + எனல்]
பன்னாலம்	பன்னாலம் paṉṉālam, பெ. (n.) தெப்பம். (யாழ்.அக.);; raft.
பன்னி	பன்னி1 paṉṉi, பெ. (n.) பத்தினி பார்க்க;see {pal} "பன்னி யகலிகை" (கம்பரா.அகலி.72.); [ஒருகா: படிமை → பட்டினி → பத்தினி → பன்னி] பன்னி4 paṉṉi, பெ. (n.) 1. சணல்; hemp, flex. [பன் + பன்னி] பன்னி paṉṉi, பெ. (n.) 1. கற்புடைய பெண்; chasty woman. 2. குருவின் மனைவி; the wife of Guru, (spiritual teacher.); (சா.அக.); [பன் → பன்னி] பன்னி4 paṉṉi, பெ. (n.) பனிநீர்; dew water. [பன் → பன்னி]
பன்னிக்குடம்	பன்னிக்குடம் paṉṉikkuḍam, பெ. (n.) பன்னீர்க்குடம், பார்க்க;see {panoir-k-kudam.} [பன்னிக்குடம் → பன்னிக்குடம்]

பன்னிக்கொடி	பன்னிக்கொடி paṉṉikkoḍi, பெ. (n.) காட்டுப்பிரண்டை என்னும் மூலிகை; a wild herb.
பன்னிசாத்தான்	பன்னிசாத்தான் paṉṉicāttāṉ, பெ. (n.) ஒருவகைக் கடலுயிரி; epinephelus tauviner greesy rock cod. [பன்னி + சாத்தான்] சாத்தான் = skt.
பன்னியமேனி	பன்னியமேனி paṉṉiyamēṉi, பெ. (n.) இருப்பவேல்; indian cutweed. (சா.அக.); [பன்னியம் + மேனி]
பன்னிரண்டாஞ்செட்டி	பன்னிரண்டாஞ்செட்டி paṉṉiraṇṭāñjeṭṭi, பெ. (n.) திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்திலுள்ள ஒருசார் செட்டிவகுப்பினர்(G.Te.D.1,282.);; a section of the {cetti} caste in {Tricirappalli} dt. [பன்னிரண்டு + ஆம் + செட்டி]
பன்னிரண்டு	பன்னிரண்டு paṉṉiraṇṭu, பெ. (n.) பத்தும் இரண்டும் கூடிய ஒரெண் (தொல்.எழுத். 434, உரை.);; twelve. "மூலத்தில் தோன்றி முடிவில் இருநான்காகிக் கால்வெளியில் பன்னிரண்டாம் காண்" (ஔவைக்குறள்,41.); "பருத்திபட்ட பாடுதான் பன்னிரண்டும் பட்டதே" (சிவவாக்.); க. பன்னெரடு [பத்து → பதின் → பன் + இரண்டு]
பன்னிரண்டு சோதிலிங்க	பன்னிரண்டு சோதிலிங்க paṉṉiraṇṭucōtiliṅga, பெ. (n.) பன்னிரண்டு சோதிலிங்கங்கள்: சௌ ராட்டிரத்தில் சோமநாதர்; திருச் சைலத்தில் மல்லிகார்ச்சுனர்; உச்சயினியில் மாகாளேசுவரர்; நர்மதையாற்றங்கரையில் ஒங்காரேசுவரர்; திருக் கேதாரத்தில் கேதாரநாதர்; இடாகினி எனுமி டத்தில் பீமசங்கரர்; வாரணாசியில் (காசி); விசுவேசுவரர்; கோதாவரிக்கரையில் திரியம்பகேசுவரர்; சிதாபிரத்தில் வைத்யநாதலிங்கம் தாருகஅடவியில் நாகேசுவரர்; இராமேசுவரத்தில் இராமேசுவரர்;சீவாலயத்தில் குச்மேசுவரர். [பன்னிரண்டு + சோதிலிங்கம்] சோதிலிங்கம் = skt.
பன்னிரண்டு திருமண்	பன்னிரண்டு திருமண் paṉṉiraṇṭudirumaṇ, பெ. (n.) உடம்பிற் பன்னிரண்டு இடங்களில் அணியப்படும் மாலியக்குறியீடு;{waishnava} marks on the twelve parts of body. [பன்னிரண்டு + திருமண்]

பன்னிருகரத்தோன்	பன்னிருகரத்தோன் paṉṉirugarattōṉ, பெ. (n.) முருகக்கடவுள். (பிங்.);;{murugan} as having 12 hands. [பன்னிரு + கரத்தோன்] கரத்தோன் = skt.
பன்னிருகைப்பெருமான்	பன்னிருகைப்பெருமான் paṉṉirugaipperumāṉ, பெ. (n.) பன்னிருகரத்தோனாகிய முருகக்கடவுள்;{murugan,} as having 12 hands. [பன்னிரு + கை + பெருமான்]
பன்னிருதிருமுறைகள்	பன்னிருதிருமுறைகள் paṉṉirudirumuṟaigaḷ, பெ. (n.) சிவனிய நாயன்மார்களால் பாடப்பெற்றதும் பன்னிரு பிரிவுகளாகப் பகுக்கப் பெற்றதுமான போற்றிப்பாடல்கள்; a class of scared writings, ods. திருநாவுக்கரசருடைய தேவாரப்பதிகங்கள் 4,5,6 ஆந் திருமுறைகள்; ஏழாம் திருமுறை சுந்தரருடையது; மணிவாசகர் எழுதிய 'திருவாசகம் எட்டாந்திருமுறை திருவிசைப்பா திருப்பல்லாண்டு முதலியன ஒன்பதாந் திருமுறை;திருமூலர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய திருமந்திரம் பத்தாவது திருமுறை. பிற்காலத்தில் திருவாலவாயுடையார் திருமுகப் பாசுரம் முதலிய நாற்பது சிற்றிலக்கியங்களும் பதினொன்றாந் திருமுறையாகவும் சேக்கிழார் பாடியருளிய திருத்தொண்டர் மாக்கதையாகிய பெரிய புராணம் பன்னிரண்டாவது திருமுறையாகவும் கொண்டு பன்னிரு திருமுறைகள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.
பன்னிருபடலம்	பன்னிருபடலம் baṉṉirubaḍalam, பெ. (n.) அகத்தியனார் மாணாக்கர் பன்னிருவர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுவதும் புறப் பொருளைப் பற்றியதுமான ஓர் இலக்கணநூல். (பு.வெ.சிறப்.);; an ancient treatise on {purattinai} believed to have been written by the twelve dis ciples of {agastyā.} [பன்னிரு + படலம்]
பன்னிருபாட்டியல்	பன்னிருபாட்டியல் paṉṉirupāṭṭiyal, பெ. (n.) இலக்கியங்களின் ஒருசார் மரபுகளைக் கூறும் ஒரிலக்கண நூல்; a treatise on poetic composition. நூல்களிலொன்று. தமிழிற் பாட்டியல் கூறுவன வெண்பாப் பாட்டியல், வரையறுத்த பாட்டியல் பன்னிருபாட்டியல், சிதம்பரப் பாட்டியல், நவநீதப் பாட்டியல், இலக்கணவிளக்கப் பாட்டியல் என்பவையாகும். இவற்றுள் பன்னிருபாட்டியல் சிறப்புடையது. மேற்கணக்கு, கீழ்க்கணக்கு என்பவற்றுக்கு இந்நூலிலேயே இலக்கணங்கள் கூறப்பெற்றுள்ளன. இலக்கியத்திற்கு (காப்பியத்திற்கு); இந்நூல் கூறும் இலக்கணம் சிறந்துள்ளது. இந்நூலாசிரியர் பெயர் தெரியவில்லை;இந்நூல் எக்காலத்தது என்பதுந் தெரியவில்லை. இது நூற்பாவினால் யாக்கப் பெற்றது. இந்நூல் எழுத்தியல் சொல்லியல், இனவியல் என்னும் மூன்றியல்களையுடையது. எழுத்தியலில் எழுத்துகளின் பிறப்பும், நூல்களின் முதற் செய் யு ளி ல் மு. த ல் சீரி ன் கண் அமைத்தற்குரியன என்று கூறப்பெறும் பொருத்தங்களில் வருணப்பொருத்தம், கதிப்பொருத்தம், உண்டிப் பொருத்தம் பாற்பொருத்தம், தானப் பொருத்தம், கன்னற் பொருத்தம், புட்பொருத்தம், நாட்பொருத்தம் என்னும் எட்டுப் பொருத்தங்களும் சொல்லியலில் சீர்க்கணப் பொருத்தம், மங்கலப் பொருத்தம், பெயர்ப் பொருத்தம், என்னும் மூன்று பொருத்தங்களும் ஆகிய பன்னிரு பொருள்கள் கூறப்பெற்றதனால் பன்னிருபாட்டியல் என்னும் பெயர்வந்தது. இனவியலில் நூல்களின் இலக்கணங்கள் கூறப் பெற்றுள்ளன. இந்நூலின் நூற்பாக்களில் பலவற்றிற்கு நூலாசிரியராலேயே மேற்கோள் நூற்பாக்கள் காட்டப் பெற்று, அவற்றின் கீழ் அவற்றை இயற்றியவர்களின் பெயர்களும் குறிக்கப் பெற்றுள. அவை கழகக்காலப் புலவர்கள் பெயராகவே உள, எனினும் அவர்களால் பாட்டியல் நூல்கள் இயற்றப் பெற்றுள்ளன என்பதற்கு வேறு சான்றுகள் இல்லை.)

பன்னீர்	பன்னீர் paṉṉīr, பெ. (n.) 1. பனிநீர்ப் பூ முதலிய பூக்களினின்று இறக்கப்படும் நறுமண நீர் (பதார்த்த.1435.);; rose water or other fragrant extract, used in perfumery. "திருமணத்திற்கு வருபவர்களைப் பன்னீர் தெளித்து வரவேற்பது இயற்கை" 2. சீழ்நீர்; serum, thin humour, as from poisonous bites, ulcers. 3. கருப்பைநீர்; water of the amnion. 4. மரவக (பதார்த்த.620.);; dew flower. [பனிநீர் → பன்னீர்] தெ. பன்னீரு க. பன்னீர்
பன்னீர்க்குடம்	பன்னீர்க்குடம் paṉṉīrkkuḍam, பெ. (n.) கருப்பையைச் சூழ்ந்த நீர்ப்பை; amnion, the membrane containing water in which the foetus floats. [பன்னீர் + குடம்]
பன்னீர்க்குப்பி	பன்னீர்க்குப்பி paṉṉīrkkuppi, பெ. (n.) 1. பன்னீர் அடைத்துள்ள புட்டி; bottle containing rosewater. 2. பன்னீர்ச் செம்பு பார்க்க;see {panṉir-c-cembu.} [பன்னீர் + குப்பி]
பன்னீர்ச்செம்பு	பன்னீர்ச்செம்பு paṉṉīrccembu, பெ. (n.) 1. பன்னீர் அடைத்துத் தெளிக்குங் கருவி; long-necked sprinkler for rosewater. 2. பன்னீர்ச் செம்புபோல் செய்யப்பட்ட தாலியுருவகை; jewel piece in a necklace, shaped like a rose water sprinkler. 3. பன்னீர்ச் செம்புருவமைந்த மதிலுறுப்பு; baluster. [பன்னீர் + செம்பு.] [P]
பன்னீர்ச்செம்புக்கிராதி	பன்னீர்ச்செம்புக்கிராதி paṉṉīrccembukkirāti, பெ. (n.) பன்னீர்ச் செம்பு போலுருக்கள்வைத்துக் கட்டிய மேற்கட்டடத்துக் கைப்பிடிச்சுவர். (கட்டடநாமா.); balustrade. பன்னீர் + செம்பு + கிராதி] கிராதி = போர்த்துக்கீசியம்
பன்னீர்த்துருத்தி	பன்னீர்த்துருத்தி paṉṉīrtturutti, பெ. (n.) 1. பன்னீர் தெளிக்கும் துருத்திவகை; rose water-sprinkler. 2. பன்னீர்க்குப்பி, 1, பார்க்க;see {pannir-k-kupp} [பன்னீர் + துருத்தி]

பன்னிர்ப்பூ	பன்னிர்ப்பூ paṉṉirppū, பெ. (n.) பனிமலர்ப்பூ; rose. மறுவ;முளரிப்பூ. ஒருகா (பனிமலர்ப்பூ → பன்னிப்பூ]
பன்னிமரம்	பன்னிமரம் paṉṉimaram, பெ. (n.) ஒரு பூ மரம்; a kind of flower tree. (வழக்.); மறுவ: காட்டுமல்லி.
பன்னீர்வடி-த்தல்	பன்னீர்வடி-த்தல் paṉṉīrvaḍittal, 4. செ.கு.வி.(v.i.) நறுமண எண்ணெய் இறக்குதல்; to distil fragrant essences. [பனனீர் + வடி-,]
பன்னீராயிரப்படி	பன்னீராயிரப்படி paṉṉīrāyirappaḍi, பெ. (n.) அழகிய மணவாள சீயர் பன்னீராயிரம் எழுத்துகளில் இயற்றிய திருவாய்மொழி விரிவுரை; a commentary on {thiruváymoli,} in 12,000 letters by {alakiya-manavalasiyar.} [பன்னிராயிரம் + படி]
பன்னு	பன்னு1 paṉṉudal, 5. செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பஞ்செஃகுதல்; to touse with the fingers, as cotton. "பன்னலம் பஞ்சிக்குன்றம்" (சீவக. 2274.); 2. ஆராய்ந்து செய்தல்; to do anything with consideration or skill. "நீயனைய பொன்னே பன்னுகோலம்" (திருக்கோ. 122);. 3. புகழ்தல்; to praise. "என்னவினாற் பன்ன வென்பிரான் வருக" (திருவாச.5,99.); 4. பேசுதல்; to speak say, talk, declare. "பன்னியிரக்கும்" (கம்பரா.கைகே.41.); 5. படித்தல்; to read. "ஓலை வாங்கிப் பன்னுவனோ" (பிரமோத்.13.); 6. நின்று நின்று பேசுதல் அல்லது படித்தல்; to speak, talk or read haltingly, as a learner. 7. பாடுதல்; to sing. "பல்கீதமும் பன்னினார்" (தேவா.408,3.); 8. நரம்புக் கருவி குயிற்றுதல்; to play on stringed instruments. "யாழ்கொடுபன்னிநின்று பாடுவார்" (பாகவத.1,கண்ண.24); 9. பின்னுதல்;
பன்னுமல்	பன்னுமல் paṉṉumal, பெ. (n.) புல்லால் அமைத்த பை. (யாழ். அக.);; bag made of grass. [பன் + பன்னுமல்]

பன்னை	பன்னை paṉṉai, பெ. (n.) கடல்மீன் வகை; weak-fish. [பன் → பன்னை] [P] பன்னை2 paṉṉai, பெ. (n.) தறி; hand-loom. [பன்னு → பன்னை] தெ. பன்ன க. பன்னெ, பன்னை3 paṉṉai, பெ. (n.) 1. செடிவகை(யாழ். அக.);; a kind of plant. 2. கருப்பூரம்; camphor. [பன் → பன்னை]
பன்னொன்று	பன்னொன்று paṉṉoṉṟu, பெ. (n.) பதினொன்று (சூடா.); பார்க்க;see {padnooru.} க. பந்நொன்டு [பதின் + ஒன்று → பன்னொன்று]
பனங்கட்டி	பனங்கட்டி paṉaṅgaṭṭi, பெ. (n.) பனைவெல்லம் (யாழ்.அக.);;{palmyra jaggery.} [பனை + கட்டி]
பனங்கட்டிக்குட்டான்	பனங்கட்டிக்குட்டான் paṉaṅgaṭṭikkuṭṭāṉ, பெ. (n.) பனஞ்சாறு காய்ச்சியூற்றும் ஓலைக்குட்டான் வகை; a small jaggery basket-mould. [பனங்கட்டி + குட்டான்]
பனங்கட்டியெறும்பு	பனங்கட்டியெறும்பு paṉaṅgaṭṭiyeṟumbu, பெ. (n.) எறும்புவகை; a kind of ant. [பனங்கட்டி + எறும்பு]
பனங்கதிர்	பனங்கதிர் paṉaṅgadir, பெ. (n.) பனம்பூ; flower of the male palmyra. [பனை + கதிர்] [P]

பனங்கந்து	பனங்கந்து paṉaṅgandu, பெ. (n.) பனைமரச்செறிவு; large close group of palmyra trees. [பனை + கந்த]
பனங்கருக்கு	பனங்கருக்கு paṉaṅgarukku, பெ. (n.) 1. பனைமட்டையின் கூர்மையுள்ள விளிம்பு; black jagged edge of palmyra leaf stalk. 2. இளம்பனை; young palmyra tree. [பனை + கருக்கு]
பனங்கள்	பனங்கள் paṉaṅgaḷ, பெ. (n.) பனைமரத்திலிருந்து இறக்கப்படும் மது; palmyra toddy. [பனை + கள்]
பனங்களி	பனங்களி paṉaṅgaḷi, பெ. (n.) பனம் பழத்தின் உள்ளீடு; pulp of the palmyra fruit before it is dried. [பனை + களி]
பனங்கற்கண்டு	பனங்கற்கண்டு paṉaṅgaṟkaṇṭu, பெ. (n.) பனஞ்சாற்றைக் காய்ச்சிச் செய்யப்படும் கற்கண்டு வகை (பதார்த்த.189.);; rock candy made of palmyra sap. [பனை + கற்கண்டு]
பனங்கற்றாழை	பனங்கற்றாழை paṉaṅgaṟṟāḻai, பெ. (n.) காட்டுக்கற்றாழ; wild {karrāḷai,} (aloe); (சா.அக.); மறுவ: பனந்தாழை, கருந்தாழை. [P]
பனங்காட்டூர்	பனங்காட்டூர் paṉaṅgāṭṭūr, பெ. (n.) வடார்க்காட்டு மாவட்டச் சிற்றூர்; a place name of North Arcot Dt. "மயிலார் சோலைகள் சூழ்ந்த வன்பார்த்தான் பனங்காட்டூர்ப் பயில்வானுக் கடிமைக் கட்பயிலாதார் பயில்வென்னே" (86-6); "மஞ்சுற்ற மணிமாட வன்பார்த்தான் பனங்காட்டூர் நெஞ்சத் தெங்கள் பிரானை நினையாதார் நினைவென்னே" (86-8); என்ற பாடலடிகள் பனங்காட்டூர் சிவன் கோயில் தோன்றிய பின்னர், மக்கள் வாழும் பகுதியாக மாறியது என்ற எண்ணத்தைத் தரும் நிலையில் அமைகிறது. மேலும் பனங்காட்டூர் என, பனைமரம் காரணமாகப் பல ஊர்கள் பெயர் பெற்றுள்ளன. இதினின்று தனிமைப் படுத்தவே வன்பார்த்தான் பனங்காட்டூர் எனச் சுட்டினரோ எனத் தோன்றுகிறது. எனினும் 'வன்பார்த்தான்' என்பதற்குரியப் பொருள் தெளிவாகவில்லை சேக்கிழாரும் இதனை, "மாட நெருங்கு வன்பார்த்தான் பனங்காட்டூர் செல்வமல்கு திருப்பனங்காட்டூர்" (ஏயர் 193,194); என்று புகழ்கின்றார். மறுவ: வன்பார்த்தான் பனங்காட்டூர்.)

பனங்காடி	பனங்காடி paṉaṅgāṭi, பெ. (n.) ஒருவகைக் காடிக்கள்; palmyra vinegar. [பனை + காடி]
பனங்காடு	பனங்காடு paṉaṅgāṭu, பெ. (n.) பனைமரம் அடர்ந்த தோப்பு; palmyra grove. [பனை + காடு] 'பனங்காட்டு நரி சலசலப்புக்கு அஞ்சுமா?" (பழ.);
பனங்காடை	பனங்காடை paṉaṅgāṭai, பெ. (n.) காடைவகை; a kind of {kādai} காக்கைக்கும் மைனாவுக்கும் நடுவளவுள்ளது;வெளிப்பாங்கான இடங்களில் மொட்டைப் பனை மரங்கள் மேலோ கம்பத்தின் மேலோ அமர்ந்து இரைதேடும். இப்பறவை பசுமை கலந்த நீல நிறமுடைய சிறகுகளை கொண்ட அழகிய பறவை.) வகைகள்: 1. பனங்காடை 2. பருத்த அலகுப்பனங்காடை [பனை + காடை] [P] பனங்காடை paṉaṅgāṭai, பெ. (n.) ஒருவகைக் குருவி; a kind of 'kadai bird. [பனை+அம்+காடை]
பனங்காய்	பனங்காய் paṉaṅgāy, பெ. (n.) மரத்தின் காய்; fruit of the palmyra. [பனை + காய்] நிலைமொழியீற்று ஐகாரங்கெட்டு 'அம்' சாரியை தோன்றி அதன் ஈற்று மகரம் 'ங்'கரமாகத் திரிந்தது
பனங்காய்க் கறுப்பு	பனங்காய்க் கறுப்பு paṉaṅgāykkaṟuppu, பெ. (n.) கறுப்பும் சிவப்பும் கலந்த நிறம்; mixing colour black and red. [பனங்காய் + கறுப்பு]

பனங்காய்க்காடி	பனங்காய்க்காடி paṉaṅgāykkāṭi, பெ. (n.) பனம்பழச்சாற்றிற் செய்த ஒருவகைக்காடி; dilution of palmyra pulp in water, fermented to give relish to palmyra jelly. [பனங்காய் + காடி]
பனங்காய்ச் செய்ந்நஞ்சு	பனங்காய்ச் செய்ந்நஞ்சு paṉaṅgāycceynnañju, பெ. (n.) தாலம்பச் செய்ந்நஞ்சு; one of the 64 kinds of poisons contemplates in tamil siddha medicine a kind natural poison.(சா.அக.); [பனங்காய் + செய்ந்நஞ்சு]
பனங்காய் வண்டி	பனங்காய் வண்டி paṉaṅgāyvaṇṭi, பெ. (n.) நுங்கெடுத்த பனங்காய்கள் இரண்டை, ஒரு குச்சியினால் நடுவில் இணைத்து கவைக்குச்சி ஒன்றினால் வேகமாக உருட்டிச்செல்லும் சிறார் விளையாட்டுவண்டி; a playing cart made by palmyra fruit. [பனங்காய் + வண்டி] [P]
பனங்காரி	பனங்காரி paṉaṅgāri, பெ. (n.) பனங்காய் நிறமுள்ள மாடு; bull having the colour of palmyra fruits. [பனை + காரி]
பனங்கிழங்கு	பனங்கிழங்கு paṉaṅgiḻṅgu, பெ. (n.) பனங்கொட்டையிலிருந்து உண்டாவதும் உண்டற்குரியதுமான நீண்ட முளை (பதார்த்த.402.);; the long and edible palmyra root. [பனை + கிழங்கு] [P]
பனங்கிளி	பனங்கிளி paṉaṅgiḷi, பெ. (n.) 1. பனைமரத்தில் வாழும் அன்றில் என்னும் பறவை; the {april} bird, as frequenting {palmyrās} 2. ஒருவகைக் கிளி; a species of parrot. [பனை + கிளி] [P]
பனங்கீரை	பனங்கீரை paṉaṅārai, பெ. (n.) கீரைவகை; a kind of edible greens. [பனை + கீரை]
பனங்குட்டி	பனங்குட்டி paṉaṅguṭṭi, பெ. (n.) இளம்பனைமரம்; young palmyra tree. [பனை + குட்டி]

பனங்குடை	பனங்குடை paṉaṅguḍai, பெ. (n.) பதநீர் முதலியவற்றை வைப்பதற்குப் பனை யோலையாற் செய்த கூடை;{Bla} basket for holding palmyra juice or food. "வெள்ளமலை.இரும்பனங்குடை மிசையும்' (புறநா.177.); [பனை + குடை]
பனங்குத்து	பனங்குத்து paṉaṅguttu, பெ. (n.) பனங்குட்டி, பார்க்க;see {panarikuff} [பனை + குத்து]
பனங்குந்து	பனங்குந்து paṉaṅgundu, பெ. (n.) பனம்பழநார்; fibre of the palmyra fruit. [பனை + குந்து]
பனங்குருகு	பனங்குருகு paṉaṅgurugu, பெ. (n.) பனங்குருத்து பார்க்க; shoot of palmyra see {panarikuruttu.} [பனை + குருகு]
பனங்குருத்து	பனங்குருத்து paṉaṅguruttu, பெ. (n.) பனைமரத்தின் குருத்து; shoot of palmyra. tender leaves of the {palmgrä.} (சா.அக.);
பனங்குரும்பை	பனங்குரும்பை paṉaṅgurumbai, பெ. (n.) பனம்பிஞ்சு; very young palmyra fruit. க. பனெகுருபெ. [பனை + குரும்பை]
பனங்குற்றி	பனங்குற்றி paṉaṅguṟṟi, பெ. (n.) பனைமரத்துண்டு; a palmyra log. [பனை + குற்றி]
பனங்கூடல்	பனங்கூடல் paṉaṅāṭal, பெ. (n.) palmyra grove. "பனங்கூடல் ஊடாகச் செல்லும் ஒற்றையடிப்பாதையில் நடந்தோம்" (உ.வ.); [பனை + கூடல்]

பனங்கை	பனங்கை paṉaṅgai, பெ. (n.) பனஞ்சலாகை பார்க்க;see {papajcalägai} [பனை + கை]
பனங்கொட்டை	பனங்கொட்டை paṉaṅgoṭṭai, பெ. (n.) பனம்பழத்தின் உள்ளீடான விதை; palmyra stone. [பனை + கொட்டை]
பனங்கொட்டைநண்டு	பனங்கொட்டைநண்டு paṉaṅgoṭṭainaṇṭu, பெ. (n.) ஒரு வகைக் கடல் நண்டு (முகவை. மீன.);; a kind of sea crab. [பனங்கொட்டை + நண்டு]
பனங்கோந்து	பனங்கோந்து paṉaṅāndu, பெ. (n.) பனைமரப்பிசின்; palmyra resin. [பனை + கோந்து]
பனங்கோரை	பனங்கோரை paṉaṅārai, பெ. (n.) பெருங்கோரை என்னும் குறட்டை மூலிகை (சா.அக.);; large sedge.
பனங்கோல்	பனங்கோல் paṉaṅāl, பெ. (n.) வீடுகட்டுதலில் பயன்படுத்தப்படும் பனைமரக்கோல்; palmyra lath. மறுவ: பனைவரிச்சல். [பனை + கோல்]
பனங்கோவை	பனங்கோவை paṉaṅāvai, பெ. (n.) அப்பைக் கோவை; saffron or red indiam caper. (சா.அக.); [பனை + கோவை]
பனச்சைவம்	பனச்சைவம் paṉaccaivam, பெ. (n.) சிவப்புநெல்; a red variety of paddy. (சா.அக.);

பனசம்	பனசம் paṉasam, பெ. (n.) 1. பலா; jack. "பனசம்வாழை" (கம்பரா.மாரீசன்வதை.96); 2. பாற்சொற்றி (திவா);; a kind of viscous plant. 3. முள் (யாழ்.அக);; thorn. (சா.அக.); மறுவ: ஆசினி, ஈரப்பலா.
பனசயித்தி	பனசயித்தி paṉasayitti, பெ. (n.) அரசு; peepul tree.
பனசை	பனசை1 paṉasai, பெ. (n.) தஞ்ச மாவட்டத்திலுள்ள திருப்பனந்தாள்என்னும் ஊர்;{Tiru-p-paṇandāḷ.} a village in the Tanjore district. "வேண்டியநா ணாணாற் பனசை நகரத்து" (திருவாரூ.442.); [பனந்தாள் → பனசை] பனசை2 paṉasai, பெ. (n.) 1. ஒருவகை நச்சு அம்மை; pustular and phelegmonous inflammation of the skin, a dangerous kind of smallpox. 2. நச்சுப்பாம்பு வகை; a venomous kind of snake.
பனஞ்சக்கை	பனஞ்சக்கை paṉañjakkai, பெ. (n.) 1. ப்னம்பழத்தின் சாறெடுத்த பண்டம்; retuse of the palmyra fruit. 2. பனஞ்சலாகை, பார்க்க: see {panańcasăgal} [பனை + சக்கை]
பனஞ்சட்டம்	பனஞ்சட்டம் paṉañjaṭṭam, பெ. (n.) பனஞ்சலாகை, பார்க்க;see {panańcalagai} [பனை + சட்டம்]
பனஞ்சலாகை	பனஞ்சலாகை paṉañjalākai, பெ. (n.) பனைவரிச்சல்; palmyra lath. [பனை + சலாகை]
பனஞ்சாணார்	பனஞ்சாணார் paṉañjāṇār, பெ. (n.) தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலுள்ள ஒருசார் சாணார் வகுப்பினர்; a division of the {cánár} caste, as tapping the palmyra, in the Tanjore dt. [பனை + சாணார்]

பனஞ்சாத்து	பனஞ்சாத்து paṉaññjāttu, பெ. (n.) பனஞ்சலாகை, பார்க்க;see {paraicalagai} [பனை + சாத்து]
பனஞ்சாறு	பனஞ்சாறு paṉaññjāṟu, பெ. (n.) பதநீர், பார்க்க;see {padanir} sweet toddy. [பனை + சாறு]
பனஞ்சிராய்	பனஞ்சிராய் paṉaññjirāy, பெ. (n.) 1. பனையின் செதுக்குத் துண்டு; palmyra chip or splinter. 2. பனஞ்சிறாம்பு, பார்க்க;see {радалсirăтbu.} [பனை + சிராய்]
பனஞ்சிறாம்பு	பனஞ்சிறாம்பு paṉaññjiṟāmbu, பெ. (n.) பனஞ்செறும்பு, பார்க்க;see {paraicerumbu.} [பனை + சிறாம்பு]
பனஞ்சீத்தை	பனஞ்சீத்தை paṉaññjīttai, பெ. (n.) அழுகிய பனங்கொட்டை; rotten kernal of e.onSt [பனை + சித்தை]
பனஞ்சுளை	பனஞ்சுளை paṉaññjuḷai, பெ. (n.) நுங்கு; pup of the palmyra fruit. [பனை + களை]
பனஞ்செறும்பு	பனஞ்செறும்பு paṉaññjeṟumbu, பெ. (n.) பனைமரத்திற் செறிந்துள்ள நரம்பு; fibres or wires in palmyra wood. "இரும்பனஞ் செறும் பினன்ன பரூஉமயிர் (அகநா.277.); [பனை + செறும்பு]
பனஞ்சோற்றி	பனஞ்சோற்றி paṉaññjōṟṟi, பெ. (n.) பனஞ்சோறு பார்க்க;see {papaŕcoru} [பனை + சோற்றி]
பனஞ்சோறு	பனஞ்சோறு paṉaññjōṟu, பெ. (n.) பனையினுள் வெளிறு (நன்.பக்.107.);; pith of palmyra wood. [பனை + சோறு]

பனத்தனத்தி	பனத்தனத்தி paṉattaṉatti, பெ. (n.) அரசு; peepul tree.
பனத்தி	பனத்தி paṉatti, பெ. (n.) பார்ப்பனத்தி (தொல்.சொல். 463,உரை.);; brahmin woman. "பறைச்சி போகம் வேறதோ? பனத்தி போகம் வேறதோ" (சித்.பாடல்.); [பனவன் → பனத்தி]
பனந்தலை	பனந்தலை paṉandalai, பெ. (n.) பனையுத்தரம்; palmyra beam. [பனை + தலை]
பனந்தாமன்	பனந்தாமன் paṉandāmaṉ, பெ. (n.) பனம்பூமாலையனான பலபத்திரன் (சூடா.);;{balabadrā,} as wearing palmyra flowers. [பனை + தாமன்]
பனந்தார்	பனந்தார் paṉandār, பெ. (n.) பனம்பூப்போற் பொன்னாற்செய்த கழுத்தணிவகை; gold necklace resembling a garland of palmyra flowers. [பனை +தார்]
பனந்தாரான்	பனந்தாரான் paṉandārāṉ, பெ. (n.) 1. பனம்பூமாலை யணிந்தோன்; lit., one who wears a garland of palmyra flowers. 2. பலராமன்; balabadra. 3. சேரன் (யாழ்.அக.);;{céra} king. [பனை + தாரான்]
பனந்தாழை	பனந்தாழை1 paṉandāḻai, பெ. (n.) புல்லுருவிவகை; a parasite of {tâlai} species, found chiefly on palmyras. [பனை + தாழை] பனந்தாழை paṉandāḻai, பெ. (n.) ஒருவகைக் கற்றாழ; a kind of aloe, so called from colour of the leaves. மறுவ: பூந்தாழை, அன்னாசி பனந்திராய் பனந்தாள் [பனை + தாழை]

பனந்தாள்	பனந்தாள் paṉandāḷ, பெ. (n.) தஞ்ச மாவட்டத்துத் திருப்பனந்தாள் என்னும் ஊர்;{Tiruppanantāl,} a village in Tanjore Dt. "புரம் மூன்றும், தீச்சரத்தான் செற்றான் திருப்பனந்தாள் தாடகையீ ச்சரத்தான் பாதமே ஏத்து" என்பது சேத்திரக் கோவை வெண்பா (21); மேலும் புராணக் கதையின் படி தாடகை வணங்கியதன் காரணமாகத் 'தாடகையிச்சரம் எனப்பெயர் அமைந்தது என்பது தெரிகிறது. சம்பந்தர் தம் தேவாரத்தில், 'தண்பொழில் சூழ் பனந்தாட்டிருத் தாடகையிச்சரமே" (320-1); "அறைமலி தண்புனலும் மதியாடரவு மணிந்த தலையவனூர் பனந்தாட்டிருத் தாடகையீச்சரமே" (320-7); "போதவிழ் பொய்கைதனுட் டிகழ் புள்ளிரியப் பொழில்வாய்த் தாவிழும் பனந்தாட்டிடருத் தாடகையிச்சரமே" (320-10); என இதன் செழுமை குறித்துப் பாடுகின்றார். சேக்கிழாரும் "செழுமலர்ச் சோலைவேலித் திருப்பனந்தாள்" என (17-25-3-4); இதனை இயம்புகின்றார்.
பனந்திராய்	பனந்திராய் paṉandirāy, பெ. (n.) ஒருவகைத் திராய்; a kind of indian chickweed. (சா.அக.);
பனந்தும்பு	பனந்தும்பு paṉandumbu, பெ. (n.) பனைநார் பார்க்க;see {paṇainār} [பனை + தும்பு]
பனந்துவசன்	பனந்துவசன் paṉanduvasaṉ, பெ. (n.) பனைக் கொடியையுடையவன் (பிங்.);; balabadra, as having the figure of a palmyra on his banner. [பனை + துவசன்] துவசன் = skt.
பனந்தோட்டம்	பனந்தோட்டம் paṉandōṭṭam, பெ. (n.) பனங்காடு பார்க்க;see {paṇa-rikāgu.} [பனை + தோட்டம்]
பனந்தோடு	பனந்தோடு paṉandōṭu, பெ. (n.) பனையின் குருத்தோலை (பு.வெ.10,1,உரை.);; tender leaf of the palmyra. [பனை + தோடு]
பனந்தோல்	பனந்தோல் paṉandōl, பெ. (n.) 1. பனங்காய்த்தோல்; rind of palmyra fruit. 2. பனங்கிழங்குத் தோல்; skin which covers the palmyra root. [பனை + தோல்]

பனப்பாசி	பனப்பாசி paṉappāci, பெ. (n.) கொடிப்பாசி; என்னும் நீர்ப்பாசிவகை; a kind of moss creeping upon water. [பன + பாசி]
பனம்	பனம் paṉam, பெ. (n.) பருமை (சூடா.);; large. ness, thickness.
பனம்பஞ்சு	பனம்பஞ்சு paṉambañju, பெ. (n.) கபிலநிறமும், அரத்தப்பெருக்கையும் ஒழுக்கையும் நிறுத்துவதுமான பனை மரத்தின் பஞ்சு; a brown cotton like soft substance found outside the base of the fronds. It is employed by Singalese Doctors as a styptic for arresting hemorrhage whether moderate or abundant from superficial wounds. (சா.அக);
பனம்பட்டை	பனம்பட்டை paṉambaṭṭai, பெ. (n.) 1. பனயுத்திரம்; palmyra beam. 2. பனஞ்சட்டம்; split palmyra. 3. நீரிறைக்கும் பனையோலைப் பட்டை; water-basket of palmyra leaves. [பனை + அம் + பட்டை]
பனம்பற்று	பனம்பற்று paṉambaṟṟu, பெ. (n.) பனந்தோப்பு (S. I. I. viii, 209);; palmyra tope. [பனை → பனம் + பற்று]
பனம்பன்னாடை	பனம்பன்னாடை paṉambaṉṉāṭai, பெ. (n.) பனை ஒலையில் ஒட்டி நிற்கும் வலை போன்ற பின்னல்; the fibrous web covering the leaf rib. (சா.அக.); [பனை → பனம் + பன்னாடை]
பனம்பாகு	பனம்பாகு paṉambāku, பெ. (n.) பதநீரைக் காய்ச்சியெடுக்கும் பாகு (வின்.);; palmyra molasses, syrup made of sweet palmyra toddy. [பனை + அம் + பாகு]
பனம்பாணி	பனம்பாணி paṉambāṇi, பெ. (n.) பனம்பாகு பார்க்க;see {рапатради.}
பனம்பாதி	பனம்பாதி paṉambāti, பெ. (n.) அரைப்பணவெடை; 29 1/2 grains weight. (சா.அக.);
பனம்பாய்ச்சு	பனம்பாய்ச்சு paṉambāyccu, பெ. (n.) கூரைமேலிடுவதற்கும் வேலியடைப்பதற்கும் பயன்படும் சிறுபனஞ்சட்டம்; small palmyra lath for roofing and hedging. [பனை + அம் + பாய்ச்சு]

பனம்பாரம்	பனம்பாரம் paṉambāram, பெ. (n.) பனம்பாரனார் இயற்றிய இலக்கணநூல் (நன்.52,மயிலை.);; a treatise on grammar by {paṇampāraṇār}
பனம்பாரனார்	பனம்பாரனார் paṉambāraṉār, பெ. (n.) அகத்தியனார் மாணாக்கருள் இலக்கணநூல் தொல்காப்பியச் சிறப்புப் பாயிரமும் செய்த ஆசிரியர் (தொல். பாயி.உரை.);; a disciple of Agastya, author of a treatise on grammar and of the preface to {Tolkāppiyam.}
பனம்பால்	பனம்பால் paṉambāl, பெ. (n.) பனங்கள்; palmyra toddy. (சா.அக.); [பனை + பால்]
பனம்பிசின்	பனம்பிசின் paṉambisiṉ, பெ. (n.) பனங்கோந்து, பார்க்க;see {panarikōndu} [பனை + பிசின்]
பனம்பிடுக்கு	பனம்பிடுக்கு paṉambiḍukku, பெ. (n.) பனங்கதிர் பார்க்க;see {paparikadir} [பனை + பிடுக்கு]
பனம்புடையல்	பனம்புடையல் paṉambuḍaiyal, பெ. (n.) பனம்பூமாலை; garland of palmyra flowers. "இரும்பனம் புடையல்" (பதிற்றுப். 42,1.); [பனை + புடையல்]
பனம்பூ	பனம்பூ paṉambū, பெ. (n.) ஆண்பனைப் பாளை; the spadix of the male palmyra tree.
பனம்பூவல்லி	பனம்பூவல்லி paṉambūvalli, பெ. (n.) ஒருவகைக் காட்டுக் கொடிப்பூ; wild rattan, endogenous climber. [பனை + பூவல்லி]
பனம்பெட்டி	பனம்பெட்டி paṉambeṭṭi, பெ. (n.) 1. சில்லுக்கருப்பட்டி வைக்கும் பெட்டி; small basket to keep palmyra jaggery. 2. கள்ளிறக்கும் நார்ப்பெட்டி; bottle made of the sheath of the palmyra stalk for drawing the juice. [பனை + பெட்டி]
பனம்பொச்சு	பனம்பொச்சு paṉamboccu, பெ. (n.) பன்னாடை பார்க்க;see {paறக்dal} [பனை + பொச்சு]

பனம்போந்தை	பனம்போந்தை paṉambōndai, பெ. (n.) பனங்குருத்து பார்க்க; see {paṇaṅkuruttu.} "இரும்பனம் போந்தைத்தோடும்" (பொருந.143.); [பனை + போந்தை]
பணம்வரிச்சல்	பணம்வரிச்சல் paṇamvariccal, பெ. (n.) பனஞ்சட்டம் பார்க்க;see {paraicalam} [பனை + வரிச்சல்]
பணம்வரிச்சு	பணம்வரிச்சு paṇamvariccu, பெ. (n.) பனஞ்சட்டம் பார்க்க;see {papaficattam} [பனை + வரிச்சு]
பனமலை	பனமலை2 paṉamalai, பெ. (n.) தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றுர்; இது பல்லவர்காலத்துக் கற்றளியொன்றின் மூலம் சிறப்புப் பெற்றுள்ளது; a village in south arcot dt, it is famous for the pallava temple art. இவ்வோவியம் சற்று சிதைந்திருப்பினும், வண்ணந் தீட்டுவதிலும், இயற்கை உருவங்களை இயல்பான கோடுகளைக் கொண்டே சமைப்பதிலும் பல்லவர் காலத்துக் கலைஞர்கள் அடைந்திருந்த மேன்மைக்கு ஒர் எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகிறது;இது ஏறத்தாழ அசந்தா முறையை ஒத்துள்ளது. பனமலையில் ஒரு சிறு குடைவரைக் கோயிலுமுண்டு. அங்கு அரிமாவூர்தியளாகிய எண்கைக் கொற்றவை அரிமா மீது அமர்ந்து காட்சி தருகிறாள். இங்குள்ள கல்வெட்டொன்று 'ராஜசிம்மன்', 'ரணஜயன், 'ஶ்ரீபரன்', 'சித்ரகார்முகன்', 'ஏகவீரன், 'சிவசூடாமணி' என்ற பலவிருதுகளை இரண்டாம் நரசிம்மவர்மன் பெற்றிருந்ததைத் தெரிவிக்கின்றது.]
பனமுதமுட்டுச்சத்து	பனமுதமுட்டுச்சத்து paṉamudamuṭṭuccaddu, பெ. (n.) பூநாகம்; earth worm. (சா.அக.);
பனர்	பனர் paṉar, பெ. (n.) கிளை (யாழ்.அக.);; branch. [ஒருகா: பணை → பனர்]
பனரை	பனரை paṉarai, பெ. (n.) நெய்க்கொட்டான்; soap nut tree. (சா. அக.);

பனலை	பனலை paṉalai, பெ. (n.) பூவந்தி (மலை.); பார்க்க;see {povand} soap nut.
பனவட்டு	பனவட்டு paṉavaṭṭu, பெ. (n.) வட்டமாகச் செய்யப்பட்ட வெல்லம்; a semicircular palmyra jaggery casts in moulds. (சா.அக.); மறுவ: பனை வெட்டு [பனைவெட்டு → பனவெட்டு]
பனவன்	பனவன் paṉavaṉ, பெ. (n.) பார்ப்பனன்; Brahmin. "திருப்பெருந்துறை யுறையும் பனவன்" (திருவாச.34,3.); "பவனங்கையிற்க கைக்குப் பை கணிறைவித்து" (திருவிளை. வரகுணனுக்கு.6.);
பனவி	பனவி paṉavi, பெ (n.) பார்ப்பனத்தி; brahmin lady. "தூய வருந்ததிபெயர்கொள் பனவியாகி" (ஞானவா.லீலிகதை.25.);
பனவு	பனவு paṉavu, பெ. (n.) பார்ப்பனத்தன்மை (இலக்.வி,45,உரை.);; brahmin characteristics. [பனவன் → பனவு]
பனவெல்லம்	பனவெல்லம் paṉavellam, பெ. (n.) பனைவெல்லம் பார்க்க;see {paraiyelam.} [பனை + வெல்லம்]
பனாட்டு	பனாட்டு paṉāṭṭu, பெ. (n.) பனம்பழத்தின் பாகு (தொல். எழுத்.284.);; inspissated extract of palmyra fruit and sap. [பனை + அட்டு] பனாட்டு paṉāṭṭu, பெ. (n.) பனம்பழத்தின் சாற்றைப் பிழிந்து உலரவைத்துக்தகடு போல் தட்டையாகச் செய்யப்படும் ஒரு வகை உணவுப் பண்டம்;(யாழ்ப்.); an eatable made from palm juice. [பனை + அட்டு] பனாட்டு paṉāṭṭu, பெ.(n.) பனைப்பாகினால் செய்த இனிப்பு; a chocklate made from palmyrajuice, பனாட்டு(தொல்,சொல்.உரை);. [பனை+அட்டு]

பனாட்டுக்கூடை	பனாட்டுக்கூடை paṉāṭṭukāṭai, பெ. (n.) பருத்துத் தடித்த குள்ளன்; fat person of short stature. [பனாட்டு + கூடை]
பனாட்டுத்தட்டு	பனாட்டுத்தட்டு paṉāṭṭuttaṭṭu, பெ. (n.) பனாட்டுத்தோல், பார்க்க;see {parâtfu-t-töl} [பன்னாட்டு + தட்டு]
பனாட்டுத்தோல்	பனாட்டுத்தோல் paṉāṭṭuttōl, பெ. (n.) பனம்பாகின் மெல்லிய பொருக்கு; thin lamina or flakes of palmyra jelly. [பனாட்டு. + தோல்]
பனாத்துஜோடு	பனாத்துஜோடு paṉāttujōṭu, பெ. (n.) செருப்புவகை; a kind of shoe. [பனாத்து + ஜோடு] [சுவடு → = skt. [சுவடு → சோடு எனில் முற்றுந்தமிழாம்]
பனாயிப்பு	பனாயிப்பு paṉāyippu, பெ. (n.) கற்பனை; abrication. [பன் → பனாய்ப்பு → பனாயிப்பு]

பனி	பனி1 paṉittal, 11. செ.கு.வி. (v.i.) 1. பனிகொள்ளுதல்; to be bedeved. "முழுமெயும் பனித்து" (சிலப்.4,6.); 2. துளித்தல்; to flow out; to be shed, poured up. "உவகைநீர் பனிக்குமுன்னே" (பாரத.சம்பவ.79.); 3. குளிர்தல்; to become cool. "வையகம் பனிப்ப" (நெடுநல்.1.); 4. குளிரால் நடுங்குதல்; to shiver with cold. "மயில்பனிக்கு மென்றருளிப் படாஅமீத்த" (புறநா.145.); 5. நடுங்குதல்; to tremble; to be agitated; to quake "உள்ளுநர் பனிக்கு,ம பாழாயினவே" (பதிற்றுப், 13, 19); பனி2 paṉittal, 11. செ.கு.வி. (v.i.) 1. விடாமழை பெய்தல் (பிங்.);; to rain incessantly, constantly.
பனிக்கஞ்சி	பனிக்கஞ்சி paṉikkañji, பெ. (n.) தாமரை;(வைத்தியபரி.); lotus flower. [பனிக்கு + அஞ்சி]
பனிக்கட்டி	பனிக்கட்டி paṉikkaṭṭi, பெ. (n.) உறைந்து திடப்பொருளாக மாறிவிட்ட மழைத்துளி அல்லது நீர்; hail stone; ice. "பனிக்கட்டி மழை", "பனிக்கட்டியைச் சாக்கில் கட்டிக் கொண்டு வந்தான்" மறுவ: ஆலங்கட்டி
பனிக்கட்டு	பனிக்கட்டு paṉikkaṭṭu, பெ. (n.) பனி தலையில் விழாதபடி துணியினால் கட்டுகை; covering for the head to ward off the chill of dew. [பனி + கட்டு]
பனிக்கதிர்	பனிக்கதிர் paṉikkadir, பெ. (n.) குளிர்ந்த ஒளியையுடைய திங்கள் (பிங்.);; moon, as coolrayed. "பனிக்கதிர்ப் பகைமலர்" (சீவக.1020); "வெம்பினை பனிக்கதிரல்னாநீ' (கந்தபு. ஆற்று. 24.); [பனி + கதிர்]

பனிக்கரடி	பனிக்கரடி paṉikkaraḍi, பெ. (n.) குளிர்நாடுகளில் வாழும் அடர்ந்த வெண்ணிற முடைய ஒருவகைக் கரடி; polar bear. [பனி + கரடி]
பனிக்கற்றை	பனிக்கற்றை paṉikkaṟṟai, உறைந்தபனி; the white particles of frozen dew. (சா.அக.)
பனிக்காடு	பனிக்காடு paṉikkāṭu, பெ. (n.) மூடுபனி அடர்ந்த காடு; a large tract of land dimmed by mist or thick fog. (சா.அக.); [பனி + காடு]
பனிக்காலம்	பனிக்காலம் paṉikkālam, பெ. (n.) பனிப்பருவம் (பதார்த்த. 1433.); பார்க்க;see {pal.p-раллиалт} [பனி + காயம்]
பனிக்காற்று	பனிக்காற்று paṉikkāṟṟu, பெ. (n.) பனியினால் குளிர்ச்சியடைந்த வாடைக்காற்று; Cold wind in the dewy season. [பனி + காற்று] இக்காற்றினால் காய்ச்சல், தலைவலி, சளிப்பு, ஊதைக்குடைச்சல் நரம்பிசிவு முதலான நோய்கள் தோன்றுமெனச் (சா. அக.); கூறுகிறது.);
பனிக்கில்	பனிக்கில் paṉikkil, பெ. (n.) காட்டத்தி; wild figtree.
பனிக்குடம்	பனிக்குடம்1 paṉikkuḍam, பெ. (n.) பன்னீர்க்குடம், பார்க்க; see {panni-k-kupam.} [பனி + குடம்] பனிக்குடம்2 paṉikkuḍam, பெ. (n.) வயிற்றினுள் கருவையும் கருமிதக்கும் நீர்மத்தையும் தாங்கியுள்ளமெல்லிய பை; bag of water (in the womb);; amnion.
பனிக்குடமுடைதல்	பனிக்குடமுடைதல் paṉikkuḍamuḍaidal, பெ. (n.) மகப்பேற்றின் முன்னிகழ்வாகப் பனிக்குட நீர் வெளிப்படுகை; flowing of the amniotic fluid. [பனிக்குடம் + உடைதல்]
பனிக்குல்லா	பனிக்குல்லா paṉikkullā, பெ. (n.) பனிக்காலத்தில் அணியுங்குல்லா வகை; a cap worn during the dewy season. [பனி + குல்லா] குல்லா = உருது.

பனிக்கூர்மை	பனிக்கூர்மை paṉikārmai, பெ. (n.) இந்துப்பு (யாழ்.அக.);; rock-sait. [பனி + கூர்மை]
பனிச்சக்கீரை	பனிச்சக்கீரை paṉiccakārai, பெ. (n.) முள்ளிக்கீரை; vegetable greens with thorns of the amaranthus genus. (சா.அக.);
பனிச்சகா	பனிச்சகா paṉiccakā, பெ. (n.) கஞ்சாங்கோரை; white basil. (சா.அக.); மறுவ: பனிச்சா
பனிச்சங்காய்	பனிச்சங்காய் paṉiccaṅgāy, பெ. (n.) காட்டத்தி, 2. (மலை.); பார்க்க;see {kitati2.} [ஒருகா. பனி + சங்கு + காய்]
பனிச்சட்டைமீன்	பனிச்சட்டைமீன் paṉiccaṭṭaimīṉ, பெ. (n.) ஏரியில் மேயும் கெண்டை மீன் வகையுளொன்று; a kind of fish named as kendai living in lake.
பனிச்சரிவு	பனிச்சரிவு paṉiccarivu, பெ. (n.) பனிமூடிய மலையிலிருந்து பாறை போல் பெயர்ந்து வரும் பனி; avalanche. "பனிச்சரிவின் காரணமாக இமய மலைச் சாலைகளில் போக்குவரத்துத் தடைப்படுகிறது" [பனி + சரிவு]
பனிச்சவன்	பனிச்சவன் paṉiccavaṉ, பெ. (n.) பல்லக்குப் போகி; palanquin bearer. [பணிசெய்பவன் → பனிச்சவன்]
பனிச்சா	பனிச்சா paṉiccā, பெ. (n.) கஞ்சாங்கோரை, (மலை.);; white basil.
பனிச்சாமை	பனிச்சாமை paṉiccāmai, பெ. (n.) சாமை வகை, (யாழ்.அக.);; a kind of little millet .

பனிச்சிக்காய்	பனிச்சிக்காய் paṉiccikkāy, பெ. (n.) பனிச்சங்காய் (மலை.); பார்க்க;see {papiccangãy} ம. பனிச்சி [பனிச்சை + காய்]
பணிச்சுடர்	பணிச்சுடர் paṇiccuḍar, பெ. (n.) நிலவு; moon. "பனிப்பகையைப் பனிச்சுடர் விட்டெறிப்பன" (தக்கயாகப். 485); [பனி + சுடர்]
பனிச்சை	பனிச்சை paṉiccai, பெ. (n.) 1. ஐம்பான் முடிகளுள் ஒன்று. (சீவக.2437 உரை.);; a mode of dressing the hair of women, one of {ai-mban-mud} 2. கழுத்தின் பின்குழி (பிங்.);; depression on the nape of the neck. 3. ஒருவகப் பிளவை; swollen ulcer on the back of the head. 4. காட்டத்திமரம்; gaub. see {kaṭṭatti.} [பனி → பனிச்சை] மறுவ: பனிச்சிக்காய், காட்டுமங்குசுதான், தும்பிலி, பனிச்சிக, தும்பிகை.
பனிச்சப்பிசாசு	பனிச்சப்பிசாசு paṉiccappicācu, பெ. (n.) பேய் பிடித்த நோய்; a disease supposed to be caused by the influence of a devil perhaps settling on this tree. (சா.அக.); [பனிச்சை → பிசாசு]
பனிசிக்காய்	பனிசிக்காய் paṉisikkāy, பெ. (n.) தும்பிலிக்காய்; fruit of black ebony. (சா.அக.); மறுவ: பனிச்சைக்காய், தும்பிக்காய், பனிச்சை.
பனித்தாங்கி	பனித்தாங்கி paṉittāṅgi, பெ. (n.) 1. காட்டுமருக்கொழுந்து; wild southam word. 2. பூநீறு; salt found on the soil of full's earth. மறுவ: கிழவன்தாடி..
பனித்துண்டம்	பனித்துண்டம் paṉittuṇṭam, பெ. (n.) பனியையுடைய துண்டமாகிய பிறை; cresent. "பனித்துண்டஞ்சூடும் படர்ச்சடையம் பலவன்" (திருக்கோ.132.); [பனி + துண்டம்]
பனித்துளி	பனித்துளி paṉittuḷi, பெ. (n.) பனி பார்க்க;See {paṇi} [பனி + துளி]

பனிதாங்கி	பனிதாங்கி paṉitāṅgi, பெ. (n.) மணற்பாங்கான நிலத்தில், கல்லிழைத்த கம்மல் போல் வட்டமாகவும் மையத்தில் ஒருகுருத்துப் பூவும் உடையதாய் உள்ள மூலிகை; this herb is found in the dew season in sandy soil; it looks like stone studded ear ring in the {circular} form with flower in the middle. (சா. அக.); [பனி → தாங்கி]
பணிநத்தை	பணிநத்தை paṇinattai, பெ. (n.) மழைக்காலத்துத் தோன்றும் நத்தை வகை; a kind of snail appearing during the rainy season. [பனி + நத்தை] பணிநத்தை paṇinattai, பெ. (n.) ஊமச்சி; a shell fish that sticks to rocks in the Sea cocule. (சா.அக.); [பனி + நத்தை]
பனிநாக்கி	பனிநாக்கி paṉinākki, பெ. (n.) பொதிகை மலைச் சாரலில் விளையும் தங்கத்தைப் பொடியாக்கும் ஒரு மூலிகை; it is a pecular herb found in the southern part of podigai hills of tinnevelly dt. (சா.அக.); [பனி → தாக்கி]
பனிநிலையம்	பனிநிலையம் paṉinilaiyam, பெ. (n.) பனி உண்டாவதற்கு ஆரம்பிக்கும் வெப்பவளவு; the temparature to which the dew begins to form dew point. (சா.அக.); [பனி + நிலையம்]
பனிநீர்	பனிநீர்1 paṉinīr, பெ. (n.) 1. பனித்துளி; dew drop. 2. பன்னீர்; rosewater. "நிறைபனி நீரெடுத்து நிலந்தொறுந் தெளித்து" (திருவாலவா.4,19.); ம. பன்னீர் [பனி + நீர்] பனிநீர்2 paṉinīr, பெ. (n.) தயிர் முதலியன வடிந்தபின் மேலாக எஞ்சிநிற்கும் தெளிந்தநீர்; the clear liquid at the top, when curd is allowed to settle. "பனிநீருள்ளது வடித்துக் கட்டியாயிருக்கிற தயிரும்' (திவ். பெரியாழ். 2,2,2, வ்யா. பக்.250); [பனி + நீர்]

பனிப்பகை	பனிப்பகை paṉippagai, பெ. (n.) பனியின் பகைவனான கதிரவன் (பிங்.);; sun, as the foe of dew and fog. [பனி + பகை]
பனிப்பகைவன்	பனிப்பகைவன் paṉippagaivaṉ, பெ. (n.) கதிரவன்; the sun, as causing disappearance of dew when rising and so considered as enemy of dew. (சா.அக.); மறுவ: பனிப்பகை [பனி + பகைவன்]
பனிப்பகைவானவன்	பனிப்பகைவானவன் paṉippagaivāṉavaṉ, பெ. (n.) பனிப்பகை பார்க்க;see {panippagai} "பனிப்பகை வானவன் வழியில்" (மணிமே.25,180.); [பனிப்பகை + வானவன்]
பனிப்படலம்	பனிப்படலம் paṉippaḍalam, பெ. (n.) திரண்ட பனிமுகில்; thick expanse of fog. [பனி + படலம்]
பனிப்பதம்	பனிப்பதம் paṉippadam, பெ. (n.) ஈரித்த நிலை; moist condition of anything exposed to dew. [பனி + பதம்]
பனிப்பயறு	பனிப்பயறு paṉippayaṟu, பெ. (n.) 1. பனிக்காலத்தில் விளையும் பயறு; a sort of green gram grown in dew season. 2. பனியைக் கொண்டு முதிரும் பயறு; pulce brought to perfection by night dew. (சா.அக.); மறுவ: பனிப்பயற்றங்கொடி [பனி + பயறு] பனிப்பயறு2 paṉippayaṟu, பெ. (n.) வற்பயறு பார்க்க;see {vaya TayarLofed gram.} [பனி + பயறு]
பனிப்பருவம்	பனிப்பருவம் paṉipparuvam, பெ. (n.) பனிபெய்யக்கூடிய சிலை (மார்கழி);, கறவம் (தை);, கும்பம் (மாசி);, மீனம் (பங்குனி); மாதங்கள்; dewy season. [பனி + பருவம்]

பனிப்பாறை	பனிப்பாறை paṉippāṟai, பெ. (n.) பெரும்பனிக்கட்டி; large mass of ice. "விழ்பனிப் பாறைகள்" (சீவக.1904.); [பனி + பாறை]
பனிப்பிரபை	பனிப்பிரபை baṉibbirabai, பெ. (n.) நிலவு; moonlight. "பனிப்பிரபை யிட்டவித்தே" (தக்கயாகப்.482.); [பனி + பிரபை] பிரபை = skt
பனிப்பு	பனிப்பு paṉippu, பெ. (n.) 1. நடுக்கம்; agitation, trembling. "தேவர் மெய்பனிப்புற" (கல்லா. முரு. துதி.); "தலைப்பனிப்பு" (திருவிளை. விருத்தகு.20.); 2. அச்சம் (பிங்.);; fear. [பனி → பனிப்பு]
பனிப்புக் கட்டு-தல்	பனிப்புக் கட்டு-தல் paṉippukkaṭṭudal, செ.கு.வி. (v.i.) வருத்தமுண்டாக்குதல்; to strike of influence unfavourably, as cold. [பனிப்பு + கட்டு-,]
பனிப்புகட்டு	பனிப்புகட்டு paṉippugaṭṭu, பெ. (n.) பனிகொட்டுகை (யாழ்.அக.);; falling of dew. [பனி + கட்டு] [பனி → பனிப்பு + கொட்டு → கட்டு]
பனிப்புகார்	பனிப்புகார் paṉippukār, பெ. (n.) மூடுபனி; mist of dew, heze or fog. (சா.அக.); [பனி + புகார்]
பனிப்புழு	பனிப்புழு paṉippuḻu, பெ. (n.) 1. கம்பளிப் பூச்சி; small grub, caterpiller, blight in vegetation in the dewy season. 2. சேற்றுப்புழு; a very small worm causing itching between the toes in the dewy season. [பனி + புழு]
பனிப்பூங்காரம்	பனிப்பூங்காரம் paṉippūṅgāram, பெ. (n.) வெயிலுடன் கூடிய மந்தாரம்; mist or fog with sunshine. [பனி + பூங்காரம்]

பனிப்பூடு	பனிப்பூடு paṉippūṭu, பெ. (n.) 1. பனிக்காலத்தில் முளைக்கம் பூடு; plants grown in the dew season. 2. தூய கங்கைநீர்; a secret term for. பனிக்குடத்துநீர். 3. எள்ளுச் செடி; gingelly or sesamam plant. (சா.அக.); [பனி + பூடு] மறுவ. எள்
பனிப்பெயர்தல்	பனிப்பெயர்தல் paṉippeyartal, பெ. (n.) பனிபெய்தல்; falling of dew. [பனி + பெயர்தல்]
பனிப்போர்	பனிப்போர் paṉippōr, பெ. (n.) நேரடியான மோதலாக வெளிப்படாத உட்பகை; cold war. "விளையாட்டு அமைச்சகத்துக்கும் விளையாட்டு வீரர்களுக்கும் இடையே பனிப்போர் துவங்கியிருக்கிறது" . [பனி + போர்]
பனிமப்பு	பனிமப்பு paṉimappu, பெ. (n.) பனிமேகம், பார்க்க;see {panumāgam.} [பனி + மப்பு]
பனிமலை	பனிமலை paṉimalai, பெ. (n.) இமயமலை; the Himalayas. ம. பனிமல. [பனி + மலை]
பனிமனிதன்	பனிமனிதன் paṉimaṉidaṉ, பெ. (n.) அடர்ந்த முடி உடையதும் மாந்தனைவிடப் பெரியதும், இமயமலைப் பகுதியில் உலவுவதாக நம்பப்படுவதுமான உருவம்; yeti. "பனிமனிதனின் காலடிச் சுவடுகளைக் கண்டதாகப் பலர் கூறுகிறார்கள்". [பனி + மனிதன்] மனிதன் = skt. மாந்தன் = தமிழ்
பனிமாசு	பனிமாசு paṉimācu, பெ. (n.) பணிமேகம், (சீவக.2807, உரை); பார்க்க;see {pami-megam.} [பனி + மாசு]

பனிமுகில்	பனிமுகில் paṉimugil, பெ. (n.) பனிமேகம் (சீவக. 2807.); பார்க்க;see {paŋi-mēgam} [பனி + முகில்]
பனிமேகம்	பனிமேகம் paṉimēkam, பெ. (n.) வெண்மேகம்; light rainless cloud in the dewy season. [பனி + மேகம்]
பனிமேய்ச்சல்	பனிமேய்ச்சல் paṉimēyccal, பெ. (n.) 1. காலை மேய்ச்சல்; grazing of animals in early mornings. 2. அளவுக்கு மிஞ்சி சிற்றின்பம் நுகர்கை; enjoying sensual pleasures to satiety. [பனி + மேய்ச்சல்]
பனிமை	பனிமை paṉimai, பெ. (n.) இந்துப்பு; sindh salt an impure sodium chloride. (சா.அக.);
பனிமொந்தன்	பனிமொந்தன் paṉimondaṉ, பெ. (n.) வாழைவகை; a kind of plantain. [பனி + மொந்தன்]
பனிமொழி	பனிமொழி paṉimoḻi, பெ. (n.) இனிய மொழியுடைய பெண். (காரிகை, உறுப். 18.);; woman, as speaking sweet words. [பனி + மொழி]
பனியடித்தல்	பனியடித்தல் paṉiyaḍittal, பெ . (n.) பனிப்பெயர்தல் பார்க்க;see {pami-p-peyardal} [பனி + அடித்தல்]
பனியவரை	பனியவரை paṉiyavarai, பெ. (n.) பனியால் முதிரும் அவரை; country bean brought to perfection by dew fall. (சா.அக.); [பனி + அவரை]
பனியெதிர்பருவம்	பனியெதிர்பருவம் paṉiyedirparuvam, பெ. (n.) சிலை (மார்கழி); சுறவ (தை); மாதங்களாகிய முன்பனிப் பருவம் (தொல்.பொ.7.);; season comprising the two months, {mārgaḷi,} and tai, when dew falls during the early part of the night. [பனி + எதிர் + பருவம்]
பனியொடுக்கம்	பனியொடுக்கம் paṉiyoḍukkam, பெ. (n.) பெரும்பனி வீழ்கை; the fall of heavy dew. [பனி + ஒடுக்கம்]

பனிவரகு	பனிவரகு paṉivaragu, பெ. (n.) வரகுவகை; common millet. [பனி + வரகு]
பனிவெடி	பனிவெடி paṉiveḍi, பெ. (n.) பனிவெடிப்பு, பார்க்க;see {papi-иeоppи} [பனி + வெடி]
பனிவெடிப்பு	பனிவெடிப்பு paṉiveḍippu, பெ. (n.) 1. பித்தவெடிப்பு; chaps, cracked foot, fissured foot. 2. பனியாற் கைகால்களில் உண்டாகும் புண்; chilblain. [பனி + வெடிப்பு]
பனிற்று-தல்	பனிற்று-தல் paṉiṟṟudal, செ.குன்றாவி. (v.t.) தூவுதல்; to shed. "குருதி பனிற்றும் புலவுக் களத்தோனே" (பதிற்றுப்.57,3.); [பனி → பனிற்று-,]
பனுக்கு-தல்	பனுக்கு-தல் paṉukkudal, செ.குன்றாவி. (v.t.) துளித்தல் (யாழ்ப்.);; to sprinkle, moisten by sprinkling. [பனுக்கு → பனுக்கு-,]
பனுவல்	பனுவல் paṉuval, பெ. (n.) 1. நல்லதாக ஆக்கப்பட்ட பஞ்சு; toused cotton. "பருத்திப் பெண்டின் பனுவ லன்ன" (புறநா. 125.); 2. பஞ்சிநூல். (சூடா.);; cotton thread. 3. சொல்; word;discourse. "மெய்யறி பனுவலின்" (தொல்.சொல்.90.); 4. பாட்டு; stanza, musical composition. "வரிநவில் பனுவல்" (புறநா. 135.); 5. நூல்; treatise on scientific subjects. "பனுவற் றுணிவு" (குறள்,21.); 6. கேள்வி; learning through oral instruction. "செவிமுதல் வித்திய பனுவல்" (புறநா. 237.); 7. ஆராய்ச்சி; research. "பனுவ னுண்ணூ னடையுளார்" (சீவக. 464.); 8. கல்வி (பிங்.);; learning. [பன்னு → பனுவல்]

பனுவல் வாழ்த்து	பனுவல் வாழ்த்து paṉuvalvāḻttu, பெ. (n.) ஒரு நூலைப் புலவர் புகழ்தலைக் கூறுந்துறை (மாறனலங்.84,102.);; a theme in which an author's work is eulogised. [பனுவல் + வாழ்த்து]
பனுவல் வென்றி	பனுவல் வென்றி paṉuvalveṉṟi, பெ. (n.) பிற நூல்களினும் ஒரு நூல் சிறப்புடைத் தெனக் கூறுந் துறை (மாறனலங்.198,477.);; a theme which declares the superior merits of a treatise over others. [பனுவல் + வென்றி]
பனுவலாட்டி	பனுவலாட்டி paṉuvalāṭṭi, பெ. (n.) கலைகளின் தெய்வமாகிய கலைமகள் (பிங்.);; kalaimagal, as goddess of sciences. [பனுவல் + ஆட்டி] 'ஆட்டி' பெண்பாலீறு.
பனுவு-தல்	பனுவு-தல் paṉuvudal, செ.குன்றாவி. (v.t.) சொல்லுதல்; to say, utter. "பனுவுமா பனுவி" (தேவா. 818,6.); [பன்னு → பனுவு-,]
பனை	பனை paṉai, பெ. (n.) 1. மரவகை; palmyrapalm. "இரும்பனை வெண்டோடு மலைந்தோனல்லன்" (புறநா.45.); "தாலப்புல்லின் வால்வெண் தோட்டு" (சிலப். 16:15:17); 2. ஒரு பேரளவு; a large measure, opp. to {tiṇai.} "பனையெ னளவும்" (தொல்.எழுத்.169.); 3. (17வது பனை விண்மீன் (அனுடம்);; the17th naksatra. "ஓங்கும் பனை துளங்கொளி பூரட்டாதி" (இலக்.வி.791.); 4. மூன்று விரல நீளம் வளர்வதும் கறுப்பு நிறமுள்ளதுமான நன்னீர் மீன் வகை; a fresh water fish, rifle green, attaining 3 in in length. "சுனையிற் பனைமீன்" (கம்பரா. கடறாவு. 50.); க-பனெ. மயன. [பல் → பன் → பனை] 'பனை ஏறியும் பாளைதொடாது இறங்கினாற்போல'. (பழ.); 'பனை ஏறி விழுந்தவனைக் கடாஏறி மிதித்ததுபோல'. (பழ.); 'பனையின் நிழலும் நிழலோ, பகைவர் உறவிம் உறவோ? (பழ.); 'பனையில் இருந்து விழுந்தவனைப் பாம்பு கடித்ததுபோல' (பழ.);
பனைக்காரல்	பனைக்காரல் paṉaikkāral, பெ. (n.) ஒரு வகைக் காரல்மீன்; a kind of fish. (சா.அக.); [பனை + காரல்]

பனைக்குருவி	பனைக்குருவி paṉaikkuruvi, பெ. (n.) ஐவிரல் நீளமும், சாம்பல் நிறமும் மேற்புறம் வழவழப்பும் இறகுபக்கமும் வால்பக்கமும் கருப்பு நிறமுடைய பனைமரத்துக் குருவி; palmyra sparrow of five inches long, outside wholly glassy and ashy brown, darker on wings and tail. So called from its frequenting the palmyra trees. (சா.அக.); [பனை + குருவி]
பனைக்கொடியோன்	பனைக்கொடியோன் paṉaikkoḍiyōṉ, பெ. (n.) 1. பனையைக் கொடியாகவுடையவன் (பலராமன்); (புறநா.56.);; lit, one having the palmyra for his ensign. 2. வீடுமன் (பாரத. மூன்றாம்போ. 24.);;{bhíšma.} [பனை + கொடியோன்]
பனைக்கோரை	பனைக்கோரை paṉaikārai, பெ. (n.) கோரைவகை; a kind of sedge. [பனை + கோரை.]
பனைச்சாரல்	பனைச்சாரல் paṉaiccāral, பெ. (n.) ஒரு வகை சாரல் மீன்; a kind {cáral} fish. (சா.அக.); [பனை + சாரல்] [P]
பனைச்சை	பனைச்சை paṉaiccai, பெ. (n.) காட்டத்தி; wild fig.
பனைசதி	பனைசதி paṉaisadi, பெ. (n.) அரசு (வைத்.ufl.);; peepul tree.
பனைதி	பனைதி paṉaidi, பெ. (n.) அரச மரம்; peepul tree. (சா.அக.);
பனைநாடு	பனைநாடு paṉaināṭu, பெ. (n.) கடல் கொள்ளப்பட்ட ஒரு தென்றமிழ் நாடு (தொல்.பொ.650.உரை.);; a portion of the southern Tamil country have been submerged. [பனை + நாடு]
பனைநார்	பனைநார் paṉainār, பெ. (n.) பனை மட்டையிலிருந்து எடுக்கப்படும் நார்; fibre of the stern of the palmyra leaf. ம. பனநார். [பனை + நார்]

பனைநிழல்	பனைநிழல் paṉainiḻl, பெ. (n.) 1. பனை மரத்தின் நிழல்; shadow of a palmyra tree. 2. அருநிழல்; scarcity of shadaw. "பனைநிழலும் நிழலோ? பகைவர் உறவும் உறவோ" (பழ.);
பனைநுங்கு	பனைநுங்கு paṉainuṅgu, பெ. (n.) நுங்கு பார்க்க;see {mபugய} [பனை + நுங்கு]
பனைப்பாட்டம்	பனைப்பாட்டம் paṉaippāṭṭam, பெ. (n.) பனைமரக்குத்தகை; lease of palmyra trees. [பனை + பாட்டம்]
பனைப்பால்	பனைப்பால் paṉaippāl, பெ. (n.) பனங்கள்; palmyra toddy. (சா.அக.); [பனை + பால்]
பனைப்போழ்	பனைப்போழ் paṉaippōḻ, பெ. (n.) பனந்தோடு பார்க்க;see {panandopu.} "பனைப்போழ் செரீஇ" (புறநா.22.); [பனை + போழ்]
பனைமடல்	பனைமடல் paṉaimaḍal, பெ. (n.) 1. பனங்குருத்து; young stem of the palmyra leaf. 2. பனையோலை; palmyra leaf;{ola. } [பனை + மடல்] 'பனை மட்டையில் மழை பெய்தது போல'(பழ.); பனைமடல் paṉaimaḍal, பெ. (n.) ஆத்தூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Attu. Taluk. [பனை+மடல்]
பனமரச்சம்பா	பனமரச்சம்பா paṉamaraccambā, பெ. (n.) மூன்று திங்களில் விளையும் சம்பா நெல்வகை; a kind of {cambá} paddy that matures in three months. [பனை + மரம் + சம்பா]

பனைமீன்	பனைமீன் paṉaimīṉ, பெ. (n.) எட்டரை விரல நீள வளர்ச்சியும் கறுப்பு நிறமும் உள்ள மீன்வகை; climbing-fish, rifle green, attaining 8 1/2 in in length. "பனைமீன் வழங்கும் வளைமேய் பரப்பின்" (மதுரைக். 375.); மறுவ: பனைக்காரல். [பனை + மீன்] பனைமீன்2 paṉaimīṉ, பெ. (n.) பெருமீன் வகை; whale. [திமிங்கிலம். இதனை இன்றும் புதுவை வாழ்நர் பனைவாளை, உறவி என்பர். (சங் நூல். மீன்கள்.);]
பனைமுகரி	பனைமுகரி1 paṉaimugari, பெ. (n.) உடல் காய்ந்து, கறுத்து, உடம்பும் கழுத்தும் விங்கிப் பிதற்றலோடு இசிவுநோய் காணும் ஒரு வகைச் சிறிய அம்மைநோய்; a kind of small pox attended with moderate fever and swelling of the body and neck renders the body black and sometimes delirium follows. (சா.அக.); பனைமுகரி2 paṉaimugari, பெ. (n.) மடங்கல் (ஆவணி); மாதத்தில் விதைக்கப்பட்டு நான்கு திங்களில் விளையும் நெல்வகை; a kind of paddy, sown in {avani,} and maturing in four months. [பனை + முகரி]
பனைமுகரியம்மன்	பனைமுகரியம்மன் paṉaimugariyammaṉ, பெ. (n.) அம்மைவகை; confluent variety of small-pox. [பனை + முகரி + அம்மன்]
பனைமுகிழ்	பனைமுகிழ் paṉaimugiḻ, பெ. (n.) நுங்குக்காயின் மேற்றோடு; integument or envelope of the young palmyra fruit. [பனை + முகிழ்]
பனைமூக்கன்	பனைமூக்கன் paṉaimūkkaṉ, பெ. (n.) நெல்வகை; a kind of paddy. "நிறக்கும் பனை மூக்க னென்றும்" (நெல்விடு.185); [பனை + மூக்கன்]
பனைமூக்காரன்	பனைமூக்காரன் paṉaimūkkāraṉ, பெ. (n.) நெல்வகை; a kind of paddy. [பனை + மூக்கு + காரன்]
பனையடைப்பு	பனையடைப்பு paṉaiyaḍaippu, பெ. (n.) பனங்காடு(யாழ்ப்); பார்க்க;see {paraikadu} [பனை + அடைப்பு]

பனையன்	பனையன் paṉaiyaṉ, பெ. (n.) 1. மீன்வகை; a kind of fish. 2. பனை விரியன் என்னும் அம்மை வகை; a most malignant variety of small-pox or cholera. மறுவ. கொடுவாரி நோய். ம. பனயன். [பனை → பனையன்]
பனையன் தேளி	பனையன் தேளி paṉaiyaṉtēḷi, பெ. (n.) பனையேறிக் கெண்டை பார்க்க;see {panaiyerikendai} [பனையன் + தேளி]
பனையிடுக்கு-தல்	பனையிடுக்கு-தல் paṉaiyiḍukkudal, 5. செ.கு.வி. (v.i.) 1. சாறு வழியும்படி பனம் பாளையை நசுக்குதல்; to press the palmyra flower - stem to make its juice flow. 2.கள்ளிறக்குதல்; to draw toddy. [பனை + இடுக்கு-,]
பனையிதக்கை	பனையிதக்கை paṉaiyidakkai, பெ. (n.) பனைமுகிழ் பார்க்க;see {paraimபugil} "இரும்பனை யிதக்கையி னொடியும்' (அகநா.365.); [பனை + இதக்கை. இதக்கை = மேற்றோடு]
பனையூசல்	பனையூசல் paṉaiyūcal, பெ. (n.) பனைமரங்களிற் கட்டி ஆடப்பெறும் ஊசல்; a swing suspended between palmyra trees. "மடற்பனை யூசலொடு" (பெருங். உஞ்சைக். 40,59.); [பனை + ஊசல்]
பனையூர்	பனையூர் paṉaiyūr, பெ. (n.) தஞ்சாவூர் மாவட்டத்து அமைந்துள்ள ஓர் ஊர்; a place name in {Thiruvarur} Dt. 'திருப்பனையூரில் விருப்பன் ஆகியும்' என மாணிக்கவாசகர் வாசகம் இவ்வூரைச் சுட்டுகிறது. (கீர்த் - 87);. சம்பந்தர், கந்தரர் இருவரும் இத்தலத்தைப் பாடுகின்றனர். "கண்ணின் றெழு சோலையில் வண்டு பண்ணின் றொலி செய் பனையூரே" (37-2); "பொறையார் மிகுசீர் விழமல்கப் பறையா ரொலிசெய் பனையூரே" (37-5); எனச் சம்பந்தரும், "மாடமாளிகை கோபுரத் தொடு மண்டபம் - வளரும் வளர் பொழில் பாடல் வண்டறையும் பழனத் திருப்பனையூர்" (87–1); "செங்கண் மேதிகள் சேடெறிந்து தடம்படிதலிற் சேலினத் தொடு பைங்கண் வாளைகள் பாய் பழனத் திருப்பனையூர்" (87-3); எனச் சுந்தரரும் இவ்வூர் வளம் பாடுகின்றனர். சேக்கிழார் 'வள மல்கிய சீர்த்திருப்பனையூர்' (ஏயர்.54); எனக் காட்டுகின்றார்.);

பனையேறி	பனையேறி1 paṉaiyēṟi, பெ. (n.) ஒருவகைக் கெண்டைமீன்; a fish called climbing perch. (சா.அக.); மறுவ: கல் கொறுக்கை, வெள்ளைச் சாண்டுவா, கொடுவாய். [பனை + ஏறி] பனையேறி2 paṉaiyēṟi, பெ. (n.) 1. பனையேறுஞ் சாணாரச் சாதி;{sanar} whose occupation is palmyra tapping. 2. பாம்புவகை; noeturnal, dipsadidae. 3. பனைவிரியன் என்னும் பாம்பு வகை; a kind of snake. 4. பனைமீன் பார்க்க;see {panaimi).} 5. பனைவாரி என்னும் கொடுவாரி நோய்; a dangerous kind of small-pox. ம.பனயேறி. [பனை + ஏறி]
பனையேறிக் கெண்டை	பனையேறிக் கெண்டை paṉaiyēṟikkeṇṭai, பெ. (n.) குளம், குட்டை முதலிய நன்னீர்களிலும் கழிமுகங்களிலும், கழிமுகத் தீவுகளிலும் வாழ்வதுமான சிறுமீன் வகை. ஒன்பது விரல்நீளம் வரையில் வளரக்கூடியது. a back water, and fresh water fish attaining a in, in length. மறுவ. சென்னல் பனையன்தேளி [பனை + ஏறி + கெண்டை]
பனையேறு-தல்	பனையேறு-தல் paṉaiyēṟudal, 5. செ.கு.வி. (v.i.) கள் இறக்கும் குறிப்பிட்ட இனத்தார் செய்யும் தொழில்; an occupation of certain castes. [பனை + ஏறு-,]
பனைவட்டு	பனைவட்டு paṉaivaṭṭu, பெ. (n.) பனைவெல்லம், பார்க்க;see {paral velam.} [பனை + வட்டு]
பனைவடலி	பனைவடலி paṉaivaḍali, பெ. (n.) இளம்பனை; young palmyra. [பனை + வடலி]
பனைவாரி	பனைவாரி paṉaivāri, பெ. (n.) பெரியம்மை வகை; a dangerous form of small-pox. [பனை + வாரி]

பனைவாரை	பனைவாரை paṉaivārai, பெ. (n.) பனஞ்சாத்து; split palmyra. [பனை + வாரை]
பனைவாழை	பனைவாழை paṉaivāḻai, பெ. (n.) அடுக்கு வாழை; the tallest among the plantain, trees with punches in ascending order;this is common in malabar (சா.அக.); [பனை + வாழை]
பனைவாளை	பனைவாளை paṉaivāḷai, பெ. (n.) திமி ங்கலம்; whadle. 'பனைவாளை' என்பர். (புதுவை.மீ னவ.);
பனைவிரியன்	பனைவிரியன் paṉaiviriyaṉ, பெ. (n.) கொடிய நஞ்சுடையதும் கடித்தால் கொடிய இறப்பை ஏற்படுத்துவதும், வயல், குடிசை, விடு, சன்னலோரம் ஆகிய இடங்களில் வாழ்வதும் ஆகிய ஒரு வகை விரியன் பாம்பு; a kind of viper called - palmyra viper. (krait); (சா.அக.); [பனை + விரியன்]
பனைவெட்டு	பனைவெட்டு paṉaiveṭṭu, பெ. (n.) பனைவெல்லம், பார்க்க;see {paraivelam} [பனை + வெட்டு]
பனைவெல்லம்	பனைவெல்லம் paṉaivellam, பெ. (n.) பனஞ்சாற்றைக் காய்ச்சியெடுக்கும் வெல்லம்; jaggery, coarse sugar made of palmya sap. "ப னைவெல்லம் சேர்த்த தேநீர் உடலுக்கு நல்லது" [பனை + வெல்லம்]

பா	பா pā, பெ. (n.) பகரமெய்யும் (ப்); ஆகார உயிரும் (ஆ); சேர்ந்து பிறந்த உயிர்மெய் யெழுத்து; the compound of 'ப' and 'ஆ' பா2 pāttal, 4. செ.குன்றாவி. (v.t.) பகுத்தல்; to divide, distribute. "பாத்துண்பதுமிலா" (திருநூற்.89); "பாத்தூண் மரீஇ யவனைப் பசியென்னும் தீப்பிணி தீண்டல் அரிது" (திருக்குறள். 227.); "தம்மில் இருந்து தமதுபாத்து உண்டற்றால் அம்மா அரிவை முயக்கு" (திருக்குறள்.1107); "பழியஞ்சிப்பாத்தூண் உடைத்தாயின் வாழ்க்கை வழி யெஞ் சல் எஞ் ஞான்றும் இல்' (திருக்குறள்.44.); [பகுத்தல் → பாத்தல்] பா3 pātal, 4. செ.குன்றாவி. (v.t.) பகுத்தல்; to divide, distribute. [பகுத்தல் → பாத்தல் → பா-,] பா4 pā, பெ. (n.) பாட்டு,செய்யுள்; poem, verse (written according to the roles of metre. "வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா என்னும் நால்வகைப் பாக்கள்".
பாக்கட்டிக்கப்பல்	பாக்கட்டிக்கப்பல் pākkaṭṭikkappal, பெ. (n.) சிறு கப்பல் (தஞ்சை.மீனவ.);; small fishing boat. [பாய்கட்டிக்கப்பல் → பாக்கட்டிக்கப்பல்]
பாக்கட்டு-தல்	பாக்கட்டு-தல் pākkaṭṭudal, செ.கு.வி.(v.i.) நெசவுப்பாவில் அற்ற இழையை இணைத்தல்; to join the broken threads of the warp (weav.);. [பா + கட்டு-,]
பாக்கடிக்கும்நேரம்	பாக்கடிக்கும்நேரம் pākkaḍikkumnēram, பெ. (n.) பாக்குக்கடிக்கும் நேரம் பார்க்க;see {päkku-k-kadikkum-nēram} (சா.அக.); [பாக்குக்கடிக்கும் நேரம் → பாக்கடிக்கும் நேரம்]

பாக்கம்	பாக்கம்1 pākkam, பெ. (n.) 1. நெய்தல் நிலத்தூர்; sea-side village. "கொழும்பல் குடிச் செழும் பாக்கத்து" (பட்டினப்.27); 2. ஊர்; town village. "கட்கொண்டிக் குடிப் பாக்கத்து" (மதுரைக்.137); 3. அரசனிருப்பு (பதிற்றுப்.13, 12,உரை.);; royal residence. [பகு-பக்கம் → பாக்கம்] பாக்கம்2 pākkam, பெ. (n.) சிறுமூட்டை; small bandle. "ஆமணக்கங்கொட்டை வண்டி ஒன்றுக்குக் காசு பத்தும் பொதி ஒன்றுக்குக் காசு அரையும் பாக்கம் ஒன்றுக்குக் காசு காலும்" (S.I.I.viii.232); [பொக்கம் → பாக்கம்]
பாக்கல்	பாக்கல் pākkal, பெ. (n.) பாவுகல் (யாழ்.அக.);; paving stones, slabs for flooring. மறுவ. பரவுகல், பாக்கல்லு. [பா4 → பாக்கல்] [பாவுகல் → பாக்கல்]
பாக்கழி	பாக்கழி1 pākkaḻi, பெ. (n.) மருத யாழ்த் திறன்களுள் ஒன்று (பிங்.);; a secondary melody type of marudam class. [ஒருகா:பாக்கம் → பாக்கழி] பாக்கழி2 pākkaḻi, பெ. (n.) நெசவு நூல்(இ.வ.);; yarn. [பா4 → பாக்கழி]
பாக்களவு	பாக்களவு pākkaḷavu, பெ. (n.) சிற்றளவு; an insignificant quantity. [பாக்கு + அளவு]
பாக்கன்	பாக்கன்1 pākkaṉ, பெ. (n.) செம்படவன்; fisherman. பாக்கன்2 pākkaṉ, பெ. (n.) 1. பூனை (திவா.);; cat. 2. காட்டுப்பூனை (பிங்.);; wild cat. [பா → பாக்கம்] [P]

பாக்கால்	பாக்கால் pākkāl, பெ. (n.) பாக்கானூல் பார்க்க;see {pāk-k-käntil} ம. பாக்கால்.
பாக்கானூல்	பாக்கானூல் pākkāṉūl, பெ. (n.) நெசவுப்பாவில் நெய்த பிறகு அச்சில் எஞ்சிய நூல்; surplus thread in weaver's chain while putting it into the loom. [பா4 + கால்1 + நூல்]
பாக்கியச்சீட்	பாக்கியச்சீட் pākkiyaccīṭ, பெ. (n.) ஆகூழ்ச்சீட்டு; lottery. [பாக்கியம் + சீட்டு]
பாக்கியசாலி	பாக்கியசாலி pākkiyacāli, பெ. (n.) நல்வினையாளன்; fortunate, blessed person. [பாக்கியம் + சாலி] பாக்கியசாலி pākkiyacāli, பெ. (n.) நல்வினையாளன்; a lucky person. த.வ. பேற்றாளன்
பாக்கியத்தானம்	பாக்கியத்தானம் pākkiyattāṉam, பெ. (n.) பிறப்போர இடத்திற்கு ஒன்பதாவதும் பாக்கியத்தைக் குறிப்பதுமான இடம்; "குருத்தான பாகக்யித் தானவாதி" (வீமே.உள்.263); [பாக்கியம் + skt. ஸ்தானம் → த. தானம்]
பாக்கியம்	பாக்கியம் pākkiyam, பெ. (n.) 1. நல்லூழ்; lot, destiny. 2. நல்வினை; happy destiny, good fortune, acespicious fate. "அதனைப் பலரறியார்" (குறள்,1141); 3. செல்வம்; prosperity, riches. "ஞாலமுடையார் பெறுகுவர் பாக்கியமே" (சிவப். பிர. சிவஞான. கலம்.51); 4. பகல் 15 முழுத்தங்களுள் பதினைந்தாவது (விதான. குணாகுண-73, உரை.);; the 15th of the 15 divisions of day. 5. பாக்கியத்தானம் (வீமே.உள்.263.); பார்க்க;see {pakkiya-ttānam.} [பாகு → பாக்கு=பகுதி.பாக்கு → பாக்கியம்] மு.தா.104. [பாக்கு என்னும் சொல்லை "bhag" என எடுத்தொலிப்பதனாலேயே அது வடசொற்போல் தோன்றுகிறது. இயம் என்பது ஓர் ஈறு ஒ.நோ. கண் → கண்ணியம் (மு.தா.); பண் → பண்ணியம்] பாக்கியம்2 pākkiyam, பெ. (n.) வடிநீர் (சங்.அக.);; decoction infusion. [பகு → (பாக்கு) → பாக்கியம்]

பாக்கியலட்சுமி	பாக்கியலட்சுமி pākkiyalaṭcumi, பெ. (n.) திருமகள்; the Goddess of wealth of fortune. [பாக்கியம் + skt. lakshmi→ த. இலக்குமி. லட்சுமி]
பாக்கியவதி	பாக்கியவதி pākkiyavadi, பெ. (n.) நிறைந்த செல்வமுடையவள்; fortunate, blessed woman;wealthy woman. [பாக்கியம் + skt. {Vati»} வதி]
பாக்கியவந்தன்	பாக்கியவந்தன் pākkiyavandaṉ, பெ.. (n.) பாக்கியவாளன் பார்க்க;see {päkkiyavälan} [பாக்கியம் + skt. vandar → த. வந்தன்]
பாக்கியவாளன்	பாக்கியவாளன் pākkiyavāḷaṉ, பெ. (n.) நிறைந்த செல்வமுடையவன்; fortunate, blessed woman;wealthy man. "இப்பாடல் வல்லவர் பாக்கியவாளரே" (தேவா.866,11.); [பாக்கியம் + ஆளன்]
பாக்கியவான்	பாக்கியவான் pākkiyavāṉ, பெ. (n.) பாக்கியவாளன் பார்க்க;see {pâkkiyavälan.}
பாக்கியவீனம்	பாக்கியவீனம் pākkiyavīṉam, பெ. (n.) போகூழ்; misfortune ill-luck, unhappiness. [பாக்கியம் + skt. hiam → த. ஈனம்]
பாக்கியாதிபதி	பாக்கியாதிபதி bākkiyādibadi, பெ. (n.) பாக்கியத்துக்குரிய ஒன்பதாம் வீட்டுக்குடயவன் (வீமே.உள்.264.உரை); (Astrol); the lord of the ninth house from the ascendant. [பாக்கியம் + skt. atpathi → த. அதிபதி]
பாக்கியாநுகூலம்	பாக்கியாநுகூலம் pākkiyānuālam, பெ. (n.) செல்வப் பேற்றுக்குப் பயன்தருவது (யாழ்.அக.);; that which conducive to prosprity. [பாக்கியம் + skt. {aanukú/am} → த. அநுகூலம்]

பாக்கிலை	பாக்கிலை pākkilai, பெ. (n.) பாக்கு வெற்றிலை; areca-nut and betel leaf. "ஓயாது பாக்கிலை கொடுத்திடுவர் உற்றநாள் நான்காகிலோ" (குமரேச. சத.); [பாக்கு + இலை]
பாக்கு	பாக்கு1 pākku, பெ. (n.) 1. அடைக்காய்; areca-nut. "பாக்கும் புணரார் பெரியாரகத்து" (ஆசாரக்.71); 2. கமுகு; areca-palm. "பாக்குத்தோப்பு' 3. பாக்குக்குப் மாற்றாகப் பயன்படும் பட்டையையுடைய ஒருவகைச் செடி; a hill shrub with yellow flowers having a bark that is used as a sucstitute for areca-nut. "பாக்காக இருந்த வரைக்கும் பையிலே இருந்தது- இப்போது தோப்பாகி விட்டது - நமக்கு அடங்குமா?" "பாக்குக் கொடுத்தால் பந்தலிலே என்ன அலுவல் (பழ.); பாக்கு2 pākku, பெ. (n.) 1. எதிர்கால வினையெச்ச ஈறு; suffix of a verbal derivative, signifying purpose. "உண்பாக்குச் சென்றான்" (நன்.343); 2. தொழிற்பெயரீறு; ending of a verbal noun. "கரப்பாக்கு;"வேபாக்க". (குறள்.1127,1128);. [பாகு → பாக்கு] (செல்வி. 75 ஆனி. பக்.523.);
பாக்குக்கக்கல்	பாக்குக்கக்கல் pākkukkakkal, பெ. (n.) துப்பிய வெற்றிலை பாக்கு எச்சில்; chewed betel spit out. [பாக்கு + கக்கல்]
பாக்குக்கட்டு-தல்	பாக்குக்கட்டு-தல் pākkukkaṭṭudal, செ.கு.வி. (v.i.) பாக்கை வைத்து விளையாடுதல்; to play with areca-nuts. [பாக்கு + கட்டு-,]
பாக்குக்கடிக்கும் நேரம்	பாக்குக்கடிக்கும்நேரம் pākkukkaḍikkumnēram, பெ. (n.) மிகக்குறுகிய காலம்; short scace of time. [பாக்கு + கடிக்கும் + நேரம்]

பாக்குக்கண்	பாக்குக்கண் pākkukkaṇ, பெ. (n.) பாக்கின் கண்; eye of an areca-nut. [பாக்கு + கண்]
பாக்குக்கல்	பாக்குக்கல் pākkukkal, பெ. (n.) ஒரு வகை பாறைக்கல்; a kind of rock (சா.அக.); [பாக்கு + கண்]
பாக்குக்கன்று	பாக்குக்கன்று pākkukkaṉṟu, பெ. (n.) கழுகுப் பதியம்; young plant of areca-palm. [பாக்கு + கன்று]
பாக்குக்கொடு-த்தல்	பாக்குக்கொடு-த்தல் pākkukkoḍuttal, 4. செ.கு.வி (v.i.) பாக்கு வைத்-தல் பார்க்க;see {pākku-Val-..} [பாக்கு + கொடு-,]
பாக்குச்சத்து	பாக்குச்சத்து pākkuccattu, பெ. (n.) பாக்கினின்று உருவாக்கும் ஒரு சிவந்த பொருள்; a brown red colouring matter obtained from areca nuts, known as are cared. மறுவ: காசுக்கட்டி. [பாக்கு+ skt. {Sattu} த. சத்து]
பாக்குச்சாரம்	பாக்குச்சாரம் pākkuccāram, பெ. (n.) 1. வெற்றிலை பாக்கு மென்றதனால் உண்டாம் சாறு; juice of areca-nut, betel etc., 2. பாக்குத் தம்பலம் பார்க்க (யாழ்.அக.);;see {pākku-t-tambalam.} 3. கழிச்சலையும், வாய்நீரையும் வடிக்கும் தன்மையானதும், நாடி நடையை மெதுவாக்கும் தன்மையதுமாகிய எண்ணெய்ப் பொருள்; an oily and volatilebasic substance obtainable from arecanut-It is said to be a purgative and a sialogogue and to slow the pulse 4. பாக்கை வேக வத்து அதனின்று வடிக்கும் சாரம்; essence of area nut derived by boiling it. [பாக்கு + சாரம்]
பாக்குச்சீவல்	பாக்குச்சீவல் pākkuccīval, பெ. (n.) பாக்கு வெட்டியாற் சிவப்பட்ட பாக்குத் துகள்; arecanut parings. [பாக்கு + சீவல்]
பாக்குச்செதில்	பாக்குச்செதில் pākkuccedil, பெ. (n.) பாக்குச் சீவல் பார்க்க;see {pakku-c-cial} [பாக்கு + செதில்]

பாக்குச்செதிள்	பாக்குச்செதிள் pākkuccedil, பெ. (n.) பாக்குச் சீவல் பார்க்க;see {påkku-c-cival} [பாக்கு + செதிள்]
பாக்குச்செருக்கல்	பாக்குச்செருக்கல் pākkuccerukkal, பெ. (n.) தூய்மையற்ற பாக்கை உட்கொள்வதனால் உண்டாகும் மயக்கம்; dizziness caused by chewing rotten arecanuts. [பாக்கு + செருக்கல்]
பாக்குச்செருகல்	பாக்குச்செருகல் pāgguccerugal, பெ. (n.) பாக்குச்செருக்கல் பார்க்க;see {pakku-CCerukkal} [பாக்கு + செருகல்]
பாக்குட்டிக் கப்பல்	பாக்குட்டிக் கப்பல் pākkuṭṭikkappal, பெ. (n.) சிறு கப்பல்; small fishing ship. [பாய்கட்டிக்கப்பல் → பாக்குட்டிக் கப்பல்.] [P]
பாக்குணன்	பாக்குணன் pākkuṇaṉ, பெ. (n.) ஆற்றும் மருந்து; healing medicine. (சா.அக.);
பாக்குத் தம்பலம்	பாக்குத் தம்பலம் pākkuttambalam, பெ. (n.) மென்று வெளியில் துப்பப்பட்ட வெற்றிலை பாக்கு; chewed betel spit out. [பாக்கு + தம்பலம்]
பாக்குத்துவை-த்தல்	பாக்குத்துவை-த்தல் pākkuttuvaittal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) மெல்லுதற்குத் தகுதியாகப் பாக்குரலில் வெற்றிலைப் பாக்கை இடித்தல்; to pound together areca-nut, betel, etc. in a small mortar. [பாக்கு + துவை-,]
பாக்குப்பட்டை	பாக்குப்பட்டை pākkuppaṭṭai, பெ. (n.) 1.கமுகமட்டையின் விரிந்த அடிப்பாகம்; lower part of the leaf stalk of the arca-palm. 2. செடிவகை; johnswort {kodaikkânal} shrub. [பாக்கு + பட்டை]

பாக்குப்பறித்தல்	பாக்குப்பறித்தல் pākkuppaṟittal, பெ. (n.) மணமகளைக் காதலித்த மற்றொருவன் மணமகன் முதலியோரை அவமதிக்க, திருமண வீட்டில் மணமகனைச் சேர்ந்தவர் வைத்திருக்கும் தம்பலத்தை வலியப் பிடுங்குகை; snatching of the betel-nut from the bridegroom's party by his rival at the bride's house, deemed an insult. [பாக்கு + பறித்தல்]
பாக்குப்பனை	பாக்குப்பனை pākkuppaṉai, பெ. (n.) பாக்குமரம்; arecapalm. (சா.அக.); [பாக்கு + பனை] [P]
பாக்குப்பாளை	பாக்குப்பாளை pākkuppāḷai, பெ. (n.) பாக்கு மரத்தில் பூவைக் கொண்டிருக்கும் மடல்; flower sheath or spathe of the areca-palm. [பாக்கு + பாளை]
பாக்குப்பிடி-த்தல்	பாக்குப்பிடி-த்தல் pākkuppiḍittal, 4. செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பிறனுக்குத்தீங் குண்டாம்படிச் சூழ்ச்சி செய்தல்; to contrive to entangle another in some danger. "அவனைப் பாக்குப் பிடிக்கிறான்" 2. குறைத்து விடுதல்; to diminish, encroach upon. "கூலியைப் பாக்குப் பிடிக்கக் கூடும்"(பாக்கை வெட்டுவதற்குப் பாக்கு வெட்டியின் வாயில் வைத்துப் பிடி);. [பாக்கு + பிடி-,]
பாக்குப்பிளவு	பாக்குப்பிளவு pākkuppiḷavu, பெ. (n.) 1. பாக்குத் துண்டு; slice of areca-nut. 2. பாதியாக வெட்டப்பட்ட பாக்கு; sized areca-nut. [பாக்கு + பிளவு]
பாக்குப்பை	பாக்குப்பை pākkuppai, பெ. (n.) வெற்றிலைபாக்கு இடும் பை; betel pouch. [பாக்கு + பை]
பாக்குப்போல்சீவல்	பாக்குப்போல்சீவல் pākkuppōlcīval, பெ. (n.) பாக்கைச் சீவுமாறு போலச் சீவுதல்; to slice the arecanut. [பாக்குப்போல் + சீவுதல்]

பாக்குமட்டை	பாக்குமட்டை pākkumaṭṭai, பெ. (n.) 1. பாக்கு மரத்தில் உண்டாகும் மட்டை; the leaf-stalk of the areca-palm. 2. பாக்குப் பட்டை;see {pākku-p-pattai.} 'பாக்கு மட்டையினால் பயன்கொளும்பொருட்கள் செய்து பயன்படுத்துதல் சுற்றுப்புறச் சூழலுக்கு நல்லது'. [பாக்கு + மட்டை]
பாக்குமரம்	பாக்குமரம் pākkumaram, பெ. (n.) கமுகமரம்; area nut tree. [பாக்கு + மரம்] [P]
பாக்குரல்	பாக்குரல் pākkural, பெ. (n.) தம்பலமிடிக்கும் கையுரல்; small mortar in which betel and areca-nut are mashed. [பாக்கு + உரல்]
பாக்குரற்கல்	பாக்குரற்கல் pākkuraṟkal, பெ. (n.) பாக்குரல் பார்க்க;see {pākkura} [பாக்கு + உரல் + கல்] [P]
பாக்குவெட்டல்	பாக்குவெட்டல் pākkuveṭṭal, பெ. (n.) பாக்குத் துண்டு; slice of areca-nut. [பாக்கு + வெட்டல்]
பாக்குவெட்டி	பாக்குவெட்டி pākkuveṭṭi, பெ. (n.) பாக்குச் சீவுங்கருவி; nut-crackers for slicing areca-nuts. "பதமாயிருந்த பாக்குவெட்டி" (தனிப்பா.1,273,14); [பாக்கு வெட்டி] 'ஆலங்குடி பாக்குவெட்டி பெயர் பெற்றது. [P]
பாக்குவெட்டிக் கீரை	பாக்குவெட்டிக் கீரை pākkuveṭṭikārai, பெ. (n.) பாக்கு வெட்டியைப் போல் இலை பிரிந்த கீரை; a kind of greans the leaves of which is split into {two} parts just like the pince rs. (சா.அக.); [பாக்குவெட்டி + கீரை]

பாக்குவெட்டியைக் காணோமே	பாக்குவெட்டியைக்காணோமே pākkuveṭṭiyaikkāṇōmē, பெ. (n.) பெண்கள் விளையாட்டு வகை; a kind of game for girls. பாக்குவெட்டியைக் காணோமே என்று சொல்லித் தொடங்கும் விளையாட்டு. அச்சொல்லையே பெயராகக் கொண்டது, இது வடகொங்கு நாட்டில் "பருப்புச் சட்டி" எனப்படும். ஆடுவார்தொகை : பொதுவாக அறுவர்க்குக் குறையாத பலர் இதை ஆடுவர். ஆடிடம் : ஊர்ப் பொட்டல். ஆடுமுறை : தலைமையான இது பெதும்பையார் (எட்டு அகவை முதல் 11 அகவை வரையுள்ள பெண் பெதும்பை);. அண்ணாவியார் போல் எதிரெதிர் நின்று கொள்வர். அவருள் ஒருத்தியின் பின்னால் ஏனைச் சிறுமியரெல்லாரும் ஒருத்தி அரையாடையை இன்னொருத்தி பற்றிக் கொண்டு வரிசையாய் நிற்பர். இன்னொருத்தி அவ்வரிசைக்கு எதிர்நின்று மறுக்காட்டி வலமும் இடமும் சுற்றிச் சென்று, வரிசையாய் நிற்கும் சிறுமியருள் அண்ணாவியொழிந்த பிறருள் ஒருத்தியை அல்லது பலரைத் தொடமுயல்வாள். அவள் வலஞ் செல்லும் போது இடமும் இடஞ் செல்லும்போது வலமுமாக வரிசையாக நிற்குஞ் சிறுமியர் வளைந்து வளைந்து இயங்குவர். தொடப்பட்ட பெண் நீங்கிவிட வேண்டும். இங்ஙனம் அண்ணாவியொழிந்த எல்லாப் பெண்களும் தொடப்படும் வரை ஆட்டுத் தொடரலாம். ஓர் ஆட்டை முடிந்த பின், மறுமுறையும் முன்போன்றே ஆடப்பெறும். ஆட்டு (ஆட்டம்); நிகழும் போது, தனித்து நிற்பவளும் வரிசை முதல்வியுமான அண்ணாவியர் இருவரும், பின்வருமாறு பாட்டுப் பாடி நெடுகலும் உறழ்ந்துரைப்பர். பாட்டு முடிந்தவுடன் திருப்பப்படும்.
பாக்குவெட்டு	பாக்குவெட்டு pākkuveṭṭu, பெ. (n.) பாக்கு; areca nut. "ஒரு பாக்குவெட்டு கொடு" (உ.வ.); [பாக்கு + வெட்டு]
பாக்குவெற்றிலை	பாக்குவெற்றிலை pākkuveṟṟilai, பெ. (n.) தாம்பலம்; areca-nut and betel. [பாக்கு + வெற்றிலை]
பாக்குவெற்றிலக் கூட்டு	பாக்குவெற்றிலக் கூட்டு pākkuveṟṟilakāṭṭu, பெ. (n.) நறுமணச் சரக்குக் கலந்த பாக்குத்தூள்; spices mixed with chopped areca-nuts, used in chewing betel. [பாக்கு + வெற்றிலை + கூட்டு]

பாக்குவை	பாக்குவை1 pākkuvaittal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) வெற்றிலைபாக்கு வைத்துத் திருமணத்திற்கு அழைத்தல்; to invite persons to a wedding, presenting areca-nut and betel. [பாக்கு + வை-,] பாக்குவை2 pākkuvaittal, 4. செ.கு.வி. இசை நிகழ்ச்சி, நாடகநிகழ்ச்சி முதலியன நடத்துவோர்க்கு நிகழ்ச்சியை ஏற்பாடு செய்வோர் முன்னதாக வெற்றிலைப்பாக்கு வைத்துக்கொடுத்து நிகழ்ச்சியை உறுதி செய்தல்; conformation between artists and programmers by the betel nut. [பாக்கு + வை-,] பாக்குவை3 pākkuvaittal, 18. செ.குன்றாவி. (v.t.) பாக்குப் பிடி-, பார்க்க;see {päkku-p-pid-.} [பாக்கு + வை-,]
பாக்குறடு	பாக்குறடு pākkuṟaḍu, பெ. (n.) பாதக்குறடு என்னும் சொல்லின் மறு வடிவம்; corr. of பாதக்குறடு. [பாதக்குறடு → பாக்குறடு]
பாக்குறண்டி	பாக்குறண்டி pākkuṟaṇṭi, பெ. (n.) பால்குறண்டி என்னும் மூலிகை வகை; milk kurandi. (சா.அக.); மறுவ. காய்க்குறண்டி, பாற்குறண்டி.
பாக்கை	பாக்கை pākkai, பெ. (n.) பாக்கம், 1,2 பார்க்க;see {pākkam} 1,2. "நென்னலிப் பாக்கை வந்து" (பதினொ.திருவே.திருவந்.74); [பாக்கு → பாக்கை] (வ.மொ.வ.192);
பாககம்	பாககம் pāgagam, பெ. (n.) பிரிக்குந் தொகை; dividing amount. [பாகம் → பாககம்]
பாகசம்	பாகசம் pākasam, பெ. (n.) ஒரு வகையுப்பு (வைத்தியநூ.);; a kind of salt.
பாகசாத்திரம்	பாகசாத்திரம் pākacāttiram, பெ. (n.) உணவு பக்குவம் பண்ணுதலை உணர்த்தும் நூல்; science of cooking. மடைநூல் பார்க்க;see {madai-nool} [பாக + skt. {såstram→} த. சாத்திரம்]

பாகசாலை	பாகசாலை1 pākacālai, பெ. (n.) 1. மருந்து கலக்கும் இடம்; a place for mixing medicine-pharmacy. 2. மருந்து முடிக்கும் இடம்; place where medicines are prepared pharmacuetical works (சா.அக.); [பாகம் + சாலை] பாகசாலை2 pākacālai, பெ. (n.) மடைப்பள்ளி; kitchen. "இன்னமுத பாகசாலை" (பிரபோத.11,29); [பாகம் + சாலை] பாகசாலை pākacālai, பெ. (n.) திருத்தணி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruttani Taluk. [பாகம் (சமையல்);+சாலை]
பாகசிலைக்கல்	பாகசிலைக்கல் pākasilaikkal, பெ. (n.) 1. சிலநாகம்; zinc spar. 2. சூடாலைக்கல்; zinc stone. (சா.அக.);
பாகஞ்செய்-தல்	பாகஞ்செய்-தல் pākañjeytal, 13. செ.கு.வி. (v.i.) 1. உணவு செய்தல்; to cook. 2. மருந்தினைப் பக்குவமாகச் செய்துகொடுத்தல்; to prepare the medicine with extra carefull. [பாகம் + செய்-,] மருத்துவத்தில் பலவகையான பாகங்கள் உள. 1. கைப்பாகம் 2. ஆயபாகம் 3. அரைப்புப் பாகம் 4. கலப்புப் பாகம் 5. புடயாகம் 6. கொள்பாகம் 7. தைலபாகம் 8. இளகிய பாகம் 9. மதுபாகம் 10. இருத பாகம் 11. வேதிப்பாகம் 12. [illegible]
பாகஞ்செய்வோன்	பாகஞ்செய்வோன் pākañjeyvōṉ, பெ. (n.) நோயாளிக்கு அணுக்கமாயிருந்து மருந்து கொடுத்துக் கவனித்துக் கொள்பவன்; one attending on the patient to compound and administer medicine and also to give all comforts to him. (சா.அக.); "உற்றவன் தீர்ப்பான் மருந்துழைச் செல்வானென் றப்பானாற் கூற்றே மருந்து." (குறள்.950);

பாகடை	பாகடை pākaḍai, பெ. (n.) பாக்கு வெற்றிலை பார்க்க;see {pakkuverrillai,} "குருக்கொள் சுண்ணமார் பாகடை" (காஞ்சிப்பு.வலம்புரி.37); [பாக்கு → பாகு + அடை]
பாகண்டன்	பாகண்டன் pākaṇṭaṉ, பெ. (n.) வெளிப்புனைவுக்காரன்; pompus, showy person, one who puts on appearances.
பாகண்டை	பாகண்டை pākaṇṭai, பெ. (n.) சிவதை; turbith root, Indian jalap. (சா.அக.);
பாகதாரி	பாகதாரி pākatāri, பெ. (n.) சமையற்காரன் (யாழ்.அக.);; cook. [பாகம்+ skt. {diri)} த. தாரி]
பாகதானம்	பாகதானம் pākatāṉam, பெ. (n.) பாகசாலை (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {pāgaśālai.} [பாகம் + skt. {ståram→} த. தானம்]
பாகப்படவுருக்கல்	பாகப்படவுருக்கல் pākappaḍavurukkal, பெ. (n.) பக்குவப்படும்ப்படி உருக்குதல்; meting to the required standard. (சா.அக.); [பாகம்பட + உருக்கல்]
பாகப்படுத்-தல்	பாகப்படுத்-தல் pākappaḍuttal, 20. செ.கு.வி. (v.i.) 1. சமைத்தல்; to cook. 2. பங்கு செய்தல்; to divide shares. [பாகம் + படு-,]
பாகப்படுத்து-தல்	பாகப்படுத்து-தல் pākappaḍuddudal, 5. செ.கு.வி. (v.i.) 1. பயன்படும்படித் தகுதியாக்கல்; making anything fit for use. 2. பதப்படுத்துதல்; to prepare anything fit for adaptation, seasoning as pickles. (சா.அக.); [பாகம் + படுத்து-,]
பாகப்பத்திரம்	பாகப்பத்திரம் pākappattiram, பெ. (n.) சொத்துப் பிரிவினையைத் குறிக்கும் ஆவணம்; partition deed. [பாகம் + skt. batra த. பத்திரம்]

பாகப்புடி	பாகப்புடி pākappuḍi, பெ. (n.) குயவன் சூளை; potter's kiln. மறுவ: பாகபுடி [பாகம் → புடம் → புடி]
பாகபடை	பாகபடை bākabaḍai, பெ. (n.) விளைச் சலுக்குத் தக்கவாறு, தீர்வையைத் தவசமாகத் தண்டல் செய்யும் முறை (இ.வ.);; a system of land revenue in which a fixed share of the produce is collected. [பாகம் + படு + படை → பாகபடை]
பாகபாண்டம்	பாகபாண்டம் pākapāṇṭam, பெ. (n.) சமையலுக்குரிய சட்டி பானை முதலிய மட்பாண்டங்கள் (யாழ்.அக.);; mud-pot used for cooking. [பாகம் + பாண்டம்] [P]
பாகபேதம்	பாகபேதம் pākapētam, பெ. (n.) சமையல் வேறுபாடு; difference in cooking, by different cooks. [பாகம் + skt. Beda→ த பேதம்]
பாகம்	பாகம்1 pākam, பெ. (n.) 1. சமையல்; cooking, dressing food. 2. வெப்பத்தால் வாடுதல்; heating. "பாகமொடு விரகம்" (வேதா.சூ.77); 3. பக்குவம்; maturity, ripeness. "இப்பழம் நல்ல பாகத்தி லிருக்கிறது" 4. மூவகைச் செய்யுள் நடையாகிய கொடி முந்திரி பாகம், கதலி பாகம், தேங்காய்ப் பாகம்; poet style of poetry, three in number. viz., {kodimundiripāgam, kadali-pâgam, thenkaipagam,} "பாகத்தினாற் கவிதை பாடிப் படிக்கவோ" (தாயு.சச்சிதா.3);. 5. மனநிலை; state of mind. "குறிப்பின்றியும் பாகமுணர்வாள் குறிப்புப் பெற்றுழி மிகவுணரும்" (தொல்.பொ.127,உரை);. [பகு → பாகம்] பாகம்2 pākam, பெ. (n.) 1. பகுக்கை (சூடா.);; sharing. dividing. 2. கூறு; part, portion. "தினையின் பாகமும் பிரிவது திருக்குறிப்பன்று" (திருவாச.5,37); 3. பாதி (சூடா

பாகம் பகிர்-தல்	பாகம் பகிர்-தல் pāgambagirtal, செ.கு.வி. (v.i.) உறவினர்களுக்கிடையில் சொத்துக்களைப் பிரித்து எடுத்துக் கொள்ளுதல்; to divide an estate, as a kinsmen. [பாகம் + பகிர்-,]
பாகம்போடு-தல்	பாகம்போடு-தல் pākambōṭudal, 19.செ.குன்றாவி. (v.t.) கைப் பாகத்தால் அளவிடுதல்; to measure by the arm. [பாகம் + போடு-,]
பாகமா	பாகமா1 pākamātal, பெ. (n.) 1. முழுமை யடைதல்; to come to perfection. 2. பக்குவமடைதல்; reaching a matured state as in preparation of medicine medicated oil electuaries etc. (சா.அக.); [பாகம் + ஆ-,] பாகமா2 pākamātal, 6. செ.கு.வி. (v.i.) 1. உணவு முதலியன அணியமாதல்; to be fit for use, as food. 2. மருந்து முதலியன பதமாதல்; to reach a fitting condition, as medicine. [பாகம் + ஆ-.] பாகமா3 pākamātal, 6. செ.கு.வி. (v.i.) பங்கு பிரிக்கப் படுதல்; to be divided, partitioned. [பாகம் + ஆ-.]
பாகர்	பாகர்1 pākar, பெ. (n.) 1. தேரின் மேற்றட்டைச் சுற்றியுள்ள மரக் கைப்பிடிச் சுவர் (சிறுபாண்.258.உரை);; wooden balustrade in car. 2. தேர்; car. "எழில் நடைப் பாகரொடு" (சிறுபாண்.258.); [பாகு → பாகர்] வ.மொ.வ.193 பாகர்2 pākar, பெ. (n.) யானை, குதிரை முதலியவற்றை பாங்காயிருந்து நடத்துவோர். elephant or horse driver. "பாகன யரசன் குறிப்பினாலேவ" (பாரத.குருகுல.கா.நா.);; "யானை அறிந்தறிந்தும் பாகனையே கொல்லும்" (நாலடி..213);. [பாங்கர் → பாகர்]

பாகல்	பாகல்1 pākal, பெ. (n.) கொடி வகை; balsampear climber. "ஒருநாட் பாகற் கொடியே பலவறுப்பான்' (திருவாரூ.421);. க. ஹாகல் [பாகு + அல்] பாகல்வகை 1. கொம்புப்பாகல் (அல்); கொம்பன்பாகல் 2. மிதிபாகல் 3. சின்னப்பாகல் 4. நிலப்பாகல் 5. காட்டுப்பாகல் 6. நாய்ப்பாகல் 7. பேய்ப்பாகல் 8. முட்பாகல் 9. எருமைப்பாகல் 10. காட்டுப்பாகல்
பாகலம்	பாகலம் pākalam, பெ. (n.) யானைக்கு வரும் காய்ச்சல் நோய் வகை (சூடா.);; fever affecting elephants.
பாகலன்	பாகலன் pākalaṉ, பெ. (n.) or lunatic.
பாகற்காய்	பாகற்காய் pākaṟkāy, பெ. (n.) பாகல் கொடியில் காய்க்கும் காய்; bitter-guard. "பாகற்காயின் சாறு எடுத்து அருந்தி வந்தால் உடம்புக்கு மிகவும் நல்லது." [பாகல் + காய்]
பாகற்பலா	பாகற்பலா pākaṟpalā, பெ. (n.) பெருங்குமிழ்; large goomiz. (சா.அக.);
பாகற்பழம்	பாகற்பழம் pākaṟpaḻm, பெ. (n.) காய்ச்சல், நீரிழிவு, இரைப்பு, மூலம், குட்டம், மலப்புழு இவற்றைப் பாகற்பழம் போக்கும்; riped balsam pear. It is useful in cases of fever urinary disease bronchitis, piles leprosy and worms in the intestines (சா.அக.); [பாகல் + பழம்]

பாகன்	பாகன்3 pākaṉ, பெ. (n.) 1. யானைப் பாகன்; elephant driver, mahout. "யானை அறிந்தறிந்தும் பாகனையே கொல்லும்" (நாலடி.213); "கைவல் பாகன் பையென இயக்க" (அகநா.); 2. தேர் முதலியவற்றை நடத்துவோன்; charicteer muleteer, horseman, rider. "தேரிற் பாகனா யூர்ந்த தேவதேவன்" (திவ்.பெரியதி.7.5.2);. 3. அறிவன் (புதன்); (சூடா.);; the planet mercury. மராத். பாகா. ம. பாவான். [பாங்கன் → பாகன்] [பாகம் → பாகன்] செல்வி, திசம்.79 பக்.582. பாகன்4 pākaṉ, பெ. (n.) பக்குவம் பெற்றவன்; one who has attained moral or spiritual Ripeness. "பவத்திடை மூழ்கும் பாக ரல்லவர்" (கந்தபு.அடிமுடி..98); பாகன்3 pākaṉ, பெ. (n.) 1. ஒரு பக்கத்திற் கொண்டவன்; person who has anything at his side, partner.
பாகனம்	பாகனம் pākaṉam, பெ. (n.) ஆண்டு (யாழ்.அக.);; year. [பாசனம் → பாகனம்]
பாகா	பாகா pākā, பெ. (n.) பனைச் சர்க்கரை; sugar obtained from palmyra juice. (சா.அக.); [பாகு → பாகா]
பாகாசயம்	பாகாசயம் pākācayam, பெ. (n.) உண்ட உணவைப் பக்குவப்படுத்தும் சிறுகுடல்; small intestines capable of digesting the food taken into the system. (சா.அக.);
பாகார்	பாகார் pākār, பெ. (n.) 1. கோட்டை மதில் (அக.நி.);; fortwall. 2. இடம்; place. க. பாகல். ஒ.நோ. பாகர். [பாகர் → பாகார்]
பாகாரம்	பாகாரம் pākāram, பெ. (n.) எண்வகைக் கணிதத்தில் ஒன்றாகிய வகுத்தல் (பிங்.);; [பகு → பாகு → பாகாரம்]

பாகாளி	பாகாளி pākāḷi, பெ. (n.) வெண்பொன்; impure gold of a white colour. (சா.அக.);
பாகி	பாகி1 pākittal, 11. செ.குன்றாவி பங்கிடுதல்; to divide, apportion. [பாகு → பாகி.பாகித்தல்] (செல்வி. திசம்.79. பக்.182); பாகி2 pāki, பெ. (n.) தகுதியானவன்; competent, eligible peson apportion. [பாகு → பாகி] பாகி pāki, பெ. (n.) கட்டுரையில் பொருள் நிரலுக்கு ஏற்ப அமைக்கப்படும் பத்தி; paragraph. பாகியமைப்பு (Paragraph Structure); எப்பொருளைப்பற்றி யெழுதினாலும் அப்பொருளைப் பற்றிய கருத்துகளையெல்லாம் கோவைபட அமைத்துக்கொண்டு ஒவ்வொன்றையும்பற்றி இயன்ற அளவு அல்லது வேண்டுமளவு தனித்தனிப் பகுதியாக ஒவ்வொரு வாக்கியத்தொகுதி வரைவது பாகியமைப்பு அல்லது பாகிவரைவு ஆகும். கடிதம் கட்டுரை ஆவணம் (பத்திரம்); முதலியன பாகியமைப்பையே பாகுபாடாக் கொண்டிருக்கும். நூலாயின், அதிகாரம் இயல் முதலிய பிரிவுகளாக வகுக்கப்பட்டு அவற்றுள் ஒவ்வொரு சிறு பிரிவும் பாகியமைப்புடையதாக விருக்கும். பாகியமைப்புடன் எழுதப்பட்ட எவ்வகை எழுத்திடும், படிப்பதற்கு வசதியாகவும் பொருள் எளிதாய் விளங்குவதற்கு ஏதுவாகவும் பார்வைக்கு நன்றாகவும் இருப்பதால், உரைநடையில் எழுதும் எல்லாவற்றையும் பாகியமைப்புடனே எழுதுதல் வேண்டும். ஒரு பாகியின் இறுதி முழுவரியாகவும் இருக்கக்கூடுமாதலால், ஒரு பாகிக்கும் இன்னொரு பாகிக்கும் இடையீடு பார்த்தவுடன் தெளிவாய்த் தெரியுமாறு, ஒவ்வொரு பாகியின் முதல் வரியும் சற்று வலமாகத் தொடங்கப்பெறும்.
பாகிடு	பாகிடு1 pākiḍudal, 12. செ.குன்றாவி. (v.t.) பங்கிடுதல்; to divide, apportion. பாகிடு2 pākiḍudal, 20. செ.கு.வி. (v.i.) இரப்போர்க்கு ஈதல்; to give alms. "பாகிடுவான் சென்றேனை" (தேவா.54,4); [பாகு +இடு-,]
பாகினேயன்	பாகினேயன் pākiṉēyaṉ, பெ. (n.) உடன்பிறந்தாள் மகன்; sister's son. "பாகினேயரான கீழையகத் தாழ்வார்" (கோயிலொ.95);
பாகீடு	பாகீடு pāāṭu, பெ. (n.) பங்கிடுகை; share, portion, allotment. [பாகிடு → பாகீடு]

பாகு	பாகு1 pāku, பெ. (n.) 1. குழம்பான உணவு (திவா.);; any liquid food. "பொரிக்கறி பளிதம்பாகு புளிங்கறி" (பிரபுலிங். ஆரோகண.34); 2. இளகக் காய்ச்சிய வெல்லம்; treale, molasses, sugar syrup. "ஞானக் கரும்பின் தெளிவைப் பாகை" (திருவாச. 9,15); 3. சருக்கரை (பிங்.);; coarse sugar, palm sugar. 4. பால் (சூடா.);; milk. 5. பாக்க; arecanut. "குற்றபாகு கொழிப்பவர்" (கம்பரா. நாட்டுப்.29); 6. அடுப்பு (பரணி); என்னும் விண்மீன் (அக.நி.);; the second {nakSatrā.} தெ. பாகு. [பகு → பாகு] பாகு2 pāku, பெ. (n.) 1. பகுதி; share, portion, lot, division. 2. இரப்பு; alms.
பாகுடம்	பாகுடம் pākuḍam, பெ. (n.) 1. கையுறை; gift, present. "நரிப்படைக் கொரு பாகுடம் போலே" (திவ்.பெரியாழ்.4,5,8); 2. அரசிறை (சங்.);; royal revenue, impost, tripute. பிரா. {paada} க. பாவுட. [பாகு → பாகுடம்]
பாகுடி	பாகுடி pākuḍi, பெ. (n.) தொலைதூரம்; long distance. "பாகுடிப் பார்வற் கொக்கின்" (பதிற்றுப்.16); [பா → பாகுடி] பாகுடி pākuḍi, பெ.(n.) 1. சேரநாட்டு உம்பாற் காட்டு மலைகளின் இடையிலிருந்த குறு நாட்டுப் பகுதி; a region in ancient Kerala mountain. 2. அகப்பாகுடி பார்க்க;see agappakudi. மறுவ அகப்பாகுடி. க. பாகுடி [அகப்பாகுடி(மதில்குழ்ந்த குடியிருப்பு);-பாகுடி]

பாகுதம்	பாகுதம் pākudam, பெ. (n.) கருஞ்சீரகம்; black cumin. (சா.அக.); [P]
பாகுபடுத்து-தல்	பாகுபடுத்து-தல் bākubaḍuddudal, பெ. (n.) 10. செ.கு.வி. வேறுபாடு தெரியும் வகையில் பிரித்தல்; classify, sort out, differntiate. "எதற்காக ஏழை பணக்காரன் என்று பாகுபடுத்திப் பேசுகிறாய்." "மூளை, செய்திகளைப் பாகுபடுத்தி நம்மை உணரச் செய்கிறது."
பாகுபடு-தல்	பாகுபடு-தல் bākubaḍudal, 20. செ.கு.வி. பிரிவுபடுதல்; to be classified. "அவை இனைத்துப் பாகுபடுமென்றும்" (தொல். சொல்.427, சேனா); [பாகு + படு-,]
பாகுபந்து	பாகுபந்து bākubandu, பெ. (n.) ஒரு சிற்றூர் நிலத்திலுள்ள கூட்டுரிமை; joint interest in the property of a village or persons associated family. [பாகம் + பந்து → பாகுபந்து]
பாகுபந்துமிராசு	பாகுபந்துமிராசு bākubandumirācu, பெ. (n.) ஒரு குடும்பத்திலுள்ள உறுப்பினர்களுக்குண்டான நிலக் கூட்டுரிமை ; occupance of land in coparcenery especially by members of the same family. [பாகுபந்து. U. {miras} த. மிராசு]
பாகுபாடு	பாகுபாடு pākupāṭu, பெ. (n.) பிரிவுபடுகை; division/ {sub-division.} class/ (உம்.); "முன்னூற் பாற்பாடு பொருளுஞ்சைவப் பாகுபாடுணர்ந்து" (சிவரக.பாயிர.21.); [பாகுபடு → பாகுபாடு]
பாகுபிடித்தல்	பாகுபிடித்தல் bākubiḍittal, பெ. (n.) 1. பாகு செய்து உருண்டை பிடித்தல்; to make a lump of jellied matter. 2. தேன் ஊற்றி இளகியமாகச் செய்தல்; making into an electuary by adding honey-aconserve. (சா.அக.);
பாகுமுறிதல்	பாகுமுறிதல் pākumuṟidal, பெ. (n.) பாகு பதம் தவறுதல்; failing in the preparation of a syrup by exceeding the stage. (சா.அக.); [பாகு + முறி]
பாகுவலயம்	பாகுவலயம் pākuvalayam, பெ. (n.) தோள்வளை(S.I.I.ii, 163);; armlet. [வாகுவலயம் → பாகுவலயம்] [P]

பாகுவன்	பாகுவன் pākuvaṉ, பெ. (n.) சமையற்காரன் (யாழ்.அக.);; cook. [பாகம் → பாகுவன்]
பாகுளி	பாகுளி pākuḷi, பெ. (n.) கன்னி (புரட்டசி); மாதத்து நிறைநிலா நாள்; full moon in the month of {purattāši.} "அதைப் பாகுளி யென்று" (விநாயகபு.37,81);
பாகை	பாகை pākai, பெ. (n.) ஊர்; village, town. [பாகு → பாகம் → பாகை] மு.தா.104. பாகை2 pākai, பெ. (n.) 1. பகுதி (சூடா.);; part. division, section. 2. வட்டத்தை முந்நூற்றறுபதாகப் பிரித்து வந்த ஒரு பகுதி (யாழ்.அக.);; 3. காலவளவு வகை; a division of time. [பாகு → பாகம் → பாகை] மு.தா.104. பாகை pākai, பெ. (n.) களிற்றின் உடலில் மதநீர் ஊறுமிடம்; the spot from which ichor flows in an elephant. "முகபாகை குதிபாய் கடாம்" (தக்கயாகப்.3); [பாகு → பாகை] பாகை4 pākai, பெ. (n.) கோணத்தை அளக்கப் பயன்படும் அலகு, வட்டத்தின் 360 சமபாகத்தில் ஒரு பாகம்; degree (to measure angles.); [பாகு → பாகை]
பாகைமானி	பாகைமானி pākaimāṉi, பெ. (n.) protractor. [பாகை + மானி]
பாகையிட்ட பாத்திரம்	பாகையிட்ட பாத்திரம் pākaiyiṭṭapāttiram, பெ. (n.) அளவு குறித்த ஏனம்; graduated vessel. (சா.அக.); [பாகை + இட்ட + skt. {para)} த. பாத்திரம்]
பாகையிடல்	பாகையிடல் pākaiyiḍal, பெ. (n.) அளவிடல்; to graduate. (சா.அக.); [பாகை + இடல்]

பாகையெலும்பு	பாகையெலும்பு pākaiyelumbu, பெ. (n.) ஒரு மூக்கெலும்பு; a nasal bone. (சா.அக.); [பாகை + எலும்பு]
பாங்க	பாங்க pāṅga, பெ. (n.) பலண்டுறுகச் செய்ந்நஞ்சு; one of the 32 kinds of native arsenices, as contemplated in Tamil Siddha medicine. (சா.அக.);
பாங்கயம்	பாங்கயம் pāṅgayam, பெ. (n.) 1. ஆகாய கருடன்; sky root, snake caper. 2. வெற்றிலைப்பாக்கு; betel leaf and nut. (சா.அக.);
பாங்கர்	பாங்கர்1 pāṅgar, பெ. (n.) 1. இடம்; place, location. "பல்லியும் பட்ட பாங்கர்" (சீவக.1909); 2. பக்கம்; side, neighbourhood. "அதற்குப் பாங்கர் மன்னுபூங் கோயிலாக்கி" (தணிகைப்பு. அகத்.166); "ஈசன் பாங்கரந்தரியங்கில்லாமல்" (சிவரக. நந்திகண.5.); 3. பாங்க்ர்க்கொடி; a climber. "பாங்கரும் முல்லையும்" (கலித்.111); "குல்லையும் குருந்துங் கோடலும் பாங்கரும்" (கலித்103-3); [பாக்கு → பாங்கு1 → பாங்கர்] மு.தா.104. பாங்கர்2 pāṅgar, பெ. (n.) உகாமரம்; tooth brush tree. "பாங்கர் மராஆம்பல் பூந்தணக்கம்" (குறிஞ்சிப்.85); [பாங்கு → பாங்கர்]
பாங்கல்	பாங்கல் pāṅgal, பெ. (n.) வேங்கைமரம்; kino tree. (சா.அக.);
பாங்கற்கூட்டம்	பாங்கற்கூட்டம்2 pāṅgaṟāṭṭam, பெ. (n.) தோழனது உதவியால் தலைவியைத் தலைவன் குறியிடத்துக் கூடுகை (திருக்கோ.);; "இடந்தலைப்பாடு –பாங்கற்கூட்டம்" (அகப்.கள..5.); [பாங்கன் + கூட்டம்]

பாங்கன்	பாங்கன் pāṅgaṉ, பெ. (n.) 1. தோழன்; friend,associate, companion. "பாங்க னிமித்தம் பன்னிரண் டென்ப" (தொல்.பொ.104); 2. கணவன்; husband. "பொருள்வயிற் பாங்கனார் சென்ற நெறி" (நாலடி,400); ம. பாங்ங்ன் [பாக்கு → பாங்கு → பாங்கர். பாங்கு → பாங்கன்] மு.தா.104. ஒ.நோ. ME. OF. St. Paggis & page.
பாங்கனகம்	பாங்கனகம் pāṅgaṉagam, பெ. (n.) பனைச் சருக்கரை; palmyra sugar. (சா.அக.);
பாங்காக்கெண்டை	பாங்காக்கெண்டை pāṅgākkeṇṭai, பெ. (n.) ஒரு வகைக்கெண்டை மீன்; bangkok strain.
பாங்காலி	பாங்காலி pāṅgāli, பெ. (n.) ஒரு வகை மரம்; burma iron wood tree. (சா.அக.);
பாங்கானவன்	பாங்கானவன் pāṅgāṉavaṉ, பெ. (n.) மதிப்புரவுள்ளவன்; man of polite address and nnammers. [பாங்கு → பாங்கானவன்]
பாங்கி	பாங்கி pāṅgi, பெ. (n.) தலைவியின் தோழி; female companion of a heroine, lady's maid. "பாங்கற்கூட்டம் பாங்கியிற் கூட்டம்" (நம்பியகப்.அகத்.27.); "பாங்கியர் மருங்குகுழ" (பொரியபு. தடுத்தாட்.); fem. of பாங்கன். [பாங்கன் → பாங்கி] செல்வி. '75 ஆனி. பக். 534.
பாங்கிச் சிலைநிறம்	பாங்கிச் சிலைநிறம் pāṅgiccilainiṟam, பெ. (n.) மாங்கிடச்சிலை; a kind of mineral stone mentioned in the Tamil Siddha medicine. (சா.அக.);
பாங்கிமதிவுடம்பாடு	பாங்கிமதிவுடம்பாடு pāṅgimadivuḍambāḍu, பெ. (n.) பாங்கி தலைவி வேறுபாட்டைக் கண்டு புணர்ச்சியினுண்மையறிந்து ஆராய்ந்து தன்மதியுடம்படுதல்; என்னும் துறை; a theme in love poetry. [பாங்கி + மதி + உடன்பாடு] "முன்னுறவுணர்தல் குறையுற வுணர்த லிருவருமுன் வழியவன் வரவுணர்தலென் - றொரு மூன்று வகைத்தே பாங்கி மதி யுடம்பாடு" (அகப். களகளகள.22);
பாங்கியிற்கூட்டம்	பாங்கியிற்கூட்டம் pāṅgiyiṟāṭṭam, பெ. (n.) தோழியின் உதவியால் தலைவியைத் தலைவன் குறியிடத்துக் கூடுகை; [பாங்கி1 + இன் + கூட்டம்]

பாங்கிற்கூட்டல்	பாங்கிற்கூட்டல் pāṅgiṟāṭṭal, பெ. (n.) தலைவன் தலைவியை ஆயத்துச் செலுத்தல்;(வாண.42.முகம்);; to send the heroine with her companions. [பாங்கு → பாங்கில் + கூட்டல்] 'இன்' உருபு கருவிப்பொருள் உணர்த் திற்று
பாங்கினம்	பாங்கினம் pāṅgiṉam, பெ. (n.) ஆயம்; suite, company. "யாங்கணுந் திரிவோள் பாங்கினங் காணாள்" (மணிமே.8,35);. [பாங்கு1 → பாங்கினம்]
பாங்கீலி	பாங்கீலி pāṅāli, பெ. (n.) கீலி மீன் வகையுள் ஒன்று (முகவை.மீனவ.);; a kind of sea-fish. [P]
பாங்கு	பாங்கு1 pāṅgu, பெ. (n.) 1. பக்கம்; side, neighbourhood. "காடுகொண்டலர்ந்த பாங்கெலாம்" (சூயா.நாட்.2); 2. இடம்; place, location. "பட்டி மண்டபத்துப் பாங்கறிந் தேறுமின்" (மணிமே.1,61); 3. ஒப்பு; equality, likeness. "பாங்கருஞ் சிறப்பின்" (தொல்.பொ.78); 4. நன்மை; goodness. "பாங்கலா நெறி" (வாயுசங்.இருடி.பிரம.11); 5. அழகு; beauty, fairness, neatness. "பாங்குறக்கூடும் பதி" (பு.வெ.9,51.கொளு); 6. தகுதி; agreeableness. "பாங்குற வுணர்தல்" (தொல்.சொல்.396); 7. உடல்நலம்; health. "திருமேனி பாங்கா?" 8. இயல்பு; nature, propriety. ஒழுக்கம்
பாங்குதிரி-த்தல்	பாங்குதிரி-த்தல் pāṅgudiriddal, செ.குன்றாவி. (v.t.) பாங்குயிரி (நாஞ்.);. பார்க்க;see {paigupiri,} பாங்கு + பிரி → பாங்குபிரி-,
பாங்குநெல்	பாங்குநெல் pāṅgunel, பெ. (n.) நெல்வகை (விவசா.2);; a kind of paddy.

பாங்கு தூக்கிவை-த்தல்	பாங்கு தூக்கிவை-த்தல் pāṅgutūkkivaittal, செ.கு.வி. (v.i.) வயலில் ஆட்டுக்கிடை வைப்பதற்கு முன் விரியோலை முதலியவற்றை வயலில் அமைத்தல்(நாஞ்.);; to put up hut, etc, as a preliminary to the penning of sheep for manuring of field.
பாங்கு பண்ணு-தல்	பாங்கு பண்ணு-தல் bāṅgubaṇṇudal, 5. செ.கு.வி. (v.i.) நேர்த்தியாக அணிதல்; to dress neatly. [பாங்கு1 + பண்ணு-,]
பாங்கு பரிசனை	பாங்கு பரிசனை bāṅgubarisaṉai, பெ. (n.) நன்னடை; good manners, gentle dress and behaviour. [பாங்கு + பரிசு → பரிசனை]
பாங்கு பாவனை	பாங்கு பாவனை pāṅgupāvaṉai, பெ. (n.) பாங்கு பரிசன பார்க்க;see {paiguபparišanai} [பாங்கு + skt.{ bhāvanā»} த. பாவனை]
பாங்கு பிரி-த்தல்	பாங்கு பிரி-த்தல் bāṅgubirittal, 4. செ. குன்றாவி. (v.t.) கிடை வைத்தபின் ஒவ்வொருவருக்குரிய ஆடுகளைத் தனித்தனியாய்ப் பிரித்தல்; to divide the respective sheep of shepherds who have jointly penned them up for manuring a field. [பங்குபிரி → பாங்குபரி]
பாங்குமம்	பாங்குமம் pāṅgumam, பெ. (n.) கருஞ்சீரகம்; black cumin. (சா.அக.);. மறுவ: பாங்குதம் [பாங்கு → பாங்குமம்] [P]
பாங்கெடுத்துவை-த்தல்	பாங்கெடுத்துவை-த்தல் pāṅgeḍuttuvaittal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) பாங்குதூக்கி வை (நாஞ்); பார்க்க;see {pāriguttikkiwai} [பங்கெடுத்துவை → பாங்கெடுத்துவை]
பாங்கோர்	பாங்கோர் pāṅār, பெ. (n.) நட்பினர்; friends. "பாங்கோர் பாங்கினும்" (தொல்.பொ.41); [பாங்கு + பாங்கோர்]
பாச்சகி	பாச்சகி pāccagi, பெ. (n.) தண்டுக்கீரை; amaranthus gangesticus. (சா.அக.);. [P]

பாச்சல்	பாச்சல் pāccal, பெ. (n.) பாய்ச்சல், பார்க்க;see {payccal} "பாச்சன் மாத்திரம்" (ஞானவா.சதவு.6); [பாய் → பாய்ச்சல் → பாச்சல்] பாச்சல் pāccal, பெ. (n.) 1 திருப்பத்தூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Thirup patturTaluk. 2. நாமக்கல் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Namakkal Taluk. [பாய்ச்சல் – பாச்சல்]
பாச்சா	பாச்சா1 pāccā, பெ. (n.) வல்லமை; show of power. "உன் பாச்சா என்னிடம் பலிக்காது" [பாய்ச்சல் → பாச்ச + பாச்சா] பாச்சா pāccā, பெ. (n.) பாச்சை(நாமதீப்.266);. பார்க்க;see {paccal}
பாச்சாங்குள்ளி	பாச்சாங்குள்ளி pāccāṅguḷḷi, பெ. (n.) விளையாட்டில் முறையின்றி, தருக்கஞ் செய்பவன்-ள்; one who makes unjust claims in a game. மறுவ. வாச்சாங்குளி. [பாசாங்கு + கொள்ளி → பாச்சாங்குள்ளி]
பாச்சாங்குள்ளியடி-த்தல்	பாச்சாங்குள்ளியடி-த்தல் pāccāṅguḷḷiyaḍittal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) விளையாட்டில் முறையின்றி தருக்கஞ் செய்தல்; to make unjust clam's in a game. [பாச்சாங்குள்ளி + அடி-,]
பாச்சாவுருண்டை	பாச்சாவுருண்டை pāccāvuruṇṭai, பெ. (n.) நச்சுக் கருப்பூர உருண்டை; naphthaline balls. [பாக்சை + உருண்டை → பாச்சளவுருண்டை]
பாச்சான்	பாச்சான் pāccāṉ, பெ. (n.) 1. திருகுக்கள்ளி; twist spurge. 2. கொடிக் கள்ளி; creeping milk hedge. 3. தும்பை இலை; leaf of leucus. (சா.அக.); [P]

பாச்சி	பாச்சி1 pācci, பெ. (n.) தாய்ப்பால்; milk, mother's milk. "பாச்சி சோச்சி" தெ.க. பாசி, ம. பாச்சி [பால் → பாச்சி] [பாலை மழலையர் 'பாச்சி' என வழங்குப. (வைத்திய பரிபாடை);;] பாச்சி2 pācci, பெ. (n.) பாசி: fishery in tanks or pools. [பாசி → பாச்சி] பாச்சி pācci, பெ. (n.) பாச்சிகை பார்க்க;see {paccigai} [பாய்ச்சிகை → பாச்சி] பாச்சி4 pācci, பெ. (n.) அலைவாய்க்கரை நோக்கி வரும் இருவேறலைகட்கிடையேயுள்ள நீர்பரப்பு (செங்கை.மீன.);; water surface between two sea tides.
பாச்சிக்கட்டை	பாச்சிக்கட்டை pāccikkaṭṭai, பெ. (n.) பாச்சிகை பார்க்க;see {pāccigai} [பாச்சி + கட்டை]
பாச்சிக்குத்தகை	பாச்சிக்குத்தகை pāccigguttagai, பெ. (n.) பாசிக்குத்தகை பார்க்க;see {pāŠikkuttagai} [பாசி → பாச்சி + குத்தகை]
பாச்சிக்கை	பாச்சிக்கை pāccikkai, பெ. (n.) பாச்சிகை பார்க்க;see {pāccigai} [பாச்சிகை → பாய்ச்சிகை → பாச்சிக்கை]
பாச்சிகா	பாச்சிகா pāccikā, பெ. (n.) பாலாட்டங்கொடி; soma plant of ancient fame. (சா.அக.);. மறுவ. சோமலதை

பாச்சிகை	பாச்சிகை pāccigai, பெ. (n.) சூதாடு கருவி; dice. தெ. பாசிக, ம. பாச்சிக, க. பாசிகெ [பாய்ச்சிகை → பாச்சிகை] [P]
பாச்சியம்	பாச்சியம் pācciyam, பெ. (n.) 1. பகுதி; part share, portion, allotment. 2. வகுக்கப் படுந்தொகை; dividend arith. [பாத்தியம் → பாச்சியம்]
பாச்சியமந்திரி	பாச்சியமந்திரி pācciyamandiri, பெ. (n.) பிடாலவணம்; a kind of mineral salt with which bangles are made. (சா.அக.);.
பாச்சில் வேள் நம்பன்	பாச்சில் வேள் நம்பன் pāccilvēḷnambaṉ, பெ. (n.) எட்டாம் நூற்றாண்டைச்சேர்ந்த புலவர்; a poet, in 8th c. [பாச்சில் + வேள் + நம்பன்] இவருடைய இயற்பெயர் நம்பன். கல்வெட்டின் உதவியால் அறியப் பெறுபவர்களில் இவரும் ஒருவர். சோழ மண்டலத்தைச் சார்ந்த மழநாட்டின்கண் விளங்கும் திருப்பாச்சிலாச் சிரமமே இவரது ஊர். சுவரன் மாறன் என்னும் இரண்டாம் பெரும் பிடுகு முத்தரையனை இவர் பாடியிருக்கின்றார். இந்த முத்தரையன் திருக்காட்டுப் பள்ளியின் பக்கத்திலுள்ள நியமம் என்ற ஊரில் பிடாரியார் கோயிலொன் றேற்படுத்தி, அக்கோயிலில் உள்ள தூண்களில், தன் மீது பாடிய பாடல்களைக் குறித்திருப் பதோடு பாடிய புலவர்களின் பெயர்களையும் குறிப்பிட்டிருக்கின்றான். அக்கோயில் சிதைந்து போனபடியால் அதிலுள்ள தூண்களையும், கற்களையும் திருக்காட்டுப் பள்ளிக்கருகிலுள்ள செந்தலை என்னும் ஊரில் கொண்டு சென்று ஒரு சிவன் கோவில் கட்டினார்கள். அத் தூண்களுள் ஒன்றில் நம்பன் பாடிய பாடல்கள் உள்ளன. பாடல்கள் யாவும் கட்டளைக் கலித்துறைகளாகவும் வெண்பாக்களாகவும் காணப்படுகின்றன.)
பாச்சிலாச் சிரமம்	பாச்சிலாச் சிரமம் pāccilāccciramam, பெ. (n.) திருவாசி எனப்படும், பாடல் பெற்ற ஊர்; a place name in Tanjore Dt. இவ்வூர் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் உள்ளது. 'பாச்சில் கூற்றத்து ஆச்சிராமமாதலின் பாச்சில் ஆச்சிரமம்' என்று வழங்கப்படுகிறது என்ற கருத்து அமைகிறது. ஆச்சிரமம் முனிவர்களின் இருப்பிடத்தைக் குறிப்பிடும் நிலையில் இப்பெயர் அமைந்ததோ எனத் தோன்றுகிறது. சம்பந்தர், சுந்தரர் பாடிய கோயில் இங்கு உள்ளது. "அன்னமாம் பொய்கை சூழ் தரு பாச்சிலாச் சிராமத் துறை" (சுந்:14-2); "பொன் விளை கழனிப் புள்ளினஞ் சிலம்புமாம் பொய்கைப் பாச்சிலாச் சிராமத்து" (சுந்,14-4); "மஞ்சடை மாளிகைசூழ் தருபாச்சிலாச் சிராமத்துறைகின்றவன்" (44-3); என்கின்றார் சம்பந்தர்.);
பாச்சிவரி	பாச்சிவரி pāccivari, பெ. (n.) பாசிவரி பார்க்க;see {pāši-war.} [பாசி → பாச்சி + வரி]

பாச்சுத்தி	பாச்சுத்தி1 pāccutti, பெ. (n.) பாற்சொற்றி பார்க்க;see {pār-corri} [பாற்சொற்றி → பாச்சுத்தி] பாச்சுத்தி pāccutti, பெ. (n.) எருக்கு முதலான செடிகளிலிருந்து பாலெடுத்து இறுக வைத்த ஒரு பொருள்; the viscid juice of madar and other plants collected and evaporated in shallow dish in the sum or in the shade.(சா.அக.);. மறுவ. பாச்சொற்றி, பாற்சோற்றி, பாச்சோந்தி.
பாச்சுருட்டி	பாச்சுருட்டி pāccuruṭṭi, பெ. (n.) நெய்த ஆடையைச் சுருட்டும் நெசவுத் தறிமரம் (யாழ்.அக.);; weaver's beam, a revolving bar of wood round which the woven cloth is wound. [பாய்ச்சுருட்டி → பாக்கருட்டி] பா + சுருட்டி
பாச்சுற்றி	பாச்சுற்றி pāccuṟṟi, பெ. (n.) பாச்சுருட்டி பார்க்க;see {pă-c-curuffi}
பாச்சை	பாச்சை pāccai, பெ. (n.) 1. புத்தகப் பூச்சி; silver fish. 2. தத்துப்பூச்சி வகை; a house hold pest. 3. சுவர்க்கோழி; cricket. 4. கரப்பு; cockroach. [பாய்ச்சல் → பாச்சை]
பாச்சையுருண்டை	பாச்சையுருண்டை pāccaiyuruṇṭai, பெ. (n.) பாச்சை முதலிய பூச்சிகள் துணி, தாள் முதலியவற்றை அரித்து விடாமல், தடுக்கப் பயன்படுவதும் வெள்ளை நிறமுடையதும் ஒருவகை நெடி உடையதாக இருப்பதும் வேதிப் பொருளால் செய்யப்பட்டதுமான சிறிய உருண்டை; naphthaline ball. [பாச்சை + உருண்டை]
பாச்சொற்றி	பாச்சொற்றி pāccoṟṟi, பெ. (n.) பாற்சொற்றி பார்க்க;(சா.அக.);; a plant, see {pâccord} ம: பாச்சொற்றி [பாற்சொற்றி → பாச்சொற்றி]
பாச்சொற்றிப்பாலை	பாச்சொற்றிப்பாலை pāccoṟṟippālai, பெ. (n.) பாற்சொற்றி பார்க்க;see {pārcorri} [பாற்சொற்றி + பாலை]

பாச்சொறி	பாச்சொறி pāccoṟi, பெ. (n.) பாற்சொற்றி பார்க்க;see {pārcorri} [பாற்சொற்றி → பாற்சொறி]
பாசக்கட்டு	பாசக்கட்டு pācakkaṭṭu, பெ. (n.) பிறப்பிற்குக் காரணமான உயிர்த்தொடர்பு; the bondage of the soul resulting in births. [பாசம் + கட்டு]
பாசக்கயிறு	பாசக்கயிறு pācakkayiṟu, பெ. (n.) சுருக்குக் கயிறு; rope with a noose, a weapon of yama. [பாசம் + கயிறு] [P]
பாசகம்	பாசகம்1 pācagam, பெ. (n.) இரைப்பைக்கும் சிறுகுடற்கும் நடுவில் இருப்பதும், செரிமானத்திற்குச் கரணியமாக இருப்பதும், உடலுக்கு வெப்பத்தை தந்து உணவுச் சாரத்தை மற்ற கழிந்த உணவினின்றும் பிரித்து உடம்பிற்கு ஊட்டத்தைக் கொடுப்பதாகவும் உள்ள மூலநெருப்பு (மூலாக்கினி);; gastric fire which is situated between the stomach and the small intestines which are the seats of fire of digestion. It assists digestion and imparts heat to the whole body and separates the nourishing juice (chyle); from other excrementitious substances (dejecta); (சா.அக.); பாசகம்2 pācagam, பெ. (n.) 1. சீரகம்; seed. 2. பெருங்கொம்மட்டி; cucumis colocynthis. (சா.அக.); பாசகம்3 pācagam, பெ. (n.) வகுக்குமெண்; divisor. [பாகசம் → பாசகம்.]
பாசகரன்	பாசகரன் pācagaraṉ, பெ. (n.) பாசத்தைக் கையிலுடைய கூற்றுவன் (யாழ்.அக.);; yama, as holding the noose of death in his hand. [பாசம் + skt. kara→ த. கரன்]
பாசகன்	பாசகன் pācagaṉ, பெ. (n.) சமையற்காரன் (பதிற்றுப்.67, 16, அரும்.);; cook.
பாசகி	பாசகி pācagi, பெ. (n.) வெற்றிலை; betel leaf. (சா.அக.);
பாசகுசுமம்	பாசகுசுமம் pāsagusumam, பெ. (n.) இலவங்கம்(தைலவ. தைல64);; clove tree. மறுவ. கிராம்பு

பாசசாலம்	பாசசாலம் pācacālam, பெ. (n.) உயிர்களின் பாசத்தொகுதி; the innumerable entangements of the soul. [பாசம் + skt. {Alam)} த. சாலம்]
பாசஞானம்	பாசஞானம் pācañāṉam, பெ. (n.) 1. சொல்லாலும் மனத்தாலும் கலைகளின் அறிவாலும் அறியும் அறிவு; 2. அறியாமை; spiritual ignorance. [பாசம் + skt {gnanam} த.ஞானம்]
பாசடகு	பாசடகு pācaḍagu, பெ. (n.) பசியகீரைவகை; a kind of edible green. "பாசடகு மிசையார் பனிநீர் மூழ்காரீ (புறநா.62-14);
பாசடம்	பாசடம் pācaḍam, பெ. (n.) வெற்றிலை; betel leaf. [பாசடை → பாசடம்] [P]
பாசடும்பு	பாசடும்பு pācaḍumbu, பெ. (n.) பசிய அடம்பு என்னும் படர்கொடி; hare leaf. "ஏர்கொடிப் பாசடும்பு பரியஊர்பு இழிபு" (ஐங்குறு.101-2); "ஆய்கொடிப் பாசடும்பு அரிய ஊர்பிழிபு" (அகநா.330-14); [பசுமை + அடம்பு → அடும்பு]
பாசடை	பாசடை pācaḍai, பெ. (n.) பசியஇலை; green leaf. "பாசடை நிவந்த கணைக்கா னெய்தல்" (குறுந்.9); "வள்ளுகிர் கிழிந்த வடுவாழ் பாசடை" (சிறுபாண்.182); "நெய்தற் பாசடை புரையும் அஞ்செலி" (நற். 47-3); "களிற்றுச் செவி யன்ன பாசடை மயக்கி" (குறுந்.246-2); "பாசடை நிவந்த பனிமலர்க் குவளை" (ஐங்குறு.225-2);
பாசத்தளை	பாசத்தளை pācattaḷai, பெ. (n.) பாசக்கட்டு பார்க்க;see {pāša-k-kattu.} "பற்றென்னும் பாசத்தளையும்" (திரிகடு. 22.); [பாசம் + தளை]
பாசத்தன்	பாசத்தன் pācattaṉ, பெ. (n.) பாசதரன் பார்க்க;see, {pāsataran} [பாசம் + அத்து + அன்]

பாசதரன்	பாசதரன் pācadaraṉ, பெ. (n.) 1. பாசக்கயிற்றைக் கையிலுடைய காலன்; one holding the noose. yama. 2. வருணன் varuna. [பாசம் + skt. dharan→ த. தரன்]
பாசபெத்தர்	பாசபெத்தர் bācabettar, பெ. (n.) பார்க்க;see {pāšapandar} [பாசம் + பெற்றார்-பெத்தர்]
பாசம்	பாசம்1 pācam, பெ. (n.) 1. கயிறு; cord. 2. கயிறு வடிவான படைக்கல வகை. noose, snare, as a weapon. "கட்டாதுன்னையென் கடுந்தொழிற் பாசம்" (மணிமே. 22, 71.); "கைக்கொள் பாசத்துக் கைப்படு வோரென" (சிலப். 5-132); "தொடுத்தபா சத்துத் தொல்பதி நரகரை" (மணிமே. 1-23); 3. படையணிவகுப்பு வகை; a kind of battlearray. "பாச நாமமணியினின்ற வீரரோடு பற்றினான்" (பாரத. பதினான். 18.);; 4. தளை; tie, bondage. "பாசத்துளிட்டு விளக்கினும்" (நான்மணி. 99.); 5. மும்மலம்; "பதிபசு பாசமென" (திருமந். 115.); 6. அன்பு; love. "பாசமாகிய பந்து கொண்டாடுநர்" (சீவக. 1320.); 7. பற்று; attachment. "மனைப்பாசங் கைவிடாய்" (நாலடி. 130.); பத்தி
பாசமறுக்கும் பருமலை	பாசமறுக்கும் பருமலை pācamaṟukkumbarumalai, பெ. (n.) நாகமலை; mountain containing zinc ore. (சா.அக.);
பாசமாலை	பாசமாலை pācamālai, பெ. (n.) கழுத்தணி வகை; a kind of neck-ornament. "பாசமாலை... யொன்றிற் கோத்த தாலி பதினேழு".(s.I.I.iii. 225); [பாசம் + மாலை]
பாசமீதல்	பாசமீதல் pācamītal, பெ. (n.) 1. இதளியக் குளிகைக்கு உயிர் கொடுத்தல்; to animate or give life to consolidated mercury ball. 2. அன்பு காட்டல்; to show affection or kindness. (சா.அக.); [பாசம் + ஈதல்]

பாசமுடத்தாசன்	பாசமுடத்தாசன் pācamuḍattācaṉ, பெ. (n.) முயல்; rabbit (சா.அக.);
பாசமோசனம்	பாசமோசனம் pācamōcaṉam, பெ. (n.) பாச நீக்கம் பார்க்க;see pasavimõsanam. "பலவித மாசான் பாசமோசனந் தான் பண்ணும் படி" (சி. சி. 8, 3.); [பாசம் + மோகனம் → மோசம்]
பாசரிவாள் கத்தி	பாசரிவாள் கத்தி pācarivāḷkatti, பெ. (n.) ஆக்கரிவாள்; a kind of sickle. மறுவ: பாசுகராகத்தி [பாசம் + அரிவாள்கத்தி] [P]
பாசருகம்	பாசருகம் pācarugam, பெ. (n.) அகில்(மலை.);; egle-wood.
பாசல்	பாசல் pācal, பெ. (n.) பாச்சி (செங்கை.மீனவ.); பார்க்க;see {păcci}
பாசலம்	பாசலம் pācalam, பெ. (n.) 1. நெருப்பு; fire. 2. காற்று; air, wind.
பாசவர்	பாசவர் pācavar, பெ. (n.) இலையமுதிடுவார்; one who give vegetarian food. பாசவர்2 pācavar, பெ. (n.) வெற்றிலையிடு வோர்; dealers in betel leaves. "பாசவர் வாசவர் மைந்நிண விலைஞரோடு" (சிலப். 5, 26.); பாசவர் pācavar, பெ. (n.) 1. ஆட்டிறைச்சி விற்கும் வணிகர்; dealers in mutton. "பாசவ ரூனத் தழித்த வானினக் கொழுங்குறை" (பதிற்றுப். 21, 9); 2. இறைச்சி விற்போர் (சிலப். 5, 26, உரை; dealers in meat. [பாசு → பாசவன்] மு.தா.210 பாசவர்4 pācavar, பெ. (n.) கயிறுதிரித்து விற்போர் (சிலப். 526, உரை);; those who make and sell ropes. "பாசவர்வாசவர்" (சிலப். இந்திர. 26.); (கயிறு திரித்துவிற்பாரும் பச்சிறைச்சி சூட்டிறைச்சி விற்பாருமாம் என்பர் சிலப்பதிகார உரை யாசிரியர் (தமிசொ.அக.);

பாசவல்	பாசவல் pācaval, பெ. (n.) 1. செவ்வியவல்; rice obtained from fried paddy. "பாசவ லிடித்த கருங்கா ழுலக்கை" (குருந். 238-1); "(பாசவ லிடிக்கு மிருங்கா ழுலங்கை" (அகநா. 141–18.); a preparation of rice obtained by pesting fried paddy. "பாசவல் முக்கி" 2. பசிய விளை நிலம்; green field. "பாசவற் படப்பையாரெயில் பலதந்து" (புறநா. 6);
பாசவிமோசனம்	பாசவிமோசனம் pācavimōcaṉam, பெ. (n.) மலபந்தம் நீங்குகை; realease of the soul from worldly bonds. பாசமோசனம் பார்க்க;see {pasamdsanam.} [பாசம் + {skt.vi-mocapa,} த. விமோசனம்]
பாசவினை	பாசவினை pācaviṉai, பெ. (n.) பந்தத்திற்கேது வாகிய வினை; "பாசவினையை பறித்து நின்று" (திருவாச. 9, 4.); karma, causing bondage of souls. [பாசம் + வினை]
பாசவீடு	பாசவீடு pācavīṭu, பெ. (n.) பாசநீக்கம், detachment of affection. "பாச வீடும் சிவப்பேறு மென" (சி. போ. பா. 10, பக். 399); [பாசம் + வீடு]
பாசவேடம்	பாசவேடம் pācavēṭam, பெ. (n.) கருந்தகரை; black species of foetidcassia. (சா.அக.);
பாசவைராக்கியம்	பாசவைராக்கியம் pācavairākkiyam, பெ. (n.) புவிவெறுப்பு, உலகவெறுப்பு (யாழ்.அக.);; determined hatred of worldly attachment. [பாசம் + வயிரம் → {vairčgya} த. வயிராக்கியம்]
பாசளை	பாசளை pācaḷai, பெ. (n.) குன்றி; wild licorice. (சா.அக.); [P]

பாசறவு	பாசறவு1 pācaṟavu, பெ. (n.) பற்றறுகை (ஈடு. 5, 3, 1.);; absence of worldly attachment. [பாசம் + அறு → அறவு] பாசறவு2 pācaṟavu, பெ. (n.) 1. நிறத்தினழிவு; loss of colour or complexion. பாசற வெய்தி" (திவ். திருவாய். 5, 3. 1.);. 2. துன்பம் (துக்கம்);;(ஈடு. 6, 8, 7.); sorrow. [பாசம் + அறு → அறவு]
பாசறை	பாசறை1 pācaṟai, பெ. (n.) 1. பகைமேற் சென்ற படை தங்குமிடம்; encampment or tent of of an invading army; "மாறு கொள்வேந்தர்;பாசறை யார்க்கே" (பதிற்றுப். 83, 9.);; warcamp. 2. பசிய இலையாற் செறிந்தமுழை; bushy cave, cavern. "மரகதப் பாசறை ... பணிமாமணி திகழும்" (தஞ்சைவா. 130); 3. மர வகை (யாழ்.அக.);; a kind of tree. 4. மணியாசப் பலகை(வின்.);; a piece of board for smoothing plaster. [பசு(மை);→பாசு + அறை] பாசறை2 pācaṟai, பெ. (n.) துன்பம்;(திவா.); suffering, distress, affliction. பாசறை pācaṟai, பெ. (n.) 1. பசிய இலை களால் வேயப்பட்ட சிறுவீடு; hut made from green leaves. "பாசறை முழுது மொரு பெருங் கடவுட் பரிமள மொல் லெனப்பரப்பி" (பாரத. குருகுல. சாக); 2. பாழ்வீடு
பாசறை நிலை	பாசறை நிலை pācaṟainilai, பெ. (n.) பகை வேந்தர் பணிந்தொடுங்கவும் வெற்றி வேந்தன் அவரிடத்தை விட்டு நீங்கானாய்ப் பாசறையில் தங்குதலைக் கூறும் புறத்துறை (பு. வெ. 3. 21.);; theme of a victorious king continuing in war-camp even after the surrender of his enemies. [பாசறை + நிலை] மன்னரெலாம் மறந்துரப்பவும் பதிப்பெயரான் மறவேந்தன் பாசறை யிருந்தன்று (பு.வெ.கொளு.3:21.);
பாசறை முல்லை	பாசறை முல்லை pācaṟaimullai, பெ. (n.) பாசறையில் தலைமகன் தன் தலைவியை நினைக்கும் புறத்துறை(தொல். பொ. 76உரை.);; a theme in which a hero thinks of his beloved when absent from her in war-camp. [பாசறை + முல்லை]

பாசன்	பாசன் pācaṉ, பெ. (n.) 1. சீவான்மா (சது.);; the soul, as subject to births and mundance attachments. 2. இயமன்;(நாமதீப. 86.); yama. 3. வருணன்;(நாமதீப. 82.); varvna. 4. சிவபெருமான்;(யாழ்.அக.); siva. [பாசம் → பாசன்]
பாசனக்கால்	பாசனக்கால் pācaṉakkāl, பெ. (n.) நிலங் களுக்குப் பாயும் நீர்க்கால் (இ.வ.);; irrigation channet. [பாசனம் + கால்]
பாசன பேதி	பாசன பேதி pācaṉapēti, பெ. (n.) செப்பு நெரிஞ்சில்; a thistle with a red flower. (சா.அக.); [பாசநவேதி → பாசனபேதி]
பாசனம்	பாசனம்1 pācaṉam, பெ. (n.) 1. வெள்ளம்; food. "இடும்பை யென்னும் பாசனத்தழுந்து கின்றேன்" (தேவா. 955, 9.);; 2. நீர்ப் பாய்ச்சல்; irrigation. 3. வயிற்றுப்போக்கு; diarrhoea. [பாய் → பாயனம் → பாசனம்] பாசனம்2 pācaṉam, பெ. (n.) 1. ஏனம்; vessel. "மணிப்பாசனத் தேந்தி" (பெரியபு. ஏயர்கோ. 35.);; 2. உண்கலம்;(பிங்.);; dish or plate for eating. 3. மட்பாண்டம்; mud vessel. 4. மரக்கலம்; boat. "பத்தியான பாகனம்" (திவ். திருச்சந். 100.); 5. அடிப்படை; support, basis. "பொய்க் கெல்லாம் பாசனமாய்" 6. தங்குமிடம்; receptacle.
பாசனாங்கம்	பாசனாங்கம் pācaṉāṅgam, பெ. (n.) கற்பகமரவகை (தக்காயகப்.757,உரை.);; a celestial tree, one of {karpaga-taru.}

பாசனி	பாசனி pācaṉi, பெ. (n.) 1. கடுக்காய்; gallnut. 2. செரிக்கச் செய்யும் மருந்து; any medicine which aids or stimulates digestion. (சா.அக.);
பாசாங்கடி-த்தல்	பாசாங்கடி-த்தல் pācāṅgaḍittal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) போலியாக நடித்தல்; to dissemble, feign innocence. [பாசாங்கு + அடி-,]
பாசாங்கு	பாசாங்கு pācāṅgu, பெ. (n.) 1. போலிநடிப்பு; dissimulation, hypocrisy, pretence, humbug. 2. வஞ்சகம்; trickery, deception. "பாக்குக் கொடுக்கு மந்தப் பாசாங்கோ" (பணவிடு.315);. [பாய் → பாய்ச்சல் → பாச்சல் → பாச்சம் (ஒ.நோ.); நீச்சல் → நீச்சம்.பாச்சல் காட்டுதல்→பாச்சங்காட்டுதல் = பாய்வது போல் மெய்ப்பாடு செய்து பாயாமல் ஏமாற்றுதல். பாச்சாங்காட்டுதல் → பாச்சாங்கு → பாசாங்கு = ஒன்றைச் செய்யாமலே செய்வதுபோல் ஏமாற்றுதல்]
பாசாங்குக்கள்ளி	பாசாங்குக்கள்ளி pācāṅgukkaḷḷi, பெ. (n.) பாசாங்குக்காரி பார்க்க;see {pāšāngu-k-kāri} [பாசாங்கு + கள்ளி]
பாசாங்குக்காரன்	பாசாங்குக்காரன் pācāṅgukkāraṉ, பெ. (n.) பாசாங்கு செய்வோன்; hypocrite, dissembler. [பாசாங்கு + காரன்]
பாசாங்குக்காரி	பாசாங்குக்காரி pācāṅgukkāri, பெ. (n.) பாசாங்கு செய்பவள்; a hypocritical woman. [பாசாங்கு + காரி]
பாசாங்குசதரன்	பாசாங்குசதரன் pāsāṅgusadaraṉ, பெ. (n.) கணபதி (பிங்.); (பாசத்தையும் அங்குசத்தைஹயம் தாங்கியிருப்பவன்);;{Genèsa,} armed with a noose and an elephant - goad. [பாசம் + அங்குசம் + skt. Dhara→ த. தரன்]
பாசாடினபேதி	பாசாடினபேதி pācāṭiṉapēti, பெ. (n.) 1. நெருஞ்சி; cow's thorn. 2. சிறு நெருஞ்சி; red cow thorn.
பாசாளைத்திருக்கை	பாசாளைத்திருக்கை pācāḷaittirukkai, பெ. (n.) திருக்கை மீன்வகையுள் ஒன்று; a kind of tirukkal fish. [பாசாளை + திருக்கை]

பாசி	பாசி pāci, பெ. (n.) 1. பசுமையுடையது; that which is green. "பாசிப் பாசத்து" (சீவக.1649);. 2. நீர்ப்பாசி; moss, lichen, duckweed. "பாசியற்றே பசலை" (குறுந். 399); 3. கடற்பாசி (வின்.);; seaweed. 4. நெட்டி, 5 (மலை); பார்க்க;see, netti. sola pith. 5. பூஞ்சாளம் (வின்.);; saprophyte, mouldiness due to dampness. 6. சிறு பயறு (பிங்.); பார்க்க;see ciru payaru green gram. 7. குழந்தைகளின் கழுத் தணிக்கு உதவும்மணிவகை; variegated glass beads or green earthen beads for children's necklaces. "புனையும் வெண்பாசி பூண்டு" (திருவாலவா.52,3); 8. மேகம், (அக.நி.);; cloud. 9. பாசிநிலை பார்க்க;see {pasimilai}. "நீர்ச்செரு வீழ்ந்த பாசியும்" (தொல்.பொ.68);. க. பாசி
பாசி இறால்	பாசி இறால் pāciiṟāl, பெ. (n.) ஒரு மீன்;(மீன்து.அக.);; peracus semisulcatus. [பாசி + இறால்] [P]
பாசி உளுவை	பாசி உளுவை pāciuḷuvai, பெ. (n.) உளுவை மீன் வகை; a Sea fish and fresh water fish. மறுவ: உழுவை. [பாசி + உளுவை] [P]
பாசிக்கல்	பாசிக்கல் pācikkal, பெ. (n.) கடலடியிற் கிடைக்கும் பாசி படர்ந்த கல் (நெல்லை. மீனவ.);; sea bed stone which is spreading with moss. [பாசி + கல்]
பாசிக்குத்தகை	பாசிக்குத்தகை pāciggGuttagai, பெ. (n.) மீன் குத்தகை; fishing lease. [பாசி + குத்தகை]

பாசிகட்டி	பாசிகட்டி pācigaṭṭi, பெ. (n.) வலைச்சாதியாரில் ஒரு வகுப்பினர் (E.T.vii.274);; a sub-division of the valaiyar caste. [பாசி + கட்டி]
பாசிகம்	பாசிகம் pācigam, பெ. (n.) கருமருது; black or Negroe's olive. (சா.அக.);
பாசிகி	பாசிகி pācigi, பெ. (n.) மூங்கில்; bamboo. (சா.அக.);
பாசித்தீர்வை	பாசித்தீர்வை pācittīrvai, பெ. (n.) பாசிவரி பார்க்க;see {pāši-vari} [பாசி + தீர்வை]
பாசித்தேளி	பாசித்தேளி pācittēḷi, பெ. (n.) பாசி படர்ந்த தோற்றமுடைய தேளிமீன் (தஞ்சை.மீனவ.);; a kind of {telífish.} [பாசி + தேளி] [P]
பாசிதம்	பாசிதம் pācidam, பெ. (n.) 1. பிரக்கப்பட்ட பங்கு; that which is divided, a portion, a share. 2. வகுத்த ஈவு;
பாசிதுர்த்துக்கிட-த்தல்	பாசிதுர்த்துக்கிட-த்தல் pācidurddukkiḍaddal, 3. செ.கு.வி. (v.i.) அழுக்குப் பிடித்துக் கிடத்தல்; to be overspread with dirt. "பாசி துர்த்துக் கிடந்த பார்மகட்கு" (திவ்.நாய்ச்.11,8);. [பாசி + துர்த்துக்கிட-,]
பாசிநிலை	பாசிநிலை pācinilai, பெ. (n.) பகைவருடைய வலிகெட அவருடைய அகழியிடத்துப் பொருதலைக் கூறும் புறத்துறை (பு.வெ. 6,17,கொளு);;{(pusap);} a theme describing the crusing defeat of an enemy in an action at the moat of his fortress, inflicted by an invading army. [பாசி + நிலை] "அடங்காதார் மிடல்சாயக் கிடங்கிடைப் போர்மலைந்தன்று" உழிஞையார் நொச்சியாருடன் அகழியிடத்தே போர் செய்தது பாசிநிலை என்னும் துறையாம். நீரின்கண் பாசிபோல் இருவரும் ஒதுங்கியும் தூர்ந்தும் பொருதலின் பாசிநிலை எனக் குறியீடு பெற்றது என்க. இதனை, "நீர்ச்செரு வீழ்ந்த பாசி" என்பர் தொல்காப்பியனார். "நாவாயும் தோணியும் மேல்கொண்டு நள்ளாதார் ஒவார் விலங்கி உடலவும்-பூவார் அகழி பரந்தொழுகும் அங்குருதிச் சேற்றுப் பகழிவாய் வீழ்ந்தார் பலர்" (பு.வெ.111););

பாசிநீக்கம்	பாசிநீக்கம் pācinīkkam, பெ. (n.) சொற்றோறும் அ டி தோறும் பொருளே ற் று வரும் பொருள்கோள் (இறை.56, உரை);; a mode of construction of stanza by which a number of independent sentencess are held together by a central idea running through the whole. [பாசி + நீக்கம்]
பாசிநீக்கு	பாசிநீக்கு pācinīkku, பெ. (n.) பாசி நீக்கம் (இறை.56, உரை); பார்க்க;see {pāši-nikkam} [பாசி + நீக்கு]
பாசிநீர்	பாசிநீர் pācinīr, பெ. (n.) பாசிபடர்ந்த நீர்; water covered by moss. [பாசி + நீர்]
பாசிப்படை	பாசிப்படை1 pācippaḍai, பெ. (n.) 1. திடீரென்று தாக்கும் போர்ப்படை; storming army. 2. வலிமையுள்ள படை (யாழ்.அக.); ; strong army. [பாய் → பாய்சி → பாசி + படை] பாசிப்படை2 pācippaḍai, பெ. (n.) கைவிடப்பட்ட நம்பிக்கை (வின்);; forlorn hope. [பாசி + படை]
பாசிப்பயற்றம்மை	பாசிப்பயற்றம்மை pācippayar̲r̲ammai, பெ. (n.) அம்மைநோய்வகை (M.L.);; chickenbox. [பாசிப்பயறு + அம்மை]

பாசிப் பயறு	பாசிப் பயறு pācippayaṟu, பெ. (n.) பச்சைப் பயறு; green gram. தவச வகைகளில் பச்சென்றிருப்பதாலிப்பெயர். இது தென்னிந்தியவில் அதிகமாகப் பயிரிடப்படும், நெல் வயல்களில் நெல் அறுத்த பின்பு இதைத் தெளித்துப் பயிராக்குவதுண்டு. தமிழர்கள் இதைச் சிறப்புக் குழம்பு, பொங்கல், கஞ்சிஇவ்வினங்களில் சேர்ப்ப துண்டு. துவரம் பருப்பிற்கு அடுத்தபடி இது உணவிற்குப் பயன்படுவதால். சிறப்பானது. பத்திய மானதும், ஊட்டமும், குளிர்ச்சியும், தரக் கூடியது; சிறு துவர்ப்புமுண்டு, இதை நோயாளிக்குப் பலவகையாக செய்து கொடுக்கலாம். இதை நோய் வாய்ப்பட்டு எழுந்தவர்களுக்குக் கஞ்சியாகவும், தண்ணீராகவும், செய்து கொடுக்கலாம். இதன் தூளை எரிச்சலுக் காகவும், சூட்டைத் தணிக் கவும் கண்ணிற்கிடுவதுண்டு, இது பித்தத்தைக் நீக்கும், இது சீதளத்தைத் தருவதாகுமாதலால் மழைக் காலத்திலும் பனிக் காலத்திலும் அதிகமாகப் பயன்படுத்தக் கூடாது. இதை அளவுக்கதிகமாக உண்டால் கழிச்சல் ஏறற்படும். இதன் மாவைக் களிபோல் கிளறிப் பால் கட்டுண்டான பெண்களுக்கு மார்பில் வைத்துக் கட்ட நோய் நீங்கிப் பால் சுரப்புண்டாகும்; green gram-phaseolus mungo. it is so called because of its green colour. It is very commonly grown in south india. but cultivated all over india generally the seeds are scattered in rice fleds after the harvest in the month of january or february the tamilians use this in food along with rice as pongal, or conjee or as both. It is neat in importance to dholl. (red gram); popularly used in food. It is dietery and nutritious. It is whole some and suited to sick person. The soup made of it is often the first article of diet prescribed recovery from actute illness. It is said to be useful in relieving the heat and burning of the eyes when applied in the form of powder. it removes the biliouness but adds vayo (wind humour); to the system as it is of a cooling nature, it is not Sound advisable to make much use of it in the rainy and dew seasons, excessive use of it causes diarrhoea, the flour of the pulse is boiled and applied as poultice to woman's breast for promoting the secretion of milk in cases where the natural flow is arrested. The whole pulse is a good diet for breakfast. (சா.அக.); [பாசி + பயறு] [P]
பாசிப்பருப்பு	பாசிப்பருப்பு pācipparuppu, பெ. (n.) உடைத்த பாசிப் பயறு; broken green gram. "பாசிப்பருப்பு குழம்பு நன்றாக இருக்கும்." [பாசி + பருப்பு]
பாசிப்பருவம்	பாசிப்பருவம் pācipparuvam, பெ. (n.) மீசையினிளம்பருவம்; initial stage in the growth of moustache. "பாசிப்பருவமுள்ள மீசையுந் திருத்தி (சீதக்.30);. [பாசி + பருவம்]
பாசிப்பல்	பாசிப்பல் pācippal, பெ. (n.) பாசி பற்றிய பல்; foul tooth. (சா. அக.); [பாசி + பல்]
பாசிப்பாட்டம்	பாசிப்பாட்டம் pācippāṭṭam, பெ. (n.) மீன் பிடிப்பதற்கு இடும் வரி (I.M.P.Mr.327);.; tax on fishing. [பாசி + பாட்டம்]

பாசிபடர்-தல்	பாசிபடர்-தல் bācibaḍartal, 3. செ.கு.வி. (v.i.) 1. பாசி வளர்தல்; moss growing. 2. பல்லில் ஊத்தை பிடித்தல்; dirt collected on the teeth. 3. கண்ணில் பீளை சாறுதல்; muco purulence in the eye. [பாசி + படர்-,]
பாசிபந்து	பாசிபந்து bācibandu, பெ. (n.) தோளணி வகை; an armlet. "கட்டழகன் பாசிபந்து கட்டினான்" (விறலிவிடு.1117);. [பாசி + பந்து]
பாசிபற்றினபல்	பாசிபற்றினபல் bācibaṟṟiṉabal, பெ. (n.) உத்தையும் பசுமை நிறமும் பிடித்த பல்; foul tooth. [பாசிபற்றின + பல்]
பாசிபற்று-தல்	பாசிபற்று-தல் bācibaṟṟudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) பாசியுண்டாதல்; to become mossy or mouldy. [பாசி + பற்று-,]
பாசிபிடி-த்தல்	பாசிபிடி-த்தல் bācibiḍittal, 4.செ.கு.வி. (v.i.) பாசிபற்று பார்க்க;see {pāŠiparru-,} [பாசி + பிடி-,]
பாசிபிடித்தபல்	பாசிபிடித்தபல் bācibiḍittabal, பெ. (n.) பாசிபற்றினபல் பார்க்க;see {pāšipartina-pal} [பாசி + பிடித்த + பல்]
பாசிபூ-த்தல்	பாசிபூ-த்தல் pācipūttal, செ.கு.வி. (v.i) 1. பாசிபற்று பார்க்க;see {pāši-parru.} 2. பழமையாதல்; to be ancient, to be antiquated. "பாசிபூத்த வேதம் பேசவேண்டாவோ" (ஈடு,1,6,2);. [பாசி + பூ-,]
பாசிமட்டி	பாசிமட்டி pācimaṭṭi, பெ. (n.) பாசி படர்ந்த கல் (தஞ்சை. மீனவ.);; stone which spreading moss. [பாசி + மட்டி]
பாசிமணி	பாசிமணி pācimaṇi, பெ. (n.) 1. கரிய மணிவடம்; a string of smath black beads. 2. பச்சை மணிவடம்; green, earthen beads. 3. ஒரு வகை மண்ணால் செய்யப்பட்ட, வெண்களிமண் (பீங்கான்); போன்ற பளபளப்பான மணி; beads made of clay (for making necklace);. "அவள் கழுத்தில் பாசிமணி மாலை!". [பாசி + மணி]

பாசிமறன்	பாசிமறன் pācimaṟaṉ, பெ. (n.) போர்மேற் சென்ற படை பாசிநிலை வெற்றிக்குப்பின், பகைவர் ஊரகத்துப் போர் விரும்புதலைக் கூறும் புறத்துறை (தொல்.பொ.68, உரை);;{(purap);} a theme describing the desire of an invading army to carry the battle into the city of an enemy, after inflicting a crushing defeat on him at the moat of his fortress.. [பாசி + மறம் → மறன்.]
பாசிமாவேலை	பாசிமாவேலை pācimāvēlai, பெ. (n.) சிறுதும்பை; small leucus. (சா.அக.); மறுவ. பாசியா.
பாசிமீன்	பாசிமீன் pācimīṉ, பெ. (n.) ஒரு கடல் மீன் (நெல்லை.மீனவ.);; a kind of sea fish. [பாசி + மீன்] [P]
பாசிமுரல்	பாசிமுரல் pācimural, பெ. (n.) ஆறுவிரலம் (ஆறங்குலம்); வளரும் கடல்மீன் வகை; halfleak, sea-fish, attaining 6 in in length, hemirhamphus xanthopterus. [பாசி + முரல்] [P]
பாசிலை	பாசிலை pācilai, பெ. (n.) 1. பச்சையிலை (திவா.);; green leaf. "பாசிலை நாணற் படுத்துப் பரிதிவைத்து" (திவ்.நாய்ச்.6,7);. "பாசிலை யொழித்த பராஅரைப் பாதிரி" (பெரும்.4); "நீலத்து அன்ன பாசிலை அகந்தொறும்" (நற்,249-2); "பாசிலை முல்லை ஆசில் வான்பூ"(குறுந்.108-3); "அம்ம வாழி தோழி பாசிலை" (ஐங்,112-1); "வெறிகொள் பாசிலை நீலமொடு சூடி" (அகம்,138-5); "இமிழ்ப்புற நீண்ட பாசிலை" (புறநா.283-12); "பணையைந் தோங்கிய பாசிலைப் போதி" (சிலப், 10-11); "பாசிலை செறிந்த பசுங்காற் கழையொடு' (மணிமே.19-75); 2. வெற்றிலை; betel leaf. "பாசிலை சுருட்டி" (சீவக.1987);. [பசுமை → பாசு பாசு + இலை]
பாசிவரமாசு	பாசிவரமாசு pācivaramācu, பெ. (n.) கொட்டைப் பாசி; seed moss. (சா.அக.);

பாசிவரால்	பாசிவரால் pācivarāl, பெ. (n.) பாசி படர்ந்த இடங்களில் மேயும் வரால்மீன் (தஞ்சை. மீனவ.);, a kind of fresh water fish. [பாசி + வரால்]
பாசிவரி	பாசிவரி pācivari, பெ. (n.) மீன்பிடித்துக் கொள்வதற்குக் கொடுக்கும் வரி; tax paid for the privilege of fishing. "பாசிவரிக் காரனோ" (விறலிவிடு.458);. [பாசி + வரி]
பாசிவிலை	பாசிவிலை pācivilai, பெ. (n.) மீன் விலை; price of fish. [பாசி + விலை]
பாசிழை	பாசிழை pāciḻai, பெ. (n.) ஒப்பனை செய்யப்பட்ட பெண்; well-adorned woman. "பாசிழை மகளிர் பொலங்கலத் தேந்திய" (புறம்,367,6); "பாசிழைப் பகட்டல்" (பட்டினப்.147);. "நறுதல் அரிவை பாசிழை விலையே" (அகநா.19-11.); [பசு(மை); → பாசு பாசு+ இழை]
பாசிழை மகளிர்	பாசிழை மகளிர் pāciḻaimagaḷir, பெ. (n.) பசிய இலைகளால் புனைவு செய்யப்பெற்ற மகளில்; well adorned women, with festive green leaves. "ஆய்பொன் னவிர்தொடிப் பாசிழை மகளிர்" (மது,519);
பாசினம்	பாசினம் pāciṉam, பெ. (n.) கிளிக்கூட்டம்; flock of parrots. "பாசினங் கடீஇயர்" (நற்.134);. [பசுமை + இனம்]

பாசு	பாசு1 pācu, பெ. (n.) 1. பசுமை (திவா.);; greenness, verdure. 2. மூங்கில் (சூடா.);; bamboo. 3. வீரம் (யாழ்.அக.);; bravery, courage. பாசு2 pācu, பெ. (n.) பாசம்2, 6 பார்க்க;see {pāśam} tie wordly attachment. "பாசற்றவர் பாடி நின்றாடும் பழம்பதி (தேவா,889,7);. பாசு pācu, பெ.(n.) 1. தேர்வு முதலியவற்றில் தேர்ச்சி (பிரதாப.விலா.13);; success, as in examinations pass. 2. வெளியில் அல்லது உள்ளே செல்வதற்கோ பொருட்களைக் கொண்டு போவதற்கோ கொடுக்கும் நுழைவுச் சீட்டு (இ.வ.);; gate-pass, permit. destroying. த.வ. இசைவுச்சீட்டு [Skt. pass → த. பாசு]
பாசுக்கோல்	பாசுக்கோல் pācukāl, பெ. (n.) சாயம் போடுதலில் நூலைத் திருப்பி விடப் பயன்படுத்தும் ஒரு பக்கக் கூர்மையான மரக்கோல்; a stick used in the dying process. [பாய்ச்சு → பாசு + கோல்]
பாசுணம்	பாசுணம் pācuṇam, பெ. (n.) பக்கம்; side. "பாப்பமை பலகையொடு பாகனங் கோலி" (பெருங்.உஞ்சை,38,148,உரை);.
பாசுவசுறோணி	பாசுவசுறோணி pāsuvasuṟōṇi, பெ. (n.) காட்டாமணக்கு; physicnut.
பாசூசெங்கி	பாசூசெங்கி pācūceṅgi, பெ. (n.) பாஞ்சேங்கி பார்க்க;see {pāñjēngi} மறுவ: அரிவாள் முனைப்பூண்டு,
பாசூர்	பாசூர் pācūr, பெ. (n.) திருப்பாச்சூர் என செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள ஓர் ஊர்; a village in chengalpet Dt. " பைந்தண் மாதவி சோலை சூழ்ந்த பாசூர்" -196-1 " பைவாய் நாக கோடலீனும் பாசூர்" -196-3 " பாட குயில்கள் பயில்பூஞ் சோலைப் பாசூர்" 196-5 என இதன் இயற்கை வளத்தையும் செழுமையையும் ஒவ்வொரு பாடலிலும் கூறி செல்லும் நிலையில், " பசுமையான ஊர் என்ற எண்ணத்திலேயே இவ்வூர் 'பாசூர் எனச் சுட்டப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்பது பொருத்தமாக அமைகிறது.)

www.valluvarvallalarvattam.com 14321 of 19068.

பாசை	பாசை1 pācai, பெ. (n.) சமைக்கை (யாழ்.அக.);; a cooking. பாசை2 pācai, பெ. (n.) moss. பாசை pācai, பெ.(n.) 1. மொழி; language, speech. 2. குழுஉக்குறி (உ.வ.);; secret language, expressive signs or signals, serving as a mode of communicating ideas. 3. சூளுறவு (இ.வ.);; a vow in which a person binds himself by oath to wreak vengeance on his foe. [Skt. {} → த. பாசை]
பாஞ்சாங்கயிறு	பாஞ்சாங்கயிறு pāñjāṅgayiṟu, பெ. (n.) மணிவலையில் மணியுடன் சேர்ந்திருக்கம் கயிறு (தஞ்சை.மீனவ.);; a kind of fishing n: rope which have iron or brass beads in th end.
பாஞ்சாலங்குறிச்சி	பாஞ்சாலங்குறிச்சி pāñjālaṅguṟicci, பெ. (n.) வெள்ளையரை எதிர்த்துப் போராடி வீரபாண்டியகட்டபொம்மனின் தலைநகரமா விளங்கிய கோட்டை நகரம்; a tort town which was the capital of veera {pāndiy kattapommaŋ,}
பாஞ்சாலிகை	பாஞ்சாலிகை pāñjāligai, பெ. (n.) சித்திரப்பாவை என்னும் மூலிகை; a kind shrub. (சா.அக.);
பாஞ்சேங்கி	பாஞ்சேங்கி pāñjēṅgi, பெ. (n.) மிளிறை; sickle leaf plant used in eye diseases (சா.அக); மறுவ: அரிவாள் மூக்கி
பாட்டக்காரன்	பாட்டக்காரன் pāṭṭakkāraṉ, பெ. (n.) 1. குத்தகைக்காரன்; lessee. 2. குடியானவன் tenant. Opp. to {canmi.} [பாட்டம் + காரன்]
பாட்டகம்	பாட்டகம் pāṭṭagam, பெ. (n.) சிச்சிலுப்பையம்மை (வின்.);; chicken-pox.
பாட்டகன்	பாட்டகன் pāṭṭagaṉ, பெ. (n.) பாடகன் பார்க்க;see {pādagan.} [பாட்டு → பாட்டகன்]

பாட்டங்கால்	பாட்டங்கால் pāṭṭaṅgāl, பெ. (n.) தோட்டமாகிய இடம்; place of a garden. "முல்லையுந் தாய பாட்டங்கால் தோழிநம்" (கலித்.111,40); [பாட்டம் + கால்]
பாட்டச்சீட்டு	பாட்டச்சீட்டு pāṭṭaccīṭṭu, பெ. (n.) குத்தகைக்காரன் எழுதிக்கொடுக்கும் எழுதிக்கொடுக்கும் குத்தகைச்சீட்டு; lease-deed. [பாட்டம் + சீட்டு]
பாட்டத்தோயம்	பாட்டத்தோயம் pāṭṭattōyam, பெ. (n.) தண்ணீர் மேலிருந்து படும்படிகுளித்தல்; a bath in which water is showered upon the person from above shower bath. (சா.அக.); [பாட்டம் + தோயம்]
பாட்டநிலம்	பாட்டநிலம் pāṭṭanilam, பெ. (n.) 1. குறைந்த தவசவரியுடைய நன்செய் நிலம்;(GTn.D.I.311.);; wet lands on which was fixed a low assessment in grain. 2. குத்தகைக்கு வாங்கிய நிலம்; the land obtained on lease. [பாட்டம் + நிலம்]
பாட்டநெல்	பாட்டநெல் pāṭṭanel, பெ. (n.) குத்தகை யொப்பந்தப்படி குத்தகைக்காரனால் நிலச் சொந்தக்காரருக்கு அளக்கப்பட வேண்டிய நெல் (s.i.i.v,92.);; the quantum of paddy fixed to be paid as rent to a landlord in a contract of lease. [பாட்டம் + நெல்]
பாட்டப்பிடிப்பு	பாட்டப்பிடிப்பு pāḍḍappiḍippu, பெ. (n.) பாட்டக்காரன் பாட்டநெல் தவறாமல் அளப்பதற்கு உறுதியாக அவனிடமிருந்து நிலத்துக்குரியவன் வாங்கும் முன்பணம் (நாஞ்.);; the amount of premium paid by a lessee to his landlord. [பாட்டம் + பிடிப்பு]

பாட்டம்	பாட்டம்1 pāṭṭam, பெ. (n.) 1. தோட்டம்; garden. "பாங்கரும் பாட்டங்காற் கன்றொடு செல்வேம்" (கலித்.116); 2. முகில்; cloud. "வலைவளஞ் சிறப்பப் பாட்டம் பொய்யாது" (நற்.38); 3. அச்சலச்சலாய்ப் பெய்யும் மழை; shower of rain. 'ஒரு பாட்டம் மழை விழுந்தாற் போலே' (ஈடு,1,5,6);. 4. வரி; tax,rent. "ஆட்டுப்பாட்டம், மீன் பாட்டம்" 5. கிட்டிப்புள்ளு விளையாட்டில் ஒரு பகுதி; part of the play of tip-cat. 6. கிட்டிப்புள்ளின் விளையாட்டு முறை; turn in the play of tip-cat. 7. குத்தகை முறை; contract of lease. 'கோயில் நிலத்தைப் பாட்டம் ஏற்றுப் பயிரிடுகிறேன்' 8. குத்தகைப்படி தரவேண்டிய நெல்;(land); lease;the grain to be given by the tenant as per agreement. "வறட்சி காரணமாகக் குத்தகைக்காரர்கள் பாட்டம் அளக்கவில்லை" 9. குறுக்காக விழுக்கும்
பாட்டமானன்	பாட்டமானன் pāṭṭamāṉaṉ, பெ. (n.) 1. அரசிறை யலுவலர் (M.E.R.101 of1926-6);; officer in charge of revenue collections. 2. உழவுப்பாத்தியமுடையவன் (T.A.S.iii:167);; cultivator lessee. [பாட்டம் + ஆளன்]
பாட்டரங்கம்	பாட்டரங்கம் pāṭṭaraṅgam, பெ. (n.) ஏதேனும் ஒரு தலைப்பில் பாவலர்கள் பலர் மேடையேறிப் பாடும் நிகழ்ச்சி; parts meet or forum. [பாட்டு + அரங்கம்]
பாட்டரம்	பாட்டரம் pāṭṭaram, பெ. (n.) தட்டையான அரவகை (நாஞ்);; a kind of flat file. [பாடு + அரம்]

பாட்டன்	பாட்டன்1 pāṭṭaṉ, பெ. (n.) 1. பெற்றோரின் தந்தை; grandfather. "தந்தை தாயே பாட்டன் காணி'; 2. முன்னோன்; ancestor, grandsire. 'பாட்டன் காணி' மறுவ:தாதைதன்றாதை, மூதாதை, [படு → பாடு → பாட்டன்] பாட்டன்2 pāṭṭaṉ, பெ. (n.) பாட்டமதத்தான் (சி.சி.1.1.மறைஞா);; follower of the system of {kumārila bhattar.} [பட்டன் → பாட்டன்] பாட்டன் pāṭṭaṉ, பெ. (n.) பழுங்காகளி ஆட்டத்தில் நடுவில் நிற்பவன்; a person standing in middle of the folk play. [பாட்டு-பாட்டன்] பாட்டன் pāṭṭaṉ, பெ.(v) பாய் மரக் கலனை கரை சேர்ப்பதற்கு உதவும் காற்று.
பாட்டா	பாட்டா1 pāṭṭā, பெ. (n.) பாட்டன்1 (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {pāttan} [பாட்டன் → பாட்டா] பாட்டா2 pāṭṭā, பெ. (n.) 1. புளிப்பு; sourness,fermentation. "கள்ளுப் பாட்டாவாயிருக்கிறது". 2. புளித்த கள்; sour toddy. [படு → பாட்டா]
பாட்டாசாரியர்	பாட்டாசாரியர் pāṭṭācāriyar, பெ. (n.) மீமாஞ்சையின் பாட்டமதப்பிரிவுக்கு ஆசிரியரான குமாரிலபட்டர்;{kumārila bhaţţa,} the author of a system of {Mimāmsā} philosophy [பட்டன் → பட்டன் → பாட்டம் + ஆசாரியம்]

பாட்டாள்	பாட்டாள் pāṭṭāḷ, பெ. (n.) 1. உழைப்பாளி; industrious person. 2. சோம்பேறி; idler. [பாடு + ஆள்] பாட்டாள்2 pāṭṭāḷ, பெ. (n.) பாடுபவன்ள் (வின்);; songster. [பாடு → பாட்டு + ஆள்]
பாட்டாளி	பாட்டாளி pāṭṭāḷi, பெ. (n.) உடல் உழப்பையே அடிப்படையாகக் கொண்டு வாழ்க்கை நடத்துபவர்; worker industrious person. "பாட்டாளி மக்கள்' வறுமையில் வாடுவதோ" 2. பாட்டாள்(யாழ்.அக.); பார்க்க;see {pāttā/} [பாடு + ஆளி]
பாட்டி	பாட்டி1 pāṭṭi, பெ. (n.) 1. பெற்றோரின் தாய்; randmother. "தந்தை தாயே பாட்டன் பாட்டி". (பன்னிருபா.179);. 2. கிழவி; aged women. " மடநடைப் பாட்டியர்த்தப்பி" (பரிபா.10,37);. [பாட்டன் → பாட்டி] பாட்டி2 pāṭṭi, பெ. (n.) பன்றிநாய், நரியாகிய விலங்கின் பெண்பாற் பெயர் (தொல், பொ.620.621);; female of hog, dog-and fox. "வேட்டம் மறந்து துஞ்சுங்கொழுநர்க்குப்பாட்டி" (அகநா.196,4); [பட்டி → பாட்டி] பாட்டி3 pāṭṭi, பெ. (n.) பாடன் மகளிர்; woman of the class of strolling singers. "பாணர் வருக பாட்டியர் வருக" (மதுரைக்.749); [பாட்டு → பாட்டி] பாட்டி4 pāṭṭi, பெ. (n.)
பாட்டிப்பாறை	பாட்டிப்பாறை pāṭṭippāṟai, பெ. (n.) ஒரு பாறை மீன் (நெல்லை.மீனவ.);; a kind of rock fish. [பாட்டி + பாறை] [P]

பாட்டிமருத்துவம்	பாட்டிமருத்துவம் pāṭṭimaruttuvam, பெ. (n.) சிற்றூர்ப்பகுதிகளில் நோய்களுக்குப் பட்டறிவின் வாயிலாகத் தெரிந்து கைப்பக்குவமாகச் செய்யும் மருத்தும்; house-hold remedy. "ஆங்கில மருந்து வருவதற்கு முன்பு பாட்டி மருத்துவம் மிகவும் பயனுடையதாக இருந்தது;இன்றும் இருக்கிறது" [பாட்டி + மருத்துவம்]
பாட்டியர்	பாட்டியர் pāṭṭiyar, பெ. (n.) பாட்டி5பார்க்க;see {pāṭṭi.} " பாணர் வருக பாட்டியர் வருக" (மதுரைக்.); " மடநடைப் பாட்டியர்த் தப்பித் தடையிறந்து" (பரிபா.10.37); [பாட்டு → பாட்டியர்]
பாட்டியல்	பாட்டியல் pāṭṭiyal, பெ. (n.) இலக்கணம் கூறும் நூல்; on poetbric composition. " உரைப்பல் பாட்டியன் மரபே" (பன்னிருபா.பாயிரம்);;
பாட்டியன் மரபுடையார்	பாட்டியன் மரபுடையார் bāḍḍiyaṉmarabuḍaiyār, பெ. (n.) ஓர் இலக்கண நூலாசிரியர்; a grammarian. இவர் இயற்பெயர் யாதெனத் தெரியவில்லை. " ஆரிடர் செய்யுள் பாடுதற்குரியோர் கற்றோரறியா வறிவுமிக்குடையோர் மூவகைக் காலப் பண்பு முறை யுணரு, மாற்றல் சான்ற வருந்தவத்தோரே" என்று சொன்னார் பாட்டியன் மரபுடை யாராகலின் என 'யாப்பருங்கல விருத்தி' யில் குறிப்பிடப் படுகின்றார். நூல்; பாட்டியன் மரபு. [பாட்டியல் + மரபுடையார்]
பாட்டிராசி	பாட்டிராசி pāṭṭirāci, பெ. (n.) ஞாயிறு மறையும் நேரம் (இலக்கினம்);; the sign of The zodiac occupied by the Sun at sunset. [படு → பாடு → பாட்டு + skt {rasi} த.இராசி.)
பாட்டில் விழு-தல்	பாட்டில் விழு-தல் pāṭṭilviḻudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. நெடுங்குத்தாகவன்றிப் பரப்பிவிழுதல்; to lie fat. 2. காலஞ்செல்லவிடுதல்; to procrastinate. 3. பொந்திகையாதல்; to be one's ease. [பாடு → பாட்டில் + விழுதல்]

பாட்டிலே போடு-தல்	பாட்டிலே போடு-தல் pāṭṭilēpōṭudal, 19. செ.குன்றாவி. (v.t.) நிலத்துடன் ஒட்டி நேராகச் சார்த்துதல் (இ.வ.);; to place or laydown horizontally. [பாடு → பாட்டிலே + போடு-,]
பாட்டிற்போ-தல்	பாட்டிற்போ-தல் pāṭṭiṟpōtal, பெ. (n.) 8. செ.கு.வி.(v.i.); 1. தன் அலுவலாய்ச் செல்லுதல்; to go about on one's business. 2. மறைதல்; [பாட்டில் + போ-,]
பாட்டினர்	பாட்டினர் pāṭṭiṉar, பெ. (n.) பாடினி2 பார்க்க;see {padini,} songsters. "உரையினர் பாட்டினர் ஓசிந்த நோக்கினர்" (சிலப்.1-55); [பாட்டு → பாட்டினர்]
பாட்டு	பாட்டு1 pāṭṭu, பெ. (n.) 1. பாட்டுகை; singing chanting. 2. இசைப்பாடல்; song,hymn, that which is sung or adapted to music. 3. இசை; music. "கூத்தும் பாட்டும்" (மணிமே.2,19); 4. செய்யுள்; verse or stanza, poem word. "பாட்டுரை நூலே" (தொல்.பொ.391); "உரையும் பாட்டு மாட்டு விரைஇ" (மது.616); இன்புறு முரற்கநும் பாட்டுவிருப்பாக" (மலை.390); " கடும்பாட்டு வருடையொரு தாவன உகளும்" (நற்.119-1); " அகவன் மகளே பாடுக பாட்டே இன்னும் பாடுக பாட்டே அவர்" (குறுந். 23-3,4); (தொ.சி); 'பாணா தரித்துப் வப்பாட்டு" (பரி.7-66);' ' பாட்டு முதலுமாம் பண்" (தி.மா.143-4); 5. சொல்(நாநார்த்த.2361); word. 6. வசைமொழி; abuse. 'நேரம் கழித்துச் சென்றால் அம்மாவிடம் பாட்டு வாங்க வேண்டியிருக்கும்' - பாடு பாட்டு-
பாட்டுக்கச்சேரி	பாட்டுக்கச்சேரி pāṭṭukkaccēri, பெ. (n.) இசையரங்கு; music concert. [பாட்டு + கச்சேரி] கச்சேரி = உருது
பாட்டுக்காணி	பாட்டுக்காணி pāṭṭukkāṇi, பெ. (n.) வெற்றுநிலம்; waste land, sterile or stony ground. மறுவ: வெறும்பாடானகாணி [படு → பாடு + காணி]

பாட்டுக்காரன்	பாட்டுக்காரன் pāṭṭukkāraṉ, பெ. (n.) 1. பாடகன்; sungstar. 2. இசைவல்லான்; one skilled in music. [பாட்டு + காரன்]
பாட்டுக்கு	பாட்டுக்கு pāṭṭukku, வி.எ. (adv) பிறரால் அல்லது பிறவற்றால் ஊறுபடாது தன்போக்கில்; unmindful (of external circumstances.etc.); "யார் பேசுவதையும் கவனிக்காமல் அவன் பாட்டுக்குப் போய் விட்டான்" பேசவேண்டாம் என்று சொல்லியும் நீ பாட்டுக்குப் பேசிக் கொண்டே போகிறாயே! "யார் வந்தால் என்ன வராவிட்டால் என்ன ? வேலை பாட்டுக்கு நடக்கும்"
பாட்டுக்குடையான்	பாட்டுக்குடையான் pāḍḍukkuḍaiyāṉ, பெ.(n.) வாலுளுவையரிசி; seeds of intellect Tree.
பாட்டுக்கேள்-தல்	பாட்டுக்கேள்-தல் pāṭṭukāḷtal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. இசைகேட்டல் ; to hear or attend a musical performance. 2. வசைகேட்டல்; to be abused. [பாட்டு + கேள்-,]
பட்டுச்சொல்(லு)-தல்	பட்டுச்சொல்(லு)-தல் paṭṭuccolludal, செ.கு.வி. (v.i.) பாட்டுப்படி பார்க்க;see {patuppai} [பாட்டு + சொல்-,]
பாட்டுடைச்செய்யுள்	பாட்டுடைச்செய்யுள் pāḍḍuḍaicceyyuḷ, பெ. (n.) பலபாக்களோடு உரைப்பாட்டையும், இசைப்பாட்டையுமுடைய இயலிசை நாடகப் பொருட்டொடர் நிலைச் செய்யுள்; an epic by verses. " நாட்டுதும் யாமோர் பாட்டுடைச் செய்யுளென" (சிலப்பதி.60); "உரையிடையிட்ட பாட்டுடைச் செய்யுள்" (சிலப்.பதி.87); [பாட்டு + உடைய + செய்யுள்]
பாட்டுடைத்தலைமகன்	பாட்டுடைத்தலைமகன் pāḍḍuḍaittalaimagaṉ, பெ. (n.) இலக்கியத்தலைவன்; hero of a poem. "எம்பெருமான் பாட்டுடைத் தலைமகனாகவும் (திருவிருத்,6. அப்பிள்ளையுரை); [பாட்டுடை + தலைமகன்]
பாட்டுடைத்தலைவன்	பாட்டுடைத்தலைவன் pāḍḍuḍaittalaivaṉ, பெ. (n.) பாட்டுடைத்தலைமகன் பார்க்க;see {päffugai-t-talaimagan} "உயர்ந்தோன் பாட்டுடைத் தலைவனாகும்" (நம்பியகப்.246); [பாட்டுடை + தலைவன்]

பாட்டுத்தரை	பாட்டுத்தரை pāṭṭuttarai, பெ. (n.) வெற்றுநிலம்; waste land, sterile or stony ground. மறுவ: பாட்டுக்காணி பாட்டுக்காணி [படு → பாடு → பாட்டு + தரை]
பாட்டுநாயகன்	பாட்டுநாயகன் pāṭṭunāyagaṉ, பெ. (n.) பாட்டுடைத்தலைமகன் (யாழ்.அக.);; hero of a poem. [பாட்டு + நாயகன்]
பாட்டுநிலம்	பாட்டுநிலம் pāṭṭunilam, பெ. (n.) பாட்டுக்காணி பார்க்க;see {pâttu-k-kâni} மறுவ: பாட்டுத்தரை [பாடு → பாட்டு + நிலம்]
பாட்டுப்படி-த்தல்	பாட்டுப்படி-த்தல் pāḍḍuppaḍittal, செ.கு.வி.(v.i.) 1. இசைப்பாட்டுப்பாடுதல்; to sing. 2. செய்யுளியற்றதல்; to compose verses. [பாட்டு + படி-,]
பாட்டுப்பாடு-தல்	பாட்டுப்பாடு-தல் pāṭṭuppāṭudal, செ.கு.வி. (v.i.) பாட்டுப்படி-, பார்க்க;see {pāítu-p-pad,} [பாட்டு + பாடு-,]
பாட்டுமடை	பாட்டுமடை pāḍḍumaḍai, பெ. (n.) குரவைக்கூத்து முதலியவற்றின் இடையே பாடும் பாட்டு (சிலப்.24, தலைப்பு);; a series of songs sung at intervals in dances. [பாட்டு + மடை]
பாட்டுவாங்கு-தல்	பாட்டுவாங்கு-தல் pāṭṭuvāṅgudal, செ.கு.வி. (v.i.) வசவுபெறுதல்; to be severely abused. [பாட்டு + வாங்கு-,]
பாட்டுவாளி	பாட்டுவாளி pāṭṭuvāḷi, உடுக்கையடித்துப் பாடுவோன்; one who sings to the accompaniment of a hand-drum; strolling singer. [பாட்டாளி → பாட்டுவாளி]

பாட்டுவிருத்தி	பாட்டுவிருத்தி pāṭṭuvirutti, பெ. (n.) பகவதி கோயில்களில் அம்மன் வடிவெழுதித் பூசிக்குந் தொழிலுக்கு விடப்படும் நிலம் (நாஞ்);; lands given for drawing the image of the goddess and uttering praises, in pagavadi temples. [பாட்டு +skt.{ vrtti»} த. விருத்தி]
பாட்டை	பாட்டை pāṭṭai, பெ. (n.) 1. பாதை; road, way. "அரசபாட்டை" 2. இசை முதலியவற்றின் நடை; style, as of music. " கானவித்தைப் பாட்டையெல்லாங் கற்ற பனிமொழியே" (விறலிவிடு.18.); 3. ஒழுக்கம்; conduct, behaviour. தெ.பாட க. பாடெ [பதி → பாதம் → பாதை → பாட்டை] பாட்டை2 pāṭṭai, பெ. (n.) சிவப்பு நிறமுள்ள கடல்மீன் வகை; sea fish, reddish, electris muralis. [P]
பாட்டைசாரி	பாட்டைசாரி pāṭṭaicāri, பெ. (n.) வழிப்போக்கன்; traveller, way farer. [பாதை → பாட்டை + சாரி]
பாடக்கள்	பாடக்கள் pāṭakkaḷ, பெ. (n.) பல மரத்துக்கள்; taddy which is obtained from, various palmyra trees.
பாடக்கிடம்	பாடக்கிடம் pāḍakkiḍam, பெ. (n.) ஆடுதின்னாப்பாளை; worm killer (சா.அக.);
பாடக்குறிப்பு	பாடக்குறிப்பு pāṭakkuṟippu, பெ. (n.) ஆசிரியர், வகுப்பில் மாணாக்கர்க்குப் பாடங்கற்பிக்க முறைப்படுத்தி எழுதி அமைத்துக் கொள்ளும் குறிப்புகள்; notes of lesson. [பாடம் + குறிப்பு]
பாடகஞ்சொல்(லு)-தல்	பாடகஞ்சொல்(லு)-தல் pāṭagañjolludal, 8. செ.கு.வி. (v.i.) தொன்மக்கதைகளை மனத்திற் படும்படி நடித்து, இன்புறச் சொல்லுதல் (நாஞ்);; to expound {purānic} stories in an impressive manner with gestures and poses. [பாடகம் + சொல்லு-,]

பாடகம்	பாடகம்1 pāṭagam, பெ. (n.) 1. தெரு (பிங்);; street, section of a village. 2. காஞ்சியிலுள்ள ஒரு பெருமாள் கோயில்; vishu shrine in conjeevaram. " பூம் பாடகத்துளிருந்தானை" (திவ்.இயற்.2.94); 3. செய்த்தளை; portion of field. "மஞ்சிக்கமாகக் கிடந்த நிலத்தில் மூன்று பாடகந்திருத்தி" (S.I.I.i.iii,.203); 4. நிழல் (அக.நி.);; shade. 5. பறைவகை (நாநார்த்த.261);; a drum. 6. கரை (நாநார்த்த. 261.);; bank, shore. 7. சூதுகருவியை யுருட்டுக (நாநார்த்த. 261.);; dice throw. 8. இழப்பு (நாநார்த்த 261.);; loss பாடகம்2 pāṭagam, பெ. (n.) மகளிர் காலணி; anklet, worn by women. "பாடகத் தாமரைச் சீறடி பணிந்து" (மணிமே.25,85);. "பரியக நூபுரம் பாடகம் சதங்கை" (சிலப்.6-84); "பாடகச்சீறடி பரற்பகை யுழவர்" (சிலப்.10-52);
பாடகவித்துவான்	பாடகவித்துவான் pāṭagavittuvāṉ, தொன்மக்கதைகள மனத்திற்படும்படி இன்புற்றுச் சொல்லுவோன் (நாஞ்); one who expounds {purānic} stories in an impressive manner with gestures and poses. [பாடகம் + skt. {vidvån»} த. வித்துவான்]
பாடகன்	பாடகன்1 pāṭagaṉ, பெ. (n.) பாடுவோன் songster, musician; " விறலியர் பாடகர் பாணர் புகழக்கண்டு (திருவாலவா.55,3); [பாடு → பாடகன்] பாடகன்2 pāṭagaṉ, பெ. (n.) சொல் வன்மையுள்ளவன்; able speaker. "நல்ல வார்த்தைகள் சொல்லவல்ல... பாடகன்" (திருவாலவா.32,5.); [பாடு → பாடகன்]
பாடங்கேள்-தல் (பாடங்கேட்டல்)	பாடங்கேள்-தல் (பாடங்கேட்டல்) pāṭaṅāḷtalpāṭaṅāṭṭal, 11. செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. ஆசிரியனிடம் கற்றல்; to learn under master. 2. படித்த பாடத்தை உசாவுதல்; to hear the lessons studied. [பாடம் + கேள்]

பாடங்கொடு-த்தல்	பாடங்கொடு-த்தல் pāḍaṅgoḍuttal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) 1. படித்த பாடத்தை ஒப்பித்தல்; to recite a lesson. 2. படிப்பதற்குப் பாடம் அமைத்தல்; to prescribe a lesson for study. 3. படிப்பதற்குரிய பாடச்சுவடியைக் கையிற் கொடுத்தல்; to give the study metyerial. 'பவளக்கொடி நாடகத்திற்குப் பாடம் கொடுக்கப்பட்டுவிட்டது' [பாடம் + கொடு-,]
பாடசாலை	பாடசாலை pāṭacālai, பெ. (n.) கல்விக்கூடம்; School or college for learning. " இரவுப் பாடசாலை" மறுவ: பள்ளிக்கூடம். [பாடம் + சாலை]
பாடஞ்செய்-தல்	பாடஞ்செய்-தல் pāṭañjeytal, 3. செ.கு.வி. (v.i.) ஒளி விடுதல்; to shine, emit tustre. 'நினது பாடஞ்செய்கின்ற... வேல்' (புறநா.57,உரை); [பாடம் + செய்-,]
பாடஞ்செய்	பாடஞ்செய்2 pāṭañjeytal, 1.செ.குன்றாவி. (v.t.) பாடமாக்குதல், பதப்படுத்துதல்; making anything fit for use;curing, embalming. [பாடம் + செய்-,]
பாடஞ்சேர்-தல்	பாடஞ்சேர்-தல் pāṭañjērtal, 9. செ.கு.வி. (v.i.) பாரத்தால் அழுத்தப்படுதல்; to be pressed down, compressed by a weight. [பாடம் + சேர்-,]
பாடஞ்சொல்(லு)	பாடஞ்சொல்(லு)1 pāṭañjolludal, 8. செ.குன்றா.வி. (v.t.) கற்பித்தல் to explain lessons; to teach. [பாடம் + சொல்-,] பாடஞ்சொல்(லு)2 pāṭañjolludal, செ.கு.வி. (v.i.) பாடம் ஒப்பித்தல்; to recite lessons. [பாடம் + சொல்-,]
பாடத்திட்டக்குழு	பாடத்திட்டக்குழு pāṭattiṭṭakkuḻu, பெ. (n.) பள்ளி கல்லூரி ஆகியவற்றில் பாடத்திட்டத்தை உருவாக்கும் அறிஞர் குழு; expert committee for syllabus. [பாடத்திட்டம் + குழு]

பாடத்திட்டம்	பாடத்திட்டம் pāṭattiṭṭam, பெ. (n.) கல்வி நிறுவனங்களில் குறிப்பிட்ட படிப்பைப் பயிற்றுவிக்கும் நோக்கத்தில் கற்பிக்கப்பட வேண்டியவை, அதற்கு உரிய நூல்கள் முதலியவற்றை உரியவர்கள் முடிவுசெய்து வகுக்கும் திட்டம்; syllabus or curriculam for a course. " அரசு இந்த ஆண்டுமுதல் பாடத்திட்டத்தில் மாற்றம் செய்யப்போவதாக அறிவித்துள்ளது" [பாடம் + திட்டம்]
பாடநூல்	பாடநூல் pāṭanūl, பெ. (n.) மாணவர் களுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட பாடத்தைக் கற்றுக் கொடுப்பதற்கு உதவும் என்று தேர்ந் தெடுக்கப்பட்ட புத்தகம்; text book. " தமிழ்நாட்டுப் பாடநூல் நிறுவனம்". நன்கு செயல்படுகிறது. [பாடம் + நூல்]
பாடபேதம்	பாடபேதம் pāṭapētam, பெ. (n.) ஒரு நூலின் எழுத்து, சொல், தொடர் முதலியவை அதன் பல படிகளில் வெவ்வேறாகக் காணப்படும் நிலை; variant reading of a text. மறுவ: பாடவேறுபாடு [பாடம் + skt. {bhãda} த. பேதம்]
பாடம்	பாடம்1 pāṭam, பெ. (n.) 1. சுமைவைத்து அழுத்துகை; compression, as of a heap of tobacco, olas or skins by a weight placed on it. 2. பதப்படுத்துகை; tanning. 3. ஒன்பான்மணி முதலியவற்றின் ஒளி; as leather; curing; as tobacco lustre of precious stones and metals.. " பல்லாயிரமாமணி பாடமுறும்" (கம்பரா. சராப.11); 4. முடிமாலை;(பிங்); a garland for the head, chaplet. 5. வெற்றிலை (மலை);; betel. 6. (மனித உடல் விலங்கின் தோல், புகையிலை முதலியவை); கெட்டுப் போகாமல் நீண்ட நாள் நிலைக்கும்படி மேற்கொள்ளப்படும் முறை; embalming; "பல வகை விலங்குகள் பாடம் செய்யப்பட்டு அருங் காட்சியகத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன." மறுவ: பாடஞ்செய்தல்; 7. மனப்பாடம்; text committed to memory. [படி → பாடம்] பாடம்2 pāṭam, பெ. (n.) படிக்கும் நூற்பகுதி

பாடம் பண்ணல்	பாடம் பண்ணல் pāṭambaṇṇal, பெ. (n.) பதப்படுத்தல்; to preserve; to cure (சா.அக.); [பாடம் + பண்ணல்]
பாடம் பண்ணு	பாடம் பண்ணு1 pāṭambaṇṇudal, 12. செ.குன்றாவி (v.t.) 1. ஒலை முதலியவற்றை அடுக்கி வைத்தல்; to ple up, as ola tobacco. 2. புகையிலை முதலியவற்றைப் பக்குவப்படுத்துதல்; to cure tobacco leaves, etc. [பாடம் + பண்ணு-,] பாடம் பண்ணு2 pāṭambaṇṇudal, 12. செ.குன்றாவி (v.t.) மனப்பாடம் பண்ணுதல்; to learn by heart, commit to memory. [பாடம் + பண்ணு-,] பாடம் பண்ணு3 pāṭambaṇṇudal, 12. செ.குன்றாவி (v.i.) கடல்வளப் பொருட்களைப் பதப்படுத்துதல் (தஞ்சை.மீ னவ);; to cure. [பாடம் + பண்ணு-,]
பாடம் புகட்டு-தல்	பாடம் புகட்டு-தல் pāṭambugaṭṭudal, 10. செ.கு.வி. (v.i.) பாடம் கற்பித்தல்; to give a lesson. 'என்னை பழித்தவனுக்கு ஒருபாடம் புகட்டவேண்டும்' (உ.வ.);
பாடம் போற்று-தல்	பாடம் போற்று-தல் pāṭambōṟṟudal, 10. செ.கு.வி (v.i.) படித்தபாடத்தைச் சிந்தித்தல் (நன்.41);; to reflect upon what is learnt study. [பாடம் + பண்ணு-,]
பாடரி	பாடரி1 pāṭari, பெ. (n.) பாடலி,5 (அக.நி); பார்க்க;See {pādali} பாடரி2 pāṭari, பெ. (n.) 1. மதுக்குடி; any sweet and introicating drink. 2. சாராயம் (சா.அக.); arrack.

பாடல்	பாடல்1 pāṭal, பெ. (n.) 1. பாடுகை; singing;versitying. " பாடல் சான்ற புலனெறி வழக்கமும்" (தொல்,பொ.53);; "மறைகலந்த வொலிபாடலொடாடராகி" (தேவா. பிரமயுற்6. சம்பந்த); 2. இசைப்பா; song, lyric. 3. செய்யுள்; poem,poetry. "மங்கலவாழ்த்துப் பாடலும்" (சிலப்.பதிகம்.63);; "நம்புபாடலாடலை நயந்து நண்ணினாள் கொலோ" (சிவரக.கணபதிமறு. 6.); 4. புகழ்; fame renown. "பாடல் சான்ற---பாட்டினம்" (சிறுபாண்.151); "பாடல் பற்றிய பயனுடைய யெழாஅற்" (பொருந.56); "பாடல் சான்ற நன்னாட்டு நடுவண்" (மது.331.); "நீயே பாடல் சான்ற பழிதபு சீறடி" (நற்.2561); "கிளிகடி பாடலும் ஒழிந்தனள்" (அகநா.118-13); "படுகடல் புக்க பாடல்சால் சிறப்பின்" (அகநா.222-11); "பண்என்னாம் பாடற்கு இயைபின்றேல்; குறள்
பாடல்பயிலிடம்	பாடல்பயிலிடம் pāḍalpayiliḍam, பெ. (n.) பட்டிமண்டபம் (பிங்.);; a forum of opposing teams debating a given subject. [பாடல் → பயிலிடம்]
பாடல்பெற்றதலம்	பாடல்பெற்றதலம் pāṭalpeṟṟadalam, பெ. (n.) நாயன்மார்களாலேனும் ஆழ்வார் களாலேனும் பாடப்பெற்ற திருத்தலம்; shrine sanctified by the hymns of {Näyanmärs} or {Älvārs.} [பாடல்பெற்ற + தலம்]
பாடல் பெறு-தல்	பாடல் பெறு-தல் pāṭalpeṟudal, 2. செ.கு.வி. (v.i.) 1. புலவர்களால் அரசன் முதலியோர் பாடல் பெறுதல்; having the distinction of being sung by poets. "ஓங்கிய சிறப்பின் உயர்ந்த கேள்வி மாங்குடி மருதன் தலைவனாக புலவர் பாடாது வரைக என்நிலவரை" (புறநா.); 2. நாயன்மார்கள் ஆழ்வார்கள் முதலியோரால் குறிப்பிட்ட திருக்கோயில்களில் உள்ள இறைவனைப் பற்றிப் பாடியிருத்தல்; shrine sanctified by the hymns of {Nāyanmärs} or {Álvars} [பாடல் + பெறு-,]
பாடலத்துருமம்	பாடலத்துருமம் pāṭalatturumam, பெ. (n.) புன்னாக மரம்; alexandrian laurel.

பாடலம்	பாடலம்1 pāṭalam, பெ. (n.) 1. சிவப்பு (திவா.);; red. 2. வெண்சிவப்பு (நாநார்த்த.26);; pale red. 3. குங்குமம் (நாநார்த்த.261.);; saffron. 4. குதிரை (திவா.);; horse. "பாடலங்கரி வைகிய பந்தியும்" (அரிச்.பு.நகரப்.2); 5. சேரன் குதிரை (திவா.);; horse of the {céra} king. 6. பாதிரி பார்க்க 'பாடலம் வறுமை கூர (கம்பரா.கார்கால.26.); 7. மழைக்காலத்து விளையும் நெல் (நாநார்த்த.261.);; a kind of paddy sown and harvested during the rainy season. "பாடலம் தன்னொடு பன்மலர் விரிந்து" (சிலப்.13-,154); [படு → பாடு → பாடலம்] படுதல்= விழ்தல், சாய்தல். படு ஞாயிறு= ஏற்பாடு மாலை நேரம். செவ்வானம்= சிவப்பு. பாடலம்2 pāṭalam, பெ. (n.) சூளுரை; vow. மறுவ: வஞ்சினம்.
பாடலனார்	பாடலனார் pāṭalaṉār, பெ. (n.) பாடலம் என்ற இலக்கண நூலாசிரியர்; a grammarian. [பாடலம் → பாடலனார்]
பாடலார்	பாடலார் pāṭalār, பெ. (n.) கழற்கொடி; bonduc creeper (சா.அக.); மறுவ: கழற்சி
பாடலி	பாடலி pāṭali, பெ. (n.) 1. பாதிரி (மலை); பார்க்க;See {padiri} 2. வெண்பாதிரை பார்க்க;See {veɳpātirai} 3. பேற்ப்பாதிரை;See {pēy-p}{pâtirai} 4.பாடலிபுரம்; the capital of Magadha. "பொன்மலி பாடலி பெறீஇயர் (குறுந்.75); see5. கள் (திவா);; toddy. 6. நெல்வகை (யாழ்.அக);; a kind of paddy. 7. கொடிவகை (யாழ்.அக);;a creeper. [பாதிரி → பாடலி]

பாடலிபுத்திரம்	பாடலிபுத்திரம் bāṭalibuttiram, பெ. (n.) 1.பாடலிபுரம்பார்க்க;See {padaipuram} 2. தென்னார்க்காடு மாவட்டத்திலுள்ள திருப்பாதிரிப்புலியூர் என்னும் சிவத்தலம்;{Tiruppädirippuliyur,} a siva shrine in south arcot district. "பாடலிபுத்திரமென்னும் பதியணைந்து" (பெரியபு .திருநாவுக்.38);; [பாடலி + புத்திரம்]
பாடலிபுரம்	பாடலிபுரம் bāṭaliburam, பெ. (n.) கங்கை சோணை ஆறுகளின் கூடுதுறையிலுள்ளதும் மகத நாட்டுத் தலைநகருமான ஒரு பழைமையான நகரம்; the capital of Magatha near the confluence of the {son} and the Ganges, identified with the modern patna.
பாடலை	பாடலை pāṭalai, பெ. (n.) 1. மரவகை; a tree. 2. பாடலிபுரம் பார்க்க;See {pāgalpuram} 3. கொற்றவை;{Durga,}
பாடவம்	பாடவம்1 pāṭavam, பெ. (n.) வடவைத்தீ; the submarine fire. [வடவம் → படவம் → பாடவம்] பாடவம்2 pāṭavam, பெ. (n.) 1. வல்லமை; cleverness,ability, prowess. " பாடவத்தொழின் மன்மதன் பாய்கணை" (கம்பரா.சூர்ப்.73);; 2. களிப்பு (திவா.);; exultation,joy 3. நலம் (யாழ்.அக);; health. 4. பெருமை (யாழ்.அக);; greatness. பாடவம்3 pāṭavam, பெ. (n.) பாடகம்3 பார்க்க;See {padagam,} "காற்பாடவம் கழன்றுபோமோ? (கொ.வ.);
பாடவரி	பாடவரி pāṭavari, பெ. (n.) ஊர்வரிவகை; a village cess.
பாடவரை	பாடவரை pāṭavarai, பெ. (n.) வாளவரை (நாமதீப.337.);; sword-bean. [வாளவரை → பாடவரை]
பாடவள்	பாடவள் pāṭavaḷ, பெ. (n.) 1. பாடவை பார்க்க;See {pādawai} 2. பாடும்பெண்; songstress. [பாட்டு → பாடு + அவள்]

பாடவன்	பாடவன் pāṭavaṉ, பெ. (n.) 1. பாடுபவன் (யாழ்.அக.);; songster. 2. பாடவை பார்க்க;See {pāgawai} [பாடு + அவன் → பாடவன்]
பாடவிதானம்	பாடவிதானம் pāṭavitāṉam, பெ. (n.) curriculum. [பாடம் + {skt.vi-tāṇa»} த. விதானம்]
பாடவியம்	பாடவியம் pāṭaviyam, பெ. (n.) வாச்சியவகை (S.I.I.ii275);; a musical instruments. [பாடு → பாடவியம்]
பாடவுரை	பாடவுரை pāṭavurai, பெ. (n.) பாடவேறுபாடு காட்டியெழுதும் உரை; commentary which denotes the variation of text. [பாடம் +உரை]
பாடவேளை	பாடவேளை1 pāṭavēḷai, பெ. (n.) ஒன்பான் மணிகளை மதிப்பிடுதற்கேற்ற ஒளியமைந்த வேளை; time when the lustre of a gem is clearly {percêived.} [பாடம் + வேளை] பாடவேளை2 pāṭavēḷai, பெ. (n.) பள்ளிகளில் பாடப்பிரிவினை செய்து நடத்தும் காலக்கூறு; period. "இன்று, முதல்பாடவேளை தமிழ்" (உ.வ.); [பாடம் + வேளை]
பாடவை	பாடவை pāṭavai, பெ. (n.) ஆடவை (திவா.);; gemini of the zodiac. [ஆடவை → பாடவை]
பாடற்பயம்	பாடற்பயம் pāṭaṟpayam, பெ. (n.) பாடலின்பம் (பரிபா);; the pleasure of reciting poems. [பாடல் + பய்ம்]
பாடற்பயன்	பாடற்பயன் pāṭaṟpayaṉ, பெ. (n.) இன்பம், தெளிவு, நிறை, ஒளி, வன்சொல், இறுதி, மந்தம், உச்சம் என்னும் எண்வகையான இசைப்பயன் (சிலப்.3,16,உரை.);; effect of a song, of eight kinds, viz., {inbam, tellvu, nirai, oḷi, vaṇšol, irudi, mandam, uccam.} [பாடல் + பயன்]

பாடற்றொழில்கள்	பாடற்றொழில்கள் pāṭaṟṟoḻilkaḷ, பெ. (n.) இசைப்பாடல் பாடுமுன் யாழ் முதலியவற்றில் செய்யும் முன் ஏற்பாடுகள்; preliminary work in musical instruments. [பாடல் + தொழில்கள்] பண்ணல், பரிவட்டணை, ஆராய்தல், தைவரல், செலவு, விளையாட்டு, கையூழ், குறும்போக்கு என்னுங்கலைத் தொழில்களெட்டும், மி டற்றின்கண் எடுத்தல், படுத்தல், நலிதல், நடுக்கம் கம்பிதம்); குடிலம் என்னுமைந்தும் பெருவண்ணம், இடைவண்ணம், வனப்பு வண்ண முதலிய வண்ணங்கள் எழுபத் தாறுமாம். (த.சொ.அக.);
பாடறிந்தொழுகு-தல்	பாடறிந்தொழுகு-தல் pāṭaṟindoḻugudal, செ.கு.வி. (v.i.) இயல்பறிந்து நடத்தல்; behave in habitude. "பண்பெனப் படுவது பாடறிந்தொழுகுதல்" (கலித்.133,8); [பாடு + அறிந்து + ஒழுகு-,]
பாடறிவர்	பாடறிவர் pāṭaṟivar, பெ. (n.) கடற்றொழில் அறிவுடையவர்; one who expert in oceamfishing. பாடறியுந் திறனுடையார். இவ்விடத்தேவலை வைத்தால் இத்தன்மையான மீன் கிடைக்குமெனுங் கடலறிவுடைய மீனவர் (முகவை.மீனவ.); [பாடு + அறிவர்]
பாடன்	பாடன் pāṭaṉ, பெ. (n.) பாடம்1 பார்க்க; 3 (S.I.I.ii,78); see {pādam} [பாடு → பாடன்]
பாடன் மகடூஉ	பாடன் மகடூஉ pāṭaṉmagaṭūu, பெ. (n.) விறலி (திவா.);; songstress. [பாடன் + மகடூஉ]
பாடன்மகள்	பாடன்மகள் pāṭaṉmagaḷ, பாடன் மகடூஉ(யாழ்.அக.) பார்க்க;See {padammagaọUu} [பாடன் + மகள்]
பாடனம்	பாடனம்1 pāṭaṉam, பெ. (n.) செய்ந்நஞ்சு;{seyn-nafiju.} பாடனம்2 pāṭaṉam, பெ. (n.) 1. சொல்லிக் கொடுத்தல்; teaching. 2. பாடுகை; singing. [பாடம் → பாடனம்] பாடனம்3 pāṭaṉam, பெ. (n.) பிளக்கை (யாழ்.அக.);; breaking, splitting. [பாளம் → பாடம் → பாடனம்]

பாடனுபவி-த்தல்	பாடனுபவி-த்தல் bāṭaṉubavittal, பெ. (n.) 4.செ.கு.வி. (v.i.); வருந்துதல்; to suffer, experience suffering, undergo trials. [பாடு + skt.anu-bhavin→. த. அனுபவி-.]
பாடா	பாடா pāṭā, பெ. (n.) 1. ஆடுதின்னாப்பாலை (மலை.); பார்க்க;See {adutionā-p-pālai.} worm-killer. 2. கொடிவகை; shining moonseed. மறுவ: பங்கம்பாளை, பாடக்கிடம்.
பாடாகு-தல்	பாடாகு-தல் pāṭākudal, 7. செ.கு.வி. (v.i.) 1. கெடுதியடைதல்; to suffer injury. 2. அழிதல்; to perish; to be ruined. [படு → பாடு + ஆகு-,]
பாடாசிதம்	பாடாசிதம் pāṭācidam, பெ. (n.) கல்வாழை; stone plantain. (சா.அக.); [P]
பாடாண்	பாடாண் pāṭāṇ, பெ. (n.) பாடாண்டினை (தொ.பொ..80); பார்க்க;See {pādāntinal} [பாடு +ஆண்]
பாடாண்டினை	பாடாண்டினை pāṭāṇṭiṉai, பெ. (n.) பாட்டுடைத் தலைவனது; புகழ், வலி, கொடை, அளி முதலியவற்றைப் புகழ்ந்து கூறும் புறத்துறை (தொல்.பொ.80,உரை);;{(purap);} theme praising a hero's fame, power, mUnificence, etc. [பாடாண் + திணை] "பாடப்படுகின்ற ஆண்மகனுடைய ஒழுகலாறு என்பது பொருள் என்றும், இது வினைத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை" என்றும் கூறுவர் ஆசிரியர் (நச்சினார்க்கினியர்.);
பாடாண்பாட்டு	பாடாண்பாட்டு pāṭāṇpāṭṭu, பெ. (n.) பாடாண்டினை பார்க்க;See {padantimai,}

பாடாணம்	பாடாணம்1 pāṭāṇam, பெ. (n.) 1. கல்; stone. "ஊன்றுமெழிற்பாடாமை" (ஆ.செள.கருச.); 2. நச்சுச்சரக்கு;அது பிறவிப்பாடாணம், வைப்புப்பாடாணம் என விருவகை. (வைத்தியபரி.); பாடாணம்2 pāṭāṇam, பெ. (n.) செய்ந்நஞ்சு பார்க்க;See {Śey-n-narju} பாடாணம் pāṭāṇam, பெ.(n.) 1. கல்; stone. 2. பிறவி நஞ்சு, வைப்பு நஞ்சு என்ற மருந்து சரக்குகள்; mineral poison, especially arsenic, of which there are two kinds, viz., {}. 3. எண் வகைத் துய்ப்புகளுள் பாறை நிலமும் அவற்றிலுண்டாகும் பொருள்களும் (C.G.);; rocky soil and its products, one of {}. த.வ. நச்சுக்கல் [Skt. {} → த. பாடாணம்]
பாடாந்தரம்	பாடாந்தரம் pāṭāndaram, பெ. (n.) பாடவேறுபாடு; variant reading. [பாடம் +{ skt.antara»} த. அந்தரம்]
பாபாய்முடி-தல்	பாபாய்முடி-தல் pāpāymuḍidal, செ.கு.வி. (v.i.) திடுமென நேரும் பேரிடர்; to end in disaster. "பாடாய் முடியும்" (கொன்றைவே.); [பாடு → பாடாய் + முடி-,]
பாபாய்விழு-தல்	பாபாய்விழு-தல் pāpāyviḻudal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நேர்ச்சியுண்டாகும்படி விழுதல்; to have a dangerous fall. 2. பேரிழப்பாகும்படி மரம் முதலியன சாய்தல்; to fall causing heavy loss, as valuable tree; to lie prostrate as the crops of a field. [பாடாய் + விழு-,]
பாடாயடி-த்தல்	பாடாயடி-த்தல் pāḍāyaḍittal, 4. செ.குன்றாவி. (v.t.) கடுமையாகப் புடைத்தல்; to beat severely. [பாடாய் + அடி-,]
பாடாயழி-தல்	பாடாயழி-தல் pāṭāyaḻidal, செ.கு.வி. (v.i.) மிகக் கேடுறுதல்; to be seriously damaged; to be ruined. [பாடாய் + அழி-,]

பாடாலம்	பாடாலம் pāṭālam, பெ. (n.) பாதிரி; trumpet flower. "பாடாஅலப் புட்பத்தனவாகிய பண்புநாற்றம்" (நீலகேசி.422); [பாடலம் → பாடாலம்]
பாடாவதி	பாடாவதி pāṭāvadi, பெ. (n.) 1. துன்பம்; trouble, distress. 2. பயனற்றது; useless thing. [பாடு + {skt.ava-dhb} த.அவதி]
பாடாவதிநட்சத்திரம்	பாடாவதிநட்சத்திரம் pāṭāvadinaṭcaddiram, மங்கலமற்ற சில விண்மீன்கள் (சோதிட. சிந். 56); a group of inuspicious {vinmin.} [பாடு + வதி + {skt.nakŞatra»} த. நட்சத்திரம்]
பாடாவவரை	பாடாவவரை pāṭāvavarai, பெ. (n.) தம்பட்டை அவரை; jamaica horse bean.(சா.அக.);
பாபாவறுதி	பாபாவறுதி pāpāvaṟudi, பெ. (n.) 1. பேரிழப்பு; very heavy or severe damage;great loss. 2. அடிபட்டுப் படுக்கையாகக் கிடக்கை; bedridden condition after a severe injury. மறுவ: பாடாவாரி. [பாடு → ஆ + அறுதி]
பாடாவனசம்	பாடாவனசம் pāṭāvaṉasam, பெ. (n.) பெருங்குமட்டி; bitter apple, cuccmus genus. (சா.அக.);
பாடாவாரி	பாடாவாரி pāṭāvāri, பெ. (n.) பாடாவறுதி பார்க்க;See {pādāvarud.}
பாடாவிதி	பாடாவிதி pāṭāvidi, பெ. (n.) பாடாவதி பார்க்க;See {pāgāvadi}
பாடாவிரி	பாடாவிரி pāṭāviri, பாடாவதி பார்க்க;See {padavati} "அதுவொருபாடாவிரி" (இராமநா. பால.11); [பாபாவதி → பாடாவிரி]
பாடாழி	பாடாழி pāṭāḻi, பெ. (n.) இரட்டையோட்டுக் கிளிஞ்சில், கிடைக்குமிடம்-கழிமுகப்பரப்பு; backwater area. [பாடு+ஆழி]
பாடாற்று-தல்	பாடாற்று-தல் pāṭāṟṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) துன்பம் பொறுத்துக்கொள்ளுதல்; to endure affliction or sorrow. "சிலநாளாற்றாமை யோடே பாடாற்றிக்கிடந்தார்" (ஈடு 5,3,1); [பாடு + ஆற்று-]

பாடி	பாடி1 pāṭi, பெ. (n.) 1. பாடி; விழாக்கோள் பன்முறையெடுப்ப" (சிலப். உரைபெறு.3); 2. சேரி (திவா.);; hamlet;quarters. 3. நாடு (யாழ்.அக.);; district. 4. முல்லை நிலத்தூர் (திவா.);; pastoral village. 5. பாடிவீடு பார்க்க;See {padi-widய} "பாடி பெயர்ந்திட்டான் பல்வேலான்" (பு.வெ.3,10); 6. படை (திவா.);; army, troop. 7. –கவசம் (அக.நி.);; armour. coat of mail. 8. உளவாளி (வின்);; Spy. தெ.பாடு. க.ம. பாடி. [படு → பாடி] பாடி pāṭi, பெ. (n.) 1. பாடு-பவன்-பவள், வது; singer, warbler. "கூழுக்குப்பாடி; வானம்பாடி"
பாடிக்காவல்	பாடிக்காவல் pāṭikkāval, பெ. (n.) பாடிகாவல் பார்க்க;See {paikaval} [பாடி + காவல்]
பாடிக்கொடு-த்தல்	பாடிக்கொடு-த்தல் pāḍikkoḍuttal, 4. செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பிறனுக்காகச் செய்யுள் இயற்றித் தருதல்; to compose a poem and give it to another. 2. பாடலியற்றுதல்; to compose a poem. "பாடிக்கொடுத்தாணற் பாமாலை" (திவ். திருப்பா.தனியன்); [பாடி + கொடு-,]
பாடிகா	பாடிகா pāṭikā, பெ. (n.) சந்தனக் குழம்பு; sandal solution or paste mixed with other perfumes. (சா.அக.);
பாடிகாப்பார்	பாடிகாப்பார் pāṭikāppār, பெ. (n.) ஊர்க்காவலாளர்; village watchmen; those responsible for the safety of property in a village. "ஒன்றுகெட்டவாறே பாடிகாப்பாரைப் பிடிக்குமா போலே" (ஈடு10,1,4); [பாடி + காப்பார்]

பாடிகாவல்	பாடிகாவல் pāṭikāval, பெ. (n.) 1. ஊர்க்காவல்; system of watch in a village. 2. தலையாரி; village watchmen. 3. ஊர்க் காவற்கு வாங்கும் வரி (S.I.I.89);; contribution for village watching. 4. வழக்கு உசாவி ஒப்பநாடிச் செய்யுந் தண்டம்(சி.போ.2,2,வார்த்.);; punishment enforced by a tribunal. "பாடி காவலிற்பட்டுக்கழிதிரே" (தேவா.232,2); 5. பாதுகாவல்; safe custody or detention. "பாடிகாவலிடுமின்" (திவ்.பெரியாழ், 3,7,5); [பாடி + காவல்]
பாடிசம்	பாடிசம் pāṭisam, பெ. (n.) பெருங்கோரை; large sedge grass. (சா.அக.);
பாடிசொல்(லு)-தல்	பாடிசொல்(லு)-தல் pāṭisolludal, 8.செ.குன்றாவி.(v.t.) A உளவைவெளிப்படுத்துதல்; to expose secrets. [பாடி + சொல்-,]
பாடிப்பேச்சு	பாடிப்பேச்சு pāṭippēccu, பெ. (n.) பாடிக்கத பார்க்க;See {pād-k-kadai} [பாடி + பேச்சு]
பாடிபரதேசி	பாடிபரதேசி bāṭibaratēci, பெ. (n.) 1. பாடிக்கொண்டு அலைந்து திரிபவன்; wandering ballad-singer. 2. ஊருராய்த் திரியும் இரவலன்; wandering beggar. [பாடி + பரதேசி]
பாடிமாற்றம்	பாடிமாற்றம் pāṭimāṟṟam, பெ. (n.) வழக்குச் சொற்கள் (தொல்.பொ.553,உரை.);; colloquialisms, local idioms. [பாடி + மாற்றம்]
பாடிமிழ்கடல்	பாடிமிழ்கடல் pāḍimiḻkaḍal, பெ. (n.) அலைபாடுங்கடல்; sea waves which are personificated as singing. 'பாடிமிழ் கடலின் எழுந்த சும்மையொடு" (அகநா.334-4); [பாடு + இமிழ் + கடல்]
பாடிமிழ்-தல்	பாடிமிழ்-தல் pāṭimiḻtal, 13. செ.கு.வி. (v.i.) ஒலித்தல்; to roar, make a loud noise. "பாடிமிழ் பனிக்கடற் சேர்ப்பன்" (புறநா.49); [பாடு + இமிழ் -,]

பாடிமிழ்பனிக்கடல்	பாடிமிழ்பனிக்கடல் pāḍimiḻpaṉikkaḍal, பெ. (n.) பாடிமிழ்கடல் பார்க்க;See {padimilkadal} "பாடிமிழ் பனிக்கடல் பருகி வலனேர்பு" (முல்லை-4); "பாடிமிழ் பனிக்கடல் துழைஇப் பெடையோடு" (நற்.91-3); "பாடிமிழ் பனிக்கடற் சேர்ப்ப னென்கோ" (புறம்.49-2); [பாடு + இமிழ் + பனி + கடல்]
பாடிமிழ் பனிநீர்	பாடிமிழ் பனிநீர் pāṭimiḻpaṉinīr, பெ. (n.) ஒலிக்கும் கடலலைகளால் உண்டாகும் குளிர்ந்த நீர்த் திவலை; globale of water. "பாடிமிழ் பனிநீர்ச் சேர்ப்பனொடு" (நற்.378-11); [பாடு + இமிழ் + பனிநீர்]
பாடிமிழ்விடர்முகை	பாடிமிழ்விடர்முகை pāḍimiḻviḍarmugai, பெ. (n.) ஒலிக்கின்ற அலைகடல் மோதும் பாறையிடுக்கு; rock cave that which located in seashore. "பாடிமிழ் விடர்முகை முழங்க" (நற்.156-9); [பாடு + இமிழ் + விடர்முகை]
பாடியோட்டம்	பாடியோட்டம் pāṭiyōṭṭam, பெ. (n.) சிற்றூர் விளையாட்டு வகை (யாழ்ப்.);; game of prisoners'bars. [பாடி + ஒட்டம்]
பாடியோடு-தல்	பாடியோடு-தல் pāṭiyōṭudal, 5. செ.கு.வி. (v.i.) பாடியோட்டத்திற் பாடிகொண்டு ஒடுதல் (வின்.);; to sing running, in the game of {pādiy-Ottam.} [பாடி + ஓடு-,]
பாடிரம்	பாடிரம்1 pāṭiram, பெ. (n.) பாடீரம் பார்க்க;See {pågiram}
பாடைகுலைத்தான்	பாடைகுலைத்தான் pāṭaigulaittāṉ, பெ. (n.) பாகல்; bitter guard. (சா. அக.); [பாடை + குலைத்தான்]
பாடில்	பாடில் pāṭil, பெ. (n.) வாகைமரம்; common srissa. (சா.அக.);
பாடிலம்	பாடிலம் pāṭilam, பெ. (n.) நாடு(R.);; country [பாடு – பாடிலம்]
பாடிலா	பாடிலா pāṭilā, பெ. (n.) 1. வட்டத் திருப்பி(பொன் முசுட்டையின் வேர்);; root of sida acvta. 2. பங்கம்பாளை; worm killer. (சா.அக.);

பாடிவிடு	பாடிவிடு pāḍiviḍu, பெ. (n.) பாசறை; military camp, war-camp. "பாடிவீட்டினைவலஞ் செய்கென்றான்" (கம்பரா.விபீடண.151); [பாடி + வீடு] [போர் அமைதிக் காலத்தில் ஒரு நாட்டின் போர் வீரர்களுள் மணமாகாதவர்கள் குடியிருக்கப் பயன்படுவதும் பாடிவீடெனவே அழைக்கப்பெறும். பாடிவீடு நிலையான கட்டடம். பாடிவீட்டில் போர்வீரர்களுக்கு வேண்டிய உணவு விடுதிகளும், பொழுது போக்குக்கான ஏந்துகளும் இருக்கும். பயிற்சியின் போது தங்கியிருக்கும் பாடிவீடுகள் இடம் விட்டு இடம் எடுத்துச் செல்லத்தக்கன.] கலைக்களஞ்சியம்
பாடிவீரர்	பாடிவீரர் pāṭivīrar, பெ. (n.) படைவீரர் (நிகண்டு.);; troops. [பாடி + வீரர்]
பாடிவேட்டை	பாடிவேட்டை pāṭivēṭṭai, பெ. (n.) பாரிவேட்டை (S.I.I.iv,115);; hunting. [பாரிவேட்டை → பாடிவேட்டை]
பாடினம்	பாடினம் pāṭiṉam, பெ. (n.) சித்திமூலம்; ceylon leadwort. (சா.அக.); மறுவ: கொடுவேலி.
பாடினி	பாடினி1 pāṭiṉi, பெ. (n.) பாடுவாள்; singer. caste. "பாடினியணியாள்" (புறநா.242.); 2. பாண்குலமகள்; songstress woman of the {pânar} caste. "வயவேந்தன் மறம்பாடிய பாடினி யும்மே' (புறநா.11); 'இ' பெண்பாலீறு [பாடு → பாடினி] "பெடைமயி லுருவிற் பெருந்தகு பாடினி" (பொருந.47); "வாலொளி முத்தமொடு பாடினி யணிய" (பொருந.162); "படையே ருழவ பாடினி வேந்தே" (பதிற்று.1417); "பகம்பூன் மார்ப பாடினி வேந்தே" (பதிற்று-17-14); "ஒருதிறம் பாடினி பாலையங் குரலின்" (பர்.17-17); "பாடினி பாடும் வஞ்சிக்கு" (புறம்.15-24); "பாணன் சூடான் பாடினி யணியாள்' (புறம்.242-3); [பாணன் → பாடினி (பெண்பால்);] பாடினி2 pāṭiṉi, பெ. (n.) மட்பாண்டம்; earthern vessel, or pot. (சா.அக.);

பாடிநம்	பாடிநம்1 pāṭinam, பெ. (n.) 1. குங்குலியம் பார்க்க;See {kunguliyam.} 2. வாளைமீன் பார்க்க;See {vå/aimin} scabbard fish. மறுவ: கொடுவேலி
பாடீரம்	பாடீரம்2 pāṭīram, பெ. (n.) 1. சந்தனம் (தைலவ.தைல.);; sandalwood. 2. முகில்; cloud. 3. மூட்டுப்பிடிப்பு; rheumatism 4. மூங்கிலரிசி; granular seeds of the bamboo. 5. கிழங்கு வகை; a root. 6. துத்தநாகம் (நாநார்த்த.220.);; zinc. 7. வயல் (நாநார்த்த);; field.
பாடு	பாடு1 pāṭudal, 5. செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பண்ணிசைத்தல்; to sing, to chant. "மறம்பாடிய பாடினியும்மே" (புறநா.11); 2. வண்டு முதலியன இசைத்தல்; to warble, as birds; to hum, as bees or beetles. "வண்டுபல விசைபாட" (திவ்.பெரியதி.3,9,3); 3. பாப்புனைதல்; to make verses, compose poems. "பாடினார் பல்புகழைப் பல்புலவர்" (பு.வெ.8,1);. 4. பாட்டு ஒப்பித்தல்; to recite verses from a book. 5. பாராட்டுதல்; to speak endearingly. "தங்கள் காதலினாற் றகைபாடினார்" (சீவக.1337.); 6. போற்றுதல்; to praise. "பாடுகம் வம்மினோ பரிசின் மாக்கள்" (புறநா.32); 7. கூறுதல்; to declare, proclaim. "அறம் பாடிற்றே" (புறநா.34); 8. வைதல்; to abuse. 9. [illegible]
பாடுஎடு-த்தல்	பாடுஎடு-த்தல் paḍueḍuttal, 3. செ.கு.வி (v.i.) பாடுபடு-தல் பார்க்க see {padu-papur,} [பாடு + எடு-,]
பாடுகட்டு-தல்	பாடுகட்டு-தல் pāṭugaṭṭudal, 5. செ.கு.வி. (v.i.) முன்னம் பாய்ச்சிய கடற்பரப்பிலேயே மறுமுறையும் வலை பாய்ச்சுதல் (முகவை. மீனவ.);; repeated sea fishing wiht net in the same place.
பாடுகாட்டிவிழு-தல்	பாடுகாட்டிவிழு-தல் pāṭukāṭṭiviḻudal, 2. செ.கு.வி. (v.i.) சாய்ந்து விழுதல்; total on one eide through weakness. [பாடு காட்டு + விழு-,]

பாடுகாட்டு-தல்	பாடுகாட்டு-தல் pāṭukāṭṭudal, 10. செ.குன்றாவி. (v.i.) 1. பக்கஞ்சரிந்து கிடத்தல்; to lie leaning on oneside. 2. நீட்டமாகக் குப்புற விழுதல்; to lie prostrate or flat. [பாடு + காட்டு-,]
பாடுகாயம்	பாடுகாயம் pāṭukāyam, பெ. (n.) படுகாயம்; mortal wound. [படுகாயம் → பாடுகாயம்]
பாடுகாவல்	பாடுகாவல் pāṭukāval, பெ. (n.) தன்னருகிலே வைக்குங்காவல் (திவ்.); பெரியாழ். 3,7,5, வ்யா.பக்.713.);; keeping another in restraint, near oneself. [பாடு + காவல்] [பாடிகாவல் → பாடுகாவல்]
பாடுகிட-த்தல்	பாடுகிட-த்தல் pāḍugiḍattal, 3. செ.கு.வி. (v.i.) நோன்பு கடைப்பிடித்தல்; to prostrate before deity awaiting its grace. "பாசண்டச் சாத்தற்குப் பாடு கிடந்தாளுக்கு" (சிலப். 9,15); "பன்னாளாயினும் பாடு கிடப்பேன்" (மணிமே.18158); [பாடு + கிட-,]
பாடுசாய்தல்	பாடுசாய்தல் pāṭucāytal, பெ. (n.) சூரிய சந்திரன் மறைதல்; setting of the sun or moon.
பாடுசேதம்	பாடுசேதம் pāṭucētam, பெ. (n.) பாடுவாசி (இ.வ.); பார்க்க;See {padu-vல்} [பாடு + சேதம்]
பாடுதாங்கு-தல்	பாடுதாங்கு-தல் pāṭudāṅgudal, 9. செ.கு.வி. (v.i.) துணைநிற்றல்; to support another's action or deed. "அவற்குப் பாடுதாங்குமவனும் இப்பரிசே தண்டப்படுவது" (T.A.S. iv10); [பாடு + தாங்கு]
பாடுதுறை	பாடுதுறை pāṭuduṟai, பெ. (n.) 1. புலவர்கள் பாடுதற்குரிய போர்த்துறை; war-like exploits, worthy of being song by poets. "பாடுதுறை முற்றிய கொற்ற வேந்தே" (புறம்.21.); 2. தத்துவராயர் இயற்றியதொரு சமயநூல்; a religious poem by {Tattuvarayar.} [பாடு + துறை]

பாடுநர்	பாடுநர் pāṭunar, பெ.(n.) 1. இசைபாடுவோர்; singers. 2. புலவர்; poets. "பாணர் பாடுநர் பரிசிலர்" (புறம்.135); "பாடுநர் கொளக்கொளக் குறையாத் தானைச் சான்றோர்" (பதிற்று.82-12); "பாடுநர் புரவல னாடுநடை யண்ணல்" (பதிற்று.86-8); "பாடுநர்த் தொடுத்த கைவண் கோமான்" (அகம்.100-11); "உலைந்த ஒக்கல் பாடுநர் செலினே" (அகம்.349-5); "செருமிகு சேஎய்திற் பாடுநர் கையே" (புறம்.14-19); "பாடுநர் வஞ்சி பாடப் படையோர்" (புறம்.33-10);
பாடுபடல்	பாடுபடல் bāḍubaḍal, பெ. (n.) வேலை செய்தல்; to work hard.
பாடுபடு-தல்	பாடுபடு-தல் bāḍubaḍudal, 20. செ.கு.வி. (v.i.) 1. மிக உழைத்தல்; to take pains, labour hard. 2. வருத்தப்படுதல்; to suffer or endure hardship. [பாடு + படு-,]
பாடுபடுத்து-தல்	பாடுபடுத்து-தல் bāḍubaḍuddudal, 5 செ.குன்றாவி. 1. துன்பப்படுத்துதல் (உ.வ.);; to torture, cause pain. 2. கடினவேலை வாங்குதல்; to set to hard abourkeep at hard work. [பாடுபடு → பாடுபடுத்து-,]
பாடுபழக்கம்	பாடுபழக்கம் bāṭubal̠kkam, பெ. (n.) வீண்பேச்சு (இ.வ.);; idle talk, gossip. [பாடு + பழக்கம்]
பாடுபறப்பு	பாடுபறப்பு bāṭubar̠abbu, பெ. (n.) கவலை (வின்.);; one's cares or anxieties. [பாடு + பறப்பு]
பாடுபார்-த்தல்	பாடுபார்-த்தல் pāṭupārttal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. மீன் மேயுங் (கடல்); இடவரம்பறிதல்; to found the fishing limit in the sea. 2. வலை வைத்து மீன்பிடித்தல். fishing with nets. 3. தன் அலுவல் கவனித்தல்; to attend to One's business. [பாடு + பார்-,]

பாடுபிடி-த்தல்	பாடுபிடி-த்தல் bāḍubiḍittal, 4. செ.கு.வி.(v.i.) நீரில்லாமையாற் பயிர் முதலியன பட்டுப்போதல் (நாஞ்);; to become damaged, as standing crops, an account of drought. [பாடு + பிடி -,]
பாடுபெயல்	பாடுபெயல் bāṭubeyal, பெ.(n) விடாமழை; incessant rain. "பாடுபெய னின்ற பானா ளிரவில்" (கலித்.90); [பாடு + பெயல்]
பாடுபொருள்	பாடுபொருள் bāṭuboruḷ, பெ. (n.) பாடலின் கருவாக அமையும் பொருள்; subject matter (of a poem, etc.); "குமுகாய அவலங்களே இவர் பாக்களின் பாடுபொருள்"
பாடுவன்	பாடுவன் pāṭuvaṉ, பெ. (n.) பாடுவான் (வின்.);;See {pāduvân}
பாடுவாசி	பாடுவாசி pāṭuvāci, பெ. (n.) நெல்லை அளத்தல் பொன்னை உருக்குதல் முதலியவற்றால் உண்டாகும் இழப்பு (உ.வ.);; wastage, as in strong or measuring grain, in filing or melting gold. [பாடு + வாசி]
பாடுவான்	பாடுவான் pāṭuvāṉ, பெ.(n) 1. பாடகன்; singer. பாடுவார் "பாக்கங் கொண்டென" (பரிபா.7,31.); 2. பாணன்;{pânar} caste. நம்பாடுவான். [பாடு → பாடுவான்]
பாடுவி	பாடுவி pāṭuvi, பெ. (n.) புகழ்பவள்; she who praises. "தந்நலம் பாடுவி தந்தாளாம்" (கலித்.84); [பாடு → பாடுவி] பாடுவான் ஆண்பால் பாடுவி பெண்பால்
பாடுவிச்சி	பாடுவிச்சி pāṭuvicci, பெ. (n.) பாண்மகள் (சூடா.);; woman of the {pânar} caste. [பாடு → பாடுவிச்சி] பாடுவான் ஆண்பால் பாடுவிச்சி பெண்பால்

பாடுவை-த்தல்	பாடுவை-த்தல் pāṭuvaittal, 4.செ.கு.வி. கடல்மேற் சென்று பெரிய வலையைக் கடலில் இறக்குதல் (தஞ்சை.மீனவ.); to erect fishnet for fishing. [பாடு + வை-,]
பாடேடு	பாடேடு pāṭēṭu, பெ. (n.) தாயேடு (யாழ்.அக.);; original manuscript. [பாடு + ஏடு]
பாடேதகி	பாடேதகி pāṭētagi, பெ. (n.) கலப்புகுவள்ளி என்னும் செய்ந்நஞ்சைப் பேதிக்கும் ஓர் மூலிகை; an unknown drug said to act mineral poisons. (சா.அக.);
பாடை	பாடை pāṭai, பெ. (n.) 1. பருத்தி; cotton. 2. வட்டத்திருப்பி;See {vatta-t-tiruppi} 3. பிணத்தைத் தூக்கும் பாடை மரம், அதாவது பிணக்கட்டில், bier. " உயர் பாடைமேற் காவுநாள்" (தேவா.927,3); 4. ஆணை; an assertion confiromed by oaths. மறுவ. வஞ்சினம். [P] பாடை pāṭai, பெ.(n.) 1. மொழி; language. "பரந்தொருங் கீண்டிய பாடை மாக்களும்" (மணிமே.1,16);. [Skt. {} → த. பாடை]
பாண்	பாண் pāṇ, பெ. (n.) பாழாக்குவது; that which ruins. "பாதியிலே நீங்குமோ பாண்சனியன்" (தெய்வச். விறலிவிடு.377); [பாழ் → பாண்]
பாண்சேரி	பாண்சேரி pāṇcēri, பெ. (n.) பாணர் இனத்தார் வாழும் சேரி; a village occupied by the {pân} caste. "மீன்சீவும் பாண்சேரியொடு" (மதுரைக்.269); "மீன்சீவும் பாண்சேரி" (புறநா.348-4); [பாண் + சேரி]
பாண்டகச்சம்	பாண்டகச்சம் pāṇṭagaccam, பெ. (n.) வாகை; common sirisa. (சா.அக.);

பாண்டகையமரம்	பாண்டகையமரம் pāṇṭagaiyamaram, பெ. (n.) காட்டுக்குமிழ்; a kind of mediacal herb.
பாண்டச்சம்	பாண்டச்சம் pāṇṭaccam, பெ. (n.) காயசித்திக்குதவும் கொடிநெல்லி என்னும் கிடைத்தற்கரிய மூலிகை; goose berry, creeper, a very rare plant useful for rejuvenation. (சா.அக.);
பாண்டம்	பாண்டம் pāṇṭam, பெ. (n.) பெரும்பாலும் மண்ணால் செய்யப்பட்ட கலம்; mostly earthen pot. "புளி வைத்திருக்கும் பாண்டம்" [பண் → பாண்டம்]
பாண்டத்தமைந்தவுப்பு	பாண்டத்தமைந்தவுப்பு pāṇṭattamaindavuppu, பெ. (n.) இந்துப்பு; rock salt, epsom salt, sindh salt, (சா.அக.);
பாண்டத்திற்சமைந்தகன்னி	பாண்டத்திற்சமைந்தகன்னி pāṇṭattiṟcamaindagaṉṉi, பெ. (n.) கருப்பூரம்; camphor, (சா.அக.);
பாண்டப்புடம்	பாண்டப்புடம் pāṇḍappuḍam, பெ. (n.) மருந்தை மூசையிலிட்டு, அதை நிறைய நெல் உமியைப் பரப்பிய மண் சட்டியில் வைத்து எரிக்கும் புடம்; a process of calcination in which the medicine is enclosed in a crucible and then placed in the middle of an earthern vessel or pot which is filled to the brim with paddy husk and then heated or roasted by blowing. (சா.அக.);
பாண்டரங்கக்கூத்து	பாண்டரங்கக்கூத்து pāṇṭaraṅgakāttu, பெ. (n.) கூத்துப் பதினொன்றனுள் முப்புரத்தை அழித்தபோது சிவபிரான் வெண்ணீறணிந்து ஆடியது (சிலப்.6,45);; dance of sivan when he destroyed the tiripuram, one of eleven {kuttu} பாண்டரங்கம் பார்க்க see {pāṇdarangam} [பாண்டரங்கம் + கூத்து]
பாண்டரங்கண்ணனார்	பாண்டரங்கண்ணனார் pāṇṭaraṅgaṇṇaṉār, பெ. (n.) புறநானூற்றுப் பதினாறாம் பாடலையியற்றிய கடைக்கழகப் புலவர்; a sangam poet author of puram 16thpoem.

பாண்டரங்கம்	பாண்டரங்கம் pāṇṭaraṅgam, பெ. (n.) கூத்துப் பதினொன்றனுள் முப்புரத்தை அழித்தபோது சிவபிரான் வெண்ணீறணிந்து ஆடியது (சிலப்.6,45.);; dance of sivan when he destroyed the tiripuram, one of eleven {kuttu.} "வானோராகிய தேரில் நான் மறைக் கடும்பரி பூட்டி நெடும்புறம் மறைத்து, வார்துகில் முடித்து, கூர்முள் பிடித்துத் தேர்முன் நின்ற திசைமுகன் காணும்படி, சுடுகாட்டிலாடும் பாரதி வடிவாகிய இ றை வ ன் வெ ண் ணீ ற ணி ந் தாடியபாண்டரங்கக் கூத்து" என்பர் அடியார்க்கு நல்லார்;(சிலப்,6:44-5 உரை); அரும்பத உரையாசிரியர் பைரவி ஆடியது என்பர். "ஏறமர்கடவுண் மூவெயிலெய்வுழிக்...படி நிலை திரியாப் பாண்டரங்கம்மே" (கலி.1.உரை.); "பாண்டரங்கம்-வெள்ளைநிறமான திடர். அத்திடரில் நின்று ஆடினமையாலே இக்கூத்துப் பாண்டரங்கக் கூத்தாயிற்று" என்பர் பெருமழைப் புலவர்.) [பாண்டு + அரங்கம்]
பாண்டரம்	பாண்டரம்1 pāṇṭaram, பெ. (n.) 1. சிவப்புச் சுண்ணாம்பு; red quick lime. 2. மல்லிகை; jasmine flower. 3. வெண்மை; whiteness. (சா.அக.); பாண்டரம்2 pāṇṭaram, பெ. (n.) பாண்டல் பார்க்க;see {pădal}
பாண்டரம்பிடித்-தல்	பாண்டரம்பிடித்-தல் pāṇḍarambiḍittal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) அழுக்குப் பிடித்தல்; to be soiled or stained with dirt. [பாண்டரம் + பிடி-,]
பாண்டல்	பாண்டல் pāṇṭal, பெ. (n.) 1. ஊசிப்போதல்; the quality of being rancid. 2. பாசிபிடித்து நாறுதல்; Stinking smell. 3. பழமையானது; that which is stale. 4. கருவாடு; dried fish.
பாண்டல் கருவாடு	பாண்டல் கருவாடு pāṇṭalkaruvāṭu, பெ.(n.) பதனழிந்த கருவாடு (முகவை.மீனவ.);; stale and dried fish. [பாண்டல் + கருவாடு]
பாண்டல் நாற்றம்	பாண்டல் நாற்றம் pāṇṭalnāṟṟam, பெ. (n.) தீ நாற்றம்; rancid smell, an offensive smell. [பாண்டல் + நாற்றம்]
பாண்டல்நெய்	பாண்டல்நெய் pāṇṭalney, பெ. (n.) நாற்றநெய்; rancid ghee. [பாண்டல் + நெய்]

பாண்டலடி-த்தல்	பாண்டலடி-த்தல் pāṇḍalaḍittal, 4. செ.கு.வி. தீநாற்றம் வீசுதல்; to stink, have a musty or rancid smell. [பாண்டல் + அடி-,]
பாண்டலரிசி	பாண்டலரிசி pāṇṭalarisi, பெ. (n.) மடிசலரிசி; stale, musty rice. [பாண்டல் + அரிசி]
பாண்டவக்கு	பாண்டவக்கு pāṇṭavakku, பெ. (n.) பாண்டவக்குழி(GSm.D.I,ii 144.); பார்க்க;See {pāṇgavakku/} [பாண்டவர் + குடி]
பாண்டவக்குழி	பாண்டவக்குழி pāṇṭavakkuḻi, பெ. (n.) பாண்டவர் கட்டியதாகக் கருதப்படுவதும், மலைப்பகுதிகளில் காணப்படுவதுமான பழங்காலப்புதைகுழி; dolmens or cromleobs, supposed to be built by the {pāndavás} during their exile. [பாண்டவர் + குழி]
பாண்டவக்கோயில்	பாண்டவக்கோயில் pāṇṭavakāyil, பெ. (n.) பாண்டவக்குழி(G.Sm.D.I,I,44.); பார்க்க;See {pāṇgavakkus} [பாண்டவர் + கோயில்]
பாண்டவர்கள்	பாண்டவர்கள் pāṇṭavarkaḷ, பெ. (n.) மன்னனுடைய மக்கள்; sons of king {påndu.}
பாண்டவிகை	பாண்டவிகை pāṇṭavigai, பெ. (n.) 1. ஊர்க்குருவி; a kind of sparrow. 2. பெண்; woman. (சா.அக.);
பாண்டி	பாண்டி pāṇṭi, பெ. (n.) 1. ஒருதேயம்; a kingdom. "பாண்டி நாடென்றபின்னர்" (திருவாத. திருவம்பல.சா.); 2. பன்னான்கு குழிப்பலகை; a thick plank with 14 hollows, used in a particular kind of game. 4. மூங்கில்; பலகை; bamboo. பாண்டி pāṇṭi, பெ. (n.) சிறுமியர், தரையில் கட்டம் போட்டுக் கல் எறிந்து காலால் எற்றி ஆடும் விளையாட்டு, a kind of hopscotch game played mostly by girls. "சிற்றூர்களில் சிறுமியர் விளையாடுவது பாண்டி ஆட்டம்தான்"
பாண்டிக்குழி	பாண்டிக்குழி pāṇṭikkuḻi, பெ. (n.) 1. இறந்தவர்களைப் புதைக்கும் குழி; 2. அடக்கமேடை; sepulchral monument. (சா.அக.);

பாண்டிக் கொடுமுடி	பாண்டிக் கொடுமுடி pāṇḍikkoḍumuḍi, பெ. (n.) கொங்கு நாட்டின் ஏழு சிவத்தலங்களிலொன்றும் ஈரோடு மாவட்டத்திலுள்ளதுமான கொடுமுடி என்னும் சித்தலம். (தேவா.);; a sivan shrine in {kodumudi} in Erode District. காவிரியாற்றின் கரையில் உள்ள தலம் இதன் பழம் பெயர் கறைசை, கறையூர் கொடுமுடி என்று கழகக்காலத்தில் வாழ்ந்த மன்னன் பெயர் எனவும், அவன் ஆண்ட இடமே கொடுமுடி என்பதும், திருப்பாண்டிக் கொடுமுடி நூல் கூறும் செய்திகள் ஆகும். (பக்.4,6);); அப்பர், சுந்தரர்,சம்பந்தர் மூவரும் இத்தலத்து இறைமையைப் புகழ்கின்றனர். இதனைச் சம்பந்தர், "ஊனமர் வெண்டலை யேந்தி உண்பலிக்கென்று உழல் வாரும் தேனமரும் மொழிமாது சேர் திரு மேனியினாரும் கானமர் மஞ்ஞைகளாலும் காவிரிக் கோலக் கரைமேல் பாலை நீறணி வாரும் பாண்டிக் கொடுமுடியாரே" (205-7); என்று பாடுகின்றார்.
பாண்டிக்கோவை	பாண்டிக்கோவை pāṇṭikāvai, பெ. (n.) நெடுமாறன் என்ற பாண்டியனைப் பற்றியதும் இறையனார் களவியல் முதலியவற்றில் மேற்கோள் காட்டப்பட்டதுமான கோவை நூல் (வச்சணந்.செய்.45,உரை);. (இலக்.வி.876.உரை.); a {kövaipoem} on {Nedumaran} a {pāndya king,} cited in {Iraiyanâr-kalaviyal} etc. (தனிநூலாகக் கிடைக்கவில்லை. ஆசிரியரும் இன்னாரென்று அறியக்கூடவில்லை. களவியற் காரிகை என்னும் நூலில் 75 பாடல்களும் இறையனார் அகப் பொருளில் சுமார் 250 பாடல்களும், கோவைக் கொத்து முதலிய நூல்களிலிருந்து சில செய்யுள்களும் கிடைத்தன வென்று வே. துரைசாமி அவர்களால் ஒரு நூல் தொகுத்து வெளியிடப் பட்டுள்ளது.) பாண்டிய அரசன் நெடுமாறனைப் புகழ்ந்து எழுதப்பட்ட நூல். கி.பி. ஆறு அல்லது ஏழாம் நூற்றாண்டில் இயற்றப்பட்டதாகக் கருதப்படுகிறது. நூல் முழுவதும் இப்போது கிடைக்கவில்லை. முந்நூறு பாட்டுகள் அந்நூலுக்கு உரியவை என்று தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. நூலாசிரியர் இன்னார் என்பதும் தெரியவில்லை. காண்பதுமுதல் திருமணத்திற்குப்பின் நடத்தும் வாழ்க்கை நிலைகள்வரையில் ஊடல், குழந்தை பெற்று வளர்த்தல், முதலியன உட்பட நானூறு துறைகளையும் ஒரு வாழ்க்கை வரலாறுபோல் தொடர்ந்து காட்டுவது கோவை. அந்தக் காதலர் சங்க இலக்கியத்தில் உள்ளவாறு கற்பனைக் காதலர்களே. காதலர் கண்ட இடம், பழகிய சோலை முதலியவற்றைச் சொல்லும்போதும், உவமைகளை அமைக்கும்போது, ஒர் அரசனையோ வள்ளலையோ தெய்வத்தையோ புகழ்ந்து கூறுவது உண்டு. அந்த நானூறு பாட்டுகளுள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு காரணம்பற்றி அந்தத் தலைவனுடைய மலை. நாடு, ஆறு, பண்பு, செயல்கள் முதலியவற்றுள் ஏதேனும் ஒன்று புகழப்படும். அவ்வாறு அமையும் நூல்வகையே கோவை. பாண்டிக்கோவையில் பாண்டியன் நெடுமாறனின் வீரம், கொடை. போர்க்களங்கள், வெற்றிகள் முதலியவை புகழப்படுகின்றன. மாணிக்கவாசகரின் திருக்கோவையாரில் சிவபெருமான் போற்றிப் பாடப்படுகிறார். பிற்காலத்தில் இவ்வாறு வெவ்வேறு அரசர்களையும் வள்ளல்களையும் தெய்வங்களையும் புகழ்ந்து கோவைகள் பாடப்பட்டன. ஒரே வகை இலக்கணத்திற்குக் கட்டுப்பட்ட காரணத்தால், பெரும்பாலான கோவைகளில் புதுமையான படைப்புகள் குறைந்துவிட்டன. ஆகவே ஒரு சில கோவை நூல்களே காலத்தால் அழியாமல் காப்பாற்றப்பட்டன. அவைகள் காக்கப்பட்ட காரணம் அவற்றின் இலக்கியச் சிறப்பே ஆகும். புகழப்பட்ட ... புகழ் மறைந்தவுடன்
பாண்டித்துரைத் தேவர்	பாண்டித்துரைத்தேவர் pāṇṭitturaittēvar, பெ. (n.) பொன்னுசாமித் தேவரென்னும் இயற்பெயருடைய தமிழ்ப்புரவலர்; a popular philanthropist. நிகழ்த்தினார். எவரும் பிழைபட எழுதுதலோ பேசுதலோ கூடாது என்று கருதுபவர்; இவர் மதுரையில் வழக்கறிஞராகத் தொழில் புரிந்த ஆங்கிலேயேராருவர் திருக்குறளைத் தம் மனம் போனபடி திருத்திவெளியிட்டமை கண்டு வருந்தி, அவர் வெளியிட்ட படிகள் அத்தனையும் வாங்கித் தீயிட்டுக் கொளுத்தினார். இத்தகைய தமிழ்த் தொண்டாற்றிய இவர் தமது 44ஆம் அகவையில் 2-12-1911 இல் காலமானார். இவரியற்றிய நூல்கள்: முருகன் மீது காவடிச் சிந்து, சிவஞான சுவாமிகள் தோத்திரம்.
பாண்டிநாயகம்	பாண்டிநாயகம் pāṇṭināyagam, பெ. (n.) தில்லைத்திருக்கோயிலில் உள்ள முருகன் பெயர்; name of lord murugan in thillai-kkoil. [பாண்டி + நாயகம்]
பாண்டிமண்டலம்	பாண்டிமண்டலம் pāṇṭimaṇṭalam, பெ. (n.) பாண்டியனாடு; the {pandya} country of south india. "வளம்படியும் வயற்பாண்டிமண்டலத் துண்டு" (சேதுபு.நாட்டுச்.4.); [பாண்டி + மண்டலம்]

பாண்டியம்	பாண்டியம்1 pāṇṭiyam, பெ. (n.) அறிவுடைமை; [பண்டு → பண்டம் → பாண்டியம்] பாண்டியம்2 pāṇṭiyam, பெ. (n.) பாண்டியன்றேயம்; [பாண்டில் → பாண்டியன் → பாண்டியம்] பாண்டியம்2 pāṇṭiyam, பெ. (n.) cf. 1. எருது; bull. "செஞ்சுவற் பாண்டியம்" (பெருங். உஞ்சைக்.38,32.); 2. எருது கொண்டு உழும் உழவு; agriculture; ploughting. "பாண்டியஞ் செய்வான் பொருளினும்" (கலித்.136.); [பாண்டில் → பாண்டியம்]
பாண்டியவீடு	பாண்டியவீடு pāṇṭiyavīṭu, பெ. (n.) பாண்டவர் வீடு பார்க்க;See {pandavar vidu} [பாண்டவர் → பாண்டிய + வீடு]
பாண்டியன்	பாண்டியன் pāṇṭiyaṉ, பெ. (n.) பாண்டியநாட்டு வேந்தன் (சிலப்.17.5.);; king of the ancient {pāṇdiya} country. "பசும்பூண் பாண்டியன் வினைவ லதிகன்" (குறுந்.393-4); "வில்கெழு தானைப் பசும்பூம் பாண்டியன்" (அகம்.162-21); "வினைநவில் யானை விறல்போர்ப் பாண்டியன்" (அகம்:201-3); "திருவீழ் நுண்பூம் பாண்டியன் மறவன்" (புறம்.179-5); மறுவ: செழியன், வேம்பின் கண்ணிக்கோ, தமிழ்நாடன், கைதவன், கூடற்கோ, பொதியப் பொருப்பன், தென்னவன், புனல் வையைத்துறைவன், வழுதி, குமரிச் சேர்ப்பன், மீனவன். கோ. பஞ்சவன், பாண்டியன், மாறன், கூடற் கோமான், வேம்பின் கண்டியன், வைகைக்குமரன், பழுதில் புகழ்
பாண்டியன் அறிவுடைநம்பி	பாண்டியன் அறிவுடைநம்பி pāṇḍiyaṉaṟivuḍainambi, பெ. (n.) பாண்டிய அரசப்புலவர்களுள் ஒருவன்; a pandiya king and wiseman.

பாண்டியன் ஆரியப்படைக் கடந்த நெடுஞ்செழியன்	பாண்டியன் ஆரியப்படைக் கடந்த நெடுஞ்செழியன் pāṇḍiyaṉāriyappaḍaikkaḍandaneḍuñjeḻiyaṉ, பெ. (n.) சிலப்பதிகாரக் காலத்து அரசாட்சி செய்த பாண்டியன்; a pandiya king who was ruled in the {silappathikāram} period. இவனது ஆட்சிச் சிறப்பை இளங்கோவடிகள் சிலப்பதிகாரத்தில் பாராட்டியுள்ளார்.)
பாண்டியன் ஏனாதி நெடுங்கண்ணனார்	பாண்டியன் ஏனாதி நெடுங்கண்ணனார் pāṇḍiyaṉēṉātineḍuṅgaṇṇaṉār, கடைக்கழகப் புலவர்; a sangam poet.
பாண்டியன் கடுங்கோன்	பாண்டியன் கடுங்கோன் pāṇḍiyaṉkaḍuṅāṉ, பெ. (n.) தலைக்கழகத்தின் இறுதியிலிருந்த பாண்டிய வேந்தன்; a pandya king who patronized the {talai-kkalagam} at its close. "காய்சின வழுதி முதல் கடுங்கோன் ஈறாக" (இறை.1. உரை.); [பாண்டியன் + கடுங்கோன்]
பாண்டியன் கருங்கையொள்வாட் பெரும் பெயர் வழுதி	பாண்டியன் கருங்கையொள்வாட் பெரும் பெயர் வழுதி pāṇṭiyaṉkaruṅgaiyoḷvāṭperumbeyarvaḻudi, பெ. (n.) கழகக் காலப் பாண்டிய மன்னன் மிக்க வீரமும் கொடையுமுடையோன். இவனைப் பாடிய புலவர் இரும்பிடர்த்தலையார் (புறநா.3);; a {oandiya} kind in sangam age.
பாண்டியன் கீரஞ்சாத்தன்	பாண்டியன் கீரஞ்சாத்தன் pāṇṭiyaṉārañjāttaṉ, பெ. (n.) பாண்டிய மன்னர்களின் கீழிருந்த குறுநிலத் தலைவன். கீரன் என்பவனுடைய மகன் ஆதலின் கீரஞ்சாத்தன் எனப்பட்டான். இவன் கொடை நலத்தில் சிறந்து விளங்கினான். ஆவூர்மூலங்கிழார் இவனைப் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார். இவனது மறுபெயர் பாண்டியக்குதிரைச் சாக்கையன்.
பாண்டியன் கூடகாரத்துத்துஞ்சிய மாறன் வழுதி	பாண்டியன் கூடகாரத்துத்துஞ்சிய மாறன் வழுதி1 pāṇṭiyaṉāṭakāradduduñjiyamāṟaṉvaḻudi, பெ. (n.) கழகக் காலத்தில் வாழ்ந்த ஒரு பாண்டியவரசன்; a {pandiya} king in sangam age. கூடகாரமென்பது பாண்டிய நாட்டிலிருந்த ஓர் ஊர்; இப்பாண்டியன் தன் நாட்டிற்கு வடக்கிலிருந்த அரசர்களோடு பெரும்போர் செய்து வெற்றி அடைந்தான்;இவனுடைய பேராற்றலை வியந்து ஐயூர் முடவானார், மதுரைமருதனிள நாகனார் என்னும் இரு புலவர்களும் பாடியிருக்கின்றனர். இவன் காலத்தில் சோழ நாட்டைக் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய வளவன் ஆட்சி புரிந்து கொண்டிருந்தான். (புறநா. 51);
பாண்டியன் சித்திரமாடத்துத் துஞ்சிய	பாண்டியன் சித்திரமாடத்துத் துஞ்சிய pāṇṭiyaṉcittiramāṭattuttuñjiya, பெ. (n.) புறநானூற்றால் அறியலாகும் ஒரு பாண்டிய மன்னன்; a {pandiya} king in Sangam age known from paran. சான்றோரைப் போற்றும் சால்புடையவன்;பெருவண்மையும் கொண்டிருந்தான். இவனை மதுரைக் கூலவாணிகன் சீத்தலைச் சாத்தனார் பாடியுள்ளார். (புறநா.89.);
பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன்	பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன் pāṇḍiyaṉtalaiyālaṅgāṉattucceruveṉṟaneḍuñjeḻiyaṉ, பெ. (n.) சங்ககாலத்தில் ஆட்சிபுரிந்த ஒரு பாண்டிய மன்னன்; an ancient king known from {purananuru.}

பாண்டியன் பல்யாகசால முதுகுடுமிப் பெருவழுதி	பாண்டியன் பல்யாகசால முதுகுடுமிப் பெருவழுதி pāṇḍiyaṉpalyāgacālamuduguḍumipperuvaḻudi, பெ. (n.) புறநானூற்றால் அறியலாகும் சங்ககால அரசன்; a ancient king known from {puram.} கழகக்காலத்து மன்னன், பெருந்தோள் என்னும் அடைமொழி சேர்த்துஞ் சொல்லப் பெறுவான். 'நின்னால் வசைபட வாழ்ந்தவர் பலர்கொல், நீ வேள்வி முற்றியூபம் நட்ட வியன்களம் பலகொல்' (புறநா.15.); என்று நெட்டிமையார் கூறுவதால் இவன் பல மன்னரையும் வென்றவன் என்றும், பல வேள்விகளைச் செய்தவள் என்றும் கொள்ளலாம். "நின்குடை முக்கண் செல்வர் நகர்வலஞ் செயற்கே பணிக என்று காரி கிழார் கூறுவதால்" (புறநா.6.); இவன் சிவபெருமானை வழிபடுபவன் என்பது தெரிகிறது. இவன் பெரிய வள்ளல். இவனைப் பாடிய மற்றொரு புலவர்நெடும்பல்லியத்தனார். (புறநா. 6,9,12,15,64);
பாண்டியன் பன்னாடு தந்தான்	பாண்டியன் பன்னாடு தந்தான் pāṇṭiyaṉpaṉṉāṭudandāṉ, பெ. (n.) சங்ககாலப் பாண்டிய மன்னருள் ஒருவன்; a {pandiya} king authorofku2ntokai.270.
பாண்டியன் மதிவாணன்	பாண்டியன் மதிவாணன் pāṇṭiyaṉmadivāṇaṉ, பெ. (n.) நாடகத்தமிழ்நூல் செய்த ஒரு பாண்டிய அரசன் (சிலப்.உரைச்சிறப்.பக்.10.); a {pandya} king, author of a dramatic treatise in tamil. உரையாசிரியராகிய அடியார்க்கு நல்லார், இவன் கடைக்கழகத்தைப் புரந்த பாண்டியருள் 'கவி அரங்கேறியவன்' என்று தம்முடைய உரைப்பாயிரத்தில் கூறியுள்ளார். எனவே இவன் செந்தமிழ்ப் புலமையிற் சிறந்து விளங்கிய வேந்தனாவான். இவன் நாடகத் தமிழ் நூல் ஒன்றை இயற்றினான். அது மதிவாணன் நாடகத் தமிழ் நூல் என்னும் பெயர் உடையது. நூற்பாவாலும், வெண்பாவாலும் இயற்றப் பெற்றது. அடியார்க்கு நல்லார் சிலப்பதிகாரத்திற்கு உரை எழுதுவதற்கு மேற்கோளாகக் கொண்ட இசை, நாடக நூல்களுள் இதுவும் ஒன்றாகும். இந்நூல் இக்காலத்தில் இல்லை;மறைந் தொழிந்த நூல்களுள் ஒன்றாகி விட்டது.)
பாண்டியன் மாறன்வழுதி	பாண்டியன் மாறன்வழுதி pāṇṭiyaṉmāṟaṉvaḻudi, பெ. (n.) கழகக்காலத்தவன்;இவன் புலமையாளனு மாவான் என்பது நற்றிணையிலுள்ள இவன் பாடல்கள் (97:301); அறிவிக்கும். a sangam poet who is author of {Nassina}
பாண்டியன் முடத்திருமாறன்	பாண்டியன் முடத்திருமாறன் pāṇḍiyaṉmuḍattirumāṟaṉ, பெ. (n.) முற்காலப் பாண்டிய அரசர்களுள் ஒரவன்; an ancient pandiya king known from sangam lit.
பாண்டியன் வெள்ளியம்பலத்துத் துஞ்சிய பெருவழுதி	பாண்டியன் வெள்ளியம்பலத்துத் துஞ்சிய பெருவழுதி bāṇṭiyaṉveḷḷiyambaladdudduñjiyaberuvaḻudi, பெ. (n.) சங்ககாலத்தில் இருந்த ஒரு பாண்டிய மன்னன்; a {pandiya} king, known from sangam literature. சங்ககால மன்னருள் ஒருவன். இவன் தன் கால மன்னர்களுடன் நட்புப் பூண்டிருக்க விழைந்தவனென்று தெரிகிறது. இவனும் குராப்பள்ளி துஞ்சிய பெருந்திருமாவளவன் என்னும் சோழனும் அளவளாவி ஒருங்கிருந்த போது காரிக் கண்ணனார் என்னும் புலவர் கண்டு மகிழ்ந்து 'அயலார் கூறும் பொதுமொழி கொள்ளாமல் இன்றே போல்க நும் நட்பு' என்றும் இவ்வாறு நட்புப் பூண்டால் உலகம் நுமக்குரிமையாகும் என்றும் கூறிப்பாட்டுகின்றார்.
பாண்டிரம்	பாண்டிரம் pāṇṭiram, பெ. (n.) பெருங்கிளை மரம்; saraswati leaf tree. (சா.அக.);

பாண்டில்	பாண்டில்1 pāṇṭil, பெ. (n.) 1. வட்டம் (திவா.);; circle. "பொலம்பசும் பாண்டிற்காசு" (ஐங்குறு.310.); 2. விளக்குத் தகழி (பிங்.);; bowl of a lamp. 3. கிண்ணி; small bowl or cup. "கழற் பாண்டிற் கணை பொருத துளைத்தோ லன்னே" (புறநா.97.); 4. கஞ்சதாளம்; a pair of cymbals. "இடிக்குரன் முரசமிழுமென் பாண்டில்" (சிலப்.26,194.); 5. குதிரை பூட்டிய தேர் (திவா.);; horse-drawn chariot. "பருந்துபடப் பாண்டிலொடு பொருத பல்பினர்த் தடக்கை" (நற்.141.); 6. இரண்டு ருளுடைய வண்டி; two wheeled cart. "வையமும் பாண்டிலும்" (சிலப்.14.168.); 7. தேர்வட்டை (சிலப்.14,168);; tely of the wheel of a chariot. 8. வட்டக்கட்டில்; circular bedstead or cot. "பேரள வெய்திய பெரும்பெயர்ப் பாண்டில்" (நெடுநல். 123.); 9. கண்ணாடி; qlass. mirror. [illegible]
பாண்டில் விளக்கு	பாண்டில் விளக்கு pāṇṭiviḷakku, பெ. (n.) கால்விளக்கு; standard-lamp. "பாண்டில் விளக்குப் பரூஉச்சுடர்" (பதிற்றுப்.47,6.); "பாண்டில் விளக்குப் பரூஉச்சுடருழல (நெடு.175.); [பாண்டில் + விளக்கு]
பாண்டிவடம்	பாண்டிவடம் pāṇḍivaḍam, பெ. (n.) கண்ணபிரான் கன்றுகள் மேய்த்த நிலப்பகுதி; a place where {krsna} grazed his cattle. "பலதேவன் வென்ற பாண்டிவடத் தென்னையுய்த்திடுமின்" (திவ்.நாய்ச்.12,7.); [பாண்டியம் + வட்டம்]
பாண்டிவரி	பாண்டிவரி pāṇṭivari, பெ. (n.) முற்காலத்துள்ள வரிவகை (S.I.I.IV,79);; an ancient tax.
பாண்டிவேளாளன்	பாண்டிவேளாளன் pāṇṭivēḷāḷaṉ, பெ. (n.) 1. மதுரை மாவட்டத்திலுள்ள வேளாளரில் ஒருவகை உட்பிரிவினர்; a sub-sect of the {velala} caste in Madura district. (மது.வழக்கு 2. திருவாங்கூரில் வாழும் தென்பாண்டி நாட்டு வேளாளர்;{velālas} of the {pāndya} country, settled in Travancore. [பாண்டி + வேளாளன்]
பாண்டிற்காசு	பாண்டிற்காசு pāṇṭiṟkācu, பெ. (n.) வட்டக்காசு என்ற பொன்னணி (ஐங்குறு.310.);; a piece of jewelry know as {volta-k-kāšu.} [பாண்டில் + காசு]

பாண்டிற் பொலங்கலம்	பாண்டிற் பொலங்கலம் pāṇṭiṟpolaṅgalam, பெ. (n.) வட்டமாகச் செய்த பொன்னணி;(ஐங்குறு); round shaped gold ornament. [பாண்டில் + பொலங்கலம்]
பாண்டீரம்	பாண்டீரம் pāṇṭīram, பெ. (n.) 1. ஆலமரம்; banyan tree. 2. வெண்மை; whiteness.
பாண்டு	பாண்டு1 pāṇṭu, பெ. (n.) 1. வெண்மை (வின்.);; whiteness paleness. 2. காமாலை (வின்.);; jaundice. 3. நோய்வகை (வின்.);; anaemia. 4. நீர்க்கோவை; dropsy, ascites. 5. பாரதக் கதையில் இடம் பெற்றுள்ளவனும் 'பாண்டு' என்னும் நோய் பற்றியமையால் அப்பெயர் பெற்றவனும் பாண்டவர் ஐவரின் தந்தையுமா ஓர் அரசன்; a king and father of {pāndava} princes. 6. சிறுபூளை (மலை.);; a common way-side weed. பாண்டு2 pāṇṭu, பெ. (n.) அரத்தக் குறைவு காரணமாக வயிற்றில் வீக்கத்தை உண்டாக்கும் நோய்; chronic dropsy causing bloating of the stomach.
பாண்டுக்கல்	பாண்டுக்கல் pāṇṭukkal, பெ. (n.) பாண்டவன் குறி(.M.M.667.); பார்க்க;See {paṭavan-kuri mennir} [பாண்டு + கல்]
பாண்டுகம்	பாண்டுகம் pāṇṭugam, பெ. (n.) பாண்டுரம் (யாழ்.அக.); பார்க்க;See {panduram} [பாண்டு → பாண்டுகம்]
பாண்டுகம்பளம்	பாண்டுகம்பளம் pāṇṭugambaḷam, பெ. (n.) இந்திரன் இருக்கை; "இந்திரன் பாண்டு கம்பளந் துளக்கிய தாதலின்" (மணிமே.14, 29.); "பான்மையிற் றனாது பாண்டு கம்பளம்" (மணிமே.29-21); [பாண்டு + கம்பளம்]
பாண்டுச்சிலந்தி	பாண்டுச்சிலந்தி pāṇṭuccilandi, பெ. (n.) சிலந்திவகை(சீவரட்.353.);; a spider. [பாண்டு + சிலந்தி]
பாண்டுநாசனி	பாண்டுநாசனி pāṇṭunācaṉi, பெ. (n.) சிறுவாலுளுவை (சா.அக.);; spindle tree.

பாண்டுமைந்தர்	பாண்டுமைந்தர் pāṇṭumaindar, பெ. (n.) பாண்டவர் (திவா.);; the {pāndavas.} [பாண்டு + மைந்தர்]
பாண்டுயாவனம்	பாண்டுயாவனம் pāṇṭuyāvaṉam, பெ. (n.) ஈஞ்சு; date palm.
பாண்டுரம்	பாண்டுரம் pāṇṭuram, பெ. (n.) 1. வெண்மை; whiteness. 2. நோய்வகை; Jaundice.
பாண்டுராகம்	பாண்டுராகம் pāṇṭurākam, பெ. (n.) வெண்மை (யாழ்.அக.);; whiteness.
பாண்டுருவன்	பாண்டுருவன் pāṇṭuruvaṉ, பெ. (n.) பெரியவுருவுள்ள-வன்-வள்-து. (யாழ்ப்.);; huge person or thing. [பாண்டு + உருவன்]
பாண்டுரேட்சு	பாண்டுரேட்சு pāṇṭurēṭcu, பெ. (n.) வெண்கரும்பு (மூ.அ.);; a kind of white sugarcane.
பாண்டுரை	பாண்டுரை pāṇṭurai, பெ. (n.) பாதிரி (மூ.அ.); பார்க்க;See {pātiri} trumpet-flower tree. [பாண்டு → பாண்டுரை]
பாண்டுரோகம்	பாண்டுரோகம் pāṇṭurōkam, பெ. (n.) நோய்வகை; a group of diseases, including jaundice, anaemia, dropsy. [பாண்டு + skt. {Fögha»} த. ரோகம்]
பாண்டுலா	பாண்டுலா pāṇṭulā, பெ. (n.) புடல் (மலை.);; snake gourd.
பாண்டுவியாதி	பாண்டுவியாதி pāṇṭuviyāti, பெ. (n.) பாண்டுரோகம் (கொ. வ.); பார்க்க;See {panduu rōgam} [பாண்டு +skt. {vyådhi,} த. வியாதி]

பாண்டூர்	பாண்டூர் pāṇṭūr, பெ. (n.) ஓர் இடப்பெயர்; a place name. "பாண்டுர்தன்னிலீண்டவிருந்தும்" (திருவாச.கீர்த்தித்.070.);
பாண்டை	பாண்டை pāṇṭai, பெ. (n.) தீநாற்றம் (வின்.);; bad smell, as of rotten fish. [பாண்டல் → பாண்டை]
பாண்டைநாறி	பாண்டைநாறி pāṇṭainā̱ṟi, பெ. (n.) 1. கெட்ட நாற்றம் வீசுகின்ற பெண் (வின்.);; a woman with offfensive smell. 2. சிடுசிடுப்பு மிக்கவள் (யாழ்.அக.);; an angry or peevish person. பாண்டை + நாறி] 'இ' பெண்பாலீறு.
பாண்பாட்டு	பாண்பாட்டு pāṇpāṭṭu, பெ. (n.) யானையை யெறிந்து போரிற்பட்ட வீரர்க்கு யாழ்வல்ல பாணர் சாப்பண் பாடித் தம்முரிமை செய்தலைக்கூறும் புறத்துறை (பு.வெ.7.11.);;{(purap.);} a theme in which bards skilled in lute sing funeral songs in honour of the warriors that fell fighting in a battle-field after slaying the elephants of the enemy. [பாண் + பாட்டு]
பாண்மகள்	பாண்மகள் pāṇmagaḷ, பெ. (n.) பாணற்குடியில் பிறந்த பெண்; a singing woman of the {pânar} tribe. "நான் கொள்நுன் கோலின் மீன்கொள்பாண்மகள்" (அகநா.216.); "முள்ளெயிற்றுப் பாண்மகள் இன்கெடிறு சொரிந்த" (ஐங்.47-1); "அஞ்சில் ஓதி அசைநடைப் பாண்மகள்" (ஐங்.49-1); "செல்லா மோதில் பாண்மகள் காணியர்" (பதிற்று-60-30); "கவ்வாங் குந்தி யஞ்சொற் பாண்மகள்" (அகம்126-9); [பாண் + மகள்]
பாண்மகன்	பாண்மகன் pāṇmagaṉ, பெ. (n.) பாணன்; man of the {pânar} caste. 'பாண்மகன் பட்டுழிப் படூஉம் பான்மையின் யாழினம்" (மணிமே.18,17.); "நைவளம் பழுநிய நயந்தெரிபாலை-கைவல் பாண்மகன் கடனறிந்தியக்க" (சிறுபாணா.37.); "வலைவல் பாண்மகன் வாலெயிற்று மடமகள்" (ஐங்.48-1); "யாணர் ஊரநின் பாண்மகன்" (ஐங்.49-3); "தூதாய்த் திரிதரும் பாண்மகனே-நீ தான்" (ஐந்.ஐம்.22-2); "செவ்வழியாழ்ப் பாண்மகனே! சீரார்தேர் கையினால்" (தி.மா.124-1); [பாண் + மகன்]
பாண்மை	பாண்மை pāṇmai, பெ. (n.) 1. பாணன் தன்மை (சீவக.2515.உரை.);; characteristics of a {pānan,} 2. தாழ்ச்சி; submissiveness. [பாண் → பாண்மை]

பாண்யாழ்	பாண்யாழ் pāṇyāḻ, பெ. (n.) பாணர் கையில் உள்ள யாழ்; an ancient stringed musical arstrumant with {pānas} "பாண்யாழ் கடைய வாங்கிப் பாங்கர்" (நற்.186); [பாண் + யாழ்]
பாணகப்பாடி	பாணகப்பாடி pāṇagappāṭi, பெ. (n.) வாணகப்பாடி (கல்);, பார்க்க; the country of the {banās} [வானகம் + பாடி → பானகப்பாடி]
பாணச்சி	பாணச்சி pāṇacci, பெ. (n.) பாணத்தி (வழக்.);;{Pânar} caste woman.
பாணந்தொடு-த்தல்	பாணந்தொடு-த்தல் pāṇandoḍuttal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. அம்பெய்தல் (வின்.);; to discharge arrows. 2. கெடுக்கவழிதேடுதல்(கொ.வ.);; to seek to run one. 3. வசவு பொழிதல்; to pour out abusire language to revile.
பாணபத்திரன்	பாணபத்திரன் bāṇabattiraṉ, பெ. (n.) பாண்டியனாலும் சேரனாலும் பாராட்டி ஆதரிக்கப் பெற்றவரும் இசைவல்ல பாண்மரபினருமாகிய ஒரு பெரியார்; a minstrel who was patronised by the {pāndya} and {cera} kings. "பண்டரு விபஞ்சி பாணபத்திர னடிமை யென்றான்" (திருவிளை விறகு 24) (சிவனடியார்களுள் ஒருவர் பாண்டிய மன்னர்களில் ஒருவராகிய வரகுணன் என்பவருடைய அவைக்களப் பாணராக இருந்தவர் இவர் பொருட்டுச் சிவபெருமான் விறகு விற்பவராக வந்து ஏமநாதன் என்னும் வடதிசைப்பாணன் ஒருவனைச் சாதாரிப் பண்ணால்வென்றார் இது திருவிளையாடற் புராணத்தில் "விறகுவிற்ற திருவிளையாடல்" என்று அமைந்துள்ளது)
பாணம்	பாணம்1 pāṇam, பெ. (n.) 1. மழைவண்ணக் குறிஞ்சி; a species of mindie that yields sky coloured flowers. மறுவ. மேகவண்ணக் குறிஞ்சி, 2. திப்பிலிக்கொடி; long pepper creeper. 3. திப்பிலி; long pepper. 4. கை; hand. 5. வெடியுப்பு; nitre. 6. நருமதை ஆற்றில் ஓங்காரக் குண்டத்தில் கிடைக்கும் இலிங்கக்கல்; a kind of phallic stone said to be found in the river narmada. (சா.அக.);; பாணம்3 pāṇam, பெ. (n.) 1. அம்பு (பிங்.);; arrow. 2. ஆகாசவாணம்; rocket, fireworks. 3. திப்பிலி (தைலவ.தைல.);; long pepper. 4. செடிவகை (பிங்.);; a species of conehead, 1 sh., strobilanthes sessilis. 5. இராமபாணம் என்னும் ஒருவகைப்பூச்சி; an insect called as irama panam. பாணம்4 pāṇam, பெ. (n.)

பாணம்பழை	பாணம்பழை pāṇambaḻai, பெ. மேகவண்ணக்குறிஞ்சி; a species of mindie that yields sky coloured flowers (a shrub) (சா.அக.)
பாணர்	பாணர் pāṇar, பெ. (n.) பாடல் வல்ல ஒரு சாதியர்; an ancient class of tami bands and ministrals. [பண் → பாண் → பாணர்] "பாணன், பறையன் துடியன், கடம்பனென்றிந்நான்கல்லது குடியுமில்லை" என்று(புறநா.335.);(புறநா.335.); பழஞ் செய்யுள் கூறுகின்றது. பாணர்களில் ஆண்பாலாரைச் 'சென்னியர், வயிரியர், செயிரியர், மதங்கர், இன்னிசைகாரர் பாணரென்ப' என்று பிங்கல நிகண்டும், பெண்பாலரைப் பாடினி,விறலி, பாட்டி, மதங்கி, பாடல் மகடூஉ பாண்மகளாகும்' எனத் திவாகரமும் கூறும். பண்ணிசைப்போர் பாணர். இவர்கள் இசைப்பாணரும், யாழ்ப் பாணரும், மண்டைப் பாணரும் என மூவகையினர் எனத் தொல்காப்பியப் பொருளதிகார உரையில் நச்சினார்க்கினியர் கூறுகின்றனர். (தொல்,பொருள்.91.); தமிழ் நாட்டில் உள்ள தமிழ் அல்லது திராவிடக் குலங்களுள் பாணர் குலமும் ஒன்று. இது மிகப் பழைமையான தென்பது தொல்காப்பியத்தாலறியப்படும். பாணர் பாணைத் தொழிலாகக் கொண்டவர். பாண் என்பது பாட்டு,பண், பாண், பாடு. பா என்பவை ஓரினச் சொற்கள். சீவகசிந்தாமணியில் பாணியாழ் (1500);, பாண்வலை(2040); பாணுவண்டு(2447); என்னும் தொடர் மொழிகளில் பாண் என்னும் சொல் பாட்டு என்னும் பொருளில் வந்துள்ளது. சிலப்பதிகாரத்தும் (ப.349); பாண்-பாட்டு என்று அடியார்க்குநல்லார் கூறியுள்ளார். "பாணருளும் இசைப்பாணரும் யாழ்ப்பாணரும் மண்டைப் பாணருமெனப் பலராம்" என்று (தொல்.புறம்.36,உரை); நச்சினார்க்கினியர் கூறுவர். இசைக்கருவிகள்: தோற்கருவி, துளைக்கருவி, நரப்புக்கருவி, கஞ்சக்கருவி, மிடற்றுக் கருவி என ஐவகையாகக் கூறப்படும். இவற்றுள், மிடறு(தொண்டை); என்பது இயல்பான வாய்ப்பாட்டாதலின் இதனை நீக்கி ஏனைய நான்கையுமே கருவியெனக் கூறுவர் சிலர். இந்நான்கனுள் கஞ்சம் (வெண்கலம்); தாளக்கருவி. இது முதலிற் கருவிபற்றி வெண்கலத்தாற் செய்யப்பட்டதையும், பின்பு இனவிலக்கணத்தாற் பிறவற்றினால் செய்யப்பட்டவற்றையும் குறிக்கும். தாளக் கருவியும் தனித்து இன்பம் தாராமையானம் அது முக்கியமானதன்று. மேற்கூறிய பிரிவாருள் இசைப்பாணர் வாய்ப்பாடகரும், யாழ்ப்பாணர் நரப்புக்கருவியினரும் [illegible] தோற்கருவியினருமாவர் துளைக்கருவி இயக்கும்
பாணர் மாலையர்	பாணர் மாலையர் pāṇarmālaiyar, பெ. (n.) பாண்குல மகளிர்; women of the {pânar} caste. "மாலையங் குழல்சேர் பாணர்மாலையர்' (திருவாலவா.54,26.); [பாணர் + மாலையர்]
பாணல்	பாணல் pāṇal, பெ. (n.) வெற்றிலை; betal leaf. (சா.அக.);
பாணலி	பாணலி pāṇali, பெ. (n.) பொரிக்குஞ் சட்டி: frying pan. தெ. பாணலி க. பாணலெ
பாணலிங்கம்	பாணலிங்கம் pāṇaliṅgam, பெ. (n.) வாணலிங்கம் (சங். அக.); பார்க்க;See {vāpalingam} a kind of siva lingam.

பாணவி	பாணவி pāṇavi, பெ. (n.) தட்டைப் பயறு; flat pulse. (சா.அக.); மறுவ காராமணி.
பாணவுப்பு	பாணவுப்பு pāṇavuppu, பெ. (n.) வெடியுப்பு; nitre. (சா.அக.);
பாணன்	பாணன் pāṇaṉ, பெ. (n.) காட்டாமணக்கு; physic nut (சா.அக.); [P] பாணன் pāṇaṉ, பெ. (n.) 1. பாடல்வல்ல ஒருசாதி; an ancient class of Tamil bards and Minstrels. "கூத்தரும் பாணரும்" (தொல்.பொ.91); 2. பாணான் (வின்.); பார்க்க ம. பாண. [பண் → பாண் → பாணன்] பாணன்2 pāṇaṉ, பெ. (n.) 1. வீணன்: worthless man. "இங்கோர் பார்ப்பெனப் பாணனேன் படிற்றாக்கைகைய விட்டு" (திருவாச.5,44.); 2. காட்டாமணக்கு(மலை.); பார்க்க;See {kāttāmanakku.} common physic nut.
பாணா	பாணா pāṇā, பெ. (n.) 1. வயிறு பருத்த பானை (சால்); (வின்.);; large, rounded pot. 2. மண்சட்டி; earthen pan. 3. பருத்த விதை large testicles. க. பாநெ ம.பாந பாணா pāṇā, பெ. (n.) பாணாத்தடி(C.G.); பார்க்க;See {pana-t-tad/} தெ. பாணா

பாணாச்செடி	பாணாச்செடி pāṇācceḍi, பெ. (n.) காட்டுக் கொஞ்சி(L.); பார்க்க;See {kâffu-k-koń} opal orange.
பாணாத்தடி	பாணாத்தடி pāṇāttaḍi, பெ. (n.) சிலம்பக்கழி(C.G.);; cudgel used by indian gymnasts in fencing. [பாணா + தடி]
பாணாத்தி	பாணாத்தி pāṇātti, பெ. (n.) பாணாரச்சாதிப் பெண் (இ.வ.);; a woman of the tailor caste. [பாணன் → பானத்தி]
பாணாலு	பாணாலு pāṇālu, பெ. (n.) தொடர்ந்து ஆட்டம் ஆடமுடியாதபடி சோணாலுக் காயுள்பட நாலுகாய்கள் மல்லாந்து நிற்பதான தாயம்; a throw of four cowries upside down, including {conálu-k-kāy,} the player being then disqualified from further play in that turn, opp. to {cõṇālu.} [பாழ் + நாலு → பாணாலு]
பாணாற்றுப்படை	பாணாற்றுப்படை pāṇāṟṟuppaḍai, பெ. (n.) தலைவனொருவனிடம் பரிசுபெற்றுவரும் பாணனொருவன் மற்றொரு பாணனை அத்தலைவனிடம் பரிசுபெறுதற்கு ஆற்றுப் படுத்துவதைக் கூறும் புறத்துறை (பு.வெ. 9, 28.);; [பாண் + ஆற்றுப்படை]
பாணாறு	பாணாறு pāṇāṟu, பெ. (n.) பாணாற்றுப்படை (தக்கயாகப்.662, உரை.); பார்க்க;See {panărruppag/} [பாண் + ஆறு]
பாணான்	பாணான் pāṇāṉ, பெ. (n.) தையற்காரச் சாதியான்; man of the tailor caste. [பாணன் → பானான்]

பாணி	பாணி1 pāṇittal, 11. செ.கு.வி. (v.i.) 1. சுணக்கப்படுதல்; to wait. "பாணியே மென்றார்" (கலித்.102.); 2. பின்வாங்குதல்; to withdraw, back slide. "சமரிற் பரணியான்" (கந்தபு. மூவாயிரர்.59.); பாணி2 pāṇiddadal, 3. செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பாவித்தல்; to consider, think, imagine conceive. 'மனத்திலே பாணிக்கிறான்' (வின்.); 2. தாமதித்தல்; to delay. "பாணிநீ நின்சூள்" (பரிபா.8,56.); 3. மதிப்பிடுதல்; to conjecture, estimate, form an opinion, value. "கையாலே பாணித்துச் சொன்னான்' (வின்.); 4. நிறைவேற்றுதல்; to achieve, manage to complete. 'காரியத்தை யெப்படியோ பாணித்து விட்டான்' பாணி3 pāṇi, பெ. (n.) 1. காய்ச்சிய
பாணிகம்	பாணிகம் pāṇigam, பெ. (n.) 1. தாமரை; lotus flower. 2. கைநகம்; finger nail. (சா.அக.); [P]
பாணிகை	பாணிகை pāṇigai, பெ. (n.) அகப்பை (யாழ்.அக.);; a large spoon. (woodend spoon); [P]
பாணிச்சாய்	பாணிச்சாய் pāṇiccāy, பெ. (n.) கள்போன்ற முத்துநிறம் (S.I.I.ii,141.171.);; colour of a class of pearls, resembling that of toddy. [பாணி + சாய்]
பாணிச்சி	பாணிச்சி pāṇicci, பெ. (n.) பாணர்சாதிப்பெண் (மதுரைக்.749,உரை.);; woman of {pânar} caste. [பாணன் → பாணிச்சி]
பாணிச்சீர்	பாணிச்சீர் pāṇiccīr, பெ. (n.) கைத்தாளம்; "பாடுவார் பாணிச்சீரும்" (பரிபா.8,109.); [பாணி + சீர்]
பாணித்தல்	பாணித்தல் pāṇittal, பெ. (n.) தடுத்தல்; obstruct (சா.அக.);

பாணிதம்	பாணிதம் pāṇidam, பெ. (n.) 1. கருப்பஞ்சாறு; sugar can juice. 2. வெல்லப்பாகு; molasses obtained from jaggery. 3. கற்கண்டு; sugar candy. 4. தண்ணீர்; water. 5. ஊக்குநீர்; tonic. 6. கியாழம்; a weak form of decoction derived by boiling the medicinal substance in water. (சா.அக.); பாணிதம்1 pāṇidam, பெ. (n.) சருக்கரை; sugar. (சா.அக.);
பாணிப்பல்லி	பாணிப்பல்லி pāṇippalli, பெ. (n.) வலம்புரிக்கொடி; isora creeper. (சா.அக.);
பாணிப்பூ	பாணிப்பூ pāṇippū, பெ. (n.) இலுப்பைப்பூ; bassia flower. (சா. அக.);
பாணியம்	பாணியம் pāṇiyam, பெ. (n.) மருந்து ஒரு பங்கும், தண்ணீர் 32 பங்கும் எடுத்துக் கொண்டு காய்ச்சி அரை அல்லது கால் பங்கு ஆகும் வரை கொதிக்கவைத்து இறக்கித் தேனில் கொள்ளும் கியாழம்; a weak form of decoction prepared by boiling one part of medicinal substances or drugs in 32 parts of water till the whole is reduced to 1/2 or 1/ 4. it should be taken in honey. (சா.அக.);
பாணியிழு-த்தல்	பாணியிழு-த்தல் pāṇiyiḻuttal, 4. செ.கு.வி.(v.i.) மண்வெட்டியால் கரை மடித்தல்; to support the ridge by a hoe. [பாணி + இழு-,]
பாணிரம்	பாணிரம் pāṇiram, பெ. (n.) தாமரை; lotus flower. (சா.அக.);
பாணினி	பாணினி1 pāṇiṉi, பெ. (n.) பாடினி; songstress woman of the {pânar} caste. "பாணினியு மின்னிசையாற் பாடுவாள்" (கடம்ப.உலா,295.); [பாணன் → பாணினி]
பாத்தகம்	பாத்தகம் pāttagam, பெ. (n.) பேராமுட்டி; ceylon sticky. (சா.அக.);

பாத்தம்	பாத்தம் pāttam, பெ. (n.) மருதுமரம்; murdah tree. (சா.அக.); மறுவ: கருமருது. பாத்தம் pāttam, பெ.(n.) 1. செய்தி (விஷயம்);; subject or matter dealt with. "ஒரு சொல்லுக்குப் பாத்தமில்லாத ஐசுவரியமுமாய்" (ஈடு,3,9,2);. 2. தரம்; fitness. "சங்கல்பத்துக்கும் பாத்தம் போராத பூமிக்காக" (ஈடு,1,9,2);. [Skt. {} → த. பாத்தம்]
பாத்தல்	பாத்தல் pāttal, பெ. (n.) 1. கொடுத்தல்; to give. 2. பங்கிடுதல்; to share. "பாத்தூண்" (வள்.உரை.);
பாத்தா-தல்(பாத்தருதல்)	பாத்தா-தல்(பாத்தருதல்) pāddādalpāddarudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. பரவுதல்; to spread. 2. உருகியோடுதல்; to melt and flow, as gold in the process of refinement. "பாத்தரும் பசும்பெற்றாலம்" (சீவக.398); [பா + பாத்தரல் → பாத்தா]
பாத்தி	பாத்தி pātti, பெ. (n.) 1. பகுதி; division, section, classification. "மருவின் பாத்தியிற் றிரியுமன் பயின்றே" (தொல். எழுத். 172); 2. சிறுசெய்; parterre. pan, small field. "வளர்வதன் பாத்தியு ணீர்சொரிந் தற்று" (குறள்.718); "கரும்புநடு பாத்தி யன்ன" (குறுந்.262-7); "கரும்புநடு பாத்தியில் கலித்த ஆம்பல்" (ஐயங்.65-1); "பாத்திப்பன்மலர்ப் பூத்த தும்பின்று' (புறம்.386-11); "வகையறச் சூழாது எழுதல் பகைவரைப் பாத்திப் படுப்பதோர் ஆறு" (குறள்.465-2); 3. பங்கு (வின்.);; part, portion, share. 4. வீடு (பிங்.);; house, dwelling abode. [பாத்து → பாத்தி]
பாத்திகட்டு-தல்	பாத்திகட்டு-தல் pāddigaṭṭudal, 5. செ.கு.வி. (v.i.) கீரைவிதைமுதலியன தெளிக்க வரம்புகட்டுதல் (வின்.);; to back up or make garden beds, salt-pans etc. [பாத்தி + கட்டு-,]
பாத்திகோலு-தல்	பாத்திகோலு-தல் pāddiāludal, 9. செ.கு.வி. (v.i.) பாத்திகட்டு (உ.வ.); பார்க்க;See {pattikattu} [பாத்தி + கோலு-,]

பாத்திப்படு-தல்	பாத்திப்படு-தல் pāddippaḍudal, 10. செ.கு.வி. (v.i.) 1. பொறுப்புடைமையாதல் (வின்.);; to beresponsible; to be under obligation . 2. உரிமப்படுதல் (உ.வ.);; to belong to. [பாத்தியம் + படு]
பாத்திப்படு-த்தல்	பாத்திப்படு-த்தல் pāttippaḍuttal, 5. செ.கு.வி வளர்நிலத்திலே நிலை பெறச்செய்தல்; to establish, setup. "பகைவரைப் பாத்திப் படுப்பதோர் ஆறு" (குறள்.465.);
பாத்தியக்காரன்	பாத்தியக்காரன் pāttiyakkāraṉ, பெ. (n.) பாத்தியன் (இ.வ.); பார்க்க;See {pattiyan} [பாத்தியம் + காரன்]
பாத்தியத்திரவியம்	பாத்தியத்திரவியம் pāttiyattiraviyam, பெ. (n.) வெண்கடுகு, இலாமிச்சைவேர், சந்தனம், அருகு முதலியன; group of substances conssling of while mustard, (fragrant grass); Khus Khus root sandal wood and conch grass or bare grass. [பாத்தியம் + திரவியம்] திரவியம் + Skt.
பாத்தியம்	பாத்தியம்1 pāttiyam, பெ. (n.) பாதம் அலம்பக் கொடுக்கு நீர்; water for ceremonial washing of the feet. "பாத்திய முதல் மூன்றும் பாங்குற வமைத்துக் கொண்டு" (தணிகைப்பு. வள்ளி.161); [பாதம் → பாத்தியம்] பாத்தியம்2 pāttiyam, பெ. (n.) உரிமை; right of possession,; claim. "கணவன் இறந்து விட்டால் அவனுக்குரிய குடும்பச் சொத்துகளில் மனைவிக்குப் பாத்தியம் உண்டு" [பாத்தி → பாத்தியம்] பாத்தியம் pāttiyam, பெ. (n.) புறாமுட்டி; a plant. (சா.அக.); மறுவ: பிராய்முட்டி,சிற்றாமுட்டி. பாத்தியம்2 pāttiyam, பெ. (n.) பெருங்கோரைக் கிழங்கு; root of large sedge grass. மறுவ. பெருமுத்தக்காக
பாத்தியல்	பாத்தியல் pāttiyal, பெ. (n.) தண்ணீர்மிட்டான்; water root (சா.அக.);

பாத்தியன்	பாத்தியன் pāttiyaṉ, பெ. (n.) 1. சுற்றத்தான்; relative. 2. உரிமையாளன்; one who has a right; claimant; sharer 3. பிணைகொடுப் போன்; Surety, one who gives security. [பாத்தியம் → பாத்தியன்] பாத்தியன் pāttiyaṉ, பெ.(n.) கடவுளின் அடியான்; saint devoted to the feet of God. "பகையறு பாத்தியன் பாதம் பணிந்து" (மணிமே.10:35);. "திருவாதவூர்ச் சிவ பாத்தியன்" (பதினொ.கோயிற்றிருப்பண்.58);. த.வ.தொண்டன், இறையடியார் [Skt. {} → த. பாத்தியன்]
பாத்திரம்	பாத்திரம் pāttiram, பெ. (n.) வரகுப்பாத்தி (இ.வ.);; field where raji is grown. [பாத்தி → பாத்திரம்] பாத்திரம் pāttiram, பெ.(n.) 1. கொள்கலம் (பிங்.);; vessel, utensil. 2. இரப்போர் கலம் (சூடா.);; mendicant's bowl. 3. பாத்திரன் பார்க்க;see {}. "பாத்திரஞ் சிவமென்று பணிதிரேல்" (தேவா.1070.3);. 4. நாடகத்தில் அரிதாரம் பூசி நடிப்பவ-ன்-ள்; "நட்டுவக்குறையோ... பாத்திரக் குறையோ" (மதுரைப்.பதிற்றுப்.25);. 5. இலை (யாழ்.அக.);; leaf. 6. உடல் (யாழ்.அக.);; body. 7. எட்டுச் சேர் கொண்ட ஒர் அளவு (யாழ்.அக.);; a standard of measure equal to eight {}. 8. கட்டளை (யாழ்.அக);; mould. 9. அமைச்சர் (யாழ்.அக.);; counselor. 10. வாய்க்கால் (யாழ்.அக.);; canal. [Skt. {} → பாத்திரம்]
பாத்து-தல்	பாத்து-தல் pāddudal, 10. செ.கு.வி. (n.) பங்கிடுதல்; divide, to share appoction. "பாத்துண்ணுந்தன்மையிலாளரயலிப்பும்" (திரிகடு-க0); "நடுவ ணைந்திணை ... படுதிரை வையம். பாத்திய பண்பே" (தொல். பொ.2); [பகு → பா → பாத்து]

பாத்து	பாத்து pāttu, பெ. (n.) 1. சோறு (திவா.);; boiled rice. 2. கஞ்சி (சூடா.);; rice gruel. 3. ஐம்புலவின்பம்; pleasures of the five senses. "பாத்துண்பா னேத்துண்பான் பாடு" (ஏலாதி.44); [பற்று → பத்து → பாத்து] பாத்து3 pāttu, பெ. (n.) 1. விளைவுக் குறைச்சலுக்காகச் செய்யப்படும் வரிவிலக்கு; remission of revenue an account of failure of crops. 2. ஊரின் மொத்த விளைச் சலிலிருந்து செலுத்தப்படும் குறிப்பிட்ட தவச வளவு; fixed payments of grain out of the grass produce of a village. [பாகு + பா → பாத்து] பாத்து4 pāttu, பெ. (n.) 1. நான்கு என்ற பொருள் கொண்ட குழூஉக்குறி (வின்);; a cant term meaning four.
பாத்தூண்	பாத்தூண் pāttūṇ, பெ. (n.) 1. பகுத்துண்கை; sharing one's food with others. பாத்தூண் உடைத்தாயின்" (குறள்.44); 2.இரப்போர்க்கு இடும் ஐயம் (பிச்சை);; alms. "பத்தினிப்பெண்டிர் பாத்தூ ணீத்ததும்" (மணிமே. பதி.64);
பாத்தோய்-த்தல்	பாத்தோய்-த்தல் pāttōyttal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) நெசவுப் பாவுக்குக் கஞ்சியிடுதல் (வின்);; to size the warp. [பா + தோய்-,]
பாதக்காப்பு	பாதக்காப்பு pātakkāppu, பெ. (n.) காலணி; chappals. "பண்டச் சிறுபொதி பாதக் காப்பொடு" (சிலப்.23-78); [பாதம் + காப்பு]
பாதக்குறடு	பாதக்குறடு pātakkuṟaḍu, பெ. (n.) துறவியரால் (அணியப்படுவதும்); முதல் இரு கால் விரல்களின் இடைவெளியில் நுழைத்துக் கொள்வதற்கு ஏற்றவாறு கட்டையால் செய்த குமிழுடையதுமான காலணி; wooden sandals with a toe-grip. [பாதம் + குறடு]
பாதகத்துரவம்	பாதகத்துரவம் pātagatturavam, பெ. (n.) அரசமரம்; peepul tree. 2. ஆடு; sheep. 3. ஆலங்கட்டி; hail stone. (சா.அக.);

பாதகாணிக்கை	பாதகாணிக்கை pātakāṇikkai, பெ. (n.) ஆசிரியர் போன்றோரின் பாதத்தில் வைத்து அளிக்கும் காணிக்கை;(குருதட்சிணை);; offering (to one's teacher etc.); places at his feet. [பாதம் + காணிக்கை]
பாதச்சிப்பி	பாதச்சிப்பி pātaccippi, பெ. (n.) இப்பியுளொரு வகை (நெல்லை, மீனவ.);; a kind of conch-shell. [பாதம் + சிப்பி]
பாதச்சிலை	பாதச்சிலை pātaccilai, பெ. (n.) தூணைத் தாங்கும் அடிக்கல்;(இராமா.மயேந்திர24); base stone of a pillar. [Pபாதம் + சிலை]
பாதசத்துரவம்	பாதசத்துரவம் pātasatturavam, பெ. (n.) 1. அரசமரம்; peepul tree. 2. ஆலங்கட்டி; hall stone (1,2 வைத்தியபரி); 3. ஆடு; sheep.
பாதசரம்	பாதசரம் pātasaram, பெ. (n.) ankle chain with tiny bells. "வெள்ளிப் பாதசரம்". [பாதம் + சரம்] [P]
பாதசாரி	பாதசாரி pātacāri, பெ. (n.) pedestrian. [பாதம் + சாரி]
பாதபங்கயமலை	பாதபங்கயமலை bātabaṅgayamalai, பெ. (n.) a mountain named {pādapangayamalai} which is located at magadha and having foot fossils of Buddha. [பாதம் + பங்கயம் + மலை]
பாதபீடிகை	பாதபீடிகை pātapīṭigai, பெ. (n.) பாதம் பதிந்த மேட்டிடம்; a footstool. [பாதம் + பீடிகை] [P]

பாதபூசை	பாதபூசை pātapūcai, பெ. (n.) பெரியோர், பெற்றோர் முதலியோரின் பாதங்களைத் தூய்மை செய்து மலர் வைத்து வணங்கும் சடங்கு; the ritual of washing the feet (of the teacher, Saint or of one's parents out of respect. [பாதம் + பூசை]
பாதம்	பாதம்1 pātam, பெ. (n.) one fourth of the duration of the influence of a star. "மூலம் கடைசிப் பாதம் என்றால் அவ்வளவு தீய விளைவுகள் இரா." பாதம்2 pātam, பெ. (n.) 1. நிழற்கோள் இராகு; an ascending node. 2. ஐந்தாம் ஆறாம்மாதத்திற் கருவழிதல்; foetus aborted in the fifth or sixth month of pregnancy. 3. கால்; leg. 'முழுதுணர்ந்து மூன்றொழித்து மூவாதான் பாதம்" (சிறுபஞ்ச.க.வா-1); "பாற்பாடு மாதவன் பாதம் பொருந்தி" (சிலப்.15-168); "மற்றவர் பாதம் வணங்கிய வண்ணமும்" (மணிமே.பதி.92); 4. காற்பங்கு; quarter part. "பழுதறு மாதவன் பாதம் படர்கேம்... இளங்கொடிகானெனை" (மணிமே.145); "செய்க செபமாலை நூற்றெட்டினதற் பாதியுறச் செய்யலுமாம் பாதத்துஞ்செய்" (சைவச.பொது.கசச.); 5. சரியை முதலிய நாலு நிலைக்கும் பொதுப்பெயர்;(சிவஞானபோ.சிறப்பு.); a course of actions.
பாதமயக்கு	பாதமயக்கு pātamayakku, பெ. (n.) 1. அடுமயக்கு (வின்.);; stanza whose ines are capable of transposition. 2. வேறுபுலவர்கள் பாடிய அடிகள் மூன்றனோடு தாம் ஓரடி பாடிமுடிக்கும் மிறைக்கவி வகை (யாப். வி. 96, பக்.504);; a kind of artificial stanza of four lines, the first three of which are taken from works of other poeto while the last is composed by the author. [பாதம் + மயக்கு]
பாதமூலம்	பாதமூலம் pātamūlam, பெ. (n.) 1. குதிகால் (யாழ். அக.);; heel. 2. முத்திக்குக் காரணமானதும் அடைக்கலமாகக் கருத படுவதுமான திருவடி; feet of a deity or saint considered as the source of bliss and as a refuge. "நினையுமின் பிண்டிநாத னலங்கிளர் பாதமூலம்" (சீவக.511); [பாதம் + மூலம்]

பாதயாத்திரை	பாதயாத்திரை pātayāttirai, பெ. (n.) வேண்டுதலை முன்னிட்டுக் கோயில்களுக்கு அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட நோக்கத்துடன் ஓர் இடத்திற்கு நடந்தே மேற்கொள்ளும் செல்கை; pilgrimage on foot (undertaken in fulfilment of a vow;march.); "பழநிக்குப் பாதயாத்திரைப் புறப்பட்டனர்" "உப்புப் போராட்டத்திற்காகத் தண்டிநோக்கி மேற்கொண்ட காந்தியின் பாதயாத்திரை வெற்றி பெற்றது". [பாதம் + யாத்திரை] [இய → யா → யாத்திரை → ஒ.நோ. மா → மாத்திரை]
பாதரவதம்	பாதரவதம் pādaravadam, பெ. (n.) கருங்காலி; black wood.
பாதாளகருடன்	பாதாளகருடன் pātāḷagaruḍaṉ, கீரிப்பூண்டு; the mongoose plant. (சா.அக.)
பாதாளமூலம்	பாதாளமூலம் pātāḷamūlam, பெ. (n.) 1. சீந்தில்கொடி; moon creeper. 2. ஆடுதின்னாப்பாளை; worm killer. 3. கரையான்; white ant. 4. கோரைக்கிழங்கு; nut grass, korai grass root. 5. சிறுநெஞ்சில்; small castrops, ground burnut. (சா.அக.);
பாதாளவட்டி	பாதாளவட்டி pātāḷavaṭṭi, பெ. (n.) பூனைப்புல்; a kind of tender grass. (சா.அக.); [பாதாளம் + வட்டி]
பாதாள வாகை	பாதாள வாகை pātāḷavākai, பெ. (n.) நிலவாகை; east indian senna. (சா.அக.); [பாதாளம் + வாகை]
பாதானி	பாதானி pātāṉi, பெ. (n.) பழமையுடையது (நெல்லை.);; that which is old. தெ – பாத

பாதி	பாதி1 pāti, பெ. (n.) 1. இரண்டு சமபாகமாகப் பகுக்கப்பட்ட பொருட்பகுதி; half. moiety. "பாதிப்பெண்ணொரு பாகத்தன்" (தேவா.479,3.); 2. நடு; middle. "பாதிவழியின் மிண்டி" (காஞ்சிப்பு.சிவாத்.28.); 3. பகுக்கை (சூடா.);; dividing, sharing. 4. துண்டு; a piece. "முறிப்பாதி" (அரிச்.பு.11.); மறுவ: பால் பாயல் பயல் பங்கு அருத்தம் கூறு பாகம் பாதி "பாதிப் பாக்கைக் கப்பலிலே போட்டுப் பங்குக்கு நின்றானாம்" (பழ.); [பகுதி → பாதி]
பாதி-த்தல்	பாதி-த்தல் pātittal, செ.குன்றாவி. (v.t.) இரண்டு சமபங்குகளாகப் பிரித்தல். (யாழ்.அக.); to halve, divide in halves. [பாதி → பாதித்தல்] பாதி-த்தல் pātittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t) 1. வருந்துதல்; to trouble, disturb. 2. தடை செய்தல்; to hinder, obstruct. [Skt. {} → த. பாதி → பாதி-த்தல்]
பாதிக்கரை	பாதிக்கரை pātikkarai, பெ. (n.) தன்னூரில் அல்லது பிறவூரில் பாதி வரி செலுத்தியேனும் குறிப்பிட்ட தொகை கொடுப்பதாக ஒப்புக்கொண்டேனும் பிறர் நிலத்தைப் பயிரிடுபவன் (R.T.);: one who. having no land of his own. undertakes the temporary cultivation of waste land either in his own or any other village. usually paying half the kist or some fixed portion of the crop. [பாதி + கரை]
பாதிசம்வாதம்	பாதிசம்வாதம் pātisamvātam, பெ. (n.) ஒரு பக்கத்தார் மட்டுஞ் சம்மதிக்கை (ஈடு,4,1,1.);; unilateral consent. [பாதி + {skt.samvådha} த. சம்வாதம்]

பாதிச்சமச் செய்யுள்	பாதிச்சமச் செய்யுள் pāticcamacceyyuḷ, பெ. (n.) அளவடிச் சந்தங்களில் முதலி ரண்டடியும் ஒத்துக் கடையிரண்டடியும் எழுத்து மிக்கு வருவதும், முதலிரண்டடியும் தம்முள் ஒத்து எழுத்து மிக்குக் கடையிரண்டடியும் ஒப்ப எழுத்துக் குறைந்து வருவதும், முதலிர ண்டடியும் தம்முள் ஒப்ப எழுத்துக் குறைந்து கடையிரண்டடியும் தம்முள் ஒப்ப எழுத்துக்குறந்து வருவதும், ஒன்றிடை யிட்டுக் குன்றி வருவதும், ஒன்றிடையிட்டு மிக்கும் குறைந்தும் வருவதும் பாதிச் சமச் செய்யுள் என்றும் வழங்கப்படும் (யாப்.95);; a kind of verse in peculier metre. [பாதி + சமம் + செய்யுள்]
பாதிச்சாமம்	பாதிச்சாமம் pāticcāmam, பெ. (n.) நள்ளிரவு (வின்.); midnight. மறுவ. நடுச்சாமம் [பாதி + யாமம் → சாமம்]
பாதிடு	பாதிடு1 pādiḍudal, 18. செ.குன்றாவி. (v.t.) பங்கிடுதல்; to apportion, divide. "கைப்பொருள் கண்டோர் யார்க்கும் பாதிடு (முரவோர்போல்" (கோயிற்பு.பதஞ்.82.); [பாதீடு → பாதிடு-,] பாதிடு2 pādiḍudal, 18. செ.குன்றாவி. (v.t.) பாதுகாத்தல் (வின்.);; to protect, presserve. [பாதிடு → பாதிடு-,] பாதிடு3 pādiḍudal, 18. செ.குன்றாவி. (v.t.) நெருக்குதல் (வின்.);; to narrow, press. பாதிடு pātiḍu, பெ.(v.i.) அரசின்வரவு செலவுத்திட்டம்; budget. [பகுத்து+இடு-பகுத்திடு- பாதீடு]
பாதிப்பேச்சு	பாதிப்பேச்சு pātippēccu, பெ. (n.) 1. அரைகுறைப்பேச்சு; broken language. 2. பேச்சினிடை; middle of a conversation. [பாதி + பேச்சு]
பாதிபகடம்	பாதிபகடம் bātibagaḍam, பெ. (n.) செம்பாசும் (இ.வ.);; exact half.
பாதிமதி	பாதிமதி pādimadi, பெ. (n.) வளர்மதி (திருப்பு.212.);; crescent moon. "பாதிமதி நதிபோது மணிசடை நாதரருளிய குமரேசா" (திருப்பு.சாமிமலை);

பாதிமதியணிந்தோன்	பாதிமதியணிந்தோன் pādimadiyaṇindōṉ, பெ. (n.) துரிசு; blue vitriol. (சா.அக.);.
பாதிமம்	பாதிமம் pātimam, பெ. (n.) நாலிலொன்று (யாழ்.அக.);; quarter.
பாதியம்	பாதியம் pātiyam, பெ. (n.) கடுக்காய்; gall nut. (சா.அக.);
பாதியிரா	பாதியிரா pātiyirā, பெ. (n.) பாதியிராத்திரி பார்க்க;See {pātiyirāttiri.} [பாதி + இரா]
பாதியிராத்திரி	பாதியிராத்திரி pātiyirāttiri, பெ. (n.) நடுயாமம் (வின்.); பார்க்க; minght. [பாதி + இராத்திரி]
பாதிரம்	பாதிரம் pātiram, பெ. (n.) 1. மலையாத்தி; malabar mountain ebony. 2. மூங்கில்; bamboo tree. (சா.அக.); பாதிரம்1 pātiram, பெ. (n.) சந்தனம் பார்க்க;See {sandanam} sandalwood. பாதிரம்2 pātiram, பெ. (n.) சந்தனம் பார்க்க;See {pātiyirattiri} [பதி + இரா → ரா]
பாதிராத்திரி	பாதிராத்திரி pātirāttiri, பெ. (n.) பாதியிராத்திரி பார்க்க;See {patuturatturu} [பாதி + இராத்திரி → ராத்திரி]

பாதிரி	பாதிரி1 pātiri, பெ. (n.) 1. பொன்னிறமுள்ள பூவுடைய மரவகை; yellow-flowered fragrant trumpet-flower tree, 1. tr., stereospermum chelonoeds 'பாதிரிப்பூச் சேர்தலால் புத்தோடு' (நாலடி,139.); 2. சிவப்புப்பூ மரவகை; 3. வெள்ளப் பூவுடைய மரவகை(L.);; whiteflowered trumpet-flower tree, m.tr. stereospermum xylocorpum, 4. மூங்கில் (பிங்.); பார்க்க;cf. see {mungil} patira bamboo. மறுவ: பாடலம் பாதிரி புன்காலி தெ. பாதிரி க. பாதிரி [pபாதிலி → பாதிரி] "பாசிலை யொழிந்த பராஅரைப் பாதிரி" (பெரும்-4); "போங்கந் திலகந் தேங்கமழ் பாதிரி" (குறி-74); "மாக்கொடி அதிரல் பூவொடு பாதிரி" (நற்-52-1); "துகிலிகை அன்ன துய்த்தலைப் பாதிரி" (நற்.118-8); "அஞ்சினைப் பாதிரி அலர்ந்தென" (ஐங்-3462);
பாதிரிக்கூட்டம்	பாதிரிக்கூட்டம் pātirikāṭṭam, பெ. (n.) பாதிரி, வில்வம், குமிழ், தழுதாழை ஆகிய நான்கின் வேர்கள் (சங்.அக.);; roots of four trees, viz., {pādiri,} vilvam, {kumiland talutālai} [பாதிரி + கூட்டம்]
பாதிரிப்புலியூர்	பாதிரிப்புலியூர் pātirippuliyūr, பெ. (n.) கடலூர் என்றழைக்கப்படும் தென்னாற்காடு மாவட்ட ஊரின் தொன்மைப்பெயர்; an ancient name of cuddalore. பாதிரி மரத்தின் அடியில் தோன்றி, தவம் புரிந்த உமாதேவிக்கு வரம் கொடுத்தார் என்பதும், புலிக்கால் முனிவர் இங்கு இறைவனைப் பூசித்தலால் புலியூர் என்பதும் தோன்றி இரண்டன் சேர்க்கையால் பாதிரிப் புலியூர் என்னும் திருப்பெயர் இத்தலத்துக்கு அமைந்து விளங்குகிறது என்பர். இன்னும் இத் தலத்திற்குரிய தலமரமாக பாதிரியே விளங்குகிறது.)
பாதிரிமேலீந்தி	பாதிரிமேலீந்தி pātirimēlīndi, பெ. (n.) வெண்பாதிரி; white flower trumpet tree. (சா.அக.); [பாதிரிமேல் + ஈந்தி]
பாதிரியம்	பாதிரியம் pātiriyam, பெ. (n.) செவிடு (சங்.அக.);; deafness.

பாதிரை	பாதிரை pātirai, பெ. (n.) பாதிரி1 (நாநார்த்த 261.); பார்க்க;See {pādiri} [பாதிரி → பாதிரை]
பாதிலி	பாதிலி pātili, பெ. (n.) வலை (யாழ்.அக.);; trap Or snare.
பாதிவாரம்	பாதிவாரம் pātivāram, பெ. (n.) நிலக்கிழாரும் குத்தகைக்கு எடுத்தவரும் விளையும் விளைச்சலைப்பாதியாகப் பிரித்துக்கொள்ளும் முறை; a system of tenanay in which the landlord and the lessee divide the produce of the leased land in equal shares. [பாதி + வாரம்]
பாதீடு	பாதீடு1 pātīṭu, பெ. (n.) 1. பங்கிடுகை (யாழ். அக.);; dividing, sharing, apportioning. 2. தலைவன் விருப்பப்படி போர்வீரர் பகைவரிடமி ருந்து கவர்ந்த நிரையைத் தமக்குள் பங்கிடுவதைக் கூறும் புறத்துறை "தந்துநிறை பாதீடு உண்டாட்டுக் கொடையென" (தொல். பொ. 58);; theme describing the apportioning of cows captured from an enemy among the soldiers as directed by their chief. [பாது + இடு → பாதிடு → பாதீடு] "கவர்கணைச் சுற்றங் கவர்ந்த கணநிரை அவரவர் வினைவயின் அறிந்தீந்தன்று" (புறப்.வெ.13,கொளு); "ஒள்வாள் மலைந்தார்க்கும் ஒற்றாய்ந்துரைத் தார்க்கும் புள்வாய்ப்பச் சொன்ன புலவர்க்கும்-விள்வாரை மாறட்ட வென்றி மறவர்தம் சீறூரில் கூறிட்டார் கொண்டநிரை" (வெண்பா.); பாதீடு2 pātīṭu, பெ. (n.) 1.பாதுகாக்கை; protecting. 2. செறிக்கை securing, confining.
பாது	பாது1 pātu, பெ. (n.) பங்கு; portion, share. 'யார்க்கும் பாதிடு முரவோர்போல' (கோயிற்பு. பதஞ்.82.); பாது2 pātu, பெ. (n.) ஞாயிறு (யாழ்.அக.);; sun. பாது3 pātu, பெ. (n.) காவல் (யாழ்.அக.);; protection, watch, save, leip.

பாதுகம்	பாதுகம் pātugam, பெ. (n.) பாதுகை, பார்க்க;See {palukai} "பரதனுக்குப் பாதுகமு மரசு மீ ந்து (திவ்.பெருமாள்.10,4.);
பாதுகா	பாதுகா1 pātukāttal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. தீங்கு, அழிவு, சேதம் முதலியவை நேராமல் காப்பாற்றுதல்;காத்தல்; protect. "எந்தச் சூழ்நிலையிலும் நாட்டைப் பாதுகாக்க இராணுவம் அணியமாக இருக்க வேண்டும்" "தலைமை அமைச்சரைப் பாதுகாக்க ஒரு தனிப்படையே உள்ளது" "இவை தாத்தா பாதுகாத்த பொருள்கள்" 2. குடும்பம் முதலியவற்றை அல்லது கலைகளைப் பேணுதல்;பராமரித்தல்; provide for (a family.);;support: preserve (arts); "அப்பாவுக்குப் பிறகு மாமாதான் எங்கள் குடும்பத்தைப் பாதுகாத்து வருகிறார்" "நாட்டுப்புறக் கலைகள் தலைமுறை தலைமுறையாகப் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றன"
பாதுகாத்	பாதுகாத்2 pātukāttal, 15. செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. காப்பாற்றுதல்; to protect, defend, guard. 'பைதலாவ தென்று பாதுகாத் திரங்கு, (திருவாச. 5,77.); 2. வாராமற்றடுத்தல்; to ward off. avert. "அதனைப் பாதுகாத்துக் கடிதற்பொருட்டு" (குறள்,11,அதி.முக.); 3. பராமரித்தல்(வின்.);; to take care of cherish, foster. [பாதுகாவல் = பாதுகாப்பு பாது = காவல் (யாழ்.அக.); பாதுகாத்தல் என்பது நிலைச்சொல்லின் பொருள் மறைந்து நன்கு காவல் காத்தல் என்று பொருள் பட்டதனால் பாது என்னும் சொற்குக் காவல் என்னும் பொருள் கூறப்பட்டது. வே.க.141]
பாதுகாப்பாளர்	பாதுகாப்பாளர் pātukāppāḷar, பெ. (n.) 1. பதினெட்டு வயது நிரம்பாத ஒருவரின் உரிமைகளை அவர் பொருட்டுக் கவனித்துக் கொள்ளும் பொறுப்புக்கு நியமிக்கப்பட்டவர்; பெற்றோருக்கப் பகரமாக மாணவர் போன்றோரைக் கவனித்துக் கொள்ளும் பொறுப்பு ஏற்பவர்; 2. பாதுகாக்கும் பணி செய்பவர்; பாதுகாவலர்; guard (employed to protect a place. person); [பாதுகாப்பு → பாதுகாப்பாளர்]

பாதுகாப்பு	பாதுகாப்பு pātukāppu, பெ. (n.) 1. காப்பாற்றுகை; protection, guard, watch. 2. ஆதரிக்கை; support maintenance. பாதுகாப்பு pātukāppu, பெ. (n.) 1. தீங்கு, அழிவு, சேதம் போன்றவை நேராமல் தடுக்கும் காவல் அல்லது கண்காணிப்பு; protection; defence; security. "திருட்டு நடந்த குடியிருப்புப் பகுதியில் இப்போது பலத்த பாதுகாப்புப் போடப்பட்டுள்ளது" "நாட்டின் வருவாயில் முக்கால் பங்கு பாதுகாப்புக்காகச் செலவழிக்கப்படுகிறது" "நுகர்வோர் நலப் பாதுகாப்புச் சங்கம்" 2. (ஒருவர் உணரும்); பத்திரமான நிலை; Seeurity;safety. "பெற்றோர்களுடன் இருந்த போது உணர்ந்த பாதுகாப்பு இப்போது இல்லை" "நண்பர்கள் நிறைந்த சூழல் பாதுகாப்பாக இருந்தது" 3. பொறுப்போடு மேற்கொள்ளப்படும் கவனிப்பு; custody (of s.o.); "குழந்தையை ஆயாவின் பாதுகாப்பில் விட்டு விட்டு வேலைக்குப் போகிறோம்"
பாதுகாப்புப் பெட்டகம்	பாதுகாப்புப் பெட்டகம் pātugāppuppeṭṭagam, பெ. (n.) வங்கிபோன்றவற்றில் விலை உயர்ந்த பொருள்களை வைத்துக்கொள்ள ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் பாதுகாப்பான முறையில் உள்ள பெட்டி போன்ற அமைப்பு; safety locker (in a bank. etc.); "இந்த வங்கியில் பாதுகாப்புப் பெட்டக வசதி உண்டு"
பாதுகாவல்	பாதுகாவல் pātukāval, பெ. (n.) பாதுகாப்பு (வின்.); பார்க்க;See {padukappu.}
பாதுகாவலர்	பாதுகாவலர் pātukāvalar, பெ. (n.) பாதுகாப்பு (வின்.); பார்க்க;See {padukappalar}
பாதுகை	பாதுகை pātugai, பெ. (n.) சிறுசெருப்படை என்னும் மூலிகை; small leaved spreading creeper. (சா.அக.);
பாதைக்குலை	பாதைக்குலை pātaikkulai, பெ. (n.) பாகல்; bitter guard. (சா.அக.); [P]

பாந்தட்படார்	பாந்தட்படார் pāndaṭpaṭār, பெ. (n.) பாம்புச்செடி பார்க்க;See {pémbɯ-c-ced} "அகல்வாய்ப் பாந்தட்படார்ப் பகலு மஞ்சும்" [பாந்தள் + படார்]
பாந்தம்	பாந்தம் pāndam, பெ. (n.) 1. பாந்தவம்(கொ.வ.); பார்க்க;See {pandavam} 2. சாதிக்கட்டு; caste rules. 'பாந்தத்துக்கு உட்பட்டான்' (இ.வ.); 3. இணக்கம்; agreeableness. 'அவனோடு பாந்தமாய்ப் பேசினாள்' (கொ.வ.); 4. ஒழுங்கு; order. regularity: system, propriety. 'நீ செய்தது பாந்த மாயிருக்கிறதா?' 5. பொருத்தம்; something fitting or proper. [புற்று → பத்து → பந்து → பந்தம் → பந்தம்]
பாந்தல்	பாந்தல்1 pāndal, பெ. (n.) சிற்றூர்; hamlet of a village. 'ஏந்தல் பாந்தலுட்பட' (S.I. I.vii.67.); [பாந்து → பாந்தல்] பாந்தல்2 pāndal, பெ. (n.) 1. பதுங்குகை (சூடா.);; skulking, hiding, burking. 2. துன்பம்: pain, trouble. "பாந்தலுறு கரப்பான்" (பதார்த்த.729.); [பாந்து → பாந்தல்] பாந்தல்3 pāndal, பெ. (n.) கடலடியிற் காணும் பள்ளமான இடம் (செங்கை.மீனவ.);; hollow place in deep sea.
பாந்தவம்	பாந்தவம் pāndavam, பெ. (n.) உறவுமுறை; affinity, relationship. 'எனக்குச் சினேக பாந்தவத்தால் யுத்தஞ்செய்ய வந்த' (பாரதவெண். 797,உரைநடை.);
பாந்தவியம்	பாந்தவியம் pāndaviyam, பெ. (n.) பாந்தவம் (வின்.); பார்க்க;See {pāndavam}

பாந்தள்	பாந்தள் pāndaḷ, பெ. (n.) 1. பாம்பு; snake. "பாந்தளஞ் சடில முக்கட் பாவலன்" (திருவாலவா.16,32.); 2. மலைப்பாம்பு; mountain snake. "கானிடைப் பாந்தள் கண்படுப்பன" (சீவக.1900.);
பாந்தன்	பாந்தன் pāndaṉ, பெ. (n.) வழிச்செல்வோன். passanger, traveller. "அபராந்தர் பாந்தராகி" (இரகு.திக்குவி.221.);
பாந்து	பாந்து1 pāndudal, 9. செ.கு.வி. (v.i.) பதுங்குதல் (சூடா.);; to skulk hide. "ஆந்தை பாந்தியிருப்ப" (கலிங்.127;புதுப்.); பாந்து2 pāndudal, 5. செ.குன்றாவி. (v.i) பிறாண்டுதல்; to scratch, as with nails. "பூனை என்னைப் பாந்தி விட்டது. (நாஞ்.); பாந்து3 pāndu, பெ. (n.) 1. பெந்து (வின்.);; cavity. hollow, deep hole. 2. வளைவுக்கும் சுவருக்கும் இடையிலுள்ள பாகம்(c.g.);;(arch.); spandrel. 3. சுவரிற் கற்களின் இடையிலுள்ள சந்து; interstices between bricks in a wall. 4. மேற்கட்டடத்தில் அட்டைகளுக்கு மத்தியிலுள்ள இடம் (கட்டட.நாமா.20.);; celling. பாந்து4 pāndu, பெ. (n.) மணல் வெளியில் பாரவண்டியிழுக்கப் பயன்படுத்தும் அதிகப்படி மாடுகள் (இ.வ.);; extra pair of bulls used in dragging carts over sandy tracts.
பாந்துக்கிணறு	பாந்துக்கிணறு pāndukkiṇaṟu, பெ. (n.) பக்கங்களிற் பொந்து விழுந்த கிணறு(வின்.);; well with cavities in the sides. [பந்து + கிணறு]
பாந்துச்சுண்ணாம்பு	பாந்துச்சுண்ணாம்பு pānduccuṇṇāmbu, பெ. (n.) மேற்றளம் பூசுவதற்காக நன்றாயரைத்த சுண்ணாம்பு(C.E.M.);(C.E.M.);; ceiling plaster. [பாந்து + சுண்ணாம்பு]
பாந்தை	பாந்தை pāndai, பெ. (n.) பாந்து3, 1.(யாழ்ப்.); பார்க்க, see {pānduo}

பாப்பட்டான்	பாப்பட்டான் pāppaṭṭāṉ, பெ. (n.) திரணி; bottle flower. (சா.அக.); மறுவ: பாப்பட்டை
பாப்பட்டை	பாப்பட்டை pāppaṭṭai, பெ. (n.) குரா எனும் புதர்ச்செடி; a shrub, usually found in barren lauds.
பாப்படு-த்தல்	பாப்படு-த்தல் pāppaḍuttal, செ.குன்றாவி. (v.t.) பரப்பி விரித்தல்; to spread. "மழைக் கண்ணார் .... பாப்படுத்த பள்ளி" [பா + பாப்படு-,]
பாப்பம்	பாப்பம் pāppam, பெ. (n.) பருப்புச் சோறு; cooked rice (nurs.); [பருப்பு → பப்பு → பாப்பு → பாப்பம்]
பாப்பர மூஞ்சான்	பாப்பர மூஞ்சான் pāpparamūñjāṉ, பெ. (n.) ஒரு மீன்; a kind of fish. [P]
பாப்பா	பாப்பா pāppā, பெ. (n.) 1. பாவை; doll. 2. சிறுகுழந்தை; little child (nurs.); 3. கண்ணின் கருவிழி (இ.வ.);; iris of the eye. [பாவை → பாப்பா]
பாப்பாச்சி	பாப்பாச்சி1 pāppācci, பெ. (n.) பாப்பா(இ.வ.); 1. பார்க்க;See {pappa,} [பாவை → பாப்பா → பாப்பாச்சி] பாப்பாச்சி pāppācci, பெ.(n.) ஒரு வகை மிதியடி; slippers. த.வ.செருப்பு, காலணி [U. {} → த. பாப்பாச்சி]

பாப்பாசு	பாப்பாசு pāppācu, பெ. (n.) பாப்பாச்சி பார்க்க;See {pappacci} "தன்காலிலே பாப்பாசும் போட்டு" (விறலிவிடு 805.); [பாப்பாச்சி → பாப்பாக]
பாப்பாத்தி	பாப்பாத்தி1 pāppātti, பெ. (n.) 1. வண்ணத்துப் பூச்சி; a kind of butterfly. 2. ஒரு வகைக் கழுகு; a kind of superior kite. ஒருகா: [பாப்பு → பாப்பாத்தி] பாப்பாத்தி pāppātti, பெ. (n.) பார்ப்பணி பார்க்க;See {parppani} [பாப்பான் → பாப்பாத்தி]
பாப்பாத்திக் கழுகு	பாப்பாத்திக் கழுகு pāppāttiggaḻugu, பெ. (n.) ஒரு வகைப் பெண் கழுகு; a brahmini female vulture, egyptian vulture. [பாப்பாத்தி + கழுகு] [P]
பாப்பாத்திப்பூச்சி	பாப்பாத்திப்பூச்சி pāppāttippūcci, பெ. (n.) வண்ணத்துப் பூச்சி(வின்.);; butterfly. [பாப்பாத்தி + பூச்சி]
பாப்பரி	பாப்பரி pāppari, பெ. (n.) 1. செந்நாகம்; red cobra. 2. நாகம்; cobra. (சா.அக.); [பாம்பு + அரி = பாப்பரி. அரி = சிவப்பு] பாப்பரி pāppari, பெ.(n.) 1. செந்நாகம்; red cobra. 2. நாகம்; cobra. (சா.அக.); த.வ.நல்லபாம்பு, அரச நாகம்
பாப்பாத்தி மைனா	பாப்பாத்தி மைனா pāppāttimaiṉā, பெ. (n.) ஒரு வகை நாகணவாய்ப்புள் (இ.வ.);; pagoda thrush, temenuchus pagodarum. [பாப்பாத்தி + மைனா] [P]

பாப்பா பழுத்தை	பாப்பா பழுத்தை pāppāpaḻuttai, பெ. (n.) கண்டங்கத்திரி விதை; brahmin mully, indian night shade. மறுவ: பாபா பழுத்தை.
பாப்பாயம்	பாப்பாயம் pāppāyam, பெ. (n.) ஒருவகை நறுமணச்செடி; costus shrub. மறுவ: கோட்டம்.
பாப்பாரக்கனி	பாப்பாரக்கனி pāppārakkaṉi, பெ. (n.) கறிப் புடலை; snake guard used for curry. (சா.அக.);
பாப்பாரக் கோலம்	பாப்பாரக் கோலம் pāppārakālam, பெ. (n.) மரக்காயரின் திருமணத்தில் மணமகள் பார்ப்பனிக் கோலம் பூண்டு ஒரு கையில் செம்பும், ஒருகையில் தடியும் கொண்டு மணமகனிடம் சென்று சொல்லாடி, அவன் தன் செம்பில் பலவகை நாணயங்களையிட அவற்றைப் பெற்றுத் தன் அறைக்குச் செல்லுஞ் சடங்கு(E.T.V. 5.);; a marriage ceremony amongst maskkayar, when the bride, dressed like a brahman woman and holding a brass vessel in one hand and a stick in the other parleys with the bride-groom until he puts a number of coins in the vessal, and retires in triumph to her chamber. [பார்ப்பார் → பாப்பார + கோலம்]
பாப்பாரத்தென்னை	பாப்பாரத்தென்னை pāppāratteṉṉai, பெ. (n.) கேளி என்னும் தென்னைவகை; brahman cocoanut (l.); [பார்ப்பார் → பாப்பார + தென்னை]
பாப்பாரநாகம்	பாப்பாரநாகம் pāppāranākam, பெ. (n.) செந்நாகம் (வின்.);; red cobra. [பார்ப்பார் → பாப்பார + நாகம்] [P]
பாப்பாரப்புளி	பாப்பாரப்புளி pāppārappuḷi, பெ. (n.) பெருக்கமரம்; brahmin tamarind. மறுவ: பப்பரப்புளி, பொந்தம் புளி. (சா.அக.); [பார்ப்பார் → பாப்பார + புளி]
பாப்பாரமுள்ளி	பாப்பாரமுள்ளி pāppāramuḷḷi, பெ. (n.) முள்ளி பார்க்க; see indian nightshade. [பார்ப்பார் → பாப்பார + முள்ளி]

பாப்பார மைனா	பாப்பார மைனா pāppāramaiṉā, பெ. (n.) பாப்பாத்தி மைனா(இ.வ.); பார்க்க;See {pappathi mainā} [பார்ப்பார் → பாப்பார + மைனா]
பாப்பார வெள்ளை	பாப்பார வெள்ளை pāppāraveḷḷai, பெ. (n.) தூய வெண்ணிறமுடைய மாடு; pure white coloured cow, which is believable as in auspicious. மறுவ: பாப்பார வெள்ள [பார்ப்பார் → பாப்பார + வெள்ளை]
பாப்பான்	பாப்பான் pāppāṉ, பெ. (n.) பார்ப்பான் பார்க்க;See {pārppän} [பார்ப்பான் → பாப்பான்]
பாப்பான்பூண்டு	பாப்பான்பூண்டு pāppāṉpūṇṭu, பெ. (n.) காட்டுச்சாயவேர்; wild chayroot. [பார்ப்பான் → பார்ப்பான் + பூண்டு]
பாப்பு	பாப்பு1 pāppu, பெ. (n.) பார்ப்பான் பார்க்க;See {pappai,} "பாப்புக் குரங்கைப் படையாகக் கூட்டிவந்தீர்" (தமிழ்நா. 200.); [பார்ப்பு → பாப்பு] பாப்பு pāppu, பெ.(n.) ரோமன் கத்தோலிக சமயத்தாருடைய தலைமைத் தலைவர் (கிறித்து.);; Pope, head of the Roman Catholic church. [L.{} → த. பாப்பு]
பாப்புப்பகை	பாப்புப்பகை pāppuppagai, பெ. (n.) கருடன்; garuda, the enemy of serpants. (பாம்பின் பகை.); "பாப்புப்பகையைக் கொடி யெனக் கொண்ட கோடாச் செல்வனை" (பரிபா. 13, 39.); [பாம்பு → பாப்பு + பகை] [P]

பாப்புரி	பாப்புரி1 pāppuri, பெ. (n.) பாம்புரி (வின்.); பார்க்க;See {pāmburi} [பாம்பு + உரி → பாப்பு + உரி] பாப்புரி pāppuri, பெ. (n.) 1. கொம்மட்டி மாதளை; melonlime. 2. பாம்புச் சட்டை; snake skin. (சா.அக.); [பாம்பு + உரி → பாப்புரி]
பாப்புவார்	பாப்புவார் pāppuvār, பெ. (adj.) (n.) பாபுவார்(R.F.); பார்க்க;See {pābuār}
பாப்பூசு	பாப்பூசு pāppūcu, பெ. (n.) பாப்பாசு பார்க்க;See {pappasu} (யாழ்.அக.); [பாப்பாசு → பாப்பூசு]
பாப்பை	பாப்பை pāppai, பெ. (n.) களியிட்டுக் கட்டல்; bandaging after applying poultice. (சா.அக.); பாப்பை pāppai, பெ.(n.) களியிட்டுக்கட்டல்; bandaging after applying poultice. (சா.அக.); த.வ.மாவுகட்டு
பாபட்டான்	பாபட்டான் pāpaṭṭāṉ, பெ. (n.) குரா(இ.வ.);;See {kurā} bottle-flower.
பாபட்டை	பாபட்டை pāpaṭṭai, பெ. (n.) தண்ணீர் விட்டான்; water root. (சா.அக.);
பாபரபழுத்தை	பாபரபழுத்தை bābarabaḻuttai, பெ. (n.) கண்டங்கத்திரி பார்க்க;See {kandari kattari}

பாபு	பாபு2 pāpu, பெ. (n.) 1. கதவு; door. 2. பகுதி. section. 3. கணக்கின் தலைப்பு; title, head of accounts. [பகுப்பு → பாப்பு → பாபு] பாபு1 pāpu, பெ.(n.) முதலாளி; hord, master. [H. babu → த. பாபு] பாபு2 pāpu, பெ.(n.) 1. கதவு; door; 2. பகுதி; section. 3. கணக்கின் தலைப்பு; title, head of accounts. [U. {} → த. பாபு]
பாபுவார்	பாபுவார் pāpuvār, பெ. (n.) விளக்கங்காட்டிப் பிரித்தெழுதிய கணக்கு(C.G.);; head or items of account, arranged or classified. [பகுப்பு + வாரி] பாபுவார் pāpuvār, பெ.(n.) கரணியங் கூறி பிரித்தெழுதிய கணக்கு; head or items of account, arranged or classified. [U. {} → த. பாபுவார்]
பாம்படம்	பாம்படம் pāmbaḍam, பெ. (n.) பெண்கள் அணியும் ஒரு வகைக் காதணி; a heavy ornament for the ears (worn by rural women);. பாம்படம் pāmbaḍam, பெ. (n.) துளைக்காதில் அணியப்படும் பொன் அணிகலன்; a gold pendant worn by women in the ablongear lobe. (நெல்லை); [பாவு-பாம்+படம்]
பாம்பணி மாநகர்	பாம்பணி மாநகர் pāmbaṇimānagar, பெ. (n.) பாமணி என்னும் தஞ்சை மாவட்டத்து ஊர்; a place name in Tanjore Dt. "பருப்பத வார் சிலையார் தம் பாம்பணி மாநகர் தன்னில் பாதளீச்சரம் வணங்கி" (பெரிய-கழறிற்119, 120); [பாம்பணி + மாநகர்]

பாம்பணை	பாம்பணை pāmbaṇai, பெ. (n.) திருமாலின் பாம்புப் படுக்கை: {Thirumāl} serpent-couch. "பாம்பணைப் பள்ளிகொண்ட மாயன்" (திவ். திருமாலை, 20.); [பாம்பு + அணை]
பாம்பணைப்பள்ளி	பாம்பணைப்பள்ளி pāmbaṇaippaḷḷi, பெ. (n.) பாற்கடலில் திருமால் பள்ளி கொண்டிருக்கும் 'ஆதிசேடன்' என்னும் பாம்புப் படுக்கை;{Thirumāl'sk} sopantcouch. "பாம்பணைப் பள்ளி யமர்ந்தோ னாங்கண்" (பெரும். 373.); [பாம்பணை + பள்ளி] [P]
பாம்பரணை	பாம்பரணை pāmbaraṇai, பெ. (n.) பாம்பைப் போல் நச்சுள்ள அரணை வகை; a poisonous horse lizard with red tail. (சா.அக.); க. ஹாவுராணி [பாம்பு + அரணை]
பாம்பன்	பாம்பன் pāmbaṉ, பெ. (n.) இராம நாதபுரத்துச்சிற்றூர்; a place name of Ramanathpuram. இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் மதுரைக்குத் தென்கிழக்கே சுமார் 90 கல் தொலைவிலுள்ள ஒரு சிற்றூர். இது பாம்பன் கால்வாயின் கரையிலுள்ளது. இங்கு சுமார் 100 அடி உயரமுள்ள கலங்கரை விளக்கம் உள்ளது. அதன் ஒளி 12-14 கல் துரம் தெரியும். [பாம்பு (வளைவு); → பாம்பன்] பாம்பன் கால்வாய் இராமநாதபுரத்தையடுத்த மண்டபத்திற்கும் இராமேசுவரம் தீவிற்கும் இடையேயுள்ள கால்வாய்; a channel betwen south india and Rameswaram.
பாம்பனடிகள்	பாம்பனடிகள் pāmbaṉaḍigaḷ, பெ. (n.) பாம்பன் என்னும் ஊர்க்கருகில் உள்ள பிரப்பன் வலக என்ற சிற்றூரில் பிறந்தவர். இவர் முருகனருள் பெற்றுத் தோத்திர சாத்திர வடிவமான பல செய்யுள் நூல்களும் உரைநடை வடிவான நூல்களும் இயற்றியவர். இவரியற்றிய பாடல்கள் ஆறு மண்டலமாகத் தொகுக்கப் பட்டுள்ளன; a well known poet bom in {pirappanwalasu,} near {pâmban} who was a devotee of lord marugan his poems are compiled by six {mangalams} total of 6666 [பாம்பன் + அடிகள்]
பாம்பாட்டம்	பாம்பாட்டம் pāmbāṭṭam, பெ. (n.) ஆறுமுதலியவற்றின் வளைந்து செல்லும் போக்கு (வின்.);; a zigzag, meandering course.J
பாம்பாட்டி	பாம்பாட்டி pāmbāṭṭi, பெ. (n.) 1. பாம்பைப் பிடித்துப் பழக்கி ஆட்டுபவன்; snake – charmer. 2. வரிக் கூத்து வகை (சிலப். 3, 13, உரை);; a kind of dance. 3. பாம்பாட்டிச் சித்தர் பார்க்க;See {pâmbaff-c-cittar} 'பாம்பாட்டி பாம்பிலே, கள்ளன் களவிலே' (பழ.); 'பாம்பாட்டிக்குப் பாம்பிலே சாவு; கள்ளனுக்குக் களவிலே சாவு' (பழ.); தெ. ஆவாடிக [P]

பாம்பாட்டிச் சித்தர்	பாம்பாட்டிச் சித்தர் pāmbāṭṭiccittar, பெ. (n.) பதினெண் சித்தருள் ஒருவர்; sittar. one among the eighteen. [பாம்பாட்டி + சித்தர்] [இச்சித்தர் பாண்டிநாட்டில் பிறந்து சட்டை முனியிடம் தீக்கை பெற்றார் என்றும் திருக் கோகரணத்தில் பிறந்து மருதமலையில் வாழ்ந்து பல சித்துகள் நடத்தினார் என்றும், மருதமலையில் இவர் வாழ்க்கை பற்றிய சின்னங்கள் இன்றும் உள்ளன என்றும் கூறுவர். இவர் பாடிய 'ஆடுபாம்பே' என்ற தொடக்கமுடைய பாடல்கள் 129 இன்று வழக்கில் உள்ளன. இவை கடவுள் வணக்கம், குருவணக்கம், பாம்பின் சிறப்பு, சித்தர் வல்லபம், சம்வாதம். பொன்னாசை பெண்ணாசை விலக்கல், யாக்கை நிலையாமை, யாக்கை இயல்பு, பாச நீக்கம், சொரூபதரிசனம், குரு உபதேசம், ஞானதரிசனம் என்ற தலைப்புகளில் இறுதிப் பகுதி பத்துப் பாடல் மேனி அமைந்துள்ளன. இறுதிப் பகுதி மட்டும் எண்சீரடி ஆசிரிய மண்டிலங்கள் (விருத்தங்கள்);. மற்றவை இரண்டடி கொண்டவை. சித்தர் பாடல் என்ற மாத்திரத்திலே "நாதர் முடி மேலிருக்கும் நாகப் பாம்பே-நச்சுப் பையை வைத்திருக்கும் நல்ல பாம்பே' என்ற இவருடைய பாடல் எல்லாருக்கும் நினைவு வரும். புன்னாகவராளி அராகத்தில் அமைந்த இவர் பாடல்களைத் தழுவி இன்று வரையில் பலர் பாடல் செய்திருக்கிறர்கள். இவர் பாடல்கள் சிவனியச் சார்பான மெய்ப்பொருள் கொண்டவை. பாம்பு வடிவாக மண்டலித்துள்ள குண்டலினி ஆற்றலை எழுப்பி அதன் மூலம் ஆதனியல் காட்சியும் தெய்வக்காட்சியும் காண்பதை இவை கூறும். பல பகுதிகள் வாலாயமான கருத்துகளாயினும், எளிய நடையாலும், சொல் நயத்தாலும். தெளிந்த உவமையாலும் இவை சிறந்த இலக்கியப் பண்புடையவை. நூலில் காணும் உவமைகள் மிக்க நயமானவை. இடைச் செருகல்களும் சேர்ந்துள்ளன. காலம் விளக்கமாகத் தெரியாதபோதிலும், சொற்களை ஆராயும் போது, 14ஆம் நூற்றாண்டு என்று கருதலாம். பாம்பாட்டி என்பது பல்வரிக் கூத்துள் ஒன்று என்று அடியார்க்கு நல்லார் குறிப்பிடுகிறர். இது பாம்பை எடுத்து ஆட்டுகின்ற பிடாரைக் குறிப்பிடுவது ஆகும். இச்சித்தர் பெயரில் வரும்போது, இது குண்டலினி ஆற்றலாகிய பாம்பை ஆட்டுதல் என்று பொருள்படும். சித்தராரூடம் என்ற நூல் இவர் செய்ததென்று சிலர் கூறுவர். இதற்குச் சான்றில்லை இந்நூலை நச்சினார்க்கினியர் குறிப் பிடுகிறார். இது காலத்தால் இச்சித்தருக்கு முற்பட்டதெனக் கூறலாம்.]
பாம்பாட்டிப் பச்சிலை	பாம்பாட்டிப் பச்சிலை pāmbāṭṭippaccilai, பெ. (n.) வெட்டுண்ட தசையைக் கூடச் செய்யும் தொழுகண்ணிப் பச்சிலை; talegraph plant which is capable of uniting or joining shivered muscles. (சா. அக.); மறுவ: அரவாட்டிப் பச்சிலை [பாம்பாட்டி + பச்சிலை]
பாம்பாட்டு	பாம்பாட்டு1 pāmbāṭṭudal, செ.கு.வி. (v.i.) பாம்பைப் படமெடுத்தாடச் செய்தல்; to make a cobra dance with its hood outspread. பாம்பாட்டு2 pāmbāṭṭudal, செ.குன்றா.வி. (v.t.) தொந்தரவு பண்ணுதல்(வின்); to trouble, give annoyance. க. ஹாவாடிசு [பாம்பு + ஆட்டு]
பாம்பாடி	பாம்பாடி pāmbāḍi, பெ. (n.) திருமால் (நாமதீப. 51.);;{Visṇu.} [பாம்பு + ஆடி]

பாம்பு	பாம்பு pāmbu, பெ. (n.) 1. ஊர்ந்து செல்லும் உயிரிவகை; snake, serpent. "பாம்போ டுடனுறைந் தற்று" (குறள், 890.); 2. நிழற்கோள் (இராகு அல்லது கேது);; ascending or descending node of the moon. 3. ஆயிலியம் (பிங்.); (கவ்வை); பார்க்க;See the ninth naksatra. 4. பகல் முழுத்தங்களிலொன்று (விதான குணாகுண. 73.);; 5. நாணலையும் வைக்கோலையும் பரப்பி மண்ணைக் கொட்டிச் சுருட்டப்பட்ட திரணை; ropes of twisted reeds and straw with earth inside. "பாம்புகளுருட்டுமென்பார்" (திருவாத.பு.மண்சு.21.); 6. நீர்க்கரை (பிங்.);; bank of a river or tank. 7. தாளக் கருவி வகை (பரத. தாள. 35.);; a kind of cymbals. 'பாம்பு தின்கிற ஊரிலே போனால் நடு முறி நமக்கு என்று இருக்க வேண்டும்' (பழ.); 'பாம்பை முட்டையிலே, புலியைக் குட்டியிலே கொல்ல வேண்டும்' (பழ.); 'பாம்பு பகையும் தோல் உறவுமா' (பழ.); 'பாம்போடு பழகேல்' (பழ.); 'பாம்புக்குப் பகை கருடன்' (பழ.); 'பாம்பும் நோவாமற் பாம்பு அடித்த கோலும்
பாம்புக்கடி	பாம்புக்கடி pāmbukkaḍi, பெ. (n.) பாம்பு தீண்டுகை; snake bite. [பாம்பு + கடி]
பாம்புக்கண்ணி	பாம்புக்கண்ணி pāmbukkaṇṇi, பெ. (n.) சங்கங்குப்பி; smooth volkameria. (சா.அக.); மறுவ: பீநாறிச்சங் [பாம்பு + கண்ணி] [P]
பாம்புக்கல்	பாம்புக்கல் pāmbukkal, பெ. (n.) பாம்பின் நஞ்சை நீக்கும் ஒருவகைக் கல்; snake stone, porous or absorbent substance regarded as efficacious in curing snake-bite. [பாம்பு + கல்]
பாம்புக்கள்ளி	பாம்புக்கள்ளி pāmbukkaḷḷi, பெ. (n.) கள்ளிவகை (நாஞ்.); a kind of spurge. [பாம்பு + கள்ளி]

பாம்புக்குத் தச்சன்	பாம்புக்குத் தச்சன் pāmbukkuttaccaṉ, பெ. (n.) பாம்பின் வீடாகிய புற்றைக் கட்டும் கறையான்(வின்.);; lit.., housebulider for a serpant. [பாம்புக்கு + தச்சன்]
பாம்புக்கோலா	பாம்புக்கோலா pāmbukālā, பெ. (n.) பாம்புருவுடைய கோலாமீன் (சா.அக.);; a kind of {kola} fish which have a resemblance of snake. [பாம்பு + கோலா] [P]
பாம்புக்கோவை	பாம்புக்கோவை pāmbukāvai, பெ. (n.) ஐவிரலிச்செடி; bryonia. (சா.அக.); [பாம்பு + கோவை] [P]
பாம்புகண்டசித்தன்	பாம்புகண்டசித்தன் pāmbugaṇṭasittaṉ, பெ. (n.) கரடி (வின்.);; bear. lit., {cittan} who finds snakes, while burrowing for white ant. [பாம்பு + கண் + சித்தன்]
பாம்புகொல்லி	பாம்புகொல்லி pāmbugolli, பெ. (n.) 1. கீரிப்பூடு; indian snake root. 2. அரவதன்; herb of repentance. (சா.அக.); [பாம்பு + கொல்லி]
பாம்புச்சட்டம்	பாம்புச்சட்டம் pāmbuccaṭṭam, பெ. (n.) கட்டைச்சுவர் அல்லது தாழ்வாரத்தில் ஓடும் நெடுக்குமரம்; bressummer. [பாம்பு + சட்டம்]
பாம்புச்சட்டை	பாம்புச்சட்டை pāmbuccaṭṭai, பெ. (n.) பாம்பு கழற்றும் தோல்; snake's slough. [பாம்பு + சட்டை]
பாம்புச்சுழி	பாம்புச்சுழி pāmbucculi, பெ. (n.) மாட்டுச் கழிவகையுள் முகப்பில் ஒரு வலப்புறமாகவும் காதில் ஒரு வலப்புறமாகவும் ஆக இரண்டில் சேர்ந்திருக்கம் தீய சுழி; an inauspicious {suli.} [பாம்பு + சுழி]

பாம்புச்செடி	பாம்புச்செடி pāmbucceḍi, பெ. (n.) ஒருவகைச் செடி; jack-in-the pulpit. indian turnip, {kōÇdai. -} [பாம்பு + செடி]
பாம்புச்செவி	பாம்புச்செவி pāmbuccevi, பெ. (n.) கூர்மையான செவியுணர்வு; sharp ear, acute hearing. [பாம்பு + செவி]
பாம்புண் பறவை	பாம்புண் பறவை pāmbuṇpaṟavai, பெ. (n.) கருடன்; lit, snake-eating bird garuda. "பூவைப் பூமேனியான் பாம்புண் பறவைக் கொடிபோல" (பு.வெ. 9, 39.); [பாம்பு + உண் + பறவை]
பாம்புணிக்கருங்கல்	பாம்புணிக்கருங்கல் pāmbuṇikkaruṅgal, பெ. (n.) பாம்பின் நஞ்சை உண்ணும் ஒருவகைக் கல்; a kind of stone. "பாம்புணிக் கருங்கல்லும் பயறும் விற்பா னொருவன்' (தொல். சொல். 35, சேனா.); [பாம்பு + உண் + இ + கருங்கல்]
பாம்புத்தச்சன்	பாம்புத்தச்சன் pāmbuttaccaṉ, பெ. (n.) பாம்புக்குத் தச்சன், பார்க்க;See {pambukk-ttaccan.} [பாம்பு + தச்சன்]
பாம்புத்திசை	பாம்புத்திசை pāmbuttisai, பெ. (n.) west. [பாம்பு + திசை]
பாம்புதின்னி	பாம்புதின்னி pāmbudiṉṉi, பெ. (n.) தைத்த முள்ளை வெளியே கொண்டு வரும் நச்சுமூலிகை; a kind of poisonous herb. the leaves of which are used with other ingredients to extact thorn from the body. [பாம்பு + தின்னி]
பாம்புநடனம்	பாம்புநடனம் pāmbunaḍaṉam, பெ. (n.) இசைக்கேற்றபடி, நடனமங்கை பாம்புபோல் வளைந்து நெளிந்து ஆடும் ஆட்டம்; snake dance. [பாம்பு + நடனம்]

பாம்புப்பருந்து	பாம்புப்பருந்து pāmbupparundu, பெ. (n.) பாம்புண்ணும் பருந்து வகை (M.M.219);; common serpent-eagle living on snakes circatus gallicus. [பாம்பு + பருந்து] பாம்புப்பருந்து pāmbupparundu, பெ. (n.) பருந்து வகைகளுள் ஒன்று; snake vulture.
பாம்புப் பிடாரன்	பாம்புப் பிடாரன் pāmbuppiṭāraṉ, பெ. (n.) பாம்பு-பிடிப்போன்; snake-catcher. [பாம்பு + பிடாரன்]
பாம்புப்புற்று	பாம்புப்புற்று pāmbuppuṟṟu, பெ. (n.) பாம்பின் வளை; snake's hole. [பாம்பு + புற்று] [P]
பாம்புமொச்சை	பாம்புமொச்சை pāmbumoccai, பெ. (n.) பூடுவகை (வின்.);; a plant, dolichos falctus. [பாம்பு + மொச்சை]
பாம்புமோதிரம்	பாம்புமோதிரம் pāmbumōtiram, பெ. (n.) 1. நடுவிரலில் அணியும் மோதிரம்; ring for the middle finger. 2. பாம்புருவமான மோதிர வகை; sing, shaped like a serphent. [பாம்பு + மோதிரம்] [P]
பாம்புரம்	பாம்புரம் pāmburam, பெ. (n.) திருப்பாம்புரம் என்னும் தஞ்சை மாவட்ட ஊர்; a plact name in Tanjore Dt. [பாம்பு புரம் → பாம்புரம்] அரவரசன் வழிபட்ட தலம். ஆகையால் இப்பெயர் பெற்றிருக்கலாம். "மஞ்சு தோய் சோலை மாமயிலாட மாட மாளிகைத் தன்மே லேறிப் பஞ்சுசேர் மெல்லடிப் பாவையர் பயிலும் பாம்புர நன்னக ராரே" - (தேவா.41-4); "மடக்கொடி யவர்கள் வருபுன லாட வந்திழியரிசிலின் கரைமேல் படைப்பையிற் கொணர்ந்து பருமணி சிதறும்- பாம்பு நன்னகராரே' (தேவா.41-8); என்ற பாடல்கள் அரிசிலாற்றின் கரையில் பாம்புர நகர் செழிப்புற்றிருந்த நிலையை காட்டுகின்றன.

பாம்புராணி	பாம்புராணி pāmburāṇi, பெ. (n.) பாம்பரணை(நெல்லை வழக்.); பார்க்க, see{pānbaranai} க. ஹாவுராணி
பாம்புரி	பாம்புரி pāmburi, பெ. (n.) 1. பாம்புச் சட்டை (வின்.); பார்க்க;See {pambu-C-attai} 2. அகழ் (சூடா.);; moat. 3. ஒரு மதிலுறுப்பு; a girdlelike structure edged round a fort-wall. "கிடங்குசூழ் பசும்பொற் பாம்புரி" (சீவக. 250); 4. அகழியில் இறங்க உதவும் படிக்கட்டு (தஞ்.);; flight of steps leading from a fort-wall into the moat surrounding it. [பாம்பு + உரி] பாம்புரி pāmburi, பெ.(n.) மதிலடி ஆளோடி, ஓர் ஆள்புகுந்துசெல்லும் உள்ளகத் துளை வாயில்; a manhole in a rampart. "பன்மலர்க் கிடங்குழ் பசும்பொற் பாம்புரி. (சீவக.1250);. [பாம்பு+ஊரி]
பாம்புரோசனை	பாம்புரோசனை pāmburōcaṉai, பெ. (n.) பாம்பின் கோரோசனை; snake bazoar. [பாம்பு + {sktrosṇā} த. ரோசனை]
பாம்புவடம்	பாம்புவடம் pāmbuvaḍam, பெ. (n.) பாம்படம் (இ.வ.); பார்க்க;See {pārmbadam} [பாம்பு + வடம்]
பாம்புவயிறு	பாம்புவயிறு pāmbuvayiṟu, பெ. (n.) நீண்டு ஒட்டிய வயிறு (இ.வ.);; a long lean abdomen. [பாம்பு + வயிறு]
பாம்புவிரல்	பாம்புவிரல் pāmbuviral, பெ. (n.) நடுவிரல் (இ.வ.);; middle finger. [பாம்பு + விரல்]
பாம்போடு படலி	பாம்போடு படலி bāmbōḍubaḍali, பெ. (n.) நீண்ட மட்டையுள்ள இளம்பனை (யாழ்ப்.);; young palmyra with long stalks. [பாம்பு + ஒடு + வடலி]

பாமக்கினம்	பாமக்கினம் pāmakkiṉam, பெ. (n.) கந்தகம் (வைத்தியபரி.);; sulphur.
பாமகள்	பாமகள் pāmagaḷ, பெ. (n.) கலைமகள்; sarasvati, goddess of poetry. "பாமகள் போலு நீயே" (ஞானவா. லீலை. 74.); [பா + மகள்]
பாமடந்தை	பாமடந்தை pāmaḍandai, பெ. (n.) பாமகள் (பிங்.);பார்க்க;See {pā-magal} goddess of poetry. [பா + மடந்தை]
பாமதம்	பாமதம் pāmadam, பெ. (n.) 1. வாலுளுவை; spindle or intellect tree. (சா.அக.); 2. உளுவை; மீன் வகை; a fresh waterfish.
பாமதுவா	பாமதுவா pāmaduvā, பெ. (n.) ஆடாதோடை; malabar winter cherry. (சா.அக.);
பாமம்	பாமம்1 pāmam, பெ. (n.) பரப்பு(இலக்.அக.);; extension, expanse. பாமம்2 pāmam, பெ. (n.) 1. சிரங்கு; itch, eczema. 2. புண்; sore. "பாமாக்குருதிப் படிகின்ற ----- சேடகம்" (கம்பரா. மூலபல. 203.); [பா → பாமம்] பாமம்3 pāmam, பெ. (n.) 1. சினம்(யாழ்.அக.);; anger. 2. ஒளி; brilliance. "பாமமா கடல் கிடங்காக" (கம்பரா. அரசி. 7); [பா → பாமம்] பாமம்1 pāmam, பெ.(n.) 1. சிரங்கு; itch, eczema. 2. புண்; sore.

பாமன்	பாமன் pāmaṉ, பெ. (n.) 1. கதிரவன்; sun. 2. உடன்பிறந்தாள் கணவன்; sister's husband. பாமன் pāmaṉ, பெ.(n.) 1. ஞாயிறு; Sun. 2. உடன் பிறந்தாள் கணவன்; sister's husband. [Skt. {} → த. பாமன்]
பாமாடு	பாமாடு pāmāṭu, பெ. (n.) பாய்மரத்தின் முகடு; peak of the mast. [பாய்முகடு → பாமூடு → பாமாடு] பாய்முகடு = கடலில் தொலை தூரமாய்ச் சென்ற வேளை மரக்கலத்தின் பாய் மட்டுமே தெரியுந் தோற்றம். (நெல்லை.மீனவ.);
பாமார்சா	பாமார்சா pāmārcā, பெ. (n.) பரவியெழுங் கடலலை (நெல்லை.மீனவ.);; spreading sea waves.
பாமாரி	பாமாரி pāmāri, பெ. (n.) கந்தகம் (சங்.அக.);; sulphur. பாமாரி pāmāri, பெ.(n.) கந்தகம் (சங்.அக.);; sulphur. [Skt. {} → த. பாமாரி]
பாமாரோகம்	பாமாரோகம் pāmārōkam, பெ. (n.) பேய்ச் சொறி (பைஷஜ.);; scabies, itch. பாமாரோகம் pāmārōkam, பெ.(n.) பேய்ச் சொறி (பைஷஜ.);; scabies, itch. [Skt. {} → த. பாமாரோகம்]
பாமாலை	பாமாலை pāmālai, பெ. (n.) கவிமாலை(திவ்.நாய்ச். தனியன்);; garland of verses in praise of a person garland of hymns. [பா + மாலை]

பாமினி	பாமினி2 pāmiṉi, பெ. (n.) சிறுசண்பகம்; cananga flower plant. (சா.அக.); பாமினி pāmiṉi, பெ.(n.) பெண் (சங்.அக.);; woman. [Skt. {} → த. பாமினி]
பாமை	பாமை pāmai, பெ. (n.) சிரங்கு (தைலவ. தைல. 140.);; itch. பாமை1 pāmai, பெ.(n.) சிரங்கு (தைலவ.தைல. 140);; itch. [Skt. {} → த. பாமை] பாமை2 pāmai, பெ.(n.) கண்ணனுக்குகந்த தேவியருள் ஒருத்தி (பாகவத.10,25,1);; a favourite wife of {}. [Skt. {} → த. பாமை]
பாய்-தல்	பாய்-தல் pāytal, 4. செ.கு.வி (v.i.) 1. தாவுதல்; to spring, leap, bound, gallop, prance. ' தண்கடற் யுறிரைமிசைப் பாயுந்து' (புறநா.24); 2. நீர் முதலியன வேகமாய்ச் செல்லுதல்; to flow, issue or gush out, as waterfall. 3. மேனின்று குதித்தல்; to jump dowm, as from a hill. 'வரைபாய்த னன்று' (நாலடி, 369.);. 4. நீருண் மூழ்குதல்; to plunge, dive, as into water. "பங்கயப் பூம்புனல் பாய்ந்தாடு" (திருவாச.7.13.); 5. எதிர் செல்லுதல்; to move towards, as the needle attracted by a loadstone. 6. பரவுதல் (தொல்.சொல்.361);; to spread, as water, darkness; to radiate, as light; to extend. 7. விரைந்து படிதல்; to settle or faster on, as the light, the mind, the imagination. 'மனம் அங்கே பாய்ந்தது' 8. தாக்குதல்; to attack, spring at, pounce on. பாய்கிற சேனை. விரைந்தோடுதல் 'வின்'

பாய்	பாய்2 pāytal, 3. செ.குன்றாவி (v.t.) 1. சினத்தோடு தாக்கிப்பேசுதல்; to abuse to accost roughly. ' ஏன் அவனைப் பாய்கிறாய்? (வின்); 2. குத்துதல்; to pierce, penetrate to plunge into. வெல்களிறு பாயக் கலங்கி யுதிரா மதிலு முளகொல்' (பு.வெ.6,4.); 3.வெட்டுதல்: to cut: 'வடிநவில் நவியம் பாய்தலின்' (புறநா.23); 4. முட்டுதல்; to rush against, butt. ' பாய்கிற மாடு' "நெடுத்தெறி யெஃகம் பாய்தலிற் புண்கூர்ந்து" (முல்லை.68); "கடிமதிற் கதவம் பாய்தலிற் றொடிபிளந்து" (அகம்.24-11); " விடர் முகையடுக்கம்பாய் தலினுடனி யைந்து" (அகம் 47-6); 'நெடுங்கை நவியம் பாய் தலினிலை யழிந்து" (புறம் 36-7); நான்சே அணிநிற வோரி பாய்தலின் மீதழிந்து' (புறம்.109-7); பாய்3 pāytal, 4. செ.கு.வி.
பாய்க்கிடை	பாய்க்கிடை pāykkiḍai, பெ. (n.) நோயுடன் படுக்கையிற் கிடக்குநிலை; bedridden condition. "பாய்க்கிடை கண்டது" (திருப்பு:1111.); [பாய் + கிடை]
பாய்க்குப்பல்லி	பாய்க்குப்பல்லி pāykkuppalli, பெ. (n.) பாயும் படுக்கையுமாய் இளைத்துக் கிடத்தல்; confining one self to bed from extreme exhausion owing to prolonged illness.
பாய்க்கோரை	பாய்க்கோரை pāykārai, பெ. (n.) கோரை வகை (வின்.);; a kind of sedge. [பாய் + கோரை.]
பாய்க்கோல்	பாய்க்கோல் pāykāl, பெ. (n.) பாய்மரம் (செங்கை.மீனவ.); பார்க்க;See {pay-maram} [பாய் + கோல்]
பாய்கலத்தாமடை	பாய்கலத்தாமடை pāykalattāmaḍai, பெ. (n.) கடற்பரப்பின் மீன்பிடிபாட்டிடங்களுள் ஒன்று (முகவை.மீனவ.);; fishing place. [பாய்கலம் + தாமடை]

பாய்கலைப்பாவை	பாய்கலைப்பாவை pāykalaippāvai, பெ. (n.) 1. கொற்றவை; durga, riding on a leaping stag. [பாய்கலை + பாவை]
பாய்கொடு-த்தல்	பாய்கொடு-த்தல் pāykoḍuttal, 4. செ.கு.வி (v.i.) மணமக்கள் கூடும் தலைக் கூட்டக் கொண்டாட்டம் (இ.வ.);; to celebrate the nuptial ceremony.
பாய்ங்கம்	பாய்ங்கம் pāyṅgam, பெ. (n.) இசைக்கருவி ஒன்றின் பெயர் (முகவை);; a kind of musical instrument.
பாய்ச்சல்	பாய்ச்சல் pāyccal, பெ. (n.) 1. தாவுகை bounding, galloping, rushing. " குதிரைப் பாய்ச்சல்" 2. குதிப்பு (வின்);; jump, prance. 3. எழுச்சி (சூடா);; springing forth. 4. நீரோட்டம்; current, stream, torrent (வின்); 5. சொரிகை(வின்);; issue, discharge, gush, as of tears. 6. பெருகை; overflowing. 7. பாசனம்;(கொ.வ); irrigation. 8. முட்டுகை (வின்);; butting. 9. கீழ்ப்படியாமை(வின்); disobedience. 10. குத்துகை; piercing. 11. செருகுகை;(வின்); (வின்)
பாய்ச்சல் காட்டு-தல்	பாய்ச்சல் காட்டு-தல் pāyccalkāṭṭudal, 9. செ.கு.வி (v.t.) 1. எதிர்த்துப் பாயச்செய்தல்; to cause to spring, leap up; to set one against another, as a ram or a butting goat. 2. ஏய்த்தல்(வின்.);; to tantalise. [பாய்ச்சல் + காட்டு-,]
பாய்ச்சல்மாடு	பாய்ச்சல்மாடு pāyccalmāṭu, பெ. (n.) 1. பாயுங்காளை (கொ.வ.);; butting bull. 2. காளைகளை நீண்ட கயிற்றாற்கட்டி வெருட்டி வீழ்த்தும் மறவர் கொண்டாட்ட வகை (E.T.iii, 90.);; a sport of bull-baiting amongst {kallars} where in bulls are tethered to long ropes and sought to be thrown down. [பாய்ச்சல் + மாடு] 'பாய்கிற மாட்டுக்கு முன்னே திருக்குறள் சொன்னாற் போல' (பழ.); [P]

பாய்ச்சல் விடு	பாய்ச்சல் விடு1 pāyccalviḍudal, 20. செ.கு.வி (v.i.) தாவிச்செல்லுதல் (வின்.);; to gallop, ride at a gallop. [பாய்ச்சல் + விடு-,] பாய்ச்சல் விடு2 pāyccalviḍudal, 18. செ.குன்றாவி. (v.t.) வேகமாய் வெருட்டுதல்; to ride or drive at a high speed. [பாய்ச்சல் + விடு-,]
பாய்ச்சி	பாய்ச்சி pāycci, பெ. (n.) 1. பாய்ச்சிகை (வின்); பார்க்க, see {p5yccial} 2. பாய்ச்சிவலை பார்க்க, (இ.வ.); see {pǎyccиa/a/} [பாய்ச்சிகை → பாய்ச்சி]
பாய்ச்சிகை	பாய்ச்சிகை pāyccigai, பெ. (n.) கவறு (வின்);; dice. [பாய் → பாய்ச்சிகை]
பாய்ச்சிவலை	பாய்ச்சிவலை pāyccivalai, பெ. (n.) பாய்ச் கவலை (இ.வ); பார்க்க;See {p5yccu valai} [பாய்ச்சு + வலை]
பாய்ச்சு-தல்	பாய்ச்சு-தல் pāyccudal, 5. செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நீரை வெளிச்செலுத்துதல்; to lead or conduct water, to irrigate. "அன்புநீர் பாய்ச்சி யறக்கதிர் ஈன்றதோர் பைங்கூழ்" (அறநெறி.5.); 2. தள்ளுதல்; to push over, upset, throw down. "இலங்கையைக் கீழுறப் பாய்ச்சி" (கம்பரா.நிந்த.63.); 3. குத்துதல்(வின்);; to thurst. plunge into: 4. உட்செலுத்துதல்; to infuse, inject, introduce, as poison, to put in; to cause to enter . 'தூணிலேபாய்ச்சினார்கள்' (ஈடு.2.8.9.); ம. பாய்க்குக. [பாய் → பாய்ச்சு]

பாய்ச்சு	பாய்ச்சு pāyccu, பெ. (n.) தெரிநிலை வினைப்பகுதி; (பிறவினைப்பகுதி);; verbal root which is the state of clear indication. [பாய் → பாய்ச்சு] பாய்ச்சு pāyccu, பெ. (n.) 1. உருட்டுகை; throw, as of dice. 2. கவறு (சீவக.983.உரை);; dice. 3. குத்துகை; plunging, thrusting. 4. வரிச்சல்(வின்);; thin, rough kind of lath, used in roofing huts or for hedging. [பாய் → பாய்ச்சு] பாய்ச்சு pāyccu, பெ. (n.) பாய்கை; spring,leap. 'புலிப்பாய்ச்சுப் பாய்ந்தான்' [பாய் → பாய்ச்சு]
பாய்ச்சு உளுவை	பாய்ச்சு உளுவை pāyccuuḷuvai, பெ. (n.) துள்ளும் அல்லது பாயும் தன்மையுள்ள உளுவை மீன் (தஞ்சை.மீனவ);; a kind of fresh waterfish. [பாய்ச்சு + உளுவை] [P]
பாய்ச்சுக்காட்டு-தல்	பாய்ச்சுக்காட்டு-தல் pāyccukkāṭṭudal, 5. செ.கு.வி (v.i.) 1. குழந்தைகளிடமிருந்து ஒளித்து வைப்பதில் கைத்திறங்காட்டுதல்; to show sleight of hand, as in concealing objects from the eyes of children. 2. பாய்ச்சல் காட்டு-. 2, பார்க்க;See {pāycca/-kåttu} [பாய்ச்சு + காட்டு-.]
பாய்ச்சுகண்டி	பாய்ச்சுகண்டி pāyccugaṇṭi, பெ. (n.) சாதிப் பத்திரி; mace (சா.அக); மறுவ: வசுவாசி
பாய்ச்சுத்தேள்	பாய்ச்சுத்தேள் pāyccuttēḷ, பெ. (n.) பொய்த்தேளி ட் டு ப் பி ற ரைக் கலங்கப்பண்ணுதல்போல உண்டாக்கும் அச்சவுணர்வு(சிலப்,9,48, உரை.);; false alarm caused by throwing an imitation scorpion at a person. [பாய் → பாய்ச்சு + தேள்]
பாய்ச்சுலக்கை	பாய்ச்சுலக்கை pāycculakkai, பெ. (n.) 1. இருவர் மாறி மாறி இடைவிடாது இரண்டு உலக்கையாற் குத்துகை; alternate stroke of two pestles when two persons work jointly in husking grain. 2. இருவர் எதிர் நின்று ஒற்றையுலக்கை கொண்டே தவசங் குத்துகையில் அவரவர் முறையில் உலக்கையை மாறிவாங்குகை; exchange of pestle at every stroke when two persons jointly husk grain. [பாய்ச்சு + உலக்கை]

பாய்ச்சுவலை	பாய்ச்சுவலை pāyccuvalai, பெ. (n.) பலர் பிடித்துப் பாய்ச்சியிழுக்கும் மீன்வலை; fishing net, let down perpendiculary and then drawn ashore. [பாய்ச்சு + வலை]
பாய்ச்சை	பாய்ச்சை pāyccai, பெ. (n.) சிள்வண்டு; cricket. [P] (இப்பூச்சியின் உணர்கொம்புகள் மெல்லி யனவாயும் மிகவும் நீண்டும் இருக்கும் வாயுறுப்புகள் கடித்துண்பதற்காக அமைந் திருக்கின்றன. பின்னங்கால்கள் தத்திக் குதிப்பதற்கானவை. பாதம் மூன்று பகுதிகளாலானது. பாய்ச்சையின் முன் இறக்கைகள் சிறப்பான அமைப்பைக் கொண்டவை. இவை நேர் நீளத்தில் மடிந்திருப்பதால் வேறு பூச்சிகளிலிருந்து இவற்றை எளிதில் கண்டறியலாம். இறக்கைகள் இல்லாத பாய்ச்சைகளும். மிகவும் வளர்ச்சி குன்றிய இறக்கை களையுடைய பாய்ச்சைகளும் உள. ஆண் பாய்ச்சைகளே ஒலி உண்டாக்கும்;அவற்றின் முன்னிணைச் சிறகுகளில் ஒலி உண்டாக்கும் உறுப்புகள் அமைந்துள்ளன. இவை ஒன்றோடொன்று உரசுவதால் ஒலி உண்டாகிறது. ஒலியை உணரும் செவி இப்பூச்சியின் முன்னிணைக்கால்களின் முழங்காலில் (Tibia); வைக்கப் பட்டிருக்கின்றன. பொதுவாகப் பாய்ச்சைகள் நிலைத்திணை உணவையே உட்கொள்ளும். சில பாய்ச்சைகள் விதையின் முனைகளைக் கடித்துத் தீங்குவிளைவிக்கும். வேறு சில, இறந்த புழு,பூச்சிகளை உண்ணும். வீட்டுப் பாய்ச்சைகள் துணி, புத்தகம், தோல் முதலியவற்றைத் தின்னும். பாய்ச்சைகள் மண்ணிலும் செடிகளிலும்முட்டையிடுகின்றன. முட்டையிடும் உறுப்பு பெரும்பாலும் ஈட்டி போல் நீண்டிருக்கும். பாய்ச்சைகள் பலவகை: விட்டுப்பாய்ச்சை (House C); நமது வீட்டினுள் சுவர். துளைகளிலும் படங்களினடியிலும் வாழ்கின்றது மரப்பாய்ச்சை (Tree C.); செடிகளின் இலைகளைத்தின்று வாழ்கின்றது. வயல் பாய்ச்சையை (Field C.); வயல் வெளிகளிலும், கற்களினடியிலும், அழுகிய தாவரத்தண்டின் அடியிலும் காணலாம் பிள்ளைப்பூச்சி, மண்ணைத் துளைத்து அதனுள் வாழ்கிறது இனிய ஒலியை எழுப்பும் மரப்பாய்ச்சைகளும் உண்டு சீனாவிலும் சப்பானிலும் இவ்வொலியை விரும்பி இவற்றை வீட்டில் கூடுகளிலிட்டு வளர்க்கிறார்கள்)
பாய்சுற்றிவெல்லம்	பாய்சுற்றிவெல்லம் pāycuṟṟivellam, பெ. (n.) இளகிய வெல்லம்; semisolid jaggery rolled up in mat (சா.அக.);
பாய்த்துஅளத்-தல்	பாய்த்துஅளத்-தல் pāyttuaḷattal, 3. செ.கு.வி. (v.i.) தவசக் குவியல்களில் அளக்கும் கருவியைச்செருகி அளத்தல்; to make full measure. [பாய்த்து + அள-,]
பாய்த்து-தல்	பாய்த்து-தல் pāyddudal, 5. செ.குன்றாவி (v.t.) பாய்ச்சு-, பார்க்க;See {payccu-} "இன்றேன் பாய்த்தி நிரம்பிய வற்புதம்" (திருவாச.3,173); [பாய் → பாய்த்து-,]
பாய்த்து	பாய்த்து2 pāyttu, பெ.(n.) பாய்ச்சல்3 பார்க்க;See {paycca} 'தவளைப்பாய்த்து' (நன்.19.); [பாய் → பாய்த்து-,] 'ஒ' தொழிற்பெயரீறு.

பாய்த்துள்	பாய்த்துள் pāyttuḷ, பெ. (n.) பாய்கை; spring, leap. [பாய் → பாய்த்துள்] 'உள்' தொழிற்பெயர்விகுதி. ஒ.நோ.விக்குள்.
பாய்திரும்பு-தல்	பாய்திரும்பு-தல் pāydirumbudal, 5. செ.கு.வி. (v.i.) கடல் மேற்சென்ற மரக்கலம் கரைசேர்தல்; fishing ship: to return the shore.
பாய்தூக்கியோடு—தல்	பாய்தூக்கியோடு—தல்1 pāydūkkiyōṭudal, 5. செ.கு.வி. (v.i.) பாய்ப்பருமலில் பாயை ஏற்றி அதன் துணையால் கலஞ்செலுத்துதல் (செங்கை. மீனவ.);; to sail the ship after veiling the mat. [பாய் + தூக்கி + ஒடு-]
பாய்தூக்கியோடு-தல்	பாய்தூக்கியோடு-தல்2 pāydūkkiyōṭudal, 5. செ.கு.வி.(v.i.) பாய்வலி-த்தல் பார்க்க;See {pay-иa/F,} [பாய் + தூக்கி + ஓடு]
பாய்தூக்கு–தல்	பாய்தூக்கு–தல் pāydūkkudal, 9. செ.கு.வி. பாய்வலி (வின்) பார்க்க;See {pay-wal}
பாய் நாட்டு-தல்	பாய் நாட்டு-தல் pāynāṭṭudal, 9. செ.கு.வி.(v.i.) பாய்வலித்தல் பார்க்க;See {pay-wa/-,} [பாய் + நாட்டு-,]
பாய்ப்பருமல்	பாய்ப்பருமல் pāypparumal, பெ. (n.) பாய்க்கோல் பார்க்க;See {pay-k-kal}
பாய்பூட்டு-தல்	பாய்பூட்டு-தல் pāypūṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பாய்வலி-த்தல்;பார்க்க. see {pay-wall,} [பாய் + பூட்டு-,] ஒ.நோ. ஏர்யூட்டு-தல்
பாய்மடை	பாய்மடை pāymaḍai, பெ. (n.) வாய்க் காலிலிருந்து தண்ணீர் பாயும் வழி; opening in the ridge of a field for the inflow of water.
பாய்மரக்கப்பல்	பாய்மரக்கப்பல் pāymarakkappal, பெ. (n.) காற்றின் விசையால் செல்லுதற்கேற்ற வகையில் பாய்கள் கட்டப்பட்ட பழங்கால கப்பல்; sailing ship. [பாய்மரம் + கப்பல்]
பாய்மரக்கயிறு	பாய்மரக்கயிறு pāymarakkayiṟu, பெ. (n.) ஆலாத்து(பாண்டிச்.);; cable. [பாய்மரம் + கயிறு]

பாய்மரக்கூம்பு	பாய்மரக்கூம்பு pāymarakāmbu, பெ. (n.) பாய்மரத்தின் உச்சிa (naut);; knob or Conical top of a mast. [பாய்மரம் + கூம்பு]
பாய்மரம்	பாய்மரம் pāymaram, பெ. (n.) கப்பற் பாய் தூக்கும் நடுமரம்; mast. "பாய்மரக் கொடிபோல" (மதுரைப் பதிற்றுப்.16); [பாய் + மரம்] 'பாய்மரமில்லாத கப்பலைப்போல' (பழ); 'பாய்மரம் சேர்ந்த காகம் போலானேன்' (பழி);
பாய்மரவங்கு	பாய்மரவங்கு pāymaravaṅgu, பெ. (n.) பாய்மரஞ்செருகும் குறுக்குக் கட்டைத் துளை; [பாய்மரம் + வங்கு]
பாய்மரவிருட்சம்	பாய்மரவிருட்சம் pāymaraviruṭcam, பெ. (n.) நெட்டிலிங்கம் பார்க்க; indian mast tree (வின்); see {neṭṭilingam} [பாய்மரம் + {sktwrksa,} த. விருட்சம்]
பாய்மா	பாய்மா pāymā, பெ. (n.) 1. குதிரை; horse. "படைக்குட்டம் பாய்மா வுடையானுடைக்கிற்கும்' (நான்மணி.18); 2. புலி; tiger (பிங்); [பாய் + மா]
பாய்மாலி	பாய்மாலி pāymāli, பெ.(n.) வெள்ளச் சேதம்(வின்);; destruction of land by flood.
பாயமாலி	பாயமாலி pāyamāli, பெ.(n.) அழிவு(P.T.L.);; destruction ravage, ruin. [பாய்மாலி → பாயமாலி]
பாய்மாறு-தல்	பாய்மாறு-தல் pāymāṟudal, 5. செ.கு.வி.(v.i.) செலுத்து நெறிக்கேற்பக் கப்பற்பாயை மாற வைத்தல்; [பாய் + மாறு-,]
பாய்மிதி-த்தல்	பாய்மிதி-த்தல் pāymididdal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) உடலுறவு; sexual intercourse. [பாய் + மிதி-,]
பாய்வரு-தல்	பாய்வரு-தல் pāyvarudal, செ.கு.வி.(v.i.) கடல்மேற் சென்ற மரக்கலம் அலைவாய் நோக்கித் திரும்புதல் (மீனவ.பொ.);; to return after finishing the fishing in the sea.

பாய்வலி-த்தல்	பாய்வலி-த்தல் pāyvalittal, 4. செ.கு.வி.(v.i.) 1. கப்பற்பாய் ஏற்றுதல்;(வின்.); to hoist sail. 2. கப்பற்பாய் காற்றுட்கொண்டு விரியச் செய்தல்; to spread sail. [பாய் + வலி-,]
பாய்விரி	பாய்விரி1 pāyvirittal, செ.கு.வி.(v.i.) 1. கப்பற்பாய் காற்றுட்கொண்டு விரியச் செய்தல்; to spread sail. 2. வழிச்செலவு தொடங்குதல் (இ.வ.);; to start or embark on a journey. 3. பரத்தமை; adultration. "அவள் பத்துப் பேருக்குப் பாய் விரித்தவள்" [பாய் + விரி] பாய்விரி pāyviri, பெ. (n.) பசலை வகை (மலை.);; purslane.
பாயக்கட்டு	பாயக்கட்டு pāyakkaṭṭu, பெ. (n.) சிற்றூர்த் தலைமை அலுவலர்; village headman. "பாயக்கட்டு பலபட்டடையிற் சோலையப்பப் பிள்ளையோ" (விறலிவிடு); [பாயம் + கட்டு]
பாயசம்	பாயசம் pāyasam, பெ. (n.) பாற்சொற்றி என்னும் மூலிகை (சூடா.);; a kind of herb. பாயசம்1 pāyasam, பெ.(n.) பால், அரிசி, சர்க்கரை அல்லது வெல்லம் முதலியவற்றோடு சேர்த்துச் செய்யும் நெகிழ்ச்சியான இன்னமுது; a semi-liquid food prepared out of milk, rice, sago, etc mixed with sugar or jaggery. பாயசம்2 pāyasam, பெ.(n.) பாற் சொற்றி, ஒரு செடி வகை; a plant, Ruellia secunda. [Skt. {} → த. பாயசம்]
பாயசா	பாயசா pāyacā, பெ.(n.) இலைக்கள்ளி; a kind of Spurg, which have large leaves. (சா.அக.);
பாயடி-த்தல்	பாயடி-த்தல் pāyaḍittal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) பாய்மரத்தில் பாயை மேலேற்றுதல் (முகவை.மீனவ.);; to hoist sail in the mast. [பாய் + அடி-,]

பாயதானம்	பாயதானம் pāyatāṉam, பெ. (n.) பாற்சோறு; rice boiled in milk. "பொற்புறு பாய தானம் புளிப்புறு ததியின் போனம்" (சிவதரு.பரம.37);. பாயதானம் pāyatāṉam, பெ.(n.) பாற்சோறு; rice boiled in milk. "பொற்புறு பாயதானம் புளிப்புறு ததியின் போனம்" (சிவதரு.பரம.37);. [Skt. {} → த. பாதானம்]
பாயம்	பாயம் pāyam, பெ. (n.) 1. புணர்ச்சி விருப்பம்; sexual desire. "ஈர்ஞ்சேறு ஆடிய இரும்பல் கட்டிப் பன்மயிர்ப் பிணவொடு பாயம் போகாது" (பெரும்பாண்.342); 2. மனத்துக்கு விருப்பமானது; that which is pleasing to the mind. "பளிங்கு சொரிவு அன்ன பாய்சுனை குடைவுழி நளிபடு சிலம்பிற் பாயம் பாடி" (குறிஞ்சிப்.58); [பய் → பாய் → பாய் + அம்] ஒ. நோ. பாயம்=பாசம் தேயம்=தேசம் நேயம்=நேசம்
பாயல்	பாயல் pāyal, பெ. (n.) 1. மக்கட் படுக்கை (பிங்.);; bedding. 2. உறக்கம்; sleep. "அரிதுபெறு பாயற் சிறுமகி ழானும்" (பதிற்றுப். 19,12);. "பயினறுங் கதுப்பிற் பாயலு முள்ளார்" (குறுந். 254-5); "பழன ஊரன் பாயல்இன் துணையே" (ஐங்.96-4); "பண்பும் பாயலும் கொண்டனள் நொண்டி" (ஐங்.176-1); "பரந்துபடு பாய னவ்வி பட்டென" (அகம்.39-16); "கண்படு பாயல் கையொடுங்கு அசைநிலை" (அகம்.187-20); "பாயற் பள்ளியும் பருவத் தொழுக்கமும்" (மணிமே.2-24); [பாய் → பாயல்] பாயல் pāyal, பெ. (n.) பாதி (பிங்.);; half. தெ. பாய. [பா2 → பாயல்]

பாயிரம்	பாயிரம்1 pāyiram, பெ. (n.) 1. முகவுரை (நன்.1);; preface, introduction, preamble, prologue. "செறுமனத்தார் பாயிரங் கூறி" (பழமொ.165); 2. பொருளடக்கம்; synopsis, epitome. "அருந்தமி ழ்க்குப் பாயிரம்' (சடகோபரந்.9); (வின்); 3. வரலாறு; origin, history. .ெயிரப் பெயர்கள் : பாயிரம் என்பது முகவுரை. அது ஒரு நூற்கு இன்றியமையாத தென்பது. "எந்நூல் உரைப்பினும் அந்நூற்குப் பாயிரம் உரைத்து உரைக்க" என்பது இலக்கணம். என்னை? ஆயிர முகத்தான் அகன்ற தாயினும் யிர மில்லது பனுவ லன்றே" (நன்.54); ன்றாராதலின். "பாயிரமென்றது புறவுரையை, ல் கேட்கின்றான் புறவுரை கேட்கின் கொழுச் சென்ற வழித் துன்னூசி இனிது செல்லுமாறு பால அந்நூல் இனிது விளங்குதலிற் புறவுரை கட்டல் வேண்டும். என்னை?" பருவப் பொருட்டாகிய பாயிரங் கேட்டார்க்கு ண்பொருட்டாகிய நூல் இனிது விளங்கும்" ன்றாராகலின். "அப்பாயிரந்தான் தலையமைந்த னைக்கு வினையமைந்த பாகன் போலவும், அளப்பரிய ஆகாயத்திற்கு விளக்க மாகிய ங்களும் ஞாயிறும் போலவும், நூற்கு இன்றியமையாச் சிறப்பிற்றா யிருத்தலின்; அது குன்று முட்டிய குரீஇப் போலவும் குறிச்சி புக்க போலவும்
பாயிரம் செய்வார்	பாயிரம் செய்வார் pāyiramceyvār, பெ. (n.) முகவுரை எழுதுபவர்; one who make preface. preamble. [பாயிரம் + செய்வார்] தன்னாசிரியருந் தன்னோடொருங்குகற்ற ஒரு சாலை மாணாக்கருமாவர். (நச்.தொல்.எழுத்து.பாயி.);
பாயிருக்கை	பாயிருக்கை pāyirukkai, பெ. (n.) பரந்தவிருப்பு; extream desire. "இருந்துபுறஞ் சுற்றிய பெரும்பாயிருக்கையும்" (சிலப்.இந்திரவி.54.);
பாயிரும் பனிக்கடல்	பாயிரும் பனிக்கடல் pāyirumbaṉikkaḍal, பெ. (n.) பரந்து விரிந்த குளிர்கடல்; ocean. "பாயிரும் பனிக்கடல் வேட்டஞ் செல்லா" (பட்..92); "பாயிரும் பனிக்கடல் பார்துகள் படப்புக்கு" (பரி.5-1);
பாயிழு-த்தல்	பாயிழு-த்தல் pāyiḻuttal, செ.கு.வி. (v.i.) பாய்வலி-. (வின்.); பார்க்க;See {pay-wall,} [பாய் +இழு-,]
பாயிறக்கு-தல்	பாயிறக்கு-தல் pāyiṟakkudal, செ.கு.வி. (v.i.) கப்பற்பாயை மடக்குதல்; to let down sail. [பாய் + இறக்கு-,]

பாயுங்கெண்டை	பாயுங்கெண்டை pāyuṅgeṇṭai, பெ. (n.) மீன் வலைவீசுங்கால் வலையினின்றுந் தாவிப் பாயுந் தன்மையுடைய ஒருவகைக் கெண்டை மீன் (மீனவ.பொ.வ.);; a kind of {kendai} fish. [பாயும் + கெண்டை]
பாயுடுக்கையர்	பாயுடுக்கையர் pāyuḍukkaiyar, பெ. (n.) பாயை உடுத்துக் கொள்ளும் சமணத் துறவி வகையினர் (தேவா.);; a class jaina ascetics of clad in mats. [பாய் + உடுக்கையர்]
பாயுடை-த்தல்	பாயுடை-த்தல் pāyuḍaittal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) பாய்விரி-, 2 பார்க்க;See {pay-wri} [பாய் + உடை]
பாயுடையவர்	பாயுடையவர் pāyuḍaiyavar, பெ. (n.) சமணர்; Jainas. "பாயுடையவர்விட விடநாகப்படிவு கொணி சிசரன்" (திருவிளை.நாக.8.); [பாய் + உடையவர்]
பாயெடு-த்தல்	பாயெடு-த்தல் pāyeḍuttal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) பாய்வலி-,(வின்.); பார்க்க, see {paywal}
பார்	பார்1 pārttal, 11. செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கண்ணால் நோக்குதல்; to see, look at, view, notice, observe. "பாராக்குறழா" (கலித்.65.); 2. ஆராய்தல்; to examine, inspect, search into, scrutinise. "படுபயனும் பார்த்துச் செயல்" (குறள்,676); 3. அறிதல்; to know. 'காலம்பார்த்து உள்வேர்ப்பர் ஒள்ளியவர்" (குறள்.487.); 4. எதிர்பார்த்தல்; to look for, expect. "வருவிருந்து பார்த்திருப்பான்" (குறள்,86.); 5. விரும்புதல்; to desire, long for. "புதுமைப் பார்ப்பார்". (கம்பரா. பூக்கொய்.9.); 6. தேடுதல்; to search for, seek. "ஆட்பார்த் துழலும் அருளில் கூற்று" (நாலடி,20.); 7. வணங்குதல்(சூடா.);; to worship. 8. மதித்தல்; to estimate, value. 'அவன் வயிரம் பார்ப்பதில் கெட்டிக்காரன்' (கொ.வ..);
பார்அணை-த்தல்	பார்அணை-த்தல் pāraṇaittal, 4. செ.கு.வி.(v.i.) மேட்டை அணைத்தல்; to support the ridge. [பார் + அணை-,]

பார்க்க	பார்க்க pārkka, (இடை.) part, உறழ்ச்சிப் பொருளில் வரும் சொல்; a partciple of comparison meaning 'than' "அவைகளிலும் பார்க்கப் பிரீதி மிகும்படி' (கோயிற்பு. திருவிழா.22,உரை); "பார்க்கப் பதினாயிரம் கண் வேண்டும்" (பழ); [பார் → பார்க்க]
பார்க்கட்டு-தல்	பார்க்கட்டு-தல் pārkkaṭṭudal, 5. செ.கு.வி. (v.i.) புன்செய்க்கு வரம்புவிடுதல்;(வின்.); to put up ridges enclosing fields for dry cultivation. [பார்+ கட்டு-,]
பார்க்கடம்	பார்க்கடம் pārkkaḍam, பெ. (n.) சாம்பல்; ashes.
பார்க்கவி	பார்க்கவி pārkkavi, பெ. (n.) சிறுதேக்கு பார்க்க, 2. (மலை); beetle-kiler. பார்க்கவி1 pārkkavi, பெ.(n.) திருமகள்; Lakshmi. "பார்க்கவியும் யார்க்கிது போல் வாய்க்குமென்" (மனோன்.3,சிவகாமி.49);. 2. மலைமகள் (யாழ்.அக.);; Parvati. 3. வெள்ளறுகு; small chiretta. [Skt. {} → த. பார்க்கவி] பார்க்கவி2 pārkkavi, பெ.(n.) தேக்கு மரவகை (மலை.);; beetle killer. [Skt. {} → த. பார்க்கவி]
பார்க்கி	பார்க்கி pārkki, பெ. (n.) குவளை மலர்; pipe flower (சா.அக.);
பாக்கிலும்	பாக்கிலும் pākkilum, இடை (part) பார்க்க, பார்க்க. (கொ.வ.) see {pārkka} [பார் → பார்கிலும்]

பார்க்குச்சு	பார்க்குச்சு pārkkuccu, பெ. (n.) படை வீரர்கள் குடியிருக்கக் கட்டிய சிறுவிடு; barracks, a line of houses built for soldiers. [பார் + குச்சு] பார்க்குச்சு pārkkuccu, பெ.(n.) காவல் படையினர் குடியிருக்கக் கட்டிய சிறு வீட்டு வரிசை; barracks a line of houses built for soldiers. [E. barracks → த. பார்க்குச்சு]
பார்க்குருமாடு	பார்க்குருமாடு pārkkurumāṭu, பெ. (n.) உழவுக்குப் பயன்படும் மாட்டுவகை; Bargur cattle, used for ploughing. [பருகூர் + மாடு → பார்க்குருமாடு]
பார்க்கொடி	பார்க்கொடி pārkkoḍi, பெ. (n.) நன்னாரி; indian sarsaparilla. (சா.அக.);
பார்க்கோல்	பார்க்கோல் pārkāl, பெ. (n.) கட்டியத்தடி (T.A.S.ii.67.); staff of honour. [பார் + கோல்]
பார்ச்சிகை	பார்ச்சிகை pārccigai, பெ. (n.) 1. மருந்த; medicine. 2. மயிர்ச்சிகைப்பூடு; peacock's crest. (சா.அக.);
பார்சவம்	பார்சவம்1 pārcavam, பெ. (n.) பார்க்க, பார்சுவம், 2,4. (யாழ்.அக.); பார்சவம்2 pārcavam, பெ. (n.) பரிசு. (யாழ்.அக.);; reward.
பார்சானு	பார்சானு pārcāṉu, பெ. (n.) கள்ளி; spurge.
பார்சிக்கஞ்சாங் கோரை	பார்சிக்கஞ்சாங்கோரை pārcikkañjāṅārai, பெ. (n.) செடிவகை; persian tulsi. [பார்சி + கஞ்சாங்கோரை] பார்சிக்கஞ்சாங்கோரை pārcikkañjāṅārai, பெ. (n.) செடி வகை; Persian tulsi. [பார்சி+கஞ்சாங்கோரை]

பார்சுவம்	பார்சுவம் pārcuvam, பெ. (n.) 1. விலாப்பக்கம், (யாழ்.அக.); side of the body. 2. பக்கம்; side. 3. உதவி; support. 4. வட்டம்; circle. பார்சுவம் pārcuvam, பெ.(n.) 1. விலாப்பக்கம்; side of the body. 2. பக்கம்; side. 3. உதவி; support 4. வட்டம்; circle. [Skt. {} → த. பார்சுவம்]
பார்த்த	பார்த்த pārtta, பெ. எ. (adj.) ஒரு திசையை நோக்கிய; facing (a direction);. 'கிழக்கு பார்த்த வீடு'. [பார் → பார்த்த]
பார்த்தவிருட்சம்	பார்த்தவிருட்சம் pārttaviruṭcam, பெ. (n.) கருமருது; black marutu. [பார்த்த + skt. {vriksha»} த. விருட்சம்]
பார்த்தன்	பார்த்தன் pārttaṉ, பெ. (n.) கந்தகச் செய்ந்நஞ்சு; a kind of native arsenic. (சா.அக.); பார்த்தன் pārttaṉ, பெ.(n.) அருச்சுனன் (பாரத. அருச்சுனன்றீர்.44);; Arjuna. [Skt. {} → த. பார்த்தன்]

பார்த்திவம்	பார்த்திவம் pārttivam, பெ. (n.) 1. உலகத் தொடர்பானது; that which pertains to the earth. 2. நிலங்களிலிருந்து பெறும் ஊதியம், (சுக்கிர நீதி,97.);, income derived from lands. 3. உலகம் (சூடா.);; clay. [பார் → பார்த்திவம்] பார்த்திவம் pārttivam, பெ.(n.) 1. நிலவுலகத் தொடர்பானது; that which pertains to the earth. 2. நிலங்களிலிருந்து பெறும் ஊதியம் (சுக்கிரநீதி,97);; income derived from lands. 3. நிலம் (சூடா.);; earth. [Skt. {} → த. பார்த்திவம்]
பார்த்திவலிங்கம்	பார்த்திவலிங்கம் pārttivaliṅgam, பெ. (n.) ஈரமண்ணாலான சிவலிங்கம் (சங்.அக.);; sivalinkam made of wet clay. [பார் → பாத்தவம் + இலங்கம் → இலிங்கம்] பார்த்திவலிங்கம் pārttivaliṅgam, பெ.(n.) ஈரமண்ணாலான சிவலிங்கம் (சங்.அக.);; Siva- lingam made of wet earth. [Skt. {}+த.இலங்கம் → த. பார்த்திவலிங்கம்]
பார்த்திவன்	பார்த்திவன் pārttivaṉ, பெ. (n.) அரசன்; king. "பாண்டவ னென்றொரு பார்த்திவன்' (உபதேசகா,சிவத்துரோ 123.); [பார் → பார்த்திவன்]
பார்த்துக்கொள்-ளுதல்	பார்த்துக்கொள்-ளுதல் pārddukkoḷḷudal, 16. செ.கு.வி.(v.i.) பொறுப்போடு கவனித்துக் கொள்ளுதல்; look after (s.o.or.sth.);;take care of. "நீ வீட்டில் இல்லாதபோது குழந்தையை, யார் பார்த்துக்கொள்கிறார்கள்? "வீட்டைப் பார்த்துக் கொள்ளும் படி கூறிவிட்டு ஊருக்குப் போய்விட்டார்" [பார்த்து + கொள்ளு-,] [பார்த்து + கொள்ளு-,]
பார்த்துவிடு-தல்	பார்த்துவிடு-தல் pārdduviḍudal, 20. செ.கு.வி. (v.i.) தனக்கு விடப்பட்ட அறைகூவலாக நினைத்து மோசமான நிலையை மாற்றும் முறையில் முடிவுகட்டுதல்; "அவன் என்னை மதிப்பதே இல்லை அவனை உண்டு இல்லை என்று பார்த்து விடுகிறேன்" "என் பரிந்துரை இல்லாமல் உனக்கு வேலை கிடைத்துவிடுமா, அதையும் பார்த்துவிடுகிறேன்" [பார்த்து + விடு-,]

பார்தாங்கி	பார்தாங்கி pārtāṅgi, பெ. (n.) மரச்சக்கை; sappan wood. [பார் → தாங்கி]
பார்தீர்-தல்	பார்தீர்-தல் pārtīrtal, 5. செ.குன்றாவி. (n.) படையை ஒரே வரிசையாக அணிவகுத்தல் (வின்.); to draw out in a line, as troops.
பார்ப்படை	பார்ப்படை pārppaḍai, பெ. (n.) விச்சுளி என்னும் சிறு பறவை; a small bird moving swiftly. (சா.அக.);
பார்ப்பதி	பார்ப்பதி pārppadi, பெ. (n.) பெருநெருஞ்சில்; crow thorn. (சா.அக.); பார்ப்பதி pārppadi, பெ.(n.) பார்வதி பார்க்க;see {}. [Skt. {} → த. பார்வதி → பார்ப்பதி]
பார்ப்பனக்கோலம்	பார்ப்பனக்கோலம் pārppaṉakālam, பெ. (n.) பார்ப்பனன் போன்ற கோலம் புனைதல்; external appearance as if brahmin. "பால்புரை வெள்ளெயிற்றுப் பார்ப்பனக் கோலத்து" (சிலப்.21-48); [பார்ப்பன + கோலம்]
பார்ப்பனச்சேரி	பார்ப்பனச்சேரி pārppaṉaccēri, பெ. (n.) பார்ப்பனர் குடியிருக்குமிடம். (நன்.377, மயிலை.);; quarters where brahmins live. [பார்ப்பனர் + சேரி]
பார்ப்பனத்தி	பார்ப்பனத்தி pārppaṉatti, பெ. (n.) பார்ப்பனி; brahmin lady. [பார்ப்பனன் → பார்ப்பனத்தி] க. ஹாருவகிதி.
பார்ப்பனமகளிர்	பார்ப்பனமகளிர் pārppaṉamagaḷir, பெ. (n.) brahmin ladies. "பார்ப்பன மகளிர் சாரற்புறத்து அணிய" (நற்.321-4); [பார்ப்பன(ர்); + மகளிர்]
பார்ப்பனமகன்	பார்ப்பனமகன் pārppaṉamagaṉ, பெ. (n.) பார்ப்பனன்; Brahmin. "பார்ப்பன மகனே பார்ப்பன மகனே" (குறுந்:156-1(2); [பார்ப்பனன் + மகன்]

பார்ப்பனமாக்கள்	பார்ப்பனமாக்கள் pārppaṉamākkaḷ, பெ. (n.) பார்ப்பனமக்கள்; brahmin persons. "ஆவு மானியற் பார்ப்பன மாக்களும்" (புறம்.91); [பார்ப்பன + மாக்கள்]
பார்ப்பனமுதுமகன்	பார்ப்பனமுதுமகன் pārppaṉamudumagaṉ, பெ. (n.) மூத்தபார்ப்பனன்; age old brahmin. "பார்ப்பன முதுமகன் படிம வுண்டியன்" (மணிமே.5-33.); [பார்ப்பன(ன்); + முதுமகன்] பார்ப்பனமுதுமகன் pārppaṉamudumagaṉ, பெ. (n.) மூத்தபார்ப்பனன்; age old brahmin. "பார்ப்பன முதுமகன் படிம வுண்டியன்" (மணிமே.5-33.); [பார்ப்பன(ன்); +முதுமகன்]
பார்ப்பனமுல்லை	பார்ப்பனமுல்லை pārppaṉamullai, பெ. (n.) பகைத்த மன்னரிருவருடைய மாறுபாட்டை நீக்க முயலும் பார்ப்பானது நடுவுநிலை கூறும் புறத்துறை (பு.வெ.8.18.);; [பார்ப்பனர் + முல்லை] பார்ப்பனமுல்லை pārppaṉamullai, பெ. (n.) பகைத்த மன்னரிருவருடைய மாறுபாட்டை நீக்க முயலும் பார்ப்பானது நடுவுநிலை கூறும் புறத்துறை (பு.வெ.8,18.);; [பார்ப்பனர் + முல்லை]
பார்ப்பனவாகை	பார்ப்பனவாகை pārppaṉavākai, பெ. (n.) வேதம் வல்ல அந்தணன் வேள்வி வேட்டலாற் பெறும் பெருமையைக் கூறும் புறத்துறை (பு.வெ..8,9.);; theme describing the greatness of a learned brahmin, attained through the performance of sacrifices. "பார்ப்பன வாகைசூடி ஏற்புற" (சிலப்-23-72); [பார்ப்பன(ரி); + வாகை] பார்ப்பனவாகை pārppaṉavākai, பெ. (n.) வேதம் வல்ல அந்தணன் வேள்வி வேட்டலாற் பெறும் பெருமையைக் கூறும் புறத்துறை (பு.வெ.8,9.);; theme describing the greatness of a learned Brahmin. attained through the performance of sacrifices. "பார்பன வாகை சூடி ஏற்புற" (சிலப்-23-72); [பார்ப்பன(ர்); + வாகை]
பார்ப்பனன்	பார்ப்பனன் pārppaṉaṉ, பெ. (n.) பார்ப்பான்,1. see {pappan1} பார்க்க, "ஆனியற் பார்ப்பன மாக்களும்" (புறநா.9.); [பார் → பார்ப்பனன்] பார்ப்பனன் pārppaṉaṉ, பெ. (n.) பார்ப்பான், 1. see {papa} 1 பார்க்க, "ஆனியற் பார்ப்பன மாக்களும்" (புறநா.9.); [பார் → பார்ப்பனன்]

பார்ப்பனி	பார்ப்பனி pārppaṉi, பெ. (n.) பார்ப்பனப் பெண்; brahmin woman. 'பார்ப்பனி மருதியை' (மணிமே.22,41.); "பாசண்டன்யான் பார்ப்பனி தன்மேல்" (சிலப்.30-69); "பார்ப்பனி தன்னொடு பண்டைத் தாய்பாற் காப்பியத் தொல்குடிக் கவின்பெற வளர்ந்து" (சிலப்.30-82); பார்ப்பனன் (ஆ.பா.); பார்ப்பனி (பெ.பா.); [பார்ப்பனன் → பார்ப்பனி] இ-பெண்பாற்பெயரீறு
பார்ப்பாத்தி	பார்ப்பாத்தி pārppātti, பெ. (n.) பார்ப்பனி பார்க்க; (வின்.); see {parppani} [பார்ப்பான் → பார்ப்பாத்தி]
பார்ப்பார்	பார்ப்பார் pārppār, பெ. (n.) அந்தணர்; brahmins. 'பகைவர்புல் ஆர்க பார்ப்பார் ஒதுக" (ஐங்.4-2); 'பார்ப்பார் நோவன செய்யலர் மற்றிது" (புறம்43–14); 'எச்சிலார் தீண்டார் பகப்பார்ப்பர் தீத்தேவர்" (ஆ.கோவை.5-1); 'ஐம்பூதம் பார்ப்பார் பகத்திங்கள் ஞாயிறு" (ஆ.கோவை.15-1); 'பார்ப்பா ரறவோர் பகப்பத் திணிப்பெண்டிர்" (சிலப்.21-53); [பார் → பார்ப்பர்] பார்ப்பார், ஐயர், அந்தணர் என்னும் பெயர்கள் தமிழ்நாட்டிற் பார்ப்பனருக்குப் பார்ப்பார், ஐயர், அந்தணர் என மூன்று பெயர்கள் வழங்கி வருகின்றன. இவற்றை ஆராய வேண்டும். பார்ப்பார். பார்ப்பார். அல்லது பார்ப்பனர் என்னும் பெயருக்கு மறை நூல்களைப் பார்ப்பவர் என்பது பொருள். ஆரியர் வருமுன்பே, தமிழருக்கு மறைநூல்கள் இருந்தன. அது பின்னர்க் கூறப்படும். தமிழ் மறைநூல்களைப் பார்ப்பதும், வழிபாடு, திருமணம் முதலியவற்றை நடத்துவதுமே தொழிலாகக் கொண்டு, பார்ப்பனர் என்னும் பெயருடன் ஒரு குலத்தார் முன்னமேயிருந்து, பின்பு ஆரியப் பிராமணர் வந்தபின் தம் தொழிலை யிழந்து விட்டனர். ஆரியப் பிராமணர் தமிழப் பார்ப்பாரின் தொழிலைமேற்கொண்டபின், தாமும்அவர் பெயராலேயே அழைக்கப்பட்டு வருதல்
பார்ப்பார் மூவகைக்கடன்	பார்ப்பார் மூவகைக்கடன் pārppārmūvagaiggaḍaṉ, பெ. (n.) தேவர், முனிவர், தென்புலத்தார் ஆகிய மூவர்க்கும் முறையே செய்யப்படும் வேள்வியும், வேதமோதுதலும், மகப்பெறுதலும்; the three duties of brahmins. "மூன்று கடன் கழித்தயார்ப்பானும்" (திரிகடு.35); [பார்ப்பார் + மூவகை + கடன்]

பார்ப்பாரத்தென்னை	பார்ப்பாரத்தென்னை pārppārattet̲t̲ai, பெ. (n.) பாப்பாரத்தென்னை பார்க்க, (L.); see {päppära-t-tennai} [பார்ப்பார + தென்னை]
பார்ப்பாரப்புளி	பார்ப்பாரப்புளி pārppārappuḷi, பெ. (n.) பப்பரப்புளி பார்க்க, (L.); see {papparappu} [பார்ப்பார + புளி]
பார்ப்பாரறுதொழில்	பார்ப்பாரறுதொழில் pārppārar̲udol̲il, பெ. (n.) ஈதல், ஏற்றல், ஓதல், ஓதுவித்தல், வேட்டல், வேட்பித்தல் என்பன (காஞ்சிப். ஒழுக்கப்பட.95.);; the six occupations of brahmins. [பார்ப்பார் + அறுதொழில்]
பார்ப்பான்	பார்ப்பான் pārppān̲, பெ. (n.) 1. பார்ப்பான்; Brahmin. "அன்னவை பிறவும் பார்ப்பார்க் குரிய" (தொல்.பொ.177.); "கற்றோய்த் துடுத்த படிவப் பார்ப்பான்" (முல்லை-37); "சேரியிற் போக முடமுதிர் பார்ப்பானை" (கலி-65–8); "முதுபார்ப்பான் அஞ்சினனாதல் அறிந்தியான்" (கலி-65-20); "வேளாப் பார்ப்பான் வாளரந் துமித்த" (அகம்.24-1); "தூதொய் பார்ப்பான் மடிவெள் ளோலை" (அகம்.337-7); "மாமுது பார்ப்பான் மறைவழி காட்டிட" (சிலப்.1-52); "பார்ப்பா னொடுமனையா ளென்மேற் படாதன." (சிலப்.9-7); 2. பிரமன்; brahma. "பார்ப்பான் குண்டிகை யிருந்த நீரும்" (கம்பரா.வருண.61.); 3. யமன் (யாழ்.அக.); yama. 'பார்ப்பானுக்கு வாய் போக்காதே ஆண்டிக்கு அதுதானும் சொல்லாதே' (பழ.); 'பார்ப்பான் கறுப்பும் பறையன் சிவப்பும் ஆகாது' (பழ.); பார்த்துப்
பார்ப்பான் பூண்டு	பார்ப்பான் பூண்டு pārppān̲pūṇṭu, பெ. (n.) பற்பாடகம் என்னும் மூலிகை; fever plant, (சா.அக.); [பார்ப்பான் + பூண்டு]
பார்ப்பி	பார்ப்பி pārppi, பெ. (n.) பார்ப்பனி பார்க்க;See {pappam} "பாக்கியமமைந்த பார்ப்பியாப் பியையும்" (பெருங்,நரவாண.7.130.); [பார்ப்பான் → பார்ப்பி]

பார்ப்பினி	பார்ப்பினி pārppiṉi, பெ. (n.) பார்ப்பணி பார்க்க;See {parppani} [பார்ப்பான் → பார்ப்பினி)]
பார்ப்பு	பார்ப்பு1 pārppu, பெ. (n.) 1. பறப்பவற்றின் இளமை (தொல்.பொ.559.);; fledgling. 2. தவழ்பவற்றின் இளமை;(தொல்.பொ.560);; young of the tortoise, frog toad, lizard, etc. 3. விலங்கின் குட்டி (பிங்.);; young of quadrupeds. [பார் → பார்ப்பு] பார்ப்பு2 pārppu, பெ. (n.) பார்ப்பனச்சாதி; the brahmin caste. 'ஆறும்........பார்ப்பியற் கூறம்' (தொல்.பொ.75.உரை.); [பார் → பார்ப்பு]
பார்ப்புத்தேள்	பார்ப்புத்தேள் pārpputtēḷ, பெ. (n.) உலகத்தாய்; the goddess of earth. "பார்ப்புத்தேள் பயத்தொடு பரந்ததே." (தக்.யாகப்.671); [பார் + புத்தேள்]
பார்படை	பார்படை pārpaḍai, பெ. (n.) தவச அரியைக் களத்திற் பங்கிட்டுக் கொள்ளுகை(R.F.);; division of corn-sheaves before the grain is threshed. [பார் + படை]
பார்பதி	பார்பதி pārpadi, பெ. (n.) பெருநெருஞ்சி, (மலை.); பார்க்க; cow-thorn.
பார்மகள்	பார்மகள் pārmagaḷ, பெ. (n.) உலகத்தாய்; the goddess of earth. "பார்மகளு நாமகளோடு பல்லாண்டிசைமின்" (திருவாச.9,1.); "நேரிந்து பங்கள் முதுகிற" (இராமா. கரன்.284.); [பார் + மகள்]
பார்மகன்சாரி	பார்மகன்சாரி pārmagaṉcāri, பெ. (n.) பச்சைக்கற்பூரம் (யாழ்.அக.);; medicated camphor.
பார்மதம்	பார்மதம் pārmadam, பெ. (n.) பூவழலை; fuller's earth. (சா. அக.);

பார்மண்டாடி	பார்மண்டாடி pārmaṇṭāṭi, பெ. (n.) சங்கு மற்றும் முத்துக் குளிப்பார்க்கு வழி காட்டுவோன் (நெல்லை.மீனவ.);; a guide to pearl fishing. [பார் + மண்டாடி]
பார்மரம்	பார்மரம் pārmaram, பெ. (n.) கிட்டி மரம்; floor of a carriage. [பார் + மரம்]
பார்மாற்று-தல்	பார்மாற்று-தல் pārmāṟṟudal, 15 செ.கு.வி. (v.i.) மண்ணணைத்தல்; to support the ridges. மறுவ: பாருமாத்துதல் [பார் + மாற்று-,]
பார்மிசைநடந்தோன்	பார்மிசைநடந்தோன் pārmisainaḍandōṉ, பெ. (n.) புத்தன் (பிங்.);; Buddha. [பார் + மிசை + நடந்தோன்]
பார்மிசையோன்	பார்மிசையோன் pārmisaiyōṉ, பெ. (n.) பார்மிசை நடந்தோன் (யாழ்.அக.); பார்க்க;See {pārmišai nagandōn} [பார் + மிசையோன்]
பார்முதிர்பறந்தலை	பார்முதிர்பறந்தலை pārmudirpaṟandalai, பெ. (n.) பிணங்களைப் புதைக்கப்பயன்படும் இடம்; burial ground. "ஊர்நனி யிறந்த பார்முதிர் பறந்தலை" (புறம்.265-1); [பார் + முதிர் + பறந்தலை]
பார்முதிர்பனிக்கடல்	பார்முதிர்பனிக்கடல் pārmudirpaṉikkaḍal, பெ. (n.) மிகக்குளிர்ந்தகடல்; deep cold sea. "பார்முதிர் பனிக்கடல் கலங்கவுள் புக்கு" (முருகு.45); [பார் + முதிர் + பனிக்கடல்]
பார்மையத்தாணி	பார்மையத்தாணி pārmaiyattāṇi, பெ. (n.) மையக் கட்டை, இருசு, வண்டி ஏர்க்கால் ஆகிய மூன்றையும் இணைத்துள்ள கம்பியாணி; linch pin. மறுவ: அச்சாணி [பார் + {skt.madya:} த. மையம் + அத்து + ஆணி]
பார்வணம்	பார்வணம் pārvaṇam, பெ. (n.) 1. மான்; deer. 2. மான்செவிக்கள்ளி; leaf spurge. (சா.அக.); மறுவ: இலைக்கள்ளி

பார்வதம்	பார்வதம் pārvadam, பெ. (n.) வேம்பு. பார்க்க; பார்வதம்2 pārvadam, பெ. (n.) 1. வாலுளுவை; staff tree. 2. வேம்பு; neem tree. 3. மலை; mountain.
பார்வல்	பார்வல்1 pārval, பெ. (n.) பார்த்தல்; look. "பார்வலிருக்கை (புறநா.4.); பார்வல்2 pārval, பெ. (n.) 1. பார்க்கை; looking, look. "இன்கண் உடைத்தவர் பார்வல்" (குறள்.1152); 2. காவல்; watch. "பார்வற் பாசறை தரூஉம்' (பதிற்றுப்.84,5.); 3. பறவைக்குஞ்சு (யாழ்.அக.);; fledgling 4. மான் முதலியவற்றின் கன்று. (யாழ்.அக.);; young deer and other animals 5. பார்வை விலங்கு (யாழ்.அக.); பார்க்க;See {pārvalvilangu} [பார்வை → பார்வல்] பார்வல் pārval, பெ. (n.) தம் பகைவர் சேய்மைக்கண் வருதலைப் பார்த் திருத்தற்கரிய உயர்ச்சியையுடைய அரண் (நச்.மதுரை.231.);; port which have a watch tower. [பார்வை → பார்வல்]
பார்வற் பாசறை	பார்வற் பாசறை pārvaṟpācaṟai, பெ. (n.) காவற்பாசறை; encarmpment with guardroom. "பருந்துபறக் கல்லாப் பார்வற் பாசறை" (மது.231); "பார்வற் பாசறைத் தரூஉம் பல்வேற் பூழியர்……" (பதிற்று.84-5); [பார்வல் + பாசறை]

பார்வை	பார்வை pārvai, பெ. (n.) 1. காட்சி; looking. seeing; sight, vision, glance, look. 2. கண்; eye. "பார்வையில்லி மைந்தரும்" (சேதுபு.அசுவ.4.);; 3. தோற்றம் (வின்.);; appearance, view, aspect. 4. நேர்த்தி; that which is attractive, interesting or neat in appearance. 5. மதிப்பு (அக.நி.);; estimate. value, 6. நோக்கி ,மந்திரிக்கை; incantation uttered by a magician with his gaze fixed on his subject. "மருந்தருத்தவும் பார்வையினாலும்" (திருவிளை.பாண்டியன். 47.);; 7. கருவித்தை; magic. Black art. witch craft. (கொ.வ.);; 8. கண்ணோட்டம் (பிங்.);; benignity, kindliness. 9. சோதனை(வின்.);; review, rivision, examination. 10. மேல்விசாரணை(வின்.);; supervision, superintendence. 11. கவனம்(வின்.);; attention, observation. 12. பார்வை விலங்கு பார்க்க;See {parvai Vilangu} "[illegible] விளவின்" (பெரும்பாண் [illegible]
பார்வைக்காரன்	பார்வைக்காரன் pārvaikkāraṉ, பெ. (n.) 1. மந்திரித்து நோய் தீர்ப்போன்; one who effects cures by uttering charms. 2. அஞ்சனமிட்டுப் புதையல் காண்போன்; a sorcercer who finds out hidden treasure. 3. மதிப்பிடுவோன்; estimator, surveyor. 4. மேலதிகாரி; superior officer superintendent. [பார்வை + காரன்]
பார்வைக்குணம்	பார்வைக்குணம் pārvaikkuṇam, பெ. (n.) ஏவலாலுண்டாம் கோளாறு (வின்.);; a disease believed to be caused by wittchcraft. [பார்வை → குணம்]
பார்வைக்குறைவு	பார்வைக்குறைவு pārvaikkuṟaivu, பெ. (n.) 1. கட்புலன் மங்குகை (கொ.வ.);; defect in eyesight, myopia 2. பேணுதலில் உண்டாம் குறை (வின்.);; lack of supervision or attendence. [பார்வை → குறைவு]
பார்வைக்கூர்மை	பார்வைக்கூர்மை pārvaikārmai, பெ. (n.) பார்த்தலின் நுட்பம்; keenness of vision. (சா.அக.); [பார்வை + கூர்மை]

பார்வைச் சட்டம்	பார்வைச் சட்டம் pārvaiccaṭṭam, பெ. (n.) இரட்டைக் கதவுகளின் சந்தினை மூட விளிம்பில் தைக்கும் மரக்கம்பிச்சட்டம் (கட்டட. நாமா.);; frame nailed to the right leaf of a double door to cover the space between the leaves. [பார்வை + சட்டம்]
பார்வைச்சில்லு	பார்வைச்சில்லு pārvaiccillu, பெ. (n.) பார்வைத் தகடு (உ.வ.); பார்க்க;See {parvalt- tagaøu.} [பார்வை + சில்லு]
பார்வைத்தகடு	பார்வைத்தகடு pārvaittagaḍu, பெ. (n.) பூட்டுவாய்த்தகடு (சங்.அக.);; key plate. [பார்வை + தகடு]
பார்வைத்தாழ்ச்சி	பார்வைத்தாழ்ச்சி pārvaittāḻcci, பெ. (n.) 1. அசட்டை; neglect, want of care. 2. பார்வைக்குறைவு பார்க்க;See {parvai-kkusaivu} [பார்வை + தாழ்ச்சி]
பார்வைத்தூண்	பார்வைத்தூண் pārvaittūṇ, பெ. (n.) வீட்டினுடைய முகப்பிலேனுங் கூடத்திலேனும் அழகுபடச் செய்து நிறுத்துந் தூண் (இ.வ.);; decorated post at the entrance or at the central hall of a building. [பார்வை + தூண்]
பார்வைநரம்பு	பார்வைநரம்பு pārvainarambu, பெ. (n.) கண்நரம்பு (M.L.);; optic nerve. [பார்வை + நரம்பு.]
பார்வைநெசவு	பார்வைநெசவு pārvainesavu, பெ. (n.) முன்தானைக்கு முன்பு மூவிழையால் நெசவு செய்யப்படும் இரண்டு முழப்பகுதி; three threaded weaving of two cubit-measure in front of the border. [பார்வை + நெசவு]
பார்வைப் பக்கம்	பார்வைப் பக்கம் pārvaippakkam, பெ. (n.) தறியின் இடப்பக்க நெசவு; left-side weaving in a handloom. [பார்வை + பக்கம்]

பார்வைப்படல்	பார்வைப்படல் pārvaippaḍal, பெ. (n.) கண்ணுக்குப் புலப்படம்; to be perceived in the eye. "பார்பார்வைப் பட்டாற் பலியா செபங்கள்" (சைவச. பொது.கசக.); [பார்வை + படல்]
பார்வைப் பலகை	பார்வைப் பலகை pārvaippalagai, பெ. (n.) நிலைப்படியில் கதவுப் பொருத்துக்கு மேல் அழகுற அமைக்கப்படும் பலகை (இ.வ.);; plank placed on the transion of a door. [பார்வை + பலகை]
பார்வைபார்-த்தல்	பார்வைபார்-த்தல் pārvaipārttal, 11. செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. மதித்தல்; to estimate. 2. சோதித்தல்; to examine; to supervise. 3. நோக்கி மந்திரித்தல்; to look, intently, as an enchanter to practise magic. 4. ஏவல் வைத்தல் (இ.வ.);; to sorcerize. [பார்வை + பார்-,]
பார்வைமடப்பிணை	பார்வைமடப்பிணை pārvaimaḍappiṇai, பெ. (n.) பார்வை விலங்கு; "பார்வை மடப்பினை தழீஇப் பிறிதோர்" (புறநா.320-4);
பார்வைமான்	பார்வைமான் pārvaimāṉ, பெ. (n.) பார்வை மிருகம் (பெருமாண்.95, உரை.); பார்க்க;See {pārvai mirugam}
பார்வை மிருகம்	பார்வை மிருகம் pārvaimirugam, பெ. (n.) விலங்குகளைப் பிடித்தற்குப் பழக்கிய விலங்கு; animal used as a decoy. பார்வை விலங்கு என்பது முற்றுந் தமிழாம். [பார்வை + {skt.mrga)} த. மிருகம்]
பார்வைமுந்தி	பார்வைமுந்தி pārvaimundi, பெ. (n.) மேல்முந்தி; the edge of the skirt worn upon her shoulders. [பார்வை + முந்தி]
பார்வையாளர்	பார்வையாளர் pārvaiyāḷar, பெ. (n.) 1. திரைப்படம், கலை நிகழ்ச்சி, விளையாட்டு போன்றவற்றை காணவருபவர், கண்டு களிப்பவர்; viewer; audience: spectator; "பார்வையாளர்களால் விளையாட்டரங்கு நிரம்பி வழிந்தது" 2. (ஒரு நிகழ்ச்சி, பணி போன்றவற்றை நேரில் கண்டு); தகவல், பரிந்துரை போன்றவை தருவதற்காக அனுப்பப்படுவர் ; observer. "கட்சியின் மாநிலத் தேர்தலுக்கு மேலிடத்திலிருந்து பார்வையாளர்கள் வந்திருந்தனர்". [பார்வை + ஆளர்]

பார்வையிடு-தல்	பார்வையிடு-தல் pārvaiyiḍudal, 20. செ.கு.வி. (v.i.) 1. அணிவகுப்பு, கலை நிகழ்ச்சி போன்றவற்றை ஓர் இடத்திலிருந்து காணுதல்; inspect; watch (a parade, gageantry, etc.); "முப்படை அணிவகுப்பைக் குடியரசுத் தலைவர் பார்வையிட்டார்" 2. மேற் பார்வையிடுதல்; supervise;visit (for checking.); "திடீரென முதல்வர் மருத்துவ மனையைப் பார்வையிடச் சென்றார்." [பார்வை + இடு-,]
பார்வையிலி	பார்வையிலி pārvaiyili, பெ. (n.) குருடன். (சேதுபு. அசுவ.4.);; blind person. [பார்வை + இலி]
பார்வையுகம்	பார்வையுகம் pārvaiyugam, பெ. (n.) இரண்டு பார்வை நரம்புகளும் கூடுமிடம்; the crossing of the two optic nerves. (சா.அக.); [பார்வை + யுகம்]
பார்வை வளம்	பார்வை வளம் pārvaivaḷam, பெ. (n.) சீலையில் வெளிவைத்துக் கட்டக்கூடிய தோற்றமுள்ள பக்கம் (வின்.);; outside or right side of a cloth opp. to {kuruṭṭu-valam} [பார்வை + வளம்]
பாரக்கண்டை	பாரக்கண்டை pārakkaṇṭai, பெ. (n.) மட்டி மீன்வகை; a kind of fish. [பாரை+கெண்டை → பாரக்கெண்டை]
பாரக்கற்றலை	பாரக்கற்றலை pārakkaṟṟalai, பெ. (n.) கற்றலை மீன்வகை (பறாளை பள்ளு.15.);; a kind of fish. [பாரை + கற்றலை → பாரக்கற்றலை]
பாரகம்	பாரகம்1 pāragam, பெ. (n.) நிலம்; earth. "கிளர் நீருடுத்த பாரகம்" (கம்பரா. மந்தரை.76.); "பாரகம் அடங்கலும் பசிப்பிணி அறுகென" (மணிமே.16-134); "பாரக வீதியிற் பண்டையோ ரிழைத்த" (மணிமே.28-201); [பார் → பாரகம்] பாரகம்2 pāragam, பெ. (n.) திரைச்சீலை (பிங்.);; curtain. பாரகம் pāragam, பெ. (n.) தோணி. (சங்.அக.);; boat.

பாரகர்	பாரகர் pāragar, பெ. (n.) 1. கரைகண்டவர்;(கோயிற்பு.நடராச.33.); one who learn verywell. 2. சுமப்பவர்; career, bearer. "பாரகர் பரிக்கக்கொட்ட" (சி.சி.2:95.); 3. நாயகர்; the supreme being. "ஒப்புடைய மனத்தினராய்ப் பாரகர் பாரியர் வாழு முறயுளெங்கும்" (அரணகிரிபு.நக.14.); [பார் → பாரகர்]
பாரகன்	பாரகன்1 pāragaṉ, பெ. (n.) பாரங்கதன் பார்க்க;See {pārangatan.} "வேதபாரகன்" (கம்பரா.இரணி.27); பாரகன்2 pāragaṉ, பெ. (n.) 1. சுமப்போன்; carrier, bearer. "பாரகர்பரிக்க" (சி.சி.2,95.); 2. தாங்குபவன்; supporter, sustainer. "பாரகன் றனையும்" (சிவதரு.பாவ.8.); [பாரகம் → பாரகன்] பாரகன்1 pāragaṉ, பெ.(n.) சுமப்போன்; carrier, bearer. "பாரகர்பரிக்க (சி.சி.2,95);. 2. தாங்குபவன்; supporter, sustainer. "பாரகன் றனையும் (சிவதரு.பாவ.8);. [Skt. {} → த. பாரகன்]
பாரகாவியம்	பாரகாவியம் pārakāviyam, பெ. (n.) பெருங்காப்பியம்; great epic. "பாரகாவியமெலா மீரிரு தினத்தினிற் பகர" (தமிழ்நா.221.); [பார + காவியம்] பாரகாவியம் pārakāviyam, பெ.(n.) பெருங்காப்பியம்; great epic. "பார காவியமெலா மீரிரு தினத்தினிற் பகர" (தமிழ்நா.221);. [Skt. {} → த. பாரகாவியம்]
பாரகூலி	பாரகூலி pāraāli, பெ. (n.) சாமானை எடுத்துக் கொண்டு போவதற்குரிய கூலி (s.i.i.i140.);; cartage; freight, carrier's charges. [பாரம் + கூலி]

பாரங்கம்	பாரங்கம் pāraṅgam, பெ. (n.) இலவங்கப் பட்டை (சங்.அக.);; cinnamon bark.
பாரங்கி	பாரங்கி pāraṅgi, பெ. (n.) பாரங்கு, 1. (சங். அக.); பார்க்க;See {pārarigui.}
பாரங்கு	பாரங்கு pāraṅgu, பெ. (n.) 1. சிறுதேக்கு(சங்.அக.);;See {sirutēuku;} beetle killer. 2. காட்டிலவு (சங். அக.);; false tragacanth. 3. நரிவாழை. (மலை.);; tube flower. மறுவ: கோங்கிலவு. பாரங்கு pāraṅgu, பெ.(n.) 1. சிறுதேக்கு (சங்.அக.);; beetle killer. 2. காட்டிலவு (சங்.அக.);; false tragacanth. 3. நரி வாழை (மலை.);; tube flower. [Skt. {} → த. பாரங்கு]
பாரச்சாவு	பாரச்சாவு pāraccāvu, பெ. (n.) 1. அகவை முதிர்ந்தோரின் இறப்பு(இ.வ.);; death of a very old person. 2. காலமல்லாத காலத்தில் ஏற்படும் இறப்பு. untimely death of a person. [பாரம் + சாவு]
பாரச்சுமை	பாரச்சுமை pāraccumai, பெ. (n.) கனத்த சுமை (யாழ்.அக.);; heavy burden. [பாரம் + சுமை]
பாரசவம்	பாரசவம் pārasavam, பெ. (n.) படைக்கலப் பொது (யாழ்.அக.);; weapon.
பாரசிகை	பாரசிகை pārasigai, பெ. (n.) பருந்து (பிங்.);; hawk, falcon kite. மறுவ: காரத்தி
பாரசீகவோமம்	பாரசீகவோமம் pāracīkavōmam, பெ. (n.) குராசானியோமம்; black hencane. [பாரசீகம் + ஒமம்]

பாரஞ்சாம்பி	பாரஞ்சாம்பி pārañjāmbi, பெ, (n.) சுமையை யேற்றியிறக்குவதற்குரிய கருவி(புதுவை.);: crane. [பாரம் + சாம்பி]
பாரடித்திருக்கை	பாரடித்திருக்கை pāraḍittirukkai, பெ. (n.) கடலடிப் பாறைகளின் இடுக்கில் தங்குமொரு திருக்கை மீன் வகை; a kind of trukkaimin. [பாரடி + திருக்கை]
பாரணம்	பாரணம் pāraṇam, பெ. (n.) மனத்திற்கு இசைந்து ஓதுதல்; ceremonial recitation. "பாரணங்க ளெங்கும் பரந்தொலிப்ப" [பார்1 + அணம்] பாரணம்2 pāraṇam, பெ. (n.) மேகம் (யாழ்.அக.);; cloud. [பார்2 + .அணம்] பாரணம்1 pāraṇam, பெ.(n.) 1. உண்ணுகை; eating, taking food. "தேவர் பாரணம் பண்ண விட்ட பைம்பொன் வேதிகையில் (பாரத. இராசசூ.90);. 2. நோன்பு இருந்து உண்ணுகை; breaking a fast. "வந்தமாதவர்களோடும் பாரண மகிழ்ந்து செய்தான் (கந்தபு.கந்தவி. 14);. 3. நிறைவு (யாழ்.அக.);; satistaction. [Skt. {} → த. பாரணம்]
பாரத்தனம்	பாரத்தனம் pārattaṉam, பெ. (n.) பெருமிதம்; pride of achievement. "பாரத்தனம்பேசல் பண்போ" (தாயு.பராபர.271.); [பாரம் + தனம்]

பாரத்துவாசம்	பாரத்துவாசம் pārattuvācam, பெ. (n.) 1. வலியன் (திவா.); பார்க்க, kingcrow. 2. காடை (வின்.); பார்க்க Quail. 3.கற்பநூல ளொன்று (தொல்.பொ.75,உரை.); a treatise on kalpa. 4. எலும்பு. (யாழ். அக.);; bone. பாரத்துவாசம் pārattuvācam, பெ.(n.) 1. கரிக்குருவி (திவ.);; king crow 2. காடை; quail. 3. வாழ்நாளை நீடிக்கச் செய்யும் மருந்து பற்றிக் கூறும் ஒரு நூல் (தொல்.பொருள். 75. உரை);; a treatise on kalpa. 4. எலும்பு; bone. [Skt. {} → த. பாரத்துவாசம்]
பாரத்தொந்தரை	பாரத்தொந்தரை pārattondarai, பெ. (n.) தொந்தரவு மிக்க பெருஞ்செயல்(வின்.);; a weighty and troublesome business. [பாரம் + தொந்தரை]
பாரதம்	பாரதம்2 pāradam, பெ. (n.) இதளியம். (நாமதீப.395.);; quick silver. பாரதம் pāradam, பெ.(n.) 1. பாரதப்போர்; the great war of {} "நீயன்றி மாபாரதமகற்ற மற்றார் கொல் வல்லாரே (பாரத.கிருட்டிண.34);. 2. மாபாரதம்; the Mahabharata. [Skt. {} → த. பாரதம்]

பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனார்	பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனார் bāradambāṭiyaberundēvaṉār, பெ. (n.) பாரத வெண்பாப் பாடிய புலவர்; a poet, the author of {pārada-Venbā.} பாரதத்தை வெண்பாவும் அகவலும் உரைநடையும் விரவிவரப் பாடி வெளியிட்டமையால் பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார் என்று அழைக்கப்பெற்றார். இவர் பாடிய பாரதம் முழுவதும் கிடைக்கவில்லை;உத்தியோக பருவம், வீடும பருவம், துரோண பருவம் ஆகிய மூன்று பருவங்களிலும் 818 வெண்பாக்களும் 6 ஆசிரியப் பாக்களும் 6 ஆசிரிய மண்டிலப் பாக்களும் மட்டுமே கிடைத்திருக்கின்றன. இவர் பிறந்தது தொண்டை நாடு எனத் தொண்டைமண்டல சதகத்தால் அறிகிறோம். இப்பொழுது அச்சிட்டு வழங்கும் பாரத வெண்பாவில் முதலில் விநாயக வணக்கமும், அடுத்துத் தெள்ளாற்றில் போர்வென்ற அரசன் சிறப்புங் கூறுவது காரணமாகப் படிக்காகப் புலவர் இவரைத் தொண்டை மண்டலத்தார் என்று எழுதி வைத்தார். தெள்ளாற்றில் போர் வென்ற நிகழ்ச்சி கடைக்கழங்கம் அழிந்த பல்லாண்டுகளுக்குப் பின்னரேயாகும். ஆதலின் இப்பிற்காலப் பாரத நூலுக்கு வேறாகச் கழகக்காலத்தில் தோன்றிய பாரதநூல் ஒன்று இருத்தல் வேண்டும். நச்சினார்க் கினியராலும், தொல்காப்பியத்தின் பிற உரையாசிரியர்களாலும் மேற்கோள்களாக எடுத்தாளப்பட்ட பாரத நூற் செய்யுட்கள் முற்காலத்தனவாகலாம். பாண்டியர்களின் வேள்விக்குடிச் செப்பேடு, தமிழ்க் கழகம் நிறுவிய சில ஆண்டுகளுக்குப் பின் வந்த பாண்டிய மன்னன் ஒருவன் பெரு முயற்சியால் பாரதம் தமிழில் ஆக்கப்பட்டது என்று கூறுகின்றது. எனவே இந்நூல் கழகக்காலத்தின் முடிவில் தோன்றியிருக் கலாம் என்று கருதுகின்றனர். ஐங்குறு நூறு, அகநானூறு, புறநானூறு, நற்றிணை, குறுந்தொகை ஆகிய ஐந்து தொகை நூல்களிலுமுள்ள கடவுள் வாழ்த்துப் பாடல்கள். பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார் பெயரில் இடம்பெற்றுள்ளன. இக்கடவுள் வாழ்த்துப் பாடல்கள் சிவபிரான், திருமால், முருகன் ஆகிய கடவுள்களுக்குக் கூறப்பட்டவையாகும்.)
பாரதவெண்பா	பாரதவெண்பா pāradaveṇpā, பெ. (n.) பெருந்தேவனாரால் பெரும் பான்மையும் வெண்பாவிற் பாடப்பட்ட பாரதம்; the {paradam,} composed chiefly in {Venbå} metre by {peruntēvanār.} [பாரத + வெண்பா]
பாரதாகம்	பாரதாகம் pāratākam, பெ. (n.) பேராமுட்டி; fragrant stickly mallow. (சா.அக.);
பாரதிக்கை	பாரதிக்கை pāradikkai, பெ. (n.) {(nàtya);} இணக்கை வகை. (பரத. பாவ. 58.);; a pose with both hands. [பாரதி + கை]
பாரதிகி	பாரதிகி pāradigi, பெ. (n.) கடம்பு; cadamba tree. (சா.அக.);
பாரதிரசம்	பாரதிரசம் pāradirasam, பெ. (n.) இதளியம் கந்தகம் முதலியன சேர்ந்த கூட்டுமருந்து வகை (பைஷஜ. 153.);; a medicine compounded of quicksilver, sulphur and other ingredients. [பாரதி + ரசம்]

பாரதூரம்	பாரதூரம் pāratūram, பெ. (n.) 1. பெருந்தூரம் (வின்.);; great distance. 2. இன்றியமையாதது that which is important or Momentous. 3. ஆழ்ந்த எதிர்காலம் பற்றிய ஆராய்ச்சி (கொ.வ.); foresight. [பாரம் +தூரம்]
பாரப்பட்ட காரியம்	பாரப்பட்ட காரியம் pārappaṭṭakāriyam, பெ. (n.) 1. பெரிய செய்தி; serious affair. 2. பெரும்படியான தொழில்; business on a large scale. [பாரப்பட்ட + skt. {karya,} த. காரியம்]
பாரப்படு-தல்	பாரப்படு-தல் pārappaḍudal, செ.கு.வி. (v.i.)(யாழ்ப்.) 1. பொறுப்புமிகுதல்; to become burdensome or onerous. 2. சுமைமிகுதல்; to be heavily laden. 3. வழக்கு மன்றத்தில் உகவலுக்கு வைக்கப்படுதல்; to be committed for trial.
பாரப்பழி	பாரப்பழி pārappaḻi, பெ. (n.) பெருங்குற்றம் (யாழ்.அக.);; serious offence. [பாரம் + பழி]
பாரப்புரளி	பாரப்புரளி pārappuraḷi, பெ. (n.) 1. பெரும்பொய்: downright lie. 2. பெருங்குறும்பு; great mischief. [பாரம் + புரளி]

பாரம்	பாரம்1 pāram, பெ. (n.) 1. உலகம் (பிங்.);; earth. 2. பருத்தி; indian cotton plant. "பாரம் பீரம் பைங் குருக்கத்தி" (குறிஞ்சிப்.92.); [பார் + பாரம்] பாரம்2 pāram, பெ. (n.) 1. பொறுக்கை (சூடா.);; bearing, sustaining. 2. கனம் (சூடா.);; weight,heaviness. "பாரக்குடர் மிடைபாசடை" (இராம. கரன்.64.); 3. சுமை; burden, load. "பாரேறு பெரும்பாரந்தீர (திவ்.பெரியதி. 2,10,8.); 4. இடவேறுபாடு பற்றி 20 அல்லது 21 அல்லது 28 துலாங்கொண்ட நிறைவகை (பிங்.);; a standard weight= 20, 210r28 {tulām} in different localities. 5. பொறுப்பு; accountability, responsibility, charge, trust. 'அவன்மேல் பாரமேற்றினார்' (வின்.); 6. பெருங்குடும்பம்; big family, considered a burden. "பசித்தும் [illegible] பாரமுமிலமே" (புறநா [illegible]
பாரம் தூக்கி	பாரம் தூக்கி pāramtūkki, பெ. (n.) பளுதூக்கி பார்க்க;See {palutükki} [பாரம் + தூக்கி]
பாரமர்	பாரமர் pāramar, பெ. (n.) மாமரம்; mango tree. (சா.அக.);
பாரமா	பாரமா pāramā, பெ. (n.) மாமரம் (சங்.அக.);; mango tree.
பாரமேச்சுவரம்	பாரமேச்சுவரம் pāramēccuvaram, பெ. (n.) சிவனியத்தோன்றியம் இருபத்தெட்டனுள் ஒன்று (சைவச.பொது.334,உரை.);; an ancient {Šaiva} scripture in sanskrit, one of 28 {civákamam, qv.§.} [பரம → பாரம + skt. ஈச்சுரம்]
பாரற	பாரற pārar̲a, பெ. (n.) தடையற; without hinderance. "பாவீற்றிருந்த கலைபாரறச் சென்ற கேள்விக் கோவீற்றிருந்த குடி நாட்டணி கூறலுற்றேன்" (சிந்.நாமக.1.);

பாரா	பாரா pārā, பெ. (n.) செவுளில்லாத கடல்மீன்; பாரை மீனின் வேறானது (செங்கை.மீனவ.);; a kind of sea fish that which is different from {pārāi min.} பாரா1 pārā, பெ.(n.) இதளியம்(பாதரசம்); (இ.வ.);; mercury, quick-silver. பாரா2 pārā, பெ.(n.) 1. காவல்; watch, custody. 2. பாராக்காரன்;see {}. [U. pahra → த. பாரா2] பாரா3 pārā, பெ.(n.) கட்டானாட்டத்தில் எட்டினையும், பன்னிரண்டினையும் குறிக்குந் தாய வகை; count of 8 or 12 in the game of draught. [U. {} → த. பாரா3] பாரா4 pārā, பெ.(n.) பகுதி (இ.வ.);; bit, fragment. துண்டு
பாராகலம்	பாராகலம் pārākalam, பெ. (n.) பன்னிரண்டு பெரிய மரக்கால் கொண்ட கலவளவு (இ.வ.);; a kalam measure of 12 big marakkal. [பருமை → பாரா + கலம்]
பாராங்கல்	பாராங்கல் pārāṅgal, பெ. (n.) சுக்கான்கல்: limestone. (சா.அக.);
பாராசாரியம்	பாராசாரியம் pārācāriyam, பெ. (n.) சிற்பநூல் வகை (இருசமய.);; a treatise on architecture, one of 32 {Šispanul.}

பாராட்டு-தல்	பாராட்டு-தல் pārāṭṭudal, 5. செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. புகழ்தல்; to applaud, commend, eulogise. "பண்பு பாராட்டு முலகு" (குறள்.994.); "பரமனுக்கன்பரான வடியர் பாராட்டு வாரென்று" (சிவரக.பாயிர.20); 2. அன்பு செய்தல்; to caress, fondle, to entertain. "புதுவது பன்னாளும் பாராட்ட" (கலித்.24.); 3. பெருமித முரைத்தல்; to boast, make a parade of; to magnify, exaggerate. "பாசம்போய் நின்றவர்போற் பாராட்டி" (தாயு.பராபர.41.); "மைந்தரைத் தாங்கித்தாயார் மகிழ்ந்து பாராட்டு மோசை' (அருணகிரிபு.திருநாட்10.); 4. கொண்டாடுதல்; to celebrate. "பற்றற்ற கண்ணும் பழமை பாராட்டுதல்" (குறள். 524.); 5. பலகாலுஞ் சொல்லுதல்; to repeat, say over and over. "பயனில்சொல் பாராட்டு வானை" (குறள்,196.); 6. விரித்துரைத்தல் (வின்.);; to expatiate; to dwell on 7. புனைத்தில்
பாராட்டுக்காரன்	பாராட்டுக்காரன் pārāṭṭukkāraṉ, பெ. (n.) 1. பகட்டானபோக்குள்ளவன்; top finical or showy person. 2. புனைந்து கூறுவோன்; exaggerator.
பாராட்டுச்சரிப்பு	பாராட்டுச்சரிப்பு pārāṭṭuccarippu, பெ. (n.) சொற்களை எடுத்துக் கூறுகை(புதுவை.);; emphasis on a word. [பாராட்டு + உச்சரிப்பு]
பாராட்டுந்தாய்	பாராட்டுந்தாய் pārāṭṭundāy, பெ. (n.) ஈன்ற தாய் (திவா.);; mother. [பாராட்டும் + தாய்]
பாராட்டுப்பேசு-தல்	பாராட்டுப்பேசு-தல் pārāṭṭuppēcudal, 12. செ.குன்றாவி.(v.t.) புகழ்தல்; to applaud. [பாராட்டு + பேசு-,]
பாராட்டுவாக்கியம்	பாராட்டுவாக்கியம் pārāṭṭuvākkiyam, பெ. (n.) பகட்டுப் பேச்சு;(புதுவை.); magniloquence. [பாராட்டு + வாக்கியம்] skt. {vakya} த. வாக்கியம்

பாராணி	பாராணி pārāṇi, பெ. (n.) வண்டியின் அச்சு; axis of the cart. [பார் + ஆணி]
பாராத்தியம்	பாராத்தியம் pārāttiyam, பெ. (n.) துன்பம் (இ.வ.); misery distress.
பாராதுரம்	பாராதுரம் pāràturam, பெ. (n.) ஆழ்ந்த முன்ஆராய்வு(இ.வ.);; foresight. 'பாரதூரமறியாதவன்'. [பாரதூரம் → பாராதூரம்]
பாராபாரி	பாராபாரி pārāpāri, பெ. (n.) பேரளவு; great dimension. 'முழம் கட்டையென்றால் அகலம் பாராபாரி என்பார்கள்' (மதி.கள.i.5.);
பாராமுகம்	பாராமுகம் pārāmugam, பெ. (n.) 1. ஒருவரை பார்த்ததாகக் காட்டிக்கொள்ளாத போக்கு; deliberate mattention;ignoring. 'உதவி கேட்டுவிடுவானோ என்று நினைத்துப் பாராமுகமாக உட்கார்ந்திருந்தார் 2. வேண்டுமென்றே ஒதுக்கிப் புறக்கணிக்கும் போக்கு; indifference;neglect. "தொழிலாளர் சிக்கலில் அரசு பாராமுகமாக இருக்கவில்லை" "இந்தச் சிக்கிலில் நீங்களும் ஏன் பாராமுகமாக இருக்கிறீர்கள்?"
பாராயணபத்திரம்	பாராயணபத்திரம்2 bārāyaṇabattiram, பெ. (n.) ஆசிரியர் மாணாக்கருக்குக் கொடுக்கும் உறுதிச் சீட்டு (யாழ்.அக.);; an undertaking given by a teacher to his students. [பாராயணம் + பத்திரம்] skt {Bathira} த. பத்திரம்
பாராயணம்	பாராயணம் pārāyaṇam, பெ. (n.) சமய நூல்களை முறைப்படி ஓதுதல் அல்லது படித்தல்; ceremonial recitation or reading. "பாராயண மறை நான்கையும்" (கம்பரா.நிகும்ப. 139.); "கோயிலில் வேத பாராயணம் நடந்து கொண்டிருந்தது" "வேதபாராயணப் பனுவன் மூவர் செய்பனுவலதுகபகரவோ" (தாயு.சச்சி.);
பாராயணன்	பாராயணன் pārāyaṇaṉ, பெ. (n.) 1. முறையாக ஓதுபவன்; person who adheres to a course of reading. 2. ஒன்றனைக் குறிக்கொள்வோன் (பிங்.);; person who concentrates his mind on one object.

பாராயணி	பாராயணி1 pārāyaṇi, பெ. (n.) 1. கலைமகள் (யாழ்.அக.);; the goddess of clearning. 2. முறையாக ஒதுபவன்-ள்(சங்.அக.);; one who adheres to a course of reading. பாராயணி2 pārāyaṇittal, 4. செ.குன்றாவி. (v.t.) பாராயணமாகப் படித்தல்; to read ceremoniously, as in {pārāyanam.} "அதிகமாகப் பயின்றும் பாராயணித்தும்" (இராமநா.முகவுரை. பக்.17.);
பாராயணிகன்	பாராயணிகன் pārāyaṇigaṉ, பெ. (n.) மாணாக்கன் (யாழ்.அக.);; one who studies, student. [பாராயணி → பாராயணிகன்]
பாரார்	பாரார் pārār, பெ. (n.) பகைவர் (நிகண்டு.);; enemies. [பார் + ஆ (எதிர்மறை); + அர்] பாரார் pārār, பெ. (n.) 1. நிலவுலகத்தார்; people of the earth. "பாரார் வீசும்புள்ளார்"(திருவாச.8.2.); [பார் + ஆர்]
பாராவாரம்	பாராவாரம் pārāvāram, பெ. (n.) 1. கடல்; sea ocean. "பாராவாரம் பல்வளம் பழுநிற காராளர் சண்பை" (மணிமே. 3, 58.); "பாராவாரந் தணைப்பணிவன்" (சேதுபு.சேதுவந்-24.); 2. கடற்கரை (பிங்.);; sea-shore. [பாரா + வாரம்]
பாராளுமன்றம்	பாராளுமன்றம் pārāḷumaṉṟam, பெ. (n.) காண்க;நாடாளுமன்றம்;See {nagalu◌ாaram}_ "பாராளுமன்ற அவையில் மேலவை, மக்களவ என் இருஅவைகள் இருக்கின்றன"

பாரி	பாரி1 pārittal, 11. செ.கு.வி. (v.i.) 1.பரவுதல்; to spread, expand, to around. "இவணலம் பாரித்திட்ட விந்நகர்" (சீவக.706); 2. பருத்தல் (கொ.வ.);; to be bulky, huge. "பாரிக்குமார முலை யுமையாட்கும்" (மறைசையந்.); 3. மிகுதியாதல்; to increase. "தாரிப்பின்றிப் பசிதலைக் கொள்வது பாரித்து" (பெரியபு. இளையான்.9.); 4. தோன்றுதல்; to arise, appear, come into being. "பகல் செய் மண்டிலம் பாரித்தாங்கு" (பெரும்பாண்.442.); 5. ஆயத்தப்படுதல்; to prepare. "பாயிய வெழுந்த வேங்கை பாரிக்குமளவில்" (சூளா.துற.19.);. பாரி2 pārittal, 11. செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வளர்த்தல்; to foster. 'பண்பின்மை பாரிக்கும்நோய்" (குறள்.851);. 2. தோன்றச் செய்தல்; to cause to appear. 3. அமைத்துக் கொடுத்தல்; to cause to be obtained.
பாரிக்கைவாரி	பாரிக்கைவாரி pārikkaivāri, பெ. (n.) பெருநாகதாளி; prickly pear. (சா.அக.);.
பாரிக்கோடு	பாரிக்கோடு pārikāṭu, பெ. (n.) சிறுவர் விளையாட்டு வகை; a kind of children's game. இதில் இருவகை 1. நாலாளம் பாரி ஆடுகருவி: ஏறத்தாழ நாற்கசச்சதுரமான ஒர் அரங்கு கீறப்படும். ஆடுவார் தொகை: இதை ஆட எண்மர் வேண்டும். ஆடிடம்: இது பொட்டலிலும் ஆன்ற முற்றத்திலும் ஆடப்பெறும். ஆடுமுறை: நந்நான்கு பேருள்ள இருகட்சி அமைக்கப்படும். உடன்பாட்டின் படியோ, திருவுளச் சீட்டின்படியோ, பிறவகைத் தேர்தற்படியோ, ஒரு கட்சியார் அரங்கிற்குள் நிற்க, இன்னொரு கட்சியார் பக்கத்திற் கொருவராகக் கோட்டின் மேல் நின்று கொள்வர், உன்நிற்பார் கோட்டின்மேல் நிற்பாராகில் தொடப்படாமல் வெளியேற வேண்டும் அங்ஙனம் ஒருவன் வெளியேறி விடினும் உள்நிற்பார்க்கு வெற்றியாய் ஆட்டை முடிந்துவிடும். முதலில் வெளியேறுபவன் கோட்டின் மேல் நிற்பாருள் ஒருவனால் தொடப்பட்டுவிடின், மறிப்பார்க்கு (அதாவது கோட்டின் மேல் நிற்பார்க்கு); வெற்றியாய் ஆட்டை முடியும். அதன்பின் மறிப்பார் உள்நிற்பாராகவும், உள்நிற்பார் மறிப்பாராகவும் மாறவேண்டும். 2. எட்டாளம் பாரி இது எண் கசச் சதுரங் கீறிப் பதினறுவரால் ஆடப்படும், எண்மர் உள்நிற்க, எண்மர் பக்கத்திற்கிருவராகக் கோட்டின் மேல் நின்று மறிப்பர். நாலாளம் பாரியும் எட்டாளம் பாரியும் ஆடுமுறையொன்றே. (தமிழ்நாட்டு விளையாட்டுக்கள்.பக்.52.); [பாரி + கோடு]

பாரிகாரர்	பாரிகாரர் pārikārar, பெ. (n.) இராக்காவற் காரர்; night watchman. [பாரி + காரர்]
பாரிசத்தான்	பாரிசத்தான் pārisattāṉ, பெ. (n.) 1. நண்பன்;(புதுவை.); ; friend. 2. ஒரு கட்சியைச் சேர்ந்தவன்(இ.வ.);; partisan.
பாரிசாத்தி	பாரிசாத்தி pāricātti, பெ. (n.) பலாமரம்; jack tree. (சா. அக.);
பாரிசாதா	பாரிசாதா pāricātā, பெ. (n.) அமுக்கிராங் கிழங்கு; horse root. (சா.அக.);
பாரிடம்	பாரிடம் pāriḍam, பெ. (n.) நிலம் (சங்.அக.);; earth. [பார் + இடம்] பாரிடம்2 pāriḍam, பெ. (n.) பூதம்; demon;goblin. "குறுந்தாட் பாரிடங்குளிப்ப" (கல்லா.34.7.);
பாரிண்டி	பாரிண்டி pāriṇṭi, பெ. (n.) சிவனார்வேம்பு; shiva's neem. (சா.அக.);
பாரித்திரம்	பாரித்திரம் pārittiram, பெ. (n.) முருங்கை(வைத்தியபரி.);; drumstick.
பாரித்துரை-த்தல்	பாரித்துரை-த்தல் pārittuɾaittal, 4. செ.கு.வி.(v.i.) விரித்துரைத்தல்; to lecture. "பயனில-பாரித் துரைக்கு முரை" (குறள்.193.); [பாரித்து + உரை-,]

பாரிப்பு	பாரிப்பு1 pārippu, பெ. (n.) 1. பருமன்; bulkiness largeness, hugeness. 2. பரப்பு; expanse extent. "ஆவியின் தன்மை யளவல்ல பாரிப்பு" (திவ்.இயற்.திருவிருத்.67); 3. விருப்பம்; desire, pleasure. "கோரின காரியத்தனவல்ல இப்பளிப்பு" (ஈடு,3,7,2.); 4. வீரச்செயல்: heroic deed. feat of strength. "மதுகைடவர் பாரிப்பு" (குமரேச.47.);. பாரிப்பு pārippu, பெ. (n.) 1. கனம்; heaviness, weight, gravity. "கதிர்மலைப் பாரிப்புக் கண்டு" (இலக்.வி.523, உரை.);. 2. அதிகப்படுகை (வின்.);; seriousness. (திருக்கோ.132, உரை);. பாரிப்பு pārippu, பெ. (n.) ஒருப்பாடு; aggregarim;undivided attention to an object. "கனித்தொண்டை வாய்ச்சி கதிர் முலைப்பாளிப்புக் கண்டு" (திருக்கோ
பாரிபறம்பு	பாரிபறம்பு pāribaṟambu, பெ. (n.) பாரியின் மலைநாடு; a hill region belonging to the chief {pāri} "பாரி பறம்பிற் பணிச்சுனைத் தெண்ணீர்" (குறுந்.196-3); "உரைசால் வண்புகழ்ப் பாரி பறம்பின்" (அகம்.303-10); "பாரி பறம்பிற் பணிச்சுனைத் தெண்ணீர்" (புறநா.176-9); [பாரி + பறம்பு]
பாரிபாசம்	பாரிபாசம் pāripācam, பெ. (n.) குடைவேல்; umbrella thron babool.
பாரிபாவியம்	பாரிபாவியம் pāripāviyam, பெ. (n.) 1. கோட்டம்; arabian costus. 2. ஒருவகை மாத்திரை; a pill (சா.அக.);

பாரிமகளிர் (சங்ககாலம்)	பாரிமகளிர் (சங்ககாலம்) pārimagaḷircaṅgagālam, பெ. (n.) வள்ளல் பாரியின் பெண்மக்கள்; daughters of {ari,} a philontharaphist. சங்கவை என வழங்குகின்றன. பாரி இறந்த பின்னர் அவர் நண்பரான கபிலர் இவர்களை விச்சிக்கோ, இருங்கோவேள் என்ற குறுநில மன்னர்களிடம் அழைத்துச் சென்று மணக்க வேண்டியதாகவும், அவர்கள் மூவேந்தருக்கும் பகைவனான பாரியின் மகளிரை மணக்க அஞ்சினாரெனவும், பின்னர் வேறு வழியின்றிப் பார்ப்பாரிடம் இவர்களைத் அடைக்கலப் படுத்தி வடக்கிருந்து உயிர் துறந்தார் என்றும் புறநானூற்றுச் செய்யுட்கள் (200,201); கூறுகின்றன. பாரி மகளிர் மழையில் நனைந்து வருந்திய ஔவையாருக்கு தம் சீலைச் சிற்றாடையினையும், கீரை உணவினையும் கொடுக்க, ஔவையார் அவர்கள் அன்பினைப் பாராட்டிப், பாடிய செய்தி பாரி பறித்த பரியும்' என்னும் தனிப்பாடலால் அறியப்படுகின்றது. ஔவையார் மூவேந்தரையும் இணக்கப்படுத்திப் பாரிமகளிர் இருவரையும் திருக்கோயிலூர் மலையமான் புதல்வர் இருவர்க்கும் மணமுடித்துவைத்தார் என்று பிற்காலக் கதைகள் கூறுகின்றன. "கைவண் பாரி மகளி ரென்றவென் தேற்றாப் புன்சொ னோற்றிசிற் பெரும' (புறம்.202-15);
பாரிய	பாரிய pāriya, பெ.அ (adj.) 1. பெரும்;மிகுந்த(இலங்.);; great. "பாரிய முயற்சி" "பாரிய சாதனை" 2. அரிய; அருமையான; rare. "பாரிய கண்டுபிடிப்பு" "பாரிய கலைஞர்" [பரிய → பாரிய]
பாரியம்	பாரியம் pāriyam, பெ. (n.) 1. கடுக்காய்; gall nut. 2. முருக்கு; bastard teak (சா.அக.); மறுவ: கலியாணமுருங்கை.
பாரியன்	பாரியன் pāriyaṉ, பெ. (n.) பசளை; spinach. (சா.அக.);
பாரிவேள்	பாரிவேள் pārivēḷ, பெ. (n.) பாரி பார்க்க;See {parl} "பாரிவேள்பாற் பாடினை செலினே"(புறநா.105-8); [பாரி + வேள்]
பாருவியம்	பாருவியம் pāruviyam, பெ. (n.) 1. அகில்; eagle wood. 2. ஈச்சம்; date tree. 3. கைகால் திண்மை; hardness of limbs. (சா.அக.);.
பாருள்ளம்	பாருள்ளம் pāruḷḷam, பெ. (n.) பூனைக்கண்ணி(தஞ்ச.மீனவ.); பார்க்க;See {pпnal-k-kaṇṇi}

பாரை	பாரை pārai, பெ. (n.) 1. கடப்பாரை; crowbar. "பாரைக்கு நெக்குவிடாப்பாறை" (நல்வழி,33.); 2. புற்செதுக்குங்கருவி; small hoe for cutting grass. 3. எறிபடைவகை; a kind of missile. "பாரையின் றலைய" (கம்பரா.நாக.பாச.110.); 4. செடிவகை; a plant. "உரிந்த பாறை" (கலிங்.63.); 5. மீன்வகை; horse mackerel. "பாரைச் சேல் மைப்பூகத் தேறி" (தனிப்பா. 1, 175, 33.); கஹாஷ. ம.பா.ர. து.பேதரங்கி பாரை pārai, பெ. (n.) 1. பாரைமீன்; horse mackeral of the caranx genus. 2. இருப்புலக்கை; iron pestle. 3. கற்செய்ந் நஞ்சு; a mineral poison found at the bed of rocks. (சா.அக.);
பாரைக்கரு	பாரைக்கரு pāraikkaru, பெ. (n.) பாறையுப்பிலிருந்து செய்யப்படும் கல்லுப்பு; a chemical salt prepared from rock salt as per process laid down in the said work. (சா.அக.); [பாரை + கரு]
பாரைக்கிளுவை	பாரைக்கிளுவை pāraikkiḷuvai, பெ. (n.) ஒருவகைக் கிளுவை மரம்; indian balsam tree. (சா.அக.); [பாரை + கிளுவை]
பாரைக்குச்சி	பாரைக்குச்சி pāraikkucci, பெ. (n.) கடப்பாரை; crowbar. மறுவ : பாறைக்கோல் [பாரை + குச்சி]

பாரைமீன்	பாரைமீன் pāraimīṉ, பெ. (n.) பாறையின் இடுக்கில் காணக்கூடும் கடல்மீன்; horse mackerel. "பாரைச்சேல் மைப்பூகத்தேறி" (தனிப்பா.i,175,53.); வகைகள்: 1. அம்பட்டன் பாரை 2. இராமப்பாரை(நாமப்பாரை 3. ஆக்காம்பாரை 4. இரும்பாரை 5. இராப்பாரை 6. ஒட்டாம்பாரை 7. கருக்காம்பாரை 8. கட்டாம் பாரை 9. கட்டாஞ்சிப் பாரை 10. கள்ளப் பாரை 11. கருந்தலைப் பாரை 1 2. கண்ணிப் பாரை 13. கரிமூஞ்சிப் பாரை
பாரைமுட்டான்	பாரைமுட்டான் pāraimuṭṭāṉ, பெ. (n.) ஒரு மீன் (முகவை.மீனவ.);; a kind of fish. [பாரை + முட்டான்] [P]
பாரையாளி	பாரையாளி pāraiyāḷi, பெ. (n.) கீழ்க்கடற் கரையில் கிடைக்கும் ஒரு வகைச் சிப்பி; rock oyster in coramandal coast. (சா.அக.); [பாரை + ஆளி] ஆளி = சிப்பியுள் ஒரு வகை]
பாரையிரால்	பாரையிரால் pāraiyirāl, பெ. (n.) கடலடிப்பாரையோரங்களில் வாழும் கடலிறால்; rock craw fish, sea prawn. (சா.அக.); [பாரை + இறால்] [P]
பாரையிலவு	பாரையிலவு pāraiyilavu, பெ. (n.) காட்டிலவு; copsuled silk cotton. (சா.அக.); [பாரை + இலவு]

பாரையிப்புச் சுண்ணம்	பாரையிப்புச் சுண்ணம் pāraiyippuccuṇṇam, பெ. (n.) பாரையுப்புடன் கடைச் சரக்குகளையும் சேர்த்துக் காய்ச்சி வேகமும் வலுவும் உண்டாகும்படி அணியம் செய்த ஒரு வகைச் சுண்ணம்; a universal medicine of high potency and repute prepared according to the siddha process. (சா.அக.); [பாரை + உப்பு + சுண்ணம்]
பாரையெலும்பு	பாரையெலும்பு pāraiyelumbu, பெ. (n.) காதின் பின்புற எலும்பு; the petrous porton of the temporal bone. (சா.அக.);. [பாரை + எலும்பு]
பாரோலை	பாரோலை pārōlai, பெ. (n.) பழம் வைக்கப்படும் பனையோலை; palmyra ea on which fruits are kept. [ஒருகா: வார் → பார் + ஒலை]
பால்	பால்1 pāl, பெ. (n.) 1. குழவி, குட்டி முதலியவற்றை ஊட்டி வளர்ப்பதற்குத் தாய் முலையினின்று சுரக்கும் வெண்மையான நீர்மப்பொருள்; milk. "நல்லான் றீம்பால்"(குறுந்.27); 2. பால் தெளித்தல் பார்க்க;See {parietal} 3. மரம் முதலியவற்றிலிருந்து வடியும் நீர்மப் பொருள்; milky juice in plants, fruits, etc. 4. அம்மை முத்திலிருந்து கசியும் நீர்மப்பொருள்; lymph matter, fluid in. pustules as in small-pox. 5. வெண்மை; whiteness. "பாற்றிரு நீற்றெம்பரமனை" (திருவாச.44,6); 6. சாறு; liquid extract. "அரக்கின்வட்டு நாவடிக்கும் பான் மடுத்து" (நற்:341.); 'பால் ஆரியனுக்கு, பசு ராமநாதசுவாமிக்கு' (பழ.); 'பால் இருக்கிறது பாக்கியம் இருக்கிறது, பாலிலே போட்டுக்குடிக்கப் பத்துப் பருக்கைக்கு வழி இல்லை' (பழ.); 'பால் நக்காத பூனையும் பரிதானம் வாங்காத பிராமணனும் உண்டா?' (பழ.); 'பால் குடிக்கப் பாக்கியமில்லாதவன் விலைக்குப் பால் வாங்கினானாம் அதையும் பூனை குடித்ததாம்' (பழ.); "பாலுந் தேனுஞ் சேர்ந்தாற் போல" (பழ.);
பால்ஊத்தாங்குச்சி	பால்ஊத்தாங்குச்சி pālūttāṅgucci, பெ. (n.) வெண்ணிறத்தில் பளபளப்பாய்க் காணக்கூடுவதொரு சங்கு (தஞ்சை. மீனவ.);; white and glittered conch. [பால் + ஊத்தாங்குச்சி]

பால்ஒடுவை	பால்ஒடுவை pāloḍuvai, பெ. (n.) கொடிப்பாலை; twining swallow root. (சா.அக.);
பால்கட்டு-தல்	பால்கட்டு-தல் pālkaṭṭudal, செ.கு.வி. பால்வை (வின்.); பார்க்க: see {paival.} [பால் + கட்டு-,]
பால்கடுக்காய்	பால்கடுக்காய் pālkaḍukkāy, பெ. (n.) வெள்ளைக் கடுக்காய்; white gall nut. (சா.அக.); மறுவ: பாலகண்டிதம். [பால் + கடுக்காய்]
பால்கவா	பால்கவா pālkavā, திரட்டுப்பாலென்னும் சிற்றுண்டிவகை;(இந்துபாக.); a confection made of cream and sugar with certain other ingredients. க. ஹால்கோவா. மறுவ. பால்கோவா. [பால் + Mhr. கோவா → -கவா]
பால்கவுடா	பால்கவுடா pālkavuṭā, பெ. (n.) வெண்மையான மூக்குப்பகுதியுடைய வளைந்த சங்கு (செங்கை, மீனவ.);; bend and white nosed conch.
பால்களர்	பால்களர் pālkaḷar, பெ. (n.) விரைவில் நீர் காய்வதும் எப்பயிரும் ஒரளவு விளைவதுமான களர்மண் நிலம்; semy marshy land. [பால் + களர்]
பால்களும்பு	பால்களும்பு pālkaḷumbu, பெ. (n.) படைபோல் கழுத்தில் உருவாகும் புண்; ringworm like. ulcer which is in the neck. [பால் + களும்பு]
பால்கற-த்தல்	பால்கற-த்தல் pālkaṟattal, 3. செ.குன்றாவி(v.t.) ஆன் முதலியவற்றின் மடியிலிருந்து பாலைக் கறந்தெடுத்தல்; to milk as a cow or other animal. [பால் + கற-,]
பால்காட்டாஞ்சி	பால்காட்டாஞ்சி pālkāṭṭāñji, பெ. (n.) எழுமுள்ளுக் கொடி; a kind of herb.

பால்காய்ச்சுதல்	பால்காய்ச்சுதல் pālkāyccudal, பெ. (n.) புதுவீட்டில் குடிப்புகுந்து அதன் அறிகுறியாகக் பாலைக் காய்ச்சும் சிறப்பு நேர்வு; ceremony of boiling the milk as a sign of house warming. [பால் + காய்ச்சு-,]
பால்குடம்	பால்குடம் pālkuḍam, பெ. (n.) முருகன், மாரியம்மன் முதலிய தெய்வங்களுக்கு பத்தர்கள் நேர்த்திக் கடனாகப் பால் நிரம்பிய குடங்களைத் தலையில் தாங்கிச் சென்று பாலாட்டுச் செய்யும் விழா; festival in which devotes carry puts filled with milk to idols of murugan mariyamman etc., in fulfilment of one's VOW. [பால் + குடம்]
பால்குடிமற-த்தல்	பால்குடிமற-த்தல் pālkuḍimaṟattal, 3. செ.கு.வி. (v.i.) பால்மறத்தல் பார்க்க;See {pāsmara-,} [பால்குடி + மற-,]
பால்குறிஞ்சா	பால்குறிஞ்சா pālkuṟiñjā, பெ. (n.) பால் மிகவுடைய குறிஞ்சா என்னும் மூலிகை; milk swallow wort. (சா.அக.);
பால்கெண்டை	பால்கெண்டை pālkeṇṭai, பெ. (n.) பாற்கெண்டை பார்க்க;See {par-kengai} [பால் + கெண்டை] [P]
பால்கொடு-த்தல்	பால்கொடு-த்தல் pālkoḍuttal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) முலையுண்ணுமாறு கொடுத்தல்; to suckle. [பால் + கொடு-,]
பால்கொள்(ளு)தல்	பால்கொள்(ளு)தல் pālkoḷḷudal, 12. செ.கு.வி.(v.i.) பால்பிடி- பார்க்க;See {papid}. [பால் + கொள்-.]
பால்கோவா	பால்கோவா pālāvā, பெ. (n.) திரட்டுப் பாலென்னும் சிற்றுண்டி வகை (இந்துபாக.);; a confection made of cream and sugar with certain other ingredients. [பால் + கோவா] கோவா-mhr மறுவ: பால்கவா.
பால்சங்கு	பால்சங்கு pālcaṅgu, பெ. (n.) 1. சிறு குழந்தைகளுக்குப் பால் அல்லது மருந்து புகட்டப் பயன்படும் சிறுவெண்சங்கு; small white conch used for administering medicine to the children. 2. வெள்ளைச் சங்கு; white conch. (சா.அக.); [பால் + சங்கு]

பால்சிதறு-தல்	பால்சிதறு-தல் pālcidaṟudal, 5. செ.கு.வி. (v.i.) காற்றினால் தவசமணி பால்வற்றி வெடித்துப் பதராதல்; to be dry of the milk as the tender, grain by wind. [பால் + சிதறு-,]
பால்சுதந்திரம்	பால்சுதந்திரம் pālcudandiram, பெ. (n.) சிற்றூர் வேலைக்காரர்களுக்கு படியாகக் கொடுக்கும் தவசம்; allowance in kind to village officers. [பால் + {sktsuatantrā→} த. சுதந்திரம்]
பால்சுரப்படக்கி	பால்சுரப்படக்கி pālcurappaḍakki, பெ. (n.) 1. மல்லிகைப்பூ; jasmine flower. 2. பால்சுரப்பைக் குறைக்கும் மருந்துப் பொருள்; any drug that decreases of arrests secretion of milk. (சா.அக.);
பால்சுரம்	பால்சுரம் pālcuram, பெ. (n.) மகளிர்க்குப் பால் மார்பிற்கட்டிக்கொள்ளு வதனாலுண் டாகும் காய்ச்சல்; milk fever. [பால் + {skt svara»} த. மரம்]
பால்சுறா	பால்சுறா pālcuṟā, பெ. (n.) வெள்ளைச் சுறாமீன்; white shark. (சா.அக.); [பால் + சுறா]
பால்சொரி-தல்	பால்சொரி-தல் pālcoridal, 3. 2செ.கு.வி. (v.i.) மாடு முதலியவற்றின் மடியிலிருந்து பால் தானே வழிதல்; to have a free flow of milk from udder, from tender feelings towards the calf. "மாற்றதே பால்சொரியும்.......பசுக்கமள்" (திவ்.திருப்பா.21.); [பால் + சொரி-,]
பால்சொரிக்கீரை	பால்சொரிக்கீரை pālcorikārai, பெ. (n.) ஒரு வகையுண்ணும் கீரை; a kind of edible greens. (சா.அக.); [பால் + சொரி + கீரை] ஒருகா: (பாற்சொற்றி → பால்சொரி.]
பால்சோர்-தல்	பால்சோர்-தல் pālcōrtal, செ.கு.வி. (v.i.) பால் சொரி-, பார்க்க;See {pal-sori} "முலைவழியே நின்று பால்சோர" (திவ்.திருப்பா.12.); see {pāl-šori-,}
பால்தரகு	பால்தரகு pāltaragu, பெ. (n.) கால்நடை வரிவகை(R.T);; a tax on cattle. க. பால்தரகு [பால் + தரகு]

பால்திருக்கை	பால்திருக்கை pāltirukkai, பெ. (n.) திருக்கை மீன்வகை; a kind of tirukkai fish. [பால் + திருக்கை] [P]
பால்துத்தம்	பால்துத்தம் pāltuttam, பெ. (n.) துத்தம் (பைஷஜ.);; sulphate of zinc: [பால் + துத்தம்]
பால்தெளித்தல்	பால்தெளித்தல் pālteḷittal, பெ. (n.) எரியூட்டிய அல்லது அடக்கம் பண்ணிய மறுநாள் அவ்விடத்திற் பாலும் ஒன்பான் தவசமும் சேர்த்துத் தெளிக்கும் சடங்கு; ceremony of sprinkling milk and scattering cereals in the place where a corpse has been burnt or buried, on the day after cremation or burial. [பால் + தெளித்தல்]
பால்தேமல்	பால்தேமல் pāltēmal, பெ. (n.) ஒருவகைச் சுணங்கு; a kind of freckle. [பால் + தேமல்]
பால்தோய்-த்தல்	பால்தோய்-த்தல் pāltōyttal, 17. செ.கு.வி. (v.i.) உறைகுத்துதல்; to curdle milk by adding a tiny quantity of fermenting agent. [பால் + தோய்-,]
பால்தோய்தல்	பால்தோய்தல் pāltōytal, பெ. (n.) பால் தயிராக மாறுகை (வின்.);; curdling of milk. [பால் + தோய்தல்]
பால்நசனை	பால்நசனை pālnasaṉai, பெ. (n.) செந்நிறமுள்ள மணிகளில் வெண்ணிறம் பாய்ந்திருக்கை (கொ.வ.);; whiteness in a ruby.
பால்நண்டு	பால்நண்டு pālnaṇṭu, பெ. (n.) வெள்ளை நண்டு (கொ.வ.);; white crab. [பால் + நண்டு] மறுவ. வெள்ளைக்கழிநண்டு

பால்நரம்பு	பால்நரம்பு pālnarambu, பெ. (n.) தாய்முலையிற் பால் தோன்றும் போது காணும் பச்சை நரம்பு (வின்.);; blue lacteal vein, appearing prominently in a young mother with a suckling child. [பால் + நரம்பு]
பால்நீர்முள்ளி	பால்நீர்முள்ளி pālnīrmuḷḷi, பெ. (n.) வெள்ளை நீர் முள்ளி; cow thorn bearing white flowers. (சா.அக.); [பால் + நீர்முள்ளி]
பால்பகாவஃறிணைப்பெயர்	பால்பகாவஃறிணைப்பெயர் pālpakāvak̠riṇaippeyar, பெ. (n.) ஒன்றன்பால், பலவின்பால், இரண்டிற்கும் பொதுவான பெயர் (நன்.281);; "பால்பகாவஃறிணைப் பெயர்கள் பாற்பொதுமைய" (நன்.21.); பால்+பகு+ஆ. (எ.ம.); +அஃறிணைப்பெயர்
பால்பல்	பால்பல் pālpal, பெ. (n.) குழந்தைப் பருவத்தில் தோன்றிப் பின்பு விழுந்துவிடக்கூடிய பல்; milk-tooth. [பால்+பல்]
பால்பற்றிச்சொல்-லுதல்	பால்பற்றிச்சொல்-லுதல் pālpar̠r̠iccolludal, 13. செ.கு.வி. (v.i.) ஒருசார்பாய்ப் பேசுதல்; to express a partisan view. "என்பெறினும் பால் பற்றிச் சொல்லா விடுதலும்" (திரிகடு.27.);
பால்பாச்சான்	பால்பாச்சான் pālpāccāṉ, பெ. (n.) மரக்கள்ளி; spurge tree (சா.அக.); [பால்+பாச்சான்]
பால்பாய்-தல்	பால்பாய்-தல் pālpāytal, 3. செ.கு.வி 1. {RÖš TÖÝ RÖÚ] ÜT£ hÚ L ; abundant secretion of milk in a woman's breasts, from tender feeling towards her child. "பால்பாய்ந்த கொங்கை" (திவ்.பெரியாழ். 1,2,3.); 2. வெட்டு முதலியவற்றால் மரத்தினின்று பால் வெளிப்படுக (வின்.);; exuding of milky juice from a tapped tree. பால்+பாய்தல்
பால்பிடி-த்தல்	பால்பிடி-த்தல் pālpiḍittal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) நென்மணி முதலியவற்றில் பால்பற்றுதல்(கொ.வ.);; to be in the milk, said of grain, etc. [பால் + பிடி-,]
பால்பிடிபதம்	பால்பிடிபதம் bālbiḍibadam, பெ. (n.) பயிர்க்கதிரிற் பால் உண்டாந்தருணம் (வின்.);; stage of grain being in the milk. [பால்பிடி + பதம்]

பால்பீர்க்கு	பால்பீர்க்கு pālpīrkku, பெ. (n.) வெண்பீர்க்கு; a white species of gourd. மறுவ. பேய்ப்பீர்க்கு [பால் + பீர்க்கு]
பால்புங்கு	பால்புங்கு pālpuṅgu, பெ. (n.) தட்டைப்புங்கு; wild pongamia (சா.அக.); மறுவ: காட்டுப் புங்கு.
பால்பொழி-தல்	பால்பொழி-தல் pālpoḻidal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) செழிப்பாயிருத்தல்; to be prosperous; to overflow with milk and honey. 'அந்த நாட்டில் பால்பொழிகிறது'. [பால் + பொழி-,1]
பால்மடி	பால்மடி pālmaḍi, பெ. (n.) நிரம்பக் கறக்கக்கூடிய கால்நடைகளின் மடி (வின்.);; udder teeming with milk. [பால் + மடி]
பால்மடியழற்சி	பால்மடியழற்சி pālmaḍiyaḻṟci, பெ. (n.) பசுமுதலியவற்றின் முலைக்காம்பு வெடித் திருக்கை (M.L.);; deseased condition of the udders. [பால்மடி + அழற்சி]
பால்மண்	பால்மண் pālmaṇ, பெ. (n.) தூய்மையான பால்மண்; pure mud. (சா.அக.); [பால் + மண்]
பால்மணம்	பால்மணம் pālmaṇam, பெ. (n.) 1. பாலின் நறுமணம் (வின்.);; smell of milk. 2. கஞ்சி காய்ச்சுகையில் பக்குவமானவுடன் உண்டாகும் மணம் (வின்.);; smell of rice-gruel at a proper stage of boiling. 3. பால்குடி குழந்தையின் வாயிலிருந்து வீசும் பால்மணம்; smell of milk of a suckling child. 'பால்மணம் மாறாத குழந்தை' 4. முற்றின அம்மைப் பாலின் நாற்றம்; odour emitted from fully developed pustules of small-pox. [பால் + மணம்]
பால்மணிக்கை	பால்மணிக்கை pālmaṇikkai, பெ. (n.) சோம்பு; anise seed. (சா.அக.); [பால் + மணிக்கை]

பால்மர-த்தல்	பால்மர-த்தல் pālmarattal, செ.கு.வி. (v.i.) பால்மறு-, பார்க்க, see {pālmaru-,} பால் + மர-,]
பால்மரம்	பால்மரம் pālmaram, பெ. (n.) பாலுள்ள மரம் (வின்.);; sappy tree. மறுவ: ஆலமரம் [பால் + மனம்]
பால்மற-த்தல்	பால்மற-த்தல் pālmaṟattal, செ.கு.வி. (v.i.) குழந்தை பால்குடிப்பதைத் தவிர்தல்; to be weaned. [பால் + மற-,]
பால்மறு-த்தல்	பால்மறு-த்தல் pālmaṟuttal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. பால்மற-. பார்க்க see {pal-mara.} 2. பால்வற்றிப்போதல் (யாழ்.அக.);; to get dry of milk. [பால் + மறு-,]
பால்மறை	பால்மறை pālmaṟai, பெ. (n.) தொழுமறை (மாட்டுவா.19.); பார்க்க: see {tosumarai} a defect in cattle.
பால்மாங்காய்	பால்மாங்காய் pālmāṅgāy, பெ. (n.) மா, பலா முதலான பழங்கலந்த பாலுணவு (இ.வ.);; a kind of fruit salad. [பால் + மாங்காய்]
பால்மாறிக்கை	பால்மாறிக்கை pālmāṟikkai, பெ. (n.) சோம்பியிருக்கை (யாழ்.அக.); idleness, sluggishness. [பால்மாறுகை → பால்மாறிக்கை]

பால்மாறு	பால்மாறு1 pālmāṟudal, 9. செ.கு.வி. (v.i.) 1. பால்வற்றிப் போதல்; to become dry of milk. 2. தாய்ப்பாலுண்ணாது பிறவுணவு கொள்ளுதல்; to be weaned. [பால் + மாறு-,] பால்மாறு2 pālmāṟudal, 9. செ.கு.வி. (v.i.) 1. சோம்பியிருத்தல்; to be lazy. 'எழுத்துக்குப் பால்மாறின கணக்கனும், உடுக்கைக்குப் பால்மாறிய தாசியும் கெடுவர்' 2. பின் வாங்குதல்; to fail, backslide. 'பணத்துக்குப் பால்மாறாமல் அவர்கள் விருப்பம்போற்கொடு' (இ.வ.); தெ. பாலுமாலு [பால் + மாறு-,]
பால்மீன்	பால்மீன் pālmīṉ, பெ. (n.) நீலநிறமுள்ளதும் மூன்றடி வளர்வதுமான கெண்டைமீன் வகை. (வின்.); milkfish, brillant glossy blue, attaining 3ft in length. [பால் + மீன்]
பால்முட்டான்	பால்முட்டான் pālmuṭṭāṉ, பெ. (n.) பால் போலும் வெண்மையான சிறு கிளிஞ்சில் மீன் வகை. (தஞ்சை.மீனா.); a kind of white shell fish.
பால்முடங்கி	பால்முடங்கி1 pālmuḍaṅgi, பெ. (n.) வேலிப்பருத்தி என்னும் மூலிகை; a tainer title being a hedge plant bearing fruit with cotton fibres in side. (dogsbame);. (சா.அக.); மறுவ: உத்தாமணி, உத்தமதாளி, அச்சாணி மூலி, [பால் + முடங்கி] [P] பால்முடங்கி2 pālmuḍaṅgi, பெ. (n.) நிலப்பூசனி (யாழ்.அக.); பார்க்க; panicled bindweed. மறுவ: பால்மோடிக்கம். பால்முடங்கி pālmuḍaṅgi, பெ. (n.) வேலிப்பருத்தி; hedge-twiner. [பால் + முடங்கி]
பால்முலைச்சி	பால்முலைச்சி pālmulaicci, பெ. (n.) சுணங்கமரம் (சா. அக.); பார்க்க;See {cunangamaram} [பால் + முலைச்சி]

பால்மூத்திரம்	பால்மூத்திரம் pālmūttiram, பெ. (n.) வெள்ளையாக இறங்கும் சிறுநீர் (M.L.);; urine of a morbid condition chyluria. [பால் + மூத்திரம்]
பால்மேனியாள்	பால்மேனியாள் pālmēṉiyāḷ, பெ. (n.) கலைமகள்; Saraswati, milk-white in colour. [பால் + மேனியாள்]
பால்மோடிக்காய்	பால்மோடிக்காய் pālmōṭikkāy, பெ. (n.) பால்முடங்கி (வின்.); பார்க்க, see {palmபdarg} [பால் + மோடிக்காய்]
பால்மோதகம்	பால்மோதகம் pālmōtagam, பெ. (n.) பாலில் வெந்தமோதகம் (இராசவைத்.161.);; a kind of confectionery boiled in milk. [பால் + மோதகம்] மறுவ: பால்கொழுக்கட்டை
பால்வடிதல்	பால்வடிதல் pālvaḍidal, பெ. (n.) இளமைச் செவ்வித் தோற்றம் (உ.வ);; blooming appearance of youth. [பால் + வடிதல்]
பால்வடி	பால்வடி pālvaḍi, பெ. (n.) பாலை வடிகட்டுதற்குரிய ஏனம் (யாழ்ப்.);; a kind of perforated basket used for straining milk. [பால் + வடி]
பால்வடிந்தான்	பால்வடிந்தான் pālvaḍindāṉ, பெ. (n.) காட்டிருப்பை பார்க்க, see {kalirappai}
பால்வடை	பால்வடை pālvaḍai, பெ. (n.) பாலில் வேகவைத்த வடைப்பணிகாரம் (இராசவைத். 139.);; a kind of cake boiled in milk.
பால்வண்ணன்	பால்வண்ணன் pālvaṇṇaṉ, பெ. (n.) 1. சிவன்;{šivan,} 2. பலராமன்;{balarāma.} lit., one who is white in colour. [பால் + வண்ணன்]

பால்வத்திப் பழுத்தான்	பால்வத்திப் பழுத்தான் pālvattippaḻuttāṉ, பெ. (n.) ஈசுரமூலி; a medicinal climber. (சா.அக.); [பால் + வற்றி → வத்தி + பழுத்தான்]
பால்வரை கிளவி	பால்வரை கிளவி pālvaraigiḷavi, பெ. (n.) எண், அளவு முதலியவற்றின் பகுதியைக் குறிக்குஞ்சொல் (தொல். எழுத்.165.);; word denoting a fraction or portion. [பால் + வரை+ கிளவி]
பால்வரை தெய்வம்	பால்வரை தெய்வம் pālvaraideyvam, பெ. (n.) நல்வினை தீவினைகளை வகுக்குந் தெய்வம்; deity that assorts evil and good kama. "பால்வரை தெய்வம் வினையே பூதம்" (தொல். எழுத்.58.); [பால் + வரை + தெய்வம்]
பால்வல்லி	பால்வல்லி pālvalli, பெ. (n.) நன்னாரியைப் போல் தன்மையுள்ள ஒரு மூலிகை; a plant having the qualities of indian Sarsaparvilla. (சா.அக.); மறுவ: பால்வள்ளி, [பால் + வல்லி]
பால்வழு	பால்வழு pālvaḻu, பெ. (n.) ஒருபாற் சொல் ஏனைப்பாற் சொல்லொடு முடிதலாகிய குற்றம் (தொல்.சொல்.11,சேனா.);; in correct use of one pāl for another. [பால் + வழு]
பால்வழுவமைதி	பால்வழுவமைதி pālvaḻuvamaidi, பெ. (n.) பால்வழுவை ஆமென்று அமைத்துக் கொள்வது(நன்.379,உரை.);; sanction by usage of the incorrect use of {pål.} [பால்வழு + அமைதி]
பால்வழுவமைப்பு	பால்வழுவமைப்பு pālvaḻuvamaippu, பெ. (n.) பால்வழுவமைதி (நன்.380,உரை.); பார்க்க, see {pālvasu-v-amaiti} [பால்வழு + அமைப்பு]
பால்வள்ளி	பால்வள்ளி pālvaḷḷi, பெ. (n.) கொடிவகை; slender fruited viper-dogbane. ம. பால்வள்ளி
பால்வன்னத்தி	பால்வன்னத்தி pālvaṉṉatti, பெ. (n.) சிவசத்தி; consort of siva. "நாரணியாம் பால்வன்னத்தி" (திருமந்.1046.); [பால் + வ]

பால்வாடி	பால்வாடி pālvāṭi, பெ. (n.) சிற்றூர்களில் ஐந்து அகவைக்குட்பட்ட குழந்தைகளுக்கு உணவும் தக்க கவனிப்பும் தருவதற்கு அரசாலும் தொண்டு நிறுவனங்களாலும் நடத்தப்படும் அமைப்பு; a welfare facility which combines creche and pre-school education for children in the rural areas: balwadi. "பால்வாடியில் குழந்தைகளுக்கு நண்பகலுணவு தருவார்கள்". [பால் + வாடி]
பால்வாய்க்குழவி	பால்வாய்க்குழவி pālvāykkuḻvi, பெ. (n.) ஆகூழ்ப்பேறடைந்த குழந்தை (இ.வ.);; child born with silver spoon in its mouth.
பால்வார்த்தல்	பால்வார்த்தல் pālvārttal, பெ. (n.) நாகதெய்வத்தின் அருளைப் பெறப் பாம்புப்புற்றில் பாலூற்றிச் செய்யும் சடங்கு (கொ.வ.);; the ceremony of pouring milk in serpent holes and ant-hills, with a view to l' get the blessings of the serpent-deity. [பால் + வாத்தல்]
பால்வார்த்துக் கழுவு-தல்	பால்வார்த்துக் கழுவு-தல் pālvārddukkaḻuvudal, செ.குன்றா.வி. (v.t.) அடியோடு இழந்துவிடுதல் (இ.வ.);; to lose for ever, part with.
பால்வினைநோய்	பால்வினைநோய் pālviṉainōy, பெ. (n.) உடலுறவு கொள்வதன் மூலம் பிறப்புறுப்புகளில் தொற்றிப் பரவும் நோய்; venereal disease. "பால்வினைநோய் அடுத்த தலைமுறையைக் கூடத்தாக்கும். [பால்வினை + நோய்]
பால்வீதிமண்டலம்	பால்வீதிமண்டலம் pālvītimaṇṭalam, பெ.(n.) இரவில் விண்ணில் ஒருபுறமாக நீளத்தோன்றும் விண்மீன்திரளின் ஒளி (வின்);; milky way. [பால் + வீதி + மண்டலம்]
பால்வெடி-த்தல்	பால்வெடி-த்தல் pālveḍittal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) பால்சிதறு-, பார்க்க;See {pā/šidaru} [பால் + வெடி-,]
பால்வெடிபதம்	பால்வெடிபதம் bālveḍibadam, பெ. (n.) தவச மணியிற் பால் நிறைந்து முதிரும் நிலை(வின்.);; a stage in the growth of grain when it is in the milk. [பால்வெடி + பதம்]

பால்வெண்டை	பால்வெண்டை pālveṇṭai, பெ. (n.) வெண்டைவகை; musk mallow. [பால் + வெண்டை]
பால்வெள்ளி	பால்வெள்ளி pālveḷḷi, பெ. (n.) சொக்கக்கட்டி வெள்ளி (இ.வ.);; pure silver. மறுவ: தூயவெள்ளி சொக்க வெள்ளி [பால் + வெள்ளி]
பால்வெள்ளை	பால்வெள்ளை pālveḷḷai, பெ. (n.) பால்போலும் தூயவெள்ளை; milkwhite. [பால் + வெள்ளை]
பால்வெள்ளைச் சோளம்	பால்வெள்ளைச் சோளம் pālveḷḷaiccōḷam, பெ. (n.) வெள்ளைநிறச்சோளவகை (விவசா.3.);; a kind of maize. [பால்வெள்ளை + சோளம்]
பால்வெள்ளைத்து வரை	பால்வெள்ளைத்துவரை pālveḷḷaittuvarai, பெ. (n.) துவரையில் ஒருவகை; southern - ghaut ebony. (சா.அக.); மறுவ: பால்வெள்ளோடை [பால்வெள்ளை + துவரை]
பால்-வைத்தல்	பால்-வைத்தல் pālvaittal, 19 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அம்மை குத்துதல்(வின்);; to vaccinate, inoculate. 2. பால்பிடி-, (இ.வ.); பார்க்க;See {pālpigi-,} [பால் + வை-,]
பாலகங்கயம்	பாலகங்கயம் pālagaṅgayam, பெ. (n.) தென்னங்கள்; coconut toddy. (சா. அக.);
பாலகம்	பாலகம் pālagam, பெ. (n.) 1. எள்ளு; gingelly seed. 2. குருவேரி; fragrant root. 3. கோஷ்டம்; arabian costus. (சா.அக.);
பாலகனம்	பாலகனம் pālagaṉam, பெ. (n.) காரைச்செடி; thorny webra. (சா.அக.);

பாலகாப்பியம்	பாலகாப்பியம் pālakāppiyam, பெ. (n.) பாலகாப்பியர் செய்த யானைமருத்துவநூல்; a veterinary trealise on elephants disease by palakappiyar. "பாலகாப்பிய நூறன்னால் வணக்கினான்" (இரகு. மாலை.94.);
பாலகாப்பியர்	பாலகாப்பியர் pālakāppiyar, பெ. (n.) ஒரு முனிவர்; a sage.
பாலகெண்டை	பாலகெண்டை pālageṇṭai, பெ. (n.) ஒரு வகை நன்னீர் மீன்; a kind of fresh water fish. வகைகள்: 1. பாலகெண்டை 2. நரிபால கெண்டை 3. மெத்தை பாலகெண்டை 4. சாணிபால கெண்டை 5. உல்லபால கெண்டை 6. துள்ளுபால கெண்டை 7. புள்ளிபால கெண்டை 8. தொப்பை பால கெண்டை 9. செல்ல பால கெண்டை 10. முள்ளன் பால கெண்டை 11. மூஞ்சிபால கெண்டை 12. சேற்றுபால கெண்டை 13. பாசிபால கெண்டை 14. தொழும்பான்
பாலடி	பாலடி pālaḍi, பெ. (n.) 1. திருகுகள்ளி; twisted spurge. 2. பாற்சோறு; பாலடி pālaḍi, பெ. (n.) பாலடிசில் (இலக்.அக.); பார்க்க;See {pāl-adīšil/} [பால் + அடி - அடி.]
பாலடிசில்	பாலடிசில் pālaḍisil, பெ. (n.) பாலில் அட்டசோறு; rice cooked in milk. 'இன்பாலடிசிற் கிவர்கின்றகைப்பேடி' (சீவக.443.); [பால் + அடிசில்]

பாலடை	பாலடை1 pālaḍai, பெ. (n.) குழந்தைகட்குப் பாலூட்டுஞ் சங்கு; conch shell or any metallic imitation of it for feeding infants. "பிறந்த குழந்தைகளுக்கு மருந்து கொடுக்க வேண்டுமென்றால் பாலடையில் ஊற்றிக் கொடுப்பார்கள்" [பால் + அடு → அடை] [P] பாலடை pālaḍai, பெ. (n.) சித்திரப் பாலடை (மலை.);; pointed eaved tok-trefoil. [பால் + அடை]
பாலத்துரண்	பாலத்துரண் pālatturaṇ, பெ. (n.) ஆற்றின்மேற்பாலத்தைத் தாங்குதற்குக் கட்டும் முள்ளுக்கட்டை (C.E.M.);; per of a proge. [பால் + தூண்]
பாலதனயம்	பாலதனயம் pāladaṉayam, பெ. (n.) கருங்காலி; ebony tree. (சா.அக.);
பாலதிருணம்	பாலதிருணம் pāladiruṇam, பெ. (n.) 1. இளம் புல்; tender grass. 2. பசும்புல்; green grass. (சா.அக.);
பாலது	பாலது pāladu, கு.வி.மு. பெரும்பாலும் செய என்னும் வாய்ப்பாட்டு வினையெச்சத்தின் பின் அல்லது சில வகைத் தொழிற்பெயரின் பின் 'தகுந்தது,' 'உரியது' என்னும் பொருளில் பயன்படும் வினைமுற்று; mostly after an infinitive or after certain verbal nouns a finite form used in the sense of (is) worthy; (is) proper. "இந்தத் திட்டம் வரவேற்கப்பாலது" "அவர் கூறியிருக்கும் கருத்து நினைத்தற் பாலது". [பால் → பாலது]

பாலம்	பாலம் pālam, பெ. (n.) 1. ஆற்றின் மேலாக இருகரைகளையும் இணைக்கும் கட்டுமானம்; bridge. "நெருப்பாறும் மயிர்ப்பாலமுமா நடக்க வேணும்" (இராமநா.கிட்.12.); 2. நீரின் அணைச் சுவர்; dam, embankment, projecting wharf, jetty. பாலம்1 pālam, பெ.(n.) நெற்றி (பிங்.);; forehead. "தீவிழிப் பாலமும்" (விநாயகபு.11,11);. த.வ.நுதல் [Skt. {} → த. பாலம்] பாலம்2 pālam, பெ.(n.) மழு (திவா.);; a weapon. த.வ.கோடரி [Skt. {} → த. பாலம்]
பாலம்மை	பாலம்மை pālammai, பெ. (n.) பெரிய அம்மைநோய் (M.L.);; small-pox.
பாலமணி	பாலமணி pālamaṇi, பெ. (n.) 1. அக்குமணி (வின்.);; shell beads. 2. வெள்ளைப் பாசிமணி (கொ.வ.);; white glass beads opp. {kirai-maṇi.}
பாலமிர்தம்	பாலமிர்தம் pālamirtam, பெ. (n.) பாலடிசில் பார்க்க;See {pā/adisi/} "ஆசிலடு பாலமிர்தஞ் சிறிய வயின்று" (சீவக.2033.);
பாலமுடாங்கி	பாலமுடாங்கி pālamuṭāṅgi, பெ. (n.) வேலிப்பருத்தி; hedge cotton. (சா.அக.); மறுவ : உத்தாமணி அச்சாணி மூலி சீந்தில்
பாலர்	பாலர் pālar, பெ. (n.) முல்லைநில மக்கள்(பிங்.);; inhabitants of pastoral tracts, herdsmen. shepherds. கோவலர் → கோபாலர் → பாலர்]

பாலர்க்குதவி	பாலர்க்குதவி pālarkkudavi, பெ. (n.) கழுதைத்தும்மை; donkey toombay, indian borage. [சிறார்களுக்கு ஏற்படும் நோய்களைக் குணப்படுத்துவதில் முதன்மையாக இம்மூலிகை இருப்பதால் இப்பெயர் பெற்றதென்க]
பாலரசு	பாலரசு pālarasu, பெ. (n.) காட்டுமுருங்கை; wild moring a tree. (சா.அக.);
பாலவரை	பாலவரை pālavarai, பெ. (n.) 1. அவரைவகை (வின்.);; a species of egyptian bean. 2. வெள்ளவரை (இ.வ.);; country bean. [பால் + அவரை]
பாலவன்	பாலவன் pālavaṉ, பெ. (n.) பால்வண்ணமான சிவன்;{Śiva} in His milk white manifestation. "பாலினி பாலவன் பாகம தாகுமே' (திருமந்.1216.); [பால் + பாலவன்]
பாலவி	பாலவி pālavi, பெ. (n.) பாலடிசில் பார்க்க, Paladisil. "பாலவியும் பூவும் புகையும்" (சீவக.1045.);
பாலவோரக்கட்டை	பாலவோரக்கட்டை pālavōrakkaṭṭai, பெ. (n.) பாலத்தின் இரு கரைகளிலுமுள்ள பக்கச்சுவர் (C.E.M.);; abutment of a bridge. [பாலம் + ஓரம் + கட்டை]
பாலறாவாயர்	பாலறாவாயர்1 pālaṟāvāyar, பெ. (n.) திருஞானசம்பந்தர் என்னும் நாயன்மாரின் மறுபெயர்; the other name of Tirugnas ampandar a canonized {šaiva} Saint. [பால் + அறா + வாயர்] பாலறாவாயர்2 pālaṟāvāyar, பெ. (n.) சேக்கிழாரின் இளவல்; younger brother of {sēkkiḷār}
பாலறுகுகுத்துதல்	பாலறுகுகுத்துதல் pālaṟuguguddudal, பெ. (n.) திருமணச் சடங்குவகை (நாஞ்.);; a form of benediction in a marriage ceremony. [பால் + அறுகு + குத்துதல்]
பாலன்சம்பா	பாலன்சம்பா pālaṉcambā, பெ. (n.) வெள்ளைச்சம்பா (இ.வ.);; milk white {sampá} paddy. [பால் + சம்பா - பால்சம்பா → பாலன் சம்பா]

பாலா	பாலா pālā, பெ. (n.) கையிட்டி (இ.வ.);; spear.
பாலாடகத்தி	பாலாடகத்தி pālāṭagatti, பெ. (n.) கொக்கிறகு; csanis feather plant. (சா.அக.);
பாலாடை	பாலாடை1 pālāṭai, பெ. (n.) பாலேடு(வின்.); பார்க்க;See {pālēgu} பாலாடை2 pālāṭai, பெ. (n.) குழந்தைகளுக்குப் பாலூட்டுஞ் சங்கு; conchshell or any metallic invitation of it for feeding infants. [பாலாடை1 → பாலாடை] பாலாடை3 pālāṭai, பெ. (n.) அம்மான் பச்சரிசி பார்க்க;See {ammān-paccarišі} பால் + அடை. அடை= இலை அடை முதல் நீண்டது. பாலாடை4 pālāṭai, பெ. (n.) பாற்சங்கு (நெல்லை. மீனவ.); பார்க்க;See {paraigய}
பாலாடைக்கட்டி	பாலாடைக்கட்டி pālāṭaikkaṭṭi, பெ. (n.) கொழுப்புச் சத்து நிறைந்த பாலைக் காய்ச்சிக் குளிர வைத்துப் புளிக்கச் செய்து செய்யப்படும் மெதுவான வெளிர் மஞ்சள் நிறக்கட்டி: cheese. [பாலாடை + கட்டி]
பாலாடைச்சங்கு	பாலாடைச்சங்கு pālāṭaiccaṅgu, பெ. (n.) பாற்சங்கு (உ.வ.); பார்க்க: see {pársariku}
பாலாதி	பாலாதி pālāti, பெ. (n.) சேற்றுக் கற்றாழை; pulp aloe (சா.அக.);
பாலாந்தெல்லு	பாலாந்தெல்லு pālāndellu, பெ. (n.) ஒரு வகைத் தெல்லுக் கொடி; west indian cocoon. (சா.அக.);
பாலாமா	பாலாமா pālāmā, பெ. (n.) பேய்த்தும்மட்டி; bitter apple. (சா.அக.);

பாலாமை	பாலாமை pālāmai, பெ. (n.) வெண்மை நிறமுள்ள ஆமைவகை; a kind of tortoise. [பால் + ஆமை]
பாலாவி	பாலாவி pālāvi, பெ. (n.) நெல்வகை (யாப்.வி. 509.);; a kind of paddy. பாலாவி2 pālāvi, பெ. (n.) பாலின் ஆவி; steam from boiled milk. "வீழ்சலதோடந் தணிக்கப் பாலாவி" (தேவையுலா. 31.);. [பால் + ஆவி]
பாலாறு	பாலாறு pālāṟu, பெ. (n.) கருநாடகத்திலுள்ள நந்திதுருக்கத்தில் தோன்றிச் சேலம் வடவார்க்காடு, செங்கற்பட்டு மாவட்டங்களின் வழியாய் ஓடும் ஓர் ஆறு; the river {palar} which rises in the Nandidurg hills in {karnādaga} and flows though the districts of salem, North Arcot and chingleput "பாலாறு குசைத்தலை பொன்முகரி" (கலிங். 354.); [பால் + ஆறு]
பாலி	பாலி3 pāli, பெ. (n.) 1. ஆலமரம். (மலை.);; banyan tree. 2. செம்பருத்தி (மலை.); பார்க்க;See {Šemparuthia} variety of hibiscus. 3. கள் (மூ.அ.);; toddy. 4. பாலாறு பார்க்க, see {palaru,} 'பங்கயத்தட நிறைப்பவந் திழிவது பாலி' (பெரியபு. திருக்குறிப்புத். 21.); 5. பாற்பசு; milking cow. 6. பானை; pot. (சா.அக.);. பாலி4 pāli, பெ. (n.) புத்த சமய நூல்கள் எழுதப்பட்ட பழைய மொழி; an ancient indian language, sacred to buddhists. பாலி pāli, பெ. (n.) திருக்கோயிலூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Thirukkoyilur Taluk. [பாழி-பாலி]
பாலிகம்	பாலிகம் pāligam, பெ. (n.) பேய்ப்பீர்க்கு; wild devil gourd. (சா.அக.);

பாலிகை	பாலிகை pāligai, பெ. (n.) முளைப் பாலிகை பார்க்க;See, {mulai-pālikai,} பாலிகை pāligai, பெ. (n.) 1. திருமணம் முதலிய நற்காலங்களில் முளைகள் உண்டாக ஒன்பான்வகைத் தவசங்கள் விதைக்குந் தாழி; earthen pot in which {nava-táṇiyam} is sown in marriage and other ceremonies. "பூரண கும்பமும் பொலம்பாலிகைகளும்" (மணிமே. 1, 44.); "பாலிகை பூக்கும் பயின்று" (தி.மா. 51-4); "விளக்கினர் கலத்தினர் விரிந்த பாலிகை" (சிலப். 1-58.); "பூரண் கும்பத்துப் பொலிந்த பாலிகை" (சிலப். 5-153); 2. ஆயுதக்கூர்;(வின்.); sharp edge of a cutting instrument. [P] பாலிகை2 pāligai, பெ. (n.) ஒருவகைக்காதணி; a ear-ornament. 'பாலிகையில் படுகண் ஒன்றும் கொக்குவாய் ஒன்றும்' (s.i.i.ii. 204.);
பாலிகைகொட்டுதல்	பாலிகை பாலிகைகொட்டுதல் pāligaigoṭṭudal, பெ. (n.) திருமணம் முதலிய சில சடங்கு களினிறுதியில் பாலிகையில் முளைத்த ஒன்பான் தவசமுளைகளை நீரிற் சேர்க்குஞ் சடங்கு(இ.வ.);; the ceremony of emptying sprouts in the {pâligai} into a river of tank on the conclusion of marriage and other ceremonies. [பாலிகை + கொட்டுதல்]
பாலிகைதெளித்தல்	பாலிகைதெளித்தல் pāligaideḷiddal, பெ. (n.) திருமணம் முதலிய புனிதச் சடங்குகள் நிகழ்கையில் பாலிகைத் தாழிகளில் ஒன்பான் தவசங்களை விதைக்குஞ் சடங்கு; [பாலிகை + தெளித்தல்]
பாலிகையாய்-தல்	பாலிகையாய்-தல் pāligaiyāytal, 17 செ.கு.வி. (v.i.) அணையின்றித் தானே நீர் பாய்தல், (தஞ்.வழக்.);; to flow easily without the help of a dam. பள்ளக்கை → பாலிகை. பள் → பாள் ஒ.நோ. கொள் → கோள்
பாலிகைவிடு-தல்	பாலிகைவிடு-தல் pāligaiviḍudal, 3. செ.கு.வி. பாலிகை கொட்டு-, (இ.வ.) பார்க்க;See {pāligai koffu }
பாலிதம்	பாலிதம் pālidam, பெ. (n.) 1. பெருந்தேக்கு; a kind of big teak tree. 2. கலந்தூட்டிய நறுமணப்பொருள்; a compound mixture of different kinds of perfumes. 3. கலப்புச்சரக்கு; adultrated substance. 4. கற்பூர மரம்; comphor tree. (சா.அக.);

பாலிபாய்	பாலிபாய்1 pālipāytal, 17. செ.கு.வி. (v.i.) பாலாறு போன்று கவர்பட்டுப் பல முகமாகப் பிரிதல்; to branch out in various directions, resembling the delta of the {pālār} 'வ்யசனமும்பாலி பாயப் பெற்றது' (ஈடு, 5, 5. ப்ர.); [பாலி + பாய்-,] பாலிபாய்2 pālipāytal, செ.கு.வி. (v.i.) பல்லிபற்று (ஈடு, 5, 4. 1. ஜீ.); பார்க்க;See {passparru} to hold fast. [பல்லிபாய் → பாவிபாய்-,]
பாலிபாய்-தல்	பாலிபாய்-தல் pālipāytal, 17. செ.கு.வி. (v.i.) பாலிகை பாய்தல் (தஞ். வழக்.); பார்க்க;See {pālīgas pāy-,} to flow easily, without damming. [பாலிகையாய்-, → பாலிபாய்-,]
பாலிமரம்	பாலிமரம் pālimaram, பெ. (n.) ஆலமரம்; banyan tree.
பாலிரல்	பாலிரல் pāliral, பெ. (n.) 1. குடசப்பாலை; cotton milk plant. 2. வெட்பாலை; concssibark.
பாலிறக்கம்	பாலிறக்கம் pāliṟakkam, பெ. (n.) பாலிறங்கு-தல்(யாழ்.அக.); பார்க்க;See {pālirangu-,}
பாலிறக்கு-தல்	பாலிறக்கு-தல் pāliṟakkudal, 10. செ.கு.வி(v.i.) ஆ. முதலியன பால் சுரத்தல்(இ.வ.);; to fill the udder with milk, as a cow. [பால் + இறக்கு-,]
பாலிறங்குதல்	பாலிறங்குதல் pāliṟaṅgudal, பெ. (n.) 1. பால் தொண்டை வழிச் செல்லுகை; passing of the milk down a person's throat. 2. அம்மைப்பால் வற்றுகை; the state of pustules becoming dry. [பால் + இறங்குதல்]
பாலிறுவி	பாலிறுவி pāliṟuvi, பெ. (n.) முருக்கு (மலை.);; indian coral tree.
பாலின் பஞ்சணை	பாலின் பஞ்சணை pāliṉpañjaṇai, பெ. (n.) ஆலமரம்; banyan tree. (சா.அக.);

பாலின் மூன்றாந்தம்பி	பாலின் மூன்றாந்தம்பி pāliṉmūṉṟāndambi, பெ. (n.) வெண்ணெய் அல்லது நெய்; butter or ghee derived from milk after three operations. (சா. அக.); [இது ஒரு மருத்துவக் குழூஉக்குறி]
பாலினி	பாலினி pāliṉi, பெ. (n.) 1. நன்னாரி; indian sarasparilla. 2. கொடிக்கள்ளி; creeping milk hedge. 3. ஒருவகை மல்லிகை; a species of jasmine. 4. இலவங்கப் பட்டை வகை; cinnamomum genus. 5. தணக்கு மரம்; katearah gum tree. (சா.அக.);
பாலுக்குள்சூதங்கட்டி	பாலுக்குள்சூதங்கட்டி pālukkuḷcūtaṅgaṭṭi, பெ. (n.) கொடிக்கள்ளி; creeping milk hedge.
பாலுகம்	பாலுகம் pālugam, பெ. (n.) கருப்பூரம் (வின்.);; camphor. மறுவ: கருப்பூரவள்ளி
பாலுகவள்ளி	பாலுகவள்ளி pālugavaḷḷi, பெ. (n.) கருப்பூர வள்ளி; camphor creeper. மறுவ: பாலுகம் (சா.அக.);
பாலுண்ணி	பாலுண்ணி pāluṇṇi, பெ. (n.) உடம்பில் உண்டாம் ஒருவகைச் சதை வளர்ச்சி. (கொ.வ.); wart.
பாலுணர்ச்சி	பாலுணர்ச்சி pāluṇarcci, பெ. (n.) உடலுறவு கொள்ள வேண்டும் என்ற உந்துதலைத் தோற்றுவிக்கும் உணர்வு; sexual urge or feeling. "பாலுணர்வைத் தூண்டக் கூடிய அருவருப்புப் படங்களை முற்றிலும் அழிக்க மனத்தளவில் ஒத்துழைக்க வேண்டும்"
பாலும் பழமும் கொடுத்தல்	பாலும் பழமும் கொடுத்தல் pālumbaḻmumkoḍuttal, பெ. (n.) திருமணக் காலத்தில் மணமகனுக்கும் மணமகளுக்கும் ஆவின் பாலும் வாழைப் பழமுங் கொடுத்து நல்லுரை கூறுஞ்சடங்கு; the ceremony of giving plantain fruit and milk, as to the bride and bridegroom in a marriage. [பாலும் + பழமும் + கொடுத்தல்]

பாலுமறுகுந்தப்பித்தோய்தல்	பாலுமறுகுந்தப்பித்தோய்தல் pālumaṟugundappittōytal, பெ. (n.) வழிவழிமரபு (சந்ததி); உண்டாக வேண்டி மணமகனும் மணமகளும் பாலும் அறுகுந் தலையிலிட்டு முழுகுகை (வின்.);; bath taken. with a view to obtain progeny, by the bride and the bridegroom in a marriage, putting milk and harialli grass on the head [பாலும் + அறுகும் + அப்பில் + தோய்தல்]
பாலுறவு	பாலுறவு pāluṟavu, பெ. (n.) உடலுறவு; sexual intercourse. [பால் + உறவு]
பாலுறிஞ்சி	பாலுறிஞ்சி pāluṟiñji, பெ. (n.) கொசுவின் வடிவத்திலிருந்து கதிரில் பால் பிடிக்கும் பொழுது பாலை மட்டும் அருந்தும் பூச்சி; an insect which destracking paddycrop.
பாலுறிஞ்சு-தல்	பாலுறிஞ்சு-தல் pāluṟiñjudal, 9. செ.கு.வி. (v.i.) குழந்தை முலையுண்ணல்; child sackling at the breast. [பால் +உறிஞ்சு-,]
பாலூகம்	பாலூகம் pālūkam, பெ. (n.) குடைவேல்; umbrella thorn babool (சா.அக.);
பாலூட்டி	பாலூட்டி pālūṭṭi, பெ. (n.) தன் குட்டிக்குப் பால் கொடுத்து வளர்க்கக் கூடிய உயிரினம்; mammal. "திமிங்கலம் ஒரு பாலூட்டி"
பாலேடு	பாலேடு pālēṭu, பெ. (n.) காய்ச்சிய பாலின் மேற்படியும் ஆடை; cream of milk. [பால் + ஏடு]
பாலேயம்	பாலேயம் pālēyam, பெ. (n.) 1. சிறுமுள்ளங்கி; small garden raddish. 2. கழுதை; ass. (சா.அக.);

பாலை	பாலை1 pālai, பெ. (n.) 1. முல்லையும் குறிஞ்சியுந் திரிந்த நிலம்; arid, desert tract. "முல்லையும் குறிஞ்சியும் முறைமையின்திரிந்து நல்லியல் பிழந்து.. நடுங்குதுய ருறுத்துப் பாலை யென்பதோர் படிவங் கொள்ளும்" (சிலப். 11,64-6.); 2. பாலைத் தன்மை; aridity, barrenness. "பாலை நின்ற பாலைநெடுவழி" (சிறுபாண். 11.); 3. புறங்காடு; burning-ground. "பாலைநிலையும்" (தொல். பொ. 79); 4. பாலை நிலத்து உரிப் பொருளாகிய பிரிவு; "பாலை சான்ற சுரம்" (மதுரைக். 314); 5. இருள்மரம் (L.);; ironwood of ceylon. 6. முள் மகிழ்; woolly ironwood. 7. காட்டிருப்பை(L.);; indian guttapercha. 8. உலக்கைப் பாலை (L.);; wedge. leaved apeflower. 9 மரவகை (L.);; silvery-leaved ape flower. 10. ஏழிலைப் பாலை (L.);; seven leaved milk-plant. 11. குடசப்பாலை; conessibark. 12. காட்டலரி; mango like cerbera.
பாலைக்கருப்பொருள்	பாலைக்கருப்பொருள் pālaikkarupporuḷ, பெ. (n.) பாலை நிலத்திற்குரிய பொருள்; theme of the {palaitinai.} அது; கன்னியாகிய தெய்வமும், விடலையும், காளையும், மீளியும், எயிற்றியுமாகிய உயர்ந்தோரும்; எயினரும், எயிற்றியரும், மறவரும், மறத்தியருமாகிய தாழ்ந்தோரும், புறாவும், பருந்தும், எருவையும், கழுகுமாகிய புள்ளும்;செந்நாயாகிய விலங்கும், குறும்பாகிய ஊரும், குழியுங்காவலுமாகிய நீரும், குராவும், மராவும், உழிஞையுமாகிய பூவும், பாலையும், ஓமையும், இருப்பையுமாகிய மரமும், வழி பறித்தனவும், பதியிற் கவர்ந்தனவுமாகிய யாழும், பஞ்சுரமாகிய பண்ணும், போர் புரிதலுஞ் பகற் சூறையாடலுமாகிய தொழிலுமெனப் பதினான்கு வகைப்படும்; "கன்னிவிடலை..... பகற் சூறையாடல் பாலைக்கருப் பொருளே" (அகப்,அகத்திணை21); [பாலை + கரு + பொருள். கருப்பொருள் = எல்லாவற்றுக்கும் அடிப் படையான காலமும் இடமும் என்னும் முதற் பொருளிலிருந்து கருக்கொண்டு தோன்றியது]
பாலைக்காட்டுச் சோனை	பாலைக்காட்டுச்சோனை pālaikkāṭṭuccōṉai, பெ. (n.) பாலைக்காடு என்ற பகுதியில் ஆடவை (ஆனி);மாதம் முதற் பெய்யும் நன்குமாத மழை (வின்.);; the incessant rain of four months beginning with july in the paghat region north-west monsoon. [பாலை + பாடு + சோனை]
பாலைக்காரவீகி	பாலைக்காரவீகி pālaikkāravīki, பெ. (n.) எருக்கு; madar plant. (சா.அக.);

பாலைக்கிழத்தி	பாலைக்கிழத்தி pālaikkiḻtti, பெ. (n.) கொற்றவை (துர்க்கை);; Durga, goddess of desert tracts. "பாலைக் கிழத்தி திருமு னாட்டிய சூலத்து" (கல்லா. 17, 45.); "நவமி தனிலிளைந் திடு மேனெடும் பாலைகிழத்தி யருணயந்து" (சேதுபு.துராசார.29.); [பால் + கிழத்தி]
பாலைக்கீரை	பாலைக்கீரை pālaikārai, பெ. (n.) ஒருவகை உண்ணும் கீரை; a kind of edible greens. (சா.அக.); மறுவ: கழுதைப்பாலை
பாலைக்குருவி	பாலைக்குருவி pālaikkuruvi, பெ. (n.) குருவிவகை (வின்.);; a species of bird. [பாலை + குருவி]
பாலைக்கொடி	பாலைக்கொடி pālaikkoḍi, பெ. (n.) 1. கொடிப்பாலை; green wax-flower. 2. ஒருவகைக் கொடி; Rajmahal hemp of Madras. 3. கொடிவகை; a coarse climber with slender twining stem. 1,
பாலைக்கௌதமனார்	பாலைக்கௌதமனார்2 pālaikkaudamaṉār, பெ. (n.) பதிற்றுப்பத்தின் மூன்றாம் பத்தினைப் பாடிய புலவர்; the author of the thrid decad of {patirru-p-pattu.} [பாலை + கௌதமனார்] வேறு பெயர்: பாலைக் கோதமனார், கௌதமனார், கோதமனார். இவர் பாலைத் திணையைச் சிறப்பித்துப் பாடுஞ் சிறப்புக் குறித்துப் பாலைக் கௌதமனார் என்று அழைக்கப் பெற்றார். இவர் இமயவரம்பன் தம்பி பல்யானைச் செல்கெழுகுட்டுவனைப் பதிற்றுப்பத்தில் மூன்றாம் பத்தில் பாடிச் சிறப்பித்துள்ளார். புலவரைச் சிறப்பிக்கக் கருதிய வேந்தனிடம் இவர் 'யானும் என் சுற்றமும் துறக்கம் புகும்படி பொருந்திய அறங்களை முடித்துத் துறக்கத்தைத் தருக' என்றார். சேரன் அவர் விரும்பிய வண்ணமே வேள்வி பல செய்து நீ விழையும் துறக்கத்தின்கண் நீடு வாழ்க என உதவினான். இச் செய்தியைப் பழமொழி பாடிய முன்றுறையரையனார் 'தொடுத்த பெரும்புலவன் சொற்குறை தீர, அடுத்துத் தா என்றாற்கு வாழியரோ' (316); என்று குறிப்பாகச் சுட்டியுள்ளார். இந்நூலின் பழைய உரைகாரர். இதனை விளக்கியுள்ளார். இளங்கோவடிகள் இதனை "நான் மறையாளன் செய்யுட் கொண்டு மேனிலையுலகம் விடுத்தோனாயினும்" (28: 137-138); எனச் சுட்டுகின்றார். தொல்காப்பியம் புறத்திணையியல் 25ஆம் நூற்பாவிற்கு நச்சினார்க்கினியர் உரைத்த உரையிலும் இச் செய்தி சுட்டப் பட்டுள்ளது. நூல்: பதிற்றுப்பத்து மூன்றாம் பத்து. புறம்: 366. குறுந்தொகை: 16, 37, 124, 135, 137, 209, 231, 262, 283, 398,
பாலைச்சடைச்சி	பாலைச்சடைச்சி pālaiccaḍaicci, பெ. (n.) ஒரு வகைச் சிறுமரம்; a small tree. (சா.அக.);
பாலைச்சிலை	பாலைச்சிலை pālaiccilai, பெ. (n.) படிகக்கல்; crystal glass.

பாலைத்திணை	பாலைத்திணை pālaittiṇai, பெ. (n.) ஐந்திணைகளுள் ஒன்று; அது; பாலை முதற் பொருள், பாலைக்கருப்பொருள், பாலை உரிப்பொருளென மூன்று வகைப்படும்;குறிஞ்சிப் பாலை முல்லை மருதநெய்தலைந் திணைக் கெய்திய பெயரே" (அகப். அகத்திணை. 6.); எனபதனாற் பெறப்படும். desert tract. [பாலை + திணை]
பாலைத்திறம்	பாலைத்திறம் pālaittiṟam, பெ. (n.) [பாலை + திறம்]
பாலைத்துறை	பாலைத்துறை pālaittuṟai, பெ. (n.) தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள: திருப்பாலைத் துறை என்று சுட்டப்படும் பாடல் பெற்ற ஊர்; a place name in Tanjore Dt. "மருவு நாண்மலர் மல்லிகை செண்பகம் பரவுநீர்ப் பொன்னிப் பாலைத் துறை"(தேவா.திருநா.);
பாலைநல்மரம்	பாலைநல்மரம் pālainalmaram, பெ. (n.) 1. குராமரம்; common botte fower. 2. மார் மரம்; saul tree. (சா.அக.);
பாலைநாதம்	பாலைநாதம் pālainātam, பெ. (n.) 1. வழலை நாதம்: the essence of fuller's earth. 2. பெண்ணின் நாதம்; the ovarian fluid in a female. (சா.அக.);
பாலைநிலப்புள்	பாலைநிலப்புள் pālainilappuḷ, பெ. (n.) 1. கழுகு; vulture. 2. புறா; pigeon. 3. பருந்து; kite. (சா.அக.);
பாலைநிலப்பூ	பாலைநிலப்பூ, pālainilappū, பெ. (n.) 1. கள்ளி; milk sparge flower. 2. பாலை; iron wood tree. 3. பூளைப்பூ; flower of a species of soft cotton. (சா.அக.);
பாலைநிலம்	பாலைநிலம் pālainilam, பெ. (n.) பாலை2. (வின்.); பார்க்க;See {pālai}
பாலைநிலை	பாலைநிலை pālainilai, பெ. (n.) இறந்த கணவனுடன் தீப்பாய்வாள் தான் உடன் கட்டையேறுதலை விலக்கினோருடன் உறழ்ந்து கூறும் புறத்துறை;{(purap,);} theme describing the mood of a widow who, intending to immolate herself on her hunband's funeral pyre, rebukes those who try to dissuade her. "நல்லோள் கணவனெடு நனியழற் புகீஇச் சொல்லிடையிட்ட பாலை நிலையும்" (தொல். பொ. 79.); [பாலை + நிலை]
பாலைநீலம்	பாலைநீலம் pālainīlam, பெ. (n.) வெட்பாலை (L.);; blue dyeing rosebay. மறுவ, நீலம்பாலை

பாலைப்பண்	பாலைப்பண் pālaippaṇ, பெ. (n.) பெரும்பண்வகை (திவா.);; a primary melody. [பாலை + பண்]
நெடுவேர்	நெடுவேர் neḍuvēr, பெ. (n.) சாயமிடப் பயன்படும் பூடுவகை (மலை.);; Indian maddar. [நெடு + வேர். நீண்டவேர்]

பாலைப்பழம்	பாலைப்பழம் pālaippaḻm, பெ. (n.) பழ முண்ணிப் பாலை; indian mimusops. (சா.அக.); [பாலை + பழம்]
பாலைப்புறம்	பாலைப்புறம் pālaippuṟam, பெ. (n.) பாலைத்திணைக்குப் புறத்திணையாகிய வாகை; [சுரநடை, முதுபாலை என விருதுறையாம். இவ்விரண்ட னையும், நம்பியகப் பொருள் ஒழிபியல் 35ஆவது நூற்பாவில் அகப் புறப்பெருந் திணையென்றார். "வாகை தானே பாலையது புறனே" (தொல். 1019); [பாலை + புறம்]
பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ	பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ bālaibāḍiyaberuṅgaḍuṅā, பெ. (n.) கடைக் கழகக் காலத்துப்புலவர். a sangam poet. இவர் கடைக்கழகக் காலத்தில் வாழ்ந்த அரசப் புலவர்களுள் ஒருவர். பேய் மகள் இளவெயினியார் புறநானூற்றில் (11); பாடிய பாட்டில் இவரைச் சேரமான் பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ என்று குறிப்பிடுவதால் இவர் சேரமன்னர் என்று அறியலாம். கடுங்கோன் என்ற பெயர் காய்சின வழுதி முதல் கடுங்கோனீறாக எனப் பாண்டியர்க்கு வந்திருப்பினும் சேரமன்னர் களுக்கே பெரும்பாலும் வருகின்றது. இவர் பாடியனவாக இப்பொழுது கிடைப்பன அறுபத்தேழு பாடல்கள். அவற்றுள் ஒன்று மட்டுமே புறத்திணை தழுவியது. ஏனைய அறுபத்தாறும் அகப்பொருள் தழுவியனவே, அகப்பொருள் பாடல்கள் அறுபத்தாயில் குறிஞ்சி பற்றியது ஒன்று; மருதம் பற்றியது ஒன்று;எஞ்சிய அறுபத்து நான்கும் பாலைப் பொருள் பற்றியே வந்துள்ளன. இவ்வாறு இவர் இப்பொருளை பிரித்துத் திறம்படப்பாடியமையால் 'பாலைபாடிய' என்ற அடையினைப் பெற்றார். இவரது பாலைத் திணைப் பாடல்களில் பழந்தமிழ் வரலாறு சிலவற்றையும் சுட்டியுள்ளார். அரசியல் நுட்பங்கள் எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன.
பாலைமண்	பாலைமண் pālaimaṇ, பெ. (n.) தூயமண்; pure mud. (சா.அக.);
பாலைமணி	பாலைமணி pālaimaṇi, பெ. (n.) பாலமணி பார்க்க;See {palamani} "இலகு மாணிக்கங்கள் விற்கின்ற கடைவீதியிற் பாலை மணியும் விற்பார்" (திருவேங். சத. 90.);
பாலைமாருதமூலி	பாலைமாருதமூலி pālaimārudamūli, பெ. (n.) பிரண்டை; adamant creeper. (சா.அக.);
பாலையாக்கி	பாலையாக்கி pālaiyākki, பெ. (n.) கற்பமூலி யெனப்படுவதும், இளமையாக இருக்கச் செய்வதும் ஆன கருநெல்லி; a rejuwenating drug. (சா.அக.);
பாலையாழ்	பாலையாழ் pālaiyāḻ, பெ. (n.) பாலைப்பண் பார்க்க;See {palai_p-par.} "பாலையாழ் பழித்த" (கம்பரா. மாரீசன்வதை. 95.); "பாலையாழ்ப் பாண்மகளே! பண்டு நின் நாயகற்கு" (தி.மா.133-1.); [பாலை + யாழ்.]

பாலையாழ்த்திறம்	பாலையாழ்த்திறம் pālaiyāḻttiṟam, பெ. (n.) பாலைப் பண்ணைச் சார்ந்த சிறுபண்கள் (பிங்.);; (mus.); group of secondary melody types of {pålai} class. [பாலை + யாழ்த்திறம்]
பாலையுடைச்சி	பாலையுடைச்சி pālaiyuḍaicci, பெ. (n.) 1. சிறுமரவகை; indian calosanthes, m.tr., oroxylum indicum. 2. ஒருவகைச் சிறுமரம்; tender wild jack, mitr., [பாலை + உடைச்சி]
பாலையுரிப்பொருள்	பாலையுரிப்பொருள் pālaiyurripporuḷ, பெ. (n.) பாலைத் திணைக்குரிய உரிப்பொருள்; அது பிரிதலும் பிரிதல் நிமித்தமுமென இரண்டு வகைப்படும் (அகப். அகத்திணை. உரு. உரை.);; that distirctive erotic mood in love of {paratinal} [பாலை + உரிப்பொருள்]
பாலைவனச் சோலை	பாலைவனச் சோலை pālaivaṉaccōlai, பெ. (n.) பாலைநிலத்தில் அரிதாகக் காணப்படும் நீரும் நிழல்தரு மரங்களும் நிறைந்த பசுமையான இடம்; oasis. [பாலைவனம் + சோலை]
பாலைவனம்	பாலைவனம் pālaivaṉam, பெ. (n.) நீண்டு அகன்ற மணல்வெளி (இக்.வ.);; desert. ஒட்டகம் பாலைவனக் கப்பல் என அழைக்கப்படும். [பாலை + வனம்]
பாலொடுவை	பாலொடுவை pāloḍuvai, பெ. (n.) கொடிப்பாலை (மலை.);; green wax-flower.
பாலொழுக்குதல்	பாலொழுக்குதல் pāloḻukkudal, பெ. (n.) இறக்குந் தறுவாயில் இறப்பவரின் வாயில் பால் ஊற்றுஞ்சடங்கு; the ceremony of giving a little quantity of milk to a dying person by his relatives. 'தாயருக்கப் பாலொழுக்குகிற காலத்தில் மகன் தாயம் போட்டுக் கொண்டிருந்தான்' (உ.வ.); [பால் + ஒழுக்குதல்] ஒழுக்குதல் = ஊற்றுதல்

பாலொளி-த்தல்	பாலொளி-த்தல் pāloḷittal, செ.கு.வி. (v.i.) ஆ. பாலைக் கறப்பவனுக்குச் சுரக்காது கன்றுக்காக உள்ளடக்கிக் கொள்ளுதல்(யாழ்ப்.);, to stint milk, as a milch cow. [பால் + ஒளித்-தல்]
பாலோய்தல்	பாலோய்தல் pālōytal, பெ. (n.) முலையில் பால் வற்றுதல்; cessation of milk secretion in the breasts. (சா.அக.); [பால் + ஒய்தல்]
பாலோமடிக்கா	பாலோமடிக்கா pālōmaḍikkā, பெ. (n.) நிலப்பூசணி; giant potato. (சா.அக.); மறுவ: பால்மடிக்கா பால்முடங்கி
பாவகம்	பாவகம்1 pāvagam, பெ. (n.) 1. தீ; fire. "பாவகப் பகுவாய் நாகம்" (திருவாலவா. 36, 5.); 2. சேங்கொட்டை (யாழ்.அக.);; markingnnut. பாவகம்1 pāvagam, பெ.(n.) 1. கருத்து; meaning, purpose, intention. "பாவக மின்னதென்று தெரிகிலர்" (கம்பரா.கும்ப.9);. 2. ஊழ்கம்; contemplation, meditation. "பாவகமாயிருந்து" (திருப்பு.608);. 3. இயல்பு (வின்.);; natural state, innate propensity or disposition, nature. 4. உருவம்; appearance, form. "வேடனாம் பாவகங் கொடு நின்றது" (தேவா.533,1);. 5. காதலை வெளியிடும் குறிப்பு (வின்.);; external expression of amatory feelings. 6. நடிப்பு; pretence. "பாவகம் பலவுஞ் செய்து" (பெரியபு.திருநீலகண்ட.26);. [Skt. {} → த. பாவகம்]

பாவகன்	பாவகன் pāvagaṉ, பெ. (n.) 1. தூய்மையன்; holy person. "பறவையின் குலங்கள் காக்கும் பாவகன்" (கம்பரா. நாகபா.270); 2. தூய்மை செய்பவன்; purifier. 3. நெருப்புத் தெய்வம்; Fire. the God of fire. "நெடுங்கடற் பருகும் பாகவன்" (கம்பரா.கவந்.14.);. 4. நஞ்சு தீர்க்கும் மருத்துவன்; one who cures poisonous bite. "விட நகுல மேவினு மெய்ப்பாவகனின் மீளும்" (திருவருட் பயன், 57.);
பாவகி	பாவகி pāvagi, பெ. (n.) நெருப்பில் தோன்றியவனான முருகக் கடவுள் (பிங்);; skanda, born of fire.
பாவசாதினி	பாவசாதினி pāvacātiṉi, பெ. (n.) இருள் விடுசெடி பார்க்க;See {irul-vidu-šedí.}
பாவட்டங்காய்	பாவட்டங்காய் pāvaṭṭaṅgāy, பெ. (n.) ஆரோகம், சீதக்கடுப்பு; பித்தாதிசாரம், சளி ஆகியவற்றைப் போக்கும் மருந்துக்காய்; unriped fruits of {pāvatta} it cures nausea anal irritation, diarrhoea and aggravated phlegm humour (சா.அக.);
பாவட்டம்	பாவட்டம் pāvaṭṭam, பெ. (n.) 1. மானவாரி நெற்பயிரில்களையெடுக்கப் பயன்படுத்தும் கருவி; a tool used in dry land. 2. பாதிரி பார்க்க;See {pādri}
பாவட்டா	பாவட்டா pāvaṭṭā, பெ. (n.) ஒரு கொடி; creeper (சா.அக.);
பாவட்டை	பாவட்டை pāvaṭṭai, பெ. (n.) 1. செடிவகை (பதார்த்த.534);; pavetta,I,sh., pavetta indica 2. ஒருவகைச் சிறுமரம் (L.);; common bottle flower,s tr., webera corymbosa 3. ஆடாதோடை (யாழ். அக.); பார்க்க;See {ādātōdai malabar-nut} வகைகள் : 1. சிவப்புப் பாவட்டை 2. மஞ்சட் பாவட்டை 3. முள் பாவட்டை தெ. பாபட. க. பாவெட. ம. பாவட்ட மறுவ : திரணைச்செடி.

பாவட்டைச் சக்களத்தி	பாவட்டைச் சக்களத்தி pāvaṭṭaiccakkaḷatti, பெ. (n.) பாவட்டை போன்ற ஒருவகைச்செடி (யாழ்.அக.);; a shrub resembling the {pāvattai} [பாவட்டை + சக்களத்தி]
பாவடி	பாவடி pāvaḍi, பெ. (n.) ஏறுமிதி; stirr up. "பாவடியிட் டேறுங் கடும்புரியும்" (பணவிடு.163.); மறுவ. அடிதாங்கி, அடிகொளுவி [பாவு + அடி] பாவடி pāvaḍi, பெ. (n.) அகன்ற பாதம்; broad Foot. "பெருந்தண் குளவி குழைத்த பாவடி"(நற்.51-8); "பாவடி உரல பகுவாய் வள்ளை" (குறுந்.89-1); "பழுஉப்பல் அன்ன பருவுகிிப் பாவடி" (குறுந்.180-1); "பான்மருண் மருப்பி னுரல்புரை பாவடி" (கலி.21-1); "பாவடியாற் செறனோக்கின்" (புறநா.15-8); "படுமணியிரட்டும் பாவடிப் பணைத்தாள்" (புறநா72-3); [பா + அடி]
பாவண்ணம்	பாவண்ணம் pāvaṇṇam, பெ. (n.) நூற்பாவுக்குரிய சந்தம்; a rhythm specially adapted for {nū r - pā.} "அவற்றுட், பாஅவண்ணஞ் சொற்சீர்த் தாகி நூற்பாற் பயிலும்" (தொல்.பொ.526.); [பா + வண்ணம்]
பாவல்	பாவல் pāval, பெ. (n.) 1. மிதியடி (பிங்);; wooden sandals. 2. மரக்கல வுறுப்புக்களுள் ஒன்று; spar of a dhoney, the top of which is attached to the border of the sail to keep it to the wind. கீழ்ப்பாவல், மேற்பாவல், (வின்); 3.பாகல்2 பார்க்க;See {pāga/} balsam – pear. ம. பாவல். தெ. பாவ.
பாவலர்	பாவலர் pāvalar, பெ. (n.) செய்யுளியற்றுபவர்(திவா.);; poets, bards. "பாவலர்க் கொடன்றியும்" (சிவரக.கணபதிமறு 1.); 'பாவலர் அருமை நாவலர் அறிவார்' (பழ.); [பா + வல்லவர் → பாவலர்]
பாவலாக்கட்டை	பாவலாக்கட்டை pāvalākkaṭṭai, பெ. (n.) சிலம்பக் கட்டை வகை ; a kind of thick fencing - staff. [பாவலா + கட்டை]

பாவறுத்தல்	பாவறுத்தல் pāvaṟuttal, பெ. (n.) நெய்யப்பட்ட துணியைப் பாவினின்று துணித்தெடுத்தல்; to cut the cloth from the warp. [பா + அறுத்தல் பா-நெசவுப்பா(வு);]
பாவறை	பாவறை pāvaṟai, பெ. (n.) கூடாரம்; tent. "தரணிபன் சதைத்த பாவறைகள்" (ஞானவா. தாசூ. 84);. [பாவு + அறை]
பாவனம்	பாவனம்1 pāvaṉam, பெ. (n.) 1. தூய்மை செய்கை; purification, expiation. 2. தூய்மை (வின்);; purity. பாவனம்2 pāvaṉam, பெ. (n.) மருந்து குழைக்கை (இ.வ.);; mixing of medicinal drugs, infusion.
பாவனன்	பாவனன் pāvaṉaṉ, பெ. (n.) 1. தூய்மை செய்பவன்; one who purifies. 2. அனுமான்;{hanumān-} the son of wind-god. 3. வீமன் (பாரத. பாத்தாம்.142.);; bhima, the son of wind – god. பாவனன் pāvaṉaṉ, பெ.(n.) 1. தூய்மை செய்பவன்; one who purifies. 2. ஆஞ்சநேயர்;{}, the son of Wind- God. 3. வீமன் (பாரத.பத்தாம்.142);; Bhima the son of Wind God. [Skt. {} → த. பாவனன்]
பாவனாசம்	பாவனாசம் pāvaṉācam, பெ. (n.) திருக்குற்றாலத்திற்கு அருகில் உள்ள சிவத்தலம்; a sivan shrine near {Thirukkurralam.}
பாவனி	பாவனி pāvaṉi, பெ. (n.) 1.துளசி; holy basil. 2. பசு; cow. 3. நீர்; water. (சா.அக.);
பாவாடம்	பாவாடம் pāvāṭam, பெ. (n.) தெய்வத் திருமேனிகளின் முன்னர் நாக்கை அறுத்துக் கொள்ளும் நேர்த்திக்கடன் (வின்);; vow to cut off one's tongue before a deity. தெ. பாவாடமு.

பாவாடை	பாவாடை pāvāṭai, பெ. (n.) 1. பெரியோர் நடந்து செல்லத் தரைமீது விரிக்குஞ்சீலை; cloth or carpet spread on the ground for persons of distinction to walk on. 'நாடு மகிழவவ்வளவும் நடைக்காவனம் பாவாடையுடன்.... நிரைத்து' (பெரியபு. ஏயர்கோன்.57.); 2. கடவுள் முதலியோர்க்கு முன் ஆடையிற்படைக்கும் சோறு; boiled rice heaped on a cloth before a deity or eminent person. "பதம் பெற்றார்க்குப் பகல் விளக்கும் பாவாடையுமாக் கொள்ளீரே" (கலிங்:548); 3. மேலெழ வீசும் ஒருவகை விருதுச்சீலை (இ.வ.);; cloth used for waving before a deity or a person of distinction. 4. பெண்களின் உடைவகை; skirt. 5. மேசைவிரிப்பு (வின்);; table cloth. ம. தெ. பாவட [பாவு + ஆடை] பாவாடை2 pāvāṭai, பெ. (n.) உள்ளாடையாகப் பெண்களும் வெளிப்புற ஆடையாகச் சிறுமி யரும் அணியும், இடுப்பிலிருந்து கணுக்கால் வரை தொங்கும்படியான உடை; a kind of skirt down to the ankle cwornas outer garment by young girls, as inner garment by women. பாவாடை pāvāṭai, பெ. (n.)
பாவாடைக்காரன்	பாவாடைக்காரன் pāvāṭaikkāraṉ, பெ. (n.) குஞ்சம் பாவாடை கட்டும் வேலைக்காரன் (இ.வ.);; tiveried servant. [பாவாடை + காரன்]
பாவாடைப்பூ	பாவாடைப்பூ, pāvāṭaippū, பெ. (n.) பரந்துகிடக்கும் இருப்பைப் பூ(வின்);(வின்);; mahua flowers which lie Scattered on the ground. [பாவாடை + பூ]
பாவாடைராயன்	பாவாடைராயன் pāvāṭairāyaṉ, பெ. (n.) பாவடை வீரன்(தஞ்.); பார்க்க;See {pāvāgaiviran} [பாவாடை + அரையன்] ஒருகா. அரையன் என்பது பழைய பூட்டமாகலாம் [சிறு தெய்வங்களில் ஒன்று. அங்காளி அம்மன் முன்பு தனது நெஞ்சாங்குலை, குடல், ஈரல் முதலியவற்றைப் பாவாடைப் படையல் ஆக்கிய படியினால் இவ்வாறு பெயர் பெற்றான் என்பர்; மற்றும் காவற்சேவகன் எனவும் கூறுவர். இப்பாவாடைராயனை அடித்தட்டுமக்களே பெரும்பாலும் வழிபாடு செய்கிறார்கள்]

பாவாடை வீசு	பாவாடை வீசு1 pāvāṭaivīcudal, செ.கு.வி. (v.i.) அரசர் தலைவர் முன்பு ஒருவகைப்பாவாடை விருதை வீசி மதிப்புரவு செய்தல்; to wave {pāvādai} before kings and chieftains, as a mark of honour. "இருபுறத்தும் .... பாவாடை விச" தெய்வச். விறலிவிடு. 565.) பாவாடை வீசு2 pāvāṭaivīcudal, செ.கு.வி. (v.i.) வெண்துகிலை அமைதிக்குறியாக வீசுதல் (வின்.);; to wave a white cloth, as a signal of truce. [பாவாடை + வீசு-,]
பாவாடை வீரன்	பாவாடை வீரன் pāvāṭaivīraṉ, பெ. (n.) ஒரு சிற்றூர்த் தெய்வம்; a village deity.
பாவாணர்	பாவாணர்1 pāvāṇar, பெ. (n.) பாவலர் பார்க்க;See {payalar.} "பாவாணர் மங்கலக் கவிவாழி பாடி" (திருச்செந்தூர் பிள்ளைத்,சிறுபறை.4); [பா + வாழ்நர் → வாணர்] பாவாணர்2 pāvāṇar, பெ. (n.) தேவநேயப் பாவாணர் {Dévanéya-p-pāvanar} தேவநேசன் (1902-1981); என்னும் இயற்பெயர் கொண்டு இவர்தம் தமிழ்ப் பாப்புனையும் ஆற்றலால் முன்னர் கவிவாணர் என்றும் பின்னர் அதன் தமிழாக்கமாகப் பாவாணர் என்றும் சிறப்பித்து அழைக்கப்பட்டார். இவர்தம் பாப்புனையும் ஆற்றல் தமிழ்மரபினை அனைத்து வகையிலும் தழுவும், திறத்தது. ஆயினும் அவரது சொல்லாய்வுத்திறம் அதனினும் மிஞ்சி அவருக்கு நிலையான புகழை ஈட்டித்தந்தது. சொல்லாய்வுப் புலம் தமிழ்வரலாற்றில் பாவாணர்தம் வருகைக்குப் பின்னரே ஊக்கம் பெற்றுத் திகழ்ந்தது. அவரது சொல்லாய்வு தனித்தன்மை வாய்ந்தது;மூலத்தன்மை பொருந்தியது. புதையுண்டு கிடந்த பல உண்மைகளை விண்டு விளக்கிக் காட்டித் தமிழுக்கு ஏற்றமளித்தது. தமிழ்ச் சொற்களின் இயல்புகளையும் உண்மைகளையும் விளக்குவதுஇ வடமொழி போலும் பிற மொழிகளில் சென்று வழங்கும் தமிழ்ச் சொற்களை அடையாளங் காட்டுவது, பிறமொழிச் சொற்களுக்கு நேரிய கலைச் சொற்களைப் படைப்பது என்னும் முத்திறங்களில் பாவணரின் சொல்லாய்வுப் பரப்பு திகழ்ந்தது. இலக்கண இலக்கியப் பயிற்சி பிறமொழி அறிவு, மொழியியல் அறிவு, மொழியாய்வு முதலிய அவர்தம் பல்துறைப்பட்ட அறிவு, அவர்தம் சொல்லாய்வு இயல்பாக ஆழ்ந்தகன்று செல்வதற்குத் துணைநின்றன. தமிழினின்று கடன் கொணடு பிறமொழிகளில் வழங்கும் சொற்களைக் கண்டறிய வழிவகை காட்டியிருப்பதும், அதேபோல் தமைழில் கலைச்சொல் படைக்க நெறிமுறை வகுத்திருப்பதும் பாவாணரின் ஆழங்காற்பட்ட அறிவாற்றலைப் புலப்படுத்துகின்றன. அவர் தம் வாழ்நாள் முழுவதும் சொல்லாய்விலேயே திளைத்தார். தமிழ் தன்னை நிலைநிறுத்திக் கொள்ளும் முயற்சிக்குத் துணைநிற்பதில் தொல்காப்பியரையடுத்துக்கருதத் தக்கவர் இவரே என்னும் சிறப்புக் குரியவராகத் திகழ்கிறார் வாவாணர். தமிழின் ஏற்றத்திற்காகவே தம்மை முழுமையாக ஈடுபடுத்திக் கொண்டு ... தமிழ்வரலாற்றில்
பாவாற்றி	பாவாற்றி pāvāṟṟi, பெ. (n.) நெய்வோர் குச்சு (சீவக.615.1153 உரை.);; weaver's brush. [பா + ஆற்று → பாவாற்று → பாவாற்றி]
பாவாற்று-தல்	பாவாற்று-தல் pāvāṟṟudal, 5. செ.குன்றாவி. (v.i.) நெசவுப்பாவைத் தறிக்குச் சித்தஞ் செய்தல்; to make the warp ready for the loom. [பா + ஆற்று-,]
பாவிதம்	பாவிதம் pāvidam, பெ. (n.) மருந்திற் சேரும் பொருள்; ingredient. (சா.அக.);

பாவியைம்	பாவியைம்1 pāviyaim, பெ. (n.) அருகம்; jainism. " பாவியமல்லா ததுரைப்பான்" (சைவச ஆசாரிய.கா.);
பாவியம்	பாவியம்2 pāviyam, பெ. (n.) 1. இலக்கியம்; literature. 2.கருதத்தக்கது எண்ணிப் பார்க்கத்தக்கது; that which is con ceivable. 3. தகுதி (சைவச.ஆசாரிய.11);; fitness, worthiness. [பாவு + இயம் → பாவியம்]
பாவியர்	பாவியர் pāviyar, பெ. (n.) குறிப்புடையவர்; those who have opinions or ideas. "வில்லிகைப்போதின் விரும்பாவரும் பாவியர்கள்" (திருக்கோ.364); [பாவியம் → பாவியர்]
பாவியா-தல்	பாவியா-தல் pāviyātal, 6. செ.கு.வி. (v.i.) உண்டாதல்; வருதல்; come into cxistence, to come. [பாவி + ஆ-,]
பாவிரி	பாவிரி pāviri, பெ. (n.) பசிரி (பிங்); பார்க்க;See {paširi} creeping purslance. தெ. பாவிலி [பா + விரி]
பாவிரிமண்டபம்	பாவிரிமண்டபம் bāvirimaṇṭabam, பெ. (n.) அவையமண்டபம்; academy. " தெய்வப் பாவிரி மண்டபம்" (திருவாலாவா.198);. [பா + விரி + மண்டபம்]
பாவிலி	பாவிலி pāvili, பெ. (n.) கத்திரியாவிலி பார்க்க;See {kåttiri-pâvis} a kind of ear-ornament. தெ. பாவிலி க. பாவலி [பா + இலி]
பாவிலேவார்-த்தல்	பாவிலேவார்-த்தல் pāvilēvārttal, 3. செ.கு.வி. (v.i.) வெண்ணூலில் சாயநூல் சேர்த்து நெய்தல்; [பாவிலே + வார்-த்தல்]
பாவின்புணர்ப்பு	பாவின்புணர்ப்பு pāviṉpuṇarppu, பெ. (n.) சித்திரக் கவிகளுளொன்று; அது நால்வர் நான்கடிக்கு ஈற்றுரை சொன்னால் தான் அடிக்கு முதல் பாடிப் பொருண் முடிப்பது; a metrical composition fitted into fenciful figures, one of {når-kavi.} " பாதமயக்கே பாவின் புணர்ப்பே" (யாப்பருங்கலம்.செய்யு. 96.); [பாவின் + புணர்ப்பு]

பாவினம்	பாவினம் pāviṉam, பெ. (n.) தாழிசை, துறை,விருத்தம் என்ற முப்பகுதியான பாவின் வகை; sub-division of verse, of which there are three kinds, viz., {tališai, turai,} viru tam [பா + இனம்] [துறை தாழிசை விருத்தமென்னும் மூவகைப் பாவினங்களுள் விருத்தமொன்றே வடமொழிப் பெயரால் வழங்குவதாகும் அஃதூஉம் பெயரான் மட்டும் வடமொழியே யன்றி யாப்பானன்று. மூவகைப் பாவினங்களுள் துறை தாழிசை யென்னு மிரண்டுந் தமிழாயிருக்க, ஏனையொன்று மட்டும் வடமொழியாயிருத்தல் எங்ஙணம்? ஏனை மொழிகட்கெல்லாமில்லாத பரந்த யாப்பிலக்கணம் தமிழிலிருக்கவும், வடமொழியாப்பை வேண்டிற்றென்றல் விந்தையிலும் விந்தையே, 'வெண்பா முதலிய செய்யுளிலக்கணமும் இன்னோரன்ன பிறவும் வடமொழியிற் பெறப்படாமையானும்" என்றார் சிவஞான முனிவரும். ஆங்கில யாப்புப் பலவகைப் பாக்கூறுமேனும் தமிழ்போல அத்துணைப் பரந்துபட்டதன்று. ஒரு மொழியானது காலஞ் செல்லச் செல்ல, அவ்வக் காலத்து மக்கள் இயல்பிற்கும் அறிவிற்கு மேற்றவாறு இலக்கியத்தினும் திரிதல் இயல்பே. அங்ஙனம் தமிழ் யாப்பும் கழகக் காலத்திற் பாவாயிருந்து பிற்காலத்தில் பாவினமாகத் திரிந்தது. எல்லாப்பாவினங்களும் கலிப்பாவினின்றே தோன்றியவாகும். வெண்பா, ஆசிரியப்பா என்னு மிரண்டும் பெரும்பாலும் வரம்பிறவாதன. வஞ்சிப்பாவும் மருட்பாவும் கலப்புப் பாக்களேனும், அவையும் அவற்றுக்கோதியவாறு ஒருவகை வரம்புபட்டனவே. ஆனால், கலிப்பாவோ ஒரு கட்டின்றி எல்லாவடியானும் எல்லா வோசையானும் பற்பல வுறுப்புப் பெற்று வரம்பிகந்து வருவதாகும். அதனுள்ளும் கொச்சகக்கலியோ ஏனைக் கலிகட்குரிய சீரும் எல்லையும் இகந்து, "தரவின் றாகித் தாழிசை பெற்றும் தாழிசை யின்றித் தரவுடைத் தாகியும் எண்ணிடை யிட்டுச் சின்னங் குன்றியும்
பாவீடு	பாவீடு pāvīṭu, பெ. (n.) மேலே தளம் போட்ட வீடு; terraced house. "பாவீடு பள்ளியறை" (நெல்விடு.164); [பா(வு); + வீடு]
பாவு	பாவு1 pāvudal, 5. செ.கு.வி.(v.i.) 1.பரவுதல்; to extend. "மைப்பாவிய கண்ணியர்" (திருவாச. 24.6); 2. நிறைதல்; to be diffused. 3. படர்தல்; to spread, as creepers on the ground; to ramify as family connections. 4. ஊன்றுதல்; to touch, skim along the ground. "கால் நிலத்துப் பாவாமையால்" (சிலப்.23,190,அரும்.); [பரவு → பாவு-,] பாவு2 pāvudal, 5. செ.குன்றாவி. (v.t.) 1.தளவரிசையிடுதல்; to lay in order; to pave; cell with boards. 2. பரப்புதல் (யாழ்.அக.);; to spread. 3. நாற்றுக்கு நெருக்கி விதைத்தல்; to seed closely for transplantins. 4. நாற்று நடுதல்; to transplant.

பாவு அணுவாக்கல்	பாவு அணுவாக்கல் pāvuaṇuvākkal, பாவில் எக்குறையும் இல்லாமல் செம்மை செய்தல்; to finish the warp in the excellence. [பாவு + அணு + ஆக்கல்]
பாவுஉருளை	பாவுஉருளை pāvuuruḷai, பெ. (n.) தறியில் பாவு சுற்றப்பட்டிருக்கும் உருளை வடிவ மரத்தண்டு; seam(in which the warp is kept. [பாவு + உருளை]
பாவுஒடு-தல்	பாவுஒடு-தல் pāvuoḍudal, 5. செ.கு.வி. (v.i.) பசையால் பாவு இழைகளை ஒட்டுதல்; to paste the yarns in the warp. [பாவு + ஒடு-,]
பாவுகல்	பாவுகல் pāvugal, பெ. (n.) தளம் பரப்புங்கல்;(கோயிலொ.13.);; stones or slabs used for paving or terracing. [பாவு + கல்]
பாவுகழி	பாவுகழி pāvugaḻi, பெ. (n.) பாவின்பிளவை நிறுத்துங்கழி; [பாவு + கழி]
பாவுபலகை	பாவுபலகை bāvubalagai, பெ. (n.) மேற்றளமாகப்பரப்பும் பலகை (யாழ்: அக);; wainscot or ceiling with boards. [பாவு + பலகை]
பாவுகீறல்	பாவுகீறல் pāvuāṟal, கஞ்சி போட்ட பாவின் ஈரம் நீங்க மூங்கிற்குச்சிகளால் கீறுதல்; to cleaving on the warp for drying. [பாவு + கீறல்]
பாவுகுத்திப்போடு-தல்	பாவுகுத்திப்போடு-தல் pāvuguddippōṭudal, 19.செ.குன்றாவி (v.t.) பாவை வண்ணத்தில் தோய்த்தெடுத்தல்; dying. [பாவு + குத்தி + போடு-,]
பாவுச்சுருட்டி	பாவுச்சுருட்டி pāvuccuruṭṭi, பெ. (n.) பாவைச் சுற்ற உதவும் மூங்கிற் கழி; a bam boo pole which is used to fold the warp. மறுவ: பாசுருட்டி, பாவு)சுருட்டும் தடி. [பாவு + சுருட்டி]
பாவுத்தடை	பாவுத்தடை pāvuttaḍai, பெ. (n.) பாவுக்குரிய இழைகளின் தொகுப்பு; bundle of yarn which is used in warp. [பாவு + தடை]

பாவுதட்டு-தல்	பாவுதட்டு-தல் pāvudaṭṭudal, செ.கு.வி.(v.i.) கோலடித்தல்; beating the warp with stick. [பாவு + தட்டு-,]
பாவுதுவிதட்டு-தல்	பாவுதுவிதட்டு-தல் pāvuduvidaṭṭudal, 5. செ.கு.வி.(v.i.) பாவு தெளிவாக்கத் தட்டுதல்; beating the warp the warp with stick. [பாவு + தூவி + தட்டு-,]
பாவுதோய்-தல்	பாவுதோய்-தல் pāvutōytal, செ.கு.வி.(v.i) நீட்டுப்பாவில் கஞ்சி போட்டு இழைகளைச் செம்மைசெய்தல்; to starch the yarns in the warp. [பாவு + தோய்-,]
பாவு நயநயப்பாய் இரு-த்தல்	பாவு நயநயப்பாய் இரு-த்தல் pāvunayanayappāyiruttal, 2. செ.கு.வி. (v.i.) குறித்தளவு எண்ணெய் சேர்க்கப்பட்டபசையுடன் தோய்ந்த (பாவின் தன்மை); பாவுமென்மையாய் இருத்தலைக் குறித்தல்; tenderness of the yarns. [பாவு + நயநயப்பாய் + இரு-,த்தல்]
பாவுநீட்டு-தல்	பாவுநீட்டு-தல் pāvunīṭṭudal, 10. செ.கு.வி.(v.i.) திறந்தவெளியில் பாவினைச் செம்மை செய்ய நீட்டுதல்; to spread in outdoor for to clean. [பாவு + நீட்டு-,]
பாவுபிணை-த்தல்	பாவுபிணை-த்தல் bāvubiṇaittal, 4. செ.கு.வி.(v.i.) அச்சிலுள்ள இழைகளுடன் பாவினைத் தறியிலேயே பிணைத்தல்; to join the yarns in the warp. மறுவ: பாவு நிமிட்டுதல்; [பாவு + பிணை-.]
பாவுமுறிந்து போ-தல்	பாவுமுறிந்து போ-தல் pāvumuṟindupōtal, 8. செ.கு.வி.(v.i.) பாவுப் பட்டுக்குக் கஞ்சி போடும் போடும்போது பட்டில் ஏற்பட்ட மாற்றத் தைக்குறித்தல்; to indicate, while starch in the warp. [பாவு + முறிந்து + போ-,]
பாவுள்	பாவுள் pāvuḷ, பெ. (n.) வீட்டின் உட்பக்கத்திலுள்ள அறை (நெல்லை);; a room in the inner part of the house. [பாவு + உள்]

பாவை	பாவை pāvai, பெ. (n.) 1.பதுமை; puppet.doll. "மரப்பாவை நானா லுயிர்மருட்டி யற்று" (குறள்.1020.); 2. அழகிய உருவம்; image, picture, portrait. 'சித்திரப் பாவையி ன்த்தக வடங்கி' (நன்.40); 3. கருவிழி; pupil of the eye. "கருமணியிற் பாவாய்நீ போதாய்" (குறள், 1123); 4. பெண்; woman, lady, damsal. "பாடக மெல்லடிப் பாவை' (தேவா,538,1);. 5. குரவமலர்; flower of the common bottle flower tree. "குரவம் பயந்த செய்யப் பாவை" (ஐங்குறு.344); 6. பாவைக்கூத்து;பார்க்க "திருவின் செய்யோ ளாடிய பாவையும்"(சிலப்.6,61.); 7. நோன்பு வகை; a religious observance. "நாமு நம்பாவைக்குச் செய்யுங் கிரிசைகள்" (திவ்.திருப்பா. 2.); 8. திருவெம்பாவை பார்க்க; a hymn in {Tiruvāšagam} 9. திருப்பாவை [illegible]
பாவைக்கூத்து	பாவைக்கூத்து pavaikāttu, பெ. (n.) 1. கூத்துப் பதினொன்றனுள் அவுணர் காமுற்று விழும்படி கொல்லிப்பாவை வடிவு கொண்டு திருமகள் ஆடிய ஆடல்; dance of lakshmi when she assumed the form of {kolli-ppāvai,} fascinated the {asurās} and made them fall down insensible, one of 11 {kuttu,} q.v.; "திருவின் செய்யோள் ஆடிய பாவையும்" (சிலப்.கடலாடு.61.); 2. பொம்மையாட்டம்; puppet dance; திரை மறைவில் இருந்து கொண்டு பொம்மைகளின் உறுப்புகளில் இணைக்கப்பட்டிருக்கும் நூலை இழுப்பதன் மூலம் பொம்மையை இயக்கி நிகழ்த்தும் கலை நிலை: (பொம்மலாட்டம்.); "தோற் பாவைக்கூத்தும்" (சி.சி.4.24.); [பாவை + கூத்து]
பாவைஞாழல்	பாவைஞாழல் pāvaiñāḻl, பெ. (n.) ஞாழல்வகை (இறை.2,பக்.28);; a kind of {iaa} [பாவை + ஞாழல்]
பாவைத்தீபம்	பாவைத்தீபம் pāvaittīpam, பெ.(n.) கோயிலில் வழங்கும் ஒளிவழிபாட்டுக் கருவிவகை (பரத.ஒழிபு:42,உரை);; a kind of lamp with a damsel shaped stand, waved before idols in a temple. [பாவை + தீவம் → தீபம்]

பாவைப்பாட்டு	பாவைப்பாட்டு pāvaippāṭṭu, பெ. (n.) திருப்பாவை, திருவெம்பாவைகளில் உள்ளவைபோல நான்கடியின் மிக்குவருஞ் செய்யுள் வகை (தொல்.பொ.461.உரை.);; a kind of stanza having, more than four lines as in {Tiruppavai} and {Tiru-v-empāwai} [பாவை + பாட்டு] சிலை (மார்கழி); மாதத்தில் விடியற்காலையில்திருமணம் ஆகாத பெண்கள் ஒருவரையொருவர் துயில் எழுப்பி, வட்டமாய்க் கூடி, பொய்கைக் கரைக்குச் சென்று நீராடி, பாவை வைத்து வழிபாடு நடத்திப் பாடுவது பாவைப்பாட்டு எனப்படும். மழை பெய்து நாடு நலம் பெறுவதற்காகவும், தமக்கு நல்ல கணவன் வாய்த்துத் திருமணம் நடைபெறுவதற்காகவும் கன்னிப்பெண்கள் அவ்வாறு வைகறையில் நீராடி நோன்பு நோற்பது பழங்கால வழக்கம். பத்தியிக்கக் காலத்தில் அது கடவுள் வழிபாட்டோடு ஒன்றி அமைந்தது. மாணிக்கவாசகரின் திருவெம்பாவையும் ஆண்டாளின் திருப்பாவையும் அவ்வகையில் அமைந்த பாடல்கள். திருமணம் ஆகாத பெண்கள் சிலர் வைகறையில் எழுகிறார்கள். இன்னும் கண்விழித்து எழாத மற்றப் பெண்களை எழுப்புகிறார்கள். அவர்கள் ஒருவரோடு ஒருவர் பேசுவதுபோல் பாவைப் பாடல் தொடங்குகிறது. "முதலும் முடிவும் இல்லாத சோதியான இறைவனை நாங்கள் பாடுகிறோமே; அதைக் கேட்டும் கேளாதவள்போல் இன்னும் விழித்து எழாமல் உறங்குகிறயே? உன் செவி உணர்ச்சியற்ற செவியோ?" என்று ஒருத்தி கூறுகிறாள். அதற்குமேல் மற்றொருத்தி சொல்கிறாள். "இறைவனுடைய திருவடிகளை நாம் வாழ்த்திய ஒலியைத் தெருவில் கேட்டவுடன் அவள் விம்மி விம்மி அழுது மெய்ம்மறந்து படுக்கையிலிருந்து புரண்டு உணர்ச்சி யற்றவனாய் இப்படிக் கிடந்தாள்! இது எங்கள் தோழியின் தன்மை. இதை என்ன வியப்பு என்பது! உறங்குவோரை எழுப்பச் சென்ற பெண்கள் இவ்வாறு பேசிக்கொள்வதாக மாணிக்கவாசகரின் திருவெம்பாவை தொடங்குகிறது:
பாவைப்பிள்ளை	பாவைப்பிள்ளை pāvaippiḷḷai, பெ. (n.) பொம்மை(இலங்.);; doil. [பாவை + பிள்ளை]
பாவைமன்றம்	பாவைமன்றம் pāvaimaṉṟam, பெ. (n.) சிலப்பதிகாரத்தில் அறியலாகும் பாவைகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன மண்டபம்; a hall with statues come to known by {Šilappadigaram} [பாவை + மன்றம்] " பாவை நின் றழுஉம் பாவை மன்றமும்" (சிலப்-5-138);
பாவையாடல்	பாவையாடல் pāvaiyāṭal, பெ. (n.) 1. பாவைக்கூத்து (சிலப்.6.61,உரை); பார்க்க;See {pavai-k-kப்ப} 2. பெண்பாற்பிள்ளைத்தமி ழின் உறுப்புக்களுள் பாட்டுடைத்தலைவி பாவை வைத்து விளையாடுகை (திவா.);; play with dolla characteristic feature of {penparpillai-t-tamil}. [பாவை + ஆடல்]
பாவையிஞ்சி	பாவையிஞ்சி pāvaiyiñji, பெ. (n.) இஞ்சிக்கிழங்கு; ginger root. "பாவையிஞ்சியுங் கூவைச் சுண்ணமும்" (பெருங்.உஞ்சைக், 51,23);, [பாவை + இஞ்சி]

பாவை விளக்கு	பாவை விளக்கு pāvaiviḷakku, பெ.(n.) பாவை உருவறத்தின் கையில் உள்ள விளக்கு; lamp with a damsel shaped stand. " பொலம் பாலிகைகளும் பாவைவிளக்கும் பலவுடன் பரப்புமின்" (மணிமே.1,45);. "பாவை விளக்கிற் பரூஉச்சுட ரழல" (முல்லை.85); "பாவை விளக்குப் பசும் பொற் பாடகை" (சிலப்.5.154); [பாவை + விளக்கு] [P]
பாவோதயம்	பாவோதயம் pāvōtayam, பெ. (n.) பாவகத் தோற்றமென்னும் அணி(குவல.45.);; a kind of figure of speech.
பாவோட்டம்	பாவோட்டம் pāvōṭṭam, பெ. (n.) நாட்டியம்; dance. "பாவோட்டம் ஒடுவது நட்டுவன்மார்" (பணவிடு.190); [பாவை + ஒட்டம்]
பாவோடல்	பாவோடல் pāvōṭal, பெ. (n.) நெசவில் இழையோடுந் தடி (யாழ்.அக.);; weaver's beam. [பா + ஒடல்]
பாவோடு-தல்	பாவோடு-தல் pāvōṭudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. நூலை நெசவுப்பாவாக்குதல் (வின்.);; to run the weaver's warp. 2. சலித்துக் கொண்டேயிருத்தல்; to be always in motion. [பா + ஓடு-,]
பாழ்	பாழ்1 pāḻttal, 11செ.கு.வி. (v.i.) 1. அழிவடைதல்; to go to ruin, to be laid waste. 2. பயனறுதல். to become useless. "பாழ்த்த பிறப்பு" (திருவாச.5.16); 3. சீர்குன்றுதல்; to be accursed, as a place or a hoபse. "பாழ்த்த பாவிக்குடரிலே நெடுங்க_ங்கிடந்தேற்கும்" (கம்பரா.குகப்.70); [பழ→யாழ்-,] வே.க.153 பாழ்3 pāḻ, பெ. (n.) பெருமை; largeness. "பாழிவெஞ்சிறையுவணமும்" (உபதேச. சூராதி.கா.); 2. முனிவர்வாழிடம்; dwelling of saint. "எங்கும்மணற் பாழிகளாய்" (பெரியபு.தண்டி.4.); [பழ → பாழ்]

பாழ்க்கடி-த்தல்	பாழ்க்கடி-த்தல் pāḻkkaḍittal, செ.கு.வி (v.t.) பாழாக்குதல்; to desolate, devastate, reduce to ruins. [பாழ் → பாழ்க்கு + அடி-,]
பாழ்க்கிறை-த்தல்	பாழ்க்கிறை-த்தல் pāḻkkiṟaittal, செ.கு.வி. (v.i.) வீணாகச்செயல் செய்தல்; to labour in vain. "பாழ்க்கிறைத்துக்கழித்தீர்" (அருட்பா, vi. உறுதிகூறல்2.); பாழ் நிலத்துக்குத் தண்ணீ ரிறைத்தல்; lit.,to irrigate a barren land. [பாழ் → பாழ்க்கு + இறை-,]
பாழ்க்கோட்டம்	பாழ்க்கோட்டம் pāḻkāṭṭam, பெ. (n.) சுடுகாடு; a cremation-ground. "பொடி யுடுத்த பாழ்க்கோட்டஞ் சேராமுன்" (பதினொ,ஐயடி,ஷேத்.2); [பாழ் + கோட்டம்]
பாழ்கிடை	பாழ்கிடை pāḻkiḍai, பெ. (n.) விடாமறப்பற்றிக் கிடக்கை; lying obstinately sitting dhurna. "கடன்காரன் பாழ்கிடையாய்க் கிடக்கிறான்" [பாழ் + கிடை]
பாழ்ங்கிணறு	பாழ்ங்கிணறு pāḻṅgiṇaṟu, பெ. (n.) தூர்ந்து அல்லது இடிந்து பாழான கிணறு (நன்.223,மயிலை);; neglected, dilapidated or ruined well. [பாழ் → பாழும் + கிணறு → பாழ்ங்கிணறு]
பாழ்ங்குடி	பாழ்ங்குடி pāḻṅguḍi, பெ. (n.) சீர்கெட்ட குடும்பம் (யாழ்.அக.);; a family in distress. [பாழ் → பாழும் + குடி → பாழ்ங்குடி]
பாழ்ஞ்சேரி	பாழ்ஞ்சேரி pāḻñjēri, பெ. (n.) குடியிருப்பற்ற ஊர்ப்பகுதி (யாழ்.அக.);; deserted quarters in a village. [பாழும்சேரி → பாழ்ஞ்சேரி]
பாழ்ந்தாறு	பாழ்ந்தாறு pāḻndāṟu, பெ. (n.) படுகுழி; deep, unfathomable pit. "தண்மையாகிற பாழ்ந்தாறு நிரம்பும்படியான" (திவ்.கண்ணிநுண். 3. வ்யா,49); [பாழ் + தாறு]
பாழ்ந்திருமண்	பாழ்ந்திருமண் pāḻndirumaṇ, பெ. (n.) செந்திருக்கோடு இடும்திருமண்;{vaisnava} caste-mark without the red line in the middle, put on during pollution. [பாழும் + திருமண்]

பாழ்ந்துரவு	பாழ்ந்துரவு pāḻnduravu, பெ. (n.) பாழ்ங்கிணறு;See {pāl-n-kinaru. } [பாழும் + துரவு → பாழ்ந்துரவு]
பாழ்நத்தம்	பாழ்நத்தம் pāḻnattam, பெ. (n.) பாழூர் (வின்); பார்க்க;See {pālūr} [பாழ் + நத்தம்]
பாழ்நிலம்	பாழ்நிலம் pāḻnilam, பெ. (n.) நிலம்(யாழ்.அக.);; barren land. [பாழ் + நிலம்]
பாழ்நெற்றி	பாழ்நெற்றி pāḻneṟṟi, பெ. (n.) திருநீறு முதலிய குறியணியாத வெறு நெற்றி; bare forehead without sectarian marks. [பாழ் + நெற்றி]
பாழ்படு-தல்	பாழ்படு-தல் pāḻpaḍudal, 20. செ.கு.வி. (v.i.) 1. கேடுறுதல்; to be ruined or desolated; to become waste. "வாழ்க்கை பருவந்து பாழ்படுத லின்று" (குறள்,83.); 2. ஒளிமங்குதல்; to lose lustre. "கண்பாழ்பட்டு' (நாலடி,306); [பாழ் + படு-,]
பாழ்படுநனந்தலை	பாழ்படுநனந்தலை pāḻpaḍunaṉandalai, பெ. (n.) பிணத்தை அடக்கம் செய்யும் திடல்; cremation ground. "பருபிணங் கவரும் பாழ்படு நனந்தலை" (அகம்.319-5); [பாழ்படு + நனந்தலை]
பாழ்ம்புறம்	பாழ்ம்புறம் pāḻmbuṟam, பெ. (n.) குடியோடிப் போன நிலப்பகுதி; desolated region. [பாழ் + புறம் → யாழ்ம்புறம்]
பாழ்மனை	பாழ்மனை pāḻmaṉai, பெ. (n.) இடிந்துபாழான வீடு; ruined house. "பாழ்மனையும் தேவகுலனும் சுடுகாடும்" (ஆ.கோவை.57-1); [பாழ் + மனை]

பாழ்மூலை	பாழ்மூலை pāḻmūlai, பெ. (n.) எளிதிற் செல்ல முடியாது தொலைவாயுள்ள இடம்; distant, inaccessible place. "அவன் எங்கேயோ பாழ்மூலையில் இருக்கிறாள்" [பாழ் + மூலை]
பாழ்வாய்கூறு-தல்	பாழ்வாய்கூறு-தல் pāḻvāyāṟudal, 5. செ.கு.வி (v.i.) நன்றி மறந்து முணுமுணுத்தல் (வின்);; to murmur ungratefully. [பாழ் + வாய்கூறு-,]
பாழ்வாய்ச்சி	பாழ்வாய்ச்சி pāḻvāycci, பெ. (n.) காரணமின்றிக் குறை கூறுபவள்; woman who complains without cause. [பாழ் + வாய்ச்சி]
பாழ்வாயன்	பாழ்வாயன் pāḻvāyaṉ, பெ. (n.) காரண மின்றிக் குறைகூறுபவன்; man who complains wihtout cause. [பாழ் + வாயன்]
பாழ்வெளி	பாழ்வெளி pāḻveḷi, பெ. (n.) 1. வெட்டவெளி; desert; uninhabited region. 2. பரவெளி; [பாழ் + வெளி]
பாழடி-த்தல்	பாழடி-த்தல் pāḻtittal, 4. செ.கு.வி. பாழாக்கு-, பார்க்க;See {pāḷākku-,} [பாழ் + அடி-,]
பாழறுவான்	பாழறுவான் pāḻruvāṉ, பெ. (n.) 'ஒழிந்துபோவாய்' என்று பொருள்படும் வசைமொழி; a term of abuse, meanin a damned person. 'அடபாழறுவாய் உன் செய்தி சற்று முரைத்திலேன்' (சரவண.பணவிடு.94); பாழாக்கு1-தல் 7. செ.கு.வி. (v.t.); 1. (பணத்தை); பயனற்ற வழியில் செவழித்தல்; வீணாக்குதல்; waste fritter (money, etc. away.); "சொத்தையெல்லாம் குடித்தே பாழாக்குகிறான்" 2. (நன்றின்); நல்ல தன்மையை இழக்கச்செய்தல்; கெடுத்தல்; cause damage to, destroy; spoil. "தோல் தொழிற்சாலைக் கழிவுகளால் விளைநிலங்கள் பாழாக்கப் படுகின்றன'. [பாழ் + ஆக்கு-,]
பாழாக்கு	பாழாக்கு2 pāḻākkudal, 5. செ.குன்றாவி. (v.t.) பயனற்றதாகச் செய்தல்; to spoil, mar, waste, destroy. "என்னறிவை யெல்லாம் பாழாக்கி யெனைப் பாழாக்கும்" (தாயு.கற்புறு.5); [பாழ் + ஆக்கு-,]

பாழாய்ப்போன	பாழாய்ப்போன pāḻāyppōṉa, பெ.அ. (adj.) பயன்படாத ஒன்றைப் பற்றி எரிச்சலோடு குறிப்பிடுவது; useless;damn. "இந்தப் பாழாய்ப்போன பேருந்து ஏன் இன்றும் வரவில்லை." [பாழாய் + போன]
பாழி	பாழி1 pāḻi, பெ. (n.) 1. வெறுமை (பிங்);; desolation, waste, void. 2. விண் (யாழ்.அக.);; space. 3. கடல் (அக.நி.);; sea. 4. அகலம் (திவா.);; expanse. "பாழிப் புவி மேல்" (ஞானவா.கற்க.8); wideness. 5. பெருமை (சூடா.);; superiority, eminence. "மால்வரைப் பாழிமா முகட்டுச்சி" (கம்பரா.கையடை.23); 6. வலிமை (பிங்.);; power. "வாளமருள்....பாழி கொண்டன்று" (பு.வெ.7.14);. 7. போர்; fight battle. "பாழி கொள்ளு மேமத்தானும்" (தொல்.பொ.72.); [பாழ் → பாழி] பாழி2 pāḻi, பெ. (n.)
பாழிப்பறந்தலை	பாழிப்பறந்தலை pāḻipparandalai, பெ. (n.) பாழிடம்; desert. "அளியியல் வாழ்க்கைப் பாழிப் பறந்தலை" (அகநா.208-6); [பாழ் → பாழி + பறந்தலை]
பாழிமை	பாழிமை pāḻimai, பெ. (n.) 1. வெறுமை; Empires. "பழிமையான கனவில்" (திவ்.பெரியதி.11,2,6); 2. வலிமை; strength. "மதுசூதன்பாழிமையிற்பட்டு" (திவ். திருவாய்,2,1,5); [பாழி → பாழிமை]
பாழிவாய்	பாழிவாய் pāḻivāy, பெ. (n.) கழிமுகத்துள்ள திட்டு (இ.வ.);; bar of sand where a river joins the sea. [பாழி + வாய்] வே.க.154.

பாழுக்கிறை-த்தல்	பாழுக்கிறை-த்தல் pāḻukkiṟaittal, 4. செ.கு.வி (v.i.) பயனற்ற நிலத்துக்கு நீரிறைத்தல்; lit, to irrigate a barren land. "இரவு பகல் பாழுக்கிறைப்ப"(குமர.பிர.நீதிநெறி.90.); "ஏழைத் தொழும்பனேன் எத்தனையோ காலமெல்லாம் பாழுக் கிறைத்தேன் (திருவாசக.திருத்தோ.13, [பாழுக்கு + இறை-,]
பாழும்	பாழும் pāḻum, பெ.அ. (adj.) 1. பாழடைந்த desolate: ruined. "பாழும் கோயில்' 2. பாழாய்ப்போன; useless wretched. "பாழும் உலகம் என்னை வாழவும் விடவில்லை, சாகவும்விடவில்லை".
பாழுர்	பாழுர் pāḻur, பெ. (n.) குடிநீங்கிய ஊர்; deserted village. "பாழூர்க் கிணற்றிற் றுர்கவென் செவியே" (புறநா.132.); 'பாழுருக்கு நரி அரசன்' (பழ.); க. ஹாலுரு [பாழ் → பாழுர்]
பாழுர்க்கிணறு	பாழுர்க்கிணறு pāḻurkkiṇaṟu, பெ. (n.) வெறுங்கிணறு: barren well. "பாழூர்க் கிணற்றிற் றுர்கவென் செவியே" (புறநா.1323); [பாழூர் + கிணறு]
பாழூர்க்குரம்பை	பாழூர்க்குரம்பை pāḻūrkkurambai, பெ. (n.) இடுகாடு; graveyard. "பாழூர்க் குரம்பையிற் றோன்றும் ஆங்கண்" (அகம்.129-6);
பாழூர்நெருஞ்சி	பாழூர்நெருஞ்சி pāḻūrneruñji, பெ. (n.) பாழூரில் முளைத்துக்கிடக்கும் நெருஞ்சில்முள்; a thomy thistle in barrenland. "பாழூர் நெருஞ்சிப் பசலை வான்பூ" (புறம்.155-4);
பாழை	பாழை pāḻai, பெ. (n.) 'ஏழை' என்பதோடு இணைந்து வரும் சொல்; echo word which occurs in combination with ஏழை. பாழ் → பாழை = பாழ்பட்ட நிலைமையர். இணைமொழி: ஏழைபாழை.
பாளக்கட்டி	பாளக்கட்டி pāḷakkaṭṭi, பெ. (n.) பாளம், 2 பார்க்க;See {pālam} [பாளம் + கட்டி]

பாளங்கட்டு-தல்	பாளங்கட்டு-தல் pāḷaṅgaṭṭudal, 5. செ.குன்றாவி. (v.t.) புண்ணுக்குத் துணிகட்டுதல் (M.L);; to put a bandage. [பாளம் + கட்டு-,]
பாளச்சீலை	பாளச்சீலை pāḷaccīlai, பெ. (n.) 1.புண்ணுக்கு இடும் மருந்து பூசிய சீலை (யாழ்.அக.);; plaster. 2. ஒரு குழூஉக்குறி; conventional term peculiar to a class or body of men. [பாளம் + சீலை]
பாளபந்து	பாளபந்து bāḷabandu, பெ. (n.) தேவநாகரி யெழுத்து (உ.வ.);; the {dévanāgari} character. க. பாளபந்து [பாளம் + பந்து]
பாளம்	பாளம் pāḷam, பெ. (n.) 1. தகட்டு வடிவம் (இலக்.அக.);; flattened shape. 2. மாழைக்கட்டி; metal molten and cast in moudds. "உருக வெந்த பாளத்தை" (சீவக. 2768); 3. வெடித்த தகட்டுத் துண்டு (வின்);; flake, scale, lamina from a solid mass. 4. தோலுரிவு (வின்);; peeling or cracking of the skin. 5. வெடியுப்பு (சங்.அக.);; saltpeter. 6. சீலையின் கிழிவு; long strip of cloth. 7. பளபளப்பு (இ.வ.);; polish. தெ. பாலமு. க. பாள, ம. பாளம்
பாளயம்	பாளயம் pāḷayam, பெ. (n.) பாளையம் பார்க்க;See {palayam.} "நிசானாட்டிய பாளயமும்" (தாயு. பராபர. 232); [பாளையம் → பாளயம்]
பாளாசக்கயிறு	பாளாசக்கயிறு pāḷācakkayiṟu, பெ. (n.) குதிரையின் காற்கயிறு (வின்);; heelrope by which a horse's feet are fastened to a peg. [பாளாசம் + கயிறு]

பாளி	பாளி1 pāḷi, பெ. (n.) அடையாளம் (வின்);; sign. signel, mark. பாளி2 pāḷi, பெ. (n.) 1. பணித்தூசு; embroidered garment. 2. மேற்கட்டிச்சீலை; canopy. பாளி3 pāḷi, பெ. (n.) புத்தசமய நூல்கள் எழுதப்பட்ட பாலி என்னும் பழைய மொழி; an ancient Indian language, sacred to Buddhists. பாளி4 pāḷi, பெ. (n.) பாசறை (பிங். 624.);; camp, tent. [பாழி → பாளி] பாளி7 pāḷi, பெ.(n.) 1. கொட்டு முழக்குடன் புரியும் இராக்காவல்; night-watch with the beat of drum. "விளம்பும் பாரியு மடங்கினது" (கம்பரா.ஊர்தே.158);. 2. இராக்காவலாளர் பாடல்; night - watchman's song. சங்கீதப்
பாளிகா	பாளிகா pāḷikā, பெ. (n.) சீரகம்; cumin seed. (சா.அக.);
பாளித்தியம்	பாளித்தியம் pāḷittiyam, பெ. (n.) பிராகிருத இலக்கணநூலுள் ஒன்று; a {prakrit} grammar. "பாளித்திய மென்னும் பாகதவிலக்கணமும்"(காரிகை, பாயி. 1, உரை.); [பாலி → பாளித்தியம்]

பாளிதம்	பாளிதம் pāḷidam, பெ. (n.) 1. சோறு (பிங்.);; boiled rice. 2. பாற்சோறு; rice boiled in milk. 3. குழம்பு; liquid of a thick consistency. [பளிதம்2 → பாளிதம்] பாளிதம்2 pāḷidam, பெ. (n.) 1. பட்டுவகை (பிங்.);; silk garment. 2. பாளி பார்க்க;See {pal.} "வீரபாளிதப் படாம்" (திருக்காளத். பு. பஞ்சாக்கர. 69.); பாளிதம்3 pāḷidam, பெ. (n.) கண்டசருக்கரை (பிங்.);; sugar-candy. பாளிதம்4 pāḷidam, பெ. (n.) 1. பச்சைக் கற்பூரம்; medicated camphor. "அடகு புலால் பாகு பாளிதமு முண்ணான்" (தொல். சொல். 279, இளம்.); 2. சந்தனம் (தைலவ. தைல.);; sandal paste.
பாளிந்தி	பாளிந்தி pāḷindi, பெ. (n.) செழுமலர்க் கொன்றை; a kind of {konrai} (சா.அக.);
பாளேபந்து	பாளேபந்து pāḷēpandu, பெ. (n.) பாளபந்து பார்க்க;See {palapandu} [பாளே + பந்து]

பாளை	பாளை1 pāḷai, பெ. (n.) 1. தெங்கு முதலியவற்றின் பூவை மூடிய மடல்; spathe of palms. "பாளையுடைக் கமுகோங்கி' (தேவா.9,1); "பாளையோதியொரு திங்கள் பார்த்தனள்" (சிவரக.மேரு.26); 2. செம்பாளை;நெல்; a reddish kind of paddy. 3. பதர்; empty ears of grain, chaff. 4. சுறா ஈரல்; shark's liver. க. ஹாளெ. "பரியரைக் கமுகின் பாளையம் பசும்பூ" (பெரும்.7); "பாளை தந்த பஞ்சியங் குறுங்காய்" (குறுந்.293-34); "பழனவாளை பாளையுண்டென"(பரிபா.7-34); "பாளை பற்றிழிந் தொழியப் புறஞ்சேர்பு" (அகம், 335-15); [பின் → பள் → பாளை] [P] பாளை2 pāḷai, பெ. (n.) 1. கருவில் இருக்கும் பருவம்; embryonic stage.
பாளைக்கத்தி	பாளைக்கத்தி pāḷaikkatti, பெ. (n.) கள்ளிறக்குவோர் கைக்கொள்ளுங்கத்தி; toddy-drawer's knife. மறுவ. பாளையரிவாள் [பாளை + கத்தி] [P]
பாளைச்சூழ்	பாளைச்சூழ் pāḷaiccūḻ, பெ. (n.) பாளையிற் கட்டிய தீப்பதந்தம்; torch made of spathe of palms. [பாளை + சுள் → சூள் → சூழ்]
பாளைசீவு-தல்	பாளைசீவு-தல் pāḷaicīvudal, 7. செ.கு.வி. (v.i.) கள்ளிறக்கப் பாளையைச் சீவுதல்; to pare the spathe of palms.
பாளைத்தடி	பாளைத்தடி pāḷaittaḍi, பெ. (n.) கள்ளிறக்க உதவுஞ் சிறுதடி; a short club used by toddy drawers. [பாளை + தடி]
பாளைதட்டு-தல்	பாளைதட்டு-தல் pāḷaidaṭṭudal, 5. செ.கு.வி. (v.i.) கள்ளிறக்கப் பாளையை நசுக்குதல்; to beat the spathe of a palm for making it yield toddy. [பாளை+தட்டு-]

பாளைப்பருவம்	பாளைப்பருவம் pāḷaipparuvam, பெ. (n.) இளம் பருவத்திற்கு முந்திய கருவிலொரு பருவம் (பன்னூற்.900);; embryonic stage. [பாளை + பருவம்]
பாளையக்காரர்	பாளையக்காரர் pāḷaiyakkārar, பெ. (n.) விசயநகர வேந்தராட்சியில் சிறிய நாட்டை ஆண்டு வந்த தலைவர்கள்; poligars. "பாளையக்காலர் பணங்களுக்கங் காளனுப்பும் வல்லமையும்" (பணவிடு.22);. தெ. பாளெகாடு. க. பாளெயகாரரு ம. பாளயக்கார். [பாளையம் + காரர்]
பாளையத்துப் பிள்ளை	பாளையத்துப் பிள்ளை pāḷaiyattuppiḷḷai, பெ. (n.) போர்மறவரின் மக்களாய் அரசன் செலவிற் படைமறவராவதற்கு வளர்க்கப்படுவோன் (புதுவை.);; son of warrior brought up abdtrained as a soldier at the king's expense. [பாளையம் + அத்து + பிள்ளை]
பாளையப்பட்டு	பாளையப்பட்டு pāḷaiyappaṭṭu, பெ. (n.) அரசனுக்குப் போரில் உதவவேண்டும் என்ற கட்டுப்பாட்டு வரையறையுடன் பாளையக் காரருக்கு விடப்பட்ட ஊர்த் தொகுதி (C.G.);; estate, village or group of villages of a feudal chieftain or poogar held originally on condition of rendering military service whenever required by his suzerain. க. பாளெயபட்டு. [பாளையம் + பட்டு]
பாளைமுத்தம்	பாளைமுத்தம் pāḷaimuttam, பெ. (n.) பாளையில் உண்டான முத்துகள் (பெரியதி.69–8.);; pearls originated in spathe of palms. [பாளை + முத்தம்]
பாளையம்	பாளையம் pāḷaiyam, பெ. (n.) 1. படை; army. "இரு பாளையத்தினிடந்தோறும்" (பாரத. பதினோ.45); 2. பாசறை (பிங்.);; war-camp. 3. பாளையப்பட்டு(C.G.); பார்க்க;See {pālayap-pattu} 4. பொற்றை சூழ்ந்த ஊர்; village surrounded by hillocks. தெ. பாளெமு, க. பாளெய, ம. பாளயம்.
பாளையம் போடு-தல்	பாளையம் போடு-தல் pāḷaiyambōṭudal, 8. செ.கு.வி. (v.i.) 1. படையுடன் தங்குதல் (வின்);; to pitch a war-camp. 2. நெடுங்காலம் ஓரிடத்துத் தங்குதல் (உ.வ.);; to stay in a place too long. [ஒருகா : பள்ளயம்→பாளையம்]
பாளையமிறங்கு-தல்	பாளையமிறங்கு-தல் pāḷaiyamiṟaṅgudal, 21. செ.கு.வி. (v.i.) படை தங்குதல்; to encamp in a war-expedition. " பாளையமன் றிறங்கி" (தனிப்பா.i 373,12);. [பாளையம் + இறங்கு-]

பாளைய மெழும்பு-தல்	பாளைய மெழும்பு-தல் pāḷaiyameḻumbudal, 2. செ.கு.வி. (v.i.) படை கிளம்புதல் (யாழ்.அக.);; to start on a expedition. [பாளையம் + எழும்பு]
பாளையரம்	பாளையரம் pāḷaiyaram, பெ. (n.) குதிரைக் குளம்பை அராவும் அரம் (வின்);; a coarse kind of rasp, used in filing horse's roofs. [பாளை + அரம்]
பாளையரிவாள்	பாளையரிவாள் pāḷaiyarivāḷ, பெ. (n.) பாளைக்கத்தி பார்க்க;See {pājai-k-kaff} [பாளை + அரிவாள்]
பாளையறுகு	பாளையறுகு pāḷaiyaṟugu, பெ. (n.) பூவடங்கிய அறுகு; a kind of grass with flower inside the sheath. (சா.அக.); [பாளை + அறுகு]
பாளையிடுக்கு-தல்	பாளையிடுக்கு-தல் pāḷaiyiḍukkudal, 5. செ.கு.வி. (v.i.) பாளைதட்டு-, பார்க்க;See {pājai-tattu-,} [பாளை + இடுக்கு-,]
பாளையுடைச்சி	பாளையுடைச்சி pāḷaiyuḍaicci, பெ. (n.) மரவகை; indian calosanthes, m.tr, aroxylum indicum. [பாளை + உடைச்சி]
பாளைவருதல்	பாளைவருதல் pāḷaivarudal, பெ. (n.) பாளை முதன் முதலாகத் தோன்றுகை; the first appearance of spathe, considered a sign of mature growth. [பாளை + வருதல்]
பாளை வெடிச்சான் கிழங்கு	பாளை வெடிச்சான் கிழங்கு pāḷaiveḍiccāṉkiḻṅgu, பெ. (n.) நறளைக் கிழங்கு; a tuber. (சா.அக.); [பாளை + வெடிச்சான் + கிழங்கு]
பாளைவை-த்தல்	பாளைவை-த்தல் pāḷaivaittal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) காய்க்கத் தொடங்கற்குறியாகத் தென்னை முதலியன பூ விடுதல்; to shoot forth or form spathe. [பாளை + வை-,]

பாற்கட்டி	பாற்கட்டி pāṟkaṭṭi, பெ. (n.) 1. கட்டிப்பால்; cheese, condensed milk. 2. குழந்தைகளின் வயிற்றில் உண்டாம் கட்டி (M.L.);: enlargement of the fiver or spleen in children. [பால் + கட்டி]
பாற்கட்டு	பாற்கட்டு pāṟkaṭṭu, பெ. (n.) குழந்தை முலையுண்ணாமையான் பால் சுரந்து தேங்குகை; accumulation of milk in the breast when the child does not suck. [பால் + கட்டு]
பாற்கட்டுசுரம்	பாற்கட்டுசுரம் pāṟkaṭṭusuram, பெ. (n.) முலையிற் பால் கட்டிக் கொள்ளுவதால உண்டாம் காய்ச்சல்; milk-fever. [பாற்கட்டு + சுரம்]
பாற்கட்டுப் பயிர்	பாற்கட்டுப் பயிர் pāṟkaṭṭuppayir, பெ. (n.) பால்பிடித்த பயிர்; grain in the milk. [பாற்கட்டு + பயிர்]
பாற்கடல்	பாற்கடல்1 pāṟkaḍal, பெ. (n.) ஏழு கடல்களுள் பால்மயமான பெருங்கடல்; ring-shapped ocean of milk, one of {elu-kadal.} "பாற்கடற் பனிபதி போல்" (சீவக.3035);. "பாற்கடலார முதங் கெழுமித்தழைத்து' (அரிச்.நாட்டுப்.34);. "பாற்கடலைக் குடிக்கப் பார்த்திடும் பூனை" (பழ.); க. ஹாலுகடலு. [பால் + கடல்] பாற்கடல்2 pāṟkaḍal, பெ. (n.) "பாற்கடற் பனிமதி போல" (சீவக.3035); "தன்னுரு வுறழும் பாற்கடல் நாப்பண்" (பரிமே.13-6); [பால் + கடல்] பாற்கடல் pāṟkaḍal, பெ.(n.) மீனவர்கள் மீன் பிடிக்கும் கடைசி கடல் எல்லை; the maximum distance for fishing operations by the fishermen. [பால்+கடல்] தெளிந்த கடல், பால் போல் தெரிவதால் பாற்கடல் எனப்பட்டது. கரையிலிருந்து 50 முதல் 80 கல் தொலைவில் தெளிந்த கடலில் வேடன் சுறா போன்றனவும் மீனவர் வணங்கும் தெய்வத்தன்மை மீன்களும்

பாற்கடற் பிறந்தாள்	பாற்கடற் பிறந்தாள் pāṟkaḍaṟpiṟandāḷ, பெ. (n.) திருமகள்; goddess. [பாற்கடல் + பிறந்தாள்]
பாற்கடற்றுளி	பாற்கடற்றுளி pāṟkaḍaṟṟuḷi, பெ. (n.) தாளகம்; yellow orpiment. (சா.அக.); [பாற்கடல் + துளி]
பாற்கடுக்கண்	பாற்கடுக்கண் pāṟkaḍukkaṇ, பெ. (n.) நெல்வகை; a kind of paddy. "பரக்குஞ் சிறுகுருவி பாற்கடுக்க னென்றும்" (நெல்விடு.185); [பால் + கடுக்கன்]
பாற்கதிர்	பாற்கதிர் pāṟkadir, பெ. (n.) நிலா; moon light. "பாற்கதிர் பரப்பி" (சிலப்4,25); [பால் + கதிர்]
பாற்கரப்பான்	பாற்கரப்பான் pāṟkarappāṉ, பெ. (n.) கரப்பான் நோய் வகை; a kind of eruption. [பால் + கரப்பான்]
பாற்கரியோன்	பாற்கரியோன் pāṟkariyōṉ, பெ. (n.) இந்திரன்;(தைலவ. தைல.11.); indra.
பாற்கலசம்	பாற்கலசம் pāṟkalasam, பெ. (n.) பாற்கலயம் பார்க்க;See {pār-Kaayam} [பால் + கலயம் → கவசம்]
பாற்கலயம்	பாற்கலயம் pāṟkalayam, பெ. (n.) பால்கறக்கும் மட்கலம்; milking pot. [பால் + கலயம்]
பாற்கவடி	பாற்கவடி pāṟkavaḍi, பெ. (n.) வெள்ளைச்சோகி; white cowry, small shell used as money. [பால் + கவடி] மறுவ: சோழி.

பாற்காசி	பாற்காசி pāṟkāci, பெ. (n.) பொன்னுமத்தை; dhatura with yellow flower. (சா.அக.);
பாற்காய்	பாற்காய் pāṟkāy, பெ. (n.) 1. பால்பற்றிய இளங்காய்; unripe fruit which abounds in milky juice. 2. பாலுண்ணி(யாழ்.அக.); பார்க்க;See {pal-uṇṇi} [பால் + காய்]
பாற்காயம்	பாற்காயம் pāṟkāyam, பெ. (n.) பாற்பெருங்காயம் பார்க்க;See {pār-perunkāyam} [பால் + காயம்]
பாற்காரன்	பாற்காரன் pāṟkāraṉ, பெ. (n.) பால்விற்போன்; milk man. [பால் + காரன்] காரன்-சொல்லாக்க ஈறு.
பாற்காரி	பாற்காரி pāṟkāri, பெ. (n.) 1. பால் விற்பவள்; woman who sells milk. 2. குழந்தைகளுக்குத் தன் முலைப்பால் கொடுத்து வளர்க்கும் செவிலித்தாய்; wet nurse. [பால் + காரி] காரி-சொல்லாக்க ஈறு
பாற்காவடி	பாற்காவடி pāṟkāvaḍi, பெ. (n.) பாற்கலசங்கள் கொண்ட காவடி; a {kavadi} with vessels full of milk. [பால் + காவடி] [P]
பாற்கிண்டல்	பாற்கிண்டல் pāṟkiṇṭal, பெ. (n.) பால் கலந்த உணவுவகை (இராசவைத்.139.);; a kind of preparation made of milk with other ingredients. [பால் + கிண்டல்]
பாற்குருவி	பாற்குருவி pāṟkuruvi, பெ. (n.) பறவைவகை; indian jay. [பால் + குருவி]
பாற்குலிகம்	பாற்குலிகம் pāṟguligam, பெ. (n.) பாலிம்மி; milk globule. (சா.அக.); [பால் + குலிகம்]

பாற்குழந்தை	பாற்குழந்தை pāṟkuḻndai, பெ. (n.) கைக்குழந்தை (யாழ்.அக.);; a sucking child. [பால் + குழந்தை]
பாற்குழப்பம்	பாற்குழப்பம் pāṟkuḻppam, பெ. (n.) கொடிப்பாலை என்னும் மூலிகை; twining swallow root. [பால் + குழப்பம்]
பாற்குழம்பு	பாற்குழம்பு pāṟkuḻmbu, பெ. (n.) நன்றாகக் காய்ந்து எடுபடிந்த பால்; milk boiled to a stage of thick consistency. "மாஸோபவாஸிகளுக்குப் பாற்குழம்பு கொடுப்பாரைப் போலே" (திவ். திருநெடுந். 21,187.); [பால் + குழம்பு]
பாற்குறண்டி	பாற்குறண்டி pāṟkuṟaṇṭi, பெ. (n.) முட்செடிவகை; milk corandy. [பால் + குறண்டி]
பாற்கூழ்	பாற்கூழ் pāṟāḻ, பெ. (n.) பாற்சோறு பார்க்க;See {pār-coru.} "பாற்கூழை மூழை சுவையுணரா தாங்கு" (நாலடி,321.); [பால் + கூழ்]
பாற்கெண்டை	பாற்கெண்டை pāṟkeṇṭai, பெ. (n.) மூன்றடி வளர்வதும், பளபளப்பான நீலநிறமுள்ளதுமான கெண்டை மீன் வகை (யாழ்.அக.);; white mullet, brilliant glossy blue, attaining 3ft. and more in length, chanus salmoncus. மறுவ. வெள்ளிக்கெண்டை [பால் + கெண்டை]
பாற்கொடி	பாற்கொடி pāṟkoḍi, பெ. (n.) நன்னாளி பார்க்க;See {nånnari} indian sarsaparilla [பால் + கொடி]
பாற்கொவ்வை	பாற்கொவ்வை pāṟkovvai, பெ. (n.) கொவ்வை வகை (யாழ்.அக.);; a kind of creeper with white flower, capparis. [பால் + கொவ்வை]

பாற்கொழிஞ்சி	பாற்கொழிஞ்சி pāṟkoḻiñji, பெ. (n.) கொழிஞ்சி வகை; a kind of citrus frowth. (சா.அக); [பால் + கொழிஞ்சி] மறுவ. பாற்கொளஞ்சி
பாற்சம்பா	பாற்சம்பா pāṟcambā, பெ. (n.) சம்பா நெல்வகை; a kind of {camba} paddy. [பால் + சம்பா]
பாற்சாதிசம்	பாற்சாதிசம் pāṟsātisam, பெ. (n.) தேங்காய்ப்பால்; milk of cocoanut kernel. (சா.அக.); [பால் + சாதிசம்]
பாற்சாம்பிராணி	பாற்சாம்பிராணி pāṟcāmbirāṇi, பெ. (n.) மலாக்கா சாம்பிராணி; malaca benzoin (சா.அக..); [பால் + சாம்பிராணி]
பாற்சிட்டிக் கீரை	பாற்சிட்டிக் கீரை pāṟciṭṭikārai, பெ. (n.) ஒருவகை உணவுக் கீரை; a kind of edible greens. (சா.அக.);
பாற்சிரசந்தன்	பாற்சிரசந்தன் pāṟsirasandaṉ, பெ. (n.) கருடப்பச்சை என்னும் பாம்புக்கடி நச்சுநீக்கும் மூலிகை; a kind of emerad. bery aqua marina it is so called from being an antidote to snake-bite. (சா.அக.); மறுவ: கெருடப்பசச்சை, கருடப்பச்சை, படிகக்கல், கடல் வண்ணக்கல்.
பாற்சீனி	பாற்சீனி pāṟcīṉi, பெ. (n.) பாலிலமைந்த தித்திப்பு; sugar of milk, lactin. (சா.அக.); [பால் + சீனி]
பாற்சுண்டு	பாற்சுண்டு pāṟcuṇṭu, பெ. (n.) 1. பால்காய்ச்சிய பானையின் அடியிற் பற்றிய பாற்பற்று(யாழ்.அக.);; crease of milk adhering to the vessel in which milk is boiled. 2. தலையில் தோன்றும் பொடுகு; scurt, dandruff on the head. [பால் + சுண்டு]

பாற்சுண்டை	பாற்சுண்டை pāṟcuṇṭai, பெ. (n.) கசப்பில்லாத சுண்டைக்காய் வகை; indian current tomato. மறுவ. பாற்கண்டக்காய் [பால் + சுண்டை]
பாற்சுரபி	பாற்சுரபி bāṟcurabi, பெ. (n.) பாலாட்டங்கொடி; a kind of creeper. (சா.அக.); மறுவ: ஆட்டாங்கொடி.சோமலதைக்கொடி
பாற்சுருக்கி	பாற்சுருக்கி pāṟcurukki, பெ. (n.) பாலை வற்றச் செய்யும் பூடு; a medicinal plant that checks the secretion of milk, laclifuge. [பால் + சுருக்கி]
பாற்சுறா	பாற்சுறா2 pāṟcuṟā, பெ. (n.) இரண்டடி வளர்வதும் சாம்பல் நிறமுள்ளதுமான மீன்வகை; white shark, grey, attaining 2ft. in length, carcharias laticandus. [பால் + சுறா] [P]
பாற்சொக்கு	பாற்சொக்கு pāṟcokku, பெ. (n.) செல்வமகிழ்ச்சி(யாழ்.அக.);; cheerfulness due to affluence. [பால் + சொக்கு]
பாற்சொரிக்கீரை	பாற்சொரிக்கீரை pāṟcorikārai, பெ. (n.) குடல்நோயைத் தீர்க்க உதவுங்கீரைவகை;(பதார்த்த.599.); a kind of greens said to cure disease of the bowels. [பால் + சொரி + கீரை]
பாற்சொற்றி	பாற்சொற்றி pāṟcoṟṟi, பெ. (n.) பாற்சோற்றி பார்க்க;See {pār-corri} [பால் + சொற்றி] மறுவ: அம்மான் பச்சரிசி.
பாற்சொற்றிப்பாலை	பாற்சொற்றிப்பாலை pāṟcoṟṟippālai, பெ. (n.) காட்டிருப்பை பார்க்க;See {kāṭuruppai} indian gulla percha, see {kāt-tfropal} மறுவ: பொற்றிக்கீரை [பாற்சொற்றி + பாலை]

பாற்சொறி	பாற்சொறி pāṟcoṟi, பெ. (n.) தாய்ப் பாலில்லாமையால் உண்டாஞ் சொறிப்புண்; scabbiness, due to want of mother's milk. [பால் + சொறி]
பாற்சோட்டை	பாற்சோட்டை pāṟcōṭṭai, பெ. (n.) குழந்தைக்கு உண்டாகும் பால் குடிக்கும் ஆவல்; craving for milk, as of an infant. [பால் + சோட்டை]
பாற்சோற்றி	பாற்சோற்றி pāṟcōṟṟi, பெ. (n.) செடிவகை (வின்);; a plant. [பால் + சோற்றி] மறுவ: பாற்சொற்றிப்பாலை.
பாற்சோறு	பாற்சோறு pāṟcōṟu, பெ. (n.) 1. பால்கலந்த சோறு; rice boiled in milk. 2. வெண்மையான சோறு; white rice. "நெய்யிலாப் பாற்சோற்றினோர்" (நாலடி.333); [பால் + சோறு]
பாற்பசு	பாற்பசு pāṟpasu, பெ. (n.) கறவைப்பசு (யாழ்.அக.);; milch cow. [பால் + பசு]
பாற்பட்டார்	பாற்பட்டார் pāṟpaṭṭār, பெ. (n.) துறவியர்; ascetics, noted for their extreme discipline. "பாற்பட்டார் கொண்டொழுகும் பண்பு" (ஏலாதி.13); [பாற்படு-, → பாற்பட்டார்]
பாற்படு-தல்	பாற்படு-தல் pāṟpaḍudal, 20. செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒழுங்கடைதல்; to be well arranged, to be well disciplined. 2. நன்முறையில் நடத்தல்; to tread the path of virtue. "பாற்பட்டார் கூறும் பயமொழி" (இனி.நாற்.7); [பால் + படு-,]
பாற்பண்ணியம்	பாற்பண்ணியம் pāṟpaṇṇiyam, பெ. (n.) பால் கலந்த பணியாரவகை(இராசவைத்.);; a kind of preparation made of milk and other ingredients. [பால் + பண்ணியம்]

பாற்பீர்க்கு	பாற்பீர்க்கு pāṟpīrkku, பெ. (n.) வெண்பீர்க்கு; a white species of gourd, (சா.அக.); [பால் + பீர்க்கு]
பாற்புங்கு	பாற்புங்கு pāṟpuṅgu, பெ. (n.) தட்டைப்புன்கு பார்க்க (சங்.அக.);;See {titai-p-purgய} [பால் + புங்கு]
பாற்புட்டி	பாற்புட்டி pāṟpuṭṭi, பெ. (n.) குழந்தைகளுக்குப் பாலூட்டும் புட்டி; feeding bottle. [பால் + புட்டி]
பாற்புடல்	பாற்புடல் pāṟpuḍal, பெ. (n.) வெண்புடலை; a white species of snake gourd. (சா.அக.); [பால் + புடல்]
பாற்புரண்டி	பாற்புரண்டி pāṟpuraṇṭi, பெ. (n.) சிற்றம்மான் பச்சரிசி; thyme-leaved spurge. (சா. அக.); [P]
பாற்பூரிதம்	பாற்பூரிதம் pāṟpūridam, பெ. (n.) எருக்கிலை; leaf madar. (சா. அக.);
பாற்பெட்டி	பாற்பெட்டி pāṟpeṭṭi, பெ. (n.) சீமைப்பால் அடங்கிய புட்டி; case of condensed milk. [பால் + பெட்டி]
பாற்பெரி	பாற்பெரி pāṟperi, பெ. (n.) ஒரு சீமைச்செடி; a kind of white berry. (சா.அக.);
பாற்பெருக்கி	பாற்பெருக்கி pāṟperukki, பெ. (n.) தாய்ப்பாலைப் பெருகச் செய்யும் பூடு(M.M.966);; a medicinal plant that increase the secretion of milk, lactagogue. [பால் + பெருக்கி]

பாற்பெருங்காயம்	பாற்பெருங்காயம் pāṟperuṅgāyam, பெ. (n.) பெருங்காய வகை; variety of asafoetida. [பால் + பெருங்காயம்]
பாற்பேவிகம்	பாற்பேவிகம் pāṟpēvigam, பெ. (n.) கள்ளி; spurge. (சா.அக.);
பாற்பொங்கல்	பாற்பொங்கல் pāṟpoṅgal, பெ. (n.) பாலில் அட்ட கலவைச் சோறு;(பதார்த்த.1401); rice booed in milk. [பால் + பொங்கல்]
பாற்பொருத்தம்	பாற்பொருத்தம் pāṟporuttam, பெ. (n.) செய்யுண்முதன் மொழிப்பொருத்தம் பத்தனுள் குற்றெழுத்துக்களை ஆண்பாலாகவும் நெட்டெழுத்துக்களைப் பெண்பாலாகவும் ஒற்றும் ஆய்தமுமாகிய எழுத்துக்களை அலிப்பாலாகவும் கொண்டு, ஆண்பாலைப் புகழுமிடத்து ஆணெழுத்துகளையும், பெண்பாலைப் புகழுமிடத்துப் பெண்ணெழுத்து களையும் செய்யுள் மொழிமுதலில் அமைக்கும் பொருத்த வகை (வெண்பாப். முதன்.5.);; the rule of propriety which enjoins that the commencing letter of a stanza should, while praising a man and a woman, be respectively masculine and feminine, the short vowels being considered masculine, long vowels feminine, and consonants and {âydam} neuter, one of {10ceyyun-mudan-moip-poruttam.} [பால் + பொருத்தம்]
பாற்போனகம்	பாற்போனகம் pāṟpōṉagam, பெ. (n.) பாற்சோறு பார்க்க;See {par-coru.} 'பாற்போனக முதலிய சோறுகளை' (மதுரைக்.607,உரை.); [பால் + போனகம்]
பாற்றம்	பாற்றம் pāṟṟam, பெ. (n.) பாத்தம் பார்க்க;See {pattam,} "பாற்றம் போராதபடியான நாம்" (திவ்.திருநெடுந்.21,வ்யா.பக்.198); [பாத்தம் → பாற்றம்]
பாற்றல்	பாற்றல் pāṟṟal, பெ. (n.) நீக்குதல்; to remove. "ஆசமனமாகு மறலினொடு கூட்டுதலும், பாசத்தைப்பாற்றும் பதிக்கு" (சைவச.536.); [பாற்று → பாற்றல்]
பாற்றிணைவழு	பாற்றிணைவழு pāṟṟiṇaivaḻu, பெ. (n.) இடமயக்க மின்றிப் பாலுந்திணையும் மயங்குவது (மயிலை.நன்.374);; gender and place error. [பால் +திணை + வழு]
பாற்று	பாற்று pāṟṟu, பெ. (n.) உரியது; a poetic form of the appellative noun as. 'பாலதுங' "செல்வமொன்றுண்டாக வைக்கற் பாற்றன்று" (நாலடி.11.);

பாற்றுத்தம்	பாற்றுத்தம் pāṟṟuttam, பெ. (n.) வெண்துத்தம்; sulphate of zinc. (சா.அக.); [பால் + துத்தம்.]
பாற்று-தல்	பாற்று-தல் pāṟṟudal, 5. செ.குன்றாவி (v.t.) 1. நீக்குதல்: to remove. "பகலோன் கெடுமெனப் பாற்றுவனபோல" (பெருங்.உஞ்சைக்.38.15.); 2. அழித்தல்; to ruin. "பணிந்தாரான பாவங்கள் பாற்றவலலீர்"(தேவா.946.3); [பாறு → பற்று-,]
பாற்றுளி	பாற்றுளி pāṟṟuḷi, பெ. (n.) வித்தமிழ்து; semon. "பாற்றுளி பவளநீர் பருகி" (சிந்தா.முத்தி.87.); மறுவ. விழியம் [பால் + துளி]
பாற்றுறை	பாற்றுறை pāṟṟuṟai, பெ. (n.) திருச்சி மாவட்டத்தைச் சார்ந்த திருப்பாற்றுறை என்னும் ஊர்; a place name in Trichy Dt. "பாவந்தீர் புனல் மல்கிய பாற்றுறை" (தேவா.56-4); "பாலைம்மலர் விம்மிய பாற்றுறை" (தேவா,56-9); "பைந்தன் மாதவி சூழ்தரு பாற்றுறை" (தேவா.56-10); [பால் + துறை]
பாற்றெளி	பாற்றெளி pāṟṟeḷi, பெ. (n.) பால்தெளித்தல் பார்க்க;See {pâtélifa/} [பால் + தெளி → பாற்றெளி]
பாற்றேங்காய்	பாற்றேங்காய் pāṟṟēṅgāy, பெ. (n.) இளநீர் மிக்க தேங்காய்; tender cocoanut containing delicious milk. [பால் + தேங்காய்]
பொறடி ஆடாதிருக்கை	பொறடி ஆடாதிருக்கை poṟaḍiāḍātirukkai, பெ. (n.) திருக்கை மீன் (மீனவ.பொ.வ.);; a kind of shark. [P]

பாறடித்திருக்கை	பாறடித்திருக்கை pāṟaḍittirukkai, பெ. (n.) கடலடிப் பாறையில் மேயும் திருக்கைமீன் (செங்கை. மீனவ.);; a kind of sea-fish. [பாறை → பாறடி + திருக்கை]
பாறடிப்பாம்பு	பாறடிப்பாம்பு pāṟaḍippāmbu, பெ. (n.) கடலடிப் பாறையின் இடுக்கில் தங்கும் பாம்பு (தஞ்சை.மீனவ.);; a kind of sea-snake. [பாறையடி → பாறடி + பாம்பு]
பாறடிமீன்	பாறடிமீன் pāṟaḍimīṉ, பெ. (n.) 1. கடலடிப் பாறையில் தங்கும் அல்லது மேயும் கடல் மீன் (தஞ்சை.மீனவ.); a kind of deep sea fish. 2. பாறைமீன் (செங்கை.மீனவ.); பார்க்க;See {pāraī-min} [பாறையடி → பாறடி + மீன்]
பாறைநண்டு	பாறைநண்டு pāṟainaṇṭu, பெ. (n.) பாறையில் தங்குமொரு கடல்நண்டு (குமரி,மீனவ.);; a kind of Sea-crab. [பாறை → பாற + நண்டு] [P]
பாறல்	பாறல் pāṟal, பெ. (n.) 1. ஆனேறு(பிங்);; bull. 2. விடையோரை; taurus of the zodiac. (திவா.); 3. பொதியெருது(யாழ்.அக.);; pack-bull. 4. மழைப்பாட்டம்; heavy shower. [பாறு → பாறல்]
பாறாங்கல்	பாறாங்கல் pāṟāṅgal, பெ. (n.) 1. பாறைக்கல் (தொல்);.எழுத்.284,உரை);; block of stone. 2. தனித்துண்டாகக் காணப்படும் பெரியகல்; large piece of rock. [பாறை + ஆம் + கல்]
பாறிகற்சிகம்	பாறிகற்சிகம் pāṟigaṟcigam, பெ. (n.) உடல்முழுவதும் பொறுக்க முடியாத வலியை உண்டாக்கும் ஒருவகை நோய்; a disease causing pain all over the body. (சா.அக.);

பாறு	பாறு1 pāṟudal, 5 செ.கு.வி (v.i.) 1. அழிதல்; to be destroyed, runied. "பழம்வினைகள் பாறும் வண்ணம்" (திருவாச.51-1); 2. சிதறுதல்; to be scattered. "ஆலிவானிற் காலொடு பாறி" (அகநா.9); 3. நிலைகெட்டோடுதல் (பிங்.);; to run, flee. "அனுமன் பாறினன்" (கம்பரா.கும்பக.182.); 4. கிழிபடுதல்; to be torn into pieces. "பாறிய சிதாரேன்" (புறநா.150); 5. அடிபறிதல் (யாழ்.அக.);; to give way, to be uprooted. 6. ஒழுங்கற்றுப் பரந்துகிடத்தல்; to be in disorder to be dishevelled. "செம்முக மந்தி...பாறுமயிர் திருத்தும்" (நற்.151); 7. பொருதல் (யாழ்.அக.);; to fight. பாறு2 pāṟudal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நீங்குதல்; to leave.
பாறுபாறாக்கு-தல்	பாறுபாறாக்கு-தல் pāṟupāṟākkudal, 5. செ.குன்றாவி. (v.t.) சிதைத்தல்; to destroy, ruin. "அசுரர்களை நேமியாற் பாறு பாறாக்கினான்' (திவ்.இயற்.பெரியதிரு.33.); [பாறு + பாறு + ஆக்கு-,]
பாறுவை-த்தல்	பாறுவை-த்தல் pāṟuvaittal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) தோணியிற் பண்டமேற்றுதல்; to load dhoney with cargo. [பாறு + வை-,]
பாறை	பாறை pāṟai, பெ. (n.) 1. நிலத்திலுள்ள கருங்கற்றிரள்(புறநா.118உரை.);; rock crag. ledge, stratum of stone or mineral fossil. "படுமழை பொழிந்த பாறை மருங்கில்" (நற்:617); "உலைக்கல் அன்ன பாறை ஏறி" (குறுந்-122); "பாறை நெடுஞ்சுனை விளைந்த தேற" (அகம். 2-4); "மோட்டிரும் பாறை யீட்டுவட் டேய்ப்ப" (அகம்:5-10); "பாரைக்கு நெக்குவிடாப் பாறை பழுமரத்தின் வேருக்கு நெக்கு விடும்" (ஔவை.); 2. சிறுதிட்டை; 3. மீனவகை; horse mackerel. 4. ஒடுதல்; to run. ம. பாற,
பாறைக்காணம்	பாறைக்காணம் pāṟaikkāṇam, பெ. (n.) பாறை தொடர்பான பழைய வரி வகை; an ancient tax on quarries. [பாறை + காணம்]

பாறைக்குட்டி	பாறைக்குட்டி pāṟaikkuṭṭi, பெ. (n.) 'பாறை' யினத்துச் சிறுமீன் (முகவை.மீனவ.);; a kind of small rock fish. [பாறை + குட்டி] [P]
பாறைபடு-தல்	பாறைபடு-தல் bāṟaibaḍudal, 20. செ.கு.வி (v.i.) இறுகுதல்; to become hard like a rock. "பாறைபடுதயிர் பாலொடு" (சீவக.426); [பாறை + படு-,]
பாறைமண்டல்	பாறைமண்டல் pāṟaimaṇṭal, பெ. (n.) கடலில் மேயும் பெரிய பாறை மீன்களின் கூட்டம் (நெல்லை.மீனவ.);; school of fish in sea. [பாறை + மண்டலம் → மண்டல்]
பாறைமீன்	பாறைமீன் pāṟaimīṉ, பெ. (n.) ஒருவகை மீன்; a kind of fish. (சா.அக.);
பாறையிலுதித்தோன்	பாறையிலுதித்தோன் pāṟaiyiludiddōṉ, பெ. (n.) கார்முகிற்செய்ந்நஞ்சு; a kind of {assenic.} (சா.அக.); மறுவ: பாறையிலுற்பத்தி.
பாறையிறால்	பாறையிறால் pāṟaiyiṟāl, பெ. (n.) பாறையில் மேயும் ஓர் இறால் மின் (நெல்லை.மீனவ.);; kind of sea-prawn. [பாறை + இறால்]
பாறையுப்பு	பாறையுப்பு pāṟaiyuppu, பெ. (n.) இதளியத்தைக் கட்டிபோலாக்கும் உப்பு; kind of salt capable of consolidating mercury.
பான்மாறு-தல்	பான்மாறு-தல் pāṉmāṟudal, 9. செ.கு.வி (v.i.) 1. பால்குடி மறத்தல்; to be weaned. "பிள்ளை பான்மாறுமோ வதிற்பல்லிடுமே" (அருட்பா,1, திருவருண்முறை.92); 2. வருந்துதல் (இ.வ.);; to fret, worry oneself. 3. சோம்பலாயிருத்தல் (வின்.);; to be lazy. [பால் + மாறு-,]

பான்முட்டான்	பான்முட்டான் pāṉmuṭṭāṉ, பெ. (n.) குழூஉக்குறியாக வழங்கும் ஒருவகைமீன்; a kind of fish which is used as correctional term. [பால் + முட்டான்] [P]
பான்முல்லை	பான்முல்லை pāṉmullai, பெ. (n.) தலைவியினை மணந்த தலைவன் மனமகிழ்ந்து தம்மை ஒருங்கு கூட்டிய நல்வினையைப் புகழ்ந்து கூறும் புறத்துறை; theme of a lover who has married his ladylove praising the destiny that brought them together. "பகர்வனர் போல்வதோர் பான்மையின் நிறுத்த" (சிலப்.3-169); "பான்மையில் திரியாது பாற்கதிர் பரப்பி" (சிலப்.4-25); [பால் → பான்மை]
பான்று	பான்று pāṉṟu, பெ. (n.) சிறுபூளை; wolly creeper. (சா.அக.);
பான்னா	பான்னா pāṉṉā, பெ. (n.) பச்சை மணி; emerald. (சா.அக.);
பானல்	பானல் pāṉal, பெ. (n.) 1. மருதநிலம் (பிங்.);; agricultural tract. 2. வயல்(பிங்.);; ricefied 3. கருங்குவளை(பிங்.);;{kāruṇkuvalai} blue nelombo. "பானல் பூத்த வெள்ளத்துப் பெரிய கண்ணார்" (இராமா.உலாவிய.4.); 4. கடல்; ocean. "யானைபட்ட வழிபுனல் யாறெலாம் பானல் பட்ட' (கம்பரா.முதற்போர்.50); 5. கள்(அக.நி.);; toddy. 6. குதிரை(அக.நி.);; horse. 7. வெற்றிலை(அக.நி.);; betel pepper.
பானவட்டம்	பானவட்டம் pāṉavaṭṭam, பெ. (n.) ஆவுடையார்; base or pedestal of a linga. [பானம் + வட்டம்]
பானவியம்	பானவியம் pāṉaviyam, பெ. (n.) காசினிக்கீரை பார்க்க;See {kāšinj-k-kirai}

பானாட்கங்குல்	பானாட்கங்குல் pāṉāṭkaṅgul, பெ. (n.) நள்ளிரவு; midnight. "வயவுப் பெடை யகவும் பானாட் கங்குல்" (குறுந் 301-4); "பல்லோர் துஞ்சும் பானாட் கங்குல்" (குறந்:355-4); "பானாட் கங்குலும் பகலும்" (அகம்:57-18); "மன்னுயிர் மடிந்த பானாட் கங்குல்" (அகம்.58-2); "படுமழை பொழிந்த பானாட் கங்குல்" (அகம்.92-2); [பானாள் + கங்குல்]
பானாள்	பானாள் pāṉāḷ, பெ. (n.) 1. நள்ளிரவு; midnight. "குன்று குளிர்ப்பன்ன கூதிர்ப் பானாள்" (நெடுநல்.12.); "யானே அன்றியும் உளர்கொல் பானாள்" (நற்.104-8); (இரவு நடுயாமம்); "கழுதுகால் கொள்ளும் பொழுதுகொள் பானாள் (நற்.171-9); "தானறிந் தன்றோ இலளே பானாள்" (நற்.175-6); "யானே மருள்வேன் தோழி பானாள்" (குறுந்.94-3); "தானறிந் தனளோ இலளோ பானாள்" (குறுந்.142-3); "ஆனாத் துயரமொடு வருந்திப் பானாள்" (குறுந்.145-3); "முளரி கரியும் முன்பனிப் பானாள்" (அகம்.163-8); "ஏனலும் இறங்கப்பொறை உயிர்த்தன பால்நாள்' (அகநா.192-8); "யாமே அன்றியும் உளர்கொல் பானாள்" (அகம்.202-9); 2. பாதிநாள் (தைலவ.);; half a day. [பால் + நாள்]
பாணிக்கன்னி	பாணிக்கன்னி pāṇikkaṉṉi, பெ. (n.) பாற்பட்டை; a tree. (சா.அக.);
பானிக்குருச்சி	பானிக்குருச்சி pāṉikkurucci, பெ. (n.) 1. சீரகம்(சங்.அக.); பார்க்க;See ciragam. Cumin. 2. சீனக்காரம்(யாழ்.அக.);; alum.
பானியவரை	பானியவரை pāṉiyavarai, பெ. (n.) வலம்புரிக்கொடி; a kind of creeper. மறுவ: பாணியவல்லி (சா.அக.);
பானியவல்லி	பானியவல்லி pāṉiyavalli, பெ. (n.) வலம்புரிக்கொடி (மலை.);; a climber. [பானியம் + வல்லி]

பானிறவண்ணன்	பானிறவண்ணன் pāṉiṟavaṇṇaṉ, பெ. (n.) பலதேவன்; elder brother of Krishna. "நீனிற வண்ணனென்று நெடுந்துகில் கவர்ந்து தன்முன்-பானிற வண்ணனோக்கிற்பழியுடைத் தென்று கண்டாய்" (சீவக.நாமக.); "பானிற வண்ணன் போற் பழிதீர்ந்த வெள்ளையும்" (கலி.104-8);
பானை	பானை1 pāṉai, பெ. (n.) 1. மண்மிடா; large carthen pot or vessel. "பங்கமி விரசிதப் பானைமேல்வழி பொங்கலின்" (அரிச்,புவிவா.85); "செம்பு சொரி பானையின் மின்னிஎவ் வாயும்" (நற்.153-3); "பகுவாய்ப் பானைக் குவிமுனை சுரந்த" (கல்பானை); (அகம்.157-2); 'மண்பானைத் தண்ணீர் குளிர்ச்சி தருவதாம்" (உ.வ.); 2. ஓர் அளவு; a measure of capacity (தொல், எழுத்.170,உரை); 3. நான்கு செம்பு கொண்ட எண்ணெயளவு oil measure=4 cembu. தெ. பாந ம. பாந "உடைந்த பானை ஒட்டினாலும் ஒட்டும்; மாமி யார் ஒட்டாள்' (பழ.); "பானையில் இருந்தாலல்லவோ அகப்பையில் வரும்" (பழ.); "பானையிலே பதக்கு நெல் இருந்தால் மூலையிலே முக்குறுணி தெய்வம் கூத்தாடும்" (பழ.); [P]
பானைக்குடுவை	பானைக்குடுவை pāṉaikkuḍuvai, பெ. (n.) சிறுபானை (யாழ்.அக.);; small pot. [பானை + குடுவை]
பானையுடக்குமூலி	பானையுடக்குமூலி pāṉaiyuḍakkumūli, பெ. (n.) பிளவைக்கொல்லி; a plant used in carbuncle. (சா.அக.); மறுவ: பானைவெடிச்சாள்.
பானைமூடி	பானைமூடி pāṉaimūṭi, பெ. (n.) பானையை மூட உதவும் மட்கலன்; a lid used to cover an earthen pot. மறுவ. மடக்கு. [பானை + மூடி]
பானைவெடிச்சான்	பானைவெடிச்சான் pāṉaiveḍiccāṉ, பெ. (n.) பிளவைகொல்லி(மலை.);; a species of the murdah plant. [பானை + வெடிச்சான்]

புத்தொட்டிவைப்பு நஞ்சு	புத்தொட்டிவைப்புநஞ்சு puttoṭṭivaippunañju, பெ. (n.) வைப்பு நஞ்சுவகையுளொன்று; a prepared arsenic.
புத்தோடு	புத்தோடு puttōṭu, பெ. (n.) புதுப்பானை; new pot. "புத்தோடு தண்ணிர்க்குத் தான் பயந்தாங்கு"(நாலடி. 1391);. [புது → புத் + ஒடு]
புத்தோவம்	புத்தோவம் puttōvam, பெ. (n.) அத்திமரம்; fig tree.
புத	புத puda, பெ. (n.) வாயில்; gate. "மழை போழ்ந்து புதத்தொறும்"(சீவக. 2398);. [புல் → புது → புதா → புத]
புதசனன்	புதசனன் pudasaṉaṉ, பெ. (n.) அறிஞன் (அக.நி.);; wise or learned man.
புதஞ்செய்-தல்	புதஞ்செய்-தல் pudañjeydal, 1 செ.கு.வி.(v.i.) புதமெழு-தல் பார்க்க;See. pudamelu-, "வெண்டிரை புரவியென்னப் புதன்க்செய்து"(திவ்.பெரியதி. 9, 3,7);. [புதம் + செய்-,]
புதப்பிரியம்	புதப்பிரியம் pudappiriyam, பெ. (n.) மரகதம் (சங்.அக.);; emerald.
புதம்	புதம் pudam, பெ. (n.) மஞ்சு (மேகம்);; cloud. "புதமிகு விசும்பில்"(திவ். பெரியதி. 9,8,8);. [புல் → புளி = (புளித்துப்); பொங்குவது, மேலெழுவது. புல் → புது → புதம் = மேலெழுந்து காணப்படுவது, முகில்]
புதமெழு-தல்	புதமெழு-தல் pudameḻudal, 6 செ. கு. வி. (v.i.) தாவியெழுதல்; to leap up, jump up, rise with a bound. "புதமெழு புரவிகள் புடைபரந்திட"(சூளா. துற. 42);. க. புடவேள் [புதம் + எழு -,]

புதர்	புதர்1 pudar, பெ. (n.) புதல்1 (அரு. நி.); பார்க்க;See. pudal. கொல்லைப் புறத்தில் புல்லும் புதரும் மண்டிக்கிடக்கிறது (உ.வ.);. க. பொதரு; தெ. பொத;து. பூண்டெல் [புல் → புது → புதல் → புதர் (வே. க. 3, 76); ல, ர போலி] புதர்2 pudar, பெ. (n.) புதர்2 (அக.நி.); பார்க்க;See. pudār2. [புது → புதா → புதர்]
புதர்க்காடை	புதர்க்காடை pudarkkāṭai, பெ. (n.) புல்நிலங்களிலும் புதர்காடுகளிலும் திரியும் காடை வகை; jungle bush-quail. [புதர் → காடை]
புதர்ச்சிட்டு	புதர்ச்சிட்டு pudarcciṭṭu, பெ. (n.) பீடபூமிப் பகுதிகளில் புல்வெளிகள், பள்ளத்தாக்குப் புதர்கள், விளைநிலங்கள், வேலிகள் ஆகியவற்றைச் சார்ந்து திரியும் ஒருவகைச்சிட்டு; pied bushchat. [புதர் + சிட்டு]
புதர்ப்பூ	புதர்ப்பூ pudarppū, பெ. (n.) புல்லின் பூ; grass flower. [புதர் + பூ]
புதர்வானம்பாடி	புதர்வானம்பாடி pudarvāṉambāṭi, பெ. (n.) புல்லும் புதருமான வெற்றிநிலங்களில் இருக்கும் வானம்பாடி; jerden's bush lark. [புதர் + வானம்பாடி]
புதரவண்ணான்	புதரவண்ணான் pudaravaṇṇāṉ, பெ. (n.) இராப்பாடி; washerman for Adidravidas. மறுவ, பொறதவண்ணான்
புதரெலி	புதரெலி pudareli, பெ. (n.) எலிவகை; field rat. [புதர் + எலி]

புதல்	புதல்1 pudal, பெ. (n.) 1.குத்துச் செடிகளின் செறிவு, தூறு; bush, thicket, low jungle. "புதன் மறைந்து"(குறள், 274);. 2.புல்லினம் புறசாதி (திவா.);; grass 3.மருந்துப்பூடு (திவா.);; medicinal shrub. 4.அரும்பு; bud. "பூத்த முல்லைப் புதல்சூழ் பறவை"(பதிற்றுப். 66,16);. [புல் → புது → புதல் (வே. க. 3. 76);] புதல்2 pudal, பெ. (n.) புருவம் (பிங்.);; eyebrow. "கழைவிற்புதல்"(தனிப்பா. ii.193, 467.);. [புல் → புது → புதல் = செறிந்த தூறு, புல்லினம் (வே.க.3,76); செறிந்த மயிர்ப்பாகம்] புதல்3 pudal, பெ. (n.) நாணல்; reed. [புது → புதல் (புதராக வளர்வது);]
புதல்வர்ப்பேறு	புதல்வர்ப்பேறு pudalvarppēṟu, பெ. (n.) ஆண்மக்களைப் பெறுகை; obtaining Sons."புதல்வர்ப் பேற்றினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது".(குறள், 61, உரை);. [புதல்வர் + பேறு. பெறு → பேறு]
புதல்வன்	புதல்வன் pudalvaṉ, பெ. (n.) 1. மகன்; son. "பொன்போற் புதல்வர்ப் பெறாதீரும்"(புறநா. 9.);. 2. மாணாக்கன்; disciple, student; "எண்ணில் பத்திகழ் புதல்வர்க்கு"(திருவாலவா. 35, 1);. 3. குடி; subject. "நின்புதல்வரைத் தழீஇ"(பெருங். இலாவாண. 1, 33);. [புள் → புரு = குழந்தை. புள் → பிள் = பிள்ளை. பிள் → பிள்ளை. (புது); → புதல்வு → புதல்வன் (மு. தா. 40,41);]
புதல்வி	புதல்வி pudalvi, பெ. (n.) மகள் (பிங்.);; daughter. "பூவிலோன புதல்வன் மைந்தன் புதல்வி"(கம்பரா.சூர்ப்ப. 39);. [புதல்வன் (ஆ. பா.); - புதல்வி (பெ. பா.); 'இ' பெ.பா. ஈறு]

புதவம்	புதவம்1 pudavam, பெ. (n.) வாயில்; gate. "புதவம் பலவுள"(சிலப். 11,119);. க. புதி (கதவின் பக்கம்); [புதவு → புதவம்] புதவம்2 pudavam, பெ. (n.) அறுகு; bermuda grass. "பொய்கைக் கொழுங்காற் புதவமொடு"(பட்டினப். 243);. [புதர் → புதவம்]
புதவு	புதவு1 pudavu, பெ. (n.) 1. கதவு; door. "நல்லெழினெம்புதவு"(பதிற்றுப். 16, 5);. 2. வாயில்; entrance, gate. "கோழிகேக்குங்கூடுடைப் புதவின்"(பெரும்னாண். 52);. 3. மதகு; sluice. "புனல் பொரு புதவினுறந்தை"(அகநா. 237);. 4. திட்டிவாசல் (சூடா);; small door with in a larger one, wicket. 5. குகை (இ.வ.);; Cave. க. புதி (நுழைதல்);, புது (நுழைகை);, புதி (கதவின் பக்கம்); [புல் → (புல்லம்); → பொல்லம் = ஓட்டை, துளை. புள் → புழை → பூழை = துளை, கணவாய். (மு. தா. 277); புல் → (புது); → புதவு] புதவு2 pudavu, பெ. (n.) புதவம்2 பார்க்க;See. pudavam2. "புல்லரைக் காஞ்சிப்புனல் பொருபுதவின்"(மலைபடு. 449);. [புதல் → புதர் → புதவு]
புதளி	புதளி pudaḷi, பெ. (n.) புலால் (அக. நி.);; animal foOd.
புதற்புல்	புதற்புல் pudaṟpul, பெ. (n.) புல்வகை (அக. நி.);; a kind of grass. [புதர் + புல்]

புதற்பூ	புதற்பூ pudaṟpū, பெ. (n.) நிலப்பூ; flowers of grasses and shrubs. [புதல் + பூ]
புதா	புதா1 putā, பெ. (n.) கதவு; door. "இன்பப் புதாத்திறக்குந் தாளுடைய மூர்த்தி"(சீவக. 1549);. [புல் → (புது); → புதா] புதா2 putā, பெ. (n.) 1. மரக்கானாரை; a crane.(சிலப். 10,117, அரும்);. 2. பெருநாரை; a large heron. "புள்ளும் புதாவும்"(சிலப், 10,117);. [புல் → புது → புதா (வே. க.3. 76]
புதாநாழி	புதாநாழி putānāḻi, பெ. (n.) பழைய வரிவகை; an ancient tax. (S.I.I.ii.,521);.
புதாரு	புதாரு putāru, பெ. (n.) புதர்; bush. (Pond.);. [புதர் → புதார் → புதாரு]
புதாழி	புதாழி putāḻi, பெ. (n.) புதா நாழி பார்க்க;See. pudānāli (S.I.I. ii.509);. [புதாநாழி → புதாழி]
புதானன்	புதானன் putāṉaṉ, பெ. (n.) 1. புதசனன் (யாழ். அக.); பார்க்க;See. pபdasaran. 2. குரு; preceptor.
புதிசு	புதிசு pudisu, பெ. (n.) புதிது பார்க்க;See pudidu. [புதிது → புதிசு]
புதிது	புதிது pudidu, பெ. (n.) புதியது; that which is new, uncommon or wonderful. "அந்தோ சிறியனேன் செய்வது புதிதோ" (அருட்பா. vi. திருமு. பிள்ளைப்பெரு. 89);. 2. திருவிளக்கின் முன் வைக்கப்படும் முதல் விளைச்சற் காணிக்கை (வின்.);; first sheaves of a rice crop, offered to a lamp personifying Laksmi. க. பொதசு [புதியது → புதிது]

புதிநகம்	புதிநகம் pudinagam, பெ. (n.) ஒரு வகை பழுப்பு வண்ணக்கூலம் (கோதுமை);; a kind of IUCaS.
புதிய	புதிய pudiya, கு. வி. எ. (adi.) புதியதான; new; புதியவிளைச்சலை அறுவடைக் காலத்தில் எதிர்ப்பார்ப்பர் (உ.வ.);. ம. புதிய;க. கொச, பொச [புது → புதிய]
புதியஏற்பாடு	புதியஏற்பாடு pudiyaēṟpāṭu, பெ. (n.) ஏசுவின் பிறப்பு, வாழ்வு, இறப்பு, உயிர்ப்பு, அறிவுரை முதலியவற்றைப் பற்றிக் கூறும் நூல்; the new testament. [புதிய + ஏற்பாடு]
புதியகோச்சினை	புதியகோச்சினை pudiyaācciṉai, பெ. (n.) ஆன்மணத்தி; fresh bezoar. "பொருவுறுங் குமப்பூ புதிய கோச்சினையோ றென்றே"(பரராசசேகரம்);. [புதிய + கோச்சினை]
புதியது	புதியது1 pudiyadu, பெ. (n.) இதற்கு முன் இருந்திருக்காதது. இப்பொழுது முதன்முதலாக வந்தது; that which is new. புதியது கவர்ச்சி மிக்கதாக இருக்கும் (உ.வ.);. க. பொசது;பட. கொசது [புது → புதிய → புதியது] புதியது2 pudiyadu, பெ. (n.) புதியதாகச் சமைத்த சோறு (இ.வ.);; freshly cooked rice. Opp. to palaiyadu. [புது → புதிய → புதியது] புதியது3 pudiyadu, பெ. (n.) அறுவடையானதும் கொண்டாடும் விழா; the festival on the completion of the harvest. " கார்த்திகைப் புதியதுக்கு குளித்தார்களாகில்"(ஈடு, 1,5,1);. [புது → புதிய → புதியது]

புதியதுண்(ணு)	புதியதுண்(ணு)1 pudiyaduṇṇudal, 6 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒரேயடியாக நுகர்ச்சி கொள்ளுதல்; to enjoy in part; to have partial experience. "இதுக்குமுன் புதியதுண்டறியாத நான்"(ஈடு 3,2,4);. 2. முதல்விளைந்த விளைவை நல்வேளையிற் சமைத்துண்ணுதல்; to celebrate the ceremoney in which the first fruits of crops are Cooked and eaten at an auspicious hour. "புனத்தினிக் கிள்ளிப் புதுவலிக்காட்டி ....இனக்குறவர் புதியதுண்ணும்"(திவ். பெரியாழ். 5,3,3);. [புதியது + உண்-,] புதியதுண்(ணு)2 pudiyaduṇṇudal, 6 செ. கு. வி. (¬v.i.) முதன் முதல் சுவை(ருசி); பார்த்தல்; to have a first taste of. "தன் பிறவிக்குரிய போகங்களிலும் ஆசார ஸம்ஸ் காராதிகளிலும் புதியதுண்ணாதே"(ரஹஸ்ய. 87);. [புதியது + உண்-,]
புதியதுண்ணல்	புதியதுண்ணல் pudiyaduṇṇal, பெ. (n.) புதியதாக விளைந்த விளைவை நல்வேளையிற் சமைத்துண்ணும் சடங்கு; a ceremony in which the rice of a new crop is cooked and eaten at an auspicious hour. [புதிது + உண்ணல். உண் → உண்ணல். 'அல் ' தொ. பெ. ஈறு]
புதியமனிதன்	புதியமனிதன் pudiyamaṉidaṉ, பெ. (n.) 1. வெளியார், புதுவரவாளர் (அன்னியன்);; stranger. 2. புதிதாக வேலையில் அமர்ந்தவன் (வின்.);; novice, beginner one new in office. 3. ஆண்குழந்தை; stranger, new born male child. புதிய + மனிதன்]
புதியமரிசம்	புதியமரிசம் pudiyamarisam, பெ. (n.) நிறுத்தலளவையுளொன்று; a height. " புதிய மரிசங்காற்கழஞ்சு"(பரராசசேகரம்);.
புதியர்	புதியர் pudiyar, பெ. (n.) புதியவர் பார்க்க;See. pudiyawar. [புதிய → புதியர். 'அர் ' ப. பா. ஈறு]
புதியவர்	புதியவர் pudiyavar, பெ. (n.) 1. புதிதாக வந்தவர்; new-comers. 2. விருந்தினர் (சூடா);; guests, visitors. க. பொசம்ப, கொசப;து. பொசதாயெ, பொசப; கூ. பூனஞ்சு;பட. கொசம. [புது → புதியவர்]

புதியவிலை	புதியவிலை pudiyavilai, பெ. (n.) பச்சிலை; fresh green leave. [புதிய + இலை]
புதியவேற்பாடு	புதியவேற்பாடு pudiyavēṟpāṭu, பெ. (n.) புதியஏற்பாடு பார்க்க;See. pudiyarpadu. [புதிய + ஏற்பாடு]
புதியன்புதினா	புதியன்புதினா pudiyaṉpudiṉā, பெ. (n.) புதினாக்கீரை: a plant. மறுவ. புதினா
புதியனபுகுதல்	புதியனபுகுதல் budiyaṉabugudal, பெ. (n.) சொல்வழக்கம் முதலியன புதியனவாக உண்டாகுகை;(gram.); coming into vogue of new forms of speech or expressionon. 'பழையன கழிதலும், புதியன புகுதலும் வழுவல'(நன். 462);. [புதியன + புகுதல். 'தல்' தொ.பெ.ஈறு]
புதியிளநீர்	புதியிளநீர் pudiyiḷanīr, பெ. (n.) புதிதாகப் பறித்த இளநீர்க்காய் (பதார்த்த,63);; tender coconut just plucked. [புதுயிளநீர் → புதியிளநீர்]
புதியோர்	புதியோர் pudiyōr, பெ. (n.) புதியவர் (வின்.); பார்க்க;See. pudiyavar. [புது → புதி → புதியோர்]
புதிர்	புதிர்1 pudir, பெ. (n.) புதிது 2 (வின்); பார்க்க;See. pudidu 2. [புது + கதிர் → புதுக்கதிர் → புதிர்] புதிர்2 pudir, பெ. (n.) விடுகதை; riddle. மறுவ. பிசி க. பது [புள் → பிள் → பிய் → (பியி); → பிசி = பிய்ப்பது போல் விடுக்கும் விடுகதை. பிள் – பிடு → பிது → பிதிர் = விடுகதை. பிதிர் → புதிர் (மு.தா.262);]

புதிரி	புதிரி pudiri, பெ. (n.) புதுநெற்சோறு; rice (food); prepared with newly harvested paddy. [புது + கதிர் - புதுகதிர் → புதிர் → புதிரி] அறுவடையான பின், புதிரி என்னும் புது நெல்லைச் சமைத்து நன்றியறிவுடன் வழிபடுதெய்வத்திற்குப் படைத்துண்பதே பொங்கல் (த.க.140);.
புதிரிவயல்	புதிரிவயல் pudirivayal, பெ. (n.) தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள ஊர், a village in Tañjāvūr dt. [புல் + திரி + வயல் – புல்திரிவயல் → புதிரிவயல்]
புதிலி	புதிலி pudili, பெ. (n.) எண்ணெய்த்துருத்தி (யாழ்.அக);; leather bag for keeping oil. க. புத்தலி [புள் → புட்டி = உட்டுளையுள்ள கலம். புள் → (புல்); → புது → புதுலி → புதிலி]
புதினக்கடுதாசி	புதினக்கடுதாசி pudiṉakkaḍudāci, பெ. (n.) செய்தித்தாள் (யாழ்ப்.);; newspaper. [புதினம் + கடுதாசி] Port. cartez → த. கடுதாசி
புதினத்தாள்	புதினத்தாள் pudiṉaddāḷ, பெ. (n.) செய்தித்தாள்; newspaper, [புதினம் + தாள்]
புதினம்	புதினம்1 pudiṉam, பெ. (n.) 1. புதுமை (வின்.);; newness. novelty. 2. செய்தி; news. 3. வியப்பு (வின்.);; wonderful or strange thing: extraordinary event: miracle. [புது → புதி → புதினம்] புதினம்2 pudiṉam, பெ. (n.) புதினத்தாள் பார்க்க (இக்.வ.);;See. pudinattal. [புது → புதி → புதினம்]
புதினாகம்	புதினாகம் pudiṉākam, பெ. (n.) வீரம்; perchloride of mercury.

புது	புது pudu, பெ.அ. (adj.) 1. புதியதாக இருக்கிற; new. குழந்தைக்குப் புதுத்துணி என்றால் மிகவும் பிடிக்கும் (உ.வ.);. 2. மீண்டும் வருகிற அல்லது மீண்டும் ஏற்படுத்துகிற; fresh, afresh. புதுவெள்ளம், புதுக் கணக்கு. 3. (ஒருநிகழ்வின் தன்மை); இன்னும் விட்டு நீங்காத; still retaining the newness. புதுமாப்பிள்ளை. புதுமருமகள். ம. புது; க. ஒச, பொச, கொச; து. பொச; படை. கொச; பர்., கட. புன்; கோண். புனோ; கூ., குவி. புனி; குரு. புனா; மா. புனெ; பிரா. பூச்குன்;துட. புத். [புல் → புள் → புழு = துளைத்தரிக்கும் சிற்றுயிரி. புழு → புகு. புகுதல் = உட்செல்லுதல், புல் → புது. ஒ.நோ. மெல் → மெது]
புதுக்கட்டு	புதுக்கட்டு pudukkaṭṭu, பெ. (n.) புதியமுறை (வின்.);; new institutions, orders, ordinances, establishments or regulations. [புது + கட்டு]
புதுக்கணக்குநாள்	புதுக்கணக்குநாள் pudukkaṇakkunāḷ, பெ. (n.) நாட்டுக் கோட்டைச் செட்டிமார் மூன்றாண்டுக் கொருமுறை வணிக(வியாபார);த் தொடக்கத்திற்கு ஏற்படுத்தும் நல்ல நாள்; auspicious day for the commencement of business transactions for a fresh triennial period, (Nattu,Chetti); [புது + கணக்கு + நாள்]
புதுக்கணி-த்தல்	புதுக்கணி-த்தல் pudukkaṇiddal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) அழகுபெறுதல்; to receive new beauty.have new attraction. ' புதுக்கணித்த சிறகையுடைய சேவல் ' (ஈடு.);. [புது + கணி-,]
புதுக்கணிப்பு	புதுக்கணிப்பு pudukkaṇippu, பெ. (n.) புதியவொளி; fresh lustre, enhanced beauty. 'ஆடையுடையும் புதுக்கணிப்பும்'(திவ்.திருவாய் 8,9.5);. [புதுக்கணி → புதுக்கணிப்பு. 'பு' தொ.பெ.ஈறு]
புதுக்கம்	புதுக்கம் pudukkam, பெ. (n.) புதியதன்மை; newness. ம. புதுக்கம். [புது → புதுக்கு → புதுக்கம். 'அம்' தொ.பெ.ஈறு]
புதுக்கரகம்	புதுக்கரகம் puduggaragam, பெ. (n.) புதுப்பானை அல்லது புது மண்சட்டி; a new earthern pot. [புது + கரகம்]

புதுக்கருக்கு	புதுக்கருக்கு pudukkarukku, பெ. (n.) 1. வேலைத் தொடக்கத்தில் புதிய ஆளுக்கு உண்டாஞ் சுறுசுறுப்பு; Smartness or briskness of fresh hand. 2. புதுமை; freshness. 'நகையின்னும் புதுக்கருக்கு அழியவில்லை'. [புது + கருக்கு]
புதுக்கலசசக்கரம்	புதுக்கலசசக்கரம் pudukkalasasakkaram, பெ. (n.) புதிய ஒடு ; a piece of new broken tile. [புது + கலசம் + சக்கரம்]
புதுக்கலசம்	புதுக்கலசம் pudukkalasam, பெ. (n.) புதுக்கரகம் பார்க்க;See. pudu-k-karagam. [புது + கலசம்]
புதுக்கலம்	புதுக்கலம் pudukkalam, பெ. (n.) புதியமட் பாண்டம்; new pot of clay. 'புதுக்கலம் போலும்ம்'(சீவக.2108.);. ம. புதுக்கலம் [புது + கலம்]
புதுக்கழுநீர்	புதுக்கழுநீர் pudukkaḻunīr, பெ. (n.) புதிதாக அரிசி கழுவின நீர்; water of washed rice which is fresh. மறுவ. அரிசிக்கழனி, கழனித்தண்ணிர் [புது + கழுநீர்]
புதுக்காசு	புதுக்காசு pudukkācu, பெ. (n.) காசு (நாணய); வகை; a kind of coin. (Pd.M.);. [புது + காசு. காழ் → காசு]
புதுக்கால்	புதுக்கால் pudukkāl, பெ. (n.) புதியதாக வெட்டப்படும் கால்வாய்; new water channel. பழங்காலைத் துர்க்காதே புதுக்காலை வெட்டாதே (பழ.);. [புது + கால். கால் = வாய்க்கால்]

புதுக்கு-தல்	புதுக்கு-தல் pudukkudal, 8 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. புதுபித்தல்; to renovate, make new. 'ஒளிபெறப்புதுக்கி.'(பெருங்.வத்தவ.4,2);. 2. அழகுபடுத்துதல் (அலங்கரித்தல்);; to adorn. 'உலகமெல்லாம் புதுக்குவானமைந்தேம்'(உபதேசகா.சிவபுண்.365);. 3. மெருகேற்றுதல்; to polish, to make shines. விளக்கைப்புளி போட்டுப் புதுக்கு (உ.வ.);. ம. புதுக்குக. [புது → புதுக்கு-,]
புதுக்குடி	புதுக்குடி pudukkuḍi, பெ. (n.) புதிதாய் வந்தேறிய குடி; ryots newly settled in a village or town (R.T.);. வாடகை வீடுகளிற் புதுக்குடி புகும்போது ஒட்டடை போக்கி வெள்ளையடிக்கப்பெறும் (உ.வ.);. [புது + குடி]
புதுக்குப்புறம்	புதுக்குப்புறம் pudukkuppuṟam, பெ. (n.) கோயில் முதலியவற்றைப் புதுப்பித்தற்கு வைத்த அற(தரும);ச் சொத்து; provision made for the repair of charitable institutions. 'ஸ்ரீராஜ ராஜன் கிணற்றுக்கும் தொட்டிக்கும் சேதத்துக்கும் ஆட்டாண்டு தோறும் புதுக்குப் புறமாக வைச்ச நெல்லு'(S.I.I.iii, 7);. [புதுக்கு + புறம். 'புறம்' இறையிலி நிலத்தைக் குறிக்கும் பின்னொட்டு. ஒ.நோ. அடிசிற்புறம், அறப்புறம். (த.வ.1,95);]
புதுக்குளிகை	புதுக்குளிகை puduggulịgai, பெ. (n.) பழைய காசு (நாணய); வகை; an ancient coin (S.I.I.iv.108);. [புது + குளிகை. குள் → குளியம் → குளிகை]
புதுக்கொல்லை	புதுக்கொல்லை pudukkollai, பெ. (n.) புதியதாகக் திருத்திய வேளாண்நிலம்; newly cultivated agricultural land. [புது + கொல்லை] காடுவெட்டிக் களப்புதல், கல்பொறுக்குதல், எருவிடுதல், ஆழவுழுதல், கட்டியடித்தல், பரம்படித்தல் (தாளியடித்தல், பல்லியாடுதல், ஊட்டித்தல்,படலிழுத்தல்); புழுதியுணக்கல், விதைத்தல், களையெடுத்தல், காவல்காத்தல், அறுவடைசெய்தல், களஞ்சேர்த்தல், சாணை யடைதல் (சூடுபோடுதல்,போரமைத்தல்);, சாணைபிரித்தல், காயப்போடுதல், பிணை யலடித்தல் (கடாவிடுதல்,அதரிதிரித்தல்);, வைக்கோல் அல்லது சக்கை, அல்லது கப்பி நீக்கல், பொலிதூற்றல், பொலியளத்தல், விதைக்கெடுத்தல், களஞ்சியஞ் சேர்த்தல் என்பன வானாவாரிப் புதுக்கொல்லை வேளாண்மை வினைகளாம் (ப.த.நா.ப.89,90);
புதுக்கோட்டை	புதுக்கோட்டை pudukāṭṭai, பெ. (n.) 1. புதியதாக அமைக்கப்பட்ட கோட்டை; new fort. 2. ஒரு நகரத்தின் பெயர்; name of a town. [புது + கோட்டை]
புதுக்கோட்டைமாடு	புதுக்கோட்டைமாடு pudukāṭṭaimāṭu, பெ. (n.) முரட்டுத்தனமுள்ள மாடு (இ.வ.);; wild cattle, as of Pudukköttai, a small Indian state in South India. [புதுக்கோட்டை + மாடு]

புதுக்கோடி	புதுக்கோடி pudukāṭi, பெ. (n.) கைம்பெண்ணுக்கு (விதவைக்கு); அளிக்குங் கோடிப்புடவை (இ.வ.);; new cloth offered ceremonially to a woman on her widowhood. [புது + கோடி]
புதுக்கோள்	புதுக்கோள் pudukāḷ, பெ. (n.) புதிதாகப் பற்றிக் கொள்ளப்பட்டது; new acquisition, as of a wild elephant;seizure, as of a fort-wall. 'புதுக்கோள் யானையும்'(மணிமே.28,60);. [புது + கோள். கொள் → கோள்]
புதுகை	புதுகை pudugai, பெ. (n.) புதுக்கோட்டை ஊரின் மரூஉச்சொல்; contracted form of the Pudukkōttai town. [புதுக்கோட்டை→ புதுகை]
புதுச்சமையல்	புதுச்சமையல் puduccamaiyal, பெ. (n.) புதியதாக சமைத்த உணவு, சுடுசமையல்; fresh food, hot food. நாட்டுப்புறத்தில் பொதுவாக இராவுணவே புதுச்சமையலாகும் (உ.வ.);. [புது + சமையல். சமை → சமையல்]
புதுச்சரக்கு	புதுச்சரக்கு puduccarakku, பெ. (n.) 1. புதிய வணிகப் பண்டம் (வின்.);; new or fresh merchandise. 2. இனிவரும் ஊழ் (ஆகாமியம்);, karma, which is yet to come to fruition. 'பழஞ்சரக்கும் புதுச்சரக்கும் பணியற்றேனே'(மதுரைப்,49);. [புது + சரக்கு]
புதுச்செய்கை	புதுச்செய்கை puducceykai, பெ. (n.) புதிய ஆண்டில் முதற்சாகுபடி (வின்.);. first cultivation in a year. [புது + செய்கை. செய் → செய்கை]
புதுச்செய்தி	புதுச்செய்தி puducceydi, பெ. (n.) புதுவதாக வரும் செய்தி; latest news. புதுச்செய்தி தருவதற்கு இதழ்களில் முன்னுரிமை (உ.வ);. [புது + செய்தி]

புதுச்சேரி	புதுச்சேரி puduccēri, பெ. (n.) 1. இந்திய நாட்டின்நடுவண் அரசின் ஆளுகைக்குட்பட்ட ஒரு மாநிலம்; an union territory of India. 2. அம்மாநிலத்தின் தலைநகரம்; capital of Puduccëri union territory. மறுவ. பாண்டிச்சேரி ம. புதுச்சேரி [புது + சேரி. சேர் → சேரி]
புதுச்சேரிக்கிழங்கு	புதுச்சேரிக்கிழங்கு puduccērikkiḻṅgu, பெ. (n.) புதுச்சேரிவள்ளி பார்க்க;See. puduccēri-Vassi. [புதுச்சேரி + கிழங்கு]
புதுச்சேரிமாப்பிள்ளை	புதுச்சேரிமாப்பிள்ளை puduccērimāppiḷḷai, பெ. (n.) பகட்டாக ஆடம்பரமாய் இருப்பவன்; fop,dandy. [புதுச்சேரி + மாப்பிள்ளை]
புதுச்சேரிவள்ளி	புதுச்சேரிவள்ளி puduccērivaḷḷi, பெ. (n.) புதுச்சேரி வள்ளிகிழங்கு பார்க்க;See. puduc-cérivas-k-kiangu. [புதுச்சேரி + வள்ளி]
புதுச்சேரிவள்ளிக் கிழங்கு	புதுச்சேரிவள்ளிக்கிழங்கு puduccērivaḷḷikkiḻṅgu, பெ. (n.) 1. செவ்வள்ளி; purple yam. 2. மரவள்ளிகிழங்கு; root of tapioca. [புதுச்சேரி + வள்ளிக்கிழங்கு]
புதுச்சேவகன்	புதுச்சேவகன் puduccēvagaṉ, பெ. (n.) புதிதாகப் படைத் துறையில் சேர்ந்த (இராணுவத்திலமர்ந்த); படையாள் (புதுவை.);; conscript. [புது + சேவகன்]
புதுச்சொல்புனைவு	புதுச்சொல்புனைவு puduccolpuṉaivu, பெ. (n.) புதியதாகக் கலைச்சொல் படைப்பு; coining new technical terms. பாவாணரின் புதுச்சொல் புனைவு நிகரற்றது (உ.வ.);. [புதுச்சொல் + புனைவு]
புதுச்சோறு	புதுச்சோறு puduccōṟu, பெ. (n.) சுடுசோறு hot Cooked rice. [புது + சோறு]

புதுசு	புதுசு pudusu, பெ. (n.) புதியது பார்க்க;See. pudiyadu. [புதியது → புதிது → புதுசு]
புதுத்தண்ணிர்	புதுத்தண்ணிர் pududdaṇṇir, பெ. (n.) புதுநிறை (இ.வ.); பார்க்க;See. pudurai. [புது + தண்ணீர்]
புதுத்தண்ணீர்விட்டலசு-தல்	புதுத்தண்ணீர்விட்டலசு-தல் pududdaṇṇīrviṭṭalasudal, 8 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பாத்தியிலிருந்து உப்புவாரிய பின்னர் பழைய நீரைப் பாத்தியிலிருந்து கழித்துவிட்டுப் புது நீரால் நன்றாக அலசுதல்; to wash the salt pan with fresh water after sweeping the salt from It. 2. ஒருமுறை அலசிய துணிகளைச் சவர்க்காரம் போக மீண்டும் புது நீர் விட்டு நன்றாக அலசுதல்; to rince the washed clothes one again with fresh water to romove the soap cleanly. [புதுத்தண்ணீர் + விட்டு + அலசு -,]
புதுத்தரை	புதுத்தரை pududdarai, பெ. (n.) 1. நீர்நிலையைத் தூர்த்து உண்டாக்கின நிலம் (பூமி); (வின்.);; reclaimed land, as by draining away water and raising the surface level. 2. புதிதாக இடப்ப்ட்ட தரை; floor newly laid. [புது + தரை]
புதுதிங்கள்	புதுதிங்கள் pududiṅgaḷ, பெ. (n.) பிறைநிலா; crescent moon. 'புதுத் திங்கட்கண்ணியான்'(கலித்.150); [புது + திங்கள்]
புதுத்துணி	புதுத்துணி pududdaṇi, பெ. (n.) பயன்படுத்தப்படாத துணி; new cloth. க., பட. கொசபட்டெ [புது + துணி.]
புதுத்தேவங்குடி	புதுத்தேவங்குடி pududdēvaṅguḍi, பெ. (n.) தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள ஊர்; a village in Tañjavur dt. [புது + தேவன் + குடி]
புதுத்தேன்	புதுத்தேன் pududdēṉ, பெ. (n.) நாட்படாத தேன்; fresh honey. [புது + தேன்]

புதுநகர்	புதுநகர் pudunagar, பெ. (n.) புதியதாக உருவான நகரம்; new town. [புது + நகர்]
புதுநடை	புதுநடை pudunaḍai, பெ. (n.) புது மாதிரியான முறை (அல்லது); ஒழுக்கம் (வின்.);; new style or fashion; strange or unusual manners. [புது + நடை]
புதுநாணயம்	புதுநாணயம் pudunāṇayam, பெ. (n.) 1. புதிதாக முத்திரையடிக்கப்பட்ட காசு; new coin. 2. பழைய வழக்குக்கு மாறுபட்ட வழக்கு (வின்.);; an innovation. [புது + நாணயம்] Skt. nåṇaka → த. நாணயம்
புதுநிலசலம்	புதுநிலசலம் pudunilasalam, பெ. (n.) கங்கைத் தண்ணீர்; water of Ganges. [புது + நிலசலம்.]
புதுநிறை	புதுநிறை pudunirai, பெ. (n.) ஆறு முதலியவற்றின் புதுப்பெருக்கு; freshes in a river. 'புதுநிறைவந்த புனலஞ்சாயல்' மறுவ. ஆற்றுப்பெருக்கு க. கொசநீரு [புது + நிறை.]
புதுநீர்	புதுநீர்1 pudunīr, பெ. (n.) புதுநிறை பார்க்க;See. pudu-nirai. [புது + நீர்.] புதுநீர்2 pudunīr, பெ. (n.) ஊற்று நீர்; spring water. [புது + நீர்.]
புதுநீர்விழவு	புதுநீர்விழவு pudunīrviḻvu, பெ. (n.) புதுப்புனல்விழவு பார்க்க;See. pudu-p-punal-vilavu. 'புதுநீர் விழவின் ஆரவாரத்தை'(மதுரைக்.264, உரை);. [புதுநீர் + விழவு.]

புதுநீராட்டு	புதுநீராட்டு pudunīrāṭṭu, பெ. (n.) புதுப்புனல்விழவு பார்க்க;See. pudu-p-punalvilavu. 'புதல்வராணை புதுநீராட்டென'(பெருங். உஞ்சைக்.38, 23);. [புதுநீர் + ஆட்டு.]
புதுப்பசளை	புதுப்பசளை puduppasaḷai, பெ. (n.) கொடிப்பசலை; heart leaved malabar nightshade. [புது + பசளை.]
புதுப்பட்டி	புதுப்பட்டி puduppaṭṭi, பெ. (n.) தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள ஊர்; a village in Tañjāvūr dt. [புது + பட்டி.]
புதுப்பணம்	புதுப்பணம் puduppaṇam, பெ. (n.) 1. சிறு காசு (நாணய); வகை (வின்.);; a small coin. 2. புதுச்செல்வம்; newly acquired wealth. [புது + பணம். படம் → பணம்.]
புதுப்பழக்கம்	புதுப்பழக்கம் puduppaḻkkam, பெ. (n.) 1. புதிய வழக்கம்; new usage, practice or fashion. புகைபிடித்தல் அவனுக்குப் புதுப்பழக்கம் (உ.வ.);. 2. பழக்கமில்லாதவன் செயல்; work of a beginner, un accustomed effort, as of a novice. 3. புதிய பழக்கம்; new or recent acquaintance. [புது + பழக்கம்.]
புதுப்பானை	புதுப்பானை puduppāṉai, பெ. (n.) புதுக்கலசம் பார்க்க;See. pudu-k-kalasam. மறுவ. புதுப்பாண்டம். க., படு. கொச மடகெ. [புது + பானை.]
புதுப்பி-த்தல்	புதுப்பி-த்தல் puduppiddal, 11 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பழுதுபார்த்தல்; to renovate, repair. 2. காலத்திற்கு ஏற்ப மாற்றியமைத்தல்; to make new, remodel, refit, modernize. வேலை வாய்ப்பு அட்டையைப் புதுப்பித்து விட்டாயா? (உ..வ.);. [புது → புதுப்பி-,]

புதுப்புது	புதுப்புது puduppudu, பெ.அ. (adj.) அண்மையில் உருவாக்கப்பட்டது அல்லது தோன்றியது; very recently made or produced. க. கொசகொச. [புது + புது.]
புதுப்புதுக்கு-தல்	புதுப்புதுக்கு-தல் puduppudukkudal, 8 செ.குன்றாவி. (v.t.) புதுப்பி-த்தல் (வின்.); பார்க்க;See. puduppi-. [புது + புதுக்கு-.]
புதுப்புனல்விழவு	புதுப்புனல்விழவு puduppuṉalviḻvu, பெ. (n.) ஆற்றின் புது நீர் வந்தபோது நிகழ்த்தும் கொண்டாட்டம்; festival celebrating the on-coming of freshes in a river. கரிகால் வளவன் புதுப்புனல் விழவு கொண்டாடுந் தலைநாட்போல (சிலப்.6, 160 உரை);. [புது + புனல் + விழவு. விள் → விளை → விழை → விழைவு = விருப்பம், விரும்பி நிகழ்த்தும் கொண்டாட்டம்.]
புதுப்புனலாட்டு	புதுப்புனலாட்டு puduppuṉalāṭṭu, பெ. (n.) புதுப்புனல் விழவு (சிலப்.10.22, அரும்); பார்க்க;See. pudu-p-punal-vilavu. [புது + புனல் + ஆட்டு.]
புதுப்புனைவர்	புதுப்புனைவர் puduppuṉaivar, பெ. (n.) புதியதாக ஒன்றைக் கண்டு பிடிப்பவர்; inventer. [புது + புனைவர்.]
புதுப்பெண்	புதுப்பெண் puduppeṇ, பெ. (n.) புதியதாகத் திருமணமான பெண் (கொ.வ.);; newly-married woman, bride. மறுவ. மணப்பெண் ம. புதியபெண்ணு [புது + பெண்.]
புதுப்பெயல்	புதுப்பெயல் puduppeyal, பெ. (n.) முதன்முதலாகப் பெய்யும் மழை; first rains. "பொய்யா வானம் புதுப்பெயல் பொழிதலும்"(சிலப்.23, கட்டுரை.9);. [புது + பெயல். பெய் → பெயல். 'அல்' தொ.பெ.ஈறு 'புது' முன்மை குறித்த முன்னொட்டு. (த.வ.1, 93);.]
புதுப்போக்கு	புதுப்போக்கு puduppōkku, பெ. (n.) புதுவகை; style, new fashion. திரைப் படங்களில் புதுப்போக்கைக் கடைப் பிடிப்பவர் நன்கு பொருளீட்டுவர் (உ.வ.);. [புது + போக்கு. போ → போக்கு.]

புதுபுது-த்தல்	புதுபுது-த்தல் budubududdal, 11 செ.குவி. (v.i.) புதுமு-தல் (இ.வ.); பார்க்க;See. pudumu-. [புது + புது-,]
புதுமங்கலக்குடியான்	புதுமங்கலக்குடியான் pudumaṅgalakkuḍiyāṉ, பெ. (n.) பழைய காசு நாணய வகை (பணவிடு. 139);; an ancient coin. [புதுமங்கலம் + குடியான்.]
புதுமணம்	புதுமணம் pudumaṇam, பெ. (n.) திருமணம் (திவா.);; marriage, wedding. [புது + மணம். முள் → (மள்); → மண → மணம். மணத்தல் = கலத்தல், கூடுதல்.]
புதுமணவாட்டி	புதுமணவாட்டி pudumaṇavāṭṭi, பெ. (n.) புதியதாகத் திருமணம் செய்து கொண்டவள்; woman, bride. மறுவ. மணப்பெண், புதுப்பெண் ம. புதியபெண்ணு. [புது + மணவாட்டி.]
புதுமணவாளன்	புதுமணவாளன் pudumaṇavāḷaṉ, பெ. (n.) 1. புதிதாகத் திருமணம் செய்துகொண்டவன்; newly-married man, bridegroom. புதுமணவாளப் பிள்ளைகளும்.... காத்தற்கு ஏகினார் (சீவக.420,உரை);. 2. என்றும் மணமகனாக இருக்கும் தன்மையினன்; one who ever enjoys the pleasures of a bridegroom. "பூக்கம ழமளி சேக்கும் புதுமணவாளனார்"(சீவக.1880);. மறுவ. மணமகன், புதுமாப்பிள்ளை [புது + மணவாளன்.]
புதுமருந்து	புதுமருந்து pudumarundu, பெ. (n.) 1. அன்று செய்த மருந்து; newly prepared medicine. 2. வழக்கமாகத் தரப்படும் மருந்து அல்லாமல் மாற்று மருந்து அல்லது கூடுதலான வேறுமருந்து; new medicine instead of old medicine or new medicine additional to it. [புது + மருந்து. முரு → மரு → மருந்து = நோய்தீர்க்கும் நறுமணத்தழை, நோய் நீக்கும்பொருள்.]
புதுமலர்	புதுமலர் pudumalar, பெ. (n.) அன்றலர்ந்த மலர்; fresh flower. ம. புதுமலர் [புது + மலர்.]
புதுமழை	புதுமழை pudumaḻai, பெ. (n.) முதல் மழை; the first rain. ம. புதுமழ [புது + மழை.]

புதுமழைத்தண்ணீர்	புதுமழைத்தண்ணீர் pudumaḻaiddaṇṇīr, பெ. (n.) அன்று பெய்த மழைநீர்; water obtained by fresh rain. மறுவ. புதுப்பெயல் [புது + மழை + தண்ணீர்.]
புதுமனிதன்	புதுமனிதன் pudumaṉidaṉ, பெ. (n.) 1. புதிய மனிதன் பார்க்க;See. pudiya manidan. 2. தன் கரிசு (பாவம்);க்கு இரங்கிய கிறித்தவன் (கொ.வ.);; true Christian. [புது + மனிதன்.] Skt. manu-ja → த. மனிதன்
புதுமனை	புதுமனை pudumaṉai, பெ. (n.) புதியதாகக் கட்டப்பட்ட இல்லம்; newly built house. மறுவ. புதுவீடு. [புது + மனை.]
புதுமனைப்புகுவிழா	புதுமனைப்புகுவிழா pudumaṉaippuguviḻā, பெ. (n.) புதியதாகக் கட்டப்பட்ட இல்லத்திற்குக் குடியேறுவதைக் குறிக்க நடத்தும் விழா (கிரகப்பிரவேசம்);; house warming. நண்பர் புதுமனைப்புகுவிழாவினைச் சிறப்பாக நடத்தினார் (உ.வ.);. [புதுமனை + புகுவிழா.]
புதுமாடு	புதுமாடு pudumāṭu, பெ. (n.) பழக்கப்படாத மாடு; untamed bull. [புது + மாடு.]
புதுமாடுகுளிப்பாட்டு-தல்	புதுமாடுகுளிப்பாட்டு-தல் pudumāṭuguḷippāṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) [புதுமாடு + குளிப்பாட்டு-,]
புதுமாப்பிள்ளை	புதுமாப்பிள்ளை pudumāppiḷḷai, பெ. (n.) புதுமணவாளன் (கொ.வ.); பார்க்க;See. pudumanavāsan. [புது + மாப்பிள்ளை. மணப்பிள்ளை → மாப்பிள்ளை.]
புதுமானியம்	புதுமானியம் pudumāṉiyam, பெ. (n.) புதிதாகக் கொடுத்த இலவய (இனாம்); நிலம். (பணவிடு.171);; newly-granted inam land. [புது + மானியம்.]
புதுமின்னல்	புதுமின்னல் pudumiṉṉal, பெ. (n.) பழைய காசு (நாணய); வகை (பணவிடு.143);; an ancient coin.

புதுமு-தல்	புதுமு-தல் pudumudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஒன்றும் அறியாததுபோல் பேசுதல் (நெல்லை);; to talk with feigned ignorance. [புது → புதுமு-.]
புதுமுகனை	புதுமுகனை pudumuganai, பெ. (n.) தொடக்கம் (வின்.);; beginning, commencement, as of an event. [புது + முகனை.]
புதுமுகம்	புதுமுகம் pudumugam, பெ. (n.) 1. நாடகம் திரைப்படம் போன்றவற்றில் முதன் முதலாக அறிமுகமாகுபவர்; person making his or her debut in stage, film etc. புதுமுகங்களுக்கு நல்லவரவேற்பு இருக்கிறது. (உ.வ.);. 2. புதியவர், முதன்முறையாகப் பார்க்கப்படுபவர்; Stranger. யார் அந்தப் புதுமுகம் (உ.வ.);. [புது + முகம்.]
புதுமுதல்	புதுமுதல் pudumudal, பெ. (n.) அடுத்த ஆண்டு (இ.வ.);; succeeding year. [புது + முதல்.]
புதுமுயற்கூடு	புதுமுயற்கூடு pudumuyaṟāṭu, பெ. (n.) திங்கள் (சந்திரன்); (சாதக. சிற்.6);; the moon.
புதுமை	புதுமை1 pudumai, பெ. (n.) 1. புதிதாந்தன்மை; newness, freshness, novelty. "பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியனே"(திருவாச. 7, 9);. 2. பழக்கமின்மை; want of training or practice. 3. அரியதாக நிகழ்வது (அபூர்வம்);; strangeness, extraordinariness uncommonness. 4. வியப்பு; miracle. அங்ஙனங்காண்பேனாயின் இஃது ஒரு புதுமையன்றோ (சிலப்.19.10. உரை);. 5. மிகுதி (திவா.);; plenty, abundance. 6. எழில்; fresh glow, brightness. புது மயிலூர் பரன் (கந்தபு.அவையடக்.13);. 7. நாட்டுக்கோட்டையார் பிள்ளைப்பேறு முதலியவற்றைக் கொண்டாடும் சடங்கு வகை (நாட்.செட்.);; ceremonial feast on the occasion of childbirth etc. ம.புதும; க.பொசது.கொசது; பட. கொசது;குட., புதுமெ [புது → புதுமை.] யாதொன்றும் எவ்விடத்தானும் எக்காலத்தினும் தோன்றாததோர் பொருள் தோன்றுதல் (தொல்.பொருள்.251); என்று இளம்பூரணர் புதுமைக்குத் தரும் வரையறை பருப்பொருளுக்கும் நுண்பொருளுக்கும் பொருந்துதல் காண்க.

புதுமை

புதுமைகாட்டு-தல்	புதுமைகாட்டு-தல் pudumaikāṭṭudal, 15 செ.கு.வி. (v.i.) 1. இயற்கை இறந்த செயல் (அற்புதம்); தோற்றுவித்தல் (வின்.);; to perform miracles, to show miraculous powers. 2. அறியாததுபோற் காட்டிக் கொள்ளுதல்; to pretend ignorance. [புதுமை + காட்டு-,]
புதுமை செய்-தல்	புதுமை செய்-தல் pudumaiseydal, 1 செ.கு.வி. (v.i.) புதுமைகாட்டு-தல் (வின்.); பார்க்க;See. pudumai-kattu. [புதுமை + செய்.]
புதுமொழி	புதுமொழி1 pudumoḻidal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) புதிய செய்தி கூறுதல்; to announce fresh news. "தூதர் புதுமொழிந்துறக் கேட்டனை"(உபதேசகா. சிவத்துரோ.171);. [புது + மொழி-.] புதுமொழி2 pudumoḻi, பெ. (n.) புதியதாகத் தோன்றிய மொழி, முதுமொழிக்கு எதிரானது; new language. [புது + மொழி. தமிழ் ஒரு முதுமொழி (ancient language);. இந்தி ஒரு புதுமொழி. (ஒ.மொ.1, 80);]. புதுமொழி3 pudumoḻi, பெ. (n.) புதியதாக அனைவராலும் பயன்படுத்தப் படும் தொடர் மொழி, பழமொழி போல் புதியதாக உருவாக்கப்பட்டது; newly constructed proverb.
புதுவது	புதுவது puduvadu, பெ. (n.) புதிது; anything new. "அது புதுவதோவன்றே"(புறநா.42);.
புதுவயல்	புதுவயல் puduvayal, பெ. (n.) புதியதாக திருத்தியமைக்கப்பட்ட வயல்; land newly brought under cultivation. [புது + வயல்.]
புதுவரவு	புதுவரவு puduvaravu, பெ. (n.) புதியதாக வந்தது; new arrival. [புது + வரவு.]
புதுவல்	புதுவல் puduval, பெ. (n.) புதியதாகத் திருத்தியமைத்த வயல் (நாஞ்.);; and newly brought under cultivation. ம. புதுவல் [புதுவயல் → புதுவல்.]

புதுவழி	புதுவழி puduvaḻi, பெ. (n.) புதியதாக உருவாக்கப்பட்ட வழி; new path. [புது + வழி.]
புதுவன்	புதுவன் puduvaṉ, பெ. (n.) புதியவன்; new man, stranger. "புலம்பெயர் புதுவன்"(சிலப்.16:129);. [புது → புதுவன்.]
புதுவன்னம்	புதுவன்னம் puduvaṉṉam, பெ. (n.) புதுச்சோறு பார்க்க;See. pudu-c-coru. [புது + அன்னம்.] Skt. anna → த. அன்னம்
புதுவீடு	புதுவீடு puduvīṭu, பெ. (n.) புதுமனை பார்க்க;See. pudumanai. க., பட. கொசமனெ. [புது + வீடு.]
புதுவெட்டு	புதுவெட்டு puduveṭṭu, பெ. (n.) பழைய காசு (நாணய); வகை (பணவிடு.133);; an ancient coin.
புதுவெள்ளம்	புதுவெள்ளம் puduveḷḷam, பெ. (n.) மழைக்குப்பின் ஆற்றில் வரும் திடீர் நீர்ப்பெருக்கு, புதியதாக வரும் வெள்ளம்; fresh flood, sudden rise of water in rivers after rain. ம. புதுவெள்ளம். [புது + வெள்ளம். வெள் → வெள்ளம் = வெளுப்பான புதுப்பெருக்கு நீர்.]
புதுவெள்ளை	புதுவெள்ளை puduveḷḷai, பெ. (n.) நாட்படாத வெட்டைநோய்; fresh gonorrhoea opposed to chronic one. மறுவ. வெள்ளைநோய் [புது + வெள்ளை. முள் → வெள் → வெள்ளை = உடம்பிலுள்ள சூட்டுவகை.]
புதுவை	புதுவை puduvai, பெ. (n.) திருவில்லிபுத்தூர் (ஶ்ரீவில்லிபுத்தூர்);, புதுச்சேரி, புதுக்கோட்டை முதலிய ஊர்ப் பெயர்களின் மரூஉச்சொல்; contracted form of the names of certain towns, as Tiruvilliputtur, Puduccēri, Pudukkōttai etc. விட்டுசித்தன் (திவ்.பெரியாழ்.3,3,10); 'தருவுயர்ந்திடு புதுவையம்பதி' (தனிப்பாடல்); [புதுச்சேரி → புதுவை, புதுக்கோட்டை → புதுவை என வெவ்வேறு நிலையின் மரூஉச் சொற்கள் இவை.]

புதுவைசுப்புராம சாமிமுதலியார்	புதுவைசுப்புராமசாமிமுதலியார் puduvaisuppurāmasāmimudaliyār, பெ. (n.) ஒரு புலவர்; a poet. இவர் கோகிலாம்பிகைமாலை, வில்வ வனத்தந்தாதி ஆகிய நூல்களை எழுதியுள்ளார்.
புதுவைபொன்னை யாமுதலியார்	புதுவைபொன்னையாமுதலியார் buduvaibon̲n̲aiyāmudaliyār, பெ. (n.) ஒரு புலவர்; a poet. இவர் மயிலாசல முருகர் மும்மணிக்கோவை என்ற நூலை இயற்றியுள்ளார்.
புதுவோர்	புதுவோர் puduvōr, பெ. (n.) 1. புதிய மாந்தர்; strangers. "புதுவோர் நோக்கினும் பணிக்கு நோய்கூ ரடுக்கத்து"(மலைபடு.288);. 2. பட்டறிவு (அனுபவம்); அற்றவர்; in experienced persons. [புது → புதுவோர்.]
புதை	புதை1 pudaidal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மண்ணுக்குள் மறைதல், ஏதாவது ஒரு பொருளாய் மறைக்கப்படுதல்; to be buried, as treasure, to be covered, concealed. அங்கண்மால் விசும்பு புதைய (மதுரைக்.384.);. 2. அமிழ்தல்; to sink in, as a wheel, to enter, penetrate, as in arrow. "நெடுஞ்சுனை புதையப் புகுந்தெடுத்தளித்தும்"(கல்லா.13);. 3. உள்ளடங்கியிருத்தல்; to lie hidden, as a meaning. இப்பாட்டு புதைபொருளுள்ளது. [புல் → புது → புதை-.] புதை2 pudaiddal, 11 செ.குன்றாவி. (v.t,) 1. அடக்கம் பண்ணுதல்; to bury, to inter. பிணத்தைப் புதைப்பதும் தமிழர் வழக்கம் (உ.வ.);. 2. ஒளித்துவைத்தல்; to hide, as treasure, to conceal. "தேமாங்கனியை… அறையிற் புதைத்து"(திருமந்.202);. 3. வாய் செவி முதலியவற்றைப் பொத்துதல்; to close, cover, as the mouth, ear. "சிந்துரப்பவளச் செவ்வாய் செங்கையிற் புதைத்து"(கம்பரா. கைகேசி. சூழ். 104);. 4. போர்த்துதல் (வின்)
புதைக்கரு	புதைக்கரு pudaikkaru, பெ. (n.) முதிராநிலையிற் பிறந்தவுடனிறந்து புதைக்கப்படும் குழந்தை; buried foetus or immatured child which born dead or died after delivery. [புதை + கரு. குரு → கரு = சூல், முட்டை, குழவி, குட்டி.]

புதைகுழி	புதைகுழி pudaiguḻi, பெ. (n.) 1. இறந்தவரைப் புதைப்பதற்கான குழி; pit for burial, grave. 2. புதைமணல் பார்க்க;See pudai-manal. [புதை + குழி.]
புதைசாலகம்	புதைசாலகம் pudaicālagam, பெ. (n.) சாய்க்கடை நீர் செல்வதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட நிலத்தடி வழி; underground drainage. மறுவ. கரந்துபடை. [புதை + சாலகம்.] பண்டைத்தமிழகத்தின் கோநகர்களில் அங்கண நீரைக்கண்ணிற்படாமல் செலுத்துதற்கு, கரந்துபடை என்னும் புதைசாலகம் இருந்தது. அது தெரு நடுவிற் கட்டப்பட்டு யானைக்கூட்டம் மேற்செல்லும்படி கருங்கல்லால் மூடப்பட்டிருந்தது. அதிற்சென்ற நீர் யானைத் துதிக்கை போன்ற தூம்பின் வாயிலாய் அகழியில் விழுந்தது. (ப.த.நா.ப.138);
புதைபொருள்	புதைபொருள் budaiboruḷ, பெ. (n.) 1. நிலத்திற் புதைந்து கிடக்கும் செல்வம்; hidden treasure 2. நிலத்தின் கீழ் புதைந்திருக்கும் பண்டைக் காலச் சின்னங்கள்; burried remains (found in archaeological excavations);. 3. ஆழ்ந்த கருத்துடைய பேச்சு அல்லது எழுத்து (கொ.வ.);; speech or written of profound significance. 4. பாட்டில் மறைந்துள்ள பொருள்; hidden meaning in the verse. [புதை + பொருள்.]
புதைமணல்	புதைமணல் pudaimaṇal, பெ. (n.) மேற்பரப்பில் அழுந்தும் எந்த ஒன்றும் உட்சென்றுவிடக் கூடிய மணற்பரப்பு; quick sand. மறுவ. சொரிமணல், உதிர்மணல். [புதை + மணல்.]
புதையல்	புதையல் pudaiyal, பெ. (n.) 1. மறைகை; being hidden. 2. புதைபொருள் பார்க்க;See. pudai porul. புதையலைக் கல்லியெடுத்தவன் (இராமநா.ஆரணி.23);. 3. அம்புக்கட்டு (அக.நி.);; sheaf of arrows. 4. கேடயம் (அக.நி.);; shield. [புதை → புதையல், 'அல்' தொ.பெ.ஈறு.] புதையல் pudaiyal, பெ. (n.) 1. ஓர் ஆட்ட வகை. type ofagame (நெவ);. 2. இயல்பான பாண்டி விளையாட்டு; a pandy game (தஞ்சை); [புதை-புதையல்] வெற்றிக்காய் ஒரு குழியில் நிறைய கிடைத்தால் புதையல் கிடைத்தது என்பது வழககம்;

புதையிருள்	புதையிருள் pudaiyiruḷ, பெ. (n.) காரிருள்; deep darkness. "புதையிருட் படாஅம்போக நீக்கி"(சிலப்.5,4);. [புதை + இருள்.]
புதையூரல்	புதையூரல் pudaiyūral, பெ. (n.) கொல்லங்கோவை (மலை.);; a climbing shrub.
புதைவாணம்	புதைவாணம் pudaivāṇam, பெ. (n.) பொறிவாணவகை; a kind of rocket. [புதை + வாணம்.]
புப்புசக்கட்டி	புப்புசக்கட்டி puppusakkaṭṭi, பெ. (n.) நுரையீரலில் ஏற்படுங் கட்டி; pulmonary abscess. [புப்புசம் + கட்டி.]
புப்புசச்சன்னறை	புப்புசச்சன்னறை puppusassaṉṉaṟai, பெ. (n.) நுரையீரலிலுள்ள காற்றறை; aircell of the lung. [புப்புசம் + சன்னறை.]
புப்புசச்சுருக்கம்	புப்புசச்சுருக்கம் puppusassurukkam, பெ. (n.) நுரையீரலின் ஒடுக்கத்தினாலுண்டாகும் நோய்; pulmonary condensation. [புப்புசம் + சுருக்கம்.]
புப்புசச்சுழற்றி	புப்புசச்சுழற்றி puppusassuḻṟṟi, பெ. (n.) நுரையீரல் வழியாய் அரத்தம் போதல்; pulmonary circulation of blood. [புப்புசம் + சுழற்றி.]
புப்புசதாபிதம்	புப்புசதாபிதம் puppusadāpidam, பெ. (n.) புப்புசவழற்சி பார்க்க;See. puppusa-v-alarci. [புப்புசம் + தாபிதம்.] Skt. täpita → த. தாபிதம்
புப்புசநரம்பு	புப்புசநரம்பு puppusanarambu, பெ. (n.) மூளை நரம்பு; pneumo gastric nerves. [புப்புசம் + நரம்பு.]

புப்புசநாடி	புப்புசநாடி puppusanāṭi, பெ. (n.) தூய்மையான செவ்வியரத்தத்தை நுரையீரலினின்று நெஞ்சுப்பையினிடப் பக்கத்திற்குக் கொண்டு போய்ச் சேர்க்கும் குழல்; pulmonary vein. [புப்புசம் + நாடி.]
புப்புசநாளம்	புப்புசநாளம் puppusanāḷam, பெ. (n.) மாசுபட்ட காரியரத்தத்தை நுரையீரற் பைகளுக்கு எடுத்துச் செல்லுங்குழல்; pulmonary artery. [புப்புசம் + நாளம், நுள் → (நூள்); → நாள் → நாளம் = உட்டுளையுள்ள தண்டு, அரத்தக் குழாய்.]
புப்புசபதம்	புப்புசபதம் bubbusabadam, பெ. (n.) புப்புசவழற்சி பார்க்க;See. puppusa-y-alarci. மறுவ. புப்புசதாபம் [புப்புசம் + பதம்.]
புப்புசம்	புப்புசம் puppusam, பெ. (n.) நுரையீரல் (இங்.வை.);; lung. [உ → உப்பு → உப்புசம் → புப்புசம் = உப்பி அதாவது விரிந்து சுருங்குவது.] த. உப்புசம் → Skt. phuppusa.
புப்புசவழற்சி	புப்புசவழற்சி puppusavaḻrsi, பெ. (n.) நுரையீரல் நோய்வகை; lung disease, pleuropneumonia (M.L.);. [புப்புசம் + அழற்சி.]
புப்புசவழிப்புண்	புப்புசவழிப்புண் puppusavaḻippuṇ, பெ. (n.) நுரையீரலிலேற்படும் தசையழுகல் நோய்; pulmonary gangrene. [புப்புசவழி + புண்.]
புப்புசவேர்	புப்புசவேர் puppusavēr, பெ. (n.) நுரையீரலின் அடிப்பகுதி; root for the lungs. [புப்புசம் + வேர்.]
புப்புசோனதனம்	புப்புசோனதனம் puppucōṉadaṉam, பெ. (n.) முழு சுழற்சியற்ற நுரையீரல்; atelutasis pulmonium.

புப்புலம்	புப்புலம் puppulam, பெ. (n.) நுரையீரலினின்று உச்சிநோக்கிச் செல்லும் பத்துவகை வளியுளொன்று; one of the ten vital airs situated in the chest or lungs.
புப்புளம்	புப்புளம் puppuḷam, பெ. (n.) புடைப்பு, குமிழ்; film' fl;bulb. [புடை → புடைப்பு → புப்பு → புப்புளம்.]
பும்மெனல்	பும்மெனல் pummeṉal, பெ. (n.) ஒலிக்குறிப்பு வகை (சங்.அக.);; onom expr. denoting buzzing sound. [பும் + எனல்.]
பும்மைதுனம்	பும்மைதுனம் pummaiduṉam, பெ. (n.) எருவாய்ப்புணர்ச்சி; a kind of sodomy.
பும்விருகம்	பும்விருகம் pumvirugam, பெ. (n.) 1. ஒருவகை (கத்தூரி); நஞ்சு; a variety of aconity. 2. ஒருவகை மான் (கத்தூரி); (சங்.அக.);; musk deer.
புய்	புய்1 puytal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பறிக்கப்படுதல்; to be pulled out, torn off, wrested. புய்ந்து கால்போகில் புலான் முகந்த வெண்குடை (களவழி. 39);. 2. மறைதல்; to disappear, கோலப்பகற்களிகறான்றுகற் புய்ய (திவ்.இயற்.திருவிருத்.40);. [புல் → புள் → புய் (வே.க.3, 114);.] புய்2 puyttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பறித்தல்; to extract, pull out, uproot. புய்த்தெறி கரும்பின் விடுகழை (புறநா.28);. 2. பயத்தல்; to produce, yield. தெ.புச்சு; நா.புச்; பர்.புச்ச; கட.புச்கிர்; கோண்.புச்கானா; குரு. புதுக்னா;மா.புசெ. [புள் → புய். புய்தல் (த.வி.); → புய்த்தல் (பி.வி.);.]

புய	புய1 puyattal, 12 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. புய்-த்தல் 1 பார்க்க;puy2 1. மெய்வதி வேல்புயந்து மேல்வரும் (விநாயகபு. 37,60);. 2. வெளியேறுதல் (ஈடு. 9, 5, 10);; to depart, separate. [புய்த்தல் → புயத்தல்.] புய2 puyattal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) பெயர்த்தல்; to pluck, pull out. 'நவைகண்டு வாட்கண் புயக்கவொரு மைந்தனைப் போவித்தார் (கச்சி.வண்டுவிடு.293);. [புல் → புள் → புய். புய்த்தல் = பறிக்கப்படுதல் (வே.க.3.114);. புய்த்தல் → புயத்தல்.]
புயக்கு	புயக்கு puyakku, பெ. (n.) 1. விட்டுநீங்குகை; departing, separation. 2. மனக்கவர்ச்சி (ஈடு. 9, 5, 10);; attractiveness. [புய → புயக்கு.]
புயங்கொட்டு-தல்	புயங்கொட்டு-தல் puyaṅgoṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மறக்குறியாகத் தோள்கட்டுதல்; to strike or pat on one's own shoulder in challege, as a warrior. தங்கச் சிமையப் புயங் கொட்டும் (தனிப்பா.1, 382, 29);. [புயம் + கொட்டு-.]
புயத்துணை	புயத்துணை puyattuṇai, பெ. (n.) தகுந்த துணைவன் (வின்.);; helper, useful as the arm. [புயம் + துணை.]
புயபராக்கிரமம்	புயபராக்கிரமம் buyabarākkiramam, பெ. (n.) புயவலி (வின்.); பார்க்க;See. puya-vali. Skt parākrama → த பராக்கிரமம் [புய + பராக்கிரமம்.]
புயபலம்	புயபலம் buyabalam, பெ. (n.) புயவலி (வின்.);;பார்க்க;See puya-vali. [புயம் + பலம்.]

புயம்	புயம் puyam, பெ. (n.) 1. தோள்; arm, shoulder. "புயம்பலவுடைய தென்னிலங்கையர் வேந்தன்"(தேவா.130, 8);. 2. புடை; side. 3. கோணத்தின் பக்கக்கோடு (இக்.);; [புல் → பொல்லு = தடி. புள் → (பிள்); → பிண்டு → பிண்டம் = திரட்சி (மு.தா.209); புள் → புய் → புயம் = திரண்ட தோள்.] த. புயம் → Skt. bhuja வளைதல் பொருள்படும் bhuj என்னும் அடியிலிருந்து வளைந்தது, வளைந்து தொங்குவது, தொங்கும் கை, கைபோன்ற தும்பிக்கை, போன்ற பொருள் வளர்ச்சியைக் கொண்ட bhuja என்னும் சொல் வளர்ந்துள்ளதை மா.வி.அகரமுதலி காட்டுகிறது. இப்பொருள் வளர்ச்சி கைக்கும் அதுபோன்று விளங்குவனவற்றிற்கும் பொருந்துமேயல்லாமல் தோளுக்குப் பொருந்தாமையைக் காணலாம். பணைத்தோள், திண்டோள், திணிதோள் என்பன போன்ற வழக்குகள் தமிழில் தோள் திரட்சிப் பொருளில் வழக்கூன்றியுள்ளதைக் காட்டுகின்றன. திரட்சிப்பொருள் அடிப்படையில் தோள், பின் அத்தோளுடன் பொருந்தியிருக்கும் மேற்கை, கை, கைபோன்ற தும்பிக்கை என்றாற்போன்ற ஆட்சிகள் இயல்பான பொருள் வளர்ச்சியைக் காட்டுக்கின்றன. தமிழில் தோள், இருதோள்களில் ஒன்றைப்போன்று இருக்கும் பக்கம், பக்கத்தைப்போன்ற கோணத்தின் பக்கக்கோடு ஆகிய பொருள்களுடன் நின்றுள்ளது.
புயமுட்டி	புயமுட்டி puyamuṭṭi, பெ. (n.) வில்லைத் தோண்மேற் பிடித்து மேனோக்கி அம்பெய்கை (சீவக.1680, உரை);; holding the bow above the shoulder and shooting upwards. [புயம் + முட்டி]
புயல்	புயல்1 puyal, பெ. (n.) 1. மழைபெய்கை; raining. புயல்(மேகம்);போற்றிருமேனியம்மான் (திவ்.திருவாய்,8,10,2); 2. நீர்; water. 'மாமேகம் பெய்த புயல்.'(சீவக.2476);. 3. முகில் (மேகம்);; Cloud.. 'விண்டுமுன்னிய புயல்'(பதிற்றுப்.84,22);. மறுவ. மழை, எழிலி, மங்குல், மஞ்சு, கொண்டல், கொண்மூ, விண், விசும்பு, மால், செல், கார், மை, மாரி, [பொய் → பெய், பெய்தல் = துளைவழி நீர் ஒழுகுதல், (வே. க. 3, 126); பெய் → பெயல் = பொழிகை, மழை, மழைத்துளி. பெயல் → புயல் = முகிலினின்று விழும் மழை, மழையாலான நீர், மழைபெய்யும் முகில்] புயல்2 puyal, பெ. (n.) 1. கொடுங்காற்று (வின்.);; gale, Storm, tempest, gust, Squall. 2. சுழல் காற்று; Cyclone. மறுவ, சூறை, சூறாவளி, [புள் → புய் → புயல் (முதா.251);]

புயல்காற்று	புயல்காற்று puyalkāṟṟu, பெ. (n.) புயற்காற்று பார்க்க;See. puyar-karu. புயல்காற்றின் வேகம் தணியவில்லை. [புயல் + காற்று]
புயல்சின்னம்	புயல்சின்னம் puyalciṉṉam, பெ. (n.) புயல் தோற்றுதற்குரிய அறிகுறி; storm. [புயல் + சின்னம்]
புயல்மண்டலம்	புயல்மண்டலம் puyalmaṇṭalam, பெ. (n.) புயல் உருவாகியிருக்கும் பகுதி; storm-zone. [புயல் + மண்டலம்]
புயல்முகில்	புயல்முகில் puyalmugil, பெ. (n.) புயலின்போது எழும் முகில்; Storm cloud. [புயல் + முகில்]
புயல்மேகம்	புயல்மேகம் puyalmēkam, பெ. (n.) புயல் முகில் பார்க்க;See. puyal-mugil. [புயல் + மேகம்]
புயல்மையம்	புயல்மையம் puyalmaiyam, பெ. (n.) புயல்காற்று நிலை கொண்டிருக்கும் இடம்; the centre place of storm, cyclone. [புயல் + மையம்.] Skt madya → த. மத்தியம் → மையம்
புயல்வண்ணன்	புயல்வண்ணன் puyalvaṇṇaṉ, பெ. (n.) திருமால்; Tirumal. புயல் வண்ணன் புனல் வார்க்க (கலிங்.1);. [புயல் + வண்ணன். புயல்=முகில்]
புயலடி-த்தல்	புயலடி-த்தல் puyalaḍittal, 4 செ.கு.வி. (vi) சூறாவளி காற்றடித்தல்; to form cyclone. [புயல் + அடி-,]

புயலாய்	புயலாய் puyalāy, வி.எ. (adv) ஆர்ப்பாட்டமாய்; Stormily. தேர்தல் நாள்களில் தலைவர் புயலாய் இயங்கினார் (உ.வ.);. [புயல் + ஆய்]
புயலேறு	புயலேறு puyalēṟu, பெ. (n.) இடி; thunder. பெருஞ்சினப் புயலேறனையை (பதிற்றுப்.51,28);. [புயல் + ஏறு]
புயவகுப்பு	புயவகுப்பு puyavaguppu, பெ. (n.) பாட்டுடைத் தலைவனது தோள்வலியைக் கூறும் கலம்பக வுறுப்பு (குமர.பிர.மதுரைக்.11);; a section of kalampagam, describing the valourous deeds of its hero. [புயம் + வகுப்பு]
புயவலி	புயவலி puyavali, பெ. (n.) தோள்வலிமை (வின்.);; strength of arm. [புயம் + வலி]
புயற்காற்று	புயற்காற்று puyaṟkāṟṟu, பெ. (n.) பெருங்காற்ற; storm-wind. (C.G.);. [புயல் + காற்று]
புயாசலம்	புயாசலம் puyācalam, பெ. (n.) மலையொத்த தோள் (வின்.);; hill-like shoulder. [புயம் → புயா + அசலம்] Skt. acala → த. அசலம்
புயாந்தரம்	புயாந்தரம் puyāndaram, பெ. (n.) மார்பு (யாழ்.அக.);; chest of a person. [புயம் → புயாந்தரம்]

புர-த்தல்	புர-த்தல் purattal, 12 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. காத்தல், பேணிவளர்த்தல்; to keep, preserve, protect, cherish, tend, govern. வளங்கெழு சிறப்பி னுலகம் புரைஇ (பதிற்றுப்.50,4);- 2. மிகுதியாகக் கொடுத்தல் (பிங்.);; to give bountifully, bestow. 3. வணங்குதல்(பிங்.);; to reverence. 4. உதவுதல்; to bestow favour. மகோதராதிகள் புரக்க (தக்கயாகப்.138);. க.பொரெ, தெ.ப்ரோசு; கோண்.பொர்பனா; கொலா. புராய்;பர்,பொரிப் AS.beorgen; Ger bergew [புல் → புர் → புர-,]
புரக்காழ்	புரக்காழ் purakkāḻ, பெ. (n.) பெண்மரம்; the female species of tree. [புறம் → புரம் + காழ்]
புரகரன்	புரகரன் puragaraṉ, பெ. (n.) முப்புர (திரிபுர); மழித்தோன், சிவபெருமான்;Śivan. as the destroyer of tiripuram. "புரகரனிச்சாஞானக் கிரியையாப் போந்தவில்வ மரமுதல்"(திருவிளை, இந்திரன் முடி.17);. [புரம் + கரன்] Skthara » த. கரன்
புரச்சோதி	புரச்சோதி puraccōti, பெ. (n.) மலைபடு மூலிகை; an herb that grows on mountains.
புரசங்கொட்டை	புரசங்கொட்டை purasaṅgoṭṭai, பெ. (n.) மலப்புழு, வயிற்றிரைச்சல் போன்றவற்றைப் போக்கும் புரசம் விதை; See.d of buteafrondosa. மறுவ. முருக்கம் விதை, புரசம் விதை [புரசம் + கொட்டை]
புரசம்பிசின்	புரசம்பிசின் purasambisiṉ, பெ. (n.) பிசின்வகையுளொன்று; gum of butea frondosa tree. [புரசம் + பிசின்]
புரசம்விதை	புரசம்விதை purasamvidai, பெ. (n.) புரசங்கொட்டை பார்க்க;See. purašan-kottai. [புரசம் + விதை]

புரசல்	புரசல் purasal, பெ. (n.) ஒழுக்கு (இ.வ.);; leak. [புல் → புர் → புரை = உட்டுளை. புரை → புரைசல் = துளை வே.க.3.101,102, புரைசல் → புரசல்]
புரசு'	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;
புரசு	புரசு2 purasu, பெ. (n.) மரவகை; East Indian Satin-wood. (L.);. புரசு3 purasu, பெ. (n.) மரவகை (பதார்த்த.212);; battle of plessey tree. புரசு4 purasu, பெ. (n.) சிறு பெண்குழந்தை; a little girl. [புள் → பிள் = பிள்ளை, பிள்ளமையழகு. புள் → புரு = குழந்தை (மு.தா.40,41); புரு → புருசு → புரசு]
புரசுமேற்புல்லுருவி	புரசுமேற்புல்லுருவி purasumēṟpulluruvi, பெ. (n.) மூலமுளையைப் போக்குஞ் சூரணம்; parasite of buteafrondosa powder which is useful in piles. [புரசுமேல் → புல்லுருவி]
புரசை	புரசை purasai, பெ. (n.) யானைக் கழுத்திலிடும் கயிறு; halter or head-stall of an elephant. ஆய்மணிப் புரசை யானையின் (கம்பரா. சூளா.36); [புள் → புரு → புரள். புள் → புர → புரசை]
புரஞ்சரம்	புரஞ்சரம் purañjaram, பெ. (n.) தோள்; shoulder. [புரந்தரம் → புரஞ்சரம்]

புரட்சி	புரட்சி1 puraṭci, பெ. (n.) 1. பிறழ்வு (கொ.வ.);; upsetting, overturning. 2. ஒழுங்கின்மை; disorder. 3. சட்டமில்லா நிலை; anarchy. [புள் → புரு → புரள். புரள்தல் = சொல் மாறுதல். புரள் → பிறள் → பிறழ்ச்சி, புரள் → புரட்சி (மு.தா:234);] புரட்சி2 puraṭci, பெ. (n.) குறுகிய காலத்தில் நிலைமை முற்றிலும் மாறும் தன்மை; revolution. தொழிலாளர்கள் புரட்சி செய்வதைத் தவிர வேறு வழி இல்லை. (உ.வ.); [புரள் → புரட்சி (மு.தா.234);]
புரட்சிகரம்	புரட்சிகரம் puraṭcigaram, பெ. (n.) the quality of being revolutionary. புரட்சிகரமானதிட்டம் (உ.வ.); [புரட்சி + கரம்] Skt. ākarsaka → த. கரம்
புரட்சிசெய்-தல்	புரட்சிசெய்-தல் puraṭsiseytal, 4 செ.குவி, (v.i.) குறுகிய காலத்தில் இருக்கும் நிலையை மாற்றுவதற்குப் பணிபுரிதல்; to revolutionize. [புரட்சி + செய்-,]
புரட்சியாளர்	புரட்சியாளர் puraṭciyāḷar, பெ. (n.) நிலைமையை முற்றும் மாற்ற பணிபுரிந்தவர்; revolutionary. [புரட்சி + ஆளர்]
புரட்டல்	புரட்டல்1 puraṭṭal, பெ. (n.) கறி; [புரள் → புரட்டு. புரட்டுதல் = ஒன்றைத் திருப்புதல். புரட்டு → புரட்டல் → புரட்டிச் சமைக்குங் கறி, (மு.தா.231);] புரட்டல்2 puraṭṭal, பெ. (n.) அமைதியின்மை; restlessness. [புரட்டு → புரட்டல். 'அல்' தொ.பெ.ஈறு] புரட்டல்3 puraṭṭal, பெ. (n.) ஏமாற்றுதல்; cheating. அவன் ஒரு புரட்டல் பேர்வழி (உ.வ); [புரட்டு → புரட்டல். 'அல்' தொ.பெ.ஈறு]

புரட்டன்	புரட்டன் puraṭṭaṉ, பெ. (n.) 1. மாறாட்டக்காரன்; deceiver, equivocator,(S.I.I.v.3);. 2. பொய்யன், உண்மையைத் திரித்தும் மாற்றியும் கூறுபவன்; liar, one who distorts facts, wheeler - dealer, twister. ம. பிரட்டன் [புள் → புரு → புரள். புரள்தல் = சொல் மாறுதல். புரள் → புரளி = மெய்ம்மாற்று, பொய். புரள் → புரட்டு → புரட்டன் (மு.தா.234);]
புரட்டி	புரட்டி puraṭṭi, பெ. (n.) ஒன்றைப்புரட்ட பயன்படுத்தும் கருவி; an instrument used to turn. [புரள் → புரட்டு. புரட்டுதல் = ஒன்றைத் திருப்புதல். புரட்டு → புரட்டி. தோசை புரட்டி = தோசைத்திருப்பி (மு.தா.231.);]
புரட்டிக்கீரை	புரட்டிக்கீரை puraṭṭikārai, பெ. (n.) காட்டுத்துத்தி; bristly-leaved jew's mallow (L.);
புரட்டியடி-த்தல்	புரட்டியடி-த்தல் puraḍḍiyaḍittal, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. மாறாட்டமாய்ப் பேசுதல் (வின்.);; to prevaricate. 2. உண்மையை மறுத்தல்; to deny a fact, to lie boldly. [புரள் → புரட்டு → புரட்டி + அடி-,]
புரட்டு	புரட்டு1 puraṭṭudal, 5 செகுன்றாவி, (v.t.) 1. உருட்டுதல்; to turn a thing over, to roll. முடையுடைக் கருந்தலை புரட்டு முன்றா ளுகிருடையடிய(பட்டினப்.230.); 2. செய்து முடித்தல்; to accomplish, used in contempt. 3. கீழ்மேலாகத் திருப்புதல்; to turn up, as the soil in ploughing. 4. கறி முதலியவற்றைக் கிண்டி வதக்குதல் (இ.வ.);; to fry, as wegetable curry. 5. குமட்டுதல்; to nauseate, retch. வயிற்றைப் புரட்டுகிறது 6. ஏய்த்தல் (வஞ்சித்தல்); (வின்.);; to deceive to falsify. 7. மாறுபடுத்துதல்(கொ.வ.);; to pervert, distort. 8. தேய்த்தல் (வின்.);; to smear, rub on the head, as oil. 9. அழுக்காக்குதல் (வின்.);; to stain, foul with dirt. 10. மறுத்துரைத்தல் (ஆட்சேபித்தல்); (வின்.);; to deny, refute. ம. புரட்டுக, பிரட்டுக;பட.பெரட்டு [புரள் → புரட்டு] புரட்டு2 puraṭṭu, பெ. (n.)
புரட்டுருட்டு	புரட்டுருட்டு puraṭṭuruṭṭu, பெ. (n.) 1. மாறாட்டமாகப் பேசுகை; lying, prevarication. 2. தந்திர செயல்; subterfuge. [புரட்டு + உருட்டு. இதை உருட்டு புரட்டு என்று மாற்றிச்சொல்வதும் உண்டு.]

புரட்டோடியம்	புரட்டோடியம் puraṭṭōṭiyam, பெ. (n.) இழிவழக்கு (வின்.);; obscene language. [புரட்டு → புரட்டோடியம்]
புரடம்	புரடம் puraḍam, பெ. (n.) பொன்; gold.
புரண்டை	புரண்டை puraṇṭai, பெ. (n.) திருகலான கொடிவகை, பிரண்டை; square stalked vine. [புரு → புரள் → புரண்டை = புரண்டிருக்கும் அல்லது முறுக்குண்டிருக்கும் கொடி (மு.தா.242);] புரண்டை puraṇṭai, பெ. (n.) திருப்பத்தூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruppattur.Taluk. [பிரண்டை-புரண்டை]
புரணி	புரணி1 puraṇi, பெ. (n.) 1. ஊன் (பிங்);; flesh. 'குணபாசி....நடித்து நின்றயின்றன புரணி'(அரிசமய, பரகா.37.); 2. தோல் (கொ.வ.);; skin. 3. சாரமற்றது; that which is useless. 'சோலையின் போக்யதை புரணியென்னும்படியாய்த்து ஊரில் போக்யதை'(திவ்.திருமலை.18.வ்யா,பக்.,67); [புறம் → புறன் → புறணி = மேற்புறம், மரத்தின் மேற்புறமாயிருக்கும் பட்டை. புறணி → புரணி = விலங்குகளின் மேலாக இருக்கும் ஊன், ஊனைப் போர்த்தியிருக்கும் தோல், (மேலாக இருக்கும்); சாரமற்றது.] புரணி2 puraṇi, பெ. (n.) புளியம்புறணி பார்க்க;See. pusyam purani. [புறணி → புரணி]
புரணிமண்	புரணிமண் puraṇimaṇ, பெ. (n.) கழுதை; ass.
புரத்தாபனநோய்	புரத்தாபனநோய் purattāpaṉanōy, பெ. (n.) சிறுநீர்ப்பையிலேற்படும் அழலை நோய்; a disease of urinary bladder.
புரத்திரயம்	புரத்திரயம் purattirayam, பெ. (n.) புரம் மூன்று பார்க்க;See. puram–munru. 'திண்சிலையாற் புரத்திரயங்களையும் பொடியாக்கிலன்... எங்கள் பண்ணவனே'(திருநாற்.24); [புரம் + திரயம்.] Skt. traya → த. திரயம்

புரத்துவாரம்	புரத்துவாரம் purattuvāram, பெ. (n.) புரவாயில் (வின்.); பார்க்க;See. puravaiyil. [புரம் + துவாரம்] Skt. dvåra → த. துவாரம்
புரதகனன்	புரதகனன் puradagaṉaṉ, பெ. (n.) புரமெரித்தோன் (வின்.); பார்க்க;See. puramerittõn. [புரம் + தகனன்]
புரந்தரம்	புரந்தரம் purandaram, பெ. (n.) தோள் (சங்.அக.);; shoulder. [புயம் → புரம் → புரந்தரம்]
புரந்தரலோகம்	புரந்தரலோகம் purandaralōkam, பெ. (n.) புரந்தரவுலகம் பார்க்க;See. purandara-v-ulagam. 'செல்வப்புரந்தரலோகம் புழைக்கடை யாகுமெம் போலிகட் கே'(திருநூற்.32.);. [புரந்தர(ன்); + லோகம்.] த. உலகம் → Skt. lõga. Skt. dara → த. தரன்
புரந்தரவுலகம்	புரந்தரவுலகம் purandaravulagam, பெ. (n.) இந்திரவுலகம்; Indra's heaven. [புரந்தர(ன்); + உலகம்]
புரந்தரன்	புரந்தரன் purandaraṉ, பெ. (n.) Indra. "புரந்தரன் தன்னோடு வானோர்"(தேவா.926, 8);. ம. புரந்தரன் [புரம் + தரன்] Skt. dara → த. தரன்
புரந்தார்	புரந்தார் purandār, பெ. (n.) அரசர்; kings. 'புரந்தார்கண் ணீர்மல்க'(குறள், 780); க.பொரெதர் [புரம் → புரந்தார்]
புரப்பிரியை	புரப்பிரியை purappiriyai, பெ. (n.) செந்தாழை (அனாசி); (மூ.அ.);; pine-apple.

புரப்பு	புரப்பு purappu, பெ. (n.) காப்பு (பாதுகாப்பு); (சங்.அக.);; keeping, protection. தெ. ப்ரோபு [புர → புரப்பு.]
புரம்	புரம்1 puram, பெ. (n.) 1. ஊர் (பிங்);; town. 2. நகரம் (பிங்.);; city. 'மதுரை யந்தண் புரத்தின் கண்'(திருவாலவா.39,1);. 3. மதிலரண் ஆழ்ந்த தலைநகரம் (சூடா.);; metropolis, fortified town, royal city, capital. 4. புரம் மூன்று பார்க்க;See. puram munru. 'புரமெரி செய்தவர்'(தேவா.97.11);. 5. கோயில்; temple. 'மேருவு மூவர்க் கோதிய புரமும்'(கல்லா. 24, 23);. 6. மேன்மாடம் (யாழ்.அக.);. upper storey. 7. வீடு (யாழ்.அக.);; house. 8. உடல் (பிங்.);; body. 'அயன்புரமெனப் பொலிந்தான்'(பாகவத.1, மாயவனமி. 16);. 9. புறணி, தோல் (யாழ்.அக.);; skin. OE. Burg, burh;
புரம்பாய்வை-த்தல்	புரம்பாய்வை-த்தல் purambāyvaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) மறைவாக வைத்தல்; to keep aside. [புரம்பாய் + வை-, புறம் → புரம்.]
புரம்மூன்று	புரம்மூன்று purammūṉṟu, பெ. (n.) முப்புரம் (திரிபுரம்);; the three cities destroyed by Sivan. [புரம் + மூன்று.]
புரம்மூன்றெரித்தோன்	புரம்மூன்றெரித்தோன் purammūṉṟerittōṉ, பெ. (n.) முப்புரத்தை (திரிபுரத்தை); எரித்தவன், சிவபெருமான்; Sivan, as the destroyer of tiripuram, மறுவ. புராரி, புராந்தகன், பித்தன், புலித்தோலான், அரவன், அண்ணல், பரமன், அரன். [புரம் + மூன்று + எரித்தோன்.]

புரமெரித்தோன்	புரமெரித்தோன் puramerittōṉ, பெ. (n.) புரம்மூன்றெரித்தோன் பார்க்க;See. purammūnferittōn. [புரம் + எரித்தோன்.]
புரவரித்திணைக்களம்	புரவரித்திணைக்களம் puravarittiṇaikkaḷam, பெ. (n.) புரவுவரிதிணைக்களம் பார்க்க;See. puravuvari tinai-k-kalam (s.1.1 iii. 116, 17);. [புரவு + வரி + திணைக்களம்.]
புரவரியார்	புரவரியார் puravariyār, பெ. (n.) அரசிறைக் கணக்கர்; revenue accountants. (I.M.P.Sm. 56);. [புரவு + வரியார்.]
புரவலன்	புரவலன் puravalaṉ, பெ. (n.) காத்துதவுவோன்; protector, preserver, defender. 'மெய்யது புரவல ரின்மையிற் பசியே'(புறநா. 69);. 2. அரசன்; king. 'புரவல னெடுங்கடை'(பு.ரெ. 9, 2, கொளு);. 3. கொடையாளன் (பு.வெ.9, 25, கொளு);; liberal man. மறுவ. பெருமான், ஏந்தல், வேந்தன், மன்னன், பொருநன், கோ, கொற்றவன், இறைவன், அண்ணல், தலைவன், காவலன், குரிசில். [புர → புரவு → புரவலன்.] அரசனுக்குக் காவல் தொழிலே சிறப்பாதலால் புரவலன் காவலன் அல்லது அரசன் என்னும் பொருளைக் குறித்து நின்றது. அரசு என்பது அரண் என்னும் சொல்லிற்கு இணையாய் காவல் என்னும் கருத்தை அடிப்படையாய்க் கொண்டிருப்பது ஒப்பு நோக்கத் தக்கது. வேந்தன் அமைதிக் காலத்தில் ஒவ்வொரு நாளும் பகலில் முதற் பத்து நாழிகை கொடைக்குச் செலவிட்டான். இது போன்ற அரசின் அல்லது புரவலன் கொடைக் குணம் பற்றிப் புரவலன் கொடையாளனைக் குறித்தது.
புரவாய்தல்	புரவாய்தல் puravāytal, பெ. (n.) புரவாயில் (நாமதீப.493); பார்க்க;See. puravāyil. [புரவாயில் → புரவாய்தல்.]
புரவாயில்	புரவாயில் puravāyil, பெ. (n.) நகரத்தின் வாயில் (சூடா.);; tower gate of a city or town. [புரம் + வாயில்.]
புரவாலி	புரவாலி puravāli, பெ. (n.) கழிப்பிடம் (கக்குசு);; latrine, privy (C.G.);. [புறவாலி → புரவாலி.]

புரவி	புரவி1 puravi, பெ. (n.) குதிரை; horse. 'கதழ்பரிய புரவி' (பதிற்றுப். 80, 13);. மறுவ. பாடலம், கோடகம், இவுளி, வன்னி, குதிரை, பரி, கந்துகம், கனவட்டம், கோரம். [புரம் = உயர்ந்தமனை. புரம் → புரவி = மதில் தாண்டும் உயர்ந்த குதிரை. (மு.தா. 67);.] புரவி2 puravi, பெ. (n.) 1. முதலாம் விண்மீன் (அசுவதி); (பிங்.);; the first naksatra. 2. குதிரை அல்லது யானை கட்டுமிடம்; stable for horses or elephants. 'பட்டத்தியானை பூண்ட புரவியிற் குறடும், குதிரை பூண்ட புரவியிற் குறடும்'.(கோயிலொ.17);. [புரம் → புரவி.] புரவி3 puravi, பெ. (n.) பிறப்பு; class, order. 'கெட்டிக்காரப்புரவி'(யாழ்ப்.); [பிறவி → புரவி (கொ.வ.);.]
புரவிசயன்	புரவிசயன் puravisayaṉ, பெ. (n.) முப்புரம் வென்றோன்;Śivan, as conqueror of tiripuram. 'புரவிசயன் சூடந்தரு பாகீரதி'(பாரத. அருச்சுனன்றீர்.7);. [புரம் + விசயன்.] Skt. vijaya → த. விசய
புரவித்தேவர்	புரவித்தேவர் puravittēvar, பெ. (n.) குதிரைமுகமுள்ள தேவர் (அசுவினி தேவதைகள்);; the Asvins, as gods with horse-faces. 'ஆயுள் பெருகுமா றுதவிக்கப்பர் பிரிந்திடாப் புரவித் தேவர்'(யாகவத.2, மாயவனிலை.14);. [புரவி + தேவர்.]
புரவியாட்டம்	புரவியாட்டம் puraviyāṭṭam, பெ. (n.) பொய்க்கால் குதிரை; a folk dance performed with a dummy horse. [புரவி + ஆட்டம்.] புரவியாட்டம் puraviyāṭṭam, பெ.. (n.) பொய்க்கால் குதிரையாட்டம்; a folk dance of dummy horse. [புரவி+ஆட்டம்]
புரவியெடுப்பு	புரவியெடுப்பு puraviyeḍuppu, பெ. (n.) குதிரைஊர்தியில் (வாகனத்தில்); இறைவன் (சுவாமி); எழுந்தருளுந் திருவிழா (பஞ்ச. திருமுக.172);; festival of taking a deity on a horse in procession. [புரவி + எடுப்பு. எடு → எடுப்பு.]

புரவிவட்டம்	புரவிவட்டம் puravivaṭṭam, பெ. (n.) குதிரையோடும் தெரு (வையாளி வீதி); (சூடா.);; riding ground. [புரவி + வட்டம்.]
புரவிவேள்வி	புரவிவேள்வி puravivēḷvi, பெ. (n.) குதிரை வேள்வி; horse sacrifice. "அண்ணலம் புரவிவேள்வி யாற்றினன்"(பாகவத.1. பரிட்சித்துவின்.19);. [புரவி + வேள்வி.]
புரவென்றியோன்	புரவென்றியோன் puraveṉṟiyōṉ, பெ. (n.) முப்புரம் (திரிபுரம்); வென்றோன், சிவபெருமான்; Sivan, as conqueror of tiripuram. [புரம் + வென்றியோன். வெற்றி → வென்றி.]
புரவு	புரவு puravu, பெ. (n.) 1. காப்பு; care, protection. 'பெயன்மழை புரவின்றாகி'(பதிற்றுப்.26.6); 2. கொடை; gift, grant, boon. 'இடுகதிறையே புரவெதிர்ந் தோர்க்கென'(பதிற்றுப். 80, 10);. 3. ஆட்சியிடம்; place of jurisdiction. 'புரவுடையார்களை வரும் புரவாசற வாண்டு'(தேவா.461.5);. 4. அரசிறை; tax. 'குடிபுர விரக்குங் கூரி லாண்மைச் சிறியோன்'(புறநா.75.);. 5. அரசனால் அளிக்கப்படும் இறையிலி நிலம்; land given free of rent by a king. "புரவுத்தொடுத் துண்குவை யாயினும்"(புறநா.260);. 'எட்டிப்புரவு, காவிதிப்புரவு'(நன்.158, மயிலை);. 6. ஆறுமுதலியவற்றிலிருந்து நீர்பாயும் வயனிலம்; paddy-field irrigated by a river or tank. ஆற்றுப்புரவு. 7. செழுமை; fertility, as of the soil. 'புரவார் கழனிசூழ்'(திவ். திருவாய்.8, 9, 9);. [புல் ... புர் ... புர புரத்தல் ... புர ... புரவு]
புரவுநெல்	புரவுநெல் puravunel, பெ. (n.) நெல்லாகச் செலுத்தும் நிலவரி; land-tax paid in paddy. 'அளக்கக் கடவ புரவுநெல் முந்நூற்றுக் காடியும்' (S.I.I.V.499);. [புரவு + நெல்.]
புரவுபொன்	புரவுபொன் buravuboṉ, பெ. (n.) வரிவகை; an ancient tax (S.I.I.ii.509, 52);. [புரவு + பொன்.]

புரவுரிதிணைக்களம்	புரவுரிதிணைக்களம் puravuridiṇaikkaḷam, பெ. (n.) அரசிறைக் கணக்கு வைப்போர் கூடும் அலுவலகம்; office of revenue accountants. [புரவு + வரி + திணைக்களம்.]
புரவுவரி	புரவுவரி puravuvari, பெ. (n.) அரசிறைக்கணக்கன்; revenue accountant. (S.I.I.ii.306);. [புரவு + வரி.
புரள்(ளு)-தல்	புரள்(ளு)-தல் puraḷḷudal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உருளுதல்; to roll over, to tumble over. to be upset. 'அடித்துப் புரண்டுவிழுந்தான். கழுதை புரண்ட களமாய் போய் விட்டது'. 2. கழிதல்; to slip off. 'புல்லார் புரவி விடல்'(குறள். 755);. 3. அலைமறிதல்; to roll, as waver. 'புரணெடுந்திரைகளம்'(கம்பரா. விபீடண.27);. 4. நிரம்பி வழிதல், கரை கடந்தோடுதல்; to be full to the brim, to overflow. "ஆறுகரைபுரண்டு போகிறது". 5. அழுக்காதல் (வின்.);; to become besmeared, soiled or dirty. 6. நீரிற்கலத்தல் (வின்.);; to be soaked, drenched. 7. மாறுபாடடைதல்; to deranged, to be changed, as times, seasons customs or laws; to be overturened, as a state. 8. சொற்பிறழ்தல்; to go back upon one's word. 9. மறுப்புத் தெரிவிக்கப்படுதல் (வின்.);; to be refuted or confuted. 10. கற்றுதல் (வின்.);; to revolve. 11. [illegible] விரைந்து தொகுதல் அல்லது கைமாறுதல் [illegible] புரள்கிறது
புரளவை-த்தல்	புரளவை-த்தல் puraḷavaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) உண்ணாக்கில் தடவல்; to smear over ovula. [புரள் → புரள + வை-,]
புரளி	புரளி1 puraḷi, பெ. (n.) 1. பொய் (வின்.);; lying, falsehood. 2. ஏய்ப்பு (வஞ்சனை);; deceit. 3. குறும்பு (வின்.);; mischief, waggishness. 4. சண்டை; quarrel. wrangle, broil. 5. கலகம் (வின்.);; insurrection. 6. முருட்டுத்தனம் (வின்.);; restiveness, as of a beast, unruliness, refractoriness. [புல் → புர் → புரள், புரளுதல் = உருளுதல், மாறுபாடடைதல் புரள் → புரளி = (வே.க.3, 94);.] புரளி2 puraḷi, பெ. (n.) அரத்தம், குருதி;(இறை.1, பக். 9);; blood.

புரளிக்காரன்	புரளிக்காரன் puraḷikkāraṉ, பெ. (n.) 1. பொய்யன் (வின்.);; liar, prevaricator. 2. புரட்டுச் செய்வோன்; mischievous person, wag, knave. 3. சண்டையிடுபவன்; quarrelsome person. 4. ஆணைமீறிக் கலகஞ்செய்வோன்; rebel, insurgent. [புரளி + காரன்.]
புரளிபண்ணு	புரளிபண்ணு1 buraḷibaṇṇudal, 15 செ.கு.வி. (v.i.) குறும்பு செய்தல் (வின்.);; to be waggish, mischievous. [புரளி + பண்ணு-,] புரளிபண்ணு2 buraḷibaṇṇudal, 12 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஏளனம் செய்தல் (கொ.வ.);; to mock. [புரளி + பண்ணு-,]
புரளிவித்தைக்காரன்	புரளிவித்தைக்காரன் puraḷivittaikkāraṉ, பெ. (n.) மாய்மாலக்காரன் (புதுவை.);; chariatan. [புரளி + வித்தை + காரன்.] Skt. vidyā → த. வித்தை
புராணம்	புராணம் purāṇam, பெ. (n.) கடுக்காய்; gallnut.
புராணி	புராணி1 purāṇi, பெ. (n.) புறணி (தைலவ.தைல.); பார்க்க;See. purani. [புரணி → புராணி.] புராணி2 purāṇi, பெ. (n.) பட்டைவகையுளொன்று; a kind of bark. [புரணி → புராணி.]
புராணியை	புராணியை purāṇiyai, பெ. (n.) புராணி பார்க்க;See. purāni. [புராணி → புராணியை.]
புராரி	புராரி purāri, பெ. (n.) புரமூன்றெரித்தோன் பார்க்க (பிங்.);;See. pura-mūnrerittōn. [புரம் + எளி-புரமெரி → புராரி]

புரி'-தல்	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;
புரி	புரி2 puridal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. முறுக்குக் கொள்ளுதல்; to be twisted, to curl. 'சுகிர்புரி நரம்பின்'(மலைபடு:23); 2. திரும்புதல்; to turn. 'மற்றையருகே புரியல்'(திவ். இயற்.திருவிருத்.42,வ்யா.பக்.247);. 3. மிகுதல்; to abound. 'வனப்புப் புரிந்த தகையினான்'(பரிபா.7,51); 4. அசைதல்; to shake. 'தார்புரிந்தன்ன'(பதிற்றுப். 66,13); ம. புரியுக. Espire; L spira; Gksperia, [புல் → புர் → புரள். புரளுதல் = உருளுதல், மாறுபாடடைதல். புர் → புரி (வேக,3, 94.95);] புரி3 purittal, 11 செ.குன்றாவி. (v.t.) விரும்பச் செய்தல்; to cause to desire.
புரிக்குழல்	புரிக்குழல் purikkuḻl, பெ. (n.) புரிகுழல் பார்க்க;See. puri-kuzal. 'புரிக்குழன் மடந்தையர்'(சீவக.2688);. ம. புரிகுழல் [புரி + குழல்]
புரிக்கூடு	புரிக்கூடு purikāṭu, பெ. (n.) நெற்சேர்; straw bin for paddy. 'புரிக்க்கூட்டில் நின்ற.....பலவருக்கத்து நெல்லு'(சிலப்.10,123,உரை.); [புல் → புர் → புரி = முறுக்கு, சுரி,கயிறு. புரி + கூடு - புரிக்கூடு = வைக்கோற்புரி, நெற்கூடு (வே.க.3,95);]

புரிகயிறு	புரிகயிறு purigayiṟu, பெ. (n.) வைக்கோலால் முறுக்கிச் செய்த கயிறு; rope made of hay. [புரி + கயிறு]
புரிகன்மம்	புரிகன்மம் puriganmam, பெ. (n.) மாற்றிலக்கம் (புதுவை);;(math.); logarithm. [புரி + கன்மம்]
புரிகுழல்	புரிகுழல் purigul̤l, பெ. (n.) கடைகுழன்று சுருண்ட கூந்தல்; curly tresses. 'புரிகுழன் மாதர்'(சிலப்.14,37); [புரி + குழல்]
புரிகை	புரிகை purigai, பெ. (n.) முத்திரை (அங்கக்கிரியை); வகை (சிலப்.3,12,உரை,பக்.81.);;(natya); a hand-pose. [புரி → புரிகை. புல் → புர் → புரி. புரிதல் = செய்தல். புரிகை = கைகளால் முத்திரை செய்கை]
புரிசடை	புரிசடை purisaḍai, பெ. (n.) திரண்டு சுருண்ட சடை (வின்.);; tangled, matted locks. [புரி + சடை]
புரிசம்	புரிசம்1 purisam, பெ. (n.) அருமை (இ.வ.);; Scarcity. புரிசம்2 purisam, பெ. (n.) நான்கு முழ நீளம் (வின்.);; length of four cubits.
புரிசாலம்	புரிசாலம் puricālam, பெ. (n.) 1. கெஞ்சுகை; urgent entreaty. 2. வேண்டுகை (விண்ணப்பம்); (இ.வ.);; petition. [புரி + சாலம். சாரம் → சாலம்]
புரிசாலம்பிடி-த்தல்	புரிசாலம்பிடி-த்தல் puricālambiḍittal, 4 செ.குன்றாவி, (v.t.) வருந்தி வேண்டுதல் (வின்.);; to beg earnestly. [புரிசாலம் + பிடி-,]

புரிசை	புரிசை purisai, பெ. (n.) மதில்; fortification, wall. 'ஏந்துகொடியிறைப் புரிசை'(புறநா.17); E.murus [புரி → புரிசை = நகரைச்சூழ்ந்த மதில் (வே.க.3.96);] பண்டைத்தமிழகத்தின் கோநகர்களில், ஊரைச்சுற்றிக் கோட்டைமதில் இருந்தது. அது புரிசை எனப்பட்டது. புரிதல் வளைதல். புரிசையுள்ள நகர்ப்பெயர்களே முதலில் புரி என்னும் ஈறு பெற்றன. கோட்டை என்பதும் வளைதற் பொருளதே. கோடுதல் வளைதல். பாம்புரி, கொத்தளம் (bastion);, வாயிற் கோபுரம், பதனம் (rampart);. ஞாயில் முதலிய பல வுறுப்புகளை யுடையது கோட்டைமதில். சில நகர்களில் ஏழெயில்கள் இருந்தன. புறமதிலைச் சுற்றி அகழி இருந்தது. (ப.த.நா.ப.138, 139);
புரிதாள்	புரிதாள் puritāḷ, பெ. (n.) புரிகட்டை பார்க்க;See purikattai. [புரி+தாள்]
புரிதிரி-த்தல்	புரிதிரி-த்தல் puridiriddal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கயிற்றுக்காகப் புரிமுறுக்குதல் (யாழ்.அக.);; to twist, as strands for rope-making. 2. கெடுக்க வாய்ப்புத் தேடுதல் (இ.வ.);; to plot one's ruin. [புர் → புர் → புரி = முறுக்கு, கயிறு. புரி + திரி-,]
புரிதெறித்தல்	புரிதெறித்தல் purideṟiddal, பெ. (n.) 1. கயிறு அறுகை; breaking of a rope. 2. வழி தவறுகை; failure of a stratagem. [புரி + தெறித்தல்.'தல்' தொ.பெ.ஈறு]
புரிந்துகொள்ளுதல்	புரிந்துகொள்ளுதல் purindugoḷḷudal, 10 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. செய்தியைப் பொருள் தெளிவோடு உள்வாங்குதல்; to understand. அவர் சொன்னதை நான் புரிந்து கொண்டேன் (உ.வ.); 2. நிலைமையை யுணர்தல்; to realize, comprehend. அவர் என் நிலைமையைப் புரிந்துகொண்டார். [புரி → புரிந்து + கொள்-,]
புரிந்தோர்	புரிந்தோர் purindōr, பெ. (n.) நண்பர் (சூடா.);; friends. [புல் → புல்கு. புல்குதல் = நண்பராய் மருவுதல். புல் → புர் → புரி. புரிதல் = விரும்புதல் (வே.க.3.87); புரி – புரிந்தோர்]
புரிநூல்	புரிநூல் purinūl, பெ. (n.) புரிமுந்நூல் பார்க்க;See. purimunnul. 'திருமார்பினிற் புரிநூலும் பூண்டெழு பொற்பதே'(தேவா.385.3); க. புரிநேண்(திரித்தகயிறு); [புர் → புரி = முறுக்கு. கயிறு. புரி + நூல் ஒ.நோ.முப்புரி = முறுக்கிய முந்நூல் (பூணூல்);]
புரிப்பி-த்தல்	புரிப்பி-த்தல் purippittal, 11 செகுன்றாவி, (v.t.) வளைந்து திரும்பச் செய்தல்; to cause to bend. "சந்ததம் திருத்தச் செம்பதம் புரிப்பித்து"(திருவாலவா.கடவுள் 2); [புல் → புர் → புரி. புரிதல் = வளைதல், திரும்புதல் புரி → புரிப்பி- 'பி' பி.வி.ஈறு]

www.valluvarvallalarvattam.com 14560 of 19068.

புரிபாய்ச்சு-தல்	புரிபாய்ச்சு-தல் puripāyccudal, 5 செகுன்றாவி, (v.t.) சிறு கயிற்றை முறுக்குதற்கு ஒழுங்குபடுத்துதல் (யாழ்ப்);; to arrange strands for making cord. [புரி + பாய்ச்சு. பாய் → பாய்ச்சு]
புரிமணை	புரிமணை purimaṇai, பெ. (n.) பாண்டம் வைத்தற்கு வைக்கோலைச் சுற்றியமைத்த பீடம்; ring shaped pad of twisted straw, etc. [புல் → புர் → புரி = முறுக்கு. கயிறு. புரி + மணை - புரிமனை = வைக்கோற் புரியால் செய்யப்பட்ட மணை]
புரிமாந்தம்	புரிமாந்தம் purimāndam, பெ. (n.) மாவிலங்க மரம்; a tree-crataeva.
புரிமுகம்	புரிமுகம்1 purimugam, பெ. (n.) கோபுரம் (யாழ்.அக.);; tower at the front of a town. [புரி + முகம். புல் → புர் → புரி,வளைவு, மதில் சூழ்ந்த கோட்டை. புரிமுகம் = மதில் சூழ்ந்த கோபுரம்] புரிமுகம்2 purimugam, பெ. (n.) 1. சங்கு (யாழ்.அக.);; conch. 2. நத்தை; snail. [புரி → முகம். புல் → புர் → புரி = முறுக்கு, சங்கு. புரிமுகம் = வளைந்த சங்கு. ஒ.நோ. வலம்புரி = வலப்புறமாக வளைந்த சங்கு. இடம்புரி = இடப்புறமாக வளைந்த சங்கு]
புரிமுந்நூல்	புரிமுந்நூல் purimunnūl, பெ. (n.) முறுக்கிய பூணூல்; sacred thread worn by the twice born, consisting of three stands. 'புரிமுந்நூலணிமார்பர்'(பெரியபு:தடுத்தாட்.117.); [புல் → புரி = முறுக்கு, கயிறு. புரி + முந்நூல். புரிமுந்நூல் = மூன்று நூல்கள் முறுக்குண்ட பூணூல்]
புரிமுறுக்கல்	புரிமுறுக்கல் purimuṟukkal, பெ. (n.) கோட்சொல்லுகை (யாழ்.அக);; tale bearing. [புரி + முறுக்கல். புல் → புர் → புரி = முறுக்கு, சுருள். முற → முறுக்கல். 'அல்' தொ.பெ..ஈறு. புரிமுறுக்கல் = பிணையச்செய்து திரித்தல், திரித்துப் பேசுதல்.]

புரிமுறுக்கு	புரிமுறுக்கு1 purimuṟukkudal, 5 செகுன்றாவி. (v.t.) கோட்சொல்லுதல்; to carry tales, back-bite. [புரி + முறுக்கு-,] புரிமுறுக்கு2 purimuṟukku, பெ. (n.) புரிமுறுக்கல் பார்க்க;See. purimurukkal. 2. மலராத தாமரைப்பூ (வின்.);; unblown lotUS. [புரி + முறுக்கு.] புரிமுறுக்கு3 purimuṟukku, பெ. (n.) முறுக்கு வளையல்; ring made of twisted hay etc. [புரி + முறுக்கு.]
புரிமோகம்	புரிமோகம் purimōkam, பெ. (n.) 1. சம்புநாவல் (மலை.);; rose-apple. 2. விளா; w00d-apple.
புரியட்டகம்	புரியட்டகம் puriyaṭṭagam, பெ. (n.) புரியட்டம் பார்க்க;See. puriyattam. 'மனாதி தன்மாத்திரை புரியட்டகந்தான்'(சி.சி.2,64.); [புரியட்டம் → புரியட்டகம்]
புரியட்டகாயம்	புரியட்டகாயம் puriyaṭṭakāyam, பெ. (n.) புரியட்டம் பார்க்க (வின்.);;See. puriyaṭṭam. [புரியட்டம் + காயம்]
புரியட்டசித்தினி	புரியட்டசித்தினி puriyaṭṭasittiṉi, பெ. (n.) தக்கோலம்; a fragrant drug chewed with betal.
புரியட்டம்	புரியட்டம் puriyaṭṭam, பெ. (n.) நுண்ணுடம்பு; a kind of spiritual form of body, subtle body. [புல் → புரி = முறுக்கு. புரி → புரியட்டம். பருவுடம்பிற்குள் வெளிப்படையாக அறியவியலாத தன்மையில் முறுக்கு போல் இருப்பதாகக் கொள்ளப்படும் நுண்ணுடம்பு]
புரியட்டரூபம்	புரியட்டரூபம் puriyaṭṭarūpam, பெ. (n.) புரியட்டம் பார்க்க;See. puriyattam. 'புரியட்ட ரூபம்தானே பாகனா சரீரமாகி'(சி.சி.2,36.); [புரியட்டம் + ரூபம்] த. உருவம் → Skt rupa → த. ரூபம்.

புரியணை	புரியணை puriyaṇai, பெ. (n.) புரிமனை (தைலவ.தைல.); பார்க்க;See. purimanai. [புரி + அணை.புரிமணை → புரியணை என்றுமாம்] பானையின் அடித்துரைச் சுமக்கவும் அதை நிலத்தில் படாதவாறு தாங்கவும் பின்னப்பட்ட அணை புரியணை. இது வாழைநார், வைக்கோல், தெங்கின்நார், பச்சைக்கொடி முதலியவற்றால் பின்னப்படும்.
புரியம்	புரியம் puriyam, பெ. (n.) கூத்துவகை (பிங்.);; a kind of drama. [புரி → புரியம்]
புரியிட்டீர்-த்தல்	புரியிட்டீர்-த்தல் puriyiṭṭīrttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t) புரியைக் கட்டியிழு-த்தல் பார்க்க;See. puriyai-k-kattlyllu-. இடந்தொறும் புரியிட்டீர்த்தாரிருநூறு காதம்'(குற்றா. தலகவுற்சன.31.); [புரி → புரியை + இட்டு + ஈர்-,]
புரியைக்கட்டியிழு-த்தல்	புரியைக்கட்டியிழு-த்தல் puriyaikkaṭṭiyiḻuttal, 4 செ.குன்றாவி, (v.t.) 1. பழுதையினாற் கட்டியிழுத்தல்; to fasten with strands of straw and draw. 2. தொல்லைப் படுத்துதல்; to vex, harass. torment. "நான் உன்னைப் புரியைக்கட்டி யிழுக்கிறேன்"(உ.வ.); [புரியை + கட்டி + இழு-,]
புரிவலி-த்தல்	புரிவலி-த்தல் purivalittal, செ.கு.வி. (v.i.) கட்டுதல்; to tie, fasten. 'முத்தாற் புரிவலித்து'(திருவாலவா.32,20); [புரி + வலி-,]
புரிவளை	புரிவளை purivaḷai, பெ. (n.) முறுக்கு வளையல்; twisted bracelet. 'புகலாதொழுகும் புரிவளையார் மென்றோள்'(பு.வெ.10,காஞ்சிப்.1); [புரி+வளை, வள் → வளை = வளையல்]
புரிவிடு-தல்	புரிவிடு-தல் puriviḍudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) கயிறு திரிக்கப் புரியை முறுக்குதல் (வின்.);; to twist for making cord. [புரி + விடு-,]
புரிவில்புகழ்ச்சியணி	புரிவில்புகழ்ச்சியணி purivilpugaḻcciyaṇi, பெ. (n.) பழிப்பது போலப் புகழும் அணிவகை (வீரசோ.அலங்.12);;(rhet.); indirect or veiled eulogy. [புரிவு + இல் + புகழ்ச்சி + அணி]
புரிவின்மைநயம்	புரிவின்மைநயம் puriviṉmainayam, பெ. (n.) புத்தசமயத்து நயம் நான்கனுள் ஒன்று (மணிமே.30,218);;(Buddh.); a casual relation one of four nayam.q.v. [புரிவு + இன்மை + நயம்]

புரிவு	புரிவு1 purivu, பெ. (n.) 1. அன்பு; love, attachment. 'புரிவொடு நாவினாற் பூவை புணர்த்து'(பு.வெ.ஒழிபு,12); 2. விருப்பம்; desire. 'வினை தீர்க்கும் புரிவுடையார்'(தேவா.905,1); 3. தொழில்; action. practice. 'இருவிரளி மிர்த்துப் புரிவொரு சேர்த்து'(கல்லா.8); [புல் → புர் → புரி. புரிதல் = விரும்புதல். புல் → புர் → புரி → பரி = அன்பு (வே.க.3.87);, புரி → புரிவு] புரிவு2 purivu, பெ. (n.) 1. தவறு; error. 'புரிவிலாமொழி விதுரம்'(பாரத.சூது.43); 2. தப்பி நீங்குகை, escape. 'புரிவின்றி.... போற்றுவ போற்றி'(பு.வெ.8,20); 3. வேறுபடுகை (அக.நி.);; change. [புரி → புரிவு (வே.க.3.96);]
புரீடமம்	புரீடமம் purīṭamam, பெ. (n.) உளுந்து; black gram.
புரீத்தி	புரீத்தி purītti, பெ. (n.) தூக்கத்திற்குரிய நாடி வகை; a nerve one that causes Sleep.

புரு	புரு1 puru, பெ. (n.) 1. மிகுதி (சங்.அக.); abundance. 2. பருமை; greatness. புரு கண்டந் தாங்குந் தன்மையால் (விநாயகபு.46,44); 3. வீடு (மோட்சம்); (வின்.);; heaven. [புல் → பல் → பன்மை = ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட தொகைப் பருமை, தொகுதி. புல் → புர் → புரு.] புரு2 puru, பெ. (n.) குழந்தை (வின்.);; child, infant. து. புரு (இளைய);, புருகஞ்சிட(சிறு கன்று); புருநிணெ (இளையகாய், பிஞ்சு); [புள் + புரு (மு.தா.40);] த. புரு → Skt.bhrúna புரு3 puru, பெ. (n.) காட்டுக்குமிழ் (கா.);; french mulberry of the wersern ghat.
புருங்கி	புருங்கி puruṅgi, பெ. (n.) கரிசலாங்கண்ணி; a plant eclypta prostata.
புருசு	புருசு purusu, பெ. (n.) வாணவகை (வின்.);: a kind of rocket. புருசு purusu, பெ.(n.) அழுக்கெடுக்குங் கருவி வகை (இ.வ.);; brush. த.வ. தூரி [E. brush → த. புருசு]
புருடகி	புருடகி puruḍagi, பெ. (n.) புன்னை; poon tree. [புருடம் → புருடகி.]
புருடம்	புருடம் puruḍam, பெ. (n.) புன்னை (மலை.);; common poon.

புருடமிரு	புருடமிரு puruḍamiru, பெ. (n.) புருபீரு (சங்.அக); பார்க்க;See. puru biru.
புருடா	புருடா1 puruṭā, பெ. (n.) அச்சமூட்டுகை (கொ.வ.);; frightening. [புல் → புர் → புரள். புரளுதல் = உருளுதல், மாறுபாடடைதல், சொற்பிறழ்தல். புரள் → புரட்டு. புரட்டுதல் = உருட்டுதல். கீழ்மேலாகத் திருப்புதல், வஞ்சித்தல். புரள் → புரட்டு = கீழ்மேலாகத் திருப்புகை. சொற்பொருள்திரிப்பு, வஞ்சகம் (வே.க.3.94,95); புரள் → புரடு → புரடா = மாற்றிச்சொல்லி அச்சுறுத்துகை.] புருடா2 puruṭā, பெ. (n.) பொய் (இ.வ.);; falsehood. தெ.புருடா. [புல் → புர் → புரள் → புரட்டு, கீழ்மேலாகத் திருப்புகை, வஞ்சகம். புரள் → புரடு → புரடா.]
புருடாதிகம்	புருடாதிகம் puruṭātigam, பெ. (n.) பெருநரந்தம் (பம்பளிபாக);; a very big citrus fruit.
புருடால்	புருடால் puruṭāl, பெ. (n.) புருடா2 பார்க்க;See. puruda2. [புருடா → புருடால்]
புருடி	புருடி puruḍi, பெ. (n.) புருண்டி பார்க்க;See. pứrứndi. [புருண்டி → புருடி]
புருடு	புருடு puruḍu, பெ. (n.) 1. பேறுகால தூய்மைக்கேடு (பிரசவத்தீட்டு); (இ.வ.);; ceremonial pollution on account of child birth. 2. மகப்பேறு கூடத்தில் குழந்தைக்கு வரும் புண்கட்டி; skin eruptions of a new born child. க.புருடு; புருடு, புருடி;துட.பிச்அச் (பேறுகாலத்திற்குப்பின்காருவாவரை பெண்கள் தங்கும்குடில்); [புள் → புரு = குழந்தை. புள் → புரு → புருடு] புருடு puruḍu, பெ. (n.) 1 புடைத்துத் தனியே வெளியில் தெரியும் கட்டி. a protrubed eruption 2. மாவு போன்ற அல்லது குழைவு உணவுப் பொருள்களில் கட்டிப்படும் திரள்; a ball like objects in foodstuff. [புரு-புருடு]

புருண்டி	புருண்டி puruṇṭi, பெ. (n.) மல்லிகை (மலை.);; jasmine. [புல் → புர். புரு → புருண்டி] த. புருண்டி → Skt, bhürundi.
புருணம்	புருணம் puruṇam, பெ. (n.) கருப்பைக் குழவி (தைலவ.தைல);; foetus. [புள் → புரு = குழந்தை. புள் → பிள் → பிள்ளை. பிள் → பிள் = கரு, கருப்பைக் குழவி, இளமை (மு.தா.40,41.); புரு → புருணம்);] த. புருணம் → Skt, bhrúna
புருணமேகம்	புருணமேகம் puruṇamēkam, பெ. (n.) கடுக்காய்; gallnut.
புருபீரு	புருபீரு purupīru, பெ. (n.) தண்ணீர் விட்டான் (மலை);; water root.
புருபீருகம்	புருபீருகம் purupīrugam, பெ. (n.) புருபீரு பார்க்க;See. purupiru. [புருபீரு → புருபிருகம்]
புருமோகம்	புருமோகம் purumōkam, பெ. (n.) புரிமோகம் பார்க்க;See. purimogam. மறுவ. சம்பு நாவல்
புருவத்துடிப்பு	புருவத்துடிப்பு puruvattuḍippu, பெ. (n.) புருவ நடுவிடத்தில் துடித்தலையுருவாக்கும் ஊதை நோய்; a disease which causes constant twitch of the eye-brows. [புருவம் + (அத்து); + துடிப்பு 'அத்து' சாரியை, துடி → துடிப்பு]
புருவத்துமேல்	புருவத்துமேல் puruvattumēl, பெ. (n.) சிவபெருமானது நெற்றிக்கண் (தக்கயாகப்.334, உரை);; Sivan's third eye, in the forehead. [புருவம் → புருவத்து + மேல்]
புருவநடு	புருவநடு puruvanaḍu, பெ. (n.) 1. புருவங்களின் இடையிலுள்ள பகுதி; space between the eyebrows. 2. ஆறாதாரங்களுள் ஒன்றான ஆதன் இருப்பிடம் (ஆஞ்ஞை);;(yöga); middle of the forehead considered as the seat of the Soul. [புருவம் + நடு]

புருவநெரி-த்தல்	புருவநெரி-த்தல் puruvanerittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சினத்தால் புருவங்களை வளைத்தல் (கொ.வ.);; to knit one's eyebrows in anger, to frown. [புருவம் + நெரி-]
புருவப்புழுவெட்டு	புருவப்புழுவெட்டு puruvappuḻuveṭṭu, பெ. (n.) புருவத்திலேற்படுமுடியுதிர்வு நோய்; a disease marked by the falling of the hairs of eyebrow. [புருவம் + புழு + வெட்டு]
புருவம்	புருவம்1 puruvam, பெ. (n.) குதிரை (சது.);; horse. [புரவி → புருவி → புருவம்] புருவம்2 puruvam, பெ. (n.) 1. கண்களின் மேலுள்ள மயிர்வளைவு, வளைந்த கண்பட்டை; eybrow. 'கொடும்புருவம்'(குறள்,1086); 2. புண்விளிம்பு (வின்.);; lip of a sore. 3. வரம்பு (வின்.);; ridge of flowerbed or plot of garden. [புல் → புரு → புரி, புரிதல் = வளைதல். வலம்புரி இடம்புரி என்னும் சங்குகளை நோக்குக. புரு → புருவம் = கண்மேல் மயிர் வளைவு (த.வ.1.68);]
புருவம்சுழி-த்தல்	புருவம்சுழி-த்தல் puruvamcuḻittal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) புருவ நெரி-த்தல் பார்க்க;See. puruva neri-, [புருவம் + சுழி-,]
புருவமத்தி	புருவமத்தி puruvamatti, பெ. (n.) புருவநடு பார்க்க;See. puruva-nadu. [புருவம் + மத்தி] Skt. madhya → த. மத்தி
புருவமத்தியம்	புருவமத்தியம் puruvamattiyam, பெ. (n.) புருவநாடு பார்க்க;See. puruva-nadu. [புருவம் + மத்தியம்] Skt. madhya → த. மத்தியம்
புருவமையம்	புருவமையம் puruvamaiyam, பெ. (n.) புருவநடு பார்க்க;See. puruva-nadu. [புருவம் + மையம்] Skt. madhya → த. மை.

புருவை	புருவை1 puruvai, பெ. (n.) 1. ஆடு; goat. 'செந்நிலப் புறவின் புன்மயிர்ப் புருவை'(நற்.321); 2. செம்மறியாடு (பிங்.);; sheep. 3. பெண்ணாடு; female of goat or sheep. 'குருமயிர் புருவை'(ஐங்குறு.238); [புல் → புரை → பிரை → பெருகு → பெருக்கு. புல் → புரு → புருவை] புருவை2 puruvai, பெ. (n.) இளமை (சூடா.);; youth, juvenility. [புள் → புரு = குழந்தை. புரு → புருவை = இளமைப்பருவம்]
புருன்றி	புருன்றி puruṉṟi, பெ. (n.) மல்லிகை; jasmine flower.
புரூஉ	புரூஉ purūu, பெ. (n.) புருவம்; eyebrow. 'சிலபுரூஉப் பங்கத்தினும்'(தக்கயாகப்.430); [புரு → புருவம். புரு → புரூஉ]
புரூண்ணம்	புரூண்ணம் purūṇṇam, பெ. (n.) கருப் பத்திலுள்ள முதிர்கரு; foetus. [புரு → புருண்ணம் → புரூண்ணம்]

புரை	புரை1 puraidal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. ஒத்தல்; to resemble. 'வேய்புரை பெழியி...பணைத்தோள்'(பதிற்றுப்.65,8); 2. தைத்தல்; to sew coarsely with a fibre or thread, to stitch. 'தம்முடைய வஸ்திரத்தைப் புரையாநின்றாராய்'(ஈடு,4,10,7); 3. மறைத்தல் (வின்.);; to take means to hide, as a fault, to Conceal. [புல்லுதல் = பொருந்துதல், ஒத்தல். புல் → புரை (மு.தா.197); புரைதல் = ஒத்தல், பொருத்தித் தைத்தல்.] புரை2 puraidal, 2. செ.கு.வி. (v.i.) 1. பொருந்துதல்; to be becoming or proper. to be appropriate. "புறத்தோ ராங்கட் புரைவ தென்ப"(தொல். பொ.176);. 2. நேர்தல்; to happen, occur. "புணர்ந்தோரிடை முலையல்கல் புரைவது"(பரிபா.6,55);. 3.மூச்சுத் திணறுதல் (இ.வ.);; to be suffocated. க. புருள் [புல்லுதல் = பொருந்தல். புல் → புரை மு.தா.197)]
புரைக்கட்டி	புரைக்கட்டி puraikkaṭṭi, பெ. (n.) உட்டுளையுடைய புண்கட்டி (இ.வ.);; tumour. க. பொரெ, புரெ [புரை + கட்டி]
புரைக்கல்	புரைக்கல் puraikkal, பெ. (n.) மருந்தரைக்கும் குழியம்மி; small stone slab for grinding drugs. [புரை + கல்]
புரைக்குத்தல்	புரைக்குத்தல் puraikkuttal, பெ. (n.) பிரைக்குத்தல் பார்க்க;See. piral-k-kuttal. [பிரைக்குத்தல் → புரைக்குத்தல்]
புரைக்குழல்	புரைக்குழல் puraikkuḻl, பெ. (n.) 1. பிடரியில் அல்லது கழுத்தில் தோன்றும் தசைக்கட்டி; dewlap, goitre, morbid enlargement in the nape of neck. 2. புரைக்கட்டி பார்க்க;See. puras-k-katti. [புரை + குழல்]

புரைக்குழி	புரைக்குழி puraikkuḻi, பெ. (n.) புரைக்கட்டி (பிங்.); பார்க்க;See. purai-k-katṭi (M.L.);. [புரை + குழி + குள் → குழி]
புரைக்குழை	புரைக்குழை puraikkuḻai, பெ. (n.) புரைக்குழல் 1 பார்க்க;See. purai-k-kulai 1 (M.L.); [புரை + குழை. குள் → குழை]
புரைக்கேறு-தல்	புரைக்கேறு-தல் puraikāṟudal, 7 செ.கு.வி. (v.i.) புரையேறுதல்(வின்.); பார்க்க;See. purai-y-eru-, [புரைக்கு + ஏறு-, மூச்சுக்குழலான புரைக்கு உணவுப்பொருள் சென்று விடுதல்]
புரைகிளை-த்தல்	புரைகிளை-த்தல் puraigiḷaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i) புரையோடு-தல் பார்க்க;See. purai-y-odu-. [புரை கிளை-,]
புரைச்சதை	புரைச்சதை puraiccadai, பெ. (n.) கழலை; Sarcoma.
புரைச்சதைப்புண்	புரைச்சதைப்புண் puraiccadaippuṇ, பெ. (n.) சீழ்க்கழலை; ulcerated sarcoma. [புரைச்சதை + புண்]
புரைச்சல்	புரைச்சல் puraiccal, பெ. (n.) திணறுமூச்சு (சங். அக.);; Suffocation, panting. [புரை → புரைச்சல்]
புரைசல்	புரைசல்1 puraisal, பெ. (n.) 1. பொத்துகை; mending, darning, braiding. 2.மந்தணம் (இரகசியம்);; secret, private affairs. [புல் → புள் → புண் → புனர். புல் → புர் → புரை → புரைசல்] புரைசல்2 puraisal, பெ. (n.) 1. குழப்பம் (யாழ்.அக.);; disorder, discord, variance. 2. வலுவின்மை; hollow, hole, interstice. 3. வலுவின்மை; weakness. 'பிறனுடைய புரைசல்களை எப்படி யறியலாம்.'(பஞ்சதந்.64.); 4. குற்றம்; flaw, defect. 5. மாணிக்கக் குற்றங்களுள் ஒன்று (இ.வ.);; faw in a precious Stone. [புரை = துளை, சிறுதுளை. புரை → புரைசல் (வே.க.3.102);]

www.valluvarvallalarvattam.com 14571 of 19068.

புரைசு	புரைசு puraisu, பெ. (n.) பலாக (மூ.அ.);; palastree.
புரைசை	புரைசை puraisai, பெ. (n.) புரசை பார்க்க;See. purasai. "புரைசை யானையிற் கொண்டு"(கம்பரா.பள்ளியடை.126); [புரசை → புரைசை]
புரைத்தல்	புரைத்தல் puraittal, பெ. (n.) இன்னாமுரல் (அபகர); வகை (திருவாலவா. 57,14, அரும்.இசைமரபு);;(mus.); a defective note in singIng. [புல் → (புல்லம்); → பொல்லம் = ஒட்டை, துளை. புல் → புரை = குற்றம். புரை → புரைத்தல் = பாடும்போது புரை (குற்றம்); விழுதல், புரைவிழுந்த பாடல்]
புரைத்தலம்	புரைத்தலம் puraittalam, பெ. (n.) சீழ்ப்பிடித்து புரையோடிய புண்களுக்குப் பயன்படுத்தும் மருந்து; medicated oil for sinus sore, fistula etC. [புரை + தைலம்] Skt. taila → த. தைலம்
புரைப்படு-தல்	புரைப்படு-தல் puraippaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) பொந்துபடுதல்; to become hollow, as a tree. "மரம் புரைபட்டது"(தொல்,சொல்.390,உரை);. [புரை + படு-, புல் → புரை = ஒட்டை, துளை. 'படு' து.வி.]
புரைப்பு	புரைப்பு1 puraippu, பெ. (n.) 1. குற்றம்; fault. Defect. "புரைப்பிலாத பரம்பானே"(திவ்.திருவாய். 4,3,9);. 2. ஐயுறவு; doubt. 'புரைப்பறத் தெளிதல் காட்சி'(மேருமந் .107); [புல்லுதல் = துளைத்தல். புல் = உட்டுளையுள்ள நிலைத்திணைவகை, புல்லரிசி, சிறுமை, புல் → புர் → புரை = உட்டுளை, உட்டுளைப் பொருள், பொய், குற்றம். புரை → புரைப்பு (வே.க.3.101,102] புரைப்பு2 puraippu, பெ. (n.) ஒப்பு; resemblance, likeness. 'புரைப்பின்று'(பு.வெ.2,6.); [புல் → புரை. புரைதல் = ஒத்தல். (மு.தா.197); புரை = ஒப்பு. புரை → புரைப்பு. 'பு'. தொ.பெ.ஈறு]
புரைப்புண்	புரைப்புண் puraippuṇ, பெ. (n.) உள்ளோடும் அல்லது உட்டுளைப் புண்; elongated abscess with only a small orifice, sinus. [புரை + புண்]

புரைபடு-தல்	புரைபடு-தல் buraibaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) வருந்துதல்; to be distressed. 'புள்ளிநிலனும் புரைபடலரிதென'(பரிபா.2,34.);. [புரை + படு-,]
புரைபோ-தல்	புரைபோ-தல் puraipōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) புரையோடு-தல் பார்க்க;See. purai-y-odu-,(M.L.); [புரை + போ-,]
புரைமாறல்	புரைமாறல் puraimāṟal, பெ. (n.) புண்புரை ஆறிக்குணமடைதல்; healing of the sinus. [புரை + மாறல். மாறு → மாறல்]
புரைமை	புரைமை1 puraimai, பெ. (n.) புரை5 பார்க்க;See. purai.5 'மன்பதை காக்கும் நின் புரைமை நோக்காது'(புறநா.210);. [புரை + புரைமை. 'மை'ப.பெ.ஈறு] புரைமை2 puraimai, பெ. (n.) ஊடுருவ இடந்தரும் இயல்பு; permeability. [புரை → புரைமை]
புரைமோர்	புரைமோர் puraimōr, பெ. (n.) பிரைமோர் பார்க்க;See. pirai mŏr. மறுவ, உறைமோர் [பிரைமோர் → புரைமோர்]
புரைய	புரைய puraiya, இடை. (part.) ஓர் உவமஉருபு (தொல்.பொ.290);; particle showing simalarity or resemblance. [புல் → புரை(வி.); = பொருந்து, ஒப்பாகு (பெ.); ஒப்பு.புரைய = போல(உவமஒருபு); (சு.வி.36);]
புரையகடிக்கரைசல்	புரையகடிக்கரைசல் puraiyagaḍiggaraisal, பெ. (n.) மாங்கிசக்கரைசல்; water distilled from the flesh of birds.
புரையன்	புரையன் puraiyaṉ, பெ. (n.) 1.வீடு; house. cottage. 2. இலைக்குடில் (பன்னசாலை);; dwelling made of leaves. [புரை → புரையன் = (உட்டுளையுள்ள); வீடு (வே.க.3,102);]
புரையிசிவு	புரையிசிவு puraiyisivu, பெ. (n.) நீர்கோவை சளிநோய்வகை; neuralgia (M.L);. [பிரை + இசிவு]

புரையிடம்	புரையிடம் puraiyiḍam, பெ. (n.) 1.தோப்பு; garden(T.A.S.ii,51.);; 2.வீட்டை யொட்டிய வெறுமையான (காலி); இடம்; vacant space at the backyard of a house. புரையிடத்தில் தான் வைக்கோற் போர் வைத்திருக்கிறோம். (உ.வ.); [புரை + இடம்.புல் = உட்டுளையுள்ள நிலைத்திணை வகை, உட்டுளையுள்ள பனை, உட்டுளையுள்ள தென்னை. புல் → புரை = உட்டுளைப்பொருள். புரையிடம் = உட்டுளையுள்ள நிலைத்திணை (தென்னை, பனைமுதலியன); வளருமிடம்]
புரையுநர்	புரையுநர் puraiyunar, பெ. (n.) ஒப்பவர்; rivals, equals. "புரையுநரில்லாப் புரமையோய்"(திருமுரு.280.);. [புரை = ஒப்பு. புரையுநர் = ஈடானவர், நிகரானவர் சம நிலையாளர்.]
புரையுள்	புரையுள் puraiyuḷ, பெ. (n.) வீடு(பிங்.);; house. [புல் → புர் → புரை = (உட்டுளையுள்ள); வீடு. புரை → புரையுள் (வே.க.3,102);]
புரையேற்றம்	புரையேற்றம் puraiyē<u>rr</u>am, பெ. (v.i.) உணவுப்பொருள் தனக்குரிய வழியிற் செல்லாது உயிர்ப்பு (சுவாச);க் குழலிற் சென்று அடைத்துக் கொள்கை; suffocation due to food entering the wind pipe. [புரை + ஏற்றம். ஏறு → ஏற்றம்]
புரையேறு-தல்	புரையேறு-தல் puraiyē<u>r</u>udal, செ.கு.வி (vi.) உணவுப்பொருள் தனக்குரிய வழியிற் செல்லாது மூச்சுக்குழலிற் சென்று அடைத்துக்கொள்ளுதல்; to be suffocated by food passing into the wind pipe. சாப்பிடும்போது பேசாதே, புரையேறிவிடும் (உ.வ.);. [புரை + ஏறு-,]
புரையோடல்	புரையோடல் puraiyōṭal, பெ. (n.) புரையோடுதல்; becoming fistulous. [புரை + ஒடல். ஒடு → ஒடல்.]
புரையோடிய	புரையோடிய puraiyōṭiya, பெ.எ. (adj.) பன்மடி வளைவுகளுடைய; sinuous. [புரை + ஒடிய. ஒடு → ஒடிய]
புரையோடு-தல்	புரையோடு-தல் puraiyōṭudal, 5 செ.கு.வி (v.i.) புண்ணில் உட்டுளையுண்டாதல்; to become fistulous as an ulcer. [புரை + ஒடு-,]

புரையோர்	புரையோர்1 puraiyōr, பெ. (n.) 1.பெரியோர்; eminent persons. "வேட்கைப்புரையோர்"(பதிற்றுப். 15,31.); 2. மெய்ப்பொருளுணர்ந்தோர்; men of real wisdom. "புரையோரைப் படர்ந்து நீ"(கலித்.15.); E. peer,an equal, a nobleman; L peer, equal. [புல் → புலம் → புலன்.புல் → புரை, புரைதல் = பொருந்துதல் ஒப்பாதல். புல் → புரை - புரைய போல. புரை → புரையோர் = ஒத்தோர். உவமை கூறத்தக்க பெரியோர். ' உயர்ந்ததன் மேற்றே உள்ளுங்காலை ' (தொல்,1222); என்றதனால் உயர்ந்த பொருளே உவமை கொள்ளப்படுவது மரபு எனவறிக] புரையோர்2 puraiyōr, பெ. (n.) காதல் மகளிர்; sweet hearts. "புரையோருண்கட்டுயில்"(பதிற்றுப்.16,18);. [புரை → புரையோர்] புரையோர்3 puraiyōr, பெ. (v.i.) 1. கீழோர் (சூடா.);; base persons of low rank. 2. திருடர் (பிங்.)
புரைவளர்-தல்	புரைவளர்-தல் puraivaḷartal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) கண்ணில் சதை வளர்தல் (இ.வ.);; to have cataract developed in the eye. [புரை + வளர்-,]
புரைவு	புரைவு puraivu, பெ. (n.) பொருத்துவாய் தையல்; stitching. [புரை → புரைவு. 'வு' தொ.பெ.ஈறு]
புரைவை-த்தல்	புரைவை-த்தல் puraivaittal, 4 செகுன்றாவி. (v.t.) துழாயாக்கல்; to fistulate. [புரை + வை-,]
புரோரவீளை	புரோரவீளை purōravīḷai, பெ. (n.) ஈளை நோய் வகையுளொன்று; thymic asthma. மறுவ. புரையிசிவு

புல்	புல்1 pul, பெ. (n.) மூங்கிற் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த புல்வகை (தொல். பொ. 641); (திவா.);; grass family having exogenous toughness of structure as bamboo. 2. பனை (மலை.);; palmya-palm. "அன்றில் புற்சேக்கை புக்கு"(கல்லா.38,10);. 3. பதினேழாம் மீன். (அனுடம்);; the 17" naksatra. 4. தென்னை (தைலவ. தைல.);. coconut palm. 5. நிலத்திணை வகை; a vegetable kingdom. 6.. ஒரு சார் விலங்குகளின் உணவான பூடு வகை; grass. பசும்புல் தலை காண்பரிது (குறள்,16); 7. புதர் (பிங்);; thicket. 8. கம்பு; bulrush millet. 9. புன்செய் தவசம் (புறநா.248);; any grain other than paddy. 10. புல்லரிசி பார்க்க;See. pularisi. 11. மருந்துச் செடி வகை (திவா.);; a kind of medicinal plant. 12. சிறுமை; smallness, in quantity, number or value.
புல்கல்	புல்கல் pulkal, பெ. (n.) அணைதல், embracing. [புல்கு → புல்கல்]
புல்கு-தல்	புல்கு-தல் pulkudal, 6 செ.கு.வி.(v.i.) 1. அணைதல்; to embrace. 'அன்னந் தன்னினம் பெடையொடும் புல்கி '(தேவா. 584. 9);, 2. புணர்தல்; to copulate. 3. நண்பினராய் மருவுதல் (யாழ்ப்);; to be attached, as friends. ம. புல்குக, புல்லுக. [புல்லுதல் = பொருந்துதல். புல் → புல்கு (வே.க. 3,62);]
புல்கருட்டை	புல்கருட்டை pulkaruṭṭai, பெ. (n.) பாம்புவகையு ளொன்று; a variety of snake. [புல் + சுருட்டை. சுருள் → சுருட்டை]
புல்நாகம்	புல்நாகம் pulnākam, பெ. (n.) நாகப்பாம்பு வகை (இ.வ.);; a kind of cobra. [புல் + நாகம்]

புல்நாகன்	புல்நாகன் pulnākaṉ, பெ. (n.) தாழம்பூ விலிருக்கும் சிறு நாகம்; snake in the flower of fragrant screw pine. மறுவ. சிறுநாகம் [புல் + நாகன்]
புல்பத்தையடி-த்தல்	புல்பத்தையடி-த்தல் pulpattaiyaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) புல் முளைத்த பத்தைகளை வரிசையாய் வைத்துக் கட்டுதல்; to turt. (CEM);. [புல் + பத்தை + அடி. பற்றை = புல் வளர்ந்த மண்கட்டி. பற்றை → பத்தை.]
புல்மரம்	புல்மரம் pulmaram, பெ. (n.) தென்னைமரம், Coconut palm. [புல் + மரம்]
புல்மானம்	புல்மானம் pulmāṉam, பெ. (n.) புன்மானம் (வின்); பார்க்க;See. punmanam. [புல் + மானம், புல் → புலம் → புலர், புலர்தல் = தெளிதல், தெளிவாதல். புல்- புலர்ச்சி = விடிகை. புலர் → புலரி = விடியல். புல்லுதல் = பொருந்துதல், புணர்தல் (வே.க. 3,62-64);]
புல்முளை-த்தல்	புல்முளை-த்தல் pulmuḷaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) புல்லெழு-தல் (கொ.வ.); பார்க்க;See. pull-elu-, [புல் +முளை]
புல்முனைப்பூச்சி	புல்முனைப்பூச்சி pulmuṉaippūcci, பெ. (n.) சிறு புழு அல்லது உயிரி வகையு ளொன்று; a kind of Small-Worm or insect. [புல்முனை+பூச்சி]
புல்மேய்-தல்	புல்மேய்-தல் pulmēytal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) புல்லு மேய்-தல் பார்க்க:See. pulu-mey-, [புல் + மேய்]
புல்ல	புல்ல1 pulla, வி.எ.(adv.) பொருத்த; suitably, agreeably. [புல்லுதல் = பொருந்துதல். புல் → புல்ல (வே.க. 3,63);] புல்ல2 pulla, இடை. (part.) உவமவுருபு; particle showing similarity or resemblence. 'புல்லப் பொருவப் பொறப்பப் போல'(தொல். உவம. 11); [புல்லுதல் → பொருந்துதல். புல் → புல்ல (வே.க.3,63); = ஒன்றினோடு பொருந்திப் பார்ப்பதை உணர்த்துவது]
புல்லகச்சி	புல்லகச்சி pullagacci, பெ. (n.) சேம்பு; ColoCasia.

புல்லகண்டங்கரும்பு	புல்லகண்டங்கரும்பு pullagaṇṭaṅgarumbu, பெ. (n.) பேய்க்கரும்பு; wild sugarcane. [புல்ல + கண்டம் + கரும்பு. கள் → கண்டு → கண்டம். கரு → கரும்பு]
புல்லகண்டம்	புல்லகண்டம்1 pullagaṇṭam, பெ. (n.) 1. ஒருவகைக் கரும்பு (நாநார்த்த 178);; a kind of sugar-cane. 2. கண்ட சருக்கரை(பிங்.);; Sugan candy. தெ. புல்லகண்டமு [புல் → புல்ல + கண்டம். தென்னை, பனை, மூங்கில் போன்று கரும்பும் புல்லினத்தைச் சார்ந்தது. இதைப் புல் (grass);லுக்குப் பொருள் சொல்லும் போது any plant of the monocotyledonous family Gramineae. the most important to man in the vegetable kingdom, with long, narrow leaves and tubular stems, including wheat and other cereals, reeds (but not sedges);, bamboo and sugar-cane என்று சேம்பரார் ஆங்கில அகரமுதலி குறித்துள்ளதைக் காண்க.] புல்லகண்டம்2 pullagaṇṭam, பெ. (n.) கருப்பஞ்சாறு; juice of sugarcane. [புல் → புல்ல + கண்டம்]
புல்லகம்	புல்லகம் pullagam, பெ. (n.) மகளிர் தலைக்கோலத்தில் ஒருறுப்பாகிய நெற்றியணி; women's ornament for the forehead, part of 'talai-k-kolam', 'தொய்யகம் புல்லகந் தொடர்ந்த தலைக்கணி'(சிலப்.6,107);. [புல்லுதல்=பொருந்துதல்.புல் → புல்லகம்= நெற்றியோடு பொருந்தியிருக்கும் அணி]
புல்லங்கண்டம்	புல்லங்கண்டம் pullaṅgaṇṭam, பெ. (n.) சருக்கரைக்கட்டி; jaggery. மறுவ. மண்டை வெல்லம் [புல் → புல்லம் + கண்டம்]
புல்லங்காடனார்	புல்லங்காடனார் pullaṅgāṭaṉār, பெ. (n.) 5 ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த புலவர்; a poet of fifth century. இவர் கைந்நிலை என்ற நூலை இயற்றியுள்ளார் புல்லங்காடனார் pullaṅgāṭaṉār, பெ.(n.) கடைக்கழகப் புலவர்; poet of sangam age. [புல்-புல்லம் [மலர்]+காடு+அன்+ஆர்] மாறோக்கத்து முள்ளிநாட்டு நல்லூர் காவிதி யார் மகனாராகிய புல்லங்காடனார் கைந்நிலை பாடல் இயற்றியவர்.

புல்லட்டை	புல்லட்டை pullaṭṭai, பெ. (n.) பயிரையழிக்கும் பூச்சிவகை (இ.வ.);, slug species of vaginula. [புல் + அட்டை. ஒட்டு → அட்டு → அட்டை]
புல்லடை	புல்லடை pullaḍai, பெ. (n.) அப்பம்; rice-cake.
புல்லணர்	புல்லணர் pullaṇar, பெ. (n.) புல்லணல் (யாழ்.அக); பார்க்க;See. pullanal. [புல் + அணல் – புல்லணல் → புல்லணர்]
புல்லணல்	புல்லணல் pullaṇal, பெ. (n.) இளந்தாடி; down on the chin. 'புல்லணற்காளை'(புறநா.258.); [புல்+அணல். அண் → அணல்]
புல்லணை	புல்லணை1 pullaṇai, பெ. (n.) புற்படுக்கை(வின்);; bed of grass. [புல் + அணை. அள் → அண் → அண → அணை = இருக்கை,மெத்தை,படுக்கை] புல்லணை2 pullaṇai, பெ. (n.) முன்னிட்டி (புதுவை.);; manger, Crib. [புல் + அணை]
புல்லம்	புல்லம்1 pullam, பெ. (n.) 1. எருது; bull. 'புல்லமேறிதன் பூம்புகலியை'(தேவா.76.11.); 2. விடையோரை(சூடா.);; taurus of the zodiac. [புல் → புல்லம். திரண்ட உருவமுடையது] புல்லம்2 pullam, பெ. (n.) வசைமொழி; abuse. 'புல்லம்பேசியும்'(தேவா. 380,6.);. [புல்லுதல்=துளைத்தல். புல்= சிறுமை, இழிவு. புல்→புல்லம்-இழிவுபடக் கூறும் வசவு,] புல்லம் pullam, பெ. (n.) பூ (யாழ்.அக.);; flower. [புல் → புலர். புலர்தல் = தெளிதல், வடிதல். புல் → புல்லம் = (இதழ்);விரிந்த பூ]

புல்லமருது	புல்லமருது pullamarudu, பெ. (n.) மரவகை; paniculate Winged myrobalan.
புல்லர்	புல்லர்1 pullar, பெ. (n.) வேடர்(சது);; hunters. க. புளுங்கார (வலை விரித்துப் பறவைகளைப் பிடிப்பவன்); [வில் → வில்லர் = வில்லேந்தி வேட்டையாடுபவர், வேடர். வில்லர் → பில்லர் → புல்லர்.] புல்லர்2 pullar, பெ. (n.) சிறுமைக்குணமுடையவர்; mean or petty-minded person. [புல் → புல்லர். புல் = சிறுமை. எ.கா. புன்மை, புல்லியர், புன்செய், புன்செயல், புன்னகை (ஒ.மொ.2,96.);]
புல்லரி	புல்லரி1 pullarittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மயிர்க்கூச்செறிதல்; to make the flesh creep; to horripilate. 2. மாடு முதலியன உணவு விருப்பமின்றிப் புல்லைத் துழாவுதல்; to show aversion towards fodder, as cattle. 'மாடு தீவனந் தின்னாது புல்லரிக்கும்'(மாட்டுவா.88.);. மறுவ. மயிர்க்கூச்செறிதல் தெ. புல்லரி [புல்+அரி-, அரித்தல் =திணவெடுத்தல்] புல்லரி2 pullari, பெ. (n.) புற்கட்டு; sheaf of graSS. [புல் + அரி, அரி = கதிர்க்கட்டு.] புல்லரி3 pullari, பெ. (n.) மேய்ச்சல்வரி; tax on grazing fine levied on stray cattle (C.G);. தெ.புல்லரி [புல்வரி → புல்லரி]
புல்லரிச்சாவி	புல்லரிச்சாவி pullariccāvi, பெ. (n.) புல்முளையாத காலத்துச் செய்யும் வரிநீக்கம்; remission of tax when grazing lands become barren or devoid of grass (C.G);. [புல்லரி + சாவி]
புல்லரிசி	புல்லரிசி pullarisi, பெ. (n.) வற்கட (பஞ்ச);க் காலத்தில் ஏழைகள் உண்ணும் அரிசிபோன்ற தவசம் (புறநா.248 உரை);; grain of cluster grass eaten in time of scarcity. [புல்லுதல் = துளைத்தல். புல் = உட்டுளை யுள்ள நிலைத்திணைவகை புற்போன்ற கம்பம், புல்லரிசி (வேக.3,101); புல் + அரிசி]

புல்லரிப்பு	புல்லரிப்பு pullarippu, பெ. (n.) உணர்வின்மி குதியால் தோலில் ஏற்படும் சிலிர்ப்பு நிலை, புல்லரிக்கிற நிலை; thrilling, exciting (state);. புல்லரிப்பை ஏற்படுத்தும் நிகழ்ச்சி. [புல் + அரிப்பு]
புல்லரிவரி	புல்லரிவரி pullarivari, பெ. (n.) புல்லரி2 பார்க்க;See. pullari2 (C.G.);. [புல்லரி + வரி]
புல்லரிவாள்	புல்லரிவாள் pullarivāḷ, பெ. (n.) நெற்பயிரினிடையிலுள்ள புல்லையறுக்கப் பயன்படுத்தும் பன்னறுவாள்; a kind of sickle. [புல் + அரிவாள். அரிதல் = சிறிது சிறிதாக அறுத்தல். வள் → வாள் = வளைந்த கத்தி]
புல்லல்	புல்லல் pullal, பெ. (n.) புல்கல் பார்க்க;See. pulgal. மறுவ. மருவுதல், நண்ணல், சார்தல், அணுகல், அருகுதல், சிவணல், துன்னல், அண்ணல், தழுவுதல், கட்டிப்பிடித்தல் [புல் → புல்லல்]
புல்லவட்டக்காசு	புல்லவட்டக்காசு pullavaṭṭakkācu, பெ. (n.) பழைய காசுவகை (பணவுடு, 114);; an ancient coin. [புல்லவட்டம் + காசு]
புல்லவம்	புல்லவம் pullavam, பெ. (n.) சிறுநாவல் மரம்; a tree. [புல் → புல்லவம்]
புல்லவை	புல்லவை pullavai, பெ. (n.) சிறியோர் (கல்வியறிவு குறைந்தோர்); அவை; council of less learned. 'புல்லவையுள் பொச்சாந்தும்'(குறள்,719.); [புல் + அவை]
புல்லற்கூறு-தல்	புல்லற்கூறு-தல் pullaṟāṟudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) ஏசுதல்; to abuse, revile. 'தலைமகள் பரத்தையைப் புல்லற் கூறியது'(பு.வெ. 12, பெண்பாற். 10, கொளு, உரை.);. [புல் → புல்லம் = வசைமொழி, புல்லல் + கூறு-,]
புல்லறிவர்	புல்லறிவர் pullaṟivar, பெ. (n.) புல்லறிவாளர் (நிகண்டு); பார்க்க;See. pullarivāsar. [புல்=சிறுமை, இழிவு. புல் + அறிவர். அறிவு → அறிவர்]

புல்லறிவாண்மை	புல்லறிவாண்மை pullaṟivāṇmai, பெ. (n.) அறிவின்மை (குறள், அதி.5.);; low understanding, ignorance. [புல் + அறிவு + ஆண்மை]
புல்லறிவாளர்	புல்லறிவாளர் pullaṟivāḷar, பெ. (n.) மேம்போக்கான அறிவுடையவன் (குறள், 841, உரை);; men of low understanding; foolish men; shallow pretenders to knowledge. [புல் + அறிவு + ஆளர்]
புல்லறிவினார்	புல்லறிவினார் pullaṟiviṉār, பெ. (n.) புல்லறிவாளர் பார்க்க;See. pullarivālar. 'வாழ்நாளைப் போக்குவார் புல்லறிவினார்'(நாலடி, 327.);. [புல் + அறிவினார்]
புல்லறிவு	புல்லறிவு pullaṟivu, பெ. (n.) அறியாமை; ignorance, little knowledge. 'புல்லறிவு காட்டிவிடும்'(நாலடி, 314.);. [புல் = சிறுமை, இழிவு. புல் அறிவு]
புல்லறுகு	புல்லறுகு pullaṟugu, பெ. (n.) அறுகு வகை (இ.வ.);; a variety of bermuda grass. [புல் + அறுகு.]
புல்லன்	புல்லன் pullaṉ, பெ. (n.) 1. அறிவற்றவன்; ignorant person. 2. இழிந்தவன்; vile, base person. 'கல்லாப் புல்லர்க்கு நல்லோர் சொன்ன பொருளென'(கம்பரா. தாடகை. 72);. 3. ஒழுக்கமில்லாதவன்; man without character. [புல் → புன்மை = சிறுமை, இழிவு. புல் → புல்லன். 'அன்'. ஆ.பா.ஈறு.]
புல்லா	புல்லா pullā, பெ. (n.) ஆறடி கொண்ட நீட்டலளவைக் கோல் (வின்.);; six foot rod, used as a linear measure. க.புள்ளெ; தெ. புல்ல;து. புல்லே [புன் → பல் = பல்காற் பறவை. புல் → புது → புதா → புதை = அம்புக்கட்டு. புல் → புல்லா = திரண்டகோல், அளவு கோல்]
புல்லாக்கு	புல்லாக்கு pullākku, பெ. (n.) புலாக்கு பார்க்க;See. pulākku. [புலாக்கு → புல்லாக்கு.]

புல்லாங்கழி	புல்லாங்கழி pullāṅgaḻi, பெ. (n.) புல்லாங்குழல் பார்க்க;See. pullān-kulal. [புல் = உட்டுளையுள்ள நிலைத்திணை வகை, உட்டுளையுள்ள மூங்கில். புல்+ஆம்+கழி. புல்லாங்கழி = மூங்கில் கழியால் செய்யப்பட்ட இசைக்கருவி.]
புல்லாங்குழல்	புல்லாங்குழல் pullāṅguḻl, பெ. (n.) ஒருபுறம் அடைப்பும் குழலில் வாய் வைத்து ஊத ஒருதுளையும், வாயால் ஊதிய காற்று வெவ்வேறு வகைகளில் வெளியேறுவதற்கு ஏற்ப ஆறுமுதல் எட்டுத்துளைகளும் உடைய ஒரு இசைக் கருவி ; flute. ம. புல்லாங்குழல் [புல் + ஆம் + குழல். புல் = உட்டுளை, உட்டுள்னயுள்ள பயிர்வகை அல்லது மூங்கில், புல்லாங் குழல் = மூங்கிற் குழல் (த.வ. 1. 69);.] புல்லாங்குழல் pullāṅguḻl, பெ. (n.) ஒன்றேகால் அடியில் ஏழு துளைகளைக் கொண்டிருக்கும் மூங்கிலால் ஆன இசைக் கருவி: fute. [புல்+அம்+குழல்]
புழுவூன்பிண்டம்	புழுவூன்பிண்டம் puḻuvūṉpiṇṭam, பெ. (n.) புழுக்கள் மலிந்த உடல்; body. "வழுவொடு கிடந்த புழுவூன் பிண்டத்து" (மணிமே. 6, 109);. [புழு + ஊன் + பிண்டம்.]
பொருள்வீடு	பொருள்வீடு poruḷvīṭu, பெ. (n.) பொருளிற் பற்றறுகை (யாழ்.அக.);; non-attachment to worldly goods. [பொருள் + விடு]
பொருளகராதி	பொருளகராதி poruḷagarāti, பெ. (n.) சதுரகராதியில் ஒருபொருட் பல்பெயர் கூறும் பகுதி(வின்.);; dictionary of synonyous words, one of the four sections of caduragarädi. [பொருள்+அகராதி]
பொருளட்டவணை	பொருளட்டவணை poruḷaṭṭavaṇai, பெ. (n.) நூல் முதலியவற்றின் உள்ளடக்கச் செய்திக் குறிப்பு; table of contents. [பொருள்+அட்டவணை]
பொருளடக்கம்	பொருளடக்கம் poruḷaḍakkam, பெ. (n.) பொருளட்டவணை பார்க்க;see porulattavanai. [பொருள்+அடக்கம்]

பொருளணி	பொருளணி poruḷaṇi, பெ. (n.) பொருளமைவு பேச்சுத்திறன்; a class of figure of speech relating to sense, opp. to col-1-ani. பொருளணியியல் (தண்டி); [பொருள் + அணி]
பொருளதிகாரம்	பொருளதிகாரம் poruḷadikāram, பெ. (n.) 1. அகப்பொருளிலக்கண நூல்; treatise on agapporul . அரசன் பொருளதிகார மின்மையிற் கவல்கின்றான், (இறை. 1. உரை); 2. அகம் புறம் முதலியவற்றைக் கூறும் தொல்காப்பியத்தின் மூன்றாம் பகுதி; the third division of Tolkāppiyam, treating of agam, puram, etc. 3. அறிவார்ந்த செய்திகளை யெல்லாம் விரித்துப் பொருணான்கினையும் கூறும் நூற்பகுதி(வின்.);; that part of ethics which treats of porumângu, embracing all kinds of knowledge and practice. [பொருள் + அதிகாரம்]
பொருளந்தாதி	பொருளந்தாதி poruḷandāti, பெ. (n.) பொருளிசையந்தாதி பார்க்க; see porl-saiandäd. [பொருள் + SKṭ. anta + ādi த.அந்தாதி]
பொருளற்றபேச்சு	பொருளற்றபேச்சு poruḷaṟṟapēccu, பெ. (n.) கொச்சைப்பேச்சு; meaningless talk. [பொருள்+அற்ற + பேச்சு]
பொருளறை	பொருளறை poruḷaṟai, பெ. (n.) கருவூல அறை; treasury. "பெரும் பொருளறையுட்பட்ட ஆணிப்பொன்" (திருவாலவா.35.24); [பொருள்+அறை]
பொருளன்	பொருளன் poruḷaṉ, பெ. (n.) பரம்பொருள்: ultimate reality. பொருளன் புனிதன் (சிலப், 10, 174); [பொருள் → பொருளன்]
பொருளாக்கம்	பொருளாக்கம் poruḷākkam, பெ. (n.) பொருள்தேடுதல்; earn money. [பொருள்+ஆக்கம்]
பொருளாகுபெயர்	பொருளாகுபெயர் boruḷākubeyar, பெ. (n.) முதற்பொருளின் பெயர் அதன் சினைக்காகும் ஆகுபெயர் (நன். 290);; metonymy, where the whole is put for its part. [பொருள்+ஆகுபெயர்]

பொருளாசை	பொருளாசை poruḷācai, பெ. (n.) பணம் முதலானவற்றின் மீதான நசை; covetousness, avarice. [பொருள்+ஆசை]
பொருளாள்	பொருளாள் poruḷāḷ, பெ. (n.) இல்லாள் (மனைவி);; wife, as one's property. பிறன் பொருளாட் பெட்டொழுகும் பேதைமை (குறள், 141); [பொருள்+ஆள்] ஆள் பெண்பாலீறு. கணவனின் பெருமைக்குக் கரணியமாய் இருத்தலின் மனைவி பொருளாள் எனப்பட்டாள். பொருளல்லவற்றைப் பொருளாகச் செய்யும் பொருளல்ல தில்லை பொருள் எனுங்குறட்பா ஈண்டு நோக்கற்பாற்று.
பொருளாளர்	பொருளாளர் poruḷāḷar, பெ. (n.) காசாளர்; Cashier. [பொருள்+ஆள்+அர்]
பொருளானந்தம்	பொருளானந்தம் poruḷāṉandam, பெ. (n.) இறை ச் சி யி னும் புகழ் ச் சி யி னும் , உவமையினும் பிறவற்றினும் ஊறுபயப்பப் பாடும் 'ஆனந்தக் குற்றம் (யாப்.வி.பக்.519); a defect in composition of iraicci, eulogy, simile, etc., [பொருள்+SKi anta-ad. த. ஆனந்தம்]
பொருளிசையந்தாதி	பொருளிசையந்தாதி poruḷisaiyandāti, பெ. (n.) ஒசையாலன்றிப் பொருளால் வரும் ஈறு தொடங்கித் தொடை(ஈடு.1, 6, 2 ஜி);. variety of andadi-t-todai in which the repetition of the ending is confined to mere sense and has no reference to word of sound, opp to iyal-ical-y-andādi. [பொருளிசை+ அந்தாதி] [SK! anta+ādi த. அந்தாதி]
பொருளியல்	பொருளியல் poruḷiyal, பெ. (n.) அகப்பொருள் பாடலடங்கிய ஒரு நூல் (களவியற்.);; ananthology of poems On'agapporul. [பொருள்+இயல்]
பொருளியல்புரைத்தல்	பொருளியல்புரைத்தல் poruḷiyalpuraittal, பெ. (n.) எடுத்துக்கொண்ட பொருளின் இயல்பை உரைத்தல்; indication of the subject matter of a treatise. [பொருள்+இயல்பு + உரைத்தல்]
பொருளிலக்கணம்	பொருளிலக்கணம் poruḷilakkaṇam, பெ.(n.) அகம் புறம் முதலியவற்றைக் கூறும் இலக்கண நூல்(வின்.);; grammar dealing with agam puram, etc. [பொருள்+இலக்கணம்]

பொருளின்செல்வி	பொருளின்செல்வி poruḷiṉcelvi, பெ. (n.) திருமகள் (பிங்.);; lakshmi, as goddess of Wealth. [பொருள் → பொருளின் + செல்வி]
பொருளின்பம்	பொருளின்பம் poruḷiṉpam, பெ. (n.) பொருட்சுவை பார்க்க;see poruɯt-cuval (இலக். வி. 635, உரை); [பொருள்+இன்பம்]
பொல்லாங்கன்	பொல்லாங்கன் pollāṅgaṉ, பெ. (n.) குறும்புக்காரன் (யாழ்.அக.);; misehievous perSon. [பொல்லாங்கு → பொல்லாங்கன்]
பொல்லாங்குக்காரன்	பொல்லாங்குக்காரன் pollāṅgukkāraṉ, பெ.(n.) தீங்கிழைப்பவன்; bad egg, ill-wisher. [பொல்லாங்கு+காரன்] 'காரன்' உடைமை பற்றிய ஆண்பாவிறு.
பொல்லாங்கெண்ணம்	பொல்லாங்கெண்ணம் pollāṅgeṇṇam, பெ. (n.) தீயஎண்ணம் ill - will. [பொல்லாங்கு+எண்ணம்]
பொல்லாங்குச் செயல்	பொல்லாங்குச் செயல் pollāṅgucceyal, பெ. (n.) கெடுசெயல்; mal practice. [பொல்லாங்கு + செயல்]
பொல்லாங்குத்திட்டு	பொல்லாங்குத்திட்டு pollāṅguttiṭṭu, பெ. (n.) வசைமொழி; evil-speaking. [பொல்லாங்கு + திட்டு]
பொல்லாங்குத்தீக்குறி	பொல்லாங்குத்தீக்குறி pollāṅguttīkkuṟi, பெ. (n.) பொல்லாங்குஅறிகுறி; fore boding. [பொல்லாங்கு + அறிகுறி]
பொல்லாச்செயல்	பொல்லாச்செயல் pollācceyal, பெ. (n.) பொல்லாங்குசெயல் பார்க்க;see polanku-cCayal. [பொல்லாங்கு + செயல்]

பொல்லாதவன்	பொல்லாதவன் pollātavaṉ, பெ. (n.) தீங்காளன் (போக்கிரி);. rascal. [பொல்லாங்கு + செயல்] பொல்லாதவன் pollātavaṉ, பெ. (n.) 1. தீயவன்; bad, wicked man. 2. கடுமையானவன்; rude, rough man. [பொல் → பொல்லாதவன்]
பொருளுபதை	பொருளுபதை boruḷubadai, பெ. (n.) அ மை ச் சர் மு. த லியோரை அரசன் தெரிந்தெடுத் தற்குரியதேர்திறம் நான்கனுள் வேற்றரசனிடம் அதிகப்பொருள் பெறலாமென்று கூறுவித்துத் தேர்வு செய்யும் முறை (குறள்,501, உரை);; testing a minister's or officer's loyalty by throwing him into circumstances in which he is tempted by tales of prospective prosperity under another sovereign, one of four ubadai, q.v [பொருள் + Skt. upadhā- த.உபதை]
பொருளுரை	பொருளுரை poruḷurai, பெ. (n.) 1. மெய்யுரை; truthful or unfailing Word. 'பொய்யுரையே யன்று பொருளுரையே (சிலப்,9,18);. 2. பயனுடைய சொல்; useful word or speech. " ஓர் பொருளுரை, கேளிதென்றான்" (சிவக.1123); 3. புகழுரை reputation பொருளுரையிழந்து.....நானுத் துறந்தேன் (மணிமே.2.40.); 4. மந்திரம்; mantra. 'பொருளுரை பெற்று வந்தான் (சீவக.1723.); [பொருள்+உரை]
பொருளுரையாள்ர்	பொருளுரையாள்ர் poruḷuraiyāḷr, பெ, (n.) சான்றோர்; wise men, sages. பொருளுரையாளர் நச்சுக் கொன்றேற்கு (சிலப்.16,65); [பொருளுரை ஆளர்]
பொருளுவமை	பொருளுவமை poruḷuvamai, பெ. (n.) பொருளின் தன்மையை உவமித்துக் கூறும் அணிவகை (யாழ்.அக.);;(rhet); a kind of simile in which the qualities of two things are compared.
பொருனை	பொருனை poruṉai, பெ. (n.) பொருநை பார்க்க;see porupal. அலைதீர்ப் பொருனை நதிமுகத்தும் (திருவாலவா. திருநாட்டுச்.9);. [பொருநை → பொருனை]
பொரேரெனல்	பொரேரெனல் porēreṉal, பெ. (n.) சடுதிக்குறிப்பு; onom, expr. signifyit suddenness. 'வண்டு பொரேரென வெ (பரிபா.பக்.166,30); [பொரேர் + எனல்]

பொல்	பொல் pol, பெ. (n.) பொல்லு பார்க்க; pollu. க.பொல் [புல்→பொல்]
பொல்லது	பொல்லது polladu, பெ. (n.) பொல்லாதுவி பார்க்க; see polidu. நல்லது பொல்லது. [பொல்லாது → பொல்லது] பொல்லது polladu, பெ. (n.) உடல் முதலியன கேடுற்றநிலை; emaciation; thinness as of body; spoilt condition. "நீஇப்படிப் பொல்லாதயிருப்பானேனென்ன, நாம் நோயாய்க் கிடந்தோம் கண்டிரேயென்று" (சங்கற்பநி, 205.உரை);
பொல்லம்	பொல்லம் pollam, பெ. (n.) 1. தைக் (திவா.);; stitching. 2. இணைக்கை (பிங்.); joining as in tailoring or in carpentr. 3. சேர்த்துத் தைக்க உதவும் சிறுதுண் (யாழ்ப்);; piece, division, strip, used in pat;work. [புல்→பொல்→பொல்லம்]
பொல்லம்பொத்து-தல்	பொல்லம்பொத்து-தல் pollamboddudal, செ.குன்றாவி. (v.t.) கிழிந்த துணியி;இரண்டு தலையையுங்கூட்டித் தைத்தல்; sew together, as two pieces of cloth. 'பொல்லப் பொத்திய பொதியுறு போர்வை (பொருந.8); [பொல்லம் + பொத்து-]
பொல்லர்	பொல்லர் pollar, பெ. (n.) 1. தையற்கார(பிங்.);; tailors, as sewers. 2. தோல்வினைஞ; leather workers, shoe makers. [புல்→ பொல் → பொல்லர்]
பொல்லா	பொல்லா pollā, பெ.எ (adj) 1. தீமையான; bad, vicious, evil, wicked. "பொல்லாக், கனாக்கண்டார் (சீவக.2173); 2. கடுமையான; severe, intense. "பொல்லாத மருந்துக. பொல்ல. ம. பொல்லா [புல்→பொல்→பொல் + ஆ] 'ஆ' - எம.இ.

பொல்லாக்காட்சி	பொல்லாக்காட்சி pollākkāṭci, பெ.(n.) மயக்கவறிவு; confused knowledge, bewilderment. "வெஃகல் வெகுளல் பொல்லாக் காட்சியென்று (மணிமே.30.71); [பொல் + ஆ + காட்சி] ஆ- எம.இ.
பொல்லாக்காலம்	பொல்லாக்காலம் pollākkālam, பெ.(n.) கெட்டகாலம்; evil or impropities time. [பொல் + ஆ + காலம்] ஆ- எ. ம.இ.
பொல்லாக் குறும்பு	பொல்லாக் குறும்பு pollākkuṟumbu, பெ. (n.) தீமையுடைய சிற்றரண் dangerous small port. 'பொல்லாக் குறும்பும் போகுதற் கருமையின்' (பெருங். 1:54:50); [பொல் + ஆ + குறும்பு] 'ஆ' – எ.ம.இ.
பொல்லாங்கு	பொல்லாங்கு pollāṅgu, பெ. (n.) 1. தீது evil vice, vileness. "பொல்லாங்கென்பவை யெல்லாந் தவிர் (கொன்றைவே,); 2. குற்றம் (பிங்,); defect, fault. மாணவகன் பொல்லாங் குரைக்க (பெரியபு. சண்டேகர.40);, 3. ஈனம் (யாழ்.அக.);; deficiency, degradation. 4. கேடு(வின்.);; ruin, injury, destruction. 5. மறதி (சூடா);; forgetfulness. [பொல்லா→ பொல்லாங்கு]
பொல்லாங்குச்ச ொல்	பொல்லாங்குச்சொல் pollāṅguccol, Qu, (n.) தீமொழி; evil word. [பொல்லாங்கு + சொல்]
பொல்லாச்சாம்பற் றரை	பொல்லாச்சாம்பற்றரை pollāccāmbaṟṟarai, பெ. (n.) கட்டடத்திற்குத் தகுதியில்லாத தரைவகை, building purposes. உவர்த்தரை ஈளைத்தரை பொல்லாச்சாம்பற்றரை (சிலப்.394 உரை, பக்.114);. [பொல்+ஆ+ சாம்பல் + தரை] 'ஆ' – எ.ம.இ.

பொல்லாத்தனம்	பொல்லாத்தனம் pollāttaṉam, பெ. (n.) தீமை விளைவிக்கும் குணம்; wickedness. 'என்னிடமே உன் பொல்லாத்தனத்தைக் காட்டுகிறாயே!" [பொல் + ஆ +தனம்] ஆ' – எ.ம.இ.
பொல்லாத	பொல்லாத pollāta, பெ.எ. (adj.) பொல்லா பார்க்க; see pol. 'பொல்லாத சமணரொடு (தேவா.4.12.10);. [பொல் → பொல்லாத] பொல்+ஆ+த்+அ. 'ஆ' எ.ம.இ. 'த்'- இ.கா. இடைநிலை 'அ'- பெ.எ. ஈறு.
பொல்லாதகிரம்ம்	பொல்லாதகிரம்ம் pollātagiramm, பெ. (n.) தீயதொழில்; evil dealing. [பொல்→ பொல்லாத + skt.grama.த.கிரமம்]
பொல்லாது	பொல்லாது pollātu, பெ. (n.) தீயது; vice evil. பெடை யொ டு புணர்வு விரும் பல் பொல்லாதெனவும் (பெருங்மகத.2.168); [பொல் → பொல்லாது]
பொல்லாநிலம்	பொல்லாநிலம் pollānilam, பெ. (n.) சேற்றுநிலம் (பிங்.);; land full of mire. [பொல்→ பொல்லா+நிலம்] பொல்லாநிலம் pollānilam, பெ. (n.) இடுகாடு: cremation ground. "உங்களைப் பொல்லா நிலத்திலேயிடுவதற்கு முன்னம்" (திவ். திருப்பல். பு, வ்யா. பக். 50);

பொல்லாப்பு	பொல்லாப்பு pollāppu, பெ. (n.) 1. பொல்லாங்கு(வின்); பார்க்க; see polangu 1. 2. மனக்குறை; grievance. 'பொல்லாப்பென் மேலுண்டோ மன்மதா (குற்றா, குற33,); 3. துன்பம்; trouble. 'ஒருவன் தனக்குப் பொல்லாப்பு வேண்டின் (நான்மணி, 17:உரை); [பொல்→ பொல்லாப்பு] பொல்லாப்பு pollāppu, பெ. (n.) மறுப்பு; bobjection. இக்சாணிக்குப் பொல்லாப்புச் சொல்லில்" (புதுக் கல். 327);
பொல்லாமணி	பொல்லாமணி pollāmaṇi, பெ. (n.) 1. துளையிடப் பெறாத மணி; gem which has not been bored. 2. குற்றமற்ற மணி(வின்.);; flawless gem. 3. மாசற்ற பரம்பொருள்; god, as immaculate. என் பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே (திருவாச.271.); [பொல் → பொல்லா + மணி]
பொல்லாமை	பொல்லாமை pollāmai, பெ. (n.) 1. தீது; evil. ill, vileness. 2. குற்றம்; fault, defect. வீணை பொல்லாமை....இது (சீவக.717);. [பொல் → பொல்லா→ பொல்லாமை]
பொல்லாவாறு	பொல்லாவாறு pollāvāṟu, பெ. (n.) தீச்செயல்; evil course of conduct. "பொல்லாவாறு செயப்புரியாது (தேவா.602:7); [பொல்→ பொல்லா + ஆறு→ பொல்லாவறு]
பொல்லான்	பொல்லான் pollāṉ, பெ. (n.) 1. தீயவன்; wicked man. வேடரென்னும் பொல்லார்க்கு (வெங்கைக்கோ.101.); 2. அறிவிலி; ignorant person. பேதைநீ பெரிதும் பொல்லாய் (சீவக.269); [பொல் → பொல்லா→ பொல்லான்]

பொல்லான்'	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;
பொல்லு-தல்	பொல்லு-தல் polludal, செகுன்றா.வி (v.t.) பொள்ளு பார்க்க;பொல்லாப் பிள்ளையார்; See polju. [புல்→ பொல்→பொல்லு]
பொல்லு	பொல்லு pollu, பெ. (n.) பதர்(வின்);; empty glume or husk of grain. [புல்→ பொல் → பொல்லு] பொல்லு pollu, பெ. (n.) 1. தடி(யாழ்.அக);; walking stick, cane. 2. ஊன்றுகோல், prop. [புல்→பொல் → பொல்லு]
பொலங்கலம்	பொலங்கலம் polaṅgalam, பெ. (n.) பொன்னணிகலன்; gold jewel. 'பொலங்கலநந்த (ஐங்குறு.316.); [புல்→ பொல் → பொலம் + கலம்]
பொலங்கா	பொலங்கா polaṅgā, பெ. (n.) இந்திரனுடைய சோலை; grove of indra. அரும்பொலங் கா வைந்தால் (தக்கயாகப்,71.); [பொலம் +கா]
பொலந்தும்பை	பொலந்தும்பை polandumbai, பெ. (n.) பொன்னானியன்ற் தும்பை; Tumpa-which made by gold. 'பொலந்தும்பைக் கழற்பாண்டிற் (புறநா.97); [பொலம் +தும்பை]

பொல்பொலவெனல்	பொல்பொலவெனல் polpolaveṉal, பெ. (n.) Expr singnifying crumbling, as of earth (ஆ); looseness
பொலம்	பொலம் polam, பெ. (n.) 1. பொன், gold. 'பொலம்பூண் வேந்தர் (பதிற்றுப்.64); 2. அழகு(திவா.);; beauty, fairness. 'பொலந்தேர்ப் பொறைய (பதிற்றுப்.84,6.); 3. அணிகலம் jewel. 4. பொன்னிறம்(வின்);; gold colour. [புல் → பொல் → பொலம்] பொலம் polam, பெ. (n.) பொல்லாங்கு(வின்.); badness, evil. [பொல்→ பொல்லாம்(→ பொல்லாங்குபொல்லாம் → பொல்லாப்பு. பொல்லாம் → பொலம்]
பொலம்புள்	பொலம்புள் polambuḷ, பெ. (n.) பொன்வாய்ப்புள் பார்க்க;see perviyp-pu. கயல்கொள் பொலம்புள் (பெருங்வத்தவ:269); kingfisher. [பொலம் + புள்]
பொலன்	பொலன் polaṉ, பெ. (n.) பொலம் பார்க்க; see polam. 'பொலன் கழற்காற்பொடி' (கம்பராகுலமுறை.29); [பொலம் → பொலன்]
பொழக்கடை	பொழக்கடை poḻkkaḍai, பெ. (n.) கொல்லைப்புறம்; backyard. [புழைக்கடை → பொழக்கடை]
பொலன்காலா	பொலன்காலா polaṉkālā, பெ. (n.) ஆறடி நீளம் வளரக் கூடியதும், மின்னும் பசிய நிறமுள்ளதுமான கடல் மீன்வகை; mango - fish, silvery green, attaining 6 ft in length, polynemus tetradactylus. [பொலன் + காலா]

பொலா	பொலா polā, பெ. (n.) ஊன்; flesh. [புலால்→ பொலா]
பொலி'-தல்	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;
பொலி-தல்	பொலி-தல் polidal, செ. குன்றாவி. (v.t.) புணர்தல்; to cover, as bull or ram; to capulate. 'பொலிகாளை' [புல்→பொல்→ பொலி]

பொலி	பொலி poli, பெ. (n.) 1. தூற்றாநெற்குவியல். (யாழ்ப்.);; heap of unwinnowed grain. 2.தூற்றியநெல்; winnowed paddy. 3. விளைவின் அளவு; out-turn. அந்த வயல் என்ன பொலி காணும்?" 4. தவசமாகக் (தானியம்); கொடுக்கும் வட்டி.(இ.வ.); interest paid in kind. 5. களத்தில் நெல்லளக்கும் போது முதல் மரக்காலுக்கு மங்கலமாக வழங்கும் பெயர்;(இ.வ.); a term for the first marakkâl, of grain measured at the threshing floor. 6. முடிதிருத்துவோன் கொங்கு வேளாளரில் இறந்தவரெலும்பை மூன்றா நாள் நீரிலிட்டுப் பகமரத்திற்கு பால்வார்க்கும் போது வழங்கும் நற்சொல் (G.TP.D.I.105);; exclamation by a barber on the third day of a funeral, as he pours milk at the foot of a green tree after throwing the bones of the deceased in water, a custom among the kongu vēlālās. 7. புணர்ச்சி; covering, as of animals (கொ.வ.); [புல்→பொல்→ பொலி] பொலி poli, பெ. (n.) இரண்டு நிலத்திற்கு இடையில் உள்ள வரப்பு
பொலிஎருது	பொலிஎருது polierudu, பெ. (n.) பொலியெருது பார்க்க;see pollearutu. [பொலி + எருது]
பொலிக்கட்டை	பொலிக்கட்டை polikkaṭṭai, பெ.(n.) பொலியெருதுகளைக் கட்டும் மரக்கட்டை (யாழ்.அக.);; stock to which the leading ox in threshing is tied. [பொலி + கட்டை]
பொலிக்கந்து	பொலிக்கந்து polikkandu, பெ. (n.) துற்றியபின் களத்திற் கிடக்கும் நெற் கலந்த பதர்(வின்);; chaff containing some grain, left on the threshing-floor after winnowing. [பொலி + கந்து = பதர்]
பொலிக்குறிப்பு	பொலிக்குறிப்பு polikkuṟippu, பெ. (n.) கதிரடித்துக் குவித்த நெற்பட்டடைக் கணக்கு(R.T.);; memorandum of the heaps of corn on a threshing-floor. [பொலி + குறிப்பு]

பொலிக்கெடி	பொலிக்கெடி polikkeḍi, பெ. (n.) வைக்கோல் (யாழ்.அக);; straw. [பொலி + கெடி]
பொலிகடா	பொலிகடா poligaṭā, பெ. (n.) 1. பொலியெருது (வின்); பார்க்க;see polyerudu. 2. பொலியாடு; ram or he-goat kept for covering (W.);. 3. தன்மனம் போனபடி திரியும் தடியன்(இ.வ.);, rake, reckless person who leads a loose life. [பொலி+கடா]
பொலிகாளை	பொலிகாளை polikāḷai, பெ.(n.) பொலியெருது பார்க்க;1. see polikāḷai. [பொலி + காளை]
பொலிசுடறு-தல்	பொலிசுடறு-தல் polisuḍaṟudal, செ.கு.வி. (v.i.) அறுவடை முடிவிற் களத்தே மகிழ்ச்சிக் குறியாகவும் பண்ணையார்க்கு வாழ்த்தாகவும் பாடிப் பொலியோ பொலி என்று கூவுதல்(வின்.);; to shout poli-y-6-poli in joy and as a blessing to a landlord when the year's harvest is over. [பொலி + கூறு-தல்]
பொலிகை	பொலிகை poligai, பெ. (n.) பொலிசை(s.i.i a 55. 8); பார்க்க;see possai. [பொலிசை→ பொலிகை]
பொலிச்சல்	பொலிச்சல் policcal, பெ. (n.) புணர்ச்சி(.இ.வ.);; covering, especially among animals.
பொலிச்சற்காளை	பொலிச்சற்காளை policcaṟkāḷai, பெ. (n.) பொலியெருது 1 பார்க்க;see poss-y-erudu. [பொலிச்சல் + காளை]
பொலிசை	பொலிசை polisai, பெ. (n.) 1. ஊதியம்; gain, profit. பொன் பெற்ற பொலிசை பெற்றார் பிணையனார்' (சீவக. 2546); 2. வட்டி; nterest, especially in kind. பொலிசைக்குக் கொண்ட ஊரும்' (si i, 82); [பொலி→ பொலிசை]
பொலிசையூட்டு-தல்	பொலிசையூட்டு-தல் polisaiyūṭṭudal, செ.கு.வி. (v.i.) வட்டி செலுத்துதல்; to pay intereSt. [பொலிசை + ஊட்டு-]

பொலிசையூட்டு	பொலிசையூட்டு polisaiyūṭṭu, பெ. (n.) வட்டி பெறுகை; earning interest. பொலிசை யூட்டுக்கு. வைத்த காசு (si 11, 121); [பொலிசை + ஊட்டு]
பொலிதள்ளி	பொலிதள்ளி polidaḷḷi, பெ. (n.) களத்திலே நெல்லை அளக்கும்போது அதனைக் குவித்துத் தரும் சிற்றூர் ஆள்(இ.வ.); village Servant who assists in measuring paddy, especially by showing it within easy reach of the marakkal. [பொலி+தள்→தள்ளி] இ. வி. மு. ஈறு.
பொலிதுற்று-தல்	பொலிதுற்று-தல் polidurṟudal, செ. குன்றாவி, (v.t.) களத்தில் நெல்லைப் பதர்போகக் காற்றில் தூற்றுதல்; to separate grains from chaff by winnowing. [பொலி + துற்று-]
பொலிநடையன்	பொலிநடையன் polinaḍaiyaṉ, பெ. (n.) பொலியெருது, 2. (யாழ்.அக); பார்க்க; see poli-y-erudu.
பொலிப்பாட்டு	பொலிப்பாட்டு polippāṭṭu, பெ. (n.) 1. அறுவடைமுடிவிற் களத்தே தலைவனை வாழ்த்தி உழவர் பாடும் பாட்டு (இ.வ.);. song sung by farmers in the threshing floor in praise of the landlord at the end of a harvest. 2. கடுமையான வசை; strong invective. பொலிப்பாட்டுப் பாடப் புகுந்தாள். (விறலி விடு. 785); [பொலி + பாட்டு]
பொலிப்பாடு	பொலிப்பாடு polippāṭu, பெ. (n.) பொலிகடா,2. பார்க்க; see pol-kada. பொலிப்பாட்டைப் போலே புறப்பட்டாள் (விறலிவிடு. 785); [பொலிப்பு+ஆடு→ பொலிப்பாடு]
பொலிப்பாய்	பொலிப்பாய் polippāy, வி.எ. (adv.) மெதுவாய் (இ.வ.);; gently. [பொலிப்பு + ஆ-]
பொலிப்பு	பொலிப்பு polippu, பெ. (n.) புணர்ச்சி; act of covering, especially by a bull. [பொல்→ பொலி→ பொலிப்பு]

பொலிப்புக்கடா	பொலிப்புக்கடா polippukkaṭā, பெ. (n.) பொலிகடா, 1. பார்க்க;see poli-kadā1. பொலிப்புக் கடாவின் கொழுப்பு' (விறலிவிடு. 632.); [பொலி→ பொலிப்பு + கடா]
பொலிபாடுதல்	பொலிபாடுதல் polipāṭudal, பெ. (n,) 1. களத்திற் சூடடிக்கும் போது உழவர் பாட்டுப்பாடுகை (சிலப்._10, 137, உரை);; singing by farmers in the threshing-floor when cattle are being led to tread the sheaves. 2. பொலிப்பாட்டுப் பாடுகை (இ.வ.);: singing of poli-p-pâttu. [பொலி + பாடுதல்]
பொலிபொலியெனல்	பொலிபொலியெனல் boliboliyeṉal, பெ. (n.) சூட்டடியிற் பிணையல் மாடுகளை ஒட்டும் போது உழவரிடும் ஒலிக்குறிப்பு (வின்.);; redupl of பொல் expressior shouted to urge bullocks in treading ou! grain. [பொலி பொலி + எனல்]
பொலிமதம்	பொலிமதம் polimadam, பெ. (n.) 1. நண்டு; crab. 2, ஆண்குறி; penis.
பொலிமுறைநாகு	பொலிமுறைநாகு polimuṟaināku, பெ. (n.) பொலியக்கூடிய பக்குவமுள்ள கிடாரி (SLI.iv.102);; heifer fit for covering. [பொலி+முறை + நாகு]
பொலியளவு	பொலியளவு poliyaḷavu, பெ. (n.) களத்திற் சூடடித்தவுடன் தாராளமாக அளக்கும் நெல்லளவு; over measure, liberal measuring of grain on a threshing floor. [பொலி+அளவு]
பொலியாடு	பொலியாடு poliyāṭu, பெ. (n.) பொலிகடர் பார்க்க;see polikata. [பொலி+ஆடு]
பொலியூட்டு	பொலியூட்டு poliyūṭṭu, பெ. (n.) பொலிசையூட்டு (sii, 84, 88); பார்க்க; see policaiyōṭu. [பொலி + ஊட்டு]

பொலியெருது	பொலியெருது poliyerudu, பெ. (n.) 1. ஆக்களைச் சினையாக்குதற் பொருட்டு வளர்க்கப்படும் காளை (பிங்);; bull kept for covering. கொடிய பொலியெருதை யிருமூக்கிலும் கயிறொன்று கோத்து (அறப். சத. 42); 2. களத்துப் பிணையல் மாடுகளில் முதற்செல்லுங்கடா(வின்);; the leading ox in treading out grain on a threshing - floor. (w.); 3. உழவுக்காளை; breeding bull. [பொலி + எருது]
பொலிவீசு-தல்	பொலிவீசு-தல் polivīcudal, செகுன்றாவி. (v.t.) களத்தில் நெல்லைப் பதர்போக வீசுதல் (இ.வ.);; to winnow the heap of grain on a threshing floor. [பொலி + வீசு-]
பொலிவிடு	பொலிவிடு polividu, பெ. (n.) கோயிற் செலவு சுட்டு விடப்படும் சிற்றூர்; village given as an endowment for temple expenses. "பொலி வீடாகப் ..... புத்தூர் என்கிற கிராமத்தை ஸ்மர்ப்பித்தான் (கோயிலொ. 125); [பொலி + விடு → விடு]
பொலிவு	பொலிவு polivu, பெ. (n.) 1. முகமலர்ச்சி; brightness or bloom of countennance. 2. தோற்றப் பொலிவு; grandness of appearance, as from dress. கோலம் பொலிவு காட்டிய கொள்கையும் திருவாச 2, 30) 3. அழகு (அக.நி.);; beauty, splendour, lustre. 'பொன்னரைச் சீரையின் பொலிவும் நோக்கினான்' (கம்பரா. நகர்நீங்கு. 162); 4. செழிப்பு; prosperity. 5. பருமை(வின்.);; largeness. 6. மிகுதி (அக.நி.); ; fullness, abundance, copiousness. புண்ணியந்தோன்றி மேன்மேல் வளர்வதன் பொலிவு போல்வார்' (பெரியபு. கண்ணப்ப. 42, 7. எழுச்சி (பிங்);; height, loftiness. 8. பொன் (அக.நி.); gold. 9. வெறுந்தோற்றம்(யாழ்ப்.);; speciousness, plausibility, (j); 10, புணர்ச்சி (கொ.வ.);; covering, among animals. [பொல் + பொலி + பொலிவு]
பொலிவு மங்கலம்	பொலிவு மங்கலம் polivumaṅgalam, பெ. (n.) மன்னவன் மகிழப் பிறந்த ஆண் குழந்தையைப் பலரும் கொண்டாடுதலைக் கூறும் புறத்துறை (பு.வெ.9, 23); (purap.); theme describing the public celebrations on the birth of a prince. [பொலிவு + மங்கலம்]

பொலிவேடு	பொலிவேடு polivēṭu, பெ. (n.) பொலிவிடு பார்க்க;see polividu. கொடியாலத்தைப் பொலிவேட்டுக் கிராமமாகச் சமர்ப்பித்தான்' (கோயிலொ. 125,); [பொலிவிடு → பொலிவேடு]
பொலிவொழுங்கு	பொலிவொழுங்கு polivoḻuṅgu, பெ. (n.) செவ்வொழுங்கு; good order. [பொலிவு + ஒழுங்கு]
பொலுகு-தல்	பொலுகு-தல் polugudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. அதிகப்படுதல்; to increast, enlarge, as a sore; to spread, as an eruption. 2. நீரொழுகுதல் (சங்.அக.);; to flow, drip, as Water. தெ. பொலசு [பொலி + பொலிகு + பொலுகு]
பொலுபொனல்	பொலுபொனல் bolubonal, பெ. (n.) onom ecpr signifying falling loosely or quickly (ஆ); நொறுங்கற்குறிப்பு; crumbling, as of earth. [பொலுபொலு + எனல்]
பொழி - தல்	பொழி - தல் poḻidal, செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பெய்தல்; to pour forth, shower, as rain. 'கழிந்தது பொழிந்தென வான்கண் மாறினும் (புறநா.203); 2. மிகச் செலுத்துதல்; to discharge in abundance. இளங்கோளரி பொழிந்தான் (கம்பரா.நிகும்பலை.118); 3. தாராளமாய்க் கொடுத்தல் (கடா.);; to give liberally. 4. தட்டுத் தடங்கலின்றிப் பேசுதல்; to pour forth a torrent of eloquence. அவன் அவையில் நின்று பொழிகிறான்; [பொய் → பொயி→ பொழி]

பொழி'-தல்	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;
பொழி'	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;
பொழிகணை	பொழிகணை poḻigaṇai, பெ. (n.) தொடர்ந்து எய்கின்ற அம்பு; pour down or shaft. 'கலிப்பிணிக் கறைத்தோல் பொழிகணை உதைப்பு (அகநா.24); [பொழி + கனை]

பொழிப்பு	பொழிப்பு poḻippu, பெ.(n.) 1. பொழிப்புரை பார்க்க;see polippurai. 'பொழிப்பகல நுட்ப நூலெச்சம் (நாலடி,319);. 2. நூற்பதிகம்; argument of a poem or treatise. சுந்தரர் விளையாடற்குச் சொல்லிய தமிழ்ப்பொழிப் பாம் (திருவாலவா.பதிகம்.11.); 3. குறிப்பு; clue hint, short direction. 'பொழிப்புக் காட்டினான் (W.);, 4. ஊகித்தல்; inference from appearances or circumstances. 5. பொழிப்புத் தொடை பார்க்க;see posippu-t-toddai. 'பொழிப்பு மொரூஉவுஞ் செந்தொடை மரபும் (தொல்.பொ.402); [புல் → பொல் → பொலி (திரள்); → பொழி → பொழிப்பு]
பொழிப்புத்திரட்டு-தல்	பொழிப்புத்திரட்டு-தல் poḻippuddiraṭṭudal, செ.கு.வி. (v.i.) பிண்டப் பொருள் கூறுதல்; to give the substance, as of a passage. 'கருத்துரைத்துக் கண்ணழித்துப் பொழிப்புத் திரட்டியகலங்கூறல் (இறைகள.1.13); [பொழிப்பு + திரட்டு→தல்]
பொழிப்புத்தொடை	பொழிப்புத்தொடை poḻipputtoḍai, பெ.(n.) அளவடியுள் முதற்சீர்க்கண்ணும் மூன்றாஞ் சீர்க் கண்ணும் மோனை முதலாயின வரத் தொடுப்பது (இலக்.வி.723.); (pros.); versification in which there is monal, etc. in the first and third feet of a four-foot line. [பொழிப்பு + தொடை]
பொழிப்புப்பொழிப்பாய்ப் பேசு-தல்	பொழிப்புப்பொழிப்பாய்ப் பேசு-தல் poḻippuppoḻippāyppēcudal, செ.குன்றாவி (v.t.) 1. வகைப்பொருள் உள்ளடங்கப் பேசுதல்; to speak sarcastically. 2. சுருங்கக் கூறுதல் (வின்.);; to give a brief outline. [பொழிப்பு → பொழிப்பாய் + பேசு]
பொழிப்புரை	பொழிப்புரை poḻippurai, பெ. (n.) பொருளைத் திரட்டிக் கூறும் உரை. (பிங்);; a commentry which paraphrases a text or summarises, its Substance. [பொழிப்பு + உரை]

பொழில்	பொழில் poḻil, பெ.(n.) 1. பெருமை (பிங்.);; greatness, largencess. 2. சோலை (பிங்.);; park, grove, forest. காவதப் பொழிற் கப்புறம் (கம்பரா. வனம்புகு, 32); 3. பூந்தோட்டம் (திவா.);. flower garden, pleasure-garden. அணிமலர்ப் பூம்பொழிலகவயின் (மணிமே.பதி.38.); 4. மண்ணுலகம்; earth. 'பொழில் காவலன் (பு.வெ.6.6); 5. உலகம்; world. நல்கித்தான் காத்தளிக்கம் பொழிலேழும் (திவ்.திருவாய், 1,4,5.); 6. நாடு (சூடா.);; country, district. 7. நாட்டின் கூறு; division of a country. நாவலந்தண்பொழில் (பெரும்பாண்.465); [புல் → பொல் → பொலி → பொழி + பொழில்]
பொழிலகம்	பொழிலகம் poḻilagam, பெ. (n.) பொழில், 3.பார்க்க;see polilakam. 'அணிமலர் பூம்பொழிலகவையின் (மணி.பதி.38.); [பொழில் + அகம்]
பொழிவு	பொழிவு poḻivu, பெ. (n.) 1. பொழிகை; flowing, raining. "பொழிவொழியாப் பூஞ்சோலை (பெரியபு. திருநாளைப்.3); 2.நிறை (வின்.);; atubence. 3. பெருகுதல் (or);, increase, as of revenue. 4,ஊதியம்; profit, advantage. [பொழி + பொழிவு]
பொழிற்பாயல்	பொழிற்பாயல் poḻiṟpāyal, பெ. (n.) சோலையிடத்துப் படுக்கை; bed in park. ஆராக் காம மலர்பொழிற் பாயல் (பரிபா.8.40.); [பொழில் + பாயல்]
பொழுசாய்-தல்	பொழுசாய்-தல் poḻucāytal, பெ. (n.) பொழுது சாய்தல்; Sunset. [பொழுது → பொழுச் + சாய் - தல்]

பொழுதறுதி	பொழுதறுதி poḻudaṟudi, பெ. (n.) கதிரவன் மறையும் வேளை; time of sunset. பொழுதறுதி poḻudaṟudi, முழுநாளும், (கொ.வ) whole day. பொழுதறுதி வேலை செய்ததேன் [பொழுது + அறுதி]
பொழுதிருக்க	பொழுதிருக்க poḻudirukka, வி.எ. (adv) கதிரவன் மறைவதற்கு முன்; just before sunset, while it is still day. 'பொழுதிருக்க வந்தேன்' [பொழுது + இரு → இருக்க]
பொழுதிற்கூடல்	பொழுதிற்கூடல் poḻudiṟāṭal, பெ. (n.) பொழுதொடுபுணர்தல் (சூடா.); பார்க்க;see polutodupunantal. [பொழுது → பொழுதில் + கூடல்]
பொழுதிறங்கு-தல்	பொழுதிறங்கு-தல் poḻudiṟaṅgudal, பெ. (n.) கதிரவன் மறையும்நேரம் sunset. [பொழுது + இறங்குதல்]
பொழுது	பொழுது poḻudu, பெ. (n.) 1. காலம்; time. 'இகல்வெல்லும் வேந்தர்க்கு வேண்டும் பொழுது (குறள்,481.); 2. தக்கசமயம்; oppurtunity. 3. வாழ்நாள்; lifetime. 'பொழுதளந்தறியும் பொய்யா.....காண்கையரீ (முல்லைப்.55.); 4, கணம்; moment of time. 'ஒருபொழுதும் வாழ்வ தறியார் (குறள்.337.); 5. சிறுபொழுது பெரும்பொழுதுகள்;(சிலப்.பதிக.உரை.); aivision of time, of two kinds;viz., ciru-polludu, peru-m-polutu. 6. கதிரவன் (பிங்.);; sun. பொழுது போய்ப் பட்டபின்றை (சீவக.1747); [போது + போழ்து + பொழுது]

பொழுதுகட்டுதல்	பொழுதுகட்டுதல் poḻudugaṭṭudal, பெ. (n.) மழைக் குறியாக முகி லால் கதிரவன் மறைப்புண்ணுகை; cloudy sky, as a sign of rain. [பொழுது + கட்டுதல்]
பொழுதுகண்டிரங்கல்	பொழுதுகண்டிரங்கல் poḻuduganṭiraṅgal, பெ. (n.) பிரிவாற்றாத தலைவி மாலைப் பொழுதுகண்டு வருந்துகை (குறள்,அதி.123); (akap.); theme describing the pining of a maiden at eventide for her absent lower. [பொழுது + கண்டு + இரங்கல்]
பொழுது காணுதல்	பொழுது காணுதல் poḻudukāṇudal, பெ. (n.) 1. பொழுது புறப்படுதல் (வின்);; பார்க்க;(w);; see poludu-purappadudal. 2. சாலம் போதியதாகை; sufficiency of time. [பொழுது + காணுதல்]
பொழுதுசாய்தல்	பொழுதுசாய்தல் poḻuducāydal, பெ. (n.) பொழுதிறங்குதல். பார்க்க; see poluduiranguda. [பொழுது + சாய்தல்]
பொழுதுசோறுசாப்பிடு-தல்	பொழுதுசோறுசாப்பிடு-தல் poḻuducōṟucāppiḍudal, செ.கு.வி. (v.i.) கதிரவன் மறையுமுன் உண்ணுதல்; to take food before sunset. ஞாயிற்றுக்கிழமையாதலால் பொழுது சோறு சாப்பிட்டேன் (நாஞ்.); [பொழுது + சோறு + சாப்பிடு-]
பொழுதுதயம்	பொழுதுதயம் poḻududayam, பெ. (n.) கதிரவன் தோற்றம்; rising of the sun. [பொழுது + உதயம்] Skt. udaya-→ த. உதய
பொழுதுதாழ்த்து-தல்	பொழுதுதாழ்த்து-தல் poḻududāḻddudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. காலம் நீட்டித்தல்; to be late, behind time. 2. காலம் போக்குதல் (யாழ்ப்.);, to while away time. [பொழுது + தாழ்த்து-]
பொழுதுதிரும்பல்	பொழுதுதிரும்பல் poḻududirumbal, பெ. (n.) கதிரவன் உச்சியினின்று சாய்கை; the sun's passing beyond the meridian. [பொழுது + திரும்பல்]

பொழுதுதிரும்பி	பொழுதுதிரும்பி poḻududirumbi, பெ. (n.) பொழுதுவணங்கி; sun flower plant. [பொழுது +திரும்பி]
பொழுதுபடுதல்	பொழுதுபடுதல் boḻudubaḍudal, பெ. (n.) பொழுதிறங்குதல் பார்க்க; see poludargudal. [பொழுது + படுதல்]
பொழுதுபுகுதல்	பொழுதுபுகுதல் boḻudubugudal, பெ. (n.) பொழுதிறங்குதல் பார்க்க;see poludirangudal. [பொழுது + புகுதல்]
பொழுதுபுறப்படுதல்	பொழுதுபுறப்படுதல் boḻuduburabbaḍudal, பெ. (n.) கதிரவன் தோற்றுதல்; Sunrise. [பொழுது + புறப்படு]
பொழுதுபூதல்	பொழுதுபூதல் poḻudupūdal, பெ. (n.) பொழுதுபுகுதல்; Sunset. [பொழுது + புகுதல் → பூதல்]
பொழுதுபோக்கு-தல்	பொழுதுபோக்கு-தல் poḻudupōkkudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. காலங்கழித்தல்; to pass away time, spend time in recreation. 2. சோம்பிக் கழித்தல் (யாழ்ப்);; to ide, while away. [பொழுது + போக்கு - தல்]
பொழுதுபோக்கு	பொழுதுபோக்கு poḻudupōkku, பெ. (n.) 1. காலங் கழிக்கை; spending of time. 'நிற்பரவுபூசையினும் பொழுதுபோக்கெனக் கருள் புரிவாய் (சிவப்.பிரபந். சோண.29);. 2. இளைப்பாறும் பொருட்டு விளையாடுகை; recreation. [பொழுது + போக்கு]
பொழுதுபோக்குப் பேச்சு	பொழுதுபோக்குப்பேச்சு poḻudupōkkuppēccu, பெ. (n.) சிற்றுரையாடல்; trival talk. [பொழுது + போக்கு + பேச்சு]
பொழுதுபோதல்	பொழுதுபோதல் poḻudupōdal, பெ. (n.) 1. பொழு திறங்குதல் பார்க்க; see poludirangudal. 2. காலங்கழிக்கை; whiling away time. [பொழுது + போதல்]

பொழுதுமறை	பொழுதுமறை poḻudumaṟai, பெ. (n.) மாலை; evening. "புட்டகந்தன்னைப் பொழுதுமறை புக்கும்' (பெருங்.2:9:26.); [பொழுது + மறை]
பொழுதுவணங்கி	பொழுதுவணங்கி poḻuduvaṇaṅgi, பெ, (n.) சூரியகாந்தி பார்க்க;see suriyakanti Sunflower. [பொழுது + வணங்கி]
பொழுதுவிடிதல்	பொழுதுவிடிதல் poḻuduviḍidal, பெ. (n.) பொழுது விடியல் பார்க்க;see poluduVidçiyal. [பொழுது + விடிதல்]
பொழுதுவிடியல்	பொழுதுவிடியல் poḻuduviḍiyal, பெ, (n.) விடியற்; break of day. [பொழுது + விடியல்]
பொழுதுவிடு-தல்	பொழுதுவிடு-தல் poḻuduviḍudal, செ.கு.வி. (v.i.) பொழுது போக்கு- (யாழ்.அக); பார்க்க; See polutu-pôkku. [பொழுது + விடுதல்]
பொழுதூர்தல்	பொழுதூர்தல் poḻutūrtal, பெ, (n.) சாயுங்காலமாகை (இ.வ.);; becoming dusk. [பொழுது + ஊர்தல்]
பொழுதேறுதல்	பொழுதேறுதல் poḻudēṟudal, பெ. (n.) காலங்கழிகை; elapsing of time. [பொழுது + ஏறுதல்]
பொழுதொடுபுணர ்தல்	பொழுதொடுபுணர்தல் boḻudoḍubuṇardal, பெ. (n.) வணிகர் குணங்கள் எட்டனுள் செயல்களைக் காலத்திற் கேற்பக்கொண்டு நடத்துகை (பிங்.);; adapting oneself to th times, one of eight virtues of the merchant Caste. [பொழுது → பொழுதொடு → புணர்தல்]
பொழுதோடு	பொழுதோடு poḻutōṭu, 1. மறையுமுன் just before sunset. 2. தகுதியான காலத்தில் in time. [பொழுது → பொழுதோடு]

பொள்	பொள் poḷ, பெ. (n.) உட்டொளை (பிங்.); hole. [புல் → பொல் → பொள்] பொள் poḷ, பெ. (n.) பொள்ளெனல் (திவா.); பார்க்க;see poslenal. [பொள் → பொள்ளெனல்]
பொள்ளல்	பொள்ளல் poḷḷal, பெ. (n.) 1. துளைக்சை; boring a hole. 2, பொளிகை; chiselling, a a stone. 3. துளை; hole, rent, fissure puncture; 'பொள்ளலாக்கை யகத்தில்'(தேவா.262.5); 4. மரப்பொந்து; hollow in a tree. (பிங்.);; 5.அம்மைவடு; pocks, in smallpox. 6. அப்பவகை; pastry, (பிங்.);; 7. கொப்புளம்; blister, swelling. 8. குற்றம்; failure, fault, defect, as a puncture. 'காரியம் பொள்ளலாய்ப் போயிற்று' [புல்→பொல்→பொள்→ பொள்ளல்]
பொள்ளாமணி	பொள்ளாமணி poḷḷāmaṇi, பெ. (n.) பொல்லா மணி பார்க்க;see poslāmani. [பொள் + ஆ + மணி] ஆ – எ.ம.இ.
பொள்ளு-தல்	பொள்ளு-தல் poḷḷudal, செ.குன்றாவி, (v.t.) 1, துளைத்தல்; to bore make a hole. 2. பொளிதல் (வின்.);; to hew, chisel. பொள்ளு-தல் poḷḷudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. கொப்புளம் உண்டாதல்; to blister, to sell. 'எண்ணெய்ச்சுடர்,விழுந்து கை பொள்ளி விட்டது. 2. கிழிதல் (வின்.);; to be rent or torn. [பொள் → பொள்ளு → பொள்ளுதல்]

பொள்ளெனல்	பொள்ளெனல் poḷḷeṉal, பெ. (n.) விரைவுக்குறிப்பு; onom exprsignifying suddenness. தன்னகல மெல்லாம் பொள்ளென. வியர்த்து (சீவக.256); [பொள் + எனல்]
பொள்ளை	பொள்ளை poḷḷai, பெ. (n.) தொளை"; hole. 'பொள்ளைக் கரத்த போதகத்தின்' (திவ்.பெரியதி.5.12); [பொள் → பொள்ளை]
பொளி-தல்	பொளி-தல் poḷidal, செ.குன்றாவி, (v.t.) 1. உளியாற் கொத்துதல்; to chisel, pick. 'கல்பொளிந் தன்ன (மதுரைக்.482.); 2. பிளத்தல்; to split, as a stone. "பொளிந்து, திண்சிலை (விநாயகபு.22:43.); 3. இடித்தல் to beat so as to break to dig. கற்றரையைப் பொளிந்து பண்ணின கிடங்கினையுடைய (மதுரைக்.730, உரை); 4. துளைசெய்தல் (வின்.);; to make holes, to open, puncture, as a blister. பொளி-தல் poḷidal, செ.கு.வி.(v.i.) 1. ஒட்டையாதல்; to be perforated punctured. கண்டவிடமெங்கும் பொளிந்து (ஈடு, 4,1,1); 2. பள்ளாமதல் (இ.வ.);; to become dented. [பொள் → பொளி → பொளிதல்]
பொளி-த்தல்	பொளி-த்தல் poḷittal, செ.குன்றா.வி. (v.t.) 1. துளைசெய்தல்; to bore, perforate, puncture. மாடத்தாங்கட் சாளரம் பொளித்த கால்போகுபெருவழி (மணிமே,4,52.); 2. கிழித்தல்; to tear into strips, as fibre. களிறு.... ஆச்சாவைப் பிளந்து அந்நாரைப் பொளித்து (தொல்.பொ.231உரை);. [பொள் → பொளி → பொளி.]

பொளி	பொளி poḷi, பெ. (n.) 1. உளியாலிட்ட துளை; hole made with a chisel; mortise. 2. மண்வெட்டியின் வெட்டு (யாழ்.அக.);; depression left in the earth by a hoe or showell. 3. பாய்முடைவதற்கு வகிர்ந்து வைக்கும் ஒலை; strip of ola, prepared for braiding into mats. சிறுபொளிப்பாய் (náñ);. 4. பொளிமண் பார்க்க;see polimam. [பொள் → பொளி.] பொளி poḷi, பெ. (n.) பொழி பார்க்க;see pol. பொளியை வெட்டி இரண்டு தளையும் ஒன்றாக்கினான். [பொலி → பொழில் → பொழி → பொளி]
பொளிமண்	பொளிமண் poḷimaṇ, பெ. (n.) மண்வெட்டியாற் புல்லோடு சேர்த்தெடுத்த வரப்புமண் (வின்.);; hoe-full or shorel-full of earth, piece of turf. [பொளி + மண்]
பொளிரேகை	பொளிரேகை poḷirēkai, பெ. (n.) பார்க்க பொளிவாய் பார்க்க; see polway. [பொளி –→ SKṭ rekhā த.பொளிவு]
பொளிவாய்	பொளிவாய் poḷivāy, பெ. (n.) உளிமுதலிய கருவியால் வெட்டப்பட்டகாடி(இ.வ.);; groove hollow cut by a tool;mortise. [பொளி + வாய்]
பொளிவு	பொளிவு poḷivu, பெ. (n.) பொளிகை (வின்.);; picking, as a millstone, chiselling, hewing. [பொளி → பொளிவு]
பொற்கசை	பொற்கசை poṟkasai, பெ. (n.) பொன்கம்பி. (யாழ்.அக.);; gold wire. [பொள் + கசை]
பொற்கட்டி	பொற்கட்டி poṟkaṭṭi, பெ. (n.) தங்கக்கட்டி; nugget, ingot of gold. காய்ச்ச்ச் சுடர் விடும் பொற்கட்டிபோல் (தாயு.பாபர.354.);; [பொன் + கட்டி]

பொற்கடுக்காய்	பொற்கடுக்காய் poṟkaḍukkāy, பெ. (n.) பொன்னிறமான மஞ்சள் கடுக்காய்; yellow gall nut. [பொன் + கடுக்காய்]
பொற்கண்	பொற்கண் poṟkaṇ, பெ. (n.) பொன்னால் செய்யப்பட்ட கண்; golden eye. நேர்த்திக் கடனுக்காகத் தெய்வத் திருமேனிக்கு அணிவிக்கச் செய்யப்படும் கண்ணடக்கம். [பொன் + கண்]
பொற்கண்டை	பொற்கண்டை poṟkaṇṭai, பெ. (n.) பொற்கெண்டை (யாழ்.அக); பார்க்க; see por kandai. [பொன் + கெண்டை → கண்டை]
பொற்கண்ணி	பொற்கண்ணி poṟkaṇṇi, பெ. (n.) பொன்னாங்கண்ணி; sessile plant-Illecebrrr SeSSile.
பொற்கணக்கு	பொற்கணக்கு poṟkaṇakku, பெ. (n.) பொன்னிறையளவு(வின்.);; table of weights foi precious metais, troy weight. [பொன் + கணக்கு]
பொற்கம்பி	பொற்கம்பி poṟkambi, பெ. (n.) தங்கச்கம்பி; gold wire. "பொற் கம்பியினை யொத்த.... நரம்பினது (சிறுபாண். 34, உரை.); [பொன் + கம்பி]
பொற்கரை	பொற்கரை poṟkarai, பெ. (n.) பொன்னிழை; gold lace. "போர்த்திய பொற்கரைவெண் பட்டு" (த.வ.); [பொன் + கரை]
பொற்கலசம்	பொற்கலசம் poṟkalasam, பெ.(n.) 1. கோபுரம் முதலியவற்றின் மேல் வைக்கும் பொன்னாலாகிய கும்பம்; pot-shaped finial of gold, as an ornament on a tower. 2. பொன்ஏனம் (கிறித்.);, golden vial, golden VeSSel. [பொன் + கலசம்]

பொற்கலம்	பொற்கலம் porkalam, பெ. (n.) 1. பொன் ஏனம்; golden vessel. "பொற்கலத்துப் பெய்த புலியுகிர் வான்புழுக்கல்" (நாலடி, 206); 2. பொன்னாலியன்ற அணிகலன்; Golden ornament. [பொன் + கலம்]
பொற்கலன்	பொற்கலன் porkalaṉ, பெ. (n.) பொற்கலம், பார்க்க; see por-kasam. "பொன்னிற் பிறிதாகிய பொற்கலனே (கம்பரா. இரணிய, 112); [பொன் + கலன்]
பொற்கலனிருக்கை	பொற்கலனிருக்கை porkalaṉirukkai, பெ. (n.) பொற்பண்டாரம் (பிங்.); பார்க்க; see porpandarат. [பொன் + கலன் + இருக்கை]
பொற்கலியாணம்	பொற்கலியாணம் porkaliyāṇam, பெ.(n.) மணநாள் தொடங்கி ஐம்பதாண்டு முடிந்தவன்று கணவனும் மனைவியும் கொண்டாடும் சடங்கு (கிறித்.);; Golden jubilee of a wedding. [பொன் + கலியானம்]
பொற்காசுகம்	பொற்காசுகம் porgācugam, பெ (n.) கொள்ளுக்கொடி; horse-gram creeper. [பொன் + காசுகம்]
பொற்காசு	பொற்காசு porkācu, பெ. (n.) 1.பொன்னால் செய்யப்பட்ட பணம் (திவா.);; gold Coin. 2. கொள் (மலை); பார்க்க;see ko Horsegram. [பொன் + காசு]
பொற்காப்பு	பொற்காப்பு porkāppu, பெ. (n.) பொன்னால் செய்யப்பட்ட வளை; gold bangle, braselet. 'பொற்காப்புக்கு ஆசைப்பட்டுப் புலியின் கையில் அகப்பட்டது போல (பழ.); [பொன் + காப்பு]
பொற்காரை	பொற்காரை porkārai, பெ. (n.) பொன்னாலியன்ற கழுத்தணிவகை (சங்,அக.);; a gold necklet. [பொன் + காரை.]

பொற்கிடுகு	பொற்கிடுகு porgiḍugu, பெ. (n.) பொன்னாலாகிய மேற்றட்டி; a roof which made by gold. 'பொற்கிடுகு செறிந்த போர்வை முற்றி (பெருங்.1:34:135); [பொன் + கிடுகு]
பொற்கிழி	பொற்கிழி poṟkiḻi, பெ. (n.) சீலையின் முடிந்த தங்கக் காசுப்பொதி; gold or gold coins tied up in a piece of cloth. "கையுறை வேலானீந்த பொற்கிழி (திருவிளை தருமிக் 81); [பொன் + கிழி]
பொற்குறு சுண்ணம்	பொற்குறு சுண்ணம் poṟkuṟusuṇṇam, பெ. (n.) பொற்பொடி; powder of gold. முத்து மணியும் பொற்குறு சுண்ணமும்' (பெருங்.1:42,92);
பொற்கூடம்	பொற்கூடம் poṟāṭam, பெ. (n.) ஏமகூடம்; a mountain to the north of the Himalayas. "பொற்கூடஞ் சென்றுறுதி (கம்பரா. மருத்து.24); [பொன் + கூடம்]
பொற்கெண்டை	பொற்கெண்டை poṟkeṇṭai, பெ. (n.) பொற்சளிகை (யாழ்.அக); பார்க்க;see porCarigai. [பொன் + கெண்டை]
பொற்கெனல்	பொற்கெனல் poṟkeṉal, பெ. (n.) பொன்னிறமுடையதாதற் குறிப்பு; expr of being or becoming golden in colour. "பன்மலர் பொற்கெனும் பரிசு (தணிகைப்பு. நகர. 37); [பொன் → பொற்கு + எனல்] பொற்கெனல் poṟkeṉal, பெ. (n.) விரைவுக்குறிப்பு; onom expr of suddenness. 'பொற்கென் றெழுந்து முத்தந்தந்து (கணம் கிருஷ்ணையர்.கீர்த்.17); [பொருக்கெனல் → பொற்கெனல்]
பொற்கைப் பாண்டியன்	பொற்கைப் பாண்டியன் poṟkaippāṇṭiyaṉ, பெ. (n.) இரவில் பார்ப்பனி யொருத்தியின் வீட்டுக் கதவைத் தட்டிப் போந்த குற்றத்திற்காகத் தன் கை குறைத்து, அக்கைக்குப் பகரமாகப் பொற்கை பூண்ட பாண்டிய வேந்தன் (தொல். பொ. 89, இளம்பூ); a pandiyan, who is said to have punished himself for knocking at the door of a Brahmin woman's house during his nightly rounds by cutting off his hand and obtained a golden hand instead. [பொன் + கை + பாண்டியன்]

பொற்சுண்ணம்	பொற்சுண்ணம் poṟcuṇṇam, பெ. (n.) 1. விழாக்களில் மக்கள் உடலின்மீது தூவப்படும் நறுமணப்பொடி (திருவாச.9.1);; perfumed powder strewn upon persons on great occasions. 2. உடம்பில் அப்பிக் கொள்ளுதற்கு உரிய பொற்றுள், gold dust used in smearing the body for adornment. 'பைம் பொற்சுண்ண மிலங்கமெய்ம் முழுதுமப்பி (சீவக. 2189); [பொன் + கண்ணம்]
பொற்சூட்டு	பொற்சூட்டு poṟcūṭṭu, பெ. (n.) நெற்றிப்பட்டம்; a golden plate worn on the forehead. 'செம்பொற் குட்டொடு கண்ணி... அருளி (சீவக. 2569); [பொன் + குட்டு]
பொற்ப	பொற்ப poṟpa, வி.எ. (adv) பொலிவுபெற; beautifully, elegantly. 'திருமணி.. சென்னி பொற்ப திருமுரு:85) பொற்ப poṟpa, இடை (part) ஓர் உவமச் சொல்; a term of comparison. 'மதியம் பொற்ப மலர்த்த வாண்முகம் (தொல், பொ:286, உரை);
பொற்படி	பொற்படி poṟpaḍi, பெ. (n.) பொன்னுலகம்; svarga, as the golden world. நற்றிரம் பரிந்தோர் பொற்படி யெய்தலும் (சிலப்.30.136);. [பொன் + படி]
பொற்படை	பொற்படை poṟpaḍai, பெ. (n.) குதிரை, பானை முதலியவற்றின் மேலீடு; golden trappings, as of a horse or elephant. 'வேழமிரு நூறும். புனைசெம் பொற்படையே பணிந்து (சீவக.2174); [பொன் + படை]
பொற்பண்டாரம்	பொற்பண்டாரம் poṟpaṇṭāram, பெ. (n.) பொன்னும் பொற்கலங்களும் வைக்கும் கருவூலம் (பிங்.);; treasury of jewels and gold. [பொன் + பண்டாரம்]
பொற்பணிதி	பொற்பணிதி poṟpaṇidi, பெ.(n.) பொன்னணி(வின்.);; jewel of gold. [பொன் + பணி → பணிதி] 'தி' சொல்லாக்க ஈறு

பொற்பலகை	பொற்பலகை poṟpalagai, பெ. (n.) வழிபாட்டுக்குரிய தெய்வ உருவங்களை எடுத்துச் செல்லுதற்குரிய ஒப்பமைப்பலகை; ornamental plank for carrying idols. பொற்பலகை யேறிவந்து பூங்கோயி லெய்தினான் (சிவக். பிரபந். தஞ்சைப் பெருவுடையாருலா,312); [பொன் + பலகை]
பொற்பாதம்	பொற்பாதம் poṟpātam, பெ. (n.) திருவடி, gold like foot of a great person, a term used n reverence. தரணி நிவந்தளிப்ப நீட்டிய பொற்பாதம் (திவ்.இயற்.2,78);; [பொன் + பாதம்]
பொற்பாவை	பொற்பாவை poṟpāvai, பெ. (n.) பொன்னாலான படிமை; golden puppet. அழகிய பெண்; beautiful woman. நன்மலர் மேற் பொற்பாவாய் (நாலடி,266); [பொன் + பாவை]
பொற்பாளம்	பொற்பாளம் poṟpāḷam, பெ. (n.) பெரிய பொற்கட்டி(வின்.);; bar of gold, bullion. [பொன் + பாளம்]
பொற்கொல்லன்	பொற்கொல்லன் poṟkollaṉ, பெ. (n.) பொன் செய் கொல்லன் பார்க்க;see pon-Sey-kossan. "பொற்கொல்லராயிர வரைக் கொன்று' (சிலப்பதி. உரைபெறு கட்டுரை, 1); [பொன் + கொல்லன்]
பொற்கோபிதம்	பொற்கோபிதம் poṟāpidam, பெ, (n.) மஞ்சள் வெற்றிலை; yellow betel leaf tree bearing yellow fragrant flowers.
பொற்கோயில்	பொற்கோயில் poṟāyil, பெ. (n.) பொன்னால் வேயப்பட்டகோயில். (அமிரிதசரசு கோயில்);; temple which has golden roof. [பொன் + கோயில்]
பொற்கோள்	பொற்கோள் poṟāḷ, பெ. (n.) வியாழக்கோள்; the planet jupiter. எரிபசும் பொற்கோள் வந்து (திருவிளை. உக்கிரதிருவவ.11); [பொன் + கோள்]
பொற்சபை	பொற்சபை boṟcabai, பெ. (n.) தில்லையிலுள்ள பொன்னம்பலம். (சங்.அக.); The Golden Hall at chidambaram. [பொன் + → சுவை → சபை]

பொற்சரக்கு	பொற்சரக்கு por̲carakku, பெ. (n.) உயர்ந்த பண்டம்; goods of the highest quality, Valuable as gold. [பொன் + சரக்கு]
பொற்சரடு	பொற்சரடு por̲caraḍu, பெ, (n.) பொற்கம்பியாற் பின்னிய கழுத்தணி வகை (இ.வ.); necklace made by plaiting gold threads. [பொன் + சரடு]
பொற்சரிகை	பொற்சரிகை por̲carigai, பெ. (n.) ஆடைக்கரை முதலியவற்றிற் சேர்க்கப்படும் பொன்னாலமைந்த இழை; Gold thread, gold fringe. "செம்பொற்சரிகை வேலையிட்டு' (தனிப்பா.1,260); [பொன் + u.zar.த. சரிகை]
பொற்சாமம்	பொற்சாமம் por̲cāmam, பெ. (n.) கொன்றை; a cassia.
பொற்சாயல்	பொற்சாயல் por̲cāyal, பெ. (n.) உடம்பின் பொன்மேனி; glittering body. [பொன் + சாயல்]
பொற்சிலை	பொற்சிலை por̲cilai, பெ. (n.) 1. பொன்னாலான படிமை; golden image. 2. பொன்மயமான மலை; mt. Meru, as golden (மகாமேரு); [பொன் + சிலை]
பொற்சின்னம்	பொற்சின்னம் por̲cin̲n̲am, பெ, (n.) போர்க்குச் செல்லும் வீரர் வாயிலிட்டுக் கொள்ளும் பொற்றுண்டு. (சீவக.2303, உரை);; small piece of gold put by warriors in their mouths when going to war. [பொன் + சின்னம்]
பொற்சீந்தில்	பொற்சீந்தில் por̲cīndil, பெ. (n.) 1. நற்சீந்தில்(M.M.);; a superior kind of gulancha. 2. சீந்தில்வகை (L);; woolly heart-leaved moon-seed, m.d. [பொன் + சிந்தில்]
பொற்பாளை	பொற்பாளை por̲pāḷai, பெ. (n.) நெல்வகை (குருகூர்ப்,58);; a kind of paddy.
பொற்பி-த்தல்	பொற்பி-த்தல் por̲pittal, செ.குன்றாவி, (v.t.) ஒப்பனை செய்தல் (அலங்கரித்தல்);; beautily adorn. கருளோதி சிகழிகையாக பொற்பித்தார் (பிரமோத். 9,19); [பொன் + பு = பொற்பு → பொற்பி] 'பு சொல்லாக்க ஈறு.

பொற்பிதிர்	பொற்பிதிர் poṟpidir, பெ, (n.) பசலை; beaut spots on a woman's person. "பொற்பித் ரணிந்து வீங்கும் புணர்முலை' (கூர்ம அநுக்6); [பொன் + பிதிர்]
பொற்பிரகாசம்	பொற்பிரகாசம் poṟpirakācam, பெ.(n.) பொன்மயம், (யாழ்.அக.); பார்க்க; set ponmayam. [பொன் + Skt pra-Kasa, த.பிரகாசம்]
பொற்பின்னல்	பொற்பின்னல் poṟpiṉṉal, பெ. (n.) பொற்கம்பியாற் பின்னிய அரைஞாண்; waist band woven of gold threads. 'திருவரையில சாத்தின பொற்பின்னலும் (திவ். பெரியாழ் 1,73,வ்யா. பக்.142); [பொன் + பின்னல்]
பொற்பு	பொற்பு poṟpu, பெ. (n.) 1. அழகு (பிங்);, beauty, gracefulness elegance. "பொற்புடை யாக்கி (கம்பரா.சூர்ப்ப.68); 2. ஒப்பனை (பிங்,); decoration, embellishment. 3. பொலிவு; magnificence, excellence. மகடூஉ மடன்மேற் பொற்புடை நெறிமை யின்மையான (தொல்.பொ.35.);. 4. மிகுதி. (திவா.); abundance, plenty. புண்ணின் பொற்பை (ஞானா.43,8.); 5. தன்மை; nature, quality. 'அகமலரின் வைத்துப் போற்றும் பொற்பினார் (பெரியபு.பெருமிழ.3); [பொன் + பு= பொற்பு] 'பு சொல்லாக்க ஈறு
பொற்புவி	பொற்புவி poṟpuvi, பெ. (n.) பொற்படி பார்க்க; see porpadi. 'சரபங்கனினிதேறப் பொற்புவி கொடுத்த புகழ் போற்றிடுதும் (சேதுபு. இராமனருச்.63); [பொன் + Skt. bhuvi. த.புலி]
பொற்புறுத்து-தல்	பொற்புறுத்து-தல் poṟpuṟuddudal, செ.குன்றா.வி. (v.t.) ஒப்பனைசெய்தல் (பிங்.); to adorn. [பொற்பு + உறுத்து-]

பொற்பூ	பொற்பூ poṟpū, பெ. (n.) 1. தங்கப்பூ பார்க்க; see targa-p-pugolden flower. 2. பாணர்க்கு அரசர் சூடவளிக்கும் தாமரையுருவான பொன்னணி வகை (பொருந.159,கீழ்க்குறிப்பு);; grmamental lotus flower, made of gold and presented to a bard by a king. [பொன் + பூ] பொற்பூ poṟpū, பெ. (n.) பழைய வரிவகை (MER. 217 of 1927–8); an ancient tax.
பொற்பூச்சு	பொற்பூச்சு poṟpūccu, பெ. (n.) பொற்குழம்பு பூசுகை(வின்);; glding. 2. பொன்னின் அரக்கு; gold foil. [பொன் + பூச்சு]
பொற்பூண்	பொற்பூண் poṟpūṇ, பெ. (n.) பொன்னால் செய்யப்பட்ட அணி; golden ornament, jewel. [பொன் + பூண்]
பொற்பூணூல்	பொற்பூணூல் poṟpūl, பெ. (n.) பொன்னாலான பூணூல் (இ.வ.); sacred thread of gold, used as an ornament. [பொன் + பூணூரல்]
பொற்பொது	பொற்பொது poṟpodu, பெ. (n.) பொற்சபை, பார்க்க; see porcabai. 'பொருவிடைப்பாகர்' மன்னும்பொற்பொதுவதனுட் புக்கார்' (பெரியபு:இயற்பகை. 34);. [பொன் + பொது]
பொற்ற	பொற்ற poṟṟa, பெ. (n.) 1. பொன்னாலாகிய, golden. பொற்ற மாளிகை (விநாயகபு.75.126); 2. சிறந்த; good, excelent, fine. "பொற்ற சுண்ணமெனப் புகழ்ந்தார் (சீவக.885); [பொல் → பொற்ற]
பொற்றகடு	பொற்றகடு poṟṟagaḍu, பெ. (n.) 1. பொற்சின்னம் பார்க்க;see porciam. "பொற்றகடு தம்வாயுளிட்டு' (சீவக.778,உரை.); 2. பொன்னின் மெருகுத்தாள் (இ.வ,);; gold toil. [பொன் + தகடு]

பொற்றட்டம்	பொற்றட்டம் porraṭṭam, பெ. (n.) பொன்னா லாகிய தட்டுப் போன்ற பூ; golden broad petalled. 'வண்பொற் றட்டமலர்ந்த வாதலின் [பொன் + தட்டு → தட்டம்]
பொற்றட்டான்	பொற்றட்டான் porraṭṭāṉ, பெ. (n.) பொன்செய்கொல்லன்(வின்);, goldsmith. மறுவ. பொற்கொல்லன் [பொன் + தட்டான்]
பொற்றலை	பொற்றலை porralai, பெ. (n.) பொற்றலைக் கையாந்தகரை (பதார்த்த); பார்க்க;see porrai-k-kalyāndagaraj. [பொன் + தலை]
பொற்றலைக்கரிப்பான்	பொற்றலைக்கரிப்பான் porralaikkarippāṉ, porala.k. karippan. பொற்றலைக்கையாந்தகரை, (சங்.அக.); பார்க்க;see porriai-kkayāndagarai. [பொற் + தலை + கரிப்பான்]
பொற்றலைக்கையாந்தகரை	பொற்றலைக்கையாந்தகரை porralaiggaiyāndagarai, பெ. (n.) மருந்துப்பூடு வகை; ceyion verbesina, m.cl. (பதார்த்த.361.); [பொற்றலை + கையாந்தகரை]
பொற்றாது	பொற்றாது porrātu, பெ. (n.) பொற்றலைக் கையாந்தகரை (மலை); பார்க்க; see portalaik-kayantakarai. [பொன் + தாது]
பொற்றாப்பு	பொற்றாப்பு porrāppu, பெ. (n.) மயிலாப்பூர்த் திருக்கோயிலில் நடைபெறும் ஊஞ்சல் திருவிழா; a festival in the Śiva shrine at Mylapore. "கபாலீச்சரமமர்ந்தான் பொற்றாப்புக் காணாதே போதியோ (தேவா.11198);. [பொன் + தாம்பு]

பொற்றாமரை	பொற்றாமரை porrāmarai, பெ. (n.) 1. பொன்வண்ணமுளரி; golden lotus, as of svarge. பொற்றாமரை யடியே போற்றும் பொருள் கேளாய்' (திவ். திருப்பா, 29); 2. மதுரைக் கோயில் முதலிய திருவிடங்களில் உள்ள பொய்கை; sacred tank, as in the temple at Maduri. 'தலைச் சதி பொற்றாமரை"(தேவா. 435, 10); 3. பொற்பூ பார்க்க; see porp. பைம் பொற்றாமரை பாணர்ச்சூட்டி' (பதிற்றுப். 48); [பொன் + தாமரை]
பொற்றாரை	பொற்றாரை porrārai, பெ. (n.) பெற்றோரை (சீவக. 2132 பி-ம்); பார்க்க; see portrai. [பொன் + தாரை]
பொற்றாலம்	பொற்றாலம் porrālam, பெ. (n.) பொற்படி பார்க்க;see porpadi. 'பொற்றாலத்தமரர்' (சேதுபு. திருநாட். 14); [பொன் + தாலம்]
பொற்றாலி	பொற்றாலி porrāli, பெ. (n.) மங்கல அணி; marriage badge of gold. [பொன் + தாலி]
பொற்றாவல்லி	பொற்றாவல்லி porrāvalli, பெ. (n.) சிந்தில் (சங்.அக); பார்க்க;see cindil.
பொற்றி	பொற்றி porri, பெ. (n.) எருமைப்பாற் சொற்றி (மூ.அ); பார்க்க;see erumappār-corri. a species of the plant rucia.
பொற்றேகராசன்	பொற்றேகராசன் porrēkarācan, பெ. (n.) பொற்றலைக் கையாந்தகரை (தைலவ. தைல.); பார்க்க;see porralal-k-kalyāntakara. [பொன் + Skt doha த.இராசன்]
பெற்றேரை	பெற்றேரை perrērai, பெ. (n.) பொற்றோரை (சீவக. 2132, பி. ம்); பார்க்க;see porrora. [பொன் + தோரை → தேரை]

பொற்றை	பொற்றை poṟṟai, பெ. (n.) 1. சிறுமலை, hillock, mound. "பொற்றைமால் வரைகளோ வென் புயநெடும் பொருப்பு மம்மா' (கம்பரா. இலங்கைகாண். 22); 2. கற்பாறை;(திவ். திருச்சந். 52, வ்யா); rock. 3. மலை; mountain. பொற்றையுற் றெடுத்தான் (தேவா. 1218, 10); 4. சிறுதுறு (அக.நி);; bush, low jungle. (அரு.நி); 5. காடு;(திவ். திருச்சந்த 52, வியா); forest. 6. கரிகாடு; burnt jungle. [பொறை → பொற்றை]
பொற்றொட்டி	பொற்றொட்டி poṟṟoṭṭi, பெ. (n.) கொடிய நஞ்சு வகை (வின்.);; arsenic.
பொற்றொடி	பொற்றொடி poṟṟoḍi, பெ. (n.) 1.பொன்னாலாகிய தோள்வளை; golden bracelet. "பொற்றொடித் தோட் பையரவல்குன் மடந்தை நல்லர் (திருவாச. 9, 12); 2. பெண் (பொன் தோள் வளை அணிந்தவள்); Woman, as wearing golden bracelets. 'பிரியல மென்றுரைத்த பொற்றொடியும்' (நாலடி. 376); [பொன் + தொடி]
பொற்றோரை	பொற்றோரை poṟṟōrai, பெ. (n.) இடையிலே அணியும் பொன்வடம்; thread-like waist ornament, made of gold. "அல்குற் பொற்றோரை மின்ன' (சீவக. 2132); [பொன் + தோரை.]
பொறாமை	பொறாமை poṟāmai, பெ. (n.) 1. அழுக்காறு; envy, grudge jealously. இப் பொறாமையும் பொறைக்கு மறுதலையாகலின் (குறள்,17, ஆம்அதி. முன்னுரை); 2. பொறுமையின்மை; impatence. பொறாமையுஞ் சிறிது தோன்ற' (கம்பரா. கிங்கரர்.2); 3. பொருமல்; sobbing. ம. பொரய்ம. [பொறு + ஆ(எ.ம.இ.);-மை பண். பெ.ஈறு]

பொறி-தல்	பொறி-தல் poṟidal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. பறிதல் (யாழ்ப்.);; to snap, spring, as a trap, etc 2, தீச்சுடர் சிதறுதல்: to throw out sparks. பொறிந்தெழு கண்ணினன்' (கம்பரா. கும்ப. 254); 3. சறுக்குதல் (யாழ்.அக);; to slip side, asthe foot. 4. சரிதல் (வின்.);; to be sloping or aslant. 5.விழப்புகுதல் (வின்.);; to be ready to fall on one, as an occusation. 6. கலைதல் (வின்.);; to fail.
பொறி	பொறி1 poṟittal, செ.குன்றா.வி. (v.t.) 1. முத்திரையிடுதல்; to impress, stamp. கெண்டையொடு பொறித்த குடுமியவாக' (புறநா. 58); 2. எழுதுதல் (பிங்);; to write. தொய்யில் பொறித்த வனமுலை' (கலித். 93); 3, சித்திரித்தல்; to sketch, paint. பொறித்த வாழையின் கனியினை' (பிரபுலிங். வசவண். 19); 4. தெறித்தல்; to bespatter. "முலைத்தடஞ் சேதகம் பொறிப்ப" (சீவக. 46); 5. கலைத்தல் (வின்.);; frustrate. [பொளி → பொறி] பொறி poṟi, பெ.(n.) 1. வரி; stripe, as of tiger. பொறி யுழுவை 2. கைவரி;(பிங்); ne on the palm. 3. புள்ளி; spot, as on an lephants forehead, dot, point.
பொறித்தல்	பொறித்தல் poṟittal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. பொறி - பார்க்க; see port. 2. பொறி12 பார்க்க. நெருப்பிடை யிடை பொறித்தெழ (கம்பரா. வருண. 32); 3. அழுந்துதல்; to be impressed or imprinted. "புலவியுட் பொறித்த புண்" (கலித். 71, 11); [பொளி → பொறி]
பொறிஎக்கி	பொறிஎக்கி poṟiekki, பெ. (n.) இயந்திர ஆற்றலுள்ள நீர்வாங்கு குழாய்; power driven pump. [பொறி + எக்கி]

பொறிக்கல்	பொறிக்கல் porikkal, பெ. (n.) சிலை நாகக்கல்; a kind of stone. 2. சுக்கான்கல்; kunkur. [பொறி + கல்]
பொறிக்காளான்	பொறிக்காளான் porikkāḷāṉ, பெ. (n.) பேய்க்காளான்; a variety of mushroon.
பொறிக்கேதனம்	பொறிக்கேதனம் porikātaṉam, பெ.(n.) மூகைப்புல்; a variety of grass.
பொறிகடலை	பொறிகடலை porigaḍalai, பெ.(n.) 1. சிறு கடலை; bengal gram. 2. பொரித்த கடலை; fried bengal gram. [பொரி → பொறி + கடலை]
பொறி கலங்கு-தல்	பொறி கலங்கு-தல் porigalaṅgudal, செ.கு.வி. (vi) அறிவு மயங்குதல்; to be confused and bewildered in one's senses. ுலனைந்தும் பொறி கலங்கி நெறிமயங்கி (தேவா. 278, 1); [பொறி + கலங்கு]
பொறி சிதறு-தல்	பொறி சிதறு-தல் porisidarudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. தீப்பொறி பறத்தல்; to fly out, as sparks. 2. பொறி கலங்கு- பார்க்க;see pori-kalangu. [பொறி + சிதறு-]
பொறித்தாழ்	பொறித்தாழ் porittāḻ, பெ. (n.) இயந்திரத் தாழ்க்கோல்; machine bar. 'பொன்செய் பேழையோரு பொறிதாழ் நீங்கி (பெருந்.1:32:77);
பொறிதட்டு-தல்	பொறிதட்டு-தல் poridaṭṭudal, செ.கு.வி, (v.i.) 1. அறிவு கலங்குதல்; to flash, as eyes from a blow. 2, வழுக்குதல்; to slide, as the feet. [பொறி + தட்டு-]
பொறிதொலை-த்தல்	பொறிதொலை-த்தல் poridolaiddal, செ.கு.வி. (v.i.) ஒரு செயலை மனமின்றித் தீராக் கடமையாக முடித்தல்; to do any work, as a matter of duty. [பொறி + தொலை-,]
பொறிநீர்	பொறிநீர் porinīr, பெ. (n.) விழியம் ; semen மறுவ, வித்தமிழ்து [பொறி + நீர்]

பொறிப்பாவை	பொறிப்பாவை poṟippāvai, பெ.(n.) இயந்திரப் பாவை; machine dall. "பெரும்பொறிப் பாவை மருங்கி னிறீஇ' (பெருங். 1:58:61); [பொறி + பாவை]
பொறிப்பு	பொறிப்பு poṟippu, பெ. (n.) 1. பறிகை (வின்.);; snapping. 2. எழுதுகை (இ.வ.);; writing, drawing. [பொறி → பொறிப்பு]
பொறிப்பேழை	பொறிப்பேழை poṟippēḻai, பெ. (n.) சூழ்ச்சியத்தையுடைய பெட்டி; machine box. பெரும்பொறிப் பேழை இவையெனக் கூறிக் (பெருங்.1:40:239); [பொறி + பேழை]
பொறிபறத்தல்	பொறிபறத்தல் boṟibaṟattal, பெ. (n.) 1. தீப்பொறி சிதறுகை; flying of sparks. "நீரிடை நிமிர்பொறி பறக்க" (கம்பரா. சேது.11); 2. தீப்பறக்கப் பார்க்கை (வின்.);. flaming of the eyes, as in anger. [பொறி + பறத்தல்]
பொறிமயிர்	பொறிமயிர் poṟimayir, பெ. (n.) புள்ளி களையுடைய மயிர்; spot on the hair. "பொறிமயிர் எருத்தில் குறுநடைப் பெடை' (குறுந்-154); [பொறி + மயிர்]
பொறிமுதல்	பொறிமுதல் poṟimudal, பெ. (n.) உயிர்; soul, as superior to the senses. [பொறி + முதல்]
பொறியமலம்	பொறியமலம் poṟiyamalam, பெ. (n.) புங்க மரம்;(சங்.அக); ; indian beech. [பொறி + அமலம்]
பொறியமைப்பு	பொறியமைப்பு poṟiyamaippu, பெ. (n.) கருவி அமைந்திருக்கும் நிலை; Device. [பொறி + அமைப்பு]

பொறியரை	பொறியரை poṟiyarai, பெ. (n.) சிறுபுள்ளடிபார்க்க;see Sirupulsad. a species of ticktrefoil (சங்.அக.); [பொறி + அரை]
பொறியற்றார்	பொறியற்றார் poṟiyaṟṟār, பெ. (n.) பொறியிலார் (திவா.); பார்க்க;see pory-ia. [பொறி + அற்றரர்]
பொறியறை	பொறியறை poṟiyaṟai, பெ. (n.) 1. பொறியிலி 1 (தொல், சொல். 57, உரை பார்க்க;see pori-y-/s/. 2. திருவிலி; one devoid of luck. "பொய்வழங்கி வாழுப பொறியறையும் (திரிகடு, 15); [பொறி + அறு → அறை]
பொறியார்-த்தல்	பொறியார்-த்தல் poṟiyārttal, செ.கு.வி. (v.i.) பொறிதட்டு 1 (யாழ்.அக); பார்க்க; see portal. [பொறி + ஆர்-]
பொறியிலார்	பொறியிலார் poṟiyilār, பெ. (n.) கீழோ (சூடா);; the base, the vulgar. [பொறி + இலார்]
பொறியிலி	பொறியிலி poṟiyili, பெ. (n.) 1.அறிவற்றவ – ன் - ள்; ignorant, senseless person. 'பறிதலைப் பொறியிலிச் சமணர்' (திருப்பு. 258); 2. உறுப்புக் குறையுடையவ-ன்-ள், deforme person. கைகான் முடங்கு பொறியிலி (பிரபுலிங், துதிகதி, 1); 3. நற்பேறில்லாதவ-ன். ள்(வின்.);; unfortunate person. [பொறி + இலி]
பொறியேற்று-தல்	பொறியேற்று-தல் poṟiyēṟṟudal, செ.கு.வி (v.i.) பொறிவை (யாழ்.அக); பார்க்க;se porivai. [பொறி + ஏற்று]
பொறியொற்றோலை	பொறியொற்றோலை poṟiyoṟṟōlai, பெ. (n.) முத்திரையிட்ட ஒலைக்கடிதம்; letter in cadian leaf, impressed with a seal. அமைதியாளரைப் பொறியொற் றோலையோ டறியப் போக்கி' (பெருங். நரவான, 7,71); [பொறி + ஒற்று + ஒலை]

பொறிவரித்தவிசு	பொறிவரித்தவிசு poṟivarittavisu, பெ, (n.) புலித்தோல் இறக்கை; seat which made by skin of tiger. பொறிவரித் தவிசிற் பொன்னிறப் பலகை (பெருங்2:1783); [பொறி + வரி + தவிசு]
பொறிவாயில்	பொறிவாயில் poṟivāyil, பெ. (n.) புலன் (திவா);; organ of sense. பொறிவாயி லைந்தவித்தான் (குறள், 6); [பொறி + வாயில்]
பொறிவாயிற் காட்சி	பொறிவாயிற் காட்சி poṟivāyiṟkāṭci, பெ. (n.) புலன்களால் அறியுமறிவு; perception of the senses with the aid of mental faculties. [பொறிவாயில் + காட்சி]
பொறிவிரியன்	பொறிவிரியன் poṟiviriyaṉ, பெ. (n.) ஒருவகை விரியன் பாம்பு, variety of Snake. [பொறி + விரியன்]
பொறிவு	பொறிவு poṟivu, பெ. (n.) 1. சறுக்கல்; sloping, sliding. 2. புறிகை, Snapping. [பொறி → பொறிவு]
பொறிவை-த்தல்	பொறிவை-த்தல் poṟivaittal, செ.கு.வி. (v.i.) எலி முதலிய உயிரிகளைப் பிடிக்க வைக்கும் கிட்டி வலை முதலியன (வின்);; to set a trap. "எலித் தொல்லை தங்கமுடியவில்லை இன்று பொறி வைக்க வேண்டும்." [பொறி + வை-]

பொறு'-த்தல்	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;
பொறுக்கவை-த்தல்	பொறுக்கவை-த்தல் poṟukkavaittal, செ.குன்றாவி, (v.t.) 1. சாரவைத்தல்; to place,lean against. 2, தோணி தட்டச் செய்தல்; to run aground, as a vessel. 3, பொறுப்பாதல்; to impose a duty or expense upon. 4. மிகுபார மேற்றுதல்; to overload. 5. ஏற்றமையும் படி செய்தல்; to cause to bear. [பொறு → பொறுக்கவை]
பொறுக்குவிதை	பொறுக்குவிதை poṟukkuvidai, பெ. (n.) செம்மைப்படுத்தப்பட்ட விதை; improved seed. [பொறுக்கு + விதை]
பொறுக்கி	பொறுக்கி poṟukki, பெ. (n.) பொறுக்கித் தின்னி (கொவ.); பார்க்க; see porukki-t-ti. [பொறுக்கு → பொறுக்கி] 'இ' வி.மு ஈறு.
பொறுக்கித் தின்னி	பொறுக்கித் தின்னி poṟukkittiṉṉi, பெ. (n.) 1. இங்கும் அங்குமாகப் பொறுக்கித் தின்னும் வறிய – ன் – ள்; one who picks up, gathers,gets his food here and there, one despicably poor. 2, கஞ்சன்; niggardly person. [பொறுக்கி → தின்னி]
பொறுக்குசீட்டு	பொறுக்குசீட்டு poṟukkucīṭṭu, பெ. (n.) திருவுளச்சீட்டு (ஆகழ்);. lottery. [பொறுக்கு + சிட்டு]

பொறுக்கு-தல்	பொறுக்கு-தல் poṟukkudal, செ.குன்றாவி. அங்கும் இங்கும் சிதறிய பொருளைத் தெரிந்தெடுத்தல்; to pick up here and there. glean, to pick out from mass, select. [பொறுக்கு → பொறுக்குதல்]
பொறுத்துப்போ-தல்	பொறுத்துப்போ-தல் poṟuttuppōtal, செ.குன்றாவி, (v.t.) 1. தோணிகட்டுதல்; to ran aground. 2. மாட்டிக்கொள்ளுதல்; to be stuck or jammed in. [பொறுத்து → பொறுத்து + போ] பொறுத்துப்போ-தல் poṟuttuppōtal, செ.குன்றாவி. (v.i.) தொடர்ந்து பொறுத்தல்; to continue toterate. [பொறுத்து + போ]
பொறுதி	பொறுதி poṟudi, பெ. (n.) 1. பொறுமை; patience, forbearance. மிகவும் பொறுதியுள்ள வன்' 2. குற்றம் பாராட்டாமை(வின்); ; pardon, forgiveness. 3. இளக்காரம் (யாழ்ப்.);; indulgence, levity. 4. ஒய்வு (யாழ்ப்.);; suspension of business. 5. சுணக்கம் (யாழ்ப்.);; slowness, delibration, delay. [பொறு → பொறுதி]
பொறுப்பற்றவன்	பொறுப்பற்றவன் poṟuppaṟṟavaṉ, பெ. (n.) 1. பொறுப்பு ஏற்காதவன் (கொ.வ.);; irresponsible person. 2. பொறுமையற்றவன்; impatient man 3. உதவியற்றவன்; one destitute of help. [பொறுப்பு + அற்றவன்]
பொறுப்பாளி	பொறுப்பாளி poṟuppāḷi, பெ. (n.) பொறுப்பானவன்; responsible person. [பொறுப்பு + ஆளி] 'ஆளி' வினைமுதலீறு.

பொறுப்பி-த்தல்	பொறுப்பி-த்தல் poṟuppittal, செ.குன்றா.வி. (v.t.) 1. சுமத்துதல்; to cause to rest on. 2. பொறுப்புக்கட்டு - 1. பார்க்க;see poruppu-k-kattu. 3. முட்டுக் கொடுத்தல்; to prop to sustain. 4. பொறுக்குமாறு செய்தல்; to cause to bear. 'திருவடியைப் பொறுப்பிக்கு மவர் தன் சொல்வழி வருமவரைப் பொறுப்பிக்கச் சொல்ல வேண்டாவிறே' (அட்டாதச முமுட்கப்); 5. பாதுகாத்தல் (இ.வ.); to maintain. [பொறு → பொறுப்பி - த்தல்]
பொறுப்பு	பொறுப்பு poṟuppu, பெ. (n.) 1. பாரம்; stress, pressure, burden. 2. முட்டு (வின்.);, prop, support, stay. 3. உறுதி; duty, responsibility. 4. இன்றியமையாமை importance. 5. தகுதி, weight of character. 6. பொறுமை; patience, forbearance. 7. வரி (இ.வ.);; tax. [பொறு → பொறுப்பு]
பொறுப்புக்கட்டு-தல்	பொறுப்புக்கட்டு-தல் poṟuppukkaṭṭudal, செ. குன்றாவி.(v.i.) 1. உறுதியளிக்கச் செய்தல்; to put responsibility on. 2. ஈடுகாட்டுதல்; to tender as security. 3. முற்றுவித்தல் (வின்.);; to accomplish.
பொறுப்புக்காரன்	பொறுப்புக்காரன் poṟuppukkāraṉ, பெ. (n.) பொறுப்பாளி.(யாழ்.அக); பார்க்க;see poruppal. [பொறுப்பு + காரன்] 'காரன் உடையவனைக் குறிக்கும் ஈறு.
பொறுப்புடைமை	பொறுப்புடைமை poṟuppuḍaimai, பெ. (n.) கடமைப்பொறுப்பு; oblication. [பொறுப்பு + உடமை]

பொறுமி	பொறுமி poṟumi, பெ. (n.) அவுரி போன்ற இலையும் சிவந்த சிறுபூவுமுடைய பூடுவகை; a red-flowered plant with indigo like leaf and bean-like fruit.
பொறுமை	பொறுமை poṟumai, பெ. (n.) 1. அடக்கம்; meekness, self-control. 2. பொறை; patience, endurance, tolerance, forbearance. [பொறு → பொறுமை] 'மை' ப. பெ. ஈறு
பொறுமைக்காரன்	பொறுமைக்காரன் poṟumaikkāraṉ, பெ. (n.) சாந்தமுள்ளவன் (வின்.);; patient man. [பொறுமை + காரன்] 'காரன் உடையவனைக் குறிக்கும் ஈறு.
பொறுமைசாலி	பொறுமைசாலி poṟumaicāli, பெ.(n.) பொறுமைக்காரன் பார்க்க;see porumi-kkaran. [பொறுமை + சாலி] 'சாலி உடைமைப் பொருளிறு, ஒ.நோ. திறமைசாலி, பாக்கியசாலி'
பொறுவாஞ்சேறு	பொறுவாஞ்சேறு poṟuvāñjēṟu, பெ. (n.) கடல் சேற்றின் வகை; a kind of sea mud.

பொறை	பொறை poṟai, பெ. (n.) 1. சிறுகுன்று small hillock. 'அறையும் பொறையு மணந்த (புறநா. 118); 2. மலை mountain. "தெடும் பொறை மிசைய குறுங்காற் கென்றை (ஐங்குறு. 430); 3. கமை. (திவா.);. deload. குழையு மிழையும் பொறையா 4. கனம், weight, heaviness. "பெறை தந்தன காசொளிர் பூண் (கம்பரா. அதிகா. 40,); 5. நிலவுலகு (பிங்.);; earth. "பொறைதரத் திரண்டதாரு (இரகு. ததன்சாப. 50); 6. பொறுமை; patence,forbearance. "வன்மையுள் (குறள்
பொறைநிலை	பொறைநிலை poṟainilai, பெ. (n.) மனத்தை ஒருவழிப்படுத்துதல் (தாரனை.வ.);; [பொறை + நிலை]
பொறைநோய்	பொறைநோய் poṟainōy, பெ. (n.) கருப்பத் துன்பமாகிய நோய், pain of pregnancy. [பொறை + நோய்]
பொறைமண்	பொறைமண் poṟaimaṇ, பெ. (n.) 1. செத்தை முதலியவற்றின் கலவையான வளம் நிறைந்த மண்; loamy soll. 2. செங்கல் செய்வதற்கான களிமண்; clay used for making bricks. [பொறை + மண்]
பொறைமலி	பொறைமலி poṟaimali, பெ. (n.) சுமைமிக்க; heavy lord. பொறைமலி கழுதை நெடுமிரை தழிஇய (அகநா89);
பொறைமை	பொறைமை poṟaimai, பெ. (n.) பொறை, 6.பார்க்க நின்னெஞ்சங்கொண்ட பொறைமை காணிய (பெருங்உஞ்சைக்36,84); [பொறு → பொறை → பொறைமை]

பொறையன்	பொறையன் poṟaiyaṉ, பெ. (n.) 1. சுமப்பவன்; sustainer, bearer. 'புன்னிலைப் பவத்துக் கெல்லாந் தானொரு பொறையனாகி (உபதேசகா. சிவபுண்,344); 2. சேரன்; céra king, as lord of the mountainous region in the Tamil country. 'யானைக் கடுமான் பொறைய (புறநா.53); 3. பொறுமைக்கும் பொறைக்கும் சிறந்த தருமன். Dharmapatra, the eldest of the pāndavās as embodiment of patience (சூடா.);; [பொறு → பொறை → பொறையன்]
பொறையாட்டி	பொறையாட்டி poṟaiyāṭṭi, பெ. (n.) 1. பொறுமை யுள்ளவன்; patient woman. 'சுருங்கும் மருங்குற் பெரும்பொறை யாட்டியை (திருக்கோ.353); 2. காவுகொடுக்கும் பூசாரிப் பெண்; priestess who offers kāvu. கானப்பலி' நேர்கடவுட் பொறையாட்டி வந்தாள் (பெரியபு. கண்ணப்.65); [பொறை + ஆட்டி]
பொறையாளன்	பொறையாளன் poṟaiyāḷaṉ, பெ. (n.) பொறையன் (பிங்); பார்க்க;see porayam. [பொறை + ஆளன்]
பொறையாற்று-தல்	பொறையாற்று-தல் poṟaiyāṟṟudal, பெ. (n.) பொறுத்தல் (கம்பரா.உருக்.11);; to bear with patience. [பொறை + ஆற்று → பொறையாற்று – தல்]
பொறையிருந்தாற்று-தல்	பொறையிருந்தாற்று-தல் poṟaiyirundāṟṟudal, செ.குன்றாவி. (v.t.) துன்பம் பொறுத்தலைக் கடைப்பிடித்தல்; to bear with patience. " பொறையிருந்தாற்றியென் னுயிரும் போற்றினேன்" (கம்பரா. கந்தர. உருக்காட்டு.11); [பொறை + இரு → இருந்து + ஆற்றுதல்]
பொறையிலான்	பொறையிலான் poṟaiyilāṉ, பெ.(n.) பொறுமையில்லாதவன்; impatient person. 2. வேடன் (சூடா.);; Savage, forester, hunter. [பொறை + இல் + ஆ] இல்'எ. ம. இடைநிலை
பொறையுடைமை	பொறையுடைமை poṟaiyuḍaimai, பெ.(n.) நெஞ்சுரம் (மனத் திண்மை);; vitality. நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டின் பொறை யுடைமை போற்றி ஒழுகப் படும் (குறள்.154); [பொறை + உடைமை]

பொறையுயிர்-த்தல்	பொறையுயிர்-த்தல் poṟaiyuyirttal, செ.குன்றா.வி. (v.t.) 1. இளைப்பாறும்படி சுமையிறக்குதல்; to disburden and rest. துறைதுறை தோறும் பொறையுயிர்த் தொழுகி (பொருந,239);. 2. மகப்பேறு; to be delivered of a child. பெருந்தேவி பொறையுயிர்த்த கட்டில் (நன்,269,உரை); [பொறை + உயிர்த்தல்]
பொன்	பொன் poṉ, பெ. (n.) 1. செம்பொன் (சாதரூபம்);, கிளிச்சிறை, ஆடகம், நாவலம் என நான்குவகைப்பட்ட தங்கம்; gold of which there are four kinds, viz., catarupam, kiliccirai, ādagam, campunatam. 'பொன்னுந்துகிரும் முத்தும் (புறநா.218.); 2. மாழை (பிங்.);; metal. செம்பொன், வெண்பொன், கரும்பொன் 3. இரும்பு; Iron. 'தூண்டிற் பொன் மீன் விழுங்கியற்று (குறள், 931); 4. செல்வம்; wealth. 'பொன்னுடைய ரேனும் புகழுடைய ரேனும் (நள.கலி தொடர்.68); 5. அணிகலன்; ornament. கடலுடுத்த காரிகை பொன்னணிந்திருந் தென. (சீவக.1250); 6. திருநாண்; marriage badge. 'பொன்னைக் கொணர்ந்து. நீபொன் புனைந்ததுவே (தஞ்சைவா,359,); 7. தங்ககாக; a gold coin. 8. பொன்மலை, 1, பார்க்க;see ponimālai,1. ஆணிப்பொன்வில்லி (குமர.பிர.மீனாட்.பிள்.63.);
பொன்கண்	பொன்கண் poṉkaṇ, பெ. (n.) 1. சிவந்த உடம்பு; reddish body. 'பொன்கட பச்சை பைங்கண் மாஅல் (பரிபா.3:32,); 2. பொற்கண் பார்க்க;see porkan. [பொள் + கண்]
பொன்காண்(ணு)-தல்	பொன்காண்(ணு)-தல் poṉkāṇṇudal, செ.கு.வி மாற்றுக்காணுதல்; to lest the quality of gold. பொன் காண்பார்களாகவும்" (Silvi.149); [பொன் + காண்-]
பொன்குற்றம்	பொன்குற்றம் poṉkuṟṟam, பெ. (n.) திரை களிப்பு; the defects of gold, Verdigiris. [பொன் + குற்றம்]

பொன்கோலம்	பொன்கோலம் poṉālam, பெ. (n.) த்திரசீவி எனப்படும் மரம்; child's amuet ee. (l.);
பொன்ஞாண்	பொன்ஞாண் poṉñāṇ, பெ. (n.) பொற்கொடி; old chain. பின்னுறு பொன்ஞான் பொருந்தொடர் கோத்த (பெருங்1:46:177.); [பொன் + ஞாண்]
பொன்செய்-தல்	பொன்செய்-தல் poṉceytal, பெ. (n.) நல்ல செயல் செய்தல்; to do a good deed. கேட்கமின் பொன்செய் தேன் (கலித்.143); [பொன் + செய்-]
பொன்செய்கொல்லன்	பொன்செய்கொல்லன் poṉceykollaṉ, பெ. (n.) தட்டான்; goldsmith. பொன்செய் கொல்லணி னினிய தெளிர்ப்ப (நற்.394.); [பொன் + செய் + கொல்லன்]
பொன்செய்புலவன்	பொன்செய்புலவன் poṉceypulavaṉ, பெ. (n.) 1. பொன்செய் கொல்லன் பார்க்க ee pon-cey-kollan. 2. பொன்னரிப்போன்; gatherer of gold, as from mines. (சிலப்.5.31.அரும்); [பொன் + செய் + புலவன்]
பொன்ஞெகிழி	பொன்ஞெகிழி poṉñegiḻi, பெ. (n.) அரிபெய்சிலம்பு. gold anklet with beads nside for tinkling (திவா.);; [பொன் + ஞெகிழி]
பொன்துகள்	பொன்துகள் poṉtugaḷ, பெ. (n.) தங்கத்துள் (பொடி);; gold-dust. [பொன் + துகள்]
பொன்நூற்புழு	பொன்நூற்புழு poṉnūṟpuḻu, பெ. (n.) நீண்டுருண்ட வடிவுடைய பொன்னிறமா புழுவகை; golden nematode [பொன் + நூல் + புடு]
பொன்படு-தல்	பொன்படு-தல் poṉpaḍudal, பெ. (v.i.) தோற்றப்பொலிவுறுதல்; to appear brigt தொய்யிலெழுதியிறுத்த பெரும்பொன் படுக (கலித்.64);" [பொன் + படு-]
பொன்பத்தன்	பொன்பத்தன் poṉpattaṉ, பெ.(n.) பொன்செய் கொல்லன், பார்க்க;see pon-ce kolar (கொ.வ.); [பொன் + பத்தன்]

பொன்பற்றியூர்ப்புத்தமித்திரனார்	பொன்பற்றியூர்ப்புத்தமித்திரனார் poṉpaṟṟiyūrpputtamittiraṉār, பெ. (n.) வீரசோழிய என்னும் இலக்கண நூல் செய்த புலவர் authour of the veracoliyam
பொன்பாதிரி	பொன்பாதிரி poṉpātiri, பெ. (n.) மரவை fragrant trumpet-flower [பொன் + பாதிரி]
பொன்பாவை	பொன்பாவை poṉpāvai, பெ. (n.) திருமக LaxSmi 'பொன்பாவை கேள்வ. (திவ்.இயற்.4,59); [பொன் + பாவை]
பொன்புனை-தல்	பொன்புனை-தல் poṉpuṉaidal, செ.குன்ற வி. (v.t.) திருமங்கலியம் பூட்டி மணத்தல்; marry, as tying the tāli நுங்கேண்முன் நீ பொன் புனைந்ததுவே (தஞ்சைவா.359,); [பொன் + புனை]
பொன்பூண்(ணு)தல்	பொன்பூண்(ணு)தல் poṉpūṇṇudal, செ.கு.வி. (v.i.) அணிகலன் அணிதல்; to wear gold ornaments. [பொன் + பூண் → பூணுதல்]
பொன்பெயரோன்	பொன்பெயரோன் poṉpeyarōṉ, பெ. (n.) பொன்னன் இரணிய கசிபு; hiranyakasipu, as gold coloured "பொன்பெயரோன் மார்பிடந்த விங்கோத வண்ணர் (திவ்.இயற்.1.23); [பொன் + பெயர் → பெயரோன்]
பொன்மணல்	பொன்மணல் poṉmaṇal, பெ.(n.) பொற்றுகள் கொண்ட மணல்; sand containing gold; gold ore, (W.); [பொன் + மணல்]

பொன்மணி	பொன்மணி poṉmaṇi, பெ. (n.) 1. பொன்னா லாகிய உருண்டைமணி, gold bead. 2. பொன்மணியாலான அணிவகை necklace of gold beads "பொன்மணி யொலிப்ப' (திவ்.பெரியதி.1,7.1); [பொன் + மணி]
பொன்மணியார்	பொன்மணியார் poṉmaṇiyār, பெ. (n.) கழகக்காலப்புலவர். a sankam poet (குறுந் 391);; [பொன் + மணி → மணியார்]
பொன்மணை	பொன்மணை poṉmaṇai, பெ. (n.) பொற் பலகை, low golden seat நன்கை நடுவட்." பொன்மணை யேற்றிப் (பெருங் 1:42:107.); [பொன் + மனை]
பொன்மயம்	பொன்மயம் poṉmayam, பெ. (n.) பொன்னிற மான பளபளப்பு; golden lustre. (w.); [பொன் + மயம்]
பொன்மயிற்கொன ்றை	பொன்மயிற்கொன்றை poṉmayiṟkoṉṟai, பெ.(n.) கொன்றை வகை; a kind of indian labarman (சங்.அக.); [பொன் + மயில் + கொன்றை]
பொன்மரம்	பொன்மரம் poṉmaram, பெ. (n.) துறக்கத் திலுள்ள (சொர்க்கத்திலுள்ள); பொன் மயமான மரம். golden tree, in Suarga (சீவக.3122); [பொன் + மரம்]

பொன்மலை	பொன்மலை poṉmalai, பெ. (n.) 1. தங்க மயமானமலை (மேரு); mt, meru as golden.(பிங்.);; 'பொன்மலைக் கடவுள்' (திருவிளை, மேருவை.39.); 2. பணி (இமய); மலை. (பிங்.);; the Himalayās 'பொன்மலைப் புலிநின் றோங்க' (பெரியபு.எறிபத்த.2.); 3. மேற்றிசை மலை; western-hill where the sunsets. 'பொன்மலை சுடர்சேர் (கலித்.126); 4. முப்புரங்களுள் ஒன்று; one of three arieal castles destroyed by siva (பிங்);. 5. திருச்சிராப்பள்ளிலுள்ள தாயுமானவர் மலை (வின்.);; the rock in Tricirāppalli [பொன் + மலை]
பொன்மலைவல்லி	பொன்மலைவல்லி poṉmalaivalli, பெ. (n.) மலைமகள் (பார்வதி);; goddess parvati 'புரிவு செய்தனள் பொன்மலைவல்லி (பெரியபு.திருக்குறிப்பு:56); [பொன்மலை + வல்லி]
பொன்மழை	பொன்மழை poṉmaḻai, பெ. (n.) பொன்மாரி 1.;பார்க்க;see pommār 1 (w); [பொன் + மழை]
பொன்மாசை	பொன்மாசை poṉmācai, பெ. (n.) பொன்னா லாகிய ஒருவகைக்காக, gold coin, கன பொன்மாசை காண வேந்தி (பருங். 1:36:76); [பொன் + மாழை → மாசை]
பொன்மாரி	பொன்மாரி poṉmāri, பெ. (n.) 1. தங்கமழை, shower of gold "நன்நீரது தவிர்துப் பென்மாரியாகப் பொழி (தமிழ்நா. 52); 2. குதிரைச் சாதிவகை A kind ot horse; நாயன வஞ்சனம் பொன்மாரி" (திருவாலவா.28.69);
பொன்மாலை	பொன்மாலை poṉmālai, பெ. (n.) பொன்னரிமாலை பார்க்க;see pon-marimial பொன் மாலை யலங்கலோ மரம் புலம்ப (சீவக. 349.); [பொன் + மாலை]
பொன்மாளிகை	பொன்மாளிகை poṉmāḷigai, பெ. (n.) அரண்மனையில்அரசன்தங்கும் ஆடகமாடம்; golden palace, பொன்மாளிகைத் துஞ்சின தேவராக (s.i.iii, 70); [பொன் + மாளிகை]

பொன்மீன்	பொன்மீன் poṉmīṉ, பெ. (n) பூமீன் கெண்டை பார்க்க (இ.வ.); see pumin-kendai [பொன் + மீன்]
பொன்முகட்டை	பொன்முகட்டை poṉmugaṭṭai, பெ. (n.) 1. வட்டத்திருப்பி பார்க்க; kidney leaved moon seed 2. செடிவகை; buckler-leaved moon-seed 3. ஆடுதின்னாப் பாளை;பார்க்க worm-killer (l.); 4. அரிவாண் முனைப் பூண்டு பார்க்க see arivanmarappindu [பொன் + முசுட்டை]
பொன்முடி	பொன்முடி poṉmuḍi, பெ. (n.) பொன்மணிகளால் அணி செய்யப்பட்ட மகுடம் SrOWn net. [பொன் + முடி]
பொன்முடியார்	பொன்முடியார் poṉmuḍiyār, பெ. (n.) கடைக்கழகப்புலவருள்.ஒருவர் a poet of last Sangam;
பொன்முல்லை	பொன்முல்லை poṉmullai, பெ. (n.) பூச்செடி வகை; golden jasmine. [பொன் + முல்லை]
பொன்முலாம்	பொன்முலாம் poṉmulām, பெ. (n.) பொன்பூச்சு; gilding. (w); [பொன் + முலாம்]
பொன்முளை	பொன்முளை poṉmuḷai, பெ. (n.) பொற்காசின் முத்திரை stamp on a gol coin. [பொன் + முளை]
பொன்மூங்கில்	பொன்மூங்கில் poṉmūṅgil, பெ. (n.) திருவாங்கூரில் விளைவதும் முள்ளில்லா துமாகிய ஒருவகை மூங்கில் பொன்பூச் thorn less bamboo of travancore axytenanthera bourdillon [பொன் + மூங்கில்]

பொன்மெழுகு	பொன்மெழுகு poṉmeḻugu, பெ. (n.) பொன்னுரை எடுக்கும் மெழுகு, a kind of darkish wax used by goldsmiths in testing the fineness of gold. [பொன் + மெழுகு]
பொன்மேனிச்சி	பொன்மேனிச்சி poṉmēṉicci, பெ. (n.) பேய்க்கடலை, a bitter wild gram. [பொன் + மேனி → மேனிச்சி] 'இ உடைமைப்பொருள் பெயரீறு.
பொன்மை	பொன்மை poṉmai, பெ. (n.) பொன்னிறம் குயம்பொன்மை மாமலராகக் குலவின (தேவா, 251, 8); [பொன் → பொன்மை] 'மை' ப. பெ. ஈறு.
பொன்வண்டு	பொன்வண்டு poṉvaṇṭu, பெ. (n.) பொன்னிறமுள்ள வண்டுவகை; gold coloured beetle போந்ததென் னெஞ்சென்னும் பொன்வண்டு (திவ். இராமானுச. 100); [பொன் + வண்டு]
பொன்வண்ணக் காரிளை	பொன்வண்ணக் காரிளை poṉvaṇṇakkāriḷai, பெ. (n.) கந்தகம் sulphur(சங்,அக.); [பொன் + வண்ணம் + காரிளை]
பொன்வண்ணக் குறிஞ்சி	பொன்வண்ணக் குறிஞ்சி poṉvaṇṇakkuṟiñji, பெ. (n.) பொன்னிற பூவுள்ள மருதோன்றி; hanna [பொன் + வண்ணம் + குறிஞ்சி]
பொன்வண்ணத்தந்தாதி	பொன்வண்ணத்தந்தாதி poṉvaṇṇattandāti, பெ. (n.) பதினோராந் திருமுறையுள் இடம் பெற்றுள்ளதும் சேரமான் பெருமாள்நாயனார் இயற்றியதுமான சிற்றிலக்கியம்; a poem in patinorántrumurai, by cëraman-perumal nayanar. [பொன் + வண்ணம் → வண்ணத்து + அந்தாதி] skt anta + ādi -→ த.அந்தாதி]
பொன்வரி	பொன்வரி poṉvari, பெ. (n.) பழைய வரிவகை; an ancient tax (im.p.cg. 861); [பொன் + வரி]

பொண்வரிமாடை	பொண்வரிமாடை poṇvarimāṭai, பெ. (n.) பொண்வரி பார்க்க,;see popvari (i.m.p.cg. 861); [பொன்வளி + மாடை]
பொன்வரை	பொன்வரை poṉvarai, பெ. (n.) 1.பொண்மலை, 1.3. பார்க்க;see poŋmalai. 2. பொன் மலை, 2. பார்க்க;see pormalai 2 புண்பரிகம் பொன்வரைமே லேற்றி (பெரியு. வாதி._1); [பொன் + வரை]
பொண்வறுகல்	பொண்வறுகல் poṇvaṟugal, பெ. (n.) பொண்னிறமாக வறுத்தல்; to fry till it attains goid colour of red Colour. [பொன் + வறுகல்]
பொன்வாணிகர்	பொன்வாணிகர் poṉvāṇigar, பெ. (n.) தங்க வணிகர்கள்; dealers in gold. பொற்பேதத்தைப் பகுத்தறியும் பொன்வாணிகர்' (சிலப். 14, 204, உரை); [பொன் + வாணிகர்]
பொன்வாய்ப்புள்	பொன்வாய்ப்புள் poṉvāyppuḷ, பெ. (n.) சிச்சிலிக்குருவி (பிங்);; king-fisher. [பொன் + வாய் + புள்]
பொன்வானம்	பொன்வானம் poṉvāṉam, பெ. (n.) குடகம் (பித்தளை); மலை; hill of brass.(யாழ்.அக);; [பொன் + வானம்]
பொன்வித்து	பொன்வித்து poṉvittu, பெ. (n.) ஈயமணல் sand containing lead (சங்.அக.);. [பொன் + வித்து]
பொன்வில்லி	பொன்வில்லி poṉvilli, பெ. (n.) சிவபிரான்; Siva as having méru, as bow. [பொன் மலையை (மேருவை); வில்லாக உடையவன்] "ஆணிப்பொன் வில்லிபுணர் மாணிக்கவல்லி' (குமர. பிர. மீனாட் பிர். 63); [பொன் + வில் → வில்லி] "இ" உடைமைப் பொருள் பெயரீறு.

பொன்விலை	பொன்விலை poṉvilai, பெ. (n.) ஏற்றமான விலை; very high price, as of gold. [பொன் + விலை]
பொன்விலைப் பாவையர்	பொன்விலைப் பாவையர் poṉvilaippāvaiyar, பெ. (n.) பொன் விலை மகளிர் பார்க்க;see pon-visas-magasir. பொன் விலைப் பாவையர் மனமும் போன்றதே" (கம்பரா. தாடகை. 15); [பொன் + விலை + பாவையர்]
பொன்விலை மகளிர்	பொன்விலை மகளிர் poṉvilaimagaḷir, பெ. (n.) பரத்தை; prostitutes.
பொன்விழா	பொன்விழா poṉviḻā, பெ. (n.) ஐம்பதாம் ஆண்டுக் கொண்டாட்டம்; golden Jubilee.(இக்.வ.); [பொன் + விழா]
பொன்விளைவிடம்	பொன்விளைவிடம் poṉviḷaiviḍam, பெ. (n.) பொன் உண்டாகுமிடம்; gold mine. [பொன் + விளைவு + இடம்]
பொன்வினை செய்வோர்	பொன்வினை செய்வோர் poṉviṉaiseyvōr, பெ. (n.) பொன் வினைமாக்கள் பார்க்க;see ponvinaimākkal. [பொன் + வினை + செய்வோர்]
பொன்வினை மாக்கள்	பொன்வினை மாக்கள் poṉviṉaimākkaḷ, பெ.(n.) தட்டார்; goldsmiths (சூடா.);; [பொன் வினை + மாக்கள்]
பொன்வீ	பொன்வீ poṉvī, பெ. (n.) பொன்னிறமான மலர்; golden colour flower. பொன்வீ ஞாழலோடுப் புன்னைவரிக்கும் (அகநா.70);, பொன்வ மணியரும் பினவே (ஐங்குறு.201.); [பொன் + வீ]
பொன்வெட்டு	பொன்வெட்டு poṉveṭṭu, பெ. (n.) பொன்வெட்டுவாய் பார்க்க (இ.வ.);; See po vef!uway. [பொன் + வெட்டு]

பொன்வெட்டுவாய்	பொன்வெட்டுவாய் poṉveṭṭuvāy, பெ. (n.) பேச்சு முதலியவற்றில் நேர்மை, exactness, a in correctness of speech etc., as cut-gold(இ.வ.); [பொன் + வெட்டு + வாய்]
பொன்றக் கெடுதல்	பொன்றக் கெடுதல் poṉṟakkeḍudal, செ.கு.வி. (v.i.) முற்றவும் அழிதல்; to be absolutely, ruined. பொன்றக் கெடாப் பொருள்' (மணி, 30, 223); [பொன்ற + கெடுதல்]
பொன்றல்	பொன்றல் poṉṟal, பெ. (n.) சாதல் dying [பொன்று → பொன்றல்]
பொன்றாவல்லி	பொன்றாவல்லி poṉṟāvalli, பெ. (n.) சீந்தில் பார்க்க, gulancha (தைலவ. தைல);;
பொன்று-தல்	பொன்று-தல் poṉṟudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. அழிதல்; to perish, to be ruined. புகழல்லாற் பொன்றாது நிற்பதொன்றில் (குறள், 233); 2. இறத்தல்; to die. மடமாக்கள் பொன்றிலென் பொன்றாக்காலென் (நாலடி, 323); 3. தவறுதல்; to fail. பொன்றலில் பகழிக்கு (கம்பரா. வருண 77); 4. பார்வை முதலியன குறைதல்; to be reduced, to become wearied or dim, as the eyes by great exertion. [புல் (துளை); → பொல் + து → பொத்து → பொற்று → பொன்று]
பொன்றொடு-தல்	பொன்றொடு-தல் poṉṟoḍudal, செ.குன்றா.வி. (v.t.) பொன்னைத் தொட்டுச் சூளுறுதல்; to adjure, take oath, touching a piece of gold. 'பொன் றொட்டேம் யாதுமும்மைப் போகொட்டோம்' (சீவக. 2945); [பொன் + தொடுதல்]
பொன்னகர்	பொன்னகர் poṉṉagar, பெ. (n.) 1. வானுலகம்; amaravati,as the golden city. பொன்னகர் வறிதாப் போதுவர்' (மணி.1,41); 2. சிவனுலகு; sivals heaven .புகுவதாவதும் போதரவில்லதும் பொன்னகர் (திருவாச. 5, 36); [பொன் + நகர்]

பொன்னகர்க்கிறைவன்	பொன்னகர்க்கிறைவன் poṉṉagarggiṟaivaṉ, பெ. (n.) வேந்தன் (இந்திரன்); indra, as lord of poṇṇakar. (பிங்.); [பொன்னகர்க்கு + இறைவன்]
பொன்னகர்ச் செல்வன்	பொன்னகர்ச் செல்வன் poṉṉagarccelvaṉ, பெ. (n.) பொன்னகர்க்கிறைவன் பார்க்க;see postpakar-c-ce/Van [பொன்னகர் + செல்வன்]
பொன்னகரம்	பொன்னகரம் poṉṉagaram, பெ. (n.) பொன்னகர், 1 பார்க்க பொன்னகரம் புக்கு (திவ்.இயற்.பெரியம். 20);;see ponnakar, [நகர் → நகரம்]
பொன்னங்கொட்டை	பொன்னங்கொட்டை poṉṉaṅgoṭṭai, பெ. (n.) பூவந்திக் கொட்டை; soa mul-Sapindus trifoliatus. [பொன் → பொன்னம் → கொட்டை]
பொன்னச்சேரான்	பொன்னச்சேரான் poṉṉaccērāṉ, பெ. (n.) சேங்கொட்டைவகை பார்க்க; glabrous marking-nut (L);.
பொன்னசலம்	பொன்னசலம் poṉṉasalam, பெ. (n.) பொன்மலை, 1, 2, 3 பார்க்க;see ponmalai 1.2.3. [பொன் + அசலம்] [Skt.a - cala → த.அசலம்]
பொன்னஞ்சிலம்பு	பொன்னஞ்சிலம்பு poṉṉañjilambu, பெ. (n.) பொன்மலை, 1, 2, 3.பார்க்க; See pormalai.123. அத்த மென்னு பொன்னஞ் சிலம்பு கதிரோன் மறைதலும் (இறை, 18 பக் 142. மேற்கோள்); [பொன் + பொன்னம் + சிலம்பு]
பொன்னடர்	பொன்னடர் poṉṉaḍar, பெ. (n.) தகட்டுப் பொன்; fine gold leaf. பகம் பொன்னட ராறு கோடி' (சீவக. 1973); [பொன் → அடர்]
பொன்னணி-தல்	பொன்னணி-தல் poṉṉaṇidal, செ.குன்றா.வி, (v.t.) பொன்புனை பார்க்க;see popunal. கன்னியன்னா டன்னைப் பொன்னணிவான்' (இறை. 23, பக். 164. மேற்கோள்); [பொன் → அணிதல்]

பொன்னத்துப் பெட்டி	பொன்னத்துப் பெட்டி ponnattuppeṭṭi, பெ. (n.) திருமணத்தில் தாலி கூறைகள் எடுத்துச் செல்லும் பெட்டி; basket in which the tāli and wedding saree are carried in a marriage (j);. [பொன் + பொன்னத்து + பெட்டி]
பொன்னப்பிரகம்	பொன்னப்பிரகம் poṉṉappiragam, பெ. (n.) சாக்காய்பொன்வகை (சங்.அக); a kind of mica. [பொன் → அப்பிரசம்] [Skt.abhraka → த. அப்பிரகம்]
பொன்னம்பர்	பொன்னம்பர் poṉṉambar, பெ. (n.) ஒருவகை மணப் பண்டம்; a kind of amber. புழுகு பொன்னம்பர் பூவம்பர் பொங்கவே திருக்காளத்,4. பஞ்சாக், 55); (செ.அக.); [பொன் → அம்பர்]
பொன்னம்பல அடிகள்	பொன்னம்பல அடிகள் poṉṉambalaaḍigaḷ, பெ. (n.) 1. கைவல்ய நவநீதம் என்ற நூலுயும் பகவத் கீதைக்குச் சொற்பொருளு எழுதியுள்ளார்; the outhor of kaivalyanavanitam. 2. இரு சமய விளக்க சோதி' என்ற நூலை எழுதியவர். காஞ்சிபுரத்தைச் சேர்ந்தவர். an author of eru-samaya-vilakkasoti, in kanchipuram.
பொன்னம்பல் சிவம்	பொன்னம்பல் சிவம் poṉṉambalcivam, பெ. (n.) மறைவனத்திறை மாலை, தேசியகீதக் கொத்து. குமார விநாயகர் பதிகம் போன்ற நூல்களை இயற்றியவர். the author of poetry viz maraivanat-tiraimālai, tāciyakitak-kottu, etc.
பொன்னம்பலத்தார்	பொன்னம்பலத்தார் poṉṉambalattār, பெ. (n.) கைக்கோளர் சாதியைச் சார்ந்த இரந் துண்ணும் பிரிவினர்; beggars attached to the kaikkösa caste (e. t. iii. 35.);. [பொன்னம்பலம் → பொன்னம்பலத்தார்] [பொன் + அம்பலத்தார்]
பொன்னம்பலதாசர்	பொன்னம்பலதாசர் poṉṉambalatācar, பெ. (n.) 'தில்லை சிவகாம சௌந்திரி திருவிரட்டைமணிமாலை நூலை இயற்றியவர்; the author of tillai-Sivakama-Sountaritiruviratti-mani-malai.
பொன்னம்பலம்	பொன்னம்பலம் poṉṉambalam, 1.பொன் னாலமைந்த கூடம்; golden hall (சிலப். பதிகம், 41, உரை). 2. தில்லையிலுள்ள பொற்சவை; the golden hall of chidambaram. 'பொன்னம் பலத்து மேவியாடல் புரியா நின்றவர்' (பெரியபு. திருநாவுக். 175); [பொன் + அம்பலம்]

பொன்னம்பாளை	பொன்னம்பாளை poṉṉambāḷai, பெ (n.) நெல்வகை; a kind of paddy (a.);. [பொன் → பொன்னாம் + பாளை]
பொன்னம்மாள்	பொன்னம்மாள் poṉṉammāḷ, பெ. (n.) 'சிவானந்த சாரம் எனும் நூல் இயற்றியவர்; the author of sivānanta-sāram.
பொன்னரி	பொன்னரி poṉṉari, பெ. (n.) கிண்கிணி முதலியவற்றுளிடும் பொற்பரல்; bead of gold inside a thinking ornament. "பொன்னரிய கிண்கிணியும் (சீவக.2921.); [பொன் + அரி]
பொன்னரி'-த்தல்	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;
பொன்னரிதாரம்	பொன்னரிதாரம் poṉṉaritāram, பெ. (n.) அரிதாரவகை; orpiment, a sulphide of arsenic (பதார்த்த.1158.);. [பொன் + அரிதாரம்]
பொன்னரிமாலை	பொன்னரிமாலை poṉṉarimālai, பெ (n.) கழுத்தணிவகை; a kind of gold necklace. 'தோளிற்றோன்றும் பொன்னரிமாலை' (கம்பராமாயாசன.5); [பொன் + அரி + மாலை]
பொன்னரியமாலை	பொன்னரியமாலை poṉṉariyamālai, பெ. (n.) பொன்னரி மாலை பார்க்க;see poss-n-arylmalai (யாழ்.அக.);. [பொன் + அரி → அரியம் + மாலை]

பொன்னலரி	பொன்னலரி poṉṉalari, பெ. (n.) 1. ஈழத்தலரி பார்க்க, (மூ.அ);; pagoda tree. 2. அலரிவகை; exile oleander (L);. [பொன் + அலரி]
பொன்னவன்	பொன்னவன் poṉṉavaṉ, செ. (n.) 1. பொன்போல் அருமையானவன்; one precious like gold. 'முன்னவனுலகுக்கு முழுமணிப் பொன்னவன் (தேவா.1069,8); 2. வியாழன்; Jupiter, as the golden planet. 3. இரணியகசிபு; hiranya kasibu. (w.); 4. கனாநூலியற்றிய புலவர்; the author of kanānul, a treatise on dreams. [பொன் → பொன்னவன்]
பொன்னறுவிலி	பொன்னறுவிலி poṉṉaṟuvili, பெ. (n.) மரவகை; golden sebestan. [பொன் + நறுவிலி]
பொன்னறை	பொன்னறை poṉṉaṟai, பெ. (n.) 1. பொற்பேழை; golden chest. பல்கலமேதகப் பெய்ததோர் பொன்னறைதான் கொடுத்தான் (சீவக.237); 2. அரசன் தங்கும் எழில்மண்டபம்; king's apartments. "பொன்னறையு ளின்னமளிப் பூவணையின் மேலோன்' (சீவக.2035.); 3. கருவூலம்; place where treasure and jewels are kept. விளங்கு, பொன்னறையுள் விழுநிதிப் பேழையுள் (பெருங்.உஞ்சைக்.38, 210.); [பொன் + அறை]
பொன்னன்	பொன்னன் poṉṉaṉ, பெ. (n.) 1.பொன்னுடைய யோன்; one who has gold. (நன்,276.உரை.); 2. பொன்னவன், 1 பார்க்க see poravan, 1 என்ன . அடியேன்றனமாகியபொன்னன் (தேவா.784,2.); 3. சிறியவன்; urchin, small boy. (W);. 4. அருகக் கடவுள்; arhat (w.);. 5. பொன்னவன் 3 பார்க்க;see poravan 3. 'பொன்னன் பைம்பூ ணெஞ்சிடந்து (திவ்.பெரியதி.3,4,4);
பொன்னாகத்தான்	பொன்னாகத்தான் poṉṉākattāṉ, பெ. (n.) பொன்னவன் 3 பார்க்க;see pommavan. 'பொன்னாகத்தானை நக்கரியுருவமாகி நகங்கிளர்ந்திடந்து (திவ்.பெரியதி,5,9,5.); [பொன் + ஆகத்தான்]
பொன்னாகனார்	பொன்னாகனார் poṉṉākaṉār, பெ. (n.) கழகக்காலப் புலவர் குறுந்தொகையில் இவர் பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன; a sankam poet.

பொன்னாங்கண்ணி	பொன்னாங்கண்ணி ponnāṅgaṇṇi, பெ. (n.) 1. பொன்னாங்காணி பார்க்க;see pon-p-ikam (இ.வ.); 2. உணவுக்குப் பயன்படும் கீரை; a kind of green's. 'கண்ணுக்கினிய பொன்னாங்கண்ணி (பழ.); பொன்னாங் கண்ணியைப் புளியிட்டு ஆக்கினால் உண்ணாப் பெண்ணும் உழக்கு உண்பாள் (பழ); [பொன்னாங்காணி → பொன்னங்கண்ணி]
பொன்னாங்காணி	பொன்னாங்காணி ponnāṅgāṇi, பெ. (n.) பூடுவகை; a plant growing in damp places. (பதார்த்த:349);; [பொன் + பொன்னாம் + காணி]
பொன்னாங்காணிச் சக்களத்தி	பொன்னாங்காணிச் சக்களத்தி ponnāṅgāṇiccakkaḷatti, பெ. (n.) பொன்னாங்காணி போன்ற பூடுவகை; a plant resembling poṇṇaṅkāṇi.
பொன்னாங்காய்	பொன்னாங்காய் ponnāṅgāy, பெ. (n.) பொன்னாங்கொட்டை பார்க்க;see ponnānkoṭṭai. [பொன் → பொன்னாம் + காய்]
பொன்னாங்கொட்டை	பொன்னாங்கொட்டை ponnāṅgoṭṭai, பெ. (n.) பூவந்தி. பார்க்க (mm843.); [பொன் → பொன்னாம் + கொட்டை]
பொன்னாசி'	அஅன்ன ஆவன்னா aannaāvannā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;
பொன்னாசி	பொன்னாசி ponnāci, பெ. (n.) ஆண்குறி: penis. குழந்தை பொன்னாசியில் எறும்பு கடித்தது. (இவ); [பொன் + skt. Nasika. நாசி]

பொன்னாசியுடைகை	பொன்னாசியுடைகை poṉṉāciyuḍaigai, பெ.(n.) மூக்கிலிருந்துகுருதிவடிகை; nosebleed, epistaxis. [பொன் +ski nasika. நாசி + உடைகை]
பொன்னாசை	பொன்னாசை poṉṉācai, பெ.(n.) பொருளில் வைக்கும் பற்று; desire of wealth, avarice (கைவல்.தத்.1);. [பொன் + ஆசை]
பொன்னாட்சி	பொன்னாட்சி poṉṉāṭci, பெ. (n.) வியாழக்கிழமை; thurs day, as the day presided over by jupiter. உரோகிணி யூர்ந்த வொளிமதி யொண் பொன்னாட்சி' (சீவக.620.); [பொன் + ஆட்சி]
பொன்னாடை	பொன்னாடை poṉṉāṭai, பெ. (n.) பொன்னிழை கொண்டு நெய்த துணி; gold coth, gold bordered silk cloth. 'பொன்னாடை புனைந்தானும் (கம்பரா.மாரீச.4.); [பொன் + ஆடை]
பொன்னாந்தகரை	பொன்னாந்தகரை poṉṉāndagarai, பெ. (n.) பொன்னாவிரை பார்க்க;see poravirai (பைஷஜ.);. [பொன் → பொன்னாம் + தகரை]
பொன்னாந்தட்டான்	பொன்னாந்தட்டான் poṉṉāndaṭṭāṉ, பெ. (n.) நெஞ்சிடத்தே மஞ்சணிறம் வாய்ந்த ஒருவகைக் குருவி; yellowbreasted thrush, as gold coloured. (பதார்த்த,900);, 2. தட்டாரப் பூச்சி பார்க்க;see dragon-fly. (இ.வ.); [பொன் → பொன்னாம் + தட்டான்]
பொன்னாந்தலை	பொன்னாந்தலை poṉṉāndalai, பெ. (n.) வெண்ணிறமுள்ள கடல்மீன்; sea-bream, small sea-fish, whitish.
பொன்னாம்பழம்	பொன்னாம்பழம் poṉṉāmbaḻm, பெ. (n.) நெய்க்கொட்டான்பார்க்க;soap-nut(மலை);
பொன்னாம்பூ	பொன்னாம்பூ poṉṉāmbū, பெ. (n.) பொன்னாவிரை பார்க்க;see ponnaviral.(மலை.);
பொன்னாயகன்	பொன்னாயகன் poṉṉāyagaṉ, பெ. (n.) நென்வகை; a kind of paddy. கறுப்பன் சின்னட்டி பொன்னாயகன் (பறாளை.பள்ளு.23.); [பொன் + நாயகன்]

பொன்னாவாரை	பொன்னாவாரை poṉṉāvārai, பெ. (n.) பொன்னாவிரை பார்க்க; see paaviral. [பொன் + ஆவிரை → ஆவாரை]
பொன்னாவிரை	பொன்னாவிரை poṉṉāvirai, பெ. (n.) 1. செடிவகை; fetid cassia, (a.);. 2. பேயாவிரை; negro coffee (l);. 3. மஞ்சட் கொன்றை; siamese tree senna (kr.);. [பொன் + ஆவிரை]
பொன்னி	பொன்னி poṉṉi, பெ. (n.) 1. காவிரி. (திவா.);; ne kaveri. 'பொன்னிவளம் பெருகும்' திவ்.பெரியதி.7,8,3.). 2. எட்டாம்பாட்டன்; ncestor of the 8th generation (j); பொன்னாசி பார்க்க; see porac. [பொள் → பொன்னி] 'இ' உடைமைப்பொருள் பெயரீறு
பொன்னிக்குடமுடைதல்	பொன்னிக்குடமுடைதல் poṉṉikkuḍamuḍaidal, பெ.(n.) பொன்னாசியுடைகை பார்க்க;(m.l.);;see potrāciyutaikai.
பொன்னிடம்	பொன்னிடம் poṉṉiḍam, பெ. (n.) உச்சித்துளை; fontanels. 'பொன்னிடந்தேறி (திருப்பு.586); [பொன் + இடம்]
பொன்னித்துறைவன்	பொன்னித்துறைவன் poṉṉitturaivaṉ, பெ.(n.) சோழன்; chōla king a lord of the vāvēri region. 'பொன்னித்துறைவனை வாழ்த்தினவே (கலிங்,581,புதுப்); [பொன்னி + துறைவன்]
பொன்னிநாடன்	பொன்னிநாடன் poṉṉināṭaṉ, பெ. (n.) சோழன்; chola king. 'வண்டல்பாய் பொன்னிநாடனை (கலிங்.135.); [பொன்னி + நாடன்]
பொன்னிநாடு	பொன்னிநாடு poṉṉināṭu, பெ. (n.) சோழநாடு; chola country. தியாகமா விநோதன் தெய்வப் பொன்னி நாட்டு (கம்பராமருந்து.58); [பொன்னி + நாடு]

பொன்னிமிளை	பொன்னிமிளை poṉṉimiḷai, பெ. (n.) தாதுப்பொருள் வகை; gold-coloured antimony. [பொன் + நிமிளை]
பொன்னியாயி	பொன்னியாயி poṉṉiyāyi, பெ. (n.) ஒரு சிற்றுர்த் தெய்வம் (g.tp.d.1,89.);. a willage goddess. [பொன்னி + ஆய் → ஆயி]
பொன்னியுடைதல்	பொன்னியுடைதல் poṉṉiyuḍaidal, பெ. (n.) பொன்னாசியுடைகை பார்க்க (இ.வ.);;see porraciyadaikai. [பொன்னி + உடைதல்]
பொன்னிரேக்கு	பொன்னிரேக்கு poṉṉirēkku, பெ. (n.) பொன்னிலைத் தகடு; gold-foil, gold-leaf. (இ.வ.); [பொன் + ரேக்கு → இரேக்கு] [U, rek - த. இரேக்கு]
பொன்னிலக்கம்	பொன்னிலக்கம் poṉṉilakkam, பெ.(n.) 1. எண்வாய்பாடு; numberation table. 2. பொன்னிறை வாய்பாடு; table of gold weight (m.m.); [பொன் + இலக்கம்]
பொன்னிலம்	பொன்னிலம் poṉṉilam, பெ. (n.) பொன்னுலகம்; svarga, as the golden land. 'பொன்னஇலத் தெழுந்தோர்.....பூங்கொடி' (சீவக.1457); [பொன் + நிலம்]
பொன்னிழை	பொன்னிழை poṉṉilai, பெ. (n.) பொற்களிகை பார்க்க;see porcarikai. [பொன் + இழை]
பொன்னிற்பொதி-தல்	பொன்னிற்பொதி-தல் poṉṉiṟpodidal, செ. குன்றா. வி. (v.t.) பொன் போலப் பேணிக்கொள்ளுதல்; to take great care of to treasure. "பொன்னிற் பொதிந்தேன்' (சிலப்.1613); [பொன் → பொன்னில் + பொதி-]
பொன்னிறமாட்சி	பொன்னிறமாட்சி poṉṉiṟamāṭci, பெ.(n.) பொன்னிமிளை பார்க்க;(சங்.அக.); see ponorimilai.

பொன்னிறத்தி	பொன்னிறத்தி poṉṉiṟatti, பெ. (n.) கண்டங்கத்திரி; a thorny shrubsolanum jacquini.
பொன்னுக்காதி	பொன்னுக்காதி poṉṉukkāti, பெ. (n.) களிம்பற்ற செம்பு; copper purified which does not rust.
பொன்னுக்கு வீங்கி	பொன்னுக்கு வீங்கி poṉṉukkuvīṅgi, பெ. (n.) கூகைக்கட்டு; mumps, parotities, believed to be cured by Wearing a gold ornament. [பொன் → பொன்னுக்கு + வீங்கி]
பொன்னுச்சாமிக்க விராயர்	பொன்னுச்சாமிக்கவிராயர் poṉṉuccāmikkavirāyar, பெ. (n.) காதற்பிரபந்தம் என்ற நூலின் ஆசிரியர்; an author of katarpirabantam.
பொன்னுச்சாமித் தேவர்	பொன்னுச்சாமித்தேவர் poṉṉuccāmittēvar, பெ. (n.) இராச மன்னார்கோயில்(குடி); தலபுராணம் இராசமன்னனார் அலங்காரக் கோவை ஆகிய நூல்களை இயற்றியவர்; the author of eråsamannār-koil-talapuranam and erasamannār-alakāram-kówai.
பொன்னுச்சாமிப்பி ள்ளை	பொன்னுச்சாமிப்பிள்ளை poṉṉuccāmippiḷḷai, பெ. (n.) கோடாங்கி மாலை' எனும் நூல் இயற்றியவர்; the author of kolānki-malai.
பொன்னுடம்பு	பொன்னுடம்பு poṉṉuḍambu, பெ. (n.) 1. தேவ உடம்பு; body of a divine being, as golden. தவத்துடம்பு நீங்கினார்.... பொன்னு டம்படைந்த தொப்பவே (சீவக.325.); 2. பெண்குறி; pudendum muliebre. (தஞ்.);. [பொன் + உடம்பு]
பொன்னுருக்கு-தல்	பொன்னுருக்கு-தல் poṉṉurukkudal, பெ. (n.) நற்காலத்தில் தாலிசெய்யப் பொன்னை உருக்கிவிடுதல்; to perform the ceremony of melting gold for the tall at an auspicioUS time. [பொன் + உருக்கு-]
பொன்னுருட்டு	பொன்னுருட்டு poṉṉuruṭṭu, பெ. (n.) உருட்டாயமைத்த பொன்மோதிரம்; plain gold ring, hoop of gold, (w);. [பொன் + உருட்டு]

பொன்னுரை	பொன்னுரை ponnurai, பெ. (n.) 1. உரைகல்லில் உரைத்த பொன்னின் தேய்மானம்; streak of gold on a touchstone. 'பொன்னுரை கடுக் குந்திதலையர்' (திருமுரு:145);. 2. ஒருவகை நெல்; a kind of paddy, (a);. [பொன் + உரை]
பொன்னுலகம்	பொன்னுலகம் ponnulagam, பெ. (n.) 1. வானுலகம்; suarga. 'பொன்னுலகத்துள்ள துப்புரவு' (சீவக.527.); 2. (jaina); பொன்னெயில் வட்டம் பார்க்க;see poreyvalam. 'பொன்னுலகத்துய்க்கு மூழ்வினை (சீவக.380); [பொன் + உலகம்]
பொன்னுலகாளி	பொன்னுலகாளி ponnulakāḷi, பெ. (n.) வேந்தன் (இந்திரன்); (பிங்);; indra. [பொன் + உலகு + ஆளி] ஆளி – 'இ' உடைமைப்பெயரீறு
பொன்னுலகு	பொன்னுலகு ponnulagu, பெ. (n.) பொன்னுலகம் பார்க்க, 'பொன்னுலகாள (தேவா.293,16); [பொன் + உலகு]
பொன்னுறுமாலை	பொன்னுறுமாலை ponnurumālai, பெ. (n.) பொன்னிழை கலந்து நெய்த கைத்துண்டு வகை; a handkerchief interwoven with gold (W.); [பொன் + உறு + மாலை]
பொன்னூசல்	பொன்னூசல் ponnūcal, பெ. (n.) பொன்னாலாகிய ஊஞ்சல்; golden swing. 'பொன்னுரசலாடாமோ (திருவாச16.1); [பொன் + ஊசல்]
பொன்னுமத்தை	பொன்னுமத்தை ponnumattai, பெ. (n.) 1. செடிவகை.(பிங்.);; purple stramony. 2. செடி வகை; a species of zanthium orientale. [பொன் + ஊமத்தை]
பொன்னூல்	பொன்னூல் ponnūl, பெ. (n.) 1. பொற்கம்பி. (s.i.i.ii, 156,42.);; gold wire. 2. கழுத்தணிவகை; gold necklace of several strands. 3. பொற்பூணூல்; golden sacred thread. 'புடையார் பொன்னூலினன் (திவ்.திருவாய். 3,7,4,); [பொன் + நூல்]

பொன்னெயில்	பொன்னெயில் poṉṉeyil, பெ. (n.) பொன்னெயில் வட்டம் பார்க்க; see porney Vallam. 'குபேரன் செய்த விருப்புறு பொன்னெயிற்குள் . ஆதிமூர்த்தி (சூடா,4,1.); [பொன் + எயில்]
பொன்னெயில் வட்டம்	பொன்னெயில் வட்டம் poṉṉeyilvaṭṭam, பெ. (n.) பார்க்க, சமவசரணம், (jain); heavenlypavilion. பொன்னெயில் வட்டத்திற்கு செலுத்தும் ஊழ்வினை (சீவக.380,உரை); [பொன்னெயில் + வட்டம்]
பொன்னெயிற்கோன்	பொன்னெயிற்கோன் poṉṉeyiṟāṉ, பெ. (n.) பொன்னெயிநாதன் பார்க்க (சூடா.);; see pop-o-eyr-kön.
பொன்னெயினாதன்	பொன்னெயினாதன் poṉṉeyiṉātaṉ, பெ. (n.) அருகக் கடவுள். (திவா); (jana); arhat, as lord of the Camavacaranam. [பொன்னெயில் + skt.natha, த.நாதன்]
பொன்னெழுத்து	பொன்னெழுத்து poṉṉeḻuttu, பெ. (n.) ஒருவகைத் துகில்; a kind of cloth (சிலப்.14108.உரை);. [பொன் + எழுத்து]
பொன்னேர்	பொன்னேர் poṉṉēr, பெ.(n.) 1. பருவ காலத்தில் நல்லநாளில் முதன் முறையாக உழுங்கலப்பை; the plough used on an auspicious day for the first time in a season. 'பொன்னேர் பூட்டி நின்றோர். (சிலப்.10.135.உரை); 2. பொன்னேர்க்கட்டு பார்க்க, (இ.வ.);; see pop-n-èrkattu. [பொன் + ஏர்]
பொன்னேர்க்கட்டு	பொன்னேர்க்கட்டு poṉṉērkkaṭṭu, பெ. (n.) பருவகாலத்தில் நல்ல நாளிற் செய்யும் முதலுழுவு; first ploughing of a season on an auspicious day with appropriate ceremonies (w.); [பொன்னேர் + கட்டு]
பொன்னேர்ப்பூட்டு	பொன்னேர்ப்பூட்டு poṉṉērppūṭṭu, பெ. (n.) பொன்னோக்கட்டு பார்க்க; see ponn-árkattu (W);. [பொன்னேர் + பூட்டு]

பொன்னையசாமிகள்	பொன்னையசாமிகள் poṉṉaiyacāmigaḷ, பெ. (n.) 'சதானந்த சதகம்' என்றநூலை இயற்றியவர்; the author of satānantasatakam.
பொன்னையாபிள்ளைக	பொன்னையாபிள்ளைக poṉṉaiyāpiḷḷaiga, பெ. (n.) இசையில், தஞ்சைப்பெருவுடையான் பேரிசை ஆகிய நூல்களை இயற்றியவர்; the author of esaiyial, and tancai-pperuvulaiyan-périsai.
பொன்னோர்	பொன்னோர் poṉṉōr, பெ. (n.) தேவர்கள்; devas (பெருங். இலாவாண.7.168, பாடபேதம்); [பொன் → பொன்னோர்]
பொன்னோடை	பொன்னோடை poṉṉōṭai, பெ. (n.) பொன்னாற் செய்த நெற்றிப்பட்டம்; thin plat of gold worn on the forehead, as an ornament or badge of distinction. 'பொன்னோடை நன்றென்றாள் நல்லாளே (முத்தொ.58); [பொன் + ஒடை]
பொன்னோதுவார்சு	பொன்னோதுவார்சு poṉṉōtuvārcu, பெ. (n.) திருஞான சம்பந்த மூர்த்திநாயனார் புராண வசனம் எனும் நூலை இயற்றியவர்; the author of tiruñana-sammanta-murttinayanār-purana-vasanam.
பொன்னோலை	பொன்னோலை poṉṉōlai, பெ. (n.) மகளிர் காதணி வகை; gold ear-ring for a woman. 'பொன்னோலை வட்டம் பொழிந்து மின்னுகுப் (சீவக.677); [பொன் + ஒலை]
பொனத்தி	பொனத்தி poṉatti, பெ. (n.) 1. நீல நிறமுள்ளதும் ஆறுஅடி வளர்ச்சியுடையதுமான ஆற்றுமீன் வகை; a river-fish, bluish, attaining. 2. நீல நிறமுள்ள ஆற்றுமீன் வகை; a river-fish with long maxillary barbels, bluish.
போ	போ pō, தமிழ் நெடுங்கணக்கில் 'ப்' என்ற மெய்யெழுத்தும், 'ஒ'என்றநெட்டுயிரெழுத்தும் சேர்ந்து உண்டான உயிர்மெய்யெழுத்து, the compound of ப் and ஒ. [ப் + ஓ = போர்] போ pō, இடை. part ஓர் அசைநிலை (தொல்.சொல்.281);; an expletive.

போ-தல்	போ-தல் pōtal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. செல்லுதல்; to go, proceed to go away, depart. மாமலர் கொய்ய. யானும் போவல்' (மணிமே. 3.83); 2. அடைதல்(வின்);; to reach a destination (w);. 3. உரியதாதல்(வின்);; to belong. 4. பிறத்தல்; to be born. வணிகர் மரபிற் போந்தோன் (உபதேசகா. சிவபுண்.153); 5, நீண்டு செல்லுதல்; to lie, pass through, as a path. தென்கரைக்கு நடுவாகப் போயின. இடை கழி' (T.A.S. 1.189,); 6. தகுதியாதல்; to be proper, admissible passable. அப்படிச் செய்யப் போகாது(வின்); 7. நெடுமையாதல் (தொல்.சொல்.317);; to become long to be stretched out. 8. நேர்மையாதல்; to become straight. வார்தல் போகல்.... நேர்பு நெடுமையும் செய்யும் பொருள' (தொல். சொல்.317);; 9. பரத்தல்; to extend, spread. 'விசும்பினு ஞாலத்தகத்தும் வளியே யெதிர்போம் பல்கதிர் ஞாயிற்றொளி' (கலித்.144, 40); 10 நிரம்புதல்; to be ful.
போக்கடா	போக்கடா pōkkaṭā, பெ. (n.) வம்பன் (இ.வ);; rowdy. [போக்கு + கடா]
போக்கடி-த்தல்	போக்கடி-த்தல் pōkkaḍittal, செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. இழத்தல்; to lose. 'கான் மாரீசன் என்றவரையும் போக்கடித்தேன்' (இராமநா. உயுத். 44); 2. வீணாக்குதல்(வின்);; to waste (w);. 3. விலக்குதல்(வின்);; to dispel, disperse, banish, chase away. 4. போகச் செய்தல்(வின்);; to cause to go. [போ → அபோக்கு + அடி → போக்கடி]

போக்கடி	போக்கடி pōkkaḍi, பெ. (n.) 1. இழக்கை(வின்); losing, loss. 2, பொருளாதரவு(வின்);; pecuniary means. 3. தற்போக்கு; liberty of action, (w);. 4. கழுவாய்; remedy. 'போக்கடி யற்ற தசை' (ஈடு,9,1,2); 5. காலக்கெடு; opportunity, scope. மேல் வார்த்தை சொல்கைக்கு ஒரு போக்கடியுமில்லை' (ஈடு. 6, 2,5); [போ → அபோக்கு + அடி → போக்கடி]
போக்கடிப்பான்	போக்கடிப்பான் pōkkaḍippāṉ, பெ. (n.) ஒரு வசைச் சொல்; a curse, meaning loser' [போக்கடி → போக்கடிப்பான்]
போக்கடியறு-தல்	போக்கடியறு-தல் pōkkaḍiyaṟudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. புகலிடமில்லையாதல்; to lose one's means of livelihood. 2. செயலறுதல்(குருபரம், 342);; to be helpless, to be said prostrate. [போக்கடி + அறு-]
போக்கணங்கெட்டவன்	போக்கணங்கெட்டவன் pōkkaṇaṅgeṭṭavaṉ, பெ. (n.) போக்கறுவான் (கொ.வ.); பார்க்க;see pōkkaruwān. [போக்கு → போக்கணம் + கெட்டவன்]
போக்கணம்'	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;

போக்கணம்	போக்கணம் pōkkaṇam, பெ. (n.) நாணம்(வின்);; shame, sense of shame. [போக்கு + அனம்] போக்கணம் pōkkaṇam, பெ. (n.) கட்டுச்சோறு; viaticem, food for journey. [பொக்கணம் → போக்கனம்]
போக்கம்	போக்கம் pōkkam, பெ. (n.) பொலிவு(சூடா);; beauty, splendour. [பொக்கம் → போக்கம்]
போக்கறு-தல்	போக்கறு-தல் pōkkaṟudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. குற்றம் நீங்குதல்; to be faultless. 'போக்கறுபனுவல்" (தொல். பாயி);. 2. கதியறுதல்; to lose one's means of velihood. போக்கற்றுச் செயல்மாண்டு நின்ற நிலை (ஈடு, 6,10, 10); [போக்கு + அறு-] போக்கறு-தல் pōkkaṟudal, செகுன்றாவி(v.t.) முட்டின்றிச் செய்தல்; to make no depault. கோயில் தேவைசாரம் சந்திராதித்தவரை போக் கறுப் பல னாக ச் சி லா லே சை பன்னிக்கொடுத்தோம் (S.I.I.iv102); கடமை தட்டுப் போக் கறுக் க போனு மென்று மகாசபையோம் சம்மதித்து(S.I.I.viii.165); [போக்கு + அறு - த்தல்]
போக்கறுதி	போக்கறுதி pōkkaṟudi, பெ.(n.) புகலின்மை; want of an alternative. முன்பு பலபடியுஞ் சொன்னதனையேபோக்கறுதிலாற் பின்புஞ் சொல்லுகின்றேன் (நிலகேசி. 392 உரை); [போக்கு + அறு → அறுதி]
போக்கறுவான்	போக்கறுவான் pōkkaṟuvāṉ, பெ. (n.) 1. போக்கிடமில்லாதவன்; one who has nothing to fall back upon; one who has no means of living; a destitute person. 'போக்கறுவான் விட்டிற் புகுந்தான் (விறலிவிடு. 845); [போக்கறு → போக்கறுவான்]

போக்கன்	போக்கன் pōkkaṉ, பெ. (n.) 1. வழிப்போக்கன்; wayfarer, traveller. 2. வெளிநாட்டுக்காரன்; foreigner. 3. பயனற்றவன்; worthless person. 4. கயவன்(வின்);; mean fellow. க. போக ம. போக்கந [போக்கு → போக்கன்]
போக்காட்டு-தல்	போக்காட்டு-தல் pōkkāṭṭudal, செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அனுப்பிவிடுதல்; to send away. 2. வேற்றிடம் போகுமாறு சாக்குச் சொல்லி விடுத்தல்; to send to another place or to a third person, excusing oneself. [போக்கு → காட்டு-]
போக்காடு	போக்காடு pōkkāṭu, பெ. (n.) தீவினைகளைப் போக்கும் பொருட்டு காட்டெல்லையில் போகவிடப்படும் ஆட்டுக்கடா; scape goat. [போக்கு → ஆடு] போக்காடு pōkkāṭu, பெ. (n.) இறப்பு; death (யாழ்.அக.);. [போ → போக்காடு]
போக்காளன்	போக்காளன் pōkkāḷaṉ, பெ. (n.) 1. இளமையில் இறந்தோன்; man who died a premature death. 2. பயனற்றவன்; worthless man. [போக்கு + ஆள் + அன் → போக்காளன்]
போக்காளி	போக்காளி pōkkāḷi, பெ. (n.) 1. இளமையில் இறந்தவ – ன் - ள்; man or women who died a premature death. 2. ஒன்றுக்கும் உதவாதவ – ன் - ள்; workless person. [போக்கு + ஆள் + இ → போக்காளி] "இ" உடைமைப் பொருள் பெயரீறு
போக்கி	போக்கி pōkki, வி.எ. (adv) 1. போக்கன்,2 (யாழ்.அக); பார்க்க; see pökkan. 2. பின்பு; afterwards. இவை போக்கிச் சொல்லுதும்' (தொல். பொ. 444, உரை); 3. தவிர; besides. 'கல்யாணகுண விசயமான இத்தனைப் போக்கிப் புறம் போயிற்றில்லை (ஈடு, 3,1, 6); [போக்கு → போக்கி]

போக்கிச் சொல்(லு)-தல்	போக்கிச் சொல்(லு)-தல் pōkkiccolludal, செ.கு.வி. (v.i.) பின்னரக் கூறுதல்; to deal with, in a latter place. அவை இரண்டு திணைக்கும் விரவுவினை ஆதலாற் போக்கிச் சொல்லுதும் (நேமி நா. 41 உரை); [போக்கு + சொல்--,]
போக்கிடம்	போக்கிடம் pōkkiḍam, பெ. (n.) 1. ஒதுக்கிடம்; way of escape. 2. புகலிடம்; place of refuge. போக்கிடங் காணேன் (திருவாச.23, 6); [போக்கு → இடம்]
போக்கியல்	போக்கியல் pōkkiyal, பெ. (n.) கரிதகம்(வீரசோ.யாப். 11, உரை); ; last member of some kinds of kali-p-pā verse. [போக்கு + இயல்]
போக்கிரி	போக்கிரி pōkkiri, பெ. (n.) போக்கிலி பார்க்க; see pōkkili. [போக்கு → போக்கிலி → போக்கிரி]
போக்கிரிசாக்கிரி	போக்கிரிசாக்கிரி pōkkiricākkiri, பெ . (n.) போக்கிலி (வின்); பார்க்க;see pokkili. [போக்கிரி + சாக்கிரி] எதுகை நோக்கி வந்த மரபு இணைச்சொல்
போக்கிரித்தனம்	போக்கிரித்தனம் pōkkirittaṉam, பெ. (n.) பொல்லாச்செயல்; rascality. [போக்கிரி + தனம்]
போக்கிலி	போக்கிலி pōkkili, பெ. (n.) 1. கதியற்றவன்; one who has no refuge. (யாழ்.அக.); 2. கயவன்;(சங்.அக); villain. [போக்கு + இலி] இல் + இ - இலி 'இ' உடைமைப் பொருள் பெயரீறு.

போக்கு-தல்	போக்கு-தல் pōkkudal, செ.குன்றாவி, (v.t.) 1. போகச் செய்தல்; to sent, to cause to go. "பிள்ளையைப் போக்கினேன்" (திவ்.பெரியாழ். 3.2.1); 2. செய்தல்; to discharge, pay, render. 'வனத்துழாய்க் கணவர்க்கும் வணக்கம் போக்கினாள்" (கம்பரா. மீட்சிப்,84); 3. செய்து முடித்தல், to complete, finish. புரிய வேண்டுவ யாவையும் விதிமுறை போக்கி (உபதேசகா. சிவவிரத. 319); 4. கொடுத்தல்; to give. 'கலன்களும் தூசும் போக்கினான்' (கம்பரா. எழுச். 6); 5. உணர்த்துதல்; inform, make known. கரிபோக்கினாள்' (சீவக.889); 6. உட்புகுத்துதல்(வின்);; to insert. 7. கட்டுதல்; to bind. "எக்கழுத்து நாணாற் கரும்பினனை மென்றோள் போக்கிச் சிறைபிடித்தாள்'. (பரிபா. 7,56); 8. மெலிவுறச் செய்தல்; to make lean. ஆக்கையைப் போக்கப் பெற்று (திருவாச. 6,10);
போக்கு	போக்கு pōkku, பெ. (n.) 1. போகச்செய்கை; causing to go, letting out. 2. வழி; way, passage, exit, 3. சுரங்கவழி(வின்);; subterranean passage. 4. நடை(பிங்);; walk, step, gait, 5. மீட்சி; recovery. நாகம் போக்கறக் கொண்ட தேனும்' (சீவக. 1285); 6. புகல்; refuge. இலங்கை போக்கறவும்' (கம்பரா. மாயாசனக.83); 7. இடம்; place. இது இந் த ப் போக் கி லே கி டை க் குமா ? 8. நிலத்தியல்பு; character of land, as hilly sandy. மலைப்போக்கு ஆற்றுப்போக்கு, 9. மனச் சாய்வு; tendency, turn of mind. அவனைப் போக்குப் போல் விட்டுப் பிடிக்க வேண்டும். 10. சாக்கு; excuse.

போக்குக்கழி-த்தல்	போக்குக்கழி-த்தல் pōkkukkaḻittal, செ.கு.வி, (v.i.) கண்ணேறு கழித்தல்; to dispel the effects of the evil eye. [போக்கு + கழி-]
போக்குக்காட்டு-தல்	போக்குக்காட்டு-தல் pōkkukkāṭṭudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. வழிகாட்டுதல்; to point ou a way. 2. சாக்குச் சொல்லுதல்; to give excuse. 3. குறிப்புக் காட்டுதல்(வின்);; to give an outline or clue, to Suggest. [போக்கு → காட்டு-]
போக்குச்சாக்கு	போக்குச்சாக்கு pōkkuccākku, பெ. (n.) நொண்டிச்சாக்கு(வின்);; lame excuse, pretence. [போக்கு + சாக்கு]
போக்குச்சுற்றிப் போடு-தல்	போக்குச்சுற்றிப் போடு-தல் pōkkuccuṟṟippōṭudal, செ.கு.வி. (v.i.) போக்குப் போடு(வின்); பார்க்க;see pdkku-p-pôdu. [போக்கு + போக்கு + போடு]
போக்குச்செய்தல்	போக்குச்செய்தல் pōkkucceytal, செ.குன்றாவி, (v.t.) விற்றல்; to sell. "போக்குச் செய்து பொன்வரக்காட்டுக"(கல்.); [போக்கு + செய்-]
போக்குச்சொல்(லு)-தல்	போக்குச்சொல்(லு)-தல் pōkkuccolludal, செ.கு.வி. (v.i.) சாக்குக் காட்டுதல்; to make ɜxcuƨɜ. [போக்கு + சொல்]
போக்குத்தெளிவு	போக்குத்தெளிவு pōkkutteḷivu, பெ. (n.) இறக்குந் தறுவாயில் உண்டாகும் நோய்த்தெளிவு; apparent abatement of disease just before death. [போக்கு + தெளிவு]

போக்குநீக்கு	போக்குநீக்கு pōkkunīkku, பெ. (n.) 1. போக்குவரத்து; going and coming. 2. பாட்டை(வின்);; thorough fare. 3. புகலிடம்; refuge. 4. இடைவெளி(வின்);; escape, opening. 5. வழிமுறை(வின்);, methed way. 6. பழக்கம், (யாழ்.அக.);; habit, practice. [போக்கு + நீக்கு] போக்குநீக்கு pōkkunīkku, பெ. (n.) 1. அன்பு கெழு நிலைமை(இ.வ.);; amiability. 2. ஈவிரக்கம்(கொ.வ.);; kind heartedness. [போக்கு + நீக்கு]
போக்குப்போடு-தல்	போக்குப்போடு-தல் pōkkuppōṭudal, செ.கு.வி. (v.i.) கண்ணேறு கழிக்க அல்லது பேய் விரட்ட உயிர்க்காவு கொடுத்தல்; to offer pali in an open or exposed place for dispelling demons or averting evil. [போக்கு + போடு-]
போக்குவண்டி	போக்குவண்டி pōkkuvaṇṭi, பெ. (n.) 1. வெறுமையாகத் திரும்பிச் செல்வதால் குறைந்த வாடகைக்குக் கிடைக்கும் வண்டி; return bandy, cart retuning empty after discharging its load and therefore available for a cheap fare. 2. விரும்பிய இடத்திற்குச் சென்று கொண்டிருப்பதால் குறைந்த வாடகைக்குக் கிடைக்கும் வண்டி; carriage or cart going in the desired direction of its own accord and therefore available for a cheap fare. [போக்கு + வண்டி]
போக்குவரத்து	போக்குவரத்து pōkkuvarattu, பெ. (n.) 1. போதலும் வருதலும்; going and returning. புகுந்தே னென்கிற இது ஒரு போக்குவரத்து உண்டா யான்று (ஈடு, 6, 10, 10);. 2. ஊடாடுகை(வின்);; familiar intercourse, *requent visiting, intercommunication. 3. விருந்தினர்(வின்);; guests. 4. வரவு செலவு; noome and expenditure. [போக்கு + வரத்து]
போக்குவரத்துக்கழகம்	போக்குவரத்துக்கழகம் pōkkuvarattukkaḻkam, பெ. (n.) செல்கையர் போக்குவரத்து நிறுவனம்; Public transport Department. [போக்குவரத்து + கழகம்]

போக்குவரத்துத் திறை	போக்குவரத்துத் திறை pōkkuvarattuttiṟai, பெ. (n.) ஆட்களையும் சரக்குகளையும் இடம் விட்டு இடம் கொண்டு செல்லும் ஊர்தி நிறுவனம்; Transport Department. [போக்குவரத்து + துறை]
போக்குவரத்துநெரிசல்	போக்குவரத்துநெரிசல் pōkkuvarattunerisal, பெ. (n.) போக்குவரத்துத்தடை; hold up of traffic. [போக்குவரத்து + நெரிசல்]
போக்குவரத்து மணியம்	போக்குவரத்து மணியம் pōkkuvarattumaṇiyam, பெ. (n.) விருந்தினரை வரவேற்று நலம் பாராட்டும் ஊழியர்; clerk deputed to attend on guests. [போக்குவரத்து + மணியம்]
போக்குவரவு	போக்குவரவு pōkkuvaravu, பெ. (n.) 1. போக்குவரத்து பார்க்க 2. பிறப்பிறப்பு; death and birth. போக்குவரவு புகிய (சி. போ. 2,); 3. நிலவுரிமையை உறுதிப்படுத்தும் துறை அல்லது அலுவலகம்; settlement, a revenue term. போக்குவரவு கச்சேரி. 4, உரிமைப்பதிவு ஆவணம் மாறுகை; transfer of patta. நான் விலைக்கு வாங்கின நிலம் என்பேர்க்கு இன்னும் போக்கு வரவு ஆகவில்லை (நாஞ்); [போக்கு + வரவு]
போக்குவாக்கு	போக்குவாக்கு pōkkuvākku, பெ. (n.) 1. பொலிவான தோற்றம்; good personal appearance. 2. உடற்கட்டு; good build of body, said of a person. [போக்கு + வாக்கு]
போக்குவிடு-தல்	போக்குவிடு-தல் pōkkuviḍudal, செ.கு.வி. (vi.) 1. நீர் போகவிடுதல்; to make a drain, on outlet. 2. போக்குவை 1- பார்க்க (w); 3. வழிவிடுதல்; to provide a way or means of outlet. போக்குவிடு-தல் pōkkuviḍudal, செ.குன்றா.வி. (vt.) 1. செலவழித்தல்; to spend. [போக்கு + விடு]

போக்குவீடு	போக்குவீடு pōkkuvīṭu, பெ. (n.) 1. செல்லவிடுகை; sending away. 2. சொற் செயல்களால் உணர்ச்சிக்கு வழிவிடுகை; outlet, as for one's feelings, giving went. "பிராட்டியைக் கண்ட பிரீதிக்குப் போக்கு வீடாக" (திவ். திருமாலை 1, வ்யா. பக். 11); [போக்குவிடு → போக்குவிடு]
போக்குவை-த்தல்	போக்குவை-த்தல் pōkkuvaittal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. கீழ்ச்சுரங்கம் அமைத்தல்; to make underground cellar for hiding treasure. 2. செலவுக்கு வழிதேடுதல்; to find out ways of expenditure. [போக்கு + வை]
போக	போக pōka, கு.வி.எ. (adv) 1.தவிர; besides, excepting. போரிலிற்றவர்கள் போக மற்றவர் புறத்தி லோடியதும் (பிரபோத. 30, 59); 2. பகுதிப் பொருளில் வரும் ஒரு துணைச் சொல்; an expletive of emphasis. நான் வரப்போக வேலை நடக்கவில்லை. (கொ.வ); [போ → போக]
போக காரிகை	போக காரிகை pōgagārigai, பெ. (n.) ஒரு (சிவனியக் கொண்முடிவு); நூல்; a treatise or siva siddhānda philosophy. [போ + காரிகை]
போகடி'-த்தல்	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;

போகடி'	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;
போகடிப் போக்கு	போகடிப் போக்கு pōkaḍippōkku, பெ. (n.) தற்செயல்; accident, casualness. [போகடி + போக்கு]
போகடு-தல்	போகடு-தல் pōkaḍudal, செ.குன்றா.வி. (v.t.) 1. கழித்துவிடுதல்; to set aside, cast away. போகட்ட உடம்மையும்' (சீவக.951, உரை); 2. போகவிடுதல்; to let go. போகெனட் போகடாய்' (சீவக. 1365); [போகவிடு → போகடு] போகடு-தல் pōkaḍudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. விலகுதல்; to leave, escape. பொல்லாதது போகடும்' (தேவா. 376.4); [போகவிடு → போகடு]
போகண்டன்	போகண்டன் pōkaṇṭaṉ, பெ. (n.) ஐந்து அகவைக்கு மேல் பதினைந்து அகவைக்குட் பட்ட ஆண் மகவு(யாழ்.அக);; a male child between five and fifteen years. போகண்டன் pōkaṇṭaṉ, பெ.(n.) ஐந்து அகவை (வயது);க்குமேல் பதினைந்து அகவை (வயது);க்குட்பட்ட ஆண்மகவு (யாழ்.அக.);; a male child between five and fifteen years. [Skt. {} → த. போகண்டன்.]

போகநாதர்	போகநாதர் pōkanātar, பெ. (n.) மருத்துவ நூல்கள் பலவற்றின் ஆசிரியரும் பதினெண் சித்தரி லொருவருமான முனிவர்; a mystic, author of Several works on medicine, one of padinen-Šiddar. போகநாதர் pōkanātar, பெ.(n.) மருத்துவ நூல்கள் பலவற்றின் ஆசிரியரும் பதினெண் சித்தர்களுள் ஒருவருமான முனிவர்; a mystic, author of several works on medicine, one of {}-cittar. [Skt. {} → த. போகநாதர்.]
போகப்போக	போகப்போக pōkappōka, கு.வி.எ. (adv.) காலம் செல்லச் செல்ல; as time goes on. [போக + போக]
போகல்	போகல் pōkal, பெ. (n.) 1. உயர்வு(பிங்);; rising. 2. நீளம்(சூடா);; length. [போகு → போகல்]
போகவிடு-தல்	போகவிடு-தல் pōkaviḍudal, செ.குன்றா.வி. (v.t.) நழுவ விடுதல்; to let go, allow to pass or slip away, to abandon. 'போதித்த உண்மை யெங்கே போகவிட்டாய் (தாயு. உடல்பொய்.5); [போ → போக + விடு-]
போகாப்புல்	போகாப்புல் pōkāppul, பெ. (n.) செங்கழுநீர் போன்ற களைய முடியாத கொடிவகை; creeper that can not be rooted out.as cengalunir. போகாப் புல்லாகிய கழுநீர் முதலைப் பறித்து' (சிலப்.10,127 உரை); [போ → போகு + ஆ + புல்]
போகாறு	போகாறு pōkāṟu, பெ. (n.) பொருளைச் செலவிடும் வழி; expenditure of money. கேடில்லை போகா றகலாக் கடை' (குறள், 478); [போ → போகு + ஆறு ன

போகி'	அஅன்ன ஆவன்னா aan̠n̠aāvan̠n̠ā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;
போகி கொளுத்தல்	போகி கொளுத்தல் pōgigoḷuttal, பெ. (n.) போகிப்பண்டிகை நாளில் முந்திய இரவில் பழைய பண்டங்களையும், பழந்துணிகளையும் நெருப்பி லிடுகை; burning of old clothes and leumber on the night of poki-pantikai. [போகி + கொளுத்தல்]
போகிப் பண்டிகை	போகிப் பண்டிகை pōgippaṇṭigai, பெ. (n.) பொங்கற் பண்டிகைக்கு முந்திய நாளிற் பழையன கழித்தும் இல்லம் புதுக்கியும் செய்யும் விழாத் தொடக்கம்; festival on the day before pȧnkal. [போகு → போகி + பண்டிகை]
போகில்	போகில் pōkil, பெ. (n.) 1. பூவரும்பு(பிங்);. ower bud. 2. கொப்பூழ்(பிங்);; navel. 3. பறவை; bird. ஆலம் போகிறனைத்தடுக்கும் வேனில் (ஐங்குறு.303); [புகு → (போகு); → போகில் → போகில்]
போகிவல்லபம்	போகிவல்லபம் bōkivallabam, பெ. (n.) சந்தனம்(மலை);; sandal wood. [போகில் + வல்லபம்] நறுமணம் பற்றிப் போகில் என்பது சந்தனத்தைக் குறித்ததாகலாம். போகிவல்லபம் bōkivallabam, பெ.(n.) சந்தனம் (மலை.);; sandal wood. [Skt. {}-vallabha → த. போகி வல்லபம்.]

பொகிவாசம்	பொகிவாசம் pogivācam, பெ. (n.) போகிவல்லபம் (சங்.அக); பார்க்க; see pdg Vallabam. [போகில் + வாசம்]
போகின்ற காலம்	போகின்ற காலம் pōkiṉṟakālam, பெ.(n.) நிகழ் காலம்; present time. 'போகின்ற காலங்கள்' (திவ். திருவாய். 2.6.10); [போ → போகின்ற + காலம்]
போகு-தல்	போகு-தல் pōkudal, செ.கு.வி. (v.i.) போ பார்க்க;see pō. [போ → போகு]
போகுகாலம்	போகுகாலம் pōkukālam, பெ. (n.) எதிர்காலம்; future tense. போய காலங்கள் போகு காலங்கள் (திவ். திருவாய், 2, 6,10); [போகு + காலம்]
போகுடி	போகுடி pōkuḍi, பெ. (n.) 1, ஊரைவிட்டு போய் விட்ட குடும்பம்; family that has le its native village. 2. பிறங்கடை இல்லாமல் மறைந்து போனவனுடைய சொத்து propert left by a person who has disappeared with out leaving any heirs or claimants. [போகு + குடி]
போகுயர்-தல்	போகுயர்-தல் pōkuyartal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. வளர்தல்; to grow, increase. 'போகுய நீள்கழை'(சீவக.1422,); 2. உயர்தல்; to be higr to rise upward. போகுயர் மதிய மேறீ (சீவக.705); [போகு + உயர்]
போகூழ்	போகூழ் pōāḻ, பெ. (n.) தீவினைப்பயல் (தீயூம்);; fate that ordains loss. கைப்பொரு போகூழாற் றோன்று மடி' (குறள்,371); [போகு + ஊழ்]
போகை	போகை pōkai, பெ.(n.) செலவு; departure going. போகைசேர் விடைகொண்டு (கந்தபு. சூரன்றண்.31); தெ. போக, க. போகு [போ → போகை]

போகொட்டு-தல்	போகொட்டு-தல் pōkoṭṭudal, செ.குன்றா.வி (v.t.) போகவிடுதல்; to permit to go, allo to depart, யாமு தும்மைப் போகொட்டோ (சீவக. 2045); [போ → போக + ஒட்டு-]
போங்கம்	போங்கம் pōṅgam, பெ. (n.) மஞ்சாடி மரவகை (குறீஞ்சிப்.74);; a veriety of redwood. [போ → போக்கு → போங்கு → போங்க]
போங்காலம்	போங்காலம் pōṅgālam, பெ. (n.) 1.தீவினைப் பயன் விளைந்து துன்புறும் வேளை(வின்);: time of adverse influences, when former evil deeds bear fruit, opp. to āñkālam. 2. இறப்புக் காலம் (வின்);; time of death. [போம் + காலம்]
போங்கு	போங்கு pōṅgu, பெ. (n.) போக்கு (யாழ்.அக.); பார்க்க;see pōkkus. [போக்கு → போங்கு]
போசக்கை	போசக்கை pōcakkai, பெ. (n.) 1. போலித் தோற்றம்; deceptiveness of appearance. 2. மேற் பூச்சு; superficialit of character. 3. மாயம்; counterfeit, sham, pretence or cover to save credit or hide poverty. [பூசு → பூசுகை → போசகை → பேசக்கை]
போசக்கை வேலை	போசக்கை வேலை pōcakkaivēlai, பெ. (n.) போலி வலை(வின்);; COUnterfeit unsubstantial work. [போசக்கை + வேலை]
போசிவல்லபம்	போசிவல்லபம் bōcivallabam, பெ. (n.) போகிவல்லபம்(சங்,அக); பார்க்க;see pdgiVallabam. போசிவல்லபம் bōcivallabam, பெ.(n.) போகிவல்லபம் (சங்.அக.); பார்க்க;see {} –vallapam. [Skt. {}+→ த. போசிவல்லபம்.]
போஞ்சான்	போஞ்சான் pōñjāṉ, பெ. (n.) நெல்வகை; a kind of paddy.

போஞ்சி	போஞ்சி pōñji, பெ. (n.) 1. கையணிவகை; a kind of wristlet. 2. எலுமிச்சை பழச்சாறு; lime-juice and Sugar. க. போஞ்செ
போஞ்சிக்காய்	போஞ்சிக்காய் pōñjikkāy, பெ. (n.) அவரைக்காய்; field-bean.
போட்கன்	போட்கன் pōṭkaṉ, பெ. (n.) 1. பொய்யன்; lar. ஆராய்ந்தால் அதுதானும் போட்கன்' (ஈடு 8, 10, 1); 2, சுணைகேடன்; person deviod of shame or modesty. போட்கன் மிதித்த;வடிப் பாட்டிற் பொடித்தான் கொணர்ந்து பூசிர்கள் (திவ். நாய்ச் 13, 6); [புல் → பொல் → பொள் → போள் → போட்கன்]
போட்டடுப்பு	போட்டடுப்பு pōḍḍaḍuppu, பெ. (n.) போடு;(இ.வ.); பார்க்க;see pogu. a kind of oven. [போடு + அடுப்பு]
போட்டடை-த்தல்	போட்டடை-த்தல் pōḍḍaḍaittal, செ.குன்றா.வி. (v.t.) திணித்தல்; to stuff, cram, as food. [போடு → போட்டு + அடை]
போட்டி	போட்டி pōṭṭi, பெ. (n.) 1. எதிரிடை; rivalry emulation. தாட்டிகமுடன் வெகுபோட்டி போட்டிகளாக (இராமநா. உயுத், 15); 2. கேலி(யாழ்.அக);; ridicule. தெ. க. போடி [புல் → பொல் → பொள் → (பொட்டி); → போட்டி] போட்டி-சமன்மை;இகலுதல். போட்டி pōṭṭi, பெ. (n.) பந்தயம்; contest.
போட்டிக்காரன்	போட்டிக்காரன் pōṭṭikkāraṉ, பெ. (n.) 1.எதிரி; rival. (w);. 2. கேலிக்காரன்; one who ridicules or sneers. (யாழ்.அக); [போட்டி + காரன்]

போட்டிக்கை	போட்டிக்கை pōṭṭikkai, பெ. (n.) போட்டி(வின்); பார்க்க;see pdfs. [போட்டி → போட்டிகை → போட்டிக்கை] 'கை' தொ. பெ. ஈறு.
போட்டிவழக்கு	போட்டிவழக்கு pōṭṭivaḻkku, பெ. (n.) இடையறா எதிர்வழக்கு(வின்);; continual rivalry or dispute. [போட்டி + வழக்கு]
போட்டுக் கொடு-த்தல்	போட்டுக் கொடு-த்தல் pōḍḍukkoḍuttal, செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கூடச் சேர்த்தளித்தல் (இ.வ.);; to add, supplement. 2. பிறனுக்காகச் செய்தல்; to be for another, as a sum. 3. அடித்தல்(வின்);; to slap, cuff. 4. கோள்மூட்டுதல்; to tel tales. 'எழுத்தரை ஏவலன் தலைமையாசிரியரிடம் போட்டுக் கொடுத்தான்' [போட்டு + கொடு-]
போட்டுக்கொள்(ளு)-தல்	போட்டுக்கொள்(ளு)-தல் pōṭṭukkoḷḷudal, செ.குன்றாவி, (v.t.) 1. பூணுதல்(வின்);; to wear. 2. ஏற்றுக் கொள்ளுதல்(கொ.வ);; to take upon oneself. [போட்டு + கொள்-]
போட்டுப்பொல்லாங்கு	போட்டுப்பொல்லாங்கு pōṭṭuppollāṅgu, பெ. (n.) 1. குற்றம்(யாழ்.அக);; fault. 2. வசை; abuse. [போட்டு + பொல்லாங்கு]
போட்டுமாறு-தல்	போட்டுமாறு-தல் pōṭṭumāṟudal, செ.குன்றா.வி. (v.t.) 1. குழப்புதல்; to confuse, to mix up. 2. உழப்பிப் பேசுதல்; to equivocate. [போட்டு + மாறு-]
போட்டுவிடு-தல்	போட்டுவிடு-தல் pōḍḍuviḍudal, செ.குன்றா.வி. (v.t.) 1. நழுவவிடுதல்; to drop. 2. எறிதல்; to cast away. 3. இழத்தல்; to lose. 4. கொன்று கைவிடுதல்; to leave, abandon, as an elephant, after killing its enemy. 5. மேற்போதல்; to surpass, to ovewrcome. [போட்டு + விடு-]

போட்டுவை-த்தல்	போட்டுவை-த்தல் pōṭṭuvaittal, செ.குன்றா.வி. (v.t.) 1. சேமித்துவைத்தல்; to lay up. 2. காலந் தாழ்த்துதல்; to delay. கடிதத்திற்கு மறுமொழி எழுதாமல் போட்டு வைத்திருக்கிறான். [போட்டு + வை]
போடகம்	போடகம் pōṭagam, பெ. (n.) 1. புண்(வின்);; boil tumour. 2. அம்மைக் கொப்புளம் (சங்,அக);; pock in small pox. 3, கொப்புளிப்பான்;(சங்.அக); measles. 4. அம்மை; small pox. [போடு → போடகம்] போடகம் pōṭagam, பெ.(n.) 1. புண் (வின்.);; boil, tumour. 2. அம்மைக் கொப்புளம் (சங்.அக.);; pock in small pox. 3. கொப்புளிப்பான் (சங்.அக.);; measles. 4. அம்மை (இ.வ.);; small pox. [Skt. {} → த. போடகம்.]
போடம்	போடம் pōṭam, பெ. (n.) 1. தகர்க்கை(சேதுபு. வேதா. 34. கீழ்க்குறிப்பு);; slapping. 2. சொல்லுக்கு அடிப்படையாய் வரும் பொருளை உணர்த்தவல்ல இசை(பி.வி.18);; eternal and imperceptible element of Sounds and words and the real Vehicle of the idea which flashes on the mind when a Sound is uttered. [போடு → போடம்] போடம்1 pōṭam, பெ.(n.) 1. தகர்க்கை (சேதுபு. வேதா.34, கீழ்க்குறிப்பு);; slapping. 2. சொல்லுக்கு அடிப்படையாய் முதற் காலந்தொட்டு உள்ள பொருளை உணர்த்த வல்ல நாதம் (பி.வி.181);; eternal and imperceptible element of sounds and words and the real vehicle of the idea which flashes on the mind when a sound is uttered. த.வ. ஓசை [Skt. {} → த. போடம்.] போடம்2 pōṭam, பெ.(n.) தேசம் ஐம்பத் தாறனுள் ஒன்று (திருவேங்.சத.97);; a country one of 56 {}. [Skt. {} → த. போடம்.]

போடி'	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;
போடி	போடி pōṭi, பெ. (n.) போட்டி (CG); பார்க்க;see pdff. [போட்டி → போடி] போடி pōṭi, பெ. (n.) போடியார்யாழ்ப் பார்க்க; See põgiyar. [போடு → போடி] 'இ' வினைமுதல் ஈறு.
போடியார்	போடியார் pōṭiyār, பெ. (n.) நிலக்கிழார்; landed proprietor. [பாடி → போடி → போடியார்]

போடு-தல்	போடு-தல் pōṭudal, செ.குன்றா.வி. (v.t.) 1. எறிதல்; to cast down, throw a short distance, to cast away. பூத்த கடுக்கையைச் சிறிதும் போடா (இரகு. ஆற்று.19); 2 இடுதல்; to put, set in a position, lay. புல்லாயினு மொருபச்சிலை யாயினும் போட்டிறைஞ்சி' (தாயு. பாயப்புலி. 31); 3. தாழ்முதலியன இடுதல்; to fasten, as a bott. கதவு போட்டாயிற்றா?' 4. பூணுதல்; to put on, as ornaments. 'வயிரமாலை பொலியப் போட்டு' (இரகு. இலவண.40); 5. ஈனுதல்; to bring forth, as animals, to put forth, yield, as fruittree. வாழை குலை போட்டது. 6. அச்சிட்டு வெளிப் படுத்துதல்; to bring out, to publish. புத்தகம் போட்டான் 7. கணக்குச் செய்தல்; to work, as a sum. 8. வரைதல்; to draw, as a figure. 9. பரிமாறுதல்,
போடு	போடு pōṭu, பெ. (n.) 1. எடுப்பாயுள்ளது; anything striking or impressive as a speech. அவன் ஒரு போடு போட்டான், எல்லாரும் ஒடுங்கினார்கள் 2. நற்பேறு; luck. [போ → போடு] போடு pōṭu, பெ. (n.) மொட்டை; taldness Shaven Condition. [மொட்டையோடு → போடு] போடு pōṭu, பெ. (n.) 1. பொந்து; hole opening, cleft. 'வயல் வரப்பில் போடு பாய்ந்திருப்பதால் பாய்ச்சின நீர் நிற்பதில்லை' 2. கோட்டையடுப்பு பார்க்க. [புல் பொல் → பொள் → பொத்து பொட்டு → போடு] போடு pōṭu, பெ.(n.) 1. காடுவெட்டி உண்டாக்கிய விளை நிலம்; deforested agriculture land.

போடு காடு	போடு காடு pōṭukāṭu, பெ. (n.) மலைச் சார்வில் புன்செய் வேளாண்மை செய்யக் கூடிய நிலம்; land fit for raising dry crops on the hills (w); [போடு + காடு]
போடுகால்	போடுகால் pōṭukāl, பெ. (n.) தரிசுநிலத்தை முதல் முறையாக உழுது பயிரிடுகை; first cultivation in waste land. [போடு + கால்]
போடுகால் நிலம்	போடுகால் நிலம் pōṭukālnilam, பெ. (n.) சிலகாலங்களில் மட்டும் பயிர் செய்யப்படும் நிலம்; and cultivated off and on and not annually. [போடுகால் +நிலம்]
போடுகால் பாத்தியம்	போடுகால் பாத்தியம் pōṭukālpāttiyam, பெ. (n.) வெற்று நிலத்தை உழுது பயிர் செய்வதால் குடியானவனுக்கு நிலத்திலுண்டாம் உரிமை; customary right accruing to a farmer in an uncultivated waste brought by him under cultivation. [போடுகால் + பாத்தியம்]
போடுகை	போடுகை pōṭugai, பெ. (n.) கப்பலோரத்துள்ள கைப்பிடி; bulwark. [போடு → போடுகை]
போடுதடி	போடுதடி pōḍudaḍi, பெ. (n.) பயனற்றவன் (எறிந்த தடி);; lit, a stick thrown away, useless person (w);. [போடு +தடி]
போடுதை	போடுதை pōṭudai, பெ. (n.) சுவரைக் காக்கும் மேற்கட்டு; coping on a wall. [போடு → போடுகை → போடுதை]
போடு பாய்-தல்	போடு பாய்-தல் pōṭupāytal, செ.கு.வி. (v.i.) வயல் வரப்பில் வெடிப்புண்டாதல்; to have defts in ridges. [போடு + பாய்]

போடுமண்	போடுமண் pōṭumaṇ, பெ. (n.) புதிதாகக் கொணர்ந்து கொட்டிய மண்; loose earth freshly thrown. [போடு + மண்]
போடுவான்	போடுவான் pōṭuvāṉ, பெ. (n.) தோசை முதலிய பணியாரத்தில் சேர்க்கும் உளுத்தமா; mashed black gram used in preparing ricecajes. [போடு → போடுவான்]
போத்தா'-தல்(போத்தருதல்)	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;
போத்தா-தல்	போத்தா-தல் pōttātal, செ.கு.வி. 1. போதலைச் செய்தல்; to go, proceed. நல்வாயிற் போத்தந்த பொழுதினான். கலித்.84,5.) 2. வெளிவருதல்; to get out, come out. 'போத்தந்து தாயர் தெருவிற் றவிர்ப்ப (கலித்.84,14); [போ + தா → போத்தா-தல்]
போத்தி	போத்தி pōtti, பெ. (n.) 1. பாட்டன்; grand father. 2. மலையாளக் கோயில் பூசாரி; brahman temple priest in Malabar. [போற்றி → போத்தி] போத்தி pōtti, பெ.(n.) இறந்துபோனவ-ன்-ள்; deceased person. "ஆஜரிருக்கும் குடிபோத்தி யென்னவும்" (தாசீல்தார்நா.69);. [Skt. Arab. {} → த. போத்தி.]

போத்திரி	போத்திரி pōttiri, பெ. (n.) பன்றி(சூடா);; hog, pig. [போத்தி → போத்திரி] போத்திரி pōttiri, பெ.(n.) பன்றி (சூடா.);; hog, pig. [Skt. {} → த. போத்திரி.]
போத்து	போத்து pōttu, பெ. (n.) 1. பெற்றம், எருமை, புலி, மரை, புல்வாய் முதலிய விலங்கேற்றின் பொது(தொல்.பொருள்.597);; male of animals, especialy, cattle, tigers, deer. 2. மயில் எழால். என்பவற்றின் ஆண்;(தொல்.பொ.598);; male of peafowl, herons and some other birds. 3. முதலை, சுறாப்போன்ற நீர் வாழினத்து ஆண்; male of aguatic animals, as crocodile, etc (தொல்.பொ.580); 4. ஓரறிவுயிரினிளமை, (தொல்.பொ.580);; sapling. 5. புதுக்கிளை; tender branch or shoot of a tree. மரம் பொத்து விட்டிருக்கிறது. 6. செம்போத்து(சங்,அக); பார்க்க;sem pottu. crow-pheasant. [பொத்து → போத்து] போத்து pōttu, பெ. (n.) 1. பொந்து; hole, hollow. 2, விலங்கு துயிலிடம்; lair of a beast. 3. மனக்குற்றம்; vice, fault, as hollowness of mind. 'போத்தறா புல்லறிவினார் (நாலடி,35); [பொத்து → போத்து]
போத்துக்கால்	போத்துக்கால் pottukkal, பெ. (n.) காம்பு(தொல்.பொ.579உரை); sugar-cane. [போத்து + கால்]
போத்துராசா	போத்துராசா pōtturācā, பெ. (n.) சோம்பேறி; indolent person. "தடிப்போத்துராசா [போத்து + இராசா] [த. அரசன் Skt raja த. இராசா]

போத்துவெடி-த்தல்	போத்துவெடி-த்தல் pōttuveḍittal, செ.கு.வி மரக்கிளை தோன்றுதல்(வின்);; to sprout, as saplings. [போத்து + வெடி-]
போத	போத pōta, கு.வி.எ. (adv) 1. போதுமானபடி; sufficiently. போதக்கொடுத்தான் 2. செவ்வை யாக; well rightly. 'போதத் தன்செவித் தொளையிரு கைகளாற் பொத்தி (கம்பரா. இரணி:22);. 3. விரைவாக; speediy. உய்ய வேண்டிலெழுபோத நெஞ்சே (தேவா.640,8); [போது → போத]
போதக்கட்டை	போதக்கட்டை pōtakkaṭṭai, பெ. (n.) போதிக்கட்டை பார்க்க;see podikkatal. [போதி + கட்டை → போதக்கட்டை]
போதகம்	போதகம் pōtagam, பெ. (n.) 1. இளமை, (பிங்.);; youthfulness, infancy. 2, யானைக், கன்று.(பிங்);; elephant calf. "வேழப்போதக மன்னவன் தாலோ' (திவ்.பெருமாள்,7,1); 3. யானை; elephant. போதகமொன்று கன்றி (கம்பரா. விபீடண.113);. 4. விலங்கின் பிள்ளை (சூடா);; youth of animals. 5. போத்து 1,4. (பிங்);. பார்க்க போதகம் pōtagam, பெ. (n.) பகளை(மலை); பார்க்க;see paşaaf. போதகம் pōtagam, பெ. (n.) அப்பவகை;(பிங்);; a kind of sweetmeat. [பொருத்து → பொத்து → போதகம்] போதகம் pōtagam, பெ. (n.) எட்டிமரம்(மலை.);; strychnine tree.
போதந்து	போதந்து pōtandu, வி.எ. (part) ஒரு சொல் விழுக்காடு; an expletive. அது விலக்குப் பட்டது. ஈண்டுப் போதந்து (தொல்சொல், 422, இளம்பூ); [போதா → போதந்து]

போதப்புறா	போதப்புறா pōtappuṟā, பெ. (n.) புறாவகை(MM);; imperial pigeon.
போதம்	போதம் pōtam, பெ. (n.) 1. மரக்கலம்(திவா);; ship boat. 'போதங்கொ னெடுந்தனிப் பொருவில் கூம்பொடு (கம்பரா.பள்ளிபடை.68); 2. 2ஆம் விண்மீன் (பிங்.);; the second naksatra. 3. போதகம்1, 2 (அக.நி); பார்க்க. ' 4. மனைக்கட்டு (யாழ்.அக);; house-site. போதம்1 pōtam, பெ.(n.) 1. மெய்யறிவு (ஞானம்); (சூடா.);; wisdom. "போத மொத்தனன் மாருதி" (கம்பரா.முதற்போர்.222);. 2. அறிவு; knowledge, understanding, intelligent. "போதத்தி னகன்று" (பெருங். உஞ்சைக்.43, 61);. [Skt. {} → த. போதம்1.] போதம்2 pōtam, பெ.(n.) 1. மரக்கலம் (திவா.);; vessel, ship, boat. "போதங்கொ ணெடுந் தனிப் பொருவில் கூம்பொடு" (கம்பரா. பள்ளிபடை.68);. தாழி விண்மீன் பிங்
போதர	போதர pōtara, கு.வி.எ (adv.) அதிகமாக; abundantly, plentiful. போதாக் கனவிற் கண்டு (திவ்.திருக்குறுந்4);
போதரவு	போதரவு pōtaravu, பெ. m. 1. போகை; passing, going. புகுவதாவதும் போதர வில்லதும் (திருவாச.5.36); 2. செலுத்துகை; sending despatching. 3. கொண்டு வருகை(வின்.);; bringing. [போது → போதரவு] போதரவு pōtaravu, பெ. (n.) 1. நயச்சொல்; respectfulness of language, blandishment. 'போதரவான சொல் 2. நல்லுதவி; civility, urbanity. 3. பொய்ப்புகழ்ச்சி; adulation, flattery. 4. பேணுகை; using anything with Case. [போது → போதரவு]

போதலிப்பு	போதலிப்பு pōtalippu, பெ. (n.) போதரவு;(யாழ்ப்.); பார்க்க;see podaravu. [போது → போதலிப்பு]
போதலிமை	போதலிமை pōtalimai, பெ. (n.) போதரவு;(யாழ்.அக.); பார்க்க;see podaravu. [போது → போதலிமை]
போதவாகன்	போதவாகன் pōtavākaṉ, பெ. (n.) தோணியோட்டுபவன்(சங்.அக);; boatman. போதவாகன் pōtavākaṉ, பெ.(n.) தோணி யோட்டுபவன் (சங்.அக.);; boatman. த.வ. ஓடக்காரன் [Skt. {} → த. போதவாகன்.]
போதா-தல்(போதருதல்)	போதா-தல்(போதருதல்) pōdādalpōdarudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. செல்லுதல்; to go, pass. புறங்கடை போதரவிட்ட நுமரும் (கலித்.56);. 2. திரும்புதல்; to return. போதரும்போ தச்சம் (நாலடி,83); 3. வருதல்; to come. போதர் கண்டாயிங்கே போதர்கண்டாய் (திவ். பெரியாழ்.2.9,6); 4. பெறப்படுதல்; to be interred. 'ஆண்டிருந்து துய்ப்பரென்பது போதரும். திருக்கோ.1உரை) [போ + தா]
போதா-தல்	போதா-தல் pōtātal, செ.குன்றா.வி. (v.t.) 1. கொண்டுபோதல்(பிங்.);; to carry away. 2. கொண்டுவருதல்(வின்);; to bring (w.); 3. எதிர்கொண்டு போதல்(சூடா);; to welcome, receive with Courtesy. [போ + தா]
போதா	போதா pōtā, பெ. (n.) பெருநாரை (சிலப்.10.117.உரை);; cyrus crane.

போதாக்காலம்	போதாக்காலம் pōtākkālam, பெ.(n.) தீக்காலம்(வின்.);; time of misfortune, evil days. [போது + ஆ + காலம்] 'ஆ' - எம.இ.நி.
போதாக்குறை	போதாக்குறை pōtākkuṟai, பெ. (n.) போதாக்குறைச்சல் பார்க்க;see peda-kKuraiCCal. [போது + ஆ + குறை] 'ஆ' - எம.இ.
போதாக்குறைக்கு	போதாக்குறைக்கு pōtākkuṟaikku, வி.எ. (adv) உள்ளவை போதாதென்று; as though not sufficient. போதாக்குறைக்குப் பிள்ளையும் பிறந்தது. [போது + ஆ + குறை + கு] 'ஆ' – எ.ம.இ.
போதாக்குறைச்சல்	போதாக்குறைச்சல் pōtākkuṟaiccal, பெ.(n.) அதிகப்படி(வின்.);; supplement, addition to make up any deficiency. [போது + ஆ + குறைச்சல்] 'ஆ' - எம.இ.நி.
போதாதகாலம்	போதாதகாலம் pōtātakālam, பெ. (n.) போதாக்காலம் பார்க்க;see podā-k-kalam. [போதாத + காலம்]
போதாமை	போதாமை pōtāmai, பெ. (n.) 1. மனவொப் பின்மை; estrangement between persons. 2. குறைவு; insufficiency, unfitness. 3. பற்றாக்குறை; Scarcitx. [போது + ஆ + மை → போதாமை] 'ஆ எம.இ.நி'மை' பண்புப்பெயரீறு.

போதி	போதி pōti, பெ. (n.) மலை (பிங்);. hill, mountain. போதி pōti, பெ. (n.) போதிகைக்கட்டை பார்க்க;see põdigai-k-kattai. "இந்திர நீலக்கல்லுருத்தலை போதியது (திருவிளை,திருமண.64); [போது → போதி] போதி1 pōtittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) விருப்ப முண்டாதல்; to have inclination. "போதித்த போது வருவேன்" (நாஞ்.);. [Skt. {} → த. போதி-த்தல்.] போதி2 pōti, பெ.(n.) 1. அறிவு; wisdom, knowledge. "போதிச் செல்வம் பூண்டவர்" (சீவக. 366);. 2. அரசமரம்; pipal, as the tree of wisdom.
போதிகை	போதிகை pōtigai, பெ. (n.) போதிகைக் கட்டை பார்க்க.'போதிகைத் தலத்து" (கம்பரா. நகரப்.25); [போதி → போதிகை] போதிகை pōtigai, பெ. (n.) பல்லவர் காலச் சிற்பப் பாணியிலமைந்த சிற்ப வடிவம்; a feature in sculpture. [போது+போதிகள்+கள்]
போதிகைக்கட்டை	போதிகைக்கட்டை pōtigaiggaṭṭai, பெ. (n.) 1. தூண்மேல் வைக்கும் தாங்குகட்டை; capital of a pillar. 2. குறுந்தறி:(பிங்);. stake. [போதிகை + கட்டை]
போதிகைத்துண்	போதிகைத்துண் pōtigaittuṇ, பெ. (n.) குறுந்தூண் (யாழ்.அக.);; stout pillar. [போதிகை + துரண்]
போதிய	போதிய pōtiya, பெ, எ, (adj). போதுமா போதிய அளவு; adeguate, competes Suitable. [போது → போதிய]

போதியகுடி	போதியகுடி pōtiyaguḍi, பெ. (n.) மதிப்பிற்குறிய குடும்பம்(வின்.);; respectal family, (w); [போதிய + குடி]
போதியல்	போதியல் pōtiyal, பெ.(n.) போதிகைப் பலன் (இ.வ.); பார்க்க;see põdigai-p-palagai. போதியல் pōtiyal, பெ.(n.) போதிகைப் பலகை (இ.வ.);;see {}. த.வ. அரசாணிப் பலகை [Skt. bodhgai → த. போதியல்.]
போதியவன்	போதியவன் pōtiyavaṉ, பெ. (n.) கண்ணி வான்(யாழ்.அக);; gentlemen, nobleman. [போது → போதியவன்]
போதினன்	போதினன் pōtiṉaṉ, பெ. (n.) நான்முக (தாமரைப் பூவில் இருப்பவன்);; Brahama,seated on the lotus. "திருமாலும் போதினனு தேவரும்" (சிவதரு. பாயி..2); [போது → போதினன்]
போது-தல்	போது-தல் pōdudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. போதியதாதல்; to be adequate, to suffice. 'உலகமெலா முரல் போதா தென்றே' (திருவாக, 9, 6); 2. மதிக்கப்படுதல்(வின்);; to be respectable. 3, #5(5#lum ĝisb; to be competent, fit, suitable. போது-தல் pōdudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. செல்லுதல்; to go, pass. போது நான் வினைக்கேடன் (திருவாச, 5, 22); 2. ஒழுகுதல்; to conduct oneself, behave. அறனை அறிந்து போதுதல்... சான்ற வர்க்கெல்லாம் முறைமை' (கலித், 139,2, உரை); [போ → போது-தல்]

போது	போது pōtu, பெ. (n.) 1. மலரும் பருவத்தரும்பு; flower bud ready to open. 'காலை பகலெல்லாம் போதாகி' (குறள். 1227);; flower bud ready to open. 2. மலர் (திவா);; flower. போதார் கூந்தல்" (பு.வெ.12.இருபாற்.5.கொளு.); 3. செல்வி (திருவிருத்.76, அரும்.பக்.389);, freshness, beauty. போது pōtu, பெ. (n.) 1. பொழுது 1,2,3, (சூடா); பார்க்க 'போதுஞ் சென்றது குடபால்" (கம்பரா வனம்புகு. 14); போது pōtu, வி.எ. (adv). பொழுதில்; when, while, during the time that. ஆட்கொண்ட போதே கொண்டிலையோ (திருவாச. 33,7); ஒரி.க.போழ்து [[illegible] போது]
போதுகட்டுதல்	போதுகட்டுதல் pōdugaṭṭudal, பெ. (n.) 1. காலை, மாலைகளில் முகில் சில நாழிகை வரை கதிரவனை மறைத்துக் கொண்டி ருக்கை; hiding of the sun by clouds for some time in the morning and the evening. 2. மழைபெய்வதற்கு அறிகுறியாய்க் காரிக் கிழமை (சனிக்கிழமை); மாலையும் அடுத்த நாட் காலை யும் முகில்கதிரவனை மறைத்திருக்கை; hiding of the sun by clouds on a saturday evening and the next morning as indicative of heavy rain during the week. [போது + கட்டுதல்]
போதுகாலம்	போதுகாலம் pōtukālam, பெ. (n.) பேறுகாலம்; time of childbirth. [போது + காலம்]
போது செய்-தல்	போது செய்-தல் pōtuseytal, செ.கு.வி, (v.i.) 1. பேரரும்பாதல்; to be ready to blossom, as a bud. 2. மூடுதல்; to close. 'கண் போது, செய்து'(திவ்.இயற்.திருவிருத்93); 3.அலருதல்(வ்யா,); to blossom, (திவ்.இயற.திருவிருத். 93); 4.உண்ணுதல்; to eat. "வெண்ணெய் போது செய்தமரிய புனிதர்" (திவ். பெரியதி. 87,4); 5. குரல் மாறுதல் (ஈடு, 2, 3,7);; to change, as voice on account of phlegm. [போது + செய்-]

போதுஞ்சாட்சி	போதுஞ்சாட்சி pōtuñjāṭci, பெ. (n.) தகுதியான சாட்சி(வின்);; competent witness. [போது + SKṭ sāksi. த.சாட்சி]
போதுபடுதல்	போதுபடுதல் bōdubaḍudal, பெ. (n.) கதிரவன் மறைவு; sunsel. [போது + படுதல்]
போது போக்கு-தல்	போது போக்கு-தல் pōdupōkkudal, செ.கு.வி. (v.i.) காலங்கழித்தல்; to spend time. 'புறனல ரவனுறப் போது போக்கி' (கம்பரா.உருக்கா.14); [போது + போக்கு-]
போதுபோக்கு	போதுபோக்கு pōtupōkku, பெ. (n.) 1. காலங்கழிக்கை; passing of time. 2. விளையாடி இளைப்பாறுகை; recreation. 'போதுபோக்காகச் சில பிரபந்தங்களைப் பண்ணுவிக்கப் பார்த்தோம்." (ஈடு,7,9, ப்ர); [போது + போக்கு] போதுபோக்கு pōtupōkku, பெ. (n.) விளையாட்டு play;past time. "தோளைக் கழித்துத் தலையைச் சரித்துப் போதுபோக்காக நின்று கொன்றபடி" (ஈடு.1.67); [போது + போக்கு]
போது போதாதெனல்	போது போதாதெனல் pōtupōtāteṉal, பெ. (n.) சிறிது குறைந்ததன் குறிப்பு; expr of slight deficiency or insufficiency. [போதும் + போதாது + எனல்]
போது வைகுதல்	போது வைகுதல் pōduvaigudal, பெ. (n.) காலம் நீட்டிக்கை; being late. "அழுது செய்கைக்குப் போதுவைகிற்று." (ஈடு,7,10.4); [போது + வைகுதல்]
போதைப்புல்	போதைப்புல் pōtaippul, பெ. (n.) 1. கர்ப்பூரப்புல்(வின்.);; lemon-grass (w); 2. காவட்டம்புல்(சங்.அக);;பார்க்க;see kāvasampus citronella grass. [போதை + புல்]

போந்த	போந்த pōnda, பெ.எ. (adj.) 1. தகுந்த; fit suitable, proper, competent. "போந்த மனிதன்"(w); 2. பழகின(வின்);; practsed. 3. தீர்மான மான; final, ultimate. உண்டுடுத் தின்பமாவதே போந்தநெறி (தாயு, சின்மயா.5); [போ → போந்த]
போந்தி	போந்தி pōndi, பெ. (n.) 1. வீக்கம்(யாழ்.அக);; swelling. 2. போந்திக்கால் பார்க்க;see póndi-k-kāl. தெ. போத [போ → போந்தி]
போந்திக்கால்	போந்திக்கால் pōndikkāl, பெ. (n.) யானைக் கால்(வின்);, elephantiasis (w.); தெபோதஹாலு [பொந்தி → போந்தி → போந்திக்கால்] போந்தி= வீக்கம்.தெ.போதாக்காலு.வே.க. (பக்.79);
போந்தின் கண்ணிக்கோன்	போந்தின் கண்ணிக்கோன் pōndiṉkaṇṇikāṉ, பெ. (n.) போரந்தின்றாரோன்(பிங்);. பார்க்க: [போந்து → போந்தின் + கண்ணி + கோன்]
போந்தின்றாரோன்	போந்தின்றாரோன் pōndiṉṟārōṉ, பெ. (n.) சேரன்(சூடா.);; céra king, as decked with a garland of palmyra flowers. [போந்து → போந்தின் + தாரோன்]
போந்து	போந்து pōndu, பெ. (n.) 1. போந்தை பார்க்க; see pondal. அவன் பொன் முடிமேற் போந்து கண்டான்' (பெருந்தொகை 690); 2. பல்லி; lizard. [பொந்து → போந்து]

போந்தை	போந்தை pōndai, பெ. (n.) 1. பனை; palmyra palm. "போந்தை வேம்பே யாரென வரூஉம் மாபெருந் தானையர் மலைந்த பூவும்" (தொல். பொ. 60); 2. இளம்பனை(திவா.);; young palmyra. 3. பனை(அனுட);நாள்; the 17th naksatra. [போந்து → போந்தை] போந்தை pōndai, பெ. (n.) செஞ்சி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Senji Taluk. [போந்து-போந்தை (பனை);]
போபடி	போபடி pōpaḍi, பெ. (n.) உருவொற்றுமை, (வின்.);; trace. தெ.போபடி [போல் + படி]
போபடிவிசாரி-த்தல்	போபடிவிசாரி-த்தல் pōpaḍivicārittal, செ.கு.வி. (v.i.) திருட்டைப் பற்றித் துப்பு உசாவுதல்(வின்.);; to trace stolen property, to investigate about theft. [போபடி + விசாரி] [Skt. Bicåri → த.விசாரி.]
போம்	போம் pōm, இடை. (part) ஓர் அசைச் சொல்(சது);; an expletive. [போ → போம்]
போம்பல்	போம்பல் pōmbal, பெ. (n.) நீர்க்கடம்பு(மலை); Water cadamba. [போம் → போம்பல்]
போய்ப்பாடு	போய்ப்பாடு pōyppāṭu, பெ. (n.) 1. புகழ்; prise. "போய்ப்பாடுடைய நின்தந்தையும்" (திவ். பெரியாழ். 2, 3,1);. 2. பெரிதாயிருக்கை; largeness. சங்கங்கள் போய்ப்பாடுடையனவே' (திவ். திருப்பா.26); [போ → போய் + பாடு] பாடு - தொ.பெ.ஈறு.

போய்வ-தல்	போய்வ-தல் pōyvadal, செ.கு.வி, (v.i.) போதல் (கொ.வ.);; to go.
போயகாலம்	போயகாலம் pōyakālam, பெ. (n.) போன காலம் பார்க்க;see ponakalam.(திவ். திருவாய். 2, 6,10); [போ + காலம் → போயகாலம்]
போயி	போயி pōyi, பெ. (n.) போகி (வின்); பார்க்க; see pōg. [போகி + போயி]
போயிற்று	போயிற்று pōyiṟṟu, இடை (part) ஓர் அசைநிலை(தொல், சொல். 425);, an expletive (தொல், சொல். 425); [போ → போயிற்று]
போர்'-த்தல்	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;
போர்'	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;

போர்	போர் pōr, பெ.(n.) 1. சண்டை; fight, battle war. குன்றேறி யானைப்போர் கண்டற்றால் (குறள்,758); 2. மற்போர்; wrestling. 3. இகல்; rivalry, competition. "வீணைவாட் போர்க்கலாம்" (சீவக. 620); [பொரு → போர்] போர் pōr, பெ. (n.) பகவின் சாணம் (யாழ்ப்);; Cow-dung.
போர்க்கட்டு-தல்	போர்க்கட்டு-தல் pōrkkaṭṭudal, செகுன்றா.வி. (v.t.) 1. உள்ளுக்குள்ளே சரிப்படுத்துதல்; to adjust settle. 2. மறைத்து அடக்கிக் கொள்ளுதல்; to hide (யாழ்.அக.); [போர் + கட்டு - தல்]
போர்க்கடம்	போர்க்கடம் pōrkkaḍam, பெ. (n.) சண்டை செய்வதாகிய வீரர் கடமை; the duty of a warrior to fight in battle. "போர்க்கடம் பூண்ட பொருவலித் தடக்கையின்' (பெருங். உஞ்சைக் 53,91); [போர் + கடம்]
போர்க்கடா	போர்க்கடா pōrkkaṭā, பெ. (n.) சண்டைக்காக வளர்க்கப்படும் ஆட்டுக்கடா (கொ.வ.);; fighting ram. [போர் + கடா]
போர்க்கண்	போர்க்கண் pōrkkaṇ, பெ. (n.) போர்க்களம், பார்க்க;see pōr-k-kalam. "போர்க்கண் துணிபுனல்" (பரிபா. 6, 29); [போர்+ கண்]
போர்க்கதவு	போர்க்கதவு pōrkkadavu, பெ. (n.) 1. பலகைகளை இணைத்த கதவு; batten door. புலிப் பொறிப் போர்க்கதவின் (பட்டினப். 40); 2. இரட்டைக் கதவு (சிலப். அரும். அகராதி);, folding doors, as joined. [போர் + கதவு]
போர்க்கருவி	போர்க்கருவி pōrkkaruvi, பெ. (n.) படைக்கலம்; weapon of war. [போர் + கருவி]

போர்க்கப்பல்	போர்க்கப்பல் pōrkkappal, பெ. (n.) போர்க்கலம்; war-ship. [போர் + கப்பல்]
போர்க்கவசம்	போர்க்கவசம் pōrkkavasam, பெ.(n.) போர்த்தற்காப்புக் கருவிகள்; apparatus for defence. [போர் + கவசம்]
போர்க்களத் தொழிதல்	போர்க்களத் தொழிதல் pōrkkaḷaddoḻidal, பெ. (n.) போரிற் புறங்கொடாது வீரன் பூசற்களரியிலே பட்டதைக்கூறும் புறத்துறை (பு.வெ. 2, 6, தலைப்பு);; theme describing a warrior fighting to the last on the battlefield without retreating. [போர்க்களம் + தொழிதல்]
போர்க்களம்	போர்க்களம் pōrkkaḷam, பெ. (n.) போரிடுமிடம் (பிங்);; field of battle. போர்க்களம் பாடும் பொருநன்' (பொருந. 57, உரை); [போர் + களம்]
போர்க்களரி	போர்க்களரி pōrkkaḷari, பெ. (n.) போர்க்களம் பார்க்க;see por-k-kalam. போர்க் களரியிலே விழுந்தான் (பு. வெ.2, 6, உரை); [போர் + களரி]
போர்க்களப்படை	போர்க்களப்படை pōrkkaḷappaḍai, பெ. (n.) போர்ப்படை; army. [போர் + களம் + படை]
போர்க்களவீரன்	போர்க்களவீரன் pōrkkaḷavīraṉ, பெ. (n.) போர்வீரன் பார்க்க; see porveeran. [போர் + களம் + விரன்]
போர்க்காளை	போர்க்காளை pōrkkāḷai, பெ. (n.) உடலிற் புள்ளியமைந்த எருது; bullock with sports on the body. [புகர் → போர் + காளை]
போர்க்குதிரை	போர்க்குதிரை pōrkkudirai, பெ. (n.) போர்களக் குதிரை; war-horse. [போர் + குதிரை]

போர்க்குரல்	போர்க்குரல் pōrkkural, பெ. (n.) போர்முழக்கம் பார்க்க;see pōrmulakkam. [போர் + குரல்]
போர்க்குறிப்பு	போர்க்குறிப்பு pōrkkuṟippu, பெ. (n.) அரிக் கட்டுக்களின் கணக்கு; account of cornstalks Cut. [போர் + குறிப்பு]
போர்க்கெழுவஞ்சி	போர்க்கெழுவஞ்சி pōrkkeḻuvañji, பெ. (n.) வஞ்சிமாலை சூடி போருக்குப் புறப்படும் வீரரைப் புகழும் சிற்றிலக்கியவகை(வின்);; panegyric on an army marching to battle, the warriors being decked with wreaths of wanji flowers. [போர்க்கு + எழு + வஞ்சி]
போர்க்கோலம்	போர்க்கோலம் pōrkālam, பெ. (n.) போரணி பூணுகை; military accoutrements, martial costume. போர்க்கோல நீக்கி.... முலையார் மண்ணுறுப்ப வாடி' (சீவக. 2352); [போர் + கோலம்]
போர் கல-த்தல்	போர் கல-த்தல் pōrkalattal, செ.கு.வி. (v.i.) போர்புரிதல்(வின்.);; to engage in a battle. [போர் + கல-த்தல்]
போர்ச்சேவகன்	போர்ச்சேவகன் pōrccēvagaṉ, பெ. (n.) படை வீரன்; soldier. [போர் + S.K.ṭ sēvaka. த.சேவகன்]
போர்ச்சேவல்	போர்ச்சேவல் pōrccēval, பெ. (n.) போர்ப் பந்தயத்துக்காக வளர்க்கப்படும் சேவல்; game-cock, fighting cock. [போர் + சேவல்]
போர்ச்சேணை	போர்ச்சேணை pōrccēṇai, பெ. (n.) போர்ப் படை பார்க்க;see pār-p-padai. [போர்+ சேனை]

போர்த்தளவாடங்கள்	போர்த்தளவாடங்கள் pōrttaḷavāṭaṅgaḷ, பெ. (n.) போர்க் கருவிகள்; military equipments. [போர் + தளவாடங்கள்]
போர்த்திறன்	போர்த்திறன் pōrttiṟaṉ, பெ. (n.) போர்ச்சுயப் பாவை பார்க்க; see por-caya-ppaиai. [போர் + திறன்]
போர்த்தினவு	போர்த்தினவு pōrttiṉavu, பெ. (n.) போரிடும் திறமை; military skil. [போர் + சேனை]
போர்த்துக்கட்டு-தல்	போர்த்துக்கட்டு-தல் pōrddukkaṭṭudal, செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. உள்ளுக்குள்ளே சரிப்படுத்துதல்; to adjust, settle. அடக்கிக் கொள்ளுதல்; to hide. [போர்த்து + கட்டு-]
போர்த்துமூடு-தல்	போர்த்துமூடு-தல் pōrddumūṭudal, செ.குன்றா.வி. (v.t.) போர்த்துக்கட்டு 2 (யாழ்.அக,); பார்க்க;see pÖrttư-k-ka!!ư. [போர்த்து + மூடு]
போர்த்தேங்காய்	போர்த்தேங்காய் pōrttēṅgāy, பெ. (n.) பந்தயத்துக்குரிய வலிய தேங்காய்; heard cocount used in game or contest of physical strength. [போர் + தேங்காய்]
போர்நடிவடிக்கை	போர்நடிவடிக்கை pōrnaḍivaḍikkai, பெ. (n.) போர்நிலவரம்; state of warfare. [போர் + நடிவடிக்கை]
போர்நாட்டம்	போர்நாட்டம் pōrnāṭṭam, பெ. (n.) போரிடும் ஆசை; war-disire. [போர் + நாட்டம்]
போர்நிறம்	போர்நிறம் pōrniṟam, பெ. (n.) போர்ப்பொலிவு; fighting vigour. 'போர்நிறப் புத்தி சேன்ன் (சீவக.789,உரை); [புகர் → போர் + நிறம்]

போர்நிறுத்தம்	போர்நிறுத்தம் pōrniṟuttam, பெ. (n.) இடைக்காலச் சண்டை நிறுத்தம்; armistice. [போர் + நிறுத்தம்]
போர்ப்படை	போர்ப்படை pōrppaḍai, பெ. (n.) போரிடச் செல்லும் படை; force equipped for war. [போர் + படை]
போர்ப்படைபட்டியல்	போர்ப்படைபட்டியல் bōrbbaḍaibaḍḍiyal, பெ. (n.) போர்ப்படை விளக்கக்குறிப்பு; army ist. [போர் + படை + பட்டியல்]
போர்ப்பறை	போர்ப்பறை pōrppaṟai, பெ. (n.) போர் முரசு; war-drum. "போர்ப்பறை முழங்கி யெங்கும்" (சீவக.758); [போர் + பறை]
போர்ப்பிச்சை	போர்ப்பிச்சை pōrppiccai, பெ. (n.) திருப்பணிக்காகக் களத்தில் தண்டப்படும் பழைய வரிவகை (G.Tn. D.I.313.);; a tax collected in ancient times at the time of the harvest from the ryots for repairs to temples. [போர் + பிச்சை] Skt. Lehiksä → த.பிச்சை
போர்ப்பு	போர்ப்பு pōrppu, பெ. (n.) 1. போர்வை பார்க்க; see perva. போர்ப்புறு முரசம் (பதிற்றுப்.84,2); 2. நெற்போர்(பிங்.);; heap of threshed paddy. [போர் → போர்ப்பு]
போர்ப்பூ	போர்ப்பூ pōrppū, பெ. (n.) போரில் வீரர் அணிந்து கொள்ளும் அடையாளப்பூ; flower for garland used by warriors when going to battle. 'போர்ப்பூவும் தார்ப்பூவும்' (தொல்.பொ.626,உரை); [போர் + பூ]
போர்ப்பை	போர்ப்பை pōrppai, பெ. (n.) 1. உழவுசாலின் உட்குழிவு; gurrow. 2. களை கொட்டின் அடி (யாழ்.அக.);, handle of a small hoe. [போர் + யை]

போர்ப்பைக்காளை	போர்ப்பைக்காளை pōrppaikkāḷai, பெ. (n.) 1. பொலியெருது; breeding bull. 2. உழவுக்குரிய காளை (யாழ்.அக);; plough ox. [புல் → பொல் → போல் → போர் → போர்ப்பை + காளை]
போர்ப்பையன்	போர்ப்பையன் pōrppaiyaṉ, பெ. (n.) போர்ப்பைக் காளை (யாழ்.அக); பார்க்க;see pórppas-k-kāsaf. [புல் → பொல் → போல் → போர் → போர்ப்பையன்]
போர்பு	போர்பு pōrpu, பெ. (n.) தவசப்போர்; gran heap. குன்றுகண் டன்ன நிலைப்பல் போர்பு (புறநா.353); [போர் → போர்பு]
போர்போடு-தல்	போர்போடு-தல் pōrpōṭudal, செ.குன்றா.வி. (v.t.) தவச மணிகளைப் பிரித்தபின் வைக்கோலை மழையிற் கெடாத படி குவித்து மூடுதல் (யாழ்.அக);; to stack hay after threshing. [போர் + போடு - தல்]
போர்மகள்	போர்மகள் pōrmagaḷ, பெ. (n.) வெற்றித்திருமகள்; goddess of victory. "போர்மகளை ...... தழுவியகை பொறாமை கூர." (கம்பரா.இராவணன்வதை.226); [போர் + மகள்]
போர்மடந்தை	போர்மடந்தை pōrmaḍandai, பெ. (n.) 1. காளி; Durga, the goddess of war. 2. வெற்றித் திருமகள்:(யாழ்.அக); the goddess of Valour. [போர் + மடந்தை]
போர்மறவன்	போர்மறவன் pōrmaṟavaṉ, பெ. (n.) போர்வீரன் பார்க்க; see per-wiran. [போர் + மறவன்]
போர்மாந்தம்	போர்மாந்தம் pōrmāndam, பெ. (n.) குழந்தை நோய் வகை(பாலவா.);; a child's disease caused by visceral obstructions. [பொருமு + மாந்தம்]

போர்முகம்	போர்முகம் pōrmugam, பெ. (n.) 1. போர்முனை; front, foremost line of battle. 'போர் முகத்தை யறியானைப் புலியே றென்றேன். (தனிப்பா. 1, 275,16);. 2. போர் முனைந்து நிகழுமிடம்; the place where battle rages the most. 'போர் முகந் தன்னினீ புறந்தந் தேகினால் (பாரதநிரைமீட்70); [போர் + முகம்]
போர்முரசு	போர்முரசு pōrmurasu, பெ. (n.) போர் பறை பார்க்க; see porp-parai. "போர் முரசெ வெழப்பொங்கி (பாரதநான்காம்.3); [போர் + முரசு]
போர்முழக்கம்	போர்முழக்கம் pōrmuḻkkam, பெ. (n.) போர்க்குரல்; war-shout. [போர் + முழக்கம்]
போர்முள்	போர்முள் pōrmuḷ, பெ. (n.) சேவலின் முன்னங்கால் முள் (யாழ்.அக);; cocks claw. [போர் + முள்]
போர்முனை	போர்முனை pōrmuṉai, பெ. (n.) போர்முக (யாழ்.அக.); பார்க்க;see põrmugam. [போர் + முனை]
போர்மூட்டு-தல்	போர்மூட்டு-தல் pōrmūṭṭudal, செ.குன்றா.வ (v.t.) 1. சண்டை செய்யத்துண்டுதல்(யாழ்.அக); to spur on to guarrel. 2. போள்சொல்லி பிரித்தல்(இ.வ.);; to creat mis-under, stanc ing between. [போர் + மூட்டு]
போர்மை	போர்மை pōrmai, பெ. (n.) இரக்க (நமதீப.608.);; mercy, pity. [ஒருமை → போர்மை]
போர்வாங்கிவிடு-தல்	போர்வாங்கிவிடு-தல் pōrvāṅgiviḍudal, செ.குன்றா.வி. (v.t.) சூடடிக்கத் தொடங்குதல்; to begin threshing of the grain. [போர் + வாங்கிவிடு-,]

போர்வீரன்	போர்வீரன் pōrvīraṉ, பெ. (n.) போரிடு வீரன்; Soldier. [போர் + வீரன்]
போர்வு	போர்வு pōrvu, பெ. (n.) போர்பு பார்க்க; see porbu. "கயலார் ரை போர்விற் சேக்கும்."(ஐங்குறு.9); [போர் → போர்வு]
போர்வெறியர்	போர்வெறியர் pōrveṟiyar, பெ. (n.) வெற்றுவீரம்பேசுபவர்; warmonger. [போர் + வெறியர்]
போர்வை	போர்வை pōrvai, பெ. (n.) 1. மூடுகை (பிங்.);; covering, wrapping. 2. மேன் மூடுந்துணி(பிங்.);; upper garment, cloak, blanket, rug, mantle. "யானையினுரிவைப் போர்வை" (கம்பரா.மிதிலை.150); 3. தோல்;(பிங்.); skin. 4. கவசம்; cocet of mail, corslet. 'புலிப்பொறிப் போர்வை நீக்கி (சீவக.266);. 5. வாள்முதலியவற்றின்உறை (சீவக.266.உரை); sheath, as of sword. 6. தேர்த்தட்டின் வெளிமறையப் பாவின பலகை; wooden cover of a temple-car. உள்ளரக் கெறிந்த வருக்குறு போர்வை. (சிறுபாண்256); தெ.போர்வ [போர் → போர்வை] போர்வை pōrvai, பெ. (n.) யாழின் உறுப்புகளில் ஒன்று; a part of the harp.
போர்வைச்சீலை	போர்வைச்சீலை pōrvaiccīlai, பெ. (n.) போர்வை 2 பார்க்க;see põrvai. [போர்வை + சிலை]
போர	போர pōra, வி.எ. (adv) மிகவும் (ஈடு,47ப்ர);; entirely, exceedingly. [போரு → போர]

போரடி'-த்தல்	அஅன்ன ஆவன்னா aan̲n̲aāvan̲n̲ā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;
போரடி	போரடி pōraḍi, பெ.(n.) 1. தலையடிக் கதிர்ப்போரைக் கடாவிட்டு அடித்து நெல்லைப் பிரிக்கை; threshing. 2. நெற்களம்; threshingfoor. 3. தேங்காய் விளையாட்டு (யாழ்ப்.);; playing with Cocoanuts. [போர் → போரடி]
போரப்பொலிய	போரப்பொலிய pōrappoliya, கு.வி.எ.(adv) முழுவதும்; fully, completely. இவன் இவனைப் போரப் பொலியச் சொல்லுங்காட்டில்'(ஈடு.47.ப்ர.); [போர + பொலிய]
போரன்	போரன் pōran̲, பெ.(n.) வைக்கோல் தட்டை (யாழ்ப்.);; paddy silk. [போர் → போரன்]
போராக்காலம்	போராக்காலம் pōrākkālam, பெ.(n.) போதாக்காலம் பார்க்க;see p5da-k-kalam. [போதா → போரா]
போராசை	போராசை pōrācai, பெ.(n.) போர்நாட்டம் பார்க்க;see pdf-nāttam. [போர் + ஆசை]
போராட்டக்களம்	போராட்டக்களம் pōrāṭṭakkaḷam, பெ.(n.) போரிடுமிடம்; armagedon (or); warfield. [போராட்டம் + களம்]

போராட்டம்	போராட்டம் pōrāṭṭam, பெ.(n.) 1. சண்டையிடுகை; fighting. "மடந்தையர் சிற்றின்பமோ... பொன்னாட்டும் வந்ததென்றாற் போராட்டமல்லவோ" (தாயு. எங்குநிறை.10);. 2. சண்டை; combat, struggle. 3. போட்டி; competition, rivalry. 4. விடாமுயற்சி; contention, striving earnestly. [போராடு → போராட்டம்]
போராடு-தல்	போராடு-தல் pōrāṭudal, பெ.(n.) 1. பொருதல்; to fight, carry on war. "பூமியைப், போராடியிரந்தோருந் தம்மதென்பார்" (தாயு. பாராபா. 228);. 2. தொந்தரவு படுதல்; to struggle. 3. போரம் பேசுதல்; bargain (w.);. [போர் + ஆடு - தல்]
போரார்வம்	போரார்வம் pōrārvam, பெ.(n.) போரிடும் எண்ணம்; fighting spirit. [போர் + ஆர்வம்]
போராற்றல்	போராற்றல் pōrāṟṟal, பெ.(n.) போரிடும் ஆற்றல்; fighting capacity. [போர் + ஆற்றல்]
போரான்	போரான் pōrāṉ, பெ.(n.) குதிரைவகை; a kind of horse. "உயர்கனவட்டம் போரான்" (திருவாலவா.28,69);.
போரி'	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;

போரி	போரி pōri, பெ. (n.) முருகன் வழிபாட்டு இடமான திருப்போரூர்; tiru-p-pōrūr sccred to god subrahmanya. போரிவா ழாறுமா முகனே (திருப்போ.சந்:9,1); [போரூர் → போரி]
போரிக்கட்டை	போரிக்கட்டை pōrikkaṭṭai, பெ. n போதிகைக்கட்டை பார்க்க;see port kattal. [போதி → போரி + கட்டை]
போரிகை	போரிகை pōrigai, பெ. (n.) போதிகைக் கட்டை பார்க்க;see porikai [போதிகை → போளிகை]
போரிடுதல்	போரிடுதல் pōriḍudal, பெ. (n.) பொருதல்; one engaged in fight. [போர் + இடுதல்]
போரிலே போடு-தல்	போரிலே போடு-தல் pōrilēpōṭudal, செ.குன்றா.வி. (v.t.) பயனற்றதாக்குதல்; to render useless. [போர் → போரிலே → போடு]
போரிழப்பு	போரிழப்பு pōriḻppu, பெ. (n.) போரினால் உண்டாகும் இழப்பு; loss of war. [போர் + இழப்பு]
போருணர்ச்சி	போருணர்ச்சி pōruṇarcci, பெ. (n.) போரிடும் மனப்பான்மை; fighting spirit. [போர் + உணர்ச்சி]

போரு-தல்	போரு-தல் pōrudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. செல்லுதல்; to go on, proceed, to continue. நீர் ஆதரித்துக்கொண்டு போரும் (குருபரம்.170);. 2. மீண்டுவருதல்; to return. 3. எட்டுதல்; to reach. போரவிடாயெங்கள் பட்டை (திவ்.நாய்ச்,3,7); 4. பொருள் பெறப்படுதல்; to be understood, as a meaning. " பிரத்தியகர்த்த விசயமாயும் போருகையாலே (ஈடு,1,12);. [போது → போரு] போரு-தல் pōrudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. போதி யதாதல்; to be enough, sufficient. சிறு மானிடவரென்று எண்ணுகைக்குக் கூடப் பாற்றம் போராதபடியான நாம், (திவ். திருநெடுந் 21, வ்யா. பக்.198); [போது → போரு – தல்]
போருதவி	போருதவி pōrudavi, பெ. (n.) போர்வீரனுக்கு உதவிசெய்கை; succour rendered to a warrior. (W);. [போர் + உதவி]
போரூக்கம்	போரூக்கம் pōrūkkam, பெ. (n.) போரிடும் மனஎழுச்சி; fond of fighting. [போர் + ஊக்கம்]
போரெதிர்-தல்	போரெதிர்-தல் pōredirdal, செ.கு.வி. (v.i.) போர்செய்தலை மேற்கொள்ளுதல்; to set out to fight. போரெதிந்தற்றர் (கலித்,89); [போர் + எதிர் – தல்]
போரேறு	போரேறு pōrēṟu, பெ. (n.) 1. போர் செய்யவல்ல காளை; fighting bull. போரேறொன் றுடையானு. மளகைக் கோனும் (திவ். பெரியதி. 2,10); 2. போர்வீரன்; champion, hero. புட்குழியெம்போரேற்றை (திவ்.இயற்.பெரிய, ம,117); 3, செவ்வாய் கோள்; the planet mars. (சது.); [போர் + ஏறு]

போல்'லு)-தல்	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;
போல்	போல் pōl, இ.சொல். (Part) 1. ஒர் உவமவுருபு; a particle of comparison. சமன் செய்து சீர்தூக்குங் கோல்போலமைந்து (குறள்,118); 2. ஓர்அசைச்சொல்; expletive (திருக்கோ,222); [போ → போல்] போல் pōl, பெ. (n.) 1. உள்ளிடில்லாதது; hollow object. 'போல்வளை'. 2. பதர்; chaff.(w);. 3. பொய்; falsehood (அரு.நி); 4. மூங்கில்; bamboo (மலை); [புல் → பொல் → போல்] தெ. போலு போல் pōl, பெ. (n.) 1. வெற்றி; victory, valour. பண்புணரார்மதின்மேல்போலனை
போல்கட்டை	போல்கட்டை pōlkaṭṭai, பெ. (n.) போல்மரம் பார்க்க;see polmaram. [போல் + கட்டை]

போல்சாவி	போல்சாவி pōlcāvi, பெ. (n.) உட்டுளையுள்ள திறவுகோல்; tubularkey. [போல் + சாவி] port chiavi → த.சாவி போல்சாவி pōlcāvi, பெ.(n.) உட்டுளையுள்ள திறவுகோல் (இ.வ.);; tubular key. த.வ. பெண் சாவி [T. {} → த. போல்சாவி.]
போல்மரம்	போல்மரம் pōlmaram, பெ. (n.) வண்டியின் முன்புறத்துள்ள நீண்ட மரக்கட்டை; wooden shaftfitted to the fore-part of a vehicle. [போல் + மரம்] போல்மரம் pōlmaram, பெ.(n.) வண்டியின் முன்புறத்துள்ள நீண்ட மரக்கட்டை (இ.வ.);; wooden shaft fitted to the fore-part of a vehicle. த.வ. மூக்கணைமரம் [E. pole → த. போல்+மரம்.]
போல்மூங்கில்	போல்மூங்கில் pōlmūṅgil, பெ. (n.) மூங்கில் வகை; hollow bamboo. [போல் + மூங்கில்] போல்மூங்கில் pōlmūṅgil, பெ.(n.) மூங்கில் வகை; hollow bamboo bambusa arundinaca typica. த.வ. துளைமூங்கில் [T. {} → த. போல்+மூங்கில்.] [p]
போல	போல pōla, இ.சொல். (Part) போல்,1, 2 பார்க்க see pol12. (தொல்.பொ.291); [போல் → போல]

போலி	போலி pōli, பெ. (n.) 1. ஒப்புடையவன் வள் - து; a person orthing that is egual, egu valent. தில்லை போலிதன் காதலனே(திருக்கோ.303); தாமரை திருவடிகளுக்குப் போலியாயிருக்க. (ஈடு,1,4,ப்ர); 2. ஒப்பு; similarity. உவமப்போலி (தொல்.பொ.300,உரை); 3. சாயல்; imitation, semblance. (w);. 4. கள்ளப்பொருள்; anything spurious, bcounterfet. போலிநாணயம் 5. வஞ்சகம்; pretence, hypocrisy. 6. கேலி; jest. 7. போலியெழுத்து பார்க்க (நன்.122); 8. இலக்கணப்போலி பார்க்க. (நன்.238); 9. போலிப்பாசம் sophism. பக்கப்போலியு மேதுப் போலியும் (மணி.29145); போலி
போலிஇரக்கம்	போலிஇரக்கம் pōliirakkam, பெ.(n.) பொய்இரக்கம்; lips sympathy. [போலி + இரக்கம்]
போலிக்குரல்	போலிக்குரல் pōlikkural, பெ. (n.) மாற்றுக்குரல்; false roar. [போலி + குரல்]
போலிக்கையொப்பம்	போலிக்கையொப்பம் pōlikkaiyoppam, பெ.(n.) பொய்க்கையொப்பம்; forgery signature. [போலி + கையொப்பம்]
போலிச்சமயம்	போலிச்சமயம் pōliccamayam, பெ. (n.) பொய்யான மதம்; false religion. [போலி + சமயம்]

போலிச்செய்தி	போலிச்செய்தி pōlicceyti, பெ. (n.) பொய்ச்செய்தி; false news. [போலி + செய்தி]
போலிநடிப்பு	போலிநடிப்பு pōlinaḍippu, பெ. (n.) பாசாங்கு செய்தல்; hypocricy. [போலி + நடிப்பு]
போலிச்சரக்கு	போலிச்சரக்கு pōliccarakku, பெ. (n.) 1. உண்மைச் சரக்கைப் போலச் செய்த பண்டம்; imitation goods or commodity, as not genuine. 2. வெளிப்பகட்டுள்ள பொருள்; showy goods, as appearing good. [போலி + சரக்கு]
போலித்தகவல்	போலித்தகவல் pōlittagaval, பெ. (n.) பொய்த்தகவல்; general talk of doultful acCuracy. [போலி + Aral.dakhi, த.தகவல்]
போலித்தனம்	போலித்தனம் pōlittaṉam, பெ. (n.) உண்மையல்லாத வெளித்தோற்றம்; imitation, disguise, show (யாழ்.அக); [போலி + தனம்]
போலித்திரை	போலித்திரை pōlittirai, பெ. (n.) பொய்த்திரை; curtain. [போலி + திரை]
போலித் தோற்றம்	போலித் தோற்றம் pōlittōṟṟam, பெ. (n.) செயற்கைத் தோற்றம்; false appearance. [போலி + தோற்றம்]
போலிநடை	போலிநடை pōlinaḍai, பெ. (n.) போலியான நட்த்தை; trick of syle. [போலி + நடை]

போலிநியாயம்	போலிநியாயம் pōliniyāyam, பெ.(n.) 1. பொய்க்காரணம்; false reasoning. 2. நியாயம் போல் காணப்படும் நியாயற்றது. that which seems just bet is really un.J. [போலி + skt nyåya. த.நியாயம்]
போலிப்பாசம்	போலிப்பாசம் pōlippācam, பெ. (n.) பொய்ப் பாசம்; Sophism. [போலி + பாசம்]
போலிப்பேச்சு	போலிப்பேச்சு pōlippēccu, பெ.(n.) கட்டட் பேச்சு; hypocritical speech. [போலி + பேச்சு]
போலிமனிதன்	போலிமனிதன் pōlimaṉidaṉ, பெ.(n.) மக்கட்பண்பற்றவன்; brutish mar w. [போலி + skt manu-ja த.மனிதன்]
போலிமை	போலிமை pōlimai, பெ. (n.) போலி பார்க்க; see poli. போலிமை கிரங்கி யுரைத்த பாகரத்தாலே (திவ். திருவாய். ஈடு.2.1.2.ப்ர. பண்ணி); [போலி → போலிமை]
போலிமொழி	போலிமொழி pōlimoḻi, பெ. (n.) இலக்கணப் போலி பார்க்க;see jakkana po/f (நன்.238. மயிலை); [போலி + மொழி]
போலியாள்	போலியாள் pōliyāḷ, பெ. (n.) 1. வெளி வேடக்காரன்; dissembler, pretender.(யாழ்.அக); 2. மேல் வாரியாக வேலை செய்பவன்; superficial person (w.); [போலி + ஆள்]
போலியிரக்கம்	போலியிரக்கம் pōliyirakkam, பெ. (n.) பொய்யாக இரக்கம் காட்டுதல்; lip's sympathy. [போலி + இரக்கம்]
போலியெழுத்து	போலியெழுத்து pōliyeḻuttu, பெ. (n.) 1. ஒரெழுத்துக்குப் பகரமாக அவ்வொலியில் அமையும் எழுத்து; syllatle or letter resembling another in sound, as அய் for ஐ, அய் for ஔ. 2. ஒரெழுத்துக்குப் பகரமாக வரும் எழுத்து; letter substituted for another different in Sound, as in சாம்பர் for சாம்பல். (நன்.); [போலி + எழுத்து]

போலிவாழ்க்கை	போலிவாழ்க்கை pōlivāḻkkai, பெ. (n.) பொய் வாழ்க்கை; false life. [போலி + வாழ்க்கை]
போலிவிரம்	போலிவிரம் pōliviram, பெ. (n.) பாசாங்கு வீரம்; lion's Skin. [போலி + வீரம்]
போலிவேடம்	போலிவேடம் pōlivēṭam, பெ. (n.) போலி நடிப்பு; hypocricy. [போலி + வேடம்] Skt. Vésa→ த.வேடம்
போலிவேலை	போலிவேலை pōlivēlai, பெ. (n.) கள்ளத்தனமான வேலை; shoddy work (யாழ்.அக); [போலி + வேலை]
போலும்	போலும் pōlum, இ.சொல். (part) ஓர் அசைச் சொல்; an expletive. (நன்.441); [போல் → போலும்]
போவி-த்தல்	போவி-த்தல் pōvittal, செ.குன்றா.வி. (v.t.) பொக்குதல்; to cause to go, to lead. போலிப்பம் பாழினுடம்பை (நல்வழி,19);. [போ + போவி - த்தல்]
போவு	போவு pōvu, பெ. (n.) போகை; going. போவுண்ட தென்னினைய' (கம்பரா.நாகபாச. 231); [போ → போவு]
போவி - த்தல்	போவி - த்தல் pōvittal, செ.குன்றா.வி. (v.t.) போவி பார்க்க;see pow (நன்.137, மயிலை); [போ → போவு → போவுவி - த்தல்]

போழ்-தல்	போழ்-தல் pōḻtal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. பிளவுபடுதல்; to be cleft, split. 2. பிரிவுபடுதல்; to be disunited. (w); செ.குன்றா.வி. (v.t.); 1, பிளத்தல், to split, cleave open. கல்லுடை நெடுநெறி போழ்ந்து கரனறுப்ப (பதிற்றுப்.19, 2);. 2. ஊடுருவிச் செல்லுதல்; to pass through, cross over. கடற்குட்டம்போழ்வர்கலவர் (நான்மணி.18);. 3. அழித்தல்; to dispel, to destroy. நீடிருள் போழு நிலைமைத்து' (சீவக. 2118);. [புல் → பொல் → போழ்']
போழ்	போழ் pōḻ, பெ. (n.) 1. பிளவு; cleft. போழ்படக் கிடந்த (கல்லா. முருக்க); 2. துண்டம்; piece. பகங்காய்ப் போழொடு (பெரும்பாண், 307); 3. தோலால் அமைந்த வார்; leathe strap. போழ்தூண்டுசி (புறநா. 82, 4);. 4. தகடு; sheet. வெள்ளிப் போழ் விலங்கவைத் தனைய (சீவக.70); [புல் → பொல் → போழ்']
போழ்க்கமை	போழ்க்கமை pōḻkkamai, பெ. (n.) அடைவு கேடு; irregularity, disorder, ill-manners. (திவ். திருமாலை, 33 வ்யா 110); [போழ்க்கன் → போழ்க்கமை]
போழ்க்கன்	போழ்க்கன் pōḻkkaṉ, பெ. (n.) அடைவு கேடன்; ill-mannerer person. பொய்யெல்லாம் பொதிந்து கொண்ட போழ்க்கனேன் (திவ். திருமாலை, 33); [போழ் → போழ்க்கன்]
போழ்து	போழ்து pōḻtu, பெ. (n.) 1. பொழுது பார்க்க அழல் மண்டு போழ்தின் (நாலடி. 202); 2. நன்முகூர்த்தம்; auspicious time. இப்போழ்து போழ்தென் றதுவாய்ப்பக் கூறிய (கலித். 93); [போது → போழ்து]
போழ்முகம்	போழ்முகம் pōḻmugam, பெ. (n.) பன்றி; hog. (பிங்); [போழ் + முகம்]

போழ்முகி	போழ்முகி pōḻmugi, பெ. (n.) போழ்முகம் பார்க்க (நாமதீப, 220); [போழ் + முகம் → முகி]
போழ்வு	போழ்வு pōḻvu, பெ.(n.) பிளவு; cleft, fissure. [போழ் → போழ்வு]
போழ்காலா	போழ்காலா pōḻkālā, பெ. (n.) பளபளத்த பச்சை நிறமுள்ளதும் ஆறடிநீளம் வளர்வதுமான கடல் மீன்வகை; resebal, seafish, silvery green, attaining six feet and more in length. polynemus tetradactylus. [போழ் → போழகாலா]
போழப்பெட்டி	போழப்பெட்டி pōḻppeṭṭi, பெ. (n.) 1. வண்ணங் கொடுத்த பனையோலைகளைக் கொண்டு பலவடிவமாக முடையப்படும் கூடை; palmyra basket of fancy shapes, cloured attractively. 2. திருமணத்தின் போது மாப்பிள்ளை வீட்டார் மணமகள் வீட்டிற்குத் தேங்காய் பழம் வெற்றிலை பாக்கு முதலியன கொண்டு போகும் சாயவட்டி; lacguer plate containing cocoanuts, aarecanuts, betels and plantains carried to the bride's house by the bride-groom's party in a marriage. [பிழா → பெட்டி → போழப்பெட்டி]
போழம்	போழம் pōḻm, பெ. (n.) மாறுபடுஞ் சொல்; inconsistent word. 'போழம் பலபேசி' (தேவா.1080,11); [போல் → போழ் → போழம்]
போளம்	போளம் pōḷam, பெ. (n.) நறுமணப் பண்டவகை myrrh, a|oes, gum-myrrh.
போளம்:	போளம்: pōḷam, பெ. (n.) ஒருவகைத் நிலைத்திணை; a plant (மலை);.
போளி	போளி pōḷi, பெ (n.) மூடன்; simpleton.
போற்றரவு	போற்றரவு pōṟṟaravu, பெ. (n.) பேணுகை; due regard, civility, (w.); [போற்று → போற்றரவு]

போற்றலர்	போற்றலர் pōṟṟalar, பெ. (n.) போற்றார் பார்க்க;see porrār. [போற்று + அல் + அர்] அல்' எ. ம. இ. நி.
போற்றன்	போற்றன் pōṟṟaṉ, பெ. (n.) பாட்டன்; grandfather (நாமதீப, 189); [போற்று + அன் → போற்றன்]
போற்றார்	போற்றார் pōṟṟār, பெ, (n.) பகைவர்; foes, enemies. போற்றாப் பொறுத்தலுஞ் சூழ்ச்சிய தகலமும் புறநா. 2) [போற்று + ஆ +அர்] அல்' எ. ம. இ. நி.
போற்றி	போற்றி pōṟṟi, பெ. (n.) 1. புகழ்மொழி; praisse, applause, commendation (w);. 2. கோயிற் பூசை செய்யும் மலையாள நாட்டுப் பூசாரி; brahman temple-priest of malabar (w);. 3. போத்தி பார்க்க. செ.கு.வி (v.i.); 1. வழிபடு சொல் வகை; explamation of praise. பொய்தீர் காட்சிப் புரையோய் போற்றி (சிலப் 13,92); [போற்று → போற்றி]
போற்றி செய்-தல்	போற்றி செய்-தல் pōṟṟiseytal, செ.குன்றா.வி. (v.t.) வழிபடுதல்; to praise, worship, adore. பரமனை ....போற்றி செய்வேனே. (திருமந். 3); [போற்றி + செய்தல்]
போற்றிசை-த்தல்	போற்றிசை-த்தல் pōṟṟisaittal, செ.குன்றா.வி. (v.t.) போற்றிசெய் பார்க்க. புறந்தருவார் போற்றிசைப்ப' (பெருயபு. மானக்கஞ்சாற, 12); [போற்று → போற்றிசை - த்தல்]
போற்றி சொல்(லு)-தல்	போற்றி சொல்(லு)-தல் pōṟṟisolludal, செ.குன்றா.வி. (v.t.) போற்றிசெய் பார்க்க;see porri-cey (w);. [போற்றி சொல்(லு); – தல்]
போற்றிப்பஃறொடை	போற்றிப்பஃறொடை pōṟṟippakṟoḍai, பெ. (n.) மெய்கண்ட நூல்கள் பதினான்கனுள் ஒன்றும் உமாபதிசிவம் இயற்றியதுமான சிவனியக் கொண்முடிபு நூல்; a text-book of the siva siddhanta philosophy by umāpati-civyācāriyar, one of 14 mey-kanta-cattiram, q.v. [போற்றி + பஃறொடை]

போற்றி பண்ணு-தல்	போற்றி பண்ணு-தல் bōṟṟibaṇṇudal, செ.குன்றா.வி. (v.t.) போற்றிசெய் பார்க்க;see porri-cey (W);. [போற்றி + பண்ணு – தல்]
போற்றிப் பேணுதல்	போற்றிப் பேணுதல் pōṟṟippēṇudal, பெ.(n.) சீராட்டி வளர்த்தல்; cherishment. [போற்றி + பேணுதல்]
போற்றிமை	போற்றிமை pōṟṟimai, பெ. (n.) வணக்கம்; honour, reverence, (w);. [போற்றி → போற்றிமை]
போற்றியாதல்	போற்றியாதல் pōṟṟiyātal, பெ. (n.) இடுக்குகை; grasping or securing closely (நாமதீப. 757); [பொத்து → பொற்று → பொற்றி போற்றி + ஆதல்]
போற்றீடு	போற்றீடு pōṟṟīṭu, பெ. (n.) பாதுகாவல் வகை; a system of watching. 'போற்றீடு முதலியி பாதுகாவலும்' (தொல். பொ. 171, உரை); [போற்று + இடு → ஈடு]
போற்று-தல்	போற்று-தல் pōṟṟudal, செ.குன்றா.வி. (v.t.) 1. வழிபடுதல்; to praise, applaud (பிங்.); போற்று மடியா ருண்ணின்று நகுவேன் (திருவாச. 5, 60); 2. வணங்குதல்; toworhsip(பிங்.); 3. பாதுகாத்தல்; to protect, keep with great care. போற்றினரியவை போற்றல். (குறள், 693); 4. வளர்த்தல்; to noursih (w.); 5. தீயவை தடுத்துக்காத்தல்; to guard against. புறஞ்சொற் போற்றுமின் (சிலப். 30, 188); 6. கடை பிடித்தல்; to adhere, hold fast to. புகழ்ந்தவை போற்றிச் செயல் வேண்டும் 7. விருந்தோம்பல்; to entertain, to treat with regard. எம்மைப் போற்றவே' (கம்பரா. அரசியல், 40); 8. விரும்புதல்; to desire. போற்றிக் கேண்மதி (பொருந. 60); 9. கருதுதல்; to conzider. கருவியாற் போற்றிச் செயின் (குறள்

போற்று	போற்று pōṟṟu, பெ. (n.) 1. காப்பு; protection (சங்.அக);. 2. பாராட்டி வழிபடு; praise, invocation. 3. புகழ்தல்; very high commendation. (யாழ்.அக.); [புகல் → புகற்று → போற்று]
போற்றுநர்	போற்றுநர் pōṟṟunar, பெ. (n.) 1. சுற்றத்தார்; relatives, kinsmen. போற்றா ருயிரினும் போற்றுந ருயிரினும் (பரிபா. 4, 52); 2. ஒன்றுணர்வார்; those who understand. வேற்றுமை யின்றது போற்றுநர்ப் பெறினே (பரிபா. 4, 55); [போற்று + போற்றுநர்]
போறை	போறை pōṟai, பெ. (n.) 1. பொந்து; hole, hollow in a tree. 2, கிணறு முதலியவற்றின் வங்கு; cavity in the side of a well (w.); [புரை → போரை → போறை]
போன்	போன் pōṉ, பெ. (n.) 1. பொறி; trap (ஈடு,2, 8, 4 ஜி); 2. மலைக் குகை; cave running into the side of a hill. 3. உலைக்கும் துருத்திக்கும் இடையில் சாய்வாகச் செல்லும் அடுப்புப் பாகம்; sloping cavity between the bellows and the over in a pôn-atuupu. [புல் → போல் → போன்]
பௌ	பௌ peḷa, தமிழ் நெடுங்கணக்கில் 'ப்' என்ற என்ற மெய்யெழுத்தும் 'ஔ' என்ற உயிரெழுத்தும் சேர்ந்து உண்டான உயிர் மெய்யெழுத்து; the compound of ப் and ஔ. (செ.அக). [ப் + ஔ → பௌ]
பௌரி	பௌரி peḷari, பெ. (n.) பெரும் பண் வகை; a musical mode, one of perum. pan, q.v பௌரி peḷari, பெ.(n.) பெரும்பண்வகை (பிங்.);; a musical, mode, one of perum-pan.
பௌலுருவி	பௌலுருவி peḷaluruvi, பெ. (n.) மரஞ் செடிகளில் ஒட்டி வளரும் பூடுவகை; honey suckle mistletoe. "கீரைக்குப் புல்லுருவி கீழே முளைத்தாற் போல்" (இராமநா. அயோத், 20); [புல்லுருவி → பௌலுருவி] பௌலுருவி peḷaluruvi, பெ.(n.) புல்லுருவி; honey suckle mistletoe.

தட்டுக்கெடு-தல்	தட்டுக்கெடு-தல் daḍḍukkeḍudal, 20 செகுவி (V.i.) 1. மனங்கலங்குதல்; to be greatly alarmed, perplexed, distracted, bewildered. 2வறுமையால் நிலைகெடுதல்; to be in great straits; to be shattered, broken down by poverty. 3. தடுமாறிப் போதல்; to be misled, mistaken. 4.இழப்படைதல் (வின்);; to suffer loss. 5. தாறுமாறாதல்; to be disjoint.cd. 6. தட்டுண்டுபோ, see tattundu-po-- 3. "தட்டுக்கெட்டு முறுக்குப் பாய்ஞ்சு (பாய்ந்து); கிடக்கிறது (பழ); [தட்டு + கெடு-]
தட்டுக்கேடு	தட்டுக்கேடு taṭṭukāṭu, பெ.(n.) 1. குழப்பம்: perplexity, bewilderment. 2. வறுமை; Want, destitution. 3.இழப்பு; loss. 4. அழிவு; defeat, discomfiture, ruin. அன்று வளமாக வாழ்நதவன் இன்று தட்டுக்கெட்டுப் போய்விட்டான் (உ.வ); மறுவ, தட்டுக்கேடு [தட்டு + கேடு. கெடு → கேடு]
தட்டுக்கொட்டு	தட்டுக்கொட்டு taṭṭukkoṭṭu, பெ. (n.) 1. கொட்டு முழக்கு (இ.வ.);; playing of drums and pipes. 2. போலிநடிப்பு (யாழ்ப்);; empty show. 3. மினுக்குப்பொருள் (வின்.);; bauble, gewgaw. 4. சூழ்ச்சி (யாழ்அக.);; trick, stratagem. [தட்டு + கொட்டு]தட்டுச்சுற்று
தட்டுக்கொடி	தட்டுக்கொடி taḍḍukkoḍi, பெ. (n.) எட்டு மூலையுள்ள பட்டம் (யாழ்ப்.: Octagonal paper-kite. [தட்டு + கொடி]
தட்டுக்கோல்	தட்டுக்கோல் taṭṭukāl, பெ. (n.) குயவரின் திரிகை சுற்றும் கோல் (இ.வ.); turning stick of the potter's wheel. [தட்டு + கோல்]

தட்டுச்சரி	தட்டுச்சரி taṭṭuccari, பெ. (n.) மகளிர் முன் கையில் அணியும் அணிவகை; a kind of ornament Wornby Women on the forearm. "தட்டுச் சரியைச் சரியாகக் கைக்கணிந்து" (கூளப்ப.136); [தட்டு + சரி]
தட்டுச்சீட்டு	தட்டுச்சீட்டு taṭṭuccīṭṭu, பெ. (n.) குலுக்கி எடுக்கும் சீட்டு; a kind of chit transaction, where prize is determined by drawing of lots (செ.அக.); மறுவ, கொட்டுச் சீட்டு [தட்டு + சீட்டு]
தட்டுச்சுளகு	தட்டுச்சுளகு taṭṭucculagu, பெ. (n.) அகன்ற முறவகை; broad winnowing-fan (செ.அக); [தட்டு + கனகு, அல் → சுல் - சன் + கு = களகு, தட்டு = அளவு]
தட்டுச்சுற்று	தட்டுச்சுற்று taṭṭuccuṟṟu, பெ.(n.) 1. எரியணத் தட்டுச் (சூடன்); சுற்றுகை; waving a salver with lighted camphor before an idol. 2. தட்டுடை பார்க்க: See tattudai. க. தட்டிச்சுட்டு [தட்டு + சுற்று]
தட்டுடை	தட்டுடை taḍḍuḍai, பெ.(n.) வேட்டி: cloth worn round the loins, without passing it between the legs; "வேறு மடியொன்றைத் தட்டுடையாக உடுத்திக் கொண்டு" (மீனாட்.சரித்.II.152);. மறுவ தட்டாடை அடையவளைந்தானுடை [தட்டு + உடை]
தட்டுண்டுபோ-தல்	தட்டுண்டுபோ-தல் taṭṭuṇṭupōtal, 8 செ.குவி (v.i.) 1.சிதறுண்ணுதல்; to be beaten off, Scattered. 2. கதிரடிபடுதல்; to be threshcd out, as rape Sced. 3. தடைப்படுதல்; to be thwarted; to fail, as an expected good. காரியம் தட்டுண்டு போயிற்று (உ.வ.); 4. கலங்குதல்; to be upset. அவன் தட்டுண்டு போனான் (இ.வ); 5. சரக்கு மோசடியாய் மாற்றப்படுதல் (வின்);: to be exchanged clandest incly and fraudulently, as commoditics. [தட்டுண்டு + போ]
தட்டுண்ணல்	தட்டுண்ணல் taṭṭuṇṇal, பெ. (n.) குறைந்து போதல்; bccoming decrcascd. [தட்டு + உண்ணல்]

தட்டுத்தடக்கு	தட்டுத்தடக்கு taḍḍuttaḍakku, பெ.(n.) தட்டுத் தடை (வின்); பார்க்க: See al-t-talai. [தட்டு + தடக்கு]
தட்டுத்தடங்கல்	தட்டுத்தடங்கல் taḍḍuttaḍaṅgal, பெ. (n.) தட்டுத்தடை (இ.வ.); பார்க்க;see tattu-t-tadai. மறுவ தட்டுத்தடை [தடு → தடக்கு → தடங்கு → தடங்கல் தட்டுத்தடங்கல் என்பது மரபுத்தொடர் (மு.தா.101]
தட்டுத்தடவல்	தட்டுத்தடவல் taḍḍuttaḍaval, பெ. (n.) 1. தட்டுத் தடை பார்க்க;see tattu-t-tadai. 2. குறைவு; insufficiency, scantiness. மறுவ, தட்டுத்தடக்கு மிகக்குறைவு [தட்டு + தடவல்]
தட்டுத் தடுமாறு-தல்	தட்டுத் தடுமாறு-தல் daḍḍuddaḍumāṟudal, செ.கு.வி (V.i.) 1. இயல்பாகச் செய்ய முடியாமல் திணறுதல்; to Struggle, sumble. இருட்டில் தட்டுத் தடுமாறிப் படியேறினான் (உ.வ.); 2. தடுமாறுதல்; to stumble and grope about tot ter. [தட்டு + தடுமாறு-.]
தட்டுத்தடை	தட்டுத்தடை taḍḍuttaḍai, பெ. (n.) 1. தடை; hindrance, impcdiment. 2. தடுமாற்றம்; hestitation. மறுவ, தட்டுத்தடவம், தட்டுத்தடங்கல், தட்டுத்தடக்கு [தட்டு + தடை]
தட்டுத்தாவரம்	தட்டுத்தாவரம் taṭṭuttāvaram, பெ. (n.) புகலிடம் (யாழ்ப்);; resort, refuge. [தட்டு + Skt. தாவரம்]
தட்டுப்படி	தட்டுப்படி taḍḍuppaḍi, பெ.(n.) மரக்கட்டில் (நாஞ்);; wooden-col. ம. தட்டுபடி [தட்டு+படி]

தட்டுப்படு-தல்	தட்டுப்படு-தல் daḍḍuppaḍudal, 5 செகுவி (v.i.) 1. தடைப்படுதல்; to be stopped, checked, obstructcd. "அதிலே வந்தவாறே தட்டுப்படும்" (ஈடு 4.9.6); 2. குறைவுபடுதல்; to be lacking, Wanting, as stores, money, rain. எனக்குப் பணம் தட்டுப்படுகிறது (உ.வ.); 3. புலன்களுக்கு செய்தியாதல்; to be perceived by the senses or the intellect (செ.அக.);. [தட்டு + படு-]
தட்டுப் பல கை	தட்டுப் பல கை taṭṭuppalagai, பெ. (n.) 1. இளகியத் தரையைக் கெட்டிக்குங்கட்டை (முக வழக்);, rammer plank. 2. கூரைவீடுகளில் கூரை வேயும்போது, தட்டையைத் தட்டிச் சரி செய்யப் பயன்படும் மரப்பலகை முக வழக் a Wooden plank uscd for levelling hay. ம.தட்டுபலக [தட்டு + பலகை, தட்டு - ஒன்றொடு ஒன்று முட்டி, அடித்துச்சேர்த்தல்:] முட்டுதற்கருத்தினின்று முகிழ்த்த வேரடி/கும் முட்டும்பெ7ருன் ஒன்று சேகுத்தன்மைத்து. நிலத்தையோ, கூரையையோ சமப்படுத்தும் முட்டுப் பலகை, தட்டுப்பலகை ஆயிற்று]
தட்டுப்பலா	தட்டுப்பலா taṭṭuppalā, பெ. (n.) தந்தப்பலா (பலாவின் ஒருவகை);; a kind of jack-fruit. [தட்டு+பலா]
தட்டுப்பற-த்தல்	தட்டுப்பற-த்தல் taṭṭupparattal, 3 செகுவி (v.i.) திடீரென மறைந்தொழிதல் (இ.வ.);; 10 disappear suddenly, vanish, as taking wings all of a sudden. [தட்டு + பற-]
தட்டுப்பனாட்டு	தட்டுப்பனாட்டு taṭṭuppaṉāṭṭu, பெ. (n.) 1. உலரவைத்த பனம்பழச்சாறு; dried cakes of the fruit of palmyra. 2. பனைவெல்லக்கட்டி; dried cakes of palmyra sugar. [தட்டு+பனாட்டு] பனாட்டு யாழ்ப்பாணத்தின் சிறப்புணவு வகையாகும் தற்போது தருமபுரி மாவட்டத்தில், மாம்பழச்சாற்றைப் பிழிந்து, உலரவைத்து அவற்றின் மூலமாக இன்சுவைப் பண்டஞ் செய்து, பெருவிலைக்கு விற்கின்றனர்.
தட்டுப்பா	தட்டுப்பா taṭṭuppā, பெ. (n.) தேரின் மேலிடும் பரப்பு (திவா.);; a kind of seat in a chariot. [தட்டு+பாய்=தட்டுப்பாய் → தட்டுப்பா.]
தட்டுப்பாடல்	தட்டுப்பாடல் taṭṭuppāṭal, பெ. (n.) 1. தட்டி மினுக்கின புடைவை (யாழ். அக.);; Saree brushed and polished. 2.தட்டுப்பாடன் பார்க்க;see tattu-p-padan (செ.அக.); [தட்டு+பாடல்]

தட்டுப்பாடன்	தட்டுப்பாடன் taṭṭuppāṭaṉ, பெ. (n.) பளபளக்கும் முகப்புள்ள புடைவை; the glittering border sarce. [தட்டுப்பாடன் = பொன், வெள்ளி இழைகள் மின்னும்வண்ணம் இருமருங்கும் கலையழகுடன் முகப்பமைத்த புடைவை]
தட்டுப்பாடு	தட்டுப்பாடு taṭṭuppāṭu, பெ. (n.) குறைவு; shortage. [தட்டு + பாடு, பாடு = சொல்லாக்க ஈறு]
தட்டுப்பாய்தல்	தட்டுப்பாய்தல் taṭṭuppāytal, பெ. (n.) கிளித்தட்டு (இ.வ.); விளையாட்டு, a boy's game. [தட்டு + பாய்தல்]
தட்டுப்பிழா	தட்டுப்பிழா taṭṭuppiḻā, பெ. (n.) வட்டமாய் முடைந்த பெட்டிவகை; a round wicker basket or tray. "தட்டுப் பிழாவிலே உலர வாற்றி" (பெரும்பாண் 275. உரை); [தட்டு + பிழா]
தட்டுப்புடை	தட்டுப்புடை taḍḍuppuḍai, பெ. (n.) தவசத்தை முறம் முதலியவற்றாற் புடைக்கை (தொல், சொல் 77, இளம்பூ, பிவி 16, உரை);, winnowing and sifting grain with fan. [தட்டிப்புடை → தட்டுப்புடை]
தட்டுப்புழுகு	தட்டுப்புழுகு taṭṭuppuḻugu, பெ.(n.) புனுகுப் பூனையின் உடலினின்று கொய்த பாகத்திலிருந்து நறுக்கியெடுக்கும் புழுகு (வின்.);; civet extracted from the dried and beaten flesh of the civet cat. 2. புனுகுச் சட்டம்; secretion from the gland in the anal pouch of the civet cat. "தட்டுப்புழுகுஞ் சாத்தி" (S.I., I, viii, 186);, ம. தட்டுப்புழுகு [தட்டு + புழுகு]
தட்டுப்பொருத்துதல்	தட்டுப்பொருத்துதல் daṭṭupporuddudal, பெ. (n.) பலகை, சட்டம் ஆகியவற்றை இணைப்புத் தெரியாமல் சேர்த்து ஒட்டுதல் (இ.வ.);: connecting frame, as of plank door etc. [தட்டு + பொருத்துதல்]
தட்டுப்போடு-தல்	தட்டுப்போடு-தல் daṭṭuppōṭudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) சேலையின் முன்றானையை இருவர் பற்றி மீன்விடித்தல் (இ.வ.);; to catch fish by means of a cloth held by two persons at the ends. [தட்டு + போடு-]

தட்டுபடி	தட்டுபடி taḍḍubaḍi, பெ. (n.) தட்டுப்படி (நாஞ்); பார்க்க;see tattu-p-padi. [தட்டு+படி]
தட்டுமடி	தட்டுமடி1 taḍḍumaḍi, பெ,(n.) ஆழமான கடலில் இடும் வலைவகை (வின்);, fishing net used in decp sea, dist, fr. karaï-madi. [தட்டு+மடி] தட்டுமடி2 taḍḍumaḍi, பெ. (n.) 1. தட்டுமடிவலை பார்க்க;see alumal-Walai. 2 மீன்பிடிவலைப் பை; a shore net-bag. ம. தட்டுமடி [தட்டு + மடி, மடி = வலைப்பட்ட மின் இறங்கும், வலைக்கூறு]
தட்டுமடிவலை	தட்டுமடிவலை taḍḍumaḍivalai, பெ.(n.) மிகச் சிறுமீன்கள் மட்டுமே வலைப்படும், சிறு கண்களுடைய மீன்பிடிவலை (குமரி மீன.); a short net-bag with small holes. மறுவ, சிறுகண் வலை [தட்டு+மடி+வலை. மடி=வலைப்பட்ட மீன் சென்றடையுங் கடைக்கூறு]
தட்டு மணி	தட்டு மணி taṭṭumaṇi, பெ. (n.) பொற் றட்டுகளாலாகிய கழுத்தணி (யாழ். அக.); Small necklace of square pieces of gold. [தட்டு+மணி]
தட்டுமறி-த்தல்	தட்டுமறி-த்தல் taṭṭumaṟittal, 4 செ.குவி (v.i.) கிளித்தட்டு விளையாடுதல் (இ.வ.);; to play the game of killi-t-tattu. தட்டு + மறி-ஹ
தட்டுமுட்டு தட்டு மாது	தட்டுமுட்டு தட்டு மாது daṭṭumuṭṭudaṭṭumādu, பெ. (n.) பால்வினைநோய் தீர்க்கும் மருந்து; a curative medicine for Venereal disease (சா.அக.); [தட்டு + மாது]
தட்டுமாற்று	தட்டுமாற்று taṭṭumāṟṟu, பெ. (n.) சூழ்ச்சி (வின்);; Stralagen. [தட்டு + மாற்று]

தட்டுமாற்று-தல்	தட்டுமாற்று-தல் daṭṭumāṟṟudal, 5 செகுன்றாவி (V.L.) பட்டிழை அணியம்செய்யும்போது, அல்லது பட்டுப்பூச்சி வளர்ப்பின்போது, தட்டைத் தூய்மை செய்து மாற்றுதல்; occan the plate in sericulture (செங்.க.);. [தட்டு + மாற்று]
தட்டுமாறி	தட்டுமாறி taṭṭumāṟi, பெ. (n.) ஏமாற்றுபவ-ன்-ள் (வின்.);; cheat. [தட்டு + மாறி] தட்டுமாறி2 taṭṭumāṟi, பெ. (n.) நிலை குலைந்த பெண்; unchaste Woman (சா.அச.);. மறுவ, கட்டுக்குலைந்தவள், ஆள்மாறி [தட்டு + மாறி கற்பு தெறியினின்று வழுவியவள்]
தட்டுமாறு-தல்	தட்டுமாறு-தல் daṭṭumāṟudal, 5 செகுவி (v.i.) 1. நிலைகெடுதல்; to be upset, overturned. "வானாடழிந்து தட்டுமாறிடினும்" (கொண்டல் விடு. 278); 2. கெட்டுப்போதல்; to become corrupt morally. [தட்டு + மாறு-]
தட்டுமானம்	தட்டுமானம் taṭṭumāṉam, பெ. (n.) 1. ஏமாற்று (நாஞ்.);; cheating. 2. சூழ்ச்சி (இ.வ.); cunning Ways. [தட்டு+மானம் 'மானம்'-சொல்லாக்க ஈறு. (ஓ.நோ.); கட்டுமானம், வருமானம்]
தட்டுமிளகுதண்ணீர்	தட்டுமிளகுதண்ணீர் daṭṭumiḷagudaṇṇīr, பெ. (n.) காரமுள்ள கொதி வகை; a hot juice of pepper, etc. [தட்டுமிளகு+தண்ணீர்]
தட்டுமுட்டு	தட்டுமுட்டு taṭṭumuṭṭu, பெ. (n.) 1. அறைகலன்; furniture, goods and chattels, articles of various kinds. "தட்டுமுட்டு விற்று மாற்றாது" (பணவிடு.225); 2. கருவிகள்; apparatus, tools, instruments, utensils. 3. மூட்டைமுடிச்சு (வின்.);; luggage, baggage. ம. தட்டுமுட்டு, தெ. தட்டுமுட்டு, து. முட்டு, தட்டுமுட்டு, தட்டிமுட்டு [தட்டு + முட்டு]
தட்டுமுறிதல்	தட்டுமுறிதல் daṭṭumuṟidal, பெ. (n.) தரைக்குக் கீழ், பாறையமைப்பில் தோன்றும் மாற்றம்; the underground change of rock position. [தட்டு + முறிதல்]

தட்டுமேடு	தட்டுமேடு taṭṭumēṭu, பெ. (n.) உப்பு கொட்டிவைக்கப் பயன்படும் மேட்டு நிலம்; raised platform to keep salt. மறுவ, உப்பு மேடு [தட்டு + மேடு]
தட்டுருவு-தல்	தட்டுருவு-தல் daṭṭuruvudal, 5 செ.கு.வி (v.i.) ஊடுசெல்லுதல் (யாழ் அக);; to pass through, penetrate. [தட்டு + உதவு]
தட்டுரொட்டி	தட்டுரொட்டி taṭṭuroṭṭi, பெ. (n.) கையால் தட்டிய சூட்டடை (ரொட்டி);; hand made bread (சா.அக.); மறுவ, ஈரட்டி [தட்டு + ரொட்டி. இரட்டி → ரொட்டி.. தட்டுரொட்டி - மாவினைத் தட்டி, இரு மருங்கிலும் அட்டிச்சுடப்படும் சூட்டடை]
தட்டுவம்	தட்டுவம் taṭṭuvam, பெ. (n.) பனையோலை யாற் செய்த உண்கலம் யாழ்ப்), palmyra leaves plaited like a plate for holding food. [தட்டு → தட்டுவம் "அம்" சொல்லாக்க ஈறு. ஒ.நோ; சட்டுவம்]
தட்டு வாணி	தட்டு வாணி taṭṭuvāṇi, பெ. (n.) 1.மட்டக் குதிரை; Indian-bred pony. 2. மராட்டிய நாட்டுக் குதிரை (அகவசா.3);; horse of the Marati country. 3. விலைமகள் (இ.வ.);; prostitute. 4. கணவனுக்கடங்காத மனைவி; jade (செஅக.); [தட்டு + வாணி படைவீரனுக்கடங்காத குதிரைக்குத் தட்டுவாணி என்றும் சண்டி' என்றும் பெயர். அப் பெயர் கணவனுக்கு அடங்காத மனைவியையுங் குறிக்கும். jade என்ற ஆங்கிலச்சொல் அடங்காக் குதிரையையும் அடங்கா மனைவியையும் குறித்தது ஒப்பு நோக்கத்தக்கது. (சொ.ஆக.பக்.100);.]
தட்டுவாணி	தட்டுவாணி2 taṭṭuvāṇi, பெ. (n.) கலைமகள்: goddess of knowledge. [தட்டு + வாணி தட்டு -இதழ், தாமரை. வாணி= வாழ்பவன் தாமரையில் வாழும் கலைமகள்]
தட்டுவாய்விரிதல்	தட்டுவாய்விரிதல் daṭṭuvāyviridal, பெ. (n.) பொன்னாக்க (வாத); முறைப்படி செய்யாத குற்றத்தால், சுத்திகொண்டு பொன்னைத் தட்டும்போது, நசிந்து ஒடியாது, வாய் பிளத்தல்; a defect in the composition of gold arising from want of malleability by which a metal is rendered in capable of being shaped or beaten flat with a hammer (சா.அக,); [தட்டுவாய் + விரிதல்]

தட்டுவிக்கினம்	தட்டுவிக்கினம் taṭṭuvikkiṉam, பெ. (n.) தட்டம், மேனிலை; strater, higher. [தட்டு + Skt. விக்கினம்]
தட்டுவேலி	தட்டுவேலி taṭṭuvēli, பெ(n.) மறைப்புவேலி; fence. [தட்டு + வேலி தட்டு-தடுத்து மறைக்கை தடுப்பு]
தட்டுளுப்பு	தட்டுளுப்பு taṭṭuḷuppu, பெ. (n.) தடுமாற்றம்; disturbed condition, as of mind. bewilderment. "தத்த மதங்களிற் றட்டுளுப்புப் பட்டுநிற்க" (திருவாச.15:6);. [தட்டு + உளுதப்பு. உளுப்பு = நிலை தடுமாறுகை]
தட்டெடு-த்தல்	தட்டெடு-த்தல் taḍḍeḍuttal, 4 செ.குவி (v.i.) தோட்டம் முதலியவற்றில் வரப்பெடுத்தல் (நாஞ்);; to put up ridges with a view to divide into beds, as a garden. [தட்டு + எதி-]
தட்டெழுத்தர்	தட்டெழுத்தர் taṭṭeḻuttar, பெ. (n.) தட்டச்சர்: typist. [தட்டு + எழுத்தர்]
தட்டெழுத்து	தட்டெழுத்து taṭṭeḻuttu, பெ. (n.) தட்டச்சு பார்க்க;see tatttaccu. [தட்டு + எழுத்து]
தட்டெழுத்துஇயந்திரம்	தட்டெழுத்துஇயந்திரம் taṭṭeḻuttuiyandiram, பெ. (n.) தட்டச்சுப்பொறி; type-writer (கிரி அக.); [தட்டெழுத்து + இமத்திரம்]
தட்டைக்கருங்கொள்ளு	தட்டைக்கருங்கொள்ளு taṭṭaikkaruṅgoḷḷu, பெ. (n.) அவுரிச்செடிவகை; a kind of indigo, Indigofera hirsuta. [தட்டை + கருமை + கொள்ளு; கருமை நிறங்கொண்ட, தட்டையான பயறு]

தட்டைக்கச்சா	தட்டைக்கச்சா taṭṭaikkaccā, பெ. (n.) தட்டையான ஆற்று மீன் (தஞ்சை மீன); river fish. மறுவ, அயிரைமீன் (தஞ்சை மீன);; [தட்டை + கச்ச]
தட்டைக்கரும்பு	தட்டைக்கரும்பு taṭṭaikkarumbu, பெ. (n.) சுவையற்ற கரும்பின் மேற்பகுதி: tasticless upper part of Sugarcane (d. T. P. f.);. மறுவ, கொழுத்தாடை [தட்டை + கரும்பு]
தட்டைக்கல்	தட்டைக்கல் taṭṭaikkal, பெ.(n.) தரையிலும், சுவரிலும், பாவுதற்குப் பயன்படும் பாவுகல் the polished and designed marble tiles. [தட்டை + கல்]
தட்டைக் கவலை	தட்டைக் கவலை taṭṭaikkavalai, பெ. (n.) தட்டைவடிவமான கவலைமீன்; Malabar Sca fish. [தட்டை + கவலை]
தட்டைக்கவலைவலை	தட்டைக்கவலைவலை taṭṭaikkavalaivalai, பெ. (n.) மீன்பிடி வலை; Malabar fish-net. [தட்டை + கவலை + வலை]
தட்டைக்காரை	தட்டைக்காரை taṭṭaikkārai, பெ. (n.) தட்டைக் காறை பார்க்க;see tattai-k-Karai. மறுவ, காரல் மீன் [தட்டை + காரை]
தட்டைக்காறை	தட்டைக்காறை taṭṭaikkāṟai, பெ. (n.) மீன் வகை; a kind of fish. [தட்டை + காறை]

தட்டைக்கிருமி	தட்டைக்கிருமி taṭṭaikkirumi, பெ. (n.) குடலிலுள்ள ஒருவகைக் கிருமி; a kind of flat worm found in the intestines - Platy helminthes. [தட்டை+கிருமி]
தட்டைக்கிருமிநோய்	தட்டைக்கிருமிநோய் taṭṭaikkiruminōy, பெ. (n.) உடம்பில் தட்டைநோய் உயிரி மிகுவதால், அடிவயிற்றில் ஏற்படும், நோய்; disease arising from the presence of abnormal number of flat Worms in the abdomen (சா.அக.);. [தட்டை + கிருமி + நோய்]
தட்டைக்கோரைக் கிழங்கு	தட்டைக்கோரைக்கிழங்கு taṭṭaikāraikkiḻṅgu, பெ. (n.) கோரைப்புல்லின் கிழங்கு; the bulbous root of cyprus grass (சா.அக);, [தட்டைக்கோரை + கிழங்கு]
தட்டைச்சம்பங்கி	தட்டைச்சம்பங்கி taṭṭaiccambaṅgi, பெ. (n.) சம்பங்கி வகை; tuberose, garden bulp. Polianthes tuberosa (செ.அக..);, [தட்டை + சம்பங்கி]
தட்டைச்சிட்டு	தட்டைச்சிட்டு taṭṭaicciṭṭu, பெ. (n.) சிட்டுக் குருவிவகை; a kind of house sparrow, passer indicus. [தட்டை + சிட்டு]
தட்டைத்தலை	தட்டைத்தலை taṭṭaittalai, பெ. (n.) தட்டையான பெரியதலை (வின்);; large, flat head. [தட்டை + தலை]
தட்டைத்திருப்பு	தட்டைத்திருப்பு taṭṭaittiruppu, பெ. (n.) அணிகலன் வகை (யாழ். அக.);; a kind of OIlhal:Int. [தட்டை + திருப்பு]
தட்டைநாக்குப்பூச்சி	தட்டைநாக்குப்பூச்சி taṭṭainākkuppūcci, பெ. (n.) நாடாப்புழு உயிரிவகை; a kind of tape-worm, Taenia solium. (செ.அக.); [தட்டை +நாக்குப் பூச்சி]

தட்டைப் பயறு	தட்டைப் பயறு taṭṭaippayaṟu, பெ. (n.) பெரும்பயறு, பயறுவகை (பதார்த்த, 84);; chowlee bean. மறுவ, காராமணி ம. தட்டப்பயறு [தட்டை + பயறு]
தட்டைப்பாம்பு	தட்டைப்பாம்பு taṭṭaippāmbu, பெ. (n.) தட்டையாயிருக்கும் கடற்பாம்பு வகை, a kind of flat sea-snake - Hydrophis. [தட்டை+பாம்பு]
தட்டைப்பீருகம்	தட்டைப்பீருகம் taṭṭaippīrugam, பெ. (n.) கம்பரிசி; rice of kambu. [தட்டை + பருகம்]
தட்டைப்பீலி	தட்டைப்பீலி taṭṭaippīli, பெ. (n.) கண்டு விரலுக்கடுத்த விரலில் அணியும் தட்டை முகமுள்ள அணி (இ.வ);; flat - faced, ringworm on the fourth toe. [தட்டை+பீலி]
தட்டைப்புடையுநர்	தட்டைப்புடையுநர் taḍḍaippuḍaiyunar, பெ.(n.) பறவையோட்டுங் கருவியையுடைய மகளிர்; the women who has chasing bat. [தட்டை + புடையுநர்]
தட்டைப்புழு	தட்டைப்புழு taṭṭaippuḻu, பெ. (n.) உண்ணும் இறைச்சி மூலம், மனிதஉடலினுள் சென்று வாழும் ஒரு வகைப்புழு; tape-worm.(கிரி.அக);. [தட்டை+புழு]
தட்டைப் புன்கு	தட்டைப் புன்கு taṭṭaippuṉku, பெ. (n.) புன்னைமர வகை; Indian beech, I. tr., Pongamia glabra. மறுவ, பால்புன்கு [தட்டை + புன்கு]
தட்டைப்பூச்சி	தட்டைப்பூச்சி taṭṭaippūcci, பெ. (n.) தட்டை நாக்குப்பூச்சி பார்க்க;see tattai-nakku-p-pucci. [தட்டை + பூச்சி]

தட்டைப்பைவலை	தட்டைப்பைவலை taṭṭaippaivalai, பெ(n.) வலை வகை; flat trawl.
தட்டைமூங்கில்	தட்டைமூங்கில் taṭṭaimūṅgil, பெ. (n.) மூங்கில் வகை; spiny bamboo (சா.அக,);, [தட்டை+ மூங்கில்]
தட்டையம் மை	தட்டையம் மை taṭṭaiyammai, பெ. (n.) தட்டம்மை (வின்.); பார்க்க: See taflammai. [தட்டை + அம்மை]
தட்டையரம்	தட்டையரம் taṭṭaiyaram, பெ. (n.) மாழைகளையும் வன்பொருள்களையும் அராவும் இரும்புக்கருவி; Flat rasp. [தட்டை + அரம்] மறுவ, முரட்டு அரம் நுணுகிய அருங்கலைப்பணியினைச் செய்வதற்கும், விலைமதிப்புள்ள பொருட்களை அராவுதற்கும், பயன்படும் தட்டையான அரம்
தட்டையாதீதம்	தட்டையாதீதம் taṭṭaiyātītam, பெ. (n.) சோளம்: great millet.
தட்டையாமணக்கு	தட்டையாமணக்கு taṭṭaiyāmaṇakku, பெ. (n.) குச்சியாமணக்கு; a kind of castor plant (சாஅக.); [தட்டை + ஆமணக்கு]
தட்டையிழைப்புளி	தட்டையிழைப்புளி taṭṭaiyiḻaippuḷi, பெ. (n.) மரம் இழைக்கும் இழைப்புளி வகை (கட்டட நாமா: 39);; priming plane. [தட்டு (தட்டை); + இழைப்பு + உளி அடிப்பாகம் தட்டையாய் அந்ததும நிலைக்கதவம், சாளரம், கட்டில் போன்ற மரவுருப் படிகளை இழைப்பதற்குப் பயன்படுவதுமான, இழைப்புளி வகை.]
தட்டையெலும்பு	தட்டையெலும்பு taṭṭaiyelumbu, பெ.(n.) தகட்டெலும்பு; fat bone (சாஅக); [தட்டை+வளைவு]

தட்டை வளைவு	தட்டை வளைவு taṭṭaivaḷaivu, பெ. (n.) தட்டையான வளைவு வகை; a kind of flat curve. [தட்டை+வளைவு]
தட்டொட்டி	தட்டொட்டி taṭṭoṭṭi, பெ. (n.) தட்டட்டி (இ.வ.);; terraced-roof. [தட்டொட்டு → தட்டொட்டி=தட்டையான ஒடு மேய்ந்த, மேற்கூரை]
தட்டொட்டு	தட்டொட்டு taṭṭoṭṭu, பெ. (n.) சுட்ட ஒடு (பொ. வழ.);; burnt-tile. மறுவ. சீமையோடு, தட்டோடு [தட்டையாக அட்டிச் செய்யப்பட்ட ஒடு]
தட்டொலி	தட்டொலி taṭṭoli, பெ. (n.) வரி வகை (S.I.I.i, 114);; an ancient tax. [தட்டு +ஒலி= இன்னிமம் பாடுவோர் செலுத்திய வரி] தட்டொலி2 taṭṭoli, பெ. (n.) பட்டறை அமைத்துத் தொழில் செய்யும் கம்மாளர், கொல்லர் போன்றோர் இறுக்கும் வரி (கல்); professional tax on black Smiths.
தட்டொளி	தட்டொளி taṭṭoḷi, பெ. (n.) மாழையால் (உலோகத்தால்); ஆன கண்ணாடி வகை; metal mirror. "உக்கமுந் தட்டொளியுந் தந்து" (திவ். திருப்பா.20); [தட்டு + ஒளி தட்டைவடிவாயுள்ள கண்டியினின்று பெறப்படும் ஒளி;ஒளிபோல் மிளிரும் மாழையாலாகிய கண்ணாடி.]
தட்டோட்டுவீடு	தட்டோட்டுவீடு taṭṭōṭṭuvīṭu, பெ. (n.) 1. நாட்டுஒடுகளாலான கூரையுடைய வீடு (செங்கை.);; burnt-tic terraced house. 2. தட்டோடு பார்க்க: See tattodu. [தட்டோட்டு+வீடு]
தட்டோடு	தட்டோடு taṭṭōṭu, பெ. (n.) 1. தட்டை ஒடு (சிலப்5 7: அரும்);; pantic. 2. கூரையை மூடுமாறு இடும், வளைவுள்ள ஓடு; common Country tile. மறுவ, சீமையோடு [தட்டு → தட்டை (தட்டையாகச் செய்து); + ஓடு]
தட்டோட்டுக்கட்டுக் கோப்புவீடு	தட்டோட்டுக்கட்டுக்கோப்புவீடு taṭṭōṭṭukkaṭṭukāppuvīṭu, பெ. (n.) நாட்டு ஒடுகளால் வேயப்பட்ட கூரையும், அனைத்து அமைப்புகளும் அமைந்த பெரிய வீடு (செங்கை);; a big house with all facilitics and roofed with country tiles. [தட்டோடு+கட்டுக்கோப்பு+வீடு]

தட்பம்	தட்பம் taṭpam, பெ. (n.) 1. குளிர்ச்சி; cold, C00lness. 2. விசிறுதல் முதலிய உடற்களைப்பைப் போக்கும் அருட்பணிவிடை: fanning and other acts necessary for cooling the body. "பலதட்பந் தாஞ்செய்ய" (சீவக.1810); 3. அன்பு, அருள்; love, mercy. "அழகிய தட்பத்தினை யுடையார்" (குறள்.30, உரை); க.தண்பு [துள் → தள் → தண் → தணம். தண் → தட்பு → தட்பம். குளிர்ச்சி சூட்டைத் தணிப்பதால் தணித்தற்கருத்தில், குளிர்ச்சிக் கருத்துப் பிறந்தது. வெப்ப நாட்டில் சூடு, தணிவு மிக முதன்மையாகக் கருதப்படும் (மு.தா.2710.]
தட்பவெப்பநிலை	தட்பவெப்பநிலை taṭpaveppanilai, பெ. (n.) ஒரு பகுதியில் நிலவும் வெப்பம், காற்று, குளிர் முதலியவற்றின் நிலை; climate, climatic condition. உள்நாட்டுத் தட்பவெப்பநிலைக்குப் பொருந்தாத முறையில் வீடுகள் கட்டப்படுகின்றன. (இக்வ); மறுவ, பருவநிலை [தட்பவெப்பம்+நிலை]
தட்பவெப்பம்	தட்பவெப்பம் taṭpaveppam, பெ. (n.) தட்பவெப்பநிலை பார்க்க;see tatpa-veppianilai.
தட்பவெப்பமாற்றம்	தட்பவெப்பமாற்றம் taṭpaveppamāṟṟam, பெ. (n.) பருவநிலையி லேற்படும் மாறுபாடு; climatic change. [தட்பவெப்பம்+மாற்றம்]
தட்டோர்	தட்டோர் taṭṭōr, பெ. (n.) தடைப்படச் செய்தோர்; the people who obstructed or hindered.
தட	தட1 taḍa, குபெஎ (adj.) மெல்லிய; soft, tender. "தடந்தா ளென்பது மெல்லிய வாகிய பூரீபாத மென்றவாறு" (நீலகேசி அவையடக்கம் 1. உரை);! தட2 taḍa, கு.பெ.எ (adj.) பெரிய; large, broad, full. 'தாடோய் தடக்கை" (புறநா.14. 11); 2. வளைந்த, bent, curved. "தடங்கோட் டெருமை" (ஐங்குறு 98);

தடக்கம்	தடக்கம் taḍakkam, பெ. (n.) தடக்கு (இவ.); பார்க்க;see tadakku.
தடக்கிப்பேசு-தல்	தடக்கிப்பேசு-தல் daḍakkippēcudal, 5 செகுவி (v.i.) திக்கிப்பேசுதல் (வின்.);; to stutter, speak with hesitation. மறுவ, தெற்றிப்பேசுதல் [தடு → தட → தடக்கு + பேச- தட்டுத் தடுமாறிப் பேசுதல்]
தடக்கு	தடக்கு1 daḍakkudal, 5. செ.கு.வி (v.i.) தடைப்படுதல் (வின்.);; to be obstructed, impeded, detained. [தடு → தட → தடக்கு-] தடக்கு3 taḍakku, பெ. (n.) தடை; obstacle, hindrance, impediment (செ.அக);. [தடு → தட → தடக்கு]
தடக்கு-தல்	தடக்கு-தல்2 daḍakkudal, 4 செகுன்றாவி. (v.i) 1. தடைபண்ணுதல் (யாழ் அக);; to obstruct, hinder, detain. 2.இடறுதல் (யாழ்ப்.);; to tripup. [தடு → தட → தடக்கு-]
தடகம்	தடகம் taḍagam, பெ. (n.) 1. ஏரி, lake. 2 தடாகம் பார்க்க;see tagdigam. [துட்டு → தட்டு → தட்டடம் → தடம்=அகலம். அகன்ற குளம். தடம் → தடகம் (மு.தா.117);. தடாகம் → தடகம்.]
தடகளப்போட்டிகள்	தடகளப்போட்டிகள் taḍagaḷappōḍḍigaḷ, பெ. (n.) தடங்களின் வழியாக நடத்தப்படும் போட்டிகள்; track and field events. [தடகளம் + போட்டி]
தடங்கண்	தடங்கண் taḍaṅgaṇ, பெ. (n.l) பெரியகண்; large eyes. [தட=பெரிய.தட → தடம்+கண்]]
தடங்கண்ணி	தடங்கண்ணி taḍaṅgaṇṇi, பெ. (n.) பெருங் கண்களையுடையவள்; large cyed Woman. [தட=பெரிய.தட → தடம்+கண்]

தடங்கல்	தடங்கல் taḍaṅgal, பெ. (n.) 1. தடை; hindrance, impediment, obstruction. "தடங்கலின்றி யடுசரமே மிடைந்த" (சூளா.அரசி.212); ஊழியர்களின் வேலைநிறுத்தத்தினால் குடிநீர் வழங்குவதில் தடங்கல் ஏற்பட்டுள்ளது. (இவ); 2. தடை (வின்); objection. 3. அடைப்பு: confinement, detention, as of stray cattle. 4. காலநீட்டம் (தாமதம்); (யாழ் அக);; dclay. 5. வேலையின்றியிருக்கை வின்) Stagnation, inactive condition.g., தடங்கலுக்கு வருந்துகிறோம். (வானொலி மொழி); [தடு → தடக்கு → தடங்கு → தடங்கல்]
தடங்கல் பண்ணு-தல்	தடங்கல் பண்ணு-தல் daḍaṅgalpaṇṇudal, 5 செ.குவி (v.i.) 1. நிறுத்திவைத்தல்; to detain, to prevent, to put a legal stop to a proceeding. 2. தடைசெய்தல்; tourgean objection (செஅக);. [தடங்கல் + பண்ணு]
தடங்கலுத்தரவு	தடங்கலுத்தரவு taḍaṅgaluttaravu, பெ. (n.) தடையாணை பார்க்க;see tadai-y-anai. [தடங்கல் + உத்தரவு]
தடங்கு-தல்	தடங்கு-தல் daḍaṅgudal, 5 செ.குவி (v.i.) தடக்கு (இவ.) பார்க்க;see tagakku (செ.அக). [தடங்கு + தடங்கு-]
தடங்குநாடி	தடங்குநாடி taḍaṅgunāḍi, பெ. (n.) விட்டுவிட்டு அடிக்கும் நாடி; pulse beating at intervals, intermittent pulsc. [தடங்கு +நாடி]
தடங்கோலு-தல்	தடங்கோலு-தல் daḍaṅāludal, 5 செகுவி (v.i.) 1. வழியமைத்தல்; to pave way for. 2. அடுத்தவனைக் கெடுக்க வழிதேடுதல் (யாழ்ப்.);; to plot one's ruin. [தடு → தடம் + கோலு-]
தடச்சி	தடச்சி taḍacci, பெ. (n.) பருங்கண்களுடைய பெரியவலைப் பின்னுவதற்கும், கட்டுவதற்கும், பயன்படும் உறுதியான நூல்; a strong thread used to weave and knot big fishing-net. [தடை → தட → தடச்சி]

தடசல்	தடசல் taḍasal, பெ. (n.) 1. நெட்டிப்புல் (மலை);; soil-pith. 2. கீரிப்பூண்டு; indian Snake root. 3. புளியாரை (முஅ.);; yellow wood sorrel. தடசல்2 taḍasal, பெ. (n.) தாதுப்பொருள் வகை (சடைச்சி);; common Indian lindan - Grewia tillacfotia.
தடசு	தடசு taḍasu, பெ. (n.) தடசல் பார்க்க: See tadasal.
தடசுமரம்	தடசுமரம் taḍasumaram, பெ. (n.) கட்டடப் பணிகளுக்குப் பயன்படும் மரவகைகளுள் ஒன்று (மதுரை மாவட்டம்);; a kind of Wood, used for constructing buildings. [தடசு+மரம்.]
தடத்தம்	தடத்தம்1 taḍattam, பெ. (n.) உற்றார், உலகோர் குடும்ப உறவிலிருந்து விடுபடுகை; to be free from family and wordly attachments. [தடு → தடத்தம் =இல்லற வாழ்வினின்று விதிபட்டுத் துறவுவாழ்வில் ஈடுபடுதல்] தடத்தம்2 taḍattam, பெ. (n.) தடை (நாஞ்);; hindrance, obstacle;objection. [தடு → தடத்தம்] தடத்தம்3 taḍattam, பெ. (n.) 1. நடுநிலை; indifference, neutrality. "தடத்தமாய் நின்றொளிர் நிரஞ்சன நிராமயத்தை" (தாயு.திருவருள் விலாசப் பரசிவ] [தட +த் + அம் தட = அகலம் பெருமை, நடுநிலை குறித்ததென்க]
தடத்தர்	தடத்தர் taḍattar, பெ. (n.) தடத்தன் பார்க்க: See taglattan. [தடு → தடத்தார்]
தடத்தல்	தடத்தல் taḍattal, பெ (n.) உலகக் கவலைகளை விட்டொழித்தல்; detached towards the Worldly affairs. [தடு → தடத்தல் - இறையியல் வாழ்விற்குத் தடையாயுள்ள உலகக் கவலைகளை ஒழித்து, இறைச் சித்தனையில் மூழ்குதல், அவ்வாறு மூழ்குபவனே, தடத்தன் என்றறிக]

தடத்தன்	தடத்தன் taḍattaṉ, பெ. (n.) 1. நடுவர்; neutral, indifferent person, umpire. 2. மேலோன் (வின்.);; honourable person. [தடு → தட + அன் = தடத்தன், மேலானவன். தட = பெரிய, மேலான]
தடதட-த்தல்	தடதட-த்தல் daḍadaḍaddal, 4 செ.கு.வி (v.i.) 1.தள்ளாடுதல்; to totter from age, weakness, etc. 2. குழறுதல்; to be disconcerted; to be confused in speech. 3. தளர்வாதல்; to be loose (செஅக.);. [தட → தடதட-]
தடதடத்தல்	தடதடத்தல் daḍadaḍaddal, பெ.(n.) 1, அச்சத்தால் நடுங்குதல்; becoming nervous. 2. நாக்குத் தட்டல்; sounding the tongue while tasting. 3. வாய் குழறுதல்; becoming confused in speech. 4. கைகால் சோர்வடைதல்; trembling of the limbs through weakness (சா.அக.);. [தடதட → தடதடத்தல்.]
தடதடப்பு	தடதடப்பு1 daḍadaḍappu, தள்ளாட்டம்; a symptom consisting of inability to stand or walk in a normal manner. [தடதட → தடதடப்பு] தடதடப்பு2 daḍadaḍappu, பெ. (n.) தடதடத்தல் பார்க்க;see lagda tagda Ital. [தடதட → தடதடப்புவ]
தடதடெனல்	தடதடெனல்1 daḍadaḍeṉal, பெ. (n.) 1. விரைவுக் குறிப்பு; fluency, ease, as in reading, swiftness, as in Walking. 2. ஒலிக்குறிப்பு; falling sound. "தாளான் மிதித்துத் தடதடென்று" (கொண்டல் விடு.186); ம, தடபடல்; க. தடதடனெ, தெ. தடதட; தடதட;து.தடபட, தடபடி [தடதட+எனல். தொகுத்தல் திரிபு] தடதடெனல்2 daḍadaḍeṉal, பெ. (n.) தள்ளாடுதல்; tattering.
தடந்தேடு-தல்	தடந்தேடு-தல் daḍandēḍudal, 5 செ.கு.வி (v.i.) தடங்கோலு-தல் (யாழ்ப்); பார்க்க: See tadan-kolu. [தடம் + தேடு-]
தடநார்	தடநார் taḍanār, பெ. (n.) பனையேறிகள் காலில் மாட்டிக் கொள்ளும், பனைநாரினாற் செய்யப்பட்ட கயிறு (யாழ்.அக); foot-brace used by climbers of palmyras. [தடைநார் → தடநார். 'ஐ' - ஐகாரக் குறுக்கம்]

தடபட-த்தல்	தடபட-த்தல் taḍabaḍattal, 20. செ.கு.வி. (v.i.) 1. தளம்புதல் (யாழ்அக.);; to shake, tremble, oscillate. 2. விரைவு (இவ.);; to be hasty. [தடதட → தடபட-]
தடபடல்	தடபடல் taḍabaḍal, பெ.(n.) தடபுடல் பார்க்க;see tagla-pugal. [தட+படல்]
தடபடெனல்	தடபடெனல் taḍabaḍeṉal, பெ. (n.) 1. ஒலிக் குறிப்பு; patting Sound. "வருவார் தலையிற் றடபடெனப் படுகுட்டொடு" (சத்தரலங்காப்பு-); 2. தள்ளாடற்குறிப்பு (யாழ் அக.);; tottering. 3. தடபட-த்தல் பார்க்க, See talapada [தடபட + எனல்]
தடபுடல்	தடபுடல் taḍabuḍal, பெ. (n.) 1. விரைவு: hastiness, precipitancy. 2. சந்தடி, சுறுசுறுப்பு; bustle, clamour, hubbub, fuss, eclat. 3. ஆரவாரம்(அமளி); (இவ.);; Ostentation, show. "மாண்புமிகு அமைச்சர் வருகையின் போது தடயுடலான வரவேற்பு வழங்கப்பட்டது" (உவ); 4. பேரிடர்; critical condition, as a person Seriously ill (செஅக);. பெரியவரின் நிலைமை இன்றோ, நாளையோ எனத் தடபுடலாகவுள்ளது (உ.வ);. [தடபட → தடபுட → தடபுடல்.]

தடம்	தடம்1 taḍam, பெ. (n.) 1. பெருமை (திவா.);; greatness, largeness. "தடவும் கயவும் நளியும் பெருமை" (தொல்.சொல்.314); 2. அகலம் (சூடா);; width, expansc. 3. செல்வப்பகுதி (பிங்);; richness. 4. வளைவு (திவா.);; curve, bend. "தடவென் கிளவி கோட்டமுஞ் செய்யும்" (தொல்.உரி 32] "தடமருப் பெருமை" (நற்.120); [துட்டு → தட்டு → தட்டம் → தடம் (முதா.117);. துள் → துட → துடம் → தடம். தடம் = வளைவு, பெருமை தடம் = பருமைக் கருத்து முகிழ்த்தது. பருமையுடையது, பெருமை பெறுத்தன்மைத்து. இப்பொருண்மையில் பெருமைமிக்க செல்வத்தையுங் குறித்து வழங்கிற்றென்க வளம் - தளம் → தடம் (வேக 238); தெ. தொளங்கு ம. துலகு தடம்2 taḍam, பெ. (n.) 1. கரை (சூடா);; bank, shore. 2. நீர்நிலை; tank, bathing-ghat. 3. வேள்விக்குழி; sacrificial pit. 4. வரம்பு (வின்.)
தடம்படு-தல்	தடம்படு-தல் taḍambaḍudal, 20 செகுவி (v.i.) 1. தழும்புபடுதல்; to be marked with impressions or Scar. 2. பயிற்சியால் ஆற்றல்மிகுதல்; to become skilled by practice. [தடு → தடம் + படு-]
தடம்பார்'-த்தல்	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;
தடம்பிடித்தல்	தடம்பிடித்தல் taḍambiḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) தடம்பார்-த்தல் (இவ); பார்க்க: See tadam-pai. [தடம்+பிடி-.]
தடம்புரள்-தல்	தடம்புரள்-தல் taḍamburaḷtal, 4 செகுவி (v.i.) நிலைகெடுதல்; to be disturbe from ones situation. [தடம்+புரள்-.]

தடம்புரள்ளு-தல்	தடம்புரள்ளு-தல் daḍamburaḷḷudal, 12 செகுவி. (v.i.) பாதநரம்பு பிசகுதல் (இவ.);; to besprained in the foot. 2.தொடர் வண்டி தண்டவாளத்திலிருந்து இறங்குதல்; derailment. 3 கொண்ட கொள்கையிலிருந்து பிறழ்தல்; to deviate from the principles (செ.அக.);. [தடம் + புரள்(ளு);-]
தடம் பொங்கத்தம் பொங்கோ	தடம் பொங்கத்தம் பொங்கோ taḍamboṅgattamboṅā, இடை (int.) பொங்கத்தம் பொங்கோ (திவ். பெரியதி. 10:2: 1); பார்க்க see pongattam-pongo; exclamation of surrender by the vanquished (செ.அக.);.
தடம்போடு-தல்	தடம்போடு-தல் daḍambōḍudal, செகுவி (v.i.) 1. சிறுவிலங்குகளைப் பிடிக்கக் கண்ணி வைத்தல்; to Sct a strap for catching small animals. 2. கெடுக்க வழிதேடுதல்; to contrive another's Tuin. 3. நன்மையுருவாக ஏற்பாடு செய்தல்; to pave way good deeds. அவன் வெற்றிக்குத் தடம்போட்டான் (உவ.); [தடம் + போடு-.]
தட மண்	தட மண் taḍamaṇ, பெ. (n.) சுதைமண் (யாழ்அக.);; carth used for plastering. [தடவு + மண் → தடமண்.]
தடமாண்டுபோ-தல்	தடமாண்டுபோ-தல் taḍamāṇḍupōtal, 8 செகுவி (v.i.) அடையாளந் தெரியாதபடி முற்றும் அழிந்துபோதல்; to be ruincd utterly, as leaving no trace behind. [தடம் + மாண்டு + போ = தடமாண்டு போதல் மாளுதல், மடிதல், அழிதல், தடம்மாறுதல் எச்சமின்றிச் செயற்பாடு முற்றுமழிதல்]
தடம்மாறுதல்	தடம்மாறுதல் daḍammāṟudal, 5. செ.கு.வி.(v.i.) 1. ஒழுங்கற்றமுறையில் நடத்தல்; 2. ஒட்டப் பந்தயத்தில் செல்ல வேண்டிய தடத்தை விட்டுவிட்டு மாறியோடுதல்; to play foul in running race. தடம் மாறியவர்கள், வாழ்க்கையில் வெற்றியை நோக்கிச்செல்வது, எளிதன்று. [தடம்+மாறு-.]
தடமெடுத்தல்	தடமெடுத்தல் taḍameḍuttal, 4 செ.கு.வி (v.i.) தடம்பார்-த்தல் பார்க்க: See tadam-par. [தடம் + எடு-]
தடயஅறிவியல்	தடயஅறிவியல் taḍayaaṟiviyal, பெ. (n.) தடயங்கள் வழிக் குற்றங்களைத் துப்புத் துலக்க உதவும் அறிவியல் துறை; forensic Science. தடயஅறிவியல் ஆய்விற்கு மண்டையோடு இன்றியமையாதது இக்வ. பெருங்கொள்ளை, கொலை போன்றவற்றைத் துப்புத்துலக்குவதில் தடய அறிவியல், சிறந்த நிலைக்களனாகத் திகழ்கிறது. (இக்வ.); [துளம் → தளம் → தடம்- → தடயம் + அறிவியல் – தடயஅறிவியல்]

தடயம்	தடயம்1 taḍayam, பெ. (n.) 1. நடந்ததை அறிந்துகொள்ளும் வகையில் எஞ்சியிருப்பது அல்லது கிடைப்பது (இக்வ); trace. முறிந்து தொங்கும் கிளைகள் யானை வந்து போனதற்கான தடயம் (இக்வ); 2. பலபண்டம் (சங்.அக.);; goods, furniture, articles, things. 3. அணிகலன்கள் (ஆபரணங்கள்); (நெல்லை); ornaments. 4. களவுபோய்த் திரும்பிக்கிடைத்த பொருள் (இ.வ.);; recovered stolen property. 5. சான்று; clue. நேற்று நடந்த திருட்டு வழக்கில் திருடனைப் பற்றிய தடயங்கள் கிடைத்தன (உ.வ.); [தளம் → தடம் → தடயம்] தடயம்2 taḍayam, பெ. (n.) விலங்கு (இவ);; fetters. [தடை → தடயம்]
தடல்	தடல்1 taḍal, பெ. (n.) 1. அளவுகோல்; Scale. 2. நார்; fibre. தடல்2 taḍal, பெ. (n.) 1. வாழைமடல் (இ.வ.); sheathing petioles of the plantain tree. 2. விலங்கு மரமுதலியவற்றின் தோல் (யாழ்ப்); flake, peel, splinter. 3. பலாப்பழச் சுளையினைச் சுற்றியுள்ள செதிள் (யாழ் அக);; refuse of jack fruit, especially the spongy internal part. 4. மேட்டு நிலம். (இ.வ.);; highland. [தடு- → தட- → தடல்]
தடல் புஞ்செய்	தடல் புஞ்செய் taḍalpuñjey, பெ. (n.) பயிரிடுவதற்கேற்றதாகாத மேட்டுநிலம் (இராட்);; high land unsuitable for cultivation. [தடல் + புன்செய்]
தடலடி	தடலடி taḍalaḍi, பெ. (n.) முரட்டுத்தனம்; rough and rude. தடலடியா பேசித் தள்ளிட்டான் (இவ); மறுவ, அடாவடி தடாலடி [அடாவடி → தடாதடி → தடாலடி → தடலடி.]

தடலை	தடலை taḍalai, பெ. (n.) பிடிப்பு; attachment.
தடவக்கொடு-த்தல்	தடவக்கொடு-த்தல் taḍavakkoḍuttal, 4 செ.கு,வி (v.i.) 1. முதுகைத்தடவ இடங் கொடுத்தல்; to let one to stroke the back. 2. மிக இணங்குதல்; to yield too much, to be too submissive. [தடவு + கொடு-]
தடவங்கம்	தடவங்கம் taḍavaṅgam, பெ. (n.) கருப்பு ஈயம் (காரீயம்);; black-lead (சா.அக.);.
தடவம்	தடவம் taḍavam, பெ. (n.) 1. அருமை: rareness. 2. ஆறு; வழி; path orway. 3. மெய்தீண்டுதல்; to touch affectionately, as the body of a child; to caress. 4. வீணைமீட்டுதல்; to tune the yal. [தட → தடவு → தடவம்]
தடவல்	தடவல்1 taḍaval, பெ. (n.) பண முதலியவற்றின் முட்டுப்பாடு(வின்.);; scantiness, searcity, as of money (செ.அக);. [தடவு – தடவல்] தடவல்2 taḍaval, பெ. (n.) தடவை, பார்க்க: See tadavai l. "தருமபுத்திரன் ஒரு தடவல் பொய் சொல்லி" (ஈடு, 5, 5:7);. [தரவல் → தரமல் → தடவல்] தடவல்3 taḍaval, பெ (n.) 1.ஆறு என்ற எண்ணின் குழுஉக்குறி (சங்.அக.);; six, a slang term. 2. பொங்கல் முதலிய உணவு வகை (இ.வ.); a delicious preparation of rice. தடவல்4 taḍaval, பெ. (n.) பூசுதல்; anointing, smearing, rubbing. [தடவு = மேற்பூச்சு தடவு → தடவல்]

தடவலை	தடவலை taḍavalai, பெ. (n.) மீன்பிடி வலை வகையுளொன்று; a kind of fishing-net. [தடை + வலை = தடைவலை → தடவலை.]
தடவற்புலு	தடவற்புலு taḍavaṟpulu, பெ. (n.) அறுபது: sixty. [தடவல் → தடவற்புலு,]
தடவாதல் (தடவருதல்)	தடவாதல் (தடவருதல்) daḍavādaldaḍavarudal, 15 செகுன்றாவி (v.t.) 1. தடவுதல்; to stroke; to blow gently over. "மந்தமாருதம்…… தடவந்து வலிசெய்வது" (திவ்பெரியதி 8 5 : 1);. 2. பூசுதல்; to rubbcsmcar. "நீறு தடவந்திடப மேறி (தேவ.774:1); 3.தேடுதல்; to Seck. "பழமறையுந் தடவா" (அழகர்கலம் 15.); 4. யாழ் முதலியன வாசித்தல் (வின்.);; to play, as on a lute. [தடவு+வரு-.]
தடவிக்கட்டினகல்	தடவிக்கட்டினகல் taḍaviggaḍḍiṉagal, (கலை) பெ. (n.) பொன்னணியில் தெரிந்தெடுத்துப் பதித்த வயிரக்கல்; to enclose diamond stone set in gold ornament. "திருமாலையில் தடவிக்கட்டின கல்லு" (தெகல்.தொ. 23 'கல் 46); மறுவ. தளம் [தடவி + கட்டின + கல். சொக்கத் தங்கத்தில் செய்த பொன்னணியில் பளிங்கு வமிரம் பதிக்கை, தடவிக் கட்டுகை - மிக துணுக்கமாகச் செய்யும் வேலைப்பாடு]
தடவிக்கட்டினபளிங்கு	தடவிக்கட்டினபளிங்கு taḍavikkaḍḍiṉabaḷiṅgu, பெ. (n.) பட்டைதீட்டிய பளிங்கு வயிரம் கட்டிய பொற்சரடு; to Set well cut diamond in a polished golden chain. "தடவிக் கட்டின பளிங்கு பதினெட்டினால் நிறைநாலு மஞ்சாடியும் குன்றியும்" (தெகல்.தொ 2, கல். 3); மறுவ, பளிக்குவயிரம் [தடவி + கட்டின + பளிங்கு – பட்டைதீட்டின வைரம்.]
தடவிக்கட்டு-தல்	தடவிக்கட்டு-தல் daḍavikkaḍḍudal, 5 செ. குன்றாவி (v.t.) 1. பதித்தல்; to enchase, set in. "கிளியொன்றிற் கண்ணில் தடவிக்கட்டின கல் (S.1.1.1.46.); திருமாலையில் தடவிக் கட்டின கல்லு (S.I.I.XXIII.46.); [தடவி → கட்டு]

தடவிக்கொடு'-த்தல்	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;
தடவித்தட்டிப்பார்-த்தல்	தடவித்தட்டிப்பார்-த்தல் taḍavittaḍḍippārttal, செகுவி (v.t.) வயிற்றைக் கையினால் வருடிப் பின் தட்டி; to pass the handsgently over the abdomen and tap (சா.அக);. [தடவி + தட்டி + பார்]
தடவித்தேடு-தல்	தடவித்தேடு-தல் daḍaviddēḍudal, செ. குன்றாவி (v.t.) இருட்டில் தடவிப்பார்த்து தேடுதல்; to grope around. இருளில் காலால் தடவித்தேடிப் பார்த்து, அடியெடுத்து வைத்தார் (உ.வ.); [தடவி + தட்டி + பார்]
தடவிப்பார்-த்தல்	தடவிப்பார்-த்தல் taḍavippārttal, 4 செகுன்றாவி (v.t) கையினால் உடம்பைத் தடவிஆராய்தல்; to examine palpatc by manual. [தடவி + பார்]
தடவிப்பிடித்தல்	தடவிப்பிடித்தல் taḍavippiḍittal, 4 செகுன்றாவி (v. t.) தடவித்தேடுதல் பார்க்க;see tadavi-t-tedu. தடவிப்பிடிக்கக் கையில்லை. அவன் பெயர் சௌரியப்பெருமாள் (பழ.); [தடவி+பிடி-]

தடவு	தடவு1 daḍavudal, 5 செகுன்றா.வி. (v.t) 1. வருடுதல் (திவா.); to Sroke. "தன் நெஞ்சந் தாமே தடவாரோ தானவர்கள்" (கம்பரா.மாயாசனக. 80); to anoint, as with liniment; to smear, spread on, plaster. "தலைக்குத் தேங்காயெண்ணெய் தடவிக்கொண்டான்" (உவ.); 'பசைதடவிப் படத்தை ஒட்டினான் (இக்.வ.); 3. தகட்டுப்பணிகாரஞ் செய்தல் (யாழ்ப்);; to make into thin pancakes. 4. இருட்டில் கை கால் முதலியவற்றால் துழாவுதல்; to grope, feel one's way with hands or feet, as in the dark. 'காலினாற் றடவிச் சென்று' (பெரியபு. இளையான்குடி.18); 5. தேடுதல்; to seek. "பிலந்தடவி" (கம்பரா.நட்புக்கோ.53); 6. குறைத்தளத்தல்; to measure closely or Stintingly. 7. யாழ் முதலியன வாசித்தல்; to play, as on a lute. 8. திருடுதல்; to steal. புணர்தல்
தடவுச்சினை	தடவுச்சினை taḍavuccinai, பெ. (.n) பெரிய கொம்பு; big staff. [தடவு + சினை]
தடவுச்செவி	தடவுச்செவி taḍavuccevi, பெ. (n.) பெரிய காது; large ears. [தடவு + செவிதடம் = பெருமை, பருமை]
தடவுத்தாழி	தடவுத்தாழி taḍavuttāḻi, பெ. (n.) பெருஞ்சாடி: bigjar. "தடவுத்தாழி நெட்டுறியின்" (அழகர்பிள்.); மறுவ, சாடி [தடவு+தாழி]
தடவுநிலை	தடவுநிலை taḍavunilai, பெ. (n.) மேலுலகம், துறக்கம்; Indra's paradise. "கடவுள் கண்ணிய தடவுநிலைக் கோட்டம்" ((ஞானா.17:44);

தடவுபருத்தி	தடவுபருத்தி taḍavubarutti, பெ. (n.) பருத்தித் தட்டுப்பாடு (இ.வ.);; scarcity of cotton. [தடவு + பருத்தி ஒருகா பருத்திக்காட்டில் முதல்தரமான பருத்தியினை எடுத்தபிறகு, அங்கொன்றும், இங்கொன்றுமாய் உள்ள பருத்தியைத் தேடியெடுத்தல்]
தடவுவாய்	தடவுவாய் taḍavuvāy, பெ. (n.) மலைச்சுனை; mountain pool. "தடவுவாய்க் கலித்த மாயிதழ்க் குவளை" (புறநா.105.); [தடவு+வாய்]
தடவை	தடவை taḍavai, பெ. (n.) 1. முறை (இ.வ);; time,tun. 2. தவணை (யாழ்ப்);, instament. எத்தனை தடவை சொல்லிக்கொடுத்தாலும், இந்த மாணவர்களுக்குப் புரிவதேயில்லை (உ.வ.); இந்,த ஊருக்கு நான் பல தடவை வந்திருக்கிறேன் (இக்.வ.);. தெ. தடவ [தடம் → தடவை. தடவை = முறை (முதா.258.);] தடவை taḍavai, பெ.. (n.) முறை; time, occasion, turn. "இரண்டு தடவை வந்து போனான்". [தரம்-தடம்-தடவை]
தடறு	தடறு taḍaṟu, பெ. (n.) 1. போர்க்கருவியுறை sheath, scabbard, case. "தடற்றிடங் கொள்வாள்" (களவழி 18);. 2. தொண்டகப்பறை (அகநி);; a kind of drum.
தடனம்	தடனம் taḍaṉam, பெ. (n.) தாடனம்; patting, tapping. "ஒருகை எத்து தடனத்தொனி யெடுத் தெறிய" (நெல்விடு.286.);

தடா	தடா taṭā, பெ. (n.) 1.பானை (திவா.);; pot. 2. மிடா (திவா.); big pot. "நறுநெய்யொரோதடா வுண்ண" (திவ் பெரியாழ் 1:2:4); 3.கணப்புச்சட்டி (சிலப்.14:99:உரை);; a kind of earthen grate. 4. பருமை; largeness, greatness. "தடாவுடலும்பர்" (கல்லா 8:15);. 5. மிடாவினும் பெரிதான ஏனம் (பாத்திரம்);; a vessel larger than a mida. "அந்தப் பாலையெல்லாம் காய்ச்சுகைக்காக மிடாக்களோடும் தடாக்களோடும் அடுப்பிலே ஏற்றிவைத்து" (திவ். பெரியாழ் 2:9:5 வியா.பக்.463.); [முழுமைக்கருத்தினின்று தோன்றிய பருமைக்கருத்துவேர் முழுதும் திரண்ட பொருள், பருத்திருக்கும். துள் → துடம் → தடம் → தட → தடா (மு.தா.236.]
தடாக கருமம்	தடாக கருமம் taṭāgagarumam, பெ. (n.) குளத்துக்குப் போதல்; going to stools to washing the posteriors. மறுவ, மலங்கழிக்கை, கால்கழுவுகை [தடம் → தடாகம்+கருமம் (வ.வ.170);]
தடாகத்தாடுயர்	தடாகத்தாடுயர் taṭākattāṭuyar, பெ. (n.) 2. தாமரையிலை; lotus leaf. [தடாகத்து+ஆடுயர்]
தடாகப்பிரதிட்டை	தடாகப்பிரதிட்டை daṭākappiradiṭṭai, பெ. (n.) ஏழு வகைக் கொடைகளுள் ஒன்றாகிய குளம் வெட்டுகை; sinking or digging tanks, one of elu-vagai-k-kodai. [தடாகம் + பிரதிட்டை]
தடாகம்	தடாகம்1 taṭākam, பெ. (n.) குளம் (பிங்);; pond, pool, tank. "சங்கொலியுண்டாக்குத் தடாகமே" (பணவிடு. 268); "செம்பைப் புதுப்புனல் தடாக மேற்ற தண்fனைப் பாங்கர்" (பரி.9:27-28); தடவும் "கயவும் நளியும் பெருமை" (தொல். சொல். 22); உத்திரமேரூரில் உள்ள ஏரியின் பெயர் வைரமேகத் தடாகம். ம. தடாகம் [தட்டம் → தடம் → தடாகம் = தடாகம் = அகலம், அகன்ற குளம் (வவ. 170);] தடாகம்2 taṭākam, பெ. (n.) நீர்முள்ளி; Water thorn.

தடாகயோகம்	தடாகயோகம் taṭākayōkam, பெ. (n.) பிறப்பு ஒரையிலிருந்து 2, 5, 8ஆம் வீடுகளிலேனும், 3, 5, 9ஆம் வீடுகளிலேனும், ஏழு கோள்கள் கூடியிருந்து, பெருஞ்செல்வமுள்ளவனாயினும் இவறியாவானென்பதைக் குறிக்கும் தீமை (அவயோகம்); (அவயோகம்); (சாதகசிந்.2036);; inauspicious yoga when the 7 planets appear promiscuously cither in the second, fifth and eighth houses or in the third, sixth and ninth houses from the ascendant, indicative of miserliness. [தடாகம் + ஒகம்]
தடாகவாதாரம்	தடாகவாதாரம் taṭākavātāram, பெ. (n.) ஏரிப்பாய்ச்சலுள்ள நிலம்; land irrigated by a tank or lake. [தடாகம் + ஆதாரம்; தடாகத்தை ஆதாரமாக கொண்டது] மன்பதைக்கு ஆதாரமாகத் திகழ்வது நிலமேயாகும். ஏரிப்பாய்ச்சலுள்ள நிலமே பசியும் பிணியுமற்றுப் பல்வளமும் செழித் தோங்கும், பாரினுக்கு ஆதாரமாகும்.
தடாதகை	தடாதகை taṭātagai, பெ. (n.) அங்கயற் கண்ணியம்மை (திருவிளை, தடாதகைப் 4);: Minatci, the Goddess of Madurai, as endowed with irresistible valour. [தடா+தகை பெருமைசான்ற தண்ணனி தவழும் அங்கயற்கண்ணி]
தடாதடி	தடாதடி taḍātaḍi, பெ. (n.) 1.குழப்பம் (யாழ்.அக);; disturbance, confusion. 2. கலக்கம்; agitation of mind. மறுவ, தடாலடி [தடா + தடி, தடாதடி = நிலை தடுமாறி மனம் பேதுறுவதால், ஏற்படும் மன உளைச்சல்]
தடாதடிக்காரன்	தடாதடிக்காரன் taḍātaḍikkāraṉ, பெ. (n.) புறநெறி வன்மையாளன் (வின்);, one whouses unlawful forcc. மறுவ, தடாலடிக்காரன், அடாவடிக்காரன் [தடாதடி + காரன், காரன் = உடைமைப் பெயரீறு. ஒருகா.அடாவடி → தடாவடி → தடாதடி+காரன்]
தடாதிவங்குசம்	தடாதிவங்குசம் taṭātivaṅgusam, பெ. (n.) பறவைகளின் பறக்கும்திறன் வகைகளில் (பறவைக்கதிகளுள்); ஒன்று (காசிக திரிலோ, 6);; a mode of bird's flight. [தடாதி+அங்குசம்]
தடாபுடாவெனல்	தடாபுடாவெனல் taṭāpuṭāveṉal, பெ. (n.) 1. சினந்து பேசுங்குறிப்பு: onom, expr of blustering, scolding or abusing. 2. கீழ்விழும் ஒலிக்குறிப்பு; tumbling down. 3.ஆரவாரக் குறிப்பு; pompous manner. 'தடாபுடாவென்று வந்தான் (இவ);. [தடாபுடா + எனல்]

தடாம்	தடாம் taṭām, பெ. (n.) வளைவு; curve, bend. "தடாம் பிறை மருப்பு" (சீவக.806); [தடு → தட → தடாம்]
தடாய்-த்தல்	தடாய்-த்தல் taṭāyttal, 4 செ.குன்றாவி (v.t) பெருகச்செய்தல்; to cause to swell or increase. "குண்டோதரன் போல் மாரைத் தடாய்த்து" (மதி.க.1:66); [தடு → தடா → தடாய்-.]
தடாயகருப்பம்	தடாயகருப்பம் taṭāyagaruppam, பெ. (n.) உடற்குறைக்கு உட்படும் கரு; cmbryo Subject to deformitics. [தடாயம் + கருப்பம்]
தடாயின	தடாயின taṭāyiṉa, குபெ.எ. (adj.) வளைந்த; curved. "பொன்னனார் தங்கண்ணிடங் கொண்ட மார்பிற் றடாயினகாது கொள்வேல்" (சீவக. 255); [தடாம் → தடாயின]
தடாரம்	தடாரம் taṭāram, பெ. (n.) ஈரொத்துத்தாளம் (சிலப்.6:35;உரை);; a time measure of double bcating. 2. சின்னம்மை (இவ);; measles. [தட → தடா → தடாரம்]
தடாரி	தடாரி1 taṭārittal, 4 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. ஊடுருவுதல்; to bore, pierce through.'s stified. தந்தம்பு" (தனிப்பா.1, 350:26); 2.மிகக்கண்டித்தல் (வின்.);; to give a good scolding. க. தடாயிசு, தெ. தடாயிஞ்சு [தடா → தடார் → தடாரி-] தடாரி2 taṭāri, பெ. (n.) 1. உடுக்கை; drum shaped like an hour-glass. "கைக்கச டிருந்தவென் கண்ணகன் றடாரி (பொருந 70); 2.கிணைப்பறை, a drum or labor of the agricultural tract. "தெண்கட்டடாரிப் பொருவில் பொருந" (பு.வெ. 9:30);. 3.பம்பையென்னும் பறை (பிங்);; a kind of drum. "கடாஅ யானைக் கால்வழியன்னவென் தெடாரித் தென்கண் தெளிர்ப்ப வொற்றி" (புறநா.368:14-15); 4. பறையென்னும் பொது (பிங்); drum, "சிதாஅர் வள்பிற் சிதர்ப்புறத் தடாரி" (புறநா.381); ம. தடாரி

தடாரிக்கல்	தடாரிக்கல் taṭārikkal, பெ. (n.) ஊடுருவல்: piercing (சா.அக);, [தடாரி + கல்]
தடாவுதல்	தடாவுதல் daṭāvudal, 5 செகுவி (v.i.) வளைதல்; to bend, curve. "தடாவிய வம்பும்" (திவ்.இயற் திருவிருத்.6); [துளம் → துடம் → தடம் → தட → தடா → தடாவு; தடாவு = வளைதல் (வேக 268); வ.வ.170.);]
தடானனம்	தடானனம் taṭāṉaṉam, பெ. (n.) செங்கிலுகிலுப்பை; red species of rattlewort (சா.அக);.
தடிக்கந்தகம்	தடிக்கந்தகம் taḍiggandagam, பெ. (n.) உருளைக்கந்தகம்; roll sulphur (சாஅக.); [தண்டி → தடி+கந்தகம்]
தடிக்கம்பு	தடிக்கம்பு taḍikkambu, பெ. (n.) கைக்கழி: cane, walking-stick (செ.அக); [தடி2+கம்பு; மீமிசைச் சொல்]
தடிக்கல்	தடிக்கல் taḍikkal, பெ. (n.) தடிக்கை, வீங்குகை; swelling. [தண்டி → தடி + கல் =தடிக்கல் = பகுத்துப் புடைத்துத்தடிக்கை (வ.வ 17); பருமைக் கருத்துவேர் வீங்குவதற்பொருளில் வந்துள்ளது)
தடிக்காரன்	தடிக்காரன் taḍikkāraṉ, பெ. (n.) சுறாமீன்: shark-fish. [தம் குழுவினர் (பட்டினவர் மட்டும்,அறிந்து கொள்ளுததற்குரிய, குழுஉக்குறிப் பெயர்.]
தடிக்கொம்பு	தடிக்கொம்பு taḍikkombu, பெ. (n.) மாட்டுக்குற்றவகை (பெரியமாட் 16);; a defect in cattle. [தண்டு → தண்டி → தடி+கொம்பு (வ.வ.171);]

தடிக்கொன்றை	தடிக்கொன்றை taḍikkoṉṟai, பெ. (n.) பெருங் கொன்றை; stairsop, large variety of cassia (சா.அக.);. [தடி + கொன்றை]
தடிகாரன்	தடிகாரன் taḍikāraṉ, பெ. (n.) அழிப்பவன்; destroyer, as one with a cudgel. "தடிகாரனான யமன்" (தாயு.சிற்சு.1); ம. தடிக்காரன் (கடைநிலை அரசு ஊழியன்); [தடி + கரன், கரன் = உடைமை பெயரீறு ஒ.நோ. மாட்டுக்காரன், விட்டுக்காரன், கடைக்காரன்]
தடிகை	தடிகை taḍigai, பெ. (n.) மின்னல்; lightning. [தடி → தடிகை]
தடிகைபாடி	தடிகைபாடி taḍigaipāḍi, பெ. (n.) இராசராசன் வென்றெடுத்த நாடுகளுள் ஒன்று; One of the country invaded by Rajaraja Cholan. "தடிகைபாடியும் நுளம்பபாடியும்" (முதல் இராசராசன் மெய்க்சீர்த்தி); [தடிகை + பாடி] இது, சங்கரபாடிக்கும் நுளம்பபாடிக்கும் இடையிலுள்ளதோர் சிறுநாடு.
தடிச்சம்பா	தடிச்சம்பா taḍiccambā, பெ. (n.) எட்டு மாதத்தில் விளையும் நெல்வகை; a kind of paddy maturing in 8 months (செ.அக);, தடிச்சம்பா=பருமையான நீண்டகால வித்து]
தடிச்சூலை	தடிச்சூலை taḍiccūlai, பெ. (n.) நடக்க முடியாதபடி, தடியை ஊன்றிச்செல்ல வைக்கும் வயிற்றுநோய்; a kind of gout rendering, one unable to move about without a stick. [தடி + சூலை, தடிச்சூலை = தடியின் உதவிபுடன்தடக்கவியலாத்தன்மையுள்ள வயிற்றுநோய்]
தடிச்சை	தடிச்சை taḍiccai, பெ. (n.) தடசல் பார்க்க: See tadasal(சாஅக.);
தடிசு	தடிசு taḍisu, பெ. (n.) 1. தாடி பார்க்க: See tadi. 2. உடும்பு; guana. [தடி → தடிசு]

தடிசாத்து-தல்	தடிசாத்து-தல் dadicāddudal, 5 செ.கு.வி (v.i.) 1. கையெழுத்துக் குறியிடுதல் (இ.வ.); to affix signature - mark. 2. தடியால் அடித்தல்; to beat with staff. [தடி + (சார்த்து →); சாத்து-]
தடித்ததேகம்	தடித்ததேகம் taḍittatēkam, பெ. (n.) பருத்த உடம்பு; stout body (சா.அக.); Skt. Deha → த.தேகம். [தடி - தடித்த + தேகம்]
தடித்தநாக்கு	தடித்தநாக்கு taḍittanākku, பெ. (n.) வீங்கிய நாக்கு. இது நோயினால் அல்லது நஞ்சுண்டதால் ஏற்படும் அறிகுறி, swolen tongue, it is a symptom prominent in a case of poisoning or sometimes from a disease. (சாஅக.); [தடி → தடித்த+நாக்கு].
தடித்தநாளம்	தடித்தநாளம் taḍittanāḷam, பெ. (n.) பருத்து நெளிந்து, முடிச்சு முடிச்சாகக் காணப்படும் நாளம்; veins exhibiting a morbid enlargement of dilation and knotty and irregular appearance especially in the lower extremities. [தடித்த + நாளம்]
தடித்தமண்ணெண்ணெய்	தடித்தமண்ணெண்ணெய் taḍittamaṇīeṇīey, பெ. (n.) மண் நெய்மம் (தைலம்);; a darkgreen kerosene oil commonly used for all engines - crude oil. [தடித்த+மண்+எண்ணெய். எள்+நெய்-எண்ணெய்.]
தடித்தமலடி	தடித்தமலடி taḍittamalaḍi, பெ. (n.) குழந்தை பெறாது பருத்த பெண்; a stout sterile woman. [தடித்த+மலடி]
தடித்தனம்	தடித்தனம் taḍittaṉam, பெ. (n.) 1. முரட்டுத்தனம்; rashness, rudeness. 2. மட்டித்தனம்(இ.வ.);; foolishness, stupidity. 3. மடிமை (தஞ்சை.);; laziness. [தடி+தனம். தடி=பருமை. தனம்=சொல்லாக்க விகுதி. ஒ.நோ அடாவடித் தனம், சூரத்தனம், மடிமைத்தனம்]

தடித்தாண்டவராயன்	தடித்தாண்டவராயன் taḍittāṇḍavarāyaṉ, பெ. (n.) கொழுத்த மடையன் (உ வ);; Study but idle Vagabond, a term of reproach. [தடி =தின்று, தசை மிகுந்து கொழுத்துத் திரியும் மடையன். தடி + தாண்டவம் + ராயன்]
தடித்து	தடித்து taḍittu, பெ. (n.) மின்னல்; lightning. 'தரங்கநீர் வேலையிற் றடித்து வீழ்ந்தென" (கம்பரா.இராவணன்வதை 237); [தடி → தடித்து]
தடித்துபதி	தடித்துபதி daḍiddubadi, பெ. (n.) மேகம்; cloud.
தடிநாங்கு	தடிநாங்கு taḍināṅgu, பெ. (n.) சிறுநாகப்பூ: long pointed broad-leaved-Ceylon iron-wood. (செஅக.); [தடி + நாங்கு]
தடிநான்கு	தடிநான்கு taḍināṉku, பெ. (n.) தடிநாங்கு பார்க்க;see tadi-nangu. [தடி + நான்கு]
தடிநி	தடிநி taḍini, பெ. (n.) ஆறு; river. "குடிதடிநியசைய இசை பொங்க" (திருப்பு.19); [தடி → தடிநி]
தடிநிலன்	தடிநிலன் taḍinilaṉ, பெ. (n.) அளந்து வரப்பிடப்பட்ட நிலம்; measured land for the field. "கீழ்புலச் செய்தடி நிலன்" (S.1.1,13.44); [தடி+நிலன்] வகுத்தல் (:); அடையாள வரம்பிட்டுப் பிரித்தமையை, யுணர்த்துங் குறி.
தடிப்பதக்கு	தடிப்பதக்கு daḍippadakku, பெ. (n.) பழைய வரி வகை. (S.I.I.V., II-4);; a tax. [தடி + பதக்கு தடி =திலங்குறித்த அளவு பதக்கு = ஒவ்வொரு அளவிற்குஞ் செலுத்திய வரி)
தடிப்பம்	தடிப்பம் taḍippam, பெ. (n.) பருமை: thickness, bulkiness. தடிப்பமான தோல், 2. வீக்கம்; swelling. [தடி → தடிப்பு → தடிப்பம்]

www.valluvarvallalarvattam.com 14746 of 19068.

தடிப்பயல்	தடிப்பயல் taḍippayal, பெ. (n.) 1. கொழுத்தவன்; stout fellow. 2. முரடன்; stubborn, senseless person. 3. மட்டி; blockhead (செ.அக);. மறுவ, தடித்தாண்டவராயன் [தடி+பயல்]
தடிப்பானபேச்சு	தடிப்பானபேச்சு taḍippāṉapēccu, பெ. (n.) 1. முரட்டுப்பேச்சு; impudentalk. 2. நாணமில்லாப் பேச்சு(இ.வ.);; shameless speech. [தடிப்+ஆன + பேச்சு. தடி → தடிப்பு = பருமை, பருமையாலேற்படும் சோம்பல் சோம்பலாலுண்டான நாணமற்ற தன்மை நாணத்தைவிட்டவன் ஞாலத்தில் பெரியவன், என்னும் வழக்கை நோக்குக.]
தடிப்பு	தடிப்பு taḍippu, பெ. (n.) 1. கெட்டித்தன்மை; thickness, as of liquids, inspissation. 2. வீக்கம்; swelling, as from a blow; protuberance, hypertrophy, callosity, inflammation. 3. பருமன்; thickness of a solid Substance, as a board. 4. உடற்றழும்பு; a disease causing eruptions in the body - Urticaria. கம்பளிப்பூச்சி கடித்ததனால் உடம்பெல்லாம் தடிப்பாய் இருக்கிறது (உவ);. 5. பூரிப்பு; plumpness, as of a person, of the breast. 6. செருக்கு(இவ.);; pride. ம. தடிப்பு:க தடுமு: தெ தட்டமு:து. தடிகெ துட தடி (அடி போன்றவற்றால் உடலில் ஏற்படும் வடு);, [தடி → தடிப்பு; 'தடிப்பு' தொழிற்பெயர் 'பு' தொ.பெ, ஈறு.]
தடிப்புத்தி	தடிப்புத்தி taḍipputti, பெ. (n.) மந்தபுத்தி (உவ); thick headedness. [தடி + புத்தி] Skt. buddhi → த.புத்தி.

தடிப்புநோய்	தடிப்புநோய் taḍippunōy, பெ. (n.) கண்ணோய்: an eye disease. [தடிப்பு + நோய்] இந் நோய் 1. இமைதடிப்பு 2. இளிச்சற் கண், 3. முடமயிர் என மூவகைப்படுமென்று சாம்பசிவம் மருத்துவ அகரமுதலி கூறும்
தடிப்புப்படை	தடிப்புப்படை taḍippuppaḍai, பெ. (n.) 1. உடம்பில் தசைத்தடிப்பை உண்டாக்கும் ஒருவகை படைநோய்: thickening of the skin on different parts of the body. 2. வண்டு அல்லது சில்நஞ்சுக்கடி; a contagious skin discase forming in the shape of rings due to bites of beetle or other poisonous reptiles and insects. 3.பித்தத்தடிப்பு; urticaria. மறுவ, சொறிசிரங்கு [தடிப்பு + படை;படை திரள்வதுபோல் திட்டுத்திட்டாகத் தடித்துள்ள சொறி சிரங்கு]
தடிப்பேறு-தல்	தடிப்பேறு-தல் daḍippēṟudal, 5. செகுன்றாவி (v.i.) தடித்துக் கொண்டே போதல்; to grow thicker and thicker. [தடிப்பு+ஏறு-.]
தடிபிணக்கு	தடிபிணக்கு taḍibiṇakku, பெ. (n.) அடிதடி; fighting with clubs. "ஒருநான்றுதடி பிணக்கே" (திவ். திருவாய் 6:2:-7); [தடி + பிணக்கு]
தடிபோடு-தல்	தடிபோடு-தல் daḍipōḍudal, 20 செ.கு.வி (v.i.) 1. நிலமளத்தல் (வின்);; to measure ground, as in thegamcottipcat. 2 தேரை, மரக்கட்டையால் நெம்பிக் கிளப்புதல் (இ.வ.);; to apply the leverbcam to the wheels in starting a temple Car. 3 வருந்தி முயன்று, ஒருவனை வேலையில் முட்டுதல்; to set a person to work, with great difficulty. 4. இடையூறு செய்தல் (இ.வ.);, to raise objections;to put obstacles in the way. [தடி + போடு-.]
தடிமம்	தடிமம் taḍimam, பெ. (n.) 1. மருந்துப் பூடு; an mcdicinal plant. 2. சளி; phlegm. [தண் → தடுமம் → தடிமம்]
தடிமரை	தடிமரை taḍimarai, பெ. (n.) மாட்டுக்குற்ற வகை (பெரியமாட் 19.);; a defect in cattle.
தடிமல்	தடிமல் taḍimal, பெ. (n.) தடிமன்1 (இவ); பார்க்க: see tadiman1.

தடிமன்	தடிமன்1 taḍimaṉ, பெ. (n.) நீர்க்கோவை (வின்);: cold, catarrh. மறுவ தடுமல், தடுமம், தடுமன் [தண் = குனிர்ச்சி. நீர்கோர்ப்பு; தண் → தடு → தடுமம் → தடிமம் → தடிமன் (ம.தா.299] தடிமன்2 taḍimaṉ, பெ. (n.) பருமன் (உவ);; thickness. தெ. தடமு [தண்டி → தடி → தடிமன் (வ.வ.171);]
தடிமாடன்	தடிமாடன் taḍimāḍaṉ, பெ. (n.) தடியன் பார்க்க;see laagdiyan. மறுவ, ஊர்சுற்றி ம. தடிமாடன் க, தடும [தடி + மாடன். ஊர்க்காலி மாடுபோன்று கண்ணில் கண்டதைத் தின்று, கொழுத்துப் பெருத்துத் திரிபவன்]
தடிமாடு	தடிமாடு taḍimāḍu, பெ. (n.) தடியன் பார்க்க: see tadiyan (செ.அக.);, [தடி+மாடு]
தடிமிண்டன்	தடிமிண்டன் taḍimiṇḍaṉ, பெ. (n.) தடியன் பார்க்க;see tadiyan. மறுவ, தடிமாடன், தடியன் [தடி + மிண்டன்]
தடிமூக்குள்ளான்	தடிமூக்குள்ளான் taḍimūkkuḷḷāṉ, பெ. (n.) பருத்தமூக்குள்ள பறவைவகை (வின்);; Snipe with a stout bill. [தடிமூக்கு + உள்ளான்]
தடியங்காய்	தடியங்காய் taḍiyaṅgāy, பெ. (n.) சாம்பற்பூசணி (நெல்லை);, white-gourd melon. மறுவ, தடியன், தடியன்காய், பரங்கிக்காய்.

தடியடி	தடியடி taḍiyaḍi, பெ. (n.) 1. தடிப்பிணக்கு (உவ); பார்க்க;see tadi-p-pinakku. 2. கூட்டத்தைக் கலைக்க காவலர் கையாளும் வன்முறை வகை; lathi charge by police men to disburse யருly crowd. சட்டத்திற்கு புறம்பான கூட்டத்தைக் கலைக்கக் காவலர் தடியடி நடத்தினர். [தடி+அடி] அடிதடி = மக்கள் செய்வது தடியடி = காவலர் நிகழ்த்துவது
தடியடிமிடாவடி	தடியடிமிடாவடி taḍiyaḍimiḍāvaḍi, பெ. (n.) நெறியற்ற முரட்டுப்பேச்சு; unreasonable Violent talk.busic. தடியடிமிடாவடி யடிக்கிறான். [தடியடி+மிடா+அடி] வெறும் பானையை அடித்தது போன்ற கடும்ஒலியால் கூறத் தகாத சொற்களைக் கூறுவது.
தடியடிமுண்டம்	தடியடிமுண்டம் taḍiyaḍimuṇḍam, பெ. (n.) துணிவுள்ள உடல்வலு; body's strength and couragc. [தடியடி+முண்டம்]
தடியம்	தடியம் taḍiyam, பெ. (n.) இரண்டு வீசை கொண்ட நிறை (G. Sm.D.I.i, 283);; standard weight of 2 viss. தெ. தடியமு, க. தடய [தடி + அம் ="அம்" சொல்லாக்க ஈறு]
தடியரைஞ்சான்	தடியரைஞ்சான் taḍiyaraiñjāṉ, பெ. (n.) கடலில் வாழும் 12 அடிநீளமுள்ள நச்சுப்பாம்பு; Sea-bungar, venomous snake, attaining twelve ft. (தஞ்சை); [தடி + அரைஞ்சான்;நீளமுள்ள நச்சுப் பாம்புயிரி தஞ்சைக் கடற்கரையில் மிகுதியாகக் காணப்படும்]
தடியன்	தடியன் taḍiyaṉ, பெ. (n.) 1. கொழுத்தவன்; Stout, fat person. "தடியர் கழுந்தரென்னலாய்" (ஈடு 4.8.); 2. பயனற்றவன். முரடன்; rude, senseless fellow. மறுவ, தடிமிண்டன், தடிமாடு, தடிமாடன், தடியாண்பிள்ளை, தடியாபிள்ளை, தடிராமன், தடிராயன், தடித்தாண்டவராயன். ம. தடியன் [தண்டி - தடிமன் (வ.மொ.வ. 171);, கொழுத்துத் திரியும் ஊரா (கொண்டி மாடு); போல, பிறர்பொருளைக் கவர்பவன். உடம்புகொழுத்த மூடைனைக் குறிக்கும் வசைச்சொல்]

தடியன்காய்	தடியன்காய் taḍiyaṉkāy, பெ. (n.) தடியங்காய் பார்க்க: See tadiyaigay); (செஅக.); மறுவ, கலியானப் பூசுனை [தடி → தடியன்+காய்.பருத்துத்திரண்ட. பருமைத்தோற்றங் குறித்து வழங்கிய பெயர்]
தடியன்சீலா	தடியன்சீலா taḍiyaṉcīlā, பெ. (n.) பசிய நிறமுள்ள கடல்மீன்வகை; sea-fish, greyishgreen, Sphyraena obtusata (செ.அக.);
தடியாண்பிள்ளை	தடியாண்பிள்ளை taḍiyāṇpiḷḷai, பெ. (n.) தடியன் பார்க்க;see tadiyan. [தடி + ஆண் + பிள்ளை]
தடியாத்தடை	தடியாத்தடை taḍiyāttaḍai, பெ. (n.) ஆடாதோடை; Malabar winter cherry.
தடியாபிள்ளை	தடியாபிள்ளை taḍiyāpiḷḷai, பெ. (n.) தடியன் பார்க்க (இ.வ);;see tadyan. ம. தடியாபிள்ளை [தடி+ஆண்+பிள்ளை-தடியாண் பிள்ளை → தடியாபிள்ளை]
தடிராமன்	தடிராமன் taḍirāmaṉ, பெ. (n.) 1. புல்லுருவி; parasite;Viscum monoicum. 2. தடியன் பார்க்க;see tadiyan. [தடி + ராமன், இராமன் = ஏதேனும் ஓர் ஆளைக் குறிப்பதற்கான, பொதுச்சொல். பெருத்தினி தின்று, வீண்பேச்சுப் பேசி ஊர்வம்பு இழுப்பவன். 'தண்டச்சோறு தடிராமன்' என்னும் வழக்கை நோக்குக.]
தடிராயன்	தடிராயன் taḍirāyaṉ, பெ. (n.) தடியன் பார்க்க;see tadiyan. [தடி + (அரையன் →);ராயன்.]
தடிவழகை	தடிவழகை taḍivaḻgagu, பெ. (n.) முரட்டு வழக்கு (நாஞ்.);; un reasonable, senseless contention. [தடி + வழக்கு]

தடிவழி	தடிவழி taḍivaḻi, பெ. (n.) 1. நெடுஞ்சாலை; highway. 2. வயல்களுக்கிடையே செல்லும் வரப்புப்பாதை; foot-path, on the ridge of fields. [தடி + வழி]
தடிவழிவாரியம்	தடிவழிவாரியம் taḍivaḻivāriyam, பெ. (n.) வயல்வழிப் பாதைகளை அளந்து இசைவளிக்கும் உரிமைபெற்ற குழுவினர்; officials who engage to measure the foot-paths of paddy fields. "சுவநி நாவியணைச் சதுர்வேதி மங்கலத்துள் - கலிங்கு வாரியப் பெருமக்களும் தடிவழிவாரியப் பெருமக்களும் கூடியிருக்க" (S.I.I. iii. I 156); [தடி + வழி + வாரியம்]
தடிவால்	தடிவால் taḍivāl, பெ. (n.) மாட்டுக் குற்றவகை (பெரிய.மாட் 18);; a defect in cattle. [தண்டி → தடி + வால்]
தடிவிலை	தடிவிலை taḍivilai, பெ. (n.) 1.வெட்டுகை; tree value. [தடி + விலை]
தடிவு	தடிவு taḍivu, பெ. (n.) 1. வெட்டுகை; cutting. 2. அழிக்கை; Goa, killing, destroying. [தடி → தடிவு]
தடிவெட்டிப்போடு-தல்	தடிவெட்டிப்போடு-தல் daḍiveḍḍippōḍudal, 19 செகுன்றாவி (v.t.) தடிபோடு 4. (இவ); பார்க்க: see tadi-podu 4. [தடிவெட்டி + போடு-]
தடிவை-த்தல்	தடிவை-த்தல் taḍivaittal, 4 செ.குவி (v.i.) தென்னை வளர்ப்பில் முதலாவதாகக் குழியிலிருந்து மரம் தோன்றுதல் (நாஞ்);; to form stem, as coconut palm, in cultivation. [தடி + வை-]
தடினி	தடினி taḍiṉi, பெ. (n.) ஆறு (பிங்.); river. "ஒடும் நஞ்சத்தடினி" (திருவாலவா. 36:13.); [தடி → தடினி.]

தடு	தடு1 taḍuttal, 4 செகுன்றாவி (v.t) 1. தடை செய்தல் (பிங்.);; to hinder, stop, obstruct; to forbid, prohibit, to resist. "இயங்கறத் தடுமின்" (கம்பரா. முதற்போர்.3); 'அரசர்கட்குள்ளே எழும் போர்களைப் புலவர்கள் தடுப்பது வழக்கம் (உ.வ.); 2.அடைத்தல்; to dam, block up. 3. வேறுபிரித்தல்; to partition off. அந்த அறையைத் தடுத்திருக்கிறான் (உவ.);, 4. நிறுத்தி வைத்தல்; to detain. 5. அடக்குதல்; to curb, check, restrain, control. "தடுக்கலாகலாத் துயரம்" (கம்பரா.பள்ளியடை 133);. 6. விலக்குதல்; toward off, avert. "சாபத்தை நக்களே கொலாந் தடுக்கவல்லான்" (கந்தபு.சந்திர.49); 7. எதிர்த்தல்; to oppose. 8. மறுத்தல்; to contradict, rebut, repel. 9. பயனறச்செய்தல் (வின்.);; to baffle, frustrate. 10. எண்ணம் மாறச்செய்தல்; to dissuade.
தடுக்கல்	தடுக்கல் taḍukkal, பெ. (n.) தடை (வின்);: stumbling block, impediment. [தடு → தடுக்கல்]
தடுக்கிறில்-தல்	தடுக்கிறில்-தல் taḍukkiniltal, 14 செ.கு.வி (v.i.) தடையால் நின்றுபோதல் (வின்);; to come to a standstill, as by an obstacle. [தடுக்கு + நில்-]

தடுக்கு	தடுக்கு1 daḍukkudal, 5 செ. குன்றாவி (v.t) இடறுதல்; to obstruct, impede, hit against, trip up (செஅக.); [தள் → தடு → தடுக்கு-] தடுக்கு2 taḍukku, பெ. (n.) 1. இடறுகை; impeding, tripping. 2. தட்டி (இ.வ.);; screen. "தென்னோலை தடுக்குப்பின்ன மிகவும் ஏற்றது" (உவ.); 3. பாய்; mat. "தடுக்குடுத்துத் தலையைப் பறிப்பார்" (தேவா.80:10);; thin flat layer. 5. இருக்கை (தவிசு); (சிலப். 16, 37;உரை);; Seat. மறுவ, தட்டி, தவிசு ம. தடுக்கு க, தடிகெ, தெ. தடக [தடு → தடுக்கு. அமரும் அணவில் தட்டையாகச் சிறிதாக முடையப்படும் தடுக்கு, தவிச எனப்பட்டது. சிறுதட்டி போன்ற பாய். (மு.தா.93);. தடுக்கு3 taḍukku, பெ. (n.)
தடுக்குத்தள்ளுதல்	தடுக்குத்தள்ளுதல் daḍukkuddaḷḷudal, 5 செகுவி (v.i.) முகமன் கூறுதல் (வின்);; to flatter. [தடுக்கு + தள்ளு-]
தடுக்குப்பாய்	தடுக்குப்பாய் taḍukkuppāy, பெ. (n.) 1. சிறுபாய் (இ.வ.); Smal mat. 2: கோரை, சம்பை போன்ற புல்வகை அல்லாது, தென்னோலை, மூங்கிற்பட்டை, பனையோலை போன்றவை களால் முடையப்படும் பாய்; mat made up of ribbon like palm leaves, coconut leaves or bamboo ribs instead of korai or Sambai. [தடு → தடுக்கு + பாய்]
தடுக்குவேட்டி	தடுக்குவேட்டி taḍukkuvēḍḍi, பெ. (n.) நடக்கும்போது காலில் தடுக்கும் ஆடை; cloth wound undivided round the lions, as hindering one in Walk. மறுவ, அடையவளைந்தான் உடை. [தடு → தடுக்கு + வேட்டி]
தடுகுட்டம்	தடுகுட்டம் taḍuguḍḍam, பெ. (n.) குணாலைக் கூத்துவகை; a kind of dance. "தடுகுட்டமாய்ப் பறவாதார்" (திவ்.திருவாய். 3:5:3.); [தடு + குட்டம்]
தடுசூடுவல்லி	தடுசூடுவல்லி taḍucūḍuvalli, பெ. (n.) 1. மருந்துக்கொடி; medicinal creeper. 2. முல்லை; jasmine.

தடுத்தாட்கொண்ட ஊர்	தடுத்தாட்கொண்டஊர் taḍuttāḍkoṇḍavūr, பெ. (n.) தென்னார்க்காடு மாவட்டம், திருக் கோவிலூர் வட்டத்தில், திருவெண்ணெய் நல்லூருக்கு அருகேயுள்ள ஒரூர்; a place in Tennarkkadu district at Tirukkovillir taluk, near to Thiruvenneynalūr. [தடுத்து + ஆட்கொண்ட + ஊர்] வன்னெஞ்சை நெகிழ்ந்துருகச் செய்யுந் தீந்தமிழ்த் திருப்பாட்டால், தேவாரம் பாடிய சுந்தரரை, இறைவன் தடுத்தாட்கொண்ட இடம்;சுந்தரர் சடங்கவிசிவாச்சாரியார் மகளை மணமுடிக்க முனைந்தஞான்று, திருமணம் நிகழாவண்ணம், இறைவனால் தடுத்தாளப்பட்ட ஊர்.
தடுத்தாட்கொள்(ளு)-தல்	தடுத்தாட்கொள்ளு)-தல் daḍuddāḍkoḷḷudal, 16 செகுன்றாவி (v.t) எதிர்நோக்கும் வினையன்றி, வேறுவினை மேற்கொள்ளுங்கால், அவ்வினையைத் தடுத்து, தன்வயம் வைத்துக்கொள்ளல்; to prevent from doing unexpected thing and taking to one's side. [தடுத்து + (ஆன்கொள்ளு →); ஆட்கொள்ளு-.] சுந்தரமூர்த்தி நாயனார், இறைபணி மறந்து திருமணம் செய்துகொள்ள முயன்றபோது, இறைவன் முதியோர் வடிவம்பூண்டு, திருமணஞ் செய்வதைத் தடுத்து, தன்பால் ஆட்கொண்ட செய்தியினைச் சுந்தரரின் திருப்பாட்டு தெரிவிக்கின்றது;தமிழ்நாட்டில் மக்களை அடிமைகொள்ளும் முறை இருந்ததையும், அதற்கு அந்தணர்களும் விலக்கல்ல என்னும் வாழ்வியல் முறைமை யினையும், தேவாரத்திருப்பாக்கள் வாயிலாக, நாம் அறிகின்றோம்
தடுத்தாள்(ளு)-தல்	தடுத்தாள்(ளு)-தல் daḍuddāḷḷudal, 16 செகுன்றாவி (v.i.) திருத்தி மீட்டுக்கொளல்; to reclaim, redeem, as a person from his evil ways. [தடு → தடுத்து + ஆள்(ளு);-.]
தடுத்தாளி	தடுத்தாளி taḍuttāḷi, பெ. (n.) விரைவு: Swiftness. [சடு → தடு → தடுத்தாளி.]
தடுத்துவை-த்தல்	தடுத்துவை-த்தல் taḍuttuvaittal, 4 செகுன்றாவி (v.t.) தடைசெய்து நிறுத்தி வைத்தல் (வின்); to put off, postpone. [தடு → தடுத்து + வை-]
தடுதலை	தடுதலை daḍudalai, பெ. (n.) தங்குதடை; impediment. "அவர்கள் தடுதலையின்றி எங்கும் போவார்கள்" எங்க஌ர், 24) [தடு + தலை]
தடுதாளி	தடுதாளி taḍutāḷi, பெ. (n.) சடுத்தம் (அவசரம்);; haste, hurry. "இந்தத் தடுதாளியில் ஒன்றும் முடியாது (நெல்லை.); [தடுதாளி = தடுக்கின்ற ஆள், ஒருகா. சடுதான் → சடுதாளி – தடுதாளி]

தடுப்பு	தடுப்பு taḍuppu, பெ. (n.) 1. இடையீடு, தடுக்கை; hindering, obstructing, resisting, prohibiting. "தடுப்பருஞ் சாபம்" (கம்பரா. அகலிகை 75); 2. தடை; check, hindrance, restraint. கடத்தல் தடுப்புப் பிரிவு (இக்வ.); [தடு – தடுப்பு]
தடுப்புக் காவல்	தடுப்புக் காவல் taḍuppukkāval, பெ. (n.) குற்றம்செய்தவர் என்று நம்பப்படுபவரை, முன்னெச்சரிக்கையாகக் கேட்டாய்வின்றிக் குறிப்பிட்ட காலம்வரை, சிறையில் வைத்தல்; detaining a person without trail as a preventive mcasure;preventive detention... ஓராண்டு தடுப்புக்காவலில் வைக்கப்பட்டார் (கிரி அக.); [தடுப்பு + காவல்]
தடுப்புச் சுவர்	தடுப்புச் சுவர் taḍuppuccuvar, பெ. (n.) மண்ணரிப்பு, வெள்ளம் ஆகியவற்றைத் தடுக்கும் சுவர் (பொவழ);, மறைப்புக்காகக் கட்டப்படும் சுவர்; Wal. [தடுப்பு+சுவர்]
தடுப்பூசி	தடுப்பூசி taḍuppūci, பெ. (n.) முன்விழிப்போடு போடப்படும் ஊசி; vaccination, inoculation. [தடுப்பு + ஊசி]
தடுபடை	தடுபடை taḍubaḍai, பெ. (n.) மாற்றுப்படை; spare army, part of an army. [தடு + படை]
தடுபுடு-த்தல்	தடுபுடு-த்தல் taḍubuḍuttal, 4 செ.குவி (v.i.) விரைவுபடுத்தல் (யாழ் அக); to be hasty. [தடு → தடுபுடு- ஒருகா தடுபடு → தடுபுடு-]
தடுபுடுதாயம்	தடுபுடுதாயம் taḍubuḍutāyam, பெ. (n.) சடுத்தம், விரைவு (யாழ். அக.); hastiness. [தடுபுடு+தாயம்]
தடுபொடு-த்தல்	தடுபொடு-த்தல் taḍuboḍuttal, 4 செ குவி (v.i.) விரைவுபடுதல்; to urge. [தடு + பொடு-]

தடுபொடெனல்	தடுபொடெனல் taḍuboḍeṉal, பெ. (n.) 1. ஒலிக்குறிப்பு; onom. expr. of patting or rattling sound. 2. தடபுடடெனல் பார்க்க;see tadapudenal. [தடு + பொடு + எனல்]
தடுபொடுதாயம்	தடுபொடுதாயம் taḍuboḍutāyam, பெ. (n.) விரைவு; speed. [தடுபுடு → தடுபொடு + தாயம்]
தடுபொறி	தடுபொறி taḍuboṟi, பெ. (n.) மிகுசுருக்கு மிகு விரைவு; break point. [தடை → தடு + பொறி]
தடுமம்	தடுமம் taḍumam, பெ. (n.) 1. குளிர்ச்சி; coolness. 2. நீர்க்கோப்பு; cold. மறுவ, குளுமம், நீர்க்கோவை [தண் → தடு → தடுமம் முதா 299.]
தடுமல்	தடுமல் taḍumal, பெ. (n.) தடுமம் (நெல்லை); பார்க்க;see tadumain. ம. தடுமல் க. தடி (ஈரம்);, தெ. தடி [தடுமம் → தடுமல்]
தடுமன்	தடுமன் taḍumaṉ, பெ. (n.) தடுமம் (நெல்லை); பார்க்க;see taduman. [தடுமம் → தடுமன்]
தடுமாற்றம்	தடுமாற்றம் taḍumāṟṟam, பெ. (n.) 1. ஒழுங்கின்மை; disorder, as of things, derangement, inconsistency, as in speech. "சொற்றடு மாற்றத் தொடர்ச்சியை விட்டு" (மணிமே 27.106); 2.தள்ளாடுகை; tottering, unsteadiness, stumbling, staggering, slipping. 3. மனக்கலக்கம்; perplexity, confusion, bewilderment, mental disorder. "தடுமாற்றம் போஒத் துணையறிவாரில்" (நாலடி.140); 4. ஐயுறவு (வின்.);; doubt, hesitation. 5. தவறு (வின்.);; mistake; proneness to mistake. ம. தடுமாறு தெ. தடமாடு [தடுமாறு → தடுமாற்றம்]

தடுமாற்று	தடுமாற்று taḍumāṟṟu, பெ. (n.) தடுமாற்றம் பார்க்க: See tadumarram. "தண்ணீர் பெறாஅத் தடுமாற் றருந்துயரம்" (கலித். 6); [தடுமாற்றம் → தடுமாற்று]
தடுமாறு-தல்	தடுமாறு-தல் daḍumāṟudal, 5 செ.குவி (v.i.) 1. ஒழுங்கற்றிருத்தல்; to be deranged. 2. நெறியின்றிக் கலந்து கிடத்தல்; to be thrown in a jumble. "எல்லா மிடைதடுமாறு நீரால்" (கம்பரா. ஆற்றுப். 17); 3. சறுக்குதல், வழுக்குதல்; to slip. 4. தள்ளாடுதல்; to totter, stagger, be unsteady. "இடை தடுமாற வேகி" (கம்பரா.ஊர்தேடு. 184); 5. சுண்டியெறிதல்; to be tossed about. 6. துன்பத்திற்குள்ளாதல்; to be troubled. "வினைக்கடலிற் றடுமாறு முயிர்க்கு" (தேவா.974.); 7.தாறுமாறாக்குதல், மலைப்பூட்டுதல், கலங்குதல்; to be confused. 8. மனங் கலங்குதல்; to be puzzled. "எண்ணந்தான் தடுமாறி" (திருவாச 3:25,); 9. சிக்கலாக்குதல், சிக்கவைத்தல், பின்னிக்கொள்ளுதல்; to be perplexed. 10. கெடுத்தல், குலைத்தல்; to be disconcerted. 11. ஐயங்கொள்ளுதல், தயங்குதல் (வின்.);; to hesitate, to doubt;
தடுமாறுத்தி	தடுமாறுத்தி taḍumāṟutti, பெ. (n.) கருமியத்தைக் கரணியமெனத் தடுமாறக் கூறும், அணிவகை மாறனலங், சொல் 205); a figure of specch in which cause and effect arc inverted. [தடுமாறு + உத்தி]
தடுமாறுவமம்	தடுமாறுவமம் taḍumāṟuvamam, பெ. (n.) 1. ஐயவணி (தொல் பொருள். 310. உரை); a figure of speech in which a close resemblance between two objects leads to one of them being spoken of as if it were mistaken for the other. 2. எதிர் நிலையணி (தொல் பொருள் 310. உரை); a figure of speech in which the usual form of comparison is inverted, the uvamanam being compared to the uvameyam. [தடுமாறு + உவமம்]
தடுமாறுவமை	தடுமாறுவமை taḍumāṟuvamai, பெ. (n.) தடுமாறுவமம் (இலக். வி. 640); பார்க்க: See tadumaruvamam. [தடுமாறு + உவமை]

தடை	தடை taḍai, பெ. (n.) 1. தடுக்கை; resisting, obstructing. "தடையேதுமில் சூலம்" (கம்பரா. அதிகாயன்.251);. 2. இடையூறு: hindrance, obstacle, impediment, interruption. "தடையொரு சிறிதின் றாகி" (கம்பரா. மீட்சி 163.); 3. மறுப்பு; objection. தடைவிடை 4. காப்பாடை (அருதி); coat of mail. 5. காப்பு; armlet or anklet worn as a charm. 6. astousi, guard, Watch. "தம் பரிசனங்கள் சூழத் தனித்தடையோடுஞ் சென்று" (பெரியபு.திருஞான.647);.); 7.வாயில்; door, gate. "தனித்தடையின் வைகும் நந்தி" (காஞ்சிப்பு மணிக.31); 8. அணை; bund, embankmcnt. "தாங்குதடை பொருது" ([illegible]) 9. அடைப்பு
தடைஇ	தடைஇ taḍaii, கு.வி.எ. (adv.) 1. சரிந்து; bent down, drooped. 2. பருத்து; plump. "புதல்வற் றடுத்த பாலொடு தடைஇத் திதலை யணிந்த தேங்கொண் மென்முலை" (அகநா.26.); [தடு → தட → தடை → தடைஇ]
தடைஇய	தடைஇய taḍaiiya, பெ.எ. (adj.) 1. பருத்த; plumpy. "நன்றுந் தடைஇய மென்றோள்" (கலித் 93); 2. திரண்ட; rounded. "அம்பணைத் தடைஇய மென்றோள்" (தெடுதல் 149); தடைஇய என்பதற்குச் சரிந்த, வளைந்த என்று பொருள் கொள்ளின், தட வென்னும் உரிச்சொல்லடியாகப் பிறந்த எச்சமாகக் கொள்க இனித் தடைஇய என்பதற்குப் பருத்த என்னும் பொருளுண்மையை 'தடைஇய மென்றோளாய் கேட்டிவாயாயின" (கலித். 93); எனவும் வருமிடங்களில் காண்க. (அகநா. 26 பொ. வே. சோ. உரை); [தடு → தடை → தடைஇய]
தடைஒட்டம்	தடைஒட்டம் taḍaioḍḍam, பெ. (n.) தடையோட்டம் பார்க்க;see tadai-y-ottam. [தடு → தடை + ஒட்டம்]

தடைக்கல்	தடைக்கல் taḍaikkal, பெ. (n.) இடையூறு; Stumbling block. தமிழ்ப்பற்றின்மையே தமிழ் வளர்ச்சிக்குத் தடைக்கல்லாக உள்ளது (உவ.); [தடு → தடை + கல்]
தடைக்காப்பு	தடைக்காப்பு taḍaikkāppu, பெ. (n.) பயிர்கட்கு வருந்தொற்று நோய்; disinfection. [தடு → தடை + காப்பு]
தடைகட்டு-தல்	தடைகட்டு-தல் daḍaigaḍḍudal, 5 செகுன்றாவி, (v.t) 1. பாம்பு முதலியவற்றை மந்திரத்தால் தடுத்தல்; to control or check by magic spell, as a Cobra. 2. துலைக்கோலில் எடைத்தடைய மிடுதல்; to put equivalent weight of the container in the other plate of the scale to equalise. [தடு → தடை + கட்டு-]
தடைகட்டு	தடைகட்டு2 taḍaigaḍḍu, பெ.(n.) நிறையளவுகளை ஆய்வுசெய்யும் பணி; office of inspector of weights measures, etc. "தடைகட்டு மாலையப்ப பிள்ளையோ" (விறலிவிதி 453.); [தடை + கட்டு]
தடைகருப்பாசயம்	தடைகருப்பாசயம் taḍaigaruppācayam, பெ. (n.) கருத்தரிக்கும்போது ஏற்படும் உடலுறுப்புக் கேடு; embryo subjected to deformity. [தடை+கருப்பாசயம்]
தடைசெய்-தல்	தடைசெய்-தல் taḍaiseytal, பெ. (n.) தடு1-த்தல் பார்க்க;see tadu1 - "நில்லிங் கெனவே தடை செய்த நிலை" (கந்தபு.தக்கன் கயிலை.18); [தடை+செய்-.]
தடைநீக்கி	தடைநீக்கி taḍainīkki, பெ. (n.) 1. வயிற்றுப் போக்கு மருந்து; medicine for opening the bowels. 2. உடற்கழிவுநீரைத் தடை செய்தல்; medicine having the powder of clearing opening or controlling the natural ducts of the fluids and secretion of the body. [தடை + நீக்கி]
தடைபடுத்து-தல்	தடைபடுத்து-தல் daḍaibaḍuddudal, 4 செகுன்றாவி (v.t.) தடுத்தல்; to prevent. [தடை + படுத்து-, 'படுத்து'துணைவினை]
தடைபண்ணு-தல்	தடைபண்ணு-தல் daḍaibaṇṇudal, 4 செகுன்றாவி (v. t.) 1.இடையூறு செய்தல்; to hinder, interpose obstacles, prevent. 2. காவற்படுத்துதல்; to arrest, confine. 3. தடுத்தல்; to stop, exclude, interrupt, possession. [தடை + பண்ணு- 'பண்ணு' துணை வினை]

தடைமரம்	தடைமரம்1 taḍaimaram, பெ. (n.) நெய்த துணியைச் சுருட்டுவதற்குத் தறியில் அமைக்கப்பட்ட குறுக்குச்சட்டம் (இ.வ.);; cross-piece in a loom, used for rolling the cloth when woven. மறுவ, இடைமரம், படமரம் [தடை+மரம்] தடைமரம்2 taḍaimaram, பெ. (n.) மரவகை; a kind of tree - Pterospermum suberifolium.
தடைமருந்து	தடைமருந்து taḍaimarundu, பெ. (n.) தடுப்பு; preventive medicine. [தடை + மருத்து]
தடைமோதிரம்	தடைமோதிரம் taḍaimōtiram, பெ. (n.) பெரிய கணையாழியைத் தடுத்துநிற்குஞ் சிறு கணையாழி; keeper. [தடை+மோதிரம்]
தடையம்	தடையம் taḍaiyam, பெ. (n.) 1. நிறுக்கப் போகும் பொருளை வைத்திருக்கும் ஏனம் முதலியவற்றிற்குரிய எடை (வின்);; allowance weight to balance the vessel containing the articles to be weighed. "தடையமென்றுந் தூக்கித் தராசானிறுக்க" (பணவிடு. 181); 2. பெற்றுக் கொண்ட பொன்னுக்குத் தட்டார் கொடுக்கும் பொன் னிறைகல் (இ.வ);: token weight given by a goldsmith, as showing the amount of gold delivered to him. 3 அணிகலன்கள் (நெல்லை); ornaments. 4. தட்டுமுட்டு (இ.வ.); utensils, articles. 5. களவு முதலிய குற்றங்களில் தொடர்புடைய பொருள் (இ.வ.);; stolen property; material object concerned in a crime. 6. கொதுவைப்பண்டம் (இவ);; pawnedgoods. 7. கத்திப்பிடி (வின்.);; hilt of a sword. [தடை + அம், 'அம்'= சொல்லாக்க ஈறு]
தடையறுத்தல்	தடையறுத்தல் taḍaiyaṟuttal, 4 செ.கு.வி (v.i.) 1. மந்திரத்தடை நீக்கதல்; to remove magic spells by counter charms. 2. இடையூறு விலக்குதல்; to obviate or remove difficulties. [தடை + அறு-]
தடையாணை	தடையாணை taḍaiyāṇai, பெ. (n.) 1. ஒன்றைச் செய் அல்லது செய்யற்க என, அறமன்றம் இடும்ஆணை; injunction. 2. பொதுஅமைதி கருதி ஊர்வலம், கூட்டம் போன்றவற்றை நடத்தத் தடைவிதித்து, அதிகாரிகளிடும் ஆணை; prohibitory order. [தடு → தடை + ஆணை]

www.valluvarvallalarvattam.com 14761 of 19068.

தடையோட்டம்	தடையோட்டம் taḍaiyōḍḍam, பெ. (n.) தடகளப் போட்டியில் ஏற்படும் தடைகளைத் தாண்டி ஒடுகிற ஒட்டம்; hurdles. [தடை + ஓட்டம்]
தடைவாங்கு-தல்	தடைவாங்கு-தல் daḍaivāṅgudal, 5 செகுன்றாவி (v.t.) வண்டிச்சக்கரத்தில் கம்பியைப் பொருத்துதல் (செங்கை.);; to spoke in its axle point. [தடை + வாங்கு-]
தடைவிடை	தடைவிடை taḍaiviḍai, பெ. (n.) 1. மறுப்புரம் விடையும்; objection and reply. 2 உடன்பாடும் மாறுபாடும்; pros and cons. [தடை + விடை]
தண்	தண் taṇ, பெ. (n.) 1. குளிர்ச்சி (பிங்.);; coolness, coldness. 2. நீர்; water. 3. அருள்; grace; love. "தண்கலந்த சிந்தையோடு" (சேதுபு. சீதைகுண்ட 5); க. ம. தண்,
தண்கடல்	தண்கடல் taṇkaḍal, பெ. (n.) சிறுநீர் (சித். குழூஉ); urine. [தண் + கடல்]
தண்கடற்சேர்ப்பன்	தண்கடற்சேர்ப்பன் taṇkaḍaṟcērppaṉ, பெ. (n.) நெய்தல்நிலத் தலைமகன்; chief of the maritime tract. "முண்டக மலருந் தண்கடற் சேர்ப்பன்" (ஜங்குறு. 108); [தண்கடல் + சேர்ப்பன்]
தண்கதிர்	தண்கதிர் daṇkadir, பெ. (n.) தண்சுடர்க் கலையோன் பார்க்க;see tan-sundar-k-kalaiyon. 'தன்னிழலோ ரெல்லார்க் குந்தண் கதிராம்" (பு.வெ.9:34);. மறுவ, குளிர்கதிர், தண்சுடர் [தண் + கதிர்]
தண்கயம்	தண்கயம் taṇkayam, பெ. (n.) குளிர்ந்த குளம்; cool pond. "நறுவீயைம்பான் மகளிராடும் தைஇத் தண்கயம் போல" (ஜங்குறு 84); [தண்+கயம். கயம்=குளம்]

தண்கான்	தண்கான் taṇkāṉ, பெ. (n.) இழிந்தகாடு; thinning forest. "வெஞ்சுடர் அன்னானை யான் கண்டேன்" (கலித்.); [தண்+கான்.]
தண்சுடர்	தண்சுடர் taṇcuḍar, பெ. (n.) தண்சுடர்க் கலையோன் பார்க்க: see tan-Šudar-k-kalai-yōn. "தண்சுடர் அன்னாளைத் தான் கண்டாளாம்" (கலித்.); [தண்+சுடர்]
தண்சுடர்க்கலை யோன்	தண்சுடர்க்கலையோன் taṇcuḍarkkalaiyōṉ, பெ. (n.) நிலவு (திவா.);; moon. மறுவ, குளிர்மதியன், தண்ணிலவன், அம்புலி [தண்சடர் + கலைமோன். குளிரும் ஒளியுஞ் சான்ற கதிர்களையுடையவன்.]
தண் சொரிவு	தண் சொரிவு taṇcorivu, பெ. (n.) 1. குளிர்ச்சியான தண்ணீர்ப்பீச்சல்; cold douche. 2. சில்லெனக் குழாய்த்தண்ணீர்ச் சொரிவு; cold shower bath (சா.அக);. [தண் = குளிர்மைத் தன்மை, தண் + சொரிவு]
தண்டக்கட்டு	தண்டக்கட்டு taṇṭakkaṭṭu, பெ. (n.) களத்திற் பொலிவீசுஞ் சமையத்துக் காற்று அடித்துக் கொண்டுபோன நெல்லைத் தூற்றுவோர் அடைதற்குரிய உரிமை (G. Sm, D. 1, ii, 49);; ryot's perquisite of the grains carried away by wind while winnowing. [தண்டம்+கட்டு]
தண்டக்காரன்	தண்டக்காரன் taṇṭakkāraṉ, பெ.(n.) வேலைக்காரன் (மீனவ.);; Servant. தண்டம்+காரன். 'காரன்' – உடைமைப் பெயரீறு. ஒ.நோ. வேலைக்காரன், மாட்டுக்காரன், வீட்திக்காரன்]
தண்டக்காரி	தண்டக்காரி1 taṇṭakkāri, பெ. (n.) வேலைக்காரி; maid servant. [தண்டக்காரன் (ஆ.பா.); – தண்டக்காரி (பெ.பா.); தண்டக்காரி2 taṇṭakkāri, பெ. (n.) தொட்டால் வாடி; prickly sensitive plant (சா.அக);. [தண்டம்+காரி]

தண்டக்குற்றம்	தண்டக்குற்றம் taṇṭakkuṟṟam, பெ. (n.) தண்டனைக்குரிய குற்றம்; punishable Offence. "குற்றம் செய்தாரைக் கொள்ளும் தண்டமும்" (S.I.I. 8, 469);, [தண்டம் + குற்றம்]
தண்டகநாடு	தண்டகநாடு taṇṭaganāṭu, பெ. (n.) தொண்டைமண்டலம்; an ancient tax. [தண்டம் + சுற்றம்]
தண்டக நாடு	தண்டக நாடு taṇṭaganāṭu, பெ. (n.) தொண்டைமண்டலம் பார்க்க: See tondai mandalam. "வார்புனற் றெண் டிரைத் தண்டகநாடு" (கம்பரா ஆறுசெல் 38); [தொண்டைநாடு → தொண்டநாடு → தண்டதாடு → தண்டகநாடு]
தண்டகபுரம்	தண்டகபுரம் taṇṭagaburam, பெ. (n.) காஞ்சி நகருக்குள்ள பதின்மூன்று பெயர்களுள் ஒன்று; one of the thirteen names of Kāĭjipuram.
தண்டகம்	தண்டகம்1 taṇṭagam, பெ. (n.) 1. தொண்டை நாடு; tondai-mandalam. 2. தண்டகாரணியம் பார்க்க;see tanda-karaniyam. "தண்டகமா மடவியாகி;(உத்தரரா. சம்புவன்வ 65);. 3. தண்டனை; punishment. "எம்பிரான் றண்டகஞ் செய் தலையளி யாகுமால்" (கந்தபு. ததீசியு.196); 4. ஒரு வகை வடமொழிச் செய்யுள் (வீரசோ. யாப்.34. உரை);; a kind of Sanskrit verse. 5. முதுகெலும்பு; spinal cord, as the seat of a mystic centre. "தண்டகத் துள்ளவை" (திருமந்.1385); தண்டகம்2 taṇṭagam, பெ. (n.) 1. கரிக்குருவி; black sparrow. 2.நுரை; foam. 3. அகத்தியர், இராமதேவர் முதலானோர் செய்த தமிழ் மருத்துவநூல்; the name of a treatise on medicine written by Agattiyar and Ramadevar. 4. இசிவுநோய் வகையுளொன்று; a kind of spasm. 5. உடல்விறைப்பு; stiffness of the whole body (சா.அக.);
தண்டகமாலை	தண்டகமாலை taṇṭagamālai, பெ. (n.) தொண்ணூற்றாறுவகைச் சிற்றிலக்கியங்களுள் முந்நூறு வெண்பாக்களாலியன்ற சிற்றிலக்கிய வகை (தொன். வி 283, உரை);; poem of 300 stanzas in venpa metre, one of 96 pirabandam. [தண்டகம் + ஊதை]

தண்டகவூதை	தண்டகவூதை taṇṭagavūtai, பெ. (n.) முடக்குநோய் வகை (சீவரப்);; a kind of paralysis. [தண்டகம் + ஊதை]
தண்டகன்	தண்டகன்1 taṇṭagaṉ, பெ. (n.) 1. தண்ட காரணியம், தண்டகநாடு இவற்றின் பெயருக்குக் காரணமான அரசன் (கந்தபு, திருநகர, 374);; a king, after whom Tandagaraniyam and Tandaganadu took their names. 2. கூற்றுவன்; Yaman, 'தண்டகன் வெருட்சி யெய்தினான்" (கந்தபு.மார்க்.215); [தண்டகம் → தண்டகன்]
தண்டகாகம்	தண்டகாகம் taṇṭakākam, பெ. (n.) செம்போத்து (சங் அக.); crow pheasant.
தண்டகாரணியம்	தண்டகாரணியம் taṇṭakāraṇiyam, பெ. (n.) தென்தேயத்தில், துறவிகள் மிக்கு வதிந்த காடு; the forest of Dandagam in Deccan, a famous resort of ascetics. "தண்டகாரணியம் புகுந்து" (திவ். பெரியதி II. 2:3); [தண்டகம் + ஆரணியம்] Skt. aranya → த.ஆரணியம்
தண்டகிவைப்புநஞ்சு	தண்டகிவைப்புநஞ்சு taṇṭagivaippunañju, பெ. (n.) தீமுருகல் நஞ்சு: phosphorus (செஅக.); [தண்டகி + வைப்புநஞ்சு]
தண்டகை	தண்டகை taṇṭagai, பெ. (n.) தண்டகாரணியம் (சங்அக); பார்க்க;see tandagaraniyam.
தண்டங்கீரை	தண்டங்கீரை taṇṭaṅārai, பெ. (n.) தண்டுக் கீரை, common spinach. [தண்டு + கீரை]

தண்டங்கொடு	தண்டங்கொடு1 taṇḍaṅgoḍuttal, 4 செகுன்றாவி (v.t) 1. ஒறுப்புக் கட்டணம் செலுத்துதல்; to pay a fine, suffer a penalty. 2. இழத்தல் (இ.வ.);; to suffer loss. [தண்டம் + கொடு-] தண்டங்கொடு2 taṇḍaṅgoḍuttal, 4 செகுவி (v.i.) இழப்புக்கு ஈடு கொடுத்தல் (உ வ); ; to make good a loss. [தண்டகம் + கொடு-]
தண்டச்சோறு	தண்டச்சோறு taṇṭaccōṟu, பெ. (n.) 1. பயனற்றவனுக்கு இடும் உணவு food offered to useless persons under compulsion. 2. இலவயமாகக் கொடுக்குஞ் சோறு (இ.வ.); food given gratis. 3. புல்லுருவி;see pulluruvi. மறுவ, வீண்சோறு, வெட்டிச்சோறு [தண்டம்+சோறு]
தண்டசக்கரம்	தண்டசக்கரம் taṇṭasakkaram, பெ (n.) குயவனது திருகையும் கோலும் (நன், 297,உரை.);; potter's stick and wheel (செ.அக,); [தண்டம்+சக்கரம்]
தண்டசம்	தண்டசம் taṇṭasam, பெ (n.) கொல்லுலை; blacksmith's forge.
தண்டஞ்செய்-தல்	தண்டஞ்செய்-தல் taṇṭañjeytal, 1 செகுன்றாவி (v.t.) 1.தண்டித்தல் to punish. 2. கோலால் அளத்தல்; to measure with a rod. "கணக்கருடன் கூடி தண்டஞ்செய்து" (திருவாலவா. 32 72); 3. நிலத்தில் வீழ்ந்து வணங்குதல்; to make obeisance by prostration. [தண்டம்+செய்-.]
தண்டட்டி	தண்டட்டி taṇṭaṭṭi, பெ. (n.) தண்டொட்டி (நெல்லை);; a Woman's ear ornament. (தண்டொட்டி → தண்டட்டி, காதுத் தண்டினையொட்டி மாதர் அணியுங் காதணி, இன்றும் தென்பாண்டிப் பகுதியில் மக்கன் வழக்கத்திலுள்ளது]
தண்டடி-த்தல்	தண்டடி-த்தல் taṇḍaḍittal, 4 செ.குவி (v.i.) படை, படைவீட்டில் தங்குதல்; to encamp, as an invading army. [தண்டு + அடி-]

தண்டத்தலைவன்	தண்டத்தலைவன் taṇṭattalaivaṉ, பெ. (n.) படைத்தலைவன்; commander of an army. "தண்டத்தலைவருந் தலைத்தார்ச் சேனையும்" (சிலப்.26,80);. [தண்டு → தண்டம் + தலைவன்]
தண்டத்தான்	தண்டத்தான் taṇṭattāṉ, பெ. (n.) கூற்றுவன்; yaman. "அவண்ணந் தண்டத்தான் கூற' (பிரமோத்.3:23); மறுவ.காலன்;கூற்றுவன் [தண்டு → தண்டம் + அத்து + ஆன். படைக்கலனுடைய எமன்.]
தண்டத்தீர்வை	தண்டத்தீர்வை taṇṭattīrvai, பெ. (n.) தண்டனையாகச் செலுத்தும் வரி; penal assessment. [தண்டம் + தீர்வை]
தண்டத்துக்கழு-தல்	தண்டத்துக்கழு-தல் daṇṭaddukkaḻudal, 4 செகுன்றாவி. (v.t) 1. பொருள் முதலியன வற்றைப் பயனின்றிக் கொடுத்தல்; to give money etc., uselessly and under compulsion. 2. இழப்பாக இறுத்தல்; to Suffer penalty. [தண்டத்துக்கு + அழு-]
தண்டதரன்	தண்டதரன் daṇṭadaraṉ, பெ. (n.) 1. கூற்றுவன் (தண்டிப்பவன்); (பிங்.);; yaman, as one who punishes. "தண்டதரன்செல் கரும்பகடு" (குமர. பிர மீனாட் பிள் 38);, 2. வீமன் (வின்.); (கதாயுதத்தையுடையவன்);; Bhiman, as club - bcarcr. 3. அரசன் (யாழ் அக);; king. 4. குயவன் (யாழ்அக);; potter. [தண்டம் + தரன்]
தண்டதாசன்	தண்டதாசன் taṇṭatācaṉ, பெ. (n.) அடிமை (யாழ்அக.);; slave. [தண்டம் + தாசன்] தண்டதாசன் taṇṭatācaṉ, பெ. (n.) அடிமை (யாழ்.அக.);; slave. [Skt. {} → த. தண்டதாசன்.]
தண்டதாமிரி	தண்டதாமிரி taṇṭatāmiri, பெ. (n.) காலம் காட்டும் கருவியாகிய கன்னல் வட்டில் (யாழ்அக);; hour-glass. [தண்டம் + தாமிரி தண்டம் - துணை தாமிரி – தாமிரம்]

தண்டதாரணம்	தண்டதாரணம் taṇṭatāraṇam, பெ. (n.) ஆணை: order. [தண்டம்+தாரணம்]
தண்டந்தீர்வை	தண்டந்தீர்வை taṇṭandīrvai, பெ. (n.) தண்டத்தீர்வை பார்க்க;see tanda-t-tirvai (செஅக);. [தண்டம்+தீர்வை]
தண்டநாயகம்	தண்டநாயகம் taṇṭanāyagam, பெ. (n.) 1. படைத் தலைமைப் பணி; commandership of an army. "தண்ட நாயகம் பரகேசரி பல்லவவரையற்கு" (S.I.I.ii 306); 2. அரசன்; king, as the lord who punishes. [தண்டு → தண்டம் + நாயகம்]
தண்டநாயகன்	தண்டநாயகன் taṇṭanāyagaṉ, பெ. (n.) 1. தண்ட நாயகம் பார்க்க;see tanda-nayagam. 2. நந்தி: Nandhi, as the chief of Sivan's host. [தண்டு - தண்டம் +நாயகன்]
தண்டநீதி	தண்டநீதி taṇṭanīti, பெ. (n.) அரசியல் கூறும் நூல்; Science of polity. தண்ட நீதியா மனுநீதி" (பிரபோத 13,13); [தண்டு + நீதி]
தண்டப்படு-தல்	தண்டப்படு-தல் daṇḍappaḍudal, 20 செகுவி (v.i.) ஒறுப்புக்கட்டணம் வரையறை செய்தல்; to be fined, punished. "சட்டரைப் பிழைக்கப் பேசுவார் ஒருகாசு தண்டப் படுவது" (TA.S.I.9); [தண்டம்+படு-.]
தண்டப்பாசிகன்	தண்டப்பாசிகன் taṇṭappācigaṉ, பெ. (n.) கொலைகாரன் (யாழ்.அக);: murderer. [தண்டம்+பாசிகன்][]
தண்டப் பேர்	தண்டப் பேர் taṇṭappēr, பெ. (n.) குடிகளிடமிருந்து வாங்கும் வரியின் பட்டிகை (நாஞ்);; rent-roll, showing the tax due from the ryots. [தண்டம்+பேர்]

தண்டப்பொருள்	தண்டப்பொருள் taṇṭapporuḷ, பெ. (n.) ஒறுப்புக்கட்டணமாக வாங்கும் பொருள் (பிங்.);; money collected as fines. [தன் → தண்டு → தண்டம் + பொருள்]
தண்டபாணி	தண்டபாணி taṇṭapāṇi, பெ. (n.) 1. முருகக் கடவுள்; Lord Murugan. 2. திருமால்(வின்);; Thirumal. 3. கூற்றுவன்(வின்);; Yaman. [தண்டம் + பாணி;தண்டத்தைக் கைவில் கொண்டவன்]
தண்டபாலகம்	தண்டபாலகம் taṇṭapālagam, பெ. (n.) வாயிற் காவல்; gate-keeping.
தண்டபாலன்	தண்டபாலன் taṇṭapālaṉ, பெ.(n.) வாயிற் காப்போர் (யாழ்அக);; gate-keeper. தண்டபாலன் taṇṭapālaṉ, பெ. (n.) வாயிற் காப்போன்; gate-keeper.
தண்டபிண்டம்	தண்டபிண்டம் taṇṭabiṇṭam, பெ. (n.) பயனற்றவர்க்கு இடும் வீண்சோறு (இவ); food wasted on useless persons. [தண்டம் + பிண்டம்.]
தண்டபுத்தி	தண்டபுத்தி taṇṭabutti, பெ. (n.) பீகார் மாநில ஒட்டரப்பகுதிக்கும், வங்கத்திற்கும் நடுவில் உள்ள பகுதி; a place in between northern Bihar andBchgal. தன்ம பாலனை வெம்முனையழிக்க வண்டுறை சோலை தண்ட புத்தியும்" (முதல் இராசேந்திரன் மெய்கீர்த்தி(கல்வெஅக);

தண்டம்	தண்டம்1 taṇṭam, பெ. (n.) செங்கோல் (சுக்கிர நீதி,22);; sceptre. [தண்டு → தண்டம்] தண்டம்2 taṇṭam, பெ. (n.) ஒறுப்புக்கட்டணம் (இ.வ.);; fine. "திருக்கைக் காறை பொன்னின் பட்டை மேற்குண்டங் கெவணமும் வைத்து விளக்கிற்று ஒன்றில் தண்டம் இரண்டில்" (S.I.I. ii, 51);. தண்டம்3 taṇṭam, பெ. (n.) 1. Gastoi); cane, staff, rod, Walking-stick. "தண்டங் கமண்டலங் கொண்டு" (பழமம); 2. தண்டாய்தம் (சூடா);; club, bludgeon, a weapon. "5Gist l-cup gol-g தருமன்" (தேவர); 3. குடைக்காம்பு (gLt.);; handle of an umbrella or parasol. 4. உலக்கை; pestle. "தண்ட மிடித்த பராகம்" (தைவை தைல 56); 5.படகுத்துடுப்பு (இவ);; Oar
தண்டம்செய்-தல்	தண்டம்செய்-தல் taṇṭamceytal, 1 செகுன்றாவி (v.t.) பகைவரை அழித்தல்; to destroy encmy. [தள் → தண்டி → தண்டம்+செய்-.]
தண்டம் பண்ணு-தல்	தண்டம் பண்ணு-தல் daṇṭambaṇṇudal, 5 செகுன்றாவி (v.t) அடிவீழ்ந்து வணங்குதல்; to worship by prostration. "மேனிபாதி செய்த வரைத் தண்டம்பண்ணி" (கொக்கோ. பாயி.4); [தண்டம் + பண்ணு-]
தண்டம்பிடி-த்தல்	தண்டம்பிடி-த்தல் taṇḍambiḍittal, 4 செகுன்றாவி (v.t.) தண்டம் வாங்குதல்; to collect fine. [தண்டம்+பிடி-.]
தண்டம் போடு-தல்	தண்டம் போடு-தல்1 daṇṭambōṭudal, 19 செகுன்றாவி (v.t) ஒறுப்புக்கட்டணமிடுதல்; to impose fine. [தண்டம்+போடு-.]
தண்டம்போடு	தண்டம்போடு2 daṇṭambōṭudal, 19 செகுவி & செகுன்றாவி (Vi. & V.t.) வணங்குதல்; to prostratic in worship, as a devotee. [தண்டம் + போடு-]
தண்டமாதங்கம்	தண்டமாதங்கம் taṇṭamātaṅgam, பெ. (n.) நந்தியாவட்டம்; common wax flower. [தண்டு + மாதங்கம்]

தண்டமானங்கொட்டு-தல்	தண்டமானங்கொட்டு-தல் daṇṭamāṉaṅgoṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) செருக்கோடு முழங்குதல்; to bluster arrogantly. நீ தண்ட மானங் கொட்டினாலும், ஒருவரும் பயப்பட மாட்டார்கள் (நாஞ்); [தண்டமானம் + கொட்டு-]
தண்டமானம்	தண்டமானம் taṇṭamāṉam, பெ. (n.) தண்டை மானம் (யாழ் அக); பார்க்க;see tandai-manam. [தண்டுமானம் → தண்டுமானம்]
தண்டயக்குச்சி	தண்டயக்குச்சி taṇṭayakkucci, பெ.(n.) சுவரின் உச்சியில் கூரையின் அடிப்பாகத்தைத் தாங்கும் மரக்கட்டை; cross pole for the roof of a wall. [தண்டு - தண்டயம் + குச்சி]
தண்டயச்சில்லு	தண்டயச்சில்லு taṇṭayaccillu, பெ. (n.) சுவரின் மேற்பகுதியில் அழகுக்காகவும், காப்புக்காகவும் பொருத்தப்படும், 3/4 சதுர அடி அளவுள்ள, சிறுகல் வரிசை: 3/4 square feet bricks-row used on the upper-surface of a wall, for decoration and protection (முகவை);. [தண்டயம்+சில்லு]
தண்டயமரம்	தண்டயமரம் taṇṭayamaram, பெ. (n.) 1. கோக்காலி (நாஞ்); wall bracket. 2. மரக்கட்டை பாவிய பரண்; Wooden-loft. [தண்டயம்+மரம்]
தண்டயப்பூடு	தண்டயப்பூடு taṇṭayappūṭu, பெ. (n.) சுவரில் முளைக்குஞ் செடி; the plant growing on the wall. [தண்டயம் + பூடு]
தண்டயல்	தண்டயல் taṇṭayal, பெ. (n.) தோணிக்குச் சுக்கான் பிடிப்பவர்; helms-man of the boat. சூரக்கிளை வலை ஏலேலோ சுணக்கமென்ன தண்டயலே ஏலேலோ (நாட்டார் பாடல்); [தண்டயம் → தண்டயல்]
தண்டயாத்திரை	தண்டயாத்திரை taṇṭayāttirai, பெ. (n.) படையெடுத்துச் செல்லுகை; military expedition. "எழுந்தனன் றண்டயாத்திரை" (அருணாபு. பிரதத்த.7);. [தண்டம்+Skt. யாத்திரை]

தண்டயாமன்	தண்டயாமன் taṇṭayāmaṉ, பெ. (n.) அகத்தியன்; the great sage Agattiyan, the chief of Siddha school of thought (சா.அக.);
தண்டயோகம்	தண்டயோகம் taṇṭayōkam, பெ. (n.) ஒக வகை (சாதகசிந்.1975);: an auspicious ôgam.
தண்டர்	தண்டர் taṇṭar, பெ. (n.) தண்டனை செய்வோர்; those who impose punishment. 'தண்டருங் கானத் தந்தாண்டருள்" மருதூரந்.38). [தண்ம் → தண்டர்.]
தண்டல்	தண்டல்1 taṇṭal, பெ. (n.) 1. தண்டுகை; Collecting, as tx. 2. தண்டும் பொருள்; collection, amount collected. 3. வரியைத் தண்டுபவன்; tx-collector. 4. வட்டியைப் பிடித்துக் கொண்டு, தரும் கடன், loan from which the interest is deducted in advance. 5. தவறுகை (பிங்.);; failure, omission. "தண்டலிறவஞ் செய்வோர்" (கம்பரா.மாரீசன் 12.); 6. தடை; obstruction, hindra ncc. "தண்டவில்லா துடன் கூட்டல்" (கூர்மபு. சூதகா. 33); 7. எதிர்க்கை; resisting, opposing. "தண்டலை நாகந்தவிர்" மருதூரந்.60) [தண்டு - → தண்டல்] தண்டல்2 taṇṭal, பெ. (n.) ஒறுப்பு தண்டனை); punishment. "யான்செய் தண்டலே தகவிலாமை" (திருவாத.டி.மண்கமந்த 13.);
தண்டல்கழனி	தண்டல்கழனி taṇṭalkaḻṉi, பெ. (n.) செங்கை மாவட்டத்திலுள்ள சைதாப்பேட்டை வட்டத்து ஒரூர்; a place in Chengalpalu district at Saida pet taluk. [தண்டல் + கழனி= வரிதண்டும், தண்டல் நாயகத்திற்கு வழங்கிய கழனி தண்டல்கழனி எனப்பட்டது.]
தண்டல்நாயகம்	தண்டல்நாயகம் taṇṭalnāyagam, பெ. (n.) அரசர்க்குரிய இறை, வருவாய், தண்டும் தலைமையதிகாரி. the chief tax-collector. "இலைப்புனைப்பட்ட கரைப்படையிலார் கட்டு தண்டல்நாயகம்" முதற்குலோத்துங்கன் கிபி 1079 (S./../. L.v 990); [தண்டல்+நாயகம்]

தண்டல்பக்கம்	தண்டல்பக்கம் taṇṭalpakkam, பெ. (n.) தோணியில் தண்டலிருக்குமிடம்; paddle - pointed place for punting a boat. [தண்டல் + பக்கம்]
தண்டல்மேனி	தண்டல்மேனி taṇṭalmēṉi, பெ. (n.) வரிவகை; a ta x (செ.அக);
தண்டலம்	தண்டலம்1 taṇṭalam, பெ. (n.) உடலுக்கு நலம் நல்கும், குளிர்மை நிறைந்த இடம்; a cool and healthy place (சா.அக); . மறுவ, பூந்தோட்டம் [தண்டல் + அம் = உடலுக்கு வளமும் நலமும் ஊட்டும், மலர்கள் செறிந்த தண்ணறுங்கா சூழ்ந்தவிடம். 'அம்' சாரியை] தண்டலம்2 taṇṭalam, பெ.(n.) காஞ்சிபுரம் மாவட்டத்திலுள்ள ஒரூர் Village in Kanjipuram dt. [தண்டனை → தண்டலம்.அம் சாரியை] சோலையைக் குறிக்கும் மற்றொரு தமிழ்ச் சொல் அது தண்டலை எனவும், தண்டலம் எனவும் வழங்கும்.
தண்டலர்	தண்டலர் taṇṭalar, பெ.(n.) பகைவர்; enemics. "தாணிழ னீங்கிய தண்டல ரானோர்" (சேதுபு. மங்கதீர்ச் 8); [தண்டு → தண்டல் + அர். தண்டு = படைக்கலம் தண்டலர்=படைக்கலத்தை உடையவர். குளிர்மை தவிர்ந்த குணத்தவரே பகைவர் எஞ்ஞான்றும் வெஞ்சினத்திலாழ்ந்து, அருளற்ற பண்பிலராய்த் திகழ்வர் ஒருகா தண்டு + அல் → அர் - தண்டவர். 'அல்' எதிர்மறை நிலையில் - ஈங்கு சொற்சாரியையாக வருவது கண்டுகொள்க.]
தண்டலாளன்	தண்டலாளன் taṇṭalāḷaṉ, பெ. (n.) வரி தண்டுவோன்; tax-collector. "தனத்தை யெல்லாம் வாங்குமின் றண்டலாளர்" (திருவாத பு. திருப் பெருந்.116); [தண்டல் + ஆளன்]
தண்டலிலக்கை	தண்டலிலக்கை taṇṭalilakkai, பெ. (n.) பழைய வரிவகை; an ancient tax.
தண்டலிற்கடமை	தண்டலிற்கடமை taṇḍaliṟkaḍamai, பெ. (n.) மக்கள் தாமே செலுத்தும் வரி; a kind of tax. மறுவ, அந்தராயம் [தண்டு → தண்டல் + இல் + கடமை. தண்டல் = வரி செலுத்துதல்]

தண்டலை	தண்டலை taṇṭalai, பெ. (n.) 1. சோலை; grove. "சிறுகுடித் தண்டலை கமழுங் கூந்தல்" (அகநா.201); 2. பூந்தோட்டம்; flower garden. "பல்வேறு பூத்திரட் டண்டலை சுற்றி" (மதுரைக் 341);. 3. சிவன்கோயில் உள்ள இடம்; an ancient Siva shrine. மறுவ. தண்டரை தண்டலம் [தண்டல் → தண்டவை]
தண்டலைக்கொட்டி	தண்டலைக்கொட்டி taṇṭalaikkoṭṭi, பெ. (n.) தந்தலைக்கொட்டி வட்டக் கிலுகிலுப்பை) rattle nail dye (சா.அக);, [தண்டலை + கொட்டி]
தண்டலைநாமத்தி	தண்டலைநாமத்தி taṇṭalaināmatti, பெ. (n.) தண்டிலைநாமத்தி பார்க்க: See tandilai-namatti.
தண்டலையார் சதகம்	தண்டலையார் சதகம் daṇṭalaiyārcadagam, பெ. (n.) சாந்தலிங்கக் கவிராயர் இயற்றிய நூறு பாக்களால் ஆகிய ஒரு நூல்: Poem of 100 stanzas by Sandaliiga-k-kaviriyar. [தண்டலையார் + சதகம்]
தண்டவந்தார்	தண்டவந்தார் taṇṭavandār, பெ. (n.) வரி தண்டுதற்கு வந்தவர்கள்; tax Collectors. "இந்நெல் தண்டவந்தார்க்கு மெய்கண்டு சோறிடுவதாகவும்" (S.I.I.iv. 867);
தண்டவாணி	தண்டவாணி1 taṇṭavāṇi, பெ. (n.) பொன் மாற்றறிய உதவும் ஆணி (S.I.I.ii.237);; golden needle for testing the standard of gold. தண்டவாணி2 taṇṭavāṇi, பெ. (n.) மாற்றுக் குறைந்த குற்ற வாணிகத்திற்குரிய பொன்; degrade and faultcd gold. "தண்டவாணிக்குக் கால்மாற்றுத் தண்ணிய பொன்" (S.I.I.iv.867);. [தண் → தண்ட+வணிதண் → தண்ணிய மாற்றுக் குறைந்த தரங்குன்றிய வாணி=வாணிகப்பொன்]
தண்டவாணிகம்	தண்டவாணிகம் taṇṭavāṇigam, பெ. (n.) தண்டம் பெறுவதற்கான, குற்றவணிகம்; punishable and faulted trade. [தண்டம்+வாணிகம்]

தண்டவால்	தண்டவால் taṇṭavāl, பெ. (n.) தண்டைமானம் (வின்); பார்க்க;see tandai-manam. [தண்டை + வால்]
தண்டவாலதி	தண்டவாலதி daṇṭavāladi, பெ. (n.) யானை; elephant. [தண்டை + வால் + அது + இ]
தண்டவாளச்செந்தூரம்	தண்டவாளச்செந்தூரம் taṇṭavāḷaccendūram, பெ. (n.) தண்டவாளத்தைத் துண்டுகளாக்கி, கொல்லனுலையில் ஊதி, அதனுடன் கந்தகம், வீரம் சேர்த்துப் புடமிட்ட செந்தூள்; the Cast iron is calcified into red oxide by the process contemplated in Siddha medicine and given for gunmam, ancmia, diarrhoea and loss of appetite (சா.அக.);. [தண்டவாளம் + செத்தூரம்]
தண்டற்கடமை	தண்டற்கடமை taṇḍaṟkaḍamai, பெ. (n.) வரி தண்டுவோர் மீதிட்ட பழைய வரிவகை (S.I.I. iii, 115);; tax on rent-farming.
தண்டற்காரன்	தண்டற்காரன்1 taṇṭaṟkāraṉ, பெ. (n.) 1. வரி முதலியன தண்டுவோன்; collector of Village revenue; one who collects amounts duc from creditors. 2. வரியீட்டல் செய்யும் சிற்றூர் பணியாளர்; a village servant under the headman of a village, employed in collecting revenue. தடியெடுத்தவனெல்லாம் தண்டற் காரனா? (பழ.); 3. கந்துவட்டிக் கடனை திரட்டுபவர்; oned who collects the repayments on loan. கடைக்குத் தண்டல்காரன் வந்தால் பணம் கொடுத்துவிடு (உவ.); தண்டற்காரன்2 taṇṭaṟkāraṉ, பெ. (n.) தண்டல்1 (இ.வ); பார்க்க;see tandal1. [தண்டல் + காரன்] தண்டற்காரன்2 taṇṭaṟkāraṉ, பெ. (n.) சலவைத் தொழிலாளர்களின் தலைவன்; chief of a washermen's group. [தண்டல் + காரன்]
தண்டற்குறிப்பு	தண்டற்குறிப்பு taṇṭaṟkuṟippu, பெ. (n.) வரிப்பதிவுப் பதிவேடு; account of rents, tribute or other ducs. [தண்டல்+ குறிப்பு]

தண்டற்கொட்டி	தண்டற்கொட்டி taṇṭaṟkoṭṭi, பெ. (n.) நீர்ப்பூடுவகை; aquatic plant of the species aponogeton. மறுவ, கொட்டிக்கிழங்கு [தண்டல்+கொட்டி]
தண்டன்	தண்டன் taṇṭaṉ, பெ.(n.) 1. கோல்; staff. 2. வணக்கம் (பிங்.);; salutation, prostration by Way of Worship. [தண்டம் → தண்டன்]
தண்டன்சமர்ப்பி-த்தல்	தண்டன்சமர்ப்பி-த்தல் taṇṭaṉcamarppittal, 4 செகுன்றாவி (v.t) தண்டனிடு-தல் பார்க்க; See tandan-idu. "மன்னனார் முன்புசென்று தண்டன் சமர்ப்பித்து குருபரம். 168.) [தண்டன்+சமர்ப்பி-.]
தண்டனம்	தண்டனம் taṇṭaṉam, பெ. (n.) ஒறுப்பு (தண்டனை);; punishment. "பாவர் தண்டனஞ் செய்வான்" (குற்றா. தல: கவுற்சன.95); [தண்டி → தண்டனம் (வ. வ.171);
தண்டனிடு-தல்	தண்டனிடு-தல் daṇḍaṉiḍudal, 18 செ.குன்றாவி (v.t.) நெடுஞ்சாண் கடையாக விழுந்து வணங்குதல், மார்பு நிலத்துற விழுந்து வணங்குதல் (சிலப். 23 122: அரும்);; to make obcisance by prostration. [தண்டம் → தண்டன் +இடு- தடிபோற் கிழே விழுத்து வணங்குதல் (வ.வ.172);]
தண்டனை	தண்டனை taṇṭaṉai, பெ. (n.) ஒறுப்பு: punishment, penalty. "முறைமையிற் றண்டனை புரிவேன்" (சிவரசு தேவர்முறை 5); [தண்டம் → தண்டன் → தண்டனம் → தண்டனை (வ.வ.171); ஒருகா. தண்டு + அன் + ஐ தண்டுகொண்டு தண்டிக்கை இத்தன்மைத்து]

தண்டா	தண்டா1 taṇṭā, பெ. (n.) 1. நச்சரவு (இ.வ.);; difficulty, mischief, Vexation. --Prougir gjitulli தண்டாவிலெல்லாம் மாட்டிக் கொள்ளாதவன் 2. சண்டை (இவ);; dispute, Squable. 3. சிக்கல் (இ.வ);, puzzle, intricacy, trammel. 4. கதவை யடைத்து இடும் இருப்புத்தடி நெல்லை; iron bar used in bolting a door. [தண்டு → தண்டாம் → தண்டா (வ.வ 171.] தண்டா எனுஞ்சொல் உருதுமொழியிலிருந்து வந்ததாகச் சென்னை அகரமுதலியிற் குறிக்கப் பட்டுள்ளது. தண்டம் என்ற நேர் பொருளிலேயே தமிழில் வழங்குகிறது. தண்டம் என்பதன் மரூஉ எனக் கொள்வதே பொருந்தும் அஃதே போன்று தண்டு → தண்டை தண்டம் → தடி எனும் பொருட் கூறுகள் தமிழ் சார்ந்தவையே தண்டா2 taṇṭā, பெ. (n.) தண்டால் இவ) பார்க்க;see tandal. தெ. தண்டமு [தண்டி → தண்டா.]
தண்டாக்காரன்	தண்டாக்காரன் taṇṭākkāraṉ, பெ. (n.) தொந்தரை செய்தவன்; troublesome person, quarrelsome. [தடி → தண்டு → தண்டா + காரன். தடி போன்றவற்றால் அடித்துத் தொல்லை கொடுப்பவன்]
தண்டாக் கோர்	தண்டாக் கோர் taṇṭākār, பெ. (n.) தண்டாக்காரன் பார்க்க;see tanda-k-kor. [தண்டா+கோர்.]
தண்டாகதம்	தண்டாகதம் daṇṭākadam, பெ. (n.) மோர்; butter-milk (சா.அக.);
தண்டாகாரம்	தண்டாகாரம் taṇṭākāram, பெ. (n.) 1. உடம்பு வளைவின்றி நேராயிருக்கும் நிலை; Straight and stiff pose of the body, as rod-like. 2. விட்டிசையின்மை; continuous, unbroken flow of words. "தண்டாகாரமாய்ச் சொன்னான்" 3. முறைப்படி நேராகச் சோழி வைத்துக் கணிக்கும் முறை; arrangement of cowries in a Straight-line, representing numbers in calculation, opp to šarpplāgāram (செஅக);, [தண்டம்+அகம்+ஆர்+அம்-தண்டாகாரம். 'ஆர்' நிறைவு குறித்த சொற்பேறு. 'அம்' சொல்லாக்க விகுதி.]

தண்டாங்கட்டைப் புல்	தண்டாங்கட்டைப்புல் taṇṭāṅgaṭṭaippul, பெ. (n.) இஞ்சிவேர்ப் புல்வகை; ginger-grass, Panicum repens. [தண்டு + ஆம் + கட்டை + புல்.]
தண்டாங்கீரை	தண்டாங்கீரை taṇṭāṅārai, பெ. (n.) தண்டுக் கீரை (இ.வ.); பார்க்க: see tandu-k-kirai. [தண்டு → தண்டம் + கீரை → தண்டங் கீரை → தண்டாங்கீரை]
தண்டாங்கோரை	தண்டாங்கோரை taṇṭāṅārai, பெ. (n.) ஒரு வகை கோரைப்புல்; a kind of Scdge grass. (சாஅக.); [தண்டு + ஆம் + கோரை - தண்டாங் கோரை]
தண்டாதனம்	தண்டாதனம் taṇṭātaṉam, பெ. (n.) இருக்கை ஆசனம்); (தத்துவப் 107, உரை);; a yogic posture [தண்டு +ஆசனம் → ஆதனம் - ச → த திரிபு தண்டாதனம் தண்டு நிலத்திற் கிடத்தல் போலிருக்கும் ஒக, நிலை]
தண்டாது	தண்டாது taṇṭātu, பெ.(n.) படாதபடி; without touching (சா.அக);, [தண்டி → தண்டாது] தண்டாது: பட்டும்படாதும், தொட்டுந் தொடாதிருத்தல் போல், செயற்படுதல்,
தண்டாபதானகம்	தண்டாபதானகம் taṇṭāpatāṉagam, பெ. (n.) காக்கைவலிப்பு நோயினால், உடம்பை மடக்கும் ஆற்றலற்று, அசைவற்றிருக்கும் விறைத்த நிலைமை; a condition in which the attack of epilepsy with convalsion deprives the body of its power of movement and flexibility making it stiff and rigid like rod (சா.அக.);. [தடி → தண்டி → தண்டு +ஆபதாளகம்]
தண்டாமரை	தண்டாமரை taṇṭāmarai, பெ. (n.) 1. குளிர்ச்சியான தாமரை; lotus of a cooling nature. 2. ஒரு வகைக் கோரை; a kind of sedge grass (சா.அக.);. [தண்+தாமரை]
தண்டாமரைக்கோரை	தண்டாமரைக்கோரை taṇṭāmaraikārai, பெ. (n.) கோரை வகை (யாழ் அக;); a kind of Sedge, cyprus. [தண் + தாமரை + கோரை]

தண்டாமற் சாப்பிடல்	தண்டாமற் சாப்பிடல் taṇḍāmaṟcāppiḍal, பெ. (n.) பல்லிற் படாதபடி விழுங்குதல்; to swallow without touching the teeth (சா.அக); [தண்டாமல்+சாப்பிடல்]
தண்டாமுண்டா	தண்டாமுண்டா taṇṭāmuṇṭā, பெ. (n.) தண்டுமிண்டு பார்க்க;see tandu-mindu. தண்டா முண்டாப் பேர்வழி (இவ); [தண்டுமிண்டு - தண்டாமுண்டா. முரட்டுக்குணமுண்ண, அடிதடிப் பேர்வழி]
தண்டாமை	தண்டாமை taṇṭāmai, பெ. (n.) 1. நீங்காமை (சூடா);; in separableness, unbroken contact, as with object, place or work. 2. படாமை; not touching. [தண்டு → தண்டாமை]
தண்டாய்தபாணி	தண்டாய்தபாணி taṇṭāytapāṇi, பெ.(n.) முருகக்கடவுள் தண்டத்தைக் கையிலுடையவர்);; Murugan, as holding a club (செ.அக);, [தண்டம்+ஆயுதம்+பாணி] முருகனின் பிள்ளைவிளையாட்டில், தண்டம் ஊன்றுகோலாகவே பயன்பட்டது. அது சண்டைக்கருவியாகப் பயன்படாதபோதும் பொதுவழக்காக, தண்டாய்தபாணி என வழங்கப்படுகிறது. பாணி - கையில் கொண்டவன் (வ.வ.);
தண்டாய்தம்	தண்டாய்தம் taṇṭāytam, பெ (n.) 1. கதைப் படை; club, as a Weapon. "தண்டாய்தமுந் திரிசூலமும் விழ" (கந்தாலங்.25); 2. தண்டாயம் (இ.வ); பார்க்க;see tandayam. [தண்டம் + ஆய்தம்]
தண்டாய்தன்	தண்டாய்தன் taṇṭāytaṉ, பெ. (n.) முருகக் கடவுள் தண்டத்தை உடையவன்: Lord Murugan. 2.வைரவக் கடவுள்; Lord Vairavar. 3. ஐயனார், Aiyanar. 4. வீமன்: Bhimant(செஅக); [தண்டு → தண்டம் + ஆய்தன்]

தண்டாயம்	தண்டாயம்1 taṇṭāyam, பெ.(n.) தவணைப்பகுதி (வின்.);: instalment. [தண்டு + ஆயம்] தண்டாயம்2 taṇṭāyam, பெ.(n.) கமைத் தாங்குந் தண்டு (இ.வ.);; pole for ca Trying a burden or vehicle, yoke. ம, தண்டாயம் [தண்டு+ஆயம்] தண்டாயம் taṇṭāyam, பெ. (n.) குறடுவகை; a kind ot pincers. "திருவிலர் நாவினை வாங்க வாங்கு தண்டாயத்தினால் வலித்து" (பெரயபு.சத்தி.4); [தண்டு + ஆயம்] தண்டாயம்4 taṇṭāyam, பெ. (n.) ஏம மணல்: sand mixed with gold-gold ore(சா.அக);.
தண்டார்	தண்டார் taṇṭār, பெ. (n.) தாமரை; lotus (சா.அக.); [தண்டு → தண்டார்]
தண்டார் மூப்பு	தண்டார் மூப்பு taṇṭārmūppu, பெ. (n.) கோலூன்றி நடக்கும் கிழப்பருவம்; Old-age, decrenitude. "தண்டார்மூப்பு வந்துன்னைத் தளரச் செய்து நில்லாமுன், உண்டேல் உண்டு மிக்கது உலகம் அறிய வைம்மினேய்" (கல்வெட்டு); [தண்டு + ஆர் + மூப்பு]
தண்டாரணியம்	தண்டாரணியம் taṇṭāraṇiyam, பெ. (n.) 1. தண்டகாரணியம் பார்க்க; See tanda-garaniyam. "தண்டாரணியத்துத் தாபதப் பள்ளி"(சீவக.337); [தண்டம்+ஆரணியம். தண்டு → தண்டம் Skt.aranya → த.ஆரணியம்]

தண்டாரம்	தண்டாரம் taṇṭāram, பெ. (n.) 1. குயவர் கழலாழி: potter's Wheel. 2. மதயானை, elephant in rut. 3. வில்; bow. 4. வண்டி; carriage. 5.தோணி: boat (செ.அக);, குயவர் சுழலாழி, கோல் கொண்டு சுற்றப்படுவதால், தண்டாம் எனப்பட்டது. கொங்குப்பகுதியில் திருவை கோலால் சுற்றப்படுவதில்லை. குயவனார் வனையும் போது அவர் மனைவி கைகளால் சுற்றுவார். [தண்டு → தண்டம்+ஆயம் → ஆரம் → தண்டாரம்]
தண்டால்	தண்டால் taṇṭāl, பெ. (n.) உடற்பயிற்சி வகை; a kind of excercisc in Indian gymnastics (செ.அக.); க. தண்டால் [தடி → தண்டி → தண்டால்]
தண்டாலசகநோய்	தண்டாலசகநோய் taṇṭālasaganōy, பெ. (n.) உடலைத் தண்டத்தைப்போல் நீட்டி, விரைவில் கொல்லும் ஒரு நோய்; a prostating disease bringing collapse and death (சா.அக);.
தண்டாலரத்தம் விழல்	தண்டாலரத்தம் விழல் taṇṭālarattamviḻl, பெ. (n.) ஆண்குறியின் வழியாக அரத்தம் கசிதல்; a v cincreal dis casc follow cd by discharge of blood, through the penis (சா.அக);. [தண்டால் + இல் + அரத்தம் + விழல்]
தண்டாலு	தண்டாலு taṇṭālu, பெ. (n.) யாமிகக் கிழங்கு தட்டையான திரண்ட தண்டுள்ள கிழங்கு; yan. [தண்டு → தண்டாலு]
தண்டாளர்முதல்	தண்டாளர்முதல் daṇṭāḷarmudal, பெ. (n.) பழைய வரி வகை; an ancient tax. [தண்டாளர் + முதல் தண்டுதல் - வரி செலுத்துதல், தண்டு + ஆளர் - வரி செலுத்துபவர்]

தண்டான்	தண்டான் taṇṭāṉ, பெ. (n.) 1. கோரை வகை; 1 specics of sedge, Cyperus rotundus - tuberosus. "தண்டானாகிய கோரையை" பெரும்பாண் 217 உரை) 2. புடலங்காய் வகை (சங் அக.);; a kind of Snake-gourd. [தன் → தண்டு → தண்டன் → தண்டான் தடித்த, தண்டுன்ன கீரைவகை, தண்டு போல் உருண்டு திரண்ட புடவை .]
தண்டான்கட்டைப் புல்	தண்டான்கட்டைப்புல் taṇṭāṉkaṭṭaippul, பெ. (n.) இஞ்சி வேர்ப்புல்; ginger grass (செ.அக);.
தண்டான்வேர்	தண்டான்வேர் taṇṭāṉvēr, பெ. (n.) மருந்து வேர்; herbal root (சா.அக);
தண்டி	தண்டி1 taṇṭi, பெ.(n.) தண்டற்காரன் (யாழ்ப்); collector of dues, tax-collcctor (செ.அக.);, [தண்டு → தண்டி] தண்டி2 taṇṭittal, 4 செகுன்றாவி (v.i) 1. ஒறுத்தல்; to chastise, scourge, punish. "நயனங்கள் மூன்றுடைய நாயகனே தண்டித்தால்" திருவாச.12:4); வெட்டுதல் (வின்);; to cut off, Sever, mutilate, hack. "தாறத் தண்டித்த தண்டி" (சிவாசு.பாயி 7); 3. கட்டளையிடுதல்; to order. direct. அவனை அவ்விதஞ் செய்யத் தண்டித்தேன் (இவ.); [தள் → தண் → தண்டு → தண்டம் → தண்டி-] தண்டி3 taṇṭittal, 4 செ.கு.வி (v.i.) வருந்தி முயலுதல்; to take pains, try hard. "இதிலே நன்றாய்த் தண்டிக்கிறான்" (யாழ்ப்); தண்டு தண்டி
தண்டிக்கா	தண்டிக்கா taṇṭikkā, பெ.(n.) தண்டுக்கோல் பார்க்க;see tandu-k-kol.
தண்டிக்கால்	தண்டிக்கால் taṇṭikkāl, பெ.(n.) தண்டுக்கோல் பார்க்க;see tandu-k-köl.

தண்டிகொள்(ளு)-தல்	தண்டிகொள்(ளு)-தல் daṇṭigoḷḷudal, குன்றாவி (v.t.) தண்டு-தல் பார்க்க: See taṇdu. நாலு வேலிக்கும் உள்பட்ட மனையால் மாதம் தொறும் இருநாழி அரிசி தண்டிக் கொள்ளக் கடவதாகவும் தண்டும் இடத்து இதுக்குத் தாழ்வு சொன்னாருண்டாகில் (S. I.I .iv 399/1986);. [தண்டு → தண்டி + கொள்-]
தண்டிகம்	தண்டிகம்1 taṇṭigam, பெ. (n.) மீன்வகை; a kind of fish (சா.அக.);. [தண்டு → தண்டிகம் - தட்டைமயான சதைப்பற்றுள்ள மீன்] தண்டிகம்2 taṇṭigam, பெ.(n.) 1. முத்துச்சரம்: Wreath of pearls.
தண்டிகை	தண்டிகை taṇṭigai, பெ.(n.) பல்லக்கு வகை: kind of palanquin. "பொற்றண்டிகை திரள்தாங்க (சூளா.கல்.23); க. தண்டிகெ [தண்டு → தண்டி → தண்டிகை]
தண்டிகைக்குச்சு	தண்டிகைக்குச்சு taṇṭigaigguccu, பெ. (n.) தாழ்வாரந் தாங்கி; staff bearer (செஅக.); [தண்டிகை + குச்சு]
தண்டிதரம்	தண்டிதரம் daṇṭidaram, பெ. (n.) ஆற்றல் (யாழ்ப்.); வல்லலை; worth, ability, capacity. [தண்டி1+தரம்]
தண்டிப்பன்னா	தண்டிப்பன்னா taṇṭippaṉṉā, பெ. (n.) பன்னா' வகைக்கடல் மீன் நெல்லை மீனவ): a kind of sea-fish.
தண்டிப்பு	தண்டிப்பு taṇṭippu, பெ. (n.) 1. தண்டனை; chastisement, punishment. 2. வெட்டுகை (யாழ்அக.);; cutting. [தண்டி2 → தண்டிப்பு]
தண்டியக்கட்டு	தண்டியக்கட்டு taṇṭiyakkaṭṭu, பெ. (n.) கல்லுக்குக் கல் நீட்டிக்கொண்டே வந்து அமைக்கும் கட்டுமானம்; a kind of Stone architecture. [தண்டியம்+கட்டு]

தண்டியக்கொம்பு	தண்டியக்கொம்பு taṇṭiyakkombu, பெ. (n.) 1. நடிக்கப் பழகுவோர் ஆதரவாகக் கொள்ளுங்கழி (யாழ்ப்);; staff to support beginners learning to dance. 2. கூரைதாங்குங் குறுந்தகட்டை (யாழ்ப்);; cross-polic for the roof of a housc. 3 மக்கள் நெருக்கியுட் புகாதபடி இடும் குறுக்குமரம் (யாழ்ப்);; Wooden cross-bar on props to prevent people from crowding upon a reserved place. 4. பல்லக்குக்கொம்பு (நாஞ்);; palanquin-poles. [தண்டியம்+கொம்பு]
தண்டியடிகனாயனார்	தண்டியடிகனாயனார் taṇḍiyaḍigaṉāyaṉār, பெ. (n.) அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களுள் ஒருவர்; Saiva saint one of 63. [தண்டி+அடிகள்+நாயனார்]
தண்டியபாலி	தண்டியபாலி taṇṭiyapāli, பெ. (n.) சிவப்புச் சதுரக்கள்ளி; a red variety of square spurge (சாஅக.);
தண்டியம்	தண்டியம் taṇṭiyam, பெ. (n.) . கச்சூர்க்கட்டை (C.G.);, under-prop of a bracket. 2. வாசற்படியின் மேற்கட்டை; lintel. 'வாசற் கடையில் தண்டியத்தைப் பற்றிக்கிடக்கிற" (திவி திருப்பா 123. வியா);. 3. புறக்கூரையைத் தாங்குங்கட்டை (இ.வ.); corbel. 4. தண்டியக்கொம்பு, (சிலப்.3 10. உரை.);; see tandiya-k-kombu, I. [தண்டு → தண்டியம்(வ.வ.171);]
தண்டியமரம்	தண்டியமரம் taṇṭiyamaram, பெ.(n.) தண்டய மரம்; wall bracket (செ.அக.); மறுவ.கோக்காலி [தண்டயமரம் → தண்டியமரம்]
தண்டியல்	தண்டியல் taṇṭiyal, பெ. (n.) 1. பெரிய வீடு (C.N.);; large house. 2. பல்லக்கு (இ.வ.);; palanquin. [தண்டியம் → தண்டியல்]
தண்டியலங்காரம்	தண்டியலங்காரம் taṇṭiyalaṅgāram, பெ. (n.) வடமொழியில் தண்டியாசிரியரால் இயற்றப் பெற்ற காவியாதரிசமென்னும் அணிநூலின் மொழி பெயர்ப்பாகிய தமிழ்நூல்; a tamil trealise on rhetoric being a translation of Dahdi's Kavyadarsam in Sanskrit (செ.அக.); [தண்டி+அலங்காரம்]

தண்டியிற்புண்	தண்டியிற்புண் taṇṭiyiṟpuṇ, பெ. (n.) ஆண் குறியில் வரும் புண்வகை; chancre (செஅக.);
தண்டிலம்	தண்டிலம் taṇṭilam, பெ. (n.) சிவபூசனை செய்ததற்காக அமைத்துக்கொண்ட இடம்; place designed for worshipping Sivan. [தண்டி → தண்டிலம்] தண்டிலம் taṇṭilam, பெ.(n.) 1. வேள்வி செய்வதற்குத் தெரிந்தெடுத்து(நியமித்து);க் கொண்ட இடம் (சீவக.2464,உரை);; place designed for the sacrificial fire. 2. சிவபூசைக்குத் தெரிந்தெடுத்து(நியமித்து);க்கொண்ட இடம்; place designed for worshipping Siva. "தண்டிலந்தனினும் பகர்தரு மிலிங்க மூர்த்தியினும் (காஞ்சிப்பு. சனற்கு.20);. [Skt. {} → த. தண்டிலம்]
தண்டிலைநாமத்தி	தண்டிலைநாமத்தி taṇṭilaināmatti, பெ. (n.) கண்டங்கத்திரி; prickly brinjal (சாஅக.);
தண்டிற்கொட்டி	தண்டிற்கொட்டி taṇṭiṟkoṭṭi, பெ. (n.) மருந்துப்பூடு வகை; a kind of herbal plant (சா.அக.);.
தண்டினம்	தண்டினம் taṇṭiṉam, பெ. (n.) நீர்மேற்படர் கொடி; water Weed (சா.அக);,
தண்டீசுரன்	தண்டீசுரன் taṇṭīcuraṉ, பெ. (n.) அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களுள் ஒருவர்; name of a canonized Saiva saint, one of 63. தண்டீசுரனோலை (கல்); [தண்டி + ஈசரன்]
தண்டீத்து	தண்டீத்து taṇṭīttu, பெ. (n.) நெல்லின் தாளினை இற்றுவிழச் செய்யும் நோய் (இ.வ.);; a hardening disease in the stalks of paddy. [தண்டு + ஈத்து தாளடி நெற்பயிரின் தண்டுப்பகுதியைத் தாக்கும் நோய். சுற்று → ஈத்து. ஒ.நோ. காற்று → காத்து; மாற்று → மாத்து]

தண்டு	தண்டு1 daṇṭudal, 5 செ.குன்றாவி (v.i) 1. சேர்த்தல், திரட்டுதல் to collect, levy, gather, recover, as debts, rents, taxes etc., "தண்ட நிச்சயித்த காசில்" (S. I. I.iii. 211.);. 2. வருத்துதல்; to insist, trouble(பொருந.104); 3.இணைத்தல்; to join, attach. "வாசுகியைத் தண்டி யமார் கடைந்த கடல்" (தேவா.387;10);; 4. நீங்குதல்; to leave, abandon. "கற்றல் வேண்டுவோன் வழிபாடு தண்டான்" (முது.காஞ்.103); [தன் → தண்டு- தண்டுதல் = சேர்த்தல், திரட்டுதல்] தண்டு2 daṇṭudal, செ.கு.வி .(v.i.) 1. தணிதல்; to decrease, diminish. "தண்டுத லின்றி யொன்றி" (கம்பரா மிதிலை.8); 2. கெடுதல்; to perish. "தண்டாக் காதல்" (பு.வெ.945. கொளு); 3. தடைப்படுதல்; to be hindcrcd.
தண்டுஇழு-த்தல்	தண்டுஇழு-த்தல் taṇṭuiḻuttal, 4 செகுன்றாவி (v.t.) தண்டு வலித்தல்; to pull a paddle. ஈரவலை ஏத்தி ஏலேலோ நால்வரும் தண்டிழுக்க ஏலேலோ – நாட்டார் பாடல் [தண்டு + இழு-]
தண்டுக்கை தண்டுக் காரன்	தண்டுக்கை தண்டுக் காரன் daṇṭukkaidaṇṭukkāraṉ, பெ. (n.) மரக்கலத்தை இயக்கத் தண்டுபிடிப்பவன்; கொம்பால் கட்டுமரத்தைச் செலுத்துபவன்; boat-man. ம. தண்டுகாரன் [தண்டு + காரன்]
தண்டுக்கீரை	தண்டுக்கீரை taṇṭukārai, பெ. (n.) 1. வெள்ளைத் தண்டுக்கீரை: Common spinach. 2.தண்டங்கீரை பார்க்க: see taungdarikirai. 3. குள்ளத்தண்டுக் கீரை: stunted spinach. ம. தண்டன்சீர [தன் → தண்டு + கீரை =திரண்டு உருண்ட கீரைத்தண்டு]

தண்டுக்காரி	தண்டுக்காரி taṇṭukkāri, பெ. (n.) தொட்டாற் சுருங்கி; touch-me-not plant. [தண்டு + காரி]
தண்டுக்குத்தண்டு	தண்டுக்குத்தண்டு taṇṭukkuttaṇṭu, பெ. (n.) போட்டியிட்டு கொண்டு, தண்டு வலிக்கை; to push and pull an oar. தண்டுக்குத் தண்டு ஏலேலோ மாறுதண்டு ஏலேலோ அணியத் தண்டு ஏலேலோ போட்டு வலிக்கணும் ஏலேலோ – நாட்டார் பாடல்
தண்டுக்கை	தண்டுக்கை taṇṭukkai, பெ. (n.) துடுப்பில் பொருத்தப்பட்டிருக்கும் தடி; paddics joint pole. [தண்டு + கை] கள்ளியின் தின்னம்பால் ஏலேலோ ஒக்கம தண்டுக்கை ஏலேலோ -நாட்டார் பாடல்
தண்டுக்கோல்	தண்டுக்கோல் taṇṭukāl, பெ. (n.) 1. படகுத் துடுப்பு: oar, paddle. 2. படகு தள்ளுதற்குரிய சவளமரம்: iron-pointcd pole for punting a boat (செ.அக.); [தண்டு + கே7ல்]
தண்டுகட்டு-தல்	தண்டுகட்டு-தல் daṇṭugaṭṭudal, 5 செகுன்றாவி (v.t.) மந்திர வித்தையினால் ஆண் தன்மையைப் போக்குதல் (யாழ்ப்);; to deprive a man of his virility, by magic. 2. ஒரு செயலுக்குத் தீவிர முயற்சி மேற்கொள்ளல்; to Venture for a particular deed earnestly (361);, பக்கத்தூர் திருவிழாவை நடத்தவிடாமல் நிறுத்தியே தீருவதென்று தண்டுகட்டிக்கொண்டு புறப்பட்டனர். 3. அம்மன் கோயிலுக்கான சுடுமண் குதிரையைக் கோயிலுக்குத் தூக்கிச்செல்ல, இருபுறமும் மூங்கில்வாரைக் கோர்த்துக் கட்டுதல்; to attach bamboo beams on both sides of terracotta horse to enable it to convey to the temple. [தண்டு + கட்டு-]
தண்டுகை	தண்டுகை taṇṭugai, பெ. (n.) வரி ஈட்டுகை; tax collecting. [தண்டு → தண்டுகை]
தண்டுச்சாறு	தண்டுச்சாறு taṇṭuccāṟu, பெ. (n.) செடித் தண்டின் சாறு; juice from the stem of the plant (சா.அக); [தண்டு + சாறு]

தண்டுசுரம்	தண்டுசுரம் taṇṭusuram, பெ. (n.) ஆண்குறி வீக்கத்தால் உண்டாகும் சுரம்; fever due to inflammation of penis (சா.அக);. [தண்டு + சுரம்]
தண்டு சூலை	தண்டு சூலை taṇṭucūlai, பெ. (n.) ஆண் குறியில் ஏற்படும் ஒரு குத்தல்நோய்; pricking pain in the penis (சா.அக.); [தண்டு + சூலை]
தண்டுத்துளை	தண்டுத்துளை taṇṭuttuḷai, பெ. (n.) சிறுநீர் நாளம்; urethral oriticc (சா.அக);. [தண்டு + தொளை → துளை]
தண்டுதல்	தண்டுதல் daṇṭudal, பெ. (n.) உண்ணாக்குத் தொடுதல்; touching of the uvula (சா.அக);
தண்டுத்துளைத்தாசி	தண்டுத்துளைத்தாசி taṇṭuttuḷaittāci, பெ. (n.) தாமரையிலை; lotus leaf (சாஅக);.
தண்டுநிமிற்று-தல்	தண்டுநிமிற்று-தல் daṇṭunimiṟṟudal, 5 செகுன்றாவி (v.t.) மரக்கலத்தைச் செலுத்தத் துணைக்கருவியைச் செயற்படுத்துதல் (செங்கைமீன);; to row a oar. [தண்டு + திமிர்த்து → நிமிற்று-]
தண்டுநீர்	தண்டுநீர் taṇṭunīr, பெ. (n.) பூனூலணியும் விழாவில், நான்காம் நாள் நடைமுறை; a ceremony on the fourth day of upanayanam, among certain Brahmin sects (செ.அக); [தண்டு + நீர்]
தண்டுநோய்	தண்டுநோய் taṇṭunōy, பெ. (n.) ஆண்குறியின் வலிவுகுறைந்து, எரிச்சலையும், வலியையும் உண்டாக்கிப், புணர்ச்சியின்போது வெறுப்பு ஏற்படுத்தி, விதைப்பைக்கேடும், வீக்கமும் உண்டாக்கும், ஒரு வகை வளி நோய், : disease of the male genital marked by pain, burning sensation, disinclination to sexual intercourse, swelling of the penis and the scrotum, supression of urine etc., (சா.அக);, [தண்டு + நோய்]
தண்டுப்பசை	தண்டுப்பசை taṇṭuppasai, பெ. (n.) தண்டுப்பீ பார்க்க; see tanduppi (சா.அக); [தண்டு + பசை]

தண்டுப்பற்று	தண்டுப்பற்று taṇṭuppaṟṟu, பெ. (n.) ஆண்குறி நோய்; disease of the penis (சா.அக); [தண்டு + பற்று]
தண்டுப்பிளவை	தண்டுப்பிளவை taṇṭuppiḷavai, பெ. (n.) ஆண்குறியிலுண்டாகும் ஒரு வகை நோய் (யாழ்அக.);; Scirrhus of the penis. [தண்டு + பிளவை]
தண்டுப்பீ	தண்டுப்பீ taṇṭuppī, பெ. (n.) ஆண்குறியின் முன்தோலின், கீழ் படியும் நாற்றமுள்ள பசை; Smcgma (சா.அக);,
தண்டுப்பீர்க்கு	தண்டுப்பீர்க்கு taṇṭuppīrkku, பெ. (n.) மருந்துச்செடி வகை (இராச வைத் 99, உரை);: a medicinal plant. [தண்டு + பீர்க்கு]
தண்டுப்புண்	தண்டுப்புண் taṇṭuppuṇ, பெ. (n.) ஆண்குறிப் புண்; ulcer penis (சா.அக.);. [தண்டு + புண்]
தண்டுப்புற்று	தண்டுப்புற்று taṇṭuppuṟṟu, பெ. (n.) ஆண்குறி நோய் வகை (யாழ்.அக.);; a vencreal ulcer at the tip of the penis chancre. [தண்டு + புற்று]
தண்டுபரு-த்தல்	தண்டுபரு-த்தல் taṇṭubaruttal, 4 செகுன்றாவி (v.t.) ஆண்குறி காமவிருப்பால் விம்முதல்; 10 erect of the penis due to lust (சா.அக.);, [தண்டு + பகு-.]
தண்டுபீசம்	தண்டுபீசம் taṇṭupīcam, பெ. (n.) சிறுகீரை: Pig greens (சா.அக);,
தண்டுபோடு-தல்	தண்டுபோடு-தல் daṇṭupōṭudal, 20 செகுவி (v.i.) 1. தண்டுவலி (வின்); பார்க்க: See al-vali. 2.ஊர்தி கமத்தல்; to carrya Vehicleby its poles. [தண்டு + போடு-.]

தண்டுமரம்	தண்டுமரம் taṇṭumaram, பெ. (n.) தண்டுக்கோல் (இ.வ.); பார்க்க;see tangu-k-kol. [தண்டு + மரம்]
தண்டுமலர்	தண்டுமலர் taṇṭumalar, பெ. (n.) ஆண்குறி மலர்; glans penis (சா.அக);,
தண்டுமாரி	தண்டுமாரி taṇṭumāri, பெ. (n.) 1. ஊரகத் தாய்த்தெய்வம்; a Village goddess. 2. அடக்க மற்ற பெண்; bold, headstrong woman, virago. பெண்கள் தனிவழியே தண்டுமாரியாத் திரியலாகாது (இ.வ); [தண்டு + மாரி தண்டு = படைக்கலம், மாரி = ஊரகத் தாய்த்தெய்வம்]
தண்டுமிண்டு	தண்டுமிண்டு taṇṭumiṇṭu, பெ. (n.) எளிதிலடங்காமை (இ.வ.); obstinacy, stubbornness, insubordination, contumacy. மறுவ. தண்டாமுண்டா [தண்டு + மிண்டு]
தண்டுமுடுக்கம்	தண்டுமுடுக்கம் taṇḍumuḍukkam, பெ. (n.) குறி எழுச்சி; erection of the penis (சா.அக.);. [தண்டு + முடுக்கம்]
தண்டுமுடுகிநிற்றல்	தண்டுமுடுகிநிற்றல் taṇḍumuḍuginiṟṟal, பெ. (n.) ஆண்குறி விறைத்து நிற்றல்; penis remaining in the irection posture (சா.அக);, [தண்டு + முடுகி + திற்றல்]
தண்டுமுறி	தண்டுமுறி taṇṭumuṟi, பெ. (n.) செடி நோய் வகை (இவ);; a blight affecting plants. [தண்டு + முறிதண்டுப்பகுதியை முறித்து விழிச்செய்யும், செடிநோய்]
தண்டுரிணம்	தண்டுரிணம் taṇṭuriṇam, பெ. (n.) அரிசிக் கழுநீர்; rice washed water (சா.அக);.

தண்டுலபலை	தண்டுலபலை taṇṭulabalai, பெ. (n.) திப்பிலி: long pepper - Piper longum (சா.அக);, [தண்டுலம் → தண்டுலபலை]
தண்டுலம்	தண்டுலம்1 taṇṭulam, பெ. (n.) 1. அரிசி; rice. "தண்டுலம் விரித்துநற் றருப்பை சாத்தியே"(கம்பரா.கடிமண. 85);; 2. நெல்; paddy. 3. சிறுகீரை; pig greens. [தண்டுதல் = விலக்குதல், நீக்குதல் தண்டு → தண்டுலம், பிணையடித்துப் புடைத்துப் பின் குத்தித் தவிடு போன்றவற்றை நீக்கியபின், மிஞ்சும் தவசமணி, அரிச. த.தண்டுலம் → Skt.tandula] தண்டுலம்2 taṇṭulam, பெ. (n.) 1. வேள்வி செய்யும் இடம்; place to do Homam. 2. தண்டிலம் பார்க்க: See tandilam. "தருமணன் மணி முத்தாகத் தண்டுல மியற்றி" (சூளா.சுயம்பா 277);, 3. மூங்கில்; bamboo. [தண்டிலம் → தண்டுலம்] தண்டுலம் taṇṭulam, பெ.(n.) அரிசி; rice. "தண்டுலம் விரித்துநற்றருப்பை சாத்தியே" (கம்பரா.கடிமண.85);.
தண்டுலம்பு	தண்டுலம்பு taṇṭulambu, பெ. (n.) அரிசிக் கழுநீர்; rice cleaned water (சா.அக.);.
தண்டுலாகன்	தண்டுலாகன் taṇṭulākaṉ, பெ. (n.) கடல் மீன் வகை; a kind of sea - fish.
தண்டுலாம்பு	தண்டுலாம்பு taṇṭulāmbu, பெ. (n.) அரிசிக் கஞ்சி (யாழ் அக.); rice gruel (செ.அக.); [தண்டுலம் + அம்பு = தண்டுலம் → தண்டுவாம்பு. தண்டுவம் = அரிசி]
தண்டுவி	தண்டுவி taṇṭuvi, பெ. (n.) 1. திப்பிலி; long pepper. 2. தண்டுக்கீரை; common spinach (சா.அக.);.

தண்டுலியகம்	தண்டுலியகம் taṇṭuliyagam, பெ. (n.) சிறுகீரை; pig greens (சா.அக);. மறுவ, தண்டுலியம்
தண்டு லீகம்	தண்டு லீகம் taṇṭulīkam, பெ. (n.) வாய் விளங்கம் (சங் அக.); worm - killer (செஅக.);
தண்டுலீயம்	தண்டுலீயம் taṇṭulīyam, பெ. (n.) தண்டுலீகம் பார்க்க;see tanduligam.
தண்டுலேரம்	தண்டுலேரம் taṇṭulēram, பெ. (n.) ஒருவகைக் கீரை; a variety of of greens (சா.அக);
தண்டுலோகம்	தண்டுலோகம் taṇṭulōkam, பெ. (n.) தண்டுலாம்பு; metal.
தண்டுலோதகம்	தண்டுலோதகம் taṇṭulōtagam, பெ. (n.) 1. தண்டுலாம்பு (யாழ்.அக);, பார்க்க: See tandulambu. 2. அரிசிக்கஞ்சி; rice-gruel. [தண்டுவம் + ஒதகம். தண்டுவம் = அரிசி]
தண்டுவடம்	தண்டுவடம் taṇḍuvaḍam, பெ. (n.) மூளையிலிருந்து உடல் முழுதும் உணர்வு களைக் கொண்டுசெல்லும், முதுகெலும்பினுள் அமைந்திருக்கும் நரம்புத்தொகுப்பு: Spinal cord. [தண்டு + வடம்]
தண்டுவலி	தண்டுவலி1 taṇṭuvalittal, 4 செ குவி (v.i.) படகுத்துடுப்புத் தள்ளுதல்; to tow, paddle. மறுவ தளாதோவுதல் [தண்டு + வலி-]
தண்டுவலித்தல்	தண்டுவலித்தல்2 taṇṭuvalittal, பெ.(n.) 1. ஆண்குறி நீளுதல்; clongation of the penis. 2. ஆண்குறி வலி; its as a 5;pain in the penis. [தண்டு + வலித்தல்]

தண்டுவாரம்	தண்டுவாரம் taṇṭuvāram, பெ. (n.) மேல்வாரதாரருக்குக் கொடுக்கும் துண்டுவாரம்; land lords right (செ.அக.);. மறுவ. சாமிவாரம் ம, தண்டுவாரம் [தண்டு + வாரம்]
தண்டு விடுதல்	தண்டு விடுதல் daṇḍuviḍudal, பெ. (n.) கட்டடிக்கப்பட்ட நெல்லில் கருக்காய், பதர் நீங்கத், தூற்றுதலில் மேற்கொள்ளும் செயல்; to clean the paddy to remove the husk. [தண்டு + விடுதல்]
தண்டூலியம்	தண்டூலியம் taṇṭūliyam, பெ. (n.) சிறுகீரை (மலை);; species of amaranth. மறுவ தண்டுலோம்.
தண்டெடு-த்தல்	தண்டெடு-த்தல் taṇḍeḍuttal, 4 செகுவி (v.i.) படையெடுத்தல்; to make a military expedition. "மன்னவர்க்குத் தண்டுபோல்" (பெரியபு.கலிப்பகை); மறுவ, போர் தொடுத்தல் [தண்டு + எடு- இஃதும், திரட்சிக்கருத்து பற்றியதே திரண்ட படையுடன் சென்று பகைவருடன், போர்தொடுத்தல், தண்டெடுத்தல் என்றறிக]
தண்டெடுப்பார்	தண்டெடுப்பார் taṇḍeḍuppār, பெ. (n.) பல்லக்குச் சுமப்பவர் (MER570-26);, palanquin bcarers. [தண்டு + எடுப்பார் - தண்டெடுப்பார். தண்டு = பல்லக்கு எடுப்பார் = சுமப்பவர்]
தண்டெரிவு	தண்டெரிவு taṇṭerivu, பெ. (n.) ஆண்குறியெரிச்சல்; burning sensation of the penis (சா.அக); [தண்டு + எரிவு]

தண்டெலும்பு	தண்டெலும்பு1 taṇṭelumbu, பெ. (n.) முதுகெலும்பு (யாழ்அக);; spine, back-bone. ம. தண்டெல்லு [தண்டு + எலும்பு] தண்டெலும்பு2 taṇṭelumbu, பெ. (n.) முள்ளந் தண்டெலும்பு; spine bonic of the vertebral column (சா.அக);. மறுவ, முள்ளெலும்பு, முதுகந்தண்டு ம. தண்டெலும்பு, தண்டெல்லு [தண்டு + எலும்பு]
தண்டேசன்	தண்டேசன் taṇṭēcaṉ, பெ. (n.) சண்டேசுர நாயனார் வின் பார்க்க: See tandesur-nayanar a Šaiva šaint. மறுவ. சண்டீசர், தண்டியடிகள் [தண்டு = படைக்கவம். தண்டு + ஈசன் = தண்டீசன் → தண்டேசன்]
தண்டேசுரப்பெரு விலை	தண்டேசுரப்பெருவிலை taṇṭēcurapperuvilai, பெ. (n.) கோயிலதிகாரிகள் உறுதிப் படுத்தும் விலை; price fixed by the temple authoritics (செ.அக); [தண்டேசுரம் + பெருவிலை → தண்டேசுவர பெரு விலை, தண்டே அரர் கோயில் உடைமைகனை. மேற்பார்வையிடும் அதிகாரிகன் இறுதியாக உறுதிப் படுத்தும் விலை. இவ்விலையினை அதிகாரிகள் இறுதியாக்கிய பின்பு, யாவராலும் கூட்டவே, குறைக்கவோ முடியாது.]
தண்டேசுரன்	தண்டேசுரன் taṇṭēcuraṉ, பெ. (n.) சண்டேசுர நாயனார் (வின்); பார்க்க: See Salesura-ndyanr. மறுவ, சண்டீகரன் [தண்டு + ஈசரன் = தண்டீசரன் → தண்டேசுரன்]
தண்டேல்	தண்டேல் taṇṭēl, பெ. (n.) தண்டல்3 (இ.வ.); பார்க்க;see tandal3 (செ.அக);. [தண்டு → தண்டேல்]
தண்டேறு-தல்	தண்டேறு-தல்1 daṇṭēṟudal, 5 செகுவி (v.i.) பல்லக் கேறுதல்; to ride in a palanquin. "நன்மைக்குத் தண்டேறப் பெறுவார்களாகவும்" (S.I.I.v. 103);, [தண்டு + ஏறு-]
தண்டேறு	தண்டேறு2 taṇṭēṟu, பெ. (n.) எலும்பு (யாழ் அக);; bone.

தண்டேறுவரிசை	தண்டேறுவரிசை taṇṭēṟuvarisai, பெ. (n.) பல்லக்கு ஏறும் உரிமை; the right to climb into the palanquin. "இவனுக்கு தண்டேறு வரிசையுங் குடுக்க" [தண்டு + ஏறு + வரிசை]
தண்டை	தண்டை1 taṇṭai, பெ. (n.) 1. குழந்தைகள், பெண்கள் ஆகியோர் காலில் அணிவதும், ஒன்றிற்கொன்று ,தொட்டாற்போலுள்ள முனைகளைக் கொண்டதும், உருட்டுக்கம்பி வடிவிலோ, அல்லது குழல் வடிவிலோ அமைந்த, வெள்ளியாற் செய்த காலணி; a kind of hollow anklet, made of silver worn by childred or girls. 2. வெள்ளியாற் செய்த குதிரைக் காலணிவகை (வின்);; a Silver ornament put round the feet of horses. 3. கேடகம்: Shield . "வள்ளித் தண்டையும்" (சீவக 2218); 4. வால்; tail. "வேங்கைவரித் தண்டை" (திருவாலவா.46.19); 5.தண்டைமாலை (இவ.); பார்க்க;see tandai-malai. க. தண்டெ [தண்டு → தண்டை (வவ171.] தண்டை2 taṇṭai, பெ. (n.) நச்சரிப்பு (வின்);: trouble, vexation. க.தண்டெ; Mar., H. taṇṭā
தண்டைக்காரன்	தண்டைக்காரன் taṇṭaikkāraṉ, பெ. (n.) 1. நச்சரிப்போன்; troubles omc fellow. 2. ஏமாற்றுக்காரன் (யாழ்அக);: Crafty person (செஅக.); க. தண்டெயவ [தள் → தண் → தண்டை + காரன்]
தண்டைச்சுறா	தண்டைச்சுறா taṇṭaiccuṟā, பெ. (n.) சுறாமீன் வகையுளொன்று; a kind of shark fish. [தண்டை + சுறா] இச் சுறா சங்கு குளிக்கும் முக்குவர்க்குப் பெருந்தொந்தரை செய்யக்கூடியது. அதற்குப் பெரிதும் அஞ்சுவர். எனினும், எவ்வெதன் தீங்கினையும் பொருட்டாகக் கருதாமல், சங்கு குளிப்பார்தம் அருங்கலைத் தொழில் திறப்பாடுடைய தெனப் போற்றத்தக்கது.

தண்டைச்சுறவு	தண்டைச்சுறவு taṇṭaiccuṟavu, பெ. (n.) மீன்வகை; a kind of fish. வெள்ளிறால் தண்டைச்சுறவு [தண்டை + சுறவு]
தண்டை நோய்	தண்டை நோய்1 taṇṭainōy, பெ. (n.) நோய் வகை; a disease. 'தண்டைநோய் பிரமேகம்" (திருவவாலவா.2714); [தண்டை+நோய்] தண்டை நோய்2 taṇṭainōy, பெ. (n.) அருவருக்கத்தக்க நோய்; vexatious disease. [தண்டை+நோய்]
தண்டைப்பூடு	தண்டைப்பூடு taṇṭaippūṭu, பெ. (n.) சுவரில் ஒட்டி வளரும் உயிரினம் (தெய்வச்406);: a parasilic plant growing on walls. [தண்டை + பூடு]
தண்டைமாரம்	தண்டைமாரம் taṇṭaimāram, பெ. (n.) தண்டை மானம் (யாழ் அக); பார்க்க;see tandai-manam.
தண்டைமாலை	தண்டைமாலை taṇṭaimālai, பெ (n.) பூமாலை வகை (கோயிலொ.87);: a kind of small wreath. [தண்டு → தண்டை + மாலை]
தண்டைமானம்	தண்டைமானம் taṇṭaimāṉam, பெ. (n.) விலங்குகள் வால்முறுக்குதல்; raising, coiling, and waving of the tail, as of bcasts when mcttlesome orangry. " தண்டை மானங் கொண்ட புலி" [தண்டு → தண்டை + மானம் மானம்; சொல்லாக்க விகுதி ஒ.நோ. வருமானம், வெகுமானம்]
தண்டையம்புல்	தண்டையம்புல் taṇṭaiyambul, பெ. (n.) ஒருவகைப்புல்; a kind of grass (சாஅக.); [தண்டை + அம்பல்]

தண்டையல்	தண்டையல் taṇṭaiyal, பெ. (n.) வள்ளத்திற்கு, உரிமையாளன் (யாழ்ப்);; the owner of a boat. மறுவ, மரக்கலம், கட்டுமரம்
தண்டைவெட்டி	தண்டைவெட்டி taṇṭaiveṭṭi, பெ. (n.) தண்டொட்டி (இ.வ.); பார்க்க: See tandotti. ம. தண்டொட்டி [தண்டை+வெட்டி]
தண்டொட்டி	தண்டொட்டி taṇṭoṭṭi, பெ. (n.) மகளிர் காதணி வகை; a kind of women's ear-ornament. 'வயிரத்தண்டொட்டி தந்தான்" விறலிவிதி 1116); (செஅக.); மறுவ. தண்டட்டி, ம, தண்டொட்டி [தண்டு + ஒட்டி. தண்டு = காதுத்தண்டு ஒருகா.தண்டட்டி → தண்டொட்டி]
தண்டோபாயம்	தண்டோபாயம் taṇṭōpāyam, பெ. (n.) 1. தண்டம்4 பார்க்க;see tandam. 2. எதிரிகளைக் கையாளும் நான்கு வகை வழிகளில் இறுதியான, ஒறுத்து அடக்குகை; fourth way of handling enemies, by force in four ways of handling enemics. [தண்டம் = ஒறுத்தல், உபாயம் = வழிகாட்டல், தண்டோபாயம்=ஒறுத்து வழிகாட்டல்]
தண்டோரா	தண்டோரா taṇṭōrā, பெ. (n.) பறையறைந்து மக்களைக் கூட்டிச் செய்தி கூறுதல்; proclamation by beat of tom-tom (செ.அக); மறுவ, தமுக்கடித்தல் [தண்ணம் = ஒருகண் பறை, தண்ணம் + ஒலி - தண்ணொலி - தண்டோவி → தண்டோரா.] தமிழ்நாட்டில், இச் சொல் ஊாக மாந்தரிடையே இரண்டறக் கலந்துவிட்டது. தமுக்கடித்தல் என்பதன் மறுவழக்கு தண்டோராப் போடுதலாகும் தப்பட்டை என்னும் பறையில் தட்டி எழுப்பும் ஒலி
தண்டோராப்போடு-தல்	தண்டோராப்போடு-தல் daṇṭōrāppōṭudal, 19 செகுன்றாவி (v.t) 1. தமுக்கடித்தல்; notify the public by the beat of tom-tom. 2. பரப்புதல்: tom-tom, make public. வேலை கிடைத்த செய்தியை அதற்குள் ஊர் முழுக்க தண்டோரா போட்டு விட்டாயா? (உ.வ.); [தண்டோரா+போடு-,]
தண்டோற்பலம்	தண்டோற்பலம் taṇṭōṟpalam, பெ. (n.) ஒரு பூடு; conscora decussata. 2. மஞ்சணிற மருந்து வகை; ycllow varicity of sida rhom boidia. (சாஅக.);

தண்ண	தண்ண taṇṇa, கு.வி.எ (adv.) எளிமையுடைய; Sorely, distressingly. "எனதுள்ளந் தண்ண மெலிவிக்குமே" (இறுறை 52:293);. [தண் → தண்ண]
தண்ணகாரர்	தண்ணகாரர் taṇṇakārar, பெ. (n.) பழைய புத்தரிலொவருவர்; one of the ancient Buddhas. [தண்ணகாரர் – மணங்குளிர்மையாளர்]
தண்ணடை	தண்ணடை taṇṇaḍai, பெ. (n.) 1. நாடு (திவா.); country. 2. மருதநிலத்தூர் (திவா.);; Village in an agricultural tract. "பிணங்குகதி ரலமருங் கழனித் தண்ணடை" (புறநா. 285); 3. சிற்றூர் (பிங்);: a small town. 4. பச்சிலை (திவா.);; green leaves, foliage, herbage. 5. காடு (அகநி);; forest. [தண் → தண்ணடை] தண்ணடை2 taṇṇaḍai, பெ. (n.) உடுக்கை வகை(அகநி);: a kind of drum (செ.அக);, [தண்ணம் → தண்ணடை]
தண்ணம்	தண்ணம்1 taṇṇam, பெ. (n.) 1. ஒருகட்பறை; drum with one head, used at funerals. 2. மழு (திவா.);; battle-axe (செஅக);, [தண் → தண்ணம்] தண்ணம்2 taṇṇam, பெ. (n.) குளிர்ச்சி; coldness, coolness. "தண்ணறின் றுதவலி னிறைமதி யாகி" (கல்லா.48:2);; 2. காடு (யாழ்.அக.);; forest. [தண் + அம் தண் = குனிர்மை.]
தண்ணவன்	தண்ணவன் taṇṇavaṉ, பெ. (n.) நிலவன் (பிங்); (குளிர்ந்தவன்);; moon, as cool. ம. தண்ணவன் [தண் +அவன் குளிர்ச்சி பொருந்திய மதியன்]

தண்ணளி	தண்ணளி taṇṇaḷi, பெ. (n.) அருள்; mercy, benevolence. "தண்ணளி வெண்குடை வேந்தன்" (பெரியபு. மநுநீதி 45); ம. தண்ணளி [தண் + அளி]
தண்ணா-த்தல்	தண்ணா-த்தல் taṇṇāttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) தாழ்த்தல்; to delay. "தண்ணாவா தடியேனைப் பணிகண்டாய்" (திவ். திருவாய்.49:1);
தண்ணாயகர்மகமை	தண்ணாயகர்மகமை taṇṇāyagarmagamai, பெ. (n.) படைவரிவகை (M.E.R. 510 of 1921; a tax or contribution payable to the military activities. [தண்டு + நாயகர் = தண்டநாயகர் → தண்ணாயகர்+மகமை]
தண்ணி	தண்ணி taṇṇi, பெ. (n.) 1. தண்ணீர் (இவ); பார்க்க;see tannir. 2 கள்; toddy. 3 ஏலக்காய் புத்தோடு; cardamon husk (செ.அக); [தண்ணீர் - → தண்ணி மரூஉவழக்கு]
தண்ணிச்சாகை	தண்ணிச்சாகை taṇṇiccākai, பெ. (n.) நீர் சார்ந்த இடப்பகுதி; seat of watter with place. "மூன்று மாவும் நிலம் தண்ணிச் சாகையினால்" (S.I.I. II. 4.); [தண்ணி + சாகை]
தண்ணித்திருக்கை	தண்ணித்திருக்கை taṇṇittirukkai, பெ. (n.) அளவின் மிகுதியாய் உப்புநீராய்ச் சொரியுமொரு திருக்கைமீன் (நெல்லை);; a kind of electrical ray-fish.
தண்ணிப்பன்னா	தண்ணிப்பன்னா taṇṇippaṉṉā, பெ. (n.) கடல் மீன்களுளொன்று (முகவை. மீன.; a kind of sea-fish.
தண்ணிமை	தண்ணிமை taṇṇimai, பெ. (n.) தாழ்வு; inferiority. "கால்மாற்று தண்ணியபொன்" (S11 ii, 22); (செஅக.); [தன் → தண் → தணி → தண்ணிமை, தணிவு - குறைவு, தாழ்வு தண்ணிமை - தரங் குறைகை.]
தண்ணியசொல்	தண்ணியசொல் taṇṇiyasol, பெ. (n.) அமைதிப் படுத்துஞ் சொல் (சீவக 747);; Words of reconciliation. [தள் → தண் → தணி → தண்ணிம + சொல் - தண்ணியசொல், தண் → தண்ணிய = குனிர்ந்த, அமைதியான, இணங்கிய அமைதியூட்டி ச், சினம் தவிர்த்து தெஞ்சகத்தைக் குனிர்மைப் படுத்தும் இணக்கமான சொல்]
தண்ணியகுலம்	தண்ணியகுலம் taṇṇiyagulam, பெ. (n.) கீழ்க்குலம்; lower stratea (untouchable);. [தன் → தண் → தணி → தண்ணிய + குலம் -தண்ணிமகுலம் = தாழ்த்தகுலம் தணிவு = தாழ்வு தண்ணிய = தாழ்ந்த கீழான]

தண்ணியபொன்	தண்ணியபொன் taṇṇiyaboṉ, பெ. (n.) மாற்றுக் குறைந்த பொன்; inferior-gold, "பண்டாரத்துப் பொன்கொடு செய்த திருப்பட்டிகை ஒன்று தண்டவாணிக்குக் கால்மாற்றுத் தண்ணியபொன் பதின்கழஞ்சே முக்காலே மஞ்சாடியும்" (S.I.I. II. 59); [தண் → தணி → தண்ணிம + பொன். தண்ணிய=தரங்குறைந்த மாற்றுக் குறைந்த தண்ணியபொன் =தரங்குன்றிய பொன்.]
தண்ணியது	தண்ணியது daṇṇiyadu, பெ. n. 1. குளிர்ந்தது தாழ்ந்தது; cold, coolness, least. "தண்ணிய சாதியினார்க்கு அவுத்திரியாகாமையின்" (சிசி.க:3 மறை); [தள் → தண் → தண்ணிய + அது - தண்ணியது. தண்ணிய = குளிர்ந்த, அமைதியான தணிவு = தாழ்வு தண்ணிய =தாழ்ந்த தண்ணியது – தாழ்ந்தது]
தண்ணியமரவேர்	தண்ணியமரவேர் taṇṇiyamaravēr, பெ. (n.) உடம்பினரம்பு; nerves in the body (சா.அக.); [தண்ணிய + மரவேர்]
தண்ணியர்	தண்ணியர் taṇṇiyar, பெ. (n.) தாழ்ந்த குலத்தார்; low-caste. "தண்ணியராகையுமின்று சமைப்பாம்" (சிவகுருசுவர்க்கறாக சேட); [தணி → தண்ணியர் – தாழ்ந்தவர்]
தண்ணீர்	தண்ணீர் taṇṇīr, பெ.(n.) குளிர்ந்த நீர்; cold freshwater. 2. நீர்; water. தண்ணீர், சுடுதண்ணீர் (உ.வ.); [தண் + நீர் – தண்ணீர், தண் = குளிர்மை.] தண்ணீர் வகைமை: 1.உப்புத்தண்ணீர்; salt water. 2. நல்ல தண்ணீர்; fresh water. 3. ஆற்றுத்தண்ணீர்: river water. 4. ஊற்றுத்தண்ணீர்; spring water. 5. மழைத்தண்ணீர்; rain water. 6. பனித்தண்ணீர்; dew water. 7. கடல்தண்ணீர்; sea water. 8. கனிமத்தண்ணீர்; mineral water. 9. ஆலங்கட்டி நீர்'

தண்ணீர்அட்டுவார்	தண்ணீர்அட்டுவார் taṇṇīraṭṭuvār, பெ. (n.) தண்ணீர் கொடுப்பவர்; the philanthropist donating drinking water for public. "ஶ்ரீராஜராஜன் தண்ணிர் அட்டுவார்க்கு நிசதம் நெல் குறுணி" (S. /. /. ii. 59.); [தண்ணீர்+அட்டுவார்]
தண்ணீர் அற ஓடு-தல்	தண்ணீர் அற ஓடு-தல் daṇṇīraṟaōṭudal, 5 செ.குவி (v.i.) கடல்நீர், கரைப்பகுதிகளில் எண்மி, காருவா, வெள்ளுவா நாள்களில் (அஷ்டமி, அமாவாசை பௌர்ணமி); மேலேறி இறங்கிப் பொங்குதல்; the water flowing to the seashore during auspicious (fullmoon and the new-moon days); [தண்ணீர் + அற + ஓடு.]
தண்ணீர்ஊற்று	தண்ணீர்ஊற்று taṇṇīrūṟṟu, பெ. (n.) நீரூற்று வருதல் இயற்கையாக வூறும் நீரூற்று natural Spiring-Water (இ.வ.); [தண்ணீ+ஊற்று]
தண்ணீர்க்கசிவு	தண்ணீர்க்கசிவு taṇṇīrkkasivu, பெ. (n.) நீர் ஊறி வெளியேறுகை; oozing (செ.அக); [தண்ணீர் + கசிவு]
தண்ணீர்க்கட்டு	தண்ணீர்க்கட்டு taṇṇīrkkaṭṭu, பெ.(n.) 1. வயல் நீர் வெளியேறாமல் மடைகளை அடைத்து வைக்கை; the temperary Stop-gan in the irrigation canal in paddy-fields. [தண்ணீர் + கட்டு]
தண்ணீர்க்கண்டம்	தண்ணீர்க்கண்டம் taṇṇīrkkaṇṭam, பெ.(n.) நீரில் மூழ்கிப்போதல் போன்ற நேர்ச்சி (விபத்து);; peril by Water, as drowning (செ.அக); [தண்ணீர்+கண்டம்]
தண்ணீர்க்கதவு	தண்ணீர்க்கதவு daṇṇīrkkadavu, பெ. (n.) ஏரி முதலியவற்றிலிருந்து நீர் விடுதற்குரிய கதவு (CEM);; flood - gate. [தண்ணீர்+கதவு]
தண்ணீர்க்கரை	தண்ணீர்க்கரை taṇṇīrkkarai, பெ. (n.) சுழல் வண்டு; whirling insect (சா.அக);,
தண்ணீர்க்காணான்இலை	தண்ணீர்க்காணான்இலை taṇṇīrkkāṇāṉilai, பெ. (n.) மருந்திலை முலி; a kind of medicinal herb(சா.அக.);

தண்ணீர்க்காரன்	தண்ணீர்க்காரன் taṇṇīrkkāraṉ, பெ. (n.) நீர் சுமந்து கொடுப்போன்; Waterman (செஅக.); [தண்ணீர் + காரன்]
தண்ணீர்க்காரி	தண்ணீர்க்காரி taṇṇīrkkāri, பெ. (n.) நீர் சுமந்து கொடுப்பவள்; Woman supplying water. (செஅக.); [தண்ணீர்+காரி. "காரி" = உடைமை குறித்த உயர்திணைப் பெண்பாலுறு ஒ.நோ. கீரைக்காரி; வீட்டுக்காரி, பூக்காரி]
தண்ணீர்க்காரிச்சி	தண்ணீர்க்காரிச்சி taṇṇīrkkāricci, பெ. (n.) தண்ணீர்க்காரி (இவ); பார்க்க: See tannir-k-kari. [தண்ணீர்+காரி+இச்சி-தண்ணீர்க்காரிசசி. 'இச்சி' சொல்லாக்க ஈறு. (ஒ.நோ.); இடைச்சி, சடைச்சி.]
தண்ணீர்க்கால்	தண்ணீர்க்கால் taṇṇīrkkāl, பெ. (n.) நீரோடும் வழி (C.E.M.);. Water course (செ.அக);, [தண்ணீர் + கால்]
தண்ணீர்க்குடம்	தண்ணீர்க்குடம்1 taṇṇīrkkuḍam, பெ. (n.) 1. நீர் முகக்குங் குடம்; Water-pot. 2: நீர்வாழை (பிங்); traveller's palm (செ.அக.);. ம. தண்ணீர்க்குடம் [தண்ணீர் + குடம்] தண்ணீர்க்குடம்2 taṇṇīrkkuḍam, பெ. (n.) பனிக்குடம்; amniotic fluid (செ.அக.);. [தண்ணீர் + குடம்]
தண்ணீர்க்குத்திவிழல்	தண்ணீர்க்குத்திவிழல் taṇṇīrkkuttiviḻl, பெ. (n.) ஒருவகைக் கண்ணோய்; a kind of cye disease (சா.அக);,
தண்ணீர்க்குளம்	தண்ணீர்க்குளம் taṇṇīrkkuḷam, பெ. (n.) செங்கை மாவட்டத்திலுள்ள ஒரூர்; a village in Chehgalpattu dt. [தண்ணீர் தேங்கிநிற்கும் தாழ்வான நிலப்பரப்பினையுடைய பகுதி.]

தண்ணீர்க்கொப்பு	தண்ணீர்க்கொப்பு taṇṇīrkkoppu, பெ. (n.) புத்த மதத்தினர் கைக்கொள்ளும் ஒருவகை ஏனம் (நீலகேசி, 250, உரை);; a water - vessel used by Buddhists (செ.அக);, [தண்ணீர்+கொப்பு]
தண்ணீர்கட்டல்	தண்ணீர்கட்டல் taṇṇīrkaṭṭal, பெ (n.) 1 தடுமம் பிடித்தல்; being attacked with cold. 2. தலைப்பாரம்; heaviness of the hcad. 3. கொப்புளங் கொள்ளல்; formation of a boil. [தண்ணீர் + கட்டல்]
தண்ணீர்கட்டு-தல்	தண்ணீர்கட்டு-தல் daṇṇīrkaṭṭudal, 5 செகுவி (v.i.) 1. வயல் முதலியவற்றில் மடைமாற்றி நீர் பாய்ச்சுதல்; lo irrigate a ficlid, garden bcd, etc. 2. புண்ணில் நீர்க் கொப்புளங்கொள்ளுதல் (யாழ்அக.);; to form pus. [தண்ணீர் + கட்டு-]
தண்ணீர்கழித்-தல்	தண்ணீர்கழித்-தல் taṇṇīrkaḻittal, செ.கு.வி (v.i). உப்புப் பாத்திகளிலிருந்து நீரை வெளியேற்றுதல்; to let out Water from salt-pan.
தண்ணீர் காட்டு-தல்	தண்ணீர் காட்டு-தல் daṇṇīrkāṭṭudal, 5 செகுன்றாவி (v.t) 1. கால்நடைகளுக்கு குடிநீர் காட்டுதல்; to water, as bcasts. 2. ஏமாற்றல் நீரைக் காட்டிக் குடிக்கவொட்டாது செய்தல்; to deceive, overreach, as showing water without allowing one to drink. "முடிவில் உனக்குத் தண்ணிர்காட்டி விடுவான்" (வின்); 3. அலைக் கழித்தல் (இ.வ.);; to tantalize, harass. வாங்கிய கடனை ஒழுங்காகத் திருப்பித் தராமல் எனக்குத் தண்ணீர் காட்டுகிறான் (உ.வ); [தண்ணீர் + காட்டு-]
தண்ணீர் கால்	தண்ணீர் கால் taṇṇīrkāl, பெ. (n.) வழிப் போக்கர்தம் நீர்வேட்கை தனித்தற்குப் பயன்படும் மூங்கிலினாலான நீள் குழல்மரம்; a water-pipe made of a bamboo, given gratis to travellers. [தண்ணீர்கோல் → தண்ணீர்கால்]
தண்ணீர்குத்து-தல்	தண்ணீர்குத்து-தல் daṇṇīrkuddudal, செகுன்றாவி (V.L.) தொட்டானிலிருந்து உப்புநீரைப் பாத்திக்குத் திறந்து விடுதல்; to let off the saltwater to the salt-pan.
தண்ணீர்கொள்ளல்	தண்ணீர்கொள்ளல் taṇṇīrkoḷḷal, பெ. (n.) கொப்புளத்தில் நீர்கட்டுதல்; a boil filed with the water. 2. சீழ்கொள்ளல்; forming pus. [தண்ணீர் + கொள்ளல்]
தண்ணீர்கோலு-தல்	தண்ணீர்கோலு-தல் daṇṇīrāludal, 5 செ.குவி (v.i.) கிணற்றிலிருந்து நீரிறைத்தல் (இவ} take up or bale Water. [தண்ணீர் + கோலு-]

தண்ணீர்ச்சாயையான்	தண்ணீர்ச்சாயையான் taṇṇīrccāyaiyāṉ, பெ. (n.) நீலக்கல்; sapphire (சா.அக.);, [தண்ணீர் + சாயையான்.]
தண்ணீர்ச்சாரை	தண்ணீர்ச்சாரை taṇṇīrccārai, பெ.(n.) குளத்தில் வசிக்கும் நீர்ப்பாம்பு; rate-Snake Yaocys mucosus. [தண்ணீர் + சாரை]
தண்ணீர்ச்சாலை	தண்ணீர்ச்சாலை taṇṇīrccālai, பெ. (n.) நீர்ச்சாலை, தண்ணிர்ப்பந்தல்; Water pantar. [தண்ணீர் + சாலை]
தண்ணீர்ச்சுண்டிப் போதல்	தண்ணீர்ச்சுண்டிப்போதல் taṇṇīrccuṇṭippōtal, பெ. (n.) நூல் வேகவைக்கும்போது, நீர் வற்றிப்போதல் (செங்கை.);; vapour of Water, when boiling thread.
தண்ணீர்ச்சோறு	தண்ணீர்ச்சோறு taṇṇīrccōṟu, பெ.(n.) நீர் விட்ட சோறு (யாழ்ப்);; left-over rice mixed with water. மறுவ. பழையசோறு [தண்ணீர் + சோறு]
தண்ணீர் சேர்வேராக்கி	தண்ணீர் சேர்வேராக்கி taṇṇīrcērvērākki, பெ. (n.) தேத்தான்கொட்டை Water cleaning nut (சா.அக.);
தண்ணீர்த்தட்டு	தண்ணீர்த்தட்டு taṇṇīrttaṭṭu, பெ. (n.) தண்ணீர்ப் பற்றாக்குறை (இ.வ.); Scarcity of Will CI. மறுவ, நீர்த்தட்டுப்பாடு [தண்ணீர் + தட்டு]
தண்ணீர்த்தடாகத் துச்செல்வி	தண்ணீர்த்தடாகத்துச்செல்வி taṇṇīrttaṭākattuccelvi, பெ. (n.) நாகசிங்கி; a kind of rare medicinal plant (சா.அக);.

தண்ணீர்த்தவளம்	தண்ணீர்த்தவளம் taṇṇīrttavaḷam, பெ.(n.) நீர்வேட்கை; thirst for water (சா.அக.);, [தண்ணீர் +தவளம் = நாவறட்சி]
தண்ணீர்த்தாகம்	தண்ணீர்த்தாகம் taṇṇīrttākam, பெ.(n.) நீர்வேட்கை; thirst (சாஅக); ம. தண்ணிர்த்தாகம் [தண்ணீர் + தாவம் + தாகம்]
தண்ணீர்த்திப்பிலி	தண்ணீர்த்திப்பிலி taṇṇīrttippili, பெ. (n.) துணைநஞ்சு ஏழிலொன்று; one of the seven sub-poisonous drugs (சா.அக); [தண்ணீர் + திப்பிலி]
தண்ணீர்த்திருக்கை	தண்ணீர்த்திருக்கை taṇṇīrttirukkai, பெ.(n.) அளவின் மிகுதியாய் உப்படிக்க நீராய்ச் சொரியும் திருக்கை நெல்லை; a kind of ray-fish. [தண்ணீர் + திருக்கை]
தண்ணீர்த்துரும்பு	தண்ணீர்த்துரும்பு taṇṇīrtturumbu, பெ.(n.) இடையூறு (பருகுந் தண்ணிரிலுள்ள துரும்பு); obstruction, as a weed in drinking water. "தேவரீர் கிருபைக்குத் தண்ணீர்த் துரும்பாக" (ஈடு 1, 4, 7); [தண்ணீர் + துரும்பு] செபக அகரமுதலி: Straw. என்று கூறுகிறது இதற்கு உறிஞ்சுகுழல் என்ற பொருள் வந்துவிட்டது. குழல் இடையூறு அன்று.
தண்ணீர்த்துறை	தண்ணீர்த்துறை taṇṇīrttuṟai, பெ.(n.) நீர் நிலையில், இறங்குமிடம் (இ.வ); ghat, path of descent to a tank or river. தாயைத் தண்ணீர்த் துறையில் பார்த்தால், மகளை வீட்டில் பார்க்க வேண்டியதில்லை (பழ); [தண்ணீர் + துறை தண்ணீர்த்துறை =நீர் நிறைந்த துறை;படித்துறை;வழி]
தண்ணீர்த்துறையேறு-தல்	தண்ணீர்த்துறையேறு-தல் daṇṇīrdduṟaiyēṟudal, 5 செ.குவி (v.i.) மாதவிலக்காதல் (மூ.அ அனுபந்.);; to be in one's (lady); menstural periods. [தண்ணீர் + துறை + ஏறு-]

தண்ணீர்த்தொட்டி	தண்ணீர்த்தொட்டி taṇṇīrttoṭṭi, பெ.(n.) தண்ணீரைத் தேக்கிவைக்கும் தொட்டி: Water cistern. [தண்ணீர் + தொட்டி]
தண்ணீர்த்தேள்	தண்ணீர்த்தேள் taṇṇīrttēḷ, பெ. (n.) நீர்வாழ் உயிரிவகை; Water-Scorpion (செஅக.); மறுவ, நீரி [தண்ணீர் + தேள். நீரில் வாழ்பவை]
தண்ணீர்த்தேற்றி	தண்ணீர்த்தேற்றி taṇṇīrttēṟṟi, பெ. (n.) தோற்றாங்கொட்டை; Water clearing nut (சா.அக.);, மறுவ. தண்ணிர் சேர்வேராக்கி
தண்ணீர் தெளி	தண்ணீர் தெளி1 taṇṇīrteḷittal, 4 செகுன்றாவி (v.t.) தூய்மையின் பொருட்டு நீர் தெளித்தல்(வின்.);; to sprinkle Water for purification. [தண்ணீர் + தெளி-] வீட்டுவாயிலில், தூக பறக்காமல் படிவதற்காக, நாடோறும் காலையில் தண்ணிர்தெளித்து வைத்தல் தமிழ்நாட்டுப் பழக்கம் தண்ணீரோடு, சாணமும் கலந்து கொள்வதுண்டு அதன் மீது கோலமும் இடுவர்.
தண்ணீர்தெளி	தண்ணீர்தெளி2 taṇṇīrteḷittal, செகுன்றாவி (v.t) 1. ஒதுக்குதல், புறக்கணித்தல்; to Wash (One's hands of. அப்பா அண்ணனை என்றோ தண்ணீர் தெளித்துவிட்டுவிட்டார் (உவ.); 'உன்னைத் தண்ணீர்தெளித்து விட்டார்கள்' என்றால் கைவிட்டு விட்டார்கள், என்பது வெள்ளிடை மலை, தாரை வார்த்தல்' என்பது, தண்ணீர்தெளித்து உடைமையைத் துறத்தல் என்ற பொருண்மையிலேயே, தமிழகத்தில் நாட்டுபுறத்தில் வழக்கூன்றியதென்பதை ஒர்ந்துணர்க உரிமைப்பொருளை விடுதல் என்பது அதன் உட்கிடையாகும்.
தண்ணீர்தெளித்து விடு-தல்	தண்ணீர்தெளித்துவிடு-தல் daṇṇīrdeḷidduviḍudal, செ.குன்றாவி (v.t.) ஒருவனைத் தன் விருப்பப்படிச் செல்லும்படி விடுதல் (இ.வ.);: to leave one to oneself. நாட்டு விடுதலைக் காலத்தில் பலர், தம் மக்களை நாட்டுப் பணிக்கெனத் தண்ணீர்தெளித்து விட்டனர் (உவ.);
தண்ணீர் தெளிதல்	தண்ணீர் தெளிதல் daṇṇīrdeḷidal, பெ.(n.) தண்ணிர்க்கசடு நீங்குதல்; cleaning of Water from impurities (சா.அக.);, [தண்ணீர் + தெளிதல்]

தண்ணீர்ப்பகை	தண்ணீர்ப்பகை taṇṇīrppagai, பெ. (n.) 1. உடம்புக்குச் சிலநீர் ஒத்துக் கொள்ளாமை யாலாகிய மாறுபாடு (இ.வ.); injuriousness of some kinds of water, allergy due to Water. 2. தண்ணீராலேற்படுங்குற்றம்; morbid affections due to drinking or using water. [தண்ணீர் + பகை]
தண்ணீர்ப்பட்டி	தண்ணீர்ப்பட்டி taṇṇīrppaṭṭi, பெ.(n.) 1. தண்ணீர்ப் பந்தலறத்துக்கு விட்ட நிலம் (S.I. III, 365);; gift for providing drinking water. 2. கால் வாயில் நீர்மட்டத்தை ஏற்றி இறக்குவதன் மூலம், படகுப்போக்குவரத்தை ஒழுங்குபடுத்தும் நீரடைப்பு; lock to regulate boat transportation by raising or lowering water level in the canal. [தண்ணீர் + பட்டி]
தண்ணீர்ப்பத்தாயம்	தண்ணீர்ப்பத்தாயம் taṇṇīrppattāyam, பெ.(n.) நீர்த்தொட்டி (இ.வ);; cistcrn, reservoir of water. [தண்ணீர் + பத்தாயம்]
தண்ணீர்ப்பந்தர்	தண்ணீர்ப்பந்தர்1 taṇṇīrppandar, பெ. (n.) தண்ணீர்பந்தல் பார்க்க: See tannir-p-pandal. "தண்ணீர் பந்தர் சயம்பெற வைத்து" (திருவாச.2.58); [தண்ணீர் + பந்தல் → பத்தர்]
தண்ணீர்பந்தல்	தண்ணீர்பந்தல் taṇṇīrpandal, பெ. (n.) வெயிற்காலத்தில் வழிச்செல் வோர்க்குக் குடிநீர், மோர் முதலியன உதவும் அறச்சாலை; place where drinking water, buttermilk, etc. are given gratis to passers - by during the hot Scason. தண்ணீர்ப் பந்தவில் நீர் மோர் வழங்குவது போறம் ஆகும் (உவ.); ம. தண்ணிர்ப்பந்தல் [தண்ணீர் + பந்தல்]
தண்ணீர்ப்பன்னா	தண்ணீர்ப்பன்னா taṇṇīrppaṉṉā, பெ. (n.) தண்ணீர்ப்பன்னா மீன்; a kind of sea-fish.
தண்ணீர்ப்பாசி	தண்ணீர்ப்பாசி taṇṇīrppāci, பெ. (n.) தண்ணீரிலுள்ள பாசி; Water-moss (சாஅக.); [தண்ணீர் + பாசி]
தண்ணீர்ப்பாடம்	தண்ணீர்ப்பாடம் taṇṇīrppāṭam, பெ. (n.) 1. நன்றாக மனப்பாடமானது (இவ.; anything well learnt, as a lcsson or science. 2. ஏதேனும் நோய்வாய்ப்பட்ட காலத்தில், ஒரு குவளையில் தண்ணிர் நிரப்பித் துணியால் மூடி, ஒரு குச்சிகொண்டு கலக்கி, மந்திரஞ் சொல்வது போல் உச்சரித்துப் பருகத் தரும் நீர்; a tumbler of Water, supposed to immunc with mantras, and allowed to drink, during period of illness. [தண்ணீர்+பாடம்]

தண்ணீர்ப்பாம்பு	தண்ணீர்ப்பாம்பு taṇṇīrppāmbu, பெ. (n.) நீர்ப் பாம்பு; Water-Snake. அவனைத் தண்ணிர்ப் பாம்பென்று விட்டுவிடக் கூடாது (உவ); [தண்ணீர் + பாம்பு]
தண்ணீர்ப்பிடி	தண்ணீர்ப்பிடி taṇṇīrppiḍi, பெ. (n.) தண்ணீர்ப் பிடிப்பு (வின்.); பார்க்க: see tannir-p-pidippu. [தண்ணீர் + பிடி]
தண்ணீர்ப்பிடிப்பு	தண்ணீர்ப்பிடிப்பு taṇṇīrppiḍippu, பெ. (n.) 1. குளத்திற் கொள்ளும் நீரினளவு; Water capacity of a tank. 2. குளம் முதலியவற்றில் நீர் பிடித்துள்ள பரப்பளவு; quantity of water spread of a tank. 3. உணவு முதலியவற்றின் நீர்மத்தன்மை; watery condition, as of food, of fruit, etc. [தண்ணீர்+பிடிப்பு]
தண்ணீர்ப்புரசு	தண்ணீர்ப்புரசு taṇṇīrppurasu, பெ. (n.) ஒரு வகைப் புரசு; a kind of portia tree (சா.அக);, [தண்ணீர் + புரசு]
தண்ணீர்ப்புரளி	தண்ணீர்ப்புரளி taṇṇīrppuraḷi, பெ.(n.) கண்மாயில் நீரின் பரப்பளவு; the catchment area of water in bund. மறுவ, நீர்ப்பிடிப்புப் பகுதி [தண்ணீர் + புரளி - தண்ணீர்ப்புரளி செட்டிநாட்டுப் பகுதியில், கண்மாயிலுள்ள, நீர்பிடிப்புப் பகுதியை இன்றும், தண்ணீர்ப்புரளி என்று அழைக்கின்றனர்.]
தண்ணீர்ப்பேதி	தண்ணீர்ப்பேதி taṇṇīrppēti, பெ.(n.) நீராக ஆகும் கழிச்சல்; Water Stool (சாஅக.); [தண்ணீர் + பேதி]
தண்ணீர்ப்பட்டபாடு	தண்ணீர்ப்பட்டபாடு taṇṇīrppaṭṭapāṭu, பெ. (n.) எளிதாகச் செய்யக்கூடிய செயல்; that which can be easily donc or performcd;easy Work. "செய்யுளியற்றுவது இவர்க்குத் தண்ணீர் பட்டபாடு" (மீனாட்.சரித்.ii, 278); (செ.அக); [தண்ணீர் + படு → பாவேந்தருக்குப் பாவியம் பாடுவது தண்ணீர் பட்டபாடாக இருந்தது]
தண்ணீர்பாய்ச்சல்	தண்ணீர்பாய்ச்சல் taṇṇīrpāyccal, பெ. (n.) நிலத்திற்கு நீர் பாய்ச்சுகை; irrigating paddy field. [தண்ணீர் + பாய்ச்சல்]

தண்ணீர்போட்டுமிதி-த்தல்	தண்ணீர்போட்டுமிதி-த்தல் daṇṇīrpōṭṭumididdal, 4செகுன்றாவி (v.t.) உப்பளப் பாத்தியில் உழப்பு முடிந்ததும் தண்ணீர் விட்டு அடுக்கடுக்காக மிதித்தல்; to press the ground of salt-pan at stages, while letting salt water intermediately.
தண்ணீர்மட்டம்	தண்ணீர்மட்டம் taṇṇīrmaṭṭam, பெ. (n.) நீர் மட்டம் என்னுங் கருவி; Spirit-level (செஅக); மறுவ, நீர்மட்டம், இதளியமட்டம் [தண்ணீர்+மட்டம்] இயல்பான காற்றழுத்தம், வெப்பங் கொண்ட சூழலில், தொடர்ச்சியாக உள்ள நீர்மத்தின் மேல்மட்டம், சீரான ஒரே அளவினதாக இருக்கும். கட்டடங்களின் உயரங்களை அளப்பதற்கும், இணைமட்டம் வைப்பதற்கும், இக்கொள்கை பயன்படுகிறது கொத்தனார் இதற்கெனப் பயன்படுத்தும் கருவி, தண்ணிர்மட்டம் (நீர் மட்டம்); (இரசமட்டம்); ஆகும். மூடிய கண்ணாடிக் குழாய்க்குள்ளாக, நிரப்பப்படும் சாராயத்தின் நடுவில் உள்ள வெற்றிடக்குமிழ்கொண்டு, மட்டம் அறியப்படுகிறது. புவியின் பல்வேறு இடங்களின் அமைவு கடல்மட்டத்திற்கு மேல் எவ்வளவு உயரத்தில் உள்ளது என்பதைக் காண்பதற்கு இக்கருவி பயன்படுகிறது.
தண்ணீர்மருந்து	தண்ணீர்மருந்து taṇṇīrmarundu, பெ. (n.) தண்ணிரை மந்திரித்துக் கொடுக்கும் குடிப்பு: Water Cure (சா.அக);, [தண்ணீர் + மருத்து]
தண்ணீர் மாற்று-தல்	தண்ணீர் மாற்று-தல் daṇṇīrmāṟṟudal, 5 செகுன்றாவி (v.t) கருவாடு அணியம் செய்யும் போது, அடிக்கடி உப்புநீரை மாற்றுதல்; to change salt-water to process karuvadu, dried fish. [தண்ணீர் + மாற்று-]
தண்ணீர்மாறு-தல்	தண்ணீர்மாறு-தல் daṇṇīrmāṟudal, 5 செ. குன்றாவி (v.t.) ஒரிடத்திலிருந்து, மற்றோரிடத்திற்கு நீரை மடைமாற்றிப் பாய்ச்சுதல்; to lead Water, as from one field to another, from one channel to another. ஒவ்வொரு நாளும் வயல்களுக்குச் சீராகத் தண்ணிர் மாற்றுதல் நீர்பாய்ச்சுபவனின் வேலை (உ.வ); [தண்ணீர் + மாறு-]
தண்ணீர்மீட்டான் கிழங்கு	தண்ணீர்மீட்டான்கிழங்கு taṇṇīrmīṭṭāṉkiḻṅgu, பெ. (n.) தண்ணீர்விட்டான்கிழங்கு பார்க்க;see tannirviltan-Kilangu (சா.அக);. [தண்ணீர் + மீட்டான் + கிழங்கு.]
தண்ணீர்மீன்	தண்ணீர்மீன் taṇṇīrmīṉ, பெ. (n.) ஒங்கில் மீன்; turny-fish (சா.அக); [தண்ணீர் + மீன்]
தண்ணீர்முட்டான்	தண்ணீர்முட்டான் taṇṇīrmuṭṭāṉ, பெ. (n.) தண்ணீர்விட்டான் பார்க்க; See tannir-vittan (செ.அக);.

தண்ணீர்மேலேற்று-தல்	தண்ணீர்மேலேற்று-தல் daṇṇīrmēlēṟṟudal, 5 செகுன்றாவி (v.t.) தொலைத்தீவு தண்டனை விதித்தல் (கடலின் மீது அனுப்புதல்);; 10 sentence one to transportation, as sending across the Watc. விடுதலைப் போராட்டத்திற்காக வீரசாவர்க்கரைத் தண்ணீர் மேலேற்றி, அந்தமான் சிறையிலடைத்தனர். [தண்ணீர் + மேல் + ஏற்று-]
தண்ணீர்வரி	தண்ணீர்வரி taṇṇīrvari, பெ. (n.) நீரின் பொருட்டு விதிக்கும் வரிவகை; Water-ratc, Water-CCSS. இந்த அரையாண்டிற்கான தண்ணிர் வரி கட்டிவிட்டீர்களா? (இவ.); [தண்ணீர்+வரி]
தண்ணீர்வாட்டம்	தண்ணீர்வாட்டம் taṇṇīrvāṭṭam, பெ. (n.) கட்டடம் முதலியவற்றில், தண்ணிர் தானே யோடுதற்கு அமைந்த சரிவு; Water-fall, amount of slope required for unobstructed flow of Water, gradient. தண்ணீர் வாட்டம் சரியாயிராததால், இங்கு நீர் தேங்குகிறது (உவ); [தண்ணீர்+வாட்டம்]
தண்ணீர்வார்-த்தல்	தண்ணீர்வார்-த்தல் taṇṇīrvārttal, 4 செகுவி (v.i.) 1. வழிச்செல்வோர் முதலாயினோர்க்கு, நா வறட்சி தீர்த்திட நீர்தருதல்; to give Water for drinking, as to travellers. 2. நோய் நீங்கினோர் முதலாயினோரை, நீராட்டுவித்தல் (வ);; to give a bath, as to a convalescent.
தண்ணீர்வார்	தண்ணீர்வார்2 taṇṇīrvārttal, 4 செகுன்றாவி (v.t) 1. நோயினர், பேறுகாலமான பெண், மாதவிலக்கான பெண், இவர்களைக் குளிப்பாட்டுவித்தல்; to give a ceremonious bath to convellsccnts, dclivered woman, menses Woman ctc. 2. தொடர்பற நீக்கிவிடுதல்; to wash one's hands of, give up, as a person. [தண்ணீர் + வார்]
தண்ணீர் விட்டான்	தண்ணீர் விட்டான் taṇṇīrviṭṭāṉ, பெ. (n.) கொடிவகை (பதார்த்த 429);; climbing asparagus, m.c., Asparagus racemosus.
தண்ணீர்விட்டான் கிழங்கு	தண்ணீர்விட்டான்கிழங்கு taṇṇīrviṭṭāṉkiḻṅgu, பெ. (n.) சதாமூலிக் கிழங்கு; water-root. [தண்ணீர்விட்டான்+கிழங்கு = தாறுமாறாகக் கொடிவிட்டுப் படரும் பூண்டு வகை, பித்தநோய் தீர்ப்பதற்கு தண்ணீர்விட்டான் கிழங்கு கைண்ட மருந்தாகும். இக்கிழங்கு நீளமாகவும் வெண்ணிறமாகவும் சதைப்பற்று மிக்கதாயு மிருக்கும் அம்மைநோயகல, இக் கிழங்கினைத் தண்ணீரில் ஊறவைத்துத் துகளாக்கிப் பாலில் கலந்து பருகுவர். இக் கிழங்கு உடம்பிலுள்ள நீரிழிவு; எலும்புருக்கி கவட்டைச்சூடு மிகுசளி முதலான அனைத்து நோய்களையும் போக்கி ஆண்மையைப் பெருக்கும் என சாம்பசிவ மருத்துவ அகரமுதலி கூறும்,.
தண்ணீர் விடாய்	தண்ணீர் விடாய் taṇṇīrviṭāy, பெ. (n.) தண்ணீர்வேட்கை பார்க்க: See tannir-vetkai (சா.அக.);. [தண்ணீர் + விடாய்]

தண்ணீர்விடு-தல்	தண்ணீர்விடு-தல் daṇṇīrviḍudal, 20 செகுவி (v.i.) நீர்கசிந்து பண்டங்கெடுதல்; to become stale or putrid. சோறு தண்ணீர்விட்டுப் போயிற்று (வின்); [தண்ணீர் + விடு-]
தண்ணீர் வேட்கை	தண்ணீர் வேட்கை taṇṇīrvēṭkai, பெ. (n.) நாவறட்சி; thirst for Water (சா.அக);. மறுவ. தண்ணிர்த்தாகம் [தண்ணீர் + வேட்கை]
தண்ணீரா-தல்	தண்ணீரா-தல் taṇṇīrātal, 5 செகுவி (v.i.) 1. நீர் வடிவாய்ப்போதல்; to become watery, diluted. 2. நெட்டுருவாதல்; to be committed to memory. பாடம் தண்ணிராயிருக்கிறது (இ.வ.); [தண்ணீர் + ஆ -]
தண்ணீராக்கு-தல்	தண்ணீராக்கு-தல் daṇṇīrākkudal, 5 செகுன்றாவி (v.t) 1. ஒருவனை இரக்கங் கொள்ளும்படி செய்தல்; to make one pity. 2. மாழைகளை நீர்மடிவிலாக்குதல்; to melt, dissolve, as metals. 3 பால் முதலியவற்றில் நீர் கலத்தல்; to dilute, as milk. 4. நெட்டுருப் பண்ணுதல்; to get by heart. பாடத்தைத் தண்ணீராக்கி விட்டான் (உ.வ. 5. கரையச் செய்தல்; to dissolve as sugar (சா.அக); [தண்ணீர் + ஆக்கு-]
தண்ணீராக அடித்தல்	தண்ணீராக அடித்தல் taṇṇīrākaaḍittal, பெ. (n.) தண்ணீராக மலம் வெளியேறுதல்; Water motions (சா.அக.); [தண்ணீர் + ஆக + அடித்தல்]
தண்ணீரில்லாக்காடு	தண்ணீரில்லாக்காடு taṇṇīrillākkāṭu, பெ. (n.) ஏந்துகளற்ற இடம்; a place without basic ancnition. அவரைப் பழிவாங்கக் கருதி தண்ணீரில்லாக் காட்டுக்கு அனுப்பிவிட்டார்கள் (உ.வ.); [தண்ணீர் + இல்லா + காடு]
தண்ணீருத்தாங்கல்	தண்ணீருத்தாங்கல் taṇṇīruttāṅgal, பெ. (n.) கரிசலாங்கண்ணி; cclipse plant (சாஅக.);

தண்ணீரூரி	தண்ணீரூரி taṇṇīrūri, பெ. (n.) தண்ணீர்க் கொடி: Water-root (சா.அக);. [தண்ணீர் + ஊரி]
தண்ணீரூற்றிக் கொள்ளல்	தண்ணீரூற்றிக்கொள்ளல் taṇṇīrūṟṟikkoḷḷal, பெ. (n.) 1. குளித்தல்; bathing. 2. கள் முதலியவைக் குடித்தல், drinking toddy ctc. (சாஅக);. மறுவ. தண்ணிர் போடுதல் [தண்ணீர் + ஊற்றிக்கொள்ளல்]
தண்ணீரைச்சுருக் கி	தண்ணீரைச்சுருக்கி taṇṇīraiccurukki, பெ. (n.) ஆரை; pseudo ferns (சா.அக);, [தண்ணீர் + ஐ + சுருக்கி]
தண்ணிரொவ்வா மை	தண்ணிரொவ்வாமை taṇṇirovvāmai, பெ. (n.) நீர் உடல் நலத்திற்கு ஒவ்வாமை; Water disagreeable to ones health. [தண்ணீர் + ஒவ்வாமை]
தண்ணீரோதல்	தண்ணீரோதல் taṇṇīrōtal, பெ. (n.) நீர் மந்திரிக்குக் கொடுத்தல்; consecrating water by mantras and given as Water, cure as to a woman in labour or one possessed with devil (சாஅக.);. [தண்ணீர் + ஓதல்]
தண்ணீரோது-தல்	தண்ணீரோது-தல் daṇṇīrōdudal, 5 செகுவி (v.i.) பேறுகாலத்தில் துன்பப்படும் பெண்டிர் முதலியோர்க்குக் கொடுக்க, நீரில் மந்திரம் ஓதித்தருதல் (வின்.);; to consecrate water by mantras, for being given to a Woman in labour. நோயாளிகளின் உள்ளத்திட்பத்தைக் கூட்டுவதற்காக, ஊரகப்புறங்களில் செய்யும் நடவடிக்கை, மந்திரம் ஒதிய நீரை அருந்தினால், பிணி தீரும் என உள்ளத்தில் தோன்றும் நம்பிக்கையே, மருந்தாம். [தண்ணீர் + ஒது-]
தண்ணீனி	தண்ணீனி taṇṇīṉi, பெ. (n.) வேங்கை மரம்; kina tree.

தண்ணுமை	தண்ணுமை taṇṇumai, பெ. (n.) 1. அகப் புறமுழவுள் ஒன்றாகிய மத்தளம்; a kind of drum, one of aga-p-pura-mulavu. "தண்ணுமைப் பின்வழி நின்றது முழவே" (சிலப் 3140);, 2, முழவு: alargedrum. "தண்ணுமை வளிபொருதெண்கண் கேட்பின்" (புறநா.89:7);. 3. உடுக்கை (சூடா);; the hour glass drum. 4. ஒருகட்புறை: one-headed drum. ம. தண்ணும [தண் → தண்ணுமை. "தண்" என்னும் ஒலிக்குறிப்பு வேரினின்று, முகிழ்த்த சொல்லாகும் ஒ.நோ. விண் → வினை. விண்' என்னும் ஒலியினின்று வினை என்னும் சொல் பிறத்ததை ஒக்கும்]
தண்ணுமையோன்	தண்ணுமையோன் taṇṇumaiyōṉ, பெ. (n.) மத்தள ஆசிரியன் (சிலப் 3:45, உரை, தலைப்பு: drummer in a dancing group. [தண்ணுமை + ஒன்]
தண்ணுமையோனமைதி	தண்ணுமையோனமைதி daṇṇumaiyōṉamaidi, பெ. (n.) தண்ணுமையோன் பார்க்க; See tannumaiyaon. [தண்ணுமையோன் + அமைதி]
தண்ணெனல்	தண்ணெனல்1 taṇīeṉal, பெ. (n.) 1. குளிர்ச்சிக் குறிப்பு; being cool, refreshing. "குறுகுங் காற றண்ணென்னும்" (குறள்.1104);. 2. இரங்கற்குறிப்பு: being-merciful. [தண் + எனல்] தண்ணெனல்2 taṇīeṉal, பெ. (n.) தட்டுகைக் குறிப்பு; onom, expr. of tapping. [தண் + எனல்]
தண்ணெனவு	தண்ணெனவு taṇīeṉavu, பெ. (n.) 1. குளிர்ந்திருக்கை; being cool or refreshing. 2. இரங்குகை; being merciful. "தண்ணென வில்லை நமன்றமர்கள்" (திவ்.பெரியதி.4. 10:6); [தண் + எனவு]

தண்பகம்	தண்பகம் taṇpagam, பெ. (n.) ஒருவகை மரம்: a kind of tree. "சண்பகந் தண்பகம் பாடலம்" மேருமத் 585) [தண் + பகம் → தண்பகம்]
தண்பணை	தண்பணை taṇpaṇai, பெ. (n.) மருதநிலம்; agricultural tract. "நன்மதி வேட்கோட் சிறாஅர் தேர்க்கால் வைத்த பசுமண் குரூஉத்திரள்போல அவன் கொண்ட குடுமித்து இத் தண்பனை நாடே" (புறநா. 32);, "கரும்பல்லது காடறியாப் பெருந்தண்பனை பாழாக ஏம நன்னாடொள் ளெரி யூட்டினை" (புற.16); [தண்பண்ணை → தண்டனை - குளிர்ந்த, செய்களையுடைய பண்ணை பண்னை → பணை. பண்ணைக்கு அடியான 'பண்' என்ற சொல்லும், 'செய்" எனும் சொல்லும் முதற்கண் ஒரு தொழிலைக் குறித்துப் பின்பு அத் தொழிலுக்கு, நிலைக்களனான இடத்தையும் குறித்ததெனலாம் செழித்த வேளாண் நிலம் சூழ்ந்த பகுதி]
தண்பதம்	தண்பதம் daṇpadam, பெ. (n.) 1. புதுப்புனல்; freshctina river. "தாழ்பொழிலுடுத்த தண்பதப் பெருவழி" (சிலப் 10 32);. புதுப்புனல் விழவு "தண்பதங் கொள்ளுந் தலைநாட்போல" 'சிலப் 6: 160). 3. தாழ்ந்தநிலை; low condition. "தண்பதத்தாற்றானே கெடும்" (குறள் 548); [தண் + பதம்]
தண்பதங்கொன்ளுந்தலைநாள்	தண்பதங்கொன்ளுந்தலைநாள் daṇpadaṅgoṉḷundalaināḷ, பெ. (n.) புதுப்புனல் விழவு கொண்டாடுந் தலைநாள்; festival celebrated on the bank of a river. [தண்பதம் + கொன்ளும் + தலைநாள்.]
தண்பதப்பெருவழி	தண்பதப்பெருவழி daṇpadapperuvaḻi, பெ (n.) புதுப்புனலாடச் செல்லும் பெரிய வீதி; broad street (like a shect of water.); [தண்டபதம் + பெருவழி]
தண்பு	தண்பு taṇpu, பெ. (n.) குளிர்ச்சி; coldness, coolness. "தண்பாரு முனதருளை" (திருப்பு.368); ம. க. தண்பு [தண் → தண்பு]
தண்புகை	தண்புகை taṇpugai, பெ. (n.) தண்புகைமரம் பார்க்க;see tanpurgai-maram (சா.அக);.

தண்புகை மரம்	தண்புகை மரம் taṇpugaimaram, பெ. (n.) கருப்புக்குங்கிலிய; salul tree.
தண் பொருநை	தண் பொருநை taṇporunai, பெ. (n.) 1. தாம்பிரபரணி ஆறு; the river Tampirabarani. "தண்பொருநையும் ஆன்பொருநையும்" (தொல் பொருள்.191 உரை.); 2. ஆன்பொருந்தம் (அமராவதி); என்ற ஆறு; the river Amaravati. "தண்பொருநைப் புனற்பாயும் விண்பொரு புகழ் விறல்வஞ்சி" (புறநா.11); தண்பொருநை: தொல்காப்பியத்துள் குறிக்கப் பெற்றதும், தொன்மப்புகழ் மிக்கதுமான தாமிரபரணி, மேற்குறித்தவாறு, சோர்தம் தலை நகராம் விறல்வஞ்சியினை, வளப்படுத்துந் தண் பொருநையாய்த் திகழ்ந்ததெனப் புறநானூறு புகல்கிறது
தண்மை	தண்மை taṇmai, பெ. (n.) 1. குளிர்ச்சி; Coldness. "மதியிற் றண்மை வைத்தோன்' (திருவா.ச.3: 21); 2.அமைதி; calmness, Selfpossession, tranquility of mind, gentleness. "இன்னா தண்மையி லாளர் பகை" (இன் நாற் 32.); 3. இன்பம்; pleasantness, agreeableness. 4. மென்மை குறள், 1239, உரை); slendernes, gentleness. 5. தாழ்வு(பிங்.);; bascness, meanness, inferiority. (நாஞ்.);. 6. விளைவுக் குறைவு; poorness of yield. "கேடுகரிபுந் தண்மையும் நீக்கிக் கலம் நெல்' (நாஞ்.); 7. அறிவின்மை (திவா.);; ignorane, shallowness. ம. தண்ம க, தண்பு தெ. தழைபு: து. தம்பு கோத தண் துட தண்ள் குட தணிமி, பட.தணுபு [தண் → தண்மை, (முதா.299.);]
தனக்கு தண்மைச்சுறா	தனக்கு தண்மைச்சுறா daṉakkudaṇmaiccuṟā, பெ. (n.) ஒருவகைச் சுறாமீன்; a kind of shark fish. [தண்மை + சுறா.]

தண	தண1 taṇattal, 3 செ.குவி (v.i.) 1. நீங்குதல்; to depart, go a way: "தங்குதீமலநாளூத்தனந்திடும்" (பிரமோத்.10:28); 2. போதல்; to go, to pass. [தள் - தண் → தண-] தண2 taṇattal, 3 செ குன்றாவி (v.i.) 1. நீக்குதல்; to put away, remove. "மேலிவைத் தணப்பான்" (தணிகைப்பு. களர.340); 2. பிரிதல்; to leave, separate from. "தணந்தமை சாலவறிவிப்ப போலும்" (குறள்.1233);. [தன் → தண் → தண-.]
தணத்தல்	தணத்தல்3 taṇattal, பெ. (n.) ஓதல் முதலியவற்றில் சென்றது குறித்துக்கூறும் பருவம் பொய்த்தல் (அடி சிலம்பு 8, 61); unseasonal late-arrival of Sangam literary hero for the sake of education. [தள் → தண் → தணத்தல்; காலந் தாழ்த்தல், தாழ்த்தல்]
தணக்கம்	தணக்கம் taṇakkam, பெ.(n.) தணக்கு1. பார்க்க See tanakku-1 "பல்பூந் தணக்கம்" (குறிஞ்சிப். 850);
தணக்காசிகம்	தணக்காசிகம் taṇaggācigam, பெ. (n.) இந்திய முசுக்கட்டை மரம்; Indian mulberry (சாஅக);

தணக்கு	தணக்கு1 taṇakku, பெ. (n.) தடவுமரம், இதன் விதைகள் மன்றாட்டு (செபம் மாலையாகக் கோக்கப்படும்; catamaran, Wood tree, necklace and rosarics arc made from the seeds. தணக்கு தனக்கு வகைகள்: 1. சாம்பல்தணக்கு: white catamaran tree. 2. செந்தணக்கு; false kutccrah. 3. வெண்தணக்கு; white tanak. 4. கொட்டைத்தனக்கு; whirling nut. 5. மலைத்தணக்கு; bastard cedar. வெள்ளைக்கடம்பு: bridal conch plant. 6. புல்தணக்கு; yellow flowered silk Cotton 7. புல்தனக்கு 8. பஞ்சுத்தணக்கு; Same as no. 6. 9. யானைவயிற்றுத்தணக்கு; elephantrope tree.
தனக்கு	தனக்கு2 taṉakku, பெ(n.) 1. நூணா என்னுங் கொடி (L.);, small ach root s. cl., Morinda umbellata. 2. முட்டைக்கோங்கு என்னுமரம்; whirling nut. 3. கோங்கிலவு; false tragacanth. 4. ஓடல்2; see diglaf, elephant rope tree. 5. வால்; tail. "தணக்கிறப் பறித்த போதும்" (சீவக. SS7. ம, தனக்கு [தண் → தண → தணக்கு.] தனக்கு taṉakku, பெ. (n.) அழிஞ்சில்; alangium.
தனக்குப்பருத்தி	தனக்குப்பருத்தி taṉakkupparutti, பெ. (n.) கோங்கிலவு; whirling nut (சா.அக.);. [தனக்கு + பருத்தி]

தணக்குப்பிசின்	தணக்குப்பிசின் taṇakkuppisiṉ, பெ. (n.) 1. வெண்மை, கருமை, செம்மை, நீலம்வண்ணங்களுள்ள மரப்பிசின், செம்மை, வெண்மை சிறந்தது. சளிக்கோழையை நீக்கும். இளகியத்தைப் பயன்படுத்த ஆண்மை, வலுப்பெறும். நீர்ச்சுருக்கு, தொண்டைப் புகைச்சல் போன்ற நோய்களை நீக்கும். இது துவர்ப்பாகலின், குருதிப் போக்கை நிறுத்தும்; an excellent gum of false tragacanth trce. The other gum varieties are red black and purplc. The red and white gum varietics are used with great advantage in suppressing phlegm in case of consumption. It is very useful in the irritation of the mucous membranes of the pulmonary and ganitourinary organs. Being an astringent itarrestsbleeding. 2. வாதுமைக்கொண்டைப் பிசின்; true tragacanth or gum of almond trec. [தனக்கு + பிசின்]
தணப்பு	தணப்பு1 taṇappu, பெ. (n.) செலவு; பிரிவு; to spend, to separate. [தண → தணப்பு.] தணப்பு2 taṇappu, பெ.(n.) 1. நீங்குகை; parting Separation. "தணப்பிலாக் கன்னிமுகங் கருக" (திருவானை. உலா. 116); 2. தடை ; hindrance. "தணப்பறக் கொடுத்த பின்றை" (சீவக 37 3);. 3. செல்லுகை (வின்.);: going, passing. [தண → தணப்பு.]
தணல்	தணல்1 taṇal, பெ. (n.) 1. கனிந்தநெருப்பு: live coals, embers, cinders. "தணல் முழுகு பொடியாடுஞ் செக்கர்மேனி" (தேவா.1090. 7);. 2. நெருப்பு: fire. "வீதியெல்லாந் தணல்" (இராமநா.உயுத்.13); [தழல் → தணல் ஒ.நோ. அழல் → அனல். புழல் → புனல்.] தணல்1 taṇal, பெ. (n.) நிழலிடம் (நாஞ்); Shade, shady-spot. ம. தணல் [தண் = குளிர்ச்சி தண் → தண்மை = குளிர்மை, குளிரிமையுடைய நிழல். தண் - தண → தணல்]
தணல்விழுங்கி	தணல்விழுங்கி taṇalviḻuṅgi, பெ. (n.) தீக்கோழி (வின்); (தணலை விழுங்குவது);; Ostrich, as cating cinders (செ.அக.);. [தணல் + விழுங்கு, தணல் = நெருப்பு விழுங்கி = விழுங்குவது]

தணலம்	தணலம் taṇalam, பெ. (n.) எருக்கு (மலை);; madar plant.
மெழுக்குச்சாத்து	மெழுக்குச்சாத்து meḻukkuccāttu, –தல் tal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.); மெழுகு1-தல் (வின்.); பார்க்க;see {}. [மெழுகு → மெழுக்கு + சாத்து-,]
மேச்சேரி	மேச்சேரி mēccēri, பெ. (n.) சேலம் மாவட்டம் ஓமலூர் வட்டத்தில் அமைந்த ஊர்; a village {} taluk in {} dt. [மேய்ச்சல் + ஏரி - மேய்ச்சேரி → மேச்சேரி] தாரமங்கலம், அமரகுந்தி ஆகிய ஊர்களிலுள்ள கோயில்களைக் கட்டுவதற்காகக் கருங்கற்களைத் தூக்கிச் சென்ற எருமைகள் மேய்வதற்காக வெட்டப்பட்ட ஏரி மேய்ச்சலேரி எனப்பட்டது. மேய்ச்சலேரிக்கு அருகில் அமைந்த ஊர் மேய்ச்சலேரி → மேய்ச்சேரி → மேச்சேரி என வழங்கப்பட்டது. இப்பகுதியில் எருமை வளர்க்கப்படுவது மிகுதி.
மேவா-தல்	மேவா-தல் mēvātal, (மேவருதல்) mēvarudal, 18 செ.கு.வி. (v.i.); பொருத்தமாதல்; to be fitted for. "மேவரக் கிளந்து" (குறிஞ்சிப். 138);. [மே + வா-,]
மொழிதடுமாறு–தல்	மொழிதடுமாறு–தல் moḻidaḍumāṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. திக்கிப் பேசுதல் (யாழ்.அக);; to stammer. 2. வாய் குழறுதல்; to err, hesitate or stumblein reading, reciting, etc., [மொழி + தடுமாறு-,]
வெ	வெ ve, பெ.(n.) தமிழ் நெடுங்கணக்கில் 'வ்' என்ற மெய்யெழுத்தும் 'எ' என்ற உயிரெழுத்தும் சேர்ந்து உருவான உயிர்மெய் எழுத்து; the compound of 'v' and 'a'. [வ் + எ வெ]
வெஃகல்	வெஃகல் veḵkal, பெ. (n.) 1. மிக விருப்பம்; excessive disire. 2. பேராசை (சது.);; avarice. [வெள் → வெள்கு → வெஃகு → வெஃகல், (வேகபக்120); (சது.);]

வெஃகh	வெஃகh veḵka, பெ.(n.) 1. காஞ்சிபுரத் தருகில் ஓடும் வேகவதி ஆறு; vekawat, a river near conjeevaram. "சேயாற்றாலும் வெஃகாவினாலும் .... நீரிழிந்தவழி" (S.I.I.352, 115);. 2. திருமால் திருப்பதிகளுளொன்று (திவ். இயற். 3,62);; a visnu, shrine.
வெஃகாமை	வெஃகாமை veḵkāmai, பெ.(n.) 1. அவாவின்மை; absence of desire. 2.பிறர் பொருளை அடையக் கருதாமை; absence of cupidity. "வெஃகாமை வேண்டும் பிறன்கைப்பொருள்" (குறள் 178); 3.வெறுப்பு. dislike. (w.);. [வெஃகு +ஆ+ மை 'ஆ' எம.இ.நி. "வெள் → வெள்கு → வெஃகு + ஆ மை, வெஃகாமை ; அவாவின்மை] (வேகபக்120);.
வெஃகு-தல்	வெஃகு-தல் veḵkudal, செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. மிக விரும்புதல்; to desire.
அருள்வெகிர்முகம்	அருள்வெகிர்முகம் aruḷvegirmugam, பெ.(n.) வெளிமுகம்; outer or external side. "மகரிகை நிறைய வெகிர்முக மாக்கி" (பெருங். மகத 17, 161);. [வெகிர் + முகம்]
வெக	வெக vega, பெ,எ (adj.), 1. பல; many. 2. அதிகமான, much, "வெகுகனக வொளி குலவும்" (திருப்பு;20);. [மிகு → வெகு]

வெகு	வெகு2 veguttal, செ.குன்றாவி. (v.t.) மிகுத்தல்; to be excessive, abundant (யாழ்.அக.);. [வெகு → வெகு-த்தல்] வெகு3 vegu, இடை, (part.) 1. குறிப்பிடப்படும் தன்மையின் மிகுதியைக் காட்டுவது (வினையடையின் முன்); தன்மையை வலியுறுத்திக் கூறுவது; an intensifier, very. 'காய்கறிவிலை வெகு மலிவு, கதையின் ஆரம்பமே வெகு ஜோர், குதிரை வெகு வேகமாக ஓடத் தொடங்கியது; 2. (தூரத்தைக் குறிக்கையில்); சராசரி அளவைவிட அதிகமான, (காலத்தைக் குறிக்கையில்); நீண்ட (of distance); away or off, (of time); long. 'இந்த ஊருக்குத் தண்ணிர் வெகு தொலைவிலிருந்து கொண்டுவரப்படுகிறது'. 'நாங்கள் வெகு நாட்களாக நண்பர்கள்'. [மிகு → வெகு] வெகு vegu, பெ.எ. (adj.) மிகுதியான, excessive. [மிகு-விகு-வெகு]
வெகுகாமி	வெகுகாமி vegugāmi, பெ.(n.) 1. பொன்னிமிளை; yellow bismuth. 2. தொழுகண்ணி பார்க்க;see tholukanni.
வெகுகொடுமை	வெகுகொடுமை vegugoḍumai, பெ,(n.) கொடிய நஞ்சு; a kind of arsenic. [வெகு + கொடுமை]
வெகுச்சுரு	வெகுச்சுரு veguccuru, பெ.(n.) வெகுசுரதம் 1, 2 (பொருட். நி.); பார்க்க;see vegu-curadam 1, 2. [வெகு + சுரு]
வெகுச்சுருதம்	வெகுச்சுருதம் veguccurudam, பெ.(n.) வெகுச்சுருதம் 1,2 பார்க்க;see vegu-c-curutam 1, 2.(w.);. [வெகு + சுருதம்]
வெகுசனம்	வெகுசனம் vegusaṉam, பெ.(n.) மக்கள் கூட்டம்; crowd of people. [வெகு + Skt. Jana → த. சனம்]
வெகுசனவாக்கு	வெகுசனவாக்கு vegusaṉavāggu, பெ.(n.) பொதுமக்களின் கருத்து; popular voice or opinion. [வெகு + Skt. Jana → த. சனம் + வாக்கு]

வெகுசாய்	வெகுசாய் vegucāy, வி.எ. (adv.) 1. பெரும்பாலும்; almost, most probably. 'வெகுசாய் இன்று மழை பெய்யும்'. 2. வெகுவாய் பார்க்க;see veguvay.
வெகுட்சி	வெகுட்சி2 veguṭci, பெ.(n.) சினம்; wrath, rage. "கடையிடை தெரியார். தம்முட் டாக்கிய விம்ம வெகுட்சியுள்" (பெருங். இலாவாண.2, 83-84);. [வெகுள் → வெகுட்சி]
வெகுட்டல்	வெகுட்டல் veguṭṭal, பெ.(n.) அச்சுறுத்தல்; to threaten. [வெகு → வெகுட்டல்]
வெகுடு	வெகுடு veguḍu, பெ.(n.) நாணல்; reed. [வெகு → வெகுடு]
வெகுண்டம்	வெகுண்டம் veguṇṭam, பெ.(n.) கரும்பு (மூ.அ.);; sugancane. [வெகு + கண்டம் → வெகுண்டம்]
வெகுணோக்கு	வெகுணோக்கு veguṇōggu, பெ.(n.) சீற்றப்பார்வை; angry look. "வெருக்கு விடையன்ன வெகுணோக்கு" (புறநா. 324);. [வெகுளி + நோக்கு]
வெகுதாவம்	வெகுதாவம் vegutāvam, பெ.(n.) விடம்தேர் பார்க்க;see vida-t-ter.
வெகுதூரமோடல்	வெகுதூரமோடல் vegutūramōṭal, பெ.(n.) பொன்னுக்கு மாற்றுயர்தல்; in alchemy to incrase the quality of gold.
வெகுநாயகம்	வெகுநாயகம் vegunāyagam, பெ.(n.) பலருடைய ஆட்சி; government, rule or leadership in the hands of many. "மொழியும் வெகுநாயகஞ் சேரிடமும்" (அறப். சத. 57); [வெகு + தூரம் + ஒடல்]

வெகுநியாயம்	வெகுநியாயம் veguniyāyam, பெ.(n.) வெளியரங்கபூசை; external worship (w.);. [வெகு + Skt. Nyaya → த. நியாயம்]
வெகுபத்திரி	வெகுபத்திரி vegubattiri, பெ.(n.) 1. கத்தரிக்காய்; brinjal. 2. சிறுநெல்லி; otaheite gooseberry. 3. முள்ளுள்ள செடி; thorny plant. 4. வற்றியபொருள்; that which is dry. [வெகு + Skt. Patra → த, பத்திரி]
வெகுபரணி	வெகுபரணி vegubaraṇi, பெ,(n.) சிறு செடிவகை; stemless plant.
வெகுபிட்டம்	வெகுபிட்டம் vegubiṭṭam, பெ,(n.) விரிவு (யாழ்,அக,);; expanse. [வெகு + பிட்டம்]
வெகுபுத்திரி	வெகுபுத்திரி vegubuttiri, பெ,(n.) 1. கீழா நெல்லி (தைலவ);; a small plant. 2. துளசி (சங்,அக,);; sacred basil.
வெகுபுத்திரிகை	வெகுபுத்திரிகை vegubuttirigai, பெ.(n.) நரிப்பயறு; dew gram-phaseolus aconitifolius.
வெகுமஞ்சரி	வெகுமஞ்சரி vegumañjari, பெ.(n.) துளசிச்செடி (இலக். அக.);; sacred basil.
வெகுமதி	வெகுமதி vegumadi, பெ.(n.) நன்கொடை; reward, present. [வெகு + மதி] வெகுமதி2 vegumadiddal, செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. மேலாக மதித்தால்; to consider to be of great value, to estimate highly. 2. கண்ணியம் பண்ணுதல்; to treat with respect. [(வெகுமதி → வெகுமதித்தல்]
வெகுமாரி	வெகுமாரி vegumāri, பெ.(n.) 1. பெருமழை; heavy rain. 2. மிகுதி; increase. [வெகு + மாரி]

வெகுமானக்காரன்	வெகுமானக்காரன் vegumāṉaggāraṉ, பெ,(n.) பாசாங்குக்காரன்; man of pretensions (w.);. [வெகுமான + காரன்] வெகுமானக்காரன் vegumāṉaggāraṉ, பெ,(n.) 1. நன்கொடை; present. 2. பெருமதிப்பு; great respect. "வெகுமானமாகிலுமவமானமாகிலும் மேன்மையோர் செய்யிலழகாம்" (அறப், சத, 45);, 3. பாசாங்கு; pretension.(w,);. 4. பண்புநயம்; civility (w,);. [வெகு + மானம்]
வெகுமானி" -த்தல்	No results found
வெகுமானி	வெகுமானி2 vegumāṉittal, செ.கு.வி (v.i.) பெருமை பாராட்டுதல்; to pretend to greatness (w.);. [வெகுமானம் → வெகுமானித்தல்]
வெகுமுகம்	வெகுமுகம் vegumugam, பெ. (n.) பலவாறாகக் கிளைப்பது (யாழ்.அக.);; that which divides in to several branches in many directions. [வெகு + முகம்]
வெகுமூத்திரம்	வெகுமூத்திரம்1 vegumūttiram, பெ.(n.) அடிக்கடி நீரிறங்கும் நோய், அதிமூத்திரம், இதைத் தண்ணிர் விட்டான் கிழங்கு நிறுத்தும்; polyurea, this is cured by water root. [வெகு + மூத்திரம்] வெகுமூத்திரம்2 vegumūttiram, பெ.(n.) நீரழிவு நோய்; diabetes. [வெகு + மூத்திரம்]
வெகுமூலம்	வெகுமூலம்1 vegumūlam, பெ.(n.) வெட்டி வேர்; khus-khus-vetiveria zizanioides. வெகுமூலம்2 vegumūlam, பெ.(n.) முருங்கை மரகை (இலக்.அக.);; horse-radish tree.
வெகுர்	வெகுர் vegur, பெ.(n.) 1. சூட்டினால் வரும் பரு; a wort caused by heat. 2. வேர்க்குரு; rash due to prickly heat.
வெகுரகாலி	வெகுரகாலி veguragāli, பெ.(n.) வெக்காளி; a tree.

வெகுரசம்	வெகுரசம் vegurasam, பெ.(n.) கரும்பு (மலை);; Sugarcane. [வெகு + Skt. Rasa → த. இரசம்]
வெகுரூபன்	வெகுரூபன் vegurūpaṉ, பெ.(n.) 1. அனைத்து விதமான வடிவங்களை எடுக்கும் பச்சை ஓணான்; chamelion. 2. திருமால் (யாழ்.அக.);; Visnu. 3. சிவன்; siva. 4. மன்மதன் (யாழ்.அக.);; kama. 5. பிரமன்; brahma.
வெகுலாங்கம்	வெகுலாங்கம் vegulāṅgam, பெ.(n.) ஆடு தின்னாப் பாளை (மலை.);; worm killer.
வெகுலாதி	வெகுலாதி vegulāti, பெ.(n.) வெகுலாலி பார்க்க (சங்.அக.);;see vekulali.
வெகுலாதிகம்	வெகுலாதிகம் vegulātigam, பெ.(n.) 1. வெட்டுப்பாக்கு; cut arecanut. 2. சிற்றேலம்; small cardamum.
வெகுலாலி	வெகுலாலி vegulāli, பெ.(n.) சிற்றேலம் (மலை);; a species of cardamum.
வெகுவசனம்	வெகுவசனம் veguvasaṉam, பெ.(n.) பன்மை எண்ணிக்கை (பி.வி.24, உரை,பக்.44);; plural number. [வெகு + Skt. vasana → த. வசனம்]
வெகுவாக	வெகுவாக veguvāga, வி.எ.(adv.) மிகவும்; very much. 'புயல் தென் மாநிலங்களை வெகுவாகப் பாதித்தது, மருந்து நோயை வெகுவாக ஊறுபடுத்தியது'. [மிகு → வெகு → வெகுவாக]
வெகுவாசமுடை யோகி	வெகுவாசமுடையோகி veguvācamuḍaiyōgi, பெ.(n.) வசம்பு; Sweet flag-acorus calamas.
வெகுவாதகம்	வெகுவாதகம் veguvātagam, பெ.(n.,) வெட்டிவேர்; khus-khus-vetiveria zizanoides.

வெகுவாய்	வெகுவாய் veguvāy, வி.எ.(adv.) மிகுதியாக; very much, greatly. [வெகு → வெகுவாய்]
வெகுவாய்ச்சொல்(லு)-தல்)	வெகுவாய்ச்சொல்(லு)-தல்) veguvāyccolludal, செ.குன்றாவி (v.t.) 1 விளத்தமாகச் சொல்லுதல்; to speak at great length. 2. வற்புறுத்திக் கூறுதல்; to speak with great insistence (w.);. [வெகுவாய் → சொல்]
வெகுவிதம்	வெகுவிதம் veguvidam, பெ.(n.) நானா வகை (சூடா.);; multiplicity. [வெகு Skt, vita → த. விதம்]
வெகுவிரீகி	வெகுவிரீகி veguvirīgi, பெ.(n.) அன்மொழித்தொகை (பி.வி. 20, உரை);; an elliptical compound word.
வெகுள்	வெகுள் veguḷ, பெ.(n.) கூரை வேய்வதற்குப் பயன்படும் ஒருவகைப்புல் (செங்கை. வழ.);; a grass used for thatched roof.
வெகுள்(ளு)-தல்	வெகுள்(ளு)-தல் veguḷḷudal, செ.குன்றாவி. (v.t.) & செ.கு.வி.(v.i.); 1. கோபித்தல்; to be angry. "வேர்த்து வெகுளார் விழுமியோர்" (நாலடி,64);. 2. பகைத்தல்; to hate, dislike. "கல்லான் வெகுளுஞ் சிறுபொருள்"(குறள், 870);. [வே → வேகு → வெகுள் →. வெகுள்தல். (வேகபக் 135);]
வெகுள்வு	வெகுள்வு veguḷvu, பெ.(n.) முக்குற்றங்களுள் ஒன்றான கோபம்; anger (w.);. [வேகு → வெகுள் + உ → வெகுள்வு. [வே.கயக், 135]]
வெகுளல்	வெகுளல் veguḷal, பெ.(n.) வெகுளுதல்; choler, anger. [வேக → வெகள் + அல் → வெகளல். [[வே.க.பக். 135]]
வெகுளாமை	வெகுளாமை veguḷāmai, பெ.(n.) கோபியாமை; absence of anger. " புணரின் வெகுளாமைநன்று" (குறள்,308);, [வெகுள் + ஆ + மை]

வெகுளி	வெகுளி veguḷi, பெ.(n.) 1. முக்குற்றங்களுள் ஒன்றான கோபம்; anger, one of mu-k-kuram, q.v. "'வெகுளிகணமேனுங் காத்த வரிது" (குறள், 29);. 2 வெறுப்பு; dislike. "ஒரு பொருளிடத்தும் விழைவொடு வெகுளியுறாது" (திருப்போ. சந். குறுங்கழி 5, 3);. 3. கபடமற்றவ –ன்-ள்; simple-minded person. [வேகு → வெகுள் + இ. →. வெகுளி. [வே.க.பக் 135)]
வெகுளிப்பு	வெகுளிப்பு veguḷippu, பெ.(n.) 1. கோபம்; anger. (திவ்.இயற்.திருவிருத்.17,வ்யா.பக். 117);. [வேகு → வெகுள் → வெகுளி + இ → வெகுளிப்பு. [வே.க.பக் 135]
வெகுளிவிலக்கு	வெகுளிவிலக்கு veguḷivilaggu, பெ.(n.) ஒரலங்காரம், அது வெகுளி தோன்றக்கூறி விலக்குவது; avoid anger. [வெகுளி + விலக்கு]
வெங்கடுப்பு	வெங்கடுப்பு veṅgaḍuppu, பெ.(n.) 1. அழற்சியின்றி வரும் கண்ணோய்; sore eyes without inflammation. 2. வெண்கடுப்பு பார்க்க;see ven-kapuppu. [வெம்மை + கடுப்பு → வெங்கடுப்பு]
வெங்கண்	வெங்கண்1 veṅgaṇ, பெ.(n.) 1. வெங்காயம்; onion-alliumcepa. 2. மீன்வகை; a fish with protruburent eyes. [வெம்மை + கண் → வெங்கண்] வெங்கண்2 veṅgaṇ, பெ.(n.) 1. அழலெடி விழிக்குங்கண்; fried eye. "வெங்கட் புள்ளூர்ந்து வந்து" (திவ். திருவாய். 6, 8, 5);. 2. கொடுமை; cruelty. "வெங்கண் வேந்தர்" (பெருங். வத்தவ. 6, 32);. 3. பொறாமை; jealousy (w.);. 4. பகைமை; enmity, spite (w.);. 5. கண்ணூறு; evil eye. 6. குத்துவா பார்க்க;see kuttuva. 'தன் கண்ணைக் கொடுத்து வெங்கண்ணை வாங்க வேண்டும்'. [வெம்மை + கண் → வெங்கண்]

வெங்கண்டல்	வெங்கண்டல் veṅgaṇṭal, பெ.(n.) மரவகை; a kind of tree. [வெண்மை + கண்டல் → வெங்கண்டல்]
வெங்கண்ணன்	வெங்கண்ணன் veṅgaṇṇaṉ, பெ.(n.) குழந்தை நோய்வகை; a kind of children disease.
வெங்கண்ணனார்	வெங்கண்ணனார் veṅgaṇṇaṉār, பெ.(n.) கழகக் காலப் புலவர்; a sangam poet. இவர் நற்றிணையில் 232-ஆம் பாடலைப் பாடியுள்ளார்.
வெங்கணன்	வெங்கணன் veṅgaṇaṉ, பெ.(n.) கொடியவன்; cruel man. [வெம்மை + கண்ணன் → கணன்]
வெங்கணாத்தி	வெங்கணாத்தி veṅgaṇātti, பெ.(n.) வெங்கிணாத்தி பார்க்க;see venkipātti.
வெங்கதிர்	வெங்கதிர் veṅgadir, பெ.(n.) வெங்கதிர்ச் செல்வன் பார்க்க;see verikatir-c-celvan. [வெம்[மை] + கதிர்]
வெங்கதிர்ச்செல்வன்	வெங்கதிர்ச்செல்வன் veṅgadirccelvaṉ, பெ.(n.) சூரியன்; sun. "விசும்பி னுரி ருளகற்றும் வெங்கதிர்ச்செல்வன் போல" (புறநா. 56);. [வெங்கதிர் + செல்வன்]
வெங்கதிர்மதலை	வெங்கதிர்மதலை veṅgadirmadalai, பெ.(n.) கர்னன் (பிங்.);; karna. [வெங்கதிர் + மதலை]
வெங்கதிரோன்	வெங்கதிரோன் veṅgadirōṉ, பெ.(n.) வெங்கதிர்ச்செல்வன் பார்க்க;see verikadir-c-celvan. "வெங்கதிரோன் குலத்துக்கோர் விளக்காய்த் தோன்றி" (திவ். பெருமாள். 10,1);. [வெம்மை + கதிரோன்]

வெங்கம்	வெங்கம் veṅgam, பெ.(n.) மிக்கவறுமை; extreme poverty. 'வெங்கம் பரந்த அம்மையார்க்கு திருவிளக்கெண்ணெய் அழுதுபடி'. [வெள் → வெண்கு → வெங்கு வெங்கம் (வே.க.பக் 155);]
வெங்கருது	வெங்கருது veṅgarudu, பெ.(n.) விளை வில்லாத கதிர், நன்கு விளைந்த வயலிலும் ஊடுடே இந்த மாதிரி வெண் நிறக் கதிர் பறிந்திருக்கும்; chaff, empty ears of grain. [வெம்மை + கதிர் → வெங்கதிர்]
வெங்கல்	வெங்கல் veṅgal, பெ.(n.) பூச்சு வேலைகளில் பூச்சு பளபளப்பாக இருக்க பூசப் பயன்படும் கல் சுவரில் சுண்ணாம்புப் பூச்சு பளபளப்பாக இருக்க இக்கல்லால் நன்றாகத் தேய்ப்ப துண்டு (கோ. வழக்.); (தஞ். வழ.);; a kind of stone used for shining on plastering in the wall. It is also used to rub on whitewash to glitter. [வெள் → வெண்கு → வெங்கு → வெங்கல். (வேகபக். 155);]
வெங்கலக்கல்வம்	வெங்கலக்கல்வம் veṅgalakkalvam, பெ.(n.) மருந்துகள் உலோகக் களிம்பேறாதபடி வெங்கலத்தினால் செய்த மருந்தரைக்கும் கல்வம், கண் நோய் மருந்துகள் அரைக்குங் கருவி; mortar for grinding medicines made of bell-metal. [வெங்கலம் + கல்வம்]
வெங்கலக்கல்வம் செப்புக்குழவி	வெங்கலக்கல்வம்செப்புக்குழவி veṅgalakkalvamceppukkuḻvi, பெ. (n.) உலோகக் களிம்பேறாதபடி வெங்கலத்தினால் செய்த மருந்தரைக்கும் கருவி, கண் நோய் மருந்து தயாரிக்கப் பயன்படுவது; bell metal mortar and copper pestle to grind medicines for the eyes. [வெங்கலம் + கல்வம் + செப்புக்குழவி]
வெங்கலக்கும்பா	வெங்கலக்கும்பா veṅgalakkumbā, பெ.(n.) வெண்கலத்தால் ஆன சாப்பிடும் கும்பா உயரமாக இருக்கும். குடவம் (பித்தளை); போல் களிம்பூறாது. ஓசைக்குப் பெயர் போனது வெங்கலம்; a bronze fowl not rusty as brass famous for sowed. [வெங்கலம் + கும்பா]
வெங்கலச்சிலை	வெங்கலச்சிலை veṅgalaccilai, பெ.(n.) ஒரு வகை கடைப்பொருள்; a mineral stone - one of the 120 kinds of nature substance referred to in tamil siddha medicine. [வெண்கலம் + சிலை]
வெங்கலத்தாலம்	வெங்கலத்தாலம் veṅgalattālam, பெ.(n.) வெங்கலத்தட்டு, தாம்பாளம்; plate or dish made of bell-metal. [வெங்கலம் + தாலம்]

வெங்கலபாத்திரம்	வெங்கலபாத்திரம் veṅgalapāttiram, பெ.(n.) வீட்டுக்குரிய வெண்கலத்தாற் செய்த ஏனம்; bronze vessel for domestie use. [வெங்கலம் + Skt. patra → த. பாத்திரம்]
வெங்கலம்	வெங்கலம்1 veṅgalam, பெ.(n.) 1. இரண்டு பாகம் செம்பும் ஒரு பாகம் வெள்ளியமும் சேர்த்து உருக்கி வார்த்து, கிண்ணி முதலிய ஏனங்கள் செய்யுமோர் மாழை; alloy of 2 parts copper and one part of tin (pewter);. 2. வெண்கலம் பார்க்க;see Venkalam. [வெண்கலம் → வெங்கலம்] வெங்கலம்2 veṅgalam, பெ.(n.) வெண்கலம் பார்க்க;see ven-kalam. வெங்கலம்3 veṅgalam, பெ.(n.) செம்பும் வெள்ளீயமும் கலந்து உருக்கி உண்டாக்கும் கலப்பு உலோகம்; bell-metal, bronze an alloy of copper and tin. [வெண்கலம் → வெங்கலம்]
வெங்கலாமை	வெங்கலாமை veṅgalāmai, பெ.(n.) ஆமைவகை; a kind of tortoise. [வெங்கலம் + ஆமை]
வெங்கள்	வெங்கள் veṅgaḷ, பெ.(n.) கடுக மயக்குங்கள்; highly intoxicating liquor. "வெங்கட் டொலைச்சியவிருந்திற்பாணி" (சிலப்.10,131);. [வெம்[மை] + கள்]
வெங்களம்	வெங்களம் veṅgaḷam, பெ.(n.) போர்க்களம்; battle field. "மறமன்னர் வெங்களத்து வேலுயர்த்த வேந்து'" (பு.வெ. 9,11);. [வெம்[மை] + களம்]
வெங்கன்	வெங்கன் veṅgaṉ, பெ.(n.) வறுமையாளன்; pauper. [வெங்கம் → வெங்கன்]
வெங்கனை	வெங்கனை veṅgaṉai, பெ.(n.) கடல்மீன் (முகவை. மீனவர்);; seafish.

வெங்காக்கணம்	வெங்காக்கணம் veṅgākkaṇam, பெ.(n.) வெள்ளைக்காக்கணம் பார்க்க (பரி.அக.);; sea Vellai-K-kákkanam. [வெண்-மை + காக்கணம்]
வெங்காய்ச்சல்	வெங்காய்ச்சல் veṅgāyccal, பெ.(n.) உப்பிடப்படாமல் வெறுமனே வெயிலிற் காயும் மீன் காய்ச்சல் (முகவை. மீன.);; drying of unsalted fish. [வெறுமை + காய்ச்சல் → வெங்காய்ச்சல்]
வெங்காயக்கிழங்கு	வெங்காயக்கிழங்கு veṅgāyakkiḻṅgu, பெ.(n.) நாக்கு அச்சரத்தைப் போக்கக்கூடிய வெங்காயத்தின் அடி மூலம்; bulb of onion capable of removing ulcers on the tongue. it is vegetable of all round value it assists digestion and gives tone to the stomach and is a good septic for indigestion it increases the healthy action of kidneys and produces proper sleep. it is long used for ulcer stomach. the syrup of onion is specific for colds and cough even for colds in the chest and throat. the gas from the well crused onion heals chronic ulcers when they are exposed to it. [வெங்காயம் + கிழங்கு]
வெங்காயக்கோரை	வெங்காயக்கோரை veṅgāyakārai, பெ.(n.) புல்வகை; a kind of grass. [வெங்காயம் + கோரை.]
வெங்காயத்தழை	வெங்காயத்தழை veṅgāyattaḻai, பெ.(n.) வெங்காயத்தினிலை; leaf of onion. [வெங்காயம் + தழை]
வெங்காயத்தாமரைப்பாசி	வெங்காயத்தாமரைப்பாசி veṅgāyattāmaraippāci, பெ.(n.) நீர்ப்பூடுவகை; a parasitic water-plant. [வெங்காயம் + தாமரை] வெங்காயத்தாமரைப்பாசி veṅgāyattāmaraippāci, பெ.(n.) ஒருவகைக் கடற்பாசி; a kind of ceylon moss. (தஞ்சை. மீன.);. [வெங்காயம் + தாமரை + பாசி]
வெங்காயப்பூ	வெங்காயப்பூ veṅgāyappū, பெ.(n.) வெங்காயத்தைப் போன்று மடல்களைக் கொண்ட பூ, குன்மம் குடல் ஊதை நோய் அறவே போம்; onion flower. [வெங்காயம் + பூ]

வெங்காயப்பூக் கோரை	வெங்காயப்பூக்கோரை veṅgāyappūkārai, பெ.(n.) கோரைவகை; a kind of sedge. [வெங்காயம் + பூ + கோரை.]
வெங்காயப்பூண்டு	வெங்காயப்பூண்டு veṅgāyappūṇṭu, பெ.(n.) கடற்கரையோரங்களில் வளரும் செடி; a coasted plant or shrub. (தஞ்சை. மின.);. [வெங்காயம் + பூண்டு]
வெங்காயம்	வெங்காயம்1 veṅgāyam, பெ.(n.) ஈருள்ளி; onion-allium cepa. 1. வெங்காயம். 2. ஈர வெங்காயம். 3. நரிவெங்காயம். 4. வெள்ளை வெங்காயம். 5. சிறு வெங்காயம். [வெண்[மை] + காயம்] வெங்காயம்2 veṅgāyam, பெ.(n.) இதில் 2 வகையுண்டு, சிவப்பு, வெள்ளை. இதன் சாற்றை மூக்கினால் உறிஞ்ச மூச்சு அழற்சியைத் தடுக்கடும். வயிற்று வலி குன்மம் குடலைப் பற்றிய இழுப்பு நோய் இவைகளைக் குணப்படுத்தும்; it is used as condiment. it acts as refeingent stimulent and diuretic, it is capable of healing chronic ulcers. வெங்காயம்3 veṅgāyam, பெ.(n.) உரிக்க உரிக்க தனித் தனியாக வந்துவிடக் கூடிய தோல் அடுக்குகளால் ஆன, காரச்சுவை கொண்ட ஒரு வகை பூண்டு; onion. [வெண்-மை + காயம் → வெங்காயம்]
வெங்காயவடகம்	வெங்காயவடகம் veṅgāyavaḍagam, பெ.(n.) நறுக்கிய வெங்காயத்துடன் உளுத்தம் பருப்பு, கடுகு முதலியவை சேர்த்துச் சிறு உருண்டையாக உருட்டிக் காயவைத்து எடுத்துப் பொரித்துப் பயன்படுத்தும் துணை உணவுப் பொருள்; a kind of onion preparation dried in the sun and fried before use. [வெங்காயம் + வடகம்]
வெங்காயவெடி	வெங்காயவெடி veṅgāyaveḍi, பெ.(n.) சிறுவெடி; small fireworks. [வெங்காயம் + வெடி]

வெங்கார்	வெங்கார்1 veṅgār, பெ.(n.) வெப்பம் (யாழ்.அக.);; heat. [வெம் [மை] + கார்] வெங்கார்2 veṅgār, பெ.(n.) நெல்வகை; a kind of paddy. [வெம் [மை] + கார்]
வெங்கார்நாற்றம்	வெங்கார்நாற்றம் veṅgārnāṟṟam, பெ.(n.) தலைப்பெயன் மழையாற் சாய்ந்த மண்ணினின்று எழும் ஆவிநாற்றம்; odour caused by rain falling on hot. dry ground. "காடுகள் தரும் வெங்கார் நாற்றமும்" (பரிபா. 20, 10, உரை);. [வெங்கார் + நாற்றம்]
வெங்கார்மண்	வெங்கார்மண் veṅgārmaṇ, பெ.(n.) கதிரவன் வெப்பத்தாற் சூடேறிய நிலம் (சீவக. 250, உரை);; soil hot with sun's heat. [வெங்கார் + மண்]
வெங்காரப்பொடி	வெங்காரப்பொடி veṅgārappoḍi, பெ.(n.) புண்களுக்குப் போடும் மருந்து; borax powder. மறுவ, வெண்காரம், பொரிகாரம், டங்கணம். [வெண்காரம் + பொடி]
வெங்காரம்	வெங்காரம்1 veṅgāram, பெ.(n.) மருந்துச் சரக்குவகை (பதார்த்த. 1103);; borax. "வெங்காரம் வெய்தெனினும் நோய்தீர்க்கும்" (நீதிநெறி 59);.
வெங்காரம்"	வெங்காரம்" veṅgāram, பெ.(n.) புண்ணுக்கு இடும் ஒருவகைக் காரம்; a kind of caustic.
வெங்காரிப்பு	வெங்காரிப்பு veṅgārippu, பெ.(n.) வயல்நிலம் அதிகவெப்பத்தால் வெடிக்கை; cracking of agricultural land by excessive heat. [வெங்கார் → வெங்காரிப்பு]
வெங்காரிப்புவெட்டு-தல்	வெங்காரிப்புவெட்டு-தல் veṅgārippuveṭṭudal, செ.குன்றாவி.(v.t.) அறுவடைக்குப் பிறகு வயலுக்கு நீர்விட வரப்பு வெட்டுதல்; to open the ridge for watering a field for the first time after harvest. [வெங்காரிப்பு + வெட்டுதல்]
வெங்காருடைப்பு	வெங்காருடைப்பு veṅgāruḍaippu, பெ.(n.) கதிரவன் வெப்பத்தால் வயல்வரப்பு பிளந்திருக்கை; cracking of ridges in wet lands owing to venkar. [வெங்கார் + உடைப்பு]

வெங்கான்வெளி	வெங்கான்வெளி veṅgāṉveḷi, பெ.(n.) நீரற்ற நிலப்பகுதி (யாழ்.அக.);; desert, arid land. [வெம்[மை] + கான் + வெளி]
வெங்கிங்கல்	வெங்கிங்கல் veṅgiṅgal, பெ.(n.) கண்ணாடி போன்று பளபளப்பாக உள்ள சிக்கிமுக்கிக்கல். கோலப்பொடி செய்யப் பயன்படுகிறது (வ.ஆ.வழ.);. [வெண் → வெண்கு→ வெங்கு → வெங்கி + கல்]
வெங்கிணாத்தி	வெங்கிணாத்தி veṅgiṇātti, பெ.(n.) பெரிய மலைப்பாம்பு வகை; a huge, mountain snake (w.);.
வெங்கியம்	வெங்கியம் veṅgiyam, பெ.(n.) 1. குறிப்புப் பொருள் (நன். 269, விருத்.);; suggested sense, meaning hinted at. 2. (குத்தலான சொல்; wit, sarcasm (w.);. 3. எல்லை வரம் (யாழ்.அக.);; line of demarcation.
வெங்கிராயன்வெளி	வெங்கிராயன்வெளி veṅgirāyaṉveḷi, பெ.(n.) வெங்கான்வெளி பார்க்க;see verikān-veli. [வெங்கான் → வெங்கிரான் → வெங்கிராயன் + வெளி]
வெங்குசம்பா	வெங்குசம்பா veṅgusambā, பெ.(n.) சம்பா நெல்வகை; a kind of campa paddy. [வெண் → வெண்கு → வெங்கு + சம்பா]
வெங்குமரிப்பூடு	வெங்குமரிப்பூடு veṅgumarippūṭu, பெ.(n.) பேராமணக்கு; castor plant producing large seeds-ricinus communis. [வெங்குமரி + பூடு]

வெங்குரு	வெங்குரு1 veṅguru, பெ.(n.) 1. சீர்காழி; sikali. "சோலைகள் சூழ்ந்த வெங்குரு மேவியுள் வீற்றிருந்தாரே" (தேவா. 85, 1);, [வெம்[மை] + குரு] வெங்குரு2 veṅguru, பெ.(n.) 1. கூற்றுவன்; yama. "கடுந்துதர்........... பற்றித்தம் வெங்குருவின் பாற்காட்ட" (போற்றிப் பஃறொடை);. 2. தோல் அழற்சி; sun burn. [வெம்[மை] + குரு]
வெங்குருவேந்தர்	வெங்குருவேந்தர் veṅguruvēndar, பெ.(n.) வெங்குரு என்பது சீர்காழியின் பெயர்களில் ஒன்று; verguru is a one name of Sigali. அசுரர்கள் வழிபட்டமையால் இப்பெயர் உண்டாக்கியது. திருஞான சம்பந்தர் இவ்வூரில் தோன்றிச் சிறந்து விளங்கியமையின் திருஞான சம்பந்தர் வெங்குரு வேந்தர் என்று சிறப்புப் பெயரை அடைந்தார். [வெங்குரு + வேந்தர்]
வெங்கெடுத்தை	வெங்கெடுத்தை veṅgeḍuttai, பெ.(n.) நச்சுத் தன்மையுள்ள வெண்ணிறக் கெடுத்தை மீன் (தஞ்சை. மீன.);; poisonous white keduttai fish.
வெங்கைக்கலம்பகம்	வெங்கைக்கலம்பகம் veṅgaiggalambagam, பெ.(n.) சிவபிரான் மீது சிவப்பிரகாசர் பாடிய திருவெங்கைக் கலம்பகம் என்னும் நூல்; a kalampakam poem on siva at venkai by civa-p-pirakācar. [வெங்கை + கலம்பகம்]
வெங்கைக்கோவை	வெங்கைக்கோவை veṅgaikāvai, பெ.(n.) வெங்கைச் சிவபிரான் மீது சிவப்பிரகாசர் இயற்றிய கோவைச் சிற்றிலக்கியம்; a kövai poem on siva at venkai, by civappirakasar. [வெங்கை + கோவை]
வெங்கைபடுகனி	வெங்கைபடுகனி veṅgaibaḍugaṉi, பெ.(n.) சீந்திற் கொடி; moon creeper-tinospora cordifolia. [வெங்கை + படுகனி]
வெங்கையலங்காரம்	வெங்கையலங்காரம் veṅgaiyalaṅgāram, பெ.(n.) வெங்கை சிவபிரான் மீது சிவப்பிரகாசர் பாடிய சிற்றிலக்கியங்களுள் ஒன்று; a work on siva at verikai, by civappirakācar. [வெங்கை + அலங்காரம்]

வெங்கையுலா	வெங்கையுலா veṅgaiyulā, பெ.(n.) வெங்கைச் சிவபிரான் மீது சிவப்பிரகாசர் மீது சிவப்பிரகாசர் இயற்றிய உலாநூல்; a ula poem on siva at verikai, by civappiakācar. [வெங்கை + உலா]
வெங்கொதிப்பு	வெங்கொதிப்பு veṅgodippu, பெ.(n.) பெருங்கொதிப்பு; great heat. [வெம்-மை + கொதிப்பு → வெங்கொதிப்பு]
வெங்கோல்	வெங்கோல் veṅāl, பெ.(n.) வெங்கோன்மை பார்க்க;see werkermal. [வெம்மை + கோல்]
வெங்கோலன்	வெங்கோலன் veṅālaṉ, பெ.(n.) கொடுங் கோலையுடைய மன்னன்; tyran, cruel ruler. "வெருவந்த செய்தொழுகும் வெங்கோலன்" (குறள், 563);, [வெங்கோல் + அன்]
வெங்கோன்மை	வெங்கோன்மை veṅāṉmai, பெ.(n.) கொடுங்கோல்; cruel government. [வெங்கோல் + மை]
வெச்சம்	வெச்சம் veccam, பெ.(n.) மாணிக்கக் குற்றவகை; a defect in rubies. "வெச்சம் பொரிவு" (கல்லா. 98);.
வெச்சமுது	வெச்சமுது veccamudu, பெ.(n,), சமைத்த உணவு; cooked; food; "வெச்சமுத்து மண்டதுமும்" (T.A.s.i, 100);. [வெச்சு + அமுது]
வெச்சு	வெச்சு veccu, பெ.(n.) வெம்மை; heat. [வெய்து → வெச்சு]
வெச்சுவெச்செனல்	வெச்சுவெச்செனல் veccuvecceṉal, பெ.(n.) வெச்செனல் பார்க்க;see Veccenal. (w.); [வெச்சு + வெச்சு + எனல்]

வெச்சுவெந்நீர்	வெச்சுவெந்நீர் veccuvennīr, பெ.(n.) சுடுநீர் (யாழ்.அக.);; hotwater. [வெச்சு + வெந்நீர்]
வெச்செனல்	வெச்செனல் veccem̲al, பெ.(n.) 1. வெம்மைக் குறிப்பு; being hot, becoming heated. "தண்ணென்று வெச்சென்று" (குமர. பிர. மீனாட்பிள்ளைத்1);. 2. கடுமையாதற்குறிப்பு; being harsh. "தமதீஞ் சொல் வெச் சென்றிடச் சொல்லி" (சீவக. 2015);. [வெச்சு + எனல்]
வெச்செனவு	வெச்செனவு veccen̲avu, பெ.(n.) சூடு; heat. "தண்ணெனவும் வெச்செனவுந் தந்து" (சேதுபு கடவுள். 3);. [வெச்செனல் → வெச்செனவு]
வெசவி	வெசவி vesavi, பெ.(n.) வெப்பகாலம்; hot weather. [வெச்சு → வெசவி]
வெஞ்சம்	வெஞ்சம்1 veñjam, பெ.(n.) வஞ்சம்' பார்க்க;see vassam1. [வஞ்சம் → வெஞ்சம்] வெஞ்சம்2 veñjam, பெ.(n.) கோபம் (யாழ்.அக.);; anger. [வஞ்சம் → வெஞ்சம்]
வெஞ்சமம்	வெஞ்சமம்1 veñjamam, பெ.(n.) பாலைப் பண்வகை (நம்பியகப்.);; a melody-type of the pālai class. [வெம்மை + சமம்] வெஞ்சமம்2 veñjamam, பெ.(n.) கொடுமையான போர்; war, battle. "விளிந்தா ரொழிந்தார் வெஞ்சமத்தில்" (பாரத, பன்னிரண்டாம். 73);. [வெம் [மை] + சமம்]
வெஞ்சமன்	வெஞ்சமன் veñjaman̲, பெ.(n.) இயமன், yaman (w.);. [வெம்மை + சமன்]

வெஞ்சனபண்டாரம்	வெஞ்சனபண்டாரம் veñjaṉabaṇṭāram, பெ.(n.) வெஞ்சனம்1 பார்க்க;see vencnam. [வெஞ்சனம் + பண்டாரம்]
வெஞ்சனம்	வெஞ்சனம் veñjaṉam, பெ.(n.) 1. சமைத்த கறியுணவு; vegetable relish. 2. கறியுணவு; condiment. 3. குழம்பு; sauce (w.);. 4. மெய்யெழுத்து; consonant (w.);. ஆணம் - வெஞ்சணம் என்னும் இரு சொற்களும் பெரும்பாலும் கீழ்வகுப்பாரிடையே வழங்குகின்றன. ஆணம் என்னும் சொல்லே வெந்த குழம்பைத்தான் குறிக்கும். ஆயினும் பச்சடியினின்று தெளிவாய் வேறுபடுத்திக் காட்டற்கு வெந்த என்னும் அடை பெற்றது. "நண்டாணமுங் களியும் தின்றாலோ தெரியும்" என்பது பழமொழி. இதில் ஆணம் என்பது சமைத்த குழம்பைக் குறித்தல். காண்க. (வ.மொ.வ. பக். 267);. [வெந்த + ஆணம் → வெஞ்சணம் → வெஞ்சனம்] வெஞ்சனம் veñjaṉam, பெ. (n.) வஞ்சிர மீனின் பக்கத்து சொதுவல்; a part of vanjiram fish.
வெஞ்சிலைச்செல்வன்	வெஞ்சிலைச்செல்வன் veñjilaiccelvaṉ, பெ.(n.) வீரபத்திரன்; virabhadra (w.);. [வெம்[மை] + சிலை + செல்வன்]
வெஞ்சினக்காரன்	வெஞ்சினக்காரன் veñjiṉakkāraṉ, பெ.(n.) கடுங்கோவக்காரன்; man of strong feeling of anger. [வெஞ்சினம் + காரன்]
வெஞ்சினம்	வெஞ்சினம்1 veñjiṉam, பெ.(n.) கடுங்கோபம்; extreme anger. "வெஞ்சின மின்மையும்" (சிறுபாண். 210);, [வெம்மை + சினம்] வெஞ்சினம்2 veñjiṉam, பெ.(n.) வெஞ்சனம் 1, 2, 3 பார்க்க;see vencanam 1,2,3, "வெஞ்சினங்களென்றும்விரும்பாளே" (தனிப்பா. 1,304,25);. [வெஞ்சனம் → வெஞ்சினம்]
வெஞ்சுடர்	வெஞ்சுடர் veñjuḍar, பெ.(n.) சூரியன்; sun. "வெஞ்சுடரொளியுநீ" (பரிபா. 3,6,7);. [வெம்மை + சுடர்]

வெஞ்சொல்	வெஞ்சொல் veñjol, பெ.(n.) கடுஞ்சொல்; harsh word; "கருமன நச்சு வெஞ்சொற் கட்டியங்காரன்" (சீவக. 744);. [வெம்-மை + சொல்]
வெஞ்சோறு	வெஞ்சோறு1 veñjōṟu, பெ.(n.) சுடுசோறு; cooked rice, as hot. "எயிற்றிய ரட்ட வின்புளி வெஞ்சோறு" (சிறுபாண்.175);. [வெம்[மை] + சோறு] வெஞ்சோறு2 veñjōṟu, பெ.(n.) கறி சேர்க்கப்படாத சோறு; plain rice, without Curry. [வெண்[மை] + சோறு]
வெட்கக்கேடு	வெட்கக்கேடு veṭkakāṭu, பெ.(n.) வெட்கம் பார்க்க;see vetkam. [வெட்கம் + கேடு]
வெட்கங்கெட்டவன்	வெட்கங்கெட்டவன் veṭkaṅgeṭṭavaṉ, பெ.(n.) இழிவானவன்; shameless fellow. [வெட்கம் + கெட்டவன்]
வெட்கம்கெடு-த்தல்	வெட்கம்கெடு-த்தல் veḍkamkeḍuttal, செ.குன்றாவி. (v.t.) இழிவு படுத்துதல்; to disgrace (w.);. [வெட்கம் + கெடு]
வெட்கஞ்சிக்கி	வெட்கஞ்சிக்கி veṭkañjikki, பெ.(n.) நாணமின்மை; want of modestry (w.); [|வெட்கம் + சிக்கி]
வெட்கப்படு-தல்	வெட்கப்படு-தல் veḍkappaḍudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. நாணமடைதல்; to be ashamed. 2. கூச்சமடைதல்; to be bashful. 'அந்தப் பெண்புருடர் முன் வர வெட்கப்படுகிறாள்'. [வெட்கம் + படு-]

வெட்கப்படுத்து-தல்	வெட்கப்படுத்து-தல் veḍkappaḍuddudal, பெ.(n.) செ.கு.வி. (v.i.); இழிவு படுத்துதல்; to put to shame (w.);. [வெட்கம் + படுத்து-,]
வெட்கம்	வெட்கம் veṭkam, பெ.(n.) 1. அவமானம் (சூடா.);; shame. "வெட்கத்துக்குக் காடிளனி நானோ" (இராம. யுத்த. 32);. 2.கூச்சம்; coyness, bashfulness. [வெட்கு → வெட்கம்]
வெட்கறை	வெட்கறை veṭkaṟai, பெ.(n.) வெட்கங்கெட்டவன் பார்க்க;see vetkan- kettavan.(w.); [வெட்கு + அறு → வெட்கறை]
வெட்காலி	வெட்காலி veṭkāli, பெ.(n.) மரவகை; a kind of button tree. [வெண்-மை + கால் → வெட்காலி]
வெட்கிளுவை	வெட்கிளுவை veṭkiḷuvai, பெ.(n.) காட்டுக்கிளுவை; hill balsam tree. (w.); [வெண்-மை + கிளுவை → வெட்கிளுவை]
வெட்கு	வெட்கு veṭku, வி.(v.) அவமானம் அடைதல்; feel disgraced. 'நாங்கள் வெட்கித் தலைகுனியும்படி ஒரு செயலைச் செய்து விட்டாயே, மனைவியை அடித்தது வெட்கும்படியான செயல் இல்லையா'. [வெள்கு → வெட்கு]
வெட்கு-தல்	வெட்கு-தல் veṭkudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. நாணப் படுதல்; to be ashamed. 2. கூச்சப்படுதல்; to be bashful. 3. அஞ்சுதல்; to be afraid (w.);. [வெள்கு → வெட்கு]
வெட்குவெட்கெனல்	வெட்குவெட்கெனல் veṭkuveṭkeṉal, பெ.(n.) வெட்கக்குறிப்பு (யாழ்.அக.);; expr. of shame. [வெட்கு + வெட்கு + எனல்]

வெட்கெனல்	வெட்கெனல் veṭkeṉal, பெ.(n.) வெள்ளறிவினனாதற்குறிப்பு; expr. of shallowness, empty-headedness. "வெட்கென்றார் வெஞ்சொலாவிண்புறுவார்" (நான்மணி. 73);. [வெட்கு + எனல்]
வெட்சி	வெட்சி veṭci, பெ.(n.) 1. செடிவகை; scarlet ixora.m.sh. "செங்கால் வெட்சிச் சிறிதழ்" (திருமுரு. 21);. 2. போர்த் தொடக்கமாக வெட்சிப் பூ அணிந்து பகைவர் நிரையைக் கவர்தலைக் கூறும் புறத்துறை (தொல்.பொ. 57);; theme describing a king's follower wearing vetci flowers and capturing the cows of the enemy.
வெட்சிக்கரந்தை	வெட்சிக்கரந்தை veṭcikkarandai, பெ.(n.) பகைவர் கவர்ந்து கொண்ட ஆனிரையை மீட்பதைக் கூறும் புறத்துறை (தொல். பொ. 57, உரை);; theme-describing had captured them. [வெட்சி + கரந்தை]
வெட்சிப்பூ	வெட்சிப்பூ, veṭcippū, பெ.(n.) நறுமணப் பூ வகை; a fragrant white flower of Ixora coccinea. [வெட்சி + பூ]
வெட்சிமறவர்	வெட்சிமறவர் veṭcimaṟavar, பெ.(n.) பகைவர் நிரையைக் கவரச் செல்லும் மறவர் (தொல். பொ. 58, உரை);; soldiers who captue the cows of the enemy. [வெட்சி + மறவர்]
வெட்சிமாலையன்	வெட்சிமாலையன் veṭcimālaiyaṉ, பெ.(n.) குமரன்; god of kumaran. [வெட்சி + மாலையன்]
வெட்சியரவம்	வெட்சியரவம் veṭciyaravam, பெ.(n.) பகைமுனையிடத்து நிரைகவரப்போகும் போது உண்டாம் ஆரவாரத்தைக் கூறும் பிறத்துறை (பு.வெ. 1, 3);; theme describing the tumult of warriors making preparation to go forth to capture enemy's cows. [வெட்சி + அரவம்]
வெட்ட	வெட்ட veṭṭa, பெ.எ. (adj.) 1. அதிகமான; much. 2. தெளிவான; clear (w.);. [வெள் → வெட்ட] வெட்ட5 veṭṭa, பெ.(n.) வேலை என்பதோடு இணைந்து வரும் சொல்; a word which occurs in combination with velai. [வெற்று → வெட்டு → வெட்டி] வெற்றுவேலை → வெட்டுவேலை

வெட்டத்தண்ணீர்	வெட்டத்தண்ணீர் veṭṭattaṇṇīr, பெ.(n.) இருட்பொழுதில் பளபளக்கும் கடல்நீர் (நெல்லை.மீன.);; shining or glittering sea at dark night-sea-water. [வெட்ட + தண்ணீர்]
வெட்டதிராமூலி	வெட்டதிராமூலி veṭṭadirāmūli, பெ.(n.) யானைநெருஞ்சில் பார்க்க;see yanai neruncil.
வெட்டம்	வெட்டம் veṭṭam, பெ.(n.) வெளிச்சம்; light. [வெள் → வெட்டம்]
வெட்டரிவாள்	வெட்டரிவாள் veṭṭarivāḷ, பெ.(n.) அரிவாள் வகை; bilihook. [வெட்டு + அரிவாள்]
வெட்டல்	வெட்டல் veṭṭal, பெ.(n.) 1. வெட்டுதல்; cutting. 2. கொல்லுதல்; killing. [வெட்டு → வெட்டல்]
வெட்டவழி	வெட்டவழி veṭṭavaḻi, பெ.(n.) பலர் செல்லும் நெறி; beaten track (w.);. [வெட்ட + வழி]
வெட்டவிடி	வெட்டவிடி veḍḍaviḍi, பெ.(n.) அதிகாலை (திவ். திருப்பா. 29, வ்யா. பக். 248);. [வெட்ட + விடி]
வெட்டவெடி-த்தல்	வெட்டவெடி-த்தல் veḍḍaveḍittal, செ.கு.வி. (v.i.) அதிகக் கோபங்கொள்ளுதல்; to be wild with anger. "வெட்ட வெடித்தார்க்கோர் வெவ்வழலன் காண்" (தேவா. 1143, 9);, [வெட்ட + வெடி]
வெட்டவெளி	வெட்டவெளி veṭṭaveḷi, பெ.(n.) 1. திறந்த வெளியிடம்; open plain. "வெட்ட வெளியாக விளங்கும் பராபரமே" (தாயு. பராபர. 362);. 2.வெறிப்படையானது; that which is clearly evident. (w.); [வெட்ட + வெளி]

வெட்டவெளிச்சம்	வெட்டவெளிச்சம் veṭṭaveḷiccam, பெ.(n.) 1. பெரும் பிரங்கொளி; broad day light. 2. வெளிப்படையானது; that which is clearly evident. (w.); [வெட்ட + வெளிச்சம்]
வெட்டவெளியாக	வெட்டவெளியாக veṭṭaveḷiyāka, வி,எச்.(adv.) வெளிப்படையாக; publicity. (w.); [வெட்டவெளி + ஆக]
வெட்டவெளிவிமலன்	வெட்டவெளிவிமலன் veṭṭaveḷivimalaṉ, பெ.(n.) கல்லுப்பு; rock salt.
வெட்டறாமூலி	வெட்டறாமூலி veṭṭaṟāmūli, பெ.(n.) நத்தை சூரி (யாழ்.அக.);; bristly button weed.
வெட்டனம்	வெட்டனம் veṭṭaṉam, பெ.(n.) வெட்டெனம் பார்க்க (யாழ்.அக.);;see vettenam.
வெட்டனவு	வெட்டனவு veṭṭaṉavu, பெ.(n.) 1. கடுமை (யாழ்.அக.);; cruelty. 2. கெட்டியாயிருக்கை; hardness. 3. வெடுக்குத்தனம்; being cut and dry. 4. மனவுறுதி (வலிமை);; force. [வெட்டெனல் → வெட்டனவு]
வெட்டாங்கிளி	வெட்டாங்கிளி veṭṭāṅgiḷi, பெ.(n.) வெட்டுக்கிளி; large locust (w.);. [வெட்டு → வெட்டாம் + கிளி]
வெட்டாட்டம்	வெட்டாட்டம் veṭṭāṭṭam, பெ.(n.) தாய ஆட்டவகை; a game of dice. [வெட்டு + ஆட்டம்]
வெட்டாந்தரை	வெட்டாந்தரை1 veṭṭāndarai, பெ.(n.) காய்ந்திறுகிய நிலம் (யாழ்.அக.);; dry hard ground, without vegetation. [வெட்டை + ஆ + தரை] வெட்டாந்தரை2 veṭṭāndarai, பெ.(n.) கடலடிப்பரப்பு (தஞ்சை. மீன.);; undepth sea.

வெட்டி	வெட்டி1 veṭṭi, பெ.(n.) மண்வெட்டி; spade (w.);. 2. வழி (சது.);; path, road, way. "ஒளியெலா நிரம்பிய நிலைக்கோர் வெட்டியே" "(அருட்பா. vi, ஆற்றாமை கூறல், ii, 2);. 3. பழைய வரிவகை; 4. வெட்டியான் 1, 2 பார்க்க;see veṭiyāṇ1, 2. [வெட்டு → வெட்டி] வெட்டி2 veṭṭi, பெ.(n.) பயனின்மை; uselessness. 'என்னை வெட்டிக்குப் பெற்று வேலிக்காலிற் போட்டிருக்கிறதா'? [வெற்று → வெட்டு → வெட்டி] வெட்டி3 veṭṭittal, செ.கு.வி.(v.i.) கடுகடுப்பாதல்; to be harsh. "இத்தனை போது படுத்தின சிறுமையாலே வெட்டித்து" (திவ். திருநெடுந். 21, வ்யா. பக். 188);. [வெட்டு → வெட்டி]
வெட்டிக்காக	வெட்டிக்காக veṭṭikkāka, பெ.(n.) பழைய வரிவகை; an ancient tax. (I.M.p.cg. 1068);. [விள் → வெள் → வெட்டு → வெட்டி காசு → வெட்டிக்காக. (வே.க.பக்.15);]
வெட்டிக்கால்நண்டு	வெட்டிக்கால்நண்டு veṭṭikkālnaṇṭu, பெ.(n.) வலையை வெட்டுங் கடல் நண்டு (குமரி.மீன.);; a sea crab that cuts net. [வெட்டு → வெட்டி + கால் + நண்டு]
வெட்டிக்குப்பெறு-தல்	வெட்டிக்குப்பெறு-தல் veṭṭikkuppeṟudal, செ.குன்றாவி.(v.t.) இலவசமாகக் கிடைத்தல்; to get grat is or for nothing. [வெற்றுக்குப் பெறுதல் → வெட்டிக்குப் பெறுதல்]
வெட்டிக்கொட்டு-தல்	வெட்டிக்கொட்டு-தல் veṭṭikkoṭṭudal, செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. மண் முதலியன தோண்டி அப்புறப்படுத்துதல்; to dig and remove, as earth. 2. வெட்டிச்சசாய்3 பார்க்க;see well-c-cay. 'அவன் வெட்டிக் கொட்டினானோ'? 3. வெட்டிக்கொடு பார்க்க;see veffi-k-kodu. [விள் → வெள் → வெட்டு → வெட்டி + கொட்டு-தல்]

வெட்டிக்கொடு-த்தல்	வெட்டிக்கொடு-த்தல் veḍḍikkoḍuttal, செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தாராளமாகக் கொடுத்தல்; to give liberally. 2. உதவுதல் to help one with. [விள் → வெள் → வெட்டு → வெட்டி + கொடு]
வெட்டிச்சாய்-த்தல்	வெட்டிச்சாய்-த்தல் veṭṭiccāyttal, செ. குன்றாவி .(v.t.) 1. மரம் முதலியன முறித்து வீழ்த்துதல்; to cut down. 2. கொல்லுதல்; to kill out right. 3. பெருங்காயெங்களைச் செய்தல்; to accomplish, as great things. 4. வெட்டிக்கொடு பார்க்க;see vetti-k-kodu [விள் → வெள் → வெட்டு + வெட்டி + சாய்த்தல்]
வெட்டிச்சோறு	வெட்டிச்சோறு1 veṭṭiccōṟu, பெ.(n.) பழைய வரிவகை; an ancient tax (Insc.);, [வெட்டி + சோறு] வெட்டிச்சோறு2 veṭṭiccōṟu, பெ.(n.) தண்டச்சோறு; food given to a useless mouth. [வெற்று + சோறு]
வெட்டிது	வெட்டிது veṭṭidu, பெ.(n.) கடுமையானது; that which is harsh. "வெட்டிதாக வார்த்தை சொல்ல" (ஈடு. 3,5,7);. [வெட்டி-மை → வெட்டிது]
வெட்டிநிலம்	வெட்டிநிலம் veṭṭinilam, பெ.(n.) தரிசுநிலம்; waste land, as lying waste. [வெற்று + நிலம்]
வெட்டிப்பயல்	வெட்டிப்பயல் veṭṭippayal, பெ.(n.) பயனற்றவன்; worthless fellow (w.); [வெட்டி + பயல்]
வெட்டிப்பாட்டம்	வெட்டிப்பாட்டம் veṭṭippāṭṭam, பெ.(n.) பழைய வரி வகை; an ancient tax. "வெட்டிப் பாட்டமும் .... எப்பேர்ப்பட்ட இறைகளு முட்பட" (Insc);. [வெட்டி + பாட்டம்]

வெட்டிப்பாடு-தல்	வெட்டிப்பாடு-தல் veṭṭippāṭudal, செ.கு.வி. (v.i.) ஒரு புலவன் தன்னைப் பழித்துக் கூறிய சொற்களாலன்றிப் பிறவாறு அவனைப் பழித்துப்பாடுதல்; to compose a poem in retort, without using the opponent's qhraseology. [வெட்டி + பாடு]
வெட்டிப்புடவை	வெட்டிப்புடவை veḍḍippuḍavai, பெ.(n.) பழையவரிவகை; an ancienttax. (S.I.I.i, 91);. [வெட்டி + புடவை]
வெட்டிப்புரட்டு-தல்	வெட்டிப்புரட்டு-தல் veṭṭippuraṭṭudal, செ.கு.வி.(v.i.) கடுமையாக வேலை செய்தல்; to work hard. [வெட்டு + புரட்டு → வெட்டிப்புரட்டு]
வெட்டிப்பேச்சு	வெட்டிப்பேச்சு veṭṭippēccu, பெ.(n.) வீணான பேச்சு; vain talk, useless speech. 'வெட்டிப்பேச்சுப் பேசாதே காரியத்தை முடி'. [வெட்டி + பேச்சு]
வெட்டிப்பேசு	வெட்டிப்பேசு1 veṭṭippēcudal, செ. குன்றாவி.(v.t.) 1. எதிர்த்துச் சொல்லுதல்; to retort. 2. கண்டித்துச் சொல்லுதல் (சங்.அக);; to rebuke. [வெட்டு பேசு → வெட்டிப்பேசு] வெட்டிப்பேசு1 veṭṭippēcudal, செ.கு.வி. (v.i.) கடுமையாகப் பேசுதல்; to speak harshly. [வெட்டு பேசு → வெட்டிப்பேசு]
வெட்டிமுறி	வெட்டிமுறி1 veṭṭimuṟittal, செ.கு.வி. (v.i.) வெட்டிமுறி2 veṭṭimuṟittal, செ. குன்றாவி. (v.t.) வெட்டிச்சாய் 1,2,3 பார்க்க;see veffi-c-cay 1,2,3. [வெட்டு + சாய் → வெட்டிமுறி]
பெரிதாகச் செய்தல்	பெரிதாகச் செய்தல் peritākacceytal, 'நீ விட்டில் வெட்டி முறித்தது போதும் கடைக்குப் போய் இந்தச்சாமான்களை வாங்கி வா'. [வெட்டி + முறி-,]

வெட்டிமை	வெட்டிமை veṭṭimai, பெ.(n.) 1. கொடுமை; harshless. 2. வன்பேச்சு; harshless of speech. "உறவற்ற சொல்லாலே வெட்டிமை யெல்லாம் சொல்லவில்லை" (திவ்.திருப்பா. 15, வ்யா. பக். 149);. 3. சினம் (சங்.அக.);; anger. 4. வெட்டியானூழியம்; service of vettiyan. [வெட்டு → வெட்டிமை]
வெட்டியார்பறையர்	வெட்டியார்பறையர் veṭṭiyārpaṟaiyar, பெ.(n.) சில விழா நிகழ்ச்சிக் காலங்களில் பறை கொட்டல் புரியும் பறையர்வகையார்; a sub-division of the paraiyas, who act as drummers on certain ceremonial occasions (M.M.655);. [வெட்டியான் + பறையர் → வெட்டியார்பறையர்]
வெட்டியான்	வெட்டியான் veṭṭiyāṉ, பெ.(n.) 1. ஒரு வகைச் சிற்றூர் ஊழியக்காரன்; a village menial servant. 2. பிணஞ்சுடுவோன் (யாழ்.அக.);; one who exemates corpres. 3. பயிர்களை வெட்டியழிக்கும் பூச்சிவகை; an insect that cuts off the leaves of crops (w.);. [வெட்டு → வெட்டியான்]
வெட்டிரம்	வெட்டிரம் veṭṭiram, பெ.(n.) இலந்தை; indian plum-zizyphus jujuba.
வெட்டிரும்பு	வெட்டிரும்பு veṭṭirumbu, பெ.(n.) இரும்பு வெட்டும் உளி (யாழ்.அக.);; cold chisel. [வெட்டு + இரும்பு]
வெட்டிவரி	வெட்டிவரி veṭṭivari, பெ.(n.) பழைய வரிவகை; an ancient tax. [வெட்டி + வரி]
வெட்டிவார்த்தை	வெட்டிவார்த்தை veṭṭivārttai, பெ.(n.) வெட்டிப்பேச்சு பார்க்க;see vetti-p-peccu. [வெட்டி + Skt. vartta → த. வார்த்தை]
வெட்டிவீரன்	வெட்டிவீரன் veṭṭivīraṉ, பெ.(n.) சிறந்த வீரன் (யாழ்.அக.);; man of supreme heroism. [வெற்றி → வெட்டி + வீரன்]

வெட்டிவேதினை	வெட்டிவேதினை veṭṭivētiṉai, பெ.(n.) பழைய வரிவகை; an ancient tax (I.M.p.Tj.94);, [வெட்டி + வேதினை]
வெட்டிவேர்	வெட்டிவேர்1 veṭṭivēr, பெ.(n.) ஒரு வகைப் புல்லின் அடிவோ; khus-khus whitish yellow root-vetiveria zizaniodes. it contains a resin and volatilc oil. it is a stimulent, diaphoretic and aromatic, மறுவ. விழல்வேர், குறுவேர், விலாமிச்சை வேர், கஸ்கஸ், [வெட்டு → வெட்டி + வேர்] வெட்டிவேர்2 veṭṭivēr, பெ.(n.) இலாமிச்சைப் புல் (புதாத்த. 477);; cuscus-grass. 2. கருப்பு இலாமிச்சை; black cuscus-grass. [வெட்டு → வெட்டி + வேர்]
வெட்டிவேலை	வெட்டிவேலை veṭṭivēlai, பெ.(n.) பயனற்ற செயல்; futile enterprise. [வெற்றுவேலை → வெட்டிவேலை]
வெட்டிவை	வெட்டிவை veṭṭivai, பெ.(n.) வெட்டிமை 1,2,3 பார்க்க (யாழ்.அக.);;see vettimai 1,2,3. [வெட்டிமை → வெட்டிவை]
வெட்டுதல்	வெட்டுதல்1 veṭṭudaldal, செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வாள் முதலியவற்றால் பிளவுபட எறிதல்; to cut, as with a sword or axe. "அரியயன்றலை வெட்டி வட்டாடினார்" (தேவா. 369, 2);. 2. எழுத்து முதலியன பொறித்தல்; to engrave. 3. தோண்டுதல்; to dig, as a well. 'கிணறு வெட்ட பூதம் புறப்பட்டது'. 4. தவச அளவில் தலை வழித்தல்; to strike of, as the top of a measure, in measuring grain. 'தலைமுடியைக் வெட்டி அள'. 5. தலைமுடியைக் கத்தரித்தல்; to crop, as the head. 6. துணி முதலியன துண்டித்தல்; to cut, as a cloth. 7. ஆட்டக் காயைப் பயனற்றதாக நீக்குதல்; to take away, as a piece in chess and other games. 8. புழுக்கடித்தல்; to injure, as insects. 9. அழித்தல; to destroy. 10. மறுத் துரைத்தல்; retort, refute. 'எப்போதும் வெட்டியே பேசுகிறான்'. 11. கடிந்து பேசுதல்; to speak harshly. [விள் ... வெட்டு ...]

வெட்டு	வெட்டு2 veṭṭudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. பளிச் சென மின்னுதல்; to flash suddenly, as light ring. 2. கடுமையாதல்; to be harsh. "வெட்டிய மொழியினன்" (கம்பரா. குகப். 9);. 3. திடீரென்று நற்பேறு உண்டாதல்; to have a sudden stoke of fortune. [விள் → வெள் → வெட்டு-தல்] வெட்டு3 veṭṭu, பெ.(n.) 1. துண்டிப்பு; cutting. 'ஒரு வெட்டில் அந்த மரம் விழும்'. 2. வெட்டுதலா லுண்டாம் புண் முதலியன; wound, cut. 3. எழுத்து முதலியன பொறிக்கை; engraving. 'கல்வெட்டுச் சாசனம்'. 4. ஒருவகைப் பழைய சிறு காசு; an ancient small coin. "தன்னுடைய வெட்டென்றும்" (பணவிடு. 143);. 5. தையல் துணி வெட்டுகை; Cutting by tailor. 6. தலை முடி கத்திரிக்கை; cropping the hair.
வெட்டுக்கட்டை	வெட்டுக்கட்டை veṭṭukkaṭṭai, பெ.(n.) கிளையற்ற அடிமரம்; stump. [விள் → வெள் → வெட்டு + கட்டை → வெட்டுக்கட்டை. [வே.க.பக்.151]]
வெட்டுக்கத்தி	வெட்டுக்கத்தி veṭṭukkatti, பெ.(n.) கத்திவகை; cleaver, chopper. [விள் → வெள் → வெட்டு + கத்தி → வெட்டுக்கத்தி. [வே.க.பக்.151]]
வெட்டுக்கல்	வெட்டுக்கல் veṭṭukkal, பெ.(n.) சொறிக்கல்; laterite. [வெட்டு + கல்]
வெட்டுக்கன்று	வெட்டுக்கன்று veṭṭukkaṉṟu, பெ.(n.) பால் மறந்த கன்று (யாழ்.அக.);; weaned calf. [விட்ட → வெட்ட → வெட்டு +கன்று] வெட்டுக்கன்று veṭṭukkaṉṟu, பெ.(n.) திருத்தியமைத்த காட்டு நிலம்; jungle land cleared and brought under cultivation. [வெட்டு + காடு]

வெட்டுக்காயப்பச்சிலை	வெட்டுக்காயப்பச்சிலை veṭṭukkāyappaccilai, பெ.(n.) செடிவகை; a plant-clitoria ternata. [வெட்டு + காயம் + பச்சிலை]
வெட்டுக்காயம்	வெட்டுக்காயம் veṭṭukkāyam, பெ.(n.) வெட்டினாலுண்டாம்புண்; cut. incised wond. [விள் → வெள் → வெட்டு + காயம் → வெட்டுக்காயம்]
வெட்டுக்கால்	வெட்டுக்கால் veṭṭukkāl, பெ.(n.) மாட்டின் தீச்சுழிவகை (பெ.மாட்.);; an inauspicious sign or mark in cattle. [வெட்டு + கால்]
வெட்டுக்கிளி	வெட்டுக்கிளி veṭṭukkiḷi, பெ.(n.) ஒருவகைப் பூச்சி; grass hopper. (w.); [வெட்டு + கிளி]
வெட்டுக்குத்து	வெட்டுக்குத்து veṭṭukkuttu, பெ.(n.) கத்தி முதலிய கூரான படைக்கலங்களைக் கொண்டு செய்யுஞ் சண்டை; fighting with sharp weapons. [வெட்டு + குத்து]
வெட்டுக்குத்துப்பழி	வெட்டுக்குத்துப்பழி veṭṭukkuttuppaḻi, பெ.(n.) வெட்டுப்பழி பார்க்க;see vetti-p-palli. [வெட்டுக்குத்து + பழி]
வெட்டுக்குருத்து	வெட்டுக்குருத்து veṭṭukkuruttu, பெ.(n.) வெட்டுப்பட்ட இடத்தில் தோன்றும் குருத்து (திவா,);; shoot sprouting in a lopped tree. [வெட்டு + குருத்து] வெட்டுக்குருத்து veṭṭukkuruttu, பெ.(n.) செடிகளின் இளங்குருத்து அல்லது தண்டு; newly sprouted part of a plant. [வெட்டு + குருந்து]

வெட்டுக்குளம்பு	வெட்டுக்குளம்பு veṭṭukkuḷambu, பெ.(n.) காலநடையின் பிளவுற்ற குளம்பு (அபி.சிந்.);; cloven hoofed. [வெட்டு + குளம்பு]
வெட்டுக்கூர்	வெட்டுக்கூர் veṭṭukār, பெ.(n.) கூராணி; pointed nail. [வெட்டு + கூர்]
வெட்டுக்கை	வெட்டுக்கை veṭṭukkai, பெ.(n.) குறுக்கு வடிவாக இணைக்கப்பட்ட கைமர அமைப்பு; a wooden instrument jointed horizontally. [வெட்டு + கை]
வெட்டுகிற	வெட்டுகிற veṭṭugiṟa, பெ.எ. (adj.) கூரிய, ஊடுருவிச் செல்லுந் தன்மையுடையது; trenchant.
வெட்டுச்சட்டை	வெட்டுச்சட்டை veṭṭuccaṭṭai, பெ.(n.) பெண்கள் அணியும் ஒருவகை அங்கி; a kind of jacket for girls. [வெட்டு + சட்டை]
வெட்டுச்சந்தம்	வெட்டுச்சந்தம் veṭṭuccandam, பெ.(n.) சந்தனச் சிராய்; pieces of sandal wood. [வெட்டு + சந்தம்]
வெட்டுடையாதி	வெட்டுடையாதி veḍḍuḍaiyāti, பெ.(n.) காட்டெருமை; wild buffalo.
வெட்டுண்டபுண்	வெட்டுண்டபுண் veṭṭuṇṭabuṇ, பெ.(n.) வெட்டுக்காயம் பார்க்க;see vettu-k-kayam. [வெட்டுண்ட + புண்]
வெட்டுண்(ணு)-தல்	வெட்டுண்(ணு)-தல் veṭṭuṇṇudal, செ.கு.வி. (v.i.) முற்படுதல்; to be cut. [வெட்டு + உண்]

வெட்டுணி	வெட்டுணி1 veṭṭuṇi, பெ.(n.) திப்பிலி மூலம் (சா.அ.);; root of long pepper-piper longum. வெட்டுணி2 veṭṭuṇi, பெ.(n.) 1. கீழ்ப்படியாத பிள்ளை; disobedient child. 2. கொடூரன்; villain. [வெட்டுண் + இ]
வெட்டுத்தட்டு	வெட்டுத்தட்டு veṭṭuttaṭṭu, பெ.(n.) பறையின் வாய்வார்; ear of a drum (w.);. [வெட்டு + தட்டு]
வெட்டுத்தாக்கு	வெட்டுத்தாக்கு veṭṭuttākku, பெ.(n.) மண்ணெடுத்த குழி; excavated pit. [வெட்டு + தாக்கு]
வெட்டுத்தாவு	வெட்டுத்தாவு veṭṭuttāvu, பெ.(n.) குளம் ஏரி முதலியவற்றில் வெட்டப்பட்ட ஆழமான பகுதி; tank pit, deep portion of a tank. [வெட்டு + தாவு]
வெட்டுப்பகை	வெட்டுப்பகை veṭṭuppagai, பெ.(n.) வெட்டுப்பழி பார்க்க;see vettu-p-pali. 'இட்டவன் இராவிட்டால் வெட்டுப்பகை'. [வெட்டு + பகை]
வெட்டுப்படு-தல்	வெட்டுப்படு-தல் veḍḍuppaḍudal, செ.கு.வி.(v.i.) வெட்டுண் பார்க்க;see vettun. 'வெட்டுப்பட்டாய் மகனே தலை நாளின் விதிப்படியே' (தனிப்பா. 1, 149, 54);. [வெட்டு +படு-,]
வெட்டுப்படை	வெட்டுப்படை veḍḍuppaḍai, பெ.(n.) வாட்படை; army of swordsmen (w.);. [வெட்டு + படை]
வெட்டுப்பழி	வெட்டுப்பழி veṭṭuppaḻi, பெ.(n.) தீராப்பகை; martal feud. 'அவனுக்கும் இவனுக்கும் வெட்டுப்பழி குத்துப்பழியாக இருக்கிறது'. [வெட்டு + பழி]

வெட்டுப்பாக்கு	வெட்டுப்பாக்கு veṭṭuppākku, பெ.(n.) இரண்டாகப் பிளக்கப்பட்ட மட்டமான பாக்கு; split arecanut of inferior greality. [வெட்டு + பாக்கு]
வெட்டுப்பாக்குவெட்டி	வெட்டுப்பாக்குவெட்டி veṭṭuppākkuveṭṭi, பெ.(n.) பாக்குவெட்டிவகை; a kind of arecanut cracker. [வெட்டு + பாக்கு + வெட்டி]
வெட்டுப்பாய்ச்சி	வெட்டுப்பாய்ச்சி veṭṭuppāycci, பெ.(n.) கருத்த கடல் மீன் (தஞ்சை.மீன.);; a blackish sea fish. [வெட்டு + பாய்ச்சி]
வெட்டுப்பூச்சி	வெட்டுப்பூச்சி veṭṭuppūcci, பெ.(n.) வெட்டுக்கிளி பார்க்க;see vettu-k-kili. [வெட்டு + பூச்சி]
வெட்டுமரம்	வெட்டுமரம் veṭṭumaram, பெ.(n.) கட்டடப் பணிகளுக்குப் பயன்படும் மரங்கள்; woods used for building activities. [வெட்டு + மரம்]
வெட்டுமருந்து	வெட்டுமருந்து veṭṭumarundu, பெ.(n.) வெட்டிக் கொள்ளப்படும் மருந்து வகை; medicinal herbs, roots, barks, etc., as obtained by cutting. [வெட்டு + மருந்து]
வெட்டுமாலை	வெட்டுமாலை veṭṭumālai, பெ.(n.) வெட்டுத்தாக்கு பார்க்க;see vettu-t-takku. [வெட்டு + மாலை]
வெட்டுமாறன்	வெட்டுமாறன் veṭṭumāṟaṉ, பெ.(n.) வெறிதரும் ஒருவகைப் பண்டம் (யாழ்.அக.);; an intoxicant. [வெட்டு + மாறு → வெட்டுமாறன்]

வெட்டுமுளை	வெட்டுமுளை veṭṭumuḷai, பெ.(n.) புதிதாக அடிக்கப்பட்ட காசு; money recently minted (W.);. [வெட்டு + முளை]
வெட்டுமுனை	வெட்டுமுனை veṭṭumuṉai, பெ.(n.) உளி, வாள் போன்ற தச்சுக்கருவிகளின் வெட்டும் கூர்மைப் பகுதி (தச்.பொறி.);; sharp end of carpentry instiverts like saw, chisel etc. [வெட்டு + முனை]
வெட்டுருக்கு	வெட்டுருக்கு veṭṭurukku, பெ.(n.) ஒன்பானுலகில் ஒன்று, அதாவது கருவங்கம்; one of nine metals lead. [வெட்டு + உருக்கு]
வெட்டுரை	வெட்டுரை1 veṭṭurai, பெ.(n.) வெடு வெடுப்பான பேச்சு (யாழ்.அக.);; cutting word, harsh speech. [வெட்டு + உரை] வெட்டுரை2 veṭṭurai, பெ.(n.) வெட்டுரைப் பணம் பார்க்க;see vetturai-p-panam (W.);. |வெட்டு + உரை]
வெட்டுரைப்பணம்	வெட்டுரைப்பணம் veṭṭuraippaṇam, பெ.(n.) கள்ள நாணயம் (யாழ்.அக.);; bad coin. [வெட்டுரை + பணம்]
வெட்டுவாய்	வெட்டுவாய் veṭṭuvāy, பெ.(n.) 1. அறுபட்ட புண்வாய்; gash, opening of a cut. 2. பொருத்து; joining(w.);. [வெட்டு + வாய்]
வெட்டுவாலி	வெட்டுவாலி veṭṭuvāli, பெ.(n.) வெட்டுக்கிளி பார்க்க;see vettu-k-kili.(w.);. [வெட்டுக்கிளி → வெட்டுவாளி → வெட்டுவாலி]
வெட்டுவாள்	வெட்டுவாள் veṭṭuvāḷ, பெ.(n.) வெட்டுக் கத்திவகை (யாழ்.அக.);; a kind of chopper. [வெட்டு + வாள்]

வெட்டுவெட்டெனல்	வெட்டுவெட்டெனல் veṭṭuveṭṭeṉal, பெ.(n.) 1. இனக்குறிப்பு; being angry. 2. கடுமைக் குறிப்பு (யாழ்.அக.);; being harsh. 3. அச்சுக் குறிப்பு; being frightened. 4. ஒளி விடற் குறிப்பு; dazzling (w.);. 'வெயில் வெட்டுவெட்டென்றெறிக்கிறது'. [வெட்டு + வெட்டு + எனல்]
வெட்டுவேர்	வெட்டுவேர் veṭṭuvēr, பெ.(n.) வெட்டிவேர்1 பார்க்க (பிங்.);;see vettvēr1. [வெட்டு + வேர்]
வெட்டுவேளாண்மை	வெட்டுவேளாண்மை veṭṭuvēḷāṇmai, பெ.(n.) அறுவடை; harvest (w.);. [வெட்டு + வேளாண்மை]
வெட்டுளி	வெட்டுளி veṭṭuḷi, பெ.(n.) வெட்டிரும்பு பார்க்க;see vettirumbu. [வெட்டு + உளி]
வெட்டெனல்	வெட்டெனல்1 veṭṭeṉal, பெ.(n.) கடுமைக் குறிப்பு; expr. of harshness. 'வெட்டெனப் பேசன்மின்' (தேவா. 1241,3);. [வெட்டை + எனல்] வெட்டெனல்2 veṭṭeṉal, பெ.(n.) மௌனமாய் இசைத்தற்குறிப்பு; expr. of giving consent by silence. "ஆய்ச்சி........... குறுங் கயிற்றாற் கட்ட வெட்டென் றிருந்தான்" -- (திவ். பெரியதி 5, 9, 7);. [வெற்றெனல் → வெட்டெனல்]
வெட்டெனவு	வெட்டெனவு veṭṭeṉavu, பெ.(n.) 1. கடுமை; severity, harshness. 2. வன்மை; hardness. 3. வன்மையானது; that which in severe or hard. "வெட்டெனவு மெத்தெனவை வெல்லாவாம்"(மூதுரை, 33);. [வெட்டெனல் → வெட்டெனவு]
வெட்டேறு	வெட்டேறு veṭṭēṟu, பெ.(n.) போர்க் கருவிகள் (யாழ்.அக.);; a weapon. [விட்டேறு → வெட்டேறு]

வெட்டை	வெட்டை1 veṭṭai, பெ.(n.) 1. வெப்பம்; heat. "அனல் வெட்டையாற் சுருண்டு" (இராமநா. உயுத்.14);. 2. நிலக்கொதி; heat of the ground (w.);. 3. காமவிச்சை; passion, lust. "காம வேட்டையிலே மதிமயங்கி" (தனிப்பா, i, 195, 10);. 4. நோய்வகை; gonorrhoea. [வெட்கை → வெட்டை] வெட்டை2 veṭṭai, பெ.(n.) 1. வெறுமை; emptiness. 2. பயணின்மை; uselessness. 'தங்கம் வெட்டையாய்ப் போய்விட்டது'. 3. காய்ந்திறுகிய நிலம்; hard ground. 4. அழிவு; ruin. 'அவன் தொட்டவிட்வெல்லாம் வெட்டை தான்'. 4. கடினத்தன்மை; hardness (w.);.
வெட்டைக்கிரந்தி	வெட்டைக்கிரந்தி veṭṭaikkirandi, பெ.(n.) வெட்டைச் சூட்டினாலேற்பட்ட கரப்பான்புண், rashes caused by venereal disease. [வெட்டை + கிரந்தி]
வெட்டைச்சுரம்	வெட்டைச்சுரம் veṭṭaiccuram, பெ.(n.) உடம்பின் அதிக சூட்டினால் வந்த காய்ச்சல், fever due to venereal heat. [வெட்டை + சுரம்]
வெட்டைச்சூடு	வெட்டைச்சூடு veṭṭaiccūṭu, பெ.(n.) பெண்ணின்பத்தினாலேற் பட்ட சூடு; heat caused by inter course-venereal heat. [வெட்டை + குடு]
வெட்டைநாள்	வெட்டைநாள் veṭṭainā], பெ.(n.) மிகுந்த (சூடான தட்பவெட்பம்; very hot weather. [வெட்டை + நாள்]

வெட்டைப்பிடிப்பு	வெட்டைப்பிடிப்பு veḍḍaippiḍippu, பெ.(n.) 1. வளிப்பிடிப்பு நோய்வகை; rheumatism. 2. விதை வீக்கம்; inflammation of the testicles, orchitis. [வெட்டை + பிடிப்பு]
வெட்டைமுடிதல்	வெட்டைமுடிதல் veḍḍaimuḍidal, பெ.(n.) மேக வேட்டை தீர்தல்; cure of venereal affection. [வெட்டை + முடிதல்]
வெட்டையனல	வெட்டையனல veṭṭaiyaṉala, பெ.(n.) வெட்டைச்சூடு; congenital heat. [வெட்டை + அனல்]
வெட்டையாய்ப் போதல்	வெட்டையாய்ப்போதல் veṭṭaiyāyppōtal, பெ.(n.) தீய்ந்து போதல்; over heated not malleable, becoming brittle. [வெட்டையாய் + போதல்]
வெட்டையிருமல்	வெட்டையிருமல் veṭṭaiyirumal, பெ.(n.) சூட்டினால் உண்டாகும் இருமல்; cough due to excess heat. [வெட்டை + இருமல்]
வெட்டைவாள்கூடு	வெட்டைவாள்கூடு veṭṭaivāḷāṭu, பெ.(n.) 1. விட்டில் கட்டுகிற அரக்கு; lac taken from the wasp nest built in houses. 2. குழவிக்கூடு; waspnest. [வெட்டை + வாள் + கூடு]
வெட்டைவெளி	வெட்டைவெளி veṭṭaiveḷi, பெ.(n.) வெட்டவெளி1 (சங்.அக.); பார்க்க;see vetta-veli1. [வெட்டை + வெளி]
வெட்டொழிவு	வெட்டொழிவு veṭṭoḻivu, பெ.(n.) நிலத்தைப் பயன்படுத்திய செலவிற்குக் கொடுக்கும் தொகை; allowance for improvements made on land by the tenant. [வெட்டு ஒழிவு]
வெட்பகடம்	வெட்பகடம் veḍpagaḍam, பெ.(n.) வெளிப்பகட்டு; outward show. [வெள் + பகடம்]

வெட்பலாவிகம்	வெட்பலாவிகம் veṭpalāvigam, பெ.(n.) வெள்வேல்; white babool. [வெட்பலா + விகம்]
வெட்பாடம்	வெட்பாடம் veṭpāṭam, பெ.(n.) வாய்ப்பாடம்; lesson learnt merely by rote. [வெள் + பாடம்]
வெட்பாலை	வெட்பாலை veṭpālai, பெ.(n.) 1. மரவகை (பிங்.); dyeing rosebay. 2. குடசப் பாலை; connesibark. [வெள் + பாலை]
வெட்பாலையரிசி	வெட்பாலையரிசி veṭpālaiyarisi, பெ.(n.) மருந்துச் சரக்குவகை; a medicinal druk. [வெட்பாலை + அரிசி]
வெட்பாலைவிதை	வெட்பாலைவிதை veṭpālaividai, பெ.(n.) வெட்பாலரிசி பார்க்க;see vetpalarisi. [வெட்பாலை + விதை]
வெட்பாவட்டை	வெட்பாவட்டை veṭpāvaṭṭai, பெ.(n.) 1. பாவட்டைவகை(வின்.);; a species of pavattai plant. 2. ஆடாதோடை; a shrub adhathoda vesica. [வெள் + பாவட்டை]
வெட்புகார்	வெட்புகார் veṭpukār, பெ.(n.) மழை நீரற்ற மேகம் (யாழ்.அக.);; rainless cloud. [[வெள் + புகார்]
வெட்புலம்	வெட்புலம் veṭpulam, பெ.(n.) வெற்றிடம்; bare ground. 'வெட்புலந் தன்னிற் சோகமிஞ்சவே'(பாரத துச்சுப், 33);. [வெள் + புலம்]
வெட்பூண்டு	வெட்பூண்டு veṭpūṇṭu, பெ.(n.) வெள்ளைப் பூண்டு; garlic-allium satirum. [வெள் + பூண்டு]

வெட்பூல்	வெட்பூல்1 veṭpūl, பெ.(n.) சாம்பல் நிறப் பூலா; a variety of poola. [வெள் + பூல்] வெட்பூல்2 veṭpūl, பெ.(n.) வெள்ளைப்பூலா பார்க்க;see velli-p-poola _, [வெள் + பூல்]
வெட்பூலா	வெட்பூலா veṭpūlā, பெ.(n.) சாம்பல் நிறப்பூலா; a variety of poola. [வெள் + பூலா]
வெடங்குறுணி	வெடங்குறுணி veḍaṅguṟuṇi, பெ.(n.) மர வகை; stag's-horn trumpet-flower tree.
வெடவெட-த்தல்	வெடவெட-த்தல் veḍaveḍattal, செ. குன்றாவி.(v.t.) shiver (markedly);. 'அதிகாலையில் ஆற்றில் குளித்து விட்டு ஈர வேட்டியுடன் வெடவெடத்தபடி நின்றான். 'சிறு வயதில் அவரைப் பார்க்கும் போது எனக்கு கைகாலெல்லாம் வெட வெடக்கும்'. [வெட + வெட-,]
வெடி	வெடி1 veḍittal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. பிள வடைதல்; to crack, to split. "வெடிக்கின்ற விப்பியுணித்திலம்" (தஞ்சைவா. 232);. 2. ஓசையெழப் பிளவுறுதல்; to burst with a noise. 3. அதிர் வேட்டு முதலியன எழுதல்; to explode. 4. வெடியோசையுண்டாதல்; to make an explosive noise. "வெடித்த வேலை" (கம்பரா. இலங்கையெரி.10);. 5. மலர்தல்; to blossom. "வெடித்த போதெல்லாம். . . . . . . கொய்தான்" (செவ்வந்திப்பு. உறையூரழி. 47);. 6. வெளிக் கிளம்புதல்; to shoor forth, as tender leaves. 'இந்தச் செடியில் மூன்றிலை வெடித்திருக்கிறது'. 7. விறைத்து மேலே கிளம்புதல்; to stiffen and stand upright, to be raised. "வெடித்தவாற் சிறு கன்று" (அரிச்பு. விவாக, 267);. 8. பொறாமையால் துடித்தல்; to burst with envy. [விள் → வெள் → வெடி] [வ.மொ.வ. 259]. வெடி2 veḍi, பெ.(n.)

வெடிக்கச்செய்-தல்	வெடிக்கச்செய்-தல் veḍikkacceytal, செ.குன்றாவி. (v.i.) முழக்கத்துடன் வெடிக்கச் செய்தல்; detonate. [வெடிக்க + செய்-,]
வெடிக்கயிறு	வெடிக்கயிறு veḍikkayiṟu, பெ.(n.) வெடி மருந்திலிடுந் திரிக்கயிறு; quick-match. [வெடி → கயிறு]
வெடிக்குதல்	வெடிக்குதல் veḍikkudal, பெ.(n.) வெடித்தல்; sprout. [வெடி → வெடிக்குதல்]
வெடிகாரம்	வெடிகாரம் veḍikāram, பெ.(n.) உப்பு வகை (மூ.அ.);; a kind of salt. [வெடி + காரம்]
வெடிகிரந்தி	வெடிகிரந்தி veḍigirandi, பெ.(n.) மேகப் புண்வகை; venereal ulcer (w.);. [வெடி + கிரந்தி]
வெடிகுரல்	வெடிகுரல் veḍigural, பெ.(n.) 1. இயல்பு மாறிய குரல்; hoarse voice. 2. இசைக்கு மாறுபட்ட ஒசை; discordant note orvoice. "காகுளி கீழோசை வெடிகுரனாசி"(திருவிளை விறகுவிற்ற, 30);. [வெடி + குரல்]
வெடிசன்னி	வெடிசன்னி veḍisaṉṉi, பெ.(n.) சன்னி வகை (யாழ்.அக,);; a kind of canni. [வெடி + சன்னி]
வெடிசிரிப்பு	வெடிசிரிப்பு veḍisirippu, பெ.(n.) பெருஞ் சிரிப்பு (சிலப். 15, 64, உரை);; loud laugh, boisterous laugh. [வெடி + சிரிப்பு]
வெடிசூலை	வெடிசூலை veḍicūlai, பெ.(n.) சூலை நோய்வகை; a kind of colic. [வெடி + சூலை]

வெடித்தகுரல்	வெடித்தகுரல் veḍittagural, பெ.(n.) 1. ஒரத்த குரல்; loud voice (w.);. 2. வெடி குரல் 1, 2 பார்க்க;see Vedi-kural 1, 2. [வெடித்த + குரல்]
வெடித்தசொல்	வெடித்தசொல் veḍittasol, பெ.(n.) வெடுவெடுப்பான பேச்சு (யாழ்.அக.); harsh speech. [வெடித்த + சொல்]
வெடித்துக்கிளம்பு-தல்	வெடித்துக்கிளம்பு-தல் veḍiddukkiḷambudal, செ.குன்றாவி.(v.t.) பல்வகையில் ஈற்றினை ஊடுருவி வெளிப்படுதல்; erupt.
வெடுப்புக்காட்டுதல்	வெடுப்புக்காட்டுதல் veḍuppukkāḍḍudal, பெ.(n.) சினப்புக் கொள்ளுதல்; exasperation. [வெடுப்பு + காட்டுதல்]
வெடிப்புண்டகால்	வெடிப்புண்டகால் veḍippuṇḍakāl, பெ.(n.) பித்தத்தினால் வெடிப்பாகி வலியைத் தரும் குதிகால்; fissured heel. [வெடிப்புண்ட + கால்]
வெடிப்புபாண்டுக்கல்	வெடிப்புபாண்டுக்கல் veḍippupāṇḍukkal, பெ.(n.) கவர் வெடிப்பிற் பொருத்தப் படுங்கல் கவர்களில் வெடிப்பு அல்லது விரிசல் ஏற்படும்போது சுவர் அகலத்திற்கு சுமார் 1/2 அடி கணத்தில் வெடிப்பு வாக்கில் இரண்டு அல்லது மூன்று பாண்டுக்கற்கள் சுவரில் பொருத்தப்படும். சுவரில் பொருத்தப்படும் இக்கற்கள் சுவரில் மேலும் வெடிப்புகள் விழாமல் காக்கும் (பொ.வழ.);; a stone inserted to thwart or arrest crakes. [வெடிப்பு + பாண்டுக்கல்]
வெடிபடு-தல்	வெடிபடு-தல் veḍibaḍudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. பேராசையுண்டாதல்; to explode with a loud noise. "வெடிபட முழங்குஞ்சொல் லான்" (சீவக. 265);. 2. சிதறுதல்; to scatter. "மாற்றார் வெடிபட்டோடல்" (புறநா.93);. 3. அச்சமுறுதல்; to fear. "வெடிபட்டு வீற்று வீற்றோடு மயிலினம் போல்" (கவைழி 29);. [வெடி + படு-]

வெடிபலவன்	வெடிபலவன்1 veḍibalavaṉ, பெ.(n.) பூடுவகை; a kind of plant whose seedpods burst with noise(w.);. [வெடி + பலவம் → வெடிபலவன்] வெடிபலவன்2 veḍibalavaṉ, பெ.(n.) படுவங்கீரை (மலை);; a kind of greens. [வெடி + பலவன்]
வெடிபாணவுப்பு	வெடிபாணவுப்பு veḍipāṇavuppu, பெ.(n.) வெடியுப்பு பார்க்க (விறலிவிடு. 619);;see vedi-y-uppu. "இந்துப்பு வெடிபானவுப்பு" (விறலிவிடு. 619);. [வெடி + பாணம் + உப்பு]
வெடிபோடு-தல்	வெடிபோடு-தல் veḍipōḍudal, செ.கு.வி. (v.i.) வெடிதீர் பார்க்க;see vedi-tir. [வெடி + போடு-,]
வெடிமருந்து	வெடிமருந்து veḍimarundu, பெ.(n.) வெடிப்பதாற் குண்டு முதலியவற்றை வெளிக் கிளப்பும் வான மருந்து; gun powder (w.);. |வெடி ; மருந்து
வெடியல்	வெடியல்1 veḍiyal, பெ.(n.) வெடி2 பார்க்க;see vedi2 (w.);, [வெடி → வெடியல்] வெடியல்2 veḍiyal, பெ.(n.) விடியல்; dawn. [வெடி → வெடியல்]
வெடியாதி	வெடியாதி veḍiyāti, பெ.(n.) சீந்திற் கொடி; moon-creeper-menispermum cordifolium.
வெடியுப்பியம்	வெடியுப்பியம் veḍiyuppiyam, பெ.(n.) ஈயவுப்பு வகை; nitrate of lead. [வெடியுப்பு + ஈயம்]

வெடியுப்பு	வெடியுப்பு1 veḍiyuppu, பெ.(n.) 1. ஓர் உப்பு; salt petre-potassium nitrade. 2. பூநீரில் காய்ச்சும் ஐந்தாம் காய்ச்சலுப்பு; a salt which is prepared after fire process from fuller's earth. 3. பொட்டிலுப்பு; salt petre. 4. தலை முடியுப்பு; salt prepared from the human skull. [வெடி + உப்பு] வெடியுப்பு2 veḍiyuppu, பெ.(n.) வெடி மருந்துக்கு உதவும் உப்பு (பதார்த்த 1092);; nitre, saltpeter. [வெடி + உப்பு] வெடியுப்பு veḍiyuppu, பெ.(n.) ஒருவகை பொட்டாசியம் உப்பு; a kind of potassium salt. த.வ.அழலுப்பு [வெடி+உப்பு]
வெடியுப்புக்கட்டி	வெடியுப்புக்கட்டி1 veḍiyuppukkaḍḍi, பெ.(n.) 1. கொறுக்காய்ப் புளி; a thorny treepithecolobium dulce. 2. சுரம்புன்னையின் வேர்ச்சாறு; juice of the root of surappunnai [வெடியுப்பு + கட்டி]
வெடியுப்புக்கட்டு	வெடியுப்புக்கட்டு1 veḍiyuppukkaḍḍu, பெ.(n.) 1. அம்பளங்காய்; a plant-spondias mangifera, consolidated petre. 2. தலையோட்டின் மாவு மேல் கீழ் வைத்து எரிக்க மேற்படி உப்புகட்டும்; a single piece of salt petre is placed in the midst of cranial bone powder and heated it gets consolidated. [வெடியுப்பு + கட்டு] வெடியுப்புக்கட்டு2 veḍiyuppukkaḍḍu, பெ.(n.) வெடியுப்பை வேங்கை செய நீரில் போட்டுக் காயவைத்து எடுக்கக் கட்டிவிடும், கட்டியபின் கரிநெருப்பில் வைத்து உருக்கிட இளகி உருகும், இந்த வெடியுப்பு கட்டு மாந்தை அரிசி எடை 3 நாள் சாப்பிட குன்மம் போம்; the method of preparing consolidated salt-petre, and its alchemical use and medicinal use are mentioned above. [வெடியுப்பு + கட்டு]
வெடியுப்புக்கிரந்தி	வெடியுப்புக்கிரந்தி veḍiyuppukkirandi, பெ.(n.) ஒரு வகை கழலை நோய்; a kind of tumour. [வெடியுப்பு + கிரந்தி]
வெடியுப்புச்சுண்ணம்	வெடியுப்புச்சுண்ணம் veḍiyuppuccuṇṇam, பெ.(n.) ஒருவகை சுன்ன மருந்து; a kind of calcined medicine with basic property of calcium prepared out of saltpetre. இதை இரண்டு மண்டலம் சாப்பிட இதனால் நரப்பணைப்பு போகும், சதை வலுத்திடும், தேகம் மெத்த நாளிருக்கும், வாசி திறப்படும், நரை திரை பறக்கும். [வெடியுப்பு + சுண்ணம்]

வெடியுப்புத்தம்பி	வெடியுப்புத்தம்பி veḍiyupputtambi, பெ.(n.) புளி நறளைக் கிழங்கு; root of a plantcissuc acida. [வெடியுப்பு + தம்பி]
வெடியுப்புத்திராவகம்	வெடியுப்புத்திராவகம்1 veḍiyupputtirāvagam, பெ.(n.) 1. வெடியுப்பினால் இறக்கிய திராவகம்; nitric acid. 2. வாலை நீர்; a medicinal liquid obtained by distillation. 3. வாய் நீர்; saliva. 4. குமரி நீர்; urine of a female. [வெடியுப்பு + Skt drdwaka→த. திராவகம்] வெடியுப்புத்திராவகம்2 veḍiyupputtirāvagam, பெ.(n.) வெடியுப்பினின்றும் எடுக்கப்படும் வெடிய அமிலம்; nitric acid (w);. [வெடியுப்பு + Skt. drdvaka→த திராவகம்]
வெடியுப்புமண்	வெடியுப்புமண் veḍiyuppumaṇ, பெ.(n.) வெடியுப்புச் சத்துள்ள மண்; soil containing salt petre or potash. [வெடியுப்பு + மண்]
வெடியுப்பைக் கண்டவர்	வெடியுப்பைக் கண்டவர் veḍiyuppaikkaṇḍavar, பெ.(n.) வெடியுப்பைக் கட்டியவர்; one who has consolidated salt-petre.
வெடியோசைக்காரி	வெடியோசைக்காரி veḍiyōcaikkāri, பெ.(n.) அண்டக்கல் பார்க்க;see anga-k-kal. [வெடியோசை +காரி]
வெடிரசம்	வெடிரசம் veḍirasam, பெ.(n.) ஒரு வகை சாறு; fulminating mercury. [வெடி + Skt rasam →த. இரசம்]
வெடில்	வெடில் veḍil, பெ.(n.) 1. வேட்டு; explosion, as of a gun. 2. தீய நாற்றம் (யாழ். அக.);; foul smell. [வெடி + வெடில்]
வெடிலுப்பு	வெடிலுப்பு veḍiluppu, பெ.(n.) வெடியுப்பு பார்க்க;see vedi-yuppu. [வெடில் +உப்பு]

வெடிவத்தை	வெடிவத்தை veḍivattai, பெ.(n.) வெடி வைத்து மீன் பிடித்தற்குரியதோர் மரக்கலம் (முகவை. மீன,);; a catamaran with deternators or explosives. [வெடி + வத்தை]
வெடிவால்	வெடிவால் veḍivāl, பெ.(n.) மாட்டுக் குற்றவகை (மாட்டுவை.சிந்.);; to an inauspicious mark in the tail of cattle. [வெடி + வால்]
வெடிவு	வெடிவு veḍivu, பெ.(n.) 1. விடிகை; dawning. 2. நற்காலம் வருகை; dawning of better days. "வெடிவு காலம் வாராதா". 3. விடியற்காலம்; dawn. [வெடி → வெடிவு]
வெடிவை	வெடிவை1 veḍivaittal, செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. துப்பாக்கியாற் சுடுதல்; to shoot with a gun. 2. கெடுக்கப் பார்த்தல்; to seek an opportunity to destroy or injure. வெடிவை2 veḍivaittal, செ.கு.வி. (v.i). 1. திகைக்கும்படி பொய்ச் சொற்கள் சொல்லுதல்; to make a surprisingly false statement. 2. சண்டைமூட்டுதல்; to foment or start a gwarrel. 'இல்லாவற்றை யெல்லாஞ் சொல்லி அவன் வெடிவைத்து விட்டான்'. [வெடி + வை-,] வெடிவை3 veḍivaittal, செ.கு.வி.(v.i.) திட்டம் போட்டுக் கெடுத்தல்; உலை வைத்தல்; to everthing to undermine ruin (S.O.);. 'அதிகாரியிடம் ஏதோ சொல்லி என் வேலைக்கு வெடி வைத்துவிட்டான்'. [வெடி + வை-,]
வெடுக்-என்று	வெடுக்-என்று veḍugeṉṟu, வி.எ. (adv.) 1. எதிர்பாராத முறையில், திடீரென்று; unexpectedly, suddenly. 'பின்னால் வந்து கொண்டிருந்த நாய் வெடுக்கென்று காலைக் கடித்து விட்டது. 2. ஓரிரு சொற்களில் மனத்தை வருத்தும் படியான; sharply,Curtly. 'என்னால் முடியாது என்று வெடுக்கென்று பதில் சொன்னான்'. [வெடுக் + என்று]
வெடுக்கன்	வெடுக்கன் veḍukkaṉ, பெ.(n.) 1. கடுகடுப் புள்ளவன்; crabbed person (w.);. 2. சினங் கொள்பவன் (யாழ்.அக.);; angry person. [வெடுக்கு → வெடுக்கன்]

வெடுக்கு	வெடுக்கு1 veḍukku, பெ.(n.) 1. வெடுவெடுப்பு பார்க்க;see vedu-veduppu. 2. வெட்டெனவு பார்க்க (யாழ்.அக.);;see veffenavu. [வெடுக்கெனல் → வெடுக்கு] வெடுக்கு2 veḍukku, பெ.(n.) புலால் நாற்றம் (இலங்.);, தீய நாற்றம்; foul odour.
வெடுக்குச்சொடுக்கு	வெடுக்குச்சொடுக்கு veḍukkuccoḍukku, பெ.(n.) வெடுவெடுப்பு பார்க்க;see vedu-Veduppu. [வெடுக்கு + சொடுக்கு]
வெடுக்குவெடுக்கெனல்	வெடுக்குவெடுக்கெனல் veḍukkuveḍukkeṉal, பெ.(n.) வெடுக்கெனல் பார்க்க;see Vedu-k-kenal. [வெடுக்கு + வெடுக்கு + எனல்]
வெடுக்குனுசொல்லுதல்	வெடுக்குனுசொல்லுதல் veḍukkuṉusolludal, பெ.(n.) முகத்தை முறித்துக் கொண்டு சினத்துடன் பேசுவதை வெடுக்கென்று சொல்வார்கள்; an expression of wrath or anger. 'புள்ளெரிய எதுக் கெடுத்தாலும் இப்படியா வெடுக்கு வெடுக்குனு சொல்றது?' என்பார்கள். [வெடுக்குனு + சொல்லுதல்]
வெடுக்கெனல்	வெடுக்கெனல் veḍukkeṉal, பெ.(n.) 1. ஒடிதலின் ஓசைக்குறிப்பு; noise of breaking. "அஷ்டதிக்கெச தந்தங்களை வெடுக்கென் றொடித்த" (இராமநா. ஆரணி. 20);. 2. திடீரெனக் குறிப்பு; suddenness and unexpectedness. 3. விரைவுக் குறிப்பு; quickness. "காலின் முட்டைக்கவும் வெடுக் கென்றசைத் தெடுத்தால்" (தாயு. சுகவாரி 5);. 4. பேச்சிற் கடுகடுப்பாயிருத்தற் குறிப்பு; churishness in talk. 'வெடுக்கென்று பேசுகிறான்'. 5. குத்து நோவுக் குறிப்பு; shooting pain. [வெடுக்கு + எனல்]
வெடுத்தலாம்	வெடுத்தலாம் veḍuttalām, பெ.(n.) விடத்தேரை (இலத்);; ashy babool.

வெடுப்பு	வெடுப்பு veḍuppu, பெ.(n.) வெடுவெடுப்பு பார்க்க (யாழ்.அக.);;see vegu-veguppu. 'வெடுவெடுப்பு காட்டுதல்' (உ.வ);. [வெடிப்பு → வெடுப்பு]
வெடுபாலை	வெடுபாலை veḍupālai, பெ.(n.) பாலைமரவகை; a tree.
வெடுவெடு-த்தல்	வெடுவெடு-த்தல் veḍuveḍuttal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. சினத்தாற்கோபத்தாற் படபடத்தல்; to quiver with rage. "வெடுவெடுத் தெழுந்தவன் றனாற்றலை யழிக்கவல்லார்" (தேவா. 776);. 2. கடுகடுப்பாய்ப் பேசுதல்; to speak roughly. [வெடுவெடெனல் → வெடுவெடு-,]
வெடுவெடுத்தசொல்லி	வெடுவெடுத்தசொல்லி veḍuveḍuttasolli, பெ.(n.) கடுஞ்சொற் கூறுபவ-ன்-ள் (வின்,);; one who is churlish in speech. [வெடுவெடு + சொல் → சொல்லி → வெடுவெடுத்தசொல்லி, 'இ' உடைமைப் பொருளீறு)
வெடுவெடுத்தவன்	வெடுவெடுத்தவன் veḍuveḍuttavaṉ, பெ.(n.) வெடுக்கன் பார்க்க (வின்.);;see vegukkan. [வெடுவெடு + அன் → வெடுவெடுத்தவன்]
வெடுவெடுப்பு	வெடுவெடுப்பு veḍuveḍuppu, பெ.(n.) கடுகடுப்பு (வின்.);; crabbedness. [வெடுவெடு + பு → வெடுவெடுப்பு]

வெடுவெடெனல்	வெடுவெடெனல் veḍuveḍeṉal, பெ.(n.) 1. பெருஞ்சிரிப்பின் ஒலிக்குறிப்பு (பிங்.);; laughing loudly. "வெடுவெடென்ன நக்கு" (பதினொ. திருவாலங்கா. மூத்த. 2);. 2. நடுக்கக் குறிப்பு; shivering with cold. 'குளிர் வெடுவெடென்றாட்டுகிறது'. 3. விரைவுக் குறிப்பு; being quick. 4. சினக் குறிப்பு; being angry, petulant. 'வெடுவெடென்று பேசுகிறான்'. 5. ஒல்லியா யிருத்தல் குறிப்பு; being thin or slender. [வெடுவெடு + எனல்]
வெண் அல்லி	வெண் அல்லி veṇalli, பெ.(n.) வெண்மை நிற நீர் அல்லி; white water lily. [வெண் [மை] + அல்லி]
வெண்கட்டுக்கொடி	வெண்கட்டுக்கொடி veṇkaḍḍukkoḍi, பெ.(n.) சிறு கட்டுக் கொடி; small variety of coagulating creeper-cocculus villosus. [வெண் [மை] + கட்டு + கொடி]
வெண்கடம்பு	வெண்கடம்பு veṇkaḍambu, பெ.(n.) மரவகை; a kind of tree. "வெண்சுடம்பு பந்தணிந்தவே" (சீவக. 1650);. [வெண் [மை] + கடம்பு]
வெண்கடல்	வெண்கடல் veṇkaḍal, பெ.(n.) பாற்கடல் (பெருங், உஞ்சைக் 57,113, அரும்.);; sea of milk. [வெண் [மை] + கடல் வெண்கடல்]
வெண்கடலி	வெண்கடலி veṇkaḍali, பெ.(n.) வெண் தேக்கு; white teak-lager-Iroemia lanceolata. [வெண் [மை] + கடலி]
வெண்கடலை	வெண்கடலை veṇkaḍalai, பெ.(n.) ஒரு வகை கொண்டைக் கடலை; white bengal gram-cicer arietinum. [வெண் [மை] + கடலை]
வெண்கடவன்	வெண்கடவன் veṇkaḍavaṉ, பெ.(n.) வெண்கொட்டை பார்க்க;see ver-kottai. [வெண் [மை] + கடவன்]

வெண்கடன்	வெண்கடன் veṇkaḍaṉ, பெ.(n.) வெண்ணிலைக்கடன் பார்க்க (இ.வ.);;see Vennilas-k-kadan.
வெண்கடிகம்	வெண்கடிகம் veṉgaḍigam, பெ.(n.) வெப்பாலை பார்க்க;see Veppalai [வெண் [மை] + கடிகம்]
வெண்கடுகு	வெண்கடுகு veṉgaḍugu, பெ.(n.) கடுகுவகை (பிங்.);; white mustard. [வெண் [மை] + கடுகு → வெண்கடுகு]
வெண்கடுப்பு	வெண்கடுப்பு veṇkaḍuppu, பெ.(n.) கண்ணோய் வகை; [வெண் [மை] + கடுப்பு → வெண்கடுப்பு]
வெண்கண்	வெண்கண் veṇkaṇ, பெ.(n.) வெங்கண் 6 பார்க்க (வின்.);;see verigan. [வெண் [மை] + கண் → வெங்கண்]
வெண்கண்டங்கத்தரி	வெண்கண்டங்கத்தரி veṇkaṇṭaṅgattari, பெ.(n.) வெள்ளைக் கண்டங் கத்திரி; thorny plant bearing white flowers and fruits-solanumjacquini. [வெண் [மை] + கண்டங்கத்தரி]
வெண்கண்டர்	வெண்கண்டர் veṇkaṇṭar, பெ.(n.) வெள்ளைத் துரிசி, பால் துத்தம்; white vitriol-zinc sulphate country. [வெண் [மை] + கண்டர் → வெண்கண்டர்]
வெண்கண்டல்	வெண்கண்டல் veṇkaṇṭal, பெ.(n.) 1 சிறு மரவகை (இலத்,);; white mangrove, s.tr. 2. மரவகை; papery-barked obtuse-leaved mangrove,m.tr. [வெண் [மை] + கண்டல் → வெண்கண்டல்]
வெண்கண்ணன்	வெண்கண்ணன் veṇkaṇṇaṉ, பெ.(n.) கழகக்காலப் புலவர், இவர் பெயர் பொதும்பில் கிழான் வெண்கண்ணனார் எனவும் காணப்படும்; a sangam poet another name was called podumbil-kilāmweakamnagar. இவர் அகநானூற்றில் 130192-ஆம் பாக்களைப் பாடியுள்ளார்.
வெண்கதிர்	வெண்கதிர் veṇkadir, பெ.(n.) வெங்கதிரோன் பார்க்க (இலக்.அக.);;see Verikadiron);. [வெண் [மை] + கதிர்]

வெண்கதிரோன்	வெண்கதிரோன் veṇkadirōṉ, பெ.(n.) கதிரவன் (வின்.);; the sun. [வெங்கதிரோன் → வெண்கதிரோன்]
வெண்கமலம்	வெண்கமலம் veṇkamalam, பெ.(n.) 1. வெண்டாமரை; white lotus. 2. நிரைய வகை (சிவதரு. சுவர்க்க நரக.114);; a hall. [வெண் [மை] + கமலம்] Skt. Kamalam → த. கமலம்
வெண்கமலை	வெண்கமலை veṇkamalai, பெ.(n.) கலைமகள் (இலக்.அக.);; sarasvati. [வெண் [மை] + கமலை] Skt. Kamala → த. கமலம்
வெண்கயல்	வெண்கயல் veṇkayal, பெ.(n.) வெள்ளியைப் போலிருக்கும் ஒரு வெண்ணிறக்கெண்டை மீன் (சங்.நூல. மீன்கள்.);; silvery kendai fish. [வெண் [மை] + கயல்]
வெண்கரப்பான்	வெண்கரப்பான் veṇkarappāṉ, பெ.(n.) பாற்கரப்பான் பார்க்க;see par-karappan. [வெண் [மை] + கரப்பான்]
வெண்கரு	வெண்கரு veṇkaru, பெ.(n.) முட்டையின் வெள்ளைக்கரு; the white of egg. [வெண் [மை] + கரு]
வெண்கருங்காலி	வெண்கருங்காலி veṇkaruṅgāli, பெ.(n.) 1. வெக்கால் பார்க்க;see vekkal. 2. வெள்ளைக்கருங்காலி பார்க்க;see vekkal-k-karunkali. [வெண் [மை] + கருங்காலி]
வெண்கருங்குழல்	வெண்கருங்குழல் veṇkaruṅguḻl, பெ.(n.) தாமரைக் கிழங்கு; root of lotus. [வெண் [மை] + கருங்குழல்]

வெண்கருச்சத்து	வெண்கருச்சத்து veṇkaruccattu, பெ.(n.) முட்டையின் வெள்ளைக் கருவைப் போன்ற புரதம்; protein or albuminoids. [வெண் [மை] + கருச்சத்து] Skt. Sakthi → த. சத்து.
வெண்கருநீர்	வெண்கருநீர் veṇkarunīr, பெ.(n.) முட்டையின் வெண்கரு; white of an egg. [வெண் [மை] + கருநீர்]
வெண்கரும்பு	வெண்கரும்பு veṇkarumbu, பெ.(n.) ஆலைக் கரும்பு; white sugancane-saccharum officinarum. [வெண் [மை] + கரும்பு]
வெண்கருவிளை	வெண்கருவிளை1 veṇkaruviḷai, பெ.(n.) வெள்ளைக் காக்கணம்; a twiner bearing white flowers-chitoria ternalia. [வெண் [மை] + கருவிளை] வெண்கருவிளை2 veṇkaruviḷai, பெ.(n.) வெண்காக்கணம் பார்க்க (சங்.அக.);;see ven-kakkanam. [வெண்-மை + கருவிளை]
வெண்கல்	வெண்கல் veṇkal, பெ.(n.) 1. வெள்ளைக் கல்; 2. சலவைக்கல் (வின்.);; white marble. [வெண் [மை] + கல்]
வெண்கல்கொட்டை	வெண்கல்கொட்டை veṇkalkoṭṭai, பெ.(n.) மலை வெண் கொட்டை; a hill tree loptopetallum wightianum. [வெண் [மை] + கல் கொட்டை]
வெண்கல்லு	வெண்கல்லு veṇkallu, பெ.(n.) சலவைக் கல்; white stone-marble stone-cilabluster. [வெண் [மை] + கல் → கல்லு]
வெண்கலக்குரல்	வெண்கலக்குரல் veṇkalakkural, பெ.(n.) வெண்கலக் குழல் போன்று கணீரென ஒலிக்கும் குரல்; resounding voice, full throated voice. [வெண்கலம் + குரல்]

வெண்கல நிமிளை	வெண்கல நிமிளை1 veṇkalanimiḷai, பெ.(n.) நிமிளை; bismuth pyrites. [வெண்கலம் + நிமிளை] வெண்கல நிமிளை2 veṇkalanimiḷai, பெ.(n.) அம்பாரை; bismuth, a tonic. [வெண்கலம் + நிமிளை]
வெண்கலப்பட்சி	வெண்கலப்பட்சி veṇkalappaṭci, பெ.(n.) பறவை வகை (இ.வ.);; a bird. [வெண்கலம் + பட்சி]
வெண்கலப்பாத்திரம்	வெண்கலப்பாத்திரம் veṇkalappāttiram, பெ.(n.) பொருட்கலங்களிலொன்று; vessel made of bell metal. |வெண்கலம் + skt. patra → த. பாத்திரம்]
வெண்கலப்பானை	வெண்கலப்பானை veṇkalappāṉai, பெ.(n.) வெண்கலத்தால் செய்யப்பட்ட பாத்திர வகை; pot of bronze. [வெண்கலம் + பானை]
வெண்கலபற்பம்	வெண்கலபற்பம் veṇkalabaṟbam, பெ.(n.) வெண்கலமாகிய உலோகத்தைப் புடமிட்டப் பொடி; white calcined powder of bell metal. [வெண்கலம் + பற்பம்]
வெண்கலம்	வெண்கலம்1 veṇkalam, பெ.(n.) செம்பும் வெள்ளியமும் கலந்து உருக்கி உண்டாக்கும் கலப்பு உலோகம் (பிங்.);; bell-metal, bronze, an alloy of copper and tin. "வெண்கலப் பத்திரங் கட்டி விளையாடி" (திவ். பெரியாழ்.1,9,8);. [வெண் [மை] + கலம்] வெண்கலம்2 veṇkalam, பெ.(n.) நாள் (அக.நி.);; day.
வெண்கலி	வெண்கலி1 veṇkali, பெ.(n.) வெண்கடுகு; White mustard-brassica alba. வெண்கலி2 veṇkali, பெ.(n.) வெண் கலிப்பா பார்க்க (வின்.);;see wenkalippa. [வெண் [மை] + கலி]

வெண்கலிப்பா	வெண்கலிப்பா veṇkalippā, பெ.(n.) வெண்டளை பெற்றுவரும் கலிப்பாவகை; a kind of kali verse with ven-dalai. [வெண்கலி +பா]
வெண்கவி	வெண்கவி veṇkavi, பெ.(n.) 1. வெண்பா; venpa verse. 2. பொருளாழமற்ற கவி; verse, not pregnant with ideas. [வெண் [மை] + கவி] Skt. kavi → த. கவி
வெண்கழற்சி	வெண்கழற்சி veṇkalrci, பெ.(n.) வெள்ளைக் கழற்சிக் கொடி; thorny creeper bearing white bonduc nut caesalpinia bonducella (alba.);. [வெண் [மை] + சுழற்சி]
வெண்களமர்	வெண்களமர் veṇkaḷamar, பெ.(n.) 1. மருதநில மாக்கள் (தொல். சொல். 16,உரை);; inhabitants of the agricultural tract. 2. வேளாளர் (அக.நி.);; Velasas. [வெண் [மை] + களமர்]
வெண்களி	வெண்களி veṇkaḷi, பெ.(n.) வெள்ளைக் கரும்பு; white sugarcane-saccharum officinarum. [வெண் [மை] + களி]
வெண்களிமண்	வெண்களிமண் veṇkaḷimaṇ, பெ.(n.) வெள்ளைக் களிமண்; white clay-claymarl. [வெண் [மை] + களிமண்]
வெண்களிற்றரசு	வெண்களிற்றரசு veṇkaḷirrarasu, பெ.(n.) வேந்தனின் வெள்ளை யானை (ஐராவதம்);; indra's elephant. "வால் வெண்களிற்றரசு வயங்கிய கோட்டத்து" (சிலப் 5, 143);. [வெண் [மை] + களிறு + அரசு]
வெண்கற்றாழை	வெண்கற்றாழை veṇkarrālai, பெ.(n.) ஒரு வகைக் கடல் மீன். சாம்பல் நிறம் படர்ந்த இம்மீனின் முதுகுப் பரப்பு பச்சை நிறத்தினால் மேலும் கருமையாய்க் காணப்படும். உடலின் பக்கப் பகுதிகளும் வயிற்றுப் பரப்பும் வெண்ணிற முடனிருக்கும் (மீன.பொ.வ.);; a kind of sea fish with dark colour on its back, because of combination of green and ash colours. It sides and lower portion are white in colour. [வெண் [மை] + கற்றாழை]

வெண்கற்றுகள்	வெண்கற்றுகள் veṇgaṟṟugaḷ, பெ.(n.) சலவைகற்பொடி; marble dust. [வெண் [மை] + கற்றுகள்]
வெண்கற்றை	வெண்கற்றை veṇkaṟṟai, பெ.(n.) சவரிக் காரம் பார்க்க;see cavari-k-karam. [வெண் [மை] + கற்றை]
வெண்கன்னான்	வெண்கன்னான் veṇkaṉṉāṉ, பெ.(n.) வெண்கல வேலை செய்யும் கன்னான்; smith working in bell-metal. "வெண் கன்னானுக்குக் கைங்கர்யம்................. எல்லாம் வார்ப்பித்துப் புதிதாகப் பண்ணுகிறது" (கோயிலொ. 94);. [வெண் [மை] + கன்னான்]
வெண்காக்கட்டான்	வெண்காக்கட்டான் veṇkākkaṭṭāṉ, பெ.(n.) வெள்ளைக்காட்டான்; a twining plant-clitoria ternatea (albiflora);. [வெண் [மை] + காக்கட்டான்]
வெண்காக்கணம்	வெண்காக்கணம் veṇkākkaṇam, பெ.(n.) வெள்ளைக்காக்கணம் (குறிஞ்சிப். 68, உரை);; white-flowered-shell creeper. [வெண் [மை] + காக்கணம்]
வெண்காக்கியம்	வெண்காக்கியம் veṇkākkiyam, பெ.(n.) வெள்ளை மிளகு; white pepper-piper nigrum. [வெண் + காக்கியம்]
வெண்காக்கை	வெண்காக்கை veṇkākkai, பெ.(n.) வெண்காக்கணம் பார்க்க;see verkakkanam. [வெண் [மை] + காக்கை]
வெண்காகம்	வெண்காகம் veṇkākam, பெ.(n.) வெள்ளைக் காக்கை; white crow. [வெண் [மை] + காகம்]
வெண்காசம்	வெண்காசம் veṇkācam, பெ.(n.) கண்நோய்வகை (யாழ்.அக.);; sore-eyes. [வெண் [மை] + காசம்]

வெண்காசுக்கட்டி	வெண்காசுக்கட்டி veṇkācukkaṭṭi, பெ.(n.) வெண்ணிறமான காசுக்கட்டி, white catachew-palladium. [வெண் [மை] + காசுக்கட்டி]
வெண்காட்டுநங்கை	வெண்காட்டுநங்கை veṇkāṭṭunaṅgai, பெ.(n.) திருவெண்காட்டு நங்கை (அபி.சிந்);, திருத்தொண்டருடைய மனைவி; wife of ciru-t-tongar. 'சிறுத்தொண்டருடைய தொண்டுகட்கு உடந்தையாயிருந்து மகனாகிய சீராளனை அறுத்துக் கறி சமைத்தாள்'. [வெண் [மை] + காடு + நங்கை]
வெண்காடு	வெண்காடு1 veṇkāṭu, பெ.(m.) திருவெண்காடு என நாகை மாவட்டத்தில் உள்ள ஊர்; a village tiruvenkaguin Nagai district. சீர்காழிக்குத் தென் கிழக்கே ஏழு-எட்டு கல் தொலைவில் இருக்கும் இடம் இது, முக்குளம். ஆல், வில்வம், கொன்றை என்ற மூன்று கோயில் மரங்கள் இக்கோயிலின் சிறப்பு. திருநாவுக்கரசர், "பாகிடுவான் சென்றேனைப் பற்றி நோக்கிப் பரிசறித் தென் வளைகவர்ந்தார் பாவியேனை மேக முகிலரிஞ்சும் சோலை குழ்ந்த வெண்காடு மேவிய விகிர்தனாரே" (249-4); எனப் பாடுகின்றார். வெண்காடு2 veṇkāṭu, பெ.(n.) ஒரு சிவதலம்; siva temple.
வெண்காந்தள்	வெண்காந்தள்1 veṇkāndaḷ, பெ.(n.) வெள்ளைப் பூவுடைய காந்தள்; november flower plant bearing white flowersgloriosa superba-opposite of cherikantal. [வெண் [மை] + காந்தள்] வெண்காந்தள்2 veṇkāndaḷ, பெ.(n.) செடிவகை (புறநா.90, உரை);, white species of malabar glory lily. [வெண் [மை] + காந்தள்]
வெண்காமாலை	வெண்காமாலை veṇkāmālai, பெ.(n.) ஒரு வகைக் காமாலை நோய்; a variety of jaundice. [வெண் [மை] + காமாலை]
வெண்காய்ச்சல்	வெண்காய்ச்சல் veṇkāyccal, பெ.(n.) சிறு சுரம்;வெண் [மை] + காய்ச்சல்]

வெண்காய்வேளை	வெண்காய்வேளை veṇkāyvēḷai, பெ.(n.) வெள்ளைக் கொள்ளுக் காய் வேளை, white species of vellai-kollu-k-kay-velai, a plant tephrosia purpurea. [வெண் [மை] + காய் வேளை]
வெண்காயத்தாள்	வெண்காயத்தாள் veṇkāyattāḷ, பெ.(n.) வெங்காய இலை; onion leaves. [வெண்காயம் + தாள்]
வெண்காயம்	வெண்காயம் veṇkāyam, பெ.(n.) 1. பூடுவகை (வின்.);; onion, allium cepa, 2. உள்ளி (யாழ்.அக.);; gariic. [வெண் [மை] + காயம்
வெண்காரக்களிம்பு	வெண்காரக்களிம்பு veṇkārakkaḷimbu, பெ.(n.) களிம்பு மருந்து வகை; boric ointment. [வெண்காரம் + களிம்பு]
வெண்காரக்குடோரி	வெண்காரக்குடோரி veṇkārakkuṭōri, பெ.(n.) பொன்னாக்கம் செய்யும் போது உருக்கு முகத்தில் பயன்படுத்துவது; a mixture of borax (act as a catalatic agent); added to aid quick melting of substances in alchemy.
வெண்காரச்சுண்ணம்	வெண்காரச்சுண்ணம் veṇkāraccuṇṇam, பெ.(n.) 1. முப்பூச் கண்ணம்; a king like medicine prepared of the three salts. 2. வெங்காரத்தினின்றும் புடமிட்டெடுக்கும் ஒரு வகைச்சுண்ண மருந்து; a calcined powder prepared of borax. [வெண்காரம் + சுண்ணம்]
வெண்காரசிகம்	வெண்காரசிகம் veṇgārasigam, பெ.(n.) வெப்பாலை; a tree. [வெண்காரம் + சிகம்]
வெண்காரசுத்தி	வெண்காரசுத்தி veṇkārasutti, பெ.(n.) பொரித்த வெண்காரம், பொரிகாரம்; purification of borax. [வெண்காரம் + சுத்தி]

வெண்காரத்துள்	வெண்காரத்துள் veṇkārattuḷ, பெ.(n.) களிம்புத் தூள்; powder of borax, boric powder. [வெண்காரம் + தூள்]
வெண்காரப்பதங்கம்	வெண்காரப்பதங்கம் veṇkārappadaṅgam, பெ.(n.) ஒரு விதப் பதங்கம்; boric acid. [வெண்காரம் + பதங்கம்]
வெண்காரம்	வெண்காரம்1 veṇkāram, பெ.(n.) வெங்காரம்; borax. "ஏலம் வெண்காரம்" (விறலிவிடு. 616);. [வெண்-மை + காரம் → வெண்காரம்] வெண்காரம்2 veṇkāram, பெ.(n.) 1. பொரியகாரம்; borax-barborate of sodasodium biboras. இது வாய்ப்புண் உதடு வெடிப்பு முலைக்காம்பு வெடிப்புகளுக்கு மேல் தடவலாம். 2. 3 மாதத்திய இருப்பிண்டம்; foetus of third month. [வெண் [மை] + காரம் → வெண்காரம்]
வெண்காரமது	வெண்காரமது veṇkāramadu, பெ.(n.) வெண்காரத்தினின்று உருவாக்கிய தேன்; borax honey. [வெண்காரம் + மது]
வெண்காரலவனம்	வெண்காரலவனம் veṇkāralavaṉam, பெ.(n.) சாறு வராத் தழைகளில் சாறு வரச் செய்யும் ஒரு வகை தயாரித்த வுப்பு; a prepared salt which is capable of extracting juice from brittle leaves which ordinarily don't yield juice. [வெண்காரம் + இலவணம்]
வெண்காரவுள்ளி	வெண்காரவுள்ளி veṇkāravuḷḷi, பெ.(n.) வெள்ளை வெங்காயம்; white onion-allium cepe (alba);. [வெண் [மை] + காரம் + உள்ளி]
வெண்காரி	வெண்காரி veṇkāri, பெ.(n.) சினக்காரம்; alum.

வெண்காரை	வெண்காரை1 veṇkārai, பெ.(n.) அரைத்த சுண்ணாம்பு (யாழ்.அக.);; pounded chunam. [வெண் [மை] + காரை → வெண்காரை] வெண்காரை2 veṇkārai, பெ.(n.) சீரமைக்கொஞ்சி; micro-nuton extoca. [வெண் [மை] + காரை]
வெண்கால்	வெண்கால் veṇkāl, பெ.(n.) யானை மருப்பினால் செய்த கட்டில் முதலியவற்றின் கால் (பெருங், உஞ்சைக். 33, 63);; leg made of ivory, as of cot, etc. [வெண் [மை] + கால்]
வெண்காலி	வெண்காலி1 veṇkāli, பெ.(n.) வெட்காலி பார்க்க (பதார்த்த 457);;see ver-kalli. [வெண் [மை] + காலி] வெண்காலி2 veṇkāli, பெ.(n.) மரவகை; a tree. கருங்காலியை ஒத்தது. இதனால் பித்தம் அரத்த குற்றம் தினவு, குட்டம் கபம் போகும். வெண்காலி3 veṇkāli, பெ.(n.) ஒருவகை மரம்; a kind of button tree. [வெண் [மை] + காலி]
வெண்காவல்	வெண்காவல் veṇkāval, பெ.(n.) வெறுங்காவல் (இ.வ.);; simple imprisonment. [வெண் [மை] + காவல்]
வெண்காவளி	வெண்காவளி veṇkāvaḷi, பெ.(n.) வெள்ளைப் பூடு; garlic-allium sativum. [வெண் [மை] + காவளி]
வெண்காவிளை	வெண்காவிளை veṇkāviḷai, பெ.(n.) கொடிவகை; white-flowered. [வெண்-மை + காவிளை]
வெண்காவெளி	வெண்காவெளி veṇkāveḷi, பெ.(n.) வெள்ளைப்பூண்டு பார்க்க (மூ.அ.);;see velai-p-pundu. [வெண் [மை] + காய் +உள்ளி]

வெண்காவேளை	வெண்காவேளை veṇkāvēḷai, பெ.(n.) வெண்காவிளை பார்க்க (மூ.அ.);;see venkavilai. [வெண் [மை] + காய்வேளை]
வெண்காழ்	வெண்காழ் veṇkāḻ, பெ.(n.) 1. மரத்தின் உள்ளீடு; core of tree. 2. முயலெறியுந் தடிவகை (ஐங்குறு. 421);; a small stick, used in hunting rabbits. [வெண் [மை] + காழ்]
வெண்கிடை	வெண்கிடை veṇkiḍai, பெ.(n.) நெட்டிவகை; white-flowered. "சிறுகோல் வெண்கிடை" (புறநா. 75);. [வெண் [மை] + கிடை]
வெண்கிடைச்சி	வெண்கிடைச்சி veṇkiḍaicci, பெ.(n.) வெண்கிடை பார்க்க (வின்);;see ven-kidal. [வெண் [மை] + கிடைச்சி]
வெண்கிலுகிலுப்பை	வெண்கிலுகிலுப்பை veṇgilugiluppai, பெ.(n.) பேய்மிரட்டு பார்க்க;see pey-mirattu. [வெண் [மை] + கிலுகிலுப்பை]
வெண்கிழமை	வெண்கிழமை veṇkiḻmai, பெ.(n.) வெள்ளிக்கிழமை; friday. "வெண்கிழமை யம்பிகை தரும் வரத்தால்" (உபதேசகா. சிவவிரத 322);. [வெண் [மை] + கிழமை]
வெண்கிளி	வெண்கிளி veṇkiḷi, பெ.(n.) வெள்ளைக் கிளி; white parrot. [வெண் [மை] + கிளி]
வெண்கிளுவை	வெண்கிளுவை veṇkiḷuvai, பெ.(n.) முள்ளில்லாக் கிளுவை மரவகை (வின்);; a species of thornless balsam. [வெண் [மை] + கிளுவை]
வெண்கிளுவைப்பட்டை	வெண்கிளுவைப்பட்டை veṇkiḷuvaippaṭṭai, பெ.(n.) கிளுவைமரப்பட்டை; bark of balsa modeoran caudatum. [வெண் [மை] + கிளுவைப்பட்டை]

வெண்கீரி	வெண்கீரி veṇāri, பெ.(n.) வெள்ளைக்கீரி பார்க்க (வின்.);;see vella-k-kiri. [வெண் [மை] + கீரி]
வெண்கீரைத்தண்டு	வெண்கீரைத்தண்டு veṇāraittaṇṭu, பெ.(n.) வெள்ளைக் கீரைத்தண்டு; amaranth stem. [வெண் [மை] + கீரை + தண்டு]
வெண்குகம்	வெண்குகம் veṇgugam, பெ.(n.) வெண்கடலை; சிறு கடலை; white bengal gram-cicer arietinum. [வெண் [மை] + குகம்]
வெண்குங்கிலியம்	வெண்குங்கிலியம் veṇkuṅgiliyam, பெ.(n.) வெள்ளைக் குங்கிலியம்; conkany resin, boswellia serrata (glabra);. [வெண் [மை] + குங்கிலியம்]
வெண்குஞ்சம்	வெண்குஞ்சம் veṇkuñjam, பெ.(n.) வெள்ளைக் குன்றி மணி; white jeweller's bead. [வெண் [மை] + குஞ்சம்]
வெண்குட்டசாந்தி	வெண்குட்டசாந்தி veṇkuṭṭacāndi, பெ.(n.) வெண்குட்டத்தைப் போக்கும் மருந்து; வெள்ளைப் பூண்டை ஒன்பான்சாரத்துடன் அரைத்து வெண் குட்டத்தின் மேல் தடவ மாறும்; a remedy for leucoderma, sal ammoniac, and garlic are made into a paste and applied over the affected part. [வெண்குட்டம் + சாந்தி. சமந்தி → சாந்தி]
வெண்குட்டம்	வெண்குட்டம் veṇkuṭṭam, பெ.(n.) உடலில் வெள்ளையாகப் படரும் குட்ட நோய்வகை (கடம்ப.பு.இல்லா.118);; white leprosy. [வெண் [மை] + குட்டம் → வெண்குட்டம்]
வெண்குட்டம்போக்கி	வெண்குட்டம்போக்கி veṇkuṭṭambōkki, பெ.(n.) இலந்தைக்கட்டைத்தைலம் பார்க்க;see ilandai-k-kattai-t-tailam.
வெண்குடக்கு	வெண்குடக்கு veṇkuḍakku, பெ.(n.) வெண்தேக்கு; white teak-lageristro-emia lanceslata. [வெண் [மை] + குடக்கு]

வெண்குடை	வெண்குடை veṇkuḍai, பெ.(n.) வெண்கொற்றக்குடை பார்க்க;see venkorra-k-kuda. "மண்டலமின்செய் வெண்குடை" (சீவக. 860);. [வெண் [மை] + குடை]
வெண்குண்டுமணி	வெண்குண்டுமணி veṇkuṇṭumaṇi, பெ.(n.) வெள்ளைக்குண்டுமணி; white jeweller's bead. [வெண் [மை] + குண்டுமணி]
வெண்குந்தி	வெண்குந்தி veṇkundi, பெ.(n.) வெள்ளைக் குங்கிலியம்; conkany resin boswellia serrata (glabra.);, [வெண் [மை] + குந்தி]
வெண்குந்திரிக்கபற்பம்	வெண்குந்திரிக்கபற்பம் veṇkundirikkabaṟbam, பெ.(n.) பல் நோயைப் போக்கும் வெள்ளைக் குங்கிலிய பற்பம்; purified resin of boswellia serrata (glabra.); is powdered and used as baspam, it is purified by boiling with tender cocoanutwater. [வெண் [மை] + குந்திரிக்கற்பம்]
வெண்குப்பைமேனி	வெண்குப்பைமேனி veṇkuppaimēṉi, பெ.(n.) குப்பைமேனி; rubbish plant - acalypha indica. [வெண் [மை] + குப்பைமேனி]
வெண்குமுதம்	வெண்குமுதம்1 veṇkumudam, பெ.(n.) வெண்ணெய்தல் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see venneydal. [வெண் [மை] +குமுதம்] வெண்குமுதம்1 veṇkumudam, பெ.(n.) 1. கண்களில் பஞ்சு போல் வெண்புள்ளி யுடைத்தாய்ப் பரவிக் குத்தலுடன் பார்வை மழுங்கி வலியை உண்டாக்கும் ஒரு வகைக் கண்ணோய்; disease of the pupil of the eye, marked by pain and which dots on the black of the eyes. 2. வெள்ளாம்பல்; flower-white lily white nymphane. [வெண் [மை] + குமுதம்]
வெண்குருக்குச்செடி	வெண்குருக்குச்செடி veṇkurukkucceḍi, பெ.(n.) குருக்கு பார்க்க;see kurukku. [வெண் [மை] + குருக்குச்செடி]

வெண்குருகடம்	வெண்குருகடம் veṇgurugaḍam, பெ.(n.) உடம்பின் அரத்தத்தில் பரவியிருக்கும் அணுக்கிருமி; white corpuscle. [வெண் [மை] + குருகடம்]
வெண்குருதி	வெண்குருதி veṇkurudi, பெ.(n.) புண் முதலியவற்றிலிருந்து கசியும் ஊனீர், நிணநீர்; lymph. [வெண் [மை] + குருதி]
வெண்குருவை	வெண்குருவை veṇkuruvai, பெ.(n.) வெண்ணிறமான ஒரு குருவை நெல்; a variety of paddy. [வெண் [மை] + குருவை]
வெண்குவளை	வெண்குவளை veṇkuvaḷai, பெ.(n.) வெள்ளை அல்லி; indian white water lily. [வெண் [மை] + குவளை]
வெண்குறண்டி	வெண்குறண்டி veṇkuṟaṇṭi, பெ.(n.) வெள்ளைக் குறண்டி; a white variety of thorny shrub. மறுவ, வெண் கொறண்டி. [வெண் [மை] + குறண்டி]
வெண்குறிஞ்சி	வெண்குறிஞ்சி veṇkuṟiñji, பெ.(n.) பூநிறு; effloresscence grown on the soil of fuller's earth. [வெண் [மை] + குறிஞ்சி]
வெண்குன்றி	வெண்குன்றி veṇkuṉṟi, பெ.(n.) 1. வெள்ளைக்குன்றி பார்க்க (வின்.);;see vellai-k-kupri. 2. அதிமதுரம்2, 1 பார்க்க (மலை.);;see adimaduram. [வெண் [மை] + குன்றி]
வெண்குன்று	வெண்குன்று veṇkuṉṟu, பெ.(n.) முருகன் எழுந்தருளியுள்ள இடங்களுள் ஒன்று (சுவாமிமலை); (சிலப்.குன்றக்குரவை. பாட்டுமடை.1);; a shrine sacred to skanda. [வெண் [மை] + குன்று]

வெண்கூதாளம்	வெண்கூதாளம்1 veṇātāḷam, பெ.(n.) நீர்த்தாளி; a plant. 2. தாளி; a creeper of convolrulus order. [வெண் [மை] + கூதாளம்] வெண்கூதாளம்2 veṇātāḷam, பெ.(n.) வெண்டாளி1 பார்க்க;see Vendasi. "வெண்கூதாளத்துத் தண்பூங் கோதையர்"(பட்டினம் 85);. [வெண் [மை] + கூதாளம்]
வெண்கூளி	வெண்கூளி veṇāḷi, பெ.(n.) வெண்ணிறப் பருந்து; white eagle. [வெண் [மை] + கூளி]
வெண்கெண்டை	வெண்கெண்டை veṇkeṇṭai, பெ.(n.) வெண்மை நிறமுடையதும் 12 அங்குலம் வளர்வதுமான கெண்டை மீன் வகை, white carp, silvery, attaining 12 in length. [வெண் [மை] + கெண்டை]
வெண்கை	வெண்கை veṇkai, பெ.(n.) 1. தொழில் செய்து பழகாத கை; hand unused to work. "வெண்கை மகளிர்" (பதிற்றும் 29, 6);. 2. சங்கு வளை யணிந்த கை (பதிற்றுப். 29, வரை);; hand wearing conch bangles. 3. நளிநயம் செய்யாது தாளத்திற்கு இசைவிடும் கை; hand that beats time, without being engaged in gesticulation. "முடிவிற் போக்கிய வெண்கை" (பதிற்றுப் 61, 7);. 4. வெள்ளிய கைப்பிடி, whitecoloured handle. "வெண்கை யொள்வாள்" (பெரும்பாண். 71); [வெண் [மை] + கை]
வெண்கொக்கு	வெண்கொக்கு veṇkokku, பெ.(n.) வெள்ளைக்கொக்கு; white stork. [வெண் [மை] + கொக்கு]
வெண்கொடி	வெண்கொடி veṇkoḍi, பெ.(n.) 1. வெற்றிக் கொடி; flag of victory. "விசய வெண்கொடி" (புறநா. 362);. 2. சரசுவதி (பெரியபு. தடுத்தாட் 97);; saraswadi. [வெண் [மை] + கொடி]

வெண்கொடிமூலம்	வெண்கொடிமூலம் veṇkoḍimūlam, பெ.(n.) வெள்ளைபடமூலம்; root of leadwort bearing white flowers plumbage geylanica. [வெண் [மை] + கொடிமூலம்]
வெண்கொடிவேலி	வெண்கொடிவேலி1 veṇkoḍivēli, பெ.(n.) வெண்படமூலம் keadwirt bearing white flowers-plumbagozeylanica, [வெண் [மை] + கொடிவேலி] வெண்கொடிவேலி2 veṇkoḍivēli, பெ.(n.) கொடுவேலி வகை (சங்.அக.);; a species of ceylon lead-wort. [வெண் [மை] + கொடிவேலி]
வெண்கொம்பன் பாகல்	வெண்கொம்பன்பாகல் veṇkombaṉpākal, பெ.(n.) பாகல் கொடிவகை; a creeper bearing white long carilla fruitsmomordica charantia. [வெண் [மை] + கொடி]
வெண்கொம்புப்பு ல்	வெண்கொம்புப்புல் veṇkombuppul, பெ.(n.) பேய்ப்புடல் பார்க்க;see pey-p-pudal. [வெண் [மை] + கொம்புப்புல்]
வெண்கொல்	வெண்கொல் veṇkol, பெ.(n.) வெள்ளி (இலக்.அக்.);; silver, as the white metal. [வெண் [மை] + கொல்]
வெண்கொள்ளு	வெண்கொள்ளு veṇkoḷḷu, பெ.(n.) நரைக்கொள்ளு; white horse gramdolichos biflorus. [வெண் [மை] + கொள்ளு]
வெண்கொளுஞ்சி	வெண்கொளுஞ்சி veṇkoḷuñji, பெ.(n.) வெள்ளைக் கொழுஞ்சி; wild indigo bearing white flowers-tephrosia-purpurea. [வெண் [மை] + கொளுஞ்சி]
வெண்கொற்றக்கு டை	வெண்கொற்றக்குடை veṇkoṟṟakkuḍai, பெ.(n.) அரசனது வெற்றி குறிக்கும் வெண்ணிறக் குடை (சிலப். 5, 173, உரை);; white umbrella of victory, one of the theinsignia of royalty. [வெண் [மை] + கொற்றம் + குடை]

வெண்கொற்றன்	வெண்கொற்றன் veṇkoṟṟaṉ, பெ.(n.) கழகக் காலப் புலவர்; a sangam poet. தன்னை வருத்தும் ஈயின் குரலோசையைக் கேட்ட அளவிலேயே ஆவு (பசு); நடுங்க அதன் கழுத்திலுள்ள மணி ஒலிக்கும் என்று இவர் ஈயின்பால் ஆவுக்குள்ள அச்சத்தைப் புலப்படுத்தி அம்மணியோசை தலைவிக்குக் காமநோயை மிகுப்பதை இந்த ஒரு குறுந்தொகைப் பாட்டில் காட்டியுள்ளார். "சிறைபனி யுடைந்த சேயரி மழைக்கட் பொறையரு நோயொடு புலம்பலைக் கலங்கிப் பிறருங் கேட்குநர் உளர்கொல் உறை சிறந்து ஊதை தூற்றும் கூதிர் யாமத்து ஆனுளம் புலம்புதொ_றுளம்பும் நாநவில் கொடுமணி நல்கூர் குரலே" (குறுந் 86);.
வெண்கோட்டம்	வெண்கோட்டம்1 veṇāṭṭam, பெ.(n.) 1. ஓமாலிகை முப்பத்திரண்டனுளொன்றான நறும்பண்டம் (சிலப். 4,77, உரை);; a fragrant substance one of 32 omalikal. g. v. 2. செடிவகை; Arabian costum. "பால்வெண் கோட்டமும்" (பெருங். உஞ்சைக் 50, 29); 3. சுற்றுமதிற்கவர்; pellitory root. [வெண் [மை] + கோட்டம்] வெண்கோட்டம்2 veṇāṭṭam, பெ.(n.) கோட்டம் பார்க்க;see kolam. [வெண் [மை] + கோட்டம்]
வெண்கோடல்	வெண்கோடல் veṇāṭal, பெ.(n.) வெண்காந்தள் பார்க்க;see ver-kantal. "வெண்கோட விலைச்சுருளில்" (பெரியபு. ஆனாய.16); [வெண் [மை] + கோடல்]
வெண்கோல்	வெண்கோல் veṇāl, பெ.(n.) வெள்ளி; silver. |வெண் [மை] + கோல்]
வெண்கோழி	வெண்கோழி veṇāḻi, பெ.(n.) வெண்ணிறமான கோழி, white bowl. [வெண் [மை] + கோழி]
வெண்சங்கு	வெண்சங்கு veṇcaṅgu, பெ.(n.) ஒரு மூலி, வெண் காக்கட்டான், வெண் காக்கணம்; a twining plant bearing white flowers. [வெண் [மை] + சங்கு]

வெண்சதைவிழியுந்தல்	வெண்சதைவிழியுந்தல் veṇcadaiviḻiyundal, பெ.(n.) கண்களில் வெள்ளைச் சதையைப், படரச்செய்து வலியை உண்டாக்கும் ஒரு வகைக் கண்நோய்; appearance of white film over the black part of the eye, slowly shrounding it entirely and attended with acute pain. [வெண் [மை] + சதை + விழியுந்தல்]
வெண்சந்தனச்சிராய்	வெண்சந்தனச்சிராய் veṇcandaṉaccirāy, பெ.(n.) வெள்ளைச் சந்தனக் கட்டையினின்று பிளந்த சிறு துண்டுகள்; small pieces of white sandal-shaving or scraping of white sandal. [வெண் [மை] + சந்தனச்சிராய்]
வெண்சந்தனம்	வெண்சந்தனம் veṇcandaṉam, பெ.(n.) வெள்ளைச் சந்தனம்; white sandal treesantanum album. [வெண் [மை] + சந்தனம்]
வெண்சலசம்	வெண்சலசம் veṇsalasam, பெ.(n.) வெண்டாமரை; white lotus. [வெண் [மை] + சலசம்]] Skt. salasa → த. சலசம்.
வெண்சலசை	வெண்சலசை veṇsalasai, பெ.(n.) கலைமகள்; sarasvati Skt. salasa → த. சலசம்.
வெண்சாந்து	வெண்சாந்து veṇcāndu, பெ.(n.) சுண்ணாம்புச்சாந்து; lime mortar, as white. [வெண் [மை] + சாந்து]
வெண்சாமரம்	வெண்சாமரம் veṇcāmaram, பெ.(n.) வெண்சாமரை பார்க்க;see wer-samarai [வெண் [மை] + சாமரம்]
வெண்சாமரை	வெண்சாமரை veṇcāmarai, பெ.(n.) அரசச் சின்னமாகக் கொள்ளப்படும் கவுரி மானின் மயிர்க்கற்றை (பதார்த்த 1475);; white hair of the yak, used as fly-whisk and reckoned as one of the insignia of royalty. [வெண் [மை] + சாமரை]

வெண்சாய்மரை	வெண்சாய்மரை veṇcāymarai, பெ.(n.) வெண்சாமரை பார்க்க;see ver-samarai. [வெண்சாமரை → வெண்சாய்மரை]
வெண்சாயத்தான்	வெண்சாயத்தான் veṇcāyattāṉ, பெ.(n.) ஒருவகைக் கொடிய நஞ்சு; a kind arsenic.
வெண்சாரணை	வெண்சாரணை veṇcāraṇai, பெ.(n.) வெள்ளைச் சாரணை; it is useful for rejuvenation. [வெண் [மை] + சாரணை]
வெண்சாரை	வெண்சாரை1 veṇcārai, பெ.(n.) சாரைப்பாம்பு; white rat-snake (w.);. [வெண் [மை] + சாரை] வெண்சாரை2 veṇcārai, பெ.(n.) 1. வழலை பார்க்க;see Valalai. 2. சுக்கிலம்; semen. 3. அரியதாய் அகப்படும் வெள்ளைச் சாரைப்பாம்பு white ral snake found rarely. 4. நஞ்சுக்கொடி; placental cord. 5. மருத்துவ உப்பு; the three universal salt. [வெண் [மை] + சாரை]
வெண்சாரைக்கொழுப்பு	வெண்சாரைக்கொழுப்பு veṇcāraikkoḻuppu, பெ.(n.) 1. வழலை நாதவுப்பு; a kind of prepared salt. 2. வெள்ளைச் சாரைப் பாம்பின் கொழுப்பு; fat of white rat snake.
வெண்சாரைச்சுன்னம்	வெண்சாரைச்சுன்னம் veṇcāraiccuṉṉam, பெ.(n.) 1. நஞ்சக் கொடிச் சுன்னம், குடற் சுன்னம்; calcined navel cord.
வெண்சாறடை	வெண்சாறடை veṇcāṟaḍai, பெ.(n.) வெள்ளைச் சாரணை பார்க்க;see vellai-c-caranai. [வெண் [மை] + சாறடை]
வெண்சித்தகத்தி	வெண்சித்தகத்தி veṇcittagatti, பெ.(n.) வெண்சிற்றகத்தி பார்க்க;see ven-Sirrakatti. [வெண் [மை] + சித்தகத்தி]

வெண்சித்திரமூலம்	வெண்சித்திரமூலம் veṇcittiramūlam, பெ.(n.) வெண்கொடிவேலி பார்க்க;see ven-kodi-ves. [வெண் [மை] + சித்திரமூலம்]
வெண்சிவதை	வெண்சிவதை1 veṇcivadai, பெ.(n.) பூடுவகை (பதார்த்த. 1061);; white bindweed. [வெண் [மை] + சிவதை] வெண்சிவதை2 veṇcivadai, பெ.(n.) சிவதை வேர், கைப்பு துவர்ப்பு பித்தம் வயிற்றுப் பூச்சி போகும்; root of a plant ipomaea trupenthum, it is purgative the black variety is a drastic purgative.
வெண்சிறுகடுகு	வெண்சிறுகடுகு1 veṇciṟugaḍugu, பெ.(n.) வெண்கடுகு; white mustard. "நெய்யோடே வெண்சிறுகடுகையும் அப்பி" (திருமுரு. 228, உரை);. [வெண் [மை] + சிறு [மை] + கடுகு] வெண்சிறுகடுகு2 veṇciṟugaḍugu, பெ.(n.) கதவுகளில் பூசப்படும், பேய்க்குப் பகையானது (சிலப்.);; painted in doors to anest evil spirit. [வெண் [மை] + சிறு [மை] +கடுகு]
வெண்சிவப்பு	வெண்சிவப்பு veṇcivappu, பெ.(n.) ஒரு நிறம்; russet. [வெண் [மை] + சிவப்பு]
வெண்சிற்றகத்தி	வெண்சிற்றகத்தி veṇciṟṟagatti, பெ.(n.) வெண்செம்பை; a plant bearing white flower-cassia cupidata. [வெண் [மை] + சிற்றகத்தி]
வெண்சிறுமா	வெண்சிறுமா veṇciṟumā, பெ.(n.) கண்ணோய்க்குப் பயன்படுத்தப்படும் ஒரு மருந்து; a medicine used for the diseases of the eye.
வெண்சீடம்	வெண்சீடம் veṇcīṭam, பெ.(n.) கொட்டைக் கரந்தை பார்க்க;see kottaik-karandai.
வெண்சீந்தில்	வெண்சீந்தில் veṇcīndil, பெ.(n.) அமுதவல்லிக் கொடி, moon creepertinosper-mum cordifolia.

வெண்சீர்	வெண்சீர் veṇcīr, பெ.(n.) வெண்பாவுரிச்சீர் (இலக். வி. 718);; a metrical foot. [வெண் [மை] + சீர்]
வெண்சீர்வெண்டளை	வெண்சீர்வெண்டளை veṇcīrveṇṭaḷai, பெ.(n.) வெண்பாவுரிச் சீர் முன் நேர் வந்து ஒன்றுந் தளைவகை (காரிகை. உறுப்.10);; a kind of talai in which a venpa-v-uri-c-cir foot succeeds another foot beginning with ner. [வெண்சீர் + வெண்டளை]
வெண்சீரகம்	வெண்சீரகம் veṇcīragam, பெ.(n.) சீரகம்; Cumin seed. [வெண் [மை] + சிரசம்]
வெண்சுண்ணத்தி	வெண்சுண்ணத்தி veṇcuṇṇatti, பெ.(n.) சீனக்காரம்; alum.
வெண்சுதை	வெண்சுதை veṇcudai, பெ.(n.) சுவர்களிலும் மேற்கட்டியிலும் உருவங்கள் செய்யப் பயன்படும் அரைத்த சுண்ணாம்பு; hime mortar used for shaping figures on walls and outer structure. [வெண் [மை] + சுதை]
வெண்சுதைக்குன்று	வெண்சுதைக்குன்று veṇcudaikkuṉṟu, பெ.(n.) செய்குன்று வகை; a kind of artificial mound. "தலைத்தோன் றருவிய வெண்சுதைக் குன்றொடு வேண்டுவ பிறவும்"(பெருங், உஞ்சைக் 33,5);. [வெண் [மை] + கதை + குன்று]
வெண்சுரம்	வெண்சுரம் veṇcuram, பெ.(n.) ஒரு வகைச் சுரநோய்; a variety of fever. |வெண் (மை); கரம்);
வெண்சுருமாக்கல்	வெண்சுருமாக்கல் veṇcurumākkal, பெ.(n.) ஒரு வகை மருந்துக்கல்; white antimony.
வெண்செந்துறை	வெண்செந்துறை veṇcenduṟai, பெ.(n.) இரண்டடிகள் தம்முள் அளவொத்து வருஞ் செய்யுள் வகை (வீரசோ. யாப். 14);; couplet of lines of equal feet. [வெண் [மை] + செந்துறை]
வெண்செம்பை	வெண்செம்பை veṇcembai, பெ.(n.) வெண்சிற்றகத்தி பார்க்க;see vensirrakatti. [வெண் [மை] + செம்பை]

செண்செவ்வந்தி	செண்செவ்வந்தி ceṇcevvandi, பெ. (n.) வெள்ளை சாமந்திப்பூ; white clarysanthe mum flower. [வெண் [மை] + செவ்வந்தி]
வெண்சேல்	வெண்சேல் veṇcēl, பெ.(n.) வெண்ணிற முடையதோர் ஆற்று மீன் (தஞ்சை. மீன.);; a whitish river fish. [வெண் [மை] + சேல்]
வெண்சோளம்	வெண்சோளம் veṇcōḷam, பெ.(n.) சோளவகை; species of great millet. [வெண் [மை] + சோளம்]
வெண்சோறு	வெண்சோறு veṇcōṟu, பெ.(n.) வெள்ளரிசியாற் சமைத்த வெறுஞ் சோறு; white rice looked but unmixed with sauce or condiment. "வெண்சோற்றுப் புக்கடகு வைக்க" தனிப்பா. 1,273,14) |வெண் (மை); சோறு);
வெண்டகரை	வெண்டகரை1 veṇṭagarai, பெ. (n.) வெள்ளைப் பூவுடைய தகரை;வெள்ளைப் பூவுடைய white flowered cassia tora. [வெண் [மை] + தகரை] வெண்டகரை2 veṇṭagarai, பெ.(n.) மரவகை; a kin of tree, cassia glauca. [வெண் [மை] + தகரை]
வெண்டணக்கு	வெண்டணக்கு veṇṭaṇakku, பெ.(n.) வெள்ளைத்தணக்கு; white catamaran tree. [வெண் [மை] + தனக்கு]
வெண்டயம்	வெண்டயம் veṇṭayam, பெ.(n.) வெண்டையம பார்க்க;see vengayam. "துரோகரைக்காய் வெண்டயத்தாற் சூபெனை" (விறலிவிடு, 30);. [வெண்டையம் → வெண்டயம்)]
வெண்டரளமேனி	வெண்டரளமேனி veṇṭaraḷamēṉi, பெ.(n.) வெள்ளை நஞ்சுவகை; a kind of arsenic.

வெண்டலை	வெண்டலை veṇṭalai, பெ.(n.) 1. தசைநீங்கி எலும்பு மாத்திரமாகியதலை; fleshless, bony head. "வெண்டலையுட்கச் சிரித்து" (நாலடி, 50);. 2. தலையோடு; skull. "படுவெண்டலையிற் பலிகொண்டுடில்வீர்" (தேவா. 946, 3);. 3. வெண்டலைக்கடன் பார்க்க;see vengalai-k-kadan). [வெண் [மை] + தலை]
வெண்டலைக்கடன்	வெண்டலைக்கடன் veṇḍalaikkaḍaṉ, பெ.(n.) வெண்னிலைக்கடன் பார்க்க;see Vesnilal-k-kadan. [வெண்ணிலை → வெண்டலை +கடன்]
வெண்டளை	வெண்டளை veṇṭaḷai, பெ.(n.) வெண்பாவுக்குரிய தளை; a kind of talai peculiar to venpaverse. [வெண் [மை] + தளை]
வெண்டன்	வெண்டன் veṇṭaṉ, பெ.(n.) வெண்டேக்கு; white teak-legerstramiq lancealata. [வெண் [மை] + வெண்டன்]
வெண்டாது	வெண்டாது veṇṭātu, பெ.(n.) 1. திருநீறு (பிங்.);; sacred ashes. 2. வெள்ளி (இலக்.அக.);; silver. [வெண் [மை] + தாது]
வெண்டாமரை	வெண்டாமரை veṇṭāmarai, பெ.(n.) வெண்மை நிறமான தாமரைப்பூ; white lotus. "செந்தாமரைவெண்டாமரை" (தக்கயாகம் 319);. [வெண் [மை] + தாமரை]
வெண்டாமரைமகள்	வெண்டாமரைமகள் veṇṭāmaraimagaḷ, பெ.(n.) நாமகள் (பிங்.);; saraswati. [வெண்டாமரை + மகள்]
வெண்டாமரையாள்	வெண்டாமரையாள் veṇṭāmaraiyāḷ, பெ.(n.) வெண்டாமரைமகள் பார்க்க (திவா.);;see vengamarai-magal. [வெண்டாமரை + ஆள்]

வெண்டாவி	வெண்டாவி veṇṭāvi, பெ.(n.) பட்டினி கிடந்து பின் உண்கையாலுண்டாம் அசதி; drowsiness caused by taking food after a fast (w.);. [வெண்டு + ஆவி]
வெண்டாவியத்துவருதல்	வெண்டாவியத்துவருதல் veṇṭāviyadduvarudal, பெ.(n.) மிகவும் களைத்துச் சோர்வடைந்த நிலை; extreme tiredness. [வெண்டாவியுற்று → வெண்டாவியத்து . + வருதல்]
வெண்டாழிசை	வெண்டாழிசை veṇṭāḻisai, பெ.(n.) மூன்றடியாய் வேற்றுத்தளை விரவி ஈற்றடி முச்சீரான் இறுவதாகவேனும் சிந்தியல் வெண்பா ஒரு பொருண் மேல் மூன்றடுக்கி வருவதாகவேனுமுள்ள வெண்பாவின் இனம் (urū.5%. 66, a sons);; a kind of stanza which either consists of a single triplet of which the first two lines are of four each and the last line is of three feet or forms one of a set of three cintiyal-venpa bearing on a single theme. [வெண் [மை] + தாழிசை]
வெண்டாழை	வெண்டாழை1 veṇṭāḻai, பெ.(n.) வெள்ளைத் தாழை மரம்; white pandanus or screw pine-pandanus odoratissimus its white flower has no smell. [வெண் [மை] + தாழை] வெண்டாழை2 veṇṭāḻai, பெ.(n.) தாழை வகை; a kind of talai. "வெண்டாழை (பூத்து விளக்கெரிய" (தனிப்பா. 1,153,62);.
வெண்டாளி	வெண்டாளி1 veṇṭāḷi, பெ.(n.) தாளிவகை (திருமுருகு. 192, உரை);; white catamaran tree. [வெண் [மை] + தாளி] வெண்டாளி2 veṇṭāḷi, பெ.(n.) இறந்துபட்ட கடைக்கழக நூல்களுள் ஒன்று (இறை, 1, உரை, பக். 5);; a poem of the middle sangam, not now extent.
வெண்டான்	வெண்டான் veṇṭāṉ, பெ.(n.) வெண்டேக்கு பார்க்க;see vengekku. |வெண்டன் → வெண்டான்)

வெண்டி	வெண்டி1 veṇṭi, பெ.(n.) 1. இன்மையால் வருந்துபவன்; one who is in great want. 2. வீண்; useless. [வெண்டு → வெண்டி] வெண்டி2 veṇṭi, பெ.(n.) ஆடை நெய்யும் பாவகை; warp after it has been sized. [வெண்டு → வெண்டி] வெண்டி3 veṇṭi, பெ.(n.) வெண்டை பார்க்க;see vengai (w.);. [வெண்டு → வெண்டி] வெண்டி4 veṇṭi, பெ.(n.) வெண்டிக்காய்; a vegetable fruit, ladies finger-hibiscus esculentus. [வெடி → வெண்டி. ஒ.நோ. கடி → கண்டி)
வெண்டிக்காய்	வெண்டிக்காய்1 veṇṭikkāy, பெ.(n.) வெண்டை பார்க்க;see vengai. [வெண்டி + காய்] வெண்டிக்காய்2 veṇṭikkāy, பெ.(n.) வெண்டிச் செடியின் காய்; ladies finger. [வெண்டி + காய்]
வெண்டிரை	வெண்டிரை veṇṭirai, பெ.(n.) கடல்; sea. "தகைபெற்ற வெண்டிரை" (கலித். 124);. [வெண் [மை] + திரை]

வெண்டு	வெண்டு1 veṇṭudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. வற்றிப் போதல்; to dry, as in the sun. "வெண்டிப் பழுத்தெழும்பிய முதுகும்" (திருப்பு. 802);. 2. களைத்தல்; to be exhausted (w.);. 'வெண்டி வெறித்து வந்தான்'. 3. இல்லாததற்கு ஆசைப்படுதல்; to be in great want, to hanker, or சோற்றுக்கு வெண்டிக்கிடக்கிறான்'. (உ.வ);. [விள் → வெள் → வெண்டு → வெண்டுதல். (இ.வ.); (வே.க.பக்.120);. வெண்டுதல் இளைத்துப்போதல்.] வெண்டு2 veṇṭu, பெ.(n.) 1. உட்டுளை; hollowness, as of a pipe (w.);. 2. மரங்களின் உள்ளீட்டைப் போக்கும் நோய்வகை; a disease which causes hollowness intrees. "உயிரை வெண்டார் குழலாக்க வேண்டுமோ" (திருக்காளத். உலா 567);. 3. கரும்பு (மலை.);; sugarcane. 4. நெட்டி; sola pith. 5. கடுக்கன்புரி (யாழ்.அக.);; twist of an ear-ring. [விள் → வெள் → வெண்டு]
வெண்டுக்காய்	வெண்டுக்காய் veṇṭukkāy, பெ.(n.) வெண்டை பார்க்க;see vendai (w.);. |வெண்டி + காய் → வெண்டுக்காய்]
வெண்டுகில்	வெண்டுகில் veṇṭugil, பெ.(n.) வெள்ளைத்துணி; white cloth (w.);. |வெண் [மை] + துகில்]
வெண்டுத்தம்	வெண்டுத்தம்1 veṇṭuttam, பெ.(n.) மயிற்றுத்தம் (யாழ்.அக.);; Suphate of copper. [வெண் [மை] + துத்தம்] வெண்டுத்தம் veṇṭuttam, பெ.(n.) வெள்ளைத் துத்தம், பால் துத்தம்; white vitroil-sulphate of zinc. [வெண் [மை] + துத்தம்]
வெண்டுமிளகாய்	வெண்டுமிளகாய் veṇṭumiḷakāy, பெ.(n.) காய்ந்துலர்ந்த ஒரு வகைக் குண்டு மிளகாய். குடமிளகாய்; a variety of dried chilly which is round. [விள் → வெள் → வெண்டு மிளகாய்]

வெண்டுளசி	வெண்டுளசி veṇṭuḷasi, பெ.(n.) 1. திருநீற்றுப் பச்சை; sweet basil. 2. துளசி வகை; cimumgratissimum. [வெண் [மை] + துளசி]
வெண்டுறை	வெண்டுறை1 veṇṭuṟai, பெ.(n.) மூன்றடி முதல் ஏழடியிறாக அடிகளைப் பெற்றுச் சீர் குறைந்தும் மிக்கும் வருதலையுடைய வெண்பாவின் வகை (காரிகை); (யாப். வி. பக். 537);; a kind of stanza consisting of three to seven lines of unequal length. [வெண் [மை] + துறை] வெண்டுறை2 veṇṭuṟai, பெ.(n.) திருவண்டு துறை என இன்று தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் உள்ள ஊர்; now, in ttanjavur district a village as called tiru-Vangu-durai. சேக்கிழார் இதனைத் திருமலி வெண்டுறை என்பார் (34-574);. சம்பந்தர் பதிகம் இறைவன் விரும்புமிடம் வெண்டுறை என்பதை எல்லாப் பாடல்களிலும் குறிக்கிறது (319);. துறை என்பது ஆற்றுத் துறையாக இருக்கலாம். வெண்ணிலம் என்பதற்கு வெறுந்தரை, மணற்பாங்கான தரை என்று தமிழ் சென்னை அகராதி பொருள் உரைப்பதை நோக்க, மணற்பாங்கான துறை என்ற நிலையில் வெண்டுறை என்ற பெயர் அமைந்திருக்கலாம் எனத் தோன்றுகிறது. [வெள் வெண் + துறை]
வெண்டுறைச் செந்துறைப்பாட்டு	வெண்டுறைச் செந்துறைப்பாட்டு veṇṭuṟaiccenduṟaippāṭṭu, பெ.(n.) கலிவரி சிற்றிசை பேரிசை சிற்றிசைச் சிற்றிசை என்ற பகுதிகளையுடை இன்னிசைப்பாட்டு வகை (யாப். வி. பக்.538);; [வெண்டுறை + செந்துறை + பாட்டு]
வெண்டுகிக்கரும்பு	வெண்டூகிக்கரும்பு veṇṭūkikkarumbu, பெ.(n.) வெள்ளைக் கரும்பு, white sugancane saccharum officinarum. [வெண் [மை] + தோகை +கரும்பு]
வெண்டேக்கு	வெண்டேக்கு veṇṭēkku, பெ.(n.) நீண்ட மரவகை; a kind of lager tree. [வெண் [மை] + தேக்கு]
வெண்டேர்	வெண்டேர் veṇṭēr, பெ.(n.) கானல்; mirage. "வெண்டே ரோடுங் கடங்காய் மருங்கில்" (அகநா. 179);. [வெண் [மை] + தேர்]
வெண்டேர்ச்செழியன்	வெண்டேர்ச்செழியன் veṇṭērcceḻiyaṉ, பெ.(n.) இடைக் கழகத் தொடக்கத்தில் இருந்தவனாகக் கூறப்படும் பாண்டியன் இறை1, உரை, பக்.5); a pandya king who is said to have reigned at the beginning of the middle sangam. [வெண் [மை] + தேர் + செழியன்]
வெண்டை	வெண்டை veṇṭai, பெ.(n.) 1. செடிவகை; okra, s.sh. 2. வெண்டைக்காய்; ladies finger. [விள் → வெள் → வெண்டு → வெண்டை]

வெண்டைக்காய்	வெண்டைக்காய் veṇṭaikkāy, பெ.(n.) வெண்டிக்காய் பார்க்க;see vendi-k-kay. [விள் → வெள் → வெண்டு வெண்டை + காய்]
வெண்டையம்	வெண்டையம் veṇṭaiyam, பெ.(n.) 1. வீரர்; warriors anklet. "வீரவெண்டைய முழங்க" (திருப்பு. 750);. 2. குதிரை முதலியவற்றின் காற்சதங்கை; hollow ring with pebbles inside, tied to the feet of horses or elephants. "வெண்டையங் கவடி" (அரிச். பு. வேட்டந் 13);. 3. கட்டை விரல்; thumb-ring. [வெண்டு → வெண்டையம்]
வெண்டொழுநோய்	வெண்டொழுநோய் veṇṭoḻunōy, பெ.(n.) வெண்குட்டம பார்க்க;see ven-kuttam. "கருஞ் சிரங்கு வெண்டொழுநோய்" (ஏலாதி. 57);, [வெண் [மை] + தொழுநோய்]
வெண்டோடு	வெண்டோடு veṇṭōṭu, பெ.(n.) பனந்தோடு; calyx-leaf of palmyra. "வெண்டோடு நிரைஇய வேந்துடை யருஞ்சமம்" (பதிற்றுப். 40, 10);. [வெண் [மை] + தோடு]
வெண்டோன்றி	வெண்டோன்றி1 veṇṭōṉṟi, பெ.(n.) வெள்ளைத் தோன்றி மலர்; white november flower-gloriosa superba. [வெண் [மை] + தோன்றி] வெண்டோன்றி2 veṇṭōṉṟi, பெ.(n.) வெண் காந்தள் பார்க்க;see venkantal (w.);. [வெண் [மை] + தோன்றி]
வெண்டோன்றித்தைலம்	வெண்டோன்றித்தைலம் veṇṭōṉṟittailam, பெ.(n.) குட்டத்திற்குப் பயன்படுத்துவதும் கிழங்கினின்றும் வடிக்கப்பட்டதுமான நெய்மம் (தைலம்);; medicated oil extracted from the plough root by the process of kuli-t-tailam, it is used for leprosy.
வெண்ணகரு	வெண்ணகரு veṇṇagaru, பெ.(n.) வெள்ளை அகிற் கட்டை; aquila or eaglewood-aquilaria agalocha. [வெண் [மை] + அகில் → .அகிர் + அகிரு]
வெண்ணகில்	வெண்ணகில் veṇṇagil, பெ.(n.) வெள்ளை அகில்- மரவகை; white cedar-dysaxylum malabaricum. [வெண் [மை] + அகில்]

வெண்ணகை	வெண்ணகை veṇṇagai, பெ.(n.) 1. வெள்ளிய பல்; clean, white tooth. "முத்தன்ன வெண்ணகையாய்" (திருவாச. 7, 3);. 2. புன்னகை; smile. "அல்லமன் வெண்ணகை செய்து வெப்பும்" (பிரபு லிங், சித்தரா. 36);. [வெண் [மை] + நகை]
வெண்ணஞ்சு	வெண்ணஞ்சு veṇṇañju, பெ.(n.) 1. ஊன்விசேடம்; a kind of fleshy substance. "விழுக்கொடு வெண்ணெஞ்சு" (சீவக. 1584);. 2. நிணம் (சீவக. 1584, உரை);; marrow in the bone. [வெண் [மை] + நஞ்சு]
வெண்னடம்பு	வெண்னடம்பு veṇṉaḍambu, பெ.(n.) வெள்ளையடப்பங்கொடி பார்க்க;see vellai-yadappari-kodi. [வெண் [மை] + அடம்பு]
வெண்ணத்தை	வெண்ணத்தை veṇṇattai, பெ.(n.) நத்தைவகை; a kind of snail. [வெண் [மை] + நத்தை]
வெண்ணரி	வெண்ணரி veṇṇari, பெ.(n.) நரிவகை; a kind of fox. "விளகிக் கொட்பின் வெண்ணரிகமுகுலென்"(புறநா.291); [வெண் [மை] + நரி]
வெண்ணலாத்தி	வெண்ணலாத்தி veṇṇalātti, பெ.(n.) ஒரு வகைப் பாம்பு; a kind of snake. [வெண் [மை] + ஆத்தி]
வெண்ணலாந்தை	வெண்ணலாந்தை veṇṇalāndai, பெ.(n.) வெண்ணாந்தை பார்க்க;see vennantai. [வெண்ணாந்தை → வெண்ணலாந்தை]
வெண்ணலாற்றி	வெண்ணலாற்றி veṇṇalāṟṟi, பெ.(n.) மிளகு தக்காளி; a plant good for angular stomatitis-solanum nigrum.

வெண்ணலை	வெண்ணலை veṇṇalai, பெ.(n.) வெண்ணலை. எவ்வகை ஈடும், பிடிபாடும் இல்லாமல் கொடுக்கப்பட்ட கடன். நெல்லை வட்டாரத்தில் நிர்கதியாய் விடப்பட்டவர்; a loan given without any mortgage or security. 'என்னெ இப்படி வெண்ணலையா விட்டிட்டுப் போயிட்டாரே' என்பார்கள். [வெண்ணிலை → வெண்ணலை]
வெண்ணறிவு	வெண்ணறிவு veṇṇaṟivu, பெ.(n.) அறிவின்மை; ignorance. [வெள் + அறிவு → வெள்ளறிவு → வெண்ணறிவு]
வெண்ணறுகு	வெண்ணறுகு veṇṇaṟugu, வெள்ளறுகு; a plant-adenema hyssopifolium-or exacum hyssopifolium. [வெண் [மை] + அறுகு]
வெண்ணாகம்	வெண்ணாகம் veṇṇākam, பெ.(n.) வெள்ளியம்; tin. [வெண்-மை + நாகம் → வெண்னாகம்]
வெண்ணாகனார்	வெண்ணாகனார் veṇṇākaṉār, பெ.(n.) கழகக்காலப் புலவர்; a sangam poet. இவர் அகநானூற்றில் 247-ஆம் பாடலைப் பாடியுள்ளார்.
வெண்ணாகை	வெண்ணாகை veṇṇākai, பெ.(n.) வெள்ளை நாகை ; milling tona hortensis. [வெண் [மை] + நாகை]
வெண்ணாங்கு	வெண்ணாங்கு veṇṇāṅgu, பெ.(n.) 1. ஓடை செடி; crotolaria-ochlandra travancorica. 2. ஓடைக்கொடி; a creeper com bretum ovalifolium. 3. சிற்றிலைப்புலவு; pterospermum suberi folium alias qacerifolium. 4. மரவகை; creamy-leaved lancewood, m.tr. 5. நீண்ட மரவகை; maple-leaved lance wood, l.tr. [வெண் [மை] + நாங்கு]
வெண்ணாத்தி ¬	வெண்ணாத்தி ¬ veṇṇātti, பெ.(n.) 1. வெள்ளையாத்தி, ஆத்தி; bearing white flowers-bauhinia variegata (candida);. 2. ஒரு வகைப் பாம்பு; a snake. [வெள் → வெண் + ஆத்தி]

வெண்ணாந்தை	வெண்ணாந்தை veṇṇāndai, பெ.(n.) பெரும்பாம்புவகை; python.
வெண்ணாயுருவி	வெண்ணாயுருவி veṇṇāyuruvi, பெ.(n.) நாயுவி வகை; white species of indian burr. (W.);. [வெண் [மை] + நாயுருவி]
வெண்ணாரி	வெண்ணாரி veṇṇāri, பெ.(n.) பூடுவகை (சங்.அக.);; a plant.
வெண்ணாரை	வெண்ணாரை veṇṇārai, பெ.(n.) 1. நாரை வகை (சூடா.);; indian crane. 2. மரவகை; a tree. [வெண் [மை] + நாரை]
வெண்ணாவல்	வெண்ணாவல்1 veṇṇāval, பெ.(n.) 1. வெள்ளை நாவல் மரம்; jambo tree yielding white fruits. 'இது அரத்த அணுக்களையும் விந்து அணுக்களையும உண்டாக்குவதும் உட்சூடு போக்குவதுமான ஒரு மூலிகை'. 2. ஒருவகைச் செயற்கை உப்பு (சத்தியுப்பு);; a kind of prepared salt. 3. மருதுவ உப்பு; a medicine prepared out of the three salt used for all diseases-kind of medicine. 4. நஞ்சுக் கொடி; navel cord. [வெண் [மை] + நாவல்] வெண்ணாவல் veṇṇāval, பெ.(n.) நாவல் வகை; a kind of rose-apple, in tr. "வீனுயர் வெண்ணாவற் கனியொன்று" (திருவானைக் சம்பு.5);. [வெண் [மை] + நாவல்]
வெண்ணாவல்சுரல்	வெண்ணாவல்சுரல் veṇṇāvalcural, பெ.(n.) ஏழுமலை; the sacred gold mountain one of the eight chief ranges in india.
வெண்ணாவி	வெண்ணாவி veṇṇāvi, பெ.(n.) வெள்ளை ஆவிரை; white bachnang. [வெண் [மை] + ஆவிரை → ஆவி]

வெண்ணாவிரை	வெண்ணாவிரை veṇṇāvirai, பெ.(n.) வெள்ளை ஆவிரையாகிய ஒரு வகைக் கற்ப மூலி; a kind of cassia auriculate used for longevity. [வெண் [மை] + ஆவிரை]
வெண்ணி	வெண்ணி veṇṇi, பெ.(n.) தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள ஒரு சிற்றூர்; a village at Thanjavur Dt. சோழநாட்டில் நீடாமங்கலத்திற்கு மேற்கேயுள்ள ஒரு ஊர். அது தேவாரம் பெற்ற தலங்களுள் ஒன்று. கோயில் வெண்ணி என இக்காலத்து வழங்கும். அவ்வூரையும், அதனைச் சூழ்ந்துள்ள இடங்களையும் பார்க்கையில் அந்த இடம் பண்டைக்காலத்தில் மிகப்பெரிய நகராக இருந்திருக்க வேண்டுமென்று தோன்றுகின்றது.
வெண்ணிக்குயத்தியார்	வெண்ணிக்குயத்தியார் veṇṇikkuyattiyār, பெ.(n.) கழகக் காலப் புலவர்; a sangam poet.
வெண்ணிலம்	வெண்ணிலம் veṇṇilam, பெ.(n.) 1. வெறுந் தரை; bare ground (w.);. 2. மணற்பாங்கான தரை (யாழ்.அக.);; sandy soil. [வெண் [மை] + நிலம்]
வெண்ணிலவு	வெண்ணிலவு veṇṇilavu, மதியொளி; moonlight. "வெண்ணிலவின் பயன்றுய்த்தும்" (பட்டினப். 114);. [வெண் [மை] + நிலவு]
வெண்ணிலாவொழுகு	வெண்ணிலாவொழுகு veṇṇilāvoḻugu, பெ.(n.) நில நஞ்சு வகை; a kind of blue arsenic.
வெண்ணிலுவை	வெண்ணிலுவை veṇṇiluvai, பெ.(n.) 1. பணக்கடன் மீதி; arrears of cash debt. 2. கைமாற்றுக்கடன் (யாழ்.அக.);; temporary loan without security. [வெண் [மை] + நிலுவை]
வெண்ணிலை	வெண்ணிலை veṇṇilai, பெ.(n.) வெண்ணிலைக்கடன் பார்க்க;see Vennilal-k-kadan. [வெண் [மை] + நிலை]
வெண்ணிலைக்கடன்	வெண்ணிலைக்கடன் veṇṇilaikkaḍaṉ, பெ.(n.) ஈடுகாட்டாது வாங்குங்கடன்; loan obtained wihtout pledge or mortgage. [வெண்ணிலை + கடன்]

வெண்ணிலைப்பத்திரம்	வெண்ணிலைப்பத்திரம் veṇṇilaippattiram, பெ.(n.) 1.ஈடுகாட்டாத கடனைக் குறிக்கும் ஆவணம்; simple bond, without pledge or mortgage. 2. ஈடுகாட்டாது எழுதிக் கொடுக்குங் கைக்குறிப்பு; note.of,hand, as without security (w.);. [வெண்ணிலை + Skt. patra → த. பத்திரம்]
வெண்ணிறம்	வெண்ணிறம் veṇṇiṟam, பெ.(n.) சங்க நஞ்சு; a kind of white arsenic.
வெண்ணீர்	வெண்ணீர் veṇṇīr, பெ.(n.) வெண்மையான நீர்; semen. "வெண்னர் வாயுவினான் மாதர் செந்நீரோடு கூடி.......... கருவாகும்" (சூத. ஞான. 10, 9);. [வெண் [மை] + நீர்]
வெண்ணிர்த்தெளிவு	வெண்ணிர்த்தெளிவு veṇṇirtteḷivu, பெ.(n.) தேத்தான் கொட்டை; clearing nut-strychnos potatorum. [வெண்ணிர் + தெளிவு]
வெண்ணீலம்	வெண்ணீலம் veṇṇīlam, பெ.(n.) நிறம்; slate blue, blush. [வெண் [மை] + நீலம்]
வெண்ணீறு	வெண்ணீறு1 veṇṇīṟu, பெ.(n.) திருநீறு; sacred ashes. "விடிவதுமே வெண்ணற்றை மெய்யிற்பூசி" (தேவா. 811,2);. [வெண் [மை] + நிறு] வெண்ணீறு2 veṇṇīṟu, பெ.(n.) 1. கற் சுண்ணாம்பு நீறு; slaked lime. [வெண் [மை] + நிறு]
வெண்ணுருட்டி	வெண்ணுருட்டி veṇṇuruṭṭi, பெ.(n.) விட்ணுகாந்தி; a prostate plantsphoeranthus indicus.
வெண்ணுரை	வெண்ணுரை veṇṇurai, பெ.(n.) 1. மீன் நீரில் இரைதலினாலுண்டாகும் நுரை; fishing movement escaped foam. 2. கடலடிக் பாறையில் மோதுதலால் உண்டாகும் நுரை (செங்கை.மீன.);; foam bubbles due to dashing in the rocky area under the sea. [வெண் [மை] + நுரை]

வெண்ணூமத்தை	வெண்ணூமத்தை veṇṇūmattai, பெ.(n.) வெள்ளுமத்தை; dhatura bearing white flowers-dhatura alba. [வெண் [மை] + ஊமத்தை]
வெண்ணெட்டி	வெண்ணெட்டி veṇīeṭṭi, பெ.(n.) வெண்கிடை பார்க்க (புறநா. அரும்.);;see ven-kidai. [வெண் [மை + நெட்டி]
வெண்ணெய்	வெண்ணெய் veṇīey, பெ.(n.) 1. தயிரிலிருந்து கடைந்தெடுக்கப்படும் சத்து; butter. "சேதாநறு மோர் வெண்ணெயின்" (பெரும்பாண். 306);. 2. வெண்ணெய்ப்பதம் பார்க்க;see vendey-p-padam. [வெண் [மை] + நெய்]
வெண்ணெய்க்கல்	வெண்ணெய்க்கல் veṇīeykkal, பெ.(n.) மலையின் ஒட்டில் நிற்கும் பெரிய குண்டுக்கல்; ball of rock standing on a hill. [வெண்ணெய் + கல்]
வெண்ணெய்ச்சுறா	வெண்ணெய்ச்சுறா veṇīeyccuṟā, பெ.(n.) 1. வெண்மையும் சிவப்பும் கலந்த நிறமுடையதும் 18 அங்குலம் வளர்வதுமான மீன்வகை; batten fish, silvery shot with purple, attaining 18 in. in length. [வெண்ணெய் + சுறா]
வெண்ணெய்த்தாழி	வெண்ணெய்த்தாழி veṇīeyttāḻi, பெ.(n.) 1. வெண்ணெய் வைக்குஞ் சட்டி; butterstoring pot. 2. வெண்ணெய்தாழிதிருவிழா பார்க்க;see venney-t-tali-tiruvila. [வெண்ணெய் + தாழி]
வெண்ணெய்த்தாழிதிருவிழா	வெண்ணெய்த்தாழிதிருவிழா veṇīeyddāḻidiruviḻā, பெ.(n.) கண்ணன் வெண்ணெய் திருடிய நிகழ்வுத் தொடர்பாக நடத்தப்பெறும் பெருமாள் கோயில் திருவிழா; a Perumal temple festival in which kannan's of stealing butter is represented. [வெண்ணெய் + தாழி + திருவிழா]
வெண்ணெய்த்தெழி	வெண்ணெய்த்தெழி veṇīeytteḻi, பெ.(n.) கடைந்த மோரைக் கையால் அலைக்கும் ஓசை; sound produed in shaking the churned butter-milk with the hand. "வெண்ணெய்த்தெழி கேட்குமண்மையால்"(கலித்.108); [வெண்ணெய் + தெழி]
வெண்ணெய்தல்	வெண்ணெய்தல் veṇīeytal, பெ.(n.) ஆம்பல் வகை (பிங்.);; white indian water-lily. [வெண் [மை] + நெய்தல்]

வெண்ணெய்நல்லூர்	வெண்ணெய்நல்லூர் veṇīeynallūr, பெ.(n.) 1. நம்பியாரூரரைச் சிவபிரான் தடுத்தாட் கொண்டதும் மெய்கண்ட தேவர் பிறந்ததும் கடலூர் மாவட்டத்திலுள்ளதுமான சிவத் தலம்; a siva shirine in the south arcot district, where saint suntarar was claimed by lord siva as his salve and devotee and where meykanda-távar was born, 2. கம்பருக்குப் புரந்த சடையப்ப வள்ளல் வாழ்ந்ததும் தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ளதுமான ஓர் ஊர்; a place in the Tanjore district where cataiyan the patron of the poet kamgar, lived. [வெண்ணெய் + நல்லூர]
வெண்ணெய்ப்பதம்	வெண்ணெய்ப்பதம் veṇīeyppadam, பெ.(n.) நெய்ம (தைல); மருந்து காய்ச்சும் பக்குவ வகை; a stage in the pereparation of midicinal oil, when it is in the form of a pulqy mass. [வெண்ணெய் + பதம்]
வெண்ணெய்ப்பாரை	வெண்ணெய்ப்பாரை veṇīeyppārai, பெ.(n.) சாம்பல் நிறமுள்ளதும் ஓர் அடி நீளம் வளர்வதுமான மீன் வகை; horse-mackerel, greyish, attaining 1 ft. in length, caranyire. [வெண்ணெய் + பாரை]
வெண்ணெய்ப்புளி	வெண்ணெய்ப்புளி veṇīeyppuḷi, பெ.(n.) வேர்வையில் கலந்துள்ள ஒரு வகைப் புளிப்புப் பொருள்; a sour substance mixed in perpiration. [வெண்ணெய் + புளி]
வெண்ணெய்மதுரம்	வெண்ணெய்மதுரம் veṇīeymaduram, பெ.(n.) கண்டில்வெண்ணெய் பார்க்க;see kangilvenney. [வெண்ணெய் + மதுரம்]
வெண்ணெய்விரை	வெண்ணெய்விரை veṇīeyvirai, பெ.(n.) சாப்பிராவிரை; arnotto seed. [வெண்ணெய் + விரை]
வெண்ணெய்வெட்டி	வெண்ணெய்வெட்டி veṇīeyveṭṭi, பெ.(n.) 1. கூர் மழுங்கியது; anything blunt. 2.பயனற்றவன்; worthless fellow. 3. வீரமில்லாதவன்; coward. 'அவன் வெண்ணெய் வெட்டி வீரன்'. [வெண்ணெய் + வெட்டி]
வெண்ணெல்	வெண்ணெல் veṇīel, பெ.(n.) ஒருவகை மலைநெல்; mountain paddy. "அடுமகண் முகந்த வளவா வெண்னெல்" (புறநா. 399);. [வெண் [மை] + நெல்]

வெண்ணை	வெண்ணை veṇṇai, பெ.(n.) 1. வெண்ணெய் நல்லூர் 1 பார்க்க (சி.சி.சுப. பாயி. 2);;see venney-nallor. 2. வெண்ணெய்நல்லூர் 2 பார்க்க (கம்பரா. நூகபள். 263);;see Venney-nallor.
வெண்ணையூர்	வெண்ணையூர் veṇṇaiyūr, பெ.(n.) வெண்ணெய்நல்லூர் 2 பார்க்க (கம்பரா. திருமுடி. 38);;see venney-nallor. [வெண்ணை + ஊர்]
வெண்ணொச்சி	வெண்ணொச்சி veṇṇocci, பெ.(n.) மரவகை (பதார்த்த.528);; five leaved chaste tree. [வெண் [மை] + நொச்சி]
வெண்ணொச்சில் விரை	வெண்ணொச்சில்விரை veṇṇoccilvirai, பெ.(n.) வாய்விளங்கம்; berries-emblica ribes.
வெண்ணோ	வெண்ணோ1 veṇṇō, பெ.(n.) ஒரு கண்ணோய் வகை; an eye disease. வெண்ணோ2 veṇṇō, பெ.(n.) வெண்ணோவு 1 பார்க்க (யாழ்.அக.);;see vennovu. [வெண் [மை] + நோ]
வெண்ணோக்காடு	வெண்ணோக்காடு1 veṇṇōkkāṭu, பெ.(n.) கண் கூசி கடுத்து நீர் வடிந்து உடம்பில் எரிச்சல் கண்டு கண் சீறு சிவப்பாகி நிலவு வெளிச்சத்தில் விழிக்க முடியாது கண்ணொலி குன்றி நடக்க முடியாமற் செய்யுமோர் கண்ணோய்; an eye disease. [வெண் [மை] + நோக்காடு]
வெண்யோக்காடு	வெண்யோக்காடு2 veṇyōkkāṭu, பெ.(n.) குழந்தை பிறப்புக்கு முன் உண்டாகும் வேதனை; false labour pains (w.);. [வெண் [மை] + நோக்காடு]
வெண்னோவு	வெண்னோவு veṇṉōvu, பெ.(n.) 1. வெக்கடுப்பு பார்க்க;see vekkaduppu. 2. வெண்ணோக்காடு பார்க்க;see vennōkkādu. [வெண் [மை] + நோவு]
வெண்தகரை	வெண்தகரை veṇtagarai, பெ.(n.) வெண்டகரை பார்க்க;see vendakarai. [வெண் [மை] + தகரை]
வெண்தகர்	வெண்தகர் veṇtagar, பெ.(n.) வெள்ளாடு; goat. [வெண் [மை] + தகர்]

வெண்தணக்கு	வெண்தணக்கு veṇtaṇakku, பெ.(n.) சாம்பல்தணக்கு; white catamaran tree. girrtia rottleriformis. [வெண் [மை] + தணக்கு]
வெண்தாது	வெண்தாது veṇtātu, பெ.(n.) வெள்ளி; silver. [வெண் [மை] + தாது]
வெண்தாழை	வெண்தாழை veṇtāḻai, பெ.(n.) வெண்டாழை பார்க்க;see vendalai. [வெண் [மை] + தாழை]
வெண்தீவிரம்	வெண்தீவிரம் veṇtīviram, பெ.(n.) 1. வெள்ளைக்காக்கணங்கொடி பார்க்க;see vellal-k-käkkanari-kodi. [வெண் [மை] + Skt. tivசa → த. தீவிரம்]
வெண்துத்தம்	வெண்துத்தம் veṇtuttam, பெ.(n.) வெள்ளைத்துத்தம் பார்க்க;see vellai-t- tuttam. [வெண் [மை] + துத்தம்]
வெண்துத்தி	வெண்துத்தி veṇtutti, பெ.(n.) பால்துத்தி பார்க்க;see pal-tutti. [வெண் [மை] + துத்தி]
வெண்துருசி	வெண்துருசி veṇturusi, பெ.(n.) வெள்ளைத் துருக; white vitriol-sulphate of zinc. [வெண் [மை] + துருசி]
வெண்துவரை	வெண்துவரை veṇtuvarai, பெ.(n.) வெள்ளைத்துவரை; white red-gram-cajanus cajan. [வெண் [மை] + துவரை]
வெண்துளசி	வெண்துளசி veṇtuḷasi, பெ.(n.) வெண்டுளசி பார்க்க (மலை.);;see vendulasi. [வெண் [மை] + துளசி]

வெண்துதகி	வெண்துதகி veṇdudagi, பெ.(n.) வெண்சாரணை பார்க்க;see ven-săranai.
வெண்துதுவளை	வெண்துதுவளை veṇduduvaḷai, பெ.(n.) வெள்ளைத்தூதுவளைச்செடி; a thorny climber-solanum trilobatum. |வெண் [மை] + தூதுவளை]
வெண்தேக்கு	வெண்தேக்கு1 veṇtēkku, பெ.(n.) மரவகை; a tree-lager slroemia lanceolata. [வெண் [மை] + தேக்கு] வெண்தேக்கு2 veṇtēkku, பெ.(n.) வெண்டேக்கு பார்க்க;see ven-dakku. [வெண் [மை] + தேக்கு]
வெண்தேமல்	வெண்தேமல் veṇtēmal, பெ.(n.) தேமல் நோய் வகை; afungus, disease of the skin. [வெண் [மை] + தேமல்]
வெண்தொயிலி	வெண்தொயிலி veṇtoyili, துயிலிக்கீரை; agreens. [வெண் [மை] + தொயிலி]
வெண்நொச்சி	வெண்நொச்சி veṇnocci, பெ.(n.) வெண்ணொச்சி பார்க்க;see vennocci [வெண் [மை] + நொச்சி]
வெண்பச்சைக்கடலை	வெண்பச்சைக்கடலை veṇpaccaikkaḍalai, பெ.(n.) பசுமைக்கடலை; green bengal gram. [வெண் [மை] + பச்சை + கடலை]
வெண்பசலி	வெண்பசலி veṇpasali, பெ.(n.) வெள்ளைப் பசலைக் கீரை; a creeper-basella alba. [வெண் [மை] + பசலி]

வெண்பசும்பால்	வெண்பசும்பால் veṇpasumbāl, பெ.(n.) வெண்ணிறமான பசுவின் பால்; milk of white COW. [வெண் [மை] பசு + பால்]
வெண்பட்டு	வெண்பட்டு veṇpaṭṭu, பெ.(n.) வெள்ளை நிறமுள்ள பட்டு; white silk. வெண்பட்டுடுத்து (சீவக. 2358);. [வெண் [மை] + பட்டு]
வெண்படலம்	வெண்படலம் veṇpaḍalam, பெ.(n.) கண்ணிற் படரும் நோய் வகை; an eye disease. [வெண் [மை] + படலம்]
வெண்படலிகை	வெண்படலிகை veṇpaḍaligai, பெ.(n.) வெள்ளித்தட்டு; silver tray. "மணிக்குஞ்சி வெண்படலிகைக் குமரனீப்பது" (சீவக.3031);. [வெண் [மை] + படலிகை]
வெண்படி	வெண்படி veṇpaḍi, பெ.(n.) வெண்சோறு பார்க்க;see ven-soru. 'இன்று கோவிலுக்கு நாழியரிசி வெண்படிக்காகக் கொடுத்திருக்கிறேன்'(உ.வ.);. [வெண் [மை] + படி]
வெண்படை	வெண்படை veṇpaḍai, பெ.(n.) நெய்தற்கரிய நூற்பா; warp, in weaving. "ஒன்றேற்றி வெண்படைக்கோளொன்று" (பழமொழி.125);. [வெண் [மை] + படை]
வெண்பதம்	வெண்பதம் veṇpadam, பெ.(n.) இளம்பதம்; condition of being heated slightly (w.);. [வெண் [மை] + பதம்]
வெண்பயறு	வெண்பயறு veṇpayaṟu, பெ.(n.) கரும்பயறு; black pulse. [வெண் [மை] + பயறு]
வெண்பருத்தி	வெண்பருத்தி veṇparutti, பெ.(n.) வெள்ளைப் பருத்திப் பஞ்சு; white cotton. [வெண் [மை] + பருத்தி]

வெண்பலகறை	வெண்பலகறை veṇpalagaṟai, பெ.(n.) கவடி; cowry white. [வெண் [மை] + பலகறை]
வெண்பலி	வெண்பலி veṇpali, பெ.(n.) சாம்பல் (பிங்.);; ash. [வெண் [மை] + பலி]
வெண்பா	வெண்பா veṇpā, பெ.(n.) நால்வகைப் பாக்களுள் ஒன்று(தொல்.பொ.417);; one of the four principal kinds of stanzaforms. [வெண் [மை] + பா]
வெண்பாக்கம்	வெண்பாக்கம் veṇpākkam, பெ.(n.) சென்னை மாவட்டத்தில் இருந்த ஓர் ஊர்; a village once existed in chennai District. சென்னைக்கருகில் உள்ள பூண்டி நீர்த் தேக்கத்துள் மூழ்கியது. நீர்த்தேக்கக் கரையில் புதிய கோயிலொன்று கட்டப்பட்டுள்ளது என்ற எண்ணம் இதனைக் குறித்து அமைகிறது. நம்பியாரூரர் பதிகம் இதனைக் குறித்தமைகிறது. ஏராரும் பொழினிலவு வெண்பாக்கம் இடம் கொண்ட காராரு மிடற்றான் எனப் பாடுகின்றார் இவர் (99-41);.
வெண்பாசி	வெண்பாசி veṇpāci, பெ.(n.) பாசிமணி வகை; a kind of white bead. "வெண்பாசி பூண்டு" (திருவாலவா. 52,3);. [வெண் [மை] + பாசி]
வெண்பாட்டம்	வெண்பாட்டம் veṇpāṭṭam, பெ.(n.) 1. கோடையிற் பெய்யும் மழை; summer shower. "வெண்பாட்டம் வெள்ளம் தரும்" (பழமொழி. 300);. 2. முன் பணமின்றி விடுங் குத்தகை; lease in which no premium is paid, dist. Fr. [வெண் [மை] + பாட்டம்]
வெண்பாட்டு	வெண்பாட்டு veṇpāṭṭu, பெ.(n.) வெண்பா; one of the four principal kinds of poetic forms, vemba verse. [வெண் [மை] + பாட்டு]
வெண்பாண்டம்	வெண்பாண்டம் veṇpāṇṭam, பெ.(n.) அரத்த மில்லாத வெளுத்த உடம்பு; pale, anemic body. [வெண் [மை] + பாண்டம்]
வெண்பாண்டு	வெண்பாண்டு veṇpāṇṭu, பெ.(n.) பிறந்தது முதல் மீந்தோல் வெண்மை ஆவதற்குக் காரணமான நோய்வகை; albinism. [வெண் [மை] + பாண்டு]

வெண்பாதிரை	வெண்பாதிரை veṇpātirai, பெ.(n.) 1. பொன்னிறமுள்ள பூவுடைய மரவகை; yellow-flowered fragrant trumpt flower tree. 2. வெள்ளைப் பூவுடைய மரவகை; white-flowered trumpet-flower tree. [வெண் [மை] + பாதிரை]
வெண்பாப்பாட்டியல்	வெண்பாப்பாட்டியல் veṇpāppāṭṭiyal, பெ.(n.) குணவீரப்பண்டிதர் வெண்பாவினால் இயற்றிய பாட்டியல் நூல்; a work on poetics in venpä verse, by kunavīra-pântitar. [வெண்பா + பாட்டியல்]
வெண்பாப்புலி	வெண்பாப்புலி veṇpāppuli, பெ.(n.) 1. வெண்பா பாடுவதில் வல்லவன்; title of poets who are experts in composing Venpa verse (w.);. [வெண்பா + புலி]
வெண்பாமாலை	வெண்பாமாலை veṇpāmālai, பெ.(n.) புறப்பொருள் வெண்பாமாலை; a treatise on the topic of puramin venpäverse. "புறப்பொருள் விழாவின்று விளங்க வெண் பாமாலையெனப்பெயர்நிறிஇ" (பு.வெ.சிறப்.);. [வெண்பா + மாலை]
வெண்பார்க்கல்	வெண்பார்க்கல் veṇpārkkal, பெ.(n.) சுக்கான்கல்; calcareous earth. [வெண் [மை] + பார் + கல்]
வெண்பாவுரிச்சீர்	வெண்பாவுரிச்சீர் veṇpāvuriccīr, பெ.(n.) நேர்நேர்நேர், நிரைநேர்நேர், நேர்நிரைநேர், நிரைநிரைநேர் என வெண்பாவுக்கு உரியவவையாக வரும் நேரீற்று மூவசைச் சீர் (யாப். வி. 12, 61);; a metrical foot of three acai, i.e. of the value of three long syllables, chiefly found in veMpA, of four varieties, viz, nér-nér-nér (---);, nirai-nirai-nér (uu--);, mēr-nirai-nēr(-uu-);, nirai-nirai-nēr(uuuu);. [வெண்பா + உரிச்சீர்]
வெண்பாவை	வெண்பாவை veṇpāvai, பெ.(n.) நாமகள்; sarasvati. "திருப்பூவணர்மேல் வெண்பாவையுலாம் பூவையுலாப் பாடலே" (பூவண. உலா. காப்பு);. [வெண் [மை] + பாவை]
வெண்பித்தளை	வெண்பித்தளை veṇpittaḷai, பெ.(n.) வெள்ளைப்பித்தளை பார்க்க;see vellai-p-pittalai. [வெண் [மை] + Skt.pitala → த.பித்தளை]
வெண்பிறப்பு	வெண்பிறப்பு veṇpiṟappu, பெ.(n.) வெள்ளியுயிர் (மணி.27,152);; a kind of birth. [வெண் [மை] + பிறப்பு]

வெண்பிறை	வெண்பிறை veṇpiṟai, பெ.(n.) வெள்ளிய பிறைத் திங்கள்; the bright crescent moon. "அந்தி வானத்து வெண்பிறை தோன்றி" (சிலம். 4, 23);. [வெண் [மை] + பிறை]
வெண்பீலி	வெண்பீலி veṇpīli, பெ.(n.) சீனக்காரம்; alum. [வெண் [மை] + பீலி]
வெண்பு	வெண்பு veṇpu, பெ.(n.) வெண்ணிலம்; plain land. [வெண் [மை] + பூ.Skt.bhu → த.பூ]
வெண்புகைச்சல்	வெண்புகைச்சல் veṇpugaiccal, பெ.(n.) கண் விழியில் சதை வளர்ந்து கருத்த பாவை வெளுப்பேறி வலியுண்டாகி அரிப்பெடுத்து பீளைக் கட்டி பார்வை பலவிதமாய்க் காட்டுமோர் வகைக் கண்ணோய்; an eye disease. [வெண் [மை] + புகைச்சல்]
வெண்புடலை	வெண்புடலை veṇpuḍalai, பெ.(n.) வெள்ளைப்புடலை பார்க்க;see vellai-p-pudalai. [வெண் [மை] + புடலை]
வெண்புணர்ச்சிம ாலை	வெண்புணர்ச்சிமாலை veṇpuṇarccimālai, பெ.(n.) முந்நூறு வெண்பாக்கள் கொண்ட சிற்றிலக்கிய வகை; a poem of three hundred stanzas in venpá metre (W.);. [வெண் + புணர்ச்சி + மாலை]
வெண்புரசு	வெண்புரசு veṇpurasu, பெ.(n.) புண்ணாற்றுதல் வேண்டிசித்தருண்ணும் மூலிகை; butea bearing white flowers butea- frondosa.
வெண்புழுக்கல்	வெண்புழுக்கல் veṇpuḻukkal, பெ.(n.) 1. இளம்புழுக்கல்; under boiling. 2. இளம் புழுக்கல்ரிசி; rice obtained by husking parboiled paddy. [வெண் [மை] + புழுக்கல்]
வெண்புழுக்கு	வெண்புழுக்கு veṇpuḻukku, பெ.(n.) வெண்புழுக்கல் பார்க்க (யாழ்.அக.);;see ven-pusukkal. [வெண் [மை] + புழுக்கு]

வெண்புழுங்கல்	வெண்புழுங்கல் veṇpuḻuṅgal, பெ.(n.) வெண்புழுக்கல் பார்க்க;see ven-pulukkal. [வெண் [மை] + புழுங்கல்]
வெண்புறா	வெண்புறா veṇpuṟā, பெ.(n.) வெள்ளைபுறா; white dove. இதன் கறி பத்தியத்திற்குதவும், வெண்குட்டம் கரப்பான் சொறி போகும். [வெண் [மை] + புறா]
வெண்பூகன்	வெண்பூகன் veṇpūkaṉ, பெ.(n.) கழகக்காலப் புலவர்; a sangam poet. இவர் குறுந்தொகை 83- ஆம் பாடலைப் பாடியுள்ளார்.
வெண்பூசனை	வெண்பூசனை veṇpūcaṉai, பெ.(n.) திருமணப் பூசினி; ashpumpkin-benincasa cerifera. [வெண் [மை] + பூசுனை பூசனை]
வெண்பூசினி	வெண்பூசினி veṇpūciṉi, பெ.(n.) மணப் பூசினி; ash pumpkin-benincasa cerifera. [வெண் [மை] + பூகனை → பூசினி]
வெண்பூதச்சி	வெண்பூதச்சி veṇpūtacci, பெ.(n.) இரசித நஞ்சு; a kind of arsenic.
வெண்பூதனார்	வெண்பூதனார் veṇpūtaṉār, பெ.(n.) கழகக் காலப்புலவர்; a sangam poet. இவர் குறுந்தொகையின் 83-ஆம் பாடலை உவமை நயத்துடன் பாடி சங்க இலக்கியத்திற்குச் சிறப்புச் சேர்த்துள்ளார்.
வெண்பூதியார்	வெண்பூதியார் veṇpūtiyār, பெ.(n.) கழகக் காலப் புலவர், வெள்ளூர் கிழார் மகனார் வெண்பூதியார் எனவும் இவர் பெயர் காணப்படும்; a sangam poet, another name was called vellur-kilan-maganar-venpandiyan. இவர் குறுந்தொகையில் 97, 174, 219-ஆம் பாடல்களைச் சிறப்பாகப் பாடி புகழ் சேர்த்துள்ளார்.
வெண்பூபூத்தல்	வெண்பூபூத்தல் veṇpūpūttal, பெ.(n.) bearing white flowers-albiflora. [வெண் [மை] + பூ + பூத்தல்]

வெண்பூம்பட்டு	வெண்பூம்பட்டு veṇpūmbaṭṭu, பெ.(n.) வெண்பட்டாடைவகை; a kind of cloth of white silk. " வெண்பூம்பட்டிற்றிண் பிணியமைந்த பள்ளிக் கட்டில்" (பெருங். இலாவான. 3, 136);. [வெண் [மை] + பூ + பட்டு]
வெண்பூமான்	வெண்பூமான் veṇpūmāṉ, பெ.(n.) நாமகள் (நாமதீப. 56);; sarasvati. |வெண் [மை] + பூமகள் → அபூமாள் பூமான்]
வெண்பூலி	வெண்பூலி veṇpūli, பெ.(n.) மரவகை; a tree. [வெண் (மை); பூலி]
வெண்பூனைக்காஞ்சொறி	வெண்பூனைக்காஞ்சொறி veṇpūṉaikkāñjoṟi, பெ.(n.) பூனைக்காஞ்சொறி; bearing white seeds. [வெண் [மை] + பூனை + காஞ்சொறி].
வெண்பெருமான்	வெண்பெருமான் veṇperumāṉ, பெ.(n.) கடமை என்ற விலங்கு; nilghau, the great antelope. [வெண் [மை] + பெரு-மை + மான்]
வெண்பொங்கல்	வெண்பொங்கல் veṇpoṅgal, பெ.(n.) பருப்பு, நெய் முதலியன சேர்த்துச் செய்த பொங்கல் வகை; a preperation of rice boiled with dhal, ghee, etc. [வெண் [மை] + பொங்கல்]
வெண்பொடி	வெண்பொடி veṇpoḍi, பெ.(n.) திருநீறு; sacred ash. "வெண்பொடியும்.......... அக்கமாமணிகளுமே............ வனைந்தார்" (பிரமோத். 20, 17);. [வெண் [மை] + பொடி]
வெண்பொத்தி	வெண்பொத்தி veṇpotti, பெ.(n.) துகில்வகை (சிலப்.14, 108, உரை);; a kind of garment. [வெண் [மை] + பொத்தி]
வெண்பொன்	வெண்பொன் veṇpoṉ, பெ.(n.) 1. வெள்ளி; silver. "வெண்பொற் கட்டின்மேல்" (சீவக. 2421);. 2. சுக்கிரன்; venus. "மேலா வெண்பொன் போருறு காலை" (புறநா. 389);. [வெண் [மை] + பொன்]

வெண்பொன்மலை	வெண்பொன்மலை veṇpoṉmalai, பெ.(n.) கயிலைமலை; mount kailash. [வெண் [மை] + பொன் + மலை]
வெண்மட்டம்	வெண்மட்டம் veṇmaṭṭam, பெ.(n.) மேலெழுந்த வாரித் தீர்மானம்; superficial judgement (w.);. [வெண்மட்டம் + கருத்து] வெண்மட்டம் veṇmaṭṭam, பெ.(n.) 1. மேலெழுந்த வாரி; superficiality (w.);. 2. நுணுக்க வேலைபாடில்லாத சாதாரண); வேலை (யாழ்.அக.);; plain work. [வெண் [மை] + மட்டம்]
வெண்மட்டவேலை	வெண்மட்டவேலை veṇmaṭṭavēlai, பெ.(n.) 1. பொதுவகை வேலை; plain work. 2. மேலெழுந்த வாரியாகச் செய்யும் வேலை; superficial work (w.);. [வெண்மட்டம் + வேலை]
வெண்மண்டலம்	வெண்மண்டலம் veṇmaṇṭalam, பெ.(n.) வெள்ளை விழி; white of the eye-sclera. வெண் [மை] + மண்டலம்]
வெண்மண்டை	வெண்மண்டை veṇmaṇṭai, பெ.(n.) இரப்போர் கைக்கொள்ளும் உண்கலவகை; a kind of beggar's bowl. "ஊன் கொண்ட tவெண்மண்டை"(புறநா. 386);. [வெண் [மை] + மண்டை]
வெண்மணல்	வெண்மணல் veṇmaṇal, பெ.(n.) வெள்ளை மணல்; white sand. [வெண் [மை] + மணல்]
வெண்மணி	வெண்மணி veṇmaṇi, பெ.(n.) 1. முத்து; pearl (w.);. 2. கருவிழியைச் சுற்றியுள்ள வெள்ளை வட்டம்; the white ring round the pupil of the eye, the white eye. [வெண் [மை] + மணிபொடி]
வெண்மணிப்பூதி	வெண்மணிப்பூதி veṇmaṇippūti, பெ.(n.) கழகக் காலப் பெண் புலவர்; a female sangam poet. இவர் குறுந்தொகையின் 299-ஆம் பாடலில் தலைவியின் காதல் ஏக்கத்தை அழகு நயத்துடன் பாடியுள்ளார்.

வெண்மத்தன்	வெண்மத்தன் veṇmattaṉ, பெ.(n.) வெள்ளுமத்தை; dhatura bearing white flowers-datura alba. [வெள் + உன்மத்தன்]
வெண்மதி	வெண்மதி veṇmadi, பெ.(n.) 1. சந்திரன்; the moon (w.);. 2. வெள்ளைச்சேம்பு (சங்.அக.);; indian kales. [வெண் [மை] + மதி]
வெண்மயிர்	வெண்மயிர் veṇmayir, பெ.(n.) 1. நரைத்த மயிர்; grey hair (w.);. 2. வெண்சாமரை (சது.); பார்க்க;see ven-sâmarai. [வெண் [மை] + மயிர்]
வெண்மருது	வெண்மருது veṇmarudu, பெ.(n.) பிள்ளை மருது; a tree-terminalia paniculata. [வெண் [மை] + மருது]
வெண்மலக்கழிச்சல்	வெண்மலக்கழிச்சல் veṇmalakkaḻiccal, பெ.(n.) இதுவே குழந்தைகளுக்குக் காணும் வெள்ளுடைப்புக் கழிச்சல்; white faeces or excrements as a sign of indigestion in children. [வெண் [மை] மலம் + கழிச்சல்]
வெண்மலம்	வெண்மலம் veṇmalam, பெ.(n.) வெள்ளை நிறமாக மலம் வெளிப்படல்; white faeces a sign of jaundice. [வெண் [மை] + மலம்]
வெண்மலர்நாயகம்	வெண்மலர்நாயகம் veṇmalarnāyagam, பெ.(n.) கருவண்டு; black beetle. [வெண் [மை] + மலர் + நாயகம்]
வெண்மலை	வெண்மலை veṇmalai, பெ.(n.) வெள்ளி மலை பார்க்க;see vess-malai (w.);. [வெண் [மை] + மலை]
வெண்மழை	வெண்மழை veṇmaḻai, பெ.(n.) வெண்முகில் 1 பார்க்க;see wer-mugil. "வெண்மழை போலாச் சென்றா லியரோ" (பதிற்றுபப். 55);. [வெண் [மை] + மழை]

வெண்மறி	வெண்மறி veṇmaṟi, பெ.(n.) வெள்ளாடு; goat. [வெண் [மை] + மறி]
வெண்மாசுபடலம்	வெண்மாசுபடலம் veṇmācubaḍalam, பெ.(n.) கண்ணில் வெள்ளை மாசு படர்ந்து கரகரத்து வலி உண்டாக்கும் ஒரு வகைக் கண்ணோய்; an eye disease albugineaoculi. [வெண் [மை] + மாசு + படலம்]
வெண்மாடம்	வெண்மாடம் veṇmāṭam, பெ.(n.) ஒருவகை ஊர்தி; a kind of vehicle. "வையமுந் தேரும் வகை வெண்மாடமும்" (பெருங், உஞ்சைக். 42,18);. [வெண் [மை] + மாடம்]
வெண்மாதுளை	வெண்மாதுளை veṇmātuḷai, பெ.(n.) வெள்ளை மாதுளஞ் செடி; po megranate tree bearing fruits which remain colourless. [வெண் [மை] + மாதுளை]
வெண்மாழை	வெண்மாழை veṇmāḻai, பெ.(n.) வெள்ளிப் பொருள்; things made of silver. [வெண் [மை] + மாழை]
வெண்மிளகாய்	வெண்மிளகாய் veṇmiḷakāy, பெ.(n.) வெள்ளை மிளகாய்; white chilly. [வெண் [மை] + மிளகாய்]
வெண்மிளகி	வெண்மிளகி veṇmiḷagi, பெ.(n.) நெல்வகை; a kind of paddy. |வெண் [மை] + மிளகு → மிளகி]
வெண்மிளகு	வெண்மிளகு veṇmiḷagu, பெ.(n.) வெள்ளை மிளகு; white pepper. [வெண் [மை] + மிளகு]

வெண்மிளகுதக்காளி	வெண்மிளகுதக்காளி veṇmiḷagudaggāḷi, பெ.(n.) வெள்ளை மிளகுத் தக்காளி, மிளகுத் தக்காளி; solanum nigrum. [வெண் [மை] + மிளகு + தக்காளி]
வெண்மீன்	வெண்மீன் veṇmīṉ, பெ.(n.) விடிவெள்ளி; venus. "வெண்மீன் திசை திரிந்து தெற்கேகினும்" (பட்டினப். 14);. [வெண் [மை] + மீன்]
வெண்முகில்	வெண்முகில் veṇmugil, பெ.(n.) 1. மழை பெய்யும் நிலையை அடையாத வெற்று மஞ்ச; white, rainless cloud. "வெண்மிகுற் பொடிக்கும் வெய்யோன் போல" (பெருங். உஞ்சைக் 47, 198);. 2. மழை மிகுதியாய்ப் பெய்யும் வெண்ணிறமான மஞ்சு; a mythical white cloud believed to rain heavily. "ஒளிகொள் வெண்முகிலாய்ப் பரந்தெங்கும் பெய்யுமாமழை" (தேவா. 176, 2);. [வெண் [மை] + முகில்]
வெண்முருக்கம்	வெண்முருக்கம் veṇmurukkam, பெ.(n.) வெள்ளை மண முருக்கம்; thorny indian coral tree bearing white flowers-erythrina indica (alba);. மறுவ. வெண் முருங்கை. [வெண் [மை] + முருக்கம்]
வெண்முள்ளி	வெண்முள்ளி veṇmuḷḷi, பெ.(n.) வெள்ளை முள்ளிக் கீரை; a thorny plant-barleria Cuspilata. [வெண் [மை] + முள்ளி]
வெண்மெழுகு	வெண்மெழுகு veṇmeḻugu, பெ.(n.) வெண்மெழுகு; white wax-cera alba. [வெண் [மை] + மெழுகு]
வெண்மேகப்படுவன்	வெண்மேகப்படுவன் veṇmēkappaḍuvaṉ, பெ.(n.) தோல் நோய் வகை; a skin disease. [வெண்மேகம் + படுவன்]
வெண்மேகம்	வெண்மேகம் veṇmēkam, பெ.(n.) வெள்ளை மேகம்; gonorrhoea. [வெண் [மை] + மேகம்]

வெண்மை'	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;
வெண்மை	வெண்மை2 veṇmai, பெ.(n.) 1. நீர்க்கடம்பு; a tree-stephegyne parviflora. 2. வேலை; a plant-cleome pentaphylla. [வெள் → (வெள்மை); → வெண்மை]
வெண்மைப்புரட்சி	வெண்மைப்புரட்சி veṇmaippuraṭci, பெ.(n.) நாட்டில் பெருமளவில் பால் பண்ணைகளைப் பெருக்கும் திட்டம்; scheme for increasing milk production (in India); white revolution. [வெண்மை + புரட்சி]
வெதிர்	வெதிர்1 vedir, பெ.(n.) மூங்கில்; bamboo. [வெடி → வெடில் → வெதில் → வெதிர்] வெதிர்3 vedirddal, ெ.கு.வி.(v.i.) நடுங்குதல்; to tremble. "வெதிர்க்கு நரகமே" (தணிகைப்பு விராட்ட.50);. [விதிர் → வெதிர்] வெதிர்4 vedir, பெ.(n.) 1. நடுக்கம்; trembling. "வடலை குமட்டி வெதிரெழுத்து" (காசிக வயிர. 22);. 2. வெதிரம் பார்க்க;see vetriam. "சிறியிலை வெதிரினெல் விளையும்மே" (புறநா. 109);. 3. விரிமலர் (பிங்.);; open flower. [விதிர் → வெதிர்] வெதிர்5 vedir, பெ.(n.)

வெதிர்த்தல்	வெதிர்த்தல்2 vedirddal, பெ.(n.) அஞ்சுதல், சினத்தல், நடுங்குதல்; fear, angry, trembling. [விதிர் → வெதிர் → வெதிர்த்தல்]
வெதிர்ங்கோல்	வெதிர்ங்கோல் vedirṅāl, பெ.(n.) மூங்கிற்கோல்; bamboo rod. "ஒரு வெதிர்ங் கோலைமுறித்து நீட்ட" (தொல், பாயி. உரை);. [வெதிரங்கோல் → வெதிர்ங்கோல்]
வெதிர்ப்பு	வெதிர்ப்பு vedirppu, பெ.(n.) 1. அச்சம்; fear (w.);. 2. நடுக்கம் (சது.);; trembling. 3. கலக்கம் (திவா.);; confusion. 4. ஓர் சினக் குறிப்பு; a symptom of anger (w.);. [விதிர் → வெதிர் → வெதிர்ப்பு]
வெதிரம்	வெதிரம்1 vediram, பெ.(n.) செவிடு; deafness. [வயிர் → வெதிர் → வெதிரம்] வெதிரம்2 vediram, பெ.(n.) மூங்கில்; bamboo. "குட்சமும் வெதிரமும்" (சிலம் 13, 157);. [வெதிர் → வெதிரம்]
வெதிரன்	வெதிரன் vediraṉ, பெ.(n.) deat person. "மகர் வெதிரர்" (சேதுபு. 2-வது சக்கர, 14);. [வெதிர் → வெதிரன்]
வெதிரி	வெதிரி vediri, பெ.(n.) வெதிரம் பார்க்க (மலை);;see vetiram. [வெதிர் → வெதிரி]
வெதிரேகம்	வெதிரேகம் vedirēkam, பெ.(n.) 1. வேறுபாடு; difference. 2. எதிர்முறை; negation. 3. மரபு வழி (மேருமந். 697.உரை);; transformation. [வெதுக்கு → வெதக்கலன்]

வெதுக்கல்	வெதுக்கல் vedukkal, பெ.(n.) வெதுப்பல், வெதும்பலன்; whisper, murmur. [வெதுக்கு → வெதுக்கல்]
வெதுக்கலன்	வெதுக்கலன் vedukkalaṉ, பெ.(n.) துன்பம் முதலியவற்றால் உடல் இளைத்தவன் (யாழ்.அக.);; person emaciated by grief. [வெதுக்கு → வெதக்கலன்]
வெதுக்கு-தல்	வெதுக்கு-தல் vedukkudal, செ.குன்றாவி. (v.t.) வெதுப்பு பார்க்க;see vetuppu.
வெதுப்பச்சூரி	வெதுப்பச்சூரி veduppaccūri, பெ.(n.) நத்தைச்சூரி பார்க்க;see nattai-c-cori. [வெதுப்பம் + சூரி]
வெத்துபபட்கிக	வெத்துபபட்கிக1 vebabaṭgiga, பெ.(n.) 1. எரு முட்டைப் பீநாறி, இதுவே பேய் மிரட்டி; a plant-ballota disticha. 2. வெ்பப்ததை, ஆற்றி; cooler. 3. வெளுத்த கழிச்சல், வளிக்காய்ச்சல் போகும்; it cures white diarrhoea and fever. [வெதுப்பு + அடக்கி]
வெதுப்படக்கி	வெதுப்படக்கி2 veduppaḍakki, பெ.(n.) 1. செடிவகை; false nettle (w.);. 2. பேய் மருட்டி (பதார்த்த.543);; malabar catamint. [வெதுப்பு + அடக்கி]
வெதுப்பம்	வெதுப்பம் veduppam, பெ.(n.) 1. இளஞ்சூடு; warmth, moderate heat. 2. சூட்டால் , உண்டாகும் வயிற்றுப் போக்கு; frothy diarrhoea, due to heat in the system (w.);. [வெதும்பு → வெதுப்பு → வெதுப்பம்]

வெதுப்பல்'- தல்	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;
வெதுப்பி	வெதுப்பி veduppi, பெ.(n.) ஒற்றைப் பேய்மிரட்டி (பாலவா .494);; a medicinal herb. [வெதுப்பு → வெதுப்பி]
வெதுப்பு'-தல்	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;

வெதுப்பு	வெதுப்பு veduppu, பெ,(n.) 1. வெதுப்பம் 1 பார்க்க;see veduppam1.(w.);. 2. மாட்டு நோய் வகை (மாட்டுவை. சிந், 63);; a cattled disease. 3. காய்ச்சல் நோய் வகை (சங்.அக.);; a fever. [வெதும்பு → வெதுப்பு] வெதும்பு-தல் Vetumpu, செ.கு.வி. (v.i.); 1. இளம் சூடாதல்; to become warm. 2.சிறது வாடுதல்; to lose freshness (w.);. 3. வெம்மையாதல்; to be hot or heated. "விண்குளிர் கொள்ள வோங்கும் வெண்குடை வெதும்புமாயின்" (குளா. மந்திர, 26);. 4. கொதித்தல்; to boil. "விழிநீர்களுற்றென வெதும்பியூற்ற" (தாயு. கருணாகர 9);. 5. சினங்கொள்ளுதல் (பிங்.);; to be enraged. 6. மனங்கலங்குதல்; to be disturbed in mind. "வெதும்பி யுள்ளம்" (திருவாச. 5, 1);. [வெது → வெதும்பு]
வெதுப்புக்கழிச்சல்	வெதுப்புக்கழிச்சல் veduppukkaḻiccal, பெ,(n.) குழந்தைகளுக்கு நுரைக்காணும் ஒரு கழிச்சல்; brothy diarrhoea in children. [வெதுப்பு + கழிச்சல்]
வெதுப்புக்கொள்ளல்	வெதுப்புக்கொள்ளல் veduppukkoḷḷal, பெ,(n.) சூடேறல்; to get body heated. [வெதுப்பு + கொள்ளல்]
வெதுப்புண்டாதல்	வெதுப்புண்டாதல் veduppuṇṭādal, பெ,(n.) சூடுண்டாதல்; getting heated or warm. [வெதுப்பு + உண்டாதல்]
வெதுப்புதல்	வெதுப்புதல் veduppudal, பெ,(n.) வாட்டுதல்; heating the medicinal leaf gently in the fire. [வெதும்பு → வெதுப்பு → வெதுப்புதல்]
வெதுப்புவந்துற்றபோது	வெதுப்புவந்துற்றபோது veduppuvanduṟṟapōdu, பெ,(n.) காய்ச்சல் கண்ட போது; when feverish. [வெதுப்பு + வந்துற்றபோது]

வெதுப்பைவிருவித்தல்	வெதுப்பைவிருவித்தல் veduppaiviruviddal, பெ,(n.) சூட்டைப் போக்கமல்; to abate the heat. [வெதுப்பை + வெருவித்தல் → விருவித்தல்]
வெதும்பக்காய்ச்சல்	வெதும்பக்காய்ச்சல் vedumbakkāyccal, பெ,(n.) மருந்து நெய்யைச் சூடுண்டாகும்படி காய்ச்சுதல்; to heat the medicated oil. [வெதும்பு → வெதும்ப + காய்ச்சல்]
வெதும்பல்	வெதும்பல் vedumbal, பெ,(n.) 1. வாடல்; withering. 2. ஒரு நோய்; a disease. [வெதும்பு → வெதும்பல்]
வெதும்பா	வெதும்பா vedumbā, பெ,(n.) வெள்ளை யாதளை; a plant.
வெதும்பிக்கொள்ளல்	வெதும்பிக்கொள்ளல் vedumbikkoḷḷal, பெ,(n.) இடித்துக் கொள்ளல்; pulverising or powdering. [வெதுப்பி → வெதும்பி + கொள்ளல்]
வெதும்புதல்	வெதும்புதல் vedumbudal, பெ,(n.) வெதும்பல்;see vedumbal. [வெதும்பு → வெதும்புதல்]
வெதும்பு-தல்	வெதும்பு-தல் vedumbudal, பெ,(n.) செ.கு.வி.(v.i.); 1. வாடுதல்; be withered, wilt. 'கடுமையான வெயிலால் வெற்றிலைக் கொடி வெதும்பி விட்டது'. 2. (மனம்); குமைதல், வருந்துதல்; be grieved. 'வீட்டின் அவல நிலையை எண்ணிமனம் வெதும்பினார்'. [வெதும்புதல் → வெதும்புதல்]
வெதுவெது-த்தல்	வெதுவெது-த்தல் veduveduddal, பெ,(n.) செ.கு.வி. (v.i.); 1. அரைகுறையாக வேதல்; half cooked. 2. இளஞ் சூடாயிருத்தல்; to become lukewarm. 3. சிறிது வாடுதல்; to be partially withered (w.);. [வெதுவெதெனல் → வெதுவெது-த்தல்]

வெதுவெதுப்பு	வெதுவெதுப்பு veduveduppu, பெ,(n.) இளஞ்சூடு; lukewarmness (w.); [வெதுவெது + வெதுவெதுப்பு]
வெதுவெதெனல்	வெதுவெதெனல் veduvedeṉal, பெ,(n.) இளஞ்சூடாதற் குறிப்பு; lukewarm. [வெதுவெது → வெதுவெதெனல்]
வெந்	வெந் ven, பெ,(n.) முதுகு (பிங்.);; back. [வெரிந் → வெந்]
வெந்தசூடாமணி	வெந்தசூடாமணி vendacūṭāmaṇi, பெ,(n.) வெட்பூலா; a plant-caeya arborea.
வெந்தநெல்	வெந்தநெல் vendanel, பெ,(n.) புழுங்கல் நெல்; parboiled paddy. [வே → வெந்த + நெல்]
வெந்தபுண்	வெந்தபுண் vendabuṇ, பெ,(n.) வெந்நீர் பட்டு கொப்பளித்த புண்; scald. [வே → வெந்த + புண்]
வெந்தம்	வெந்தம் vendam, பெ,(n.) பந்தம்; bondage. [பந்தம் → பெந்தம் → வெந்தம்]
வெந்தயக்காடி	வெந்தயக்காடி vendayakkāṭi, பெ,(n.) வெந்தயம் உழுந்து அரிசி முதலியன சேர்த்துச் செய்யுங் காடி; a kind of gruel made of Fenugreek seeds, black gram, rice, etc. [[வெந்தயம் + காடி]
வெந்தயக்காய்	வெந்தயக்காய் vendayakkāy, பெ,(n.) வெந்தயம் சேர்ந்த ஒருவகை ஊறுகாய்; pickle mixed up with seed of fenu-greek. [வெந்தயம் + காய்]

வெந்தயக்கீரை	வெந்தயக்கீரை vendayakārai, பெ,(n.) வெந்தயச் செடியின் இலை; fenugreek plant, which is used as vegetable greens-trigonella foenum graecum. இதனால் வயிற்றுப்பிசம் போகும். [வெந்தயம் + கீரை]
வெந்தயச்சம்பா	வெந்தயச்சம்பா vendayaccambā, பெ,(n.) சம்பா நெல்வகை; a kind of campapaddy. [வெந்தயம் + சம்பா]
வெந்தயச்சாறு	வெந்தயச்சாறு vendayaccāṟu, பெ,(n.) கறிவகை; a kind of sauce. [வெந்தயம் + சாறு]
வெந்தயம்	வெந்தயம் vendayam, பெ,(n.) 1. வெந்தய அரிசி; fenugreek seed. 2. செடிவகை (பதார்த்த. 1042);; fenu greek, s.sh. [மெல் → மெல்து) → மெத்து → மெந்து → மெந்தியம் → வெந்தியம் → வெந்தயம்]
வெந்தயவம்மை	வெந்தயவம்மை vendayavammai, பெ,(n.) 1. வெந்தய விரை போல் கொப்புளங் கண்டு தொண்டை கம்பி 2-3 நாளில் இறங்கும் ஒரு அம்மை நோய்; a variety of small pox in which the pustules are as big as fenugreek which fades in 3 days-scarlatna simplx. 2. காய்ச்சலடித்து 3 நாளில் தலையில் குருதோன்றி 7-ம் நாளில் நிர்க்கட்டி. 9-ம் நாளிலிறங்கும் ஒருவகை அம்மை நோய்; a kind of small pox. [வெந்தையம் + அம்மை]
வெந்தல்'	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;

வெந்தல்	வெந்தல் vendal, பெ,(n.) வெந்தயம் பார்க்க (மலை.);;see Ventayam. [வெந்தயம் → வெந்தல்]
வெந்தலயம்	வெந்தலயம் vendalayam, பெ,(n.) வெந்தயம் பார்க்க;see vendayam. [வெந்தயம் → வெந்தலயம்]
வெந்தலையோடு	வெந்தலையோடு vendalaiyōṭu, பெ,(n.) வெள்ளைத் தலை மண்டையோடு; white skull bone. [வெண்டலை → வெந்தலை + ஒடு]
வெந்தழல்	வெந்தழல் vendal̲l, பெ,(n.) சிவந்தெரியும் தீ; glowing fire. "வெந்தழலின் வீழ்வனிது வேதமொழியென்றான்" (பாரத பதின்மூன். 179);. [வெம் [மை] + தழல்]
வெந்தழலல்	வெந்தழலல் vendal̲lal, பெ,(n.) புழுக்கமடைதல்; swelter. [வே → வெந்து + அழல் → அழலல்]
வெந்தழிவு	வெந்தழிவு vendal̲ivu, பெ,(n.) பயிர் காய்ந்து கருகிப் போதலால் உண்டாகும் பயிரழிவு; loss of crop due to the withering up of plants. [வே → வெந்து + அழிவு]
வெந்தாரைச்சூடு	வெந்தாரைச்சூடு vendāraiccūṭu, பெ,(n.) நீர்த்தாரைச்சூடு; heat in the urethra. [வெந்தாரை + குடு]

வெந்தி	வெந்தி1 vendittal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. சினங் கொள்ளுதல் (திருப்பு.136);; to get angry. 2. சூடாதல்; to be hot. [வே → வெந்தி-த்தல்] வெந்தி2 vendittal, செ.கு.வி. (v.i.) ஒற்றுமையாதல்; to be united. [வெந்தம் → வெந்தி-த்தல்] வெந்தி3 vendittal, செ.குன்றாவி. (v.t.) கட்டுதல்; to bind. [வெந்தம் →வெந்தி-த்தல்]
வெந்திப்பு	வெந்திப்பு1 vendippu, பெ.(n.) 1. கொதிப்பு; heat. 2. சினம்; anger. "வெந்திப்புடன் வருமவுணேசனையே"(திருப்பு, 136);, [வெந்தி வெந்திப்பு] வெந்திப்பு2 vendippu, பெ,(n.) கட்டு (திருப்பு. 136, கீழ்க்குறிப்பு);; bond, union. [வெந்தி → வெந்திப்பு]
வெந்தியம்	வெந்தியம் vendiyam, பெ.(n.) வெந்தயம் பார்க்க;see ventayam. [மெந்தியம் → வெந்தியம்]
வெந்திறல்	வெந்திறல் vendiṟal, பெ,(n.) பெருவலிமை; great strength. "வெந்திறற் நடக்கை, வென்வேற் பொறை" '(பதிற்றும் 86);. [வெம் [மை] + திறல்]
வெந்து	வெந்து vendu, பெ,(n.) சுற்றம் (யாழ்.அக.);; relative. [பந்து → பெந்து → வெந்து]
வெந்துசனம்	வெந்துசனம் vendusaṉam, பெ,(n.) சுற்றத்தார்; rrelative, kith and kin. [வெந்து + Skt. Jana → த. சனம்]

வெந்துப்பு	வெந்துப்பு venduppu, பெ,(n.) வெந்திறல் பார்க்க;see ventiral. "வெந்துப்பின் வேந்து செறப்பட்டவர்" (குறள், 895);. [வெம் [மை] + துப்பு]
வெந்துபோதல்	வெந்துபோதல் vendupōtal, பெ,(n.) வெந்துழலல்; swelter. [வே → வெந்து + போதல்]
வெந்துயர்	வெந்துயர் venduyar, பெ,(n.) மிக்கவலி; extreme pain. [வெம் [மை] + துயர்]
வெந்துயர்க்கண்ணீர்	வெந்துயர்க்கண்ணீர் venduyarkkaṇṇīr, பெ,(n.) ஆறாத வெந்த புண்ணால் உண்டாகும் துன்பக் கண்ணீர்; teers of deep and bitter grief. [வே → வெந்து + துயர் + கண்ணீரி]
வெந்துருகல்	வெந்துருகல் vendurugal, பெ,(n.) பழைய காசு வகை (பணவிடு.138);; an ancient coin. [வே + உருகு → உருகல்]
வெந்துருதாசை	வெந்துருதாசை vendurutācai, பெ,(n.) ஊர்க்கள்ளி பார்க்க;see or-k-kalli.
வெந்துளி	வெந்துளி venduḷi, பெ,(n.) துன்பக் கண்ணீர்; tear-drops of sorrow, as hot. "வீழ்தரு வெந்துள விரலி னீக்கி" (பெருங். இலாவாண. 10, 63);. [வெம் [மை] + துளி]
வெந்தேக்கிரி	வெந்தேக்கிரி vendēkkiri, பெ,(n.) நெருப்பெதில்; burning fire. [வே → வெந்து → வெந்தேகு + எரி]
வெந்தேக்கு	வெந்தேக்கு vendēkku, பெ.(n.) வெண்தேக்கு; whiteteak-lager-stroemia lanceolata. [வெண்தேக்கு → வெந்தேக்கு]

வெந்தேட்கொடுக்கி	வெந்தேட்கொடுக்கி vendēḍkoḍukki, பெ.(n.) பெரியதேட்கொடுக்கி பார்க்க;see periya-téd-kodukki. [வெம் [மை] + தேள்+ கொடுக்கி]
வெந்தேளி	வெந்தேளி vendēḷi, பெ.(n.) வெண்ணிறத் தேளிமீன் (தஞ்சை. மீன.);; a kind of sea fish. [வெண் [மை] + தேளி]
வெந்தை	வெந்தை vendai, பெ.(n.) 1. நீராவியிலே புழுங்கியது; anything cooked in steam. "புளிப்பெய்தட்ட வேனை வெந்தை வல்சியாக" (புறநா. 246);. 2. பிட்டு (பிங்);; meal-cake. "வெந்தை தோசையே" (கந்தபு, தானப்ப, 8);, [வே → வெந்தை]
வெந்தையம்	வெந்தையம் vendaiyam, பெ.(n.) வெந்தயம் பார்க்க;see ventayam, [வெந்தியம் வெந்தயம்]
வெந்தோதிகம்	வெந்தோதிகம் vendōtigam, பெ.(n.) அழிஞ்சில்; hill sack tree-alangium acuminatum.
வெந்தோன்றி	வெந்தோன்றி1 vendōṉṟi, பெ.(n.) வெண்காந்தன் பார்க்க;see ven-kantan. [வெண் [மை] + தோன்றி] வெந்தோன்றி2 vendōṉṟi, பெ.(n.) மேல் நோக்கிப் படரும் செடி (மூ.அ.);; a climbing shrub. [விண் [வெண் → வெம்] + தோன்றி]
வெந்தோன்றிகா	வெந்தோன்றிகா vendōṉṟikā, பெ.(n.) கண்ணுப்பீளை; waxy deposit in the corners of the eye. [வெண் [மை] + தோன்றிகா]
வெந்நிடு-தல்	வெந்நிடு-தல் venniḍudal, செ.கு.வி.(v.i.) புறங்காட்டுதல் (பு.வெ. 7, 12, உரை);; to retreat, as turning one's back. [வெரிந் → வெந் + இடு-,]

வெந்நீர்	வெந்நீர் vennīr, பெ.(n.) சுடுநீர்; hot water. 'வெந்நீர்.........இல்லஞ் சுடுகலாவாறு" [பழ.51] [வெம் [மை] + நீர்]
வெந்நீர்காயம்	வெந்நீர்காயம் vennīrkāyam, பெ.(n.) சுடுநீரால் உண்டாகும் புண்; scald caused by boiling water. [வெந்நீர் + காயம்]
வெந்நீர்க்கொப்புளம்	வெந்நீர்க்கொப்புளம் vennīrkkoppuḷam, பெ.(n.) வெந்நீர் படுவதினாலெழுங் கொப்புளம்; vesicles caused by hot water.
வெந்நீர்விரணம்	வெந்நீர்விரணம் vennīrviraṇam, பெ.(n.) உடம்பில் வெந்நீர் படுவதினா லேற்பட்ட புண்; ulcer caused by hot water-scald. [வெந்நீர் + விரணம்] Skt. Ranam → த.விரணம்
வெந்நீரூறல்	வெந்நீரூறல் vennīrūṟal, பெ.(n.) சுருக்குச் சாயம்; decoction. [வெந்நீர் + ஊறல்]
வெப்பக்கட்டி	வெப்பக்கட்டி veppakkaṭṭi, பெ.(n.) வெப்புக்கட்டி பார்க்க;see veppu-k-katti(w.);. [வெப்பம் + கட்டி → வெப்புக்கட்டி]
வெப்பக்கதிர்ப்புமானிகள்	வெப்பக்கதிர்ப்புமானிகள் veppaggadirppumāṉigaḷ, பெ.(n.) வெப்பநிலை பார்க்க;see veppa-nillai. [வெப்பம் + கதிர்ப்புமானிகள்]
வெப்பக்குடுவை	வெப்பக்குடுவை veppakkuḍuvai, பெ.(n.) வெப்பத்தைக் காத்து நிற்கும் குடுவை (அ); சாடி; thermos flask. [வெப்பம் + குடுவை]
வெப்பகலல்	வெப்பகலல் veppagalal, பெ.(n.) உடற்சூடு நீங்கல்; vanishing of heat in the body. [வெப்பு + அகலல்]

வெப்பகற்றல்	வெப்பகற்றல் veppagaṟṟal, பெ.(n.) உடம்பின் சூடு தணித்தல்; to abate the heat in the body. [வெப்பு + அகற்றல்]
வெப்பங்கொள்ளல்	வெப்பங்கொள்ளல் veppaṅgoḷḷal, பெ.(n.) வெப்பமுறல்; to get warm or becoming heated. [வெப்பம் + கொள்ளல்]
வெப்பசாரம்	வெப்பசாரம் veppacāram, பெ.(n.) 1. மனத்துயர்; grief (w.);. 2. சினம்; indignation. 3. பொறாமை; spite, spleen. [வெப்பம் + சார் → வெப்பசாரம்]
வெப்பத்தால்திணறல்	வெப்பத்தால்திணறல் veppattāltiṇaṟal, பெ.(n.) கொதிப்பினால் திக்குமுக்காடல்; sweltry, [வெப்பம் → வெப்பத்தால் + திணறல்]
வெப்பத்தி	வெப்பத்தி veppatti, பெ.(n.) வறட்பூலா (சங்.அக);; Indian snowberry. [வெப்பம் → வெப்பத்தி]
வெப்பந்தணித்தல்	வெப்பந்தணித்தல் veppandaṇittal, பெ.(n.) சூடுதணிதல்; cooling or lowering the temperature. [வெப்பம் + தணித்தல்]
வெப்பநிலை	வெப்பநிலை veppanilai, பெ.(n.) ஒரு பொருளில் வெப்பம் எந்த அளவுக்கு உள்ளது என்பதைக் குறிப்பதாகும்; indication of grade of heat. [வெப்பம் + நிலை]
வெப்பநிலைக்குறைவுவிகிதம்	வெப்பநிலைக்குறைவுவிகிதம் veppanilaigguṟaivuvigidam, பெ.(n.) வளி மண்டலத்தில் மேல் நோக்கிச் செல்லும் பொழுது வெப்பநிலை மாறும் கோணம் வெப்பநிலைக் குறைவுக் கோணமாகும்; low rates in the any region. முகில் உருவாதல், இடி, மழை, வளி மண்டலத்தில் கொந்தளிப்பின் மிகுதி முதலியவற்றை முன்கூட்டியே தெரிந்து கொள்ள வானிலையியலாருக்கு இக்குறைவுக் கோணம் மிகவும் உதவுகிறது.

வெப்பம்	வெப்பம் veppam, பெ.(n.) 1. சூடு, heat. 'நீர்கொண்ட வெப்பம் போற்றானே தணியுமே" (நாலடி, 68);. 2. காய்ச்சல்நோய்; fever. "மீனவற்சுடு வெப்ப மொழித்து" (திருவாலவா. 37,1);. 3. கோபம்; indignation. "வெப்பமுற்றோ னவிநயம் (சிலப் பக். 70);, 4. பொறாமை; spite. 5. ஆசை ((சூடா.);; desire. 6. துயர்; sorrow. 7. நிரையம் (நரகம்); (இ.போ.பா. 2, 3, பக்.20);; a hell. [வெம்பு → வெப்பு → வெப்பம் (தே. நே. பக் 103]
வெப்பமானி	வெப்பமானி veppamāṉi, பெ.(n.) thermometer. [வெம்பு → வெப்பு → வெப்பம் + மானி]
வெப்பர்	வெப்பர் veppar, பெ.(n.) 1. வெப்பம் பார்க்க;see Veppam. "அணிமுலைத் தடத்தி னொற்றி வெப்பராற் றட்பமாற்றி" (சீவக.1746);. 2. சூடான உணவு; hot food. "புத்தகற் கொண்ட புலிக்கண் வெப்பர். உண்டபிள்ளை" (புறநா. 269,4);. [வெம்பு → வெப்பு → வெப்பர்]
வெப்பல்	வெப்பல் veppal, பெ.(n.) சாம்பல் நிறங் கலந்த செந்நிறமுள்ளதும் கல்லின்றிக் கட்டி கட்டியாக உள்ளதுமான நிலவகை; an inferior of soil, light greyish brown earth, limpy and free stones. [வெம்பு → வெப்பு → வெப்பல். தே.நே.பக்103]
வெப்பாலரிசி	வெப்பாலரிசி veppālarisi, பெ.(n.) வெட்பாலை அரிசி;seeds of vegpalaiaris. [வெப்பால் + அரிசி]
வெப்பாலை	வெப்பாலை veppālai, பெ.(n.) மருந்துப் பூடுவகை; a medicinal tree wrightia tinctoria alias wanti dysenterica. [வெம்பு → வெப்பு → வெப்பாலை]

வெப்பாற்றி	வெப்பாற்றி veppāṟṟi, பெ.(n.) அனலாற்றி; Cooler. [வெம்பு → வெப்பு → வெப்பாற்றி]
வெப்பி-த்தல்	வெப்பி-த்தல் veppittal, செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சூடாக்குதல்; to heat. 2. மனக்கொதிப்பு உண்டாக்குதல்; to make one hot with anger. "வென்றடுகிற பாரை வெப்பித்து" [பழமொ. 294]. [வெப்பு → வெப்பி → வெப்பித்தல்]
வெப்பிடி	வெப்பிடி veppiḍi, பெ.(n.) வெயில் தாக்கல்; sun-stroke. [வெப்பு → வெப்பி → வெப்பிடி]
வெப்பியாரம்	வெப்பியாரம் veppiyāram, பெ.(n.) மனத் துயர் (யாழ்.அக.);; grief. [வெப்பத்துயரம் → வெப்பியாரம்]
வெப்பிரத்தம்	வெப்பிரத்தம் veppirattam, பெ.(n.) இதனால் வாய் நாற்றமுண்டாகும்; blood vitiated with heat and it causes bad smell in the mouth. [வெப்பு + ரத்தம்]
வெப்பிராளம்	வெப்பிராளம் veppirāḷam, பெ.(n.) மனக்குழப்பம்; mental agitation. [வெப்பியாரம் → வெப்பிராளம்]

வெப்பு	வெப்பு veppu, பெ.(n.) 1. சூடு; heat. 2. காய்ச்சல் நோய்; fever. 3. கோபம்; anger. "வெப்பமுற்றோனவி நயம்" (சிலப் பக். 70);. 4. சீற்றம்; anger. "வெப்புடை மெய்யுடை விரன்" (கம்பரா.அயோமுகி 62);. 5. பொறாமை; spite. 6. ஆசை (சூடா);; desire. 7 .கொடுமை; severity. "வெப்புடை யாடுஉச் செத்தனென் மன்யான்" (பதிற்றுப் 86,4);. 8. தொழுநோய் (சிலப்.உரைபெறு கட்டுரை.1 உரை);; leprosy. [வெம்பு → வெப்பு] ம, தெ. வெப்பு;து. பெப்பு (b);
வெப்புக்கட்டி	வெப்புக்கட்டி1 veppukkaṭṭi, பெ.(n.) 1. சூட்டினாலேற்பட்ட கட்டி; boils abscess formed due to heat. 2. வெப்பினால் வயிற்றிலுண்டாகும் கட்டி; enlargement due to fever. 3. காய்ச்சற்கட்டி; enlargement of spleen or liver or both. [வெப்பு + கட்டி] வெப்புக்கட்டி2 veppukkaṭṭi, பெ.(n.) நாட்பட்ட காய்ச்சலினால் உண்டாகும் வயிற்றுக்கட்டிவகை; a smelling in the intestines, accurring after chronic fevers. (w.);. [வெப்பு + கட்டி → வெப்புக்கட்டி]
வெப்புக்கழிச்சல்	வெப்புக்கழிச்சல் veppukkaḻiccal, பெ.(n.) சூட்டினாலுண்டாகும் கழிச்சல்; diarrhoea caused by excessive heat in the system. [வெப்பு + கழிச்சல்]
வெப்புக்கொதி	வெப்புக்கொதி1 veppukkodi, பெ.(n.) வெப்பத்தினாலுண்டாகும் ஒரு வகைக் கணச் சூடு; feeling hot due to congenital heat-there may be no rise in temperature. [வெப்பு + கொதி] வெப்புக்கொதி veppukkodi, பெ.(n.) காய்ச்சலினால் உண்டாகும் காங்கை; slight fever (w.);. [வெப்பு → கொதி → வெப்புக்கொதி]

வெப்புக்கொதிப்பு	வெப்புக்கொதிப்பு veppukkodippu, பெ.(n.) வெப்பத்தினாலுண்டாகும் ஒரு வகைக் கணச்சூடு; feeling hot due to congenital heat. [வெப்பு + கொதிப்பு]
வெப்புச்சுரம்	வெப்புச்சுரம் veppuccuram, பெ.(n.) சூட்டுக் காய்ச்சல்; fever caused by heat in the system. [வெப்பு + சுரம்]
வெப்புசன்னி	வெப்புசன்னி veppusaṉṉi, பெ.(n.) சூடு; apoplexy due to sunstroke or long exposure in sun's heat. [வெப்பு + சன்னி]
வெப்புத்தாகம்	வெப்புத்தாகம் vepputtākam, பெ.(n.) சூடு அல்லது வறட்சியினாற் காணும் தாகவிடாய்; thirst due to heat. [வெப்பு தாகம்]
வெப்புத்தீரல்	வெப்புத்தீரல் vepputtīral, பெ.(n.) சூடு) கழிதல்; being cured of heat in the system. [வெப்பு + தீரல்]
வெப்புநட்சத்திரம்	வெப்புநட்சத்திரம் veppunaṭcattiram, பெ.(n.) காய்ச்சல் விண்மீன் (விதான. (விதான. குணாகுண. 40, உரை);; the 7th or 9th naksatra from that with which Jupiter is in conjunction. [வெப்பு + நட்சத்திரம்] Skt. Nakshatra → த. நட்சத்திரம்.
வெப்புநாற்றம்	வெப்புநாற்றம்1 veppunāṟṟam, பெ.(n.) 1. முடைநாற்றம்; foul smell (w.);. [வெப்பு + நாற்றம்] வெப்புநாற்றம்2 veppunāṟṟam, பெ.(n.) 1. கெட்ட நாற்றம்; foetid smell. 2. அழுகல் நாற்றம்; putrid smell. [வெப்பு + நாற்றம்]
வெப்புநீர்	வெப்புநீர் veppunīr, பெ.(n.) 1. ஆவிநீர்; vapour. 2. நோய்; a disease. [வெப்பு + நீர்]

வெப்புநோய்	வெப்புநோய் veppunōy, பெ.(n.) 1. காய்ச்சல் சூடு; slight fever. "வெப்புநோயர் நீரின் மூழ்கின் வெம்மையாறுமே கொலாம்" (நைடத கைக்கிளை. 2);. 2. தொழுநோய்; leprosy. "வெப்பு நோயுங் குருவும்" (விலப். உரைபெறுகட். 1);. [வெப்பு + நோய்]
வெப்புப்பார்வை	வெப்புப்பார்வை veppuppārvai, பெ.(n.) வெப்புப்பாவை பார்க்க;see veppuppavai. [வெப்பு + பார்வை]
வெப்புப்பாவை	வெப்புப்பாவை1 veppuppāvai, பெ.(n.) கட்டிவகை; a kind of distemper in the bowels with offensive smell, swelling in the bowels after chronic fever. [வெப்பு + பாவை] வெப்புப்பாவை2 veppuppāvai, பெ.(n.) வெப்புக்கட்டி பார்க்க (யாழ். அக.);;see Veppu-k-katti. [வெப்பு + பாவை]
வெப்புப்பாவைக்கட்டு	வெப்புப்பாவைக்கட்டு veppuppāvaikkaṭṭu, பெ.(n.) வெப்புக்கட்டி பார்க்க;see Veppu-k-katti (w.);. [வெப்பு + பாவை + கட்டு]
வெப்புப்பிணி	வெப்புப்பிணி veppuppiṇi, பெ.(n.) காந்தப் பொடியால் தீரும் ஒருவகை நோய்; disease due to heat, the remedy is kantha (load stone); chenduram. [வெப்பு + பிணி]
வெப்புமிஞ்சல்	வெப்புமிஞ்சல் veppumiñjal, பெ.(n.) சூடதிகரித்தல்; increase of heat in the body. [வெப்பு + மிஞ்சல்]
வெப்புவெப்பெனல்	வெப்புவெப்பெனல் veppuveppeṉal, பெ.(n.) சினக்குறிப்பு, துயர்க்குறிப்பு; fury agony. [வெப்பு + வெப்பு எனல்]
வெப்புள்	வெப்புள் veppuḷ, பெ.(n.) வெம்மை; heat. "வெப்புள் விளைந்த வெங்கை" (புறநா. 120);. [வெம்பு → வெப்புள்]

வெப்புறுதல்	வெப்புறுதல் veppuṟudal, பெ.(n.) சூடுண்டதால்; growing warm. [வெப்பு + உறுதல்]
வெப்பூட்டுதல்	வெப்பூட்டுதல் veppūṭṭudal, பெ.(n.) 1. சூடுண்டாக்கல்; to heat gently. 2. வேக வைத்தல்; to boil. [வெப்பு + ஊட்டுதல்]
வெம்பகல்	வெம்பகல் vembagal, பெ.(n.) நடுப்பகல் (தக்கயாகப். 164, உரை);; midday. [வெம் [மை] + பகல்]
வெம்பசி	வெம்பசி vembasi, பெ.(n.) வயிற்றைக் கிள்ளும் பசி (பெரும் பசி);; pinching hunger. []வெம் [மை] + பசி]
வெம்பரப்பு	வெம்பரப்பு vembarappu, பெ.(n.) 1. வெற்று நிலம்; uncultivated waste. 2. மிகுதியான பரபரப்பு; excessive flurry to. [வெறும் + பரப்பு] வெம்பரப்பு vembarappu, பெ. (n.) புறம்போக்கு நிலம், தரிசு; barren land. ஏனைக்கானை-முரண்பாடு
வெம்பல்	வெம்பல்1 vembal, பெ.(n.) 1. மிகுவெப்பம்; tropical heat. "வெயில் வீற்றிருநத் வெம்பலை யருஞ்சுரம்"(நற். 34);. 2. சீற்றம் (சூடா.);; anger. 3. வாடலானது; that which has faded. 4. பிஞ்சிற் பழுத்துக்கெட்ட காய்; prematurely ripe fruit (w.);. [வெம்பு → வெம்பல்] (வே.க.பக். 130); வெம்பல்2 vembal, பெ.(n.) [வெம்பு → வெம்பல்]
வெம்பளிக்கை	வெம்பளிக்கை vembaḷikkai, பெ.(n.) இறுமாப்பு; pride (w.);. [வெம்பு → வெம்பளிக்கை]

வெம்பற்று	வெம்பற்று vembaṟṟu, பெ.(n.) சூடான பற்று; warm plaster. [வெம் [மை] + பற்று]
வெம்பறவை	வெம்பறவை vembaṟavai, பெ.(n.) எண்காற்புள்; fabulous eight-legged bird. [வன்பறவை → வெம்பறவை]
வெம்பா	வெம்பா vembā, பெ.(n.) மூடபனி; mist. 'வெம்பாப் பெய்தால் சம்பா விளையும்'. [வெண்பு → வெம்பு → வெம்பா]
வெம்பாடம்	வெம்பாடம் vembāṭam, பெ.(n.) மரவகை; a kind of tree-ventilago madras patam. [வெம்பாடு → வெம்பாடு → வெம்பாடம்]
வெம்பாடல்	வெம்பாடல் vembāṭal, பெ.(n.) 1. வாடல்; fading-withering. 2. சினங்கொள்ளல்; to getting angry. [வெம்பு + ஆடல் + வெம்பாடல்]
வெம்பியகாய்	வெம்பியகாய் vembiyakāy, பெ.(n.) பிஞ்சில் வெம்பிய பழம்; premature fruit. [வெம்பு → வெம்பிய + காய்]
வெம்பிளாந்தி	வெம்பிளாந்தி vembiḷāndi, பெ.(n.) மனங்குழம்பியவன் (யாழ்.அக.);; on who is confused. [வெம் [மை] + பிராந்தி → பிளாந்தி]
வெம்பிளிக்கை	வெம்பிளிக்கை1 vembiḷikkai, பெ.(n.) செவ்வெருக்கிலை; yellow or riped madar leaf. வெம்பிளிக்கை2 vembiḷikkai, பெ.(n.) 1. இறுமாப்பு; pride (w.);. 2. புறக்கணிப்பு; disregard. "தரும்பொருளை வெம்பிளிக்கை பண்ணாதே". [விம்பளிக்கை → வெம்பிளிக்கை]

வெம்பு	வெம்பு1 vembudal, செ.கு.வி.(v.i.) 1. மிகச் சூடாதல்; to be very hot. "மலை வெம்ப" (கலி 13);. 2. வாடுதல்; to fade. "வேரோடு மரம்வெம்ப" (கலித். 10, 4);. 3. மனம் புழுங்குதல்; to be distressed in mind. "வெம்பினாரரக்கரெல்லாம்" (தேவா.776 வ);. [வெம் → வெம்பு → வெம்பு-தல்] [வேக.பக். 130] வெம்பு2 vembudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. விரும்புதல்; to desire. "வெம்பவூர்ந்துலாம் வேனிலானினே" (சீவக. 410); 2. சினத்தல்; to be angry. 3. பிஞ்சில் பழுத்தல்; to become prematurely ripe. 4. வெஞ்சினம்; violent anger. [வெம் → வெம்பு → வெம்புதல்);. (தே.தே.பக்.102); வெம்பு
வெம்புழுங்கல்	வெம்புழுங்கல் vembuḻuṅgal, பெ.(n.) இளம்புழுக்கலரிசி; rice obtained by husking parboiled paddy. [வெம் → வெம்பு → வெம்புழுங்கல்)
வெம்புறு	வெம்புறு vemburu, பெ.(n.) வெம்மை; heat (w.);. [வெம் → வெம்பு → வெம்புறு]
வெம்புனல்	வெம்புனல் vembuṉal, பெ.(n.) உத்தாமணி, a twining plant hedge cotton-daemia extense.
வெம்போடு	வெம்போடு vembōṭu, பெ.(n.) பெரும்போட்டு ஆளுக்கு எதிரிடை வெத்துவேட்டு, ஏமாற்றுக்காரன்; deceirt, crafty person.

வெம்மணல்	வெம்மணல்1 vemmaṇal, பெ.(n.) உதவிச்சாறு வகைகளிலொன்று; one of the 120 natural substance. வெம்மணல்2 vemmaṇal, பெ.(n.) நிரையம் (இறந்தோர் உலகு);; a hell. [வெம் [மை] + மணல்]
வெம்மாலி	வெம்மாலி vemmāli, பெ.(n.) வெள்ளுமத்தை; dhature bearingwhiteflowers-dature alba. [வெண்மாலி → வெம்மாலி]
வெம்மூற்று	வெம்மூற்று vemmūṟṟu, பெ..(n.) வெந்நீர் ஊற்று; hot spring, thermal spring. [வெம் [மை] + ஊற்று → வெம்முற்று]
வெம்மை	வெம்மை vemmai, பெ.(n.) 1. வெப்பம்; heat. "அழலென்ன வெம்மையால்" (கலித் 11);. 2. கடுமை (சீவக. 744);; severity, harshness. 3. சீற்றம்; anger. "வேகயானை வெம்மையிற்கைகௌ" (சிலப். 15, 47);. 4. விருப்பம் (தொல். சொல். 334);; desire. 5. வல்லமை; mightiness, valour. "உலகமூன்றுமென் வெம்மையினாண்டது" (கம்பரா. அதிகா.4);. ம. வெம்பு, தெ. உம்ம. [வெள் → வெய் → வெய்மை → வெம்மை. (தே.நே.பக்.10.2);
வெம்மைப்பொட்டணம்	வெம்மைப்பொட்டணம் vemmaippoṭṭaṇam, பெ.(n.) ஒற்றிடம்; hotfomentation. [வெம்மை + பொட்டணம்]
வெம்மையாற்றல்	வெம்மையாற்றல் vemmaiyāṟṟal, பெ.(n.) சூட்டைத் தணித்தல்; cooling the heat in the system. [வெம்மை + ஆற்றல்]

வெய்து	வெய்து veytu, பெ.(n.) 1. வெப்பமுள்ளது; that which is hot. "சிறுநெறி வெய்திடை யுறாஅ தெய்தி" (அகநா. 203);. 2. வெப்பம் (மதுரைக் 403, உரை);; heat. 3. வெப்பமுள்ள பொருளாலிடும் நற்றடம்; fomentation. 4.துக்கம்; sorrow. "வெய்துறு பெரும்பயம்" (ஞானா. 35, 3); வி.எ.(adv.); விரைவில்; speedily. "வேந்தன் வெருவந்து வெய்துகெடும்" (குறள், 569);. [வெய்யது → வெய்து (வேக.பக் 130);
வெய்துபிடி-த்தல்	வெய்துபிடி-த்தல் veytubiḍittal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒற்றடங்கொடுத்தல்; to apply formentation. 2. நீராவியால் உடலை வேர்க்கச் செய்தல்; to use steam as a sudorific. [வெய்து + பிடி]
வெய்துயிர்-த்தல்	வெய்துயிர்-த்தல் veytuyirttal, செ.கு.வி.(v.i.) வெப்பமாக மூச்சு விடுதல்; to breath hot, as in grief. "வெய்துயிர்த்துப் பிறைநுதல் வியர்ப்ப" (அகநா.207);. [வெய்து + உயிர்-த்தல்]
வெய்துரை	வெய்துரை veyturai, பெ.(n.) கடுஞ்சொல்; harsh word. [வெய்து + உரை]
வெய்துறல்	வெய்துறல் veytuṟal, பெ.(n.) அச்சக்குறிப்பு சினக் குறிப்பு, துன்பம்; fear, rage, woe, pain. [வெய்து + உறல்]
வெய்துறு-தல்	வெய்துறு-தல் veyduṟudal, செ.கு.வி.(v.i.) 1. மனங்கலங்குதல் (பிங்.);; to be perplexed. 2. துன்புறுதல்; to be distressed. 3. சீற்றங் கொள்ளுதல்; to be angry. [வெய்து + உறு-தல்]
வெய்தெனல்	வெய்தெனல் veyteṉal, பெ.(n.) 1. வெப்பக் குறிப்பு; being hot. 2. விரைவுக் குறிப்பு (சூடா.);; being in haste. 3. கொடுமைக் குறிப்பு; being creel. [வெய்து + எனல்]

வெய்ய	வெய்ய veyya, பெ. எ.(adj.) 1. வெப்பமான; hot. "வெய்ய கதிரோன் விளக்காக" (திவ். இயற். 1, 1);, 2.. கொடிய; fierce, cruel. 3. விரும்புதற்குரிய; desirable. "வெய்ய நெய்" (தக்கயாகப் 506);. [வெள் → வெய் → வெய்ய]
வெய்யது	வெய்யது veyyadu, பெ.(n.) 1. சூடானது (யாழ்.அக.);; that which is hot. 2. கொடியது; that which is cruel. 3. தாங்க முடியாதது; that which is unbearable. "அரும் பெரு மூப்பும் வெய்யதாயது" (கம்பரா. மந்திரப் 62);. [வெய் → வெய்யது]
வெய்யநட்சத்திரம்	வெய்யநட்சத்திரம் veyyanaṭcattiram, பெ.(n.) 1. அறிவன் கோள் நின்ற நாளுக்குப் பதினெட்டா நாளும், இருபத்து நான்காம் நாளும் (விதான. குணா. 40, உரை);; the 18th and 24th naksatra counted from the naksatra occupied by mercury. 2. மகம், பூரம், பணி நாட்கள் (விதமான. பஞ்சாங்க. 20, உரை);; the 10th, 11th and the 2nd naksatram. [வெய்ய + நட்சத்திரம்] Skt. natchathra → த. நட்சத்திரம்.
வெய்யநீர்	வெய்யநீர் veyyanīr, பெ.(n.) வெந்நீர் (யாழ்.அக.);; hot water. [வெய்ய + நீர்]
வெய்யமாந்தம்	வெய்யமாந்தம் veyyamāndam, பெ.(n.) சூட்டினால் ஏற்பட்ட மாந்த நோய்; indigestion caused through excess of heat. [வெய்ய + மாந்தம்]
வெய்யல்	வெய்யல் veyyal, பெ.(n.) வெயில்; sunlight (w);, [வெயில் → வெய்யல்]

வெய்யவன்	வெய்யவன் veyyavaṉ, பெ.(n.) 1. வெய்யன் 1, 2 பார்க்க;see veyyan. 2. வெய்யோன் 2 பார்க்க;see veyyon "வெய்யவனூருந் தேரின்" (பெருங். இலாவாண. 8,172);. 3. தீத் தெய்வம்; fire-god. "வெய்யவன் படையை விட்டான்" (கம்பரா. அதிகாய 203);. 4. வெய்யன் பார்க்க;see veyyan. [வெய் → வெய்யவன்]
வெய்யன்	வெய்யன் veyyaṉ, பெ.(n.) 1. கொடியவன்; cruel person. "வெய்யனா யுலகேழுடனலிந்தவன்" (திவ். பெரியதி. 5, 3, 3);. 2. வெய்யவன் 3 பார்க்க;see veyyavan 3. வெய்யோன் 2 பார்க்க;see veyyon. 4. விருப்பமுள்ளோன்; one who is desirous or eager. "நல்லூரன் புதுவோர்ப் புணர்தல் வெய்யனாயின்" (கலித் 75, 10);. [வெள் → வெய் → வெய்யன்] [வே.கயக். 129]
வெய்யனீர்	வெய்யனீர் veyyaṉīr, பெ.(n.) கதிரவன் ஒளிக்கதிரால் சூடான நீர்; water heated by the rays of the sun. [வெய்யல் + நீர்]
வெய்யில்	வெய்யில் veyyil, பெ.(n.) வெயில் பார்க்க;see veyil. "நிழல் வெய்யில் சிறுமை பெருமை" (திவ். திருவாய். 6, 3, 10);. [வெய் → வெயில் → வெய்யில்)
வெய்யில்தாழ	வெய்யில்தாழ veyyiltāḻ, வி.எ.(adv.) மாலையில்; in the evening (w.);. 'வெய்யில் தாழவா'. [வெயில் → வெய்யில் + தாழ]
வெய்யிற்குளிர	வெய்யிற்குளிர veyyiṟkuḷira, வி.எ.(adv.) வெய்யில்தாழ பார்க்க;see veyyil-tala (w);. "வெய்யிற் குளிரவா". [வெயில் → வெய்யில் + குளிர]

வெய்யிற்சூடு	வெய்யிற்சூடு veyyiṟcūṭu, பெ.(n.) கதிரவன் வெப்பம்; sun's heat. [வெயில் → வெய்யில் + சூடு]
வெய்யோன்	வெய்யோன் veyyōṉ, பெ.(n.) 1. வெய்யன் 1 பார்க்க;see veyyan. "ஆர்த்தனர் வெய்யோர்" (கந்தபு. முதனாட்போ. 49);. 2. சூரியன்; sun. "வெய்யோனொளி" (கம்பரா. கங்கை.1);. 3. வலது மூக்குத் துளை; right nostril. "இலகு வெய்யோனிற் பதினாறளவை விடல்" "(காசிக. யோக. 23);. 4. வெய்யவன்3 பார்க்க;see veyyavan). 5. வெய்யன் 4 பார்க்க;see veyyan. "பொன்னறைதான் கொடுத்தான் புகழ்வெய்யோன்" (சீவக. 237); [வெய் → வெய்யோன்]
வெயர்	வெயர்1 veyarttal, செ.கு.வி.(v.i.) 1. வேர்வை நீர் உண்டாதல்; to perspire, "புனைநுதல் வெயர்க்க" (பாரத. பன்னிரண். 47);, 2. சீற்றம் கொள்ளுதல்; to be angry. [வியர் → வெயர் → வெயர்-த்தல்] [வே.க. 129] வெயர்2 veyar, பெ.(n.) வேர்வை நீர்; sweat. "வெயர்பொடிப்பச் சினங் கடைஇ" (பு;வெ. 7. 13. கொளு);. [வியர் → வெயர்] [வே.க. 129]
வெயர்ப்பு	வெயர்ப்பு veyarppu, பெ.(n.) 1. வெயர் 2 பார்க்க;see veyar. "குறுவெயர்ப் பொழுக்கென" (கல்லா. 16, 5);. 2. வேர்வை உண்டாகை; sweating. 3. சீற்றம்; anger. "வெஞ்சமம் விளைத்தன. வெயர்ப்பால்" (இரகு.திக்குவி. 12);. [வியர் → வெயர் → வெயர்ப்பு]
வெயர்வு	வெயர்வு veyarvu, பெ.(n.) வெயர் 2 பார்க்க (திவா.);;see veyar. [வியர் → வெயர் → வெயர்வு]

வெயர்வை	வெயர்வை veyarvai, பெ.(n.) வெயர் 2 பார்க்க;see veyar. [வியர் → வெயர் → வெயர்வை] [வே.க.பக். 129]
வெயில்	வெயில் veyil, பெ.(n.) 1. கதிரவன் வெளிச்சம்; sunlight, sunshine. "துகில் விரித்தன்ன வெயில விருருப்பின்" (நற். 43);. 2. கதிரவன் வெப்பம்; heat and glare of the sun, as on a tropical day. "என்பிலதனை வெயில் போலக் காயுமே" (குறள், 77);. 3. கதிரவன்; the sun. "வெயிலிள நீலவே போல் விரிகதிரிடை வீச" (கம்பரா. வனம்புகு. 2);. 4. ஒளி (சூடா);; brilliance. "மணியிழையின் வெயில்" (கம்பரா.நாட். 42);. [வெள் → வெய் → வெயில்] ம. வெயில்;க. பிகில் (b);.
வெயில்தடுப்பி	வெயில்தடுப்பி veyiltaḍuppi, பெ.(n.) கட்டட வாயில் பலகணிகளில் வெயில் மறைக்கும் சுவரில் அமைந்த தடுப்பு அமைப்பு (பொ. வழக்.);; sun shade. [வெயில் + தடுப்பி]
வெயில்தாழ்-தல்	வெயில்தாழ்-தல் veyiltāḻtal, செ.குன்றாவி. (v.t.) மாலை; evening, sunset. [வெயில் + தாழ்-,]
வெயில்நீக்கி	வெயில்நீக்கி veyilnīkki, பெ.(n.) குடை (தக்கயாகப். 257, உரை);; unbrells. [வெயில் + நீக்கி]
வெயில்படர்ந்தநீர்	வெயில்படர்ந்தநீர் veyilpaḍarndanīr, பெ.(n.) வெயிலினால் சூடு கொண்ட நீர்; water heated by the sun, it is used to give bath to the patients cured of small pox. [வெயில் + படர்ந்த + நீர்]
வெயில்வதக்கம்	வெயில்வதக்கம் veyilvadakkam, பெ.(n.) வெயிலிற் காய்தல்; to dry in the sun. [வெயில் + வதக்கம்]

வெயிலடித்தல்	வெயிலடித்தல் veyilaḍittal, பெ.(n.) 1. கதிரவன் வெளிச்சம்; sun light. 2. வெப்பக்கதிர்; sunshine. [வெயில் + அடித்தல்]
வெயிலுந்தரவிந்தம்	வெயிலுந்தரவிந்தம் veyilundaravindam, பெ.(n.) 1. தாமரை; lotus-which is opens when the sun appears. 2. வெண்டாமரை; white lotus. [வெயில் + உந்து அரவிந்தம்] Skt. Aravinda → த. அரவிந்தம்.
வெயிலுறைத்தல்	வெயிலுறைத்தல் veyiluṟaittal, பெ.(n.) கதிரவன் ஒளி வீசுதல்; sunshine (w);. [வெயில் + உறைத்தல்]
வெயிலெறித்தல்	வெயிலெறித்தல் veyileṟittal, பெ.(n.) வெயிலடித்தல் பார்க்க;see veyil-adittal. [வெயில் + எறித்தல்]
வெயிலோன்	வெயிலோன் veyilōṉ, பெ.(n.) ஞாயிறு; the sun. "வெயிலோனு மேல்பாற்குன்றிற்கிட்ட" (பாரத முதற்போர். 73);. [வெயில் + அன் → வெயிலோன்]. .
வெயிற்காய்தல்	வெயிற்காய்தல் veyiṟkāytal, பெ.(n.) வெயிலிற் குளித்தல், வெயிலிற் குளிர்த்தலால் மினுமினுப்புப் பெறுதல்; to take sun bath, the sun shining. [வெயில் + காய்தல்]
வெயிற்குளி-த்தல்	வெயிற்குளி-த்தல் veyiṟkuḷittal, பெ.(n.) 1. வெயிலில் காய்தல்; to be exposed to the sun, 2. கதிரவன் வெப்பத்தில் குளிர் காய்தல்; to bath in the sun. [வெயில் +குளி-த்தல்]
வெயிற்குளிர்-தல்	வெயிற்குளிர்-தல் veyiṟkuḷirtal, செ.கு.வி. (v.i.) மாலையில் கதிரவன் மெல்ல மறைதல் பொருட்டு வெம்மை தணிதல் (யாழ்.அக.);; to become mild, as the evening sun. [வெயில் + குளிர்-தல்]

வெயிற்பாழ்	வெயிற்பாழ் veyiṟpāḻ, பெ.(n.) மழையின்றி வெயில் காய்வதால் உண்டாகும் பயிர்க்கேடு, loss of crop due to drought, one of mu-p-pal.q.v. [வெயில் + பாழ்]
வெயிற்றுகள்	வெயிற்றுகள் veyiṟṟugaḷ, பெ.(n.) வெயிலில் பறக்கும் அணுத்துகள்; mote in a sunbeam. "வாய்ப்பறியலனே வெயிற்றுகளனைத்தும்" (பதிற்றும் 20, 6);. [வெயில் + துகள்]
வெயின்மறை	வெயின்மறை veyiṉmaṟai, பெ.(n.) வெயிலை மறைக்கும் கருவி; that which protects one from the heat of the sun, as an unbrells. "கற்பகவல்லி சாதியைத் தமக்கு வெயின்மறையாக" (தக்கயாகப். 11, உரை);. [வெயில் + மறை → வெயின்மறை]
வெயினோ	வெயினோ veyiṉō, பெ.(n.) வெயிலின் பாதிப்பால் உண்டாகும் நோய், sun-stroke. [வெயில் + நோ → வெயினோ]
வெரிக்குது	வெரிக்குது verikkudu, பெ.(n.) வெருட்சி கொள்ளுகிறது; bewildening lead or go astray. 'யோவ், குடையை மடக்கு, மாடு வெளிக்குது'.
வெரிந்	வெரிந் verin, பெ.(n.) முதுகு; back. "வெரிருஞெனிறுதி" (தொல், எழுத், 300);. [வெந் + வெரிந்]
வெரிமருந்து	வெரிமருந்து verimarundu, பெ.(n.) விட மருந்து (மூ.அ.); poisonous drug. [எரி + மருந்து → வெரி மருந்து]
வெரு	வெரு veru, பெ.(n.) எச்சம்; fear. "வெருவரு நோன்றாள்__கரிகால்வளவன்" (பொருந.147); [வெருவு → வெரு]

வெருக்குவிடை	வெருக்குவிடை verukkuviḍai, பெ.(n.) காட்டுப் பூனையின் ஆண்; male of wild ceet. "வெருக்குவிடையன்னவெகணோக்கு" (புறநா. 324);. [வெருகு + விடை → வெருக்குவிடை]
வெருக்கொள்(ளு)-தல்	வெருக்கொள்(ளு)-தல் verukkoḷḷudal, செ.கு.வி.(v.i.) அச்சங்கொள்ளுதல்; to be afraid. "வெருக்கொண்டு பதைபதைத்து" (குசேலோ. குசேலர்வைகுந்த. 57);. [வெரு + கொள்]
வெருக்கொள்ளி	வெருக்கொள்ளி verukkoḷḷi, பெ.(n.) மனத்திண்மையில்லாதவன்; person who lacks courage, coward. [வெருக்கொள் → வெருக்கொள்ளி]
வெருக்கோள்	வெருக்கோள் verukāḷ, பெ.(n.) அச்சங் கொள்ளுகை; fearing. "வெருக்கோளுற்றதுநீங்க" (பெரியபு தடுத்தாட். 114);. [வெருக்கொள் → வெருக்கொள்ளுகை]
வெருகங்கிழங்கு	வெருகங்கிழங்கு1 verugaṅgiḻṅgu, பெ.(n.) வெருகு1, 4 பார்க்க;see verugu. [வெருகு → வெருகம் + கிழங்கு] வெருகங்கிழங்கு2 verugaṅgiḻṅgu, பெ.(n.) ஒருவகை மூலிகைக் கிழங்கு; a stout long root of the plant-arum macrorhizon. [வெருகன் + கிழங்கு]
வெருகடி	வெருகடி verugaḍi, பெ.(n.) 1. பூனையின் அடி (யாழ்.அக.);; cat's paw. 2. மூன்று விரல்களின் நுனிகளால் எடுக்குமளவு; a large pinch, as much as can be taken up with tips of thumb and two fingers (w);. 'அந்தச் சூர்ணத்தில் வெருகமுத்துள் உட்கொண்ன வேண்டும்'. [வெருகு + அடி → வெருகடி]
வெருகடித்துள்	வெருகடித்துள் verugaḍittuḷ, பெ.(n.) ஒரு சிட்டிகைப் பொடி; one pinch of powder.
வெருகடு	வெருகடு verugaḍu, பெ.(n.) பூனைக்காலி பார்க்க;see punai-k-kali.
வெருகம்	வெருகம் verugam, பெ.(n.) வாலின் கீழிடம் (பிங்.);; the under side of tail.

வெருகா	வெருகா verukā, பெ.(n.) நீர் முள்ளி; a thorny weed used as medicinehygrophila auriculate alias astercantha longifolia.
வெருகு	வெருகு1 verugu, பெ.(n.) 1. ஆண் பூனை(திவா.);; tom-cat 2. காட்டுப்பூனை (பிங்.);; wild cat. "வெருக்கு விடையன்ன" (புறநா. 324);. 3. மரநாய்; toddy cat. 4. வெண்கிடை (பிங்,);; white-flowered sola. [மெருகு → வெருகு] வெருகு2 verugu, பெ.(n.) மெருகு (யாழ்.அக.);; polish. [மெருகு → வெருகு]
வெருட்சி	வெருட்சி1 veruṭci, பெ.(n.) 1. மருட்சி; bewiderment. 2. மருளுகை; shyness. 3. அச்சம்; fear. [வெருள் → வெருட்சி] வெருட்சி2 veruṭci, பெ.(n.) மயக்கம்; giddiness. [வெருள் → வெருட்சி]
வெருட்டல்	வெருட்டல் veruṭṭal, பெ.(n.) அச்சமுறுத்தல், மயக்கல்; fear, allurement. [வெருள் → வெருட்டு → வெருட்டல்]
வெருட்டி	வெருட்டி veruṭṭi, பெ.(n.) வெருட்டுவது; that which frightens. "வேழவெண்டிரடடக்கை வெருட்டி" (சீவக. 174);. [வெருட்டு → வெருட்டி]

வெருட்டு-தல்	வெருட்டு-தல் veruṭṭudal, செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. அச்சமுறுத்துதல்; to terrify, frighten. "பாம்பினொடு படர்சடைக வைகாட்டி வெருட்டி" (தேவா, 676, 2);. 2. மலைக்கச் செய்தல்; to confuse, stupefy. "வடி வழகாலே நாட்டை வெருட்டித் திரிகிற காமன்" (ஈடு. 2, 7 8);. 3. விலங்குகள் முதலியவற்றை ஓட்டுதல்; to drive away an animals. 4. வேகமாகச் செல்லத் தூண்டுதல்; to drive fast. 'வண்டி மாட்டை வெருட்டு' (உவ.);. [வெருள் → வெருட்டு]
வெருட்டு	வெருட்டு2 veruṭṭu, பெ.(n.) 1. கூச்ச முண்டாக்குகை; causing shyness (w.);. 2. அச்சமுண்டாக்குகை; causing fear, 3. ஒட்டுகை; driving away. 4. வேகமாகச் செல்லத் தூண்டுகை; driving fast. [வெருள் → வெருட்டு]
வெருணி	வெருணி veruṇi, பெ.(n.) ஆடு தீண்டாப் பானை; a bitter worm killer - an ash coloured prostate plant aristolochia bracteata.
வெருணை	வெருணை1 veruṇai, பெ.(n.) 1. செடிவகை (பதார்த்த 534);; pavetta. 2. ஒருவகைச் சிறு மரம் (மூ.அ.);; common bottle flower, s.tr. [வெருணை → வெருணை] வெருணை2 veruṇai, பெ.(n.) பாவட்டை; a small tree-pavata indica.
வெருப்பறை	வெருப்பறை verupparai, பெ.(n.) போர் முரசு; war-drum. "வென்றி யெய்துதல் வேண்டு நாமென வெருப்பறை கொட்டி" (பெருங். மகத. 24, 29);. [வெரு + பறை]
வெருவந்தம்	வெருவந்தம்1 veruvandam, பெ.(n.) அச்சம்; fear (w.);. [வெருவா → வெருவந்தம்)] வெருவந்தம்2 veruvandam, பெ.(n.) ஒரு வகைக் கொடி; a kind of creeper.
வெருவருநிலை	வெருவருநிலை veruvarunilai, பெ.(n.) அம்பு தன் மார்பைப் பிளப்பவும் நிலத்தில் விழாமல் நின்ற வீரனது நிலையைக் கூறும் புறத்துறை (பு.வெ. 7, 23, கொளு.);; theme describing the attitude of a warrior who does not fall down even when his breast is pierced through and through by the arrows of his enemies. [வெருவரு + நிலை]

வெருவல்	வெருவல் veruval, பெ.(n.) வெருவுதல்; to be alarmed. [வெரு → வெருவல்]
வெருவயிறு	வெருவயிறு veruvayiṟu, பெ.(n.) வெறும் வயிறு; empty stomach. [வெறுவயிறு → வெருவயிறு)]
வெருவலர்	வெருவலர் veruvalar, பெ.(n.) பகைவர்; enemies. "வெருவலர் புரந்திய" (உபதேசகா குராதி. 3);. [வெரு + அல் + அர் → வெருவலர்]
வெருவா-தல் (வெருவருதல்)	வெருவா-தல் (வெருவருதல்) veruvādalveruvarudal, செ.கு.வி.(v.i.) 1. அச்சந்தருதல்; to be fearful. "வெருவெரு தானைகொடு செருப்பல கடந்து" (பதிற்றுப். 70, பதி.);. 2. அஞ்சுதல்; to be afraid. "வெருவந்த செய்தொழுகும் வெங்கோல னாயின்"(குறள், 599);, [வெரு + வா → வெருவா]
வெருவு	வெருவு1 veruvudal, செ.குன்றாவி.(v.t.) & செ.கு.வி.(v,i); 1. அஞ்சுதல்; to be afraid of, to be alarmed. "யானை வெரூஉம் புலிதாக் குறின்" (குறன், 599);. [வெருள் → வெருவு] வெருவு2 veruvu, பெ.(n.) அச்சம்; fear. "வெறியாட்டிடத்து வெருவின் கண்ணும்" (தொல், பொ. 111);. [வெருள் → வெருவு]
வெருவெரு-த்தல்	வெருவெரு-த்தல் veruveruttal, செ.கு.வி.(v.i.) அஞ்சுதல்; to be afraid. "உயிர் நடுங்கி..... வெருவெருத்து நின்றனரால்" (உபதேசகா. குராதி. 49);. [வெருள் → வெருவு → வெருவெரு-த்தல்]

வெருள்	வெருள்1 veruḷḷudal, செ.கு.வி.(v.i.) 1. மருளுதல்; to be startled, perplexed. "எனைக் கண்டார் வெருளா வண்ணம் மெய்யன்பை யுடையாய் பெறநான் வேண்டுமே" (திருவா. 32,3);. 2. அஞ்சுதல்; to be frightened. "பெருங்குடியாக்கம் பீடறவெகுளி" (பெருங். மகத. 24,84);. 3. குதிரை முதலியன மருளுதல்; to shy, to be skittish. [வெருள் → வெருள்ளு)-தல்] வெருள்2 veruḷ, பெ.(n.) 1. மனக்கலக்கம் (சூடா.);; per plexity. 2. பயம்; fear. 3. அஞ்சத்தக்கது; that which is fearful. "'நின்புகழிகழ்வார் வெருளே" (திருவாச. 6.17);. [வெரு → வெருள்]
வெருள்வு	வெருள்வு1 veruḷvu, பெ.(n.) வெருட்சி; skittishness. [வெரு → வெருள் → வெருள்வு] வெருள்வு2 veruḷvu, பெ.(n.) மயக்கம்; vertigo. [வெரு → வெருள் → வெருள்வு]
வெருளல்	வெருளல் veruḷal, பெ.(n.) மயங்கல்; to be infatuated. 2. பயப்படல், மருளல்; fearing. [வெரு → வெருள் → வெருளல்]
வெருளார்-த்தல்	வெருளார்-த்தல் veruḷārttal, செ.கு.வி.(v.i.) 1. திகைத்தல்; to be startled. 2. மயங்குதல் (யாழ்.அக.);; to be confused. [வெருள் → ஆர் → வெருளார்-த்தல்]

வெருளி	வெருளி1 veruḷi, பெ.(n.) 1. வெருட்சி; bewilderment. "வெகுளி மாடங்கள்" (சீவக. 532);. 2. வெருளச் செய்யும் புல்லுரு முதலியன; scare-crow, that which causes terror. 3.செல்வச் செருக்கு; pride of riches. '"வெருளி மாந்தர்" (சீவக. 73);. [வெருள் → வெருளி] வெருளி2 veruḷi, பெ.(n.) சோளக்கொல்லைப் பொம்மை; scarecrow. [வெரு → வெருள் → வெருளி]
வெருளிப்பிணை	வெருளிப்பிணை veruḷippiṇai, பெ.(n.) பெண்மான் வகை (பெருங். இலாவாண. 15, 31);; a kind of doe. [வெருளி + பிணை → வெருளிப்பிணை]
வெருளுதல்	வெருளுதல் veruḷudal, பெ.(n.) வெருளல் பார்க்க;see verulal. [வெரு → வெருள் → வெருளுதல்]
வெர்ப்பேந்தி	வெர்ப்பேந்தி verppēndi, பெ.(n.) மலைதாங்கி; a plant. [வெர்ப்பு + ஏந்தி]
வெருனை	வெருனை veruṉai, பெ.(n.) 1. செடிவகை (பதார்த்த.534);; pavetta indica. 2. ஒருவகைச் சிறுமரம்; common bottle flower, s.tr. [வெருணை → வெருனை]
வெரூஉதல்	வெரூஉதல் verūudal, பெ.(n.) வெருவு பார்க்க;see veruvu. 'வெரூஉப்பறை" (பொருந.171);. [வெருவு → வெரூஉ] வெரூஉதல் verūudal, பெ.(n.) மருண்டஞ்சுகை; being afraid. "அலமர லரயிடை வெரூஉத லஞ்சி" குறிஞ்சிப். 137), [வெருவு → வெரூஉதல்]

வெல்(லு)-தல்	வெல்(லு)-தல் velludal, செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. வெற்றி கொள்ளுதல்; to conquer, over come. "எறிநீர் வையகம் வெலீஇய செல்வோய்" (முல்லைப். 57);. 2. ஒழித்தல்; to destroy, romove. "வல்வினை வெல்லவன்' (திருநூற். 99);. 3. ஒத்தல்; to resemble. "வேங்கை வென்ற கணங்கு" (ஐங்குறு. 324);. செ.கு.வி.(v.i);. 4. மேம்படுதல்; to excel. "விதிமுறை யுலகினில் விளங்கி வெல்கவே"(பெரியபு. பாயி 4);. [வெல் → வெல்லு)-தல்]
வெல்புகழ்	வெல்புகழ் velpugaḻ, பெ.(n.) போர்க்கண் வெற்றியினால் உண்டாகும் புகழ்ச்சி; fame due to victory in war. "பாடினார் வெல்புகழைப் பல்புலவர்" (பு.வெ. 8, 1);. [வெல் + புகழ்]
வெல்லச்சாராயம்	வெல்லச்சாராயம் vellaccārāyam, பெ.(n.) வெல்லப் பாகினின்று காய்ச்சும் சாராயம்; liquor from jaggery. [வெல்லம் + சாராயம்]
வெல்லச்சீருடை	வெல்லச்சீருடை vellaccīruḍai, பெ.(n.) அரிசிமாவும் வெல்லமும் சேர்த்துச் செய்த சீருடைப் பணியாரம்; ball-cake of rice-flour made with coarse cane-sugar. [வெல்லம் + சீடை]
வெல்லடி	வெல்லடி vellaḍi, பெ.(n.) வலைவகை; a kind of net. [வல் → வெல் → வெல்லடி]
வெல்லந்தி	வெல்லந்தி vellandi, பெ.(n.) விடத்தேர்; a plant-mint-mentha crispa.
வெல்லப்பாகு	வெல்லப்பாகு1 vellappāku, பெ.(n.) கருப்பஞ்சாற்றைக் காய்ச்சி உண்டாக்கும் குழம்பு; treacle. [வெல்லம் + பாகு] வெல்லப்பாகு2 vellappāku, பெ.(n.) 1. இன்தேன்பாகு நீர்; syrup. 2. வெல்லப் பருகை; solution of jaggery. [வெல்லம் + பாகு]

வெல்லப்பாணி	வெல்லப்பாணி vellappāṇi, பெ.(n.) வெல்லம் கரைத்த நீர்; solution of jaggery. [வெல்லம் + பாணி]
வெல்லம்	வெல்லம்1 vellam, பெ.(n.) கருப்பஞ்சாற்றுக் கட்டி; jaggery, unrefined cane-sugar. "வெல்லச்சொ னாவலர்க்கு" (தனிப்பா. 305,1);. வெல்லம்2 vellam, பெ.(n.) 1. கரும்பு வெல்லம்; sugarcane jaggery. 2. பனைவெல்லம்; palmyra jaggery. வகைகள் ; 1. நல்ல வெல்லம். 2. பனை வெல்லம். 3. ஈச்ச வெல்லம்; date jaggery. 4. தெங்கின் வெல்லம்; jaggery from cocoanut toddy. [வெல் → வெல்லம்]
வெல்லல்	வெல்லல் vellal, பெ.(n.) கொடிவகை; small elliptic-cuspidate leaved windberry.
வெல்லவட்டு	வெல்லவட்டு vellavaṭṭu, பெ.(n.) வெல்லத்தைக் காய்ச்சிச் சக்கரமாக ஊற்றிய துண்டு; circular piece of juggery. "வெல்லவட்டுப் போல் வார்த்தை சொல்லி" (கவிகுஞ் 10);. [[வெல்லம் + வட்டு]
வெல்லவல்	வெல்லவல் vellaval, பெ.(n.) வெல்லஞ் சேர்த்துப் பிசறிய அவல்; a sweet preparation of aval or parched rice. [வெல்லம் + அவல் → வெல்லவல்]
வெல்லி	வெல்லி1 velli, பெ.(n.) சிற்றேலம் (மலை.);; a species of cardamom. வெல்லி2 velli, பெ.(n.) திறமை சாலிப்பெண்; clever woman. [வெல் → வெல்லி]
வெல்லுமா	வெல்லுமா vellumā, பெ.(n.) புலி; tiger (w;);. [வெல் + மா → வெல்லுமா]

வெல்லை	வெல்லை vellai, பெ.(n.) வெள்ளை நிறம், whiteness. "வெல்லை யறுவை நீக்கி" (சிவதரு, சிவஞானதான. 36);. [(வெள்ளை → வெல்லை]
வெல்வி	வெல்வி velvi, பெ.(n.) வெற்றி; victory. [வெல் → வெல்வி]
வெலங்கப்பாறை	வெலங்கப்பாறை velaṅgappāṟai, பெ.(n.) தொலைதூரக் கடலடிப்பாறை (மீன.பொ.வ.);; rock in the deepest ocean. [விலகு → விலங்கம் → வெலங்கம் + பாறை]
வெலங்கப்போதல்	வெலங்கப்போதல் velaṅgappōtal, பெ.(n.) தொலைவாய்க் கடல் மேற்செல்லுதல் (முகவை.மீன.);; sailing for a long distance. [விலகு → விலங்கு → வெலங்கம் + போதல்]
வெலத்தி	வெலத்தி velatti, பெ.(n.) வெலித்தி2 பார்க்க;see veslitti.
வெலவெல-த்தல்	வெலவெல-த்தல் velavelattal, செ.கு.வி.(v.i.) 1. களைத்தல்; to be faint with fatigue. 'பசியால் வெலவெலத்துப் போனான்'. 2. கைகால் உதறுதல்; to guake, temble, as one's limbs. "குளிரால் கைகால்கள் வெலவெலக்கின்றன". 3. மலைத்தல்; to be dazed, astonished. 'அவன் பேச்சைக் கேட்டு வெலவெலத்துப் போனான்'. [வெலவெல → வெலவெல-த்தல்]
வெலவெலப்பு	வெலவெலப்பு velavelappu, பெ.(n.) 1. சோர்வடைதல்; fainting by fatigue. 2. களைப்பு; weariness. 3. கைகால் உதறல்; shivering of the limbs. 4. வலுக்குறைவால் நோதல்; convulsion due to weakness. [வெலவெல → வெலவெலப்பு]
வெலி	வெலி veli, பெ.(n.) 1. புறம்பாக்குகை; banishment. 2.எழுத்தினின்றும் தவறான பகுதியை விலக்குகை; expunging. [வலி → வெலி]

வெலிகம்	வெலிகம் veligam, பெ.(n.) கற்றாழை (மலை.);; aloe. [வெலி → வெலிகம்]
வெலிகயம்	வெலிகயம் veligayam, பெ.(n.) சுக்காக் கீரை; country sorrel-rumex vesicarius.
வெலிசாத்து	வெலிசாத்து velicāttu, பெ.(n.) ஆளைப் பிடிக்கவும், சொத்தைக் கட்டுப் படுத்தவும் இடுங் கட்டளை; warrant, as of arrest or attachment. 'வெலிச்சாத்து விட்டு வீட்டைத் தடைப்படுத்தியிருக்கிறேன்'. [வலி → வெலி → சாற்று → சாத்து]
வெலித்தி	வெலித்தி velitti, பெ.(n.) 1. ஒல்லி; lean person. 2. ஆடை முதலியன கடுத்தமின்றி யிருக்கை; being lose in texture. 3. வெள்ளோசை 1, 2 பார்க்க;see vellosai. [வெலி → வெலுத்த]
வெலீ இயோன்	வெலீ இயோன் velīiyōṉ, பெ.(n.) வெல்வித்தோன்; on who caused victory. "நிற்கூறும்மே வெலிஇயோ னிவனென" (புறநா. 125);. [வெல் → வெலஇ → வெலஇயோன்]
வெலுப்பி	வெலுப்பி veluppi, பெ.(n.) ஒற்றைப் பேய் மருட்டி; a plant-phlomis zeylanica.
வெலுமசந்தி	வெலுமசந்தி velumasandi, பெ.(n.) மூலிகை, உத்தாமணி; a twining plant, hedge cotton-daemia extensa.
வெவ்வர்	வெவ்வர் vevvar, பெ.(n.) வெம்மை; heat. "வெவ்வரோச்சம் பெருக" (பதிற்றும். 41, 20);. [வெம்-மை → வெவ்வர்]
வெவ்விடாய்	வெவ்விடாய் vevviṭāy, பெ.(n.) கடுந்தாகம்; intense thirst. "வெவ்விடாய் தளிவுற" (பாரத. நூலாம்போர்.46);. [வெம் [மை] + இடாய்]

வெவ்விது	வெவ்விது vevvidu, பெ.(n.) 1 சூடானது; that which is hot. 2. கொடியது; that which is harsh or cruel. "சினமிக்கு வெவ்விதா யெழுந்து" (கலித். 102, 20, உரை);. [வெம் [மை] → வெவ் + து → வெவ்விது]
வெவ்வியன்	வெவ்வியன் vevviyaṉ, பெ.(n.) கோபி, வெப்பமுடையோன்; quick-tempered man, man of angry mood. [வெம் (மை); → வெவ்வன் → வெவ்வியன்]
வெவ்வினை	வெவ்வினை vevviṉai, பெ.(n.) 1. கொடிய வினை; relehtless karma. 2. போர் (யாழ்.அக.);; battle. [வெம் [மை] + வினை]
வெவ்வுயிர்-த்தல்	வெவ்வுயிர்-த்தல் vevvuyirttal, செ.கு.வி. (v.i.) வெய்துயிர் பார்க்க;see vey-tuyir. "உள்ள மலங்க... வெவ்வுயிர்க்கும்" (திவ். திருவாய். 2, 4, 6);. [வே + உயிர்-த்தல்]
வெவ்வுயிர்த்தல்	வெவ்வுயிர்த்தல் vevvuyirttal, பெ.(n.) பெருமூச்செறிதல்; sighing. [வே + உயிர்-த்தல்]
வெவ்வுயிர்க்கொள் (ளு)-தல்	வெவ்வுயிர்க்கொள்(ளு)-தல் vevvuyirkkoḷḷudal, பெ.(n.) செ.கு.வி. (v.i); வெய்துயிர் பார்க்க;see vey-tuyi. "வெவ்வுயிர்க் கொண்டு" (திவ். திருவாய். 10, 3, 3);. [வெவ்வுயிர் + கொள்ளு]-தல்]
வெவ்வுரை	வெவ்வுரை vevvurai, பெ.(n.) கடுஞ்சொல்; harsh language. "வெவ்வுரை யெங்கட்கு விளம்பினிர்" (மணி. 25, 53);. [வெம் → [மை] + உரை]
வெவ்வுழவு	வெவ்வுழவு vevvuḻvu, பெ.(n.) மேலுழவு; superticial ploughing. [மே → வே + உழவு]
வெவ்வெஞ்செல்வன்	வெவ்வெஞ்செல்வன் vevveñjelvaṉ, பெ.(n.) வெம்மையுடையதும் விரும்பப் படுவதுமாகிய இளஞாயறு; the rising sun, as one whose warmth is welcome or pleasing. "வெவ்வெஞ்செல்வன் விசம்பு படர்ந்தாங்கு" (பொருந. 136); [வெம் [மை] + வெம் [மை] + செல்வன்]

வெவ்வேகம்	வெவ்வேகம் vevvēkam, பெ.(n.) கொடிய நஞ்சு; virulent poison. "வெவ்வேகங் கொதித்தெழுந்து' (திருக்காளத். பு. காளன்.7); [வெம் [மை] + வேகம்]
வெவ்வேறு	வெவ்வேறு vevvēṟu, பெ.(n.) தனித்தனி; separateness. [வேறு + வேறு → வெவ்வேறு]
வெவிச்சைக்கெண்டை	வெவிச்சைக்கெண்டை veviccaikkeṇṭai, பெ.(n.) வெண்மை நிறமுடையதும் ஆறு விரலம் வளர்வதுமான மீன்வகை; carb, silvery, attaining 6 in. in length, cheta argentea. [வெளிச்சைக்கெண்டை → வெவிச்சைக்கெண்டை]
வெழுமூட்டு-தல்	வெழுமூட்டு-தல் veḻumūṭṭudal, செ. குன்றாவி.(v.t.) 1. வழுவழுப்பாக்குதல்; to polish. "தீற்றிய சுண்ணாம்பை வெழுமட்டு" 2. குற்றம் மறைத்துப் பேசுதல்; to smooth over, as a fault. செ.கு.வி (v.i);. 3. தோலுரிதல்; wear off, as the skin. [வழுமூட்டு → வெழுமூட்டு-தல்]
வெழுமுண்டகாயம்	வெழுமுண்டகாயம் veḻumuṇṭakāyam, பெ.(n.) தோலுரிந்த புண்; abrasion. [வழுவுண்ட → வெழுமுண்ட + காயம்]
வெழுமூள்(ளு)-தல்	வெழுமூள்(ளு)-தல் veḻumūḷḷudal, செ.கு.வி.(v.i.) 1. தோள் மூடுதல்; to be covered with skin. 2. வழுவழுப்பாதல்; to be smooth or soft. 3. அமைதியாயிருத்தல்; to be silent. 4. வெழமூட்டு பார்க்க see vele-mattu. [வழு + மூள் → வெழுமுள்ளு]-தல்]
வெழுமெனல்	வெழுமெனல் veḻumeṉal, பெ.(n.) வழுவழுப்புக்குறிப்பு; expr; of being smooth to the touch. [வெழுமுள் → வெழுமெனல்]

வெள்	வெள்1 veḷ, பெ. எ. (adj.) 1. வெண்மையான; white. "வெள்ளரைக் கொளிஇ" (மலைபடு. 562);. 2. உள்ளீடற்ற; empty, blank. 3. கலப் பில்லாத; pure, unadulterated. 4. ஒளி பொருந்திய; shining bright. "வெள்வேல் விடலை" (அகநா);. [வெண்-மை → வெள்] வெள்2 veḷ, பெ.(n.) கூர்மை (நாமதீப. 427);; sharpness. [வள் → வெள்]
வெள்கல்	வெள்கல் veḷkal, பெ.(n.) அச்சம், வெட்கம், வெட்குதல்; fear, shame, ashame. [வெள் → வெள்கல்]
வெள்கு-தல்	வெள்கு-தல் veḷkudal, செ.கு.வி.(v.i.) 1. வெட்டுதல்; to be ashamed. "வெள்கிட மகுடஞ் சாய்க்கும்" (கம்பரா. வாலிவதை. 73);, 2. கூச்சப்படுதல்; to be coy, bashful. "தான்றன் வென்றியை யுரைப்பவெள்க" (கம்பரா. திருவடி. 9);. 3. அஞ்சுதல்; to fear. "வெந்தனகள் கொன்டெறிய வெள்கிம் மயிர்க் கவுரிமா விரியுமே" (சீவக. 1897);. 4. மனங்குலைதல் (பிங்.);; to shudder, to be perplexed. [வெள் → வெள்கு-தல்]
வெள்யாடு	வெள்யாடு veḷyāṭu, பெ.(n.) வெள்ளாடு பார்க்க (தொல். சொல். 17, உரை);;see velladu. [வெள் + யாடு]
வெள்வக்கணை	வெள்வக்கணை veḷvakkaṇai, பெ.(n.) வெள்ளை வக்கணை; forest gaub diospyrus montana.
வெள்வங்கப்பற்பம்	வெள்வங்கப்பற்பம் veḷvaṅgappaṟpam, பெ.(n.) வெள்ளீய பற்பம்; calcined tin cures skin diseases especially in the generative organs. [வெள் + வங்கம் + பற்பம்]

வெள்வங்கம்	வெள்வங்கம்1 veḷvaṅgam, பெ.(n.) மருந்துவகை (இராசவைத். 102, உரை);; a kind of medicine. [வெள் + வங்கம்] வெள்வங்கம்2 veḷvaṅgam, பெ.(n.) வெள்ளீயம்; white lead-tin. [வெள் + வங்கம்]
வெள்வரகு	வெள்வரகு veḷvaragu, பெ.(n.) வரகுவகை; aspecies of millet. "வெள்வலகுழுத கொள்ளுடைக் கரம்பை" (பதற்றம் 75.11);. [வெள் + வரகு]
வெள்வரி	வெள்வரி veḷvari, பெ.(n.) 1. கண்ணோய் வகை (சீவரட். 267);; an eye-disease. 2. பலகறை (மூ.அ.);; cowry. 3. வெள்ளரி பார்க்க (சிலப்.16, 25, அரும்.);;see vellari [வெள் + வரி]
வெள்வரியங்கம்	வெள்வரியங்கம் veḷvariyaṅgam, பெ.(n.) அடுக்கு வாகை பார்க்க;see adukkuVāgai. [வெள் + வரியங்கம்]
வெள்வரை-த்தல்	வெள்வரை-த்தல் veḷvaraittal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. கிழக்கு வெளுத்தல்; to dawn. "வென்வரைப் பதன் முன்னந் துறைபடிந்து" (திவ் நாய்ச். 1, 2);. [வெள் + வரை-த்தல்]
வெள்வரைப்பு	வெள்வரைப்பு veḷvaraippu, பெ.(n.) கிழக்கு வெளுக்கை; break of dawn; "வெள்வரைப் பின் முன்னெழுந்து" (திவ். பெரியாழ்.3, 8, 9);. [வெள்வரை + பு → வெள்வரைப்பு]
வெள்வவ்வால்	வெள்வவ்வால் veḷvavvāl, பெ.(n.) சாம்பல் நிறமுள்ளதும், ஒரடி வளர்வதுமான வவ்வால் மீன் வகை (பதார்த்த 936);; silver pomfret, greyish neutral tint with purplish reflections, attaining 1 ft. in length. [வெள் + வவ்வால்]
வெள்வளையார்	வெள்வளையார் veḷvaḷaiyār, பெ.(n.) சங்கு வளையல் அணிந்த மகளிர்; women, as wearing white conch bracelets. "வெம்முரண் வேந்தரும் வெள் வளையார் தோள் விழைந்து" (பு.வெ. 9, 24);. [வெள் + வளையார்]
வெள்வாகை	வெள்வாகை veḷvākai, பெ.(n.) வாகை மரவகை; white siris,1.tr. [வெள் + வாகை]

வெள்வாடை	வெள்வாடை veḷvāṭai, பெ.(n.) இளந்தென்றல் (யாழ்.அக.);; gentle breeze. [வெள் + வாடை]
வெள்வாரி	வெள்வாரி veḷvāri, பெ.(n.) வெள்ளீய மணல்; tin ore. [வெள் + வாரி]
வெள்வாள்	வெள்வாள் veḷvāḷ, பெ.(n.) ஒளியுள்ள கூரிய வாள்; shining sword. "வெள்வாய் வேந்தன்" (பு.வெ. 8, 27, கொளு);. [வெள் + வாள்]
வெள்விழி	வெள்விழி veḷviḻi, பெ.(n.) வெள்ளை விழி (சீவரட், .265);; white of the eye. [வெள் + விழி]
வெள்விளர்-த்தல்	வெள்விளர்-த்தல் veḷviḷarttal, செ.கு.வி.(v.i.) வெள்ளவிளர் பார்க்க (தொல். எழுத். 482, உரை);;see vella-Vilar. [வெள் + விளர்-,]
வெள்விளா	வெள்விளா veḷviḷā, பெ.(n.) வெண்டேக்கு; ben teak. [வெள் + விளா] வெள்விளா veḷviḷā, பெ.(n.) விளாமரவகை; white wood-apple. [வெள் + விளா]
வெள்வீச்சு	வெள்வீச்சு veḷvīccu, பெ.(n.) தொடக்க நிலைப் பேச்சு; empty boast. [வெள் + வீச்சு]

வெள்வெங்காயம்	வெள்வெங்காயம்1 veḷveṅgāyam, பெ.(n.) 1. வெங்காயம்; onion. 2. வெள்ளைப்பூண்டு (சங்.அக.);; garlic. [வெள் + வெங்காயம்] வெள்வெங்காயம்2 veḷveṅgāyam, பெ.(n.) வெண்மையான ஈருள்ளி; white coloured allium cepa. 2. நரிவெங்காயம்; wild onion. [வெள் + வெங்காயம்]
வெள்வெட்சி	வெள்வெட்சி1 veḷveṭci, பெ.(n.) 1. பாவட்டை; common bottle flower. 2. வெட்சி பார்க்க;see vetci (w.);. [வெள் + வெட்சி] வெள்வெட்சி2 veḷveṭci, பெ.(n.) வெள்ளை வெட்சிப் பூ; white ixora flower. [வெள் + வெட்சி]
வெள்வெட்டிவேர்	வெள்வெட்டிவேர் veḷveṭṭivēr, பெ.(n.) இலாமிச்சை (சங்.அக.);; cuscus-grass. [வெள் + வெட்டிவேர்]
வெள்வெட்டை	வெள்வெட்டை veḷveṭṭai, பெ.(n.) வெட்டை நோய்; gleet. [வெள் + வெட்டை]
வெள்வெடி	வெள்வெடி veḷveḍi, பெ.(n.) 1. குண்டு இல்லாத துமுக்கி; blank cartridge. 2. வெள்வீச்சு;see vel-viccu. 3. வெள்ளடி3 பார்க்க;see velladi. [வெள் + வெடி]
வெள்வெள்ளரி	வெள்வெள்ளரி veḷveḷḷari, பெ.(n.) வெள்ளரி வகை; white cucumber.
வெள்வெற்றிலை	வெள்வெற்றிலை veḷveṟṟilai, பெ.(n.) வெள்ளை வெற்றிலைக் கொடி, கற்பூர வெற்றிலை; a creeper yielding whie betel leaf. [வெள் + வெற்றிலை]

வெள்வேங்கை	வெள்வேங்கை veḷvēṅgai, பெ.(n.) வேங்கை மரவகை; siris, 1. to. [வெள் + வேங்கை]
வெள்வேம்பு	வெள்வேம்பு1 veḷvēmbu, பெ.(n.) வேப்ப மரவகை;(பரி.அக.);; a kind of margosa. [வெள் + வேம்பு]
வெள்வேல்	வெள்வேல் veḷvēl, பெ.(n.) 1. பேய்க் கருங்காலி; tamarind-like cutch. 2. வேல்வகை; panicled babool, m.tr. [வெள் + வேல்]
வெள்வேலம்	வெள்வேலம் veḷvēlam, பெ.(n.) வெள்வேல் 2 பார்க்க;see vel-Vél. [வெள் + வேலம்]
வெள்வேலம்பட்டை	வெள்வேலம்பட்டை veḷvēlambaṭṭai, பெ.(n.) வெள்ளை வேலம் பட்டை; bark of the iron coloured mimosa-mimosa ferruginea. [வெள் + வேலம் + பட்டை]
வெள்வேலன்'	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;
வெள்வேலா	வெள்வேலா veḷvēlā, பெ.(n.) வெள்வேல் 2 பார்க்க;see vel-vél. [வெள்வேல் → வெள்வேலா]
வெள்வேலான்	வெள்வேலான் veḷvēlāṉ, பெ.(n.) வேலமரம்; a tree-acacia arabica. [வெள் + வேலான்]

வெள்வேலிகம்	வெள்வேலிகம் veḷvēligam, பெ.(n.) வேலிப்பருத்தி; hedge cotton twiner-daemia extense. [வெள் + வேலிகம்]
வெள்வேலோன்	வெள்வேலோன் veḷvēlōṉ, பெ.(n.) வெள்வேலன் பார்க்க;see well-valan (w.);. [வெள் + வேல் → வேலோன்]
வெள்வேள்	வெள்வேள் veḷvēḷ, பெ.(n.) 1. வேலமரம்; acacia leucophlacea. 2. பட்டை சாராய மரம்; a tree arractacacia. [வெள் + வேல் → வேள்]
வெள்வெளவால்	வெள்வெளவால் veḷveḷavāl, பெ.(n.) ஒரு மீன்வகை; a rhomboid sized white fish. [வெள் + வெளவால்]
வெள்ளக்கட்டுப்பாடு	வெள்ளக்கட்டுப்பாடு veḷḷakkaṭṭuppāṭu, பெ.(n.)) வெள்ளத்தடுப்பு; flood control. வெள்ளக்கட்டுப்பாடு; வெள்ளத்தின் அளவைக் கணக்கிட்ட பின்னர், அடுத்து அதனால் ஏற்படும் சேதங்களைத் தடுப்பதற்கு வேண்டிய வழிகளைக் கையாள வேண்டும். பொதுவாகக் கையாளப்படும் வழிகளாவன; 1. ஆற்றுப்பகுதியைத் துப்புரவாக்கி நீரோட்டத்தைத் விரைவுபடுத்துதல். 2. நீர்த்தேக்கங்கள் (Reservoirs); அமைத்தல். 3. மண்ணாலான கரைகள் (levees); அல்லது வெள்ளத்தடுப்பு மதில்கள் (flood walls); அமைத்தல், 4. வெள்ளத் திருப்பு வழிகள் (flood ways); அமைத்தல். 5. நீர்புகா (flood proof); நிறுவனங்கள் அமைத்தல். 6. நில காப்பு முறைகளால் வெள்ளத்தைக் குறைத்தல். 7. வெள்ளப் பகுதியிலிருந்து மக்களை வெளியேற்றல் வெள்ளப் பகுதியின் பயன்பாட்டைக் கட்டுப்படுத்தல் (flood plain zoning);. வெள்ளத்தால் ஏற்படும் சேதம் வெள்ள நீரின் அளவைவிட நீரோட்டத்தில் ஏற்படும் நீர்மட்ட உயரத்தையே பொறுத்திருக்கிறது. எனவே ஆற்றுப் படுகையிலும் அதன் இரு மருங்கிலும் வளரும் களைகளைக் களைவதன் மூலமும் நீரோடும் பகுதியைச் சற்று ஆழமாக்குவதன் மூலமும், துப்புரவாக்குவதன் மூலமும், ஆற்றுப் போக்கில் உள்ள வளைவுகளைக் குறைத்து நேராக்குவதன் மூலமும் நீரோட்டத்தை அதிகப்படுத்தி நீர் மட்டத்தைக் குறைக்கலாம். வெள்ளக் கட்டுப்பாட்டிற்கு மிகுதியாகப் பயன்படுபவை நீர்த்தேக்கங்களாகும். வெள்ளத்தைத் தடுத்துத் தேக்கி, அத்தேக்கத்தின் கீழுள்ள நீரோட்டத்தின் இருபுறத்திலும் சேதம் ஏற்படாத அளவில் தண்ணிரைக் கட்டுப்படுத்தி ஓடவிடுவது ஒரு நோக்கமாகும். ஆங்காங்கு வெள்ளக் கட்டுப்பாட்டிற்கென்றே நீர்த்தேக்கங்கள் கட்டப்படுகின்றன வெனினும், பெரும்பாலான நீர்த்தேக்கங்கள் 'பலநோக்கு நீர்த்தேக்க' வகையைச் சேர்ந்தவை. வெள்ளக் கட்டுப்பாடு மட்டுமின்றி வேளாண்மை, மின்னாக்கம் குடிதண்ணீர் ஆகியவற்றிற்கும் அமைக்கப்படுகின்றன ஏற்படும்

வெள்ளக்காடு	வெள்ளக்காடு veḷḷakkāṭu, பெ.(n.) 1. நீரால் நிலப்பரப்பு நிறைகை; inundation by flood. "புழைக்கடை யெல்லாம் வெள்ளக் காடாய்விட்டது" (பே.வ.);. 2. பெருவெள்ளம்; excessive flood. [வெள்ளம் + காடு → வெள்ளக்காடு]
வெள்ளக்கால்	வெள்ளக்கால் veḷḷakkāl, பெ.(n.) வெள்ளநீர்; great flood. "கழனியை வெள்ளக்கால் வந்து கோத்ததென" (பரிபா. 7, 33. உரை);. [வெள்ளம் + கால்] வெள்ளக்கால் veḷḷakkāl, பெ.(n.) மழைநீர் செல்லும் கால்வாய்; canal of rainflow. [வெள்ளம்+கால்]
வெள்ளக்குடி	வெள்ளக்குடி veḷḷakkuḍi, பெ.(n.) தாகநீர்; drink. "இன்று காருவா (அமாவாசை); ஆதலால் இரவில் கொஞ்சம் வெள்ளக்குடி இருக்கட்டும்". [|வெள்ளம் + குடி]
வெள்ளக்கேடு	வெள்ளக்கேடு veḷḷakāṭu, பெ.(n.) வெள்ளப்பாழ் பார்க்க;see vella-p-pal. "வெள்ளக்கேடும் வறட்கேடு மின்றிக்கே" (திவ். திருப்பா. 3, வ்யா);. [வெள்ளம் + கேடு]
வெள்ளகத்தி	வெள்ளகத்தி veḷḷagatti, பெ.(n.) அகத்தி வகை (மூ,அ.);; west indian pea-tree. [வெள் + அகத்தி]
வெள்ளகில்	வெள்ளகில் veḷḷagil, பெ.(n.) அகில் மரம்; a white species of eagle wood tree-aquilaria agalocha. [வெள் + அகில்]
வெள்ளங்காட்டி	வெள்ளங்காட்டி veḷḷaṅgāṭṭi, வி.எ. (v.i.) விடியற் காலையில்; early in the morning.- [வெள்ளெனல் + காட்டி]
வெள்ளச்சி	வெள்ளச்சி veḷḷacci, பெ.(n.) 1. ஒரு வகை தொட்டி நச்சு; a kind of arsenic. 2. சீனக்காரம்; alum.

வெள்ளச்சிப்பி	வெள்ளச்சிப்பி veḷḷaccippi, பெ.(n.) பொன்னிமிளை; yellow bismuth. [வெள்ளம் + சிகுப்பி]
வெள்ளச்சாவி	வெள்ளச்சாவி veḷḷaccāvi, பெ.(n.) வெள்ளப்பாழ் பார்க்க;see vela-p-pal (Insc. Pudu. 343);. [வெள்ளம் + சாவி]
வெள்ளச்சேதம்	வெள்ளச்சேதம் veḷḷaccētam, பெ.(n.) 1. வெள்ளப்பாழ் பார்க்க;see vela-p-pal (w.);. "தமிழ்நாட்டில் வெள்ளச் சேதத்தைப் பார்வையிட நடுவணரசுக் குழு வருகை" [வெள்ளம் + சேதம்]
வெள்ளஞ்க	வெள்ளஞ்க veḷḷañka, பெ.(n.) காட்டுப்பசச்சிலை; dal bergia lanceolaria.
வெள்ளட்டை	வெள்ளட்டை veḷḷaṭṭai, பெ.(n.) மர அட்டை; wood louse.
வெள்ளடம்பு	வெள்ளடம்பு veḷḷaḍambu, பெ.(n.) கொடி வகை; moon-flower, m,ch. [வெள் + அடம்பு]
வெள்ளடி	வெள்ளடி veḷḷaḍi, பெ.(n.) 1. வெளிப்படை; openness (w.);. 2. விளம்பரப்படுத்துதல்; publicity. 3. உள்ளீடின்மை; emptiness (w.);. 4. எளிமை; simplicity. 5. பொதுவிடம்; common place. [வெள் → வெள்ளடி] வெள்ளடி2 veḷḷaḍi, பெ.(n.) 1. வெறுங்கால்; uncovered foot. 2. வெண்பாவுக்குரிய அடி (யாப்.வி.85, உரை);; metrical line pertaining to venpā. [வெள் + அடி] வெள்ளடி3 veḷḷaḍi, பெ.(n.) வெருட்டு (யாழ்.அக.);; Intimidation. [வெள் → வெள்ளடி]

வெள்ளடிச்சேவல்	வெள்ளடிச்சேவல் veḷḷaḍiccēval, பெ.(n.) காலின் முள் செதுக்கப்படாத சண்டைச் சேவல்; fighting cock with spurs uncut (w.);. [வெள் + அடி + சேவல்]
வெள்ளடிவலை	வெள்ளடிவலை veḷḷaḍivalai, பெ.(n.) மணிவலையில் ஒரு கூறு (தஞ்சை. மீன.);; a part of gem studded net.
வெள்ளடிவெருட்டு	வெள்ளடிவெருட்டு veḷḷaḍiveruḍḍu, பெ.(n.) வெள்வீச்சு பார்க்க;see vel-viccu. [வெள்ளடி + வெருட்டு]
வெள்ளடை	வெள்ளடை1 veḷḷaḍai, பெ.(n.) வெற்றிலை; betel. "வெள்ளடைத் தம்பல்" (கம்பரா. கார்காண். 29);. [வெள் + அடை] வெள்ளடை2 veḷḷaḍai, பெ.(n.) 1. விண்வெளி; the great cosmic space. 2. திருக்குருகா வூரிலுள்ள சிவன் கோயில்; the siva shrine at Tiru-k-kurukāvūr. "விளங்கொளி குருகாவூர் வெள்ளடை யுறைவானே" (தேவா. 61,10);. [வெள் + அடை]
வெள்ளணங்காட்டி	வெள்ளணங்காட்டி veḷḷaṇaṅgāṭṭi, செ.கு.வி. (v.i.) வெள்ளங்காட்டி பார்க்க;see ve/ari-kātti. [வெள்ளம் + அணங்காட்டி]
வெள்ளணி	வெள்ளணி veḷḷaṇi, பெ.(n.) தலைவிக்கு மகன் பிறந்த செய்தியைத் தலைமகன் அறிந்து கொள்ளும் பொருட்டுத் தோழி அணிந்து கொள்ளும் வெண்மை நிறமுள்ள ஆடைமுதலியன (தஞ்சைவா. 388, தலைப்பு);; white dress worn by a maid to signify to her load that her lady is delivered of a son. 2. அரசன் பிறந்தநாள் ஒப்பனை (சீவக. 614,உரை);; decorative dress of the king's on his birthday. 3. அரசன் பிறந்த நாள் விழா; festival celebrating the king's birthday. "அடித்தளை நீக்கும் வெள்ளணியாம்" (சிலப். 27, 229);. [வெள் + அணி] வெள்ளணி veḷḷaṇi, பெ.(n.) வெண் பாதிரிமரம்; a tree-stereos-permum chelonoides. [வெள் + அனி]

வெள்ளணிவிழா	வெள்ளணிவிழா veḷḷaṇiviḻā, பெ.(n.) வெள்ளணி3 பார்க்க;see valani3. [வெள்ளணி + விழா]
வெள்ளந்தி	வெள்ளந்தி1 veḷḷandi, பெ.(n.) வஞ்சகமின்மை, வெள்ளை மனம்; honesty, plain-hearted man.
வெள்ளப்பெருக்கு	வெள்ளப்பெருக்கு veḷḷapperukku, பெ.(n.) பெருமழையால் ஏற்படும் வெள்ளநீர்; heavy fall of rain. [வெள்ளம் + பெருக்கு]
வெள்ளம்	வெள்ளம் veḷḷam, பெ.(n.) 1. நீர்ப்பெருக்கு (பிங்.);; flood, deluge. "வெள்ளந்தாழ் விரிசடையாய்" (திருவாக. 3, 1);. 2. கடல்; sea. "மகர வெள்ளத் திறத்தால்" (கம்பரா. கடல்காண். 2);. 3. கடலலை (பிங்.);; sea-wave. 4. நீர்; water. 'குடிக்க வெள்ளங் கொண்டுவா'. 5. ஈரம் (பிங்.);; moisture. 6. மிகுதி (சூடா.);; abundance. 7. பேரெண் (தொல். எழுத். 393);; a large number. 8. உண்மை; truth (w.);. 'இது கள்ளமா வெள்ளமா?'. 'தமிழில் வெள்ளமென்பது மிகுதிப் பொருளைக் குறிக்கும் சிறப்புச் சொல்லாகவும், மலையாளத்தில் பொதுப் பொருளைக் குறிக்கும் சொல்லாகவும் வழங்கப்படுகிறது'. [வெண்-மை → வெள்ளம்]
வெள்ளம்பர்	வெள்ளம்பர் veḷḷambar, பெ.(n.) வெண்மை நிறமான ஒரு வகை அம்பர்; white amber.
வெள்ளம்போடு-தல்	வெள்ளம்போடு-தல் veḷḷambōṭudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. கட்குடித்தல்; to drink liquor. 2. வெள்ளமெடு பார்க்க;see vella-medu. [வெள்ளம் + போடு]
வெள்ளமெடு-த்தல்	வெள்ளமெடு-த்தல் veḷḷameḍuttal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. நீர் பரவுதல்; to be deluged (w.);. 2. பெருக்கெடுத்தல்; to be in floods. [வெள்ளம் + எடு-த்தல்]

வெள்ளர்	வெள்ளர் veḷḷar, பெ.(n.) 1. வெண்ணிற முடையார்; whitemen. 2. கவடமற்றவர்; honestmen. "கள்ளரோ புகுந்தீரென்ன……. வெள்ளரோ மென்று நின்றார்" (தேவா. 1190, 9);. [வெள் → வெள்ளர்]
வெள்ளரசு	வெள்ளரசு veḷḷarasu, பெ.(n.) அரசமரவகை (சங்.அக.);; a kind of pipal tree. [வெள் + அரசு]
வெள்ளரணை	வெள்ளரணை veḷḷaraṇai, பெ.(n.) சீலைப் பேன் (சங்.அக.);; lice in clothes. [வெள் → அரணை → வெள்ளரணை]
வெள்ளரவம்	வெள்ளரவம் veḷḷaravam, பெ.(n.) விடியற்கால ஒசை. "வெள்ளரவம் கேட்டிலையோ" (திருப்பாவை);. [வெள் + அரவம்]
வெள்ளரவவெற்பு	வெள்ளரவவெற்பு veḷḷaravaveṟpu, பெ.(n.) திருவேங்கடமலை; mount Tiruvēṅkadamalai.
வெள்ளரளி	வெள்ளரளி veḷḷaraḷi, பெ.(n.) 1. பழக்கொடி; a creeper cucumis sativus. [வெண்-மை + அரளி]
வெள்ளரா	வெள்ளரா veḷḷarā, பெ.(n.) நீலநிறமுடையதும் நான்கு அடி வளர்வதுமான கடல் மீன் வகை; sea-fish, bluish, attaining 4 ft. in length. [வெள் → வெள்ளரா]
வெள்ளராமுள்ளி	வெள்ளராமுள்ளி veḷḷarāmuḷḷi, பெ.(n.) வெள்ளரா மீனைப் பிடிக்க உதவும் தூண்டில் வகை; a fish-hook for catching sea-fish. [வெள்ளரா + முள்ளி]
வெள்ளரி	வெள்ளரி veḷḷari, பெ.(n.) 1. கொடிவகை (பிங்.);; cucumber. 2. புள்ளி முலாம்பழம்; mottled-melon. "பிட்டு வெள்ளரிப் பழம்" (திருப்பு. விநாயகர்துதி. 3);. 3. கத்திரி; kakkari-melon. [வெள் + அரி → வெள்ளரி]

வெள்ளரிசி	வெள்ளரிசி1 veḷḷarisi, பெ.(n.) அறுகும் அரிசியும் கூடியது (திவா.);; grains of rice used in benediction. [வெள் + அரிசி] வெள்ளரிசி veḷḷarisi, பெ.(n.) பச்சரிசி; raw rice. [வெள் + அரிசி]
வெள்ளரிஞ்சகெண ்டை	வெள்ளரிஞ்சகெண்டை veḷḷariñjagenṭai, பெ.(n.) மஞ்சள் நிறமுள்ளதும் ஒரடி வளர்வதுமான ஆற்று மீன் வகை; corp, orange, attaining 1 ft. in length. [வெள்வரி + கெண்டை]
வெள்ளரிதாரம்	வெள்ளரிதாரம் veḷḷaritāram, பெ.(n.) வெள்ளை அரிதாரம்; white realgar.se. [வெள் + அரிதாரம்]
வெள்ளரிப்பழம்	வெள்ளரிப்பழம்1 veḷḷarippaḻm, பெ.(n.) 1. எளிதில் நோயுறும் தன்மையுள்ளவன்; a person of delicate health. 'பிள்ளை வெள்ளரிப் பழம் தான்'. 2. நோயுற்றவன்; person of sound health, as fresh and plump as a ripe cucumber. [வெள்ளரி + பழம்] வெள்ளரிப்பழம்2 veḷḷarippaḻm, பெ.(n.) பழவகை; musk melon-fruit of cucumber. [வெள்ளரி + பழம்]
வெள்ளரிப்பிஞ்சு	வெள்ளரிப்பிஞ்சு veḷḷarippiñju, பெ.(n.) பிஞ்சு வெள்ளிரிக்காய்; tender fruit of cucumber diuretic. [வெள்ளரி + பிஞ்சு]
வெள்ளிப்பூசணி	வெள்ளிப்பூசணி veḷḷippūcaṇi, பெ.(n.) பூசணி வகையிலொன்று; cucumis melon-a creeper. [வெள்ளரி + பூசணி]
வெள்ளரிவிதை	வெள்ளரிவிதை veḷḷarividai, பெ.(n.) வெள்ளரிப் பழத்தின் விதை; seed of cucumber. [வெள்ளரி + விதை]

வெள்ளரிவித்து	வெள்ளரிவித்து veḷḷarivittu, பெ.(n.) வெள்ளரிப் பழத்தில் உள்ள விதை; the seed of cucumber fruit. [வெள்ளரி + வித்து]
வெள்ளரிவிரையெண்ணெய்	வெள்ளரிவிரையெண்ணெய் veḷḷariviraiyeṇīey, பெ.(n.) வெள்ளரி விதையினின்று இறக்கும் நெய்மம்; an oil extracted from the seeds of cucumber of musk melon. [வெள்ளரி + விரை + எண்ணெய்]
வெள்ளரிவேர்	வெள்ளரிவேர் veḷḷarivēr, பெ.(n.) வெள்ளரியின் வேர்; root of cucumber. [வெள்ளரி + வேர்]
வெள்ளல்லி	வெள்ளல்லி1 veḷḷalli, பெ.(n.) வெள்ளாம்பல்1 பார்க்க (பிங்.);;see vellambal. [வெள் + அல்லி → வெள்ளல்லி] வெள்ளல்லி2 veḷḷalli, பெ.(n.) வெள்ளாம்பல்; white water lily-nympha esiellate stellate bearing white flowers.
வெள்ளல்லிவிரை	வெள்ளல்லிவிரை veḷḷallivirai, பெ.(n.) வெடளளையல்லி விதை;;seeds of white water lily. [வெள் + அல்லி + விரை]
வெள்ளல்லிவேர்	வெள்ளல்லிவேர் veḷḷallivēr, பெ.(n.) வெண்மை நிற அல்லி வேர்; root of white water lily. [வெள் + அல்லி + வேர்]
வெள்ளலத்திப்பட்டை	வெள்ளலத்திப்பட்டை veḷḷalattippaṭṭai, பெ.(n.) வெள்ளலத்தியின் பட்டை; bark of vesllalatti. [வெள்ளலத்தி + பட்டை]
வெள்ளலரி	வெள்ளலரி veḷḷalari, பெ.(n.) அலரி வகை; linear-leaved Oleander. [வெள். + அலரி → வெள்ளலரி] வெள்ளலரி2 veḷḷalari, பெ.(n.) 1. அலரிப்பூ மரம்; a tree. 2. வெள்ளரளி; nerium odorum bearing white flowers.

வெள்ளவரை	வெள்ளவரை veḷḷavarai, பெ.(n.) அவரைவகை; country bean. [வெள் + அவரை]
வெள்ள வாசி	வெள்ள வாசி veḷḷavāci, பெ.(n.) அகவிலையின்படி விதிக்கப்படும் தீர்வை; rate of assessment according to the market-price of grain. [விலைவாசி → வெள்ளவாசி]
வெள்ளவாரி	வெள்ளவாரி veḷḷavāri, பெ.(n.) 1. வரத்து வாய்க்கால்; feeder channel. 2. வெள்ளநீர் வடியும் வடிகால்; channel to drain off floodwater. [வெள்ளம் + வாரி]
வெள்ளவிளர்-த்தல்	வெள்ளவிளர்-த்தல் veḷḷaviḷarttal, செ.கு.வி. (v.i.) மிக வெண்மையாதல்; to become very white, as a washed cloth. [வெள் → வெள்ளவிளர்]
வெள்ளவெளி	வெள்ளவெளி veḷḷaveḷi, பெ.(n.) விண்வெளி; the great cosmic space. "கலந்திடில் வெள்ளவெளி யாம்" (தொல், எழுத். 482, உரை);. [வெள் → வெள்ளவெளி]
வெள்ளழிஞ்சில்	வெள்ளழிஞ்சில் veḷḷaḻiñjil, பெ.(n.) வெள்ளை அழிஞ்சில்; white variety of aliñjil.
வெள்ளழுகல்	வெள்ளழுகல்1 veḷḷaḻugal, பெ.(n.) பூஞ்சைக் காளாண் பிடித்தழுகியது (யாழ்.அக.);; that which has become putrid and mossgrown. [வெள் + அழுகல்] வெள்ளழுகல்2 veḷḷaḻugal, பெ.(n.) அழுகி வெண்ணிறம் பூத்தல்; formation of white coating-fungus growth-after putrefaction. [வெள் + அழுகல்]
வெள்ளறிவன்	வெள்ளறிவன் veḷḷaṟivaṉ, பெ.(n.) அறிவீனன்; uneducated, fool. [வெள் + அறிவன்]
வெள்ளறிவு	வெள்ளறிவு veḷḷaṟivu, பெ.(n.) அறிவின்மை; Senselessness. "விலங்கன்ன வெள்ளறிவினார்" (நாலடி, 375); [வெள் + அறிவு]

வெள்ளறுகு	வெள்ளறுகு veḷḷaṟugu, பெ.(n.) 1. அறுகம் புல்வகை; whie bermuda grass. 2. புல்வகை; small chiretta (w.);. [வெள் + அறுகு]
வெள்ளறுவை	வெள்ளறுவை veḷḷaṟuvai, பெ.(n.) வெள்ளைத்துளி, white cloth. "தூவெள் ளறுவை" (புறநா. 286);. [வெள் + அறுவை]
வெள்ளா	வெள்ளா veḷḷā, பெ.(n.) ஒரு வகை கடல் மீன் (முகவை. மீன.);; a kind of sea-fish.
வெள்ளாங்கம்	வெள்ளாங்கம் veḷḷāṅgam, பெ.(n.) வெள்வரியங்கம் பார்க்க;see vell-vari.yarikam.
வெள்ளாங்கு	வெள்ளாங்கு veḷḷāṅgu, பெ.(n.) வெள்ளாஞ்சு பார்க்க;see vellancu.
வெள்ளாங்குடி	வெள்ளாங்குடி veḷḷāṅguḍi, பெ.(n.) வேளாளர் வாழும் ஊர்ப்பகுதி; part of a village where vélalas live. [வெள்ளான் + குடி]
வெள்ளாங்குருகு	வெள்ளாங்குருகு veḷḷāṅgurugu, பெ.(n.) வெண்ணாரை வகை; a species of white crane. "வெள்ளாங்குருகின் பிள்ளை செத்தன" (ஐங்குறு. 151);. [வெள் + ஆ + குருக → வெள்ளங்குருகு]
வெள்ளாஞ்செட்டி	வெள்ளாஞ்செட்டி veḷḷāñjeṭṭi, பெ.(n.) வேளாளருள் வாணிபஞ் செய்யும் பிரிவினர்; person belonging to class of velalas who trade (w.);. [வெள்ளான் + செட்டி]
வெள்ளாட்டி	வெள்ளாட்டி veḷḷāṭṭi, பெ.(n.) 1. பணிப் பெண்; maid servant. "ஒரு வெள்ளாட்டி யையும் சம்பாதித்து" (ஈடு. 4, 1, 7);. 2. வைப்பாட்டி; concubine. [வெள் → வெள்ளாட்டி]

வெள்ளாட்டிறைச்சி	வெள்ளாட்டிறைச்சி veḷḷāṭṭiṟaicci, பெ.(n.) வெள்ளாட்டுக் கறி; mutton. [வெள்ளாடு + இறைச்சி]
வெள்ளாட்டுக்கண்டம்	வெள்ளாட்டுக்கண்டம் veḷḷāṭṭukkaṇṭam, பெ.(n.) வெள்ளாட்டு உப்புக் கண்டம்; salted dried meat of goat. [வெள்ளாடு + கண்டம்]
வெள்ளாட்டுக்குட்டி	வெள்ளாட்டுக்குட்டி veḷḷāṭṭukkuṭṭi, பெ.(n.) ஆட்டுக்குட்டி; kid. [வெள்ளாடு + குட்டி]
வெள்ளாட்டுநீர்	வெள்ளாட்டுநீர் veḷḷāṭṭunīr, பெ.(n.) வெள்ளாட்டு மூத்திரம்; urine of a goat. [வெள்ளாடு + நீர்]
வெள்ளாட்டுநெய்	வெள்ளாட்டுநெய் veḷḷāṭṭuney, பெ.(n.) ஆட்டுப்பால் நெய்; goat's ghee. [வெள்ளாடு + நெய்]
வெள்ளாட்டுப்பால்	வெள்ளாட்டுப்பால் veḷḷāṭṭuppāl, பெ.(n.) வெள்ளாட்டின் பால்; goat's milk. [வெள்ளாடு + பால்]
வெள்ளாட்டுப்பித்து	வெள்ளாட்டுப்பித்து veḷḷāṭṭuppittu, பெ.(n.) வெள்ளாட்டு ஆசை; bile of goat. [வெள்ளாடு + பித்து]
வெள்ளாட்டுப்புழுக்கை	வெள்ளாட்டுப்புழுக்கை veḷḷāṭṭuppuḻukkai, பெ.(n.) வெள்ளாட்டின் மலம்; the dung of goat. [வெள்ளாடு + புழுக்கை]

வெள்ளாட்டெச்சம்	வெள்ளாட்டெச்சம் veḷḷāṭṭeccam, பெ.(n.) வெள்ளாட்டுப்புழுக்கை பார்க்க;see vellattu-p-pulukkai. [வெள்ளாடு + எச்சம்]
வெள்ளாடிச்சி	வெள்ளாடிச்சி veḷḷāṭicci, பெ.(n.) வெள்ளாளச்சி பார்க்க (இலக். வி.178);;see vesllaiacci. [வெள்ளாழச்சி + வெள்ளாடிச்சி]
வெள்ளாடியனார்	வெள்ளாடியனார் veḷḷāṭiyaṉār, பெ.(n.) கழகக்காலப்; a sangam poet. இவர் மதுரை மாவட்டத்திலுள்ள வெள்ளோடு என்னும் ஊரினராக இருக்கலாம். புலி தான் அடித்த யானை இடப்புறமாக விழின் மிசையாது என்று புலியின் மானத்தினை விளக்குகின்றார். இவர் பாடியதாக அகநானூற்றில் ஒரு செய்யுள் காணப்படுகின்றது. இவர் பாலைத்திணையின் சிறப்பினை விளக்குகின்றார். இவர் வெண்வட்டியார் என்றும் வழங்கப் பெறுவர்.
வெள்ளாடு	வெள்ளாடு veḷḷāṭu, பெ.(n.) ஆடுவகை (நன். 266, உரை);; goat. "மனிதர் காராட்டை வெள்ளாடென்ப தொக்குமால்" (பிரபுலிங். பிரபு தேவர்வந்த. 59);. [வெள் + ஆடு → வெள்ளாடு]
வெள்ளாண்செட்டி	வெள்ளாண்செட்டி veḷḷāṇceṭṭi, பெ.(n.) வெள்ளாஞ்செட்டி பார்க்க;see vellan cetti. [வெள்ளான் + செட்டி]
வெள்ளாண்பிள்ளை	வெள்ளாண்பிள்ளை veḷḷāṇpiḷḷai, பெ.(n.) 1. வேளாளச் சிறுவன் (தொல். எழுத். 338);; velala boy. 2. வேளாளன் பார்க்க;see velalaŋ. [வெள்ளாண் + பிள்ளை]
வெள்ளாண்மரபு	வெள்ளாண்மரபு veḷḷāṇmarabu, பெ.(n.) வேளாளர் இனம்; the valala caste. "வெள்ளாண் மரபுக்கு வேதமெனa" (நாலடி, தனிப்பா.);. [வெள்ளான் + மரபு]
வெள்ளாண்மை	வெள்ளாண்மை veḷḷāṇmai, பெ.(n.) வேளாண்மை; cultivation. [வேளாண்மை → வெள்ளாண்மை]

வெள்ளாண்வாழ்க்கை	வெள்ளாண்வாழ்க்கை veḷḷāṇvāḻkkai, பெ.(n.) வேளாளனது வாழ்வு; calling of velala. [வெள்ளாண்மை + வாழ்க்கை]
வெள்ளாத்திபோளம்	வெள்ளாத்திபோளம் veḷḷāttipōḷam, பெ.(n.) வெள்ளைப்போளம் பார்க்க (இங்.வை.);;see vellai-p-polam.
வெள்ளாந்தை	வெள்ளாந்தை1 veḷḷāndai, பெ.(n.) மலைப் பாம்பு வகை; a species of rock snake (w.);. [வெள் → (வெள்ளான்); → வெள்ளாந்தை); வெள்ளாந்தை2 veḷḷāndai, பெ.(n.) 1 ஆந்தை; a bird-owl. 2. மலைப்பாம்பு; mountain snake. [வெள் → (வெள்ளான்); → வெள்ளாந்தை]
வெள்ளாப்பு	வெள்ளாப்பு1 veḷḷāppu, பெ.(n.) வெள்ளை மேற்கட்டி; white awning or canopy. [வெள் + ஆப்பு. யாப்பு → ஆப்பு] வெள்ளாப்பு2 veḷḷāppu, பெ.(n.) வெண்ணுரைக் கடலை (செங்கை. மீன.);; foam sea waves. [வெள் + ஆப்பு. அலைப்பு → ஆப்பு] வெள்ளாப்பு3 veḷḷāppu, பெ.(n.) வைகறை; dawn, early morning. [வெள் → வெள்ளப்பு] வெள்ளாப்பு veḷḷāppu, பெ. (n.) வெண்னுரை யுடன் கூடிய அலைவாய்க்கரையொட்டி வரும் கடலலை; sea wave with white foam touching sea-shore.
வெள்ளாப்புத்தொழில்	வெள்ளாப்புத்தொழில் veḷḷāpputtoḻil, பெ.(n.) வைகறைப் பொழுதில் கடல்மேற் சென்று மீன் பிடிக்கும் தொழில் (நெல்லை. மீன.);; fishing activities in sea in early morning. [வெள்ளாப்பு + தொழில்]

வெள்ளாம்பல்	வெள்ளாம்பல் veḷḷāmbal, பெ.(n.) 1. நீர்க் கொடிவகை; esculent white water-lily. "அளியதாமே சிறுவெள்ளாம்பல்" (புறநா. 248);. 2. வெண்ணெய்தல் பார்க்க (பிங்.);;see Venneytal. [வெள் + ஆம்பல்]
வெள்ளாம்பிள்ளை	வெள்ளாம்பிள்ளை veḷḷāmbiḷḷai, பெ.(n.) வெள்ளாண்பிள்ளை1 பார்க்க;see velan. pilla. [வெள்ளாண் + பிள்ளை]
வெள்ளாமணக்கு	வெள்ளாமணக்கு veḷḷāmaṇakku, பெ.(n.) காட்டாமணக்கு வகை (பதார்த்த. 530);; common physic nut. [வெள் + ஆமணக்கு]
வெள்ளாமை	வெள்ளாமை1 veḷḷāmai, பெ.(n.) வேளாண்மை; cultivation. [வேளாண்மை → வெள்ளாமை] வெள்ளாமை2 veḷḷāmai, பெ.(n.) 1. கடலாமை வகை; white sea turtle. 2. பறையாமை; a fresh-water tortoise. [வெள் + ஆமை]
வெள்ளாரல்	வெள்ளாரல் veḷḷāral, பெ.(n.) மீன்வகை; a kind of fish. "தகு வெள்ளாரல் தும் பையன்" (பறாளை. பள்ளு. 16);. [வெள் + ஆரல்]
வெள்ளாரை	வெள்ளாரை veḷḷārai, பெ.(n.) நஞ்சுக்கொடி; umbilical card.
வெள்ளாரைச்சுன்னம்	வெள்ளாரைச்சுன்னம் veḷḷāraiccuṉṉam, பெ.(n.) குடற்சுன்னம்; a medicinal powder prepared out of umbilical card.
வெள்ளால்	வெள்ளால் veḷḷāl, பெ.(n.) நீண்ட மரவகை; java fig.l. tr.

வெள்ளாவலை	வெள்ளாவலை veḷḷāvalai, பெ.(n.) கரைக்கடற்பரப்பில் - அண்மைக் கடற்பரப்பில் வலைத்தற்குரிய மீன் வலைகளுளொன்று (தஞ்சை. மீன.);; fish.net knitted in coastal areas. வெள்ளாவலை veḷḷāvalai, பெ. (n.) வெள்ளத்தின் ஒட்டத்திற்குரிய திசையறிந்து இழுக்கும் வலை; a fishing net. [வெள்ளம் – வெள்ளா+வலை]
வெள்ளாவலைக்காரன்	வெள்ளாவலைக்காரன் veḷḷāvalaikkāraṉ, பெ.(n.) வெள்ளாவலை வைத்து மீன்பிடிப்பவர் (தஞ்சை. மீன.);; fisherman who uses net prevelant in coastal areas. [வெள்ளாவலை + காரன்]
வெள்ளாவி	வெள்ளாவி1 veḷḷāvi, பெ.(n.) ஆடையை வெளுக்க உதவும் நீராவி; steam used for bleaching cloths. [வெளு + ஆவி] வெள்ளாவி2 veḷḷāvi, பெ.(n.) துணியினின்று எண்ணெய் கக்கி அழுக்கு நீங்குவதற்கு வண்ணார் உவர்மண்ணிட்டு வேக வைத்தல்; boiling clothes by washerman in fuller's earth solution. [[வெளு + ஆவி]
வெள்ளாவிகட்டு-தல்	வெள்ளாவிகட்டு-தல் veḷḷāvigaṭṭudal, பெ.(n.) செ.குன்றாவி. (v.t.); வெளுத்தற்குரிய ஆடைகளை நீராவியில் இடுதல்; to treat clothes with steam. [வெள்ளாவி + கட்டு-,]
வெள்ளாவிதட்டல்	வெள்ளாவிதட்டல் veḷḷāvidaṭṭal, பெ.(n.) ஆவி பிடித்தல்; vapour bath. [வெள்ளாவி + தட்டல்]
வெள்ளாவிநீர்	வெள்ளாவிநீர் veḷḷāvinīr, பெ.(n.) வண்ணார் வெள்ளாவிக்காக வைத்து எரித்த நீர், இதில் உடம்பு குளித்தால் சொறி போகும்; the liquid that remains after boiling the clothes in fuller's earth solutions. [வெள்ளாவி + நீர்]
வெள்ளாவிபிடி-த்தல்	வெள்ளாவிபிடி-த்தல் veḷḷāvibiḍittal, பெ.(n.) வெள்ளாவிதட்டல் பார்க்க;see veḷḷāvidaṭai. [வெள்ளாவி + பிடி-,]

வெள்ளாவிரை	வெள்ளாவிரை1 veḻḻāvirai, பெ.(n.) சிறு மரவகை; glaucous-leaved eglandular Senna, S.tr. [வெள்ளா + விரை] வெள்ளாவிரை1 veḻḻāvirai, பெ.(n.) ஆவிரை வகை; a kind of plant-cassia auriculata.
வெள்ளாவிவை	வெள்ளாவிவை1 veḻḻāvivaittal, செ. குன்றாவி.(v.t.) 1. நன்றாக அடித்தல்; to beat severely. "பயலை நன்றாக வெள்ளாவி வைத்தனுப்பி விட்டான்" (பே.வ.);. 2. வெள்ளாவிகட்டு பார்க்க;see welavi. katfu (w.);. [வெள்ளாவி + வை-,]
வெள்ளாவிவைத்தல்	வெள்ளாவிவைத்தல்2 veḻḻāvivaittal, பெ.(n.) ஆவிபட வைத்தல்; to keep in the vapour. [வெள்ளாவி + வைத்தல்]
வெள்ளாழச்சி	வெள்ளாழச்சி veḻḻāḻcci, பெ.(n.) வெள்ளாளச்சி பார்க்க;see vellalacci. [வெள்ளாளச்சி → வெள்ளாழச்சி]
வெள்ளாழன்	வெள்ளாழன் veḻḻāḻn, பெ.(n.) வெள்ளாளன் பார்க்க;see vellalan (w.);. [வேளாளன் → வெள்ளாழன்]
வெள்ளாளச்சி	வெள்ளாளச்சி veḻḻāḷacci, பெ.(n.) வேளாள இனப்பெண்; velala woman. [வெள்ளாளன் → வெள்ளாளச்சி]
வெள்ளாளர்	வெள்ளாளர் veḻḻāḷar, பெ.(n.) பூவைசியர், மருத நிலமாக்கள்; agriculturists, formers, peasants. [வேளாளர் → வெள்ளாளர்]
வெள்ளாளன்	வெள்ளாளன் veḻḻāḷaṉ, பெ.(n.) வேளாள மரபினன் (தொல். எழுத். 338, உரை);, man of the velala caste. [வேளாளன் → வெள்ளாளன்]

வெள்ளாறு	வெள்ளாறு veḷḷāṟu, பெ.(n.) புதுக் கோட்டையில் உள்ளதும் சோழ பாண்டிய நாடுகளுக்கு இடையெல்லை ஆனதுமான ஓர் ஆறு (தனிப்பா. 1, 126, 2);, a river that flows through the pudukkottah state. forming the traditional boundary between the cosa and the pandya kingdoms. [[வெள் + ஆறு]
வெள்ளான்	வெள்ளான் veḷḷāṉ, பெ.(n.) வெள்ளாளன் பார்க்க;see vellalan. "வெள்ளான் நத்தங்கள்"(S.I.I.ii,114);. [வெள்ளாளன் → வெள்ளான்]
வெள்ளான்குடி	வெள்ளான்குடி veḷḷāṉkuḍi, பெ.(n.) வெள்ளாங்குடி பார்க்க;see vellan-kudi. [வெள்ளான் + குடி]
வெள்ளான்செட்டி	வெள்ளான்செட்டி veḷḷāṉceṭṭi, பெ.(n.) வெள்ளாஞ்செட்டி பார்க்க;see vellan cetti (w.);. [வெள்ளான் + செட்டி]
வெள்ளான்வகை	வெள்ளான்வகை veḷḷāṉvagai, பெ.(n.) வேளாளர்க்குரிய ஊர்ப்பங்கு முதலியன; that which belongs to the vélala class, as lands in a village. "வெள்ளான் வகையாய் வருகின்ற நிலம்" (S.I.I.ii,54);. [வெள்ளான் + வகை]
வெள்ளானை	வெள்ளானை1 veḷḷāṉai, பெ.(n.) 1. இந்திரனது யானை, Indra'selephant. "வெள்ளானைச் சருக்கம் "(பெரியபு.);. 2. வெள்ளை யானை; white elephant. [வெள் + ஆனை] வெள்ளானை2 veḷḷāṉai, பெ.(n.) வாலை சாறு; mercury extracted from virmilion and other mercurial compounds.
வெள்ளானனயத்தி	வெள்ளானனயத்தி veḷḷāṉaṉayatti, பெ.(n.) சாறு; mercury.
வெள்ளானையுள் ளோன்	வெள்ளானையுள்ளோன் veḷḷāṉaiyuḷḷōṉ, பெ.(n.) அய்யனார் (நாமதீப. 43);; aiyanar. [வெள்ளானை + உள்ளோன்]
வெள்ளானையூர்ந் தோன்	வெள்ளானையூர்ந்தோன் veḷḷāṉaiyūrndōṉ, பெ.(n.) இந்திரன் (நாமதீப.60);; Indra, [வெள்ளானை + ஊர்ந்தோன்]

வெள்ளானைவாழை	வெள்ளானைவாழை veḷḷāṉaivāḻai, பெ.(n.) வாழை வகை; a kind of plantain (Insc. Pudu. 929);. [வெள்ளானை + வாழை]
வெள்ளி	வெள்ளி1 veḷḷi, பெ.(n.) 1. வெண்மை; whiteness. "வெள்ளி நோன்படை" '(புறநா. 41);. 2. வெண்ணிறமுள்ள மாழைவகை (பிங்.);; silver. "விண்ணரு வெள்ளி வெற்பின்" (சீவக. 1646);. 3. வெள்ளிக் காசு வகை; a silver coin. 4. விண்மீன்; star. "வானத்திலுள்ள வெள்ளியைக் கணக்கிட முடியுமா?" (உவ.);, 5. வெள்ளிக்கோள்; the planet venus. "இலங்கு கதிர் வெள்ளி தென்புலம் படரினும்" (புறநா. 35);. 6. அறிவின்மை; ignorance. "வெள்ளியை யாதல் விளம்பினை" (கம்பரா. வேள்வி. 29);. 7. இனம் பெருக்க விந்து; semen virile. "வெள்ளியுருகியே பொன்வழி யோடாமே" (திருமந்;834);. [வெள் → வெள்ளி 'இ"உடைமைப்பொருளிறு] வெள்ளி2 veḷḷi, பெ.(n.)
வெள்ளிக்கட்டன்	வெள்ளிக்கட்டன் veḷḷikkaṭṭaṉ, பெ.(n.) 1. வெள்ளைக் கட்டுகளையுடைய விரியன் பாம்பு; russell's viper. 2. கண்ணாடி விரியன் பார்க்க;see kannādi-viriyan.
வெள்ளிக்கண்	வெள்ளிக்கண் veḷḷikkaṇ, பெ.(n.) Wall eye. [வெள்ளி + கண்]
வெள்ளிக்கரு	வெள்ளிக்கரு veḷḷikkaru, பெ.(n.) மருந்துப் புடம் வைப்பதன் முன் அதனை மூடும் மூடிவகையில் ஒன்று (மூ.அ.);; a kind of covering for drugs, used in sublimating them. [வெள்ளி + கரு]
வெள்ளிக்கலியாணம்	வெள்ளிக்கலியாணம் veḷḷikkaliyāṇam, பெ.(n.) மணமக்கள் திருமணம் முடித்து இருபத்தைந்து ஆண்டுகள் நிறைவுபெறும் நாளன்று கொண்டாடும் விழா; silver wedding. [வெள்ளி + கலியாணம்]

வெள்ளிக்காசு	வெள்ளிக்காசு veḷḷikkācu, பெ.(n.) 1. வெள்ளித் துட்டு; silver coin. 2. ஒருவகை மீன் (சங்.அக.);; a kind of fish. [வெள்ளி + காசு]
வெள்ளிக்காடிக்கா ரம்	வெள்ளிக்காடிக்காரம் veḷḷikkāṭikkāram, பெ.(n.) 1. காடிக்காரம்; silver nitrate-agno3. 2. இது கண் விளிம்புகள் வீங்கிக் கண்ணில் பூ வளர்ந்திருப்பதைக் கரைக்கும்; lunar caustic-agentina nitrus, useful for eye disease. [வெள்ளி + காடிக்காரம்]
வெள்ளிக்காரம்	வெள்ளிக்காரம் veḷḷikkāram, பெ.(n.) நெருப்புக்கல் (மூ.அ.);; nitrate of silver.
வெள்ளிக்காறு	வெள்ளிக்காறு veḷḷikkāṟu, பெ.(n.) உருக்கி வார்த்த வெள்ளிக்கட்டி; bar of silver (w.);. [வெள்ளி + காறு]
வெள்ளிக்கிழங்கு	வெள்ளிக்கிழங்கு veḷḷikkiḻṅgu, பெ.(n.) வள்ளிக்கிழங்கு; sweet potato. [வெள்ளி + கிழங்கு]
வெள்ளிக்கிழமை	வெள்ளிக்கிழமை veḷḷikkiḻmai, பெ.(n.) கிழமையின் (வாரம்); ஆறாவது நாள்; Friday. [வெள்ளி + கிழமை]
வெள்ளிக்குன்றம்	வெள்ளிக்குன்றம் veḷḷikkuṉṟam, பெ.(n.) இரசிமலை; silver mountain. [வெள்ளி + குன்றம்]
வெள்ளிக்கோல்	வெள்ளிக்கோல் veḷḷikāl, பெ.(n.) துலாக் கோல்வகை; a kind of steel-yard. 'வெறுநாய் சந்தைக்குப் போனால் வெள்ளி அடிபட்டு வரும்'. [வெள்ளி + கோல்]

வெள்ளிக்கோல்வரையன்	வெள்ளிக்கோல்வரையன் veḷḷikālvaraiyaṉ, பெ.(n.) வெள்ளிக்கோலின் வரைகளைப் போன்ற வரிகளையுடைய பாம்புவகை (சங்.அக.);; a snake with white marks resembling those on a vell-k-kol. [வெள்ளிக்கோல் + வரை]
வெள்ளிக்கோள்	வெள்ளிக்கோள் veḷḷikāḷ, பெ.(n.) கதிரவனைச் சுற்றிச் செல்லும் இரண்டாவது வான்கோள்; the prightest planet second in order of distance from the sun, venus. [வெள்ளி + கோல்]
வெள்ளிச்சரிகை	வெள்ளிச்சரிகை veḷḷiccarigai, பெ.(n.) வெள்ளியால் இழைத்த ஆடைக் கரை; silver lace. [வெள்ளி + சரிகை]
வெள்ளிச்சி	வெள்ளிச்சி veḷḷicci, பெ.(n.) கழுதைமான் புள்ளி பார்க்க;see kasutai-mān-puff.
வெள்ளிச்சுண்ணம்	வெள்ளிச்சுண்ணம் veḷḷiccuṇṇam, பெ.(n.) கண்ணச்சாந்து; a white calcined powder with properties of calcium. இதனால் மூலச்சூடு போகும், சிறு பிள்ளை உடல் போல் விசை கொண்டு இருக்கும், நடந்தால் இளைப்புத் தோன்றாது. [வெள்ளி + கண்ணம்]
வெள்ளிடைமன்றம்	வெள்ளிடைமன்றம் veḷḷiḍaimaṉṟam, பெ.(n.) காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் முன்னாளில் இருந்த ஒரு மன்றம்; once upon a period were hall at käviri-p-pumpattinam. இம் மன்றத்தில் வைக்கப்பட்ட பொருள்களை எவருங் கனவு செய்யத் துணியார். [வெள்ளிடை + மன்றம்] வெள்ளிடைமன்றம் veḷḷiḍaimaṉṟam, பெ. (n.) பூம்புகாரில் இருந்த பகுதி; a place in Pumpugar [வெள்ளிடை+மன்றம்]
வெள்ளிண்டங்கொடி	வெள்ளிண்டங்கொடி veḷḷiṇḍaṅgoḍi, பெ.(n.) வெள்ளிண்டு பார்க்க;see vellindu. [வெள்ளிண்டு → வெள்ளிண்டம் + கொடி]

வெள்ளிண்டு	வெள்ளிண்டு1 veḻḻiṇṭu, பெ.(n.) கொடிவகை; shining-leaved soap pod. [வெள் + இண்டு] வெள்ளிண்டு2 veḻḻiṇṭu, பெ.(n.) ஒரு நுரையிண்டு, ஒரு வகை இண்டஞ்செடி; angular stalked acacia-acacia intsia.
வெள்ளித்தகடு	வெள்ளித்தகடு veḻḻittagaḍu, பெ.(n.) வெள்ளிப்பட்டை; silver sheet. [வெள்ளி + தகடு]
வெள்ளித்தடி	வெள்ளித்தடி veḻḻittaḍi, பெ.(n.) பெரியோர் முன் எடுத்துச்செல்லும் விருதுகளுள் ஒன்றான வெள்ளி கட்டியதடி; silver rod, an item of paraphernala, carried in procession before great person. [வெள்ளி + தடி]
வெள்ளித்தடிச்சேவகன்	வெள்ளித்தடிச்சேவகன் veḻḻittaḍiccēvagaṉ, பெ.(n.) வெள்ளித்தடியைத் தூக்கிச் செல்லும் பணியாளன்; peon who carries a velli-t-tadi. [வெள்ளி + தடி + சேவகன்]
வெள்ளித்திரை	வெள்ளித்திரை veḻḻittirai, பெ.(n.) silver screen (for screening films);. [வெள்ளி + திரை]
வெள்ளித்திருமணம்	வெள்ளித்திருமணம் veḻḻittirumaṇam, பெ.(n.) வெள்ளிக்கலியாணம் பார்க்க;see well-k-kasiyānam. [வெள்ளி + திருமணம்]
வெள்ளித்தோற்றம்	வெள்ளித்தோற்றம் veḻḻittōṟṟam, பெ.(n.) புதன் கோளின் தோற்றம் (சுக்கிரோதயம்);; rising of verrus. [வெள்ளி + தோற்றம்]
வெள்ளிது	வெள்ளிது veḻḻidu, பெ.(n.) வெளிப்படை யானது; that which is plain. "நுண் பொருட்டாகிய பொருள் கேட்டார்க்கு வெள்ளித்தன்றி உள்ளுடைத்தாகி" (தொல், பொ. 656, உரை);. [வெண்-மை + வெள்ளிது]

வெள்ளிநகம்	வெள்ளிநகம் veḷḷinagam, பெ.(n.) கைலாசம்; celestrial city, sky or heaven. [வெள்ளி + நகம்]
வெள்ளிநண்டு	வெள்ளிநண்டு veḷḷinanṭu, பெ.(n.) வெள்ளிபோற் பளபளத்துக் காணக் கூடுமொரு கடல்நண்டு (செங். மீன.);; a silvery sea erab. [வெள்ளி + நண்டு]
வெள்ளிநாணயம்	வெள்ளிநாணயம் veḷḷināṇayam, பெ.(n.) வெள்ளியில் அடிக்கப்பட்ட பணம்; silver coin. [வெள்ளி + நாணயம்] Skt. Nanaka → த.நாணயம்.
வெள்ளிநிமிளை	வெள்ளிநிமிளை veḷḷinimiḷai, பெ.(n.) 1. நிமிளை வகை; bismuth ore, 2 நிமிளை மருந்துவகை; silver coloured bismuth (w.);. [வெள்ளி + நிமிளை]
வெள்ளிநிலை	வெள்ளிநிலை veḷḷinilai, பெ.(n.) துன்பம் நீங்க வான்கோள் மழை பெய்வித்தலைப் புகழ்ந்து கூறும் புறத்துறை (பு.வெ. 9, 16);; theme praising the planet on his pavers to cause rain and relieve distress. [வெள்ளி + நிலை]
வெள்ளிநிதுருசு	வெள்ளிநிதுருசு veḷḷinidurusu, பெ.(n.) கடிகாரம்; silver nitrate. [வெள்ளி + நீதுருக]
வெள்ளிப்பணம்	வெள்ளிப்பணம் veḷḷippaṇam, பெ.(n.) வெண் பொற்காக; a silver coin. [வெள்ளி + பணம்]
வெள்ளிப்பணிதி	வெள்ளிப்பணிதி veḷḷippaṇidi, பெ.(n.) 1. வெள்ளிநகை; silver ornament. 2. வேலைப் பாடமைந்த வெள்ளித்தட்டம்; decorated silver-plate (w.);. [வெள்ளி + பணிதி]
வெள்ளிப்பல்லக்கு	வெள்ளிப்பல்லக்கு veḷḷippallakku, பெ.(n.) பல்லக்குவகை; a palanguin. [வெள்ளி + பல்லக்கு]

வெள்ளிப்பாட்டு	வெள்ளிப்பாட்டு veḷḷippāṭṭu, பெ.(n.) வெள்ளிப்பாடல் பார்க்க;see velli-p_padal. [வெள்ளி + பாட்டு]
வெள்ளிப்பாடல்	வெள்ளிப்பாடல் veḷḷippāṭal, பெ.(n.) பழைய நூல்களில் வெள்ளி என்ற பாவலரால் புதியனவாகப் பாடிச் செருகப்பட்ட பாடல்; stanzas interpolated in ancient poems by a poet called velli. [வெள்ளி + பாடல்]
வெள்ளிப்பாளம்	வெள்ளிப்பாளம் veḷḷippāḷam, பெ.(n.) உருக்கி வார்த்த வெள்ளியின் பாளம்; bar of silver (w.);. [வெள்ளி + பாளம்]
வெள்ளிப்பிரிவு	வெள்ளிப்பிரிவு veḷḷippirivu, பெ.(n.) வெள்ளிக்கோள் மாறுநிலை; declination of the planet venus (w.);. [வெள்ளி + பிரிவு]
வெள்ளிப்பிள்ளை யார்	வெள்ளிப்பிள்ளையார் veḷḷippiḷḷaiyār, பெ.(n.) வெள்ளிப்பிள்ளையார்நோன்பு பார்க்க;see velli-p-pillaiyar-nonbu. [வெள்ளி + பிள்ளையார்]
வெள்ளிப்பிள்ளை யார்நோன்பு	வெள்ளிப்பிள்ளையார்நோன்பு veḷḷippiḷḷaiyārnōṉpu, பெ.(n.) வேளாளக் கட்டுக் கழுத்திகள் கொண்டாடும் நோன்பு வகை; a fast observed by velàla married women. [வெள்ளி + பிள்ளையார் + நோன்பு]
வெள்ளிப்பொடி	வெள்ளிப்பொடி veḷḷippoḍi, பெ.(n.) 1. வெள்ளி அரவிய பொடி; silver fillings. 2. வெள்ளிமணல்; silver.ore. [வெள்ளி + பொடி]
வெள்ளிபழுத்தல்	வெள்ளிபழுத்தல் veḷḷibaḻuttal, பெ.(n.) பொன்னாதல்; silver transmuted into gold. [வெள்ளி + பழுத்தல்]

வெள்ளிபற்பம்	வெள்ளிபற்பம் veḷḷibaṟbam, பெ.(n.) வெள்ளியை நீற்றிச் செய்த மருந்து வகை; block oxide of silver. [வெள்ளி + பற்பம்] Skt. Bhasman → த.பற்பம்.
வெள்ளிப்பூச்சு	வெள்ளிப்பூச்சு veḷḷippūccu, பெ.(n.) வெள்ளி மெருகு; coating with silver. [வெள்ளி + பூச்சு]
வெள்ளியூத்தல்	வெள்ளியூத்தல் veḷḷiyūttal, பெ.(n.) 1. விண்மீன்களின் தோற்றம்; rising of the stars. 2. விடியற்காலை வெள்ளிக்கோள் தோன்றுதல்; rising of the planet venus at early dawn. [வெள்ளி + பூத்தல்]
வெள்ளிமடந்தாள்	வெள்ளிமடந்தாள் veḷḷimaḍandāḷ, பெ.(n.) வெள்ளிமடந்தான்கெண்டை பார்க்க (யாழ்.அக.);; vell-madandan-kendai. [வெள்ளி + மடந்தாள்]
வெள்ளிமடந்தான்	வெள்ளிமடந்தான் veḷḷimaḍandāṉ, பெ.(n.) சிறிய ஆற்றுக்கெண்டை மீன்; avery small river fish. [வெள்ளி + மடந்தான்]
வெள்ளிமடந்தான் கெண்டை	வெள்ளிமடந்தான்கெண்டை veḷḷimaḍandāṉkeṇḍai, பெ.(n.) கெண்டை மீன்வகை; a kind of kendai fish (w.);. [வெள்ளி + மடந்தான் + கெண்டை]
வெள்ளிமடந்தை	வெள்ளிமடந்தை veḷḷimaḍandai, பெ.(n.) நீண்ட செடிவகை; moossanda of ceylon.l.sh. [வெள்ளி + மடந்தை]
வெள்ளிமண்	வெள்ளிமண் veḷḷimaṇ, பெ.(n.) இயற்கை மருத்துவத்தில் பயன்படுத்தப்படும் ஒருவகை துணைநீர்மப் பொருள்; one of the natural substances mentioned in siddha medicine. [வெள்ளி + மண்]

வெள்ளிமணல்	வெள்ளிமணல் veḷḷimaṇal, பெ.(n.) 1. வெள்ளி கலந்த மணல்; silver ore. 2. வெண்மணல்; white sand. [வெள்ளி + மணல்]
வெள்ளிமதிப்பு	வெள்ளிமதிப்பு veḷḷimadippu, பெ.(n.) விண்மீனை அடையாளங்கண்டு நேரங் காலத்தை மற்றும் திசையையறிதல் (மீன. பொ.வ.);; finding of time, period and direction based on stars. [வெள்ளி + மதிப்பு]
வெள்ளிமயமான	வெள்ளிமயமான veḷḷimayamāṉa, பெ.(n.) வெண்ணிறமான; argent. [வெள்ளி + மயமான]
வெள்ளிமயிர்த்தழை	வெள்ளிமயிர்த்தழை veḷḷimayirttaḻai, பெ.(n.) வெள்ளிலை; white leaf plant. [வெள்ளி + மயிர்த்தழை]
வெள்ளிமலாம்	வெள்ளிமலாம் veḷḷimalām, பெ.(n.) வெள்ளிமுலாம் பார்க்க (யாழ்.அக.);;see velli-mulam. [வெள்ளி + மலாம்]
வெள்ளிமலை	வெள்ளிமலை veḷḷimalai, பெ.(n.) 1. கயிலை மலை; mt. kailas. "வெள்ளிமலை யெடுத்துலக மூன்றுங்காவலோன்" (கம்பரா. சூர்ப்ப. 39);. 2. ஒருமலை (சூடா.);; a mountain. [வெள்ளி + மலை]
வெள்ளிமன்றம்	வெள்ளிமன்றம் veḷḷimaṉṟam, பெ.(n.) வெள்ளியம்பலம் பார்க்க (திருவாலவா. நகரச். 4);;see velliyambalam. [வெள்ளி + மன்றம்]
வெள்ளிமாடம்	வெள்ளிமாடம் veḷḷimāṭam, பெ.(n.) அரண்மனைவகை (சிலப். 25,5);; seakind of royal residence. [வெள்ளி + மாடம்]
வெள்ளிமித்துரு	வெள்ளிமித்துரு veḷḷimitturu, பெ.(n.) கோடா சூரி; a kind of arsenic.

வெள்ளிமீன்	வெள்ளிமீன் veḷḷimīṉ, பெ.(n.) வெள்ளிக் கோள்; venus. "வெள்ளிமீனை யொருகைக் குட்பிடித்து"(கொண்டல்விடு. 191);. [வெள்ளி + மீன்]
வெள்ளிமுலாம்	வெள்ளிமுலாம் veḷḷimulām, பெ.(n.) வெள்ளிப்பூச்சு; coating or plating with silver. [வெள்ளி+ முலாம்]
வெள்ளியகாகச்சி	வெள்ளியகாகச்சி veḷḷiyakākacci, பெ.(n.) வெண்கருத்து; white sugarcane-saccharum officinarum. [[வெள்ளிய + காகச்சி]
வெள்ளியங்கிரி	வெள்ளியங்கிரி veḷḷiyaṅgiri, பெ.(n.) வெள்ளிமலை1பார்க்க (பிங்.);;see velli-mala [வெள்ளி + அம் + கிரி] Skt. Giri → த.கிரி.
வெள்ளியங்குன்று	வெள்ளியங்குன்று veḷḷiyaṅguṉṟu, பெ.(n.) வெள்ளிமலை பார்க்க;see vell-malai. [வெள்ளி + அம் + குன்று]
வெள்ளியப்பிரகம்	வெள்ளியப்பிரகம் veḷḷiyappiragam, பெ.(n.) வெள்ளையப்பிரகம்; white mica.
வெள்ளியம்	வெள்ளியம் veḷḷiyam, பெ.(n.) மரவகை (மலை.);; wood-apple. [வெள்ளில் → வெள்ளியம்] வெள்ளியம்1 veḷḷiyam, பெ.(n.) மாழை வகை (பதார்த்த. 1174); (வி.);; tin. [வெள் + ஈயம்] வெள்ளியம்2 veḷḷiyam, பெ.(n.) வெண்ணாகம்; white lead-slannum pewter. இதன் பொடி மலத்தை உண்டு பண்ணவும் மேகத்தைப் போக்கவும் பசி தீர்வும் பயன்படும்.
வெள்ளியம்பலத்தம்பிரான்	வெள்ளியம்பலத்தம்பிரான் veḷḷiyambalattambirāṉ, பெ.(n.) வெள்ளி1.8 பார்க்க;see vell1,8. [வெள்ளியம்பலம் + தம்பிரான்]

வெள்ளியம்பலம்	வெள்ளியம்பலம்1 veḷḷiyambalam, பெ.(n.) மதுரைக் கோயில் ஆடவல்லான் மன்றம்; the sacred hall dedicated to nataraja in the siva temple a madurai. "வெள்ளியம்பலத்து நள்ளிருட் கிடந்தேன" (சிலப். பதி. 40, 41);. [வெள்ளி + அம்பலம்] வெள்ளியம்பலம்2 veḷḷiyambalam, பெ.(n.) வெண் பொற்றகடு வேயப்பட்ட மன்றம்; mountain containing silver ore.
வெள்ளியம்பலவாணத்தம்பிரான்	வெள்ளியம்பலவாணத்தம்பிரான் veḷḷiyambalavāṇattambirāṉ, பெ.(n.) வெள்ளி 1. 8 பார்க்க;see velli1, 8. [வெள்ளியம்பலம் + வாணன் + தம்பிரான்]
வெள்ளயம்பெருமலை	வெள்ளயம்பெருமலை veḷḷayamberumalai, பெ.(n.) விஞ்சையர்களுடைய மலை; a mountain of demigods. [வெள்ளயம் + பெருமலை]
வெள்ளியா	வெள்ளியா veḷḷiyā, பெ.(n.) நெத்தி போலுஞ் சிறிய மீன் (நெல்லை.மீன.);; a kind of tiny fish.
வெள்ளியார்	வெள்ளியார் veḷḷiyār, பெ.(n.) 1. வெண்ணிற முடையவர்; white coloured person. 2. பெருமகன்; noble-man. "வெள்ளியார் ணங்க விரைந்தருள் செய்வான்" (திவ். பெரியதி. 4, 10, 7);. 3. சிவன் (திவ். பெரியதி. 9, 7, 9, வ்யா);; siva. 4. வெள்ளி (திவ். பெரியதி. 4, 10, 7, வ்யா);; sukra. [வெள்ளி → வெள்ளியார்]
வெள்ளியிலைச்செடி	வெள்ளியிலைச்செடி veḷḷiyilaicceḍi, பெ.(n.) வெள்ளி மடந்தை பார்க்க;see velli-madantas. [வெள்ளி + இலை + செடி]
வெள்ளியுயிர்	வெள்ளியுயிர் veḷḷiyuyir, பெ.(n.) மக்கட் பிறப்பு (சீவக. 3111, உரை);; human being. [வெள்ளி + உயிர்]
வெள்ளியெழுதல்	வெள்ளியெழுதல் veḷḷiyeḻudal, பெ.(n.) விண்மீன் தோன்றுதல் (திவ். திருப்பா. 13);; rising of the morning star. [வெள்ளி + எழுதல்]

வெள்ளிரேக்கு	வெள்ளிரேக்கு veḷḷirēkku, பெ.(n.) மிக மெலிதாக அடிக்கப்பட்ட வெள்ளித் தகடு; silver leaf. [வெள்ளி + இரேக்கு] U. Rek → த. இரேக்கு.
வெள்ளில்	வெள்ளில்1 veḷḷil, பெ.(n.) 1. விளாம்பழம்; fruit of wood-apple. "மன்ற விளவின் மனைவீழ் வெள்ளில்"(புறநா. 181);. 2. விளா1 பார்க்க (பிங்.);;see viḷā. [வெள் + இல்] வெள்ளில்2 veḷḷil, பெ.(n.) பாடை; bier. "வெள்ளிற்பாடை" (மணி. 6, 93);. [வெள் + இல்]
வெள்ளிலங்காடு	வெள்ளிலங்காடு veḷḷilaṅgāṭu, பெ.(n.) சுடுகாடு; cremation ground. "வெள்ளிலங் காட்டிடை... நடமாடியநாதன்" (தேவா. 439,10);. [வெள்ளில் + காடு]
வெள்ளிலத்தி	வெள்ளிலத்தி veḷḷilatti, பெ.(n.) விளாம்பழம் (தைலவ.);; wood-apple. [வென்னில் + அத்தி]
வெள்ளிலை	வெள்ளிலை1 veḷḷilai, பெ.(n.) 1. வெற்றிலை; betel leaf. "வெள்ளிலைத் தம்பல் கண்டார்" (கம்பரா. வரைக். 49);. 2. வெள்ளிமடந்தை பார்க்க;see velli-madantai, [வெள் + இலை] வெள்ளிலை2 veḷḷilai, பெ.(n.) படைக்கலத்தின் அலகு; sharp edge, as of a spear. "வெள்ளிலை வேலினான்" (சீவக. 328);. [வெள் + இலை]
வெள்ளிலைப்பற்று	வெள்ளிலைப்பற்று veḷḷilaippaṟṟu, பெ.(n.) வெற்றிலைக்கவளி; bundle of betel leaves. "அடைக்காயமுதுக்கு...... வெள்ளிலைப் பற்றொன்பதும்" (S.I.I.iii, 188);. [வெள்ளிலை + பற்று]

வெள்ளிலையமுது	வெள்ளிலையமுது veḷḷilaiyamudu, பெ.(n.) வெற்றிலைத் தம்பலப் படையல்; offering of betel, as to a diety. [வெள்ளிலை + அமுது]
வெள்ளிலோத்தி	வெள்ளிலோத்தி veḷḷilōtti, பெ.(n.) செடிவகை; a plant.
வெள்ளிலோத்திரம்	வெள்ளிலோத்திரம் veḷḷilōttiram, பெ.(n.) 1. வெண்பூவுள்ள மரவகை; a tree with white flowers. "வெள்ளிலோத்திரத்தின் பூம்பொருக்கதைத்த சாந்தின்" (சீவக. 622);. 2. விளாம்பழம்; wood-apple. 3. விளாம் பட்டை; bark of wood-apple tree (w.);. [|வெள்ளி + உலோத்திரம்] Skt. lŏdhra → த. உலாத்திரம்.
வெள்ளிவரைகாப் போன்	வெள்ளிவரைகாப்போன் veḷḷivaraikāppōṉ, பெ.(n.) நந்தி (நாமதீப. 42);; nanti. as guarding mt. kailas, [வெள்ளி + வரை + காப்போன்]
வெள்ளிவவ்வால்	வெள்ளிவவ்வால் veḷḷivavvāl, பெ.(n.) சாம்பல் நிறமும், சிவப்பு நிறமும் கலந்ததும் ஒரடி வளர்வதுமான மீன்வகை; silver pomfret, greyisl netural tint with purplish reflexions, attaining 1 ft. in length. [வெள்ளி + வவ்வால்]
வெள்ளிவள்ளி	வெள்ளிவள்ளி veḷḷivaḷḷi, பெ.(n.) மகளிரணியும் வெள்ளித் தோள்வளை; a kind of silver armlet, worn by women. "வெள்ளிவள்ளியின் விளங்கு தோணலார்" (சீவக. 420);. [வெள்ளி + வள்ளி]
வெள்ளிவாரம்	வெள்ளிவாரம் veḷḷivāram, பெ.(n.) வெள்ளிக்கிழமை பார்க்க (சிலப். 23, 135);;see vess-k-kijamai. [[வெள்ளி + வாரம்]
வெள்ளிவிழா	வெள்ளிவிழா veḷḷiviḻā, பெ.(n.) ஓர் அமைப்பின் அல்லது இயக்கத்தின் இருபத்தைந்தாவது ஆண்டு நிறைவுக் கொண்ட்டம்; 25th anniversary of an event. [வெள்ளி + விழா]
வெள்ளிவெற்பு	வெள்ளிவெற்பு veḷḷiveṟpu, பெ.(n.) கயிலை மரை (சூடா.);; mt. kailas. [வெள்ளி + வெற்பு]

வெள்ளிவேர்	வெள்ளிவேர் veḷḷivēr, பெ.(n.) சல்லி வேர் (சங்.அக.);; rootlet. [வெள்ளி + வேர்]
வெள்ளிழுது	வெள்ளிழுது veḷḷiḻudu, பெ.(n.) வெண்ணெய்; butter. "வெண்மைவெள்ளிழுது" (குறுந். 277);. [வெள் + இழுது]
வெள்ளிறகுமந்தாரை	வெள்ளிறகுமந்தாரை veḷḷiṟagumandārai, பெ.(n.) வெள்ளைமந்தாரை பார்க்க (யாழ்,அக);;see velai-mantãrai. [வெள் + இறகு + மந்தாரை]
வெள்ளிறா	வெள்ளிறா veḷḷiṟā, பெ.(n.) வெள்ளிறால் பார்க்க (வி.);;see velliral. [வெள் + இறால்]
வெள்ளிறால்	வெள்ளிறால் veḷḷiṟāl, பெ.(n.) 1. மீன்வகை; white prawn. 2. உடல் மீன் வகை; a sea-fish. [வெள் + இறால்]
வெள்ளியச்சீலை	வெள்ளியச்சீலை veḷḷiyaccīlai, பெ.(n.) துணை நீர்மப் பொருள்; one of 120 natural substances mentioned in siddha medicine. [வெள்ளியம் + சிலை]
வெள்ளியப்பிறப்பி	வெள்ளியப்பிறப்பி veḷḷiyappiṟappi, பெ.(n.) வெள்ளைநாகணம் பார்க்க;see vellai. nakaslam. [வெள்ளியம் + பிறப்பி]
வெள்ளீயபற்பம்	வெள்ளீயபற்பம் veḷḷīyabaṟbam, பெ.(n.) மருந்து பொடி; calcined powder of tin good for skin diseases. [வெள்ளியம் + பற்பம்] Skt. Bhasman → த. பற்பம்
வெள்ளியமணல்	வெள்ளியமணல்1 veḷḷiyamaṇal, பெ.(n.) வெள்ளியங்கலந்த மணல்; sand mixed with tin. [வெள்ளியம் + மணல்]

வெள்ளியவுப்பு	வெள்ளியவுப்பு veḷḷiyavuppu, பெ.(n.) துத்த நாகவுப்பு; white vitriol, zincisulphas. [வெள்ளியம் + உப்பு]
வெள்ளீரல்	வெள்ளீரல் veḷḷīral, பெ.(n.) 1. மணிக்குடர்; mesentery. 2. நுரையீரல்); lungs. [வெள் + ஈரல் → வெள்ளிரல்] வெள்ளீரல் veḷḷīral, பெ.(n.) நெஞ்சாங்குலை (வி);; lung. [வெள் + ஈரல்]
வெள்ளுகா	வெள்ளுகா veḷḷukā, பெ.(n.) உகாமரம் பார்க்க;see ukā-maram. [வெள் + உகா]
வெள்ளுடும்பு	வெள்ளுடும்பு veḷḷuḍumbu, பெ.(n.) உடும்பு sகை; white guana. [வெள் உடும்பு]
வெள்ளுடைக்கழிச்சல்	வெள்ளுடைக்கழிச்சல் veḷḷuḍaikkal̤iccal, பெ.(n.) வெண் மலக் கழிச்சல்; white coloured purging. [வெள்ளுடை + கழிச்சல்]
வெள்ளுடைப்பணி	வெள்ளுடைப்பணி veḷḷuḍaippaṇi, பெ.(n.) மெய்நோகாமல் (அழுக்குப்படாமல்); மேலோட்டமாகச் செய்யும் வேலை; whitescholar job. [[வெள்ளுடை + பணி]
வெள்ளுப்பு	வெள்ளுப்பு1 veḷḷuppu, பெ.(n.) வெண்மை நிறமான உப்பு; white salt. "வெள்ளுப்புப் பகருநர்" (மணி. 28, 31);. [வெள் + உப்பு → வெள்ளுப்பு] வெள்ளுப்பு veḷḷuppu, பெ.(n.) 1. வெள்ளை யுப்பு; white common salt. [வெள் + உப்பு]

வெள்ளுயிர்	வெள்ளுயிர் veḷḷuyir, பெ.(n.) செம்மை உயிர்த்துடிப்பு; pure soul. "என்னை வெள்ளுயிராக்கவல்ல" (திவ் திருப்பல், 8);. [வெள் + உயிர்]
வெள்ளுரம்	வெள்ளுரம் veḷḷuram, பெ.(n.) வெள்ளை யுரம்; a medicine prepared with tin and other mineral salt. [வெள் + உரம்]
வெள்ளுருட்டு	வெள்ளுருட்டு veḷḷuruṭṭu, பெ.(n.) வெறுமனே அச்சுறுத்துகை (வி.);; empty threat. [வெள் + உருட்டு]
வெள்ளுவரி	வெள்ளுவரி veḷḷuvari, பெ.(n.) நல்ல நீர்; good drinking water. "வெள்ளுவரி சேய்க்கு" (சினேந். 366);. [வெள் + வரி]
வெள்ளுவா	வெள்ளுவா veḷḷuvā, பெ.(n.) வெள்ளை யானை; white elephant. "வெள்ளுவாப்பிட ரேறிய வேந்தனே முதல்" (பறாளை, பள்ளு. 8);. [வெள் + உவா]
வெள்ளுழவு	வெள்ளுழவு veḷḷuḻvu, பெ.(n.) நிலத்தில் ஈரம் அல்லது காய்ச்சல் அதிகம் இல்லாத காலத்திர் உழும்; ploughing while the land is neither very dry nor very wet. [வெள்+ உழவு]
வெள்ளுழவுப்பயிர்	வெள்ளுழவுப்பயிர் veḷḷuḻvuppayir, பெ.(n.) பக்குவமான ஈரத்தில் உழுது விதைத்து உழவுசால் தோன்ற விளையும் பயிர்; young crops on land properly moist when sown, the furrows being visible. [வெள்ளுழவு + பயிரி]
வெள்ளுள்ளி	வெள்ளுள்ளி veḷḷuḷḷi, பெ.(n.) வெள்ளைப் பூண்டு (சிலப். 11,. 88, உரை);; garlic. [வெள் + உள்ளி]
வெள்ளுள்ளித்தைலம்	வெள்ளுள்ளித்தைலம் veḷḷuḷḷittailam, பெ.(n.) வெள்ளைப் பூண்டு நெய்; oil extracted from garlic. [வெள்ளுள்ளி + தைலம்] Skt. Taila → த.தைலம்.

வெள்ளுள்ளிநெய்	வெள்ளுள்ளிநெய் veḷḷuḷḷiney, பெ.(n.) வெள்ளைப் பூண்டினின்று செய்யப்படும் மருந்து நெய்; medicated ghee prepared with garlic as chief ingredient. "இது பெண்கள் அத்தி வெட்டைக்குக் கொடுக்கலாம்". [வெள்ளுள்ளி + நெய்]
வெள்ளுள்ளிப்பருப்பு	வெள்ளுள்ளிப்பருப்பு veḷḷuḷḷipparuppu, பெ.(n.) பூண்டுப்பல்; tooth of garlic. [வெள்ளுள்ளி + பருப்பு]
வெள்ளுளுவை	வெள்ளுளுவை veḷḷuḷuvai, பெ.(n.) உளுவை மீன்வகை (சங்.அக.);; a kind of uluvai fish. [[வெள் + உளுவை]
வெள்ளுறட்டி	வெள்ளுறட்டி veḷḷuṟaṭṭi, பெ.(n.) பணியார வகை (யாழ்.அக.);; a kind of sweetmeat. [வெள் + ரொட்டி]
வெள்ளுறி	வெள்ளுறி veḷḷuṟi, பெ.(n.) சமணத் துறவிகள் கைக்கொண்ட உறிவகை (பெருங். உஞ்சைக். 36,228);; a kind of net-bag used by Jain monks. [வெள் + உறி]
வெள்ளுக்காப்பியனார்	வெள்ளுக்காப்பியனார் veḷḷukkāppiyaṉār, பெ.(n.) இடைக் கழகப் புலவருளோருவர்; a middle sangam poet.
வெள்ளுச்சி	வெள்ளுச்சி veḷḷucci, பெ.(n.) நத்தை வகை; a kind of snail. [வெள் + ஊச்சு → வெள்ளுச்சி]
வெள்ளுமத்தை	வெள்ளுமத்தை veḷḷumattai, பெ.(n.) 1. சிறிய ஊமத்தை வகை; white flowered asiatic thorn-apple. 2. பெரிய ஊமத்தை வகை; thorn-apple. 3. அடுக்கூமத்தை பார்க்க;see agu-k-kümatta. [வெள் + ஊமத்தை]

வெள்ளூர்க்காப்பியன்	வெள்ளூர்க்காப்பியன் veḷḷūrkkāppiyaṉ, பெ.(n.) இடைக்கழகப் புலவருளொருவர் (இ.க.உ.);; a middle sangam poet. [வெள்ளூர் + காப்பியன்]
வெள்ளெடுப்பு	வெள்ளெடுப்பு veḷḷeḍuppu, பெ.(n.) வெளுப்பான கழிச்சல்; white coloured diarrhoea. [வெள் + எடுப்பு]
வெள்ளெண்ணெய்	வெள்ளெண்ணெய் veḷḷeṇīey, பெ.(n.) மரவெண்ணெய்; wood oil tree of indiadipterocarpus indicus. [வெள் + எண்ணெய்]
வெள்ளெரி	வெள்ளெரி veḷḷeri, பெ.(n.) நரம்பிலுண்டாகும் கட்டியைப் போக்கும் ஓர் பூண்டு; a plant. [வெள் + எரி]
வெள்ளெரிக்காய்	வெள்ளெரிக்காய் veḷḷerikkāy, பெ.(n.) வெள்ளரிக்காய் பார்க்க;see vellarikkay. [வெள் + எரி + காய்] .
வெள்ளெருக்கங்காய்ப்பஞ்சு	வெள்ளெருக்கங்காய்ப்பஞ்சு veḷḷerukkaṅgāyppañju, பெ.(n.) இக் காயின் பஞ்சைப் பாலில் தோய்த்து உருள்கடலையளவு உண்டை செய்து 2,3 மாதப் பிண்டங்களை வெளிப்படுத்தக் கொடுக்கலாம்; the hairs on the seeds of the calolropis can be used to expel 2 or 3 foet us the method of administering it is given above. [வெள்ளெருக்கங்காய் + பஞ்சு]
வெள்ளெருக்கம்பழுப்பு	வெள்ளெருக்கம்பழுப்பு veḷḷerukkambaḻuppu, பெ.(n.) மஞ்சள் நிற எருக்கஞ் சருகு; the yellow old leaf of calortropis which bears white flowers. [[வெள்ளெருக்கம் + பழுப்பு]
வெள்ளெருக்கம்பால்	வெள்ளெருக்கம்பால்1 veḷḷerukkambāl, பெ.(n.) எருக்கம்பால் சுளுக்கு, பேருதை (மகாவாதம்);, நளிர் (சன்னிபாதம்); போகும்; the milk of calotropis is subificient can be used externally for sprain etc. it enters into the preparation of some medicated oils. [வெள்ளெருக்கம் + பால்] வெள்ளெருக்கம்பால்2 veḷḷerukkambāl, பெ.(n.) வெள்ளைப்பூ பூக்கும் ஒரு வகை எருக்கஞ்செடி; calotropis bearing white flowers. [வெள்ளெருக்கம் + பால்]

வெள்ளெருக்கிலையார்	வெள்ளெருக்கிலையார் veḷḷerukkilaiyār, பெ.(n.) கழகக்காலப் புலவர்; a sangam poet. இவரால் பாடப்பட்டோன் வேள் எவ்வி அவனிறந்த பின்பும் இவரிருந்து புலம்பினர். இறந்த அவனுக்கு அவன் மனைவி சிறிய இடத்திற் பிண்டம் வைத்தலைக் கண்டு கூறுதல் வாயிலாக அவன் பெருங்கொடையைப் புலப்படுத்தினர். இவர் பாடியனவாகப் புறநானூற்றில் இரண்டு செய்யுட்கள் உள்ளன. (புறம்.234);
வெள்ளெருக்கு	வெள்ளெருக்கு veḷḷerukku, பெ.(n.) எருக்குவகை; white madar, 1 sh. "வெள்ளெருக்கரவம் விரவுஞ்சடை" (தேவா. 160,1);. [வெள் + எருக்கு]
வெள்ளெருக்குத் தைலம்	வெள்ளெருக்குத்தைலம் veḷḷerukkuttailam, பெ.(n.) வெள்ளெருக்கினின்றும் செய்யப்படும் மருந்து நெய், medicated oil of calotropis an old calcifie mercury and bind sal ammoniac. "நாட்சென்ற வெள்ளருக்கின் தைலந்தன்னில் ரசம் நீறும் நவச்சாரம் கட்டிப்போமே" (பிரம-200); [வெள்ளெருக்கு + தைலம்] Skt. Taila → த + தைலம்
வெள்ளெருக்குநார்	வெள்ளெருக்குநார் veḷḷerukkunār, பெ.(n.) இரசமணியை கோப்பதற்காக கயிறாகத் திருத்த எருக்கம்நார்; fibre extracted from (white); calotropis is used as waist thread for infants and to thread mercury ball. [வெள்ளெருக்கு + நார்]
வெள்ளெல்	வெள்ளெல் veḷḷel, பெ.(n.) 1. வெள்ளை எள்; white gingelly seeds. 2. கழுவித் தூய்மை செய்த எள்; loashed and rubbed gingelly seeds which look white. [வெள் + எல்]
வெள்ளெலி	வெள்ளெலி veḷḷeli, பெ.(n.) எலி வகை; a species of rat. "குருமயிர்ப் புன்றாள் வெள்ளெவி" (அகநா. 133);. [வெள் + எலி]
வெள்ளெலிச்செவிச்செடி	வெள்ளெலிச்செவிச்செடி veḷḷeliccevicceḍi, பெ.(n.) கத்தரிமணியிலை பார்க்க;see kattari-maniyilai. [வெள்ளெலி. + செவிச்செடி]

வெள்ளெலும்பு	வெள்ளெலும்பு veḷḷelumbu, பெ.(n.) சதையற்ற வெண்ணிற எலும்புத் துண்டு; white bone without ay flesh. 'நாய் கடித்த வெள்ளெலும்பு'. | [வெள் + எலும்பு] வெள்ளெலும்பு veḷḷelumbu, பெ.(n.) தேய்ந்து தசை கழிந்த எலும்பு; balanced bone. "உள்ளங்கால் வெள்ளெலும்புநோவ" (பெருந்தொ. 1239);. [வெள் + எலும்பு]
வெள்ளெழுச்சி	வெள்ளெழுச்சி veḷḷeḻucci, பெ.(n.) வெள்ளைக் கொப்புளத் தொற்றுநோய்வகை; white impetigo. [வெள் + எழுச்சி]
வெள்ளெழுத்து	வெள்ளெழுத்து veḷḷeḻuttu, பெ.(n.) 1. கண்புகைச்சலினால் உருவங்கள் புலப்படாது கண் கூசிப் படிக்க முடியாது மறைக்கும் ஒரு கண்ணோய்i; an eye disease marked by inability to read. 2.கண் புகைச்சல்; shortan eye sight due to old age. [[வெள் + எழுத்து] வெள்ளெழுத்து veḷḷeḻuttu, பெ.(n.) எழுத்து முதலியன விளங்கத் தெரியாமைக்குக் காரணமாகிய பார்வைக் குறை; long sight. [வெள் + எழுத்து]
வெள்ளெள்	வெள்ளெள் veḷḷeḷ, பெ.(n.) வெள்ளை வெள்ளை நிறமான எள்வகை; a white species of sesame. "வெள்ளெட்சாந்து" (புறநா.246); [[வெள் + எள்]]
வெள்ளென்பு	வெள்ளென்பு veḷḷeṉpu, பெ.(n.) வெள்ளெலும்பு பார்க்க;see vellelumbu. "வெள்ளென்பூழ்பெற" (சீவக. 803);. [வெள் + என்பு]
வெள்ளென	வெள்ளென veḷḷeṉa, பெ.(n.) 1. அதி சாலையில்; early in the morning. 'வெள்ளென எழுந்திருக்க வேண்டும்' (பே.வ.);. 2. குறித்த காலத்திற்கு முன்னமே; beforehand, betimes. 'பகலில் வெள்ளென வந்துவிட்டாய்'. [வெள்ளெனல் → வெள்ளென]

வெள்ளெனல்	வெள்ளெனல் veḷḷeṉal, பெ.(n.) 1. வெண்மை யாதற்குறிப்பு; becoming white. 'வெள்ளென விளர்த்தது' (நன். 423, மயிலை);. 2. தெளிவாதற்குறிப்பு; becoming clear, "வெள்ளென நோவா தோன்வயிற்றிரங்கி" (புறநா. 207);. 3. பொழுது விடிதற் குறிப்பு; dawning of day. [வெள் + எனல்]
வெள்ளேடு	வெள்ளேடு veḷḷēṭu, பெ.(n.) 1."வெள்றேடு; blank dia, palm leaf not written upon. "வெள்ளேட் டங்கண் வித்தக மெழுதிய" (பெருங், உஞ்சைக். 32 69);. [[வெள் + ஏடு]
வெள்ளேறன்	வெள்ளேறன் veḷḷēṟaṉ, பெ.(n.) பழுதான இரும்பு (யாழ்.அக.);; scrapiron. [[வெள் + ஏறன்]
வெள்ளேறி	வெள்ளேறி veḷḷēṟi, பெ.(n.) வீட்டின் புறக்கடைத் தடுப்புத் தட்டி கட்டப் பயன்படும் மரவகை (தருச். வழக்.);; a kind of wood used for fencing or screening partition. [வெள் + ஏறி]
வெள்ளை	வெள்ளை1 veḷḷai, பெ.(n.) 1. வெண்மை; whiteness. "வெள்ளை வெள்யாட்டுச் செச்சை" (புறநா. 286);. 2. பலராமன்; balaraman. "மேழிவலனுயத்த வெள்ளை" (சிலப். 14, 9);. 3. சுண்ணாம்பு; lime mortar. 4. சுண்ணாம்பு, பால், மோர் என்ற மூன்று வெண்மையான பண்டங்கள்; the three whitethings, viz, cunnāmpu, pāl, mōr; "வெள்ளை வெள்ளை என்பார்கள் மேதினியோர்" (பணவிடு. 341);. 6. வெள்ளீயம்; white lead (w.);. 7. வயிரம்; diamond. 8. பச்சை மணிக் குற்றம் எட்டனுள் ஒன்று (சிலப், 14, 184, உரை);; a flaw in emeralds. 9. சங்கு (ஈடு. 6, 1, 5, அரும்.);; conch. 10. கள் (பிங்.);; toddy. 11. மலைப் பூண்டு; wight's indian nettle. 12. வெள்ளைப்பாடாணம் (மூ.அ.);; a mineral poison. 13. நோய் வகை; gonorrhea.

வெள்ளைக்கட்டை	வெள்ளைக்கட்டை veḷḷaikkaṭṭai, பெ.(n.) சம்பா நெல்வகை; a kind of campa paddy. [வெள்ளை + கட்டை]
வெள்ளைக்கடப்பு	வெள்ளைக்கடப்பு veḷḷaikkaḍappu, பெ.(n.) நெல்வகை; a kind of paddy, [வெள்ளை + கடம்பு] வெள்ளைக்கடப்பு veḷḷaikkaḍappu, பெ.(n.) 1. நீண்ட கடம்ப மரவகை; a kind of cadamba tree. 2. நீண்ட மரவகை; bridal couch plant. l. tr. [வெள்ளை + கடம்பு]
வெள்ளைக்கடம்பை	வெள்ளைக்கடம்பை veḷḷaikkaḍambai, பெ.(n.) வெள்ளைக்கடம்பு பார்க்க;see vealli-k-kadambu. [வெள்ளை + கடம்பை]
வெள்ளைக்கடுக்காய்	வெள்ளைக்கடுக்காய் veḷḷaikkaḍukkāy, பெ.(n.) கடுக்காய் மரவகை; white myrobalan of cuddapal, l.tr. [வெள்ளை + கடுக்காய்]
வெள்ளைக்கடுகு	வெள்ளைக்கடுகு veḷḷaiggaḍugu, பெ.(n.) வெண்கடுகு பார்க்க;see ven-kadugu. [வெள்ளை + கடுகு]
வெள்ளைக்கடுதாசி	வெள்ளைக்கடுதாசி veḷḷaikkaḍutāci, பெ.(n.) வெள்ளைத்தாள்; white paper. [வெள்ளை + கடுதாசி]
வெள்ளைக்கடுப்பு	வெள்ளைக்கடுப்பு veḷḷaikkaḍuppu, பெ.(n.) நோய்வகை; a disease. [வெள்ளை + கடுப்பு]
வெள்ளைக்கண்டக்கத்தரி	வெள்ளைக்கண்டக்கத்தரி veḷḷaikkaṇṭakkattari, பெ.(n.) ஒரு வகை வெள்ளைப் பூவுள்ள கண்டங் கத்திரி; so lanum jacquini bearing whtie flowers and fruits it is a thorny shrub. [வெள்ளை + கண்டக்கத்தரி]

வெள்ளைக்கண்டம்	வெள்ளைக்கண்டம் veḷḷaikkaṇṭam, பெ.(n.) இளமைப்பேறுக்காக சித்தருண்ணும் மூலிகை; a herb eaten by siddhars for rejurenation. [வெள்ளை + கண்டம்]
வெள்ளைக்கண்டர்	வெள்ளைக்கண்டர் veḷḷaikkaṇṭar, பெ.(n.) வெண் துரிசு; white vitriol-zinc sulphate. [வெள்ளை + கண்டர்]
வெள்ளைக்கண்ணி	வெள்ளைக்கண்ணி veḷḷaikkaṇṇi, பெ.(n.) செடிவகை; pink-tinted heart-leaved glory tree, l.sh. [[வெள்ளை + கண்ணி]
வெள்ளைக்கத்தரி	வெள்ளைக்கத்தரி veḷḷaikkattari, பெ.(n.) வெண் கத்தரிக்காய்; white brinjal. [[வெள்ளை + கத்தரி] வெள்ளைக்கத்தரி2 veḷḷaikkattari, பெ.(n.) ஒரு வகைப் பாம்பு; a variety of snake. [வெள்ளை + கத்தரி]
வெள்ளைக்கத்தலை	வெள்ளைக்கத்தலை veḷḷaikkattalai, பெ.(n.) ஒருவகைக் கடன் மீன்; a sea fishsciaena miles. [வெள்ளை + கத்தலை]
வெள்ளைக்கத்துரிப்பட்டை	வெள்ளைக்கத்துரிப்பட்டை veḷḷaikkatturippaṭṭai, பெ.(n.) மரப்பட்டை; the bark of a tree. [வெள்ளை + கத்துரி + பட்டை] Skt. Kastúri → த. கத்துரி.
வெள்ளைக்கரடி	வெள்ளைக்கரடி veḷḷaikkaraḍi, பெ.(n.) கரடிவகை; whtie bear, polar fear (w.);. [வெள்ளை + கரடி]
வெள்ளைக்கரந்தை	வெள்ளைக்கரந்தை veḷḷaikkarandai, பெ.(n.) வெண்கரந்தை பார்க்க;see venkarantai. [வெள்ளை + கரந்தை]

வெள்ளைக்கரிசலாங்கண்ணி	வெள்ளைக்கரிசலாங்கண்ணி veḷḷaikkarisalāṅgaṇṇi, பெ.(n.) கரிப்பான்; ordinary eclipta aiba. [வெள்ளை + கரிசலாங்கண்ணி]
வெள்ளைக்கரு	வெள்ளைக்கரு veḷḷaikkaru, பெ.(n.) கோழிமுட்டையியுள் வெண்மையான பாகம்; the white of egg (w.);. [வெள்ளை + கரு]
வெள்ளைக்கருங்காலி	வெள்ளைக்கருங்காலி veḷḷaikkaruṅgāli, பெ.(n.) மரவகை; egg-fruited ebony, m.tr. [வெள்ளை + கருங்காலி]
வெள்ளைக்கருடன்	வெள்ளைக்கருடன் veḷḷaikkaruḍaṉ, பெ.(n.) ஒரு வகைக் கருடன்; a variety of brahminikite. [வெள்ளை + கருடன்]
வெள்ளைக்கரும்பு	வெள்ளைக்கரும்பு veḷḷaikkarumbu, பெ.(n.) வெள்ளை நிறக் கரும்பு; white sugar-cane-saccharum officinarum. [வெள்ளை + கரும்பு]
வெள்ளைக்கல்	வெள்ளைக்கல்1 veḷḷaikkal, பெ.(n.) 1. வெண்ணிற சலவைக்கல்; white marble. 2. மங்கலான ஒளியுள்ள மணிக்கல்; gem. whitish or pale in lustre. 3. வயிரம் போன்று பட்டை செதுக்கிய கண்ணாடிக்கல்; glass cut in imitation of diamond. 4. வெள்ளைராசிக்கல் பார்க்க;see wella. rasi-k-kal. வெள்ளை + கல்] வெள்ளைக்கல்2 veḷḷaikkal, பெ.(n.) 1. கருங்கல் வகைகளுள் ஒன்று (பொ.வ.);; a variety of granite. 2. குறிஞ்சி நிலத்தில் மண்கீழ் அமைந்த பாறை வகைகளுள் ஒன்று (கூவநூல்);; underground rock or granite in arable land. [வெள்ளை + கல்] வெள்ளைக்கல்2 veḷḷaikkal, பெ.(n.) மீன (பங்குனி); மாதத்தில் பணியிரவில் காற்றில்லாக் காலத்தில் கதிர் போல் வளர்ந்திருக்கும் ஒரு கல், உவர் நிலத்தின் அடியில் இருக்கும் கல்; the stone found at the bottom of the fuller's earth or the efflorescence grown in the soil of fuller's earth in the month of march-april. [வெள்ளை + கல்]

வெள்ளைக்கல	வெள்ளைக்கல1 veḻḻaikkala, பெ.(n.) 1. மூன்று மாதத்திய கருப்பிண்டம்; 3 months old foetus. 2. அடைக்கல் பார்க்க;see anda-k-kal. 3. சுக்கான் கல்; lime stone. 4. வழலை பார்க்க;see valalai. 5. கல்லுப்பு; rock salt. 6. படிகக்கல்; crystal. [வெள்ளை + கல்]
வெள்ளைக்கல்கண ்ணம்	வெள்ளைக்கல்கண்ணம் veḻḻaikkalkaṇṇam, பெ.(n.) 1. பிண்டச் சுண்ணம்; a white medicinal powder made from the foetus of three months old. 2. நிலத்தினடியிலிருக்கும் வெள்ளைக் கல்லைக் காளவாயில் வேக வைத்து நீற்றி எடுக்கும் கண்ணம்; slaked lime. [வெள்ளை + கல் + கண்ணம்]
வெள்ளைக்கல்கண ்ணாம்பு	வெள்ளைக்கல்கண்ணாம்பு veḻḻaikkalkaṇṇāmbu, பெ.(n.) சுண்ணாம்புக்கல் வகைகளுள் ஒன்று (மது.வழ.);; a variety of lime. [வெள்ளை + கல் + சுண்ணாம்பு]
வெள்ளைக்கல்கத்தி	வெள்ளைக்கல்கத்தி veḻḻaikkalkatti, பெ.(n.) உவர்மண் தரையின் அடியிலிருக்கும் வெள்ளைக் கல்லை உவர் மண்ணில் தண்ணிரூற்றிக். கலக்கி அதில் கழுவி யெடுத்து; washing the stone in the solution of fuller's earth, is its purification. [வெள்ளை + கல்கத்தி]
வெள்ளைக்கல்செயநீர்	வெள்ளைக்கல்செயநீர் veḻḻaikkalceyanīr, பெ.(n.) அண்ட செயநீர்; a pungent prepared liquid from andakkal. [வெள்ளை + கல் + செயநீர்]
வெள்ளைக்கல்லுப்பு	வெள்ளைக்கல்லுப்பு veḻḻaikkalluppu, பெ.(n.) பிண்டவுப்பு; salt extracted from Ve/ai-k-kal. [வெள்ளை + கல்லுப்பு]
வெள்ளைக்கலியாணமுருக்கம்	வெள்ளைக்கலியாணமுருக்கம் veḻḻaikkaliyāṇamurukkam, பெ.(n.) வெள்ளைப்பூக்கும் கலியான முருக்க மரம்; erythrina indica (bearing white flowers); albiflora. [வெள்ளை + கலியான + முருக்கம்]

வெள்ளைக்கலியாணமுருக்கு	வெள்ளைக்கலியாணமுருக்கு veḷḷaikkaliyāṇamurukku, பெ.(n.) மரவகை; white coral tree, m.tr. [வெள்ளை + கலியான + முருக்கு]
வெள்ளைக்கலுவம்	வெள்ளைக்கலுவம் veḷḷaikkaluvam, பெ.(n.) வெள்ளைக் களிமண்ணால் செய்த சீமைக்கலுவம்; mortar made of white stone. [வெள்ளை + கலுவம்]
வெள்ளைக்கவி	வெள்ளைக்கவி veḷḷaikkavi, பெ.(n.) 1. புன் மொழிகளாற் கவிபாடுவோன் (வெண்பாப். செய். 48);; one who composes verses in inelegant language. 2. பிறரைத் தொடங்கச் செய்து கவிபாடுவோன்; eulogist who gets another to begin his poem (w.);. 3. வெண்கவி 1, 2 பார்க்க;see ven-kavi 1,2. [வெள்ளை + கவி] Skt. Kavi → த.கவி
வெள்ளைக்கழற்கொடி	வெள்ளைக்கழற்கொடி veḷḷaikkaḻṟkoḍi, பெ.(n.) வெள்ளைக்கழற்சிக் காய்க் கொடி; bonducnut creeper bearing white nuts caesalpinia bonducella. [வெள்ளை + கழற்கொடி]
வெள்ளைக்கழிச்சல்	வெள்ளைக்கழிச்சல் veḷḷaikkaḻiccal, பெ.(n.) மாந்தக் கழிச்சல்; diarrhoea in children which is coloured white caused by indigestion. [வெள்ளை + கழிச்சல்]
வெள்ளைக்கற்கண்டு	வெள்ளைக்கற்கண்டு veḷḷaikkaṟkaṇṭu, பெ.(n.) சீனிக் கற்கண்டு; sugan candy. [வெள்ளை + கற்கண்டு]
வெள்ளைக்கற்பூரம்	வெள்ளைக்கற்பூரம் veḷḷaikkaṟpūram, பெ.(n.) வெள்ளைச் சூடம் (வி.);; a species of champhor. [வெள்ளை + கற்பூரம்]
வெள்ளைக்கற்பொடி	வெள்ளைக்கற்பொடி veḷḷaikkaṟpoḍi, பெ.(n.) வெள்ளைக் கற்சுண்ணாம்பு நீறு; white slaked lime. [வெள்ளை + கற்பொடி]

வெள்ளைக்கற்றளை	வெள்ளைக்கற்றளை veḷḷaikkaṟṟaḷai, பெ.(n.) 1. வெள்ளை நிறமானதும் இரண்டடி வளர்வதுமான கடல்மீன்வகை; sea-fish, silvery attaining 2 ft. in length. 2. வெளிறின பசுமைநிறம் உடையதும் இரண்டு அடி வளர்வதுமான கடல்-மீன்வகை; sea-fish. greyish darkened with green, attaining 2 ft. in length. [வெள்ளை + கற்றளை]
வெள்ளைக்கற்றாழை	வெள்ளைக்கற்றாழை veḷḷaikkaṟṟāḻai, பெ.(n.) ஒருவகை கற்றாழை; a variety of aloe. [வெள்ளை + கற்றாழை]
வெள்ளைக்காக்கட்டான்	வெள்ளைக்காக்கட்டான் veḷḷaikkākkaṭṭāṉ, பெ.(n.) வெள்ளைக்காக்கணம் பார்க்க;see vellai-k-käkkanam (w.);. [வெள்ளை + காக்கட்டான்]
வெள்ளைக்காக்கணம்	வெள்ளைக்காக்கணம் veḷḷaikkākkaṇam, பெ.(n.) கொடிவகை; white-flowered musell-shell creeper, s.cl. [வெள்ளை + காக்கணம்]
வெள்ளைக்காக்கி	வெள்ளைக்காக்கி veḷḷaikkākki, பெ.(n.) வெள்ளைக்காக்கணம் பார்க்க (பரி.அக.);;see vellas-k-käkkanam. [வெள்ளை + காக்கி]
வெள்ளைக்காக்குறட்டை	வெள்ளைக்காக்குறட்டை veḷḷaikkākkuṟaṭṭai, பெ.(n.) வெள்ளைக்காக்கணம் பார்க்க;see vellai-k-käkkanam. [வெள்ளை + காக்குறட்டை]
வெள்ளைக்காக்கை	வெள்ளைக்காக்கை veḷḷaikkākkai, பெ.(n.) இல்பொருளுக்கு எடுத்துக்காட்டாக காக்கை; white crow, typical of a non-existent thing. [வெள்ளை + காக்கை]
வெள்ளைக்காகம்	வெள்ளைக்காகம் veḷḷaikkākam, பெ.(n.) வெண்காக்கை; white crow. [வெள்ளை + காகம்]

வெள்ளைக்காகிதம்	வெள்ளைக்காகிதம் veḷḷaikkākidam, பெ.(n.) 1. வெள்ளைத் தாள்; white paper. 2. எழுதாத தாள்; blank paper (w.);, [வெள்ளை + காகிதம்] U. Hāgas → த. காகிதம்.
வெள்ளைக்காசுக்கட்டி	வெள்ளைக்காசுக்கட்டி veḷḷaikkācukkaṭṭi, பெ.(n.) சிவப்புக்காகக் கட்டிக்கு எதிரானது; white catechu-hyderabad catechu. [வெள்ளை + காசுக்கட்டி]
வெள்ளைக்காஞ்சொறி	வெள்ளைக்காஞ்சொறி veḷḷaikkāñjoṟi, பெ.(n.) 1. காஞ்சொறி; a plant-tragia in volucrata. 2. எருமைக்காஞ்சொறி பார்க்க;see erumas-k-kāfīcori. [வெள்ளை + காஞ்சொறி]
வெள்ளைக்காட்டமணக்கு	வெள்ளைக்காட்டமணக்கு veḷḷaikkāṭṭamaṇakku, பெ.(n.) வெண்காட்டா மணக்கு; White jatropha. [வெள்ளை + காட்டமனக்கு]
வெள்ளைக்காட்டாமணி	வெள்ளைக்காட்டாமணி veḷḷaikkāṭṭāmaṇi, பெ.(n.) உத்தாமணி (அச்சாணி மூலி);; a twiner title being a hedge plant bearing fruit with cotton fibres inside. [வெள்ளை + காட்டாமணி]
வெள்ளைக்காணம்	வெள்ளைக்காணம் veḷḷaikkāṇam, பெ.(n.) கொள்வகை; a kind of horse-gram. [வெள்ளை + காணம்]
வெள்ளைக்காந்தி	வெள்ளைக்காந்தி veḷḷaikkāndi, பெ.(n.) மலை மூலிகை வகை; a mountain herb. [வெள்ளை + காந்தி]
வெள்ளைக்காயா	வெள்ளைக்காயா veḷḷaikkāyā, பெ.(n.) மரவகை; narrow-oblong-leaved tree bilberry, s.tr. [வெள்ளை + காயா]

வெள்ளைக்கார்	வெள்ளைக்கார் veḷḷaikkār, பெ.(n.) மழைக்காலத்தில் அறுவடையாகும் கார்நெல் வகை; a variety of kār paddy harvested in the rainy season. [வெள்ளை + கார்]
வெள்ளைக்காரச்சீலை	வெள்ளைக்காரச்சீலை veḷḷaikkāraccīlai, பெ.(n.) வெள்ளை நஞ்சு, கௌரி, குங்கிலியம், சவுட்டுப்பு, வெ.குங்கிலியம், சுட்ட துணிச் சாம்பல் பொடி செய்து காய்ச்சித் துணியிலுட்டிய காரச்சீலை (கார பிளாஸ்திரி);; a plaster prepared with the drugs mentioned above. [வெள்ளை + காரச்சிலை]
வெள்ளைக்காரம்	வெள்ளைக்காரம் veḷḷaikkāram, பெ.(n.) வெங்காரம்; borah. [வெள்ளை + காரம்]
வெள்ளைக்காரர்	வெள்ளைக்காரர் veḷḷaikkārar, பெ.(n.) வெள்ளை நிற மாந்தர்; whites, westener. [வெள்ளை + காரர்]
வெள்ளைக்காரன்	வெள்ளைக்காரன் veḷḷaikkāraṉ, பெ.(n.) ஐரோப்பிய இனத்தான்; european, white man. [வெள்ளை + காரன்]
வெள்ளைக்காரன்கவளி	வெள்ளைக்காரன்கவளி veḷḷaikkāraṉkavaḷi, பெ.(n.) தேர்க்கள் பார்க்க;see terk-kal. [வெள்ளை + காரன் + கவளி]
வெள்ளைக்காரி	வெள்ளைக்காரி veḷḷaikkāri, பெ.(n.) உவளர் நிலம்; fuller's earth. [வெள்ளை + காரி] வெள்ளைக்காரி veḷḷaikkāri, பெ.(n.) [வெள்ளை + காரி]

வெள்ளைக்காரை	வெள்ளைக்காரை veḻḻaikkārai, பெ.(n.) வெண்காரை; pounded chunam. [வெள்ளை + காரை]
வெள்ளைக்காலா	வெள்ளைக்காலா veḻḻaikkālā, பெ.(n.) ஒரு வகை கடல் மீன்; elevtherone matctradacfylum. [வெள்ளை + காலா]
வெள்ளைக்கிரிகர்ணி	வெள்ளைக்கிரிகர்ணி veḻḻaiggirigarṇi, பெ.(n.) அவரி; indigo plant.
வெள்ளைக்கிலுகிலுப்பை	வெள்ளைக்கிலுகிலுப்பை veḻḻaiggilugiluppai, பெ.(n.) செடிவகை (பதார்த்த. 254);; rattle wort. [வெள்ளை + கிலுகிலுப்பை]
வெள்ளைக்கிழாத்தி	வெள்ளைக்கிழாத்தி veḻḻaikkiḻātti, பெ.(n.) பொரியலுக்குகந்த கடல்மீன் (நெல்லை. மீன.);; a sea fish fit for roasting. [வெள்ளை + கிழாத்தி]
வெள்ளைக்கிளி	வெள்ளைக்கிளி veḻḻaikkiḻi, பெ.(n.) கிளிவகை (வின்.);; cockatoo, cacatuina. [வெள்ளை + கிளி]
வெள்ளைக்கீரி	வெள்ளைக்கீரி veḻḻaikāri, பெ.(n.) மற்றைக் கீரிகளிலும் சிறப்பு வாய்ந்ததாய் அவற்றால் தூக்கிச் செல்லப்படுவதாகக் கருதப்படுவதும் வெண்ணிறமுள்ளதுமான சிறிய கீரிவகை (யாழ்.அக.);; a white mongoose of diminutive size, said to be superior to other mongooses and to be carried by them. [வெள்ளை + கிரி]
வெள்ளைக்கீரை	வெள்ளைக்கீரை veḻḻaikārai, பெ.(n.) கீரை வகை (சங்.அக.);; a kind of greens. [வெள்ளை + கீரை]
வெள்ளைக்குங்கிலியம்	வெள்ளைக்குங்கிலியம் veḻḻaikkuṅgiliyam, பெ.(n.) 1. நீண்ட மரவகை (இலத்.);; indian gum anime, vateria indica. 2.வெள்ளைக் குங்கிலிய மரப்பிசின்; gum anime, a resinous exudation from indian gum anime. 3. மரவகை (இலத்.);; konkani resin, boswellia serrata-glabra. [வெள்ளை + குங்கிலியம்]

வெள்ளைக்குட்டம்	வெள்ளைக்குட்டம்1 veḷḷaikkuṭṭam, பெ.(n.) வெண்குட்ட நோய்; white leprosy, leucoderma. [வெள்ளை + குட்டம்] வெள்ளைக்குட்டம்2 veḷḷaikkuṭṭam, பெ.(n.) வெண்குட்டம் (செங்கை.);; white leprosy (C.G.);. [வெள்ளை + குட்டம்]
வெள்ளைக்குடிநாகனார்	வெள்ளைக்குடிநாகனார் veḷḷaikkuḍinākaṉār, பெ.(n.) கழகக் காலப் புலவர்; a sangam poet. வெள்ளைக்குடி யென்பது இவரது ஊர். இவர் தம்முடைய பழைய நிலங்களுக்குரிய வரிப் பணத்தைச் செலுத்துவதற்கு ஆற்றாதவராகிச் சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளி வளவனுக்குச் செவியறிவுறுத்தி அச்செய்களை முற்றுட்டாகப் பெற்றனர் என்பது இவர் பாடிய புறநானூற்றுச் செய்யுளால் தெரிவருகின்றது. மற்றூட்டு-சர்வமானியம். இன்னும் இவர் வாக்காக நற்றிணையில் இரண்டு பாடல்கள் உள்ளன.(புறம்.35);.
வெள்ளைக்குதிரை	வெள்ளைக்குதிரை veḷḷaikkudirai, பெ.(n.) 1. வெண்ணிறக் குதிரை; white horse. 2. கள்; toddy. 3. சீலைப்பேன்; louse in clothes. [வெள்ளை + குதிரை]]
வெள்ளைக்குதிரைக்குளம்பு	வெள்ளைக்குதிரைக்குளம்பு veḷḷaikkudiraikkuḷambu, பெ.(n.) குதிரைக் குளம்பு இதைச் சுட்டுக் கரியாக்கித் தடவச் சில புண்நோய்கள் குணப்படும்; white horse hoof its burnt ash bucals ulcers. [வெள்ளை + குதிரை + குளம்பு]
வெள்ளைக்குதிரைமேலேறல்	வெள்ளைக்குதிரைமேலேறல் veḷḷaikkudiraimēlēṟal, பெ.(n.) கள், சாராயம் முதலியன குடித்தல்; being intoxicated with drinks. [வெள்ளை + குதிரை + மேலேறல்]
வெள்ளைக்குந்தரிக்கம்	வெள்ளைக்குந்தரிக்கம் veḷḷaikkundarikkam, பெ.(n.) வெள்ளை தாமர், இது வெளிர் பச்சை அல்லது மஞ்சள் நிறக் கட்டிகளாஙய இருக்கும்; indian copal-white dammer-vateria indica. இத்துடன் மெழுகு, எண்ணெய் சேர்த்துக் களிம்பு செய்து புண்களுக்கும், சூரணித்துப் பல் வலிக்கும் போடலாம். [வெள்ளை + குந்தரிக்கம்]
வெள்ளைக்குந்துருக்கம்	வெள்ளைக்குந்துருக்கம் veḷḷaikkundurukkam, பெ.(n.) வெள்ளைக்குந்துருக்கம் (இலத்.); பார்க்க;see vellai-k-kunkiliyam. வெள்ளைக்குந்துருக்கம் veḷḷaikkundurukkam, பெ.(n.) வெள்ளைக் குங்கிலியம் 1 பார்க்க (இலத்.);;see wellai. k-kurikiliyam. [வெள்ளை + குந்துருக்கம்]

வெள்ளைக்குப்போடு-தல்	வெள்ளைக்குப்போடு-தல் veḷḷaikkuppōṭudal, செ.குன்றாவி. (v.t.) அழுக் காடைகளை வெளுக்கப்போடுதல் (வின்.);; to send one's clothes to wash. [வெள்ளை + போடு-,]
வெள்ளைக்குமுதம்	வெள்ளைக்குமுதம் veḷḷaikkumudam, பெ.(n.) கருவிழி; an eye diseases of cornea. [வெள்ளை + குமுதம்]
வெள்ளைக்குறுவை	வெள்ளைக்குறுவை veḷḷaikkuṟuvai, பெ.(n.) வெண்ணிறமுடையதும் 2 அல்லது 3 மாதங்களில் விளையக் கூடிய குறுவை நெல்வகை; a white species of kuruvai paddy caltivated throughout the year, maturing in two or three months. [வெள்ளை + குறுவை]
வெள்ளைக்குன்றி	வெள்ளைக்குன்றி1 veḷḷaikkuṉṟi, பெ.(n.) கொடிவகை (இலத்.);; a kind of indian liquorice plant, abrus precatoriusalbiflora. [வெள்ளை+ குன்றி] வெள்ளைக்குன்றி2 veḷḷaikkuṉṟi, பெ.(n.) வெண்ணிறக் குன்ற மணி; white jeweller's head-abrus preca lorius bearing white seeds.
வெள்ளைக்குன்றிகம்	வெள்ளைக்குன்றிகம்1 veḷḷaigguṉṟigam, பெ.(n.) வெள்ளைகுங்கிலியம் 1 பார்க்க (இலத்.);;see velai-kurikiliyam. [வெள்ளை + குன்றிகம்] வெள்ளைக்குன்றிகம்2 veḷḷaigguṉṟigam, பெ.(n.) வெள்ளைக்குந்திருக்கம் பார்க்க;see vellai-k-kuntirukkam. [வெள்ளை + குன்றிகம்]
வெள்ளைக்குன்றிமணி	வெள்ளைக்குன்றிமணி veḷḷaikkuṉṟimaṇi, பெ.(n.) ஒரு குன்றி மணி; a kind of red seed of crab's eye. [வெள்ளை + குன்றிமணி]
வெள்ளைக்கெளிறு	வெள்ளைக்கெளிறு veḷḷaikkeḷiṟu, பெ.(n.) வெள்ளைக்கெளுத்தி பார்க்க;see wellai. k-kelutti. [வெள்ளை + கெளிறு]
வெள்ளைக்கெளுத்தி	வெள்ளைக்கெளுத்தி veḷḷaikkeḷutti, பெ.(n.) வெண்ணிறமானதும் பதினெட்டு விரலநீளம் வளர்வதுமான ஆற்றுமீன் வகை; a river-fish, silvery, attaining 18 in. in length, macrones cavasius. [வெள்ளை + கெளுத்தி]

வெள்ளைக்கொட்டல்	வெள்ளைக்கொட்டல் veḷḷaikkoṭṭal, பெ.(n.) வெட்டை ஒழுக்கு; gonorrhoea. [வெள்ளை + கொட்டல்]
வெள்ளைக்கொடி	வெள்ளைக்கொடி1 veḷḷaikkoḍi, பெ.(n.) 1. வெற்றிலை வகை; a variety of betel (G.Sm.D.1,1,215);. 2. அமைதி உடன் பாட்டிற்கு அறிகுறியாகக் காட்டுங் கொடி, flag of truce, white flag. [வெள்ளை + கொடி] வெள்ளைக்கொடி2 veḷḷaikkoḍi, பெ.(n.) கற்பூரக்கொடி பார்க்க;see Karpora-kkogi. [வெள்ளை + கொடி]
வெள்ளைக்கொடுவேலி	வெள்ளைக்கொடுவேலி veḷḷaikkoḍuvēli, பெ.(n.) கொடுவேலி (இலத்.);; whiteflowered lead wort. [வெள்ளை + கொடுவேலி]]
வெள்ளைக்கொம்பு	வெள்ளைக்கொம்பு veḷḷaikkombu, பெ.(n.) நரை மயிர் (யாழ்.அக.);; grey hair. [வெள்ளை + கொம்பு]
வெள்ளைக்கொய்யா	வெள்ளைக்கொய்யா veḷḷaikkoyyā, பெ.(n.) பெருங்கொய்யா மரவகை (இலத்.);; white guava. [வெள்ளை + கொய்யா] Braz. Guava → த. கொய்யா
வெள்ளைக்கொழுஞ்சி	வெள்ளைக்கொழுஞ்சி veḷḷaikkoḻuñji, பெ.(n.) வெண்கொழுஞ்சி பார்க்க;see ven-kolunci. [வெள்ளை + கொழுஞ்சி]
வெள்ளைக்கோங்கு	வெள்ளைக்கோங்கு veḷḷaikāṅgu, பெ.(n.) நீர்க்கோங்கு (இலத்.);; iron wood of malabar. [வெள்ளை + கோங்கு]

வெள்ளைக்கோட்டி	வெள்ளைக்கோட்டி veḷḷaikāṭṭi, பெ.(n.) பயனில பேசும் அறிவிலார் கூட்டம்; assembly of idlers or shallow persons. "வெள்ளைக் கோட்டியும் விரகினி லொழியின்" (சிலப். 30, 198);. [வெள்ளை + கோட்டி]
வெள்ளைக்கோட்டும்பை	வெள்ளைக்கோட்டும்பை veḷḷaikāṭṭumbai, பெ.(n.) தும்பை; leucas. [வெள்ளை + கோட்டும்பை]
வெள்ளைக்கோயில்	வெள்ளைக்கோயில் veḷḷaikāyil, பெ.(n.) பழந்தமிழ்நாட்டில் பலதேவன் வழிபாடு நிகழ்ந்த தென்பது இலக்கியங்களால் அறியப்படும். வெண்ணிறம் வாய்ந்த அத்தேவனை, "வால்வளை மேனி வாலியோன்" என்று சிலப்பதிகாரம் குறிக்கின்றது. அவரை வெள்ளை மூர்த்தி என்றும், பல தேவன் என்றும் பண்டைத் தமிழர் அழைப்பாராயினர் தாமிரபரணி யாற்றின் கரையில் வெள்ளைக் கோயில் துறை ஒன்றுண்டு. பழைய பல தேவர் வழிபாட்டை அது நினைவூட்டுவதாகும்; a shrine in ancient Tamil as revealed from literature. "வால்வளை மேனி வாலியோன்" என்பதற்கு வெள்ளி வளை (சங்கு); போலும் நிறத்தையுடைய வெள்ளை மூர்த்தி என்று பொருள் உரைத்தார் அடியார்க்கு நல்லார். [வெள்ளை + கோயில்]
வெள்ளைக்கோரான்	வெள்ளைக்கோரான் veḷḷaikārāṉ, பெ.(n.) கொடிவகை; accminate-leaved geranium. [வெள்ளை + கோரான்]
வெள்ளைக்கோலச்சுறா	வெள்ளைக்கோலச்சுறா veḷḷaikālaccuṟā, பெ.(n.) பருமீன் வகையுளொன்று; a kind of stout fish. [வெள்ளை + கோலச்சுறா]
வெள்ளைகட்டு-தல்	வெள்ளைகட்டு-தல் veḷḷaigaṭṭudal, பெ.(n.) செ.கு.வி. (v.i.); 1. வெள்ளாடையுடுத்தல்; to be dressed in white. 'அவன் வெள்ளை கட்டியிருந்தான்'. 2. மங்கல அணியிழந்த மையைக் குறிக்க வெள்ளையாடையுடுத்தல்; to be put on white clothes, as a sign of widowhood. 3. வெள்ளாடையால் மேற்கட்டி கட்டுதல்; to spread a white ceiling cloth. [வெள்ளை + கட்டு-,]

வெள்ளைகட்டுதல்	வெள்ளைகட்டுதல்1 veḷḷaigaṭṭudal, பெ.(n.) வெள்ளை ஒழுக்கு நிற்றல்; cured gonorrhoea. [வெள்ளை + கட்டுதல்] வெள்ளைகட்டுதல்2 veḷḷaigaṭṭudal, பெ.(n.) மேற்கட்டி கட்டுதல்; bandage. [வெள்ளை + கட்டுதல்]
வெள்ளைச்சங்கு	வெள்ளைச்சங்கு veḷḷaiccaṅgu, பெ.(n.) 1. ஒரு வகைச் சங்கு; white conch. 2. சங்கஞ் செடி; four spined monetiaazema tetracnatha. [வெள்ளை + சங்கு]
வெள்ளைச்சண்டிக்கார்	வெள்ளைச்சண்டிக்கார் veḷḷaiccaṇṭikkār, பெ.(n.) நெல்வகை; a kind of paddy (A.);. [வெள்ளை + சண்டிக்கார்]
வெள்ளைச்சதிகம்	வெள்ளைச்சதிகம் veḷḷaiccadigam, பெ.(n.) வெண்மிளகு; white pepper. [வெள்ளை + சதிகம்]
வெள்ளைச்சந்தனம்	வெள்ளைச்சந்தனம் veḷḷaiccandaṉam, பெ.(n.) மரவகை; wooly melon feather foil. [வெள்ளை + சந்தனம்]
வெள்ளைச்சம்பா	வெள்ளைச்சம்பா veḷḷaiccambā, பெ.(n.) சம்பா நெல்வகை .(இ.வ.);; a variety of campa paddy. [வெள்ளை + சம்பா]
வெள்ளைச்சக்கரை	வெள்ளைச்சக்கரை veḷḷaiccakkarai, பெ.(n.) 1. சீனிச் சருக்கரை; white sugar. 2. உப்பு; salt. [வெள்ளை + சர்க்கரை]
வெள்ளைச்சாடரணை	வெள்ளைச்சாடரணை veḷḷaiccāṭaraṇai, பெ.(n.) வெண்சாரணை பார்க்க;see veršāraṇai. [வெள்ளை + சாடரணை]

வெள்ளைச்சாமந்தி	வெள்ளைச்சாமந்தி veḻḻaiccāmandi, பெ.(n.) வெள்ளைச்செவ்வந்தி பார்க்க (மூ.அ.);;see vellail-c-cevvant. [வெள்ளை + சாமந்தி]
வெள்ளைச்சாரடை	வெள்ளைச்சாரடை veḻḻaiccāraḍai, பெ.(n.) வெள்ளைச்சாரணை பார்க்க;see vellai-c-carama. [வெள்ளை + சாரடை]
வெள்ளைச்சாரணை	வெள்ளைச்சாரணை1 veḻḻaiccāraṇai, பெ.(n.) ஒரு வகைச் சாரணை; இதன் சாறு பா(டா);ணத்துக்கு சுருக்கு கொடுத்துக் காட்டவுதவும் (சத்தி சாரணை);; a plantirianthema decandra-good diuretic used for eye diseases also. [வெள்ளை + சாரணை] வெள்ளைச்சாரணை2 veḻḻaiccāraṇai, பெ.(n.) சாரணை வகை (வின்.);; horsepurslane. [வெள்ளை + சாரணை]
வெள்ளைச்சாரை	வெள்ளைச்சாரை1 veḻḻaiccārai, பெ.(n.) நீண்ட மரவகை; a tree. [வெள்ளை + சாரை] வெள்ளைச்சாரை2 veḻḻaiccārai, பெ.(n.) 1. உப்பு மணி; solidified salt made into beads. 2. கட்டிய கல்லுப்பு; consolidated salt. 3.வழலை பார்க்க;see Valalai. [வெள்ளை + சாரை]
வெள்ளைச்சாறுவேளைவேர்	வெள்ளைச்சாறுவேளைவேர் veḻḻaiccāṟuvēḷaivēr, பெ.(n.) 1. ஒரு வகை முலிகை; root of trianthema decandra. It can be used as a rejuvenating drug. 2. நீர் இறங்கக் கொடுக்கும் வேர்; it is diuretic. [வெள்ளை + சாறு + வேளை + வேர்]
வெள்ளைச்சி	வெள்ளைச்சி veḻḻaicci, பெ.(n.) நஞ்சு வகை; a kind of arsenic. வெள்ளைச்சி veḻḻaicci, பெ.(n.) சவ்வீரம்; per-chloride of mercury. [வெள்ளை + சிந்தூரம்]

வெள்ளைச்சிமுலைப்பால்	வெள்ளைச்சிமுலைப்பால் veḷḷaiccimulaippāl, பெ.(n.) 1. சிவப்பு நிறப் பெண்ணின் முலைப்பால்; the breast milk of a fair coloured woman. 2. மருநதுப் பொருள்; it is useful for preparing internal medicines. [வெள்ளைச்சி + முலைப்பால்]
வெள்ளைச்சிலாந்தி	வெள்ளைச்சிலாந்தி veḷḷaiccilāndi, பெ.(n.) மரவகை (இலத்);; narrow-leaved button flower. [வெள்ளை சிலாந்தி]
வெள்ளைச்சிறுமணியன்	வெள்ளைச்சிறுமணியன் veḷḷaicciṟumaṇiyaṉ, பெ.(n.) ஆறரைமாதத்தில் விளையக்கூடிய சிறு மணியன் நெல்வகை; a variety of cirumaniyappaddy, maturing in 61/2 months. [வெள்ளை + சிறுமணியன்]
வெள்ளைச்சிறுவழுதலை	வெள்ளைச்சிறுவழுதலை veḷḷaicciṟuvaḻudalai, பெ.(n.) கத்தரிவகை; white small brinjal. [வெள்ளை + சிறு + வழுதலை]
வெள்ளைச்சீலை	வெள்ளைச்சீலை veḷḷaiccīlai, பெ.(n.) வெள்ளை துணி (நாஞ்.);; white cloth. [வெள்ளை + சிலை]
வெள்ளைச் சீலைக் குத் தடுக்கிடு-தல்	வெள்ளைச் சீலைக் குத் தடுக்கிடு-தல் veḷḷaiccīlaikkuddaḍukkiḍudal, செ.கு.வி.(v.i.) நன்றாக ஒப்பனை செய்து கொள்ளும் பணக்காரருக்குப் பணிவிடை செய்தல் (நாஞ்.);; to do honour to well dressed or rich persons. [வெள்ளை+ சீலைக்கு + தடுக்கிடு-,]
வெள்ளைச்சீலைப் பண்டாரம்	வெள்ளைச்சீலைப்பண்டாரம் veḷḷaiccīlaippaṇṭāram, பெ.(n.) வெள்ளை வேட்டிப்பண்டாரம் பார்க்க (நாஞ்.);;see vellai-vétti-p-pamdāram. [வெள்ளை + சீலை + பண்டாரம்]
வெள்ளைச்சுக்கான்	வெள்ளைச்சுக்கான் veḷḷaiccukkāṉ, பெ.(n.) துணை நீர்மப் பொருள்; white lime stone one of 120 natural substances mentioned in tamil siddha medicine. [வெள்ளை + சுக்கான்]
வெள்ளைச்சுமங்கலி	வெள்ளைச்சுமங்கலி veḷḷaiccumaṅgali, பெ.(n.) கைம்பெண் (இ.வ.);; widow, a term of abuse. [வெள்ளை + சுமங்கலி] Skt. Sumangali → த. சுமங்கலி.

வெள்ளைச்சுரிதகம்	வெள்ளைச்சுரிதகம் veḷḷaiccuridagam, பெ.(n.) வெண்டளையில் வரும் கலிப்பாவின் இறுதியுறுப்புவகை (கலித். 143, உரை);; the last member in a kaliverse, constructed with Venfasai. [வெள்ளை + சுரிதகம்]
வெள்ளைச்சுறா	வெள்ளைச்சுறா veḷḷaiccuṟā, பெ.(n.) ஒரு வகைக் கபில நிறமும் இருபது அங்குல வளர்ச்சியுமுள்ள கடல் மீன் வகை; a sea fish, sandy brown, attaining 20 in. in length. [வெள்ளை + சுறா]
வெள்ளைச்சூரைச்செடி	வெள்ளைச்சூரைச்செடி veḷḷaiccūraiccedi, பெ.(n.) சூரைச்செடி பார்க்க;see Šurai-c-ced. [வெள்ளை + குரைச்செடி]
வெள்ளைச்செந்துாரம்	வெள்ளைச்செந்துாரம் veḷḷaiccenram, பெ.(n.) ஈயவெள்ளி; white lead. [வெள்ளை + செந்துாரம்]
வெள்ளைச்செம்பை	வெள்ளைச்செம்பை veḷḷaiccembai, பெ.(n.) வெள்ளைப்பூ பூக்கும் சிற்றகத்தி; cassia cuspidata bearing white flowers. [வெள்ளை + செம்பை]
வெள்ளைச்செவ்வந்தி	வெள்ளைச்செவ்வந்தி veḷḷaiccevvandi, பெ.(n.) செவ்வந்தி வகை (வின்.);; white chrysanthemum. [வெள்ளை + செவ்வந்தி]
வெள்ளைச்சேம்பு	வெள்ளைச்சேம்பு veḷḷaiccēmbu, பெ.(n.) சேம்பு வகை (சங்.அக);; a species of indian kales. [வெள்ளை + சேம்பு]
வெள்ளைச்சேல்	வெள்ளைச்சேல் veḷḷaiccēl, பெ.(n.) பால்போலும் வெண்ணிற முடையதொரு மீன் (மீன.பொ.வ.);; a milky white fish. [வெள்ளை + சேல்]

வெள்ளைச்சேவல்	வெள்ளைச்சேவல்1 veḷḷaiccēval, பெ.(n.) ஒரிப்பி (நெல்லை. மீன.);; a cock species. [வெள்ளை + சேவல்] வெள்ளைச்சேவல்2 veḷḷaiccēval, பெ.(n.) வெண்ணிறச் சேவல் இதன் தலையை அல்லது கொண்டையை உளியால் சீவி அரத்தத்தைக் கதவு, நிலை, பலகணி, உத்தரம், குறுக்குக் கட்டைகளில் "ஓம் நசி மசி-நசிமசி" என்று கூறியவாறே தடவுவர் (முக.வழக்.);; chiselling its head or throat the blood is smeared on doors. its frames, windows, beam rafter ultering oom nasi-masi nasi masi. [வெள்ளை + சேவல்]
வெள்ளைச்சொல்	வெள்ளைச்சொல் veḷḷaiccol, பெ.(n.) 1. எளிய சொல் (வின்.);; common, plain word. 2. நாகரிகமற்ற சொல் (கொச்சை.);; vulgar word. [வெள்ளை + சொல்]
வெள்ளைச்சோளம்	வெள்ளைச்சோளம் veḷḷaiccōḷam, பெ.(n.) சோளவகை (வின்.);; white species of great milet. [வெள்ளை + சோளம்]
வெள்ளைசாத்து-தல்	வெள்ளைசாத்து-தல் veḷḷaicāddudal, பெ.(n.) வெள்ளைபூண்-, பார்க்க;see vellaipin. "வெள்ளை சாத்திக்கொண்டு சடக்கென அரங்கமா நகரை விட்டுப் புறப்பட்டு" (குருபரம். 362);. [வெள்ளை சாத்து-,]
வெள்ளைடாமர்	வெள்ளைடாமர் veḷḷaiṭāmar, பெ.(n.) வெள்ளைக்குந்திரிகம் பார்க்க;see vellai-k-kunfirikam.
வெள்ளைத்தகரை	வெள்ளைத்தகரை veḷḷaittagarai, பெ.(n.) சிறு பூடு வகை; sulphur-flowered seena. [[வெள்ளை + தகரை]
வெள்ளைத்தங்கம்	வெள்ளைத்தங்கம் veḷḷaittaṅgam, பெ.(n.) மாழை வகை; platinum. [வெள்ளை + தங்கம்]
வெள்ளைத்தணக்கு	வெள்ளைத்தணக்கு veḷḷaittaṇakku, பெ.(n.) முட்டைக்கோங்கு; whirling rut. [வெள்ளை + தனக்கு]

வெள்ளைத்தம்பட்டை	வெள்ளைத்தம்பட்டை veḷḷaittambaṭṭai, பெ.(n.) வாளவரை (இல்த.);; sword-bean. [வெள்ளை + தம்பட்டை]
வெள்ளைத்தமிழ்	வெள்ளைத்தமிழ் veḷḷaittamiḻ, பெ.(n.) எளிய நடையிலமைந்த தமிழ் (வின்.);; simple plain tamil. [வெள்ளை + தமிழ்]
வெள்ளைத்தனம்	வெள்ளைத்தனம் veḷḷaittaṉam, பெ.(n.) கபடமின்மை; simplicity, plainness. [வெள்ளை + தனம்]
வெள்ளைத்தாமரை	வெள்ளைத்தாமரை veḷḷaittāmarai, பெ.(n.) வெண்டாமரை; white lotus flower it is prescribed for heat produced in the liver and produced by medicine. [வெள்ளை + தாமரை]
வெள்ளைத்தாரை	வெள்ளைத்தாரை veḷḷaittārai, பெ.(n.) 1. ஆவின் பிட்டத்தருகில் உள்ள வெண்ணிறக் கோடு); white streak near the root of the tail of cow. 2. வெள்ளைத் தாரையுள்ள பசு; cow with veffai-t-tāra. [வெள்ளை + தாரை]
வெள்ளைத்தாள்	வெள்ளைத்தாள் veḷḷaittāḷ, பெ.(n.) 1. சோளப்பயிர் நோயுள் ஒன்று; a pest incident to maize crop. 2. வெண்ணிற ஏடு; blank sheet of paper. [வெள்ளை + தாள்]
வெள்ளைத்தினை	வெள்ளைத்தினை veḷḷaittiṉai, பெ.(n.) வெண்ணிறமுள்ள தினைவகை (வின்.);; white italian millet. [வெள்ளை + தினை]
வெள்ளைத்துத்தம்	வெள்ளைத்துத்தம் veḷḷaittuttam, பெ.(n.) துத்தநாகமுங் கந்தகமுங் கலந்த உப்புவகை; sulphate of zinc, white vitriol. [வெள்ளை + துத்தம்]
வெள்ளைத்துத்தி	வெள்ளைத்துத்தி veḷḷaittutti, பெ.(n.) வெண்துத்தி; abutilon. [வெள்ளை + துத்தி]

வெள்ளைத்தும்பி	வெள்ளைத்தும்பி veḷḷaittumbi, பெ.(n.) சாம்பல் நிறமும் ஐவிரல வளர்ச்சியுமுள்ள கடல்மீன்வகை; sea-fish, greyish attaining 5 in. in length. [வெள்ளை + தும்பி]
வெள்ளைத்துமட்டன்	வெள்ளைத்துமட்டன் veḷḷaittumaṭṭaṉ, பெ.(n.) வெள்ளைத்தம்பட்டை பார்க்க;see vellai-t-tampattai. [வெள்ளை + தம்மட்டம்2]
வெள்ளைத்துரட்டி மரம்	வெள்ளைத்துரட்டிமரம் veḷḷaitturaṭṭimaram, பெ.(n.) 1. வெள்ளைத்திரட்டு; a curved thorny variety [white + iron hook +tree]. 2. நாக்குழிஞ்சான்; wood is white silky backed round leaved tree, covered all over with greyish pubescence-capparis grandis. [வெள்ளை + துரட்டி + மரம்]
வெள்ளைத்துரிசு	வெள்ளைத்துரிசு veḷḷaitturisu, பெ.(n.) துருகவெள்ளை; calcined blue vitriol. [வெள்ளை + துரிசு]
வெள்ளைத்துரிசை	வெள்ளைத்துரிசை veḷḷaitturisai, பெ.(n.) மலைப்புனகு; wight's indian nettle. [வெள்ளை + துரிசை]
வெள்ளைத்துவரை	வெள்ளைத்துவரை1 veḷḷaittuvarai, பெ.(n.) வெண்துவரை; white coloured red-gram-cajanus cajan. [வெள்ளை + துவரை] வெள்ளைத்துவரை2 veḷḷaittuvarai, பெ.(n.) 1. மரவகை; leafy fruited ebony. 2. வக்கணை; mattled ebony. 3. துவரைச் செடிவகை; a variety of pigeon-pea. [வெள்ளை + துவரை']
வெள்ளைத்துளசி	வெள்ளைத்துளசி veḷḷaittuḷasi, பெ.(n.) வெண்துளசிச் செடி; ordinary sacred tulasy - acimum sanctum. [வெள்ளை + துளசி]
வெள்ளைத்துறட்டி	வெள்ளைத்துறட்டி veḷḷaittuṟaṭṭi, பெ.(n.) சிறுமரவகை (இலத்.);; silky-backed round - leaved caper tree. [வெள்ளை + துறட்டி]

வெள்ளைத்துதுவளை	வெள்ளைத்துதுவளை veḷḷaidduduvaḷai, பெ.(n.) வெள்ளைப் பூப் பூப்பதும் ஒரு வகைப் புண்ணைக் குணமாக்குவதுமான மூலிகைக் கொடி; three lobed night shade baring white flowers, a rejuvenating drugsolanum Irilo batum (albiflora);. [வெள்ளை + தூதுவளை]
வெள்ளைத்தேக்கு	வெள்ளைத்தேக்கு veḷḷaittēkku, பெ.(n.) வெண்டேக்கு; white teak. [வெள்ளை + தேக்கு]
வெள்ளைத்தேமல்	வெள்ளைத்தேமல் veḷḷaittēmal, பெ.(n.) வெண்தேமல்; afungus disease of the skin. [வெள்ளை + தேமல்]
வெள்ளைத்தேன்	வெள்ளைத்தேன் veḷḷaittēṉ, பெ.(n.) வெண்ணிறத்தேன்; இது பத்தியத்திற்குதவும்; white honey. [வெள்ளை + தேன்]
வெள்ளைத்தேன் மெழுகு	வெள்ளைத்தேன்மெழுகு veḷḷaittēṉmeḻugu, பெ.(n.) வெண் மெழுகு cera alba. [வெள்ளை + தேன் + மெழுகு]
வெள்ளைத்தொட் டாற்சிணுங்கி	வெள்ளைத்தொட்டாற்சிணுங்கி veḷḷaittoṭṭāṟciṇuṅgi, பெ.(n.) வெண்தொட்டாற்விங்கி; touch me not plant bearing white flowers. [வெள்ளை + தொட்டாற்சிணுங்கி]
வெள்ளைதோல்	வெள்ளைதோல் veḷḷaitōl, பெ.(n.) வெண்குட்டம்; leucoderma. [வெள்ளை + தோல்]
வெள்ளைநகரம்	வெள்ளைநகரம் veḷḷainagaram, பெ.(n.) மதுரையில் இருந்த பலதேவர் கோயிலை வெள்ளை நகரம்' என்று சிலப்பதிகாரம் குறிக்கின்றது. (ஊர்காண்காதை. 9);; Bala deva temple at Madurai is called vellai nagaram, as from Cilapatikaram. [வெள்ளை + நகரம்]

வெள்ளை நண்டு	வெள்ளை நண்டு veḷḷainaṇṭu, பெ.(n.) வெண்ணிறமான நண்டு; white crab. [வெள்ளை + நண்டு]
வெள்ளைநண்டுத் திருக்கை	வெள்ளைநண்டுத்திருக்கை veḷḷainaṇṭuttirukkai, பெ.(n.) திருக்கை மீன் வகையு ளொன்று; a kind of Tiruccai fish. [வெள்ளை + நண்டு + திருக்கை]
வெள்ளை நமை	வெள்ளை நமை veḷḷainamai, பெ.(n.) வெள்ளை நாகை; button tree - anogeissus latifolia. [வெள்ளை + நமை]
வெள்ளைநறுந்தா ளி	வெள்ளைநறுந்தாளி veḷḷainaṟundāḷi, பெ.(n.) வெண்டாளி (சிலப். 13, 156, உரை);; white catamaran tree. [வெள்ளை + நறுமை + தாளி]
வெள்ளைநன்னாரி	வெள்ளைநன்னாரி veḷḷainaṉṉāri, பெ.(n.) வெண்நன்னாரி; ordinary sassaparilla. [வெள்ளை + நன்னாரி]
வெள்ளைநாகனம்	வெள்ளைநாகனம் veḷḷainākaṉam, பெ.(n.) வெள்ளை நேர்வாளம், a purgative shrub-croton tigilium. [வெள்ளை + நாகனம்]
வெள்ளை நாகம்	வெள்ளை நாகம் veḷḷainākam, பெ.(n.) வெள்ளைநாகை பார்க்க;see vellai-nagai. [வெள்ளை + நாகம்]
வெள்ளைநாகர்	வெள்ளைநாகர் veḷḷainākar, பெ.(n.) பலதேவர்; Balarama. 1. புகர் வெள்ளை நாகர்தங்கோட்டம் (சிலப். 9,10.); [வெள்ளை + நாகர்]
வெள்ளைநாகை	வெள்ளைநாகை veḷḷainākai, பெ.(n.) நீண்டமரவகை (இலத்);; glabrous elliptic obtuse-leaved button tree. [வெள்ளை + நாகை]

வெள்ளைநாங்கு	வெள்ளைநாங்கு1 veḷḷaināṅgu, பெ.(n.) மரவகை (இலத்);; Cannon-ball tree of the southern hills. [வெள்ளை + நாங்கு] வெள்ளைநாங்கு2 veḷḷaināṅgu, பெ.(n.) வெண்ணாங்கு; asteriastigma macrocarpum. [வெள்ளை + நாங்கு]
வெள்ளைநாயுருவி	வெள்ளைநாயுருவி veḷḷaināyuruvi, பெ.(n.) வெண்ணாங்கு; ordinary indian burrachyranthus aspera. [வெள்ளை + நாயுருவி]
வெள்ளை நாவல்	வெள்ளை நாவல்1 veḷḷaināval, பெ.(n.) நாவல் வகை (இலத்.);; hemispheric-tubed rose-apple. [வெள்ளை + நாவல்] வெள்ளை நாவல்2 veḷḷaināval, பெ.(n.) 1. பயன் மிகுதி; white jamun. 2. வெண்ணாவல் பார்க்க;see vennaval. அகப்படுவதரிது. [வெள்ளை + நாவல்]
வெள்ளைநாவி	வெள்ளைநாவி veḷḷaināvi, பெ.(n.) நாவி நாவி வகை (பதார்த்த. 1055);; a species of aconite. [வெள்ளை + நாவி]
வெள்ளை நாவினி	வெள்ளை நாவினி veḷḷaināviṉi, பெ.(n.) வெள்வேல்ங்காய்; fruit of white babool tree-acocia leucophtaea. [வெள்ளை + நாவினி]
வெள்ளைநிறத்தாள்	வெள்ளைநிறத்தாள் veḷḷainiṟattāḷ, பெ.(n.) கலைமகள் (பிங்.);; sarasvati, as white in complexion. [வெள்ளை + நிறத்தாள்]
வெள்ளைநீர்முள்ளி	வெள்ளைநீர்முள்ளி veḷḷainīrmuḷḷi, பெ.(n.) கற்ப மூலிகையிலொன்று; a rejuvenating drug thorny plant with white flowers hygrophila auriculata. இதன் வேர் முதல் இலை ஈறாகவுள்ள எல்லாவற்றிலும் தாம்பிரம் நீறாகும், பூவின் சாற்றினால் இதன் கட்டுறும். [வெள்ளை + நீர் + முள்ளி]

வெள்ளைநீலாம்பரம்	வெள்ளைநீலாம்பரம் veḷḷainīlāmbaram, பெ.(n.) செடிவகை (இலத்.);; crested purple nail dye. [வெள்ளை + நீலாம்பரம்]
வெள்ளை நுணா	வெள்ளை நுணா veḷḷainuṇā, பெ.(n.) மரவகை (இலத.);; bracteate dyeing mulberry. [வெள்ளை + நுணா]
வெள்ளைநெல்	வெள்ளைநெல் veḷḷainel, பெ.(n.) நெல் வகை (யாழ்.அக.);; a kind of paddy. [வெள்ளை + நெல்]
வெள்ளை நொச்சி	வெள்ளை நொச்சி veḷḷainocci, பெ.(n.) வெண்ணொச்சி (இலத்.);; five leaved chast tree. [வெள்ளை + நொச்சி]
வெளைநோக்கம்	வெளைநோக்கம் veḷainōkkam, பெ.(n.) - வெள்ளைநோக்கு பார்க்க;see wellai. nōkku. [வெள்ளை+ நோக்கம்]
வெள்ளைநோக்கு	வெள்ளைநோக்கு veḷḷainōkku, பெ.(n.) கள்ளமற்ற பார்வை; guileless look, look of innocence. "வெள்ளை நோக்கின்...... மழலையின் சொலார்" (சீவக. 1099);. [வெள்ளை + நோக்கு]
வெள்ளைப்பசலி	வெள்ளைப்பசலி veḷḷaippasali, பெ.(n.) வெண் வசளை; a creeper-basella alba. [வெள்ளை + பசலி]
வெள்ளைப்பசளை	வெள்ளைப்பசளை veḷḷaippasaḷai, பெ.(n.) வெண்பசளைக் கீரை; a creeper-basella alba. [வெள்ளை + பசளை]
வெள்ளைப்பட்டாணி	வெள்ளைப்பட்டாணி veḷḷaippaṭṭāṇi, பெ.(n.) வெண்ணிற உருள் கடலை வகை; field pea. [வெள்ளை + பட்டாணி]

வெள்ளைப்படல்	வெள்ளைப்படல் veḷḷaippaḍal, பெ.(n.) நோய்வகை; leucorrhoea. [வெள்ளை + படல்]
வெள்ளைப்படலம்	வெள்ளைப்படலம் veḷḷaippaḍalam, பெ.(n.) 1. கண்ணோய் வகை; an eye disease marked by flesh growth which is white in colour. 2. வெள் விழியில் சவ்வு படர்ந்து கண் புகைச்சல் மற்றும் பார்வை மங்கல் உண்டாகும்; a spreading growth in the white of the eye. [வெள்ளை + படலம்]
வெள்ளைப்பணி யாள்	வெள்ளைப்பணியாள் veḷḷaippaṇiyāḷ, பெ.(n.) கலைமகள்; saraswathi, god of knowledge. [வெள்ளை + பணி → பணிஆள்]
வெள்ளைப்பரண் டா	வெள்ளைப்பரண்டா veḷḷaipparaṇṭā, பெ.(n.) வெண்ணிறப் பரண்டா மீன் (தஞ்சை, மீன்.);; a white variety of parandā fish. [வெள்ளை + பரண்டா]
வெள்ளைப்பவளம்	வெள்ளைப்பவளம் veḷḷaippavaḷam, பெ.(n.) ஒருவகை மணி (யாழ்.அக.);; a kind of gem. [வெள்ளை + பவளம்]
வெள்ளைப்பற்பம்	வெள்ளைப்பற்பம் veḷḷaippaṟpam, பெ.(n.) மாழைத்துகள்; calcined metallic powder. [வெள்ளை + பற்பம்] Skt. Basman → த. பற்பம்
வெள்ளைப்பனங்கி ழங்கு	வெள்ளைப்பனங்கிழங்கு veḷḷaippaṉaṅgiḻṅgu, பெ.(n.) வெண்பனங்கிழங்கு; polypodeum taxifolium. [வெள்ளை + பனம் + கிழங்கு]
வெள்ளைப்பனை யேறி	வெள்ளைப்பனையேறி veḷḷaippaṉaiyēṟi, பெ.(n.) ஒரு வகை கடல் மீன்; a silvery white sea fish with brown spots in the upper third of body in front half-imbassis dussumieri. [வெள்ளை + பனையேறி]

வெள்ளைப்பாகல்	வெள்ளைப்பாகல்1 veḷḷaippākal, பெ.(n.) கூழ் (பாகல்); வகை (யாழ்.அக.);; white balsam pear. [வெள்ளை + பாகல்] வெள்ளைப்பாகல்2 veḷḷaippākal, பெ.(n.) வெள்ளைப் பாகற்காய்க்கொடி; climber bearing white carilla fruit (bitter gourdmomordica charatia);. [வெள்ளை + பாகல்]
வெள்ளைப்பாசாணசுத்தி	வெள்ளைப்பாசாணசுத்தி veḷḷaippāsāṇasutti, பெ.(n.) தெளிந்த வெள்ளை நஞ்சு; purification of white arsenic.
வெள்ளைப்பாசாணம்	வெள்ளைப்பாசாணம்1 veḷḷaippācāṇam, பெ.(n.) பிறவி நஞ்சு முப்பத்திரெண்டனு ளொன்று (பதார்த்த 1160);; a mineral poison, one of 32. வெள்ளைப்பாசாணம்2 veḷḷaippācāṇam, பெ.(n.) ஒரு வகை நஞ்சு; white oxide of arsenic. இது மாழைகளைப் போல் நிலத்திலிருந்து வெட்டியெடுக்கப்படும். [வெள்ளை + பாசாணம்]
வெள்ளைப்பாசி	வெள்ளைப்பாசி veḷḷaippāci, பெ.(n.) வெண்ணிறக் கடற்பாசி (முகவை. மீன.);; a kind of sea moss. [வெள்ளை + பாசி]
வெள்ளைப்பாட்டு	வெள்ளைப்பாட்டு veḷḷaippāṭṭu, பெ.(n.) வெண்பா; one of the four principal kinds of pactic form. [வெள்ளை + பாட்டு]
வெள்ளைப்பாதிரி	வெள்ளைப்பாதிரி veḷḷaippātiri, பெ.(n.) பாதிரி மரவகை (இலத்.);; trumpet flower. [வெள்ளை + பாதிரி]
வெள்ளைப்பாயறு	வெள்ளைப்பாயறு veḷḷaippāyaṟu, பெ.(n.) எருக்கிலை; leaf madar-calotropis giganteci.
வெள்ளைப்பாவட்டை	வெள்ளைப்பாவட்டை veḷḷaippāvaṭṭai, பெ.(n.) வெண்மை நிறப் பூக்களையுடைய பாவட்டை; pavata indica bearing white flowers. [வெள்ளை + பாவட்டை]

வெள்ளைப்பித்தளை	வெள்ளைப்பித்தளை veḷḷaippittaḷai, பெ.(n.) வெண் குடவம் (பித்தளை);; german silver. [வெள்ளை + பித்தளை] Skt. pitta/å → த. பித்தளை
வெள்ளைப்பில்லாஞ்சி	வெள்ளைப்பில்லாஞ்சி veḷḷaippillāñji, பெ.(n.) 1. செடிவகை; a plant or shrub bearing white fruits. 2. பூலா; phyllanthas multiflorus or fluggea lemcopyrus. [வெள்ளை + பில்லாஞ்சி]
வெள்ளைப்பிள்ளை	வெள்ளைப்பிள்ளை veḷḷaippiḷḷai, பெ.(n.) கவடமற்றவன் (வஞ்சகமற்றவன்);-(யாழ்.அக.);; innocent man. 2. மரவகை; small - leathery - dowry glabrate ovatelance dented acuminate-leaved child's amulet-tree. [வெள்ளை + பிள்ளை]
வெள்ளைப்பீர்க்கு	வெள்ளைப்பீர்க்கு1 veḷḷaippīrkku, பெ.(n.) பீர்க்கு வகை (மலை.);; sponge gourd. [வெள்ளை + பீர்க்கு] வெள்ளைப்பீர்க்கு2 veḷḷaippīrkku, பெ.(n.) வெண்பீர்க்கு white luffa. [வெள்ளை + பீர்க்கு]
வெள்ளைப்புடலை	வெள்ளைப்புடலை veḷḷaippuḍalai, பெ.(n.) வெள்ளைப்புடலை; white coloured snake gourd-Tricho santhes anguina. [வெள்ளை + புடலை]
வெள்ளைப்புண்	வெள்ளைப்புண் veḷḷaippuṇ, பெ.(n.) ஊன் வெளுத்து மெல்லியதாய் மேல் வளர்ந்து எளிதிலாறாத புண் (இங். வை. 301);; weak ulcer, wound with large flabby pale granulations. [வெள்ளை + புண்]
வெள்ளைப்புத்தி	வெள்ளைப்புத்தி veḷḷaipputti, பெ.(n.) 1. அறியாமை; innocence. 2. அறிவுக்குறை (இ.வ.);; stupidity. [வெள்ளை + புத்தி] Skt. Buddhi → த. புத்தி.
வெள்ளைப்புரசு	வெள்ளைப்புரசு veḷḷaippurasu, பெ.(n.) செடிவகை (இலத்.);; lilac silky labor num. [வெள்ளை + புரசு]

வெள்ளைப்புள்ளி	வெள்ளைப்புள்ளி veḷḷaippuḷḷi, பெ.(n.) கரப்பான்; eczema. [வெள்ளை + புள்ளி]
வெள்ளைப்புனல்முருங்கை	வெள்ளைப்புனல்முருங்கை veḷḷaippuṉalmuruṅgai, பெ.(n.) 1. புண்ணாற்றும் மூலகை; rejuvenating medicine. 2. கற்ப மூலகை; a rejuvenating drug. [வெள்ளை + புனல் + முருங்கை]
வெள்ளைப்புனுகு	வெள்ளைப்புனுகு veḷḷaippuṉugu, பெ.(n.) அரசர்கள் நெற்றியில் பொட்டாகப் பயன் படுத்தவது; white civet used as a mark in the bore head by Rajahs. [வெள்ளை + புனுகு]
வெள்ளைப்புனை	வெள்ளைப்புனை veḷḷaippuṉai, பெ.(n.) மரவகை இலத்.); cuspidated-leaved calycine copton. [வெள்ளை + புனை]
வெள்ளைப்பூகிகம்	வெள்ளைப்பூகிகம் veḷḷaippūgigam, பெ.(n.) வெள்ளி; cucumber-cucumis sativus. [வெள்ளை + யூகிகம்]
வெள்ளைப்பூங்கார்	வெள்ளைப்பூங்கார் veḷḷaippūṅgār, பெ.(n.) நெல்வகை; a kind of paddy. [வெள்ளை + பூங்கார்]
வெள்ளைப்பூச்சு	வெள்ளைப்பூச்சு veḷḷaippūccu, பெ.(n.) 1. வெள்ளையக்கை; white washing. 2. தவறு முதலியவற்றை மழுப்பி மறைக்கை (இ.வ.);; glossing over, as mistakes. [வெள்ளை + பூச்சு]
வெள்ளைப்பூசணி	வெள்ளைப்பூசணி veḷḷaippūcaṇi, பெ.(n.) ஒருவகைப் பூசனிக்காய்; a kind of gourd;as gourd creeper-beriincasa cerifera. மறுவழக்கு;பெரும்பூசணி, கலியானப் பூசணி, சாம்பற் பூசனி. [வெள்ளை + பூசணி]

வெள்ளைப்பூடு	வெள்ளைப்பூடு veḷḷaippūṭu, பெ.(n.) 1. மருத்துவ உப்பு; medicinal three salts. 2. பூடுவகை; garlic-allium satiram. [வெள்ளை + பூடு]
வெள்ளைப்பூண்டு	வெள்ளைப்பூண்டு1 veḷḷaippūṇṭu, பெ.(n.) கடற்கரையோரத்தில் வளருஞ் சங்கு (புதுகை. மீன.);; conch growing near sea-bed. [வெள்ளை + பூண்டு] வெள்ளைப்பூண்டு2 veḷḷaippūṇṭu, பெ.(n.) சமையலுக்குப் பயன்படுத்தும் ஒருவகைப் பூண்டு (பதார்த்த. 1048.);; garlic. [வெள்ளை + பூண்டு] வெள்ளைப்பூண்டு3 veḷḷaippūṇṭu, பெ.(n.) மருத்துவ குணம் கொண்ட பூடுவகை; gariic allium sativum. [வெள்ளை + பூண்டு]
வெள்ளைப்பூண்டுச்சாறு	வெள்ளைப்பூண்டுச்சாறு veḷḷaippūṇṭuccāṟu, பெ.(n.) பூண்டிலிருந்து எடுக்கப்படும் சாறு இதை விரலால் தொட்டு உள் நாக்கின் வளர்ச்சிக்குத் தடவ சுருக்கமாகும்; juice of garlic, elongated uvula is cured if touched with this juice. [வெள்ளை + பூண்டு + சாறு]
வெள்ளைப்பூத்தாளி	வெள்ளைப்பூத்தாளி veḷḷaippūttāḷi, பெ.(n.) செந்தணக்கு (இலத்.);; false traga-canth. [வெள்ளை + பூத்தாளி]
வெள்ளைப்பூதுத்தி	வெள்ளைப்பூதுத்தி veḷḷaippūtutti, பெ.(n.) வெண்பூ விடும் ஒரு வகை துத்தி; in idna mallow bearing white flowers-abutilon indicum (albiflora);. [வெள்ளை+ பூ + துத்தி]
வெள்ளைப்பூந்துதுவளை	வெள்ளைப்பூந்துதுவளை veḷḷaippūnduduvaḷai, பெ.(n.) வெள்ளைத் தூதுவளை; prickly shoonday bearing white flowers solanum trilobatum (albiflora);. [வெள்ளை + பூ + தூதுவளை]
வெள்ளைப்பூம்பாளை	வெள்ளைப்பூம்பாளை veḷḷaippūmbāḷai, பெ.(n.) நெல்வகை; a kind of paddy (A.);. [வெள்ளை + பூம்பாளை]

வெள்ளைப்பூலா	வெள்ளைப்பூலா veḷḷaippūlā, பெ.(n.) 1. பூலாவகை; small indian snowberry. 2. வெள்ளைப்யூலாஞ்சி பார்க்க;see wellai. p-ulanji. [வெள்ளை + பூலா]
வெள்ளைப்யூலாஞ்சி	வெள்ளைப்யூலாஞ்சி1 veḷḷaipyūlāñji, பெ.(n.) வெள்ளைப் பூலா; white honey shrub which bears white fruits-fluggealeacopyrus. [வெள்ளை + பூலாஞ்சி]
வெள்ளைப்பூலாஞ்சி	வெள்ளைப்பூலாஞ்சி2 veḷḷaippūlāñji, பெ.(n.) பெருஞ்செடி வகை (இலத்.);; indian snow berry. [வெள்ளை + பூலாஞ்சி]
வெள்ளைப்பூவாத்தி	வெள்ளைப்பூவாத்தி veḷḷaippūvātti, பெ.(n.) மரவகை (இலத்.);; white variegated mountain ebony. [வெள்ளை + பூவாத்தி]
வெள்ளைப்பூவி	வெள்ளைப்பூவி veḷḷaippūvi, பெ.(n.) கோவை; coccinia indica. [வெள்ளை + பூவி]
வெள்ளைப்பூவில் சூதங்கட்டி	வெள்ளைப்பூவில்சூதங்கட்டி veḷḷaippūvilcūtaṅgaṭṭi, பெ.(n.) விட்டுண கரந்தை; a plant-sphoeranthes indicus.
வெள்ளைப்பெருங் காயம்	வெள்ளைப்பெருங்காயம் veḷḷaipperuṅgāyam, பெ.(n.) ஒரு வகை வைப்புப்பெருங்காயம்; white asafoctide. [வெள்ளை + பெருங்காயம்]
வெள்ளைப்பெரும் பாடு	வெள்ளைப்பெரும்பாடு veḷḷaipperumbāṭu, பெ.(n.) அரத்தம் வெண்ணிற மாக மாறி ஒழுகப் பெற்ற ஓர் பெரும்பாடு; leucorrhoea. [வெள்ளை + பெரும்பாடு]
வெள்ளைப்பேச்சு	வெள்ளைப்பேச்சு veḷḷaippēccu, பெ.(n.) 1. வெளிப்படையான சொல்; plainb speech. 2.கவடமில்லாம பேச்சு; guileless speech. [வெள்ளை + பேச்சு]
வெள்ளைப்பொன்	வெள்ளைப்பொன் veḷḷaippoṉ, பெ.(n.) மாற்றுக் குறைவான தங்கம்; pale gold, as an inferior alloy. [வெள்ளை + பொன்]

வெள்ளைப்பொன்னாவிரை	வெள்ளைப்பொன்னாவிரை1 veḷḷaipponṉāvirai, பெ.(n.) செடிவகை (வின்.);; italian senna. [வெள்ளை + பொன்னாவிரை] வெள்ளைப்பொன்னாவிரை2 veḷḷaipponṉāvirai, பெ.(n.) ஆவிரை வகையுள் ஒன்று; a white species of cassia-cassia obarata.
வெள்ளைப்போக்கு	வெள்ளைப்போக்கு veḷḷaippōkku, பெ.(n.) வெள்ளை யொழுக்கு நோய்; gohorrhoes. [வெள்ளை + போக்கு]
வெள்ளைப்போளம்	வெள்ளைப்போளம்1 veḷḷaippōḷam, பெ.(n.) சிறுமரவகை (பைஷஜ.133);; myrrh. [வெள்ளை + போளம்] வெள்ளைப்போளம்2 veḷḷaippōḷam, பெ.(n.) ஒரு வகை மணி(யாழ்.அக.);; a kind of gem. [வெள்ளை + போளம்] வெள்ளைப்போளம்3 veḷḷaippōḷam, பெ.(n.) 1. வாலேந்திர போளம்; a kind of recinous gum-balsa modendran myrrh. 2. கருஞ் சிவப்பும் கசப்பும் நறுமணமுமுடைய ஒரு வகை பிசின்; bayce balsam, myrrh, woman bol.
வெள்ளைபுரள்(ளு)-தல்	வெள்ளைபுரள்(ளு)-தல் veḷḷaiburaḷḷudal, பெ.(n.) செ.கு.வி. (v.i.); மல்லாக்கக் கிடத்தல் (யாழ்.அக.);; to lie on one's back with face turned skyward. [வெள்ளை + புரள்ளு]-,]
வெள்ளைபூசு-தல்	வெள்ளைபூசு-தல் veḷḷaipūcudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. சுண்ணாம்படித்தல்); ti wgute wash. 2. தவறு முதலியவற்றை மழுப்புதல்; to gloss over, as mistakes. 3. வெள்ளை வை-, பார்க்க;see vellai-vai-. [வெள்ளை + பூசு-,]
வெள்ளைபூண்(ணு)-தல்	வெள்ளைபூண்(ணு)-தல் veḷḷaipūṇṇudal, செ.கு.வி. (v.i.) வெள்யாடையுடுத்தல் (வின்.);; to put on white dress. [வெள்ளை + பூண்ணு]-,]
வெள்ளைமகன்	வெள்ளைமகன் veḷḷaimagaṉ, பெ.(n.) மூடன்; simpleton. "வெள்ளை மகன் போல் விலாவிற நக்கு" (மணி. 14;36);. [வெள்ளை + மகன்]

வெள்ளைமட்டவா	வெள்ளைமட்டவா veḷḷaimaṭṭavā, பெ.(n.) கூறி (மீன்து.அக.); பார்க்க;see kuri. [வெள்ளை + மட்டவா]
வெள்ளைமட்டி	வெள்ளைமட்டி veḷḷaimaṭṭi, பெ.(n.) வெள்ளைமருது 2 பார்க்க (இலத்.);;see vellai-marudu. தெ. தெல்லமட்டி. [வெள்ளை + மட்டி]
வெள்ளைமட்டிவாயன்	வெள்ளைமட்டிவாயன் veḷḷaimaṭṭivāyaṉ, பெ.(n.) வெள்ளை நிறமும் 16 விரல வளர்ச்சியுமுள்ள கடல்மீன்வகை; seafish, silvery attaining 16 in. in length. [வெள்ளை + மட்டிவாயன்]
வெள்ளைமட்டுவா	வெள்ளைமட்டுவா veḷḷaimaṭṭuvā, பெ.(n.) வெள்ளை மட்டிவாயன் பார்க்க;see vessai-matti-vāyan). [வெள்ளை + மட்டுவா]
வெள்ளைமடந்தை	வெள்ளைமடந்தை veḷḷaimaḍandai, பெ.(n.) வெள்ளி மடந்தை (இலத்.); பார்க்க;see vess-madandi. [வெள்ளை+ மடந்தை]
வெள்ளைமந்தரம்	வெள்ளைமந்தரம்1 veḷḷaimandaram, பெ.(n.) வெண்முகில் 1 பார்க்க;see wermukil1. [வெள்ளை + மந்தாரம்]
வெள்ளைமந்தாரம்	வெள்ளைமந்தாரம்2 veḷḷaimandāram, பெ.(n.) வெள்ளைமந்தாரை பார்க்க (இ.வ.);;see vella-mandaraj [வெள்ளை + மந்தாரம்2]
வெள்ளைமந்தாரை	வெள்ளைமந்தாரை1 veḷḷaimandārai, பெ.(n.) கொக்கு மந்தாரை; taper-pointed mountain ebony. [வெள்ளை + மந்தாரை] வெள்ளைமந்தாரை2 veḷḷaimandārai, பெ.(n.) 1. ஒரு வகை வெள்ளைப் பூஞ்செடி; a flowering plant-bauhinia acuminata. 2. ஒரு கற்ப மூலகை; a plant used in longevity of life.
வெள்ளைமந்தி	வெள்ளைமந்தி veḷḷaimandi, பெ.(n.) மந்தி வகை; bonnet monkey. [வெள்ளை + மந்தி]

வெள்ளைமயிர்	வெள்ளைமயிர் veḷḷaimayir, பெ.(n.) நரை மயிர் (பைஷஜ);; grey hair. [வெள்ளை + மயிர்]
வெள்ளைமரம்	வெள்ளைமரம் veḷḷaimaram, பெ.(n.) மர susmã; white cedar (C.E.M.);. [வெள்ளை + மரம்]
வெள்ளைமருதம்	வெள்ளைமருதம் veḷḷaimarudam, பெ.(n.) உறுதியான மரவகைகளுள் ஒன்று, உத்தரம், விட்டம், பட்டியல்களாகப் பயன்படுவதுண்டு (பொ.வழ.);; a strong stable wood, used as beam, rafter etc. [வெள்ளை + மருதம்]
வெள்ளைமருது	வெள்ளைமருது1 veḷḷaimarudu, பெ.(n.) 1. பூமருது; flowering murdah. 2. நீர்மருது (இவத்.);; arjuna. [வெள்ளை + மருது] வெள்ளைமருது2 veḷḷaimarudu, பெ.(n.) வெள்ளைப் பூ பூக்கும் ஆற்று மருத மரம்; a tree-terminalia arjuna myrobalan.
வெள்ளைமருதை	வெள்ளைமருதை veḷḷaimarudai, பெ.(n.) வெள்ளைமருது பார்க்க;see vellaimarudu. [வெள்ளை + மருதை]
வெள்ளைமழை	வெள்ளைமழை veḷḷaimaḻai, பெ.(n.) சிறு மழை; scanty, light rain. "வெள்ளை மழையென்றே விளம்பு" (சினேந். 4, 21);. [வெள்ளை + மழை]
வெள்ளைமனம்	வெள்ளைமனம் veḷḷaimaṉam, பெ.(n.) கவடமற்ற தூயமனம்; simple, guileless mind. [வெள்ளை + மனம்]
வெள்ளைமனிதன்	வெள்ளைமனிதன் veḷḷaimaṉidaṉ, பெ.(n.) வெள்ளைக்காரன் பார்க்க;see vellai-k-kāran. 2. கவடமற்றவன்; simple minded person. [வெள்ளை + மனின்] Skt. manu-ja → த. மனிதன்

வெள்ளைமாதளை	வெள்ளைமாதளை veḷḷaimātaḷai, பெ.(n.) ஒரு மாதளை; a species of pomegranate. [வெள்ளை + மாதளை]
வெள்ளைமாதுளை	வெள்ளைமாதுளை veḷḷaimātuḷai, பெ.(n.) வெள்ளை விதைகளையுடைய மாதுளை மாதுளை வகை; a kind of pomegranate having white seeds in its fruit. [வெள்ளை + மாதுளை]
வெள்ளைமாளர்	வெள்ளைமாளர் veḷḷaimāḷar, பெ.(n.) கழகக் காலப் புலவர்; a sangam poet. இவர் பாடிய ஏறாண் முல்லைத் துறை (புறநா. 296); மிக்க பொருள் நயமுடையது.
வெள்ளைமிளகாய்	வெள்ளைமிளகாய் veḷḷaimiḷakāy, பெ.(n.) வெண்மிளகாய், white chily. [வெள்ளை + மிளகாய்]
வெள்ளைமிளகி	வெள்ளைமிளகி veḷḷaimiḷagi, பெ.(n.) மடங்கல், கன்னி மாதங்களில் விதைத்து ஐந்து மாதங்களில் அறுவடையாகும் சம்பாநெல்வகை; a kind of campa paddy, sown in awani puratfäsi, maturing in five months. [வெள்ளை + மிளகி]
வெள்ளைமிளகு	வெள்ளைமிளகு1 veḷḷaimiḷagu, பெ.(n.) 1. மரவகை (பதார்த்த 952);; china pepper. 2. மிளகு (இலத்.);; common pepper. 3. கரு மிளகிலிருந்து செய்யப்படும் வெண்மிளகு; white pepper, prepared from black pepper, 4. வெள்ளைமிளகி பார்க்க;see vellai-millaki. [வெள்ளை + மிளகு]
வெள்னைமிளகு	வெள்னைமிளகு2 veḷṉaimiḷagu, பெ.(n.) 1. வெண்ணிறமான மிளகு; white peppers only black-pepper rid off its skin. வயிற்று வலி முதலியவற்றுக்குப் (கிரகணி, சிலேஷ்மவாதம், சீழ்ப்பிரமேகம்); பயன்படுத்த நல்ல குணம் தரும். 2. தோலைப் போக்கின மிளகுப் பழத்தின் வித்து; pepper rid of its skin. 3. பழத்தின் விதை; seed of a fruit. [வெள்ளை + மிளகு]

வெள்ளைமுயல்	வெள்ளைமுயல் veḷḷaimuyal, பெ.(n.) வெண்முயல்; white rabbit. [வெள்ளை + முயல்]
வெள்ளைமுரல்	வெள்ளைமுரல் veḷḷaimural, பெ.(n.) செத்தமுரல் (மீன்து. அக.); பார்க்க;see Setta-mural. [வெள்ளை + முரல்]
வெள்ளைமுருக்கு	வெள்ளைமுருக்கு veḷḷaimurukku, பெ.(n.) வெள்ளைப் பூவுடைய கலியாண முருங்கை மரம்; a thorny tree bearing white flowers erythrina indica (albiflora);. [வெள்ளை + முருக்கு]
வெள்ளைமுழி	வெள்ளைமுழி veḷḷaimuḻi, பெ.(n.) வெண்முழி; an eye in which the white part is very large wall eye. it is a popular name for glaucoma (a disease of a eye);. [வெள்ளை+ முழி]
வெள்ளைமுள்முருங்கை	வெள்ளைமுள்முருங்கை veḷḷaimuḷmuruṅgai, பெ.(n.) வெள்ளைப் பூ பூக்கும் கலியான முருங்கை; a thorny tree bearing white flowers eythrina indica (albiflora);. [வெள்ளை + முள் + முருங்கை]
வெள்ளைமுள்வேல்	வெள்ளைமுள்வேல் veḷḷaimuḷvēl, பெ.(n.) குடைவேல் (இலத்);; buffalo-thorn cutch. [வெள்ளை + முள்வேல்]
வெள்ளைமுள்ளி	வெள்ளைமுள்ளி1 veḷḷaimuḷḷi, பெ.(n.) செடி வகை; [வெள்ளை + முள்ளி] வெள்ளைமுள்ளி2 veḷḷaimuḷḷi, பெ.(n.) கடல்படு சிப்பியுளொருவகை (நெல்லை. மீன.);; a sea based oyster a sea shell-fish.
வெள்ளைமூங்கில்	வெள்ளைமூங்கில் veḷḷaimūṅgil, பெ.(n.) மூஙகில் வகை; yellow bamboo. [வெள்ளை + மூங்கில்]

வெள்ளைமூர்த்தி	வெள்ளைமூர்த்தி veḷḷaimūrtti, பெ.(n.) 1. பலதேவர் (சிலப். 5,171, உரை);; bala deva. 2. நின்மலவடிவன்; one whose form is pure or immaculate. [வெள்ளை + மூர்த்தி] Skt. Morti → த. மூர்த்தி. .
வெள்ளைமெய்யாள்	வெள்ளைமெய்யாள் veḷḷaimeyyāḷ, பெ.(n.) வெள்ளைமேனியாள் பார்க்க (சூடா.);;see vellai-mêniyal. [வெள்ளை + மெய்யாள்]
வெள்ளைமெழுழு	வெள்ளைமெழுழு veḷḷaimeḻuḻu, பெ.(n.) சுத்தி செய்த தேன் மெழுகு; purified honey Wax. [வெள்ளை + மெழுகு]
வெள்ளைமேகம்	வெள்ளைமேகம் veḷḷaimēkam, பெ.(n.) வெண்முகில்; white venereal discharge. [வெள்ளை + மேகம்]
வெள்ளைமை	வெள்ளைமை veḷḷaimai, பெ.(n.) அறிவின்மை; ignorance. "வெள்ளைமை கலந்த .... புன்சொன்மாற்றம்" (பெருங் இலாவான. 19, 21);.
வெள்ளை மைனா	வெள்ளை மைனா veḷḷaimaiṉā, பெ.(n.) பாப்பாத்தி மைனா; pagod-thrush (M.M.533); [வெள்ளை + மைனா]
வெள்ளையகில்	வெள்ளையகில் veḷḷaiyagil, பெ.(n.) வெள்ளை நிறமான அகிற்கட்டை, white species of eagle wood. [வெள்ளை + அகில்]
வெள்ளையஞ்சனக்கல்	வெள்ளையஞ்சனக்கல் veḷḷaiyañjaṉakkal, பெ.(n.) white aatimony which is applied to the conjanctive to ensure acute vision. [வெள்ளை + அஞ்சனக்கல்]
வெள்ளையடம்பு	வெள்ளையடம்பு veḷḷaiyaḍambu, பெ.(n.) வெண்ணடம்பு; white adambo. [வெள்ளை + அடம்பு]

வெள்ளையடி-த்தல்	வெள்ளையடி-த்தல் veḷḷaiyaḍittal, செ.கு.வி. (v.i.) வெள்ளை பூசு-, 1, 2 பார்க்க;see vesllai-posu- 1, 2. [வெள்ளை + அடி-,]
வெள்ளையடுக்கலளி	வெள்ளையடுக்கலளி veḷḷaiyaḍukkalaḷi, பெ.(n.) அடுக்கலரி; nerium bearing double whorl flowers-nerium odorum. [வெள்ளை + அடுக்கு + அரளி]
வெள்ளையணு	வெள்ளையணு veḷḷaiyaṇu, பெ.(n.) அரத்தத்தில் விரைவாக நகரக் கூடியதும் நோயை எதிர்க்கும் ஆற்றலைக் கொண்டதுமான வெள்ளை நிற உயிரணு, white blood cell, white corpuscle. [வெள்ளை + அணு]
வெள்ளையத்தி	வெள்ளையத்தி veḷḷaiyatti, பெ.(n.) கல்லத்தி; a kind of big tree. [வெள்ளை + அத்தி]
வெள்ளையப்பம்	வெள்ளையப்பம் veḷḷaiyappam, பெ.(n.) ஒரு வகை உப்புப் பணியாரம் (இ.வ.);; a savoury cake made of dough. [வெள்ளை + அப்பம்]
வெள்ளையப்பன்	வெள்ளையப்பன் veḷḷaiyappaṉ, பெ.(n.) வெள்ளிக்காக - பணம் (கொச்சை);; the silver rupee. [வெள்ளை + அப்பன்]
வெள்ளையம்புலி	வெள்ளையம்புலி veḷḷaiyambuli, பெ.(n.) முட்டையின் வெண்கரு; white of an eggalbumen. [வெள்ளையம் + புலி]
வெள்ளையம்மான் பச்சரிசி	வெள்ளையம்மான்பச்சரிசி veḷḷaiyammāṉpassarisi, பெ.(n.) அம்மான் பச்சரிசி வகை (வின்.);; a plant.
வெள்ளையரிங்கை	வெள்ளையரிங்கை veḷḷaiyariṅgai, பெ.(n.) வெள்ளுருவை பார்க்க;see veluruvai. [வெள்ளை + அரிங்கை]

வெள்ளையல்லி	வெள்ளையல்லி veḷḷaiyalli, பெ.(n.) அல்லி; water lily bearing white flowes. [வெள்ளை+ அல்லி]
வெள்ளையலரி	வெள்ளையலரி veḷḷaiyalari, பெ.(n.) வெள்ளலரி; nerium odorum-albiflora. [வெள்ளை + அலரி]
வெள்ளையவரை	வெள்ளையவரை veḷḷaiyavarai, பெ.(n.) வெண்மை நிறவகை; dolichos lab lab (tropical); bearing white fruits kitchen garden white lab lab. [வெள்ளை + அவரை]
வெள்ளையவுரி	வெள்ளையவுரி veḷḷaiyavuri, பெ.(n.) வெண்ணிறமான அவுரிச்செடி; a white species of indigo plant. [வெள்ளை + அவுரி]
வெள்ளையறிக்கை	வெள்ளையறிக்கை veḷḷaiyaṟikkai, பெ.(n.) ஒன்றைக் குறித்த அரசின் கொள்கை நிலையை விளக்கும் அறிக்கை; white paper. [வெள்ளை + அறிக்கை]
வெள்ளையன்	வெள்ளையன் veḷḷaiyaṉ, பெ.(n.) 1. வெண்மை நிறமுள்ளவன்; skinned person, albino. 2. வெள்ளைக்காரன் பார்க்க;see vellai-karam. 3. வெள்ளையப்பன் பார்க்க;see Vesa-yappan.
வெள்ளையாடை	வெள்ளையாடை veḷḷaiyāṭai, பெ.(n.) 1. கைம்பெண் உடுக்கும் வெள்ளைப் புடவை; white cloth worn by widows. 2. வெள்ளைவேட்டி பார்க்க;see vellai-vetti. [வெள்ளை + ஆடை]
வெள்ளையாதளை	வெள்ளையாதளை veḷḷaiyātaḷai, பெ.(n.) வெண்ணிற ஆதளை; white castor, castor plant bearing white seeds. [வெள்ளை + ஆதளை]
வெள்ளையாமணக்கு	வெள்ளையாமணக்கு veḷḷaiyāmaṇakku, பெ.(n.) வெண்ணாமணக்கு; castor, castor plant bearing white seeds. [வெள்ளை + ஆமணக்கு]

வெள்ளையாமிதம்	வெள்ளையாமிதம் veḷḷaiyāmidam, பெ.(n.) வெண்முள்ளிக்கீரை பார்க்க;see ven-mulli-k-kirai.
வெள்ளையாவரை	வெள்ளையாவரை veḷḷaiyāvarai, பெ.(n.) ஒரு வகை யாவரை; a plant. [வெள்ளை + யாவரை]
வெள்ளையாவிரை	வெள்ளையாவிரை veḷḷaiyāvirai, பெ.(n.) வெள்ளையாவரை பார்க்க;see vellai. yavarai. [வெள்ளை + யாவிரை]
வெள்ளையானை	வெள்ளையானை veḷḷaiyāṉai, பெ.(n.) 1. வெண்ணிறமுள்ள யானை; white elephant. 2; தேவேந்தனின் ஊர்தியாகிய யானை (அயிராவதம்); (திருவிளை.);; indra's elephant. 3. அதிகச் செலவு (புதுமை);; possession which is burdensome owing to the high cost of its maintenance. 'அந்த வெள்ளை யானைக்கு நம்மால் தினிபோட முடியாது'. [வெள்ளை + யானை]
வெள்ளையானை யூர்தி	வெள்ளையானையூர்தி veḷḷaiyāṉaiyūrti, பெ.(n.) வானவர்க்கரசன்; indra as riding the white elephant airavatam. 2. ஐயனார் (பிங்.);; aiyapar. [வெள்ளை + யானை + ஊர்தி]
வெள்ளையானை வாகனன்	வெள்ளையானைவாகனன் veḷḷaiyāṉaivākaṉaṉ, பெ.(n.) வெள்ளையானையூர்தி (இலக்.அக.); பார்க்;see veḷa-yaga-yurdi. [வெள்ளை + யானை + வாகனன்] Skt. Våhana → த. வாகனன்].
வெள்ளையானை வேர்	வெள்ளையானைவேர் veḷḷaiyāṉaivēr, பெ.(n.) இறைச்சி; meat. [வெள்ளை + யானை + வேர்]
வெள்ளையிண்டு	வெள்ளையிண்டு1 veḷḷaiyiṇṭu, பெ.(n.) வெள்ளிண்டு பார்க்க;(L); see vellindu. வெள்ளையிண்டு2 veḷḷaiyiṇṭu, பெ.(n.) கருவேலமரம்; acacia intsia.

வெள்ளையிறால்	வெள்ளையிறால் veḷḷaiyiṟāl, பெ.(n.) இந்த இறால் ஒரு விரல் அளவுடையதாயிருக்கும் பொழுது கடலிலிருந்த ஆற்றுத் துறையிலும், கழியிலும் புழுந்து அங்கு வளரும். அவ்வாறு வளரும் பொழுது சிறிது பச்சை நிறமாகக் காணப்படும் (செங்கை மீன.);; IRAL fish migrates, when it attains of finger's size, to bark water and natural saltpan. At this stage it looks as slight given colour. [வெள்ளை + இறால்]
வெள்ளையிலை	வெள்ளையிலை veḷḷaiyilai, பெ.(n.) வெள்ளிமடந்தை (இலத்.); பார்க்க;see vess-madantai. [வெள்ளை + இலை]
வெள்ளையிற்கூடுதல்	வெள்ளையிற்கூடுதல் veḷḷaiyiṟāṭudal, பெ.(n.) கடல்மேற் சென்று மீன் பிடி தொழிற்பட்டார் உணவு கொள்ள முற்படுதல்; taking food by fishermen engaged in fishing. [வெள்ளையில் + கூடுதல்]
வெள்ளையீரல்	வெள்ளையீரல் veḷḷaiyīral, பெ.(n.) வெள்ளிரல் பார்க்க;see velliral. [வெள்ளை + ஈரல்]
வெள்ளையிருவல்லி	வெள்ளையிருவல்லி veḷḷaiyiruvalli, பெ.(n.) கூட்டரளிமரம் பார்க்க;see kullaralmaram. [வெள்ளை + ஈருவல்ல]
வெள்ளையீருள்ளி	வெள்ளையீருள்ளி veḷḷaiyīruḷḷi, பெ.(n.) வெண்ணிறமான வெங்காயம்; white coloured onion-allium cepa. [வெள்ளை + ஈருள்ளி]
வெள்ளையுஞ்சள்ளையும்	வெள்ளையுஞ்சள்ளையும் veḷḷaiyuñjaḷḷaiyum, பெ.(n.) வெண்மையானவுடை; white dress or clothes. 'அவன் வெள்ளையுஞ்சள்ளையுமாய்ப் போகிறான்' (இணைமொழி);.
வெள்ளையுப்பி	வெள்ளையுப்பி veḷḷaiyuppi, பெ.(n.) கருப்புக்கெதிரான உப்பிலாங் கொடி; ordinary stinking swallow wortpentatropis micrphylla, [வெள்ளை + உப்பி]

வெள்ளையுருவாள்	வெள்ளையுருவாள் veḷḷaiyuruvāḷ, பெ.(n.) வெள்ளைமேனியாள் பார்க்க (நாமதீப. 56);;see vellai-meniyal. [வெள்ளை + உருவாள்]
வெள்ளையுள்முள்ளு	வெள்ளையுள்முள்ளு veḷḷaiyuḷmuḷḷu, பெ.(n.) குடைவேல்; acacia plomifrous. [வெள்ளையுள் + முள்ளு]
வெள்ளையூடகம்	வெள்ளையூடகம் veḷḷaiyūṭagam, பெ.(n.) வெண்ணிறத்து ஊடகமெனுங் கடல் மீன் (முகவை. மீன.);; a white sea fish called UDAGAM. [வெள்ளை + ஊடகம்]]
வெள்ளையூதம்	வெள்ளையூதம் veḷḷaiyūtam, பெ.(n.) வெண்கடுகு; white mustard.
வெள்ளையூமத்தை	வெள்ளையூமத்தை veḷḷaiyūmattai, பெ.(n.) 1. வெள்ளுமத்தை பார்க்க;see vellumattai. 2. அடுக்கூமத்தை; downy datura. [வெள்ளை + ஊமத்தை]
வெள்ளையெருக்கு	வெள்ளையெருக்கு veḷḷaiyerukku, பெ.(n.) வெண்மைநிற எருக்கஞ் செடிவகை; mader bearing white flowers-calotrop is gigantea-albiflora. [வெள்ளை + எருக்கு]
வெள்ளையெடு-த்தல்	வெள்ளையெடு-த்தல் veḷḷaiyeḍuttal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. பாடையுடன் மேற்கட்டியெடுத்தல் (இ.வ.);; to carry the pall. 2. அழுக்காடைகளை வெளுத்தற்கு எடுத்துப் போதல்; to take clothes to the wast. [வெள்ளை + எடு-]
வெள்ளையெழுத்து	வெள்ளையெழுத்து veḷḷaiyeḻuttu, பெ.(n.) வெள்ளெழுத்து பார்க்க;see velleluttu. [வெள்ளை + எழுத்த]
வெள்ளையெள்ளு	வெள்ளையெள்ளு veḷḷaiyeḷḷu, பெ.(n.) 1. கழுவி தூய்மைசெய்து மேல் தோலைப் போக்கிய எள்ளு; segame washed and cleaned of its skin. 2. எள்ளு வகையில் ஒன்று; white variety of sesamesesamum orientale. [வெள்ளை + எள்ளு]
வெள்ளையெறி-தல்	வெள்ளையெறி-தல் veḷḷaiyeṟidal, செ.கு.வி. (v.i.) 1.வெண்மை பெறச் செய்தல் (மலைபடு. 441, உரை);; to whiten or brighten. 2. வெள்ளை வீசு-, பார்க்க;see vellai-visu-. [வெள்ளை + எறி-]

வெள்ளையொட்டடை	வெள்ளையொட்டடை veḷḷaiyoḍḍaḍai, பெ.(n.) நெல்வகை (இ.வ.);; kind of paddy. [வெள்ளை + ஒட்டடை]
வெள்ளையொழுக்கு	வெள்ளையொழுக்கு veḷḷaiyoḻukku, பெ.(n.) மேக நோய்; a venereal disease in which there is frequent discharge of semen - a transparent mucous discharge from the urethra. [வெள்ளை + ஒழுக்கு]
வெள்ளையோக்காளம்	வெள்ளையோக்காளம் veḷḷaiyōkkāḷam, பெ.(n.) வெறுவாய் குமட்டல்; nausea. [வெள்ளை + ஒக்காளம்]
வெள்ளையோடு	வெள்ளையோடு veḷḷaiyōṭu, பெ.(n.) மேற்கூரை அமைக்கப் பயன்படும் ஒட்டு வகை, மங்களூர் ஓடு (தெ.ஆவழ.);; a kind of tiles used for roofing, mangalore tiles. [வெள்ளை + ஒடு]
வெள்ளையோன்	வெள்ளையோன் veḷḷaiyōṉ, பெ.(n.) வெள்ளைமூர்த்தி 1 பார்க்க (தக்கயாகப். 368);;see vellai-murtti.
வெள்ளைரசிதம்	வெள்ளைரசிதம் veḷḷairasidam, பெ.(n.) வைப்பு நஞ்சுகளில் ஒன்று; one of the prepared arsenic. 2. வெள்ளி; silver.
வெள்ளைராசிக்கல்	வெள்ளைராசிக்கல் veḷḷairācikkal, பெ.(n.) நன்றாகச் சுடப்படாத செங்கல்; halfburnt brick. [வெள்ளை + ராசிக்கல்] Skt. Rasi → த. இராசி → ராச.
வெள்ளைரோசா	வெள்ளைரோசா veḷḷairōcā, பெ.(n.) மலர்களில் ஒருவகை - முளரி; indian white rose-rosa alba - a cooling medicine in fever. [வெள்ளை + ரோசா] Lat. Rosa → த. உரோசா → ரோசா.
வெள்ளைவசநபி	வெள்ளைவசநபி veḷḷaivasanabi, பெ.(n.) ஒரு வகை நச்சு மூலிகை; a white aconite root.

வெள்ளைவட்டன்	வெள்ளைவட்டன் veḷḷaivaṭṭaṉ, பெ.(n.) வேளாளன் (நாமதீப.152);; velala. [வெள்ளை + வட்டன்]
வெள்ளைவண்ணாத்தி	வெள்ளைவண்ணாத்தி veḷḷaivaṇṇātti, பெ.(n.) வண்ணாத்திப் பூச்சிவகை; a gryish moth. [வெள்ளை + வண்ணாத்த]
வெள்ளைவதனத்தி	வெள்ளைவதனத்தி veḷḷaivadaṉaddi, பெ.(n.) ஒரு மூலி; a plant.
வெள்ளைவர்க்கம்	வெள்ளைவர்க்கம் veḷḷaivarkkam, பெ.(n.) வெள்ளெருக்கம் பால்; milk taken from madar-calotropis bearing white flowers. [வெள்ளை + Skt. varga → த. வர்க்கம்]
வெள்ளைவரகு	வெள்ளைவரகு veḷḷaivaragu, பெ.(n.) வரகுவகை; a kind of white millet. "வெள்ளை வரகுங் கொள்ளும் வித்தும்" (புறநா. 392);. [வெள்ளை + வரகு]
வெள்ளைவவ்வால்	வெள்ளைவவ்வால் veḷḷaivavvāl, பெ.(n.) சாம்பல் நிறங் கலந்த செந்நீல வண்ணமும் ஒரடி வளர்ச்சியுமுள்ள கடல் மீன்வகை; a sea-fish, greyish neutral tint with purplish reflection, attaining 1st. in length. [வெள்ளை + வவ்வால்]]
வெள்ளைவள்ளைக்கிழங்கு	வெள்ளைவள்ளைக்கிழங்கு veḷḷaivaḷḷaikkiḻṅgu, பெ.(n.) வெண்ணிறமான வள்ளி; white sweet potato-a creeper-Ipomoea digitata alias Ipomoea batatas. [வெள்ளை + வள்ளை + கிழங்கு]
வெள்ளைவாடாமல்லிகை	வெள்ளைவாடாமல்லிகை veḷḷaivāṭāmalligai, பெ.(n.) பால் வாடாமல்லிகை; a white species of amaranth-gomphrena grobosa. [வெள்ளை + வாடா +மல்லிகை]
வெள்ளைவாயன்	வெள்ளைவாயன் veḷḷaivāyaṉ, பெ.(n.) கமுக்கத்தை மறைக்கமுடியாது வெளியிடு பவன்; babbler, one who cannot keep secrets. [வெள்ளை + வாயன்]

வெள்ளைவாரணன்	வெள்ளைவாரணன் veḷḷaivāraṇaṉ, பெ.(n.) இந்திரன் (திவா.);; indra, as riding the white elephant airavatam. [வெள்ளை + வாரணன்]
வெள்ளைவாள்	வெள்ளைவாள் veḷḷaivāḷ, பெ.(n.) பரம உணர்வு நிலை; a kind of meditation on the supreme spirit. "வெள்ளைவாள் கொண்டு வீரனை வாழ்த்துவதே" (திருநூற். 19);. [வெள்ளை + வாள்]
வெள்ளளை விரலி	வெள்ளளை விரலி veḷḷaḷaivirali, பெ.(n.) விலாரி, செடிவகை; a plant. [வெள்ளை + விரலி]
வெள்ளைவிராலி	வெள்ளைவிராலி veḷḷaivirāli, பெ.(n.) விலாரி-செடிவகை; a plant. [வெள்ளை + விராலி]
வெள்ளைவிரி-த்தல்	வெள்ளைவிரி-த்தல் veḷḷaivirittal, செ.கு.வி. (v.i.) பெரியோரை வரவேற்கத் தரையில் வெள்ளாடை விரித்தல்; to spread a white cloth on the floor for guests to walk on in a reception. [வெள்ளை + விரி-]
வெள்ளைவிருத்தம்	வெள்ளைவிருத்தம் veḷḷaiviruttam, பெ.(n.) வெளிமண்டிலம் (விருத்தம்); (வீரசோ. யாப். 15);; a kind of stanza. |வெள்ளை விருத்தம்)
வெள்ளைவிழி	வெள்ளைவிழி veḷḷaiviḻi, பெ.(n.) கண் விழியில் வெண்மையுள்ள பாகம்; white of the eye. [வெள்ளை + விழி]
வெள்ளைவீசு-தல்	வெள்ளைவீசு-தல் veḷḷaivīcudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. வெள்ளாடை அல்லது வெண் கொடியை அசைத்து அடையாளங் காட்டுதல் (வின்.);; to make signals with a white flag or cloth. 2. மகிழ்ச்சிக்கான அடையாளமாக ஆடையை மேலே வீசுதல்; to wave one's cloth for joy. [வெள்ளை + வீசு-,]
வெள்ளை வெங்காயம்	வெள்ளை வெங்காயம் veḷḷaiveṅgāyam, பெ.(n.) வெள்ளைவெண்காயம் பார்க்க;see Vellai-ven-kayam. [வெள்ளை + வெங்காயம்]

வெள்ளை வெட்சி	வெள்ளை வெட்சி veḷḷaiveṭci, பெ.(n.) வெடிவகை (இலத்.);; white flowered pink jungle geranium. [வெள்ளை + வெட்சி]
வெள்ளைவெண்காயம்	வெள்ளைவெண்காயம் veḷḷaiveṇkāyam, பெ.(n.) 1.வெண்ணிறமான பூடுவகை; white onion. 2. வெள்ளைப்பூண்டு பார்க்க;see vellai-p-pundu. [வெள்ளை +வெண்காயம்]
வெள்ளை வெளு-த்தல்	வெள்ளை வெளு-த்தல் veḷḷaiveḷuttal, செ.கு.வி.(v.i.) ஆடையை யழுக்ககற்றி வெள்ளையாக்குதல்; to wash clothes. [வெள்ளை + வெளு-,]
வெள்ளை வெளேர்-என்று	வெள்ளை வெளேர்-என்று veḷḷaiveḷēreṉṟu, வி.எ.(adv) மிகவும் வெண்மையாக; brilliantly white. 'வெள்ளை வெளேரேன்று இருந்த வேட்டி எப்படி ஆகிவிட்டது' [வெள்ளை + வெளேர் + என்று]
வெள்ளை வெளேரெனல்	வெள்ளை வெளேரெனல் veḷḷaiveḷēreṉal, பெ.(n.) மிக வெண்மையாதற்குறிப்பு; being exceedingly white. [வெள்ளை + வெளேர் +எனல்]
வெள்ளைவெற்றிலை	வெள்ளைவெற்றிலை veḷḷaiveṟṟilai, பெ.(n.) வெண்ணிறமான வெற்றிலை வகை; betel leaf of a whitish kind. [வெள்ளை + வெற்றிலை]
வெள்ளைவேட்டி	வெள்ளைவேட்டி veḷḷaivēṭṭi, பெ.(n.) 1 இல்லறத்தான் உடுக்கும் வெண்ணிற ஆடை; white cloth, as worn by house holder. 2. வெள்ளை 16 பார்க்க;see vellai 16. [வெள்ளை + வேட்டி]
வெள்ளைவேட்டிக்காரன்	வெள்ளைவேட்டிக்காரன் veḷḷaivēṭṭikkāraṉ, பெ.(n.) வெள்ளைவேட்டிப்பண்டாரம் பார்க்க;(இ.வ.);;see vellai-vetti-p-pangaram. [வெள்ளை + வேட்டிக்காரன்]

வெள்ளைவேட்டிப் பண்டாரம்	வெள்ளைவேட்டிப்பண்டாரம் veḷḷaivēṭṭippaṇṭāram, பெ.(n.) மாசுமறுவற்ற ஆடையணிந்து சோம்பேறியாய்த் திரிபவன் (நெல்லை.);; idler who is scrupulouly neat in his dress. [வெள்ளை + வேட்டி + பண்டாரம்]
வெள்ளைவை-த்தல்	வெள்ளைவை-த்தல் veḷḷaivaittal, செ.கு.வி. (v.i.) விட்டுக்கு மெருகு கண்ணாம்பு பூசுதல்; to plaster, as the walls of a new house. [வெள்ளை + வை-]
வெள்ளை வெளவால்	வெள்ளை வெளவால் veḷḷaiveḷavāl, பெ.(n.) வெள்ளை வாவல் (செங்கை மீன.); பார்க்க;see vellai-vaval. [வெள்ளை + வெளவால்]
வெள்ளொக்கலர்	வெள்ளொக்கலர் veḷḷokkalar, பெ.(n.) 1. குற்றமற்ற மரபினர் (நன். 408, உரை);; persons of spotless lineage. 2. முட்டில் செல்வத்துக் கிளையினை யுடையார் (நன்.407, மயிலை.);; persons whose relations are exceedingly wealthy. 3. மாசற்ற சுற்றத்தினையுடையார் (நன். 407, மயிலை);; persons whose relations are spotless in character.
வெள்ளொத்தாழிசை	வெள்ளொத்தாழிசை veḷḷottāḻisai, பெ.(n.) வெண்டாழிசை (காரிகை, செய். 7, உரை);; a kind of metre.
வெள்ளொலியல்	வெள்ளொலியல் veḷḷoliyal, பெ.(n.) சேலைக் குஞ்சம் (யாழ்.அக.);; a flywhisk of cloth.
வெள்ளொளி	வெள்ளொளி1 veḷḷoḷi, பெ.(n.) சுடரொலி; lime light. [வெள் + ஒளி] வெள்ளொளி2 veḷḷoḷi, பெ.(n.) வெள்ளெழுத்து; long sight. [வெள் + ஒளி]
வெள்ளொளிப்பருவம்	வெள்ளொளிப்பருவம் veḷḷoḷipparuvam, பெ.(n.) வெள்ளெழுத்துண்டாம் அகவை (ஈச்சுர நிச்சயம். 139);; age when long sight commences. [வெள்ளொளி + பருவம்]
வெள்ளோக்காளம்	வெள்ளோக்காளம் veḷḷōkkāḷam, பெ.(n.) உள்ளிருந்து உமிழ் நீரை மட்டும் வெளியேற்றுங் குமட்டல் (பாலவா. 1018);; vomitting when saliva only is emited.
வெள்ளோங்காளம்	வெள்ளோங்காளம் veḷḷōṅgāḷam, பெ.(n.) வெள்ளோக்காளம் பார்க்க (யாழ்.அக.);;see vello-k-kolam.

வெள்ளோசை	வெள்ளோசை veḷḷōcai, பெ.(n.) 1. பாடும் போது தோன்றும் வெடித்த குரலாகிய இசைக்குற்றம்; discordant note. "இவற்றின் த்வனியில் வெள்ளோசையாய்க் கழியுண்பதில்லை" (ஈடு. 5, 9, 6);. 2. பெருங்குரல் (திருவாலவா. 57, 26, கீழ்க்குறிப்பு);; cracked voice. 3. வெண்பாவுக்குரிய ஓசை (கலித். 52, உரை);; rhythm peculiarto Vespá. [வெள் + ஓசை]
வெள்ளோட்டம்	வெள்ளோட்டம் veḷḷōṭṭam, பெ.(n.) 1. நோட்டம் பார்க்குமாறு புதுத்தேர் முதலியவற்றை முதன்முதலாக நடத்துகை; dragging a new temple-car for the first time in trial, trial run. 2. ஒன்றனை பயன்படுத்துவதற்கு முன் செய்து பார்க்கும் சோதனை (இ.வ.);; preliminary test. 3. ஒருவன் நோக்கத்தை அறிய முன்னாற் செய்யும் செயல்; feeler. [வெள் + ஒட்டம்]
வெள்ளோடன்	வெள்ளோடன் veḷḷōṭaṉ, பெ.(n.) ஒட்டில் ஒட்டாது கழன்றிருக்கும் தேங்காயுள்ளீடு (யாழ.அக.);; copra kernel adhering loosely to the shell. [வெள் + ஒடன்]
வெள்ளோடு	வெள்ளோடு veḷḷōṭu, பெ.(n.) 1. வெள்ளை மேலோடு; white shell. 2. வெண்மையுடன் மஞ்சட் பச்சை நிறமும் இருபது விரல வளர்ச்சியுமுள்ள கடல் மீன் வகை, sea-fish silvery yellowish green attaining 20 in. in length. 3. வெண்கலம் பார்க்க;see venkalam. 'வெள்ளோட்டுப் பாத்திரம்'. [வெள் + ஒடு]
வெள்ளோத்திரம்	வெள்ளோத்திரம் veḷḷōttiram, பெ.(n.) வெள்ளைப் பூவுள்ள மரவகை; a tree with white flowers. "மால் வெள்ளோத்திரத்து ------ வாலிணர்" (ஐங்குறு. 301);. [வெள் + லோத்திரம்] Skt. Lodhra → த. உலோத்திரம் → லோத்திரம்.
வெள்ளோந்தி	வெள்ளோந்தி veḷḷōndi, பெ.(n.) ஓந்தி வகை (வின்.);; a white species of chameleon.
வெள்ளோலை	வெள்ளோலை veḷḷōlai, பெ.(n.) 1. எழுதப் படாத ஒலை; blank olai. "வெள்ளோலை கண்பார்க்கக் கையாலெழுதானை" (தனிப்பா. i, 109, 49);. 2. முத்திரையிடப் பெறாத ஒலை; unstamped ola. 'வெள்ளோலை யாதாரம்'. [வெள்ளை + ஒலை]

வெளம்	வெளம் veḷam, பெ.(n.) சினம், கடுப்பு; angry, impatience, exasperation. 'வெளம் வந்தா அவ்வளவுதான். போட்டு ஒடைச்சிட்டுப் போயிடுவான்'. [வலம் → வெலம் → வெளம்]
வெளி	வெளி1 veḷi, பெ.(n.) 1. புறம்; outside. 'வெளியே போ'. 2. நிலப்பரப்பு; open space, plain. 3. விண்வெளி; space, as an element, sky. "வெளியிடை யொன்றாய் விளைந்தாய் போற்றி" (திருவாச. 4, 141);. 4. இடைவெளி; intervening space, room, gap. "வானகம் விழுங்கினர் விண்ணவர் வெளியின் றென்னவே" (கம்பரா. திருவவதாரம், 85);. 5. வெளிப்படை, openness, plainness. 6. விளம்பரம்; publicity. 'கமுக்கங்கள் வெளியாய் விட்டன'. 7. வெளித்தோற்றம் பார்க்க see veli-t-torram. 8. வழிவகை; means, way. "அன்னவை தீரும் வெளி பெற்றோம்" (கம்பரா. மகேந். 3);. [விள் → வெள் → வெளி)
வெளிக்கட்டு	வெளிக்கட்டு veḷikkaṭṭu, பெ.(n.) வீட்டின் முன்பாகம்; front portion of a building. [வெளி + கட்டு]
வெளிக்கண்	வெளிக்கண் veḷikkaṇ, பெ.(n.) வெளிப் புறக்கண்r; external eye. [வெளி + கண்]
வெளிக்கரு	வெளிக்கரு veḷikkaru, பெ.(n.) 1. பூப்புச் சேலை; menustral cloth. 2. வணிகக்குலப் பிண்டக்கரு; foetus of merchant class. [வெளி + கரு]

வெளிக்கவசம்	வெளிக்கவசம் veḷikkavasam, பெ.(n.) வெளிப்புறக்குப்பாயம்; external coat. [வெளி + கவசம்]
வெளிக்காட்சி	வெளிக்காட்சி veḷikkāṭci, பெ.(n.) வெளித் தோற்றம் பார்க்க (வின்.);;see veli-t-torram. [வெளி + காட்சி]
வெளிக்காது	வெளிக்காது veḷikkātu, பெ.(n.) வெளிப்புறக்காது; external ear. [வெளி + காது]
வெளிக்கால்	வெளிக்கால் veḷikkāl, பெ.(n.) நீர்வெளியேறிச்செல்லும் வாய்க்கால்; outlet, drainage or surplus channel. [வெளி + கால்]
வெளிக்கிடு-தல்	வெளிக்கிடு-தல் veḷikkiḍudal, செ.கு.வி. (v.i.) வாய்ப்பகட்டாகச் சொல்லுதல்; to speak formally or glibly. [வெளிக்கு + இடுதல்]
வெளிக்குப்பேசு-தல்	வெளிக்குப்பேசு-தல் veḷikkuppēcudal, செ.குன்றாவி.(v.t.) மனத்திற் பகைமை யிருக்கவும் பார்வைக்கு அது தோன்றாதவாறு பேசுதல்; to speak smoothly hiding one's hatred. [வெளிக்கு + பேசு-]
வெளிக்குப்போ-தல்	வெளிக்குப்போ-தல் veḷikkuppōtal, செ.கு.வி. (v.i.) மலங்கழித்தல் (கொ.வ.);; to ease one self. [வெளிக்கு + போ-,]
வெளிக்குவா-தல் (வெளிக்குவருதல்)	வெளிக்குவா-தல் (வெளிக்குவருதல்) veḷikkuvādalveḷikkuvarudal, செ.கு.வ.(v.i.) 1. வெளிப்படுதல்; to become public. 'அவன் மறைத்து வைத்தது வெளிக்கு வந்து விட்டது'. 2. மல வெளிப்பாட்டுணர்ச்சி உண்டாதல்; to feel urged to stool. [வெளிக்கு + வா-,]

வெளிக்கொண்டுவ(ரு)-தல்	வெளிக்கொண்டுவ(ரு)-தல் veḷikkoṇṭuvarudal, செ.கு.வி.(v.i.) வெளிப் படுத்துதல், வெளிக்கொணர்தல்; bring out (the abilities, talent, etc.);. 'குழந்தையின் முழுத் திறமையையும் வெளிக்கொண்டு வரும் பயிற்சி இது'. [வெளிக்கு + கொண்டுவரு-தல்]
வெளிக்கொணர்-தல்	வெளிக்கொணர்-தல் veḷikkoṇartal, செ.கு.வி.(v.i.) தெரியச் செய்தல், வெளிப்படுத்துதல்; bring out (what is hidden);, draw out. 'கறுப்புப் பணத்தை வெளிக்கொணர்வதற்கான எல்லா நடவடிக்கைகளும் மேற்கொள்ளப்படும். [வெளிக்கு + கொணர்-தல்]
வெளிக்கோட்டுருவம்	வெளிக்கோட்டுருவம் veḷikāṭṭuruvam, பெ.(n.) contour, silhouette. 'கதிரவன் மறைவின் போது கோயில் கோபுரம் வெளிக் கோட்டுருவமாகத் தெரிந்தது'. [வெளிக்கோட்டு + உருவம்]
வெளிக்கோணம்	வெளிக்கோணம் veḷikāṇam, பெ.(n.) சுவர் கட்டும்போது கொத்து வேலைக்காரர் முதலில் அதன் வெளிக்கோணங்களை ஆறு அல்லது ஏழு வரிசைகள் வரை அமைத்துக் கொண்டு அவற்றை மிகத் திருத்தமாகச் சரி செய்து கொண்டு பின்னர் இடையிலுள்ள நேரான பகுதியைச் செங்கற்களால் நிரப்புலாகும். (பொ.வழ.);; initial anything, selling of angles with six or seven layer of bricks for walls before actually filling the straight line with bricks. [வெளி + கோணம்]
வெளிக்கோபம்	வெளிக்கோபம் veḷikāpam, பெ.(n.) மேலெழக் காட்டுஞ் சினம் (வின்);, out ward, pretended displeasure. [வெளி + கோபம்] Skt. Kopa → த. கோபம்.
வெளிக்கோயில்	வெளிக்கோயில் veḷikāyil, பெ.(n.) பெரிய கோயிலைச் சார்ந்ததும் அதற்குப் புறம்பிலேயுள்ளதுமான கோயில் (பொ.வழ.);; outer spaced temple attached to a big temple. [வெளி + கோயில்]
வெளிக்கோள்	வெளிக்கோள் veḷikāḷ, பெ.(n.) வெளியாக்குகை (நாமதீப. 733);; revealing. [வெளி + கோள்]

வெளிகண்டசொல்	வெளிகண்டசொல் veḷigaṇṭasol, பெ.(n.) வெளிப்படையான சொல் (வின்.);; plain word. [வெளிகண்ட + சொல்]
வெளிகாண்(ணு)-தல்	வெளிகாண்(ணு)-தல் veḷikāṇṇudal, செ.கு.வி. (v.i) மழை பெய்தபின் வானம் முகிலின்றித் தோன்றுதல் (இ.வ.);; to clear, as the sky after rain. [வெளி + காண்[ணு]-,]
வெளிகொடுவெளியே	வெளிகொடுவெளியே veḷigoḍuveḷiyē, வி.எ. (adv.) வெளிப்படையாய்; publicity. "வெளிகொடு வெளியே தேவர்களுக்கு அம்ருதத்தைக் கொடுத்துவிட்ட மஹாபாஹு" (ஈடு 1, 3, 1);. [வெளிகொடு + வெளியே]
வெளிகொண்டமூலி	வெளிகொண்டமூலி veḷigoṇṭamūli, பெ.(n.) வெள்ளூமத்தை; dhatura bearing white flowers-datura alba. [வெளிகொண்ட + மூலி]
வெளிகொள்(ளு)-தல்	வெளிகொள்(ளு)-தல் veḷigoḷḷudal, பெ.(n.) வெளிச்சைக்கெண்டை பார்க்க;see vesiccai-k-kengal. [வெளி + கொள்]
வெளிச்சங்காட்டு-தல்	வெளிச்சங்காட்டு-தல் veḷiccaṅgāṭṭudal, செ.கு.வி.(v.i.) 1. வழி முதலியன தெரிய விளக்கு முதலியவற்றால் ஒளி காண்பித்தல்; to furnish light, to brandish a torch in order to light one's path. 2. ஒளியாற் கப்பல் முதலியவற்றுக்கு அடையாளம் தெரிவித்தல்; to show a light as a signal at sea. 3. ஒளி செய்தல்; to shine. [வெளிச்சம் + காட்டு-.]
வெளிச்சங்காட்டு	வெளிச்சங்காட்டு2 veḷiccaṅgāṭṭudal, செ.கு.வி.(v.i.) 1. தோன்றுதல் (வின்.);; to appear. 2. பகட்டுப் பேச்சால் மழுப்புதல் (இ.வ.);; to put one off with empty words. 3.வெளிக்குப்பகட்டாகத் தோன்றுதல்; to be showy, gandy in dress. [வெளிச்சம் + காட்டு]
வெளிச்சங்காணுதல்	வெளிச்சங்காணுதல் veḷiccaṅgāṇudal, பெ.(n.) 1. விடியற்காலமாகை; day break. 2. தெளிவாகை (இ.வ.);; becoming clear. [வெளிச்சம் + காணுதல்]

வெளிச்சம்	வெளிச்சம்1 veḷiccam, பெ.(n.) 1, ஒளி; light. 2. விளக்கு; lamp. 'அந்த அறைக்கு ஒரு வெளிச்சங் கொண்டுவா'. 3. தெளிவு (வின்.);; clearness. வெளிச்சம் veḷiccam, பெ.(n.) 1. வெளிப் படை; publicity. "வீரமெல்லா மின்றைக்கு வெளிச்சமாக" (இராமநா. உயுத். 28);. 2. பகட்டு; show.
வெளிச்சம்போட்டுக்காட்டு-தல்	வெளிச்சம்போட்டுக்காட்டு-தல் veḷiccambōṭṭukkāṭṭudal, செ.குன்றாவி. (v.t.) விளம்பரப்படுத்துதல்; make public. 'இந்த வாரப் பத்திரிகை அவரைப் பற்றிய உண்மைகளை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டிவிட்டது. [வெளிச்சம் + போட்டுக்காட்டு-,]
வெளிச்சம்போடு	வெளிச்சம்போடு1 veḷiccambōṭudal, செ.கு.வி.(v.i.) 1. வணிகப்பொருள் ஒளிபடத் தோன்றச் செய்தல் (வின்.);; to make a display, to make things, appear in a favourable light. 2. விளக்கேற்றுதல்; to light, as lamp to switch on, as electric light. [வெளிச்சம் + போடு-,]
வெளிச்சம்போடு-தல்	வெளிச்சம்போடு-தல் veḷiccambōṭudal, செ.கு.வி.(v.i.) உள்ளதை மறைத்துப் பொய்த் தோற்றங்காட்டுதல் (வின்.);; to make false pretensions. [வெளிச்சம் + போடு-,]
வெளிச்சமா-தல்	வெளிச்சமா-தல் veḷiccamātal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. விடிதல்; to dawn, 2. விளக்குதல்; to come to light. [வெளிச்சம் + ஆதல் + வெளிச்சமா-தல்]
வெளிச்சவீடு	வெளிச்சவீடு veḷiccavīṭu, பெ.(n.) கலங்கரை விளக்கம்; lighthouse. [வெளிச்சம் + வீடு]
வெளிச்சாடை	வெளிச்சாடை veḷiccāṭai, பெ.(n.) 1. வெளிப்பகட்டு (வின்.);; outward show, mere profession. 2. வெளித்தோற்றம், 1 பார்க்க;see vess-t-torram 1. [வெளி + சாடை]
வெளிச்சாயல்	வெளிச்சாயல் veḷiccāyal, பெ.(n.) வெளித்தோற்றம், 1 பார்க்க (வின்.);;see ves-t-torram 1. [வெளி + சாயல்]

வெளிச்சி	வெளிச்சி1 veḷicci, பெ.(n.) 1. காதுநோய் வகை; abscess in the external ear. 2. விளாம்பிசின் (மூ.அ.);; gum of the woodapple tree. வெளிச்சி2 veḷicci, பெ.(n.) 1. ஒளி மரம் (நாஞ்.);; a tree said to shine at night. 2. மரவகை (இலத்.);; small obovate oblong cuspidate leaved cornel. 3. மீன்வகை; a kind of fish. Shell.
வெளிச்சிப்பிசின்	வெளிச்சிப்பிசின் veḷissippisiṉ, பெ.(n.) விளாம் பிசின்; gum of wood-apple treegum of feronia elephantum. [வெளிச்சி + பிசின்]
வெளிச்சியெண்ணெய்	வெளிச்சியெண்ணெய் veḷicciyeṇīey, பெ.(n.) விளவ எண்ணெய்; oil from Velicci. [வெளிச்சி + எண்ணெய்]
வெளிச்சிறப்பு	வெளிச்சிறப்பு veḷicciṟappu, பெ.(n.) வெளிப்பகட்டாகச் செய்யுங் கோலம்; adornment of the outside, out ward decoration. [வெளி + சிறப்பு] வெளிச்சிறப்பு veḷicciṟappu, பெ.(n.) அறிவுத் தெளிவு; clearness of wisdom. "பகவத் பிரசாதத்தால் வந்த வெளிச்சிறப்பாலே" (ஈடு, 3, 4, 2);. [வெளி + சிறப்பு]
வெளிச்செண்ணெய்	வெளிச்செண்ணெய் veḷicceṇīey, பெ.(n.) தேங்காயெண்ணெய் (நாஞ்);; coconut oil. [வெளி + எண்ணெய் → வெளிச்செண்ணெய்]
வெளிச்செலவு	வெளிச்செலவு veḷiccelavu, பெ.(n.) குடும்பத்திற்கன்றிப் புறம்பாகச் செய்யப்படும் பொருட்செலவு (கொ.வ.);; expenses other than the ordinary house hold expenses. [வெளி + செலவு]
வெளிச்சை	வெளிச்சை veḷiccai, பெ.(n.) வெளிச்சைக் கெண்டை பார்க்க;see "வெளிச்சை மீறும்" (அழகர்கல. 86);. [வெளி → வெளிச்சை]

வெளிச்சைக்கெண்டை	வெளிச்சைக்கெண்டை veḷiccaikkeṇṭai, பெ.(n.) 1. வெண்ணிறமும் அறுவிரல வளர்ச்சியுமுள்ள கெண்டைமீன்வகை; a kind of carp, silvery, attaining 6 in in length chela argen tea. 2. வெண்மை நிறமுடையதும் ஏறக்குறைய ஆறுவிரலம் வளர்வதுமான கெண்டைமீன் வகை; a kind of carp, silvery, attaining at lease 6 in. in length chela culpeoides. [வெளிச்சை + கெண்டை]
வெளிச்சைப்பிசின்	வெளிச்சைப்பிசின் veḷissaippisiṉ, பெ.(n.) முருங்கை அல்லது நறுவிலிப்பிசின், gum of moringa or naruvili. [வெளிச்சை + பிசின்]
வெளிசங்கம்	வெளிசங்கம் veḷisaṅgam, பெ.(n.) வெளியரங்கம் பார்க்க (வின்.);;see veliyararigam. [வெளி + சங்கம்] Skt. Sangha → த. சங்கம்.
வெளிசம்	வெளிசம் veḷisam, பெ.(n.) தூண்டில் (நாமதீப. 450);; fish-hook. [வெளி + வெளிசம்]
வெளிசுரம்	வெளிசுரம் veḷisuram, பெ.(n.) உடலில் பரவும் ஒரு வகை காய்ச்சல்; a kind offever that is felt outside. [வெளி + சுரம்]
வெளித்தட்டு	வெளித்தட்டு veḷittaṭṭu, பெ.(n.) பொறுப்பின்றி செயல் நடத்துகை (யாழ்.அக.);; irresponsible action. [வெளி + தட்டு]
வெளித்தாமரை	வெளித்தாமரை veḷittāmarai, பெ.(n.) வா (ஆகாய);த் தாமரை; sky lotus. [வெளி + தாமரை]
வெளித்துகம்	வெளித்துகம் veḷittugam, பெ.(n.) முருக்க மரம்; a tree-butea frondosa.

வெளித்தோல்	வெளித்தோல் veḷittōl, பெ.(n.) மேல்தோள்; epidermis. [வெளி + தோல்]
வெளித்தோற்றம்	வெளித்தோற்றம் veḷittōṟṟam, பெ.(n.) 1. மேற்பார்வைக்குக் காணும் காட்டு; out ward appearance. 2. உருவெளித் தோற்றம் (வின்.);; hallucination, vision. 3. விளைச்சல் (யாழ்.அக.);; birth, growth, evolution. 4. காட்சி; being manifest or perceptible to the senses. [வெளி + தோற்றம்]
வெளிதிற	வெளிதிற1 veḷidiṟaddal, செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வெளியிடுதல் (யாழ்.அக.);; to let out express. 2. வெளிப்படையாதல் (வின்.);; to be frank. "வெளிதிறந்து சொன்னான்". [வெளி + திற-,] வெளிதிற2 veḷidiṟaddal, செ.கு.வி.(v.i.) வெளிர்த்துக் காட்டு-, 1 பார்க்க;see Velirttu-k-kattu- 1. [வெளி + திற-,]
வெளிது	வெளிது veḷidu, பெ.(n.) 1. வெண்மையானது; that which is white. "நிறம் வெளிது செய்து" (திவ். இயற். 3, 56);. 2. வெள்ளிய ஆடை; white cloth. "வெளிது விரித்துடீஇ" (புறநா.279);.
வெளிநடப்பு	வெளிநடப்பு veḷinaḍappu, பெ.(n.) walkout (in an assembly);. 'கூறியவற்றைத் திரும்பப்பெற அமைச்சர் மறுத்ததால் எதிர்க்கட்சியினர் வெளிநடப்புச் செய்தனர்'.
வெளிநபர்	வெளிநபர் veḷinabar, பெ.(n.) நிறுவனம், அமைப்பு முதலியவற்றோடு) தொடர்பு இல்லாதவர்; out sider, stranger. 'வெளிநபர்கள் முன் அனுமதி பெற்றுத்தான் தொழிற்சாலைக்குள் நுழைய வேண்டும்'. [வெளி + நபர்] U. Nafar →த. நபர்.

வெளிநாட்டம்	வெளிநாட்டம் veḷināṭṭam, பெ.(n.) தீ நெறியில் ஒழுகுகை (இ.வ.);; leading an immoral life. [வெளி + நாட்டம்]
வெளிநாடு	வெளிநாடு1 veḷināṭudal, செ.கு.வி.(v.i.) வெளியிற் காணப்படுதல் (யாழ்.அக.);; to be seen outside or in public. 2. தீய நெறியில் ஒழுகுதல் (இ.வ.);; to lead an immoral life. [வெளி + நாடு] வெளிநாடு2 veḷināṭu, பெ.(n.) 1. வேற்று நாடு; foreign country. 2. வெளியுலகம்; the world at large. "வெளிநாடுகாணப் புறப்பட விட்டும்" (ஈடு. 4, 5, 10);. [வெளி + நாடு]
வெளிநீர்	வெளிநீர் veḷinīr, பெ.(n.) மழைநீர்; rain water. [வெளி + நீர்]
வெளிநீருண்ணிர்	வெளிநீருண்ணிர் veḷinīruṇṇir, பெ.(n.) இதுவே முன்னீர், பின்னிர்; coryza. [வெளிநீர் + உள்நீர்]
வெளிப்பகட்டு	வெளிப்பகட்டு veḷippagaṭṭu, பெ.(n.) வெளிமயக்கு பார்க்க;see veli-mayakku. [வெளி + பகட்டு]
வெளிப்பகடு	வெளிப்பகடு veḷippagaḍu, பெ.(n.) வெளிமயக்கு பார்க்க;see veli-mayakku. [வெளி + பகடம்] வெளிப்பகடு veḷippagaḍu, பெ.(n.) வெளிப்பகட்டு பார்க்க;see vli-p-pagattu. [வெளி + பகடு]

வெளிப்பசப்பு	வெளிப்பசப்பு veḷippasappu, பெ.(n.) 1. வெளிமயக்கு பார்க்க;see velimayakku. 2. வெளித்தோற்றத்தில் அமைதியாய்ப் பேசுகை; speaking blandly. [வெளி + பசப்பு]
வெளிப்படல்	வெளிப்படல் veḷippaḍal, பெ.(n.) 1. தோன்றல்; appearing. 2. பிண்டம் வெளிப்படல்; presentation of the foetus. [வெளி + படல்]
வெளிப்படு	வெளிப்படு1 veḷippaḍudal, செ.கு.வி. (v.i) 1. வெளியே வருதல்; to come out, issue forth as breath. 2. வெளிப்படத் தோற்றுதல்; to become manifest or evident, to become public, to be revealed. "பரவா வெளிப்படா.... உரவோர்கட் காமநோய்" (நாலடி, 88);. 3. பொருள் விளக்கமாதல்; to be clear, explicit. "வெளிப்படு சொல்லே கிளத்தல் வேண்டா" (தொல், சொல். 298);. 4. வெளி வா-, 2 பார்க்க;see veliva-, 2. [வெளி + படு-,] வெளிப்படு2 veḷippaḍuttal, செ.கு.வி. (v.i.) வெளிப்படுத்து-, பார்க்க;see veli-p-paduttu-. "தத்தமாற்றல்……….. வெளிப்படுத் தன்று" (பு.வெ.4,6, கொளு);. [வெளி + படு-]
வெளிப்படுத்து-தல்	வெளிப்படுத்து-தல் veḷippaḍuddudal, செ. குன்றாவி.(v.t.) 1. பலர் அறியத் தெரிவித்தல் (வின்.);; to reveal, divulge. 2. காட்டுதல்; to show express, 3. வெளியே வரச்செய்தல்; to cause to issue or come out, to eject. 4. புத்தகம் பதிப்பித்தல் (இ.வ.);; to publich, as a book. 5. வெளியேற்று-, 1 பார்க்க;see veliyerru,1. [வெளி + படுத்து-,]
வெளிப்படை	வெளிப்படை veḷippaḍai, பெ.(n.) 1. தெளிவானது (நான். 269);; that which is evident, clear or obvious. 2. மேற் பார்வையில் தோன்றுவது; that which is aparent. 3. விளம்பரம்; publicity. 4. பல பொருள் குறிக்குஞ் சொல்லை ஒரு பொருட்கு உரித்தாக்கும் பொருட்டு ஏற்றதோர் அடை கொடுத்துக் கூறும் அணிவகை (புறநா. 17, உரை);; a figure of speech in which the meaning of an ambiguous word is made clear by the use of a qualifying word, as payavenkai [வெளி + படை]

வெளிப்படைச்சொல்	வெளிப்படைச்சொல் veḷippaḍaiccol, பெ.(n.) இயல்பாய் விளங்கி நிற்கும் மொழி; clear word. [வெளிப்படை + சொல்]
வெளிப்படைநிலை	வெளிப்படைநிலை veḷippaḍainilai, பெ.(n.) அறத்தொடு நிற்றல் (களவியற். 122);; [வெளிப்படை + நிலை]
வெளிப்படையுவமம்	வெளிப்படையுவமம் veḷippaḍaiyuvamam, பெ.(n.) குறிப்பானன்றித் தெளிவாக அறியப்படும் உவமம் (இலக். வி. 639, உரை);; explicil simile. [வெளிப்படை + உவமம்]
வெளிப்பயன்	வெளிப்பயன் veḷippayaṉ, பெ.(n.) 1. வெளிப்படத் தெரியக்கூடிய பயன்; visible gain or advantage. 2. வெளிப்பொருள் பார்க்க (வின்.);;see veli-p-porul. [வெளி + பயன்]
வெளிப்பாடு	வெளிப்பாடு1 veḷippāṭu, பெ.(n.) மறைதலின்றி வெளிப்பட்டுத் தோன்றுகை; coming out, appearing in public. "வெளிப்பாட்டுச் சருக்கம்" (பாரத.);. 2. பெரியோர்க்கு அளிக்குங் கையுறை (சப்.);; presents to great persons. [வெளி + பாடு] வெளிப்பாடு veḷippāṭu, பெ.(n.) manifestation, over sign. 'நாங்கள் தேர்தலில் அடைந்திருக்கும் வெற்றி எங்கள் மீது மக்கள் கொண்டிருக்கும் நம்பிக்கையின் வெளிப்பாடு'. 2. (எண்ணம், உணர்வு முதலியவற்றை); வெளிப்படுத்துவது அல்லது வெளியிடுவது; expression, communication. 'கவிதை கவிஞனின் எண்ண வெளிப்பாட்டுச் சாதனம்'. [வெளி + பாடு]
வெளிப்பிடம்	வெளிப்பிடம் veḷippiḍam, பெ.(n.) கடலடிப்பரப்பில் வலை பாய்ச்சுதற்கேற்ற இடம் (தஞ்சை. மீன.);. [வெளி + பிடம்] வெளிப்பிடம் veḷippiḍam, பெ. (n.) வலை வீசு வதற்கு உதவும் வகையில் கல், பாறை போன்றவையில்லாத அடிக்கடல் பகுதி, plain sea bed without stones or rocks. [வெளி-வெளிப்பு+இடம்]

வெளிப்பு	வெளிப்பு1 veḷippu, பெ.(n.) 1. வெளிப்புறம் (யாழ்.அக.);, outside. 2. வெளியிடம்; open space unenclosed place. வெளிப்பு2 veḷippu, பெ.(n.) தெளிவு (யாழ்.அக.);; clearness, brightness.
வெளிப்புடம்போடல்	வெளிப்புடம்போடல் veḷippuḍambōḍal, பெ.(n.) மறைப்பில்லாமல் திறந்தபடி புடமிடுதல்; ordinary calcination with cow dung cakes. [வெளிப்புடம் + போடல்]
வெளிப்புரைச்சவ்வு	வெளிப்புரைச்சவ்வு veḷippuraiccavvu, பெ.(n.) உடம்பின் வெளிப்புற தோல் பாகங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு நிற்கும் சவ்வு; an external tining membrance. (வெளிப்புரை சவ்வு);
வெளிப்புற்று	வெளிப்புற்று veḷippuṟṟu, பெ.(n.) புற்று நோய்வகை; cancer (m.l.);. [வெளி + புற்று]
வெளிப்புறப்படப்பிடிப்பு	வெளிப்புறப்படப்பிடிப்பு veḷippuṟappaḍappiḍippu, பெ.(n.) outdoor shooting. [வெளிப்புறம் + படப்பிடிப்பு]
வெளிப்பேச்சு	வெளிப்பேச்சு veḷippēccu, பெ.(n.) 1. நாட்டுச் செய்தி; rumour. 2. உண்மையற்ற பேச்சு; hallow in sinceretalk. [வெளி + பேச்சு]
வெளிப்பொருள்	வெளிப்பொருள் veḷipporuḷ, பெ.(n.) தெளிவாயறியப்படும் பொருள் (வின்.);; obvious meaning. [வெளி + பொருள்]
வெளிபொருள்	வெளிபொருள் veḷiboruḷ, பெ.(n.) வெளிப்பொருள் பார்க்க (யாழ்.அக.);;see veli-p-porul. [வெளி + பொருள்]

வெளிமடை	வெளிமடை veḷimaḍai, பெ.(n.) கோயிற்புரம் பேயுள்ள சிறுதெய்வங்களுக்குப் படைக்கும் படையல் (சப்.);; offerings to the attendent deities outside a temple. [வெளி + மடை]
வெளிமயக்கம்	வெளிமயக்கம் veḷimayakkam, பெ.(n.) கண்ணோய் வகை; an eye disease. [வெளி + மயக்கம்]
வெளிமருந்து	வெளிமருந்து veḷimarundu, பெ.(n.) வெளித்தோற்றத்தாலுண்டாம் மதிமயக்கம்; fascination due to outward show. "எல்லாம் வெளிமயக்கே" (பட்டினத் தனிப்பா.);. [வெளி + மயக்கு] வெளிமருந்து veḷimarundu, பெ.(n.) புறத்திடும் மருந்து; medicine for external application or use (C.G.);. [வெளி + மருந்து]
வெளிமனிதன்	வெளிமனிதன் veḷimaṉidaṉ, பெ.(n.) அயலான்; stranger. [வெள் + மனிதன்] Skt. manu-ja → த. மனிதன்.
வெளிமா	வெளிமா veḷimā, பெ.(n.) காட்டுமா; wild mango. [வெளி → வெளிமா]

வெளிமான்	வெளிமான்1 veḷimāṉ, பெ.(n.) 1. மான்வகை (வின்.);; revine deer. 2. பெண்மான்வகை (யாழ்.அக.);; hind, female deer. [வெளு + மான்] வெளிமான்2 veḷimāṉ, பெ.(n.) கழகக் காலத்துத் தலைவருள் ஒருவன்; a chief of the sargam age. "வெளிமானுழைச் சென்றார்க்கு" (புறநா. 162);. [வெளி + மான்] வெளிமான்3 veḷimāṉ, பெ.(n.) பெருஞ் சித்தரனரால் பாடப்பட்ட சிற்றரசன்; a chieftarin, sung by peruncittanar. [வெளி + மான்] மிக்க கொடையுளோன். இவன் இறக்கும் போது பெருஞ்சித்திரனார்க்குப் பரிசு கொடுக்குமாறு தம்பிக்கு ஆணை செய்திருந்தான். அவன் கூறிய அளவிற் சிறிது கொடுப்ப பெருஞ்சித்திரனார் ஏற்றுக் கொள்ளாமற் போய், குமணனை யடைந்து, யானையும் பொன்னும் பெற்று, மீண்டுபுக்கு அவனை நோக்கி, இரப்போர்க்குக் கொடுப்பவ ரில்லையுமல்லர். யான் பெற்று வந்து ஊர்ப்புறத்தே கட்டியிருக்கும் யானை குமணன் தந்த பரிசில், யான் போய் வருகிறேன் என்னுங் கருத்தினை யுடைய "இரவலர் புரவலை நீயுமல்லை, புரவல ரிரவலர்க்கில்லையுமல்ல ரிரவலருண்மையுங் காணினியிரவலர்க், கீவோருண்மையுங் காணினி நின்னூர்க், கடிமரம் வருந்தத் தந்தியாம் பிணித்த, நெடுநல்யானை யெம் பரிசில், கடுமான்றோன்றல் செல்வல் யானே" என்னும் பாடலைக் கூறிப் போயினார்.
வெளிமுகடு	வெளிமுகடு veḷimugaḍu, பெ.(n.) உலகில் புறவெல்லை; the atmost limit of space. "அகிலவெளிமுகடிய" (பாரத ஆறாம்பேர் 22);. [விள் → வெள் → வெளி + முகடு] [தே.நே.பக்.124]
வெளிமுற்றம்	வெளிமுற்றம் veḷimuṟṟam, பெ.(n.) 1. காட்டு முசுக்கை; wild climber with hairy stem and leaves-bristly bryonia-mukia Scabrella. [வெளி + முசுக்கை] வெளிமுற்றம் veḷimuṟṟam, பெ.(n.) 1. வீட்டின் வெளிப்புறத்துள்ள திறந்த வெளி; courtyard of a house. 2. சமையலறையில் ஏனம் முதலியன தூய்மை செய்யும் முற்றம்; place marked off in a kitchen for washing utensils. [விள் → வெள் → வெளி + முற்றம்]
வெளிமூலம்	வெளிமூலம் veḷimūlam, பெ.(n.) குடலிறக்க நோய் (மூளைகள் வெளித்தோன்றும் மூலநோய் வகை);; external piles (M.L.);. [விள் → வெள் → வெளி + மூலம்]

வெளியங்கம்	வெளியங்கம் veḷiyaṅgam, பெ.(n.) பகட்டு; outward show, pomp. [வெளி + அங்கம்] Skt. Arga → த. அங்கம்.
வெளியச்சு	வெளியச்சு veḷiyaccu, பெ.(n.) தேரின் வெளிப்புறச் சக்கரங்கள் நான்கிற்கும் முன்பின் அமைந்த இரண்டு அச்சு (பொ.வழ.);; two axis for front and book wheels of chariot. [வெளி + அச்சு]
வெளியடை	வெளியடை veḷiyaḍai, பெ.(n.) திரைச்சீலை (வீன்.);; curtain, veil. [வெளி + அடை]
வெளியந்தரம்	வெளியந்தரம் veḷiyandaram, பெ.(n.) இடைவெளி (தக்கயாகப். 147, உரை);; intervening space. [வெளி + அந்தரம்] Skt. Antara → த. அந்தரம்.
வெளியரங்கம்	வெளியரங்கம் veḷiyaraṅgam, பெ.(n.) 1. வெளிப்படை; openness, publicity. "வெளியரங்கம் பெறத்தந்தோம்" குற்றா. தல 16, 54). 2. தெளிவானது (வின்.);; that which is clear, obvious or evident. [விள் + வெள் → வெளி + அரங்கம்]
வெளியா-தல்	வெளியா-தல் veḷiyātal, செ.கு.வி.(v.i.) வெளிப்படு1-, பார்க்க;see veli-p-padu. "வெளிநின்ற மாற்றம் வெளியான பின்" (பாரத வெளிப்பாட்டு 17);. [விள் → வெளி → வெளியா-தல்)
வெளியாக்கு-தல்	வெளியாக்கு-தல் veḷiyākkudal, செ. குன்றாவி.(v.t.) வெளிப்படுத்து-, பார்க்க;see velli-p-paguttu-. [வெள் → வெளி +ஆக்கு-,]
வெளியாக்கு	வெளியாக்கு2 veḷiyākkudal, செ. குன்றாவி.(v.t.) வெளிப்படுத்துதல்; make public disclose. 'வினாத்தானை முன்னதாக வெளியாக்கிய அதிகாரிகள்மீது நடவடிக்கை'. [வெளி + ஆக்கு-,]

வெளியாகாமை	வெளியாகாமை veḷiyākāmai, பெ.(n.) மாதவிடாயாகாதிருத்தல்; absense of menses. [வெளி + ஆகாமை]
வெளியாகு-தல்	வெளியாகு-தல் veḷiyākudal, செ.கு.வி.(v.i.) be released. பள்ளி இறுதித் தேர்வு முடிவுகள் நாளை வெளியாகும்'. 2. (உண்மை முதலியவை); வெளிப்படுதல்; become public, become known. 'என்றாவது ஒரு நாள் உண்மை வெளியாகும்'. [வெளி + ஆகு]
வெளியாடை	வெளியாடை veḷiyāṭai, பெ.(n.) 1. ஒப்பனைத் தொங்கற் சீலை (வின்.);; curtain, hanging, tapestry. 2. உடலை மூடிக்கொள்ளும் ஆடை; veil outer-wear. [வெளி + ஆடை]
வெளியார்	வெளியார்1 veḷiyār, பெ.(n.) அறிவிலார்; senseless persons. "வெளியார் முன் வான்சுதை வண்ணங் கொளல்" (குறள், 714);. [வெள் → வெளி → வெளியார்] வெளியார்2 veḷiyār, பெ.(n.) புறம்பானவர்; outsiders, strangers. [வெள் → வெளி → வெளியார்)
வெளியாள்	வெளியாள் veḷiyāḷ, பெ.(n.) தொடர்பில்லாத பேர்வழி; அயலான், வேற்றவன்; a person who is not connected (with the affair);, out sider. 'வெளியாள் வேண்டாம் நாமே செய்து கொள்வோம்'. [வெள் → வெளி → வெளியாள்]
வெளியிடு-தல்	வெளியிடு-தல்1 veḷiyiḍudal, செ.குன்றாவி. (v.t.) வெளிப்படுத்து-, பார்க்க;see veli-p-paduttu. [வெள் → வெளி → வெளியிடு-தல்] வெளியிடு-தல்2 veḷiyiḍudal, செ.கு.வி.(v.i.) வெளிவாங்கு-, (யாழ்.அக.); பார்க்க;see veli-vanku. [வெள் → வெளி →வெளியிடு-தல்]
வெளியில்	வெளியில் veḷiyil, வி.எ.(adv.) வெளியே பார்க்க;see veliye. [வெள் → வெளி → வெளியில்]

வெளியீடு-தல்	வெளியீடு-தல் veḷiyīṭudal, பெ.(n.) release (stamps, film, etc.);. 'புதிய அஞ்சல் தலையை அரசு வெளியிட்டது'. 'அந்தப்படம் அடுத்த மாதம் வெளியிடப்படும்'. 2. செய்தி, உணர்ச்சி முதலியவற்றைப் பலரும் அறியும் வகையில் வெளிப்படுத்துதல்; reveal, publich. 'தயங்கித் தயங்கி செய்தியை வெளியிட்டான்'. 'மேற்கூறிய செய்திகளை அந்தத் தாளிகை வெளியிட்டிருக்கிறது'. தன்னுடை வியப்பை வெளியிடாமல் இருக்க முடியவில்லை'. 3. (நூல் முதலியவற்றை); அச்சிட்டு வெளிக்கொண்டு வருதல்; publich. 'வெளியிட்ட ஆயிரம் படிகளும் விற்பனையாகிவிட்டன'. [வெள் → வெளி → வெளியிடு → வெளியீடு] (தே.நே.பக். 124);
வெளியீட்டாளர்	வெளியீட்டாளர் veḷiyīṭṭāḷar, பெ.(n.) நூல்களைப் பதிப்பித்து வெளியிடுபவர்; publisher. [வெள் → வெளி → வெளியிடு → வெளியீடு → வெளியீட்டாளர்]
வெளியீடு	வெளியீடு veḷiyīṭu, பெ.(n.) 1. (அச்சடிக்கப் பட்டு அல்லது உருவாக்கப்பட்டுப் பொது மக்களுக்காக); வெளியிடுதல்; 'புத்தக வெளியீட்டு விழாவில் அமைச்சர் கலந்து கொண்டார். 'புதிய பங்குப் பத்திரங்களின் வெளியீடு நாளை தொடங்கும்'. 2. (வெளியிடப்பட்ட நூல் முதலியவற்றின்); படி; copy (of the publication);. 'எங்களிடம் எல்லாப் பதிப்பகத்தாரின் வெளியீடுகளும் கிடைக்கும்'. 3. (எண்ணம், கற்பனை முதலியவற்றை); வெளிப்பாடு; expression. 'கருத்து வெளியீட்டுச் சுதந்திரம்'. 'வெளியீட்டுத் திறன் உள்ளவன் கலைஞன் ஆகிறான்'. [வெள் → வெளி → வெளியிடு → வெளியீடு]
வெளியுப்பு	வெளியுப்பு veḷiyuppu, பெ.(n.) கட்டுப்பு, இயல்பாக உணவில் பயன்படுத்தும் கறியுப்பு; common salts. [வெள் → வெளி + உப்பு]
வெளியுறவு	வெளியுறவு veḷiyuṟavu, பெ.(n.) ஒரு நாடு பிற நாடுகளுடன் அரசியல், பண்பாடு, வாணிபம் முதலிய துறைகளில் கொள்ளும் உறவு, foreign affairs, foreign relations (of a country);. 'வெளியுறவு அமைச்சர்'. 'வெளியுறவுக் கொள்ளை'. [வெள் → வெளி + உறவு]

வெளியூர்	வெளியூர் veḷiyūr, பெ.(n.) place other than one's residence. 'அப்பா வெளியூர் போயிருக்கிறார், நாளை தான் வருவார்'. [வெளி + ஊர்]
வெளியெரிப்பொறிகள்	வெளியெரிப்பொறிகள் veḷiyerippoṟigaḷ, பெ.(n.) வெல்லப் பொறிகளில் ஒருவகை; a combustion. வெப்பப்பொறிகள் வெப்ப ஆற்றலை இயக்க ஆற்றலாகப் பயன்படத்தக்க வடிவில் மாற்றுகின்றன. ஒரு பொருள் எரிந்து அதனால் உண்டாகும் வெப்பத்தைக் கொண்டு இயக்க ஆற்றலை உண்டு பண்ணும் பொறிகளுக்கு எரிபொறிகள் என்று பெயர். இவற்றை உள்ளெரி பொறிகள், வெளியெரி பொறிகள் என இருவகைப் படுத்தலாம். தானியங்கி (automobiles); பொறிகளும், வளிமப் பொறிகளும் (Gas turbines); முதல்வகையைச் சாரும். நீராவி பொறிகளும், நீராவி விசையாழிகளும் இரண்டாவது வகையைச் சேர்ந்தன. வளி மண்டலத்தின் அழுத்தத்தை விட அதிகமான அழுத்த நிலையில் கொதி கலத்தினுள் நீராவி உருவாக்கம் செய்யப்படுகிறது. அழுத்தம் அதிகமாக இருப்பதனால் வெப்ப நிலையும் அதிகமாகவே இருக்கும் அந்த நிலையில் நீராவியில் நிறைந்த அளவு வெப்பம் அடங்கியிருக்கும். நீராவியிலுள்ள வெப்பத்தை வேலைக்கு மாற்றுகின்ற பொறிகளே வெளியெரி பொறிகள். [வெளியெறி + பொறிகள்]
வெளியே	வெளியே veḷiyē, வி.எ.(adv.) 1. எல்லையைத் தாண்டி, உள்ளே இல்லாமல்; outside, out. 'வீட்டுக்கு வெளியே உட்கார்ந்து பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள்'. 'கடையை விட்டு வெளியேவந்தார்'. உறையிலிருந்துகத்தியை வெளியே எடுத்தான்'. 2. (பேச்சால் அல்லது செயல்பாடுகளால்); பிறர அறியும்படி, மறைவாக இல்லாமல் in public, openly. 'வெளியே சொன்னால் வெட்கக் கேடு'. 'என் மேல் உள்ள சிற்றத்தை அவர் வெளியே காட்டிக் கொள்ளவில்லை'. [வெள் → வெளி → வெளியே]
வெளியேற்று-தல்	வெளியேற்று-தல் veḷiyēṟṟudal, செ. குன்றாவி.(v.t.) 1. வெளியே போகச் செய்தல்; to expel. 2. நாடு கடத்துதல்; to transport, to extern, 3. வெளிப்படுத்து-, 3 பார்க்க;see veli-p-paduttu-. [விள் → வெள் → வெளி +ஏற்று-,]
வெளியேறு-தல்	வெளியேறு-தல் veḷiyēṟudal, செ.கு.வி.(v.i.) 1. Qsus flou Guräşū; to get out, as from a house. 2. வீட்டை விட்டு ஒடிப்போதல்; to abandon one's home and go away. அவன் வெளியேறி விட்டான்' 3. வெளியூருக்குக் குடிபோதல்; to migrate. 4. ஏதத்தினின்று தப்பித்து வருதல்; to escape from a danger. [விள் → வெள் → வெளி + ஏது]

வெளிர்	வெளிர் veḷir, பெ.எ.(adj.) light, pale. 'வெளிர் மஞ்சள்'. 'வெளிர் நீலம்'. [வெளி → வெளிர்]
வெளிர்த்துக்காட்டு-தல்	வெளிர்த்துக்காட்டு-தல் veḷirddukkāṭṭudal, செ.கு.வி.(v.i.) 1. மழை பெய்த பின் வானம் வெளுத்தல்; to clear, as the sky after rain. 2. வெளிறின நிறமாகத் தோன்றுதல்; to appear pale. [வெளிர்த்து + காட்டு-தல்]
வெளில்	வெளில்1 veḷil, பெ.(n.) 1. யானைத்தறி; post to which elephants are tied. "களிறிலவாகிய புல்லரை நெடுவெளில்" (புறநா. 127);. 2. தயிர் கடைதறி (பிங்.);; churning rod. 3. கம்பம் (வின்.);; stake, post. 4. அணில்; squirrel. "நீடுமரச் சோலை விழைவெளிலாடுங் கழை வளர் நனந்தலை" (அகநா. 109);. [வெளி → வெளில்] வெளில்2 veḷil, பெ.(n.) வெள்ளில்2 (பிங்.); பார்க்க;see velli!. [வெளி → வெளில்]
வெளிவந்தை	வெளிவந்தை veḷivandai, பெ.(n.) மாட்டின் மேலுள்ள உண்ணி; tick, an external parasite, on cattle. [வெளி → வெளிவந்தை]
வெளிவர்த்தகம்	வெளிவர்த்தகம் veḷivarttagam, பெ.(n.) இரு நாடுகளுக்கு இடையே நடைபெறும் வாணிபம்; foreign trade, trade between two regions. [வெளி + Skt. vartaka → த. வர்த்தகம்]
வெளிவ(ரு)-தல்	வெளிவ(ரு)-தல் veḷivarudal, செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. (புத்தகம், கட்டுரை, கதை முதலியவை தாளிகையில்); வெளியாதல், (திரைப்படம் முதன் முறையாக); திரையிடப்படுதல்; 'தாளிகையில் தன் கட்டுரை வெளி வந்திருக்கிறதா என்று ஆவலோடு பார்த்தார்'. 'இப்போது வெளிவரும் படங்களில் கதை இருப்பதாகத் தெரியவில்லை'. [வெள் → வெளி → வெளிவரு-தல்]

வெளிவா-தல் (வெளிவருதல்)	வெளிவா-தல் (வெளிவருதல்) veḷivādalveḷivarudal, செ.கு.வி.(v.i) 1. பலராலுமறியப்படுதல்; to be public. 2. பலருக்கும் கிடைக்குமாறு பதிப்பிக்கப்படுதல்; to be published. [வெள் → வெளி → வெளிவா-தல்]
வெளிவாங்கு-தல்	வெளிவாங்கு-தல் veḷivāṅgudal, செ.கு.வி. (v.i.) மழை பெய்தபின் முகில் கலைந்து வெளிச்சமாதல் (யாழ்.அக.);; to become clear, as the sky after rain. [வெளி + வாங்கு-,]
வெளிவாசல்	வெளிவாசல் veḷivācal, பெ.(n.) 1. கட்டடத்தின் வெளியிலிருக்கும் வாசல்; outer gate. 2. வீட்டின் முகப்பிலுள்ள முற்றம்; open space in front of a house. [வெளி + வாசல்]
வெளிவாசலுக்குப் போ-தல்	வெளிவாசலுக்குப்போ-தல் veḷivācalukkuppōtal, செ.கு.வி.(v.i.) வெளிக்குப் போ-, பார்க்க;see velikku-p-po-. [வெளிவாசலுக்கு + போ-தல்]
வெளிவாய்	வெளிவாய் veḷivāy, பெ.(n.) 1. மறை பொருளை வெளியிடும் சொல் (யாழ். அக.);; word disclosing a secret. 2. பாண்டத்தின் வெளிப்புற விளிம்பு; the outer rim or lip of a vassel. [வெளி + வாய்] வெளிவாய்2 veḷivāy, பெ.எ.(adj.) வெளிப் படையாய்; openly. 'வெளிவாய்ச்சொல்'. [வெளி + வாய்]
வெளிவாய்க்கல்	வெளிவாய்க்கல் veḷivāykkal, பெ.(n.) கட்டடச் சுவரில் அழகியற் கூறுகள் முன்பக்கத்தில் தோன்றுமாறு செதுக்கப்பட்ட கல் (பொ.வழ.);; a stone projected in architectural design in the wall of a building. [வெளி + வாய்க்கல்]
வெளிவாய்ப்படு கை	வெளிவாய்ப்படுகை veḷivāyppaḍugai, பெ.(n.) ஆறு குளங்களையடுத்துப் புறம்பாகவுள்ள நிலம்; land adjacent to and outside the bund of a river or tank. [வெளிவாய் + படுகை]
வெளிவாயன்	வெளிவாயன் veḷivāyan̲, பெ.(n.) பூட்டகத்தை (இரகசியம்); வெளிவிடுபவன் (யாழ்.அக.);; one who lets out secrets. [வெள் → வெளி + வாயன்]

வெளிவிடு-தல்	வெளிவிடு-தல் veḷiviḍudal, செ.குன்றாவி. (v.t.) பலரறியச் செய்தல்; to reveal, make known. [வெளி + விடு-தல்]
வெளிவிருத்தம்	வெளிவிருத்தம் veḷiviruttam, பெ.(n.) மூன்றடியாலேனும் நான்கடியாலேனும் முற்றுப்பெற்று அடிதோறும் இறுதியில் ஒரு சொல்லையே தனிசொல்லாகக் கொண்டு வெண்பாவுக்கு இனமாய் வரும் பாவகை (காரிகை. செய். 7, உரை);; a kind of stanze belonging to the venpa class and consisting of three or four lines, each line ending with the same tani-c-co. [வெளி + விருத்தம்] Skt. vrtta → த. விருத்தம்.
வெளிவிழுதல்	வெளிவிழுதல் veḷiviḻudal, பெ.(n.) குடல் நிலத்தில் தாழ்க்கை; ruptured intestines, hemia. 'அவனுக்கு வெளிவிழுந்திருக்கிறது'. [வெளி + விழுதல்]
வெளிவிவகாரம்	வெளிவிவகாரம் veḷivivakāram, பெ.(n.) வெளியுறவு பார்க்க;see veli-yuravu. [வெளி + விவகாரம்] Skt. Vyava-håra → த. விவகாரம்.
வெளிவீதி	வெளிவீதி veḷivīti, பெ.(n.) கோயில் முதலியவற்றிற்கு வெளிப்புறமுள்ள தெரு; boulevard or street surrounding a temple, fort or town. [வெளி → விதி]
வெளிவு	வெளிவு veḷivu, பெ.(n.) வெளிப்படை 1, 2 பார்க்க;see veli-p-padai. [விள் → வெள் → வெளி → வெளிவு); (தே.நே.பக். 86);
வெளிவெருட்டு	வெளிவெருட்டு veḷiveruṭṭu, பெ.(n.) வெளிப்பகட்டு பார்க்க (யாழ்.அக.);;see veli-p-pagattu. [வெளி + வெருட்டு]
வெளிவேடம்	வெளிவேடம் veḷivēṭam, பெ.(n.) 1. தன்னுருவைப் பிறர் அறியாதபடி பூச்சு முதலியவற்றால் மறைக்கை; disguise. 2. வெளித்தோற்றம்; outward show. 3. வஞ்சகம்; hypocrisy. [வெளி + வேடம்] Skt. Vesa → த. வேடம்.

வெளிற்றுக்குணம்	வெளிற்றுக்குணம் veḷiṟṟukkuṇam, பெ.(n.) இழிவான குணம்; immodesty, indecency. [வெளிற்று + குணம்]
வெளிற்றுப்பனை	வெளிற்றுப்பனை veḷiṟṟuppaṉai, பெ.(n.) கூர்மையற்ற பனை; palmyra having no hard core. "வேனில் வெளிற்றுப் பனை போலக் கையெடுத்து" (அகநா. 333);. [[வெளிற்று + பனை]
வெளிற்றுமரம்	வெளிற்றுமரம் veḷiṟṟumaram, பெ.(n.) 1. காழ்ப்பில்லாத மரம் (பிங்.);; soft, pithy tree with out core. 2. மரவகை (முள்ளுமுருக்கு); (அக.நி.);; east indian coral tree. [வெளிற்று + மரம்]
வெளிற்றுரை	வெளிற்றுரை veḷiṟṟurai, பெ.(n.) பயனில்சொல்; unmeaning word, rain, empty speech. "வெளிற்றுரை விடுமினென்றான்" (சீவக. 1431);. [வெள் → வெளி → வெளிற்றுரை]
வெளிறர்	வெளிறர் veḷiṟar, பெ.(n.) அறிவில்லார்; fools, shipid people. [வெளி → வெளிறர்]
வெளிறல்	வெளிறல் veḷiṟal, பெ.(n.) வெளுத்தல்; becoming pale. [வெள் → வெளி → வெளிறல்]
வெளிறன்	வெளிறன் veḷiṟaṉ, பெ.(n.) 1. அறிவில்லாதவன் (யாழ்.அக.);; ignorant man. 2. கீழ் மகன் (பிங்.);; mean person. [வெளி → வெளிறன்]
வெளிறின	வெளிறின veḷiṟiṉa, பெ.(n.) சோகை பிடித்த; Wan. [வெளி →. வெளிறின]
வெளிறு-தல்	வெளிறு-தல் veḷiṟudal, செ.கு.வி.(v.i.) 1.வெண்மையாதல்; to grow white. 2. நிறங் கெடுதல்; to become pale. 'அவன் முகம் வெளிறிப் போயிற்று'. [வெள் → வெளி → வெளிறு-தல்] (தே.நே.பக்.85);.

வெளிறு	வெளிறு2 veḷiṟu, பெ.(n.) 1. வெண்மை; whiteness. "வெளிறு சேர்நிணம்" (கம்பரா. கரன். 155); 2. நிறக்கேடு; paleness, pallor. 3. வெளிச்சம்; light. "கதிர்வே றுணையா வெளிறுவிரவ வருதிகண்டாய்" (பதினொ. திருவாரூர்மும், 9);. 4. வெளிப்படுகை; becoming clear or manifest. "வெளிற்றுரை வான்பழியாம்." (திருக்கோ 254);. 5. பயனின்மை, uselessness. வெளிற்றுரை" (சீவக. 1431);, 6. அறியாமை; stupidity, ignorance. "ஆசற்றார் கண்ணும் ...... இன்மை யரிதே வெளிறு" (குறள். 503);. 7. இளமை; tenderness, youth. "வெளிற்றுப் பனந்துணியின்" (புறநா. 35);. 8. திண்மையற்றது; that which is not dense. "... இருளன்றிக்கே" ஈடு
வெளு	வெளு1 veḷuttal, செ.கு.வி.(v.i.) 1. வெண்மையாதல்; to become white. "கீர்த்தி வெளுத்ததே" (கலிங். 243);. 2. நிறங்கெடுதல்; to become pale, to lose colour. 'அந்தப் புடவை வெளுத்துவிட்டது'. 3. விடிதல்; to dawn. 'கிழக்கு வெளுத்தது'. 4. உண்மை நிலை வெளிப்படுதல்; to become clear or manifest. 'அவர் பெருமையெல்லாம் வெளுத்துவிட்டது'. [வெ → வெளு → வெளு-த்தல்] [தே.நே.பக்.85] வெளு2 veḷuttal, செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. ஆடையொலித்தல்; to whiten, bleach, wash, as clothes. 2. புடைத்தல்; to durb, beat hard. [வெ → வெளு → வெளுத்தல்]
வெளுக்கங்கல்	வெளுக்கங்கல் veḷukkaṅgal, பெ.(n.) சுக்கான் கல்; lime stone. [வெளுக்கம் + கல்]

வெளுச்சி	வெளுச்சி veḷucci, பெ.(n.) விளாம் பிசின், gum of wood-apple-feronia elephantum.
வெளுத்தபாதிரி	வெளுத்தபாதிரி veḷuttapātiri, பெ.(n.) மரவகை; indian calosanthas. [வெளுத்த + பாதிரி]
வெளுத்தமுகம்	வெளுத்தமுகம் veḷuttamugam, பெ.(n.) வெளுத்தற் பிசின்; white gum. [வெளுத்த + பிசின்] வெளுத்தமுகம் veḷuttamugam, பெ.(n.) வெளிறிய முகம்; pale face. [வெளுத்த + முகம்]
வெளுத்தமேகசலம்	வெளுத்தமேகசலம் veḷuttamēkasalam, பெ.(n.) வெள்ளை நோய்; gonorrhoea. [வெளுத்த + மேகசலம்]
வெளுத்தல்	வெளுத்தல்1 veḷuttal, பெ.(n.) மரவகை (யாழ்.அக.);; a tree. வெளுத்தல்2 veḷuttal, பெ.(n.) 1. மரவகை; a tree. 2. வெள்ளையாக்கல்; calcining. 3. வெண்மையாதல்; growing whitealbication. [வெ → வெளு → வெளுத்தல்] [தே.நே.யக். 85).
வெளுத்தலரி	வெளுத்தலரி veḷuttalari, பெ.(n.) அலரிவகை; pagoda tree.
வெளுத்துக்கட்டு-தல்	வெளுத்துக்கட்டு-தல் veḷuddukkaṭṭudal, செ.குன்றாவி.(v.t.) do very well. 'அப்பா வேடத்தில் நடிகர் வெளுத்துக் கட்டியிருக்கிறார்'. [வெளுத்து + கட்டு-.]

வெளுத்துநீறுதல்	வெளுத்துநீறுதல் veḷuddunīṟudal, பெ.(n.) மருந்து வெண்ணிறமாகி தூளாகுதல்; medicine turning white and powdery. [வெளுத்து + நீறுதல்]
வெளுத்துவாங்கு	வெளுத்துவாங்கு1 veḷudduvāṅgudal, செ.கு.வி.(v.i.) மிக நன்றாகச் செய்தல்; to do a thing in an admirable manner. [வெளுத்து + வாங்கு} வெளுத்துவாங்கு2 veḷudduvāṅgudal, செ.குன்றாவி.(v.t.) வெளு-, பார்க்க;see Velu-. [வெளுத்து + வாங்கு]
வெளுத்துவிடு-தல்	வெளுத்துவிடு-தல் veḷudduviḍudal, செ.கு.வி & செ.குன்றாவி.(v.i. & w.t.) வெளுத்து வாங்கு-, பார்க்க;see veluttu-vanku [வெளுத்து + விடு]
வெளுப்பத்தி	வெளுப்பத்தி veḷuppatti, பெ.(n.) எலும்பு; bone.
வெளுப்பி	வெளுப்பி veḷuppi, பெ.(n.) 1. குண்டுமணி, jeweller's bead. 2. புறங்கைநாறி பார்க்க;see purankai-nari. [வெளு → வெளுப்ப]
வெளுப்பு	வெளுப்பு veḷuppu, பெ.(n.) 1. வெண்மை; whiteness. 2. நோயால் உடல் வெளிறுகை; pallor, as from illness. 3. ஆடை வெளுக்கை; bleaching, washing of clothes. 4. புடைக்கை; drubing, beating. [வெ → வெளு → வெளுப்பு] [தே.நே.பக். 85).
வெளுப்புக்கலவை	வெளுப்புக்கலவை veḷuppukkalavai, பெ.(n.) வெண்மையாக்கும் பொருள்; bleaching. [வெளுப்பு + கலவை]
வெளுப்புக்காகச்சி	வெளுப்புக்காகச்சி veḷuppukkākacci, பெ.(n.) வெண்கரும்பு; white sugar-canesaccharum offcinarum. [வெளுப்பு + காகச்சி]

வெளுப்புடும்பு	வெளுப்புடும்பு veḷuppuḍumbu, பெ.(n.) வெள்ளையுடும்பு; white guana. [வெளுப்பு + உடும்பு]
வெளுப்புநீர்	வெளுப்புநீர் veḷuppunīr, பெ.(n.) வெளுப் பதற்கு பயன்படும் நீர்மம் washing fluid. [வெளுப்பு + நீர்]
வெளுப்பேறல்	வெளுப்பேறல் veḷuppēṟal, பெ.(n.) வெளுத்தல்; to become white. [வெளுப்பு + ஏறல்]
வெளுரல்	வெளுரல் veḷural, பெ.(n.) வெளுத்தல், கண்ணாமாகல்; to be calcined. [வெ → வெளு → வெளுரல்]
வெளுரி	வெளுரி veḷuri, பெ.(n.) வெளுத்தல்; to become white. [வெ → வெளு → வெளுரி]
வெளுவெளு-த்தல்	வெளுவெளு-த்தல் veḷuveḷuttal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. வெண்மையாதல் (வின்.);; to become white. 2. நிறங்கெடுதல்; to become pale. [வெளு + வெளு-,]
வெளுவெளுப்பு	வெளுவெளுப்பு1 veḷuveḷuppu, பெ.(n.) 1. வெளுப்பு 1 பார்க்க;see veluppu. 2. வெளுப்பு 2 பார்க்க (யாழ்.அக.);;see veluppu 2. [வெ → வெளு → வெளுவெளுப்பு] வெளுவெளுப்பு2 veḷuveḷuppu, பெ.(n.) நோயடைந்த வெண்மை; pale. [வெளு → வெளுவெளுப்பு]

வெளுவெளுவென ல்	வெளுவெளுவெனல் veḷuveḷuveṉal, பெ.(n.) 1. மிக வெண்மையாதற் குறிப்பு; extreme whiteness. 2. நிறம் வெளிறுதற் குறிப்பு; extreme paleness. 3. நையப் புடைத்தற் குறிப்பு; sound thrashing. 4. கொண்டாடத்தக்க விதத்தில் ஒன்றைச் செய்தற் குறிப்பு; doing a thing in an admirable manner. [வெளுவெளு + எனல்]
வெளுவை	வெளுவை veḷuvai, பெ.(n.) வெண்மையாகை (யாழ்.அக.);; becoming white. [வெ → வெளு → வெளுவை]
வெளே ரெனல்	வெளே ரெனல் veḷēreṉal, பெ.(n.) 1.வெண்மையாதற்குறிப்பு; appearing white. 2. நிறம் வெளிறுதற்குறிப்பு; looking pale. [வெளேர் + எனல்]
வெற்பஞ்சனம்	வெற்பஞ்சனம் veṟpañjaṉam, பெ.(n.) நீலாஞ்சனக்கல், துருக; blue vitriol-copper sulphate.
வெற்பன்	வெற்பன் veṟpaṉ, பெ.(n.) குறிஞ்சி நிலத் தலைவன் (பிங்.);; chief of kurinicitract. [வெள் → வெறு → வெற்பன்]
வெற்பிரதம்	வெற்பிரதம் veṟpiradam, பெ.(n.) ஒருவகை மருந்துக்கல் (தைலவ.);; foliated crystallised gypsum.
வெற்பு	வெற்பு veṟpu, பெ.(n.) 1. மலை (பிங்.);; mountain, hill. "மால்வரை நிவந்த சேணுயர் வெற்பில்' (திருமுரு. 12);. 2. பக்க மலை (ஐங்குறு. அரும்.);; foothill spur.
வெற்பேந்தி	வெற்பேந்தி1 veṟpēndi, பெ.(n.) செடிவகை; sickle-leaf. வெற்பேந்தி2 veṟpēndi, பெ.(n.) மலை தாங்கிப் பூடு; a plant-sida acuta. இதனால் பாரிப்பு, இழுப்பு நோய் நீங்கும்.

வெற்றம்	வெற்றம் veṟṟam, பெ.(n.) 1. வெற்றி பார்க்க;see verri. "வேற்றுப்புலம் போகி நல் வெற்றங்கெடுத்து" (சிலப். 11, 212);. 2. வீரம் (அக.நி.);; courage. [வெல் → விர் → விறு → வீறு → வெற்றம்)
வெற்றர்	வெற்றர் veṟṟar, பெ.(n.) 1. ஏழைகள்; poor people. "வீடுதோ றிரந்தும் பசியறாதயர்ந்த வெற்றரைக் கண்டுளந் துடித்தேன்"(அருட்யா. iv, பிள்ளைப் பெரு. 58);. 2. பயனற்றார்; worthless persons. "நின்றனடியரோடன்றி மற்றுமோர் வெற்றருள் வாழேன்" (அருட்பா. ii,அவத்தொழிற். 8);. [வெற்று + அர்]
வெற்றல்	வெற்றல் veṟṟal, பெ.(n.) வெற்றி பார்க்க;see verri. "வெற்றல் வேல்வேந்தர்க் கினது" (இனி. நாற். 36);.
வெற்றாள்	வெற்றாள் veṟṟāḷ, பெ.(n.) 1. வேலையில்லாத வ-ன்-ள்; un employed person. 2. குடும்பச் சுமையின்றித் தனித்திருப்பவன்-ள்;(யாழ்.அக.);; lonely person without any family responsibilities. 3. பயனற்றவன்-ள்; worthless person. [வெற்று + ஆள்]
வெற்றி	வெற்றி1 veṟṟi, பெ.(n.) வெல்கை, வாகை (பிங்);; victory, success, conquest, triumph. "வெற்றிக்கருளக்" (கொடியான். திவ். நாய்ச். 13,7);. [வெல் → விர் → விறு → வீறு = வெற்றி] [தே.நே.பக். 89] வெற்றி2 veṟṟi, பெ.(n.) 1. (போர், போட்டி முதலியவற்றில் எதிர்ப்பவரை) தோற்கடித்துப் பெறும் உயர்வு; victory, success, 'அவர் ஆயிரம் ஒப்போலை வேறுபாட்டில் வெற்றி பெற்றுள்ளார். 'வெற்றி தோல்வி இல்லாமல் போட்டி முடிவடைந்தது'. 2. (எடுத்துக் கொண்ட முயற்சியின்); பயன் நிறைந்த முடிவு; successful completion. 'உன் முயற்சிகள் வெற்றி பெற என் வாழ்த்துகள்'. 'பேச்சு வெற்றி அடைந்தது'. 3. (திரைப்படம் நாடகம் முதலியவை நல்ல வசூல் கொடுத்து); நீண்ட நாள் நடைபெறும் நிலை; 'கலைப் படங்கள் வெற்றி அடைவதில்லை என்று வருத்தப்பட்டுக் கொண்டார். [வெல் → (வில்); → (விர்); → விறு (வில்); → வீறு வெற்றி] [தே.நே.பக்.89]

வெற்றிக்கடுக்காய்	வெற்றிக்கடுக்காய் veṟṟikkaḍukkāy, பெ.(n.) பெரிய மரவகை (தைலவ.);; crape myrtle. [வெற்றி + கடுக்காய்]
வெற்றிக்கம்பம்	வெற்றிக்கம்பம் veṟṟikkambam, பெ.(n.) வெற்றித்தம்பம் பார்க்க (யாழ்.அக.);;see verri-t-tambam. [வெற்றி + கம்பம்]
வெற்றிக்கரந்தைமஞ்சரி	வெற்றிக்கரந்தைமஞ்சரி veṟṟikkarandaimañjari, பெ.(n.) தொண்ணுற்றாறு வகைப் பனுவ(பிரபந்தம்);லுள் பகைவர் கவர்ந்து சென்ற நிரையைக் கரந்தை மாலை சூடிய வீரர் மீட்பதைக் கூறும் நூல் வகை; a poem celebrating the recovery of cattle from the enemies who had captured them by warriors in pursuit wearing karantai, one of 96 kinds pirapantam. [வெற்றி + கரந்தை + மஞ்சரி]
வெற்றிக்கீர்த்தி	வெற்றிக்கீர்த்தி veṟṟikārtti, பெ.(n.) வெற்றிப்புகழ் பார்க்க (தக்கயாகப், 483, உரை);;see Verri-p-pugal. [வெற்றி + கீர்த்தி]
வெற்றிக்குதிரை	வெற்றிக்குதிரை veṟṟikkudirai, பெ.(n.) போட்டி (பந்தயம்);யில் வென்ற குதிரை (யாழ்.அக.);; winning horse in a race. [வெற்றி + குதிரை]
வெற்றிக்கொடி	வெற்றிக்கொடி veṟṟikkoḍi, பெ.(n.) வாகையைக் குறிக்க எடுக்கும் கொடி; flag of victory. "இவ்வாயர் மகள் தோள்....... வெற்றிக்கொடியை உண்டாக்கினவாம்" (கலித்.101,37, உரை);. [வெற்றி + கொடி]
வெற்றிகாண்(ணு)-தல்	வெற்றிகாண்(ணு)-தல் veṟṟikāṇṇudal, செ.கு.வி.(v.i.) வெற்றிபெறுதல் (வின்.);; to gain a victory, to win. [வெற்றி + காண்[ணு]-,]
வெற்றிகொள்ளல்	வெற்றிகொள்ளல் veṟṟigoḷḷal, பெ.(n.) வெல்லுதல்; win, succeed. [வெற்றி + கொள்ளல்]
வெற்றிலைச்சருகு	வெற்றிலைச்சருகு veṟṟilaiccarugu, பெ.(n.) காய்ந்த வெற்றிலை இல்லை; dried betel leaf. [வெற்றிலை + சருகு]

வெற்றிச்சின்னம்	வெற்றிச்சின்னம் veṟṟiccinṉam, பெ.(n.) வென்ற பரிசிற்பொருள்; trophy. [வெற்றி + சின்னம்]
வெற்றிச்சீட்டு	வெற்றிச்சீட்டு veṟṟiccīṭṭu, பெ.(n.) குலுக்கல் பரிசுச் சீட்டில் வெற்றியைக் குறிக்குஞ் சீட்டு (யாழ்.அக.);; the winning tickets, as in a lottery. [வெற்றி + சிட்டு]
வெற்றிசூடு-தல்	வெற்றிசூடு-தல் veṟṟicūṭudal, செ.கு.வி. (v.i.) வெற்றி பெறுதல்; to gain a victory. [வெற்றி + சூடு-,]
வெற்றிடக்குழல்கள்	வெற்றிடக்குழல்கள் veṟṟiḍakkuḻlkaḷ, பெ.(n.) தொடக்ககாலக் கணிப்பொறியில் பயன்படுத்தப்பட்ட மின்னணு உறுப்பு; vacumm tubes. [வெற்றிடம் + குழல்கள்]
வெற்றிடம்	வெற்றிடம்1 veṟṟiḍam, பெ.(n.) வெறுமையான இடம் (பொருந. 245, உரை);; vacant place. [வெற்று + இடம்] வெற்றிடம்2 veṟṟiḍam, பெ.(n.) 1 காற்றில்லாதவிடம்; vaccum. 2. வெறுவெளி; etheric space. [வெற்று + இடம்]
வெற்றித்தண்டை	வெற்றித்தண்டை veṟṟittaṇṭai, பெ.(n.) வீரக்கழல் (யாழ்.அக.);; anklet warn on the leg, as a sing of victory. [வெற்றி + தண்டை]
வெற்றித்தம்பம்	வெற்றித்தம்பம் veṟṟittambam, பெ.(n.) 1. வாகைக்கம்பம் (வின்.);; column erected in commemoration of a victory, triumphal column. 2. வெற்றிக் கொடியைக் கட்டியுள்ள கம்பம் (யாழ்.அக.);; staff on which is hoisted the flag of victory. [வெற்றி + தம்பம்] Pkt. Tamba → த. தம்பம்.

வெற்றித்துவசம்	வெற்றித்துவசம் verrittuvasam, பெ.(n.) வெற்றிக்கொடி; victory or triumph. [வெற்றி + துவசம்] Skt. Dhvaja → த. துவசம்,
வெற்றிப்பத்திரம்	வெற்றிப்பத்திரம் verrippattiram, பெ.(n.) இரு பக்கத்தார் உரையையும் கேட்ட பின்னர் கொடுக்கப்படும் வெற்றியாவணம்(சுக்கிரநீதி. 92);; document embodying the judicial decision in a contested case. [வெற்றி + பத்திரம்] Skt. Bhadra → த. பத்திரம்.
வெற்றிப்பரிசு	வெற்றிப்பரிசு verripparisu, பெ.(n.) வெற்றி வாகை சூடிய பொருள்; memorial of victory. [வெற்றி + பரிசு]
வெற்றிப்பாடு	வெற்றிப்பாடு verrippāṭu, பெ.(n.) வெற்றியாற் பெற்ற பெருமை; greatness attained by victory. "வெற்றிப்பாடுங் குணப்பாடும்...... தெற்றிப்பாட" (தமிழ்நா.234); [வெற்றி + பாடு]
வெற்றிப்புகழ்	வெற்றிப்புகழ் verrippugal, பெ.(n.) 1. வெற்றியால் உண்டாகும் புகழ் (வின்.);; fame due to victory, as in war. 2. போரில் அடைந்த வெற்றியைப் புகழ்கை; eulogy on a viclorious campaign. [வெற்றி + புகழ்]
வெற்றிப்பூ	வெற்றிப்பூ, verrippū, பெ.(n.) வெற்றிக் குறியாக அணியப்படும் பூ, வாகை மாலை (பிங்.);; flower worn as a sign of victory. [வெற்றி + பூ]
வெற்றிமகள்	வெற்றிமகள் verrimagaḷ, பெ.(n.) வெற்றி மடந்தை பார்க்க;see verri-madantai. "பிறரை வென்று வெற்றி மகளைத் தன்னிடத்து மீட்டுக்கொண்டு"(பு. வெ.ஒழிபு. 13);. [வெற்றி + மகள்]
வெற்றிமடந்தை	வெற்றிமடந்தை verrimaḍandai, பெ.(n.) வெற்றித்திருமகள் (செயலெட்சுமி);; the goddess of victory. [வெற்றி + மடந்தை]
வெற்றிமாலை	வெற்றிமாலை verrimālai, பெ.(n.) வெற்றி வாகை பார்க்க;see verri-Vagai. [வெற்றி + மாலை]

வெற்றிமுரசு	வெற்றிமுரசு1 verrimurasu, பெ.(n.) வெற்றிக் குறியாக முடிக்கப்படும் பேரிகை; drum beaten in token of victory. [வெற்றி + முரசு] வெற்றிமுரசு verrimurasu, பெ.(n.) வெற்றியை அறிவிக்க அடிக்கப்படும் முரசு (சுயபேரிகை.);; drum of victory. மறுவ, வெற்றிபேரிகை [வெற்றி+முரசு]
வெற்றிமை	வெற்றிமை1 verrimai, பெ.(n.) 1. வெற்றியாகிய தன்மை; victoriousness, victory. 2. மேம்பாடு; distinctive, greatness. "ஆரழலாய் நிமிர்கின்ற வெற்றிமையென்" (தோ. 1019, 9);. [வெற்றி → வெற்றியை] வெற்றிமை2 verrimai, பெ.(n.) வெறுமை; emptiness, barrenness, bareness. "முதுகுந் தலையும் வெற்றிமைப் பட்டுப் பருஷ்மா யிராதபடி" (திவ். திருநெடுந். 21, வ்யா. பக். 173);. [வெறுமை → வெற்றுமை]
வெற்றிலை	வெற்றிலை verrilai, பெ.(n.) 1. கொடிவகை; betel pepper. 2. பாக்குஞ் சுண்ணாம்புஞ் சேர்ந்து மென்று தின்பதற்குரிய வெற்றிலைக் கொடியின் இலை; betel leaf. "பருகுநீர் தின்னும் வெற்றிலை" (திவ். திருவாய். 6,7,1);. [வெள்ளிலை → வெற்றிலை] [தே.நே.பக். 126] வெள்ளிலை பூ, காய் கனியில்லாத வெறுங்கொடியின் இலை.
வெற்றிலைக்கத்துரி	வெற்றிலைக்கத்துரி verrilaikkatturi, பெ.(n.) செடிவகை; musk mallow.
வெற்றிலைக்காய்	வெற்றிலைக்காய் verrilaikkāy, பெ.(n.) வெற்றிலைக் கொடியின் காய் (யாழ்.அக.);; fruit of betel vine. [வெற்றிலை + காய்]
வெற்றிலைக்கால்	வெற்றிலைக்கால் verrilaikkāl, பெ.(n.) வெற்றிலைத்தோட்டம் (வின்.); பார்க்க;see verrilai-t-tottam. [வெற்றிலை + கால்]

வெற்றிலைக்காளாஞ்சி	வெற்றிலைக்காளாஞ்சி veṟṟilaikkāḷāñji, பெ.(n.) வெற்றிலைப்படிக்கம் பார்க்க;see Verrilai-p-padikkam. [வெற்றிலை + காளாஞ்சி]
வெற்றிலைக்கொடி	வெற்றிலைக்கொடி veṟṟilaikkoḍi, பெ.(n.) தம்பல (தாம்பூல);வல்லி; betel vine. [வெற்றிலை + கொடி]
வெற்றிலைக்கொழுந்து	வெற்றிலைக்கொழுந்து1 veṟṟilaikkoḻundu, பெ.(n.) வெற்றிலை 1 பார்க்க;see verrilai 1. [வெற்றிலை + கொழுந்த] வெற்றிலைக்கொழுந்து2 veṟṟilaikkoḻundu, பெ.(n.) இளவெற்றிலை; tender betel leaf. [வெற்றிலை + கொழுந்து]
வெற்றிலைச்சரை	வெற்றிலைச்சரை veṟṟilaiccarai, பெ.(n.) வெற்றிலைத்தட்டி (யாழ்.அக.); பார்க்க;see verrilai-t-tatti. [வெற்றிலை + சரை]
வெற்றிலைச்சாறு	வெற்றிலைச்சாறு veṟṟilaiccāṟu, பெ.(n.) வெற்றிலையைக் கசக்கி எடுக்கும் சாறு, நஞ்சை சுருக்கிடவுதவும்; juice of betel leaf, used for treating arsenic. [வெற்றிலை + சாறு]
வெற்றிலைசுருட்டி	வெற்றிலைசுருட்டி veṟṟilaisuruṭṭi, பெ.(n.) ஒரு வகைப் புழு; a kind of worm which rools the betel leaf. [வெற்றிலை + சுருட்டி] வெற்றிலைசுருட்டி veṟṟilaisuruṭṭi, பெ.(n.) வெற்றிலைப் புழுவகை (யாழ்.அக.);; a betel pest. [வெற்றிலை + சுருட்டி]
வெற்றிலைச்சுருள்	வெற்றிலைச்சுருள் veṟṟilaiccuruḷ, பெ.(n.) வெற்றிலையிற் பாக்குவைத்துக் கட்டிய சுருள்; betel leaves rolled up with areca-nut parings. [வெற்றிலை + சுருள்]

வெற்றிலைச்செல்லம்	வெற்றிலைச்செல்லம் verrilaiccellam, பெ.(n.) வெற்றிலைப்பெட்டி பார்க்க;see verrilal-p-petti. [வெற்றிலை + செல்வம்]
வெற்றிலைத்தட்டம்	வெற்றிலைத்தட்டம் verrilaittaṭṭam, பெ.(n.) வெற்றிலைத்தட்டு பார்க்க;see Verrilal-t-tattu. [வெற்றிலை + தட்டம்]
வெற்றிலைத்தட்டி	வெற்றிலைத்தட்டி1 verrilaittaṭṭi, பெ.(n.) வெற்றிலையை உள்ளடக்கி வைக்கும் வாழையிலை முதலியவற்றாலான கூடு (யாழ்.அக.);; cover made of plaintain leaves, straw or ola, for betels. [வெற்றிலை + தட்டி] வெற்றிலைத்தட்டி2 verrilaittaṭṭi, பெ.(n.) வெற்றிலைச்சருகு; dried betel leaf. [வெற்றிலை + தட்டி]
வெற்றிலைத்தட்டு	வெற்றிலைத்தட்டு verrilaittaṭṭu, பெ.(n.) வெற்றிலை பாக்கு, சுண்ணாம்பு முதலியன வைக்குந் தட்டம்; salver for betels, areca-nut, chunam, etc. [|வெற்றிலை + தட்டு]
வெற்றிலைத்தண்டுலம்	வெற்றிலைத்தண்டுலம் verrilaittaṇṭulam, பெ.(n.) வேம்பின் மேற் புல்லுருவி; parasitic plant on neem tree. [வெற்றிலை + தண்டுலம்]
வெற்றிலைத்தம்பலம்	வெற்றிலைத்தம்பலம் verrilaittambalam, பெ.(n.) வெற்றிலை பாக்கு மென்ற எச்சில் (யா.அக.);; red spittle of chewed betel leaves. [வெற்றிலை + தம்பலம்]
வெற்றிலைத்தாம்பாளம்	வெற்றிலைத்தாம்பாளம் verrilaittāmbāḷam, பெ.(n.) வெற்றிலைத்தட்டு பார்க்க;see verrilai-t-tattu. [வெற்றிலை + தாம்பாளம்]
வெற்றிலைத்தோட்டம்	வெற்றிலைத்தோட்டம் verrilaittōṭṭam, பெ.(n.) வெற்றிலைக்கொடி பயிர் செய்யுந் தோட்டம்; betel garden. [வெற்றிலை + தோட்டம்]

வெற்றிலைநறுக்கி	வெற்றிலைநறுக்கி veṟṟilainaṟukki, பெ.(n.) செடிவகை (யாழ்.அக.);; a kind of plant.
வெற்றிலைநாரி	வெற்றிலைநாரி veṟṟilaināri, பெ.(n.) ஒருவகைப் புல்; a kind of grass.
வெற்றிலைநாறி	வெற்றிலைநாறி veṟṟilaināṟi, பெ.(n.) ஒரு வகைப் புதர் (யாழ்.அக.);; a kind of shrub. [வெற்றிலை + நாறி]
வெற்றிலைப்பட்டி	வெற்றிலைப்பட்டி veṟṟilaippaṭṭi, பெ.(n.) வெற்றிலைச்சுருள் பார்க்க;see verrilai-c-curul. [வெற்றிலை + பட்டி]
வெற்றிலைப்பட்டை	வெற்றிலைப்பட்டை veṟṟilaippaṭṭai, பெ.(n.) காட்டுக்குமிழ்; mulberry of western ghatscallicarpes lanata. [வெற்றிலை + பட்டை]
வெற்றிலைப்படலிகை	வெற்றிலைப்படலிகை veṟṟilaippaḍaligai, பெ.(n.) வெற்றிலை வைக்குங் கூடை (சீவக. 826, உரை);; basket for betels. [வெற்றிலை + படலிகை]
வெற்றிலைப்படிக்கம்	வெற்றிலைப்படிக்கம் veṟṟilaippaḍikkam, பெ.(n.) தம்பலந் துப்புங் கலம்; spittoon. [வெற்றிலை + பழக்கம்]
வெற்றிலைப்பழு	வெற்றிலைப்பழு veṟṟilaippaḻu, பெ.(n.) பழுத்த வெற்றிலை; sere betel. [வெற்றிலை + பழு]
வெற்றிலைப்புழு	வெற்றிலைப்புழு veṟṟilaippuḻu, பெ.(n.) வெற்றிலைப்பூச்சி பார்க்க;see verrilai-p-ppucci. [வெற்றிலை + புழு]
வெற்றிலைப்பூச்சி	வெற்றிலைப்பூச்சி veṟṟilaippūcci, பெ.(n.) வெற்றிலையிலுள்ள நச்சு புழு; a kind of small worm in betel leaves, said to be poisonous.

வெற்றிலைப்பூமணி	வெற்றிலைப்பூமணி veṟṟilaippūmaṇi, பெ.(n.) மகளிரணி வகை (யாழ்.அக.);; a kind of jewel worn by women. [வெற்றிலை + பூமணி]
வெற்றிலைப்பெட்டி	வெற்றிலைப்பெட்டி veṟṟilaippeṭṭi, பெ.(n.) வெற்றிலை பாக்கு சுண்ணாம்பு முதலியன வைக்கும் சிறு பெட்டி; a small box for betels, areca-nuts, chunam, etc. [வெற்றிலை + பெட்டி]
வெற்றிலைப்பை	வெற்றிலைப்பை veṟṟilaippai, பெ.(n.) தம்பலம் (தாம்பூலம்); வைக்கும் பை; a bag for betels, areca-nut, parings, etc. [வெற்றிலை + பை]
வெற்றிலைபாக்கு	வெற்றிலைபாக்கு veṟṟilaipākku, பெ.(n.) தம்பலம் (தாம்பூலம்);; betels andareca-nuts. [வெற்றிலை + பாக்கு]
வெற்றிலை பாக்குக்கொடு-த்தல்	வெற்றிலை பாக்குக்கொடு- த்தல் veṟṟilaipākkukkoḍuttal, செ.கு.வி.(v.i.) 1. தம்பலம் (தாம்பூலம்); வழங்கி மதிப்புரவு (மரியாதை); செய்தல்; to show civility by the distributiion of betels and areca-nuts. 2. வெற்றிலையிடு-, 2 பார்க்க;see verrilai-y-idu-, 2. [வெற்றிலை + பாக்கு + கொடு-,]
வெற்றிலைபாக்குவை-த்தல்	வெற்றிலைபாக்குவை-த்தல் veṟṟilaipākkuvaittal, செ.கு.வி.(v.i.) வெற்றிலை வை-, பார்க்க;see Verrilai-vai-. [வெற்றிலை + பாக்கு + வை-,]
வெற்றிலையோடு-தல்	வெற்றிலையோடு-தல் veṟṟilaiyōṭudal, செ.கு.வி.(v.i.) தம்பலம் பூணுதல்; to chew betel. [[வெற்றிலை + போடு-,]
வெற்றிலைமடல்	வெற்றிலைமடல் veṟṟilaimaḍal, பெ.(n.) வெற்றிலை வைக்கும் பெட்டிவகை; a small box for betels. [வெனற்றிலை + மடல்]

வெற்றிலைமடிப்பு	வெற்றிலைமடிப்பு verrilaimaḍippu, பெ.(n.) வெற்றிலைச் சுருள்; roll of betel leef and Arecaunut. [வெற்றிலை + மடிப்பு]
வெற்றிலையமுது	வெற்றிலையமுது verrilaiyamudu, பெ.(n.) இறைவன் படையலுக்கான வெற்றிலை; betels offered to deities. "வெற்றிலை யமுது அறுபதுக்குமாக" (S.I.I.iii,116,32);. [வெற்றிலை + அமுது]
வெற்றிலையிடு-தல்	வெற்றிலையிடு-தல் verrilaiyiḍudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. வெற்றிலைபாக்குக்கொடு-,1 பார்க்க;see versilai-pakku-k-kodu-. 2. பிரிந்து செல்வதற்கு வெற்றிலை வழங்கி விடை கொடுத்தல்; to give permission to leave, by the giving of betels and arecanuts. "கொன்று வருகிறோம் எங்களுக்கு வெற்றிலையிட்டருளிர்" (ஈடு 4,1,2);. [வெற்றிலை + இடு-,]
வெற்றிலைவல்லி	வெற்றிலைவல்லி verrilaivalli, பெ.(n.) வெற்றிலைவல்லி; betelvine-piper betel. [வெற்றிலை + வல்லி]
வெற்றிலைவள்ளி	வெற்றிலைவள்ளி verrilaivaḷḷi, பெ.(n.) வள்ளிக்கொடிவகை (இலத்);; betel yam. [வெற்றிலை + வள்ளி]
வெற்றிலைவள்ளிக்கிழங்கு	வெற்றிலைவள்ளிக்கிழங்கு verrilaivaḷḷikkiḻṅgu, பெ.(n.) —, பெ.(n.); 1. உணவுக்குரிய ஒரு வகைக் கிழங்கு vegetable root. இதுவே காய்த்துளசிக் கிழங்கு. 2. நாகவள்ளிக் கிழங்கு; dioscorea opposititolia. [வெற்றிலை + வள்ளி + கிழங்கு]
வெற்றிலைவாணியர்	வெற்றிலைவாணியர் verrilaivāṇiyar, பெ.(n.) இலைவாணியர் பார்க்க;see ilai. vaniyar(S.I.I.iv.496);. [வெற்றிலை + வாணியர்]
வெற்றிலைவெடிபதம்	வெற்றிலைவெடிபதம் verrilaiveḍibadam, பெ.(n.) இட்ட வெற்றிலை வெடிக்கும் பருவம் வரை காய்ச்சப்படும் மருந்தெண்ணெய்ப்பதம் (யாழ்.அக.);; a stage in the boiling of medicinal oil, when a betel thrown into it will crackle. [வெற்றிலை + வெடிதம்]

வெற்றிலைவை-த்தல்	வெற்றிலைவை-த்தல் verrilaivaittal, செ.கு.வி. (v.i) வெற்றிலைபாக்கு வைத்து திருமணம் முதலிய சிறப்பிற்கு உறவினர் நண்பர் முதலியோரை அழைத்தல்; to invite relations, friends, etc. by offering betels and areca-nuts, as to a wedding. [வெற்றிலை + வை-,]
வெற்றிவாகை	வெற்றிவாகை verrivākai, பெ.(n.) வெற்றிக் குறியாகச் சூடும் வாகைமாலை; wreath of siris flowers, worn as an emblem of victory. [வெற்றி + வாகை]
வெற்றிவெறிது	வெற்றிவெறிது verriveridu, பெ.(n.) பயன் சிறிதுமின்மை; absolute worthlessness. "வெற்றி வெறிதே பெற்றதாய் வேம் பேயாக வளர்த்தாளே" (திவ். நாய்ச். 137);. [வெற்றி + வெறிது]
வெற்றிவேற்கை	வெற்றிவேற்கை verrivērkai, பெ.(n.) தமிழில் உள்ள ஒரு அறநூல்; code of laws, treatise on civil and religious duties in tamil. ஆத்திசூடி என்பதைப் போல் இது வெற்றிவேற்கை என்று தொடங்கும் முதலை யுடைமையால் இவ்வாறு பெயர் பெற்றது. இதற்கு நறுந்தொகை யெனவும் பெயர் உண்டு. இந்நூற் செய்யுட்கள் யாவும் நூற்பா வடிவில் அமைந்துள்ளன. இப்பாக்கள் பெரும்பாலும் ஒவ்வோரடியால் ஆகியவை 84 பாடல்கள் இதனில் உள்ளன. இதனை இயற்றியவர் அதி வீரராமபாண்டியர் என்னும் அரசராவர். [வெற்றி + வேற்கை]
வெற்றிவேற்செழியன்	வெற்றிவேற்செழியன் verrivērceliyan, பெ.(n.) இவன் பாண்டி நாட்டில் கொற்கையில் இருந்து அரசு செய்தவன்; he was administration at korkai in pandinagu. பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் தான் அரசு முறை கோயதன் விளைவாக மாண்ட பிறகு மதுரை நகர் புரப்பாரின்றிக் கெட்டழிந்து நல்ல மழையில்லாமையாலும் வேறு பல செயல்களாலும் நாடு நாடோறுஞ் சீரழிந்து கொண்டிருந்தது. கொற்கையில் இருந்த இவன் மதுரையை அடைந்து அரசாட்சியை மேற்கொண்டான். நேர்ந்துள்ள தீமைகட்கெல்லாம் கழுவாய் செய்தான். அதன் பிறகு நாடு செழித்து நன்னிலைக்கு வந்தது.
வெற்றிழுப்பு	வெற்றிழுப்பு verriluppu, பெ.(n.) பயனற்ற செயல்; rain attempt, futile effort.
வெற்று	வெற்று verru, பெ.எ.(adj.) 1. (ஒன்றில் இருக்க வேண்டியது); எதுவும் இல்லாத வெறும்; empty, bare, blank. 'வெற்றுத்து முக்கியைக் காட்டி அச்சுறுத்தி விட்டான். இடுப்பில் துண்டைக் கட்டிக்கொண்டு வெற்று மார்போடு நின்று பூசை செய்தார்'. 2. எதிர்பார்க்கும் பயனை விளைவிக்காத; useless. 'சிக்கலுக்குத் தீர்வு இல்லை, ஆக நாம் இதுவரை வெற்றுப் பேச்சுதான் பேசிக் கொண்டிருந்திருக்கிறோம்'. [வெள் → வெறு → வெற்று] [தே.நே.பக்.126)
வெற்றுக்கட்டை	வெற்றுக்கட்டை verrukkattai, பெ.(n.) வெற்றாள் 2 பார்க்க;see verral 2. [வெள் → வெறு → வெற்று + கட்டை]

வெற்றுக்கால்	வெற்றுக்கால் verrukkāl, பெ.(n.) வெறுங்கால்; bare foot. [வெள் → வெறு → வெற்று + கால்]
வெற்றுகம்	வெற்றுகம் verrugam, பெ.(n.) வட்டத்துத்தி; a plant-abutilon indicum.
வெற்றுடம்பு	வெற்றுடம்பு verruḍambu, பெ.(n.) 1. சதைப் பிடிப்பில்தவுடம்பு; body without much flesh. 2. இயல்பானவுடம்பு; body in its natural state, mere body. 3. கருப்பமில்லாதவுடம்பு; body without conception. 4. உடையுடுத்தாதவுடம்பு; naked body. [வெறு → வெற்று + உடம்பு] [தே.நே.பக்.126]
வெற்றுடம்புக்காரி	வெற்றுடம்புக்காரி verruḍambukkāri, பெ.(n.) கருப்பமடையாத பெண்; woman not carring. [வெற்றுடம்பு + கார]
வெற்றுடல்	வெற்றுடல் verruḍal, பெ.(n.) 1. வெறிதாய உடம்பு; bare, unadorned body. 2. பிணம்; corpse, as lifeless. "விருந்தினராய வந்தாரை வெற்றுடலா நோக்கும் பெருந்திருவி" (சீவக. 1969);. [வெள் → வெறு → வெற்று வெற்றுடல்] [தே.தே.பக்.126]
வெற்றுப்பேச்சு	வெற்றுப்பேச்சு verruppēccu, பெ.(n.) வீண்பேச்சு; Idle talk. [வெற்று + பேச்சு]
வெற்றுரை	வெற்றுரை verrurai, பெ.(n.) பொருளற்ற சொல்; meaningless word. "வெற்றுரைக் குண்டோர் வலியுடைமை" (நீதிநெறி.21);. [வெள் → வெறு → வெற்று → வெற்றுரை)
வெற்றுவட்டி	வெற்றுவட்டி verruvaṭṭi, பெ.(n.) வட்டிப் பணம்; pure interest. மொத்த வட்டியில், உருவாக்க வட்டி, முதலீடு, வரவு செலவுகள் வட்டியை கழித்தபின் எஞ்சி நிற்பதே வெற்று வட்டி. [வெற்று + வட்டி]

வெற்றெலும்பன்	வெற்றெலும்பன் veṟṟelumbaṉ, பெ.(n.) ஒல்லியானவன்; bare bone. [வெற்று + எலும்பன்]
வெற்றெலும்பு	வெற்றெலும்பு veṟṟelumbu, பெ.(n.) சதை கழிந்தவெலும்பு; bone rid of flesh. [வெற்று + எலும்பு]
வெற்றெனத்தொடுத்தல்	வெற்றெனத்தொடுத்தல் veṟṟeṉattoḍuttal, பெ.(n.) நூற்குற்றம் பத்தனுள் பயனில் சொற்றொடர்படக் கூறுவது (நன். பொது.);; prolixity or verbosity in literary composition, as being barren of ideas, one of 10 nur-kurram.
வெற்றெனல்	வெற்றெனல் veṟṟeṉal, பெ.(n.) வெறுமை யாதற்குறிப்பு; expr, of being empty. [வெறு → வெற்று → வெற்றெனல்]
வெற்றொழிப்பு	வெற்றொழிப்பு veṟṟoḻippu, பெ.(n.) ஒன்றன் தன்மையை மறுத்து வேறொன்றன் தன்மையை ஏற்றிக் கூறும் அணி வகை (யாழ்.அக.);; a figure of speech, being a variety of avanuti.
வெற்றோலை	வெற்றோலை veṟṟōlai, பெ.(n.) 1. எழுதப் படாத ஓலை; blank, unwritten ola. 2. மகளிரணியும் பனையோலைச் சுருளாலான காதணி; roll of palmyra leaf, worn in the ear-lobe, by women. 'உமக்கு வாழ்க்கைப்பட்டு வெறுங் காதும் வெற்றோலையுமாய் நிற்கிறேனே'. [வெறு → வெற்று → வெற்றோலை) [தே.நே.பக். 126]

வெறி	வெறி1 veṟidal, செ.கு.வி.(v.i.) செறிதல் (பிங்.);; to be abundant. வெறி2 veṟi, __, பெ.(n.); 1. ஒழுங்கு; order, orderliness. "வெறி நிரை வேறாகச் சார்ச்சாரலோடி" (கலித். 11);. 2. வட்டம் (பிங்);; circle. வெறி3 veṟi, பெ.(n.) 1. கள் (பிங்.);; toddy. 2. குடிமயக்கம் (வின்.);; drunken ness, drunken fury, intoxication. 3. மயக்கம் (வின்.);; giddiness. 4. கலக்கம் (பிங்.);; bewilderment, confusion, perturbation. 5. பித்து (பயித்தியம்);; madness, insanity. 'வெறிநாய்'. 6. மதம் கொள்கை; frenzy. 7. சினம்
வெறிக்கடுக்காய்	வெறிக்கடுக்காய் veṟikkaḍukkāy, பெ.(n.) பேய்க் கடுக்காய்; a kind of wild gallnut. [வெறி + கடுக்காய்]
வெறிக்கப்பார்-த்தல்	வெறிக்கப்பார்-த்தல் veṟikkappārttal, பெ.(n.) பரக்கப் பார்த்தல், மரணக்குறி; staring, a death symptom. [வெறிக்க + பார்த்தல்] வெறிக்கப்பார்-த்தல்2 veṟikkappārttal, செ.குன்றாவி. (vt.) இமையாது வெகுண்டு; to glare at. [வெறிக்க + பார்-.]
வெறிக்கல்	வெறிக்கல் veṟikkal, பெ.(n.) சுக்கான்கல்; lime-stone. [வெறி + கல்]
வெறிக்களம்	வெறிக்களம் veṟikkaḷam, பெ.(n.) வெறியாட்டயரும் இடம்; place where veriy-attu takes place. "வெற்க்களங் கடுப்ப" (பெருங். இலாவான. 2,104);. [வெறி + களம்]

நெறிக்குணம்	நெறிக்குணம் neṟikkuṇam, பெ.(n.) 1. பித்துக்குணம்; mad quality. 2. முரட்டுக குணம்; eccentric. 3. கழிகாமம்; lusty. [வெறி + குணம்]
வெறிக்குதல்	வெறிக்குதல் veṟikkudal, பெ.(n.) வெறி கொள்ளல் பார்க்க;see veri-kollal. [வெறு → வெறி → வெறிக்குதல்]
வெறிக்கூத்து	வெறிக்கூத்து1 veṟikāttu, பெ.(n.) வெறியாட்டு பார்க்க;see veri-y-attu. (பு.வெ.12. இருபாற். 10, தலைப்பு);. [வெறி + கூத்து] வெறிக்கூத்து2 veṟikāttu, பெ.(n.) இது தெய்வம் ஏறியாடுகிற வெறிக் கூத்தாகும்; priest dancing under possession by skanda. வேலனாகிய பூசாரிகையில் வேலேந்திச் செம்பட்டாடையுடுத்திச் செவ்வணியணிந்து, செஞ்சந்தனம் பூசித் தொண்டகப்பறை ஒலிக்க ஆடுவான். இவன் வேலையேந்தியாடுகிற படியால் வேலன் எனப்படுவான். [வெறி + கூத்து]
வெறிகொள்(ளு)-தல்	வெறிகொள்(ளு)-தல் veṟigoḷḷudal, செ.கு.வி. (v.i) 1. மயக்கங் கொள்ளுதல்; to become dizzy, to be intoxicated. 2. பித்து கொள்ளுதல்; to be crazy or mad. 3. வெறி4-. 3 பார்க்க;see veri4 -3. "வெறி கொண் மத மலைகளும்" (பாரத. பதினாறாம்போர். 25);. 4. (மூர்க்கம்); முருடம் கொள்ளுதல்; to become furious. [வெறி + கொள்ளு]-தல்]
வெறிகோள்	வெறிகோள் veṟiāḷ, பெ.(n.) வெறியாட்டு பார்க்க;see veri-y-attu. "வெறிகோள் பண்ணியுந் தொழிறலை பெயர்த்தவன்" (பெருங், உஞ்சைக் 32, 94);. [வெறி + கோள்]
வெறிச்சி	வெறிச்சி veṟicci, பெ.(n.) அழுகண்ணி; a plant found in marshing places from which water contionuously oozes out a carnirorous plant - drosera indica. 2. சண்பகம்; a flower-champaca. [வெறி → வெறிச்சி]
வெறிச்சு	வெறிச்சு veṟiccu, பெ.(n.) ஆட்களின்றி வெறுமையாகை; emptiness, as of a place devoid of inhabitants. "வெறிச்சான திருமாளிகை" (திருபுரம், 536);. [வெறிது → வெறிச்சு]

வெறிச்செனல்	வெறிச்செனல் veṟiccenal, பெ.(n.) ஆட்களின்றி வெறுமையாதற்குறிப்பு; expr. of being vacant or empty, as a place devoid of inhabitants. 'மனைவியும் குழந்தைகளும் ஊருக்குப் போன பிறகு வீடு வெறிச்சென இருக்கிறது'. [வெறிச்சு + எனல்]
வெறிச்சோடு-தல்	வெறிச்சோடு-தல் veṟiccōṭudal, செ.கு.வி. (v.i.) wear a desolate look. 'திருமணம் முடிந்த பிறகு விடுவெறிச்சோடி விட்டது'. [வெறு → வெறி + சோடு-,]
வெறிசிங்கி	வெறிசிங்கி veṟisiṅgi, பெ.(n.) வயிற்றுப்புண், ulcer. [வெறி + சிங்கி]
வெறித்தசிங்கம்	வெறித்தசிங்கம் veṟittasiṅgam, பெ.(n.) 1. உப்பு மணி; a bead made by melting to consolidated salt. 2. கட்டியகல்லுப்பு; consolidated rock-salt. 3. உப்பு; the three universal salts.
வெறித்தபார்வை	வெறித்தபார்வை veṟittapārvai, பெ.(n.) அச்சுறுத்தும் பார்வை; fearful look. [வெறித்த + பார்வை]
வெறித்தல்	வெறித்தல் veṟittal, பெ.(n.) மயக்குறல்; being intoxicaled or stupified. [வெறி → வெறித்தல்)
வெறிதருமருந்து	வெறிதருமருந்து veṟidarumarundu, பெ.(n.) மயக்கத்தையுண்டாக்கு மருந்து; an intoxicating drug-bang. [வெறிதரு + மருந்து]

வெறிது	வெறிது veṟidu, பெ.(n.) 1. ஒன்றுமில்லாமை; emptiness. 2.பயனின்மை; uselessness, futility. "வெறிது நின் புகழ்களை வேண்டாரி லெடுத்தேத்தும்" (கலித், 72);. 3. அறிவின்மை (யாழ்.அக.);; stupidity. [வெறு-மை → வெறிது]
வெறிநாய்	வெறிநாய் veṟināy, பெ.(n.) வெறி பிடித்த நாய்; rabid dog. [வெறி + நாய்]
வெறிநாய்க்கடி	வெறிநாய்க்கடி veṟināykkaḍi, பெ.(n.) நச்சணுக்களால் உண்டாகும் கொடி நோய் வகை; rabie. இந்நோய் கண்டிருக்கும் நாய், பூனை, நரி, ஒநாய் ஆகிய விலங்குகள் கடித்தால் மக்களுக்கு இந்நோய் தொற்றும். இந்நோய் கண்ட விலங்குகளின் உமிழ் நீரில் நச்சணுக்கள் நிறைந்திருக்கும். இவை மக்களை நக்கினாலும், நக்கின இடத்தில் புண் இருந்தால் அதன் மூலம் நோய் தொற்றிக்கொள்ளும். சில நாடுகளில் சிலவகை வௌவால்கள் கடிப்பதனாலும் மக்களுக்கு இந்நோய் பரவுகிறது. மூளைப் பிறழ்ச்சியும், தாங்க முடியாத துன்பமும், நீர் வேட்கையும், தண்ணிரைக் கண்டால் நடுக்கமும், எதையும் விழுங்க முடியாத தவிப்பும் இந்நோயின் அறிகுறிகள், இறுதியில் இந்நோய் கண்டவர்கள் இறந்து போகின்றார்கள். [வெறிநாய் + கடி]
வெறிநாய்கடிப்பைத்தியம்	வெறிநாய்கடிப்பைத்தியம் veṟināykaḍippaittiyam, பெ.(n.) வெறிநாய் கடியால் ஏற்பட்ட பித்து; canine madness. [வெறிநாய் + க + பித்து Skt. பைத்தியம்]
வெறிநாற்றம்	வெறிநாற்றம் veṟināṟṟam, பெ.(n.) புணர்ச்சிக்குப் பின் பிறக்கும் நாற்றம் (ஐங்குறு, 93, வரை);; a kind of odour perceived after sexual inter course. [வெறி + நாற்றம்]
வெறிநீர்	வெறிநீர் veṟinīr, பெ.(n.) 1. சாராயம்; arrack. 2. பருகை; drink causing giddiness. [வெறி + நீர்]
வெறிப்பாட்டு	வெறிப்பாட்டு veṟippāṭṭu, பெ.(n.) வெறியாட்டில் நிகழும் பாடல் (பரிபா. 5, 15, உரை);; song sung in veri-y-aṭṭu. [வெறி + பாட்டு]

வெறிபாடியகாமக் கண்ணியார்	வெறிபாடியகாமக்கண்ணியார் veṟipāṭiyakāmakkaṇṇiyār, பெ.(n.) கழகக் காலப் பெண் புலவர்; a female sangam poet. வெறியென்பது தெய்வமேறப்பெற்று ஒருத்தியாடுதல். இது வெறியாட்ட மெனவும் வழங்கும். இதன் இயல்பை நன்றாக விளக்கிப் பாடியிருத்தலால் 'வெறிபாடிய' என்னும் அடைமொழி இவர் பெயர்க்குமுன் சேர்க்கப் பெற்றது. (அகநா. 22, 92; நற். 268);. இவர் புறநானூற்றில் பாடிய செருவிடை வீழ்தல், குதிரை மறமென்னுந் துறைப்பாடல்கள் அறிதற் பாலன.
வெறிப்பானவேரு	வெறிப்பானவேரு veṟippāṉavēru, பெ.(n.) வெள்ளரிசி பார்க்க;see vellarisi. [வெறிப்பான + வேரு]
வெறிப்பு	வெறிப்பு1 veṟippu, பெ.(n.) 1. கண்கூச்சம்; dazzle, glare. "கோல வெறிப்பினான்.... மாலைக் கண் கொண்டவே" (சீவக. 2397);. 2. ஏக்கறவு (வின்.);; longing in consequence of privation. 3. கொடுமை; jarring. 'அந்தப்பாட்டு வெறிப்பாயிருக்கிறது'. 4. மது மயக்கம் (வின்,);; drunkenness. [வெறி → வெறிப்பு] வெறிப்பு veṟippu, பெ.(n.) பஞ்சம் (வின்.);; famine. [வெறு → வெறி → வெறிப்பு] வெறிப்பு2 veṟippu, பெ.(n.) மயக்கம்; intoxication, drunkness. [வெறி → வெறிப்பு]
வெறிபிடி-த்தல்	வெறிபிடி-த்தல் veṟibiḍittal, செ.கு.வி.(v.i.) வெறிகொள்- பார்க்க;see veri-kol. [வெறி + பிடி-,]
வெறிமகள்	வெறிமகள் veṟimagaḷ, பெ.(n.) இழிமகள்; hell-cat. [வெறி + மகள்]

வெறிமயக்கம்	வெறிமயக்கம் veṟimayakkam, பெ.(n.) குடிவெறி; drunkness. [வெறி + மயக்கம்]
வெறிமருந்து	வெறிமருந்து veṟimarundu, பெ.(n.) 1. நஞ்சு; arsenic. 2. மயக்கத்தையுண்டாக்கு மருந்து; drug causing giddinessintoxicating drug. [வெறி + மருந்து]
வெறிமலர்	வெறிமலர் veṟimalar, பெ.(n.) 1. நறுமண மலர் (திருக்கோ. 96, உரை);; fragrant flower. 2. தெய்வத்துக்குரிய பூ (திருக்கோ. 96, உரை);; flower offered to a god. [வெறி + மலர்]
வெறிமுண்டன்	வெறிமுண்டன் veṟimuṇṭaṉ, பெ.(n.) பித்துப்பிடித்த தடியன்; mad fellow. [வெறி + முண்டன்]
வெறியயர்-தல்	வெறியயர்-தல் veṟiyayartal, செ.கு.வி.(v.i.) வெறியாடு-, பார்க்க;see veri-y-adu-. "வேலன் வெறியர் வியன்களம் பொறப்ப" (அகநா. 97);. [வெறி + அயர்-,]
வெறியன்	வெறியன்1 veṟiyaṉ, பெ.(n.) 1. பித்துக் கொண்டவன்; an insane man. 2. மயக்கங் கொண்டவன்; a giddy person. 3. குடியன்; drunkard. 4. கஞ்சா பிடித்தவன்; ganjah smoker. [வெறி → வெறியன்] வெறியன்2 veṟiyaṉ, பெ.(n.) 1. குடிவெறியுள்ளவன்; drunkard. 2. பித்தன்; madman. 3. கடுமையானவன்; furious person. [வெறி → வெறியன்] வெறியன் veṟiyaṉ, பெ.(n.) யாதும் அற்றவன்; empty, distitute person. "வெறியரன்றோ குணங்களான் விரிஞ்சன் முதலாமேலானோர்" (கம்பரா.உருக்காட்டு. 111);. [வறியன் → வெறியன்]

வெறியாட்டம்	வெறியாட்டம் veṟiyāṭṭam, பெ.(n.) 1. வன் முறைச் செயல், மிகுசினம்; rampageous conduct, frenzy. 'இனங்க்கலவரத்தைத் தகுந்த வாய்ப்பாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டு கயவர்கள் வெறியாட்டம் போட்டனர். 2. (குறி சொல்பவர்); தெய்வ வெறி வந்து ஆடும்; dance (of a soothsayer); possessed by spirit, frenzied state. [வெறி + ஆட்டம்]
வெறியாட்டாளன்	வெறியாட்டாளன்1 veṟiyāṭṭāḷaṉ, பெ.(n.) 1. பித்துப்பிடித்தவன்; madman. 2. தேவர்க் காடுவேன்; dance before the fanes of tutelarly gods bacchanalian. [வெறி + ஆட்டாளன்] வெறியாட்டாளன்2 veṟiyāṭṭāḷaṉ, பெ.(n.) வெறியாடல் புரியும் வேலன் (பு.வெ.9.41, உரை);; priest dancing under possession by skanda. [வெயாட்டு + ஆளன்]
வெறியாட்டு	வெறியாட்டு1 veṟiyāṭṭu, பெ.(n.) 1. வேலனாடல் (பு.வெ.1, 21, தலைப்பு);; dance of a priest possessed by skanda. 2. களியாட்டம; frantic or mad play. "வெறியாட்டுக் காளாய்" (தாயு. கற்புறு. 2);. [வெறி + ஆட்டு] வெறியாட்டு2 veṟiyāṭṭu, பெ.(n.) பித்து பிடித்திடுதல்; madness.
வெறியாட்டுப்ப றை	வெறியாட்டுப்பறை veṟiyāṭṭuppaṟai, பெ.(n.) வெறியாட்டில் முழங்கும் குறிஞ்சி நிலப்பறை (இறை.1,பக்.17);; drum of kurinji tract, used in veri-y-attu. [வெறியாட்டு + பறை]
வெறியாடல்	வெறியாடல் veṟiyāṭal, பெ.(n.) 1. வெறி கொள்ளல்; becoming mad. 2. யோட்டம்; devil dance. 3. மயக்கத்தினால் கூத்தாடல்; dancing through intoxicating. [வெறி + ஆடல்] வெறியாடல் veṟiyāṭal, பெ.(n.) வெறியாட்டு பார்க்க;see veri-y-attu. [வெறி + ஆடல்]
வெறியாடு-தல்	வெறியாடு-தல் veṟiyāṭudal, செ.கு.வி.(v.i.) வெறியாட்டாடுதல்; to dance under possession by skanda. [வெறி + ஆடு-,]

வெறியாள்	வெறியாள் veṟiyāḷ, பெ.(n.) வெறியாட்டாளன் (குறுந்.366); பார்க்க;see veryattalan. [வெறி + ஆள்]
வெறியுறை	வெறியுறை veṟiyuṟai, பெ.(n.) 1. மயக்க முண்டாக்கும் ஒரு வகை மருத்துவமுறை; giving chloroform. 2. பித்துப் பிடிக்கச செய்யும் மருநது; medicine causing insanity. [வெறி + உறை]
வெறியெடு-த்தல்	வெறியெடு-த்தல் veṟiyeḍuttal, செ.கு.வி. (v.i) வெறியாட்டு நிகழ்த்துதல்; to conduct a veri-y-attu. "தமர்வெறி யெடுப்புழி அதனை விலக்கக் கருதிய தோழி" (ஐங்குறு. 28, உரை);. [வெறி + எடு-,]
வெறியெடுத்தல்	வெறியெடுத்தல் veṟiyeḍuttal, பெ.(n.) வெறிகொள்ளல், மதங்கொள்ளல்; becoming fascivious of rusty. [வெறி + எடுத்தல்]
வெறியேறி	வெறியேறி veṟiyēṟi, பெ.(n.) நெருப்பு; fire. [வெறி + ஏறி]
வெறியோடு	வெறியோடு1 veṟiyōṭudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒளி மிகுதியால் கண் வெறித்துப் போதல்; to be dazzled, as eyes by excessive brilliancy. "பல புண் மின்னலுங்கண்கள் வெறியோடி விட்டனவே" (பாரத. பதினேழாம் போர் 168);. 2. ஆற்றாமையுறுதல்; to be in despair, to be inconsolable. [வெறி + ஒடு-,]
வெறியோடு-தல்	வெறியோடு-தல் veṟiyōṭudal, செ.கு.வி. (v.i.) வெறிs—, 1 பார்க்க;see veris-, 1. "இல்லம் வெறியோடிற்றாலோ" (திவ். பெரியாழ், 3, 8, 1);. [வெறி + ஒடு-,]
வெறியோன்	வெறியோன் veṟiyōṉ, பெ.(n.) பேய்த்துவரை; a wild gram.
வெறிவாகை	வெறிவாகை veṟivākai, பெ.(n.) பன்றி வாகை; bastard rose wood-dalbiergia paniculata. [வெறி + வாகை]
வெறிவிலக்கல்	வெறிவிலக்கல் veṟivilakkal, பெ.(n.) வெறிவிலக்கு (ஐங்குறு.247, உரை); பார்க்க;see veri-Vilakku. [வெறி + விலக்கல்]

வெறிவிலக்கு	வெறிவிலக்கு veṟivilakku, பெ. (n.) தலைவிக்குக் காமத்தாலுண்டான நோயை வேறு காரணத்தாலுண்டானதாகக் கொண்டு அந்நோயைத் தணிக்க வேண்டிச் செய்யும் வெறியாட்டைத் தடுத்து நிற்றலைக் கூறும் அசுத்துறை; theme of opposing the veriy-attu performed with a view to curing a lovesick women under a mistaken impression that she is ill. [வெறி + விலக்கு]
வெறு	வெறு1 veṟuttal, செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அருவருத்தல்; to detest, loathe. "வெறுமின்வினைதியார் கேண்மை" (நாலடி, 172);. 2. பகைத்தல்; to hate. 3. வெகுளுதல் (சூடா);; to be angry at. 4. விரும்பா திருத்தல்; to dislike. 5. பற்றுவிடுதல்; to renouce, to be free from attachments. "வெறுத்தார் பிறப்பறுப்பாய் நீயே" (தேவா. 310, 10);. [வெறு → வெறுத்தல்] வெறு2 veṟuttal, செ.கு.வி.(v.i.) 1. மிகுதல் (தொல். சொல். 347);; to abound. "வெறுத்த கேள்வி விளங்கு புகழ்க் கபிலன்" (புறநா. 53);, 2. துன்பமுறுதல்; to be afflicted. "எதிரேவருமே கரமே வெறுப்பவொரேந்த லோடே" (திருக்கோ.243. உரை);. [வெறு → வெறுத்தல்] வெறு
வெறுக்கச்சாப்பிடல்	வெறுக்கச்சாப்பிடல் veṟukkaccāppiḍal, பெ.(n.) மணம் சலிக்கும் வரையுண்ணல்; to eat to satiety. [வெறுக்க + சாப்பிடல்]
வெறுக்கவெறுக்க	வெறுக்கவெறுக்க veṟukkaveṟukka, வி.எ.(adv.) வேண்டாமென்று தள்ளக்கூடிய வளவு மிகுதியாக; in a surfeiting measure. [வெறு → வெறுக்க]

வெறுக்கை	வெறுக்கை1 veṟukkai, பெ.(n.) 1. அருவருப்பு; aversion, loathing. "தாதுண வெறுகையை வாகி" (ஐங்குறு. 93);. 2. வெறுப்பு; dislike. 3. மிகுதி; abundance. 4. செல்வம்; wealth. "நன்கல வெறுக்கை துஞ்சும் பந்தர்டு" (பதிற்றுப். 55, 4);. 5. பொன் (பிங்.);; gold. 6. வாழ்வின் அடிப்படையாயுள்ளது; lifespring. "பரிசிலர் வெறுக்கை" (பதிற்றும் 38, 9);. 7. கையுறை; offering, as to a superior. "தொடைமலர் வெறுக்கையேந்தி" (சீவக.2708);. 8.ஊக்கம்; self-assertion. "ஒளி ஒருவற்கு உள்ள வெறுக்கை" (குறள், 971); வெறுக்கை2 veṟukkai, பெ.(n.) கனவு (அக.நி.);; dream.
வெறுக்கைக்கிழவன்	வெறுக்கைக்கிழவன் veṟukkaikkiḻvaṉ, பெ.(n.) செல்வத்துக்குரியவன் (குபேரன்.);; kubéra, as the god of wealth. 'okugoso கிழவன் மகளென்ன'(சீவக. 1871);.
வெறுங்கல்லறை	வெறுங்கல்லறை veṟuṅgallaṟai, பெ.(n.) பிணத்தை அடக்கம் செய்யாது நினைவுக் குறியாகக் கட்டப்பட்ட கல்லறை (பொ.வழ.);; cemetery.
வெறுங்காய்	வெறுங்காய் veṟuṅgāy, பெ.(n.) பாக்கு; areca-nut. [வெறு-மை , காய்]
வெறுங்கால்	வெறுங்கால் veṟuṅgāl, பெ.(n.) வெற்றுக் கால்; bare foot. [வெறு-மை + கால்]
வெறுங்காவல்	வெறுங்காவல் veṟuṅgāval, பெ.(n.) வேலை வாங்குதலில்லாமல் அடைத்து வைத்திருக்குஞ்சிறை; simple imprisonment, opp. to kadun-kaval. [வெறு-மை + காவல்]

வெறுங்கை	வெறுங்கை veṟuṅgai, பெ.(n.) 1. ஒன்று மில்லாத கை; emptyhand. "வெறுங்கை யோடிலங்கைபுக்கான்" (கம்பரா. கும்பக் 1);. 2. வறுமை; powerty. "வெறுங்கையா ரென்னும் பேரின் மென்மையை வன்மை செய்யும்" (சேதுபு. இலக்குமி. 3);. [வெறு-மை + கை]
வெறுங்கைது	வெறுங்கைது veṟuṅgaidu, பெ.(n.) வெறுங்காவல் பார்க்க;see verun-kaval. [வெறு-மை + கைது]
வெறுங்கோது	வெறுங்கோது veṟuṅātu, பெ.(n.) 1. பயனற்றது; chaff, worthless staff. 2. ஒன்றுக்குமுதவாத-வன்-வள்-து; good for nothing person or thing. [வெறு-மை + கோது]
வெறுஞ்சோறு	வெறுஞ்சோறு veṟuñjōṟu, பெ.(n.) வெஞ்சனமில்லாத உணவு; plain rice without curry, etc. [வெறு-மை + சோறு] வெறுஞ்சோறு veṟuñjōṟu, பெ.(n.) வெறும் சோறு (சுத்தானம்);; cooked rice. [வெறும்+சோறு]
வெறுத்தகு-தல்	வெறுத்தகு-தல் veṟuddagudal, செ.கு.வி. (v.i.) செறிதல்; to abound. "வெறுத்தக்க பண்பொத்தல்;(குறள், 993);, [வெறு + தகு-,]
வெறுத்தார்	வெறுத்தார் veṟuttār, பெ.(n.) 1. வெறுப் புற்றவர்; haters, those who dislike. 2. பற்றற்றோர்; those who have renounced the world. "வெறுத்தார் பிறப்பறுப்பாய் நீயே" (தேவா. 310, 10);. [வெறு → வெறுத்தார்]
வெறுத்தாள்	வெறுத்தாள் veṟuttāḷ, பெ.(n.) பல பெண் குழந்தைகளைப் பற்றுச் சலித்தோர் மேலும் பெறுதலில் வெறுப்புற்று இதுவே கடைப்பெண்ணாக (சம்பூரணம்); என்று பிறந்த பெண்குழந்தைக்கிடும் பெயர்; name given to the last of a number of female children, showing that their parents wish to have no more daughter. [வெறு → வெறுத்தாள்]

வெறுத்திசை	வெறுத்திசை veṟuttisai, பெ.(n.) வெறுத் திசைப்பு பார்க்க;see veru-t-tisappu. "இன்னோசைத்தாய் வெறுத்திசையின்றாம்" (தொல், பொ. 323. உரை);. [வெறு + இசை]
வெறுத்திசைப்பு	வெறுத்திசைப்பு veṟuttisaippu, பெ.(n.) யாப்பின் ஒசைக் குற்றவகை (யாப். வி. பக்.403);; discordant rhythm in a stanza. [வெறு + இசைப்பு]
வெறுந்தண்ணிர்	வெறுந்தண்ணிர் veṟundaṇṇir, பெ.(n.) இயல்பான நீர்; water only (in prescribing diet);. [வெறுமை] + தண்ணிர்]
வெறுந்தப்பறை	வெறுந்தப்பறை veṟundappaṟai, பெ.(n.) முழுத்தவறு (வின்.);; complete error. [வெறு-மை + பறை]
வெறுந்தரை	வெறுந்தரை veṟundarai, பெ.(n.) 1. விரிப்பு முதலிய இடாத தரை; bare, uncovered floor or ground. 'வெறுந் தரையில் அவர் இருந்தார்'. 2. கட்டாந்தரை; land devoid of vegetation. 3. பயனில்லாப் பொருள்; worthless thing. 'அவனோடு கலந்து பிரிந்து வெறுந்தரையா யிருக்கிற எனக்கு" [ஈடு. 1, 4, 2). [வெறு-மை + தரை]
வெறுந்தலை	வெறுந்தலை veṟundalai, பெ.(n.) தலைப் பாகையணியாத தலை (வின்.);; bare uncovered head. [வெறு-மை + தலை]
வெறுநரையோர்	வெறுநரையோர் veṟunaraiyōr, பெ.(n.) முழுநரையுள்ள முதயிவா; very old persons, as having their hair turned completely grey. "விரவு நரையோரும் வெறுநடை யோரும்" (பரிபா. 10, 22);. [வெறு-மை + நரை]
வெறுநிலம்	வெறுநிலம் veṟunilam, பெ.(n.) வெறுந் தரை 1 பார்க்க;see veru-n-tarai1. "நின்மகன் அவந்தனாய் வெறு நிலத்திருக்கலான போது" (கம்பரா. மந்தரைப். 55);. 2. வெறுந்தரை 2 பார்க்க;see Veru-n-tarai 2. [வெறு-மை + நிலம்]
வெறுநுகம்	வெறுநுகம் veṟunugam, பெ.(n.) விளக்கு (சோதி); நாள்; the 15th naksatra. [வெறு[மை] + நுகம்]

வெறுநெற்றி	வெறுநெற்றி veṟuneṟṟi, பெ.(n.) நீறணியா நெற்றி; bare forehead without sectarian marks. [வெறுமை] + நெற்றி]
வெறுப்பு	வெறுப்பு veṟuppu, பெ.(n.) 1. அருவருப்பு; disgust, aversion. 2. பகைமை; hatred, enmity 3. சினம் (சூடா);; wrath. 4. விருப் பின்மை; dislike displeasure. "வெறுப்பில் வேண்டும்" (குறள், 696);. 5. துன்பம் (பிங்.);; affliction. 6. கலக்கம் (திவா.);; confusion. 7. அச்சம் (பிங்.);; fear. 8. செறிவு (தொல். சொல். 347);; abundance. [வெறு → வெறுப்பு] வெறுப்பு2 veṟuppu, பெ.(n.) வெறுமை உணர்வு, மனச்சோர்வு, சலிப்பு; feeling of emptiness (caused by frustration);. 'வாழ்க்கையில் வெறுப்புத் தட்டிவிட்டது'. 'பதவி உயர்வு கிடைக்காததால் வெறுப்பு அடைந்திருக்கிறார்'. [வெறு → வெறுப்பு]
வெறுப்புக்காட்டுதல்	வெறுப்புக்காட்டுதல் veṟuppukkāṭṭudal, பெ.(n.) பரிவுகாட்டாமை; unaffection. [வெறுப்பு + காட்டுதல்]
வெறுப்புக்கொடு-த்தல்	வெறுப்புக்கொடு-த்தல் veṟuppukkoḍuttal, செ.கு.வி.(v.i.) 1. அருவருப்பு உண்டாம்படி நடத்தல்; to behave in a disgusting manner. 2. அருவருப்பு உண்டாக்குதல் (யாழ்.அக.);; to be disgusting. [வெறுப்பு + கொடு-,]

வெறும்	வெறும் veṟum, பெ.எ.(adj.) 1. உள்ளடக்கம் இல்லாத; empty. 'எண்ணெய் இல்லாத வெறுங் குடுவை'. 'வெறும் வயிற்றில் மாத்திரை சாப்பிடாதே', 2 (உடல், உடலுறுப்பு முதலியவை குறித்து வருகையில்); எதுவும் அணியாத உடன் வேறு எதுவும் இல்லாத, bare, naked. யாரோ அலறும் ஒலி கேட்டதும் வெறும் உடம்போடு தெருவுக்கு ஓடிவந்தார். 3.'வேறு எதுவும் இல்லாமல் குறிப்பிட்டது மட்டும் தான்' என்பதைக் கூறப்பயன்படும சொல்; mere, nothing but. 'இதெல்லாம் வெறும் பொய்ச்செய்தி'. 'வெறுசோற்றை எப்படிச் சாப்பிட முடியும்?'. [வெறு → வெறும்]
வெறும்பருக்கை	வெறும்பருக்கை veṟumbarukkai, பெ.(n.) வெறுஞ்சோறு பார்க்க;see verun-corn. [வெறு[மை] + பருக்கை]
வெறும்பாட்டம்	வெறும்பாட்டம் veṟumbāṭṭam, பெ.(n.) வெண்பாட்டம் பார்க்க;see ven-pattam, [வெறு-மை + பாட்டம்]
வெறும்பானை	வெறும்பானை veṟumbāṉai, பெ.(n.) வெற்றுப்பானை, ஒன்றுமில்லாப்பானை; empty pot. [வெறுமை] + பானை]
வெறும்பேச்சு	வெறும்பேச்சு veṟumbēccu, பெ.(n.) வீண்சொல்; unneccessary-talk. [வெறு[மை] + பேச்சு]
வெறும்பிலுக்கு	வெறும்பிலுக்கு veṟumbilukku, பெ.(n.) வீண்பகட்டு; mere glitter, foppery. 'வெறும்பிலுக்கு வண்ணான்மாற்று'. [வெறு[மை] + பிலுக்கு]

வெறும்புறங்கூற்று	வெறும்புறங்கூற்று veṟumbuṟaṅāṟṟu, பெ.(n.) அலர்மொழி (யாழ்.அக.);; scandal. [வெறும்புறங்கூறு → வெறும்புறங்கூற்று]
வெறும்புறங்கூறு-தல்	வெறும்புறங்கூறு-தல் veṟumbuṟaṅāṟudal, செ.கு.வி.(v.i) 1. குறளை கூறுதல் (திவா.);; to spread tales. 2. அலர் தூற்றுதல் (யாழ்.அக.);; to utter slanderous words. [வெறு[மை] + புறம் + கூறு]
வெறும்புறம்	வெறும்புறம் veṟumbuṟam, பெ.(n.) 1. ஒன்றுமில்லாத நிலை; empty condition. "வெறும்புறத்திலே ஆலத்தி வழிக்க வேண்டுங் கையிலே" (ஈடு. 1, 8, 9);. 2. காரணமின்மை; absence of reason or purpose. "வெறும்புறத்திலே தன்ன தல்லாததைத் தன்னதென்று ஏறட்டுக் கொள்ளக் கடவ அவன்" (ஈடு. 9, 8, 7);. [வெறு[மை] + புறம்]
வெறும்பூ	வெறும்பூ veṟumbū, பெ.(n.) பிஞ்சில்லாப்பூ; flower only. [வெறு[மை] + பூ]
வெறும்பெரியவன்	வெறும்பெரியவன் veṟumberiyavaṉ, பெ.(n.) அறிவில் முதிராது தோற்றத்தால் மட்டும் பெரியவனாகத் தோன்றுபவன்; one who is a grown-up physically but not intellectually. [வெறு[மை] + பெரியவன்]
வெறும்பொய்	வெறும்பொய் veṟumboy, பெ.(n.) மெய்யின் கலப்பு அற்ற முழுப்பொய்; down fight le, unmixed false hood. [வெறு[மை] + பொய்]
வெறும்வயிறு	வெறும்வயிறு veṟumvayiṟu, பெ.(n.) 1. ஒன்றுமில்லா வயிறு; empty stomach. 2. கருவுறாத வயிறு; abdomen with impregnation. [வெறு[மை] + வயிறு]
வெறுமணம்	வெறுமணம் veṟumaṇam, பெ.(n.) மணமின்மை; odorless. [வெறு[மை] + மணம்]

வெறுமன்	வெறுமன் veṟumaṉ, பெ.(n.) வீண்; worthlessness. "அப்பச்சை வெறுமனாகாமே" (ஈடு. 4, 10, 7);. [வெறு[மை] + மன்]
வெறுமனே	வெறுமனே veṟumaṉē, வி.எ. (adv.) 1. வீணாக; in vain, without advantage. 2. வேலையின்மை; without doing anything, idly. "வெறுமனே தாளத்திற்கு இசைவிடும் எழிற்கையினை" (பதிற்றும். 61, உரை);. [வெறுமன் → வெறுமனே)
வெறுமனை	வெறுமனை veṟumaṉai, வி.எ.(adv.) வெறுமனே (யாழ். அக.); பார்க்க;see verumane. [வெறுமன் → வெறுமனை]
வெறுமை	வெறுமை veṟumai, பெ.(n.) 1. ஒன்றுமின்மை; emptiness, rapidness. 2. பயனின்மை; profitlessness, uselessness. "வெறுமையின் மனைகள் வாழ்ந்து" (தேவா. 838, 3);. 3. அறிவின்மை; ignorance. "வெறுமையினவரைப் போக்கி" (சீவக. 1908);, 4. வறுமை; poverty. "வெறுமை யிடத்தும்......... மறுமை மனத்தரே யாகி" (நாலடி, 329);. 5. கலப்பின்மை; quality of being unmixed or pure. 'பெறுஞ் சிவப்பு'. [வெறு → வெறுமை]
வெறுமைநிலை	வெறுமைநிலை veṟumainilai, பெ.(n.) வறிதான நிலை; state of being empty. [வெறுமை + நிலை]
வெறுமைபோக்கி	வெறுமைபோக்கி veṟumaipōkki, பெ.(n.) முண்டினிவிருட்சம் பார்க்க;see murdinivirutsam. [வெறுமை + போக்கி]
வெறுமொருவன்	வெறுமொருவன் veṟumoruvaṉ, பெ.(n.) தனித்த ஒருவன்; single, solitary person. "கலகமாரன் வெறுமொருவனால்" (தக்கயாகப். 25);. [வெறு[மை] + ஒருவன்]

வெறுமொன்று	வெறுமொன்று veṟumoṉṟu, பெ.(n.) தனித்த ஒன்று; single, solitary thing. "தாம வில்லு வெறுமொன்று முன்னம்" (தக்கயாகப். 23);. [வெறு[மை] + ஒன்று]
வெறுவயிறு	வெறுவயிறு veṟuvayiṟu, பெ.(n.) 1. ஒன்று மில்லா வயிறு; empty stomach. 2. கருவுறாத வயிறு; abdomen with impregnation. [வெறு[மை] + வயிறு]
வெறுவாக்கிலங் கெட்டவன்	வெறுவாக்கிலங்கெட்டவன் veṟuvākkilaṅgeṭṭavaṉ, பெ.(n.) வெறுவாய்க்கிலை கெட்டவன் பார்க்க;see veru-vay-k-kilai-kettavan. [வெறுவாய்க்கு + இலை + கெட்டவன்]
வெறுவாய்	வெறுவாய் veṟuvāy, பெ.(n.) வறிதானவாய்; empty mouth. [வெறு[மை] + வாய்]
வெறுவாய்க்கிலை கெட்டவன்	வெறுவாய்க்கிலைகெட்டவன் veṟuvāyggilaigeṭṭavaṉ, பெ.(n.) ஒன்றுமில்லாத ஏழை எவறும் வாயில் வெற்றிலை போட்டுக் கொள்ளவும் ஏதுமற்றவன் (சீவக. அரும்.);; extremely poor man, as not even having a betel leaf to chew, used in contempt. [வெறுவாய்க்கு + இலை + கெட்டவன்]
வெறுவாய்க்குமட்ட ல்	வெறுவாய்க்குமட்டல் veṟuvāykkumaṭṭal, பெ.(n.) வெள்ளோர்க்காளம் பார்க்க;see vellor-k-kasam. [வெறு[மை] + வாய் + குமட்டல்]
வெறுவாய்கூறு-தல்	வெறுவாய்கூறு-தல் veṟuvāyāṟudal, செ.கு.வி.(v.i) பிதற்றுதல் (வின்.); to babble. [வெறு[மை] + வாய் + கூறு]
வெறுவாய்பசப்பு	வெறுவாய்பசப்பு1 veṟuvāypasappudal, செ.கு.வி.(v.i.) வெறுவாயலட்டு 1 பார்க்க (யாழ்.அக.);;see veru-vay-alattu 1. [வெறு[மை] + வாய் + பசப்பு] வெறுவாய்பசப்பு2 veṟuvāypasappudal, செ.குன்றாவி.(v.t.) வெறுஞ் சொற்களால் வசப்படுத்துதல்; to loax with empty words. [வெறு[மை] + வாய் + பசப்பு]

வெறுவாயலட்டு-தல்	வெறுவாயலட்டு-தல் veṟuvāyalaṭṭudal, செ.கு.வி.(v.i.) 1. வீண் பேச்சுப் பேசுதல் (யாழ்.அக.);; to ulter empty or useless words. 2. வெறுவாய்கூறு-, பார்க்க;see veru-way-kuru- 3. தற்பெருமை பேசுதல்; to brag. [வெறு[மை] + வாய் + அலட்டு-தல்]
வெறுவியர்	வெறுவியர் veṟuviyar, பெ.(n.) 1. பயனற்றவர்; worthless, insignificant persons. "இருபிறப்பும் வெறுவியரா யிருந்தார் சொற் கேட்டு" (தேவா. 962,5);. [வெறு[மை] + இயர்]
வெறுவெளி	வெறுவெளி veṟuveḷi, பெ.(n.) வெற்றிடம்; etheric space. [வெறு [மை] + வெளி → வெறுவெளி]
வென்	வென்1 veṉ, பெ.(n.) வெற்றி; victory. "வென்டுவற் செழிய" (புறநா. 19);. [வெல் → வென்] வென்2 veṉ, பெ.(n.) வெந் பார்க்க;see ven. "மயில்வென் றனில்வந்தருளுங் கனபெரி யோனே" (திருப்பு. 10);. தெ. வென்னு;க. பென்னு. [வெளிந் → வென்] வென் veṉ, பெ.(n.) முதுகு; back. [வெரிந் → வென்]
வென்றநாமங்கொடு-த்தல்	வென்றநாமங்கொடு-த்தல் veṉṟanāmaṅgoḍuttal, செ.கு.வி. (v.i.) ஒருவனுக்கு அவனை வென்றடக்கியவன் பெயரைக் கொடுத்தல்; to give a person the name of his conqueror. "உத்தம சோழனென்றிவர் தமக்கு வென்ற நாமங் கொடுத்து" (S.I.I.iv,29-30);. [வெல் + நாமம் + கொடு-,] Skt. Naman → த. நாமம்.

வென்றவன்	வென்றவன் veṉṟavaṉ, பெ.(n.) 1. வெற்றி பெற்றவன்; victor. "வென்றவன் வென்றவன் வேள்வியில் விண்ணவர் தங்களை" (தேவா. 1024, 5);. 2. பற்றற்றுப் பேறுபெற்றவன்; siddha, as one who has renounced the world. "வென்றவ ருலகம் பெற்ற வேந்து" (சீவக 956);. 3. வென்றோன், 2 பார்க்க;see verror.2. "வென்றவன் பாதஞ் சேர்ந்து" (சீவக. 1437);, [வெல் → வென் → வென்றவன்]
வென்றான்	வென்றான் veṉṟāṉ, பெ.(n.) வென்றோன் பார்க்க;see venron. "வென்றான் வினையின் றொகை" (சூளா. காப்பு);. [வெல் → வென் → வென்றான்]
வென்றி	வென்றி veṉṟi, பெ.(n.) வெற்றி; victory, triumph. "வேலன்று வென்றி தருவது" (குறள், 546);. ம. வின்னி, [வெல் → வென் → வென்றி]
வென்றிக்கூது	வென்றிக்கூது veṉṟikātu, பெ.(n.) மாற்றானொடுக்கமும் மன்னனுயர்ச்சியுங் காட்டுங் கூத்து (சிலப். 3,13, உரை);; [வென்றி + கூத்து]
வென்றிக்கொடி	வென்றிக்கொடி veṉṟikkoḍi, பெ.(n.) வெற்றிக்கொடி; victoriya triumph. [வென்றி + கொடி]
வென்றிமாலை	வென்றிமாலை veṉṟimālai, பெ.(n.) 1. வெற்றிவாகை (யாழ்.அக.);;see verrivakai. 2. வெற்றி வரிசை; series of victories. "வென்றிமாலை கேட்டு" (சீவக. 2325);. [வென்றி + மாலை]
வென்றிமாலைக்கவிராயர்	வென்றிமாலைக்கவிராயர் veṉṟimālaikkavirāyar, பெ.(n.) 17-ஆம் நூற்றாண்டி லிருந்து வரும் திருச்செந்தூர்ப் புராணம் இயற்றியவருமாகிய ஆசிரியர்; a poet author of tiruccentur-p-puranam, 17th C. [வெற்றிமாலை + கவிராயர்]
வென்றியன்	வென்றியன் veṉṟiyaṉ, பெ.(n.) வென்றோன் 1 பார்க்க;see venron 1. "செருமேம்பட்ட வென்றியர்" (கலித் 27, 25);. [வெல் → வென் → வென்றியன்]

வென்றோர்	வென்றோர் veṉṟōr, பெ.(n.) புலனடங்கப் பெற்றோர், வெற்றியடைந்தோர்; controiler of senses, victorious person. [வெல் → வென் → வென்றோர்]
வென்றோன்	வென்றோன் veṉṟōṉ, பெ.(n.) வென்றவன் 1,2 பார்க்க;see venravan 1, 2, 2. அருகக் கடவுள் (சூடா.);; arhat, as one who conquered the world by his renunciation. [வெல் → வென் → வென்றோன்]
வென்னிடுதல்	வென்னிடுதல் veṉṉiḍudal, பெ.(n.) புறங் Qöm Gä5á); retreat. [வெரிந் வெந் வென் இடுதல்]
வென்னிர்	வென்னிர் veṉṉir, பெ.(n.) சூடான நீர்; hot water. [வெந்நீர் → வென்னி]
வென்னிர்ப்புண்	வென்னிர்ப்புண் veṉṉirppuṇ, பெ.(n.) கொதிநீர்பட்ட புண்; scalds. [வெந்நீர் → வென்னிர் + புண்]]
வென்னிறாதல்	வென்னிறாதல் veṉṉiṟātal, பெ.(n.) நீற்றுப் போதல், பற்பமாதல்; to slake, as lime. [வெறுநீறு → வென்னிறு + ஆதல்]
வெனப்பீலி	வெனப்பீலி veṉappīli, பெ.(n.) இருவேலி; khus-khus root -vetiveria zizanioides.
வெனப்பீலிகம்	வெனப்பீலிகம் veṉappīligam, பெ.(n.) இருவேலி; khus-khus root - vetiveria zizanioides. வே

வே	வே1 vē, பெ.(n.) தமிழ் நெடுங்கணக்கில் 'வ்' என்ற மெய்யெழுத்தும் 'ஏ' என்ற உயிரெழுத்தும் சேர்ந்து உருவான உயிர்மெய் எழுத்து; the compound of v and a. [வ் + ஏ+ வே] வே2 vē, செ.கு.வி. (v.i.) 1. எரிதல்; to burn. "புனத்து வெறிகமழ் சந்தனமும் வேங்கையும் வேமே" (நாலடி, 180);. 2. வெப்பமாதல்; to be hot, sultry, as the weather, to be scorched. 'வெயிற்காலமாகையால் பகலெல்லாம் வேகின்றது'. 3 அழலுதல்; to be inflamed, as the stomach. 4. கொதிக்கும் நீர் எண்ணெய் முதலிய வற்றிற் பக்குவப்படுதல்; to be boiled, cooked, as rice. 'சோறு வேகவில்லை'. 5. புடம் வைக்கப்படுதல்; to be refined by burning in a crucible as gold. "வெந்தெரி பசும்பொன்" (சீவக. 585);,
வேக்கா	வேக்கா vēkkā, பெ.(n.) கொருக்காப்புளி; a tree-pithecolobium duice. [வே → வேக்கா]

வேக்காடு	வேக்காடு1 vēkkāṭu, பெ.(n.) 1. எரிகை; burning. 'செங்கலுக்கு வேக்காடுபற்றாது'. 2. கொதிக்கும் நீர் முதலியவற்றில் வேகுகை; boiling, cooking. 3.அமுற்சி; inflammation, as of the stomach. 4. வெந்த புண் (வின்.);; burn, scald. 5. வெப்பம்; heat. 'இன்றைக்குக் காற்றில்லாமல் வேக்காடா யிருக்கிறது?' 6.'இந்த வேக்காடு உனக்கேன்?' [வே + காடு] வேக்காடு2 vēkkāṭu, பெ.(n.) 1. (அரிசி காய்கறி முதலியவை); வெந்திருக்கும் நிலை; boiled state. 'முட்டையை அரை வேக்காட்டில் கொடு', 2. புழுக்கம்; sultriness. 'மின்விசிறி இல்லாமல் இந்த வேக்காட்டில் எப்படி வேலை செய்வது?' [வே + காடு]
வேக்காளப்படு-தல்	வேக்காளப்படு-தல் vēkkāḷappaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i) 1. மனத்துயரப்படுதல்; to be pained. 2. வெட்கப்படுதல்; to be shy. [வேக்காளம் + படுதல்]
வேக்காளம்	வேக்காளம்1 vēkkāḷam, பெ.(n.) 1. வேக்காடு (இ.வ.); பார்க்க;see vekkadu. 2. கோபம் (இ.வ.);; anger. 3. மனத்துயர்; grief, sorrow. 4. வெட்கம் (யாழ்.அக.);; shyness. [வே → வேக்காளம்] வேக்காளம்2 vēkkāḷam, பெ.(n.) 1. மழையில்லாக் காலம்; a dry period without rain. 2. வெக்காளம்; sultriness. 3. வாய் வேக்காளம்; navsia. [வே → வேக்காளம்]
வேகசரம்	வேகசரம் vēkasaram, பெ.(n.) ஒட்டகம் (வின்.);; camel.

வேகசாரம்	வேகசாரம் vēkacāram, பெ.(n.) 1. ஒட்டகம்; camel. 2. குதிரை; horse. 3. வேகமாக மூச்சு விடல்; hard breathing. 4. துரிதமாக நடத்தல்; fast walking.
வேகடம்	வேகடம் vēkaḍam, பெ.(n.) 1. மணியின் மாசுநீக்குகை; polishing and cleaning gems. "வேகடஞ்செய் மணியென மின்னினார்" (கம்பரா. நீர்விளை. 22);. 2. புதுமை வேலை (வின்.);; fancy work. 3. இளமை; youthfulness. 4. மீன் வகை (வின்.);; a kind of fish. [வே → வேகடம்]
வேகடன்	வேகடன் vēkaḍaṉ, பெ.(n.) 1. வேகடி பார்க்க;see vegadi. 2. இளைஞன்; youth. [வே → வேகடன்]
வேகடி	வேகடி vēkaḍi, பெ.(n.) 1. மணிமாக நீக்குவோன்; one who cleans and polishes gems. "வேகடி துரிசறுத்தடுக்கு வானது போல்" (உபதேசகா. சிறப்புப். 12);. [வேகடம் → வேகடி]
வேகடை	வேகடை vēkaḍai, பெ.(n.) வேகடம் பார்க்க (வின்.);;see vegadam. [வேகடம் → வேகடை]
வேகடைத்தாள்	வேகடைத்தாள்2 vēkaḍaittāḷ, பெ.(n.) ஒளியுள்ள ஒருவகை மெல்லிய வண்ணத் தகடு (வின்.);; foliated tinsel. [வேகடை + தாள்]
வேகடைத்தாள்'	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;

வேகடையாள்	வேகடையாள் vēkaḍaiyāḷ, பெ.(n.) வீண்பகட்டான ஆள் (வின்.);; top. [வேகடை + ஆள்]
வேகடைவேலை	வேகடைவேலை vēkaḍaivēlai, பெ.(n.) உண்மையில்லாத (போலி); வேலை (வின்.);; unsubstantial work. [வேகடை + வேலை]
வேகத்தடுப்பு / வேகத்தடை	வேகத்தடுப்பு / வேகத்தடை vēkattaḍuppuvēkattaḍai, பெ.(n.) speed breaker. 'இந்த சாலையின் சந்திப்பில் வேகத்தடை வந்த பின் விபத்துகள் குறைந்து விட்டன'. [வேகம் + தடுப்பு/வேகம் + தடை]
வேகத்தி	வேகத்தி vēkatti, பெ.(n.) பூ வழலை; a kind of salt obtained from fuller's earth.
வேகப்பந்துவீச்சு	வேகப்பந்துவீச்சு vēkappanduvīccu, பெ.(n.) 'அவருடைய வேகப்பந்து வீச்சுதான் இன்றைய கட்டத்தின் சிறப்பு அம்சம்' (உவ);. [வேகம் + பந்து + வீச்சு]
வேகப்புள்	வேகப்புள் vēkappuḷ, பெ.(n.) கருடன்; sacred kite. "வேகப்புள்ளின் வெவ்விசை கேட்ட நாகமகளிரின்" (பெருங், உஞ்சைக் 44,44);. [வேகம் + புள்]

வேகம்	வேகம்1 vēkam, பெ.(n.) 1. விரைவு; swiftness, quickness. "மதியினுக்கிவர்ந்த வேகமா மணிநாகம் "(சீவக. 982);. 2. விரை வளவு; speed, velocity, impetuosity. 'அவன் குதிரை வாயுவேகமாய்ச் சென்றது'. 3. விசை; force. "வேகமொடு வந்ததெழ வேகவதி யாறு" (திருவாலவா. 7, 6);. 4. வலிமை; power, strength. 'மருந்தின் வேகம் இன்னுந்தணியவில்லை'. 5. கோபம், anger. "ஒவா வேகமொடுருத்து" (கலி. 103);. 6. மனக் கலக்கம்; agitation, unrest. "வேகங்கெடுத்தாண்ட வேந்தனடி வெல்க" (திருவாக. 1, 6);. 7. கடுமை; severity. 'சுரம் வேகமாயடிக்கிறது'
வேகமடக்கல்	வேகமடக்கல் vēkamaḍakkal, பெ.(n.) வேகநிரோதம் பார்க்க;see veganirodam. [வேகம் + மடக்கல்]
வேகர்	வேகர் vēkar, பெ.(n.) தூதுவர்; messenger, courier. "நல்வேந்தனுக் குரைத்தனர் வேகர்" (கம்பரா. அகலி. 39);. தெ. வேகருலு. [வேயர் → வேகர்]
வேகரம்	வேகரம் vēkaram, பெ.(n.) 1. கடுமை(சங்.அக.);; severity. 2. உறைப்பு (யாழ்.அக.);; pungency. [வேகம் → வேகரம்]

வேகவதி	வேகவதி vēkavadi, பெ.(n.) 1 வைகை; the vaigai river in the madura district. "வேகமொடு வந்தெழு வேகவதி யாறு" (திருவாலவா. 7, 6);. 2. காஞ்சீபுரத்தருகில் ஒடும் கம்பாநதி (குருபரம். 170); (காஞ்சிப்பு. தலவி. 23);; the kampa river near kanjeevaram. 3. தன் காதற்றிறத்தாற் புகழ் விளங்கிய ஒர் இளவரசி; a princess famed for her constancy. "வேகவதி யென்றுரைக்குங் கன்னி" (திவ். இயற். பெரிய. ம. 52);. [வேகம் → வேகவத]
வேகவை-த்தல்	வேகவை-த்தல் vēkavaittal, செ.குன்றாவி. (v.t.) சூடாற் பக்குவப்படுத்துதல்; to boil. [வே → வேகு → வேகவை-,]
வேகா	வேகா vēkā, இடை. (part) 1. வேகாது; unboiled. 2. வேகமின்மை; slow. [வேகாது → வேகா]
வேகாத்தலை	வேகாத்தலை vēkāttalai, பெ.(n.) விண் வெளி; open atmosphere. [வேகா + தலை]
வேகாத்தலைவழுக்கை	வேகாத்தலைவழுக்கை vēkāttalaivaḻukkai, பெ.(n.) இள வழுக்கை; a foetus three months old. [வேகாத்தலை + வழுக்கை]
வேகாதம்	வேகாதம் vēkātam, பெ.(n.) மலக்கட்டு; a state of bowels in which the irregular evacuations are very hard and expelled with difficulty-costiveness. [வே → வேகாதம்]
வேகாதுப்பு	வேகாதுப்பு vēkātuppu, பெ.(n.) முடியண்ட படருப்பு; a kind of salt prepared out of human skull. [வே → வேகாதுப்பு]

வேகாமை	வேகாமை vēkāmai, பெ.(n.) பச்சை; raw. [வே → வேகாமை]
வேகாரி	வேகாரி1 vēkāri, பெ.(n.) கட்டாய வேலை (இ.வ.);; compulsory labour. [வே → வேகாரி] வேகாரி2 vēkāri, பெ.(n.) பழைய வரி வகை (S.I.I.V.95);; an ancient tax. [வே → வேகாரி]
வேகாவரி	வேகாவரி1 vēkāvari, பெ.(n.) நன்றாகச் சுடப்படாத செங்கல் (இ.வ.);; underburnt brick. [வே + ஆ + வரி] வேகாவரி2 vēkāvari, பெ.(n.) ஒன்றுக்கும் உதவாதவ-ன்-ள் (இ.வ.);; good-for-nothing person. இ. பேகர். [வே + ஆ + வரி]
வேகாவாரி	வேகாவாரி vēkāvāri, பெ.(n.) வேகாவரி1 பார்க்க;see vega-vari. [வே + ஆ + வாரி]
வேகாளம்	வேகாளம்1 vēkāḷam, பெ.(n.) 1. காங்கை; heat. 2. வேக்காடு; sultriness. "அணிலத்தாம் வேகாளத்தைத் தணிக்கும்" (பதார்த்த 428);. 2. கோபம் (வின்.);; anger. [வேக்காளம் → அவேகாளம்] வேகாளம்2 vēkāḷam, பெ.(n.) விரைவு (வின்.);; swiftness. [வேகம் → வேகாளம்] வேகாளம்3 vēkāḷam, பெ.(n.) வெக்காளம் பார்க்க;see vekkalam. [வெக்காளம் → வேக்காளம்]

வேகி	வேகி1 vēkittal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) 1. விரைதல்; to be swift. "பாசதரனெதிர் நீலமயிலொரு பாகனென வேகியா" (பாரத மணி மான். 52);. 2. கோபித்தல்; to be angry. "சம்பரன் வேகித்து மதமுறு மிமையோர் சேனை வதஞ்செய்வான்"(ஞானவா. வீம.16);. [வேகம் → வேகு → வேகி] வேகி2 vēki, பெ.(n.) 1. வேகமுடையவ-ன்-ள் (இலக்.அக.);; one who is agile or quick. 2. கோபமுடையவ-ன்-ள்; angry person. "வேகியானாற்போற் செய்த வினையினை விட்டலோரார்" (சி.சீ.1,50);, 3.வஞ்சகமுடைய வ-ன்-ள் (நாமதீப. 171);; deceilful person. [வேகம் → வேகு → வேகி] வேகி3 vēki, பெ.(n.) மிளகாய்; chilly.
வேகிகம்	வேகிகம் vēgigam, பெ.(n.) அடம்புக்கொடி பார்க்க;see adambu-k-kodi.
வேகிதன்	வேகிதன் vēkidaṉ, பெ.(n.) விரைவுடையான் (சுக்கிரநீதி.114);; one who is quick, as in action. [வேகம் → வேகு → வேகிதன்]
வேகிதை	வேகிதை vēkidai, பெ.(n.) விரைவு (யாழ்.அக.);; swiftness. [வேகம் → வேகு → வேகிதை]
வேகு-தல்	வேகு-தல் vēkudal, செ.கு.வி. (v.i.) காய்தல்; boiling. [வே → வேகு → வேகுதல்]
வேங்கக்கல்	வேங்கக்கல் vēṅgakkal, பெ.(n.) ஒரு வகைக்கல்; a kind of stone, white translucent quartz.
வேங்கடக்கோட்டம்	வேங்கடக்கோட்டம் vēṅgaḍakāḍḍam, பெ.(n.) தொண்டை மண்டலத்தின் கோட்டங்களுள் திருப்பதி மலையைச் சூழ்ந்த நாட்டுப்பகுதி; Mt. tiruppati and the surrounding region, a division of tondaimandalam. [வேங்கடம் + கோட்டம்]

வேங்கடம்	வேங்கடம்1 vēṅgaḍam, பெ.(n.) 1. தமிழ் வழங்கு நிலத்தின் வடவெல்லையான திருப்பதி மலை; the tiruppati hills which formed the northern boundary of ancient tamil country. "வடவேங்கடந் தென்குமரி" (தொல், பாயி);. 2. திருப்பதி என்ற திருமால் திருக்கோயில்; tiruppatia vispushrine.
வேங்கடாசலபதி	வேங்கடாசலபதி vēṅgaṭācalabadi, பெ.(n.) திருவேங்கடத்துக் கோயில் கொண்ட திருமால்; Visnu, as the lord of it, tiruppati. [வேங்கடாசலம் + பதி]
வேங்கடாசலம்	வேங்கடாசலம் vēṅgaṭācalam, பெ.(n.) வேங்கடம் 1 பார்க்க;see venkagam. [வேங்கடம் + அசலம்]
வேங்கடாசலமூர்த்தி	வேங்கடாசலமூர்த்தி vēṅgaṭācalamūrtti, பெ.(n.) வேங்கடாசலபதி பார்க்க;see vengadacala-pati. [வேங்கடாசலன் + மூர்த்தி]
வேங்கடாசலன்	வேங்கடாசலன் vēṅgaṭācalaṉ, பெ.(n.) வேங்கடாசலபதி பார்க்க;see venkatacala-pati.
வேங்கடேசன்	வேங்கடேசன் vēṅgaṭēcaṉ, பெ.(n.) வேங்கடாசலபதி பார்க்க;see vengadacala-pati. [வேங்கடம் + ஈசன்]]
வேங்கடேசுவரன்	வேங்கடேசுவரன் vēṅgaṭēcuvaraṉ, பெ.(n.) வேங்கடாசலபதி பார்க்க;see venkaṭasalapati(M.N.A.327);. [வேங்கடம் + ஈசுவரன்]
வேங்கியம்	வேங்கியம் vēṅgiyam, பெ.(n.) 1. குறிப்புப் பொருள் (சங்.அக.);; suggested sense, 2. வியங்கியம் 2 பார்க்க;see viyangiyam. 3. வெட்கம்; shame. 'அவளை வேங்கிய மில்லாமற் பேசினான்'.

வேங்கை	வேங்கை1 vēṅgai, பெ.(n.) 1. புலிவகை; tiger. felis tigris. "குயவரி வேங்கை யனைய வயவர்" (பு.வெ. 3,23);. 2. நீண்ட மரவகை; east indian kino tree. 1. tr., ptero carpus marsulpium. "சந்தனமும் வேங்கையும் வேமே" (நாலடி, 180);. 3. மலை; a hill. "வேங்கை வெற்பின்" (புறநா. 336);. 4. வேங்கைநாடு பார்க்க;see vengai-nadu. "வேங்கை வளநாடன்" (வீரசோ. அலங். 23);. 5. பொன் (பிங்.);; gold. 6. புலி தொடக்கி; a thorny shrub which see. தெ. வேகி;ம. வேன்னா. [வேம் → வேங்கை] மு.தா.145 வேங்கை2 vēṅgai, பெ.(n.) நீண்ட மரவகை; east indian kino tree.
வேங்கைக்கல்	வேங்கைக்கல் vēṅgaikkal, பெ.(n.) வேங்கக்கல் பார்க்க;see venga-k-kal. [வேங்கை + கல்]
வேங்கைக்குறித் தோன்	வேங்கைக்குறித்தோன் vēṅgaikkuṟittōṉ, பெ.(n.) சிங்கம்; lion. [வேங்கை + குறித்தோன்]
வேங்கைநாடு	வேங்கைநாடு vēṅgaināṭu, பெ.(n.) கோதாவரி கிருட்டினா மாவட்டத்தைச் சேர்ந்ததும் பத்துப் பதினோராம் நூற்றாண்டுகளில் சோழமன்னனால் ஆட்சி செய்யப்பட்டு வந்ததுமான ஒர்நாடு; the vengi country comprising the godavari and the Kistna districts, ruled by the colas in the 10th and 11th C. [வேங்கை + நாடு]
வேங்கைப்பிசின்	வேங்கைப்பிசின் vēṅgaippisiṉ, பெ.(n.) வேங்கை மரத்தின் பிசின்; the gum obtained from the indian kino tree. [வேங்கை + பிசின்]

வேங்கைமணட்லம்	வேங்கைமணட்லம் vēṅgaimaṇaṭlam, பெ.(n.) வேங்கைநாடு பார்க்க;see vengai nadu. "வடதிசை வேங்கை மண்டலங் கடந்து'. [வேங்கை + மண்டலம்]]
வேங்கை மரம்	வேங்கை மரம் vēṅgaimaram, பெ.(n.) உறுதிவாய்ந்த மரவகைகளுள் ஒன்று, கட்டட வேலைகளுக்குப் பயன்படும் சிறந்த மரவகையாகும் (பொ.வழ.);; a kind of wood strongest.
வேங்கையூறாகம்	வேங்கையூறாகம் vēṅgaiyūṟākam, பெ.(n.) வேங்கைப்புலி; a large streaked tigar-man eater. [வேங்கை + யூறாகம்]
வேங்கைவயிரம்	வேங்கைவயிரம் vēṅgaivayiram, பெ.(n.) வேங்கை மரத்து வயிரப்பாகம்; the middle hard core of the trunk of the tree-indian kino. [வேங்கை + வயிரம்]
வேச்சென்றிரு-த்தல்	வேச்சென்றிரு-த்தல் vēccenṟiruttal, செ. குன்றாவி. (v.t.); சூடு ஆறாதிருத்தல்; to remain warm. {வே + சென்றிரு]
வேசகம்	வேசகம்1 vēcagam, பெ.(n.) 1. யானை வாலின் நுனி (பிங்.);; tip of an elephant's tail. 2. வால் (சூடா.);; tail. 3. குதிரையின் பிடரிமயிர் (நாமதீப.211);; horse's mane. வேசகம்2 vēcagam, பெ.(n.) வீடு (யாழ்.அக.);; dwelling place, house.
வேசங்கை	வேசங்கை vēcaṅgai, பெ.(n.) ஒன்பது நிதியுளொன்று (சீவசம். MS.);; one of nava-niti.
வேசடை	வேசடை vēcaḍai, பெ.(n.) துக்கம் (யாழ்.அக.);; sorrow.

வேசதாரி	வேசதாரி vēcatāri, பெ.(n.) வேடதாரி பார்க்க;see vegadari. [வேடதாரி → வேசதாரி]
வேசம்	வேசம்1 vēcam, பெ.(n.) வேடம்1 பார்க்க;see vegam. [வேடம் → வேசம்] வேசம்2 vēcam, பெ.(n.) 1. நுழைவு; entrance. 2. வீடு (யாழ்.அக.); house. 3. வேசையர் தெரு (யாழ்.அக.);; street of harlots. வேசம்3 vēcam, பெ.(n.) கூர்ப்பு (யாழ்.அக.);; vehemence. வேசம்4 vēcam, பெ.(n.) வேடகம் பார்க்க (வின்.);;see vedagam. வேசம்5 vēcam, பெ.(n.) வேசை2 பார்க்க (யாழ்.அக.);;see vecai.
வேசயப்பத்திரி	வேசயப்பத்திரி vēcayappattiri, பெ.(n.) இலவங்கப் பத்திரி; cinnamon leaf. [வேசயம் + பத்திரி]
வேசயம்	வேசயம் vēcayam, பெ.(n.) இலவங்கம்; Clove.

வேசரம்	வேசரம்1 vēcaram, பெ.(n.) வேசறவு பார்க்க;see vesaravu. தெ. வேசாமு. வேசரம் vēcaram, பெ.(n.) 1. தெலுங்கு மொழி (வின்.);; the telugu language. 2. சிற்ப வகை; a style of architecture. "நாகரந் திராவிடம் வேசர மற்றுங் கிளந்துவற்றுளோர் பெற்றியின்.......... ஆலயங் காண்டக வெடுபோர்" (காஞ்சிப்பு. சிவ.52);. வேசரம்3 vēcaram, பெ.(n.) ஒட்டகம் (யாழ்.அக.);; Camel. வேசரம் vēcaram, பெ. (n.) கோயில் விமான அமைப்பின் ஒரு கூறு a component of a temple turret.
வேசரி	வேசரி vēcari, பெ.(n.) கோவேறு கழுதை; mule. "மணியணி வேசரி" (பரிபா. 22,24);. 2. கழுதை (பிங்.);; ass. [(வே → வேசரி]
வேசறவு	வேசறவு vēcaṟavu, பெ.(n.) 1. மனச்சோர்வு; weariness, fatique. 2. துக்கம்; sorrow. "வேசற வொழிதி" (காஞ்சிப்பு. தழுவக். 214);. [வேசறு + உ]
வேசறிக்கை	வேசறிக்கை vēcaṟikkai, பெ.(n.) வேசறவு பார்க்க;see vesaravu. "இன்ப வீட்டினிடைத் துயின்றே வேசறிக்கை தீர்வேனா" (திருப்போ. சந்/ கொச்சகக்கலி 4);. [வேசறு + அறிக்கை]
வேசறு-தல்	வேசறு-தல் vēcaṟudal, 6 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மனஞ் சோர்தல்; to be weary, fatiqued. 2. வருந்துதல் to be vexed, distressed. "என் பிழைக்கே குழைந்து வேசறுவேனை" (திருவாக. 6, 50);. தெ. வேசறு;க. பேசறு. [ஏசறு → வேசறு]

வேசனம்	வேசனம் vēcaṉam, பெ.(n.) 1. மருதநிலத்தூர் (வின்.);; town in an agricultural teract. 2. வீடு (யாழ்.அக.);; house. 3. வாயில் (யாழ்.அக.);; gate.
வேசனைநாற்றம்	வேசனைநாற்றம் vēcaṉaināṟṟam, பெ.(n.) கதிரவன் வெப்பத்தாற்குளம் முதலியவற்றின் நீரினின்றேழும் நாற்றம்; odour due to the action of the sun's heat, as from a pond, etc. "யாற்று வெந்நாற்று வேசனை நாற்றங் குதுகுதுப்ப" (பரிபா. 20,13);. [வேசனை + நாற்றம்]
வேசா	வேசா vēcā, பெ.(n.) வேசி பார்க்க;see vesi. "வேசாக்கள் பின்செல் வறியானில் விளங்க" (கந்தபு. பானுகோ. 41);. [வே → வேசா]
வேசாடல்	வேசாடல் vēcāṭal, பெ.(n.) மனக்கலக்கம் (யாழ்.அக.);; mental agitation. க. பேகாடா. [வேசறவு + ஆடு-.]
வேசாடை	வேசாடை vēcāṭai, பெ.(n.) வேசடை (யாழ்.அக.); பார்க்க;see vesadai.
வேசாறல்	வேசாறல் vēcāṟal, பெ.(n.) 1. சோர்வு; weariness. 2. துக்கம்; sorrow. "நினைக்கினும் வேசாறலாறுமடி" (அருட்பா. vi. அனுபவ. 44);. 3. ஆறுகை (யாழ்.அக.);; becoming consoled or pacified. 4. களைப்பாறுகை (யாழ்.அக.);; rest. தெ. வேசாறு; க. பேஜாறு;ம. பேஜாறா. [வேசாறு → வேசாறல்]
வேசாறு	வேசாறு1 vēcāṟudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. வேசறு-, 1 (வின்); பார்க்க;see vesaru-. 2. வேசறு-, 2 பார்க்க (யாழ்.அக.);;see vesaru-. 3.களைப்பாறுதல் (யாழ்.அக.);; to rest. 4. ஆறுதல் (யாழ்.அக.);; to be consoled or pacified. [வேசறு → வேசாறு] வேசாறு2 vēcāṟu, பெ.(n.) வேசாறல் பார்க்க;see vesaral. 'உடம்பு மிகவும் வேசாறாயிருக்கிறது'.

வேசி	வேசி1 vēci, பெ.(n.) 1. பரத்தை (பிங்.);; courtesan, whore. 2. கூடா ஒழுக்கம் (விபசாரி); (யாழ்.அக.);; adult. வேசி2 vēci, பெ.(n.) 1. மிளகுத் தக்காளி; a plant-solanum nigrum. 2. வேசை பார்க்க;see vesai.
வேசிக்கள்ளன்	வேசிக்கள்ளன் vēcikkaḷḷaṉ, பெ.(n.) பரத்தையர்தரகன் (வேசியுறவுள்ளவன்); (வின்);; whore-monger. [வேசி + கள்ளன்]
வேசிகை	வேசிகை vēcigai, பெ.(n.) 1. வாயில்; entrance. 2. போனிவாய்; vagina. [வேசி → வேசிகை]
வேசித்தனம்	வேசித்தனம் vēcittaṉam, பெ.(n.) 1.பரத்தைமை (வின்.);; harlotry. 2. பிறர்மனை நயத்தல்; adultery. 3. பகட்டு; coquetry. [வேசி + தனம்]]
வேசிதம்	வேசிதம் vēcidam, பெ.(n.) ஊடிழைமம் seton. அறுவையில் சிறப்பாக விலங்குடல் தோலடி யூடாக ஊருதல் தடுப்பிற்காகவும் செயற்கைப்புண் மூலம் மருந்துச் சீநீர் பெறுவதற்காகவும் ஊடு செலுத்தப்படும் மயிர் அல்லது இழையாலான துய்க்கற்றை ஊடுசீநீர், ஊடிழைமம் வழிப் பெறப்படும் செயற்கைச் சீநீர்.
வேசிநங்கை	வேசிநங்கை vēcinaṅgai, பெ.(n.) மிளகாய் நங்கை; a plant. [வேசி + நங்கை]
வேசிப்பழம்	வேசிப்பழம் vēcippaḻm, பெ.(n.) எலுமிச்சம்பழம்; lime fruit. [வேசி + பழம்]

வேசிப்பார்வை	வேசிப்பார்வை vēcippārvai, பெ.(n.) புணர்ச்சி நோக்கு; look with a desire for sexual intercourse. [வேசி + பார்வை]
வேசியம்	வேசியம் vēciyam, பெ.(n.) 1. வேசம்2, 3 பார்க்க (சங்.அக.);;see vesam. 2. பரத்தையர் வீடு; house of prostitute. [வேசி → வேசியம்]
வேசியர்பால்	வேசியர்பால் vēciyarpāl, பெ.(n.) பரத்தையின்பால்; breast milk of prostitutesnot useful for any kind of medicines - internal or external. [வேசியர் + பால்]
வேசியாடு-தல்	வேசியாடு-தல் vēciyāṭudal, செ.கு.வி.(v.i.) கற்பொழுக்கந் தவறி நடத்தல் (யாழ்.அக.);; to become an adulteress, to walk the street, as a prostitute. [வேசி + ஆடு-,]
வேசியை	வேசியை vēciyai, பெ.(n.) வேசி (யாழ்.அக.); பார்க்க;see vesi. [வேசி → வேசியை]
வேசிவிடையான்	வேசிவிடையான் vēciviḍaiyāṉ, பெ.(n.) கழுதை; ass. [வேசி + விடையான்]
வேசை	வேசை1 vēcai, பெ.(n.) வேசி பார்க்க;see vesi. "வேசையர் நட்பும்" (நாலடி, 371);. [வேசி → வேசை] வேசை2 vēcai, பெ.(n.) ஊதியம் (சம்பளம்); (யாழ்.அக.);; wage, remuneration.
வேட்களம்	வேட்களம் vēṭkaḷam, பெ.(n.) திருவேட்களம் என்ற பெயரில், தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் உள்ள ஊர்; its name tiru-vetkalam village placed in ten-arkkadu district. சிதம்பரத்திற்குப் பக்கத்தில் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தை ஒட்டியுள்ளது என்ற எண்ணம் அமைகிறது. 'வேட்களம்' என்ற நிலையில் பார்க்கும்போது, வேட்டையாடும் நிலைவாய்ந்த களம் என்ற பொருள் அமைகிறது. எனவே வேடர்கள் வாழ்ந்த பகுதியக இருந்திருக்கலாம். சம்பந்தர், அப்பர் இத்தலத்து இறைவனைப் பாடிப் பரவியுள்ளனர்.

வேட்கை	வேட்கை1 vēṭkai, பெ.(n.) 1. பற்றுள்ளம்; desire, want, appetite. "வேட்கையெல்லாம் விடுத்தென்னை...... திருவடிக்கட்கூட்டினை" (திவ்.திருவாய். 4, 9, 9);. 2. பத்துநிலைகளுள் ஒன்றான காம விருப்பம் (நம்பியகப்.36, உரை);; amorousness, one often avattai, q.v. [வெள் → வேள் → வேட்பு → வேட்கை] [தே.நே.பக். 145] வேட்கை2 vēṭkai, பெ.(n.) காமவிருப்பம்; sexual desire. [வெள் → வேள் → வேட்பு → வேட்கை]
வேட்கைத்துணைவி	வேட்கைத்துணைவி vēṭkaittuṇaivi, பெ.(n.) மனைவி (வின்);; wife. [வேட்கை + துணைவி]
வேட்கைநீர்	வேட்கைநீர் vēṭkainīr, பெ.(n.) 1. விடாய் தணிக்கும் நீர் (வின்.);; water to quench one's thirst. 2. காமநீர்; a fluid discharge in a woman from orgasm in sexual inter course. [வேட்கை + நீர்]
வேட்கைநோய்	வேட்கைநோய் vēṭkainōy, பெ.(n.) 1. வேட்கை பார்க்க;see vetkai. "வேட்கை நோய் கூர நினைந்து கரைந்துகும்" (திவ். திருவாய் 9, 6, 7);. 2. வயா (புறநா. 20, 14, உரை);; morbid appetite or longings of women during pregnancy. [வேட்கை + நோய்]
வேட்கைப்பெருக்கம்	வேட்கைப்பெருக்கம் vēṭkaipperukkam, பெ.(n.) பேராசை (பிங்.);; great desire. [வேட்கை + பெருக்கம்]
வேட்கைபெருக்கம்	வேட்கைபெருக்கம் vēṭkaiberukkam, பெ.(n.) காமநோய்; excess of love for intercourse-amorousness. [வேட்கை + பெருக்கம்]
வேட்கைமுந்துறுத்தல்	வேட்கைமுந்துறுத்தல் vēṭkaimunduṟuttal, பெ.(n.) தலைவி தன் விருப்பத்தைத் தலைவன் முன் கூறும் புறத்துறை (பு.வெ.12, 1);; theme of a woman giving expression to her love in the presence of her loneq. [வேட்கை + முந்துறுத்தல்]

வேட்கைமை	வேட்கைமை vēṭkaimai, பெ.(n.) வேட்கை பார்க்க;see vetkai. "வேட்கைமை யென்னு நாவில்" (சீவக. 2729);. [வேள் → வேட்கைமை]
வேட்கோ	வேட்கோ vēṭā, பெ.(n.) குயவன்; potter. "வேட்கோச் சிறா அர் தேர்க்கால் வைத்த பசு மட்குருஉத்திரள்" (புறநா.32);. [வேள் + கோ3]
வேட்கோபன்	வேட்கோபன் vēṭāpaṉ, பெ.(n.) வேட்கோ (யாழ்.அக.); பார்க்க;see vetko. [வேட்கோ → அன்]
வேட்கோவன்	வேட்கோவன் vēṭāvaṉ, பெ.(n.) வேட்கோ பார்க்க (பெரியபு. திருநீல கண்டநாய.1); see veṭko. [வேட்கோ + அன்]
வேட்சாடை	வேட்சாடை vēṭcāṭai, பெ.(n.) வேட்டாடை; a mode of wearing clothes by males. [வேட்டி + ஆடை]
வேட்சி	வேட்சி vēṭci, பெ.(n.) வேட்கை பார்க்க;see vetkai. "வெளிப்பட்டிறைஞ்சினும் வேட்சியு மாமே" திருமந். 437). [வேள் → வேட்சி]
வேட்சை	வேட்சை1 vēṭcai, பெ.(n.) விருப்பம் (யாழ்.அக.);; desire. [வேள் → வேட்சை] வேட்சை2 vēṭcai, பெ.(n.) புடைவை (யாழ்.அக);; saree.
வேட்டக்குடி	வேட்டக்குடி1 vēḍḍakkuḍi, பெ.(n.) வேட்டுவர் வீடு.; hunter's quarer. "வேட்டக் குடிதொறும்" (புறநா. 333);. [வேடு + குடி] வேட்டக்குடி2 vēḍḍakkuḍi, பெ.(n.) வேட்டக்குடி என, காரைக்காலுக்கு அருகில் அமைந்துள்ளது இவ்வூர்; this village near by kara-k-kal as called vetta-k-kudi. வேட்டம் குடி வேட்டையாடும் மக்கள் வாழ்ந்த குயிருப்புப் பகுதி (வேட்டை-வேட்டையாடுதல்); என்பதே பொருத்தமாக அமைகிறது. சம்பந்தர் இங்குள்ள சிவனைப் புகழ்கின்றார். இவ்வேட்டக் குடி வேடர்கள் வாழ்ந்த குடியிருப்பாக இருக்கலாம் என்பது, காட்டுப்பகுதி என்ற எண்ணத்தாலும் உறுதிப்படுகிறது.

வேட்டகண்ணனார்	வேட்டகண்ணனார் vēṭṭagaṇṇaṉār, பெ.(n.) கழகக் காலப் புலவர்; a sangam poet. இவர் சாதியில் வேடர் என்று தெரிகிறது. வேட்டம்-வேட்டை. இவர் தாம் வேடர் என்பதற்கியைக் குறுந்தொகையில் தோழி கூற்றில் "தலைமகனுடைய குற்றேவல் மகன்", "நெய்கனி குறும் பூழ் காயமாக ஆர்பதம் பெறுக" என்று நெய்யிற் பொரித்த காடை இறைச்சியைக் கூறியுள்ளார். வேட்டக் கண்ணனார் என்பது கண்ணப்ப நாயனாரை நினைவுறுத்துகின்றது.
வேட்டகம்	வேட்டகம்1 vēṭṭagam, பெ.(n.) மனைவியின் பிறந்த வீடு; house of one's wife's people. "புக்கு வேட்டகத்தினி லுண்ணும் புன்மையோர்"(நைடத.நகர்நீங்.17);. [வேள் + அகம்1] வேட்டகம்2 vēṭṭagam, பெ.(n.) தலைப்பாகை(யாழ்.அக.);; turban. [வேள் + அகம்] வேட்டகம்3 vēṭṭagam, பெ.(n.) பிசின்; gum.
வேட்டஞ்செய்-தல்	வேட்டஞ்செய்-தல் vēṭṭañjeytal, செ. குன்றாவி (v.t.) வேட்டையாடு பார்க்க;see vettai-y-adu-, "வேட்டஞ் செய் காண்டாம்" [அரிச். பு.]. [வேட்டம் + செய்-,]
வேட்டணம்	வேட்டணம் vēṭṭaṇam, பெ.(n.) 1. சூழ்கை; surrounding. 2. காது; ear. 3. சுவர்; wall. [வேள் → வேட்டணம்] வேட்டணம் vēṭṭaṇam, பெ.(n.) கூத்தின் உறுப்புகளுள் ஒன்று (சிலப். பக். 81, கீழ்க்குறிப்பு);; a gesture or movement in dancing.
வேட்டம	வேட்டம1 vēṭṭama, பெ.(n.) 1. வேட்டை; hunting, chase. "வயநாய் பிற்படவேட்டம் போகிய குறவன்" (அகநா. 182);. 2. கொலை (பிங்);; murder. தெ., க. வேட;ம. வேட்ட. [வேள் → வேட்டை → வேட்டம்]

வேட்டம்	வேட்டம்2 vēṭṭam, பெ.(n.) 1. விருப்பம்; desire. "உயர்ந்த வேட்டத்துயர்ந்திசி னோர்க்கு" (புறநா.214);. 2. விரும்பிய பொருள்; the thing desired. " வேட்டம் போகிய........ தும்பி" (கலித். 46);. க. வேட. [வேள் → வேட்டை → வேட்டம்) வேட்டம்3 vēṭṭam, பெ.(n.) 1. பிசின்; gum. 2. சாரம்; essence.
வேட்டமாடு-தல்	வேட்டமாடு-தல் vēṭṭamāṭudal, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) வேட்டையாடு-, பார்க்க;see vettai-y-adu-. "செழுங்கடல் வேட்ட மாடி" (சீவக. 2770);; [வேட்டம் + ஆடு-,]
வேட்டல்	வேட்டல் vēṭṭal, பெ.(n.) 1. வேள்வி செய்தல்; sacrificing, one of antanan-aru-tolil, q.v. "ஓதல் வேட்டலவையிறர் செய்தல்" (பதிற்றுப் 24, 6);. 2. மணம்; marriage. 3. விரும்புகை (பிங்.);; desiring. 4. ஏற்கை (அரு.நி.);; begging. [வேள் → வேட்டல்]
வேட்டாரன்	வேட்டாரன் vēṭṭāraṉ, பெ.(n.) வேட்டைக் காரன் 2 (நாஞ்); பார்க்க;see vettai-k-karan. [வேள் → வேட்டை → வேட்டாரன்]
வேட்டாவளியன்	வேட்டாவளியன் vēṭṭāvaḷiyaṉ, பெ.(n.) வேட்டுவன் 4 (இ.வ.); பார்க்க;see vettuvan. [வேட்டம் + வளியன்]
வேட்டாள்	வேட்டாள் vēṭṭāḷ, பெ.(n.) 1. மனைவி (யாழ்.அக.);; wife. 2. மணமானவள் (வின்.);; married woman. [வே → வேட்டாள்]
வேட்டான்	வேட்டான் vēṭṭāṉ, பெ.(n.) 1. விரும்புவோன்; one who desires. "வேட்டார்க் கினிதாயினல்லது நீர்க்கிணி தென்றுண்பவோ நீருண்பவர்" (கலித். 62);. 2. கணவன் (யாழ்.அக.);; husband. 3. மணமானவன் (வின்.);; married man. 4. நண்பன் (யாழ்.அக.);; friend. [வேள் → வேட்டான்]

வேட்டி	வேட்டி vēṭṭi, பெ.(n.) ஆடவர் புனையும் ஆடை; man's clothes. "வேட்டியுந் தாழ்வடமும் வெண்ணீறும்" (ஒழிவி. சரியைக் கழற்றி. 4);. [வெட்டி → வேட்டி]
வேட்டித்துணி	வேட்டித்துணி vēṭṭittuṇi, பெ.(n.) வேட்டி பார்க்க;see vetti. 'வேட்டித் துணிக்கு விதியில்லாதவன்'. [வேட்டி + துணி]
வேட்டிதம்	வேட்டிதம் vēṭṭidam, பெ.(n.) 1. சூழ்கை (இலக்.அக.);; surrounding. 2. சூழப் பெற்றது; that which is surrounded. 3. தடை (இலக்.அக.);; obstacle. 4. மடிப்பு (யாழ்.அக.);; folding. 5. ஒரு வகைக் கூத்து (யாழ்.அக.);; [வேட்டி → வேட்டிதம்]
வேட்டிதகம்	வேட்டிதகம் vēṭṭidagam, பெ.(n.) வேட்டிதம் பார்க்க;see vettidam. [வேட்டி → வேட்டிதகம்]
வேட்டு	வேட்டு1 vēṭṭu, பெ.(n.) வேட்டையாடுந் தொழில்; the occupation of hunting. "வேட்டென்னுந் தொழிலுடையானை வேட்டுவன் என்றலின்" (தொல். பொ. 21, உரை);. [வேடு → வேட்டு] வேட்டு2 vēṭṭu, பெ.(n.) வெடி; report of a gun. 'தப்பட்டை யொலிவல் வேட்டு' (அறப். சத. 63);, [வேடு → வேட்டு]
வேட்டுப்பறி-தல்	வேட்டுப்பறி-தல் vēṭṭuppaṟidal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வெடி வெடித்தல்; to burst, explode, as a cartridge. 2. கீழ்நோக்குக் காற்று விடுதல்; to break wind. [வேட்டு + பறி]

வேட்டுவன்	வேட்டுவன் vēṭṭuvaṉ, பெ.(n.) 1. வேடன்1 பார்க்க (சூடா.);;see vedam. "வேட்டுவன் புட்சிமிழ்த் தற்று" (குறள், 274);. 2. வேட்டைக்குச் செல்வோன்; one who goes hunting. "யானை வேட்டுவன் யானையும் பெறுமே (புறநா.214);. 3. குறிஞ்சி நிலத்திற் குரிய ஆடவன், man of the kurincitrack. "ஆயர் வேட்டுவா" (தொல். பொ. 21);. 4. குளவி (பிங்.);; hornet. "வேட்டுவனாமப் புழுப்போல்" (சி.போ. 1,2,2);. 5.நாண்மீன்களுள் பத்தாவது (மகம்); (பிங்.);; the 10-th naksatra. [வேடு → வேட்டுவன்]
வேட்டுவாளி	வேட்டுவாளி vēṭṭuvāḷi, பெ.(n.) வேட்டுவன் 4. பார்க்க (சங்கற்ப,9, உரை);;see vettuvan. [வேட்டுவாள் + இ]
வேட்டுவாளியன்	வேட்டுவாளியன் vēṭṭuvāḷiyaṉ, பெ.(n.) வேட்டுவாளி (சங்.அக.); பார்க்க;see vettuvali. [வேட்டுவாளி + அன்]
வேட்டுவிடு	வேட்டுவிடு1 vēḍḍuviḍudal, செ.குன்றாவி. (v.t.) திருடுதல்; to steal, rob. [வேட்டு + விடு-,] வேட்டுவிடு2 vēḍḍuviḍudal, செ.கு.வி.(v.i.) 1. வேட்டுப்பறி-, பார்க்க;see véttu-p-pari. 2. பொய்சொல்லுதல்; to bib. [வேட்டு + விடு-,]
வேட்டுவித்தி	வேட்டுவித்தி vēṭṭuvitti, பெ.(n.) குறிஞ்சி நிலப்பெண் (தொல்.பொ.20, உரை);; women of the kurinictract. [வேட்டு + வித்தி]
வேட்டுவேளான்	வேட்டுவேளான் vēṭṭuvēḷāṉ, பெ.(n.) வேட்டுவன் 4 பார்க்க;see vettuvan. "கிட்டமும் வேட்டுவேளானும் போலே" (ஆசார்ய 11);. [வேட்டு + வேளான்]

வேட்டுவை	வேட்டுவை vēṭṭuvai, பெ.(n.) வெடிவை பார்க்க;see vedivai. [வேட்டு + வை]
வேட்டை	வேட்டை1 vēṭṭai, பெ.(n.) 1. வேட்டம்1,1 பார்க்க;see vettam. "வேட்டை வேட்கை மிக" (கம்பரா.நகர்நீங், 74); 2. வேட்டையிற் கிடைக்கும் பொருள்; hunt, game killed in hunting. "பிடித்தலு நமக்கு வேட்டை வாய்த்ததின்று" (திருவாலவா. 44, 38);. 3. கொலை; murder. "ஆடுவனே யின்னு மாருயிர் வேட்டை" [திருநூற்.56). [வேடு → வேட்டை] வேட்டை2 vēṭṭai, பெ.(n.) 1. இணைப்பு; weariness. 2. துன்பம்; affliction.
வேட்டைக்கடா	வேட்டைக்கடா vēṭṭaikkaṭā, பெ.(n.) வேட்டைக்குப்பழக்கிய கடா (யாழ்.அக.);; ram trained for hunting. [வேட்டை + கடா]
வேட்டைக்காரன்	வேட்டைக்காரன்1 vēṭṭaikkāraṉ, பெ.(n.) 1. வேடுவன் 1 பார்க்க;see Vettvan. 2. வேட்டையாடும் ஒரு வகையினர்; person belonging to the hunting caste. [வேட்டை + காரன்] வேட்டைக்காரன்2 vēṭṭaikkāraṉ, பெ.(n.) 1. செந்நாய் பார்க்க;see cennay. 2. வேட்டைநாய் பார்க்க;see Vettai-nay. [வேட்டை + காரன்]
வேட்டைகட்டு-தல்	வேட்டைகட்டு-தல் vēṭṭaigaṭṭudal, செ.கு.வி. (v.i.) வேட்டை மேற் செல்லுதல்; to go hunting. "பொங்குகடல் வேட்டைகட்டி" (கொண்டல் விடு. 71);. [வேட்டை + கட்டு-,]
வேட்டைநாய்	வேட்டைநாய் vēṭṭaināy, பெ.(n.) வேட்டையாடப் பழகிய நாய்வகை; a special breed of hunting dogs. "வேட்டை நாய்போற்கடிக்க வருஞ் சிலநேரம்" (தனிப்பா. i, 264,1);. 2. கடிக்கும் நாய் (யாழ்.அக.);; biting dog. [வேட்டை + நாய்]

வேட்டைப்பல்	வேட்டைப்பல் vēṭṭaippal, பெ.(n.) வளைந்த யானைக்கோடு (வின்.);; tusk, fang. [வேட்டை + பல்2]
வேட்டைப்பை	வேட்டைப்பை vēṭṭaippai, பெ.(n.) வேட்டையாடுதற்குரிய மருந்து வெடி முதலியவை வைக்கும் பை; hunters pouch for cartridges, etc. [வேட்டை + பை]
வேட்டைபிடி-த்தல்	வேட்டைபிடி-த்தல் vēḍḍaibiḍittal, செ.கு.வி. (v.t.) வேட்டையாடு-, பார்க்க;see vettai-y-adu-. 'குலைக்கிற நாய் வேட்டை பிடிக்குமா?' [வேட்டை + பிடி-,]
வேட்டையவியல்	வேட்டையவியல் vēṭṭaiyaviyal, பெ.(n.) அவியற்கறி வகை (யாழ்.அக.);; a kind of curry preparation. [வேட்டை + அவியல்]
வேட்டையாடு-தல்	வேட்டையாடு-தல் vēṭṭaiyāṭudal, செ. குன்றாவி.(v.t.) கொல்லுதற் கேனும் பிடித்தற்கேனும் காட்டிலுள்ள விலங்கு முதலியற்றைத் துரத்திச் செல்லுதல்; to chase, hunt. "கானகத் தெய்தி நீ வேட்டையாடி விலங்கின மாய்த்து" (அரிச்.பு. வேட்டஞ். 3);. [வேட்டை + ஆடு-,]
வேட்டையிராகம்	வேட்டையிராகம் vēṭṭaiyirākam, பெ.(n.) வேட்டைக்குரிய பண்; hunting note. [வேட்டை + இராகம்]
வேட்டைவாளி	வேட்டைவாளி vēṭṭaivāḷi, பெ.(n.) குளவி வகை (கோயிற்பு. பதஞ். 80, உரை);; a kind of hornet. [வேட்டை + வாளி]
வேட்டோன்	வேட்டோன் vēṭṭōṉ, பெ.(n.) மணமானவன் (சங்க.அக.);; married man. 2. கணவன் (நாமதீப. 193);; husband. 3. நண்பன் (யாழ்.அக.);; friend. 4. விரும்புவோன் (பிங்.);; one who desires.
வேட்பாளர்	வேட்பாளர் vēṭpāḷar, பெ.(n.) தேர்தலில் போட்டியிடுபவர்; candidate (for election to an office);. 'எங்கள் தொகுதி வேட்பாளர்'. [வேள் → வேட்பு → வேட்பாளர்]

வேட்பித்தல்	வேட்பித்தல் vēṭpittal, பெ.(n.) அந்தணரறு தொழிலுள் ஒன்றான வேள்வி செய்விக்கை (பிங்.);; conducting sacrifices as priests, one of antanar-aru-tolil, q.v.
வேட்பு	வேட்பு vēṭpu, பெ.(n.) விருப்பம் (யாழ்.அக.); desire. [வேள் → வேட்பு]
வேட்புமனு	வேட்புமனு vēṭpumaṉu, பெ.(n.) தகவல்களை நிரப்பிக் கையெழுத்திட்டு முன்வைப்புத் தொகையுடன் (தேர்தல் அதிகாரியிடம்); அளிக்கும் படிவம்; nomination papers. 'கட்சி வேட்பாளர்கள் வேட்பு மனு தாக்கல் செய்ய ஊர்வலமாக வந்தனர்'. [வேட்பு + மனு]
வேடகம்	வேடகம் vēṭagam, பெ.(n.) காதணிவகை (அக.நி.);; an ear-ornament.
வேடங்கட்டு-தல்	வேடங்கட்டு-தல் vēṭaṅgaṭṭudal, செ.கு.வி. (v.i.) மாறுவேடம் கொள்ளுதல்; to put on a disguise. [வேடம் + கட்டு-,]
வேடங்காட்டு-தல்	வேடங்காட்டு-தல் vēṭaṅgāṭṭudal, செ.கு.வி. (v.i.) போலியாக நடித்தல் (வின்.);; to dissemble, to appear in false light. [வேடம் + காட்டு-,]
வேடச்சி	வேடச்சி vēṭacci, பெ.(n.) வேட்டுவகுலப் பெண்; women of the hunter tribe. [வேடன் → வேடச்சி]
வேடச்சேரி	வேடச்சேரி vēṭaccēri, பெ.(n.) வேடரூர்; hamlet of hunters. [வேடன் + சேரி]
வேடசம்	வேடசம் vēṭasam, பெ.(n.) பிரம்பு; calamus rotang.

வேடணம்	வேடணம் vēṭaṇam, பெ.(n.) வளைக்கை (சங்.அக.);; surrounding.
வேடதாரி	வேடதாரி vēṭatāri, பெ.(n.) 1. (கூத்து, நாடகம் முதலியவற்றில் நடிப்பதற்காக); வேடம் தரித்தவர்; one who plays a role in a drama. 2. (சுய ஆதாயம் தேடும் உள்நோக்கத்துடன்); வெளியில் வேறு விதமாகப் பேசி நடிப்பவர், வெளிவேடம் போடுபவர்; one who masks his intentions hypocrite. "சமூக சேவை என்ற போர்வையில் வேடதாரிகள்'. [வேடம் + தாரி]
வேடந்தாங்கல்	வேடந்தாங்கல்1 vēṭandāṅgal, பெ.(n.) தமிழ்நாட்டில் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் மதுராந்தகம் வட்டத்தில் உள்ள ஊர்; this village located at madurandagam taluk in cengarpattu district state of tamil-nādu. சென்னையில் இருந்து 54 மைல் தொலைவில் இருக்கிறது. இங்கு 74 ஏக்கர் பரப்புள்ள பெரிய ஏரி ஒன்று இருக்கிறது. அதற்குள் ஏராளமான கடப்ப மரங்கள் இருக்கின்றன. அம்மரங்களில் ஆயிரக் கணக்கான பறவைகள் பல நாடுகளிலும் இருந்து செப்டம்பர்த் திங்கள் முதல் மார்ச்சுத் திங்கள் வரையில் வந்து தங்கி முட்டையிட்டுக் குஞ்சு பொரிக்கின்றன. ஏரி நீரில் மரங்கள் இருப்பதால் பறவைகளுக்குத் தீங்குண்டாவதில்லை. வேடந்தாங்கல் மக்கள் இப்பறவைகளுக்கு எவ்வகையான தீங்கும் நேராதவாறு 150 ஆண்டு களாகப் பாதுகாத்து வருகின்றனர். இவைகளைப் பார்ப்பதற்குப் பல ஊர்களிலிருந்தும் மக்கள் வருகின்றதால் கற்றுலாத் தலமாகவும் இருந்து வருகிறது. வேடந்தாங்கல்2 vēṭandāṅgal, பெ.(n.) பறவைகள் புகலிடம்; birds shelter. தமிழக வனவிலங்குப் புகலிடங்களில் கருங்குழிக்கு அருகில் நீர்ப்பறவைகள் வந்து தங்கும் வேடந்தாங்கல் புகலிடம் முக்கியமான இடமாகும். சுமார் 15 வெவ்வேறு வகை நீர்ப்பறவைகள், நத்தைகுத்தி நாரை, நரையான் (gray herons);, வக்கா (night herons);, மடையான் (pond herons);, வெண்கொக்கில் நான்கு வகைகள், கங்கணம் (ibis);, கரண்டி அலகி (spoon bill);, மூன்று வகை நீர்க் காக்கைகள், பாம்புத்தாரா ஆகிய பறவைகள் வேடந்தாங்கல் ஏரியின் மையத்தில் உள்ள கடப்ப மரங்களில் கூடுகட்டி இனப்பெருக்கம் செய்கின்றன.

வேடம்	வேடம்1 vēṭam, பெ.(n.) 1. உடை முதலியவற்றாற் கொள்ளும் வேற்று வடிவம்; disguise. "கிராத வேடமொடு கிஞ்சுக வாயவள்.... கொங்கை நற்றடம் படிந்தும்" (திருவாச. 2, 15);. 2. உடை; clothes, dress. [வேள் → வேடம்] வேடம்2 vēṭam, பெ.(n.) விருப்பம்; desire. "வேண்டற் கரிய விடயங்களின் வேட மாற்றி" (பாரத. சம்பவ. 53);. க. வேட. [வேள் → வேடம்] வேடம்3 vēṭam, பெ.(n.) 1. (நடிப்பவர்); பாத்திரத்திற்கு ஏற்பச் செய்து கொள்ளும் ஒப்பனை; costume due to a part in a drama, make-up. 2. (திரைப்படம், நாடகம் முதலியவற்றில்); பாத்திரம்; role (in a film, etc.);. 'கதாநாயகியாக நடித்தவர் அம்மா வேடத்தில் நடிக்க ஆரம்பித்துவிட்டார்'. [வேள் → வேடம்]
வேடம்கட்டு-தல்	வேடம்கட்டு-தல் vēṭamkaṭṭudal, செ. குன்றாவி.(v.t.) play roles (in drama, etc.);. 'அந்த காலத்தில் அவர் கள்ள பார்ட் வேடம் கட்டிக்கொண்டு வசனம் பேசினால் அரங்கமே அதிரும்'. [வேடம் + கட்டு-,]
வேடன்	வேடன்1 vēṭaṉ, பெ.(n.) 1. வேட்டுவன்; hunter, fowler. 'வெந்தொழில் வேடரார்த்து" (சீவக. 421);. 2. பாலை நிலத்திற்குரியவன் (திவா.);; man of the palaitract. [வேடு → வேடன்] வேடன்2 vēṭaṉ, பெ.(n.) வேடதாரி 1 பார்க்க (கந்தபு.);;see vedadari1. [வேடம் → வேடன்]
வேடாங்கயிறு	வேடாங்கயிறு vēṭāṅgayiṟu, பெ.(n.) கட்டுமரத்தில் நுனி மற்றும் அடிப்பக்கத் தினைக் கட்டியிணைக்கும் பெருங்கயிறு (தஞ்சை.மீன.);; large rough. [வேடம் + கயிறு]

வேடிக்கை	வேடிக்கை vēṭikkai, பெ.(n.) 1. விளையாட்டு; amusement, diversion, fun. "மெள்ளக் கூடிக் கலந்திருந்து கொள்வதோ வேடிக்கை" (பணவிடு 314);. 2. வியப்புக்காட்சி; show. 'வேடிக்கை பார்க்கப் போனான்'. 3. அணி செய்தல் (அலங்கரிப்பு); (இலக்.அக.);; decoration. தெ. வேடுகா.
வேடிக்கைக்காரன்	வேடிக்கைக்காரன் vēṭikkaikkāraṉ, பெ.(n.) வியப்புச் செய்கையுடையவன்; droll person. [வேடிக்கை → காரன்]
வேடிக்கைகாட்டு-தல்	வேடிக்கைகாட்டு-தல் vēṭikkaikāṭṭudal, செ.கு.வி.(v.i.) வியப்பாணச் செயல் செய்தல்; to divert, amuse. [வேடிக்கை + காட்டுதல்]
வேடிக்கைசெய்-தல்	வேடிக்கைசெய்-தல் vēṭikkaiseytal, செ.கு.வி. (v.i.) வேடிக்கைகாட்டு-, பார்க்க;see vedikkai-kattu-. [வேடிக்கை + செய்-,]
வேடிக்கைப்பேச்சு	வேடிக்கைப்பேச்சு vēṭikkaippēccu, பெ.(n.) விளையாட்டு தனமான சொல்; divertin talk, banter. [வேடிக்கை + பேச்சு]
வேடிக்கைபார்-த்தல்	வேடிக்கைபார்-த்தல் vēṭikkaipārttal, செ. குன்றாவி. (v.t.) enjoythe scenes, witness passively. 'நீ அவனை அடித்தால் நாங்கள் வேடிக்கைப் பார்த்துக் கொண்டு இருப்போமா?' [வேடிக்கை + பார்-,]
வேடிக்கைமனிதன்	வேடிக்கைமனிதன் vēṭikkaimaṉidaṉ, பெ.(n.) வேடிக்கைக்காரன் பார்க்க;see vedikkai-k-karan. [வேடிக்கை + மனிதன்]
வேடிக்கையரங்கம்	வேடிக்கையரங்கம் vēṭikkaiyaraṅgam, பெ.(n.) உடற்பயிற்சி மற்றும் உலாவரும் காட்சி முதலான வேடிக்கைகள் காட்டுமிடம் (வட்டங்கு);; circus. [வேடிக்கை + அரங்கம்]

வேடிச்சி	வேடிச்சி vēṭicci, பெ.(n.) வேடச்சி பார்க்க;see vepacci. "வேடிச்சி கொங்கை விரும்புங் குமரனை" (கந்தரல. 53);. [வேடச்சி → வேடிச்சி]
வேடிதம்	வேடிதம் vēṭidam, பெ.(n.) மூலிகைகளைக் காய்ச்சுவதால் உண்டாகும் நாற்றம் (வின்.);; unpleasant smell, as in boiling medicinal plants. [வேடு → வேடிதம்]
வேடு	வேடு vēṭu, பெ.(n.) 1. வேடர் தொழில்; hunting. "வேட்டொடு வேய்யியிலழுவத்துப் பிரித்து நின்னாய்" (அகநா. 318);. 2. வேட குலம்; the caste of hunters. "வேடுமுடை வேங்கடம்" (திவ். இயற். நான்மு. 47);. 3. வேடன் (இலக்.அக.);; hunter. 4. வரிக் கூத்துவகை (சிலப். 3, 13, உரை);; a kind of masquerade dance. க. பேடா. [வேள் → வேடு] வேடு2 vēṭu, பெ.(n.) 1. கலத்தின் வாயை மூடிக்கட்டும் ஆடை (வின்.);; cover for the mouth of a vessel. 2. மூடுகை (யாழ்.அக.);; covering. 3. வடிகட்டுசீலை; cloth for filtering or straining. 4. பொட்டணம் (யாழ்.அக.);; small packet. தெ. வேசை; க. வேடி;ம. வேடு. [வேள் → வேடு]
வேடுகட்டல்	வேடுகட்டல் vēṭugaṭṭal, பெ.(n.) பாத்திரத்தின் வாயை சீலைத் துணியால் மூடல்; covering the mouth of a vessel with a cloth on which the substance to be boiled in vapour is put. [வேடு + கட்டல்]
வேடுகட்டு-தல்	வேடுகட்டு-தல் vēṭugaṭṭudal, செ.கு.வி.(v.i.) 1. பானையின் வாயை சீலையாற் கட்டுதல் (வின்.);; to tie a cloth over the mouth of a pot. 2. பொட்டணங் கட்டுதல் (யாழ்.அக.);; to tie into a bundle. [வேடு + கட்டு-,]
வேடுகா	வேடுகா vēṭukā, பெ.(n.) பாதிரி; trumpet flower tree-sterospermum chelonoides.

வேடுபறி	வேடுபறி vēṭubaṟi, பெ.(n.) 1. வழிப்பறி; highway robbery. "சுந்தரர் வேடுபறி." 2. திருமங்கை மன்னன் திருமாலை வழிபறிக்க முயன்றதைக் கொண்டாடுந் திருவிழா (பெருந்தொ. 1863, தலைப்பு);; a festival celebrating tirumargai; -mannan's attempt to rob Visnu on the highway. [வேட + பறி]
வேடுமுள்	வேடுமுள் vēṭumuḷ, பெ.(n.) வேலமரவகை (இலத்.);; pulpy podded black babool. [வேடு + முள்]
வேடுவழி	வேடுவழி1 vēṭuvaḻi, பெ.(n.) நீண்ட மரவகை, pulpy-podded black babul. [வேடு + வழி] வேடுவழி vēṭuvaḻi, பெ.(n.) வேடுமுள் பார்க்க;see vedu-mul.
வேடுவன்	வேடுவன் vēṭuvaṉ, பெ.(n.) 1. வேடன்; hunter. "வீரத்தாலொரு வேடுவனாகி" (தேவா. 485, 4);. 2. வேட்டுவன் 4 பார்க்க (தேவா. 485, 4); see vettuvan. [வேடு → வேடுவன்]

வேடை	வேடை1 vēṭai, பெ.(n.) 1. வேட்கை; desire longing. "வள்ளிக்கு வேடை கொண்ட பெருமாளே" (திருப்பு. 288);. 2. காமநோய், lovesickness. "கொண்டதோர் வேடை தீரும்" (கந்தபு. ததீசியுத். 74);. 3. தாகம்; thirst. "சால வருந்தின வேடையோடி"(கம்பரா. திருவடி, 24);. க. வேட. [வேண் → வேடு → வேடை] [தே.நே.பக்.99] வேடை2 vēṭai, பெ.(n.) மரக்கலம் (யாழ்.அக.);; boat, vessel. வேடை3 vēṭai, பெ.(n.) 1. வெப்பம்; heat, intense dryness. "வேடையதெய்த வெதுப்பினும்" (திருவாரூ. 522);. 2. மழையில்லாக்
வேடைக்காலம்	வேடைக்காலம் vēṭaikkālam, பெ.(n.) 1. கோடைக்காலம் (வின்.);; hot season, summer. 2. வேடை3, 2 பார்க்க;see vedai. [வேடை + காலம்]
வேண்	வேண்1 vēṇ, பெ.(n.) வேணாடு பார்க்க;see vepadu. "குடங்கற்க வேண்பூழி" (நன். 272 மயிலை.);. [வெள் → வேள் → வேண்] [தே.நே.பக்.145] வேண்2 vēṇ, பெ.(n.) விருப்பம் (யாழ்.அக.);; desire. "ஒன்பாண்டி குட்டங் குடங்கற்கா வேண்பூழி" (நன். 272, மயிலை);. ம. வேண். [வேள் → வேண்] வேண்3 vēṇ, பெ.(n.) ஆசைப் பெருக்கம்; excess desire. [வேள் → வேண்]

வேண்டப்பாடு	வேண்டப்பாடு1 vēṇṭappāṭu, பெ.(n.) வேண்டற்பாடு பார்க்க (தக்கயாகப். அரும்.);;see vendar-padu. [வேண்டல் + பாடு] வேண்டப்பாடு2 vēṇṭappāṭu, பெ.(n.) பொருள் நிரம்புதற்குரியதாய்த் தொக்கு நிற்குஞ் சொற்றொடர் (Gram); words which are understood, in an elliptical constraction. "நின்றவில்லி, வீரபத்திர தேவர்க்கு எதிரே பொருதற்கு நின்றவில்லி யென்பது வேண்டப்பாடு" (தக்கயாகப் 704, உரை);. [வேண்டல் + பாடு]
வேண்டல்	வேண்டல் vēṇṭal, பெ.(n.) 1. விரும்புகை (பிங்.);; desiring. 2. விண்ணப்பம்; petition. [வேண்டு → வேண்டல்]
வேண்டலன்	வேண்டலன் vēṇṭalaṉ, பெ.(n.) பகைவன் (சேதுபு.);; enemy. [வேண்டு + அ + அன்]
வேண்டவிருப்பு	வேண்டவிருப்பு vēṇṭaviruppu, பெ.(n.) விருப்பின்மை; reluctance. [வேண்டு + ஆ + விருப்பு]
வேண்டற்பாடு	வேண்டற்பாடு vēṇṭaṟpāṭu, பெ.(n.) 1. விருப்பம் (தக்கயாகப், 506, உரை);; desire. 2. தேவை; need. 3. பெருமை; greatness, as compelling obeisance. "அவன் தொழும்படியான வேண்டற்பாடுடைய தான் தொழாநின்றாள்" (ஈடு 2, 4, 4);. 4. கருவம்; pride. "பூதகனநாதர் கருட பகவானை வேண்டற்பாடு கெடுத்தது" (தக்கயாகப். 554, உரை);. [வேண்டல் + பாடு]
வேண்டாத்தலையன்	வேண்டாத்தலையன் vēṇṭāttalaiyaṉ, பெ.(n.) 1. அஞ்சாதவன்; dare-devil. 2. முரடன்; rough-mannered person. [வேண்டு + ஆ + தலையன்]
வேண்டாத்தனம்	வேண்டாத்தனம் vēṇṭāttaṉam, பெ.(n.) 1. தவறு; wrong, wickedness. 2. வேண்டாப்பொறுப்பு பார்க்க;see venda-p-poruppu. [வேண்டு + ஆ + தனம்]

வேண்டாத	வேண்டாத vēṇṭāta, பெ.எ. (adj.) சிக்கல் ஏற்படுத்தக் கூடிய, தேவையில்லாத, unnecessary. 'வேண்டாத வேலைகளை யெல்லாம் ஏன் இழுத்துப் போட்டுக் கொண்டு செய்கிறாய்?' [வேண்டு + ஆ → வேண்டாத]
வேண்டாதகாரியம்	வேண்டாதகாரியம் vēṇṭātakāriyam, பெ.(n.) தேவையில்லாத செயல்; unnecessary act or business. [வேண்டு + ஆ + அன்]
வேண்டாதவன்	வேண்டாதவன் vēṇṭātavaṉ, பெ.(n.) 1. விரும்பப்படாதவன்; undesirable man. 2. பகைவன்; enemy. [வேண்டு + ஆ + அன்]
வேண்டாதார்	வேண்டாதார் vēṇṭātār, பெ.(n.) 1. விருப்பமற்றவர்; those who have no desires. "வளம்பட வேண்டாதார் யார் யாருமில்லை" (நாலடி, 103);. 2. வேண்டார் 2 பார்க்க;see vendar. "வேண்டாதார் நெஞ்சுட்க" (கலித்.100);. [வேண்டு + ஆ + அர்]
வேண்டாப்பாடு	வேண்டாப்பாடு vēṇṭāppāṭu, பெ.(n.) வேண்டாப்பொறுப்பு பார்க்க;see vendap-poruppu. [வேண்டு + ஆ + பாடு]
வேண்டாப்பொறுப்பு	வேண்டாப்பொறுப்பு vēṇṭāpporuppu, பெ.(n.) பொறுப்பின்மை; indifference, irresponsibility. [வேண்டு + ஆ + பொறுப்பு]
வேண்டாம்	வேண்டாம் vēṇṭām, வி.(v.i) 1 இன்றியமையாது வேண்டத்தக்கதன்று என்பது குறிக்கும் வியங்கோள்வினை; verb meaning will not be required or will not be necessary, indispensade. "ஓதாம லொருநாளுமிருக்கவேண்டாம்". 2. இன்றியமையாத தன்று என்ற பொருளில் ஐம்பால் மூவிடத்திற்கும் உரியதாய் வரும் எதிர் கால வினைமுற்று; verb in the future tense used in all genders, numbers and persons meaning (a); will not be required; உறவின்மை முதலியவற்றைக் குறிக்கும் ஐம்பால் மூவிடத்திற்கும் உரியதாய் வரும் எதிர்கால வினைமுற்று; 3. அவசியமின்மை என்பதைக் குறிக்கும் வினை; auxiliary verb meaning must not. [வேண்டு + ஆ + அம்]

வேண்டாமை	வேண்டாமை vēṇṭāmai, பெ.(n.) 1 வெறுப்பு; aversion, dislike. "வேண்டுதல் வேண்டாமை யிலான்" (குறள், 4);. 2. அவாவின்மை; absence of desire, contentment. "வேண்டாமையன்ன விழுச் செல்வ மீண்டில்லை" (குறள், 363);. [வேண்டு + ஆ + மை]
வேண்டார்	வேண்டார் vēṇṭār, பெ.(n.) 1. வேண்டாதார் 1 பார்க்க;see vengadar. 2. பகைவன்; enemies. "வேண்டார் பெரியர் விறல்வேலோன்றாணிளையன்" (பு.வெ. 10, பொது, 6);. [வேண்டு + ஆ + அர்]
வேண்டாவெறுப்பு	வேண்டாவெறுப்பு vēṇṭāveṟuppu, பெ.(n.) மெத்தனம், கருத்தின்மை; indifference, unconcern. 'அவன் அந்தக் காரியத்தை வேண்டா வெறுப்பாய்ச் செய்கிறான்'. [வேண்டு + ஆ + வெறுப்பு]
வேண்டி	வேண்டி vēṇṭi, மு.செ.(prep.) பொருட்டு; for the sake of. 'அதை எனக்கு வேண்டிச் செய்'. [வேண்டு + இ]
வேண்டிக்கேள்-தல் (வேண்டிக்கேட்டல்)	வேண்டிக்கேள்-தல் (வேண்டிக்கேட்டல்) vēṇṭikāḷtalvēṇṭikāṭṭal, செ. குன்றாவி.(v.t.) மன்றாடிக் கேட்டல் (யாழ்.அக.);; to besseech. [வேண்டு + கேள்-தல்]
வேண்டிக்கொள்(ளு)-தல்	வேண்டிக்கொள்(ளு)-தல் vēṇṭikkoḷḷudal, செ.குன்றாவி. (v.t.) வழிபாடு; to solicit, pray for, request. [வேண்டு + கொள்[ளு]-தல்]

வேண்டிய	வேண்டிய1 vēṇṭiya, பெ.எ.(adj.) 1. இன்றியமையாத; indispensable. 2. தேவையான; required. 3. போதுமான; sufficient. 4. மிகுதியான; many. "வேண்டிய நாள் என்னோடும் பழகிய நீ" (தாயு. மண்டலத். 10);. [வேண்டு → வேண்டிய] வேண்டிய2 vēṇṭiya, பெ.எ. (adj.) 1. தேவையான, போதுமான; necessary, adequate. 'கல்லூரி தொடங்குவதற்கு வேண்டிய வசதிகள் கிராமத்தில் இல்லையா?' 2. (பழக்கத்தில்); நெருக்கமான; close (to S.O.); 'அவர் உனக்கு வேண்டியநபர் என்று தெரிகிறது'. 3. (செய என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சத்தின் பின்); நிர்ப்பந்தத்தையோ அவசியத்தையோ வெளிப்படுத்தப் பயன்படுவது;செய்ய வேண்டிய வேலை நிறைய இருக்கிறது'. 'படிக்க வேண்டிய புத்தகம்'. [வேண்டு → வேண்டி]
வேண்டியது	வேண்டியது vēṇṭiyadu, பெ.(n.) 1. இன்றியமைதது; that which is indispensable. "பயிருக்கு வேண்டியது மழை". 2. தேவையானது; that which is required. 'பானை செய்யக் குயவனுக்கு மண்னோடு சக்கரமும் தண்டமும் வேண்டியது'. 3. போதுமானது; that which is sufficient. 4. மிகுதியானது; that which is abundant. 5. வேணது 2 பார்க்க;see venadu.2. [வேண்டு + அது]
வேண்டியமட்டும	வேண்டியமட்டும vēṇṭiyamaṭṭuma, வி.எ.(adv.), பெ.(n.); 1. அவசியமான அளவில்; as much as is indispensable. 2. தேவையான அளவில்; as much as is required. 3. போதுமான அளவில்; sufficiently. 4. மிகுதியாக; abundantly. [வேண்டிய + மட்டும்]
வேண்டியவன்	வேண்டியவன் vēṇṭiyavaṉ, பெ.(n.) 1. அன்பிற்குரியவன்; friend, favourite. 2. ஒருவனது நன்மையை நாடுபவன், நலன் விரும்பி; well-wisher, interested person. 'அரசனுக்கு மந்திரிவேண்டியவன்'. [வேண்டு + அவன்]

வேண்டியிரு-த்தல்	வேண்டியிரு-த்தல் vēṇṭiyiruttal, செ.கு.வி. (v.i) இன்றியமையாததாயிருத்தல்; to be necessary or indispensable. 'இந்தக் காலத்திற்குப் படாடோபம் வேண்டியிருக்கிறது'. [வேண்டு + இரு]
வேண்டு	வேண்டு1 vēṇṭudal, செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. விரும்புதல்; to want desire. "பகலோடு செல்லாது நின்றீயல் வேண்டுவன்" (கலித், 145);. 2. வழிபடுதல் (பிங்.);; to beg, entreat, request. "வேண்டித்தேவ ரிரக்கவந்து பிறந்ததும்" (திவ். திருவாய். 6, 4, 5);. 3. விரும்பிக் கேட்டல்; to listen to with eagerness. "அன்னை வாழி வேண்டன்னை" (ஐங்குறு. 101);. 4. விலைக்கு வாங்குதல் (நாமதீப. 704);; to buy purchase. [வேள் → வேண்டு-தல்] வேண்டு2 vēṇṭudal, செ.கு.வி.(v.i.) இன்றியமையாததாதல்; to be indispensable, to be necessary. "வேண்டுமே காக்கை கடிவதோர் கோல்" (நாலடி. 41);. [வேள் → வேண்டு]
வேண்டுகோள்	வேண்டுகோள் vēṇṭuāḷ, பெ.(n.) மன்றாடுதல், வழிபடுதல்; supplication, request, entreaty. "வென்று பத்திரஞ் செயது நின் வேண்டுகோளென்றார்" (திருவிளை. விறகு. 51);. [வேண்டு-, + கொள்-,]
வேண்டுகோள்வரி	வேண்டுகோள்வரி vēṇṭuāḷvari, பெ.(n.) வரிவகை (S.I.I.iv.79);; a tax, [வேண்டு + கொள் + வரி]
வேண்டுநர்	வேண்டுநர் vēṇṭunar, பெ.(n.) விரும்புவோர்; those who wish for or desire a thing. "வேண்டுநர் வேண்டியாங் கெய்தினர் வழிபட" (திருமுரு. 248);. [வேண்டு + நர்]

வேண்டும்	வேண்டும் vēṇṭum, வி.வி.(v.opt.) 1. இன்றியமையாது வேண்டத்தக்கது என்பது குறிக்கும் வியங்கோள் வினை; verb meaning 'will be required' or'will be necessary, indispensable'. "வேந்தனீயாகி வையமிசைபடக் காத்தல் வேண்டும்" (சீவக. 201);. 2. இன்றியமையாதது என்ற பொருளில் ஐம்பால் மூவிடத்திற்கும் உரியதாய் வரும் எதிர்கால வினைமுற்று; verb in the future tense used in all genders, numbers and persons, meaning (a); will be required. 'எனக்குப் புத்தகம் வேண்டும்'. உறவு முதலியவற்றைக் குறித்து ஐம்பால் மூவிடத்திற்கும் உரியதாய் வரும் எதிர்கால வினைமுற்று'; 'அவன் உனக்கு என்ன வேண்டும்?'. 3. அவசியம் என்பதைக் குறிக்கும் வினை; auxiliaryverb meaning 'must'. [வேள் → வேண்டும்]
வேண்டுமளவு	வேண்டுமளவு vēṇṭumaḷavu, பெ.(n.) போதுமட்டும்; as much as required, quantum sufficit. [வேண்டும் + அளவு]
வேண்டுமென்று	வேண்டுமென்று vēṇṭumeṉṟu, வி.எ. (adv.) 1. முழுமனதோடு; intentionally. 'அதை வேண்டுமென்று செய்தேன்'. 2. பிடி வாதமாய்; wilfully. 'பலர் தடுக்கவும் வேண்டுமென்று அந்தக் காரியத்தைச் செய்கிறான்'. [வேண்டும் + என்று]
வேண்மாள்	வேண்மாள்1 vēṇmāḷ, பெ.(n.) வேளிர்குலப் பெண்; women of veliri-tribe. "வேண்மாள் அந்துவஞ் செள்ளை" (பதிற்றுப். 9-ஆம்பதி);. [வேண்மான் → வேண்மாள்] வேண்மாள்2 vēṇmāḷ, பெ.(n.) சேரன் செங்குட்டுவனுடைய மனைவி; wife of | ceran-cenguttuvan 'கண்ணகிக்குக் கோயிலமைக்க வேண்டுமென்று தன் கணவனிடந் தெரிவித்து அவ்வாறே கோயில் அமைப்பித்தவன்'. [வேண்மான் → வேண்மாள்]
வேண்மான்	வேண்மான் vēṇmāṉ, பெ.(n.) வேளிர் குலத்து மகன்; male member of vesirtribe. "நன்னன் வேண்மான்" (அகநா. 97);. [வேண் + மான்]
வேண	வேண vēṇa, பெ.எ.(adj.) வேண்டிய பார்க்க;see vendiya. [வேண்டு → வேண]

வேணகை	வேணகை vēṇagai, பெ.(n.) சுற்றுமதில் (பிங்.);; surrounding wall, outer fortification.
வேனது	வேனது vēṉadu, பெ.(n.) 1. வேண்டியது 1,2,3,4 பார்க்க;see vengiyadu. 2. மனத்துத் தோன்றியது; whatever strikes the mind. "காணாமல் வேனதெல்லாங் கத்தலாம்" (தனிப்பா. i, 92, 6);. [வேண்டியது → வேணது]
வேணவா	வேணவா vēṇavā, பெ.(n.) வேட்கைப் பெருக்கம் (பெருவிருப்பம்); (தொல், எழுத். 288, உரை);; ever-increasing desire, intense desire. [வேண் + அவா = வேணவா] [தே.நே.பக்.95] இதை வேட்கை + அவா என்று பிரிப்பது பொருந்தாது.
வேணன்	வேணன் vēṇaṉ, பெ.(n.) வைதேகனுக்கு அம்பட்டப் பெண்ணினிடம் பிறந்தவன் (சங்.அக.);; person born of a barber girl and a vaitekan.
வேணாட்டடிகள்	வேணாட்டடிகள் vēṇāḍḍaḍigaḷ, பெ.(n.) 1. வேணாட்டு அரசன்; ruler of venattu (TA.S.ii,184);. 2. திருவிசைப்பாவியற்றிய ஆசிரியருள் ஒருவரான பெரியார் (திருவிசைப்பாயி. 3);; a saiva saint one of the authors of tiru-v-icai-p-pa. [வேணாடு + அடிகள்]
வேணாடர்	வேணாடர் vēṇāṭar, பெ.(n.) வேணாட்டடிகள் பார்க்க (திருவிசைப். பாயி. 2);;see venattaggal. [வேணாடு + அர்]
வேணாடு	வேணாடு vēṇāṭu, பெ.(n.) கொடுந்தமிழ் நாடு பன்னிரண்டனுள் திருவிதாங்கூர் நாட்டில் அடங்கிய பெரும் பகுதி; the region comprising the major portion of modern travancore, whre a dialect of tamil was spoken, one of 12 kotun-tamil-nadu q.v. [வேள் + நாடு]
வேணாவியோர்	வேணாவியோர் vēṇāviyōr, பெ.(n.) கதிரவன் வெப்பத்தால் உலகந் துன்புறாமல் அதனை தம்மேல் தாங்கி அக்கதிரோனுடன் செல்லும் ஒருசார் முனிவர் குழாம் (புறநா.43, உரை);; a band of rsis who accompany the sun obstructing the heat of the sun from affecting the earthfully and thus prevent suffering. [விண்ணாவியோர் → வேணாவியோர்]

வேணி	வேணி vēṇi, பெ.(n.) 1. சடை (பிங்.);; matted hair. 2. பின்னிய மயிர்; plaited hair. 3. மரவேர் (யாழ்.அக.);; root. 4. வசம்பு (தைலவ. தைல.19);; sweet flag. 5. நதி (பிங்);; river. 6. நீர்ப்பெருக்கு (இலக்.அக.);; flood. வேணி2 vēṇi, பெ.(n.) 1. தெரு; street. 2. சேரி; village. வேணி3 vēṇi, பெ.(n.) 1. வானம் (பிங்.);; atmospheric space. 2. வெளி (இலக். அக.);; open space. வேணி4 vēṇi, பெ.(n.) பேய்ப்பீர்க்கு; loofalufaaegyptiaca.
வேணிகை	வேணிகை vēṇigai, பெ.(n.) பின்னிய மயிர் (யாழ்.அக.);; braided hair.
வேணியளம்	வேணியளம் vēṇiyaḷam, பெ.(n.) மத்தள வகை (பரத. ஒழிபி.13);; a kind of mattalam.
வேணினர்	வேணினர் vēṇiṉar, பெ.(n.) விரும்புபவர்; those who love or desire. "வேலன திருபதமும் வேணின. ரேணினரே" (சிவதரு. சுவர்க்க. சேட. 48); [வேண்டு + அர் + வேணினர்]
வேணிர்	வேணிர் vēṇir, பெ.(n.) தாகவேட்கை நீங்க உண்ணு நீர்; water to allay thirst. "வேணீருண்ட குடையோரன்னர்" (கலித். 23);. [வேள் + நீர்]
வேணிரம்	வேணிரம் vēṇiram, பெ.(n.) பூவந்தி1,1 (மூ.அ.); பார்க்க;see puvandi.
வேணீறு	வேணீறு vēṇīṟu, பெ.(n.) 1. நறுவிலி; cordia obligua. 2. வெண்ணீறு பார்க்க;see venniru.

வேணு	வேணு1 vēṇu, பெ.(n.) 1. குழலா தொண்டை; a plant-cappans aphylles. 2. பற்பாடகம்; fever plant-mollugo cerviana. 3. தலைச்சன் குழந்தை தலை மண்டை யோட்டிலிருந்து செய்யப்படும் ஒருவித அண்டச் சுண்ணம்; the calcined white powder prepared from cranial bones of the first born. [வேள் + உ → வேணு] வேணு2 vēṇu, பெ.(n.) 1. மூங்கில் (பிங்.);; bamboo. 2. இசைக்குழல்; reed-pipe. வேணுகானம். 3. உட்டுளையுள்ள குழல்(பிங்.);; hollow tube. 4. வில் (பிங்.);; bow. "வேனுப்புரி தொடை புரளவாங்கி" (இரகு. மீட்சிப். 65);. 5. தனுராசி (இலக். வி. 882);; sagittaripus of the zodiac. 6. வாள் (சூடா.);; sword.
வேணுகம்	வேணுகம் vēṇugam, பெ.(n.) யானைத் தொட்டி (சிந்தாமணி. நிகண்டு.);; elephants goad. [வேணு → வேணுகம்]
வேணுசபலம்	வேணுசபலம் vēṇusabalam, பெ.(n.) மூங்கிலரிசி; bamboo seed. [வேணு + சபலம்]
வேணுநம்	வேணுநம் vēṇunam, பெ.(n.) மிளகு; pepper-piper nigrum. [வேணு + நம்]
வேணுபத்திரி	வேணுபத்திரி vēṇubattiri, பெ.(n.) 1. மூங்கிலிலை; bamboo leaf. 2. பால் பெருங்காயம்; white asafoetida. 3. மூங்கிலிலையில் மனோசிலை சிவந்திடும்; red orpiment is calcified as red powder by the leaf of bamboo. [வேணு + பத்திரி]
வேணும்	வேணும் vēṇum, து.வி.(v.opl.) வேண்டும் பார்க்க;see ventum. "வேணுமாகில் வேணுமென்று" (பாரத. சூது. 165);. [வேணு → வேணும்] [பாரத. சூது. 65]

வேணுமளவு	வேணுமளவு vēṇumaḷavu, வி.அ. (adj.) வேண்டுமட்டும்; to the desired amount Adlibitum, as much is requisite quantum tibet. [வேணும் + அளவு]
வேணுமென்று	வேணுமென்று vēṇumeṉṟu, எ.வி.(adv.) வேண்டுமென்று பார்க்க;see vendumeru.
வேணூல்	வேணூல் vēṇūl, பெ.(n.) காமநூல்; treatise on erotics. "அம்மடாவாரியலானவும்..... ஆடவர் செய்கையும்...... விளம்பிடும் வேணூல்" (கந்தபு. இந்திரபுரி 25);. [வேள் + நூல்]
வேத்தவை	வேத்தவை vēttavai, பெ.(n.) அரசவை; royal assembly. "இசைபெறு திருவின் வேத்தவை" (மலைபடு. 39);. [வேந்து + அவை3]
வேத்தன்	வேத்தன்1 vēttaṉ, பெ.(n.) அறிந்தோன் (இலக்.அக.);; one who knows. வேத்தன்2 vēttaṉ, பெ.(n.) வேத்தியன் பார்க்க (கம்பரா. மீட்சிப்.116);;see vettiyan.
வேத்தாள்	வேத்தாள் vēttāḷ, பெ.(n.) வேறு ஆள், சூழ்நிலைக்கு அன்னியர்; the other person.
வேத்தியம்	வேத்தியம் vēttiyam, பெ.(n.) 1. அறியப் படுவது; that which is known. "அநுபலத்தி" (சி.சி. அளவை, 1, சிவாக. பக.113);. 2. அடையாளம் (யாழ்.அக.);; mark, sign.
வேத்தியல்	வேத்தியல் vēttiyal, பெ.(n.) 1. வேந்தனது தன்மை (நன். 409, மயிலை);; kingly nature. 2. அரசன்முன் ஆடும் கூத்துவகை; a kind of dance performed in the presence of a king, opp. to potu-v-iyal. "வேத்தியல் பொதுவியலென விருதிறத்துக் கூத்தும்" (சிலப். 14, 148, உரை);. 3. வேத்தியன்மலிபு பார்க்க (புறநா.அரும்.);;see vettiyan-malipu. [வேந்து + இயல்]
வேத்தியன்	வேத்தியன் vēttiyaṉ, பெ.(n.) அறியத்தக்கவன்; one who is knowable. "சட்சுவினால் வேத்தியன்"

வேத்தியன் மண்டபம்	வேத்தியன் மண்டபம் vēttiyaṉmaṇṭabam, பெ.(n.) அரசனது பேரோலக்க மண்டபம்; durbar hall of a king. "வேத்தியன் மண்டப மேவிய பின்னர்" (சிலப். 28, 79);. [வேத்தியன் + மண்டபம்]
வேத்தியன்மலிவு	வேத்தியன்மலிவு vēttiyaṉmalivu, பெ.(n.) மறமன்னனது மேம்பாட்டினை வீரர் சொல்லுதலைக் கூறும் புறத்துறை (பு.வெ.2,13);; theme in which warriors expatiate upon the greatness of a heroic-king. [வேத்தியன் + மலிபு]
வேத்திரகரன்	வேத்திரகரன் vēttiragaraṉ, பெ.(n.) நந்திதேவன் (இலக்.அக.);; nant.
வேத்திரச்சாய்	வேத்திரச்சாய் vēttiraccāy, பெ.(n.) பிரப்பங்கோரை (தைலவ.);; sedge. [வேத்திரம் + சாய்]
வேத்திரத்தாள்	வேத்திரத்தாள் vēttirattāḷ, பெ.(n.) பிரப்பங் கிழங்கு (தைலவ.);; tuber of ratten reed. [வேத்திரம் + தாள்]
வேத்திரதரன்	வேத்திரதரன் vēddiradaraṉ, பெ.(n.) 1. வாயிற்காவலன் (வின்.);; gate-keeper. 2. நந்திதேவன் (யாழ். அக.);; nanti. 3. கட்டியக்காரன் (யாழ்.அக.);; herald, panegyrist.
வேத்திரப்படை	வேத்திரப்படை vēttirappaḍai, பெ.(n.) பிரம்பாகிய கருவி; cane, as a weapon. "வேத்திரப் படையாற் றாக்கி" (திருவிளை. பாயி. 17);. [வேத்திரம் + படை] வேத்திரப்படை vēttirappaḍai, பெ. (n.) பிரம்பாகிய ஆயுதம்; cane as a weapon. "வேத்திரப்படையாற் றாக்கி" (திருவிளை. பாயி. 17);.
வேத்திரபாணி	வேத்திரபாணி vēttirapāṇi, பெ.(n.) கூட்டத்தை ஒதுக்குதற்குக் கையிற் பிரம்பு தாங்கியுள்ள பணியாளன் (கோயிலொ. 57);; attendant who, with a cane in his hand, maintains order in a crowd.

வேத்திரம்	வேத்திரம்1 vēttiram, பெ.(n.) உப்பங்கோரை; a kind of grass. வேத்திரம்2 vēttiram, பெ.(n.) 1. பிரம்பு; rattan. "வேத்திரக் கரத்தோர்" (தணிகைப்பு. அகத்தி. 84);. 2. அம்பு (வின்.);; arrow. வேத்திரம்3 vēttiram, பெ.(n.) இலந்தை (மலை.);; jujube tree.
வேதகப்பொன்	வேதகப்பொன் vētagappoṉ, பெ.(n.) புடமிட்ட பொன்; refined gold. "அல்லாத பொன்னிற்காட்டில் வேதகப் பொன்னுக்கு ஏற்றமுண்டு" [திவ். திருமாலை, 39, வ்யா.).
வேதகம்	வேதகம்1 vētagam, பெ.(n.) 1. புடமிடுகை; refining, as of gold. 'வேதகப் பொன்'. 2. புடமிட்டபொன்; refined gold. "விளங்காநின்ற வேதகமே" (தாயு. பெற்ற. வட். 10);. 3. இரும்பு முதலிய உலோகங்களைப் பொன்னாக்கும் பண்டம்; agent to transmute baser metals into gold. "இன்புறு வேதகத் திரும்பு பொன்னானாற் போல" (பெரியபு. கண்ணப். 154);. வேதகம்2 vētagam, பெ.(n.) 1. சூடம் (இலக்.அக.);; camphor. 2. தவசம் (வித்து); (யாழ்.அக.);; grain. வேதகம்1 vētagam, பெ. (n.) 1. வேறுபடுத்துகை; distingushing. "உயிரு மாயா வுடலையும் வேதகஞ்செய் தாணடவங்கணனே" (கோயிற்பு. இரணிய. 56);; 2. வேறுபாடு; differentiating, change, modification. "விண்களி கூர்வதோர் வேதகம் வந்து வெளிப்படு மாகாதே" (திருவாச. 49, 1);; (விரோதம்)
வேதகாரன்	வேதகாரன் vētakāraṉ, பெ.(n.) 1. கூடை பின்னுவோன் (சூடா. 2, 32);, worker in bamboo. 2. நெய்வோன் (யாழ்.அக.);; weaver.

வேதங்கம்	வேதங்கம் vētaṅgam, பெ.(n.) ஒரு வகைத் துகில் (சிலப். 14, 108, உரை);; a kind offine cloth. வேதங்கம் vētaṅgam, பெ. (n.) ஒருவகைத் துகில் (சிலப். 14, 108, உரை.);; a kind of fine cloth.
வேதசம்	வேதசம் vētasam, பெ.(n.) 1. பிரம்பு வகை (இலக்.அக.);; rattan palm, m.cl., calamus rotang. 2. நாண புல் (ஈடு.);; sacred grass. வேதசம்2 vētasam, பெ.(n.) பெருவிரலடி (யாழ்.அக.);; part of the hard under the root of the thumb. வேதசம்3 vētasam, பெ.(n.) ஒரு வகை வெள்ளி; a variety of silver. வேதசம்1 vētasam, பெ. (n.) 1. பிரம்புவகை (இலக். அக.);; rattan palm. 2. நாணற்புல் (ஈடு.);; sacred grass. வேதசம்2 vētasam, பெ. (n.) பெருவிரலடி (யாழ்.அக.);; part of the hand under the root of the thumb. [Skt. {} → த. வேதசம்]
வேதசன்னம்	வேதசன்னம் vētasaṉṉam, பெ.(n.) அத்தி; fig tree-ficus.
வேதசாரம்	வேதசாரம் vētacāram, பெ.(n.) 1. நாணற்புல்; reed, a kind of grass. 2. வெண் கருங்காலி; a white species of Acacia tree-Diospyros tupru. வேதசாரம்1 vētacāram, பெ. (n.) 1. வேதத்தின் சாரமானது; the essence of the Vedas. "ஆகையால் இது சகல வேதசாரம்" (அஷ்டாதச. முமுட்சுப்.திருமந்திர.34);. 2. வேதசிரசு பார்க்க;(சங்.அக.); see {}. வேதசாரம்2 vētacāram, பெ. (n.) வேதசம்1 பார்க்க;
வேதுதுடங்கன்	வேதுதுடங்கன் vēdaduḍaṅgaṉ, பெ.(n.) சாரைப்பாம்பு; male cobra.

வேதநாதம்	வேதநாதம் vētanātam, பெ.(n.) வெள்ளெருக்கு; madar bearing white flowers-calotropis gigantea (albiflora);. [வேதம் + நாதம்]
வேதநாயகம்பிள்ளை (மாயவரம்)	வேதநாயகம்பிள்ளை (மாயவரம்) vētanāyagambiḷḷaimāyavaram, பெ.(n.) he has belongs to 18th century. பெண் புத்தி மாலை, நீதி நூல், சர்வ சமரச கீர்த்தனை, பிரதாப முதலியார் சரித்திரம், சுகுணசுந்தரி சரித்திரம், முதலியன இவர் செய்த நூல்கள் (1887);.
வேதபுட்பி	வேதபுட்பி vētabuṭbi, பெ.(n.) வெள்ளை காக்கணம்; a twiner bearing white flowers-fitoria ternatea (albiflora);.
வேதரிக்கண்டபூடு	வேதரிக்கண்டபூடு vētarikkaṇṭapūṭu, பெ.(n.) பிரண்டை; a climbing planti-vitex quadrangularis.
வேதவரிசி	வேதவரிசி vētavarisi, பெ.(n.) வாலுவையரிசி; seeds of gymnosporia motana.
வேதவல்லி	வேதவல்லி vētavalli, பெ.(n.) ஒரு வகை பூண்டு; a plant-acacia farniciana alias vechellia farniciana. இது பெரிய செடியாகவும் அல்லது மரமாகவும் இருக்கும், முட்களுண்டு, இதன் விதைகள் இரண்டு வரிசையாயிருக்கும், பூக்கள் உருண்டை வடிவமாயும் இலைகள் தழைகளின் இரு பக்கங்களிலும் உண்டு. வங்காளம், அசாம் மற்றெங்கும் விளையும், இதிலிருந்து சிறப்பாக பிசின் எடுப்பதுண்டு;இதன் பூ வாலையில் வைத்தால் வாசனைத் திரவியம் வரும், மார்கழி, தையில் பூ பூக்கும்.
வேதவாரிதி	வேதவாரிதி vēdavāridi, பெ.(n.) கத்தூரியலரி; a variety of nerium odorum,
வேதவித்தாரம்	வேதவித்தாரம் vētavittāram, பெ.(n.) வாலைப்பூநீர் பார்க்க;see valai_p-pu-nir. [வேதம் + வித்தாரம்]

வேதன்	வேதன்1 vētaṉ, பெ.(n.) கடுக்காய் (மலை);; chebulic myrobalan. வேதன் vētaṉ, பெ. (n.) 1. பிரமன்(பிங்.);;{}. 2. கடவுள்; God. "வேதனை வெண்புரி நூலனை" (திவ். இயற். திருவிருத்.79);; 3. வியாழன் (பிங்.);; Brhaspati.
வேதனம்	வேதனம் vētaṉam, பெ.(n.) பொன் (யாழ்.அக.);; gold, வேதனம்1 vētaṉam, பெ. (n.) 1. கூலி; hire. (Loc);. 2. கூலியாகக் கொடுக்கப்படும் சம்பளம்; salary, monthly wages. வேதனம்2 vētaṉam, பெ. (n.) 1. அறிவு; knowledge, wisdom. வேதனவடிவானான் (ஞானவா. உத்தா. 68);; 2. வேதம்; the {}. வேதனத்ரய வேளே நமோநம (திருப்பு. 996); 3. உணர்ச்சி (சுக்கிரநீதி. 98);; feeling, sensation. 4. வேதனை (யாழ்.அக.);; pain, torment, agony. வேதனம்3 vētaṉam, பெ. (n.) பொன் (யாழ். அக.);; gold.
வேதனா	வேதனா vētaṉā, பெ.(n.) செவ்விறகு; red fuel or red feather.
வேதனி	வேதனி1 vētaṉi, பெ.(n.) வெந்தயம்; fenugreek. வேதனி2 vētaṉi, பெ.(n.) நோயை உண்டாக்குவது; that which causes pain or disease. வேதனி vētaṉi, பெ. (n.) யானையின் காது (செவி);களைத் தொளையிடுங் கருவி (யாழ். அக.);; an instrument for perforating elephant's ear.
வேதனை	வேதனை vētaṉai, பெ.(n.) 1. நோய்; disease. 2. துன்பம்; suffering, affliction

வேதனைதீர்தல்	வேதனைதீர்தல் vētaṉaitīrtal, பெ.(n.) வருத்தந் தீர்தல்; being releived off pain. [வேதனை + தீர்தல்]
வேதனைப்படல்	வேதனைப்படல் vētaṉaippaḍal, பெ.(n.) 1. துன்பப்படல்; being tormented. 2. நோயினால் வருந்தல்; suffering from disease or pain. [வேதனை + படல்]
வேதநி	வேதநி vētani, பெ.(n.) வெந்தயம்; fenegreek seed - Trigonella foenumgracum.
வேதாக்கினிகுமரன்	வேதாக்கினிகுமரன் vētāggiṉigumaraṉ, பெ.(n.) குப்பைமேனி; rubbish plantacalypha indica.
வேதாந்தசாரம்	வேதாந்தசாரம் vētāndacāram, பெ.(n.) தாமரைக் கிழங்கு; root of lotus.
வேதாந்தபாம்பாட்டி	வேதாந்தபாம்பாட்டி vētāndapāmbāṭṭi, பெ.(n.) பாம்பாட்டி சித்தர்; one of the pampatti siddhar.
வேதாந்தவாதி	வேதாந்தவாதி vētāndavāti, பெ.(n.) துருசு (மயில்துத்தும்);; blue vitriol, copper sulphate.
வேதாரன்	வேதாரன் vētāraṉ, பெ.(n.) பல்லி; lizard.
வேதாளக்கன்னி	வேதாளக்கன்னி vētāḷakkaṉṉi, பெ.(n.) flous நிலவாகை; a tree which see.

வேதாளம்	வேதாளம் vētāḷam, பெ.(n.) 1. பேய் (திவா.);; demon, ghost, goblin, vampire. 2.பிசாசு; devil. "வேதாள கடகமேய மாயோளே" (தக்கயாகப். 104);, வேதாளம் vētāḷam, பெ. (n.) 1. பேய் (திவா.);; demon, ghost, goblin, vampire. 2. பிசாசு; devil. "வேதாள கடகமேய மாயோளே" (தக்கயாகப். 104.);.
வேதி	வேதி1 vētittal, செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. வேதி பார்க்க;see vedi. 2. உலோகத்தை மற்றொன்றாக மாற்றுதல்; transmuting. 3. பிளத்தல்; splitting, dividing. வேதி2 vēti, பெ.(n.) 1. வேறாக்கல்; to transmute metals as in alchemy. 2. விவகாரப்படுத்தல்; to practice alchemy. 3. பிரித்தல்; chemically decomposing. 4. பேதி பார்க்க;see pedi. வேதி1 vēti, பெ. (n.) 1. அறிந்தவன்; one who knows. "வேதிபோற்றி விமலாபோற்றி" (திருவாச. 4, 106.);; 2. பிரமன் (அரு.நி.);; Brahma. 3. பண்டிதன் (இலக். அக.);; learned person. வேதி2 vēti, பெ. (n.)

வேதிகை	வேதிகை1 vētigai, பெ.(n.) பிரிக்குந் தன்மை; the act of chemical decomposition. வேதிகை2 vētigai, பெ.(n.) 1. திண்ணை (பிங்.);; plat form, pial. "பவளத் தரிள்காற்பைம்பொன் வேதிகை" (சிலப். 5, 148);. 2. மணமேடை (பிங்.);; marriage dais. 3. காலுள்ள இருக்கை மேடை (கோயிலொ. 15);; stool, pedestal. 4. கடவுகளுக்கு உணவாக உயிர்களைக் கொன்று காணிக்கையிடும் மேடை; altar, raised platform for oblations of rice, etc. in temple. 5. பூசனை செய்யும் இடம்; place of worship (saiva.);. 6. பலகை (அக.நி.);; plank. 7. தெரு (பொதி.நி.);; street. வேதிகை1 vētigai, பெ. (n.) 1. திண்ணை (பிங்.);; platform, pial. "பவளத் திரள்காற் பைம் பொன் வேதிகை" (சிலப். 5, 148);. 2. மணமேடை;(பிங்.);
வேதியன்	வேதியன் vētiyaṉ, பெ.(n.) சீனக்காரம் (மூ.அ.);; alum. வேதியன்1 vētiyaṉ, பெ. (n.) 1. பார்ப்பனன்; Brahmin. "நான்மறை வேதியர்தேத்து" (திருவாலவா. 40,2); 2. பிரமன்;{}. "வேதியன் முதலாவமரரும்" (கல்லா. 25 13); 3. கடவுள்; God. "வேதியா வேதகீதா" (தேவா. 870,1);. வேதியன்2 vētiyaṉ, பெ. (n.) சீனக்காரம் (மூ.அ.);; alum.
வேதியியல்	வேதியியல் vētiyiyal, பெ.(n.) பொருள்களில் மூலக் கூறுகளையும் அந்த மூலக்கூறுகள் எந்தச் சூழ்நிலையில் எவ்வாறு ஒன்றோடு ஒன்று வினை புரிகின்றன என்பதையும் விவரிக்கும் அறிவியல் துறை வேதியியல்; chemistry.
வேதினம்	வேதினம் vētiṉam, பெ.(n.) ஈர்வாள்; saw. "வேதினத்துப்பவும்" (சிலப். 14, 176);.

வேது	வேது1 vētu, பெ.(n.) 1. வெம்மை; heat, warmith. "வேது செய் சாந்தமும்" (சீவக. 2675);. 2. சூடான ஒற்றடம; fomenatation. "வேதினொற்றி" (கலி. 106);. 3. கார மருந்து (சங்.அக.);; caustics pungent medicine. [வெய்து → வேது] [வே.க.பக். 130] வேது2 vētu, பெ.(n.) மூலிகை அல்லது சரக்குகளை தண்ணிரிற் போட்டுக் காய்ச்சியிறக்கி, அந்த ஆவியை வேதனையுள்ள இடத்தில் படும்படி செய்தல், அதாவது ஆவி; vapour bath with using drugs or without using drugs. [வெய்து → வேது] வேது3 vētu, பெ.(n.) 1. தண்ணிர்; water. 2. வெய்து; that which is warm. 3. வேர்வையுண்டாக்கு மருந்து; sudorific medicine - that which produces perspirationDiaphoretic.
வேதை	வேதை vētai, பெ.(n.) 1. பொன்னாக்கல்; transmuting into gold. 2. துயரம்; grief. "ஏதையா விந்த வேதை" (இராமநா. கிசு. 14);. [வேது → வேதை]
வேதைக்கன்னி	வேதைக்கன்னி vētaikkaṉṉi, பெ.(n.) வேதைக்கணிப்பூடு பார்க்க;see Vedai-k-kanippudu.
வேதைக்கனிப்பூடு	வேதைக்கனிப்பூடு vētaikkaṉippūṭu, பெ.(n.) நாய்வேளை; a plant - cleome viscosa.
வேதைக்குரு	வேதைக்குரு vētaikkuru, பெ.(n.) மட்டரக உலோகங்களைப் பொன்னாக்கும் முயற்சியில் பயன்படுத்தும் உப்பு; universal salt or substance used in alchemy. [வேதை + குரு]
வேதைசத்துரு	வேதைசத்துரு vētaisatturu, பெ.(n.) வெள்ளிய மணல்; tin-ore. [வேதை + சத்துரு]

வேதைசிந்தூரம்	வேதைசிந்தூரம் vētaisindūram, பெ.(n.) உலோகங்களைப் பொன்னாக்கும் மருந்து; a red calcified powder used to transmute base metal into gold. [வேதை + சிந்தூரம்]
வேதைமருந்து	வேதைமருந்து vētaimarundu, பெ.(n.) வேதியல்; elixir. [வேதை + மருந்து]
வேதைமுகம்	வேதைமுகம் vētaimugam, பெ.(n.) உருக்குமுகம்; melting point. [வேதை + முகம்]
வேதையாடல்	வேதையாடல் vētaiyāṭal, பெ.(n.) சமராடுதல், (வாதஞ் செய்தல்);; practising alchemy. [வேதை + ஆடல்]
வேதைவேங்கை	வேதைவேங்கை vētaivēṅgai, பெ.(n.) உதிர வேங்கை, a tree-pterocarpus marsupium. [வேதை + வேங்கை]
வேந்தர்படை	வேந்தர்படை vēndarpaḍai, பெ.(n.) இந்திரகோபம்; an insect which is of red velvety appearance. [வேந்தர் + படை]
வேந்தவை	வேந்தவை vēndavai, பெ.(n.) வேத்தவை பார்க்க;see vettavai. "இவ்வகை யுரைசெய விருந்த வேந்தவை" (கம்பரா. மந்திரப் 80);.

வேந்தன்	வேந்தன்1 vēndaṉ, பெ.(n.) 1. இமையவர் கோன்; indra. "வேந்தன் மேய தீம்புன லுலகமும்" (தொல். பொ.5);. 2. அரசன்; king. "பாடல் சான்ற விறல் வேந்தனும்மே" (புறநா. 11);. 3. பகலவன் 1 (சூரியன்); (சூடா.);; 4. திங்கள் (சந்திரன்); (சூடா.);; moon. 5. வியாழன் (சூடா.);; brhaspati. [வேய் → வேய்ந்தோன் → வேந்தன்] (வே.க.பக் 121); வேந்தன்2 vēndaṉ, பெ.(n.) 1. அரசமரம்; a tree-ficus religioga. 2. வெள்ளிக்கோள்; venus. 3. புதன்கோள்; mercury.
வேந்தன்தாரம்	வேந்தன்தாரம் vēndaṉtāram, பெ.(n.) வாணகெந்தி; sulphur used in fire works. [வேந்தன் + தாரம்]
வேந்தன்பட்டை	வேந்தன்பட்டை vēndaṉpaṭṭai, பெ.(n.) அரசம்பட்டை; bark of peepal tree-ficus relisiosa. [வேந்தன் + பட்டை]
வேந்தன்வெகுளி	வேந்தன்வெகுளி vēndaṉveguḷi, பெ.(n.) கொடிய நஞ்சு; a kind of arsenic. [வேந்தன் + வெகுளி]
வேந்திசம்	வேந்திசம் vēndisam, பெ.(n.) வெண்மிளகு; white pepper.
வேந்து	வேந்து vēndu, பெ.(n.) 1. அரசபதவி; kingly position. "வேந்தறும் வேந்து கெடும்" (குறள், 899);. 2. அரசியல் (பு.வெ. 4,5, உரை);; kingdom, royalty. 3. பகலவன் (அரு.நி.);; indra. 4. அரசன்; king. "வெந்தப்பின் வேந்து செறப்பட்டவர்" (குறள், 895);. [வே → வேந்து]

வேந்துரு	வேந்துரு vēnduru, பெ.(n.) ஏழாந்தலை முறையில் தந்தைவழி முன்னோன் (வின்.);; ancestor in the sixth degree in the paternal line.
வேந்தோன்றி	வேந்தோன்றி vēndōṉṟi, பெ.(n.) 1. காந்தள்; a climber-Gloriosa superba. 2. கார்த்திகை கிழங்கு; plough root- Gloriosa superba. வேந்தோன்றி2 vēndōṉṟi, பெ.(n.) கலப்பைப் கிழங்கு (வின்.);; malabar glory lily.
வேநிபம்	வேநிபம் vēnibam, பெ.(n.) வேப்ப மரம்; neem tree-melia indica.
வேப்பங்கள்	வேப்பங்கள் vēppaṅgaḷ, பெ.(n.) வேப்ப மரத்தினின்று வடியும் நீர் (வின்.);; a sour juice that oozes from margosa trees, used medicinally. [வேப்பம் + கள்]
வேப்பங்காய்	வேப்பங்காய் vēppaṅgāy, பெ.(n.) (the bitter); fruit of the neem tree. 'அவனுக்கு கணக்கு என்றால் வேப்பங்காய்'. [வேப்பம் + காய்]
வேப்பங்குடிநீர்	வேப்பங்குடிநீர் vēppaṅguḍinīr, பெ.(n.) வேப்பம் பட்டையினின்று வடித்த கருக்குநீர்; decoction prepared from margosa bark. "இவ்வேப்பங்குடிநீரையன்றே நானுன்னைக் குடிக்கச் சொல்லுகிறது" (ஈடு. 1, 10, 4);. [வேப்பம் + குடிநீர்]
வேப்பங்கொட்டை	வேப்பங்கொட்டை vēppaṅgoṭṭai, பெ.(n.) வேம்பின் விதை; seeds of margosa. [வேப்பம் + கொட்டை]
வேப்பங்கொழுந்து	வேப்பங்கொழுந்து vēppaṅgoḻundu, பெ.(n.) வேப்பிலைக் கொழுந்து; tender leaf of margosa tree. [வேப்பம் + கொழுந்து]
வேப்பநெய்	வேப்பநெய் vēppaney, பெ.(n.) வேப்பெண்ணெய் பார்க்க (பதார்த்த. 157);;see veppenney. [வேப்பம் + நெய்]

வேப்பம்பட்டை	வேப்பம்பட்டை vēppambaṭṭai, பெ.(n.) வேம்பின் பட்டை இப்பட்டையை விட காய்ச்சல் தளிர் காய்ச்சல் இவற்றிற்கு பயன்படுத்துவதுண்டு, இதன் சூரணம் கல்பமாக பயன்படுத்தலாம், இம்மருந்துக் குடிநீர் (கஷாயம்); காய்ச்சலுக்கு பிற்பாடு பலகாரியாகவும் பல புண்ணிற்கும் அக்கினி மந்தத்திற்கும் பயன்படுத்தலாம். வேப்ப மரத்தின் பட்டை, 100 வருடத்திய வேப்பம் பட்டையும் பூவரசம் பட்டையும் கற்பத்துக்குச் சாமானமாகக் கருதப்படும்; bark of margosa tree used a tonic in medicine-melia azardirachta. [வேப்பம் + பட்டை]
வேப்பம்பதினி	வேப்பம்பதினி vēppambadiṉi, பெ.(n.) வேப்ப மரத்தினின்றிறக்கும் பதனி; unfermented liquid got from very aged neem tree. [வேப்பம் + பதினி]
வேப்பம்பருப்பு	வேப்பம்பருப்பு vēppambaruppu, பெ.(n.) வேப்பங் கொட்டையினுட் பருப்பு, இது மருந்துப் பொருளாகப் பயன்படும்; the kernal of the seed of margosa, it is an general antidote. [வேப்பம் + பருப்பு]
வேப்பம்பாசி	வேப்பம்பாசி1 vēppambāci, பெ.(n.) ஒரு நீர்ப்பூண்டு; a water plant, moss-chara corallina. [வேப்பம் + பாசி] வேப்பம்பாசி2 vēppambāci, பெ.(n.) பயிரைக் கெடுக்கும் ஒரு வகைப் பாசி (யாழ்.அக.);; a kind of moss, affecting crops. [வேப்பம் + பாசி]
வேப்பம்பிசின்	வேப்பம்பிசின் vēppambisiṉ, பெ.(n.) வேப்ப மரத்தின் பிசின்; gum of margosa. [வேப்பம் + பிசின்]
வேப்பம்பூ	வேப்பம்பூ vēppambū, பெ.(n.) 1. வேப்ப மரத்தின் பூ இதன் மருந்துக்குடிநீர் கல்லீரலின் தொழிலைச் சரிபடுத்தும்; flowers of margosa. its decoction regulates the action of liver. 2. நாட் சென்ற வேப்பம் பூவால் பித்தத்தாலுண்டான பெரு மூர்ச்சை நாக்கு தோசம் மலக் கிருமி போகும்; old dried flowers are better than the fresh flowers. [வேப்பம் + பூ]
வேப்பம்வித்து	வேப்பம்வித்து vēppamvittu, பெ.(n.) வேப்பங்கொட்டை; margosa seed. [வேப்பம் + வித்து]

வேப்பம்வேர்	வேப்பம்வேர் vēppamvēr, பெ.(n.) வேம்பின் வேர்; root of margosa. [வேப்பம் + வேர்]
வேப்பம்ரம்	வேப்பம்ரம் vēppamram, பெ.(n.) வேம்பு 1 பார்க்க;see vembu1. [வேப்பம் + மரம்]
வேப்பமுத்து	வேப்பமுத்து vēppamuttu, பெ.(n.) வேம்பின் கொட்டை (வின்.);; seed of margosa fruit. [வேப்பம் + முத்து]
வேப்பமொட்டு	வேப்பமொட்டு vēppamoṭṭu, பெ.(n.) வேப்பம் பூவின் அரும்பு; flower buds of margosa. [வேப்பம் + மொட்டு]
வேப்பரிசி	வேப்பரிசி vēpparisi, பெ.(n.) வேப்பம் பருப்பு; kernel of the margosa seeds. [வேப்பம் + அரிசி]
வேப்பலகு	வேப்பலகு vēppalagu, பெ.(n.) வேப்பிலையின் ஈர்க்கு (வின்.);; petiote or rib of margosa leaf. [வேப்பம் + அலகு]
வேப்பாலிகம்	வேப்பாலிகம் vēppāligam, பெ.(n.) வெட்பாலை; a tree-nerium antidysenterica.
வேப்பாலை	வேப்பாலை1 vēppālai, பெ.(n.) கசப்பு வெட்பாலை (பதார்த்த.235);; conessi bark. வேப்பாலை2 vēppālai, பெ.(n.) 1. ஒரு செடி; a plant. 2. வேப்பாலிகம் பார்க்க;see veppaligam.

வேப்பிலைக்கட்டி	வேப்பிலைக்கட்டி1 vēppilaikkaṭṭi, பெ.(n.) நாரத்தையிலை உப்பு மிளகாய் முதலிய வற்றாற் செய்யும் மணமிக்க உணவு வகை; a kind of relish made of narrata's leaves, salt, chilies, etc. [வேப்பிலை + கட்டி] வேப்பிலைக்கட்டி2 vēppilaikkaṭṭi, பெ.(n.) புளி, விளா எலுமிச்சை கிச்சிலி இவைகளின் சேர்த்திடித்து உண்டை செய்துலர்த்திப் பித்தத்தைத் தணிப்பதற்காக பயன்படுத்தும் ஒரு உருண்டை; a bolus got by grinding margosa tender leaves, tamerind, wood-apple leaves, tamerind, wood-apple leaves, lime and bitter-orange leaves. [வேப்பிலை + கட்டி]
வேப்பிலைக்கருககு	வேப்பிலைக்கருககு vēppilaiggarugagu, பெ.(n.) வாசல் அமைக்கப்படும் அழகிய மரவேலைப்பாடுகளுள் ஒன்று (பொ.வழ.);; [வேப்பிலை + கருக்கு]
வேப்பிலைநங்கை	வேப்பிலைநங்கை vēppilainaṅgai, பெ.(n.) மிளகாய் நங்கை பார்க்க;see milagaymargai. [வேப்பிலை + நங்கை]
வேப்பிலையடி-த்தல்	வேப்பிலையடி-த்தல் vēppilaiyaḍittal, செ.கு.வி.(v.i.) 1. வேப்பிலையால் உடம்பில் அடித்து மந்திரித்து நோய் தீர்த்தல்; to effect a magic cure by passing a handful of neem twings over the body. 2. இசையாத புலனத்தில் ஒருவனை இசைவிக்க முயலுதல்; to coax a person to yield. [வேப்பிலை + அடி-,]
வேப்பீர்க்கு	வேப்பீர்க்கு vēppīrkku, பெ.(n.) வேப்பிலையின் ஈர்க்கு; the rib of the margosa leaf. [வேம்பு + ஈர்க்கு → வேப்பீர்க்கு]
வேப்பு	வேப்பு vēppu, பெ.(n.) வேம்பு பார்க்க;see Vembu. [வேம்பு → வேப்பு]
வேப்பூலிகம்	வேப்பூலிகம் vēppūligam, பெ.(n.) பூனைக்காலி பார்க்க;see punai-k-kali.
வேப்பெண்ணெய்	வேப்பெண்ணெய் vēppeṇīey, பெ.(n.) வேப்பங் கொட்டையினின்று எடுக்கும் நெய்; oil extracted from margosa seeds. [வேப்பம் + எண்ணெய்]

வேபனம்	வேபனம் vēpaṉam, பெ.(n.) அசைவு; movement, shaking. "வேயமொன்றில்லாத சிந்தை" (மேருமந் 99);, வேபனம் vēpaṉam, பெ.(n.) 1. வேபம் பார்க்க (இலக்.அக.);;see vepam. 2. பயம் (யாழ்.அக.);; fear.
வேபாக்கு	வேபாக்கு vēpākku, பெ.(n.) வேகுகை; heating, boiling. "வேபாக் கறிந்து" (குறள், 1128);.
வேபி-த்தல்	வேபி-த்தல் vēpittal, செ.கு.வி.(v.i.) நடுங்குதல்; to tremble, quake. "வேபியாப் பசியின் வாடி" (மேருமந். 366);.
வேம்	வேம் vēm, பெ.(n.) வேகம்; will boil.
வேம்பர்	வேம்பர் vēmbar, பெ.(n.) நீர் முதலியன இறைக்குங் குழாய்; pump.
வேம்பருலக்கை	வேம்பருலக்கை vēmbarulakkai, பெ.(n.) நீர்க்குழாய்க் கருவியில் நீரை இழுப்பதற்குரிய உலக்கை; plunger of a pump.
வேம்பற்றூார்க் கண்ணன் கூத்தனார்	வேம்பற்றூர்க் கண்ணன் கூத்தனார் vēmbaṟṟkkaṇṇaṉāttaṉār, பெ.(n.) கழகக் காலப் புலவர்; a sargam poet. வேம்பற்றூர் என்பது மதுரைக்கு வடகிழக்கில் இரண்டு காதத்தில் வையை நதிக்கு வடக்கே உள்ளது. பண்டைக்காலந்தொட்டுத் தமிழ் அறிஞர் வாழும் இடம் இது. இப்போது மேம்பத்தூர் என்று வழங்குகிறது. வேம்பற்றூர்க் குமரனார் என்பவரின் பாடல்கள் அகத்திலும், புறத்திலும் உள்ளன. இவர் கூத்தாடுந் தொழிலையுடையவர். "வேல, நீ கொடுக்கும் பலியைச் சிலம்பன் ஒண்டாரகலமும் உண்ணுமே" என்று தோழி கூற்றில் இவர் அமைத்துள்ள கருத்தைப் பிற்காலத்தவர் அங்ஙமே எடுத்தாண்டனர். (தமிழ் நெறி. மேற் 104; பாண்டிக் கோவை;கிளைவித் தெளிவு); குறுந்தொகையில் இவர் பாடிய பாடலொன்று இடம் பெற்றுள்ளது (குறுந் 362);.
வேம்பற்றூர்க்கும ரனார்	வேம்பற்றூர்க்குமரனார் vēmbaṟṟkkumaraṉār, பெ.(n.) கழகக் காலப் புலவர்; a sargam poet. வேம்பற்றூர் என்பது மதுரைக்குக் கிழக்கே உள்ள ஒரு ஊர்; வேம்பத்துரரென இக்காலத்து வழங்கும்;குலசேகரச் சதுர்வேதி மங்கலமென்றும் இதனுக்கு ஒரு பெயர் உண்டென்று சிலாசாசனத்தால் தெரிகிறது. கடைச்சங்கப் புலவர் காலந்தொடங்கி இன்றுவரை அந்தணர்களே தமிழ்ப் புலவர்களாக இவ்வூரில் விளங்கியிருத்தல் கண் கூடாதலாலும், பெயராலும் இவர் அந்தணராகக் கருதப்படுகிறார். இவர் பாடியனவாக அகநானூற்றில் ஒன்றும், புறநானூற்றில் ஒன்றுமாக இரண்டு செய்யுட்கள் உள்ளன. (புறம். 317);.
வேம்பன்	வேம்பன் vēmbaṉ, பெ.(n.) பாண்டியன்; pandiyan, as wearing a garland of margosa flowers. (வேப்பம்பூ மாலையையுடையவன்); "சினையலர் வேம்பன்றேரானாதி" (சிலம். 16, 149);.

வேம்பனம்	வேம்பனம் vēmbaṉam, பெ.(n.) கள் (யாழ்.அக.);; toddy.
வேம்பா	வேம்பா1 vēmbā, பெ.(n.) வேம்பர் பார்க்க;see vembar. வேம்பா2 vēmbā, பெ.(n.) வெந்நீர் சுடவைக்குங் கலம்; vessel for heating water, salamander.
வேம்பா-தல்	வேம்பா-தல் vēmbātal, செ.கு.வி.(v.i.) 1. கசப்பாதல்; to be bitter. 2. வெறுப்புக் குரியதாதல்; to be disliked. "என்னையும் வேம்பாக்கி" (தனிப்பா. 411,45);.
வேம்பாடம்	வேம்பாடம் vēmbāṭam, பெ.(n.) வேம்பாடை பார்க்க;see vem-padai.
வேம்பாடம்பட்டை	வேம்பாடம்பட்டை vēmbāṭambaṭṭai, பெ.(n.) சுருள் பட்டை, சாயப்பட்டை; a barkventiligo madras patana. [வேம்பாடம் + பட்டை]
வேம்பாடை	வேம்பாடை vēmbāṭai, பெ.(n.) ஒரு வகை கோடி; red creeper.
வேம்பாணி	வேம்பாணி1 vēmbāṇi, பெ.(n.) சிறிய ஆணிவகை (வின்.);; small nail. வேம்பாணி vēmbāṇi, பெ.(n.) கிராணி, ஒரு நாட்பட்ட நோய்; a disease-chronic diarrhoea.
வேம்பாதிகம்	வேம்பாதிகம் vēmbātigam, பெ.(n.) நிலவேம்பு; ground neem, the creatandrographi's paniculata.
வேம்பின்கண்ணியன்	வேம்பின்கண்ணியன் vēmbiṉkaṇṇiyaṉ, பெ.(n.) வேம்பன் பார்க்க (பிங்.);;see vermban. [வேம்பின் + கண்ணியன்]
வேம்பின்மேற்புல்லுருவி	வேம்பின்மேற்புல்லுருவி vēmbiṉmēṟpulluruvi, பெ.(n.) ஒரு கற்ப மூலிகை, 108 கற்ப மூலிகைகளுள் ஒன்று a parasitic plant on neem tree. [வேம்பின் + மேல் + புல்லுருவி]

வேம்பு	வேம்பு vēmbu, பெ.(n.) 1. மரவகை; neem, margosa, m.tr. azadirachta indica. "வேம்பின் பைங்கா யென்றோழி தரினே" (குறுந். 196);. 'மனைக்கு வேம்பு, மன்றுக்குப் புளி' (பழ);. 2. கசப்பு; bitterness of taste. 3. வெறுப்பு; dislike. "வேம்புற்ற முந்நீர் விழுங்க" (சீவக. 513);. ம. வேம்பு; தெ. வேமு;க.து. பேவு (b); [வே → வேம்பு] [வே.க.பக். 80]
வேம்புக்கொட்டை	வேம்புக்கொட்டை vēmbukkoṭṭai, பெ.(n.) வேப்பம் விரை; seed of margose. [வேம்பு + கொட்டை]
வேம்புசிமிழ்	வேம்புசிமிழ் vēmbusimiḻ, பெ.(n.) வேப்பங் கட்டையினால் செய்த மருந்து வைக்கும் பரளை; a small box made of margosa wood for preserving medicines. [வேம்பு + சிமிழ்]
வேம்புவகை	வேம்புவகை vēmbuvagai, பெ.(n.) வேப்ப மரம்; margosa tree-neem tree Axardirachta indica alias melia indica. 1. சிவனார் வேம்பு - shiva's neem - indigofera asphalathoides. 2. மதகிரி வேம்பு - Bischopia javanica. 3. கரு வேம்பு - black neem – Garuga pinnate. 4. மலை வேம்பு, நாய் வேம்பு - Melia azardirachta. 5. சாக்கரை வேம்பு, 6. நிலவேம்பு – Indian chiretta - Andro - graphis paniculata, 7. கறி வேம்பு – curry leaf - Murraya Koenegil. 8. நீர் வேம்பு - Pteris genus. 9. சன்னத் துருக்க வேம்பு — 10. வடிவேம்பு - cippadessa fruiticosa. 11. சந்தன வேம்பு – cedrela toona. 12. பெரு வேம்பு, 13. சிறு வேம்பு. [வேம்பு + வகை]

வேமண்கல்	வேமண்கல் vēmaṇkal, பெ.(n.) செங்கல்; brick "வேமண்கல்லே விரிசுடர்ச் செம் பொற்றின் கல்லாயின" (பெரியபு. ஏயர். 50);. [வேமண் + கல்]
வேமம்	வேமம் vēmam, பெ.(n.) நெய்வார் தறி; loom. "வேம முதல தாமினி தகற்ற" ஞான.15).
வேமா	வேமா vēmā, பெ.(n.) வேமம் பார்க்க;see vemam. "ஆடைக்கு நாடா வேமா முதலியன" (தருக்க. சங். 42);.
வேமானியர்	வேமானியர் vēmāṉiyar, பெ.(n.) வானவர் (விமானத்திற் திரிதல்);; celestials, as borne in heavenly cars. "வேமானியர்தம் மகளிரின்" (சீவக. 2455);.
வேய்-தல்	வேய்-தல் vēytal, செ.குன்றாவி.(v.t.) முடுதல்; to cover, as a building, to roof, thatch. "பிறங்கழல் வேய்ந்தன" (பு.வெ. 3, 22);. 2. சூடுதல்; to put on, as a garland, to Wear, as Crown. "புதன் மானப் பூவேய்ந்து" (மதுரைக் 568);. 3. சூழ்தல்; to surround. "மாலையை வேய்ந்தரிக்கு மிகுநிறு" (சீவக. 1769);. 4. பதித்தல்; to set, as gems, "வேய்ந்த மாமணிக் கவசமும்" (பாரத. காண்டவ. 8);. [மேய் → வேய் → வேய்தல்] [தமி.வ.பக். 72]

வேய்	வேய்2 vēy, பெ.(n.) 1. மூங்கில்; bamboo. "வேய்ப்பெயல் விளையுட் டேக்கட் டேறல்" (மலைபடு. 171);. 2. மூங்கிற்கோல்; bamboo rod. "வேயகமாயினுஞ் சோராவகையிரண்டேயடியாற்றான்" (திவ், இயற். திருவிருத் 61);. 3. உட்குளைப் பொருள் (பிங்.);; tube anything hollow. 4. புனர்பூசமும்; the seventh naksatra. "வேய்புனர் பூசமும்" (கம்பரா. திருவவதாரப். 102);. 5. வேய்கை (அக.நி.);; covering, roofing. 6. மாடம் (நாமதீப. 494);; mansion. 7. வினை (அக.நி.);; karma. 8. யாழ் (அரு.நி.);; yal 9. உன்னிப்புச் (கவனம்); செய்கை (அரு.நி.);; composition, as of a song. வேய்3 vēyttal, செ.குன்றாவி.(v.t.) ஒற்றராற் செய்தியறிதல் (மதுரைக். 642, உரை);; to spy out. "வேய்த்திறே, களவு காண்பது" (ஈடு. 3, 8, 3);.
வேய்க்கண்	வேய்க்கண் vēykkaṇ, பெ.(n.) மூங்கிற் கணு (நாமதீப. 297);; bamboo joint. [வேய் + கண்]
வேய்ங்குழல்	வேய்ங்குழல் vēyṅguḻl, பெ.(n.) புல்லாங் குழல்; bamboo pipe. "ஆயர்கள் வேய்ங்குழலோசையும் விடைமணிக் குரலும்" (திவ். திருப்பள்ளியெழுச். 4);. [வேய் + குழல்]
வேய்தல்	வேய்தல்1 vēytal, பெ.(n.) கூரையால் மூடப்பட்ட வீடு (பிட.);; thatched house. 2. துளை (அரு.நி.);; tube. [மேய் → வேய் → வேய்தல்] வேய்தல்2 vēytal, பெ.(n.) ஒற்று (அரு.நி);; Spying.
வேய்ந்துணி	வேய்ந்துணி vēynduṇi, பெ.(n.) ஊதுகுழல்; bamboo pipe. "வேய்ந்துணியலமரும்Galiṅg/swf wavuodouň புறத்தர்" (சீவக. 1848);. [வேய் + துணி]
வேய்நெல்லு	வேய்நெல்லு vēynellu, பெ.(n.) குடிகள் செலுத்துங் கடமைகளுளொன்று; a customary due from the cultivator (T.A.S.iii.32);, [வேய் + நெல்லு]

வேய்ம்பரம்பு	வேய்ம்பரம்பு vēymbarambu, பெ.(n.) மூங்கிற்பாய்; bamboomat. [வேய் + பரம்பு]
வேய்வனம்	வேய்வனம் vēyvaṉam, பெ.(n.) திருநெல்வேலித் தலம் (திருவிளை. 31, 2);; tiru-nel-vell believed to have been originally a bamboo forest. [வேய் + வனம்]
வேய்வு	வேய்வு vēyvu, பெ.(n.) மூடுகை (சங்.அக.);; covering. [மேய் → வேய் → வேய்வு] [தமி.வ.பக். 72) வேய்வு2 vēyvu, பெ.(n.) ஏய்ப்பு (சங்.அக.);; deceiving.
வேய்வை	வேய்வை vēyvai, பெ.(n.) யாழ் நரம்புக் குற்றவகை; a defect in a lute string. "வேய்வை போகிய விரலுளர் நரம்பின்" (பொருந. 17);.
வேயர்	வேயர்1 vēyar, பெ.(n.) ஒற்றர் (பிங்.);; sples. [மேய் → வேய் → வேயர்] வேயர்2 vēyar, பெ.(n.) வேயல் பார்க்க (வின்.);;see veyal. வேயர்3 vēyar, பெ.(n.) பார்ப்பனக்குடிவகை; a class of brahmins. "வேயர்தங்கள் குலத்துதித்த விட்டுசித்தன்" (திவ். பெரியாழ். 5, 4, 11);.
வேயரிசி	வேயரிசி vēyarisi, பெ.(n.) மூங்கிலரிசி (திவா.);; seed of the bamboo. [வேய் + அரிசி]
வேயல்	வேயல் vēyal, பெ.(n.) சிறுமூங்கில் (நன். 71, மயிலை.);; short-sized bamboo. [மேய் → வேயல்]
வேயாம்	வேயாம் vēyām, பெ.(n.) வேரடம் பார்க்க (மூ.அ.);;see veradam.

வேயாமாடம்	வேயாமாடம் vēyāmāṭam, பெ.(n.) நிலாமுற்றம்; open terrace of the upper storey, as uncovered. "வேயா மாடமும் வியன்கல விருக்கையும்" (சிலப். 5, 7);. [வேயா + மாடம்]
வேயிகாரம்	வேயிகாரம் vēyikāram, பெ.(n.) வெண்காரம்; borax. [வேய் + காரம்]
வேயிலை	வேயிலை vēyilai, பெ.(n.) மூங்கிலிலை; leaf of bamboo, it is an emmenagogue. [வேய் + இலை]
வேயுள்	வேயுள் vēyuḷ, பெ.(n.) 1. மூடுகை; covering. "வேயுள் விசும்பு" (பு;வெ. 8, 28);. 2. மலர்கை; blossoming. 'வேயுளம் பட்டுப் பூசை கண் கறுப்பு' (கல்லா 20, 5);. 3. வேயந்த மாடம் (சூடா.);; terraced house. 4. மேன்மாடி; upper storey. "விசித்திரத் தியற்றிய வித்தக வேயுள்" (பெருங் இலாவண 6, 65);. 5. மாடம் (நாமதீப. 494);; mansion. [மேய் → வேய் → வேயுள்] [மு.தா.பக். 80)

வேர்	வேர்1 vēr, பெ.(n.) 1. மரஞ்செடிகளை மண்ணின் மேல் நிலை நிற்கச் செய்து அவை உணவேற்க உதவுவதான அடிப்பகுதி (சூடா);; root. 2. ஒரு வகை நறுமண வேர்; black cuscuss grass. "வேர் சூடுமவர்கள் மண்பற்றுக் கழற்றாதாப் போலே" (. (ஸ்ரீ வசன. 169);. 3. திப்பிலிவேர் (தைலவ.);; root of long pepper. 4. வேர் பேர்னறது; anything root like. "அலகை யன்ன வெள்வேர்ப் பீலிக் கலவமஞ்ஞை" (மலைபடு. 234);. 5.அடிப்படை; foundation. 6. காரணம்; cause. "வேரறு ……….. வடிவாகி" (ஞானவா. வைராக். 76);. க. பேரு. [விள் → விளர் → வியர் → வேர்) [செல்வி.77. வைகாசி, 499] வேர்3 vēr, பெ.(n.) 1. வேர்வை; perspiration. "வேரொடு நனைந்து" (பொருந. 80);. 2. சினம் (வின்
வேர்-த்தல்	வேர்-த்தல் vertal, செ.கு.வி.(v.i) 1. உடலின் மேல்புறத்து நீர்த்துளி தோன்றுதல்; to sweat, perspire. "வேர்த்து வெகுளார் விழுமியோர்" (நாலடி, 64);. 2. மனப்புழுக்கம்; to feel irritated. 3. சினங்கொள்தல்; to be angry, indignant. "பாலன்மேல் வேர்ப்பது செய்த வெங்கூற்று" (தேவா. 82, 7);. 4. அஞ்சுதல்; to be afraid. "வேர்த்தா ரதுகண்டு விசும்புறைவோர்" (கம்பரா. அதிகா. 22);. க. பேமர். [வெயர் → வேர் → வேர்த்தல்]
வேர்க்கடலை	வேர்க்கடலை vērkkaḍalai, பெ.(n.) நிலக்கடலை; ground-nut. [வேர் + கடலை]
வேர்க்கடலைப்பருப்பு	வேர்க்கடலைப்பருப்பு vērkkaḍalaipparuppu, பெ.(n.) நிலக்கடலை விதை; ground nut kernel. [வேர்க்கடலை + பருப்பு]

வேர்க்கடலைபிண்ணாக்கு	வேர்க்கடலைபிண்ணாக்கு vērkkaḍalaibiṇṇākku, பெ.(n.) வேர்க்கடலைப் பருப்பை செக்கிலிட்டு ஆட்டுவதால் உண்டாகும் பிண்ணாக்கு; இது உரமாகவும், மாடுகளுக்கு உணவாகவும் பயன்படுத்தப்படுகிறது; ground nut cake-used as manure and food for cattle. [வேர்க்கடலை + பிண்ணாக்கு]
வேர்க்கடலையெண்ணெய்	வேர்க்கடலையெண்ணெய் vērkkaḍalaiyeṇīey, பெ.(n.) வேர்க்கடலை பருப்பிலிருந்து எடுக்கும் எண்ணெய்; ground nut oil used for cooking. [வேர்க்கடலை + எண்ணெய்]
வேர்க்கசாயம்	வேர்க்கசாயம் vērkkacāyam, பெ.(n.) வேர்களைக் கொண்டு இறக்குங் கசாயம் a decoction prepared from roots, e.g., தசமூல கசாயம். [வேர் + கசாயம்]
வேர்க்கட்டை	வேர்க்கட்டை vērkkaṭṭai, பெ.(n.) வசம்பு; sweet flag - a drug - A corus calamus. [வேர் + கட்டை]
வேர்க்கல்	வேர்க்கல் vērkkal, பெ.(n.) காப்பின் மேற்பரப்பிலுள்ள சிறு கற்கள் அல்லது மணல் (முகவை. மீன.);; piece of rock. [வேர் + கல்]
வேர்க்காந்தி	வேர்க்காந்தி vērkkāndi, பெ.(n.) விட்ணு காந்தி; a prostate plant with blue flowers used for fevers-sphoeranthes indicus. [வேர் + காந்தி]
வேர்க்கியாழம்	வேர்க்கியாழம் vērkkiyāḻm, பெ.(n.) வேர்க்கசாயம் பார்க்க;see ver-k-kasayam.
வேர்க்கிழங்கு	வேர்க்கிழங்கு vērkkiḻṅgu, பெ.(n.) வேரிலுள்ள கிழங்கு tuber, rhizome. [வேர் + கிழங்கு]
வேர்க்கிறது	வேர்க்கிறது vērkkiṟadu, பெ.(n.) 1. வியர்க்கிறது; to be perspiring. 2. சினமாயிருக்கிறது; to be angry.

வேர்க்குச்சு	வேர்க்குச்சு vērkkuccu, பெ.(n.) நெய்வார் கருவிவகை; weaver's brush, as made of rools of grass. [வேர் + குச்சு]
வேர்க்குமருந்து	வேர்க்குமருந்து vērkkumarundu, பெ.(n.) வியர்வையை உண்டாக்கும் மருந்து; sudorific. [வேர்க்கு + மருந்து]
வேர்க்குரு	வேர்க்குரு vērkkuru, பெ.(n.) வியர்வையாலுண்டாகும் சிறுபரு; rash due to. ம. வேர்குரு. [வேர்3 + குரு3]
வேர்க்குறி	வேர்க்குறி vērkkuṟi, பெ.(n.) சினக்குறிப்பு (வின்.);; sign of anger. [வேர் + குறி]
வேர்க்கொம்பு	வேர்க்கொம்பு vērkkombu, பெ.(n.) 1. பூடுவகை (மலை.);; ginger-plant. 2. சுக்கு (தைலவ.);; dried ginger. [வேர்1 + கொம்பு]
வேர்க்கொழுந்து	வேர்க்கொழுந்து vērkkoḻundu, பெ.(n.) வேலங்கொழுந்து; tender leaves of Acacia arabica, uses for eye diseases. [வேர் + கொழுந்து]
வேர்கல்(லு)-தல்	வேர்கல்(லு)-தல் vērkalludal, செ.குன்றாவி. (v.t.) வேரோடு அழித்தல்; to oot out. "அறத்தை வேர் கல்லும்.......... பொய்ச் சூதை மிக்கோர்கள் தீண்டுவரோ" (நள. கலிதொ.40);. [வேர் + கல்[லு]-,]
வேர்ச்சாயம்	வேர்ச்சாயம் vērccāyam, பெ.(n.) சாய வேரிலிருந்து இறக்கிய சாயம் (வின்.);; dye from chay root. [வேர் + சாயம்]
வேர்த்துக்கொட்டு-தல்	வேர்த்துக்கொட்டு-தல் vērddukkoṭṭudal, செ.கு.வி.(v.i.) அதிகமாக வேர்வை நீர் வடிதல்; to perspire profusely. [வேர்-, + கொட்டு-,]

வேர்த்துவடி-தல்	வேர்த்துவடி-தல் vērdduvaḍidal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. வேர்த்துக் கொட்டு-தல் பார்க்க;see verttu-k-kottu-. 2. ஆவி குளிர்ந்து திரவமாக வடிதல்; to be distilled, as liquors. "வேர்த்து வமுந்தாற் சாராயம்". [வேர்த்து + வடி-,]
வேர்த்தோல் வேர்த்தோலி	வேர்த்தோல் வேர்த்தோலி vērttōlvērttōli, பெ.(n.) வேர்ப்பட்டை; bark of the root. [வேர் + தோல், வேர் + தோலி]
வேர்நீர்	வேர்நீர் vērnīr, பெ.(n.) வேர்வை பார்க்க;see vervai. [வேர் + நீர்]
வேர்ப்படலம்	வேர்ப்படலம் vērppaḍalam, பெ.(n.) கண்ணோய் வகை (யாழ்.அக.);; an eyedisease. [வேர் + படலம்]
வேர்ப்பலா	வேர்ப்பலா vērppalā, பெ.(n.) மரவகை (வீரசோ. தொகை.8);; jack tree. [வேர் + பலா]
வேர்ப்பார்	வேர்ப்பார் vērppār, பெ.(n.) சினமாயிருக்கிறவர்; one who is angry. [வேர் + பார்]
வேர்ப்பிடுங்கல்	வேர்ப்பிடுங்கல் vērppiḍuṅgal, பெ.(n.) நோய் குணப்படுவதற்கு மந்திரம் சொல்லி செடியின் வேரைப் பிடுங்கல்; plucking the root as a sign of curing diseases, [வேர் + பிடுங்கல்]
வேர்ப்பு	வேர்ப்பு vērppu, பெ.(n.) வேர்3 பார்க்க (வின்.);;see ver. க. பேவரு. [வியர் → வேர் → வேர்ப்பு)] [தமி.வ.பக்.72]
வேர்ப்புழு	வேர்ப்புழு vērppuḻu, பெ.(n.) வேர்ப்பூச்சி பார்க்க;see ver-p-pucci. [வேர் + புழு]

வேர்ப்பூச்சி	வேர்ப்பூச்சி vērppūcci, பெ.(n.) வேரிலிருந்தபடி அதனைத்தின்று செடியைக் பூச்சிவகை; a grub that eats off the root-tips and fibrils of a plant and quickly destroys it. [வேர் + பூச்சி]
வேர்பு	வேர்பு vērpu, பெ.(n.) வேர்3 பார்க்க (சங்.அக.);;see ver
வேர்பொடி-த்தல்	வேர்பொடி-த்தல் vērpoḍittal, செ.கு.வி. (v.i.) வேர்வை நீரரும்புதல்; to perspire. "இடைப்புருவங் கோட்டித் துடிப்ப வேர் பொடிப்ப" (கம்பரா. ஊர்தேடு 111);. [வேர் + பொடி-,]
வேர்வாசம்	வேர்வாசம் vērvācam, பெ.(n.) ஒருவகை நறுமண வேர் (திவா.);; cuscuss grass. [வேர் + வாசம்]
வேர்வாளி	வேர்வாளி vērvāḷi, பெ.(n.) காதணி வகை (S.I.I. viii, 68);; an ear-ornament. [வேர் + வாளி]
வேர்விடு-தல்	வேர்விடு-தல் vērviḍudal, செ.கு.வி.(v.i.) வேர்விழு-தல் பார்க்க;see ver-vilu-. [வேர் + விடு-,]
வேர்விழு-தல்	வேர்விழு-தல் vērviḻudal, செ.கு.வி.(v.i.) செடி முதலியன நிலத்தில் நிலைத்து நிற்கும் படி வேர் பதிந்தோடுதல்; to take root. [வேர் + விழு-,]
வேர்வு	வேர்வு vērvu, பெ.(n.) வேர்3, 1 பார்க்க;see vēr. "தென்றல் வந்தெனையன் திருமுகத்தின் வேர்வகற்ற" (கூளப்ப.99);. [வேர் → வேர்வு]
வேர்வெட்டு	வேர்வெட்டு vērveṭṭu, பெ.(n.) ஒரு வகைப் பல்நோய்; a disease of the tooth.
வேர்வை	வேர்வை vērvai, பெ.(n.) வேர்3, 1 பார்க்க;see ver. க. பேவரு.

வேர்வைகரம்	வேர்வைகரம் vērvaigaram, பெ.(n.) வேர்வைக் காய்ச்சல்; sweating fever, a vontagious malignant fever marked by dark coloured sweat-Ephemera maligna - Anglicus sudor. [வேர்வை + சுரம்]
வேர்வையுண்டாக்கி	வேர்வையுண்டாக்கி vērvaiyuṇṭākki, பெ.(n.) வியர்வையுண்டாதல்; perspiring. [வேர்வை + தட்டல்] வேர்வையுண்டாக்கி vērvaiyuṇṭākki, பெ.(n.) வியர்வையுண்டாக்கு மருந்து; a medicine or drug which promotes sweating - Diaphoretics. [வேர்வை + உண்டாக்கி]
வேர்வைவாங்கி	வேர்வைவாங்கி vērvaivāṅgi, பெ.(n.) வியர்வை சுரப்பிகள் வாயிலாக வியர்வை வெளிப்படுதல் (M.M.966);; sudorific. [வேர்வை + வாங்கி]
வேரகம்	வேரகம் vēragam, பெ.(n.) கருப்பூரம் (மூ.அ.);; camphor.
வேரச்சுக்கொடி	வேரச்சுக்கொடி vēraccukkoḍi, பெ.(n.) சந்தன வகை (சிலப். 14, 108, உரை);; a species of sandal wood. [வேரச்சு + கொடி]
வேரடம்	வேரடம் vēraḍam, பெ.(n.) முள்மரவகை (சூடா.);; jujube tree.

வேரம்	வேரம்1 vēram, பெ.(n.) வெகுளி (பிங்.);; anger, wrath. "காணா நின்ற வேரங்கனற்ற" (மேருமந்;149);. வேரம்2 vēram, பெ.(n.) 1. மஞ்சள் (மலை.);; turmeric. 2. (அடப்பங்); கொடிவகை (மலை.);; hare leaf. 3. ஒரு வகை செடி (யாழ்.அக.);; indian kales. வேரம்3 vēram, பெ.(n.) 1. செய்குன்று; artificial mound. "சிகரமோ ரிலக்கஞ் சூடி வீசுபொன் சுடர நின்ற வேரமொன்று" (கந்தபு. நகரழி. 1);. 2. கோபுரம் (நாமதீப. 493);; tower. 3. மேகக்கூட்டம் (வின்);; mass of clouds, as in the morning with the sun behind. வேரம்4 vēram, பெ.(n.) உடம்பு; body.
வேரமுட்டி	வேரமுட்டி vēramuṭṭi, பெ.(n.) செடிவகை (நாமதீப. 326);; pink-tinged white sticky mallow.
வேரல்	வேரல்1 vēral, பெ.(n.) 1 சிறுமூங்கில்; small bamboo. "நுண் கோல் வேரல்" (மலைபடு. 224);. 2. புறக்காழ்வுள்ள மூங்கில் வகை (சூடா.);; spiny bamboo. 3. மூங்கிலரிசு (பிங்.);; seed of bamboo. வேரல்2 vēral, பெ.(n.) வேர்க்கை (இ.வ.);; perspiring.
வேறு-த்தல்	வேறு-த்தல் vēraṟuttal, செ.குன்றாவி.(v.t.) வேரோடு அழித்தல்; to root out, extirpate. "அவர் வேரெறுப்பென் வெருவன் மின்" (கம்பரா. அகத்தியப். 22);. [வேர் + அறு-,]
வேரற்கு	வேரற்கு vēraṟku, பெ.(n.) சீந்தில்; moon creeper-Tionospernum cordifolia. [வேர் + அற்கு]
வேரறப்பிடுங்கல்	வேரறப்பிடுங்கல் vēraṟappiḍuṅgal, பெ.(n.) 1. வேரொடு பறித்தல்; to weed out. 2. முழுதும் குணமாக்கல்; to root out as in disease. [வேர் + அறுப்பிடுங்கல்]

வேரி	வேரி1 vēri, பெ.(n.) 1. தேன்; honey. "கமலங் கலந்த வேரியும்" (திருக்கோ. 30);. 2. கள்; toddy. "கடிகமழ் வேரிக் கடைதோறுஞ் செல்ல" (பு.வெ.4,25);. 3. ஒருவகை நறுமண வேர் (திவா,);; cuscuss grass. 4. ஓமாலிகை முப்பத்திரண்டனுளொன்று (சிலப். 6, 77, உரை);; an aromatic, one of 32 omalikai. 5. நறுமணம்; frangrance, scent. வேரி2 vēri, பெ.(n.) 1. பூந்தேன்; honey in flowers. 2. பழச்சாறு; juice of fruits. 3. வெட்டிவேர்; fragrant yellow root-khus khus -vetivaria zizanioides alias Andropogam aromaticus.
வேரிச்சுமம்	வேரிச்சுமம் vēriccumam, பெ.(n.) வெள்ளெருக்கு (சங்.அக.);; white madar. [வேரி + சுமம்]
வேரிசாத்தன்	வேரிசாத்தன் vēricāttaṉ, பெ.(n.) கழகக் காலப் புலவர்; a sangam poet. [வேரி + சாத்தான்] இவர் குறுந்தொகையில் 278-ஆம் பாடலைப் பாடியுள்ளார்.
வேரித்தண்டு	வேரித்தண்டு vērittaṇṭu, பெ.(n.) தேன் வைக்குங் குழாய் (இலக்.அக.);; tube for keeping honey. [வேரி + தண்டு]
வேரிமீதகம்	வேரிமீதகம் vērimītagam, பெ.(n.) 1. இருவேலி; khus khus root. 2. வேரி பார்க்க;see veri. [வேரி + மீதகம்]
வேரியன்	வேரியன் vēriyaṉ, பெ.(n.) பகைவன்; foe. "பண்டை வேரியர் கடாம்" (நீலகேசி. 95);.
வேரில்லாக்கொத்தான்	வேரில்லாக்கொத்தான் vērillākkottāṉ, பெ.(n.) ஒரு வகை கொத்தான் கொடி; a variety of கொடுத்தான் moss creeper - cassytha americana. [வேரில்லா + கொத்தான்]

வேருக்குள்பாடாணசித்தி	வேருக்குள்பாடாணசித்தி vērukkuḷpāṭāṇasitti, பெ.(n.) உரோம விருட்சம் a kind of tree.
வேரூன்றல்	வேரூன்றல் vērūṉṟal, பெ.(n.) வேர்பற்றல்; taking root. [வேர் + ஊன்றல்]
வேரூன்று-தல்	வேரூன்று-தல் vērūṉṟudal, செ.கு.வி.(v.i.) 1. செடி முதலியன நிலைபெற்று நிற்கும்படி அவற்றின் வேர் நிலத்திற் பதிந்தோடுதல் (ஈடு. 4, 8, 5);; to take root. 2. அசைக்க முடியாத படி உறுதியாய் நிலை நாட்டப் பெறுதல்; to be established or settled firmly. [வேர் + ஊன்று-,]
வேரூன்றுகட்டி	வேரூன்றுகட்டி vērūṉṟugaṭṭi, பெ.(n.) அடிகனத்த கட்டி; thick based abscessdeep rooted abscess. [வேரூன்று + கட்டி]
வேரெழுத்து	வேரெழுத்து vēreḻuttu, பெ.(n.) மூலவெழுத்து (திருமந். 970);; primary, basic or fundamental letter, as of a mantra. [வேர் + எழுத்து]
வேரையாட்டுபயிர்	வேரையாட்டுபயிர் vēraiyāṭṭubayir, பெ.(n.) இலவங்கப்பட்டை; cinnamon barkcinnamomum zeylanicum. [வேரையாட்டு + பயிர்]
வேரோடழிதல்	வேரோடழிதல் vērōṭaḻidal, பெ.(n.) வேருடன் கெடுதல்; being ruined totally.
வேரோடு-தல்	வேரோடு-தல் vērōṭudal, செ.கு.வி.(v.i.) வேரூன்று-தல் பார்க்க;see verunru-, "பழமறையினுச்சிமிசைவேரோடி" [பிரமோத். 22, 102)]

வேல்	வேல்1 vēl, பெ.(n.) 1. நுனிக் கூர்மையுடைய கைவேல்; dart, spear, lance, javelin. "நெடுவேல் பாய்ந்த மார்பின்" (புறநா. 297);. 2. திரிசூலம் trident. "கையது வேல் நேமி" (திவ் இயற். 1, 5);. 3. போர்க்கருவி (பிங்.);; weapon. 4. ஈட்டிவகை (சிலப். 15,216, உரை);; a kind of spear. 5. செல்லுகை (அரு.நி.);; conquering. 6. பகை (அரு.நி.);; enemy. [வெல் → வேல்] வேல்2 vēl, பெ.(n.) 1. மரவகை; babul. 2. வேல் வகை (இலத்.);; Panicled babul. 3. உடை5 பார்க்க;see ugai. 4. புறக்காழ் உள்ள மூங்கில் வகை (நாமதீப. 296);; spiny bamboo.
வேல்கந்தி	வேல்கந்தி vēlkandi, பெ.(n.) செடிவகை (சங்.அக.);; scabrous ovate unifoliate ticktrefoil. [வேல் + கந்தி]
வேல்கம்பு	வேல்கம்பு vēlkambu, பெ.(n.) a long staff with a leaf-like metal edge used as a weapon, a kind of spear. [வேல் + கம்பு]
வேல்சங்கு	வேல்சங்கு vēlcaṅgu, பெ.(n.) 1. முட்சங்கு; a conch with thorny edges. 2. உபரசச் சரக்கு; a mineral body. [வேல் + சங்கு]
வேல்தாரி	வேல்தாரி vēltāri, பெ.(n.) ஒரு வகை நெடுங்கோட்டுப்புடைவை; a kind of saree with long stripes. [வேல் + தாரி]
வேல்முகம்	வேல்முகம் vēlmugam, பெ.(n.) கல்லாரை; a creeper. [வேல் + முகம்]

வேல்லசம்	வேல்லசம் vēllasam, பெ.(n.) மிளகு; pepper-piper nigrum.
வேல்லி	வேல்லி vēlli, பெ.(n.) கொடி; a creeper.
வேல்விழிமாது	வேல்விழிமாது vēlviḻimātu, பெ.(n.) கண்டங்கத்திலி; a thorny shrub-solanum xanthocarpum. [வேல் + விழி + மாது]
வேல்விழியாள்	வேல்விழியாள் vēlviḻiyāḷ, பெ.(n.) கத்தூரி மஞ்சள்; a kind of turmeric-curcuma aromatica. [வேல் + விழியாள்]
வேலங்காய்க்கொலுசு	வேலங்காய்க்கொலுசு vēlaṅgāykkolusu, பெ.(n.) வேலங்காய்களைப்போலும் குண்டுகளையுடைய காலணி வகை; asilver anklet with beads resembling babul fruit. [வேலங்காய் + கொலுசு]
வேலங்குச்சி	வேலங்குச்சி vēlaṅgucci, பெ.(n.) கருவேலங்குச்சி, பல்லுக்குறுதி; a twig of Acacia arabica 8 inches long and of finger's thickness is used as tooth-brush, it strengthens the teeth. [வேலம் + குச்சி]
வேலசம்	வேலசம் vēlasam, பெ.(n.) மிளகு (சங்.அக.);; pepper.
வேலப்பதேசிகர்	வேலப்பதேசிகர் vēlappatēcigar, பெ.(n.) பதினேழாம் நூற்றாண்டில் திருவாவடுதுறை யாதீனத்து ஆசானாயிருந்தவரும் திருப்பறியலூர்ப்புராணம் பாடியவருமான ஆசிரியர் (அபி.சிந்.);; a head of tiruvadutural mutt and author of tirupPariyalur-p-puranam, 17C.
வேலம்	வேலம்1 vēlam, பெ.(n.) ஒரு வகை மரம்; a thorny tree- Acacia genus. வேலம்2 vēlam, பெ.(n.) தோட்டம் (யாழ்.அக.);; garden.
வேலம்பட்டை	வேலம்பட்டை vēlambaṭṭai, பெ.(n.) வேலமரத்துப்பட்டை; babul bark. [வேல் + பட்டை]

வேலம்பட்டைச்சாராயம்	வேலம்பட்டைச்சாராயம் vēlambaṭṭaiccārāyam, பெ.(n.) போதையும் பித்த சினமும் உண்டாகும்; arrack prepared from the bark of Acacia. [வேலம் + பட்டை + சாராயம்]
வேலம்பாசி	வேலம்பாசி1 vēlambāci, பெ.(n.) பாசிவகை (மூ.அ.);; a kind of moss. [வேலம் + பாசி] வேலம்பாசி2 vēlambāci, பெ.(n.) ஒர் பூண்டு; a herb-vallisneria spirahs. [வேலை + பாசி]
வேலம்பிசின்	வேலம்பிசின் vēlambisiṉ, பெ.(n.) பிசின் வகை; gum arabic. [வேல் + பிசின்]
வேலமரம்	வேலமரம் vēlamaram, பெ.(n.) babul.
வேலன்	வேலன் vēlaṉ, பெ.(n.) 1. வேற்காரன்; spearman. 2. முருகன் (பிங்.);; skanda. 3. முருகன் பூசனை செய்பவன் (திருமுரு. 222);; priest worshipping skanda. [வேல் → வேலன்]
வேலனாடல்	வேலனாடல் vēlaṉāṭal, பெ.(n.) வேலன் ஆடும் வெறியாட்டு கூத்து (பிங்.);; dancing of a priest under possession by skanda. [வேலன் + ஆடல்]
வேலா	வேலா vēlā, பெ.(n.) கருவேல்; Acacia arabica.
வேலாமீன்	வேலாமீன் vēlāmīṉ, பெ.(n.) பழுப்பு நிறத்தில் காணப்படும் ஆழக் கடல் மீன் (முகவை. மீன.);; a kind of sea fish.
வேலாமுற்றாழை	வேலாமுற்றாழை vēlāmuṟṟāḻai, பெ.(n.) கடற்றாழை பார்க்க;see kadarralai.

வேலாமேற்புல்லுருவி	வேலாமேற்புல்லுருவி vēlāmēṟpulluruvi, பெ.(n.) வேலமரவகை; parasitic plant growing on the acacia tree.
வேலாயுதம்	வேலாயுதம் vēlāyudam, பெ.(n.) வேல்1, 1 பார்க்க;see vel. [வேல் + ஆயுதம்]
வேலாயுதமான்	வேலாயுதமான் vēlāyudamāṉ, பெ.(n.) சிம்மம்; lion.
வேலாயுதன்	வேலாயுதன் vēlāyudaṉ, பெ.(n.) முருகன்; skanda, as wielding the lance. "வேதாகம சித்ர வேலாயுதன்" (கந்தரலங்.17);. [வேல் + ஆயுதன்]
வேலாரை	வேலாரை vēlārai, பெ.(n.) கடலாரை பார்க்க;see kadasarai.
வேலாவலயம்	வேலாவலயம் vēlāvalayam, பெ.(n.) வேலாவலையம் பார்க்க (அ.க.நி.);;see vela-valaiyam. [வேல் + வலயம்]
வேலாவலையம்	வேலாவலையம் vēlāvalaiyam, பெ.(n.) 1. கடல்; sea, as the boundary of the earth. 2. நிலம்; earth, as boundary by the sea. "வேலாவலயம் விளக்கி" (மாறனலங். 217. உதா. 517);. [வேல் + வலையம்]
வேலாழி	வேலாழி vēlāḻi, பெ.(n.) கடல்; sea. "வேலாழி குழுலகு" (திணைமாலை 62);.
வேலான்	வேலான் vēlāṉ, பெ.(n.) வேற்படை தாங்கியவன்; spearman. [வேல் + அன்]

வேலி	வேலி1 vēli, பெ.(n.) 1. முள், கழி முதலியவற்றாலான அரண்; hedge, fence. "வேரல் வேலி வேர்க்கோட் பலவின்" (குறுந். 18);. 2. மதில் (பிங்.);; wall. 3. காவல் (பிங்.);; custody, watch, guard. "நிறைநாண்வேலிநீங்கி" (கல்லா. 87,3);. 4. நிலம் (பிங்);; land. "சாலிவேலியுந் தழீஇய வைப்பும்" (கம்பரா.நாட்டுப். 12);. 5. வயல் (பிங்.);; field. 6. நில அளவு; land measure = 6.74 acres (G.Ti.D. 1, 135);. 7. பசுக்கொட்டில் (பிங்.);; cowshed. 8. ஊர் (பிங்.);; village. "பன்னிரு வேலி கொண்டருளுஞ் செய்கை கண்டு" (தேவா. 176, 2); 9. வேலிப்பருத்தி பார்க்க (மூ.அ.);;see veli-p-parutti. 10. இலவுவகை; red-flowered silk cotton tree. "வேலியங்குறுஞ்சூல் விளைகாய்ப் பஞ்சினம்" (கல்லா. 87);. அரு
வேலிக்கள்ளி	வேலிக்கள்ளி vēlikkaḷḷi, பெ.(n.) கள்ளிவகை (சங்.அக.);; a kind of spurge. [வேலி + கள்ளி]
வேலிக்காக	வேலிக்காக vēlikkāka, பெ.(n.) பழைய வரி வகை (S.I.I.iii, 142);; an ancient village-tax. [வேலி + காசு]
வேலிக்காரம்	வேலிக்காரம் vēlikkāram, பெ.(n.) வெண்காரம்; borax [வேலி + காரம்]
வேலிக்கால்	வேலிக்கால் vēlikkāl, பெ.(n.) 1. வேலி; hedge, fence. 2. வேலிகட்டிய தோட்டம்; fenced garden. 3. வேலி கட்ட நடுங்கழி (வின்.);; stake in hedging. [வேலி + கால்]
வேலிக்கொடி	வேலிக்கொடி vēlikkoḍi, பெ.(n.) வேலிப்பருத்தி பார்க்க;see veli-p-parutti. [வேலி + கொடி]

வேலிக்கொவ்வை	வேலிக்கொவ்வை vēlikkovvai, பெ.(n.) கோவை; a climbing plant-Bryonia grandis. [வேர + கொவ்வை]
வேலிகட்டு-தல்	வேலிகட்டு-தல் vēligaṭṭudal, செ.குன்றாவி. (v.i.) கழி முதலியவற்றால் இடத்தைச் சூழத்தடுத்துவரம்பிடுதல்; to hedge, fence, as a field's to make a hedge or fence. [வேலி + கட்டு-,]
வேலிகம்	வேலிகம்1 vēligam, பெ.(n.) கற்றாழை (சங்.அக.);; aloe. வேலிகம்2 vēligam, பெ.(n.) ஒரு வகை மலநோய்; a disease due to worms in the intestines. [வேலி → வேலிகம்] [மு.தா.8]
வேலிகொளுவு-தல்	வேலிகொளுவு-தல் vēligoḷuvudal, செ. குன்றாவி.(v.t.) வேலிகட்டு-தல் பார்க்க (வின்.);;see veli-kattu- [வேலி + கொளுவு-,]
வேலித்துத்தி	வேலித்துத்தி vēlittutti, பெ.(n.) செடிவகை (இலத்.);; pipal-leaved evening mallow, m.sh., abutilon polyandrum. [வேலி + சதுத்தி]
வேலிதம்	வேலிதம் vēlidam, பெ.(n.) கட்டு; bandage.
வேலிநாயகம்	வேலிநாயகம் vēlināyagam, பெ.(n.) காட்டாமணக்கு; wild castor plant Jatropha carcas. [வேலி + நாயகம்]
வேலிநோய்	வேலிநோய் vēlinōy, பெ.(n.) ஒரு வகை நோய்; a kind of disease. [வேலி + நோய்]
வேலிப்பயறு	வேலிப்பயறு vēlippayaṟu, பெ.(n.) பழைய நாணய வரி வகை (S.I.I.i, 89);; an ancient tax in cash. [வேலி + பயறு]

வேலிப்பயிர்	வேலிப்பயிர் vēlippayir, பெ.(n.) தோட்டங்களில் விளைவிக்கும் பயிர்; plant grown in gardens. [வேலி + பயிர்]
வேலிப்பருத்தி	வேலிப்பருத்தி1 vēlipparutti, பெ.(n.) உத்தாமணி, உத்தமதாளி, அச்சாணி மூலி; a twiner title being a hedge plant bearing fruit with cottony fibres inside-Dog's bane, whitlow plant-Daemia extensa. The whole plant is emetic and expectorant, and used mostly in children's disease. [வேலி + பருத்தி] வேலிப்பருத்தி2 vēlipparutti, பெ.(n.) கொடிவகை (பதார்த்த 578);; stinking swallow wort, m.cl... damia extensa. [வேலி + பருத்தி]
வேலிப்பாகல்	வேலிப்பாகல் vēlippākal, பெ.(n.) பாகல் வகை (வின்.);; a kind of caper plant. [வேலி + பாகல்]
வேலிப்பாசி	வேலிப்பாசி vēlippāci, பெ.(n.) பாசிவகை (M.M.);; hedge moss, sida humilis. [வேலி + பாசி]
வேலிபோடு-தல்	வேலிபோடு-தல் vēlipōṭudal, செ.குன்றாவி. (v.t.) வேலிகட்டு-தல் பார்க்க;see velikattu-. [வேலி + போடு-,]
வேலிமுள்	வேலிமுள் vēlimuḷ, பெ.(n.) கருவேல் முள்; thorn of Acacia arabica. [வேலி + முள்]
வேலிமுறி-த்தல்	வேலிமுறி-த்தல் vēlimuṟittal, செ.கு.வி.(v.i.) வேலியழி-தல் பார்க்க;see veli-yali-. [வேலி + முறி-,]
வேலிமூங்கில்	வேலிமூங்கில் vēlimūṅgil, பெ.(n.) செடிவகை (வின்.);; a major shrub, Justicia betonica. [வேலி + மூங்கில்]

வேலியடை-த்தல்	வேலியடை-த்தல் vēliyaḍaittal, செ. குன்றாவி.(v.t.) வேலிகட்டு-தல் பார்க்க;see veli-kattu-. [வேலி + அடை-.]
வேலியழி-த்தல்	வேலியழி-த்தல் vēliyaḻittal, செ.கு.வி.(v.i.) 1. காவலடைப்பை அழித்தல்; to destroy or remove afence. 2. வரம்பு கடத்தல்; to transgress bounds. [வேலி + அழி-,]
வேலிறை	வேலிறை vēliṟai, பெ.(n.) வேலாயுதன் பார்க்க (சூடா.);;see velayudan. [வேல் + இறை]
வேலின்மேற்புல்லுருவி	வேலின்மேற்புல்லுருவி vēliṉmēṟpulluruvi, பெ.(n.) வேலாமேற்புல்லுருவி பார்க்க;see vāsā-mêr-pulluruvi. [வேலின் + மேல்+ புல்லுருவி]
வேலுத்தம்பிதளவாய்	வேலுத்தம்பிதளவாய் vēluddambidaḷavāy, பெ.(n.) வீரபாண்டியக் கட்டபொம்மன், பூலித்தேவர் முதலியவர்களைப் போல் அந்நாளில் கேரள விடுதலைக்கு வெள்ளைக் காரர்களை எதிர்த்தவர் இவர்; that day agianst britishman Kerala Independent like virapandiya-k-kattabomman, pull-ttēVar. இவர் பிறந்த ஊர் குமரி மாவட்டத்தில் உள்ள தலைக்குளம் என்பதாகும். இவர் கி.பி.1765-ஆம் ஆண்டில் பிறந்து பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுத் தொடக்கம் வரை வாழ்ந்திருந்தார். வேணாட்டு அமைச்சராக இருந்து நேர்மையான ஆட்சி புரிந்தவர். தன்மானங்காக்கும் பொருட்டுத் தலையைத் தம்பியிடம் கொடுத்தவர். இவருடைய புகழைப் பரப்பும் நாடகங்களை மக்கள் இன்றும் நடிக்கின்றனர். இவர் பயன்படுத்திய வாளை இவருடைய குடும்பத்தினர் இந்தியக் குடியரசுத் தலைவராக இருந்த இராசேந்திர பிரசாத்திரடம் கொடுத்தனர். அவ்வாள் தில்லியில் உள்ள தேசியப் பொருட்காட்சி மண்டபத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. [வேலுத்தம்பி + சதளவாய்]
வேலூர்க்கிழான்	வேலூர்க்கிழான் vēlūrkkiḻāṉ, பெ.(n.) தொண்டை நாட்டில் குமிழம்பட்டு என்னும் சிற்றுரில் இருந்த ஒர வள்ளல்; a small village kumilampattu were one donar at tonga-nādu. [வேலூர் + கிழான்] பஞ்சகாலம் ஒன்று நேரிட்ட பொழுது இவன் தன்னை நாடிவந்த பல புலவர்களையும், பிறரையும் உணவிட்டுக் காப்பாற்றினான்.
வேலேறு	வேலேறு vēlēṟu, பெ.(n.) வேல் தைத்த புண்; wound caused with a javelin. "வேலேறு படத் தேளேறு மாய்ந்தாற்போல" (இறை. 2, பக். 39);. [வேல் + ஏறு]

வேலை	வேலை vēlai, பெ.(n.) 1. தொழில்; work. labour task. "வேலை யுலகிற் பிறக்கும் வேலையொழிந்தோ மில்லை" (அட்டப். திருவரங்கக் 54);. 2. காரியம்; business, matter. என்ன வேலையாய் வந்தாய்?'. 3. வேலைப்பாடு; workmanship. 'இந்த நகையில் அமைந்த வேலை மிகவும் அருமையானது'. 4. வேலைத்திறன் பார்க்க;see vélai-t-tiran. 5. பதவி; situation, office. 'உனக்கு எங்கே வேலை?'. [வேல் + வேலை] ம. வேல;து. பேலு. வேலை2 vēlai, பெ.(n.) 1. காலம் (பிங்.);; time, timit of time. "மணந் ருயிருண்ம் வேலை" (குறள். 1221);. 2. கடற்கரை (பிங்.);; sea-shore.
வேலைக்கந்தகம்	வேலைக்கந்தகம் vēlaiggandagam, பெ.(n.) 1. கடற்பாசி; sea weeds. 2.ஒரு கருப்பொருள்; one of the 120 natural substances. [வேலை + கந்தகம்]
வேலைக்கள்ளி	வேலைக்கள்ளி vēlaikkaḷḷi, பெ.(n.) வேலை செய்யாமல் ஏமாற்றுபவள்; woman who shirks work. "வேலைக்கள்ளிக்குப் பிள்ளைச்சாக்கு" [வேலை + கள்ளி]
வேலைக்காரத்தனம்	வேலைக்காரத்தனம் vēlaikkārattaṉam, பெ.(n.) வேலைத்திறன் பார்க்க;see velai-t-tiran. [வேலைக்காரன் + தனம்]
வேலைக்காரன	வேலைக்காரன1 vēlaikkāraṉa, பெ.(n.) 1. ஊழியன்; man-servant. 2. தொழிலாளி; workman, labourer. 3. தொழில்வல்லவன்; skilled worker. 4. சூழ்ச்சி செய்பவன். 'அவன் பெரிய வேலைக்காரன்'. [வேலை + காரன்]

வேலைக்காரன்	வேலைக்காரன்2 vēlaikkāraṉ, பெ.(n.) வைக்கோல் தள்ளுந் தடி, rake. [வேலை + காரன்]
வேலைக்காரி	வேலைக்காரி vēlaikkāri, பெ.(n.) பணிப்பெண்; servant-maid. [வேலை + காரி]
வேலைக்காலம்	வேலைக்காலம் vēlaikkālam, பெ.(n.) வேலை செய்யும் நேரம்; period of work. [வேலை + காலம்]
வேலைக்கூலி	வேலைக்கூலி vēlaikāli, பெ.(n.) குறிப்பிட்ட வேலைக்குக் கொடுக்குங் கூலிப்பணம்; wage for a specific item of Work, dist, fr. nat-kuli. [வேலை + கூலி]
வேலைக்கேடு	வேலைக்கேடு vēlaikāṭu, பெ.(n.) வினைக்கேடு பார்க்க;see vinai-k-kedu. [வேலை + கேடு]
வேலைகாட்டு-தல்	வேலைகாட்டு-தல் vēlaikāṭṭudal, செ.கு.வி. (v.i.) வேலைத்தனம்பண்ணு-தல் பார்க்க;see vélai-t-tanam-pannu-. [வேலை + காட்டு-,]
வேலைகொள்(ளு)	வேலைகொள்(ளு)1 vēlaigoḷḷudal, செ.கு.வி.(v.i.) அதிக வேலை செய்யும் படியாதல்; to involve labour. 'அதைச் செய்யத் தொடங்கினால் இன்னும் வேலை கொள்ளும்'. [வேலை + கொள்ளு]-,] வேலைகொள்(ளு)2 vēlaigoḷḷudal, செ.குன்றாவி.(v.t.) வேலை வாங்கு-தல் பார்க்க;see vélai-vángu. [வேலை கொள்ளு)-,]
வேலைச்சுருக்கு	வேலைச்சுருக்கு vēlaiccurukku, பெ.(n.) வேலை அதிகங்கொள்ளாமை; economy of labour. [வேலை + சுருக்கு]

வேலைசாய்-தல்	வேலைசாய்-தல் vēlaicāytal, செ.கு.வி. (v.i.) முடிவுக்கு வருதல்); to come an end, as life. 'அவர் பாடு வேலை சாய்ந்து விட்டது'. [வேலை + சாய்-,]
வேலைசாய்	வேலைசாய்2 vēlaicāyttal, செ. குன்றாவி.(v.t.) 1. மேற்கொண்ட தொழில் முடித்தல்; to finish as a job. 'அந்த காரியத்தை வேலை சாய்த்து விட்டான்'. 2. அழித்தல்; to ruin, make an end of. 'அவன் அந்தக் குடியை வேலை சாய்த்து விட்டான்'. 3. கொலை புரிதல்; to slay, murder. [வேலை சாய்2-,]
வேலைசெய்	வேலைசெய்1 vēlaiseytal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. தொழிலியற்றுதல்; to do work. 'வேலை செய்தாற் கூலி; வேடம் போட்டாற் காசு'. 2. மழிப்பு செய்தல்; to shave. 3. சூழ்ச்சி செய்தல்; to play tricks. 4. வேலைத் தனம்பண்ணு-, 2 பார்க்க;see vésai-t-tanam-pannu. [வேலை செய்-,] வேலைசெய்2 vēlaiseytal, பெ.(n.) 1. (இயந்திரம் முதலியவை); இயங்குதல்; 'கணிப்பொறி வேலைசெய்யும் விதமே தனி'. 2 (மருந்து போன்றவை); பாதிப்பை அல்லது பலனைத் தருதல்; 'அரை மணி நேரத்துக்கு முன்பு குடித்த மருந்து இப்போதுதான் வேலை செய்ய ஆரம்பித்திருக்கிறது'. [வேலை செய்-,]
வேலத்தலம்	வேலத்தலம் vēlattalam, பெ.(n.) வேலைத் தலை பார்க்க கொ.வ.);see vēlai-t-talai. [வேலை + தலம்]
வேலைத்தலை	வேலைத்தலை vēlaittalai, பெ.(n.) வேலை நடக்குமிடம்; place of work. [வேலை + தலை]
வேலைத்தனதம்	வேலைத்தனதம் vēlaiddaṉadam, பெ.(n.) வேலைத்திறன் பார்க்க;see velai.t-tran. |வேலை + தனம்]

வேலைத்தனம்பண ்ணு-தல்	வேலைத்தனம்பண்ணு-தல் vēlaiddaṉambaṇṇudal, செ.கு.வி.(v.i.) 1. வேலையில் திறமை காட்டுதல்; to show one's skill or handiwork. 2. குறும்பு பண்ணுதல்; to do mischief, to create trouble. 3. வேலை செய்-, பார்க்க;see welai-cey-. [வேலைத்தனம் + பண்ணு-,]
வேலைத்திறம்	வேலைத்திறம் vēlaittiṟam, பெ.(n.) வேலைத்திறன் பார்க்க;see velai.t-tiran. [வேலை + திறம்]
வேலைத்திறமை	வேலைத்திறமை vēlaittiṟamai, பெ.(n.) வேலைத்திறன் பார்க்க;see velai.t-tiran.. [வேலை + திறமை]
வேலைத்திறன்	வேலைத்திறன் vēlaittiṟaṉ, பெ.(n.) 1. தொழில் செய்வதில் வல்லமை, efficiency or skill, as in an art or craft. 2. குறும்புச் செயல்; mischief, trick. [வேலை + திறன்]
வேலைத்துறட்டு	வேலைத்துறட்டு vēlaittuṟaṭṭu, பெ.(n.) மாவகை; tree caper. [வேலை + துறட்டு]
வேலைத்தொல்லை	வேலைத்தொல்லை vēlaittollai, பெ.(n.) அதிக வேலையால் உண்டாகும் நெருக்கடி; pressure of work. [வேலை + தொல்லை]
வேலைதீர்	வேலைதீர்1 vēlaitīrtal, செ.கு.வி.(v.i.) வேலைசாய்1-, பார்க்க;see welai.cay. [வேலை + தீர்-,] வேலைதீர்2 vēlaitīrttal, செ.குன்றாவி. (v.t.) வேலை சாய2-, பார்க்க;see vela-cay. [வேலை + தீர்-,]
வேலைநாணயம்	வேலைநாணயம் vēlaināṇayam, பெ.(n.) 1. வேலையில் நேர்மை; honesty in work. 2. செய்யப்படும் வேலையின் மேம்பாடு; excellence of work. [வேலை + நாணயம்]

வேலைநாள்	வேலைநாள் vēlaināḷ, பெ.(n.) பணி நாள்; working day. [வேலை + நாள்]
வேலைநிறுத்தம்	வேலைநிறுத்தம் vēlainiṟuttam, பெ.(n.) 1. வேலையின்றியிருக்கை; stoppage of work, as on holidays. 2. வேலைமறியல் பார்க்க;see vésai-mariyal. [வேலை + நிறுத்தம்] வேலைநிறுத்தம் vēlainiṟuttam, பெ.(n.) பொதுப்பணிநிறுத்தம்; General strike. [வேலை + நிறுத்தம்] தொழில் துறையில் வேலை நிறுத்தம் என்பது தொழிலாளர் பெற்றுள்ள வன்மையானதோர் கருவியாகும். தத்தம் குறைகளை நீக்கிக் கொள்ளவும், ஊதிய உயர்வுபெறவும் தொழிலாளர்கள் இந்த கருவியைப் பயன்படத்துகின்றனர். குறிப்பிட்ட ஒரு தொழில் முழுவதிலுமோ அல்லது குறிப்பிட்ட ஒரு மாநிலத்திலோ நடைபெறும் வேலை நிறுத்தத்திலும் பொது வேலை நிறுத்தம் என்று பெயர். சமூகத்தையும் அரசாங்கத்தையும் எதிர்த்து எல்லாத் தொழில் நிறுவனங்களிலும், ஆலைகளிலும், போக்குவரத்துத் துறைகளிலும் பொருளாக்கத்தை நிலைகுலையச் செய்யும் வேலை நிறுத்தம் தேசிய வேலை நிறுத்தம் எனப்படும். 19ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் வேலை நிறுத்தங்களை நடத்தத் தலைப்பட்டனர். 1829 முதல் 1842 வரை வேலை நிறுத்தங்கள் பல நடந்தன. ஒவன் (Owen); என்பார் நாட்டில் இயங்கிவந்த தொழிற் சங்கங்களை யெல்லாம் இணைத்துப் பொது வேலை நிறுத்தம் ஒன்று நடத்தி வெற்றி பெற முயற்சி செய்தார். ஆனால் அவ்வேலை நிறுத்தம் தோல்வியடைந்தது. பொது வேலை நிறுத்தம் மக்கள் கருத்திற்கு ஒவ்வாமல் அவர்களுடைய ஆர்வமும் ஆதரவும் பெறக் கூடாமல் மறைந்துவிட்டது. முதல் உலக போருக்குப் பின் தொழிலாளர் களிடையே வேலை நிறுத்தங்கள் மீண்டும் மீண்டும் தோன்றின. நிலக்கரிச் சுரங்கத் தொழிலில் பல கிளர்ச்சிகள் ஏற்பட்டன. 1926 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் முதல் ஒன்பது நாட்களுக்குப் பொது நிறுத்தம் நாடு முழுவதும் நடைபெற்றது
வேலைநீர்	வேலைநீர் vēlainīr, பெ.(n.) கல்லுப்பு; rock salt. [வேலை + நீர்]
வேலைநேரம்	வேலைநேரம் vēlainēram, பெ.(n.) 1. வேலை செய்தற்குரிய காலம்; period of work. 2. வேலை செய்கின்ற வேளை; worktime. [வேலை + நேரம்]
வேலைப்பரீட்சை	வேலைப்பரீட்சை vēlaipparīṭcai, பெ.(n.) ஒருவனது வேலைத்திறமையை ஆராய்கை; trial of one's skill in buisiness. 2. வேலைத்திறன் பார்க்க;see vela-t-tiran. [வேலை + பரீட்சை]

வேலைப்பாடு'	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;
வேலைப்பாடு	வேலைப்பாடு vēlaippāṭu, பெ.(n.) கலைப் பொருள், கைவினைப்பொருள், முதலியவற்றில்) அழகும் நுணுக்கமும் வெளிப்படும் வகையில் திறமையாகச் செய்யப்படும் வேலை; craftsmanshi, workmanship. 'சிறப் வேலைப்பாடு நிறைந்த கோயில்'. பின்னால் வேலைப்பாடுகள் உடைய கைப்பை'. [வேலை + பாடு]
வேலைப்பார்-த்தல்	வேலைப்பார்-த்தல் vēlaippārttal, செ. குன்றாவி.(v.t.) பணிபுரிதல், தொழில் செய்தல்; do work, work (in an office, etc.);. 'ஒரு உணவு விடுதியில் வேலைபார்க்கிறார்'. [வேலை + பார்-,]
வேலைபண்ணு-தல்	வேலைபண்ணு-தல் vēlaibaṇṇudal, செ.கு.வி.(v.i.) வேலைசெய்-தல் பார்க்க see velai-cey-. [வேலை + பண்ணு-,]
வேலைபிடி-த்தல்	வேலைபிடி-த்தல் vēlaibiḍittal, செ.கு.வி.(v.i.) வேலைகொள்-தல் பார்க்க;see velai-kol. [வேலை + பிடி-,]
வேலைபோட்டுக் கொடு-த்தல்	வேலைபோட்டுக்கொடு-த்தல் vēlaipōḍḍukkoḍuttal, செ.குன்றாவி.(v.t.) help (S.O.); with ajob. 'என் மகனுக்கு உங்கள் நெசவாலையில் ஒரு வேலை போட்டுக் கொடுங்கள்'. [வேலை + போட்டு + கொடு-,]

வேலைமறியல்	வேலைமறியல் vēlaimaṟiyal, பெ.(n.) 1. ஒருவனை வேலை செய்யவொட்டா மற்றடுக்கை; slopping a person in his work. 2. தொழிலாளர் கூடிப்பேசி வேலையை ஒரே காலத்தில் நிறுத்துகை; strike. [வேலை + மறியல்]
வேலைமானம்	வேலைமானம் vēlaimāṉam, பெ.(n.) வேலைத்திறன் 1 பார்க்க;see weal-t-train. [வேலை + மானம்]
வேலைமினக்கெட்டவன்	வேலைமினக்கெட்டவன் vēlaimiṉakkeṭṭavaṉ, பெ.(n.) 1. பயனற்றவேலை செய்து வீண்பொழுது போக்குபவன்; one who wastes his time in useless work. 2. வேலையின்றி சோம்பியிருப்பவன்; idler. [வேலை + மினக்கெடு + அன்]
வேலைமினக்கெடு-தல்	வேலைமினக்கெடு-தல் vēlaimiṉakkeḍudal, செ.கு.வி.(v.i.) வேலைமெனக்கிடு-தல் பார்க்க;see vésaf-mena-k-kidu. [வேலை + மினக்கெடு-,]
வேலைமினக்கேடு	வேலைமினக்கேடு vēlaimiṉakāṭu, பெ.(n.) பயனுள்ள வேலை யொன்றுமின்றி யிருக்கை; being without any useful work. 2. வீணான செயல்; wasted labour. [வேலை + மினக்கேடு]
வேலைமுலைமாதர்	வேலைமுலைமாதர் vēlaimulaimātar, பெ.(n.) தூதுவளை; a thorny climber, three tobed night shade-solanum trilobatum. [வேலை + முலை + மாதர்]
வேலைமெனக்கிடு-தல்	வேலைமெனக்கிடு-தல் vēlaimeṉakkiḍudal, செ.கு.வி.(v.i.) 1. பயனுள்ள வேலையொன்று மின்றியிருத்தல்; to be without any useful work. 2. செய்த காரியம் வீணாதல்; to have one's labour wasted. [வேலை மெனக்கிடு-,]
வேலைமேற்போ-தல்	வேலைமேற்போ-தல் vēlaimēṟpōtal, செ.கு.வி.(v.i.) தன் வேலையைக் கவனிக்கப் போதல்; to go on duty, to go to work. 'மந்திரி வேலை மேற் போயிருக்கிறார்'. [வேலை மேல் போ-,]
வேலையாள்	வேலையாள் vēlaiyāḷ, பெ.(n.) கூலிக்கு வேலை செய்பவன்; workman, labourer, servant. [வேலை + ஆள்]

வேலையில்லாத்திண்டாட்டம்	வேலையில்லாத்திண்டாட்டம் vēlaiyillāttiṇṭāṭṭam, பெ.(n.) வேலை கிடைக்காத நிலை; unemployment. 'மக்கள் தொகை அதிகமாக அதிகமாக வேலையில்லாத் திண்டாட்டமும் அதிகமாகிக் கொண்டு போகிறது'. [வேலையில்லா + திண்டாட்டம்]
வேலையிற்றுயின்றோன்	வேலையிற்றுயின்றோன் vēlaiyiṟṟuyiṉṟōṉ, பெ.(n.) பாற்கடலிற் பள்ளி கொண்டவன், திருமால் (சூடா.);; visnu, as sleeping on the sea of milk. [வேலை + துயில் + அன்]
வேலையைக்காட்டு-தல்	வேலையைக்காட்டு-தல் vēlaiyaikkāṭṭudal, செ.குன்றாவி.(v.t.) குறும்பு செய்தல்; play dirty tricks. 'உங்களிடம் மட்டுமல்ல, வேறு சிலரிடமும் அவன் வேலையைக் காட்டியிருக்கிறான்'. [வேலையை + காட்டு-,]
வேலைருசிவஞ்சி	வேலைருசிவஞ்சி vēlairusivañsi, பெ.(n.) சித்தாமுட்டி; a drug - pavonia zeylanica. [வேலை + ருசி + வஞ்சி]
வேலைவளர்	வேலைவளர்1 vēlaivaḷarttal, செ.கு.வி. (v.i.) வேலையை நீட்டித்தல்; to prolong work. [வேலை + வளர்-,]
வேலைவாங்கு	வேலைவாங்கு1 vēlaivāṅgudal, செ. குன்றாவி. (v.t.) பிறரை ஏவி வேலை செய்யும்படி ஏவுதல்; to get work done, to exact work from. [வேலை + வாங்கு1-,] வேலைவாங்கு2 vēlaivāṅgudal, செ.கு.வி. (v.i.) வேலைகொள்-, பார்க்க;see véla-kol-. [வேலை + வாங்கு-,]
வேலைவை	வேலைவை1 vēlaivaittal, செ.கு.வி. (v.i.) வீண் வேலையிடுதல்; to cause one to work unnecessarily. [வேலை + வை-,] வேலைவை2 vēlaivaittal, செ.கு.வி. (v.i.) ஒருவனைக் காணுதல் முதலிய வற்றிற்கு நேரங் குறிப்பிடுதல்; to make appointments. [வேலை வை-,]

வேவம்	வேவம்1 vēvam, பெ.(n.) தனிமை (அரு.நி.);; loneliness. [ஏகம் → வேவம்] வேவம்2 vēvam, பெ.(n.) துன்பம் (அரு.நி.);; distress. க. பேவசா. [எவ்வம் → வேவம்]
வேவல்	வேவல் vēval, பெ.(n.) முற்காலத்து வழங்கிய நாணயவகை; an ancient coin. " வேவல் புழுங்க லென்றும்"(பணவிடு. 25);. [வே → வேவல்]
வேவாள்	வேவாள் vēvāḷ, பெ.(n.) ஒற்றன்; spy. "வேவா எனுப்பும் விசாரிப்பும்" (பணவிடு. 25);. [வேவு + ஆள்]
வேவி	வேவி1 vēvi, பெ.(n.) வேவி-த்தல் பார்க்க;see vévi-. வேவி2 vēvi, செ.குன்றாவி.(v.t.) வேகவைத்தல்; boiling.
லேவு	லேவு1 lēvu, பெ.(n.) ஒற்று; spying, espionage. [வேய் → வேவு] லேவு2 lēvu, பெ.(n.) வேகை ; burning, boiling. [வே → வேவு]
வேவு	வேவு3 vēvu, பெ.(n.) வேள்வு 2 பார்க்க;see vělvu. [வேள்வு → வேவு]
வேவுகாரன்	வேவுகாரன் vēvukāraṉ, பெ.(n.) ஒற்றன்; Spy. [வேவு + காரன்]
வேவுபார்-த்தல்	வேவுபார்-த்தல் vēvupārttal, செ.குன்றாவி. (v.t.) வேய்3-தல் பார்க்க;see wey. [வேவு + பார்-,]
வேவெடு-த்தல்	வேவெடு-த்தல் vēveḍuttal, செ.கு.வி.(v.i.) வேள்வெடு-, 1 பார்க்க;see vel-vedu-. [வே + வெடு-,]

வேவை	வேவை vēvai, பெ.(n.) வெந்தது; that which is boiled or cooked. "பராரை பருகெனத் தண்டி" (பொருந.104); [வே → வேவை]
வேழ்	வேழ் vēḻ, பெ.(n.) கரும்பு; sugar cane - saccharum officinarum. [வே → வேழ்]
வேழ்வி	வேழ்வி vēḻvi, பெ.(n.) வேள்வி (அரு.நி.);; corr. of. [வேள்வி → வேழ்வி]
வேழக்கரும்பு	வேழக்கரும்பு vēḻkkarumbu, பெ.(n.) நாணல்வகை; kaus, a large and coarse grass. "வேழக் கரும்பினொடு மென் கரும்பு" (பெரியபு. ஏனாதி. 2);. [வேழம் + கரும்பு]
வேழக்கைலாதி	வேழக்கைலாதி vēḻkkailāti, பெ.(n.) மதனப்பூ பார்க்க;see madara-p-pa. [வேழம் + கைலாதி]
வேழக்கோது	வேழக்கோது vēḻkātu, பெ.(n.) சாறு நீங்கிய கரும்புச் சக்கை; refuse of crushed sugarcane after the juice is extracted. "சாற்று வேழக்கோது போல்" (காஞ்சிப்பு. நகர. 52);. [வேழம் + கோது]
வேழக்கோல்	வேழக்கோல் vēḻkāl, பெ.(n.) பேய்க் கருப்பந்தட்டை (பெரும்பாண். 263, உரை);; stem of kaus. [வேழம் + கோல்]
வேழகம்	வேழகம் vēḻkam, பெ.(n.) பீர்க்கு; loofa ribbed gourd - luffa acutangula. வேழகம் vēḻkam, பெ.(n.) மூங்கில்; bamboo.

வேழம்	வேழம் vēḻm, பெ.(n.) 1. கரும்பு (பிங்.);; sugar cane. 2. வேழக்கரும்புபார்க்க (பெரும்பாண். 263, அரும்.);;see véla-k-karumbu. 3. நாணல் வகை (பிங்.);; european bamboo read. "வேழப்பழனத்து" (மதுரைக். 257);, 4. மூங்கில் (பிங்.);; spiny bamboo. 5. கொடி வகை (பீர்க்கு); (மூ.அ.);; sponge gourd. 6. புல்வகை (யாழ்.அக.);; kaus, a large and coarse grass. 7. இசை (பிங்.);; music. 8. யானை; elephant. "இரவுப் புனமேய்ந்த வுரவுச்சின வேழம்" (அகநா. 309); (பிங்.);. 9. இடராசி (பரிபா.11, 2, உரை);; aries of the zodiac. 10. பரணி நட்சத்திரம் (பரிபா.11, 2, உரை);; the 2nd naksatra. 11. விளாம் பழத்திற்கு வருவதொரு நோய்; a disease affecting the fruit of the wood-apple. "வேழந்துற்றிய வெள்ளிலே போல்" (சீவக. 232);. 12. ஒரு வகைப் பூச்சி (பொதி.நி.);; an insect.
வேழம்பம்	வேழம்பம் vēḻmbam, பெ.(n.) 1. வஞ்சகம்; deceit, trick. "வேழம்பத்தைவர் வேண்டிற்று வேண்டிப்போய்" (தேவா. 472,1);. 2 ஏளனம்; ridicule mockery. [வே → வேழம்பம்]
வேழம்பர்	வேழம்பர் vēḻmbar, பெ.(n.) 1. கழைக் கூக்கர் (பிங்.);; pole-dancers. 2. நகைப் பூட்டுத்திறனாளர் (விதுரஷகர்); (சிலப். 26, 130);; professional wits or humourists. 3. கேலி செய்வோர் (சிலப். 5, 53, உரை);; those who ridicule or mock. [வேழம்பம் → வேழம்பரி]
வேழவெந்தீ	வேழவெந்தீ vēḻvendī, பெ.(n.) யானைத்தி நோய்; a disease that causes great hunger. "வேழ வெந்தியினிங்கி" (சீவக.401);. |வேழம்+ வெம்-மை + தீ]
வேழாகிகம்	வேழாகிகம் vēḻāgigam, பெ.(n.) 1. பூவந்திக் கொட்டை; soap nut. 2. பூவந்திக்கொடி; a creeper.

வேள்	வேள்1 vēḷtalvēṭṭal, செ. குன்றாவி.(v.t.) 1. வேள்விசெய்தல்; to ofter sacrifices. "ஓதல் வேட்டல்" (பதிற்றும். 24, 6);. 2. மணம்புரிதல்; to marry. "மெய்ந்நிறை மூவரை மூவரும் வேட்டார்" (கம்பரா. கடிமணம் 102);. 3. விரும்புதல்; to desire. "வயவுறுமகளிர் வேட்டுணினல்லது" (புறநா. 20);. 4. நட்பு கொள்ளல்; to love. 'மலர்ந்து பிற்கூம்பாது வேட்டதே வேட்டதா நட்பாட்சி" (நாலடி, 215);. வேள்2 vēḷ, பெ.(n.) 1. திருமணம்; marriage. "வேள்வாய் கவட்டை நெறி" (பழமொ 360);. 2. விருப்பம் (வின்.);; desire. 3. காமன்; kama. "வேள் பட விழி செய்து" (தேவா 1172, 8);. 4. முருகக்கடவுள்; skanda.
வேள்புலம்	வேள்புலம் vēḷpulam, பெ.(n.) சளுக்கியர்க் குரிய நாடு (S.I.I.iii,160);; the country of the casukyas. [வேள் + புலம்]
வேள்புலவரசன்	வேள்புலவரசன் vēḷpulavarasaṉ, பெ.(n.) சளுக்குவேந்தன் (திவா.);; calukyaking. a sacrifice. [வேள்வி + கபிலை]
வேள்விக்குடி	வேள்விக்குடி vēḷvikkuḍi, பெ.(n.) தேவார பாடல்களில் இடம் பெற்ற குடியிருப்புகளில் ஒன்று; humble dwelling. குடி என்னும் சொல் ஊர்ப்பெயர்களில் அமைந்த குடியிருப்பை உணர்த்துவதாகும். இளையான் குடியிற் பிறந்த மாறன் என்ற திருத்தொண்டர் இளையான்குடி மாறன் என்று பெரிய புராணத்தில் பேசப்படுகின்றார். [வேள்வி + குடி]
வேள்விகுண்டம்	வேள்விகுண்டம் vēḷviguṇṭam, பெ.(n.) வேள்விக்குழி (பிங்.);; sacrificial pit. [வேளவி + குண்டம்]

வேள்விக்கு வேந்தன்	வேள்விக்கு வேந்தன் vēḷvikkuvēndaṉ, பெ.(n.) வேள்வி நாயகன் பார்க்க (சூடா.);;see vélvi-nāyagan. [வேள்விக்க + நாயகன்]
வேள்விச்சாலை	வேள்விச்சாலை vēḷviccālai, பெ.(n.) வேள்வி நிகழ்த்தும் இடம்; sacrificial hall. "வேள்விச்சாலையின் வேந்தன் போந்தபின்"(சிலப். 30, 170);. [வேள்வி + சாலை]
வேள்வித்தறி	வேள்வித்தறி vēḷvittaṟi, பெ.(n.) வேள்வித் தூணம் பார்க்க (பிங்.);;see vēlvi-t-tūnam. [வேள்வி + தறி]
வேள்வித்துரண்	வேள்வித்துரண் vēḷvitturaṇ, பெ.(n.) வேள்வித்துரணம் பார்க்க (சூடா.);;see vélvi-t-tūnam. [வேள்வி + தூண்]
வேள்வித்துணம்	வேள்வித்துணம் vēḷvittuṇam, பெ.(n.) வேள்வியில் கடவுளுக்கு உணவான உயிரியைக் கட்டிவைக்கும் தம்பம்; stake to which the sacrificial victim is fastened. "மணிச்சிரல்.......... வேள்வித் துரணத் தசைஇ" (பெரும்பாண். 316);. [வேள்வி + துரணம்]
வேள்விநாயகன்	வேள்விநாயகன் vēḷvināyagaṉ, பெ.(n.) இமையவர் கோன் (பிங்);; indra, asthelord of sacrifices. [வேள்வி + நாயகன்]
வேள்விநிலை	வேள்விநிலை vēḷvinilai, பெ.(n.) 1. அரசன் வேள்வி செய்த பெருமையைப் புகழ்ந்து கூறும் புறத்துறை (பு.பெ. 9, 15);; 2. தலைவன் சேதாவினை நாட்காலையிற் கொடுக்குங் கொடைச் சிறப்பினைக் கூறும் புறத்துறை (தொல். பொ. 90);; [வேள்வி + நிலை]
வேள்விமலை	வேள்விமலை vēḷvimalai, பெ.(n.) திவ்விய மருந்து மூலிகைகளையுடைய ஒரு மலை; mountain containing many extraordinary drugs. [வேள்வி + மலை]
வேள்விமுதல்வன்	வேள்விமுதல்வன் vēḷvimudalvaṉ, பெ.(n.) 1. வேள்வித் தலைவன் (பரிபா. 3,4,5, உரை);; sacrificer, one who performs a sacrifice. 2. வேள்வி நாயகன் பார்க்க;see velvi. nayakan "விலங்கென விண்ணோர் வேள்விமுதல்வன்" (பரிபா. 5, 31);. [வேள்வி + முதல்வன்]

வேள்வியாசிரியன்	வேள்வியாசிரியன் vēḷviyāciriyaṉ, பெ.(n.) வேள்வி செய்விக்கும் போற்றாளி (தொல். பொ. 75, உரை);; priest who conducts a sacrifice. [வேள்வி + ஆசிரியன்]
வேள்வியாளன்	வேள்வியாளன் vēḷviyāḷaṉ, பெ.(n.) 1. பார்ப்பனன் (தி.வ.);; brahmin. 2. கொடை யாளன் (பிங்.);; munificent person. [வேள்வி+ஆளன்]
வேள்வியின்பதி	வேள்வியின்பதி vēḷviyiṉpadi, பெ.(n.) திருமால் (பிங்.);; visnu, as the lord of sacrifice. [வேள்வியின் + பதி]
வேள்வு	வேள்வு vēḷvu, பெ.(n.) 1. வேள்வி; sacrifice. "விழவும் வேள்வும் விடுத்தலொன்றின் மையால்" (சீவக. 138);. 2. மணத்தில் மணமக்கள் வீட்டார்கள் வரிசையாக வெடுக்கும் உணவுப்பண்டம்; presents of food-stuffs from the hose of the bridegroom to that of the bride and vice versa, at a wedding (C.N.);. 3. அரும் பண்டம் (யாழ்.அக.);; rare commodity. [வேள் → வேள்வு]
வேள்வெடு-த்தல்	வேள்வெடு-த்தல் vēḷveḍuttal, செ.கு.வி.(v.i.) 1. மணமகன் வீட்டாருக்கு மணமகள் வீட்டாரும் மணமகள் வீட்டாருக்கு மணமகன் வீட்டாரும் விருந்துக்குரிய வரிசைப் பண்டங்களை யனுப்புதல்; to send presents of food-stuffs from the house of the bride groom to that of the bride and vice versa, at a Wedding. 2. பல பண்டந்தேடிக் கொண்டு போதல் (யாழ்.அக.);; together and carry varied articles. [வேள்வு + எடு]
வேளம்	வேளம் vēḷam, பெ.(n.) 1. சோழராற் சிறைபிடிக்கப்பட்ட உயர் குலத்து மகளிர் அடிமையாக வாழும்படி அமைத்த அரண்; fortified place where ladies of rank captured in war were kept as slaves by the colas. "மீனவர் கானகம்புக............. வேளம்புகுமடவீர்" (கலிங். 41);. "வீர பாண்டியனை முடித்தலை கொண்டு அவன் மடக்கொடியை வேளமேற்றி" (S.I.I.iii,217);. 2. இருப்பிடம்; quarters (S.I.I.ii,440);. [வெள் → வேள் → வேளம்]
வேளமேற்று-தல்	வேளமேற்று-தல் vēḷamēṟṟudal, செ. குன்றாவி.(v.t.) சிறைபிடித்த மகளிரை வேளத்தில் அமர்த்துதல் (S.I.I.iii, 217);; to confine ladies of rank captured in war within a vésam, [வேளம் + ஏற்று-,]
வேளன்	வேளன் vēḷaṉ, பெ.(n.) வேளான் பார்க்க;see vélàn. [வேள் → வேளன்]

வேளா	வேளா1 vēḷā, வி.எ. (adv.) ஒரு பயனுமின்றி (பிங்.);; to no purpose. [வாள → வேளா] வேளா2 vēḷā, பெ.(n.) செம்மண் நிறமுள்ளதும் இருபது அடி நீளம் வளர்வதுமான சுறாமீன் வகை; sawfish, sandy brown, attaining 20 ft. in length, pristis zyzrom.
வேளாகெடுத்தை	வேளாகெடுத்தை vēḷākeḍuttai, பெ.(n.) நச்சுத் தன்மையுடன் கூடிய பெரும் முட்களை யுடைய மீன் (தஞ்சை. மீன.);; a kind of fish which have the large poisonous thorns. [வேளா + கெடுத்தை]
வேளாச்சுறா	வேளாச்சுறா vēḷāccuṟā, பெ.(n.) பெரிய சுறா மீன் வடிக; a large cetaceous fish Grampus. [வேளா + சுறா]
வேளாட்டி	வேளாட்டி vēḷāṭṭi, பெ.(n.) வெள்ளாட்டி பார்க்க (இலக். வி. 45, உரை);;see vellatti.
வேளாண்மாந்தர்	வேளாண்மாந்தர் vēḷāṇmāndar, பெ.(n.) வேளாளர் (தொல். பொ. 635);; velalar. [[வேளாண் + மாந்தர்]
வேளாண்மாந்தரி யல்பு	வேளாண்மாந்தரியல்பு vēḷāṇmāndariyalpu, பெ.(n.) ஆணை வழிநிற்றல், அழிந்தோரை நிறுத்தல், கைக்கடனாற்றல், கசிவகத்துண்மை, ஒக்கல் போற்றல், ஒவாமுயற்சி, மன்னிறைதருதல், ஒற்றுமை கோடல், விருந்து புறந்தருதல், திருந்திய வொழுக்கம் என்ற வேளாளர்க்குரிய பத்துவகைத் தன்மைகள் (வின்.);; characteristics of the vésàsas, ten in number viz., ānai-vali-nirral, alintorai-niruttal, kaikkatan-arral, kacivaga-t-tunmai, okkal-porral, ova-muyarci, mannirai-tarutal, orrumai-kodal, virundu-purantarutal, tirunitya-v-olukkam. [வேளாண்மை + மாந்தர் + இயல்பு]
வேளாண்மை	வேளாண்மை vēḷāṇmai, பெ.(n.) 1. கொடை (பிங்.);; gift, bounty, liberatity. 2. உதவி; beneficence, help. "விருந்தோப்பி வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு" (குறள், 81);. 3. பயிர் செய்யும் தொழில்; cultivation of the soil, agriculture, husbandry. 4. உண்மை (பிங்.);; truth. "வேளாண்மை தானும் விளைந்திட" (கொண்டல்விடு. 84);. [வேள் → வேளான் → வேளாண்மை]
வேளாண்மையமர் க்களம்	வேளாண்மையமர்க்களம் vēḷāṇmaiyamarkkaḷam, பெ.(n.) அறுவடைக்காலத்து நிகழும் நெற்களத் தாரவாரம்; stir and bustle of harvest. [வேளாண்மை + அமர்க்களம்]

வேளாண்வாகை	வேளாண்வாகை vēḷāṇvākai, பெ.(n.) வேளாளன் செய்தற்குரிய கடமைகளை நிறைவேற்றலைக் கூறும் புறத்துறை (பு. வெ. 8,11);; theme of exalting a vēlāsa for doing the duties laid upon him by caste rules. [வேளாண் + வாகை]
வேளாண்வாயில்	வேளாண்வாயில் vēḷāṇvāyil, பெ.(n.) இரத்தல் (யாசிக்கை);; begging, as offering an outlet for liberality. "வேளாண்வாயில், வேட்பக் கூறி" (பொருந.75);. [வேளாண் + வாயில்]
வேளாதரம்	வேளாதரம் vēḷātaram, பெ.(n.) 1. ஒருவகைப் ஒருவகைப் புரசமரம்; a tree. 2. வைம்புரசு; Buteafrodosa.
வேளாரி	வேளாரி vēḷāri, பெ.(n.) Jamaica switch sorrel.
வேளாவளி	வேளாவளி vēḷāvaḷi, பெ.(n.) 1. பண் (பரத. இராக. 56);; 2. செவ்வழிக்குப் புறமான பண்திற வகை (சிலப். 14, 160-167, உரை);; a secondary melody-type of the cevvali-class. வேளாவளி1 vēḷāvaḷi, பெ. (n.) பழம்பெரும்பண்களில் ஒன்று; an ancient melody. வேளாவளி2 vēḷāvaḷi, பெ. (n.) நெய்தல் நிலத்திற்குரிய பண்; a melody type peculiar to marytime.
வேளாவேளை	வேளாவேளை vēḷāvēḷai, வி.எ.(adv.) 1. சிற்சில சமயத்தில்; at one time or another, occasionally. 2. உரிய காலத்தில்; at the proper time. 'நீ வேளாவேளையில் வரவேண்டும்'. [வேளை + வேளை]
வேளாளர்செய்கை	வேளாளர்செய்கை vēḷāḷarceykai, பெ.(n.) வேளாண்மாந்தரியல்பு பார்க்க (பிங்.);;see vésàn-mântar-lyapu. [வேளாளர் + செய்கை]
வேளாளரறுதொழில்	வேளாளரறுதொழில் vēḷāḷararudoḻil, பெ.(n.) உழவு, பசுக்காவல், வாணிபம், கயிலுவம், காருகவினை, இ.ரு பிறப்பாளர்கேவல் செயல் என்னும் வேளாளர்க்குரிய அறுவகைத் தொழில் (திவா.);; the six occupations of the vélalas. [வேளாளரறு + தொழில்]

வேளாளன்	வேளாளன் vēḷāḷaṉ, பெ.(n.) 1. ஈவோன் (பிங்.);; liberal person. "வேளாள னென்பான் விருந்திருக்க வுண்ணாதான்" (திரிகடு 12);. 2. ஒரு குலம்; Velala, a caste. 3. வேளாள வகுப்பினன்; a person of velala caste. 4. வணிகன் (வைசியன்); (பிங்.);; vaisya. 5. கடைமகன் (சூத்திரன்); (பிங்.);;šūdra. [வேள் → வேளாளன்]
வேளான்	வேளான் vēḷāṉ, பெ.(n.) 1. குலப்பெயர்; a caste title. "மதுராந்தக மூவேந்த வேளான்" (S.I.I.ii,10);. 2. குயவர் வகுப்புப் பெயர்; a title of persons belonging to the Kuyavar caste. [வேள் → வேளான்]
வேளானுகூலம்	வேளானுகூலம் vēḷāṉuālam, வி.எ.(adv.) விதிப்படி; according to fate.
வேளிர்	வேளிர் vēḷir, பெ.(n.) 1. தமிழ் நாடாண்ட ஒரு சார் அரசர் குலத்தார்; a class of ancient cheifs in the tamil country. "நாற்பத் தொன்பது வழிமுறை வந்த வேளிருள் வேளே" (புறநா. 201);. 2. சளுக்கு வேந்தர் (திவா.);; the calukyas. 3. குறுநில மன்னர் (சூடா.);; petty cheifs. [வேள் → வேளிர்]
வேளிருகைச்சீலை	வேளிருகைச்சீலை vēḷirugaiccīlai, பெ.(n.) கரும்பு; sugar cane - saccharum officinarum. [வேளிருகை + சிலை]
வேளுகி	வேளுகி vēḷugi, பெ.(n.) வேம்பாடம் பட்டை பார்க்க;see vémpādam-pattai.
வேளுங்கி	வேளுங்கி vēḷuṅgi, பெ.(n.) வேம்பாடல் பார்க்க;see vémpādal.
வேளுங்கு	வேளுங்கு vēḷuṅgu, பெ.(n.) 1. மரவகை (மலை.);; tube in tube wood, tr., dalbergia paniculata. 2. ஒரு வகைக்கொடி (சங்.அக.);; red creeper.

வேளுசி	வேளுசி vēḷusi, பெ.(n.) அகிற்கட்டை; eagle-wood.
வேளை	வேளை1 vēḷai, பெ.(n.) 1. காலம், 1,2,3,6 பார்க்க;see kalam. 2. வினைப்பயன் (கரும வினை.); (யாழ்.அக.);; ethical causation. [வே → வேளை] வேளை2 vēḷai, பெ.(n.) 1. நாய்க்கடுகுச்செடி (சங்.அக.);; black vailay. "வேளை வெண்பூ" (புறநா. 23);. 2. செடிவகை; a sticky plant that grows best in sandy places. [வேள் → வேளை] வேளை3 vēḷai, பெ.(n.) 1. ஒரு வகை பூடு. இதன் இலைகளைப் பச்சையாகவே பயன்படுத்தலாம்; இதனின்று ஒரு வித காரமான எண்ணெய் எடுக்கலாம்; அது சீக்கிரத்தில் ஆவியாய்ப் போகக் கூடியது; இதன் இலையின் சாற்றைப் பிழிந்து காதுகளில் விட, சீல் வடிதலும் காது வலியும் குணப்படும். இதன் சூரணம் குழந்தை களுக்கு கொடுப்பதுண்டு; வெள்ளைப் பூண்டுடன் மருந்துக் குடிநீர் காய்ச்சி அதனின்று தைல மெடுத்து குட்டம் முதலாகிய தோல் நோய்களுக்கு கொடுக்கலாம். இதிலிருந்து தைலமிறக்கித் தலை முழுக சீதளம், ஊதை சிலேட்டுமம், ஊதை இவைகள் போகும்; நல்வேளை வேர் பல் விளக்க உதவும், அழகு உண்டாகும்; a medicinal plant. cleome pentaphylla; Its leaves are edible and used as greens. Its root is used as tooth brush, and it causes brightness of the face. Its juice along with that of garlic is used to consolidate vermilion. That vermillion is very useful for fevers (by C.D.);.
வேளைக்காரர்	வேளைக்காரர் vēḷaikkārar, பெ.(n.) அரசர்க்கு வேளைப்படி உரிய பணியைத் தாம் செய்யவியலாதபோது தம்முயிரை மாய்த்துக் கொள்வதாக விரதம் பூண்ட பணியாளர்; devoted servants who hold them-selves responsible for a particular service to their king at stated hours and vow to stab themselves to death if they fail in that. "பூவேளைக் காரரைப் போலே.......... கைமேலே முடிவாரொருவரிறே"(ஈடு 5, 1, 9);. [வேளை+ காரர்]
வேளைக்காரன்	வேளைக்காரன் vēḷaikkāraṉ, பெ.(n.) தீமை உண்டாக்கும் காலக் கடவுள்; eviltime, personified. 'வேளைக்காரன் இப்படி படுத்துகிறான்'. [வேளை + காரன்]
வேளைக்குறை	வேளைக்குறை vēḷaikkuṟai, பெ.(n.) தீயகாலம் (வின்.);; bad times. [வேளை + குறை]

வேளைப்பாசை	வேளைப்பாசை vēḷaippācai, பெ.(n.) செடிவகை; Rhombleaved morning mallow, sida rhombifolia. [வேளை + பாசை]
வேளைப்பிசகு	வேளைப்பிசகு vēḷaippisagu, பெ.(n.) வேளைக்குறை பார்க்க;see velai-k-kurai. [வேளை + பிசகு|
வேளைப்பிழை	வேளைப்பிழை vēḷaippiḻai, பெ.(n.) வேளைக் குறை பார்க்க (வின்.);;see vélai-k-kurai. [வேளை + பிழை]
வேளைபார்-த்தல்	வேளைபார்-த்தல் vēḷaipārttal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. நன் முழுத்தம் பார்த்தல்; to fix an auspicious hour. 'பெண்ணை ஊருக்கு அனுப்ப வேளை பார்க்க வேண்டும்'. 2. தக்க அமையம் பார்த்தல்; to wait for an opportunity. [வேளை பார்-,]
வேளை பூண்(ணு)-தல்	வேளை பூண்(ணு)-தல் vēḷaipūṇṇudal, செ.கு.வி.(v.i.) மன்றாடுதல் (யாழ்.அக.);; to beseech. [வேளை + பூண்ணு]-,]
வேளையம்	வேளையம் vēḷaiyam, பெ.(n.) வெற்றிலை பாக்கு; betel leaves and areca-nuts. க. வீளைய.
வேற்கழலி	வேற்கழலி vēṟkaḻli, பெ.(n.) உடம்பின் நரம்பு; nerves of the body.
வேற்காரன்	வேற்காரன் vēṟkāraṉ, பெ.(n.) 1. வேற் கருவியுடைய மறவன்; spearman. 2. அரச பணியின் படைக்கலக் கையன்; armed servant of a king. "ராஜத்துரோகம் பண்ணினவர்களை நலிகைக்கு வேற்காரரை வரவிடுமா போலே" (ஈடு. 1, 4, 9);. [வேல் + காரன்]

வேற்குஞ்சரன்	வேற்குஞ்சரன் vēṟkuñjaraṉ, பெ.(n.) தேவாங்கு; an animal, sloth. [வேல் + குஞ்சரன்]
வேற்கோட்டம்	வேற்கோட்டம் vēṟāṭṭam, பெ.(n.) முருகவேள் கோயில்; temple of skanda. "உச்சிக்கிழான் கோட்ட மூர்க்கோட்டம் வேற்கோட்டம்" (சிலப். 9, 11);. [வேல் + கோட்டம்]
வேற்றலம்	வேற்றலம் vēṟṟalam, பெ.(n.) காற்று (பிங்.);; wind.
வேற்றவன்	வேற்றவன் vēṟṟavaṉ, பெ.(n.) 1. அயலான்; stranger. "வேற்றவர்க் கெட்டா யோகர்" (சேதுபு. தோத். 43);. 2. பகைவன்; enemy. "வேற்றவ ரார்த்தனர்" (கம்பரா. இராவணன்வதை. 78);. |வெறு → வேறு + அன்] [வே.க.பக். 147]
வேற்றாள்	வேற்றாள் vēṟṟāḷ, பெ.(n.) 1. அன்னிய மானவ-ன்-ள்; stranger. "வேற்றாளென்ன வொண்ணாதபடி" (ஈடு. 5, 10, 2);. 2. பறை (வின்.);; pariah. [வெறு → வேறு → வேற்று + ஆள்]
வேற்றான்	வேற்றான் vēṟṟāṉ, பெ.(n.) 1. வேற்றவன் 1 பார்க்க;see weravar. "வேற்றார்க டிறத்திவன் றஞ்சமென் விரவென்றான்" (கம்பரா. வாலிவ. 33);. 2. வேற்றவன் 2 பார்க்க;see verravan. "வேற்றாரை வேற்றார் தொழுதலிளிவரவு" (பரிபா. 20, 71);. [வெறு → வேறு → வேற்று + ஆன்] [வேக.பக். 147]
வேற்றானை	வேற்றானை vēṟṟāṉai, பெ.(n.) அறுவகைத் தானையுள் ஒன்றான வேற்படை (திவா.);; force of spearmen in an army, one of aruvakai-t-tana. [வேள் + தானை]
வேற்றிசைப்பா	வேற்றிசைப்பா vēṟṟisaippā, பெ.(n.) சருக்கம் அல்லது இலம்பகத்தின் முடிவில் வேறுபாடான இசைபெற்று வரும் பா வகை (திவா.);; a verse in a distinctive metre at the end of a carukkam orilampakam. [வேறு + இசை + பா]

வேற்று	வேற்று vēṟṟu, பெ.(n.)(adj.) 1. பிற; other, besides one's own. 'வேற்று தொழிச் சொற்கள் பல நம் மொழியில் வழங்குகின்றன'. 2. தொடர்பு இல்லாத, புதிய; unfamiliar, new. 'வேற்று மனிதர்களைக் கண்டு குழந்தை அழுகிறது'. [வெறு → வேறு → வேற்று] (வே.க.பக். 147);
வேற்றுக்காற்று	வேற்றுக்காற்று vēṟṟukkāṟṟu, பெ.(n.) 1. திசைமாறி வீசுங்காற்று; wind from a different direction. 2. அபானவாயு; fart. [வெறு → வேற்று + காற்று]
வேற்றுக்குடக்கன் வெட்டு	வேற்றுக்குடக்கன்வெட்டு vēṟṟukkuḍakkaṉveḍḍu, பெ.(n.) பழைய நாணய வகை (கணவிடு. 133);; an ancient coin. [வேறு → வேற்று + குடக்கன்வெட்டு]
வேற்றுக்குரல்	வேற்றுக்குரல் vēṟṟukkural, பெ.(n.) 1. அன்னியகுரல்; strange voice. 2. மாறுகுரல்; unnatural tone, disguised voice.
வேற்றுக்குழல்	வேற்றுக்குழல் vēṟṟukkuḻl, பெ.(n.) 1. மாறு குரல்; change of voice. 2. தொண்டைக்கம்மல்; hoarse voice. [வேறு → வேற்று + குழல்]
வேற்றுடம்பு	வேற்றுடம்பு vēṟṟuḍambu, பெ.(n.) மாறான வுடம்பு; change in the appearance of body - through diseases. [வேறு → வேற்று → உடம்பு]
வேற்றுத்தாய்	வேற்றுத்தாய் vēṟṟuttāy, பெ.(n.) நற்றாயல்லாத மாற்றாந்தாய்; step-mother. [வேறு → வேற்று + தாய்]
வேற்றுநர்	வேற்றுநர் vēṟṟunar, பெ.(n.) மாறுவடிவங் கொண்டவர்; persons in disguise. "நூற்றுவர் முற்றி வேற்று ராகென" (பெருங்.மகத. 1, 94);. [வேறு → வேற்று → வேற்றுநர்]
வேற்றுநிலைமெய் ம்மயக்கம்	வேற்றுநிலைமெய்ம்மயக்கம் vēṟṟunilaimeymmayakkam, பெ.(n.) க்,ச்,த்,ப் வொழிந்த பதினான்கு ஒற்றுக்களும் தம்முடன் பிறமெய்கள் வந்து மயங்குகை (நன். 110, உரை);; [வேறு → வேற்று + நிலை + மெய் + மயக்கம்]
வேற்றுப்புலம்	வேற்றுப்புலம் vēṟṟuppulam, பெ.(n.) 1. தனக்கு அன்னியமான விடம்; strange place, foreign place. 2. பகையிடம்; enemy's country. "வேற்றுப் புலத்திறத்து" (புறநா. 31);. [வேறு → வேற்று + புலம்]

www.valluvarvallalarvattam.com 15208 of 19068.

வேற்றுப்பொருள் வைப்பு	வேற்றுப்பொருள்வைப்பு vēṟṟupporuḷvaippu, பெ.(n.) சிறப்புப் பொருளைச் சாதிப்பதற்குப் பொதுப் பொருளையும், பொதுப்பொருளைச் சாதிப்பதற்குச் சிறப்புப் பொருளையும் அமைத்துக் கூறும் அணி (தண்டி. 46);; a figure of speech in which a particular notion is substantiated by a general notion or vice versa. [வேறு → வேற்று + பொருள் + வைப்பு]
வேற்றுமணாளன்	வேற்றுமணாளன் vēṟṟumaṇāḷaṉ, பெ.(n.) அயலான் (யாழ்.அக.);; paramour. [வேறு → வேற்று + மணாளன்]
வேற்றுமனிதன்	வேற்றுமனிதன் vēṟṟumaṉidaṉ, பெ.(n.) அன்னியன்; stranger. [வேறு → வேற்று + மனிதன்]
வேற்றுமுகம்	வேற்றுமுகம் vēṟṟumugam, பெ.(n.) 1. அன்னியமுகத்; face of a stranger, unfamiliar face. 'அந்தக் குழந்தைக்கு வேற்றுமுகமில்லை'. 2. விருப்பு வெருப்பைக் காட்டும் மாறுமுகம்; altered face, indicating one's displeasure. [வேறு → வேற்று + முகம்]
வேற்றுமுனை	வேற்றுமுனை vēṟṟumuṉai, பெ.(n.) பகைப்படை; enemy's army. "வேலூன்று பலகை வேற்றுமுனைகடுக்கும்."(அகநா. 67);. [வேறு → வேற்று + முனை]
வேற்றுமை	வேற்றுமை vēṟṟumai, பெ.(n.) 1. வேறுபாடு; difference. "வேற்றுமையின்றிக் கலந் திருவர் நட்டக்கால்" (நாலடி. 75);. 2. முரண்; antipathy. "காமம் புகர்பட வேற்றுமைக் கொண்டு பொருள்வயிற் போகுவாய்" (கலித். 12);. 3. ஒப்புமையின்மை; dissimilarity, disagreement. 4. ஒரு பொருளின் வேறு பாடு காட்டற்குரிய தன்மை; characteristic mark distinguishing an in dividual or species. 5. செயப்படு பொருண் முதலாயின வாகப் பெயர்பொருளை வேறுபடுத்துவது (தொல். சொல். 62);; 6. வேற்றுமை யுருபு பார்க்க (நன்.420);;see (Gram); vĕtruma-yurubu. 7. வேற்றுமை புணர்ச்சி பார்க்க (நன். 151);;see verumai, p_punarcci. 8. வேற்றுமையணி பார்க்க (தண்டி. 49);;see vérrumai-y-ani [வெறு → வேறு → வேற்றுமை] (வே.க.பக். 146);
வேற்றுமைகாட்டு-தல்	வேற்றுமைகாட்டு-தல் vēṟṟumaikāṭṭudal, செ.கு.வி.(v.i.) வேறுபாடு காட்டுதல் (யாழ்.அக.);; to differentiate, to make a difference, to make invidious distinction. [வேற்றுமை + காட்டு-,]

வேற்றுமைத்துணை	வேற்றுமைத்துணை vēṟṟumaittuṇai, பெ.(n.) படை பொருள் முதலிய புறப் பொருள்களால் அரசர்க்கு அமையுந் துணை (குறள், 861, உரை);; external help derived by a king from his army, wealth, etc. [வேற்றுமை + துணை]
வேற்றுமைத்தொகை	வேற்றுமைத்தொகை vēṟṟumaittogai, பெ.(n.) வேற்றுமையுருபு தொக்கு வருந் தொடர் (நன். 363);; a compound in which the case-ending is elliptical. [வேற்றுமை + தொகை]
வேற்றுமைநயம்	வேற்றுமைநயம் vēṟṟumainayam, பெ.(n.) வேறுபடுத்திப் பார்க்கும் முறை (நன். 451);; view point of diffrentiation, opp. to orrumal-nayam. [வேற்றுமை + நயம்]
வேற்றுமை நிலை	வேற்றுமை நிலை vēṟṟumainilai, பெ.(n.) பொருளணிவகை (யாப். வி.பக.51);; a figure of speech. [வேற்றுமை + நிலை]
வேற்றுமைப்புணர்ச்சி	வேற்றுமைப்புணர்ச்சி vēṟṟumaippuṇarcci, பெ.(n.) வேற்றுமையுருபுகள் இடையில் விரிந்து தொக்கும் வரு சொற்கள் புணர்வது (நன். 152, உரை);; [வேற்றுமை + புணர்ச்சி]
வேற்றுமைமயக்கம்	வேற்றுமைமயக்கம் vēṟṟumaimayakkam, பெ.(n.) ஒரு வேற்றுமையுருபு வேறொரு வேற்றுமைப் பொருளில் வருகை; [வேற்றுமை + மயக்கம்]
வேற்றுமையணி	வேற்றுமையணி vēṟṟumaiyaṇi, பெ.(n.) ஒப்புமையுடைய இருபொருளை ஒரு பொருளாக வைத்து இவற்றை தம்முள் வேற்றுமைப்பட அழகுறக் கூறுவது வேற்றுமையணியாம்; a figure of speech in which the difference between the things compared is mentioned explicitly. [வேற்றுமை + அணி]
வேற்றுமையுருபு	வேற்றுமையுருபு vēṟṟumaiyurubu, பெ.(n.) இரண்டு முதல் ஏழு வரையிலுமுள்ள ஆறு வேற்றுமைகளை உணர்த்தும் உருபுச்சொல் (நன்.);; [வேற்றுமை + உருபு]
வேற்றமைவிரி	வேற்றமைவிரி vēṟṟamaiviri, பெ.(n.) வேற்றுமையுருபு விரிந்து நிற்குந்தொடர்; [வேற்றுமை + விரி]
வேற்றுரு	வேற்றுரு vēṟṟuru, பெ.(n.) மாற்றுருவம்; disguised form or shape. "யாவரும் விளைபொரு ளுரையார் வேற்றுருக் கொள்கென" (மணி 26, 69);. [வேற்று + உரு]
வேற்றுவன்	வேற்றுவன் vēṟṟuvaṉ, பெ.(n.) அயலான்; stranger. "வேற்றுவ ரில்லா நூமரூர்க்கே செல்லினும்" (சீவக. 1550);. [வேறு → வேற்று → வேற்றுவன்]

வேற்றுவேடம்	வேற்றுவேடம் vēṟṟuvēṭam, பெ.(n.) மாறுவேடம்; disguise. [வேறு → வேற்று → வேடம்]
வேற்றொலிவெண்டுறை	வேற்றொலிவெண்டுறை vēṟṟoliveṇṭuṟai, பெ.(n.) முன்பிற் சில அடிகள் ஒரோசையாயும் பின்பிற் சில அடிகள் மற்றோரோசையாயும் வரும் வெண்டுறை வகை (காரிகை செய், 7, உரை);; a kind of ven-tural in which the first few lines have one kind of rhythm and the succeding lines have a different kind of rhythm. [வேறு → வேற்று + ஒலி + வெண்டுறை]
வேற்றோன்	வேற்றோன் vēṟṟōṉ, பெ.(n.) வேற்றுவன் பார்க்க;see veruvan. "வேற்றோன் போல மாற்றம்பெருக்கி" (பெருங் இலாவாண 8, 147);. [வேறு → வேற்று → வேற்றோன்] (வே.க.பக்.146);
வேறா-தல்	வேறா-தல் vēṟātal, செ.கு.வி.(v.i) 1. பிரிதல்; to be separated, disunited. 2. பிறிதாதல்; to be different. 'உடல் உயிரின் வேறாயது'. 3. மாறுபடுதல்; to become different or altered. "வளம் பெறினும் வேறாமோசால்பு" (பு.வெ. 8, 31);. 4. மனம் மாறுபடுதல்; to change in one's mind. "வினை வகையான் வேறாகு மாந்தர் பலர்" (குறள், 514);. 5. முன்னைய தன்மை குலைதல்; to be spoilt, as in quality. "வெறி கொள் வியன் மார்பு வேறாகச் செய்து" (கலித். 93);. 6. சிறப்புடையதாதல்; to be distinguished or particularised; to be special. "'நிமித்தஞ் சொல்வார் பலருள்ளும் நின்னை வேறாகக் கொண்டு" (திணைமாலை. 90, உரை);, 7. ஒதுக்காதல்; to be away from. "வேறாகக் காவின் கீழ்ப்போதரு" (கலித். 94);.
வேறிடம்	வேறிடம் vēṟiḍam, பெ.(n.) தனியிடம் (யாழ்.அக.);; solitude, retreat. [வேறு + இடம்]

வேறு	வேறு vēṟu, பெ.(n.) 1. பிறிது; other, that which is different. "வேறோர் பரிசிங்கொன்றில்லை." (திருவாச 33, 5);. 2. பிரிந்தது, that which is separated. 3. கூறுபாடு; class, kind. "இருவேறுலகத்தியற்கை" குறள், 374). 4. பகைமை (சீவக. 755);; enmity, opposition. 5. எதிரிடையானது; that which is opposite. 6. தீங்கு; evil. "அறிந்ததோ வில்லைநீ வேறோர்ப்பது" (கலித். 95);. 7. புதிது; that which is new. "யாம் வேறியைந்த, குறும்பூழ்ப்போர் கண்டேம்" (கலித். 95);. 8, சிறப்புடையது; that which is special or distinct; that which is distinguished or particularised. "அவ்விருதிறத்தார்க்கும் இவ்வறம் வேறாகச் சிறந்தமையின்" (குறள், 120 உரை);, "... விளைவேன்" (திணைமாலைநூற் ...
வேறுகொள்(ளு)-தல்	வேறுகொள்(ளு)-தல் veṟugoḷḷudal, பெ.(n.) செ. குன்றாவி.(v.t.); 1. தனிமையான இடத்தைச் சேரவிடுதல்; to remove to a secluded place. "கொடிய வல்வினையேன் றிறங் கூறுமின் வேறுகொண்டே" (திவ். திருவாய். 6, 1 9);. 2. சிறப்புடையதாக மதித்தல்; to mark out, to treat with special regard. "வேறு கொண்டும்மையானிரந்தேன்" (திவ். திருவாய். 6, 1, 10);. 3. மாறாகக் கொள்ளுதல்; to understand differently. "வெளிறிலாகக் கேள்வியானை வேறு கொண்டிருந்து சொன்னான்" (சீவக. 200);. [வேறு கொள்ளு-,]
வேறுசெய்-தல்	வேறுசெய்-தல் vēṟuseytal, செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பகை விளைத்தல்; to cause dissensions; to create enmity. "வேந்தனும்மையும் வேறுசெய்து" (சீவக. 755);, 2. வேறுகொள்-2, பார்க்க;see veru-kol. "வீரனார் வேறுசெய்து தம்முளென்னை வைத்திடாமையால்" (திவ். திருச்சந். 116);. [வேறு செய்-,]
வேறுநினை-த்தல்	வேறுநினை-த்தல் vēṟuniṉaittal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. திரிபாக நினைத்தல்; to think differently to is understand. 2. உதவி செய்தவர்க்கு தீங்கு செய்ய எண்ணுதல்; to be ungreateful and think of doung evil. [வேறு + நினை-,]

வேறுநினைவு	வேறுநினைவு vēṟuniṉaivu, பெ.(n.) கருத் தின்மை; absence of mind, inattention. [வேறு + நினைவு]
வேறுபடு	வேறுபடு1 vēṟubaḍudal, செ.கு.வி.(v.i.) வேறா-, பார்க்க;see vera. "வேறுபட் டாங்கே கலுழ்தி" (கலித். 91. [வேறு + படு-,] வேறுபடு2 vēṟubaḍuttal, செ-குன்றாவி. (v.t.) வேறுபடுத்து-, பார்க்க;see veru-paduttu-. [வேறு + படு-,]
வேறுபடுத்து-தல்	வேறுபடுத்து-தல் vēṟubaḍuddudal, செ. (குன்றாவி. (v.t.) 1. மாற்றுதல்; to change. alter. 2. வேற்றுமை; to make different. 3. நட்புப் பிரிவினை செய்தல் (குறள், 467, a உரை);; to sow discord between, to alienate. 4. பிரித்தல் (சங்.அக.);; to separate. [வேறு + படுத்து-,]
வேறுபண்ணு	வேறுபண்ணு1 vēṟubaṇṇudal, செ. குன்றாவி.(v.t.) வேறுபடுத்து-தல் பார்க்க;see véru-paguttu [வேறு + பண்ணு-,] வேறுபண்ணு2 vēṟubaṇṇudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. மன வருத்தங் கொள்ளச் செய்தல்; to create misunderstanding. 'அவன் அண்ணனுக்கும் தம்பிக்கும் வேறு பண்ணுகிறான்'. 2. எதிரிடை செய்தல்; to do the very opposite. 'தகப்பன் சொன்னதற்குப் பிள்ளை வேறுபண்ணுகிறான்'. [வேறு + பண்ணு-,]
வேறுபாட்டொழிப்பு	வேறுபாட்டொழிப்பு vēṟupāṭṭoḻippu, பெ.(n.) அவநுதியணிவகை (யாழ்.அக.);; a variety of avanuti. [வேறு + பாட்டொழிப்பு]

வேறுபாடு	வேறுபாடு vēṟupāṭu, பெ.(n.) 1. வேற்றுமை; difference. "மேலைக் கிளவியொடு வேறுபாழலிவே" (தொல், சொல் 217);. 2. மன மாறுபாடு; disagreement. "சுண்ணத்திற்றோன்றிய வேறுபாடு வேறுபாடு" (சீவக. 903);. 3. வேறுமை 2 பார்க்க;see vētrumai 2. "காமதன் மங்குற்றப் படும்படி அதனோடு வேறுபாடுகொண்டு" (கலித். 12, உரை);.
வேறுமருந்து	வேறுமருந்து vēṟumarundu, பெ.(n.) ஒரு மருத்துவரிடம் மருந்து சாப்பிடுங்காலத்தில் அதை விட்டு மற்றொருவரிடம் வாங்கி சாப்பிடும் மருந்து; to take medicine from another physician while taking from one. [வேறு + மருந்து]
வேன்	வேன் vēṉ, பெ.(n.) மிகுதி (வின்.);; excess. [வியன் + வேன்]
வேன்காண்(ணு)-தல்	வேன்காண்(ணு)-தல் vēṉkāṇṇudal, செ.கு.வி. (v.i.) அளவில் அதிகமாயிருத்தல்; to be in excess. நெல்லை யளந்ததில் இரண்டு மரக்கால் வேன்கண்டது'. [வேன் + காண்[ணு]-,]
வேன்மகன்	வேன்மகன் vēṉmagaṉ, பெ.(n.) முருக பூசை செய்பவன்; the sacrificing priest. "வெறியவர் வெங்களத்து வேன்மகன்" (நாலடி, 16);. [வேன் + மகன்]
வேனல்	வேனல்1 vēṉal, பெ.(n.) 1. வெப்பம்; heat. "வேனன்மல்கி வெண்டேர் சென்ற வெந்நிலம்" (சீவக. 2578);. 2. வேனிற்காலம், hot season. "நீடிய வேனிற்பாணி" (சிலப். 8, வெண்பா,.2);. 3. சினம்; anger. "வேனலானை யுரித்த விரட்டரே" (தேவா 960,5);. [வேனில் → வேனல்] வேனல்2 vēṉal, பெ.(n.) கானல்; glare. [வேனில் → வேனல்]

வேணற்கட்டி	வேணற்கட்டி vēṇaṟkaṭṭi, பெ.(n.) வேனிற் காலத் துண்டாஞ் சிரங்கு; summer boil. [வேனல் + கட்டி]
வேனிகா	வேனிகா vēṉikā, பெ.(n.) கத்துரி; musk.
வேனில்	வேனில்1 vēṉil, பெ.(n.) 1. வேனிற்காலம் பார்க்க;see venir-kalam. "வேனிலாயினுந் தண்புனலொழுருந் தேனூர்" (ஐங்குறு. 54); 2. இளவேனில்; spring season. 3. வெப்பம்; heat. "வேனி னீடிய சுரனிறந்தோரே" (அகநா. 201);. 4. கானல் (பிங்.);; mirage. [வே → வேனில்] வேனில்2 vēṉil, பெ.(n.) 1. ஒப்பனை; decoration. 2. அழகு; beauty. 3. பொலிவு; splendour. [வேய் → வேனில்] வேனில்3 vēṉil, பெ.(n.) 1. வெயிற்காலம்; summer season. 2. எச்சிலுமிழ்
வேனில்நீர்	வேனில்நீர் vēṉilnīr, பெ.(n.) 1. எச்சில் நீர்; spit. 2. உமிழ் நீர்; saliva. [வேனில் + நீர்]
வேனிலவன்	வேனிலவன் vēṉilavaṉ, பெ.(n.) வேனிலான் பார்க்க;see venilan. "வேனிலவன் மேனுதல் விழித்தவன்" (பாரத முதற்போர். 63);. [வேனில் + அவன்]
வேனிலாளி	வேனிலாளி vēṉilāḷi, பெ.(n.) வேனிலான் பார்க்க (பிங்);;see vēnilan. [வேனில் + ஆனி]

வேனிலான்	வேனிலான் vēṉilāṉ, பெ.(n.) காமன்; kama, as god of spring. "வேனிலான் வருநெறி வெண்முன் வித்தினார்" (சீவக. 2635);. [வேனில் + ஆன்]
வேனிற்காலம்	வேனிற்காலம் vēṉiṟkālam, பெ.(n.) கோடைக்காலம்; hot season, summer. [வேனில் + காலம்]
வேனிற்பச்சை	வேனிற்பச்சை vēṉiṟpaccai, பெ.(n.) தேட்கொடுக்கி பார்க்க;see ter-kodukki. [வேனில் + பச்சை]
வேனிற்பள்ளி	வேனிற்பள்ளி vēṉiṟpaḷḷi, பெ.(n.) நிலாமுற்றம்; open terrace of a house, as a place for resting and enjoying the moon light during summer. "மேனிலை மருங்கின் வேனிற் பள்ளியேறி" (சிலம் 8, 18);. [வேனில் + பள்ளி]
வேனிற்பாசறை	வேனிற்பாசறை vēṉiṟpācaṟai, பெ.(n.) போர் மேற் சென்ற அரசன் வேனிற்காலத்துத் தங்கும்படை வீடு (தொல்.பொ.76);; summer camp of a king waging war, dist. fr., kirtir-p-pâcara. [வேனில் + பாசறை]
வேனின்மாலை	வேனின்மாலை vēṉiṉmālai, பெ.(n.) நூற்றொகுதி (பிரபந்தம்); தொண்ணூாற் றாறனுள் இளவேனில் முதுவேனில் என இருதிறப்பட்ட பருவங்களையும் சிறப்பித்துக் கூறும் நூல் (வீரசிங்காதன. அகளங்க.7);; a poem describing the two divisions of the hot season, ila-vénil and mudu-vénil, one of 96 pirapantam. [வேனின் + மாலை]
வேனிற்று	வேனிற்று vēṉiṟṟu, பெ.(n.) வேனிற்பச்சை umsföð;see vénir-pacca. [வே → வேனிற்று] வை

வை	வை1 vai, பெ.(n.) தமிழ் நெடுங்கணக்கில் 'வ்' என்ற மெய்யெழுத்தும் 'ஐ' என்ற உயிரெழுத்தும் சேர்ந்து உருவான உயிர் மெய் எழுத்து; the compound of 'v' and 'ai'. [வ் + ஐ + வை] வை2 vaidal, செ.குன்றாவி.(v.t.) 1 பழித்தல்; to abuse, revile. "வைதா னொருவ னொருவனை" (நாலடி, 325);. 2. சினந் துரைத்தல்; to curse. "வைத வைவின்" (கம்பரா. சிறப். 5);. 3. ஏய்த்தல்; to deceive. "வையாது வழக்குரைத்தன்று" (பு.வெ.1, 18, கொளு.);. வை3 vaittal, செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. இடுதல்; to put, place. "வழக்கினுள் வைக்குந் " (குறள்
வைக்கோல்	வைக்கோல் vaikāl, பெ.(n.) நெற் பயிரின் உலர்ந்த தாள்; straw of paddy. [வை + கோல்] மறுவ. வைக்கல் (யாழ்.அக.);
வைக்கோல்மெத்தை	வைக்கோல்மெத்தை vaikālmettai, பெ.(n.) நோயாளிகள் படுப்பதற்காக மருத்துவ மனைகளில் அமைக்கும் ஒரு வகைப்படுக்கை அமளி; straw bed-lectus stramineus. [வைக்கோல் + மெத்தை]
வைக்கோல்வாரி	வைக்கோல்வாரி vaikālvāri, பெ.(n.) கம்பம் பயிர்வகை (யாழ்.அக.);; a kind of kampu crop. [வைக்கோல் + வாரி]
வைக்கோற்கந்து	வைக்கோற்கந்து vaikāṟkandu, பெ.(n.) நெற்களத்தைச் சுற்றி வைக்கப்படும் வரம்பு ; heap of straw enclosing the threshing floor. [வைக்கோல் + கந்து]

வைக்கோற்குதிரை	வைக்கோற்குதிரை vaikāṟkudirai, பெ.(n.) வெள்ளத்தைத் தடுக்கக் கரையுடைப் பிலிடும் மண்பொதிந்த வைக்கோற்புரியின் கட்டு (வின்.);; bundle of straw and earth to stop the breach of a bund. [வைக்கோல் + குதிரை]
வைக்கோற்கூளம்	வைக்கோற்கூளம் vaikāṟāḷam, பெ.(n.) வைக்கோற்பதர்; chaff of straw. [வைக்கோள் + கூளம்]
வைக்கோற்துரும்பு	வைக்கோற்துரும்பு vaikāṟturumbu, பெ.(n.) காய்ந்து உலர்ந்த நெற்பயிர்த்தாள்; straw of paddy. [வைக்கோல் + துரும்பு]
வைக்கோற்பழு	வைக்கோற்பழு vaikāṟpaḻu, பெ.(n.) வைக்கோற்புரி பார்க்க (யாழ்.அக.);;see Vaikkör-puri. [வைக்கோல் + பழுதை]
வைக்கோற்பாம்பு	வைக்கோற்பாம்பு vaikāṟpāmbu, பெ.(n.) 1. வைக்கோற்குதிரை பார்க்க (வின்);;see vaikkör-kudira. 2. மாறு வேடம் (யாழ்.அக.);; disguise. 3. மாயை; illusion. [வைக்கோல் + பாம்பு]
வைக்கோற்புரி	வைக்கோற்புரி vaikāṟpuri, பெ.(n.) வைக்கோலை முறுக்கிய திரி; large, twisted stand of straw, hay-band. [வைக்கோல் + புரி]
வைக்கோற்பொம்மை	வைக்கோற்பொம்மை vaikāṟpommai, பெ.(n.) வைக்கோற் பழுதுகளை வைத்து செய்யும் ஒரு பொம்மை; man of straw. [வைக்கோல் + பொம்மை]
வைக்கோற்போர்	வைக்கோற்போர் vaikāṟpōr, பெ.(n.) வைக்கோற்குவியல்; straw stack or haystack. [வைக்கோல் + போர்]

வைக்கோலட்டை	வைக்கோலட்டை vaikālaṭṭai, பெ.(n.) வைக்கோலால் செய்யப்படும் ஒருவகைத் தட்டி; straw board. [வைக்கோல் + அட்டை]
வைகச்சம்	வைகச்சம் vaigaccam, பெ.(n.) மேலாடை (யாழ்.அக.);; upper garments. [மெய் → வை + கச்சம்]
வைகசரம்	வைகசரம் vaigasaram, பெ.(n.) இலவங்கப் பத்திரி; cinnamon leaf.
வைகமூலி	வைகமூலி vaigamūli, பெ.(n.) சல்லிக்கொடி; naval cord.
வைகல்	வைகல் vaigal, பெ.(n.) 1. தங்குகை (பிங்.);; dwelling, staying. 2. கழிகை; passing. "மத்துக் கயிறடா வைகற்பொழுது நினையூஉ" (பதிற்றும் 71, 16); 3. வைகறை 1 பார்க்க (சூடா);;see vaikarai. 4. நாள்; day. "இன்னா வைகல் வாரா முன்னே செய்ந்நீ முன்னிய வினையே" (புறநா. 363);. 5. கழிந்த நாள் (பிங்);; day that has passed away. 6. வேலை; instant, moment. "மாதவி தன்னோ டனைவுறு வைகலி னயர்ந்தனன்" (சிலம் 3, 173);. [வை + கவ்]
வைகலம்	வைகலம் vaigalam, பெ.(n.) வைகல் 4 பார்க்க (அக.நி.);;see Vaikal. [வை + கலம்]
வைகலும்	வைகலும் vaigalum, வி.எ.(adv) நாடோறும்; daily, everyday. "அடிசல் பிறர்நுகர்க வைகலும்" (புவெ. 10, 8);. [வைகல் → வைகலும்]

வைகறை	வைகறை1 vaigaṟai, பெ.(n.) 1. விடியல்; daybreak. "வைகறைமலரு நெய்தல்" (ஐங்குறு. 188);. 2. வைகறையாமம் பார்க்க (அக.நி.);;see vaikarai-yāmam. [வை + கறை] வைகறை vaigaṟai, பெ.(n.) தங்குமிடம்; residential place. [வை + கறை]
வைகறைப்பாணி	வைகறைப்பாணி vaigaṟaippāṇi, பெ.(n.) அதிகாலையிற் கொட்டும் இசைக்கருவி வொலி; sound of the drum played early in the morning. "கினை நிலைப் பொருநர் வைகறைப்பாணியும்" (சிலம் 13, 148);. [கறை + பாணி]
வைகறையாமம்	வைகறையாமம் vaigaṟaiyāmam, பெ.(n.) விடியும் முன்னுள்ள இரவுப்பொழுது; the last yāmamor period of three hours preceding day break. "வைகறை யாமந் தூயிலெழுந்து" [ஆசாரக். 5]. [வைகறை + யாமம்]
வைகாபூர்	வைகாபூர் vaikāpūr, பெ.(n.) திருவைகாவூர் என்று, தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் உள்ள ஊர் இது; this vinage tiru-vaigāvūrin tañjāvūr district. கொள்ளிட ஆற்றங் கரைத்தலம் இது. திருஞான சம்பந்தர் இவ்வூரின் சிறப்புக் குறித்து பாடியுள்ளார். [வைகு+ கா + ஊர் + வைகாவூர் → வைகாபூர்]
வைகார்ப்பு	வைகார்ப்பு vaikārppu, பெ.(n.) இடையறாத ஆரவாரம்; unceasing, lumultuous noise. "வைகார்ப் பெழுந்த மையடு பரப்பின்" (பதிற்றும் 41, 22);. [வைகு + ஆர்ப்பு]
வைகாலம்	வைகாலம் vaikālam, பெ.(n.) சாயங்காலம் (யாழ்.அக.);; evening. [வை + காலம்]
வைகிருள்	வைகிருள் vaigiruḷ, பெ.(n.) விடியற்காலத் திருள்; darkness-immediately before dawn. [வை + கிருள்]

வைகு-தல்	வைகு-தல் vaigudal, செ.கு.வி.(v.i.) 1. தங்குதல்; to halt, stay, tarry; to reside dwell. "நெடுந்திமிற் றெழிலொடு வைகிய தந்தைக்கு" (அகநா. 60. "மாலெரியாகிய வரதர் வைகிடம்" (தேவா. 467,9);. 2. போது கழிதல்; to pass, as time. "அமுது செய்கைக்குப் போது வைகிற்று" (ஈடு 7, 10 4);. 3. வற்றுதல்; to dry up, as a river. "காவிரி வைகிய காலத்தினும்" (தஞ்சைவா. 71);. 4. விடிதல்; to dawn, as the day. "வைகுறு மீனின்" (பெரும்பாண். 318);. 5. புணர்தல்; to cohabit. "காசுகண் பரிய வைகி" (சீவக 586);. [வை → வைகு-தல்]
வைகுசுடர்	வைகுசுடர் vaigusuḍar, பெ.(n.) விடியுமளவும் எரியும் விளக்கு; light that burns all night. "வைகுசுடர் விளங்கும் வான்றோய் வியனகர்" (அகநா. 87);. [வைகு + சுடர்]
வைகுபுலர்விடியல்	வைகுபுலர்விடியல் vaigubularviḍiyal, பெ.(n.) வைகுறுவிடியல் பார்க்க;see vaikuru-vidyal. "வைகுபுலர் விடியல் வயவர் சூழ்வர" (பெருங், உஞ்சைக் 56, 149);. [வைகு + புலர் + விடியல்]
வைகுறா	வைகுறா vaiguṟā, பெ.(n.) தும்பை; a plant leucas aspeva. [வை + குறா]
வைகுறு	வைகுறு vaiguṟu, பெ.(n.) 1. வைகறையாமம் பார்க்க;see vaikarai-yāmam. "வைகுறு விடியல்" (தொல், பொ. 8);. 2. விடியல் (தொல். விருத். 38);; day break. [வைகு + உறு]
வைகுறுமீன்	வைகுறுமீன் vaiguṟumīṉ, பெ.(n.) விடி வெள்ளி; morning star. "வைகுறு மீனிற்றோன்றும்" (அகநா.17);. [வைகுறு + மீன்]

வைகுறுவிடியல்	வைகுறுவிடியல் vaiguṟuviḍiyal, பெ.(n.) காலம்; early dawn. "வைகுறுவிடிய லியம்பிய சொல்லே"(புறநா 233);. [வைகுறு + விடியல்]
வைகை	வைகை vaigai, பெ.(n.) வையை பார்க்க;see Vaiyai. [வையை → வைகை]
வைகைத்திருமலை	வைகைத்திருமலை vaigaittirumalai, பெ.(n.) வைகானுரை அடுத்திருந்த ஊர்; its next village Vaikānor. வட ஆர்க்காட்டில் திருமலை என்னும் குன்றம் ஒன்றுண்டு. அது வைகானுரை அடுத்திருத்தலால் வைகைத் திருமலை எனவும் வழங்கும். மன்னரால் மதிக்கப்பெற்ற சமண முனிவர்கள் அம் மலையில் வாழ்ந்ததாகத் தெரிகின்றது. இராசராச சோழன் காலத்தில், "கொலை புரியும் படையரசர் கொண்டாடும் குணவீரமாமுனிவன்" என்று புகழப் படுகின்ற ஒரு முனிவர் திருமலை யேரிக்குக் கலிங்குகட்டி, வைகை மலையின் இரு மருங்கும் நெல் விளையக் கண்டு களித்தார் என்று அம்மலைக் கல்வெட்டொன்று கூறுகின்றது. [வைகை + திருமலை]
வைகைத்துறைவன்	வைகைத்துறைவன் vaigaittuṟaivaṉ, பெ.(n.) பாண்டியன் (பிங்);; the pāngyaking as lord of the vaikai region. [வைகை + துறை + அன்]
வைச்சிரம்	வைச்சிரம் vaicciram, பெ.(n.) வச்சிரம் பார்க்க;see Vacciram.
வைச்சுப்பாடு-தல்	வைச்சுப்பாடு-தல் vaiccuppāṭudal, செ. குன்றாவி.(v.t.) வைத்துப்பாடு-, பார்க்க;see vaittu-p-pâdu. [வை + பாடு]
வைச்சூற்றி	வைச்சூற்றி vaiccūṟṟi, பெ.(n.) நீர்மப் பொருள் ஊற்ற உதவும் கருவி (Funnel);, வைத்தூற்றி; funnel. [வைத்து ஊற்றி → வைச்குற்றி]
வைசந்தி	வைசந்தி vaisandi, பெ.(n.) முன்னை மரம்; a tree, its root is used in medicine, leaves, edible - premana integrifolia.

வைசயந்தி	வைசயந்தி vaisayandi, பெ.(n.) தபதாழை; a medicinal shrub, used for rheumatismcleodendron phlomoides. [வை + சயந்தி] வைசயந்தி vaisayandi, பெ. (n.) 1. திருமால் அணியும் மாலை; the garland or necklace of {}. "வைசயந்திப் பெயர் மாலையும் மிலைந்திட்டார்" (சேதுபு. இலக். 22); 2. பெருங்கொடி கட்டப்பெற்றதும் மாளிகையின் முன்புறத்ததுமான கட்டடம்; terraced building in front of a mansion, with a large flag hoisted over it. "வைசயந்திப் பொன்னிலத்தும்" (தேவை. 140); 3. கடம்பரது தலைநகரான வனவாசி;{}, the capital of the Kadambas. 4. தழுதாழை (மலை);; wind-killer.
வைசயாதி	வைசயாதி vaisayāti, பெ.(n.) தழுதாழை; a tree-cleodendron phlomoides. [வை + சயாதி]
வைசனி	வைசனி vaisaṉi, பெ.(n.) 1 ஆமிரம்; mango tree. 2. புளியமரம்; tamarind tree. [வை + சனி]
வைசாரிணம்	வைசாரிணம் vaicāriṇam, பெ.(n.) மீன்; a fish.
வைசிகம்	வைசிகம்1 vaisigam, பெ.(n.) 1. உயிருடன் கூடிய உடலை அறுத்து அறிவது; to learn by cutting the living organism. 2. உடலையும் உயிரையும் பிரித்து அறியும் வல்லமை; a supernatural power of separating body from the soul. வைசிகம்2 vaisigam, பெ.(n.) 1.தளிர்i; tender leaf. 2. காரணம் (யாழ்.அக.);; cause. வைசிகம் vaisigam, பெ. (n.) 1. தளிர்;(யாழ். அக.); tender leaf. 2. காரணம்; cause.

வைத்தகண்வாங்காமல்	வைத்தகண்வாங்காமல் vaittagaṇvāṅgāmal, வி.எ. (adv.) gazing fixedly at (sth.);. 'வந்ததிலிருந்து அவளையே வைத்த கண் வாங்காமல் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறான்'. [வைத்த + கண் + வாங்காமல்]
வைத்தியநாததேசிகர்	வைத்தியநாததேசிகர் vaittiyanātatēcigar, பெ.(n.) 17-ம் நூற்றாண்டினரும் இலக்கண விளக்கம் முதலிய நூல்கள் இயற்றியவருமான ஆசிரியர்; Vattiyanata. tecskar, the author of ilakkana-Vilakkam and other works, 17th C. [வைத்தியநாத + தேசிகர்]
வைகுரி	வைகுரி vaiguri, பெ.(n.) பெரியம்மை நோய்; small-pox. [வை + குலி → சூரி] வைசூலி, கூர்மையான சூலப்படையையுடைய பெண் தெய்வம்.
வைசூரிக்காய்ச்சல்	வைசூரிக்காய்ச்சல் vaicūrikkāyccal, பெ.(n.) அம்மையினாலுண்டாகுங்காய்ச்சல், variolous fever. [வைகுரி + காய்ச்சல்]
வைசூரித்தடிப்பு	வைசூரித்தடிப்பு vaicūrittaḍippu, பெ.(n.) அம்மை காய்ச்சல் variolous fever, வைசூரித்தடிப்பு vaicūrittaḍippu, பெ.(n.) அம்மை நோய் தடிப்பு; red spots preseding the pustulation in small-pox. [வைகுரி + தடிப்பு]
வைசூரிப்பால்	வைசூரிப்பால் vaicūrippāl, பெ.(n.) அம்மைப்பால்; cow-pox vaccine - virus of cow-pox. [வைகுரி + பால்] வைத்தங்கி
வைத்தங்கி	வைத்தங்கி vaittaṅgi, பெ.(n.) கற்றாழை; aloe. [வை + தங்கி]

வைத்தநிதி	வைத்தநிதி vaiddanidi, பெ.(n.) வைத்தமாநிதி பார்க்க;see vaitta-mā-miti. "வைத்தநிதியே மணியே யென்று வருந்தி" (தேவா. 983, 5);. [வை + நிதி]
வைத்தமாநிதி	வைத்தமாநிதி vaiddamānidi, பெ.(n.) சேமித்து வைக்கப்பட்ட பொருட்குவை; hoarded wealth. "வைத்தமாநிதியா மது குதனையேயலற்றி" (திவ்.திருவாய். 6, 7, 11);. [வை + மா + நிதி]
வைத்துாற்றி	வைத்துாற்றி vaitṟṟi, பெ.(n.) கூம்பு வடிவமுள்ள புனல், funnel. [வைத்து + ஊற்றி]
வைத்து	வைத்து1 vaittu, இடை.(part.) ஒர் அசைச் சொல்; an expletive. "இப்பாதகத்தைக் கண்டு வைத்தும்" (சீவக 681, உரை);. [வை → வைத்து] வைத்து2 vaittu, இடை.(part.) (ஒருவரை); கருவியாக அல்லது (ஒன்றை); காரணமாகப் பயன்படுத்து; using (the services of one);, taking advantage of (sth.);. 'இவனை வைத்து எல்லா வேலைகளையும் முடித்து விட்டேன்'. 2. (இயல்பாக அறிந்திருக்க வேண்டியதையும் அறிந்திராத நிலையில்); முறையாகப் பயன்படுத்தி; using propert "காதை வைத்துக் கேள் உனக்கே தெளிவாகப் புரியும், 3. (இட வேற்றுமை - இல் என்பதன் பின்); ஒருவரைக் குறிப்பிடும் இடத்தோடு தொடர்புபடுத்திக் கூறப் பயன்படுவது; associating the action with the place strongly 'அவரை மதுரையில் வைத்துப்பார்த்தேன்'. [வை → வைத்து]
வைத்துக்கொண்டு	வைத்துக்கொண்டு vaittukkoṇṭu, பெ.(n.) இடை. (part.); ஒர் அசைச்சொல்; an expletive. "பௌத்த மதங்களில் வைத்துக் கொண்டு வையாஷிகள்" (ஈடு. அவ.);. [வைத்து + கொண்டு]

வைத்துக்கொள்(ளு)	வைத்துக்கொள்(ளு)1 vaiddukkoḷḷudal, செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. உரிமையாகக் கொள்ளுதல்; to keep for one's self. 2. நிகழ்ச்சிக்காக உண்மைபோல் ஒப்புக் கொள்ளுதல்; to suppose, take for granted. 'நீ சொன்ன படியே வைத்துக் கொள்'. 3. வைப்பாட்டியாக அல்லது கள்ளக் கணவனாக அமர்த்திக் கொள்ளுதல்; to keep as a mistress or concubine. [வைத்து + கொள்[ளு]-,]
வைத்துக்கொள்	வைத்துக்கொள்2 vaittukkoḷtal, செ. குன்றாவி..(v.t.) suppose (for the sake of argument); assume. 'அவர் சொன்னது உனக்குப் புரியவில்லை என்றே வைத்துக் கொள்வோம்'. [வைத்து + கொள்-,] வைத்துக்கொள்3 vaittukkoḷtal, செ.கு.வி.(v.i.) 1. கவனித்துக் கொள்ளுதல், புரத்தல்; treat, take care of, look after. 'அவர் என்னை நன்றாகத்தான் வைத்துக் கொண்டார்'. [வைத்து + கொள்-,]
வைத்துப்பாடு-தல்	வைத்துப்பாடு-தல் vaidduppāṭudal, செ. குன்றாவி.(v.t.) மணப்பெண் முதலான வர்களை ஒப்பனை செய்து மணையில் வைத்து நலம்பாடுதல்; to decorate and seat on a platform, as a bride, pregnant woman, etc., and sing auspicious songs. |வைத்து + பாடு-,]
வைத்துாறு	வைத்துாறு vaitṟu, பெ.(n.) வைக்கோற் குவை; straw-stack. "எரிமுன்னர் வைத்துறு போலக்கெடும்" (குறள், 435);. [வை + தூறு]
வைதகிகம்	வைதகிகம் vaidagigam, பெ.(n.) திப்பிலி; long pepper-piper longum.
வைதர்ப்பம்	வைதர்ப்பம் vaidarppam, பெ.(n.) பல்நோய்; disease of the root of tooth. [வை + தர்ப்பம்]
வைதளாலம்	வைதளாலம் vaidaḷālam, பெ.(n.) காரல் கத்திரி; apbint. [வை +தளாலம்]

வைந்நுதி	வைந்நுதி vainnudi, பெ.(n.) கூரிய நுனி, sharppoint. "வேற்றலையன்னவைந்துதி" (பெரும்பாண். 87);. [வை + நுதி]
வைந்துனை	வைந்துனை vaindunai, பெ.(n.) வைந்நுதி பார்க்க; __, wa-l-mudi "வைந்துனைப் பகழி"முல்லைப் 73). [வை + துணை]
வைநாகணத்தி	வைநாகணத்தி vainākaṇatti, பெ.(n.) காக்கட்டான்; a twiner plant-cliforia ternatea (typica);.
வைநாகதம்	வைநாகதம் vainākadam, பெ.(n.) கறியுப்பு; common salt. [வை + நாகதம்]
வைநாகப்பூ	வைநாகப்பூ vainākappū, பெ.(n.) சிறுநாகப்பூ பார்க்க;see siru-magappu. [வை + நாகப்பூ]
வைநாகமல்லி	வைநாகமல்லி vainākamalli, பெ.(n.) நாகமல்லிகை பார்க்க;see nāga-malligai. [வைநாகம் + மல்லி]
வைநாகமாலி	வைநாகமாலி vainākamāli, பெ.(n.) காஞ்சிரை; nux-vomica. [வை + நாகமாலி]
வைநாகமுட்டி	வைநாகமுட்டி vainākamuṭṭi, பெ.(n.) விசமட்டி; nux-vomica. [வை + நாகமுட்டி]
வைப்பகம்	வைப்பகம் vaippagam, பெ.(n.) 1. வங்கி (பணம் கொடுக்கல் வாங்கல் நிதி மனை);; bank. 2. ஆற்றங்கரை, ஏரிக்கரை land along each side of a river (or); lake. [வைப்பு + அகம்]

வைப்பரிதாரம்	வைப்பரிதாரம் vaipparitāram, பெ.(n.) வைப்பு நஞ்சு முப்பத்திரண்டனுளொன்று; a prepared arsenic, one of 32 vaipp-ppāsānam. [வைப்பு + அரிதாரம்]
வைப்பிலக்கணம்	வைப்பிலக்கணம் vaippilakkaṇam, பெ.(n.) ஓமசிங்கி, கெந்தி, பச்சைக் கற்பூரம், செய்நஞ்சு வகைகள் முதலான சரக்குகளில் வைப்பு முறையைக் கூறும் மச்சமுனி கலை ஞானம் எண்ணுற்றின் ஐந்து கண்டங் களிலோர் காண்டம்; processes of prepared various drugs. They are given in one of five parts of Machamuni kalaignanam.
வைப்பன்	வைப்பன் vaippaṉ, பெ.(n.) எய்ப்பினில் வைப்பு போன்றவன்; one who is a treasure. "தொழும் பாள ரெப்ப்பினில் வைப்பனே" (திருவாச. 5,392);. [வைப்பு + அன்]
வைப்பாட்டி	வைப்பாட்டி vaippāṭṭi, பெ.(n.) கூத்தியாள்; concubine. [வைப்பு + ஆள்]
வைப்பிடம்	வைப்பிடம் vaippiḍam, பெ.(n.) பண்டம் முதலியன வைக்குமிடம்; place of deposit. "நின் சேவடிகளிரண்டும் வைப்பிடமின்றியே கலங்கினேன்" (திருவாசக 30, 3);. [வைப்பு + இடம்]
வைப்பிருக்கை	வைப்பிருக்கை vaippirukkai, பெ.(n.) பண்டசாலை (நாமதீப. 490);; store-house. [வைப்பு + இருக்கை]

வைப்பு	வைப்பு1 vaippu, பெ.(n.) 1. வைக்கை; placing. "பிற பொருள் வைப்போடு" (சிலம் 10, கட்டுரை, 17);. 2. வைப்பு.; deposit, hoard, treasure. "நல்லடியார் மனத் தெய்ப்பினில் வைப்பை" (தேவா 818, 2);. 3. புதையல்; buried treasure, treasure-trove. "செண்டெறிந்து வைப்பெடுத்த செயலும்" (திருவிளை. மேருவை, 1);. 4. இடம் (பிங்.);; place. 5. நிலப்பகுதி; land. "கண்ணகன் வைப்பிற்றாயினும்" (புறநா.18);, 6. ஊர; town. "வேறு பல் வைப்பும்" (திருமுரு. 224);. 7. உலகம்; world. "வேத முற்றியங்கு வைப்பின்" (கம்பரா. பிணிவிட். 113);. 8. செயற்கையானது; that which is artificial. 9. செயற்கை சரக்கு; artificial preparation. "வைப்புப்
வைப்புக்கட்டு	வைப்புக்கட்டு vaippukkaṭṭu, பெ.(n.) பொய்யான கட்டுமானம் (வின்.);; fabrication, concoction. [வைப்பு + கட்டு]
வைப்புச்சரக்கு	வைப்புச்சரக்கு vaippuccarakku, பெ.(n.) 1. மருத்துவமுறைப்படி செய்யப்பட்ட மருந்துச் சரக்கு; prepared drugs as opposed to (இயற்கைச் சரக்கு); Natural drugs. 2. செய் நஞ்சு வைப்பு, சிவப்பு சவ்வீர வைப்பு, வீரவைப்பு, மலையுப்பு, சூடன் (இரச கற்பூரம்);, பச்சைக் கற்பூரம், மான் மதம், கம்புகம் (அபினி);, பளிங்கு கற்பூர வைப்பு, பெருங்காய வைப்பு, வைர வைப்பு, செம்பு வைப்பு, நாற்பச்சை வைப்பு; [வைப்பு + சரக்கு]
வைப்புச்செப்பு	வைப்புச்செப்பு vaippucceppu, பெ.(n.) 1. அணிகலன்கள் முதலிய உடைமைகள்; jewels and utensils, belongings. 2. பண்டங்கள் வைக்கும் பெட்டி முதலியன; receptacle for articles. [வைப்பு + செப்பு]
வைப்புத்தொகை	வைப்புத்தொகை vaipputtogai, பெ.(n.) இருப்புச் செல்வம்; செலுத்தப்பட்ட முன் Lorth; deposit (in a bank or paid to an agency, etc.);. 'வைப்புத் தொகையிலிருந்து வைப்பகங்கள் கணிசமான ஊதியம் பெறுகின்றன'. [வைப்பு + தொகை]
வைப்புப்பவளம்	வைப்புப்பவளம் vaippuppavaḷam, பெ.(n.) செயற்கைப் பவளம் (சினேந். 76);; artificial coral. [வைப்பு + பவளம்]

வைப்புப்பாசாணம்	வைப்புப்பாசாணம் vaippuppācāṇam, பெ.(n.) முப்பத்திரண்டு வகைப்பட்ட முப்பத்திரண்டு வகைப்பட்ட செயற்கை நஞ்சு வகை; prepared arsenic, of which there are 32 kinds. [வைப்பு + பாசாணம்]
வைப்புப்பு	வைப்புப்பு vaippuppu, பெ.(n.) செயற்கை யுப்பு; artificial salt. [வைப்பு + உப்பு]
வைப்புப்புழுகு	வைப்புப்புழுகு vaippuppuḻugu, பெ.(n.) புழுகுப் பூனையினின்று வெளிவரும் புழுகு (வின்.);; civet discharged by the civet cat. [வைப்பு + புழுகு]
வைப்புப்பொருள்	வைப்புப்பொருள் vaippupporuḷ, பெ.(n.) நற்செல்வம் (சேமநிதி);; reserve fund. [வைப்பு +பொருள்]
வைப்புநிதி	வைப்புநிதி vaippunidi, பெ.(n.) reserves (of money in a bank);;allotted fund. 'ஆண்டு இறுதியில் இந்த வங்கியின் மொத்த வைப்புநிதி முந்நூறு கோடி ரூபாய்'. [வைப்பு + நிதி] Skt. Nidi → த. நிதி.
வைப்புமுத்து	வைப்புமுத்து vaippumuttu, பெ.(n.) செயற்கைமுத்து (சினேந். 103, உரை);; artificial pearl. [வைப்பு + முத்து]
வைப்புமுறை	வைப்புமுறை vaippumuṟai, பெ.(n.) மருந்துகளைச் செய்ய, தூய்மை (சுத்தி); ஈடு, கூட்டு முதலாகிய நெறிமுறைகள்; rules of preparing in several courses. [வைப்பு + முறை]
வைப்புவை-த்தல்	வைப்புவை-த்தல் vaippuvaittal, செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வைப்பாட்டியாக ஒருத்தியைக் கொள்ளுதல்; to keep as a concubine. 2. இன்மை இல்பொருள் (சூனியம்); வைத்தல்; to cause evil by witch craft. [வைப்பு வை-,]
வைப்புழி	வைப்புழி vaippuḻi, பெ.(n.) பொருள் முதலியன சேமித்து வைக்கும் இடம்; store house. "பொருள் வைப்புழி" (குறள் 226);. [வைப்பு + உழி]

வைம்புரசு	வைம்புரசு vaimburasu, பெ.(n.) 1. கரும் புரசு; the sation wood-chloroxylon swietenia. 2. வைமறை பார்க்க;see Vaimarai. [வை + புரசு]
வைமரை	வைமரை vaimarai, பெ.(n.) உடம்பு வலியைப் போக்கும் ஒரு மரம்; a tree useful in removing bodily pain - chloroxylon swietenia.
வையகம்	வையகம் vaiyagam, பெ.(n.) 1. நிலப்பகுதி; earth, world. "வையகம் வணங்க வாளோச்சினன்" (பு.பெ. 3, 7);. 2. வையம் 2,3,4,5, 7. பார்க்க (யாழ்.அக.);;see wayam. [வன் → வய் → வை + அகம்]
வையகமூலி	வையகமூலி vaiyagamūli, பெ.(n.) கொடி வகை (மூ.அ.);; a kind of creeper. [வையகம் + மூலி]
வையங்காரை	வையங்காரை vaiyaṅgārai, பெ.(n.) காரை பார்க்க;see kārai. [வையம் + காரை]
வையஞ்சேர்-தல்	வையஞ்சேர்-தல் vaiyañjērtal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. நிலத்தில் விழுதல்; to fall to the ground. 2. இறத்தல்; to-die. "வையஞ் சேர்வான் அழைத்தது (கம்பரா. உருக்காட்டும். 74);. [வையம் + சேர்-,]

வையம்	வையம் vaiyam, பெ.(n.) 1. நிலப்பகுதி; earth. "வையங்காவலர் வழிமொழிந்தொழுக" (புறநா. 8);. 2. குதிரை பூண்டிழுக்கும் தேர் (சிலப். 6, 120); (பிங்.);; chariot drawn by horses. 3. கூடாரவண்டி; covered cart. "மானமர் நோக்கியும் வைய மேறி" (சிலம் 6, 120);. 4. பல்லக்கு (சீவிகை); (சூடா.);; palanquin. 5. ஊர்தி; conveyance. 6. எருத; bullock. 7. உருள் (உரோகிணி); (பிங்.);; the 4th naksatra. 8. விளக்கு; lamp. 9. யாழ் (அக.நி.);; yal.
வையமகள்	வையமகள் vaiyamagaḷ, பெ.(n.) நிலமகள்; the goddess of earth. "வையமகளை யடிப்படுத்தாய்" (பு;வெ. 9, 3);. [வையம் + மகள்]
வையவித்து	வையவித்து vaiyavittu, பெ.(n.) கடுக்காய்; gall-nut-myrobalam. [வையம் + வித்து]
வையாபுரி	வையாபுரி vaiyāpuri, பெ.(n.) பழனி, Palani in the madura district. 'வையாபுரிக்குளம்'. [வை + ஆவி + புரி] கடையெழு வள்ளல்களில் ஒருவனாகிய பேகன் அரசாண்ட ஊர் வைகாவூர் என்றும் வையாபுரி என்றும் வழங்கிற்று. வையாபுரி vaiyāpuri, பெ. (n.) பழனி, வையாபுரிக்குளம்; Palani, in the Dindukal District.
வையாரிகம்	வையாரிகம் vaiyārigam, பெ.(n.) கிளியூரற் பட்டை; fragrant drug.
வையாவிக்கோப் பெரும்பேகன்	வையாவிக்கோப்பெரும்பேகன் vaiyāvikāpperumbēkaṉ, பெ.(n.) கடையெழு வள்ளல்களில் ஒருவர் (புறநா. 141);; a chief famed for his liberality. [வையாகி + கோப்பெரும்பேகன்]

வையாளி	வையாளி vaiyāḷi, பெ.(n.) 1. குதிரை செல்லும் நீண்ட சாலை; pathway for horses. "'வையாளியலங்கரித்து" (திருவாலவா. 27, 69);. 2. குதிரை யேற்றம்; riding on horse-back.
வையாளிவிடு-தல்	வையாளிவிடு-தல் vaiyāḷiviḍudal, செ.குன்றாவி.(v.t.) குதிரை பாய்ந்தோடும்படி ஓட்டுதல் (வின்.);; to gallop a horse. [வையாளி விடு-,]
வையாளிவீதி	வையாளிவீதி vaiyāḷivīti, பெ.(n.) வையாளி 1 பார்க்க (திவா.);;see vaiyali 1. [வையாளி + வீதி]
வையிஞ்சி	வையிஞ்சி vaiyiñji, பெ.(n.) நிலப்பனை; ground palm-Curculigo orchioides.
வையை	வையை vaiyai, பெ.(n.) மதுரை மாவட்டத்தில் ஓடும் ஆறு; the vaigai river in the Madura district. "வையை குழ்ந்தவளங்கெழு வைப்பின்" (புறநா. 71, 10);. [வைகை → வையை] (தே.நே.பக்.159); வைகை . தங்கிச் செல்லும் ஆறு. தங்கிச் செல்லுதலாவது மெல்லச் செல்லுதல்.
வையைத்துறைவன்	வையைத்துறைவன் vaiyaitturaivaṉ, பெ.(n.) பாண்டியன் (திவா.); the Pāngya king, as ruling the vaigai region. "வையைத் துறைவன் மதுராபுரித் தென்னன்" (பெருந்தொ. 1410.); [வையை + துறைவன்]
வைரி	வைரி vairi, பெ.(n.) பகைவன்; enemy. [வயிர் → வயிரி → வைரி] (முதா. 246);. வைரி1 vairi, பகைவன்; enemy. வைரி2 vairi, பெ. (n.) வைராகி3 பார்க்க;see {}. வைரி3 vairi, பெ. (n.) வல்லூறு;(வின்.); royal falcon.
வைவச்சுதம்	வைவச்சுதம் vaivaccudam, பெ.(n.) மஞ்சள்; turmeric-curcumalonga.

வைவு	வைவு vaivu, பெ.(n.) 1. வசவு; abuse. 2. சாவிப்பு (சாபம்);; curse. "வைத வைவின்" (கம்பரா. சிறம் 5);. [வை → லைவு] வொ
வொ	வொ vo, பெ.(n.) தமிழ் நெடுங்கணக்கில் 'வ்' என்ற மெய்யெழுத்தும் 'ஒ' என்ற உயிரெழுத்தும் சேர்ந்து உருவான உயிர் மெய் எழுத்து; the compound of 'வ்' and 'ஒ' [வ் + ஒ] வோ
வோ	வோ vō, பெ.(n.) தமிழ் நெடுங்கணக்கில் 'வ்' என்ற மெய்யெழுத்தும் 'ஓ' என்ற உயிரெழுத்தும் சேர்ந்து உருவான உயிர்மெய் எழுத்து; the compound of 'வ்' and 'ஓ' [வ் + ஓ]
வௌ	வௌ1 veḷa, பெ.(n.) தமிழ் நெடுங்கணக்கில் 'வ்' என்ற மெய்யெழுத்தும் 'ஔ' என்ற உயிரெழுத்தும் சேர்ந்து உருவான உயிர் மெய் எழுத்து; the compound of 'வ்' and 'ஔ'. [வ் + ஔ] வௌ2 veḷavudal, செ.குன்றாவி.(v.t.) வௌவு பார்க்க;see vauvu.
வௌவால்	வௌவால் veḷavāl, பெ.(n.) வவ்வால் பார்க்க;see vavval.
வௌவால்வலை	வௌவால்வலை veḷavālvalai, பெ.(n.) மீன் பிடிக்கும் வலை வகை; a kind of fishing net. [வவ்வால் + வலை]

வௌவாலோட்டி	வௌவாலோட்டி veḷavālōṭṭi, பெ.(n.) வவ்வாலோட்டி பார்க்க;seee vauvalotti. [வௌவால் + ஒட்டி]
வௌவானத்தி	வௌவானத்தி veḷavāṉatti, பெ.(n.) மண்டபத்தின் ஒருவகை மேல் முகடு (பெருங். மகத. 4, 16, குறிப்புரை);; a kind of vaulted roof. [வௌவால் + நத்து + இ]
வௌவு-தல்	வௌவு-தல் veḷavudal, செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. கைப்பற்றுதல்; to seize, snatch. 2. ஆறுலைத்தல்; to commit highway robbery. "வௌவுநர் மடிய" (அகநா. 1);. 3. திருடுதல் (யாழ்.அக.);; to steal. 4. கவர்தல்; to rivet attention, fascinate. "கண்வௌவு காட்சிய" (சீவக. 1774);. 5 .பாவம் பேய் முதலியன பற்றிக் கொள்ளுதல்; to attack as sin; to possess, as an evil spirit "பொய்யாநின்வாயில்குள் வௌவல்" (பரிபா. 8, 84);, 6. மேற் கொள்ளுதல்; to undertake. "அவ் விரதத்தை வௌவுவோர்" (விநாயகபு. 38, 9);. 7. வவ்வு3 பார்க்க;see vavvu3. [வ் + ஒள + உ]
வௌவுலம்	வௌவுலம் veḷavulam, பெ.(n.) மரவகை (சுக்கிரநீதி.228);; a kind of tree. வௌவுலம் veḷavulam, பெ. (n.) மரவகை (சுக்கிரநீதி, 228);; a kind of tree. [Skt. babbula → த. வௌவுலம்]
ழ்	ழ்l, தமிழ் நெடுங்கணக்கில் பதினைந்தாம் மெய்யான இடையெழுத்து; the 15th consonant, a liquid medial.
ழ	ழl, a, தமிழ் நெடுங்கணக்கில் 'ழ்' என்னும் இடையின மெய்யெழுத்தும் 'அ' என்னும் உயிரெழுத்தும் சேர்ந்து உருவான உயிர் மெய்யெழுத்து; the compound of ழ் and அ. [ழ் + அ]

ழா	ழாḻā, தமிழ் நெடுங்கணக்கில் 'ழ்' என்னும் இடையின மெய்யெழுத்தும் 'ஆ' என்னும் உயிரெழுத்தும் சேர்ந்து உருவான உயிர் மெய்யெழுத்து; the compound of ழ் and ஆ. [ழ் + அ]
ழி	ழிḻi, தமிழ் நெடுங்கணக்கில் 'ழ்' என்னும் இடையின மெய்யெழுத்தும் 'இ' என்னும் உயிரெழுத்தும் சேர்ந்து உருவான உயிர் மெய்யெழுத்து; the compound of ழ் and இ. [ழ் + இ]
ழீ	ழீḻī, தமிழ் நெடுங்கணக்கில் 'ழ்' என்னும் இடையின மெய்யெழுத்தும் 'ஈ' என்னும் உயிரெழுத்தும் சேர்ந்து உருவான உயிர் மெய்யெழுத்து; the compound of ழ் and ஈ. [ழ் + ஈ]
ழு	ழுḻu, தமிழ் நெடுங்கணக்கில் 'ழ்' என்னும் இடையின மெய்யெழுத்தும் 'உ' என்னும் உயிரெழுத்தும் சேர்ந்து உருவான உயிர் மெய்யெழுத்து; the compound of ழ் and உ. [ழ் and உ]
ழூ	ழூḻū, தமிழ் நெடுங்கணக்கில் 'ழ்' என்னும் இடையின மெய்யெழுத்தும் 'ஊ' என்னும் உயிரெழுத்தும் சேர்ந்து உருவான உயிர் மெய்யெழுத்து; the compound of ழ் and ஊ. [ழ் + ஊ]

ழோ	ழோḻō, தமிழ் நெடுங்கணக்கில் 'ழ்' என்னும் இடையின மெய்யெழுத்தும் 'ஓ' என்னும் உயிரெழுத்தும் சேர்ந்து உருவான உயிர்மெய்யெழுத்து; the compound of ழ் and ஓ. [ழ் + ஓ]
ழௌ	ழௌḻeḷa, தமிழ் நெடுங்கணக்கில் 'ழ்' என்னும் இடையின மெய்யெழுத்தும் 'ஔ' என்னும் உயிரெழுத்தும் சேர்ந்து உருவான உயிர்மெய்யெழுத்து; the compound of ழ் and ஔ. [ழ் + ஔ]
ள	ளḷa, தமிழ் நெடுங்கணக்கில் 'ள்' என்னும் இடையின மெய்யெழுத்தும், 'அ' என்னும் உயிரெழுத்தும் சேர்ந்து உருவான உயிர்மெய்யெழுத்து; the compound of ள் and அ. [ள் + அ]
ளா	ளாḷā, தமிழ் நெடுங்கணக்கில் 'ள்' என்னும் இடையின மெய்யெழுத்தும். 'ஆ' என்னும் உயிரெழுத்தும் சேர்ந்து உருவான உயிர்மெய்யெழுத்து; the compound of ள் and ஆ, [ள் + ஆ]
ளி	ளிḷi, தமிழ் நெடுங்கணக்கில் 'ள்' என்னும் இடையின மெய்யெழுத்தும், 'இ' என்னும் உயிரெழுத்தும் சேர்ந்து உருவான உயிர்மெய்யெழுத்து; the compound of ள் and இ. [ள் + இ]

ளீ	ளீ!ī, தமிழ் நெடுங்கணக்கில் 'ள்' என்னும் இடையின மெய்யெழுத்தும், 'ஈ' என்னும் உயிரெழுத்தும் சேர்ந்து உருவான உயிர்மெய்யெழுத்து; the compound of ள் and ஈ. [ள் + ஈ]
ளு	ளு!u, தமிழ் நெடுங்கணக்கில் 'ள்' என்னும் இடையின மெய்யெழுத்தும், 'உ' என்னும் உயிரெழுத்தும் சேர்ந்து உருவான உயிர்மெய்யெழுத்து; the compound of ள் and உ. [ள் + உ]
ளூ	ளூ!ū, தமிழ் நெடுங்கணக்கில் 'ள்' என்னும் இடையின மெய்யெழுத்தும், 'ஊ' என்னும் உயிரெழுத்தும் சேர்ந்து உருவான உயிர்மெய்யெழுத்து; the compound of ள் and ஊ. [ள் + ஊ]
ளெ	ளெ!e, தமிழ் நெடுங்கணக்கில் 'ள்' என்னும் இடையின மெய்யெழுத்தும், 'எ' என்னும் உயிரெழுத்தும் சேர்ந்து உருவான உயிர்மெய்யெழுத்து; the compound of ள் and எ. [ள் + எ]
ளே	ளே!ē, தமிழ் நெடுங்கணக்கில் 'ள்' என்னும் இடையின மெய்யெழுத்தும், 'ஏ' என்னும் உயிரெழுத்தும் சேர்ந்து உருவான உயிர்மெய்யெழுத்து; the compound of ள் and எ. [ள் + ஏ]

ளை	ளைḷai, தமிழ் நெடுங்கணக்கில் 'ள்' என்னும் இடையின மெய்யெழுத்தும், 'ஐ' என்னும் உயிரெழுத்தும் சேர்ந்து உருவான உயிர்மெய்யெழுத்து; the compound of ள் and ஐ. [ள் + ஐ]
ளொ	ளொḷo, தமிழ் நெடுங்கணக்கில் 'ள்' என்னும் இடையின மெய்யெழுத்தும், 'ஒ' என்னும் உயிரெழுத்தும் சேர்ந்து உருவான உயிர்மெய்யெழுத்து; the compound of ள் and ஒ. [ள் + ஒ]
ளோ	ளோḷō, தமிழ் நெடுங்கணக்கில் 'ள்' என்னும் இடையின மெய்யெழுத்தும், 'ஓ' என்னும் உயிரெழுத்தும் சேர்ந்து உருவான உயிர்மெய்யெழுத்து; the compound of ள் and ஒ. [ள் + ஓ]
ளௌ	ளௌḷeḷa, தமிழ் நெடுங்கணக்கில் 'ள்' என்னும் இடையின மெய்யெழுத்தும், 'ஔ' என்னும் உயிரெழுத்தும் சேர்ந்து உருவான உயிர்மெய்யெழுத்து; the compound of ள் and ஔ. [ள் + ஔ]
ற்	ற்ṟ, தமிழ் நெடுங்கணக்கில் பதினேழாம் மெய்யான வல்லெழுத்து; thee 17th consonant, a hard medial.
ற	றṟa, தமிழ் நெடுங்கணக்கில் 'ற்' என்னும் இடையின மெய்யெழுத்தும், 'அ' என்னும் உயிரெழுத்தும் சேர்ந்து உருவான உயிர்மெய்யெழுத்து; the compound of ற் and அ. [ற் + அ]

றா	றாṟā, தமிழ் நெடுங்கணக்கில் 'ற்' என்னும் இடையின மெய்யெழுத்தும், 'ஆ' என்னும் உயிரெழுத்தும் சேர்ந்து உருவான உயிர்மெய்யெத்து; the compound of ற் and ஆ. [ற் + ஆ]
றி	றிṟi, தமிழ் நெடுங்கணக்கில் 'ற்' என்னும் இடையின மெய்யெழுத்தும், 'இ' என்னும் உயிரெழுத்தும் சேர்ந்து உருவான உயிர்மெய்யெழுத்து; the compound of ற் and இ. [ற் + இ]
றீ	றீṟī, தமிழ் நெடுங்கணக்கில் 'ற்' என்னும் இடையின மெய்யெழுத்தும், 'ஈ' என்னும் உயிரெழுத்தும் சேர்ந்து உருவான உயிர்மெய்யெழுத்து; the compound of ற் and ஈ. |ற் ஈ]
று	றுṟu, தமிழ் நெடுங்கணக்கில் 'ற்' என்னும் இடையின மெய்யெழுத்தும், 'உ' என்னும் உயிரெழுத்தும் சேர்ந்து உருவான உயிர்மெய்யெழுத்து; the compound of ற் and உ. [ற் + உ]
றூ	றூṟū, தமிழ் நெடுங்கணக்கில் 'ற்' என்னும் இடையின மெய்யெழுத்தும், 'ஊ' என்னும் உயிரெழுத்தும் சேர்ந்து உருவான உயிர்மெய்யெத்து; the compound of ற் and ஊ. [ற் + ஊ]

றெ	றெṟe, தமிழ் நெடுங்கணக்கில் 'ற்' என்னும் இடையின மெய்யெழுத்தும், 'எ' என்னும் உயிரெழுத்தும் சேர்ந்து உருவான உயிர்மெய்யெழுத்து; the compound of ற் and எ. [ற் + எ]
றே	றேṟē, தமிழ் நெடுங்கணக்கில் 'ற்' என்னும் இடையின மெய்யெழுத்தும், 'ஏ' என்னும் உயிரெழுத்தும் சேர்ந்து உருவான உயிர்மெய்யெழுத்து; the compound of ற் and ஏ. [ற் + ஏ]
றை	றைṟai, தமிழ் நெடுங்கணக்கில் 'ற்' என்னும் இடையின மெய்யெழுத்தும், 'ஐ' என்னும் உயிரெழுத்தும் சேர்ந்து உருவான உயிர்மெய்யெழுத்து; the compound of ற் and ஐ. [ற் + ஐ].
றொ	றொṟo, தமிழ் நெடுங்கணக்கில் 'ற்' என்னும் இடையின மெய்யெழுத்தும், 'ஒ' என்னும் உயிரெழுத்தும் சேர்ந்து உருவான உயிர்மெய்யெழுத்து; the compound of ற் and ஒ. [ற் + ஒ]
றோ	றோṟō, தமிழ் நெடுங்கணக்கில் 'ற்' என்னும் இடையின மெய்யெழுத்தும், 'ஓ' என்னும் உயிரெழுத்தும் சேர்ந்து உருவான உயிர்மெய்யெழுத்து; the compound of ற் and ஓ. [ற் + ஓ]

றௌ	றௌṟeḷa, தமிழ் நெடுங்கணக்கில் 'ற்' என்னும் இடையின மெய்யெழுத்தும், 'ஔ' என்னும் உயிரெழுத்தும் சேர்ந்து உருவான உயிர்மெய்யெழுத்தும்; the compound of ற் and ஔ. [ற் + ஔ]
ன்	ன்ṉ, தமிழ் நெடுங்கணக்கில் பதினெட்டாம் மெய்யான மெல்லெழுத்து; the 18th consonant, a nasal.
ன	னṉa, தமிழ் நெடுங்கணக்கில் 'ன்' என்னும் இடையின மெய்யெழுத்தும், 'அ' என்னும் உயிரெழுத்தும் சேர்ந்து உருவான உயிர்மெய்யெழுத்து; the compound of ன் and அ. [ன் + அ]
னா	னாṉā, தமிழ் நெடுங்கணக்கில் 'ன்' என்னும் இடையின மெய்யெழுத்தும், 'ஆ' என்னும் உயிரெழுத்தும் சேர்ந்து உருவான உயிர்மெய்யெழுத்து; the compound of ன் and ஆ. [ன் + ஆ]
னி	னிṉi, தமிழ் நெடுங்கணக்கில் 'ன்' என்னும் இடையின மெய்யெழுத்தும், 'இ' என்னும் உயிரெழுத்தும் சேர்ந்து உருவான உயிர்மெய்யெழுத்து; the compound of ன் and இ. [ன் + இ]
னீ	னீṉī, தமிழ் நெடுங்கணக்கில் 'ன்' என்னும் இடையின மெய்யெழுத்தும், 'ஈ' என்னும் உயிரெழுத்தும் சேர்ந்து உருவான உயிர்மெய்யெழுத்து; the compound of ன் and ஈ. [ன் + ஈ]

னு	னுṉu, தமிழ் நெடுங்கணக்கில் 'ன்' என்னும் இடையின மெய்யெழுத்தும், 'உ' என்னும் உயிரெழுத்தும் சேர்ந்து உருவான உயிர்மெய்யெழுத்து; the compound of ன் and உ. [ன் + உ]
னூ	னூṉū, தமிழ் நெடுங்கணக்கில் 'ன்' என்னும் இடையின மெய்யெழுத்தும், 'ஊ' என்னும் உயிரெழுத்தும் சேர்ந்து உருவான உயிர்மெய்யெழுத்து; the compound of ன் and ஊ. [ன் + ஊ]
னெ	னெṉe, தமிழ் நெடுங்கணக்கில் 'ன்' என்னும் இடையின மெய்யெழுத்தும், 'எ' என்னும் உயிரெழுத்தும் சேர்ந்து உருவான உயிர்மெய்யெழுத்து; the compound of ன் and எ. [ன் + எ]
னே	னேṉē, தமிழ் நெடுங்கணக்கில் 'ன்' என்னும் இடையின மெய்யெழுத்தும், 'ஏ' என்னும் உயிரெழுத்தும் சேர்ந்து உருவான உயிர்மெய்யெழுத்து; the compound of ன் and ஏ. [ன் + ஏ]
னொ	னொṉo, தமிழ் நெடுங்கணக்கில் 'ன்' என்னும் இடையின மெய்யெழுத்தும், 'ஒ' என்னும் உயிரெழுத்தும் சேர்ந்து உருவான உயிர்மெய்யெழுத்து; the compound of ன் and ஒ. [ன் + ஒ]

னோ	னோno̅, தமிழ் நெடுங்கணக்கில் 'ன்' என்னும் இடையின மெய்யெழுத்தும், 'ஓ' என்னும் உயிரெழுத்தும் சேர்ந்து உருவான உயிர்மெய்யெழுத்து; the compound of ன் and ஓ. [ன் + ஓ]
னௌ	னௌnel̤a, தமிழ் நெடுங்கணக்கில் 'ன்' என்னும் இடையின மெய்யெழுத்தும், 'ஔ' என்னும் உயிரெழுத்தும் சேர்ந்து உருவான உயிர்மெய்யெழுத்து; the compound of ன் and ஔ. [ன் + ஔ]
வச்சிரதந்திவேர்	வச்சிரதந்திவேர் vacciradandivēr, பெ, (n.) ஒருவகை வேர்; a kind of root (சா.அக.);.
வச்சிரதரு	வச்சிரதரு vacciradaru, பெ, (n.) கஞ்சா; Indian hemp-cannabis sativa (சா.அக.);.
வச்சிரநாடு	வச்சிரநாடு vacciranāṭu, பெ, (n.) பாண்டி நாட்டிலிருந்ததொரு பெயர் பெற்ற கடற்கரை நாடு; the coastal region in the Pändiyaa country. "வச்சிர நாடன்ன வாணுதல்" (களவியற்.47);.
வச்சிரநிணம்	வச்சிரநிணம் vacciraniṇam, பெ, (n.) 1. மலைவேம்பு; thus; a species of mountain or hill margosa. 2. கருவேம்பு; black species of margosa-Garuga pinnata (சா.அக.);.
வச்சிரப்பால்	வச்சிரப்பால் vaccirappāl, பெ, (n.) சதுரக்கள்ளிப்பால்; milk of square spurge-Euphorbia quadratus (சா.அக.);.
வச்சிரபுட்பம்	வச்சிரபுட்பம் vaccirabuṭbam, பெ, (n.) எள்ளுப் பூ (மூ.அ.);; blossom of sesamum.
வச்சிரமூசை	வச்சிரமூசை vacciramūcai, பெ, (n.) 1. சாம்பல், புற்றுமண், இரும்பு கிட்டம், வெள்ளைக்கல் சூரணம், தலைமயிர் இவற்றை ஆட்டுப்பாலில் வேகவைத்து அரைத்து ரசம், மற்ற மாழைகளை உருக்க வேண்டி பயன்படுத்தும் ஒரு வகை மூசை; Crucible for melting metals, the method of preparing it is given. 2. வச்சிரக்குகை பார்க்க;see vaccira-k-kugai. pவச்சிரம் + மூசை]

வச்சிரமூலி	வச்சிரமூலி vacciramūli, பெ, (n.) 1. பிரண்டை; medicinal climber, square-stalked vine, vitis quadrangularis. 2. எருக்கு; madar shrub, calotrophis gigantia. 3. சதுரக்கள்ளி; square spurge-Euphorbia quadrata.
வச்சிரரூபகவாதம்	வச்சிரரூபகவாதம் vaccirarūpagavātam, பெ. (n.) கழுத்து பிடரியில் வலி, விழிகள் அசைவின்மை, கொறுக்கை தலைநோய், நடுக்கல், குதிகால் நரம்புகளில் நோவுடன் திமிர், கழிமாசுக் குறைவு ஆகியவிக்குணங்களைக் காட்டுகின்ற ஊதை வகை; a vada disease marked by cramps, pain in the nape, immobility of the eyes, head ache tremors pain in heels etc (சா.அக.);.
வச்சிரவரிகை	வச்சிரவரிகை vacciravarigai, பெ. (n.) பெண் மகப்பேறடைவதைக் குறிப்பதாகக் கருதப்படும் உள்ளங்கை வரிகை வகை (சிவக். பிரபந். சரபேந்திர. குற. 51, 1);; a kind of distinctive mark in the palm of the hand, believed to indicate female issue.
வச்சிரவல்லி	வச்சிரவல்லி vacciravalli, பெ. (n.) 1. பிரண்டை (சங்.அக.);; square-stalked vine. 2. சூரிய காந்தி; sun - flower.
வச்சிரவல்லிலேகியம்	வச்சிரவல்லிலேகியம் vacciravallilēkiyam, பெ. (n.) மருந்து வகை; a kind of medicine.
வச்சிரவல்லிவேர்	வச்சிரவல்லிவேர் vacciravallivēr, பெ. (n.) பிரண்டை வேர்; root of vitis quadrangularis. (சா.அக.);.
வச்சிரவிதளியம்	வச்சிரவிதளியம் vacciravidaḷiyam, பெ. (n.) தூய்மையாக்கப்பட்ட இதளியம் (சங்.அக.);; purified mercury.
வச்சிராங்கம்	வச்சிராங்கம் vaccirāṅgam, பெ. (n.) சதுரக்கள்ளி; square spurge.
வச்சிராங்கி	வச்சிராங்கி1 vaccirāṅgi, பெ. (n.) மூக்குத்திக் காய்; a (creeping); plant (சா.அக.);. வச்சிராங்கி2 vaccirāṅgi, பெ. (n.) 1. உறுதியான கவசம் (சூடா.);; invulnerable armour. 2. வைரம் பதித்த கவசம்; armour or cloak set with diamonds.
வச்சிராஞ்சி	வச்சிராஞ்சி vaccirāñji, பெ. (n.) பிரண்டை vitis quadrangularis (சா.அக.);.

வச்சிரி	வச்சிரி vacciri, பெ. (n.) சதுரக்கள்ளி; square spurge.
வச்சை	வச்சை vaccai, பெ. (n.) பழிப்பு; disgrace, contempt. "வச்சையா மெனும் பயமனத் துண்டு" (கம்பரா.கரன்வதை.142);. [வை → வசை → வச்சை.] வச்சை vaccai, பெ. (n.) 1. வாஞ்சை (இலக்.அக.);; kindness. 2. இவறன்மை (உலோபம்);; avarice, stinginess. 'நலிவுசெயுநற் குதவும் வச்சைமாக்கள்' (இராகு. இந். 25.);. [Skt. {} → த. வச்சை.]
வச்சைமாக்கள்	வச்சைமாக்கள் vaccaimākkaḷ, பெ. (n.) இவறன்; misers, stingy persons. "வச்சைமாக்க ளேன்றமா நிதியம் வேட்ட விரவலர்" (கம்பரா. உண்டாட்.19);. [வசை → வச்சை + மாக்கள் (மாக்கள் + கயவரான பொல்லா மாந்தர்.]
வச்சையம்	வச்சையம் vaccaiyam, பெ. (n.) கலைமான்; stag-roe buck-Capreolus dorcus.
வச்சையன்	வச்சையன் vaccaiyaṉ, பெ. (n.) இவறன் மாலையன்; miser. "வச்சையன்போலொர் மன்னன்" (கம்பரா. பூக்கொய். 19);. [வச்சை → வச்சையன்.]
வசக்கட்டு	வசக்கட்டு vasakkaṭṭu, பெ. (n.) 1. வணிகக் கூட்டாளி மூலமாகக் கொடுத்த தொகை; payment made to a partner. 2. ஒப்படைத்த பொருள்; goods or monies left in charge of a person. 3. இன்னதற் கென்று நியமித்து வைத்த தொகை; sum ear - marked for a particular purpose. 4. செலவுக்கென்று முன்னதாகக் கொடுத்த பணம்; imprest. 5. ஆட்சி (வின்.);; possession.
வசக்கட்டுக்கணக்கு	வசக்கட்டுக்கணக்கு vasakkaṭṭukkaṇakku, பெ. (n.) கணக்கர் அல்லது நிருவாகப் பணியாளரிடம் நிருவாகச் செலவுக்காகக் கொடுத்து வைக்கப்பட்ட பணத்தின் கணக்கு (C.G.);; account in respect of monies left in charge of a accountant or an agent. [வசக்கட்டு + கணக்கு.]

வசக்கி	வசக்கி vasakki, பெ. (n.) காடும், மேடுமாய்க் கிடந்த நிலத்தைச் சீர் செய்கை; reclamation of lands from irregular shape. "ஊரின் மேலூர் புற்றும் தெற்றியுமாய்க் கிடந்த பாழ் நிலத்தை வசக்கி வயலும் குளமுமாக்கி". [வயக்கி → வசக்கி.]
வசக்கு	வசக்கு1 vasakkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வயப்படுத்துதல், பழக்குதல்; to break in, tame, train, subdue. மாட்டை உழவுக்கு வசக்கவேணும். 2. வளையப் பண்ணுதல் (யாழ்.அக.);; to bend. வசக்கு2 vasakkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) நிலத்தைப் பண்படுத்துதல்; to reclaim or improve land. 'கட்டை பறிச்சு வசக்கி' (S.I.I. V. 307);. [வயக்கு → வசக்கு.] வசக்கு3 vasakkudal, செ.குன்றாவி. (v.t.) வாட்டுதல்; to roast. [வதக்கு → வசக்கு.]
வசக்கேடு	வசக்கேடு vasakāṭu, பெ. (n.) 1. உடல் நலமின்மை (வின்.);; loss of health of unwell. 2. மயக்கம் (வின்.);; delirium. 3. தன்னிலை கெடல்; untowardness. 4. இடர்ப்பாட்டு நிலை; awkward predicament. 5. தவற்று நிலை; wrong. 6. ஆறுதல் அளிக்கவியலாத நிலை; uncomfortable position. [வசம் + கேடு.]
வசங்கொண்டவன்	வசங்கொண்டவன் vasaṅgoṇṭavaṉ, பெ. (n.) 1. உண்மையறிந்தவன் (வின்.);; one who is aware of the state of things. 2. முற்பழக்கமுள்ளவன்; man of experience. 3. ஏதாவதொரு பழக்கத்திற்கு அடிமையானவன்; man addicted to a habit. அவன் ஊரார் பணத்தில் உடம்பு வளர்த்து வசங்கண்டவன் (உ.வ.);. [வசம் + காண் → கண்டவன்.]
வசங்கம்	வசங்கம் vasaṅgam, பெ. (n.) வசகம் பார்க்க;see vasagam.
வசங்களி-த்தல்	வசங்களி-த்தல் vasaṅgaḷittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கட்டு மீறுதல் (யாழ்.அக.);; to get out of control, to be uncontrolable. [வசம் + கழி → களி.]

வசங்கெட்டவன்	வசங்கெட்டவன் vasaṅgeṭṭavaṉ, பெ. (n.) 1. செயலற்றவன், ஆண்மையற்றவன் (வின்.);; impotent man. 2. உடல் நலமற்றவன் (வின்..);; unhealthy man (one who is not in health);. 3. நிலைமை கெட்டவன் (வின்.);; man in reduced circumstances. 4. மனமின்றி வேலை செய்பவன்; unwilling or involuntary worker. 5. நட்பாங் கிழமையிலான் (யாழ்.அக.);; unfriendly man. 6. கட்டினின்று விடுபட்டவன்; one who has freed himself from bonds. 7. ஒழுங்கீனன், ஒழுக்கக்கேடன்; one who has gone astray.
வசஞ்செய்-தல்	வசஞ்செய்-தல் vasañseytal, 1 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. வயப்படுத்துதல்; to entice, allure. "வாய் தரத் தக்க சொல்லி யென்னையுன் வசஞ்செய்வாயேல்" (கம்பரா.அங்கதன்றூது. 29);; 2. (முற்றிலும் ஆளுகைக்கு உட்படுத்துதல்); அடக்குதல்; to overcome, subdue. 3. கைப்பற்றுதல்; to take possession of. [வயம் → வசம் + செய்.]
வசட்டி	வசட்டி vasaṭṭi, பெ. (n.) வயிரமண் (யாழ்.அக.);; diamond dust.
வசத்திற்சோதினி	வசத்திற்சோதினி vasattiṟsōtiṉi, பெ. (n.) எலுமிச்சை; sour lime.
வசதி	வசதி1 vasadi, பெ. (n.) 1. வீடு; house, residence. 2. நல்லிடம் (சூடா.);; commodious and comfortable place. 3. சமணர் கோவில் (இ.வ.);; jain temple. 4. மருத நிலத்து ஊர் (பிங்.);; village in an agricultural tract. 5. தகை நலம்; convenience. 5. வாய்ப்பு நலம்; comfort. "முன்றிலிடை யுலவவே வசதி பெறுபோதும்" (தாயு. சச்சிதா.11);. 6. இரவு (யாழ்.அக.);; night. வசதி2 vasadi, பெ. (n.) செல்வமும் பொருளும் ஏற்படுத்தித் தரும் வாய்ப்பான நிலை; means, amenity. 'அலுவலக நேரத்தை அவரவர் வசதிக்கேற்ப மாற்றிக் கொள்ளக் கூடாது.
வசதிக்கேடு	வசதிக்கேடு vasadikāṭu, பெ. (n.) உடம்பின் மெலிவு; physical weakness.

வசதிகம்	வசதிகம் vasadigam, பெ. (n.) அடிவயிற்றைச் சுற்றியிருக்கும் எலும்பு; bone round the lower abdomen, pelvis.
வசந்தங்கங்கரு	வசந்தங்கங்கரு vasandaṅgaṅgaru, பெ. (n.) சித்தரத்தை; lesser galangul-Alpina officinarum.
வசந்தப்பு-தல்	வசந்தப்பு-தல் vasandappudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. முறை கேடாதல் (வின்.);; to be on the wrong side, to be in the wrong place. இது வசந்தப்பிச் சேர்த்திருக்கிறது. 2. அறிவு மயங்குதல்; to lose consciousness. அவன் வசந்தப்பி உளறுகிறான் (உ.வ.);. [வசம் + தப்பு.]
வசநீக்கம்	வசநீக்கம் vasanīkkam, பெ. (n.) கைவசமிருந்ததை நீக்குகை; dispossession. [வயம் → வசம் + நீக்கம்.]
வசப்படு-தல்	வசப்படு-தல் vasappaḍudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. கட்டுப்படுதல்; to submit, to be brought into subjugation. 2. ஆளுமைக்கு உட்படுதல்; to bring into one's possession. 3. தந்திரமாய் வசமாதல் (இ.வ.);; to be enticed. [வயம் → வசம் + படு.]
வசப்படுத்து-தல்	வசப்படுத்து-தல் vasappaḍuddudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கட்டுப்படுத்துதல்; to submit, to subjugate. 2. ஆளுமைக்கு உட்படுத்துதல்; to bring into one's possession. 3. தந்திரமாய் வசமாக்குதல்; to entice. [வயப்படு → வசப்படு → வசப்படுத்து.] வசப்படுத்து-தல் vasappaḍuddudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வயப்படுத்து-தல் பார்க்க;see vaya-p-paduttu-. 'வெள்ளையனே வெளியேறு, என்னும் காந்தியடிகளின் கொள்கை இளைஞர்களை வசப்படுத்தியது'. [வயப்படுத்து → வசப்படுத்து-தல்.]
வசப்பந்தேறு	வசப்பந்தேறு vasappandēṟu, பெ. (n.) வசம்பு வேர்த் துண்டு (வின்.);; a piece of the root of sweet flag. [வசம்பு + தேறு.]

வசப்பிழை	வசப்பிழை vasappiḻai, பெ. (n.) வசக்கேடு (வின்.); பார்க்க;see vasa-k-kėdu. [வசம்1 + பிழை.]
வசப்படு	வசப்படு vasappaḍu, வி. (v.i.) 1. ஆட்படுதல்; to be in the grip of (5th);, to entrap. 2. உள்ளாதல்; be possessed by, subjected to. காதல் வசப்பட்டுத் தூக்கத்தில் கூட உளற ஆரம்பித்துவிட்டான்.
வசம்	வசம்1 vasam, பெ. (n.) 1. பொறுப்பு; under one's custody. 2. இருப்பு; under one is one's possession. 3. உள்ளான நிலை; being under the control or fluence, as a consequence or result. 'எல்லாம் விதியின் வசம்'. [வயம் → வசம்.] ஒநோ. தேயம் → தேசம் நேயம் → நேசம் வசம்2 vasam, பெ. (n.) 1. உடைமை; possession. 2. பொறுப்பு, அக்கறை; charge, care. "மாயப்பிறவி யுன்வசமே வைத்திட்டிருக்கும்." (திருவாச.33,8);. 3. ஆட்சி (யாழ்.அக.);; power. 4. அடக்கி வைக்கை; control. 5. கீழ்ப்படிகை (வின்.);, பணிகை, சார்ந்திருக்கை; subordination, subjection, dependence. 6. நேர் (இ.வ.);; directness, straightness.
வசம்பிருந்தை	வசம்பிருந்தை vasambirundai, பெ. (n.) வசம்பு சுட்டகரி; charreel sweet flag.

வசம்பு	வசம்பு1 vasambu, பெ. (n.) 1. பெருவேம்பு; a big species of margosa. 2. தாமரை இலை; lotus leaf. 3. மிளகு; pepper, pipper nigrum. 4. ஆசியா, ஐரோப்பா, அமெரிக்கா ஆகிய நாடுகளிற் பயிராகும் ஒர் விதப் பூண்டின் வேர்த்தண்டு; under ground stem of a plant, sweet flag, the root gives a very strong pungent odour, the leaf when wounded gives the smell, it is used for the following diseases, snake bite, enlarged spleen, gunmam, diarrhoea etc. Skt. உக்கிரந்தம். இது பாம்பு நஞ்சு குன்மம் அரத்தபித்தம், சூலை சன்னிபாதம், பீலிகம், யானைக்கால், செரியாமையானேற்படும் வயிற்று நோய் கழிமாசுக்கட்டிற் காண்புழு ஆகியவற்றை நீக்குகின்ற ஓர் மருந்தாகும். வசம்பு2 vasambu, பெ. (n.) மருந்தாகப்பயன்படும் ஒரு பூண்டின் வழுவழுப்பான வேர்; white sweet flag, used as a medicine. 'குழந்தைக்கு வயிற்று வலி வந்தால், வசம்பு குழைத்துத் தடவுவதுண்டு'. வசம்பு3 vasambu, பெ. (n.) செடிவகை; sweet flag. "வால்வெள் வசம்பும்" (பெருங்.உஞ்சைக் 50, 28);.
வசம்புகா	வசம்புகா vasambukā, பெ. (n.) மலைவள்ளிக் கொடி; mountain sweet potato - creeper.
வசம்புசுட்டகரி	வசம்புசுட்டகரி vasambusuṭṭagari, பெ. (n.) கரிய, நீண்ட சொரசொரப்பான இலையைக் கொண்ட செடிவகை; charred sweet flag.
வசம்புவாசா	வசம்புவாசா vasambuvāsā, பெ. (n.) மிளைகு; pepper.
வசமாக	வசமாக vasamāka, பெ.அ. (adj.) 1. வகையாக; inescapably. திருடன் காவலர்களிடம் வசமாக மாட்டிக் கொண்டான். 2. தப்பிக்க முடியாமல்; to under miscontrol or to grip. [வயம் → வசம்ச + ஆக.] கயம் → கசம்
வசமொழிக்கை	வசமொழிக்கை vasamoḻikkai, பெ. (n.) வசநீக்கம் பார்க்க;see vasa-nikkam.

வசலிகா	வசலிகா vasalikā, பெ. (n.) மல்லிகை; jasmine.
வசலை	வசலை vasalai, பெ. (n.) பசளைக் கொடி; a kind of creeper. "வசலை மென்கொடி வாடியதன்ன" (கந்தபு. இரணியன். புத். 56);. தெ. பட்சட்சலி morning sickness and morbid longings of a pregnant woman. [வயா → வசா + கோட்டி.] கருப்பமுற்றவளுக்கு மயக்கம் முதலியவற்றை யுண்டாக்குவது.
வசாசலம்	வசாசலம் vacācalam, பெ. (n.) குருதியின் மேல் வடியும் ஊனீர்; serum (சா.அக.);.
வசாசில்லி	வசாசில்லி vacācilli, பெ. (n.) குடலைச் சூழ்ந்திருக்கும் ஊனம், ஊறுஞ்சவ்வு (serus); industrial membrane (சா.அக.);.
வசாதிகணம்	வசாதிகணம் vacātigaṇam, பெ. (n.) வசம்பு, கக்கு, கடுக்காய், அதிவிடயம் ஆகியவைகளின் தொகுப்பு; species of drugs in the group of sweet flag, dry ginger, gallnut and Indian atee (சா.அக.);.
வசாபூயம்	வசாபூயம் vacāpūyam, பெ. (n.) சீழு மூனீரும் சேர்ந்தவை; seropurulent (சா.அக.);.
வசாமேகம்	வசாமேகம் vacāmēkam, பெ. (n.) ஒரு வகை நோய்; a kind of disease, fat in the urine (சா.அக.);.
வசாலியம்	வசாலியம் vacāliyam, பெ. (n.) செவ்வியம்; pepper creeper (சா.அக.);.
வசானியம்	வசானியம்1 vacāṉiyam, பெ. (n.) மிளகு (சங்.அக.);; black-pepper. வசானியம்2 vacāṉiyam, பெ. (n.) வசாலியம் பார்க்க;see vasaliyam.

வசி	வசி1 vasidal, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பிளத்தல்; to split to cut. 2. வெட்டுதல்; to cut. "வசிந்து வாங்கு நிமிர்தோள்" (திருமுரு. 206); வசி2 vasidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வடுப்படுதல்; to be dented or notched. 2. வளைதல் (பிங்.);;(திருமுரு. 106. உரை.);; to bend. வசி3 vasi, பெ. (n.) 1. பிளவு; cleft. "கொழுநர் மார்பினெடுவசி விழுப்புண்" (மலைபடு. 303);. 2. நுனி, கூர்மை (பிங்.);; point. 3. முனை; edge. "வசிகெழு சூலம்" (கந்தபு. மகாகாள.19);. 4. நுனி கூர்மையான கோல்; pointed stake. "நாலு வசி நாட்டி நடுக்குதிக்கும் நன்னகரும்" (விறலிவிடு. 131);. 5. கழுக்கோல் (வின்
வசிக்கல்	வசிக்கல் vasikkal, பெ. (n.) மாடுகளைக் கயிற்றால் கட்டப் பயன்படும் ஓர் கல்; a stone to bind the cattle.
வசிகம்	வசிகம் vasigam, பெ. (n.) மிளகு (மலை.);; black pepper.
வரிகரணத்தந்திரம்	வரிகரணத்தந்திரம் varigaraṇattandiram, பெ. (n.) மக்களிடையே உண்டாக்கும் நோய்களைக் குறிக்கும் ஓர் நூல்; a science on treating of disease of the sexual organs.
வசிகரணம்	வசிகரணம்1 vasigaraṇam, பெ. (n.) 1. வயப்படுத்துகை; subjugation. 2. புணர்ச்சிக்கு இணங்குகை (யாழ்.அக.);; yielding to sexual advances. 3. அழகு; beauty. வசிகரணம்2 vasigaraṇam, பெ. (n.) வாள் (யாழ்.அக.);; sword.
வசிகரத்தி	வசிகரத்தி vasigaratti, பெ. (n.) கம்மாறு வெற்றிலை; a strong pungent betel leaf which is dark green in colour-piper betel.

வசிகரமருந்து	வசிகரமருந்து vasigaramarundu, பெ. (n.) உண்டோரைப் பயன்படுத்தச் செய்தவர் வயமாக்கும் மருந்து (கொக்கோ.1, 26);; a drug that charms and neslaves the person to whom it is administered.
வசிகரி	வசிகரி1 vasigari, பெ. (n.) 1. காரெள்; a black species of gingeli seed. 2. தொழுகண்ணி; a kind of plant. 3. வசியம் செய்தல்; influencing, mesmerising, entresing (சா.அக.);. வசிகரி2 vasigarittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தன்வயப்படுத்துதல், கவர்ந்திழுத்தல்; to charm, captivate fascinate, to subjugate. "உயிரை வசிகரிக்கு மந்திரமொன்று" (கந்தபு.அசுரர்யா.23);. "பசையி னெஞ்சர் தமையெல்லாம் பத்தாவாக வசிகரித்தும்" (உத்தரரா.இராவணன் பிறப்.19);. 2. வேண்டுதல் (யாழ்.அக.);; to request.
வசிதடி	வசிதடி vasidaḍi, பெ. (n.) துணித்த துண்டம்; piece cut off. "வசிதடி சமைப்பின்" (பரிபா.5, 39);.
வசிதம்	வசிதம் vasidam, பெ. (n.) 1. ஆணைத் திப்பிலி; a large sized long pepper. 2. மிளகு; pepper-Piper higrum (சா.அக.);.
வசிநி	வசிநி vasini, பெ. (n.) வன்னிமரம்; sama tree Prosopis spicigera, Indian mesquit tree (சா.அக.);.
வசிப்பிடம்	வசிப்பிடம் vasippiḍam, பெ. (n.) குடியிருக்கின்ற அல்லது தங்கியிருக்கின்ற இடம்; abode, residence, dwelling place. 'வசிப்பிடத்திற்கு அருகிலேயே அலுவலகம்'. [வதி → வசி → வசிப்பு + இடம்.]
வசிமாறத்தி	வசிமாறத்தி vasimāṟatti, பெ. (n.) எட்டி மரம்; a tree bearing bitter poisonous fruit- Nux vomica (சா.அக.);.
வசிமூலி	வசிமூலி vasimūli, பெ. (n.) வசியமூலி பார்க்க;see vasiya-muli. [வசி + மூலி = மூலிகை என்பதன் கடைக் குறை.]
வசியக்கனி	வசியக்கனி vasiyakkaṉi, பெ. (n.) ஆதொண்டை; a prickly creeper-Capparis horrida.

வசியகரன்	வசியகரன் vasiyagaraṉ, பெ. (n.) வசியம் செய்வோன்; one who is influencing or mesmerising, a person by magical enchantments, mugician. [வசிய + Skt. மயசய → த. கரன்.]
வசியகுளிகை	வசியகுளிகை vasiyaguḷigai, பெ. (n.) தன்னை வைத்திருப்பவனுக்குப் பிறரை வசமாகச் செய்விக்கும் மாயமாத்திரை; magic pill which brings other persons under the influence of its possessor. "யாவரும் வசிய குளிகை.... மாதருக் கதிரூபவின்பம்" (திருவேங்.சத.89);. [வசியம்1 + குளி → குளிகை. குளிகை = மந்திர வலிமையுள்ள மாத்திரை.]
வசிய நூல்	வசிய நூல் vasiyanūl, பெ. (n.) ஒருவர் மனத்தை வசப்படுத்திக் கொள்ளும் முறையை விரிக்கும் சாத்திரம்; treatise dealing with the art of bewitching a person. [வசியம் + நூல்.]
வசியப்பொருத்தம்	வசியப்பொருத்தம் vasiyapporuttam, பெ. (n.) திருமணப் பொருத்தம் பத்தனு ளொன்று (விதான. கடிமண.4, உரை);; a correspondence between the horoscopes of the propspective bride and bridegroom, one of ten tiru-manaporuttam. [வசியம் + பொருத்தம்.]
வசியப்போக்கு	வசியப்போக்கு vasiyappōkku, பெ. (n.) வசியக் கலை; following the magic art (சா.அக.);.
வசியம்	வசியம்1 vasiyam, பெ. (n.) 1. வசப்படுகை; being docile or subjugated. 2. நெருங்கிய நேயம்; great attachment. 3. மாசற்ற காதல்; devoted love. "ஒய்வறு வசியமுண்டாய்" (கொக்கோ.1, 28);. 4. தன்வயமாக்குகை; subjugation. 5. எண்வகைக் கருமங்களுள் மக்கள், தேவர், கோள்கள் முதலானவற்றைத் தன்வயப்படுத்தும் வித்தை (வேதா.சூ.16, 2, 607);; magic art of bringing under control a person, spirit or deity, one of asta-karmam. 6. கைவசம் (வின்.);; actual possession. [வயின் → வயம் → வசம் → வசி → வசியம்.] மகளிரையும் பிறரையும் மந்திரத்தாலும் மனப்பயிற்சியாலும் வயப்படுத்துதல். வசியம்2 vasiyam, பெ. (n.) கிராம்பு (மலை);; Cloves. வசியம் vasiyam, பெ. (n.) 1. வயப்படுகை; being docile or subjugated. 2. காதல்; great attachment, devoted love

வசியம்செய்-தல்	வசியம்செய்-தல் vasiyamseytal, 1 செ.கு.வி. (v.i.) வசியம்பண்ணல் பார்க்க;see vasiyam-pannal. [வசி → வசியம் + செய்.]
வசியம்பண்ணல்	வசியம்பண்ணல் vasiyambaṇṇal, தொ.பெ. (vbl.n.) மருந்திட்டு, மாய வலையிலகப்படச் செய்தல்; philter. [வசியம் + பண்ணு → பண்ணல்.]
வசியமதாசி	வசியமதாசி vasiyamatāsi, பெ. (n.) பெருந் தும்பை; a large species of tumbai flower, dead nettle.
வசியமருந்து	வசியமருந்து vasiyamarundu, பெ. (n.) உண்டோரைப் பயன்படுத்தச் செய்தவர்தம் வயமாக்கும் மருந்து (கொக்கோ.1, 26);; a drug that charms and enslaves the person to whom it is administered. [வசியம் + மருந்து.]
வசியமூலி	வசியமூலி vasiyamūli, பெ. (n.) கரும் பசளை, செங்கொடி வேலி, சிறியாணங்கை; enchanting plants. [வசியம் + மூலி = மூலிகை என்பதன் கடைக்குறை.]
வசியமை	வசியமை vasiyamai, பெ. (n.) வசியப்படுத்துவதற்காக அழிஞ்சி விதைக் கொண்டு செய்யும் ஒருவகை மை; a magical black point having psychic or magical properties of influencing the person desired for (சா.அக.);. [வசியம் + மை.]
வசியயீரு	வசியயீரு vasiyayīru, பெ. (n.) மருந்தீடு; a love philter.
வசியர்	வசியர் vasiyar, பெ. (n.) வணிகர் (சூடா.);; members of the vaisya caste. "அன்பார் வசியர்க்கேயாம்" (சைவக. பொது. 95);.
வசியவாடை	வசியவாடை vasiyavāṭai, பெ. (n.) வசியம் செய்வதற்காக தூவும் ஓர் பொடி; a powder blown for alluring a person.
வசியை	வசியை vasiyai, பெ. (n.) 1. தம் வயப்படுத்தும் அன்புமிக்க மனைவி (யாழ்.அக.);; beloved wife. 2. கற்புடைய பெண்; chast woman. [வசி + ஐயை – வசியை.]

வசிவாசி	வசிவாசி vasivāsi, பெ. (n.) மீனைப்பூ; a kind of tree.
வசிவு	வசிவு vasivu, பெ. (n.) 1. பிளத்தலால் உண்டாம் வடு; scar, cicatrice. "வானமின்னு வசிவு பொழிய" (மலைபடு. 97);. 2. வளைவு (பிங்.);; curvature;bend. 3. கவிகை மோடு போன்ற வளைவு (வின்.);; arch. vault.
வசு	வசு vasu, பெ. (n.) வெள்ளைப் பூண்டு (மலை.);; garlic.
வசுகூபம்	வசுகூபம் vasuāpam, பெ. (n.) அமுரி; urine or urinary salt (சா.அக.);.
வசுநரை	வசுநரை vasunarai, பெ. (n.) புளி (சங்.அக.);; tamarind.
வசூரி	வசூரி vacūri, பெ. (n.) அம்மைநோய் (இ.வ.);; small-pox. [வைசூரி + வசூரி.]
வசூரை	வசூரை vacūrai, பெ. (n.) வேசை (யாழ்.அக.);; hariot.
வசூரிகைப்புண்	வசூரிகைப்புண் vacūrigaippuṇ, பெ. (n.) அம்மைப்புண்; small pox-ulcer (சா.அக.);. [வைசூரி → வசூரிகை + புண்.]

வசை	வசை1 vasaidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) வசைகூறுதல், பழித்துரைத்தல், பொய்க் குற்றஞ்சாட்டுதல்; to censire, blame, calumniate. "வசையுநரக் கறுத்த பகைவர்" (பதிற்றுப்.32.15);. வசை2 vasai, பெ. (n.) 1. பழிப்பு, குற்றம், திட்டுகை, பொய்க்குற்றச்சாட்டு; reproach, censure, blame, stigma, calumny. "அடிசில் வருநர்க்கு வரையா வசையில் வாழ்க்கை" (புறநா.10);. 2. வசைகவி (தொல்.பொருள்.437);; satire poem. 3. குற்றம், பிழை; defect. "வசை தீர்ந்த வென்னலம்" (கலித்.26.14);. 4. அகப்பை (யாழ்.அக.);; ladle. [வை → வசை.] வசையும் இரண்டு வகைப்படும். மெய் வசையும் இருபுற வசையும் என (யாப்.95;யாப்.கா.58);. வெளிப்படக் கூறக் கேட்டார்க்குந் தனக்கும் இன்பம் பயத்தலிற் குறிப்பினாதற் கூற வேண்டுவது வசையென்று கொள்ளப்படும் (தொல்.செய்யுள்.172, இளம்);. புகழ் போன்று வசையாதலும், வசைபோன்று புகழாதலும் படவரும் (தொல்.செய்யுள்.நச்124);. வசை3 vasai, பெ. (n.) 1. வறட்டாமா (வறட்டுப்பசு); (சூடா.);,
வசைக்கடம்	வசைக்கடம் vasaikkaḍam, பெ. (n.) செம்பொருளங்கதம் பற்றிக் கலிப்பாக்களால் அமைந்த ஒரு பழையநூல் (தொல்.பொருள். 437, உரை);; an ancient poem in kali verse, dealing with satire.
வசைக்கவி	வசைக்கவி vasaikkavi, பெ. (n.) வசைகவி (வின்.); பார்க்க;see Vasai-kavi. [வசை + skt. கவி.]
வசைக்கூத்து	வசைக்கூத்து vasaikāttu, பெ. (n.) நகைதிறச் சுவைபற்றி நிகழும் நையாண்டிக் (கேலிக்); கூத்து (சிலப்.3:13, உரை);; a dance caricaturing persons and holding them upto ridicule. [வசை + கூத்து.]
வசைகவி	வசைகவி vasaigavi, பெ. (n.) வசைகூறும் அங்கதப் பாடல் (வின்.);; satiric poem; lampoon. 2. வசைபாடுவோன், பழித்துரைப்போன்; satirist. [வசை + Skt. கவி.]
வசைகவியாண்டான்	வசைகவியாண்டான் vasaigaviyāṇṭāṉ, பெ. (n.) காளிமடல் என்னும் நூலை இயற்றிய புலவர்; a poet who composed kali madal.
வசைகூறு-தல்	வசைகூறு-தல் vasaiāṟudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) பழி சுமத்துதல்; to blame or censure. [வசை + கூறு – குல்→ கூல் → கூறு. பொருத்தமாகப் பழிகூறுதலே வசைகூறுதலாகும்.]

வசைச்சொல்	வசைச்சொல் vasaissol, பெ. (n.) பழிச் சொல் (இ.வ.);; abusive language. [வசை + சொல்.]
வசைநீங்கு-தல்	வசைநீங்கு-தல் vasainīṅgudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) கண்டனம் அல்லது குற்றத்திலிருந்து விலகுதல்; to leave censure or blame. [வசை + நீங்கு.]
வசைப்பாட்டு	வசைப்பாட்டு vasaippāṭṭu, பெ. (n.) அங்கதப்பாட்டு, வசைகூறும் பாடல்; satiric poem. மறுவ. அங்கதச் செய்யுள். [வசை + பாட்டு.]
வசைபாடு-தல்	வசைபாடு-தல் vasaipāṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. திட்டுதல்; to abuse, to scold. 'நீங்கள் ஒருவர் மீது ஒருவர் வசைபாடுவதை நிறுத்த வேண்டும்'. சிலர் வசைபாடுதலையே குறிக்கோளாகக் கொண்டுள்ளனர் (உ.வ.);. 2. தரம் தாழ்த்திப்பேசுதல்; to degrade. "அவர் வசைபாடுவதில் வல்லவர்" (உ.வ.);. [வசை + பாடு.] இழிவுபடுத்தும் அல்லது குறைகூறும் வகையில் பழித்தும் பேசுதல். பிறர்மீது குற்றஞ்சாட்டுதலும், பிறரை வீண்வம்பிற்கிழுத்துச் சண்டையிடுதலும் இதனுள் அடங்கும்.
வசையம்	வசையம் vasaiyam, பெ. (n.) கருநிறமுள்ள மான்வகை (நாமதீப.224.);; black deer.
வசையழி-த்தல்	வசையழி-த்தல் vasaiyaḻittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) குற்றம் அல்லது பழியினை முழுதும் போக்குதல்; to destroy or ruin. [வசை + அழி.]
வசையுநர்	வசையுநர் vasaiyunar, பெ. (n.) 1. வசை கூறுவோர், பழித்துரைப்போர், குற்றஞ் சுமத்துவோர் (பதிற்றுப். 32, 15. உரை);; those who blame or censure;calumniators. 2. பகைவர்; enemies, as revilers. "வசையுநர்க்கறுத்த பகைவர்" (பதிற்றுப்.32, 15);. மறுவ. அங்கதர் [வசை → வசையுநர்.]
வசையொழி-த்தல்	வசையொழி-த்தல் vasaiyoḻittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) பழியினை முற்றும் துடைத்தல் அல்லது போக்குதல்; to exonerate. "வசையொழித்த வாழ்வே வளமான வாழ்வு' (உ.வ.);. [வசை + ஒழி.]

வசைவக்கணம்	வசைவக்கணம் vasaivakkaṇam, பெ. (n.) பழிப்பு (யாழ்ப்.);; reproach. "வசை வக்கணம் பேசுகிறான்". [வசை + வக்கணம்.]
வசைவினை	வசைவினை vasaiviṉai, பெ. (n.) நன்றல்லா நடத்தை (வின்.);; balme-worthy conduct or act. [வசை + வினை.]
வசைவு	வசைவு1 vasaivu, பெ. (n.) குற்றம் (திவ். பெரியாழ். 3, 4, 2 வ்யா. பக். 594);; fault;blemish. [வசை → வசைவு.] வசைவு2 vasaivu, பெ. (n.) வசை, 1 பார்க்க;see vasai. "செவிசுடு கீழ்மை வசைவுகளே வையும்" (திவ். திருவாய் 7, 5, 3);. [வை → வசை → வசைவு.]
வஞ்சகச்சொல்	வஞ்சகச்சொல் vañjagaccol, பெ. (n.) ஏமாற்றம் பேச்சு; deceitful talk or speech. த. Skt. vañc. [வங்கு → வஞ்சு → வஞ்சம் → வஞ்சகம் + சொல்.] வங்கு;வளைவு, கோணல். பிறரை ஏமாற்றும் தன்மையுள்ள மனக் கோணலான பேச்சு.
வஞ்சகம்	வஞ்சகம் vañjagam, பெ. (n.) 1. சூழ்ச்சி, தந்திரம்; artfulness, cunning. 2. ஏமாற்றம், ஏய்ப்பு; fraud, deceit. "வஞ்சகப் பெரும் புலையனேனையும்" (திருவாச.5, 96);. 3. மறைவு (யாழ்.அக.);; hiding. 4. நரி (யாழ்.அக.);; jackal. Skt. வஞ்சக. [வங்கு → வஞ்சு → வஞ்சம் → வஞ்சகம்.]
வஞ்சகமூடி	வஞ்சகமூடி vañjagamūṭi, பெ. (n.) ஆமை (யாழ்.அக.);; tortoise. [வஞ்சகம் + மூடி.] [P]

வஞ்சகன்	வஞ்சகன் vañjagaṉ, பெ. (n.) 1. சூழ்ச்சிக்காரன், தந்திரக்காரன் (சூடா.);; artful Cunning man. "இருணிறவஞ்சகர்" (கம்பரா.படைத் தலைவர்வதை.10);. 2. ஏமாற்றுபவன்; deceiver, impostor, cheat. "இந்த வஞ்சகனை யாள நினையாய்" (தாயு.மௌன.6); 3. கயவன் (யாழ்.அக.);; rogue. 4. நரி (யாழ்.அக.);; jackal. [வஞ்சகம் → வஞ்சகன்.]
வஞ்சகி	வஞ்சகி vañjagi, பெ. (n.) 1. தந்திரக்காரி, சூழ்ச்சிக்காரி; artful, cunning woman. 2. ஏமாற்றுபவள்; deceitful woman. "என் சகிமார் வஞ்சகிமா ரென்றால்" (தனிப்பா. 1, 321, 15);. [வஞ்சகன்(ஆ.பா.); → வஞ்சகி (பெ.பா.);.]
வஞ்சகுனி	வஞ்சகுனி vañjaguṉi, பெ. (n.) வெள்ளி லோத்திரம்; the bark of wood apple tree.
வஞ்சத்தன்மை	வஞ்சத்தன்மை vañjattaṉmai, பெ. (n.) சூழ்ச்சித்திறம்; deceitfulness. [வஞ்சம் + தன்மை.]
வஞ்சந்தீர்-தல்	வஞ்சந்தீர்-தல் vañjandīrtal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பழிவாங்குதல் (யாழ்.அக.);; to be take revenge, to be revenged. [வஞ்சம் + தீர்.]
வஞ்சநவிற்சி	வஞ்சநவிற்சி vañjanaviṟci, பெ. (n.) ஏதேனும் ஒரு காரணத்தால் நிகழ்ந்த மெய்ப்பாடு முதலியவற்றை மற்றொரு காரணத்தால் நிகழ்ந்தனவாகக் கூறும் அணி (அணியி.86);; a figure of speech in which the effect of one cause is ascribed to another or a feeling is dissembled by being attributed to a cause other than the real. மறுவ. வஞ்சப்புகழ்ச்சி [வஞ்சம் + நவில் → நவிற்சி.]
வஞ்சப்பழிப்பு	வஞ்சப்பழிப்பு vañjappaḻippu, பெ. (n.) ஒன்றன் பழிப்பினால், மற்றொன்றன் பழிப்புத் தோன்றக் கூறும் அணிவகை (அணியி.31);; apparent censure of an object, artfully suggesting the censure of another object, a figure of speech. [வஞ்சம் + பழிப்பு.]

வஞ்சப்புகழ்ச்சி	வஞ்சப்புகழ்ச்சி1 vañjappugaḻcci, பெ. (n.) புகழ்வதைப் போன்று இகழ்வது, இகழ்வதைப் போன்று புகழ்வது; apparent praise of censure suggesting the opposite, irony. [வஞ்சம் + புகழ்ச்சி.] வஞ்சப்புகழ்ச்சி2 vañjappugaḻcci, பெ. (n.) ஒன்றன் பழிப்பினால் அதன் புகழ்ச்சியேனும் மற்றொன்றன் புகழ்ச்சியேனும், ஒன்றன் புகழ்ச்சியால் அதன் பழிப்பேனும் மற்றொன்றன் பழிப்பேனுந் தோன்றக் கூறும் அணிவகை (அணியி.30);; apparent praise or censure of an object, artfully suggesting the censure or praise either of the same object or another, an irony. [வஞ்சம் + புகழ்ச்சி.] பழிப்பது போன்று புகழ்ந்துரைக்கும் கபிலர் பாடிய வஞ்சப்புகழ்ச்சிப் பாடல் வருமாறு:- "பாரி பாரி யென்று பலவேத்தி ஒருவர் புகழ்வர் செந்நாப் புலவர் பாரி ஒருவனு மல்லன் மாரியு முண்டீண் டுலகுபுரம் பதுவே" உலகு புரத்தற்கு மாரியு முண்டாயிருக்கப் பாரியொருவனையே புகழ்வர். செந்நாப் புலவரெனப் பழித்தது போலப் புகழ்ந்தவாறு என்னை? யெனின், "நாட்டிற் புலவர் பலரும்,"
வஞ்சப்புகழ்ச்சியணி	வஞ்சப்புகழ்ச்சியணி vañjappugaḻcciyaṇi, பெ. (n.) வஞ்சப்புகழ்ச்சி2 பார்க்க;see vanja-p-puglcci. [வஞ்சப்புகழ்ச்சி + அணி.]
வஞ்சப்பெண்	வஞ்சப்பெண் vañjappeṇ, பெ. (n.) 1. கொற்றவையின் ஏவற்பெண்; a female servant of korravai. 2. சூழ்ச்சிக்காரி; artful, cunning woman, a woman of deceitful nature, sly woman. "வஞ்சப் பெண்ணஞ்சுண்ட வண்ணல்" (திவ்.பெரியதி. 2 6, 7);. [வஞ்சம் + பெண்.]
வஞ்சபாவம்	வஞ்சபாவம் vañjapāvam, பெ. (n.) வஞ்சத் தன்மை பார்க்க;see vanja-t-tanmai. "வஞ்சபாவம் வரும்வழி மாற்றி" (உத்தரரா. அரக்கர் 226);.

வஞ்சம்	வஞ்சம் vañjam, பெ. (n.) 1. ஏய்ப்பு, ஏமாற்றுகை, சூழ்ச்சி; fraud, deceit, craftiness. "போற்றுமின் வஞ்சம்" (நாலடி. 172);. 2. பொய்; lie, falsity. "வருந்த னின் வஞ்ச முரைத்து" (கலித்.89);. 3. கொடுமை, வன்முறை; cruelty, violence. "வஞ்சக் கருங்கட னஞ்சுண்டார் போலும்" (தேவா.519, 4);. 4. வாள் (பிங்.);; sword. 5. வஞ்சினம் (அரு.நி.);; oath, asseveration. 6. பழிக்குப் பழி; revenge. 7. மாயம்; illusion. 8. சிறுமை (திவா.);; smallness, littleness. 9. அழிவு, சிதைவு; destruction, ruin. "நஞ்சினி தருத்தினு நல்வினை மாட்சி வஞ்ச மில்லோர்க் கமிழ்தா கற்றே" (ஞானா. 32,2);. [வஞ்சி → வஞ்சம்.]
வஞ்சமகள்	வஞ்சமகள் vañjamagaḷ, பெ. (n.) வஞ்சப் பெண், 2 பார்க்க;see vanja-p-pen. [வஞ்சம் + மகள்.]
வஞ்சம்வை-த்தல்	வஞ்சம்வை-த்தல் vañjamvaittal, பெ. (n.) 4 செ.கு.வி. (v.i.); பழி வாங்கப் பார்த்தல் (வின்.);; to harbour malicious thoughts and be on the watch for revenge.
வஞ்சரம்	வஞ்சரம் vañjaram, பெ. (n.) வஞ்சிரம் பார்க்க;see vanjiram. தெ. வஞ்சரமு
வஞ்சலம்	வஞ்சலம் vañjalam, பெ. (n.) பாம்பு (சங்.அக.);; serpent.
வஞ்சவம்	வஞ்சவம் vañjavam, பெ. (n.) வஞ்சலம் (சது.); பார்க்க;see vanjalam.
வஞ்சவிளக்கம்	வஞ்சவிளக்கம் vañjaviḷakkam, பெ. (n.) வஞ்சகாரம் பார்க்க;see varja-kāram.

வஞ்சவிறுதி	வஞ்சவிறுதி vañjaviṟudi, பெ. (n.) பொய்ச்சாக்காடு; pretended death. "வஞ்சவிறுதி நெஞ்சுணத் தேற்றி" (பெருங்.இலாவணா.9.39);. [வஞ்சம் + இறு → இறுதி.]
வஞ்சன்	வஞ்சன் vañjaṉ, பெ. (n.) 1. சூழ்ச்சித் திறமுடையவன்; deceitful person. "வஞ்சனே னடியே னெஞ்சினிற் பிரியா வானவா" (திவ்.பெரியதி.1, 6, 7);. 2. வஞ்சகன் 1, 3 பார்க்க;see vanjagan. [வஞ்சம் → வஞ்சன்.]
வஞ்சனம்	வஞ்சனம் vañjaṉam, பெ. (n.) 1. சூழ்ச்சி, ஏய்ப்பு, வஞ்சகம்; craftiness, fraud, deceit. "தலைவன் கண் நிகழ்ந்த வஞ்சனம்" (கலித். 4. உரை);. 2. வஞ்சர மீன் வகை (யாழ்.அக.);; a kind of seer fish. [வஞ்சி → வஞ்சனம். அனம் = ஒரு தொழிற் பெயரீறு.]
வஞ்சனவளி	வஞ்சனவளி vañjaṉavaḷi, பெ. (n.) வளியின் விளைவாலேற்பட்ட குடலிறக்கம்; inguinal hernia.
வஞ்சனி	வஞ்சனி vañjaṉi, பெ. (n.) 1. காளியின் ஏவற்பெண் இடாகினி (பிங்.);; Idagini a female servant of kali. 2. மலைமகள் (நாமதீப. 23);; parvadi 3. மாயையென்னும் பெண் தெய்வம்; the goddess mayā or illusion. "வஞ்சனி தன்படை யாண்டு போந்துழி" (கந்தபு. யுத்தகாண். நகர்புகு. 45);. 4. பெண் (சது.);; woman. 5. வஞ்சமகள் (இலக்.அக.);; cunning woman. 6. ஆணை (யாழ்.அக.);; asseveration, solem or declaration. [வஞ்சம் → வஞ்சனி.]

வஞ்சனை	வஞ்சனை1 vañjaṉai, பெ. (n.) ஒரு வகை நோய்; a kind of disease (சா.அக.);. வஞ்சனை2 vañjaṉai, பெ. (n.) 1. வஞ்சகம், 1, 2 பார்க்க;see vanjagam. "புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய" (திருவாக.1,55);. 2. மாயை (பிங்.);; illusion. "வஞ்சனை மானின்யின் மன்னைப் போக்கி" (கம்பரா. உருக்காட்.17);. 3. வஞ்சனைப்புணர்ப்பு பார்க்க;see Vanjanai-p-punarppu. "சித்திரவஞ்சனை புல்லியவறிந்து" (சிலப்.3,56);. 4. பொய் (பிங்.);; lie, falsity. 5. போலித்தன்மை; falsehood, duplicity. 6. சூளுரை (வின்.);; oath, pledge. 7. ஆணையிட்டுக் கூறுதல்; asseveration. 8. தெய்வப் பெண் (பிங்.);; Goddess. 9. பெண் (பிங்.);; woman. [வஞ்சம் → வஞ்சனை.]
வஞ்சனைப்புணர்ப்பு	வஞ்சனைப்புணர்ப்பு vañjaṉaippuṇarppu, பெ. (n.) இசைகொள்ளா எழுத்துகளின் மேலே வல்லொற்று வந்த போது, மெல்லொற்றுப் போல நெகிழ்த்துப் புணர்க்கை (சிலப். 3, 56,அரும்.);; a method of composition, in which the letters of the vankanam, sound like those of the me/7-kasham the stress not falling on them. [வஞ்சனை + புணர்ப்பு.]
வஞ்சனையாளன்	வஞ்சனையாளன் vañjaṉaiyāḷaṉ, பெ. (n.) ஏமாற்றுவோன், வஞ்சிப்போன் (பிங்.);; deceiver, guileful person, cheat. [வஞ்சனை → வஞ்சனையாளன்.]

வஞ்சி	வஞ்சி1 vañjittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஏமாற்றுதல், மோசடி செய்தல், சூழ்ச்சி செய்தல்; to deceive, defraud, cheat. "வஞ்சித்து வாழ்வாரின் வன்கணா ரில்" (குறள். 276);. [வங்கு → வஞ்சு → வஞ்சி.] த. வஞ்சி → Skt. vaflc (வஞ்ச்);. பொங்கு → பொஞ்சு. தமிழிலும், வடமொழியிலும், வஞ்சித்தல், வஞ்சம், வஞ்சகம் போன்ற சொற்களுக்கு "வங்கு" என்பதே மூலம். "வங்கு" என்னும் சொல், 'வள்' என்னும் மூலவேரினின்று கிளைத்தது. 'வள்' என்ற வேரடி, வளைதற் கருத்தினை அடிப்படைப் பொருண்மையாகக் கொண்டது. வளைதற் கருத்திலிருந்து, ஏமாற்றுக் கருத்துப் பிறந்தது என்பார் மொழிஞாயிறு. ஏமாற்றுக் கருத்தில் பிறந்த சொற்கள், உலக வழக்கிலும், இலக்கிய வழக்கிலும், பேராளமாக, அஃதாவது வரையிறந்து மக்களிடையே வழக்கூன்றியுள்ளன. மக்கள் வழக்கு:- கூட்டுச்சொற்களுள் சில:- வஞ்சகப்பேர்வழி : வஞ்சனையாளன் வஞ்சகக்காரன் : வஞ்சகக்காரி வஞ்சனைசெய்தல்.
வஞ்சிக்களம்	வஞ்சிக்களம் vañjikkaḷam, பெ. (n.) வஞ்ச3 9, 10 பார்க்க;see vanja. "எழில் வஞ்சிக் களத்திற்றோன்றி" (தேசிகப் பிரபந்தஸாரம். 8);. [வஞ்சி4 + களம்.]
வஞ்சிக்கொடி	வஞ்சிக்கொடி vañjikkoḍi, பெ. (n.) 1. தொப்புள் கொடி; umbilical cord. 2. நஞ்சுக் கொடி; placental cord (சா.அக.);. வஞ்சிக்கொடி2 vañjikkoḍi, பெ. (n.) கொடி வகை (L.);; common rattan of South India. [வஞ்சி3 + கொடி.]
வஞ்சிக்கொடிச்சுண்ணம்	வஞ்சிக்கொடிச்சுண்ணம் vañjikkoḍiccuṇṇam, பெ. (n.) குடற்சுண்ணம்; a kind of medicine prepared from the umbilical Cord (சா.அக.);.
வஞ்சிக் கொடிச்செய நீர்	வஞ்சிக் கொடிச்செய நீர் vañjikkoḍicceyanīr, பெ. (n.) சாகா உப்பு செயநீர்; a kind of pungent liquid preparation.
வஞ்சிச்சீர்	வஞ்சிச்சீர் vañjiccīr, பெ. (n.) வஞ்சியுரிச்சீர் (தொல்.பொருள்.332); பார்க்க;see vanji-y-uri-cir. [வஞ்சி + சீர்.]

வஞ்சித்தாழிசை	வஞ்சித்தாழிசை vañsittāḻisai, பெ. (n.) இருசீரடி நான்காய், ஒரு பொருண்மேல் மூன்று செய்யுள் அடுக்கிவரும் வஞ்சிப்பாவினம் (காரிகை, செய்.14);; a poem of three stanzas of four lines each, each line having two material feet and the whole poem dealing with the single theme. [வஞ்சி + தாழிசை.] தாழிசை = தாழம்பட்ட ஒசையால் அளவொத்து ஒரு பொருண்மேல் மூன்றடுக்கி வருவது. இரண்டு சீர்களால் ஆக்கப்பெற்ற நான்கடிகளைக் கொண்டு வரும். ஒரு பொருள்மேல் மூன்று செய்யுட்கள் கோவையாக அடுக்கி வரும் வஞ்சித்தாழிசைப் பாடல் வருமாறு:- 1."பிணியென்று பெயராமே துணிநின்று தவஞ்செய்வீர் அணிமன்ற லுமைபாகன் மணிமன்று பணியிரே" 2."எள்னென்று பெயராமே கன்னின்று தவஞ்செய்வீர் நன்மன்ற லுமைபாகன் பொன்மன்று பணியிரே" 3."அதிதென்று பெயராமே வரைநின்று தவஞ்செய்வீர்
வஞ்சித்திணை	வஞ்சித்திணை vañjittiṇai, பெ. (n.) வஞ்சி4, 1 (பு.வெ.3, உரை); பார்க்க;see vanji. [வஞ்சி4 + திணை.]
வஞ்சித்துறை	வஞ்சித்துறை1 vañjittuṟai, பெ. (n.) இருசீரடி நான்காய், ஒரு பொருள்மேல் ஒரு செய்யுள் வருவதாகிய வஞ்சிப்பாவினம் (காரிகை, செய். 14);; a stanza of four lines of two metrical feet each, dealing with the single theme. [வஞ்சி2 + துறை.] ஒரு பொருள்மேல் மூன்றடுக்கி வராது, தனிச் செய்யுளாய் வரும். அச்செய்யுள் இரண்டு சீர்களைக் கொண்ட நான்கு அடிகளை உடையது. "மைசிறந்தன மணிவரை கைசிறந்தன காந்தளும் பொய்சிறந்தனர் காதலர் மெய்சிறந்திலர் விளங்கிழாய்" மேற்குறித்த பாடலின் கண்ணே முதற்சீர் கூவிளங்கனியாயும், மற்றச்சீர் விளச்சீராயும் வந்துள்ளமை காண்க. வஞ்சித்துறை2 vañjittuṟai, பெ. (n.) வஞ்சி4, 2 பார்க்க;see vanji. "வஞ்சியும் வஞ்சித் துறையுமாகும்" (பு.வெ.3);. [வஞ்சி3 + துறை.]

வஞ்சித்தூக்கு	வஞ்சித்தூக்கு vañjittūkku, பெ. (n.) பரிபாடலில் வஞ்சியடிகளால் வரும் பகுதி (தொல்.பொருள்.433, உரை);; the lines of vañji metre, mainly occuring in paripadal. [வஞ்சி2 + தூக்கு.]
வஞ்சிநாடு	வஞ்சிநாடு vañjināṭu, பெ. (n.) 1. சேரநாடு (மனோன். Ii, 3, 75);; the cērā country. 2. திருவிதாங்கூர் மாநிலம்; the (erstwhile); Travancore state. [வஞ்சி6 + நாடு.]
வஞ்சிநெடும்பாட்டு	வஞ்சிநெடும்பாட்டு vañjineḍumbāḍḍu, பெ. (n.) பத்துப்பாட்டுள் கரிகாற் பெரு வளத்தானைக் கடியலூர் உருத்திரங் கண்ணனார் பாடிய பாட்டு; a poem on the Cola king Karikār-peruvalattān by Kadyasūr-uruttirarikannamär one of the pattu-pattu. [வஞ்சி + நெடு(மை); + பாட்டு.]
வஞ்சிப்பனிநீர்	வஞ்சிப்பனிநீர் vañjippaṉinīr, பெ. (n.) பனிக்குடத்து நீர்; liquor amni (சா.அக.);.
வஞ்சிப்பா	வஞ்சிப்பா vañjippā, பெ. (n.) நால்வகைப் பாவினுளொன்று; one of the four chief kinds of metre. [வஞ்சி2 + பா4.] வஞ்சி = வஞ்சமுடையது. அளவடி முதலிய அடிகளையும் புறநிலை வாழ்த்து முதலிய பொருள்களையும், அமைந்து வரவிடாது, வஞ்சம் பொருந்தி நிற்றலால் வஞ்சிப்பா எனப்பட்டது. 1. இரண்டு சீர்களைக் கொண்ட அடியாலேனும், மூன்று சீர்களைக் கொண்ட அடியாலேனும் வரும். அளவடி முதலிய மற்றைய அடிகள் வரப்பெறா; 2. பெரும்பான்மையுந் தன் தளையும் சிறுபான்மை பிறதளையும் தழுவிவரும்; 3. தூங்கலோசை யுடையதாய் வரும்; 4. தனிச்சொற் பெற்று அகவற் கரிதகத்தால் முடிவு பெறும். வெள்ளைச் சுரிதகம் வரப்பெறாது. தூங்கலோசை :- 1. ஏந்திசைத் தூங்கல்; 2. அகவற்றூங்கல்; 3. பிரிந்திசைத் தூங்கல் என மூவகைப்படும். 1. ஏந்திசைத் தூங்கல் : ஒன்றிய வஞ்சித்தளை (கனி முன் நிரையும், நிழல் முன் நிரையுமாம்);யால் வருவது. (எ.டு); "வளவயலிடைக் களவயின்மகிழ்". 2. அகவற்றூங்கல் : ஒன்றாத வஞ்சித் தளை (கூனிமுன் நேரும், நிழல் முன் நேரும்);யான் வருவது. (எ-டு); "தேம்புனலிடை மீன்றிரிதரும்". 3. பிரிந்திசைத் தூங்கல் : ஒன்றிய வஞ்சித்தளை, ஒன்றாத வஞ்சித்தளை, பிறதளைகள் என்பன கலந்து வருவது. (எ-டு);

"துணையில்லாத் துறவுநெறி" 'பிற தளையாகிய கலித்தளை வந்தது'

வஞ்சிப்பாட்டு	வஞ்சிப்பாட்டு1 vañjippāṭṭu, பெ. (n.) பழைய நாடக நூல்களுளொன்று (தொல்.பொருள்.492, உரை);; an ancint dramatic poem. [வஞ்சி2 + பாட்டு.] வஞ்சிப்பாட்டு2 vañjippāṭṭu, பெ. (n.) ஓடப்பாட்டு (நாஞ்.);; boatman's song. [வஞ்சி + பாட்டு.]
வஞ்சிப்பால்	வஞ்சிப்பால் vañjippāl, பெ. (n.) முலைப் பால்; breast milk (சா.அக.);.
வஞ்சிப்பு	வஞ்சிப்பு vañjippu, பெ. (n.) ஏமாற்றுகை (இலக்.அக.);; deceit, cheating, guile. [வஞ்சி1 → வஞ்சிப்பு.]
வஞ்சிமாலிதழி	வஞ்சிமாலிதழி vañjimālidaḻi, பெ. (n.) கொத்தான்; a twiggy plant-Cassytha filiformis (சா.அக.);.
வஞ்சியர்காட்சி	வஞ்சியர்காட்சி vañjiyarkāṭci, பெ. (n.) கண்ணாடி (யாழ்.அக.);; mirror. [வஞ்சி → வஞ்சியர் + காட்சி.]
வஞ்சியர்மயக்கி	வஞ்சியர்மயக்கி vañjiyarmayakki, பெ. (n.) 1. பெருந்தும்பை; a big species of dead nettle flower. 2. இருமல், கோழை முதலியவற்றை நீக்கும் மருந்துக் குணமுள்ள தும்பை; a kind of of herbal medicine'Tumbai'. இது பதினேழு வகை தும்பை வகைகளுள் ஒன்றென. சா.அ.க. மருத்துவ அகரமுதலி கூறும்.
வஞ்சியரவம்	வஞ்சியரவம் vañjiyaravam, பெ. (n.) வீர முரசுடனே யானை பிளிறப் பகைவர்மீது சேனை மிகுசினத்துடன் கிளர்ந்தெழுவதைக் கூறும் புறத்துறை (பு.வெ.3, 2);; theme describing the furious advance of an army, against the enemy, with drums beating and elephant's roaring. [வஞ்சி4 + அரவம்.]
வஞ்சியன்	வஞ்சியன் vañjiyaṉ, பெ. (n.) வஞ்சியான் (மனோன்.); பார்க்க;see vanjiyan. [வஞ்சி1 → வஞ்சியன்.]
வஞ்சியான்	வஞ்சியான் vañjiyāṉ, பெ. (n.) 1. சேர மன்னன்; the céra king. 2. சேர நாட்டான்; native of the céra king. "வஞ்சியான் வஞ்சியான்" (முத்தொள்.616);.

வஞ்சியுரிச்சீர்	வஞ்சியுரிச்சீர் vañjiyuriccīr, பெ. (n.) தேமாங்கனி, புளிமாங்கனி, கூவிளங்கனி, கருவிளங்கனி என்று நான்குவகைப்பட்ட, நிரையசையீற்றிலமைந்த மூவசைச் சீர்கள்; metrical foot of three asai or syllables, chiefly found in vanji-p-pā, of four varieties, viz. tēmārikani pu/imārikani kUvisarikani karuwi/arikani [வஞ்சி + உரிச்சீர்.] நிரையீற்று வஞ்சியுரிச்சீர் முதலசையோ டொன்றுவனவும், ஒன்றாதனவும் என இரு வகைப்படும். அவற்றுள் ஒன்றி வருவது நிரைபு முதலாகிய சீரொடு உறழ ஐந்து வகைப்படும். ஒன்றாதது, நேர்பு, நேர் முதலாகிய சீரொடு உறழ ஐந்து வகைப்படும். உரியசையீற்று வஞ்சியடியும், அவ்வாறே உறழ ஐந்து வகைப்படும் (தொல்.செய்யுள்.48, இலம்.);.
வஞ்சியெரு	வஞ்சியெரு vañjiyeru, பெ. (n.) ஒர் வகை மருந்துப்பு; a rare salty preparation acting as king of medicine (சா.அக.);.
வஞ்சிரம்	வஞ்சிரம் vañjiram, பெ. (n.) 1. நீலநிறமும் ஆறடி வளர்ச்சியுமுடைய கடல்மீன் வகை; sea-fish, bluish, attaining 6 feet in length. 2. நீல நிறமும், மூன்றடி வளர்ச்சியுமுடைய கடல்மீன் வகை; seer, bluish, attaining 3 feet in length. [வன்-மை + சிரம்.] [P] பாப்பிளாக்சை மாவுலசி என்னும் இனத்தது. எலும்புச் சட்டகமுள்ள கடல் மீன்கள் சிபியம் (Cybium);, சகாம்பொரோமோரசு (Scombero-mours); என்னும் குலங் (சாதி);களைச் சேர்ந்தவை. 4, 5 அடி நீளம் வளரக்கூடியவை;இவற்றின் செதில்கள் மிகச் சிறியவை. சில சமயங்களில் செதில்கள் இருப்பதில்லை. முதுகின் நடுக்கோட்டிலே இருக்கும் இரண்டாவது முதுகு துடுப்புக்குப் பின்னால் ஏழு அல்லது இன்னும் மிகுதியான சிறு துடுப்புகள் உண்டு. அவ்வாறே மலவாயில் துடுப்புக்குப் பின்னாலும் சிறு துடுப்புகள் இருக்கும். வாலின் இரு பக்கங்களிலும் நெடுக்கில் செல்லும் புடைப்புக்கள் பக்கத்திற்கு நன்றாக இருக்கும். வால் நன்றாக இரண்டு பிரிவுள்ளதாக இருக்கும். நிறம் உடம்பின் மேற்பாகம் எஃகு போன்ற நீலநிறமுள்ளது. அடிவயிற்றுப் பாகம் வெள்ளி போன்று வெண்மையாக இருக்கும். உடம்பின் பின் பக்கங்களிலே தெளிவில்லாத பட்டைகள் அல்லது புள்ளிகள் உண்டு. வஞ்சிரம் மிக விரைவாக நீந்திச் செல்லும். பொதுவாக இது மேற்பரப்பும் ஆழமும் இல்லாத நடுப்பரப்பு நீரில் திரியும். அடிக்கடி உயரக் காற்றில் துள்ளும். இது கூட்டமாகச் செல்லும் சிறு மீன்கள். இறால் முதலியவற்றைப் பின் தொடர்ந்து சென்று பிடித்து விழுங்கும். இதைத் தூண்டில் கயிறு எறிந்து பிடிப்பது சிறந்த வேட்டையாகும். வஞ்சிரம் மிக நல்ல உணவு மீன்.
வஞ்சிரா	வஞ்சிரா vañjirā, பெ. (n.) கொடிவேலி; a plant lead wort, plumbage zeylanica (சா.அக.);.
வஞ்சிரி	வஞ்சிரி vañjiri, பெ. (n.) விருசு; a kind of tree (சா.அக.);.

வஞ்சிவிருத்தம்	வஞ்சிவிருத்தம் vañjiviruttam, பெ. (n.) முச்சீரடி நான்காய் வரும் வஞ்சிப்பாவினம் (காரிகை,செய்.14);; a stanza of four lines of three metrical feet each. [வஞ்சி2 + Skt. விருத்தம்.] விருத்தமென்பது தமிழில் மண்டில மெனப்படும். பிற்றைத் தமிழ் யாப்பில் விருத்தமே பெருவழக்கானமையான் மண்டிலமென்னும் பெயர் மறைந்து விருத்தமென்னும் பெயர் வேறூன்றிய தென்க. இருசீரடி பெறாது, முச்சீரடியாய்த் தனித்து வரும் வஞ்சிவிருத்தப்பா வருமாறு :- "ஒன்றி னம்பர லோகமே யொன்றி னம்பர லோகமே சென்று மேவருந் தில்லையே சென்று மேவருந் தில்லையே" வஞ்சிவிருத்தம் பற்றி இளம்பூரணர் கூறுவது :- முச்சீரடி நான்காகி வரும்" (தொல்.செய்யுள்.48, இளம்.);.
வஞ்சிவேந்தன்	வஞ்சிவேந்தன்1 vañjivēndaṉ, பெ. (n.) சேரர்கள் கொண்டிருந்த பட்டப் பெயர்களுள் ஒன்று; one of the title of cérás kings. [வஞ்சி + வேந்தன்.] 'வஞ்சி வேந்தன்' என்ற பெயருக்கு 'வஞ்சி'யை தலை நகராக கொண்டிருந்தவன் என்ற பொருளும் உண்டு. வஞ்சிவேந்தன்2 vañjivēndaṉ, பெ. (n.) 1. மண்வேட்கையால் மேற்சென்றேனும் எதிர்த்தேனும் போர் செய்யும் அரசன் (தொல். பொருள்.62, உரை);; king who makes constant war, impelled by land-hunger. 2. சேரன் (பிங்.);; cera king. 3. வஞ்சி நகர்த் தலைவன்; cera king, as ruler of vanji. [வஞ்சி6 + வேந்தன்.]
வஞ்சீசன்	வஞ்சீசன் vañjīcaṉ, பெ. (n.) திருவிதாங்கூர் மன்னன்; the king of Travancore. 'வஞ்சீச மங்களம்'. [வஞ்சி6 + Skt. ஈசன்.]
வஞ்சு	வஞ்சு vañju, பெ. (n.) வஞ்சகம் பார்க்க;see vanjagam. "வஞ்சே வல்லரே" (தேவா.828, 3);. [வங்கு → வஞ்சு = ஒருவனை ஏமாற்றுகை. ஏய்க்கை (வ.வ.பக்.75);.]
வஞ்சுலோவு	வஞ்சுலோவு vañjulōvu, பெ. (n.) வஞ்சி பார்க்க;see vanji. (சா.அக.);.

வஞ்சுளம்	வஞ்சுளம்1 vañjuḷam, பெ. (n.) 1. அசோகு, 1 (மலை.);; Asoga tree. 2. வேங்கை மரம்(மலை.);; East Indian kino. 3. வஞ்சிக்கொடி (நாமதீப.311); பார்க்க;see vanji-k-kodi. வஞ்சுளம்2 vañjuḷam, பெ. (n.) வஞ்சுளன் (அரு.நி.); பார்க்க;see vanjulan.
வஞ்சுளன்	வஞ்சுளன் vañjuḷaṉ, பெ. (n.) காரிப்புள் (பிங்.);; a species of king crow. மறுவ. கரிக்குருவி
வஞ்சூரன்	வஞ்சூரன் vañjūraṉ, பெ. (n.) மீன் வகை (வின்.);; a kind of fish.
வஞ்சூலிகம்	வஞ்சூலிகம் vañjūligam, பெ. (n.) சூரத் தாவரை; a plant, senna from surat Cassia angustifolia of Surat (சா.அக.);.
வஞ்சை	வஞ்சை vañjai, பெ. (n.) வஞ்சி6 1, 2 பார்க்க;see vanji. "வஞ்சையப்பர்க் கறிவிப்பதே" (தேவா.1167, 10);. [வஞ்சி6 → வஞ்சை.]
வஞ்சைக்களம்	வஞ்சைக்களம் vañjaikkaḷam, பெ. (n.) வஞ்சி6 1, 2 (மனோன்.); பார்க்க;see vañji. [வஞ்சி6 → வஞ்சை + களம்.]
வட்கர்	வட்கர்1 vaṭkar, பெ. (n.) 1. குற்றம் (புறநா. 100, உரை);; fault. 2. இடைமுரிவு (சிலப்.25, 146. அரும்.);; cut or injury in the middle, as on a palmyra stem. "வட்கர்" off குற்றமெனினும் அமையும்" (பழைய.புறநா.100);. [வள் → வட்கு → வட்கர்.] வட்கர்2 vaṭkar, பெ. (n.) வட்கார் பார்க்க;see vatkar. "வட்கர் போகிய வளரிளம் போந்தை" (புறநா.100);. [வட்கார் → வட்கர்.]
வட்கார்	வட்கார் vaṭkār, பெ. (n.) பகைவர்; enemies. "வட்கார் நிரையன் றழலெழ வெய்து நின்றோன்" (திருக்கோ.152);. "வட்கார் மேற்செல்லுவது வஞ்சியாம்" (பு.வெ.மா.);.

வட்காரம்	வட்காரம் vaṭkāram, பெ. (n.) வெடிகாரம் (சங்.அக.);; kind of salt.
வட்கிலான்	வட்கிலான் vaṭkilāṉ, பெ. (n.) பகைவன் (இலக்.அக.);; enemy, foe.
வட்கு	வட்கு1 vaṭkudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வெட்குதல்; to be ashamed. "வட்கின வெனப் பெரி தடைத்தகுயில் வாய்கள்" (பாகவத.10. வேய்ங்குழ.6);. 2. கூசுதல்; to be shy bashful. "அரன்குன்றென்றே வட்கி" (திருக்கோ.116);. 3. கெடுதல்; to be destroyed. "அதகங்கண்ட பையணனாகம் போல வட்க" (சீவக.403);. 4. தாழ்தல்; to humble, to lower oneself. "வாடிய காலத்தும் வட்குபவோ" (பழமொ. 204);. 5. ஒளி மழுங்குதல் (சூடா);; to be dim, to be lit faintly. [வெட்கு → வட்கு.] வட்கு2 vaṭkudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வளம் பெறுதல், பகட்டாயிருத்தல்; to thrive well, prosper, to flourish, to be luxuriant, as a plant. "முட்கொணச்சுமரம்.... வட்சி நீண்டதற் பின் மழுவுந் தெறும்" (சூளா. சீய.72.);. வட்கு3 vaṭku, பெ. (n.)
வட்சத்தலம்	வட்சத்தலம் vaṭcattalam, பெ. (n.) மார்பு; chest (சா.அக.);.
வட்சாத்திரி	வட்சாத்திரி vaṭcāttiri, பெ. (n.) நெஞ்செலும்பு; sternum (சா.அக.);.
வட்டக்கட்டில்	வட்டக்கட்டில் vaṭṭakkaṭṭil, பெ. (n.) வட்ட வடிவில் செய்த சுழற் கட்டில் வகை; a circular revolving cot. "மூட்டுவாய் மாட்சிமைப்பட்ட வட்டக்கட்டில்" (நெடுநல்.123, உரை);. [வல் → வள் → வட்டு → வட்டம். வட்டம் + கட்டில். கட்டு + இல் + கட்டில். "இல்" சொல்லாக்க ஈறு. சுற்றி வருந்தன்மையில் வட்ட வடிவிற் செய்த கட்டில்.]

வட்டக்கச்சைக்கட்டில்	வட்டக்கச்சைக்கட்டில் vaṭṭakkaccaikkaṭṭil, பெ. (n.) வட்ட வடிவாயமைந்த கட்டில் வகை; a kind of round shaped cot. [வட்டக்கச்சை + கட்டில்.] வளமனைகளிலும், அரசர் மாளிகைகளிலும் உள்ள கட்டில்.
வட்டக்கண்ணி	வட்டக்கண்ணி vaṭṭakkaṇṇi, பெ. (n.) வட்டிக்கண்ணி (இ.வ.); பார்க்க;see vatti-k-kanni. [வட்டம் + கண்ணி. கள் → கண் → கண்ணி. வட்டமாக முளைத்த செடி அல்லது மரம்.]
வட்டக்கணக்கன்	வட்டக்கணக்கன் vaṭṭakkaṇakkaṉ, பெ. (n.) ஒரு வட்டத்தைச் சேர்ந்த பலவூர்களுக்குரிய கணக்கன் (இ.வ.);; accountant of a circle (vattam); or group of villages. [வட்டம் + கணக்கன். வட்டம் = நிலப்பரப்பு, சிலவூர்களைக் கொண்ட நாட்டுப்பகுதி. (கணக்கன் + ஊர்க்கணக்கெழுதுவோன்);.]
வட்டக்கப்பல்	வட்டக்கப்பல் vaṭṭakkappal, பெ. (n.) புகையிலை வகை (இ.வ.);; a variety of tobacco.
வட்டக்கருக்கு	வட்டக்கருக்கு vaṭṭakkarukku, பெ. (n.) ஒரு வட்டத்தினுள் இலை, கொடி ஆகியவை செறிந்த கருக்கு; an artful work with thick leave, creeper in a circle. [வள் → வட்டு → வட்டம் + கருக்கு. கருக்கு + சிற்பவேலை.] மேலே சொல்லப்பட்ட கருக்கு வேலைகள் பரிமா, அரிமா ஆகியவற்றின் தொடைகளிலும், கோயிற் தூண்களிலும் வரையப்படும்.
வட்டக்காய்	வட்டக்காய் vaṭṭakkāy, பெ. (n.) அண்ட விதை (கொ.வ.);; testicle. தெ. வட்டகாய [வட்டம் + காய்.]
வட்டக்காரன்	வட்டக்காரன் vaṭṭakkāraṉ, பெ. (n.) வட்டத்துக்குப் பணமாற்றுவோன் (C.G.);, money ex-changer. [வட்டம்2 + காரன். வட்டம் = நாணயமாற்றின் வட்டம்.]

வட்டக்காரர்	வட்டக்காரர் vaṭṭakkārar, பெ. (n.) சம்மாட்டியார் மூலமாக மீன்பிடி தொழிலில் பண முதலீடு செய்பவர்; a person who invest money in fishing through a middle man called Šammāṭṭiyār. [வட்டம் + காரர்.] சம்மாட்டியார் அன்றாடம் கிடைக்கும் மீன்பாட்டினை ஏலம் விட்டு அத்தொகையில் நூற்றுக்கு ஒரு வட்டம் வீதம் (விழுக்காடு); கொடுப்பார். வட்டக்காரர் தமது முதலுக்கு வட்டத் தொகையை வட்டிப் போலப் பெற்றுக் கொள்கிறார். 1 வட்டம் - ரூ-6-25.
வட்டக்கிணறு	வட்டக்கிணறு vaṭṭakkiṇaṟu, பெ. (n.) வட்ட வடிவமாக அமைந்த சிறுகிணறு; small, circular shallow well. [வட்டம + கிணறு.]
வட்டக்கிருமி	வட்டக்கிருமி vaṭṭakkirumi, பெ. (n.) ஒரு வகை குடற் பூச்சி; a variety of intestinal parasite-Ascaris (சா.அக.);. [வட்டம் + Skt. கிருமி.]
வட்டக்கிலுகிலுப் பை	வட்டக்கிலுகிலுப்பை vaṭṭaggilugiluppai, பெ. (n.) செடிவகை (பதார்த்த.253);; rattle-wort, blue-flowered. [வட்டம் + கிலுகிலுப்பை.] வட்டத்தோற்றத்தினைக் குறிக்கும் இருபதிற்கு மேற்பட்ட காட்சிப் பொருளைக் குறிக்கும் இச்சொல் தமிழ் நாட்டில் தொன்றுதொட்டு வழங்கிவரும் நூற்றுக்கணக்கான நிலைத்திணைப் பெயர்களுளொன்றாம்.
வட்டக்கிளா	வட்டக்கிளா vaṭṭakkiḷā, பெ. (n.) களா; a plant-Carandus spinaram (சா.அக.);.
வட்டக்குடில்	வட்டக்குடில் vaḍḍakkuḍil, பெ. (n.) பெருங் குடிசை (யாழ்.அக.);; big hut. [வட்டம் + குடி → குடில்.]
வட்டக்குடை	வட்டக்குடை vaḍḍakkuḍai, பெ. (n.) அரசர்க்குரிய குடை (சீவக.860, உரை.);; state umbrella. [வட்டம் + குடை.]
வட்டக்குழிபிடி-த்தல்	வட்டக்குழிபிடி-த்தல் vaḍḍakkuḻibiḍittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) வில்லைப் போலிருக்க வேண்டி, உருக்கினதை, உருக்கிச் சாய்க்க வட்டமாகச் செய்த ஓர் குழி; a bow shaped pit (to pour the melted matal into it); for casting (சா.அக.);.
வட்டக்குளம்படி	வட்டக்குளம்படி vaḍḍakkuḷambaḍi, பெ. (n.) கழுதைக் குளம்படி; plant known as ass's hoof (சா.அக.);.

வட்டக்குளிகம்	வட்டக்குளிகம் vaṭṭagguḷigam, பெ. (n.) மேக நிறச் செவ்வந்தி; chrysanithemum flower of cloud colour (சா.அக.);.
வட்டக்கெண்ணை	வட்டக்கெண்ணை vaṭṭakkeṇṇai, பெ. (n.) கண்டுபாரங்கி; Indian lotus Croton.
வட்டக்கைச்சில்	வட்டக்கைச்சில் vaṭṭakkaiccil, பெ. (n.) கொட்டாங்கச்சியின் அடிப்பாதியோடு (யாழ்.அக.);; the lower half of a coconut-shell. [வட்டம்1 + கச்சி → கச்சில் → கைச்சில்.]
வட்டக்கொட்டை	வட்டக்கொட்டை vaṭṭakkoṭṭai, பெ. (n.) வட்டமான தலையணை; round pillow. [வட்டம் + கொட்டை.]
வட்டக்கொடை	வட்டக்கொடை vaḍḍakkoḍai, பெ. (n.) காட்டெருமை; wild buffalo (சா.அக.);.
வட்டக்கோட்டை	வட்டக்கோட்டை vaṭṭakāṭṭai, பெ. (n.) வட்டமாகவோ, சதுரமாகவோ அமைந்த கோட்டை; a fort in the shape of circle or square. [வட்டம் + கோட்டை.]
வட்டக்கோரை	வட்டக்கோரை vaṭṭakārai, பெ. (n.) புல்வகையுளொன்று (நாநார்த்த.128);; a kind of sedge or grass.
வட்டக்கோல்	வட்டக்கோல் vaṭṭakāl, பெ. (n.) வட்ட வடிவு; circular or round shape or form. [வட்டம் + கோல்.]
வட்டக்கோவை	வட்டக்கோவை vaṭṭakāvai, பெ. (n.) கொடி வகை; a common creeper of the hedges-Coccinia indica. "கோவையங் கனிநே றென்ன" (திருச்செந். பு.8, 56);
வட்டக்கோள்	வட்டக்கோள் vaṭṭakāḷ, பெ. (n.) வட்டம்1, 2 (சிலப்.10,102, உரை); பார்க்க;see vattam. மறுவ. கரந்துறைகோள். [வட்டம்1 + கோள்2.]
வட்டகம்	வட்டகம் vaṭṭagam, பெ. (n.) வயிற்றுளைச்சலைப் போக்கும் மருந்து; hollarrhena antidysenterica.

வட்டகன்னி	வட்டகன்னி vaṭṭagaṉṉi, பெ. (n.) வட்டத்துத்தி பார்க்க;see vatta-t-tutti (சா.அக.);.
வட்டகை	வட்டகை vaṭṭagai, பெ. (n.) 1. பரப்பெல்லை; area, extent. 2. நிலப்பகுதி; region. "ஊர்நாற்காத வட்டகை" (சிலம்.5, 133, உரை);. 3. வட்டம்1 9, 10 பார்க்க;see vattam 4. வட்டகை நிலம் (வின்.); பார்க்க;see vattagai-nillam. 5. சிறுகிண்ணம்; small bowl. "கொடியனார் வெள்ளி வட்டகை யூன்றிவாய் மடுப்ப" (சீவக.938);. 6. வட்டில்; metal cup. "செம்பொற்றூமணி வட்டகையோடு" (காஞ்சிப்பு. தழுவக்.333);. [வட்டம்1 → வட்டகை + சிறிய நாட்டுப் பகுதி (தேவ.13, பக்.5);. 'வட்டகை' யென்னும் வடிவம் வடமொழியி லில்லை.]
வட்டகைநிலம்	வட்டகைநிலம் vaṭṭagainilam, பெ. (n.) அடைப்புக்கட்டிய நிலம்; enclosed field, fenced land. [வட்டம்1 → வட்டகை + நிலம்.]
வட்டகைமணியம்	வட்டகைமணியம் vaṭṭagaimaṇiyam, பெ. (n.) வட்டமணியம் (வின்.); பார்க்க;see vattamaniyam. [வட்டம் → வட்டகை + மணியம். மணியம் = ஊர். ஊரிலுள்ள கோயில் மற்றுமுள்ளவற்றை மேற்பார்வை செய்கை.]
வட்டங்கண்கூலி	வட்டங்கண்கூலி vaṭṭaṅgaṇāli, பெ. (n.) நாணயமாற்றம் செய்யும் வணிகத் துறை இடையீட்டாளர் பெறும் கூலி; money broker's commission. [வட்டம் + கண்கூலி.]
வட்டங்கி	வட்டங்கி vaṭṭaṅgi, பெ. (n.) வெள்வங்கம்; white lead, tin.
வட்டங்கூட்டு-தல்	வட்டங்கூட்டு-தல் vaṭṭaṅāṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) அணியமாதல் (நெல்லை);; to prepare, to be neadied. [வட்டம்1 + கூட்டு-தல்.] இது வழக்கியன் மரபுச் சொற்களு ளொன்று.
வட்டச்சக்கரம்	வட்டச்சக்கரம் vaṭṭaccakkaram, பெ. (n.) சித்திர பா வகை (யாப்.வி.பக். 497);; a kind of metrical composition.

வட்டச்சாரணை	வட்டச்சாரணை vaṭṭaccāraṇai, பெ. (n.) 1. வெள்ளை வட்டச் சாரணை; trianthema pentandra. 2. இதன் இலைகள் கண்நோய்க்குப் பயன்படுவதாலிப் பெயர்; rounded mucronate leved train thema-Orgia trianthemoides. It is so called because of its usefulness in ophthalmia and other diseases of the eye (சா.அக.);.
வட்டச்சில்லி	வட்டச்சில்லி vaṭṭaccilli, பெ. (n.) பழந்தமிழர் விளையாட்டுகளுளொன்று; one of the games of the ancient Tamils. [வல் → வள் → வட்டம் + சில் → சில்லி.] வட்டமான அரங்கு கீறி ஆடும் இவ்விளையாட்டுக் குறித்து, மொழிஞாயிறு கூறுவது : ஆடுகருவி :- சக்கரவடிமான ஓர் அரங்கும் ஆளுக்கொரு சில்லியும் இதற்கான ஆடு கருவியாம். சக்கரத்தின் குறட்டில் ஒரு குறிப்பிட்ட வட்டத் தொகையும், அதன் ஆரைகட்கிடையில் முறையே அத் தொகைக்கு வரிசை யொழுங்காகக் கீழ்ப்பட்ட சிறுதொகைகளும், குறிக்கப்படும். ஆடுமுறை: முதலாவது கீழ்த்தொகையுள்ள கட்டத்திற் சில்லியெறிந்து, நொண்டியடித்து ஒரேயெட்டில் மிதித்து வெளியே தள்ளி, மீண்டும் ஒரேயெட்டில் அதை மிதித்தல் வேண்டும். இங்ஙனம் தொடர்ந்து மேன்மேலுயர்ந்த தொகையுள்ள சுற்றுக் கட்டங்களிலெல்லாம் ஆடியபின், நடுக்கட்டத்தில் ஆடல் வேண்டும். நடுக்கட்டத்துள் எறிந்த சில்லியை, அது அங்கிருக்கும்போதும் அதை வெளியே தள்ளிய பின்பும், நேரே ஒரேயெட்டில் மிதித்தல் வேண்டு மேயன்றிச் சுற்றுக் கட்டத்தின் வழியாய்ச் சென்று மிதித்தல் கூடாது. ஒருவர் தவறியபின் அடுத்தவர் ஆட வேண்டும். குறித்த வட்டத் தொகையை முந்தி யெடுத்தவர் (அதாவது எல்லாக் கட்டங்களையும் தவறாது முந்தியாடியவர்);, கெலித்தவராவர். கெலிப்பதற்குப் 'பழம்' என்று பெயர். ஒவ்வொரு பழத்திற்கும் காலால் ஒவ்வோர் உப்பு வைக்கப்படும்.
வட்டணம்	வட்டணம் vaṭṭaṇam, பெ. (n.) 1. வட்டமான கேடகம்; shield. "இட்ட வட்டணங்கன் மேலெறிந்த வேல்" (கலிங்.413);. 2. நெடுங் கேடக வகை (யாழ்.அக.);; a kind of big shield. மறுவ. பரிசை த. வட்டணம் → Skt. அட்டன. [வட்டம் → வட்டணம் = வட்டமான கேடகம் (முதா.2 பக்.85);.]
வட்டணி	வட்டணி1 vaṭṭaṇittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) வட்டமாக்குதல்; to make round or circular, to encircle. [வட்டணம் → வட்டணி.] வட்டமாதல், வட்டமாக்குதல் (மு.தா. 2. பக்.55); 'வட்டணி' என்னும் வினைவடிவம். வடமொழியிலில்லை. வட்டணி2 vaṭṭaṇittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வட்டமாதல்; to encircle to become round or circular. [வட்டணம் → வட்டணி.] வட்டணி என்னும் வினைவடிவம் வடமொழியி லில்லை.
வட்டணிப்பு	வட்டணிப்பு vaṭṭaṇippu, பெ. (n.) வட்டமா யிருக்கை, வட்டவடிவமான தன்மை; roundness, circularity, rotundity. "குண்டலமென்று வட்டணிப்பைச் சொல்லவுமாம்" (திருவிருத்.57 வ்யா.பக்.318);. [வட்டணம் → வட்டணி → வட்டணிப்பு.]

வட்டணை	வட்டணை1 vaṭṭaṇai, பெ. (n.) 1. பொருள் பொதிந்த, அறிவார்ந்த பேச்சு; flowery meaningful speech, learned jargon. 2. வண்ணனை; flowery or rhetorical speech or statement. "வட்டணை பேசுவர்" (பதினொ, கோபப்பிர.85);. வட்டணை2 vaṭṭaṇai, பெ. (n.) 1. வட்டம்1, 1 (பிங்.); பார்க்க;see vattam. "வாயினூலால் வட்டணைப் பந்தர் செய்த சிலந்தி" (தேவா. 507.2);. 2. உருண்டை; globe, ball. 3. வட்டமான செலவு; circular course, as of a horse. "மாப்புண்டர வாசியின் வட்டணைமேல்" (கம்பரா.படைத்.97); 4. இட வலமாகச் சுற்றுகை; moving left and right, as in pugilistic performance. "சுற்றிவரும் வட்டணையிற் றோன்றா வகைகலந்து" (பெரியபு. ஏனாதி. 29);. த. வட்டணம் → Skt. வர்த்தன. [வட்டணம் → வட்டணை = இருமுனையும் வளைந்து தொடுமாறு முழுமையாக வளைவாக அமைக்கப்பட்ட வட்டணை.] வட்டணை3 vaṭṭaṇai, பெ. (n.)
வட்டணையுறுத்து-தல்	வட்டணையுறுத்து-தல் vaṭṭaṇaiyuṟuddudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) தாளம்போடுதல் (வின்.);; to beat time, to struggle. [வட்டணை + உறு → உறுத்து.]
வட்டத்தகரை	வட்டத்தகரை vaṭṭattagarai, பெ. (n.) வண்டுக் கடிகளைப் போக்கும் ஒருவகைத் தகரைச்செடி; a species of cassia which has round leaves and is capable of curing beetle sting (சா.அக.);. [வட்டம் + தகரை.]
வட்டத்தலைப்பா	வட்டத்தலைப்பா vaṭṭattalaippā, பெ. (n.) தலைப்பாகை வகையுளொன்று (யாழ்.அக.);; a kind of head-dress, round turban. [வட்டம் + தலைப்பா.]
வட்டத்தறிமுறையன்	வட்டத்தறிமுறையன் vaṭṭattaṟimuṟaiyaṉ, பெ. (n.) பெருமருந்து; a twiner-Aristolochia indica.
வட்டத்தாமரை	வட்டத்தாமரை vaṭṭattāmarai, பெ. (n.) 1. மரவகை; Indian lotus croton. 2. ஒரு வகைச் சிறு செடி (M.M.588);; marrow woolly-stipuled lotus croton. [வட்டம் + தாமரை.] வட்டத்தாமரை, வட்டக்கிலுகிலுப்பை என்பனவும் பிறவும் தொன்றுதொட்டு வழங்கி வரும் நிலைத்திணைப் பெயர்களாகும். இது கோளப் பகுதியிற் காணக்கூடும்.

வட்டத்தாளி	வட்டத்தாளி vaṭṭattāḷi, பெ. (n.) செடி வகை (M.M.938.);; a shrub. [வட்டம் + தாளி.]
வட்டத்திப்பிலி	வட்டத்திப்பிலி vaṭṭattippili, பெ. (n.) மருந்துக் கொடி வகை (பதார்த்த. 954);; long pepper-m.ci., piper longum.
வட்டத்திரி	வட்டத்திரி vaṭṭattiri, பெ. (n.) 1. துமுக்கி (துப்பாக்கி);க்கு நெருப்பு வைக்குந் திரி (வின்.);; match of a gun. 2. காதிடு திரி; small roll of cloth put into the pierced lobe of the ear for widening the aperture. [வட்டம் + திரி.]
வட்டத்திருகாணி	வட்டத்திருகாணி vaṭṭattirukāṇi, பெ. (n.) மேற்பகுதி வட்டமாக அமைந்த திருகாணி; tirukani with round brim. [வட்டம் + திருகாணி.]
வட்டத்திருப்பி	வட்டத்திருப்பி1 vaṭṭattiruppi, பெ. (n.) 1. பொன் முசுட்டை வேர்; root of cissampelos pareira. 2. கொழுப்பு தசையை வளர்க்கும் உடம்பு; it increases flesh ingient in the body (சா.அக.);. வட்டத்திருப்பி2 vaṭṭattiruppi, பெ. (n.) 1. கொடிவகை; velvet leaf, kidney-leaved bracteate moonseed. 2. அரிவாண் மணைப்பூண்டு (L.);; sickle-leaf shrub. 3. ஆடு தின்னாப்பாளை; an ash coloured bitter prostate medicinal plant, worm-killer-Aristolochia bracteata.
வட்டத்துத்தி	வட்டத்துத்தி1 vaṭṭattutti, பெ. (n.) ஓர் வகைச் சிறுதுத்தி; a shrub-Macaranga Roxburghi. வட்டத்துத்தி2 vaṭṭattutti, பெ. (n.) வட்டத் தாமரை, 2. பார்க்க;see vaṭta-t-tamarai.
வட்டத்தொப்பி	வட்டத்தொப்பி vaṭṭattoppi, பெ. (n.) தொப்பி வகை (யாழ்.அக.);; a kind of round hat. [வட்டம் + தொப்பி.] [P]
வட்டத்தோல்	வட்டத்தோல் vaṭṭattōl, பெ. (n.) கிடுகு, கேடகம்; shield. "வட்டத்தோல் வரிபுறங் கிடந்தசைய" (திருவிளை. நரிபரி.30);. [வட்டம் + தோல்.]
வட்டதரி	வட்டதரி vaṭṭadari, பெ. (n.) முண் மரவகை (பதார்த்த.245);; ashy babool.

வட்டதாக்கல்	வட்டதாக்கல் vaṭṭatākkal, பெ. (n.) வட்டமாகச் செய்தல்; to make round shape.
வட்டதிட்டம்	வட்டதிட்டம் vaṭṭadiṭṭam, பெ. (n.) நேர்மையான ஏற்பாடு; proper course. "வட்டதிட்டந் தெரிந்து நடந்து கொள்ள வேண்டும்" (இ.வ.);.
வட்டநரிமருட்டி	வட்டநரிமருட்டி vaṭṭanarimaruṭṭi, பெ. (n.) வட்டக்கிலுகிலுப்பை (மூ.அ.); பார்க்க; vatta-k-kilukiluppai. [வட்டம் + நரிமருட்டி.]
வட்டப்பக்கா	வட்டப்பக்கா vaṭṭappakkā, பெ. (n.) அகன்ற வட்டவடிவாயமைந்த பக்காப் படிவகை; Madras measure, when made with a wide circular mouth. [வட்டம் + பக்காப்படி → பக்கா. பக்காப்படி = பெரியபடியி னளவு.]
வட்டப்பண்டிகை	வட்டப்பண்டிகை vaṭṭappaṇṭigai, பெ. (n.) கோயில் விமானத்தில் வட்ட வடிவமாக அமைந்த பண்டிகை; an arnament on the top of temple tower.
வட்டப்பாலை	வட்டப்பாலை1 vaṭṭappālai, பெ. (n.) தமிழிசையின் அடிப்படையான பகுப்பு நான்கனுளொன்று (சிலப்.17, உரை, பக்.453);; one of the four base of the ancient Tamil music. [வட்டம் + பாலை.] குமரிக்கண்டத் தமிழர் நுண்மாண் நுழைபுலத்தராயும் தலைசிறந்த நாகரிகராயும் எஃகுச் செவியராயு மிருந்ததினால் எழுபேரிசையும் ஐந்து சிற்றிசையுமாகிய பன்னீரிசையை (கரத்தை);யும் கண்டு ஆயப்பாலை என்னும் முறையில், எழுபாலைப் பண்களைத் திரித்ததுமன்றி, அப்பன்னீரிசையையும் வட்டப்பாலை என்னும் முறையில், 24 ஆகவும்......... நுட்பமாய்ப் பகுத்து எல்லையற்ற இசைப் பேரின்பத்தை நுகர்ந்திருக்கின்றனர் (பண்.தமி.நா.பண்.பக்.112);. வட்டப்பாலை2 vaṭṭappālai, பெ. (n.) நிலைத் திணை வகையுளொன்று; a class of thing that immovable. [வட்டம் + பாலை.] வட்டப்பாலை vaṭṭappālai, பெ. (n.) முழுமை யான வட்டத்தில் பன்னிரண்டு கோணஞ் செய்து, அதில் ஏழு கோணத்தைக் கொண்டு உறழ்படுவது; a musical method. [வட்டம்+பாலை]

வட்டப்பாறை	வட்டப்பாறை vaṭṭappāṟai, பெ. (n.) 1. வட்டமான பாறை; round, flat stone or rock. வட்டப்பாறை நாச்சியார் (வின்.);. 2. விளைவற்ற கற்பாங்கான பகுதி (வின்.);; rockey, barren surface, uncultivable rocky area. 3. சந்தனக்கல்; round, flat stone used for triturating sandal wood. "வட்டப்பாறையின் முழங்கையை மணங்கொள் சந்தனமா. . . தேய்க்குமுன் (திருவாலவா.51, 6);. [வட்டம் + பாறை.]
வட்டப்புல்	வட்டப்புல் vaṭṭappul, பெ. (n.) காவட்டம் புல் (மூ.அ.);; Citronella-grass. மறுவ. காமாட்சிப்புல் [காவட்டம்புல் → வட்டம்புல் → வட்டப்புல்.]
வட்டப்பூ	வட்டப்பூ vaṭṭappū, பெ. (n.) கால்விரலணி வகை (சிலப்.6, 97. அரும்.);; a toe-ring. மறுவ. மெட்டி [வட்டம் + பொல் → பூல் → பூ.]
வட்டப்பூடு	வட்டப்பூடு vaṭṭappūṭu, பெ. (n.) ஒருவகைப் பூடு; a species of small milkwort-Polygalaglabra. [வட்டம் + பூடு.]
வட்டப்பேந்தா	வட்டப்பேந்தா vaṭṭappēndā, பெ. (n.) பழந்தமிழர் விளையாட்டுகளில் ஒன்று; one of the games of ancient Tami's [வல் → வள் → வட்டு → வட்டம் + பேந்தா.] வட்டமான வளையமிட்டு ஆடும் இக்கோலி விளையாட்டுப் பற்றி பாவாணர் கூறுவது : ஆட்டின் பெயர் : பேந்தா எனப்படும் வட்டக் கோட்டிற்குள் உருட்டியாடுங் கோலியாட்டு வகை வட்டப் பேந்தாவாம். இது சதுரப் பேந்தாவுடன் ஒப்பு நோக்கி வட்டப் பேந்தா எனப்பட்டது. ஆடுவார் தொகை : மூவர் முதல் எத்துணைப் பேராயினும் இதை ஆடலாம். ஆயினும், ஐவர்க்குக் குறையாதும் பதின்மர்க்குக் கூடாதும் இருப்பின் சிறப்பாம். ஆடுகருவி : ஆடகருள் ஒவ்வொருவனுக்கும் பல கோலிகள் இருத்தல் வேண்டும். அவற்றோடு தெல் என்னும் ஒரு பெருங்கோலி ஒவ்வொருவ னிடத்துமாவது எல்லார்க்கும் பொதுவாகவாவது இருத்தல் வேண்டும். ஏறத்தாழ முக்கச விட்டமுள்ள ஒரு வட்டக்கோடு கீறப்படும். அதன் நடுவில் ஒரு குழி கில்லப்படும். வட்டத்தின் அடியில் கால்வட்டம் அமையுமாறு ஒரு குறுக்குக் கோடும் கீறப்படும். கால் வட்டமுள்ள பக்கத்தில், வட்டத்தினின்று ஏறத்தாழ முக்கசத் தொலைவில், உத்தி கீறப்படும். அதற்கு மேலும் இரு பக்கத்தும் கவியுமாறு ஒரு தலைகீழான பகரக்கோடு இடப்படும். அது மூடி எனப்படும். அதை இன்று டாப்பு (TOP); என்னும் ஆங்கிலச் சொல்லாற் குறிப்பர். ஆடுகளம் : முற்றமும் புறக்கடையும் பொட்டலும் வெளி நிலமும் இதை ஆடுமிடமாம். ஆடுமுறை : ஆடகரெல்லாரும் முதன் முதல் உத்தியில் நின்றுகொண்டு, ஒவ்வொருவனாய்த் தத்தம் கோலியை வட்டத்தின் நடுவிலுள்ள குழியை நோக்கி உருட்டல் வேண்டும். யார் கோலி குழிக்கு அண்ணணித்தாய் (அதாவது மிக நெருங்கி); நிற்கின்றதோ, அவன் முன்னும்; அதற்கு அடுத்து நிற்குங் கோலிக்காரன் பின்னும்; அதற்கடுத்து நிற்குங் கோலிக்காரன் அதன் பின்னுமாக;இங்ஙனம் குழியண்மை வரிசைப்படி எல்லாரும் [illegible] வேண்டும். கோலியை உருட்டும்போது ஒருவன் கோலி

www.valluvarvallalarvattam.com 13282 of 15068.

வட்டப்பேய்மருட்டி	வட்டப்பேய்மருட்டி vaṭṭappēymaruṭṭi, பெ. (n.) ஒரு பேய் மருட்டி; a kind of plant-Anisomeles ovata.
வட்டப்போதிகை	வட்டப்போதிகை vaṭṭappōtigai, பெ. (n.) போதிகையின்கீழ் அமைத்த வட்ட வடிவான தாங்கல் வகை (வின்.);; a circular supporting piece placed under the capital of a pillar. [வட்டு → வட்டம் + போதிகை.]
வட்டம்	வட்டம்1 vaṭṭam, பெ. (n.) 1. பணம், வராகன் போன்ற பெயர்; money named like 'varagan'. 2. வட்டக்காரர் பார்க்க;see vatta-k-kārar. வட்டம்2 vaṭṭam, பெ. (n.) 1. மண்டலம், வட்ட வடிவு (தொல்.சொல்.402, உரை);; circle, circular form, ring-like shape. 2. பரிவேடம் (சிலப்.10, 102. உரை.);; halo round the sun or moon, a karandurai-kól. 3. குயவன் திரிகை (பிங்.);; potter's wheel. 4. வண்டிச்சக்கரம் (யாழ்.அக.); wheel of a cart. 5. உண்கலமாய்த் தைக்கும் இலையின் நடுப்பகுதி (இ.வ.);; the central portion of a leaf-plate stitched for taking food. 6. தடவை, முறை; turn, course, as of a mantra. "விநாயகர் நாமத்தை நூற்றெட்டு வட்டஞ்செய்து" (விநாயகபு.74, 214);. 7. சுற்று (வின்.);; revolution, cycle. 8. ஒரு கோள் வானமண்டலத்தை ஒரு முறை சுற்றி வரும் காலம்; cycle of a planet. அவன் சென்று ஒரு வியாழவட்டமாயிற்று. 9. சுற்றியுள்ள நிலப்பகுதி; circuit, surrounding area or region.
வட்டம்கூறு-தல்	வட்டம்கூறு-தல் vaṭṭamāṟudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) போட்டியில் பலர்முன் ஏற்றி விலை கூறுதல்; to be auctionning by voice, oral auction. [வட்டம் + குல் → கூல் → கூறு-. குல் = பொருத்து. வட்டம் கூறுதல் = பொருத்தமாக ஏலம் கூறுதல்.]
வட்டம்பண்ணு-தல்	வட்டம்பண்ணு-தல் vaṭṭambaṇṇudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) மந்திரம் முதலியவற்றை நாள்தோறும் மனனஞ் செய்தல் அல்லது உருப்போடுதல் (யாழ்ப்.);; to mug or recite daily mantras, etc. [வட்டம் + பண்ணு.]
வட்டம்பிரிதல்	வட்டம்பிரிதல் vaṭṭambiridal, பெ. (n.) நாணயமாற்றம் முதலியவற்றில் ஊதியம் பெறுகை (வின்.);; profit or gain in exchange etc. [வட்டம் + பிரிதல், வட்டம் = நாணயமாற்றின் வட்டம்.]

வட்டம்போடு	வட்டம்போடு1 vaṭṭambōṭudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) வட்டமிடு- (வின்.); பார்க்க;see vattam-idu. [வட்டம் + போடு.] வட்டம்போடு2 vaṭṭambōṭudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) சூடடிக்க நெற்கதிர்களை நிலததிற் பரப்புதல்; to spread sheaves of paddy on the threshing floor for being threshed. [வட்டம் + போடு.] வட்டம்போடு3 vaṭṭambōṭudal, 19 செ.குன்றாவி. (v.t.) வட்டமிடு பார்க்க;see vattm-idu. [வட்டம் + போடு.]
வட்டம்போர்	வட்டம்போர் vaṭṭambōr, பெ. (n.) சூதாட்டம் (தொல்.எழுத்து.418, இளம்.);; dice-play, gambling. [வள் → வட்டு → வட்டம் + போர். ஒ.நோ. சொற்போர்.]
வட்டமடக்கி	வட்டமடக்கி vaḍḍamaḍakki, பெ. (n.) வட்டத் திருப்பி (சங்.அக.); பார்க்க;see vatta-t-tiruppi.
வட்டமணியக்காரன்	வட்டமணியக்காரன் vaṭṭamaṇiyakkāraṉ, பெ. (n.) நாட்டாண்மைக்காரன்; headman of a village or group of villages. [வட்டமணியம் + காரன்.]
வட்டமணியம்	வட்டமணியம்1 vaṭṭamaṇiyam, பெ. (n.) சுற்றியிருக்கும் ஊர்களில் வரிதண்டும் வேலை; the office of revenue collection in a division. வட்டமணியம்2 vaṭṭamaṇiyam, பெ. (n.) 1. நாட்டாண்மை; office of headman of a circle or group of villages. 2. நாட்டாண்மைகாரன்; village headman. [வட்டம் + மணியம்.]
வட்டமணை	வட்டமணை vaṭṭamaṇai, பெ. (n.) 1. திருக் கோயில் திருமேனியை வைப்பதற்குரிய வட்டமான பீடம்; circular platform for idols, in a temple. 2. மதிப்புறவாக இடும் இருக்கை; seat offered as a mark of respect. [வட்டம் + மணை.]
வட்டமணைவேதியை	வட்டமணைவேதியை vaṭṭamaṇaivētiyai, பெ. (n.) வட்டமணை (இ.வ.); பார்க்க;see иatta-manai.
வட்டமயிர்க்கத்தி	வட்டமயிர்க்கத்தி vaṭṭamayirkkatti, பெ. (n.) சத்திரக் கருவி 26-ல் ஒன்று; one of the 26 surgical instruments described in the Tamil medical science.

வட்டமரம்	வட்டமரம் vaṭṭamaram, பெ. (n.) 1. செக்கின் ஆட்டு மரம்; turning pole of an oil-press. 2. காட்டு மரவகை (வின்.);; a jungle tree.
வட்டமறுதி	வட்டமறுதி vaṭṭamaṟudi, பெ. (n.) சீட்டு முதலியவற்றின் முடிவு (கொ.வ.);; conclusion, close, as of a chit fund etc. [வட்டம் + அறு → அறுதி.]
வட்டமிடு	வட்டமிடு1 vaḍḍamiḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) . 1. பறவை முதலியன சுற்றி வருதல்; to hover about, as a hawk; to gyrate. 2. உருண்டையாதல்; to be round or globular. "வட்டமிட் டடியிட்டு" (தனிப்பா.1 322,16);. [வட்டம் + இடு.] வட்டமிடு2 vaḍḍamiḍudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) நோக்கங்கொண்டு சுற்றுதல்; to hang about in order to gain an object, to round about with a view to gain something. கலுழன் இரையைத் தேடி வானத்தில் வட்டமிட்டுத் திரிகிறது. [வட்டம் + இடு.]
வட்டமுத்து	வட்டமுத்து vaṭṭamuttu, பெ. (n.) வட்ட வடிவில் அமைந்த முத்து; round pearl. 'பிறப்பிலேயே தட்டையான வடிவில் வட்டமாக அமைந்த முத்து'. [வட்டம் + முத்து.] ஒருகா. முத்துவட்டம்
வட்டமுலையாள்	வட்டமுலையாள் vaṭṭamulaiyāḷ, பெ. (n.) ஓர் வகைப்பூடு; a kind of shrub (plant);.
வட்டமூக்குகோலா	வட்டமூக்குகோலா vaṭṭamūkkuālā, பெ. (n.) கடல் மீன்வகை; a kind of sea fish, anacanthus barbatus, body strongly compressed dull brown or grey fish with yellow fins 10 inches long. [P]
வட்டமேசைமாநாடு	வட்டமேசைமாநாடு vaṭṭamēcaimānāṭu, பெ. (n.) தனிப்படக்கூட்டிய ஆய்வுக் கூட்டம் (தற்கா.);; round table conference, as of persons sitting in conference round a circular table, conkened for specific purpose.

வட்டரவு	வட்டரவு vaṭṭaravu, பெ. (n.) வட்டவடிவு (யாழ்ப்.);; circularity. [வட்டம் → வட்டரவு.]
வட்டராயசம்	வட்டராயசம் vaṭṭarāyasam, பெ. (n.) வருவாய்த்துறை ஆய்வாளரின்கீழ் பணியாற்றும் எழுத்தன் (G.T.p.D.L. 241);; revenue inspector's clerk.
வட்டவங்கரம்	வட்டவங்கரம் vaṭṭavaṅgaram, பெ. (n.) காஞ்சுரை; strych nine tree-Strychnes nux vomica dried bottle gourd fakeer's bottle.
வட்டவழுக்கை	வட்டவழுக்கை vaṭṭavaḻukkai, பெ. (n.) வழுக்கை பார்க்க;see valukkai.
வட்டவாழி	வட்டவாழி vaṭṭavāḻi, பெ. (n.) நன்னாரி; Indian sarsaperilla-llemidesmus indica.
வட்டவிருக்கம்	வட்டவிருக்கம் vaṭṭavirukkam, பெ. (n.) ஆலமரம்; banyan tree-Ficus bengalensis. மறுவ. தொன்மரம், ஆல். [வட்டம் + விருட்சம் → விருக்கம்.]
வட்டவோடு	வட்டவோடு vaṭṭavōṭu, பெ. (n.) அகல்; a small earthen pot (dish);. [வட்டம் + ஒடு.]
வட்டறவு	வட்டறவு vaṭṭaṟavu, பெ. (n.) முடிவாக அறுதியிடுகை (யாழ்.அக.);; final determination, finality. [வட்டு → வட்டறவு.]

வட்டன்	வட்டன்1 vaṭṭaṉ, பெ. (n.) வட்டுப்போல் உருண்டு திரண்டவன்; round person. "குறுவட்டா நின்னி னிழிந்ததோ கூனின் பிறப்பு" (கலித்.94, 27);. [வட்டு → வட்டன் (வ.வ.2 பக்.77);.] இருபதிற்கு மேற்பட்ட காட்சிப் பொருள்களினின்று கிளைத்த சொல். வட்டன் என்னுஞ்சொல். தோற்றத்தில் உருண்டு திரண்ட காட்சியைக் குறித்தது (தேவ. 12, பக்.4);. வட்டன்2 vaṭṭaṉ, இடை. (part.) ஒவ்வொரு, ஒவ்வொன்றும்; each and every. "ஆட்டைவட்டன் முக்குறுணி நெற் பொலிசையாக" (S.I.I.ii,69, 3);. [வட்டம் → வட்டன்.]
வட்டா	வட்டா1 vaṭṭā, பெ. (n.) மேற்புறம் அகன்று, வட்டமான பரப்புக் கொண்டதும், கீழ்ப்புறம் நிற்க வைப்பதற்கு ஏற்ப வடிவம் கொண்டதுமான பாத்திரம்; a small tray-like case to keep saucer-like vessel. மறுவ. கோப்பை [வட்டு → வட்டா.] வட்டா2 vaṭṭā, பெ. (n.) வட்டில், மல்லை; porringer. வட்டா3 vaṭṭā, பெ. (n.) வாயகன்ற கலவகை; plate, porringer, bowl. "வட்டாவுந் தாம்பூலமுந் துகிலுந் தாங்கிநிற்ப" (சீதக்.);. [வட்டு → வட்டா.] வட்டா4 vaṭṭā, பெ. (n.) திறமை, சமர்த்து (திருவிருத்.71, அரும்பக்.371);; ability, cleverness. [வட்டம் → வட்டா.]
வட்டாகிருதி	வட்டாகிருதி vaṭṭākirudi, பெ. (n.) 1. வட்ட வடிவு; circular shape or form, ellipse or other curvilinear figure. 2. வட்ட வடிவுள்ளவற்றின் சுற்றளவு; periphery of a curvilinear figure. [வட்டு + Skt. ākrti→ த. ஆகிருதி.]
வட்டாசிதுத்தி	வட்டாசிதுத்தி vaṭṭāciduddi, பெ. (n.) ஒரு வகைச் செடி; a kind of plant.

வட்டாட்சியர்	வட்டாட்சியர் vaṭṭāṭciyar, பெ. (n.) சிறு நாட்டுப் பகுதியின் ஆட்சியாளர்; tasildar. இன்று வட்டாட்சியர் அலுவலகம் சென்று வந்தேன். [வட்டம் + ஆட்சியர்.] வட்டாட்சியர் vaṭṭāṭciyar, பெ.(n.) மாவட்ட ஆட்சியருக்குக் கீழ் வட்டத்தில் அரசிறை தண்டும் அதிகாரி (தாசில்தார்);; (tahsidar); arevenue officer in charge of atalukunder the district Collector. [வட்டம்+ஆட்சியர்]
வட்டாட்டம்	வட்டாட்டம் vaṭṭāṭṭam, பெ. (n.) வட்டாட்டு பார்க்க;see vattattu. [வட்டம் + ஆட்டம்.]
வட்டாட்டு	வட்டாட்டு vaṭṭāṭṭu, பெ. (n.) வட்டுக் கொண்டு ஆடும் சூதாட்டம்; game of dice, gambling. "வட்டாட்டாடிடம் பலவுங் கண்டார்" (கம்பரா. மிதிலைக்.17);. [வட்டாடு → வட்டாட்டு.] வட்டாட்டு, வல்லாட்டு, வேட்டையாடலுமின்ன பிறவும் அரசன் இன்பமாகப் பொழுதுபோக்கும் வழிகளாம்.
வட்டாடு-தல்	வட்டாடு-தல் vaṭṭāṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வட்டையுருட்டிச் சூதாடுதல்; to play with draughts or dice. "அரங்கின்றி வட்டாடி யற்றே" (குறள், 40);. மறுவ. கவறாடுதல். [வள் → வட்டு + ஆட்டு → ஆடு- வட்டு = வட்டமான சூதாட்டுக் கருவி.] [P]
வட்டாணி	வட்டாணி vaṭṭāṇi, பெ. (n.) 1. திறமை; ability, capacity. 2. வாய்வட்டமாகப் பேசுகை (திருவிருத். 71, அரும்.பக்.371);; cleverness or talent, expertness in talking as in speech. தெ. வடாரி. [வட்டம் + ஆணி.]
வட்டாத்தி	வட்டாத்தி vaṭṭātti, பெ. (n.) ஒருவகை மரம்; a kind of tree- Bauhinia malabarica.
வட்டாப்பத்து	வட்டாப்பத்து vaṭṭāppattu, பெ. (n.) ஒற்றை ஒலையாற் செய்த விசிறி (யாழ்ப்.);; fan made of a single talipot leaf.

வட்டாரம்	வட்டாரம்1 vaṭṭāram, பெ. (n.) தூக்கு குண்டு, சுவரொழுங்கினைச் சரிபார்ப்பதற்குப் பயன்படும் கருவி; an iron round used to verify the vertical level of a wall or a door frame etc. வட்டாரம்2 vaṭṭāram, பெ. (n.) 1. சூழக்கிடந்த நிலப்பகுதி (வின்.);; circuit, surrounding area or region. "கோயில் வட்டமெல்லாம்" (சீவக.949);. 2. வீட்டின் சுற்றுப்புறம்; compound round a house. 3. வீடு (வின்.);; house. 4. தவசக் களஞ்சியம்; granary. தெ. வட்டாரமு: க. வடா;து. வட்டார. [வள் → வட்டு → வட்டம் → வட்டாரம் = சுற்றுப்புற நாட்டுப்பகுதி (வ.வ.2 பக்.77);.] 'வட்டாரம்' என்னுமிவ் வடிவம் வடமொழியி லில்லை. வட்டாரம்3 vaṭṭāram, பெ. (n.) குறிப்பிட்ட இடமும், அதனைச் சூழக்கிடக்குஞ் சுற்றுப் பகுதியும்; particular region. 'தஞ்சை வட்டாரத்தில் கோயில்கள் அதிகம்'. 2. வட்டம்; ward, division.
வட்டாரமொழி	வட்டாரமொழி vaṭṭāramoḻi, பெ. (n.) பொதுமொழியிலிருந்து ஒலிப்பு முறையாலும், சொற்களாலும், இலக்கண அமைப்பாலும், சற்றே வேறுபாடுடையதும், குறிப்பிட்ட நிலப்பகுதியைச் சார்ந்தவர்களால் மட்டும் பேசப்படுகின்ற மொழி; language variety, spoken by the people of a region of a country or by a class of its people dialect with slight difference of popular language local variety of a localised language. மறுவ. நடைமொழி, வட்டார வழக்கு. [வட்டாரம் + மொழி.]
வட்டாரவழக்கு	வட்டாரவழக்கு vaṭṭāravaḻkku, பெ. (n.) வட்டாரமொழியில் உள்ள சொல் வழக்கு; usage in a language variety or dialect local usage register. மறுவ. இடவழக்கு. உலக வழக்கு. கிளைமொழி [வட்டாரம் + வழக்கு.] பூனையைப் 'பூசு' என்றழைப்பது நெல்லை வட்டார வழக்கு. யானையை 'ஏனை' யென்பது தென்னாட்டுக் குடியானவர் வழக்கு.

வட்டி	வட்டி1 vaṭṭittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வட்டமாதல் (யாழ்.அக.);; to be round in shape. 2. சுழலுதல், கற்றிச் சுற்றி வருதல்; to revolve, to move round and round, to gyrate. "வட்டித்துப் புயலே நுரை இய வியலிரு ணடுநாள்" (அக.நா.28);. 3. வஞ்சினமுரைத்தல், சூளுரைத்தல்; to swear, to take an oath. "வட்டித்து விட்டா ளெறிந்தாள் (சிலப்.21:45);. 4. தாள வொற்றறுத்தல் (இசை.);; to beat time, to deviate from rhyme of cymbals. க. பட்டிசு. வட்டி2 vaṭṭittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தோள் புடைத்தல், வஞ்சினமுரைத்தலால் தோள் விம்மிப் புடைத்தல்; to slap one's own shoulders, in defiance or challenge. "செருவறைந்து பாழித்தோள் வட்டித்தார்" (பழமொ.325);. 2. சுழற்றுதல்; to whirl, to swing round. 'மருந்தில் கணிச்சி வருந்த வட்டித்து" (புறநா.42);. 3. உருட்டுதல், சுற்றுதல், சுழற்றி எறிதல்; rolling or throwing as of dice. "கழகத்துக் கவிறாது வட்டிப்ப" (கலித்
வட்டிக்கண்ணி	வட்டிக்கண்ணி vaṭṭikkaṇṇi, பெ. (n.) சிறு செடி வகை (M.M. 588);; marrow woolly stipulated lotus croton. [வள் → வட்டு → வட்டி. வட்டித்தல் = வட்டமாதல், வட்டி + கண்ணி = வட்டமாகச் சுற்றி முளைத்த சிறுசெடி அல்லது மரம்.]
வட்டிக்கருப்பட்டி	வட்டிக்கருப்பட்டி vaṭṭikkaruppaṭṭi, பெ. (n.) வட்டுக்கருப்பட்டி (இ.வ.); பார்க்க;see Vattu-k-karuppatti. [வட்டுக்கருப்பட்டி → வட்டிக்கருப்பட்டி. வட்டு → வட்டி + கரும்புல் + அட்டி - கரும்புல்லட்டி → கரும்பட்டி → கருப்பட்டி (கரும்புல் + பனைமரம்);.]
வட்டிக்குவட்டி	வட்டிக்குவட்டி vaṭṭikkuvaṭṭi, பெ. (n.) 1. வட்டித் தொகைக்குத் கொடுக்கும் மேல்வட்டி; interest on interest. 2. வட்டியை முதலோடு சேர்த்துக் கணக்கிட்டுக் கொடுக்கும் வட்டி; compound interest, interest on cumulative deposit. [வட்டி + கு + வட்டி.]

வட்டிகை	வட்டிகை1 vaṭṭigai, பெ. (n.) 1. வளைத்தெழுதுங் கோல்; painter's brush, drawing pencil. "வட்டிகைச் செய்தியின் வரைந்த பாவையின்" (மணிமே.4, 57);. 2. ஓவியம், படம், சித்திரம் (சூடா.);; portrait picture. "வட்டிகைப் பாவை நோக்கி" (சீவக. 2085); (சூடா.);. த. வட்டிகை → Skt. வர்த்திகா. [வட்டி → வட்டிகை.] எழுத்தும் உருவெழில் ஓவியமும் பெரும்பாலும் வளைத்தெழுதவும் வரையவுங் காணலாம். வட்டிகை2 vaṭṭigai, பெ. (n.) 1. சுற்றளவு, நகரத்தின் சுற்றளவு; circumference, as of a town. 2. வட்டம் (யாழ்.அக.);; circle. 3. கைம்மணி (யாழ்.அக.);; hand bell. வட்டிகை3 vaṭṭigai, பெ. (n.) கூடை (பிங்.);; basket. [வட்டு → வட்டி → வட்டிகை.]
வட்டிகைப்பலகை	வட்டிகைப்பலகை vaṭṭigaippalagai, பெ. (n.) சித்திரமெழுதும் பலகை; plank or tablet for painting. "எழுதுகோலையும் வட்டிகைப் பலகையிலே போகட்டு" (சீவக.1107);. [வட்டிகை + பலகை.]
வட்டிகைப்பள்ளம்	வட்டிகைப்பள்ளம் vaṭṭigaippaḷḷam, பெ. (n.) நெஞ்சாங்குலையின் வலது புறத்திலமைந்த குழி (வின்.);; fossa ovalis, a depression on the left wall of the right article of the heart. [வட்டிகை2 + பள்ளம்.]
வட்டிகைப்பாவை	வட்டிகைப்பாவை vaṭṭigaippāvai, பெ. (n.) உருவெழிலோவியம்; drawing, picture or portrait. "வட்டிகைப் பாவை நோக்கி" (சீவக.2085);. மறுவ. சித்திரப்பாவை [வட்டிகை1 + பாவை.]
வட்டிச்சிட்டை	வட்டிச்சிட்டை vaṭṭicciṭṭai, பெ. (n.) வட்டிக் கணக்கு எழுதும் புத்தகம்; account book showing interest calculated up-to-date. [வட்டி + சில் → சிட்டு → சிட்டை.]
வட்டிடல்	வட்டிடல் vaḍḍiḍal, பெ. (n.) வட்டிலில் வைத்தல்; to keep in porringer.

வட்டிநாழி	வட்டிநாழி1 vaṭṭināḻi, பெ. (n.) வட்டித் தொகை பெறுதற்குரியதாகப் பெறப்படும் பழைய வரி; a kind of ancient tax, accruing interest. It is also considered as a tax to be collected in kind of paddy. [வட்டி + நாழி.] இதனை நெல்லாகப் பெறும் வரியென்றும் கொள்வர். வட்டிநாழி2 vaṭṭināḻi, பெ. (n.) பழையவரி வகை (S.I.I.ii. 521.);; an ancient tax.
வட்டிப்பு	வட்டிப்பு vaṭṭippu, பெ. (n.) 1. சூள் (நாமதீப. 667);; vow, determined effort. 2. வட்டம் (யாழ்.அக.);; circle.
வட்டிமேல்வட்டி	வட்டிமேல்வட்டி vaṭṭimēlvaṭṭi, பெ. (n.) வட்டிக்குவட்டி (வின்.); பார்க்க;see Vattikku-vatti. 2. காலந்தாழ்த்திய வட்டித் தொகைக்குப் பெறப்படும் சிறுவட்டி; penal interest for delayed payment of interest. [வட்டி3 + மேல்வட்டி.]
வட்டியில்லாக்கட ன்	வட்டியில்லாக்கடன் vaḍḍiyillākkaḍaṉ, பெ. (n.) 1. வட்டியின்றிக் கொடுக்குங் கடன் தொகை; interest free loan debt not carrying interest. 2. திரும்பச் செய்தலை எதிர்நோக்கிக் கொடுக்கும் நன்கொடை (இ.வ.);; present made in expectation of a similar return thereof. [வட்டி + இல் + ஆ (எ.ம.இ.நி); + கடன்.]
வட்டிரோகம்	வட்டிரோகம் vaṭṭirōkam, பெ. (n.) மகப்பேறு நடந்தேறிய பெண்களின் உடம்பில் உண்டாகும் அரத்தப் போக்கு; a disease marked by flow of blood through vagina during post delivery.

வட்டில்	வட்டில்1 vaṭṭil, பெ. (n.) மாழையாற் செய்த படையல் தட்டு; a puja metal plate. "வட்டில் பஞ்சவன் மாதேவி என்னும் திருநாமத்தால் விளங்கிற்று ஒன்று" (தெ.கல்.தொ.2:2, கல்.51);. வட்டில்2 vaṭṭil, பெ. (n.) 1. கிண்ணம், தட்டு, குவளை; porringer, platter, plate, cup. "பொன்வட்டில் பிடித்து" (திவ். பெருமாள்.4, 3);. 2. வட்டி2 3 (தொல்.எழுத்.170. இளம்.); பார்க்க;see vatti. 3. நாழிகை வட்டில்; clepsydra, a small vessel with holes in the bottom, floating on the water and sinking at the end of a naligai being a contrivance for determining time. 4. அம்புச்கூடு; quiver for arrows. "வாளிவட்டில் புறம் வைத்து" (கம்பரா. தேரேறு.39);. 5. கூடை (அ.க.நி.);; basket. 6. வழி, பாதை (அக.நி.);; path, way. 7. பட்டம், விருதுவகையுளொன்று; a degree, an award, an item of paraphernalia. "ஏறுமால் யானையே சிவிகையந்தளக மீச்சோப்பி வட்டில்" (தேவா.692, 7);. 8. சொக்கட்டான் அறை (வின்.);; draught-board. 9. [illegible] செய்யுமாறு உருட்டி வைக்கும் மாவுண்டை [illegible]
வட்டிலை	வட்டிலை vaṭṭilai, பெ. (n.) முட்செடிவகை (M.M.293.);; caricature plant, a thorny plant. [வடு → வட்டு + இலை.]
வட்டிவாசி	வட்டிவாசி vaṭṭivāci, பெ. (n.) 1. வட்டி வீதம்; rate of interest. 2. வட்டி; Interest. [வட்டி3 + வாசி. வாசி = வீதம், விழுக்காடு.]
வட்டிவாணிகம்	வட்டிவாணிகம் vaṭṭivāṇigam, பெ. (n.) பொருளை முதலாக வைத்து, கடனாகக் கொடுத்து, கடன் தொகைக்குரிய வட்டிக் காசினைக் கால அளவு மற்றும் ஒழுங்கு முறைப்படி பெற்று வரும் வாணிகம்; a kind of trade for investment and loaning for earning interest accrued thereto with a time frame. "புறவரவா வந்து வட்டி வாணியஞ் செய்வாரையும் உள்ளூரிலிருந்து வட்டி வாணியஞ் செய்வாரையும் வட்டியால் நாழி நெல்லாகக் கொண்டும்" (தெ.கல்.தொ. 17.கல்.235);. [வட்டி + வாணிகம்.]
வட்டிற்பூ	வட்டிற்பூ vaṭṭiṟpū, பெ. (n.) தாமரைப்பூ (சங்.அக.);; lotus. [வட்டில் + பூ.]
வட்டினி	வட்டினி vaṭṭiṉi, பெ. (n.) போட்டியில் வைக்கும் பொருள்; wager stake in a game. "வட்டினி கொடுத்து.... வட்டாட்டாடிடம்" (கம்பரா. மிதிலை.17);.

வட்டு	வட்டு1 vaṭṭu, பெ. (n.) 1. சூதாட்டத்திற்குரிய வட்டுக்கருவி; small spheroidal pawn, dice, draught. "கையாடு வட்டிற் றோன்றும்" (அகநா.108);. 2. திரட்சி (சூடா);; roundness. 3. திரண்டபொருள்; anything round. "முட்டி வட்டனைய கோல முத்துலாய்" (சீவக. 2950);. 4. நீரெறி கருவி வகை; a water-squirt. "வண்ணநீர் கரந்த வட்டுவிட்டெறிவோரும்" (பரிபா.155);. 5. பாண்டி விளையாட்டுக்குரிய சில் (இ.வ..);; a circular piece used in pandi game. 6. விளையாட்டுக் கருவி வகை; a game-piece. "கல்லாச் சிறாஅர் நெல்லி வட்டாடும்" (நற்.3);. "குன்ற மணிவட்டினுருட்டு மாற்றல்" (சீவக.61);. 7. வட்டில், 9 (இ.வ.); பார்க்க;see vattil. 8. குடையிற் கம்பிகள் கூடும் இடம் (இ.வ.);; the circular piece to which the ribs of an umbrella are joined. 9. சிறு துணி (தஞ்சை.);; small piece of cloth. 10. வட்ட (பனைவெல்ல);க் கருப்பட்டி; a large round shaped cake of jagger. வட்டு கருப்புக் கட்டி ஒடு
வட்டுக்கத்தரி	வட்டுக்கத்தரி vaṭṭukkattari, பெ. (n.) கத்தரி வகை; a variety of round brinjal. [வட்டு + கத்தரி.]
வட்டுக்கருப்பட்டி	வட்டுக்கருப்பட்டி vaṭṭukkaruppaṭṭi, பெ. (n.) பனாட்டுக் கட்டி; large ball of jaggery. மறுவ. பனங்கருப்பட்டி [வள் → வட்டு + கருப்பட்டி.] கரும்புல்+அட்டு→ அட்டி = கரும்புல்லட்டி கரும்பட்டி. கரும்பட்டி → கருப்பட்டி. கரும்புல் = பனை மரம். அட்டு → அட்டி = அடப்பட்டது;காய்ச்சப்பட்டது. ஒருகா. வட்டக்கருப்புக்கட்டி → வட்டுக் கருப்பட்டி.
வட்டுக் கருப்புக் கட்டி	வட்டுக் கருப்புக் கட்டி vaṭṭukkaruppukkaṭṭi, பெ. (n.) வட்டுக்கருப்பட்டி (வின்.); பார்க்க;see Vattu-k-karuppatti. [வட்டு + கருப்புக்கட்டி.]

வட்டுக்காய்	வட்டுக்காய்1 vaṭṭukkāy, பெ. (n.) பத்தியவுணவு; a restricted or prescribed diet. மருத்துவரால் பரிந்துரைக்கப்பட்ட உணவினை ஏற்றலும் விலக்கியன ஒழிதலும் வட்டுக்காயாகலாம். வட்டுக்காய்2 vaṭṭukkāy, பெ. (n.) சூதாடு கருவி; dice. [வட்டு + காய்.]
வட்டுக்குத்தி	வட்டுக்குத்தி vaṭṭukkutti, பெ. (n.) பனைக் குருத்தினடி (வின்.);; the part just below the top of a fresh palm leaf. [வள் → வட்டு + குத்தி.]
வட்டுக்கொல்லி	வட்டுக்கொல்லி vaṭṭukkolli, பெ. (n.) 1. தேவதாரு; a fragrant wood. 2. சம்ப்ங்கி; a fragrant flower, champaca.
வட்டுச்செடி	வட்டுச்செடி vaḍḍucceḍi, பெ. (n.) வட்டு பார்க்க;see vattu.
வட்டுடை	வட்டுடை vaḍḍuḍai, பெ. (n.) 1. முழந் தாளளவாக உடுக்கும் உடை; cloth tied round the waist and reaching down the knee. "அந்நுண் மருங்கு லிகந்த வட்டுடை" (மணிமே.3, 122);. 2. ஆடை (பிங்.);; garment. 3. அரைக்காற் சட்டை; drawers. [வட்டு → வட்டுடை = முழந்தாளளவாக வீரர் உடுக்கும் உடைச்சிறப்பு (விசேடம்); (சீவக.468, நச்);.]
வட்டுப்பருப்பு	வட்டுப்பருப்பு vaṭṭupparuppu, பெ. (n.) பருப்பு வகையுளொன்று; a kind of dhal - Lathyrus Sativus. மறுவ. கேசரிப் பருப்பு. [வட்டு + பருப்பு.] இப்பருப்பு நாவலந்தேயத்தில் (இந்தியாவில்); வங்காளம், அசாம், நடுவண் பைதிரம் (மத்தியப்பிரதேசம்); முதலான இடங்களில் பயிராகின்றது. வங்கத்தின் காட்டுப் பகுதிகளிலும், (களி கலந்த வண்டல் மண்ணில்);, ஏனைய பகுதிகளிலும் விளைகின்றது. ஆண்டு தோறும் அக்டோபர் மாதத்தில் விதைத்து, ஆறு திங்களில் அறுவடை செய்வர். இது மற்றப் பயிர்களிடையே, களை போன்று விளையும் தன்மைத்து. வட்டுப் பருப்புத் தவசத்தின் வடிவம் ஒழுங்காக இராது: ஆப்பு வடிவில் இருக்கும். பழுப்பு நிறத்தில், கறுப்பு வரிகளுடன் காணப்படும். இப் பருப்பினைக் கடலைப் பருப்பு, துவரப் பருப்புடன் சேர்த்து சமைத்து உண்பர்.
வட்டுப்பருப்புநோய்	வட்டுப்பருப்புநோய் vaṭṭupparuppunōy, பெ. (n.) வட்டுப்பருப்பு உண்பதா லுண்டாகும் ஒருபக்க ஊதை (பாரிசவளிம); நோய்; lathyrism. [வட்டுப்பருப்பு + நோய்.]

வட்டுப்பழம்	வட்டுப்பழம் vaṭṭuppaḻm, பெ. (n.) ஒருவகைக் கொட்டை; a kind of nut. இதன் கொட்டையாலான பொடியினால் பற்றூய்மை செய்தால் பற்புழு போம்.
வட்டுப்போர்	வட்டுப்போர் vaṭṭuppōr, பெ. (n.) சூதாட்டம்; gambling. "வட்டுப்போர்கள் பொருதல் அரியவாமாறுபோல" (பழ.176, உரை);. [வட்டு + போர்.]
வட்டுமுள்ளி	வட்டுமுள்ளி vaṭṭumuḷḷi, பெ. (n.) கழி முள்ளி; Indian nightshade.
வட்டுவப்பை	வட்டுவப்பை vaṭṭuvappai, பெ. (n.) வட்டுவம் (வின்.); பார்க்க;see vattuvam. [வட்டுவம் + பை.]
வட்டுவம்	வட்டுவம் vaṭṭuvam, பெ. (n.) 1. வெற்றிலை, பாக்கு, சுண்ணாம்பு, புகையிலை முதலியன வைக்கும் பை (வின்.);; pouch in which betel leaves, nuts, chunnam, tobacco, etc. are kept. 2. மருந்துப்பை; medicine pouch. "வட்டுவத்தைத் தூக்கிக் கொண்டு திரிகிறார்களே" (பிரதாப விலா.121);. 3. பையின் உட்பை (வின்.);; pocket inside a pouch or purse. தெ. வட்டுவமு. [வள் + து - வட்டு + அகம் - வட்டகம் → (வட்டுகம்); → வட்டுவம்.]
வட்டுறுப்பு	வட்டுறுப்பு vaṭṭuṟuppu, பெ. (n.) திருத்தம், செம்மை (யாழ்.அக.);; exactness, precision, correctness.
வட்டெலி	வட்டெலி vaṭṭeli, பெ. (n.) மரவெலி (வின்.);; a species of rat. [வட்டு + எலி.]

வட்டெழுத்து	வட்டெழுத்து1 vaṭṭeḻuttu, பெ. (n.) 1. கி.பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டு வரை, தமிழ் மொழியில் வழங்கிவந்த வட்ட வடிவில் அமைந்த வரி வடிவம்; a script slightly circular in form which was used till 12th century A.D. in famil language. 2. பழைய தமிழெழுத்து வகையுளொன்று;மறுவ. பட்டயவெழுத்து, வட்டம், தெக்கன் மலையாளம், நானா மோனம். [வட்டு + எழுத்து. வளைந்த தமிழெழுத்து வகை (வே.க.4 பக்.102);.); ஒருகா. வெட்டெழுத்து → வட்டெழுத்து என்றுமாம். வள் → வட்டு → வட்டம் + எழுத்து. வட்டம் = வளைவு. 'வள்' எனும் வளைவுக் கருத்து வேரிலிருந்து கிளைத்த சொல். வட்டெழுத்து என்பது வளைந்த தமிழெழுத்து வகை எனப் பொருள்படும். தெக்கன மலையாளம் பட்டயவெழுத்து. கி.பி. 3ஆம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி.13ஆம் நூற்றாண்டு வரை, தமிழகத்தில் தமிழ் மொழியை எழுதுவதற்கு வழங்கிய, வட்ட வடிவமான எழுத்து. கி.பி.13ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த ஒரு கல்வெட்டில் இவ்வெழுத்து "வட்டம்" என்று குறிக்கப்பெற்றுள்ளது. (எ-டு); "திருமலை ஜூர்ணிக்கையால் உத்தாரணம் பண்ணினவிடத்து திருமலையில் கல்வெட்டு வட்டம் ஆகையால், தமிழாகப்படியெடுத்து" என்று கல்வெட்டு கூறுகிறது. திருக்குற்றாலநாத சுவாமி கோயிலில் ஒரு கல்வெட்டிலிருந்து புரிந்து கொள்ளவியலாத கல்வெட்டுகள்
வட்டை	வட்டை1 vaṭṭai, பெ. (n.) 1. வயல்; crop field. 2. பெருங்காடு; large tract of big forest. 3. திக்கு; direction. 'எட்டு வட்டையிலும் வந்தார்கள்'. வட்டை2 vaṭṭai, பெ. (n.) வழி (சூடா);; way. "வல்லுயிர்தாங்கும் வட்டை வந்தனை" (கல்லா.40, 13);. வட்டை2 vaṭṭai, பெ. (n.) 1. சக்கரத்தின் மேல் வளைமரம்; felloe, rim of a wheel. "உருள்கின்ற மணிவட்டை" (சிலப்.29, உரைப்பாட்டு. மடை);. 2. தேர் (யாழ்.அக.);; car, chariot. 3. புலியினுடல்வரி (வின்.);; stripes on a tiger's body. 4. பரப்பெல்லை, நிலப்பகுதி; area, region. 5. மரவட்டை; mountain tamana oil tree.
வட்டோடு	வட்டோடு vaṭṭōṭu, பெ. (n.) தட்டாருடைய தீச்சட்டி; goldsmith's pot for live-coals.

வட்பத்திரம்	வட்பத்திரம் vaṭpattiram, பெ. (n.) ஆல்; banyan tree-Ficus bengalensis.
வட்புலி	வட்புலி vaṭpuli, பெ. (n.) அரிமா (சங்.அக.);; lion.
வட	வட1 vaḍa, பெ.அ. (adj.) வடக்கு என்பதன் பெயரடை; adjective of north. வட மாநிலங்களில் மழையினால் வெள்ளம் ஏற்பட்டுள்ளது. [வட → வடக்கு + திசை → வடதிசை.] வட2 vaḍa, பெ.எ. (adj.) வடக்கத்தி பார்க்க;see Vadakkatti.
வடஒன்பதுபார்	வடஒன்பதுபார் vaḍaoṉpadupār, பெ. (n.) வடக்கு ஒன்பது பார்; northern bank in nine fathoms.
வடக்கத்தி	வடக்கத்தி vaḍakkatti, பெ.அ. (adj.) வடக்கிற்குரிய (கொ.வ.);; north, northern.
வடக்கத்திய	வடக்கத்திய vaḍakkattiya, பெ.அ. (adj.) வடக்குப் பகுதியைச் சார்ந்தவை; concerning northern region. 'வடக்கத்திய உணவு'.
வடக்கத்தியான்	வடக்கத்தியான்1 vaḍakkattiyāṉ, பெ. (n.) தொப்புள் நீண்டிருக்கும் மாடு; a kind of sturdy bull having elangated umbilical growth. வடக்கத்தியா (கொ.வ.);. [வடக்கு + அத்து + ஆன்.] வடக்கத்தியான்2 vaḍakkattiyāṉ, பெ. (n.) வடபுலத்தான் (இ.வ.);; northerner. வடக்கத்திக்காரனுக்கு வாய் கொஞ்சம் நீளம் (இ.வ.);. [வடக்கத்தி → வடக்கத்தியான்.]

வடக்கயிறு	வடக்கயிறு1 vaḍakkayiṟu, பெ. (n.) மாடுகளைப் பிணைத்து கவலை ஒட்டுபவர் பயன்படுத்தும் கயிறு; a rope used by a person to draw water from a well, by lagging two bulls. வடகவுறு (கொ.வ.); கமலை என்பது பாண்டிய நாட்டு வழக்கு. [வடம் + கயிறு.] வடக்கயிறு2 vaḍakkayiṟu, பெ. (n.) 1. தேர் முதலியவற்றை இழுக்கும் பெருங்கயிறு; large, stout rope or cable, as for drawing a temple-car. "வடக்கயிறு வெண்ணரம்பா" (தாயு.சச்சிதா,2);. 2. ஏர் நாழிக்கயிறு (வின்.);; cord of the er-nali.
வடக்கன்	வடக்கன் vaḍakkaṉ, பெ. (n.) 1. வடக்குப் பக்கத்தான் (இ.வ.);; northerner. 2. புகையிலை வகை (இ.வ..);; a variety of tobacco. ம. வடக்கன்.
வடக்காட்சி	வடக்காட்சி vaḍakkāḍci, பெ. (n.) ஒளி பரப்பப்படும் பல்வேறு அலைவரிசைகளை ஈர்த்து வடத்தின் வழியாக, வீட்டுத் தொலைக்காட்சிகளுக்கு அனுப்பப்படும் செயல்முறை; the operation which received more telecasting channels and distributed to the home television sets through cables; cable television. வடக்காட்சி அமைப்புப் பழுதுற்றதால், நேற்று ஒளிபரப்பான செம்மொழிக் கருத்தரங்க நிகழ்ச்சியை எல்லையம்மன் குடியிருப்பு மக்களால் கண்ணுறுதற்கியலவில்லை (இ.வ.);. [வடம் + காட்சி 'சி' பண்புப்பெயரீறு. காண் + சி → காட்சி = கண்ணுறல்.]
வடக்காளிமூலி	வடக்காளிமூலி vaḍakkāḷimūli, பெ. (n.) கோவை; a climber-Coccinia indica.

வடக்கிரு-த்தல்	வடக்கிரு-த்தல் vaḍakkiruttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) உயிர்துறக்குந் துணிவுடன், வடக்கு நோக்கியிருந்து மேற்கொள்ளும் உண்ணா நோன்பு (கூர்மபு. சூதக.27);; to sit facing north direction, taking a vow of fasting to death. "புறப்புண் ணாணி வடக்கிருந் தோனே" (புறநா.66.8);. [வடக்கு + இரு.] போரிற் பெற்ற புறப்புண் நாணியும், புதல்வர் தன்னொடு பொரவருகைநாணியும், உலகப் பற்றைத் துறந்தவிடத்தும், அரசர் ஊருக்கு வடக்கிலிருந்து உயிர் துறத்தல். பகைவரால் சிறைப்பட்டிருந்து உண்ணா திறத்தலும் வடக்கிருத்தலின்பாற்படும். இம் மன்பதை நுகர்ச்சியைத் துறந்து, பசியால் உடலை மெலிவித்து, ஒக முயற்சியினால், உயிரை விடுதற்பொருட்டு, தான் வாழ்ந்த இடத்தை விட்டு வடதிசையிற் சென்று தங்குதலும், மீண்டும் வாராது, கொண்முடியுடன் தவஞ்செய்யுமுகத்தான் வடக்கு நோக்கிச் செல்லுதலும், பண்டைய மரபாகும். வாழ்வில் நாணத்தகு நிலை நேர்ந்ததனால் சிலர் வடக்கிருந்ததாகக் கழக இலக்கியங்களில் பதிவு காணப்படுகின்றது. 1. சேரமான் பெருஞ்சேரலாதன், சோழன் கரிகாற் பெருவளத்தானொடு பொருதுபட்ட, புறப்புண்ணாணி வடக்கிருந்தான் (புறநா.65);. 2. அகநானூற்றிலும் இச் செய்தி இடம் பெற்றுள்ளது. "அழிகள மருங்கின் வாள் வடக்கிருந்தென, இன்னா இன்னுரை கேட்ட சான்றோர் அரும்பெறல் உலகத்தவனொடு செலீஇயர் பெரும்பிறிது ஆகியாங்கு" (அகநா.55);. 3. கோப்பெருஞ்சோழன். தன் மக்கள் தன்னொடு பொரவந்த செயலுக்கு நாணி வடக்கிருந்தமை குறித்துப் புறநானூற்றுப் பாடல்கள் (214, 216, 218); தெரிவிக்கின்றன.
வடக்கு	வடக்கு vaḍakku, பெ. (n.) நாற்றிசையுளொன்று; north, the north point of the compass. தெ. ம. வடக்கு;க. படுகு. [வடம் + கு. ஒருகா. வட + அக்கு + பின்னொட்டு என்றுமாம்.]
வடக்குத்திருவீதிப் பிள்ளை	வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை1 vaḍakkuttiruvītippiḷḷai, பெ. (n.) திருவாய்மொழியின் உரையாசிரியர்; commentator of poetry titled Tiruvaymoli. 15-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த இவர், திருவாய் மொழிக்கு முப்பத்தாறாயிரப்படி உரை செய்தவர்.
வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளை	வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளை2 vaḍakkuttiruvītippiḷḷai, பெ. (n.) நம்பிள்ளை இசைக் கதையைத் திருவாய் மொழிக்கு ஈடு முப்பத்தாறாயிரப்படியென்று விரிவா யெழுதின மாலியவாசிரியர்; a vasnava àcăryawho embodied the lectures of Nambisai on Tiruvây-mos; into a commentary, named, idu-muppatt-ārāyira-p-padi. "வள்ளல் வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளை...... நன்குரைத்த தீடு முப்பத்தாறாயிரம் (உபதேசரத்.44);. [வடக்கு + திருவீதிப்பிள்ளை.]
வடக்குநோக்கி	வடக்குநோக்கி vaḍakkunōkki, பெ. (n.) காந்தம் ஏற்றிய திசைகாட்டுமுள் (மனோன். iii, 3, 95);; magnetic needls, as always position indicating north. [வடக்கு + நோக்கு → நோக்கி.] ஒருகா. காந்தவூசி
வடக்குப்பார்த்தவீடு	வடக்குப்பார்த்தவீடு vaḍakkuppārttavīḍu, பெ. (n.) தெருவாசல் வடக்குப்பக்கமாக அமைந்த வீடு; north facing house

வடக்குமலையான்	வடக்குமலையான் vaḍakkumalaiyāṉ, பெ. (n.) வடமலையான்1 பார்க்க;see vadamalaiyān. [வடக்கு + மலையான்.]
வடக்குவடக்கா-தல்	வடக்குவடக்கா-தல் vaḍakkuvaḍakkātal, 6 செ.கு.வி. (v.i.) மயிர் முதலியன சடை பற்றுதல் (இ.வ.);; to become matted, as hair. [வடம் + கு + வடம் + கு + ஆ.]
வடக்குவாசற்செல்வி	வடக்குவாசற்செல்வி vaḍakkuvācaṟcelvi, பெ. (n.) ஊரின் வடபுறத்து எல்லைத் தெய்வமாகிய காளி (இ.வ.);; Kali as presiding at the northern gate of or border of a village or town or city. மறுவ. வடக்குவாய்ச்சி [வடக்கு + வாசல் + செல்வி.]
வடக்குவேர்	வடக்குவேர் vaḍakkuvēr, பெ. (n.) வடக்கே ஓடும் வேர்; root running towards north.
வடக்கேபோ-தல்	வடக்கேபோ-தல் vaḍakāpōtal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மணமகனும் மணமகளும் காரி அல்லது ஞாயிற்றுக் கிழமையில் ஆலயத்திற்கு சென்றுவருதல்; to go to temple or praying spots and come back there from by newly wedded couples.
வடக்கேயோடும்சங்கவேர்	வடக்கேயோடும்சங்கவேர் vaḍakāyōḍumcaṅgavēr, பெ. (n.) சங்கஞ் செடியின் வடக்கு வேர்; the root of the four spined monetia that runs towards north.
வடக்கொட்டை	வடக்கொட்டை vaḍakkoḍḍai, பெ. (n.) புங்கங் கொட்டை; soap nut.
வடகதி	வடகதி vaḍagadi, பெ. (n.) மஞ்சள் நிறக் குருந்தம் (புட்பராகம்);; one of the nine gems-Topaz.
வடகபாகவிதி	வடகபாகவிதி vaḍagapāgavidi, பெ. (n.) வடகம்; process or method of preparing Vadagam.

வடகம்	வடகம்1 vaḍagam, பெ. (n.) 1. அரிசிமாக் கூழால் செய்யப்படும் வடகவற்றல்; water cakes of flour, seasoned and dried in the sun. 2. வத்தல்; dried paste of flour. 3. தாளிப்பதற்கு பயன்படுத்தும் நறுமணக் கூட்டு; condiment used in cookery. [வட்டம் → வடம் → வடகு → வடகம்.] வடகம்2 vaḍagam, பெ. (n.) அரைத்தமாவுடன் கறிச்சரக்குகளைச் சேர்த்து உலர்த்திய தாளிப்புருண்டை; a mixture of flour, herbs, spices, etc., made into lumps or balls and dried in the sun. த. வடகம் → Skt. வடக.. [வட்டம் → வடம் → வடகு → வடகம்.] நன்கு அரைத்த பருப்புடன் கறிச்சரக்குகளைச் சேர்த்துலர்த்திய தாளிப்புருண்டை (வ.வ.பகுதி 2, பக்.78);. வடகம்3 vaḍagam, பெ. (n.) 1. தோல்; skin. 2. ஒரு வகை மருந்து; a class of medicine. 3. தாளிப்பதற்கு பயன்படும் வாசனைக் கூட்டு; condiment or mixture of spices etc. used in coockery.
வடகயிலாயம்	வடகயிலாயம் vaḍagayilāyam, பெ. (n.) சிவனுறையும் பனிமலை; Mt. Kailasa, in the Himalayās, abode of Šiva. "கயிலை மலையானே" (தேவா. 1159, 1);. 2. கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில், பேரூருக்கு அருகிலுள்ளதொரு சிவன் கோயில்; a swap temple near Pêror in Coimbatore District. [வடக்கு + கயிலாயம்.]
வடகயிலை	வடகயிலை vaḍagayilai, பெ. (n.) வட கயிலாயம், 1 பார்க்க;see vadakayilayam. "வடகயிலை யண்டர்நாயக ரிருக்கும்" (பெரியபு. திருநாவுக்.364);. [வடக்கு + கயிலாயம் → கயிலை (மரூஉ.);.]

வடகலை	வடகலை1 vaḍagalai, பெ. (n.) 1. வடமொழி நூல்; sanskrit literature. "செந்தமிழும் வடகலையுந் திகழ்ந்த நாவர்" (திவ். பெரியதி. 7, 7, 7);. 2. வடமொழி; sanskrit. "வடகலை தென்கலை வடுகு கன்னடம்" (கம்பரா.பாயி);. 3. வடகலைநாமம் பார்க்க;see vadagalai-námam. 4. மாலியப் பிரிவினருள் ஒரு சாரார்; a vaisnava sect, dist fr ten-kalai. வடகலை2 vaḍagalai, பெ. (n.) ஞாயிற்றின் (சூரிய); கலை; vital air passing through right nostril. மறுவ. பிங்கலை [வலம் → வட(ம்); + கலை.]
வடகலைநாமம்	வடகலைநாமம் vaḍagalaināmam, பெ. (n.) வடகலை 'ரு' வடிவத் திருப்பாத மில்லாத மாலியர் தரிக்கும் திருமண் காப்பு; the U-shaped mark indication of the Vadakalas-Vaisnavas, sectarian.
வடகலையார்	வடகலையார் vaḍagalaiyār, பெ. (n.) வடகலை1, 4 பார்க்க;see Vada-kalai. [வடகலை → வடகலையார்.]
வடகாரம்	வடகாரம் vaḍakāram, பெ. (n.) உப்பு வகை (மூ.அ.);; a kind of salt.
வடகாவிசேர்	வடகாவிசேர் vaḍakāvicēr, பெ. (n.) வடகாவி மரத்திற் கட்டப்படும் பாய்; main top sail.
வடகாவிமரம்	வடகாவிமரம் vaḍakāvimaram, பெ. (n.) வடமரத்தின் அடிக்கட்டைக்கு மேலுள்ள பகுதி; main top mast.
வடகாற்று	வடகாற்று vaḍakāṟṟu, பெ. (n.) வடதிசைக் காற்று (சூடா.);; north wind. மறுவ. வாடைக்காற்று, வாடை. [வடக்கு + காற்று.]

வடகிரி	வடகிரி vaḍagiri, பெ. (n.) மேருமலை (யாழ்.அக.);; Mt. Méru, as the northern mountain. மறுவ. வடமலை, வடவரை. [வடக்கு + Skt. கிரி.]
வடகிழக்கு	வடகிழக்கு vaḍagiḻggu, பெ. (n.) வடக்குங் கிழக்குஞ்சேருங்கோணத்திசை; north east. [வடக்கு + கிழக்கு.]
வடகிழக்குப்பருவக்காற்று	வடகிழக்குப்பருவக்காற்று vaḍagiḻggupparuvaggāṟṟu, பெ. (n.) இந்தியாவில், குறிப்பிட்ட மாதங்களில் மழை பெய்விக்கும் வகையில் வடகிழக்குத் திசையிலிருந்து வீசும் காற்று; North-East monsoon in India. [வடகிழக்கு + பருவக்காற்று. குறித்த பருவத்தில் ஒருமுகமாயடிக்குங் கடற்காற்று.]
வடகிழக்குப்பருவமழை	வடகிழக்குப்பருவமழை vaḍagiḻgguparuvamaḻai, பெ. (n.) தமிழகத்தை வளப்படுத்தும் பருவ மழையுள் ஒன்று; North-East monsoon. மறுவ. அடைமழை. [வடகிழக்கு + பருவமழை.]
வடகீலியம்	வடகீலியம் vaḍaāliyam, பெ. (n.) சூரைச் செடி; a kind of medicinal plant.
வடகீழ்த்திசை	வடகீழ்த்திசை vaḍaāḻttisai, பெ. (n.) வடகிழக்கு (யாழ்.அக.); பார்க்க; Vadakilakku.
வடகீழ்த்திசைப்பாலன்	வடகீழ்த்திசைப்பாலன் vaḍaāḻttisaippālaṉ, பெ. (n.) வடகிழக்குத் திசைக் காவலன் (ஈசானன்); (யாழ்.அக.);; isanan as the regent of the north-east.
வடகு	வடகு vaḍagu, பெ. (n.) தோல் (இலக்.அக.);; skin. [வடகம் → வடகு.]
வடகுணதிசை	வடகுணதிசை vaḍaguṇadisai, பெ. (n.) வடகிழக்கு பார்க்க;see vada-kilakku. [வடக்கு + குணதிசை. குணம் + திசை (குணம் - கிழக்கு);.]

வடகோடி	வடகோடி vaḍaāḍi, பெ. (n.) வடமுனை; northern end.
வடகோடு	வடகோடு vaḍaāḍu, பெ. (n.) பிறைமதியின் வடக்கு முனை; the northern horn of the cresent moon. "வடகோ டுயர்ந்தென்ன தென்கோடு தாழ்ந்தென்ன வான் பிறைக்கே" (பட்டினத்.திருப்பா.);
வடகோடை	வடகோடை vaḍaāḍai, பெ. (n.) வட மேற்குக் காற்று; northwest wind.
வடங்கன்	வடங்கன் vaḍaṅgaṉ, பெ. (n.) வெங்காரம் (சங்.அக.);; borax.
வடசரமுனை	வடசரமுனை vaḍasaramuṉai, பெ. (n.) புதிய செயல்கள் தொடங்க ஏற்ற காலம்; period conducive for commencing new ventures or works.
வடசவர்சவாய்	வடசவர்சவாய் vaḍasavarsavāy, பெ. (n.) வடசவர் மரத்திற்கு முன்பக்கத்தில் தாங்கும் வண்ணம் இழுத்து (ஆதாரமாக);க் கட்டப்படுங்கயிறு; main top gallant stay. இது கப்பல் கட்ட பயன்படும் மரம்.
வடசவர்சேர்	வடசவர்சேர் vaḍasavarsēr, பெ. (n.) வடசவர் மரத்தில் கட்டப்படும் பாய்; main top gallant sail.
வடசவர்பறுவான்	வடசவர்பறுவான் vaḍasavarpaṟuvāṉ, பெ. (n.) வடசவர் மரத்தின் குறுக்கே போடப்படும் மூங்கிற்கழி; main-top gallant yard. [வடசவர் + பறுவான். பறுவான் + பாய்மரந் தாங்குங் குறுக்குக்கழி.]
வடசவர்பெற்பறோடி	வடசவர்பெற்பறோடி vaḍasavarpeṟpaṟōḍi, பெ. (n.) வடசவர் மரத்திற்குப் பக்க ஆதாரமாய்க் கட்டப்படுங்கயிறு (M.Navi.);; main top gallant backstays.
வடசவர்மரம்	வடசவர்மரம் vaḍasavarmaram, பெ. (n.) வடமரத்திலுள்ள காவிமரத்துக்கு மேலுள்ள பகுதி; main top-gallant mast.

வடசவர்லவுரான்	வடசவர்லவுரான் vaḍasavarlavurāṉ, பெ. (n.) வடசவர் சவாய் பார்க்க;see Vadasavar-Savài.
வடசேடி	வடசேடி vaḍacēḍi, பெ. (n.) வெள்ளி மலையின் வடக்கு பகுதி (தக்கயாகப், 371);; the northern range of the mythical silver mountain.
வடசேர்	வடசேர் vaḍacēr, பெ. (n.) கப்பலின் வடமரத்தில் விரிக்கப்படும் பாய்; main sail.
வடசொல்	வடசொல் vaḍasol, பெ. (n.) 1. வட (சமற்கிருத); மொழி; sanskrit language. "வடசொற்கிளவி" (தொல்.சொல்.401);. 2. வடமொழி பார்க்க;see vada-moli. [வடக்கு + சொல்.] வடசொல் vaḍasol, பெ. (n.) 1. சமற்கிருதச் சொல்; Sanskrit word. 2. வடநாட்டில் வழங்கிய பாகத (பிராகிருத); பாலிமொழிச் சொல்; Prakrit and Pali words of north India. [வடக்கு+சொல்-வடசொல்]
வடசொல்மரபு	வடசொல்மரபு vaḍasolmarabu, பெ. (n.) திரிந்த சொல்; corrupted word. திரிந்த வகையாகிய சொல்மரபு (தொல்.செய்யுள்.76, இளம்.);. வடசொல் என்பது ஆரியச் சொற் போலுஞ் சொல் (தொல்.சொல்.391,இளம்.);. [வட சொல் + மரபு.]
வடதமிழ்	வடதமிழ் vaḍadamiḻ, பெ. (n.) தமிழகத்தின் வடபுலத்து மக்களிடையே வழங்கிவந்த தமிழ்; language speaking in northern part of Tamil-nadu, is called Vada-tamil. [வடக்கு + தமிழ் → வடதமிழ்.] வடதமிழ் vaḍadamiḻ, பெ. (n.) பாலி தவிர்த்த பல்வகைப் பிராகிருதங்கள் பாகதம் என்னும் பெயரில் வடநாட்டில் பேசப்பட்ட திரிபுற்றதமிழ் colloquial Tamil spoken in north India in the name of different Prakrit languages. வடதமிழ். [வடக்கு+தமிழ்] துருக்கரின் கலப்புற்ற அபப்பிரஞ்சம், வடபுல வணிகரின் பைசாசி, அடிமைத்தொழிலாளரின் சூரசேனி. இழிந்தோரின் மாகதி, பொதுமக்கள் பேச்சுமொழியான பிராகிருதம் ஆகிய ஐந்தும் வடதமிழ் எனப்பட்டன.
வடதரம்	வடதரம் vaḍadaram, பெ. (n.) 1. வடதாரை பார்க்க;see vaga-tārai. 2. விடதாரை; dichrosta chyscineria.

www.valluvarvallalarvattam.com 15306 of 19068.

வடதலை	வடதலை vaḍadalai, பெ. (n.) வடக்குத் தலைப்பு; northern part. "ஊர் வடதலையில் நத்தமும்". மறுவ. வடகோடி [வடக்கு + தலை.]
வடதளம்	வடதளம் vaḍadaḷam, பெ. (n.) ஆலிலை; banyan leaf "வடதள வுதரவாணீ" (மனோன்.i, 2,110);. [வடம் + தளம் (தளம் = இலை);.]
வடதிசை	வடதிசை vaḍadisai, பெ. (n.) நாற்றிசையு ளொன்றான வடக்கு; north, the north point of the compass. [வடக்கு + துகு → (தெகு); → திகை → திசை.] திகைத்தல், மயங்கல். திகைப்பதற்கிடமானது திசை. திசைத்தல் திகைத்தல். "வடதிசைக் கங்கையும் இமயமுங் கொண்டு தென்றிசை யாண்ட தென்னவன் வாழி" (சிலப்.11:21, 22);.
வடதிசைத்தலைவன்	வடதிசைத்தலைவன் vaḍadisaiddalaivaṉ, பெ. (n.) எண்டிசைக் காவலருள் (பாலகர்); வட திசைக்குரிய குபேரன் (பிங்.);; Kubĕra as the regent of the North. வடதிசை + தலைவன்.]
வடதிசைப்பாலன்	வடதிசைப்பாலன் vaḍadisaippālaṉ, பெ. (n.) வடதிசைத்தலைவன் பார்க்க; vada-tissai-t-talaivan. [வடதிசை + பாலன்.]

வடதிரவிடம்	வடதிரவிடம் vaḍadiraviḍam, பெ. (n.) வட நாட்டில் (வட இந்தியாவில்); வழங்கி வரும் திராவிட மொழிகள்; north Dravidian languages. [வட + திரவிடம்.] ஒருகா. வடஇந்தியப் பிராகிருதம், பிராகிருதம். வடதிரவிடம் தோன்றிய பாங்கு பற்றிப் பாவாணர் பகருவது வடதிரவிடம் என்பது பிராகிருதமாகும். பிராகிருதம் என்பது சமற்கிருதம் தோன்றுவதற்கு முன்பு வேதக்காலத்திலேயே, இந்தியா முழுதும் வழங்கி வந்த வட்டார மொழிகளாகும். பிராகிருதம் என்னும் சொல், முந்திச் செய்யப் பெற்றது அல்லது இயற்கையாகவுள்ளது என்று பொருள்படும். பைசாசம், சூரசேனி, மாகதி, மகாராட்டிரி, திராவிடீ எனப் பிராகிருதம் ஐந்தாக வகுக்கப் பெற்றிருந்தது. இவற்றுள் முன் நான்கே பெரும்பாலும் பிராகிருதம் எனப்படும். அவற்றுள்ளும், மராட்டிரம் முதற்காலத்தில் பஞ்ச திராவிடத்துள் ஒன்றாகக் கொள்ளப்பெற்றது. விந்திய மலைக்குத் தெற்கேயுள்ள கூர்ச்சரம், மகாராட்டிரம், ஆந்திரம், கன்னடம், திராவிடம் (தமிழ்); ஆகிய ஐந்நாடுகளும் பஞ்ச திராவிடம் என வழங்கிவந்தன. ஆகவே, முதற்காலப் பிராகிருதம், பைசாசம், சூரசேனி, மாகதி என்னும் மூன்றே. இவற்றையும் மொழியளவிலன்றிச் சொல்லளவில் வேறுபடுத்திக் காட்டுவது வழக்கமன்று. மூவகைப் பிராகிருதச் சொற்களையும் பிராகிருதம் என்று பொதுப்படக் குறிப்பதே வழக்கம். வடஇந்தியப் பிராகிருதமும் ஒருகாலத்தில் திரவிடமாயிருந்து திரிந்ததே. அது வேதக் காலத்திற்கு மிக முந்தியதாகும். ஆகவே, வேத ஆரியர் வருகைக்கு முன், இந்தியப் பழங்குடிமக்கள் மொழிகளெல்லாம், தெற்கில் தமிழும் வடக்கில் திரவிடமுமாக இருவேறு நிலைப்பட்டிருந்தனவென்றறிதல் வேண்டும். திரவிடமும் தென்திரவிடம், நடுத்திரவிடம், வடதிரவிடம் என மூவகைப் பட்டிருந்தது. தென்திரவிடம் வடுகு போன்ற கொடுந்தமிழ்; நடுத்திரவிடம் மராட்டிரமும் குச்சரமும்;வடதிரவிடம் வட இந்தியப் பிராகிருதம். காலக்கடப்பினால் மட்டுமன்றி இடச் சேய்மையினாலும் மொழிகள் திரிகின்றன. தமிழ் போன்ற இயன்மொழியில்தான் செம்மை என்னும் வரம்பிட்டு, இலக்கிய வாயிலாகவும் உயர்ந்தோருலக வழக்கு வாயிலாகவும் அதன் திரிபைத் தடுக்க முடியும். தெலுங்கு, மராத்தி, இந்தி, ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு முதலிய திரிமொழிகளெல்லாம் திரிபினாலேயே தோன்றியுள்ளன அவற்றின் திரிபைத் தடுக்குமாறும்
வடதுருவசக்கரம்	வடதுருவசக்கரம் vaḍaduruvasakkaram, பெ. (n.) நிலத்தின் வடி கோடியிலுள்ள குளிர்ச்சியான மண்டலத்தை வரையறுக்கும் சுற்றுரேகை; arctic circle. [வடதுருவம் + சக்கரம்.]
வடதுருவம்	வடதுருவம் vaḍaduruvam, பெ. (n.) வடக்கிலுள்ள நிலவுலக முனைக்கோடி (துருவம்);; the north pole. [வடக்கு + துருவம்.]
வடதெற்கு	வடதெற்கு vaḍaderku, பெ. (n.) வடக்கும் தெற்கும்; north and south. "வடதெற்கு விலங்கி" (பதிற்றுப்.31);. [வடக்கு + தெற்கு.] தென்வடலின் எதிர்மறை வடதெற்காம்.

வடதேசம்	வடதேசம் vaḍatēcam, பெ. (n.) வடநாடு (யாழ்.அக.);; northern country or region. மறுவ. வடபுலம் [வடக்கு + தேசம்.] தேசம். இடம், நாடு, முடிவு, எல்லை, பக்கம். திசை → தேக → தேசம். தேசம் என்னும் சொல், முதலில் எல்லையைக் குறித்தது. ஈண்டு வடதேசம் என்பது வடநாட்டையும், வடவெல்லையையும் குறித்து வழங்கிற்று.
வடதேசவடமன்	வடதேசவடமன் vaḍatēcavaḍamaṉ, பெ. (n.) வடமருள் ஒரு பிரிவினன்; a sub-sect of Vadaman. [வடதேசம் + வடவர்மகன் → வடமன்.]
வடந்தாங்கி	வடந்தாங்கி vaḍandāṅgi, பெ. (n.) கோயில் தேர்வடத்தைத் தாங்கும் வட்டஞ்சுற்றி; temple car rope round shape supported.
வடந்திங்கி	வடந்திங்கி vaḍandiṅgi, பெ. (n.) கப்பற்பாயின் அடிப்புறத்தை மேலிழுக்கும் கருவி (Naut.);; main clew-garnet; purchase, consisting of two single blocks and a fall, by which the lower corner of a square mainsail is hauled upto the yard.
வடந்தை	வடந்தை vaḍandai, பெ. (n.) 1. வடக்கிலுள்ளது; that which is in the north. "வடந்தைத் தண்வளி" (நெடுநல். 173);. 2. வடகாற்று; northern wind. 'தண்பனி வடந்தை" (ஐங்குறு.263);.
வடந்தைக்கனல்	வடந்தைக்கனல் vaḍandaikkaṉal, பெ. (n.) வடந்தைத்தீ பார்க்க;see vadandai-t-ti. [வடந்தை + கனல். வடதிசை நெருப்பு.] வடந்தை = வடக்கிலுள்ளது. குல் → குன் → கன் → கனல் = எரிந்து கொண்டிருக்கும் தீ. வடக்கில் எரிந்து கொண்டிருக்கும் நெருப்பு.
வடந்தைத்தீ	வடந்தைத்தீ vaḍandaittī, பெ. (n.) வடதிசை நெருப்பு (L.);; aurora borealis. "சுடர்ந்தெரி வடந்தைத் தீயும்" (காஞ்சிப்பு. இருபத்.384);. [வடம் → வடந்தை + தீ = வடதிசை நெருப்பு அல்லது வட வைக்கனல் (வ.மொ.வ.2 பக்.78);. வடந்தை = வடக்கிலுள்ளது. வடக்கிலுள்ளதாகக் கருதப்படும் கனல்.]

வடநாடு	வடநாடு vaḍanāḍu, பெ. (n.) தமிழ்நாடு, ஆந்திரம், கேரளம், கருநாடகம் ஆகிய நான்கு மாநிலங்கள் தவிர்த்த பிற வட மாநிலங்கள்; northern part of India other than four southern states. 'அவனுக்கு வடநாட்டில் வேலை கிடைத்திருக்கிறது'. [வடக்கு + நாடு.]
வடநூல்	வடநூல் vaḍanūl, பெ. (n.) வடமொழியிலுள்ள நூல்; Sanskrit literature, "வடநூன்மரபும் புகன்று கொண்டே" (வீரசோ.பாயி.3);.
வடநூலார்	வடநூலார் vaḍanūlār, பெ. (n.) வடமொழியில் வல்லார்; sanskritists, proficient an expert or adept in sanskirit. "வடநூலார் தாமே பதிகமு முரையுஞ் செய்வார்" (பி.வி.3,உரை);. [வடநூல் + வடநூலார்.]
வடநெறி	வடநெறி vaḍaneṟi, பெ. (n.) வடநூன்முறை; literary convention or usage in sanskirit. "மன்னும் வடநெறியே வேண்டினோம்" (திவ்.இயற்.பரிய.ம.40);. [வட + நெறி.]
வடப்படி	வடப்படி vaḍappaḍi, பெ. (n.) 144 பலங்கொண்ட நிறை (G.Tn.D.1,237);; a weight of 144 palam.
வடப்படிரம்	வடப்படிரம் vaḍappaḍiram, பெ. (n.) சந்தனம்; sandel ptero carpus santalinus (சா.அக.);.
வடப்பிலவம்	வடப்பிலவம் vaḍappilavam, பெ. (n.) அத்தி மரம்; tailed oval leaved fig-Ficus talboti.
வடபடி	வடபடி vaḍabaḍi, பெ. (n.) வடப்படி (இ.வ.); பார்க்க;see vada-p-padi.
வடபத்தி	வடபத்தி vaḍabatti, பெ. (n.) வடபத்திரம் (சங்.அக.); பார்க்க;see vada-pattiram.
வடபத்திரசாயி	வடபத்திரசாயி vaḍabattiracāyi, பெ. (n.) ஆலிலையிற் பள்ளி கொண்ட திருமால்; visnu, as in a sleeping posture on a banyan leaf.
வடபத்திரம்	வடபத்திரம் vaḍabattiram, பெ. (n.) மர வகை (யாழ்.அக.); a kind of tree.

வடபத்திரிகா	வடபத்திரிகா vaḍabattirikā, பெ. (n.) கிளுவை; balsam tree-Balsmodendron beryi.
வடபரதம்	வடபரதம் vaḍabaradam, பெ. (n.) வட இந்தியா (வின்.);; Northern India. மறுவ. வடநாடு, வடபுலம். [வட + பரதம்.]
வடபல்லி	வடபல்லி vaḍaballi, பெ. (n.) தலைக் கோலத்திற் புல்லகமென்னும் அணிகலன் (சிலப். 6, 107, உரை);; woman's ornament for the forehead, part of tasai-k-kösam or decoration.
வடபாங்கு	வடபாங்கு vaḍapāṅgu, பெ. (n.) தென்னார்க்காடு மாவட்டத்திலுள்ள தெருக் கூத்து வகையுளொன்று; a street play normally performed in South Arcot District.
வடபால்விதேகம்	வடபால்விதேகம் vaḍapālvitēkam, பெ. (n.) ஒன்பது நிலப்பெரும் பிரிவுளொன்று (பிங்.);; a continent, one of nava-kandam.
வடபாலிரேவதம்	வடபாலிரேவதம் vaḍapālirēvadam, பெ. (n.) ஒன்பது நிலப்பெரும் பிரிவிளொன்று (பிங்.);; a continent, one of a nava-kandam.
வடபாற்பரதம்	வடபாற்பரதம் vaḍapāṟparadam, பெ. (n.) தொண்பது (ஒன்பது); கண்டத்துள்ளொன்று (பிங்.);; a continent, one of nava-kandam. [வடபால் + பரதம்.]
வடபுலம்	வடபுலம் vaḍabulam, பெ. (n.) 1. வடநாடு; northern country. "வடபுல விமயத்து வாங்குவிற் பொறித்த" (சிறுபாண்.48);. 2. வடதிசைக்குரு (பதிற்றுப்.68, 13);; uttaraguru, the earthly paradise. {வட + புலம்.]
வடபூமி	வடபூமி vaḍapūmi, பெ. (n.) வடநாடு; northern country.
வடபெருங்கல்	வடபெருங்கல் vaḍaberuṅgal, பெ. (n.) வடமலை, 2 பார்க்க;see vadga-malai "தென்குமரி வடபெருங்கல்" (மதுரைக்.70);. [வடக்கு + பெரு-மை+கல்.]

வடபொழில்	வடபொழில் vaḍaboḻil, பெ. (n.) வடக்கிலுள்ள நிலப்பரப்பு; northern region. "நாவலந் தண்பொழில் வடபொழி லாயிடை" (பரிபா.5;8);. மறுவ. வடபுலம் [வடக்கு + பொழி → பொழில்.]
வடம்	வடம்1 vaḍam, பெ. (n.) 1. பருங் கயிறு; a thick rope. 2. தேரினை யிழுக்கப் பயன்படும் நீண்டகயிறு; cable, large rope, as for drawing a temple-car. "வடமற்றது" (நன்.219. மயிலை.);. 3. தாம்பு (சூடா.);; cord. 4. தென்னை, பனை மரமேறவுதவுங் கயிறு (இ.வ..);; a loop of coir rope, used for climbing palm-trees. 5. மணிவடம் (சூடா.);; string of jewels. "வடங்கள் அசையும்படி உடுத்து" (திருமுரு204, உரை);. 6. வில்லின் நாண் (பிங்.);; bowstring. 7. சரம், சரப்பளி; strands of a garland, chains of a necklace, "இடை மங்கைகொங்கை வடமலைய" (அஷ்டப். திருவேங்கடத்.தந்.39);. 8. ஒழுங்கு; arrangement in order. "தொடங்கற்காலை வடம்பட விளங்கும்" (ஞானா.14,41); 9. வட்டமாகப் பரவும் ஆலமரம் (சூடா.);; banyan. "வடநிழற்கண் ணூடிருந்த குருவே" (தாயு. கருணா.41);. [வட்டம் → வடம்.]
வடம்பி	வடம்பி vaḍambi, பெ. (n.) தான்றிக்காய்; a tree-Terminalia bellerica (சா.அக.);.
வடம்பிடி-த்தல்	வடம்பிடி-த்தல் vaḍambiḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வடத்தைப் பிடித்துத் தேரிழுத்தல்; to pull or draw a temple-car by seizing it by its cables or thick ropes. [வடம் + பிடி.]
வடம்புலி	வடம்புலி vaḍambuli, பெ. (n.) ஆல்; banyan tree-Ficus bengalensis (சா.அக.);.
வடம்போக்கி	வடம்போக்கி vaḍambōkki, பெ. (n.) வடத்தை இழுத்துச் செல்வதற்குரிய இடம்; a specific location for pulling the thick rope the Temple care. [வடம் + போகு → போக்கி.]

வடம்போக்கித்தெரு	வடம்போக்கித்தெரு vaḍambōkkitteru, பெ. (n.) தேர் திரும்புவதற்கு முன், முதற்கண் வடத்தை இழுத்துச் செல்வதற்கு வாய்ப்பாக அமைந்த தெரு; a street located for conveniently turning the temple car. [வடம்போக்கி + தெரு.]
வடமகீதரம்	வடமகீதரம் vaḍamaātaram, பெ. (n.) மேருமலை; big Mt.Meru. "சிரவுட மகீதர மெனக் குவித்து" (பாரத.இராசசூய.44);.
வடமதுரை	வடமதுரை vaḍamadurai, பெ. (n.) நாவலந் (இந்து);தேயத்தின் வட பாகத்திலுள்ள மதுரை; Madurai, in north India. "மாயனை மன்னு வடமதுரை மைந்தனை" (திவ்.திருப்பா. 5);. [வட(ம்); + மதுரை.]
வடமநெடுந்தத்தனார்	வடமநெடுந்தத்தனார் vaḍamaneḍundattaṉār, பெ. (n.) கழகக்காலப் புலவருள் ஒருவர்; an ancient Sangam poet. வடநெடுந்தத்தனார் என்றும், வடம நெடுந்தத்தனாரெனவும் அழைக்கப்படுகின்ற இவர், புறநானூற்றில் 179-ஆம் பாடலை இயற்றியவராவார். 'நாலைகிழவன் நாகன்' என்பவனைப் பற்றி பாடியுள்ளார். "ஞால மீமிசை வள்ளியோர் மாய்ந்தென ஏலாது கவிழ்ந்தான் இரவல் மண்டை மலர்ப்போர் யாரென வினவலின் மலைந்தோர் விசிபிணி முரசமொடு மண்பல தந்த திருவீழ் நுண்பூண் பாண்டியன் மறவன் படைவேண் டுவழி வாளு தவியும் வினைவேண் டுவழி அறிவு தவியும் வேண்டுப வேண்டுப வேந்தன் தேஎத்து அசைநுகம் படாஅ ஆண்டகை யுள்ளத்துத் தோலா நல்லிசை நாலை கிழவன் பருந்துபசி தீர்க்கும் நற்போர்த் திருந்துவேல் நாகற் கூறினர் பலரே" (புறம் 179);
வடமரம்	வடமரம்1 vaḍamaram, பெ. (n.) கப்பலின் நடுவில் இருக்கும் பாய்மரம்; main mast. வடமரம்2 vaḍamaram, பெ. (n.) ஆலமரம்; banyan tree-Ficus Bengalensis. மறுவ. தொன்மரம் [வடம் + மரம்.] வடம்போன்ற விழுதுகளை விடுவது, வட (ஆல); மரம். வடமரம் வங்காளத்தில் மிகுதியாய் வளர்கின்றது. அதனாலேயே அது "Fiscus bengalensis' என்று நிலைத்திணை நூலில் அழைக்கப்படுகிறது.

வடமருது	வடமருது vaḍamarudu, பெ. (n.) மருத மரவகை; flowering murdah.
வடமலை	வடமலை vaḍamalai, பெ. (n.) 1. மேரு மலை; big Mt. Meru. "வடமலைப் பிறந்த மணியும் பொன்னும்" (பட்டினப். 187);. 2. இமயமலை; the Himalayas. "வடமலைப் பெயர்குவை யாயின்" (புறநா.67);. 3. தமிழகத்தின் வடவெல்லையாக அமைந்த திருப்பதி மலை; the Tiruppadi hills, as the northern boundary of the Tamil country. "தென்னனுயர் பொருப்பும் தெய்வ வட மலையும்" (திவ்.இயற்.பெரிய.ம, 6);. 4. மந்தர மலை; Mt. Mandara. "மன்னு வடமலையை மத்தாக" (திவ்.இயற்.பெரிய. ம.105);. 5. வடமலையப்பபிள்ளையன் (பெருந்.தொ.1321); பார்க்க;see vada-malaiyappa-pillaiyan. [வடக்கு + மலை.]
வடமலையப்பப்பிள்ளையன்	வடமலையப்பப்பிள்ளையன் vaḍamalaiyappappiḷḷaiyaṉ, பெ. (n.) கி.பி.1706-ஆம் ஆண்டில் நாயக்க மன்னரின் ஆளுமைக்குட்பட்டு திருநெல்வேலிச் சீமையை ஆண்டவரும் மச்சபுராணம் இயற்றியவருமான பெருமகன்; a viceroy of the Tirunelveli regions under the Naiks of Madurai, 1706 A.D. [வடமலையப்பன் + பிள்ளையன்.]
வடமலையப்பபிள்ளை	வடமலையப்பபிள்ளை vaḍamalaiyabbabiḷḷai, பெ. (n.) 17-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த புலவர்; a poet, lived in 17 C. இவர் நாநூற்றுக்கோவை, நீடூர்த்தலபுராணம், மச்ச புராணம், நாற்கவி வண்ணம் ஆகிய நூல்களை இயற்றியுள்ளார்.
வடமலையப்பன்	வடமலையப்பன் vaḍamalaiyappaṉ, பெ. (n.) வடமலையப்பபிள்ளையன் (பெருந்.தொ. 1327); பார்க்க;see Vadamalai-y--appa-pillaiyan. [வடமலை + அப்பன்.]
வடமலையான்	வடமலையான் vaḍamalaiyāṉ, பெ. (n.) 1. திருப்பதி மலையுறையுந் திருமால்; visnu as residing in the Tiruppadi hills. "வடமலையாய்… அஞ்சேலென்று வந்தருளே" (அஷ்டப்.திருவேங்கடத்தந்.6);. 2. நெல் வகையு ளொன்று (வின்.);; a kind of paddy. மறுவ. வேங்கடவன். [வடமலை → வடமலையான்.]
வடமலைவாண்டன்	வடமலைவாண்டன் vaḍamalaivāṇḍaṉ, பெ. (n.) வடமலையான் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see Vadamalaiyan. [வடமலை + வாழ்நன் → வாண்டன்.]

வடமலைவாணன்	வடமலைவாணன் vaḍamalaivāṇaṉ, பெ. (n.) வடமலையான் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see Vada-malaiyān. [வடமலை + வாழ் → வாழ்நன் → வாணன்.]
வடமவண்ணக்கன்	வடமவண்ணக்கன் vaḍamavaṇṇakkaṉ, பெ. (n.) வடமொழி பேசும் வடநாட்டு மக்கள்; northerners who speak sanskirit. கழகக்கால புலவர்களுள் ஒருவர். இவர் குறுந்தொகையில் 81 வது பாடலை பாடியவராவார்.
வடமவண்ணக்கன் தாமோதரனார்	வடமவண்ணக்கன் தாமோதரனார் vaḍamavaṇṇakkaṉtāmōtaraṉār, பெ. (n.) சங்கப்புலவருள் ஒருவர்; an ancient sangam poet. இலக்கியங்களில் வடமன் தாமோதரனார் என்று காணப்படும் இப்பெயர், வண்ணக்கன் என்பதன் பொருள் நாணய நோட்டஞ் செய்பவன் என்பதாகும். புறநாநூற்றின் 172ஆம் பாடலில் 'பிட்டங் கொற்றன்' குறித்து பாடியுள்ளார். இவர் வடதிசையில் இருந்து வந்தவராக கருதப்படுகிறார். யாரினும் இனியன் பேரன் பினனே'என்னும் பாடலும் இவர் பாடியது. "யாரினும் இனியன் பேரன் பினனே உள்ளூர்க் குரீஇத் துள்ளுடைச் சேவல் சூல்முதிற் பேடைக் கீனி விழைஇயர் தேம்பொதிக் கொண்ட தீங்கழைக் கரும்பின் நாறா வெண்பூக் கொழுதும் யாண ரூரன் பாணன் வாயே" (குறுந். 85);.
வடமவண்ணக்கன் பேரிசாத்தனார்	வடமவண்ணக்கன் பேரிசாத்தனார் vaḍamavaṇṇakkaṉpēricāttaṉār, பெ. (n.) கழகக்காலப் புலவர்களுள் ஒருவர்; an ancient so sangam poet. மாந்தரஞ் சேரலிரும்பொறையும், சோழன் இராசசூயம் வேட்ட பெருநற் கிள்ளியும் போர் செய்தபோது, சோழனின் படைத்தலைவன் தேர்வண் மலையனைப் பற்றிப் பாடியவர். இவர், புறநா 198, 125 அகநா:38, 214, 242 268, 305, குறுந்: 81. 159, 278, 314, 366 நற்.25, 37, 67, 104, 199, 299, 323, 378 முதலானவை இவர் பாடியவையே.
வடமன்	வடமன் vaḍamaṉ, பெ. (n.) வடநாட்டான்; man of the north country. [வடவர்மகன் → வடமன்.]
வடமாது	வடமாது vaḍamātu, பெ. (n.) புளி; tamarind.
வடமாலிகை	வடமாலிகை vaḍamāligai, பெ. (n.) பருத்தி; cotton shrub.

வடமீதி	வடமீதி vaḍamīti, பெ. (n.) வடபாதி (நாஞ்);; the northern half. [வட + மீதி.]
வடமீன்	வடமீன் vaḍamīṉ, பெ. (n.) அருந்ததி யென்னும் விண்மீன்; the star called arundadi. "வடமீன் புரையுங் கற்பின் மடமொழி" (புறநா. 122);. [வட → வடமீன்.]
வடமுகம்	வடமுகம்1 vaḍamugam, பெ. (n.) வடபால் (யாழ்.அக.);; the northern quarter, towards north. [வட + முகம்.] வடமுகம்2 vaḍamugam, பெ. (n.) கால்வாயின் முகப்பு (யாழ்ப்.);; head of a water-course or channels (சா.அக.);. [மடைமுகம் → வடமுகம்.]
வடமுகில்	வடமுகில் vaḍamugil, பெ. (n.) பாண்டியன் (அக.நி.);; pandiyan.
வடமுருங்கை	வடமுருங்கை vaḍamuruṅgai, பெ. (n.) காட்டு முருங்கை; a plant wild moringa-Ormocarpum sennoides. (சா.அக.);.
வடமூலகன்	வடமூலகன் vaḍamūlagaṉ, பெ. (n.) சிவபிரான் (சங்.அக.);; Sivan.
வடமேரு	வடமேரு vaḍamēru, பெ. (n.) மேருமலை Mt. Meru. "கல்லன்றோ... வடமேரு" (கம்பரா. மாயாசனகப்.81);. மறுவ. கனகமலை. [வடக்கு + மேரு.]
வடமேற்காறு	வடமேற்காறு vaḍamēṟkāṟu, பெ. (n.) வடமேற்கு நாட்டில் விளையும் சமுத்திராப்பழம், கடுக்காய், சீயக்காய், பொன்னிளங்காய், தேற்றான் வித்து, வலம்புரிக்காய் ஆகிய ஆறு வகைச் சரக்குகள்; six drugs that grow in the north west territory.
வடமேற்கு	வடமேற்கு vaḍamēṟku, பெ. (n.) வடக்கும் மேற்குஞ் சேர்ந்த கோணத்திசை; north-west direction. [வடக்கு + மேற்கு.]

வடமேற்றிசை	வடமேற்றிசை vaḍamēṟṟisai, பெ. (n.) வட மேற்கு பார்க்க;see Vada-mérku. [வடமேற்கு + திசை.]
வடமேற்றிசைக்குறி	வடமேற்றிசைக்குறி vaḍamēṟṟisaikkuṟi, பெ. (n.) கழுதை (திவா.);; ass. [வடமேற்றிசை + குறி.]
வடமேற்றிசைப்பாலன்	வடமேற்றிசைப்பாலன் vaḍamēṟṟisaippālaṉ, பெ. (n.) வளி வழங்கு தேவன் (யாழ்.913.);; väyu, as the regent of the northwest. [வடமேற்றிசை + பாலன்.] எண்டிசைப் பாலகருள் வடமேற்கு மூலைக்குரியவனும் காற்றுக்கு அதிகாரியுமான தேவன்.
வடமொழி	வடமொழி vaḍamoḻi, பெ. (n.) 1. சமற்கிருத மொழி; sanskrit language. "வடமொழி முதலான பிற கலைக்கடல்களுள்ளும்" (நன்.459, மயிலை.);. 2. வடசொல் (இலக்.);; sanskrit word. "செந்தமிழ்க்கண் வந்த வடமொழியு மாற்றாதே" (யாப்.வி.பக். 461);. மறுவ. ஆரியம், ஆரியமொழி. [வட + மொழி = வடக்கினின்று வந்த அயன்மொழி (தேவ.12 பக்.223);.] சமற்கிருதத்தைத் தொன்று தொட்டு, வடமொழியென்று வழங்கினர். வேதமொழி அல்லது அதன் செயற்கை வளர்ச்சியான இலக்கிய நடைமொழி (literary dialect);. வடக்கினின்று வந்ததால் வடமொழி என்றும், நன்றாகச் செய்யப்பட்டது என்னும் பொருளில் சமற்கிருதம் வடமொழி என்னுமிச்சொல் இரட்டைக் காப்பியங்களான சிலப்பதிகாரத்திலும், மணி மேகலையிலும் இடம்பெற்றுள்ளன. "வடமொழி வாசகம் செய்தநல் லேடு" (சிலப்.15:58);. "வடமொழி யாளரொடு வருவோன் கண்டு" (மணிமே.5:40);. "வடமொழியாட்டி மறைமுறை யெய்தி" (மணிமே 13:73);. ஆரியமும், வடமொழியும் ஒரு பொருட் சொற்களாகத் தமிழகத்தில் வழக்கூன்றியிருந்தன வென்பதைப் பின்வரும், கம்பராமாயணப் பாடல் வரியால் அறியலாம். "ஆரியம் முதலிய பதினெண் பாடையின்" (கம்பரா. பம்பா.14); வடமொழி ஒரு திரிமொழியும் மொழியுமாகும் வடமொழி பின்வருமாறு ஐவேறு
வடமொழி நூல்	வடமொழி நூல் vaḍamoḻinūl, பெ. (n.) சிந்தாமணி முதல் வைத்திய மாலை ஈறாகவுள்ள 32 நூல்கள்; thirty two scientific Sanskrit books from Cindaimans to Vaittiyamālai. [வடமொழி + நூல்.]
வடமொழியாட்டி	வடமொழியாட்டி vaḍamoḻiyāḍḍi, பெ. (n.) பார்ப்பனத்தி; Brahmin woman. "வடமொழி யாட்டி மறைமுறை யெய்தி" (மணிமே.13, 73);. [வடமொழி + ஆட்டி. ஆட்டி = பெண்பாலீறு.] ஈங்கு வடமொழியாட்டி, என்னுஞ்சொல் ஆரியப் பார்ப்பனியைக் குறித்து மணிமேகலையில் வழங்குஞ் சொல்லாகும்.

வடமொழியாளன்	வடமொழியாளன் vaḍamoḻiyāḷaṉ, பெ. (n.) பார்ப்பான்; brahmin. "வடமொழி யாளரோடு வருவோன் கண்டு" (மணிமே. 5, 40);. [வடமொழி + ஆள் → ஆளன். ஆளன் = ஓர் ஆண்பாற் பெயரீறு.] ஆரியப்பார்ப்பான், கி.பி. 3ஆம் நூற்றாண்டி லெழுந்த மணிமேகலையில் வடமொழியாளன், என்று குறிக்கப்பட்டுள்ளான் (வ.வ.2-21);.
வடமோடி	வடமோடி vaḍamōḍi, பெ. (n.) இலங்கையிலுள்ள தெருக்கூத்து வகையு ளொன்று; a street play normally performed in Srilanka. [வட → வடமோடி.]
வடமோதங்கிழார்	வடமோதங்கிழார் vaḍamōtaṅgiḻār, பெ. (n.) கழகப்புலவர்; an ancient sangam poet. புறநானூற்றில் 260-ஆம் பாடலை இயற்றியவர். நிரை மீட்டுவந்த வீரனொருவன் தன் உயிர்விட்ட மாண்பினை சிறப்பித்துக் கூறியுள்ளமையால் இவர்தம் புலமை நன்கு விளங்கும். அகநானூற்றில் 317-ஆம் பாடல் இவர் இயற்றிய பாடலாகும். கொங்குமலரில் குரவ மலருதிர்வது பொன் தராகத் தட்டில் வெள்ளித் துண்டு சொரிவது போலுமென்று இவர் வண்ணித்துள்ளமை இவர்தம் புலமைக்கு சான்றாம். "மாசு விசும்பின் மழைதொழில் உலந்தெனப் பாக யன்ன பகலிருள் பரப்பிப் புகைநிற வுருவின் அற்சிரம் நீங்கக் குவிமுகை முருக்கின் கூர்நுனை வையெயிற்று நகைமுக மகளிர் ஊட்டுகிர் கடுக்கும் முதிராப் பல்லிதழ் உதரப் பாய்ந்தடன் மலருண் வேட்கையின் சிதர்சிதர்ந் துகுப்பப் பொன்செய் கன்னம் பொலிய வெள்ளி நுண்கோல் அறைகுறைந் துதிர்வன போல அரவ வண்டினம் ஊதுதொறுங் குரவத்து ஒங்குசினை நறுவீ கோங்கல ருறைப்பத் துவைத்தெழு தும்பித் தவிரிசை விளரி
வடயம்	வடயம் vaḍayam, பெ. (n.) நெல்லிக் கனி முதலியவற்றை அரைத்துத் தட்டிய வடை; cake, as of nelli fruits. [வடை → வடையம் → வடயம்.]
வடரம்	வடரம் vaḍaram, பெ. (n.) 1. தலைச்சீலை; head-dress, turban. 2. பாய்; mat.
வடராசி	வடராசி vaḍarāci, பெ. (n.) மரவகை; variegated mountain ebony.

வடல்	வடல் vaḍal, பெ. (n.) ஆலமரம் (மலை);; banyan tree. [வடம் → வடல்.]
வடலி	வடலி vaḍali, பெ. (n.) இதரயிட்டம் பனை ஐந்தனுளொன்றான இளம்பனை (G.Tn. D.1.307);; young or immature palmyra tree, one of five idarayittam-panai. [மடல் → வடல் → வடலி.]
வடலுறுசிற்றம்பலம்	வடலுறுசிற்றம்பலம் vaḍaluṟusiṟṟambalam, பெ. (n.) வடலூர் பார்க்க;see vadalur. "வடலுறு சிற்றம்பலத்தே வாழ்வாய் என் கண்ணுள் மணியே." (அருட்பா.3802);. [வடலுறு + சிற்றம்பலம்.] செ → செத்து → சித்து = கருத்து அறிவு, கருதியதை அடையும் திறம். அம்புதல் = குவிதல், கூடுதல். அம்பு → அம்பல் → அம்பலம் = கூடும் அவை, அவைக்களம். அருட்பேரொளி ஆண்டவரின் திருவருட் செல்வர்கள் கூடுமிடம் இறையருள் ஒருமுகப்பட்டு, அனைவருக்கும் அருளை வாரிவழங்குமிடமே, வடலுறு சிற்றம்பலம் எனலாம்.
வடலூர்	வடலூர் vaḍalūr, பெ. (n.) கி.பி.1865இல், வள்ளலாரால் பாடல் பெற்றதும், அனைத்து நெறிக்கழகம் (சமரச சுத்தசன்மார்க்க சத்திய ஞான சங்கம்); அமைக்கப்பெற்றதுமான, வரலாற்றுச் சிறப்பு வாய்ந்த இடம்: Vadalor. a fabulous historical place, canonized by va/a/ar, the found of aniattu-neri-k-kalagam Samarasa-Sutta-Sapmārga-Sattiyañāna Sangam); located in Kadalor dt. "வருவார் அழைத்துவாடி வடலூர் வடதிசைக்கே" (அருட்பா.4482); வடலூரில் தருமச்சாலையை 23.05.1867-இல் வள்ளலார் நிறுவினார் (இ.வ.);. மறுவ. வடல்வாய், வடலுறு சிற்றம்பலம். [வடல் + ஊர்.] வடலூர், அருட்பேரொளி ஆண்டவரின் திருவருளின்பத்தை, மன்பதைக்கு எஞ்ஞான்றும் வாரி வழங்கிக் கொண்டிருக்கும், வள்ளலார்தம் அருட்பாக்களில் பார்வதிபுரம், வடல், வடல்வாய், சித்திபுரம், ஞானசித்திபுரம், உத்தரஞானசித்திபுரம், உத்தரஞான சிதம்பரம் முதலான பெயர்களில் அழைக்கப்படும் பாடல் எண்கள் வருமாறு:- 3790, 3802, 4239, 4242, 4482, 3690, 3585, 3796, 4636, 3981, 4046-4056. அற்றார் அழிபசி தீர்த்தலும்- அறவுணவுச் சாலையும் (சத்திய தருமச்சாலை); :- அற்றார் அழிபசி தீர்த்தலே குமுகாயத்தில் உயர் பேரறமென்பது, வள்ளலார்தம் பேரருட்கொள்கை. வாடிய பயிரைக் கண்டபோதெல்லாம் வாடிய வள்ளலார், பசியினால் இளைத்த ஏழைகளைக் கண்டுளம் பதைத்து அவர்தம் முக வாட்டத்தைப் போக்கிடவும், இறையருள் நாட்டத்தை ஊட்டுதற்பொருட்டும், 1867 விடை (வைகாசி);த் திங்கள் 11-ஆம் நாள் அறவுணவுச்சாலையை (சத்திய தருமச்சாலை); நிறுவினார். வடலூரின்கண் அமைந்துள்ள அறவுணவுச் சாலையில், 23.05.1867-இல் மூட்டிய தீ, ஏதுமற்ற எதிலிகளின் வயிற்றுப் பசியை, இன்றுவரை, போக்கிய வண்ணம் உள்ளது. மனிதர்களின் சிற்றம்பலமாம், நெற்றிப் பொட்டில் (புருவமய்யத்தில்);. அருளொளிப் பிழம்பாக இறைவன் இலங்குவதால், எவரும் பசியோ டிருத்தலாகாது என்னும் பொதுநோக்கில், வடலூரில் வள்ளலாரால் அறவுணவுச் சாலை நிறுவப்பட்டது. இவ்வறவுணவுச்சாலையிலேயே வள்ளலார் 1867-1870

வீற்றிருந்தார் மெய்யறிவுப் (சத்தியஞான

வடலூரார்	வடலூரார் vaḍalūrār, பெ. (n.) வள்ளலார் பார்க்க;see vallalar. கொலைபுலை தவிர்த்தலே வடலூரார் நெறி (இ.வ.); இறவாப் (மரணமிலா); பெருவாழ்வு நெறியை வடலூரார் இம்மன்பதையில் நிலைநிறுத்தினார் (இ.வ.);. மறுவ. சிதம்பரம் இராமலிங்கம் [வடல் + ஊர் + ஆர் - வடலூரார். 'ஆர்' பெருமைப் பொருட் பெயரீறு.]
வடவர்	வடவர்1 vaḍavar, பெ. (n.) வடபுலத்தார்; northerners. "வடவர் வாடக் குடவர் கூம்ப" (பட்டினப் 276);. [வடல் → வடலர் → வடவர்.] வடவர்2 vaḍavar, பெ. (n.) வடதிசையைச் சார்ந்த குழுக்கள்; committees of northern directions. 'வடவர் வாடக் குடவர் கூம்பத்தென்னவன் திறல் கெட' என்று பட்டினப்பாலையிற் குறிப்பிடப்பெறும். இவர்கள் அருவா நாட்டிற்கு வடக்கே வாழ்ந்த வீரக் குடி மக்களாவர். [வடலர் → வடவர்.]
வட்டவர்சேர்	வட்டவர்சேர் vaṭṭavarcēr, பெ. (n.) வடவர் மரத்தில் கட்டப்படும் பாய்; main royal sail.
வடவர்மகன்	வடவர்மகன் vaḍavarmagaṉ, பெ. (n.) வடவர்களின் வழி வந்தவன்; descendant of northerners. 'வடவர் மகன்'என்பதன் மரூஉ 'வடமன்' என்பதாகும். பார்ப்பனர்களில் ஒரு கிளைக்குடியினர் 'வடவர்' என்று அழைக்கப்படுகின்றனர்.
வடவர்மரம்	வடவர்மரம் vaḍavarmaram, பெ. (n.) மரத்தின் உச்சிப்பாகம்; main royal mast.
வடவரை	வடவரை vaḍavarai, பெ. (n.) 1. மாமேரு; big Mt. meru. "வடவரை கொட்டையாய்ச் சூழ்ந்த" (உத்தரரா. தோத்திர. 15);. 2. மந்தர மலை; Mt. Mandara. "வடவரை மத்தாக" (சிலப்.17, முன்னிலைப்பரவல்,1);. [வட + வரை.]

வடவளம்	வடவளம் vaḍavaḷam, பெ. (n.) வடநாட்டில் விளைந்த பண்டம்; produce of the northern country. "வடவளந் தரூஉ நாவாய்" (பெரும்பாண். 320);. [வட + வள் + அம் → வடவளம்.]
வடவனம்	வடவனம் vaḍavaṉam, பெ. (n.) மரவகை; a species of tree. "வடவனம் வாகை" (குறிஞ்சிப். 67);.
வடவனல்	வடவனல் vaḍavaṉal, பெ. (n.) வடந்தைத்தீ பார்க்க;see Vagandai-t-ti. "வெள்ளத்திடை வாழ் வடவனலை" (கம்பரா. தைலமா.86);. "அக்கடலின்மீது வடவனல் நிற்கவில்லையோ" (தாயு.பரிபூர.9);. [வட + அனல். அனல் = தீ. உல் → உல → .உலை. உல் → அல் → அன் → அனல். வடக்கிலுள்ளதாகக் கருதப்படும் வடதிசை நெருப்பு.]
வடவனலம்	வடவனலம் vaḍavaṉalam, பெ. (n.) வடந்தைத்தீ பார்க்க;see vadandai-t-ti "கடுகிய வடவன லத்தினை வைத்தது" (கலிங். 402);. [வடக்கு + அனல் + அம். அம் = பெருமைப் பொருட் பின்னொட்டு.]
வடவாக்கினிப்பால்	வடவாக்கினிப்பால் vaḍavākkiṉippāl, பெ. (n.) ஒருவகை மருந்து; a kind of medicine (சா.அக.);.
வடவாசுதர்	வடவாசுதர் vaḍavācudar, பெ. (n.) அசுவினி தேவர் (யாழ்.அக.);; the Asvins.
வடவாமுகம்	வடவாமுகம் vaḍavāmugam, பெ. (n.) 1. வடந்தைத்தீ பார்க்க;see vadandai-tti. "வடவாமுகத் தழலொடே" (பிரபோத. 19.1);. 2. நிரயம் (உரி.நி.);; the nether region.
வடவாயிற்செல்வி	வடவாயிற்செல்வி vaḍavāyiṟcelvi, பெ. (n.) வடக்குவாசற்செல்வி (நாஞ்); பார்க்க;see Vadakku-väsar-celvi. [வடக்குவாசல் → வடவாயில் + செல்வி.] 'வடக்குவாச்சி' (கொ.வ.);.

வடவானசாறு	வடவானசாறு vaḍavāṉacāṟu, பெ. (n.) இரும்பின் ஊறலைப் போக்கும் ஓர் மூலிகைச்சாறு; the juice of a herb that remove rust from iron. [வடிவான + சாறு.] தெள் → தெறு → தெற்று = தெளிவு. தெற்று → தெறு → தேறு → தேறல் = தெளிந்த சாறு, கள், தேன், காய், கனி போன்றவற்றிலிருந்து வடித்தெடுக்கப்பட்ட தெளிநீர். தேறு → சாறு = வடிகட்டிய நீர். இரும்பின்மேல் படர்ந்துள்ள அழுக்கு, துரு போன்றவற்றைப் போக்கும் மூலிகைச் சாறே, வடவான சாறு என்றழைக்கப்பட்டது.
வடவானலம்	வடவானலம் vaḍavāṉalam, பெ. (n.) வடந்தைத்தீ பார்க்க;see vadandai-t-ti. "மண்ணுமின்றி வடவானலமு மின்றி." (தக்கயாகப்.408);. [வடவை + அனல் + அம்.]
வடவிருக்கம்	வடவிருக்கம் vaḍavirukkam, பெ. (n.) ஆல மரம்; banyan tree-Ficus bengalensis (சா.அக.);.
வடவீதி	வடவீதி vaḍavīti, பெ. (n.) வடபாதி (நாஞ்.);; the northern half.
வடவு	வடவு vaḍavu, பெ. (n.) மெலிவு; fatigue, weak. "ஆறாத வடவாற" (தக்கயாகப். 557);.
வடவெளிச்சத்தூலக்கட்டு	வடவெளிச்சத்தூலக்கட்டு vaḍaveḷiccattūlakkaḍḍu, பெ. (n.) கூரை அமைப்பில் முக்கோணச் சாய்வாயமைந்த ஒருவகை அமைப்பு; triangle-shaped roof.
வடவேங்கடம்	வடவேங்கடம் vaḍavēṅgaḍam, பெ. (n.) திருப்பதி மலை; the Tirupadi hills, as in the northern part of the Tamil country. "வடவேங்கடந் தென்குமரி யாயிடை" (தொல். பாயி.);. [வடக்கு + வேங்கடம்.] தமிழ் கூறும் நல்லுலகம், வடவேங்கடம் வரை பரவியிருந்த பான்மையைத் தொல்காப்பியப் பாயிரம் புலப்படுத்துகிறது.
வடவேர்	வடவேர் vaḍavēr, பெ. (n.) வடக்கே ஓடும் வேர்; root running towards north. [வட + வேர்.]

வடவை	வடவை vaḍavai, பெ. (n.) 1. பெண் குதிரை (பிங்.);; mare. 2. மகளிர்சாதி மூன்றனுள், குதிரையினத்துப்பெண் (கொக்கோ.3,6);. 3. வடந்தைத்தீ (பிங்.); பார்க்க;see vadandai-t-ti. 4. அடிமைப்பெண் (யாழ்.அக.);; slave-girl. 5. எருமை (பிங்.);; buffalo. 6. பெண்யானை (பிங்.);; female elephant. [வடம் → வடவை = வடதிசை நெருப்பு (Auroro borealis);.] வடக்கிலுள்ளதாகக் கருதப்படும் ஊழித்தீ. "வடவைக் கனலைப் பிழிந்தெடுத்து" (தனிப்பா);. வடவனல் = வடவை. "அக் கடலின்மீது வடவனல் நிற்கவிலையோ" (தாயு.பரிபூர.9);. வடவனலம் = வடவை. "கடுகிய வடவன லத்திடை வைத்தது" (கலிங்.402);. வடந்தை = வடக்கிலுள்ளது. வடந்தைத்தீ = வடவை. "சுடர்ந்தெரி வடந்தைத் தீயும்" (காஞ்சிப்பு. இருபத்.384);. உத்தர மடங்கல் = வடவை (திவா.); உத்தரம் = வடக்கு. ஊழித்தீ
வடவைத்தீ	வடவைத்தீ vaḍavaitti, பெ. (n.) வடந்தைத் தீ பார்க்க;see vadandai-t-ti. "வடவைக் கனன்மாவும்" (தக்கயாகப். 694);. [வடவை + கனல். குல் → குன் → கன் → கனல்.] வடதிசையிலுள்ள ஊழித்தீ. வடவைத்தீ vaḍavaittī, பெ. (n.) வடந்தைத் தீ பார்க்க;see vadandai-t-ti. "சுடர்ந்தெரி வடந்தைத்தீயும்" (காஞ்சிப்பு. இருபத்.384);. மறுவ. ஊழித்தீ [வடவை + தீ.]
வடனகலாயம்	வடனகலாயம் vaḍaṉagalāyam, பெ. (n.) வடகயிலாயம் பார்க்க;see vadakayilāyam.
வடாகரம்	வடாகரம் vaṭākaram, பெ. (n.) கயிறு (யாழ்.அக.);; rope.

வடாது	வடாது vaṭātu, பெ. (n.) 1. வடக்குள்ளது; that which is in the north. "வடாஅது பனிபடு நெடுவரை" (புறநா.5);. 2. வடக்கு; north. "வடாதுந் தெனாதும் பரராசர் வகுத்த நேமி" (பாரத.பதின்மூன்று. 80);. [வட → வடாது.]
வடாம்	வடாம் vaṭām, பெ. (n.) வடகம்1 பார்க்க;see vadagam.
வடாரகம்	வடாரகம் vaṭāragam, பெ. (n.) கயிறு (இலக்.அக.);; string, rope.
வடி	வடி1 vaḍidal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒழுகுதல்; to drip, trickle, as water. சீழ் வடிகின்றது. 2. நீர் முதலியன வற்றுதல்; to be diminished, as water in a river, to flow back, ebb, as tide. =வடியாத பவக்கடலும் வடிந்து" (அஷ்டப். திருவரங். கலம், 93);. 3. திருந்துதல்; to be perfected, as pronunciation. "வடியா நாவின்" (புறநா.47);. 4. தெளிதல்; to be clear, as sound. "வடிமணி நின்றியம்ப" (பு.வெ.10, 14 பக்.116);. 5. அழகு பெறுதல்; to become handsome. "வடுவின்று வடிந்த யாக்கையன்" (புறநா. 180);. 6. நீளுதல் (சூடா.);; become long. "குழைவிரவு வடிகாதா" (தேவா.1091,1);. [வழி → வடி – ழ → ட மெய்த் திரிபு (ஒ.நோ.); குழல் → குடல். புழல் → புடல்.] வடி2 vaḍidal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வீக்கம் வாங்கல்; diminishing of swelling pus etc.
வடிக்கதிர்	வடிக்கதிர் vaḍikkadir, பெ. (n.) நூல் முறுக்குங் கருவி (யாழ்.அக.);; spindle, instrument for twisting threads. [வடி + கதிர். குதிர் → கதிர். வடிகதிர் = நூல் நூற்கும் கருவி.]
வடிக்கயிறு	வடிக்கயிறு vaḍikkayiṟu, பெ. (n.) வடிகயிறு பார்க்க;see vadi-kayiru. "வடிக்கயிறு முட்கோல் பற்றிய தடக்கையுள பாகு" (கந்தபு. சூரபன். வதை. 218);. [வடி + கயிறு.]

வடிக்கருவி	வடிக்கருவி vaḍikkaruvi, பெ. (n.) வடிக் கதிர் (யாழ்.அக.); பார்க்க; vadi-k-kadir. [வடி + கருவி.]
வடிக்கு-தல்	வடிக்கு-தல் vaḍikkudal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வடியச் செய்தல்; to filter. 2. களங்க மறுத்தல்; to strain out. 3. காய்ச்சி இறக்குதல்; to distil. [வடி → வடிக்கு.]
வடிகஞ்சி	வடிகஞ்சி vaḍigañji, பெ. (n.) வடித்த கஞ்சி (பதார்த்த.1389);; conjee, rice water strained in cooking. [வடி + கஞ்சி.]
வடிகட்டி	வடிகட்டி vaḍigaḍḍi, பெ. (n.) நீர்ம மட்டுமே பெறுதற்கேற்ற சல்லடை; strainer. [வடிகட்டு → வடிகட்டி.] மண்டி மகுளி தூசுதுப்பட்டையை நீக்கி நீர்ம மொன்றை மட்டும் பெறுதற்குரியது வடிகட்டி.
வடிகட்டின	வடிகட்டின vaḍigaḍḍiṉa, பெ.அ. (adj.) சுத்தமான, முழுமையான; down right. 'இது வடிகட்டின பொய்'.
வடிகட்டு	வடிகட்டு1 vaḍigaḍḍudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வடித்தல்; to strain; to filter. "நீரை வடிகட்டி யெடு". 2. சாரத்தைத் திரட்டுதல்; to epitomise; to give the purport of. [வடி + கட்டு.] ஒரு கலத்திலுள்ள நீரை ஊற்றும்போது அதிலுள்ள மண்டியைத் தடுத்தற்குக் கலத்தின் வாயில் துணிகட்டுதலாம். வடிகட்டு2 vaḍigaḍḍudal, பெ. (n.) __, 5 செ.கு.வி. (v.i.); கஞ்சியை வடிகட்டுதல்; filtering of gruel. [வடி + கட்டு.]

வடிகம்	வடிகம் vaḍigam, பெ. (n.) குளிகை (மாத்திரை);; pill, it is usually prepared by reducing the required drugs in the fine powder, and then grinding them with the juice or decoction, as the case may be, into a paste of wax consistency, then pills are made with hand.
வடிகயிறு	வடிகயிறு vaḍigayiṟu, பெ. (n.) குதிரையின் வாய்க்கயிறு; rein. "வடிகயிறாய்ந்து" (சீவக. 794);. [வடி + கயிறு.]
வடிகலசம்	வடிகலசம் vaḍigalasam, பெ. (n.) வடிகட்ட பயன்படும் பாத்திரம்; vessel used to collect the filtered substance. [வடி + கலசம், கலசம் = குடம்.]
வடிகாது	வடிகாது vaḍikātu, பெ. (n.) தொங்குந் துளைச்செவி; perforated ear lengthened by weighting the earlobes. "குழைவிரவு வடிகாதா" (தேவா. 1091,1);. [வடி + காது.] பாண்டி நாட்டுப் பழநாகரிக மகளிர்போல் கற்றைகள் தமிழப் பெண்டிரும் காது வளர்த்துள்ளனர். வடிகாது vaḍikātu, பெ. (n.) துளை பெரிதாக்கப்பட்ட கீழ்க்காது; round holed earlobe. மறுவ துளைக்காது, தொள்ளைக்காது [வடி+காது] காது வளர்த்து தண்டட்டி அணிந்து கொள்வது தமிழரின் தொன்முது வழக்கம். புத்தர், மகாவீர மட்டுமன்றி எகுபதியரும் துளைக்காது கொண்ட வராக இருந்தனர்.
வடிகால்	வடிகால் vaḍikāl, பெ. (n.) நீரை வடியவிடுங் கால்வாய்; outlet, a channel to drain water. [வடி + கால். கால் = நீண்டுசெல்லும் நீர்க்கால்.]
வடிகால்குழாய்	வடிகால்குழாய் vaḍikālkuḻāy, பெ. (n.) சுதைமா வினால் கட்டப்பட்ட குழாய், இது தண்ணீரை வெளியேற்றவும், உள் கொணரவும் பயன்படும்; a pipe used for conveying and draining of water. [வடிகால் + குழாய்.]
வடிகால்வாய்	வடிகால்வாய் vaḍikālvāy, பெ. (n.) வடிகால் பார்க்க;see Vadi-kāl.

வடிகால்நிலம்	வடிகால்நிலம் vaḍikālnilam, பெ. (n.) வெள்ளப் பெருக்கை வெளியேற்றுதற்குரிய நிலம்-நிலப்பரப்பு; outlet land. [வடிகால் + நிலம்.]
வடிகொண்டசூரணம்	வடிகொண்டசூரணம் vaḍigoṇḍacūraṇam, பெ. (n.) வடிகட்டிய சூரணம்; filtered or sieved powder.
வடிசாந்து	வடிசாந்து vaḍicāndu, பெ. (n.) நற்சாந்து (யாழ்.அக.);; superior fragrant unguent. [வடி2 + சாந்து.]
வடித்தண்ணீர்	வடித்தண்ணீர் vaḍittaṇṇīr, பெ. (n.) நாற்றங் காலில் நீர் கட்டி பின் வடிக்கப்பட்ட தண்ணீர்; drained water from seed-bed after properly irrigating for a while.
வடித்தநீர்	வடித்தநீர் vaḍittanīr, பெ. (n.) வடிநீர்; distilled water-Aque distilata.
வடித்திறு-த்தல்	வடித்திறு-த்தல் vaḍittiṟuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) தெளியவைத்து இறுத்தல்; to decant. [வடி → வடித்து + இறு.]
வடித்துக்கொட்டு-தல்	வடித்துக்கொட்டு-தல் vaḍiddukkoḍḍudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) சமைத்துப் படைத்தல்; to cook and serve. [வடி → வடித்து + கொட்டு.]
வடித்துக்கொள்ளல்	வடித்துக்கொள்ளல் vaḍittukkoḷḷal, தொ.பெ. (vbl.n.) கருக்கு நீர் எட்டில் ஒன்றாய் உருவாக்குதல்; preparing decoction by boiling it down to one eight. [வடித்து + கொள்ளல்.]
வடித்தெடு-த்தல்	வடித்தெடு-த்தல் vaḍitteḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வடித்திறுத்தல் பார்க்க;see vadi-t-tiru. [வடி → வடித்து + எடு.] கல், மண், தூசு துப்பட்டை, ஈயெறும்பு முதலிய பொருள்களோடு கலக்க நேர்ந்த உண்டற்குரிய நீரையும் நீர்ப்பொருளையும், அவற்றை நீக்கும் பொருட்டு துணிகட்டி வடித்தெடுப்பதும் பனஞ்சாறு அல்லது பனை நீரை, இங்ஙனம் வடித்தெடுத்து பருகுவதும் இன்றும் கண்கூடு.
வடிதங்கம்	வடிதங்கம் vaḍidaṅgam, பெ. (n.) தூய்மை யாக்கிய பொன் (யாழ்.அக.);; pure gold. [வடி2 + தங்கம்.] ஒருகா. பசும்பொன்.

வடிதங்கொடி	வடிதங்கொடி vaḍidaṅgoḍi, பெ. (n.) கொடி மாதுளை; creeper-pomegranate.
வடிதட்டு	வடிதட்டு1 vaḍidaḍḍu, பெ. (n.) சோற்றிலிருந்து கஞ்சியை வடித்தெடுக்க உதவும் வகையில், செம்பாதிப் பரப்பில் மட்டும் துளைகளை கொண்ட தட்டு; a shallow metal round plate with partial perforation used to strain cooked rice. [வடி + தட்டு.] [P] வடிதட்டு2 vaḍidaḍḍu, பெ. (n.) சிப்பற்றட்டு வகை (இ.வ.);, அரிகலம்; a kind of colander. வடிதட்டு vaḍidaḍḍu, பெ. (n.) கஞ்சி வடிக்கட்ட பயன்படும் தட்டு; perforated plate use to strain the gruel from the cooked rice. மறுவ: சிப்புல்தட்டு [வடி+தட்டு]
வடிதமிழ்	வடிதமிழ் vaḍidamiḻ, பெ. (n.) தெளி தமிழ் (யாழ்.அக.);; choice Tamil.
வடிதயிர்	வடிதயிர் vaḍidayir, பெ. (n.) கட்டித்தயிர்; thick mass of curds. "வைத்த நெய்யுங் காய்ந்த பாலும் வடிதயிரு நறுவெண்ணெயும்" (திவ்.பெரியாழ். 2, 2 2);. [வடி + தயிர்.] முதற்பொருளாம் வடிவைக் குறிக்காது காலப்போக்கில் வடிவின் அமைதியாய்த் திகழும் அழகைக் குறிக்கலாயிற்று. சிலர் பெயரே வடிவென வழங்குதலறிக. "வடிவான் மருட்டுதல்" என்பது வடிவழகால் மயக்குதல் என்பதாம். வடிக்கப்பட்டவேல் அழகாக விளங்குவதுடன், கூர்மையும் கொண்டிருத்தலால், அதற்குக் கூர்மைப் பொருளும் உண்டாயிற்று.
வடிப்பான்	வடிப்பான் vaḍippāṉ, பெ. (n.) நீர்மங்களிலிருந்து கசடுகளை வடித் தெடுக்குங் கருவி; filter.

வடிப்பு	வடிப்பு1 vaḍippu, பெ. (n.) 1. வடிக்கை (யாழ்.அக.);; straining filtering. 2. தெரிந்தெடுக்கை; selecting, choosing. 3. இருப்புக் கம்பி (யாழ்.அக.);; iron rod. வடிப்பு2 vaḍippu, பெ. (n.) காய்ச்சியிறக்குதல்; distillation. வடிப்பு3 vaḍippu, பெ. (n.) வடஇந்தியா (வின்.); northern india.
வடிப்போர்	வடிப்போர் vaḍippōr, பெ. (n.) யானை முதலியன பயிற்றுவோர்; tamers, trainers, as of elephants. "புதுக்கோள் யானையும்... பொற்றார்ப் புரவியுங் கதிக்குற வடிப்போர்" (மணிமே. 28, 61);.
வடிபலகை	வடிபலகை vaḍibalagai, பெ. (n.) சோறு வடிக்கப் பயன்படும் சிறு மரப்பலகை (நெல்லை.);; a small flat piece of wood, used as a strainer in cooked rice. [வடி + பலகை.]
வடிபாத்திரம்	வடிபாத்திரம் vaḍipāttiram, பெ. (n.) மருந்தெண்ணெய் வடிப்பதற்கு வேண்டி பயன்படுத்தும், வாயகன்ற மட்பாண்டம் அல்லது சட்டி; wide mouthed eartheren ware to hold or collect the medicated oil to be filtered.
வடிபானை	வடிபானை vaḍipāṉai, பெ. (n.) 1. சோறாக்குதற்கான மட்கலம்; vessel for cooking rice. 2. காய்ச்சுஞ் சரக்கின் ஆவியைக் குளிரச்செய்து நீர்மநிலையில் வடிக்கும் பானை (வின்.);; condenser in a distilling apparatus;pot which receives the distilled liquid. [வடி + பானை.]
வடிம்பலம்நின்ற பாண்டியன்	வடிம்பலம்நின்றபாண்டியன் vaḍimbalamniṉṟapāṇḍiyaṉ, பெ. (n.) பண்டைய பாண்டிய மன்னர்களுளொருவன்; an ancient Pändiyan king. "ஆழிவடிம்பலம்ப நின்றானென" (நளவெண்பா.);. "இவன் பஃறுளியாற்றை உண்டாக்கிக் கடற் றெய்வத்திற்கு விழாச் செய்த பாண்டியன்" (புறநா.);. மறுவ. உக்கிரவருமன். அடியார்க்கு நல்லார் (சிலம்பு.); உரையில் இவனைப் பற்றிய குறிப்புக் காணப்படுகிறது. இவன் கடல் சுவற வேலெறிய, கடல் வற்றி, இவன் கால்விளிம்பு மட்டாகக் கழுவியது. அதனால், வடிம்பலம்ப நின்றானெனப் பெயராயிற்று. நளவெண்பாவிலும் இவனைப் பற்றிய குறிப்புக் காணப்படுகிறது.

வடிம்பிடு-தல்	வடிம்பிடு-தல் vaḍimbiḍudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கட்டாயப் படுத்துதல்; to compel. "வடிம்பிட்டு ஆசிரயிக்கைக்காக" (ஈடு.10.1, 4);. 2. கோயில் தேரினைத் தணிபோட்டுக் கிளப்புதல் (ஈடு, 7, 2, 5, அரும்.);; to rise and start with a lever, as a temple-car. 3. தூண்டுதல், நகருதல்; to urge, move. "நெஞ்சிலே வடிம்பிட்டு… ஸ்தோத்ரம் பண்ணா நின்றாள்" (ஈடு. 7, 2, 5);. 4. குறை கூறுதல், பழி கூறுதல்; to slander, blame. "தாய்மாரும் ஊரவரும் வடிம்பிடுகிறார்களோ வென்று" (திவ்.திருநெடுந். 21, வ்யா. பக். 170);. [வடிம்பு + இடு.]
வடிம்பு	வடிம்பு vaḍimbu, பெ. (n.) 1. துணி, கத்தி முதலியவற்றின் விளிம்பு அல்லது நுனி; border, edge as of garment, blade, as of a knife. "பொன் வடிம்பிழைத்த வான்பகழி" (கம்பரா. கிளை. 38);. 2. கால் முதலியவற்றின் விளிம்பு; extremity, as of the foot. "ஏற்றெருமை நெஞ்சம் வடிம்பி னிடந்திட்டு" (கலித். 103);. 3. கூரைச் சாய்வு (வின்.);; eaves, edge of a standing roof. 4. தேர் முதலியவற்றைக் கிளப்புந் தணிமரம்; lever. "ரதத்தோ பாதி வடிம்பாலே தாக்கி" (ஈடு.1. 4, 6);. 5. வடிம்புக் கம்பி (இ.வ.); பார்க்க;see vadimbu-k-kambi. 6. தழும்பு, வடு (நெல்லை);; mark, scar, smudge. 7. பழி; reproach, blame. "தாய்மாரும் ஊரவரும் வடிம்பிடுகிறார்களோ வென்று" (திவ். திருநெடுந் 21, வ்யா, பக். 170);. [விளி → (விளிம்பு); → வடிம்பு (மு.தா.1, பக்.103.);]
வடிம்புக்கம்பி	வடிம்புக்கம்பி vaḍimbukkambi, பெ. (n.) தாங்குமரம் (இ.வ.);; spar. [வடிம்பு +கம்பி.]
வடிம்புக்கழி	வடிம்புக்கழி vaḍimbukkaḻi, பெ. (n.) குறுக்கு விட்டம் (யாழ்.அக.);; transverse piece in roofing. [வடிம்பு + கழி.]
வடிம்புபிடி-த்தல்	வடிம்புபிடி-த்தல் vaḍimbubiḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) குறுக்கு விட்டந் தொடுத்தல் (வின்.);; to tie cross timbers of a roof. [வடிம்பு + பிடி.]
வடிமணி	வடிமணி vaḍimaṇi, பெ. (n.) தெளிந்த ஓசையுள்ள மணி; clear sounding bell. "வடிமணி நின்றியம்ப" (பு.வெ.10 14 பக். 116);

வடிமருந்து	வடிமருந்து vaḍimarundu, பெ. (n.) கள்; arrack, intoxicating liquor (சா.அக.);. பட்டைச் (சாராயம்); வெறியம். தென்னை, பனை, அரிசி, வெல்லம் முதலியவற்றிலிருந்து வடிக்கப்படும் புளிப்பேறிய மதுவகை. மருந்து = வெறியம் (சாராயம்);. மருத்துவக் குணமுடையது. வயிற்று வலிக்கும் உடம்பிலுள்ள எலும்புகளுக்கும் ஊட்டமாகப் பயன்படுவது.
வடிமார்	வடிமார் vaḍimār, பெ. (n.) கூரைவேயப் பயன்படும் புல்வகை; a species of sedge used for roofing thatched shed.
வடிமாலை	வடிமாலை vaḍimālai, பெ. (n.) கடுகு ரோகணி; a purgative drug-Helleborus niger (சா.அக.);.
வடியல்	வடியல் vaḍiyal, பெ. (n.) 1. வடிசல்2, 1 பார்க்க;see vadisal. 2. வடித்த நீர் முதலியன (யாழ்.அக.);; strained or filtered liquid. 3. சமைக்கப்பட்டது; that which is cooked. நான்கு படியரிசி வடியல். [வடி → வடியல்.]
வடியவெடுத்தல்	வடியவெடுத்தல் vaḍiyaveḍuttal, தொ.பெ. (vbl.n) வடிகால்வாய் வழியாக நீர் வடிக்கச் வடிக்கச் சொல்லல்; draining of water through an outlet or canal. [வடிய + எடுத்தல்.]
வடியிடு-தல்	வடியிடு-தல் vaḍiyiḍudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) வடித்தெடுத்தல்; to be filtered. "தெள்ளிமறை வடியிட்ட வமுதப்பிழம்பே" (தாயு.கருணா.8);. [வடி + இடு – இல் → இள் → இடு-தல்.]
வடியுப்பு	வடியுப்பு vaḍiyuppu, பெ. (n.) வடித்தவுப்பு; filtered salt. [வடி + உப்பு.]
வடியெண்ணெய்	வடியெண்ணெய் vaḍiyeṇṇey, பெ. (n.) வடித்தெடுத்த மருந்தெண்ணெய் (வின்.);; clarified medicinal oil. [வடி + எண்ணெய்.]

வடிரசி	வடிரசி vaḍirasi, பெ. (n.) ஒர் பாலை; alstonia scholaris.
வடிவகணிதம்	வடிவகணிதம் vaḍivagaṇidam, பெ. (n.) வடிவங்களையும், உருவங்களையும், உருவாக்கும் கோடுகள், கோணங்கள் முதலியவற்றைக் கணித அடிப்படையில் விளக்கும் பிரிவு; geometry. [வடிவம் + கணிதம்.]
வடிவடைப்புவேலை	வடிவடைப்புவேலை vaḍivaḍaippuvēlai, பெ. (n.) தூண் அல்லது வேண்டிய வடிவத்தில் அமைக்கப்பட்டு, அதில் கற்காரையிட்டுச் செய்யப்படும் வேலை; decorative work in pillar or any structure with polished coloured marbles or tiles. [வடிவம் + அடைப்புவேலை.]
வடிவணங்கு	வடிவணங்கு vaḍivaṇaṅgu, பெ. (n.) அழகிய பெண்; beautiful lady, as fair complexiomed. "ஆதிமா மரபின்வரு வடிவணங்கை" (திருவாலவா. 113);. [வடிவு + அணங்கு.]
வடிவம்	வடிவம்1 vaḍivam, பெ. (n.) உள்ளடக்கத்துக்குத் தகுந்த புற அமைப்பு; appearance or form that is reflective of the inner content. [படிவம் → வடிவம்.] வடிவம்2 vaḍivam, பெ. (n.) 1. உருவம் (பிங்.);; form, shape, figure. "சங்கம வடிவம் ..... தாபரவடிவம்" (திருவாலவா. 61,14);. 2. உடல் (யாழ்.அக.);; body. 3. அழகு, செம்மை, நேர்த்தி; beauty, charm, comeliness. "வடிவமங்கைதனைச் சுருதி விதியின் மனம் புணர்ந்தான்" (திருவாலவா. 3 3);. 4. நிறம், உடல் வண்ணம் (அ.க.நி.);; colour, good physigue, 5. பளபளப்பு, ஒளிர்வு; glassiness, lustre, glittering. 6. மெய்ச்சொல் (அக.நி.);; true word, truth. [படி → வடி → வடிவு → வடிவம்.] வடிவம்3 vaḍivam, பெ. (n.) 1. உருப்படிவம்; model. கலைஞர்களுக்கு உருப்படிவமாக 'மாதிரியாக'

வடிவமை-த்தல்	வடிவமை-த்தல் vaḍivamaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வடிவம் கிடைக்கும் படி செய்தல்; to design, shape. 2. உருவாக்குதல்; to architect.. இந்தத் திரையரங்கத்தை வடிவமைத்தவர் யார்? [வடிவம் + அமை.]
வடிவமைப்பு	வடிவமைப்பு vaḍivamaippu, பெ. (n.) உருவாக்கப்பட்ட தோற்றம்; design. 'அந்தக் கொதிகலன்கள் கோபுரம் போன்ற வடிவமைப்புக் கொண்டவை. [வடிவம் + அமைப்பு.]
வடிவவுவமம்	வடிவவுவமம் vaḍivavuvamam, பெ. (n.) உருவத்தை ஒப்பித்துக் கூறும் உவமை (யாழ்.அக.);; simile in which the comparison is in respect of shape or form. [வடிவம் + உவமம்.]
வடிவழகி	வடிவழகி vaḍivaḻki, பெ. (n.) வெற்றிலை; betel leaf-Piper beter (சா.அக.);.
வடிவாக	வடிவாக vaḍivāka, கு.வி.எ. (adv.) முற்றும் (நெல்லை); completely, fully, entirely. [வடிவு + ஆக.]
வடிவாளன்	வடிவாளன் vaḍivāḷaṉ, பெ. (n.) அழகன் (இ.வ..);; handsome man. [வடிவு + ஆள் + ஆளன்.]
வடிவானவைத்தன்	வடிவானவைத்தன் vaḍivāṉavaittaṉ, பெ. (n.) சாரைப்பாம்பு; the male of cobra- the rat snake.
வடிவிக்குமருந்து	வடிவிக்குமருந்து vaḍivikkumarundu, பெ. (n.) உடம்பு அல்லது வீக்கத்தை வற்றச் செய்யும் மருந்து; drugs or medicines capable of reducing the swelling of the body.
வடிவியல்	வடிவியல் vaḍiviyal, பெ. (n.) வடிவகணிதம் பார்க்க;see Vadiva-kanidam.

வடிவிலாக்கூற்று	வடிவிலாக்கூற்று vaḍivilākāṟṟu, பெ. (n.) வான்வெளி வாக்கு; voice from an invisible speaker, voice from heaven. "பிறந்திட்டதோர் வடிவிலாக்கூற்று" (சேதுபு. பராவு. 42);. [வடிவு + இல் + ஆ + கூற்று.]
வடிவு	வடிவு1 vaḍivu, பெ. (n.) அல்குல் (பிங்.);; vagina, mons veneris. வடிவு2 vaḍivu, பெ. (n.) 1. உருவம், அமைப்பு; form, shape. "வண்ணந்தானது காட்டி வடிவு காட்டி" (திருவாக. 5, 25);. 2. உடல் (சூடா.);; body. 3. அழகு; beauty. "வடிவுடை மலைமகள்" (தேவா. 618, 7);. "வடிவார் வயற்றில்லை" (திருக்கோ. 139);. 5. நன்னிறம்; fair complexion. 6. பளபளப்பு, ஒளிர்வு, பிறங்கொளி, அழகொளி; brightness, lustre. "வடிவாய் நின்வல மார்பினில் வாழ்கின்ற மங்கையும்" (திவ்.திருப்பல்.2);. 7. உண்மை, மெய்ச்சொல் (அரு.நி.);; truth, true word. தெ. வடுவு;ம. வடிவு. [வடி → வடிவு.]
வடிவுப்பானை	வடிவு வடிவுப்பானை vaḍivuppāṉai, பெ. (n.) வடிபானை (வின்.); பார்க்க;see vadipanai. [வடி → வடிவு + பானை.]
வடிவுவமை	வடிவுவமை vaḍivuvamai, பெ. (n.) வடிவ வுவமம் (சங்.அக.); பார்க்க;see vadiva-v-uvamam. [வடிவு + உவமை.]
வடிவெண்ணெய்	வடிவெண்ணெய் vaḍiveṇīey, பெ. (n.) குருதிக்கேட்டாலுண்டான நோய்களுக்குக் கொடுக்கும் எண்ணெய்; medicated oil for diseases caused by vitiation of blood (சா.அக.);.
வடிவெலும்பு	வடிவெலும்பு vaḍivelumbu, பெ. (n.) மாரெலும்பு; rib, breast bone – Sternum.

வடிவெழுத்து	வடிவெழுத்து vaḍiveḻuttu, பெ. (n.) ஒலியின் குறியாக, எழுதப்படும் எழுத்து (நன்.256, மயிலை); (பிங்.);; a letter, written symbol of an uttered sound, dist. fr. Oli-y-eluttu. 2. திருந்திய கையெழுத்து (இ.வ.);; legible or fine hand writing. [வடி → வடிவு + எழுத்து.]
வடிவேல்	வடிவேல்1 vaḍivēl, பெ. (n.) நூற்றாண்டில் "சுப்பிரமணியர் துதிக் கோவை" என்னும் நூலை இயற்றிய புலவர்; a poet who composed a work titled subramaniar Tudikköval in 19C. வடிவேல்2 vaḍivēl, பெ. (n.) 1. கூரிய வேல்; sharp lance. "வழிக்குத் துணை வடிவேலும் செங்கோடன் மயூரமுமே" (கந்தரலங். 70);. 2. முருகக்கடவுள் (இ.வ.);; Kanda, as wielding the lance. [வடி + வேல்.]
வடு	வடு1 vaḍu, பெ. (n.) 1. மாம்பிஞ்சு; unripe fruit, especially very green tender mango. "மாவின் வடுவகிரன்ன கண்ணீர்" (திருவாச. 9, 2);. 2. உடல் மச்சம் (வின்.);; wart, mole. 3. தழும்பு; scar, smudge, cicatrice, wale. "சாபநோன்ஞாண் வடுக்கொள வழங்கவும்" (புறநா. 14);. வடு2 vaḍu, பெ. (n.) 1. உளியாற் செதுக்கின உரு; chiselled figure. "கூருளி பொருத வடுவாழ் நோன்குறடு" (சிறுபாண். 252);. 2. புண்வாய்; mouth affected by an ulcer or wound. "தாழ் வடுப் புண்" (பு.வெ.10. சிறப்பிற்.11);. வடு3 vaḍu, பெ. (n.) 1. குற்றம்; fault, defect. "வடுவில் வாய்வாள்" (சிறுபாண்.121);. 2. பழி; reproach, blemish. "வடுவன்று [illegible] றொழில்" (குறள் [illegible]
வடுக்கு-தல்	வடுக்கு-தல் vaḍukkudal, செ.கு.வி. (v.i.) நூற்பாவில், வண்ணமேற்றாத முரட்டு நூலை ஏற்றுதல்; to thrust undyed coarse thread into spinning mill. [வடு → வடுகு.]

வடுக்கொள்(ளு)-தல்	வடுக்கொள்(ளு)-தல் vaḍukkoḷḷudal, 13 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தழும்பு படுதல்; to bear mark, smudge, sear. "நல்லகம் வடுக்கொள முயங்கி" (அகநா. 100);. 2. புண் முதலியன ஆறத் தொடங்குதல் (இ.வ.);; to begin to heal, as a sore etc. [வடு + கொள்.]
வடுகக்கடவுள்	வடுகக்கடவுள் vaḍugaggaḍavuḷ, பெ. (n.) சிவபெருமானின் வயிரவ வடிவம் (திவா.);; Bhairavan a form of Sivan
வடுகக்காது	வடுகக்காது vaḍugaggātu, பெ. (n.) வடிகாது (வின்.); பார்க்க;see vadi-kadu.
வடுகச்சி	வடுகச்சி vaḍugacci, பெ. (n.) வடுகப்பெண் (வின்.);; a woman of vaduga caste. [வடுகர் + அச்சி. அச்சன் (ஆ.பா.); → அச்சி (பெ.பா.);.]
வடுகச்செட்டி	வடுகச்செட்டி vaḍugacceḍḍi, பெ. (n.) செட்டியாருள் ஒரினத்தவர் (வின்.);; a division of cettiyar caste.
வடுகடுக்காய்	வடுகடுக்காய் vaḍugaḍuggāy, பெ. (n.) கடுக்காய்ப் பிஞ்சு; an unriped chebulic myrobalan (சா.அக.);.
வடுகநம்பி	வடுகநம்பி vaḍuganambi, பெ. (n.) இராமாநுசரின் வழித்தொண்டர் (குருபரம்.);; a disciple of Rāmānujar.
வடுகநாததேசிகர்	வடுகநாததேசிகர்1 vaḍuganātatēcigar, பெ. (n.) 17-ஆம் நூற்றாண்டில் "திருமுல்லை வாயிற் புராணம்" என்னும் நூலை இயற்றிய புலவர்; a poet who composed a work titled 'Tirumullai-vayir-puranam' in 17C. வடுகநாததேசிகர்2 vaḍuganātatēcigar, பெ. (n.) 19, 20ஆம் நூற்றாண்டில் காத்திருப்பு என்னும் ஊரைச் சேர்ந்த, புள்ளிருக்க வேளூர்ப்புராணம் என்னும் நூலை இயற்றிய புலவர்; a poet who composed a work titled 'pullirukka-velur-p-puranam' in 19-20 C. He hails from Kāttiruppu village.
வடுகநாதன்	வடுகநாதன் vaḍuganātaṉ, பெ. (n.) வடுகக்கடவுள் பார்க்க;see vaduga-kada vul.

வடுகப்பறையன்	வடுகப்பறையன் vaḍugappaṟaiyaṉ, பெ. (n.) மாலிய சமயத்தைச் சார்ந்த தெலுங்க நாட்டுப் பஞ்சம வகையான் (இ.வ.);; a vaisnava paraiya of the Telugu country. [வடுகன் + பறையன்.]
வடுகம்	வடுகம் vaḍugam, பெ. (n.) வடுகு பார்க்க;see vadugu. [வடம் → வடகு → வடுகு → வடுகம் (வ.வ.பக்.26);.] வடகு என்னும் சொல்லிடையுள்ள டகரம், அதையடுத்து ஈற்றிலுள்ள குகரச் சார்பால், டுகரமாயிற்று. (ஒ.நோ.); கேடகம்→கிடுகு. இங்ஙனம் அகரம் உகரமாய்த் திரிந்தது உயிரிசைவு மாற்றம் (harmonic sequence of Vowels); என்னும் நெறிமுறையாகும்.
வடுகர்	வடுகர்1 vaḍugar, பெ. (n.) தமிழகத்தின் வடக்குப் பகுதியில் வாழ்ந்த குடியினர்; inhabitant lived in northern region of T.N. 'வடுகர்' என்பது ஒரு குடியின் பெயராகும். 'வடுகு' என்பவற்றோடு 'அர்' விகுதி சேர்ந்தமையால் 'வடுகர்' என்றாயிற்று. வடுகர் தமிழகத்தின் வட வெல்லையில் மட்டுமின்றி. நாலாபுறமும் பரவி வாழ்ந்தனர். வடக்கே வாழ்ந்த வடுகரைத் தமிழர் 'வட வடுகர்' என்றழைத்தனர். 'கதநாய் வடுகர்' (அகம்.381, 7); 'வம்ப வடுகர்' என்னும் சொல்லாளப் படுவதால், புதியவர்கள், நிலையற்றவர்கள், அயலார்கள் எனவும் அழைக்கலாம். 'கடுங்குரற் பம்பை கதநாய் வடுகர்' (நற்.212, 5);. 'கல்லா நீள்மொழிக் கதநாய் வடுகர்' (அகம்.107, 11);. 'கதநாய் வடுகர்' (அகம்.375, 14); என வடுகரைக் குறித்த பாடல்கள் கழகக்கால இலக்கியத்தில் இடம் பெற்றுள்ளது. வடுகர்1 vaḍugar, பெ. (n.) தெலுங்கர்
வடுகரணம்	வடுகரணம் vaḍugaraṇam, பெ. (n.) பூணூல் போடும் விழா (யாழ்.அக.);; investiture with the sacred thread.
வடுகவழிபன்னீராயிரம்	வடுகவழிபன்னீராயிரம் vaḍugavaḻibaṉṉīrāyiram, பெ. (n.) நெல்லூர், குண்டூர், கடப்பை முதலாய நிலப்பரப்பை யுள்ளடக்கிய வடுகர் வாழ் தேயம்; vanargal country comprising of Nellur. Gundar Kadappai etc. 'பன்னீராயிரம் என்பது பூமியின் பரப்பைக் குறிப்பதாமென்பர். பன்னீராயிரம் ஊர்களை கொண்ட பரப்பிடம் என்பதனை, முடியலூர் சாசனம் உணர்த்துகின்றது.' "நனைமுதிர் நறவின் நாட்பலி கொடுக்கும் வால் நினப்புகலின் வடுகர் தேயத்து" (அகம்.213:7-8);. [வடுகவழி → வடுகநாடு.]

வடுகவாளி	வடுகவாளி vaḍugavāḷi, பெ. (n.) வடுக நாட்டு மகளிர் காதில் அணியும் காதணி வகை; a kind of ear-ring worn by vaduga community women. "வடுகவாளி ஒன்றில் கோத்தமுத்து ஒன்பது" (தெ.இ.கல்.தொ.2:2, கல்.51);. [வடுகர் + வாளி. வாளி = ஒரு வகைக் காதணி.]
வடுகன்	வடுகன்1 vaḍugaṉ, பெ. (n.) 1. வயிரவன் (பிங்.);; Bhairava. 2. மாணி; celibate student. 3. இளைஞன் (யாழ்.அக.);; youth. 4. மூடன் (யாழ்.அக.);; fool, stupid. வடுகன்2 vaḍugaṉ, பெ. (n.) தெலுங்க நாட்டான்; man from the Telugu country. [வடுகு + அன்.]
வடுகன்றாய்	வடுகன்றாய் vaḍugaṉṟāy, பெ. (n.) காளி (திவா.);; Kali, the mother of Bhairava. [வடுகன் + தாய்.]
வடுகி	வடுகி vaḍugi, பெ. (n.) வடுகன்றாய் (பிங்.); பார்க்க;see vadugan-ray.
வடுகு	வடுகு1 vaḍugu, பெ. (n.) 1. தமிழ்நாட்டின் வடவெல்லையிலுள்ள நாடு; the region situated in the north of the Tamil country. "வடதிசை மருங்கின் வடுகு வரம்பாக" (தொல்.பொருள்.650. உரை);. 2. ஆந்திரநாடு; the Telugu country. 3. தெலுங்கு மொழி; the Telugu language. "வடகலை தென்கலை வடுகு கன்னடம்" (கம்பரா. தனி.);. 4. தெலுங்கின் கிளைமொழி; a dialect of Telugu. "கன்னடம் வடுகு கலிங்கந் தெலுங்கம்" (நன்.272 மயிலை); (தொல்.சொல்.400, உரை);. 5. தெலுங்கு பேசுவோரிடையே உள்ள தொரு பிரிவு (பிங்.);; a division of Telugu-speaking people. க. படகு. [வடம் → வடகு → வடுகு. ஒருகா. கொடுந்தமிழ்.] முதன்முதல் வடதிசையாற் பெயர் பெற்ற மொழி வடுகு என்னும் தெலுங்கே, அது வேதக் காலத்திலேயே தமிழினின்று திரிந்திருந்தது. வடம் → வடகு → வடுகு → வடுகம். வடகு என்னும் சொல்லிடையுள்ள டகரம், அதையடுத்து ஈற்றிலுள்ள குகரச் சார்பால், டுகரமாயிற்று. இங்ஙனம் அகரம் உகரமாய்த் திரிந்தது உயிரிசைவு மாற்றம் (Harmonic Sequence of Vowels); என்னும் நெறிமுறையாகும். ஒ.நோ. : கேடகம் - கிடுகு.

வடுகுந்தமிழுங்குணம்	வடுகுந்தமிழுங்குணம் vaḍugundamiḻuṅguṇam, பெ. (n.) வயிற்றுக் கடுப்பு; pain in abdomen.
வடுச்சொல்	வடுச்சொல் vaḍuccol, பெ. (n.) பழிமொழி; reproach. [வடு + சொல்.]
வடுத்தலைக்கலவாய்	வடுத்தலைக்கலவாய் vaḍuttalaikkalavāy, பெ. (n.) மஞ்சள் நிறமானதும் நெடிதாய் வளர்வதுமான கடல் மீன்; sea-fish attaining a large size. [வடு + தலை + கலவாய்.] ஒருகா. பன்றிமீன். [P]
வடுப்படல்	வடுப்படல் vaḍuppaḍal, பெ. (n.) மீன் வேட்டையில் உண்டாகும் காயம்; a wound caused due to forecially fish catching.
வடுப்பிஞ்சு	வடுப்பிஞ்சு vaḍuppiñju, பெ. (n.) இளம்பிஞ்சு; tender, unriped fruit. [வடு + பிஞ்சு.]
வடுபட்டவள்	வடுபட்டவள் vaḍubaḍḍavaḷ, பெ. (n.) ஆணுடன் தொடர்புடையவள்; a reduced woman.
வடுபடுத்து-தல்	வடுபடுத்து-தல் vaḍubaḍuddudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வெட்டு, குத்து முதலியவற்றால் காயப்படுத்துகை; wounding.
வடும்பு	வடும்பு1 vaḍumbu, பெ. (n.) மூங்கிற் கழி, கெடை; a long bamboo post. வடும்பு2 vaḍumbu, பெ. (n.) சாத்து மரங்களின் குறுக்கே போடுங்கழி; tie beam.
வடுமாங்காய்	வடுமாங்காய் vaḍumāṅgāy, பெ. (n.) மாவடு ஊறுகாய் (கொ.வ);; a pickled preparation of green tender mangoes. [வடி → வடு + மாங்காய்.]

வடுவக்கூடை	வடுவக்கூடை vaḍuvakāḍai, பெ. (n.) கூடைவகை (வின்.);; a kind of basket. [வடுகன் → வடுவன் + கூடை.]
வடுவரி	வடுவரி vaḍuvari, பெ. (n.) 1. வண்டு (சது.);, தேனீ; beetle, bee. 2. சிற்றுயிரி; insect. [வடு + வரி.]
வடுவறவேதல்	வடுவறவேதல் vaḍuvaṟavētal, தொ.பெ. (vbl.n.) முழுவதுமாக வேதல்; cooking well. [வடு + அற + வே.]
வடுவன்	வடுவன் vaḍuvaṉ, பெ. (n.) தெலுங்கு நாட்டான்; man from the Telugu country. [வடுகு → வடுகன் → வடுவன்.]
வடுவும்புள்ளியும்	வடுவும்புள்ளியும் vaḍuvumbuḷḷiyum, பெ. (n.) அம்மையிறங்கி உதிர்தல்; to be full of warts and spots as after small pox.
வடுவை	வடுவை vaḍuvai, பெ. (n.) செம்பு; copper.
வடை	வடை vaḍai, பெ. (n.) தேர்ச்சக்கர வடிவாகச் செய்யப்படும் உழுத்தம் பலகாரம்; a cake made of black grum, fried in ghee or oil. Skt. வடா. [வட்டை + வடை.] ஒ.நோ. பெட்டை பெடை. வட்டக் கருத்துச் சொற்களுள் வட்டு, வட்டை என்னும் வடிவுகள் வடமொழியில் இல்லை (வே.க.4.பக்.104);.
வடைக்குத்தி	வடைக்குத்தி vaḍaikkutti, பெ. (n.) பண்ணிகாரம் குத்தியெடுக்குங் குத்தூசி வகை; a picker, used in frying cakes. [வடை + குத்தி.]

வடைகறி	வடைகறி vaḍaigaṟi, பெ. (n.) வடைக்குரிய கடலை மாவுடன் கறிமசாலை சேர்த்துத் தாளித்து, ஆவியில் வைத்தெடுக்கும் ஒருவகைத் தொடுகறி; a kind of side dish. using chickpea flour paste as in the preparation of vadai. [வடை + கறி.]
வடைப்பருப்பு	வடைப்பருப்பு vaḍaipparuppu, பெ. (n.) பயற்றம் பருப்புடன் எலுமிச்சம்பழச்சாறு முதலியன சேர்த்துச் செய்யப்படுஞ் சிற்றுண்டி வகை; a salad of green gram split and soaked in lime water and seasoned with condiments. தெ. வடபப்பு [வடை + பருப்பு.]
வடைமாலை	வடைமாலை vaḍaimālai, பெ. (n.) வேண்டுதலின் பொருட்டு வடைகளைக் கோத்து மாகாளர், குரக்கினத் தலைவன் (அனுமன்); முதலிய தெய்வங்கட்கு இடும் மாலை; garland of vadai offered in vow to deities, such as Mākāsar Hanumār, etc. [வடை + மாலை.]
வடையம்	வடையம் vaḍaiyam, பெ. (n.) 1. நெல்லிப்பழம் முதலியவற்றை அரைத்துத் தட்டிய வடை; cake, as of nelli fruits. 2. பொட்டலமாகக் கட்டிய வெற்றிலை பாக்கு (தஞ்.);; folded packet of betel leaves and areca-nut.
வடையற்றது	வடையற்றது vaḍaiyaṟṟadu, பெ. (n.) வீணானது (யாழ்.அக.);; that which is useless, wasteful material.
வடைவாரி	வடைவாரி vaḍaivāri, பெ. (n.) துளைகள் கொண்ட வாரியெடுக்கும் கரண்டி; perforated ladle to take out vadai-cakes. [வடை + வாரி.] [P]
வண் களமர்	வண் களமர் vaṇkaḷamar, பெ. (n.) வேளாளர் (திவா.);; velalas. [வள் → வண் + களமர்.]
வண்சிறை	வண்சிறை vaṇciṟai, பெ. (n.) மதில் (சது.);; battlement. [வன்சிறை → வண்சிறை.]

வண்டகி	வண்டகி vaṇṭagi, பெ. (n.) முந்திரிக் கொட்டை; cashew nut-Anacardium occidentale.
வண்டத்தனம்	வண்டத்தனம் vaṇṭattaṉam, பெ. (n.) 1. குறும்பு (கொ.வ.);, கொடுமை; mischief. wickedness. வண்டத்தனக்காரனுக்கு சண்டித்தனப் பெண்சாதி (உ.வ.);. 2. நாணமின்மை; impudence. 3. மதிப்பின்மை; impertinence. 4. இழி செயல் (வின்.);; lewdness. தெ. பண்டதனமு;க. பண்டதன. [வண்டம் + தனம். 'தனம்' சொல்லாக்க ஈறு. ஒ.நோ. குறும்புத் தனம், கஞ்சத்தனம்.]
வண்டப்புரட்டன்	வண்டப்புரட்டன் vaṇṭappuraṭṭaṉ, பெ. (n.) ஏமாற்றுக்காரன்; consummate cheat. வண்டப்புரட்டனுக்கு வாய்த்த சண்டி (இ.வ.);. "வண்டப் புரட்டர்தா முறிதந்து பொன்னடகு வைக்கினுங் கடனீந்திடார் (குமரே. சத. 4);. வண்டப் புரட்டனுக்கு உடம்பெல்லாம் வாய் (உ.வ.);. [வண்டம் + புரட்டு → புரட்டன்.]
வண்டப்பேச்சு	வண்டப்பேச்சு vaṇṭappēccu, பெ. (n.) 1. குறும்புப் பேச்சு; imprudenttalk. 2. இழிவான பேச்சு; lewd talk:. 3. கண்மூடித்தனமான பேச்சு; rash talk. மட்டுமரியாதையற்ற வண்டப்பேச்சு பகையை வளர்க்கும் (இ.வ.);. [வண்டம் + பேச்சு.] அளவுக்கு மீறி, எல்லைக் கடந்து, மிகு சினத்தால் பேசும் பேச்சு.
வண்டம்	வண்டம் vaṇṭam, பெ. (n.) குந்தம் (சங்.அக.);; a weapon.
வண்டமை	வண்டமை1 vaṇṭamai, பெ. (n.) கருஞ்சங்கு (சா.அக.);; black conch. வண்டமை2 vaṇṭamai, பெ. (n.) கடல்மீன் வகை (சங்.அக.);; shell fish.
வண்டயக்கட்டை	வண்டயக்கட்டை vaṇṭayakkaṭṭai, பெ. (n.) மரத்தூணின் உருண்டை வடிவப் பகுதி; a round plank attached to wooden pillar to act, as a connector.

வண்டயம்	வண்டயம்1 vaṇṭayam, பெ. (n.) கழல்; anklet. "வீரவண்டயம் அணிந்த திருவடிகள்" (திவ்.திருப்பா. 17, அரும். பக். 162);. தெ. பெண்டியமு;க. பெண்டெய. [வண்டு → வண்டயம். (ஒ.நோ.); தண்டு → தண்டயம்.] வண்டயம் = உருட்டிய துணிப்பந்தம். வண்டயம்2 vaṇṭayam, பெ. (n.) வண்டவாளம் பார்க்க;see vandavālam. 'அவன் வண்டயமெல்லாம் வெளிவந்து விட்டது.'
வண்டர்	வண்டர் vaṇṭar, பெ. (n.) 1. அரசனுக்கு நாழிகையறிவிக்கும் கடிகையார்; panegyrists who keep the king informed of the time, by praising him at stated hours. "வண்டரு மோவரும் பாட" (சீவக. 1844);. 2. மங்கலம் பாடுவோர் (வின்.);; panegyrists, bards. 3. வீரர் (நாமதீப.);; warriors.
வண்டரம்	வண்டரம் vaṇṭaram, பெ. (n.) 1. நாயின் வால் (யாழ்.அக.);; dog's tail. 2. நாய்; dog. 3. முகில்; cloud. 4. மார்பு; breast, chest.
வண்டரன்	வண்டரன் vaṇṭaraṉ, பெ. (n.) 1. அலி (யாழ்.அக.);; eunuch. 2. இவறன் (கஞ்சன்);; miser. [வண்டரன் = முற்கால அரசவைகளில் விதையகற்றப்பட்டு அமர்த்தப்பட்ட பணியாள்.]
வண்டரிசி	வண்டரிசி1 vaṇṭarisi, பெ. (n.) உளுத்த அரிசி, குருவண்டுக்குள்ளிருக்கும் அரிசி (rhmf,);; pest eaten rice. "பேருகேள் வண்டினது அரிசிபட்டால் பேரண்டம் நீறியது பிளக்குந்தானே" (கொங்கணவர்);. வண்டரிசி2 vaṇṭarisi, பெ. (n.) கழுதை வண்டின் முதுகில் சுண்ட அரிசியைப் போல் விழும் முட்டை; இது கையில் பட வெந்து போகும் தன்மைத்து; இதில் இளங்கூட்டி அரைத்துப் பூச துரிசு நீறும், பேரண்டம் நீறிப் பிண்டிக்கும், சரக்கெல்லாம் நீறுக்கும்; the egg of a kind of beetle calcifies copper sulphate, skull bone and other drugs.

வண்டல்	வண்டல்1 vaṇṭal, பெ. (n.) வெள்ளப்பெருக்கு முதலியவற்றால் அடித்தொதுங்கிய வளமான மண்; silt, alluvium. 'அழிக்கும் வெள்ளமே வளம்தரும் வண்டலையும் கொண்டு வருகிறது.' நன்செய் தொளி நடவில் குளத்து வண்டல் தூவினால் விளைச்சல் மிகுதியாகும் (இ.வ.);. [வண்டு → வண்டல்.] வண்டல்2 vaṇṭal, பெ. (n.) 1. மகளிர் விளையாட்டு வகை (திவா.);; a girl's game of making toy houses. "தண்முத்தம் பேதை மடவார்தம் வண்டல் விளக்கயரும்" (ஐந். ஐம். 46);. 2. மகளிர் கூட்டம் (அரு.நி.);; bevy of ladies. 3. விளையாட்டாக இழைத்த சிற்றில்; toy house. "தண்புனல் வண்டலுய்த் தென" (ஐங்குறு.69);, 4. நீர் முதலியவற்றினடியில் மண்டிய பொடி மண் முதலியன; dregs, lees, sediment, mud, mire, slush. "வண்டல் பாய் பொன்னி நாடனை" (கலிங். 135);. "வியனதி வண்டலாக" (பாரத. பதினாறாம். 73);. 5. நீரொதுக்கி விட்டமண்; earth or sand washed ashore by a river, lake etc. "வண்டலுண் [illegible] திவ் [illegible]
வண்டல்கீரை	வண்டல்கீரை vaṇṭalārai, பெ. (n.) வள்ளைக்கீரை பார்க்க;see valai-kkirai.
வண்டல்நீர்	வண்டல்நீர் vaṇṭalnīr, பெ. (n.) வண்டற் படிவு கலந்த நீர்; water with sediments. [வண்டல் + நீர்.]
வண்டலடி-த்தல்	வண்டலடி-த்தல் vaṇḍalaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வயலுக்கு உரமாக வண்டல் பரப்புதல் (C.G);; to spread, alluvial deposit in fields, as manure. 2. வயல் மண்மேடிடுதல்; to become silted up, as a field. [வண்டல் + அடி.]
வண்டலம்	வண்டலம் vaṇṭalam, பெ. (n.) சேறு (யாழ்.அக.);; slush. [வண்டல் → வண்டலம்.]
வண்டலவர்	வண்டலவர் vaṇṭalavar, பெ. (n.) விளையாட்டு மகளிர்i; playful girls. "இரிவுற்றார் வண்டிற்கு வண்டலவர்" (கலித்.92);. [வண்டு → வண்டலவர்.]

வண்டலாயம்	வண்டலாயம் vaṇṭalāyam, பெ. (n.) விளையாடும் தோழியர் கூட்டம்; a company of girl-playmates. "வண்டலாயமொ டுண்டுறைத் தலைஇ" (பெரும்பாண்.311.);. [வண்டல் + ஆயம்.]
வண்டலிழை-த்தல்	வண்டலிழை-த்தல் vaṇṭaliḻaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. மணலாற் சிற்றிலிழைத்து விளையாடுதல் (பொருந.187, 2, உரை);; to make a toy-house out of sand. 2. பருவமகளிர் விளையாட்டுகளுள் ஒன்று; a play of virgins. மறுவ. கூடலிழைத்தல். [வண்டல் + இழை.] பருவப் பெண்டிர், தத்தம் மனங்கவர் மணாளன் வாய்ப்பது குறித்து, மணலில் வட்டங்கீறிக் கணித்தறியும் விளையாட்டு.
வண்டவாளம்	வண்டவாளம்1 vaṇṭavāḷam, பெ. (n.) மானக் கேடான நிகழ்வுகள்; unpleasant, discreditable facts. அவருடைய வண்டவாளங்களெல்லாம் எங்களுக்குத் தெரியும் (உ.வ.);. உன் வண்டவாளத்தையெல்லாம், தண்டவாளத்தில் ஏற்றலாமா? (பழ.);. [வண் → வண்ட + வாலம் → வாளம். வாளம் + நெடுமை.] வண்டவாளம் = தகுதிக் குறைவான, முறையற்ற செயல்கள். "உன் வண்டவாளத்தைத் தண்டவாளத்தில் ஏற்றுகிறேனா, இல்லையா பார்!" என்பது" எரிச்சலுணர்வின் வெளிப்பாடைக் காட்டும் வழக்குத் தொடராகும். தண்டவாளத்தில் ஏற்றல் என்பது ஊரறியப் பரப்புதல், தண்டவாளத்தில் என்பது, தொடர்வண்டியில் செய்தித்தாள் அனுப்புவது போல, அனுப்புவதாம். வண்டவாளம்2 vaṇṭavāḷam, பெ. (n.) 1. நிலைமை, தன்மை; state, condition, used in contempt. 2. முதல்; capital, funds. தெ. பண்டவாலமு;க., து. பண்டவால.
வண்டற்கல்	வண்டற்கல் vaṇṭaṟkal, பெ. (n.) வெள்ளி நிமிளை; antimony.
வண்டற்படுகை	வண்டற்படுகை vaṇḍaṟpaḍugai, பெ. (n.) வண்டலிட்ட ஆற்றங்கரை (வின்.);; muddy bank of a river. [வண்டல் + படு → படுகை.]
வண்டற்பாவை	வண்டற்பாவை vaṇṭaṟpāvai, பெ. (n.) வண்டலாற் செய்த விளையாட்டுப் பாவை; toy made of mud. "வண்டற்பாவை வௌவலின் நுண்பொடி யளைஇக் கடறூர்ப் போளே" (ஐங்குறு. 124);. [வண்டல் + பாவை.]

வண்டன்	வண்டன்1 vaṇṭaṉ, பெ. (n.) குள்ளன் (இலக்.அக.);; short, dwarfish person. வண்டன்2 vaṇṭaṉ, பெ. (n.) திண்ணியன் (பிங்.);; brave and resolute man. [வண்டு → வண்டன்.] வண்டன்3 vaṇṭaṉ, பெ. (n.) தீயோன்; wicked or evil person. "வண்டர் மும்மதின் மாய்தர வெய்தவன்" (தேவா. 755, 7);. [வண்டு → வண்டன்.] வண்டன்4 vaṇṭaṉ, பெ. (n.) சுன்னத்துப் பண்ணப்பட்டவன் (யாழ்.அக.);; circumcised man.
வண்டனான்	வண்டனான் vaṇṭaṉāṉ, பெ. (n.) முனிவன் (சீவக. 1632, உரை);; austere age, as beelike in nature.
வண்டாலம்	வண்டாலம் vaṇṭālam, பெ. (n.) 1. குந்தாலி; pick-axe. 2. மழு (பு.வெ.9, 38, உரை);; battle-axe. மறுவ. கணிச்சி.
வண்டாழ்ங்குருகு	வண்டாழ்ங்குருகு vaṇṭāḻṅgurugu, பெ. (n.) குருகு வகையுளொன்று; a kind of heron. "வண்டாழ்ங் குருகினுடைய சேவல்களோடே" (மதுரைக். 674, உரை);.
வண்டாழ்வான்	வண்டாழ்வான் vaṇṭāḻvāṉ, பெ. (n.) ஒரு வகை பறவை; a bird which (is a); terrorises the beetles.
வண்டாளம்	வண்டாளம் vaṇṭāḷam, பெ. (n.) வண்ட வாளம், 1 (இ.வ.); பார்க்க;see vandaválam.
வண்டாளை	வண்டாளை vaṇṭāḷai, பெ. (n.) நெல்வகை (குருகூர்ப்.58);; a kind of paddy.
வண்டானம்	வண்டானம் vaṇṭāṉam, பெ. (n.) நாரைவகை; pelican ibis. "நாரைவண்டான மெதிர்த்த தண்புனல்" (சீவக. 208);. [P]
வண்டானவண்டு	வண்டானவண்டு vaṇṭāṉavaṇṭu, பெ. (n.) 1. ஓர் வகை யுப்பு; a secret salt. 2. கருப்பிண்டத்திலிருந்து தயாரிக்கும் ஓர் உப்பு; a salt extracted by a secret process from the foetus (சா.அக.);.

வண்டி	வண்டி1 vaṇṭi, பெ. (n.) 1. சகடம்; cart, carriage, bandy. "வண்டியை யேறினாள்" (சீவக. 2054, உரை);. "வண்டியில் ஓடமும் ஏறும்; ஓடம் வண்டியில் ஏறும்" (பழ.);. 2. வண்டிப்பாரம் பார்க்க;see vani-p-param. 3. சக்கரம்; உருளை (சூடா.);; wheel, as of a cart car. தெ., க., பண்டி;ம. வண்டி. [வள் → வண் → வண்டு → வண்டி (வே.க.4:101);.] ஒருகா. வள் + தி - வண்டி. இச்சொல்லும் வளைவுக் கருத்தினடிப்படையில் தோன்றியதாகும். 'வண்டியென்பது முதலிற் சக்கரத்தையும் பின்பு உறுப்பாகுபெயராய்ச் சகடத்தையும் குறிக்கும். சகடம் என்னும் பொருளில், வண்டி என்னுஞ்சொல், பண்டி என்பதன் திரிபாகத் தெரிகின்றது. ஏனெனின், பண்டி என்னும் வடிவே, சீவகசிந்தாமணி மூலத்தில் இடம் பெற்றுள்ளது. மேலும், பாண்டி, பாண்டில் என்பவற்றை யொத்த வகர முதற் சொற்கள், இருவகை வழக்கிலுமில்லை. ஒருகால், வண்டியென்னும் வடிவே, தொன்றுதொட்டு உலகவழக்காயிருந்திருக்கலாம். வண்டியென்னும் வடுக கன்னட வடிவம், வகர பகரத் திரிபின் விளைவாம் (வே.க.4:101);. வண்டி2 vaṇṭi, பெ. (n.) வயிறு
வண்டிக்கட்டு	வண்டிக்கட்டு vaṇṭikkaṭṭu, பெ. (n.) 1. வண்டிப்பட்டா (வின்.); பார்க்க;see Vandi-p-patta. 2. மகளிர் முடிந்து கொள்ளும் தலைமுடி வகை (இ.வ.);; a mode of tying a woman's braided hair. [வண்டி + கட்டு. கள் → கடு → கட்டு.] கட்டு இணைப்பு, சேர்ப்பு, முடிப்பு. வட்ட வடிவில் முடிந்து கொள்ளும் மகளிர்தம் தலைமுடிப்பு.
வண்டிக்கடுக்கன்	வண்டிக்கடுக்கன் vaṇḍikkaḍukkaṉ, பெ. (n.) பொன்னாலியன்ற பெரிய வட்ட வடிவான கடுக்கன் வகை (இ.வ.);; a large circular, gold ear-ring of men. [வண்டி + கடுக்கன். கடி → கடு → கடுக்கன். கடித்தல் பொருத்துதல், பிடிப்பாக இருத்தல். வண்டிக்கடுக்கன் வண்டிச்சக்கர வடிவிலமைந்த ஆடவர் காதணி.]
வண்டிக்காரன்	வண்டிக்காரன் vaṇṭikkāraṉ, பெ. (n.) 1. வண்டியோட்டுபவன்; cart driver. 2. ஒட்டுநர்; driver. 3. வண்டிக்கு உரியவன்; owner of a cart or carriage. [வண்டி + காரன். காரன் = வினைமுதல். உடைமை முதலிய பொருளில்வரும் ஆண்பாற் பெயரீறு (விகுதி);.] வடமொழியாளர் இப்பெயரீற்றைக் 'க்ரு' (செய்); என்னும் முதனிலையினின்று திரித்துப் பொருளுரைப்பது பொருந்தாது. காரன் என்னும் ஆண்பாற் பெயரீறு, செந்தமிழுக்கேயுரியது. ஆட்டுக்காரன். மாட்டுக்காரன், வீட்டுக்காரன், வேலைக்காரன், கோழிக்காரன், வெள்ளைக்காரன் போன்ற எண்ணிலடங்கா வினைமுதற் பெயரிறுகள் தமிழில் வழக்கூன்றியுள்ளமை காண்க.

வண்டிக்கால்	வண்டிக்கால் vaṇṭikkāl, பெ. (n.) வண்டிச் சக்கரம் (வின்.);; cart-wheel. [வண்டி + கால்.]
வண்டிக்கீல்	வண்டிக்கீல் vaṇṭikāl, பெ. (n.) வண்டிமசகு (இ.வ.); பார்க்க;see vandi-masagu. [வண்டி + கீல். இல் → கில் → கீல்.]
வண்டிக்கூடு	வண்டிக்கூடு vaṇṭikāṭu, பெ. (n.) வண்டியின் மேற்கூண்டு; dome-like top or cover of a cart. [வண்டி + கூடு. குல் → குள் → கூடு.] [P]
வண்டிக்கொட்டகை	வண்டிக்கொட்டகை vaṇṭiggoṭṭagai, பெ. (n.) வண்டிப்பேட்டை (கட்டட. நாமா.); பார்க்க;see vandī-p-pettai.
வண்டிக்கொழுப்பு	வண்டிக்கொழுப்பு vaṇṭikkoḻuppu, பெ. (n.) வண்டிமசகு (வின்.); பார்க்க;see vandi-masagu. [வண்டி + கொழுப்பு.]
வண்டிகட்டு-தல்	வண்டிகட்டு-தல் vaṇṭigaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மாட்டை வண்டியின் நுகத்தடியிற் பூட்டுதல்; to yoke the bullocks to a bandy, as for a journey. 2. சுற்றுப் பயணம் முதலியன தொடங்குதல் (இ.வ.);; to start as on a journey. [வண்டி + கட்டு. கள் → கட்டு = இணைத்தல், பிணைத்தல்.] மாட்டை வண்டி நுகத்தடியில் இணைத்துச் சேர்த்தலே, வண்டி கட்டுதலாகும்.

வண்டிச்சத்தம்	வண்டிச்சத்தம் vaṇṭiccattam, பெ. (n.) வண்டிக்கூலி, வண்டி வாடகை; carriage, hire, fare, hire charges. மறுவ. சகடக்கூலி [வண்டி + சத்தம்.] சாத்து = பண்டங்களைக் கொண்டு விற்கும் வணிகர் கூட்டம். சாத்தம் → சத்தம் = வண்டிக்குக் கொடுக்கும் கூலி. வண்டிச் சத்தம் என்பது வண்டியிற் பண்டங்களை ஏற்றிச் செல்லுவதற்கான கூலி அல்லது வாடகை. வண்டிச்சத்தம் vaṇṭiccattam, பெ.. (n.) வண்டிக் கூலி; wage for the load to be carried by cart. [வண்டி+(சாத்தம்);சத்தம்] சாத்து வாணிகர் பெறும் கட்டணம்.
வண்டிச்சவடு	வண்டிச்சவடு vaṇḍiccavaḍu, பெ. (n.) வண்டித்தடம் பார்க்க;see vandi-t-tadam. "ஆன்குடிக்குப் போகிற வண்டிச்சவட்டுக்கு வடக்கும்" (புதுக்கல். 420);. [வண்டி + சுவடு → சவடு. உகரமுதற்சொல் அகரமுதலவாதல் தமிழில் இயல்பாம்.]
வண்டிச்செடிலாடல்	வண்டிச்செடிலாடல் vaṇḍicceḍilāḍal, பெ. (n.) வண்டியில் வைத்துள்ள செடிலில் ஆடுகை (வின்.);; swinging from hook in a machine mounted on a cart and rotated.
வண்டிசண்டி	வண்டிசண்டி vaṇṭisaṇṭi, பெ. (n.) திறமையுள்ளவன் (இ.வ.);; clever person.
வண்டித்தடம்	வண்டித்தடம் vaṇḍittaḍam, பெ. (n.) வண்டிச் சக்கரம் சென்று தேய்ந்த தடம்; cart-track. வண்டிதட, வண்டி தடை (பே.வ.);. [வண்டி + தடம்.]
வண்டிப்பட்டா	வண்டிப்பட்டா vaṇṭippaṭṭā, பெ. (n.) வண்டிச் சக்கரத்தின் மேல் தைத்த இருப்புச் சட்டம்; iron frame of cart-wheel. [வண்டி + பட்டை → பட்டா.]
வண்டிப்பட்டை	வண்டிப்பட்டை vaṇṭippaṭṭai, பெ. (n.) வண்டிப் பட்டா (இ.வ.); பார்க்க;see Vandi-p-patta. [வண்டி + பட்டை.]

வண்டிப்பாதை	வண்டிப்பாதை vaṇṭippātai, பெ. (n.) வண்டித் தடம் பார்க்க;see vandi-t-tadam. வண்டிபாட்ட (பே.வ.);. [வண்டி + பாதை.]
வண்டிப்பாரம்	வண்டிப்பாரம் vaṇṭippāram, பெ. (n.) 1. வண்டியிலேற்றும் சுமை; cart-load. "வண்டிப்பாரம் நிலத்திலே" (பழ.);. 2. பட்டணம் படி 480 முதல் 500 வரை கொள்ளும் தவச அளவுவகை; a unit of dry measure, varying from 480 to 500 (Chennai); city measures.
வண்டிப்பேட்டை	வண்டிப்பேட்டை vaṇṭippēṭṭai, பெ. (n.) 1. சுற்றுலா வண்டிகள் தங்கும் இடம்; caravansari, enclosed halting place for travelling carts. வண்டிப்பேட்டைச் சண்டிக்காளை வச்சசுமையை இழுக்காது (உ.வ.);. 2. வண்டிமேடு பார்க்க;see vandi-medu. [வண்டி + பேட்டை = பயண வண்டி முதலியன தங்குமிடம்.]
வண்டிப்பைதா	வண்டிப்பைதா vaṇṭippaitā, பெ. (n.) வண்டிச் சக்கரம்; cart-wheel.
வண்டிபுட்பம்	வண்டிபுட்பம் vaṇṭibuṭbam, பெ. (n.) அசோகு; a kind of tree-Saraca indica.
வண்டிப்பொறை	வண்டிப்பொறை vaṇṭipporai, பெ. (n.) வண்டிப்பாரம், 1 பார்க்க;see Vandi-p-param. [வண்டு → வண்டி + பொறை. பொறை = பாரம்.]
வண்டிமசகு	வண்டிமசகு vaṇṭimasagu, பெ. (n.) வண்டிச் சக்கரத் துளையிலிடும் மை (இ.வ.);; wheel grease. [வண்டி + மதி → மசி → மசகு.] மசகு = வைக்கோற் கரியோடு விளக்கெண்ணெய் கலந்து மசித்த (குழைத்த); வண்டிமை.
வண்டிமசி	வண்டிமசி vaṇṭimasi, பெ. (n.) வண்டிமசகு (இ.வ.); பார்க்க;see vandi-masagu. [வண்டி + மதி → மசி.]
வண்டிமலைச்சி	வண்டிமலைச்சி vaṇṭimalaicci, பெ. (n.) சிற்றூர்ப் பெண்தெய்வம்; a village goddess.

வண்டிமலையன்	வண்டிமலையன் vaṇṭimalaiyaṉ, பெ. (n.) தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தில் வணங்கப் படுகின்ற தெய்வம்; male deity worshiped in South Arcot district.
வண்டிமேடு	வண்டிமேடு vaṇṭimēṭu, பெ. (n.) வண்டி நிற்குமிடம் (கொ.வ.);; cart-stand.
வண்டிமை	வண்டிமை vaṇṭimai, பெ. (n.) வண்டிமசகு பார்க்க;see vandi-masagu. [வண்டி + மசி → மயி → மை = வண்டிமசகு.]
வண்டியகவாய்	வண்டியகவாய் vaṇṭiyagavāy, பெ. (n.) வண்டிச் சக்கரத் துளை (வின்.);; axle-tree hole. [வண்டி + அகவாய் = உள்ளிடம்.]
வண்டியம்	வண்டியம் vaṇṭiyam, பெ. (n.) செடிவகை (மலை.);; pink-tinged white sticky mallow.
வண்டியிலை	வண்டியிலை vaṇṭiyilai, பெ. (n.) சக்கரத்தின் வட்டையையும், குடத்தையும் ஒன்றிணைக்கும் பன்னிரண்டு மரக்கட்டைகள்; 12 wood pieces connecting the wheel rim and kudam. வண்டி எல (பே.வ.);. மறுவ. ஆரக்கால். [வண்டி + இலை. இலை = வண்டிச்சக்கரத்தின் ஆரக்கால்.]
வண்டியேர்க்கால்	வண்டியேர்க்கால் vaṇṭiyērkkāl, பெ. (n.) வண்டியின் மத்தியில் மையக் கட்டையின் மேல் நுகத்தடியுடன் பொருத்தப்பட்ட நீண்ட வலுவான மரக்கட்டை; a long sturdy plank centrally fixed in the bullock easy longitudinally. வண்டி ஏர்க்காலு (பே.வ.);.
வண்டிரம்	வண்டிரம் vaṇṭiram, பெ. (n.) வாகை மேற் புல்லுருவி; a parasite plant on the tree vagai.
வண்டில்	வண்டில்1 vaṇṭil, பெ. (n.) வெங்காரம்; borax. வண்டில்2 vaṇṭil, பெ. (n.) 1. வண்டி1, 1 (வின்.); பார்க்க;see vandi. 2. சக்கரம் (நாமதீப. 461);; wheel. [வண்டு → வண்டி → வண்டில்.]

வண்டிவட்டை	வண்டிவட்டை vaṇṭivaṭṭai, பெ. (n.) வண்டிச் சக்கரம் உருப்பெறுதற்குரிய ஆறு வளைவான மரச்சட்டங்கள்; six rims of wheel. வண்டி வட்(டை); (பே.வ.);. [வண்டி + வட்டு → வட்டை.]
வண்டினரி	வண்டினரி vaṇṭiṉari, பெ. (n.) 1. வண்டரிசி பார்க்க;see vandarisi. 2. ஆறு புள்ளி வண்டு கொளுஞ்சி, செடிவண்டு, குருவண்டு, குழிவண்டு, நீருக்குள் சுழல் வண்டு, எரிவண்டு, கழுதை வண்டு இவையெல்லாம் குருமுறைக்கு எடுத்தவை; all the above kinds of beetles are useful in alchemy.
வண்டு	வண்டு1 vaṇṭu, பெ. (n.) 1. வண்டு, சுரும்பு, தேன், ஞிமிறு என நால்வகைப்பட்ட அறுகாற் சிறுபறவை; chafer, bee of four kinds, viz., vandu, surumbu, ten, nimiru. "யாழிசை கொண்ட வினவண்டிமிர்ந்தார்ப்ப" (கலித். 131);, வண்டு மொய்க்காத அரும்பும், வண்ணான்துவைக்காத துணியும் சிறக்காது (உ.வ.);. 2. நறுமணத்தை நாடிப் பறக்கும் அறுகாற் சிறு பறவை வகை; a kind of bee. "வண்டு கண்மகிழ்தே னினங்காள்" (சீவக.892);. வண்டு ஏறாத மரமில்லை (பழ); வண்டு தூரத்திலேயே வாசனை அறியும் (இ.வ.);. [வள் → வண் → வண்டு (வே.க.4 பக்.100);.] வண்டு2 vaṇṭu, பெ. (n.) 1. மறவருள் ஒரு உட்பிரிவைச் சார்ந்தவர் (புறநா. 263, உரை);; a sub-sect of Marava caste. 2. அம்பு (பிங்.);; arrow. "ஒழிகில வேள்கர வண்டே" (வெங்கைக்க. 18);. 3. குற்றம் (பிங்.);; fault. 4. கைவளை (பிங்.);; bracelet. "கைவண்டுங் கண்வண்டு மோடக் கலையோட" (ஆதி. உலா. 98);. 5. சங்கு (பிங்.);; conch. 6. நூல் (பிங்.)
வண்டுக்காய்	வண்டுக்காய் vaṇṭukkāy, பெ. (n.) வெண்டைக்காய்; ladies finger-Hibiscus esculentus.
வண்டுக்குள்ளரிசி	வண்டுக்குள்ளரிசி vaṇṭukkuḷḷarisi, பெ. (n.) வண்டரிசி பார்க்க;see vandarisi.
வண்டுகட்டு-தல்	வண்டுகட்டு-தல் vaṇṭugaṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) பானையின் வாயைச் சீலையால் மூடிக் கட்டுதல்; to cover and tie up the mouth of a pot with cloth, in preserving things. 'நலமதாய்க் கவசம் தன்னில் நயமதாய் வண்டுகட்டி'. [வண்டு + கட்டு.]

வண்டுகட்டல்	வண்டுகட்டல் vaṇṭugaṭṭal, பெ. (n.) வேடு கட்டுதல்; the film that is formed on boiling milk and other substances.
வண்டுகடி	வண்டுகடி vaṇḍugaḍi, பெ. (n.) 1. வண்டு கொட்டுகை; sting of wasp or beetle. 2. தோல் மேலுண்டாகும் சொறி வகை (இ.வ);; ring worm. 3. வண்டுகொல்லி, 2 (இ.வ.); பார்க்க;see vandu-kolli. [வண்டு + கடி.]
வண்டுகடியிலை	வண்டுகடியிலை vaṇḍugaḍiyilai, பெ. (n.) வண்டுகொல்லி, 2 (கொ.வ.); பார்க்க;see Vandu-kolli.
வண்டுகாயப்போடு-தல்	வண்டுகாயப்போடு-தல் vaṇṭukāyappōṭudal, 19 செ.குன்றாவி. (v.t.) உப்பளப் பாத்தியிலிருந்து வாரியெடுக்கும் உப்பை, அப்பாத்தியின் வரப்பிலேயே குவித்து, ஒருநாள் முழுவதும் வெயிற் காய்ச்சலிடுகை; drying proeers on the ridges of beds in salt pans by heaping.
வண்டுகுத்தி	வண்டுகுத்தி vaṇṭugutti, பெ. (n.) குருவி வகை (சங்.அக.);; a small bird. [வண்டு + குத்தி.] ஒருகா. வண்டுகொத்தி → வண்டுகுத்தி. [P]
வண்டுகூட்டு-தல்	வண்டுகூட்டு-தல் vaṇṭuāṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பாத்தியிலிருந்து உப்பை அவ்வரப்பிலேயே வாரிக் குவித்தல்; to heap salt on the ridge itself after collecting from salt beds. [வண்டு + கூட்டு.]
வண்டுகொல்லி	வண்டுகொல்லி1 vaṇṭugolli, பெ. (n.) 1. சீமையகத்தி; large-leafleted-eglandular senna. 2. தோல் நோய்தீர்க்கும் மருந்துச் செடிவகை; ring worm shrub. 3. மரவகை (மலை.);; deodar cedar. 4. சண்பகம் (மூ.அ.);; champak. வண்டுகொல்லி2 vaṇṭugolli, பெ. (n.) 1. ஆடு தின்னாப் பாளை; a creeper, which is very bitter and ash coloured-Aristo lochia bracteata. 2. தேவதாரம்; a kind of fragrant wood-Eagle wood.
வண்டுச்சிலந்தி	வண்டுச்சிலந்தி vaṇṭuccilandi, பெ. (n.) ஒருவகைப் புண் (சீவரட்.354);; a burning blister.
வண்டுச்சொறி	வண்டுச்சொறி vaṇṭuccoṟi, பெ. (n.) வண்டு கடிப்பதினால் உண்டான சொறி; urticaria caused by sting of beetles.
வண்டுசுற்று-தல்	வண்டுசுற்று-தல் vaṇṭusuṟṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வைக்கோல் முதலியவற்றைப் புரியாக நெருங்கச் சுற்றிக் கட்டுதல்; to make twists of straw and pack them. [வண்டு + சுற்று.]

வண்டுணாமலர்மரம்	வண்டுணாமலர்மரம் vaṇṭuṇāmalarmaram, பெ. (n.) 1. செண்பகம்; champak. 2. வேங்கைமரம்; East Indian kino. [வண்டு + உண் + ஆ (எ.ம.இ.நி); + மலர் மரம்.]
வண்டுணி	வண்டுணி vaṇṭuṇi, பெ. (n.) தாமரை (சா.அக.);; lotus.
வண்டுநாணான்	வண்டுநாணான் vaṇṭunāṇāṉ, பெ. (n.) வண்டுகளை வில்லின் நாணாகவுடைய காமன் (நாமதீப. 59);, kama,as having a row of beetles for the string of His bow. [வண்டு + நாண் + ஆன்.]
வண்டுநெல்லி	வண்டுநெல்லி vaṇṭunelli, பெ. (n.) வண்டு கொல்லி (இங்.வை.); பார்க்க;see vandu-kolli.
வண்டுமரம்	வண்டுமரம் vaṇṭumaram, பெ. (n.) ஓர் வகை கொடி; beetle tree.
வண்டுமூலி	வண்டுமூலி1 vaṇṭumūli, பெ. (n.) உப்பு; the three salts obtained from the efflorescence grown on the soil of fuller's earth. வண்டுமூலி2 vaṇṭumūli, பெ. (n.) வெள்ளெருக்கு; madar shrub with white flowers-Calotrops gigantea.
வண்டுருவன்	வண்டுருவன் vaṇṭuruvaṉ, பெ. (n.) திருமால் (நாமதீப. 50);; Visnu.
வண்டுவிடு-தல்	வண்டுவிடு-தல் vaṇḍuviḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) வைக்கோல் முதலியவற்றைப் புரியாகத் திரித்தல்; to twist straw. [வண்டு + விடு.]
வண்டுளம்	வண்டுளம் vaṇṭuḷam, பெ. (n.) நந்தியா வட்டம்; white flower of a plant which yields milky juice when wounded - East India rosebay.
வண்டுறுக்கு-தல்	வண்டுறுக்கு-தல் vaṇṭuṟukkudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) உதட்டை மடக்கிக் கடித்தல் (திருநெல்);; to curl and bite one's lips. [வண்டு + உறுக்கு - உறுக்குதல் = சினத்தல்.]
வண்டுறை	வண்டுறை vaṇṭuṟai, பெ. (n.) எழுத்தில்லா வோசை (சது.);; inarticulate sound.

வண்டெச்சில்	வண்டெச்சில் vaṇṭeccil, பெ. (n.) தேன்; honey. "இளநீர் வண்டெச்சில் பயறப்பவகை" (திருப்பு. விநாயகர். 3);. [வண்டு + எச்சில்.]
வண்டேறாமலர்	வண்டேறாமலர் vaṇṭēṟāmalar, பெ. (n.) அப்பொழுதலர்ந்த மலர் (வின்.);; flower just blown, as not visited by the bee. [வண்டு + ஏறு + ஆ (எ.ம.இ.நி); மலர்.]
வண்டை	வண்டை1 vaṇṭai, பெ. (n.) வெண்டை (சங்.அக.);; a plant, yielding ladies-finger-Hibiscus esculentus. க. பெண்டெ. [முள் → (மள); → வள் → வண்டை.] வண்டை vaṇṭai, பெ. (n.) கொச்சையானது; which is corrupt or vulgar. 'வண்டைப் பேச்சு' (இ.வ.);. [வண்டு → வண்டை.]
வண்டையிழைப்புளி	வண்டையிழைப்புளி vaṇṭaiyiḻaippuḷi, பெ. (n.) தச்சுக் கருவி வகை (இ.வ.);; beading plane. [வண்டு → வண்டை + இழைப்பு + உளி.] [P]
வண்டோதரி	வண்டோதரி vaṇṭōtari, பெ. (n.) இராவணனுடைய மனைவி; the wife of Rāvanān. "அழகமர் வண்டோதரிக்குப் பேரருளின்ப மளித்த பெருந்துறை மேய பிரானை" (திருவாச.18:2);. [மண்டோதரி → வண்டோதரி.]
வண்டோதரிவேர்	வண்டோதரிவேர் vaṇṭōtarivēr, பெ. (n.) ஒருவகை மூலி; a kind of medicine.
வண்டோலம்	வண்டோலம் vaṇṭōlam, பெ. (n.) 1. வண்ட வாளம் 1, 2 பார்க்க;see vanda-valam. 2. ஒருவனது முந்தைய வரலாறு; one's antecedents. 'உன் வண்டோல மெல்லாம் நன்றாய் அறிவேன்' (திருநெல்.);.
வண்ண ஆவாரம்	வண்ண ஆவாரம் vaṇṇaāvāram, பெ. (n.) தகரை; ring worm plant, cassia tora.

வண்ணக்கச்சோலம்	வண்ணக்கச்சோலம் vaṇṇakkaccōlam, பெ. (n.) ஒமாலிகை முப்பத்திரண்டனுளொன்று (சிலப். 6:77, உரை);; one of 32 omaligai. [வண்ணம் + கச்சோலம். கச்சோலம் = ஒருவகை நறுமணப் பொருள்.] வண்ணக்கச்சோல முள்ளிட்ட முப்பத்திரு வகை ஓமாலிகையும் ஊறவைத்த நன்னீரில் அரச மகளிரும் செல்வப் பெண்டிரும் குளித்து வந்தனர்.
வண்ணக்கட்சி	வண்ணக்கட்சி vaṇṇakkaṭci, பெ. (n.) வண்ணக்களஞ்சியம் பார்க்க;see vanna-k-kalanjiyam. "என்பேர் வண்ணக்கட்சி" (தமிழ்நா. 242);. [வண்ணம் + கட்சி.]
வண்ணக்கம்மர்	வண்ணக்கம்மர் vaṇṇakkammar, பெ. (n.) வண்ண வேலை செய்வோர்; painters. "வத்தநாட்டு வண்ணக்கம்மரும்" (பெருங்.உஞ்சைக். 58, 44);. [வரணம் → வண்ணம் + கருமம் → கம்மம் → கம்மர்.] வண்ணக்கம்மர் vaṇṇakkammar, பெ. (n.) வண்ண ஓவியங்களைத் தீட்டுபவர்; one who does painting work. [வண்ணம்+கம்மர்]
வண்ணக்கலிவிருத்தம்	வண்ணக்கலிவிருத்தம் vaṇṇakkaliviruttam, பெ. (n.) சந்தம் அமைந்த கலி மண்டிலப்பா; rhythmic stanza of "Kalimandila-p-pa" kind. [வரணம் → வண்ணம் + கலிவிருத்தம். (கலி விருத்தம் = நாற்சீரடி நான்காய் வரும் கலிப்பாவின் இனம்);.] சந்தம் அமைந்த வண்ணக்கலி விருத்தப் பாடல் வருமாறு :- "மால்ஏந்திய குழலார்தரு மயல்போம் இடர் அயல்போம் கோல்ஏந்திய அரசாட்சியும் கூடும் புகழ் நீடும் மேல்ஏந்திய வானாடர்கள் மெலியாவிதம் ஒருசெவ் வேல்ஏந்திய முருகாஎன வெண்ணிறணிந்திடிலே" (அருட்பா);.
வண்ணக்கவுதாரி	வண்ணக்கவுதாரி vaṇṇakkavutāri, பெ. (n.) கவுதாரி வகையுளொன்று; painted trancolin-Francolinus-pictus. மறுவ. கதுவாலி. [வண்ணம் + கதுவாலி → கவுதாரி.] தமிழ் நாட்டின் கிழக்குக் கடற்கரைப் பகுதிகளிற் காணப்படும் இக்கவுதாரி, 31 விரலம் உயரம் வரை வளரும் தன்மைத்து. கரும் புள்ளிகளுடன், கோடுகளும், வெள்ளைப் பட்டைகளும் கொண்ட பழுப்பு நிற உடலைக் கொண்டது. தவசங்கள், புல் விதைகள், சிறு பழங்கள், கரையான் ஆகியவற்றை இரையாகக் கொள்ளும் இவை, 4 முதல் 8 வரையிலான எண்ணிக்கையில் முட்டையிடும். [P]

வண்ணக்களஞ்சியம்	வண்ணக்களஞ்சியம் vaṇṇakkaḷañjiyam, பெ. (n.) வண்ணம் (சந்தப் பாடல்); பாடுவதிற் சிறந்த பாவலன்; poet specially skilled in composing vannam verses. 'வண்ணக் களஞ்சியப் புலவர்' (இ.வ.);. [வரணம் → வண்ணம் + களஞ்சியம்.]
வண்ணக்கஞ்சாத்தனார்	வண்ணக்கஞ்சாத்தனார் vaṇṇakkañjāttaṉār, பெ. (n.) கழகக் காலப் புலவர்களுள் ஒருவர்; an ancient Sangam, poet. இவர்தம் பாடலொன்று திருவள்ளுவமாலையில் இடம் பெற்றுள்ளது. வண்ணக்கஞ்சாத்தனார் திருக்குறளை வேதத்திற்கு ஒப்பாகக் கூறியுள்ள பாடல், வருமாறு :- "ஆரியமும் செந்தமிழும் ஆராய்ந்து இதனின் இது சீரியது என்று ஒன்றைச் செப்பரிதால் - ஆரியம் வேதம் உடைத்து; தமிழ்திரு வள்ளுவனார் ஒது குறட்பா உடைத்து" (திருவள்ளுவமா.43);, [வண்ணம் → வண்ணகம். வண்ணக்கம் + சாத்தன் → சாத்தனார்.] பண்டைக் காலத்தில் பெரும்பாலும் வணிகரே சாத்தன் என்னும் பெயர் தாங்கியிருக்கவும் இப்புலவர் பெருந்தகை போலும் கூலவாணிகன் சித்தலை சாத்தனார் மற்றும் இன்னபிற பெயர் பெற்றாரையும் எண்ணிப் பார்க்க.
வண்ணக்களஞ்சியப்புலவர்	வண்ணக்களஞ்சியப்புலவர் vaṇṇakkaḷañjiyappulavar, பெ. (n.) 18-ஆம் நூற்றாண்டில் "முகைதீன் புராணம்" என்னும் நூலை இயற்றிய புலவர்; a poet, who composed the work titled Mugaidin purānam in 18C. இவர் மதுரைக்கு அண்மையிலுள்ள'மீசல்' என்னுமூரிற் பிறந்தவர். 'வண்ணம்' பாடுவதிற் சிறந்த பாவலராவார். இவர் பாடிர் அல்தின் புலவர் எனவும் அழைக்கப்படுகிறார். [வண்ணக்களஞ்சியம் + புலவர்.]
வண்ணக்கன்	வண்ணக்கன்1 vaṇṇakkaṉ, பெ. (n.) 1. மாசுண்ட துணிவெளுக்கும் தொழிலாளி; washerman. 2. வண்ணச் சித்திரங்கள் எழுதுபவன்; artist. 'சனநாதத் தெரிந்த வலங்கை வேளைக் காறரில் வண்ணக்கன் ஐயாறனாகிய சித்திரயாளி" (தெ.கல்.தொ.17 கல்.238);. முதல் இராசராசன் கி.பி. 1007 முதல் இராசராசன் திருநெய்த்தானம் கல்வெட்டு. [வண்ணம் → வண்ணக்கன்.] வண்ணக்கன்2 vaṇṇakkaṉ, பெ. (n.) கட்டி பொற்காக, பொற் கட்டிகளை (நிறுத்தும் உரைத்தும்); நோட்டஞ் செய்பவன்; tester of coins. "வண்ணக்கன் சாத்தனார்" (நற்.);. "வண்ணக்கர் காணத்தை நீலமென்றலும்" (தொல். சொல். 16. சேனா);. மறுவ. காசுநோட்டகன். [வண்ணம் → வண்ணகன் → வண்ணக்கன்.] பொற்காசை அல்லது பொற்கட்டியை உரைத்துப் பார்த்து, அதன்மாற்று வண்ணத்தால் (நிறத்தால்); காசின் அல்லது பொற் கட்டியின் இயல்பறியும், நோட்டகன். சரியானவற்றின்மேல் முத்திரையிடுவதும் இவ்வலுவலர்தம் பொறுப்பாம். கழகக்காலப் புலவராகிய வடம வண்ணக்கன் தாமோதரனார் (புறம்.172);, காசுநோட்டக மரபினர் என்பர். வண்ணக்கன்3 vaṇṇakkaṉ, பெ. (n.)

வண்ணக்கன்சொருமருங்குமரனார்	வண்ணக்கன்சொருமருங்குமரனார் vaṇṇakkaṉcorumaruṅgumaraṉār, பெ. (n.) கழகக் காலப் புலவர்களுளொருவர்; an ancient Sangam poet. இவர் நாணய நோட்டகராக இருந்தவர், குறிஞ்சித் திணையை சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார். இவர் பாடலில் தலைமகன் இரவில் வருநெறியினை கூறியது சிறப்புடையது. நற்றினையில் ஒரு செய்யுளை பாடியதாக கூறுவர். அப்பாடல் வருமாறு:- "விளிவில் அரவமொடு தனிசிறந் துரைஇ மழையெழுந் திறுத்த நளிர்தூங்கு சிலம்பிற் கழையமல்பு நீடிய வானுயர் நெடுங்கோட்டு இலங்குவெள் ளருவி லியன்மலைக் கவாஅன் அரும்புவா யவிழ்ந்த கருங்கால் வேங்கைப் பொன்மருள் நறுவீ கன்மிசைத் தாஅம் நன்மலை நாட நயந்தனை யருளாய் இயங்குநர் மடிந்த அயந்திகழ் சிறுநெறிக் கடுமா வழங்குதல் அறிந்தும் நடுநாள் வருதி நோகோ யானே" (நற்: 257);.
வண்ணக்கன் தத்தனார்	வண்ணக்கன் தத்தனார் vaṇṇakkaṉtattaṉār, பெ. (n.) கழகக் காலப் புலவர்களுள் ஒருவர்; an ancient Sangam poet. கழகக் காலத்தில் தத்தனார் என்னும் பெயரில் குடில் தத்தனார், நெய்தல் தத்தனார், கணக்காயன் தத்தனார். நெடுந்தத்தனார் என புலவர்கள் வாழ்ந்துள்ளனர். [வண்ணக்கன் + தத்தன் → தத்தனார்.]
வண்ணக்குங்குலு	வண்ணக்குங்குலு vaṇṇakkuṅgulu, பெ. (n.) மருந்திலை வகையுளொன்று; a kind of medicinal leaves.
வண்ணக்குதிரை	வண்ணக்குதிரை vaṇṇakkudirai, பெ. (n.) வரிக்குதிரை; piebald horse. வண்ணக் குதிரை மண்ணைத் தின்னும்போது, தட்டுவாணிக் குதிரை கொள்ளுக்கு அழுகிறதாம் (பழ);. [வரி + அணம் → வரணம் → வண்ணம் + குதிரை (வரி + நிறம், வரைவு);.] பல நிறக் கோடுள்ள குதிரை. [P]
வண்ணக்குழிப்பு	வண்ணக்குழிப்பு vaṇṇakkuḻippu, பெ. (n.) வண்ணச் செய்யுளின் சந்தவாய்பாடு (வின்.);; a set or formal harmonic rhythm for vannam compositions. [வரணம் → வண்ணம் + குழி → குழிப்பு.]

வண்ணக்குனிப்பு	வண்ணக்குனிப்பு vaṇṇakkuṉippu, பெ. (n.) வண்ணக்குழிப்பு (வின்.); பார்க்க;see vanna-k-kulippu. [வண்ணம் + குனிப்பு.]
வண்ணகம்	வண்ணகம் vaṇṇagam, பெ. (n.) 1. விளக்கமுற வண்ணித்துப் புகழ்கை (தொல்.பொருள்.452, உரை);; elaborate eulogy. 2. கலிப்பாவினுறுப்புளொன்று (வீரசோ. யாப். 11, உரை);; a component of kali verse. 3. சந்தனம் (யாழ்.அக.);; sandal wood. 4. நறுமணம் (யாழ்.அக.);; fragrance. வண்ணித்து வருதலின் வண்ணகம் எனப்படும் (யாப்.84);. Skt. வர்ணக. [வள் → வண் → வண்ணம் → வண்ணகம் (வே.க. 4:97);.] ஒ.நோ. திண்ணம் → திண்ணகம். வண்ணகம் அராகம் என்னும் வண்ணவுறுப்பு (மு.தா.2, பக்.78); வண்ணித்துப் புகழ்தலான் வண்ணகம் எனப்படும் (தொல்.பொருள்.452, பேரா.);.
வண்ணகவொத்தாழிசை	வண்ணகவொத்தாழிசை vaṇṇagavottāḻisai, பெ. (n.) 1. அராகம், தாழிசை, எண், வாரம் என்னும் உறுப்புக்களைச் சிறப்பாகக் கொண்டு வரும் கலிப்பாவகை (தொல்.பொருள். 452);; a variety of kali verse in which arāgam, tàssa, en and vāram are the main features. 2. வண்ணகவொத் தாழிசைக்கலிப்பா;see vannaga-v-ottalisai-k-kalippa. [வண்ணகம் + ஒத்தாழிசை.] ஆறுறுப்பமைந்த வண்ணக வொத்தாழிசைக் கலி தொன்றுதொட்டு வழங்கும் தமிழ்ச்செய்யுள் வகை: ஒருவன் தன் காதலை வெளிப்படுத்தற்கும் காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி கடவுளை வழுத்தற்கும், வண்ணக வொத்தாழிசைக் கலிப்பாபோல், மிகப் பொருத்தமான செய்யுள் வகையை வேறெம் மொழியிலுங் காணவியலாது (வே.க.4: பக்.97);. வண்ணக வொத்தாழிசைக்கலி என்னும் செய்யுள் வகை, தொல்காப்பியர் முந்து நூலிற்கண்ட இலக்கணக் குறியீடாதலின், தலைக்கழகக் காலத்தது என்று அறிதல் வேண்டும்.

வண்ணகவொத்தாழிசைக் கலிப்பா	வண்ணகவொத்தாழிசைக் கலிப்பா vaṇṇagavottāḻisaiggalippā, பெ. (n.) வண்ணகவொத்தாழிசை பார்க்க;see vannaga-v-ottalisai. [வண்ணகம் + ஒத்தாழிசை → வண்ணகவொத் தாழிசை கலிப்பா.] அசையடி முன்னர், அராகம் வந்து, அனைத்துறுப்புகளும் அமையும் வண்ணம் இயற்றப்படும் பா, வண்ணகவொத்தாழிசைக் கலிப்பா எனப்படும். வண்ணகவொத்தாழிசைக் கலி என்னும் செய்யுள்வகை. தொல்காப்பியர் முந்து நூலிற் கண்ட இலக்கணக் குறியீடாதலின், தலைக்கழகக் காலத்தது என்பது வெள்ளிடை மலை. வண்ணகவொத்தாழிசைக் கலிப்பா செய்யுளிற் பயின்றுவரும் பான்மைபற்றி, அமிதசாகரனார், யாப்பருங்கலக் காரிகையுள் உரைப்பது வருமாறு:- "அம்போதாங்க உறுப்பிற்குந் தாழிசைக்கும் நடுவே அராக உறுப்புப் பெற்று தரவு, தாழிசை, அராகம், அம்போதாங்கம், தனிச்சொல், சுரிதகம் என்னும் ஆறுறுப்பினையும் உடைத்தாய் வருமெனின், அது வண்ணக ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா எனப்படும்:- வண்ணகவொத்தாழிசையின் அடிவரை யறையாவது:- சிறுமை நான்கடி, பெருமை எட்டடி, இடை ஐந்தடியானும், ஆறடியானும், ஏழடியானும் வரப்பெறும் எனக்கொள்க. என்னை, "அளவடி முதலா வனைத்தினு நான்கடி முதலா யிரட்டிய முடுகியு னடக்கும்". வண்ணகவொத்தாழிசைக்கலிப்பா பாடல் வருமாறு:- இன்னே எழுக செயல்முனைப் புற்றே! தரவு நிறைபுலத்துப் பெருவளஞ்சேர் நெடியபுகழ் ... மறைமலையின் மனத்தரங்கில்
வண்ணகூபிகை	வண்ணகூபிகை vaṇṇaāpigai, பெ. (n.) மைக்கூடு (யாழ்.அக.);; ink-bottle.
வண்ணச்சுவையமுதம்	வண்ணச்சுவையமுதம் vaṇṇaccuvaiyamudam, பெ. (n.) வண்ணவமுதம் பார்க்க;see vanna-v-amudam. "வண்ணச் சுவையமுதம் வைக" (சீவக. 2604);. [வண்ணச் + சுவை + அமுதம்.]
வண்ணஞ்சேர்ந்தோன்	வண்ணஞ்சேர்ந்தோன் vaṇṇañjērndōṉ, பெ. (n.) வீரபாகுதேவர் (நாமதீப.37);; virabâhu-tevar.
வண்ணடை	வண்ணடை vaṇṇaḍai, பெ. (n.) துகில் வகையு ளொன்று (சிலப்.14, 108, உரை);; a fine cloth. [வண்ணம் + ஆடை → அடை.] பண்டைத் தமிழ்நாட்டில் நெய்யப்பட்டதாக அடியார்க்கு நல்லாராற் குறிக்கப்பெற்ற 36 ஆடை வகைகளுளொன்று.
வண்ணத்தரு	வண்ணத்தரு vaṇṇattaru, பெ. (n.) பாடல் வகையுளொன்று (யாழ்.அக.);; a kind of poetic composition. [வண்ணம் + தரு.]

வண்ணத்தான்	வண்ணத்தான் vaṇṇattāṉ, பெ. (n.) ஆடைக்கு நிறமூட்டுபவன்; dhobi. "ஸ்ரீ வைஷ்ணவ வண்ணத்தான் திருப்பரி வட்டங்களை அழகிதாக வாட்டி" (ஈடு. 5, 10, 6);. மறுவ. வண்ணான் ம. வண்ணத்தாந. [வண்ணம் → வண்ணத்தான்.]
வண்ணத்தி	வண்ணத்தி vaṇṇatti, பெ. (n.) சொறி, தேமலைப் போக்கும் ஒர் பூடு; a shrub used to cure skin disease.
வண்ணத்துப்பூச்சி	வண்ணத்துப்பூச்சி vaṇṇattuppūcci, பெ. (n.) வண்ணாத்திப்பூச்சி பார்க்க;see vannatip-pucci. "மயிர்ப்புழுவிலிருந்து வண்ணத்துப் பூச்சி பரிணமித்தாலென்ன" (ஈச்சுரநிச்சயம், 167);. [வண்ணம் + அத்து + பூச்சி.] [P]
வண்ணதூதன்	வண்ணதூதன் vaṇṇatūtaṉ, பெ. (n.) திருமுகங் கொண்டு செல்வோன் (யாழ்.அக.);; messenger carrying letters. [வண்ணம் + தூது → தூதன்.] ஒருகா. அஞ்சலாள்.
வண்ணநங்கைவி த்து	வண்ணநங்கைவித்து vaṇṇanaṅgaivittu, பெ. (n.) அழிஞ்சில் விதை, நாட்பட்ட சீலக்கழிச்சலுக்குப் பயன்படுத்தப்படும் கூட்டுச் சரக்குகளு ளொன்று (சா.அக.);; a compound medicine of chronic dysentery.
வண்ணநீர்	வண்ணநீர் vaṇṇanīr, பெ. (n.) அரக்கு நீர்; vermilion water sprinkled on festive occasions. "வண்ணநீர் கரந்த வட்டு" (பரிபா. 1155);. [வண்ணம் + நீர்.]
வண்ணப்படம்	வண்ணப்படம் vaṇṇappaḍam, பெ. (n.) வரணந்தீட்டி வரைந்தெழுதிய படம்; colourful picture. [வண்ணம் + படம்.]
வண்ணப் பரிமளம்	வண்ணப் பரிமளம் vaṇṇapparimaḷam, பெ. (n.) முகமதியர் பாவியத்தின் ஆசிரியர்; author of epic titled"Mugamadiyar'.

வண்ணப்புறக்கந் தரத்தனார்	வண்ணப்புறக்கந்தரத்தனார் vaṇṇappuṟakkandarattaṉār, பெ. (n.) கழகப் புலவர்; an ancient sangam poet. இவருடைய இயற்பெயர் கந்தரத்தன். பாலைத் திணைப்பாடலிற் பயின்றுவரும் 'வண்ணப்புறவு' என்ற சொற்சிறப்பு நோக்கி, அச்சொல்லே இவர்க்கு அடைமொழியாக அமைந்தது. நற்றிணையில் ஒரு பாடலும், அகநானூற்றில் ஒரு பாடலும் இடம்பெற்றுள்ளது. வண்ணப் புறக் கல்லாடனார் என்ற பெயராலும் அழைக்கப்படுகின்றார். இவர் பாடியவை அகம் : 49-ஆம் பாடலும் நற்றிணையில் 71-ஆம் பாடலுமாகும். "மன்னாப் பொருட்பிணி முன்னி இன்னதை வளையணி முன்கைநின் இகுளைக் குணர்த்தெனப் பன்மாண் இரத்தி ராயிற் சென்மென விடுநா ளாதலு முரியள் விடினே கண்ணும் நுதலும் நீவி முன்னின்று பிரிதல் வல்லிரோ ஐய செல்வர் வகையமர் நல்லில் அகவிறை யுறையும் வண்ணப் புறவின் செங்காற் சேவல் வீழ்துணைப் பயிருங் கையறு முரல்குரல் நும்மிலள் புலம்பக் கேட்டொறும் பொம்ம லோதி பெருவிதிப் புறவே" (நற்:7);
வண்ணம்	வண்ணம்1 vaṇṇam, பெ. (n.) 1. அளவு; level. 2. ஒப்பீடு; comparison. 3. வீதம்; ratio. 4. முறைமை; arrangement, order. "நாழிக்கு நெல்லு தூணிவண்ணமாக ஒராட்டை நாளைக்கு நெல்லு 120 கலமும்" (தெ. கல். தொ. 14. கல். 210);. நெல்லு குறுவாள் கூலி ஏற்றி அஞ்சிரண்டு வண்ணத்தால் அறுநாழி உழக்கும்" (தெ. கல். தொ. 19 கல் 210);. வண்ணம்2 vaṇṇam, பெ. (n.) 1. நிறம்; colour. "வெளியார்முன் வான்சுதை வண்ணங் கொளல்" (குறள், 714);. 2. ஓவியம் வரைதற்குரிய வண்ணக் கலவை; paint drawing paste. "பலகை வண்ண நுண் டுகிலிகை" (சீவக. 1107);. 3. சாந்துப் பொது (யாழ்.அக.);; unguent, pigment. வண்ணத்துக்குக் கிண்ணம் போடுகிறான் (இ.வ.);. [வரணம் → வண்ணம்.] குமரிக் கண்டத் தமிழர் எஃகுச் செவியும், கூர்ங்கண்ணும் நுண்மதியும் உடையராதலின்,
வண்ணம்பூசு-தல்	வண்ணம்பூசு-தல் vaṇṇambūcudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) வண்ணக் கலவையை சுவற்றில் பூசுதல்; to rub the colour or paint. [வரணம் → வண்ணம் → பூசு.]

வண்ணமகள்	வண்ணமகள் vaṇṇamagaḷ, பெ. (n.) கோலஞ் செய்வாள்; lady's maid. "வண்ன மகளி ரிடத்தொடு தம்மிடம்...... கொள்ளார்" (ஆசாரக் 83);. [வண்ணம் + மகள்.]
வண்ணமாதிரு	வண்ணமாதிரு vaṇṇamātiru, பெ. (n.) 1. தூவல், கரிமுனை; pen, pencil. 2. தூதி; female messenger or ambassador.
வண்ணமாதிருகை	வண்ணமாதிருகை vaṇṇamātirugai, பெ. (n.) கலைமகள் (யாழ்.அக.);; kalaimagal the Goddess of learning.
வண்ணமாலை	வண்ணமாலை vaṇṇamālai, பெ. (n.) நெடுங் கணக்கு (சங்.அக.);; the alphabet. [வரணம் → வண்ணம் + மாலை.]
வண்ணமாயிரு-த்தல்	வண்ணமாயிரு-த்தல் vaṇṇamāyiruttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) தடிமன் அல்லது பருமனாக இருத்தல்; to be stout or bulky, to be far.
வண்ணவமுதம்	வண்ணவமுதம் vaṇṇavamudam, பெ. (n.) பருப்புச்சோறு (சீவக.2604, உரை);; cooked rice mixed with dholl. [வண்ணம் + அமுதம்.]
வண்ணவிருத்தம்	வண்ணவிருத்தம் vaṇṇaviruttam, பெ. (n.) சந்தம் அமைந்த ஆசிரிய மண்டிலப்பா; rhythmic stanza of asiriya-mandila-ppa. [வரணம் → வண்ணம் + விருத்தம்.] வண்ணவிருத்தத்தில் அமைந்த ஆசிரிய மண்டிலப்பா வருமாறு:- "திருமால் ஆதியர் உள்ளம் கொள்ளும் ஒர் செவ்விய வேலோனே குருமாமணியே குணமணியே கரர்கோவே மேலோனே கருமா மலம்.அறு வண்ணம் தண்ணளி கண்டே கொண்டேனே கதியே பதியே கனநிதியே கற்கண்டே தேண்தேனே அருமா தவம்உயர் நெஞ்சம் விஞ்சிய அண்ணா விண்ணவனே அரசே அமுதே அறிவுருவே முருகையா மெய்யவனே உருவாகிய பவபந்தம் சிந்திட ஒதிய வேதியனே ஒளியே வெளியே உலமெலாம் உடையோனே வானவனே" (அருட்பா);.
வண்ணவுவமம்	வண்ணவுவமம் vaṇṇavuvamam, பெ. (n.) நிறம்பற்றிக் கூறும் உவமை (தொல். பொருள். 276);; a simile in which the subject of comparison is colour. [வரணம் → வண்ணம் + உவ → உவமம்.]

வண்ணவொழுங்கு	வண்ணவொழுங்கு vaṇṇavoḻuṅgu, பெ. (n.) 1. அகரமுதலி வரிசை; alphabetical order. 2. சாதியொழுங்கு; caste-code. [வண்ணம் + ஒழுகு → ஒழுங்கு.]
வண்ணவோதனம்	வண்ணவோதனம் vaṇṇavōtaṉam, பெ. (n.) புளி, எள், சருக்கரை முதலான சுவையூட்டும் பொருட்கள் கலந்தட்ட சோறு (விதான. யாத்திரை.8);; a preparation of cooked rice mixed with condiments. [வண்ணம் + ஓதம் → ஓதனம்.]
வண்ணனை	வண்ணனை1 vaṇṇaṉai, பெ. (n.) வண்ணித்துப் புகழ்கை; description, delineation. [வண்ணம் → வண்ணி → வண்ணனை.] வண்ணனை2 vaṇṇaṉai, பெ. (n.) 1. புனைவுரை (தண்டி. பொது.7);; desrciption, interpre -tation, delineation. 2. புகழ்ந் தேத்துகை, முகமன் மொழிகை (யாழ்.அக.);; praise, flattery.
வண்ணனைமொழி	வண்ணனைமொழி vaṇṇaṉaimoḻi, பெ. (n.) காட்சி, கருத்து என்னும் இருவகைப் பொருள்களையும் வண்ணத்தால் வரைதல் அல்லது சொல்லாற் புகழ்ந்து விரித்துக் கூறுதல்; expressing the two different matters of depiction and description by means painting or by narration of words. [வண்ணம் → வண்ணி → வண்ணனை + மொழி.]
வண்ணனைமொழிநூல்	வண்ணனைமொழிநூல் vaṇṇaṉaimoḻinūl, பெ. (n.) விளக்கமொழியியல்; descriptive linguistics. 'வண்ணனை மொழிநூல் உண்மைக்கு மாறானது' (மொழி ஞாயிறு);. [வண்ணனை + மொழிநூல்.] மொழி நூல் மூவகைப்படும். அவையாவன:- 1. வண்ணனை மொழிநூல் (Descriptive linguistics);. 2. வரலாற்று மொழிநூல் (Historical linguistics);. 3. ஒப்பியன் மொழிநூல் (Comparative linguistics);. கி.பி.18-ஆம் நூற்றாண்டுமுதல், அமெரிக்காவில், வண்ணனை மொழிநூல் தனிக்கலையாக, வழங்கியும், வளர்ந்தும் வருகிறது. முதன்முதலாக தொல்காப்பியரே, மொழி நூற்கலைக்கு, கி.மு.7-ஆம் நூற்றாண்டிலேயே வித்திட்டுள்ளார் என்பதனைக் கீழ்க்காணும் சொல்லதிகார நூற்பாக்களால் அறியலாம். "எல்லாச் சொல்லும் பொருள்குறித் தனவே" (தொல். 640);. "மொழிப்பொருட் காரணம் விழிப்பத் தோன்றா" (தொல்,877);. "இயற்சொல் திரிசொல் திசைச்சொல் வடசொலென் றனைத்தே செய்யுள் ஈட்டச் சொல்லே" (தொல்,880);, "வடசொற் கிளவி, வடவெழுத் தொரீஇ எழுத்தொடு புணர்ந்த சொல்லா கும்மே" (தொல்,884);.

வண்ணாங்குன்னை	வண்ணாங்குன்னை vaṇṇāṅguṉṉai, பெ. (n.) மீன் வகையுளொன்று; a kind of fish.
வண்ணாத்தான்	வண்ணாத்தான் vaṇṇāttāṉ, பெ. (n.) வண்ணான் (ஈடு. 4, 3, 5);; washerman, dhobi. [வண்ணத்தான் → வண்ணாத்தான்.]
வண்ணாத்தி	வண்ணாத்தி1 vaṇṇātti, பெ. (n.) வண்ணாரப் பெண்; washer-woman, dhobi. "வண்ணானுக்கு வண்ணாத்திமேல் ஆசை வண்ணாத்திக்குக் கழுதைமேல் ஆசை" (பழ);. [வண்ணான்(ஆ.பா.); → வண்ணாத்தி (பெ.பா.);] வண்ணாத்தி2 vaṇṇātti, பெ. (n.) 1. வண்ணாத்திக் குருவி; washer woman robin. 2. வெண்ணிறமும் நான்கு அங்குல வளர்ச்சியுமுடைய ஆற்று மீன்; fresh-water fish, silvery, attaining 4 in. in length. 3. பூநீறு (யாழ்.அக.);; a medicinal powder. 4. வண்ணாத்திப்பூச்சி (வின்.);; butterfly. வண்ணாத்தி3 vaṇṇātti, பெ. (n.) நாகண வாய்ப்புள்; myna. வண்ணாத்தி4 vaṇṇātti, பெ. (n.) 1. ஒருவகை வெள்ளை உவர்மண் (வின்.);; light white coloured earthy matter containing a great proportion of carbonate soda. 2. ஒருவகை மருந்துப்பொடி (யாழ்.அக.);; a medicinal powder.
வண்ணாத்திக்கிழங்கு	வண்ணாத்திக்கிழங்கு vaṇṇāttikkiḻṅgu, பெ. (n.) பல பிள்ளைக் கிழங்கு; a tuber. [வண்ணாத்தி + கிழங்கு.]
வண்ணாத்திக்குருவி	வண்ணாத்திக்குருவி vaṇṇāttikkuruvi, பெ. (n.) 1. பறவை வகையுளொன்று; washer woman robin. 2. விசிறிக் குருவி; white browed fantail. [வண்ணாத்தி + குருவி.] [P]
வண்ணாத்திகதிர்	வண்ணாத்திகதிர் vaṇṇāddigadir, பெ. (n.) வழலை efflloresence grown on the soil of fuller's earth. [வண்ணாத்தி + கதிர்.]

வண்ணாத்திமீன்	வண்ணாத்திமீன் vaṇṇāttimīṉ, பெ. (n.) கருப்பு வெள்ளை வரிகளும், மஞ்சள் நிறமான துடுப்புமுடைய ஓர் அழகான கடல் மீன்; butterfly fish. [வண்ணத்துமீன் → வண்ணாத்திமீன்.]
வண்ணாத்திப்பூச்சி	வண்ணாத்திப்பூச்சி vaṇṇāttippūcci, பெ. (n.) பலவண்ணத்துப் பூச்சி (இ.வ.);; butterfly, [வண்ணத்துப்பூச்சி → வண்ணாத்திப்பூச்சி.] பலநிறம் அல்லது கோலமுள்ள பூச்சி.
வண்ணாப்பண்டி	வண்ணாப்பண்டி vaṇṇāppaṇṭi, பெ. (n.) வண்ணார் துணிகளை யேற்றும் வண்டி (யாழ்.அக.);; washerman's cloth loading Cart.
வண்ணார்கற்காசு	வண்ணார்கற்காசு vaṇṇārkaṟkācu, பெ. (n.) ஆடைகளின் அழுக்கெடுக்கும் தொழிலாளிகள், அழுக்ககற்றுவதற்கும், உலர்த்துவதற்கும், நீர்நிலைகளில் கற்கள் பரப்பின இடத்துக்கு கொடுக்கும் வரி; a kind of tax or cess paid by washermen in lieu of washing and drying activities on a place of stony surface. [வண்ணார் + கற்காசு.]
வண்ணார்பந்தம்	வண்ணார்பந்தம் vaṇṇārpandam, பெ. (n.) துணிப்பந்தம்; torch made of rags. [வண்ணார் + பந்தம்.]
வண்ணாற்பற்று	வண்ணாற்பற்று vaṇṇāṟpaṟṟu, பெ. (n.) அரையில் வரும் மேகப்படை வகை; dhobi's itch.
வண்ணார்பாட்டம்	வண்ணார்பாட்டம் vaṇṇārpāṭṭam, பெ. (n.) வண்ணார்கற்காசு பார்க்க;see vannarkar-kāsu. [(வண்ணார் + பாட்டம்.]
வண்ணார்வரி	வண்ணார்வரி vaṇṇārvari, பெ. (n.) வண்ணாரிடமிருந்து அரசு பெற்ற பழையவரி (S.I.I.i.81);; tax collected from washer man. [வண்ணார் + வரி.]
வண்ணாரத்துறை	வண்ணாரத்துறை vaṇṇāratturai, பெ. (n.) வண்ணான்றுறை (வின்.); பார்க்க;see vannanrurai. [வண்ணார் → வண்ணார + துறை.]

வண்ணாரப்பாறை	வண்ணாரப்பாறை vaṇṇārappāṟai, பெ. (n.) வரிவகை (புதுக்.கல். 90);; a petty cess. மறுவ. வண்ணாரப்பாட்டம்.
வண்ணாரம்	வண்ணாரம் vaṇṇāram, பெ. (n.) உடுத்துக் களைந்த துணியைத் தூய்மை செய்யும் தொழில்; profession of a dhoby or washerman. 'வண்ணாரந் துன்னார மச்சிகமே' (நீலகேசி. 280);.
வண்ணாரமாடன்	வண்ணாரமாடன் vaṇṇāramāṭaṉ, பெ. (n.) உடம்பு கொதித்தல், இரத்தம் கக்குதல் முதலிய குணத்தைக் காட்டும் ஓர் பைசாசம்; a develish disease causing vomiting of blood etc.
வண்ணான்	வண்ணான்1 vaṇṇāṉ, பெ. (n.) 1. வழலை பார்க்க;see valalai. 2. சவர்க்காரம், மருந்துகளின் அழுக்காகிய குற்றங்களைப் போக்கும் குரு; one that removes flaws in the medicine. [வள் → வண் → வண்ணம் + ஆன் - வண்ணான்.] மண்ணுதல் = கழுவுதல், தூய்மையாக்குதல். ஒருகா மண் → மண்ணான் → வண்ணான். மண் = உவர்மண். மண்ணான் = உவர்மண்ணினால், ஆடையின் அழுக்ககற்றுபவன். வண்ணான்2 vaṇṇāṉ, பெ. (n.) குடிமக்கள் பதினெண்மருள் ஆடைவெளுக்கும் இனத்தான் (பிங்.);; washerman, a person belonging to the washerman caste, dhobi one among 18 in number, வண்ணானுக்கு நோய் வந்தால் கல்லோடே. [மண்ணான்- → வண்ணான்.]
வண்ணான்காரம்	வண்ணான்காரம் vaṇṇāṉkāram, பெ. (n.) உவர்மண்; fuller's earth. மறுவ. களர்நிலம், ஆடைமண். [வண்ணான் + காரம்.]
வண்ணான்குறி	வண்ணான்குறி vaṇṇāṉkuṟi, பெ. (n.) சேங்கொட்டை; marking nut, dhoby's nut Semi carpus anacardium.

வண்ணான்தாழி	வண்ணான்தாழி vaṇṇāṉtāḻi, பெ. (n.) பழந்தமிழர் விளையாட்டுகளுள் ஒன்று; one of the games of the ancient Tamilis. [வண்ணான் + தாழி.] இவ்விளையாட்டின் பெயர் : பாண்டி நாட்டில், வண்ணாரக் குலத்தையும் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்புகளையும் சேர்ந்த சிறுவர், வண்ணான் துறையில் ஆடையொலிப்பது போல் நடித்தாடும் ஆட்டு வண்ணான் தாழி. தாழி என்பது அலசுவதற்குத் துணிகள் வைக்கப்பட்டிருக்கும் பெரும்பானை. ஆடுவார் தொகை : பொதுவாக, நால்வர்க்கு மேற்பட்ட பலர் இதை ஆடுவர். ஆடு கருவி : ஒரு துணி மூட்டை இதற்கு வேண்டுங் கருவியாம். ஆடுகளம் : ஊர்ப் பொட்டலிலும் அகன்ற தெருவிலும் இது ஆடப்பெறும். ஆடுமுறை : ஆடுவார் அனைவரும் ஒவ்வொரு துணிபோட வேண்டும். அவை ஒரு மூட்டையாகக் கட்டப்படும். அதை ஒருவன் எடுத்துத் தன் பிடரியில் வைத்துக்கொண்டு, மருள்கொண்ட தேவராளன்போல் ஆடி வரிசையாய் நிற்கும் ஏனையோருள் ஒருவன்மேல் கண்ணை மூடிக்கொண்டு எறிவான். அது யார்மேல் விழுந்ததோ அவன் அதைத் தன் பிடரியில் வைத்து இருகையாலும், பிடித்துக்கொண்டு கீழே உட்கார வேண்டும். மூட்டையை எறிந்தவன், அதில் இரண்டோர் அடியடித்துவிட்டு, "கூழ் குடிக்கப் போகிறேன்", என்று சொல்லிச் சற்றுத் தொலைவுபோய் மீள்வான். அதற்குள் எனையோரெல்லாம் அம் மூட்டையில் தொப்புத் தொப்பென்று அடித்து மகிழ்வர். போய் மீண்டவன் அவருள் ஒருவனைத் தொடமுயல்வான். அவன் அணுகியவுடன் அனைவரும் ஓடிப்போவர். அவன் ஒருவனைத் தொடுமுன் இன்னொருவன் மூட்டையில் அடித்துவிடின், அத் தொடுகை கணக்கில்லை. இன்னொருவன் மூட்டையில் அடிக்குமுன் ஒருவனைத் தொட்டுவிடின் தொடப்பட்டவன் மூட்டையை வாங்கித் தன் பிடரிமேல் வைத்துக்கொண்டு கீழே உட்கார வேண்டும். முன்பு கீழே உட்கார்ந்திருந்தவன் பின்பு பிறரைத் தொடுபவனாவன். முன்பு தொட்டவன் பின்பு பிறரொடு சேர்ந்து மூட்டையில் அடித்து விளையாடுவான்
வண்ணான்பூமி	வண்ணான்பூமி vaṇṇāṉpūmi, பெ. (n.) வண்ணான்காரம் பார்க்க;see vannankāram. [வண்ணான் + பூமி.]
வண்ணான்றுறை	வண்ணான்றுறை vaṇṇāṉṟuṟai, பெ. (n.) வண்ணான் ஆடை வெளுக்கும் நீர்த்துறை (சினேந். 174);; washerman's ghat in a river or tank. வண்ணான் துறைக்கல்லிலே வந்தபேரெல்லாம் தோய்க்கலாம் (பழ.);. [வண்ணான் + துறை.]
வண்ணானவுரி	வண்ணானவுரி1 vaṇṇāṉavuri, பெ. (n.) நீலவுரி; indigo-a plant that yields indigo. வண்ணானவுரி2 vaṇṇāṉavuri, பெ. (n.) செடி வகை (பெ.மாட்);; a plant.
வண்ணானழுக்கு	வண்ணானழுக்கு1 vaṇṇāṉaḻukku, பெ. (n.) சூதகம்; menses. வண்ணானழுக்கு2 vaṇṇāṉaḻukku, பெ. (n.) வண்ணானிடம் வெளுக்கப்போடும் அழுக்காடை (அறப். சத. 64);; soiled or dirty clothes for washing. [வண்ணான் + அழுக்கு.] உடுத்திக் களைந்ததும் மாசு படிந்ததுமான, சட்டை, வேட்டி, துண்டு முதலியன வண்ணானழுக்கெனக் கொள்ளவுஞ் சொல்லவும் பெறும் நாட்டுப்புற மக்களின் நல்லதமிழ்ச் சொற்களு ளொன்று.

வண்ணானிடத்தி	வண்ணானிடத்தி vaṇṇāṉiḍatti, பெ. (n.) கழுதை; ass.
வண்ணானுக்குவாலை	வண்ணானுக்குவாலை vaṇṇāṉukkuvālai, பெ. (n.) அண்டச் சுண்ணம்; calcified powder of egg.
வண்ணானைக்கும்பிட்டார்	வண்ணானைக்கும்பிட்டார்1 vaṇṇāṉaikkumbiṭṭār, பெ. (n.) முதல் குலோத்துங்கன் ஆட்சியில், தகடூர் நாட்டைக் காத்திருந்த அதிகாரியின் பெயர்; an official who protected the Tagador country during kulatungar. "திருக்காளத்தியினின்றும் ஆண்டார் வண்ணானைக் கும்பிட்டா ரெழுந்தருளி" (தெ.கல்.தொ.7, கல். 533);. வண்ணானைக்கும்பிட்டார்2 vaṇṇāṉaikkumbiṭṭār, பெ. (n.) சேரமான் பெருமாணாயனார்; ceramanperumanayanar.
வண்ணி-த்தல்	வண்ணி-த்தல் vaṇṇittal, 4 செ.குன்றாவி (v.t) 1. புனைந்துரைத்தல்; to depict, describe. "வண்ணித்தலா வதில்லா" (சீவக.2458);. 2. போற்றி வணங்கிக் கூறுதல்; to praise, submissively. 3. மிகைபடக்கூறுதல் (வின்.);; to exaggerate. 4. உவமித்தல் (வின்.);; to illustrate by anology. 5. விரித்தல்; to expatiate, to write copiously. [வண்ணம் → வண்ணி.] பல வகையில் அல்லது பல்வேறு ஒசைபடப் புகழ்ந்து பாடுதல். ஓர் ஓவியத்தைப் பல்வேறு நிறங்களாலும், நுண்வினைகளாலுஞ் சிறப்பிப்பதும், ஓர் அணிகத்தைப் (வாகனத்தை); பன்னிற அழகிய பொருள்களாற் சுவடிப்பதும், ஓர் உடம்பைப் பன்னிற ஆடையணிகளால் அழகுபடுத்துவதும் போன்று, இறைவனை அல்லது ஒரு தலைவனைப் பல்வேறு கருத்துகளாலும், பல்வகைச் செய்யுள் உறுப்புகளாலும், சிறப்பித்துப் புகழ்தல்;அல்லது பொருளிடங் காலங்களுள் ஒன்றன் இயல் செயலுறுப்புக ளெல்லாவற்றையும் விளத்தமாக (விவரமாக); எடுத்துக் கூறுதல் (வே.க.4, பக்.97);.
வண்ணிகன்	வண்ணிகன் vaṇṇigaṉ, பெ. (n.) எழுத்தாளன் (சது.);; writer. Skt. வர்ணிக. [வண்ணி → வண்ணிகன்.]
வண்ணிகை	வண்ணிகை vaṇṇigai, பெ. (n.) மருந்துச் சரக்கு வகை; a drug. "வண்ணிகை வங்கப் பாவையோடு" (பெருங்மகத. 17, 150);.
வண்ணிகைத்திருக்கொற்றக்குடை	வண்ணிகைத்திருக்கொற்றக்குடை vaṇṇigaittiruggoṟṟaggudai, பெ. (n.) ஒப்பனை செய்யப்பட்ட கொற்றக் குடை; decked or adomed king's count. "வண்ணிகைத் திருக்கொற்றக்குடை மகுடம் அடுத்து விளக்கின பறளை உள்பட ஒன்று" (தெ.கல்.தொ.2. கல்.1);.

வண்பயன்	வண்பயன் vaṇpayaṉ, பெ. (n.) முழுமையான விளைச்சல்; abundant yield. "வசையிலா வண்பயன் குன்றும்" (குறள், 239);. [வண் + பயன்.] மல் → வல் → வள் → வண் + பயன். பயன் விளைச்சல். 'மல்' என்னும் வேரடி வளமைப் பொருள் பயப்பது. "மல்லல் வளனே" என்று தொல்காப்பியர் உரியியலில் உரைப்பது காண்க. வண்பயன் என்பது முழுமையான வளமிக்க நல்விளைச்சலைக் குறித்தது.
வண்புகழ்	வண்புகழ் vaṇpugaḻ, பெ. (n.) கொடையால் வருஞ்சிறப்பு; reputation for liberality. "வண் புகழ் மூவர்" (தொல். பொருள். 391);. [வண்-மை + புகழ்.]
வண்மை	வண்மை vaṇmai, பெ. (n.) 1. ஈகை; bounty, liberality. "வண்மையு மன்ன தகைத்து" (நாலடி, 269);. 2. தன்மை, இயல்பு, சிறப்பு, வளமை, குணம் (பிங்.);; quality, property, nature, speciality. "ஈது..... கருமஞ் செய்வார் வண்மை" (திருவாத. பு. திருப்பெருந், 93);. 3. அழகு (யாழ்.அக.);; beauty. 4. வாய்மை (பிங்.);; truth. "வாரா தொழியா னெனும் வண்மையினால்" (கம்பரா.உருக்காட்.6);. 5. வளப்பம் (திவா.);. (குறள், 239);; fruitfulness, fertility, abundance. 6. வலிமை (பிங்.);; strength. 7. புகழ் (சூடா);; praise, reputation. 8. வாகைமரம் (சங்.அக.);; sirissa. [வள் → வண்மை. வண்மை = வளம், வளத்தாலாகும் ஈகை.]
வணங்காமுடிமன்னன்	வணங்காமுடிமன்னன் vaṇaṅgāmuḍimaṉṉaṉ, பெ. (n.) வணங்காமுடியோன் பார்க்க;see vananga-mudīyān. [வணங்கு + ஆ (எ.ம.இ.நி); + முடிமன்னன்.]
வணங்காமுடியோன்	வணங்காமுடியோன் vaṇaṅgāmuḍiyōṉ, பெ. (n.) 1. பிறர்க்கு அடிபணியாத அரசன்; independent monarch, as bowing his head to no one. 2. துரியோதனன் (சூடா.););; Duriyadarlar 3. ஒருவருக்கும் பணியாதவன்; man of sturdy independence. [வணங்கு + ஆ (எ.ம.இ.நி.); + முடி.]
வணங்காலவணம்	வணங்காலவணம் vaṇaṅgālavaṇam, பெ. (n.) பிடாலவணம்; a variety of salt.

வணங்கு	வணங்கு1 vaṇaṅgu, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கைகூப்புதல்; to greet. 2. வளைதல்; to bend one's body when doing work, to involve fully in ones work. 'வணங்கி வேலை செய்'. க. baggu. [குள் → மள் → வள்(வண்); → வணங்கு-, (மு.தா.பக்.71);.] வணங்கு2 vaṇaṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நுடங்குதல்; to bend, to yield, as a freed in a flood. "வணங்கிடை" (பு.வெ.7, 27);. 2. அடங்குதல்; to be submissive, gentle, modest. "வணங்கிய வாயினர்." (குறள். 419);. 3. ஏவற்றொழில் செய்தல்; to perform menial service. "நம்மில் வந்து வணங்கியும்" (கலித். 76);. க. பக்கு. [வள் → வண் → வண → வணங்கு- (வே.க.4, பக்.98);.]
வணங்குஞ்சூரி	வணங்குஞ்சூரி vaṇaṅguñjūri, பெ. (n.) செடி வகை; a kind of plant.
வணர்	வணர்1 vaṇartal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வளைதல்; to bend. "வணர்ந்தேந்து மருப்பின்" (மலைபடு. 37);. 2. மயிர் குழன்றிருத்தல்; to curl, as the hair. "வெறிகமழ் வணரைம்பால்" (கலித். 57);. [வள் → வண் → வணர்- (வ.வ.81);.] 'வள்' என்னும் வளைவுக் கருத்தினைக் குறிக்கும் அடிப்படை வேரடியினின்று கிளைத்த சொல் (ஒ.நோ.); திள் → திண். வணர்2 vaṇar, பெ. (n.) கட்டட வேலை வளைவு (வின்.);; vault, arched roof. [வள் → வண் → வணர்.] 'வள்' என்னும் வளைவுக் கருத்தினைக் குறிக்கும் அடிப்டை மூலத்தினின்று முகிழ்த்த சொல்லாகும். வணர்3 vaṇar, பெ. (n.) யாழ்க் கோட்டின் வளைந்த உறுப்பு; the curving part of the lute. [வள் → வண் → வணர்.]

வணிக்கிராமத்தார்	வணிக்கிராமத்தார் vaṇikkirāmattār, பெ. (n.) பண்டைக்காலத்துள்ள ஒரு வணிகர் குழு (தொல். சொல். 167, உரை);; an ancient guild of merchants. [பணிகன் → வணிகன் (ஒ.நோ.); பகு → வகு. பணி + Skt. grama → த. கிராமம் → கிராமத்தார்.]
வணிகக்காய்கறிப்பூடு	வணிகக்காய்கறிப்பூடு vaṇigaggāygaṟippūṭu, பெ. (n.) வழுதலை; brinjal. [பணிகம் → வணிகம் + காய்கறி + பூடு. விளைவித்து உருவாக்கும் வழுதலை.]
வணிகசூரியர்	வணிகசூரியர் vaṇigacūriyar, பெ. (n.) வணிகரில் முதன்மை பெற்றோர்; chief or leading or prominent merchants, merchant princes. "வணிக சூரியரே வாரீர்" (திருவாலவா. 41. 18);. [வணிகம் + சூரியர்.]
வணிகநோக்கு	வணிகநோக்கு vaṇiganōggu, பெ. (n.) ஊதியத்தை எதிர்பார்க்கும் போக்கு; commercialism, profitable approach. 'கல்வி வணிக நோக்கில் நடைபெறுகின்றது'. [வணிகம் + நோக்கு.]
வணிகபதம்	வணிகபதம் vaṇigabadam, பெ. (n.) விற்பனை (யாழ்.அக.);; trade. [வணிகம் + பதம்.]
வணிகம்	வணிகம் vaṇigam, பெ. (n.) பல பண்டம் கொள்வதும் கொடுப்பதுமான தொழில் (வின்.);; trade. [பணிகம் → வணிகம்.] பண்ணுதல் = செய்தல், உண்டாக்குதல், விளைத்தல், உருவாக்குதல்.த. வணிகம் < skt. vanij. இச்சொற்கு வடவர் கூறும் பண்டமாற்றுப் பொருள் கற்பனையே. பண்ணியம் பண்ணப்பட்ட பொருள். பண்டம், விற்கப்படும் வணிகப் பொருள் என்னும் பொருண்மையில் கழகவிலக்கியங்களில் பயின்று வந்துள்ளமைக்கான சான்றுகள் வருமாறு :- 1. விளைவித்த அல்லது உருவாக்கிய பொருள் அல்லது பண்டம் என்னும் பொருளில் :- "பல்வேறு பண்ணியந் தழீஇத்திரி விலைஞர்" (மதுரைக்.405);. "காம ருருவிற் றாம்வேண்டும் பண்ணியம்" (மதுரைக்.422);. 2. விற்பனை செய்யப்படும் வணிகப் பொருள் :- "கொடுப்போர் கடை தொறும் பண்ணியம் பரந்தெழ" (மணிமே.7:24);. 3. பண்ணிய பொருளை வணிகம் செய்பவர் என்னும் பொருளில் :- "பெருங்கடல் நீந்திய மரம்வலி யுறுக்கும் பண்ணிய விலைஞர்" [பண்ணியன் → பண்ணிகன் → பணிகன் → வணிகன் → வணிகம் (வ.வ.பகுதி 2. 82);.] Guj. vaniyo, baniya, A. banyan, Port. banian, E. banian, banyan. குமரிக்கண்ட முழுக்கினாலும், முதலிரு கழக இலக்கிய இறந்துபாட்டாலும், பலசொற்களின் வேர்களையும், இணைப்பு அண்டுகளையும், இன்று காட்ட இயலவில்லை.

வணிகர்	வணிகர் vaṇigar, பெ. (n.) வணிகன் பார்க்க;see Vanigan. [பணிகர் → வணிகர்.] இப்பர், கவிப்பர். பெருங்குடியரென்று மூன்று பாலார் (சீவக.1756, நச்.);.
வணிகர்குணம்	வணிகர்குணம் vaṇigarguṇam, பெ. (n.) வணிகரெண்குணம் (பிங்.); பார்க்க;see vanigarengunam.
வணிகர்தொழில்	வணிகர்தொழில் vaṇigartol̤il, பெ. (n.) ஓதல், வேட்டல், ஈதல், உழவு, நிரையோம்பல், வாணிகம் என்னும் வாணிகர்தம் அறுவகைத் தொழில் (தொல்.பொருள்.75, உரை);; occupations of the vaisyá's, six in number, viz, 6da/, véttal, jdal, u/avu, nirai-y-õmba/, vānigam.
வணிகரறுதொழில்	வணிகரறுதொழில் vaṇigararudol̤il, பெ. (n.) வணிகர்தொழில் (திவா.); பார்க்க;see vanigar-tolil.
வணிகரெண்குணம்	வணிகரெண்குணம் vaṇigareṇguṇam, பெ. (n.) தனிமையாற்றல், முனிவிலனாதல், இடனறிந்தொழுகல், பொழுதொடு புணர்தல், உறுவது தெரிதல், இறுவதஞ்சாமை, ஈட்டல், பகுத்தல் என்னும் வாணிகளின் எட்டுக் குணங்கள் (பிங்.);; virtues desirable in merchants, eight in number viz., tanimai-y-árra/, muqivi/an-äda/, jdamarindo/uga po/udodu-pu̍ṇarda/ uṇuvadu -terida/iruvadañjāma. Ittal, paguttal. [வணிகர் + எண்குணம்.]
வணிகவியல்	வணிகவியல் vaṇigaviyal, பெ. (n.) பொருட்களின் பரிமாற்றத்திற்கு இடையூறாக இருப்பவற்றை நீக்குவதற்கான வழிகளைப் பற்றியும், நிருவாக வரவு, செலவு பற்றியும் மேற்கொள்ளும் படிப்பு; as a subject of study in commerce. [வணிகம் + இயல்.]

வணிகன்	வணிகன் vaṇigaṉ, பெ. (n.) 1. வணிகவினத்தான் (பிங்.);; person belonging to the vaisyá caste, trader community. 2. பண்ட விற்பனையாளன்; merchant, trader. 3. துலாவோரை (யாழ்.அக.);; libra of the zodiac. மறுவ. விலைஞன், விற்பவன், செட்டி. த. வணிகன் → Skt. vanija. [பண்ணியன் → பண்ணிகன் → பணிகன் → வணிகன்.] ஒருகா. வள் → வணிகம் என்றுமாம். வளைவுப் பொருள் வளர்ச்சியைக் குறிக்கும். தனித்தமிழ்ப் பகுப்பான நால்வகை மக்கட்பிரிவில் விற்பனையாளன் 'வணிகன்' என்னுஞ் சொல்லாலேயே தொன்றுதொட்டுக் குறிக்கப்படுகின்றனர். "வணிகன்" என்னும் சொல், வணிஜ் என்ற வடசொல்லின் திரியென்று மா.வி. அகரமுதலி குறிப்பிட்டுள்ளது. பண்டமாற்றுப் பொருளினின்று இச்சொல் தோன்றியது என்று வடமொழியாளர் கருதுவது, முற்றிலுங் கற்பனை என்பார் மொழிஞாயிறு. பண்ணுதல் என்னும் சொல் செய்தல், உண்டாக்குதல், உருவாக்குதல், விளைவித்தல் என்னும் பொருண்மைகளை உள்ளடக்கியது. இச்சொல்பற்றி மொழிஞாயிறு, வடமொழி வரலாறு-2, பக்கம் 82-83இல் பகர்வது வருமாறு:-
வணிகு	வணிகு vaṇigu, பெ. (n.) வணிகன் 1, 2 பார்க்க;see vanigan. "அதன்கண் வணிகொருவனுளன்" (மேருமந். 230);. [வணிகன் → வணிகு.] a merchant, trader RV என்பது மா.வி.அ.
வணிச்சியம்	வணிச்சியம் vaṇicciyam, பெ. (n.) வணிகம், விற்பனை (யாழ்.அக.);; commence, trade.
வணிசம்	வணிசம் vaṇisam, பெ. (n.) 1. வணிசை (யாழ்.அக.); பார்க்க;see vanisai 2. எருது; ox.
வணிசை	வணிசை vaṇisai, பெ. (n.) கரணம் பதினொன்று ளொன்று (விதான, பஞ்சாங். 29, உரை);; a division of time, one of 11 karanam.
வணிதம்	வணிதம்1 vaṇidam, பெ. (n.) ஆளுகைக்குட்பட்ட திணைநிலப்பகுதி; locality, administrative region. "சோழங்க நல்லூர் வணிதத்திலே யிருக்கும்படி" (கோயிலொ.54);. தெ. வணிதமு. வணிதம்2 vaṇidam, பெ. (n.) செப்பம் (யாழ்.அக.);; elegance, handsomeness.

வணை-த்தல்	வணை-த்தல் vaṇaittal, .4 செ.குன்றாவி. (v.t.) தண்ணீர் ஊற்றுதல்; to pour, as water from a pot.
வணை	வணை1 vaṇaidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) வளைதல் (திருநெல்.);; to bend. வணை2 vaṇaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வளைத்தல் (நெல்லை.);; to bend. வணை3 vaṇai, பெ. (n.) வயிற்றிலுண்டாம் மாட்டு நோய் வகை (Rd.M.24);; a cattle-disease affecting the bowels.
வத்தகம்	வத்தகம் vattagam, பெ. (n.) வெட்பாலை (மலை.);; conessi bark.
வத்தகி	வத்தகி vattagi, பெ. (n.) 1. பெருமுள்ளி; large nail-dye. 2. மரமல்லிகை; Indian-cork. ஒருகா. காட்டுமுள்ளி.
வத்தகுதோதரம்	வத்தகுதோதரம் vattagutōtaram, பெ. (n.) எருவாய்ச் சுருக்கத்தால் ஏற்படும் வயிற்றுப்பசம்; tympanitis caused by the constriction of the anus.
வத்தகை	வத்தகை1 vattagai, பெ. (n.) தருப்பூசணி; water melon. வத்தகை2 vattagai, பெ. (n.) சருக்கரைக் கொம்மட்டி (இ.வ.);; sweet water-melon.
வத்தகோபன்	வத்தகோபன் vattaāpaṉ, பெ. (n.) சினங் காப்போன் (யாழ்.அக.);; one who has subdued his anger. [வத்தம் + கோபன்.]
வத்தங்கிக்கட்டை	வத்தங்கிக்கட்டை vattaṅgikkaṭṭai, பெ. (n.) சாயமரச்சக்கை; logwood.
வத்தங்கி	வத்தங்கி vattaṅgi, பெ. (n.) சப்பங்கி (M.M. 783);; sappan-wood. [வத்தம் + அங்கி.]
வத்தப்பழம்	வத்தப்பழம் vattappaḻm, பெ. (n.) உடலுக்குள்ளிருக்கும் பித்தம் நீக்கும் பழம்; a fruit which reduces bile.

வத்தம்	வத்தம்1 vattam, பெ. (n.) 1. வற்றம், உள் வாங்குதல்; drying up, evaporation. 2. கடல்நீர் குறைதல்; reduction in volume of sea water. வத்தம்2 vattam, பெ. (n.) சோறு; boiled or cooked rice. "பறவைப் பெயர்படு வத்தம்" (பெரும்பாண். 305);.
வத்தமம்	வத்தமம் vattamam, பெ. (n.) ஆமணக்கு (மலை.);; Castor plant. [வத்தம் → வத்தமம்.]
வத்தர்	வத்தர் vattar, பெ. (n.) நுவல்வோன், நூலாசிரியன்; teller, speaker, author of a work.
வத்தராயன்	வத்தராயன் vattarāyaṉ, பெ. (n.) 1. வற்ச நாட்டரசன்; king of the vatsa country. 2. தலைவர் சிலர்க்கு வழங்குஞ் சிறப்புப் பெயர் (கல்);.);; title of certain chiefs or leaders.
வத்தரோதயப்பூடு	வத்தரோதயப்பூடு vattarōtayappūṭu, பெ. (n.) பருத்தி; cotton.
வத்தல்	வத்தல்1 vattal, பெ. (n.) பெரிய தோணி; big boat. ஒருகா. வள்ளம். வத்தல்2 vattal, பெ. (n.) வற்றல்; dried vegetables or fruit thereof. வத்தல்3 vattal, பெ. (n.) 1. வறண்டது; anything dried. 2. உப்பிட்டுலர்த்தியதோர் உணவுப் பண்டம்; fish or vegetable, salted and dried, dried salty food stuff. 3. ஒல்லியானது (கொ.வ.);; anything lean or slim. [வற்றல் → வத்தல்.] வத்தல்4 vattal, பெ. (n.) சிறிய ஓடம் (யாழ்.அக.);; small or tiny boat. [வத்தம் → வத்தல்.]

வத்தல்குழம்பு	வத்தல்குழம்பு vattalkuḻmbu, பெ. (n.) புளிக்கரைசலில் உப்பிட்டுலர்த்திய வத்தலிட்டுச் செய்த குழம்பு; a sauce of thick tamarind solution with dried vegetable pieces. [வற்றல் → வத்தல் + குள் → குழ → குழம்பு.] சுவையூட்டுவனவும் உடம்பை வலுப்படுத்து வனவும் நோய் வராது தடுப்பனவுமான மஞ்சள், மிளகு அல்லது மிளகாய் வற்றல், சீரகம், கொத்துமல்லி, தேங்காய் முதலியவற்றை மைபோல் அரைத்துக் கலந்தும் இஞ்சி, வெங்காயம், வெள்ளைப்பூண்டு, பெருங்காயம், கருவாப்பட்டை, ஏலம், சோம்பு முதலிய மருந்துச் சரக்குகளை வேண்டுமளவு உசிலை (மசாலை);யாகச் சேர்த்தும் வெந்தபின் புளிக்கரைசலிட்டும் கடுகு, கறிவேப்பிலை முதலிய தூவி எண்ணெயில் தாளித்தும் செய்யப் பெறுவது, குழம்பு. உப்பேறிய உவர்ப்புடன் கூடிய கசப்பும் வெப்பநாடாம் நம் நாட்டின் இயல்பிற்கேற்ற வளவிலான புளிப்பும் தமிழரின் சுவைமுதிர்ச்சி, நாகரிகம், மருத்துவ அறிவு, உடல்நல உணர்ச்சியை ஒருங்கெடுத்துக்காட்டுவனவாம்.
வத்தலும்தொத்தலுமாக	வத்தலும்தொத்தலுமாக vattalumtottalumāka, வி.அ. (adv.) உடல் நலிந்து மெலிந்துமாக; in a thin and emaciated condition, being mere skin and bones. 'வத்தலும் தொத்தலுமாக நாலைந்து சிறுவர்கள்'. [வத்தலும் + தொத்தலும் + ஆக.]
வத்தவன்	வத்தவன் vattavaṉ, பெ. (n.) வச்ச நாட்டரசன்; king of the vatsa country. "வடித்தேர்த்தானை வத்தவன்றன்னை" (மணிமே.15, 62);.
வத்தற்கில்லி	வத்தற்கில்லி vattaṟkilli, பெ. (n.) மஞ்சள் நிறக் குருந்தம் (புட்பராகம்);; one of the nine gems-topaz.
வத்தாக்கு	வத்தாக்கு1 vattākku, பெ. (n.) ஓர் கொடி; a creeper. வத்தாக்கு2 vattākku, பெ. (n.) 1. கொம்மட்டி (வின்.);; water-melon. 2. சருக்கரைக் கொம்மட்டி (M.M.372);; sweet watermelon.
வத்தாகிலுகிலுப்பை	வத்தாகிலுகிலுப்பை vattāgilugiluppai, பெ. (n.) வட்டக்கிலுகிலுப்பை பார்க்க;see Vatta-k-ki/u-ki/uppai.
வத்தாங்கி	வத்தாங்கி vattāṅgi, பெ. (n.) வத்தேக்கு; caesalpinia sappan.
வத்தாம்பம்	வத்தாம்பம் vattāmbam, பெ. (n.) இலைக் கள்ளி; leafy spurge-Euphorbia nerifolia.

வத்தாயி	வத்தாயி vattāyi, பெ. (n.) கிச்சிலி வகை; batavian orange.
வத்தாலை	வத்தாலை vattālai, பெ. (n.) 1. சருக்கரைக் கொம்மட்டி; sweet water-melon. 2. கொம்மட்டி (சங்.அக.);; water-melon.
வத்தாலைக்கொடி	வத்தாலைக்கொடி vattālaikkoḍi, பெ. (n.) சருக்கரை வள்ளி (மலை.);; sweet potato.
வத்தாவி	வத்தாவி vattāvi, பெ. (n.) பட்டாவியாவிலிருந்து வரும் எலுமிச்சம் பழம்; Batavian lemon.
வத்தாவிப்பூசணி	வத்தாவிப்பூசணி vattāvippūcaṇi, பெ. (n.) நீண்ட வெள்ளைப் பூசணி வகை; a kind of pumpkin, as originally from Batavia.
வத்தாளங்கிழங்கு	வத்தாளங்கிழங்கு vattāḷaṅgiḻṅgu, பெ. (n.) சருக்கரைவள்ளிக் கிழங்கு (யாழ்ப்.);; sweet potato.
வத்தி	வத்தி1 vatti, பெ. (n.) கல் மூங்கில், இது நல்ல மலையில் விளையும்; rough stemmed shrubby bamboo-oxytenan thera thwaitesi. It is a hard bamboo grown in the Nallamalai hills and Western ghats. வத்தி2 vatti, பெ. (n.) 1. திரி; wick. 2. ஊதுவத்தி; joss-stick, incense-stick. 3. மெழுகுவத்தி; candle, 4. தீக்குச்சி (இக்.வழ.);; match stick. 5. விளக்குத் தகழி (யாழ்.அக.);; oil-cup of a lamp. 6. ஆடையின் அருகு (யாழ்.அக.);; unwoven end or fringe of a cloth. 7. வரி (யாழ்.அக.);; line. 8. மணியின் கீழ்ப்பதிக்கும் வண்ணத் தகடு (யாழ்.அக.);; foil. [பற்றி → பத்தி → வத்தி.] வத்தி4 vattittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) உளதாதல்; to exist. "பாருற வத்திக்குங் கொடியாள்" (உத்தரரா. அரக்க 5);.

வத்திகம்	வத்திகம் vattigam, பெ. (n.) ஆரைக்கீரை; a kind of sweet greens grown in Marshy land-Manasilea qudrifolia.
வத்திப்பெட்டி	வத்திப்பெட்டி vattippeṭṭi, பெ. (n.) தீப்பெட்டி (சென்னை.வழ.);; match-box. [வத்தி + பெட்டி.]
வத்தியம்	வத்தியம் vattiyam, பெ. (n.) இறப்பு (யாழ்.அக.);; death.
வத்திரசுரம்	வத்திரசுரம் vattirasuram, பெ. (n.) பேரா முட்டி; a plant-Pavonia odorata.
வத்திரசோதினி	வத்திரசோதினி vattiracōtiṉi, பெ. (n.) எலுமிச்சை (யாழ்.அக.);; sour-lime.
வத்திரதாரு	வத்திரதாரு1 vattiratāru, பெ. (n.) தேவதாரு (சங்.அக.);; red cedar. வத்திரதாரு2 vattiratāru, பெ. (n.) செம்புளிச்சை (பச்.மூ.);; rosella.
வத்து	வத்து vattu, பெ. (n.) உவமை (நாமதீப. 675);; simile.
வத்துப்பு	வத்துப்பு vattuppu, பெ. (n.) கறியுப்பு (யாழ்.95.);; common salt. [வத்து + உப்பு.]
வத்துளம்	வத்துளம் vattuḷam, பெ. (n.) 1. வட்டமானது; that which is circular in shape. 2. சக்கரம் (நாமதீப.766);; wheel, as of a cart. [வட்டளம் → வட்டுளம் → வத்துளம்.]
வத்தூரம்	வத்தூரம் vattūram, பெ. (n.) பொன்னாங்கண்ணி (சங்.அக.);; a kind of greens growing in damp fields and ridges thereto.

வத்தேக்கு	வத்தேக்கு1 vattēkku, பெ. (n.) 1. சருக்கரைக் கொம்மட்டி; sweet water-melon. 2. கொம்மட்டி (சங்.அக.);; a small watermelon. [வத்தாக்கு → வத்தேக்கு.] வத்தேக்கு2 vattēkku, பெ. (n.) சப்பங்கி மரவகை (வின்.);; sappan-wood.
வத்தேந்தி	வத்தேந்தி vattēndi, பெ. (n.) கதவு நிலைமேல் வைக்குஞ் சுவர்தாங்கி (யாழ்.அக.);; lintel. [வை + ஏந்தி - வைத்தேந்தி → வத்தேந்தி.]
வத்தை	வத்தை1 vattai, பெ. (n.) உள்வயிரமற்றது (யாழ்.அக.);; pith, soft portion of wood. [வற்று → வத்து → வத்தை.] வத்தை2 vattai, பெ. (n.) வத்தல்2 (இ.வ.); பார்க்க;see Vattal.
வதக்கம்	வதக்கம் vadakkam, பெ. (n.) 1. வாடுகை; fading, withering. மரத்தில் இலை வதக்கமாயிருக்கிறது (இ.வ.);. 2. இளைப்பு, களைப்பு; fatigue, lassitude, tiredness. [வதங்கு → வதக்கு → வதக்கம்.]
வதக்கல்	வதக்கல் vadakkal, பெ. (n.) வாட்டல்; searching (drying for the removal of the structural of constitutional matter from a substance – are faction);, drying and withering of a substance as a result of extreme heat. [வதங்கல் → வதக்கல்.]
வதக்கிக்கட்டல்	வதக்கிக்கட்டல் vadakkikkaṭṭal, தொ.பெ. (vbl.n.) மருந்திலையை நெருப்பில் காட்டி, பிறகு புண் புரைக்குக் கட்டுகை; bandaging after applying scorched medicinal leaves to abscess, wounds etc. [வதக்கி + கட்டல்.]
வதகனாப்பூ	வதகனாப்பூ vadagaṉāppū, பெ. (n.) வாடா மல்லிகை பார்க்க;see vādā-maligai.

வதக்கு-தல்	வதக்கு-தல் vadakkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வாட்டுதல், பொரித்தல்; to roast, to dry. "பன்றி தன்னை யெரியினில் வதக்கி" (பெரியபு. கண்ணப்ப. 117);. 2. வருத்துதல்; to harass, annoy. [வதங்கு → வதக்கு → வதக்கு-தல்.]
வதக்குவதக்கெனல்	வதக்குவதக்கெனல் vadakkuvadakkeṉal, பெ. (n.) 1. பக்குவமாகாது ஈரப்பசை யோடிருத்தற் குறிப்பு; being under-boiled or under-fried as greens. 2. மார்பு அடித்துக் கொள்ளுதற் குறிப்பு; palpitation of the heart. [வதக்கு + வதக்கு + எனல்.]
வதங்கல்	வதங்கல் vadaṅgal, பெ. (n.) 1. வாடியது; that which is withered or dried. 2. ஈரப்பசை நீங்காத உணவுப் பண்டம்; under-boiled or under-fried foodstuff. 3. உடல்வலியற்ற-வன்-வள்-து; constitutionally weak person or animal. "ஆள் வதங்கல்" (உ.வ.);. [வதங்கு → வதங்கல்.]
வதங்கிப்போ-தல்	வதங்கிப்போ-தல் vadaṅgippōdal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) வாடிப்போதல்; to dry up, to fade, wither. வதங்கிப் போதல் (பே.வ.);.
வதங்கு-தல்	வதங்கு-தல் vadaṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வாடுதல்; to wither, fade, to grow dry. 2. சோர்தல்; to be discouraged or dispirited, to be fatigued.
வதம்	வதம் vadam, பெ. (n.) ஆலமரம்; banyan tree Ficus bengalensis. [வடம் → வதம்.]
வதரம்	வதரம் vadaram, பெ. (n.) இலந்தை மரம் (யாழ்.அக.);; jujube tree.
வதரி	வதரி1 vadari, பெ. (n.) 1. வதரம் பார்க்க;see vadaram. 2. சங்கு; conch-shell. வதரி2 vadari, பெ. (n.) இலந்தை (சூடா.);; jujube-tree. வதரி3 vadari, பெ. (n.) திருமாலுக்குரிய சிறப்புமிகு தவத்தோர் வாழும் தலத்து ளொன்று; a hermitage sacred place to Vishnu. "வதரி வணங்குதுமே" (திவ். பெரியதி 1, 3);.

வதலி	வதலி1 vadali, பெ. (n.) தடவை, முறை; time, turn. "அவன் ஒருவதலி வந்தான்" (நெல்லை.); வதலி2 vadali, பெ. (n.) வடலி (G.Tn.D. I. 307); பார்க்க;see Vadali.
வதவடி	வதவடி vadavaḍi, பெ. (n.) வதுவடி பார்க்க;see Vadu-vadi.
வதவத	வதவத vadavada, வி.அ. (adv.) ஒன்றை அடுத்து ஒன்றாக, நிறைந்த அளவில்; to an excessive or annoying degree or extent, one after the other consecutively.
வதவதவென்று	வதவதவென்று vadavadaveṉṟu, பெ. (n.) நிறைந்து வழிகை; overflowing, surplusing in brim of a bowl or vessel or any Container.
வதவரிசி	வதவரிசி vadavarisi, பெ. (n.) 1. அரைக் காய்ச்சலான புழுங்கல் (நெல்); அரிசி (வின்.);; rice husked from boiled paddy before it is fully dried. 2. ஈரம் படிந்த அரிசி (இ.வ.);; rice affected by dampness. [வதங்கல் → வதவல் + அரிசி.]
வதவல்	வதவல் vadaval, பெ. (n.) 1. வாடியது (யாழ்.அக.);; that which has faded or dried. 2. அரைக்காய்ச்சலானது; that which is partially parched. 3. ஆடு முதலியவற்றின் குடலிலுள்ள செரிமானமாகாத தீனி (இ.வ.);; undigested feed in indestive or alimentary canal of sheep etc. [வதங்கல் → வதவல்.]
வதவலரிசி	வதவலரிசி1 vadavalarisi, பெ. (n.) சரியாக காயாத அரிசி; partially dried rice. [வதவரிசி → வதவலரிசி.] வதவலரிசி1 vadavalarisi, பெ. (n.) வதவரிசி பார்க்க;see Vada-V-arisi. [வதவல் + அரிசி.]
வதற்றரு	வதற்றரு vadaṟṟaru, பெ. (n.) கறிமுள்ளி; a plant - Solanum indicum.

வதறு	வதறு1 vadaṟudal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வாயாடுதல் (வின்.);; to chatter, prate; to be talkative. 2. மழலை மொழியாதல்; to lisp, to babble. தெ. வதறு: க. ஒதறு. வதறு2 vadaṟudal, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) திட்டுதல்; to abuse, scold. "வாயாலே வதறுகிறவன்" (உ.வ.);.
வதனப்பூடு	வதனப்பூடு vadaṉappūṭu, பெ. (n.) கரிசலாங் கண்ணி; a prostrate plant-Eclypta prostata.
வதனம்	வதனம் vadaṉam, பெ. (n.) வெள்ளைக் காக்கணம்; a twiner bearing white flowers - Chitoria ternatea (albfloria);.
வதாலகம்	வதாலகம் vatālagam, பெ. (n.) மீன்வகை (சங்.அக.);; a kind of fish.
வதாலம்	வதாலம் vatālam, பெ. (n.) வதாலகம் (சங்.அக.); பார்க்க;see Vadalagam.

வதி	வதி1 vadidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தங்குதல்; to dwell, abide; to sojourn, stay. "வதிமண வம்பலர் வாயவிழ்ந் தன்னார்" (பரிபா. 10, 20);. 2. துயிலுதல்; to sleep. "ஆற்றா ணினையுநள் வதிந்தக்கால்" (கலித்.126);. [பதி → வதி.] வதி2 vadi, பெ. (n.) 1. விலங்கு முதலியன தங்குமிடம்; lair, nest. "மாவதிசேர" (கலித்.119);. 2. சேறு (பிங்.);; mire. "செங்கயல் வதிக்குதி கொளும் புனலது" (கலித்.126);. வதி3 vadi, பெ. (n.) 1. வழி (பிங்.);; way. "தனிவதி யியக்கர் காட்ட" (பாரத.அருச்சுனன்றவ.27);.
வதியழி-தல்	வதியழி-தல் vadiyaḻidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தங்குதல்; to stay, abide, house. 2. பெருகியிருத்தல்; to be a plenty, to be in abundant growth. 'மாம்பழம் வதியழியுது'. [பதி → வதி + அழி.] "வள்ளிதாய் (முழுதும்);, வதியழி-தல் போன்ற நூற்றுக்கணக்கான சொற்கள் தென்பாண்டி வழக்கிற்கு சிறப்பாகும். ஆதலால் தமிழைக் செவ்வையாய் அறிய வேண்டின் பாண்டி நாட்டுலக வழக்கை ஆராய்தல் வேண்டும் (த.வ.முன்னுரை);.
வது	வது vadu, பெ. (n.) 1. மணமகள்; bride. வதுவரர். 2. மகனின் மனைவி (யாழ்.அக.);; daughter-in-law. 3. மனைவி (யாழ்.அக.);; wife.
வதுக்கு	வதுக்கு vadukku, பெ. (n.) 1. மேம்பட்ட நிலை; improved condition, better position. 2. நன்னிலை; good or favourable circumstances. 'வதுக்குப் பெற்றிருக்கிறான்' (வின்.);. தெ., க. பதுகு.
வதுகி	வதுகி vadugi, பெ. (n.) வைக்கோல் (சங்.அக.);; straw. [வதகி → வதுகி.]

வதுகை	வதுகை vadugai, பெ. (n.) மனைவி (யாழ்.அக.);; wife. [வது → வதுகை.]
வதுமரம்	வதுமரம்1 vadumaram, பெ. (n.) பழமுண்ணிப் பாலை; edible paulay-Mimusops kanki (சா.அக.);. வதுமரம்2 vadumaram, பெ. (n.) மரவகை (சங்.அக.);; a tree.
வதுவடி	வதுவடி vaduvaḍi, பெ. (n.) உலக்கைப் பாலை (மலை.);; wedge-leaved ape-flower.
வதுவர்	வதுவர் vaduvar, பெ. (n.) வாதுவர் (சூடா.);; horse grooms. [வாதுவர் → வதுவர்.]
வதுவை	வதுவை vaduvai, பெ. (n.) 1. மணமகள்; bride. "வதுவை நாறும் வண்டுகமழ ழைம்பால்" (மலைபடு 30);. 2. திருமணம்; wedding, marriage. "எம்மனை வதுவை நன்மணங்கழிகென" (ஐங்குறு.399);. 3. மண மாலை; wedding garland. "வானர மகளிர்க்கு வதுவை சூட்ட" (திருமுரு.17);. 4. நறுமணம் (பிங்.);; fragrance, 5. புணர்ச்சி (அக.நி);.);; sexual union, inter course, copulation. 6. வலுவந்தம் (யாழ்.அக.);; compulsion; force. [மருவு → (மவு); → மது → வது → வதுவை.]
வதுவைக்கண்ணி	வதுவைக்கண்ணி vaduvaikkaṇṇi, பெ. (n.) பெரியாணங்கை; a kind of plant.
வதுவைக்கணம்	வதுவைக்கணம் vaduvaikkaṇam, பெ. (n.) மணமக்களின் ஒரைப் பொருத்தம் (வின்.);; correspondence or matching in respect of orai of the bride and bride-groom. [வதுவை + கணம்.]

வதுவைக்கலியாணம்	வதுவைக்கலியாணம் vaduvaikkaliyāṇam, பெ. (n.) சடங்குகட்குட்பட்ட திருமணம்; marriage as in the form approved by the rituals. "தன்னகத்து வதுவைக் கலியாணஞ் செய்வான்" (இறை.23. உரை பக். 127);. [வதுவை + கலியாணம்.]
வதுவைச்சூட்டணி	வதுவைச்சூட்டணி vaduvaiccūṭṭaṇi, பெ. (n.) மணமாலை; wedding garland. "வதுவைச் சூட்டணிவண்டுவாய் திறப்பவும்" (பெருங்.உஞ்சைக். 33, 75);. [வதுவை + சூடு → சூட்டு3 + அணி.] திருமண நிகழ்வின்பொழுது மணமக்கள் சூடும் மணமாலை.
வதுவைத்திண்ணை	வதுவைத்திண்ணை vaduvaiddiṇṇai, பெ. (n.) திருமண வேதிகை (பிங்.);; marriage-dais or platform. மறுவ. மணமேடை [வதுவை + திண்ணை.]
வதுவைநாற்றம்	வதுவைநாற்றம் vaduvainā<u>rr</u>am, பெ. (n.) புதுமணம்; new fragrance. "வதுவை நாற்றம் புதுவது கஞல" (அகநா.25);. [|வதுவை + நாற்றம்.]
வதுவைமணம்	வதுவைமணம் vaduvaimaṇam, பெ. (n.) வதுவைக்கலியாணம் பார்க்க;see vaduvaj-k-ka/iyānam. "நாளை வதுவைமண மென்று நாளிட்டு" (திவ். நாய்ச். 6, 2);. [வதுவை + மணம்.] இருமனமுமொன்று கலந்த இம்மணம் கரணத்தோடு கூடிய திருமணமாம்.
வதுவைமுளை	வதுவைமுளை vaduvaimuḷai, பெ. (n.) திருமணத்தில் ஒன்பது தவசங்கள் விதைக்கும் பாலிகை (பிங்.);; nine earthen pots in which onbadu-tavasam is sown and allowed to sprout during marriage. [வதுவை + முளை.]
வதூ	வதூ vatū, பெ. (n.) வது (யாழ்.அக.); பார்க்க;see Vadu. [வது → வதூ.]
வதூவரர்	வதூவரர் vatūvarar, பெ. (n.) மணமகனும் மணமகளும்; bride and bridegroom.

வதை	வதை vadai, பெ. (n.) தேன்கூடு (வின்.);; honey comb. [வது → வதை.]
வந்தகணிசம்	வந்தகணிசம் vandagaṇisam, பெ. (n.) நீர் குறையும் நேரம்; time frame to dry water. [மந்த → வந்த + கணிசம்.]
வந்தட்டி	வந்தட்டி vandaṭṭi, பெ. (n.) வந்தேறி பார்க்க;see vanderi. 'வந்தட்டி காக்கெ வரப்பிலெ கம்மாக் காக்கெ கரையிலெ' யென்பது பாண்டி நாட்டு சொலவம். [வா → வந்து + அண்டி - வந்தண்டி → வந்தட்டி.]
வந்தட்டிவரத்தட்டி	வந்தட்டிவரத்தட்டி vandaṭṭivarattaṭṭi, பெ. (n.) வந்தேறி (இ.வ.); பார்க்க;see vandêri. [வந்தட்டி + வரத்தட்டி.]
வந்தடை-தல்	வந்தடை-தல் vandaḍaidal, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) இறைவனே வலிய வந்து ஆதனை (ஆன்மாவை); ஆட்கொள்ளுதல்; to unite God voluntarily, with soul. [வா . வந்து + அடை.]
வந்தணை-தல்	வந்தணை-தல் vandaṇaidal, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) வந்தடைதல்; to come near. "வந்தணைந்து நல்லூரின் மண்ணுதிருத் தொண்டனார் வணங்கி மகிழ்ந்து எழும் பொழுதில்…." (பெரியபு.);. [வந்து + அள் → அண் → அண → அணை.]
வந்ததுகொண்டு வாராததுணர்த்தல்	வந்ததுகொண்டுவாராததுணர்த்தல் vandadugoṇṭuvārādaduṇarddal, பெ. (n.) பின் ஒரு வழி வந்தது கொண்டு முன் வாராததொரு பொருளை அறியவைக்கும் தந்திரவுத்தி வகை (தொல்.பொருள்.666);; a literary device which consists in applying to an earlier statement an implication drawn from a later explicit statement.
வந்ததுவரட்டும்	வந்ததுவரட்டும் vandaduvaraṭṭum, வி.மு. (in.v.) நேரிடுவது நேரிடட்டும்; come what may-voguelagalere. [வந்தது = இயல்பாய் வருவது. வந்தது + வரட்டும்.]
வந்தமார்க்கம்	வந்தமார்க்கம் vandamārkkam, பெ. (n.) நாயுருவி (மலை.);; a plant growing in hedges and thickets.
வந்தனி	வந்தனி vandaṉi, பெ. (n.) கோரோசனை (நாமதீப. 393);; bezoar of the cow.

வந்தி	வந்தி vandi, பெ. (n.) 1. கைவளை (வின்.);; bracelet. 2. துன்பம், இடர்; difficulty. வந்தியான உழவு, வந்தியான வேலை. 3. வன்முறை, கட்டாயம் (திவ்.நாய்ச் 9, 3, அரும்.);; compulsion. 4. கட்டாயமாய் வந்தது (யாழ்.அக.);; that which comes through external compulsion. 5. முரண்டு (வின்.);; perversity, pertinacity. 6. சண்டை (திவ். நாய்ச். 9, 3, அரும்.);; quarrel. 7. ஏணி (யாழ்.அக.);; ladder.
வந்திகட்டு-தல்	வந்திகட்டு-தல் vandigaṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) கட்டாயப்படுத்துதல், வற்புறுத்துதல் (யாழ்.அக.);; to compel, to force, pressurise. [வலிந்து → வலிந்தி → வந்தி + கட்டு-தல்.]
வந்திகை	வந்திகை vandigai, பெ. (n.) 1. கைவளை; bracelet. 2. கையில் தோளின் கீழ் அணியப்படும் அணிகலன், தோள்வளை; armlet. "பணைத்தோள்..... வயக்குறு வந்திகை" (மதுரைக். 415);. 3. நுதலணி வகை (அக.நி);.);; an ornament worn on the forehead. 4. அணிகலன் (அரு.நி.);; ornament. [வண்டு → வந்து → வந்திகை.]
வந்தித்தல்	வந்தித்தல்1 vandittal, பெ. (n.) ஆடுதின்னாப் பாலை (மாலை.);; worm-killer. வந்தித்தல்2 vandittal, பெ. (n.) பங்கம்பாளை; a bitter prostate plant-Aristolochia bractcata.
வந்திபற்று-தல்	வந்திபற்று-தல் vandibaṟṟudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) வலிந்து எடுத்துக் கொள்ளுதல்; to obtain of take by force. "வரிவளையிற் புகுந்து வந்திபற்றும் வழக்குளதே" (திவ். நாய்ச். 9,3);. [வலிந்து → வந்து → வந்தி + பற்று.] ஒரு செயல் அல்லது வினையின் வன்மை குறித்த வழக்காகும்.
வந்திபீசம்	வந்திபீசம் vandipīcam, பெ. (n.) நேர்வாளம்; Croton seed.
வந்திபோடு-தல்	வந்திபோடு-தல் vandipōṭudal, 19 செ.குன்றாவி. (v.t.) கட்டாயமாய்ப் பொறுப்பேற்றுதல் (யாழ்.அக);; to force responsibility upon. [வலிந்து → வலிந்தி → வந்தி + போடு.]
வந்தியம்	வந்தியம்1 vandiyam, பெ. (n.) குத்துப்பிடாரி; a kind of plant. வந்தியம்2 vandiyam, பெ. (n.) மலட்டுத்தனம்; sterility.

வந்தியிறு-த்தல்	வந்தியிறு-த்தல் vandiyiṟuttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) கட்டாயமாக வற்புறுத்தலுக் குட்பட்டு வரி முதலியன செலுத்துதல் (யாழ்.அக.);; to pay tax, etc... under compulsion. [வலிந்து → வந்தி + இறு.]
வந்தியை	வந்தியை vandiyai, பெ. (n.) வந்திகை1 பார்க்க;see vandigai1. [வந்திகை → வந்தியை.]
வந்திவாங்கு-தல்	வந்திவாங்கு-தல் vandivāṅgudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) கட்டாயத்திற்குட்படுத்தி வரி முதலியன வாங்குதல் (யாழ்.அக.);; to collect tax, etc., using force or destraint. [வலிந்து → வலிந்தி → வந்தி + வாங்குதல்.]
வந்தீவு	வந்தீவு vandīvu, பெ. (n.) தூத்துக்குடியில், சிறிய மீன்பிடி துறைமுகத்தில் இருக்கின்ற கலங்கரை விளக்கம்; a small island north of Tuticorin, on which there is small fishing beacon.
வந்து	வந்து1 vandu, பெ. (n.) காற்று; wind. "வந்தெனக் கந்தனூறு கணைதொடா" (கந்தபு. சூர. வதை. 188);. [வண்டு→ வந்து = வளைந்து வீசுங்காற்று (வேக.பக்.101);.] வந்து2 vandu, இடை. (part) 1. ஓர் அசைச் சொல்; an expletive. 2. பேச்சில் ஏற்படும் இடைவெளி தெரியாதவாறு இட்டு நிரப்பப் பயன்படுத்தும் ஒருசொல்; a filler in conversation. "ஏன் இவ்வளவு நேரங்கழித்து வந்தாய்? என்று கேட்டதற்கு, 'அது "வந்து" வீட்டிலிருந்து புறப்பட நேரமாகி விட்டது' என்று இழுத்தாற்போல் பதில் சொன்னான்" (இக்.வ.);. [வா → வந்து.]
வந்துலோ	வந்துலோ vandulō, பெ. (n.) காஞ்சிரை; a tree-Strychnos nuxvomica (சா.அக.);.
வந்துவம்	வந்துவம் vanduvam, பெ. (n.) பங்கம்பாளை; an ash coloured bitter medicinal prostate plant-Aristolochia Bracteata (சா.அக.);.
வந்தூலமது	வந்தூலமது vandūlamadu, பெ. (n.) வெள்ளூமத்தை; thorn-apple-Dhatura alba (சா.அக.);.

வந்தேறி	வந்தேறி vandēṟi, பெ. (n.) 1. புதிதாகக் குடியேறியவன்; new-comer, immigrant, new settler. "வந்தேறிகளாய்த் திருநாள் சேவித்துப் போவாரைப் போலே" (திவ். நாய்ச். 8, 9, வ்யா.);. 2. இடையில் வந்து குடியேறியவர்; that which is introduced from outside;exotic. "இது வந்தேறி என்று தோற்றா நின்றதிறே" (ஈடு. 5, 1, 5);. ஒரு சிலர் தங்களை மண்ணின் மைந்தர்கள் என்றும், பிறரை வந்தேறிகள் என்றும் அழைப்பது வழக்கமாகி விட்டது (இ.வ.);. [வா → வந்து + ஏறி.] வந்து ஏறுபவர் வந்தேறி எனப்படுவர். வருதல் நாடு தாண்டி நாடு வருதல். ஒரு நாட்டார் மற்றொரு நாட்டிற்கு உரிமை பெறாமல் வருவதும், வந்து நிலைமக்களாகத் தங்கி விடுவதும் 'வந்தேறி' எனப்படுகின்றதாம். நிலை மக்களாக இருப்பவரையும் வந்தேறிகளாக அலை மக்கள் ஆக்கி விடுவர் என்பதற்கு ஈழநாட்டு நிலை எடுத்துக்காட்டாம். வந்தேறிகள் நிலை மக்களாவதற்கு அமெரிக்க, ஆப்பிரிக்க, ஆத்திரேலிய நாட்டு ஆட்சியுடையாளர் சான்றாவர். வருதல், இருத்தல் ஆகியது, வந்தேறுதல் எனப்படுவது குடியேறுதல், குடியேற்றம் போன்ற வழக்காம். வந்தேறி vandēṟi, பெ. (n.) அயலிடத்திலிருந்து வந்து குடியேறியவன்; immigrant, [வந்து+ஏறி]
வந்தேறு-தல்	வந்தேறு-தல் vandēṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) புதிதாக வந்து குடிபுகுதல்; to come and settle permanently, new settler, to immigrate. "இருவினைகள் வந்தேற வழியுமில்லை" (தாயு. ஆனந்த. 10);. 'வந்தேறிகள் வஞ்சகர் தமிழால் பிழைத்தார். வளர்ந்தபின் அவரே தமிழை அழித்தார்' என்பது பாவாணரின் பொன்மொழி. [வா + ஏறி = வந்தேறி → வந்தேறு.]
வந்தேறுங்குடி	வந்தேறுங்குடி vandēṟuṅguḍi, பெ. (n.) ஒருரில் புதிதாக வந்து வேளாண்மை செய்யுங் குடியானவன்; immigrant cultivator. [வந்தேறு + குடி.]
வந்தை	வந்தை1 vandai, பெ. (n.) பெருமை (யாழ்.அக.);; greatness, honour, esteem. [வா → வந்தை.] வந்தை2 vandai, பெ. (n.) புல்லுருவி; honeysuckle mistletoe. வந்தை3 vandai, பெ. (n.) வந்திகை பார்க்க;see Vandigai. "வந்தைக்கும்….. இரண்டிலை பதியின்றேல்" (சேதுபு.துத்தம.9);.
வப்புக்கல்	வப்புக்கல் vappukkal, பெ. (n.) செம்பாறைக் கல்; gravel stone.

வப்புகாரம்	வப்புகாரம் vappukāram, பெ. (n.) ஒரு மருந்து வகை; a kind of medicine.
வபபவனம்	வபபவனம் vababavaṉam, பெ. (n.) தொட்டி நஞ்சு; a kind of arsenic.
வம்பக்கோட்டி	வம்பக்கோட்டி vambakāṭṭi, பெ. (n.) பயனிற் சொல் பாராட்டுங் கூட்டம்; assembly of men indulging in vain or idle and aimless talk, blabbering crowd. "வட்டுஞ் சூதும் வம்பக் கோட்டியும்" (மணிமே.14, 63);. [வம்பு1 + கோட்டி2.]
வம்படி	வம்படி1 vambaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வீண்சொல் பேசுதல்; indulge in idle talk or unnecessary talk. 2. இன்பமொழி பேசுதல்; to indulge in wanton talk. 3. தீதுரைத்தல்; to speak evil. 4. பழித்துப் பேசுதல்; to talk disparagingly. [வம்பு + அடி.] வம்படி2 vambaḍittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. இழித்துப் பழிதூற்றுதல் (கொ.வ.);; to slander, to throw mud with evil words. 2. தீங்கு செய்தல்; to do harm. [வம்பு + அடி.]
வம்பப்பரத்தர்	வம்பப்பரத்தர் vambapparattar, பெ. (n.) பெண்கள் பலரின், சிற்றின்ப புதிய நுகர்ச்சியை விரும்புங் காமுகன்; lascivious men who are ever after fresh victims for their lust. "வறுமொழியாளரொடு வம்பப்பரத்தரொடு" (சிலப். 16, 63);.
வம்பப்பரத்தை	வம்பப்பரத்தை vambapparattai, பெ. (n.) கழிகாமத்தையுடைய விலைமகள்; lustful mistress or prostitute or harlot. "வம்பப் பரத்தை வறுமொழியாளனொடு..... குறுகினர்" (சிலம். 10, 219);. [வம்பு + பரத்தை. பரத்தர் (ஆ.பா); → பரத்தை (பெ.பா.);.]
வம்பம்	வம்பம் vambam, பெ. (n.) சாலங்க வைப்பு நஞ்சு (யாழ்.அக.);; a mineral poison.
வம்பமாக்கள்	வம்பமாக்கள் vambamākkaḷ, பெ. (n.) புதியோர், வெளிநாட்டவர்; immigrants, newcomers, strangers, foreigners. "வம்பமாக்கள்...... கட்போருளரெனில்" (சிலப். 5, 111);. [வம்பு1 + மாக்கள்.]

வம்பமாந்தர்	வம்பமாந்தர் vambamāndar, பெ. (n.) 1. வம்பமாக்கள் பார்க்க;see vambamakkal. 2. ஒரு கூட்டத்திலுஞ் சேராத மக்கள் (சிலப். 16, 63, அரும்.);; nondescript persons. [வம்பு1 + மாந்தர்.]
வம்பமாரி	வம்பமாரி vambamāri, பெ. (n.) காலமல்லாத காலத்துப் பெய்யும் மழை; unseasonal rains. "வம்பமாரியைக் காரென மதித்தே" (குறுந். 66);. [வம்பு1 + மாரி.]
வம்பரத்தை	வம்பரத்தை vambarattai, பெ. (n.) பருத்தி; cotton - Gossypium herbaceum.
வம்பல்	வம்பல் vambal, பெ. (n.) திசை (பிங்.);; region, point of the compass. தெ. வம்பு.
வம்பலன்	வம்பலன் vambalaṉ, பெ. (n.) 1. புதியோன்; new comer, stranger, unknown person. "வம்பலர் துள்ளுநர்க் காண்மார்" (கலித். 3);. 2. வழிப்போக்கன்; wayfarer, a gypsy or traveler. "வெங்கால் வம்பலர் வேண்டுபுலத் துறையவும்" (புறநா. 230);. 3. அயலான்; neighbour, alien. "வம்பலன் றன்னொடு வைகிரு ளொழியாள்" (மணிமே. 20 88);. [வம்பு1 → வம்பலன்.]
வம்பலாட்டம்	வம்பலாட்டம் vambalāṭṭam, பெ. (n.) குழப்பம் (இ.வ.);; confusion, complication, perplexity, puzzlement. [வன்பு → வம்பு → வம்பல் + ஆட்டம்.]
வம்பள	வம்பள1 vambaḷattal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) வம்படி-, 1, 2, 3, 4 பார்க்க;see vambadi. [வன்பு → வம்பு1 + அள.] வம்பள2 vambaḷattal, 3 செ.குன்றாவி. (v.t.) பொல்லாங்குரைத்தல்; to slander, to talk evil. "அன்னை மாரென்னை வாய் வம்பளக்கின்றதே" (அஷ்டப்.அழகரந். 70);. [வம்பு1 + அள.]

வம்பன்	வம்பன் vambaṉ, பெ. (n.) 1. பயனற்றவன்; worthless person. "வம்பனாய்த் திரிவேனை" (திருவாச. 42, 9);. 2. வம்பளப்போன்; gossipmonger. 3. தீய நடத்தையாளன் (யாழ்.அக.);; mischievous, wanton person, bad fellow. 4. முறை கேடாகப் பிறந்தவன் (யாழ்.அக.);; illegitimate son. தெ. வம்பு [வன்பு → வம்பு1 → வம்பன்.]
வம்பாடு	வம்பாடு vambāṭu, பெ. (n.) கடின உழைப்பு; hard tireless effort. மறுவ. அரும்பாடு [வன்பாடு → வம்பாடு.]
வம்பாநிலம்	வம்பாநிலம் vambānilam, பெ. (n.) கடற்கரையை யடுத்த நன்செய்நிலம் (C.G.);; arable wet land adjacent to the sea.
வம்பி	வம்பி1 vambi, பெ. (n.) 1. பயனற்றவள்; worthless or useless woman. 2. வம்பளப்பவள்; gossip-monger. 3. கெட்ட நடத்தையுள்ளவள்; mischievous, wanton woman. 4. முறைகேடாகப் பிறந்தவள்; illegitimate daughter. [வம்பன் → வம்பி.] வம்பி2 vambi, பெ. (n.) கருவண்டு (யாழ்.அக.);; black bee.

வம்பு	வம்பு1 vambu, பெ. (n.) 1. புதுமை (பிங்.);; newness, novelty. "வம்பப் பதுக்கை" (புறநா.3);. 2. நிலையின்மை; instability. "வம்புநிலை யின்மை" (தொல்.சொல். 327);. 3. பயனிலாமை, மதிப்பின்மை; uselessness; worthlessness, dishonour. "வம்பு பழுத்து" (திருவாச. 40, 6);. 4. வீண் பேச்சு (கொ.வ.);; idle-talk; gossip. 5. பழிமொழி; scandal. "ஊரார் புகல் வம்பே" (வெங்கைக்க.18);, 6. தீச்சொல்; evil word. "வெறிதே வம்புரைத்தனை" (கந்தபு. சூரன்வதை. 157);. 7. படிறு (பிங்.);; falsity, untruthfulness. 8. சிற்றொழுக்கம் (நாமதீப.650);; base conduct. 9. இழிச்சொல்
வம்புக்கச்சேரி	வம்புக்கச்சேரி vambukkaccēri, பெ. (n.) வம்பளந்து, வீண்பேச்சுப் பேசிப் பொழுது போக்கும் கூட்டம்; gossiping crowd, company gathered for idle talk, blabbers. [வம்பு + U. kacceri → த. கச்சேரி.]
வம்புக்காய்	வம்புக்காய் vambukkāy, பெ. (n.) பருவந் தப்பிக் காய்க்குங் காய் (யாழ்.அக.);; fruit growing out of season. [வம்பு + காய்.]
வம்புச்சண்டை	வம்புச்சண்டை vambuccaṇṭai, பெ. (n.) வலியச் சென்று ஏற்படுத்தும் சண்டை; quarrel which one picks up wontonly. வம்புச் சண்டைக்குப் போகாதே வந்த சண்டையை விடாதே (பழ.);. [வன்பு → வம்பு + சண்டை.]
வம்புத்தனம்	வம்புத்தனம் vambuttaṉam, பெ. (n.) 1. குறும்பு (சங்.அக.);; mischief. 2. வீண் பேச்சு; gossip. 3. வஞ்சகம் (யாழ்.அக.);; fraud, deceit, slyness, craftiness. [வம்பு1 + தனம் 1. தனம் = பண்புணர்த்தற் பொருட்டு வந்த சொல்லாக்க ஈறு.]

வம்புதும்பு	வம்புதும்பு1 vambudumbu, பெ. (n.) வீண் வம்பு; unnecessary interference. 'அவன் யாருடைய வம்புதும்புக்கும் போக மாட்டான்" (மரபிணைமொழி);. வம்புதும்பு2 vambudumbu, பெ. (n.) 1. வீண் பழிச்சொல்; scandal and gossip. 2. மதிப்புரவற்ற சொல் (வின்.);; ribaldry. 3. குறும்புத்தனம் (இ.வ.);; mischief. [வம்பு1 + தும்பு1.]
வம்புப்பாளை	வம்புப்பாளை vambuppāḷai, பெ. (n.) பருவந் தப்பிய பாளை (யாழ்.அக.);; spathe opening out of season. [வம்பு + பாளை1.]
வம்புப்பிள்ளை	வம்புப்பிள்ளை vambuppiḷḷai, பெ. (n.) முறைகேடாகப் பிறந்த குழந்தை (வின்.);; bastard, illegitimate child. [வம்பு + பிள்ளை.]
வம்புப்பிறப்பு	வம்புப்பிறப்பு vambuppiṟappu, பெ. (n.) ஒழுக்கங்கெட்டவளிடம் பிறக்கை (யாழ்.அக.);; birth out of wedlock, illegitimate birth. [வம்பு + பிறப்பு.]
வம்புப்பேச்சு	வம்புப்பேச்சு vambuppēccu, பெ. (n.) வீண் பேச்சு (யாழ்.அக.);; idle talk, gossip, empty chat. [வம்பு + பேச்சு.]
வம்புமரம்	வம்புமரம் vambumaram, பெ. (n.) குற்றவாளிகளைக் கட்டி வைத்தடிக்கும் குறுக்கு மரவகை (வின்.);; a kind of slant-tree to which criminals are tied when whipped. [வன்பு → வம்பு1 + மரம்.]
வம்புவளர்-த்தல்	வம்புவளர்-த்தல் vambuvaḷarttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வம்பள-த்தல் பார்க்க;see vambala. [வம்பு1 + வளர்.]
வம்மரம்	வம்மரம் vammaram, பெ. (n.) வன்மரம் (வின்.); பார்க்க;see van-maram. [வன்மை + மரம் = வம்மரம்.]

வம்மரை	வம்மரை vammarai, பெ. (n.) வம்மரம் (L.); வம்மரம்;see Vammaram. [வம்மரம் → வம்மரை.]
வம்மி	வம்மி vammi, பெ. (n.) மரவகை; guinea peach.
வம்மை	வம்மை vammai, பெ. (n.) பெற்றோர் மண மகட்குக் கொடுக்குஞ் சீர்; presents given to a bride by her parents on the occasion of wedding. "வம்மை வரிசை" (இ.வ.);. [வண்மை → வம்மை.]
வமனி	வமனி vamaṉi, பெ. (n.) 1. அட்டை (சங்.அக.);; leech. 2. பருத்திச்செடி; cotton plant.
வமிசரோசனை	வமிசரோசனை vamisarōsaṉai, பெ. (n.) மூங்கிலுப்பு; bamboo-salt. [வமிசம் + ரோசனை.]
வமைச்சு	வமைச்சு vamaiccu, பெ. (n.) இளமை (அக.நி.);; youth.
வய	வய1 vayattal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) விரும்புதல்; to wish for, to desire. "வயந்தே யுமக்காட் செய்து" (தேவா. 946, 7);. வய2 vaya, பெ. (n.) 1. ஆற்றல், வலி; strength, power. "வயத்தணிந் தேகு" (பரிபா.1140);. "வய வலியாகும்" (தொல்.849);. 2. மிகுதி; increase, abundance, surplus.
வயக்கம்	வயக்கம் vayakkam, பெ. (n.) 1. ஒளி, வெளிச்சம்: brightness, light. "வெண்ணிற வயக்க மாண்டது" (தணிகைப்பு. திருநாட்.15);. 2. ஒளிவட்டம் (யாழ்.அக.);; halo. [வயங்கு → வயக்கு → வயக்கம்.]

www.valluvarvallalarvattam.com 15396 of 19068.

வயக்கல்	வயக்கல்1 vayakkal, பெ. (n.) பண்படுத்தம் பெறா நிலத்தை திருத்தி, பயிர் செய்வதற்குரிய வகையில் பண்படுத்தல்; convert the waste land, fit for cultivation. "திடல் வயக்கிய நிலம்" (தெ. கல். தொ. 8 கல். 660);, கல்லி வயக்கின நிலம்'(தெ. கல். தொ. 8, 655, 681);. [வசக்கு → வசக்கல் → வயக்கல்.] வயக்கல்2 vayakkal, பெ. (n.) வயல் (இ.வ.);, கழனி; paddy field, agricultural tract, cultural land. [வயக்கு → வயக்கல்.]
வயக்கு	வயக்கு1 vayakkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. விளங்கச் செய்தல்; to cause to shine. 2. திருத்துதல் (கல்.);; to improve, reclaim as land. [வயங்கு → வயக்கு → வயக்கு.] வயக்கு2 vayakkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) பழக்குதல் (யாழ்.அக.);; to tame, break in. Ma. vayakkuga, Kol. vay; Nāk. vay. [வசக்கு1 → வயக்கு-தல்.] வயக்கு3 vayakku, பெ. (n.) ஒளி, வெளிச்சம்; brightness, splendour, light. "வயக்குறு மண்டிலம்" (கலித். 25);. [வயங்கு → வயக்கு.]
வயஞானம்	வயஞானம் vayañāṉam, பெ. (n.) உண்மை யறிவு; real knowledge. "வயஞானம் வல்லார் மருகற் பெருமான்..... அடியுள்குதலால்" (தேவா. 662 11);. [வய + ஞானம். Skt. nana → த. ஞானம்.]

வயணம்	வயணம் vayaṇam, பெ. (n.) 1. வழி, வகை, பான்மை (வின்.);; manner, method, way. 2. நிலைமை (வின்.);; circumstance, condition. 'அதன் வயணமென்ன'? 3. தெளிவான விளக்கம்; clear details, particulars. "வயணமாய்ப் பேசினான்." 4. உணவு முதலியவற்றின் வளம்; sumptuousness. 'வயணமாய்ச்சாப்பிடுகிறவன்'. 5. நல்லமைப்பு; good, agreeable condition. 'குழம்பு வயணமாயிருக்கிறது' (வின்.);. 6. சீர்மை (வின்.);; neatness. 7. ஏற்றது; favourableness, suitability. 'காற்று வயணமாயிருக்கிறது'. 8. கரணியம்; reason, cause. 'அப்படிச் செய்ததின் வயணம் என்ன' (இ.வ.);. Ka. vaina; _
வயத்தம்பம்	வயத்தம்பம் vayattambam, பெ. (n.) இளமை மாறாமல் நிறுத்தும் வித்தை; art of arresting the influence of advancing age in a person. "இகலிலா வயத்தம்ப மென் றின்னவை செய்தும்" (திருவிளை. எல்லாம். 17);. [வயம் + தம்பம். Skt. stamlbha → த. தம்பம்.]
வயத்தன்	வயத்தன் vayattaṉ, பெ. (n.) வசப்பட்டிருப்பவன் (யாழ்.அக.);; one brought to a state of subjection. [வசம் → வயம் → வயத்தன்.]
வயதரம்	வயதரம் vayadaram, பெ. (n.) கடுக்காய் (மலை.);; chebulic myrobalan. [வய + தரம்.]
வயதெற்றி	வயதெற்றி vayaderri, பெ. (n.) திப்பிலி (சங்.அக.);; long-pepper. [வயவெற்றி + வயதெற்றி.]
வயதேகி	வயதேகி vayatēki, பெ. (n.) வயதெற்றி பார்க்க;see vayaterri.

வயநாட்டுச்சிரிப் பான்	வயநாட்டுச்சிரிப்பான் vayanāṭṭucciripрāṉ, பெ. (n.) பறவை வகையு ளொன்று; wayanad laughing thrush-Garrulax delessert. இப்பறவை நீலமலை, கொடைக்கானல் சார்ந்த மலைப் பகுதிகளிற் காணப்படும். 23 விரலம் உயரம் வரை வளரும் தன்மைத்து. உடலின் மேற்பகுதி செம்பழுப்பு நிறமும், கீழ்ப்பகுதி சாம்பலும், பழுப்பு நிறமுங் கலந்து காணப்படும். புழு, பூச்சிகளை உட்கொண்டு, 2 முதல் 3 முட்டைகளிட்டு, தன்னுடைய இனத்தைப் பெருக்கும்.
வயநிமிளை	வயநிமிளை vayanimiḷai, பெ. (n.) அஞ்சனக்கல்; sulphurate of antimony.
வயப்படு-தல்	வயப்படு-தல் vayappaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) வசமாதல்; to be brought under another's influence; to be subjugated. "தீமையுடையார் வருந்தினா ரென்றே வயப்படுவதுண்டோ" (பழமொ. 110);. [வசம் → வயம் + படு.]
வயப்பயறு	வயப்பயறு vayappayaṟu, பெ. (n.) 1. நளிப்பச்சைப் பயறு; jackal green gram - Rothia trifoliata (சா.அக.);. 2. எலிப்பயறு; rat gram. 3. கொல்லைப்பயறு; garden pulse. 4. பனிப்பயறு; dew pulse. [வயல் + பயறு.]
வயப்புலி	வயப்புலி vayappuli, பெ. (n.) அரிமா (திவா.);; lion. "வயப்புலியை வாலுருவி விடுகின்றீரே" (பாரத. சூதுபோர். 265);. [வய + புலி. வய = வலிமை, ஆற்றல் புலி + அரிமா (அக.நி.);.] [P]
வயப்போத்து	வயப்போத்து vayappōttu, பெ. (n.) அரிமா (பிங்.);; lion. [வய + போத்து.]

வயம்	வயம்1 vayam, பெ. (n.) 1. வலி (நாமதீப. 793);; power, might. 2. வெற்றி; victory, conquest. "வலம்புரி வயநேமியவை" (பரிபா. 15, 59);. [வய → வயம். வலம் → வயம் (சு.வி.16);.] வயம்2 vayam, பெ. (n.) நிலம்; earth. "வயமுண்ட மாலும்" (தேவா. 69, 9);. [வையம் → வயம்.] வயம்3 vayam, பெ. (n.) வேட்கை; desire. "வயந்தலை கூர்ந்தொன்றும் வாய்திறவார்" (திருக்கோ. 383);. Ka. bayake, bay(i);ke, bavake; Tu, bayakini; Te, vācu: Go. wassāvā.
வயமது	வயமது vayamadu, பெ. (n.) சீந்தில் (சங்.அக.);; gulancha.
வயமம்	வயமம் vayamam, பெ. (n.) அத்தி (சங்.அக.);; country fig.
வயமா	வயமா vayamā, பெ. (n.) 1. அரிமா (பிங்.);; lion. "ஞெலிகழை முழங்கழல் வயமா வெரூஉங் குன்று" (ஐங்குறு.307);. 2. மடங்கல் மாதம்; the month of āvani. "வயமா கனிக்குங் கோற்றேட்கு நன்னான்கு" (தைலவ. பாயி. 55); 3. புலி (பிங்.);; tiger. "குன்றில் வயமாமுழங்க" (சீவக. 2778);. 4. யானை; elephant. "வயமாத் தானவாரியும்" (கம்பரா. ஊர்தேடு. 17);. 5. குதிரை; horse. "பணைநிலை முணைஇய வயமாப் புணர்ந்து" (ஐங்குறு. 449);. [வய + மா. வய = வலிமை, ஆற்றல்.]

வயமான்	வயமான் vayamāṉ, பெ. (n.) வயமா, 1 பார்க்க;see vaya-ma. "அரும்பொறி வயமா னனையை" (பதிற்றுப். 752);. 2. வயமா, 3 பார்க்க;see vaya-ma. "முணங்கு நிமிர் வயமான் முழுவலியொருத்தல்" (புறநா. 52);. [வய + மான்.]
வயமீன்	வயமீன் vayamīṉ, பெ. (n.) சகடெனும் (உரோகணி); நாண்மீன்; the fourth naksatra. [வய + மீன்.]
வயல்	வயல் vayal, பெ. (n.) 1. கழனி; paddy field. "வளவய லூர" (நாலடி. 367);. 2. மருத நிலம் (சூடா.);; agricultural tract. 3. வெளி (பிங்.);; open space; plain. மறுவ. பற்று தெ., க., து. பயல்;ம. வயல். Kol. ve-gad; Kod. bell. [வயம் → வயல்.]
வயல்கதிர்க்குருவி	வயல்கதிர்க்குருவி vayalkadirkkuruvi, பெ. (n.) குருவி வகையுளொன்று; paddy field warbler - Acrocephalus agricola. [வயல் + கதிர்க்குருவி.] நீர்வளம் கொண்ட நெல்வயல், புதர், கருப்பங்காடு ஆகியப் பகுதிகளிற் காணப்படும் இவை எறும்புகள், சிறு வண்டுகள் முதலியவற்றை உணவாகக் கொண்டு வாழும் தன்மைத்து. 13 விரலம் உயரம் வரை வளரும். தமிழகத்தில் இனப்பெருக்கம் மேற்கொள்வதில்லை.
வயல்சுற்றித்திரி வான்	வயல்சுற்றித்திரிவான் vayalcuṟṟittirivāṉ, பெ. (n.) கொக்கு; a paddy bird-stork. [வயல் + சுற்றி + திரிவான்.]
வயல்சூழ்சோலை	வயல்சூழ்சோலை vayalcūḻcōlai, பெ. (n.) இளமரக்கா (பிங்.);; grove. [வயல் + சூழ் + சோலை.]

வயல்நண்டு	வயல்நண்டு vayalnaṇṭu, பெ. (n.) கழனியில் வாழும் நண்டு; field crab. [வயல் + நண்டு.]
வயல்நரி	வயல்நரி vayalnari, பெ. (n.) நரிவகையு ளொன்று; a kind of field jackal. மறுவ. வளைநரி, குள்ளநரி. [வயல் + நரி.] வயற்புறத்தே வாழும் நரி, இந்நரி வயல்களில் விளையும் காய்கறி, கிழங்குகளையும், பிற உயிரிகளையும் உண்டு வாழுந் தன்மைத்து. சாம்பசிவ மருத்துவ அகரமுதலியில், இந்நரியின் பெயர், வளைநரி என்று குறிக்கப்பட்டுள்ளது. [P]
வயல்நீர்	வயல்நீர் vayalnīr, பெ. (n.) நெற் கழனி யிலிருக்கும் தண்ணீர், இதனால், வெள்ளை, மூர்ச்சை, சுரம் இவை நீங்கும்; water in the paddy field. [வயல் + நீர்.]
வயல்நெட்டி	வயல்நெட்டி1 vayalneṭṭi, பெ. (n.) கழனி யோரத்தில் வளரும் நீர்நெட்டி; pith growing near fields. [வயல் + நெட்டி. நெட்டி = கோரை.] வயல்நெட்டி2 vayalneṭṭi, பெ. (n.) நெட்டி வகை (மூ.அ.);; a species of sola pith. [வயல் + நெட்டி.]
வயல்பாய்ச்சல்	வயல்பாய்ச்சல் vayalpāyccal, பெ. (n.) வயல் முகமாக அமைந்த வீடு; paddy field view house. [வயல் + பாய் → பாய்ச்சல்.]
வயல்மாதுளை	வயல்மாதுளை vayalmātuḷai, பெ. (n.) மாதுளை வகை (மூ.அ);; a species of pomegranate. [வயல் + மாதுளை.]
வயல்முருங்கை	வயல்முருங்கை vayalmuruṅgai, பெ. (n.) செடிவகை (நாஞ்.);; a plant. [வயல் + முருங்கை.]

வயல்மெருகு	வயல்மெருகு1 vayalmerugu, பெ. (n.) ஒரு வகை மெருகன் கிழங்கு; a kind of bulbous root. [வயல் + மெருகு.] வயல்மெருகு2 vayalmerugu, பெ. (n.) மெருகஞ் செடிவகை (மூ.அ.);; a species of arum. [வயல் + மெருகு.]
வயல்மேடு	வயல்மேடு vayalmēṭu, பெ. (n.) வயலை விடச் சற்று உயரமான இடம்; threshing ground (a little elevated from the ground);. மறுவ. களத்துமேடு, திடல். [வயல் + மேடு.] வயற் பகுதிகளில் நெற்கதிர்களை அடிப்பதற்கு பயன்படுத்தப்படும் மேட்டுப் பகுதி.
வயல்வெளி	வயல்வெளி vayalveḷi, பெ. (n.) வயலும், வயல் சார்ந்த இடம்; agricultural tract. மறுவ. மருதநிலம். [வயல் + வெளி.] வயலும், வயலையொட்டி நெற்கதிரடித்தற் கென்று அமைந்த மேட்டு நிலப்பகுதியுமாம்.
வயல்வேளை	வயல்வேளை vayalvēḷai, பெ. (n.) வயலி பார்க்க;see vayali. [வயல் + வேளை.]
வயலம்மான்பச்சரிசி	வயலம்மான்பச்சரிசி vayalammāṉpassarisi, பெ. (n.) 1. சிற்றம்மான் பச்சரிசி (வின்.);; thyme-leaved spurge. 2. வட இந்தியா (வின்.);; northern India. [வயல் + அம்மான் + பச்சரிசி.]
வயலுக்குள்ளழகானவல்லி	வயலுக்குள்ளழகானவல்லி vayalukkuḷḷaḻkāṉavalli, பெ. (n.) வல்லாரை; Indian penny wort-Hydrocotyle asiatica.
வயலுப்பு	வயலுப்பு vayaluppu, பெ. (n.) வளையலுப்பு பார்க்க;see Valaiyal-uppu.

வயலெலி	வயலெலி vayaleli, பெ. (n.) வயலில் வாழும் எலி; field rat. [வயல் + எலி.] கதிர்களையும், குருத்தையும் தின்றழித்து வயலில் வாழும் எலி. [P]
வயலை	வயலை1 vayalai, பெ. (n.) பசலைக்கொடி; purslane, "மனை நடு வயலை வேழஞ் சுற்றும்" (ஐங்குறு. 11);. தெ. பட்டலி;க. பயலு. [பசலை → வயலை.] வயலை2 vayalai, பெ. (n.) வெளி (தஞ்சைவா. 333, உரை);; open space; plain. தெ. பைலு;க. பயலு. [வயல் → வயலை.]
வயவரி	வயவரி vayavari, பெ. (n.) புலி (திவா.);; tiger. [வய + வரி.]
வயவன்	வயவன்1 vayavaṉ, பெ. (n.) கருமை நிறமும் பிளந்த வாலுமுடைய கரிக்குருவி; a small black bird. வயவன்2 vayavaṉ, பெ. (n.) 1. வீரன், வலிமிக்கவன்; strong man, valiant man. "வயவர்வேந்தே" (பதிற்றுப்.15, 21);. 2. திண்ணியன் (சூடா.);; man of robust build. 3. படைத்தலைவன்; commander. "வயவர் தந்த வான்கேழ் நிதியமொடு" (சிறுபாண்.249);. 4. கணவன் (சூடா.);; husband. 5. காரிப் பிள்ளை (பிங்.);; king-crow. [வய → வயவன். வய = வலிமை, ஆற்றல்.]
வயவாசம்	வயவாசம் vayavācam, பெ. (n.) கொழுஞ்சி; a plant-zanzibar indigo-Tephrosia purpurea.

வயவு	வயவு1 vayavu, பெ. (n.) கருப்பம்; womb. [வயா → வயவு.] வயவு2 vayavu, பெ. (n.) வலிமை; strength. "தாவா தாகு மலிபெறு வயவே" (பதிற்றுப். 36, 2);. தெ. வலபு. [வய → வயவு.] வயவு3 vayavu, பெ. (n.) 1. கருப்பகாலத் துண்டாம் மசக்கை முதலியன; morning sickness and morbid longings of a pregnant woman. "வயவுறு அன்பு" (புறநா. 20);. 2. விருப்பம், ஆசை, அன்பு; desire, love, affection. "வயவேற நனிபுணர்மார்" (பரிபா.11, 67);. [வயா → வயவு.]
வயவுநோய்	வயவுநோய் vayavunōy, பெ. (n.) வயா நடுக்கம் பார்க்க;see vayā-nadukkam. "வயவுநோய் நலிதலின்" (கலித். 29);. [வயவு + நோய்.]
வயவெற்றி	வயவெற்றி vayaveṟṟi, பெ. (n.) திப்பிலி (மலை.);; long-pepper.
வயவை	வயவை vayavai, பெ. (n.) வழி, பாதை (திவா.);; way, path, track. [வயம் → வயவை.]
வயளை	வயளை vayaḷai, பெ. (n.) பசளை; a kind of greens-Spinach-Spinacia deracea. [வயலை → வயளை.]
வயற்கடை தூரம்	வயற்கடை தூரம் vayaṟkaḍaitūram, பெ. (n.) வயலளவுள்ள தூரம் (G.Tj.D.I. 344);; a field's length or distance, considered a unit to indicate distance. [வயல் + கடை + தூரம்.]

வயற்கரந்தை	வயற்கரந்தை vayaṟkarandai, பெ. (n.) திரு நீற்றுப் பச்சை (வின்.);; a kind of basil. [வயல் + கரந்தை.]
வயற்கரை	வயற்கரை vayaṟkarai, பெ. (n.) 1. வயலுள்ள பகுதி; tract of wet lands. 2. வயல் (வின்.);; paddy field. [வயல் + கரை, கரை = நஞ்சைநிலம், செய்வரம்பு.]
வயற்கல்	வயற்கல் vayaṟkal, பெ. (n.) வெள்ளைச் சுக்கான் கல்வகை (மூ.அ.);; a kind of white gravel. [வயல் + கல்.]
வயற்கள்ளி	வயற்கள்ளி vayaṟkaḷḷi, பெ. (n.) பொரிப் பூண்டு (சங்.அக.);; water-thorn. [வயல் + கள்ளி.]
வயற்காடு	வயற்காடு vayaṟkāṭu, பெ. (n.) வயற்கரை பார்க்க;see Vayar-karai. மறுவ. வயற்சார்பு [வயல் + காடு.] வயலும் வயல் சார்ந்த நிலப்பரப்பு 'வயற்கரை' யெனவும் 'வயற்காடெனவும்' சொல்லப்பெறும்.
வயற்கொடுக்கி	வயற்கொடுக்கி vayaṟkoḍukki, பெ. (n.) ஒரு வகைச் செடி; a herbaceous plant. [வயல் + கொடுக்கி.]
வயற்கோலியன்	வயற்கோலியன் vayaṟāliyaṉ, பெ. (n.) பாம்பு வகை (யாழ்.அக.);; a kind of snake. [வயல்+ கோல் = வயற்கோல் → வயற்கோலியன்.]
வயற்கோவி	வயற்கோவி vayaṟāvi, பெ. (n.) வெண் தேக்கு; a tree, white teak (சா.அக.);.

வயற்சார்பு	வயற்சார்பு vayaṟcārpu, பெ. (n.) மருத நிலம் (வின்.);; agricultural tract. [வயல் + சார்பு.]
வயற்சுள்ளி	வயற்சுள்ளி vayaṟcuḷḷi, பெ. (n.) பொரிப் பூண்டு (யாழ்.அக.);; water-thorn -Lepidagathes cristata. [வயல் + சுள்ளி.]
வயற்சூலம்	வயற்சூலம் vayaṟcūlam, பெ. (n.) உழவுக்காகாத விண்மீன்கள்; which are in auspicious for tilling.
வயற்செம்பை	வயற்செம்பை vayaṟcembai, பெ. (n.) 1. செடி வகை (யாழ்.அக.);; a plant. 2. செம்பைச் செடி; a kind of medicinal plant (சா.அக.);. [வயல் + செம்பை.]
வயற்சேம்பு	வயற்சேம்பு vayaṟcēmbu, பெ. (n.) மழைக் காலத்தில் வரப்புக்களிலுண்டாம் சேம்புவகை (M.M.402);; a variety of Indian hales. [வயல் + சேம்பு.]
வயற்பயறு	வயற்பயறு vayaṟpayaṟu, பெ. (n.) 1. சிறு பயறு; field gram. 2. பச்சைப்பயறு, பாசிப் பயறு; green gram. [வயல் + பயறு.]
வயற்புல்	வயற்புல் vayaṟpul, பெ. (n.) நன்செய்ப் பயிர்களிடையே முளைக்கும் களை; the grass or weed grown between crops in wet-land. [வயல் + புல்.] நன்செய்ப் பயிர்களின் விளைச்சலைக் கெடுக்கும் புல்.
வயற்றுத்தி	வயற்றுத்தி vayaṟṟutti, பெ. (n.) துத்திவகை (மூ.அ.);; a species of evening mallow. [வயல் + துத்தி.]
வயறு	வயறு1 vayaṟu, பெ. (n.) வயிறு பார்க்க;see Vayiru. வயறு2 vayaṟu, பெ. (n.) 1. கொக்கி; hook. 2. கயிறு; rope.

வயன்	வயன் vayaṉ, பெ. (n.) வழி, நிலைமை; way, condition. "நந்திதமராம் வயன்பெறுவீர்" (திருமந். 55);. [வயனம் → வயன்.]
வயன்கட்டு	வயன்கட்டு vayaṉkaṭṭu, பெ. (n.) எல்லை வரம்பு (யாழ்.அக.);; boundary. [வசன் → வயன் + கட்டு.]
வயனண்டு	வயனண்டு vayaṉaṇṭu, பெ. (n.) கழனி நண்டு (வின்.);; field crab. [வயல் + நண்டு.] மருத நிலக் கழனியில், நன்செய் மண் வளத்தை, மென்மேலும் வளஞ்செறியச் செய்யும் நண்டு. [P]
வயனம்	வயனம்1 vayaṉam, பெ. (n.) 1. பேச்சு, சொல்; word, speech. "சரபோசி.... தனக்கேற்ற வயனத்தான்" (சரபேந்திர குறவஞ்சி 11, 8);. 2. மறைநூல்; the Vedas. "நால்வயனத்தவ" (திருவிளை. கான்மாறி. 27);. 3. பழிமொழி; reproach, aspersion. "வயனங்கள் மாயா வடுச் செய்தான்" (திருவாச. 12.4);. வயனம்2 vayaṉam, பெ. (n.) பான்மை வழி, தன்மை, வகை (வின்.);; manner, way, quality. "வயனங்களா லென்றும் வந்து நின்றானே" (திருமந். 1836);.
வயனர்	வயனர் vayaṉar, பெ. (n.) பறவை வடிவினர்; beings in the shape of birds. "வயனார் சூழு காவிரியும்" (திருப்பு. 733);. [வயம் → வயனர்.]

வயா	வயா1 vayā, பெ. (n.) ஆசை; desire (சா.அக.);. வயா2 vayā, பெ. (n.) 1. வேட்கைப் பெருக்கம் (திவா.);; great desire. "வயாவென் கிளவி வேட்கைப் பெருக்கம்" (தொல்.854);. 2. வயா நடுக்கம் (தொல். சொல். 371); பார்க்க;see vaya-nadukkam, 3. கருக்கொள் கால மயற்கை நோய் (சூடா.);; lanquor or lassitude during pregnancy. 4. கருப்பம் (பிங்.);; foetus. 5. கருப்பை (வின்.);; womb. 6. மகப்பேற்றிற்குரிய வலி (வின்.);; pains of child-birth, labour pains. 7. வலி, வருத்தம் (பிங்.);; pain, guib, sorrow. 8. நோய் (அக.நி.);; disease.
வயாக்கோட்டி	வயாக்கோட்டி vayākāṭṭi, பெ. (n.) வயா நடுக்கம் பார்க்க;see vayā-nadukkam. [வயா + கோட்டி.] ஒருகா. வசாக்கோட்டி → வயாக்கோட்டி.
வயா நடுக்கம்	வயா நடுக்கம் vayānaḍukkam, பெ. (n.) வயாநோய் பார்க்க;see vaya-noy. [வயா + நடுக்கம்.]
வயாநோய்	வயாநோய் vayānōy, பெ. (n.) கருப்பக் காலத்து ஏற்படும் மசக்கை நோய் (சூடா.);; morning sickness and morbid longings of a pregnant woman. "புளிக்காய் வேட்கைத் தன்று நின் மலர்ந்த மார்பிவள் வயா அ நோய்க்கே" (ஐங்குறு. 51); [வயா + நோய்.]
வயாப்பண்டம்	வயாப்பண்டம் vayāppaṇṭam, பெ. (n.) கருக்கொண்ட மகளிர் விரும்பும் தின்பண்டம் (யாழ்.அக.);; eatables longed for by pregnant women. [வயா + பண்டம்.]
வயாமது	வயாமது vayāmadu, பெ. (n.) சீந்தில் (மூ.அ);; gulancha. [வயமது → வயாமது.]

வயாலெடு-த்தல்	வயாலெடு-த்தல் vayāleḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கக்கல்; to vomit (சா.அக.);. மறுவ. கக்குதல் [வாயாலெடு-த்தல் → வயாலெடு-த்தல்.]
வயாவிதனம்	வயாவிதனம் vayāvidaṉam, பெ. (n.) வலி; pain (சா.அக.);. [வயா + விதனம். Skt. visava → த. விதனம்.]
வயாவு	வயாவு1 vayāvudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) விரும்புதல்; to desire, wish. "காணுநர் வயாஅங் கட்கின் சேயாற்றின்" (மலைபடு. 476);. [வயா → வயாவு.] வயாவு2 vayāvu, பெ. (n.) வயா (பிங்.); பார்க்க;see vayå. [வயா → வயாவு.]
வயாவுயிர்-த்தல்	வயாவுயிர்-த்தல் vayāvuyirttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மகப்பெறுதல் (யாழ்.அக.);; to yean, to give birth to be delivered of. 2. வருத்தந்தீர்தல்; to be relieved of pain. [வயா + உயிர்-த்தல்.]
வயான்	வயான் vayāṉ, பெ. (n.) கருப்பு நிறமும் பிளந்த வாலுமுடைய பறவை (பிங்.);; king-crow. மறுவ. காரிப்புள் [வயவன் → வயான்.]
வயானம்	வயானம்1 vayāṉam, பெ. (n.) பறவை (சூடா);; bird. [வயா → வயானம்.] வயானம்2 vayāṉam, பெ. (n.) சுடுகாடு; cremation ground. "சவத்துக்கு முன்னே வயானத்துக்குக் கூட்டிப் போகிறதும்" (புதுக். கல்.847);. [மயானம் → வயானம்.]
வயானன்	வயானன் vayāṉaṉ, பெ. (n.) வயான் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see vayan. [வயான் → வயானன்.]

வயிக்கிராந்தகம்	வயிக்கிராந்தகம் vayiggirāndagam, பெ. (n.) வைப்புநஞ்சுவகை (மூ.அ.);; a mineral poison.
வயிகா	வயிகா vayikā, பெ. (n.) விளாம்பிசின்; gum of wood-apple tree - gum of Feronia elephantum (சா.அக.);.
வயித்தியலிங்கம்	வயித்தியலிங்கம் vayittiyaliṅgam, பெ. (n.) சிந்தாமணி நிகண்டின் ஆசிரியர்; author of cindåmaninigangu. யாழ்ப்பாணத்திற் பிறந்த இவர் பரதவ குலத்தைச் சார்ந்தவர். வடமொழி, தென்மொழியிற் புலமை மிக்கவர். இவர் இயற்றிய நூல்களாவன செல்வச்சந்நிதிமுறை, வல்வை வைத்தியேசர் பதிகம், முதலியவைகளாகும்.
வயித்தியன்	வயித்தியன் vayittiyaṉ, பெ. (n.) மருத்துவன் (வின்.);; medical practioner, doctor, medical professionalist.
வயிர்	வயிர்1 vayirttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வயிரங் கொள்ளுதல்; to be solid, to harden. "வயிர்த்தன ணிலத்தினுயர் வானமினி தென்பாள்" (பாரத. சம்பவ. 102.);. [வல் → வள் → வய் → வயிர்.] வலிமை கொள்ளுதல், திண்மையுடன் இருத்தல் (த.வ.பக்.111);. வயிர்2 vayirttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) செற்றங் கொள்ளுதல்; to be angry, to bear grudge. [வயிரம் → வயிர்.] வயிர்3 vayir, பெ. (n.) கூர்மை (அரு.நி.);; sharpness. "வச்சிரவயிர்வாயால்..... கொய்திட்டான்" (சேதுபு. துத். 19);. [வள் → வய் → வயிர் (வள் = கூர்மை); (வய்); → வை = கூர்மை.] ள → ய = மெய்த்திரிபு. ளகர மெய் யகர மெய்யாகத் திரிவது பெருவழக்கு (த.வ.I, பக்.11);. வயிர்4 vayir, பெ. (n.) 1. மூங்கில்; bamboo.
வயிரக்கட்டை	வயிரக்கட்டை vayirakkaṭṭai, பெ. (n.) விளைந்த - வயிரம் பாய்ந்த கட்டை; a hard log (சா.அக);. [வல் → வள் → வய் → வயிர் → வயிரம் + கட்டை = திண்ணிய கொம்பு (வ.வ.2 பக்.83);.] "திண்ணிய வயிரத்தையுடைய கொம்பு" (நச்.); உரையில் வருவது காண்க. வயிரக்கட்டையினைப் பிங்கலந்தை மரவயிரம் என்று குறித்துள்ளது.

வயிரக்கல்	வயிரக்கல் vayirakkal, பெ. (n.) வயிரமணி; diamond. [வயிர் → வயிரம் + கல்.] தொண்(நவ); மணியுளொன்று.
வயிரக்கனிந்தன்	வயிரக்கனிந்தன் vayirakkaṉindaṉ, பெ. (n.) பெருச்சாளி; an animal, bandicoot (சா.அக.);. [வயிரம் + கனிந்தன்.]
வயிரக்காணி	வயிரக்காணி1 vayirakkāṇi, பெ. (n.) வயிர கரணி பார்க்க;see Vayira-karaní. [வயிரம் + காணி.] வயிரக்காணி2 vayirakkāṇi, பெ. (n.) நெல் வயல்; paddy field. நெல்விளையும் வளஞ்செறிந்த நன்செய் நிலம். [வள் → வய் → வயிர் → வயிரம் + காணி.] காண் → காணி (220' x 220'); 20 பெருங்கோல் சதுரம் 1/80.
வயிரக்குணங்கள்	வயிரக்குணங்கள் vayirakkuṇaṅgaḷ, பெ. (n.) எட்டுவகைப் பலகை, ஆறுவகைக் கோணம், தாரை, சுத்தி, தராசம் என வயிரத்திற் காணப்படும் ஐந்து வகை நற்குணங்கள் (சிலப். 14, 180, உரை);; good qualities found in diamonds, five number, viz., eight kinds of palagai, six hinds of könam, tāraj šutti tarāŠam. [வயிர் → வயிரம் + குள் → குணம்.]
வயிரக்குப்பாயம்	வயிரக்குப்பாயம் vayirakkuppāyam, பெ. (n.) ஊடுருவிச் செல்லவியலாதவாறும், துளைக்க முடியாதவாறமைந்த உறுதியான கவசம்; impenetrable coat of armour. "எடுத்தென்னுஞ் சொல்லுக்கிட்ட வயிரக்குப்பாயம்". மறுவ. மெய்ச்சட்டை. [வல் → வள் → வய் → வயிர் → வயிரம் + குப்பாயம்.] குள் → குல் → குப்பு → குப்பாயம். வலிமைக் கருத்தினின்று கிளைத்த சொல். உடலைக் கவ்வும் பான்மையில், வலிமையாக அமைந்த உறுதியான மெய்க்கவசம்.

வயிரக்குற்றம்	வயிரக்குற்றம்1 vayirakkuṟṟam, பெ. (n.) சரைமலம், கீற்று, சப்படி, பிளத்தல், துளை, கரி, விந்து, காகபாதம், இருத்து, கோடியில்லன, கோடிமுறிந்தன, தாரை மழுங்கல் என வயிரத்திற் காணப்படும் பன்னிரண்டு குற்றங்கள் (சிலப். 14, 180, உரை);; 12 flaws in diamonds viz., Šaraimalam, kirru, cappagi pilattal tulaj kari vindu, kāga-pādam, iruttu. kõgi-y-i//ana, kõgi-murindana, tāraima/ungal. [வயிர் → வயிரம் + குல் → குறு → குற்றம். குற்றம்.] வயிரக்குற்றம்2 vayirakkuṟṟam, பெ. (n.) வயிரங்களிலமைந்த குற்றம்; defects in diamond. [வயிரம் + குற்றம்.] வயிரங்களில் காணப்படுகின்ற குற்றங்களாக கல்வெட்டு பின்வருவனவற்றை குறிப்பிடுகின்றது. 1. பொறிவு, 2. முறிவு, 3. அரத்தவிந்து, 4. காசு விந்து, 5. வெந்தன, 6. மட்டதாரை, 7. மட்டசப்படி.
வயிரகரணி	வயிரகரணி vayiragaraṇi, பெ. (n.) பெரு நெருஞ்சி (மலை.);; a stout-stemmed herb.
வயிரங்கொள்(ளு)-தல்	வயிரங்கொள்(ளு)-தல் vayiraṅgoḷḷudal, 16 செ.கு.வி. (v.i.) முதிர்தல்; to have the qualities of age. வயிரங்கொண்ட வேப்பமரப் பலகை எடுக்கவிருக்கும் வீட்டின் கதவுநிலை, பலகணிகட்டு பயன்பாடுடைய தாகலாம்.
வயிரச்சங்கிலி	வயிரச்சங்கிலி vayiraccaṅgili, பெ. (n.) சரப்பணியென்னும் அணி (பிங்.);; a kind of necklace. [வயிர் → வயிரம் + சங்கிலி.] அங்கு → சங்கு = வளைந்தது. சங்கு → சங்கிலி = வளைந்து ஒன்றுடனொன்று கோத்திருப்பது.
வயிரச்சன்னம்	வயிரச்சன்னம் vayiraccaṉṉam, பெ. (n.) சிறுவயிரம் (இ.வ.);; small-sized diamond. [வயிரம் + சன்னம் = நுண்மையான வலிமைவாய்ந்த சிறுவயிரம். சுல் → சல் → சன்னம். சன்னம் = நுண்மை.]

வயிரச்சிராய்	வயிரச்சிராய் vayiraccirāy, பெ. (n.) வயிரத்துகள்; diamond dust (சா.அக.);. [வயிரம் + சிராய்.] கல் → சல் → சில் → (சிர்); → சிராய் = சிறிய துகள்
வயிரகத்தி	வயிரகத்தி vayiragatti, பெ. (n.) வயிரத்தை சுத்தப்படுத்துகை; purification of diamond. [வயிரம் + சுத்தி.]
வயிரஞ்சாதி-த்தல்	வயிரஞ்சாதி-த்தல் vayirañjātittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பகை மிகுதல் (யாழ்.அக.);; to wreak vengeance, to fulfil one's hatred. [வயிரம்2 + சாதி1.] Skt. Sådh → த. சாதி
வயிரத்தளம்	வயிரத்தளம் vayirattaḷam, பெ. (n.) தட்டையான வயிரம் (வின்.);; flat diamond. [வயிரம் + தல் → தள் → தளம்.] பெரிய வயிரத்தின் தட்டையான அடிப்பரப்பு.
வயிரத்தனம்	வயிரத்தனம் vayirattaṉam, பெ. (n.) வன்குணம் (யாழ்.அக.);; hardness, toughness. [வயிர் → வயிரம் + தம் → தன் + அம்-தனம் = தமக்கேயுரிய வலிமைக் குணம்.]
வயிரத்தாரணை	வயிரத்தாரணை vayirattāraṇai, பெ. (n.) ஆணவத்தை முற்றாயொழித்து, எஞ்ஞான்றும் ஆன்மா இரண்டறக் கலந்து இறையுடன் ஒகத்தில் ஆழ்கை (யாழ்.அக.);; contemplation of the divine, always converging the facultis of the mind to one point, renouncing, egoism, one of navatāraṇai [வயிர் → வயிரம்1 + தாரணை1.] தார் + அணை - எஞ்ஞான்றும் ஆதனுக்கு நலமே நல்கும் இறையருள் ஒகநிலையில், ஆதனின் உள்ளத்தில் அணைவதால் (ஒன்றுவதால்); உள்ளம் ஒருமுகப்படுகை அல்லது வலிமையுறுகை.
வயிரத்துாள்	வயிரத்துாள் vayiratl, பெ. (n.) வயிரத்தை தீயிலிட்டு புடமிடுகை; the purified diamond should be burnt in a fire and dipped in the decoction mixed with eyafoetida samuda salts and the seeds dolichos biflones. [வயிரம் + தூள்.]
வயிரப்பசை	வயிரப்பசை vayirappasai, பெ. (n.) திண்ணிய வலிமை வாய்ந்த பசை; glue. [வயிரம் + பசை.]

வயிரப்படை	வயிரப்படை vayirappaḍai, பெ. (n.) வலிமை மிக்க படை (வச்சிராயுதம்); (பிங்.);; thunderbolt. [வயிரம்1 + படு → படை.]
வயிரப்படையோன்	வயிரப்படையோன் vayirappaḍaiyōṉ, பெ. (n.) வானவர் தலைவன் (இந்திரன்);; Indra, as the wielder of thunderbolt. 'வயிரப்படையோன் முதலமரர்' (காசிக. தேவர்கள் அகப் 10);. [வயிரம் + படை → படையோன்.]
வயிரப்பற்பம்	வயிரப்பற்பம் vayirappaṟpam, பெ. (n.) கருப்பத்தால் வந்த சூலையை நீக்குமோர் மருந்து. நெஞ்சாங்குலை குளிர்ச்சி யுண்டாகி, சில்லிட்டுபோன போது, அக்குளிர்ச்சியை நீக்கி, இயல்பு நிலைக்குக் கொணரும். மேலும் இறக்குந்தறுவாயில் இருப்பவரை ஒரு மணி நேரத்தில் பேசும்படி செய்யும் தன்மைத்து; calcined diamond, it is prescribed for heart disease. it is said to stimulate the heart, which has been chilled to inaction. [வயிரம் + பற்பம்.] Skt. bhasman → த. பற்பம்
வயிரப்பன்னாடை	வயிரப்பன்னாடை vayirappaṉṉāṭai, பெ. (n.) பனைமரத்துப் பன்னாடை; webbed sheath found in the palymra tree. [வயிரம் + பனை + ஆடை – பனையாடை → பன்னாடை.] வயிரம் = உறுதி. உறுதியுள்ள பனைநாரினாலாகிய பன்னாடை.
வயிரப்பொடி	வயிரப்பொடி vayirappoḍi, பெ. (n.) சிறு வயிரம் (இ.வ.);; small sized or tiny diamond. [வயிரம் + பொடி.]
வயிரப்பொலி	வயிரப்பொலி vayirappoli, பெ. (n.) முற்றிய தவசமணி (இ.வ.);; mature or ripe grain of corn. [வயிரம் + பொல் → பொலி.] நன்கு திரண்ட உறுதிமிக்க தவசம்.

வயிரம்	வயிரம்1 vayiram, பெ. (n.) 1. வயிரப்படை (பிங்.);; thunderbolt. 2. தொண்மணி யுளொன்று; diamond, one of nava-mani. "வயிரப் பொற்றோடு" (சிலப் 29, செங்குட்டுவன் கூற்று);. 3. மர வயிரம் (பிங்.);; core of a tree, as the hardest part. 4. திண்மை; robustness, firmness. "உலந்தரு வயிரத் திண்டோள்" (கம்பரா. பூக்கொ.10);. 5. வலிமை; strength. "தோள் வயிரந் தோன்ற" (சீவக. 645);. 6. கூர்மை (பிங்);; sharpness, pointed ness. "கொலைபுரி வயிரவேலான்" (தணிகைப்பு. சீபரி. 32);. 7. கிம்புரி; ornamental knob, as on a tusk or horn. "கோட்டை வயிரஞ் செறிப்பினும்….. பன்றி செயிர்வேழ மாகுதலின்று" (நாலடி. 358);. 8. தண்டாயுதம் (பிங்.);; club. 9. முக்கோல் (திருவோணம்); (திவா.);; the 22nd naksatra. 10. வாளியென்னும் … தகடு …
வயிரம்கோத்தபட்டைக்காறை	வயிரம்கோத்தபட்டைக்காறை vayiramāttabaṭṭaikkāṟai, பெ. (n.) வயிரங்கள் வைத்து இழைக்கப்பட்ட கழுத்தணி; diamond studded necklace. [வயிரம் + கோத்த + பட்டைக்காறை.]
வயிரம்பாய்-தல்	வயிரம்பாய்-தல் vayirambāytal, 1 செ.குன்றாவி. (v.t.) வலிமை அல்லது உரமிகுதல்; to get strength. வயிரம் பாய்ந்த தேக்குமரம் வாசற்காலுக்கு ஏற்றது (உ.வ.);. வயிரம் பாய்ந்த உடலுக்கு மருத்துவம் இல்லை (இ.வ.);. [வயிரம் + பாய்.]
வயிரம்போடல்	வயிரம்போடல் vayirambōṭal, தொ.பெ. (vbl.n.) வயிரத்தூள் பார்க்க;see vayirat-tul. [வயிரம் + போடல்.]
வயிரமணி	வயிரமணி vayiramaṇi, பெ. (n.) 1. வயிரம்1, 2 பார்க்க;see vayiram. 2. பொன்னாலாகிய மணிவகை (யாழ்.அக.);; bead of gold. [வயிரம்1 + மணி.]
வயிரமுடி	வயிரமுடி vayiramuḍi, பெ. (n.) 1. வயிரம் இழைத்த மணிமுடி; crown studded with diamonds. 2. வயிரம் முதலிய மணிகள் வைத்து இழைத்துச் செப்புத் திருமேனியிற் சூட்டப்பெறுந் தொப்பாரம்; head-ornament of an idol, set with diamonds and other precious stones. [வயிரம்1 + முடி.]

வயிரமுத்து	வயிரமுத்து vayiramuttu, பெ. (n.) ஆணி முத்து (வின்.);; pearl of the best quality. [வயிர் → வயிரம் + முள் → முட்டு → முத்து. வயிரம் + முத்து.] குற்றமற்ற உயர்ந்த கட்டாணிமுத்து. வன்மையானதும், திண்ணியதுமான, விலையுயர்ந்த நன்முத்து.
வயிரமேகவிருத்தி	வயிரமேகவிருத்தி vayiramēkavirutti, பெ. (n.) இலக்கண நூல்களுளொன்று (தக்கயாகப். 16, உரை);; one of treatise on grammar. [வயிரமேகம் + விருத்தி.]
வயிரவசாந்தி	வயிரவசாந்தி vayiravacāndi, பெ. (n.) இயற்கைக்கு மாறாக இறந்தவர்கட்கு பகர நேர்வாக வயிரவக் கடவுளுக்குச் செய்யும் வழிபாடு (வின்.);; ceremony of appeasing Bhairava by making offerings in the sacrificial fire at the funeral ceremonies ofa persor, who dies an unnatural death. [வைரவம் → வயிரவம் + சாந்தி.]
வயிரவபூசை	வயிரவபூசை vayiravapūcai, பெ. (n.) திருத்தலங்களுக்குச் சென்று திரும்பி வந்தவுடன், வயிரவக்கடவுளுக்குச் செய்யும் பூசை (நாஞ்.); worship of Bhairava performed on return from a pilgrimage of holy places. [பயிரவம் → வயிரவம் + பூசை.]
வயிரவம்	வயிரவம் vayiravam, பெ. (n.) 1. அகப்புறச் சமயம்; the Bhairava sect. "சிலர் கடாம் வயிரவத்தினை மேலெனத் தேர்வார்" (திருக்காளத். பு. 30, 26);. 2. நடுக்கம், அச்சம் (வின்.);; terror, horror 3. கலக்கம், கவலை; fear. [வைரவம் → வயிரவம்.]
வயிரவர்	வயிரவர் vayiravar, பெ. (n.) வயிரவக்கடவுள்; a God.
வயிரவராதி	வயிரவராதி vayiravarāti, பெ. (n.) 1. வலம்புரிச் சங்கு; conch whose spirals turn to the right. 2. நந்தியாவட்டம்; East Indian rosebay.
வயிரவல்லி	வயிரவல்லி vayiravalli, பெ. (n.) பிரண்டை (மூ.அ.);; square stalked vine.

வயிரவளை	வயிரவளை1 vayiravaḷai, பெ. (n.) சிறுபயறு (மலை.);; field-gram. [வயிரம்1 + வளை.] வயிரவளை2 vayiravaḷai, பெ. (n.) நரிப்பயறு; dew gram-Phaseolus aconitifolius.
வயிரவன்பூசை	வயிரவன்பூசை vayiravaṉpūcai, பெ. (n.) பரதவருடன் தொடர்புடைய ஒரு பூசை; a prayer pertaining to fishermen tribe. [வயிரவன் + பூசை.] "அண்டு ராவைக்கு ஏலேலோ வயிரவன் பூசையாம் ஏலேலோ தாவறு மடமாம ஏலேலோ மடத்தம்மா ஐயா ஏலேலோ" (நாட்டார் பாடல்);
வயிரவன்மடை	வயிரவன்மடை vayiravaṉmaḍai, பெ. (n.) வயிரவர்க்கிடும் திருப்படையல் (வின்.);; oblations offered to Bhairava. [வயிரவன் + மடை.]
வயிரவன்வாகனம்	வயிரவன்வாகனம் vayiravaṉvākaṉam, பெ. (n.) நாய்; dog, as the vehicle of vayiravan. "சீராடையற்ற வயிரவன் வாகனஞ் சேரவந்து" (தனிப்பா. i,186, 14);. [வயிரவன் + வாகனம்.]
வயிரவாரினி	வயிரவாரினி vayiravāriṉi, பெ. (n.) 1. கீரைத் தண்டு வகை; a species of amarnath. 2. கீரை வகை (யாழ்.அக.);; a pot-herb.
வயிரவாள்	வயிரவாள் vayiravāḷ, பெ. (n.) வச்சிரப்படை (பிங்.);; thunderbolt. [வயிரம்1 + வாள்.]
வயிரவாளி	வயிரவாளி vayiravāḷi, பெ. (n.) 1. வயிர வுறுதியுள்ள அம்பு (வின்.);; adamantine arrow. 2. மாதர் காதணிவகை (யாழ்ப்.);; a woman's ear-ornament. [வயிரம் + வாளி.]

வயிரவி	வயிரவி1 vayiravi, பெ. (n.) 1. கொற்றவை; Bhairawi. 2. பைரவிப் பண் (இசை.);; a musical mode. [வைரவி → வயிரவி.] வயிரவி2 vayiravi, பெ. (n.) 1. சாரணை; a prostate plant. 2. சத்தி சாரணை; a boerhaavia rependa.
வயிரவிழா	வயிரவிழா vayiraviḻā, பெ. (n.) அறுபதா மாண்டு நிறைவுக் கொண்டாட்டம் (தற்கா.);; diamond jubilee. [வயிரம்1 + விழு → விழா.]
வயிரவுருக்கு	வயிரவுருக்கு vayiravurukku, பெ. (n.) வயிரத்தை உருக்கக்கூடிய பொருள்; a thing that melts or dissolves diamond. 'வயிரவுருக்கானது அரக்கையுருக்கச் சொல்லவேணுமோ' (திவ். திருநெடுந் 22 வியா. பக். 205);. [வயிரம் + உருகு → உருக்கு.] வன்மையுந் திண்மைமிக்கதுமான, உறுதி வாய்ந்த உருக்கினையும் உருகச் செய்யும் பொருள்.
வயிரவூசி	வயிரவூசி vayiravūci, பெ. (n.) 1. கண்ணாடி யறுக்குங் கூரிய வயிரம்; glazier's diamond for cutting glass. "வயிரவூசியு மயன் வினையிரும்பும்" (நன். 265. சங்கர.);. 2. முத்துத்துளைக்கும் ஊசி (யாழ்.அக.);; diamond-drill, needle for boring pearls. [வயிரம்1 + ஊசி1.]
வயிரவேர்	வயிரவேர் vayiravēr, பெ. (n.) சாயவேர் (மலை.);; Indian madder. [வயிரம்1 + வேர்.]
வயிராக்கியம்	வயிராக்கியம் vayirākkiyam, பெ. (n.) உலகப் பற்றின்மை; desireless altitude towards wordly objects, oath to conquer all worldly attachment. "வேண்டும் வயிராக்கியத்துக்குற்ற வனிதாதி" (வேதா. கு. 143);. மறுவ. தன்னொறுப்பு [வைராக்கியம் → வயிராக்கியம்.]
வயிராக்கியன்	வயிராக்கியன் vayirākkiyaṉ, பெ. (n.) 1. பற்றற்றவன்; one who is free from wordly desires and attachments, sage. 2. தன்முனைப்புள்ளவன்; obstinate, pertinacious or adamant person. 3. பற்றார்வலர் (வின்.);; zealot, enthusiast. [வைராக்கியம் → வயிராக்கியம் → வயிராக்கியன்.]
வயிராகம்	வயிராகம் vayirākam, பெ. (n.) 1 பற்றின்மை; absence of wordly passions. "ஊன்று ஞானமோ டுயர் வயிராக நல்லொழுக்கம்" (பிரபுலிங். கைலாச. 43);. 2. ஊக்கம் (வின்.);; zeal, enthusiasm, energy. 3. இணங்காமை (வின்.);; obstinacy, pertinacity, adamancy.

வயிராகரம்	வயிராகரம் vayirākaram, பெ. (n.) மத்திய மாகாணத்திலுள்ள பெருநகரம்; a metropolitan city in Madhya pradesh. "மதவரையிட்டம் வயிராகரத்து வாரி".
வயிராகி	வயிராகி vayirāki, பெ. (n.) பற்றற்றவன் (வின்.);; one who is free from wordly desires, or who conquered five senses, one who establishes desirelessness.
வயிராவி	வயிராவி vayirāvi, பெ. (n.) வயிராகி (யாழ்.அக.); பார்க்க;see Vayiragi. [வயிராகி → வயிராவி.]
வயிரி	வயிரி1 vayirittal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மனம் முதலியன இறுகுதல்; to be hardened, as in feeling. 2. இணங்காதிருத்தல்; to be obstinate, adamant. [வயிர் → வயிரி.] மனம் வன்மையாகவும், திண்மையாகவும் கடிடன்படுதல் அல்லது உறுதியுடைத்தாதல். இணங்காதிருந்து செற்றங் கொள்ளுதலும் வயிரித்தலே யென்க. வயிரி2 vayiri, பெ. (n.) பகைவன்; enemy, foe. "அவ்வயிரி செய்த" (திருநூற். 34);. [வயிர் → வயிரி = பகை, பகைவன் (மு.தா.2 பக்.65);.] வயிரி3 vayiri, பெ. (n.) கன்னெஞ்சன் (யாழ்.அக.);; iron or stone or hard hearted man. [வயிரம் → வயிரி.] வயிரி4 vayiri, பெ. (n.) வல்லூறு (வின்.);; royal falcon.

வயிரிப்பு	வயிரிப்பு1 vayirippu, பெ. (n.) 1. இறுகுகை, கடினமாகை (வின்.);; hardening, mental stress. 2. இணங்காமை; obstinacy, adamancy. [வள் → வய் → வயிர் → வயிரி → வயிரிப்பு = வலியது; கடினமானது.] மனம் வயிரம்போல், வன்மையாயும், கடினமாயும் மாறுங்கால் எளிதில் அடங்காத் தன்மையேற்பட்டுத் தன்முரண் பிடித்தலே வயிரிப்பாகும். வயிரிப்பு2 vayirippu, பெ. (n.) 1. வயிரம் பார்க்க;see vayiram. 2. வலிப்பு; convulsion.
வயிரியம்	வயிரியம் vayiriyam, பெ. (n.) மயிர்ச்சீலை (பிங்.);; wollen cloth. [வயிர் → வயிரி → வயிரம் → வயிரியம்.] வன்மையாயும், திண்மையாயும், உருவாக்கப்பட்டுள்ள மயிர்ச்சீலை.
வயிரியமாக்கள்	வயிரியமாக்கள் vayiriyamākkaḷ, பெ. (n.) 1. வயிரியர்; professional dancers, actors, musicians. 2. பாடகர்; professional musicians. "வயிரியமாக்கள் பண்ணமைத் தெழீஇ" (பதிற்றுப். 29);. [வயிரியர் + மாக்கள்.]
வயிரியர்	வயிரியர் vayiriyar, பெ. (n.) 1. கூத்தர், பாணர், விறலியர்; professional dancers, actors or actresses. "விழவினாடும் வயிரியர் மடிய" (மதுரைக். 628);. 2. பாடகர்; professional musicians, songster or songstress. [வயிர் → வயிரியர்.] வயிரியர் vayiriyar, பெ. (n.) ஊதுகொம்பு ஊதுபவர்; trumpeters. [வயிர்(ஊதுகொம்பு);+இயர்]
வயிரோசனன்	வயிரோசனன் vayirōcaṉaṉ, பெ. (n.) விரோசனன் மகன் மாவலி; Mahabal son of viresapar. "வயிரோசனனுக்குல கீந்தவர்" (வெங்கைக்கோ. 162);.
வயிரோசனி	வயிரோசனி vayirōcaṉi, பெ. (n.) சிவதை யென்னுங் கொடிவகை (சங்.அக.);; Indian jalap.

வயில்	வயில் vayil, பெ. (n.) 1. கூரை வேயப் பயன் கொள்ளும் ஒருவகைப்புல்; a kind of grass used for thatched roofing. 2. விழற்புல்; a kind of grass. தீயபார்வையால் குழந்தைகட்கு ஏற்படும் கேட்டினைப் போக்குவதாகக் கருதப்படும் புல்.
வயில்வீடு	வயில்வீடு vayilvīṭu, பெ. (n.) விழலெனுங் கோரையால் வேய்ந்த கூரை வீடு; thatched roofing house. [வயில் + வீடு.] [P]
வயிலத்தி	வயிலத்தி vayilatti, பெ. (n.) உள்ளங்கால் (சங்.அக.);; sole of foot.
வயிலத்திருகு	வயிலத்திருகு vayilattirugu, பெ. (n.) உள்ளங்கை (சா.அக.);; palm of the hand.
வயிற்றக்கமயூரம்	வயிற்றக்கமயூரம் vayiṟṟakkamayūram, பெ. (n.) வெள்ளூமத்தை; dhatura plant bearing white flowers - Dhatura alba.
வயிற்றகச்சவ்வு	வயிற்றகச்சவ்வு vayiṟṟagaccavvu, பெ. (n.) வயிற்றினுட்சவ்வு பார்க்க;see vayirrinut-savvu.
வயிற்றகமுடையான்	வயிற்றகமுடையான் vayiṟṟagamuḍaiyāṉ, பெ. (n.) son, as born of one's womb. [வயிற்றகம்1 + உடையான்.]
வயிற்றரை	வயிற்றரை vayiṟṟarai, பெ. (n.) வயிற்றிலுள்ள வெற்றிடம்; abdominal cavity.
வயிற்றழுக்கு	வயிற்றழுக்கு vayiṟṟaḻukku, பெ. (n.) சூதக வழுக்கு; menstrual blood.
வயிற்றளைச்சல்	வயிற்றளைச்சல் vayiṟṟaḷaiccal, பெ. (n.) வயிற்றுநோய் வகை; dysentery. [வயிறு + அளைச்சல்.]

வயிற்றாசாரம்	வயிற்றாசாரம் vayiṟṟācāram, பெ. (n.) வயிற்றுக் கொடுமைக்காக நடந்து கொள்ளும் நடத்தை (இ.வ.);; conduct dictated by necessitous circumstances. [வயிறு + ஆசாரம்.]
வயிற்றாத்திரம்	வயிற்றாத்திரம் vayiṟṟāttiram, பெ. (n.) பசி (இ.வ.);; hunger. [வயிறு + ஆத்திரம்.]
வயிற்றாலெடு-த்தல்	வயிற்றாலெடு-த்தல் vayiṟṟāleḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வயிற்றாலேபோ-, (கொ.வ.); பார்க்க;see vayirrala-po. [வயிறு + எடு.]
வயிற்றாலேபோ-தல்	வயிற்றாலேபோ-தல் vayiṟṟālēpōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) வயிற்றுப் போக்காதல் (உ.வ.);; to have diarrhoea or loose motions. [வயிறு + போ.]
வயிற்றாள்	வயிற்றாள் vayiṟṟāḷ, பெ. (n.) பெரு வயிறுடையவள்; big bellied woman (சா.அக.);. [வயிறாள் → வயிற்றாள்.]
வயிற்றாளி	வயிற்றாளி vayiṟṟāḷi, பெ. (n.) அளவின்றி வயிறு நிரைப்போன் (இ.வ.);; belly-slave, glutton. மறுவ. கழிபே ரிரையான். [வயிறு + ஆள் → ஆளி = வயிற்றாளி.] 'இ' உடைமைப் பொருளீறு.
வயிற்றான்	வயிற்றான் vayiṟṟāṉ, பெ. (n.) பெரு வயிறோன் (இ.வ.);; big-bellied man. [வயிறு + ஆன். ஆன் = ஆண்பாலீறு.]
வயிற்றிசிவு	வயிற்றிசிவு1 vayiṟṟisivu, பெ. (n.) 1. வயிற்று வலி (வின்.);; stomach-ache. 2. வயிற்றிலேற்படும் மகப்பேற்று வலி; labour-pains. [வயிறு + இழுப்பு → இசிப்பு → இசிவு. இசிவு = வயிற்றுவலி, மகப்பேற்றுவலி.] வயிற்றிசிவு2 vayiṟṟisivu, பெ. (n.) வயிற்றிலேற்படும் தசைபிடிப்பு; cramp of the abdominal muscles (சா.அக.);. [வயிறு + இழுப்பு → இசிப்பு → இசிவு.]

வயிற்றிரைச்சல்	வயிற்றிரைச்சல்1 vayiṟṟiraiccal, பெ. (n.) வயிற்றிலுண்டாகும் இரைச்சல்; gargling or gurgling sound in the abdomen (சா.அக.);. வயிற்றிரைச்சல்2 vayiṟṟiraiccal, பெ. (n.) ஊதை மிகுதியான் வயிற்றிலுண்டாகும் இரைச்சல் (இ.வ.);; rumbling of the bowels. [வயிறு + இரை → இரைச்சல்.]
வயிற்றில்களிம்புகட்டல்	வயிற்றில்களிம்புகட்டல் vayiṟṟilgaḷimbugaṭṭal, பெ. (n.) 1. உப்புசம்; tympanitis. 2. வளி வெளிநோக்கல்; any abnormal escape air as by belching yawning etc Herifieaus (சா.அக.);. [வயிற்றில் + களிம்பு + கட்டல்.]
வயிற்றில்வாயு பொருமல்	வயிற்றில்வாயுபொருமல் vayiṟṟilvāyuborumal, பெ. (n.) ஊதையால் ஏற்படும் அடிவயிற்று வீக்கம்; tympanitis (சா.அக.);.
வயிற்றிலடசல்	வயிற்றிலடசல் vayiṟṟilaḍasal, பெ. (n.) வருமகுற்றம் (தோஷம்);; industrinal fault or disorder (சா.அக.);.
வயிற்றிலடி-த்தல்	வயிற்றிலடி-த்தல் vayiṟṟilaḍittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) பிழைப்பைக் கெடுத்தல் (இ.வ..);; to deprive a person of his food or doing harm to the means of livelihood, as striking at the stomach. "தொழிலாளர் வயிற்றிலடித்துப் பணம் சேர்ப்பது, முதலாளிகளுக்குக் கைவந்த கலையாகும்" (உ.வ.);. [வயிறு + அடு → அடி.]
வயிற்றிலிட்டுக் கொள்(ளு)-தல்	வயிற்றிலிட்டுக்கொள்(ளு)-தல் vayiṟṟiliṭṭukkoḷḷudal, 16 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வயிற்றுப் போக்காதல் (இ.வ.);; to have diarrhoea or loose motions. 2. இடுக்கண் முதலியவற்றால் உடம்பு இன்னலுறுதல் (இ.வ..);; to be affected physically, as by a calamity, etc. [வயிறு + இடு + கொள்.]
வயிற்றிழைச்சல்	வயிற்றிழைச்சல் vayiṟṟilaiccal, பெ. (n.) வயிறுளை-த்தல் பார்க்க;see vayirulai. [வயிறு + இள் → இழை → இழைச்சல்.]
வயிற்றிளக்கம்	வயிற்றிளக்கம் vayiṟṟiḷakkam, பெ. (n.) வயிற்றின் சுருக்கம்; relaxation of the bowels by cathartics or by discharges (சா.அக.);. [வயிறு + இள் → இள → இளகு → இளக்கு → இளக்கம்.]
வயிற்றிளைச்சல்	வயிற்றிளைச்சல் vayiṟṟiḷaiccal, பெ. (n.) வயிறுளை-த்தல் பார்க்க;see vayirulai (சா.அக.);. [வயிறு + இள் → இளை → இளைச்சல்.]

வயிற்றிற்கிருமி	வயிற்றிற்கிருமி vayiṟṟiṟkirumi, பெ. (n.) வயிற்றுக்கிருமி (வின்.); பார்க்க;see vayirru-k-kirumi. [வயிறு + Skt. krmi → த. கிருமி.]
வயிற்றிற்கொள்(ளு)-தல்	வயிற்றிற்கொள்(ளு)-தல் vayiṟṟiṟkoḷḷudal, செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. உண்ணுதல்; to eat. "தம் வயிற்றிற் கொண்டு" (திவ். திருவாய் 8, 7, 9);. 2. பாதுகாத்தல்; to protect. "வயிற்றிற் கொண்டு நின் றொழிந்தார்" (திவ். திருவாய் 8, 7, 9);. 3. மனத்திற் கொள்ளுதல்; to retain in memory, to absorb in mind. "வயிற்றிற் கொண்டு மன்னவைத்தேன்" (திவ். திருவாய். 8, 7, 9);. [வயிறு + கொள்.]
வயிற்றின்கொடுமை	வயிற்றின்கொடுமை vayiṟṟiṉkoḍumai, பெ. (n.) வயிற்றுப்பசி; want of food, starvation (சா.அக.);. [வயிற்றின் + கொடுமை.]
வயிற்றுக்கட்டி	வயிற்றுக்கட்டி vayiṟṟukkaṭṭi, பெ. (n.) 1. வயிற்றுப் புண்கட்டி (வின்.);; abdominal abscess. 2. ஈரல் முதலியவற்றின் வீக்கம் (உ.வ.);; enlargement of the liver or the spleen. மறுவ. ஆமைக்கட்டி, காய்ச்சற்கட்டி [வயிறு + கள் → கட்டு → கட்டி.] கள் = திரளல், பெருகுதல், உருண்டு கட்டியாதல். வயிற்றிலுள்ள உருண்டு திரண்ட கட்டி. மலையும் மலைசார்ந்த குறிஞ்சிநிலத்துவாழ் மக்களுக்கு மண்ணீரல் சுரந்து கட்டியைப்போலத் தோற்றுவிக்கும் ஒரு வகை வீக்கமாகலாம்.
வயிற்றுக்கட்டு	வயிற்றுக்கட்டு vayiṟṟukkaṭṭu, பெ. (n.) 1. அடிவயிற்றிலிருந்து குறிவரைக்கும் துணியால் இறுகக்கட்டும் கட்டு; abdominal compress, a form of local pack, made by forming folds of a coarse linen towel of sufficient breadth to reach upto the penis. 2. ஈன்று புறந்தந்தவுடன் அடி வயிற்றிற் கட்டும் கட்டு; an abdominal bandage or belt for woman immediately after delivery (சா.அக.);. [வயிறு → வயிற்று + கள் → கடு → கட்டு. கட்டு - இணைத்தல், சேர்த்தல். வயிற்றை இடுப்போடிணைத்துப் பிணைத்துக் கட்டும் கட்டு.]

வயிற்றுக்கடுப்பு	வயிற்றுக்கடுப்பு vayiṟṟukkaḍuppu, பெ. (n.) 1. வயிற்றினழற்சியால் உண்டாகும் ஓர் நோய்; a disease causing throbbing pain or irritation in some parts of the abdomen. 2. மூலக்கடுப்பு; as in dysentery. 3. வயிறுகடுப்பு பார்க்க;see vayiru-kaduppu (சா.அக.);. [வயிறு + கடு → கடுப்பு.] வயிற்றின் அழற்சியால், கடுமையான வலி யுண்டாக்கும் வயிற்றுநோய். வயிற்றுக்கடுப்பு2 vayiṟṟukkaḍuppu, பெ. (n.) 1. வயிற்றுப் போக்கால் ஏற்படும் வலி; grips. 2. அரத்தக் கழிச்சல்; dysentery. 3. வயிற்றில் உண்டாம் நோவுவகை; stomachache, colic, cramp, stabbing pain in the stomach. [வயிறு + கடு → கடுப்பு.] வயிற்றில் மிகு வலியினையும், குத்தலையும் உண்டாக்கும் வயிற்று நோய்.
வயிற்றுக்கண்டரை	வயிற்றுக்கண்டரை vayiṟṟukkaṇṭarai, பெ. (n.) அடிவயிற்றிலோடும் அரத்தக்குழாய்; abdominal aorta. [வயிறு + கண்டு → கண்டரை.] கண்டரை = நெஞ்சாங்குலையின் மேற்புறம் உள்ள இடப்பெருந் தமனி, ஆதார நாடி.
வயிற்றுக்கலக்கல்	வயிற்றுக்கலக்கல் vayiṟṟukkalakkal, பெ. (n.) வயிறு கலங்கி மலங்கழிகை; stirring sensation in the abdomen causing an inclination to go to stools (சா.அக.);. [வயிறு + கல → கலக்கல்.]
வயிற்றுக்கழிச்சல்	வயிற்றுக்கழிச்சல்1 vayiṟṟukkaḻiccal, பெ. (n.) அதிசாரம்; flux purging (சா.அக.);. வயிற்றுக்கழிச்சல்2 vayiṟṟukkaḻiccal, பெ. (n.) வயிற்றுப்போக்கு (இ.வ.); பார்க்க;see Vayirru-p-pôkku. [வயிறு + கழி → கழிச்சல்.] கடுமையான வயிற்றுப்போக்கினாலுண்டாகும் நீர் நெருடலான கழிச்சல்.
வயிற்றுக்கனப்பு	வயிற்றுக்கனப்பு vayiṟṟukkaṉappu, பெ. (n.) 1. செரிமான ஆற்றலறியாமல் உண்பதால் வயிறு விம்முகை (வின்.);; heaviness of stomach as from overeating or excessive eating. 2. ஊதை மிகுதியான் அடி வயிறு விம்முகை (கொ.வ.);; tympanites. மறுவ. வயிற்றுத் தீ [வயிறு + கனப்பு.] கல் → கனல் = நெருப்பு அல்லது வயிற்றிலேற்படும் வெப்பம். மிகு செரிமானத்தால் ஏற்படும் வயிற்றுத் தீ.

வயிற்றுக்காந்தல்	வயிற்றுக்காந்தல்1 vayiṟṟukkāndal, பெ. (n.) கடும் பசியால் வயிறு காந்துகை; pricking in the stomach due to hunger (சா.அக.);. வயிற்றுக்காந்தல்2 vayiṟṟukkāndal, பெ. (n.) வயிற்றுக்காய்ச்சல் (கொ.வ.); பார்க்க;see vayirru-k-kāyccal. [வயிறு + காந்து → காந்தல் = அல் = தொ.பெ.ஈறு.] வயிற்றுப் பசியின் வெப்பமிகுதியாலேற்படும் எரிச்சல்.
வயிற்றுக்காய்ச்சல்	வயிற்றுக்காய்ச்சல்3 vayiṟṟukkāyccal, பெ. (n.) வயிற்றுப் பசி (யாழ்.அக.);; hunger, Starvation. [வயிறு + காய் → காய்ச்சல். 'அல்' தொழிற் பெயர் ஈறு.] ஒருகா. வயிற்றுத் தீ. கடும் பசியினால் வயிற்றிலுண்டாகும் காய்ச்சல்.
வயிற்றுக்கிராந்தம்	வயிற்றுக்கிராந்தம்1 vayiṟṟukkirāndam, பெ. (n.) 1. குமுத நஞ்சு; a kind of poision. 2. வயிரக்கிராந்தம் பார்க்க;see vayira-kkirāndam (சா.அக.);. [வயிறு + Skt. கிராந்தம்.] Skt. krånta → த. கிராந்தம் வயிற்றுக்கிராந்தம்2 vayiṟṟukkirāndam, பெ. (n.) செய்நஞ்சு வகையு ளொன்று (சங்.அக.);; a kind of mineral poison. [வயிறு + கிராந்தம்.]
வயிற்றுக்கிருமி	வயிற்றுக்கிருமி vayiṟṟukkirumi, பெ. (n.) வயிற்றிலுண்டாம் கொக்கிப்புழு, நாடாப்புழு (யாழ்.அக.);; round-worm, ring-worm, tape-worm. [வயிறு + கிருமி.] Skt. krmi → த. கிருமி. நுண்ணிய நச்சுயிரிகளின் விளைவாக, வயிற்றிலுருவாகும் இப்புழு, மனிதனுடைய குடலில் ஒட்டிக் கொண்டு, தனக்குத் தேவையான உணவை உறிஞ்சி உயிர் வாழும் இயல்பினது. [P]
வயிற்றுக்குத்து	வயிற்றுக்குத்து vayiṟṟukkuttu, பெ. (n.) வயிற்றிலேற்படும் நோவு (வின்.);; stomachache, stabbing pain in stomach. மறுவ. வயிற்றுவலி [வயிறு + குல் → குத்து.] வயிறு குத்திக் குத்தி வலிப்பதாலுண்டாகும் நோவு.

வயிற்றுக்குத்துவாதம்	வயிற்றுக்குத்துவாதம் vayirṟukkuttuvātam, பெ. (n.) வயிற்றுக்குத்து பார்க்க;see vayirru-k-kuttu. [வயிற்றுக்குத்து + Skt. வாதம்.] மிகும் வளித்தொல்லையினால், வயிற்றி லேற்படும் வலி. இவ்வயிற்று வலியானது, வயிற்றின் ஏதேனும் ஒருபுறத்தே தாக்கும்;சிறிது நேரத்திற்கு ஒருமுறை குத்திக் குத்தி வலிக்குந் தன்மைத்து.
வயிற்றுக்கேடு	வயிற்றுக்கேடு vayirṟukāṭu, பெ. (n.) வயிற்றுப்போக்கு; disorder of stomach (சா.அக.);. [வயிறு + கெடு → கேடு.]
வயிற்றுக்கொட்டல்	வயிற்றுக்கொட்டல் vayirṟukkoṭṭal, பெ. (n.) சிறுக சிறுக சீதமும், கழிமாசுக்கட்டும் இழிதல்; dysentery (சா.அக.);. [வயிறு + கொள் →கொட்டு + அல்.]
வயிற்றுக்கொடுமை	வயிற்றுக்கொடுமை vayirṟukkoḍumai, பெ. (n.) வயிற்றுப் பசி (கொ.வ.); hunger, starvation. [வயிறு + கொடு → கொடுமை.]
வயிற்றுக்கொதி	வயிற்றுக்கொதி vayirṟukkodi, பெ. (n.) 1. பசி; hunger. 2. வயிற்றுப்போக்கு; diarrhoea. [வயிறு + குல் → குதி → கொதி.]
வயிற்றுக்கோளாறு	வயிற்றுக்கோளாறு vayirṟukāḷāṟu, பெ. (n.) வயிற்றில் ஏற்படும் பலவித ஊறுபாடு; disorder of stomach due to indigestion (சா.அக.);. [வயிறு + குளறு → குளாறு → கோளாறு.]
வயிற்றுச்சங்கடம்	வயிற்றுச்சங்கடம் vayirṟuccaṅgaḍam, பெ. (n.) வயிற்றுத் தொந்தரவு; trouble in the stomach (சா.அக.);. த. சங்கடம் → Skt. Sankata. [வயிறு + சாங்கடை → சங்கடை → சங்கடம் = வருத்தம், ஒடுக்கவழி.]

வயிற்றுச் சிறுநோய்	வயிற்றுச் சிறுநோய் vayiṟṟucciṟunōy, பெ. (n.) அடிவயிற்றிலேற்படும் சிறுவலி; slight pain in the abdomen (சா.அக.);. [வயிறு + சில் → சிறு + நோய்.] வயிற்றில் உண்டாகும் சிறிய குத்தல் வலி.
வயிற்றுச்சுரப்பு	வயிற்றுச்சுரப்பு vayiṟṟuccurappu, பெ. (n.) வயிற்றுக்கனப்பு பார்க்க;see vayiru-k-kanappu. [வயிறு + சுள் → சுர் → கர → சுரப்பு.]
வயிற்றுச்சூலை	வயிற்றுச்சூலை vayiṟṟuccūlai, பெ. (n.) 1. ஒர்வகைச்சூலை, அடிவயிறு வீக்கத்துடன் கூடிய குடல் நோவு; Colic pain in the abdomen. 2. வயிற்றுக்குத்தல் பார்க்க;see vayirru-k-kuttal (சா.அக.);. [வயிறு + குல் → குலை.]
வயிற்றுத்தீ	வயிற்றுத்தீ vayiṟṟuttī, பெ. (n.) 1. முற் பொழுதுண்ட உணவைச் செரிக்கச் செய்யும் வயிற்றுத்தீ; digesting agency, considered a fire or heat abiding in the stomach. "வயிற்றுத்தீத் தணிய" (புறநா. 74);. 2. பெரும்பசிப்பிணி வகை; a disease that causes insatiable hunger. "வயிற்றுத் தீயார்க்கு" (ஏலாதி. 57);. மறுவ. கடும்பசி Skt. உதராக்கினி [வயிறு + தீ.]
வயிற்றுத்தொந்தி	வயிற்றுத்தொந்தி vayiṟṟuttondi, பெ. (n.) வயிற்றின் தசை மடிப்பு; collop (சா.அக.);. [வயிறு + தொந்தி.]
வயிற்றுநாளம்	வயிற்றுநாளம் vayiṟṟunāḷam, பெ. (n.) அரத்தம், தசைநீர், கொழுப்புநீர் முதலானவற்றை உடலின் பல பகுதிகட்கும், எடுத்துச் செல்லும் அடிவயிற்று நரம்பு; gastric vein (சா.அக.);. [வயிறு + நாளம். நள் → நாள் → நாளம்.] உட்டுளை, உட்டுளை நரம்பு.
வயிற்றுநீராம்பல்	வயிற்றுநீராம்பல் vayiṟṟunīrāmbal, பெ. (n.) அடி வயிற்று நோய்; a disease of the abdomen. [வயிறு + நீராம்பல்.]

வயிற்றுநோக்காடு	வயிற்றுநோக்காடு vayirrunōkkāṭu, பெ. (n.) வயிற்றுநோவு பார்க்க;see vayirru-novu. [வயிறு + நோய் + காடு. காடு = சொல்லாக்க ஈறு.] ஒ.நோ. பூ + காடு
வயிற்றுநோய்	வயிற்றுநோய் vayirrunōy, பெ. (n.) வயிற்று வலி (வின்.);; stomach-ache. [வயிறு + நோய்.]
வயிற்றுநோவு	வயிற்றுநோவு vayirrunōvu, பெ. (n.) 1. வயிற்று வலி (வின்.);; stomach-ache. 2. மகப்பேற்று வலி; labour-pains, a pre-delivery symptom. [வயிறு + நோ → நோவு.]
வயிற்றுப்பசம்	வயிற்றுப்பசம் vayirruppasam, பெ. (n.) வயிறுப்பசம் (M.L); பார்க்க;see Vayiruppašam. [வயிறு + உப்பசம். உப்பசம் = வீக்கம்.]
வயிற்றுப்பசையெடுப்பான்	வயிற்றுப்பசையெடுப்பான் vayirruppasaiyeḍuppāṉ, பெ. (n.) பறவை வகையு ளொன்று; chestnut bellied nuthatch-Sitta Castanea. [வயிறு + பசை + எடுப்பான்.] இப்பறவையினம் தமிழ்நாட்டின் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைப்பகுதிகளிலும், இலையுதிர்க் காடுகள், மரங்கள் நிறைந்த ஊர்ப்புறத் தோப்புகளிலும் காணப்படும். இப்பறவை யினமானது, 12 விரலம் உயரம் வரை வளரும். உடலின் மேற்பகுதி நீலம் தோய்ந்த கருஞ்சாம்பல் நிறமாகவும், கண், அலகு முதலியவற்றில் கருப்புக்கோடும் காணப்படும். புழு, பூச்சி, சிறு விதைகள் ஆகியன இவற்றின் உணவாகும். 4 அல்லது 5 முட்டைகள் இட்டு தன் இனத்தை பெருக்கும். [P]
வயிற்றுப்பறதி	வயிற்றுப்பறதி vayirrupparadi, பெ. (n.) வயிற்றுப்பறப்பு (வின்.); பார்க்க;see vayirru-p-parappu. [வயிறு + பறதி.]
வயிற்றுப்பறப்பு	வயிற்றுப்பறப்பு vayirrupparappu, பெ. (n.) 1. பசித்தாருக்கு ஏற்படும் உணவு வேட்கை (வின்.);; voracity. 2. வாழ்க்கைத் துன்பம்; straitened means of livelihood, inadequate means of living, poverty sticken living. [வயிறு + பற → பறப்பு.] பசியால் வருந்துவோர் உண்பன கிடைத்தவிடத்து வயிறு நிரைத்தற் பொருட்டுளதாகும் உணவு வேட்கை.

வயிற்றுப்பாடு	வயிற்றுப்பாடு vayiṟṟuppāṭu, பெ. (n.) வயிற்றுப்பிழைப்பு (வின்.); பார்க்க;see Vayirru-p-pilaippu. [வயிறு + படு → பாடு.]
வயிற்றுப்பிசம்	வயிற்றுப்பிசம் vayiṟṟuppisam, பெ. (n.) வயிறுப்பசம் பார்க்க;see vayiruppasam. [வயிறு + உப்பிசம்.] வயிற்றுப்பிசம்2 vayiṟṟuppisam, பெ. (n.) வயிறூதல், வயிற்றுப் பொருமல்; a distension of the abdomen attended with incarceration of flatus, and an intense pain and rumbling inside-tympanitis, it arrests the emission of flatus (சா.அக.);. [வயிறு + உப்பசம் → உப்பிசம்.]) உப்பிசம் (கொ.வ.); சீரகமும் வெல்லமும் உரியமுறையில் கலந்துண்ண வயிற்றுப்பசம் நீங்கும்.
வயிற்றுப்பிடுங்கல்	வயிற்றுப்பிடுங்கல் vayiṟṟuppiḍuṅgal, பெ. (n.) வயிற்றுநோய்; gnawing pain in the abdomen (சா.அக.);. [வயிறு + பிடுங்கல்.]
வயிற்றுப்பிழைப்பு	வயிற்றுப்பிழைப்பு vayiṟṟuppiḻaippu, பெ. (n.) வாழ்விற்குரிய தொழில், பிழைப்பிற்குரிய தொழில்; liveli-hood, profession, occupation, as a means of living. [வயிறு + பிழைப்பு.]
வயிற்றுப்பிள்ளை	வயிற்றுப்பிள்ளை vayiṟṟuppiḷḷai, பெ. (n.) கருப்பத்தில் இருக்கின்ற பிள்ளை; child in the womb (சா.அக.);. [வயிறு + பிள்ளை.]
வயிற்றுப்பிள்ளைக் காரி	வயிற்றுப்பிள்ளைக்காரி vayiṟṟuppiḷḷaikkāri, பெ. (n.) கருவுற்றவள்; pregnant woman. மறுவ. சூலி, உண்டானவள், முழுகாதவள். பிள்ளைத்தாய்ச்சி. [வயிறு + பிள்ளைக்காரி.]
வயிற்றுப்புகைச்ச ல்	வயிற்றுப்புகைச்சல் vayiṟṟuppugaiccal, பெ. (n.) வயிற்றுட் கொதிப்புண்டாகை (யாழ்.அக.);; excessive heat in the stomach due to empty stomach. [வயிறு + புகை → புகைச்சல்.]

வயிற்றுப்புண்	வயிற்றுப்புண் vayiṟṟuppuṇ, பெ. (n.) வயிறு அழளுகை; ulceration of the stomach, stomach ulcer (சா.அக.);. [வயிறு + புண்.]
வயிற்றுப்புரட்டல்	வயிற்றுப்புரட்டல் vayiṟṟupuraṭṭal, பெ. (n.) வாந்தி யெடுப்பதற்கு முன் வயிற்றில் உண்டாகும் வாய்க்குமட்டலுணர்வு; changes in the stomach or the sensation in the stomach before vomitting (சா.அக.);. [வயிறு + புரட்டல்.] வாயாலெடுக்கு முன் ஏற்படும் குமட்டலுணர்வு.
வயிற்றுப்புளிப்பு	வயிற்றுப்புளிப்பு vayiṟṟupuḷippu, பெ. (n.) முன்னுண்ட உணவு அறாமையான் இரைப்பையிற் புளிப்புச்சத்து மிகுதியாருக்கை (M.L.);; acidity of the stomach. [வயிறு + புளிப்பு.]
வயிற்றுப்புற்று	வயிற்றுப்புற்று vayiṟṟuppuṟṟu, பெ. (n.) வயிற்றுப்பரப்பிலேற்படும் புற்றுநோய் வகை; stomach cancer (சா.அக.);. [வயிறு + புற்று.]
வயிற்றுப்பூச்சி	வயிற்றுப்பூச்சி vayiṟṟuppūcci, பெ. (n.) வயிற்றில் உண்டாகும் புழு (யாழ்.அக.);; round-worm, ring-worm, tape-worm. in stomach. [வயிறு + பூச்சி.] வேப்பிலைக் கொழுந்துடன், சிறிது வெல்லம் கலந்துண்ண வயிற்றுப்பூச்சி மடியும். துளசியையும், மிளகையும் உரியமுறையிற் கலந்து, கருக்குநீரிட்டுக் குடித்துவர, வயிற்றுப்பூச்சி மடியும்.
வயிற்றுப்பொருமல்	வயிற்றுப்பொருமல் vayiṟṟupporumal, பெ. (n.) 1. வயிறுப்பசம் (வின்.); பார்க்க;see vayiruppasam. 2. பொறாமை (யாழ்.அக.);; envy, jealousy. மறுவ. வயிற்றுமந்தம் [வயிறு + பொருமல்.]
வயிற்றுப்போக்கு	வயிற்றுப்போக்கு vayiṟṟuppōkku, பெ. (n.) 1. வயிற்றோட்டம், செரியாமல் மலங் கழிகை (யாழ்ப்.);; diarrhoea. 2. நச்சுக் கழிச்சல் (யாழ்.அக.);; cholera. [வயிறு + போக்கு.] மாதுளம் பிஞ்சு, தென்னங்குரும்பை, மாவிலைக் கொழுந்து இம்மூன்றையும் அரைத்துக் கொடுத்தால், வயிற்றுப்போக்கு அகலும். சுட்ட வாழைப்பழத்தில், சிறிது தேன் கலந்து கொடுத்தாலும் வயிற்றுப்போக்கு நிற்கும்.

வயிற்றுமந்தம்	வயிற்றுமந்தம் vayiṟṟumandam, பெ. (n.) பசிவேட்கையின்மை; loss of appetite (சா.அக.);. [வயிறு + மந்தம்.]
வயிற்றுமாரி	வயிற்றுமாரி vayiṟṟumāri, பெ. (n.) கழியே ரிரையான் (வின்.);; glutton. மறுவ. மிடாவிழுங்கி [வயிறு + மாரி.]
வயிற்றுவலி	வயிற்றுவலி vayiṟṟuvali, பெ. (n.) 1. வயிற்றில் உண்டாகும் நோவு வகை; stomach-ache, colic gripe; cramp in the stomach. 2. செரியாமையாலேற்படும் நோவு; dyspepsia, gastritis, pain due to indegestion. மறுவ. குடல்முறுக்குநோய் [வயிறு + வல் → வலி.]
வயிற்றுவால்காக்கை	வயிற்றுவால்காக்கை vayiṟṟuvālkākkai, பெ. (n.) காக்கை வகையினுள் ஒன்று; bellied treepie-Dendrocitha leucogastra (சா.அக.);. [வயிற்றுவால் + காக்கை.] நீலமலை, ஆனைமலை போன்ற பகுதிகளில் மட்டுமே காணப்படுகின்ற, இந்த காக்கைக் கூட்டம் ஓணான், எலி, பழங்கள், கொட்டைகள் போன்றவற்றை உணவாகக் கொள்ளும். 50 விரலம் உயரம் வரை வளரும் தன்மை கொண்டது. நெற்றி, தலை, மார்பு, தொண்டை போன்றவை கருப்பு நிறமாகவும், இறக்கை கருமையும் வெண்மையுங் கலந்த வண்ணத்தில் காணப்படும். இதன் வாலானது 30 விரலம் நீளம் வரை வளர்ந்திருக்கும். 3 முதல் 4 முட்டைகளிட்டு தன் இனப்பெருக்கத்தை மேற்கொள்ளும் தன்மைத்து.
வயிற்றுவிம்மல்	வயிற்றுவிம்மல் vayiṟṟuvimmal, பெ. (n.) அன்னாசயத்திலும், குடலிலும் காற்று சேருவதினால் உண்டாகும் நோய்; tympanites (சா.அக.);. [வயிறு + விம்மல்.]
வயிற்றுவிரணம்	வயிற்றுவிரணம் vayiṟṟuviraṇam, பெ. (n.) வயிற்றிலுண்டாகும் புண்; peptic or duodenal ulcer. [வயிறு + விரணம்.] Skt. Vrana.
வயிற்றுளைச்சல்	வயிற்றுளைச்சல் vayiṟṟuḷaiccal, பெ. (n.) வயிற்றுப்போக்கு (M.L.); பார்க்க;see vayirru-p-pokku. [வயிறு + உளை → உளைச்சல்.] வெற்றிலையுடன், உப்பையும் சேர்த்துக் கொடுக்க வயிற்றுளைச்சல் விட்டுப்போகும்.

வயிற்றுளைவு	வயிற்றுளைவு1 vayiṟṟuḷaivu, பெ. (n.) அடி வயிற்றில் குடைதல் போன்ற நோய்; boring pain in abdomen (சா.அக.);. [வயிறு + உளை → உளைவு.] வயிற்றுளைவு2 vayiṟṟuḷaivu, பெ. (n.) 1. வயிற்றுப்போக்கு (யாழ்.அக.); பார்க்க;see vayiru-p-pokku. 2. வயிற்றுவலி, 1 (வின்.); பார்க்க;see vayirru-vali. [வயிறு + உளை → உளைவு.]
வயிற்றெடுப்பு	வயிற்றெடுப்பு vayiṟṟeḍuppu, பெ. (n.) 1. ஆட்டு நோய் வகை (M.Cm.D. 1, 249);; a disease of sheep. 2. வயிற்றுப்போக்கு பார்க்க;see Vayirru-p-pôkku. [வயிறு + எடுப்பு.]
வயிற்றெரி	வயிற்றெரி vayiṟṟeri, பெ. (n.) வயிற்றுத் தீ; digestive heat. "பூதம் வயிற்றெரி மூண்டவே" (தக்கயாகப். 568);. மறுவ. கடும்பசி, அழிபசி, யானைப்பசி. [வயிறு + எரி.]
வயிற்றெரிச்சல்	வயிற்றெரிச்சல் vayiṟṟericcal, பெ. (n.) 1. வயிற்றிற்காணும் எரிவு; burning sensation in the stomach. 2. பொறாமை (யாழ்.அக.);; envy, jealousy. 3. மன வருத்தம் (வின்.);; sorrow, grief, unhappiness. 4. இரக்கம் (வின்.);; compassion, pity. [வயிறு + எரிச்சல்.]
வயிற்றெரிச்சல் கொள்ளல்	வயிற்றெரிச்சல்கொள்ளல் vayiṟṟericcalkoḷḷal, பெ. (n.) 1. இழப்பு, ஏமாற்றம் போன்றவற்றால் மனக்கொதிப் படைதல்; frustration. 2. பொறாமைப்படல்; heart burning, jealousy. பிறர் ஆக்கம் கண்டு, வயிற்றெரிச்சல் கொள்ளல் உடல்நலத்திற்கு கேடு விளைவிக்கும். [வயிறு + எரிச்சல் + கொள்ளல்.]
வயிற்றெரிச்சற்படு -தல்	வயிற்றெரிச்சற்படு-தல் vayiṟṟericcaṟpaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பொறாமைப் படுதல்; to envy, to feel envy. எதிர் வீட்டுக்காரர் மாடமாளிகை கட்டியதற்காக நீ ஏன் வயிற்றெரிச்சற் படுகிறாய்? அவனுக்கு நல்ல வேலை கிடைத்தற்காக நீ ஏன் வயிற்றெரிச்சல் படுகிறாய்? (உவ);. 2. மன வருத்தமடைதல்; to feel vexation. [வயிறு + எரிச்சல் + படு.]
வயிற்றெரிவு	வயிற்றெரிவு vayiṟṟerivu, பெ. (n.) வயிற் றெரிச்சல் (வின்.); பார்க்க;see vayirrericcal. [வயிறு + எரி → எரிவு.]

வயிற்றைக்கட்டு	வயிற்றைக்கட்டு1 vayiṟṟaikkaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அளவிட்டிதாய் உண்ணுதல்; to eat moderately. 2. வயிற்றுப் போக்கை நிறுத்துதல்; to bind the bowels, to check diarrhea. 'இந்த மருந்து வயிற்றைக் கட்டும்' (உ.வ.);. [வயிறு + கட்டு.] வயிற்றைக்கட்டு2 vayiṟṟaikkaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) அளவறிந்து செலவு செய்தல்; to be thrifty. அருமந்த ஒருமகனை பெற்று ஆளாக்கினாள் 'வாயைக் கட்டி வயிற்றைக் கட்டி' வளர்த்தெடுத்த பெருமை குறித்தவாம். இவைபோன்ற நூற்றுக் கணக்கான சொற்களும் பாண்டி நாட்டுலக வழக்கிற்குச் சிறப்பாம். 2. கஞ்சத்தனமா யிருத்தல்; to be niggard. வயிற்றைக்கட்டி வாயைக்கட்டி வாழ்ந்தாலும் மிஞ்சும் பணமே மிஞ்சும் (இ.வ.);. [வயிறு + கட்டு.] வாயைக்கட்டி, வயிற்றைக்கட்டிக் காசு பணம் சேர்த்தல் என்னும் வழக்கு சிக்கனமாயிருத்தல் என்னும் பொருண்மை பொதிந்த மரபினை மொழியாகும். இவ்வழக்கு தென்மாவட்டங்களில் வாழும் கல்லாதார் நாவில், மிகுதியாக வழக்கூன்றியுள்ளது, குறிக்கத்தக்கது. வயிற்றைக் கட்டுதல் என்னும் வழக்குத் தொடர், வாழ்வியலில், சிக்கனமாயிருத்தலையும், வயிற்றைக்கட்டி வாழ்தல் நோய் நொடியின்றி வாழ்தற்குரிய வழிமுறையையும் குறித்ததெனலாம்.
வயிற்றைக்கலக்கு-தல்	வயிற்றைக்கலக்கு-தல் vayiṟṟaikkalakkudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நீருஞ் சேறுமாக கழிமாசு மலம் வெளிப்பட வேண்டி வயிற்றில் குழப்பம் உண்டாதல் (கொ.வ);; to feel uncomfortable due to rumbling of the bowels. 2. பேரச்சங்கொள்ளுதல்; to be terrified alarmed, horrified, shocked. [வயிறு + கலக்கு.]
வயிற்றைக்கழுவு-தல்	வயிற்றைக்கழுவு-தல் vayiṟṟaikkaḻuvudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வயிறுகழுவு-, (இ.வ.); பார்க்க;see vayiru-kaluvu-, நாலைந்து வீடுகளில் ஏவிய வேலை செய்து கிடைக்கும் அளவிட்டிதாம் பணத்தில் வயிற்றைக் கழுவுகிறாள் (உ.வ.);. [வயிறு + கழுவு.]
வயிற்றைக் குறை-த்தல்	வயிற்றைக் குறை-த்தல் vayiṟṟaikkuṟaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) வயிற்றுக்கு ஈயப்படும் உணவளவைக் குறைத்துக் கொள்ளுதல்; to reduce quantity of diet. [வயிற்றை + குறை.]
வயிற்றைத்திற-த்தல்	வயிற்றைத்திற-த்தல் vayiṟṟaittiṟattal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) கருக்கொள்ளுமாறு அருளுதல்; to bless a woman to give birth a child, to bless for motherhood. "தெய்வம் இன்னும் அவள் வயிற்றைத் திறக்கவில்லை" (கொ.வ);. [வயிறு + திற.]
வயிற்றைப்பீறல்	வயிற்றைப்பீறல் vayiṟṟaippīṟal, பெ. (n.) வயிற்றைக்கிழித்து குழந்தையை வெளியே எடுத்தல்; incision of the uterus through the abdominal wall and the extrication of the foetus there from caesarean section (சா.அக.);. [வயிறு + பீறல்.]

வயிற்றைப்பெருக்கு-தல்	வயிற்றைப்பெருக்கு-தல் vayiṟṟaipperukkudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உண்ணும் அளவைக் கூட்டுதல்; to increase one's appetite. "ஸ்வயம் பாகத்திலே வயிற்றைப் பெருக்கினபடியாலே" (ஸ்ரீவசன. 84);. 2. நிறைவாக உண்ணுதல் (இ.வ.);; to be gluttonous, to take full meal. [வயிறு + பெருக்கு.]
வயிற்றையொடுக்கு-தல்	வயிற்றையொடுக்கு-தல் vayiṟṟaiyoḍukkudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) உண்ணும் உணவின் அளவைக் குறைத்தல் (வின்.);; to restrain one's appetite, to reduce the quantity of food. [வயிறு + ஒடுக்கு.]
வயிற்றையொறு-த்தல்	வயிற்றையொறு-த்தல் vayiṟṟaiyoṟuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வயிற்றையொடுக்கு-, (வின்.); பார்க்க;see Vayirra-y-odukku. [வயிறு + ஒறு.]
வயிற்றைவலி-த்தல்	வயிற்றைவலி-த்தல் vayiṟṟaivalittal, 4.செ.குன்றாவி. (v.t.) குடலில் வலி ஏற்படுகை; colic (சா.அக.);.
வயிற்றை வளர்-த்தல்	வயிற்றை வளர்-த்தல் vayiṟṟaivaḷarttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வயிறுகழுவு-, (இ.வ.); பார்க்க;see Vayiru-kaluvu. [வயிறு + வளர்.]
வயிற்றோட்டம்	வயிற்றோட்டம் vayiṟṟōṭṭam, பெ. (n.) வயிற்றுப்போக்கு, 1 (M.L.); பார்க்க;see vayirru-p-pôkku. [வயிறு + ஓட்டம்.]
வயிறடி-த்தல்	வயிறடி-த்தல் vayiṟaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) துயரக்குறியாக வயிற்றிலடித்துக் கொள்ளுதல்; to beat one's stomach with one's hands, as in grief. "வைத்தது காணாள் வயிறடித்து" (திவ். இயற். சிறிய. ம. 34);. [வயிறு + அடு → அடி.]
வயிறடைத்தல்	வயிறடைத்தல் vayiṟaḍaittal, தொ.பெ. (vbl.n.) 1. உண்ணும் விருப்பம் இல்லாதிருக்கை; loathing of food not fond of food. 2. மலடாயிருக்கை; being barren, sterile. 3. பூப்பு நின்றுபோகை; being past menopause. 4. கருத்தரிக்குந்தன்மையற்றுப் போகை; ceasing to bear children, infertility. [வயிறு + அடைத்தல்.]
வயிறதுக்கு-தல்	வயிறதுக்கு-தல் vayiṟadukkudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வயிறுபிடி-த்தல் பார்க்க;see vayiru-pidi-. 2. வயிறலை-த்தல் பார்க்க;see vayiralai-. "அரிவைய ரவ்வயிறதுக்கினார்" (சீவக. 1104);. [வயிறு + அதுங்கு(த.வி); → அதுக்கு.]
வயிறலை-த்தல்	வயிறலை-த்தல் vayiṟalaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வயிறடி-த்தல் பார்க்க;see vayiradi. "வந்தானை யிடைநோக்கி வயிறலைத்து" (கம்பரா. சூர்ப்ப. 115);. [வயிறு + அல் → அலை. அலைதல் (த.வி.); → அலைத்தல் (பி.வி);.]

வயிறழி-ல்	வயிறழி-ல் vayiṟaḻil, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கருக்குலைதல்; to abort. 2. வெளிவிடுதல்; to be delivered. "மஞ்சு தம்வயிறுழிந்து" (சீவக.570);. [வயிறு + ஒழி → அழி.]
வயிறழிதல்	வயிறழிதல் vayiṟaḻidal, பெ. (n.) வயிறுகழிதல் (இ.வ.); பார்க்க;see Vayirukalidal. [வயிறு + இழி-தல்.]
வயிறுழுதல்	வயிறுழுதல் vayiṟuḻudal, தொ.பெ. (vbl.n.) வயிற்றில் இரைச்சலுண்டாகை (வின்.);; flatulency, rumbling of the bowels. [வயிறு + அழிதல் → அழுதல்.]
வயிறார	வயிறார vayiṟāra, கு.வி.எ. (adv.) வயிறுநிரம்ப; to one's bellyful. 2. உணவு சுவையாய் இருந்ததால், வயிறார உண்டான் (இக்.வ.);. [வயிறு + ஆர் → ஆர. ஆர = மிக, நிறைய.]
வயிறிரைதல்	வயிறிரைதல் vayiṟiraidal, பெ. (n.) வயிறழுதல் பார்க்க;see Vayiraludal. [வயிற + இரைதல்.]

வயிறு	வயிறு vayiṟu, பெ. (n.) 1. உதரம்; belly, stomach, paunch. "உணவு..... சிறிது வயிற்றுக்கு மீயப் படும்" (குறள், 412);. "அவ்வயிறு அலைத்த என்செய்வினைக் குறுமகள்" (நற்.179:3);. "தண்ணுமைக் கண்ணின் அலைஇயர்தன் வயிறே" (அகநா. 1.06.93); "ஈன்ற வயிறோ விதுவே" (புறநா. 86:5);. 2. கருப்பப்பை; womb. "பத்து மாதம் வயிற்றிற் சுமந்து பெற்ற பிள்ளை" (வின்);. 3. நடுவிடம்; centre, heart, as of a tree. "கடல்வயிறு கலக்கினையே" (சிலப். 17, முன்னிலைப் பரவல். 1);. 4. உள்ளிடம்; interior, inner space. "வயிற்றிற்கொண்டு நின்றொரு மூவுலகும்" (திவ். திருவாய். 8, 7 9);. 5. மனம் (திவ். திருவாய். 8, 7, 9);; mind. க. பசிறு. Ma, vayaru; Ko. vi-r. Kui vahi;
வயிறுகட்டல்	வயிறுகட்டல்1 vayiṟugaṭṭal, பெ. (n.) 1. மகப்பேறு நிகழ்ந்த பெண்களுக்கு அடிவயிற்றில் கட்டும் கட்டு; obsteric binder, bandage applied to the abdomen after delivery. 2. நோயாளி, கருவுற்றவள் உணவுக் கட்டுப்பாட்டிலிருத்தல்; patient and pregnant woman to be on diet (சா.அக.);. [வயிறு + கள் → கட்டு + அல்.] வயிறுகட்டல்2 vayiṟugaṭṭal, பெ. (n.) தேவையற்ற உணவினை தவிர்த்தல்; avoidance of unnecessary food. [வயிறு + கட்டல்.]
வயிறுகடி	வயிறுகடி vayiṟugaḍi, பெ. (n.) 1. பசி நோவு (இ.வ.);.);; pinch of hunger. 2. வயிற்று வலி; stomach-ache. 3. பொறாமை; jealousy, envy. [வயிறு + கடி.]
வயிறுகடித்தல்	வயிறுகடித்தல் vayiṟugaḍittal, தொ.பெ. (vbl.n.) வயிறுகடி பார்க்க;see Vayiru-kadi. [வயிறு + கடித்தல். கடித்தல் = வலித்தல்.]
வயிறுகடு-த்தல்	வயிறுகடு-த்தல் vayiṟugaḍuttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) வயிறு வலித்தல்; stomach-ache. [வயிறு + கடு.]

வயிறுகடுப்பு	வயிறுகடுப்பு vayiṟugaḍuppu, பெ. (n.) வயிற்றினழற்சி; inflammation of the stomach-gastritis. [வயிறு + கடுப்பு.]
வயிறுகடுப்பெடு-த்தல்	வயிறுகடுப்பெடு-த்தல் vayiṟugaḍuppeḍuttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) வயிறு கடு-த்தல் பார்க்க;see Vayiru-kadu-. [வயிறு + கடுப்பு + எடு.]
வயிறுகண்டிப்பு	வயிறுகண்டிப்பு vayiṟugaṇṭippu, பெ. (n.) அடிவயிற்று வீக்கம்; swelling abdomen (சா.அக.);. [வயிறு + கண்டு → கண்டி → கண்டிப்பு.]
வயிறுகலக்கல்	வயிறுகலக்கல் vayiṟugalaggal, பெ. (n.) வயிறுகடுப்பு பார்க்க;see vayiru-kaduppu. [வயிறு + கலக்கல்.]
வயிறுகழிதல்	வயிறுகழிதல் vayiṟugaḻidal, தொ.பெ. (vbl.n.) இளகிய நிலையில் கழிமாசு (மலம்); போன்றவை இழிதல் (இ.வ.);; having loose motions. [வயிறு + கழிதல்.]
வயிறுகழுவு-தல்	வயிறுகழுவு-தல் vayiṟugaḻuvudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) அரும்பாடுபட்டு, உணவு தேடிப் பிழைத்தல்; to manage with great difficulty to get food and live, to eke one's livelihood. வயிறுகழுவ வழியில்லாதவள் வானூர்தி ஏற நினைக்கலாமா? (பழ);. [வயிறு + கழுவு.]
வயிறுகனத்தல்	வயிறுகனத்தல் vayiṟugaṉattal, பெ. (n.) வயிறுகடுத்தல் பார்க்க;see vayiru-kaduttal. [வயிறு + கனத்தல்.]
வயிறுகாந்தல்	வயிறுகாந்தல்1 vayiṟukāndal, பெ. (n.) வயிற்றுப்புகைச்சல் (வின்.); பார்க்க;see Vayirru-p-pugaiccal. [வயிறு + காந்தல்.] வயிறுகாந்தல்2 vayiṟukāndal, பெ. (n.) வயிறு காந்துகை; to be pinched with hunger (சா.அக.);. [வயிறு + காந்தல்.]
வயிறுகாந்துதல்	வயிறுகாந்துதல் vayiṟukāndudal, பெ. (n.) வயிறுகாய்தல் (வின்.); பார்க்க;see vayiru-kaydal. [வயிறு + காய் → காய்ந்து → காந்து → காந்துதல் = எரிவெடுத்தல் (வே.க.185);.]

வயிறுகாய்தல்	வயிறுகாய்தல் vayiṟukāytal, பெ. (n.) பட்டினியாயிருக்கை, நீருஞ் சோறுமாகிய இருமருந்துளொன்றேனு முண்ணாமை; abstinency, starvation, being pinched with hunger, fasting. "வயிறுகாய் பெரும்பசி" (மணிமே. 14, 6);. [வயிறு + காய் + தல் = தொ. பெ. ஈறு.]
வயிறுகிடமுடெனல்	வயிறுகிடமுடெனல் vayiṟugiḍamuḍeṉal, தொ.பெ. (vbl.n.) வயிற்றில் உண்டாகும் பேரிரைச்சல்; warble. [வயிறு + கிடமுடெனல்.] கிடமுடெனல் = ஒலிக்குறிப்புச் சொல்.
வயிறுகிண்டுதல்	வயிறுகிண்டுதல் vayiṟugiṇṭudal, பெ. (n.) வயிறுகாய்தல் (இ.வ.); பார்க்க;see vayiru-kaydal. [வயிறு + கிள் → கிண்டு → கிண்டுதல்.]
வயிறுகிள்ளுதல்	வயிறுகிள்ளுதல் vayiṟugiḷḷudal, பெ. (n.) வயிறுகாய்தல் பார்க்க;see vayiru-kaydal. [வயிறு + கிள்ளுதல்.]
வயிறுகிள்ளும்பசி	வயிறுகிள்ளும்பசி vayiṟugiḷḷumbasi, பெ. (n.) அழி பசி; gnawing hunger. மறுவ. கொடும்பசி. [வயிறு + கிள்ளும் + பசி.] வறியவரது கொடிய பசியே, வயிறு கிள்ளும் பசியெனவாம். இக்கொடிய பசியினைப் போக்குபவனே, அனைத்து நன்மைகளும், பெற்றவனாவன்.
வயிறுகுத்துதல்	வயிறுகுத்துதல் vayiṟuguddudal, பெ. (n.) வயிற்றில் வலியுண்டாகை (தொல். சொல்.15, உரை);; having stabbing pain in the stomach. [வயிறு + குத்துதல்.]
வயிறுகுமுறல்	வயிறுகுமுறல் vayiṟugumuṟal, பெ. (n.) வயிற்றுளெழும் அதிரொலி; quavering or trembling sound. [வயிறு + குமுறல்.]
வயிறுகுளிர்-தல்	வயிறுகுளிர்-தல் vayiṟuguḷirtal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) பொந்திகையடைதல்; to be refreshed, as by food, to be satisfied. 'அவள் வயிறு குளிர்ந்தான்' (வின்.);. [வயிறு + குளிர்.]

வயிறுகூப்பிடுதல்	வயிறுகூப்பிடுதல் vayiṟuāppiḍudal, பெ. (n.) வயிறழுதல் (இ.வ.); பார்க்க;see Vayiraludal. [வயிறு + கூப்பிடுதல்.]
வயிறுகெல்லல்	வயிறுகெல்லல் vayiṟugellal, பெ. (n.) வயிற்றளைச்சல்; irritation of the stomach (சா.அக.);. [வயிறு + கெல்லல்.]
வயிறுகொட்டல்	வயிறுகொட்டல் vayiṟugoṭṭal, பெ. (n.) குருதிகொட்ட கழிமாசு (மலம்); கழிக்கை (M.L.);; dysentery. [வயிறு + கொட்டு + அல்.]
வயிறுகோளாறு	வயிறுகோளாறு vayiṟuāḷāṟu, பெ. (n.) அற்றதறிந் துண்ணாமையானேற்படும் இடர், உடல் ஊறுபாடு; complication in the stomach due to indigestion and other cause. [வயிறு + கோளாறு.]
வயிறுசுருட்டிபிடி-த்தல்	வயிறுசுருட்டிபிடி-த்தல் vayiṟusuruḍḍibiḍittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) வயிறுகெல்லல் பார்க்க;see vayiru-kellail. [வயிறு + சுருட்டி + பிடி.]
வயிறுதம-த்தல்	வயிறுதம-த்தல் vayiṟudamaddal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) வயிறுதமத்தது பார்க்க;see vayiru-tamattadu. [வயிறு + தம.]
வயிறுதமத்தது	வயிறுதமத்தது vayiṟudamaddadu, பெ. (n.) பசியாறுகை ; appeasement or satiation of hunger. [வயிறு + தமத்தது.]
வயிறுதள்ளல்	வயிறுதள்ளல் vayiṟudaḷḷal, தொ.பெ. (vbl.n.) 1. தொந்தி விழுகை; being pot-bellied or large belly. 2. கருப்பமாகை; conceivability, becoming pregnant (சா.அக.);. [வயிறு + தள்ளல்.]
வயிறுதள்ளு-தல்	வயிறுதள்ளு-தல் vayiṟudaḷḷudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) வயிறு பருத்தல்; to be in enlarged or bulging stomach. [வயிறு + துள் → தள் → தள்ளு.]

வயிறுதளர்ச்சி	வயிறுதளர்ச்சி vayiṟudaḷarcci, பெ. (n.) வயிற்றிளக்கம்; laxity of stomach. [வயிறு + தள் → தளர் → தளர்ச்சி.] வயிறு தளர்ந்து சுருங்குகை.
வயிறுதாரி	வயிறுதாரி vayiṟutāri, பெ. (n.) 1. பரு வயிறோன்; person with a big belly, pot-bellied person. "கணபதியேல் வயிறுதாரி" (தேவா.1053.2);. 2. கழிபேரிரையான் (வின்.);; glutton. 3. தன்னலம் ஒன்றையே கருதபவன்; extremely selfish person. [வயிறு + தாரி.]
வயிறுதிறத்தல்	வயிறுதிறத்தல் vayiṟudiṟaddal, தொ.பெ. (vbl.n.) 1. மகப்பெறுகை (இ.வ.);; giving birth to children. 2. கழிபே ரிரையானாகை; being gluttonous. [வயிறு + திறத்தல்.]
வயிறுநோ-தல்	வயிறுநோ-தல் vayiṟunōtal, 17 செ.கு.வி. (v.i.) மகப்பேற்று வலியுண்டாதல்; to have labour-pains. [வயிறு + நோ.]
வயிறுதூர்-தல்	வயிறுதூர்-தல் vayiṟutūrtal, 3 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பசிவேட்கையில்லாதிருத்தல்; to have loss of appetite. 2. மலடியாகுகை; to become barren or infertile (சா.அக.);. [வயிறு + தூர்.]
வயிறுநிமிர உண்ணல்	வயிறுநிமிர உண்ணல் vayiṟunimirauṇṇal, பெ. (n.) வயிறு நிரம்ப உண்ணல்; full consumption of food (சா.அக.);. மறுவ. வயிறார உண்ணல். [வயிறு + நிமிர + உண்ணல்.]
வயிறுநீரோடல்	வயிறுநீரோடல் vayiṟunīrōṭal, பெ. (n.) நீராய் கழிமாசு (மலம்); கழிதல்; dilute motions. [வயிறு + நீரோடல்.]
வயிறுப்பசம்	வயிறுப்பசம் vayiṟuppasam, பெ. (n.) குடலில் தங்கும் வளிமிகுதியால் ஏற்படும் வயிற்றூத்தம்; distension of the abdomen from a morbid collection of air in the instentines and stomach.

வயிறுப்பல்	வயிறுப்பல் vayiṟuppal, பெ. (n.) வயிறு பருத்தல்; distension of the abdomen (சா.அக.);. [வயிறு + உப்பல்.]
வயிறுப்பு-தல்	வயிறுப்பு-தல் vayiṟuppudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) வயிறுப்பல் பார்க்க;see vayiruppal.
வயிறுப்புசம்	வயிறுப்புசம் vayiṟuppusam, பெ. (n.) உண்டது செரியாமல் வயிறு பெருக்கை (இ.வ.);; tympanites. [வயிறு + உப்பசம்.]
வயிறுபழு-த்தல்	வயிறுபழு-த்தல் vayiṟubaḻuttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) மகப்பெறுதலின் பிறகு பெண்களுக் குண்டாகும் ஒருவகை நோய்; a post delivery disease of the stomach attacking woman (சா.அக.);. [வயிறு + பழு.]
வயிறுபிடி-த்தல்	வயிறுபிடி-த்தல் vayiṟubiḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) துயரக்குறியாக வயிற்றைப் பிசைதல்; to press one's stomach with one's hands, as in grief or distress. "ஏத்தாத நாளைக்கும் வயிறுபிடிக்க வேண்டும்படியான விஷயம்" (ஈடு. 10, 1, 2);. [வயிறு + பிடி.]
வயிறுபுடை-த்தல்	வயிறுபுடை-த்தல் vayiṟubuḍaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) வயிறு பெரிதாகுகை; distension of the abdomen (சா.அக.);. [வயிறு + புடை.]
வயிறுபுரட்டல்	வயிறுபுரட்டல் vayiṟuburaṭṭal, தொ.பெ. (vbl.n.) குமட்டல்; nausea. [வயிறு + புரட்டல்.]
வயிறுபுழு-த்தல்	வயிறுபுழு-த்தல் vayiṟubuḻuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கருக்கொள்ளுதல்; to conceive. அவள் அடிக்கடி வயிறுபுழுத்த வண்ணம் இருக்கிறாள். [வயிறு + புழு.]
வயிறுபேதித்தல்	வயிறுபேதித்தல் vayiṟupētittal, தொ.பெ. (vbl.n.) வயிறுகழிதல் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see vayiru-kalidal. [வயிறு + பேதித்தல்.]
வயிறுபொருமுதல்	வயிறுபொருமுதல் vayiṟuborumudal, தொ.பெ. (vbl.n.) 1. வயிறுப்பசம் பார்க்க;see vayiruppasam. 2. வயிற்றெரிச்சல், 2 பார்க்க;see vayirrericcal. [வயிறு + பொருமுதல்.]

வயிறுபோ-தல்	வயிறுபோ-தல் vayiṟupōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) வயிறுபோக்கு பார்க்க;see vayiru-pokku. [வயிறு + போ.]
வயிறுபோக்கு	வயிறுபோக்கு vayiṟupōkku, பெ. (n.) வயிற்றுப் போக்கு பார்க்க;see vayirru-p-põkku. [வயிறு + போக்கு.]
வயிறுபோதல்	வயிறுபோதல் vayiṟupōtal, தொ.பெ. (vbl.n.) வயிறுநீரோடல் பார்க்க;see vayiru-nirodal. [வயிறு + போதல்.]
வயிறுமுட்ட	வயிறுமுட்ட vayiṟumuṭṭa, கு.வி.எ. (adv.) வயிறார பார்க்க;see vayirāra. [வயிறு + முட்ட.]
வயிறுவளர்-த்தல்	வயிறுவளர்-த்தல் vayiṟuvaḷarttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வயிறுகழுவு-, (யாழ்.அக.); பார்க்க;see vayiru-kaluvu. [வயிறு + வளர்.]
வயிறுவாய்	வயிறுவாய்1 vayiṟuvāyttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) மகப்பெறுதல்; to give birth a child. "திதி யென்பாள்….. அசுரர்தமை வயிறு வாய்த்தாள்" (கம்பரா.சடாயுகாண். 25);. [வயிறு + வாய்.] வயிறுவாய்2 vayiṟuvāyttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கருப்பத்திற்றங்குதல்; to remain in the womb as foetus. "கௌசலை தன் மணிவயிறு வாய்த்தவனே" (திவ். பெருமாள். 8, 1);. [வயிறு + வாய்.]
வயிறுவாழ்-தல்	வயிறுவாழ்-தல் vayiṟuvāḻtal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) தேவையான உணவு பெற்றிருத்தல்; to have enough or sufficient food. 2. உயிர்வாழ்தல்; to be alive. 'வயிறு வாழாமல் செய்கிறானன்றே' (திவ். பெரியாழ். 2 9, 3 வ்யா. பக். 457);. [வயிறு + வாழ்.]
வயிறுவானமா-தல்	வயிறுவானமா-தல் vayiṟuvāṉamātal, 6 செ.குன்றாவி. (v.t.) வயிறுப்புதல்; bloating of the abdomen. [வயிறு + வானம் + ஆ.]

வயிறுவிடுதல்	வயிறுவிடுதல் vayiṟuviḍudal, பெ. (n.) வயிறு கழிதல் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see vayiru-kalidal. [வயிறு + விடுதல்.]
வயிறுவிம்மல்	வயிறுவிம்மல்1 vayiṟuvimmal, பெ. (n.) வயிறூதல் பார்க்க;see vayirudal. "கோதுற்ற வயிறுவிம்மி குடல்தான் புரட்டுந்தானே". [வயிறு + விம்மல்.] வயிறுவிம்மல்2 vayiṟuvimmal, பெ. (n.) வயிற்றுப்பசம்; distension of the abdomen (சா.அக.);. [வயிறு + விம்மல்.]
வயிறுவீக்கம்	வயிறுவீக்கம் vayiṟuvīkkam, பெ. (n.) வயிறு வீங்குகை; swelling of the abdomen. [வயிறு + வீக்கம்.]
வயிறுவெடித்தல்	வயிறுவெடித்தல் vayiṟuveḍittal, பெ. (n.) பேருண்டி, பெருஞ்சிரிப்பு முதலியவற்றால் வயிறு வெடிப்பது போலாகை (கொ.வ.);; bursting, as with excessive food, long laughter. [வயிறு + வெடித்தல்.]
வயிறுவே-தல்	வயிறுவே-தல் vayiṟuvētal, செ.கு.வி. (v.i.) வயிறெரி-, பார்க்க;see vayireri. [வயிறு + வே-, → வேகு-தல்.]
வயிறுவை-த்தல்	வயிறுவை-த்தல் vayiṟuvaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) வயிறு பருத்துத் தொந்தி வைத்தல்; to become pot belly. அளவறியா துணவு கொள் பழக்கத்தால் அவனுக்கு வயிறு வைத்துவிட்டது (உ.வ.);. [வயிறு + வை-த்தல்.] அளவிற்கதிகமாக, நேரங்கெட்ட நேரத்தில் உணவுண்பதாலும், அலுவலகத்தில், அமர்ந்த வண்ணமே, பணிசெய்வதாலும், போதிய உடலுழைப்பு, உடற்பயிற்சி இன்மையாலும், நகரத்தில் வாழ்நர் வயிறு வைத்த நிலையில் துன்புறுகின்றனர். வயிறு வைத்தலைத் தவிர்க்க வேண்டுமெனின் கொழுப்புணவினை, உடலுழைப்பிற்கு ஏற்றவண்ணம் உண்ண வேண்டும். நார்ச்சத்து, புரதச்சத்து, மாவுப்பொருளினை உரிய நேரத்திலுண்டு, மருத்துவரின் அறிவுரையின்படி, கொழுப்பு கரையுமளவு உடற்பயிற்சியினை மேற்கொள்ள வேண்டும். உடற்பயிற்சி செய்யவியலாதவர்களுக்கு, நடைப்பயிற்சியே வயிறு வைத்தலைத் தவிர்த்தலுக் குரிய நல்வழியாகும்.
வயிறுளை-த்தல்	வயிறுளை-த்தல் vayiṟuḷaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) வயிற்றைத் துளைத்தல் போன்ற நோய்; a disease with boring pain in the abdomen. [வயிறு + உளை-த்தல்.]

வயிறுளைவு	வயிறுளைவு vayiṟuḷaivu, பெ. (n.) வயிறுளை-த்தல் பார்க்க;see vayirulai. [வயிறு + உளைவு.] [உளைவு = குடைச்சனோவு.]
வயிறூதல்	வயிறூதல்1 vayiṟūtal, பெ. (n.) வயிறு விம்மல் பார்க்க;see vayiru-vimmal (சா.அக.);. வயிறூதல்2 vayiṟūtal, பெ. (n.) வயிற்றில் ஊதை தங்குவதால் உண்டாகும் வயிற்றூத்தம்; distension of the abdomen due to collection of air or flatus (சா.அக.);.
வயிறூதுகை	வயிறூதுகை vayiṟūtugai, பெ. (n.) வயிறு பொருமுதல் (வின்.); பார்க்க;see vayiru-porumudal. [வயிறு + ஊதுகை.]
வயிறெடுத்தல்	வயிறெடுத்தல் vayiṟeḍuttal, பெ. (n.) வயிறு கழிதல் பார்க்க;see vayiru-kalidal. [வயிறு + எடு.]
வயிறெரி-தல்	வயிறெரி-தல் vayiṟeridal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பொறாமை கொள்ளுதல்; to be envious. அவள் வளமனையில் வாழ்க்கைப்பட்டதைக் கண்டு வயிறெரிகிறாள். 2. மிகுதுயரமுறுதல் (பிரபுலிங்.சித்தரா.48);; to be greatly moved by sorrow, to mentally upset. [வயிறு + எரி.]
வயிறெரித்தல்	வயிறெரித்தல் vayiṟerittal, பெ. (n.) வயிற்றெரிச்சல் பார்க்க;see vayir-r-ericcal. "மிகவும் வயிற்றெரித்தலுக்கு உடலாயிருக்குமிறே" (ஈடு. 434);. [வயிறு + எரி - வயிறெரி → வயிறெரித்தல்.]
வயிறெரிவு	வயிறெரிவு vayiṟerivu, பெ. (n.) வயிற்றெரிச்சல் (வின்.); பார்க்க;see vayirrericcal. [வயிறு + எரிவு.]
வயிறெற்று-தல்	வயிறெற்று-தல் vayiṟeṟṟudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) வயிறடி-, பார்க்க;see vayiradi. "வயிறெற்றி பெற்றி" (கம்பரா. கைகேசி சூழ். 47);. [வயிறு + எற்று.]

வயின்	வயின்1 vayiṉ, பெ. (n.) 1. இடம் (பிங்.);; place. "யாழ்ப்பாணர் வயின்வயின் வழங்கு பாடல்" (கம்பரா. நாட்டுப். 8);. 2. பக்கம்; side. "புடைவீ ழந்துகி லிட வயிற்றழீஇ" (நெடுநல். 181);. 3. வீடு (சூடா.);; house. 4. வயிறு; belly, stomach. "வயின் கட்டோற்று மகவு" (இரகு.தேனுவ.46);. 5. பக்குவம்; proper stage, as in boiling rice. "மகடூஉ வயினறிந் தட்ட" (பெரும்பாண். 304);. 6. முறை; order. "வயின் வயி னுடன்றுமேல் வந்த வம்ப மள்ளரை" (புறநா. 77);. 7. எல்லை (அரு.நி.);; boundary, limitation. 8. பிணை (அரு.நி.);; security. வயின்2 vayiṉ, இடை. (part) 1. ஏழாம் வேற்றுமையின் சொல்லுருபு; sign of the locative.
வயினதேயன்	வயினதேயன் vayiṉatēyaṉ, பெ. (n.) கருடன்; garudan, eagle. "வெற்றிசேர் வயினதேயன்" (உத்தரரா. இலங்கையழி. 14);. [வயினதேயம் → வயினதேயன்.]
வயினம்	வயினம் vayiṉam, பெ. (n.) பறவை (யாழ்.அக.);; bird. [வயனம் → வயினம்.]
வயினன்	வயினன் vayiṉaṉ, பெ. (n.) கலுழன்; garudan, eagle. "வெஞ்சிறை வயினன்" (அரிசமய. பரகா. 123);. [வயின் → வயினன்.]
வயினனாசயம்	வயினனாசயம் vayiṉaṉācayam, பெ. (n.) வயிறு; stomach. "வயினனாசயத்தின் வைகி.... பக்குவாசயமும் பற்றும்" (சிவதரு. சனன. 6);. [வயின் + ஆமாசயம் + ஆனாசயம்.]
வயினாருடதயம்	வயினாருடதயம் vayiṉāruḍadayam, பெ. (n.) ஒர் வகை மருந்து வேர்; a medicinal root- arbian costus-Costus arabicus (சா.அக.);.

வயேகடம்	வயேகடம் vayēkaḍam, பெ. (n.) மரமஞ்சள் (மலை.);; tree turmeric.
வயோதிகம்	வயோதிகம் vayōtigam, பெ. (n.) முதுமை; old age. [வயோதிகன் → வயோதிகம் = கிழம்.] Skt. வயோதிக வயோதிகம் vayōtigam, பெ. (n.) முதுமை; old age. [Skt. {} → த. வயோதிகம்]
வயோதிகன்	வயோதிகன் vayōtigaṉ, பெ. (n.) கிழவன்; old man. [வயோதிகம் → வயோதிகன்.] வயோதிகன் vayōtigaṉ, பெ. (n.) கிழவன்; old man. [Skt. {} → த. வயோதிகன்]
வயோதிபம்	வயோதிபம் vayōtibam, பெ. (n.) வயோதிகம் (யாழ்.அக); பார்க்க;see vayodigam.
வயோவகவம்	வயோவகவம் vayōvagavam, பெ. (n.) ஈயம் (சங்.அக.);; lead.
வர்க்கபுட்பம்	வர்க்கபுட்பம் varkkabuṭbam, பெ. (n.) திருநாமப்பாலை; a plant-Similax macrophlla (சா.அக.);. [வர்க்கம் + புட்பம்.]
வர்க்கம்	வர்க்கம் varkkam, பெ. (n.) எருக்கம்பால் (சங்.அக.);; sap or milky exudation of the indian madder shrub.
வர்க்கம்பால்	வர்க்கம்பால் varkkambāl, பெ. (n.) எருக்கம் பால்; milky exudation of Indian madder shrub calotropis gigantia.

வர்ணகெந்தி	வர்ணகெந்தி varṇagendi, பெ. (n.) கெந்தகம்; sulphur (சா.அக..
வர்ணசுக்கில்	வர்ணசுக்கில் varṇasukkil, பெ. (n.) ஓர் வகைக் கண்ணோய்; a kind of eye disease (சா.அக.);.
வர்ணசுரம்	வர்ணசுரம் varṇasuram, பெ. (n.) சுரவகை; a kind of fever (சா.அக.);.
வர்ணி	வர்ணி varṇi, பெ. (n.) 1. சாதிலிங்கம்; cinnabar. 2. மாஞ்ச ரோகணி; a plant pimpernal (சா.அக.);.
வர்த்தங்கி	வர்த்தங்கி varttaṅgi, பெ. (n.) 1. சப்பங்கி மரம்; sappan-wood tree. 2. சந்தனமரம் வகை; malay sandal tree.
வர்த்தமானபிப்பிலி	வர்த்தமானபிப்பிலி varttamāṉabibbili, பெ. (n.) திப்பிலிகளை 3, 5, 7, 10 என்று இவ்விதமாக நாளுக்கு நாள் உயர்த்திக் கொண்டு சாப்பிடும் திப்பிலி சூரணம், இது காசம், கோழை நீக்கும் தன்மைத்து; taking in the powder of long peppe increased doses as mentioned above. It is said to cure asthma consumption etc (சா.அக.);.
வர்த்தமானம்	வர்த்தமானம் varttamāṉam, பெ. (n.) ஆமணக்கு (தைலவ.தைல.); castor-plant. [வர்தன → வர்த்தமானம்.]
வர்த்திப்பிரயோகம்	வர்த்திப்பிரயோகம் varttippirayōkam, பெ. (n.) மருக்காரை முதலியவற்றால் செய்து, எருவாயினுள் செலுத்துமோர் வகை நீண்ட குளிகைகள்; long medicated , lls made of the lant randia dumetorum for insertion into the rectum (சா.அக.);. [வர்த்தி + பிரயோகம்.]
வர	வர1 vara, இடை. (part.) அசைச்சொல்; an expletive. "தழங்கு மருவி என்னும் பாட்டுத்தொட்டு இதன்காறும் வர இப்பாட் டொன்பதும்" (திருக்கோ.135. உரை);. "அஞ்சிறை மடநாரைக்குப்பின்பு இவ்வளவும் வர" (ஈடு. 2, 1, ப்ர.);. [வா → வர.] வர2 vara, இடை. (part) வரை; till, until. "பரத்துவமே தொடங்கி அவதாரங்களிலே வர" (ஈடு. 3, 6 ப்ர.);. [வா → வர.]

வரக்கழலை	வரக்கழலை varakkal̤lai, பெ. (n.) தோற் பகுதியில் தோன்றும் கட்டி நோய்; a skin disease dermatitis (சா.அக.);.
வரக்காட்டு-தல்	வரக்காட்டு-தல் varakkāṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) அனுப்புதல் (யாழ்.அக.);; to send, as by post, courier or messenger. [வர + காட்டு.]
வரக்கூலி	வரக்கூலி varakāli, பெ. (n.) நெல் முதலியவற்றை எடுத்து வருவதற்குள்ள வண்டிக் கட்டணம் (S.1.1.VIII, 5);; vehicle hire charge or rent for carrying paddy, etc. [வரல் + கூலி.]
வரகதி	வரகதி varagadi, பெ. (n.) 1. மேலான நிலை; salvation, as the most exalted state, emancipation or attainment. 2. துறக்கநிலை; heaven. "வாட்டியவுடம்பின் யாங்கள் வரகதி விளைத்து மென்னில்" (சீவக. 1431);. [பரகதி → வரகதி.] Skt. gati → த. கதி.
வரகம்மை	வரகம்மை varagammai, பெ. (n.) ஓர் வகை அம்மை; a kind of pox (சா.அக.);. [வரகு + அம்மை.] வரகுத் தவசம் போல் தோன்றும் மணல்வாரி அம்மை.
வரகமொத்தான் கொடி	வரகமொத்தான்கொடி varagamottāṉgoḍi, பெ. (n.) ஓர் கொடி வகை; a creeper Citrullus colexynthes (சா.அக.);.
வரகரிசி	வரகரிசி varagarisi, பெ. (n.) வரகினரிசி; husked grain of common millet. "வரகரிசிச் சோறும் வழுதுணங்காய் வாட்டும்" (தமிழ்நா. 22);. [வறகு → வரகு + அரிசி.]
வரகவி	வரகவி varagavi, பெ. (n.) 1. அருட்கவி (யாழ்.அக.);; gifted, soul inspired poet. 2. சிறந்த செய்யுள்; poem of great merit, poem of outstanding nature. "வீரராகவன் வரகவி மாலையை" (திருவேங்கடக்கலம், தனியன்);. [பரம் → வரம் + கவி.] Skt. kavi → த. கவி.

வரகு	வரகு varagu, பெ. (n.) 1. சிறுதவசம்; common millet. "புறவுக் கருவன்ன புன்புல வரகின்" (புறநா.34);. "வாலிதின் விளைந்த புதுவர கரிய" (புறநா.120:9);. 2. சாமை; poor man's millet. த. வரகு → Skt. varuka. தெ. வரிகி; ம. வரகு;க. பரகு. [வறகு → வரகு.] புன்செய் நிலத்திற் பயிராகும் சிறந்த தவசம். ஊட்டச்சத்து நிறைந்தது.
வரகுக்கோழி	வரகுக்கோழி1 varagugāḻi, பெ. (n.) கோழி வகையுளொன்று; lesser florican-Sypheotides indica (சா.அக.);. [வரகு + கோழி.] தமிழகத்தின் புன்செய் நிலப்பரப்பில் காணப்படும் இவ்வினம், தற்போது அழியும் நிலை உருவாகியுள்ளது. இலை, தழை, கொழுந்து, விதைகள், சிறுபழங்கள் ஆகியவற்றோடு, தத்துக்கிளி, வெட்டுக்கிளி, எறும்பு முதலியவற்றை உட்கொள்ளும் இவை 46 விரலம் உயரம் வரை வளரும் தன்மைத்து. பழுப்பு நிற உடலில், அம்புமுனையைப் போன்ற கருப்புத்திட்டுகள் கொண்ட உடலையும், செம்பழுப்பு நிற மார்பையும், வயிற்றையும் கொண்டது. இவை நான்கு அல்லது ஐந்து முட்டைகளை இட்டு, இனப்பெருக்கம் மேற்கொள்ளும். [P] வரகுக்கோழி2 varagugāḻi, பெ. (n.) சீவல் வகை (M.M.);; florican. [வரகு + கோழி.]
வரகுச்சம்பா	வரகுச்சம்பா varaguccambā, பெ. (n.) ஆடவை, கடகம், மடங்கல் (ஆனி, ஆடி, ஆவணி); மாதங்களில் விதைத்து, ஆறு மாதத்திற் பயிராகும் சம்பா நெல்வகை (Rd.M.44);; a variety of paddy, sown in the months of ani, adi, avani and maturing in six months. [வரகு + சம்பா.]
வரகுச்சிறுகுறுவை	வரகுச்சிறுகுறுவை varagucciṟuguṟuvai, பெ. (n.) மடங்கல் (ஆவணி); முதல், நளி (கார்த்திகை); வரையிலுள்ள காலத்தில் விதைத்து, நான்கு மாதத்திற் பயிராகும் நெல்வகை (Rd.M.45);; a variety of paddy, sown in the season from avani to karttigai and maturing in four months. [வரகு + சிறுகுறுவை.]
வரகுசுட்டசாம்பல்	வரகுசுட்டசாம்பல் varagusuṭṭasāmbal, பெ. (n.) கருவுற்ற மகளிரின் அரத்தப் போக்கினை அகற்றும், எரிபட்ட நீறு; the ashes of burnt kodo millet, it is prescribed for flow of blood in pregnant woman (சா.அக.);. [வரகு + சுட்டசாம்பல்.]
வரகுணதேவர்	வரகுணதேவர் varaguṇatēvar, பெ. (n.) வரகுணன், 2 பார்க்க;see varagunan. 2. "பெரியவன்பின் வரகுண தேவரும்" (பதினொ. திருவிடை. மும். 21);. [வரகுணன் + தேவர்.]

வரகுணம்	வரகுணம் varaguṇam, பெ. (n.) உயர்ந்த குணம்; excellent disposition or the best quality. "மாதைய ரதிபதி வரகுண மேரு" (இலக். வி. சிறப்பு);. [வரம் + குணம். பரம் → வரம் = உயர்வு, மேன்மை.]
வரகுணமங்கை	வரகுணமங்கை varaguṇamaṅgai, பெ. (n.) பாண்டிவள நாட்டிலுள்ள திருமால் திருப்பதிகளில் ஒன்று; one of the Tirumal tiruppati in flourishing Pandyan region.
வரகுணன்	வரகுணன் varaguṇaṉ, பெ. (n.) மாணிக்க வாசகர் காலத்திருந்த பாண்டிய மன்னன்; a Pandiya king, contemporary of Saint Māṇikkavāšagar "வரகுணனாந் தென்னவ னேத்துசிற் றம்பலத்தான்" (திருக்கோ. 306);. மறுவ. கடவுட் குணம் [வரகுணம் → வரகுணன்.] ஒருகா. பரகுணம் → வரகுணம் → வரகுணன் = மேலான இறைத்தன்மை.
வரகுதிரி	வரகுதிரி varagudiri, பெ. (n.) அம்மைவகை (வின்.);; an acute contagious viral disease, as of small pox. [வரகு + உதிரி = வரகுபோற் சிறியவளவினதாய், சில நாட்களில் உதிரும் தன்மையுள்ள அம்மை வகை.]
வரகுதிரிகை	வரகுதிரிகை varagudirigai, பெ. (n.) வரகு திரிக்கும் பொறி; mill for grinding common millet. "யானையினது காலையொக்கும் வரகுதிரிகை" (பெரும்பாண். 187, உரை);. [வரகு + திரிகை.]
வரகுழுமநியாயம்	வரகுழுமநியாயம் varaguḻumaniyāyam, பெ. (n.) ஒரு குழுமத்துள் ஒருவர் தாம் அறியாதவற்றை, மற்றவருடைய உதவியால் அறிந்து கொள்ளுதல் போலும் நெறி (சி.சி.3, 4, சிவாக்.);; the principle by which a member of an organisation or a body gains knowledge with the help of other members. Skt. nyåya → த. நியாயம். [வரகுழுமம் + நியாயம்.]
வரங்கிட-த்தல்	வரங்கிட-த்தல் varaṅgiḍattal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) வரம்பெறுதற்காகக் கோயில், கருவறை (கருப்பக்கிருகம்); முன் படுத்துக் கிடத்தல்; to lie prostrate in the presence of a deity, praying for the grant of a boon. "வரங்கிடந்தான் றில்லை யம்பல முன்றிலம் மாயவனே" (திருக்கோ. 86);. [புரம் → பரம் → வரம் + கிட-, பரம் → புரம் = உயர்ச்சி, உயரமான கட்டடம், கோபுரம், கோபுரமுள்ள கோயில், நகர்.]
வரங்கு	வரங்கு varaṅgu, பெ. (n.) மரவகை; malabar wood-oil tree.

வரச்சந்தனம்	வரச்சந்தனம் varaccandaṉam, பெ. (n.) சந்தன மரவகை (யாழ்.அக.);; a species of sandal wood tree. [வரம் + சந்தனம்.]
வரச்சிக்கரப்பன்	வரச்சிக்கரப்பன் varaccikkarappaṉ, பெ. (n.) வறண்ட தோல் தடிப்புநோய் வகை; dry eczema.
வரட்சித்திமிரம்	வரட்சித்திமிரம் varaṭcittimiram, பெ. (n.) கருவிழியில் மந்தமும், நடுநரம்பில் குத்தலும், பீளையும், நீரும் பெருகச் செய்யும், மூளையைப் பித்தம் வறட்டும் போது பிறக்கும் நோய்; a disease of the block of eye that occurs when bile affects brain.
வரட்சிப்பிரமேகம்	வரட்சிப்பிரமேகம் varaṭcippiramēkam, பெ. (n.) நீரழியும் போது கடுப்பு, எரிச்சல், நீர்த்தாரைவீக்கம், அதன் வாயுதட்டிலும் வீக்கம் ஆகியவற்றை உண்டாக்கி, வெட்டை நீர் கொஞ்சமேனும் வாராதிருக்கின்ற ஒரு நோய் வகை; a disease of urethra marked by burning sensation during micturation, swelling of urethra etc.
வரட்சிவாதக்கரப் பான்	வரட்சிவாதக்கரப்பான் varaṭcivātakkarappāṉ, பெ. (n.) தோலில் தோன்றும் அரிப்பு நோய்; a kind of dry ecsema.
வரட்சிவாதம்	வரட்சிவாதம் varaṭcivātam, பெ. (n.) தோல் வறண்டு காணப்படும் நோய் வகையு ளொன்று; a kind of skin disease. [வரட்சி + வாதம்.] Skt. Våta → த. வாதம்.
வரச்சூலை	வரச்சூலை varaccūlai, பெ. (n.) வறட்சூலை (இ.வ.); பார்க்க;see Varat-culai. [வாள் + சூலை.]
வரசவிருக்கம்	வரசவிருக்கம் varasavirukkam, பெ. (n.) அரசமரம் (சா.அக.);; a sacred tree peepral tree - ficus neligiosa.
வரசளுப்பு	வரசளுப்பு varasaḷuppu, பெ. (n.) மருந்துப்பு வகையுளொன்று; a kind of medicinal salt.

வரட்கணம்	வரட்கணம் varaṭkaṇam, பெ. (n.) 1. குழந்தைகளுக்கு உடல் சிவந்து, நெஞ்சு துடித்தலுடன், நாவில் கருத்த முள்ளுண்டாகி மஞ்சள் பூத்திருக்கும் ஒரு நோய்; a disease in children caused by congenital heat and marked by palpitation of the heart, parched tongue with thorny eruptions and yellow coloured face. 2. உடல் வறண்டு, விழிவெளுத்து, வலுக்குறைந்து, கை கால்களில் வலி தோன்றுகை; the above symptoms are also found in Varat-kanam (சா.அக.);.
வரட்கழலை	வரட்கழலை varaṭkaḻlai, பெ. (n.) ஒருவகைக் கழலை; tumour (சா.அக.);. [வரள் + கழலை.]
வரட்கழிச்சல்	வரட்கழிச்சல் varaṭkaḻiccal, பெ. (n.) வயிற்றுப்போக்கு வகையுள் ஒன்று; a kind of loose motion like that of diarrhoea (சா.அக.);.
வரட்காமாலை	வரட்காமாலை varaṭkāmālai, பெ. (n.) குழந்தைகளுக்கு கண் பசந்து, கால் ஒய்ந்து உடம்பு உலர்ந்து காணும் ஒரு வகை நோய்; a disease in children due to fatigue, weakness and yellow eye (சா.அக.);. [வரள் + காமாலை.]
வரட்சி	வரட்சி varaṭci, பெ. (n.) வறட்சி பார்க்க;see varatci. [வரள் → வரட்சி.] ஒ.நோ. திரள் → திரட்சி, மருள் → மருட்சி.
வரட்சிகாசம்	வரட்சிகாசம் varaṭcikācam, பெ. (n.) வரட்டிருமல்; dry cough (சா.அக.);. Skt. lasa → த. காசம். [வரட்சி + காசம்.]
வரட்சுண்டி	வரட்சுண்டி varaṭcuṇṭi, பெ. (n.) வறட்சுண்டி (யாழ்.அக.); பார்க்க;see varat-cundi. [வரள் + கண்டு → சுண்டி.]
வரட்சூலை	வரட்சூலை varaṭcūlai, பெ. (n.) குடலைச் சுருட்டிப் பிடிக்கும் நோய்வகை (இங்.வை);; pain in the ascending colon, a form of appendicitis. [வரள் + சூல் → சூலை.]

வரட்சொரி	வரட்சொரி varaṭcori, பெ. (n.) சொரி வகையு ளொன்று (இராசவைத்.105);; a kind of itch. [வரள் + சொரி.]
வரட்டடைப்பான்	வரட்டடைப்பான் varaḍḍaḍaippāṉ, பெ. (n.) மாட்டு நோய்வகையுளொன்று (பெ.மாட்.);; a kind of cattle disease. [வரட்டு + அடைப்பான்.] கால்நடைகளுக்குத் தொண்டையிலேற்படும் ஒரு வெக்கை நோய்.
வரட்டவரே	வரட்டவரே varaṭṭavarē, பெ. (n.) 'வேகமாய் வா' என்பதைக் குறிக்கும் சொல்; a word to indicate quickly coming or arrival.
வரட்டி	வரட்டி varaṭṭi, பெ. (n.) வறட்டி பார்க்க;see varatti. "வரட்டியுங் கேழ்வரகு ரொட்டியும் போலவே" (தனிப்பா.);. தெ. வரட;க. பரடி: ம. வரடி. [வரட்டு → வரட்டி.]
வரட்டிருமல்	வரட்டிருமல் varaṭṭirumal, பெ. (n.) 1. கோழையுடன் கூடிய இருமல், இதற்கு நரிவெங்காயம், சுக்குத்தூள் சித்தரத்தை அரைத்துச் செய்த மாத்திரை; wild onion, dry ginger, lesser galangal are ground and made into pills and prescribed for this disease. 2. வரட்சி காசம் பார்க்க;see varatci-kasam (சா.அக.);. [வரட்டு + இருமல்.]
வரட்டு	வரட்டு1 varaṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) வறட்டு பார்க்க;see varattu. [வரள் → வரட்டு.] வரட்டு2 varaṭṭu, பெ. (n.) வறட்டு பார்க்க;see varattu.
வரட்டுச்சொறி	வரட்டுச்சொறி varaṭṭuccoṟi, பெ. (n.) மிகுதியான தினவுண்டாவதால், மிகு அரிப்புண்டாக்கும் ஒருவகைச் சொறி; a kind of itch causing great scarching sensation (சா.அக.);. [வரட்டு + சுல் → சுர் → சுறு → சொறி.] கரடுமுரடான, புறத்தோலின் மீது சிரங்குப் புண்ணேற்படும். இச் சிரங்குப் புண்ணின் விளைவாக உடம்பிலேற்படும் தினவு, வாட்டுச் சொறியெனப்படும்.

வரட்டுச்சோகை	வரட்டுச்சோகை varaṭṭuccōkai, பெ. (n.) அரத்தக்குறைவால் முகம் வெளுத்து ஊதுமாறு செய்யும் நோய்வகை; anaemia, a disease characterised by pale and bloated face. [வரட்டு + சோ → சோகை.] அரத்தக் குறைவால், உடம்பில் வறட்சியேற்பட்டு, சுறுசுறுப்புத் தன்மை குறையும். சோ என்றால் மடி அல்லது சோம்பல். இந் நோயுற்ற மாந்தனும் சோகையினால், சோம்பித் திகழ்வான் எனலாம்.
வரட்டுப்பசு	வரட்டுப்பசு varaṭṭuppasu, பெ. (n.) வறட்டுப் பசு பார்க்க;see varattu-p-pasu. Skt. Pašu → த. பசு. [வரட்டு + பசு.]
வரட்டுமாடு	வரட்டுமாடு varaṭṭumāṭu, பெ. (n.) கன்று ஈனாத, பால் கறவாத மாடு; barren cow, infertile dry cow. [வரட்டு + மாடு.]
வரட்பூலா	வரட்பூலா varaṭpūlā, பெ. (n.) பெருஞ் செடி வகை; Indian snowberry (சா.அக.);.
வரடம்	வரடம் varaḍam, பெ. (n.) 1. எகினம் (அன்னம்); (சங்.அக.);; swan, gander. 2. முல்லை; arabian jasmine.
வரடை	வரடை varaḍai, பெ. (n.) தோல்வார்; leather strap or string. [வார் → வரு → வருடை → வரடை.]

வரண்டகம்	வரண்டகம்1 varaṇṭagam, பெ. (n.) 1. உண்டை; ball, mass. 2. சுவர்; wall. 3. முகப்பரு; pimple on the face. 4. யானை மேற்றவிசு; seat on an elephant, howdah. [சுரண்டகம் → (மரண்டகம்); . வரண்டகம்.] வரண்டகம்2 varaṇṭagam, பெ. (n.) வரண்டகை பார்க்க;see varandagai. "பொன் வரண்டகத்தின் மேல்" (மேருமந். 1134);. [சுரண்டகம் → (மரண்டகம்); → வரண்டகம்.] வரண்டகம்3 varaṇṭagam, பெ. (n.) முகப்பரு; pimple on the face. [சுரண்டகம் → வரண்டகம்.]
வரண்டகை	வரண்டகை varaṇṭagai, பெ. (n.) நாகணவாய்ப் புள்; myna. "வரண்டகைக் கொடி நிரைத்த" (மேருமந்.1104);. [வரண்டம் → வரண்டகை.]
வரண்டம்	வரண்டம்1 varaṇṭam, பெ. (n.) வரண்டகம் பார்க்க;see Varandagam. [சுரண்டம் → வரண்டம்.] வரண்டம்2 varaṇṭam, பெ. (n.) 1. சாலைவழி; pathway. 2. தூண்டிற்கயிறு; fishing thread or twine or string. 3. புற்குவியல்; heap of grass. 4. முகப்பரு; pimple of the face. [சுரண்டம் → வரண்டம்.]
வரண்டாலு	வரண்டாலு varaṇṭālu, பெ. (n.) ஆமணக்கு (மூ.அ.);; Castor plant.
வரண்டியம்	வரண்டியம் varaṇṭiyam, பெ. (n.) பேராமுட்டி (மூ.அ.);; pink-tinged white sticky mallow.

வரண்மாடு	வரண்மாடு varaṇmāṭu, பெ. (n.) கடாமாடு (யாழ்.அக.);; bull. [வரள் + மாடு.]
வரணக்காடை	வரணக்காடை varaṇakkāṭai, பெ. (n.) காடை வகையுளொன்று; painted bush-quail-Perdicula erythrorhyncha. [வரணம் + காடை.] இக் காடை வகையானது, நீர் வளம் மிகுந்த மலைப் பகுதிகளிலும், பள்ளத்தாக்குகளிலும், மலைவாழ் மக்கள் பயிரிடும் நிலங்களிலும், அதிகம் காணப்படும். புல் விதைகள், நிலைத்திணைகள் (தாவரங்கள்); தளிர்கள் ஆகியவற்றை உணவாகக் கொள்ளும். பழுப்பு நிற வெண்கோடுகளுடனும், கருப்புக் கறைகளுடனும் காணப்படும். இவை 18 விரலம் உயரம் வரை வளரும் தன்மையவை. 5 முதல் 8 வரையிலான எண்ணிக்கையில் முட்டை இடும். ஆண் வரணக்காடை சிறிது வேறுபட்டுத் தோன்றும். [P]
வரணக்கினி	வரணக்கினி varaṇakkiṉi, பெ. (n.) நிறத்தை மாற்றும் தன்மை கொண்டது; decolourising matter. [வரணம் + அக்கினி.]
வரணக்கோடாங்கி யாட்டம்	வரணக்கோடாங்கியாட்டம் varaṇakāṭāṅgiyāṭṭam, பெ. (n.) சிற்றூர்களில் வண்ண ஆடைகள் அணிந்து, கோடாங்கி அடித்து ஆடியும், பாடியும் குறிசொல்லும் ஒருவகை ஆட்டம்; a variety of dance of soothsaying, performed in villages, by wearing colourful clothes and beating a small (Udukku); hand drum. [வள் → வர் → வரி + அணம் - வரணம் + கோடாங்கி + ஆட்டம்.] கோடாங்கம் என்னும் மரத்தால் செய்த உடுக்கை, அதனையடித்துக் குறிசொல்லும் வரணக் கோடாங்கியையும் குறித்தது.
வரணக்கௌதாரி	வரணக்கௌதாரி varaṇakkeḷatāri, பெ. (n.) கௌதாரி வகையுளொன்று; painted sandgrouse- pterocles indicus. [வரணம் + கௌதாரி.] தமிழகத்தின் வடக்கு, மேற்கு மாவட்டங்களின், மலைப் பகுதிகளில் காணப்படுகின்றதும், 28 விரலம் உயரம் வளர்வதும், சிறுகீற்றுகளை உடலில் கொண்டதுமாகிய இக்கௌதாரி, சிறுவிதைகள், களைச் செடிகள், சிறு பழங்கள் ஆகியவற்றை உண்ணும். 4 அல்லது 3 முட்டைகள் இட்டு, தன்னுடைய இனத்தைப் பெருக்கும்.
வரணகம்	வரணகம் varaṇagam, பெ. (n.) 1. எழுத்து; letter. 2. பூசுவண்ணம்; paint. 3. சந்தனமரம்; sandle wood tree. 4. மஞ்சாடி மரம் (சங்.அக.);; redwood. [வரணம் → வரணகம்.]

வரணகச்சுழி	வரணகச்சுழி varaṇagacculi, பெ. (n.) செந்நிறமுள்ள கடல் மீன் வகை; sea-fish, reddish. [வரணகம் → சுழி.]
வரணச்சுண்டாங் கோழி	வரணச்சுண்டாங்கோழி varaṇaccuṇṭāṅāḻi, பெ. (n.) சுண்டாங்கோழி painted spurfowlGalloperdix lunulata. [வரணம் + சுண்டாங்கோழி.] மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையின் கிழக்குச் சரிவுகளிலும், கிழக்குத் தொடர்ச்சி மலைப் பகுதியிலுள்ள வறண்ட காடுகளிலும் காணப்படும். இவை, 32 விரலம் உயரம் வரை வளரும். செம்பழுப்பான உடலில், கருப்பு வளையங்களுக்கிடையே, வெண் திட்டுக்களைப் பெற்றிருக்கும். விதைகள், முளைகள், இலந்தை முதலியன, இவற்றின் உணவு. 3 முதல் 5 வரையிலான முட்டைகளையிட்டு, இனப்பெருக்கம் செய்யும்.
வரணசங்கரம்	வரணசங்கரம் varaṇasaṅgaram, பெ. (n.) confusion or mixing of castes due to inter marriage. [வரணம் + சங்கரம்.]
வரணசபம்	வரணசபம் varaṇasabam, பெ. (n.) மழை வேண்டி ஓதப்படும் மறைமொழி; vedic prayer for rain, addressed to Varunan. [வரணம் + சபம்.]
வரணசரம்	வரணசரம் varaṇasaram, பெ. (n.) செம் மணிகளாற் செய்த கழுத்தணி; necklace of rubies or red gems. [வரணம் + சரம் = கழுத்தையொட்டி அணியும் அணி.]
வரணசூக்கம்	வரணசூக்கம் varaṇacūkkam, பெ. (n.) மழைக் கடவுள் பற்றிய பாடல்; a vedic hymn in praise of varaman. [வரணம் + சூக்கம்.]
வரணடாறு	வரணடாறு varaṇaṭāṟu, பெ. (n.) ஆமணக்கு; castor plant-ricinus communis (சா.அக.);.

வரணனை	வரணனை varaṇaṉai, பெ. (n.) 1. வண்ணனை; description. 2. புனைவுரை (தண்டி.பொது.7);: delineation. 3. புகழ்ச்சி, பாராட்டு; praise. த. வரணனை → skt. varana. [வள் → வர் → வரி →. வரணம் → வரணி → வரணை.] (ஒ.நோ.); திள் → திர் → திரள் → திரளை → திரணை. "வள்" என்னும் அடிப்படை மூலத்திலிருந்து, கிளைத்த சொல். இம் மூலத்திரிபு, வடமொழியில் இல்லை. 'வர்' என்னும் மேற்படை மூலத்திலிருந்து தோன்றிய வர்ண என்னும் சொல்லே வடமொழியில் வழக்கிலுள்ளது. வர்ண என்று வடவர் காட்டும் மூலம் செயற்கையே. "varn (rather Nom. fr. varna);" என்று மா.வி. குறித்திருத்தல் காண்க.. இஃதும், வடவர் வலிந்து திரித்துக் கொண்ட பொருட் பொருத்தப்பாடற்ற மூலம் என்பது, தேவநேயர்தம் கொண்முடிபு (வ.வ.பக்.82);. வரணி என்பது தூய தென்சொல்லாகும். வரணனை, வரணி, வரணிப்பு போன்ற சொற்கள் தென்பாண்டி நாட்டில், கல்லாதார் நாவில், இன்றளவும், வழக்கூன்றியுள்ள நல்ல தமிழ்ச் சொற்களாகும். அழகர் வரணனை. வண்ணணை, வரணனை போன்ற செந்தமிழ் வடிவங்கள், வடசொல் வடிவைப் பின்பற்றி, வருண, வருணனை என்று தமிழில் [illegible] தமிழகரமுதலியில் வழுப்பட
வரணத்தகடு	வரணத்தகடு varaṇattagaḍu, பெ. (n.) மணிகளைப் பதிக்கும் போது அவற்றினடியில் வைக்கப்படும் வண்ணம் பூசப்பட்ட தகடு(இ.வ.);; foil used in setting precious stones. [வரணம் + தகடு.]
வரணத்தடுக்கு	வரணத்தடுக்கு varaṇattaḍukku, பெ. (n.) அழகுப்படுத்தி, வண்ணம் பூசிய பாய்; decorated mat. "வாழ்ந்த மகள் வந்தாள் வரணத்தடுக்கு போடு" (உ.வ.);. [வண்ணம் → வரணம் + அடுக்கு = அழகுபடுத்து.]
வரணதாபம்	வரணதாபம் varaṇatāpam, பெ. (n.) தலையில் மூளையின் சவ்வுக்கு ஏற்படும் அழற்சி; inflammation of the membranes of brain-meningitis (சா.அக.);. [வரணம் + தாபம்.] Skt. daba → த. தாபம்.
வரணதிசை	வரணதிசை varaṇadisai, பெ. (n.) மேற்கு (திவா.);; the west. [வரணம் + திசை.]

வரணதேவம்	வரணதேவம் varaṇatēvam, பெ. (n.) குன்று (சதய); நாள்; the 24th naksatra. [வரணம் + தேவம்.]
வரணநாள்	வரணநாள் varaṇanāḷ, பெ. (n.) வரணனாள் பார்க்க;see Varananal. [வரணம் + நாள்.]
வரணப்பாட்டு	வரணப்பாட்டு varaṇappāṭṭu, பெ. (n.) பண்முறையை விளக்கிப் பாடும் பாட்டு; improvised introduction to a melody. [வரணம் + பாட்டு.]
வரணப்பிரியை	வரணப்பிரியை varaṇappiriyai, பெ. (n.) இராக வகை (பரத.ராக.பக்.104);; a specific melody-type. [வரணம் + பிரியை.]
வரணப்பூதர்	வரணப்பூதர் varaṇappūtar, பெ. (n.) நால்வகை வரணங்களையும் காக்கும் நான்கு பூதங்கள்; the four goblins protecting, respectively, the four castes. [வரணம் + பூதம் → பூதர்.]
வரணப்பொருத்தம்	வரணப்பொருத்தம் varaṇapporuttam, பெ. (n.) பன்னீருயிரும் க, ங, ச, ஞ, ட, ண என்ற மெய்யாறும், பார்ப்பனச் சாதியும், த, ந, ப, ம, ய, ர என்ற ஆறும், மன்னர் சாதியும், ல, வ, ற, ன என்ற நான்கும் வணிகர் சாதியும், ழ, ள இரண்டும் சூத்திர சாதியுமாகக் கொண்டு, உரியவாறு செய்யுண் முதன் மொழிப் பொருத்தங் கொள்ளுமுறை (வெண்பாப். முதன், 9, 10);; ta, na, pa, ma, ya, ra being ksattriya; la,va, ra, na being vaišya; la, la being śūdra) one of ten ceyyup-mudan-moli-pporuttam. [வரணம் + பொருத்தம்.]
வரணபகவான்	வரணபகவான் varaṇabagavāṉ, பெ. (n.) வருணன், 1 (உரி.நி.); பார்க்க;see varunan 1.

வரணம்	வரணம்1 varaṇam, பெ. (n.) 1. நிறம் (பிங்.);; colour. 2. எழுத்து; letter. 3. அழகு (பிங்.);; beauty. 4. ஒளிப்படலம்; brightness. 5. மஞ்சள் (யாழ்.அக.);; turmeric. 6. பொன்னுரை (யாழ்.அக.);; streak of gold on the touchstone. 7. பொன் (யாழ்.அக.);; gold. 8. புகழ் (யாழ்.அக.);; fame. 9. முகமன்; praise, flattery. 10. நறுமணம் (யாழ்.அக.);; fragrance. 11. குணம் (இலக்.அக.); character. 12. தன்மை; quality. 13. பூச்சு; ointment. 14. பூச்சுக் களிம்பு; ointment. 15. புனைவு (யாழ்.அக.);; disguise.
வரணம்பூசு-தல்	வரணம்பூசு-தல் varaṇambūcudal, பெ. (n.) 1. வண்ணம்பூசு-தல் பார்க்க;see vannam-pusu. 2. வரணம்வை-த்தல் பார்க்க;see varanam-vai. [வரணம் + பூசு.] ஓவியம், சுவர் போன்றவற்றில், வண்ணங் குறைந்த காலத்தே கோடிட்டு வரித்தல் அல்லது பூசுதல்.
வரணம் வை-த்தல்	வரணம் வை-த்தல் varaṇamvaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நிறமூட்டுதல், வண்ணம் பூசுதல்; to give colour, to paint, to colour with dye. 2. வரணம்பூசு-தல் பார்க்க;see varanam-pusu. [வள் → வர் → வரி → வரணம் + வை.] வரித்தல் = கோலஞ்செய்தல், சித்திரம் எழுதுதல், பூசுதல் என்னும் பொருண்மையில், சீவகசிந்தாமணி ஐங்குறுநூறு போன்ற இலக்கியங்களில் இடம்பெற்றுள்ளது. "வள்ளுகிர் வரித்த சாந்தின் வனமுலை" (சீவக.2532);. "அணிமலர் துறைதொறும் வரிக்கும்" (ஐங்குறு.17);. "வள்" என்னும் அடிப்படை மூலத்தினின்று கிளைத்த வரி என்னும் சொல்லினின்று, வரணம் என்னும் சொல் தோன்றியது. வண்ணமெழுதுதல், வண்ணம் பூசுதல் என்னும் பொருட்பொருத்தப்பாட்டில், வரணம் வைத்தல் தென்பாண்டி நாட்டில் பரவலாக வழக்கூன்றியுள்ளது என்பார் மொழிஞாயிறு. வரி = வளைகோடு;எழுத்து. எழுத்திலும், ஓவியத்திலும் வளைகோடும், வண்ணப்பூச்சும் நிரம்பி யிருப்பதால், வளைத்தற் கருத்தில், எழுத்துக்கருத்து தோன்றிற்று (வ.வ.பகுதி. 2, பக். 80);.

வரணமாலை	வரணமாலை varaṇamālai, பெ. (n.) நெடுங் கணக்கு; the alphabet. [வரணம் + மாலை.]
வரணமெட்டு	வரணமெட்டு varaṇameṭṭu, பெ. (n.) பாட்டிசை; இசைப்பாட்டு; song, musical composition. [வரணம் + மெட்டு.]
வரணமேறல்	வரணமேறல் varaṇamēṟal, பெ. (n.) 1. பொன் மாற்றுயர்கை; increase of fineness or purity of gold. 2. மஞ்சளாகுகை; turning yellow. 3. குறைந்து காணும் வண்ணம் ஒளிர்தல்; dull colour becoming bright and shiny.
வரணலோகம்	வரணலோகம் varaṇalōkam, பெ. (n.) 1. வரண மண்டலம்; region of varanan. 2. நீர்; water. [வரணம் + உலகம் → லோகம்.] த. உலகம் → Skt. loka.
வரணவிந்து	வரணவிந்து varaṇavindu, பெ. (n.) முத்துச் சிப்பி (யாழ்.அக.);; mother of pearl. [வரணம் + விந்து.]
வரணவிபாசகம்	வரணவிபாசகம் varaṇavipācagam, பெ. (n.) ஒரு வகை நிறத்தைக் காட்டும் ஓர் முப்பட்டைக் கண்ணாடி; spectroscope.
வரணவில்	வரணவில் varaṇavil, பெ. (n.) வானவில்லை அடுத்துத் தோன்றும் வில் வடிவு (வின்.);; secondary rainbow. [வரணம் + வில்.]
வரணவுலிமிடி	வரணவுலிமிடி varaṇavulimiḍi, பெ. (n.) கருப்பு உப்பிலாங் கொடி; a twiner black variety of vupplian-kodi.
வரணவேலை	வரணவேலை varaṇavēlai, பெ. (n.) சித்திரம் எழுதுதல்; art of painting. [வரணம் + வேலை.]

வரணனாள்	வரணனாள் varaṇaṉāḷ, பெ. (n.) குன்று (சதய); நாள் (பிங்.);; the 24th naksatra. [வரணன் + நாள்.]
வரணாச்சிரமதருமம்	வரணாச்சிரமதருமம் varaṇācciramadarumam, பெ. (n.) நால்வகைச் சாதிக்கும் நால்வகை நிலைக்கும் உரிய ஒழுக்கம்; duties pertaining to the four classifications of castes and to the four stages of life. [வரணம் + ஆச்சிரமம் + தருமம்.]
வரணாசாரம்	வரணாசாரம் varaṇācāram, பெ. (n.) சாதியொழுக்கம் (யாழ்.அக.);; customs and manners pertaining to each of the four Castes. [வரணம் + ஆசாரம்.]
வரணாசிரா	வரணாசிரா varaṇācirā, பெ. (n.) சிவதை; purgative root-turbith root.
வரணாத்திரம்	வரணாத்திரம் varaṇāttiram, பெ. (n.) வரணனை இறைவனாகக் கொண்ட படைக்கலன் (வின்.);; the mystic arrow whose presiding deity is varanan. [வரணம் + Skt. astra → த. அத்திரம்.]
வரணாத்து	வரணாத்து varaṇāttu, பெ. (n.) புழுதிநாற்று; paddy seedling grown on dry seed-bed. [வரள் + நாற்று → நாத்து.]
வரணாத்துவா	வரணாத்துவா varaṇāttuvā, பெ. (n.) துறக்க நிலையை விளக்குவதும், அக்கர வடிவில் அமைந்ததுமான ஆறத்துவாக்களுள் ஒன்று (சி.சி.8, 6, மறைஞா.);; a path to salvation or renunciation in the form of varnās, one of six àrattuva. [வரண + அத்துவா.]
வரணாலயம்	வரணாலயம் varaṇālayam, பெ. (n.) கடல்; the ocean or see. [வரணன் + ஆலயம்.]

வரணி	வரணி1 varaṇittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. புனைந்துரைத்தல்; to depict, describe. 2. புகழ்ந்தேத்துதல், பலவாறு கூறிப் பாராட்டுதல்; to praise. 3. உவமித்தல்; to illustrate by anology. 4. மிகைபடக் கூறுதல்; to exaggerate. 5. எழுதுதல்; to write. 6. வண்ணி-த்தல் பார்க்க;see vanni. த. வரணம் → வரணி → Skt.. varn (இ.வே.);. [வள் → வர் → வரி → வரணம் → வரணி = புனைந்துரைத்தல் (வ.வ.பகுதி.2, பக்.81);.] வரணம், வரணி என்னும் இரு சொல்லும், வடசொல் வடிவைப் பின்பற்றி வருண, வருணி எனத் தமிழில் வழுப்பட எழுதப்பட்டுள்ளன. பாண்டி நாட்டிற். குலம் வினவும்போது, "என்ன வரணம்" என்றே, இன்றும் ரகர வடிவில் நாட்டுப்புறத்தில் வழங்குதல் காண்க. வண்ணம், வரணம் என்னும் இருசொல்லும், ஒரே மூலத்தினின்று தோன்றியவையே. ஆயின், முன்னது அடிப்படை மூலமாகிய 'வள்' என்பதினின்றும், பின்னது மேற்படை மூலமாகிய 'வரி' என்பதினின்றும், திரிந்தவையாகும். வள் → வண் → வண்ணம் → வண்ணி → வண்ணணை (அடிப்படை மூலம்);. மூலம்)
வரணிக்கை	வரணிக்கை varaṇikkai, பெ. (n.) பாராட்டுகை, புகழ்கை, புனைந்துரைக்கை; praise; delineation. [வரணி → வரணிக்கை.]
வரத்தாடு	வரத்தாடு varattāṭu, பெ. (n.) வெளியூரிலிருந்து கொண்டு வரப்படுகின்ற ஆடு; sheep or goat brought from other places, alien sheep. செம்மறியாடுகளின் மந்தையைக் கிடை என்பர். ஊர் ஊராகச் சென்று பகலில் மேய்ச்சலுக்கு விட்டு, இரவில் நிலத்துக்குரியவரிடமிருந்து பணம் பெற்றுக் கொண்டு உரத்திற்காக கிடையமர்த்துவர். இந்த ஆடுகள் வெளியூரிலிருந்து கொண்டுவரப்படுவதால் வரத்தாடுகள் என்றும், இவற்றை மேய்ப்பவர்களை வரத்தாட்டுக்காரர்கள் என்றும் அழைக்கப்படுவர்.
வரத்தாறு	வரத்தாறு varattāṟu, பெ. (n.) கிளையாறு (வின்.);; tributary stream. [வரத்து + ஆறு.]

வரத்து	வரத்து1 varattu, பெ. (n.) 1. தலைமுறை; genealogy, lineage, progeny. 'ஒருவனைக் கவிபாடும்போது அவனுடைய வரத்துச் சொல்லியிறே கவிபாடுவது' (திவ். அமலனாதி. 1. வ்யா. பக். 24);. 2. விருந்தினர் வரவைக் குறிக்கும் பல்லிச் சொல்; chirping of lizard indicating the arrival of guests. 3. கட்டளை; order, command. [வா → வரு → வரத்து.] வரத்து2 varattu, பெ. (n.) 1. வருகை; advent, coming in. "நம் கோவலன் வருகின்ற வரத்து" (சிலப்.9, 64-9, உரை);. 2. நீர் வரும் வழி'; inlet or feeding channel or source of water supply, as to a tank. "இந்தக் குளத்துக்கு வரத்து எங்கே?" (உ.வ.);. 3. வரும்படி; income, receipts, perquisite. "ஒருவரத்துமின்றிச் செலவு செய்வோர்" (அறப். சத. 56);. 4. கணக்கில் வரவுதொகை காட்டும் பாங்கு; the process of crediting in an account. 5. பெருக்கு; increase or enhancement.
வரத்துப்பல்லி	வரத்துப்பல்லி varattuppalli, பெ. (n.) 1. விருந்தின் வருகையைத் தெரிவிக்கும்படி ஒலிசெய்யும் பல்லி; lizard which indicates by its chirping the advent of guests. 2. தீயதன் தீநிமித்தமாக ஒலி செய்யும் பல்லி (வின்.);; lizard which indicates ill omen by its chirping. [வரத்து + பல்லி.]
வரத்துப்போக்கு	வரத்துப்போக்கு1 varattuppōkku, பெ. (n.) வழக்கமான பெண் புணர்ச்சி; habitual intercourse (சா.அக.);. வரத்துப்போக்கு2 varattuppōkku, பெ. (n.) 1. உள்ளே புகுகையும் வெளியே போகையும்; entrance and exit. 2. ஒருவர் வீட்டுக்கு ஒருவர் சென்றுவரும் பழக்கம்; visiting terms, terms of cordiality. "அந்த வீட்டுக்கு வரத்துப் போக்குண்டா?" (இ.வ.);. 3. வரவும் செலவும்; income and expenditure. [வரத்து + போக்கு.]
வரத்துவாரி	வரத்துவாரி varattuvāri, பெ. (n.) குளத்துக்கு நீர் வரும் வாய்க்கால் (இ.வ.);; supply channel, feeding channel of a tank. மறுவ. குளக்கால் [வரத்து + வாரி.]

வரதஞ்சி	வரதஞ்சி varadañji, பெ. (n.) ஒரு செடி வகை; a kind of plant-caesapinia sappan (சா.அக.);.
வரதட்சி	வரதட்சி varadaṭci, பெ. (n.) சத்திசாரம்; a kind of salt (சா.அக.);.
வரதடியன்	வரதடியன் varadaḍiyaṉ, பெ. (n.) மடிமிகுமட்டி (இ.வ.);; dull, idle fellow, blockhead, a very stupid person. மறுவ. முழுச்சோம்பேறி
வரதலன்	வரதலன் varadalaṉ, பெ. (n.) வடதரன் பார்க்க;see vadataran (சா.அக.);.
வரதாரு	வரதாரு varatāru, பெ. (n.) தேக்குமரம் (மூ.அ.);; teak tree.
வரதுங்கராமபாண்டியன்	வரதுங்கராமபாண்டியன் varaduṅgarāmapāṇṭiyaṉ, பெ. (n.) 16-17ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த புலவர்; a poet, lived in 16-17 C. இவர் திருக்கருவை அந்தாதி, சிவகவசம், பிரமோத்தர காண்டம், கொக்கோகம், கூர்ம புராணம் முதலியவற்றை இயற்றியவர். இவர் அதிவீரராம பாண்டியனுடைய பெரிய தந்தையின் மகன். கூர்ம புராணம், அதிவீரராம பாண்டியன் செய்ததாகவும் கூறுவர்.
வரந்தருவார்	வரந்தருவார் varandaruvār, பெ. (n.) வில்லி புத்தூராழ்வாரின் புதல்வராகிய ஒரு புலவர் (பாரத. சிறப்புப் 23, தலைப்பு);; a poetson of visi-puttår-āsvär. இவர் 15-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர். வில்லிபுத்தூரரின் வில்லி பாரதத்திற்கு பாயிரம் பாடியவர்.
வர நதி	வர நதி varanadi, பெ. (n.) கங்கை; the Ganges. 'மன்னவன். வரநதிக் கரையிலுற்றான்' (பாகவ. 1. தன்மபுத்திரன். 8);. [வர + நதி.] skt. nadi → த. நதி.
வரநிச்சயம்	வரநிச்சயம் varaniccayam, பெ. (n.) மணமகனை இன்னானென்று உறுதிசெய்து கொள்ளுகை; selecting the bridegroom for a particular bride. [வரன் + நிச்சம் → நிச்சயம் – வரநிச்சயம்.] Skt. nis-caya → த. நிச்சயம்.

வரப்படி	வரப்படி varappaḍi, பெ. (n.) வரப்பின் அருகிலுள்ள வயற்பகுதி; portion of a field, adjoining to the ridges. [வரப்பு + அண்டி → அடி.] வரப்பினை யொட்டியுள்ள இடப்பகுதி அல்லது வரப்பின் கீழிடம்.
வரப்படுத்து-தல்	வரப்படுத்து-தல் varappaḍuddudal, 8 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நெட்டுருப்பண்ணுதல்; to cram or mug up as a lesson. பாடத்தை வரப்படுத்துகிறான். 2. வந்ததைப் பெற்றுக் கொள்ளுதல்; to credit; to appropriate, to accept whatever is offered. வந்ததை வரப்படுத்தடா வல்லக்காட்டு, இராமா (இ.வ.);. [வா → வர + படு . படுத்து.]
வரப்பண்ணு-தல்	வரப்பண்ணு-தல் varappaṇṇudal, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. வரவழைத்தல்; to cause to come; to bring; to produce. 2. நெட்டுருச் செய்தல்; to mug up, to cram, as a lesson. [வா → வர + பண் → பண்ணு.]
வரப்பற்று-தல்	வரப்பற்று-தல் varappaṟṟudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தன்வயமாக்குதல்; to get into one's possession, to take hold of, to clutch eagerly 2. வந்ததைப் பெற்றுக் கொள்ளுதல்(இ.வ.);; to credit, to appropriate, to accept whatever is offered. [வா → வர + பற்று.]
வரப்பார்	வரப்பார்1 varappārttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பிறர் வரவுக்காகக் காத்திருத்தல் (யாழ்.அக.);; to await, to wait for some one's arrival. [வா → வர + பார்.] வரப்பார்2 varappārttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) வருமாறு செய்தல்; to cause or arrange to come. [வா → வர + பார்.]
வரப்பிரசாதம்	வரப்பிரசாதம் varappiracātam, பெ. (n.) கடவுளரின் அருட்கொடை; Grace of Gods. "தெய்வச்செயல் வரப்பிரசாதம்" (தனிச்.சிந். 231. 18);. [வரம் + பிரசாதம்.] Skt. pra-sådi → த. பிரசாதி

வரப்பிரசாதி	வரப்பிரசாதி varappiracāti, பெ. (n.) வரமருள்வார்; bestower of boons. "பழனியாண்டவர் நல்ல வரப்பிரசாதி" [வரம் + பிரசாதி.] Skt. pra-sādi → த. பிரசாதி.
வரப்பிரதானம்	வரப்பிரதானம் varappiratāṉam, பெ. (n.) 1. வரந்தருகை; the granting of a boon, blessing. 2. நன்கொடை (யாழ்.அக.);; excellent gift, donation. [வரம் + பிரதானம்.] Skt. pradhåna → த. பிரதானம்
வரப்பிரதை	வரப்பிரதை varappiradai, பெ. (n.) 1. வரமளிக்கும் தேவதை; benevolent goddess. 2. அகத்திய முனிவரின் மனைவியாகிய உலோபமுத்திரை (யாழ்.அக.);; Löbamudra, the wife of Agattiyar. [வரம் + பிரதை.] Skt. pratha → த. பிரதை
வரப்பு	வரப்பு varappu, பெ. (n.) 1. வயல்வரம்பு; ridge of a field. வரப்பு உயர நீர் உயரும் குடி உயரக் கோன் உயரும் (உ.வ.);. வரப்போ தலையணை;வாய்க்காலோ பஞ்சுமெத்தை (பழ.);. 2. வரம்பு; limit. 3. எல்லை (சது.);; boundary. [வரம்பு → வரப்பு. வளைதற் கருத்தினின்று கிளைத்த சொல்.] ஒருவர் நிலத்தினின்று, மற்றொருவர் இடத்தை வளைத்து வரம்பிடுவதால் வரப்பு எனப் பெயர் பெற்றது. வயலின், எல்லையினை, அல்லது வயலோரத்தை வகுக்கும், வயல்வரம்பான திட்டு.
வரப்புக்கடா	வரப்புக்கடா varappukkaṭā, பெ. (n.) வரப்புநண்டு பார்க்க;see varappu-nandu. [வரப்பு + கடா.]
வரப்புகழி-த்தல்	வரப்புகழி-த்தல் varappugaḻittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) வரப்பினைச் சரி செய்தல்; shaping or reclaiming the ridges of paddy field. [வரப்பு + கழி.] ஒருகா. அண்டைவெட்டுதல்.
வரப்புச்சுண்டெலி	வரப்புச்சுண்டெலி varappuccuṇṭeli, பெ. (n.) எலிவகை; field-mouse. [வரப்பு + சுண்டு + எலி.] வயலோர வரப்புக்குழியில் வாழும், சிற்றெலி வகையுளொன்று.

வரப்புநண்டு	வரப்புநண்டு varappunaṇṭu, பெ. (n.) வயல் நண்டு; field crab. [வரம்பு → வரப்பு + நொண்டு → நண்டு.] நண்டுதல் = கிண்டுதல், கிளறுதல். வரப்பு நண்டு வரப்புப் பொந்திலுள்ள வண்டலை வெளிக் கொணர்ந்து தரும் தன்மைத்து: வண்டலிலும் மணலிலும் கிண்டினாற்போற் செல்லும் நீருயிரி. [P]
வரப்புமேடு	வரப்புமேடு varappumēṭu, பெ. (n.) மேடான வரப்பு; mound boundary, raised ridge of a field. வரப்புமோடு (பே.வ.);. [வரப்பு + மேடு.]
வரப்புள்	வரப்புள் varappuḷ, பெ. (n.) வயல் (பிங்.);; cultivable field. [வரப்பு + உல் → உள்.] வரப்பினுட் பகுதியிலுள்ளதும், நன்கு பண்படுத்தப்பட்டதுமான நன்செய்.
வரப்பூலா	வரப்பூலா varappūlā, பெ. (n.) 1. வறட்பூலா பார்க்க;see varat-pula. 2. பூலா; fleggea lencophyrus (சா.அக.);.
வரப்பெலி	வரப்பெலி varappeli, பெ. (n.) எலி வகை; field-rat (சா.அக.);. [வரப்பு + எலி. இல் → இலி → எலி. இல் = குத்துதல், குடைதல்.] நன்செய் வரப்புப் பொந்துகளில் வாழும் எலி.
வரப்போ-தல்	வரப்போ-தல் varappōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) நிகழக்கூடியதாதல்; to be about to come; to come in the future, to be positive or optamistic. "உனக்கு நல்லகாலம் வரப்போகிறது" (உ.வ.);. [வா → வர + போ.] வரப்போ-தல் varappōtal, செ.கு.வி. (v.i.) போய் வருதல்; to come back, a term used in Srilanka with a literal meaning of saying goodbye. [வா+போ] போய் வருகிறேன் என்பதை வரப்போகிறேன் என்பது ஈழநாட்டுத் தமிழ் வழக்கு.

வரபட்சம்	வரபட்சம் varabaṭcam, பெ. (n.) மண மகனைச் சார்ந்தவர் (யாழ்.அக.);; the bridegroom's party. [வரன் + பக்கம் → பட்சம்.] த. பக்கம் → Skt. பட்சம் (paksa);.
வரபதி	வரபதி varabadi, பெ. (n.) மூலிகை வகையு ளொன்று; a kind of herbal medicine (சா.அக.);.
வரபலம்	வரபலம் varabalam, பெ. (n.) தென்னை மரம்; cocoanut tree - Cocos nucifera (சா.அக.);.
வரம்	வரம்1 varam, பெ. (n.) 1. தெய்வம் முதலியவற்றாற் பெறும் பேறு; boom, gift, blessing by a deity or a great person. "காதலி னுவந்து வரங் கொடுத் தன்றே" (திருமுரு.94);. "இமையா நாட்டத் தொருவரங் கொண்டு" (பரிபா. 530);. "வருபுனல் அணிகென வரங்கொள் வோரும்" (பரிபா. 8:105);. 'வரங்கொடுத்த தெய்வத்திற்கு, மொட்டை போடுவதாக வேண்டிக் கொண்டான்' (உ.வ.);. 2. அருள் (வின்..);, உதவி நன்மை; grace, favour, help. 3. வாழ்த்து (யாழ்.அக.);; blessing, well wish. 4. வேண்டுகோள்; supplication, solicitation, entreaty, request, as made to a deity ora great person. வசையிலாள் வரத்தின் வந்தாள்" (சீவக. 201);. 5. விருப்பம் (பொருட்.நி.);; desire. 6. மேன்மை; esteem, excellence, eminence. 7. ஒரு பொற்குவை (யாழ்.அக.);; a treasure or fund. 8. சூழல் (யாழ்.அக.);; enclosed or encircled space. 9. அடைக்கலாங்குருவி (யாழ்.அக.);; sparrow. எறும்பு
வரம்படங்கல்பாட்டம்	வரம்படங்கல்பாட்டம் varambaḍaṅgalpāḍḍam, பெ. (n.) தண்ணீர்த்தட்டு முதலியவற்றால் வயல்விளைவு குறைந்தாலும், தள்ளுபடி யில்லாத கட்டுக்குத்தகை வகை (நாஞ்.);; a stringout lease of paddy-fields in which no remission is made in rent in the event of unforeseen drought, etc. [வரம்பு + அடங்கல் + பாட்டம். பாட்டம் + குத்தகை வகை.]
வரம்பழி-தல்	வரம்பழி-தல் varambaḻidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) வரம்பிக-த்தல் பார்க்க;see varambiga-, "வரம்பழியாது வாழ்ந்தேம்" (கம்பரா. மாயாசீதை.70);. [வரம்பு + அழி, ஒழி → அழி.]

www.valluvarvallalarvattam.com 15471 of 19068.

வரம்பழிதரிசு	வரம்பழிதரிசு varambaḻidarisu, பெ. (n.) பாழ்நிலம்; waste land. [வரப்பு → வரம்பு + அழி + தரிசு.] ஒருகா. வறுநிலம்.
வரம்பறு-த்தல்	வரம்பறு-த்தல் varambaṟuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வரம்பறுத்தவிளைநிலம் பார்க்க;see varambarutta-vilai-nilam. [வரம்பு + அறு.]
வரம்பறுத்தவிளை நிலம்	வரம்பறுத்தவிளைநிலம் varambaṟuttaviḷainilam, பெ. (n.) அளந்து, எல்லை யிட்டுப் பிரித்த நன்செய்நிலம்; measured cultivable, wet land. 'எம்மூர் வரம்பறுத்த விளைநிலமாயின வயல் நிலம்' (S.I.I.Vol.XII- 102);. [வரம்பறு + விளைநிலம்.]
வரம்பிக-த்தல்	வரம்பிக-த்தல் varambigattal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அளவிலதாதல்; to be boundless. "வானின்றிழிந்து வரம்பிகந்த மாபூதத்தின் வைப்பு" (கம்பரா. அயோத். மந்திரப்.1);. 2. அளவு கடத்தல்; to exceed limits. [வரம்பு + இக-.]
வரம்பிகந்தோடு-தல்	வரம்பிகந்தோடு-தல் varambigandōṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) அளவு கடத்தல்; to exceed limits. "வரம்பிகந்தோடி" (கம்பரா. நாட்.9);. [வரம்பிகந்து + ஒடு-.]
வரம்பில்காட்சி	வரம்பில்காட்சி varambilkāṭci, பெ. (n.) முழுதுணரும் அறிவு (சீவக. 2846, உரை.);; omniscience, infinite wisdom. மறுவ. முற்றறிவு. [வரம்பு + இல் + காட்சி.]
வரம்பில்ஞானம்	வரம்பில்ஞானம் varambilñāṉam, பெ. (n.) வரம்பில்காட்சி (வின்.); பார்க்க;see varambil-kāfci. [வரம்பு + இல் + ஞானம்.]
வரம்பிலறிவன்	வரம்பிலறிவன் varambilaṟivaṉ, பெ. (n.) கடவுள் (நன். பாயி. 54, மயிலை.);; God, as the omniscient or all pervading divine. மறுவ. முற்றறிவன். [வரம்பு + இல் + அறிவன்.]
வரம்பிலாற்றல்	வரம்பிலாற்றல் varambilāṟṟal, பெ. (n.) வரம்பில் வல்லமை; infinite power. "வைத்து மீடியால் வரம்பிலாற்றலாய்" (கம்பரா. மருத்து. 116);. [வரம்பு + இல் + ஆற்றல்.]

வரம்பிலின்பம்	வரம்பிலின்பம் varambiliṉpam, பெ. (n.) பேரின்பம், அளவிலா மகிழ்ச்சி; divine infinite happiness. [வரம்பு + இல் + இன்பம். இல் → இன் → இன்பு → இன்பம் = மட்டற்ற மகிழ்ச்சி.]
வரம்பிலின்பமுடைமை	வரம்பிலின்பமுடைமை varambiliṉpamuḍaimai, பெ. (n.) சிவனெண் குணத் தொன்றான அளவிலின்ப (பேரின்ப); முடைமை (குறள், 9, உரை);; being in enjoyment of boundless bliss, one of Sivan-en-kunam or eight qualitis. [வரம்பிலின்பம் + உடைமை. உடு → உடை → .உடைமை.]
வரம்பிற-த்தல்	வரம்பிற-த்தல் varambiṟattal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அளவிலதாதல்; to be boundless. "வானின் றிழிந்து வரம்பிகந்த மாபூதத்தின் வைப்பு" (கம்பரா. அயோத். மந்திரப். 1);. 2. அளவு கடத்தல்; to exceed limits. [வரம்பு + இள் → இறு → இற.]
வரம்பு	வரம்பு varambu, பெ. (n.) 1. எல்லை; boundary, border, limit, extent. "வரம்பி றானை பரவா வூங்கே" (பதிற்றுப். 29, 15);. "தலைவரம் பறியாது வருந்துமென்னெஞ்சே" (குறுந்.172:7);. "புலங்கெட விறுக்கும் வரம்பி றானை" (புறநா. 16:9);. "எண்ணுவரம் பறியா உவலிடு பதுக்கை" (அகநா. 109:8);. 2. வரப்பு; ridge of a field. "செறுவின் வரம்பணையாத் துயல்வர" (அகநா.13);. 3. அணை; causeway, dam. "வேலை வகுத்தன வரம்பு" (கம்பரா. மாயாச.27);. 4. வழி (யாழ்.அக.);; way. 5. விளிம்பு (இ.வ);; brim. 6. ஒழுங்கு; rule of conduct, principle. "வகைதொகை யறியாதவனே வரம்பு மீறிப் பேசுவான்". 7. வட்டி (அ.க.நி.);; interest. 8. மனை (அக.நி.);; house-site.

வரம்புகட்டு	வரம்புகட்டு1 varambugaṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அணைகட்டுதல் (யாழ்.அக.);; to dam up. 2. எல்லைக் கட்டுதல்; to limit. 'கடிப்புண் பரவாதபடி மாந்திரிகன் வரம்பு கட்டினான்' (உ.வ);. 3. முடித்தல்; to finish, to put an end to. [வரம்பு + குள் → குட்டு → கட்டு.] வரம்புகட்டு2 varambugaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கடிப்புண் வட்டமாகத் தடித்தல்; to form rings, as in ringworm or spreading sores. [வரம்பு + கட்டு.]
வரம்புகட-த்தல்	வரம்புகட-த்தல் varambugaḍattal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வரம்பிற-த்தல் பார்க்க;see varambira-, [வரம்பு + கட-.]
வரம்புதிரட்டு-தல்	வரம்புதிரட்டு-தல் varambudiraṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) & செ.குன்றாவி. (v.t.); வரம்புகட்டு-தல் பார்க்க;see varambu-kattu-. [வரம்பு + திரட்டு.]
வரம்புபண்ணு	வரம்புபண்ணு1 varambubaṇṇudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வரம்புகட்டு-தல்-,1, 2 பார்க்க;see varambu-kattu. [வரம்பு + பண் → பண்ணு.] வரம்புபண்ணு2 varambubaṇṇudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) சரிப்படுத்துதல் (யாழ்.அக.);; to adjust, to set right, to rectify. [வரம்பு + பண்ணு.]
வரமாலை	வரமாலை varamālai, பெ. (n.) மணமகனுக்கு மணமகள் சூட்டும் மணமாலை; the garland put by the bride round the neck of the bride-groom, at a marriage. [வரன் + மாலை.]
வரமுள்ளி	வரமுள்ளி varamuḷḷi, பெ. (n.) ஓர் வகை முள்ளி; barleria brionita (சா.அக.);.
வரமூலி	வரமூலி varamūli, பெ. (n.) ஓர் பூடு; barleria prionties (சா.அக.);.

வரயாத்திரை	வரயாத்திரை varayāttirai, பெ. (n.) மண மகன் மணமகள் வீட்டை நோக்கி திருத்தலத்திற்கு வருவது போன்று ஊர்வலம் வருகை; setting out of the bridegroom in procession towards the house of the bride, at a marriage. [வர + ஏ → யா + திரை → யாத்திரை.]
வரயோகம்	வரயோகம் varayōkam, பெ. (n.) நந்தையுடன் செக்கு (சதயம்);, ஆரல் (கார்த்திகை);, மூதிரை (திருவாதிரை);, அறுவை (சித்திரை); என்பவற்றுளொன்று கூடுதலாலுண்டாம் ஒக வகை (விதான. குணாகுண.10);; combination of nandai with one of the naksatras, Sadayam, kārttiga;tiruvadirafand cittira. [வர + யோகம்.] Skt. yöga → த. யோகம்
வரர்	வரர் varar, பெ. (n.) 1. சிறந்தோர்; saint, sages, great or enlightened persons. "வரரழக் கண்டதுண்டோ?" (திருவாலவா. 29, 9);. 2. வானோர் (பிங்.);; celestials. [பரர் → வரர் = மேலானோர்.]
வரராசையுலா	வரராசையுலா vararācaiyulā, பெ. (n.) 17-ஆம் நூற்றாண்டில் இயற்றப்பட்ட நூல்; a work composed in 17C, இந்நூலின் ஆசிரியர் இன்னாரென்று அறியப்படவில்லை. நூலின் பெயராலே ஆசிரியர் அழைக்கப்படுகின்றார். வரராசை என்பது சங்கர நயினார் கோயில். வடமலையப்ப பிள்ளையன் செய்த திருப்பணி நன்கு விளக்கப்பட்டுள்ளது.
வரராமயோகி	வரராமயோகி vararāmayōki, பெ. (n.) 12-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த புலவர்; a poet, lived 12 C. இவர் திருந்செந்தூர்ச் சண்முக சதகம், திருக்குறுங்குடி நம்பி சதகம், என்னும் நூல்களை இயற்றியுள்ளார்.
வரருசி	வரருசி vararusi, பெ. (n.) பாணினி (வியாகரணத்துக்கு); இலக்கணத்திற்கு உரை செய்த முனிவர் (சங்.அக.);; the sage who wrote the vartigam supplementing pāninis grammar.
வரருடவாலி	வரருடவாலி vararuḍavāli, பெ. (n.) கருநாகம்; black cobra (சா.அக.);.
வரல்	வரல் varal, பெ. (n.) வளருகை; growing. "வனைந்துவரல் இளமுலை ஞெமுங்கப் பல்லூழ் விளங்குதொடி முன்கை வளைந்து புறஞ்சுற்ற" (அகம்.58:7-8);. [வா . வர் → வரு → வரல்.]
வரல்வாறு	வரல்வாறு varalvāṟu, பெ. (n.) வரலாறு (யாழ்.அக.); பார்க்க;see varaläru. [வா → வர் → வரு → வரல் + வாறு.]

வரலாற்றுக்களஞ் சியம்	வரலாற்றுக்களஞ்சியம் varalāṟṟukkaḷañjiyam, பெ. (n.) வரலாற்றுச் செய்திகளை நிரல்படத் தொகுத்த நூல்; a historical encyclopedia. [வரலாறு + களஞ்சியம்.] சிறப்பு மிக்க உலக வரலாற்று நிகழ்வுகளை ஏரண முறைப்படி படவிளத்தங்களுடன் எடுத்தியம்பும் கலைக்களஞ்சியம்.
வரலாற்றுமுறை மை	வரலாற்றுமுறைமை varalāṟṟumuṟaimai, பெ. (n.) குடிவழியாகக் கையாளப்படும் இடையறவுபடாத வழக்கு; ancient and unbroken tradition or usage, hereditary custom. "மரபு வழுவாவது வரலாற்று முறைமையின் மயங்கச் சொல்லுவது" (நன். 374, மயிலை);. [வரலாறு + முறைமை.] தொன்றுதொட்டு வழங்கி வரும் முறைமைக்கு மாறானது.
வரலாற்றுவஞ்சி	வரலாற்றுவஞ்சி1 varalāṟṟuvañji, பெ. (n.) சிற்றிலக்கியம் தொண்ணூற்றாறனுள் தலைவனது குலப்பிறப்பு முதலிய பல சிறப்பையும், புகழையும் வஞ்சிப்பாவாற் கூறும் பாடல்வகை; a panegyric in varj-p-päon the noble birth, greatness and fame of a hero, one of the 96 cirrilakkiyam. [வரலாறு + வஞ்சி.] வரலாற்றுவஞ்சி2 varalāṟṟuvañji, பெ. (n.) போர்க்களத்துச் செல்லும் படை யெழுச்சியைக் கூறும் சிற்றிலக்கியம் (இலக். வி. 869);; a poem describing the majestic march of an army to the battle-field. [வரலாறு + வஞ்சி.]
வரலாறு	வரலாறு varalāṟu, பெ. (n.) 1. நிகழ்ச்சி முறை; order of events. 2. இனவளர்ச்சி மற்றும் வாழ்வுமுறைத் தொடர்ப் பதிவேடு; history. "ஈதிவன்றன் வரலாறுங் குலவரவும்" (கம்பரா. குலமுறை. 29);. 3. தொன்மநிகழ்வு; antecedents. 4. சூழல்; circumstances. 5. விளத்தம்; details. 6. வழிமுறை; means, device. "ஆவிதாங்கும் வரலாறு கேளும்" (அழகர்கல்.86);. 7. எடுத்துக்காட்டு; example, instance, illustration. [வா → வர் → வரு → வரல் + ஆறு.] கலைகளும் (Arts);, அறிவியங்களும் (Sciences); 1. தற்சார்புள்ளது (independent);, 2. மற்சார்புள்ளது (dependent); என இருதிறப்படும். தற்சார்பறிவியங்களுள் ஒன்றான வரலாறு, ஏனையறிவியங்கட்கெல்லாம் அடிமணையாயும், முதுகந்தண்டாயும் இருப்பதாகும். காட்சியும் கருத்துமாகிய ஒவ்வொரு பொருட்கும் வரலாறிருப்பினும், ஒரு நாடு, அதன் மக்கள், அவர்கள் மொழி, அவர்கள் நாகரிகம், ஆட்சி ஆகிய சிலவற்றின் வரலாறே சிறப்பாக வரலாறெனப்படும்.

ஒருநாட்டு வரலாறு அந்நாட்டின் பழங்குடி ... யும் வந்தேறி ... களையும்

வரலாறுகாணாத	வரலாறுகாணாத varalāṟukāṇāta, பெ.அ. (adj.) இதற்குமுன் இதுபோல் இருந்திராத, முன்பு ஒருமுறைகூட நடந்திராத; unprecedented, uneventful. 'வரலாறு காணாத கூட்டம்'. [வரலாறு + காண் + ஆ (எ.ம.இ.நி.); → காணாத.]
வரவண்ணினி	வரவண்ணினி varavaṇṇiṉi, பெ. (n.) 1. திருமகள் (இலக்குமி); (யாழ்.அக.);; Tirumagal 2. மலைமகள்; Malaimagal. 3. கலைமகள்; Kalaimagal. 4. கற்புடையாள்; contiment or chaste woman. 5. பெண்; woman. 6. மஞ்சள்; turmeric. 7. ஓர் நிறம்; a colour. [வரவர்ணினி → வரவண்ணினி.]
வரவர	வரவர varavara, வி.அ. (adv.) 1. படிப் படியாய்; step by step, gradually. வரவர அறிவு பெருகும். 2. மேன்மேலும்; further and further. அடிக்கடி நடந்த வற்கட (பஞ்ச);த்தாலும் வெள்ளத்தாலும் வரிக் கொடுமையாலும் பொதுமக்கள் நிலைமை வரவரச் சீர்கெட்டு வந்தது. [வா → வர் → வரு → வர + வர.]
வரவரமுனி	வரவரமுனி varavaramuṉi, பெ. (n.) மணவாள மாமுனி; a vaisnava-âcârya.
வரவழை-த்தல்	வரவழை-த்தல் varavaḻaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) வருவித்தல், அழைத்தல்; to cause, to come, invite. "மாதை யீங்கு வரவழைத்தே" (வெங்கைக்கோ. 336);. [வா → வர் → வர + அழை.]
வரவழைப்புப்பாட்டு	வரவழைப்புப்பாட்டு varavaḻaippuppāṭṭu, பெ. (n.) வேலூர் மாவட்டத்திலுள்ள சோளிங்கர் என்னுமிடத்தில் ஒருவர் மீது தெய்வத்தை வரவழைப்பதற்காக உருமியடிப் போர் பாடும் பாட்டு; a song used by drummer to invoke god is once person normally practical is sholingar a town is Vellor district. [வரவழைப்பு + பாட்டு.]

வர வாயு	வர வாயு varavāyu, பெ. (n.) வரள்வாயு பார்க்க;see Varal-vāyu. [வரள் + வாயு → வரவாயு.] Skt. வாயு
வரவிடு-தல்	வரவிடு-தல் varaviḍudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) அனுப்புதல்; to send, "இவையெல்லாம் வரவிடுதற்கு முன்னேயும்" (திவ். பெரியாழ். 1 3, 2, வியா.); [வா → வர் → வர + விடு.]
வரவிருத்தன்	வரவிருத்தன் varaviruttaṉ, பெ. (n.) உயிர்களுக்கு மேலான பரவாழ்வளிக்கும் சிவபிரான் (யாழ்.அக.);;Šivan.
வரவினம்	வரவினம் varaviṉam, பெ. (n.) ஒருவருக்குப் பல்வேறு இடங்களிலிருந்து வரும் பண வரவு: heads of receipts. இந்த வாரம் வரவினங்கள் அதிகமாக இருக்கும் (இ.வ.);. வரவினம் அதிகமானால் உறவினம் ஒடிவரும் (உ.வ.);. [வரவு + இனம்.]
வரவு	வரவு1 varavu, பெ. (n.) 1. ஒளி நீர்; semen. 2. வரகு; koda millet-paspalum scrobiculatum (சா.அக.);. வரவு2 varavu, பெ. (n.) 1. வருகை; coming, advent. "செலவினும் வரவினும்" (தொல். சொல். 28);. "யார்வாய்க் கேட்டனை காதலர் வரவே" (குறுந்.75:5);. நும்மொடு வரவுதான் அயரவும்" (நற்.12:9);. "படிகாரிரெம் வரவு சொல்லுதிர்" (கம்பரா.பள்ளிபடை.1);. 2. வருவாய்; income, receipts, revenue. "வரவு காணாத செலவு" (குமரே. சத. 29);. வரவுக்குத்தகுந்த செலவு; மாப்பிள்ளைக்குத் தகுந்த மஞ்சம் (பழ.);. வரவுக்கு மீறிய செலவு, வறுமைக்கு வழிவகுக்கும் (இ.வ.);. 3. வரலாறு; history. "இதன்வர விதுவென் றிருந்தெய்வ முரைப்ப" (மணிமே. 6, 205);. 'வரவெமர் மறந்தன ரதுநீ" (புறநா. 149:4);. 4. தோற்றம்; origin.

வரவுசெலவு	வரவுசெலவு varavuselavu, பெ. (n.) 1. வருவாயும் செலவும்; income and expenditure. 2. பேரேட்டிற் செய்யும் பதிவு; ledger entry. ஒவ்வொரு தொழிற்சாலையும் வரவுசெலவை நாள்தோறும் பேரேட்டிற் பதிவு செய்ய வேண்டும் (இ.வ.);. [வரவு + செலவு.]
வரவுசெலவு அறிக்கை	வரவுசெலவு அறிக்கை varavuselavuaṟikkai, பெ. (n.) வரவு செலவுத் திட்டத்தைக் கொண்டுள்ள அறிக்கை; budget report. பாராளுமன்றத்தில் நிதியமைச்சர் இவ் வாண்டிற்கான வரவு செலவு அறிக்கையைப் படித்தார். (இக்.வ.);. [வரவு + செலவு + அறிக்கை.]
வரவுசெலவுக்கணக்கு	வரவுசெலவுக்கணக்கு varavuselavukkaṇakku, பெ. (n.) குடும்பச் செலவு குறித்த கணக்கு; family budget. வீட்டின் வரவு செலவுக் கணக்கை ஒழுங்காக எழுதி வைத்தால், குடும்பத்தை முன்னேற்ற முடியும் (இ.வ.);. [வரவு + செலவு + கணக்கு.]
வரவுசெலவுத்திட்டம்	வரவுசெலவுத்திட்டம் varavuselavuttiṭṭam, பெ. (n.) நாட்டுக்கு அல்லது நிறுவனத்துக்கு எதிர்வரும் ஆண்டிற் கிடைக்கும் வருமானம், வருமானத்திற்கான வழிகள், செலவுகள், செலவுக்கான ஒதுக்கீடு முதலியவை குறிக்கப்பட்ட திட்டம்; budget. திறமையான வரவுசெலவுத் திட்டமே, நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு வழிகோலும் (இக்.வ.);. [வரவு + செலவு + திட்டம்.]
வரவுதாழ்-த்தல்	வரவுதாழ்-த்தல் varavutāḻttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) காலந்தாழ்த்தி வருதல், நேரங்கடந்து வருதல்; to arrive belatedly, to be delayed. "உணவு வரவு தாழ்த்தது" (கம்பரா. பிரமாத்திர.88);. [வரவு + தாழ்.]
வரவுமுறை	வரவுமுறை varavumuṟai, பெ. (n.) வருவாய் (இ.வ.);; source of income. மறுவ. ஆகாறு. [வரவு + முறை.]
வரவுவை-த்தல்	வரவுவை-த்தல் varavuvaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) செலுத்திய தொகை குறித்து எழுதி வைத்தல்; to credit in account, to enter the receipt of money, as on a pro-note or document. நான் கொடுத்த பணத்தை வரவுவைத்துக்கொண்டு மீதம் எவ்வளவுபணம் தரவேண்டுமென்று சொல்லுங்கள் (உவ.);. [வரவு + வை.]

வரவெக்கை	வரவெக்கை varavekkai, பெ. (n.) அடைப்பான் எனும் கால்நடை நோய்; anthrax, a cattle-disease. [வரள் + வெக்கை.]
வரவெதிர்-தல்	வரவெதிர்-தல் varavedirdal, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வரவு எதிர்நோக்கி யிருத்தல்; to wait for, to wait the arrival of. 2. எதிர்கொண்டு அழைத்தல்; to welcome in person. [வரவு + எதிர்.]
வரவெதிர்ந்திருத்தல்	வரவெதிர்ந்திருத்தல் varavedirndiruddal, பெ. (n.) தலைவி தன் னிருப்பிடத்துத் தலைவன் வருகையை எதிர்பார்த் திருத்தலைக் கூறும் புறத்துறை (சங்.அக.);; a theme in which the heroine is described as awaiting the arrival of the hero at her abode. [வரவெதிர் + இரு.]
வரவேல்	வரவேல்1 varavēltalvaravē<u>rr</u>al, 9 செ.குன்றாவி. (v.t.) எதிர்கொண்டழைத்தல்; to welcome in person. புகழ்மிக்க தலைவர்களை எதிர் கொண்டழைப்பதும் விருந்தினரை வரவேற்பதும் மதிப்புரவுக்குரியது. [வரவு → வரவேல்.] வரவேல்2 varavēltalvaravē<u>rr</u>al, 9 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. இன்முகத்தானு மின்சொலானும் வருக வருக வென்றழைத்து மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்துதல்; to welcome the invitees. பள்ளி ஆண்டு விழாவிற்கு வருகைபுரிந்த அனைவரையும், தலைமையாசிரியர் மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்றார் (உ.வ.);. 2. திட்டம், ஒப்பந்தம் முதலியவற்றை ஆதரவு தந்து ஏற்றல்; to accept. அரசின் நலத் திட்டத்தை எங்கள் கன்னை (கட்சி); முழுமனதுடன் வரவேற்கிறது (இக்.வ.);. அமைதி உடன்பாட்டை உலக நாடுகள் அனைத்தும் வரவேற்கும் என்று நம்புகிறோம் (உ.வ.);. 3. ஒப்பந்தப்புள்ளி முதலியவற்றை அனுப்புமாறு வேண்டுதல்; to be invited, in tender notice etc. எங்கள் நிறுவனத்திற்குத் தேவைப்படும் பொருள்கள் வழங்க ஒப்பந்தப் புள்ளிகள் வரவேற்கப்படுகின்றன (இ.வ., உ.வ.);. [வா → வர் → வரு → வரவு + ஏல்.]
வரவேற்பவை	வரவேற்பவை varavē<u>r</u>pavai, பெ. (n.) வரவேற்புக்கழகம் (தற்கா.); பார்க்க;see varavérpu-k-kalagam. [வரவேற்பு + அவை. அமை → அவை.]
வரவேற்பறை	வரவேற்பறை varavē<u>r</u>pa<u>r</u>ai, பெ. (n.) விருந்தினர் அமர்வதற்கான அறை; reception room. அந்த வீட்டின் வரவேற்பறை மிகவும் எளிமையாக இருந்தது. அமைச்சரின் வரவேற்பறையில் நீண்ட நேரம் உட்கார்ந்திருந்தேன்.

வரவேற்பு	வரவேற்பு varavēṟpu, பெ. (n.) எதிர் கொண்டழைக்கை (தற்கா.);; reception, welcome, to receive in person. [வரவு + ஏல் → ஏற்பு.]
வரவேற்புக்கழகம்	வரவேற்புக்கழகம் varavēṟpukkaḻkam, பெ. (n.) பெரியவரை உசாவி அழைப்பதற்காக அமைக்கப்பட்ட அவை (தற்கா.);; reception committee for V.I.Ps, or great personality. [வரவேற்பு + கல் + அகம் - கல்லகம் → கழகம்.]
வரவேற்புச்சபை	வரவேற்புச்சபை varavēṟbuccabai, பெ. (n.) வரவேற்பவை பார்க்க;see varavērpavai. [வரவேற்பு + சபை.] த. அவை → Skt. sabha
வரவேற்புப்பத்திரம்	வரவேற்புப்பத்திரம் varavēṟpuppattiram, பெ. (n.) வரவேற்புமடல் பார்க்க;see varavérpu-madal. [வரவேற்பு + பத்திரம்.]
வரவேற்புமடல்	வரவேற்புமடல்1 varavēṟpumaḍal, பெ. (n.) பெரியோரை இனிது மொழிந்து உசாவியெதிர்கொண்டழைக்கும் அழைப்பிதழ்; welcome address in written form. விழாவிற்கு வருகைபுரிந்த அமைச்சருக்குக் கட்சியினர் வரவேற்புமடல் படித்து வழங்கினர் (இ.வ.); [வரவேற்பு + மடல்.] வரவேற்புமடல்2 varavēṟpumaḍal, பெ. (n.) விழாவிற்கு வருகை செய்துள்ள விருந்தினர்தம் சிறப்பியல்பைப் புகழ்ந்து கூறும் இன்தீங்கிளவியம் பொதிந்த தாள்; scripted welcome address to be read out. விழாவிற்கு வந்திருந்த தொழிலதிபருக்குத் தொழிலாளர்களால் வரவேற்பு மடல் அளிக்கப்பட்டது (உ.வ.);. [வரவேற்பு + மடல்.]
வரவேற்புரை	வரவேற்புரை varavēṟpurai, பெ. (n.) விழாவிற்கு வந்துள்ளோரை வரவேற்று நிகழ்த்தும் உரை; welcome address. [வரவேற்பு + உரை.]

வரவை	வரவை varavai, பெ. (n.) 1. வயற்றாக்கு (வின்.);; plot of paddy-field, compartment in a paddy-field bounded by ridges. 2. வரி; tax. "இவ்வூரிற் பலவரவை யோடுங் கூட்டவும்" (தெ.இ.கல். தொ. 3, 211);. [வரவு → வரவை.]
வரவோலை	வரவோலை varavōlai, பெ. (n.) அழைப்புக் கடிதம்; letter of invitation. "வரவேண்டு மென்று வரவோலை அனுப்புவித்தார்" [வரவு + ஒலை.]
வரள்(ளு)-தல்	வரள்(ளு)-தல் varaḷḷudal, 12 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வற்றுதல் (பிங்.);; to dry up, to evaporate. 2. உடம்பு மெலிதல் (வின்.);; to become lean or emaciated. [வறள் → வரள்.]
வரள்வாயு	வரள்வாயு varaḷvāyu, பெ. (n.) குடலைச் சுருட்டிக் கொள்ளும் நோய்வகை (இ.வ.);; a disease of the colon. [வரள் + வாயு.]
வரளம்	வரளம் varaḷam, பெ. (n.) பிரமி; a prostate plant- Grabiola moniera (சா.அக.);.
வரளாரை	வரளாரை varaḷārai, பெ. (n.) ஆரைவகை (யாழ்.அக.);; a species of aquatic cryptogamous plant (சா.அக.);. [வரள் + ஆரை.]
வரளி	வரளி varaḷi, பெ. (n.) விறட்டி; dung cakes (சா.அக.);.
வரற்கியம்	வரற்கியம்1 vararkiyam, பெ. (n.) சிற்றரத்தை (சங்.அக.);; lesser galangal. வரற்கியம்2 vararkiyam, பெ. (n.) கோரைக் கிழங்கு; fragrant root tuber of a grass Cyperus pertenuis (சா.அக.);.
வரற்சுண்டி	வரற்சுண்டி vararcuṇṭi, பெ. (n.) நெட்டிக் கொடி; a kind of medicinal creeper. [வரள் + சுண்டி.]

வரற்சூரி	வரற்சூரி varaṟcūri, பெ. (n.) நத்தைச்சூரி; a kind of herbal plant. [வரள் + சூரி.]
வரற்பூலா	வரற்பூலா varaṟpūlā, பெ. (n.) நீர்ப்பூலா; black honey shrub-Phyllanthus multiflora.
வரற்பூலிகா	வரற்பூலிகா varaṟpūlikā, பெ. (n.) முள்ளி; a kind of plant (சா.அக.);.
வரற்றியம்	வரற்றியம் varaṟṟiyam, பெ. (n.) கோரைக் கிழங்கு; fragrant root tuber of a grass Cyperus pertenuis (சா.அக.);.
வரன்	வரன் varaṉ, பெ. (n.) 1. சிறந்தவன்; superior, great person. "தமிழ் முனிவரன்" (தக்கயாகப். 40);. 2. கடவுள்; God. 3. நான்முகன்; Brahman. 4. சீவன்முத்தருள் நான்முகன் எனப்படும் வகையினன்; person belonging to the birama-varar class of jivar-muttar. "தேகசஞ்சார நிமித்தந்தானா வுன்னுவோன் வரன்" (கைவல்ய. தத்துவ. 99);. 5. தமையன் (நிகண்டு, 218);; elder brother. 6. மணமகன்; bridegroom. "தன் மகளுக்கொத்த வரனைத் தேடுவான்" (உத்தரா. இரவாணன் பிற.2);. 7. கணவன் (சூடா.);; husband. [பரம் → வரம் → வரன். ம → ன = போலி.] வரன் = மேலானவன், சிறந்தவன், மேலான வீட்டுலகம். பரநிலையை ஆதனுக்கு வழங்கும் அருள் வடிவான இறைவன்.

வரன்முறை	வரன்முறை varaṉmuṟai, பெ. (n.) 1. மரபின் வந்த முறை; tradition. "பாடினை யருமறை வரன்முறையால்" (தேவா. 80, 3);. 2. வரலாறு; history. 3. மூலம்; origin, source. "அதன் வரன்முறை சொன்னான்" (பிரமோத். 18,1);. 4. ஊழ் (யாழ்.அக.);; fate, destiny. 5. பெரியோரிடங் காட்டும் மதிப்புறவு அல்லது பணிவு; courtesy, respect or regard to superiors. "வரன்முறை செய்திட" (கம்பரா. திருவவ. 64);. [வா → வரன் + முறை – வரன்முறை.]
வரன்று-தல்	வரன்று-தல் varaṉṟudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) வரடுதல்; to scrape, to gather up, to collect. "மணிவரன்றி வீழுமருவி" (நாலடி. 369);. M. varanṭuka.
வராக்கடன்	வராக்கடன் varākkaḍaṉ, பெ. (n.) செலவெழுத வேண்டிய கடன் (கொ.வ.);; bad debt. [வா + ஆ + கடன்.]
வராக்கு	வராக்கு varākku, பெ. (n.) கொம்மட்டி (சங்.அக.);; a small water-melon (சா.அக.);.
வராகக்கிரந்தி	வராகக்கிரந்தி varākakkirandi, பெ. (n.) தொட்டால் வாடி; a sensitive plant. [வராகம் + கிரந்தி.]
வராககர்ணி	வராககர்ணி1 varāgagarṇi, பெ. (n.) அகவ கந்தி; a plant, horse root-withania somneifera (சா.அக.);. வராககர்ணி2 varāgagarṇi, பெ. (n.) அமுக்கிராச் செடி; Indian winter cherry.
வராககற்பம்	வராககற்பம் varāgagaṟpam, பெ. (n.) ஓர் வகை கற்பம்; a kind of medicinal preparation taken in for longevity (சா.அக.);.
வராகப்பூடு	வராகப்பூடு varākappūṭu, பெ. (n.) மூக்குத்திப் பூடு; Indian lantina. [வராகம் + பூடு.]

வராகபணம்	வராகபணம் varākabaṇam, பெ. (n.) நாணய வகை; a coin. [வராகம் + பணம்.]
வராகபுடம்	வராகபுடம் varākabuḍam, பெ. (n.) பன்றியின் உயரமளவுபோடும் புடம், 1 முழ சதுரமும், 1 முழ ஆழமுமான பள்ளத்தில் காட்டு முட்டையை மேலும், கீழுமாக நிரப்பி மருந்திட்டுப் போடும் புடம்; process of calcination by burning the medicine, in a heap of cow dung cakes as high as a big (about 50 dung cakes); when plastered crucible is roasted in a pit the dimension of which are one cubit in every side (சா.அக.);. [வராகம் + புடம்.]
வராகம்	வராகம் varākam, பெ. (n.) நிலப்பனை; ground palm-curculigo orchioides (சா.அக.);. வராகம் varākam, பெ. (n.) பன்றி; pig. [Skt. {} → த. வராகம்.]
வராகமிகிரர்	வராகமிகிரர் varāgamigirar, பெ. (n.) ஆறாம் நூற்றாண்டிலிருந்தவரும் கணித நூலில் வல்லவரும் வானசாத்திர நூல்கள் பல இயற்றியவருமான ஆசிரியர்; an ancient astronomer and mathematician of many treatises, 6th cent.
வராகன்	வராகன் varākaṉ, பெ. (n.) 1. பன்றி வடிவங் கொண்ட திருமால் (பிங்.);; Tirumål in His boar-incarnation. 2. மூன்றரை உருபா மதிப்புள்ளதும் பன்றிமுத்திரை கொண்டதுமான ஒருவகைப் பொன் நாணயம் (அரு.நி.);; pagoda- a gold coin = 3 1/2 rupees, as bearing the image of a boar. 3. மூக்குத்திக் கொடி (சங்.அக.);; pointed leaved hogweed. [வராகம் → வராகன்.]
வராகன்பூடு	வராகன்பூடு varākaṉpūṭu, பெ. (n.) மூக்குத்திக் கொடி (மலை.);; pointed-leaved hogweed. [வராகன்1 + பூடு.]
வராகன்பூண்டு	வராகன்பூண்டு1 varākaṉpūṇṭu, பெ. (n.) கூத்தன்குதம்பை; pointed - leaved hog weed. [வராகன் + பூண்டு.] ஒருகா. மூக்கொற்றி வராகன்பூண்டு2 varākaṉpūṇṭu, பெ. (n.) வராகன்பூடு (மலை.); பார்க்க;see varagan-pudu. [வராகன்1 + பூண்டு.]
வராகனாட்டம்	வராகனாட்டம் varākaṉāṭṭam, பெ. (n.) சீட்டாட்டத்தில் ஒரு வகை; a kind of card-playing. [வராகன் + ஆட்டம்.]

வராகி	வராகி varāki, பெ. (n.) 1. வாராகி (சூடா.);; varagi a divine energy. 2. சிறு குறட்டை (மலை.);; a slight snoring. 3. சிற்றரத்தை (மலை.);; lesser galangal. 4. நிலப்பனை (தைலவ.);; moosly or weevil root. 5. கோரை (நாமதீப. 348);; sedge. 6. சிறுகுறிஞ்சா (சங்.அக.);; a climber. 7. வராகபுடம், 20 அல்லது 50 எருவிட்டுப் போடப்படும் புடம் (மூ.அ.);; calcining metals with 20 or 50 cakes of cowdung. "வராகிமேலிட்டுத் தூமஞ் செய்தனன்" (கந்தபு. மார்க். 135);. [வராகம் → வராகி.]
வராகிக்கிழங்கு	வராகிக்கிழங்கு varākikkiḻṅgu, பெ. (n.) பன்றி மோத்தைக் கிழங்கு; root of trapa bispinosa (சா.அக.);.
வராகிசாரணை	வராகிசாரணை varākicāraṇai, பெ. (n.) சத்திசாரணை; a prostate plant, Trianthema decandra (சா.அக.);.
வராகிப்புகை	வராகிப்புகை varāgippugai, பெ. (n.) மருந்துப்புகை வகை (யாழ்.அக.);; a medicinal fumigation. [வராகி + புகை.]
வராகிமூலம்	வராகிமூலம் varākimūlam, பெ. (n.) நிலப் பனங்கிழங்கு; ground palm, curculigo orchioides (சா.அக);.
வராகியரத்தை	வராகியரத்தை varākiyarattai, பெ. (n.) சிற்றரத்தை; lesser galandal-Alpinia galangal (minor); (சா.அக.);.
வராகிவேய்	வராகிவேய் varākivēy, பெ. (n.) வராகி வேல் (சங்.அக.);;see Varagi-Vél. [வராகம் + வேய்.]
வராகிவேல்	வராகிவேல் varākivēl, பெ. (n.) பன்றியின் முள் (யாழ்.அக.);; quill of porcupine (சா.அக.);. [வராகம் + வேல.]

வராகு	வராகு varāku, பெ. (n.) வராகன் பார்க்க;see varăgan (சா.அக.);.
வராங்கம்	வராங்கம்1 varāṅgam, பெ. (n.) வானவரின் உடல்; the body of a celestial being. வராங்கம்2 varāṅgam, பெ. (n.) இலவங்கப் பட்டை (மூ.அ.);; cinnamon bark. வராங்கம்3 varāṅgam, பெ. (n.) 1. தலை (இலக்.அக.);; head. 2. அழகியவுருவம்; elegant form. 3. உடல் (யாழ்.அக.);; body. 4. யானை (யாழ்.அக.);; elephant. 5. இலவங்கம் (நாமதீப.283);; clove.
வராங்கனை	வராங்கனை varāṅgaṉai, பெ. (n.) 1. மிகச் சிறந்தவள் (சங்.அக.);; excellent woman. 2. கூந்தற் பனை; talipot palm.
வராங்கி	வராங்கி1 varāṅgi, பெ. (n.) 1. அழகுள்ளவள்; beautiful woman. 2. மஞ்சள் (மூ.அ.);; turmeric.. வராங்கி2 varāṅgi, பெ. (n.) பெருங்குமிழ்; flowering tree- Gmellina arbonea (சா.அக.);.
வராசனம்	வராசனம் varācaṉam, பெ. (n.) 1. முட் செவ்வந்தி வகை (சங்.அக.);; china rose. 2. நீர் முதலியன வைக்கும் பாத்திரம் (யாழ்.அக.);; vessel or container for keeping water etc.
வராசனன்	வராசனன் varācaṉaṉ, பெ. (n.) 1. வாயிற் காப்போன்; door-keeper, watchman. 2. கள்ளக்காதலன்; paramour.
வராசான்	வராசான் varācāṉ, பெ. (n.) கருப்பூரவகை (சிலப்.14, 109, உரை);; a kind of camphor.
வராட்டி	வராட்டி varāṭṭi, பெ. (n.) வறட்டி (சங்.அக.);; cake of dried cowdung. [வாள் → வராட்டி.]
வராடகம்	வராடகம் varāṭagam, பெ. (n.) 1. தாமரையின் காய் (சூடா.);; seed-pod of the lotus. 2. பலகறை (சூடா);; cowry. 3. கயிறு (யாழ்.அக.);; rope.

வராடபேதி	வராடபேதி varāṭapēti, பெ. (n.) எருவாய்க் கழிவு; discharge of foeces from the anus.
வராடம்	வராடம் varāṭam, பெ. (n.) வராடி1 (வின்.); பார்க்க;see varadi.
வராடி	வராடி1 varāṭi, பெ. (n.) பலகறை (சூடா.);; cowry. வராடி2 varāṭi, பெ. (n.) பாலையாழ்த் திறத்தொன்று (பிங்.);; a melody-type of the palai tracts. வராடி3 varāṭi, பெ. (n.) முரட்டுநூற் சீலை (வின்.);; saree of coarse yarn. [வராசி → வராடி.] வராடி varāṭi, பெ. (n.) அராகங்களில் ஒன்று a musical note. [வராளி-வாடி]
வராடிகம்	வராடிகம் varāṭigam, பெ. (n.) வெண் மிளகாய்; white chilly (சா.அக.);.
வராடிகை	வராடிகை varāṭigai, பெ. (n.) பலகறை (சூடா.);; cowry. "வராடிகைத் திரள் பரப்பி" (பிரபோத.15, 61);. [வராடிகம் → வராடிகை.]
வராண்டம்	வராண்டம் varāṇṭam, பெ. (n.) தாமரையின் காய் (பிங்.);; seed-pod of the lotus.
வராணசி	வராணசி varāṇasi, பெ. (n.) காசி (யாழ்.அக.);; Benares.
வராணி	வராணி varāṇi, பெ. (n.) பாலை; a tree-Mimusops hexandrus (சா.அக.);.
வராத்தம்	வராத்தம் varāttam, பெ. (n.) 1. கட்டளை (யாழ்.அக.);; order, commandment. 2. வரிவாங்குகை (யாழ்.அக.);; levying taxes. 3. கொடுக்கல் வாங்கல்; money dealings

வராமுள்ளி	வராமுள்ளி varāmuḷḷi, பெ. (n.) மஞ்சள் நிற பூவையுடைய ஓர் பூடு; a throny plant with yellow flowers (சா.அக.);.
வராரோகன்	வராரோகன் varārōkaṉ, பெ. (n.) யானைப் பாகன் (யாழ்.அக.);; elephant-driver. [வராரோகம் → வராரோகன்.]
வரால்	வரால் varāl, பெ. (n.) 1. சாம்பற் பச்சை நிறமும் நான்கடிவரை வளர்ச்சியுமுடைய மீன்வகை; murrel, a fish, greyish green, attaining 4 feet in length. "நுண்ணாரற் பருவரால்" (புறநா. 18:9);. "கடுங்கண் வராஅற் பெருந்தடி மிளிர்வையொடு" (நற்.60-4);. 2. வெளிறின கருநிறமும் மூன்றடி வளர்ச்சியுமுடைய மீன்வகை; black-murrel, a fish, dark greyish or blackish, attaining 3 ft. in length. "மோட்டிரு வராஅற்". 3. நன்னீர் மீன் வகை (யாழ்.அக.);; a fresh water fish. த. வரால் - Skt. murala E. murrel. Ma. varăl, virăl, vrăl; lod.baremi-ni. [வரி → வரால்.] ஏரி, குளங்களிற் காணப்படும் மீன் வகைகளுள் ஒன்று. சென்னைப் பல்கலைக் கழக அகரமுதலி, வரால் என்னும் சொற்கு, கெண்டையென்று பொருள் குறித்துள்ளதை பாவாணர் தவறென்று சென்னைப் பல்கலைக் கழக அகரமுதலியின் சீர்கேடு என்னும் நூலுள் (பக்.19); குறித்துள்ளது காண்க. கெண்டை வேறு, வரால் வேறு. வரால் நன்னீர்ப் பகுதியிற் காணப்படும் மீன். வரி = நீளம். வரால் = குறவையினும் நீண்டிருப்பது. முர் (சூழ், பின்னு, பிணை); என்பது மூலாமாயிருக்கலாமென்று கருதுவது சரியன்று (மா.வி.அ.);.
வரால்வலை	வரால்வலை varālvalai, பெ. (n.) வரால் மீனை வலைத்துப் பிடிக்க உதவும் வலை (நாஞ்.);; a fresh water fishing net to catch varăl. [வரால் + வலை.]
வராலகம்	வராலகம்1 varālagam, பெ. (n.) பாம்பு; snake (சா.அக.);. வராலகம்2 varālagam, பெ. (n.) இலவங்கம் (தைலவ.);; clove.

வராலடிப்பான்	வராலடிப்பான் varāladippāṉ, பெ. (n.) ஒரு வகைப் பறவை; ospery. [வரால் + அடிப்பான்.] [P]
வராலம்	வராலம் varālam, பெ. (n.) கிராம்பு (நாமதீப. 319);; clove. [வரால் → வராலம்.]
வராலி	வராலி varāli, பெ. (n.) பிரமி யெனும் பூடு (மலை.);; pirami, a kind of prostrate herb. [விராலி → வராலி.]
வராலிகம்	வராலிகம் varāligam, பெ. (n.) ஈரல்; liver (சா.அக.);. [வராலி → வராலிகம்.]
வராலுகம்	வராலுகம் varālugam, பெ. (n.) சங்கங்குப்பி; smooth volkameria - Cledendron in creme (சா.அக.);. [வராலிகம் → வராலுகம்.]
வராவி	வராவி varāvi, பெ. (n.) வராலி பார்க்க;see varali (சா.அக.);.
வராளம்	வராளம் varāḷam, பெ. (n.) பாம்பு (யாழ்.அக.);; snake, serpent.
வராளி	வராளி1 varāḷi, பெ. (n.) 1. நிலவன் (சந்திரன்); (யாழ்.அக.);; moon. 2. பண் வகையுளொன்று (இசை.);; a specific melody-type. 3. யாழ் வகை (பரத. ஒழிபி.15);; a kind of lute. [வராலி → வராளி.] வராளி2 varāḷi, பெ. (n.) மண்ணீரல் (சங்.அக.);; spleen.

வராளிகை	வராளிகை varāḷigai, பெ. (n.) கொற்றவை (யாழ்.அக.);; Durgai. [வராளம் → வராளி → வராளிகை.]
வராற்பகடு	வராற்பகடு varāṟpagaḍu, பெ. (n.) ஆண் வரால்; male murrel. "அரில் வலை கீண்டு நிமிர்ந்தெழுவன வராற்பகடு" (திருக்காளத். பு. 2 16);. [வரால் + பகடு.]
வராற்போத்து	வராற்போத்து varāṟpōttu, பெ. (n.) இளவரால்; young murrel. "பகுவாய் வராஅற்….. போத்து" (அகநா.36);. [வரால் + போத்து.]
வரானி	வரானி1 varāṉi, பெ. (n.) 1. பாலை; wedge-leaved ape flower. 2. வராணி பார்க்க;see varani (சா.அக.);. வரானி2 varāṉi, பெ. (n.) செடிவகை யுளொன்று (மலை.);; a kind of plant.
வரானிகம்	வரானிகம் varāṉigam, பெ. (n.) பனை மரம்; palmyra tree (சா.அக.);.
வரி	வரி1 vari, பெ. (n.) 1. கோடு; line, as on shells, streaks, as in timber, stripe. "நுண்ணிய வரியொடு திரண்டு…. கண்" (சீவக. 1702);. "கொடுவரி யிரும்புலி தயங்க நெடுவரை" (அகநா.27:1);. வரிவிழுந்த புலியைப் பார்த்து நரியும் கொள்ளிக் கட்டையை எடுத்துச் சுட்டுக் கொண்டதாம் (பழ.);. 2. தொய்யில் முதலிய வரைவு; ornamental marks on the breast. "மணிவரி தைஇயும்" (கலித்.76);. 3. கை, வரைவு (பிங்.);; lines at the joint of fingers or on the palm of hand. 4. ஒழுங்கு நிரை; course, as of bricks, line, as of writing; series, as of letters, orderly line, as of ducks in flight; row. "குருகி னெடு வரி பொற்ப" (பதிற்றுப்.33, 2);. 5. எழுத்து (நாமதீப.673);; letter. 6. புள்ளி; dot. "வரிநுதற் பொருதொழி நாகம்" (நெடுநல். 117);. "வெண்ணெல் அருந்திய வரிநுதல் யானை" (நற். 7:7);. 7. தேமல்; spreading spots on the skin. "பொன்னவி ரேய்க்கு மவ்வரி" (கலித்.22);. 8. வண்டு (திவா

வரிக்கடுக்காய்	வரிக்கடுக்காய் varikkaḍukkāy, பெ. (n.) கடுக்காய் வகை (பதார்த்த. 973);; species of chebulic myrobalan. [வரி + கடுக்காய்.] கடு + காய் = கடுக்காய். கடுக்காய் = கசப்பு, கார்ப்புச் சுவையுள்ள காய். ஒருகா. வரிக்காய் தமிழ் மருத்துவரால் திரிபலை என்றழைக்கப்பட்ட நெல்லிக்காய், கடுக்காய், தான்றிக்காய் ஆகிய முக்காய்களுள் ஒன்று. வரிக்கடுக்காயின் வடிநீர் (கருக்குநீர்); ஊட்டச்சத்து நிறைந்தது. எழில் குன்றா இளமைக்கு எஞ்ஞான்றும் உறுதுணை புரிவது.
வரிக்கடை	வரிக்கடை1 varikkaḍai, பெ. (n.) நெல்; paddy (சா.அக.);. [வரி + கடை.] குல் → குள் → குடு → கடு → கடை = ஒன்று இன்னொன்றை முட்டும் முனையுள்ள நெல் பக்கம் நோக்கிய முனையுள்ள வரி நெல். கடை இருவகை: 1. பக்கம் நோக்கியது, 2. மேனோக்கியது. வரிக்கடை2 varikkaḍai, பெ. (n.) வண்டு (திவா.);; beetle. [வரி1 + கடை.]
வரிக்கண்ணி	வரிக்கண்ணி varikkaṇṇi, பெ. (n.) பொன்னாங் கண்ணி; a prostate plant good for eye disease-Illecebrum sessile (சா.அக.);. [வரி + கண்ணி.] கண் + இ - கண்ணி. ஒருகா. கள் (இளமை); → கண் → கண்ணி. பொன்னாங்கண்ணி அரும்பிக் கொழுந்தாகத் தளிர்த்தலாற் பெற்ற பெயர்க் கண்ணி என முடியும். செடிகளும், மரங்களும், சொற்கருத்தால் கண்ணி என்றே குறிக்கப்பட்டுள்ளன.
வரிக்கண்ணோரா	வரிக்கண்ணோரா varikkaṇṇōrā, பெ. (n.) செஞ்சாம்பனிறமும் மஞ்சட் புள்ளிகளுமுடைய கடல்மீன்வகை; a sea fish, dark greyish-brown, covered with light orange spots. [வரிக்கண் + ஒரா.] [P]
வரிக்கத்தலை	வரிக்கத்தலை1 varikkattalai, பெ. (n.) குருங்கத்தலை; a sea, fish foot long with broad black strips upper jaw overlapping the lower not good for eating-seiaena maculata (சா.அக.);. [வரி + கத்தலை.] வரிக்கத்தலை2 varikkattalai, பெ. (n.) வரிக்கற்றலை பார்க்க;see vari-k-karralai. [வரி + கற்றலை → கத்தலை.]

வரிக்கத்து	வரிக்கத்து varikkattu, பெ. (n.) வருக்கத்து பார்க்க;see varu-k-kattu. [வரி + கத்து.]
வரிக்கயிறு	வரிக்கயிறு1 varikkayiṟu, பெ. (n.) வலிக்கயிறு பார்க்க;see vali-k-kayiru. [வரி + கயிறு.] கள் = கட்டுதல், பிணைத்தல். கள் → கய் → கயில் → கயிறு. வரிக்கயிறு2 varikkayiṟu, பெ. (n.) வடக் கயிறு (இ.வ.);; cable, long and thick rope. [வரி + கயிறு.] நன்கு முறுக்கேற்றிய திரட்சியான உருண்ட கயிறு.
வரிக்கரப்பான்	வரிக்கரப்பான் varikkarappāṉ, பெ. (n.) வரிவரியாகத் தோன்றும் கரப்பான் வகை (சீவரட்.);; a kind of eruption, a cutaneous disease. [வரி + கரப்பான்.] கரப்பு → கரப்பான். கரப்பு = சொறி, கரகரப்பு. குழந்தைகளுக்கு உண்டாகும் இருபத்தொன்பது கரப்பான் (சொறிநோய்);. நோயுளொன்று.
வரிக்கருடன்சம்பா	வரிக்கருடன்சம்பா varikkaruḍaṉcambā, பெ. (n.) சம்பா நெல்வகை; a kind of camba paddy. [வரி + கருடன்சம்பா.]
வரிக்கல்	வரிக்கல் varikkal, பெ. (n.) நீளமாக அடித்துத் திருத்திய கல்; long piece of stone chiselled into required shape. கோயில் மண்டபத்துக்கு வரிக்கல் கொண்டு வருகிறார்கள். [வரி + கல். குல் → கல்.] வரிக்கல் = உளியால் அடித்துத் திருத்தி வடிவமைத்த செப்பமான கல்.
வரிக்கலவாய்	வரிக்கலவாய் varikkalavāy, பெ. (n.) மஞ்சட்கபில நிறங்கொண்ட கடல்மீன் வகை; a sea-fish, yellowish brown. [வரி + கலவாய்.] ஆறுவகைக் கலவாய் மீன்வகையுளொன்று.

வரிக்கற்றலை	வரிக்கற்றலை varikkar̲r̲alai, பெ. (n.) 1. செந்நிறங்கொண்ட கடல்மீன் வகை; a kind of reddish sea-fish. 2. பளபளத்த சாம்பல் நிறமும், ஒரடி வளர்ச்சியுமுள்ள கடல் மீன்வகை; a sea-fish, silvery grey, attaining one feet in length. [வரி + கற்றலை.] கல் + தலை = கற்றலை. கற்றலை மீன் வகையு ளொன்று. [P]
வரிக்கற்றாழை	வரிக்கற்றாழை varikkar̲r̲āl̲ai, பெ. (n.) கற்றாழை வகையுளொன்று; a kind of aloe. [வரி + கற்றாழை.] கல் + தாழை → கற்றாழை. பதினேழுவகைக் கற்றாழையுளொன்று.
வரிக்கற்றை	வரிக்கற்றை varikkar̲r̲ai, பெ. (n.) கூரை வேய்தற்குதவும் புற்கற்றை முதலியன; bundle of straw etc, suitable for roofing. "வரிக்கற்றை இடுமடத்து" (S.I.I.VI, 29);. [வரி + கற்றை.] குல் = திரட்சிக் கருத்துவேர். குல் → கல் → கற்றை. கூரைவேய்தற் பொருட்டுத் திரட்சியாகக் கட்டப் பெற்ற புற்கற்றை.
வரிக்காம்பு	வரிக்காம்பு varikkāmbu, பெ. (n.) அறுத்த புகையிலைச் செடியின் அடுக்கு; pile of harvested tobacco plants. மறுவ. அடிக்கட்டை [வரி + காம்பு.] கம்பு → காம்பு. அறுத்த புகையிலைச் செடியின் அடித்தூர்ப் பகுதி.
வரிக்காய்	வரிக்காய் varikkāy, பெ. (n.) கடுக்காய் வகையுளொன்று; a species of chebulic myrobalan. [வரி + காய்.] கள் → காள் → காழ் → காய் = முதிர்ந்ததும், பழுக்காத நிலையிலுள்ளதுமான வரிக்கடுக்காய். இவ்வரிக் கடுக்காயின் கருக்கு நீரினை (வடிநீரினை); நாள்தோறும், மாலை வேளையிற் பருகினால், கோலூன்றி நடக்கும் கிழவனும், இளமைப் பொலிவை அடைவான் என்று தமிழ் மருத்துவர் கூறுவர்.
வரிக்காரம்	வரிக்காரம் varikkāram, பெ. (n.) வரிகாரம் பார்க்க;see vari-kāram. [வரி + காரம்.]

வரிக்காரல்	வரிக்காரல் varikkāral, பெ. (n.) வெண்மை நிறமும் எட்டு விரலம் (அங்குல); வளர்ச்சியுமுடைய கடல்மீன் வகை; a sea-fish, silvery, attaining 8 inch in length. [வரி + காரல்.] காரல் மீன் வகையு ளொன்று. [P]
வரிக்காரன்	வரிக்காரன்1 varikkāraṉ, பெ. (n.) தேர் முதலியவற்றை இழுக்கும் வடக்கயிறு திரிப்போன்; cable-twister, rope-maker. [வரி + காரன்.] வரிக்காரன்2 varikkāraṉ, பெ. (n.) 1. வரி வாங்குபவன்; tax- collector. 2. வரி கொடுப்பவன் (இ.வ.);; one who pays tax, contribution etc. [வரி + காரன். காரன் = வினைமுதற் பொருளில் வந்த ஆண்பாற் பெயரீறு.]
வரிக்காரை	வரிக்காரை1 varikkārai, பெ. (n.) மீன் வகையுளொன்று; a kind of fish-Atropus. [வரி + காரை. கால் → கார் → காரை = நீண்ட முள் கொண்ட காறல் மீன்.] வரிக்காரை2 varikkārai, பெ. (n.) மல்லிகை வகை; devine jasmine - Randia uligionsa (சா.அக.);. [வரி + காரை.]
வரிக்காளான்	வரிக்காளான் varikkāḷāṉ, பெ. (n.) காளான் வகையுளொன்று; a kind of mushroom (சா.அக.);. [வரி + காள் → காளான்.] சதுப்பு நிலங்களில் மழைக்குப்பின் தோன்றும் பச்சையமில்லாத செடிவகை. முதற்கண் கரிய நிறத்தைக் குறித்த காள் என்னும் வேரடி, கால்ப்போக்கில் அனைத்துக் காளான் இனத்தையும் குறிக்கலாயிற்று.
வரிக்கிரந்தி	வரிக்கிரந்தி varikkirandi, பெ. (n.) சதையைப் பற்றிய புண்கட்டி; a kind of tumour of the muscles (சா.அக.);. [வரி + கிரந்தி.] Skt. granthi → த. கிரந்தி.
வரிக்கீச்சான்	வரிக்கீச்சான் varikāccāṉ, பெ. (n.) மஞ்சட் பழுப்பு வண்ணத்ததும், பத்து விரலம் (அங்குல); வளர்ச்சியுமுடைய கடல்மீன்வகை; a sea-fish, yellowish brown, attaining 10 in length. [வரி + கீச்சு → கீச்சான்.]
வரிக்குக்கூறுசெய் வார்	வரிக்குக்கூறுசெய்வார் varikkukāṟuseyvār, பெ. (n.) வரிக்கூறுசெய்வார் (தெ.இ.கல்.தொ..3, 211); பார்க்க;see vari-k-kürušeyvār. [வரி + கூறுசெய்.]

வரிக்குதிரை	வரிக்குதிரை1 varikkudirai, பெ. (n.) 1. பல வண்ணக் வரி நிறை குதிரை (வின்.);; piebald horse. 2. சேணம் வேண்டாக் குதிரை (வின்.);; horse not requiring a saddle. [வரி + குதி → குதிரை.] வரிக்குதிரை2 varikkudirai, பெ. (n.) கறுப்பு, வெள்ளைப் பட்டைகளை உடைய குதிரைக் குடும்பத்தைச் சார்ந்த விலங்கு; zebra. [வரி + குதிரை.] [P]
வரிக்குப்பச்சை	வரிக்குப்பச்சை varikkuppaccai, பெ. (n.) பச்சைக்கல் வகை (யாழ்.அக.);; a variety of green stone. [வரி → வரிசைக்கு + பச்சை → வரிசைக்குப் பச்சை → வரிக்குப்பச்சை.]
வரிக்கும்மட்டி	வரிக்கும்மட்டி1 varikkummaṭṭi, பெ. (n.) பேய்க்கொம்மட்டி (பதார்த்த 576);; colocynth (சா.அக.);. [வரி + கொம்மட்டி → கும்மட்டி.] வரிக்கும்மட்டி2 varikkummaṭṭi, பெ. (n.) ஆற்றுத்தும்மட்டி; a creeper-Cucumis Colocynthis (சா.அக.);. மறுவ. பேய்த்தும்மட்டி, ஆற்றுக்கொடி. ஆற்றுப்படுகைகளில் - மணற்பாங்கிற் காணக்கூடும் இச்செடிப் பகுதிகளனைத்தும் (சமூலம்); கசப்பானது.
வரிக்குமரி	வரிக்குமரி varikkumari, பெ. (n.) வரிக் கற்றாழை பார்க்க;see vari-k-karrālai (சா.அக.);. மறுவ. குருவரிக்கற்றாழை [வரி + குமரி. குமரி = கற்றாழை.]
வரிக்குமரியன்மை	வரிக்குமரியன்மை varikkumariyaṉmai, பெ. (n.) வரிக்கறாழஞ்; the pulp of striped aloe (சா.அக.);.
வரிக்குயில்	வரிக்குயில் varikkuyil, பெ. (n.) குயில் வகை (வின்.);; banded koel. [வரி + குயில்.] குயில், குக்கூவெனக் கூவுவதும், துயிலெழுப்பது மிதனியல்புபோலும்! [P]

வரிக்குறவான்	வரிக்குறவான் varikkuṟavāṉ, பெ. (n.) முதுகுத் துடுப்பில் அரம் போன்ற முட்களமையப் பெற்றதும், கருப்பு, மஞ்சள் வரிகளுடையதுமான கடல் மீன். இது நச்சுத் தன்மையுடையதாகையால், உண்ணுவதற்குப் பயன்படாது; a kind of sea fish with yellow and black strips and sharp fins on the back; poisonous not fit for consumption (சா.அக.);. [வரி + குறவான். வரி = கோடு. குறவான் = மீன்.]
வரிக்குறைப்பு	வரிக்குறைப்பு varikkuṟaippu, பெ. (n.) வரியைத் தளர்த்துகை; tax-relaxation. ஆடம்பரப் பொருட்களுக்கான வரிக்குறைப்பு இந்த ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தில் இடம் பெறவில்லை (உ.வ.);. [வரி + குறைப்பு.]
வரிக்கூத்து	வரிக்கூத்து varikāttu, பெ. (n.) கூத்து வகை (வின்.);; a kind of masquerade dance. [வரி + குல் → குத்து → கூத்து.] பலவகைகளில் கால் குத்திட்டு பொய்த் தோற்றங்காட்டி, ஆடும் கூத்து. எண்வகை வரிக்கூத்து சிலப்பதிகாரத்திற் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.
வரிக்கூறிடுவார்	வரிக்கூறிடுவார் varikāṟiḍuvār, பெ. (n.) வரிக்கூறுசெய்வார் (கல்.); பார்க்க;see vari-k-küru-ceyvär. [வரி + குல் → கூல் → கூறு + இடுவார்.] பதிவு செய்த வரித்தொகைகளைப் பங்கிடுபவர் அல்லது பாகுபாடு செய்பவர்.
வரிக்கூறுசெய்-தல்	வரிக்கூறுசெய்-தல் varikāṟuseytal, 1 செ.குன்றாவி. (v.t.) வரித் தொகையில், இன்னின்ன செலவிற்கு இவ்வள விவ்வளவென்று கூறுபடுத்தி ஒதுக்குதல்; to divide and allot tax for various expenditure (of departments);. [வரிக்கூறு + செய்.]
வரிக்கூறுசெய்வார்	வரிக்கூறுசெய்வார் varikāṟuseyvār, பெ. (n.) அரசிறை அதிகாரிகள் (கல்.);; revenue officers in ancient times. [வரி + கூறுசெய்.] தத்தமக்குரிய ஊர்களில் அரசிறை தண்டுபவர். வரவு செலவு வரிப் பொத்தகத்திலுள்ள கணக்குப்படி ஆய்வுசெய்து, மொத்தப் பணத்தை, ஒவ்வொரு வாரியத்திற்கும் ஒதுக்கீடு (Budget); செய்வார்.
வரிக்கை	வரிக்கை varikkai, பெ. (n.) பலாவகை (நாமதீப. 294);; a species of jack-tree. [வருக்கை → வரிக்கை.]

வரிக்கொம்மட்டி	வரிக்கொம்மட்டி varikkommaṭṭi, பெ. (n.) பேய்க்கொம்மட்டி (M.M.372);; colocynth. மறுவ பேய்த்தும்மட்டி [வரி + கும்மட்டி → கொம்மட்டி.] ஆற்றுப்படுகைகளில் விளையும் இப் பூண்டின் செடிப் பகுதிகளனைத்தும் (சமூலம்);, கசப்பாக விருக்கும். இதன் தூள் கண்ணிலும் மூக்கிலும் படநேரின், நெடியேறும்.
வரிக்கொன்றை	வரிக்கொன்றை varikkoṉṟai, பெ. (n.) சிவப்புகொன்றை வகை (இலத்.);; Red Indian laburnum. மறுவ. வரிக்கொன்னை. [வரி + கொல் → கொன்று → கொன்றை (கொத்து);.] முப்பத்திரண்டு கொன்றையுள் செங் கொன்றை வகையைச் சார்ந்தது.
வரிக்கோரை	வரிக்கோரை varikārai, பெ. (n.) கோரை வகையுளொன்று; striped sedge. [வரி + கோல் → கோர் → கோரை.]
வரிக்கோலம்	வரிக்கோலம் varikālam, பெ. (n.) தொய்யிலின் பத்திக்கீற்று (சிலப். 5, 226, அரும்.);; ornamental figures or lines drawn on the breast. [வள் → வர் → வரி + கோலம்.] குல் → கொல் (புதியது, அழகியது); → கோல் + அம். மகளிர், தோள், மார்பகங்களில் வரிக்கோலம் எழுதும் சந்தனக் குழம்பு;மகளிர் மார்பகங்களில் சந்தனக் குழம்பால் எழுதுங் கோலம், வரிக்கோலமாகும்.
வரிக்கோலா	வரிக்கோலா varikālā, பெ. (n.) கருநீலப் பச்சை நிறமுடையதும் 18 விரல வளர்ச்சி யுடையதுமான கடல் மீன்வகை; a species of sea fish, violet green, attaining 18 in. in length. [வரி + கோலன் → கோலா.] வரிக்கோலா நீண்டும், ஒல்லியாயும், தலை கூர்மையாகவும், எலும்பு பச்சை நிறமாயும் இருக்கும். [P]
வரிக்கோவை	வரிக்கோவை varikāvai, பெ. (n.) கண்டிதாத்திரிக்கொடி. இக் கீரை நோய் செய்யுங் கோழையை வேரறுக்கும்; striped caper;the leaves of which is good for curing phlegm humour (சா.அக.);. [வரி + கோவை.]
வரிக்கோழிமீன்	வரிக்கோழிமீன் varikāḻimīṉ, பெ. (n.) கடலிலிருக்கும், வரியையுடைய ஓர் வகைக் கோழி மீன்; a kind of sea fish (சா.அக.);. [வரி + கோழி + மீன்.] ஆழ்கடலுள் வாழும், இம்மீன் 18 விரலம் (அங்குல); நீளமுள்ளது. கருநீல வண்ணமுடையது;கடலடிக் கல்லில் உள்ள சிறிய மீன்களை இரையாகக் கொள்ளும். [P]

வரிகயிறு	வரிகயிறு varigayiṟu, பெ. (n.) வண்டியிலேற்றப் பெற்ற பொதி மூட்டையைப் பிணைத்துக் கட்டுங் கயிறு (வின்.);; rope used for fastening or tightening the load in a cart. [வரி + கயிறு.] கள் → கய் → கயில் → கயிறு = கட்டுதல், பிணைத்தல். கயிறு மூட்டையைப் பிணைத்துக் கட்டப் பயன்படும் கட்டுக்கயிறு. த. கயிறு → E. Coir.
வரிகரப்பன்	வரிகரப்பன் varigarappaṉ, பெ. (n.) குழந்தைகளின் உடம்பிற் காணும் சொறிபுண் வகை; a children's ecazema marked by stripes or long fissures (சா.அக.);. [வரி + கரப்பு → கரப்பன்.] கரப்பு - சொறி, கரகரப்பு. மூன்று அல்லது நான்கு திங்கள் முதல், மூன்றகவை வரையுள்ள குழந்தைகட்கு ஏற்படும் இருபத்தொன்பது வகைக் கரப்பான், சொறி புண்வகைகளுள் ஒன்று.
வரிகற்றாழை	வரிகற்றாழை varigaṟṟāḻai, பெ. (n.) கோடு விழுந்த கற்றாழை, இவை ஒர் கற்பக மூலி; a kind of aloe with strips, it is a rejuvenation drug (சா.அக.);. மறுவ. குருவரிக்கற்றாழை [வரி + கற்றாழை.] பதினேழு வகைக் கற்றாழைகளும் இஃதும் ஒன்று. இவ்வரிக் கற்றாழையின் மடல்கள் வெளிர் பச்சை வண்ணத்தன; இம்மடல்களின் நுனியில் கருஞ்சிவப்பு முட்கள் காணப்படும்.
வரிகாரம்	வரிகாரம் varikāram, பெ. (n.) 1. வெங்காரம் (சங்.அக.);; borax. 2. படிக்காரம்; alum. 3. பொரிகாரம்; borax. [வரி + கரி → கார் → காரம்.] காரம் = வெண்காரம், சீனிக்காரம். கரி என்னும் வினையடியால் பிறந்த தொழிற்பெயர். கரி + அம் - காரம். முதனிலை திரிந்து விகுதி பெற்ற தொழிற்பெயர். (ஒ.நோ.); படி + அம் - பாடம். தவி + அம் - தாவம். கரித்தல் = மிகுதல், காரம் = மிகுதி. கரி என்பது கடி என்னும் உரிச்சொல்லின் திரிபு. ட → ர = போலி. படவர் → பரவர்;முகடி → முகரி. உப்புக்கரிக்கும், உப்புக் கடுக்கும் என்பன ஒரு பொருள்பற்றிய உலக வழக்கு. காரம் என்னும் சொல், முதற்கண் மிகுதியை உணர்த்திப்பின்பு உறைப்பு மிகுதியாயுள்ள வரிகாரப் பொருட்களான வெங்காரம் படிக்காரம் போன்றவற்றைக் குறித்ததென்க.
வரிகோணியல்	வரிகோணியல் variāṇiyal, பெ. (n.) பொதி மாட்டின் இரு பக்கமும் சுமை யேற்றுவதற் கேதுவாகச் சேர்த்துத் தைத்த கோணி; double-bag, a pair of bags, with their mouths joined together, used in loading a pack-ox on either side. [வரி + கோணியல்.]

வரிகோலம்	வரிகோலம் variālam, பெ. (n.) தொய்யிலின் பத்திக்கீற்று (சிலப்.5, 226, அரும்);; ornamental figures or lines drawn on the breast. "அவரெழுது வரிகோலம்" (சிலம். 5, 226);. [வள் → வர்- →வரி + கோலம். குல் → கொல் (புதியது. அழகியது); கோல் + அம்.]
வரிச்சங்கு	வரிச்சங்கு variccaṅgu, பெ. (n.) எலும்பு; bone (சா.அக.);. [வரி + சக்கு → சங்கு.] சங்கு போல், உள் வளைவுள்ள எலும்பு. சங்கு போன்ற ஊட்டி என்னும் மிடற்றுறுப்பு.
வரிச்சந்தி	வரிச்சந்தி variccandi, பெ. (n.) பல தெருக்கள் கூடுமிடம் (பிங்.);; place where streets meet, cross-roads, a junction. [வரி + அந்து → சந்து → சந்தி.] அந்துதல் = கூடுதல். அந்து → அந்தி = கூடியது. கூடிய நேரம் அல்லது இடம். அந்து → சந்து = முதனிலைத் தொழிற்பெயர். வரி + சந்து = பல தெரு அல்லது பலவழி, கூடுமிடம்.
வரிச்சம்பா	வரிச்சம்பா variccambā, பெ. (n.) சித்திரை மாதத்தில் விதைத்து, ஐந்து மாதங்களிற் பயிராவதும், நெல் மணிகளின் மீது வரியுடையதுமான சம்பா நெல்வகை; a kind of striped paddy, sown in cittirai and maturing in five months. [வரி + சம்பா.] சம் → சம்பா = இங்கு குறித்துள்ள சம்பா, கோடைக் காலத்தே பயிராகும் நெல் வகையைச் சார்ந்தது;அறுபது சம்பா வகையுள், வரிச்சம்பாவும் ஒன்று. இச்சம்பா நெல் வகைகள், தமிழ் நாட்டின் விளைபொருள் வளத்திற்கு ஏற்றதொரு எடுத்துக்காட்டாய்த் திகழ்வன எனலாம். தமிழ் நாட்டிலன்றி வேறெங்கும் விளைவதில்லை;தமிழ் நாட்டுள்ளும், தென்னாட்டிலேயே வரிச்சம்பா, ஆவாரம்பூச் சம்பா, சீரகச் சம்பா, குதிரைவாலிச்சம்பா, சிறு மணிச்சம்பா முதலான நெல் வகைகள் பயிராகின்றன. பழங்காலத்திற் பயிராகி வந்த பல்வகை நென்மணிகளும், பொன்னும் மணியும், பவழமும் இன்றும் தென்றமிழ் நாட்டில் விளைந்து வருவது கண்கூடு (சொல்.க.பக்.59, 70);.
வரிச்சல்	வரிச்சல் variccal, பெ. (n.) வரிச்சு (வின்.); பார்க்க;see variccu. [வரி → வரிச்சு → வரிச்சல் = கோடுபோல் நிண்ட கட்டுவரிச்சல்.]
வரிச்சல்பட்டை	வரிச்சல்பட்டை variccalpaṭṭai, பெ. (n.) நீண்ட மரப்பட்டை; a kind of lengthy wooden roof. [வரிச்சல் + பட்டை.]

வரிச்சலாணி	வரிச்சலாணி variccalāṇi, பெ. (n.) வரிச்சலிற் பதிக்கும் ஆணி (வின்.);; nails for fastening reepers. [வரிச்சல் + ஆழ் → ஆழி → ஆணி.] ஒரு பொருளில் அல்லது வரிச்சற்கட்டையில் பதிக்குங்கால், ஆழ்ந்து பதியுந் தன்மை ஆணிக்கே யுரியது.
வரிச்சலுகை	வரிச்சலுகை variccalugai, பெ. (n.) 1. வரி அல்லது தீர்வையைக் குறைக்கை; tax-concession or relief. உடல் ஊனமுற்றவர்களுக்கு அரசு வரிச்சலுகை வழங்கியுள்ளது. 2. வரிக்குறைப்பு பார்க்க;see vari-k-kuraippu. [வரி + சலுகை. சலிகை → சலுகை குறைக்கை, தளர்த்துகை.]
வரிச்சாணி	வரிச்சாணி variccāṇi, பெ. (n.) வரிச்சலாணி (வின்.); பார்க்க;see variccal-äni. [வடி → வரி → வரிச்சு + ஆணி.]
வரிச்சி	வரிச்சி varicci, பெ. (n.) நீண்டிருக்கும் குச்சு; lengthy stick. [வரி → வரிச்சு → வரிச்சி.]
வரிச்சு	வரிச்சு variccu, பெ. (n.) கோடு போல் நீண்ட கட்டுவரிச்சல்; reeper of a roof;transverse lath. "வரிச்சுமேல் விரிச்சு மூட்டியே" (கம்பரா. சித்திர. 46);. [வரி3 → வரிச்சு.] கோடுபோல் நீண்ட வடிவிலமைந்ததும், கட்டுவதற்குப் பயன்படுவதுமான நெடுங்குச்சு. நீளுதற் பொருண்மையில், அஃதாவது நீட்சிக் கருத்திற் கிளைத்த சொல்.
வரிச்சுமை	வரிச்சுமை variccumai, பெ. (n.) வரிப் பளு; tax-burden. [வரி + சுமை.] அளவிற்கதிகமான வரிவிதிப்பினால் ஏற்படும் துயர்.
வரிச்சுருள்	வரிச்சுருள் variccuruḷ, பெ. (n.) செவ்வட்டை (சங்.அக.);; a kind of leech. [வரி1 + சுருள். சுள் → கரு → சுருள்.] [P]
வரிசந்தி	வரிசந்தி varisandi, பெ. (n.) வரிச்சந்தி (யாழ்.அக.); பார்க்க;see vari-c-candi. [வரி + சந்தி.]

வரிசிலத்துக்கிடந்தபூமி	வரிசிலத்துக்கிடந்தபூமி varisilattukkiḍandapūmi, பெ. (n.) வரி, சில்லாயம் முதலியன இல்லாமல் பயனின்றிக் கிடந்த பூமி; unassessed waste land. "ஊர் மஞ்சிக்கமாய் வரிசிலத்துக் கிடந்த பூமி" (S.I.I. Vol.III.156);. [வரி + சிலத்து + கிடந்த + பூமி.]
வரிசிறையாய்கிட-த்தல்	வரிசிறையாய்கிட-த்தல் varisiṟaiyāykiḍattal, செ.கு.வி. (v.i.) வரி பெறுவதற் கியலாமல் போதல்; tax to be uncollectable. [வரி + சிறை + ஆய் + கிட.]
வரிசிறையாய்கிடந்தபூமி	வரிசிறையாய்கிடந்தபூமி varisiṟaiyāykiḍandapūmi, பெ. (n.) வரி பெறுவதற்கின்றி பயிரிடப் பெறாமல் கிடந்த நிலம்; unassessed cultivable waste land. "ஊர்மஞ்சிக்கமாய் வரிசிறையாக் கிடந்த பூமி" (S.I.1. Vol. III. 156); [வரி + சிறையாய் + கிடந்த + பூமி.]
வரிசெலுத்து-தல்	வரிசெலுத்து-தல் variseluddudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) வரிக்கட்டுதல்; to remit tax. ஒழுங்காக வரிசெலுத்துபவர், நாட்டின் பொருளாதாரத்திற்கு உதவியவராவர் (இ.வ.);. [வரி + செலுத்து.]
வரிசை	வரிசை1 varisai, பெ. (n.) விளைச்சலில் உழவனுக்குரிய பங்கு; cultivator's, share of produce. 'வரிசைக்கு உழும்' (நேமிநா. சொல். 17, உரை);. வரிசையும் இல்லை அரிசியும் இல்லை (பழ.);. [வள் → வரி → வரிசை.] வரிசை = நிலத்தில் உழுது பயிரிடுபவனுக்கு, நிலவுடைமையாளன் தரும் பங்கு. வரிசை2 varisai, பெ. (n.) 1. ஒழுங்கு, முறை (சூடா.);; order, regularity. 2. ஒருவருக்குப் பின் ஒருவராக, அல்லது ஒன்றையடுத்து ஒன்றாக, அமையும் பாங்கு; line, row series. வழிபாடு முடிந்ததும் மாணவர்கள் வரிசையாக நடந்து வகுப்புகளுக்குச் சென்றனர் (உ.வ.);. 3. நிரையொழுங்கு, வரை, ஒழுங்கு; line, row series. சாலை ஒரத்தில் வரிசை வரிசையாக மரங்கள் (இக்.வ.);. 4. வேலைமுறை (வின்.);; turn in duty or work. 5. அரசர் முதலியோரால் பெறுஞ் சிறப்பு; distinctive mark of honour or privilege granted by a royal or other authority. "பொறப்பட்ட முன்னா வரிசைகள்" (திருவாலவா. 28, 93);. "வரிசை யறிதலோ வரிதே பெரிதும்" (புறநா. 121: 3);.
வரிசைக்காரன்	வரிசைக்காரன் varisaikkāraṉ, பெ. (n.) 1. நன்னடத்தையுள்ளவன் (வின்.);; well behaved man. 2. முறைக்காரன்; one whose turn of duty occurs. [வரிசை + காரன். காரன் = வினைமுதற் பொருளில் வந்த ஆண்பாற் பெயரீறு.]

வரிசைக்கிரமம்	வரிசைக்கிரமம் varisaikkiramam, பெ. (n.) ஒழுங்கு முறை; proper or regular order. [வரிசை + கிரமம்.] Skt. krama → த. கிரமம்.
வரிசைக்குப்பச்சை	வரிசைக்குப்பச்சை varisaikkuppassai, பெ. (n.) நாகப்பச்சை (யாழ்.அக.);; a variety of green stone. [வரிக்குப்பச்சை → வரிசைக்குப்பச்சை.]
வரிசைக்குற்றி	வரிசைக்குற்றி varisaikkuṟṟi, பெ. (n.) செங்கற்சூளையில் வரிசையாக அடுக்கும் விறகுக்கட்டை (நாஞ்.);; stumps of wood set in a row in a brick-kiln. [வரிசை + குறு → குற்றி. குற்றி = மரக்கட்டை.]
வரிசைக்கெட்டவன்	வரிசைக்கெட்டவன் varisaikkeṭṭavaṉ, பெ. (n.) 1. ஒழுக்கமில்லாதவன்; a man lacking discipline. வரிசை கெட்டவனுக்குத்தான் வாய்க்கொழுப்பு அதிகம் (இ.வ.); 2. மதிப்பற்றவன்; un-worthy person. 3. தகுதியற்றவன்; de-merit person. [வரிசை + கெட்டவன்.]
வரிசைச்சுரம்	வரிசைச்சுரம் varisaissuram, பெ. (n.) இடைவிட்டு முறையாக வரும் காய்ச்சல்; intermittent fever. மறுவ. முறைக்காய்ச்சல். [வரிசை1 + சுரம்1.]
வரிசைசெய்-தல்	வரிசைசெய்-தல் varisaiseytal, 1 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சீர், சிறப்பு, மதிப்பு (மரியாதை);ச் செய்தல் (வின்.);; to salute or render civility or courtesy. 2. வரிசையெடு-, பார்க்க;see Varisai-y-edu-, [வரிசை1 + செய்-.]
வரிசைப்படி இறு-த்தல்	வரிசைப்படி இறு-த்தல் varisaippaḍiiṟuttal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) தண்டுவதாய நில வரியினை முறையாகச் செலுத்துதல்; to pay regularly the land revenue, levied by Govt. மறுவ. வரியிறுத்தல், வரிசெலுத்தல். [வரிசைப்படி + இறுத்தல்.]

வரிசைப்பெயர்	வரிசைப்பெயர் varisaippeyar, பெ. (n.) அரசனின் கொடிவழியைக் குறிக்கும் பெயர்; genealogical name of the king. [வரிசை + பெயர்.] வேள், மன்னன், கோவன் (கோன், கோ);, வேந்தன் என்பன வரிசைப் பெயராம். அரசர் போன்றே அரசனுடைய பட்டத்தரசிக்குக் கோப்பெருந்தேவி அல்லது, பெருங்கோப்பெண்டு என்பது, வரிசைப்பெயராக வழங்கப் பெற்றும், பெருமை குறிக்கப்பெற்றும், வந்துள்ளமை காண்க.
வரிசைபார்-த்தல்	வரிசைபார்-த்தல் varisaipārttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) ஒழுங்குமுறையை நுட்பமாய்க் கவனித்தல் (வின்.);; to be punctilious, formal or ceremonious. [வரிசை1 + பார்-.]
வரிசைமகளிர்	வரிசைமகளிர் varisaimagaḷir, பெ. (n.) விறலியர்; a class of female songesters. "அடுப்புத் தொழிற் குரியரல்லாத வரிசை மகளிரும்" (பதிற்றும். 18, 6, உரை);. [வரிசை1 + மகளிர்.]
வரிசைமாதர்	வரிசைமாதர் varisaimātar, பெ. (n.) வரிசைமகளிர் பார்க்க;see varisai-magalir. "வரிசை மாதர் சிலம்போசை" (திருவாலவா. திருநகரச். 6);. [வரிசை1 + மாதர்.]
வரிசையளி-த்தல்	வரிசையளி-த்தல் varisaiyaḷittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வரிசைசெய்-தல் பார்க்க;see varisai-sey. [வரிசை + அளி.] "வையமுஞ் சிவிகையு மணிக்கா லமளியும் உய்யா னத்தி னுறுதுணை மகிழ்ச்சியுஞ் சாமரைக் கவரியுந் தமனிய வடைப்பையுங் கூர்நுனை வாளுங் கோமகன் கொடுப்பப் பெற்ற செல்வம் பிறழா வாழ்க்கைப் பொற்றொடி மடந்தையர்" என்னும் சிலப்பதிகாரப் பகுதியால், அரசன் பரத்தையரொடு, உலாப்போதலும், அவர்க்கு அவன் பற்பல வரிசையளித்தலும், உண்டென்பது பெறப்படும்.

வரிசையறி-தல்	வரிசையறி-தல் varisaiyaṟidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) ஒருவர்தம் தரம் அறிந்து சிறப்பித்தல்; to assertain one's ability or speciality. "வரிசை யறிதலும் வரையாது கொடுத்தலும்" (சிறுபாண்.217);. [வரிசை + அறி.] ஒருவர் தம் புலமை அல்லது ஆற்றலறிந்து பரிசு நல்குதலே, வரிசையறிதலாம். அரசன் அல்லது ஆட்சித் தலைவன், கலைஞர், புலவர், பாவலர், அறிஞர், ஆசிரியர், ஆராய்ச்சியாளர், பணித் திறவோர் முதலியோர்க்குப் பரிசளிக்கும் போதும் பட்டம் வழங்கும் போதும், இன்னபிற சிறப்புச் செய்யும் போதும், அவரவர் தகுதியும் தரமுதலாகிய வரிசையறிந்து செய்தல் வேண்டும். பரிசளித்தல் எளிது;வரிசையறிந்தளித்தல் அரிது. வரிசையறிதல் பற்றிக் கபிலர் மலையமான் திருமுடிக்காரியை நோக்கிப் பாடிய பாடல் வருமாறு:- "ஒருதிசை யொருவனை யுள்ளி நாற்றிசைப் பலரும் வருவர் பரிசின் மாக்கள் ஈதல் எளிதே மாவன் டோன்றல் அதுநற் கறிந்தனை யாயின் பொதுநோக் கொழிமதி புலவர் மாட்டே." "புலவர் பெருமக்களின் புலமைத் திறத்தைப் பகுத்தறிந்து பரிசு நல்குதலே, வரிசையறிதல்" என்பார், மொழிஞாயிறு. பண்டைப் பாவலர் அனைவரும், தமது நுண்மாண் நுழைபுலங்கெழுமிய, சீர்த்த மதியினால், மன்னர்தம் வாழ்வியல் நிகழ்வுகளை, இயற்கை நிகழ்வுடன் இணைத்துப் பாடுவதில் வல்லவர்களாகத் திகழ்ந்தனர். கடையெழு வள்ளல்களும், கழகக்கால வேந்தர்களும் புலவர், பாணர், விறலியர், போன்றோரைப் பாதுகாக்கும் திகழ்ந்தனர்
வரிசையார்	வரிசையார் varisaiyār, பெ. (n.) அண்ணன் மனைவி; elder brother's wife. [வரிசை + வரிசையார்.]
வரிசையாளர்	வரிசையாளர் varisaiyāḷar, பெ. (n.) நிலத்தைப் பயிரிடுங்குடிகள்; cultivating tenants. "தம் கீழ்க்குடிகளாகிய வரிசை யாளரை" (பதிற்றுப். 13, 24, உரை);. மறுவ. பயிரிடுங்குடி, உழைப்பாளர். [வரிசை2 + ஆள் → ஆளர். ஆள் = உயர்திணை இருபாற் பொதுச்சொல்.]
வரிசையெடு-த்தல்	வரிசையெடு-த்தல் varisaiyeḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பலருமறியச் சீரெடுத்தல் (இ.வ.);; to fetch presents ceremonially on marriage or other occasions, in the presence of relatives etc. [வரிசை1 + எடு.]
வரிசைவாரம்	வரிசைவாரம் varisaivāram, பெ. (n.) விளைச்சலுக்கு ஏற்றபடி திட்டப்படுத்திய மேல்வாரம்; fixed rent calculated on the ascertained average yield of the land cultivated. [வரிசை3 + வாரம்.] வாரம் = நிலத்தைப் பயிரிடும் வேளாண் குடிகள், நிலவுடைமையாளருக்குச் செலுத்தும் பங்கு.
வரிசோறு	வரிசோறு varicōṟu, பெ. (n.) வரிவகை (I.M.P.Sm.2);; a tax. [வரி + சோறு.]

வரிஞ்சையூர்	வரிஞ்சையூர் variñjaiyūr, பெ. (n.) சோழ நாட்டின் திருக்கீழ்வேளூர்க்கு தெற்கில் அமைந்த ஓருர்; a village situated south of Tiruk-kil-velor in Chö/a country. இவ்வூரில் முன்னொரு நாளில் சிவனடியார்களை இகழ்ந்து பேசியவர்களுடைய நாவினையரிந்த சத்தி நாயனார் என்பவர் வாழ்ந்திருந்தார் என்று பெரியபுராணம் புகலும்,
வரிட்டம்	வரிட்டம் variṭṭam, பெ. (n.) மிகச்சிறந்தது; that which is pre-eminent, excellence. "வரிட்ட மங்கலம்" (தக்கயாகப். 74, உரை);. [பரிட்டம் → வரிட்டம்.]
வரிட்டன்	வரிட்டன் variṭṭaṉ, பெ. (n.) 1. மேலானவன்; esteemed or distinguished, pre-eminent man, 2. (ஆதன்); சீவன் முத்தருள் பிரமவரிட்டர் வகையினன்; person belonging to pirama-variffar class of civan-muttar or attained or enlightened saint. "சீவன் முத்தர் நால்வகையாவர்.... பிரமவித்து வரன் வரியான் வரிட்டன்" (கைவல். தத். 94);. [பரம் → வரம் → வரிட்டன். பரம் = மேலானது, சிறந்தது.]
வரித்தா	வரித்தா varittā, பெ. (n.) கருக்காய்; indian gallnut, chebulic myrobalan (சா.அக.);.
வரித்தும்மட்டி	வரித்தும்மட்டி1 varittummaṭṭi, பெ. (n.) வரிக்கும்மட்டி பார்க்க;see vari-k-kummatti. [வரி1 + தும்மட்டி.] வரித்தும்மட்டி2 varittummaṭṭi, பெ. (n.) பேய்க்கொம்மட்டி; colocynth. [வரி1 + தும்மட்டி.]
வரித்துலா	வரித்துலா varittulā, பெ. (n.) விடத்தேர் (L.);; ashy, babool.
வரித்தோல்	வரித்தோல்1 varittōl, பெ. (n.) வரித்துலா பார்க்க;see vari-t-tula (சா.அக.);. [வரி1 + தோல்.] வரித்தோல்2 varittōl, பெ. (n.) காக்காய்ப் பாலை (L.);; cluster-flowered croton. [வரி1 + தோல்3.]
வரிதகம்	வரிதகம் varidagam, பெ. (n.) முப்பத் திரண்டடியான் வரும் இசைப்பாட்டு (சிலப். 3, 3, உரை, பக். 88);; a kind of song of 32 lines. [வரி2 → வரிதகம்.]

வரித்தண்டல்	வரித்தண்டல் varittaṇṭal, தொ.பெ. (vbl.n.) இறை வாங்குதல்; collection of revenue. இப்பொழுது மாநகராட்சியில் வரி தண்டற் பணி விரைவாக நடக்கிறது (உ.வ.);. [வரி + தண்டல். தண்டு → தண்டல், தண்டல் = வாங்குதல்.]
வரிதள்ளுபடி	வரிதள்ளுபடி varidaḷḷubaḍi, பெ. (n.) வரி நீக்குகை; tax deduction. அரிசி, கோதுமைக்கான வரி தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது (உ.வ.);. [வரி + தள்ளுபடி.]
வரிதாளி	வரிதாளி varitāḷi, பெ. (n.) தாளிப்பனை; a kind of palm - Talipot palm (சா.அக.);. [வரி1 + தாளி.]
வரிந்துகட்டிக்கொண்டு	வரிந்துகட்டிக்கொண்டு varindugaṭṭiggoṇṭu, கு.வி.எ. (adv.) விரைவாக, சண்டை, கலகத்தில் ஈடுபட; girding up one's loins. என்ன சொல்லி விட்டேன் என்று வரிந்துகட்டிக்கொண்டு சண்டைக்கு வருகிறாய் (இக்.வ.); தேர்தலுக்குக் கட்சிகள் வரிந்துகட்டிக்கொண்டு நிற்கின்றன (இ.வ.);. நண்பர் திருமணத்தில் வேலைகளை வரிந்துகட்டிக் கொண்டு செய்தார் (உ.வ.);. [வரிந்து + கட்டிக்கொண்டு.]
வரிந்துகட்டு	வரிந்துகட்டு1 varindugaṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. இறுக்கிக்கட்டுதல்; to bind tightly. 2. தீவிரத் தன்மை காட்டுதல்; to girde up one's loins voluntarily. [வரி → வரிந்து + கட்டு.] கள் → கட்டு. வரிந்து கட்டுதல் என்பது ஒன்றோடொன்றை இறுக்கிப் பிணைத்துக் கட்டுதலாகும். வரிந்துகட்டு2 varindugaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வேலைக்கு ஆயத்தமாதல் (இ.வ.);; to prepare for work, as by tying one's loin-cloth. [வரி → வரிந்து + கட்டு.]
வரிந்துவரிந்து	வரிந்துவரிந்து varinduvarindu, வி.அ. (adj.) விடாது; தொடர்ந்து வருதல்; un interrupted continuous. காலையிலிருந்து வரிந்துவரிந்து என்ன எழுதிக் கொண்டிருக்கிறாய்? (உ.வ.);. [வரிந்து + வரிந்து.]

வரிநகக்கொன்னை	வரிநகக்கொன்னை varinagaggoṉṉai, பெ. (n.) புலி உகிரி (நக);க் கொன்னைச் செடி வகையுளொன்று; cassia with re-curved prickles- Caesalpinia ligulata – climber (சா.அக.);.
வரிநண்டு	வரிநண்டு varinaṇṭu, பெ. (n.) நண்டு வகை; a kind of crab, neptunus pelagicus. [வரி + நண்டு.] [P]
வரிநிழல்	வரிநிழல் variniḻl, பெ. (n.) செறியாத நிழல்; shade interspersed with light. "மராஅத்த வரிநிழ லசைஇ" (சிறுபாண். 12);. மறுவ. கோட்டு நிழல். [வரி1 + நிழல்.]
வரிநுணல்	வரிநுணல் varinuṇal, பெ. (n.) வரிக் கோடுகளையுடைய தவளை; striped frog. "உடும்பு கொரீஇ வரிநுணல் அகழ்ந்து" (நற் –59.1);. [வரி1 + நுணல்.]
வரிநுதல்யானை	வரிநுதல்யானை varinudalyāṉai, பெ. (n.) அழகிய புள்ளிகள் பொருந்திய நெற்றியை யுடைய யானைr; elephant, which has beautiful spotted fore-head. "வெண்ணெல் அருந்திய வரிநுதல்யானை தண்ணறும் சிலம்பில் துஞ்சும்" (நற்.7-7-8);. [வரி1 + நுதல் + யானை.]
வரிநெல்லி	வரிநெல்லி varinelli, பெ. (n.) அரிநெல்லி; a small tree - phyllanthus distichus (சா.அக.);. [வரி + நெல்லி.] வரிக்கோடுகளையுடைய சிறு நெல்லி. பித்த நோய்க்கு உகந்தது. ஊட்டச் சத்துடையது.
வரிப்படலம்	வரிப்படலம் varippaḍalam, பெ. (n.) கரு விழியின் மீது கயிறு போல் செவ்வரிகளுடன், குத்தல், புகைச்சல், இவைகளை உண்டாக்கும் ஓர் கண்ணோய்; an eye disease affecting the black of the eye (சா.அக.);. [வரி1 + படலம்.]
வரிப்படாத்தி	வரிப்படாத்தி varippaṭātti, பெ. (n.) வெள் விழியில் வலைக் கண்களைப் போல் சதை வளரும் ஓர் வகைக் கண்ணோய்; an eye disease developing a network of morbid growth in the pupil of the eye (சா.அக.);. [வரி1 + படாத்தி.]
வரிப்படிரம்	வரிப்படிரம் varippaḍiram, பெ. (n.) சந்தனம்; Sandal (சா.அக.);. [வ1ரி + படீரம் → படிரம்.]

வரிப்பணம்	வரிப்பணம் varippaṇam, பெ. (n.) குடிகள் செலுத்தும் வரி (வின்.);: money-tax. மறுவ. குடியிறை [வரி + பணம்.] வரி வகையுளொன்று.
வரிப்பளு	வரிப்பளு varippaḷu, பெ. (n.) வரிச்சுமை பார்க்க;see vari-c-cumai. சில்லறை வணிகர், வரிப்பளுவினால் தொல்லை யுறுகின்றனர் (உ.வ.);. [வரி + பளு → பளுவு.] அளவிற்கு அதிகமான வரிச்சுமையினால் மக்கள்படும் தொல்லையே வரிப்பளு.
வரிப்பாகுபாடு	வரிப்பாகுபாடு varippākupāṭu, பெ. (n.) பண்டைக்காலத்தே வழக்கிலிருந்த வரிப் பகுப்பு முறை; classification of tax in ancient days. [வரி + பாகுபாடு.] பகு → பாகு. ஒ.நோ. வகு → வாகு, படு → பாடு. கீழிறைப் பாட்டம் (சிறுவரி);, மேலிறைப் பாட்டம் என இரு பாலாய்ப் பகுக்கப்பட்டிருந்தன. ஊர்க்கழஞ்சு, குமரக்க சாணம், வண்ணாரப் பாறை தட்டாரப் பாட்டம் முதலியன கீழிறைப் பாட்டமும், வேலிக்காக, திங்கள் மேராமு, முத்தாவணம், தறிப்புடவை முதலியன மேலிறைப் பாட்டமும் ஆகும். நிலவரி : வரிகளுட் சிறந்தது நிலவரி. அதனால் அது சிறப்பாக இறை அல்லது அரசிறை எனப்படும். அதற்குச் செய்க்கடன், காணிக்கடன் என்னும் பெயர்கள் வழங்கின. அரசனால் விதிக்கப்பட்டவும், ஊரவையாரால் விதிக்கப்பட்டவும், அறமன்றத்தாரால் விதிக்கப்பட்டவும் கோயிலதிகாரிகளால் விதிக்கப்பட்டவும், சிற்றூர்த் தலைவனால் விதிக்கப்பட்டவும் ஆக ஐவேறு தொகுதிப்பட்டிருந்தன. அக்காலத்து வரிகள், அரசனுக்குச் செலுத்த வேண்டியவை அரசிறையெனப்பட்டன. சில வரிகள் காசாகவும், சில வரிகள் கூல (தானிய);மாகவும், சில வரிகள் அவ்விரண்டி லொன்றாகவும் செலுத்தப்பட்டன. காசாகச் செலுத்தப்பட்டவை காசாயம் (காசு கடமை); என்றும், அந்தராயப் பாட்டம் என்றும், கூலமாகச் செலுத்தப்பட்டவை மேலடியென்றும், பெயர் பெற்றன. காசு, பணம், பொன், காணம் என இறும் பெயர்களெல்லாம் முன்வகையையும், அரிசி, நெல், நாழி, குறுணி, பதக்கு என இறும் பெயர்களெல்லாம் பின் வகையையும் குறிக்கும். பெரும்பாலும் தொழில் வரிகள் பணமாகவும், நிலவரி இனமாகவும் செலுத்தப்பட்டன. செக்கிறை, தறியிறை, கடைவரி முதலியன ஆண்டுக்கு ஆறு பணமாகும். சந்தை, அங்காடி, தெரு, திருவிழா, முதலியவற்றில் பல வகைப் பொருள்கள் விற்கும் சில்லறைக் கடைகட்கு [illegible] வாங்கப்பட்டது
வரிப்பாட்டு	வரிப்பாட்டு varippāṭṭu, பெ. (n.) இசைப் பாட்டு; tune, melody. [வரி + பாட்டு.] மூவகை வரிப்பாட்டும்.... இன்ன பிறவுமாகிய நாடகத்தமிழ் பகுதிகளும், சிலப்பதிகாரத்திற் சிறப்பாக அமைந்துள்ளது.

வரிப்பாடல்	வரிப்பாடல் varippāṭal, பெ. (n.) 1. வரிப் பாட்டு பார்க்க;see vari-p-pättu. 2. இசையோடியைந்த பாக்களிலொரு வகை (சிலப்.6, 35, உரை);; one of two classes of musical composition, the other class being known as isaiy-alavu-pa. [வரி + பாடல். பாடு → பாடல்.] வரிப்பாடல், சிலப்பதிகார அரும்பத உரைகாரர் உரைப்பது:- "வரிப்பாடலாவது, பண்ணும், திறமும், செயலும் பாணியும், ஒரு நெறியன்றி மயங்கச் சொல்லப்பட்ட, எட்டனியல்பும், ஆறனியல்பும் பெற்றுத் தன் முதலும், இறுதியும் கெட்டு, இயல்பும் முடமுமாக முடிந்து கருதப்பட்ட சந்தியும் சார்த்தும், பெற்றும் பெறாதும் வரும். அதுதான் தெய்வஞ்சுட்டியும், மக்களைப் பழிச்சியும் வரும்" (அரும்.சிலம்பு.7:19);.
வரிப்பாரை	வரிப்பாரை varippārai, பெ. (n.) செம்பாரை; horse-mackerel. [வரி1 + பாரை.]
வரிப்பிடித்தம்	வரிப்பிடித்தம் varippiḍittam, பெ. (n.) அரசு குறித்த வருமானத்திற்கு அதிகமான வருவாயிலிருந்து கழிக்கும் தொகை; tax deduction at the source or income. [வரி + பிடித்தம். பிடி → பிடித்தம் = கழிவு.]
வரிப்பிரோத்தம்	வரிப்பிரோத்தம் varippirōttam, பெ. (n.) சதகுப்பை (மலை.);; dill seed (சா.அக.);.
வரிப்பிரோதிகம்	வரிப்பிரோதிகம் varippirōtigam, பெ. (n.) வரிப்பிரோத்தம் பார்க்க;see vari-p-pirõttam (சா.அக.);. [வரி1 + பிரோதிகம்.]
வரிப்பிளந்தெழுது-தல்	வரிப்பிளந்தெழுது-தல் varippiḷandeḻududal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) கையெழுத்து வரியில் இடைச்செருகி எழுதுதல்; to inter line, to insert in a line. [வரி1 + பிளந்து + எழுது.]
வரிப்பிளப்பு	வரிப்பிளப்பு varippiḷappu, பெ. (n.) ஆவணங்களில் இடைச்செருகி எழுதுவது; interlineation, an addition in between in a sentence, in deeds. [வரி1 + பிள → பிளப்பு.]
வரிப்பிளவை	வரிப்பிளவை varippiḷavai, பெ. (n.) வரிப் பிளப்பு பார்க்க;see vari-p-plappu. [வரி + பிள → பிளவை.]
வரிப்பீகி	வரிப்பீகி varippīki, பெ. (n.) பேய்க் கும்மட்டி; a creeper, citnillus colocynthis (சா.அக.);.
வரிப்பீர்க்கு	வரிப்பீர்க்கு varippīrkku, பெ. (n.) வரியுள்ள பீர்க்கங்காய்; ribbed sponge gourd, used as vegetable-Luffa acutangula. [வரி1 + பீர்க்கு.]

வரிப்புலி	வரிப்புலி varippuli, பெ. (n.) வேங்கைப்புலி (வின்.);; bengal tiger. [வரி1 + புலி. வரி = கோடு.] [P]
வரிப்புறம்	வரிப்புறம் varippuṟam, பெ. (n.) அணில் வகை (பிங்.);; striped squirrel. [வரி1 + புறம்2 வரி = கோடு.]
வரிப்புறா	வரிப்புறா varippuṟā, பெ. (n.) ஒரு வகைப் புறா; a kind of dove (சா.அக.);. [வரி1 + புறா.]
வரிப்பூச்சு	வரிப்பூச்சு varippūccu, பெ. (n.) செங்கல் வரிசைகளுக்கிடையே பூசப்படும் சாந்துப் பூச்சு; paste of lime or cement, sand water, mortar. [வரி1 + பூச்சு.] செங்கல் வரியினை மறைக்கும் பூச்சு.
வரிப்பூனை	வரிப்பூனை varippūṉai, பெ. (n.) காட்டுப் பூனை வகை; rusty-spotted cat. [வரி1 + பூனை.] காட்டுப்பூனை. இராக்காலங்களில் கோழிகளைத் தெரியாமல் தூக்கிப் போகும், பூனை வகையே வரிப்பூனையாகும்.
வரிப்பொத்தகக்கணக்கு	வரிப்பொத்தகக்கணக்கு varippottagagganaggu, பெ. (n.) 1. வரிப் பொத்தகத்தில் வரவு - தரவு முதலான விளத்தங்களை யெழுதும் அதிகாரி; revenue officers in ancient times. 2. வரிப் பொத்தகம்;see varip-pottagam. [வரி + பொத்தகம் + கணக்கு.]

வரிப்பொத்தகம்	வரிப்பொத்தகம்1 varippottagam, பெ. (n.) அரசுக்குரிய வரி முதலானவற்றிற்குரிய கணக்குப் புத்தகம்; a denegab or a register, a kind of village account indicating Good tax or cess, patta, survey no etc. இப்புத்தகத்தில் வரவு, தரவு விளத்த(விவர);ங்களை எழுதும் அதிகாரி, 'வரிப் பொத்தகக் கணக்கர்' என்று பெயர் பெறுவர். "வரிப்பொத்தகம் சாத்தனூருடையான் குமரனரங்கனும், பருத்தியூர்க் கிழவன் சிங்கன் வெண்காடனும் இருந்து, வரியிலிட்டுக் கொடுத்த ஆனைமங்கலம்" (பெரிய லெய்டன் செப்பேடுகள்);. "இவ்வூர் ஆயமும் அந்தராயத்தால் காசு நெல் உள்பட தேவதானமாகக் கொடுத்தோமென்று வரியிலார்க்கும், வரிப்பொத்தகஞ் செய்வார் கட்கும் சொன்னோம்" (S.I.I.Vol.VII-538);. "வரிநெடும் பொத்தகத்து" (கோயில் நான்மணிமாலை);. த. பொத்தகம்; Skt. புஸ்தக; இந்தி. புஸ்தக். [வரி1 + பொத்தகம்.] வரிப்பொத்தகம்2 varippottagam, பெ. (n.) 1. அரசிறைக் கணக்குக்குறிப்பு (கல்.);; tax register. 2. ஒரு பழைய அலுவல் (உத்தியோகம்); (T.A.S., i, 166);; an ancient office. [வரி + பொத்தகம்.]
வரிபரந்தமணல்	வரிபரந்தமணல் varibarandamaṇal, பெ. (n.) கருமணல்; black sand (சா.அக.);. [வரி1 + பரந்த + மணல்.]
வரிபாதி	வரிபாதி varipāti, பெ. (n.) வரிக் கொன்றை பார்க்க;see vari-k-korai (சா.அக.);.
வரிபுனைபந்து	வரிபுனைபந்து varibuṉaibandu, பெ. (n.) வரிகள் நிறைந்த பந்து; striped ball. "வரிபுனை பந்தொடு வைஇய செல்வோள்" (நற்-12-6);. [வரிபுனை + பந்து.] கோடுகள் நிறைந்த பந்து.
வரிபோடு-தல்	வரிபோடு-தல் varipōṭudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) குடியிறை விதித்தல் (வின்.);; to impose or levy a tax. [வரி + போடு.]
வரிமணல்	வரிமணல் varimaṇal, பெ. (n.) அறலினை யுடைய மணல்; sands on the shore, with streakes formed thereon by the action or movements of waves. assfluor லகன்றிட்டை"(பட்டினம் 60);. மறுவ. அரிமணல். [வரி + மணல்.]

வரிமணி	வரிமணி varimaṇi, பெ. (n.) பரவமகளிர் அணியுங் கழுத்தணி வகை; woman a necklace or neck-ornament, worn by parava. [வரி + மணி.]
வரிமப்பு	வரிமப்பு varimappu, பெ. (n.) வரிவரியாகத் தோன்றும் மேகம், இது கடுமையான காற்று வீசப்போவதற்கு அறிகுறி; scattered cloud being symptoms for storm or tempest or strong winds. மறுவ. வரிமுகில் [வரி + மப்பு.]
வரிமனை	வரிமனை varimaṉai, பெ. (n.) மணல் வீடு; sand house. "வரிமனை புகழ்ந்த கிளவியன் யாவதும் மறுமொழி பெறா அன் பெயர்ந்தனன்' (அகம்-250-8-9);. [வரி + மனை.]
வரியங்கம்	வரியங்கம்1 variyaṅgam, பெ. (n.) வெள் ; dalbergia paniculata (GIT. 95.);. வரியங்கம்2 variyaṅgam, பெ. (n.) பன்றி 5ust 608, (L.);; tube-in-tube wood. [வரி + அங்கம்.]
வரியச்சு	வரியச்சு variyaccu, பெ. (n.) எழுதுங் தாளி (காகிதத்தி);ண்டியில் வைத்துக்கொள்ளும் கறுப்புக் கோடிட்ட தாள் (வின்.);; black-lined sheet placed under the writing paper to lime writing. [வரி + அச்சு. அட்டு → அச்சு.]
வரியணி	வரியணி variyaṇi, பெ. (n.) கோடுகள் பொருந்திய அணிகலன்; striped jewells. "குருதி ஒப்பின் கமழ் பூங்காந்தள் வரியணி சிறகின் வண்டுண மலரும்" (நற்-399-2-3);. [வரி + அண் → அணி.]
வரியதிகாரி	வரியதிகாரி variyadikāri, பெ. (n.) வரி மதிப்பீடு செய்யும் அரசு அதிகாரி; tax officer. [வரி + அதிகாரி. அதிகாரம் → அதிகாரி = வலிமை ஆட்சி.]
வரியம்	வரியம் variyam, பெ. (n.) பெருஞ்சூலி; a tree (சா.அக.);.
வரியரிசி	வரியரிசி variyarisi, பெ. (n.) சீரகம் (மலை.);; cumin. [வரி1 + அரிசி.]

வரியாட்டு	வரியாட்டு variyāṭṭu, பெ. (n.) வரியாத்து, இரேவல் சின்னி; rhubarb root-Rheum emodi (சா.அக.);. [வரி1 + ஆட்டு.]
வரியாடல்	வரியாடல் variyāṭal, பெ. (n.) எழுதுகை (அக.நி.);; writing, penning. [வள் → வரி + ஆடல்.]
வரியாத்து	வரியாத்து variyāttu, பெ. (n.) வரியாத்துக் கிழங்கு பார்க்க;see variyāttu-k-kilargu (சா.அக.);.
வரியாத்துக்கிழங்கு	வரியாத்துக்கிழங்கு variyāttukkiḻṅgu, பெ. (n.) இரேவற்சின்னி (யாழ்.அக.);; rhubarb. [வரியாத்து + கிழங்கு.]
வரியாரோத்தம்	வரியாரோத்தம் variyārōttam, பெ. (n.) வரிப்பிரோத்தம் பார்க்க;see vari-p-pirōttam (சா.அக.);. மறுவ. சதகுப்பை
வரியான்	வரியான் variyāṉ, பெ. (n.) 1. ஆதன் (சீவன்); முத்தருள் பிரமவரியார் வகையினன் (கைவல். 55.94);; person belonging to the pirama variyārclass of civan-mutteror attained saints. 2. ஒகம் இருபத்தேழனு ளொன்று (பஞ்.);; a division of time, one of 27 Ögam.
வரியிலந்தை	வரியிலந்தை variyilandai, பெ. (n.) இலைச் சாற்றில் வெங்கார வகை; a kind of jujub. It's leaves juice is said to consolidate borax (சா.அக.);. [வரி1 + இலந்தை.]
வரியிலார்	வரியிலார் variyilār, பெ. (n.) அரசிறை அலுவலர் (கல்.);; revenue officers in ancient times. "நம் வரியிலார் வரியிலேயிட்டு" (S.I.I.iii, 36);. இவ்வூர் ஆயமும், அந்தராயத்தால் காசு, நெல் உள்பட தேவதானமாகக் கொடுத்தோ மென்று வரியிலார்க்கும் வரிப்பொத்தகம் செய்வார்க்கும் சொன்னோம்" (S.1.1. VII.538);. [வரி + இல் இடைச்சொல்) + ஆர்.] வரிவிதிப்பவர் என்பார் திரு.சி.கோவிந்த ராசனார். ஆனால் மொழிஞாயிறு தமது பழந்தமிழாட்சி என்னும் நூலில், தலைநகரிலும், ஊர்களிலும் தண்டப்பட்டு வந்த வரித் தொகைகளைக் கணக்கிற் பதிவு செய்வோர் என்பார். இறை, கடமை, ஆயம் உள்ளிட்ட வரிகளை நேரிற்கண்டு, கணக்கிடும் அதிகாரி.

வரியிலிடு	வரியிலிடு1 variyiliḍudal, 20 செ.குன்றாவி. (v.t.) சிற்றூரில் (கிராமத்தில்); உள்ள நில அடங்கலிற் புதிய நிலவரிகளைப் பதிவு செய்தல்; to register new taxes in the village land revenue records or accounts. "இவ்வூர் சபையார்க்குக் காசு கொடுத்து விலைக்கு கொண்டு சில சரணசேகரநல்லூர் என்னுந் திருநாமத்தால் வரியிலிட்டு இந்நிலம் ஐவேலிக்கும்" (திருவாலீசுவரம் கல்வெட்டு);. [வரி + இல் + இடு.] வரியிலிடு2 variyiliḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) வரிப்பொத்தகத்திற் பதிதல் (S.I.I.Vol. III, 115);; to enter in the revenue register. [வரி + இல் + இடு.]
வரியிலீடு	வரியிலீடு1 variyilīṭu, பெ. (n.) 1. வரிப் புத்தகம்; tax register. 2. புதிய வரிகளை நிலவரி கணக்கில் சேர்க்கும் அதிகாரி; a revenue officer responsible to add-new taxes in law revenue accounts. "வரியிலீடு உறுவூருடையான் தாழி வீரசோழன்" (பெரிய லெய்டன் செப்பேடுகள்);. [வரி + இல் + ஈடு.] வரியிலீடு2 variyilīṭu, பெ. (n.) 1. வரிப் பொத்தகத்திற் பதியும் பதிவு; entry in the revenue register. 2. வுரிப் பொத்தகத்திற் பதியும் பழைய பதவி; office of keeping the revenue register. "வரியிலீடு பாவையுடையானும்" (S. I. I. Vol.i, 16);. [வரியிலிடு → வரியிலீடு.]
வரியுரிமைசெய்-தல்	வரியுரிமைசெய்-தல் variyurimaiseytal, 1 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஊரவை வழிபெறும் வரிமகமைகளை அவ்வூர்க் கோவில் திருப்பணிக்கு உரிமை செய்யும் அரசு ஆணை; a Government order conforming rights to village temples from tax collected by village committee. பொத்தப்பிச் சோழன் ஆட்சியில் மணிமங்கலம் கோயில் திருப்பணிக்கு விடப்பட்டுள்ளது. "அனைத்து ஆயங்களும் திருப்பணிக்கு உடலாகவிட்டோம். இன்னாள் முதல் இன்னிலத்தால் வந்த அளைத்தாயங்களும் ஊருடன் கூட்டாதொழிவதாகச் சொன்னோம்" (S.1.1. Vol. VI. 256);. [வரிகளை + திருப்பணிக்கு + உரிமை + செய்தல்.]
வரியூமத்தை	வரியூமத்தை variyūmattai, பெ. (n.) ஊமத்தஞ் செடிவகையுளொன்று; a kind of dhatura, a devil's apple variety (சா.அக.);. [வரி + உன்மத்தம் → ஊமத்தை.]
வரியெழுச்சிரோகம்	வரியெழுச்சிரோகம் variyeḻuccirōkam, பெ. (n.) வெள் விழியில் தேமலைப் போல் வட்டமாகத் தசையைப் பரவச் செய்யும் ஓர்வகைக் கண்ணோய்; an eye disease affecting the white part of eye ball marked by morbid growth of flesh on the white coat of the eye (சா.அக.);. [வரியெழுச்சி + Skt. raga → த. ரோகம். வரியெழுச்சி = வெள்விழியில் வரிவரியாக வளரும் தசை வளர்ச்சி.]

வரியேய்ப்பு	வரியேய்ப்பு variyēyppu, பெ. (n.) சட்டப்படி அரசுக்குச் செலுத்தவேண்டிய வரியைச் செலுத்தாமல் ஏமாற்றுதல்; tax evasion. வரியேய்ப்பு செய்பவர், நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு முட்டுக்கட்டை போடுபவர் ஆவர் (இ.வ.);. [வரி + ஏய்ப்பு.]
வரியொட்டி	வரியொட்டி variyoṭṭi, பெ. (n.) மீன் வகை (வின்.);; a kind of fish. [வரி1 + ஒட்டி.] ஒட்டி = ஒட்டு மீன் வகையைச் சார்ந்தது.
வரியோரா	வரியோரா variyōrā, பெ. (n.) கரு வெண்மை கலந்த கபிலநிறமும், செந்நிறப் புள்ளிகளுமுடைய கடல்மீன் வகை (யாழ்.அக.);; sea fish, dark greyish-brown covered with light orange spots. [வரி + ஒரா.'ஒரா' வெண்ணுங் கடல் மீன்வகையு ளொன்று.] [P]
வரியோலை	வரியோலை variyōlai, பெ. (n.) உடன்படிக்கை ஆவணம்; deed of agreement. "வரியோலை யெழுதி வைத்தபடி" (பெரிய லெய்டன் செப்பேடுகள்);. [வரி + ஒலை.]
வரிவகைகள்	வரிவகைகள் varivagaigaḷ, பெ. (n.) பழங்காலத்தில் குடிகள் செலுத்திய வரி வகைகள்; the various kinds of tax in ancient period. [வரி + வகைகள்.] கழகக்காலத்தில், குடிகள் செலுத்திய அக்காலத்துக் குடிகளிடத்தில் வாங்கப்பட்ட வரிகளாகத் தேவநேயர் பழந்தமிழாட்சி என்னும் பனுவலுள் பகர்ந்துள்ளது;அங்காடிப் பாட்டம் (அங்காடிக்கூலி);, அச்சுவரி, அட்டுக்கிறை, அடிகாசு, அடிமைக் காசு, அணியிடுவான் வரி, அதிகரணத்தண்டம், அதிகாரப்பேறு (அதிகாரப் பொன்);, அரிகொழி, அரிநட்டி, அரிவாட்பதக்கு, அருந்தோடு, அரைக்கால்வாசி, அழகெருது, அழகெருது காட்சிக் காசு (காட்சியெருதுகாசு);, அழுகற்சாக்கு, அள்ளுக்காக, அளியிடுவான் வரி, அனுப்பு, ஆசுகவிகள் காசு (ஆசீவக் காசு);, ஆசவக் கடமை, ஆட்டைச் சம்மாதம் (ஆட்டைக் காணிக்கை);, ஆண்டெழுத்துத் தேவை, ஆத்திறைப் பாட்டம், ஆதிரைப் பிள்ளையார் நோன்பு, ஆள்நெல், ஆற்றுக்குலை, ஆற்றுப்பாட்டம், இடைப்பாட்டம் (இடைப்பூட்சி, இடைவரி);, இராசாசுரங் காணிக்கை, இருபதக் கட்டி, இலாஞ்சினைப் பேறு, இறைகாவல், இறைச்சோறு, இனவரி (இனக்காசு);, ஈழப்புன்செய் (ஈழம்பூட்சி);, ஈழற்கடி வரி, உகப்பார் பொன் (உகவைப் பொன்);, உப்பாயம் (உப்புக்காக, உப்புகோச்செய்கை);, உபயம் (உபய மார்க்கம்);, உரல்வரி, உல்லியக் கூலி, உலாவு காட்சி, உவச்சவரி, உழுதான் குடி, உள்வரி, உறுபாதை, உறுவுகோல், நிலன்காசு, ஊசிவாசி, ஊத்தைப் பாட்டம், ஊர்க்கணக்கர் சீவிதம் (ஊர்க்கலனை, ஊர்க்கழஞ்சி); ஊர்ச்சரிகை, ஊராட்சி, ஊரிடு வரிப்பாடு, ஊரெட்டு, எட்கடமை (எக்கடமை);, எடுத்துக்கொட்டி, எடைவரி, எருமைப் பொன், எழுவை, ஏணிக்காணம், ஏர்க்காடி, (ஏர்ப்பொன், ஏர்க்காணிக்கை);, ஏரியாயம், ஏல்வை, ஒட்டிதற் கடமை, ஒட்டச்சு, ஒடக்கூலி, கடையடைக்காய், கடையிறை, கண்காணி, கண்காணி கணக்கர் முதல், கண்கூலி, கண்ணாலக் காணம் (கலியாணக் கானம்);, கண்ணிட்டுக் காணம் (கண்ணேட்டுக் காணம்);, கணக்கப்பேறு (கணக்கிலக்கை);, கதிர்க்காணம், கருவூல வரி, காட்டாள் காசு, காண வட்டம், காணி வெட்டி, காரியவாராய்ச்சி, காலத்தேவை, காவல் பரப்பு (காவற் பேறு);, கீழ்வாரப் பச்சை, குசக்காணம், குடநாழிக் குடிமை (குடிக்காக, குடிக்காணம், குடியிறை);, குதிரை வரி, குதிரை விலாடம், குமாரக்கச்சாணம், குலை வெட்டி, கூலம், கூற்று நெல், கெடுபாதை, கேள்விமகமை, கைக் கணக்கு முதல், கையேற்பு, கொடிக் கடமை, கொட்டைக் கூலி, கோள்நிறை கூலி, சண்டாளப் பேறு, சந்திவிக்கிரகப் பேறு, சாட்டு வரி, சிறுபாடி

சூலவரி (சூலவரிப் [illegible] செக்கிறை, செக்கு மன்றாடி, செங்கொடிக்

வரிவடிவம்	வரிவடிவம் varivaḍivam, பெ. (n.) வரிவடிவு பார்க்க;see vari-Vadivu. [வரி + வடிவு → வடிவம். மொழியில் உள்ள ஒலிகளை எழுதுவதற்கான வடிவம்.]
வரிவடிவு	வரிவடிவு varivaḍivu, பெ. (n.) ஒலியெழுத்திற்கு அறிகுறியான கீற்று வடிவு (நன்.97. மயிலை.);; written character, written symbol of an articulate sound, dist. fr. oli-Vadivu. [வரி + வடிவு.] செவிப்புலனான, ஒலியைக் கட்புலனாக்கும் குறியே, வரிவடி வென்க.
வரிவம்	வரிவம் varivam, பெ. (n.) தண்ணீர் விட்டான்; a prickly climber, water root-Asparagus racemosus (சா.அக.);.
வரிவம்மமௌளி	வரிவம்மமௌளி varivammameḷali, பெ. (n.) கற்றாழை; aloe (சா.அக.);.
வரிவயம்	வரிவயம் varivayam, பெ. (n.) புலி; tiger, as stripped. "வரிவயம் பொருத வயக்களிறு போல" (புறநா. 100);. [வரி1 + வயம்.] ஒ.நோ. வயமா.
வரிவரி	வரிவரி varivari, பெ. (n.) தண்ணீர் விட்டான் (தைலவ.); கொடி; climbing asparagus.
வரிவரிசு	வரிவரிசு varivarisu, பெ. (n.) சீரகம்; cumin seed - Cuminum cyminum (சா.அக.);.
வரிவரிமணலி	வரிவரிமணலி varivarimaṇali, பெ. (n.) கற்றாழை (சங்.அக.);; aloe. [வரி1 + வரி1 + மணலி.]
வரிவலை	வரிவலை varivalai, பெ. (n.) வலை வகையு ளொன்று (நற்றிணை. 111);; a kind of net. [வாரிவலை → வரிவலை.]
வரிவழி	வரிவழி varivaḻi, பெ. (n.) வரிவம் பார்க்க;see varivam (சா.அக.);. மறுவ. தண்ணீர்விட்டான் [வரி1 + வழி.]
வரிவழுக்கை	வரிவழுக்கை varivaḻukkai, பெ. (n.) ஓர் வகை வழுக்கை; a baldness (சா.அக.);. [வரி1 + வழுக்கை.]

வரிவள்ளி	வரிவள்ளி varivaḷḷi, பெ. (n.) வெற்றிலை வள்ளிக் கொடி; a climber (சா.அக.);. [வரி1 + வள்ளி.]
வரிவளி	வரிவளி varivaḷi, பெ. (n.) வரிவம்மமௌலி பார்க்க;see vari-vamma-mouli (சா.அக.);. மறுவ. கற்றாழை [வரி1 + வளி.]
வரிவளை	வரிவளை varivaḷai, பெ. (n.) வளையல் வகையுளொன்று; a kind of bangles. "கோல்வளை கழல்வளை வரிவளை யென்னுமா போலே" (திவ். பெரியாழ், 3, 4, 8 வியா. பக். 618);. [வரி1 + வள் → வளை.]
வரிவனம்	வரிவனம் varivaṉam, பெ. (n.) தில்லைமரம் (மலை.);; blinding tree. [வரி1 + வனம்.]
வரிவாளம்	வரிவாளம் varivāḷam, பெ. (n.) சுவர் மற்றும் இணைப்புகளிற் பூசப்படும் பூச்சு வேலை; plastering of walls and joints. [வரி1 + வாளம்.]
வரிவிதி-த்தல்	வரிவிதி-த்தல் varivididdal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) வரிபோடு-தல் பார்க்க;see vari-podu. [வரி + விதி.] Skt. vidhi → த. விதி.
வரிவிதிப்பு	வரிவிதிப்பு varividippu, பெ. (n.) வரி போடுகை; levy. சென்ற ஆண்டு வரவு-செலவு அறிக்கையில் இன்றியமையாத உணவுப் பொருள்களுக்கு வரிவிதிப்பு தளர்த்தப்பட்டது (உ.வ.);. [வரி + விதிப்பு.]
வரிவிலக்கு	வரிவிலக்கு varivilakku, பெ. (n.) தண்டுவதான அரசிறை ஒதுக்கம்; tax exemption. [வரி1 + விலக்கு.]
வரிவிளம்பரம்	வரிவிளம்பரம் variviḷambaram, பெ. (n.) செய்தித் தாளில் வகைப்படுத்தப்பட்டு, வெளியாகும், இரண்டொரு வரிகளிலான சிறிய விளம்பரம்; brief classified advertisement with a few lines. வரி விளம்பரப் பகுதிகள் செய்தித்தாள் உரிமையாளருக்கு, அதிகமான வருவாய் ஈட்டித் தருகின்றன (இ.வ.);. [வரி + விளம்பரம்.]
வரிவேர்	வரிவேர் varivēr, பெ. (n.) அதிமதுரவேர்; liquorice root (சா.அக.);. [வரி1 + வேர்.]

வரிவை	வரிவை1 varivaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. குடியிறை விதித்தல் (வின்.);; to impose or levy a tax. 2. பொதுநிதி முதலியவற்றிற்காக வீதாச்சாரத் தொகை குறிப்பிடுதல் (இ.வ.);; to apportion and levy contributions, as for a common fund. [வரி + வை.] வரிவை2 varivaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வரிசையாகக் கட்டுதல் (வின்.);; to set in a row, as in brick-laying. [வரி1 → வை.]
வரீக்கு	வரீக்கு varīkku, பெ. (n.) இசைக் கமக வகை (பூர்.சங்.எ.);; a kind of grace in music.
வருக்கம்	வருக்கம்1 varukkam, பெ. (n.) ஒரு வகை நோய்; a kind of disease (சா.அக.);.
வருக்கரை	வருக்கரை varukkarai, பெ. (n.) பலா; jack tree - Hiterophyllus (சா.அக.);.
வருக்காந்தம்	வருக்காந்தம் varukkāndam, பெ. (n.) நிலாக்கல்; moon stone (சா.அக.);.
வருக்கிலங்கெட்டவன்	வருக்கிலங்கெட்டவன் varukkilaṅgeṭṭavaṉ, பெ. (n.) பயனில்லாதவன் (நெல்லை.);; useless fellow, used in contempt. [வரிக்கத்து → வருக்கத்து + கெடு.] ஒ.நோ. வாய்க்கிலை கெட்டவன்.
வருக்கு	வருக்கு varukku, பெ. (n.) கஞ்சி (யாழ்.அக.);; gruel. [வர்க்கு → வருக்கு.]

வருக்கை	வருக்கை1 varukkai, பெ. (n.) வருக்கைப்பலா பார்க்க;see Varukkai-p-palā. "மதுவிம்மு வருக்கையின் சுளையும்" (தேவா. 628, 9);. ம. வரிக்க. வருக்கை2 varukkai, பெ. (n.) 1. இனம், பிரிவு, வகை; class, division, group. 2. உயிர், மெய் முதலிய எழுத்துகளின் இனம் (இலக்.);; class of letters of the alphabet, as vowels kindred consonants etc. [வருக்கம் → வருக்கை.] வருக்கை3 varukkai, பெ. (n.) மீன் வகை; a kind of fish. "திருக்கை வருக்கை" (குருகூர்ப்.7);. [P]
வருக்கைக்கனி	வருக்கைக்கனி varukkaikkaṉi, பெ. (n.) பலாப்பழம்; jack fruit of Artocarpus integrifolia. [வருக்கை + கனி. கன் → கன்னு → கன்னி → கனி = பழுத்தல். நன்கு பழுத்துக் கனிந்த பலா.]
வருக்கைப்பலா	வருக்கைப்பலா varukkaippalā, பெ. (n.) பலாவகையு ளொன்று (நாமதீப. 294);; a species of jack-tree. [வருக்கம் → வருக்கை + பலா வருக்கை = ஓரினம்.]
வருகம்	வருகம்1 varugam, பெ. (n.) 1. மயிற்றோகை (யாழ்.அக.);; peacock's feather. 2. இலை; leaf. [பருகம் → வருகம்.] வருகம்2 varugam, பெ. (n.) பரிவாரம் (யாழ்.அக.);; train or chain of attendants. [அருகம் → வருகம்.] வருகம்3 varugam, பெ. (n.) வருகை; come in. "உலமந்து வருகம் சென்மோ தோழி" (அகநா.106 : 9);. "உரைத்தனம் வருகம் எழுமதி புணர்திரை" (நற்.88:3);. 'கண்டனம் வருகஞ் சென்மோ தோழி' (குறுந். 275:2);. [வா → வரு → வருகம்.]

வருகாலம்	வருகாலம் varukālam, பெ. (n.) வருங்காலம்; future. "வருகாலஞ் செல்கால மாயினானை" (தேவா. 716, 3);. மறுவ. எதிர்காலம். [வா → வரு → வரும் + காலம்.]
வருகூடம்	வருகூடம் varuāṭam, பெ. (n.) பித்தளை; brass (சா.அக.);.
வருகை	வருகை varugai, பெ. (n.) வந்தடைகை, வரவு (இ.வ.);; advent. [வள் → வர் → வார் → வரு → வருகை.] வருகை என்பது வினைப் பெயராகும். இவ்வருகைக் கருத்து தோன்றிய பாங்கினைத் தேவநேயர் வரையறுப்பது வருமாறு:- "ஒருவன் தன் உறைவிடத்தினின்று அல்லது இருப்பிடத்தினின்று, ஓரிடத்திற்குப் போனபின், அங்கிருந்து உறைவிடத்திற்கு வருவது, முன் பின்னாகத் திரும்பியே யாதலால், திரும்பற் கருத்தினின்றே வருகைக் கருத்துப் பிறந்தது. அதனால் திரும்பற் பொருட் சொல்லினின்றே, வருகைப் பொருட்சொல் தோன்றிற்று" (தேவ.13, பக்.59);.
வருகைதரு பேராசிரியர்	வருகைதரு பேராசிரியர் varugaidarupērāciriyar, பெ. (n.) பல்கலைக் கழகத்தின் அழைப்பின் பேரில், குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு மட்டும், பணிமேற்கொள்ள வருகை தரும் பேராசிரியர்; visiting professor, guest faculty. [வரு → வருகை + தா → தரு + பேராசிரியர்.]
வருகைதா(வருகை தரு-தல்)	வருகைதா(வருகைதரு-தல்) varugaidāvarugaidarudal, 18 செ.கு.வி. (v.i.) வருதல்; to come, to attend. நிகழ்ச்சிக்கு வருகை தந்திருக்கும் அனைவரையும் வரவேற்கிறோம். [வருகை + தா.]
வருகைப்பதிவு	வருகைப்பதிவு varugaippadivu, பெ. (n.) மாணவர், ஊழியர் முதலானோர் தங்களின் வருகையைப் பதிவு செய்தல்; marking attendance by students, workers, etc [வருகை + பதிவு.]
வருகைப்பதிவேடு	வருகைப்பதிவேடு varugaippadivēṭu, பெ. (n.) பணியாளர் தத்தம் வருகையைப் பதிவு செய்வதற்காக உள்ள ஏடு; attendance register. 'அலுவலர்கள் காலையில் வந்தவுடன் வருகைப்பதிவேட்டில் கையெழுத்துப் போட வேண்டும்' (உவ);. [வருகை + பதிவு + ஏடு.]
வருங்கலம்	வருங்கலம் varuṅgalam, பெ. (n.) உணவுப் பொருளற்ற ஏனம்; vessel without food, empty vessel. "பெருங்களந் தொகுத்த வுழவர்போல விரந்தோர் வருங்கல மல்க வீசி" (அகம்.30-8-9);. [வறுங்கலம் → வருங்கலம்.]

வருங்காலம்	வருங்காலம் varuṅgālam, பெ. (n.) 1. எதிர் வருங்காலப் பகுதி; future. "வருங்கால நிகழ்காலங் கழிகாலமாய்" (திவ். திருவாய். 3, 1, 5);. "வருங்காலம் சொல்லும் பல்லி, கழுநீர்ப்பானையில் வலியவந்து விழுந்தது போல" (பழ.);. 2. எதிர்காலம் (இலக்.);; future tense. மறுவ. எதிர்காலம். [வா → வரு + காலம்.]
வருங்காலவைப்பு நிதி	வருங்காலவைப்புநிதி varuṅgālavaippunidi, பெ. (n.) ஊழியரின் மாத ஊதியத்திலிருந்து பிடித்திருக்கும் தொகையும், பணிக்கு அமர்த்திய நிறுவனம் தனது பங்காகச் செலுத்தும் தொகையும் கொண்டு ஏற்படுத்துவதும், பணியிலிருந்து ஒய்வுபெற்ற பின் அளிக்கப்படுவதுமான சேமிப்பு; fund created from out of the contributions of the employee and of the employer payable at retirement (in India);, provident fund. மறுவ. எய்ப்பினில் வைப்பு. [வருங்காலம் + வை → வைப்பு + நிதி.] Skt. nidhi → த. நிதி.
வருங்குறுமாம்புல்	வருங்குறுமாம்புல் varuṅguṟumāmbul, பெ. (n.) நெற்பயிரில் காணப்படும் களைப் பயிர்; weeds along with crops in paddy field. [வரும் + குறுமாம்புல்.]
வருசு	வருசு varusu, பெ. (n.) அமுக்கிரா; a medicinal root-Withania somnifera (சா.அக.);.
வருஞ்சீவியம்	வருஞ்சீவியம் varuñjīviyam, பெ. (n.) மறுப்பிறப்பு; the future lie-the future state of existence (சா.அக.);. [வரும் + சீவியம்.] Skt. jivya → த. சீவியம்.
வருட்டம்	வருட்டம்1 varuṭṭam, பெ. (n.) வேம்பு (மலை.);; neem-Margosa. [அரிட்டம் → வருட்டம்.] வருட்டம்2 varuṭṭam, பெ. (n.) முட்டை (நாமதீப. 255);; egg.

வருட்டு-தல்	வருட்டு-தல் varuṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t) 1. தேற்றுதல்; to assure, convince. "பின்னும் பலகால் வருட்டி" (பாரத. சம்பவ. 64);. (சூடா.);. 2. பார்வையாலேயே தப்பவியலாதபடி ஈர்த்துப் பிடித்தல் (கவர்ச்சித்தல்);; to charm, fascinate. "வயம்வர வருட்டல் வருவித்திடலகற்றல்" (திருக்காளத். பு.33, 23);. [முல் → மல் → மர் → மரு → மருட்டு → வருட்டு.]
வருடகம்	வருடகம் varuḍagam, பெ. (n.) 1. முடக் கொற்றான் (மலை.);; balloon vine. 2. பெரு செந்தொட்டி; a plant (சா.அக.);.
வருடகேதுச்சம்	வருடகேதுச்சம் varuḍaātuccam, பெ. (n.) மூக்கிரட்டை; spreading hog-weed-boerhavia pnocumbens (சா.அக.);.
வருடபுட்பம்	வருடபுட்பம் varuḍabuḍbam, பெ. (n.) தாழை யெனுஞ் செடிவகை; fragrant screw-pine (சா.அக.);. க. தாழெ.
வருடபுட்பி	வருடபுட்பி varuḍabuḍbi, பெ. (n.) பேராமுட்டி; a kind of plant-pavonia odonata (சா.அக.);.
வருடாபூ	வருடாபூ varuṭāpū, பெ. (n.) சாரணை; fragrant medicinal creeper-Tricanthema monogyna (சா.அக.);.
வருடு-தல்	வருடு-தல் varuḍudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) தடவுதல்; to rub, to massage. "செம்புனல் வந்தங் கடிவருட" (தேவா. 112.5);. மறுவ. தைவருதல், சொரிதல். [வா → வரு → வருடு.]

வருடை	வருடை1 varuḍai, பெ. (n.) அரிமாவையுங் கொல்லும் வலிமையுள்ளதாகக் கருதப்பட்ட (சரபம் என்றழைக்கப்பட்ட); பறவை; fabulous bird capable of killing the lion. மறுவ. எண்காற்புள். [வரு → வருடை.] வருடை2 varuḍai, பெ. (n.) 1. வரையாடு; mountain sheep. "வரையாடு வருடைத் தோற்றம் போல" (பட்டினப். 139);. 2. ஆடு (திவா.);; sheep. "தண்டாரணியத்துக் கோட்பட்ட வருடையை" (பதிற்றுப். 6, பதி.);. "வேறுவே றினத்த வரைவாழ் வருடை" (அகநா.378:6);. "போருடை வருடையும் பாயா" (நற். 359:8);. 3. மேழவோரை; aries of the zodiac. வருடையைப் படிமகன் வாய்ப்ப (பரிபா. 11, 5);. 4. சரபம் (பிங்.);; a fabulous animal. [வரு → வருடை.]
வருடைமான்	வருடைமான் varuḍaimāṉ, பெ. (n.) வரையாடு (சிலப். 25, 81, கீழ்க்குறிப்பு.);; mountain sheep. "செவ்வாரைச் சேக்கை வருடைமான்மறி" குறுந். 187). 'வருடைமான் குழவிய வளமலைநாடனை' (கலித்.43:14);. [வருடை1 + மான் : மான் = சொல்லாக்க ஈறு.]
வருணகம்	வருணகம்1 varuṇagam, பெ. (n.) திலகமரம்; sanders (சா.அக.);. வருணகம்2 varuṇagam, பெ. (n.) 1. சந்தனம் (சங்.அக.);; sandalwood. 2. மஞ்சாடிமரம்; red-wood.
வருணச்சேது	வருணச்சேது varuṇaccētu, பெ. (n.) மாவிலிங்கம்; a sacred tree (சா.அக.);. [வருணம் + சேது.]

வருணம்	வருணம்1 varuṇam, பெ. (n.) 1. நீர் (பிங்.);; water. 2. சதயநாள் (பிங்.);; the 24th naksatra. [வருண → வருணம்.] வருணம்2 varuṇam, பெ. (n.) மாவிலிங்கம்; sacred tree - garlic pear tree - Cratacra religiosa (சா.அக.);.
வருணமண்டலம்	வருணமண்டலம் varuṇamaṇṭalam, பெ. (n.) வருணனது உலகம்; region of Varuna. [வருணம் + மண்டலம்.]
வருணமுனி	வருணமுனி varuṇamuṉi, பெ. (n.) தண்ணீர் மிட்டான்; a prickly climber-water root (சா.அக.);.
வருணமூலம்	வருணமூலம் varuṇamūlam, பெ. (n.) உலிமடி வேர்; root of garlic pear tree-root of crataeva religiosa (சா.அக.);. [வருணம் + மூலம்.]
வருணர்பாட்டியல்	வருணர்பாட்டியல் varuṇarpāṭṭiyal, பெ. (n.) பாட்டியல் நூல்களில் ஒன்று (இலக். வி. 886, உரை);; a work on poetics. [வருணர் + பாட்டியல்.]
வருணவதி	வருணவதி varuṇavadi, பெ. (n.) மஞ்சள் (சங்.அக.);; turmeric. [வருண + வதி.]
வருணவுலிமிடி	வருணவுலிமிடி varuṇavulimiḍi, பெ. (n.) கருப்பு உப்பிலாங் கொடி; a twiner black variety of உப்பிலாங் கொடி (சா.அக.);.

வருணன்	வருணன் varuṇaṉ, பெ. (n.) 1. வாரணன் பார்க்க;see varanan.. "வருணன் மேய பெருமண லுலகமும்" (தொல். பொருள். 4);. 2. ஆரியருடைய வருண வழிபாடும், தமிழருடைய வருண வழிபாடும் தம்முள் வேறுபாடுடையன. முதற்குடிமக்களாகிய தமிழர்களுடைய வருணன் என்னும் கடவுட் பெயரை, ஆரியர் தம் கடவுளுக்கு இட்டு வழங்கினார்களென்பது மிகவும் பொருத்தமாகின்றது; The Aryan God, Varuna was probably the God of the Dravidian tribes being on the borders of the sea to whom the Aryan Rishis accorded a place in the pantheon (Dravidian India P.96);. [வாரணம் → வருணன் → வருணம் = கடல் தெய்வம்.] வரி → வார் → வாரணம். நிலத்தைச் சூழ்ந்துள்ள கடல் வரிதல் = மூடுதல், சூழுதல், வளைதல். "வாரணஞ் சூழ் புவி" (தனிப்பாடல்); வாரணன் = கடல் தெய்வம், வருணன் = மழைத் தெய்வம். வடவர் வ்ரு (கவி, மறை, சூழ்); என்பதை மூலமாகக் காட்டி, அனைத்தையும் மூடும் வானம் (All-enveloping sky); என்று பொருள் கூறுவர். தொல்காப்பியர் வருணனைக் கடல் தெய்வமாகவே குறித்துள்ளார். ஆனால் வடவர் மழைத் தெய்வமாகக் குறிப்பர். வரிதல் என்னும் சொல்லின் உள்ள வரி என்னும் வேரடி வளைதல் பொருளிலும், மூடுதற் பொருளிலும், சூழ்தல் பொருளிலும், தமிழில் ஆளப்பட்டுள்ளது. (எ.கா.); "புண்ணை மறைய வரிந்து" (திவ்.திருவாய்.5:1:5);. தமிழர் வாரணனை என்றும் கடல் தெய்வமாகவே கொண்டனர். வரி என்னும் மூலத்திலிருந்தே, வாரணன் என்னும் சொல் தோன்றியுள்ளது. வாரணன் என்ற சொல்லிலிருந்தே வருணன் என்னுஞ்சொல் தோன்றியுள்ளது
வருணனை	வருணனை varuṇaṉai, பெ. (n.) வண்ணனை2 பார்க்க;see vannanai. [வருணா → வருணனை.]
வருணாத்தமசை	வருணாத்தமசை varuṇāttamasai, பெ. (n.) கள்; toddy (சா.அக.);.
வருணாவரிசி	வருணாவரிசி varuṇāvarisi, பெ. (n.) வெட்பாலரிசி; a tree - Wrightinana tinctoria (சா.அக.);.
வருணி	வருணி1 varuṇi, பெ. (n.) கண்களுக்கு (விகற்பமான); மாறுபட்ட நிறங்களைக் கொடுக்கும் கருத்த விழிக்குள் வட்டித்த வடிவில் உற்பத்தி சவ்வு; a kind of coloured curtain in the anterior part of the eye perforated by the pupil for the transmission of light Iris (சா.அக.);. [வரு → வருணி.] வருணி2 varuṇi, பெ. (n.) பொன் (சங்.அக.);; gold. [வர்ணி → வருணி.]
வருணியின்மை	வருணியின்மை varuṇiyiṉmai, பெ. (n.) கண்களில் நிறமின்மை; inderemia-absence (சா.அக.);. [வருணி + இன்மை.]

வருத்தக்காரன்	வருத்தக்காரன் varuttakkāraṉ, பெ. (n.) நோயாளி (இலங்கை);; patient, ailing or sick person. 'வீட்டில் இரண்டு வருத்தக்காரர்கள்'. மறுவ. பிணியாளி, நோவாளி. [வருந்து (த.வி.); → வருத்து (பி.வி); → வருத்தம் + காரன்.]
வருத்தம்	வருத்தம்1 varuttam, பெ. (n.) 1. மனதிற்குப் பிடிக்காத நிகழ்ச்சிகளினால் உண்டாகும் துன்பம்; suffering, pain, grief. "படுகடுங்களிற்றின் வருத்தஞ் சொலிய" (அகநா.8);. "உயங்குபடர் வருத்தமு முலைவு நோக்கி" (புறநா. 150 : 4);. "உயங்குநடை மடப்பிடி வருத்த நோனாது" (குறுந். 307:5);. "அலமரல் வருத்தம் தீர" (நற்.9:3);. வருத்தம் தோய்ந்த முகத்துடன் அமர்ந்திருந்தார் (உ.வ.);. அவ்வாறு பேசியதற்காக வருத்தம் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன் (இ.வ.);. 2. கடுமை, இடுக்கண், முட்டுப்பாடு; difficulty, misfortune, bottleneck. 3. மறைவுற்ற உறவினர் குறித்து ஏற்படும் மன உளைவு; regret. சித்தப்பாவின் எதிர்பாரா மறைவால், குடும்பமே வருத்தத்தில் மூழ்கியது. 4. ஆற்றல், சுமை, நலிவு, முயற்சிக்கடுமை; stain, impediment. "மெய்வருத்தம் பாரார்" (நீதிநெறி. 53);. 5. முயற்சி; effort. "ஆற்றின் வருந்தா வருத்தம்" குறள், 468), 6. அரிதில் நிகழ்வது; that which has very little chance of occuring, very rare. அவன் பிழைப்பது வருத்தம் (இ.வ.);. 7. களைப்பு; exhaustion, weariness, fatigue. "அசைந்து வருத்தமோ" (திவ்
வருத்தவுப்பு	வருத்தவுப்பு varuttavuppu, பெ. (n.) வறுத்தவுப்பு; fried salt useful for those on diet (சா.அக.);. [வறுத்தவுப்பு → வருத்தவுப்பு.]
வருத்தி	வருத்தி varutti, பெ. (n.) மணியின் கீழ்ப் பதித்து வைக்கும் வண்ணத்தகடு (யாழ்.அக.);; foil.

வருத்து	வருத்து1 varuddudal, 15 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வருவித்தல்; to cause to come, to fetch, to get, obtain. 2. ஓவியமெழுதுதல்; to paint, sketch, portrait. "நினைப்பென்னுந் துகிலிகையால வருத்தித்து" (சீவக. 180);. "உமையிடத் துர்க்கையை வருத்தி" (உபதேசகா. சூராதி. 132);. 3. மனப்பாடஞ் செய்தல் (இ.வ.);; to learn by heart, as a lesson, mug up. [வள் → வர் → வரு → வருத்து.] வருத்து2 varuddudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வருந்தச் செய்தல்; to cause, pain, to afflict vex. "வருத்துந் தெய்வங்களும்" (மதுரைக். 632);. 2. பயில்வித்தல்; to train. "அன்னான் வருத்து வாளிளைஞர்" (திருவிளை. அங்கம். 6);. 3. துயரங்கொள்ளச் செய்தல்; துன்பப்பட வைத்தல்; to make one sad, to make one feel sorry. அவரது பேச்சு அவளை மிகவும் வருத்தியது (உ.வ.);. அல்லும் பகலும் வருத்தும் சிக்கல் இது (இ.வ.);. 4. ஒருவர், தம்மைக் கடும் முயற்சிக்கு உட்படுத்திக் கொண்டு உழைத்தல்; to strain oneself. உங்களை இப்படி வருத்திக் கொண்டு இரவு பகலாக உழைக்க வேண்டுமா?
வருதல்	வருதல் varudal, தொ.பெ. (vbl.n.) வரல்; coming. T. ra, Ka., Tu, bā, Ma. Vā [வள் → வர் → வா → வரு → வருதல்.] வள் என்னும் முதனிலையினின்றே, வருதல், வருகை என்னும் சொற்கள் முகிழ்த்தன. வளைதல், வட்டமாய் வளைதல், வளைந்து, எழுந்து, நடந்து வருதலே, வருதல் என்னும் சொல்லின் பொருண்மையாகும். வளைதற் கருத்தினின்றே வருதற் கருத்து முகிழ்த்ததென்பார் மொழிஞாயிறு. தமிழின்கண் அமைந்த வினைச்சொற்களின் முதனிலை யனைத்தும், பெரும்பாலும் ஏவல் வொருமை வடிவிலேயே யுள்ளதால், வருதல் என்னும் தொழிற் பெயரின் முதனிலையும், 'வா' என்னும் ஏவலொருமை யினின்று தோன்றியது, எனலாம்.

வருதி	வருதி1 varudi, பெ. (n.) 1. ஆணை; order. 2. அனுமதி; permission. "வாய்க் கேள்வியர்க்கு வருதி செய்தான்" (தனிப்பா.);. [வர் → வா → வரு → வருதி.] வருதி2 varudi, பெ. (n.) வருதல்; come in. "இரவுச் சிறுநெறி தமியை வருதி" (அகநா. 318:4);. "பகலும் வருதி பல்பூங் கானல்" (நற். 223 : 3);. "மாறி வருதி மலைமறைந் தொளித்தி" (புறநா. 8:8);. [வர் → வா → வரு → வருதி.]
வருந்தி	வருந்தி varundi, கு.வி.எ. (adv.) பணிந்து, மிகவும் வேண்டி; earnestly. எவ்வளவோ வருந்திக் கூப்பிட்டும் திருமணத்திற்கு அவன் வரவில்லை (உ.வ.);. [வருந்து → வருந்தி.]
வருந்திக்கழி-த்தல்	வருந்திக்கழி-த்தல் varundikkaḻittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) துன்பத்துடன் காலம் போக்குதல் (வின்.);; to pass one's time in suffering or grief or agony. [வருந்து → வருந்தி + கழி.]
வருந்திக்கூப்பிடு-தல்	வருந்திக்கூப்பிடு-தல் varundikāppiḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) வருந்தியழைத்தல் பார்க்க;see varundi-y-alai. வருந்திக் கூப்பிட்டும் புதுமனை புகுவிழாவிற்கு நண்பர் வரவில்லை (உ.வ.);. [வருந்து → வருந்தி + கூப்பிடு.]
வருந்திக்கேட்டல்	வருந்திக்கேட்டல் varundikāṭṭal, தொ.பெ. (vbl.n.) வருந்திக்கேள்-தல் பார்க்க;see Varundi-k-kel. [வருந்து → வருந்தி + கேட்டல்.]
வருந்திக்கேள்-தல்	வருந்திக்கேள்-தல் varundikāḷtal, 11 செ.குன்றாவி. (v.t.) கெஞ்சுதல், இறைஞ்சுதல்; to beseech, to beg earnestly, to entreat, to solicit pressingly, to importune. [வருந்து → வருந்தி + கேள்.]
வருந்திப்பிழை-த்தல்	வருந்திப்பிழை-த்தல் varundippiḻaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வறுமையில் நாட்களைக் கடத்துதல்; to lead life under poverty. [வருந்து → வருந்தி + பிழை.]
வருந்தியழை-த்தல்	வருந்தியழை-த்தல் varundiyaḻaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) மிகவும் வேண்டிக் கூப்பிடுதல்; to invite emphaticaly. நண்பர் எவ்வளவோ வருந்தியழைத்தும், உடல் நலிவுற்றதால், அவரது மகன் திருமணத்திற்குச் செல்ல முடியாமற் போய்விட்டது (உ.வ.);. [வருந்தி + அழை.]

வருந்தியேங்கு-தல்	வருந்தியேங்கு-தல் varundiyēṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஒருவர்தம் ஈடுசெய்யவியலா இழப்பினை யெண்ணியும், புலம்பியும் துன்பவுணர்வு கொள்ளுதல்; to feel sorry, to bemoan. ஈடுசெய்யவியலாத நண்பனின் மறைவால், வருந்தியேங்கும் அவருக்கு ஆறுதல் கூறித் தேற்றுவார் யார்? [வருந்தி + ஏங்கு-, ஏ → ஏங்கு = மனம் வாடுதல். ஈடு கட்ட வொண்ணா இழப்பினை யெண்ணிப் புலம்புதல்.]
வருந்து-தல்	வருந்து-தல் varundudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. துன்புறுதல்; to suffer, to be distressed, tortured or grieved. "காமமுழந்து வருந்தினார்க்கு" (குறள். 1131); படிக்காமல் ஊர் சுற்றியதற்காக இப்போது வருந்திப் பயனில்லை (உ.வ.);. உங்களுக்கு உதவ முடியாததற்காக வருந்துகிறேன் (இ.வ.);. 2. உடல் மெலிதல்; to become emaciated. "வாணுதன் மேனி வருந்தா திருப்ப" (மணிமே. 23, 62);. 3. மிக முயலுதல்; to take pains make great efforts. "ஆற்றின் வருந்தா வருத்தம்" (குறள். 468);. 4. வருந்தி வேண்டிக் கொள்ளுதல்; to make a supplication. 'கடவுளை நோக்கி வருந்தினதால் அது கிடைத்தது'. 5. உடல் வலியினை யுணர்ந்து வருந்துதல்; to strain oneself. உடல் வருந்த உழைக்கும் வேளாண் தொழிலால் அதிகப் பலன் இல்லை (இ.வ.);. [வறள் → வரல் → வரு → வருந்து.] நெஞ்சம் காய்ந்து போதல். நெஞ்சம் குளிர்தலால், மட்டற்ற மகிழ்ச்சியேற்படுவது மாந்தர்தம் இயல்பேயாகும். உள்ளம் வறண்டுபோதலை, அதாவது நெஞ்சம் காய்ந்து வருந்தும் தன்மையை, ஒருவர்தம் முகம் உணர்த்துவது அனைவரும் அறிந்ததே வருந்துதல் வருத்துதல் ... பண்பினை
வருந்துரு	வருந்துரு varunduru, பெ. (n.) முள்ளிலவு மரம் (மலை.); red-rlowered silk-cotton tre.
வருந்தூரு	வருந்தூரு varundūru, பெ. (n.) வருந்துரு பார்க்க;see varunduru (சா.அக.);.
வருநர்	வருநர் varunar, பெ. (n.) 1. புதியதாய் வருபவர்; new comers, stranger. "வருநர்க்கு வரையா வளநகர்" (குறிஞ்சிப்.202);. 2. விருந்தினர்; guests. "வருநர்க்கு வரையா வசையில் வாழ்க்கை" (புறநா.10);. "உள்ளி வருந ருலைவு நனி தீர" (புறநா. 158:14);. [வா → வரு → வருநர்.]

வருநாள்	வருநாள் varunāḷ, பெ. (n.) எதிர்வருங் காலம்; future. "கூத்தனை யேத்தலர்போல் வருநாள் பிறவற்க" (திருக்கோ. 44);. [வா → வரு + நாள்.]
வருபிறப்பு	வருபிறப்பு varubiṟabbu, பெ. (n.) 1. மறு பிறப்பு (நாமதீப. 690, உரை.);; next-birth, rebirth. 2. மறுமை; life after death, reincarnation. மறுவ. மறுபிறப்பு [வா → வரு + பிறப்பு.]
வருபுனல்	வருபுனல் varubuṉal, பெ. (n.) 1. பெருகி வரும் நீர்; rising, swelling or overflowing water, flood or storm water. "வருபுனலும் வாய்ந்த மலையும்" (குறள். 737);. 2. ஆறு (பிங்.);; river. 3. ஆற்று நீரும் ஊற்று நீரு மல்லாத வேற்றுநீர் (யாழ்.அக.);; water other than river or spring water. [வரு + புனல்.]
வருபொருள்	வருபொருள் varuboruḷ, பெ. (n.) 1. எதிர் கால நிகழ்ச்சி; future event. "மந்திரிக் கழகு வருபொருளுரைத்தல்" (நறுந்);. 2. வருவதன் கருத்து; purpose or object of one's coming. "மாமறையாளன் வருபொருளுரைப்போன்" (சிலம். 11:34);. [வரு + பொருள்.]
வருபோகம்	வருபோகம் varupōkam, பெ. (n.) மறுபோக விளைவு; future crop or next seasonal produce. "பெருங்கடன்கள்..... வருபோகத்துத் தருவல்" (திருவாலவா. 50.6);. [வரு + பூகம் → போகம்.]
வரும்	வரும் varum, பெ.அ. (adj.) 1. இனி வருவது; coming, next, successive or ensuring. 2. எதிர்காலம் குறித்த சொல்; future tense. 'வரும் ஆண்டிலாவது நல்ல மழைப் பெய்யட்டும்' (உ.வ.);. வரும் அறிவன் கிழமையன்று (புதன்); நாங்கள் ஊருக்குப் போகிறோம். வரும் செல்வம் எல்லாம் நம்மதன்று (பழ.);, வரும்வினை வழியில் நில்லாது (பழ);. [வா → வர் → வரு → வரும்.]
வரும்காலம்	வரும்காலம் varumkālam, பெ. (n.) 1. நிகழ்காலத்தைத் தொடர்ந்து இனிவரும் எதிர்காலம்; future. 2. வருங்காலம் பார்க்க;see varungalam. வருங்காலம் சொல்லும் பல்லி கழுநீர்ப் பானையில் விழுந்தது போல (உ.வ.); 3. எதிர்காலத்தைக் குறிப்பது; future-tense. 'ஒடுவான்' என்ற வினைமுற்றில், 'வ்' வரும் காலத்தைச் சுட்டும் இடைநிலை. [வருங்காலம் → வரும்காலம்.]

வரும்படி	வரும்படி varumbaḍi, பெ. (n.) வருவாய், வருமானத்திற்கான ஆதாரம்; income, source of income. போதிய வரும்படி இல்லாததால் கடையை மூடிவிட்டார் (உ.வ.);. வரும்படிக்கு மீறிய செலவால் வறுமையே மிஞ்சும் (இ.வ.);. [வரு + படி.]
வரும்விதி	வரும்விதி varumvidi, பெ. (n.) 1. எதிர் காலத்தில் நிகழ்வதன் பொருட்டு உறுதி செய்யப்பட்ட ஊழ்; befalling destiny. வரும்விதி நன்மை செய்யுமென்றெண்ணி வீணே இருக்கலாமா? (உ.வ.); அவள் வாழ்வில் வரும் விதியை யார் அறிவார்? (இ.வ.);. 2. எதிர்கால நிகழ்விலுள்ள இயற்கை யொழுங்கு; befalling law of nature. வரும் விதி வந்தால் படும் விதிபட வேண்டும் (பழ.);. [வா → வர் → வரு + விதி.] Skt. vidhi → த. விதி.
வரும்வினை	வரும்வினை varumviṉai, பெ. (n.) எதிர் காலத்தில் நிகழ்வதன் பொருட்டு முற்பிறவியிலும், இப்பிறவியிலும் செய்யும் செயற்பாடுகளுக்கு ஏற்றவாறு வரும் வினை; future deeds occurring according to the activities of previous birth and present's birth. முற்பிறவியின் நற்செயல்களே, எதிர்கால வரும்வினையை உறுதி செய்யும் (இ.வ.);. [வருவினை → வரும்வினை.]
வருமதனம்	வருமதனம் varumadaṉam, பெ. (n.) கன்னல் சருக்கரை; cane sugar.
வருமதி	வருமதி varumadi, பெ. (n.) வரும்படி, வருமானம், வரவு (யாழ்.அக.);; income, source of in income, receipt. 'அவரிடமிருந்து எனக்கு ஆயிரம் ரூபாய் வருமதி இருக்கிறது' (இ.வ.);. [வா → வரு + மதி. மதி = மதிப்புமிக்க வருவாய்.] ஒ.நோ. வெகுமதி.
வருமம்	வருமம்1 varumam, பெ. (n.) தீராப்பகை; grudge, spite, malevolence. "என் பேரில் உனக்கு என்ன வருமம்?" (உ.வ.);. வருமம் கொண்டவர்க்கு வன்பகைதான் மிஞ்சும் (இவ);. [வர்மம் → வருமம்.]
வருமன்	வருமன்1 varumaṉ, பெ. (n.) மன்னர் பூண்டு கொள்ளுஞ் சிறப்புப் பெயர்; title of the kings. "திண்டிறற் சித்திர வரும னென்பவே" (பிரமோத். 8, 11);. [வர்மன் → வருமன்.]

வருமாறு	வருமாறு varumāṟu, பெ. (n.) 1. வருந்தன்மை, வரும்விதம்; which is as follows. 2. நிகழ்ச்சி; order of occurrence. [வா → வரு + ஆறு.]
வருமானம்	வருமானம்1 varumāṉam, பெ. (n.) 1. பணி, தொழில் முதலியவற்றால் கிடைக்கும் பணம்; professional or salaried income, source of income. வணிகத்தில் நல்ல வருமானம் கிடைக்கும் என்றுதான் கடையை ஆரம்பித்தேன் (உ.வ.); வீட்டு வாடகையைத் தவிர வேறு வருமானம் எனக்கு இல்லை (உ.வ.);. அரசாங்கத்தில் பணிசெய்தால் நல்ல வருமானம் கிடைக்கும். 2. வரிகளின் வாயிலாக அரசிற்கு கிடைக்கும் பணம்; revenue. வரி விதிப்பதன் மூலம் அரசுக்கு வருமானம் கிடைக்கின்றது. [வா → வரு + மானம்.] மானம் அளவை குறித்த பெயரீறு. வருமானம்2 varumāṉam, பெ. (n.) வருவாய், வரவு, வரும்படி; income, source of income. க. வரமான. [வரு + மானம்1 = மானம் = அளவை குறித்த பின்னொட்டு.] ஒ.நோ. தேய்மானம்.
வருமானவரி	வருமானவரி varumāṉavari, பெ. (n.) வரும்படியின் மேல் விதிக்கும் அரசிறை (தற்கா.);; income-tax. [வருமானம் + வரி.] ஒருவருடைய ஆண்டு வருமானம், குறிப்பிட்ட அளவிற்கு மேற்படுமானால், அந்த வருமானத்தின் மீது அரசிற்கு செலுத்த வேண்டிய வரி.

வருமுலையாரித்தி	வருமுலையாரித்தி varumulaiyāritti, பெ. (n.) கழகக்கால பெண்பாற் புலவர்; an ancient Sargam poetess. குறுந்தொகையில் 176-ம் பாடலை பாடியுள்ளார். நெஞ்சத்தின் கலக்கத்துக்கு மழைநீரின் கலக்கத்தை உவமையாக கூறியுள்ளார். "மழைபொழியும் இயற்கை நிகழ்வினை, வாழ்வியல் நிகழ்வுடன் இனைத்துக் கூறியுள்ள" (குறுந்.176); பாடல் வருமாறு:- "ஒருநாள் வாரலன் இருநாள் வாரலன் பன்னாள் வந்து பணிமொழி பயிற்றியென் நன்னர் நெஞ்சம் நெகிழ்ந்த பின்றை வரைமுதிர் தேனிற் போகி-யோனே ஆசா கெந்தை யாண்டுளன் கொல்லோ வேறுபுல னன்னாட்டுப் பெய்த ஏறுடை மழையிற் கலுழுமென் னெஞ்சே." (குறுந்.176); பற்பல நாளும் என்பால் வந்து, பணிவுடைய மொழிகளைக் கூறி, என்னெஞ்சை இளகச் செய்து, மலையின் முதிர்ந்த தேனிறாலைப் போன்று மனமழிந்து சென்றுவிட்டான். அவன் யாண்டுள னென்பதை யறியேன்.
வருமை	வருமை varumai, பெ. (n.) மறுபிறப்பு; next or future birth. "வருமையு மிம்மையு நம்மை யளிக்கும் பிராக்களே" (திவ்.திருவாய். 3,7,5);. [வா → வரு → வருமை.]
வருமொழி	வருமொழி varumoḻi, பெ. (n.) புணர்ந்த இணைச் சொற்களில் இரண்டாவதாய் நிற்குஞ் சொல் (Gram.);; the following or succeeding word in a compound, dist. fr. nilai-moli. "நிலைவரு மொழிக ளியல்பொடு விகாரத் தியைவது புணர்ப்பே" (நன். 151);. [வா → வரு + மொழி.] பணப்பை என்ற சொல்லில் 'பை' என்பது வருமொழி.
வருவதுபோவது	வருவதுபோவது varuvadupōvadu, பெ. (n.) மூச்சு, உயிர்ப்பு (வாசி);; respiration, breathing, inhalation and expiration (சா.அக.);. [வருவது + போவது.]
வருவாணிதம்	வருவாணிதம் varuvāṇidam, பெ. (n.) இலவங்கப்பூ; clove, eugenia caryopHyllata (சா.அக.);.

வருவாய்	வருவாய் varuvāy, பெ. (n.) 1. வரும்படி, வருமானம் (யாழ்.அக.);; income, source of income. "வருவாயுட் கால்வழங்கி வாழ்தல்" (திரிகடு.21);. 2. தோன்றும் இடம்; origin, source, avenues, means. "ஆய்தத்திற்குப் பிறப்பதிகாரத்துள் வருவாய் கூறியவழி" ((நன். 121. உரை);. வருவாய்த்துறைச் செயலாளர் (இ.வ.);. வருவாய் இல்லாத திருக்கோயில்கள் தமிழகத்தில் மிகுதியாக உள்ளன (உ.வ.);. [வா → வரு → வருவாய்.]
வருவாழ்வு	வருவாழ்வு varuvāḻvu, பெ. (n.) மறுவாழ்வு; the future span of life rebirth. [வா → வரு + வாழ்வு.]
வருவாளுண்டிமூலி	வருவாளுண்டிமூலி varuvāḷuṇṭimūli, பெ. (n.) இலந்தை; jujube-a thorny plant Zizyphus jujuba (சா.அக.);.
வருவி-த்தல்	வருவி-த்தல் varuvittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வரச்செய்தல்; to cause to come, to fetch, to bring, to get, obtain. 2. பொருண்முடிபுக்கு வேண்டிய சொல்லைப் பெய்து கொள்ளுதல் (இலக்.);; to supply an ellipsis to complete the sense. "நுவலும் என்றதற்கு உலகம் நுவலும் என வருவிக்க" (பதிற்றுப். 61, உரை);. 3. கொண்டு வருமாறு செய்தல்; to bring from somewhere. இந்த மருந்து அயல்நாட்டிலிருந்து வருவிக்கப்பட்டது (இ.வ.);. 4. வேண்டாததை ஏற்படுத்துதல்; இயல்பாக இல்லாததை உண்டாக்குதல்; to invite trouble, etc.; to put on a smile. இயற்கையோடியைந்து வாழும் வகை தெரியார் தங்களுக்குத் தாங்களே அழிவை வருவித்துக் கொள்கின்றனர் (இ.வ.); அவள் முகத்தில் பொய்யான சிரிப்பை வருவிக்க முயன்றான். [வா → வரு → வருவி.]
வருவிக்குடை	வருவிக்குடை varuvikkuḍai, பெ. (n.) முழங்காற்சிப்பி (கரு.அக.);; knee-cap. [வருவியம் + குடை.]
வருவியம்	வருவியம் varuviyam, பெ. (n.) முழங்கால் (சங்.அக.);; knee.

வருவிளி	வருவிளி varuviḷi, பெ. (n.) தப்பிச்சி மரம்; a kind of tree (un-identified); (சா.அக.);. மறுவ. ஆவிமரம்
வருவு-தல்	வருவு-தல் varuvudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) திறத்தல்; to open, as one's mouth. 'கப்பியமே யென்று வாய் வருவுதலின்' (நீலகேசி. 375, உரை);. [வரு → வருவு.] வருவு-தல் varuvudal, செ.குன்றாவி (v.t.) தச்சர் பலகையில் குறியிடுவதற்குக் கீறுதல்; to scribe on wooden plank by carpenter.
வருவுமுள்	வருவுமுள் varuvumuḷ, பெ. (n.) மாழையின் மேல் (உலோகம்); கோடுவரையும் உருக்குமுள்; engineer's scriber for marking gange. [வரைவு → வருவு + முள்.]
வரை	வரை1 varaidal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கோடிழுத்தல்; எழுதுதல் (சூடா.);; to write, inscribe, to draw a line. வருகை தந்தமை குறித்து மடலொன்று வரைந்தான் (உ.வ.);. 2. ஓவியமெழுதுதல்; to draw with paint. அது யார் வரைந்த படம் (இ.வ.); 3. உறுதி செய்தல், நிலைநிறுத்துதல்; to fix, appoint, to ensure, to instal. "புகழொடுங் கழிக நம் வரைந்த நாளென" (மலைபடு.557);. 4. அளவுபடுத்துதல்; to limit. "வரையாப் பூச லொண்ணுதன் மகளிர்" (புறநா. 25);. 5. அடக்குதல்; to restrain. "வரைகிலேன் புலன்க ளைந்தும்" (தேவா. 631, 1);. 6. விலக்குதல்; to exclude. "உருவுகொளல் வரையார்" (தொல். எழுத்து. 41);. 7. கை விடுதல்; to leave, abandon. "கொள்கலம் வரைதலின்" (கலித்.133);. 8. ஏற்றத்தாழ்வு படுத்துதல், வேறுபடுத்துதல்; to differentiate or draw distinctions, to make nice discriminations. "கொடைமட மென்பதம்ம வரையாது கொடுத்த லாமே" (சூடா. 9, 10);.

வழியில் பொருளீட்டுதல்

வரைக்கட்டிடம்	வரைக்கட்டிடம் varaikkaḍḍiḍam, பெ. (n.) கட்டிடம் கட்டுவதற்கென்று தெரிவு செய்து சமப்படுத்திய இடம்; levelled plot or land. [வரை + கட்டிடம். கட்டு + இடம் = கட்டிடம் கட்டுகின்ற இடம்.] வரை = இடம், எல்லை. வரை என்னும் சொல் இடம் என்னும் பொருளில் கழகவிலக்கியங்களில் பதிவு பெற்றுள்ளது.(எ.கா.); "மலைவரை" (பரிபா.10, 1);. கரடுமுரடாகவிருந்த இடத்தைக் கட்டிடங்கள் கட்டுவதன் பொருட்டுச் செம்மைப்படுத்திய இடம் வரைக்கட்டிடமாகும்.
வரைக்கட்டு	வரைக்கட்டு varaikkaṭṭu, பெ. (n.) மலைப்பக்கத்தில் திருத்திச் சமன்செய்த விளைநிலம் (நாஞ்.);; a levelled arable land adjacent to hill or mountain. "வரைக்கட்டுக் கோணம்" (நாஞ். வழ.);. [வரை + கட்டு. கள் → கட்டு = அமைத்தல், தோற்றுவித்தல்.]
வரைக்கடந்தாதி	வரைக்கடந்தாதி varaikkaḍandāti, பெ. (n.) கொசு; mosquito (சா.அக.);.
வரைக்காய்ச்சல்	வரைக்காய்ச்சல் varaikkāyccal, பெ. (n.) சுரத்தின் வகையுளொன்று; mountain fever (சா.அக.);. [வரை + காய்ச்சல். காய் → காய்ச்சல் = சுரநோய்.]
வரைக்குடிலம்	வரைக்குடிலம் varaikkuḍilam, பெ. (n.) வங்கக்கல் (யாழ்.அக.);; lead ore. [வரை + குடிலம்.]
வரைக்கும்	வரைக்கும்1 varaikkum, வி.எ. (adv.) எல்லை வரை முடிய; as far as, upto, till, until. தெ. வரகு [வரை → வரைக்கும்.] வரைக்கும்2 varaikkum, இடை. (part.) பெயரெச்சத்துக்குப் பின் சொற்றொடரில் குறிப்பிடும் செயலுக்குத் தடையாக இருப்பதைக் கூறுவது; after relative participle until, as long as. அவனாகக் கேட்கும் வரை நீ பணம் தராதே (உ.வ.);. நீ இந்தப்பணியை முடிக்காத வரை இங்கிருந்து போக முடியாது (இ.வ.);. தெ. வரகு [வரை → வரைக்கும்.]

வரைக்கெண்டை	வரைக்கெண்டை varaikkeṇṭai, பெ. (n.) கெண்டை மீன்வகை; carp. [வரை + கெண்டை.]
வரைகம்பு	வரைகம்பு varaigambu, பெ. (n.) கம்மாளர் கருவியுள் ஒன்று (யாழ்.அக.);; an instrument used by blacksmiths or metal-workers. [வரை + கம்பு.]
வரைச்சிலம்பு	வரைச்சிலம்பு varaiccilambu, பெ. (n.) மலைச்சாரல்; mountain slope. "வரைச் சிலம்பு தொட்டு நிலவுப் பரந்தாங்கு" (பரிபா. 11. 32);. [வரை + சிலம்பு. சில் → சிலம்பு. சில் = ஒலிக்குறிப்பு.]
வரைச்சிறகரிந்தோன்	வரைச்சிறகரிந்தோன் varaicciṟagarindōṉ, பெ. (n.) மலைகளின் சிறகுகளை வெட்டிய இந்திரன் (பிங்.);; Indiran, as one who clipped the wings of the mountains. [வரை + சிறகு + அரிந்தோன். சில் → சிற → சிறகு.] சிறகு = உறுப்பு, வலிமை, பிரிவு. அர் → அரி. அரித்தல் = அறுத்தல், அழித்தல், நீக்குதல். வரிச்சிற்கரிந்தோன் என்னும் சொல், ஈங்கு, மலைகளின் சிறகுகளை அல்லது மலைப் பகுதிகளை வெட்டியழித்த இந்திரன் என்னும் பொருள் பற்றியது.
வரைச்சுண்டி	வரைச்சுண்டி varaiccuṇṭi, பெ. (n.) செடி வகையுளொன்று; a kind of plant (சா.அக.);. [வரை + சுண்டி.]
வரைத்தாள்	வரைத்தாள் varaittāḷ, பெ. (n.) மலையடிவாரம்; foot of a mountain. "வரைத்தாள் வாழ்வேன்" (சிலப். 11, 15);. [வரை + தாள்.]
வரைந்தநாள்	வரைந்தநாள் varaindanāḷ, பெ. (n.) 1. வரையறைக்குட்பட்ட நாள்; enclosed days. 2. வாணாள்; duration of life time. [வரைந்த + நாள்.]
வரைநீர்	வரைநீர் varainīr, பெ. (n.) மலையருவி (நாமதீப.81);; mountain torrent. [வரை + நீர்.]

வரைநெல்	வரைநெல் varainel, பெ. (n.) மலைப்பாங்கான நிலத்தில் விளையும் நெல்வகை (நாஞ்.);; a species of paddy raised in hilly tracts or areas. [வரை + நெல்.]
வரைநேமி	வரைநேமி varainēmi, பெ. (n.) உட்புறம் ஒளியும் வெளிப்புறம் இருளுங் கொண்டு நிலவுலகத்தைச் சூழ்ந்துள்ளதாகக் கருதப்படும் மலை; a mythical range of mountains encircling the orb of the earth and forming the limit of light and darkness. "வரைநேமியளவுஞ் சென்றகன்றன" (தக்கயாகப். 85);. [வரை + Skt. நேமி] Skt. nëma → த. நேமி.
வரைப்பகை	வரைப்பகை varaippagai, பெ. (n.) இந்திரன்; Indiran. "நான்கெயிற் றொருத்தற் பிடர்ப்பொலி வரைப்பகை" (கல்லா. 30, 8);. [வரை + பகை.]
வரைப்பத்திம்	வரைப்பத்திம் varaippattim, பெ. (n.) மாசிப்பத்திரி; a plant (சா.அக.);.
வரைப்பாசி	வரைப்பாசி varaippāci, பெ. (n.) கற்பாசி; lichen (சா.அக.);. [வரை + பாசி.]
வரைப்பாலை	வரைப்பாலை varaippālai, பெ. (n.) மலைப் பகுதியில் விளையும் பாலை; atree growing in mountainous region (சா.அக.);. [வரை + பாலை.]

வரைப்பு	வரைப்பு varaippu, பெ. (n.) 1. எழுதுகை; writing. "வட்டிகை வரைப்பும் வாக்கின் விகற்பமும்" (பெருங். உஞ்சைக். 34, 168); 2. எல்லைu; limit, boundary. "இடைநில வரைப்பின்" (மணிமே. 28, 24);. தண்டமிழ் வரைப்பகங் கொண்டியாக" (புறநா. 198:12); "வெம்பா தாக வியனில் வரைப்பென" (பரிபா. 11:80);. 3. மதில்; wall of a fort or temple. "அருங்கடி வரைப்பின் ஊர்கவி னழிய" (பட்டினப். 269);. 4. சுவர் சூழ்ந்த இடம் (சீவக. 949, உரை);; enclosed space, courtyard. 5. வரைந்து கொள்ளப்பட்ட இடம்; enclosed place. "வண்புகழ் மூவர் தண்பொழில் வரைப்பின்" (தொல்.செய்யுள்.78);, 6. மாளிகை; mansion. "துணையொடு திளைக்குங் காப்புடை வரைப்பின்". 7. உலகம்; world. "தண்கடல் வரைப்பில்" (பெரும்பாண். 18);. "திருநகர் புலம்ப அவனொடு"
வரைபடம்	வரைபடம் varaibaḍam, பெ. (n.) தோற்றம், அமைப்பு, முதலியவற்றைக் காட்டும் கோடுகளால் ஆன படம்; map, plan, diagram, graph. 'இந்திய வரைபடத்தில் கிழக்கு நோக்கிப் பாயும் ஆறுகளின் பெயர்களை எழுது' (இ.வ.);. கட்டடம் வரைபடத்தில் உள்ளபடிதான் கட்டப்படுகிறது (இ.வ.);. [வரை + படம்.]
வரைபாய்தல்	வரைபாய்தல் varaipāytal, பெ. (n.) மலை யுச்சியிலிருந்து கீழே விழுகை; falling oneself down from the top of a hill, a mode of committing suicide. "வாழ்வின் வரையாய்தல் நன்று" (நாலடி. 369);. [வரை + பாய்தல்.]
வரைபொருட்பிரிதல்	வரைபொருட்பிரிதல் varaiboruṭbiridal, பெ. (n.) வரைவிடத்துப் பொருள் வயிற்பிரிதலைக் கூறும் அகப்பொருட்பகுதி (அகப்.); (திருக்கோ.);; theme treating of the departure of a lover to earn money for his marriage. [வரை + பொருள் + பிரிதல்.]
வரைமா	வரைமா varaimā, பெ. (n.) மலைமா; mountain mango (சா.அக.);. [வரை + மா.]

வரைமுறை	வரைமுறை varaimuṟai, பெ. (n.) இப்படி அல்லது இவ்வளவு என்ற அளவில் நடவடிக்கையைத் திட்டமிடும் கட்டுப்பாடு; restriction. யாரிடம் என்ன பேசுவது என்ற வரைமுறையே உனக்கு இல்லையா? (இ.வ.);. 2. எல்லை; delimitation, boundary. எதற்கும் ஒரு வரைமுறை வேண்டும். 3. வகுக்கப்பட்ட செயல்முறை; constraint. மறுவ. தடைவரம்பு. [வரை + முறை.] ஒரு செயலைச் செயல்படுத்தும் வரையறுத்த திட்டஅமைப்பு அல்லது வகுக்கப்பட்ட முறையே வரைமுறையாகும்.
வரையடுக்கம்	வரையடுக்கம் varaiyaḍukkam, பெ. (n.) மலைகளின் தொடர்ச்சி; contiguous mountain range. "குருதி ஒண்பூ உருகெழுக் கட்டிப் பெருவரை அடுக்கம் பொற்பச் சூர்மகள்" (நற்.34:3-4);. [வரை + அடுக்கம். அடு அடுக்கு + அம் = பன்மலை வரிசை.]
வரையமிர்து	வரையமிர்து varaiyamirtu, பெ. (n.) மலைபடு செல்வம் (சீவக.2110, உரை.);; hilly or mountaneous produce. [வரை + அமிர்து. அமிழ்து → அமிர்து.]
வரையரமகளிர்	வரையரமகளிர் varaiyaramagaḷir, பெ. (n.) மலைவாழ் தெய்வப் பெண்டிர்; mountain-nymphs. "வரையர மகளிரிற் சாஅய்" (குறிஞ்சிப். 195);. [வரை + அரமகள் → அரமகளிர் = துன்புறுத்தும் தெய்வப் பெண்.]
வரையரையன்	வரையரையன் varaiyaraiyaṉ, பெ. (n.) மலையரசன் (இமவான்);; the Himalayas personified, as the king of the mountains. "வரையரையன் மடப்பாவை" (சேதுபு. சருவ. 39);. [வரை + அரசன் → அரைசன் → அரையன்.]
வரையறவு	வரையறவு varaiyaṟavu, பெ. (n.) 1. எல்லை; வரையறை (யாழ்.அக.);; limit. 2. அளவு (சங்.அக.);; measuring. [வரையறு → வரையறவு.]
வரையறுக்க	வரையறுக்க varaiyaṟukka, பெ.எ. (adj.) அறுதியிட;உறுதி செய்ய, வகுக்க, define, prescribe. இந்தக் காசுகள் கிடைத்த இடத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு. இந்த அரசனின் நாட்டு எல்லையை ஒருவாறு வரையறுக்கலாம் (உ.வ.);. [வரையறை → வரையறுக்க. அறு → அறுக்க.]

வரையறு-த்தல்	வரையறு-த்தல் varaiyaṟuttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தீர்மானித்தல், அறுதியிடல், உறுதிசெய்தல்; to settle, decide, determine, ascertain. இடத்துக்கு இடம், நாட்டுக்கு நாடு ஒழுக்கம் என்பது வேறுபடுவதால், அதை வரையறுத்தல் கடினம் (உ.வ.);. நீங்கள் தயாரித்த பொருள்கள் நாங்கள் வரையறுத்த தரத்தில் இல்லை (இ.வ.);. "மறைகளெல்லா முடிய வரையறுத் துணர்ந்து புகலினும்" (வெங்கைக்க. 89);. 2. மதிப்பிடுதல் (பிங்.);; to estimate. 3. எல்லைப்படுத்துதல் (சங்.அக.);; delimit. 4. வளைத்தல் (யாழ்.அக.);; surround, encircle. [வரை + அறு.]
வரையறுத்தபாட்டியல்	வரையறுத்தபாட்டியல் varaiyaṟuttapāṭṭiyal, பெ. (n.) பாட்டியல்பற்றிய ஒரு நூல்; a treatise on poetics by sambanda munïvar. [வரையறு + பாட்டியல்.] இதனைச் சம்பந்தப்பாட்டியல் என்றும் கூறுவர். இது சீர் முதலான மங்கலங்களை வரையறுத்துக் கூறினமையால், இப் பெயர் பெற்றதெனலாம். இந் நூலையியற்றிவர் இன்னாரென அறியமுடியவில்லை. சம்பந்த முனிவரின் மாணவர் ஒருவர் இயற்றினார் என்று கருதுகின்றனர்.
வரையறுத்தான்	வரையறுத்தான் varaiyaṟuttāṉ, பெ. (n.) பேய்த்தம் பட்டை அவரை; a creeper belonging to field or garden bean family (சா.அக.);. தம்பட்டையவரை வகையு ளொன்று. படர்கொடி வகையைச் சார்ந்தது. கறி சமைத்துண்பதற்கு உகந்தது. மருத்துவக் குணமிக்கது என்று சா.அ.க. கூறும்.

வரையறை	வரையறை1 varaiyaṟai, பெ. (n.) 1. பொருள் வரையறை அல்லது சொற்பொருள் விளக்கம்; definition. இலக்கியம் என்பது, பொருள் வரையறைக்கு அப்பாற்பட்டது (உ.வ.);. கற்பனைக்கு என்ன வரையறை வகுக்க முடியும்? (இ.வ.);. 2. வரம்பிடுகை; delimitation. கல்லூரி காலவரையறையின்றி மூடப்பட்டது (இ.வ.);. [வரையறு → வரையறை.] வரையறை2 varaiyaṟai, பெ. (n.) 1. எல்லை; limit, boundary. "நாள் வரையறை நோக்கும்" (திருவானைக். நாட். 33);. 2. அளவு (சங்.அக.);; measurement. 3. அடக்கவொடுக்கம் (இ.வ.);; restraint in manners or behaviour. 4. கண்டிப்பு (இ.வ.);; strictness. 5. திட்டம் (இ.வ.);; accuracy, exactness, precision. 6. முடிபு (இ.வ.);; termination, 7. வரைமுறை பார்க்க;see varai-murai. [வரையறு
வரையறைகூறு-தல்	வரையறைகூறு-தல் varaiyaṟaiāṟudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஒன்றன் பண்பை வரையறுத்துக் கூறுதல்; to define or prescribe one's character. [வரையறு → வரையறை + கூறு.] குல் → கூல் → கூறு-. குல் = பொருந்து, பொருத்தமாய்ச் சொல். வரையறை கூறுதல் ஒன்றன் பண்பை, அப் பொருளின் தன்மையையொட்டிப் பொருத்தமாக வரையறுத்து மொழிதல். இச்சொல் குறித்து இளம்பூரணர் இயம்பும், சிறப்பு விளத்தம் வருமாறு :- "வரையறை கூறுதலாவது ஒன்றன் பண்பை வரையறுத்தாற் போலக் கூறுவதாகும். விளக்கிக் கூறுகின்ற தன்மையையும் இதனுள் அடக்கலாம்". 'பரத்தையர் என்ற சொல்லுக்கு இளம்பூரணர் கூறுகின்ற விளக்கம் அவர்க்குரிய பண்பைச் சுருங்கிய சொற்களால் தெளிவாக விளக்குகின்றது. "ஆடலும் பாடலும் வல்லாராகி அழகும் இளமையும் காட்டி இன்பமும் பொருளும் வெஃகிற ஒருவர் மாட்டும் தாங்காதார்" (இளம்.தொல்.பொருள்.149); என்ற அவ்விளக்கம், அதற்குரியாரை ஓவியமாக்கிக் காட்டுகின்றது. இதனால் அவர்களது தோற்றப் பொலிவும், கலைத் திறமையும், காமத்திளைப்பும், உண்மைப் பண்பும் ஒருசேரக் காட்டப் பெறுகின்றன.
வரையாட்டுக்கொம்பு	வரையாட்டுக்கொம்பு varaiyāṭṭukkombu, பெ. (n.) கம்பளியாட்டுக் கொம்பு; horn of fleec sheep (சா.அக.);. [வரையாடு + கொம்பு.]

வரையாடு	வரையாடு varaiyāṭu, பெ. (n.) 1. மான் வகை (M.M.775);; ibex. 2. காட்டாடு; jungle sheep. "ஓங்குமால்வரை வரையா டுழக்கலி னுடைந்துகு பெருந்தேன்" (சீவக. 1559);. "வரையாடு வருடைத் தோற்றம் போல" (பட்டினம்.139);. மறுவ. வருடை. [வரை + ஆடு.] வரை = மலை. மலைகளில் மேய்ந்து திரியும் ஆடு. மூலிகைகளை மேய்ந்து வளர்வதால், இதன் கறி மருத்துவக் குணமிக்கது (சா.அக.);. [P] வரையாடு varaiyāṭu, பெ.(n.) மலையாடு; mountain sheep. த.வ. செம்மறியாடு [வரை+ஆடு]
வரையாத்தி	வரையாத்தி varaiyātti, பெ. (n.) மலையாத்தி மரம்; variegated mountain ebony. "வரையாத்தி நீழல்" (குற்றா. தல. பராசக்தி. 10);. [வரை + ஆத்தி.]
வரையாநுகர்ச்சி	வரையாநுகர்ச்சி varaiyānugarcci, பெ. (n.) களவுப்புணர்ச்சி; secret union of lowers. "வரையகத் தியைக்கும் வரையா நுகர்ச்சி" (பரிபா. 8, 41);. [வரை + ஆ + நுகர்ச்சி. 'ஆ' எதிர்மறை இடை நிலை.]
வரையாப்படங்கு	வரையாப்படங்கு varaiyāppaḍaṅgu, பெ. (n.) ஒரு வகை மருந்துச் செடி; a kind of medicinal herb (சா.அக.);.
வரையால்	வரையால் varaiyāl, பெ. (n.) கல்லால மரம்; a variety of banyan, Ficus infectoria (சா.அக.);.
வரையாலிகம்	வரையாலிகம் varaiyāligam, பெ. (n.) முல்லை; plant, a species of Jasmine family (சா.அக.);.
வரையா வீகை	வரையா வீகை varaiyāvīkai, பெ. (n.) பெருங்கொடை; unstinted liberality, as making no distinction among the recepients. "வரையாவீகைக் குடவர் கோவே" (புறநா. 17);. [வரை + ஆ + ஈகை.]

வரையாழி	வரையாழி varaiyāḻi, பெ. (n.) 1. சக்கரவாள மலை; a mythical mountain range. "கடலாழி வரையாழி தரையாழி" (தக்கயாகப். 6);. 2. மலை (தக்கயாகப். 6, உரை);; mountain. [வரை + ஆழி, ஆல் → ஆள் → ஆழ் → ஆழி = ஞாலத்தைச் சுற்றியமைந்த மலைத் தொடர்.]
வரையில்	வரையில் varaiyil, இடை. (part.) வரைமுறை பார்க்க;see varai-murai. [வரை → வரையில்.]
வரையுடகம்	வரையுடகம் varaiyuḍagam, பெ. (n.) நல்ல மாதுளை; a species of pomegranate (சா.அக.);. வயிற்று நோவினைப் போக்கும். இதன் பழச்சாறு, உடலுக்கு மினுமினுப்பைத் தரும். வயிற்றுக் கழிச்சலைப் போக்கும். வயிற்றுக் கடுப்பினைப் போக்கிச் செரிமானமும், பசியையும் அதிகரிக்கச் செய்யும் என்று சா.அ.க. கூறும்.
வரையும்	வரையும் varaiyum, வி.எ. (adv) வரை, எல்லை, முடிய; as far as, upto, till. [வரை → வரையும்.]
வரையுறுத்து-தல்	வரையுறுத்து-தல் varaiyuṟuddudal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) வரையறு-த்தல் பார்க்க;see Varai-y-aru-, [வரை + உறுத்து.]
வரையெருக்கு	வரையெருக்கு varaiyerukku, பெ. (n.) மலை எருக்கு; mountain madder shrub
வரையோடு	வரையோடு varaiyōṭu, பெ. (n.) உரலின் வாயோடு (யாழ்ப்.);; ring-shaped stone piece placed over a mortar to prevent the grain from scattering while husking. [வரை + ஒடு.]
வரைவாழை	வரைவாழை varaivāḻai, பெ. (n.) மலைவாழை (சிலப்.11, 83, உரை);: a kind of plantain grown in mountain regions. [வரை + வாழை.]
வரைவாளர்	வரைவாளர் varaivāḷar, பெ. (n.) வரைபடம் வரைபவர்; draftsman, draughtsman. [வரை → வரைவு + ஆளர்.]

வரைவில்லி	வரைவில்லி varaivilli, பெ. (n.) பொதுமகள் (நாமதீப. 5);; prostitute, harlot. [வரைவு + இல் + இ 'இ' உடைமைப் பொருளீறு.]
வரைவிலக்கணம்	வரைவிலக்கணம் varaivilakkaṇam, பெ. (n.) வரையறை; definition. "கலைக்கு வரைவிலக்கணம் கூறமுடியுமா?" (உ.வ.);. [வரைவு + இலக்கணம்.]
வரைவின்மகளிர்	வரைவின்மகளிர் varaiviṉmagaḷir, பெ. (n.) பொது மகளிர் (குறள்.);; prostitutes, harlots. மறுவ. இருமனப்பெண்டிர், கணிகையர், பரத்தையர், விலைமாது, விலைமகள். [வரைவு + இல் → இன் + மகளிர்.] வரைவின் மகளிர் பற்றி மொழிஞாயிறு கூறுவது :- இல்லறம் புகாதும், கற்பைக் காவாதும், அழகு, துப்புரவு, புனைவு, முத்தமிழ்க்கலை முதலியவற்றால், ஆடவரை மயக்கி, வெளிப்படையான கொடிய நோயும், துப்புரவில்லாது தீ நாற்றம் வீசும் அருவருப்பான தோற்றமுமற்ற ஆடவர்க்கெல்லாம், குலம், மதம், பருவம், நிலைமை முதலான வேறுபாடின்றித் தம் நலத்தைப் பொருட்கு விற்கும் பொதுமகளிர், பலரொடும் வரையாது கூடுதலால் வரைவின் மகளிர் எனப்பட்டனர். (திருக். தமிழ்மரபுரை. பக். 149);. அழியும் பொருள் மேல் அவாவுறும் மகளிர், ஆரா அன்பினை அறியாத பெண்டிர். ஒருவரிடத்துள்ள பொருளின் அளவிற்கேற்ற வண்ணம், அன்பு செலுத்தும் பண்பில் மகளிரே இருமனப்பெண்டிர். இம்மாய மகளிரைப் பேரறிவாளர், ஒருபோதும் நாடார். கள்ளநெஞ்சங் கொண்ட இவ் வரைவின் மகளிர், குமுகாய மாந்தர்தம் உள்ளத்தை உற்றுநோக்கார். உடம்பை விற்றுப் பொருள் தேடுவதையே தம் வாழ்வின் முடிந்த முடிபாகக் கொள்வர். மன்பதையில் மாய்ந்தொழியும் பகட்டாரவாரப் பொருளினையே, வாழ்பொருளாக நினைந்து, சுவரினை விற்றுச் சித்திரம் வாங்குவது போல், தம்பேரெழில் தொலைத்துப் பெரும்பொருளீட்டி, வாணா ளிறுதியில், அப் பொருளினைத் துய்க்காது, வறிதே மாய்வர். இத்தகைய இழிகுண மங்கையரையே வள்ளுவப் பேராசான் பொருட்பெண்டிர் என்றும், இருமனப் பெண்டிர் என்றும் இடித்துரைக்கின்றார். இத்தகையோரைக் கூடி மகிழ்வோர், பிணத்தைக் கூடும் பேதைமையாளர் எனில் மிகையன்று. இப் பொருண்மை பொதிந்த பொதுமறைப் பாடல் வருமாறு:- "பொருட்பெண்டிர் பொய்ம்மை முயக்க மிருட்டறையி லேதில் பிணந்தழீ இயற்று" (குறள், 914);. வரைவின் மகளிர் பற்றிப் பரிமேலழகர் கூறுவது:-
வரைவின்மாதர்	வரைவின்மாதர் varaiviṉmātar, பெ. (n.) வரைவின்மகளிர் பார்க்க;see varavin-magalir. [வரைவு + இல் → இன் + மாதர்.]

வரைவு	வரைவு1 varaivu, பெ. (n.) 1. எழுதுகை (திவா.);; writing. 2. ஓவியமெழுதுகை; painting. 3. எல்லை; limit. "வரைவின்றிச் செறும் பொழுதின்" (கலித், 8);. 4. அளவு (வின்.);; measurement. 5. ஏற்றத்தாழ்வு நோக்குகை; discrimination, paying attention to differences. "வரைவறக் கொடுப்போன்" (சூடா. 2, 48);. 6. திருமணம்; marriage. 'வரைவுநன் றென்னா தகலினும் அவர் வந்து' (அகநா. 119 : 4);. "உரைசா னன்கலம் வரைவில வீசி" (பதிற்று. 54:8);. 7. ஒழுக்கநெறி; the path of good conduct. 8. நீக்கம் (திவா.);; rejection, exclusion, deletion. 9. பிரிவு (வின்.);; separation. [வரை → வரைவு.] வரைவு பற்றி இளம்பூரணர் பொருளதிகாரத்தில் புகல்வது :- "வரைவு என்பது செய்யத்தகுவனவும் தவிரத் தகுவனவும் வரைந்து ஒழுகும் ஒழுக்கம்"
வரைவுகடாதல்	வரைவுகடாதல் varaivugaṭātal, பெ. (n.) தலைவியை மணம் புரிந்து கொள்ளுமாறு தோழி தலைமகனை வற்புறுத்தும் அகத்துறை (அகம்.); (திருக்கோ. 130);; theme of the female companion of the heroine urging the hero to marry her mistress. [வரைவு + கடாவுதல் → கடாதல்.]
வரைவுடன்படுதல்	வரைவுடன்படுதல் varaivuḍaṉpaḍudal, பெ. (n.) தலைவியின் சுற்றத்தார் தலைமகற்கு அவளை மணம்புரிவிக்க உடன்படும் அகத்துறை (அகம்.); (கலித்.107, துறைக் குறிப்பு);; theme in which the parents of the heroine give their consent to her marriage with the hero. [வரைவு + உடன்படுதல்.]
வரைவுமலி-தல்	வரைவுமலி-தல் varaivumalidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) மணநிகழ்வதுபற்றி மகிழ்வுறுதல்; to feel happy at the prospect of marriage. "அவன் வரைய வருகின்றமை தோழி தலைவிக்கு வரைவு மலிந்து கூறியது" (கலித். 37. துறைக்குறிப்பு);. [வரைவு + மலி.]
வரைவெழுத்து	வரைவெழுத்து varaiveḻuttu, பெ. (n.) எழுத்தாணி கொண்டு ஏட்டிலெழுதப் பெறும் எழுத்து; stylus for writing on edu (palmra leaf);. [வரைவு + எழுத்து.] வரைவெழுத்தும் வெட்டெழுத்தாகிய வட்டெழுத்தும், எழுதப்படும் கருவிக்கேற்ப வெவ்வேறு சொல்லாற் குறிக்கப் பெறும் கையினால் மணலிலும், மையினால் துணியிலும், சுவரிலும், எழுத்தாணியால் ஒலையிலும் வரையும் ஒவ்வொரு வரிவடிவும், ஒரே தொடர்ச்சியாக, கோடிழுத்து வரையும் எழுத்தென்க.

வல்	வல்1 val, பெ. (n.) கட்டுக்கொடி; coagulating creeper, cocculus villosus (சா.அக.);. வல்2 val, பெ. (n.) 1. வலிமை (சூடா);; strength, power. "ஒலிவல் ஈந்தின் உலவை அம் காட்டு" (நற்.2:2);. "வல்லசுரர் ஆகி" (திருவாசகம். சிவபுராணம்);. 2. திறமை; ability, capacity, talent, skill. 3. மேடு (உரி.நி.);; hillock. 4. சூதாடுங்கருவி (தொல். எழுத்து. 373);; dice. 5. முலைக்கச்சு (யாழ்.அக.);; bodice. வல்3 val, பெ. (n.) விரைவு (சூடா.);; quickness, hurriedness, speed, haste. "எம்மினும் விரைந்துவல் லெய்திப்பன்மா" (அகநா.9:17);. "வழிபடுவோரை வல்லறி தியே" (புறநா.10:1);.
வல்கம்	வல்கம் valkam, பெ. (n.) மரப்பட்டை (தைலவ.);; bark of tree (சா.அக.);.
வல்கலம்	வல்கலம் valkalam, பெ. (n.) 1. மரப்பட்டை (தைலவ.);; bark of tree. 2. சில உடலுறுப்புகளை மூடியிருக்கும் சவ்வு; cortex. [வல்+கலம். குல் → கல் → கலம் = மரத்தில் அல்லது உடலில் இயற்கையாய் பொருந்தியது.]
வல்கி	வல்கி valki, பெ. (n.) யாழ் (திவா.);; lute.
வல்கிதம்	வல்கிதம் valkidam, பெ. (n.) வற்சிதம் (யாழ்.அக.);; gallop, a pace of horse. [வல் + கிதம்.] Skt. kita → த. கிதம்.

வல்சி	வல்சி valci, பெ. (n.) 1. உணவு; food. "வளைகதிர் வல்சிகொண் டளைமல்க வைக்கும்" (புறநா. 190);. "குறும்பி வல்சிப் பெருங்கை யேற்றை" (அகநா. 8:2); "எறிமட மாற்கு வல்சி ஆகும்" (நற். 6:8);. 2. சோறு (பிங்.);; boiled or cooked rice. "கொழுவல்சி" (மதுரைக். 141);. 3. அரிசி (சா.அக.);; rice. "வல்சி காய்களின் வருக்கமும்" (திருவிளை. குண்டோ. 175);. 4. நெல்; paddy. "வினைஞர் வல்சி நல்க" (மலைபடு. 462);. [உல் → வல் → வல்சி.]
வல்மீகம்	வல்மீகம் valmīkam, பெ. (n.) 1. கறையான் புற்று; ant-hill. 2. ஆனைக்கால்; elephantiasis (சா.அக.);. [வல்மீக → வல்மீகம்.] [P}
வல்ல	வல்ல valla, பெ.அ. (adj.) 1. ஆற்றல் மிக்க வலிமையுள்ள; powerful. குறிப்பிடப் படுவதை நிகழ்த்தக்கூடிய. 2. திறமையுள்ள; skilful, capable, talented, efficient. குளிர் காய்ச்சலை உடனடியாகக் குறைக்கவல்ல மருந்து. தெ. வல்ல. [வல் → வல்ல.]
வல்லக்கட்டி	வல்லக்கட்டி vallakkaṭṭi, பெ. (n.) வல்லைக் கட்டி; enlargement of spleen. [வல்ல + கட்டி.] குள் → கள் → கட்டு → கட்டி. கள் = திரளல், பெருகுதல், உருண்டையாதல், உருண்டு கட்டியாதல், வல்லக்கட்டி என்பது திரண்டு பெருகுதலால் ஏற்படும் தோற்றம்.

வல்லக்காடு	வல்லக்காடு vallakkāṭu, பெ. (n.) சுடுகாடு; cremating ground, burial ground. "வயசோ வல்லக் காடோ?" (இ.வ.);. தெ. வல்லகாடு [வல்ல + காடு.] கடு = மிகுதி, செறிவு, அடர்த்தி. மரங்களின் செறிவு மிக்க இடம். இங்கே காடு என்னும் சொல் காடுவெட்டி நிலந்திருத்தியபோது, விளைநிலம் என்னும் பொருண்மையிலும், அடுத்து விளைநிலத்தையடுத்த ஊர் எல்லை யென்னும் பொருளிலும், இறுதியாக ஊரெல்லையின் கண்ணே அமைந்த சுடுகாடு என்னும் பொருள்களில் புடைபெயர்ந்துள்ளது.
வல்லக்கோட்டை	வல்லக்கோட்டை vallakāṭṭai, பெ. (n.) புகழ்பெற்ற முருகன் கோவிலமைந்த ஊர்; a fabulous Lord Murugan temple located in Käncipuram Dist.
வல்லகி	வல்லகி vallagi, பெ. (n.) வல்கி பார்க்க;see valgi. [வல்ல → வல்லகி.]
வல்லகை	வல்லகை vallagai, பெ. (n.) வாழை; plantain (சா.அக.);.
வல்லங்கை	வல்லங்கை vallaṅgai, பெ. (n.) வலதுகை; right hand. [வலக்கை → வல்லக்கை → வல்லங்கை.] குல் = கூடுதல் கருத்து வேர். குல் → குய் → கய் (செய்தல்); → கெய் → செய். செய் → கெய் → கை.
வல்லசம்	வல்லசம் vallasam, பெ. (n.) மிளகு; pepper-Piper nigrum (சா.அக.);.

வல்லடி	வல்லடி valladi, பெ. (n.) 1. வல்லபம்2 (யாழ்.அக.); பார்க்க;see vallabam. 2. வலுக்கட்டாயம் (சங்.அக.);; force, compulsion. 3. கட்டாயம், வலிமை; compulsion. 4. கொடுமை; oppression, cruelty. 5. நோயின்றித் தற்கொலை முதலியவற்றால் நேரும் இறப்பு; unnatural death. "வல்லடி வாரிக்கொண்டு போக" (உ.வ.);. தெ. வல்லடி. [வல்1 + அடி 2. அடு → அடி.]
வல்லடிக்காரன்	வல்லடிக்காரன் valladikkāraṉ, பெ. (n.) 1. வன்முறையால் வினை முடிப்போன்; bully, one who achieves or attains his object forceably. "வல்லடிககாரரர்க்கு விளக்கேற்றிக் காட்டுமா போலே" (ஈடு. 9, 5, 3);. 2. கொள்ளைக்காரன்; plunderer, robber. [வல்லடி + காரன்.] கரு → காரன் = வினைமுதல் உடைமைப் பொருளிற் பயின்றுவரும், ஆண்பாற் பெயரீறு. வல்லடிக்காரன் என்னுமிச் சொல்லில், வலிமை அல்லது ஆற்றலைக் கொண்டு, வன்முறையால் வினைமுடிப்போனைக் குறித்து வழங்கிற்று எனலாம். காரி (பெ.பா.);. வீட்டுக்காரன் என்பது உரிமையும், பணக்காரன் என்பது உடைமையும், காவற்காரன் என்பது வினையுடைமையும் (குலப் பெயராயின் வினையுரிமையும்);, அண்ணன் காரன் என்பது உறவுரிமை உணர்த்தும் பெயர்களாகும். தோட்டக்காரன், வண்டிக்காரன், மாட்டுக்காரன் என்பன உரியவனைக் குறிக்காவிடத்துப் பொறுப்புரிமைக்காரனைக் குறிக்கும். உரியவன் சொந்தக்காரன். காரன் காரியீற்றுப் பெயர்கள் நூற்றுக் கணக்கின. காரன் (kara); → வ. கார. வடமொழியாளர் இவ்வீற்றை வட சொல்லாக்குவதற்கு 'க்ரு' (செய்); என்னும் முதனிலையினின்று திரித்துச் செய்பவன் என்று பொருள் கூறுவர். ஆட்டுக்காரன், கோழிக்காரன், சொந்தக்காரன், தண்ணீர்க்காரன், நாழிமணிக்காரன், புள்ளிக்காரன், முட்டைக்காரன், வெள்ளைக்காரன் முதலிய பெயர்கட்குச் செய்பவன் என்னும் பொருள், பொருந்தாமை காண்க. வேலைக்காரன், கூலிக்காரன் என்பனவும் வினையுடைமையே குறிக்கும்.
வல்லடியடி	வல்லடியடி1 valladiyadittal, 4 செ.கு.வி. (v.t.) வலுக்கட்டாயஞ் செய்தல்; to compel, force. [வல்லடி + அடி-. அடு → அடி.] வல்லடியடி2 valladiyadittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கொடுமை யிழைத்தல்; to cause oppression, to enforce cruelty. [வல்லடி + அடி-. அடு → அடி.]
வல்லடிவம்பன்	வல்லடிவம்பன் valladivambaṉ, பெ. (n.) வலக்கட்டாயத்தால் செயலை முடித்துக் கொள்வோன்; bully, one who achieves his object by using force. "வடிப்பமாய்ப் பேசிவரும் வல்லடிவம்பர்களும்" (ஆதி யூரவதானி. 23);. [வல்லடி + வம்பன.]

வல்லடிவழக்கு	வல்லடிவழக்கு valladịvaḻkku, பெ. (n.) 1. அழிவழக்கு (இ.வ.);; unreasonable insistence, unjust or oppressive claim. 2. நெறிமுறையின்றி வல்லுரத்தைப் பயன்படுத்துகை (வின்.);; unjustifiable or unreasonable use of force. [வல்லடி + வழக்கு. வழங்கு → வழக்கு.]
வல்லடை	வல்லடை valladại, பெ. (n.) கூரை வீட்டில் கூரையின் அடிப்பகுதியில் அமைந்த புல் அல்லது தட்டையாலாகிய கட்டு; a kind of grass or sedge used underneath the thatched roof of a house. [வல் + அடை. அடு → அடை.]
வல்லணங்கு	வல்லணங்கு vallaṇaṅgu, பெ. (n.) காளி (பிங்.);; kāli, as powerful. [வல் + அணங்கு. உணங்கு → அணங்கு.] உணங்கு = வருந்து, வருத்து. உண்மைக்குப் புறம்பானவரை பிறருக்கு இன்னல் விளைவிப்போரை, வருத்தும் பெண் தெய்வமென்று, ஊரகத்தார் நம்பினர். பிறரை வருத்துவோருக்கு இன்னல் தருபவள் என்றும், கடுந்துயரங்களைந்து எத்தகு வலிமை வாய்ந்த இன்னல் களைபவளே காளி.
வல்லத்துக்கல்	வல்லத்துக்கல் vallattukkal, பெ. (n.) வல்லத்துவில்லை பார்க்க;see vallattu-villai. மறுவ. பளிங்கு [வல்லம்3 + அத்து + கல்.]
வல்லத்துக்கிட்டம்	வல்லத்துக்கிட்டம் vallattukkiṭṭam, பெ. (n.) தஞ்சை மாவட்டத்தின் அருகிலுள்ள வல்லம் என்னும் ஊரில் எடுக்கும் சிறந்த கிட்டம்; over burnt brick found at vallam near Tañjore District (சா.அக.);. [வல்லம் + அத்து + கிட்டம்.]
வல்லத்துவில்லை	வல்லத்துவில்லை vallattuvillai, பெ. (n.) தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள வல்லம் என்னும் ஊரிற்கிடைக்கும் பளிங்குக் கல்; crystals for spectacles, as obtained from Vallam area in Tañjore District. [வல்லம்3 + அத்து + வில்லை.]
வல்லதம்	வல்லதம் valladam, பெ. (n.) 1. கொலை (யாழ்.அக.);; murder. 2. மூடுகை; covering. [வல் → வல்ல → வல்லதம்.] ஒருகா. வல் + அதம் = ஒரீறு என்றுமாம்.
வல்லந்தம்	வல்லந்தம் vallandam, பெ. (n.) 1. வலுக்கட்டாயம், வலாற்காரம்; compulsion. 2. வன்மை, வலு; might, strength. 3. உரம், வலிமை; power, energy. [வல்ல = வலிமையுள்ள, வல்ல → வல்லந்தம்.]

வல்லநாய்	வல்லநாய் vallanāy, பெ. (n.) சூதாடு கருவியாகிய நாய் (தொல். எழுத்து. 384, உரை);; a piece in gambling. [வல் → வல்ல + நாய்.]
வல்லப்பலகை	வல்லப்பலகை vallappalagai, பெ. (n.) சூதாடுதற்குரிய பலகை (தொல். எழுத்து. 384, உரை);; gambling board. [வல்1 → வல்ல + பலகை.]
வல்லபசத்தி	வல்லபசத்தி vallabasatti, பெ. (n.) வல்லவ சத்தி பார்க்க ;see vallava-satti. [வல்லபம்2 + சத்தி4.]
வல்லபடி	வல்லபடி vallabaḍi, வி.எ. (adv.) முடிந்தபடி; to the best of one's ability. "தாம் வல்லபடி பாடி" (புறநா. 47. உரை);. [வல்ல + படி3.]
வல்லபம்	வல்லபம்1 vallabam, பெ. (n.) வல்லவம்1 பார்க்க;see vallavam1. வல்லபம்2 vallabam, பெ. (n.) குங்கிலியம்; resin (சா.அக.);. வல்லபம் என்பது வெள்ளைக் குங்கிலியம், கருங்குங்கிலியம் என்னும் இருவகை மரப்பிசினையும் குறிக்கும். இப்பிசின் நீரில் கரையாது;இம் மரப்பிசின் பொருள்களை நன்கு இறுக ஒட்டுந் தன்மை மிக்கது.
வல்லபன்	வல்லபன்1 vallabaṉ, பெ. (n.) வல்லவன்2 பார்க்க;see vallavan2. [வல்லபம்2 → வல்லபன்.] வல்லபன்2 vallabaṉ, பெ. (n.) வல்லவன்3 பார்க்க;see vallavan3. [வல்லபம்3 + வல்லபன்.]
வல்லபேதம்	வல்லபேதம் vallapētam, பெ. (n.) ஞாழல்; european saffron.

வல்லம்	வல்லம்1 vallam, பெ. (n.) ஆற்றல்; power, strength, energetic capacity. "வல்லம்பேசி வலிசெய் மூன்றூரினை..... நூறினான்" (தேவா. 380, 6);. [வன்-மை → வல்லமை → வல்லம்.] ஒருகா. வல் → வல்லம். வல்லம்2 vallam, பெ. (n.) வல்லவை, 1 (அக.நி.); பார்க்க;see Vallavai. வல்லம்3 vallam, பெ. (n.) 1. வேலூர் மாவட்டத்திலுள்ள ஒரு சிவத்தலம்; a siva shrine located in Vellore District. 2. தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலுள்ள ஒரு நகரம்; a town situated in the Tañjore district. "வல்ல மெறிந் தானேந்து வாள்" (பெருந்தொ. 961);. "நெடுங்கதிர் நெல்லின் வல்லம் கிழவோன்" (அகநா. 356 - 13);. 3. வல்லத்துவில்லை பார்க்க;see vallattu-villai. 4. வாழை (மலை.);; plantain. 5. இரண்டு மஞ்சாடி நிறை (நாமதீப. 804);; a quality weight 2 manjiädi.
வல்லம் கிட்டம்	வல்லம் கிட்டம் vallamkiṭṭam, பெ. (n.) இரும்பு முதலியவற்றின் மாழைக்கட்டி; ore lump of metal. [வல்லம் + கிட்டம். குள் → கிள் → கிட்டம் = திரட்சி, கட்டி.] இந்தக் கிட்டம் தஞ்சைக்கு அருகேயுள்ள வல்லத்தில் மிகுதியாகக் கிடைக்கிறது. இங்கு உற்பத்தியாகும் கிட்டம் ஏனைய பகுதிகளில் கிடைக்கும் கிட்டத்தைவிட மிகச் சிறந்தது. இதன் சிறப்புத் தன்மையை அடிப்படையாகக் கொண்டு, வல்லம்கிட்டம் என்று பெயர்பெற்றது.
வல்லம்பன்	வல்லம்பன் vallambaṉ, பெ. (n.) தஞ்சை, திருச்சி, இராமநாதபுரம் மாவட்டங்களில், வேளாண் தொழில் செய்து வாழும் ஓர் இனம்; a cultivating caste in Tanjāvūr, Tiruchirāppalli and Rāmanādapuram Districts. [வல் + அம்பு → அம்பன் = வல்லம்பன்.]

வல்லமை	வல்லமை vallamai, பெ. (n.) 1. பெரும் வலிமை; might, power, prowess. "காதுசிலை வல்லமைகள்" (திருக்கலம். 72);. இந்தியா வல்லமை பொருந்திய நாடாக வளர்ந்து வருகிறது (உ.வ.);. 2. திறன்; ability skill, expertness. முத்துக் குளிப்பவர்கள் நீண்ட நேரம் நீருக்குள் மூழ்கியிருக்கும் வல்லமை படைத்தவர்கள் (இ.வ.);. [வல் → வல்ல → வல்லமை.] வல்லமை vallamai, பெ.(n.) திறனாற்றல் (சாதுரியம்);; cleverness. [வல்-வல்லமை]
வல்லயம்	வல்லயம் vallayam, பெ. (n.) ஈட்டிவகை; a kind of spear. "வல்லயத் தனிலுடைவாளில்" (கந்தபு. தருமகோ. 24);. தெ. பல்லமு;க. பல்லக. [வல் + அயம் - வல்லயம் = வலிமை பொருந்திய ஈட்டி வகை.] [P]
வல்லரசு	வல்லரசு vallarasu, பெ. (n.) பொருளாதாரத்தில் அல்லது வலிமைசான்ற படைத்திறன் மிக்க நாடு; country of predominance in economy or in military;super power country. வல்லரசுகள் படைக்குறைப்புச் செய்ய முன்வந்தால், மக்கள் அமைதியாக வாழ்வர் (உ.வ.);. [வல் + அரசு. அரசன் → அரசு (ஈறுகெட்டது);. (ஒ.நோ.); வேந்தன் → வேந்து.]
வல்லரட்டன்	வல்லரட்டன் vallaraṭṭaṉ, பெ. (n.) 1. பெரும் வலிமையாளன்; brave and resolute man. 2. இறுமாப்புடையவன்; man of arrogancy. மறுவ. மிடுக்கன். [வல் + அரட்டன்.] ஆள் → அரட்டு → அரட்டன். எவரையும் வெல்லும் திறன் வாய்ந்தவன். அளப்பரும் ஆற்றல் மிக்கவனே வல்லரட்டன்.
வல்லரி	வல்லரி vallari, பெ. (n.) 1. தளிர் (சூடா.);; budding tender shoot. 2. பசுங்காய் (சூடா.);; green fruit. 3. காய்க்குலை (உரி.நி.);; cluster of fruit. 4. பூங்கொத்து (திவா.);; bunch of flowers. 5. கொடி (சங்.அக.);; creeper.

வல்லவசத்தி	வல்லவசத்தி vallavasatti, பெ. (n.) மிகுவலி; strong and kerile strength.
வல்லவட்டு	வல்லவட்டு1 vallavaṭṭu, பெ. (n.) வல்லவன் போடும் மேல் துண்டு; a towel worn by abled capable man. [வல்ல + வட்டு.] மேல் துண்டைக் கழுத்தைச் சுற்றிப் போடுவதும், இடையில் கட்டிக்கொள்வதும் பணிவைக் காட்டும். ஒரே தோளில் தொங்க விடுவது தான் யாருக்கும் பணியேன் என்பதை குறிக்கும். அதைத் தான் வல்லவட்டு என்பர். வல்லவட்டு2 vallavaṭṭu, பெ. (n.) வல்ல வாட்டு (வின்.); பார்க்க;see vallavattu.
வல்லவம்	வல்லவம்1 vallavam, பெ. (n.) 1. அன்பு, காதல் (யாழ்.அக.);; love. 2. உயர் சாதிக் குதிரை வகை (யாழ்.அக.);; a good breed of horse species. [வல் → வல்ல → வல்லவம்.] வல்லவம்2 vallavam, பெ. (n.) 1. வலிமை, ஆற்றல்; vitality, strength, might, potentiality. 2. திறமை; ability, capacity, talent. 3. கொடுஞ்செயல்; cruel deed! harsh action. 4. அருஞ்செயல்; வீரதீரச் செயல்; heroic deed, difficult performance. [வல் → வல்ல → வல்லவம்.]
வல்லவர்கோன்	வல்லவர்கோன் vallavarāṉ, பெ. (n.) சாளுக்கிய நாட்டவர் அரசன்; a king of Căsukkias country. "வல்லவர் கோனை வரவு காணாது". [வல்லவர் + கோன்.] வல்லவர்கோன் = சாளுக்கிய ஆகவமல்லன் (வீரராசேந்திரன் – மெய்கீர்த்தி.]
வல்லவரையர்வந்தியத்தேவர்	வல்லவரையர்வந்தியத்தேவர் vallavaraiyarvandiyattēvar, பெ. (n.) கீழைச் சாளுக்கிய மன்னன்; a king of kilai-c-calukkias. "ஸ்ரீராஜ ராஜதேவர் திருத்தமைக்கையார் வல்ல வரையர் வந்தியத் தேவர் மகாதேவியார்" (தெ.கல்.தொ. 2:1. கல்.7);. இம்மன்னன் முதலாம் இராசராசனின் தமக்கையான குந்தி தேவியின் கணவன். [வல் → வல்ல + அரையர் + வந்தியத்தேவர்.]
வல்லவலோட்டி	வல்லவலோட்டி vallavalōṭṭi, பெ. (n.) முட்செடி வகையுளொன்று; a kind of thorny shrub (சா.அக.);.

வல்லவன்	வல்லவன்1 vallavaṉ, பெ. (n.) மேலைச் சாளுக்கிய மன்னன்; the western calukya king. வல்லவன்2 vallavaṉ, பெ. (n.) 1. கணவன்; husband. "மலைமாது வல்லவன் வாணன்" (பிங்.); (தஞ்சைவா.164);. 2. இடையன் (வின்.);; shepherd, cowherd. 3. இடையர் தலைவன் (யாழ்.அக.);; chief herdsman. 4. அன்பிற்குரியவன்; one who is beloved. 5. குதிரைகளை மேற்பார்ப்போன் (யாழ்.அக.);; supervisor of horses. [வல்லபன் → வல்லவன்.] வல்லவன்3 vallavaṉ, பெ. (n.) 1. வலிமையுள்ளவன்; strong or heroic man. 2. திறமைசாலி, ஆற்றலுள்ளவன், பொருத்தமானவன்; capable man, suitable man, man of ability. "வல்லவன் றைஇய பாவைகொல்" (கலித். 56, 7);. வல்லலவன் வகுத்ததே வாய்க்கால் (பழ);. வல்லவனுக்கும் வல்லவன் வையத்திலுண்டு (உவ); ஆட்டும் மணலிலும் ஆடும்
வல்லவாட்டு	வல்லவாட்டு vallavāṭṭu, பெ. (n.) 1. இடத் தோளின் மேலிருந்து அணியும் ஆடை; upper cloth worn loosely over the left shoulder and across the chest. "சந்திரகாவிச் சேலை வல்லவாட்டுக்குட் டதும்பி" (தனிப்பா. i, 260, 1);. 2. கழுத்தைச் சுற்றித் தொங்க விடும் ஆடை (இ.வ.);; scarf gracefully hung round the neck. தெ. வல்லெ வாடு. [வல்ல + வாட்டு → வல்லவாட்டு.]
வல்லவாழ்	வல்லவாழ் vallavāḻ, பெ. (n.) நாலாயிரத் தெய்வப் பனுவலிற் பாடல் பெற்ற திருப்பதி; sacred Tiruppadi, a place of celebration in Nalayira-t-teyva-p-panuval.
வல்லவாறு	வல்லவாறு vallavāṟu, வி.எ. (adv.) இயன்றவளவில்; to the best of one's ability or power. "வல்லவாறு சிவாய நமவென்று.... நாதனடி தொழ" (தேவா. 470: 6);. [வல்ல + ஆறு1.]
வல்லவி	வல்லவி1 vallavi, பெ. (n.) 1. வல்லவை1 (பிங்.); பார்க்க;see vallavai. 2. மலைமகள் (பார்வதி); (நாமதீப.23);; malai-magal. [வல் → வல்ல → வல்லவி.] வல்லவி2 vallavi, பெ. (n.) 1. வலிமை யுள்ளவன்-ள் (சங்.அக.);; strong and verile person, mighty man. 2. திறமையுள்ளவன்-ள் (யாழ்.அக.);; skilful or capable person.

வல்லவை	வல்லவை vallavai, பெ. (n.) 1. மனைவி (சூடா.);; wife. 2. ஆனைமுகனாரின் துணைவி; wife of God Ganeśān. [வல்லவ → வல்லவை.]
வல்லவைமன்	வல்லவைமன் vallavaimaṉ, பெ. (n.) ஆனைமுகன் (நாமதீப. 28);; Ganesan, as the husband of vallavai. [வல்லவை + மன்.]
வல்லா	வல்லா vallā, பெ. (n.) முடியாதவை; impossibilities, in-capabilities. "வல்லா கூறினும்" (தொல். பொருள். 425);. "வல்லாகூறி யிருக்கு முள்ளிலை" (குறுந். 219:5);. "வல்லா நெஞ்சம் வலிப்ப நம்மினும்" (அகநா.53:14);. [வல்லு + ஆ. 'ஆ' = எதிர்மறை ஈறு.]
வல்லாகினி	வல்லாகினி vallākiṉi, பெ. (n.) கருங்கொடி; spring creeper - Hiptage madablota (சா.அக.);.
வல்லாங்கு	வல்லாங்கு vallāṅgu, கு.வி.எ. (adv.) இயன்ற வளவில், முடிந்த வரையில், செய்தவளவில்; to the best of one's ability or power, to the extent possible. "வல்லாங்குப் பாடி" (புறநா. 47);. "வல்லாங்கு வருது மென்னா தல்குவர" (அகநா.79:10);. "வல்லாங்கு வாழ்து மென்னாது நீயும்" (புறநா. 163:6);. "வல்லாங்குச் செய்து" (மணிமே-23, 44);. [வல்ல + ஆங்கு.]
வல்லாசி	வல்லாசி vallāci, பெ. (n.) நஞ்சினை நீக்கக் கொடுக்கும் பூடு. இப்பூடு மலையாளத்தில் விளையும்; a Malabar herb given as an antitode for poisons (சா.அக.);.
வல்லாட்சி	வல்லாட்சி vallāṭci, பெ. (n.) கொடுங்கோலாட்சிl; despotism. [வல் + ஆட்சி.] அடக்கியொடுக்கியும், வன்மையாகவும், தன்போக்கில் ஆட்சி செய்தலுமே, வல்லாட்சியாகும்.
வல்லாட்டு	வல்லாட்டு vallāṭṭu, பெ. (n.) குறும்பு; horseplay, rude-pranks, mischief. "ஐவர் கண்டகர்தம் வல்லாட்டை யடக்கும்" (திருவாச. 40, 8);. [வல்1 + ஆடு → ஆட்டு.] வல்லாட்டு, வேட்டையாடல் போன்றன அரசன் இன்பமாக பொழுதுபோக்கும் வழிகளாம்.

வல்லாண்முல்லை	வல்லாண்முல்லை vallāṇmullai, பெ. (n.) ஒருவனது குடியையும் பிறப்பிடத்தையும் இயல்புகளையும் புகழ்ந்து, அவனது ஆண்மை பெருகச் சிறப்பித்துக் கூறும் புறத்துறை (பு.வெ.8, 23);; theme of appealing to and exciting the manly virtues of a person by praising his family, his native place, and his great qualities. [வல்லாண்-மை + முல்லை.]
வல்லாண்மை	வல்லாண்மை vallāṇmai, பெ. (n.) பேராற்றல்; manliness, great ability. "வல்லாண்மை செல்வமென் றிவ்வெல்லாம்" (திருக்கலம். 76);. [வல்1 + ஆண்-மை.]
வல்லாதகம்	வல்லாதகம் vallātagam, பெ. (n.) வல்லாதி பார்க்க;see valladi (சா.அக.);.
வல்லாததுக்கம்	வல்லாததுக்கம் valladadukkam, பெ. (n.) 1. முறைமையின்றி உண்டாகுந் துயரம் (யாழ்.அக.);; misery suffered unjustly. 2. தாங்கொணாத் துயரம் (இ.வ.);; agony, grief, unbearable distress, woe. [வல்லு + 'ஆ' (எதிர்மறை இடைநிலை); + துக்கம்.]
வல்லாதா	வல்லாதா vallātā, பெ. (n.) சேமரத்தின் கொட்டை (பதார்த்த. 1066);; marking-nut. மறுவ. சேங்கொட்டை
வல்லாதி	வல்லாதி vallāti, பெ. (n.) சேங்கொட்டை; marking nut-Semi carpus anacardium (சா.அக.);.
வல்லாதிமூலி	வல்லாதிமூலி vallātimūli, பெ. (n.) வழுதலை; brinjal (சா.அக.);.
வல்லாதோர்	வல்லாதோர் vallātōr, பெ. (n.) வலிமை யற்றோர்; weak or infirm person. "இரந்தோர் மாற்றல் ஆற்றா இல்லின் வாழ்க்கை வல்லாதோரே" (நற்.84, 11-12);.
வல்லாமை	வல்லாமை vallāmai, பெ. (n.) 1. இயலாமை; incapability, incapacity. 2. தள்ளாமை (இ.வ.);; physical unfitness. [வல்லு + ஆ + மை. 'ஆ' = எதிர்மறை இடைநிலை, மை = பண்புப்பெயரீறு.] ஒ.நோ. கொள்ளாமை, செய்யாமை.

வல்லார்	வல்லார்1 vallār, பெ. (n.) 1. வலிமையுடையவர்; mighty persons. 2. திறமையுடையவர்; talented, clever, capable persons. "வடிநாவின் வல்லார் முற் சொல்வல்லேன்" (கலித். 141, 19);. [வல்1 + ஆர்.] வல்லார்2 vallār, பெ. (n.) 1. வலுவிழந்தவர்; weak person. 2. திறமையில்லாதவர்; incapable persons. "வல்லாராயினும் வல்லுநராயினும்" (புறநா.27);. மறுவ. மாட்டாதவர் [வல்லு + ஆர்.]
வல்லார்கொள்ளை	வல்லார்கொள்ளை vallārkoḷḷai, பெ. (n.) பாதுகாப்பில்லாது யாவரும் கவர்ந்து கொள்ளக்கூடிய சொத்து; property left unprotected or uncared for, as object of easy plunder by others. "வல்லார் கொள்ளை வாழைப்பழமாகும்". [வல்லார்2 + கொள்ளை.] கொள் → கொள்ளை = அச்சுறுத்திச் சூறை கொள்ளும் வழிப்பறி.
வல்லாரல்	வல்லாரல் vallāral, பெ. (n.) வல்லாரை; Indian penny wort (சா.அக.);.
வல்லாரி	வல்லாரி vallāri, பெ. (n.) கொக்கு; stork (சா.அக.);.
வல்லாரை	வல்லாரை1 vallārai, பெ. (n.) 1. கீரை வகை (பதார்த்த. 359);; Indian penny-wort. 2. தழல் (கேட்டை); விண்மீன் (பிங்.);; the 18th naksatra. [வல் → வல்லாரை.] உடலுக்கு வலிவைக் கொடுக்கும். இக் கீரையை ஒரு மண்டலம் உண்டுவந்தால், அரத்தக் கடுப்பு அகலும், வயிற்றுளைவு நிற்கும். அறிவு கூர்மை பெறும் என்று சா.அ.க. கூறும். வல்லாரை2 vallārai, பெ. (n.) சூதாடுபவர்; gambler. "வல்லாரை வல்லார் செறுப்பவும்" (பரிபா. 9:74);. [வன் → வல் → வல்லால் → வல்லாரை.]

வல்லாரைக்கிருதம்	வல்லாரைக்கிருதம் vallāraikkirudam, பெ. (n.) வல்லாரையும் நெய்யுஞ் சேர்த்துச் செய்த கூட்டு மருந்து (வின்.);; compound medicine made of pennywort and ghee (சா.அக.);. Skt. krta → த. கிருதம். [வல்லாரை + கிருதம்.]
வல்லாரைக்கீரை	வல்லாரைக்கீரை vallāraikārai, பெ. (n.) வல்லாரை; leaves of vallarai are edible and used as greens (சா.அக.);. [வல்லாரை + கீரை.] [P]
வல்லாரைக்கொடி மூலம்	வல்லாரைக்கொடிமூலம் vallāraikkoḍimūlam, பெ. (n.) வல்லாரைக் கொடியின் வேர்; root hydrocotyle asiatica (penny wort); (சா.அக.);. [வல்லாரை + கொடிமூலம்.] வல்லாரைக் கீரையின் அனைத்துப் பாகங்களும் மருத்துவக் குணம் வாய்ந்தவை. இதன் வேர்ப்பகுதியில் மருத்துவக் குணம் முழுமையாக உள்ளதால் தனியே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.
வல்லாரைச்சூரணம்	வல்லாரைச்சூரணம் vallāraiccūraṇam, பெ. (n.) தூள்; fine powder (சா.அக.);. [வல்லாரை + சூரணம். சுல் → சுர் → சூர் → சூரணம் = மருந்தினைச் சுட்டுக் கருக்கிய பொடி.]
வல்லாரையடிமூலம்	வல்லாரையடிமூலம் vallāraiyaḍimūlam, பெ. (n.) வல்லாரை வேரினைச் சுட்டுக் கருக்கிய பொடி; fine powder of Indian penny-wort's root (Vallarai-k-kirai); (சா.அக.);. [வல்லாரை + அடி + மூலம்.]
வல்லாவட்டு	வல்லாவட்டு vallāvaṭṭu, பெ. (n.) கழுத்தைச் சுற்றித் தொங்கவிடும் ஆடை (இ.வ.);; scarf or towel gracefully hung round the neck. [வல்1 → வல்லா + வட்டு. வட்டு = வட்டமாகத் தொங்கவிடும் ஆடை.] வளமும் வல்லாண்மையு முடையவர்கள் தங்களின் தோற்றப் பொலிவு கருதியும், குமுகாயத்தில் தனித்தொரு நிலையை உயர்த்திக் காட்டிக் கொள்ளும் பொருட்டும் மூன்றினொருபகுதி முன்னு மிருபகுதி பின்னுமாக அணியப் பெறும் துண்டு என்றறிக.
வல்லாளகண்டன்	வல்லாளகண்டன் vallāḷagaṇṭaṉ, பெ. (n.) 1. பேராற்றலுள்ளவன்; the mightiest of the mighty. "வல்லாள கண்டா வடுகநாதா" (தனிப்பா. ii, 47, 112);. 2. மிக்க துணிவுள்ளவன்; man of a venture some and unyielding spirit, very bold man, a man of stamina. [வல்லாளன் + கண்டன்.]

வல்லாளகண்டி	வல்லாளகண்டி vallāḷagaṇṭi, பெ. (n.) 1. பேராற்றலுள்ளவன்; the mightiest of the mighty women. 2. மிக்க துணிவுள்ளவன் (இ.வ.);; woman of a venturesome and unyielding spirit, very bold woman, a women of physical and mental strength. [வல்லாளகண்டன் → வல்லாளகண்டி.]
வல்லாளர்கண்டன்	வல்லாளர்கண்டன் vallāḷarkaṇṭaṉ, பெ. (n.) வல்லாளகண்டன் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see va/a/a-kandan. [வல்லாளர் + கண்டன்.]
வல்லாளன்	வல்லாளன்1 vallāḷaṉ, பெ. (n.) 1. வலிமை மிக்கவன்; mighty man, valiant hero. "நள்ளாதார் மிடல்சாய்த்த வல்லாள" (புறநா. 125);. "அரசுவரிற் றாங்கும் வல்லாளன்னே" (புறநா. 327:8);. 2. திறமையாளன் (சமர்த்தன்); (வின்.);; talented or skilful man, expert, efficient man, an incisive person. 3. விசய நகரத்து மன்னர்களிலொருவன்; a king of vijaya nagar. [வல்1 + ஆளன் : ஒரு ஆண்பாற் பெயரீறு.] வல்லாளன்2 vallāḷaṉ, பெ. (n.) 1. அரச மரபினன்; king of the Bellalan dynasty. 2. ஒரு வீரன்; a brave soldier. [வெள்ளாளன் → வல்லாளன் = வேளாண் குடியில் வந்த அரச மரபினன்.] இவன் மதுரையில் குலோத்துங்க பாண்டியன் காலத்தில் வாழ்ந்தவன். பெரும் பொருளை திரட்டிச் சிற்றரசனைப் போற் சிறந்து விளங்கியவன். தன்னிடம் வருவோர்க்கு கொடையளித்து வள்ளலாக வாழ்ந்தவன்.
வல்லாறு	வல்லாறு vallāṟu, வி.எ. (adj.) இயன்றவளவில், முடியும் வரையில்; to the best of one's ability or power, to the extent possible. "தாயரென்னும் பெயரே வல்லாறெடுத்தேன்" (ஐங்குறு. 380);. [வல்ல + ஆறு. அறு → ஆறு.]
வல்லான்	வல்லான் vallāṉ, பெ. (n.) 1. வலிமையுள்ளவன்; a stronger, mighty man. "வல்லான் வகுத்ததே வாய்க்கா லெனும்பெரு வழக்குக்கு" (தாயு. சுகவாரி. 3);. "வல்லா னல்லன் வாழ்கவவன் கண்ணி" (பதிற்றுப். 56);. 2. திறமையாளன்; capable man. 3. கடவுள்; God, the almighty. "வல்லான் செயலென வுணர்ந்து தேறி" (திருவாலவா. 56, 6);. 4. சூதாடுபவன்; gambler. "வல்லானாடிய மணிவட் டேய்ப்ப" (சீவக. 983);. [வல் → வல்லான்.]

வல்லான்வலியான்	வல்லான்வலியான் vallāṉvaliyāṉ, பெ. (n.) வல்லாளகண்டன் (இ.வ.); பார்க்க;see vallala-kandan. [வல்லான் + வலியான்.]
வல்லி	வல்லி1 valli, பெ. (n.) சூதாடுபவன்; gambler. "வல்லினாற் பயன்கொள்வான் வல்லி" (வீரசோ. தத். 3);. [வல் → வல்லி.] வல்லி2 valli, பெ. (n.) 1. கொடி (பிங்.);; creeper. "வல்லியனையாள்" (பு.வெ.12 பெண்பாற். 13, உரை);. 2. படர் கொடிவகை; a creeper with bulbous, roots. 3. மருந்துச் செடி (சூடா.);; medicinal plant. 4. இளம்பெண்; young woman, lady. "மாதவி ஈன்றமணி மேகலை வல்லி" (மணிமே.18, 25);. "வல்லியை யுயிர்த்த நிலமங்கை" (கம்பரா. கோலங். 24);. 5. முருகக் கடவுளின் தேவியாகிய வள்ளியம்மை (சூடா.);; a wife of God Murugan. 6. கால் விலங்கு; fetters. "கானி மிர்த்தாற் கண்பரிய வல்லியோ" (பெருந்தொ.516);. 7. அறிவம் (உபநிடதம்); (வின்.);; upanidadam, each of a series of hindu sacred trealise, written in sanskirit and
வல்லிக்கயிறு	வல்லிக்கயிறு vallikkayiṟu, பெ. (n.) உடை மேல் அணிந்து கொள்ளும் அரைஞாண் கயிறு; waist-cord worn over the cloth. "பட்டின் கண்ணே அழகுபடக் கிடந்த வல்லிக் கயிறு விளங்க" (சீவக. 2280. உரை);. [வல்லி2 + கயிறு.] கள் → கய் → கயில் → கயிறு. கள் = கட்டுதல், பிணைத்தல்.
வல்லிக்காய்	வல்லிக்காய் vallikkāy, பெ. (n.) மரவகை; holly-leaved berberry (சா.அக.);. [வல்லி + கா → காய்.]
வல்லிக்கொடி	வல்லிக்கொடி vallikkoḍi, பெ. (n.) பெரு மருந்துக் கொடி (பதார்த்த. 269);; Indian birthwort. [வல்லி + கொடி. கொடு → கொடி = வளைந்து படரும் நிலைத்தணை வகை (வேக. 167);.]

வல்லிக்கொடிசெய நீர்	வல்லிக்கொடிசெயநீர் vallikkoḍiseyanīr, பெ. (n.) நஞ்சுக் கொடியினின்று உப்பெடுத்து மற்ற சரக்குகளோடு சேர்த்து பனியில் வைத்து அதனால் கசிந்த நீர்; a strong pungent liquid obtained by exposing in the night's dew, the slat extracted fromt he navel-string or the umbilical cord of a new born baby (or); foetus after mixing it with other ingredients (சா.அக.);.
வல்லிக்கோளகம்	வல்லிக்கோளகம் valligāḷagam, பெ. (n.) பறங்கி வைப்பு நஞ்சு; a kind of arsenic (சா.அக.);. [வல்லி + கோளகம். கோள் → கோளகம்.]
வல்லிகம்	வல்லிகம்1 valligam, பெ. (n.) செவ்வல்லிக் கொடி; water Lilly (சா.அக.);. [P] வல்லிகம்2 valligam, பெ. (n.) கொடிவகை (யாழ்.அக.);; a kind of creeper. வல்லிகம்3 valligam, பெ. (n.) 1. மிளகு (யாழ்.அக.);; pepper. 2. மஞ்சள் (பச்.மூ.);; turmeric. [வல்லிசம் + வல்லிகம்.]
வல்லிகை	வல்லிகை1 valligai, பெ. (n.) 1. குதிரைக் கழுத்தில் கட்டும் வடம்; halter of a horse. "நீலமணிக்கடிகை.... வல்லிகை" (கலித்.96);. 2. காதணிவகை (பிங்.);; an ear-jewel. [வல்லி → வல்லிகை.] வல்லிகை2 valligai, பெ. (n.) யாழ் (அக.நி.);; lute. [வல்லகி → வல்லிகை.]
வல்லிசம்	வல்லிசம் vallisam, பெ. (n.) மிளகு (தைலவ.);: black-pepper.
வல்லிசாதகம்	வல்லிசாதகம் vallicātagam, பெ. (n.) கற்பகத்திற் படருங் கொடிவகை (சங்.அக.);; a karpagam-creeper (சா.அக.);. Skt. sadaga → த. சாதகம் [வல்லி + சாதகம்.]

வல்லிசாதம்	வல்லிசாதம் vallicātam, பெ. (n.) வல்லி சாதகம் (திருமுரு.101. வேறுரை, பக். 47, கீழ்க்குறிப்பு); (வின்.); பார்க்க;see valli-sadagam. [வல்லி + Skt. sảda → த. சாதம்.]
வல்லிசாதி	வல்லிசாதி vallicāti, பெ. (n.) தெய்வத் தன்மையுள்ள கொடி; divine creeper. "கற்பக வல்லிசாதி போல்வாள்" (தக்கயாகப். 77, உரை);. [வல்லி + சாதி.]
வல்லிசு	வல்லிசு vallisu, பெ. (n.) முழுமை; that which is whole, full, complete. [வல்லி → வல்லிசு.]
வல்லிசுக்கிரன்	வல்லிசுக்கிரன் vallisukkiraṉ, பெ. (n.) மூலிகை வகையுளொன்று; a kind of herbal medicine (சா.அக.);. [வல்லி + சுக்கிரன்.]
வல்லிசூரணை	வல்லிசூரணை vallicūraṇai, பெ. (n.) புளி வசளை; a kind of greens. [வல்லி + சூரணை.]
வல்லிசூரனை	வல்லிசூரனை vallicūraṉai, பெ. (n.) கீரை வகை (சங்.அக.);; a kind of greens. [வல்லி2 + சூரனை.]
வல்லிசை	வல்லிசை1 vallisai, பெ. (n.) 1. உச்சவிசை (பிங்.);; treble or high note or pitch. 2. வல்லோசை (இலக்.);; sound of the hard consonants. [வல்1 + இசை.] வல்லிசை2 vallisai, பெ. (n.) பாம்பு (அக.நி.);; snake.
வல்லிசைவண்ணம்	வல்லிசைவண்ணம் vallisaivaṇṇam, பெ. (n.) வல்லெழுத்து மிக்கு பயின்றுவரும் இசைப்பாட்டு; a rhythm marked by frequent use of val-i-eluttu. "வல்லிசைவண்ணம் வல்லெழுத்துப் பயிலும்" (தொல். பொருள். 528);. [வல்லிசை + வண்ணம்.]

வல்லிதின்	வல்லிதின்1 vallidiṉ, பெ. (n.) வல்லாங்கு பார்க்க;see vallangu. "வல்லிதின் விருந்து புறந்தருதலும்" (தொல். பொருள். 152);. "வாழை ஈர்ந்தபடி வல்லிதின் வகைஇப்" (நற்.120:5);. [வல்1 + வல்லிதின்.] வல்லிதின்2 vallidiṉ, வி.எ. (adv.) விரைவாக; rapidly, quickly. "வல்லிதி னாடி வலிப்பதே" (பழ.261);. "வல்லிதின் வணங்கிச் சொல்லுநர்ப் பெறினே" (நற். 68:6); [வல் → வல்லிதின்.]
வல்லிதி	வல்லிதி vallidi, பெ. (n.) வல்லிசு பார்க்க;see vallisu.
வல்லிபஞ்சமூலம்	வல்லிபஞ்சமூலம் vallibañjamūlam, பெ. (n.) வல்லி2 பார்க்க;see valli.
வல்லிமண்டபம்	வல்லிமண்டபம் vallimaṇṭabam, பெ. (n.) கொடிப்பந்தல்; bower, arbour. "ஓர் மாதவி வல்லிமண்டபத்தில்" (இறை. 2, பக்.28);. [வல்லி2 + மண்டபம்.]
வல்லிமரம்	வல்லிமரம் vallimaram, பெ. (n.) கப்பலின் தலைப் பாய்மரம் (Naut.);; main mast. [வல்லி3 + மரம்.]
வல்லிமொடி	வல்லிமொடி vallimoḍi, பெ. (n.) பெருமருந்துக் கொடி (மலை.);; Indian birthwort. [வல்லிக்கொடி → வல்லிமொடி.]

வல்லியம்	வல்லியம்1 valliyam, பெ. (n.) 1. புலி (பிங்.);; tiger. "பைங்கண் வல்லியங் கல்லளைச் செறிய" (அகநா. 362);. 2. கொல்லி மலை (பிங்.);; Mount kolli, a hill in the céra country. [வல்1 + வல்லியம்.] வல்லியம்2 valliyam, பெ. (n.) 1. வல்லிக் கொடி (பிங்.);; creeper. 2. செவ்வள்ளிக் கொடி (மலை.);; purple yam. 3. மஞ்சள் (மலை.);; turmeric. [வல்லி2 + வல்லியம்.] வல்லியம்3 valliyam, பெ. (n.) இடைச்சேரி (பிங்.);; shepherds habitation. [வல்லி3 + வல்லியம்.]
வல்லியம்குருளை	வல்லியம்குருளை valliyamkuruḷai, பெ. (n.) புலிக்குட்டி; cub of tiger. "வல்லியம் பெருந்தலைக் குருளை" (நற்.2-5);. [வல்லியம் + குருளை. குல் → குரு → குருள் → குருளை.]
வல்லியம்பொருப்பு	வல்லியம்பொருப்பு valliyamboruppu, பெ. (n.) கொல்லிமலை (பிங்.);; Mt kolli, a hill in the céra country. [வல்லியம் + பொருப்பு.]
வல்லியை	வல்லியை valliyai, பெ. (n.) அமுக்கிரா (தைலவ.); Indian winter cherry.
வல்லிராசன்	வல்லிராசன் vallirācaṉ, பெ. (n.) பல்லி; lizard. [பல்லி → வல்லி + ராசன். அரசு → அரசன் → ராசன்.] [P]
வல்லிரு	வல்லிரு valliru, பெ. (n.) முருக்கு; a tree-Butea frondosa.

வல்லிருள்	வல்லிருள் valliruḷ, பெ. (n.) கடும் இருள்; deep darkness. "மாரி நடுநாள் வல்லிருள் மயக்க" (மணிமே.14:3);. [வல் + இல் → இர் → இரு → இருள்.]
வல்லிலோமம்	வல்லிலோமம் vallilōmam, பெ. (n.) வலம் புரிக்காய் பார்க்க;see valampuri-k-kay.
வல்லிவன்னி	வல்லிவன்னி1 vallivaṉṉi, பெ. (n.) கொடுவேலி (தைலவ.);; ceylon leadwort. [வல்லி + வன்னி.] வல்லிவன்னி2 vallivaṉṉi, பெ. (n.) சித்திரமூலம்; a plant - Plumbago zeylanicum (சா.அக.);. [வல்லி + வன்னி.]
வல்லிவனம்	வல்லிவனம் vallivaṉam, பெ. (n.) சமவசரணம் எனுஞ் சைனக் கோயிலின் மூன்றாந் திருச்சுற்று; the third court yard of Šamava-Šaranam Jain temple. "காதமகல் வல்லிவனத்தைச் சார்ந்தோர்" (மேருமந். 1057);. [வல்லி + வனம்.]
வல்லின நடை	வல்லின நடை valliṉanaḍai, பெ. (n.) வல்லெழுத்துகள் மிகுதியாகப் பயின்று வருமாறு பாடல் பாடுகை; composing a poem with hard consonants. [வல்லினம் + நடை.]
வல்லினம்	வல்லினம் valliṉam, பெ. (n.) க், ச், ட், த், ப், ற் என்ற வல்லோசையுள்ள மெய்யெழுத்துகள் (நன். 68);; the class of hard consonants, viz., k, c, t, t, p, r. மறுவ. வல்லெழுத்து, வல்லொற்று. வன்கணம், வலிவன்மை. [வல் + இனம். இல் → இலம் → இனம்.] வல்லோசை யெழுத்துகளைச் சார்ந்த இனம். மெய்யெழுத்துகளின் மூன்று பிரிவுகளில், இடையினத்தையும், மெல்லினத்தையும் விட, வன்மையாக ஒலிக்கப் பெறும் ஆறு எழுத்துகளை உள்ளடக்கிய பிரிவு. இவை வலிய உறுப்பாகிய மார்பிற் பிறக்கும். செவி கருவியாக உச்சரித்து வலிவன்மை அறியலாம். வல்லினமெய் தமிழ்ச்சொற்கு ஈறாவதில்லை. இறுதியில் வல்லினமெய் வரக்கூடாதென்று விலக்கியது, பண்டைத் தமிழரின் மெல்லொலி வாயியல்பு பற்றியது மட்டுமன்று எதிர்காலத் தமிழரின் வாழ்நாள் நீடிக்குமாறு, இயன்றவரை மொழியொலிப்பு முயற்சியைக் குறைக்க வேண்டுமெனுங் குறிக்கோளுங் கொண்டதாம்.

வல்லினவெதுகை	வல்லினவெதுகை vallin̠avedugai, பெ. (n.) எல்லாவடிகளின் முதற்சீர்க்கண்ணும் வல்லெழுத்து எதுகையாக ஒன்றிவரும் தொடை (உரை.);; rhyme in which the second letter of each line of a stanza is a hard consonant. "கற்றதனால் ஆய பயனென்கொல் வாலறிவன் நற்றாள் தொழாஅர் எனின்" (குறள், 2);. "கார்க் கரும்பின் கமவாலை தீத்தெருவின் கவின் வாடி" (பட்டினப்பாலை.);. [வல்லினம் + எதுகை. எதிர்கை → எதுகை (த.வ.50);.] திருக்குறளிலும், பட்டினப்பாலை வரிகளிலும் வல்லின வெழுத்துகள் எதுகையாக பயின்று வந்துள்ளமை காண்க.
வல்லீகம்	வல்லீகம் vallīkam, பெ. (n.) பெருங்காயம் (நாமதீப. 393);; asafetida.
வல்லீசம்	வல்லீசம் vallīcam, பெ. (n.) மிளகு; black pepper.
வல்லீட்டுக்குற்றி	வல்லீட்டுக்குற்றி vallīṭṭukkur̠r̠i, பெ. (n.) 1. கொட்டாப்புளி (யாழ்ப்.);; mallet. 2. தாங்கற் கட்டை (இ.வ.);; log placed under another as a support, supporter. 3. பனை முதலியவற்றைப் பிளக்குங் குற்றி (யாழ்.அக.);; a wedge for splitting palmyra stem, etc. [வல் + இடு + குற்றி. குறு → குற்றி = மரக்கட்டை.]
வல்லீற்று	வல்லீற்று vallīr̠r̠u, பெ. (n.) பலவாண்டிற்கு ஒருமுறை ஈனும் பெற்றம் (இ.வ.);; cow that calves once in several years, dist. fr. ăṭṭirru. [வல் + ஈத்து → ஈற்று = வல்லீற்று. ஈன் → ஈற்று.]
வல்லு-தல்	வல்லு-தல் valludal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) செய்யமாட்டுதல்; to be able, to be possible. "வல்லினும் வல்லேனாயினும்" (புறநா. 161);. [வல்1 → வல்லு.]
வல்லுடல்	வல்லுடல் valluḍal, பெ. (n.) வலிமையான உடல்; strong and verile body, sturdy body. [வல் + உடல்.] உழல் → உடல் = உடம்பு, உயிர்வாழிடம் (பிங்.);. திண்மையும், உறுதியும் வாய்க்கப்பெற்ற கட்டுடல். உடம்பின் கூடு.
வல்லுதல்	வல்லுதல் valludal, பெ. (n.) ஒழுங்கு (வின்.);; propriety, discipline.

வல்லுநர்	வல்லுநர் vallunar, பெ. (n.) வல்லோர்; experts, capable persons. "வல்லா ராயினும் வல்லுந ராயினும்" (புறநா. 27);. "வாழ்தல் வல்லுந ராயிற் காதலர்" (அகநா. 329:3);. வன்கண் கொண்டு வலித்துவல்லுநரே" (குறுந்.395:3);. உளவியல் வல்லுநர் (இ.வ.);. இக்கால இசை வல்லுநர், தமது குரல் வளத்தால் அனைவரையும் மெய்மறக்கச் செய்கின்றார் (இ.வ.);. [வல்லு → வல்லுநர்.] ஒ.நோ. இயக்கு → இயக்குநர். குறிப்பிட்ட ஒரு துறையில், திண்ணிய திறமையும், தனித்த அறிவும், சிறப்பாற்றலும் வாய்க்கப் பெற்றவர். சட்ட வல்லுநர், இசைக் கலை வல்லுநர் போன்றவை இக்கால வழக்காகும்.
வல்லுப்பலகை	வல்லுப்பலகை valluppalagai, பெ. (n.) சூதாடுதற்குரிய பலகை (தொல். எழுத். 384, உரை);; a plank for gambling. "வல்லுப்பலகை யெடுத்து நிறுத்தன்ன" (கலித். 94);. [வல்1 + பலகை.] [P]
வல்லுயிர்	வல்லுயிர் valluyir, பெ. (n.) எளிதிலிறவாத உயிர்கள் (யாழ்.அக.);; rarely dying person or animal, long living being. [வல் + உயிர். உய் → உயிர்.]
வல்லுரம்	வல்லுரம் valluram, பெ. (n.) 1. காடு (யாழ்.அக.);; jungle, forest. 2. அடவி, அடர்ந்த காடு; desert, thick forest. 3. புற்றரை; grassy surface, lawn turf. 4. வயல்; field. 5. மணல்; sand. 6. பூங்கொத்து; bunch of flowers, bouquet. 7. காட்டுப் பன்றியின் இறைச்சி; flesh of the wild hog. 8. தனிமை; loneliness, solitude. [வல்லி → வல்லு → வல்லுரம்.]
வல்லுருவம்	வல்லுருவம் valluruvam, பெ. (n.) மனத்தை யடக்கும் வலிமையற்ற உருவம்; big statured, man who lacks control of his sense. "வலி யினிலைமையான் வல்லுருவம்" (குறள், 273);. [வல் → வல்லு + உருவம். உரு → உருவு → உருவம்.]

வல்லுவப்பை	வல்லுவப்பை valluvappai, பெ. (n.) 1. வெற்றிலைப்பை (வின்.);; large betel pouch with several sections. 2. அரையிற் கட்டும் பணப்பை (யாழ்.அக.);; purse of cloth tied round the waist. [வல்லுவம் + பை.] ஒருகா. வட்டுவப்பை → வல்லுவப்பை. [P]
வல்லுவம்	வல்லுவம் valluvam, பெ. (n.) வல்லுவப்பை (வின்.); பார்க்க;see Valluva-p-pai. "வல்லுவங் கொல்லோ மெல்லிய னாமென" (நற். 33:9);. [வட்டுவம் → வல்லுவம்.]
வல்லுளி	வல்லுளி valluḷi, பெ. (n.) பன்றி (பிங்.);; boar, swine, pig. [வல்1 + உள்2 → உளி = வல்லுளி.] வலிமை வாய்ந்த உளிகளைப் போன்றே, சிறிய கொம்புகளை உடையதாயிருந்தமை பற்றி ஏனம், வல் + உளி - வல்லுளி என்றும் சுட்டப் பெற்றது.
வல்லுறை	வல்லுறை valluṟai, பெ. (n.) வலுவூட்டு மருந்து; tonic (சா.அக.);. [வல் + உறை. உறு → உறை.] உடலுக்கு ஆற்றலையும், வலிமையையும் தரும் ஊட்டமருந்து.
வல்லூகம்	வல்லூகம்1 vallūkam, பெ. (n.) 1. கரடி (உரி.நி.);; bear. 2. புலி (அக.நி.);; tiger. [வல் + ஊகம்.] உகு → ஊகு → ஊகம். உகுத்தல் = அழித்தல், கொல்லுதல். வல்லூகம் என்பது, பிறரைத் தமது கூரிய உகிராற் கொன்றழிக்கும் தன்மை வாய்ந்த புலி அல்லது கரடி. வல்லூகம்2 vallūkam, பெ. (n.) 1. ஆண் குரங்கு (வின்.);; male monkey. 2. மூசு; large ape. [வல்1 + ஊகம். உகு → ஊரு → ஊகம்.] ஒருகா. வல் + உலுமம் → உலுகம் → ஊகம். உலுமம் = கரிய மயிர். வல்லூகம் என்பது அடர்ந்த கரிய மயிர்களையுடைய ஆண் குரங்கு.
வல்லூரம்	வல்லூரம் vallūram, பெ. (n.) 1. இறைச்சி (யாழ்.அக.);; flesh. 2. அடவி, அடர்ந்தகாடு; desert, thick forest. 3. பாழ் நிலம்; uncultivated field, barren land. [வல் + ஊரம்.] ஊர் + அம் - ஊரம் = உயரமானது. வல்லூரம் என்பது உயரமான அடர்ந்த மரங்களுள்ள காடு.

www.valluvarvallalarvattam.com 15571 of 19068

வல்லூரி	வல்லூரி vallūri, பெ. (n.) பன்றி; pig. [வல் + ஊர் → ஊரி.]
வல்லூற்று	வல்லூற்று vallūṟṟu, பெ. (n.) பாறையிடை யினின்று வரும் நீருற்று; mountain spring. "'வல்லூற்றுவரில் கிணற்றின்கட் சென்றுவப்பர்" (நாலடி. 263);. [வல்1 + ஊற்று 2. ஊறு → ஊற்று = சுரந்து வரும் ஊற்று நீர்.]
வல்லூற்றுக்குருவி	வல்லூற்றுக்குருவி vallūṟṟukkuruvi, பெ. (n.) வல்லூறு1 (வின்.); பார்க்க;see valluru. [வல்லூறு + குருவி.]
வல்லூறு	வல்லூறு1 vallūṟu, பெ. (n.) கழுகைவிடச் சிறியதும், கூர்மையான இறக்கை நுனியும், சாம்பல் நிறமுதுகுப் பகுதியும் கொண்ட பறவை; falcon. [வல் + உறு → ஊறு.] வல்லூறு2 vallūṟu, பெ. (n.) பெருந்தீனி கொள்ளும், கூரிய பார்வையுடைய கலுழன் வகையைச் சார்ந்த பறவை; shikar accipiter. இப்பறவை 36 செ.மீ. உயரம் வரை வளரும் தன்மைத்து. கருஞ்சாம்பல் நிறத்தைக் கொண்டது. நீண்டவாலுடன் தெண்படும். 4 அல்லது 5 குறுக்குப் பட்டைகளைக் கொண்டது. மா, வேம்பு, புளி, தென்னை முதலிய மரங்களில் கூடமைத்து, 3 முதல் 4 வரையிலான முட்டைகள் இடும். தமிழகம் எங்கிலும் பரவலாக காணப்படும் இப்பறவையானது, சிட்டு, காடை, கௌதாரி, தத்துக்கிளி, ஈசல், அணில் முதலியவற்றை இரையாகக் கொண்டு வாழும் தன்மைத்து. சிறிய வல்லூறு என்னும் பறவையும், வல்லூறு இனத்ததே. சிறிய தோற்றத்தின் அடிப்படையில் அமைந்த பெயராகும். வல்லூறு3 vallūṟu, பெ. (n.) இராசாளிக் கழுகு; royal falcon. "கொக்கு வல்லூறு கண்டென்ன விலவிலத்து" (தனிப்பா. 171, 23);. [வல்1 + ஊறு1.] [P]

வல்லெழுத்து	வல்லெழுத்து valleḻuttu, பெ. (n.) வல்லின மெய்யெழுத்துகள்; the class of hard consonants. "வல்லெழுத் தென்ப கசட தபற" (தொல். எழுத். 19);. [வல்1 + எழுத்து.] ஒருகா. வல்லினம். இழு → எழு → எழுது → எழுத்து. எழுதப்படுவது: இழு = கோடிழுத்தல். வல்லின ஒலிகளைக் கோடிட்ட எழுத்துருவத்தாலுரைப்பது. வல்லெழுத்துப் பற்றி இளம்பூரணர் இயம்புவது :- "வல்லென்று இசைத்தலானும், 'வல்' என்ற தலைவளியாற் பிறத்தலானும் வல்லெழுத்து எனப்பட்டது" (இளம்.தொல்.எழுத்து.19);. வல்லெழுத்து பற்றி நச்சினார்க்கினியர் நவில்வது :- "வல்லென்றிசைத்தலானும் வல்லென்ற தலைவளியாற் பிறத்தலானும் வல்லெழுத்தாயிற்று" (தொல்.எழுத்து.19, நச்.);.
வல்லெனல்	வல்லெனல்1 valleṉal, பெ. (n.) வன்மையாதற் குறிப்பு; expr. signifying hardness or severity. "வல்லென்ற நெஞ்சத்தவர்" (நான்மணி. 33);. வல்லெனல்2 valleṉal, பெ. (n.) விரைதற் குறிப்பு; expr. signifying speed.
வல்லே	வல்லே vallē, வி.எ. (adv.) விரைவாக; promptly, speedily. "ஒன்றின வொன்றின வல்லே செயிற் செய்க" (நாலடி. 4);. "செல்லினிச் சிறக்கநின் னுள்ளம் வல்லே" (அகநா. 19:8);. "அடுபோர்ச் செழிய விகழாது வல்லே" (புறநா. 18:27);. [வல்1 → வல்லே.] வல்லே vallē, பெ.(n.) மிக நன்று என்னும் குறிப்பு (sums);; expr meaning excellence well done.
வல்லேறு	வல்லேறு vallēṟu, பெ. (n.) இடி; thunderbolt. "விசும்பின் வல்லேறு சிலைப்பினும்" (பெரும்பாண். 135);. [வல்1 + ஏறு3.]
வல்லேன்	வல்லேன் vallēṉ, பெ. (n.) இணங்குகை, ஏற்கை; agreeing, yielding. "அறனி லாளன் புகழ்என் பெறினும் வல்லேன்மன் தோழி யானே" (நற்-275-8-9);.

வல்லை	வல்லை1 vallai, பெ. (n.) 1. வலிமை (சூடா.);; strength, power, energy. "அருள வல்லை யாகுமதி யருளிலர்" (புறநா. 27:17);. "வல்லை யாகுதல் ஒல்லுமோ நினக்கே" (நற். 162:12);. 2. பெருங்காடு (பிங்.);; extensive thicket, big forest. "வல்லையுற்றவேய்." (கம்பரா. வனம்புகு. 42);. 3. மேடு (திவா.);; hillock, mound. 4. கோட்டை (வின்.);; fort, fortress. 5. வயிற்றுக்கட்டி (சீவரட்.);; ovarian tumour. [வல்1 → வல்லை.] வல்லை2 vallai, பெ. (n.) வல்லே பார்க்க;see Valle. "வல்லைக் கெடும்" (குறள், 480);. [வல்2 → வல்லை.] வல்லை4 vallai, பெ. (n.)
வல்லைக்கட்டி	வல்லைக்கட்டி vallaikkaṭṭi, பெ. (n.) வயிற்றுக் கட்டிவகை (சீவரட்.);; ovarian tumour. [வல்லை1 + கட்டி.]
வல்லையம்	வல்லையம் vallaiyam, பெ. (n.) ஈட்டி வகை; a kind of spear. "வல்லையப் போருக் கொதுங்கேன்" (கூளப்ப. 181);. [வல்லயம் → வல்லையம்.] [P]
வல்லைவாதம்	வல்லைவாதம் vallaivātam, பெ. (n.) வீங்கி காணப்படும் ஊதை நோய் வகையுளொன்று; enlargement of spleen. "வாளது குறுக்கே வளர்ந்து தான் கிடக்கும் போது நீளமாய் உழக்கோல் போலும் நேரதாய்க் கிடக்குங் கண்டீர். மாளவே அன்னந்தன்னை வாங்காது செறிந்திடாது நாளது கேளாய் வல்லை நவின்றிடும் வாதந்தானே" (யூகி. 1200);. [வல்லை + Skt. vāta → த.வாதம்.]
வல்லொட்டு	வல்லொட்டு vallotṭu, பெ. (n.) 1. போதும் போதாதென்றிருப்பது; that which is satiable or insatiable or barely sufficient. 2. அருமையா யிருப்பது; rarity, that which is rare. [வல்1 + ஒட்டு.]
வல்லொற்று	வல்லொற்று vallor̲r̲u, பெ. (n.) வல்லினம் (இலக்.); பார்க்க;see vali-i-inam. "வல்லொற்றுத் தொடர்மொழி" (தொல். எழுத். 409);. [வல்1 + ஒற்று. ஒற்று = மெய்யெழுத்து.]

வல்லோன்	வல்லோன் vallōṉ, பெ. (n.) வல்லான், வலிமையுள்ளவன் (பிங்.);; mighty-man, valiant man. "வல்லோன் கூருளிக் குயின்ற" (நெடுநல். 118);. "வல்லோன் றைஇய வரிவனப் புற்ற" (புறநா. 33:16);. "மெல்லவி ழஞ்சினை புலம்ப வல்லோன்" (அகநா. 21:10);. "ஊரலஞ் சேரிச் சீறூர் வல்லோன்" (நற். 77:8);. [வல்லான் → வல்லோன்.]
வல்வரவு	வல்வரவு valvaravu, பெ. (n.) மிகு வேகத்துடன் வருதல்; speedy return. "மற்றுநின் வல்வரவு வாழ்வார்கு உரை" (குறள், 1151);. [வல் + வரவு.] 'வல்' என்னும் வேரடி ஈங்கு விரைவுக் குறிப்பினையுணர்த்திற்று.
வல்வருத்தம்	வல்வருத்தம் valvaruttam, பெ. (n.) கடு வருத்தம் (யாழ்.அக.);; excessive pain. [வல்1 + வருத்தம்.]
வல்வழக்கு	வல்வழக்கு valvaḻkku, பெ. (n.) வல்லடி வழக்கு, அழிவழக்கு (கொ.வ.);; unreasonable insistence. [வல்1 + வழக்கு.]
வல்வாயசரணன்	வல்வாயசரணன் valvāyasaraṇaṉ, பெ. (n.) பாம்பு வகை (யாழ்.அக.);; a kind of snake. [வல்1 + வாய் + அசரணன். Skt. அசரண.]
வல்வாயன்	வல்வாயன் valvāyaṉ, பெ. (n.) வாக்கு வன்மையுள்ளவன் (வின்.);; one who is tongue-doughty, eloquent proficient man, orator. மறுவ. சொல்வல்லன். [வல்1 + வாயன்.]
வல்விடம்	வல்விடம் valviḍam, பெ. (n.) கடுநஞ்சு (யாழ்.அக.);; deadly poison. [வல்1 + விடம்.]
வல்விரை-தல்	வல்விரை-தல் valviraidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) மிக வேகமாதல், விரைதல்; to hurry, speed up. "வள்ளலை வல்விரைந் தெய்த" வக.328). [வல் + விரை.]
வல்வில்	வல்வில் valvil, பெ. (n.) ஒரே காலத்திற் பல பொருள்களை ஊடுருவிச் செல்லும்படி ஓரம்பை எய்யுந் திறமை; the skill of piercing many objects by a single arrow. "வற்பார் திரடோளைந் நான்குந் துணித்த வல் விலிராமன்" (திவ். பெரியதி. 5, 1, 4); (புறநா. 152, 6 அடிக்குறிப்பு);. [வல் + வில்.]

வல்வில்ஓரி	வல்வில்ஓரி valvilōri, பெ. (n.) கடை வள்ளல்களுள் ஒருவன் (புறநா.158,5);; name of a liberal chief, one of kadaivallalgal. [வல்வில் + ஓரி.] கடைக்கழகக் காலத்தில் வள்ளலாகச் சிறந்து விளங்கிய குறுநில மன்னர் எழுவரு ளொருவன், ஓரி.
வல்வில்லி	வல்வில்லி valvilli, பெ. (n.) ஒரே காலத்திற் பல பொருள்களை ஊடுருவிச் செல்லும்படி, ஓரம்பை எய்யுந் திறனுடையவன் (புறநா. 150, அடிக்குறிப்பு);; skilful archer, able to pierce many objects at a time, by a single arrow. மறுவ. வில்லாளன். [வல்வில் → வல்வில்லி.]
வல்விலங்கு	வல்விலங்கு valvilaṅgu, பெ. (n.) யானை (பிங்.);; elephant. [வல் + விலங்கு.]
வல்வினை	வல்வினை valviṉai, பெ. (n.) 1. வலியதாகிய ஊழ்; the law of karma, as irresistible mighty destiny. "தொல்லை வல்வினைத் தொந்தந்தா னென்செயும்" (தேவா. 4, 4);. 2. தீவினை; bad karma, evil-doing. "ஒழிகென வொழியா தூட்டும் வல்வினை" (சிலப். 10, 171);. 3. கொடுஞ் செயல்; wicked deed. "வாளிற் றப்பிய வல்வினை யன்றே" (மணிமே. 21, 60);. 4. வலிதாகிய தொழில்; mighty act or deed. "நீ வல்வினை வயக்குதல் வலித்திமன்" (கலித். 17);. [வல் + வினை.]
வல்வினை நோய்	வல்வினை நோய் valviṉainōy, பெ. (n.) கொடிய நோய்; wicked disease. "வாராத வல்வினைநோய் வந்தாலும்" (திருவருட்பா.);. [வல்வினை + நோய்.]

வல	வல1 valattal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சுற்றுதல்; to encircle, surround. "புலவுநாறு நெடுங்கொடி..... வாங்குசினை வலக்கும்" (புறநா. 52);. 2. பின்னுதல்; to spin, as a spider its thread; to plait; to weave or knit. "இழைவலந்த பஃறுன்னத்து" (புறநா. 136);. 3. தொடுத்தல்; to string in a series. "உரைத்தேம்.... வலந்து" (பரிபா. 3. 10-11);. 4. பிணித்தல், கட்டுதல்; to tie, bind. "குடர்வலந்த வேற்றின்முன்" (கலித். 103);. 5. வளைத்தல் (வின்.);; to bend. [மல் → வல் → வல → வலம் = சுற்று, வல → வலத்தல், வலத்தல் = வளைத்தல், சூழ்தல், சுற்றுதல்.] வல2 valattal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கொழுத்தல் (திவா.);; to grow fat, to become bulky. [பல → வல.]
வலக்கச்சம்	வலக்கச்சம் valakkaccam, பெ. (n.) குமிழ்; a tree-Gmelina arborca (சா.அக.);.
வலக்கட்டாயம்	வலக்கட்டாயம் valakkaṭṭāyam, பெ. (n.) வலக்காரம்; compulsion, force, coercion. தெ. பலகட்டாயமு [வலம் + கட்டாயம்.]
வலக்கணி	வலக்கணி valakkaṇi, பெ. (n.) ஒர் வகை நாடி; a kind of pulse (சா.அக.);.
வலக்கம்	வலக்கம் valakkam, பெ. (n.) மூக்கறா; a medicinal root (சா.அக.);.
வலக்காய்	வலக்காய் valakkāy, பெ. (n.) வலம்புரிக்காய் பார்க்க;see valam-purikkāi.

வலக்காரம்	வலக்காரம்1 valakkāram, பெ. (n.) 1. கட்டாயம்; force, compulsion, coercion. 2. அதிகாரம், வலிமை; authority, power, might. "வலக்காரம் பேசுகிறான்" (வின்.);. 3. வெற்றி; success, victory, triumph. "வலக்கார முற்றாய்" (திருப்பு. 386);. [பலக்காரம் → வலக்காரம்.] வலக்காரம்2 valakkāram, பெ. (n.) 1. சூழ்ச்சி; wile, trick. "சிறுவலக்காரங்கள் செய்த வெல்லாம்" (திருக்கோ. 227);. 2. பொய் (சூடா.);; falsehood, lie, untruth. [வல1 + காரம்2.] வலக்காரம்2 valakkāram, பெ. (n.) இறக்கியம் (சர்வ திராவகம்);; a kind of acid (சா.அக.);. வலக்காரம் valakkāram, பெ.(n.)
வலக்கால்வாத்து வாதனம்	வலக்கால்வாத்துவாதனம் valakkālvāttuvātaṉam, பெ. (n.) வலக்காலை மாத்திரம் நீட்டி நெஞ்சம் நிலத்திலே தோயக் கிடக்கும் இருக்கை வகை (தத்துவப். 108, உரை);; a posture in which the right leg is stretched out and the chest is made to touch the ground. [வலம் + கால் + வாத்து + ஆதனம். (ஆதனம் = இருக்கை); வாத்துவாதனம்.] Skt. åsana த. ஆசனம்.
வலக்கை	வலக்கை valakkai, பெ. (n.) 1. வலது கை; right hand. "வலக்கையின் மலைந்தான்" (கம்பரா. சம்புமா. 25);. 2. வலப்பக்கம்; right side. "அது வலக்கையிலுள்ளது". [வலம்1 + கை. குல் → குய் → கய் → கெய் → செய் → கெய் → கை → கய் (செய்தல்); → கெய் → கை.] ஒ.நோ. வலங்கை → வலக்கை என்றுமாம். கை யென்னும் பெயர், செய் என்னும் வடிவில் குமரி நாட்டில் வழங்கியிருத்தல் வேண்டும் . (செல்வி.435/1974);. தமிழில் உள்ள 'செய்' எனும் வடிவமே, கன்னடம், குடகு, துளு, கோத்தம், துடவம், படகு, கொலாமி, கடபா, கோண்டி, கொண்டா, கூய், குவி, பிராகுவி ஆகிய மொழிகளில் கை, கெய், gey, biy, கீ எனும் வடிவங்களில் ஆட்சி பெற்றுள்ளது. மாந்தக்கை போன்றிருக்கும் தும்பிக்கையும் கை எனப்பட்டது. ஒளிக்கற்றையைக் கதிரவனின் கையாக உருவகப்படுத்தியுரைப்பதால், அதுவும் கை எனலாயிற்று.

வலக் கைகொடு-த்தல்	வலக் கைகொடு-த்தல் valaggaigoḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உதவியளித்தல்; to help or support, as by extending the right hand. 2. உறுதி கூறுதல் (இ.வ.);; to make a solemn affirmation, as by striking hands. [வலக்கை + கொடு.]
வலக்கைச்சி	வலக்கைச்சி valakkaicci, பெ. (n.) வலக்கணி பார்க்க;see vala-k-kani.
வலக்கைதா-தல்	வலக்கைதா-தல் valakkaitātal, 18 செ.கு.வி. (v.i.) வலக்கைகொடு-, பார்க்க;see valakkai-kodu-. "வலக்கை தந்து நிலத்தில் வந்தவதரித்த" (இராமநா. உயுத், 3);. [வலக்கை + தா.] தள் → தர் → தரு → தா = ஒத்தோனுக்குக் கொடுத்தல். 'தா' என்பதை வடமொழியாளர், வடசொல் என்பர். "தா என்கிளவி ஒப்போன் கூற்றே" (தொல்.சொல்.929);. இலவயமாகக் கொடுத்தல் என்பதே வடமொழிப் பொருளாகும். ஆனால் மொழிஞாயிறு, "தன்னிலையில் ஒத்த தன்மையனுக்குத் தருதல் என்னுஞ் சிறப்புப் பொருளினையே, பழந்தமிழ் வடிவமான 'தா' குறிக்கும். தமிழின் தலைமைத் தன்மையை, நிலைநிறுத்தும் சொற்களுள் 'தா'வும் ஒன்று" என்று கூறியுள்ளார். புதுப்பெருக்கு நீரைக் குறிக்கும் 'வெள்ளம்' என்னும் சொல், தன் சிறப்புப் பொருளையிழந்து 'நீர்' என்னும் பொதுப்பொருளில் மலையாளத்தில் வழங்குவது போன்று, ஒத்தோனுக்குக் கொடுத்தல் என்னும் சிறப்புப் பொருளை இழந்து, 'தா' என்னும் சொல், 'கொடுத்தல்' என்னும் பொதுப்பொருளில் ஆரிய மொழிகளில் வழங்குகிறது.
வலக்கையடி-த்தல்	வலக்கையடி-த்தல் valakkaiyaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) உறுதி கூறுதல் (இ.வ.);; to make a solemn affirmation, as by striking hands, asseveration, euphatic assurance. [வலக்கை + அடி-, அடு → அடி.]
வலக்கொன்னை	வலக்கொன்னை valakkoṉṉai, பெ. (n.) குப்பையில் வளரும் ஒருவகைக் கீரை; Indian acalypha. It is a vermifuge (சா.அக.);. [P] மறுவ. குப்பைமேனி.
வலகுடியஞ்சாலி	வலகுடியஞ்சாலி valaguḍiyañjāli, பெ. (n.) வரிவகை (நாஞ்.);; a petty cess. [வலகுடி + அஞ்சாலி. (அஞ்சாலி – பழைய வரிவகை);.]

வலங்கம்	வலங்கம் valaṅgam, பெ. (n.) பெருங்குடும்பம்; large or big family. வலங்க முடையான் (வின்.);. தெ. பலங்கமு;க., து. பலக.
வலங்கமத்தார்	வலங்கமத்தார் valaṅgamattār, பெ. (n.) பறையர்தம் சிறப்புப் பெயர் (வின்.);; title of the right-hand section of the paraiya caste. [வலங்கை → வலங்கமத்தார்.] ஒருகா. வலங்குலத்தார் → வலங்கமத்தார்.
வலங்கமர்	வலங்கமர் valaṅgamar, பெ. (n.) வலங்கமத்தார் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see valangamattār. [வலம் + அமர். உம் → அம் → அமல் → அமர்.] அமர்தல் = பொருந்துதல். பொருந்துதல் என்பது கூடுதல். போர்க்களத்தில் இருபகைப் படைகள் கலத்தல் அல்லது கூடுதல். இங்கு வலங்கமர் என்பது, அமர்க்களத்தில் அரசனுக்கு வலப்புறம் இருந்து போர் செய்தோரைக் குறித்ததென்க.
வலங்காரம்	வலங்காரம் valaṅgāram, பெ. (n.) மத்தளத்தின் மார்ச்சனை பூசிய பக்கம் (யாழ்.அக.);; that side of a mirudaṅgam, to which márcoanafis applied. [வலம் + காரம்.]
வலங்குலத்தார்	வலங்குலத்தார் valaṅgulattār, பெ. (n.) தமிழ்நாட்டு வலங்கை இனத்தாருள் ஒருசார் கூட்டத்தினர்; a segment among the right-hand castes in Tamil country. [வலங்குலம் → வலங்குலத்தார்.] குல் → குலம். குல் - வளைவு, சூழ்தல். மன்னனின் வலப்பக்கம் அமர்ந்து பணியாற்றும், ஆற்றல் மிக்கவர்.
வலங்குலம்	வலங்குலம் valaṅgulam, பெ. (n.) வலங்கை இனத்தார் (யாழ்.அக.);; the right hand castes among the Tamils. [வலம் + குலம்.] குல் → குலம். குலம் = வளைவு, சூழ்தல். வலங்குலத்தார். வலங்குலம் போன்ற அமைப்புகள் சோழராட்சிக் காலத்தே தோன்றியவை. சோழராட்சியில் மன்னருக்குப் போர்க்களத்திலும், அவைக்களத்திலும் (அரண்மனையிலும்); வலதுபுறம் இருந்து செயலாற்றும் திறன் மிக்க குலம். வீரராசேந்திரம் (கி.பி.1063-1069); ஆட்சிக் காலத்தில், வலங்கை இனத்தார் பற்றிய செய்திகள் கல்வெட்டுகளில் இடம்பெற்றுள்ளன. வலங் குலத்தில் இடம்பெற்ற இனத்தார் வருமமாறு:- 1. வேளாளன்; 2 அகம்படியான்; 3. இடையன்; 4. சாலியன்; 5. பட்டணவன்; 6. சான்றான்; 7. குறவன்; 8. குறும்பன்; 9. வள்ளுவன்; 10. பறையன்.

வலங்கை	வலங்கை valaṅgai, பெ. (n.) 1. வலப் பக்கத்துக் கை; right hand. 2. தமிழ் நாட்டு வலங்கையினத்தாருள் ஒரு பிரிவினம்; a sect among the right hand castes in Tamil country. "படை வீட்டு ராஜ்யம் நாட்டவர் வலங்கையும் இடங்கையும் மஹா ஜனமும்" (தெ. இ. கல். தொ. i III);. [வலம்1 + கை.]
வலங்கை இடங்கைப்படைகள்	வலங்கை இடங்கைப்படைகள் valaṅgaiiḍaṅgaippaḍaigaḷ, பெ. (n.) பகைவரின் அரணை வலதுபுறமாகவும், இடதுபுறமாகவும் வளைத்துச் சென்று போரிடும் வெட்சி வீரர்கள்; warriors who combat enemies fort surrounding on both right and left directions. [வலங்கை + இடங்கை + படைகள்.] முதலாம் இராசராசன் காலத்தில் இப்படைகள் சிறந்த வளர்ச்சி அடைந்திருந்தன. சோழர் படையில் வளர்ச்சியடைந்திருந்த இப்படைகள், முதலாம் குலோத்துங்கன் ஆட்சியில், சோழ நாட்டில் காவிரிக்கு வடகரையில், கஞ்சனூரில் படைவீடிருந்து, ஆட்சிக்குப் பகையாயிருந்த குறும்பொன்றை அழித்து, ஆநிரைகளைக் கவர்ந்து வந்தமையை, திட்டைக்குடிக் கல்வெட்டு புலப்படுத்துகிறது. குறும்பெறிந்து ஆநிரை கவர்தலை வெட்சி திணையின் செயலாக "வேந்து வீடு முனைஞர் வேற்றுபுலக்களவின் ஆதந்து ஓம்பல் மேவற் றாகும்." என்று கூறும் தொல்காப்பிய இலக்கண மரபுடன் வெட்சியாரின் செயல்களாகக் கூறப் பெறும். 'தந்து நிறை' பாதீடு ஆகிய துறைகட்கமைந்த நிகழ்ச்சிகள், சோழர் காலத்தில் கி.பி.11-ம் நூற்றாண்டில் நிகழ்ந்திருப்பதனை கல்வெட்டொன்று புலப்படுத்துகின்றது. இத் தேவர்க்கு மூன்றாவது நாளிலே, சோழ மண்டலம் இடங்கை வலங்கையாய் இன்னாயனார்க்குக் குறும்பெரிய காவேரிக்கு வடகரையில் கஞ்சனூரகத்திலே விட்டுக் கொடு இருந்து, குறும்பெறிந்து, நிறைகொண்ட ஆடும், மாடும், கிடாவும், எருமையும் இன்னாயனார் விளக்குக்கு குடுத்த உருக்களில் திருதுன்தா விளக்கு இரண்டுக்கு உடலாக நீக்கின பசு நாற்பதும் நீக்கி, ஆடும், மாடும், எருமையும், முதலான காசு கள அய" (தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை அறிக்கை 1903);. கி.பி. 1070ல் சோழ நாட்டில் அரசுக்கு வாரிசு இல்லாமையால் ஏற்பட்ட குழப்பத்தைக் கீழைச் சாளுக்கிய மரபினனாகிய குலோத்துங்கன் அறிந்து, சோழர் பெண் கொடுத்த தன் தாய் வழி முறையால் விரைந்து வந்து அரசேற்றான். ஆட்சியேற்ற மூன்றாவது நாளிலேயே இந் நிகழ்ச்சி நிகழ்ந்திருப்பது இச் செய்திக்கு உறுதுணையாகும். இச் செயலை விரும்பாத நிலையில், சோழநாட்டில் பகைவர்கள் அமைந்திருந்ததையே, இக் கல்வெட்டு தரும் குறும் பெறிந்த நிகழ்ச்சி புலப்படுத்துகிறது. "ஸ்ரீ ராஜ ராஜ தேவர் வலங்கைப் பழம்படை" (தெ.கல். தொ. 2: 2 கல். 35);.
வலங்கை இடங்கைமகன்மை	வலங்கை இடங்கைமகன்மை valaṅgaiiḍaṅgaimagaṉmai, பெ. (n.) வலங்கை, இடங்கை படைகளுக்கு மக்கள் விருப்புடன் அளிக்கும் வரி; a tax paid oy people voluntarily for warriors of valour called right and left armies. "வலங்கை இடங்கை மகன் உள்ளிட்ட அந்தராயத்துக்கு" (தெ. கல். தொ.8 கல்.4);. [வலங்கை + இடங்கை + மகமை → மகன்மை = வரிவகையுளொன்று.]

வலங்கைஇடங்கை வழக்காரம்	வலங்கைஇடங்கைவழக்காரம் valaṅgaiiḍaṅgaivaḻkkāram, பெ. (n.) வலங்கை இடங்கைப் பிரிவினர்க்கிடையே ஏற்பட்ட வழக்கு; a dispute between Vasargai (right); and idarigai (left); sects. [வலங்கை → வலங்கையார்.] கரிகாலன் என்னும் பெயர்கொண்ட வீர ராசேந்திரச் சோழன் காலத்தே (கி.பி.1063-1069);, வலங்கைக் குலத்தார்க்கும், இடங்கைக் குலத்தார்க்கும் இடையே ஏற்பட்ட வழக்கினையும், அப் பிணக்கினைத் தீர்த்து, ஒவ்வொரு குலத்தார்க்கும் உரிய முறைமையினை வரையறை செய்த, வாழ்வியல் செய்தியினைப் பற்றி, பாவாணர் தமிழர் வரலாறு (பக்.310-311); என்னும் நூலில் நுவல்வது :- குலப் பட்டம், குடை கொடி பந்தம் முதலிய விருதுச் சின்னங்கள், வெண்கவரி வீச்சு, சிவிகை குதிரை முதலிய ஊர்தி, மேளவகை, தாரை வாங்கா முதலிய ஊதிகள், வல்ல வாட்டு, செருப்பு ஆகியவை பற்றிக் குலங்கட்கிடையே பிணக்கும் சச்சரவும் ஏற்பட்டதனால், கரிகாலன் என்னும் பெயர் கொண்டிருந்த வீர ராசேந்திரச் சோழன் (1063-1069); அவ் வழக்கைத் தீர்த்து வைத்ததாகத் தெரிகின்றது. "காவிய மாகிய காமீகங் கண்டுகங் காகுலத்தோர் ஒவிய பாத்திர ராக விருபத்து நான்குயர்ந்த மேவிய கோட்டத் திலுங்கரி கால வளவன்மிக்க வாவிய மேன்மை கொடுத்தளித் தான்றொண்டை மண்டலமே" என்பது, கள-ஆம் கஅ-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்த படிக்காசுப் புலவர் பாடியது. சோழனுக்கு வலக்கைப் பக்கம் அமர்ந்திருந்த குலத்தார் வலங்கையர் என்றும், இடக்கைப் பக்கம் அமர்ந்திருந்த குலத்தார் இடங்கையர் என்றும், பெயர் பெற்றதாக உய்த்துணரலாம். பகைகொண்ட இருசாரார் ஒரே பக்கத்தில் இருந்திருக்க முடியாது.
வலங்கைப்பழம்ப டை	வலங்கைப்பழம்படை valaṅgaippaḻmbaḍai, பெ. (n.) முதலாம் இராசராசன் ஆட்சியில் அமைக்கப்பட்டிருந்த படைகளுள் பழமையாக வரும் வலங்கைப் படை. வலங்கை, இடங்கை என்பது படைகளின் பாகுபாட்டிற்கமைந்த குறிப்புப் பெயராகும்; a right wing of army formed during Raja Raja cola-region. Right, left are two classifications of said army.
வலங்கைமத்தர்	வலங்கைமத்தர் valaṅgaimattar, பெ. (n.) வலங்கமத்தார் (சினேந்.140); பார்க்க;see valanga-mattar. [வலங்கமத்தார் → வலங்கைமத்தர்.]
வலங்கைமீகாமன்	வலங்கைமீகாமன் valaṅgaimīkāmaṉ, பெ. (n.) 18-ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்ட காலத்தில் வாழ்ந்த இவர், கும்பகோணத்துக்கு அருகில் வலங்கைமானில் வாழ்ந்தவர்; he lived before 18C, and a native of valangaiman near Kumbakōnam. இவர் 'அறிவானந்தர்' எனவும் அழைக்கப்படுகின்றார். அறிவானந்த சித்தியார் என்னும் நூலினை இயற்றியவர்.
வலங்கையார்	வலங்கையார் valaṅgaiyār, பெ. (n.) 1. வலங்கை யினத்தார் (வின்.);; the right-hand castes among the Tamils. 2. வலங்குலம் பார்க்க;see valangulam. [வலங்கை → வலங்கையார்.]
வலங்கையிடங்கை மகன்மை	வலங்கையிடங்கைமகன்மை valaṅgaiyiḍaṅgaimagaṉmai, பெ. (n.) பழைய வரி வகை; an ancient tax or levy. [வலங்கை + இடங்கை + மகன்மை = வரி, ஆயம்.]

வலங்கையுயர்வு கொண்டார்	வலங்கையுயர்வுகொண்டார் valaṅgaiyuyarvugoṇṭār, பெ. (n.) சாணார்தம் சிறப்புப் பட்டப்பெயர் (நாஞ்.);; a title assumed by a section of canãr caste. [வலங்கை + உயர்வு + கொண்டார்.]
வலங்கையுற்றார்	வலங்கையுற்றார் valaṅgaiyuṟṟār, பெ. (n.) வலங்கையார் (வின்.); பார்க்க;see Valangaiyar. [வலங்கை + உறு- (உற்று); → உற்றார்.]
வலங்கொள்	வலங்கொள்1 valaṅgoḷḷudal, 16 செ.கு.வி. (v.i.) வெற்றியடைதல்; to be victorious, triumphant. "வலங்கொள் புகழ்பேணி" (தேவா. 668, 8);. [வலம் + கொள்-, வல → வலம் = வெற்றி.] வலங்கொள்2 valaṅgoḷñadal, 10 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. இடவலமாக வருதல்; circumambulation from left to right. கடவுட் கடிநகர்தோறு மிவனை வலங்கொளீஇ (கலித்.84);. 2. வெல்லுதல்; to conquer. [வலம்1 + கொள்.]
வலசத்து	வலசத்து valasattu, பெ. (n.) சிலாசத்து; bitumen (சா.அக.);.
வலசல்	வலசல் valasal, பெ. (n.) வலசை4, 1 பார்க்க;see valasai.
வலசாரி	வலசாரி1 valacāri, பெ. (n.) கிளிஞ்சில்; bivalve-shell (சா.அக.);. வலசாரி2 valacāri, பெ. (n.) கூத்து முதலியவற்றில் வலமாகச் சுற்றி வருகை (யாழ்.அக.);; turning or wheeling to the right as in dancing. [வலம்1 + சாரி1.]
வலசி	வலசி valasi, பெ. (n.) சோறு; cooked rice (சா.அக.);. [வல்சி → வலசி.]
வலசு	வலசு valasu, பெ. (n.) வலசை1, 2 (யாழ்.அக.); பார்க்க;see valasai.

வலசுத்தி	வலசுத்தி valasutti, பெ. (n.) கழிமாசுக் (மல); கட்டை வெளியேற்றுதல்; to evacuate/voids as excreta.
வலசெழுமை	வலசெழுமை valaseḻumai, பெ. (n.) கொம்பு; one of the nine gems-ruby (சா.அக.);.
வலசை	வலசை1 valasai, பெ. (n.) உட்கிடைச் சிற்றூர்: hamlet. மறுவ. தொட்டி. வலசை2 valasai, பெ. (n.) வரிச்சல்; lath. "மூங்கில் வலசைகள் 25 விழுக்காடு சுமை கட்டி" (மதி. க. ii, 173);. வலசை3 valasai, பெ. (n.) பறவைகள், விலங்குகள் தக்க சூழலைத் தேடி இடம் பெயர்தல்; migration of birds, beasts etc. for better environment. வலசை4 valasai, பெ. (n.) 1. வேற்று நாட்டுக்குக் குடியோடுகை; emigration flight from home to alien country. "திவ்யதேசத் தெம்பெருமான்களும் நம்மாழ்வாரும் அங்கே வலசையாக வெழுந்தருள" (யதீந்த்ரப். 12);. 2. கூட்டம் (யாழ்.அக.);; crowd. தெ. வலச;க. வலசெ. குடிகள் வலசை போராதினால் சில ஊர்கள் குடிப்பாழாயின.
வலசைவாங்கு-தல்	வலசைவாங்கு-தல் valasaivāṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வேற்றூர்க்குக் குடியோடுதல் (வின்.);; to emigrate, to fly from home to alien region or village. மறுவ. புலம்பெயர்-தல் [வலசை + வாங்கு.]
வலசோர்	வலசோர் valacōr, பெ. (n.) நகரம்; town.
வலஞ்சக்கியன்	வலஞ்சக்கியன் valañjakkiyaṉ, பெ. (n.) நாகமணல்; zinc ore (சா.அக.);.
வலஞ்சால்ஒட்டு-தல்	வலஞ்சால்ஒட்டு-தல் valañjālolṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஏர் கொண்டு உழவு செய்தலில் ஒருமுறை நீள் வட்டமாக வருதல்; ploughing lands lengthwise or longitudinally. [வலம்சால் + ஒட்டு.]

வலஞ்சியர்	வலஞ்சியர் valañjiyar, பெ. (n.) வணிகர்; the vaisya or trade community.
வலஞ்சுரி-தல்	வலஞ்சுரி-தல் valañjuridal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) இடமிருந்து வலமாகச் சுற்றுதல்; to whirl to the right. "வலஞ்சுரி மராஅம் வேய்ந்து" (ஐங்குறு. 348);. [வலம்1 + கரி.]
வலஞ்சுழி	வலஞ்சுழி1 valañjuḻittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t) 1. வலமாகச் சுற்றச் செய்தல்; to cause to whirl to the right. 2. வலப்புறமாகச் சுழியும்படிக் கீறுதல்; to draw to the right, as a circle. [வலம் + சுழி.] வலஞ்சுழி2 valañjuḻittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வலஞ்சுழி1-தல் பார்க்க;see valanculi. "வலஞ்சுழித் தெழுந்து வந்து" (கம்பரா. பிரமாத். 166);. [வலம்1 + சுழி.] வலஞ்சுழி3 valañjuḻidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வலமாகச் சுழலுதல்; to whirl to the right. 2. வலப்புறமாகச் சுழிந்திருத்தல்; to curl to the right. [வலம் + சுழி.] வலஞ்சுழி4 valañjuḻi, பெ. (n.) 1. வலமாகச் சுழலுகை (யாழ்.அக.);; to curling or whirling to the right. 2. வலப் புறமாகச் சுழியுஞ் சுழி; curl winding to the right.
வலஞ்செய்-தல்	வலஞ்செய்-தல் valañjeytal, 1 செ.குன்றாவி. (v.t.) இடவலமாகச் சுற்றி வருதல்; to go round from left to right. "மும்முறை மலைவலஞ் செய்தால்" (சிலப். 11, 107);. [வலம் + செய்.]
வலஞ்கைமணிக்கிராமம்	வலஞ்கைமணிக்கிராமம் valañkaimaṇikkirāmam, பெ. (n.) ஒருசார் வணிகர் குழுமம்; a merchant guild.
வலட்டி	வலட்டி valaṭṭi, பெ. (n.) வல்லமையுள்ளது (யாழ்.அக.);; that which is dominant or powerful. [வலாட்டியம் → வலட்டி.]

வலத்தபாடுவோர்	வலத்தபாடுவோர் valattapāṭuvōr, பெ. (n.) வில்லுப்பாட்டுப் பாடுவோரின் வலப்புறம் அமர்ந்து பாடுவோர்; a singer sitting the right side on visu-p-pattusinger. வில்லுப்பாட்டு இசைப்பவருடன் ஒத்திசைந்து பாடுவோர். [வலத்த + பாடுவோர் - புகழ், வீரம், வெற்றிச் சிறப்புகளைப் பாடுவோர்.]
வலத்திடு-தல்	வலத்திடு-தல் valaddiḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) சொல்லுதல்; to speak. [வலத்து + இடு.]
வலத்தை	வலத்தை valattai, பெ. (n.) நுகத்தின் வலப் பக்கத்து எருது (இ.வ.);; bull yoked on the right. [வலம்1 → வலத்தை.]
வலதம்	வலதம் valadam, பெ. (n.) சுக்கு; dried ginger (சா.அக.);.
வலது	வலது valadu, பெ. (n.) 1. வலப்பக்கம்; right side. 2. வெற்றி; victory, triumph. "மணவாளருடனே வழக்காடி வலது பெற்றேன்" (அருட்பா, vi, தலைவிவருந். 12);. 3. திறமை; efficiency, skill, talent. "வாயுள்ளார் பேசவும் வலதுள்ளார் கொழிக்கவும்". 4. ஒருவன் வலதுக்குள்டளங்கியது; that which is within one's power or ability. "அது என் வலதல்ல." (வின்.);. 5. யாதொரு குறைவுமின்றி வாழும் வாழ்க்கை; life of ease and comfort. 6. செயல் (யாழ்.அக.);; deed. [வல → வலம் → வலது.]
வலதுகுண்டை	வலதுகுண்டை valaduguṇṭai, பெ. (n.) நுகத்தின் வலப்பக்கத்து எருது (வின்.);; bull yoked on the right. [வலது + குள் → குண்டு → குண்டை = எருது.]
வலதுகுறைந்தோர்	வலதுகுறைந்தோர் valaduguṟaindōr, பெ. (n.) உடல் உறுப்பு குறைந்தோர்; physically handicapped people. வலது குறைந்தோருக்கான நிலையம் ஒன்றை அமைச்சர் திறந்து வைத்தார். மறுவ. ஊனமுற்றோர். [வலது + குறைந்தோர்.]

வலதுகை	வலதுகை1 valadugai, பெ. (n.) ஆலோசனை வழங்குதல், மந்தணம் (இரகசியம்); காத்தல், குறிப்பறிந்து நம்பிக்கையாக நிறைவேற்றுதல், முதலானவற்றில் ஒருவருக்கு உறுதுணையாக; one's right hand, a confident who supports one in all respects. சிறப்புச் செயலர்தான் முதலமைச்சரின் வலது கை. வலதுகை2 valadugai, பெ. (n.) வலக்கை பார்க்க;see Vala-k-kai. [வலது + கை.]
வலதுசடரம்	வலதுசடரம் valadusaḍaram, பெ. (n.) இதமனியிலிருக்கும் நான்கு அறைகளுள் வலது பக்கத்தில் உள்ள காரி யரத்தப் பகுதி; one of the four chambers of the heart situated on the right bottom-right ventricle (சா.அக.);. [வலது + சடரம்.]
வலதுசாரி	வலதுசாரி valaducāri, பெ. (n.) முதலாளித்துவத்தை ஆதரிக்கும் இயக்கம்; rightist. தேர்தலில் வலதுசாரிகள் வெற்றி. [வலது + சார் → சாரி.]
வலதுபுப்புசம்	வலதுபுப்புசம் valadububbusam, பெ. (n.) வலது பக்கத்திலுள்ள நுரையீரல்; the right lung (சா.அக.);. [வலது + புப்புசம்.]
வலந்தம்	வலந்தம்1 valandam, பெ. (n.) வளைவு (யாழ்.அக.);; curve, bend, arch. [வல1 → வலந்தம்.] வலந்தம்2 valandam, பெ. (n.) சொல் (யாழ்.அக.);; word. [வல → வலந்தம்.]
வலந்தரை	வலந்தரை valandarai, பெ. (n.) வலங்காரம் (இ.வ.); பார்க்க;see valangaram. [வலம் + தரை.]
வலந்தழைத்தமூலி	வலந்தழைத்தமூலி valandaḻaittamūli, பெ. (n.) பிரண்டை; a climber square-stalked vine-vitis quadrangularis (சா.அக.);.

வலந்தானை	வலந்தானை valandāṉai, பெ. (n.) ஆடவர் வட்டமாகச் சுற்றிவந்து கோல் அடித்தாடும் ஆட்டவகை (G.Tp,D.I.86);; a dance in which men move in a circle beating sticks together. [வலம் + தானை.]
வலந்திரி	வலந்திரி valandiri, பெ. (n.) வலப் பக்கமாய்ச் சுற்றியேறுங் கொடிவகை (யாழ்.அக.);; a creeper which winds to the right. [வலம் + திரி.]
வலநாடு	வலநாடு valanāṭu, பெ. (n.) ஒர் ஊர்; a Country. [வல + நாடு. (நாடு = மருத நிலம்);.]
வலநாள்	வலநாள் valanāḷ, பெ. (n.) வலவோட்டு நாள் (விதான. கால. 2); பார்க்க;see vala-v-ottu-nal. [வலம் + நாள்.]
வலப்பம்	வலப்பம் valappam, பெ. (n.) 1. மரப்பலகையில் எழுதும் ஒருவகைக் கல் (வின்.);; a kind of soft stone, used to write on wooden boards. 2. கரும்பலகையில் எழுதும் பலப்பக்குச்சி; slate pencil. மறுவ. பலப்பம், மாக்குச்சி. [பலப்பம் → வலப்பம்.]
வலப்பாசிசம்	வலப்பாசிசம் valappāsisam, பெ. (n.) வலது பார்க்க;see valladu.
வலப்பாரிசம்	வலப்பாரிசம் valappārisam, பெ. (n.) வலப்பக்கம் (யாழ்.அக.);; right side. [வலம்1 + பாரிசம்.]

வலம்	வலம்1 valam, பெ. (n.) 1. சேனை, படை (வின்.);; army. 2. வலி, வலிமை; strength, energy. "வாளின் வாழ்நர் தாள்வலம் வாழ்த்த" (புறநா. 24);. 3. வெற்றி; victory, triumph. "வலந்தரிய வேந்திய வாள்" (பு.வெ.9, 35);. 4. ஆணை; command, authority. "நின் வலத்தினதே" (பரிபா. 5, 21);. 5. வலப்பக்கம்; right side. "இடம் வல மேழ்பூண்ட விரவித்தேர்" (திவ்.இயற்.373);. "துளங்குநடை மரையா வலம்படத் தொலைச்சி" (அகநா. 3:7);. 6. இடவலமாக வருகை; circumambulation from left to right. "மாலிருஞ் சோலை வலஞ்செய்து நாளும் மருவுதல் வழக்கே" (திவ். திருவாய் 2, 10, 8);. 7. சுமை, பாரம், கனம் (அக.நி.);; luggage, weight. 8. மேலிடம் (திவா.);; high place or locality. 9. இடம் (மலைபடு. 549, உரை); (சூடா.);; locality.
வலம்நோக்கிநிலை-த்தல்	வலம்நோக்கிநிலை-த்தல் valamnōkkinilaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) மூச்சை வலது மூக்குத் துளை வழியாக விடல்; exhaling or breathing through the right nostril. [வலம் + நோக்கி + நிலை.]
வலம்படு-தல்	வலம்படு-தல் valambaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வெற்றியுண்டாதல்; to be victorious or triumphant. "வலம்படு முரசின்" (பதிற்றுப். 78, 1);. 2. இடப்பக்கத்திலிருந்து வலப்பக்கஞ் செல்லுதல்; to pass across one's path from left to right. "கரிக்குருவி வலம்பட்டது" (உ.வ.);. [வல → வலம்1 + படு.]
வலம்பம்	வலம்பம் valambam, பெ. (n.) நேர்கோடு (யாழ்.அக.);; straight line. [வலம்பை → வலம்பம்.]
வலம்பாய்-தல்	வலம்பாய்-தல் valambāytal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) வலம்படு-தல் 2 பார்க்க;see valampadu. [வலம் + பாய்.]
வலம்புரநாதர்	வலம்புரநாதர் valamburanātar, பெ. (n.) திருவலம்புரத்திலே கோயில் கொண்டிருக்கும் இறைவன்; the God enshrined at Tiruvalampuram.

வலம்புரி	வலம்புரி1 valamburi, பெ. (n.) 1. வலமாகச் சுழிந்திருப்பது; that which curls to the right. "வலம்புரி யாழியனை" (திவ். பெரியதி. 9, 9, 9);. 2. வலம்புரிச்சங்கு; conch whose spirals always turn to the right. "திருமுத் தீன்ற வலம்புரிபோல்" (சீவக. 2702);. "அவிர்கதிர் முத்தமொடு வலம்புரிசொரிந்து" (அகநா.201:5);. "துணை புணர்ந் தெழுதரும் தூநிற வலம்புரி" (கலித்.135:1);. "ஒருசிறைக் கொளீஇய திரிவாய் வலம்புரி" (புறநா. 225:12);. "இரங்குகுரல் முரசமொடு வலம்புரி யார்ப்ப" (புறநா. 397);. 3. வலம்புரிச் சங்கு போன்று கைவரி (இரேகை);; lines in the palm of the hand resembling Valamburi-c-cangu, considered auspicious. "வலம்புரி பொறித்த வண்கை மதவலி" (சீவக. 204);. 4. வலம்புரிச் சங்கின் வடிவமைந்த தலைக் கோலவகை; a head-ornament, shaped like valampuri-c-cangu. "உத்தியொடு.... வலம்புரி வயின் வைத்து" (திருமுரு.23);. 5. இடவலமாகத் திருக்கோயிலைச் சுற்றுகை (வின்.);; circumambulation from left to right, as of a temple. தெ. வலமுரி;ம. வலம்பிரி. [வலம் + புரி.]
வலம்புரிக்காய்	வலம்புரிக்காய் valamburikkāy, பெ. (n.) வலம்புரிச் செடியின் காய் (இங்.வை. 52);; cone of the Indian screw-tree, used medicinally. [வலம்புரி + காய்.]
வலம்புரிக்கொடி	வலம்புரிக்கொடி valamburikkoḍi, பெ. (n.) கொடிவகை (மலை.);; a climber. [வலம்புரி + கொடி.]
வலம்புரிச்சங்கம்	வலம்புரிச்சங்கம் valamburiccaṅgam, பெ. (n.) வலம்புரிச்சங்கு பார்க்க;see valamburi-c-cargu. "வலம்புரிச் சங்கம் வறிதெழுந் தார்ப்பம்" (மணிமே. 7:113);. [வலம்புரி + சங்கம்.]
வலம்புரிச்சங்கு	வலம்புரிச்சங்கு valamburiccaṅgu, பெ. (n.) இடமிருந்து வலமாக உள் வளைந்த சங்கு; conch whose spirals always turn to the right. [வலம்புரி + சங்கு.] [P]
வலம்புரிப்புல்	வலம்புரிப்புல் valamburippul, பெ. (n.) புல்வகை (M.M.853, 934);; spear-grass. [வலம்புரி2 + புல்.]

வலம்பை	வலம்பை valambai, பெ. (n.) கம்பு, கழி (இ.வ.);; pole, stick, rafter. [வல் → வல → வலம்பை.]
வலம்வருவாண்டி	வலம்வருவாண்டி valamvaruvāṇṭi, பெ. (n.) விச்சுளி; a swift little bird (சா.அக.);.
வலம்வா-தல்	வலம்வா-தல் valamvātal, 15 செ.குன்றாவி. (v.t.) இடவலமாகத் திருக்கோயிலைச் சுற்றி வருதல்; to go round from left to right, as of a temple. "திருமலையே வலம்வந்தனள்" (தக்கயாகப். 321);. [வலம்1 + வா.]
வலமன்	வலமன்1 valamaṉ, பெ. (n.) நந்தியாவட்டம்; a flower plant, wax flower, crape jasmine, East Indian rosebay. வலமன்2 valamaṉ, பெ. (n.) வலப்பக்கம் (யாழ்.அக.);; right side. [வலம் → வலமன்.]
வலமா-தல்	வலமா-தல் valamātal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) வலம் படு-தல் 2 (இ.வ.); பார்க்க;see valam-padu-2-. [வலம்1 + ஆ-6.]
வலமாய்வாங்கு-தல்	வலமாய்வாங்கு-தல் valamāyvāṅgudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) வயல் வரப்பின் அருகில் உழுவதற்கேற்ப மண்வெட்டியால் வெட்டி யெடுத்து, உழவுக்கு ஏற்ற வாறாக்குதல்; to dredge with spade that portion of the field near its ridge as ploughing is not feasible. [வலமாய் + வாங்கு.]
வலமுறைத்திரிவுக் குறி	வலமுறைத்திரிவுக்குறி valamuṟaittirivukkuṟi, பெ. (n.) சொல்லின் வலப்புறம் ஏற்படும் மாற்றத்தைச் சுட்டும் அடையாளம்; a symbol representing a change in the right side of a word (→);. [வலமுறை + திரிவுக்குறி.]
வலயக் கிரகணம்	வலயக் கிரகணம் valayaggiragaṇam, பெ. (n.) வலயம் போலத் தோன்றும் சூரிய கிரகணம் (வின்.);; annular eclipse of the sun. [வலயம் + கிரகணம்.] Skt. grahana → த. கிரகணம். [P]

வலயம்	வலயம் valayam, பெ. (n.) 1. வளையம், வட்டம் (பிங்.);; circle, round. 2. சக்கரப்படை (சூடா.);; discus. 3. கடல் (பிங்.);; sea. 4. பூகோளத்தின் மண்டலாகாரமான பகுதி; zone of earth. 5. கைவளையம்; bracelet, armlet. "நிரைநில முழ வலயங்களினலைய"(பெரியபு. திருநாவுக். 6);. 6. தாமரையின் சுருள்; involute petal of a lotus. 7. சுற்றிடம்; surrounding region. "கடல்வலயத் தயலறிய" (கம்பரா. சடாயுகாண். 23);. 8. நீர்நிலை (பிங்.);, குளம்; tank, pool. 9. பாத்தி; plot, division in a field. 10. தோட்டப்பாத்தி; garden plot. "மஞ்சளு மிஞ்சியு மயங்கரில் வலயத்து" (சிலம்.10, 74);. 11. தோட்டம் (சிலப்.10, 74, அரும்.);; garden. 12. எல்லை (யாழ்.அக.);; limit, ambit.
வலர்வடிமாரன்	வலர்வடிமாரன் valarvaḍimāraṉ, பெ. (n.) எருமை முன்னை; a kind of tree (சா.அக.);.
வலரி	வலரி valari, பெ. (n.) அலரி; a small tree - Nerium odorum (சா.அக.);.
வலவந்தம்	வலவந்தம் valavandam, பெ. (n.) கட்டாயம்; Compulsion, force, coercion. [வல → வலவந்தம்.]
வலவந்தரம்	வலவந்தரம் valavandaram, பெ. (n.) கட்டாயம், வலவந்தம் (வின்.);; compulsion, force, coercion. [வலவந்தம் → வலவந்தரம்.]
வலவந்தன்	வலவந்தன் valavandaṉ, பெ. (n.) வன்கண்மையன் (பலவந்தன்); (வின்.);; forceful or coercive man. மறுவ. முரடன். [வலவந்தம் → வலவந்தன்.]

வலவலத்ததுணி	வலவலத்ததுணி valavaladdaduṇi, பெ. (n.) சல்லடைத் துணி; gause-a thin slight transparent-linen, a cloth woven loosely. [வலவலத்த + துணி.]
வலவன்	வலவன்1 valavaṉ, பெ. (n.) 1. திறமையாளன் (வின்.);, சமர்த்தன்; capable man, expert. 2. வெற்றியாளன் (சூடா.);; conqueror. 3. நுகத்தின் வலப்பக்கத்து எருது (இ.வ.);; bull yoked on the right. [வலம் = வெற்றி, வலம்1 + அன்.] வலவன்2 valavaṉ, பெ. (n.) 1. தேர்ப்பாகன்; charioteer. "விசும்பின் வலவ னேவா வானவூர்தி" (புறநா. 27);. "வலவ னாய்ந்த வண்பரி" (அகநா. 20:15);, "புலவு நா றகன்றுறை வலவன் தாங்கவும்" (குறுந். 311:2);. 2. திருமால் (பிங்.);; vishnu. [வல்லபன் → வலபன் → வலவன்.] வலவன்3 valavaṉ, பெ. (n.) இந்திரனால் கொல்லப்பட்ட அரக்கன் (திருவிளை.மாணிக்கம் 19);; an Asuran slain by indiran "வாசவன் வேள்விக் கிரங்கியோர் பசுவாய் வந்திடும் வலவனை" (திருவாலவா.259);.
வலவன்பாடி	வலவன்பாடி valavaṉpāṭi, பெ. (n.) 1. வில்லுப் பாட்டில் வீசுகோற்காரனுக்கு வலப் பக்கத்திலிருந்து பாடுவோன்; one who accompanies the singer playing the vil in visu-p-pattu, sitting on his right side. 2. ஒத்துப் பாடுவோன்; sycophant. [வலவன் + பாடி.]
வலவாய்	வலவாய் valavāy, பெ. (n.) வலப்பக்கம்; right side. "அஃது இடவாய் வலவாய் பெயரும்படி" (கலித். 140, உரை);. [வலம்1 + வாய்.]

வலவை	வலவை1 valavai, பெ. (n.) ஆனை முகத்தோன் தேவி; consort of Ganāšan "வலவை கேள்வனும்" (உபதேசகா. சிவவிரத. 192);. [வல்லபை → வல்லவை → வலவை.] வலவை2 valavai, பெ. (n.) 1. திறமை, ஆற்றல், வல்லபம் (சிலப். 5, 74, உரை);; ability, skill, expertise. 2. திறமையாளன், வல்லவன்-ள் (பிங்.);; powerful capable person, energetic man. "வலவைப் பார்ப்பான்" (சிலப். 23, 61);. 3. காளி (பிங்.);; kali. 4. காளியின் ஏவலாளியான இடாகினி (பிங்.);; a female attendant on kali. [வல்1 → வல → வலவை.] வலவை3 valavai, பெ. (n.) 1. நாணிலாதவ-ன்-ள்; shameless. "வலவைக ளல்லாதார்" (நாலடி. 268);. "மாதர்க் கோலத்து வலவையி னுரைக்கும்" (சிலப். 5, 74);. [illegible]
வலவோட்டம்	வலவோட்டம் valavōṭṭam, பெ. (n.) வல வோட்டுநாள் பார்க்க;see vala-ottu-nal. [வலம்1 + ஒடு → ஒட்டம்.]
வலவோட்டுநாள்	வலவோட்டுநாள் valavōṭṭunāḷ, பெ. (n.) இரலை, தாழி, ஆரல், கழை, கொடிறு, கவ்வை, கைம்மீன், நெய்ம்மீன், விளக்கு, குருகு, முற்குளம், கடைக்குளம், முற்கொழுங்கல், பிற்கொழுங்கல், தொழுபஃறி ஆகிய நாண்மீன்கள் (சோதிட சிந்.155);; alternate group of three nanmingal, commencing with the group irala; tāsīāra/kasa, kogiru, kavvai kaimmin, neyimmin, vilakku, kurugu, murku/am, kagaikkulam, murko/uriga/pirko/uriga/to/upakri dist. fr. iga-v-ōttu-nā/ [வலம் + ஒடு + நாள்.]
வலற்காரம்	வலற்காரம் valaṟkāram, பெ. (n.) பொய் (நாமதீப.655);; falsehood, lie. [வலக்காரம் → வலற்காரம்.]

வலன்	வலன்1 valaṉ, பெ. (n.) 1. வெற்றி; victory, triumph. "வலனாக வினையென்று" (கலித். 35);. 2. வலப்பக்கம்; right side. "மேழி வலனுயர்ந்த வெள்ளை நகரமும்" (சிலப். 14, 9);. "சுடர் நிமிர் மின்னொடு வலனேர் பிரங்கி" (அகநா. 43:2);. 3. மேலிடம் (திவா.);; high place or locality, higher authority. 4. வலம்1 1, 2, 4, 6, 7, 9 பார்க்க;see valam. [வலம்1 → வலன்.] வலன்2 valaṉ, பெ. (n.) 1. வலப்பக்கத்திலிருப்பவன்; man on the right. "இடவல" (பரிபா. 3, 83);. 2. வெற்றியாளன் (சூடா.);; conqueror, winner. [வலம்1 → அன்.] வலன்3 valaṉ, பெ. (n.) இந்திரனால் [illegible] திருவிளை [illegible]
வலனா-தல்	வலனா-தல் valaṉātal, 6 செ.கு.வி. (v.i.) இடப் பக்கத்திலிருந்து வலப்பக்கஞ் செல்லுதல்; to pass across one's path from left to right. [வலன்1 + ஆ-,] வலனா-தல் valaṉātal, 6 செ.கு.வி. (v.i.) இடப் பக்கத்திலிருந்து வலப்பக்கஞ் செல்லுதல்; to pass across one's path from left to right. [வலன்1'+ ஆ.]
வலனேர்பு	வலனேர்பு valaṉērpu, பெ. (n.) வலது பக்கம்; right side. "அணங்கடை அருந்தலை உடலி வலனேர்பு" (நற்-37, 9);, "உலகமுவப்ப வலனேர்பு திரிதரு" (திருமுருகா.);. [வலன் → வலனேர்பு.] வலனேர்பு valaṉērpu, பெ. (n.) வலது பக்கம்; right side. "அணங்கடை அருந்தலை உடலி வலனேர்பு" (நற்-37, 9);. "உலகமுவப்ப வலனேர்பு திரிதரு" (திருமுருகா.);. [வலன் → வலனேர்பு.]

வலாகம்	வலாகம்1 valākam, பெ. (n.) கொக்கு (பிங்.);; common crane, field bird. [பலாகம் → வலாகம்.] வலாகம்2 valākam, பெ. (n.) நீர் (யாழ்.அக.);; water. [வளாகம் → வலாகம்.]
வலாகு	வலாகு valāku, பெ. (n.) வலாகம்1 (யாழ்.அக.); பார்க்க;see valagam1. "வாரி யோட்டில் வலாகரித் திட்டபோல்" (மேருமந். 652);. [வலாகம் → வலாகு.] வலாகு valāku, பெ. (n.) வலாகம் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see valagam. "வாரி போட்டில் வலாகரித் திட்டபோல்" (மேருமந். 652);. [வலாகம் → வலாகு.]
வலாகை	வலாகை valākai, பெ. (n.) கொக்கு (யாழ்.அக.);; Crane. [வலாகு → வலாகை.] [P]
வலாசகம்	வலாசகம் valācagam, பெ. (n.) 1. குயில் (யாழ்.அக.);; koel. 2. தவளை; frog.
வலாட்டிகன்	வலாட்டிகன் valāṭṭigaṉ, பெ. (n.) திண்ணியோன், வலுமிக்கவன்; strong man, valiant man. [வலாட்டியன் → வலாட்டிகன்.]
வலாட்டியம்	வலாட்டியம் valāṭṭiyam, பெ. (n.) பலம், வலிமை; strength. [வலாட்டியன் → வலாட்டியம்.]
வலாட்டியன்	வலாட்டியன் valāṭṭiyaṉ, பெ. (n.) வலிமிக்கோன், திண்ணியோன்; strong man, man of valour. [வலாட்டிகன் → வலாட்டியன்.]

வலார்	வலார் valār, பெ. (n.) வளார்; twig, switch. "வலாஅர் வல்விற் குலாவரக் கோலி" (புறநா.324);. [மலார் → வலார்.]
வலாரி	வலாரி valāri, பெ. (n.) இந்திரன் (வலன் என்னுமசுரனின் பகைவன்);; Indra, as the enemy of the Asura Valad "வலாரி யாதி விண்ணோர்" (தணிகைப்பு.சீபரி.20);.
வலாற்காரம்	வலாற்காரம் valāṟkāram, பெ. (n.) வலக்கட்டாயம் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see Vala-k-kattayam.
வலி	வலி1 valittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கட்டாயப்படுத்துதல்; to force, compel. "வலித்தாண்டு கொண்ட" (திருவாக. 17);. 2. பற்றிக்கொள்ளுதல்; to seize. "கொண்டு கைவலித்தல் சூழ்ந்திசின் யானே" (அகநா. 76);. 3. இடர்ப்பட்டுப் பொருள் கொள்ளுதல் (வின்.);; to understand with great difficulty, to strain, as an interpretation. 4. மெல்லெழுத்தை வல்லெழுத்தாக்குதல் வலி4 valittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. துடுப்பு, கயிறு முதலியவற்றை இழுத்தல்; to draw, pull; to attract. "புலித்தோல் வலித்து வீக்கி" (தேவா. 910, 3);. "சார்ங்கம் வளைய வலிக்கும்" (திவ். நாய்ச். 5, 8);. படகுத் துடுப்பு வலிப்பதற்குப் பழக்கம் இருந்தால்தான் முடியும் (உ.வ.);. கயிற்றை இடது பக்கமாக வலித்துவிடுங்கள் (இ.வ.);. 2. வளைத்தல் (சூடா.);; to bend, curve. 3. அழகு காட்டுதல் (திருநெல்.);; to mimic;
வலிக்கட்டாயம்	வலிக்கட்டாயம் valikkaṭṭāyam, பெ. (n.) வலுக்கட்டாயம் பார்க்க;see valu-k-kattàyam. [வலி + கட்டாயம்.]
வலிக்கட்டு	வலிக்கட்டு valikkaṭṭu, பெ. (n.) யாழ் நரம்பின் வலிந்த கட்டு (பிங்.);; tight fastening of the strings of a lute. [வலி + கட்டு.]

வலிக்கயிறு	வலிக்கயிறு valikkayiṟu, பெ. (n.) வண்டியில் வைக்கோல், இன்னபிற ஏற்றிச் செல்லும் பொழுது அவை கீழே விழாமல் இழுத்துக் கட்ட உதவும் கயிறு; a long thick rope used to tighter straw heap or gumy sock's loads. வல்லி கவுறு, வலிகவுறு (பே.வ.);. [வலி10 + கயிறு. வலித்தல் = இழுத்தல், கட்டுதல்.]
வலிக்கெனல்	வலிக்கெனல் valikkeṉal, பெ. (n.) தெளிவாயிருத்தற் குறிப்பு (யாழ்.அக.);; expr. signifying clearness.
வலிகுன்மம்	வலிகுன்மம்1 valiguṉmam, பெ. (n.) 1. செரிமானமின்மையால் உண்டாகும் ஒர் நோய்; a disease due to indigestion gastragia. 2. பித்தம் மிகுதியாகி செரியாமையினால் ஏப்பத்தோடு வலியை உண்டாக்கும் ஒரு நோய்; dyspepsia arising from chronic enlargement of the spleen. 3. வயிறு பலவிதமாய் வலித்து, உணவினை ஏற்க மறுத்து, தேகத்தை வற்றச் செய்யும் ஓர் நோய்; a disease marked by burning in the chest, vomitting nauses with pains in the abdomen, causing emaciation. வலிகுன்மம்2 valiguṉmam, பெ. (n.) வலிப்பு முதலியவற்றோடு கூடிய வெப்பு நோய் (சீவரட். 108);; a kind of fever, attended with convulsion and pains all over the body. [வலி1 + குன்மம்.]
வலிகுன்மவாயு	வலிகுன்மவாயு valiguṉmavāyu, பெ. (n.) வலிகுன்மம் பார்க்க;see vali-kunmam. [வலி + குன்மவாயு.] Skt. vảyu த. வாயு.
வலிங்கம்	வலிங்கம் valiṅgam, பெ. (n.) வலாற்காரம் (யாழ்ப்.);; compulsion, coercion, force. [வலி3 → வலிங்கம்.] ஒருகா. வலுவந்தம் → வலிங்கம்.
வலிச்சம்	வலிச்சம்1 valiccam, பெ. (n.) வலிப்புக் காட்டுகை; grimace. [வலிச்சு → வலிச்சம்.] வலிச்சம்2 valiccam, பெ. (n.) முகச்சைகை; grimace. [வலிச்சு → வலிச்சம்.] முதற்கால குமரிநாட்டு மாந்தனின் உடற்சைகை உறுப்புச் சைகையென்ற இருதிறத்த சைகைமொழியுள், முகச்சைகையாகிய வலிச்சமும் சைகையு ளடங்கும்.

வலிச்சல்	வலிச்சல் valiccal, பெ. (n.) 1. கட்டு வரிச்சல் (வின்.);; reeper of a roof, transverse lath. 2. பனையின் கடுங்காய் (யாழ்ப்.);; palmyra fruit not fully ripe. 3. தசை முதலியவற்றின் கடினத் தன்மை (இ.வ.);; toughness, as of flesh che. 4. காய்ந்தது (யாழ்.அக.);; anything dried. [வலி4 → வலிச்சல்.]
வலிச்சலன்	வலிச்சலன் valiccalaṉ, பெ. (n.) 1. மிகவும் மெலிந்தவன்; extremely emaciated man. 2. பிடிவாதக்காரன்; obstinate or adamant man. [வலிச்சல் → வலிச்சலன்.] குச்சி போன்று, மெல்லிய உருவினன்.
வலிச்சலாணி	வலிச்சலாணி valiccalāṇi, பெ. (n.) வரிச்சலாணி; nail for fastening creepers with rafter. [வலிச்சல் + ஆணி1.]
வலிச்சற்கொடி	வலிச்சற்கொடி valiccaṟkoḍi, பெ. (n.) கொடிவகை (யாழ்.அக.);; a kind of creeper.
வலிச்சை	வலிச்சை valiccai, பெ. (n.) கட்டுவரிச்சல், reeper. [வலிச்சல் → வலிச்சை.]
வலிசம்	வலிசம் valisam, பெ. (n.) தூண்டில் (யாழ்.அக.);; fish-hook.
வலிசன்னி	வலிசன்னி valisaṉṉi, பெ. (n.) நரம்பிழுப்பு; convulsions. [வலி + சன்னி.] Skt. sanni → த. சன்னி.
வலிசெய்-தல்	வலிசெய்-தல் valiseytal, 1 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மிறுக்குச் செய்தல்; to be stiff in manners. "அடிமைக் கணவன் வலிசெய்ய" (திவ். நாய்ச். 5, 10);. 2. வல்வழக்குரைத்தல்; to make an unjust or oppressive claim. "தாரான் வலி செய்கின்றான்" (பெரியபு. திருநீலகண்ட. 32);. [வலி + செய்.]

வலித்தல்	வலித்தல் valittal, பெ. (n.) செய்யுட்டிரிபு ஆறனுள் மெல்லொற்றை வல்லொற்றாக மாற்றுகை (நன். 155);; a poetic licence which consists in the change of a soft consonant into a hard one, one of six ceyyul-Vigáram. [வல் → வலி3 → வலித்தல்.]
வலித்திரும்பு	வலித்திரும்பு valittirumbu, பெ. (n.) காந்தம் (வின்.);; loadstone, magnet. மறுவ. பற்றிரும்பு. [வலி + இரும்பு.] பற்றியிழுக்கும் ஈர்ப்பு ஆற்றலுள்ள இரும்பு.
வலித்துக்கட்டு-தல்	வலித்துக்கட்டு-தல் validdukkaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கயிற்றை இழுத்துக் கட்டுதல்; to tie after tightening the rope. வலிச்சி கட்டுதல் (உ.வ.);. [வல் → வலி → வலித்து + கட்டு.]
வலித்துக்காட்டு-தல்	வலித்துக்காட்டு-தல் validdukkāṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பிறரை நக்கல் செய்யும் வகையில் விரலை ஆட்டுதல்; வாயைக் கோணிப் பேசுதல்; to make faces at someone. [வலித்து + காட்டி (த.வி.); → காட்டு (பி.வி.);.] பிறரை வேண்டுமென்றே சினமூட்டு முகத்தாயினும், நக்கல் பேச்சுப் பேசும் பான்மையிலும் வக்காணித்தும், அழகுக்காட்டியும் பேசுதல் வலித்துக்காட்டுதல் எனலாம்.
வலிதம்	வலிதம் validam, பெ. (n.) 1. சுற்றுவட்டம் (யாழ்.அக.);; environment, surroundings. 2. அசைவு; shaking, movement. [வலி3 → வலிதம்.]
வலிதாங்காமை	வலிதாங்காமை valitāṅgāmai, பெ. (n.) வலி பொறுக்காமை; unbearable pain. [வலி + தாங்காமை.]
வலிதின்	வலிதின் validiṉ, வி.எ. (adv.) விரைவாக; by force, forcibly. "கையாலே வலிதிற் பிடித்துக் கொள்ளும்" (கலித். 62, உரை);. [வல்லிதின் → வலிதின்.]
வலிதீர்க்குமருந்து	வலிதீர்க்குமருந்து valitīrkkumarundu, பெ. (n.) வலிநீக்குமருந்து பார்க்க;see vali nikku-marundu.
வலிது	வலிது validu, பெ. (n.) வலிமையுள்ளது; that which is strong and sturdy. "நம்மினும் வலிதாத் தூக்கிய பொருளே" (அகநா. 265: 23);. 2. வலவந்தம்; force, compulsion, coercion. [வல்1 → வலி → வலிது.]

வலிதை	வலிதை validai, பெ. (n.) நாட்டிய விணைக்கை வகை (சிலப்.3,12, உரை, பக். 81 கீழ்க்குறிப்பு);; a kind of hand-pose.
வலிந்தரசம்	வலிந்தரசம் valindarasam, பெ. (n.) கட்டியரசம்; consolidated mercury.
வலிந்து	வலிந்து valindu, வி.அ. (adv.) 1. வலுக் கட்டாயமாக, வேண்டுமென்றே செய்தல்; to do forceably and wontonly, deliberately. "ஒரு மொழியில் பிற மொழிச் சொற்களை வலிந்து புகுத்துவது தவறு". எதிலாவது வலிந்து ஈடுபட்டால், கவலைதானே மறையும் (இ.வ.);. 2. வலிய; without being invited or asked. அவன் வலிந்து வலிந்து பேசினும், நான் அவனோடு பேசமாட்டேன் (உ.வ.);. [வலி → வலிந்து.]
வலிந்துகொள்(ளு)-தல்	வலிந்துகொள்(ளு)-தல் valindugoḷḷudal, 16 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வலு கட்டாயமாய்க் கைப்பற்றுதல்; to annex by force. 2. இடர்ப்பட்டுப் பொருள் கொள்ளுதல்; to strain, as in interpretation, to understand with great difficulty. [வலி2 + கொள்.]
வலிந்துவந்துபேசு-தல்	வலிந்துவந்துபேசு-தல் valinduvandupēcudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பிறர் வேண்டு தலின்றித் தானாகவே முன்வந்து பேசுதல்; to speak, voluntarily to a person who is not willing to talk. நன்றி மறந்த நண்பர், வலிந்து வந்து பேசியவுடன், எல்லாவற்றையும் மறந்து இன்முகத்துடன் பேசினார். [வலிந்துவந்து + பேசு.]
வலிந்துவலிந்துபேசு-தல்	வலிந்துவலிந்துபேசு-தல் valinduvalindupēcudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஒரு திட்டத்தை அல்லது கருத்தை வற்புறுத்திப் பேசுதல்; to talk a subject or plan emphaticaly. மகளிர்க்கான இட ஒதுக்கீட்டைப் பாராளுமன்றத்தில் அமைச்சர் வலிந்து வலிந்து பேசினார் (இ.வ.);. [வலிந்துவலிந்து + பேசு.]
வலிநிறம்	வலிநிறம் valiniṟam, பெ. (n.) மாந்துளிர்க் கல்; a kind of stone coloured like the tender leaf of mango tree.
வலிநீக்குமருந்து	வலிநீக்குமருந்து valinīkkumarundu, பெ. (n.) உறக்கத்தை உண்டாக்கி, அதன் வாயிலாக வலியை நீக்கும் மருந்து; a pain killer drug that gives relief from pain anodyne. [வலி + நீக்கு + மருந்து.]

வலிநோய்	வலிநோய்1 valinōy, பெ. (n.) இவை 46 வகை கொண்டது; convulsions, they are of 46 kinds. [வலி + நோய்.] வலிநோய்2 valinōy, பெ. (n.) காக்கைவலி; epilepsy. "வலி நோயொடு முடைநாற்ற நோயாளர்" (கடம்ப. பு. இலீலா. 107);. [வலி7 + நோய்.]
வலிப்படு-தல்	வலிப்படு-தல் valippaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) வன்முறைக்கு ஆட்படுதல்; to undergo for violence or coercion. [வலி + படு.]
வலிப்பற்று	வலிப்பற்று valippaṟṟu, பெ. (n.) பற்றுக் குறடு (பிங்.);; smith's tongs. [வலி + பற்று.] நழுவுந் தன்மை வாய்ந்த பொருளையோ அல்லது ஏனைய வத்தன்மையவற்றை பிடித்துக் கவ்வி எடுப்பதற்குக் கம்மப் பணியாளர் பயன்படுத்துவது. பொருளைப் பிடித்து எடுக்கப் பயன்படும் இடுக்கி அல்லது இடுக்கி போன்ற கருவி. [P]
வலிப்பிடிப்பு	வலிப்பிடிப்பு valippiḍippu, பெ. (n.) ஒரு வகை நோய்; a kind of disease, stiffness of limbs with pain. [வலி + பிடிப்பு.]
வலிப்பித்தம்	வலிப்பித்தம் valippittam, பெ. (n.) அடி வயிற்று இசிவு, மூட்டுவலி, மாரடைத்தல், உடலம் துடித்தல் முதலிய குணங்களைக் காட்டும் நோய்|; a disease marked by pain joints, pulling pain in the lower abdomen, choaking of the chest, tumour of the body etc. [வலி + பித்தம்.] பே → பேத்து → பீத்து → பித்து → பித்தம். வலிப்பித்தம் என்பது பித்த நீரின் மிகுதியால் உண்டாகும், மிகுபித்தம். இதுவே பல்வகை வலிகளுக்கு மூலமாகும். உடம்பில் பித்த நீர் மிகுதியாகச் சுரப்பதால், அடிவயிற்று வலி, மூட்டுவலி, மார்வலி போன்ற நோய்கள் உண்டாகின்றன என்று சா.அ.க. கூறும். பித்து = மயக்கம், மதிமயக்கம். வலிப்பித்து = மிகு பித்த நீரினால், உடம்பிலுண்டாகும் வலி. பித்து = தலைச் சுற்றை யேற்படுத்தும் நீர் (bile);. மா.வி. அகரமுதலி பித்தம் என்ற சொல்லிற்கு etm unknown என்று கூறுதல் காண்க. வடவர் பித்த என்னுஞ் சொல்லினின்று, "பைத்ய" என்னுஞ் சொல்லைத் திரித்துள்ளனர் (வ.வ.2:37);. பித்து → பித்தம் = பித்தநீர், பித்தநாடி. வலிப்பித்தம் என்பது யாதெனின், பித்த நீர் சுரக்கும் உறுப்பில், மிகுபித்தம் கரந்து, அச்சுரப்பின் விளைவாலேற்படும் அடிவயிற்று வலி, மார்வலி முதலானவை எனலாம்.

வலிப்பிரமை	வலிப்பிரமை valippiramai, பெ. (n.) நரம்பு வலியேற்படுவது போன்ற மருட்சி; hallucinatory neuralgia. [வலி + பிரமை.] Skt. bhrama → த. பிரமை.
வலிப்பீனிசம்	வலிப்பீனிசம் valippīṉisam, பெ. (n.) மூக்கினில் உண்டாகுமோர் நோய்; a disease of the nose. [வலி Skt. பீனிசம்.] Skt. pinasa → த. பீனிசம்.
வலிப்பு	வலிப்பு1 valippu, பெ. (n.) 1. நிலைபேறு; firmness; permanence, stability. "வல்லே வலிப்புறீஇ" (சீவக. 1143);. 2. மெல்லொற்று வல்லொற்றாகை (இலக்.);; change of a soft consonant into a hard one. "மெல்லெழுத்து மிகுவழி வலிப்பொடு தோன்றலும்" (தொல். எழுத்து. 157);. 3. நோவு, வலி; pain, aching. "மலட்டாவைப் பற்றிக் கறவாக் கிடப்பர்.... தங்கள் கைவலிப்பே" (சடகோபரந்.37);. 4. வருத்தம், துன்பம்; trouble, difficulty. அதைச் செய்ய என்ன வலிப்பு? [வலி → வலிப்பு.] வலிப்பு2 valippu, பெ. (n.) 1. இசிவு; convulsion, fit. 2. இழுக்கை (யாழ்.அக.);; pulling, dragging, attracting. 3. தண்டு வலிக்கை; rowing. 4. அழகு காட்டுகை (திருநெல்.);; making faces at a person.

வலிப்புவகைகள்	வலிப்புவகைகள் valippuvagaigaḷ, பெ. (n.) இசிவுநோய் வகைகள்; some varieties of convulsions. சாம்பசிவ மருத்துவ அகரமுதலி வரையறுக்கும் வலிப்பு வகைகள் வருமாறு: 1. குமரகண்டம், 2.காக்கைவலிசன்னி, 3. முகவலிப்பு, 4. முகசன்னி, 5. முயல் வலிப்பு, 6. மாந்த வலிப்பு, 7. காக்கை வலிப்பு, 8. அள்ளு வலிப்பு, 9. புற இசிவு, 10. வளிபரி வலிப்பு முதலியனவாகும்.
வலிப்புவாங்கு-தல்	வலிப்புவாங்கு-தல் valippuvāṅgudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) இசிவு நோயினை நீக்குதல்; to cure convulsion. [வலிப்பு + வாங்கு.]
வலிப்புறு-த்தல்	வலிப்புறு-த்தல் valippuṟuttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தோற்றுவித்தல், நிலை பெறுத்துதல், நிறுவுதல்; to establish, make firm, to demonstrate, prove, to install. "வலிப்புறீஇ" (சீவக. 1143);. 2. வற்புறுத்துதல்; to assure, make sure of, to compel. "நங்களன்பென நாட்டி வலிப்புறீஇ" (சீவக. 1334);. [வலிப்பு1 + உறு -, உல் → உறு-,] வலிப்புறுத்துதல் என்பது, ஒரு கொள்கையையோ, நிறுவனத்தையோ தோற்றுவித்து நிலைநிறுத்துதல்.
வலிபடு	வலிபடு1 valibaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வலிமையுறுதல்; to become strong, firm. 2. மாறுபடுதல்; to compete, rival, to match, to differentiate. "செங் குவளைகளே யிவை… .நின்...நயனங்களின் வலிபட்டன" (தக்கயாகப். 317);. [வலி1 + படு-,] வலிபடு2 valibaḍudal, செ.கு.வி. (v.i.) பற்றியிழுக்கப்படுதல்; to be drawn, dragged, to be attracted, influenced. "நீடு முதலையின் வாயில் வலிபடு நீல கிரியை" (பாரத. ஆறாம். 25);. [வலி7 → படு.]
வலிபதம்	வலிபதம் valibadam, பெ. (n.) பாகு முதலியன கட்டியாகும் நிலை; state of a liquid hardening into a solid mass. [வலி2 + பதம்.]

வலிபற்றிரும்பு	வலிபற்றிரும்பு valibaṟṟirumbu, பெ. (n.) பற்றுக்குறடு (பிங்.);; smith's tongs. [வலிபற்று + இரும்பு.] இர் → இரு → இரும்பு (மு.தா.197);. நழுவும் வழுவும் பொருளைப் பொதுவாகப் பற்றிப் பிடித்து எடுப்பதற்குப் பயன்படுத்தும் இரும்பினாலாகிய, கம்மாளர் கருவி.
வலிபொறுக்கமுடியாமை	வலிபொறுக்கமுடியாமை valiboṟukkamuḍiyāmai, பெ. (n.) வலிபொறுக்காமை பார்க்க;see Vali-porukkāmai. [வலி + பொறுக்கமுடியாமை.]
வலிபொறுக்காமை	வலிபொறுக்காமை valiboṟukkāmai, பெ. (n.) வலிதாங்காமை; excessive sensitiveness to pain, hyperalgesia. [வலி + பொறுக்காமை.]
வலிமருந்து	வலிமருந்து valimarundu, பெ. (n.) வலிமை யூட்டுகிற மருந்து; a medicine with invigorating effect, tonic. [வலி + மருந்து.]
வலிமாகுன்மம்	வலிமாகுன்மம் valimākuṉmam, பெ. (n.) வயிற்றுப்பகுதியில் ஏற்படும் வலி; a disease of the stomach with unbearable stabbing pain. [வலி + மா + குன்பம். குல் → குல்மு → குன்மம்.]
வலிமாந்தம்	வலிமாந்தம் valimāndam, பெ. (n.) எண் வகை மாந்தத்துளொன்று (யாழ்.அக.);; convulsions, one of en-vagai-mândam. [வலி7 + மாந்தம். மந்தம் → மாந்தம்.] வலிமாந்தம் என்பது குழவி நோய் வகையைச் சார்ந்தது. செரியாமையின் விளைவாகக் குழந்தைகளுக்கு ஏற்படும் இசிவு நோய் என்று சா.அ.க. கூறும்.
வலிமுகம்	வலிமுகம் valimugam, பெ. (n.) குரங்கு (பிங்.);; monkey. [வாலி → வலி + முகம்.]
வலிமுன்பு	வலிமுன்பு valimuṉpu, பெ. (n.) மிக்கவலி; great strength. "வலிமுன்பின் வல்லென்ற யாக்கை" (கலித். 4, 1);. [வல் → வலி1 + முன் → முன்பு.]

வலிமை	வலிமை valimai, பெ. (n.) 1. ஆற்றல், வன்மை (வின்.);; strength, power. அவன் வலிமையும் திறமையும் உள்ளவன் (உ.வ.);. நாம் வலிமை மிக்க நாடுகளோடு, பல துறைகளில் போட்டிபோட வேண்டி யிருக்கிறது (இக்.வ.);. 2. திறமை, கெட்டிக்காரத்தனம்; skill, expertise, cleverness. "வலிமை பாராட்டல்" (யாழ்.அக.);. வலிமையுடன் போராடுபவரே, வாழ்வில் வளம் பெறுவர் (இ.வ.); படைவலிமை பெருக்குவது அமைதிக்கு ஊறு பயக்கும் (இ.வ.);. 3. திண்மை (வின்.);; hardness, thickness. 4. வலவந்தம் (யாழ்.அக.);; force, compulsion. 5. ஒன்றின் அமைப்பில் அல்லது நிலைப்பாட்டில் உள்ள உறுதி; firmness. இந்தப் பற்பசை பற்களுக்கு ஒளியும் வலியும் தரும் (இ.வ.);. [வலி → வலிமை.] அகக்கரண வாற்றலாகிய உளவலி, புறக்கரண வாற்றலாகிய உடல்வலி ஆகிய இரண்டனுள், முதலில் தோன்றியது உடல்வலியே. பொதுவாக உடற்பருமனே உடல் வலிக்குக் காரணமாகும். உடல்வலியால் ஒருவன் ஒரு பொருளைக் கைப்பற்றி யாளலாம். அவ் ஆட்சியே அவனுக்கு அப்பொருள்மேல் அதிகாரத்தைக் காட்டும். அவ் அதிகாரமே உரிமையாம். ஒருவன் தன் வலிமை மிகுதியால், இன்னொருவன் பொருளிற்குக் கூட அதிகாரியாகலாம். 'வலிமைக்கு வழக்கில்லை' என்பது இன்றும் உண்மையான பழமொழியாகும்.
வலிமைசெய்-தல்	வலிமைசெய்-தல் valimaiseytal, 1 செ.குன்றாவி. (v.t.) வலவந்தப்படுத்துதல் (வின்.);, கட்டாயப்படுத்துதல்; to force, compel. [வலி → வலிமை + செய்.] ஒரு திட்டத்தினை அல்லது பணியினைத் தமது அளப்பரிய ஆற்றல் அல்லது அதிகாரத்தின் வாயிலாக வல்லந்தமாகச் செயற்படுத்துதலே, வலிமை செய்தலாம்.
வலிய	வலிய1 valiya, பெ.எ. (adj.) வலிமையுள்ள; strong. "வலிய வாகுநின் றாடோய் தடகை" (புறநா.14:11);. "வலிய கூறவும் வல்லையோ மற்றே" (அகநா.191:17);, "எருத்து வலிய எறுழ்நோக் கிரலை" (கலித்.15:5);. [வலி → வலிய.] வலிய2 valiya, வி.எ. (adv.) 1. வலவந்தமாக, கட்டாயமாக; forcibly, coercibly. "அரும்பை வலிய அலர்த்திக் கட்டின கழுநீர் மாலை" (சீவக. 1466, உரை);. மனத்திட்பத்தை வலிய வரவழைத்துக் கொண்டான் (உ.வ.);. வலிய வரவழைத்துக் கொண்ட சிரிப்பு (இ.வ.);. 2. பெரிய; big. [வலி2 → வலிய.] வலிய3 valiya, வி.எ. (adv.) பிறர்தம் வேண்டுகோளின்றித் தானாகவே (பெரியபு. தடுத்தாட்.68);; voluntarily, freely, spontaneously, gratuitously, volitionally. வலிய வந்து பேசினார்

வலியகொடிவேலி	வலியகொடிவேலி valiyagoḍivēli, பெ. (n.) பெருங்கொடி வேலி; a large plumbago-Pupalia atorpurpurea.
வலியச்செய்-தல்	வலியச்செய்-தல் valiyacceytal, 1 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. ஒரு செயலை வலுக்கட்டாயமாகச் செய்தல்; to do an action forcefully 2. வலிமைசெய்-தல் பார்க்க;see valimai-sey. [வலிய + செய்.]
வலியச்சென்றுபேசு-தல்	வலியச்சென்றுபேசு-தல் valiyacceṉṟupēcudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஒருவர் பேசாத சூழலிலும் தானாகச் சென்று பேசுதல்; to speak voluntarily to a person, who is not willing to talk. இயக்குநரிடம் மேலாளர் வலியச்சென்று பேசினால்தான் இயக்ககத்தின் பணிகள் இனிது முடியும் (இ.வ.);. [வலிய + சென்று + பேசு.]
வலியசர்ப்பம்	வலியசர்ப்பம் valiyasarppam, பெ. (n.) பெரும்பாம்பு (வின்.);; dragon. [வலிய1 Skt. சர்ப்பம்.] Skt. sarpa → த. சர்ப்பம்.
வலியநஞ்சு	வலியநஞ்சு valiyanañju, பெ. (n.) அச்சந் தரும் கொடிய நஞ்சு; dreadful poison. [வலிய + நஞ்சு.] நை → நைஞ்சு → நஞ்சு = உயிர்க்கொல்லி. உண்டவுடன் உயிரைக் கொல்லும் ஆற்றல் பொருந்தியது. உடலை வருத்தி, உயிரைப் போக்குந் தன்மையது. who is in good health, hale and healthy man. "வலியனென் றவர்கூற மகிழ்ந்தனன்" (கம்பரா. பள்ளி. 3);. 4. வலியான், 4, 5 (திவா.); பார்க்க;see Valiyān. 5. வலிபதமானது (யாழ்.அக.);; that which has been hardened into a mass. [வலி → வலியன்.]
வலியாடு-தல்	வலியாடு-தல் valiyāṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) துன்பப்படுத்துதல்; to torment, afflict, to be in missery to torture. "மயிலே யெனைநீ வலியாடுதியோ" (கம்பரா. கார்கா. 55);. [வலி + ஆடு.] ஆல் → ஆள் → ஆளு → ஆடு → ஆடு-தல் = செயற்படல், அசைதல். வலியாடுதல் = பிறரைத் துன்பப் படுத்துதல். ஆள் = முதனிலைத் தொழிற்பெயர். [வலி1 + ஆடு.]

வலியான்	வலியான் valiyāṉ, பெ. (n.) 1. வலிமையுள்ளோன்; sturdy, strong, powerful man. "வலியார்முற் றன்னை நினைக்க" (குறள், 250);. 2. வலியன் 2, 3 பார்க்க;see valiyan. 3. கலுழன் (பருந்து); (யாழ்.அக.);; kite. 4. கரிக்குருவி; king-crow, raven. "வல்லூறாந்தை வலியான் குருகே" (பன்னிருபா. 80);. 5. கரிக்குருவி வகை; red wagtail. [வலியன் → வலியான்.]
வலியில்லாக்காலம்	வலியில்லாக்காலம் valiyillākkālam, பெ. (n.) உடல் வலி போன்றவற்றில் உணரும் இடைப்பட்ட நோவில்லா நேரம்; in between attacks. [வலியில்லா + காலம்.]
வலியின்மை	வலியின்மை valiyiṉmai, பெ. (n.) வலி இல்லாமை; painlessness, anodynia. [வலி + இன்மை.] இல் → இன்மை = இல்லாமை. வலியின்மை. நோயினாலுண்டாகும் வலியில்லாமையைக் குறித்து நின்றது.
வலியுங்காசம்	வலியுங்காசம் valiyuṅgācam, பெ. (n.) குமரிகாசம், நோவினை உண்டாக்கும் காசம்; cataract of the eyes. மறுவ. கண்காசம் [வலி → வலியுங்காசம்.] கால் → கார் → காய் → காசம் (வெளிவருவது);. வலி = நோவு, நோய். கண்களில் ஏற்படும் சதை வளர்ச்சி. வலியுங்காச மென்பது, கண் பார்வையைப் போக்கும் தன்மைத்து. இந் நோயினால் முதற்கண் கண்கள் கலங்கும். மிகுவலியுடன் கூடிய குத்தலின் விளைவால், கண்களில் நீர் வடியும். இக் காச நோயுற்றோர் தம் கண்களில் ஏற்படும் சதை வளர்ச்சியால், கருமணிப்படலம் மறைந்து பார்வை மங்கும் அல்லது முற்றிலும் ஒழியும். சில நேரங்களில் கண்மணி பெருத்து, நீர்க்கோத்துக் காணப்படுவதுடன், அளவிற்கு அதிகமான நோவினையும் ஏற்படுத்துமென்று சா.அ.க. கூறும்.
வலியுணர்ச்சி	வலியுணர்ச்சி valiyuṇarcci, பெ. (n.) வலி மிகுதியான் உடலிலேற்படும் நோவுக்குறி அல்லது வலியுணர்வு; bodily sensation of pain - Hyperalgesia. [வலி + உணர்ச்சி. உணர் → உணர்ச்சி = உணர்கை.]

வலியுளைவு	வலியுளைவு valiyuḷaivu, பெ. (n.) வலியுணர்கை அல்லது நோவில் அழுந்துகை; painful experience. [வலி + உளைவு. உள் → உளை → உளைவு.]
வலியுற்றவிருமல்	வலியுற்றவிருமல் valiyuṟṟavirumal, பெ. (n.) இடை விட்டு நிகழ்கிற வலியுடன் கூடிய இருமல்; spasmodic cough, cough occurring intermittently. [வலி + உறு → உற்ற - வலியுற்ற + இருமு → இருமல்.]
வலியுறுத்து-தல்	வலியுறுத்து-தல் valiyuṟuddudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கருத்து, எண்ணம் முதலியவற்றை உறுதிப்படுத்துதல்; to strengthen, to emphasize or stress. தன் கருத்தை வலியுறுத்த பல எடுத்துக் காட்டுகளைக் கூறினார் (உ.வ);. முதல் மூன்று பத்திகளும் ஒரே கருத்தைத்தான் வலியுறுத்துகின்றன (உ.வ.);. "நெஞ்சை வலியுறீஇ" (கலித். 142);. 2. உறுதி கூறுதல்; to affirm, assure. 3. கோரிக்கையை வற்புறுத்துதல்; to emphasise insist on, force. தொழிலாளர் கூட்டமைப்பு பத்துக் கோரிக்கைகளை வலியுறுத்தி போராட்டம் நடத்தி வருகிறது (இ.வ.); 4. கஞ்சத்தனஞ் செய்தல்; to be close fisted, to be miserly. "வளன் வலியுறுக்கு முளமிலாளரொடு"(புறநா. 190);. [வலி + உறுத்து. உல் → உறு → உறுத்துதல்.] ஒருவர் தம், கருத்து, செயற்பாடு போன்றவற்றை உறுதிப்படுத்துதல் அல்லது வற்புறுத்துதல்.
வலிவடிவு	வலிவடிவு valivaḍivu, பெ. (n.) வலிமை சேர்த்தல்; form of energy. [வலி + வடிவு.]
வலிவலை	வலிவலை valivalai, பெ. (n.) 1. வலை வகையுளொன்று; driftnut. 2. வலைவகை பார்க்க;see valai-vagai. [வலி + வலை.] வல் → வல → வலை = மீன் அல்லது விலங்குகளை அகப்படுத்துங்கருவி. பெரிய மீன்களை அகப்படுத்தும் வலை.

வலிவாதகுன்மம்	வலிவாதகுன்மம்1 valivātaguṉmam, பெ. (n.) வயிற்றுப்பகுதியில் வலியை யுண்டாக்கும் கட்டி; a tumour like growth in the stomach, causing with stabbing pain. [வலி + வாதம் + குன்மம்.] Skt. vata → த. வாதம். குல் → குல்மு → குன்மு → குன்மம். அடிவயிற்றின் உட்பகுதியில் உண்டாகும் உள் கட்டி அல்லது வயிற்றுக் கட்டி. வலிவாதகுன்மம்2 valivātaguṉmam, பெ. (n.) பித்தம் அதிகரித்துச் செரியாமையினால், ஏப்பத்தோடு வலியை உண்டாக்கும் நோய்; dyspepsia arising from chronic enlargement of the spleen. [வலி + வாதம் + குன்மம்.] Skt. vata → த. வாதம். குல் → (குத்தல், வலி); → குன்மம். எட்டு வகை குன்ம நோய்களுள் வலி வாத குன்மமும் ஒன்று.
வலிவாதம்	வலிவாதம் valivātam, பெ. (n.) இசிவுடன் கூடிய ஓர் வகை ஊதை (வாத); நோய்; a kind of rheumatism accompanied by fits. [வலி + Skt. வாதம்.] Skt. vata → த. வாதம்.
வலிவாயு	வலிவாயு valivāyu, பெ. (n.) இரைப்பை அழற்சி; gastritis. [வலி + வாயு.] Skt. våyu → த. வாயு. இரைப்பையில் வளியினை யுண்டாக்கும் உணவுகளை உண்பதாலுண்டாகும், அழற்சி.
வலிவின்	வலிவின் valiviṉ, பெ. (n.) கடுகு; mustard seeds, brassica juncea.

வலிவு	வலிவு valivu, பெ. (n.) 1. வன்மை, ஆற்றல்; strength. அவனுடைய கால்கள் வலிவிழந்து தளர்ந்தன (இ.வ.);. 2. உடல் உறுதி; vigour. 3. உச்சவிசை (இசை);; high pitch. "வலிவும் மெலிவும் சமனுமாக" (பொருந. 55, உரை);. [வலி2 → வலிவு.] வலிவு valivu, பெ. (n.) வரைமுறை பார்க்க;see varaimurai. [வலி-வலிவு]
வலிவுகொடு	வலிவுகொடு1 valivugoḍuttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) வலிமை உண்டு பண்ணுதல்; to give tone or vigour to the system. [வலிவு + கொடு-, கொள் → கொடு.] உள்ளத்திலும், உடலிலும் இழந்த ஆற்றலை உருவாக்குதல். வலிவுகொடு2 valivugoḍuttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) நோயினால் உடல் வலிமை குன்றியபொழுது ஆற்றலூட்டும் சொற்களைக் கூறுதல்; to speak gentle and warm words to reoccupate one's illness. [வலிவு + கொடு.]
வலிவுதருமருந்து	வலிவுதருமருந்து valivudarumarundu, பெ. (n.) ஆற்றல் அல்லது வலுவுண்டாக்கும் மருந்து; a tonic, invigorating medicine. [வலிவு + தரு + மருந்து.]
வலிவூட்டு-தல்	வலிவூட்டு-தல் valivūṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஒருவர் தம் கருத்து, செயற்பாடு, கொள்கை முதலானவற்றை உறுதிப்படுத்தி உரைத்தல் அல்லது வலியுறுத்திக் கூறுதல்; to reiterate strongly in one's policy, views, opinion and action etc. என் கருத்துகள் அல்லது செயற்பாடுகளுக்கு வலிவூட்டும் வகையில் தரவுகள் கிடைத்துள்ளன (உ.வ.);. [வலிவு + ஊட்டு.] ஊடு (பி.வி.); → ஊட்டு (செயப்.வி.); ஒ.நோ. வாடு → வாட்டு கூடு → கூட்டு.
வலினம்	வலினம் valiṉam, பெ. (n.) பொறித்தேற்றா; a tree.
வலிநகம்	வலிநகம் valinagam, பெ. (n.) தாழை (அரு.அக.);; fragrant screw-pine - Aloe.

வலீபலிதம்	வலீபலிதம் valīpalidam, பெ. (n.) முகத்திற் காணும் ஓர் தோல் நோய்; a skin disease affecting the face.
வலீமுகம்	வலீமுகம் valīmugam, பெ. (n.) திரைந்த முகமுள்ள குரங்கு; monkey, as having a wrinkled face. "ஒரு திறத்த வலீமுகங்கள்" (பாரத. பதின்மூ. 37);. [வலி → வலி + முகம்.]
வலு	வலு1 valuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வன்மையாதல்; to be strong or hard. 2. திரப்படுதல் (யாழ்.அக.);; to be firm or sustained. 3. அதிகரித்தல்; to become heavy. மழை வலுத்துவிட்டது (உவ);. [வலு1 → வலு.] வலு2 valu, பெ. (n.) 1. வலிமை (வின்);, ஆற்றல்; strength, sturdiness. 2. திறமை; expertise, skill, ability. 3. கனம் (யாழ்.அக.);; weight. 4. எடைக்கு மேற்பட்டுள்ள காசு (வின்.);; coin above standard weight, opp. to melu. 5. பெருங் கொசுகு வகை (வின்.);; a species of big mosquito. 6. எட்டென்னும் எண்ணைக் குறிக்கும் குழூஉக்குறி (வின்.);; a cant term for eight. 7. பற்று (யாழ்.அக.);; prop. 8. ஒரு வகைப் பசை மருந்து (யாழ்.அக.);; a medicinal paste. க. பலு.
வலுக்கட்டாயம்	வலுக்கட்டாயம் valukkaṭṭāyam, பெ. (n.) 1. வலவந்தம்; force, coercion. சாப்பிடுவதற்கு வலுக்கட்டாயமாக அழைத்துச் சென்றார் (உ.வ.);. 2. வல்லந்தம்; compulsion. [வலு + கட்டாயம். கட்டு → கட்டாயம் (வே.க.136);.] ஒன்றைச் செய்வதில் ஒருவருக்கு விருப்பம் இல்லாவிட்டாலும், தவிர்க்கவியலாத சூழலில், மற்றொருவரால் வற்புறுத்தப்பட்டுச் செயல்புரிவதே வலுக்கட்டாயம்.
வலுக்காரி	வலுக்காரி valukkāri, பெ. (n.) திறமையுள்ளவள் (வின்.);; skillful woman. "தெண்டிக்கு மன்னவனைச் சேர்ந்த வலுக்காரியை" (கூளப்ப. 356);. [வலு1 + காரி.]
வலுக்கிடு-தல்	வலுக்கிடு-தல் valukkiḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) விறைத்தல் (இ.வ.);; to become stiff. [வலு → வலுக்கு + இடு - இல் → இள் → இடு-,]

வலுக்குவலுக்கெனல்	வலுக்குவலுக்கெனல் valukkuvalukkeṉal, பெ. (n.) எளிதில் அறாதபடி வலுத்திருத்தற் குறிப்பு (இ.வ.);; onom. expr. of toughness. [வலு → வலுக்கு + வலுக்கு + எனல்.]
வலுக்கொள்ளு-தல்	வலுக்கொள்ளு-தல் valukkoḷḷudal, 10 செ.குன்றாவி. (v.t.) வலுக்கட்டாயமாக எடுத்துக் கொள்ளுதல்; to take forcibly. 'நிலத்தை வலுக்கொண்டு' (சரவண. பணவிடு. 184);. [வலு + கொள்ளு-, குல் → குள் → கொள்ளு.] வலுக்கொள்ளுதல் என்பது, தமது ஆற்றலாலும், வலிமையாலும் வலக்காரத்தாலும், முடியாது என்று யார் எவ்வளவு மறுத்துக் கூறினும், அவற்றையெல்லாம் பொருட்படுத்தாது, ஒன்றை தன்னகப்படுத்துதல்.
வலுகாரி	வலுகாரி valukāri, பெ. (n.) வலுக்காரி பார்க்க;see valu-k-kāri. [வலு + காரி.] கரு → கருத்தல். கருத்தல் = செய்தல். கரு → கார் + இ = காரி. இங்கு வலுகாரி என்பது, வேலைக்காரி, பணக்காரி என்பவற்றிற் போல, வலுவுடைமைப் பொருளில் வரும், ஒரு பெண்பாற் பெயரீறு.
வலுகிழம்	வலுகிழம்1 valugiḻm, பெ. (n.) மிகக்கிழம்; very old person. மறுவ. படுகிழம் [வலு + கிழம்.] வலுகிழம்2 valugiḻm, பெ. (n.) 1. வலமிகு கிழம், ஆற்றல் வாய்ந்த கிழம்; strong, old person or animal, energetic aged being. 2. மிக்க கிழத்தனமுள்ள-வன்-வள்-து (வின்.);; decrepit, old person or animal, very old infirm being. [வலு + கிழம்.] கீழ் → கிழம் = முதுமை, முதியோர், முதுமையடைந்தது. வலுகிழம் என்பது, ஈங்கு ஆற்றலும், வலிமையும் வாய்ந்த, முதுமைப் பருவத்தைக் குறித்தது.
வலுச்சண்டை	வலுச்சண்டை valuccaṇṭai, பெ. (n.) குறிப்பிட்டுச் சொல்லுதற்குரிய கரணியமேது மின்றி வலியத் தொடங்குஞ் சண்டை; voluntarily picked up quarrel. வலுச்சண்டைக்குப் போகாதே, வந்த சண்டையை விடாதே. [வலு + சண்டை. சள் → சண்டு → சண்டை = பூசல், போர்.] தமது வலிமையை அல்லது ஆற்றலைக் காட்டுமுகத்தான் உருவாகும் சண்டை வலுவுள்ள பேரரசன், வலிமையற்ற குறுநில மன்னன் மீது தொடுக்குஞ் சண்டையும் வலுச்சண்டையெனலாம்.

வலுசர்ப்பம்	வலுசர்ப்பம் valusarppam, பெ. (n.) 1. பெரும்பாம்பு; dragon. 2. கொடும்பாம்பு வடிவமான பிசாசு (கிறித்.);; satan, the infernal serpent. [வலு + சர்ப்பம்.] த. சருப்பம் → Skt. sarpa. அழகு, செல்வம் போன்றவற்றாலுண்டாகும் தன்முனைப்பு அல்லது செருக்கு மற்றும் உடல் வலிமையுமாம்.
வலுத்தவன்	வலுத்தவன் valuttavaṉ, பெ. (n.) செல்வாக்கு, உடல்வலிமை போன்றவற்றில் மிக்கூர்ந்தவன்; mighty man such as an eminent and physical valour etc. வலுத்தவன் சொல்வதெல்லாம் சட்டமாகுமா? (உ.வ.);. வலுத்தவன் செயலுக்குத்தான் மதிப்பு அதிகம். [வல் → வலி → வலிமை = ஆற்றல், திறன். வல் → வலு → வலுத்தல் = வலிமையுடைத்தாதல்; திறனுடைத்தாதல். வலு → வலுத்தவன் = செல்வாக்கிலும், சொல் வாக்கிலும் சிறந்தவன், ஆற்றலுடையவன்.] வலுத்தவன் என்னும் இச்சொல், குமுகாயத்தில் மூவகைப் பொருண்மையில் வழக்கூன்றியுள்ளது. 1. உடல் ஆற்றலில் வலுத்தவன் 2. பணச்செழிப்பில் கொழுத்து, வன்முறையில் வலுத்தவன். 3. பெரும் பதவி வகிப்பதால், வலிமை பெற்றவனும், வலுத்தவனே யாவான்.
வலுத்துப்போ-தல்	வலுத்துப்போ-தல் valuttuppōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) கெட்டியாகுதல்; to grow strong solid. வழுவழாக இருந்த பொரிவிளங்காய் உருண்டை (இனிப்பு);, வெல்லப்பாகு பதங் கூடியதால், மேலும் வலுத்துப் போனது (உ.வ.); [வலுத்து + போ.] வழுவலாகவும், நழுவலாகவும் இருந்த பொருள் வலுத்துக் கெட்டித் தன்மையுடைத்தாதல்.
வலுப்பு	வலுப்பு valuppu, பெ. (n.) 1. நிலைபேறு (யாழ்.அக.);; firmness, permanence. 2. ஆற்றல்; strength. [வலு → வலுப்பு.]
வலுமை	வலுமை valumai, பெ. (n.) 1. வலம், ஆற்றல், திறன், வலிமை; strength, power, energy. "வலுமைக்கு வழக்கில்லை (வின்.);. 2. வன்முறை, வலாற்காரம் (தொல்.எழுத்து. 154, இளம்பூ.);; force, violence. "மன்னவனே யிந்த வலுமை செய்தா லார்க்குரைப்போம்" (கூளப்ப. 353);. [வலிமை → வலுமை.] வரையிறந்த உடல்வலிமையின் காரணமாக, அனைவரையும், அடக்கி வைத்தலும், வன்முறையில் ஈடுபடுதலும், வலுமை யெனலாம்.

வலுமோசம்	வலுமோசம் valumōcam, பெ. (n.) பெருங் கேடு (வின்.);; great deception, big cheating. [வலு + மோசம்.]
வலுவடை-தல்	வலுவடை-தல் valuvaḍaidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) வலிமை கூடுதல் அல்லது ஆற்றலுடைத்தாதல்; to get strength or vigour. புயல்சின்னம் வலுவடைந்ததால், அதிகமழை பெய்து, பயிர்கள் வெள்ளத்தில் மூழ்கின (இ.வ.);. [வலுவு + அடை-, அடு → அடை.]
வலுவந்தம்	வலுவந்தம்1 valuvandam, பெ. (n.) 1. வலாற்காரம்; compulsion, coercion. 2. வன்மை; might, power. [வலு → வலுவந்தம்.] வலுவந்தம்2 valuvandam, பெ. (n.) வலுக்கட்டாயம் பார்க்க;see valu-k-kattayam. [ஒருகா. வலவந்தம் → வலுவந்தம்.]
வலுவந்தரம்	வலுவந்தரம் valuvandaram, பெ. (n.) வலுவந்தம் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see valuvandam. [வலுவந்தம் → வலுவந்தரம்.]
வலுவந்தன்	வலுவந்தன் valuvandaṉ, பெ. (n.) உப்பு; salt.
வலுவன்	வலுவன் valuvaṉ, பெ. (n.) வலுவுள்ளவன், ஆற்றல் வாய்ந்தவன்; powerful person, strong and verile person. "வலுவர் கருணீகர் மிகு பாகஞ் செய் தன்னமிடு மடையர்" (அறப். சத. 92);. [வலு → வலுவன்.]
வலுவாய்ச்செய்-தல்	வலுவாய்ச்செய்-தல் valuvāycceytal, 1 செ.குன்றாவி. (v.t.) காற்று புகாதபடி கெட்டியாய் மண்சீலை செய்தல்; to lute well so that no air can enter, to make air proof solid statue. [வலுவாய் + செய்.]
வலுவாயன்	வலுவாயன் valuvāyaṉ, பெ. (n.) 1. நா வன்மையுள்ளவன் (வின்.);; one who is tongue-doughty, eloquent man, an adept in speaking. 2. நாவலர்; a good orator. [வல் → வலு + வாய் + அன்.]
வலுவிழ-த்தல்	வலுவிழ-த்தல் valuviḻttal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) வலிமை குறைதல் அல்லது செயலிழத்தல்; to loose the strengthen or vigour. காற்றழுத்தத் தாழ்வுமண்டலம் வலுவிழந்தது (இ.வ.);. [வலிவு → வலுவு + இழ-, இழி → இழ.]

வலுவு	வலுவு valuvu, பெ. (n.) வலு பார்க்க;see valu. [வலு → வலுவு.]
வலுவுயரம்	வலுவுயரம் valuvuyaram, பெ. (n.) மிக்க உயரம் (வின்.);; great or very height, zenith, peak. [வலு + உயரம்.] வலு = "மிகுதி"ப் பொருள் குறித்தது.
வலுவூட்டு-தல்	வலுவூட்டு-தல் valuvūṭṭudal, 5 செ.குவி. (v.i.) 1. வலிவூட்டு;see vali-v-ottu- 2. நோயினால் வலுவிழந்த அல்லது ஆற்றல் குன்றிய உடலுக்கு வலிவூட்டும் ஊக்க மருந்தினைக் கொடுத்தல்; to offer tonic, to energize physical condition. [வலு + ஊட்டு.] ஆற்றலூட்டும் மருந்துகளை உட்கொளச் செய்தல். உண் → ஊண் → ஊடு (தவி.); → ஊட்டு (பி.வி.); (செயப்.வி.);. (ஒ.நோ.); வாடு → வாட்டு. கூடு → கூட்டு. தொடு → தோண்டு.
வலூகம்	வலூகம் valūkam, பெ. (n.) தாமரைக் கிழங்கு (யாழ்.அக.);; the root or tuber of the lotus plant.
வலை	வலை valai, பெ. (n.) 1. உயிரிகளை யகப்படுக்குங் கருவி; net, trammel. இரும்புவலை வைத்து அடிக்கப்பட்ட பலகணி (உ.வ.);. மீன் பிடிக்கும் வலை (இ.வ.);. மேலிருந்து விழுந்தாலும் அடிபடாதபடி கீழே வலை கட்டப்பட்டிருந்தது (இ.வ.);. "புலிகொண்மார் நிறுத்த வலையுள்" (கலித். 65);. 2. சூழ்ச்சி; trick, fraud. "அகப்பட்டேன்... வாசுதேவன் வலையுளே" (திவ். திருவாய். 5, 3, 6);. 3. வேள்வித் தலைவியர் நெற்றியி லணிந்து கொள்ளும் அணிவகை; ornament worn on the forehead by the wife of the chief sacrificer. "அறம் புகழ்ந்த வலை சூடி.... நிலைக் கோத்த நின்றுணைத் துணைவியர்" (புறநா. 166);. தெ., ம. வல;க. பலெ. [வல் → வல → வலை.] விலங்குகள், மீன்கள் முதலானவற்றை அகப்படுத்தற் பொருட்டுக் கயிறு, இழை போன்றவற்றால், ஒரே அளவிலான வலைக்கண்ணிட்டுப் பின்னப்பட்ட அல்லது இடைவெளியோடு செய்யப்பட்ட கருவி.

வலைக்கண்	வலைக்கண்1 valaikkaṇ, பெ. (n.) வலையில் காணப்படும் இடைவெளி; net hole. [வலை + கண்.] வலைக்கண்2 valaikkaṇ, பெ. (n.) வலையின் சிறுதுளை (வின்.);; mesh of a net. [வலை + கண். குல் → குள் → கள் → கண் = துளை, சிறுதுளை.]
வலைக்கண்கட்டி	வலைக்கண்கட்டி valaikkaṇkaṭṭi, பெ. (n.) சிறு கட்டி எழும்பி, மரத்தின் வேரினைப் போலப் பரவி, அரத்தமும், சீழும் வடியும் ஒரு கட்டி வகை; an abscess studded with slender vegetations of flesh and attended with intolerable burning sensation, it has many small openings. [வலை + கண் + கட்டி.] குள் → கள் → கட்டு → கட்டி (மு.தா.244);. கள் = திரளல், பெருகுதல், உருண்டையாதல், உருண்டு கட்டியாதல்.
வலைக்கத்தி	வலைக்கத்தி valaikkatti, பெ. (n.) வலை பின்னும்போதும், பழுதுபார்க்கும் போதும், வலை நூல் அறுக்கவும், இன்னபிற தேவைக்கும் வலைஞர் பயன்படுத்தும் கத்தி; a knife used for cutting loops of yarn, thread etc., while knitting or felling of net. [வலை + கத்தி. கள் → கட்டு → கத்து → கத்தி.] கத்தி = வெட்டுதல், அறுத்தல். [P]
வலைக்கம்பி	வலைக்கம்பி valaikkambi, பெ. (n.) வலை போன்று அமைந்த கம்பி; welded mesh. [வலை + கம்பி.] கொம்பு → கம்பு → கம்பி = மரக்கிளையின் சிறு வளார் போன்று மெலிந்து நீண்டது.
வலைக்கயிறு	வலைக்கயிறு valaikkayiṟu, பெ. (n.) விலங்குகளை யகப்படுக்குங் கருவி; net, trammel. "புலிகொண்மார் நிறுத்த வலையுள்" (கலித்-65);. [வலை + கயிறுகள் → கய் → கயில் → கயிறு.] கள் = கட்டுதல், பிணைத்தல்.
வலைக்காசு	வலைக்காசு valaikkācu, பெ. (n.) செம்படவர் கொடுக்கும் கோயில் மகமைப் பணம் (இ.வ.);; net-money, a contribution paid by fishermen to a temple. [வலை + காணி. காண் → காணி.] செம்படவர் பயன்கொண்ட நிலத்தையும், அந் நிலத்திற்குச் செலுத்தப்பட்ட வரியின் பெயரும் வலைக்காணியே ஆகும்.

வலைக்காரன்	வலைக்காரன் valaikkāraṉ, பெ. (n.) வலைத் தொழில் செய்பவன்; net manufacturer. [வலை + காரன். கரு → காரன்.] வலைக்குரியவனையும் வலையைச் செய்பவனையும் குறிக்கும். ஆண்பால் உடைமைப் பெயரீறு. வலைக்காரன் என்னுமிச்சொல்லில் பயின்று வரும் இப் பெயரீறு வேலைக்காரன், பணக்காரன், மாட்டுக்காரன், தோட்டக்காரன், வண்டிக்காரன் போன்ற சொற்களில் வருவது போன்று உடைமைப் பொருளிலும், உரியவனைக் குறிக்காவிடத்துப் பொறுப்புரிமைக் காரனைக் குறிக்கும். உரியவன் = சொந்தக்காரன். காரன், காரியீற்றுப் பெயர்கள் உலக வழக்கிலும், இலக்கிய வழக்கிலும் நூற்றுக் கணக்கில் வழக்கூன்றியுள்ளன. த. காரன் → வ. கார. வடமொழியாளர், இப் பெயரீற்றை வட சொல்லாக்குதற் பொருட்டுக் கரு (செய்); என்னும் முதனிலையினின்று திரித்துச் செய்பவன் என்று பொருள் கூறுவர். இது பொருந்தப் பொய்த்தலின்பாற்பட்டது. செய்வானைக் குறிக்கும் வடமொழியீறுகள் கார, காரு, காரி, காரன் (செய்பவன்);, காரி (செய்பவள்); எனப்படும் வடிவில் நிற்கும் (வே.க.189);.
வலைக்கால்	வலைக்கால் valaikkāl, பெ. (n.) கடலில் வீசிய வலையினை, வலைத்திழுக்கும் போது வெளித்தோன்றும் வலையின் அடிப்பாகம்; an adjoining net, while pulling the net spread in the sea already. "வலைக்காலில ஏலேலோ ஒரு கடி கடிச்ச மாதிரி கிடக்கு ஏலேலோ" (நாட்டுப்புறப்பாடல்);. [வலை + கால். குல் → கல் → கால் = வலையின் ஒரு கூறு வலையின் அடிப்பாகம்.] குல் = தோன்றல் கருத்து வேர்.
வலைக்காளான்	வலைக்காளான் valaikkāḷāṉ, பெ. (n.) வலைக்கண்ணுருவமாயுள்ள மஞ்சள் நிற காளான்; an edible yellow mushroom. [வலை + காளான். காள் → காளான்.] காளான் வகை இருபத்தொன்றில், வலைக்காளானும் ஒன்று. இன்சுவை மிக்கது. சமையலுக்கு உகந்தது என்று சா.அ.க. கூறும்.
வலைக்குணுக்கு	வலைக்குணுக்கு valaikkuṇukku, பெ. (n.) வலையை நீருள் தாழச்செய்யும் மாழை (உலோகம்); யுருண்டை (வின்.);; metal weight attached to a net. [வலை + குணுக்கு. குள் → குணுக்கு.] வலைக்குணுக்கு என்பது, மீன் வலையை நீருள், அமிழ்த்தும் மாழையிற் செய்த ஈயக்குண்டு.
வலைக்கூண்டு	வலைக்கூண்டு valaikāṇṭu, பெ. (n.) கடற்கரையில் வலைகளை வைக்கும் பாதுகாப்பு சிறுகுடில்; a small nest to store nets. [வலை + கூண்டு. குள் → குண்டு → கூண்டு.] கடற்கரையில் வலைகளைப் பாதுகாத்து வைப்பதற்குப் பயன்படும் கூண்டு போன்ற அமைப்புடைய சிறுகுடில்.

வலைகட்டபத்தல்	வலைகட்டபத்தல் valaigaṭṭabattal, தொ.பெ. (vbl.n) வலையை வீசுவதற்கு அணியமாக வைத்தல்; to keep ready the net. [வலைகட்ட + பற்றல் → பத்தல்.]
வலைகட்டல்	வலைகட்டல் valaigaṭṭal, தொ.பெ. (vbl.n.) 1. வலை பின்னுதல்; to knit or manufacture net. 2. பழுதான வலைகளைச்சரிபடுத்துதல்; felling of net. [வலை + கட்டல். கள் → கட்டு + அல் – கட்டல்.]
வலைகப்பி	வலைகப்பி valaigappi, பெ. (n.) வலையைக் கடலில் இறக்கவும், மீன்பிடி கலத்தினில் ஏற்றவும் பயன்படுத்தும் உருளை; gallows. [வலை + கப்பி. கழி → கழிப்பு → கழிப்பி → கப்பி.] கப்பி = மீன்பிடி வலைஞர் பயன்படுத்தும் உருளை.
வலைகாயவை-த்தல்	வலைகாயவை-த்தல் valaikāyavaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) அழுக்கடைந்த ஈர்ங்கண் வலையை தூய்மை செய்து வெயிலிற் காய வைத்தல்; to wash dirty nets and dry up. [வலை + காயவை.]
வலைகாரம்	வலைகாரம் valaikāram, பெ. (n.) வெடிகாரம் (மூ.அ.);; a kind of salt. மறுவ. வெடியுப்பு [வலை + காரம். கரி → கார் → காரம்.] ஒருகா. கரி + அம் - காரம். கரி என்னும் வினையடியால் பிறந்த தொழிற்பெயரே காரம். முதனிலை திரிந்து ஈறுபெற்ற தொழிற்பெயர். வெடிகாரம் என்பது வெடிமருந்து செய்வதற்குப் பயன்படும் உப்பு என்றுங் கூறுவர். வெடிமருந்தின் வேகத்தையும் உறைப்பையும், வலைகாரம், ஒருங்கே உணர்த்திற்று எனலாம்.
வலைகாரன்	வலைகாரன் valaikāraṉ, பெ. (n.) மீன் பிடிப்போன் (வின்.);; fisherman. மறுவ. வலைஞன் [வலை + காரன். கரு → காரன்.] உடைமையையும், உரிமையையும் ஒருங்குணர்த்தும், ஆண்பாற் பெயரீறு.
வலைகாவு-தல்	வலைகாவு-தல் valaikāvudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) வலையைத் தோளிலிட்டுத் தூக்கிச் செல்லுகை; to carry the net with one's shoulder. [வலை + காவு-, கா → காவு. கா = சுமத்தல், காத்தல்.]
வலைகிளப்பு-தல்	வலைகிளப்பு-தல் valaigiḷappudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) வலையைப் பற்றி மேலிழுத்தல்; to drag the net a top. [வலை + கிளப்பு-. கிளம்பு → கிளப்பு = எழுப்புதல்.]

வலை கொள்(ளு)-தல்	வலை கொள்(ளு)-தல் valaigoḷḷudal, 7 செ.குன்றாவி. (v.t.) சூழ்தல்; to surround, to encircle. "வலைகொண்ட மானம் வேறென்" (இரகு. இரகுவு. 50);. [வலை + கொள்-, குல் → குள் → கொள்ளு)-.] வட்டவடிவமாகச் சுற்றி வளைத்து, வளை வீசுதலே, வலை கொள்ளுதலாகும்.
வலைச்சாளரம்	வலைச்சாளரம் valaiccāḷaram, பெ. (n.) பலகணி; latticed window. [வலை + சாளரம்.] கம்பி வலையிட்ட பலகணி.
வலைச்சி	வலைச்சி valaicci, பெ. (n.) 1. செம்படவப் பெண்; fisher woman. 2. நெய்தனிலப் பெண் (யாழ்.அக.);; woman of the maritime tract or coastal areas woman who lives in sea shore. [வலையன் (ஆ.பா.); → வலைச்சி (பெ.பா.);] ஒ.நோ. = புலையன் → புலைச்சி.
வலைச்சியார்	வலைச்சியார் valaicciyār, பெ. (n.) கலம்பக வுறுப்பினுள் தலைவன் ஒரு வலைச்சியிடம் காமக்குறிப்புப்படக் கூறும் பகுதி (குமர. பிர. மதுரைக்கலம். 66);; a section in kalambagam, which describes the hero as making love fisher woman. [வலைச்சி → வலைச்சியார்.]
வலைச்சேரி	வலைச்சேரி valaiccēri, பெ. (n.) வலைஞர் வாழிடம்; fishermen's Quarters. [வலை + சேரி. சேர் → சேரி.] வலைஞர் சேர்ந்து வாழுமிடம் வலைச்சேரி என்றழைக்கப்பட்டது.
வலைசவ்வு	வலைசவ்வு valaisavvu, பெ. (n.) சன்னல் பின்னலான சவ்வு; cellular tissue or texture. [வலை + சவ்வு. சவ் → சவ்வு.] மெல்லிய வலைபின்னுதற்குப் பயன்படும் இழைமம்.
வலைசிகா	வலைசிகா valaisikā, பெ. (n.) செந்தினை; red italian millet-Setaria italica.
வலைசுத்து-தல்	வலைசுத்து-தல் valaisuddudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) மீன்பிடித்து முடித்த உடன் வலையை சுற்றுகை; to roll up the net immediately after fishing operation. [வலைசுற்றுதல் → வலைசுத்துதல் (பே.வ.);.]

வலைஞன்	வலைஞன் valaiñaṉ, பெ. (n.) மீன் பிடிப்போன்; fisherman. "கொடிமுடி வலைஞர்" (மதுரைக். 256);. [வலை + அன் → வலையன் → வலைஞன்.] தொன்முது தமிழில் ஞ், ந் என்பன உடம்படு மெய்களாக இருந்திருக்கின்றன. வலைஞர், வினைஞர் முதலாய சங்ககாலச் சொற்கள் இவ்வுடம்படுமெய்யினைப் பெற்றுவருதல் காண்க.
வலைத்துணி	வலைத்துணி valaittuṇi, பெ. (n.) 1. மருந்து வடிகட்டும் கொசுவலையைப் போன்ற சீலைத் துணி; filter cloth. 2. சல்லடைத்துணி; sieve - cloth. [வலை + துணி.]
வலைதட்டல்	வலைதட்டல் valaidaṭṭal, தொ.பெ. (vbl.n.) கடற்பரப்பில் வீசிய வலையைக் கொணர்ந்து, கையால் தட்டுதல்; to bring and landing the net spreads. [வலை + தட்டல். தட்டு → தட்டல்.] தட்டல் = கையாலும், கருவியாலும் தட்டல். தட்டல் கருத்து முட்டல் கருத்தினின்று முகிழ்த்தது.
வலைதடு-த்தல்	வலைதடு-த்தல் valaidaḍuddal, செ.குன்றாவி. (v.t.) பகைமை நிமித்தம் மந்திரம் செய்து, மீன்கள் வலையில் அகப்படாமலிருக்கச் செய்தல்; to make no harvesting of fish due to specific magic or enchantment by foes. [வலை + தடு-, துல் → தல் → தள் → தடு-த்தல் = தடைசெய்தல்.] மந்திரத்தின் மூலமாக, மீன்கள் வலைப்படாதவாறு, தடைசெய்தலே வலை தடுத்தலாகும்.
வலைதப்பல்	வலைதப்பல் valaidappal, தொ.பெ. (vbl.n.) அழுக்கடைந்த நிலையில் இருந்த வலையினைத் தூய்மை செய்து உலர வைத்தல்; to dry the net after removing the dust. வலையைத் தப்புத்தப்பென்றுதப்பி உலர வைத்தல். [வலை + தப்பு → தப்பல்.] மீன்பிடித்து, அழுக்குடன், முடைநாற்றம் வீசும் வலையைத் தண்ணீரில் தப்புத்தப்பென்று தப்பி அலசுதலே, வலைதப்பல் என்க.
வலைதப்பு-தல்	வலைதப்பு-தல் valaidappudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கடலில் இளக்கிய மீன்பிடிவலை அறுபட்டோ அல்லது காணாமலோ போயொழிதல்; to lose fishing net, at fishing - spot. [வலை + தப்பு.]
வலைதள்ளு-தல்	வலைதள்ளு-தல் valaidaḷḷudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) கலத்திலிருக்கும் வலையை, மீன் மற்றும் கடல்வாழ் உயிரிகளை வலைக்குமாறு கடலில் தள்ளுதல்; to throw the net in the sea, placed in the boat or Catamaram. [வலை + துள் → தள் → தள்ளு.]

வலைநாள்செய்-தல்	வலைநாள்செய்-தல் valaināḷceytal, 1.செ.கு.வி. (v.i.) புதிய வலை வாங்கியவுடன், அதனை கடலுக்குக் கொண்டு செல்லாமல், உரிய சடங்குகளைச் செய்த பின்னரே கடற்றொழிலுக்கு வலையை எடுத்துச் செல்வர். பழைய வலையை வைத்துக் கடலை, அரிசி, வெல்லம் ஆகியன படைத்து, தெய்வங்களைத் தங்களின் வலைகளுக்குக் காவலாக இருக்க வேண்டும் என்று வேண்டுவர். அதன் பின்னரே கடலுக்குக் கொண்டுச் செல்வர்; to be the day of performance of rites after purchasing new net and before going for fishing, prayig deitis to be with fishermen. [வலை + நாள் + செய்.]
வலைநாற்றம்	வலைநாற்றம் valainā<u>rr</u>am, பெ. (n.) முடை நாற்றம்; foul stench, very unpleasant smel., "துணி வலை நாற்றம் நாறுகிறது" (மீனவழ);. மறுவ. கவுச்சுவலை. [வலை + நாற்றம். நாறு → நாற்று → நாற்றம்.] நாற்றம் = முடை நாற்றம் அல்லது மீன் வலைக்கும் மீன்பிடி வலையின் நாற்றம். நாறுதல் = தோன்றுதல், தோன்றி மணம் பரப்புதல். உலக வழக்கில் நாற்றம் என்னுஞ் சொல், முடைநாற்றத்தையே குறிக்கும். இலக்கிய வழக்கில் நல்லது, தீயது ஆகி இரண்டிற்கும் பொதுவாம் முதற்கண் நறுநாற்றத்தை மட்டும் குறித்த இச் சொல், காலப்போக்கில் வேறுபட்ட அல்லது மாறுபட்ட மணத்தையும் குறிக்கலாயிற்று. வலைநாற்றம் என்னும் சொல், மீனவரிடையே, கவுச்சு நாற்றம் அல்லது முடைநாற்றம் என்னும் பொருண்மையில், வழக்கூன்றியுள்ளது. அடிக்கடி மீன் வலைத்தலால் உண்டாகும் முடைநாற்றமே, வலைநாற்றம் எனலாம்.
வலைப்படு-தல்	வலைப்படு-தல் valaippaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வலையில் மீன் மற்றும் கடல்வாழ் உயிரிகள் அகப்படுதல்; to be caught in a net. 2. சூழ்ச்சிக்குட்படுதல்; to be cheated by a trick, to subject to cheat. "பரமன் வலைப்பட்டிருந்தேனே" (திவ். நாய்ச். 13, 2);. [வலை + படு.]
வலைப்பரதவர்	வலைப்பரதவர் valaipparadavar, பெ. (n.) மீன் பிடி தொழில் செய்வோர்; fishermen. "உரவுக் கடல் உழந்த பெருவலைப் பரதவர்" (நற். 63-1);. [வலை + படவர் → பரவர் → பரதவர். பரதவர் = மீன்பிடி தொழில் செய்வாருள் ஒரு வகுப்பினர்.]
வலைப்பாடு	வலைப்பாடு valaippāṭu, பெ. (n.) வலையால் மீன் பிடிக்கை (யாழ்.அக.);; fishing with nets. [வலைப்படு → வலைப்பாடு.]
வலைப்பூச்சி	வலைப்பூச்சி valaippūcci, பெ. (n.) சிலந்தி (வின்.);; spider. [வலை + பூச்சி. புல் → பூள் → பூய் → பூய்ச்சி → பூச்சி = சிற்றுயிரி (செந்து);.] வலைப்பூச்சி = உட்டுளையுள்ள சிலந்திப் பூச்சி. புல் → புர் → புரை = உட்டுளை, உட்டுளைப் பொருள். [P]

வலைப்பை	வலைப்பை valaippai, பெ. (n.) வலைபோற் கண்களுள்ள பை; netting, net-bag. [வலை + பை.]
வலைப்பொத்தல்	வலைப்பொத்தல் valaippottal, பெ. (n.) அறுந்த வலையை, வலைப்பகுதியை, (கடல்வாழ் மீன் மற்றும் பிற உயிரிகளை அகப்படுத்துமாறு); மூடுகை; tearing of net with holes. [வலை + பொத்தல், பொத்தல் = மூடுகை.]
வலைபற்றல்	வலைபற்றல் valaibaṟṟal, பெ. (n.) வலையைப் பற்றி எடுத்தல்; to pick up net. [வலை + பற்றல்.]
வலைபொத்து-தல்	வலைபொத்து-தல் valaiboddudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) அறுந்த வலையினைத் தைத்தல்; to stitch or repair the damaged net. [வலை + பொத்து.]
வலைமண்டலி	வலைமண்டலி valaimaṇṭali, பெ. (n.) கரு நொச்சி; a plant justica gendarussa.
வலைமால்	வலைமால் valaimāl, பெ. (n.) வலைகளின் இணைப்பு; jointing together of nets. [வலை + மால்.]
வலைமாலடி	வலைமாலடி valaimālaḍi, பெ. (n.) வலையின் கீழ்ப்புற விளிம்பு; the lower edge of net. [வலைமால் + அடி.]
வலைமாலிணை	வலைமாலிணை valaimāliṇai, பெ. (n.) வலைகளை ஒன்று சேர்த்தல்; mounting or fixing of nets. [வலைமால் + இணை.]
வலைமுடி-தல்	வலைமுடி-தல் valaimuḍidal, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) வலை கட்டுகை; braiding. [வலை + முடி.]
வலையகட்டு-தல்	வலையகட்டு-தல் valaiyagaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) சுற்றிக்கட்டுதல்; to coil up, as a rope. [வலைய + கட்டு.]

வலையசேரி	வலையசேரி valaiyacēri, பெ. (n.) 1. நெய்தல் நிலம் (யாழ்.அக.);; maritime tract. 2. செம்படவர் வாழிடம்; fishermen's quarters or colony, habitats. [வளையர் + சேரி. சேர் → சேரி.] வலையர் சேரி வலையசேரி என்றானது. இங்கு. மீன்பிடிதொழில் புரியும் செம்படவர் சேர்ந்து வாழிடம் என்னும் பொருள் வந்துள்ளது.
வலையடி-த்தல்	வலையடி-த்தல் valaiyaḍittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) பலகணி முதலானவற்றில் வலையினைப் பொறுத்துதல்; to fix net in windows, doors, etc. [வலை + அடி.]
வலையப்பறையன்	வலையப்பறையன் valaiyappaṟaiyaṉ, பெ. (n.) வலைகளாற் பறவைகளைப் பிடிக்கும் பறையர் இனத்தினன்; a sect of paralyas who live by netting birds. [வலையன் + பறையன்.]
வலையம்	வலையம்1 valaiyam, பெ. (n.) படிக்கல்; quartz, crystal pebble. [வளையம் → வலையம்.] வலையம்2 valaiyam, பெ. (n.) வலயம் (வின்.);, கை வளையம், வாகுவலயம் (வின்.);; bracelet, armlet. "நிரைநில முழவலயங்களினலைய" (பெரியபு.திருநாவுக்.6);. [வளையம் → வலையம்.]
வலையர்	வலையர் valaiyar, பெ. (n.) 1. மீன் பிடிக்கும் தொழில் செய்வோர்; fisherman or women. 2. நாட்டின் பூர்வீகக் குடிமக்கள்; ancient inhabitants of a nation or country or region. [வலை → வலையர்.]
வலையரோகம்	வலையரோகம் valaiyarōkam, பெ. (n.) கண்டத்திற்கு உள்ளும், வெளியிலும் நீளமாக உயர்ந்து, அதிக நோயில்லாமலும், கழுத்தைச் சுற்றிலும் வீங்கும் ஓர் நோய்; a measles like disease causing swelling around neck and a projection in front portion. [வளை → வலை → வலையம் + Skt. ரோகம்.]
வலையன்	வலையன் valaiyaṉ, பெ. (n.) 1. நெய்தனிலத்தான் (பிங்.);; inhabitant of maritime tracts. 2. குடிமக்கள் பதினெண்மருள் மீன், புள் முதலியன பிடித்து வாழும் இனத்தாருள் ஒரு பிரிவினன்; fisherman, person of a caste which lives by netting fish, birds and beasts, one of 18 kudi-makkal. 3. சாமை வகை (யாழ்.அக.);; a species of poor man's millet. [வலை → வலையன்.]

வலையன்சாமை	வலையன்சாமை valaiyaṉcāmai, பெ. (n.) சாமைவகை (வின்.);; a species of poor man's millet. [வலையன் + சாமை. சமை → சாமை.]
வலையிடையர்	வலையிடையர் valaiyiḍaiyar, பெ. (n.) பரதவருள் ஒரு பிரிவினர்; a sect of fishing tribes. [வலை + இடையர். இடை + அர் – இடையர்.] கடல் வளத்தையையே, வாழ்க்கைத் தொழிலாக மேற்கொண்ட பரதவருள் ஒரு பிரிவினர்.
வலையிழுப்புப்பாடல்	வலையிழுப்புப்பாடல் valaiyiḻuppuppāṭal, பெ. (n.) மீன் பிடிப்போர் வலை இழுக்கும் போது பாடும் பாடல்கள்; a song sung by fishermen while pulling net. [வலையிழுப்பு + பாடல்.] வலையிழுப்புப் பாடல்கள் மீனவர்தம் வாழ்வியல் துன்பத்தை விளக்குவனவாகும். மீனவர்கள் மீன்வலைக்குங்கால், படும் இன்னலையும், அம் மீனை விற்குங்கால், பெறும் இழப்புகளையும், எடுத்தியம்புவன. அவர்தம் அகவாழ்வினைக் காமச்சுவை மிளிரும் பாங்கினில் படம் பிடித்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன எனலாம்.
வலையிளக்கு-தல்	வலையிளக்கு-தல் valaiyiḷakkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) வலையைப் பிரித்துக் கடலுள் நழுவவிட்டு இறக்குதல்; to put into the sea after unfolding the net. [வலை + இளக்கு. இளகு → இளக்கு.] வலையைப் பிரித்து, நெகிழும் வண்ணம் அசைத்தல் வலையிளக்குதலெனப்படும்.
வலையிள-த்தல்	வலையிள-த்தல் valaiyiḷattal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கட்டுமரம் கலத்திலிருந்து வலையைக் கடலிற் விரித்து நழுவவிட்டு இறக்குதல்; to spread net from catamaram and go for fishing. [வலை + இள-. இல் → இள் → இள.]
வலையூசி	வலையூசி valaiyūci, பெ. (n.) பின்னுவதற்குப் பயன்படும் ஊசி; a needle used of knitting nets. [வலை + ஊசி. உள் → உசி → ஊசி.] வலையின் தூவதற்குப் பயன்படும் மெல்லிய ஊசி. [P]
வலையேறு-தல்	வலையேறு-தல் valaiyēṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பெருவலையைப் படகில் அல்லது கலத்தில் ஏற்றுகை; to load fishing boat or catamaram with big laughty net. [வலை + ஏறு-. ஏ → ஏல் → ஏறு-.]

வலைவகை	வலைவகை valaivagai, பெ. (n.) வலைகளின் பருப்பு; classifications of nets. [வலை + வகை.] வலை வகைகள் : 1) களவலை, 2) கரைவலை, 3) கைவலை, 4) வடுவலை, 5) வீச்சுவலை, 6) பாச்சுவலை, 7) தெவ்வலை, 8) வரிவலை, 9) கொண்டைவலை, 10) மணி வலை. 11) சிக்குவலை, 12) வீச்சுவலை, 13) மடிவலை,
வலைவடம்	வலைவடம் valaivaḍam, பெ. (n.) மாசு, தூது (நாமதீப. 448);; dirt. [வலை + வடம்.]
வலைவரி	வலைவரி valaivari, பெ. (n.) மீன் பிடிப்போர் செலுத்தும் வரி; a tax on fishing. [வலை + வரி.]
வலைவளம்	வலைவளம் valaivaḷam, பெ. (n.) அரியவும் விலைமதிப்பு மிக்கவுமாய வஞ்சிரம், இறால் மற்றும் இன்னபிற கடல்வாழ் உயிரிகள் வகைப்படுகை; costly and rare fishes, sea species caught with one net. "வேட்டம் பொய்யாது வலை வளம் சிறப்ப" (நற். 38, 1);. [வலை + வளம்.]
வலைவளை	வலைவளை1 valaivaḷaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) கிழிந்த வலைகளைச் சரிசெய்து, மீண்டும் கடலுக்கு கொண்டு செல்கை; to take to the sea after mending the torn nets. [வலை + வளை-.] வலைவளை2 valaivaḷaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) வலையை உப்பங்கழியில் அரைவட்டம் போலிட்டு, மீன்கள் தப்பி ஓடிவிடாதவாறு வளைக்கும் தன்மை; an exercise to arrest fishes from escaping by putting the net in encircled fashion. [வலை + வளை-.]

வலைவளைப்பு	வலைவளைப்பு valaivaḷaippu, பெ. (n.) 1. வலையை வீசுகை, போதிய அளவு மீன்பிடிபட வேண்டுமென்பதற்காக ஒருபாடு வளைப்பு, இருபாடு வளைப்பு, மூன்றுபாடு வளைப்பு என்று வளைப்பதுண்டு; encircling in three categories of one, two or three to get sufficient fish catch. 2. வலை வளை-த்தல் பார்க்க;see valai-valai. [வலை + வளைப்பு.]
வலைவன்	வலைவன் valaivaṉ, பெ. (n.) வலையன், 1, 2 பார்க்க;see valaiyan 1, 2. "வலைவர்க் கமர்ந்த மடமான் போல" (கலித்.23);. [வலையன் → வலைவன்.]
வலைவாங்கு-தல்	வலைவாங்கு-தல் valaivāṅgudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) கடலில் வீசிய வலையை மீண்டும் கலத்திற்குள் இழுத்தல்; to withdraw net spread in the sea into boat or catamaraw. [வலை + வாங்கு-.]
வலைவாணன்	வலைவாணன் valaivāṇaṉ, பெ. (n.) வலையன் 1, 2 பார்க்க;see valaiyan. "காட்டகத்து வேடன் கடலில் வலைவாணன்" (திருவாச. 48, 3);. [வலை + வாணன்.]
வலைவாழ்நன்	வலைவாழ்நன் valaivāḻnaṉ, பெ. (n.) வலையன் 1, 2 பார்க்க;see valaiyan 1, 2. "வலைவாழ்நர் சேரி" (சிலப். 7. கட்டுரை, 10);. [வலை + வாழ்நன்.]
வலைவிரி-த்தல்	வலைவிரி-த்தல் valaivirittal, ,4 செ.கு.வி. (v.i.) அகப்படும்படி தகுந்த ஏற்பாடு செய்தல்; to lay a snare; to trap somebody. திருடர்களைப் பிடிக்க வலை விரிக்கப்பட்டிருக்கிறது (உ.வ.);. [வலை + விரி.] நேர்மையான வழியில் ஒன்றை அகப்படுத்தற் பொருட்டு, முறையாக அல்லது முன்னேற்பாடாக எடுத்துக் கொள்ளும் முயற்சியே வலை விரித்தலாகும்.
வலைவீசு-தல்	வலைவீசு-தல் valaivīcudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மீன் முதலியன வலைக்க கடற்பரப்பில் வலையை யெறிதல்; வலிமை சேர்த்தல்; form of energy to spread the net, as in fishing activitis. "வலைவீசின. படலம்" (திருவிளை.);. 2. வயப்படுத்த முயலுதல்; to try to ensnare or influence a person. 'நடிகை மறுமணம் செய்ய முத்தழகனுக்கு காம வலைவீசினாள்' (உ.வ.);. [வலை + வீசு-.] வலைவீசுதல்-அகப்படுத்துதல் :- வலை வீசுதல் என்பது மீன் பிடிப்பதற்காகச் செய்யப்படுவது. வலைவீசல், வலையோடல், தூண்டில் போடல் என்பனவும், மீனை அகப்படுத்துவதற்கு அல்லது சிக்கவைப்பதற்குச் செய்யும் செயலேயாகும். அதே போல் ஒருவர் தாம் விரும்பிய ஒருவரை அகப்படுத்துதற்குச் செய்யும் முயற்சி, சூழ்ச்சி, பேச்சு கண்ணோக்கு என்பவை, வலைவிரித்தலாக வழக்கில் சொல்லப்படும். வலை விரித்தல் என்பதும் அகப்படுத்த எடுத்துக் கொள்ளும் முயற்சியையே குறிக்கும். நேரிய வழியால் அகப்படுத்துதலை வலைவீசுதல் என்னும் வழக்கம் இல்லை (வழக்குச்சொல் அகரமுதலி);.

வலைவை-த்தல்	வலைவை-த்தல் valaivaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) கடலில் வலையை போடுகை; to spread or throw net in sea. [வலை + வை-.]
வவ்வடி	வவ்வடி vavvaḍi, பெ. (n.) வழுக்குந்தன்மை மிகுதியாகவுள்ள சேற்றுமண் நிறைந்த பகுதி; slippery region.
வவ்வரிகொட்டு-தல்	வவ்வரிகொட்டு-தல் vavvarigoṭṭudal, 5 செ.கு.வி (v.i.) வவ்வலிடு-தல் (வின்.); பார்க்க;see vavvai-idu. [வவ்வல் → வவ்வரி + கொட்டு-, கொள் → கொட்டு → கொட்டுதல்.] கொட்டுதல் = அறைந்து கொள்ளுதல். குளிரினால் பற்கள் ஒன்றோடொன்று மோதிக்கொள்ளுதலே வவ்வரி கொட்டுதலாகும்.
வவ்வல்கொட்டு-தல்	வவ்வல்கொட்டு-தல் vavvalkoṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வவ்வலிடு-தல் (இ.வ.); பார்க்க;see vavvai-idu. [வவ்வல் + கொட்டு-, கொள் → கொட்டு → கொட்டுதல்.]
வவ்வலிடு-தல்	வவ்வலிடு-தல் vavvaliḍudal, செ.கு.வி. (v.i.) குளிர்மிகுதியாற் பற்கள் ஒலியுண்டாக விரைந்து மோதிக் கொள்ளுதல்; to chatter with cold, as teeth. "அறவவ்வலிடுதல் வேர்த்தல் செய்யா திருக்கை" (திவ். பெரியதி. அவ. பக்.12);. [வவ்வல் + இடு-, இல் → இள் → இடுதல் = குத்துதல், பொருத்துதல்.] பல் வரிசைகளிரண்டும் அளவிற்கதிகமான குளிரினால் ஒன்றோடொன்று பொருந்தியடித்துக் கொள்ளுதல்.
வவ்வலொட்டி	வவ்வலொட்டி vavvaloṭṭi, பெ. (n.) வவ்வாலோட்டி எனும் நீண்ட செடி (யாழ்.அக.);; cockspur. [வவ்வாலோட்டி → வவ்வலொட்டி.] உடம்பெங்கும் ஒட்டுந்தன்மையுள்ள முட்செடி வகை. [P]
வவ்வலோட்டி	வவ்வலோட்டி vavvalōṭṭi, பெ. (n.) ஓர் முட்செடி; a thorny shrub.
வவ்வாதிலொட்டி	வவ்வாதிலொட்டி vavvātiloṭṭi, பெ. (n.) வவ்வலோட்டி பார்க்க;see vavva-lotti.
வவ்வால்	வவ்வால் vavvāl, பெ. (n.) 1. ஒருவகைப்பறவை; bat. "மரம்பழுத்தால் வவ்வாலை வாவென்று கூவி" (நல்வழி. 29);. 2. கடல் மீன்வகை (யாழ்.அக.);; pomfret, sea-fish. க. பாவல்; ம. வாவல்;து. பாவலி. [வாவல் → வவ்வால்.]

வவ்வால்நத்தி	வவ்வால்நத்தி vavvālnatti, பெ. (n.) மண்டபக் கட்டடத்தின் முகட்டுவகை (இ.வ.);; quadrangular turret of a mandapam. [வவ்வால் + நத்து → நத்தி.]
வவ்வால்மீன்	வவ்வால்மீன் vavvālmīṉ, பெ. (n.) வவ்வால், 2 (யாழ்.அக.); பார்க்க;see vavval 2. [வவ்வால் + மீன்.]
வவ்வால்விளக்கு	வவ்வால்விளக்கு vavvālviḷakku, பெ. (n.) விளக்குக் கொத்து வகைகளு ளொன்று (யாழ்.அக.);; a cluster of lamps, candelabrum. [வவ்வால் + விளக்கு.]
வவ்வாலெலும்பு	வவ்வாலெலும்பு vavvālelumbu, பெ. (n.) மண்டையோட்டிற்கு, அடிப்புறத்துள்ளதோர் எலும்பு (இங்.வை.6);; sphenoid bone, irregularly-shaped bone in front of the occipital in the base of the skull of the higher vertebrates. [வவ்வால் + எலும்பு = மண்டையோட்டின் அடிப்பகுதியிலமைந்த வெண்மையான எலும்பு. எல் → எலு → எலுமு → எலும்பு. எல் = வெண்மை.]
வவ்வாலொட்டி	வவ்வாலொட்டி vavvāloṭṭi, பெ. (n.) வவ்வாலோட்டி பார்க்க;see vavval-otti.
வவ்வாலோட்டி	வவ்வாலோட்டி vavvālōṭṭi, பெ. (n.) நீண்ட செடிவகையுளொன்று (மலை.);; cockspur, a kind of long shrub. [வவ்வால் + ஒட்டி.]
வவ்வாற்குறடு	வவ்வாற்குறடு vavvāṟkuṟaḍu, பெ. (n.) மரக்கட்டையிலான காலணிக் குறடு வகையு ளொன்று (யாழ்.அக.);; a kind of knob on wooden sandals. [வவ்வால் + குறடு.]
வவ்வாற்பந்தம்	வவ்வாற்பந்தம் vavvāṟpandam, பெ. (n.) 1. தீவட்டி வகையுளொன்று (யாழ்ப்.);; rod supporting a row of pendent torches, carried in a procession. 2. வவ்வால் விளக்கு (யாழ்.அக.);; a cluster of lamps, candelabrum. [வவ்வால் + பந்தம்.]
வவ்வானாற்றி	வவ்வானாற்றி vavvāṉāṟṟi, பெ. (n.) அடிப்படையற்றது, பிடிபாடில்லாதது (யாழ்.அக.);; that which is without basis or support.

வவ்வி	வவ்வி1 vavvi, பெ. (n.) சமயக்குறியிடாத வெறுமை (சூனிய); நெற்றியுடையவ-ன்-ள் (வின்.);; one wearing no sectarian marks on the forehead. [வெளவி → வெவ்வி → வவ்வி.] வவ்வி2 vavvi, பெ. (n.) கவர்கை; snatch, take hold of. "கடும்பரிப் புரவியொடு களிறுபல வவ்வி" (அகநா. 346:23);. [வவ்வு → வவ்வி.]
வவ்வியம்	வவ்வியம் vavviyam, பெ. (n.) மணிமுத்து வேங்கை; a species of East Indian kino, a tree.
வவ்வு	வவ்வு1 vavvudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கவர்தல்; to snatch, take hold of, to take possession of. "அரசர் செறின் வவ்வார்" (நாலடி. 134);. 2. பற்றிக் கொள்ளுதல்; to carry off. "வவ்வித் துழாயதன்மேற் சென்ற" (திவ்.பெரியதி.9, 4, 4);. 3. வாருதல் (யாழ்.அக.);; to sweep away. [அவ் → அவ்வு → கவ்வு → வவ்வு.] வவ்வு2 vavvu, பெ. (n.) 1. கவர்கை; snatching, taking hold of. "வவ்வு வல்லால்" (பரிபா.6, 80);. 2. சுவருக்கும் கூரைக்கும் இடையிலுள்ள வெளி; the space between the wall and the sloping roof on it. [கவ்வு → வவ்வு.]
வவக்கானி	வவக்கானி vavakkāṉi, பெ. (n.) 1. யானை மலம்; extreta of elephant. 2. செம்படவர் கொடுக்குங் கோயில் மகமைப் பணம் (இ.வ.);; net-money, a contribution paid by fishermen to a temple.
வவா	வவா vavā, பெ. (n.) தசைநீர்; lymph. ஒருகா. உனீர்.
வவி	வவி vavi, பெ. (n.) வவ்வி (வின்.); பார்க்க;see vavvi.
வவுலம்	வவுலம் vavulam, பெ. (n.) கருவேல் மரம்; Indian gum tree - arabica tree - Acacia arabica.

வழக்கச்சொல்	வழக்கச்சொல் vaḻkkaccol, பெ. (n.) உலக வாழ்க்கைப் பயன்பாட்டில், வழங்குஞ் சொல் (யாழ்.அக.);; word in popular or colloquial use. மறுவ. வாழ்வியற்சொல் [வழங்கு → வழக்கம் + சொல்.] பேச்சு வழக்கில், பொதுவாகப் பயன்படுத்துஞ் சொல்.
வழக்கடிப்பாடு	வழக்கடிப்பாடு vaḻkkaḍippāḍu, பெ. (n.) தொன்றுதொட்டு வரும் பயிற்சி; ancient usage. "தொழிற்படக் கிளத்தலும் வழக்கடிப்பாட்டிற் குரித்து" (நன். 399, மயிலை);. [வழங்கு → வழக்கு + அடிப்படு → அடிப்பாடு.]
வழக்கநிலை	வழக்கநிலை vaḻkkanilai, பெ. (n.) உறுதித் தன்மை; confirmation. [வழக்கம் + நிலை.]
வழக்கப்பசி	வழக்கப்பசி vaḻkkappasi, பெ. (n.) பசியார்வம் சற்றே குறைவாயிருந்தாலும் நேரப்படி உண்ணுகை; to eat in time regularly even when there is no appetite. [வழக்கம் + பசி.]
வழக்கப்படி	வழக்கப்படி vaḻkkappaḍi, பெ. (n.) முறைப்படி; as usual, according to custom. [வழக்கம் + படி.]
வழக்கபழக்கம்	வழக்கபழக்கம் vaḻkkabaḻkkam, பெ. (n.) வாழ்வின் செயல்பாடு; habits of life. 'அது அவர்களின் வழக்கபழக்கம்'. [வழக்கம் + பழக்கம்.]

வழக்கம்	வழக்கம்1 vaḻkkam, பெ. (n.) 1. பழக்கம், நடைமுறை; usage, practise, habit. அவர் காலை எழுந்தவுடன் கடவுளை வணங்குவது வழக்கம் (உ.வ.);. 2. மரபு; custom. "முந்நீர் வழக்கம் மகடூவோ டில்லை"(தொல்,பொருள்.34);. 3. பொதுவானது (வின்.);; that which is ordinary or common. 4. ஈகை; giving, gift, chanty. திருக்கை வழக்கம். 5. பயன்படுத்துகை; use, employment, as of a weapon or missile. 6. நாள்தொறும் செய்வது; routine work. க. பழகெ (6);. [வழங்கு → வழக்கம் (வே.க.3-152);.] வழக்கம்2 vaḻkkam, பெ. (n.) 1. கை, கால் முதலியவற்றின் இயக்கம் (யாழ்ப்.);; functioning. அவருக்குக் கால் ஒன்று வழக்கம் இல்லை (இலங்.);. 2. புழக்கம்; use.
வழக்கமாய்	வழக்கமாய் vaḻkkamāy, கு.வி.எ.. (adv.) 1. முன் வழக்கப்படி; usually, habitually, conventionally. 2. பெரும்பாலும்; generally, mostly. [வழக்கம் + ஆய்.]
வழக்கமான	வழக்கமான vaḻkkamāṉa, கு.வி.எ. (adv.) குறிப்பிட்ட முறையில், பலமுறை தொடர்ந்து செய்வதால் பழக்கமாகிப் போவது; that which is usual, customary. வழக்கமான பாதையிலேயே இன்றும் போவோம் (இ.வ.);. [வழக்கம் → ஆன.]
வழக்கமுறைமை	வழக்கமுறைமை vaḻkkamuṟaimai, பெ. (n.) மருந்தைப் பயன்கொள்ளும் முறை; prescription. [வழக்கம் + முறைமை.]
வழக்கர்	வழக்கர் vaḻkkar, பெ. (n.) 1. நீள் வழி (அரு.நி.);; long passage. 2. வழக்கம்; habit, convention. [வழங்கு → வழக்கு → வழக்கர் (வே.க.3-152);.]

வழக்கழிவு	வழக்கழிவு vaḻkkaḻivu, பெ. (n.) முறை (நீதி); தவறுகை; injustice. "வழக்கை வழக்கழிவு சொல்லின்" (தமிழ்நா. 35);. மறுவ. அழிவழக்கு, இழிவழக்கு, நேர்மைக் கேடு. [வழக்கு + அழிவு.] வழங்கு (த.வி.); → வழக்கு (தொ.பெ.); + அழிவு. அழி → அழிவு (தொ.பெ.தொ.ஆ.கு.); 'வு' வழக்கழிவு என்பது வழக்காறு. வழக்கு பற்றியசச்சரவு என்னும் பொருண்மைத்து.
வழக்கறி-தல்	வழக்கறி-தல் vaḻkkaṟidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பழக்க வழக்கங்களை யறிதல்; to have a knowledge of manners and customs. 2. சட்டமறிதல்; to be versed with law or Statute. [வழக்கு + அறி-, அள் → அறு → அறிதல்.] அள்ளுதல் = பொருந்தியறிதல், பொருந்துதல். வழக்கறிதல் என்பது, சட்ட நுணுக்கங்களை, வழக்கறிஞர் தமது மதியினாற் பொருத்தியறிதல்.
வழக்கறிஞர்	வழக்கறிஞர் vaḻkkaṟiñar, பெ. (n.) முறை தவறாது வழக்குரைப்போன்; lawyer, barrister, advocate. [வழக்கு + அறிஞர்.] அறு → அறிஞர் = கூர்த்த மதிநுட்பமுடையோர். 'அர்' பலர்பாலீறு. ஒருகா. அறி → அறிகின்றான் → அறிகுந்நான். அறிகுந்நான் → அறியுந்நான் → அறியுநன் அறியுநன் → அறிநன் → அறிஞன் அறிஞன் → அறிஞர். அனைத்துச் சட்ட நுணுக்கங்களையும், அறிந்து தாம் மேற்கொண்ட வழக்கிற் பொருத்தி, வழக்காடுபவரே வழக்கறிஞர் என்க. முறைமன்றத்தில், ஒருவர் சார்பாக அல்லது ஒரு அமைப்பின் சார்பாக வழக்காடும் தகுதியும், அதற்கான அனுமதியும் பெற்றவர்.

வழக்கறு	வழக்கறு1 vaḻkkaṟudal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) வழக்கத்தினின்று கிளவியம் மறைந்து போதல்; to become obsolute, as a word, to fall into desuetude. [வழக்கு + அறு-, அர் → அறு- (த.வி.);.] ஒருசொல், உலகவழக்கினின்று, அழிந் தொழிதல். வழக்கறு2 vaḻkkaṟuttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t), செ.கு.வி. (v.i.) 1. போக்கைத் தடுத்தல்; to felter or hinder one's movement. "வழி வழக்கறுக்கும்" (குறுந். 324);. 2. வழக்கைத் தீர்த்து விடுதல் (வின்.);; to decide, as a case, to settle, as a dispute. உன்னோடு வழக்காடிக் கொண்டிருந்தால், என்வேலை கெட்டுவிடும் (உ.வ.);. [வழக்கு + அறு-. அறு-தல் (த.வி.); → அறு-த்தல் (பி.வி.);.]
வழக்கன்	வழக்கன் vaḻkkaṉ, பெ. (n.) 1. வழக்குத் தொடுத்தவன் (வின்.); (யாழ்.அக.);; plaintiff. 2. செலவிடுதற்குரியது; that which is intended for free distribution. "வழக்கனாயிருக்கிற சந்தனத்தைக் கொடுத்தான்" (ஈடு. 4, 3, 1);. மறுவ. வழக்காளி. [வழக்கு → வழக்கன் (வே.க.3-152);.] இலவயமாகப் பகிர்ந்தளிக்கும் பொருள்.
வழக்காட்டு	வழக்காட்டு vaḻkkāṭṭu, பெ. (n.) 1. வன்மையாக வழக்காடுகை, சொற்போர் புரிகை; disputation, arguement, averment. 2. ஊடல்; sulks, flown. "வழக்காடிய வழக்காட்டுப் போக" (பு.வெ.9, 51. உரை);. மறுவ. சொல்லாட்டு. [வழக்காடு (த.வி.); → வழக்காட்டு (பி.வி.); = போராட்டு (வே.க.3-153);.]
வழக்காடி	வழக்காடி1 vaḻkkāṭi, பெ. (n.) விளக்குக் கூடு; light house. மறுவ. வழிகாட்டு விளக்கு. [விளங்கு → வழங்கு → வழக்கு + ஆடி. ஆடு + இ – ஆடி.] [P] வழக்காடி2 vaḻkkāṭi, பெ. (n.) வழக்காளி (வின்.);; plaintiff. [வழக்கு → வழக்காடி 'இ' சொல்லர்க்க ஈறு.]

வழக்காடு-தல்	வழக்காடு-தல் vaḻkkāṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சொற்போராடுதல்; to dispute, wrangle. 2. நயன்மை (நீதி);க்காகப் போராடுதல்; to litigate. உச்ச (நீதி); முறை மன்றத்திலும் வழக்காடிப் புகழ்பெற்றவர் (இ.வ);. 3. ஊடுதல்; to sulk. "தோளினை யுடையாள் வழக்காட்டிடத்துக் குழைந்தது." (பு.வெ. 12 பெண்பாற். 15, கொளு, உரை);. [வழக்கு + ஆடு-, ஆல் → ஆள் → ஆளு → ஆடு-தல் - வினையாற்றுதல், செயற்படுதல்.] வழக்கிற் போடுதல் (வே.க.3-153);.
வழக்காடுமன்றம்	வழக்காடுமன்றம் vaḻkkāṭumaṉṟam, பெ. (n.) கொடுக்கப்பட்ட தலைப்புப்பொருளை ஆதரித்து, ஒருவரை எதிர்த்து மற்றொருவர், அற(நீதி); மன்றத்தில் வழக்காடுவது போன்று நடத்தும் நிகழ்ச்சி; a debating forum with scholars, as of argument in court. சிறப்பு விழா நாட்களில், வழக்காடு மன்றம் என்ற நிகழ்ச்சி. தொலைக்காட்சியில் ஒளிபரப்பப்படுகிறது (இ.வ.);. [வழக்காடு + மன்றம்.] தகுதி சான்ற ஒருவரை நடுவராகக் கொண்டு, குறிப்பிட்டதொரு பொருள் குறித்து, ஒன்றை எடுத்து மொழிந்தும், எதிர்மறுத்தும் (ஒட்டியும் வெட்டியும்); இருவர் அல்லது இருவேறணியர் சொற்போரிடுதல்.
வழக்காரம்	வழக்காரம் vaḻkkāram, பெ. (n.) மறுப்புரை, சொற்போர்; dispute. "மணவாளப் பிள்ளையுடன் வழக்காரம் நன்றாச்சே" (வள்ளி கதை.);. அறமன்றத்தில் வழக்கின் வெற்றிக்கு வழக்காரம் இன்றியமையாதது (உ.வ.);. [வழக்கு + ஆரம் – வழக்காரம்.] 'ஆரம்' + ஒர் ஈறு.
வழக்காரை	வழக்காரை vaḻkkārai, பெ. (n.) கக்கலைத் தடுக்கும் கொட்டைப் பருப்பு; grey emetic nut - Randia Uligirosa.
வழக்காளி	வழக்காளி vaḻkkāḷi, பெ. (n.) 1. வழக்குத் தொடுத்தவன்; plaintiff. 2. சொற்போர் புரிவோன் (யாழ்.அக.);; disputant, wrangler, counsel. 3. சட்ட நுணுக்கத்தையும், வழக்கின் தன்மையும் அறிந்தவன் (இ.வ.);; one who is well-versed in laws and case details (customs);. [வழக்கு + ஆளி.] ஒ.நோ. கூட்டாளி = பாட்டாளி, முதலாளி = தொழிலாளி, போராளி. 'ஆளி' உடைமை குறித்த ஈறு.

வழக்காறு	வழக்காறு1 vaḻkkāṟu, பெ. (n.) மக்களின் வாழ்க்கையில் காலம் காலமாக எல்லோராலும் பகிர்ந்து கொள்ளப்பட்டு, நடைமுறையில் வழங்கி வருபவை; custom and usage, lore (of the folk); from time to time. சொற்களின் வழக்காறுகள் மாந்தர்தம் பண்பாட்டுச் சின்னங்களாகும் (உ.வ.);. மறுவ. உலக வழக்கு. வழக்கியல். வழக்காறு பற்றி இளம்பூரணர், கல்லாடனார் போன்ற உரையாசிரியர் வரைந்துள்ளது வருமாறு: இளம்பூரணார்:- வழக்காறு இரு வகைப்படும். இலக்கண வழக்கும், இலக்கணத்தோடு பொருந்தின மரூஉ வழக்கும் என. "இல் முன் என்பதனை முன்றில் என்று தலைதடுமாறச் சொல்லுதல், இலக்கணத்தோடு பொருந்திய மரூஉ வழக்கு." கல்லாடனார் :- இனிச் சோழணாடு என்பதனைச் சோணாடு என்பது மரூஉ வழக்கு (இளம்.தொல்.சொல்.17);. இலக்கணத்தொடு பொருந்தின மரூஉ வழக்கும், மரூஉ வழக்குமென இருவகைப்படும் (கல்.தொல்.சொல்.17);. "வழக்காறென்பது வழங்கற்பாடே மேற்கொண்டு, ஒரு காரணமும் நோக்காது, வாய்பாடு பகுத்துப் பயிலச்சொல்லி வருவது". "வழக்காறு வழங்குதல் பற்றி வருவது" (கல்.தொல்.சொல்.7);. வழக்காறு2 vaḻkkāṟu, பெ. (n.) 1. வழக்கு; usage. 2. பழக்கவொழுக்கம்; customs, manners, ancient practice.
வழக்கிடு-தல்	வழக்கிடு-தல் vaḻkkiḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சொற்போர் புரிதல், சொல்லாடுதல்; to dispute, to argue. 2. வன்மையாய் வழக்குரைத்தல், பூசலிடுதல்; to wrangle, argue vehemently. [வழக்கு + இடு-.]
வழக்கியல்	வழக்கியல் vaḻkkiyal, பெ. (n.) 1. வழக்காறு; usage. "எனமுத் தகுதியோ டாறாம் வழக்கியல்" (நன்.267);. 2. உலக வழக்கிலுள்ள கொச்சை நடை (வின்.);; conventional colloquial style. [வழக்கு + இயல்.]

வழக்கு	வழக்கு1 vaḻkkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) போக்குதல்; to cause to go. "வழக்குமாறு கொண்டு" (கலித்.101); [வழங்கு (த.வி.); → வழக்கு-, (பி.வி.);.] வழக்கு2 vaḻkku, பெ. (n.) 1. மாநகர் முறை மன்றம் ஊரக ஐவராயம் (ஊர்ப்பஞ்சாயத்து); போன்றவற்றில் தீர்வுக்காக முன் வைக்கப்படுவது; suit, case, கொலை வழக்கு (உ.வ.);. உங்கள் வழக்கு நாளை உசாவலுக்கு வருகிறது (விசாரணைக்கு வருகை); (இ.வ.);. பொய்வழக்குப் போடுவது தற்காலத்தில் வாடிக்கையாகிவிட்டது (உ.வ.);. 2. இயங்குகை; moving, passing to and from. "வழக்கொழியா வாயில்" (பு.வெ.10, முல்லைப். 4);. 3. உலக வழக்கு, செய்யுள் வழக்கு என்ற இருவகை வழக்குகள்; usage, of two kinds, viz., ulaga-valakku, ceyyul-valakku. "வழக்கெனப் படுவ துயர்ந்தோர் மேற்றே" (தொல்.பொருள்.647);. 4. இயல்பு வழக்கு, தகுதி வழக்கு என்ற இருவகை வழக்குகள் (நன். 266, மயிலை.);; usage in respect of words in lit. and in speech, of two classes, viz., iyalbu-valakku, tagudivalakku. "இலக்கண முடைய திலக்கணப் போலி மரூஉவென்றாகும் மூவகை யியல்பும் இடக்கரடக்கல் மங்கலம் குழுஉக்குறி எனுமுத் தகுதியோ டாறாம் வழக்கியல்" (நன்.207);. 5. பழக்கவொழுக்கம்; customs, manners, ancinet practise.
வழக்குக்கேட்டல்	வழக்குக்கேட்டல் vaḻkkukāṭṭal, பெ. (n.) வழக்குக்கேள்-தல் பார்க்க;see valakku-k-kel. [வழக்கு + கேட்டல்.]
வழக்குக்கேள்-தல்	வழக்குக்கேள்-தல் vaḻkkukāḷtal, 11 செ.குன்றாவி. (v.t.) உண்மை (நீதி); யறிதற் பொருட்டு வழக்கினை ஆய்வு செய்தல்; to hear or try a case to render justice. [வழக்கு + கேள்-.]
வழக்குச்செய்-தல்	வழக்குச்செய்-தல் vaḻkkucceytal, 1 செ.கு.வி. (v.i.) வழக்காடு-தல் 1, 2 (யாழ்.அக.); பார்க்க;see valakkadu. [வழக்கு + செய்-.]
வழக்குச்சொல்	வழக்குச்சொல் vaḻkkuccol, பெ. (n.) வழக்கச்சொல் பார்க்க;see valakka-c-col. [வழக்கு + சொல்.]
வழக்குத்தீர்-த்தல்	வழக்குத்தீர்-த்தல் vaḻkkuttīrttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வழக்கினை ஆய்ந்து (நீதியினை); மெய்ம்மையை (நீதியினை); முடிவு செய்தல்; to decide, settle, as a law-suit or after or trial dispute. "வழக்குத் தீர்ப்பில் மரியாதைராமன் தான்" (பழ.);. 2. நடு நிலையிலிருந்து சந்து செய்தல் (இ.வ.);; to arbitrate. மறுவ. வழக்கறுத்தல், முறைசெய்தல். [வழக்கு + தீர்-.]

வழக்குத்தொடர்-தல்	வழக்குத்தொடர்-தல் vaḻkkuttoḍartal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அற (நீதி); மன்றத்திற்கு வழக்கினை எடுத்துச் செல்லுதல்; to avail court of law, to file a law suit in court. 2. சொற்போரிடுதல்; to carry on a dispute, to aver or argue. [வழக்கு + தொடர்-.]
வழக்குத்தொடு-த்தல்	வழக்குத்தொடு-த்தல் vaḻkkuttoḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வழக்குத்தொடர், 1 பார்க்க;see valakku-t-todar. [வழக்கு + தொடு-.]
வழக்குத்தோல்-தல்	வழக்குத்தோல்-தல் vaḻkkuttōltal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. வழக்கில் தோல்வியுறுதல்; to lose a suit or ease. 2. எதிர் வழக்குரைத்தலில் தோல்வியுறுதல்; lapse or deceat in counter argument. [வழக்கு + தோல்-.]
வழக்குத்தோற்றல்	வழக்குத்தோற்றல் vaḻkkuttōṟṟal, பெ. (n.) வழக்குத்தோல்-தல் பார்க்க;see valakku-t-tol. [வழக்கு + தோற்றல்.]
வழக்குப்பேசு-தல்	வழக்குப்பேசு-தல் vaḻkkuppēcudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வழக்குரைக்கும் போது முறைமையை (நீதியை); நிலை நாட்டுதல் (யாழ்.அக.);; to argue ethically in a case. 2. சட்ட நுணுக்கங்களை யெடுத்துக் கூறி வழக்காடுதல்; to dispute, wrangle, aver with legal facts. [வழக்கு + பேசு-.]
வழக்குப்பொருள்	வழக்குப்பொருள் vaḻkkupporuḷ, பெ. (n.) ஒரு சொற்குப் பேச்சுவழக்கிலுள்ள பொருள் (வின்.);; popular meaning of a word. மறுவு. நடைமொழிப்பொருள். [வழக்கு + பொருள்.] வழக்குப் பொருள் காலந்தோறும் மாறிக்கொண்டேயிருப்பதை 'நாற்றம்' என்னும் சொல்லா லறிக.
வழக்குப்போடு-தல்	வழக்குப்போடு-தல் vaḻkkuppōṭudal, 19 செ.குன்றாவி. (v.t.) வழக்குத்தொடர்-தல் பார்க்க;see Valakku-t-todar-, [வழக்கு + போடு-.]
வழக்குமுறி	வழக்குமுறி vaḻkkumuṟi, பெ. (n.) முறையீடு (புகார்);; complaint.
வழக்குமொழி	வழக்குமொழி vaḻkkumoḻi, பெ. (n.) வழக்குச்சொல் பார்க்க;see valakku-c-col. மறுவ. உலகவழக்கு. [வழங்கு → வழக்கு + மொழி.] பொதுமக்கள் வழங்கும் சொற்கள், வழக்குச் சொற்கள் அல்லது வழக்குமொழிகள் எனப்படும்.

வழக்குரைஞர்	வழக்குரைஞர் vaḻkkuraiñar, பெ. (n.) வழக்கறிஞர் பார்க்க;see vala-k-karinar. [வழக்கு + உரைஞர்.]
வழகம்	வழகம் vaḻkam, பெ. (n.) பவளம் (சங்.அக.);; Coral. [வளகம் → வழகம்.]
வழகு	வழகு vaḻku, பெ. (n.) 1. வழவழப்பு, பளபளப்பு; smoothness, brightness. 2. மென்மை; softness gloss. "வழகிதழ்க் காந்தண்மேல் வண்டிருப்ப" (பதினொ. திருவீரந். 70);. [வழுவு = வழுக்குந்தன்மை. வழுவு → வழகு.]
வழங்கல்	வழங்கல் vaḻṅgal, பெ. (n.) உண்டாக்குகை; to be productive, to supply. [வழங்கு → வழகல்.]
வழங்காத்தேர்	வழங்காத்தேர் vaḻṅgāttēr, பெ. (n.) பேய்த்தேர்; mirage. "களிறு...... வழங்காத்தேர் நீர்க்கவா அங்கானம்" (கலித்.7);. [வழங்காத்தேர் = வழக்கிலில்லாத் தேர். வழங்கு + ஆ (இ.நி.); + தேர்.]
வழங்காதொழி-தல்	வழங்காதொழி-தல் vaḻṅgādoḻidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) மக்கள் பேச்சு வழக்கிலில்லாது போதல்; to out of usage as of words. [பழங்கு → வழங்கு → வழங்காது + ஒழி-.] காலதர், சாளரம், பலகணி என முச்சொல் லிருக்கவும் சன்னல் என்னும் போர்த்துக்கீசியச் சொல்லை வேண்டாது வழங்கியதால் அம் முச்சொல்லே போல் எத்துணையெத்துணை அருந்தமிழ்ச் சொற்கள் வழங்காதொழிந்தன. அவை எண்ணத் தொலையா.
வழங்காப்பொழுது	வழங்காப்பொழுது vaḻṅgāppoḻudu, பெ. (n.) உச்சி வேளை; midday, noon. "வழங்காப் பொழுது நீ கன்று மேய்ப் பாய்போல்" (கலித். 112);. [வழங்கு + ஆ (எ.ம.இ.நி.); + பொழுது.]
வழங்காவழி	வழங்காவழி vaḻṅgāvaḻi, பெ. (n.) புதுவழி, மக்கள் செல்லா வழி; new track, unused passage. மறுவ. காட்டுவழி [வழங்கு + ஆ (எ.ம.இறி.); + வழி.]

வழங்கி	வழங்கி vaḻṅgi, பெ. (n.) 1. தன் மனைவியைக் கூட்டிக் கொடுப்பவன் (வின்.);; pimp, one who prostitutes one's wife. 2. விலைமாது; harlot, prostitute. க., து. வள;ம. வழநமிய. [வழங்கு → வழங்கி.]
வழங்கு	வழங்கு1 vaḻṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. இயங்குதல், நகர்தல்; to move, proceed, advance. "முந்நீர் வழங்கு நாவாய்" (புறநா. 13);. 2. உலாவுதல்; to walk about. "சிலம்பில் வழங்க லானாப் புலி" (கலித். 52);. 3. தொன்று தொட்டு நடைபெற்று வருதல்; to be in existence from the past. 4. புழக்கத்திலிருத்தல்; to be in usage, as money, words, etc. 5. அசைந்தாடுதல்; to swing one's body backwards and forwards, as an elephant. "மழகளிறு கந்து சேர்பு...... வழங்க" (புறநா. 22);. 6. கூத்தாடுதல்; to dance. "பேய் மகள் வழங்கும் பெரும்பாழாகும்" (பதிற்றுப். 22, 37);. 7. நிலைபெறுதல்; to last, to be static, to endure, to stand established. "வானின் றுலகம் வழங்கி வருதலான்" (குறள். 11);. 8. பயிற்சி பெறுதல் (வின்.);; to be accustomed, practised, to under go training. 9. கொண்டாடப்படுதல்; to be esteemed, honoured, respected, celebrated. "வழங்கு தாரவன்" (சீவக. 2504);. 10. பொருத்தமாதல்
வழங்குநர்	வழங்குநர் vaḻṅgunar, பெ. (n.) கொடுக்குநர், தருபவர்; distributor, supplier, donor. "மான்ற மாலை வழங்குநர்ச் செறீஇய" (நற்-29.4);. [வழங்கு → வழங்குநர்.] கொடையளிப்பவர், ஒன்றை அனைவருக்கும் பகிர்ந்தளிக்கும் பான்மையர்.
வழட்டல்	வழட்டல் vaḻṭṭal, பெ. (n.) தோல் நழுவச் செய்கை; scratching the skin from the body. [வழுட்டல் → வழட்டல்.]
வழட்டு-தல்	வழட்டு-தல் vaḻṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) வழற்றுதல் (வின்.);; to cause the skin to peel off. மறுவ. வழற்றுதல் [வழல் → வழற்று → வழட்டு-,]
வழண்டு-தல்	வழண்டு-தல் vaḻṇṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கழலுதல், தோல் உரிதல் (இ.வ.);; to be abraded, to peel off. [வழட்டு → வழண்டு.]

வழப்பம்	வழப்பம் vaḻppam, பெ. (n.) 1. பழக்கம், வழக்கம்; usage, practice, habit, custom. 2. வழக்கம் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see Valakkam.
வழமை	வழமை vaḻmai, பெ. (n.) 1. வழக்கம்; habit, habitual act. 2. இயல்பு நிலை; normalcy, actuality. "நகரம் வழமைக்குத் திரும்பி விட்டது". [பழமை → வழமை.]
வழல்(லு)-தல்	வழல்(லு)-தல் vaḻlludal, 13 செ.கு.வி. (v.i.) தோல் உரிதல், கழலுதல்; to be abraded, to peel off. [வழி → வழல் → வழல்(லு);.]
வழலகரம்	வழலகரம் vaḻlagaram, பெ. (n.) நாய் வேளை, நாய்க் கடுகு; a plant-cleome niscosa.
வழலம்	வழலம் vaḻlam, பெ. (n.) நாள்; day.
வழலிக்கை	வழலிக்கை vaḻlikkai, பெ. (n.) இளைப்பு (வின்.);. களைப்பு; weariness, fatigue, tiredness. தெ. படலிக;க. பளகெ. [வழல் → வழலி → வழலிக்கை.]
வழலை	வழலை vaḻlai, பெ. (n.) 1. பாம்பு வகையு ளொன்று (சீவரட். 344);; ground snake. "வேனில் ஒதிப் பாடுநடை வழலை" (நற்.922);. 2. ஒருவகை முப்பு (மூ.அ.);; a kind of medicinal salt. 3. சவர்க்காரம் (பதார்த்த.1106);; soap. 4. புண்ணினின்று வடியும் ஊனீர்; exudation from a sore "புண் சலவையாக்கி அல்லது நீற்றிப் புகையையடக்கி பழுக்காத சரக்குகளையெல்லாம் பழுக்க வைக்கும்; calcified powder of three salts, universal salt, this aids to calcify various other drugs. [வழலை + கண்ணம். சுள் → சுண் → சுண்ணம்.] கடைச்சரக்குகளை நீற்றித் தூய்மையாக்கும் முப்பூத்தூள். நாட்பட்ட எல்லா நோய்களையும் நீக்கும்.
வழலைச்சுத்தி	வழலைச்சுத்தி vaḻlaiccutti, பெ. (n.) தொண்டையிலுள்ள கோழையை நீக்கல்; to remove the mucous or phlegm from the throat. [வழலை + சுத்தி.]

வழலைச்செய்நீர்	வழலைச்செய்நீர் vaḻlaicceynīr, பெ. (n.) நளினம், உடம்பு நடுக்கம், தடுக்க உட்கொள்ளும் மருந்து, நச்சுயிரிகளின் வாயிலிருந்து வெளிப்படும் நஞ்சுவிலிருந்து உருவாக்கப்படும் செய்நீர் (திராவகம்);; a liquid taken in during the practice of yoga to prevent tremor and other diseases, an acid obtained from the fluid emitted by poisonous creatures. When dropped on the skin vesicles are formed. [வழலை + செய்நீர்.]
வழலைத்திறவுகோல்	வழலைத்திறவுகோல் vaḻlaittiṟavuāl, பெ. (n.) வெடியுப்புச் சுண்ணம்; calcified powder of potassium nitrate. [வழலை + திறவுகோல்.]
வழலைதள்ளல்	வழலைதள்ளல் vaḻlaidaḷḷal, தொ.பெ. (vbl.n.) கோழை வாயினின்று வெளி வருதல்; discharge of phlegm from mouth. [வழலை + தள்ளல்.]
வழலைதொட்டாடல்	வழலைதொட்டாடல் vaḻlaidoṭṭāṭal, தொ.பெ. (vbl.n.) முப்பூவை முதன்மையாக வைத்துக் கொண்டு, மருந்துகளைக் கையாளுதல்; preparing medicine having universal salt on hand. [வழலை + தொட்டாடல்.]
வழலைநீர்	வழலைநீர் vaḻlainīr, பெ. (n.) 1. தலைப் பிண்டச் செயநீர்; a liquid extracted from the head of the first foetus of a woman. 2. சவுக்காரநீர்; pungent liquid extracted from valalai. 3. பனிக்குடத்து நீர்; liquor amni. [வழலை + நீர்.]
வழலைநோய்	வழலைநோய் vaḻlainōy, பெ. (n.) கோழை; phylegmatic disease. [வழலை + நோய்.]
வழலைப்பச்சை	வழலைப்பச்சை vaḻlaippaccai, பெ. (n.) வழுக்குப்பாசி; lichen or emerald. [வழலை + பச்சை.]
வழலைப்பாம்பு	வழலைப்பாம்பு vaḻlaippāmbu, பெ. (n.) ஓர் வகைப் பாம்பு; a kind of ground snake. [வழலை + பாம்பு.]

வழலைமார்க்கம்	வழலைமார்க்கம் vaḻlaimārkkam, பெ. (n.) முப்பு வடிக்கும் முறை; the process of making and using the universal three salt. [வழலை + மார்க்கம்.] Skt. marga → த. மார்க்கம்.
வழலைமுப்பு	வழலைமுப்பு vaḻlaimuppu, பெ. (n.) வழலை பார்க்க;see valalai. [வழலை + முப்பு.]
வழலையாதி	வழலையாதி vaḻlaiyāti, பெ. (n.) முதிர்கரு; foetus.
வழலையுப்பு	வழலையுப்பு1 vaḻlaiyuppu, பெ. (n.) 1. சவுக்கார உப்பு.; a salt extracted from dhoby's earth-fuller's earth. 2. மூப்பு; universal salt. [வழலை + உப்பு.] வழலையுப்பு2 vaḻlaiyuppu, பெ. (n.) வழலை, 2 (யாழ்.அக.); பார்க்க;see valalai, 2. [வழலை + உப்பு.]
வழலையுப்புசெய நீர்	வழலையுப்புசெயநீர் vaḻlaiyuppuseyanīr, பெ. (n.) வாலையுப்பு செயநீர், மதிசெயநீர்; a pungent liquid preparation from salts (சா.அக.);.
வழலைரசம்	வழலைரசம் vaḻlairasam, பெ. (n.) இதளியம் கலந்த மருந்துச்சாறு; a medicinal preparation of mercury. [வழலை + ரசம்.] Skt. rasa → த. இரசம்.
வழலைவங்கம்	வழலைவங்கம் vaḻlaivaṅgam, பெ. (n.) வங்கக்கட்டு (கொங்கணவர்-வாத காவி யத்தில் சொல்லிய முறைப்படி செய்யப்படுவது);; consolidation of lead as told in koṅgaṇavarvātha kaviyam. [வழலை + வங்கம்.]

வழவழ-த்தல்	வழவழ-த்தல் vaḻvaḻttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வழுக்குந் தன்மையதாதல்; to be slippery, as mire, a polished surface. வழவழத்த உறவைக் காட்டிலும் வைரம் பாய்ந்த பகை நன்று (பழ.);. 2. உறுதியற்றிருத்தல்; to be slack, loose or unsteady. 3. மழமழத்தல்; to be smooth. 4. தெளிவின்றிப் பேசுதல்; to babble, to wishy-washy in talk, to speak without clarity. [வழ + வழ.]
வழவழப்பு	வழவழப்பு vaḻvaḻppu, பெ. (n.) 1. வழுக்குந் தன்மை (வின்.);; slipperiness. 2. மழமழப்பு; smoothness. 3. உறுதியின்மை; looseness, unsteadiness, negligence. [வழவழ → வழவழப்பு.]
வழவழவெனல்	வழவழவெனல் vaḻvaḻveṉal, பெ. (n.) 1. வழுக்குதற் குறிப்பு; expr. signifying slipperiness. 2. தெளிவின்றிப் பேசுதற் குறிப்பு; wishy-washy talk, speaking unclearly, infirmity in talking. [வழவழ + எனல்.]
வழற்சிங்கி	வழற்சிங்கி vaḻrciṅgi, பெ. (n.) ஆறாத சீழ்ப் புண்ணோய்; a kind of ulcer disease.
வழற்று-தல்	வழற்று-தல் vaḻṟṟudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) தோல் வழலச் செய்தல், கழலச் செய்தல்; to cause the skin to peel off. [வழல் → வழற்று (பி.வி);.] ஒ.நோ. கழல் → கழற்று.
வழாஅல்	வழாஅல் vaḻāal, பெ. (n.) 1. தவறுகை; an act of turbling, failure. 2. வழுக்கை; slipping. "வழூஉ மருங்குடைய வழாஅ லோம்பி" (மலைபடு. 215);. [வழு → வழால் → வழாஅல் மு.தா.பக்.12).]
வழாநிலை	வழாநிலை vaḻānilai, பெ. (n.) சொற்கள் அல்லது தொடர்கள் இலக்கண வரம்பினின்றும் விலகாது அமைகை (நன். 374);; grammatical correctness, as of a word or sentence, dist. fr. valūu-nilai. [வழுவு + ஆ (எ.ம.இ.நி.); + நிலை.] சொற்கள் பொருட்டொடர்புபட்டுத் தொடர்ந்து நிற்கும்பொழுது, முடிக்கப்படுஞ் சொற்களோடு முடிக்குஞ் சொற்கள் திணை, பால், எண், இடம், காலம் முதலியவற்றில் ஒத்து, இலக்கணப்பிழை யில்லாதிருப்பின் வழாநிலையாம்.
வழாறு	வழாறு vaḻāṟu, பெ. (n.) நீர் நிறைந்த ஆறு அல்லது குளம் (சூடா.);; surplusing water river or tank. [முழு-மை → வழு-மை + ஆறு.]

வழி	வழி1 vaḻidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நிரம்பி வடிதல் (இ.வ.);; to overflow, to surplus. "வழிந்த கார்விடம்" (கம்பரா. சூர்ப்பண. 72);. 2. வடிதல்; to flow, drain. ம. வழியுக (valiyuka, valikka.); [வடி → வழி.] வழி2 vaḻidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) தோல் வழலுதல் (நெல்லை.);; to be abraded. [வழல் → வழி.] வழி3 vaḻittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) வடித்தல்; to shed, let flow. "வழிக்குங் கண்ணீரமுவத்து" (கம்பரா. கடல்காண். 5);. [வடி → வழி.] வழி4 vaḻittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அரைத்த மாவு சந்தன முதலியவற்றைத் திரட்டியெடுத்தல்; to wipe, scrape, to
வழிஅலகு	வழிஅலகு vaḻialagu, பெ. (n.) நீளம், நிறை, காலம் என்னும் அலகுகளில் இருந்து பெறப்படும் பிற அலகு; derival unit. [வழி + அலகு.] சுற்றளவு, கொள்ளளவு போன்றவை. வழி அலகிற்குச் சான்றாகும்.
வழிக்கண்ணார்	வழிக்கண்ணார் vaḻikkaṇṇār, பெ. (n.) வழித்தோன்றல், வழிமரபினர்; descendants, progeny. "இவரும் இவர் வழிக் கண்ணாரும்" (S.I.I. ii, 352);. [வழி + கண்ணார்.]
வழிக்கரை	வழிக்கரை vaḻikkarai, பெ. (n.) வழிப் பக்கம் (யாழ்.அக.);; wayside. [வழி + கரை.]
வழிக்குக்கொண்டு வா	வழிக்குக்கொண்டுவா vaḻikkukkoṇṭuvā, 18 செ.கு.வி. (v.i.) உரிய முறையை அல்லது ஒழுங்கைப் பின்பற்றச் செய்தல்; to bring some one into line, to discipline some one. "சரியாகப் படிக்காத மகனை எப்படி வழிக்குக் கொண்டுவருவது என்று சிந்தித்தார்" (இ.வ.);. [வழிக்கு + கொண்டு + வா-.]
வழிக்குவரு-தல்	வழிக்குவரு-தல் vaḻikkuvarudal, 18 செ.கு.வி. (v.i.) வழிக்குவா-தல் பார்க்க;see valikku-va. [வழி + வரு-.]

வழிக்குவா-தல்	வழிக்குவா-தல் vaḻikkuvātal, 18 செ.கு.வி. (v.i.) 1. இணங்குதல்; to submit, yield, to surrender. அவன் எப்படியும் நம் வழிக்கு வந்துதான் ஆக வேண்டும் (இ.வ.);. 2. நல்வழிப்படுதல்; to reform to revert to the right way. [வழி + வா-.]
வழிக் கொள் (ளு)-தல்	வழிக் கொள் (ளு)-தல் vaḻikkoḷḷudal, 16 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பின்பற்றிச் செல்லுதல்; to follow, go after. "மஞ்சனை வைதுபின் வழிக்கொள்வா யென" (கம்பரா. உருக்காட்டுப். 17);. 2. பயணப்படுதல்; to start or travel on a journey. "இசைவலான்.... இருள்வழிக் கொண்டான்" (திருவிளை. விறகு. 48);. [வழி + கொள்ளு).]
வழிகட்டி	வழிகட்டி vaḻigaṭṭi, பெ. (n.) வழி மறிப்பவன் (இ.வ.);; way-layer, foot-pad, a person who obstructs. [வழிகட்டு → வழிகட்டி.]
வழிகட்டு-தல்	வழிகட்டு-தல் vaḻigaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வழி மறித்தல் (யாழ்.அக.);; to lie in wait, to obstruct. 2. ஏற்பாடு செய்தல்; to prepare, arrange. 3. வழிவகை கூறுதல்; to suggest suitable ways and means. [வழி + கட்டு.]
வழிகாட்டி	வழிகாட்டி1 vaḻikāṭṭi, பெ. (n.) வாணிகஞ் செய்வார் பற்றியும், வாணிகத்தைப் பற்றியும் விளக்கும் நூல்; directory of traders and commerce or trade. [வழி + காட்டி.] வழிகாட்டி2 vaḻikāṭṭi, பெ. (n.) 1. செல்லுதற்குரிய வழியைக் காட்டுபவ-ன்-ள் (வின்.);; guide, leader, one who shows the way. வழிகாட்டிப் பறிப்பவன் திருடன் வரதன் ஏறுவது கழுலன் (பழ.); 2. பிறர் பின்பற்றுதற்குரிய முன்மாதிரியாக இருப்பவ—ன்-ள்; one who sets an example, to emulate by others, exemplar. என்கலையுலக வாழ்க்கையில் வழிகாட்டி என்று சொல்லத் தக்கவர் இவர் (இக்.வ.);. ஆய்வுநூல் எவ்வாறு இருக்க வேண்டும் என்பதற்கு, இந்த நூல் நல்ல வழிகாட்டி (இ.வ.); 3. வழிகாட்டிமரம் (தற்கா.); பார்க்க;see valikatti-maram. [வழிகாட்டு → வழிகாட்டி.]

வழிகாட்டிமரம்	வழிகாட்டிமரம் vaḻikāṭṭimaram, பெ. (n.) வழி பிரியுமிடங்களில் பிரிந்து செல்லும் பாதையை அறிவிக்கும் மரம் (வின்.);; guidepost, sign-post at cross roads, indicating direction. மறுவ. கைகாட்டிமரம் [வழிகாட்டி + மரம்.] சாலைகள் பிரியுமிடங்களில் அல்லது சேருமிடங்களில் அவ்வச்சாலை செல்லும் ஊர்ப்பெயர் அறிவிக்கும் (வழிகாட்டி); மரங்கள். [P]
வழிகாட்டு-தல்	வழிகாட்டு-தல் vaḻikāṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. செல்லும் நெறியை அறிவித்தல்; to show the way, to give guide line. மாணவர்களுக்கு வழிகாட்ட வேண்டிய ஆசிரியர்கள் (உ.வ.);. 2. நன்னெறி யுணர்த்துதல்; to direct one in the right path moral or religious, to teach ethics. 3. உரிய பாதையைக் காட்டுதல்; to suggest right ways and means. 4. உதவியாக இருத்தல்; to be of help. ஏதேனும் ஒரு தொழிலைக் கற்றுக் கொள்ள இந்த நூல் வழிகாட்டும் (இ.வ.);. [வழி + காட்டு.]
வழிகாட்டுமரம்	வழிகாட்டுமரம் vaḻikāṭṭumaram, பெ. (n.) வழிகாட்டிமரம் பார்க்க;see valikatti-maram. [வழிகாட்டு + மரம்.]
வழிகெடு-தல்	வழிகெடு-தல் vaḻigeḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) அடிச்சுவடு தெரியாமல் அழிதல்; to erase impression of steps to leaving no trace behind. "வந்த குற்றம் வழிகெட வொழுகலும்" (தொல். பொருள். 146);. [வழி + கெடு.]
வழிகோலு-தல்	வழிகோலு-தல் vaḻiāludal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வழிவகுத்தல்; to pave the way, to find way out. 2. மூலமாக; to be instrumental. இவை அழிவிற்கு வழிகோலும். தேர்தலில் தான் வெற்றி பெற வழிகோலிய தொண்டர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்தார் (இக்.வ.);. [வழி + கோலு.]

வழிச்சந்தி	வழிச்சந்தி vaḻiccandi, பெ. (n.) தெருக்கள் கூடுமிடம்; junction of roads. [வழி + அந்து → அந்தி → சந்தி.] வழிச்சந்தி என்னும் சொல், ஈங்கு குறைந்தது. மூன்று தெருக்கள் கூடுமிடத்தைக் குறித்தது எனலாம். சந்தி என்னும் சொல் சொற்புணர்ச்சி யென்னும் பொருண்மையில், எவ்வகைத் தமிழ் வழக்கிலும், இதுகாறும் பயிலாது போயினும், தெருப்புணர்ச்சி என்னும் பொருளில், சந்திக்கிழுத்தல், சந்தி சிரித்தல், சந்தியில் நிற்றல், சந்தி மறித்தல், சந்தியில் விடுதல் என்று உலக வழக்கில், மக்களிடையே இன்றும் வழக்கூன்றியுள்ளது. சந்தி என்னுஞ் சொல் தூய தென்சொல்லென்று மொழிஞாயிறு வடமொழி வரலாறு என்னும் நூலில் (வ.வ.68-69); நிறுவியுள்ளார். பலதெரு அல்லது, முத்தெரு கூடுமிடம் என்னும் பொருண்மையில், "சதுக்கமும் சந்தியும்" என்று திருமுருகாற்றுப்படையிலும், பலவழி கூடுமிடம் என்னும் பொருண்மையில் "சந்து நீவி" என்று மலைபடுகடாத்திலும், செய்யுள் வழக்காகப் பயின்று வந்துள்ளமை காண்க.
வழிச்சாரி	வழிச்சாரி vaḻiccāri, பெ. (n.) 1. நடையுள்ள வழி; beaten road, foot path with trace. 2. சுங்கஞ் செலுத்தாது, பொருள்களைக் கடத்துவோரைப்பிடிப்பதற்கான கள்ளப்பாதை (வின்.);; secret track of custom officers to apprehend the evaders of customs and hoarders. மறுவ. சுருங்கைவழி [வழி + சார் → சாரி.]
வழிச்சாரியை	வழிச்சாரியை vaḻiccāriyai, பெ. (n.) வரி; a kind of tax. "நம் நாட்டில் வழிச்சாரியை கொள்ளும் துறைகளிலே, தலைச்சுமைக்கும் எருத்துப் பொதிக்கும் பேர் ஒன்றுக்கு இரண்டாக வந்த காசும்" (S.I.I. Vol.XVII. 141);. [வழி + சாரியை சார் → சாரியை.] விற்பனைப் பொருள்களை மாட்டின் மீதும், தலைச் சுமையாகவும் கொண்டு, சாலைவழியே வேற்றிடம் செல்லும் வணிகர்களிடம் ஆள் கமைக்கு இவ்வளவு காசு என்று, அரசு பெறும் கட்டணம்.
வழிச்செல்வோன்	வழிச்செல்வோன் vaḻiccelvōṉ, பெ. (n.) சுற்றுலாச் செல்வோன் (பயணி); (பிங்.);; traveller, one who takes a journey. வழி செல்வோன் வார்த்தை நீர்மேல் எழுத்தாகும் (இ.வ.);. மறுவ. வழிநடையாளன். [வழி + செல்.]
வழிச்செலவு	வழிச்செலவு vaḻiccelavu, பெ. (n.) 1. யாத்திரை (பிங்.);, சுற்றுலா; journey, tour. 2. சுற்றுலாச் செலவு; journey or travelling expenses. "சுற்றுலாவில் வழிச்செலவு செய்வதற்குத் தந்தை மகனுக்கு நானூறு உருபா கொடுத்தான்" (இக்.வ.);. [வழி + செல் → செலவு.]

வழிச்செவ்வை	வழிச்செவ்வை vaḻiccevvai, பெ. (n.) சாலை; road. "போகிற வழிச் செவ்வைகளில்" (தெ.இ.கல்.தொ.5, 138);. [வழி + செவ்வை. செவ்வை = வழி முதலியவற்றின் செப்பம்.]
வழிச்சொல்லு-தல்	வழிச்சொல்லு-தல் vaḻiccolludal, 8 செ.குன்றாவி. (v.t.) வகை செய்தல்; to make arrangements, as for payment of debts. 'கடனுக்கு வழி சொன்னாற் கைச்சாதமுண்பேன்' (கோவ. க. 52);. [வழி + சொல்லு.]
வழிச்சோறு	வழிச்சோறு vaḻiccōṟu, பெ. (n.) 1. கட்டுச் சோறு; boiled rice prepared and bundled up for a journey, viaticum. 2. இறந்த பன்னிரண்டாநாள் இறந்தவர் செல்வழிக்கு உதவியாகக் கொடுக்கப்படும் பாதேயம்; the viaticum, offered for a deceased person on the 12th day of his death. [வழி + சோறு.]
வழிசீ-த்தல்	வழிசீ-த்தல் vaḻicīttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) செல்லும் வழியைச் செப்பனிடுதல்; to repair or clear the path or roadways. "வழி சீத்து" (ஏலா. 44);. [வழி + சீ.]
வழிசெய்	வழிசெய்1 vaḻiseytal, 1 செ.குன்றாவி. (v.t.) வகை செய்தல்; to provide a way of disposal, to find a way out. அனைவருக்கும் வீடு கிடைக்க வழிசெய்ய வேண்டும் (இ.வ.);. [வழி + செய்.] நிகழ வேண்டிய செயற்பாட்டிற்கு வகை செய்தல். வழிசெய்2 vaḻiseytal, 1 செ.குன்றாவி. (v.t.) வழி வகுத்தல்; to devise a method or guideline. வெள்ள (நிவாரண); உதவி உரியோருக்குச் சென்று சேர அரசு வழிவகை செய்ய வேண்டும். [வழி + செய்.]
வழிஞ்சி	வழிஞ்சி vaḻiñji, பெ. (n.) இளமை (அக.நி.);; youth, adolescence.
வழித்தடை	வழித்தடை vaḻittaḍai, பெ. (n.) வழிநடையில் நிகழும் இடையூறு; hindrance or obstacle to a journey, as by an evil omen etc. [வழி + தடை. தள் → தடு → தடை.] வழிச்செலவின் கண்ணே, எதிர்கொள்ளும் இன்னல்.
வழித்திண்ணை	வழித்திண்ணை vaḻittiṇṇai, பெ. (n.) வீடு கோபுரம் முதலியவற்றின் வெளித் திண்ணை (நாமதீப. 493);; outer pial, as of a house. [வழி + திண்ணை.]

வழித்திருடன்	வழித்திருடன் vaḻittiruḍaṉ, பெ. (n.) வழிப்பறி செய்பவன்; high way robber. மறுவ. ஆறலைக் கள்வன். [வழி + திருடு → திருடன்.]
வழித்துணை	வழித்துணை vaḻittuṇai, பெ. (n.) 1. வழி நடையில் உடன் வருவோன்; fellow, traveller, a companion on a journey. 2. வழிக்குத் துணையாவோன்; guide, escort. "வழித்துணையா மழபாடி வயிரத் தூணே" (தேவா. 322, 7);. 3. தலைமுறை தலைமுறையாகத் தொடர்ந்து, உதவிவரும் குடும்பத்துணை (யாழ்.அக.);; a friend of the family who helps from generation to generation. [வழி + துணை.]
வழித்துணைநாதர்	வழித்துணைநாதர் vaḻittuṇainātar, பெ. (n.) விரிஞ்சி புரத்தில் கோயில் கொண்டிருக்கும் இறைவனின் பெயர்; a name of god is who have temple in viriñji puram. [வழித்துணை + Skt. natha → த.நாதர்.] குடகு நாட்டிலிருந்து தொண்டைநாட்டுக்கு மிளகு விற்க வந்த சிவநேசன் என்னும் வணிகனுக்கு வழித்துணையாக வந்து வழிப்பறி செய்ய வந்த கள்ளர்களை விரட்டியடித்தமையால் "வழித் துணைநாதர்" என்னும் பெயர் பெற்றார்.
வழித்துணைமருந்து	வழித்துணைமருந்து vaḻittuṇaimarundu, பெ. (n.) 1. வழிப்போக்காக நெடுந்தொலைவு செல்வோர் முதலுதவியின் பொருட்டுக் கொண்டு செல்லும் மருந்து; first aid box carried during journey. 2. வாழ்க்கைப் பாதையை இனிது வழி நடத்திச் செல்லும் இறைவன்; God. [வழித்துணை + மருந்து.] அற்றை நாளில் நெடுந்தொலைவு செல்வோர் வழித்துணை மருந்தாகச் சுக்கு, மிளகு, திப்பிலி போன்றவற்றை உடன்கொண்டு சென்றனர். தலைவலி போக்கும் மருந்தாகவும், மிகுசளி. வளிப்பிடிப்பு நீக்கும் மருந்தாகவும், சுக்கு, மிளகு, திப்பிலி, அதிமதுரம் போன்றவை அன்று பயன்பட்டது போன்று, ஆங்கில மருத்துவம் மிக்கு விளங்கும் இற்றை நாளிற் சுற்றுலா செல்வோர் முதலுதவிப் பெட்டியினை உடன் கொண்டு செல்கின்றனர். முதலுதவிப் பெட்டியில், தலைவலி, உடம்புவலி, வளித்தொல்லை (வாயுப்பிடிப்பு);, குளிர்சுரம் போக்கும் குளிகைகளும், வளிப்பிடிப்பு, சுளுக்கு போக்கும் மருந்துகளும், நெய்மங்களும் (தயிலங்களும்); கொண்டு செல்லாத கற்றுலாக் குழுமங்களே இல்லையெனலாம். அனைத்து மாந்தர்தம் வாழ்க்கைச் செலவினையும், எஞ்ஞான்றும் நலிவின்றி, நலத்துடனும், வளத்துடனும் நடத்திச் செல்பவன், எல்லாம்வல்ல இறைவனாகையால், திருஞான சம்பந்தப் பெருமான், திருவானைக்காப் பதிகத்தில் திருவருட் சிறப்பினை விளக்குமுகத்தான், "வான நாடனே வழித்துணை மருந்தே" என்று பாடியருளிய பாங்கும் ஈங்கு கருதத்தக்கதாகும்.
வழித்தெய்வம்	வழித்தெய்வம் vaḻitteyvam, பெ. (n.) குல தெய்வம்; family deity, tutelary deity. "எங்கள் வழித்தெய்வம் போல்வான்" (சூடா. பாயி. 6);. [வழி + தெய்வம். வழி = வழிவழி.]

வழித்தொண்டு	வழித்தொண்டு vaḻittoṇṭu, பெ. (n.) வழிவழியடிமை; hereditary slavery or subservience especially to a deity. "வழித்தொண்டு செய்திடக் கச்சை கட்டிக்கொண்ட" ('குற்றா. குற. 91,1);. [வழி + தொண்டு.] மரபுவழித் தொடர்ந்து, தலைமுறைதோறும் தொண்டாற்றுகை. இறைவனுக்குத் தலைமுறை தோறும் தொடர்ந்து செய்யும் அடிமைத் தொண்டு.
வழித்தோன்றல்	வழித்தோன்றல் vaḻittōṉṟal, பெ. (n.) கொடி வழியுதித்த பிள்ளை (பிங்.);; male descendant. இவரும் இவரது வழித் தோன்றல்களும் வடக்கிலிருந்து வந்து தெற்கில் குடியேறினர் (உ.வ.);. மறுவ. பிறங்கடை. [வழி + தோன்றல்.]
வழிதட்டு-தல்	வழிதட்டு-தல் vaḻidaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) செல்வழி தெரியாது மயங்குதல்; to get puzzled or perplexed by losing one's way or tract. [வழி + தட்டு-, துள் → தள் → துட்டு → தட்டு.]
வழிதவறு-தல்	வழிதவறு-தல் vaḻidavaṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஒழுக்கம் தவறி நடத்தல்; go astray. வழிதவறியவர்களுக்கு வாழ வழிகாட்டும் அமைப்பு. [வழி + தவறு. தாவு → தவல் → தவறுதல் = பிழை செய்தல், நெறிதவறுதல்.] வழிதவறுதல் என்பது வாழ்க்கைப் பாதையில் நெறி பிழைத்தலாகும். பிறன்மனை விழைதல், பிறர்பொருள் கவர்தலும், வழி தவறுதலாகும்.
வழிதிகை-த்தல்	வழிதிகை-த்தல் vaḻidigaiddal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. செல்வழி தெரியாது மயங்குதல்; to get puzzled by losing one's way. 2. செய்வகை தெரியாது கலங்குதல்; to be confused in mind not knowing what to do. "வழிதிகைத் தலமர்கின்றேன்." (திவ். திருவாய். 3, 2, 9);. [வழி + திக்கு → திகை.]
வழிதுறை	வழிதுறை vaḻiduṟai, பெ. (n.) 1. வழியும் துறையும்; road and ford. 2. வழிமுறை; methodology, way, expedient. "வழிதுறை யீதென்றறியாய்" (அருட்பா. vi, தான்பெற்ற 6, பக்.707);. 'இயலா தென்பதில்லவே யில்லை வழிதுறை தெரியா தென்பதே உண்மை'. 3. பக்கத்துணை (வின்.);; means to an end, auxiliary aid. [வழி + துறு → துறை.]
வழிந்தோடு-தல்	வழிந்தோடு-தல் vaḻindōṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பெய்த மழைநீர் நிலத்தின் மீது புரண்டோடுதல்; to overflow on the surface as storm or rain water. [வழி + ஒடு.]
வழிநட-த்தல்	வழிநட-த்தல் vaḻinaḍattal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) ஏவல் செய்தல்; to serve as a call boy, to carry-out orders. "செற்ற தெவ்வர் நின்வழிநடப்ப" (மதுரைக். 189);. [வழி + நெடு → நெட → நட.]

வழிநடத்து-தல்	வழிநடத்து-தல் vaḻinaḍaddudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. முன்னின்று நடத்துதல்; to lead. 2. தலைமை தாங்கி நடத்துதல்; to guide, in forefront. விடுதலைப் போரில் நம்மை வழிநடத்திச் சென்றவர்கள் இன்று இல்லை. நம்மை வழிநடத்தும் பொறுப்பு தலைவருக்கே உரியது. [வழி + நட → நடத்து.]
வழிநடை	வழிநடை vaḻinaḍai, பெ. (n.) 1. வழிச் செல்லுகை; journey, travel. "வழிநடைச் சேறல் வலித்திசின் யானே" (அகநா. 303);. 2. நடைபாதை (இ.வ.);; foot path. [வழி + நடை.]
வழிநடைக்களைப்பு	வழிநடைக்களைப்பு vaḻinaḍaikkaḷaippu, பெ. (n.) வழிநடையிளைப்பு பார்க்க;see vali-nadai-y-ilaippu. [வழிநடை + களைப்பு.] நீணெடுந்தூரம் நடந்து செல்வதால், ஏற்படும் உடற்களைப்பு மற்றும் மனச்சோர்வு.
வழிநடைக்கிடும்பணம்	வழிநடைக்கிடும்பணம் vaḻinaḍaikkiḍumbaṇam, பெ. (n.) வரி வகை; road cess or levy. நாட்டின் ஒரிடத்தினின்று, மற்றொரு பகுதிக்குச் செல்வோர் செலுத்திய நெடுஞ்சாலைத் தீர்வை. [வழிநடை + இடும்பணம்.]
வழிநடைச்செலவு	வழிநடைச்செலவு vaḻinaḍaiccelavu, பெ. (n.) 1. தரை வழிச்செலவு (பயணம் (வின்.);; journey. 2. சுற்றுலா (பயண);ச் செலவு (இ.வ.);; expenses incured doing a journey, travel expenses. [வழிநடை + செலவு.]
வழிநடைச்சோர்வு	வழிநடைச்சோர்வு vaḻinaḍaiccōrvu, பெ. (n.) வழிநடையிளைப்பு பார்க்க;see valinadai-y-ilaippu. [வழிநடை + சோர்வு.]
வழிநடைப்பதம்	வழிநடைப்பதம் vaḻinaḍaippadam, பெ. (n.) வழி நடக்கும்போது கண்ட காட்சியை வரணித்துப்பாடும் பாட்டு; song of a traveller, describing the scenery on the way. [வழிநடை + பதம்.]

வழிநடையிளைப்பு	வழிநடையிளைப்பு vaḻinaḍaiyiḷaippu, பெ. (n.) வழி நடையால் ஏற்பட்ட சோர்வு; fatigue due to long journey by walk. [வழிநடை + இளைப்பு.] வழிநடை = வழிச்செலவு. இளை → இளைப்பு = மெலிவு, சோர்வு. நெடுந்தொலைவு நடப்பதனால் ஏற்படும் சோர்வு அல்லது களைப்பு.
வழிநாள்	வழிநாள் vaḻināḷ, பெ. (n.) பின்னாள்; succeeding or next day. "வழிநாட் கிரங்கு மென்னெஞ்சம்" (புறநா. 76);. [வழி + நாள்.]
வழிநில்-தல் (வழிநிற்றல்)	வழிநில்-தல் (வழிநிற்றல்) vaḻiniltalvaḻiniṟṟal, 14 செ.கு.வி. (v.i.) ஏவல் செய்தல்; to act as a call boy, to carry-out or implement orders. "மருவிப் பிரிய மாட்டேனான் வழிநின் றொழிந்தேன்" (தேவா. 301,3);. [வழி + நில்.]
வழிநிலை	வழிநிலை vaḻinilai, பெ. (n.) 1. பின்னின்றேவல் செய்கை; subservience, subservient attitude. "வழிநிலை பிழையாது" (தொல். பொருள். 114);. 2. பின்னிகழ்வது; that which immediately succeeds or follows, subsequent happening. வழிநிலைக்காட்சி. 3. அணி வகை (பிங்.);; a figure of speech. [வழி + நிலை.]
வழிநிலைக்காட்சி	வழிநிலைக்காட்சி vaḻinilaikkāṭci, பெ. (n.) இயற்கைப் புணர்ச்சியை யடுத்த இடந்தலைப்பாட்டில், தலைவன் தலைவியைக் காணுங்காட்சி (தொல்.பொருள்.16, உரை);; subsequent meeting of lovers after their first meeting (Agap.);. [வழிநிலை + காட்சி.] காண் + சி - காட்சி. 'சி' பண்புப்பெயரீறு. எழுவகைக் காட்சியுளொன்று. தலைவனும் தலைவியும் தம்முள் முதன் முதலாகக் காணுதலைக் கூறும் கைக்கிளைத் துறையென்று புறப்பொருள் வெண்பாமாலை புகலும் (பு.வெ.11 ஆண்பால்);. இருவரும் தம்முள் முதற்கண் கண்ணுறும் முதற்காட்சியே வழிநிலைக் காட்சி. என்று இறையனார் இளவியலுரை இயம்பும். "தலைமகளைத் தலைமகன் முதற்கண் கண்ணுற்று, இஃதொரு வியப்பென்றெனல்" என்றது பேராசிரியர் தம் விளக்கமாகும் (பேரா.திருக்.1:1);.

வழிநூல்	வழிநூல் vaḻinūl, பெ. (n.) நூல் மூவகையுள் முதனூலின் முடிபைப் பெரும்பான்மை யொத்துச் சிறுபான்மை மாறுபடும் நூல் (தொல். பொருள். 650);; secondary work, agreeing for the most part with its original or mudanūland deviating from it wherever the author considers it proper or necessary, one of three kinds of nul. [வழி + நூல்.] அகத்தியம் தொல்காப்பியம் வழிநூலாதலின் அதிலுள்ள தென்சொற்களெல்லாம் தலைக்கழக முதனுலைச் சேர்ந்தவையாம். முதலில் தோன்றிய நூலில் சொல்லப்பட்டவற்றை ஏற்றுத் தேவையான மாற்றங்களைச் செய்து எழுதப்படும் நூல். வழிநூல் பற்றி இறையனார் களவியலுரை இயம்புவது :- முதல் நூலோடு ஒத்த மரபிற்றாய் ஆசிரிய மத விகற்பம் படக்கிளப்பது (இறை.1);. யாப்பருங்கல விருத்தி கூறுவது :- முதல் நூலோடு ஒத்த முடிவிற்றாய்த் தனது ஓர் விகற்பம் படக் கிளப்பது (யாப்பாயி.);.
வழிப்படு	வழிப்படு1 vaḻippaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பயணமாதல்; to travel, to go on one's way. 2. நேர்படுதல் (யாழ்.அக.);; to be reformed or mended. 3. சந்தித்தல்; to meet. "அவன் எங்காவது வழிப்பட்டால் என்னிடம் வரச்சொல்லு" (உ.வ.);. [வழி + படு.] வழிப்படு2 vaḻippaḍudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) . 1. வழிபடு1', 2 பார்க்க;see valipadu. "அமரர் கோன் வழிப்பட்டால்" (திவ். திருவாய். 3, 1, 8);. 2. வழிபடு1, 1 பார்க்க;see vali-padu. [வழி + படு.] வழிப்படு2 vaḻippaḍuttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பயணப்படுத்துதல்; to send on a journey, to despatch. "மதிநுதலியை வழிப்படுத்து" (திருக்கோ. 214, கொளு);. வழியிற் செலுத்துதல் (சூடா
வழிப்பணி	வழிப்பணி vaḻippaṇi, பெ. (n.) குற்றம் செய்தோர்க்குத் தண்டனையாக, பாதை செப்பனிடும் வேலை தருகை; laying and repairing roads being the labour of a personer sentenced to rigorous imprisonment, engaging convicts or prisoners for road improvement works as a measure of punishment. [வழி + பணி.]

வழிப்பயணம்	வழிப்பயணம் vaḻippayaṇam, பெ. (n.) வழிச்செலவு (இ.வ.);; journey. மறுவ. நடைச்செலவு [வழி + பயணம்.] Pkt. payana → த. பயணம்.
வழிப்பறி	வழிப்பறி1 vaḻippaṟittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) இடைவழியிற் கொள்ளை யிடுதல் (சூடா.);; to way lay and rob. [வழி + பறி.] வழிப்பறி2 vaḻippaṟi, பெ. (n.) வழிக் கொள்ளை (பிங்.);; highway robbery. இந்தப் பகுதியில் அடிக்கடி வழிப்பறி நடக்கிறது (உ.வ.);. [வழி + பறி.] தோலில் எழும்பும் கட்டி. இங்கு வழிப்புண் என்பது, எருவாயிலிலோ அல்லது பெண்குறிவாயிலோ எழும்பியுள்ள புண்கட்டி. அல்குல் அல்லது ஆண்குறியில் தோன்றும் இணைவிழைச்சின் விளைவாகத் தோன்றும் புண்கட்டிகளும் வழிப்புண் வகையைச் சார்ந்தனவே.
வழிப்புப்புழுகு	வழிப்புப்புழுகு vaḻippuppuḻugu, பெ. (n.) புனுகுப் பூனையின் பிருட்டப் பையினின்று வழித்தெடுத்த புழுக்கை (புனுகு); (வின்.);; civet taken out of the ventricle of the civet cat. [வழி + புழுகு.] வழி = வாயில், புள் → புழு → புழுக்கை. பிள் → பீள் → பீளை → பூளை. புள் → புழு → புழுகு. புனுகுப் பூனையின் குறிவாயிலினின்று வெளிப்படும் நறுமணப் பொருளே, வழிப்புழுகு என்றறிக.
வழிப்புரை	வழிப்புரை vaḻippurai, பெ. (n.) வழிப் போக்கர் வழிநடைக் களைப்பாறத் தங்குமிடம் (ஏலாதி. 2);; rest-house; traveller's bungalow. [வழி + புரை.] புல் → புர் → புரை = வீடு, அறை, சாலை, இடம். வழிநடைச் செலவினை மேற்கொள்வோர் வழிநடை வருத்தம் திருதற் பொருட்டுத் தங்கி களைப்பாறிச் செல்லுமிடம்.
வழிப்பெருந்தேவி	வழிப்பெருந்தேவி vaḻipperundēvi, பெ. (n.) அரசிளங்குமரி; junior queen. "சேதியர் பெருமகன் வழிப்பெருந் தேவியொடு" (பெருங். வத்தவ. 3, 110);. [வழி + பெருந்தேவி.]
வழிப்பொதி	வழிப்பொதி vaḻippodi, பெ. (n.) வழிச்சோறு, 1 (இ.வ.); பார்க்க;see valli-c-coru. [வழி + பொதி.]

வழிப்போ	வழிப்போ1 vaḻippōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) வழிப்படு'- பார்க்க;see vali-p-padu. [வழி + போ-.] வழிப்போ2 vaḻippōtal, 8 செ.குன்றாவி. (v.t) வழிபடு-, 1 பார்க்க;see vali-padu. [வழி + போ-.]
வழிப்போக்கர்வாழை	வழிப்போக்கர்வாழை vaḻippōkkarvāḻai, பெ. (n.) நீர்வாழை (தற்கா.);; traveller's palm. [வழிப்போக்கன் + வழு → வாழை. வாழை = வழுவழுப்பான மரம்.]
வழிப்போக்கன்	வழிப்போக்கன் vaḻippōkkaṉ, பெ. (n.) வழிச்செல்வோன்; sum sit; wayfarer, traveller, journeyer. "வழிப்போக்கர் புகுந்தாடா நிற்பர்களே" (ஈடு. 4, 4, 6);. [வழிப்போக்கு → வழிப்போக்கன்.]
வழிப்போக்கு	வழிப்போக்கு vaḻippōkku, பெ. (n.) 1. வழியிற் போகை; going along the path, proceeding on the way. 2. பாதை, வழி; path, track. "வழிப்போக்கிலே அவனைக் காண்பாய்" (வின்.);. 3. வயல்களிலுள்ள வழிப்பாதை; foot-path in the cultivable field. 4. பாழ்நிலம் (இ.வ.);; waste land. [வழி + போ → போக்கு.]
வழிப்போவான்	வழிப்போவான் vaḻippōvāṉ, பெ. (n.) வழிச்செல்வோன், யாத்திரையாளன்; wayfarer, traveller, journeyer. [வழி + போ → போவான்.] ஒருகா. வழிச்செல்வோன்.

வழிபடு	வழிபடு1 vali̠baḍudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பின்பற்றுதல்; to follow, adhere to. "வழிபடுதல் வல்லுதலல்லால்" (நாலடி. 309);. 2. வணங்குதல்; to reverence, worship. "வழிபடுவோரை வல்லறி தியே" (புறநா. 10);. "வழிபடு தெய்வங் கட்கண் டாஅங்கு" (நற்.92);. [வழி + படு-.] வழிபடுதல் என்பது கடவுள் நெறியைப் பின்பற்றுதலைக் குறிக்கும். "பொய்தீர் ஒழுக்க நெறிநின்றார்" என்று வள்ளுவர் கூறுவது காண்க. அது ஒவ்வொரு சமயத்தார்க்கும் வேறுபட்ட வழிமுறைகளையும், நெறிமுறைகளையும், கொண்டதாயினும், ஒவ்வொரு சமய நம்பிக்கைக் கூட்டத்தாரும், தமக்கென ஒரு தலைமை வழிபாட்டுநெறி வகுத்துக் கொண்டு, ஒன்றுபட்டு இயங்க வழிவகுத்தது. காலப்போக்கில் முழுமுதற் கடவுளை வழிபடுதலே உயர்ந்தது. என்னும் எண்ணம், மாந்தர்தம் வாழ்வில் வழக்கூன்றியது. வாழ்வியலில் அச்சந்தரும் பொருட்களை வழிபடத் தொடங்கிய மாந்தன், நெறியின் வயப்பட்ட கடவுளை, வகுத்துக்கொண்டு, அதுவே முழுமுதல் இறைவழிபாடென்று எண்ணினான். நாள் செல்லச்செல்ல, தன்னுள்ளத்தே உறையும் மனச்சான்றாகிய உண்மையிறைவனை உணராது. இம்மைப் பயன் விளையுமென்றெண்ணி, வழிபடுதலை, பலநிலைகளில் மேற்கொண்டதனால், கடவுள் வழிபாட்டின் உயரிய நிலையை மறந்தான். இன்று கடவுள் வழிபாடு, தன்பொருள் இழந்து கடவுளைப் போற்றி வணங்குகின்ற கடவுள் வாழ்த்துப் பொருளில் மட்டும் ஆளப்படுகின்றது. [illegible] காலத்தில் வழிபடுதலென்பது கூட்டுவழிபாட்டையே குறித்தது
வழிபடுகடவுள்	வழிபடுகடவுள் vali̠baḍugaḍavuḷ, பெ. (n.) ஒருவன் தன் குலத்திற்கும், தமக்கு முரித்தாக வணங்கும் கடவுள்; tutelary deity, the deity which a man worships as his own God or the God of his family or caste, dist. fr. ērpugas-k-kagavul "வழிபடு கடவுளை யாதல்...... ஏற்புடைக் கடவுளையாதல் வாழ்த்துதல்" (குறள், அவ.);. [வழிபடு + கடவுள். கடவுதல் = செலுத்துதல். கடவு → கடவுள் = இயக்குபவன், செலுத்துபவன்.] த. கடவுள் → E. God.
வழிபடுதவசி	வழிபடுதவசி vali̠baḍudavasi, பெ. (n.) காது வலிக்காக பயன்படுத்தும் ஒர் வகைக் கற்றாழை; a kind of aloes used in ear ache.
வழிபடுதெய்வம்	வழிபடுதெய்வம் vali̠baḍudeyvam, பெ. (n.) 1. வழிபடுகடவுள் பார்க்க;see valipadu-kadavul "வழிபடு தெய்வ நிற்புறங் காப்ப" (தொல். பொருள்.422);. "அழிவில முயலும் ஆர்வ மாக்கள் வழிபடுதெய்வம் கட்கண்டாங்கு" (நற்.9-1-2);. 2. நிலையாக எஞ்ஞான்றும் உள்ளத்திலிறுத்தி வணங்குந் தெய்வம்; favourite deity, chosen by him for worship from among all the deities. [வழிபடு + தெய்வம்.] இம் மன்பதையில், மாந்தர் வணங்குந் தெய்வம், பற்பலவாயிருப்பினும், ஒருவன், தன் உள்ளத்தை குறிப்பிட்டதொரு தெய்வத்திடம் முழுமையாக ஒப்படைத்து, அத் தெய்வத்தையே நெஞ்சார நினைந்து வணங்குதல்.

வழிபண்ணு-தல்	வழிபண்ணு-தல் vaḻibaṇṇudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வகை செய்தல்; to provide a way of disposal, way out, sorting out. [வழி + பண்ணு.]
வழிபய-த்தல்	வழிபய-த்தல் vaḻibayattal, 3 செ.குன்றாவி. (v.t) 1. பிற்பயத்தல் (தொல். பொருள்.424);; to result ultimately in. 2. மறுக்காது கொடுத்தல் (வின்.);; to give without refusal. [வழி + பய.]
வழிபறி	வழிபறி1 vaḻibaṟittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) இடைவழியிற் கொள்ளையிடுதல் (சூடா);; to waylay and rob. [வழி + பறி.] வழிபறி2 vaḻibaṟi, பெ. (n.) வழிப்பறி, வழிக் கொள்ளை (பிங்.);; highway robbery. "வழிபறியுண்ட விடத்தே தாய்முகங் காட்டி னாற்போலே" (ஈடு. 6, 1, 1);. {வழி + பறி.]
வழிபாடு	வழிபாடு vaḻipāṭu, பெ. (n.) 1. வழியிற் செல்லுகை; proceeding on the way. 2. பின்பற்றுகை; following. 3. ஒரு தெய்வத்தையேனும் முழுமுதற் கடவுளை யேனும் வணங்கும் வணக்கம்; reverence, adoration. "பூசித்துப் பணியும் வழிபாடு பாரீர்" (ஏகாம். உலா. 371);. 4. பூசனை (பிங்.);; ritual, worship. "இத்தளி வழிபாடு செய்வார்க்கு" (S.I.I.Vol.i. 150);. 5. வழக்கம், பயன்பாடு, மரபு (வின்.);; use, custom, habit. 6. சமயக் கோட்பாடு (வின்.);; religious system. [வழிபடு → வழிபாடு.] மொழிஞாயிறு, தமிழர்தம் கடவுள் வழிபாடு அறிவியல் தழுவியதென்பார். தொல்காப்பியர் அறிவியல் நோக்கில், இறைவழிபாட்டினை முதற்பொருளுள் அடக்கியுள்ளார். தொல்காப்பியர் முதற்பொருளென்று மொழிந்தது, எல்லாக் கருப் பொருள்களும் தோன்றுதற்கு நிலைக்களனாகிய காலமும் இடமுமேயாகும். இம் முதற்பொருளே, இறைவன் என்னும் உருவகச் சொல்லிற்குரிய இயல்வரையறையாகும். மணிவாசகரும், "போற்றி என்வாழ் முதலாகிய பொருளே" என்று குறித்துள்ளது, இறைமறுப்பாளரும், இறைப் பற்றாளரும் ஏற்கும் வண்ணம் அமைந்துள்ளது. அறிவியல் அறிஞர் ஐன்சுடீனும், ஒருபொருளின், (நீள, அகல, உயரம்); கனத்தோடு, காலத்தையும் இணைத்தே, கணக்கிட வேண்டும் என்றார். இம் முதற் பொருள் கருத்தினைத் தொல்காப்பியர்
வழிபாடுசெய்-தல்	வழிபாடுசெய்-தல் vaḻipāṭuseytal, 1 செ.கு.வி. (v.i.) கருத்தறிந்து அவர் ஏவாமல் அவர் விரும்பியன செய்தல் (திவ்.திருப்பள்ளி. 5, வ்யா, பக்.31);; to serve a great person, guessing his wishes. [வழிபாடு + செய்.]

வழிபார்	வழிபார்1 vaḻipārttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) எதிர்பார்த்தல்; to expect, to look forward to. "நாடோறும் வழிபார்த்திரங்கி மனந்தளர்ந்தேன்" (அருட்பா. 5. வேட்கை. 3);. [வழி + பார்.] வழிபார்2 vaḻipārttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வழிவகை தேடுதல்; to find a way out; to devise means. 2. உரியகாலம் பார்த்தல் (வின்.);; to watch for an opportunity, to wait for an opportune time. [வழி + பார்-.] வழிபார்3 vaḻipārttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) நோயாளிகள் வாசற்படியை நோக்கும், இறத்தற்குறி; staring at the gate way by a patient, it is a symptom of death. [வழி + பார்-.]
வழிபோ-தல்	வழிபோ-தல் vaḻipōtal, 8 செ.குன்றாவி. (v.t.) & செ.கு.வி. (v.i.); வழிப்போ- பார்க்க;see valip-po-, "வழிபோன வருத்தத்தை" (பொருந. 93);. [வழி + போ.]
வழிபோவார்	வழிபோவார் vaḻipōvār, பெ. (n.) வழிச் செல்வோன்; travellers, journeyers. "வழி போவார் தம்மொடும் வந்து" (தேவா. 916:2);. மறுவ. வழிப்போக்கன். [வழிபோ-, வழிபோவார்.]
வழிமடக்கு	வழிமடக்கு1 vaḻimaḍakkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) வழிமறி-த்தல் பார்க்க;see vali-mari. மேய்ச்சல்நிலங் கண்டறிந்த இடையன், ஆநிரைகளை வழி மடக்கினான் (உ.வ.);. [வழி + மடக்கு.] வழிமடக்கு2 vaḻimaḍakku, பெ. (n.) அணி வகை (பிங்.);; a figure of speech. [வழி + மடக்கு.]
வழிமறி-த்தல்	வழிமறி-த்தல் vaḻimaṟittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) செல்வதைத் தடுத்தல்; to stop, obstruct, hinder or prevent, as a person from going. [வழி + மறி.]

வழிமார்க்கம்	வழிமார்க்கம் vaḻimārkkam, பெ. (n.) நல்லொழுக்கம்; good behaviour, civility, character, conduct. [வழி + மார்க்கம்.] Skt. mårga → த. மார்க்கம்.
வழிமுட்டு	வழிமுட்டு vaḻimuṭṭu, பெ. (n.) செல்ல முடியாத வழி; blind track or path, dead end. "வழி முட்டா யிருக்கும் இடங்களும்" (குறிஞ்சிப். 258, உரை);. [வழி + முட்டு.]
வழிமுட்டு-தல்	வழிமுட்டு-தல் vaḻimuṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t) to terminate or extinct of a line of heirs or successors. [வழி + முட்டு-.]
வழிமுதல்	வழிமுதல் vaḻimudal, பெ. (n.) 1. குல முதல்வன்; progenitor, original head of a family or dynasty. "அனபாயன் றிருக்குலத்து வழிமுதலோர் (பெரியபு. புகழ்ச். 8);. 2. வழிபடுகடவுள் பார்க்க;see vali-padu-kadavul. "வாழு நாள் கொடுத்தாய் வழிமுதலே" (தேவா. 485,5);. [வழி + முதல்.] வழி = குடிவழி, மரபு. பிறங்கடை தோறும், வாழையடி வாழையென வந்த மரபுவழி, வணங்கும் இறை.
வழிமுரண்	வழிமுரண் vaḻimuraṇ, பெ. (n.) ஒரு செய்யுளில் முரண்டொடை மிகுதியாகப் பயில்வது (காரிகை ஒழிபி. 6, உரை, பக். 157);; to learn contradictory nature in a poem. [வழி + முரண்.]
வழிமுறை	வழிமுறை1 vaḻimuṟai, பெ. (n.) 1. வழித் தோன்றல்; descendant, pedigree. "தேரான் பிறனைத் தெளிந்தான் வழிமுறை தீரா விடும்பை தரும்" (குறள், 508);. 2.படித்தர வரிசை, படித்தர வரிசையொழுங்கு; gradation, graduated scale. "அன்பு வழிமுறையாற் சுருங்காது" (திருக்கோ. 275, உரை);. [வழி + முறை.] வழிமுறை3 vaḻimuṟai, வி.எ. (adv.) பின்பு; afterwards, subsequently. "வழிமுறைக் காயாமை வேண்டுவல்யான்" (கலித். 82);. "நாற்பத் தொன்பது வழிமுறை வந்த" (புறநா. 201: 11);. [வழி + முறை.]

வழிமுறைத்தாய்	வழிமுறைத்தாய் vaḻimuṟaittāy, பெ. (n.) தகப்பன் முதல் திருமணத்திற்குப் பின், மணந்துகொண்ட தாய்; step mother. "வழிமுறைத் தாயுழைப் புக்காற்கு" (கலித். 82);. மறுவ. சிற்றன்னை. [வழிமுறை + தாய்.] தா → தாய். ஒருகா. தம் + ஆய் → தாய். பிள்ளை நிலையில், புகுந்தகுடிக்கு, மகவினைக் கொடுக்காது போயினும், தமது கணவன் மணந்து கொண்டவளது குழந்தையை தாய் முறையில் வளர்த்துப் பாதுகாப்பவ ளென்றறிக. உறவு வழியில் தாயாகுந் தன்மையுடையவளே, வழிமுறைத்தாய்.
வழிமுறைத்தாரம்	வழிமுறைத்தாரம் vaḻimuṟaittāram, பெ. (n.) முதல் மணத்துக்குப் பின் மணந்து கொண்ட தாரம்; second wife, wife married after the death of the previous wife. "தன் காதலியை இழந்தபின் வழிமுறைத்தாரம் வேண்டின்" (தொல். பொருள். 79, உரை, பக். 186);. [வழிமுறை + தாரம்.] தள் → தரு → தார் → தாரம். தள் என்னும் வினை தருதற் பொருளில் தரு எனத் திரிந்தது. அதன்பின் எதிர்மறை வினையில் தார் அல்லது 'தா' என்றானது. தாரம் என்னும் சொல் தார் என்னும் திரிபடியாகப் பிறந்தது. முதற்கண் ஆடவர்க்குத் தரப்பட்டவள் மனைவி. பிள்ளையைப் புகுந்தகுடிக்குத் தருவதற்பொருட்டு, வழிமுறையில் முதற்கண் கணவனுக்குத் தரப்பட்ட தாரமே வழிமுறைத்தாரம் எனலாம்.
வழிமொழி	வழிமொழி1 vaḻimoḻidal, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வழிபாடு கூறுதல்; to praise. "வலியரென வழிமொழியலன்" (புறநா. 239, 7);. 2. மொழிந்ததைத் திரும்பக் கூறுதல்; to reiterate, as a statement already made. [வழி + மொழி.] வழிமொழிதல் பற்றிப் பேராசிரியர் தொல்காப்பியர் பொருளதிகாரத்தில் புகல்வது. "தன் தன்மையென வேறின்றித் தன்கைப்படுத்தல்" (தொல். பொருள்.307 பேரா. உரை);. வழிமொழி2 vaḻimoḻi, பெ. (n.) இசைப் பாட்டு வகையுளொன்று; a kind of rhythmic verse. "தமிழ் விரகன் வழிமொழிகள்" (தேவா. 149:12);. [வழி + மொழி.] வழிமொழி3 vaḻimoḻi, பெ. (n.) அணிவகை (யாப். வி.பக்.511);; a figure of speech. [வழி + மொழி.]
வழிமோனை	வழிமோனை vaḻimōṉai, பெ. (n.) இன வெழுத்தால் வரும் மோனைத் தொடை (தொல். பொருள். செய். 94, பேரா. உரை);; vowel and consonantal assonance in metrical alliteration. [வழி + மோனை.]

வழியசை	வழியசை vaḻiyasai, பெ. (n.) கலிப்பாவில் வரும் ஒர் உறுப்பு (கலித். 90, உரை);; a member of kali verse. [வழி + அசை. அல் → அலை → அசை.]
வழியட்டு-தல்	வழியட்டு-தல் vaḻiyaṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) வழி விடுதல்; to cause to overflow or overspread, to be brimmed. "நெருப்பை வழிபட்டினாற் போல்" (ஈடு.4, 6, 2);. [வழி + அட்டு.]
வழியடியார்	வழியடியார் vaḻiyaḍiyār, பெ. (n.) வழிவழித் தொண்டர்; hereditary worshippers or devotees. "வழியடியோம் வாழ்ந்தோங்காண்" (திருவாச. 7, 11);. [வழி + அடியார்.]
வழியடை	வழியடை1 vaḻiyaḍaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t) 1. செல்லவொட்டாது வழித் தடை செய்தல்; to obstruct or hinder or present or wall the way. "வாழ்நாள் வழியடைக்குங்கல்" (குறள். 38);. 2. தடுத்தல் (வின்.);; to raise obstacles in the way of to impede, to felter, to stop, prevent, hinder. [வழி + அடை.] வழியடை2 vaḻiyaḍai, பெ. (n.) இடையூறு, தடை; obstruction, obstacle, fester, hindrance. "அறந்தெரிதிகிரிக்கு வழியடை யாகும்" (பதிற்றுப். 22, 4);. வழியடை3 vaḻiyaḍai, பெ. (n.) தாயத்தின் பின்னுரிமை யுடையான்; presumptive heir. "தாயத்து வழியடையாகிய இளங்கோ நம்பியும்" (பெருங், உஞ்சைக். 37.222);. [வழி + அடு → அடை.]
வழியம்பலம்	வழியம்பலம் vaḻiyambalam, பெ. (n.) வழிப்போக்கர் தங்குவதற்குரிய விடுதி (நாஞ்.);; wayside inn or rest house. [வழி + அம்பலம். அம்பு → அம்பல் → அம்பலம் = பலர் கூடுமிடம்.]
வழியல்	வழியல்1 vaḻiyal, பெ. (n.) வழிந்தோடுவது (யாழ்.அக.);; that which overflows or drains off, surplusing. [வழி → வழியல்.] வழியல்2 vaḻiyal, பெ. (n.) வழித்தெடுக்கப் பட்டது (யாழ்.அக.);; that which is gathered together by wiping, scraping, etc. [வழி → வழியல்.]

வழியலை-த்தல்	வழியலை-த்தல் vaḻiyalaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஆறலைத்தல் (பொருந. 21, உரை);; to rob on the highway. மறுவ. வழிப்பறித்தல். [வழி + அலை-த்தல், அலை-த்தல் = அடித்தும் துன்புறுத்தியும் பறித்தல்.] அலைத்தல் = வருத்துதல். அல் → அலை. அலை-தல் (த.வி.); → அலை-த்தல் (பி.வி.); வழிப்போக்கரைத் துன்புறுத்தி, அவர்தம் உடைமைகளைத் தன்வயப்படுத்தல். ஆறலைக் கள்வர்தம் வழியலைத்தல் தொழில், சிறுபாணாற்றுப்படை, பொருநராற்றுப்படை, பெரும்பாணாற்றுப்படை போன்றவற்றில் மிகுதியாகப் பேசப்படுகிறது.
வழியளவை	வழியளவை vaḻiyaḷavai, பெ. (n.) கருதலளவை; inference, as a mode of proof, derivation, deducing. "ஆன்றோராற் செய்யப்பட்ட மிருதி முதலியவற்றிற்கு, மூலவேதம் உண்டென்று வழியளவையா லுணரப்படுதலின்" (சி.போ. பா.அவையடக். பக். 16);. [வழி + அளவை. அள் → அள → அளவை.] காட்சி, கருத்து, ஒப்பு, உரை என்னும் நால்வகை ஏரண அறிவழி யளவைகளுள், வழியளவையும் ஒன்று.
வழியன்	வழியன்1 vaḻiyaṉ, பெ. (n.) பெருநோயாளன் (யாழ்.அக.);; leper. மறுவ. தொழுநோயாளன். [அழியன் → வழியன்.] இப் பெருநோயின் விளைவால் உடலுறுப்புகள் குறையும். கை, கால் விரல்கள் அழுகும். அருவருக்கத்தக்க நிலையினைத் தோற்றுவிக்கும். வழியன்2 vaḻiyaṉ, பெ. (n.) அரியவன்; a man of incognito. "இன்று சென் றெய்தும் வழியனு மல்லன்" (புறநா. 389:7);.
வழியனுப்பு-தல்	வழியனுப்பு-தல் vaḻiyaṉuppudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. செலவு மேற்கொள்ள விடுதல்; to see one off, send some one to. 2. சென்று வருதற்கு விடைகொடுத்து அனுப்புதல்; to bid farewell. வெளிநாடு செல்லும் தலைவரை வழியனுப்பத் தொண்டர்கள் பன்னாட்டு வானூர்தி நிலையத்தில் திரளாகக் கூடினர். [வழி + அனுப்பு-, வழியனுப்புதல் = விடைகொடுத்தனுப்புதல், போகச் செய்தல்.] வழியனுப்புதல் மக்களிடையே பரவலாக, இன்று வழக்கில் உள்ளது. வீட்டிற்கு வந்த விருந்தினரை வாசல்வரை சென்று வழியனுப்புவதும், நண்பரை அல்லது உறவினரை பணியின் பொருட்டோ அல்லது படிப்பிற்காகவோ, வெளிநாட்டிற்கு வழியனுப்புவதும், விழா முடிந்தவுடன் தலைவரை, அவர்தம் மகிழ்வுந்தில் ஏறும்வரை உடன்சென்று வழியனுப்புவதும், இன்று காணப்படும் நிகழ்வாகும்.
வழியனுப்புவிழா	வழியனுப்புவிழா vaḻiyaṉuppuviḻā, பெ. (n.) விடைகோடல் விழா; farewell function. [வழியனுப்பு + விழா. விழு + ஆ (ஆ - தொழிற் பெயரீறு);.]

வழியாக	வழியாக vaḻiyāka, இடை. .(part.) 1. மூலம்; through, by. 2. வேற்றுமை உருபு 'இன்' என்பதற்கு பின் வருகின்ற சொல்; after the case suffix. பலகணியின் வழியாகத் தென்றல் வீசியது (உ.வ.);. [வழி → வழியாக.]
வழியாமணக்கு	வழியாமணக்கு vaḻiyāmaṇakku, பெ. (n.) புல்லாமணக்கு; a eastor plant, Sebastiana Chamaelea. [வழி + ஆமணக்கு. அவிழ் → அவிழம் → அவிணம் → ஆவிணம் → ஆவணம் → ஆமணம் → ஆமணக்கு.] அவிழ் = முளையவிழும், வித்து. எண்ணெய் வித்தாகப் பயன்படும் முதற்காரணம் கருதி 'அவிழ்' அடியாக இச்சொல் தோன்றியது. ஆமணக்கு வகை பதினேழுள் வழியாமணக்கும் ஒன்று. இஃது மிகுதியாக எண்ணெய் நல்கும் வித்தென்று, நிலைத்திணை இயல் வல்லுநர் கூறுவர்.
வழியாயம்	வழியாயம் vaḻiyāyam, பெ. (n.) வரி (சுங்கம்); (கல்.);; toll, excise. [வழி + ஆயம்.]
வழியிரங்கு-தல்	வழியிரங்கு-தல் vaḻiyiraṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பின்னிரங்குதல்; to repent. "கற்றொறுங் கல்லாதே னென்று வழியிரங்கி" (பழமொ. 2);. [வழி + இரங்கு.] இரங்குதல் = மனமிரங்கிக் கூறுதல். இள → இர → இரங்கு. நடந்து முடிந்த, செயலை நினைந்து மனமழுந்துதல் அல்லது உள்ளங் குமைதல் வழியிரங்குத லாகும்.
வழியிலார்	வழியிலார் vaḻiyilār, பெ. (n.) கொடி வழியினர்; descendants, pedigee. "சாத்தனும் இவன் வழியிலாரும் பெறக்கடவதாகவும்" (புதுக்.கல். 11);. [வழி → வழியிலார். வழி = தலைமுறை, வழியிலார் = வழித்தோன்றல் அல்லது மரபினர்.]
வழியீற்றுப்பசும்ப ால்	வழியீற்றுப்பசும்பால் vaḻiyīṟṟuppasumbāl, பெ. (n.) தானீன்ற கன்றிற்குப் பலமுறை கொடுக்கும் பால் அல்லது, நெடுங்காலமாக ஈன்ற கன்றிற்குக் கொடுத்து வரும் பால்; milk of of the cow that has calfed many times or that has calfed a long time before. [வழி + ஈன் → ஈனு → ஈற்று + பசு + பால்.] Skt. pasu → த. பசு.
வழியுங்காந்தி	வழியுங்காந்தி vaḻiyuṅgāndi, பெ. (n.) அப்பிரக நஞ்சு; a kind of arsenic.

வழியுணவு	வழியுணவு vaḻiyuṇavu, பெ. (n.) வழிச்சோறு, 1 (பிங்.); பார்க்க;see vali-c-coru 1. [வழி + உணவு.]
வழியுரை-த்தல்	வழியுரை-த்தல் vaḻiyuraittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) தூது சொல்லுதல்; to speak as an ambassador. "வழியுரைப்பான் பண்பு" (குறள், 688);. [வழி + உல் → உர → உரை-.]
வழியுரைப்பான்	வழியுரைப்பான் vaḻiyuraippāṉ, பெ. (n.) தூதன் (பிங்.);; ambassador. [வழி + உரைப்பான். உல் → உர → உரை → உரைப்பான்.] ஒரு நாட்டின் சார்பாகச் செய்தி யறிவிப்பாளனாக அல்லது நிகராளியாக, மற்றொரு நாட்டிற்கு அனுப்பப்படும் உயரதிகாரி - நிலைத்தூதன். ஒரு நாட்டின் அரசியல், பொருளாதாரம், பண்பாடு தொடர்பான செய்திகள், மற்றொரு நாட்டிற்குத் தூதன்வழி யுரைக்கப்படுவதால், வழியுரைப்பான் என்னுஞ் சிறப்புப் பெயர் பெற்றான்.
வழியெச்சம்	வழியெச்சம் vaḻiyeccam, பெ. (n.) குடும்ப வழி தொடர்தற்குரிய மகப்பேறும், சுற்றமும்; descendants, offspring and kith an kin. "இத்தர்மம் அழிவு செய்வான் வழியெச்ச மறுவான்" (S.I.I. Vol.V.224);. மறுவ. வழிமரபு, உற்றார் உறவினர். [வழி + எச்சம். எஞ்சு → எச்சு → எச்சம். வழியெச்சம் = வழித்தோன்றல், பிறங்கடை.]
வழியெச்சமறு-தல்	வழியெச்சமறு-தல் vaḻiyeccamaṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வழியெஞ்சு-தல் பார்க்க;see vali-y-enju. "இத்தர்மம் அழிவு செய்வான் வழியெச்சமறுவான்" (S.I.I.Vol. V.83);. [வழி + எச்சம் + அறு-.] அர் → அறு. ஒ.நோ. உர் → உறு. வழியெஞ்சு-தல் _, 5 செ.கு.வி. (v.i.); கொடிவழியற்றுப் போதல்; to become extinct, as a family. "வழியெஞ்ச லெஞ்ஞான்று மில்" (குறள், 44);. [வழி + எஞ்சு.]
வழியெதுகை	வழியெதுகை vaḻiyedugai, பெ. (n.) ஒரு செய்யுளில் அடிதோறும் முதன்மூன்று சீர்க்கண்ணும் வரும் எதுகை வகை (காரிகை, ஒழிபி. 6, உரை, பக். 158);; an agreement in rhyme of the first, the second and the third foot in every line of a stanza. [வழி + எதுகை. எதிர்க்கை → எதுகை.]
வழியொழுகு-தல்	வழியொழுகு-தல் vaḻiyoḻugudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பின் செல்லுதல்; to follow, to repeat. 2. நேர்வழியிற் செல்லுதல்; to go along the right path, to be upright. "வழியொழுகாச் சலதரன்" (காஞ்சிப்பு. கடவுள். 5);. 3. ஏவலின்படி நடத்தல்; to obey, as a direction or command. "வாய்மையான் வழியொழுகின்று" (பு.வெ.8, 11, கொளு);. [வழி + ஒழுகு.]

வழியோன்	வழியோன் vaḻiyōṉ, பெ. (n.) வழித்தோன்றல் (பிங்.); பார்க்க;see vali-t-tooral. [வழி → வழியோன்.]
வழிவகு-த்தல்	வழிவகு-த்தல் vaḻivaguttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வழிகோலு பார்க்க;see valli-kolu. [வழி + வகு.]
வழிவகை	வழிவகை vaḻivagai, பெ. (n.) 1. இடம் பொருளேவல்கள்; theatre or place, resources and conveniences. வழி வகையுள்ளவன். 2. வழிமுறை, தகுமுறை; expedients, means. 3. ஒரு செயல், நடைபெறுவதற்கான ஏற்பாடும், திட்டமும்; way or method. பொருளாதாரத்தில் பின்தங்கியவர் முன்னேற அரசியல் சட்டத்தின் வாயிலாக வழிவகை செய்யப்பட்டது (உ.வ.);. [வழி + வகை.]
வழிவந்தான்	வழிவந்தான் vaḻivandāṉ, பெ. (n.) 1. கொடி வழிப்பிறந்தவன்; descendant. 2. பின்பற்றி யொழுகுவோன்; follower. "மறையின் வழிவந்தார்கண்ணே" (ஏலாதி.1);. 3. நற் குடியிற் பிறந்தோன்; one born of a good family. "என்றும் வழி வந்தார்" (ஏலாதி. 1);. [வழிவா → வழிவந்தான்.]
வழிவருத்தம்	வழிவருத்தம் vaḻivaruttam, பெ. (n.) இருக்கும் ஊர், நகரம் முதலியவற்றிலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்குச் செல்லுவதால் ஏற்படும் வழிநடைக் களைப்பு; tiredness, fatigue or weariness from journey. "வழிவருத்தந் தீர்ந்திருந்த இரவல" (சிறுபாண்.40, உரை);. மறுவ. வழிநடைத்துன்பம். [வழி + வருத்தம்.] வழிநடைத்துணையின்றி தன்னந்தனியே நெடுந்தொலைவு செல்லுதலால், ஏற்படும் மெய் வருத்தம்.
வழிவரு-தல்	வழிவரு-தல் vaḻivarudal, 18 செ.கு.வி. (v.i.) வழிவா-தல் பார்க்க;see vali-va. [வழி + வரு.]
வழிவலியுடையோன்	வழிவலியுடையோன் vaḻivaliyuḍaiyōṉ, பெ. (n.) ஓணான்; a species of lizard family. 'வேலிக்கு ஒணான் சான்று' (பழ);. [P] [வழி + வேலி → வலி + உடையோன்.]

வழிவழி	வழிவழி vaḻivaḻi, பெ.அ. (adj.) தலைமுறை தலைமுறையாய்; from generation to generation. "பழிதீர் செல்வமொடு வழிவழி சிறந்து" (தொல்.பொருள்.422);. "அழிவி லுள்ளம் வழிவழிச் சிறப்ப" (அகநா. 47:1);. "வழிவழிச் சிறக்க எனவேட் டேமே" (ஐங்குறு. 2:6);. மறுவ. சாவடி. [வழி + வழி = தொடரும் தலைமுறை.] வழிவழி வந்ததும், நீண்ட தொடர்பினை யுடையதுமாய் அமைந்த, குழு அல்லது இனம்.
வழிவழிப்படு-தல்	வழிவழிப்படு-தல் vaḻivaḻippaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) மரபுவழிப்படுதல்; to follow customs or norms. "புல் லிலை ஓமைய புலிவழங்கு அத்தம் சென்ற காதலர் வழிவழிபட்ட நெஞ்சே" (நற்.107:6-7);. [வழிவழி + படு.]
வழிவழியாக	வழிவழியாக vaḻivaḻiyāka, கு.வி.எ. (adv.) மரபு; from generation to generation, conventionally. இது வழிவழியாக இப்படித்தான் நடந்து வருகிறது (இ.வ.);. வழிவழியாகத் தொடரும் மரபினை மாற்றுவது கடினம் (உ.வ.);. மறுவ. கொடிவழி, கொடிவழியாக. [வழிவழி + ஆக.] தலைமுறை கடந்து நீண்ட நெடுந் தொடர்பினை வழிவழியாகக் கொண்டதோரினம். மரபு, செய்தி முதலியவை தொடர்வதைக் குறிக்கையில், முதல் தலைமுறைக்கு அடுத்தது. என்ற பொருண்மையைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தும் கூட்டுச் சொல்லாகும்.
வழிவழியாய்ப்போ-தல்	வழிவழியாய்ப்போ-தல் vaḻivaḻiyāyppōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) வெவ்வேறு வழியாகப் பிரிந்து போதல் (வின்.);; to disperse in different directions. [வழி + வழி + ஆ + போ.]
வழிவா-தல்	வழிவா-தல் vaḻivātal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மரபுவழி வருதல்; to be hereditary. "வழிவருகின்ற வடியரோர்க்கருளி" (திவ். திருவாய். 9, 2, 2);. 2. தொன்று தொட்டு வருதல்; to be handed down from generation to generation. "வழிவந்த கேண்மையார்" (குறள், 809); 3. நற்குடிப் பிறத்தல்; to hail from a good family. 4. பின்பற்றியொழுகுதல்; to follow, to abide by "மறையின் வழிவந்தார்" (ஏலாதி. 1);. 5. அறநூல்களிற் கூறியவாறு, பிறழாது நடத்தல்; to follow or adhere strictly the precepts of the sastras. "குடிகுடி வழிவந்தாட்செய்யுந் தொண்டரோர்க் கருளி" (திவ். திருவாய். 9,2,1);. [வழி + வரு → வா.]

வழிவிடு	வழிவிடு1 vaḻividudal, செ.குன்றாவி. (v.t) 1. புறப்பட்டுப்போகச் செய்தல், விடுதல்; to see one off. "நேச வெகுமானங்கள் செய்தெழுதல் வழிவிடுதல்" (திருவேங். சத.58);. 2. பாதையிலிருந்து விலகுதல்; to make way for somebody. தண்ணீர் கொண்டு வந்த பெண்கள், பெரியவர் எதிர்ப்பட்டதும் வழிவிட்டார்கள் (இ.வ.);. புகழ்பெற்ற ஆட்டக்காரர், தாம் இனிப் போட்டிகளிற் கலந்துகொள்ளப் போவதில்லை என்றும், புதுவதாய்க் களமிறங்கவிருக்கும் இளம் வீரர்களுக்கு வழிவிட விரும்புவதாகவும், தொலைக்காட்சி நேர்காணலிற் கூறினார் (இ.வ.);. வாழ்க்கைப் பாதையில் முன்னேறிச் செல்பவர்களுக்குத் தடையாக இல்லாமல், விலகி வழிவிடுதல். [வழி + விடு.] வழிவிடு2 vaḻividudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. செல் வழி திறத்தல்; to make or open a way. 2. நெறிதவறுதல் (வின்.);; to stay from the right ways co path. 3. மாற்று வழியின் வாயிலாகச் செயல் முடிக்க ஏற்பாடு செய்தல்; to devise means, to find a way out, as from a difficult situation. 4. இடையூறுகளைப் போக்குதல்; to mitigate or remove obstacles or obstructions. 5. இறக்குந் தறுவாயில் கழுவாயாகச் (பிராயச்சித்தமாக); சடங்குகளைச் செய்தல் (இ.வ.);; to perform certain rituals when a person is at the point of death. [வழி + விடு.]
வழிவை-த்தல்	வழிவை-த்தல் vaḻivaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சுற்றுலா அல்லது புறப்பாடு தொடங்குதல் (யாழ்.அக.);; to start or commence a journey. 2. முன் செய்து காட்டுதல்; to begin first, to set an example to be a model. 3. கேடு சூழ்தல்; to plot one's ruin. அவனுக்கு வழி வைக்கிறான். [வழி + வை-.]

வழு	வழு1 vaḻu, பெ. (n.) கன்று முதலியன பிறக்கும்போது காணப்படும் சவ்வு முதலியன; dirt or mucus, as on the body of a calf just yeaned. "வழு நுகர்ந்தா தரவொடு கன்றுகள்" (நூற்றெட்டு. திருப்பு. 67);. [வழ → வழு.] வழு2 vaḻu, பெ. (n.) 1. தவறு, குற்றம் (தக்கயாகப். 7);; error, mistake, fault, flaw, lapse. 2. இழப்பு, கேடு (சூடா.);; damage, loss. 3. கரிசு (பாவம்);; sin. "வழுவாய் மருங்கிற் கழுவாயுமுள" (புறநா. 34);. 4. பழிப்புரை; scandal, ill-repute. "வழுவெனும் பாரேன்" (சிலப். 16, 69);. 5. திணை, பால் முதலியன தத்தம் இலக்கணநெறி மயங்கி வருவதாகிய குற்றம் (நன். 375);; solecism, impropriety in language;deviation from rule. "எழுவுறழ் திணிதோள் வழுவின்று மலைந்தோர்" (புறநா. 61:16);. "வழுவிலன் அம்ம தானே குழீஇ" (நற். 143:6);. [முழு → மழு → வழு.]
வழுக்கட்டை	வழுக்கட்டை vaḻukkaṭṭai, பெ. (n.) 1. உருண்டு திரண்டிருக்கை; plumpness. "வழுக்கட்டை பயல், 2. மூடத்தனம் (வின்.);; stupidity. 3. சிறுபிள்ளை (இ.வ.);; child, young person, an adolescent in comtempt. [மழுக்கு → மழுக்கட்டை → வழுக்கட்டை (மு.தா.3 பக்.105);.]
வழுக்கம்	வழுக்கம் vaḻukkam, பெ. (n.) 1. தவறு; error, slip, flew, mistake. "வாய்மை வழுக்க முறுதலஞ்சி" (பெருந்தொ.994);. 2. ஒழுக்கத் தவறு; lapse of conduct. "மறைநூல் வழுக்கத்துப் புரிநூன் மார்பர்" (சிலப்.13.38);. [வழு → வழுக்கு → வழுக்கம்.]
வழுக்கல்	வழுக்கல் vaḻukkal, பெ. (n.) 1. சறுக்குகை; slipperiness. 2. சறுக்கலான தரை (திவா.);; slippery ground. 3. தெங்கினிளங்காய்; tender coconut. [வழு → வழுக்கு → வழுக்கல் = வழுக்கைத் தேங்காய் (தேவநேயம்.12, 260);.] வழுக்கையான இடமும் பொருளும் வழுக்கும் தன்மைத்து. வழுக்கல் = வழுவழுப்பு, வழுக்கைத் தேங்காய்.

வழுக்கா-த்தல்	வழுக்கா-த்தல் vaḻukkāttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. குறித்த பொருளை அதற்குரிய சொல்லாற் கூறுதல்; to utter proper word to mention a partcular theme or thing. 2. வழுவமை-த்தல் பார்க்க;see valu-u-amai. [வழு+ கல் → கள் →கவ்(வு); → கா-.] கவ்வுதல் = பிடித்தல், காத்தல், தீங்கு வராமல் தடுத்தல், விலக்குதல், பேணிக்காத்தல் என்னும் பொருண்மைகளில், இலக்கியத்திலும், மக்களிடையேயும் வழக்கூன்றியுள்ளது. 'கா' என்னும் வினையடி, பாதுகாத்தல் என்னும் பொருள் தரும். வழுக்காத்தல் என்னுஞ்சொல், ஒரு பொருளின் தன்மையைப் பேணிக்காத்தல் என்னும் பொருள் பயத்தல் காண்க. இச் சொல் குறித்து, சேனாவரையரும், சுப்பிரமணிய தீட்சிதரும் கூறியுள்ளமை வருமாறு :- "வழுவற்க என்றலும் வழு அமைத்தலும் என வழுக்காத்தல் இருவகைப்படும்" (தொல். சொல். 11, சேனா.); குறித்த பொருளை அதற்குரிய சொல் அன்று ஆயினும், ஒராற்றான் அப்பொருளை விளக்குதலின் அமைக என்றல், வழுக்காத்தலாம் (கப்பி. பிரயோ.44);.
வழுக்காய்	வழுக்காய் vaḻukkāy, பெ. (n.) வழுக்கலுள்ள இளந்தேங்காய் (வின்.);; tender coconut in which the pulpy matter has just begun to form. [மழுக்கு → வழுக்கு + காய்.] வழுக்குந்தன்மையுள்ளதும், இளம் பதத்திலுள்ளதுமான தெங்கினிளங்காய்.
வழுக்காறு	வழுக்காறு vaḻukkāṟu, பெ. (n.) தீய நெறி; evil way or method. "வழுக்காறனைத்து முறுவிக்கும்" (விநாயகபு. 2,32);. [வழு → வழுக்கு + ஆறு. அறு → ஆறு = வழி.] வழு = குற்றம். வழுக்காறு = தீயவழி.
வழுக்கிவிழு-தல்	வழுக்கிவிழு-தல் vaḻukkiviḻudal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) வாழ்க்கை நெறியிலிருந்து பிறழ்ந்து போதல்; to astray. [வழு → வழுக்கு → வழுக்கி + வீழ் → விழு-.]

வழுக்கு	வழுக்கு1 vaḻukkudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சறுக்குதல்; to slip, to slide, as in slippery lands. "வழுக்கி வீழினுந் திருப்பெயரல்லான் மற்றியா னறியேன்" (தேவா. 1110, 1);. வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டே நடந்தவன் வாழைப் பழத்தோலில் கால் வைத்ததால், வழுக்கி விழுந்தான் (இ.வ.);. வாழ்க்கைப் பாதையில் வழுக்கி விழுந்தவர் மீள்வது கடினம் (உ.வ.);. பாசி படர்ந்த குளத்துப் படி வழுக்கும் (உ.வ.);. 2. தவறு செய்தல்; to err, to commit a mistake or wrong. "கோள் வழுக்கி" (கலித். 104);. 3. தப்புதல்; to escape. "வழுக்கிக் கழிதலே நன்று" (நாலடி. 71);. 4. மறத்தல்; to be forgetful. "வழுக்கியும் வாயாற் சொலல்" (குறள். 139);. 5. அசைதல் (வின்.);; to move back and forth, as the eyes. ம. வழுக்குக. [மழு → வழு → வழுக்கு.] ஒருகா. வழுவழுத்தல் என்றுமாம். ஈளை நிலப்பரப்பில் பிடிப்பு இல்லாமல் நழுவிச் சரிதலும், வாழ்க்கைப் பாதையில் பொருளாதாரச் சீர்குலைவுக்காளாகி நிலைகுலைதலும், பாசி படர்ந்த படிக்கட்டில் சறுக்கிச் சாய்தலும், வழுக்குதல்
வழுக்குநிலம்	வழுக்குநிலம் vaḻukkunilam, பெ. (n.) சறுக்கலான தரை (திவா.);. (குறிஞ்சி. 288, உரை);; slippery ground. மறுவ. ஈளைத்தரை [மழுக்கு → வழுக்கு + நிலம்.]
வழுக்குப்பாசி	வழுக்குப்பாசி vaḻukkuppāci, பெ. (n.) நீர்ப்பாசி வகை (வின்.);; a kind of moss, Lichen. [வழுக்கு + பாசி.]
வழுக்குமரம்	வழுக்குமரம் vaḻukkumaram, பெ. (n.) விளையாடற்குரிய சறுக்கு மரம்; greased pole to climb on, in sports. [வழு → வழுக்கு + மரம்.] நுனிக்கொம்பிலிருக்கும் பரிசுப் பொருளைக் கைப்பற்றுதற் பொருட்டுப், போட்டியிட்டு ஏறும் எண்ணெய் தடவப்பட்ட வழுவழுப்பான நீண்டுயர்ந்த கம்பமே, வழுக்கு மரமாகும். வழுக்குமர விளையாட்டுப் போட்டி ஊரகத்தே இன்றும் காணப்படுகிறது. [P]
வழுக்குவெண்டி	வழுக்குவெண்டி vaḻukkuveṇṭi, பெ. (n.) வழவழப்பான வெண்டைக்காய்; okra, ladies finger which is viscous-Hibiscus esculentus. [வழு → வழுக்கு + வண்டை → வெண்டை → வெண்டி.]

வழுக்கெண்ணெய்	வழுக்கெண்ணெய் vaḻukkeṇīey, பெ. (n.) கொழுப்பும், எண்ணெயுங்கலந்த கலவை வகை (யாழ்.அக.);; a mixture of grease and oil. [வழுக்கு + எண்ணெய்.] எள் + நெய் = எண்ணெய். எண்ணெய் என்னுஞ்சொல் முதற்கண் நெய்ப் பொருள் எல்லாவற்றிற்கும் பொதுப்பெயராயிருந்து, காலப்போக்கில் சிறப்புப் பெயராயிற்று. முதன்முதலாக எள்ளின் நெய்யைக் குறித்த எண்ணெய் என்னுஞ் சொல், மிகப்பெருவழக்காய் வழங்கியதால், நாளடைவில் தன்சிறப்புப் பொருளை யிழந்து, நெய்யல்லாத நெய்மப் பொருள்களின், பொதுப்பெயராயிற்று. வழுக்கும் இயல்புள்ள, கொழுப்பு மிகுதியாகக் கலந்த எண்ணெய் வழுக்கெண்ணெய் என்று மக்களிடையே வழக்கூன்றியது.
வழுக்கை	வழுக்கை1 vaḻukkai, பெ. (n.) 1. இளவழுக்கை; the tender kernal or pulp inside-a tender cocoanut. 2. மூன்று மாதத்திய பிண்டக்கரு; foetus of 3 months old. 3. உகிர் உண்டாகும் பொருள்; proximal end of the nailbed. 4. (பிரமி); வழுக்கைப்பூடு; a plant gratiola monera. 5. மொட்டை; shaven head. 6. வட்ட வழுக்கை; a tree. 7. மயிர் முளையாமை; a skin disease which destroys the hair fex manges. [முல் → மொழு → மொழுக்கை → மழுக்கை → வழுக்கை = இளந் தேங்காய் (தேவநேயம்.12, பக்.260);.] இளமை, புதுமைப் பொருளைக் குறிக்கும் முல் என்னும் முதனிலையினின்று முகிழ்த்த சொல். காலப்போக்கில் இச் சொல்லே முதிராத இளங்கருவினையும், மொழுமொழுவென்று, மழித்தாற் போலுள்ள வழுக்கைத் தலையினையும், குறிக்கலாயிற்று. வழுக்கும் இடமும், வழுக்கும் பொருளும் வழுக்கையாம். முன்னது வரப்பு வழுக்கல்;பின்னது இளநீரில் வழுக்கை. தலை வழுக்கை, வழுக்கையுமாம் மழுக்கையுமாம். முழுக்க வழிந்தது. மழுக்கை, மயிர் உதிர்ந்து முளைக்காதது வழுக்கை. வழுக்கைக் கல் போல, பொருள் போல அமைந்தது என உவமைப் பொருளதாம். இங்குக் காணும் வழுக்கை அப் பருப்பொருள் நீங்கிய நுண்பொருள் வழுக்கையாம். ஒன்றைச் சொன்னால், 'ஆம்' என ஏற்காமல், 'அன்று' எனவும் மறுக்காமல், வழுக்கிக் கொண்டு போய்விடலாம்
வழுக்கைக்கெளிறு	வழுக்கைக்கெளிறு vaḻukkaikkeḷiṟu, பெ. (n.) 1. நீலநிறமும் ஆறு அடி வளர்ச்சியுமுள்ள ஆற்று மீன் வகை; a fresh water fish, bluish, attaining 6 ft. or more in length. 2. நீலநிறமும் நீண்ட முள்ளுமுள்ள ஆற்றுமீன்; a fresh-water fish with long maxillary barbels, bluish. [வழுக்கை + கெளிறு.] குள் → கெள் → கெளிறு. கெளுத்திமீன் வகையு ளொன்று. [P]
வழுக்கைத்தலை	வழுக்கைத்தலை vaḻukkaittalai, பெ. (n.) பொட்டலாயிருக்கும் தலை; bald head. [மழுக்கை → வழுக்கை + தலை.]

வழுக்கைத் தேங்காய்	வழுக்கைத் தேங்காய் vaḻukkaittēṅgāy, பெ. (n.) தெங்கினிளங்காய் (வின்.);; tender coconut. [வழுக்கை + தேங்காய்.]
வழுக்கைப்பசலை	வழுக்கைப்பசலை vaḻukkaippasalai, பெ. (n.) பசலை வகையுளொன்று; a kind of puslane. மறுவ. வழுவற்றேங்காய் [வழுக்கை + பசலை.]
வழுக்கைப்பசளை	வழுக்கைப்பசளை vaḻukkaippasaḷai, பெ. (n.) ஓர் வகைச் செடி; a prostate plant portulaca oleracea. [வழுக்கை + பசளை.]
வழுக்கைப்பயல்	வழுக்கைப்பயல் vaḻukkaippayal, பெ. (n.) சிறுவன்; young boy, an adolescent. [மழு → மழுக்கை → வழுக்கை + பயல் = சிறுபயல் (தேவநேயம்.12, பக்.260);.] ம → வ - திரிபு
வழுக்கைப்பலா	வழுக்கைப்பலா vaḻukkaippalā, பெ. (n.) சுவை குன்றிய பலாவகை (வின்.);; an inferior variety of jack tree. [வழுக்கை + பலா.]
வழுக்கைப்பள்ளம்	வழுக்கைப்பள்ளம் vaḻukkaippaḷḷam, பெ. (n.) பல்லின் சவ்வுப் பள்ளம்; pulp cavity. [வழுக்கை + பள்ளம்.]
வழுக்கைப்புல்	வழுக்கைப்புல் vaḻukkaippul, பெ. (n.) புல்வகையுளொன்று; a kind of grass Cyanotis axillaris. [வழுக்கை + புல். புல்லுதல் = துளைத்தல். உல் → புல்.] பதினெண் வகைப் புல்வகையுளொன்று. புல்லுதல் என்னும் வினைச்சொல் வழக்கிறந்தது. புல் = உட்டுளையுள்ள நிலைத்திணை வகை. பிடிக்குங்கால் சறுக்குந் தன்மையுள்ள புல்லே, வழுக்கைப்புல் எனலாம்.
வழுக்கைமரம்	வழுக்கைமரம் vaḻukkaimaram, பெ. (n.) கட்டிடப் பணிகளுக்குப் பயன்படும் மர வகைகளுள் ஒன்று; a kind of tree intended to building works. [வழுக்கை + மரம்.]

வழுக்கைவிளநீர்	வழுக்கைவிளநீர் vaḻukkaiviḷanīr, பெ. (n.) முதிராத் தன்மையதும், இளம் பதத்திலுள்ளதும், நீர்மிகுந்துள்ளதுமான தெங்கினிளங்காய்; tender cocoanut with pulp kernal. [மழுக்கை → வழுக்கை (வழுவழுப்பான இளம்பருப்புள்ளீடு); + இளநீர்.] இளம் + நீர் = இளநீர். முதிராத வழுக்கைத் தெங்கிளிளநீர்.
வழுக்கோபிகம்	வழுக்கோபிகம் vaḻugāpigam, பெ. (n.) முளைக்கீரை; a greens-Amaranthus gangeticus tender.
வழுங்கல்	வழுங்கல் vaḻuṅgal, பெ. (n.) அறிவற்றவன்; insensate person, senseless idiot, stupid, fool. அவன் சுத்த வழுங்கல், அவனோடு யார் பேசுவார்? (இ.வ.);. [மழுங்கல் → வழுங்கல்.]
வழுத்தரல்	வழுத்தரல் vaḻuttaral, பெ. (n.) இறந்து போகை; "பின்னை வழுத்தரல் மரபிதென்றார்" (மேருமந். 567);. [வழுவு + தரு → தா.]
வழுத்தரவு	வழுத்தரவு vaḻuttaravu, பெ. (n.) வழுவி வீழ்கை; declining fall. [வழு + தரவு.]
வழுத்து-தல்	வழுத்து-தல் vaḻuddudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t) 1. வாழ்த்துதல்; to bless, to grace. "வழுத்தினாள் தும்மினேனாக" (குறள். 1317);. 2. வணங்குதல்; to praise. "வழுத்தியுங் காணாமலரடி" (திருவாச. 4, 9); (சூடா.);. 3. மந்திரம் சொல்லுதல்; to mutter chant, as mantras. "மந்திர நாவிடை வழுத்துவராயினர்" (சிலம்பு.16:172);.
வழுத்தேமா	வழுத்தேமா vaḻuttēmā, பெ. (n.) மலைமா; a kind of mango tree, grown in hilly areas.
வழுதலங்காய்	வழுதலங்காய் vaḻudalaṅgāy, பெ. (n.) கத்தரிக்காய்; brinjal- Dischrostachys cineria. இது கொடி வழுது துணைக்காய்.

வழுதலை	வழுதலை1 vaḻudalai, பெ. (n.) 1. கத்தரிக்காய் (பிங்.);; brinjal; egg-plant-Solanum (சா.அக.);. 2. கண்டங்கத்தரி வகை (மூ.அ.);; Indian night shade. வழுதலை2 vaḻudalai, பெ. (n.) 1. புல்லுருவி (அக..நி.);; scarecrow made of straw. 2. புனத்திடும் பொய்க்கழு (சது.);; dummy stake set up in corn fields as a warning to thieves.
வழுதலைக்கியாழம்	வழுதலைக்கியாழம் vaḻudalaikkiyāḻm, பெ. (n.) கண்டங்கத்திரியுடன், மருந்துச் சரக்குகளைச் சேர்த்துக் காய்ச்சி வடித்த கருக்குநீர்; decoction of Solanum jacquini. [வழுதலை + கியாழம்.]
வழுதி	வழுதி1 vaḻudi, பெ. (n.) பாண்டிய மன்னர்களின் புனை பெயர்களுள் ஒன்று; one of the nick names of Pandiya kings. 'வழுத்தத் தக்கவன் வழுதி எனப்பட்டான்'. [வழுத்தி → வழுதி. வழுத்து = புகழ்.] வழுதி2 vaḻudi, பெ. (n.) பாண்டியமன்னன் (பிங்);; Pandiyan king. "பெரும்பெயர் வழுதி" (புறநா. 3);. வழுதி என்பதையே இயற்பெயராய்க் கொண்டவன்.
வழுதிநாடு	வழுதிநாடு vaḻudināṭu, பெ. (n.) வழுதி வளநாடு (திவ். திருவாய். 3:6:11); பார்க்க;see Valudi-valanadu. [வழுதி + நாடு.]
வழுதியச்சுவருக்கம்	வழுதியச்சுவருக்கம் vaḻudiyaccuvarukkam, பெ. (n.) பாண்டியர் காசு வகை (S.I.I.V.90);; a Pandiyar coin. [வழுதி + அச்சு + Skt. வர்க்கம்.] Skt. varga → த. வருக்கம்.
வழுதியர்	வழுதியர் vaḻudiyar, பெ. (n.) பாண்டிய மரபின் ஐந்து கிளைக் குடிகளுளொன்று; one of five classes of Pandiya ancestery. [வழுதி → வழுதியர். 'அர்' பலர்பால் ஈறு.]

வழுதிவளநாடு	வழுதிவளநாடு1 vaḻudivaḷanāṭu, பெ. (n.) தென்பாண்டி நாட்டில் திருச்செந்தூர் மான வீரப்பட்டினம், வரகுணமங்கலம் முதலிய பகுதிகளடங்கிய நாடு; a region comprising Tiruchendür, mana-virap-pattinam in south Pândiya kingdom or country. [வழுதி + வளநாடு.] வழுதிவளநாடு2 vaḻudivaḷanāṭu, பெ. (n.) ஆழ்வார் திருநகரியைச் சூழ்ந்த நாடு; the region around alvar-tiru-nagari. "வண்டலம்புஞ்சோலை வழுதி வளநாடன்" (திவ். திருவாய். 2:8:11);. [வழுதி + வளநாடு.]
வழுது	வழுது1 vaḻudu, பெ. (n.) பொய் (பிங்.);; lie, falsehood. [வழு → வழுது.] வழுது2 vaḻudu, பெ. (n.) வைக்கோல் (பிங்.);; Straw. [வய் → வை → வைது → வழுது.] ஒருகா. பழுது → வழுது.
வழுதுணங்காய்	வழுதுணங்காய் vaḻuduṇaṅgāy, பெ. (n.) கத்தரியின் காய் (மதுரைக். 529, உரை);; unripe fruit of brinjal. [வழுதுணை + காய்.]
வழுதுணை	வழுதுணை1 vaḻuduṇai, பெ. (n.) முள்ளுக் கத்திரி; brinjal with prickles. வழுதுணை2 vaḻuduṇai, பெ. (n.) வழுதலை', 1 பார்க்க;see valutalai. "வட்டும் வழுதுணையும் போல்வாரும்" (நாலடி. 264);.
வழுதுணைத்தழும்பன்	வழுதுணைத்தழும்பன் vaḻuduṇaiddaḻumbaṉ, பெ. (n.) தழும்புள்ளதால் ஒருவனுக்குண்டாகிய பெயர்; named after a smudge, causitive name after a smudge. "பிடிமிதி வழுதுணைப் பெரும் பெயர்த்தழும்பன் கடிமதில் வரைப்பின் ஊனூர் உம்பர்" (அகநா. 227:17-18);. [வழுதுணை + தழும்பன்.]
வழுந்தல்	வழுந்தல் vaḻundal, பெ. (n.) 1. காய்ப்பேறல்; excoriation. 2. வழுவுறல்; abrasion.
வழுந்து-தல்	வழுந்து-தல் vaḻundudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) தோலுரிதல் (வின்.);; to be excoriated, wear off, as the skin. [அழுந்து → வழுந்து.]

வழுநிலை	வழுநிலை vaḻunilai, பெ. (n.) சொல் முதலியன இலக்கணத் தவறாக வருகை (நன், 374, மயிலை.);; (Gram.); erroneous use, as of a word, dist. fr. Vala-nilai. தமிழுக்கு எது வழுநிலையோ, அது பிற மொழிகட்கு வழாநிலையாம். தமிழுக்குச் செம்மை இன்றியமையாத பண்பாயிருத்தலினாலேயே, அது செந்தமிழ் எனப்பட்டது. பொதுமக்களோடு எத்துணைக் கொச்சையாகப் பேசினும் ஏடெடுத் தெழுதும் போதும், மேடையேறிப் பேசும்போதும், இலக்கண நடையைக் கையாள வேண்டுமென்பதே தமிழ்மரபு.
வழுநீர்	வழுநீர் vaḻunīr, பெ. (n.) கண்ணினின்று ஒழுகும் பீளை; rheum in the eye. "கழுநீர்க் கண்காண் வழுநீர் சுமந்தன" (மணிமே. 20:47); [வழு + நீர்.]
வழுப்பாசி	வழுப்பாசி vaḻuppāci, பெ. (n.) பயிர்க்குக் கேடு புரியும் பாசிவகை (இ.வ.);; lichenwhich causes injury to crops. [வழு + பாசி.]
வழும்பு	வழும்பு1 vaḻumbu, பெ. (n.) 1. குற்றம்; fault. "வழும்பில் சீர்நூல்" (நாலடி. 352);. 2. தவறு, பிழைபாடு; error, mistake. 3. தீங்கு; evil, harm. "வழும்பு கண்புதைத்த...... பாசி" (மலைபடு. 221);. [வழு → வழும்பு.] வழும்பு2 vaḻumbu, பெ. (n.) 1. கொழுப்பு, நீர்மக்குழம்பு (பிங்.);; fat. "வைத்த தடியும் வழும்புமா மற்றிவற்றுள்" (நாலடி. 46);. "அழுந்து விழுப்புண் வழும்புவாய் புலரா எவ்வ நெஞ்சத்து எஃகெறிந் தாங்கு" (நற்-97-12);. 2. நிணம் முதலியவற்றின் மேலுள்ள வழவழப்பான நீர்ப், பண்டம்; slimy substance, mucus, as on fat or on new - born calf. "வழும்பறுக்க கில்லாவாந் தேரை" (நாலடி. 352);. 3. அழுக்கு (வின்.);; filth, impurity. [முழு → மழு → வழு → வழும்பு.]
வழுமூட்டு	வழுமூட்டு1 vaḻumūṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) தோலுரிதல் (வின்.);; to be excoriated, wear off, as the skin. [வழு + மூட்டு-.] வழுமூட்டு2 vaḻumūṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t) 1. இணங்கச் செய்தல்; to reconcile. 2. மென்மையாக்குதல்; to smoothen. 3. வெளிவராமல் அடக்கி விடுதல்; to hush up, as an affair. [வழு + மூட்டு-]

வழுமெனல்	வழுமெனல் vaḻumeṉal, பெ. (n.) 1. வழு வழுப்புக்குறிப்பு; smoothness. 2. தெரிந்தும், தெரியாதவர் போல் அடக்கமாயிருப்பது; being silent and secretive. [வழும் + எனல். என் + அல் = எனல்.]
வழுவநாதி	வழுவநாதி vaḻuvanāti, பெ. (n.) a kind of trance.
வழுவமை-த்தல்	வழுவமை-த்தல் vaḻuvamaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t) இலக்கண வழுவாயினும் அமைவதாகக் கொள்ளுதல் (தொல். சொல். 31, சேனா.);; [வழு + அமை.] ஒரு பொருளின் தன்மையை முழுமையாக ஒரு சொல் விளக்காதமையினும், ஒருவாற்றான், அப் பொருளை விளக்கும் பாங்கினில் அமைத்துக் கொள்ளுதல். வழுவமைத்தல் குறித்துச் சுப்பிரமணிய தீட்சிதர், தமது பிரயோக விவேகத்தில் விளக்குவது வருமாறு:- "குறித்த பொருட்கு உரிய சொல் அன்று ஆயினும், ஒராற்றான் அப்பொருளை விளக்குதலின் அமைக என்றல் வழுவமைத்தலாம்" (கப்பி.பிரயோக:44);.
வழுவமைதி	வழுவமைதி vaḻuvamaidi, பெ. (n.) இலக்கண வழுவாயினும் ஒரு பயன்நோக்கி ஆன்றோரால் அமைக வென்று கொள்ளுகை (தொல்.சொல்.41, சேனா.);; [வழு + அமை → அமைதி.] வழுவமைதி குறித்துச் சேனாவரையர் செப்புவது :- குறித்த பொருட்குரிய சொல்லன்றாயினும், ஒருவாற்றான் அப் பொருள் விளக்குதலின் அமைக வென்றல் (தொல். சொல்.11, சேனா.);.
வழுவமைதிவினை	வழுவமைதிவினை vaḻuvamaidiviṉai, பெ. (n.) வழுவாயினும் வழுவற்றது போல் இலக்கணியரால் அமைக்கப்பெற்ற வினை (த.வ.180);; [வழுவமைதி + வினை.] உண்டு என்னும் குறிப்பு வினைமுற்றுமுதற்கண் படர்க்கை ஒன்றன்பால் வினையாயிருந்து பின்பு ஐம்பால் மூவிட ஈரெண் பொது வினையாய் வழங்குகின்றது.
வழுவல்	வழுவல் vaḻuval, பெ. (n.) 1. நழுவுகை (வின்.);; sliding down, letting slip. 2. வழு, 1, 2 பார்க்க;see valu. 3. இளந்தேங்காயின் வழுக்கல் (யாழ்.அக.);; soft pulp in a tender coconut. [வழு → வழுவு → வழுவல்.]
வழுவழு-த்தல்	வழுவழு-த்தல் vaḻuvaḻuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வழுக்குதல்; to slip. "வாளமர் நீந்தும் போழ்தின் வழுவழுத் தொழியு மென்றான்". 2. வழுவழுப்பாதல்; to be slippery, smooth or polished. 3. உறுதியறுதல்; to be infirm or unsteady. "வழுவழுத்த வுறவதனின் வயிரம்பற் றியபகையே வன்மையாமே" (தண்டலை. 83);. [மழு → மழுமழு → வழுவழு → வழுவழு-.]
வழுவழுக்கு	வழுவழுக்கு vaḻuvaḻukku, பெ. (n.) வழு வழுப்பு பார்க்க;see valu-valuppu. [வழு → வழுக்கு.]

வழுவழுத்தபண்டம்	வழுவழுத்தபண்டம் vaḻuvaḻuttabaṇṭam, பெ. (n.) வழவழப்பான பொருள்; mcous substana, unctuous. [வழுவழுத்த + பண்டம்.]
வழுவழுத்திறங்குகை	வழுவழுத்திறங்குகை vaḻuvaḻuttiṟaṅgugai, பெ. (n.) அருவருப்பான பொருளைக் கண்டவிடத்துண்டாகும், குமட்டலுணர்வு; a feeling on facing unwanted or undesinable thing, as of exereta. [வழுவழுத்து + இறங்குகை. இறங்கு → இறங்குகை. 'கை' சொல்லாக்க ஈறு.]
வழுவழுப்பு	வழுவழுப்பு vaḻuvaḻuppu, பெ. (n.) 1. கொழு கொழுப்பு; clamminess, sliminess. குட்டியாடு கொழுத்தாலும், வழுவழுப்புத் தீராது (உ.வ.);. 2. வழுக்குந் தன்மை; slipperiness. "நிலம் பாசி படர்ந்து வழுவழுப்பாயுடைமை" (வின்.);. 3. உயவுத் தன்மை; lubricity, oiliness. 4. மென்மை; smoothness. 5. பளபளப்பு (இ.வ.);; gloss. [வழுவழு → வழுவழுப்பு (எண்ணெய்ப் பிசுக்கு);.]
வழுவழுப்புள்ளவை	வழுவழுப்புள்ளவை vaḻuvaḻuppuḷḷavai, பெ. (n.) நெய்மக் குழை வுடையவை; unctuous substance. [வழுவழுப்பு + உள்ளவை.] வழுவழுப்பு = எண்ணெய்ப் பிசுக்கு.
வழுவழெனல்	வழுவழெனல் vaḻuvaḻeṉal, பெ. (n.) 1. மென்மைக் குறிப்பு; smoothness, soft-natured altitude. 2. விரைவுக் குறிப்பு (நாமதீப.687);; swiftness, quickness, hurriedness. [வழுவழு + எனல்.]
வழுவற்றேங்காய்	வழுவற்றேங்காய் vaḻuvaṟṟēṅgāy, பெ. (n.) வழுக்கலுள்ள இளந்தேங்காய் (வின்.);; tender coconut in which the pulpy matter has just begun to form. [வழுவல் + தேங்காய்.]

வழுவன்	வழுவன் vaḻuvaṉ, பெ. (n.) 1. மீன்வகை; a kind offish. 2. தன் உடற்கொழுப்பைக் கடல் மேற்பரப்பில் மிதக்கவிட்டு, செத்தது போல் இருக்கின்ற மீன்; pretention of the fish as if dead. [வழுவு + வழுவன்.] [P] பறவையின் கவனத்தைக் கவர கொழுப்பினை யுமிழ்ந்து நீரின் மீது பரப்பி, இறந்ததைப் போல் இருக்கும். பறவை அதன் மீதமர. உடனே வாரிச்சுருட்டி வாயிலிட்டு விழுங்குந் தன்மை கொண்ட மீன்.
வழுவன்சுறா	வழுவன்சுறா vaḻuvaṉcuṟā, பெ. (n.) கரு வெண்மை நிறமும், 12 அடி வளர்ச்சியுமுள்ள சுறாமீன் வகை (வின்.);; man eating shark, dark grey, attaining 12 ft. in length. [வழுவன் + சுறா.] [P]
வழுவாங்கி	வழுவாங்கி vaḻuvāṅgi, பெ. (n.) மருந்திலை வகையுளொன்று; a kind of medicinal shrub.
வழுவாடி	வழுவாடி1 vaḻuvāṭi, பெ. (n.) வாழ்வுதருந் தொழிலை நழுவ விடுபவன் (சங்.அக.);; one who is careless or negligent in one's affairs, indifferent person. [வழுவாளி → வழுவாடி.] வழுவாடி2 vaḻuvāṭi, பெ. (n.) பாலைத் தீவுக்கண்மையில், அதிகம் பிடிபடும் ஒருவகைத் திருக்கைமீன்; a kind of fish caught in sea bed of desert islands. [வழுவாளி → வழுவாடி.]
வழுவாதநாழி	வழுவாதநாழி vaḻuvātanāḻi, பெ. (n.) சரியான அளவுபடி; correct or accurate measure. "நாலு உழக்கு வழுவாத நாழியால்.... அட்டுவேனானேன்" (S.I.I.i. 115);. [வழுவாத + நாழி = குற்றமற்ற, சரியான நிறைநாழி.]
வழுவாமை	வழுவாமை vaḻuvāmai, பெ. (n.) 1. நேர்மை (வின்.);, முழுமை, வாய்மை; integrity. 2. நடுநிலை பிறழாமை; rectitude, uprightness of heart. 3. பிழைபடாமை; absence of error, inerrancy. [வழுவு + ஆ = மை.] நெறிபிறழாமையே வழுவாமையாம். 'ஆ' எதிர்மறை இடைநிலை, 'மை' சொல்லாக்க ஈறு. [ஒ.நோ.[நழுவாமை, கழுவாமை

வழுவாய்	வழுவாய் vaḻuvāy, பெ. (n.) 1. தப்புகை; escape. "வழுவாயுண்டென மயங்குவோள்" (மணிமே. 11:130);. 2. கரிசு (பாவம்.);; sin. "வழுவாய் மருங்கிற் கழுவாயு முண்டென" (புறநா. 34,4);. [வழுவு → வழுவாய்.]
வழுவி	வழுவி vaḻuvi, பெ. (n.) அத்தி (சங்.அக.;: country fig.
வழுவிச்சம்	வழுவிச்சம் vaḻuviccam, பெ. (n.) நத்தைச் சூரி; a kind of plant.
வழுவிலாஅடிமை	வழுவிலாஅடிமை vaḻuvilāaḍimai, பெ. (n.) 1. குற்றம் இழைக்காத பணியாளன்; unflemished employee. 2. குற்றமற்றவன்; white-hearted man, flawless person. [வழு → வழுவு + இல் + ஆ அடிமை 'இல்' எதிர்மறை இடைநிலை. 'ஆ' பெயரெச்ச ஈறு.]
வழுவு	வழுவு1 vaḻuvudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தவறுதல்; to err, to swerve from the right, to go astray. "தன்னியல் வழாஅது" (புறநா.25);. 2. நழுவுதல்; to miss, as a step, to sway down, as a load, to be turned out of a course. "முகில் வழுவி வீழ்வன" (சூளா. அரசி. 386);. 3. சறுக்குதல்; to slip. "வழுஉ மருங்குடைய வழாஅ லோம்பி" (மலைபடு. 215);. 4. குறைவுடையதாதல்; to be inaccurate, to be deficient. "வழுவாத நாழி" (S.I.I.i. 115);. [வழு → வழுவு.] வழுவு2 vaḻuvu, பெ. (n.) வழு பார்க்க;see Valu. [வழு → வழுவு.]

வழுவுடைக்காமம்	வழுவுடைக்காமம் vaḻuvuḍaikkāmam, பெ. (n.) அகத்திணை ஏழனுள் ஒன்றானதும் ஒத்த இனமல்லாதவளுடனாவது, இயற்கைக்கு (விதிக்கு); மாறாகவாவது, தன்னை விட அகவையில் முதிர்ந்தவ ளோடாவது மனம் ஒவ்வாதவ ளோடாவது கூடும் காதல் (அகப்.);; improper love, as when it is in violation of customary rules or when the woman is older than the man or is of a different caste or does not consent, one of seven aga-t-tina. "கைக்கிளை முதலாப் பெருந்திணை இறுவாய்" (தொல்.947);. மறுவ. பெருந்திணை. [வழு → வழுவு + உடை + காமம். கமம் → காமம்.] கமம் = நிறைவு, மகிழ்வு, விருப்பம். "கமம் நிறைந் தியலும்" (தொல்.938);. வடமொழியாளர் 'காம்' என்னும் சொல்லுக்கு 'கம்' என்பதை மூலமாகக் காட்டுவர். இஃது பொருட் பொருத்தப்பாடற்றது. வடமொழியில் "கம்" இடைச் சொல்லாகவும், நான்காம் வேற்றுமையுருபாகவும், வழங்குகிறது. ஆம், நலம் என்னும் பொருண்மை பயப்பது. ஆனால் தமிழின் கண்ணே நிறைவுப் பொருண்மையில் வழங்குவதாகத் தொல்காப்பியர் குறித்துள்ளது. பொருட்பொருத்தப்பாடுடையது. வழுவுடைக்காமம் என்பது இங்கு குறைவுடைய நிறைவினைக் குறித்ததென்க.
வழுவுண்டகாயம்	வழுவுண்டகாயம் vaḻuvuṇṭakāyam, பெ. (n.) சுவர் முதலியவற்றில் உராய்வதாலோ அல்லது கயிற்றைக் கையில் அழுத்திப் பிடித்திழுப்பதனாலோ ஏற்பட்ட புண்; a wound caused by violent rubbing of friction as by rubbing against a wall or by a rope pulled through the hands-brush burn. [வழு + உண்ட + காயம். கள் → கய் → காய் → காயம்.]
வழுவுண்டபுண்	வழுவுண்டபுண் vaḻuvuṇṭabuṇ, பெ. (n.) தேய்வுண்டபுண், உராய்ந்த புண்; abrasion. [வழு + உண்ட + புண்.]
வழுவுண்ணல்	வழுவுண்ணல் vaḻuvuṇṇal, தொ.பெ. (vbl.n.) தேய்தல், குறைதல்; getting abrasion. [வழு → வழுவுண்ணல்.] அழுத்த மிகுதியாலுண்டாகும், தேய்மானம் அல்லது குறைபாடு.

வழுவை	வழுவை1 vaḻuvai, பெ. (n.) 1. மலையெருக்கு; mountain madar, calotropis gigantia. 2. நாய்ப்பாகல்; a kind of bitter gourd. வழுவை2 vaḻuvai, பெ. (n.) யானை (சூடா);; elephant. [வழு → வழுவை.]
வழுஉ	வழுஉ vaḻuu, பெ. (n.) வழு பார்க்க;see valu. "வழுஉச் சொற் கோவலர்" (கலித். 106);. [வழு → வழுஉ.]
வழுஉச்சொற்புணர்த்தல்	வழுஉச்சொற்புணர்த்தல் vaḻuuccoṟpuṇarttal, பெ. (n.) நூற்குற்றம் பத்தனுள், பிழையுள்ள சொற்றொடர்களை அமைக்குங் குற்றம் (நன்.12);; employment of improper or inappropriate phrases or words and terms, one of ten nür-kurram. [வழுஉ + சொல் + புணர்த்தல்.]
வழுஉநிலை	வழுஉநிலை vaḻuunilai, பெ. (n.) வழுநிலை (வின்.); பார்க்க;see valunilai. Erroneous use of (gram.); words.
வழை	வழை vaḻai, பெ. (n.) 1. சுரபுன்னை; long-leaved two-sepalled gamboges. "வழைவளர் சாரல்" (கலித். 50);. (தேவநேயம்.12, பக்.259);. 2. வழைச்சு பார்க்க;see valaiccu. "பாகரிறை வழை மதுநுகர்பு" (பரிபா. 11:66);. [முல் → முள் → மள் → மழ → வழ) → வழை,] இளமை, புதுமை போன்ற பொருண்மையைக் குறிக்கும் "மழ" என்னும் முதனிலையினின்று தோன்றிய சொல்.

வழைச்சு	வழைச்சு vaḻaiccu, பெ. (n.) புதுமை; freshness, as of palm juice, raw or unripe condition. "சாடியின் வழைச்சற விளைந்த…..நறும்பிழி" (பெரும்பாண். 280);. [முல் → முள் → மள் → மழ → (வழ); → வழை → வழைச்சு.] ம → வ மெய்யினத் திரிபு. ஒ.நோ. மிஞ்சு → விஞ்சு. "முல்" என்னுமுதனிலை, இளமை, சிறுமை, புதுமை போன்ற பொருண்மை பொதிந்த சொற்களை உருவாக்கும் வேர் மூலமாகும். வீரம் போன்ற பொருட்பொருத்தப்பாட்டில், இம் முதனிலை கழக இலக்கியத்துள் பயின்று வந்துள்ளது. "சாடியின் வழைச்சற விளைந்த" (பெரும்பாண்.280);. முல் → முள் → மள் → மள்ளன் = இளைஞன். "பொருவிறல் மள்ள" (திருமுருகு.262);. மள் → மழ → வழ = இளமை, புதுமை, புதியதாகத் தோன்றிய குழவி. "மழவும் குழவும் இளமைப் பொருள" (தொல்.796);. மழ → மழலை + தேன் = மழலைத்தேன். மழலைத்தேன் = புதியதாகத் தோன்றிய தேன். முள் → (மள்); → மழ → வழ → வழை →வழைச்சு புதுமை சிறுமை அழகு பொருட்களைச் சுட்டும் முல் என்னும்
வழைமது	வழைமது vaḻaimadu, பெ. (n.) புளிப்புச் சுவையற்ற இளமது; unfermented liquor. [வழை + மது. வழை = இளமை, புதிது.]

வள்	வள்1 vaḷ, பெ. (n.) 1. வளம்; fertility, abundance, profitable, increase. "வள்ளிதழ் மாலை" (சீவக. 2732);. 2. பெருமை; largeness, nobility. 3. மேன்மை; greatness. 4. நெருக்கம் (வின்.);; narrowness, little-mindedness. [முல் → மல் → வல் → வள்.] வள்2 vaḷ, பெ. (n.) 1. கூர்மை (பிங்.);; sharpness, pointedness. "வள்வாயமதி" (தேவா.209,1);. 2. வாள் (பிங்.);; sword. 3. வார் (சூடா);; thong, lash. 4. வாளுறை (அக.நி.);; sheath. 5. கடிவாளம்; bridle. "புரவி.... வாங்குவள் பரிய" (அகநா. 4);. 6. காது (பிங்.);; ear.
வள்பு	வள்பு vaḷpu, பெ. (n.) வள்2, 3 பார்க்க;see val2, 3 "மாசற விசித்த வார்புறு வள்பின்" (புறநா. 50);. "வலவன் வள்பு ஆய்ந்து ஊர" (நற்-11.8);. "வெள்வசிப் படீஇயர் மொய்த்த வள்பு" (நற்-82,9); [வல் → வள் → வள்பு.]
வள்வாய்ஆழி	வள்வாய்ஆழி vaḷvāyāḻi, பெ. (n.) பெருமை வாய்ந்த தேருருள்; royal wheel. "வள்வாய் ஆழி உள்வாய் தோயினும் புள்ளுநிமிர்ந் தன்ன பொலம்படைக் கலிமா" (நற்.78:8-9);. [வள்வாய் + ஆழி.]
வள்வு	வள்வு vaḷvu, பெ. (n.) வள்2, 3 பார்க்க;see val, 3. "வள்வாய்ந்து பண்ணுக" (பு.வெ.12. இருபால். 3);. [வள் → வள்வு.]
வள்ளக்கடவு	வள்ளக்கடவு vaḷḷakkaḍavu, பெ. (n.) தோணியில் ஏறியிறங்கும் துறை (நாஞ்);; jetty. [வள்ளம் + கட → கடவு.]

வள்ளக்களி	வள்ளக்களி vaḷḷakkaḷi, பெ. (n.) தோணி செலுத்தும் போட்டி (நாஞ்);; boat-race. [வள்ளம் + களி.]
வள்ளக்கால்	வள்ளக்கால் vaḷḷakkāl, பெ. (n.) 1. வளைந்த கால் (இ.வ.);; bow-leg. 2. பரம்புப் பலகையை நுகத்தோடு சேர்ப்பதற்குரிய மூங்கில் பிளவு (நாஞ்.);; the bamboo lath connecting the levelling wood plant and the yoke of a field-leveller. [வள்ளம் + கால்.]
வள்ளங்குதி-த்தல்	வள்ளங்குதி-த்தல் vaḷḷaṅgudiddal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) வள்ளம், கடல் அலைகளில் முன்னேறும் போது குதித்துத் தாவுகை; jumping by a leap while canoe is progressing among tides. [வள்ளம் + குதி.]
வள்ளச்சி	வள்ளச்சி vaḷḷacci, பெ. (n.) உருள்கடலை (பட்டாணி);; pea pulse.
வள்ளடி	வள்ளடி vaḷḷaḍi, பெ. (n.) காதினடி (தைலவ.);; lobe of ear. [வள்2 + அடி.]
வள்ளப்போட்டி	வள்ளப்போட்டி vaḷḷappōṭṭi, பெ. (n.) கடலில் வள்ளங்களை போட்டி போட்டுக் கொண்டு செலுத்துகை; to canol in sea competiting a water sports. [வள்ளம் + போட்டி.]
வள்ளம்	வள்ளம்1 vaḷḷam, பெ. (n.) 1. உண்ணுங் கலமாக உதவும் வட்டில் வகை (பிங்.);; a dish for use in eating or drinking. "வள்ளத் தவனேந்த ------ மதுமகிழ்ந்தார்" (சீவக. 2700);. 2. நாழிகை வட்டில் (சூடா.);; hour-glass, clepsydra. 3. மரக்கால் (பிங்.); பார்க்க;see marakkal. 4. நான்கு மரக்கால் கொண்ட அளவு (வின்.);; a measure of grain = 4 marakkâl. 5. இரண்டு அல்லது நான்கு படிகொண்ட அளவு (G.Sm.D.I.i.286); (G.Tp.D.I.178);; a measure of capacity = 2 or 4 padi. க. பள்ள;ம. வள்ளம். [வல் → வள் → வள்ளம்.] வள்ளம்2 vaḷḷam, பெ. (n.) 1. சிறுதோணி; boat made trunk of a tree. 2. துடுப்பு வட்டின் உதவியால் செலுத்தப்படும் தோணி அல்லது சிறு படகு; canoe, catamaram. [மல் → வல் → வல்லம் → வள்ளம். வட்ட வடிவுடன் அமைக்கப்பட்டதும், துடுப்பு வட்டின் உதவியால் செலுத்தப்படுவதுமான தோணி வகை.]

வள்ளமாட்டம்	வள்ளமாட்டம் vaḷḷamāṭṭam, பெ. (n.) கடல் அலை பேரளவில் எழும்போது வள்ளம் தத்தளிப்பது; shaking of canoe due to floating waves. [வள்ளம் + ஆட்டம்.]
வள்ளல்	வள்ளல்1 vaḷḷal, பெ. (n.) வள்ளக்கீரை; a kind of greens. வள்ளல்2 vaḷḷal, பெ. (n.) 1. வரையாது வாரி வழங்குபவன்; person of unbounded liberality, liberal donor. 2. வண்மை, ஈகம், அருளியற்கொடையில் ஆர்வமுடைமை; benevolence. [வண் → வள் → வள்ளல்.] வள்ளல்3 vaḷḷal, பெ. (n.) 1. திறமை, ஆற்றல், வல்லமை; ability, power. 2. மந்தணத் தொழில், தனி நடவடிக்கைகள்; private or personal affairs. "அவன் வள்ளல் வெளிப்பட்டுவிட்டது" (வின்.);. [வல் → வள் → வள்ளல்.] வள்ளல்4 vaḷḷal, பெ. (n.) கஞ்சன் என்னும் எதிர்மறைப் பொருளில் வழங்கும் மக்கள் வழக்கு; a common peoples usage in negative meaning as miser. நீ பெரிய வள்ளல்;தெரியாதா? உன் வள்ளல் ஊர் அறியுமே? (இவறன் என்னும் எதிர்மறைப் பொருள் பயக்கும், வழக்குச் சொல்);.

வள்ளலார்	வள்ளலார்1 vaḷḷalār, பெ. (n.) திருவருட்பா முதலான அருளியல் நூல்களை இயற்றியவர்; a modern sage author of the Tiruvarutpā and some other pious works both prose and poetry. மறுவ. இராமலிங்கர், இராமலிங்க அடிகள். [வள் → வள்ளல் + ஆர்-வள்ளலார். 'ஆர்' சிறப்புப் பெயரீறு.] உயிர்கள்மாட்டு எல்லையில்லாப் பேரருள் பூண்டவர். அருட்பேரொளி ஆண்டவனை அனைவரிடத்தும் கண்டவர். எவ்வுயிரையும் தம்முயிர்போல் எண்ணி, வாடிய பயிரைக் கண்டபோதெல்லாம் வாடியவர். மன்பதையின் பசிப்பிணி போக்கும், மருத்துவனாகப் பிறந்தார். மனிதநேய ஒருமைப்பாடு மண்ணுலகில் நிலைபெற்று ஓங்குவதற்காக, 05.10.1823 (புரட்டாசி); கன்னி, 21, ஞாயிறு); ஆம் நாளன்று, கடலூர் மாவட்டத்திலுள்ள வடலூரிலிருந்து 7 கல் தொலைவிலமைந்துள்ள மருதூரில், இராமையா-சின்னம்மை இணையருக்கு, அருட்பேரொளி ஆண்டவர்தம் அருளின் திருவுருவாகத் தோன்றினார். தை மாதம் 19-ஆம் நாள், வெள்ளிக்கிழமை (30.01.1874); அருட்பேரொளி ஆண்டவருடன் இணைந்தார். இயற்பெயர்:இராமலிங்கம் சிறப்புப் பெயர்:திருவருட் பிரகாச வள்ளலார். உறைந்த இடங்கள்:சென்னை (1825-1858); கருங்குழி 1858-1867 வடலூர் 1867-1870 மேட்டுக்குப்பம் 1870-1874 இயற்றிய நூல்கள்
வள்ளற்றனம்	வள்ளற்றனம் vaḷḷaṟṟaṉam, பெ. (n.) வள்ளன்மை பார்க்க;see vallanmai. "வள்ளற்றனமும் வகுத்தனன் கூறி" (பெருங். நரவாண. 8, 6);. [வள்ளல் + தனம். தனம் = சொல்லாக்க ஈறு.]
வள்ளன்மை	வள்ளன்மை vaḷḷaṉmai, பெ. (n.) 1. கொடை யுடைமை; liberality. 2. வாரி வழங்குந் தன்மை; munificence. "வள்ளன்மை பூண்டான்கண் ஒண்பொருள்" (நாலடி. 386);. [வள்ளல் + மை. 'மை' பண்புப் பெயரீறு.]
வள்ளாங்கை	வள்ளாங்கை vaḷḷāṅgai, பெ. (n.) இடக்கை; left hand. [வள் → வள்ளாம் + கை.]

வள்ளி	வள்ளி1 vaḷḷi, பெ. (n.) 1. கொடி வகை; a kind of creeper. "வாடிய வள்ளி முதலரிந் தற்று" (குறள். 1304);. 2. கொடி; a medicinal creeper, convolvulus balatas. 3. நிலத்திற் படரும் பூசணி (M.M);; panicled bindweed. 4. தண்டு; stalk, stem. 5. கொடி போன்று தொடர்ந்திருப்பது; streak, line, row. "மேகவள்ளி" (தொல்.பொருள்.88, உரை);. [வல் → வல்லி → வள்ளி.] வள்ளி2 vaḷḷi, பெ. (n.) 1. கைவளை; bracelet. 2. காப்பு; armlet. "ஆம்பல் வள்ளித் தொடிக்கை" (புறநா.63);, 3. தொய்யிற் கொடி; figures drawn on the breasts and arms of young women. "வண்டே யிழையே வள்ளி பூவே" (தொல். பொருள்.);. 4. வள்ளித் தண்டை (வின்.);; rattan shield.
வள்ளிக்கண்டம்	வள்ளிக்கண்டம் vaḷḷikkaṇṭam, பெ. (n.) 1. சீந்தில் (மலை.);; gulancha. 2. வள்ளிகா பார்க்க;see valliga. [வள்ளி + கண்டம்.]
வள்ளிக்கிழங்கு	வள்ளிக்கிழங்கு vaḷḷikkiḻṅgu, பெ. (n.) வள்ளி; sweet potato. [வள்ளி + கிழங்கு.] இதன் வகைகளாக, சாம்பசிவ அகராதி கூறுவன :- 1. வள்ளிக்கிழங்கு; root tuber - Impomoea batatas. 2. மரவள்ளிக்கிழங்கு; root tuber, topioca-manihot utilissima. 3. சருக்கரை வள்ளிக் கிழங்கு; tuber, Impomoea batatas. 4. சீனவள்ளி, 5. சிவப்பு வள்ளி; red in colour. 6. மஞ்சள் மரவள்ளி; yellow indian, shot-canna flacida. 7. சீமை மரவள்ளி; mendoza arrow root.
வள்ளிக் கூத்து	வள்ளிக் கூத்து vaḷḷikāttu, பெ. (n.) குறிஞ்சி நிலத்து மக்களின் கூத்து வகை (பெரும்பாண். 370, உரை);; a masquerade dance among the people of the hilly tracts. [வள்ளி + குத்து → கூத்து.] குறிஞ்சிநில மக்கள், முருகனின் வள்ளி திருமண நிகழ்வைத் தாளவொத்துக்கு இயையக் கூத்தாக, இன்றும் ஆடி வருகின்றனர்.

வள்ளிக்கொடி	வள்ளிக்கொடி vaḷḷikkoḍi, பெ. (n.) காட்டு வள்ளி; five leaved yam. [வள்ளி + கொடி.]
வள்ளிகா	வள்ளிகா vaḷḷikā, பெ. (n.) 1. சீந்திற் கொடி; moon creeper. 2. வெண்திணை; Italian millet-Sectoria italica.
வள்ளிகாத்திணை	வள்ளிகாத்திணை vaḷḷikāttiṇai, பெ. (n.) வெண்டினை; Italian millet-Setoria italica.
வள்ளிகேள்வன்	வள்ளிகேள்வன் vaḷḷiāḷvaṉ, பெ. (n.) முருகக்கடவுள் (வள்ளிக்கணவன்);; lord Murugan. மறுவ. குறிஞ்சிக் கடவுள் [வள்ளி + கேள்வன். கேள் → கேள்வன் = கணவன்.]
வள்ளிகொழுநன்	வள்ளிகொழுநன் vaḷḷigoḻunaṉ, பெ. (n.) வள்ளிகேள்வன் பார்க்க;see vvalli-lelvan. [வள்ளி + கொழுநன். கொள் → கொளுவு → கொழுவு → கொழுநன்.] கொழுநன் = மணந்து கொள்பவன். கொழுவுதல் = அணைத்துக் கொள்ளல்.
வள்ளிசாக	வள்ளிசாக vaḷḷicāka, வி.அ. (adv.) 1. முழுமையாக; fully, round sum. 2. கூடுதலாக; even a little bit. "வீட்டில் வள்ளிசாகத் தண்ணீர் இல்லை". [வள்ளிசு → வள்ளிசாக.]
வள்ளிசாய்	வள்ளிசாய் vaḷḷicāy, கு.வி.எ. (adv.) 1. முழுவதும்; entirely, completely, fully. 2. நேர்த்தியாய்; neatly. 3. சரியாய்; exactly, correctly, precisely. [வள்ளிசு → வள்ளிசாய்.]
வள்ளிசு	வள்ளிசு1 vaḷḷisu, பெ. (n.) நெற்றி; forehead. வள்ளிசு2 vaḷḷisu, பெ. (n.) 1. நேர்த்தி; neatness, beauty. 2. துல்லியம்; correctness, exactness, preciseness, accuracy. [வல் → வள் + இது - வள்ளிது → வள்ளிசு.]

வள்ளித்தண்டு	வள்ளித்தண்டு vaḷḷittaṇṭu, பெ. (n.) வள்ளித் தண்டை (சங்.அக.); பார்க்க;see valli-t-tandai. [வள்ளி + தண்டு.]
வள்ளித்தண்டை	வள்ளித்தண்டை vaḷḷittaṇṭai, பெ. (n.) பிரப்பங் கேடகம்; rattan shield. "வார்மயிர்க் கிடுகொடு வள்ளித் தண்டையும்" (சீவக. 22, 18);. [வள்ளி + தண்டை.]
வள்ளிதிருமணக்கதை	வள்ளிதிருமணக்கதை vaḷḷidirumaṇakkadai, பெ. (n.) வள்ளிநாடகம் பார்க்க;see valli-nādagam. [வள்ளி + திருமணம் + கதை.] வள் → வள்ளி = வளைந்த கொடி போன்ற பெண், குறிஞ்சிநிலப் பெண், முருகன் தேவி. கழல் → கழறு → கதல் → கதை. கதை = சிறப்பித்துச் சொல்லுதல். குறிஞ்சி நிலக் கடவுளாகிய முருகன், வள்ளி திருமண நிகழ்வைச் சிறப்பித்துச் சொல்லும் கதையே வள்ளிதிருமணக் கதை.
வள்ளிது	வள்ளிது vaḷḷidu, பெ. (n.) முழுமை; whole. [வள் + இது.] ஒ.நோ. E. round = whole. இச் சொல் வட்டம் என்னும் சொல்போல 'வள்' என்னும் பகுதியினின்று பிறந்ததாகும். உலக வழக்கில் இச் சொல் முழுமைப் பொருளில் வழங்கி வருகிறது. வள்ளிதாய்ச் செலாயிற்றென்றால், முழுதும் செலவாயிற்றென்பது பொருள். 'வள்ளிசாய்' என்பது கொச்சைப்போலி. இதுபோன்ற பல சொற்கள், நெல்லை வழக்கிற்குச் சிறப்பாகும். ஆதலால் தமிழை செவ்வையாய் அறிய வேண்டின், பாண்டி நாட்டுலக வழக்கை முழுமையாய் ஆராயவேண்டும்.
வள்ளிநாய்ச்சியார்	வள்ளிநாய்ச்சியார் vaḷḷināycciyār, பெ. (n.) வள்ளியம்மை (திருமுரு.பக்.47, கீழ்க்குறிப்பு);; consort of lord murugan. [வள்ளி + நாய்ச்சியார்.]
வள்ளிநாயகம்பிள்ளை	வள்ளிநாயகம்பிள்ளை vaḷḷināyagambiḷḷai, பெ. (n.) 20-ஆம் நூற்றாண்டில் தில்லைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி என்னும் நூலை, இயற்றிய புலவர்; a poet, who composed a work titled tillai-patirru-ppathandādī' in 20C.
வள்ளிநாடகம்	வள்ளிநாடகம் vaḷḷināṭagam, பெ. (n.) குறிஞ்சிநிலத் தெய்வம் முருகன் வள்ளி திருமண நிகழ்வை நாடகமாக நடித்துக் காட்டுகை; drama of valli (story);. [வள்ளி + நடி + அகம் → நாடகம்.] நடம் (பிங்.); கதை தழுவி வரும் கூத்து. வள்ளி திருமணக் கதையே, வள்ளி நாடகமாகவும், வள்ளிக் கூத்தாகவும், பன்னெடுங்காலமாக நடிக்கப்பட்டு வருகிறது.

வள்ளிநாயகி	வள்ளிநாயகி vaḷḷināyagi, பெ. (n.) வள்ளியம்மை; a consort of lord Murugan. "முருகு புணர்ந்து இயன்ற வள்ளிபோல நின் உருவுகண் எறிப்ப நோக்கல் ஆற்றலனே" (நற்.82, 4-5);. [வள்ளி + நாயகி.]
வள்ளிபங்கன்	வள்ளிபங்கன் vaḷḷibaṅgaṉ, பெ. (n.) முருகக் கடவுள்; lord Murugan. [வள்ளி + பங்கன்.]
வள்ளிப்புரி	வள்ளிப்புரி vaḷḷippuri, பெ. (n.) நெல்லைச் சேர்கட்டும்போது சுற்றிப்பிடித்துக் கொள்ள அமைக்கும் வைக்கோற்புரி; straw ropes used in the collection of paddy. [வள்ளி + புரி. புல் → புர் → புரி.]
வள்ளிமணவாளன்	வள்ளிமணவாளன் vaḷḷimaṇavāḷaṉ, பெ. (n.) வள்ளியின் கணவன்; as the consort or husband of valli. [வள்ளி + மணவாளன்.]
வள்ளிமணாளன்	வள்ளிமணாளன் vaḷḷimaṇāḷaṉ, பெ. (n.) வள்ளிமணவாளன் பார்க்க;see valli manavâlan. [வள்ளி + மணாளன்.]
வள்ளிமலை	வள்ளிமலை vaḷḷimalai, பெ. (n.) ஒரு மலை; a mountain, hill. [வள்ளி + மலை.]
வள்ளிமாதரை	வள்ளிமாதரை vaḷḷimātarai, பெ. (n.) வெங்காயம்; onion-Allium cepa. [வள்ளி + மாதரை.] ஒரு.கா. ஈருள்ளி

வள்ளியம்	வள்ளியம்1 vaḻḻiyam, பெ. (n.) மிளகு (மலை.);; black pepper. [வல் → வல்லி → வள்ளி → வள்ளியம்.] வள்ளியம்2 vaḻḻiyam, பெ. (n.) 1. மரக்கலம் (சது.);; ship, catamaran. 2. ஊது குழல்; musical pipe. 3. மெழுகு; wax. [வள்ளி → வள்ளியம் (வே.க.4. பக்.95);.]
வள்ளியம்மை	வள்ளியம்மை vaḻḻiyammai, பெ. (n.) முருகக் கடவுளின் தேவி; a consort of lord Murugan. [வள்ளி + அம்மை.]
வள்ளியம்மைசுடட்டம்	வள்ளியம்மைசுடட்டம் vaḻḻiyammaisuḍaḍḍam, பெ. (n.) குறவர் இனம்; the kurava Caste. மறுவ. குறக்கூட்டம் [வள்ளியம்மை + கூட்டம்.]
வள்ளியன்	வள்ளியன் vaḻḻiyaṉ, பெ. (n.) வள்ளியோன்; liberal generous person, munificent, donor. "வள்ளிய ராக வழங்குவ தல்லலால்" (கம்பரா.வேள்விப். 29);. [வள் → வள்ளி → வள்ளியன்.]
வள்ளியோர்	வள்ளியோர் vaḻḻiyōr, பெ. (n.) வண்மை யுடையோர்; generous, liberal person. "வள்ளியோர்ப் படர்ந்து, புள்ளின் போகிநெடிய என்னாது சுரம் பல கடந்து" (புறம். 47-1-2);. [வல் → வள்ளி → வள்ளியோர்.]
வள்ளியோன்	வள்ளியோன் vaḻḻiyōṉ, பெ. (n.) வள்ளியோர் பார்க்க;see valliyor. "வள்ளியோர்ப் படர்ந்து" (புறநா. 47);. [வள் → வள்ளியோன்.]
வள்ளுகிர்	வள்ளுகிர் vaḻḻugir, பெ. (n.) கூரிய உகிர்; sharpened nail. "வள் உகிர வயல் ஆமை வெள் அகடு கண்டன்ன" (புறம்-387-1-2);. [வல் → வள் + உகிர்.]
வள்ளுயிர்	வள்ளுயிர் vaḻḻuyir, பெ. (n.) பேரொலி; noise, shout. [வள் + உயிர்.]

வள்ளூரம்	வள்ளூரம் vaḷḷuram, பெ. (n.) 1. ஆட்டிறைச்சி; mutton, meat. 2. சூட்டிறைச்சி; roasted meat. 3. மாட்டிறைச்சி; beaf. 4. புலால்; flesh-meat. "முழுஉ வள்ளூர முணக்கு மள்ள" (புறநா. 219);. "ஆயிடை யறிந்தும் வள்ளூர மருந்தலால்" (பிரமோத். 3,34);. [வள் + உரம். வள் = திண்மை.]
வள்ளுவசாத்திரம்	வள்ளுவசாத்திரம் vaḷḷuvacāttiram, பெ. (n.) கணியம் (சோதிடம்); (வின்.);; the art of foretelling, as practised by the valluvan caste. [வள்ளுவன் + Skt. சாத்திரம்.] Skt. Sastra → த. சாத்திரம்.
வள்ளுவநாடு	வள்ளுவநாடு vaḷḷuvanāṭu, பெ. (n.) திருவிதாங்கூர்ச்சீமையைச் சார்ந்த ஒரு நாடு; a region in the then travancore state. [வள்ளுவம் + நாடு.]
வள்ளுவப்பண்டாரம்	வள்ளுவப்பண்டாரம் vaḷḷuvappaṇṭāram, பெ. (n.) வள்ளுவ இனத்திற் குறிசொல்வோன்; a soothsayer of the va/uva caste. [வள்ளுவம் + பண்டாரம்.]
வள்ளுவப்பயன்	வள்ளுவப்பயன் vaḷḷuvappayaṉ, பெ. (n.) திருக்குறள் (நன். 274, மயிலை.);; tiru-k-kural. [வள்ளுவம் + பயன்.]
வுள்ளுவப்பறையன்	வுள்ளுவப்பறையன் vuḷḷuvappaṟaiyaṉ, பெ. (n.) வள்ளுவசாதியிற் குறி சொல்வோன்; a sooth sayer of the valluva caste. [வள்ளுவம் + பறையன்.]
வள்ளுவப்பை	வள்ளுவப்பை vaḷḷuvappai, பெ. (n.) நாட்டுக் கோட்டைச் செட்டிகளுள், மணமகன் தோள் மேல் இட்டுச் செல்லும் பட்டுப்பை; long silk purse or red cloth carried on the shoulders by a nāttu-k-köffal cheft; bridegroom to receive betel and other gifts (E.T.V. 268);. [வள்ளுவம் + பை.]

வள்ளுவம்	வள்ளுவம் vaḷḷuvam, பெ. (n.) வள்ளுவ ரியற்றிய திருக்குறள் தெளிவுறுத்தும் வாழ்வியல் நெறிமுறைகள் அல்லது கோட்பாடுகள் (தத்துவம்);; principles or philosophy of life, written by Valluvar, the author of Tirukkural மறுவ. அறம்; தமிழ்மறை; முப்பால்;உலகப் பொதுமறை. [வள் → வள்ளுவன் → வள்ளுவர் → வள்ளுவம்.] வள்ளுவம் என்பது ஆசிரியனை நோக்கி அமைத்துக்கொண்ட பெயராகும். வள் → வள்ளுவன் = மதிக்கூர்மையன்.. மதிக்கூர்மை மிக்க சீரிய செஞ்சொற்கள் வாயிலாக, எந்நாட்டவர்க்கும், எக்காலத்தவர்க்கும் ஏற்றவண்ணம், 2000 ஆண்டுகட்கு முன்னரே, தெள்ளிய மனமும், ஒள்ளிய அறிவும், திண்ணிய நெஞ்சும், நுண்ணிய மதியும் கொண்ட திருவள்ளுவர் இயற்றிய நூலே திருக்குறளாகும். இந்நூலுள் பொதிந்துள்ள ஞாலந்தழீஇய வாழ்வியற் கருத்துகளே வள்ளுவமாகும். ஞால மாந்தர் அனைவரும் குமுகாயத் துறையிலும், சமயத்துறையிலும், வாழ்வியல் துறைகள் அனைத்திலும், துன்பமின்றி, தொல்லைகளின்றி, நன்னெறிபூண்டு, பொந்திகை யடைந்து நலத்துடனும், வளத்துடனும் வாழ வழிகாட்டும் திருக்குறளே வள்ளுவ மென்றறிக. வள்ளுவனாரின் வாழ்வியற் கோட்பாடுகளே வள்ளுவம் ஆகும். உலகத்திலுள்ள அனைத்து மறைகளின் கருத்துகளும், பொதிந்துள்ளதால், உலகப் பொதுமறையாயிற்று. உலக முழுமைக்கும் ஏறத்தாழ 30க்கும் மேற்பட்ட மொழிகளில், மொழி பெயர்க்கப்பட்ட நூலாகவும் வள்ளுவம் திகழ்கிறது. மக்கள்-மாக்கள்-பகுப்பு :- ஆறாம் அறிவாகிய பகுத்தறிவு அல்லது பண்பாடு நிறைந்தவரை மக்கள் என்றும், அஃதற்றவரை மாக்கள் என்றும், மாந்தரை இருவகுப்பினராகத் தொல்காப்பியர் பகுத்துள்ளார். "மாவும் மாக்களும் ஐயறிவினவே" (தொல்.1531);. "மக்கள் தாமே ஆறறிவுயிரே" (தொல். 1532);.
வள்ளுவர்	வள்ளுவர் vaḷḷuvar, பெ. (n.) 1. கீழ்க்கணக்கு நூல்களிலொன்றாகிய திருக்குறள் செய்தவர், காலம் கி.மு.1-ம் நூற்றாண்டு என்ற கருத்தும் உண்டு; a saintly poet who composed tiru-k-kural one of kil-k-kanakku works, I.B.C. 2. உலகப்பொது மறையாம் திருக்குறளை இயற்றியவர்; the world renowned patron Saint and the eminent poet Valluvar, who wrote Tirukkural. "வள்ளுவர் செய்திருக்குறளை மறுவற நன்குணர்ந்தோர்." (மனோன்மணிய ஆசிரியர்);. "வாய்மொழி வள்ளுவர் முப்பால்" (திருவள்ளுவமாலை);. [வள் → வள்ளுவன் → வள்ளுவர். வள் = கூர்மை, வள்ளுவர் = கூர்மதியர், வல்லவர் வண்மையாளர்.] வரணப் பாகுபாட்டைக் கடிந்த தமிழர் மீட்பர் :- நால்வரணக் கூண்டிலடைபட்டிருந்த தமிழரை மீட்டவர் வள்ளுவரென்பார். பாவாணர். "வேற்றுமை தெரிந்த நாற்பா லுள்ளும்" (புறம்.183);. "பால்வேறு தெரிந்த நால்வேறு தெருவும்" (சிலப்.22:109); என்று கழக இலக்கியமும் அந்தணர். அரசர், வணிகர், சூத்திரரென்று காப்பிய இலக்கியமும் பேசிய நால்வரணப் பகுப்பிலிருந்து, நந்தமிழரை விடுவித்த தமிழர் மீட்பராக வள்ளுவர் விளங்குவதைக் காட்டும் குறட்பாக்களும், பாடல் எண்களும் (972, 973, 978, 133, 134, 1033, 1035); வருமாறு :- "பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்குஞ் சிறப்பொவ்வா செய்தொழில் வேற்றுமை யான்" (குறள், 972);. "மேலிருந்து மேலல்லார் மேலல்லர் கீழிருந்துங் கீழல்லார் கீழல் லவர்" (குறள், 973);. "ஒழுக்க முடைமை குடிமை யிழுக்கம் இழிந்த பிறப்பாய் விடும்" (குறள், 133);

வள்ளுவர்கோட்டம்	வள்ளுவர்கோட்டம் vaḷḷuvarāṭṭam, பெ. (n.) திருவள்ளுவர் 2000-ஆம் ஆண்டு நிறைவைக் குறிப்பதற்காகவும், திருக்குறளைச் சிறப்பிப்பதற்காகவும், சென்னையில் தமிழக அரசால் எழுப்பப்பெற்ற கோயில் போன்ற அமைப்புடைய கோட்டம்; on completion of 2000 years of Tiruvassuvarāndu, the government of Tamil Nadu constructed a magnificient monument called Vasuvar Köttam located in Chennai. சென்னையில் உள்ள கவின்மிகு சுற்றுலாத் தலங்களுள் வள்ளுவர் கோட்டமும் ஒன்றாகும் (இ.வ.);. [வள்ளுவர் + கோட்டம். கோண் → கோடு → கோட்டம்.] ஒ.நோ. பாண் → பாடு. கோட்டம் :- மதில் சூழ்ந்த கோயில். கோயில். மா.வி. அகரமுதலி கோஷ்ட்ட (koshta); என்ற சொல்லிலிருந்து, கோட்டம் என்ற சொல் வந்ததாகக் காட்டுவது தவறு, என்பார் மொழிஞாயிறு. கோயிலைக் குறிக்கும் கோட்டம் என்னும் சொல் 'உல்' என்னும் மூலவேரினின்றும், 'குல்' என்ற அடிவேரினின்றும் கிளைத்த தூய தென்சொல் (மறுப்புரை. மாண்பு, பக்.163);. இச் சொல் சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலையில் கோயில், கோட்டம், நகரம், குடிகை என்னும் பெயரிலும், வளைந்த மாளிகை என்னும் பெயரிலும் ஆளப்பட்டுள்ளதறிக.
வள்ளுவர்வாய் மொழி	வள்ளுவர்வாய்மொழி vaḷḷuvarvāymoḻi, பெ. (n.) வள்ளுவர் பார்க்க;see valluvar. "உள்ளுதொறு உள்ளுதொறு உள்ளம் உருக்குமே வள்ளுவர் வாய்மொழி" (திருவள்ளுவமாலை. மாங்குடி மருதனார்);. [வள்ளுவர் + வாய்மொழி.]
வள்ளுவன்	வள்ளுவன் vaḷḷuvaṉ, பெ. (n.) 1. பறையருள் குருவாகவும் அரசன் ஆணையைத் தெரிவிப்போனாகவும், உள்ள ஒரு சாதியான்; a paraiyar caste, the members of which are royal drummers and priests for paraiyas. 2. வருவதுரைப்போன் (நிமித்திகன்);; one who foretells events by omens. "வள்ளுவன் சொனான்" (சீவக. 419);. 3. அரசர்க்கு உள்படு கருமத் தலைவன் (பிங்.);; an officer who proclaims the king's commands. 4. திருவள்ளுவர்; the author of the Tiru-k-kural. "வள்ளுவன் வாயதென் வாக்கு" (வள்ளுவமா.2);. [வள் + உ + அன் → வள்ளுவன். உ = சாரியை, அன் = ஆண்பாற் பெயரீறு.] அரச கட்டளையை முரசறைந்து அறிவிப்பவன் (தி.ம.5);. "வள்" என்னும் வேர்ச்சொல்லினின்று தோன்றிய சொல். "வள்" என்னும் அடிச்சொற்கு கூர்மை, வலிமை, வண்மை என்னும் பொருள்களுண்டு. வள்ளுவன் = கூர்மதியன், வல்லவன், வள்ளியோன். வள்ளுவன் என்னும் பெயரின் வரலாறு குறித்துப் பாவாணர் கூறுவது வருமாறு:- வள்ளுவன் எனும் முதன் முதல் பறையருள், ஒரு பிரிவாராய், அரசன் ஆணையை, அவரது நகர மக்கட்கு யானை மீதேறிப் பெரும்பறை (பேரிகை);யறைந்தறிவிக்கும் விளம்பரத் இயல்பாம். உதாரணமாக, அரசர்க்கு மயிர்வினை செய்பவன் சாதாரண அம்பட்டரினும் உயர்வாயெண்ணப்படுவான் பொதுமக்கட்கு வினை செய்வதும் செய்பவருடன் உறவு

வள்ளுவன்வாய்ச்சொல்	வள்ளுவன்வாய்ச்சொல் vaḷḷuvaṉvāyccol, பெ. (n.) வள்ளுவர் பார்க்க;see Valluvar. "மன்புலவன் வள்ளுவன் வாய்ச்சொல்" (திருவள்ளுவமாலை-இறையனார்);. [வள்ளுவன் + வாய்ச்சொல்.]
வள்ளூரம்	வள்ளூரம் vaḷḷūram, பெ. (n.) 1. வள்ளூரம், 1 பார்க்க;see valluram. 2. சூட்டிறைச்சி (வின்.);; roasted flesh-meat. "கழுகுண்ண வள்ளூர மேகமந்து" (சீவக. 1552);. [வள்ளூரம் → வள்ளூரம்.]
வள்ளெனல்	வள்ளெனல் vaḷḷeṉal, பெ. (n.) குரைக்கும் ஒலிக்குறிப்பு (வின்.);; Onom, expr of barking sound. [வல் → வள் + எனல்.]
வள்ளை	வள்ளை vaḷḷai, பெ. (n.) 1. கொடிவகை; creeping bindweed. I pomaea aquatica. "மகளிர் வள்ளை கொய்யும்" (பதிற்றுப்.29.2);. 2. மகளிர் நெற்குத்தும்போது ஒரு தலைவனைப் புகழ்ந்து பாடும் பாட்டு; song sung by women when husking or hulling grain in praise of a hero. "மனையளகு வள்ளைக் குறங்கும் வளநாட" (வள்ளுவமா. 5);, "வள்ளைத் தாள்போல் வடிகாதிவைகாண்" (மணிமே.20-53);. [வல் → வள் → வள்ளை. வள்ளை = உரற்பாட்டு (தொல்.பொருள்.63, நச்.);.]
வள்ளைக்கீரை	வள்ளைக்கீரை vaḷḷaikārai, பெ. (n.) கொடி வகை (பதார்த்த.596);; swamp cabbage-Ipomoea aquatica. [வள்ளை + கீரை.] [P]
வள்ளைப்பாட்டு	வள்ளைப்பாட்டு vaḷḷaippāṭṭu, பெ. (n.) மகளிர் நெற்குத்தும் போது ஒரு தலைவனைப் புகழ்ந்து பாடும் பாட்டு, (சிலப். 29);; song sung by women in praise of a hero when husking or hulling grain. [வள்ளை + பாட்டு.] இயலுமிடமெல்லாம் மகளிர் தம் வினைகளை இசையொடு செய்து வந்தமையை வள்ளைப் பாட்டால், அறியலாம். வள்ளைப்பாட்டு vaḷḷaippāṭṭu, பெ. (n.) பெண்டிர் பாடும் பாடல் வகை; song sung by Womem. [வள்ளை+பாட்டு]

வள்ளையுப்பு	வள்ளையுப்பு vaḷḷaiyuppu, பெ. (n.) ஓர் வகை உப்பு; a kind of salt. [வள்ளை + உப்பு.]
வளக்காற்று	வளக்காற்று vaḷakkāṟṟu, பெ. (n.) நேர் காற்று; a tree wind. [வள்ளை + காற்று.]
வளக்குவெல்லி	வளக்குவெல்லி vaḷakkuvelli, பெ. (n.) பூடு வகை (தெய்வச். விறலிவிடு. 405);; a plant.
வளகடா	வளகடா vaḷagaṭā, பெ. (n.) வளர்கிடாய் பார்க்க;see Valar-kiday. [வளர்கிடாய் → வளகடா. மக்களின் பேச்சுவழக்கில் வளர்கிடாய், என்பது வளகடா என்று வழக்கூன்றியுள்ளது. இவ் வழக்கு கொச்சை வழக்கென்றும் கூறுவர்.]
வளகம்	வளகம் vaḷagam, பெ. (n.) பவளம், தொண் மணியுள் ஒன்று; red coral, one of navamani. "பவளத்தன்ன மேனி" (குறுந். 1);.
வளகிலவணம்	வளகிலவணம் vaḷagilavaṇam, பெ. (n.) வளையலுப்பு; a salt used in the manufacture of bangles.
வளகு	வளகு vaḷagu, பெ. (n.) நீண்ட மரவகை; woman sebesten. "வளகின் குளகமர்ந்துண்ட" (கலித். 43);.
வளங்காலவணம்	வளங்காலவணம் vaḷaṅgālavaṇam, பெ. (n.) வளையலுப்பு; a kind of mineral salt capable of calcining zinc (சா.அக.);. இதில் நாகம் நீறும். இதனால் நீரிழிவு அதிமூத்திரம் போம் என்று சா.அ.க. கூறும்.
வளங்கோலு-தல்	வளங்கோலு-தல் vaḷaṅāludal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) காரிய முடிவிற்கு வழி தேடுதல்; to devise ways and means to achieve an object. [வளம் + கோலு.] குல் → கொல் → கோல் → கோலு-. ஒரு செயல் அல்லது வினை இனிதே நலமாய் முற்றுப் பெறுதற்கு, அனைவருடனும் கலந்தாய்வு செய்து வழிகோலுதலே, வளங்கோலுதாகும்.
வளச்சகட்டை	வளச்சகட்டை vaḷaccagaṭṭai, பெ. (n.) வளைக்கப்பட்ட சிறிய இரும்புக்கம்பி; a little bendy iron rod. [வளைத்த → வளச்ச + கட்டை.]

வளச்சுக்கட்டு-தல்	வளச்சுக்கட்டு-தல் vaḷaccukkaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வளைத்துக்கட்டுதல் பார்க்க;see valaitt-k-kattu.
வளஞ்சியர்	வளஞ்சியர்1 vaḷañjiyar, பெ. (n.) வாணிகத்தால் நாட்டின் செல்வ வளத்தினைப் பெருக்கியவர்கள்; a community classified as 'vaisīyās' to enrich the country by trade and commence. இவர்கள் 'நானாதேசி வளஞ்சியர்' என்று கூறப்பெறும் வணிகக் குழுவினராவர். சித்திரமேழி பெரிய நாட்டுக் குழுவிலும், பதினெண்பூமி திறலாயிரத்தைந் நூற்றுவராய வாணிபக் குழுவிலும், இடம் பெற்றிருந்த வணிகராவர். 'திருவேள்விக்குடி உடையார்க்கு திருக் கற்றளி எடுக்கின்ற வளஞ்சியரும் நானா தேசியத் திசையாயிரத்தைஞ் ஞூற்று வரும்" (S.I.I. Vol. XIX. 459);. வளஞ்சியர்2 vaḷañjiyar, பெ. (n.) ஒரு வகை இனத்தினர்; a sect. சோழர் காலத்தில் வாழ்ந்த தோரினத்தவர் இவர்களைப் பற்றிய செய்திகள் விரிவாக இல்லை.
வளத்தக்காள்	வளத்தக்காள் vaḷattakkāḷ, பெ. (n.) வருவாய்க்கு ஏற்றவண்ணம் வாழ்க்கையை நடத்துபவள்; leading an economical life. "வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை" (குறள். 51);. [வளம் + தகு → தக்கு → தக்காள்.] கணவனின் வருவாய்க்குத் தக்கவாறு வாழ்க்கை நடத்துபவளே, வளத்தக்காள் என்பார் மொழிஞாயிறு. 'வருவாய்க்குத் தக்க வாழ்க்கை யென்பது, முதலை அறிந்து, அதற்கு இயைய செலவு அழித்தல்' என்பார் பரிமேலழகர். செலவழித்தலென்பது, இல்வாழ்வில் ஏற்படும் இன்றியமையாத அடிப்படைச் செலவுகள் எனலாம்.
வளந்து	வளந்து vaḷandu, பெ. (n.) பெரிய மிடா (யாழ்.அக.);; big pot or vessel.
வளநாடு	வளநாடு vaḷanāṭu, பெ. (n.) செழிப்புள்ள தேசம்; fertile tract or region. "நேராதார் வளநாட்டை" (பு.வெ. 3, 14 கொளு);. [வளம் + நாடு.] இடையறவுபடாத வருவாயினை, அரசிற்கு அளிக்கும் செழிப்பான நாடு.
வளப்பக்கல்	வளப்பக்கல் vaḷappakkal, பெ. (n.) மருந்துக் குப்பியை மூடுகின்ற மூடி; a stone, stopper or cork for closing bottle top.

வளப்பம்	வளப்பம்1 vaḷappam, பெ. (n.) வளம், செழுமை; fertility, productiveness. "வளமுடி நடுபவர்" (சீவக. 49);. [வள → வளப்பம்.] வளப்பம்2 vaḷappam, பெ. (n.) 1. வழக்கம்; customs, peculiarties. "கிணற்றுத் தவளைக்கு நாட்டு வளப்பமேன்?" (வின்.);. 2. வளம், 1 பார்க்க;see valam. [வழ → வள → வளப்பம்.]
வளப்பாடு	வளப்பாடு vaḷappāṭu, பெ. (n.) பெருக்கம்; profitable increase gain. "வளப்பாடு கொளலும்" (பரிபா.2);. [வளம் + பாடு.]
வளப்பிணி	வளப்பிணி vaḷappiṇi, பெ. (n.) வளி (வாத); நோய்; disease caused by wind humour.
வளபூதம்	வளபூதம் vaḷapūtam, பெ. (n.) கெம்பு; ruby.
வளம்	வளம்1 vaḷam, பெ. (n.) வலிமை; strength. [வல் → வள → வளம்.] வளம்2 vaḷam, பெ. (n.) 1. செழுமை, வளமை; fertility. "வளமுடி நடுபவர்" (சீவக. 49);. 2. அளவிற்கு அதிகமாக உற்பத்தி செய்கை; luxuriance, excessive productiveness. 3. மிகுதி; abundance, fullness. "தொழுதெழுவார் வினைவள நீறெழ" (திருக்கோ. 118);. 4. பயன்; gain, profit, advantage. "பயன் றூக்கி" (குறள், 912);. 5. செல்வம்; wealth, riches. "வளவரை வல்லைக் கெடும்" (குறள், 480);. 6. வருவாய்; income. "தற்கொண்டான் வளத்தக்காள்" (குறள், 51);. 7. நன்மை; goodness.

வளம்பெறு-தல்	வளம்பெறு-தல் vaḷambeṟudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) செழிப்படைதல் (சா.அக.);; to become stronger and healthy to become prosperous. [வளம் + பெறு.]
வளமடல்	வளமடல் vaḷamaḍal, பெ. (n.) சிற்றிலக்கியம் தொண்ணூற்றாறனுள் அறம், பொருள், வீடு ஆகியவற்றினும், காமமே சிறந்தது என்றுந் தலைவனது பெயரை எதுகையிலமைத்துங் கலிவெண்பா வாற் பாடும் நூல்வகை (இலக். வி. 856);; a poem in kasi-venbå, praising kāmam as excelling aram, porul and vidu and mentioning in edugaithe name of the hero, one of 96 Širrilakkiyam. [வளம் + மடல்.]
வளமலைநாடன்	வளமலைநாடன் vaḷamalaināṭaṉ, பெ. (n.) குறிஞ்சி நிலத் தலைவன்; fertile, hilly ruler. "பொன்னுரை கல்லின் நன்னிறம் பெறூஉம் வளமலை நாடன் நெருநல் நம்மொடு" (நற்.25-4-5);. [வளமலை + நாடன்.]
வளமனமுடையோன்	வளமனமுடையோன் vaḷamaṉamuḍaiyōṉ, பெ. (n.) துறவி; saint.
வளமனை	வளமனை vaḷamaṉai, பெ. (n.) அரண்மனை; royal palace. "வளமனை பாழாக வாரி" (புறம்.பொ.மா.வஞ்சிப்.15);. [வள் → வளம் + மனை.] "பெருஞ்செல்வர் வாழும் சிறந்த உறையுள்" எனப் பொருள் செய்வார், பாவாணர்.
வளமுறுமொழியாள்	வளமுறுமொழியாள் vaḷamuṟumoḻiyāḷ, பெ. (n.) சாயா மரம்; tree that does not cast its shadow.

வளமை	வளமை1 vaḷamai, பெ. (n.) கொழுப்பு; fatness, nutrition. [வழ → வள → வளமை.] வளமை2 vaḷamai, பெ. (n.) 1. பொருள்; property, money. "வளமை கொணரும் வகையினான்" (திணைமாலை. 85);. 2. உதவி, நலன், பயன் (அக.நி.);; benefit, kindness, help, favour. 3. வளம்1, 6 பார்க்க;see valam1, 6. [வளம் → வளமை.] வளமை3 vaḷamai, பெ. (n.) 1. வழக்கம்; customs. 2. வளப்பம்2 பார்க்க;see valappam. [வழ → வழமை → வளமை.] வளமை vaḷamai, பெ. (n.) நாட்டுப்புறவழக்காறுகளில் பிள்ளைப்பேற்றினைக் குறிக்குஞ்சொல்; a word which denotes child birth in
வளமைகொழி-த்தல்	வளமைகொழி-த்தல் vaḷamaigoḻittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) தன் பெருமையைத் தானே கூறிக் கொள்ளுதல்; to blow one's own trumpet, to brag. [வளமை + கொழி.] ஒருகா. தற்பெருமை கொள்ளுதல்.
வளமைநீட்டு-தல்	வளமைநீட்டு-தல் vaḷamainīṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வளமை கொழி; to brag. [வளமை + நீட்டு.]
வளமையர்	வளமையர் vaḷamaiyar, பெ. (n.) 1. வேளாளர் (பிங்.);; agriculturists. 2. மண்டிய பொருள் வளமுள்ளவர்; wealthy, prosperous persons, rich man. 3. மாட்சிமையுள்ளோர்; great or excellent persons, man of character. [வளம் → வளமை → வளமையர்.]
வளயம்	வளயம் vaḷayam, பெ. (n.) வளையம் பார்க்க (வின்.);;see Valaiyam. [வலயம் → வளயம்.]

வளர்	வளர்1 vaḷartal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பெரிதாதல்; to grow. "வளர்வதன் பாத்தியுள்" (குறள். 718);. 2. நீளுதல்; to lengthen, to be elongated. 3. மிகுதியாதல்; to increase, to wax, as the moon. "துன்பம் வளர வரும்" (குறள், 1223);. 4. களித்தல்; to rejoice. "வேனல் வளரா மயில்" (திணைமாலை. 111);. 5. கண்டுயிலுதல்; to sleep. "ஆலிலையின் மேலன்று நீ வளர்ந்தது" (திவ். இயற். 1.69);. 6. தங்குதல்; to dwell, rest. "வளர் தாமரை" (திருக்கோ.1);. க. மலெ;ம. வளருக. [முல் → மல் → வல் → வள் → வளர்.] வளர்2 vaḷarttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பெருக்குதல்; to cause to increase, to enhance.
வளர்கடா	வளர்கடா vaḷarkaṭā, பெ. (n.) வளர்கிடாய் (வின்.); பார்க்க;see valar-kidây. [வளர் + கடா.]
வளர்கிடாய்	வளர்கிடாய் vaḷarkiṭāy, பெ. (n.) வீட்டில் வளர்த்த ஆட்டுக்கிடாய்; domestically reared ram. [வளர் + கடாய் → கிடாய்.] [P]
வளர்ச்சி	வளர்ச்சி vaḷarcci, பெ. (n.) 1. வளருகை; growth, increase, enrichment. 2. உயரம்; stature, height. "அவன் வளர்ச்சியுள்ளவன்". 3. நீட்சி; elongation, lengthening. 4. உறக்கம்; sleep. "வளர்ச்சியும்….. புணரார் பெரியா ரகத்து" (ஆசாரக். 71);. [வள் → வளர் → வளர்ச்சி.]
வளர்சடையோன் நாதவிந்து	வளர்சடையோன்நாதவிந்து vaḷarcaḍaiyōṉnātavindu, பெ. (n.) கந்தகம்; sulphur.

வளர்த்தகாடு	வளர்த்தகாடு vaḷarttakāṭu, பெ. (n.) தானே முளைத்த மரங்களைப் பாதுகாத்து வளர்க்கும் பணியாளர்களுக்கு நிலவுடைமையாளர் கொடுக்கும் கொடைப் பொருள்; remuneration or grant paid by a land lord to his tenants for maintaining properly trees of spontaneous natural growth. [வளர் → வளர்ந்த → வளர்த்த + காடு.]
வளர்த்தாள்	வளர்த்தாள் vaḷarttāḷ, பெ. (n.) 1. செவிலித் தாய்; foster-mother, wet nurse. 2. கைத்தாய்; governess. செவிலித்தாய் என்பவள் (பண்டைய இலக்கியங்களில்); தலைவியின் வளர்ப்புத் தாய். [வளர் → வளர்த்தாள்.]
வளர்த்தி	வளர்த்தி vaḷartti, பெ. (n.) வளர்ச்சி; growth, development. "உன் வளர்த்தி யூடே வளர்கின்றதால்" (திவ். பெருமாள். 6, 3);. [வளர் → வளர்த்தி.]
வளர்த்து	வளர்த்து1 vaḷarddudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) கிடத்துதல்; to stretch as a thing, on the ground. "தயிலத்தோணி வளர்த்துமி னென்னச் சொன்னான்" (கம்பரா. யுத்த. இராவணன் சோகப். 61);. [வள் → வளர் → வளர்த்து.] வளர்த்து2 vaḷarddudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வளரச் செய்தல்; to cause to grow. 2. உறங்கச் செய்தல்; to put to sleep. "அன்னம்.... வளர்த்திய மழலைப் பிள்ளை" (கம்பரா. நாட்டுப். 13);. 3. நீட்டுதல்; to lengthen, to prolong, as talk. 4. பொன் முதலியவற்றைத் தகடாக அடித்தல் (வின்.);; to beat into thin plates, as gold. [வளர் → வளர்த்து.]
வளர்ந்தெழுரோகம்	வளர்ந்தெழுரோகம் vaḷarndeḻurōkam, பெ. (n.) கண்ணில் புண் தோன்றி, கண் சிவந்து, நீர் வடிதலோடு பார்வை குறைந்து காணப்படுமோர் கண்ணோய்; an eye disease marked by ulcerated fleshy growth in the corner of the eye and white coat, redness, watering, dimness of vision etc.
வளர்ப்பாளன்	வளர்ப்பாளன் vaḷarppāḷaṉ, பெ. (n.) வளர்ப்புப் பிள்ளை பார்க்க;see valarppu-p-pillai. [வளர்ப்பு + ஆளன்.]

வளர்ப்பு	வளர்ப்பு1 vaḷarppu, பெ. (n.) ஊண்l nutrition. [வளர் → வளர்ப்பு.] வளர்ப்பு2 vaḷarppu, பெ. (n.) 1. வளர்க்கை; bringing up, fostering. 2. நடனக்காரியின் மகவேற்பாக வந்த பெண்மகவு; girl adopted by a dancing-girl. 3. பிறனைச் சார்ந்து வாழ்பவன்; dependant. "வளர்ப்பு வக்கணையறியாது" (வின்.);. [வளர் → வளர்ப்பு.]
வளர்ப்புணி	வளர்ப்புணி vaḷarppuṇi, பெ. (n.) வளர்ப்புப் பிள்ளை (யாழ்.அக.); பார்க்க;see valarppu-p-pillai. [வளர்ப்பு + உண் → உணி.]
வளர்ப்புத்தாய்	வளர்ப்புத்தாய் vaḷarpputtāy, பெ. (n.) 1. செவிலித்தாய்; foster-mother. 2. வளர்த்தாள் பார்க்க;see valarttal. [வளர்ப்பு + தாய்.]
வளர்ப்புப்பிள்ளை	வளர்ப்புப்பிள்ளை vaḷarppuppiḷḷai, பெ. (n.) 1. மிகவும் விரும்பி வளர்க்கப்படும் பிள்ளை; foster-child. 2. தத்துப்பிள்ளை; adopted child. [வளர்ப்பு + பிள்ளை.]
வளர்பிறை	வளர்பிறை vaḷarpiṟai, பெ. (n.) 1. வளர்மதி; cresent moon, waxing moon. "மங்குல் விசும்பின் வளர்பிறை" (பெருங்,நரவாண.1. 67);. 2. வளர் பக்கம்; the bright half of the lunar month. [வளர் + பிறை.]
வளர்மயிர்	வளர்மயிர் vaḷarmayir, பெ. (n.) மயிர்க் குழற்சி; tuft, knot of hair. [வளர் + மயிர்.]
வளர்முகநாடு	வளர்முகநாடு vaḷarmuganāṭu, பெ. (n.) பொருளாதாரம் அல்லது தொழில் முறையில் வளர்ந்து வரும் நாடு; economically or industrially developing country. "இந்தியா ஒரு வளர்முக நாடு" (உ.வ.);. [வளர் + முகம் + நாடு.]

வளர்மேகம்	வளர்மேகம் vaḷarmēkam, பெ. (n.) சிறுநீரக நோய்; increasing urinary venereal disease. [வளர் + மேகம்.]
வளர்வு	வளர்வு vaḷarvu, பெ. (n.) வளர்ச்சி (வின்.); பார்க்க;see valarcci. [வளர் → வளர்வு.]
வளரறம்	வளரறம் vaḷararam, பெ. (n.) மிகுமறம் (வின்.);; increasing virtue. [வளர் + அறம்.]
வளரி	வளரி vaḷari, பெ. (n.) 1. வளரித்தடி பார்க்க;see valari-t-tadi. "மறவன் கொடுப்பது வளரிப் பிரசாதம்". 2. வயலில் முளைக்குங் களை வகை (நாஞ்.);; a kind of weed, growing in the field. [வள → வளர் → வளரி + பிறைபோல் வளைந்த வளரித்தடி (வே.க.4. பக்.95);.]
வளரிக்கை	வளரிக்கை vaḷarikkai, பெ. (n.) வளர்த்துப் பேசுகை; prolonging talkativeness. 'வளரிக்கையாலே வம்பிலே போகுதென் வாணாள்' (வள்ளி. கதை);. மறுவ. வாயாடு. [வளர் → வளரி → வளர்க்கை.]
வளரித்தடி	வளரித்தடி vaḷarittaḍi, பெ. (n.) ஒரு புறம் கனமாகவும், மற்றொரு புறம் எடையற்றதாகவும், கூர்மையாகவும் மரம் அல்லது இரும்பினாற் பிறை வடிவாகச் செய்த ஒரு வகை எறிகருவி; boomerang, short weapon of hard wood or iron, crescent-shaped, one end being heavier than the other and the outer edge sharpened. [வளரி + தண்டி → தடி = பிறைபோல் வளைந்த வளரித்தடி (வே.க.4 பக்.95);.]
வளருப்பு	வளருப்பு vaḷaruppu, பெ. (n.) கோவானுர் உவர் மண்ணுப்பு; effiorescence gathered from the soil of fuller's earth found in kövanür (சா.அக.);.
வளவளத்	வளவளத்1 vaḷavaḷattal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சுருக்கமின்றி பயனற்றச் சொற்களைப் பேசுதல்; to be talkative, to be wondy, speaking of rain words, indulge in vain speaking. 2. வீணே பிதற்றுதல் (வின்.);; to babble. [வள → வளவள.]

வளவள	வளவள2 vaḷavaḷattal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வளுவளு (வின்.); பார்க்க;see valu-valu. [வழவழ → வளவள.]
வளவளப்பு	வளவளப்பு1 vaḷavaḷappu, பெ. (n.) பிசுபிசுப்பு; musilaginous pasty and smooth, slippery. [வழவழ → வளவள → வளவளப்பு.] வளவளப்பு2 vaḷavaḷappu, பெ. (n.) 1. பயனற்றச் சொற்களை அதிகமாகக் கூறுதல்; talkativeness, wordiness, excessive talk of vain words. 2. வீண் பிதற்று; vain talk, babbling. [வளவள → வளவளப்பு.]
வளவன்	வளவன்1 vaḷavaṉ, பெ. (n.) சோழர்களின் பட்டப் பெயர்களுள் ஒன்று; one of the titles of Colas. 'வளவன் என்ற பெயர், சோழரின் மரபில் வந்தோர்க்கு வழங்கும் பெயராகும். 'வள நாட்டின் தலைவன்' என்பதே வளவன் என்பதின் பொருளாகும். 'மாவளத்தான்' (புறம்-43-44);. 'திருமாவளவன்' (பட்டி-299);. 'கரிகால் வளவன்' (அகம்-55-10);. 'கிள்ளிவளவன்' (பிறம்-70, 10, 346, 22, 399, 13);. வளவன்2 vaḷavaṉ, பெ. (n.) 1. சோழன்; Cola king. "இயறேர் வளவ" (புறநா. 7);. 2. வேளாளன்; agriculturist. "அரசர்கள் வணிகர் குறைவறு வளவர்கள்" (திருப்போ. சந். திருப்பள்ளி.8);. [வளம் → வளவன்.]
வளவன்மாதேவி	வளவன்மாதேவி vaḷavaṉmātēvi, பெ. (n.) பராந்தகச் சோழனின் மனைவி; wife of parāndaga-c-colan. [வளவன் + மாதேவி.] இவளுடைய பெயரால் அமைந்த ஊர் 'வளையமாதேவி' என்பதாகும். இவ்வூர் தென்னாக்காடு மாவட்டத்தில் உள்ளது.
வளவி	வளவி vaḷavi, பெ. (n.) வீட்டிறப்பு (பிங்.);; sloping roof, caves. [வள → வளவி.]

வளவு	வளவு1 vaḷavudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) வளர்த்தல்; to bring up, rear. "வெட்டுணியுன் மகனை மெல்ல வள வாக்கால்" (ஆதியூரவதானி. 38);. [வளவி → வளவு.] வளவு2 vaḷavu, பெ. (n.) 1. வீடு; house "வளவிற்கமைந்த வாயிற்றாகி" (பெருங். இலாவாண.6, 77);. 2. வீட்டுப்புறம் (வின்.);; house hold premises. தெ. வெளவு (velavu);. [வள் → வள → வளவு = வீட்டுச் சுற்றுப்பரப்பு, வீட்டுத்தொகுதி (வேக.4. பக்.95);.]
வளவுதடி	வளவுதடி vaḷavudaḍi, பெ. (n.) ஆண்குறித் தண்டு; penis. [வளவு + தடி.]
வளன்	வளன் vaḷaṉ, பெ. (n.) வளம் பார்க்க;see valam. "பெருவளனெய்தி" (பெரும்பாண். 26);.
வளா	வளா1 vaḷā, பெ. (n.) பரப்பு; circuit, area, spread, as a tank. "குளவளாக் கோடின்றி நீர்நிறைந்தற்று" (குறள், 523);. [வள் → வள → வளா = சுற்றுப்பரப்பு (வே.க.4. பக்.95);.] வளா2 vaḷā, இடை. (int.) பளாபளா (வின்.); exclamation meaning 'bravo'. க. பளா.
வளாகச்சுவர்	வளாகச்சுவர் vaḷākaccuvar, பெ. (n.) கட்டடத்தைச் சுற்றியமைந்த சுவர்; compound wall. [வளாகம் + சுவர்.]

வளாகம்	வளாகம் vaḷākam, பெ. (n.) 1. இடம் (பிங்.);; place, complex, premises. "புலன்களைந்தும் வென்றவர் வளாகந் தன்னுட் சென்றிலேன்" (தேவா. 1193:1);. 2. வளைக்கை (சூடா.);; enclosing, surrounding, fencing. 3. உலகம்; globe, earth. "முந்நீர் வளாக மெல்லாம்" (கலித். 146);. 4. பூகண்டம்; continent. "ஏழ்பெரு வளாக வேந்தர்" (கம்பரா. திருமுடி.6);. 5. நாடு; country. "வேறோர் வளாகம துற்றான்..... வணிகன்" (கந்தபு. மார்க். 142);. 6. திணைப்புனம் (பிங்.);; millet-field. "குன்றும் யாறுங்குவடும் வளாகமும்" 7. தோட்டம்; garden. 8. வளா1 பார்க்க;see vala1. [வள் → வள → வளா → வளாகம்.] வல்1 வளைவுக் கருத்தினின்று முகிழ்த்த சொல். வளைந்து சூழ்ந்த இடம், வளைந்து சூழ்ந்த கடல், வளைந்து சூழ்ந்த நிலப்பரப்பு வளைந்து சூழ்ந்த வளாகம் போன்ற பொருண்மை பொதிந்த சொற்கள், வளைவுக் கருத்தினின்று முகிழ்த்தன மொழிஞாயிறு
வளாஞ்சி	வளாஞ்சி vaḷañji, பெ. (n.) வளார் பார்க்க;see Valar. [வள் → வளா → வளாஞ்சி (இ.வ.); (வே.க.4, பக்.95);.]
வளாய்க்கொள்ளுதல்	வளாய்க்கொள்ளுதல் vaḷāykkoḷḷudal, பெ. (n.) சூழ்ந்து கொள்ளுதல்; encircled fenced. [வளாய் + கொள்ளு.]
வளார்	வளார் vaḷār, பெ. (n.) இளம் கொம்பு; twing, tender branch. "புளியம் வளாரால் மோதுவிப்பாய்" (தேவா.1039,1);. தெ.மளாரமு. [வல் → வலார் → வளார்.]
வளால்	வளால் vaḷāl, பெ. (n.) 1. தரைக்கூறுவகை (செந். xiii, 172);; a kind of soil. 2. வளா1 பார்க்க;see Vala1. [வளார் → வளால்.]
வளாலை	வளாலை vaḷālai, பெ. (n.) முட்டைக் காளான்; oval shaped mushroom. [வளால் → வளாலை.]

வளாறு	வளாறு vaḷāṟu, பெ. (n.) வளார் பார்க்க;see valar. [வளார் → வளாறு.]
வளாவு	வளாவு1 vaḷāvudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சூழ்தல் (பிங்.);; to surround. "இளவெயில் வளாவ" (பரிபா. 15, 27);. 'மகோததி வளாவும் பூதலம்" (கம்பரா. தேரேறு. 42);. 2. மூடுதல்; to cover, jacket. "பைந்துகில்..... வெம்முலை மேல் வளாய்" (சீவக. 2634);. [வள → வளா → வளாவு.] வளாவு2 vaḷāvudal, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. கலத்தல்; to mix, as hot water with cold, to dilute. "தேன் வளாவியும்" (கம்பரா. ஆற்றுப். 8);, "கடல் வெதும்பின் வளாவு நீரில்லாது போலவும்" (இறை. 3. பக். 47);. 2. அளவளாவுதல் (பிங்.);; to be sociable, intimate. [வளா → வளாவு.]
வளி	வளி1 vaḷi, பெ. (n.) 1. ஓதம்; moisture. 2. பிதுக்கம்; production. 3. குடலிறக்கம் (அண்டவாதம்);; hernia. 4. சூதம்; hydrocele. 5. ஆசன வளையம்; rings in the rectum. 6. வளிம (வாதம்);; wind humour. [வள் → வளி.] வளி2 vaḷi, பெ. (n.) 1. காற்று; wind, air. "வளிவழங்கு மல்லன்மா ஞாலங்கரி" (குறள், 245);. 2. சுழல்காற்று (பிங்.);; whirl wind. 3. உடலிலுள்ள வாதக்கூறு; windy humour in the body. "வளி முதலா வெண்ணிய மூன்று" (குறள், 941);. 4. அண்டவாத நோய்; rupture, hernia. தெ., ம.வளி.

வளிச்செல்வன்	வளிச்செல்வன் vaḷiccelvaṉ, பெ. (n.) the wind god. [வளி + செல்வன்.]
வளிசம்	வளிசம் vaḷisam, பெ. (n.) தூண்டில் (பிங்.);; fishing rod. [வள் → வளி → வளிசம் = வளைந்த தூண்டில்.] [P]
வளிதரும்செல்வன்	வளிதரும்செல்வன் vaḷidarumcelvaṉ, பெ. (n.) வளிச்செல்வன் பார்க்க;see vali-c-celvan. [வளிதரும் + செல்வன்.]
வளிதூக்கல்	வளிதூக்கல் vaḷitūkkal, தொ.பெ. (vbl.n.) வேகமாகக் காற்றடித்தல்; to speed wind. "கொடிறுபோல் காயவால் இணர்ப்பாலை செல்வளிதூக்கலின் இலைநீர் நெற்றம்" (நற்-107–3–4);. [வள் → வளி + தூக்கல்.] வளிமம் மிகுதியாகச் சேர்ந்து, திரண்டு திகழும் ஆணின் விதைக்கொட்டை.
வளிமகன்	வளிமகன் vaḷimagaṉ, பெ. (n.) 1. அனுமான்; hanuman. 2. வீமன்; Viman. "அரக்கில்லை வளிமகனு டைத்து" (கலித். 25);. [வளி + மகன்.]
வளிமறை	வளிமறை vaḷimaṟai, பெ. (n.) 1. வீடு; house. "என்னல் கூர்வளிமறை" (புறநா. 196);. 2. கதவு; door. "வளிமறையு மின்றி வழக் கொழியா வாயில்" (பு.வெ.10, முல்லைப். 4);. [வளி + மறை.]
வளியன்	வளியன் vaḷiyaṉ, பெ. (n.) பருத்த விதைகளை யுடையவன்; one afflicted with a big scrotum, one afflicated with rupture. [வளி + அன் – வளியன்.]

வளியிறங்கினவன்	வளியிறங்கினவன் vaḷiyiṟaṅgiṉavaṉ, பெ. (n.) வளியன் பார்க்க (வின்.);;see valiyan. [வளி + இறங்கினவன்.]
வளு	வளு1 vaḷu, பெ. (n.) கருப்பையிலிருந்து குழவி (பிண்டம்); வெளிவருமுன் வெளிப்படும் வழவழப்பான ஒரு பொருள்; a slight discharge of mucus with or without blood called 'show' indicating the delivery of the child, a discharge of blood and mucus from the rigina of the onset of labour. வளு2 vaḷu, பெ. (n.) 1. இளமை; youth. 2. இளைது; that which is tender or young.
வளுந்து-தல்	வளுந்து-தல் vaḷundudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வழுந்து (வின்.); பார்க்க;see valundu.
வளும்பு	வளும்பு vaḷumbu, பெ. (n.) வழும்பு2 பார்க்க (யாழ்.அக.);;see valumbu. மறுவ. கொழுப்பு. [வழும்பு → வளும்பு.]
வளுவளு-த்தல்	வளுவளு-த்தல் vaḷuvaḷuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வழுக்குத் தன்மையாதல்; to be slimy, slippery. 2. பேச்சு முதலியவற்றில் தெளிவின்றியிருத்தல் (வின்.);; to be uncertain or indecisive as in speaking or language, unclear. [வளு + வளு.]
வளுவளெனல்	வளுவளெனல் vaḷuvaḷeṉal, பெ. (n.) நொளு நொளுப்பு; plastic. [வளு + வளெனல்.]
வளுவாதியர்	வளுவாதியர் vaḷuvātiyar, பெ. (n.) புதுக்கோட்டைச் சீர்மையிலும், திருச்சி மாவட்டத்திலும் வாழ்கின்ற, வலையருள் ஒரு பிரிவினர் (E.T. vii, 311);; a subsect of the Vasaiyar caste in the erstwhile Pudukōttai state now district and in the Trichy district.

வளை	வளை1 vaḷaidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கோணுதல்; to bend, to become crooked. 2. தாழ்தல்; to lower down. "முற்றமூத்துக் கோல்துணையா முன்னடி நோக்கி வளைந்து" (திவ். பெரியதி. 1, 3, 1);. 3. தோற்றல்; to be defeated. "வளையா வயவரும்" (பு.வெ.7, 18);. 4. திடமறுதல் (சீவக.1068, உரை);; to yield, give way, surrender. 5. நேர்மையினின்று விலகுதல்; to deviate, as from rectitude. "வளையாத செங்கோல் வளைந்ததிது வென்கொல்" (சிலப்.19, 16);. 6. வருந்துதல்; to suffer, regret. "வளையார்பசியின்" (பதினொ திருவிடை-மும்மணிக்.21);. 7. சுற்றுதல்; to move or round about, as foetus in the womb. 'குழந்தை வயிற்றில் வளைய வருகிறான்' (உ.வ.);. [வள் → வள → வளை- (வே.க.4. பக்.95);.] வளை2 vaḷaidal, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.)
வளைக்கழுந்து	வளைக்கழுந்து vaḷaikkaḻundu, பெ. (n.) சுவருட் செலுத்தும் உத்திரத்தின் பகுதி; tenon in the end of the lower beam in a building. [வளை + கழுந்து.]
வளைக்காச்சுமணி	வளைக்காச்சுமணி vaḷaikkāccumaṇi, பெ. (n.) சங்குமணி; a kind of bead. [வளை + காச்சுமணி. காய்ச்சுமணி → காச்சுமணி.]
வளைகாப்பு	வளைகாப்பு vaḷaikāppu, பெ. (n.) முதலாவதாகக் கருவுற்ற பெண்ணுக்கு, ஐந்தாவது அல்லது ஏழாவது மாதத்தில் வளையணியும் நிகழ்வு; bangle wearing ceremony in the fifth or seventh month of a married woman's first pregnancy. [வளை + காப்பு. கா = காத்தல். கா → காப்பு.] முதன்முதல் கருவுற்ற பெண்களுக்கு, ஏழாம் மாதத்தில் செய்யப்படும் நிகழ்வு. கருவுற்ற மகளிரை, நோய்நொடியிலிருந்து காத்தற்பொருட்டு நிகழ்த்தப்பெருஞ் சடங்கு. பேயச்சத்திலிருந்தும், கண்ணேறுபடுதலிலிருந்தும் காப்பதற்காகப் போடப்படும் வளையே, வளைகாப்பென்று, ஊரகத்தார் நம்புகின்றனர். ஏழாம் மாதத்தில் செய்யவியலாதவர், ஒன்பதாம் மாதத்தில் செய்வர். தாயைக் காத்தற் பொருட்டு, முதற்கண், வேம்பின் ஈர்க்காலாகிய வளையை அணிவிப்பர். பின்பு அவரவர்தம் செல்வ வளமைக்குத் தக்கவாறு, தங்கவளையல், சங்கு வளையலை அணிவித்துத் தாயை மகிழ்விப்பர்.

வளைகாப்புபோடல்	வளைகாப்புபோடல் vaḷaikāppupōṭal, பெ. (n.) வளைகாப்பு பார்க்க;see valai-kappu. [வளைகாப்பு + போடல்.] முதற்சூலுற்ற பெண்களுக்கு பெண்வீட்டார் நிகழ்த்தும் வளையணி விழாவே, வளைகாப்புப் போடலாகும். வளைகாப்புபோடல் – மகப்பேற்றுக்கு அழைப்பு விழா. வளையலும் காப்பும் போடுதல் பிறந்த குழந்தைப் பருவந்தொட்டே நடக்கத் தொடங்குவது. அதனைக் குறியாமல், "வளைகாப்புப்போடல்" - கருக்கொண்ட மகளை ஏழாம் மாதத்திலோ, ஒன்பதாம் மாதத்திலோ - தாய் வீட்டுக்கு, மகப்பேற்றுக்காக அழைக்கும் போது, விழாவாக நிகழ்த்தப்படுகின்றது. வளைகாப்பு விழா அல்லது வளையணி விழா நாளில், பல்வகைச் சோறுகள், பண்டங்கள் ஆக்கிப் படைத்தலும், அவ் விழாவுக்கு வந்த மங்கல மகளிர், கன்னியர், குழந்தைகள் ஆகிய அனைவருக்கும் வளையல் போடுதலும் வழக்காம். வளையல் அணிவிக்கும் நாளை, வளயணிவிழா நாளாக இன்றும், தமிழர் கொண்டாடுகின்றனர். வளையல் மகளிர் அணி. மணிக்கட்டை வளைத்து வளையல் போடுதல் போல் ஆதனை, அஃதாவது, கருவுற்ற மகளிரையுஞ் சேயினையும், இறைவன் வளைத்துக் காப்பதாகவும் சிவனியத்தார் பொருள் கூறுவர். கா → காப்பு. ஆடவர் அணியுமாகும். ஆனால் வளைகாப்பு, சேயையும், தாயையும் காக்கும் காப்பாகும். ஆனால் வளைகாப்பிலுள்ள காப்பு, அணி குறியாமல், காவல் பொருளையே கட்டுதலறிக. 'காப்புக்கட்டல்' என்னும் நோக்குக
வளைகுடா	வளைகுடா vaḷaiguṭā, பெ. (n.) விரிகுடாவை விடக் குறைந்த பரப்பைக் கொண்ட கடல்பகுதி; gulf. "வளைகுடா நாடுகள்". [வளை + குடா.]
வளைகூட்டு-தல்	வளைகூட்டு-தல் vaḷaiāṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) கூந்தலை உலர்த்தி அள்ளி முடிதல்; to dry and to make into a knot. "மா இருங் கூந்தல் மடந்தை ஆய்வளைக் கூட்டும் அணியுமார் அவையே" (நற்-60-10-11);. [வளை + கூட்டு.]
வளைகொள்ளல்	வளைகொள்ளல் vaḷaigoḷḷal, பெ. (n.) சங்கு எடுப்பதற்காகக் கடலில் முக்குளித்தல்; to swim into deep sea to cull out conch-shell. [வளை + கொள்ளல்.]
வளைச்சல்	வளைச்சல் vaḷaiccal, பெ. (n.) கழித் துண்டுகளை இணைக்கும் மரச்சட்டம், வலிச்சல்; reeper [வரிச்சல் → வலிச்சல் → வலைச்சல் → வளைச்சல்.]

வளைச்செட்டி	வளைச்செட்டி vaḷaicceṭṭi, பெ. (n.) வளைவிச் செட்டி பார்க்க;see Valavi-c-cetti. [வளை + செட்டி.]
வளைசல்	வளைசல் vaḷaisal, பெ. (n.) 1. வளைவு; Crookedness, curve, curvature, bend. 2. வீடு முதலியவற்றின் சுற்றுப்புறம்; courtyard, compound, enclosure. 3. வளையல் பார்க்க;see valaiyal. [வளை → வளைசல்.]
வளைசலுளி	வளைசலுளி vaḷaisaluḷi, பெ. (n.) வளைவுப் பகுதிகளில் செதுக்கப் பயன்படும் உளி; chisel used to englave bend portion of wood. [வளைசல் + உள் → உளி = குறுகிய வளைவுப் பகுதிகளில் செதுக்கப் பயன்படுவது.] [P]
வளைத்துப்போடு-தல்	வளைத்துப்போடு-தல் vaḷaidduppōṭudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) தன் வயப்படுத்துதல்; win over, bring one's control or influence, to entice. 'ஊரில் வாய்மடையிலிருக்கும் நஞ்சை நிலத்தை யெல்லாம் வளைத்துப் போட்டு விட்டார்' (இ.வ.);. [வளைத்து + போடு.]
வளைத்துவைத்தல்	வளைத்துவைத்தல்1 vaḷaittuvaittal, பெ. (n.) 1. தடையிடுகை; felter, restriction, obstruction. 2. பிணித்து வைக்கை; binding. [வளைத்து + வைத்தல்.]
வளைத்துவை	வளைத்துவை2 vaḷaittuvaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அப்பாற் போகவொட்டாது மடக்குதல்; to restrain one from going away or escaping. "வளைத்து வைத்தேனினிப் போகலொட்டேன்" (திவ். பெரியாழ்.5.3.2);. 2. சிறையகப் படுத்துதல்; to imprison, to intern. "சிறையறை வளைத்து வைத்தார்" (திருவாலவா. 29, 19);. 3. இடையூறு செய்தல்; to obstacle. [வள் → வள → வளை → வளைத்து + வை.]
வளைதடி	வளைதடி vaḷaidaḍi, பெ. (n.) குறுந்தடி வகை; a kind of curved cudgel, used as a weapon. [வளை + தடி = படைக்கலனாகப் பயன்படும் எறிதடி.]
வளைதடிச்சம்பா	வளைதடிச்சம்பா vaḷaidaḍiccambā, பெ. (n.) சம்பா நெல்வகை; a kind of cambá paddy. [வளைதடி + சம்பா.]

வளைதொளை	வளைதொளை vaḷaidoḷai, பெ. (n.) 1. வளைந்த செலவு; winding hole. 2. தொடர்பில்லாத வற்றிலே தலையிட்டு வினவுதலை யுணர்த்துங் குறிப்புச் சொல் (வின்.);; a term indicative of inquisitiveness. [வளை + தொளை. துளை → தொளை.]
வளைந்தகால்	வளைந்தகால் vaḷaindakāl, பெ. (n.) நெளிந்த கால்; bow leg. [வளைந்த + கால்.]
வளைந்தலகுச்சிலம்பன்	வளைந்தலகுச்சிலம்பன் vaḷaindalaguccilambaṉ, பெ. (n.) சிலம்பன் என்னும் பறவை வகையுள் ஒன்று; Indian scimitar babbler-Pomatorhinus horsfieldi. [வளைந்தலகு + சிலம்பன்.] கிழக்கு, மேற்கு தொடர்ச்சி மலைச்சார்ந்த, ஏலத் தோட்டம், மூங்கில் காடு, பசுங்காடு, இலையுதிர்காடு முதலிய பகுதிகளில் காணப்படுவதும், 22 விரலம் உயரம் வளர்வதும், பசுமை தோய்ந்த கரும்பழுப்பு நிறமும், வெண்புருவம் கொண்டும், தொண்டை, மார்பு, வயிறு ஆகிய வெண்நிறமாயும் காணப்படும். இவை, பூச்சிகளை உண்ணும் தன்மை கொண்டது. 2 அல்லது 3 முட்டைகளிட்டு தன் இனத்தைப் பெருக்கும்.
வளைந்துகொடுத்தல்	வளைந்துகொடுத்தல் vaḷaindugoḍuttal, தொ.பெ. (vbl.n.) நடைமுறை வாழ்க்கையில் விடாப்பிடியின்றி, சற்று நெகிழ்வாயிருத்தல்; being fluctuous in a particular deed. நாணல்போல் வளைந்து கொடுக்கப்பழகிடு வளமான வாழ்விற்கு ஏற்புடையதோடன்றி வரவேற்புடையதுமாகும் (உ.வ.);. [வளைந்து + கொடுத்தல்.]
வளைந்தெழுரோகம்	வளைந்தெழுரோகம் vaḷaindeḻurōkam, பெ. (n.) புருவம், கீழிமை, கடைக்கண் போன்றவற்றில் சதை வளர்ந்து, மேல்நோக்கி பார்க்க முடியாமல் துன்புறுத்தும் ஓர் நோய்; an eye disease affecting the lower lid, corner of eyes and inability to look upwards due to fleshy growth. [வளைந்தெழு + Skt. raga → த. ரோகம்.]
வளைநரல்	வளைநரல் vaḷainaral, பெ. (n.) சங்கொலி; conch sound. "வளைநரல் பௌவம் உடுக்கை ஆக" (நற்-க.வா.1-2.);. [வளை + நரல். வளை = உள்வளைந்துள்ள சங்கு, நரல் = ஒலி.]
வளைநரி	வளைநரி vaḷainari, பெ. (n.) நரிவகை (வின்.);; a kind of fox. [வளை + நரி.] அடர்ந்த காடு மற்றும் மண்டிக் கிடக்கும் புதர்களிற் காணப்படுவது, வளைநரி. [P]

வளைநீர்	வளைநீர் vaḷainīr, பெ. (n.) கடல்; sea, as surrounding the earth. "வளை நீரோசை தனின் மிகுமால்" (திருவாலவா. திருநகரச்.6);. "வளைநீர் மேய்ந்து கிளைமுதல் செலீஇ" (நற்-54-1);. [வளை + நீர்.] பெரும்பாலான நிலப்பரப்பை வளைத்துச் சூழ்ந்த உவர்நீர்ப்பரப்புடையதே, வளைநீராகும்.
வளைப்பு	வளைப்பு vaḷaippu, பெ. (n.) 1. வளைக்கை; bending. 2. வளைவு; bend, flexure, crookedness. 3. சூழ்கை; encircling, surrounding, besieging. "வளைப்பகம் வகுத்துக் கொண்டிருந்தேன்" (திவ். பெரியாழ்.5, 1, 5), 4. முற்றுகையிடுகை; besieging. "சேனையை வளைப்புறப் போக்கி" (கம்பர.மீட்சி.139);. 5. குடியிருப்பிடம்; house-premises, compound. 6. சிறை; jail, prison, place of confinement. "வளைப்பினூடு நிற்கு நற்குணத்தினாரை" (திருவாத.பு. மண். 12);. 7. காவல்; guard, protection, policing. "பெருவளைப்பிட்டுக் காத்த கற்பிது" (சீவக. 2077);. 8. .உழவுச்சால் (யாழ்.அக.);; round or turn of ploughing. [வளை → வளைப்பு.]
வளைப்புக்கிட-த்தல்	வளைப்புக்கிட-த்தல் vaḷaippukkiḍattal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வெளியிலே தப்ப விடாது, சூழ்ந்து கொள்ளுதல்; to besiege, to pester a person by surrounding him and not allowing him to escape. 2. பழி கிடத்தல்; to lie down, vowing not to get up unless one's request is granted, to sit dharna. [வளைப்பு + கிட.]
வளைபோழ்நர்	வளைபோழ்நர் vaḷaipōḻnar, பெ. (n.) வளைபோழுநர் பார்க்க;see valai-polunar. "விலங்கரம் பொரூஉம் வெள்வளை போழ்நரோடு" (மணிமே.28, 44);. [வளை + போழ்நர்.]
வளைபோழுநர்	வளைபோழுநர் vaḷaipōḻunar, பெ. (n.) சங்கறுப்போர்; makers of conch-ornaments. "அணிவளை போழுநர்" (சிலப். 5:47);. [வளை + போழுநர்.]

வளைமணி	வளைமணி vaḷaimaṇi, பெ. (n.) அக்குமணி (பிங்.);; bead made of conch-shell. [வளை + மணி.] [P]
வளை மணிவடம்	வளை மணிவடம் vaḷaimaṇivaḍam, பெ. (n.) அக்குவடம்; a string of beads. 'திருவரையிற் சாத்தின வளை மணிவடமானது' (திவ். பெரியாழ். 1, 7, 8);. [வளை + மணி + வடம்.]
வளைமுகப்புசாளரம்	வளைமுகப்புசாளரம் vaḷaimugappucāḷaram, பெ. (n.) மூக்குத்துளை; nostril. [வளை + முகப்பு + சாளரம்.]
வளைமுற்றம்	வளைமுற்றம் vaḷaimuṟṟam, பெ. (n.) வீட்டின் முன் பகுதியில் நடப்பதற்காகப் பயன்படுத்தப்படும் பாதை; the path which is used to walk in front of the house. மறுவ. நடை. [வளை + முற்றம்.]
வளையக்கொடி	வளையக்கொடி vaḷaiyakkoḍi, பெ. (n.) அண்ணந்தாள்; a kind of torture. [வளையம் + கொடி.]
வளையக்கோலுகை	வளையக்கோலுகை vaḷaiyagālugai, பெ. (n.) 1. சுற்றுகை; encompassing, surrounding. 2. தனக்கு மட்டும் உரிமையாக்கிக் கொள்ளுகை (வின்.);; monopolizing. [வளையம் + கோலுகை.]
வளையகம்	வளையகம் vaḷaiyagam, பெ. (n.) சங்கு (அக.நி.);; conch, as curved. [வளையம் + அகம்.] [P]
வளையணிதல்	வளையணிதல் vaḷaiyaṇidal, தொ.பெ. (vbl.n.) வளைகாப்புபோடல் பார்க்க;see valai-kappu-podal. [வளை + அணிதல்.]

வளையநோய்	வளையநோய் vaḷaiyanōy, பெ. (n.) கண்டத்திற்கு உள்ளும், வெளியேயும், கழுத்தைச் சுற்றி வீங்கி, தொண்டை வரை அடைந்து துன்புறுத்துமோர் நோய்; a circular or ring shaped raised swelling obstructing or closing up the upper end of the oesophagus, it is incurable and hence should be given up. [வளையம் + நோய்.]
வளையம்	வளையம்1 vaḷaiyam, பெ. (n.) 1. சீதாங்க நஞ்சு; a kind of arsenic. 2. சீனக்காரம்; alum. 3. தவளை; frog. 4. தாமரைச்சுருள்; coil of lotus stalk. வளையம்2 vaḷaiyam, பெ. (n.) 1. தாமரைச் சுருள் (பிங்.);; the involuted petals of a lotus. "இப்போதாயிற்று வளையஞ் செவ்வி பெற்றதும்" (ஈடு. 2, 6, 11);. 2. வட்டம்; ring. circle. 3. கைவளை (வின்.);; bracelet. 4. குளம் (வின்.);; tank. 5. எல்லை (வின்.);; ambit. 6. வளையமாலை பார்க்க;see valaiya-malai. 7. வட்டம்1, 7, 8 பார்க்க;see vattam. த. வளையம் → Skt. valaya.
வளையம்போடு-தல்	வளையம்போடு-தல் vaḷaiyambōṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வட்டமிடுதல்; to draw a circle, to en circle. 2. சூதாட்டத்தில் வளையமெறிதல்; to throw an iron ring, in gambling. 3. கெட்ட நோக்கத்துடன் ஒருவனைச் சுற்றித் திரிதல்; to hower round a person with bad motives or degraded approach. [வளையம் + போடு.]
வளையமாடு-தல்	வளையமாடு-தல் vaḷaiyamāṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கயிறு சுருட்டுதல் (வின்.);; to wind up a rope, coil a cable. 2. வளையம் போடு-, 2, 3 பார்க்க;see Valaiyam-podu. [வளையம் + ஆடு-, ஆல் → ஆள் → ஆளு → ஆடு = வளைதல், சுற்றுதல், சுழலுதல்.] கயிற்றை வளையமாகச் சுற்றுதல் அல்லது சுருட்டுதல்.
வளையமாலை	வளையமாலை vaḷaiyamālai, பெ. (n.) முடியில் வளைத்துச் சூடும் மாலை; garland worn round the head. "தேன் மிக்க மாலையை வளைய மாலையுடனே சிறப்பச் சூடி" (புறநா. 76, 7, உரை);. [வளையம் + மாலை.]

வளையமிடல்	வளையமிடல் vaḷaiyamiḍal, பெ. (n.) கண்களைச் சுற்றி உண்டாகும் கருப்பு; searching eyes - looking all round. [வளையம் + இடல். இடு → இடல்.]
வளையமுடி-த்தல்	வளையமுடி-த்தல் vaḷaiyamuḍittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) திரளக் கூட்டிமுடித்தல்; totie up, as the hair in a know. "மணிநூற்றன வைம்பால் வளைய முடித்து" (சீவக. 2693);. [வளையம் + முடி.]
வளையல்	வளையல்1 vaḷaiyal, பெ. (n.) நஞ்சு; poison. வளையல்2 vaḷaiyal, பெ. (n.) 1. மகளிரது கையணிவகை; bangle, bracelet. "வளையல் விற்ற படலம்". 2. கண்ணாடி (வின்.);; glass, 3. வளைவுள்ளது (யாழ்.அக.);; that which is bent or curved. [வளை + அல் → வளையல்.] [P] வளையல்3 vaḷaiyal, பெ. (n.) வங்கி பார்க்க;see vangi. [வள் → வள → வளை + அல் → வளையல்.] வளையல்4 vaḷaiyal, பெ. (n.) ஆலையில் இழைகள் அடுத்தடுத்து வரிசையாகச் செல்லப் பயன்படுத்தப்படும் சிறுவளையம்; a ring to regulate the thread in a row.
வளையல்கொம்பு	வளையல்கொம்பு vaḷaiyalkombu, பெ. (n.) வளையல்கள் கட்டப்பட்ட நான்கு கொம்புகள்; முதல் கொம்பில் 30 வளையல்களும், இரண்டாம் கொம்பில் 30 வளையல்களும், மூன்றாம் கொம்பில் 10 வளையல்களும், நான்காம் கொம்பில் 10 வளையல்களுமாக எண்பது வளையல்கள் கட்டப்பட்ட கொம்புகள்; four sticks tied with bangles, 30 each in first and second sticks and 10 each in third and fourth sticks. [வளையல் + கொம்பு.]
வளையல்மண்	வளையல்மண் vaḷaiyalmaṇ, பெ. (n.) வளையல் செய்தற்குரிய மணல்; peral sand of which glass bangles are "de, bangle-earth. [வளையல் + மண்.]

வளையலுப்பு	வளையலுப்பு1 vaḷaiyaluppu, பெ. (n.) 1. வளையலுக்காக பயன்படுத்துவதும், உவர் மண்ணிலிருந்து எடுப்பதுமான ஓர் வகை உப்பு; a kind of salt extracted from fuller's earth used in the manufacture of bangles. இவ்வுப்பினால் (வாத); ஊதை வளி பித்தம், இரைப்பு, வயிற்றுவலி மூட்டுப்பிடிப்பு ஆகியவை நீங்கும். 2. ஆறுமுறை காய்ச்சி யெடுத்த வெடியுப்பு; nitre boiled and filtered 6 times (சா.அக.);. [வளையல் + உப்பு.] வளையலுப்பு2 vaḷaiyaluppu, பெ. (n.) ஒரு வகை மருந்துப்பு (பதார்த்த. 1095);; a kind of medicinal salt. [வளையல் + உப்பு.]
வளையவளைய	வளையவளைய vaḷaiyavaḷaiya, வி.எ. (v.part.) திரும்பத் திரும்ப; again and again. ஆவின்மடியில் பால் குடிக்கக் கன்றுவளைய வளைய வந்தது (உ.வ.);. [வளைய + வளைய.]
வளையவா	வளையவா vaḷaiyavā, 18 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வளைந்து திரும்புதல்; to bend and move about, circle. 'வயிற்றில் குழந்தை வளைய வருவதை அவளால் உணர முடிந்தது'. 2. சுற்றி வருதல்; to go around. 'புது மனைவியை வளைய வந்து கொண்டிருந்தான்' (உவ.);. [வளை → வளைய + வா.]
வளையற்காப்பு	வளையற்காப்பு vaḷaiyaṟkāppu, பெ. (n.) வளையல் பார்க்க;see valaiyal. [வளையல் + காப்பு.]
வளையற்காரன்	வளையற்காரன் vaḷaiyaṟkāraṉ, பெ. (n.) வளையல் விற்பவன்; bangle seller. [வளையல் + காரன். காரன் = உடைமைப் பெயரீறு.]
வளையற்செட்டி	வளையற்செட்டி vaḷaiyaṟceṭṭi, பெ. (n.) வளைவிச்செட்டி பார்க்க;see valaivi-c-cetti. [வளையல் + செட்டி.]
வளையற்பச்சை	வளையற்பச்சை vaḷaiyaṟpaccai, பெ. (n.) கண்ணாடியாற் செய்த போலிப் பச்சை மணிவகை; false or duplicate emerald, made of glass. [வளையல் + பச்சை.]

வளையற்பூச்சி	வளையற்பூச்சி vaḷaiyaṟpūcci, பெ. (n.) கம்பளிப்பூச்சி வகை; a kind of caterpillar. [வளையல் + பூச்சி.] விட்டில் பூச்சியினத்தைச் சார்ந்தது. வளையல் போன்று, சுருண்டு கொள்ளுந் தன்மையது. [P]
வளையாகாரம்	வளையாகாரம் vaḷaiyākāram, பெ. (n.) சுற்றோலை; circular.
வளையாபதி	வளையாபதி1 vaḷaiyāpadi, பெ. (n.) சிந்தாமணிக்கு முற்பட்ட நூல்; a work or epic belonging to period before cindamani. இந்நூலின் ஆசிரியர் இன்னாரென்று அறியப்படவில்லை. ஆனால் இவர் சமணராக இருக்கலாம் என்ற கருத்து நிலவுகிறது. இவர் 10-ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தவர் என்ற கருத்தும் உண்டு. வளையாபதி2 vaḷaiyāpadi, பெ. (n.) ஐவகை காப்பியங்களுள் ஒன்று. சில பாடல்கள் மட்டுமே கிடைத்துள்ளது (குறள், 107, உரை);; an ancient epic poem, of which only a few stray stanzas are extant, one of pañja-kaviyam, (q.v.);.
வளையாமாலி	வளையாமாலி vaḷaiyāmāli, பெ. (n.) மருதாணி; a tree-nail dye-Lawsonia alba.
வளையில்	வளையில் vaḷaiyil, பெ. (n.) வளையல் (வின்.); பார்க்க;see valaial. [வளை → வளையில்.]
வளையிற்சுற்று	வளையிற்சுற்று vaḷaiyiṟcuṟṟu, பெ. (n.) ஊரைச் சூழ்ந்த பகுதிகள்; surrounding region. 'ஊரைச் சுற்றி வளைந்ததாக அமைந்த நிலபுலங்கள்' (உ.வ.);. [வளையில் + சுற்று.]
வளையோர்	வளையோர் vaḷaiyōr, பெ. (n.) வளையல் அணிந்தவர்; to wear ornament of bangle. "நகர நம்பியர் வளையோர் தம்முடன்" (மணிமே.19:24);. [வளை → வளையோர்.]
வளைவண்ணத்தன்	வளைவண்ணத்தன் vaḷaivaṇṇattaṉ, பெ. (n.) சங்குபோன்று வெண்மை நிறத்தன்; a man with conch- shell whiteness. [வளை + வண்ணத்தன்.]

வளைவணன்	வளைவணன் vaḷaivaṇaṉ, பெ. (n.) திருமாலின் தோற்றத்துளொருவனான பலராமன்; Bala raman, one of incarnates of Tirumāl. "மாரி மாக்கடல் வளைவணற் கிளையவன்" (திவ். பெரியதி.8:5:2);.
வளைவள-த்தல்	வளைவள-த்தல் vaḷaivaḷattal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நிலத்தை அளவிடுதல் (வின்.);; to measure or survey a field. [வளைவு + அள.] குறிப்பிட்ட நிலம் மற்றும் நிலஞ்சூழ்ந்த பகுதியை அளத்தலும், அளந்து வரம்பு, எல்லை, செய்தலுமாம்.
வளைவாணன்	வளைவாணன்1 vaḷaivāṇaṉ, பெ. (n.) நாக நாட்டின் மன்னன்; asking of the Naga-nādu. மணிமேகலையில் 24, 25, 29 ஆகிய காதைகளில், நாகநாட்டு மன்னன் குறித்த செய்தி இடம் பெற்றுள்ளது.
வளைவில்லாமரம்	வளைவில்லாமரம் vaḷaivillāmaram, பெ. (n.) பாக்குமரம்; arecanut tree. [வளைவில்லா + மரம்.]
வளைவிற்பொறி	வளைவிற்பொறி vaḷaiviṟpoṟi, பெ. (n.) தானே அம்பு எய்யும் எந்திர வில்; engine device for shooting arrows automatically. "வளைவிற் பொறியுங் கருவிர லூகமும்" (சிலப். 15, 207);. [வளை + வில் + பொறி.]
வளைவு	வளைவு vaḷaivu, பெ. (n.) 1. சுற்று; circumference. 2. வட்டம்; circle. 3. கோணல்; crookedness, bend. 4. கட்டடத்தில் அமைக்கும் வில் வடிவு (C.E.M.);; arch in a building. 5. வீட்டுப்புறம் (வின்.);; house-premises. 6. பணிவு (யாழ்.அக.);; reverence, humility, modesty. [வளை → வளைவு (வே.க.4 பக். 96);.]
வளைவுஅழுத்தம்	வளைவுஅழுத்தம் vaḷaivuaḻuttam, பெ. (n.) செங்கல் சுவர்களில் ஏற்படும் விரிசல்; crack in brick wall. [வளைவு + அழுத்தம்.]
வளைவுஇழைப்புளி	வளைவுஇழைப்புளி vaḷaivuiḻaippuḷi, பெ. (n.) வளைசல்உளி பார்க்க;see Valaisal-vuli. [வளைவு + இழைப்புளி.] கலை நுணுக்கப் பணிகட்குப் பயன்கொள்ளும் சிறிய இழைப்புளி.

வளைவுக்கல்	வளைவுக்கல் vaḷaivukkal, பெ. (n.) கட்டட வில்வடிவுக்கு இடும் கல்; arch brick. (C.E.M.); [வளைவு + கல்.]
வளைவுக்கூரை	வளைவுக்கூரை vaḷaivukārai, பெ. (n.) வளைவாக அமைத்த மேற்கூரை; arched roof, vaulted roof. [வளைவு + கூரை.]
வளைவுச்செருகுகல்	வளைவுச்செருகுகல் vaḷaivuccerugugal, பெ. (n.) வளைவில் சாய்வாகவும், ஆப்புப் போலவும் அமைக்கப்படும் கல்; a curved stoping stone, shaped-like peg. [வளைவு + செருகு + கல்.]
வளைவுதடி	வளைவுதடி vaḷaivudaḍi, பெ. (n.) வளவுதடி பார்க்க;see valavu-tadi. [வளைவு + தடி.]
வளைவெடு	வளைவெடு1 vaḷaiveḍuttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) வளைவை நிமிர்த்துதல் (வின்.);; to straighten the bend. [வளைவு + எடு.] வளைவெடு2 vaḷaiveḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வளைவு கட்டுதல்; to form or construct an arch. [வளைவு + எடு.]
வளைவெழுதகம்	வளைவெழுதகம் vaḷaiveḻudagam, பெ. (n.) எழுத்து வகை; spiral moulding, a letter or character in writing (C.E.M.);. [வளைவு + எழுது → எழுதகம்.]
வளை வெளவல்	வளை வெளவல் vaḷaiveḷaval, பெ. (n.) வெள்ளிய வேலைப்பாடு அமைந்த ஒளியுடைய வளை; an arch with glittering architectural designs creating bright light. "வான்கோல் எல்வளை வெளவிய பூசல்" (நற்.100-5);. [வளை + வெளவல்.]
வற்கசஞ்சீவி	வற்கசஞ்சீவி vaṟkasañsīvi, பெ. (n.) கருங்குன்றி; black jeweller's bead.

வற்கலை	வற்கலை vaṟkalai, பெ. (n.) மரவுரி; garment made of bark. "திருவரை யெய்தி யேமுற வற்கலை நோற்றன" (கம்பரா. சூர்ப்ப.22);.
வற்காலம்	வற்காலம் vaṟkālam, பெ. (n.) வறட்காலம் பார்க்க;see varat-kālam. "சில நாளில் வற்கால முற்றலும்" (பெரியபு. கோட்புலி. 5);. க. பற்கால. [வல் → வன் + காலம்.]
வற்காலி	வற்காலி vaṟkāli, பெ. (n.) 1. வெள்ளாடு; goat. 2. ஆடு; sheep. [P]
வற்கிதம்	வற்கிதம் vaṟkidam, பெ. (n.) ஐந்து பரியினுள் ஒன்று (பு.வெ.ஒழிபு.13, உரை);; bound or leap. of a horse, one of five asuva-kadi.
வற்கு	வற்கு vaṟku, பெ. (n.) 1. ஆடு; sheep. 2. கஞ்சி; gruel, rice conjee. 3. அழகு; beauty, charm..
வற்குசா	வற்குசா vaṟkucā, பெ. (n.) கார்போகி (மலை.);; scurvy pea.
வற்குணம்	வற்குணம் vaṟkuṇam, பெ. (n.) கொடுமை; hardness or callousness of heart, stone or iron-heartedness. "வற்குண வலிய தண்டும்" (பிரபோத. 30, 4);. [வல் + வன் + குணம்.]
வற்குலிகம்	வற்குலிகம் vaṟguligam, பெ. (n.) கரிக் குருவி (மூ.அ.);; king-crow. [P]
வற்கெனல்	வற்கெனல் vaṟkeṉal, பெ. (n.) வலிதாதற் குறிப்பு; signifying, becoming hard, hardening. "வற்கென்ற நெஞ்சம் வணங்காய்" (பு.வெ. 12, பெண்பாற். 17);, "வற்கென்ற செய்கை" (பழ.222);. [வன்கு → வற்கு + எனல்.]
வற்கெனவு	வற்கெனவு vaṟkeṉavu, பெ. (n.) அழகு; beauty, handsome, excellence. 'வற்கெனவும் வசஞ் செய்தலு முதலாயின' (நீலகேசி. 380, உரை);.
வற்சகம்	வற்சகம் vaṟcagam, பெ. (n.) 1. பிள்ளை; child. 2. பசுங்கன்று; calf (சா.அக.);.

வற்சநாவி	வற்சநாவி vaṟcanāvi, பெ. (n.) வச்சநாபி பார்க்க (வின்.);;see vacca-nabi.
வற்சம்	வற்சம் vaṟcam, பெ. (n.) குடசப்பாலை (மலை.);; conessi-bark.
வற்சமம்	வற்சமம்1 vaṟcamam, பெ. (n.) குடசபாலை; a tree-Hollarrhena antidysenterica. வற்சமம்2 vaṟcamam, பெ. (n.) வற்சம் பார்க்க (மூ.அ.);;see varšam.
வற்சலமணி	வற்சலமணி vaṟcalamaṇi, பெ. (n.) கோரோசனை; bezoar concretion found in cow or ox.
வற்பம்	வற்பம் vaṟpam, பெ. (n.) 1. வன்மை; hardness, as of the earth. "வற்பமாகி யுறுநிலம்" (மணிமே. 27, 120);. 2. வறட்சி; drought. "வற்பத்தால்….. புல் மேயாதாகும் புலி" (பழ. 119);. [வன் → வற்பு → வற்பம்.]
வற்பனை	வற்பனை vaṟpaṉai, பெ. (n.) கேழ்வரகு வகை; a species of ragi.
வற்பு	வற்பு vaṟpu, பெ. (n.) 1. உறுதிப்பாடு; firmness, hardness. 2. வலிமை; strength. "அரக்கர் தலைவன் றன் வற்பார் திரடோள்" (திவ். பெரியதி. 5, 1, 4);. க. பல்பு [வல்பு → வன்பு → வற்பு.]
வற்புலம்	வற்புலம் vaṟpulam, பெ. (n.) மேட்டு நிலம்; plateau, high ground. "வற்புலஞ் சேருஞ் சிறுநுண் ணெறும்பின்" (புறநா. 173);. [வன்புலம் → வற்புலம்.]

வற்புறு-தல்	வற்புறு-தல் vaṟpuṟudal, 1 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வலிமையடைதல்; to become strong. 2. திடப்படுதல்; to be courageous or firm. 3. ஆறுதல் அடைதல்; to console, to take heart. "சொல்லமிர்தினால் வற்புற்றானே" (சீவக.1122);. [வன்பு → வற்பு + உறு.]
வற்புறுத்து-தல்	வற்புறுத்து-தல் vaṟpuṟuddudal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. உறுதிப்படுத்திச் சொல்லுதல் (திவா.);; to asseverate, affirm, assure. 2. வலிமைப்படுத்துதல் (வின்.);; to strengthen, fortify. [வற்புறு → வற்புறுத்து.]
வற்மம்	வற்மம் vaṟmam, பெ. (n.) வன்மம் பார்க்க;see vanmam.
வற்றக்காய்ச்சல்	வற்றக்காய்ச்சல் vaṟṟakkāyccal, பெ. (n.) மெலிந்தவன்; emaciated man. [வற்றல் + காய்ச்சல்.]
வற்றம்	வற்றம் vaṟṟam, பெ. (n.) 1. வற்றல், 1 பார்க்க;see varral. 2. கடலின் நீர் வடிகை; ebb of tide. 'ஏற்றம் வற்றம்' (வின்.);. 3. வறட்சி (வின்.);; dryness. [வற்று → வற்றம்.]

வற்றல்	வற்றல்1 vaṟṟal, பெ. (n.) 1. வடிகை; subsiding. 2. வறளுகை; drying up. 3. உலர்ந்தது; that which is withered, shrunk or dried up. "வற்றன் மரந்தளிர்த் தற்று" (குறள். 78);. 4. உலர வைத்த காய், இறைச்சி முதலியப் பொருள்; dried vegetables, flesh, etc. [வற்று → வற்றல்.] வற்றல்2 vaṟṟal, பெ. (n.) 1. அடைக்காய்; dried vegetable. 2. மெலிதல்; becoming lean. 3. உலறல்; drying. வற்றல் வகைபற்றிச் சா.அ.க. கூறுவது வருமாறு:- 1. நெல்லி வற்றல், 2. சுண்டை வற்றல், 3. கத்தரி வற்றல், 4. மணித்தக்காளி வற்றல்.
வற்றலோகம்	வற்றலோகம் vaṟṟalōkam, பெ. (n.) உருக்கு; steel. [வற்றல் + உலோகம்.] Skt. lǒka → த. உலோகம்.
வற்றற்சூடு	வற்றற்சூடு vaṟṟaṟcūṭu, பெ. (n.) நலம் வற்ற சுடுகின்ற சூடு; extreme heat, scorching charring. [வற்றல் + சூடு.]
வற்றனோய்	வற்றனோய் vaṟṟaṉōy, பெ. (n.) குருதி அளவிற் குன்றி உடலை மெலிவிக்கும் நோய்; anaemia. "அத்திமயமாக்கும் வற்றனோயர்" (கடம்ப.பு. இலீலா. 97);. [வற்றல் + நோய்.]
வற்றாதமேனி	வற்றாதமேனி vaṟṟātamēṉi, பெ. (n.) துருசு; copper sulphate.
வற்றாலை	வற்றாலை vaṟṟālai, பெ. (n.) ஒர் கிழங்கு; a kind of root.

வற்று	வற்று1 varrudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) '. சுவறுதல்; to grow dry, to dry up, as water, to evaporate. "காமர் பூம்பொய்கை வற்ற" (சீவக. 2075);. 2. கடல் நீர் முதலியன வடிதல் (வின்.);; to subside, to ebb, as the tide. 3. புண் முதலியன உலர்தல்; to become absorbed, as matter in an ulcer. 4. வாடுதல்; to wither, become dry and shrivelled, as the body. "வற்றிய வோலை கலகலக்கும்" (நாலடி. 256); 5. மெலிதல்; to become emaciated, as the body. "வற்றிமற் றாற்றப் பசிப்பினும்" (நாலடி. 78);. 6. பயனற்றுப் போதல்; to become worthless or purposeless. "அது நின்று வற்றுமெனின்" (நன். 375, மயிலை);. க.பத்து; ம.வரலி;து.வரு. [வல் + து → வற்று.] வற்று2 varru, பெ. (n.) வற்றம், 2 (வின்.); பார்க்க;see Varram, 2.
வற்றுப்பாடு	வற்றுப்பாடு varruppāṭu, பெ. (n.) வற்றுகை; ebbing, decreasing, draining. "அந்த வயலுக்கு நீர் வற்றுப் பாடில்லை" (நாஞ்);. [வற்று + படு → பாடு.]
வற்றுபதம்	வற்றுபதம் varrubadam, பெ. (n.) சரியான பதம் தோன்றும் நிலை; a state of dryness, for hulling as of boiled paddy. [வற்று + பதம்.]
வற-த்தல்	வற-த்தல் varattal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. காய்தல் (பிங்.);; to dry up. 2. வறங்கூர், 1 பார்க்க;see varankur. "வானம் வறக்குமேல்" (குறள், 18);. 3. குறைந்து மெலிதல் (வின்.);; to grow lean, to shrink. க.பறு, பரி; ம.வரு;து.வரெ. [வல் → வர் → வர → வற.]

வறக்கடை	வறக்கடை vaṟakkaḍai, பெ. (n.) தீ முதலியவற்றால் உண்டாகும் வறட்சி; dryness due to heat, fire, etc.. "விடத்தை யிறையவன் பருகக் காட்டிய வறக்கடை தணப்ப" (காஞ்சிப்பு. பதி. 4);. [வறம் + கடு → கடை.] ஒன்று இன்னொன்றை முட்டும் முனை அதன் கடையாதலால், முட்டற் கருத்திற் கடைமைக் கருத்துத் தோன்றிற்று. பக்கம் நோக்கியதும் மேனோக்கியதும் எனக் கடை இருவகை. பக்கம் நோக்கியது முனை அல்லது கடை மேனோக்கியது உச்சி. தலை என்பது இவ்விரண்டிற்கும் பொது (மு.தா.பக்.100);.
வறக்கணம்	வறக்கணம் vaṟakkaṇam, பெ. (n.) வரட்கணம் பார்க்க;see varat-kanam.
வறக்கனி	வறக்கனி vaṟakkaṉi, பெ. (n.) பசளை; spinach-Spinach oleracea.
வறக்காலன்	வறக்காலன் vaṟakkālaṉ, பெ. (n.) தன் குடும்பத்திற்கு போகூழ் ஏற்படும் வகையில் வந்தவன் (வின்.);; one who brings adversity to his family. [வறம் + காலன். காலன் = காலமறிந்து உயிர்களைக் கவர்வோன்.]
வறக்காலி	வறக்காலி vaṟakkāli, பெ. (n.) தன் குடும்பத்திற்குத் தீங்கு உண்டாக வந்தவள் (வின்.);; one who brings adversity to her family.
வறக்கு-தல்	வறக்கு-தல் vaṟakkudal, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) வறங்கூர்-தல் பார்க்க;see varankur. "வானம் வறக்குமேல்" (குறள், 18);. [வற → வறக்கு.] ஒ.நோ. இல → இலக்கு. கல → கலக்கு.
வறகாலி	வறகாலி vaṟakāli, பெ. (n.) வெள்ளாடு; goat.
வறகுசா	வறகுசா vaṟagucā, பெ. (n.) காபோகவரிசி;seeds psoralea corylifolia.
வறகுலி	வறகுலி vaṟaguli, பெ. (n.) வறகுசா பார்க்க: see Vara-gusá.

வறங்கூர்-தல்	வறங்கூர்-தல் vaṟaṅārtal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மழை பெய்யாது போதல்; to fail, as the rain, failure of monsoon. "மாரி வறங்கூரின் மன்னுயி ரில்லை" (மணிமே.7, 10);. 2. வறட்சி மிகுதல்; to become famine-stricken. "நாடுவறங்கூரினுமிவ் வோடுவறங் கூராது" (மணிமே. 14, 13);. "கோள்நிலை திரிந்திடின் மாரிவறங் கூரும்" (மணிமே.7 9);. 3. வறுமை மிகுதல்; to become utter poverty. [வறம் + கூர்.]
வறசமம்	வறசமம் vaṟasamam, பெ. (n.) குடசப் பாலை; a tree - Nerium antidysentricum. [P]
வறகண்டி	வறகண்டி vaṟagaṇṭi, பெ. (n.) செங் கருங்காலி; catechu or cutch tree-Acacia catechusundra.
வறட்கஞ்சா	வறட்கஞ்சா vaṟaṭkañjā, பெ. (n.) ஆரணிக் கஞ்சா; a variety of Kañja. இதைப் பிடிப்பவர் நலக்கேடுறுவர்.
வறட்கண்டி	வறட்கண்டி vaṟaṭkaṇṭi, பெ. (n.) ஆடு தின்னாப்பாளை; a bitter plant - Aristolochia bracteata.
வறட்கணம்	வறட்கணம்1 vaṟaṭkaṇam, பெ. (n.) கணை நோய் வகை; a kind of wasting disease. வறட்கணம்2 vaṟaṭkaṇam, பெ. (n.) குழந்தைகளுக்கு உடம்பு வறண்டு, நிறம் மாறி, வயிறிரைந்து, இருமல் ஏற்படுகின்ற கணைச்சூடு; a disease among children, caused by congenital heat and market, by dryness of the body, varying complexion, cough, gurgling in the abdomen etc. [வறள் + கணம். கணம் = குழந்தை நோய் வகை.]
வறட்கணரோகம்	வறட்கணரோகம் vaṟaṭkaṇarōkam, பெ. (n.) வறட்கணம் பார்க்க;see varat-kanam. [வறட்கணம் + ரோகம்.] Skt. rõga → த. ரோகம்.

வறட்காசம்	வறட்காசம் vaṟaṭkācam, பெ. (n.) வறட்சியினால் ஏற்படும் ஈளை நோய் வகையில் ஒன்று; a kind of consumption or asthma due to dryness. [வறள் + காசம். காசம் = நுரையீரலைத் தாக்கி உடலை இளைக்கச் செய்யும் ஈளை நோய்.] Skt. kåsa → த. காசம்.
வறட்காமாலை	வறட்காமாலை vaṟaṭkāmālai, பெ. (n.) 1. உடம்பு, சிறுநீர் மஞ்சள் நிறமாகி, கை, கால் வறட்சி காணுகின்ற ஒரு வகைக் காமாலை நோய்; a variety of jaundice marked by dry swollen body with other symptoms of jaundice. 2. பித்தம் அதிகமாவதால் ஏற்படும் காமாலை வகை (சீவரட். 135);; a kind of jaundice. [வறள் + கமம் → காமம் + ஆலை = காமாலை. காமாலை = பித்தம், மிகுவதா லேற்படும் ஒருவகை நோய்.]
வறட்காய்ச்சல்	வறட்காய்ச்சல்1 vaṟaṭkāyccal, பெ. (n.) கடுங் காய்ச்சல்; burning fever with thirst. [வறள் + காய்- → காய்ச்சல். காய்ச்சல் = காய்ச்சல் நோய்.] வறட்காய்ச்சல்2 vaṟaṭkāyccal, பெ. (n.) வறட்சியுண்டாக்கும் சுர நோய் வகை (வின்.);; a kind of emaciating fever. மறுவ. கடுங்காய்ச்சல். [வறள் + காய்ச்சல்.]
வறட்காலம்	வறட்காலம் vaṟaṭkālam, பெ. (n.) 1. மழை யில்லாக்காலம்; drought period. 2. வறட்சிக் காலம்; period of famine. [வறள் + காலம்.] ஒருகா. வறண்ட காலம் → வறட்காலம்.
வறட்காற்று	வறட்காற்று vaṟaṭkāṟṟu, பெ. (n.) ஈரப் பசையற்ற காற்று; dry wind. மறுவ. மேல்கால், மேல்காற்று, கோடைக் காற்று. [வரள் + வறள் + காற்று.]
வறட்கேடு	வறட்கேடு vaṟaṭāṭu, பெ. (n.) மழையின்மை யாலுண்டாகுந் துன்பம்; distress due to failure of monsoon or from want of rain. "வெள்ளக்கேடும் வறட்கேடு மின்றிக்கே" (திவ். திருப்பா. 3 வ்யா. பக்.56);. [வறல் → வறள் + கேடு.]
வறட்கோதம்	வறட்கோதம் vaṟaṭātam, பெ. (n.) மரத்துப் போதல்; dry gangrene. [வரள் + கோதம்.]

வறட்சாவி	வறட்சாவி vaṟaṭcāvi, பெ. (n.) மழை யின்மையாலான பயிர்ச்சாவி; ithered or blighted crop (புதுக்.கல்.323);. [வறள் + சாவி.]
வறட்சி	வறட்சி vaṟaṭci, பெ. (n.) 1. நீர்ப்பசை யறுகை; drought, dryness. நா வறட்சி (இ.வ.);; 2. உடலனல்; low temperature of the body. 3. உடலை மெலியச் செய்யும் நோய் (வின்.);; a wasting disease. 4. சொறி (வின்.);; eruption on the skin, enzema. [வறள் → வறட்சி.]
வறட்சிகரப்பான்	வறட்சிகரப்பான் vaṟaṭcigarappāṉ, பெ. (n.) குழந்தைகளுக்கு உடம்பு முழுவதும் சொறி, சிரங்கு உண்டாகி வெடிக்கின்ற ஓர் கரப்பான் நோய்; a kind of disease with symptoms of enzeme among children. [வறட்சி + கரப்பான். கரப்பான் = குழந்தைகட்குண்டாகும் சொறிபுண் வகை.]
வறட்சித்திமிரம்	வறட்சித்திமிரம் vaṟaṭcittimiram, பெ. (n.) கண்ணோய் வகை (சீவரட். 264);; a kind of eye disease. [வறட்சி + திமிரம்.]
வறட்சிமேகம்	வறட்சிமேகம் vaṟaṭcimēkam, பெ. (n.) சிறுநீரக நோய்; a kind of venereal urinary affection. [வறட்சி + மேகம்.] Skt. mëga → த. மேகம்.
வறட்சியிருமல்	வறட்சியிருமல் vaṟaṭciyirumal, பெ. (n.) வறட்டிருமல் பார்க்க;see vara-t-irumal. [வறட்சி + இருமு → இருமல்.]
வறட்சிவாதக்கரப்பான்	வறட்சிவாதக்கரப்பான் vaṟaṭcivātakkarappāṉ, பெ. (n.) இசிவுக்கரப்பான் வகை; a kind of dry exzema. [வறட்சி + வாதம் + கரப்பான்.] skt vada → த. வாதம்.
வறட்சிவாதம்	வறட்சிவாதம் vaṟaṭcivātam, பெ. (n.) உடம்புகடுத்து சதை துடித்து, எலும்பு நொந்து நாடி விழுந்து காணும் ஓர் ஊதை நோய்; a kind of rheumatic disease marked by weak pulse, twitching of the muscles, pain in the bones, etc. [வறட்சி + வாதம்.] Skt. våda → த. வாதம்.

வறட்சுண்டி	வறட்சுண்டி vaṟaṭcuṇṭi, பெ. (n.) 1. ஆடு தின்னாப் பாளை (மலை.);; worm-killer. 2. சுண்டிவகை (வின்.);; floating sensitive-plant. [வறள் + சுண்டி.]
வறட்சூலை	வறட்சூலை vaṟaṭcūlai, பெ. (n.) குடலைச் சுருட்டிப் பிடிக்கும் நோய் வகை (இ.வ.);; a disease causing shooting or stabing pain in the intestines. [வறள் + சூலை.]
வறட்சேதம்	வறட்சேதம் vaṟaṭcētam, பெ. (n.) மழை யின்மையால் பயிர் விளையாமை; crops failure due to drought. [வறள் + சேதம்.]
வறட்சேம்பு	வறட்சேம்பு vaṟaṭcēmbu, பெ. (n.) சேம்பு வகை (வின்.);; a garden plant, a kind of india kales. [வறள் + சேம்பு.]
வறட்சை	வறட்சை vaṟaṭcai, பெ. (n.) வறட்சி பார்க்க;see varatci.
வறட்சொறி	வறட்சொறி vaṟaṭcoṟi, பெ. (n.) சொறி வகை (இராசவைத். 105);; a kind of itch, enzema. [வறள் + சொறி.]
வறட்சோகை	வறட்சோகை vaṟaṭcōkai, பெ. (n.) உடல் வறண்டுபோகச் செய்யுமோர் நோய்; anaemia, with swelling and dryness of the body. [வறள் + சோகை.]
வறட்டடை	வறட்டடை vaṟaḍḍaḍai, பெ. (n.) இரும்புச் சட்டியில் சுடப்படும் ஒருவகை அடை; a kind of rice-cake or ragi-cake baked in iron pan. [வறடு → வறட்டு + அடு → அடை. அடை = அப்பவகை.]
வறட்டடைப்பான்	வறட்டடைப்பான் vaṟaḍḍaḍaippāṉ, பெ. (n.) மாட்டு நோய் வகை (பெ.மாட்);; a cattle disease. [வறடு → வறட்டு + அடைப்பான். அடைப்பான் = கால்நடை நோய் வகை.]

வறட்டல்	வறட்டல் vaṟaṭṭal, பெ. (n.) உலரச் செய்கை; drying, withering. [வறடு → வறட்டு → வறட்டல்.]
வறட்டவளை	வறட்டவளை1 vaṟaṭṭavaḷai, பெ. (n.) தவளை ஏற்படுத்தும் ஒலி; a frog's harsh noise or squawking. [வறள் + தவளை.] வறட்டவளை2 vaṟaṭṭavaḷai, பெ. (n.) நீர் நிலைகளில் வாழாமல் நிலப்பரப்பில் வாழும் தவளை; a frog which is lived in landpart. [வறள் + தவளை.]
வறட்டாடு	வறட்டாடு vaṟaṭṭāṭu, பெ. (n.) பால் கறவாத ஆடு (இ.வ.);; dry or barren sheep. மறுவ. மலட்டாடு. [வறள் → வறட்டு + ஆடு.] ஒ.நோ. வறட்டை
வறட்டாமரை	வறட்டாமரை vaṟaṭṭāmarai, பெ. (n.) பாறைப் பகுதிகளில் வளர்ந்த தாமரை; lotus growing in the crevices of rocks. [வறள் + தாமரை.]
வறட்டி	வறட்டி vaṟaṭṭi, பெ. (n.) அடைபோல் தட்டிக் காய வைத்த ஆப்பி; bratty, dried cow-dung cake. தெ.வரட, வரடி; க.பறடி, ம.வரதி;து.வரடி. [வறள் → வறட்டு → வறட்டி.]
வறட்டிருமல்	வறட்டிருமல் vaṟaṭṭirumal, பெ. (n.) தொண்டையை வறளச் செய்யும் இருமல் வகை (சீவரட்.18);; dry-cough. [வறடு → வறட்டு + இருமல்.]
வறட்டு-தல்	வறட்டு-தல் vaṟaṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வற்றச் செய்தல்; to cause to dry up, to wither. 2. காயச் செய்தல்; to parch, scorch. 3. வறுத்தல்; to fry, roast. [வறள் → வறடு → வறட்டு.]

வறட்டுச்சாணை	வறட்டுச்சாணை vaṟaṭṭuccāṇai, பெ. (n.) ஒரு வகைச் சாணைக் கல்; grindstone of black sand and gum lac. [வறடு + சாணை.]
வறட்டுச்சொறி	வறட்டுச்சொறி vaṟaṭṭuccoṟi, பெ. (n.) ஓர் வகைச் சொறி; a kind of itch [வறட்டு + சொறி.]
வறட்டுச்சோகை	வறட்டுச்சோகை vaṟaṭṭuccōkai, பெ. (n.) சோகை நோய் வகை; [வறள் → வறட்டு + சோகை.]
வறட்டுப்பசு	வறட்டுப்பசு vaṟaṭṭuppasu, பெ. (n.) பால் கறவாத ஆமா (பசு);; dry or barren cow. "வறட்டுப் பசுக்க ளென்றுந் தீபற" (திருவுந்தி. 43);. மறுவ. வறட்டை. [வறள் → வறடு → வறட்டு + பசு.] Skt. pašu → த. பசு. [P]
வறட்டுப்பாக்கு	வறட்டுப்பாக்கு vaṟaṭṭuppākku, பெ. (n.) வெட்டி, அவித்துலர்த்திய முற்றாத பாக்கு; tender arecanut cut, boiled and dried. [வறட்டு + பாக்கு.]
வறட்டுப்பிரசவம்	வறட்டுப்பிரசவம் vaṟaṭṭuppirasavam, பெ. (n.) மிகக் கடினமான பிள்ளைப்பேறு; dry labour. [வறட்டு + பிரசவம்.] Skt. pra-sava → த. பிரசவம்.
வறட்டுப்புழுக்கை	வறட்டுப்புழுக்கை vaṟaṭṭuppuḻukkai, பெ. (n.) தீய்ந்து வெளிப்படும் பிழுக்கை; over dried faeces. [வறள் → வறட்டு + புழுக்கை.]
வறட்டுமஞ்சள்	வறட்டுமஞ்சள் vaṟaṭṭumañjaḷ, பெ. (n.) வறளிமஞ்சள் பார்க்க (நாஞ்.);;see varali-manjal. [வறட்டு + மஞ்சள்.]

வறட்டை	வறட்டை vaṟaṭṭai, பெ. (n.) வறடு, 2 பார்க்க;see varadu 2. "கோல வறட்டை" (திருமந், 505);. [வறள் → வறடு → வறட்டு → வறட்டை.]
வறட்பசிரி	வறட்பசிரி vaṟaṭpasiri, பெ. (n.) பசளை வகை (மூ.அ.);; a species of purslane. [வறள் + பசிரி.]
வறட்பனி	வறட்பனி vaṟaṭpaṉi, பெ. (n.) ஈரமில்லாப் பனி; less moist fog. [வறள் + பனி.]
வறட்பால்	வறட்பால் vaṟaṭpāl, பெ. (n.) காய்ந்து கட்டியான பால்; milk boiled into a mass. "மேதி.... கல்லறைப் பொழிந்த வறட்பால்" (கல்லா. 95, 22);. [வறள் + பால்.]
வறட்புள்தோடம்	வறட்புள்தோடம் vaṟaṭpuḷtōṭam, பெ. (n.) குழந்தை நோய் வகை (பாலவா. 69);; a children's disease. [வறள் + புள் + தோடம்.] Skt. dõsa → த. தோடம்.
வறட்பூல்	வறட்பூல் vaṟaṭpūl, பெ. (n.) வறட்பூலா (வின்.); பார்க்க;see Varat-pula. [வறள் + பூல்.]
வறட்பூலா	வறட்பூலா vaṟaṭpūlā, பெ. (n.) 1. வெள்ளைப் பூலா வகை; Indian snowberry. 2. புல்லாந்தி; a plant flueggia. [வறள் + பூலா.]
வறட்போக்கிரி	வறட்போக்கிரி vaṟaṭpōkkiri, பெ. (n.) வெட்கங் கெட்டவன் (இ.வ.);; impudent or impertinent rogue, immodest person. [வறள் + போக்கிலி → போக்கிரி.]
வறடன்	வறடன் vaṟaḍaṉ, பெ. (n.) 1. உடல் மெலிந்தவன்; lean man. 2. வலுவிலி; impotent man. தெ.வரடு; க.பரட;ம. வரடெ. [வறள் → வறடு → வறடன்.] ஒருகா. வறட்டன் → வறடன். ஆற்றலற்றவன். உடலால் மெலிந்தும் மனவலிமையற்றும் இருப்பவன்.

www.valluvarvallalarvattam.com 15737 of 19068.

வறடி	வறடி vaṟaḍi, பெ. (n.) 1. உடல் மெலிந்தவள்; lean woman. 2 மலடி; barren or infertile woman. [வறடன் (ஆ.பா.); → வறடி (பெ.பா.);.]
வறடு	வறடு vaṟaḍu, பெ. (n.) 1. வறட்சி; dryness, meagreness. 2. கன்றீனா ஆமா முதலியன; barren or infertile animal, as cow etc. "வறட்டைக் குனிந்து குளகிட்டும் பாலைக்கறந்து" (திருமந். 505);. க. பறடு. [வறள் → வறடு.]
வறண்டல்	வறண்டல் vaṟaṇṭal, பெ. (n.) உலர்த்துகை; hot and dry or wither.
வறண்டி	வறண்டி vaṟaṇṭi, பெ. (n.) 1. குப்பை வாருங் கருவி; rake, harrow. 2. வழிக்குங் கருவி; a kind of spatula. [பறண்டு → வறண்டு → வறண்டி.] [P]
வறண்டு-தல்	வறண்டு-தல் vaṟaṇṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தெள்ளுதல் (பிங்.);; to sift by means of winnowing fan, to winnow by tapping the fan. 2. பிறாண்டுதல் (வின்.);; to scratch, as with finger-nails, claws, or spikes. 3. திருடுதல்; to rob, steal. தெ.பருகு; க.பர்கட;ம.வாண்டுக. [பறண்டு → வறண்டு.]
வறண்முள்ளி	வறண்முள்ளி vaṟaṇmuḷḷi, பெ. (n.) செம்முள்ளி; a thorny plant. [வறள் + முள்ளி.] [P]
வறதாரு	வறதாரு1 vaṟatāru, பெ. (n.) முள்ளிக்கீரை; thorny spinach - Amaranthus spinosis (சா.அக.);. வறதாரு2 vaṟatāru, பெ. (n.) முள்ளி (மலை.);; Indian nightshade. 2. முள்ளி1, 2 பார்க்கக;see mulli
வறந்தலை	வறந்தலை vaṟandalai, பெ. (n.) வறுமை; poverty, indigence. "வறந்தலை யுலகத் தறம்பாடு சிறக்க" (மணிமே.10-9);.

வறப்பு	வறப்பு vaṟappu, பெ. (n.) குறைவு; deficiency, shortage, a lack.
வறப்பீகம்	வறப்பீகம் vaṟappīkam, பெ. (n.) 1. மிளகாய் வகையுளொன்று; a species of chilly. 2. காய்ந்த மிளகு; dry pepper.
வறப்போக்கி	வறப்போக்கி vaṟappōkki, பெ. (n.) இவறன்; stingy person, miser. [வறள் + போக்கு → போக்கி.] ஒருகா. ஈயாயத்தன்
வறம்	வறம் vaṟam, பெ. (n.) 1. வற்றுகை; drying up, withering. "நாடு வறங் கூரினுமிவ் வோடு வறங்கூராது" (மணிமே.14, 13);, "பெருவறங் கூர்ந்த கானம்" (பெரும்பாண். 23);. 2. நீரில்லாமை; drought. "கயத்திட்ட வித்து வறத்திற் சாவாது தழைக்கும்" (புறநா. 137);. 3. கோடைக்காலம்; summer or hot season. "வறந்தெற மாற்றிய வானம்" (கலித். 146);. 4. பஞ்சம்; famine. 5. வறுமை; poverty, barrenness. "மாரி வறங்கூர்ந் தனைய துடைத்து" (குறள். 1010);. 6. வறண்ட நிலம்; parched land, dry soil. "வறனுழு நாஞ்சில்" (கலித். 8);. தெ.வரது; க.பர. வரே, வர, வரடு; ம. வரடி;து.வரடெ. [வரம் → வறம்.]
வறமுள்ளி	வறமுள்ளி1 vaṟamuḷḷi, பெ. (n.) வறண் முள்ளி பார்க்க;see varan-mulli. [வறம் + முள்ளி.] வறமுள்ளி2 vaṟamuḷḷi, பெ. (n.) செம்முள்ளி (வின்.);; a thorny plant. [வறம் + முள்ளி.]

வறல்	வறல் vaṟal, பெ. (n.) 1. உலர்கை; drying up. "வறற்குழற் சூட்டின்" (சிறுபாண். 163);. 2. வறட்சியான நிலம்; dry soil ground. "கரிவறல் வாய்புகுவ" (கலித். 13);. 3. சுள்ளி; dried twig. "வெண்கிடை யென்றூழ்வாடு வறல் போல" (புறநா. 75);. 4. நீரில்லாமை; drought. "அருவியற்ற பெருவறற் காலையும்" (பதிற்றுப். 43. 14);. 5. வறுக்கை (பதார்த்த. 1369);; frying, roast. 6. வற்றல் 4 (வின்.); பார்க்க;see varral. Ma. varam, varavu, varatu; Te. varapu, varatu; Tu. barantuni. [வரல் → வறல்.]
வறலாரை	வறலாரை vaṟalārai, பெ. (n.) வறளாரை (சங்.அக.); பார்க்க;see varal-ārai. [வறல் + ஆரை. ஆரை = புன்செய் நிலத்தில் முளைக்கும் கீரை.]
வறவறப்பு	வறவறப்பு vaṟavaṟappu, பெ. (n.) பனித் திவலைப்போல் தோலில் ஏற்படும் மாற்றம்; state of skin in dew season. [வறவற → வறவறப்பு.]
வறவறெனல்	வறவறெனல் vaṟavaṟeṉal, பெ. (n.) உலர்ந்து கடினமாதற்குறிப்பு; onom expr of becoming dry and hard. "பூசிய மருந்துப் பற்று வறவறென்றிருக்கிறது". "எண்ணெய் தேய்க்காமல் தோல் வறவறவென்றிருக்கிறது" (பே.வ);. [வறவற + எனல்.]
வறவாரை	வறவாரை vaṟavārai, பெ. (n.) வறளாரை (வின்.); பார்க்க;see viral-arai. [வறல் + ஆரை1]
வறவு	வறவு vaṟavu, பெ. (n.) கஞ்சி (சங்.அக.);; gruel.

வறவொட்டி	வறவொட்டி vaṟavoṭṭi, பெ. (n.) பூடுவகை (வின்.);; a kind of pot-herb. [வறல் + ஒட்டு → ஒட்டி.]
வறவோட்டுச்சட்டி	வறவோட்டுச்சட்டி vaṟavōṭṭuccaṭṭi, பெ. (n.) வரையோடு, 1 பார்க்க;see varai-y-odu. [வறு → வற + ஒடு → ஒட்டு + சட்டி.]
வறள்	வறள்1 vaṟaḷḷudal, 16 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வற்றுதல் (பிங்.);; to dry up, to become dry. 2. உடம்பு மெலிதல் (வின்.);; to become slim, lean or emaciated. [வறல் → வறள் → வறளு.] வறள்2 vaṟaḷ, பெ. (n.) 1. வறல் 1, 2 பார்க்க;see varal, 1, 2. "வாவியடங்கலும் வறளாக" (சேதுபு. தேவி. 62);. 2. வெறுமையாகை; emptiness, vacuum. "வற்றிய வேலையென்ன விலங்கையூர் வறளிற்றாக" (கம்பரா. தேரேறு. 2);. 3. மணற்பாங்கு; sandy soil. "வறளடும்பின் மலர்மலைந்தும்" (பட்டினப்.64);. [வரல் → வறல் → வறள் = வறளுகை; ஒன்றுமில்லாமற் போகை.]
வறள்மாந்தம்	வறள்மாந்தம் vaṟaḷmāndam, பெ. (n.) குழந்தைகளுக்கு முன்னுண்டது அறாமையா னேற்படும் ஓர் நோய்; a disease caused by indigestion among children. [வறள் + மந்தம் → மாந்தம்.]
வறள்முள்ளி	வறள்முள்ளி vaṟaḷmuḷḷi, பெ. (n.) செம்முள்ளி; a thorny plant. [வறள் + முள்ளி.]
வறள்வலிப்பு	வறள்வலிப்பு vaṟaḷvalippu, பெ. (n.) வயிற்று வலி வகை; colic. [வறள் + வலிப்பு.]

வறள்வாயு	வறள்வாயு vaṟaḷvāyu, பெ. (n.) வயிற்றி லுண்டாகும் ஊதை நோய் வகை; a disease of the stomach due to wind mostly in indestinal region. [வறள் + Skt. வாயு.] Skt. vayu → த. வாயு.
வறற்காலை	வறற்காலை vaṟaṟkālai, பெ. (n.) நீரில்லாத காலம்; drought season. "அருவியற்ற பெருவறற் காலையும்" (பதிற்றுப். 43, 14);. [வறள் + கால் → காலை.]
வறன்	வறன் vaṟaṉ, பெ. (n.) வறம் பார்க்க;see varam. "வறனுண் டாயினு மறஞ்சா லியரோ" (ஐங்குறு.312);, "வறனோ டுலகின் மழைவளந் தரூஉம்". [வறம் → வறன்.]
வறன்மூலம்	வறன்மூலம் vaṟaṉmūlam, பெ. (n.) மலம் தீய்ந்து வெளிவரும் ஓர் மூலம்; a variety of visible piles, marked by very hard stools. [வறம் → வறன் + மூலம்.]
வறனுழ-த்தல்	வறனுழ-த்தல் vaṟaṉuḻttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நீரின்றி வருந்துதல்; to suffer by drought; to wither due to deficient rain, as crops. "வறனுழக்கும் பைங்கூழ்க்கு" (இனி. நாற். 16);. 2. வறுமையுறுதல்; to be poverty stricken. [வறம் → வறன் + உழ-, உழ-த்தல் = வருந்துதல்.]
வறிஞன்	வறிஞன் vaṟiñaṉ, பெ. (n.) நல்குரவாளன்; வறியவன்; poor man, destitute or poverty sticken person. "வறிஞராய்ச் சென்றிரப்பர்" (நாலடி. 1);. [வறு → வறி → வறியன் → வறிஞன்.] ஏதுமற்ற ஏதிலி, வெறுமையாளன்.

வறிது	வறிது vaṟidu, பெ. (n.) 1. சிறிது (தொல். சொல். 336);; that which is little, small or insignificant. "வறிது சிறிதாகும்" (தொல். 879);. 2. பயனின்மை; worthlessness; purposelessness. 3. அறியாமை (பிங்.);; ignorance. 4. குறைவு (பிங்.);; defect. deficiency. 5. வறுமை; poverty, indigence, destitution. "எம்பிரா னிரங்கி வறிது நீத்தனன்" (உபதேசகா. சிவபுண். 316);. 6. உள்ளீடற்று வெறுவிதாகை; emptiness, hollowness, vacuum. "வறிதாகின்றென் மடங்கெழு நெஞ்சே" (ஐங்குறு.17);. 7. இயலாமை (பிங்.);; impossibility, inability. க.பறிது, பறெ; ம.வரு;து.பரெ. [வெள் → வெறு → வறு → வறிது (மு.தா.153);.]
வறியன்	வறியன் vaṟiyaṉ, பெ. (n.) வறிஞன் (சூடா.); பார்க்க;see varinan. [வெறு → வறி → வறியன்.]
வறியான்	வறியான் vaṟiyāṉ, பெ. (n.) 1. வறிஞன்; destitute person. "வறியார்க் கொன்றீவதே யீகை" (குறள். 22);. 2. வறியோன் 2 பார்க்க;see variyon. [வறியன் → வறியான்.]
வறியோன்	வறியோன் vaṟiyōṉ, பெ. (n.) 1. வறிஞன் பார்க்க;see varinan. 2. அறிவிலான்; man devoid of sense, idiot, muff, fool, stupid. "வறியோ னொருவன்" (சிலப். 15, 77);. [வறியன் → வறியான் → வறியோன்.]

வறு	வறு1 vaṟuttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பொரியச் செய்தல்; to dry, grill, fry, parch, toast. "வெயில் வறுத்த வெம்பரன்மேல்" (திவ். இயற். பெரிய. ம. 50);. 2. தொந்தரவுபடுத்துதல்; to annoy, distress, disturb. "இரவு முழுவதும் அவனுக்குள் சுரம் வறுத்தெடுத்து விட்டது" (பே.வ.);. Te, nandu, Ma, vara, varavu, varal, varukka, varattuka, varaluga; To. parf(part);, lod, bare, bara; Pa, vedp; Kui, vaja; Kuwi, vwajali. [வரல் → வறள் → வற → வறு.] வறு2 vaṟudal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வறுபடுதல் (வின்.);; to be fried, parched or grilled, roasted.
வறுகடலை	வறுகடலை vaṟugaḍalai, பெ. (n.) வறுத்த கடலை; fried pulse or gram. மறுவ. பொரிகடலை. [வறு1 + கடலை.]
வறுகறி	வறுகறி vaṟugaṟi, பெ. (n.) வறுத்தகறி (நாமதீப. 403);; fried curry, roasted meat. மறுவ. வறுவல், உப்புக்கறி. [வறு + கறி.]
வறுகிப்பிடி-த்தல்	வறுகிப்பிடி-த்தல் vaṟugippiḍittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) இறுகப் பற்றுதல் (வின்.);; to clasp, to hold fast and firm. [வறுகு + பிடி.]
வறுகு-தல்	வறுகு-தல் vaṟugudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. இறுகப் பிடித்தல்; to cling to claspfirmly. 2. பிறாண்டுதல்; to scratch, paw. தெ.பறுகு. [வறுகி → வறுகு.]
வறுகுமுள்	வறுகுமுள் vaṟugumuḷ, பெ. (n.) மரத்தில் கோடு கிழிக்கும் தச்சுக் கருவி வகை; carpenter's instrument for nailing lines in wood. [வரைவு → வருவு → வருகு → வறுகு + முள்.]
வறுங்காலம்	வறுங்காலம் vaṟuṅgālam, பெ. (n.) 1. வறுமைக் காலம்; period of destitution. 2. நீரில்லாக் காலம்; drought season. 3. வறட்சிக்காலம் (வின்.);; times of scarcity or famine, drought season. [வறுமை + காலம்.]

வறுங்கோட்டி	வறுங்கோட்டி vaṟuṅāṭṭi, பெ. (n.) அறிவிலார் கூட்டம்; ignorant assembly, foolish crowd. "புல்லா வெழுத்தாற் பொருளில் வறுங்கோட்டி" (நாலடி. 155);. [வெறு → வறு → வறுமை + கோட்டி.. கோள் → கோட்டி.]
வறுங்கோடை	வறுங்கோடை vaṟuṅāṭai, பெ. (n.) 1. வறுங் காலம் பார்க்க;see varun-kalam. 2. முதுவேனிற்பருவம்-கடுங்கோடை (வின்.);; very dry season, severe or acut summer. [வறு → வறுமை + கோடை. கொடு → கோடு → காடை.]
வறுத்தவுப்பு	வறுத்தவுப்பு vaṟuttavuppu, பெ. (n.) மருந்து செய்ய பயன்படுத்தும்படி, வறுக்கும் உப்பு; fried salt used when on diet, fried salt used to manufacture medicine. [வறுத்த + உப்பு. உ → உப்பு.]
வறுத்திடி-த்தல்	வறுத்திடி-த்தல் vaṟuttiḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) உணவிற்காகச் சில தவசங்களை, வறுத்து இடித்தல்; to fry and pound. கருஞ்சோளம், கம்பு, ஊற வைத்த விதை நெல் போன்றவற்றை சிற்றூர்களில் வாழுநர் வறுத்து இடித்து உணவாகப் பயன்படுத்துவர். வறுத்திடித்துச் செய்யும் திண்பண்டத்தின் மணமுஞ் சுவையும் சொல்லி மாளாது. துவரப் பசித்துண்டார் ஒராங் கெய்துவர். [வறுத்து + இடி-, இல் → இள் → இடு → இடி.]
வறுத்துப்பேரி	வறுத்துப்பேரி vaṟuttuppēri, பெ. (n.) கறிவகை; a kind of curry or side dish. [வறு + உப்பேரி. உப்பு + கறி = உப்புக்கறி → உப்பேறி, உப்பேறி = உப்புடன் உசிலையிட்டுப் பொரித்த கிழங்கு அல்லது பழ உணங்கல் கறி.]
வறுத்துறுப்பு	வறுத்துறுப்பு vaṟuttuṟuppu, பெ. (n.) வருத்துறுப்பு (யாழ்.அக.); பார்க்க;see Varutturuppu.
வறுநகை	வறுநகை vaṟunagai, பெ. (n.) புன்சிரிப்பு (வின்.);; smile. மறுவ. இளமுறுவல் [வள் → வர் → வரு → வறு + நகு → நகை.]
வறுநிலம்	வறுநிலம் vaṟunilam, பெ. (n.) பாழ்நிலம்; waste land. "கடிமலரி னன்னறு வாசம்…. வறுநிலத்து வாளாங் குகுத்தது போல்" (திவ். இயற். பெரிய. 6, 89);. [வெறு → வறு + நிலம்.]
வறுநுகர்வு	வறுநுகர்வு vaṟunugarvu, பெ. (n.) நுகர்ச்சி யின்மை; inexperience. "பிராரத்த வறுநுகர் வுண்டாம்" (வேதா. சூ. 159);. [வெறு → வறு + நுகர் → நுகர்வு.]

வறுபடு-தல்	வறுபடு-தல் vaṟubaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) தீயாற் பொரிதல்; to be fried, parched or grilled. [வெறு → வறு + படு.]
வறுபயறு	வறுபயறு vaṟubayaṟu, பெ. (n.) வறுத்தபயறு வகைகள்; chow-chow of various fried pulses. [வறு + பயறு.]
வறும்புனம்	வறும்புனம் vaṟumbuṉam, பெ. (n.) 1. அறுவடையானபின் வெற்றெனக் கிடக்கும் புன்செய் நிலம்; dry land lying fallow after harvest. "வறும்புனங் கண்டு வருந்தல்" (திருக்கோ.146);. 2. பாலைநிலம் (சங்.அக.);; desert. [வெறுமை → வறுமை + புலம் → புனம்.]
வறுமை	வறுமை vaṟumai, பெ. (n.) 1. நல்குரவு ஏழைமை; poverty, indigence. "நல்லார்கட் பட்ட வறுமையின்" (குறள். 408);. 2. துன்பம் (சூடா);; difficulty, trouble, agony. 3. வெறுமை (வின்.);; emptiness, vacuum. 4. திக்கற்ற தனிமை; helpless, loneliness. "பாரிற் செல்கின்ற வறுமையை நோக்கி" (கம்பரா. முதற்போர். 216);. மறுவ. நல்குரவு. [வெறு → வறு → வறுமை = பொருளில்லா வெறுமை, பொருளின்மை.]
வறுமொழி	வறுமொழி vaṟumoḻi, பெ. (n.) பயனிற் சொல்; useless or idle word. "வறுமொழி யாளரொடு வம்பப் பரத்தரொடு" (சிலப்.16, 63);. மறுவ. சப்பைவாக்கு, வெறும்பேச்சு. [வறுமை + மொழி. வறுமை = பொருளின்மை.]
வறுவல்	வறுவல் vaṟuval, பெ. (n.) எண்ணெய் அல்லது நெய்யிற் பொரித்த கறி (நாமதீப. 403);; curry fried in ghee or oil. [வறு → வறுவல்.]
வறுவிது	வறுவிது vaṟuvidu, பெ. (n.) குறையாக இருப்பது; that which is deficient or absent. "அடக்கமு நாணொடு வறுவிதாக" (கலித்.138, 4);. [வறு + விது.]
வறுவிதை	வறுவிதை vaṟuvidai, பெ. (n.) வறுத்த வித்து; fried seed. "வறுவிதை நுகர்ச்சிக் கன்றியே முளைக்கு மற்றதுதான் காரணமன்று" (வேதா.சூ.163);. [வறு + விதை.]

வறுவியோர்	வறுவியோர் vaṟuviyōr, பெ. (n.) வறியர்; the poor. "வந்த நாவலர் சுற்றத்தார் வறுவியோர் வாழ" (திருவாலவா. 55, 33);. [வறியர் → வறுவியர் → வறுவியோர்.]
வறை	வறை vaṟai, பெ. (n.) பொரிக்கறி; fried curry or meat. "நெய் கனிந்து வறையார்ப்ப" (மதுரைக். 756);. [வறு → வறை.]
வறைக்காய்ச்சல்	வறைக்காய்ச்சல் vaṟaikkāyccal, பெ. (n.) வறட்காய்ச்சல் பார்க்க;see varat-kayccal. [வறன் → வறை + காய்ச்சல்.] உடலனல் அளவிற்கதிகமான வெப்பத்தினா லேற்படும், உடற்காய்வு.
வறைநாற்றம்	வறைநாற்றம் vaṟaināṟṟam, பெ. (n.) தீய நாற்றம்; bad odour, stink. "வறை நாற்றத்தைக் காட்டிப்பிடிக்குமா போல" (ஈடு. 2, 8, 4);. மறுவ. முடைநாற்றம். [வறை + நாற்றம்.]
வறைமாதளர்ச்சி	வறைமாதளர்ச்சி vaṟaimātaḷarcci, பெ. (n.) நல்ல மாதுளை; a kind of pomegranate.
வறைமுறுகல்	வறைமுறுகல் vaṟaimuṟugal, பெ. (n.) 1. கருகிப் போனது (ஈடு. 6, 5, 10, ஜீ);; dried excessively. 2. பயனற்றது; useless thing. "அது வறைமுறுகலாகையிறே பின்பு தவிர்ந்தது" (ஈடு. 6, 5, 10ஜீ.);. 3. கரடு முரடானது; that which is difficult to understand, rugged, rough thing. "ஸ்ரீகீதையோபாதி வறைமுறுகலாய்ப் போமிறே" (ஈடு. 7, 9, 2);. [வறு → வறை + முறுகல்.]
வறையல்	வறையல் vaṟaiyal, பெ. (n.) 1. வறை (பிங்.); பார்க்க;see varai. "மூரல்பால் வறையல்" (திருவிளை.குண்டோ. 14);. 2. பிண்ணாக்கு (வின்.);; cake of crushed or pressed oil seed. [வறு → வறை → வறையல்.]

வறையாடு	வறையாடு vaṟaiyāṭu, பெ. (n.) 1. குறும்பாடு, மலையாடு; mountain sheep. 2. வரையாடு பார்க்க;see Varai-y-adu. மறுவ. வற்காலி. [வரை → வறை + ஆடு.] காட்டு மூலிகைகளை உண்ணும். இவைகளின் இறைச்சி, நோய்களைப் போக்கும். மாந்தர்தம் ஆற்றலை அதிகரிக்கச் செய்யுந் தன்மைத்து. மலைச்சாரலில், இயற்கையாக முளைத்துள்ள மூலிகைகளை உண்டு வளர்வதால், வறையாட்டின் இறைச்சி, மருத்துவக்குணம் மிக்கதாய்த் திகழ்கின்றதெனலாம். [P]
வறையோடு	வறையோடு vaṟaiyōṭu, பெ. (n.) 1. பொரிக்குஞ் சட்டியோடு; earth-pan used for parching. 2. பயனற்ற(வள்); (வன்); (து);; good for nothing person or thing. [வறு → வறை + ஒடு.]
வறோதிநங்கை	வறோதிநங்கை vaṟōtinaṅgai, பெ. (n.) மாதர்தம் நால்வகைப் பிரிவினுள் ஒரு வகையினள்; one of the four classes of woman. [வறோதி + நங்கை.]
வன்கட்பிணாக்கள்	வன்கட்பிணாக்கள் vaṉkaṭpiṇākkaḷ, பெ. (n.) பாலை நிலமகளிர் (திவா.);; women of desert tracts. [வன்கண் + பிணா → பிணாக்கள்.]
வன்கண்	வன்கண் vaṉkaṇ, பெ. (n.) 1. மனக் கொடுமை; cruelty, hardness of heart, iron-heartedness, pitilessness, torture. "தாமுடைமை வைத்திழக்கும் வன்கணவர்" (குறள், 228);. 2. வீரத்தன்மை; bravery, fortitude, resoluteness, cool determination. "வழிவந்த வன்கணதுவே படை" (குறள். 764);. 3. பகைமை (வின்.);; enmity. "உலைவிடத் தூறஞ்சா வன்கண்" (குறள். 762);. 4. பொறாமை (வின்.);; jealousy, envy. 5. கொடும் பார்வை (வின்.);; evil or cruel look. மறுவ. உளவலிமை. [வல் → வன் + கண்.]

வன்கண்ணன்	வன்கண்ணன் vaṉkaṇṇaṉ, பெ. (n.) 1. கொடுமையுள்ளவன் ; heartless person. "தார்விடலை வன்கண்ண னல்கான்" (பு.வெ.11, பெண்பாற். 7);. 2. வீரமுள்ளவன்; man offortitude, brave and resolute man. மறுவ. அருளற்றவன். [வன்கண் → வன்கண்ணன்.]
வன்கண்மை	வன்கண்மை vaṉkaṇmai, பெ. (n.) 1. கொடுமை; hardship, stone-heartedness, cruelty. "வன் கண்மை புரிந்தனமென் றொல்கிய சிந்தையராகி" (உபதேசகா. உருத்திராக். 3);. 2. வீரம்; bravery, valour, fortitude. "வன்க ணாடவர்" (புறநா. 3);. [வன்கண் → வண்கண்மை.]
வன்கணம்	வன்கணம் vaṉkaṇam, பெ. (n.) வல்லினம்; the group of hard consonants. [வன் + கணம். கள் → களம் → கணம். த. கணம் → Skt. gana.]
வன்கணாளன்	வன்கணாளன் vaṉkaṇāḷaṉ, பெ. (n.) வன் கண்ணன் பார்க்க;see van-kannan. "வன்கணாளனேன்" (பெருங். மகத. 9, 159);. [வன்கண் + ஆள் + அன்.]
வன்கணை	வன்கணை vaṉkaṇai, பெ. (n.) மரவகை; a tree. "இவ்வெல்லையில் நின்ற வன்கணை யென்னு மரமேயுற்று" (S.I.I. iii 408);. [வல் → வன் + கணை. கண் → கணை = திரண்டு பருத்த பகுதி. திரண்ட மரம்.]
வன்கனத்தம்	வன்கனத்தம் vaṉkaṉattam, பெ. (n.) தவசு முருங்கை (சங்.அக.);; a kind of drum-stick-Tranquebar gendarussa. [வன் + கனத்தம்.]
வன்கனி	வன்கனி vaṉkaṉi, பெ. (n.) செங்காய்; hard, unripe fruit. "வாயா வன்கனிக் குலமரு வோரே" (புறநா. 207);. மறுவ. பழக்காய். [வன் + கனி. குல் → கல் → கன் → கன்னி → கனி = முதிர்ந்தது, பழுத்தது.]
வன்காய்	வன்காய் vaṉkāy, பெ. (n.) 1. முற்றிய காய் (வின்.);; hard, woody fruit. 2. கடுக்காய் (சங்.அக.);; chebulic myrobalan. [வல் வன் + காய்.] நன்கு முற்றிய விதைக்குப் பயன்படும் காய்.

வன்காந்தம்	வன்காந்தம் vaṉkāndam, பெ. (n.) நிலைக் காந்தம்; hard magnetic. [வன்மை + காந்தம்.]
வன்காரம்	வன்காரம்1 vaṉkāram, பெ. (n.) வெண்காரம் (வின்.);; borax. [வன் + காரம்.] வன்காரம்2 vaṉkāram, பெ. (n.) வலுக்கட்டாயம் (யாழ்.அக.);; force, compulsion. [வல் → வன் + காரம்.]
வன்காற்று	வன்காற்று vaṉkāṟṟu, பெ. (n.) மேற்கினின்று வீசும் வெப்பமான காற்று; gust. மறுவ. அனற்காற்று [வல் → வன் + காற்று.] வலிமையாக வீசும் வெப்பக் காற்று.
வன்கிடை	வன்கிடை vaṉkiḍai, பெ. (n.) 1. நோயாற் படுக்கையில் நீண்டகாலம் கிடக்கை (சங்.அக.);; laid down for a longtime, being bed-ridden. 2. பதுங்கி இருத்தல் (இ.வ.);; lying-in-wait. [வன் + கிடை. கிடை = கிடக்கை.]
வன்கிழம்	வன்கிழம் vaṉkiḻm, பெ. (n.) 1. வலு கிழமான —வன், வள்-து; etremely or kery old person or animal. 2. தொண்டு படு கிழம்; extreme old age. 3. இளந்தைப் பருவத்தில் உண்டாம் அறிவு முதிர்ச்சி (வின்.);; extreme precocity. [வன் + கீழ் → கிழம், கிழம் = முதுமை.]
வன்குருசு	வன்குருசு vaṉkurusu, பெ. (n.) கொடிய குறுக்கு (கிருத்.);; the cruel cross. [வள் + குருசு.] E. Cross → த. குருசு.
வன்கை	வன்கை vaṉkai, பெ. (n.) 1. வலியகை; strong, sturdy hand, as of a labourer. "வன்கை வினைநர்" (பதிற்றுப். 62. 76);. 2. தோற்கருவி வகை; a kind of drum. "மத்தளங் கரடிகை வன்கை" (பதினொ.திருவாலங். மூத்த. 1, 9);. [வல் → வன் + கை. குல் → குய் → கய் → கெய் → கை.]

வன்கைவாரம்	வன்கைவாரம் vaṉkaivāram, பெ. (n.) கொடும் பழி (யாழ்.அக.);; cruel crime. [வன்கை + வாரம்.]
வன்கொடியன்	வன்கொடியன் vaṉkoḍiyaṉ, பெ. (n.) 1. மிக்க கண்டிப்புள்ளவன்; very strict and harsh man. 2. கொடியவன்; wicked and cruel man. [வன் + கொடியன். கொடுமை → கொடியன்.]
வன்கொடுமை	வன்கொடுமை vaṉkoḍumai, பெ. (n.) கொடுங்கோன்மைச் செயல்; tyranny. [வன் + கொடுமை. கொடு → கொடுமை.] வன்கொடுமை vaṉkoḍumai, பெ. (n.) மிகக் கடுமையான வன்முறை, பயங்கரவாதம்; violence.
வன்கொலை	வன்கொலை vaṉkolai, பெ. (n.) கடுங் கொலை (வின்.);; cruel murder. [வன் + கொலை. குல் → கொல் → கொலை.]
வன்சா	வன்சா1 vaṉcā, பெ. (n.) வன்சாவு (வின்.); பார்க்க;see Van-Sāvu. வன்சா2 vaṉcā, பெ. (n.) வன்சாவி (வின்.); பார்க்க;see Van-savi. [வல் → வன் + சாவி → சா.]
வன்சாவி	வன்சாவி vaṉcāvi, பெ. (n.) மழையின்மை யாலாவது, பூச்சி வெட்டாலாவாது உண்டாம் பயிர்க்கேடு; crop failure due to dought or pest-sticken reasons. மறுவ. பதர் [வன் + சாவி. சாவி = மணி பிடியாமற் பதராய்ப் போனது.]
வன்சாவு	வன்சாவு vaṉcāvu, பெ. (n.) 1. கடுஞ்சாவு; cruel death. 2. காலமல்லா காலத்துண்டாம் சாக்காடு; premature or untimely death. [வல் → வன் + சாவு.]

வன்சிரம்	வன்சிரம் vaṉciram, பெ. (n.) வஞ்சிரம் பார்க்க;see vanjiram. [வல்சிரம் → வன்சிரம்.]
வன்சிரமுள்ளி	வன்சிரமுள்ளி vaṉciramuḷḷi, பெ. (n.) தூண்டில் வகை (இ.வ.);; a kind of fish-hook. [வன் + சிரம் + முள் → முள்ளி.]
வன்சிறை	வன்சிறை vaṉciṟai, பெ. (n.) 1. கடுங் காவல்; strict-confinement, rigorous imprisonment. "வன்சிறையி லவன் வைக்கில்" (திவ். திருவாய். 1, 4, 1);. 2. மதில் (திவா.);; fortress. 3. கொடுமைக்கு உள்ளாக்கும் அடிமைத்தனம் (வின்.);; cruel slavery. [வல் → வன் + சிறை. இறு → சிறு → சிறை.]
வன்சுரம்	வன்சுரம் vaṉcuram, பெ. (n.) கடுமையான சுரம்; severe fever. [வன் + கள் → சுர → சுரம்.]
வன்செலல்	வன்செலல் vaṉcelal, பெ. (n.) விரைந்து செல்லுகை; rapid movement, forced march. "வன்செல லத்திரி" (சீவக. 1773);. [வன் + செலல்.]
வன்சொல்	வன்சொல் vaṉcol, பெ. (n.) 1. கடுஞ்சொல்; rude or harsh, word, opp. to in-sol. 2. அறிவில்லாதவனின் மொழி; barbarious tongue: "வன்சொல் யவனர்" (சிலப். 28,141);. "எவன்கொலோ வன்சொல் வழங்கு வது" (குறள், 99);. மறுவ. வன்மொழி [வன் + சொல்.] பேராசிரியர், தமது தொல்காப்பியப் பொருளதிகார வுரையில், கண்ணோட்டமின்றிச் சொல்லும் சொல் (தொல்.பொருள்.273, பேரா.);. வன்சொல் என்று. குறித்துள்ளார்.

வன்சொல் விலக்கு-தல்	வன்சொல் விலக்கு-தல் vaṉcolvilakkudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பேசுங்கால் கொடிய சொற்களை நீக்கிப் பேசுதல்; to abstain harsh words, while talking. 2. பிறருக்குத் தீமை பயக்கும் சொற்களைப் பேசாதிருத்தல்; to abstrain hurting words. [வன்சொல் + விலக்கு.] தண்டியலங்காரப் பழையவுரைகாரர் வன்சொல் விலக்கு பற்றிக் கூறுவது :- "வன்சொல் சொல்லி, விலக்குவது" (பழை.தண்டிபொரு.12);. முதற்கண் கொடிய சொற்களைக் கூறி, அது தீமை பயத்தலால், பின்பு கூறாதொழிதலே வன்சொல் விலக்குதலாகும்.
வன்துருக்கி	வன்துருக்கி vaṉturukki, பெ. (n.) கடுக்காய்; Indian or black myrobalana. [வன் + துருக்கி.]
வன்நெஞ்சம்	வன்நெஞ்சம் vaṉneñjam, பெ. (n.) கல் போல் இறுகிய நெஞ்சம்; hard-heart. [வல் → வன் + நெஞ்சம்.]
வன்பகை	வன்பகை vaṉpagai, பெ. (n.) கடுமையான பகை (வின்.);; deep enmity, implacable hatred. [வன் + பகை.]
வன்பரணர்	வன்பரணர் vaṉparaṇar, பெ. (n.) கழகக் காலப்புலவர்; an ancient sangam poet. [வன் + பரணர்.] பரணர், நெடுங்கழுத்துப் பரணர் என்று இரு புலவர்கள் உள்ளமையால், 'வன்' என்னும் அடைமொழி கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. கண்டீரக் கோப்பெருநள்ளி, வல்வில் ஓரி போன்றோரைக் குறித்துப் பாடியுள்ளார். புறநானூற்றில் 148, 149, 150, 152 மற்றும் 153 ஆகிய பாடல்களை இயற்றியுள்ளார். இவர் இயற்றியதாக நற்றிணையில் 374-ஆம் பாடலை கூறுவர். வன்பரணர் பாடிய புறநானூற்றிலுள்ள 149ஆம் பாடல் வருமாறு :- "நள்ளி வாழியோ நள்ளி நள்ளென் மாலை மருதம் பண்ணிக் காலைக் கைவழி மருங்கிற் செவ்வழி பண்ணி வரவெமர் மறந்தனர். அதுநீ புரவுக்கடன் பூண்ட வண்மை யானே" (புறநா.149);. நள்ளியைப் பாடும்போது, "நீ வேண்டியவற்றை யெல்லாம் எனக் களித்துவிட்டதனால், இனி என்னுடைய நா, பிற அரசர்களைப் போற்றிப் பாடாது" (புறம்.148); என்கிறார். "பெருஞ் செல்வம் நீ யளிக்கப் பெற்றனராதலால், எம்மவராகிய பாணர் மாலை மருதம் பண்ணியும், காலைச் செவ்வழி பண்ணியும் பாடும் முறையையும் மறந்தனர்" (புறம்.149, 153); என்கின்றார். … யாரென்று புலப்படுத்தாமலே உணவும் அணிகலனும் அளித்துச் … சிறப்பை …

வன்பா-தல்	வன்பா-தல் vaṉpātal, 6 செ.கு.வி. (v.i.) கடினமாதல்; to become hard. "வன்பாயிருப்பது பிறிதில்லை" (குறள். 1063, மணக்);. [வல் → வன் → வன்பு + ஆ-, வல் = கடினத் தன்மை குறித்த முதனிலை.]
வன்பாட்டம்	வன்பாட்டம் vaṉpāṭṭam, பெ. (n.) தீய்வு, கரிவு காலத்திலும் குறையாமல் அளக்க வேண்டிய குத்தகை நெல்; fixed rent in kind of paddy due under a lease-deed which does not provide for any relief or remission against unforeseen loss due to drought. "பதினாறு கலனே தூணியாக வன்பாட்டம் அளக்கவும்" (S.I.I.V.90);. [வன் + பாட்டம்.]
வன்பாடு	வன்பாடு vaṉpāṭu, பெ. (n.) 1. வலிய தன்மை; strength, hardness. 2. முருட்டுத் தன்மை; rudeness, effrontery. "இரந்துதீர் வாமென்னும் வன்மையின் வன்பாட்ட தில்" (குறள், 1063);. [வன் + பாடு.] வன்பாடு குறித்துப் பரிமேலழகர் வரையறுத்துள்ளது வருமாறு :- "முருட்டுத்தன்மை; அஃதாவது ஓராது செய்து நிற்றல்" (குறள், 1063);.
வன்பார்	வன்பார் vaṉpār, பெ. (n.) இறுகிய பாறை நிலம் (குறள், 78. உரை);; hard, rocky soil. [வல் → வன் + பார்.]
வன்புற்று	வன்புற்று vaṉpuṟṟu, பெ. (n.) அரைநெறி வீங்கி, அரையாப்புக் கட்டியைபோற் காணப்படும் ஓர் வகைப் பிளவை; a hard tumour usually proceeding from the induration of a gland often terminating in a cancer - Scirrhous. [வள் + புற்று.] புல் → புற்று (வே.க.107);. வன்புற்று = உட்டுளையுள்ள புண்.
வன்புறு-த்தல்	வன்புறு-த்தல் vaṉpuṟuttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) தலைவியைத் தலைவன் ஆற்றுவித்தல்; to assure, comfort, as the lover to his beloved. "கிழவன், வன்புறுத் தல்லது சேற வில்லை" (தொல். பொருள். 184);. [வன்பு + உறு-, உல் → உறு-.]
வன்புறை	வன்புறை vaṉpuṟai, பெ. (n.) 1. தலைவன், தலைவியை ஆற்றி வற்புறுத்துகை; assurance, comfort, given by a lover to his beloved. "வன்புறை குறித்தல்" (தொல். பொருள். 185);. 2. தலைவன் பிரிவின் கண், வாயில்கள் தலைவியை ஆற்றுவித்தலைக் கூறும் அகத்துறை (இறை. 53);; theme in which the heroine is comforted by her companions and friends, during her separation from the hero. 3. வற்புறுத்திச் சொல்பவன்; assures, comforter. "வன்புறையாகிய வயந்தகற் குணர்த்த" (பெருங். வத்தவ. 6, 10);. [வன்புறு → வன்புறை.] "வன்புறையென்பது வற்புறுத்துவது" (இறை.2); என்று, இறையனார் களவியலுரை இயம்பும்.

வன்புறையெதிரழிதல்	வன்புறையெதிரழிதல் vaṉpuṟaiyediraḻidal, பெ. (n.) தலைவன் ஆற்றுவித்துப் பிரிந்தபின், தனிமையால் தலைவி வருந்துதலைக் கூறும் அகத்துறை; theme describing the woes of a heroine in her loneliness after her loves has consoled and left her. "வன்புறை யெதிரழிந்தாட்குத் தோழி….. கூறியது" (கலித். 28, துறை);. [வன்புறை + எதிரழிதல்.]
வன்பொறை	வன்பொறை vaṉpoṟai, பெ. (n.) பெரும்பாரம் (வின்.);; heavy burden, ponderous weight. [வல் → வன் + பொறை.]
வன்மத்தானம்	வன்மத்தானம் vaṉmattāṉam, பெ. (n.) வன்மம்2 (வின்); பார்க்க;see vanmam. [வன்மம்2 + skt. sthana → த. தானம்.]
வன்மம்	வன்மம்1 vaṉmam, பெ. (n.) 1. தீராப்பகை; malice, grudge, spite. "வன்மக்களி யானை மன்" (நள. கலிநீங்கு. 58);. 2. வலி; force. "மார்பின்.... கரஞ் சென்றுற்ற வன்மத்தைக் கண்டு" (கம்பரா. அதிகா. 228);. 3. உறுதிமொழி; vow, assurance. [வல் → வன் → வன்-மை → வன்மம்.] வன்மம்2 vaṉmam, பெ. (n.) 1. மறைவான உறுப்பு (வின்.);; vital part of the body. 2. பலரறியச் சொல்லக்கூடாத, கமுக்கமான சொல்; confidential words that should not be ultered in the presence of all, words that must be spoken in secret atmosphere. "வன்மமே சொல்லி யெம்மை நீ விளையாடுதி" (திவ்.திருவாய். 6,2,7);. [மருமம் → வருமம் → வன்மம்.]
வன்மரம்	வன்மரம் vaṉmaram, பெ. (n.) 1. அகக் காழுள்ள மரம் (திவா.);; exogenous plant. 2. புரசு மரம் (வின்.);; East Indian satinwood. [வல் → வன் + மரம்.]
வன்மரை	வன்மரை vaṉmarai, பெ. (n.) புரசு மரம் (வின்.);; East Indian satin-wood. "வன்மரை யென்னு மரமேயுற்று" (S.I.I.iii, 408);. [வன்மரம் → வன்மரை.]
வன்மலைத்தங்கம்	வன்மலைத்தங்கம் vaṉmalaittaṅgam, பெ. (n.) ஒரு வகைக் கல்; திருமால் உருவமாகக் கொண்டு வழிபடுதற்குரியதும் கண்டகியாற்றில் எடுக்கப்படுவதுமான கல்; a species of ammonite yellow in colour commonly found in the Gandagi river. [வன்மலை + தங்கம்.]

வன்மனம்	வன்மனம் vaṉmaṉam, பெ. (n.) கன்னெஞ்சு (வின்.);; hard heart, iron-hearted conscience. [வல் → வன் + முன்னம் → முனம் → மனம்.]
வன்மா	வன்மா vaṉmā, பெ. (n.) 1. வன்மான் பார்க்க;see van-man. 2. பரி (குதிரை; horse. "தாமரையை வன்மா வெனக் கொண்ட" (திருநூற். 35);. [வல் → வன் + மா.]
வன்மான்	வன்மான் vaṉmāṉ, பெ. (n.) அரிமா (சிங்கம்);; lion. "வன் மானுகைத்த கொடி" (தக்கயாகப். 75);. [வல் → வன் + மான்.]
வன்மி	வன்மி1 vaṉmittal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கன்னெஞ்சு படைத்தல்; to be hardhearted. 2. தீராப்பகை காட்டுதல்; to bear malice. 3. ஆணைசெய்தல்; to make a vow or promise. 4. மரம் காழ் கொள்ளுதல்; to be indurated, as trees. [வன்மம் → வன்மி.] வன்மி2 vaṉmi, பெ. (n.) தீய எண்ணம் கொண்டவன்; spiteful person, evil-minded man. "காயிபாசெனுமோர் வன்மி" (இரக்ஷணி.பக்.51);.
வன்மீகரோகம்	வன்மீகரோகம் vaṉmīkarōkam, பெ. (n.) ஒருவகை உடல் வீக்க நோய் (இ.வ.);; swelling in the neck, chest or other part of the body;elephantias's or filariasis. [வன்மீகம் + ரோகம்.] Skt. rõga → த. ரோகம்.
வன்மீன்	வன்மீன் vaṉmīṉ, பெ. (n.) முதலை (பிங்.);; crocodile. "மிடைந்து வன்மீனுயிர் கவர" (பிரமோத். 6, 35);. [வல் → வன் + மீன்.] [P]
வன்மீனம்	வன்மீனம் vaṉmīṉam, பெ. (n.) வன்மீன் பார்க்க;see van-min. "ஒரு வன்மீன நீரிடைநின்று" (காஞ்சிப்பு. புண்ணிய. 11);. [வல் → வன் + மீனம்.]

வன்முறை	வன்முறை vaṉmuṟai, பெ. (n.) உயிருக்கும் உடைமைக்கும் கேடு விளைவிக்கும் வகையில் செயல்படும் முறை; violence. 'மாணவர்களை வன்முறைக்குத் துண்டுபவர்களை தண்டிக்க வேண்டும்'. மறுவ. வலாற்காரம் [வல் → வன் + முறை.] வன்முறை vaṉmuṟai, பெ. (n.) வல்லந்தமான கொடுமை, தீவிரவாதம்; terrorism.
வன்மை	வன்மை vaṉmai, பெ. (n.) 1. வலிமை; strength. "வன்மையுள் வன்மை மடவார்ப் பொறை" (குறள், 153);. 2. கடினம் (வின்.);; hardness. 3. வன்சொல் பார்க்க;see van-sol. "மற்று நீ வன்மை பேசி" (பெரியபு. தடுத்தாட். 70);. 4. ஆற்றல் (வின்.);; adopt, skill, ability. 5. வலாற்காரம் (வின்.);; force, violence. 6. சொல்லழுத்தம் (வின்.);; accent, emphasis, stress. 7. சினம்; anger, fury. "வாங்கினன் சீதையை யென்னும் வன்மையால்" (கம்பரா. முதற்போ. 108);. 8. கருத்து (திவா.);; opinion, thought, attention. 9. வல்லெழுத்து; hard consonant. "உரம் பெறும் வன்மை" (நன்.75);. [வல் → வன் → வன்-மை.]
வன்மொழி	வன்மொழி vaṉmoḻi, பெ. (n.) வன்சொல்1 (வின்.); பார்க்க;see van-sol1. மறுவ. கடுஞ்சொல் [வன்-மை + மொழி.]
வன்றி	வன்றி vaṉṟi, பெ. (n.) பன்றி; swine, hog, pig. "வன்றி படர்ந்த வழி" (தொல். பொருள். 102. உரை);. க. கன்டி [வல் → வன் → வன்றி.]
வன்றிசை	வன்றிசை vaṉṟisai, பெ. (n.) வடதிசை; north, direction. "வன்றிசைக் காளிதாசன் வடமொழி" (இரகுபாயிர.8);. [வன் + திசை.]

வன்றொடர்க்குற்றியலுகரம்	வன்றொடர்க்குற்றியலுகரம் vaṉṟoḍarggurriyalugaram, பெ. (n.) வல்லெழுத் தடுத்துத் தொடரப்பெற்ற குற்றியலுகரம் (நன். 94);; the shortened vowel u of a vowel consonant following a hard consonant. [வன்தொடர் + குற்றியலுகரம்.]
வன்றொண்டன்	வன்றொண்டன் vaṉṟoṇṭaṉ, பெ. (n.) எட்டாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவராகக் கருதப்படுபவரும், தேவார ஆசிரியர் மூவருள் ஒருவரும், நாயன்மார் அறுபத்து மூவருள் சிவப்பிராமணருமான சிவனடியார்; a canonized adi-Saiva saint, probably of the 8th C. one of three Téváram hymnists, one of 63. "நாவலூராளி நம்பி வன்றொண்டன்" (தேவா. 942, 10);. மறுவ. சடையன், தம்பிரான்தோழர், நாவலர் கோன். [வன் + தொண்டன்.] இறைவனுடன் பூண்ட தோழமை நெறியைத் தமது வாழ்விலும் இணைத்து ஒழுகிய கரணியத்தால் நம்பியாரூர் வன்தொண்டர் என்று வழங்கப் பெற்றார்.
வன்னக்கல்	வன்னக்கல் vaṉṉakkal, பெ. (n.) மருத்துவத்துக்குப் பயன்படும் ஒரு வகைக் கல் (சங்.அக.);; a medicinal stone. [வன்னம் + கல்.]
வன்னக்கூர்மை	வன்னக்கூர்மை vaṉṉakārmai, பெ. (n.) கல்லுப்பு; rock salt. [வன்னம் + கூர்மை.]
வன்னசரம்	வன்னசரம் vaṉṉasaram, பெ. (n.) பலவகை மணிகளால் செய்யப்பட்ட கழுத்தணி வகை; a neck ornament or a neclace, studded with various precious stones. "மண்மகடன் மார்பினணி வன்னசர மென்ன" (கம்பரா. வரைக்காட்சி. 13);. [வன்னம் + சரம்.]
வன்னசை	வன்னசை vaṉṉasai, பெ. (n.) தசை நாரின் தலைப்பிலே தொடுத்திருக்கும் வயிரமுள்ள நார் போன்ற வெண்பொருள்; a hard insensible bundle of fibres by which a muscle is attached to a bone. [வல் → வன் → வன்னசை.]
வன்னசைநார்	வன்னசைநார் vaṉṉasainār, பெ. (n.) ஒருவகைத் தசைநார்; கபாடங்களின் அடிப்பாகங்கள் (சடர); தசைச் சுவர்களோடு இணைத்துக் கட்டுமோர் நட்பமான தசை நார்; the tenderstrings which connect the colomane carnae of the heart-Ventricles with the ventricular valves. [வன்னசை + நார்.]

வன்னத்துடரி	வன்னத்துடரி vaṉṉattuḍari, பெ. (n.) ஓர் செடி; a prickly shrub as opposed to பின்தொடரி (சா.அக.);. [வன்னம் + துடரி.]
வன்னதூலிகை	வன்னதூலிகை vaṉṉatūligai, பெ. (n.) வண்ணக்கோல்; painter's brush. மறுவ. வட்டிகை [வண்ணம் → வன்னம் + தூரிகை → தூலிகை.]
வன்னப்புறா	வன்னப்புறா vaṉṉappuṟā, பெ. (n.) புறா வகை (பதார்த்த.909);; a kind of dove. [வண்ணம் → வன்னம் + புறா.] புறவின் தசை ஈளை நோயைக் களையவல்லது என சா.அக எடுத்தியம்பும். [P]
வன்னம்	வன்னம்1 vaṉṉam, பெ. (n.) 1. வண்ணம்; colour pigment. "அவைதாம் பளிங்கிலிட்ட வன்னம் போற் காட்டிற்றைக் காட்டி நிற்றலான்" (சி.போ. பா. 8, 3);. 2. எழுத்து; letter, character. "மொழிகளுள் வன்னமும்" (திருக்காளத். பு. 28, 9);. [வண்ணம் → வன்னம்.] வன்னம்2 vaṉṉam, பெ. (n.) தங்கம் (சங்.அக.);; gold. [வண்ணம் → வன்னம்.]
வன்னமதை	வன்னமதை vaṉṉamadai, பெ. (n.) கோரோசனை; bezoar found in cattle.
வன்னி	வன்னி2 vaṉṉi, பெ. (n.) 1. மாணி (பிரமசாரி); (பிங்.);; bachelor-student. "வன்னி நிலை முயலாதான்" (சேதுபு. பலதீ.3);. 2. கிளி (பிங்);; parrot. "வன்னியுங் காற்றுங் கலந்தேறிய வெம்மதனை" (வெங்கைக் கோ.41);. [வண்ணம் → வண்ணி → வன்னி.] வன்னி vaṉṉi, பெ. (n.) கரகாட்டத்தை முதலில் ஆடிய இனத்தினர்; a class of people who first performed in folk dance karakattam. [வல்-வன்-வன்னி]

www.valluvarvallalarvattam.com 15759 of 19068.

வன்னி-த்தல்	வன்னி-த்தல் vaṉṉittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வண்ணம் வைத்தல்; to paint. 2. வருணித்தல்; to describe. [வண்ணி → வன்னி.]
வன்னிக்காசிகம்	வன்னிக்காசிகம் vaṉṉiggācigam, பெ. (n.) முள்ளுக்கத்தரி; a thorny brinjal.
வன்னிக்காய்	வன்னிக்காய் vaṉṉikkāy, பெ. (n.) கடுக்காய்; chebulic myrobalan. [வன்னி + காய். கா → காய்.]
வன்னிக்காரம்	வன்னிக்காரம் vaṉṉikkāram, பெ. (n.) அக்கிரா காரம்; a flowering tree of North Africa-Anacyclus Pyrethrum. [வன்னி + காரம்.] குல் = முளைத்தல், தோன்றுதல். குல் → கில் → கீல் → கீர் → கீரை. 48 வகைக் கீரை வகைகளுள் ஒன்று.
வன்னிக்கீரை	வன்னிக்கீரை vaṉṉikārai, பெ. (n.) முள்ளிக் கீரை; a vegetable greens. [வன்னி + கீரை.]
வன்னிக்குத்தி	வன்னிக்குத்தி vaṉṉikkutti, பெ. (n.) வன்னிக்குத்திமறவன் பார்க்க;see vanni-k-kutti-maravan. [வன்னி + குத்தி.]
வன்னிக்குத்திமறவன்	வன்னிக்குத்திமறவன் vaṉṉikkuttimaṟavaṉ, பெ. (n.) மறவருள் ஒரு பிரிவு (E.T.V.32);; a sub-sect of Maravas. [வன்னிக்குத்தி + மறவன்.]
வன்னிகர்	வன்னிகர் vaṉṉigar, பெ. (n.) வன்னிகா (சங்.அக.); பார்க்க;see vanniga.
வன்னிகர்ப்பன்	வன்னிகர்ப்பன் vaṉṉigarppaṉ, பெ. (n.) முருகக்கடவுள் (வின்.);; Lord Murugan. [வன்னி + கர்ப்பன்.]

வன்னிகருப்பம்	வன்னிகருப்பம் vaṉṉigaruppam, பெ. (n.) 1. மூங்கில் (மலை.);; spiny bamboo. 2. நஞ்சு (சங்.அக.);; a mineral poison. [வன்னி + கருப்பம்.]
வன்னிகற்பம்	வன்னிகற்பம் vaṉṉigaṟpam, பெ. (n.) 1. ஒரு வகை நஞ்சு; a kind of arsenic 2. இதளியக்கட்டு (இலிங்கக் கட்டு);; consolidated cinna bar. 3. உலாந்த இதளியம் (லிங்கம்);; cinnabar of Holland. 4. சடைக்கஞ்சா; Kanja. [வன்னி + கற்பம்.]
வன்னிகா	வன்னிகா vaṉṉikā, பெ. (n.) 1. பூடு வகை; wild long pepper 2. பொடுதலை (மூ.அ.);; a prostate plant - Lippia modiflora. [வன்னி → வன்னிகா.]
வன்னிகுருத்துவேலன்	வன்னிகுருத்துவேலன் vaṉṉiguruttuvēlaṉ, பெ. (n.) சீமை முள்வேல்; a tree Acacia ferruginca. [வன்னி + குருத்துவேலன். குருத்துவேலன் =
வன்னிகுன்மம்	வன்னிகுன்மம் vaṉṉiguṉmam, பெ. (n.) வயிற்று நோய்; a variety of gunma disease - Dyspepsia. [வன்னி + குன்மம். குன்மம் = செரிமான மின்மை, வயிற்றுவலி முதலியன காணும் வயிற்று நோய்.]
வன்னிகெற்பம்	வன்னிகெற்பம் vaṉṉigeṟpam, பெ. (n.) இலிங்கக்கட்டு; consolidated cinnabar. [வன்னிகற்பம் → வன்னிகெற்பம்.]
வன்னிகை	வன்னிகை1 vaṉṉigai, பெ. (n.) பொடுதலை; a prostate plant-Lippia Nodiflora. வன்னிகை2 vaṉṉigai, பெ. (n.) எழுதுகோல்; pen, pencil. "புத்தகமு. ஞானத்து முத்திரையும்........ வன்னிகையும்" (பாரத வெண்.துதி);.
வன்னிசகாயன்	வன்னிசகாயன் vaṉṉisakāyaṉ, பெ. (n.) காற்று கடவுள்; wind-god. "வன்னி சகாய நின்மைந்தன்" (உத்தரரா. அனுமப். 40);. [வன்னி + Skt. சகாயன்.]

வன்னிசிகரம்	வன்னிசிகரம் vaṉṉisigaram, பெ. (n.) சேவற்சூடு; cock's comb. [வன்னி + Skt. சிகரம்.]
வன்னிசுரம்	வன்னிசுரம் vaṉṉisuram, பெ. (n.) நெருப்பன்ன சுரம், கொடிய சுரம்; virulent or severe fever. [வன்னி + சுரம்.]
வன்னித்தீ	வன்னித்தீ vaṉṉittī, பெ. (n.) நவச்சாரம் (சங்.அக.);; sal ammoniac.
வன்னிமை	வன்னிமை vaṉṉimai, பெ. (n.) குறும் பரசாட்சி (வின்.);; petty chieftainship, as of one belonging to the vampiya caste. [வல் → வன் → வன்னி → வன்னிமை.]
வன்னியடுப்பேற்றல்	வன்னியடுப்பேற்றல் vaṉṉiyaḍuppēṟṟal, தொ.பெ. (vbl.n.) தீ மூட்டல்; setting fire. [வன்னி + அடுப்பேற்றல்.]
வன்னியம்	வன்னியம்1 vaṉṉiyam, பெ. (n.) வரணிக்கப்பட்டது (சங்.அக.);; that which is described. [வண்ணியம் → வன்னியம்.] வன்னியம்2 vaṉṉiyam, பெ. (n.) 1. குறும்பரசரின் தன்மை; nature or characteristics of a petty chieftain. 2. உரிமை; liberty, freedom. "இரண்டுக்குஞ் சேர வன்னிய மில்லை யிறே" (ஈடு. 7, 7, 3.);. பகைமை (ஈடு.7.3. ஜீ);; enmity. [வல் → வன் → வன்னி + இயம்.]
வன்னியமறு-த்தல்	வன்னியமறு-த்தல் vaṉṉiyamaṟuttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) சிற்றரசரை அழித்தல்; to destroy or subdue petty chieftains. "வன்னிய மறுத்திருப்பதொரு குடி" (ஈடு. 5. 10. பிர);. [வன்னியம் + அறு-, அறுதல் (த.வி.); → அறுத்தல் (பி.வி);.]

வன்னியராயன்	வன்னியராயன் vaṉṉiyarāyaṉ, பெ. (n.) ஊரகத் தெய்வம்; a village deity. "வன்னியராயா….. வரும் பன்றிமாடா" (ஈடு. 5, 10 பிர);. [வன்னியம் + அரையன் → ராயன்.] ஒ.நோ. அரைசன் → ராசன்
வன்னியவலையன்	வன்னியவலையன் vaṉṉiyavalaiyaṉ, பெ. (n.) வலையர் இனத்துள் ஒரு பிரிவு (G.Tp. D.I.114);; a sub-sect of the valaiya caste. [வன்னியம் + வலையன்.]
வன்னியன்	வன்னியன் vaṉṉiyaṉ, பெ. (n.) 1. ஓர் இனம் (G.Tp.D.I.110);; a caste. 2. சாமந்தன்; feudtory prince, commander. 3. கள்ளர், வலையர் முதலிய சில இனத்தாரின் பட்டப் பெயர் (E.T.vii, 321);; caste title among certain castes, as the kallar, Valaiyar etc. [வல் → வன் → வன்னி → வன்னியன்.] சோழர் காலப் படையில், வலங்கைப் படைப் பிரிவிலிருந்து இடங்கைப் படையினருக்கு இன்னல் தந்தவரென்று (கல்வெட்டறிக்கை எண்.1913-34வது அறிக்கை); கல்வெட்டறிக்கை கூறுகிறது.
வன்னியா	வன்னியா vaṉṉiyā, பெ. (n.) இரும்பிலி: a small tree-Maba buxifolia.
வன்னியிடல்	வன்னியிடல் vaṉṉiyiḍal, பெ. (n.) தீயிடல்; to set fire. [வன்னி + இடல்.]
வன்னியின் கெற்பம்	வன்னியின் கெற்பம் vaṉṉiyiṉkeṟpam, பெ. (n.) ஒருவகை நஞ்சு; a kind of arsenic. [வன்னியின் + கெற்பம்.]
வன்னிரேதா	வன்னிரேதா vaṉṉirētā, பெ. (n.) சிவ பெருமான்; Siva. "ஈசானன் வன்னிரேதா நற்சத்தியன்" (காஞ்சிப்பு. சனற். 22);.
வன்னிலம்	வன்னிலம் vaṉṉilam, பெ. (n.) முல்லை, முல்லையடுத்த குறிஞ்சி நிலம்; hard, rocky soil. மறுவ. கல்லாங்குத்து, கன்னிலம், வன்பார். [வல் → வன் + நிலம்.]

வன்னிலோகம்	வன்னிலோகம் vaṉṉilōkam, பெ. (n.) செம்பு (யாழ்.அக.);; copper. [வன்னி + Skt loha → த. உலோகம்.]
வன்னிவகன்	வன்னிவகன் vaṉṉivagaṉ, பெ. (n.) காற்று; wind, as the vehicle of fire. "தென்றலே....... வன்னி வகனாயினை" (சரபேந்தி ரகுறவஞ்சி. 27, 7);.
வன்னிவண்ணம்	வன்னிவண்ணம் vaṉṉivaṇṇam, பெ. (n.) 1. செந்தாமரை (மலை.);; red lotus. 2. செவ்வாம்பல் (யாழ்.அக.);; re Indian water-lily. [வன்னி + வண்ணம்.]
வன்னிவாகை	வன்னிவாகை vaṉṉivākai, பெ. (n.) கருவாகை; fragrant acacia tree-Abizzia Odoratissium. [வன்னி + வாகை.]
வன்னிவீசம்	வன்னிவீசம் vaṉṉivīcam, பெ. (n.) பொன் (யாழ்.அக.);; gold. [வன்னி + வீசம்.]
வன்னிவெள்ளம்	வன்னிவெள்ளம் vaṉṉiveḷḷam, பெ. (n.) வடதிசையிலிருந்து, தென் கிழக்குத் திசைநோக்கிய கடல் நீரோட்டம்; the oceanic stream running from north to south east direction under the sea. [வன்னி + வெள்ளம்.]
வன்னீர்	வன்னீர் vaṉṉīr, பெ. (n.) உவர் நீர்; breach water. [உவர்நீர் → உவநீர் → வந்நீர் → வன்னீர்.]
வன்னெஞ்சு	வன்னெஞ்சு vaṉṉeñju, பெ. (n.) கடுமையான மனம் (வின்.);; hard heart, iron-hearted man. [வல் → வன் + நெஞ்சு.]
வன்னெத்து	வன்னெத்து vaṉṉettu, பெ. (n.) நத்தைச் சுண்டி; bristly button weed, shaggy button weed - Spermacoce hispida (சா.அக.);.

வன்னெல்	வன்னெல் vaṉṉel, பெ. (n.) நென்மணி (யாழ்.அக.);; fully grown or ripe paddy. மறுவ. காய்நெல் [வன் + நெல்.]
வன்னெற்று	வன்னெற்று vaṉṉeṟṟu, பெ. (n.) நத்தைச்சூரி (மலை.);; bristly button weed. [வல் → வன் + நெற்று – வன்னெற்று.]
வனசிருங்காடம்	வனசிருங்காடம் vaṉasiruṅgāṭam, பெ. (n.) பெருநெருஞ்சி (மூ.அ.);; a stout-stemmed herb with spiny fruits and slimy leaves. மறுவ. யானை நெருஞ்சில்
வனத்தவசி	வனத்தவசி vaṉattavasi, பெ. (n.) முருங்கை, குருகத்திப்பூடு; a plant. [வனம் + தவசி.]
வனத்தி	வனத்தி vaṉatti, பெ. (n.) தூதுவளை; a thorny creeper (shrub); - Solanum Trilobatum.
வனத்துக்குடோரி	வனத்துக்குடோரி vaṉattukkuṭōri, பெ. (n.) வனதுர்க்கி பார்க்க;see Vana-turkki. [வனத்து + குடோரி.]
வனத்தேரி	வனத்தேரி vaṉattēri, பெ. (n.) ஆவரஞ் செடி; a shrub-Cassia auriculata. [வனம் + தேரி.] [P]
வனதாரி	வனதாரி vaṉatāri, பெ. (n.) மூக்கத்தாரி என்னும் மூலிகை செடி வகை; a medicinal plant. [வனம் + தாரி.]

வனதித்தம்	வனதித்தம்1 vaṉadiddam, பெ. (n.) குடசபாலை; a tree-Hollarrhera Antidysenterica. [வனம் + தித்தம்.] வனதித்தம்2 vaṉadiddam, பெ. (n.) கொடிப் பாலை (மலை.);; green wax - flower. [வனம் + தித்தம்.]
வனதித்தா	வனதித்தா vaṉadiddā, பெ. (n.) வட்டத்திருப்பி; a twiner-Cissampelos pareira. [வனம் + தித்தா.]
வனதீபம்	வனதீபம் vaṉatīpam, பெ. (n.) சண்பகம்; a flower, champaca. [வனம் + தீபம்.]
வனதுர்க்கம்	வனதுர்க்கம் vaṉadurkkam, பெ. (n.) காட்டரண்; forest, as a defence. "வனதுர்க்கம், கிரிதுர்க்கம், சலதுர்க்கம் என்னப்பட்ட மூன்று அரண்களையும்" (தக்கயாகப்.54, உரை);.
வனதுர்க்கி	வனதுர்க்கி vaṉadurkki, பெ. (n.) கடுக்காய்; chembulic myrobalan. [வனம் + துர்க்கி.]
வனதுர்க்கிசேய்	வனதுர்க்கிசேய் vaṉadurkkicēy, பெ. (n.) கடுக்காய் பிஞ்சு; tender Indian gall nut. [வனம் + துர்க்கி + சேய்.]
வனதுர்க்கை	வனதுர்க்கை vaṉadurkkai, பெ. (n.) கொற்றவை; korravai (Durgai);. "வன துர்கையினுடைய புதல்வ" (திருமுரு.258, உரை);. [வனம் + Skt. durgā → துர்க்கை.]
வனதேவிச்செடி	வனதேவிச்செடி vaṉatēvicceḍi, பெ. (n.) குத்துப்பிடாரி; an unknown plant (சா.அக.);. [வனதேவி + செடி.]

வனப்பகையப்பன்	வனப்பகையப்பன் vaṉappagaiyappaṉ, பெ. (n.) 1. நம்பியாரூரர்; sundara-mūrttinayanar, one of four saiva saints. 2. வனப்பகை என்ற பெண்ணைப் புதல்வியாகக் கொண்டவர்; one who was the father of the girl vanappagai. "வனப்பகையப்பன் வன்றொண்டன்" (தேவா. 924.10);. [வனப்பகை + அப்பன்.]
வனப்பகையார்	வனப்பகையார் vaṉappagaiyār, பெ. (n.) கோட்புலி நாயனாரின் மகள்; daughter of kot-puli-nayagar. நம்பியாரூரர் பதிகத்தில் வைத்துப் பாடப்பெறும் பெருமைப் பெற்றவள்.
வனப்பருத்தி	வனப்பருத்தி vaṉapparutti, பெ. (n.) கோங்கிலவு; false tragacanth. [வனம் + பருத்தி.]
வனப்பியல்	வனப்பியல் vaṉappiyal, பெ. (n.) வனப்பு பார்க்க;see vanappu. "வனப்பியல் தானே வகுக்குங் காலை" (தொல்.செய்யுள்.149);. [வனப்பு + இயல்.] எண்வகை வனப்புகளையும் உள்ளடக்கிக் கூறுவதே வனப்பியல். அம்மை, அழகு, தொன்மை, தோல், விருந்து, இயைபு, புலன், இழைபு என்னும் எண்வகைச் செய்யுளுறுப்புகள், திரண்டவழிப் பெறுவதோர் அழகே வனப்பியல் எனப்படும். 1. அம்மை என்பது சில எழுத்துகளால் ஆகிய மெல்லிய சொல்லோடும் அறம், பொருள், இன்பம் இம்மூன்றையும் கூறுந் தொடர்நிலைச் செய்யுட்கள். இவை சில இடங்களில் இவற்றை விட்டு விலகியுஞ் செல்லும் என்றும், அம்மைக்கு இலக்கியமாவன பதினெண் கீழ்க்கணக்குச் செய்யுட்களென்றும் பேராசிரியர் கூறுவர். அம்மை வனப்புறு தொடர்நிலைச் செய்யுட்கள் ஐந்தடியின் மிகாமல் வரும். அம்மை என்பது அமைதிப்பட்டு நிற்பது. "சின்மென் மொழியாற் சீரிது நுவலின் அம்மை தானே அடிநிமிர் வின்றே" என்று, யாப்பருங்கல விருத்தியுரையாசிரியர் பாடங்கொள்வர். காரிகையுரையாசிரியரும், இளம்பூரணரும் நூற்பா முதலடியின் இறுதி இரு சீர்களில், சீர் புனைந்தி யாப்பின் எனப் பாட வேறுபாடு கொள்வர். இதனால் சீர் புனைதல் அம்மையின் புனைவு முறையாக அமைகின்றது. விருத்தியுரையாசிரியரும், காரிகையாசிரியரும் "ஒள்ளிய வாய பொருள்" என்ற உரை விகற்பம் கொள்வர். பேராசிரியரும், நச்சினார்க்கினியரும், "தாயபனுபவல்" என்று நூற்பா இறுதியடி இருசீர்களில் விகற்பமும்
வனப்பிரமை	வனப்பிரமை vaṉappiramai, பெ. (n.) ஒர் கற்பக மூலிகை; a rejuvenating plant. [வனம் + பிரமை.]

வனப்பிரமி	வனப்பிரமி vaṉappirami, பெ. (n.) சதுர கிரியில் விளையும் ஓர் மூலிகைச் செடி. கொடியாய் படர்ந்து நெல்லி இலையைப் போல் தடிமனாக இருக்கும். ஓர் மருந்தாகவும் பயன்படுத்துவர்; a herb growing in saturagiri hills, it is a creeper, it must be collected on auspicious day, if taken for 30 days the body becomes rejuvenated. [வனம் + பிரமி.]
வனப்பு	வனப்பு1 vaṉappu, பெ. (n.) இசை வகை; a tune. "பெருவண்ணம் இடைவண்ணம் வனப்பென்னும் வண்ண விசை" (பெரியபு. ஆனாய. 28);. "மம்மர் செய்த வனப்பியாங் கொளிந்தன" (மணிமே.22, 128);. [வள் → வன் + அம் – வனம் → வனப்பு.] வனப்பு2 vaṉappu, பெ. (n.) 1. அழகு; beauty. grace, charm, loveliness, pultiness. "செவ்வானத்து வனப்பு" (புறநா. 4);. 2. இளமைநிறம் (திருமுரு. 17, வேறுரை);; fresh colour of youth. 3. பல உறுப்புந் திரண்டவழிப் பெறுவதோர் செய்யுளழகு (தொல்.பொருள். 548);; elegance of a literary work resulting from the perfection of its parts. 4. பெருந் தோற்றம்; largeness of size, gigantic appearance. "வனப் பஞ்சான்" (ஏலா. 22);. தெ. கொள் → கொன் → கொனு → கொனி = கொண்டு. [வள் → வன் + அம் – வனம் → வனப்பு. வனப்பு = அழகு.] 'ள' கரமெய் தமிழிலும் திரவிடத்திலும், திரியும்
வனப்புவண்ணம்	வனப்புவண்ணம் vaṉappuvaṇṇam, பெ. (n.) இசைவகை (பெரியபு. ஆனாய.28);; a variety of melody. [வனப்பு + வண்ணம்.]
வனப்புள்	வனப்புள் vaṉappuḷ, பெ. (n.) பயிற்சி கொடுக்கப்பட்ட பறவை (வள்ள சத்திய ஞான.25);; shepherd koel. [வனம் + புள்.] [P]
வனபலம்	வனபலம் vaṉabalam, பெ. (n.) ஆனைத் திப்பிலி (சங்.அக.);; elephant pepper. [வனம் + பலம்.]
வனபிப்பிலி	வனபிப்பிலி vaṉabibbili, பெ. (n.) காட்டுத் திப்பிலி (சங்.அக.);; long pepper. மறுவ. பெருந்திப்பிலி [வனம் + பிப்பிலி.]

வனமாலைப்பூடு	வனமாலைப்பூடு vaṉamālaippūṭu, பெ. (n.) மருளூமத்தை; a variety of dhatura. [வனமாலை + பூடு.]
வனமிகுத்திரி	வனமிகுத்திரி vaṉamiguttiri, பெ. (n.) காயாங்குலை; a plant. [வனம் + மிகு = திரி.]
வனமிரட்டி	வனமிரட்டி vaṉamiraṭṭi, பெ. (n.) ஓர் கொடி; a climber (சா.அக.);. [வனம் + மிரட்டி.]
வனமீகம்	வனமீகம் vaṉamīkam, பெ. (n.) புற்றுமண்; the earth or mud of the white ant-hill. [வனம் + மீகம்.]
வனமீன்	வனமீன் vaṉamīṉ, பெ. (n.) முதலை; crocodile. [வனம் + மீன்.] [P]
வனமுதம்	வனமுதம் vaṉamudam, பெ. (n.) கார்முகில் (யாழ்.அக.);; cloud. [வானமுதம் → வனமுதம்.]
வனமுரை	வனமுரை vaṉamurai, பெ. (n.) முதிரை (சங்.அக.);; pigeon-pea, dholl. [வனம் + முதிரை → முரை.]
வனமுள்ளாலி	வனமுள்ளாலி vaṉamuḻḻāli, பெ. (n.) நறுங்குறிஞ்சா; swallow wort-Ascleepias vormitoria (சா.அக.);. [வனம் + முள்ளாலி.]

வனமைத்தாங்கி	வனமைத்தாங்கி vaṉamaittāṅgi, பெ. (n.) கருடன்; skyroot;a creeper - Bryonia chigaea.
வனயீட்டி	வனயீட்டி vaṉayīṭṭi, பெ. (n.) கிடைத்தற்கரிய மூலிகை; a rare drug capable of consolidating salammoniace and used for transmuting and metal into gold. இது சாரத்தை கட்டி, பொன்னாக்கும்.
வனராசபூண்டு	வனராசபூண்டு vaṉarācapūṇṭu, பெ. (n.) சிறுதும்பை; a small variety of dead nettle or leucas.
வனவாசனம்	வனவாசனம்1 vaṉavācaṉam, பெ. (n.) நாவி; a poisonous root-Aconite. வனவாசனம்2 vaṉavācaṉam, பெ. (n.) புனுகுப்பூனை (யாழ்.அக.);; civet cat. [வனம் + வாசனம்.]
வனி	வனி1 vaṉi, பெ. (n.) செஞ்சித்திரமூலம்; a plant-plumbago rosea. வனி2 vaṉi, பெ. (n.) சுரம் (இராசவைத். 149);; fever. ம. பனி [வல் → வள் → வனி.] ஒ.நோ. கல் → கன் → கன்னி.
வனிக்கொடி	வனிக்கொடி vaṉikkoḍi, பெ. (n.) ஒரு வகைக்கொடி; [வனி + கொடி.]
வனீரம்	வனீரம் vaṉīram, பெ. (n.) பெரிய திப்பிலி (மூ.அ.);; long pepper. மறுவ. காட்டுத்திப்பிலி
வனுக்கு	வனுக்கு vaṉukku, பெ. (n.) துருசு; blue vitriol-copper sulphate.

வனை-தல்	வனை-தல் vaṉaidal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. உருவமையச் செய்தல் (பிங்.);; to form, fashion, shape. "வனை கலத்திகிரியும்" (சீவக. 1839);. 2. அழகுபடுத்துதல் (சூடா);; to adorn. 3. சித்திரமெழுதுதல்; to draw, paint, engrave. "வனையலாம் படித்தலா வடிவிற்கு" (சீவக. 709);. [வல் → வள் → வள → வளை → வனை-, சக்கரத்தைச் சுற்றி மட்கலம் அமைத்தல் (வே.க.4, பக்.96);.]
வனை கோல்	வனை கோல் vaṉaiāl, பெ. (n.) படந்தீட்டுந் தூரிகை; painter's brush. "செம்பொற் படாமும் வனைகோலும் வாங்கினாள் நம்பி வடிவெழுத" (அழகிய நம்பியுலா. 47);. மறுவ. வட்டிகை [வள் → வன் → வனை + கோல். ள → ன = திரிபு.]
வகலியம்	வகலியம் vagaliyam, பெ. (n.) மரம்; a kind of tree.
வகன்	வகன் vagaṉ, பெ. (n.) 1. குபேரன் (யாழ்.அக.);; kuberan, 2. பகன் என்னும் அரக்கன்; Bagan, an a asura or demon. வகன் vagaṉ, பெ. (n.) 1. குபேரன் (யாழ்.அக.);; kuberan. 2. பகன் என்னும் அரக்கன்; Bagan, an a asura or demon.
வகா	வகா vakā, பெ. (n.) அகத்தி; a kind of tree Sesbania grandiflora.
வகாதரம்	வகாதரம் vakātaram, பெ. (n.) வெம்புனல்; hot spring.
வகாரசூத்திரம்	வகாரசூத்திரம் vakāracūttiram, பெ. (n.) அகத்தியர், அகப்பேய்சித்தர், உரோமர் செய்த ஒர் தமிழ் பொன்னாக்க நூல்; hermetic philosophy which is known under the name of alchemy, Agastiar, Agapey cittar, and Roma risi, each has written the book separately. ['வ'காரம் + சூத்திரம்.]
வகாரத்தலைவன்	வகாரத்தலைவன் vakārattalaivaṉ, பெ. (n.) பூரம்; impure subchloride of mercury.

வகாரத்திரவியவித்தை	வகாரத்திரவியவித்தை vakārattiraviyavittai, பெ. (n.) திருவைந் தெழுத்து வித்தைகளுள் மூன்றுவித்தை; three magical arts of the five relating to five mystic letters. மறுவ. மூலமந்திரம் (ஓம்);.
வகாரம்	வகாரம்1 vakāram, பெ. (n.) வகரவெழுத்து; the letter va. "வகார மிசையும் மகாரம் குறுகும்" (தொல். எழுத்து. 330);. "பல்லிதழ் இயைய வகாரம் பிறக்கும்" (தொல்.எழுத்து.98);. [வ + காரம்.] காரம் = எழுத்துச் சாரியை. பழந்தமிழ் எழுத்துச் சாரியைகளுள் ஒன்று. கரம், காரம், கான்இம்மூன்றும் குற்றெழுத்துச் சாரியைகளாய் (தொல்.எழுத்து.137); வரும். கரம் குற்றெழுத்திற்கும், காரம் நெட்டெழுத்திற்கும் சொல்லும் வழக்கு அச் சாரியைகளில் அமைந்துள்ள குறில் நெடில் வடிவங்களால் ஏற்பட்டதென்க. வகாரம்2 vakāram, பெ. (n.) 1. வெண்மையுஞ் செம்மையும் கலந்த பருந்தினம்; a mythical bird. 2. தரங்குறைந்த மாழையினைப் பொன்னாக்கும் முயற்சி; alchemy. 3. செயற்கை வெள்ளியினைப் பொன்னாக்கும் கலை; alchemical process of making artificial silver.
வகார வித்தை	வகார வித்தை vakāravittai, பெ. (n.) 1. பொன்னாக்கக் கலை; alchemy. 2. திருவைந்தெழுத்துக் கலை; magical art relating to the five mystic letters.
வகாரவுப்பு	வகாரவுப்பு vakāravuppu, பெ. (n.) கல்லுப்பு (மூ.அ.);; rock - Salt.
வகாரவேலை	வகாரவேலை vakāravēlai, பெ. (n.) இரும்பு, செம்பு போலும் தரம் தாழ்ந்த மாழைகளைப் பொன்னாக்கஞ் செய்வது; transmulation of base metals-iron. copper etc, into gold.
வகிடெடு-த்தல்	வகிடெடு-த்தல் vagiḍeḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வாகெடுத்தல்; to make partition of hair. 2. வகிரெடு-த்தல் பார்க்க;see vagiredu. [வகிடு + எடு-.]
வகிடு	வகிடு vagiḍu, பெ. (n.) வகிர்ந்த முன்தலை மயிரின் இடைவெளி யொழுங்கு; parting in woman's hair from the crown to the forehead. [வகு → வகிர் → வகிரு → வகிடு. (வகிர் = வகிர்ந்த உச்சி. உச்சிக்கோடு); (மு.தா.பக்.265);.]

வகிர்	வகிர்1 vagirtal, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. துண்டாக அறுத்தல் (சது.);; to slice, to cut in slips. 2. பிளத்தல் (சது.);; to split. 3. கீறுதல்; to cleave. "பகிர்ந்தான் சில வகிர்ந்தான் சில" (கம்பரா.அதிகாய. 160);. 4. கிழித்துத் திறத்தல்; to tear Open. 5. பிரித்தெடுத்தல்; to rip up. வாழைமரத்தை வகிர்ந்து தண்டினைப் பிரித்தெடுத்தனர் (உ.வ.); [வகு → வகிர்.] வகிர்2 vagir, பெ. (n.) 1. பிளவு; tearing. 2. கீறு (வின்.);; Scratch. 3. பிளந்த துண்டு; slice. "மாவின் வடுவகி ரன்ன கண்ணீர்" (திருவாச.9, 2);. 4. வகிடு; வகிர்ந்த முன்தலை மயிரின் இடைவெளியொழுங்கு; parting in woman's hair from the crown to the forehead. 5. [illegible] (வின்.) [illegible]
வகிரு-தல்	வகிரு-தல் vagirudal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) அறுத்தல்; cutting. 2. பங்கு செய்தல்; slicing. [வகிர் → வகிரு.]
வகிரெடு-த்தல்	வகிரெடு-த்தல் vagireḍuttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) உச்சியினின்றும் நெற்றியின் நடுப்பகுதி வரை மயிரை ஒழுங்குபடப் பிரித்தல்; to part the hair from the crown to the forehead. [வகு → வகிர் + எடு.]
வகிரேந்திரியம்	வகிரேந்திரியம் vagirēndiriyam, பெ. (n.) அறிகருவியாகிய புலன் (யாழ்.அக.);; organ of sense. Skt. இந்திரிய [பகு → பகிர் → வகிர் + இந்திரியம்.]

வகு	வகு1 vaguttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கூறுபடுத்துதல்; to separate, to divide. 2. பகிர்ந்து கொடுத்தல்; to apportion. "பெரும்பெயர் மன்னர்க் கொப்ப மனைவகுத்து" (நெடுநல்.78);. 3. இனம்பற்றிப் பிரித்தல்; to classify. 4. தலைப்புவாரியாக ஒதுக்கீடு செய்தல்; to allot under different heads. 5. அமர்த்துதல்; to assign, appoint. "வகுத்தான் வகுத்த வகையல்லால்" (குறள், 377);. 6. பகுத்துக் கணக்கிடுதல் (கணக்);; to divide. 7. வகைப்படுத்திச் சொல்லுதல்; to narrate categorically. அவன் கதை வகுப்பாய் (பாகவத.1 ஸ்ரீ.நாரதர். 5);. 8. முறையோடு செலவிடுதல்; to expend methodically. "காத்த வகுத்தலும்" (குறள், 385);. 9. படைத்தல்; to create, as for a Special purpose. "என்னை வகுத்திலையே லிடும்பைக் கிடம் யாது சொல்லே" (தேவா. 643, 2);. 10. பூசுதல்; to daub. வகுத்து" 'பெருங்
வகுஞ்சம்	வகுஞ்சம் vaguñjam, பெ. (n.) இரவு (மலை);; night.
வகுண்டகி	வகுண்டகி vaguṇṭagi, பெ. (n.) மருதோன்றி; nail dye-Lawsonia alba.
வகுண்டம்	வகுண்டம் vaguṇṭam, பெ. (n.) கவிழ்ந்து பூக்கும் தும்பை வகை (மலை);; a low annual plant flourishing in dry localities. மறுவ. கவிழ்தும்பை [P]
வகுண்டிகா	வகுண்டிகா vaguṇṭigā, பெ. (n.) வாலுளுவை அரிசி; seeds of intellect plant - Celastrus paniculata.
வகுண்டிகை	வகுண்டிகை vaguṇṭigai, பெ. (n.) கஞ்சாங் கோரை (மலை.);; white basil. மறுவ. நாய்த்துளசி

வகுண்டிமடம்	வகுண்டிமடம் vaguṇḍimaḍam, பெ. (n.) வாலுளுவை (சங்.அக.);; black oil tree. [வகுந்து → வகுண்டி + மடம்.]
வகுணி	வகுணி vaguṇi, பெ. (n.) ஒலி (சூடா);; sound. [வகுளி → வகுணி.]
வகுத்தல்	வகுத்தல் vaguttal, பெ. (n.) 1. பிரித்தற் கணக்கு (கணக்.);; division. 2. வடிவமைப்பு; design. [வகு1 → வகு-த்தல்.]
வகுத்தாலம்	வகுத்தாலம் vaguttālam, பெ. (n.) கொடிப் பாசி; moss creeper-Hydrilla verticillata.
வகுத்தான்	வகுத்தான் vaguttāṉ, பெ. (n.) ஊழ்; fate, as the great dispenser. "வகுத்தான் வகுத்த வகையல்லால்" (குறள், 377);.
வகுத்திரம்	வகுத்திரம் vaguttiram, பெ. (n.) தெப்பம் (யாழ்.அக.);; raft.
வகுத்திராபிகாரம்	வகுத்திராபிகாரம் vaguttirāpigāram, பெ. (n.) மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்னும் ஐம்பொறி; five sense organs- body, mouth, eye, nose, ear.
வகுத்துக்காட்டல்	வகுத்துக்காட்டல் vaguttuggāṭṭal, பெ. (n.) உத்தி முப்பத்திரண்டனுள், முன் தொகுத்துக் கூறியதைப் பின்னர் முறையே விரித்துக் கூறுவது (நன்.14);; detailed exposition of what has been briefly summorised earlier stated, one of 32 utti. [வகுத்து + காட்டல்.]
வகுதரவு	வகுதரவு vagudaravu, பெ. (n.) வகை தெரிவு (நாஞ்.);; discrimination.

வகுதி	வகுதி vagudi, பெ. (n.) 1. பிரிவு; division. 2. வகுப்பு; class. "வகுதியின் வசத்தன" (கம்பரா. இரணியன். 69);. [பகு → வகு → வகுதி (மு.தா.265);.] ஒருகா. பகுதி → வகுதி என்றுமாம். 4. பத்தி; paragraph. 5. இனம், குழு; clan, caste. மக்களிடையே முதற்கண் கிளைத்த தொழில் வகுப்பே (Craft class); நாளடைவில் பல்வேறு இனவகுப்புகளைத் தோற்றுவித்தது. 6. தரம், தன்மை; class, standard, rank. 7. தடுக்கப்பட்ட அறை; compartment, as in a railway carriage. வகுப்புக்குப் பயணிகள் எண்மர் (உ.வ,); 8. வகிடெடுத்த முன்தலை மயிரின் இடைவெளி யொழுங்கு; parting in woman's hair from the crown to the forehead. "சீவி வகுப்பெடுத்துச் சேர்த்துக் குழன்முடித்து" (கூளப்ப.131);. 9. சந்தம், ஒத்தி தன்மையாய் இசைக்கும் வரி; uniform rhythmic flow of a stanza. "மங்கல வள்ளை வகுப்பொடு வெண்பாவால்….. இசை (வச்சணந். செய்யு. 132);. அழகு (சது
வகுப்புவாதம்	வகுப்புவாதம் vaguppuvātam, பெ. (n.) இனம், மத அடிப்படையில் மக்களைப் பிரிக்க எண்ணுகின்ற போக்கு; sectarianism, communalism. 'வகுப்பு வாதத்தினால் நாட்டின் ஒற்றுமை சீர்குலைகிறது'. [வகுப்பு + Skt. Vada → த. வாதம்.]

வகுப்புவாரி	வகுப்புவாரி1 vaguppuvāri, பெ.எ. (adj.) 1. இனப் பாகுபாடு; communal division. இனப் பாகுபாடு அறநெறிக்கு ஒவ்வாதது. 2. பிரிவுவாரிப் பகுப்பு; sectional division. 3. கிளைவாரித் தேர்வு; divisional election. [வகுப்பு + வாரி.] வகுப்புவாரி2 vaguppuvāri, வி.எ. (adv.) 1. வகுப்பு வாரியாக; communally. வகுப்பு வாரியாகத் தலைவரைத் தெரிவு செய்வது தற்கால நடைமுறையாகிவிட்டது (உ.வ.);. 2. பிரிவுவாரியாக; section ally. 3. கிளை வாரியாக; divisionally. [வகுப்பு + வாரி.] வகுப்புவாரி2 vaguppuvāri, வி.எ. (adv.) 1. வகுப்பு வாரியாக; communally. வகுப்பு வாரியாகத் தலைவரைத் தெரிவு செய்வது நடைமுறையாகிவிட்டது
வகுமை	வகுமை vagumai, பெ. (n.) 1. களிப்பு, இன்பம்; joy. 2. மகிழ்ச்சி (அக.நி.);; happiness.
வகுலி	வகுலி vaguli, பெ. (n.) மீன்; fish. "பயமிலாது திரியுஞ்சில் வகுலி போன்று" (வரத. பாகவத. நரசிங்க.234); (நாமதீப.269);.
வகுவை	வகுவை vaguvai, பெ. (n.) ஓர் கட்டி; an abscess.
வகுள்	வகுள்1 vaguḷ, பெ. (n.) 1. சமுத்திராப்பச்சை; a kind of plant - Argyreia speciosa. 2. மகிழ மரம்; a tree - Mimusops elengi. வகுள்2 vaguḷ, பெ. (n.) சமுத்திரப்பாலை (மலை.);; elephant creeper.
வகுளப்பிகம்	வகுளப்பிகம் vaguḷappigam, பெ. (n.) வஞ்சிக்கொடி (சங்.அக.);; a creeper.
வகுளம்	வகுளம் vaguḷam, பெ. (n.) மகிழம்பூ; pointed, leaved ape flower. "பசும்பிடி வகுளம் பல்லிணர்க் காயா" (குறிஞ்சிப். 70);.

வகுளம்பூ	வகுளம்பூ, vaguḷambū, பெ. (n.) மகிழம்பூ; flower of mimusops elengi. It is very fragrant but not beautiful.
வகுளாபரணம்	வகுளாபரணம் vaguḷāparaṇam, பெ. (n.) மேளகர்த்தாக்களுளொன்று; a primary räga.
வகுளி	வகுளி1 vaguḷi, பெ. (n.) ஒலி (யாழ்.அக.);; sound. [வகுணி → வகுளி.] வகுளி2 vaguḷi, பெ. (n.) 1. எவட்சாரம்; a prepared salt. 2. மலைமாமரம்; mountain mango tree.
வகுளிநாதர்	வகுளிநாதர் vaguḷinātar, பெ. (n.) நவநாத சித்தருள் ஒருவர் (பொருட்.நிக.9);; siddha, one of na navanada-cittar.
வகை	வகை1 vagai, பெ. (n.) 1. கூறுபாடு; division, section. "அவ்வகை யொன்பதும் வினை யெஞ்சு கிளவி" (தொல். சொல். 146);. 2. கிளை, பிரிவு; section branch. 3. சாதியினம், வகுப்பினம் (GTn.D.1145);; caste. 4. பிரிவு, இனம்; kind, class, sort. இது எவ்வகையைச் சேர்ந்தது? 5. முறை; manner, method. "பாயினார் மாயும் வகையால்" (பு.வெ.5, 2);. 6. வழி, சூழ்ச்சி; ways, means. "மாயும் வகையறியேன்" (திவ். திருவாய். 5, 4, 4);. "வகைமடிப்பிலே மாட்டிக் கொண்டது" (பழ.);. 7. காரணம் (நாமதீப. 640.);; cause. 8. தந்திரம்; artfulness. "வகையால் மதியாது மண்கொண்டாய்" (திவ்.இயற். நான்முகன். 25); 9. திறமை, ஆற்றல், வலிமை; skill, ability. "வகைகொண்டு

வகைக்கு	வகைக்கு vagaiggu, பெ. (n.) பிரிவு தோறும்; each item. வகைக்கு பத்து உருபா செலவாயிற்று. வகைக்கு vagaiggu, பெ. (n.) பிரிவு தோறும்; each item. வகைக்கு பத்து உருபா செலவாயிற்று.
வகைகணக்குமன்றம்	வகைகணக்குமன்றம் vagaigaṇaggumaṉṟam, பெ. (n.) நஞ்சை யறுதிக் களநடை மிகுதி விளைச்சல் மகமை, மானியக் கொடை முதலியவற்றின் கணக்குகளை மேற்பார்வை செய்யும் கணக்கு மன்றம்; revenue collecting body in a joint meeting, once in a year, verifying the classified accounts of Wetlands, fixed land income groups and donated lands. [வகை + கணக்கு + மன்றம்.]
வகைகாரன்	வகைகாரன் vagaigāraṉ, பெ. (n.) கெட்டிக்காரன்; clever man. "நீயாடும் வித்தை வெகுமாய வித்தை கண்டாய் வகைகாரா" (நெல்விடு.240);. [வகு → வகை + காரன் = வினைமுதல் குறித்த ஆண்பாலீறு.]
வகைகூறு-தல்	வகைகூறு-தல் vagaiāṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஒரு சொல்லிற்குரிய பொருளை பலவாறு வகைப்படுத்திக் கூறுதல்; to convey the meaning of a word, in various classifications. [வகை + கூறு-.] வகைகூறுதல் என்பது, ஒன்றற்குரிய விளக்கத்தைக் கூறுமுகத்தான், அதன் இயல்புகளை வெளிப்படுத்த வேண்டி, அதனுடைய வகைகளைக் கூறுதலாகும். "நகையென்பது சிரிப்பு: அது முறுவலித்து நகுதலும், அளவே சிரித்தலும், பெருகச் சிரித்தலு மென மூன்றென்ப" (தொல். பொருள்.251, பேரா.); எனப் பேராசிரியர் கூறும் சிரிப்பு வகை, வகை கூறுதலில் அடங்கும். வேட்கை பிறவாப் பருவத்தாரும். பிறக்கின்ற பருவத்தாரும், பிறந்த பருவத்தாரும் என மூவகையார் (சீவ.2529. நச்.); எனப் பெண்கள் வகைப்படுத்தப்படுதல் குறிப்பிடத் தக்கதாகும். வகைகூறு-தல் vagaiāṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஒரு சொல்லிற்குரிய பொருளை பலவாறு வகைப்படுத்திக் கூறுதல்; to convey the meaning of a word, in various classifications. [வகை + கூறு-.] வகைகூறுதல் என்பது, ஒன்றற்குரிய விளக்கத்தைக் கூறுமுகத்தான், அதன் இயல்புகளை வெளிப்படுத்த வேண்டி, அதனுடைய வகைகளைக் கூறுதலாகும். "நகையென்பது சிரிப்பு: அது முறுவலித்து நகுதலும், அளவே சிரித்தலும், பெருகச் சிரித்தலு மென மூன்றென்ப" (தொல். பொருள்.251, பேரா.); எனப் பேராசிரியர் கூறும் சிரிப்பு வகை, வகை கூறுதலில் அடங்கும்.
வகைகெட்டவன்	வகைகெட்டவன் vagaigeṭṭavaṉ, பெ. (n.) 1. ஒழுக்கங் கெட்டவன்; a man lacking discipline. 2. தரமறியாதவன்; the man who does not the know the dignity of value. [வகு → வகை + கெட்டவன்.]

வகைச்சல்	வகைச்சல் vagaiccal, பெ. (n.) மாலை வகை; a kind of garland. "திருமாலை வகச்சல் வளையம்" (கோயிலொ. 59);. [வகை → வகைச்சல்.]
வகைசமாபந்தி	வகைசமாபந்தி vagaisamāpandi, பெ. (n.) வகைகணக்குமன்றம் பார்க்க;see vagaikanakku manram. [வகை + ப. சமாபந்தி.]
வகைசெய்-தல்	வகைசெய்-தல் vagaiseytal, 1 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஏற்பாடு செய்தல்; to make arrangements. 2. ஆயத்தப்படுத்துதல்; to prepare. 3. கணக்கிற் பதிவு செய்தல்; to make entries in an account. 4. வழி செய்தல் (இ.வ.);; to find a way out. 5. நிலங்களுக்குத் தீர்வை யொழுங்கு செய்தல் (S.I.I. i., 64.);; to make a revenue settlement. [வகை + செய்-]
வகைசெய்கின்றவர்	வகைசெய்கின்றவர் vagaiseyginṟavar, பெ. (n.) நிலத்தின் அளவு முதலியவற்றை ஒழுங்குபடுத்தும் அதிகாரி (I.M.PCg.720);; settlement officer. [வகை + செய்கின்றவர்.]
வகை சொல்(லு)-தல்	வகை சொல்(லு)-தல் vagaisolludal, 1 செ.கு.வி. (v.i.) 1. விளக்கஞ் சொல்லுதல்; to give details. 2. கணக்குக் காட்டுதல்; to render account.
வகைத்தார்	வகைத்தார் vagaittār, பெ. (n.) வகை மாலை பார்க்க;see vagai-malai. "வகைத்தார் மார்பன்" (பெருங். வத்தவ.4, 8);. [வகை + தார்.]
வகைதப்பு	வகைதப்பு vagaidappu, பெ. (n.) 1. நேர் வழியினின்றும் பிறழுகை; swerving from the right path. 2. தவறுகை; mistake. 3. ஆய்ந்தறியாமை; thoughtlessness. "வகைதப்பா மோசம் வராதோ" (விறலிவிடு. 983);.] [வகை + தப்பு.]
வகைதிரிவு	வகைதிரிவு vagaidirivu, பெ. (n.) வகை தெரிவு (நாஞ்.); பார்க்க;see Vagai-terivu. [வகை + திரிவு.]
வகைதெரி-தல்	வகைதெரி-தல் vagaideridal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) ஒன்றன் தனிச் சிறப்பினைத் தெரிந்து செயல்படுதல்; to do a thing after Considering its special features. [வகை + தெரி-]

வகைதெரிவு	வகைதெரிவு vagaiderivu, பெ. (n.) ஒன்றைக் கூர்ந்து நோக்கி, பிற பொருள்களினின்று வேறுபடுத்தும் திறன்; discrimination. அவன் வகை தெரிவு இல்லாதவன். [வகு → வகை + தெரிவு.]
வகைதொகை	வகைதொகை vagaidogai, பெ. (n.) விளக்கம்; details. மேற்கொண்ட செலவினத்தின் வகைதொகை சொல்லியாதல் வேண்டும். தெ. வகதொக. [வகை + தொகை.]
வகைநிலைக்கொச ்சகம்	வகைநிலைக்கொச்சகம் vagainilaiggoccagam, பெ. (n.) கொச்சக வகை (சீவக. 2514, உரை.);; a kind of koccagam Verse. [வகைநிலை + கொச்சகம்.]
வகை நூற்பா	வகை நூற்பா vagainūṟpā, பெ. (n.) தொகுத்துச் சொல்லப்பட்டதனை வேறு வேறாக வகுத்துரைக்கும் நூற்பா (நன். 20);; nurpa, giving detailed exposition of that which has already been briefly stated. [வகை + நூற்பா.]
வகைப்படுத்து-தல்	வகைப்படுத்து-தல் vagaippaḍuddudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1 பங்கிடுதல் (சங்.அக.);; to divide. 2. வகையாகப் பிரித்தல்; to classify and arrange. [வகு → வகை + படு → படுத்து.]
வகைப்பாடு	வகைப்பாடு vagaippāṭu, பெ. (n.) பிரித்தல்; division, classification. நோயின் அறிகுறிகள், வகைப்பாடு முதலியன அறிந்து பண்டுவமளிக்க வேண்டும். [வகை + பாடு.]
வகைப்பேறு	வகைப்பேறு vagaippēṟu, பெ. (n.) வரி வகையுளொன்று; a tax. [வகை + பேறு. பேறு = வரிவகை.]
வகைபண்ணு-தல்	வகைபண்ணு-தல் vagaibaṇṇudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வகைசெய்-, 1, 2, 3 (யாழ்.அக.); பார்க்க;see Vagai-sey-. [வகை + பண்ணு-]
வகைபுனை-தல்	வகைபுனை-தல் vagaibuṉaidal, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) வகைசெய்-, 1, 2, 3 (யாழ்.அக.); பார்க்க;see vagai-sey-. [வகை + புனை-]

வகைபெறக்காட்டல்	வகைபெறக்காட்டல் vagaiberaggāṭṭal, பெ. (n.) தொகுத்துரைத்ததை விரித்துக் கூறும் உத்திவகை (மாறனலங் பாயி. 25.);; a literary device which consists in the detailed treatment of which has already been briefly stated.
வகைபெறு-தல்	வகைபெறு-தல் vagaiberudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. முட்டுப்பாடுகள் விலகுதல், தடைகள் அகலுதல்; to be cleared of difficulties. 2. முறைப்படி அமைதல்; to be in proper order. [வகை + பெறு-]
வகைமடிப்பு	வகைமடிப்பு vagaimaḍippu, பெ. (n.) உதவியற்ற நிலை; helpless condition. [வகை + மடிப்பு.]
வகைமாலை	வகைமாலை vagaimālai, பெ. (n.) தளிரும் பூவும் விரவத்தொடுத்த மாலை; a kind of garland in which tender leaves and flowers are alternately strung together. "வகைமாலையினையும் இழையினையு முடைய மகளிரை" (சீவக. 483, உரை);. [வகை + மாலை.]
வகைமுதலடுக்கணி	வகைமுதலடுக்கணி vagaimudalaḍugganị, பெ. (n.) பல வகையான முதற் பொருள்களை அடைசினை புணராது செய்யுள் முழுவதும் அடுக்கிக் கூறுவதாகிய அணி (மாறனலங்.179);; a figure of Speech in which a whole stanza consists merely of the names of several objects strung together without any adjunct.
வகை மோசம்	வகை மோசம் vagaimōcam, பெ. (n.) 1. இக்கட்டான, சிக்கல் நிலை; complicated. 2. உதவியற்ற நிலை; helpless condition. 3. நம்பிக்கைக் கேடு; betrayal or breach of trust. [வகை + மோசம்.]
வகையரா	வகையரா vagaiyarā, பெ. (n.) முதலியன (வின்.);; etcetera. [வகை → வகையரா.]
வகையற்றவள்	வகையற்றவள் vagaiyarraval, பெ. (n.) 1. வாழும் வழி தெரியாதவள்; a woman who does not know, how to live. 2. நெறி பிறழ்ந்தவள்; Woman gone astray. 3. கொள்கைப் பிடிப்பின்றி வாழ்பவள்; woman lacking principles in life. [வகை + அற்றவள்.]
வகையறா	வகையறா vagaiyarā, பெ. (n.) ஒன்றோடு தொடர்புடைய மற்றொன்று; and the rest, etcetera hails from a family. 'வயலின் தம்பூரா வகையறாக்களுடன் வந்து இறங்கினார்'.

வகையறி-தல்	வகையறி-தல் vagaiyaṟidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. செய்யும் முறை தெரிதல்; to know the way, to follow the proper course of action. 2. கூறுபாடறிதல்; to understand the bearings. "சொல்லின் வகையறியார்" (குறள், 713);. [வகு → வகை + அறி-]
வகையறு	வகையறு1 vagaiyaṟuttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) வழக்குத் தீர்த்தல்; to settle, as a dispute. 'எங்களில் நாங்கள் பொருந்தி வகையறுத்துக் கொண்டோம்' (S.I.I.viii. 155);. [வகை + அறு.] வகையறு2 vagaiyaṟuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தெளிவாகப் பகுத்தறிதல்; to discern. 2. நுணுக்கத்தை வேறுபடுத்தி விளக்குதல்; to distinguish. 3. மறைக் குறியீடுகளைத் தெளிவுறுத்தல்; to decipher. 4. சிக்கலறுத்தல், முடிச்சவிழ்த்தல்; to unravel. வகையறு3 vagaiyaṟudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அடிப்படைப் பொருளை இழத்தல்; to lose the wherewithal, 2. ஆதரவற்றுப் போதல்; to become helpless. வகையறு3 vagaiyaṟudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அடிப்படைப் பொருளை இழத்தல்; to lose the wherewithal. 2. ஆதரவற்றுப் போதல்; to become helpless.
வகையாக	வகையாக vagaiyāga, பெ.அ. (ad.) வசமாக; inescapably, strongly. பொய் சொல்லி அவரிடம் வகையாக மாட்டிக் கொண்டான். [வகை + ஆக.] வகையாக vagaiyāga, பெ.அ. (ad.) வசமாக; inescapably, strongly. பொய் சொல்லி அவரிடம் வகையாக மாட்டிக் கொண்டான். [வகை + ஆக.]
வகையார்	வகையார் vagaiyār, பெ. (n.) இனத்தார், பிரிவினர்; persons of same class or sect. [வகு → வகை → வகையார்.]
வகையிடு-தல்	வகையிடு-தல் vagaiyiḍudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) வகைப்படுத்து (யாழ்.அக.); பார்க்க;see vagai-p-paduttu. [வகு → வகை + இடு-]

வகையுளி	வகையுளி vagaiyuḷi, பெ. (n.) அசை முதலுறுப்புகளைச் சொல் நோக்காது இசை நோக்கி வண்ணமறுக்கை (யாப்.வி. 375); (தண்டி. 111.);; scansion in disregard of speech rhythm. 'வேண்டுதல் வேண்டாமை' என்ற குறளில் வகையுளி பயின்று வருதல் குறித்து யாப்பருங்கலக் காரிகையாரும், இளம்பூரணரும் வரையறுத்துள்ளது வருமாறு:
வச்சதாகம்	வச்சதாகம் vaccatākam, பெ. (n.) கருங்கொள்ளு; black horse gram. வச்சதாகம் vaccatākam, பெ. (n.) கருங் கொள்ளு; black horse gram.
வச்சநாகம்	வச்சநாகம் vaccanākam, பெ. (n.) பாம்பு வகையுளொன்று; a kind of snake. [P]
வச்சநாபி	வச்சநாபி vaccanāpi, பெ. (n.) நச்சுப்பூடு வகை (யாழ்.அக.);; hepal aconite.
வச்சநாவி	வச்சநாவி vaccanāvi, பெ. (n.) வச்சநாபி பார்க்க;see Vacca-nabi. வச்சநாவி vaccanāvi, பெ. (n.) வச்சநாபி பார்க்க;see Vacca-naibi.
வச்சநி	வச்சநி vaccani, பெ. (n.) மஞ்சள்; turmeric.
வச்சநீர்	வச்சநீர் vaccanīr, பெ. (n.) வச்சநி பார்க்க;see vaccani. வச்சநீர் vaccanīr, பெ. (n.) வச்சநி பார்க்க;see Vachani.
வச்சாங்கம்	வச்சாங்கம் vaccāṅgam, பெ. (n.) வீரம், இரசம் இவைகளை விளக்கெண்ணையில் அரைத்து, பதங்கித்து மேகப்புண்களுக்காக கொடுக்கும் மருந்து வகை; a medicine prepared with mercury and perchioride of mercury and prescribed for syphilitic sores.

வச்சரி	வச்சரி vaccari, பெ. (n.) வேம்பு (சங்.அக.);; neem tree.
வச்சனி	வச்சனி1 vaccaṉi, பெ. (n.) மஞ்சள்; turmeric. வச்சனி2 vaccaṉi, பெ. (n.) காற்சேம்பு; a kind of plant.
வச்சாகம்	வச்சாகம் vaccākam, பெ. (n.) காட்டாடு; wild goat.
வச்சாதனி	வச்சாதனி vaccātaṉi, பெ. (n.) சீந்தில்; moon creeper-Tinospracordifolia alias Menispermum cordifolium.
வச்சி	வச்சி vacci, பெ. (n.) செடி வகை; Oblong cordate-leaved tree bilberry.
வச்சிதண்ணீர்	வச்சிதண்ணீர் vaccidaṇṇīr, பெ. (n.) அரத்தம்; blood.
வச்சிரஅப்பிரகம்	வச்சிரஅப்பிரகம் vacciraappiragam, பெ. (n.) காக்கைப் பொன்; a variety of mica.
வச்சிரக்காரை	வச்சிரக்காரை vaccirakkārai, பெ. (n.) பனஞ்சாறு, முட்டை, கண்ணாம்புக் கலவை முதலியவற்றின் கலவை; a mixture of Sweet totaly or juice extracted form palmra, egg and calcium or lime.
வச்சிரக்கியாழம்	வச்சிரக்கியாழம் vaccirakkiyāḻm, பெ. (n.) மகப் பெற்ற மகளிர்க்கு, அரத்தப் போக்கு நிற்க கொடுக்கின்ற மூங்கிலைக் கருக்கு நீர்; a decoction of bamboo leaves given to woman after delivery of child, to arrest oozing or wasting of blood. [வச்சிரம் + கியாழம்.]

வச்சிரக்குகை	வச்சிரக்குகை vacciraggugai, பெ. (n.) புற்றுமண், கூழாங்கல், கழுதை லத்தி. சுட்ட உமி, பழங்கந்தை முதலியவற்றை புளிக்க வைத்து, அரைத்துச் செய்கின்ற ஓர் கெட்டியான மூசை; a strong Crucible, the method of its preparation is given. உருக்குவதற்கும், நீறு செந்தூரம் சுண்ணம் உருவாக்க வேண்டியும் அதிகச் சூடு வேண்டியிருந்தால் இம் (மூசை); மட்குகையைப் பயன்படுத்துவதுண்டு. வச்சிரக்குகை vacciraggugai, பெ. (n.) புற்றுமண், கூழாங்கல், கழுதை லத்தி, சுட்ட உமி, பழங்கந்தை முதலியவற்றை புளிக்க வைத்து, அரைத்துச் செய்கின்ற ஓர் கெட்டியான மூசை; a strong crucible, the method of its preparation is given. உருக்குவதற்கும், நீறு செந்தூரம் சுண்ணம் உருவாக்க வேண்டியும் அதிகச் சூடு வேண்டி யிருந்தால் இம் (மூசை); மட்குகையைப் பயன்படுத்துவதுண்டு.
வங்கசம்	வங்கசம் vaṅgasam, பெ. (n.) ஓர்வகை வெள்ளி; a kind of silver. [வங்கம் → வங்கசம்.]
வங்கசிந்தூரம்	வங்கசிந்தூரம் vaṅgasindūram, பெ. (n.) ஈயத்தின் சிந்தூரம் (பதார்த்த.1208);; red lead. [வங்கம் + சிந்தூரம்.]
வங்கசிலை	வங்கசிலை vaṅgasilai, பெ. (n.) தமிழ்ச் சித்தர் கூறும் 120 வகை இயற்கை மருந்துகளுள் ஒன்று; one of the 120 kinds of natural bodies as classified in Tamil Siddar's Science.
வங்கசெஞ்சாந்து	வங்கசெஞ்சாந்து vaṅgaseñsāndu, பெ. (n.) செவ்வியம்; red lead.
வங்கசேனகம்	வங்கசேனகம் vaṅgacēṉagam, பெ. (n.) வெள்ளகத்தி (மூ.அ.);; West Indian pea - tree.
வங்கடபாரை	வங்கடபாரை vaṅgaḍapārai, பெ. (n.) மீன் வகையுளொன்று; a kind of fish-caranx crumenoph thalmus. [P]
வங்கடம்	வங்கடம் vaṅgaḍam, பெ. (n.) இனம், குடும்பம்; race, family.
வங்கடை	வங்கடை vaṅgaḍai, பெ. (n.) மீன்வகை; a kind of fish.

வங்கணக்காரன்	வங்கணக்காரன் vaṅgaṇakkāraṉ, பெ. (n.) 1. உயிர் நண்பன் (வின்.);; intimate friend. 2. கள்ளக் காதலன்; paramour. [வங்கணம் + காரன்.]
வங்கணக்காரி	வங்கணக்காரி vaṅgaṇakkāri, பெ. (n.) வங்கணத்தி பார்க்க;see vanganatti. [வங்கணக்காரன் (ஆ.பா.); → வங்கணக்காரி (பெ.பா.);.]
வங்கணத்தி	வங்கணத்தி vaṅgaṇatti, பெ. (n.) 1. உற்ற தோழி; intimate woman friend. 2. காமக் கிழத்தி, கள்ளக்காதலி (வின்.);; concubine. [வங்கணம் + அத்தி (அத்தி = ஒரு பெண்பாலீறு.]
வங்கணப்பேச்சு	வங்கணப்பேச்சு vaṅgaṇappēccu, பெ. (n.) பொய்க்குற்றச்சாட்டு; slander. [வங்கணம் + பேச்சு.]
வங்கணம்	வங்கணம்1 vaṅgaṇam, பெ. (n.) 1. நட்பு; friendship. "நேசமிலா வங்கணத்தி னன்று வலிய பகை" (தனிப்பா. i. 104,35);. 2. காதல்; love. 3. கள்ளக் காதல்; amour. "என் வங்கணச் சிங்கியைக் காணேனே" (குற்றா.குற.136);. வங்கணம்2 vaṅgaṇam, பெ. (n.) 1. கத்தரிக்காய் வகை (அரு.நி.);; brinjal variety. 2. செங்கத்தரி (சங்.அக.);; orbicular leaved caper. 3. சேம்பு (சங்.அக.);; Indian kales. வங்கணம்3 vaṅgaṇam, பெ. (n.) தகுதி; propriety. "எனை ஆதரித்தல் வங்கணமே" (சர்வசமய. பக். 67);.
வங்கணன்	வங்கணன் vaṅgaṇaṉ, பெ. (n.) வங்கணக்காரன் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see Vangana-k-karan. [வங்கணம் → வங்கணன்.]
வங்கத்துக்குவா-த ல் (வங்கத்துக்கு வருதல்)	வங்கத்துக்குவா-த ல் (வங்கத்துக்கு வருதல்) vaṅgaddukkuvādalvaṅgaddukkuvarudal, 18 செ.கு.வி. (v. i.) 1. தெரிவு செய்தல்; to be put to the test. 2. பயனுள்ளதாதல்; to be effective.

வங்கதாளேசுவரபற்பம்	வங்கதாளேசுவரபற்பம் vaṅgatāḷēcuvarabaṟbam, பெ. (n.) இதளியம், தாம்பிரத்தூள், அரிதாரம், கந்தகம், சம எடை கொண்டு அரைத்துப் புடமிட்ட பற்பம். இதனால் கிரந்தி சூலை நீங்கும்; a calcined white powder prepared from mercury, copper, orpiment, or sulphur, it is prescribed for ulcers, rheumatic pains and gunmam.
வங்கதூசம்	வங்கதூசம் vaṅgatūcam, பெ. (n.) பவளம்; Coral.
வங்கதோசம்	வங்கதோசம் vaṅgatōcam, பெ. (n.) ஈயத்தினா லுடம்பிலேற்பட்ட நஞ்சு; lead poison-Plumbism.
வங்கநடம்	வங்கநடம் vaṅganaḍam, பெ. (n.) வெண் காரம் (மூ.அ.);; borax.
வங்கநாடு	வங்கநாடு vaṅganāṭu, பெ. (n.) வங்கம்1, 5 பார்க்க;see vangam. [வங்கம் + நாடு.]
வங்கநாளம்	வங்கநாளம் vaṅganāḷam, பெ. (n.) ஈயத்தால் செய்த குழாய், இது வளி முறையில் அடுப்பூதுவதற்காக பயன்படும்; a lead tube to blow the over.
வங்கநீர்	வங்கநீர் vaṅganīr, பெ. (n.) கடல்; sea. "வங்கநீர் வரைப்பெலாம்" (சூளா.இரத. 104);.
வங்கநீறு	வங்கநீறு vaṅganīṟu, பெ. (n.) ஈயமணல் (மூ.அ.);; lead ore.
வங்கப்பற்று	வங்கப்பற்று vaṅgappaṟṟu, பெ. (n.) இருவேறு மாழைகளை ஒன்றிணைக்க உதவும் பற்று; solder for metals. [வங்கம் + பற்று. பற்று = இணைக்கும் மாழைத்தூள்.]
வங்கப்பாண்டி	வங்கப்பாண்டி vaṅgappāṇṭi, பெ. (n.) பள்ளியோடம் போன்ற வண்டி; a boat-like cart. "வங்கப் பாண்டியிற் றிண்டே ரூரவும்" (பரிபா. 20, 16);. [வங்கம் + பாண்டி.]

வங்கப்பாத்திரம்	வங்கப்பாத்திரம் vaṅgappāttiram, பெ. (n.) அடுகலங்களிலொன்று; domestic vessels prepared with white lead. [வங்கம் + பாத்திரம்.]
வங்கப்பாவை	வங்கப்பாவை vaṅgappāvai, பெ. (n.) மருந்துச்சரக்கு வகை; a drug. "வங்கப் பாவையோ டின்ன மருத்துறுப் பெல்லாம்" (பெருங். மகத. 17, 150);.
வங்கபற்பம்	வங்கபற்பம் vaṅgabaṟbam, பெ. (n.) ஈயத்தின் தூள் (பற்பம்); (யாழ்.அக.);; carbonate of lead. [வங்கம் + பற்பம்.]
வங்கபேதி	வங்கபேதி vaṅgapēti, பெ. (n.) சூத நஞ்சு; a kind of arsenic prepared from mercury or mercurial compound. [வங்கம் + பேதி.]
வங்கம்	வங்கம்1 vaṅgam, பெ. (n.) 1. தூய்மைப்படுத்திய ஈயம் (நாமதீப. 378.);; purified lead. "வங்கம் இறுகினால் மகாராசனாகலாம்" (பழ.);. "வங்கத்திற் செம்பொனுந் தெரிப்பாம்" (கந்தபு.மார்க். 123);. 2. தகரம்; tin. 3. துத்தநாகத் தூள் (யாழ்.அக.);; zinc. 4. வெள்ளி (பிங்.);; silver. "வங்கம்குத்தத் தங்கம் தேயுமா?" (பழ.);. 5. ஐம்பத்தாறு நாடுகளுள் ஒன்று (இரகு, திக்குவி. 56);; Bengal, one of 56 tesam. 6. பதினெண் மொழியுளொன்றான வங்கநாட்டு மொழி; the Bengali language, one of padinenmoli. 7. மரவகை; Indian calosanthes. 8. சிறு மரவகை; tender wild jack. 9. கத்தரி (பிங்.);; brinjal. 10. வழுதுணங்காய்; a kind of brinjal. வங்கம்2 vaṅgam, பெ. (n.) அலை; wave.
வங்கம்நீற்றி	வங்கம்நீற்றி vaṅgamnīṟṟi, பெ. (n.) மலை முருங்கை; mountain moringa tree.

வங்கம்விளையுங்கல்	வங்கம்விளையுங்கல் vaṅgamviḷaiyuṅgal, பெ. (n.) வெள்ளைச் சுக்கான் கல் (யாழ்.அக.);; white kunker. [வங்கம் + விளை + உம் + கல்.]
வங்கமணல்	வங்கமணல்1 vaṅgamaṇal, பெ. (n.) ஒரு வகைச் சரக்கு; one of the 120 kinds of natural substances. [வங்கம் + மணல்.] வங்கமணல்2 vaṅgamaṇal, பெ. (n.) வங்கநீறு (யாழ்.அக.); பார்க்க;see Vanga-niru. [வங்கம் + மணல்.]
வங்கமலை	வங்கமலை vaṅgamalai, பெ. (n.) ஈயமலை; mountain containing lead ore.
வங்கமாரணம்	வங்கமாரணம் vaṅgamāraṇam, பெ. (n.) வங்க பற்பம்; calcined lead.
வங்கமுதலவ்வை	வங்கமுதலவ்வை vaṅgamudalavvai, பெ. (n.) இலவங்கம்; cloves.
வங்கமூலி	வங்கமூலி vaṅgamūli, பெ. (n.) பிரமியிலை; lead of brahmi.
வங்கர்	வங்கர்1 vaṅgar, பெ. (n.) வங்கதேயத்தார்; people of Bengal. "வங்கர் மாளவர்" (கம்பரா. உலாவி. 47);. வங்கர்2 vaṅgar, பெ. (n.) நெய்தனிலமாக்கள்; mariners. [வங்கம் → வங்கர்.]
வங்கராங்கீரை	வங்கராங்கீரை vaṅgarāṅārai, பெ. (n.) கடற்கரையோர நெய்தல் நில நிலைத்திணை; a herb seen in coastal region. [வங்கர் + ஆம் + கீரை.]

வங்கராசன்	வங்கராசன் vaṅgarācaṉ, பெ. (n.) ஈயம்; lead. [வங்கம் + ராசன்.]
வங்கரை	வங்கரை vaṅgarai, பெ. (n.) வளைகை; கோணுகை; bent, crook. "வங்கரை கொங்கரையாய் மாட்டிக் கொண்டான்" (பழ.);. [வங்கு → வங்கரை. வங்கு = வளைவு.]
வங்கல்	வங்கல் vaṅgal, பெ. (n.) மூலிகை வகையு ளொன்று; amoora rohita.
வங்கவணம்	வங்கவணம் vaṅgavaṇam, பெ. (n.) உப்பு; salt.
வங்கவலி	வங்கவலி vaṅgavali, பெ. (n.) உப்பு வகையு ளொன்று; colico pictonum.
வங்கவிடம்	வங்கவிடம் vaṅgaviḍam, பெ. (n.) 1. ஈய நஞ்சூட்டு; plur bism. 2. வங்கதோசம் பார்க்க;see Vanga-tosam. [வங்கம் + விடம்.]
வங்கவுப்பு	வங்கவுப்பு vaṅgavuppu, பெ. (n.) உப்பு வகை (இங்.வை.);; sugar of lead. [வங்கம் + உப்பு.]
வங்கவுப்புசெயநீர்	வங்கவுப்புசெயநீர் vaṅgavuppuseyanīr, பெ. (n.) ஓர் வகை ஈயம் சேர்ந்த செய்நீர்; a pungent liquid extracted from lead salts.

வங்கன்	வங்கன்1 vaṅgaṉ, பெ. (n.) இழிசினன் (சூடா.);; Out caste. மறுவ. கீழ் (கள்); வங்கன்2 vaṅgaṉ, பெ. (n.) வறுமையாளன் (கொ.வ.);; poor-man. "வங்கம்பயலுக்கு வாய்ப் பேச்சில் குறைவில்லை" (உ.வ.);. [வெங்கம் → வெங்கன் → வங்கன்.] வங்கன் vaṅgaṉ, பெ.(n.) நாவாய்கன் பார்க்க: see navaygan. [வங்கம்-வங்கன்]
வங்கனம்	வங்கனம் vaṅgaṉam, பெ. (n.) சேம்பு (மலை.);; Indian kales.
வங்கனி	வங்கனி vaṅgaṉi, பெ. (n.) செங்கத்தரி; red brinjal.
வங்கா	வங்கா1 vaṅgā, பெ. (n.) பறவை வகை; a kind of bird. "வங்காக் கடந்த செங்காற் பேடை" (குறுந். 157); (தொல். எழுத்து. 225, உரை);. [வங்கு + வங்கா (வே.க.4 :99);.] வளைந்த கழுத்துள்ள நாரை, ஒருகா. வக்கா → வங்கா = பறவை வகை. வங்கு, வங்கம் = வளைவு. வளைவுப் பொருண்மை குறித்த சொல். வங்கா2 vaṅgā, பெ. (n.) ஊதுகொம்பு வகை, நீண்டு வளைந்த ஊது குழல் (வின்);; a long winding trumpet, ram's horn. [வங்கு + வங்கா (வே.க.4 : 99);.] வங்கு = வளைவு. வளைத்து நீண்ட வடிவில் அமைக்கப்பட்ட ஊதுகுழல்.
வங்காரக்கண்டி	வங்காரக்கண்டி vaṅgārakkaṇṭi, பெ. (n.) சேலை வகையுளொான்று; a kind of saree. [வங்காரம் + கண்டி.]

வங்காரம்	வங்காரம் vaṅgāram, பெ. (n.) 1. பொன்; gold. "வங்கார மார்பிலணி தார்" (திருப்பு. 748);. 2. மாழைக் கட்டி (பிங்.);; ingot, mass of metallic ore. 3. செப்பம் (யாழ்.அக.);; good condition. தெ; பங்காரமு;க. பங்கார.
வங்காரவச்சி	வங்காரவச்சி vaṅgāravacci, பெ. (n.) மேற்கிந்தியாவிலுள்ள ஏழை மக்கள் பயன்படுத்தும் கீரை வகை; west Indian samphire purslane, a herb eaten by poor people. "தாயுந் தகப்பனுந் தள்ளிவிட்ட காலத்தே வாவென்றழைத்த வங்காரவச்சி" (வின்.);.
வங்காரவள்ளைக்கீரை	வங்காரவள்ளைக்கீரை vaṅgāravaḷḷaikārai, பெ. (n.) ஓர் வகைக் கீரை, இது மழைக் காலத்தில் முளைக்கும்; a kind of vegetable greens used in culinary.
வங்காரவாசி	வங்காரவாசி vaṅgāravāci, பெ. (n.) வங்காரவச்சி (சங்.அக.); பார்க்க;see vangara-vacci.
வங்காளக்கிழங்கன்	வங்காளக்கிழங்கன் vaṅgāḷakkiḻṅgaṉ, பெ. (n.) மருந்திற்குப் பயன்படும் கிழங்கு வகைகளுளொன்று; bengal whiting scialinoides pama.
வங்காளகுடாக்கடல்	வங்காளகுடாக்கடல் vaṅgāḷaguḍāggaḍal, பெ. (n.) நாவலந்தேயம் (இந்தியா); உள்ளிட்ட நிலஞ்சூழ்ந்த கடல்; the bay of Bengal. [வங்காளம் + குடாக்கடல்.] நாவலந் தேயத்தை (இந்தியாவை); மூன்று பக்கஞ் சூழவமைந்த கடல் (குடாக்கடல் – மூன்று பக்கம் நிலஞ்சூழ்ந்த கடல், குடைவுள்ள கடல்);.
வங்காளச்சர்க்கரை	வங்காளச்சர்க்கரை vaṅgāḷaccarkkarai, பெ. (n.) சருக்கரை வகையுளொன்று; a kind of sugar, Bengal sugar.
வங்காளச்சீனி	வங்காளச்சீனி vaṅgāḷaccīṉi, பெ. (n.) வங்காளச்சர்க்கரை பார்க்க;see vangala-c-carkkarai.
வங்காளத்தாறு	வங்காளத்தாறு vaṅgāḷattāṟu, பெ. (n.) இலிங்கம், பச்சைக் கருப்பூரம், குங்குமப்பூ படிகாரம், சாரம், சுக்கு முதலியன. இவைகள் ஆறும் வங்காளத்திலிருந்து வருகின்றன; the six drugs from Bengal.

வங்காளத்திப்பிலி	வங்காளத்திப்பிலி vaṅgāḷattippili, பெ. (n.) திப்பிலி வகை (மூ.அ.);; a species of long pepper, as from Bengal.
வங்காளத்தேவி	வங்காளத்தேவி vaṅgāḷattēvi, பெ. (n.) 1. பரதவர் வழிபடும் கடவுள்; god worshipped by fisherman tribe. 2. திருமகள்; Tirumagal. "தேவி தேவண்ணா ஏலேலோ வங்காளத் தேவி ஏலேலோ மலையாளத்தில் ஏலேலோ மலையாள தேவி ஏலேலோ" (நாட்டார் பாடல்);.
வங்காளப்பச்சை	வங்காளப்பச்சை vaṅgāḷappaccai, பெ. (n.) 1. செம்பிலிருந்து உண்டாக்கப்படும் ஒருவகை வண்ணம்; verdigris - sub acetis cupris. 2. பூடுவகை; a herb.
வங்காளம்	வங்காளம்1 vaṅgāḷam, பெ. (n.) வங்கம்1 5, 6 பார்க்க;see Vangam. "தங்காத சாரல் வங்காள தேசமும்" (S.I.I.i. 98);. [வங்கம் → வங்காளம்.] வங்காளம்2 vaṅgāḷam, பெ. (n.) பண்வகை (சது.);;(mus.); a melody-type.
வங்காளமஞ்சள்	வங்காளமஞ்சள் vaṅgāḷamañjaḷ, பெ. (n.) மகளிர் பூசிக்குளிக்கும் மஞ்சள் வகை; a kind of turmeric, used by women when bathing. [வங்காளம் + மஞ்சள்.]
வங்காளவாத்து	வங்காளவாத்து vaṅgāḷavāttu, பெ. (n.) வாத்து வகை (சென்.வழ.);; a kind of goose.
வங்காள வேலம்	வங்காள வேலம் vaṅgāḷavēlam, பெ. (n.) ஓர் வேல மரம்; bengal landanam-Morung elachi.
வங்காளி	வங்காளி vaṅgāḷi, பெ. (n.) 1. வங்காள நாட்டான்; Bengal. 2. வங்கம்1, 6 பார்க்க;see vangam. 3. வாழை; plantation.
வங்கான்	வங்கான் vaṅgāṉ, பெ. (n.) சிறு அணிகலன்; sundry jewellery. "வங்கானுந் தொங்கானுமாட்டிக் கிளுகிளுத்து" (ஆதி யூரவதானி. 64);.

வங்கி	வங்கி1 vaṅgi, பெ. (n.) வேலிப்பருத்தி கொடி வகை; a variety of Cotton Creeper. வங்கி2 vaṅgi, பெ. (n.) கரைப்பேட்டு வகையுள் ஒன்று, கோடு போன்று வளைந்து செல்லும் முறையில் கரையில் விளிம்படுத்துச் செய்யப்படும் வேலைப்பாடு; decorative works on the margin of a cloth, a kind of margin pattern. வங்கி3 vaṅgi, பெ. (n.) 1. தோளணியுளொன்று (வின்.);; a kind of armlet, as having a pecular curve. 2. வளைந்த இரும்புக்கருவி; a kind of iron hook or curved instrument. 3. வளைந்த கத்து (பிச்சுவா);; நெளிவாள்; a kind of curved sword. தெ., க., வங்கி (ink);;து. வக்கி (gg.);. [வாங்கு → வங்கு → வங்கி. வங்கி = நெளி வளையல் (வே.க.4 : 99);.] நெளிவளையல், நெளி மோதிரம் முதலானவை வளைதற் கருத்தினைக் குறிக்கும் அணிகலன்களாகும். வங்கி4 vaṅgi, பெ. (n.) சித்திரைத் திங்களில் விதைக்கப் பெற்று, ஐந்து திங்களுக்குள் விளையும் மட்டமான சம்பா நெல் வகை; bengal paddy, an inferior kind of camba, sown in cittirai and maturing in five months. வங்கி
வங்கிக்காரை	வங்கிக்காரை vaṅgikkārai, பெ. (n.) கழுத்தணிவகை (இ.வ.);; a necklet. [வங்கி + காரை.] [P]
வங்கிசன்	வங்கிசன் vaṅgisaṉ, பெ. (n.) 1. வழித் தோன்றல்; scion. 2. உறவினன் (வின்.);; kinsman.
வங்கிநெளிவு	வங்கிநெளிவு vaṅgineḷivu, பெ. (n.) விரலணி வகை (இ.வ.);; a kind of ring, as having a peculiar curve. [வங்கு → வங்கி + நெளிவு = நெளிவாக வளைந்தமைந்த விரலணிவகை.]
வங்கியம்	வங்கியம்1 vaṅgiyam, பெ. (n.) 1. மூங்கில் (மலை);; bamboo. 2. இசைக்குழல் (சூடா);; reed pipe. "வங்கியம் பலதேன் விளம்பின" (கம்பரா. கைகே.60);. [வங்கு → வங்கி → வங்கியம்.] வங்கு = வளைவு. பெருவங்கியம் = வளைவாக அமைந்த இசைக் குழல். வங்கியம்2 vaṅgiyam, பெ. (n.) இனம், பிரிவு, குடும்பம், கொடிவழி; race, family, lineage.

www.valluvarvallalarvattam.com

வங்கிலம்	வங்கிலம் vaṅgilam, பெ. (n.) முள்; thorn. [வங்கி → வங்கியம்.]
வங்கிவளையல்	வங்கிவளையல் vaṅgivaḷaiyal, பெ. (n.) வளையல் வகை (வின்.);; a kind of bangle. [வங்கு → வங்கி + வளையல் = நெளிவளையல் (மு.தா.பக்.70);.] [P]
வங்கினி	வங்கினி vaṅgiṉi, பெ. (n.) 1. மை; black paste. 2. பொட்டு; mark made in the forehead with black paste. 3. கருமை; black. "நாணவே வங்கினியை வழித்தெடுத்து, நாலுதினம் பூமிக்குள் வைத்திடாயே" (கருவூ-குருநூல்);.
வங்கீபுரத்தாய்ச்சி	வங்கீபுரத்தாய்ச்சி vaṅāpurattāycci, பெ. (n.) நூற்றெட்டுத் திருப்பதிகக்கோவை, நூற்றெட்டுத் திருப்பதித் தோத்திரம் ஆகிய நூல்களை இயற்றிய புலவர்; author of nurrettu-t-tiruppadiga-k-kovai. Nurrettu-t-tiruppadi-t-tottiram.
வங்கு	வங்கு1 vaṅgu, பெ. (n.) காய்ந்து வறண்ட செதில்களைப் போல, மேல் தோலை மாறச்செய்து வெடிப்பு ஏற்படுத்தும் தோல் நோய்; a kind of skin disease marked by dryness of the skin and cuts or cracks. க. பங்கு (banku); மறுவ. நாய்ச்சொறி. [மங்கு → வங்கு = மேனியில் மங்கல் நிறமாகப் படரும் ஒருவகைப் படை நோய் (வே.க. 4 : 59);.] குளித்தபின் துவர்த்தாத மேனியிற் காணும் படை போன்ற தோற்றம். வங்கு2 vaṅgu, பெ. (n.) மரக்கலத்தறி; a kind - of wooden loom. வங்கு3 vaṅgu, பெ. (n.) 1. கல் முதலியவற்றின் உட்டுளை; orifice, hole, hollow, as in a stone. "தான் கிடக்கிற வங்குகளினுடைய வாசலிலே முத்துக்களை யீன்றன" (திவ். பெரியதி. 3, 4, 2, வ்யா.);. 2. எலி, பாம்பு முதலியவற்றின் வளை (சது.);; rat-hole, snake-hole. 3. மலைக் குகை உட்டுளை (பிங்.);; cave, cavern, hollow. "வங்குகளிலே நிறைத்துள்ள தேனிலே தோய்த்து" (திவ். பெரியதி. 1, 2, 5, வ்யா.);. 4. மரப்பொந்து; hollow a tree.
வங்குக்கட்டை	வங்குக்கட்டை vaṅgukkaṭṭai, பெ. (n.) வங்குக்கால் பார்க்க;see vangu-k-kal. [வங்கு + கட்டை.]

வங்குக்கால்	வங்குக்கால் vaṅgukkāl, பெ. (n.) கப்பலின் விலாப்பலகைகளைத் தைக்கும் அடிப்படைச் சட்டம் (வின்.);; the keel of a vessel, the timber to which the side-planks are nailed. [வங்கு + கால்.]
வங்குசம்	வங்குசம் vaṅgusam, பெ. (n.) கூகை நீறு (சங்.அக.);; flour of arrow-root. ஒருகா. கூகைக்கிழங்குசாறு.
வங்குசகோசனம்	வங்குசகோசனம் vaṅgusaāsaṉam, பெ. (n.) குங்குமப்பூ; European saffron.
வங்குபடர்தல்	வங்குபடர்தல் vaṅgubaḍartal, பெ. (n.) வங்கு1 பார்க்க;see Vangu.
வங்குமாசம்	வங்குமாசம் vaṅgumācam, பெ. (n.) புளிங்காடி; Vinegar.
வங்குமாறல்	வங்குமாறல் vaṅgumāṟal, பெ. (n.) வங்கு; resolving of the black spots.
வங்குல்	வங்குல் vaṅgul, பெ. (n.) மரவகை (L.);; spleen tree. [வங்கு → வங்குல் = வளைந்து வளர்ந்த மரம்.]
வங்குவாசல்	வங்குவாசல் vaṅguvācal, பெ. (n.) கருப்பையிலிருந்து பெண்குறிக்குள்ளடங்கி நீண்டு வந்திருக்கும் பூ; cervix.
வங்குளம்	வங்குளம்1 vaṅguḷam, பெ. (n.) 1. காற்று; wind. 2. ஊதை; windy. வங்குளம்2 vaṅguḷam, பெ. (n.) வங்கூழ்1 (சங்.அக.); பார்க்க;see Vangul. [வங்கூழ் → வங்குள் → வங்குளம்.]

வங்கூழ்	வங்கூழ் vaṅāḻ, பெ. (n.) 1. காற்று; wind. "வங்கூ ழாட்டிய வங்குழை வேங்கை" (அகநா. 328);. 2. நோய் செய்யும் வளி (வாதக்.); முதலாய குறைபாடு (தைலவ.);; Vadam, one of the three humours of the body.
வங்கேசுவரம்	வங்கேசுவரம் vaṅācuvaram, பெ. (n.) 1. வங்க பற்பம், சங்கு பற்பம், ரசபற்பம், தாளகபற்பம், இவைகளைக் கலுவத்திலிட்டு அரைத்து, புளித்த காடியில் உலர்த்திய ஒரு வகை மருந்து; a kind of medicine. 2. இலங்கேசுவரம் (ஈழத்தீசுவரர்);; a Siva shrine in Srillanga.
வங்கேசுவரரசம்	வங்கேசுவரரசம் vaṅāsuvararasam, பெ. (n.) வங்கேசுவரம் பார்க்க;see vangasuvaram.
வங்கை	வங்கை1 vaṅgai, பெ. (n.) குறும்பு; mischief. 'சங்கையில்லாமலே வங்கைகள் செய்தாரே' (கனம். கிருட். கீர்த். 40);. வங்கை2 vaṅgai, பெ. (n.) பகை (யாழ்.அக.);; enmity. "வங்கை வைத்தால் தன்குடிக்குப் பகை" (உ.வ.);. [வகு → வங்கு → வங்கை.]
வங்கொலையாயிரு-த்தல்	வங்கொலையாயிரு-த்தல் vaṅgolaiyāyiruttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கொடிய பசியுடன் இருத்தல்; to be in intense or severe hungry.
வச்சஆள்	வச்சஆள் vaccaāḷ, பெ. (n.) பணிக்கு அமர்த்திய வேலையாள்; engaged servant. [வைத்த → வச்ச + ஆள்.]
வச்சகத்தண்டுகம்	வச்சகத்தண்டுகம் vaccagattaṇṭugam, பெ. (n.) வெட்பாலையரிசி; the seed of a tree, - Herium antidysentricum.
வச்சகம்	வச்சகம்1 vaccagam, பெ. (n.) 1. காட்டு மல்லி வகை, நீண்ட மரமல்லி; Indian cork. 2. வெட்பாலை (தைலவ. தைல.);; conessi bark. வச்சகம்2 vaccagam, பெ. (n.) மரமல்லிகை; a tree-Milingtonia hortenair, it is also known as malai malligai.
வச்சிரக்குருந்து	வச்சிரக்குருந்து vaccirakkurundu, பெ. (n.) பொதிகை மலையில் விளையும் ஒருவகைக் குருந்து; a plant growth in the podigai mountain.

வச்சிரக்குளிகை	வச்சிரக்குளிகை vacciragguḷigai, பெ. (n.) ஒரு வகை மருந்து; a kind of medicine.
வச்சிரகண்டம்	வச்சிரகண்டம் vacciragaṇṭam, பெ. (n.) இலந்தை; a jujube tree-Zizyphus jujube.
வச்சிரகண்டா	வச்சிரகண்டா vacciragaṇṭā, பெ. (n.) அரையாப்புக்குக் கொடுக்கும் மருந்து; a pl prescribed for bubo.
வச்சிரகந்தம்	வச்சிரகந்தம் vacciragandam, பெ. (n.) தாளகச் செய்நஞ்சு (சங்.அக.);; yellow orpiment.
வச்சிரகந்தரசம்	வச்சிரகந்தரசம் vassiragandarasam, பெ. (n.) ஏலம்; a plant bearing fragrant Capsules-Cardamum.
வச்சிரகம்	வச்சிரகம் vacciragam, பெ. (n.) தாமரைக் காய் (சது.);; pericarp of the lotus.
வச்சிரகாயம்	வச்சிரகாயம்1 vaccirakāyam, பெ. (n.) உரமிகு உடம்பு; a strong robust body. வச்சிரகாயம்2 vaccirakāyam, பெ. (n.) மருந்து வகை; a medicine. "தயிராற் குழப்பதொரு மருந்துண்டு, வச்சிர காயம் என்பது" (தக்கயாகப். 547, உரை);.
வச்சிரங்கம்	வச்சிரங்கம் vacciraṅgam, பெ. (n.) 1. சதுரக்கள்ளி; a scuare spurge. 2. வச்சிரம் பார்க்க;see vacciram.
வச்சிரசலம்	வச்சிரசலம் vassirasalam, பெ. (n.) கோரைக்கிழங்கு; fragrant root tuber of a grass or sedge cyperus rotundus.
வச்சிரசீதம்	வச்சிரசீதம் vacciracītam, பெ. (n.) பேய்ச் சீந்தில்;a creeper.
வச்சிரசுவாலை	வச்சிரசுவாலை vassirasuvālai, பெ. (n.) ஒரு வகை மீன்; a kind of fish (சா.அக.);.

வச்சிரத்தலைச்சி	வச்சிரத்தலைச்சி1 vaccirattalaicci, பெ. (n.) கதண்டுக்கல்; a kind of mineral stone (சா.அக.);. வச்சிரத்தலைச்சி2 vaccirattalaicci, பெ. (n.) கருவண்டு (யாழ்.அக.);; black beetle. மறுவ. கதண்டு
வச்சிரத்துரு	வச்சிரத்துரு vacciratturu, பெ. (n.) சதுரக் கள்ளி (இலக்.அக.);; square spurge.
வச்சிரத்துருவம்	வச்சிரத்துருவம் vacciratturuvam, பெ. (n.) நாட்டு அதிமதுரம் அல்லது குன்றிமணி வேர்; Indian liquorice - Abrus precatrious (Root of); (சா.அக.);.
வச்சிரத்தைத்தோயமாக்கி	வச்சிரத்தைத்தோயமாக்கி vaccirattaittōyamākki, பெ. (n.) அத்திபேதி; a drug that resolves hardness of the bone (சா.அக.);.
வச்சிரத்தைப்பற்பமாக்கி	வச்சிரத்தைப்பற்பமாக்கி vaccirattaippaṟpamākki, பெ. (n.) பிரண்டை; medicinal climber-vitis quadrangularis (சா.அக.);.
வச்சிரத்தோகை	வச்சிரத்தோகை vaccirattōkai, பெ. (n.) செங்கத்தாரி; a medicinal shrub Niebuhria linearis (சா.அக.);.
வச்சிரதந்தி	வச்சிரதந்தி1 vacciradandi, பெ. (n.) ஒரு வகைப் பூடு; a kind of herb (சா.அக.);. வச்சிரதந்தி2 vacciradandi, பெ. (n.) ஒரு வகைப் புழு; a kind of worm. "வச்சிரதந்தி யெனப்படு முந்துகீடம்" (கந்தபு. மகாசாத். 42);.

வா	வா1 vā, வகர மெய்யும் அகரத்தின் நெட்டுயிரும் சேர்ந்து பிறக்கும் உயிர்மெய்யெழுத்து; the compound of வ் and ஆ. [வ் + ஆ] கீழுதடு மேல்வாய்ப் பல்லைத் தொட்டிறங்குவதாற் பிறப்பது. வா. வா2 vātal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. வருதல்; to come. "தருசொல் வருசொல் .... தன்மை முன்னிலை" (தொல்.சொல்.29);. 2. நேர்தல்; to happen. "வருப வந்துறுங்க ளன்றே" (சீவக.509);. 3. உண்டாதல்; to come into being. "நலம் வர நாடி" (பு.வெ.ஒழிபு.9);. 4. பிறத்தல்; to be born. "அந்தநன் மரபினில்... சந்தனு... வந்தனன்" (பாரத. குருகுல.33);. 5. மனத்துப் பதிதல்; to be known, understood, comprehended. "அந்தப் பாடம் உனக்கு வந்ததா?". 6. நன்கறியப்படுதல்; to become crystal clear, to be attained, as a language, a science. "அவனுக்கு [illegible] வரும்"
வா.	வா3 vā, பெ. (n.) தாவுகை; leaping, gallop- ing. "வாச்செல லிவுளியொடு" (புறநா. 197);. [வாவு → வா]
வாக்கத்தமூலி	வாக்கத்தமூலி vākkattamūli, பெ.(n.) இலுப்பை; mohwa tree - Bassia tatifolia.
வாக்கம்	வாக்கம்1 vākkam, பெ.(n.) சரக்கொன்றை; a tree with beautiful hanging yellow flowers - Cassia fistulla. வாக்கம்2 vākkam, பெ.(n.) நெய்தல் நிலத்தூர்; a place name of coastal re- gion. கத்திவாக்கம், வில்லிவாக்கம் [பாக்கம் → வாக்கம். (செல்வி,75. ஆனி.534);]
வாக்கல்	வாக்கல் vākkal, பெ.(n.) வடிக்கப்பட்ட சோறு; boiled rice from which conjee has been strained. "கவைக்கதிர் வரகி னவைப்புறு வாக்கல்" (புறநா.215);. கொலா. வாக், தோட, பாக்ஸ்; க. பாகு; குட. பாக்; தெ., க. வாஞ்சு; கோண்ட். வாங்னா; குய். வாங்க;குவி. (பெ.பா.); வ்வான்காலி. [ஒருகா: ஆக்கு → வாக்கு → வாக்கல்]

வாக்கன்	வாக்கன் vākkaṉ, பெ.(n.) வாக்குக் கண்ணன் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}. [வாக்கு = வளைவு, ஒழுங்கின்மை.]
வாக்காட்டு-தல்	வாக்காட்டு-தல் vākkāṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஏய்த்தல் (யாழ்.அக.);; to disappoint, to deceive. [ஒருகா. அவா + காட்டு →வாக்காட்டு-,]
வாக்காமூலி	வாக்காமூலி vākkāmūli, பெ.(n.) பொன்னூமத்தை; a variety of dhatura with yellow flowers. [வாக்கா + மூலி]
வாக்கி	வாக்கி vākki, பெ.(n.) மாறுகண்ணுள்ளவள் (யாழ்.அக.);; squint-eyed woman. [வாக்கன் → வாக்கி (பெண்பால்);]
வாக்கியேசம்	வாக்கியேசம் vākkiyēcam, பெ.(n.) சிறு நீலி என்னும் மூலிகை; a plant small variety of indigofera sumatrana.
வாக்கில்	வாக்கில் vākkil, இடை.(part) 1. நிலையில்; in the course of doing. "நின்ற வாக்கில் பேசிவிட்டுப் போய் விட்டான்". 2. நேரத்தை அல்லது காலத்தை ஒட்டி; about around. "எப்போதும் ஐந்து மணிவாக்கில் வீடுதிரும்புவார்".

வாக்கு	வாக்கு1 vākku, பெ.(n.) 1. திருத்தம்; perfection, correctness. "வாக்கணங்கார், மணிவீணை" (சீவக.1473);. 2. திருந்திய வடிவு; refined form, shape. "வாக்கமை கடுவிசைவில்" (கலித்.137);. தெ. பாக;ம., து. வாக. [வகு → வாகு → வாக்கு] வாக்கு2 vākku, பெ. (n.) 1. வளைவு; bend. "கோட்டிய வில்வாக் கறிந்து" (நாலடி.395);. 2. ஒழுங்கின்மை (வின்.);; irregularity. [வாங்கு → வாக்கு] வாக்கு3 vākku, இடை. (part.) ஒரு வினையெச்ச விகுதி; a participial suffix, signifying purpose. "கொள்வாக்கு வந்தான்" (தொல்.சொல்.231.உரை);.
வாக்குக்கண்	வாக்குக்கண் vākkukkaṇ, பெ.(n.) மாறுகண் (வின்.);; squint eye. மறுவ. ஒன்றரைக் கண். [வாக்கு + கண். வாக்கு = ஒழுங்கின்மை]
வாக்குக்கண்ணன்	வாக்குக்கண்ணன் vākkukkaṇṇaṉ, பெ.(n.) மாறுகண்ணுள்ளவன் (வின்.);; squint- eyed person. மறுவ. ஒன்றரைக் கண்ணன் [வாக்குக்கண் → வாக்குக்கண்ணன்]
வாக்குப்பசப்பி	வாக்குப்பசப்பி vākkuppasappi, பெ.(n.) சதகுப்பை; the dill or sowa A. peucedanum graveloens. [வாக்கு + பசப்பி]
வாக்குவடிவு	வாக்குவடிவு vākkuvaḍivu, பெ.(n.) வடிவழகு; shapeliness. 'வாக்கு வடிவுடைய பெண்' (உ.வ.);. [வாகு → வாக்கு + வடிவு]

வாக்கெடு-த்தல்	வாக்கெடு-த்தல் vākkeḍuttal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) தலைமயிர் வகிர்தல் (வின்.);; to part the hair down the middle. [வாகு → வாக்கு + எடு-,]
வாகசம்	வாகசம் vākasam, பெ.(n.) பெரும்பாம்பு; a big snake.
வாகடநூல்	வாகடநூல் vākaḍanūl, பெ.(n.) மருத்துவ நூல்; medical science. [வாகடம் + நூல்]
வாகடபாரி	வாகடபாரி vākaḍapāri, பெ.(n.) பச்சோந்தி; green lizard-chameleon. [வாகடம் + பாரி]
வாகடம்	வாகடம் vākaḍam, பெ.(n.) மருத்துவ நூல் (தக்கயாகப்.553, உரை);; medical science, medical treatise. [வாகு + அடம்] வாகடம் vākaḍam, பெ. (n.) மருத்துவ நூல் (தக்கயாகப்.553, உரை.);; medical science, medical treatise. த.வ. மருத்துவநூல், (வழக்கு - மாட்டு வாகடம், குதிரை வாகடம்); [Skt. {} → த. வாகடம்]
வாகடமுறை	வாகடமுறை vākaḍamuṟai, பெ.(n.) மருத்துவ நூலில் சொல்லிய முறை; according to medical science-officinal. [வாகடம் + முறை]
வாகடமுறையற்ற	வாகடமுறையற்ற vākaḍamuṟaiyaṟṟa, பெ.(n.) நூல் முறை சாராத; unofficinal. [வாகடம் + முறையற்ற]
வாகடர்	வாகடர் vākaḍar, பெ.(n.) மருத்துவர்; physicians, "வாகடர் தங்களை யிப்பிணி யகற்றுதி ரெனலோடும்" (பிரமோத்.10, 15);. [வாகடம் → வாகடர்]

வாகடவிதி	வாகடவிதி vākaḍavidi, பெ.(n.) மருத்துவ நூலிலுள்ள நெறிமுறைகள்; rules of Pharmacopoeia. [வாகடம் + Skt. விதி]
வாகணை	வாகணை vākaṇai, பெ.(n.) ஆற்றை அறுத்துச் செல்லும் நீரோட்டத்தைத் தடுக்கக் கட்டும் மூங்கில் முதலியவற்றாலான அணை (தஞ்.);; groyne, wooden break water. [வாகு + அணை]
வாகம்	வாகம்1 vākam, பெ.(n.) சக்கரவாகப் பறவை; cakra bird. "வாகப் புள்ளுடன் .... அளியுஞ் சூழுமே" (அரிசமய. 2,4);. வாகம்2 vākam, பெ.(n.) 1. செங்கீரை; a red leaf plant. 2. பலண்டுறுகவிடம்; a kind of arsenic. 3. புயம்; shoulder. 4. கோமேதகம்; one of nava-mani stone.
வாகரம்	வாகரம் vākaram, பெ.(n.) கோணாய்; wolf.
வாகவி	வாகவி vākavi, பெ.(n.) செங்கீரை; red leaf.
வாகன்	வாகன் vākaṉ, பெ.(n.) அழகன்; fair or handsome man. "வாகனைக்கண் டுருகுதையோ" (குற்றா.குற.25);. ம., து. வாக. [வாகு → வாகன்] வாகன் vākaṉ, பெ. (n.) ஊர்தியுடையவன்; one who possesses a conveyance. "கொண்டல் வாகனும் குபேரனும்." (பாரத. குருகுல. 29);. [Skt. {} → த. வாகன்]
வாகனப்பாலி	வாகனப்பாலி vākaṉappāli, பெ.(n.) திருகு கள்ளி; milky spurge- Euphorbia tiruchalli.

வாகனா	வாகனா vākaṉā, பெ.(n.) பனிப்பயறு; dew gram - Phaseolus aconitifolius.
வாகி	வாகி vāki, பெ.(n.) அழகி (வின்.);; fair, hand- some woman);. [வாகு → வாகி]
வாகிடி	வாகிடி vākiḍi, பெ.(n.) பெருமீன்வகை (மூ.அ.);; porpoise. மறுவ. கடற்பன்றி.
வாகியம்	வாகியம் vākiyam, பெ.(n.) 1. புறம்; outer part, exterior. "ஆப்பியந்தரமே வாகியமென்ன" (பி.வி. 12);. 2. வெளி (வின்.);; open, plain. [வாகு → வாகியம்]
வாகினி	வாகினி vākiṉi, பெ.(n.) பாதிரிமரம் (மலை.);; yellow flowered fragrant trumpt-flower tree. வாகினி vākiṉi, பெ. (n.) 1. படை (பிங்);; army, host. 2. 81 யானைகளும் 81 தேர்களும் 243 குதிரைகளும் 405 காலாட்களும் உள்ள படையின் வகுப்பு; a division of an army consisting of 81 elephants, 81 chariots, 243 horse and 405 foot. "வண்மை தலைவருமோ வாகினிக ளாவோமோ" (ஆதியூரவதானி. 45.); 4. ஒரு பேரெண். (பிங்.);; a great number. [Skt. {} → த. வாகினி1]
வாகினீபதி	வாகினீபதி vākiṉīpadi, பெ.(n) 1. பெருங் கடல்; ocean. 2. படைத்தலைவன்; commander of an army. [வாகினி →வாகினீ + பதி]

வாகு	வாகு1 vāku, பெ.(n.) 1. அழகு (சூடா.);; beauty. "வாகாரிப மினாள்" (திருப்பு.135);. 2. ஒளி; light, brightness. "இந்து வாகை" (திருப்பு. 399);. 3. ஒழுங்கு; niceness, fitness, orderliness, propriety. "வாகா நியாய வட்டி வாங்காமல்" (பணவிடு.238); (யாழ்.அக.);. 4. திறமை; skill. "வாகு பெறு தேர்வலவனை" (கந்தபு.மூன்றாம்.யுத்.70);. 5. தொட்டால்வாடி (அரு.அக.);; a sensitive plant. மறுவ: தொட்டாற்சிணுங்கி. தெ. பாகு;ம., துளு. வாக. [வகு → வாகு] வாகு2 vāku, பெ.(n.) 1. தோள் (பிங்.);; arm, shoulder. "வாகுப் பிறங்கல்" (இரகு. கடிம.64);.
வாகுசம்	வாகுசம் vākusam, பெ.(n.) 1. எள்; seasamon seed. 2. குப்பைக்கீரை; some rubbish greens. 3. கிளி; parrot.
வாகுசி	வாகுசி vākusi, பெ.(n.) கார்போகவரிசி; a fragrant seed-Psoralea corylifolia.
வாகுசிவிரை	வாகுசிவிரை vākusivirai, பெ.(n.) வாகுசி பார்க்க;see {}. [வாகுசி + விரை]
வாகுடையாள்	வாகுடையாள் vākuḍaiyāḷ, பெ.(n.) வாலுளுவையரிசி; seeds of intellect plant - Celastrus paniculata. [வாகு + உடையாள்]
வாகுதம்	வாகுதம் vākudam, பெ.(n.) ஒரு பறவை; a bird.

வாகுபுரி	வாகுபுரி vākuburi, பெ.(n.) 1. தோள்வளை; armlet. "வாகுபுரி வயங்க" (காளத்- உலா,151);. 2. முப்புரி நூல் (வின்.);; sacred thread worn over the left shoulder. [வாகு + புரி] (செல்வி. '75 ஆனி, 532)
வாகுமாலை	வாகுமாலை vākumālai, பெ.(n.) பந்தரிற் கட்டும் அணியழகுத் தொங்கல் (யாழ்.அக.);; ornamental hanging in a pavilion. [வகு → வாகு + மாலை] வாகுமாலை vākumālai, பெ. (n.) சிற்பங்களில், இரு தோள்களிலிருந்து மார்பு வரை இடம் பெறும் ஓர் ஆரம்; garlandlike chain carved in the sculpture. [வாகுசி+மாலை]
வாகுமூலம்	வாகுமூலம்1 vākumūlam, பெ.(n.) கமுக்கட்டு (பிங்.);; arm-pit. மறுவ. அக்குள், விலாக்குழி. [வாகு+மூலம்] வாகுமூலம்2 vākumūlam, பெ.(n.) 1. தோள்மூலம்; shoulder. 2. கைக்குழி; palm-curve. [வாகு + மூலம்]
வாகுயுத்தம்	வாகுயுத்தம் vākuyuttam, பெ.(n.) மற்போர் (யாழ்.அக.);; fencing, the art of wrestling. [வாகு + Skt. யுத்தம்]
வாகுரம்	வாகுரம்1 vākuram, பெ.(n.) வலை (யாழ்.அக.);; net. வாகுரம்2 vākuram, பெ.(n.) வவ்வால் (நாமதீப.252);; bat.
வாகுருடம்	வாகுருடம் vākuruḍam, பெ.(n.) எருக்கிலை; leaf of madar - Calotropis gigantia.

வாகுரை	வாகுரை vākurai, பெ.(n.) பறவை பிடிக்கும் சுருக்குக் கயிறு (யாழ்.அக.);; noose, share. மறுவ. கண்ணி.
வாகுலம்	வாகுலம் vākulam, பெ.(n.) மகிழங்கனி (அரு.அக.);; the fruit of the tree - Mimusops elengi.
வாகுலிகன்	வாகுலிகன் vāguligaṉ, பெ.(n.) வெள்ளிலை மடித்துக் கொடுக்கும் வேலைக்காரன் (யாழ்.அக);; attendant carrying bettle- pouch. மறுவ. அடைப்பைக்காரன்.
வாகுலேயன்	வாகுலேயன் vākulēyaṉ, பெ.(n.) முருகக்கடவுள் (வின்.);; Muruga-k-{}. மறுவ. ஆறிரு கரத்தோன். [வாகுலை → வாகுலேயன்]
வாகுலை	வாகுலை vākulai, பெ.(n.) அறுமீனாகிய கார்த்திகைப் பெண்கள் (யாழ்.அக.);; the six presiding female deities of the Pleiades.
வாகுவம்	வாகுவம் vākuvam, பெ.(n.) வஞ்சி; a creeping plant - Calamus rotang.
வாகுவலயம்	வாகுவலயம் vākuvalayam, பெ.(n.) தோளணி; armlet. "மேகலைகாஞ்சி வாகுவலயம்" (பரிபா.7,47); [வாகு + வளையம் → வாகுவலையம்] வாகுவலயம் vākuvalayam, பெ. (n.) வாகு மாலை பார்க்க;see Vágumālai. [வாகு+(வளையம்);வலயம்]
வாகுவலையம்	வாகுவலையம் vākuvalaiyam, பெ.(n.) தோள்வளை; armlet. மறுவ. தோளணி. வ. பாகுவலய (b);. [வாகு + வளையம். (செல்வி. 75, ஆனி 532);]

வாகுனி	வாகுனி vākuṉi, பெ.(n.) 1. கீழ்க்காய் நெல்லி; a plant- phyll-anthus. 2. பெருங்காரை பார்க்க;see {}.
வாகெடு-த்தல்	வாகெடு-த்தல் vākeḍuttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) தலைமயிர் வகிர்தல்; to part the hair down the middle. [வாக்கு → வாகு + எடு-.]
வாகென்பு	வாகென்பு vākeṉpu, பெ.(n.) தோள்பட்டை யெலும்பு; shoulder blade-Scapula. [வாகு + என்பு]
வாகை	வாகை vākai, பெ.(n.) 1. மரவகை; sirissa, Albizzia. 2. கருவாகை; fragrant-sirissa. 3. அகத்தி; West Indian pea-tree. "புகழா வாகைப் பூவினென்ன வளை மருப்பேனம்" (பெரும்பாண்.109);. 4. வெற்றியாளர் அணியும் மாலை (பிங்.);; chaplet of sirissa flowers worn by victors. "இலைபுனை வாகைசூடி" (பு.வெ. 8, 1, கொளு.);. 5. வெற்றி; victory. "வாக்கும் வாகையும் வண்மையு மாறிலான்" (இரகு.யாகப். 38); (பிங்.);. 6. பகையரசரைக் கொன்று வாகைப் பூச்சூடி வெற்றியால் ஆரவாரிப்பதைக் கூறும் புறத்துறை (பு.வெ. 8,1);; theme of a conquerer wearing a chaplet of sirissa flowers and celebrating his victory over royal enemies (Purap.);. 7. நான்கு வரணத்தாரும் முனிவரும் பிறரும் தத்தங் கூறுபாடுகளை மிகுதிப்படுத்தலைக் கூறும் புறத்திணை (தொல்.பொருள்.74);; 8. நல் லொழுக்கம் (வின்.);; good behaviour. 9. ஈகை (வின்.);; gift. 10. மிகுதி (வின்.);; plenty. 11. பண்பு(வின்.);; nature. 12. தவம் (வின்.);; penance.

வாகைத்திணை	வாகைத்திணை vākaittiṇai, பெ.(n.) பகையரசரைக் கொன்று வாகைப் பூச்சூடி ஆரவாரிப்பதைக் கூறும் புறத்துறை; theme of conquerer wearing a chaplet of sirissa flowers and celebrating his victory over royal enemies. (purap.); வாகைத்திணையின் வகைகள்: 1.வாகை – "இலைபுனை வாகை சூடி இகல்கலைந்து அலைகடல் தானை அரசட்டார்த்தன்று". பகைவேற் றைக்கொன்று வாகைமாலை சூடி ஆரவாரித்தது (பு.வெ.கொளு. 8-1);. 2.வாகையரவம் – "வெண்கண்ணியும் கருங்கழலும் செங்கச்சும் தகை புனைந்தன்று". போர் மறவர் பகைவென்று வாகைமாலை சூடியது. (பு.வெ.கொளு.8-2);. 3. அரசவாகை – "பகலன்ன வாய்மொழி இகல்வேந்தன் இயல்புரைத்தன்று",
வாகைசூடு-தல்	வாகைசூடு-தல் vākaicūṭudal, 18 செ.குன்றா.வி. (v.t.) உரிய உயர்நிலையை அடைதல்; triumph, be crowned with success. "வெற்றி வாகை சூடினார்". [வாகை + சூடு-,]
வாகைமாலை	வாகைமாலை vākaimālai, பெ.(n.) 1. போர் கல்வி கேள்வி கொடைகளில் வென்றோர் அணியும் மாலை (பிங்.);; garland worn by those who are victorious in war or who are superior to others in learning or munificence. 2. சிற்றிலக்கியம் தொண்ணூற்றாறனுள் வீரனது வெற்றியைப் புகழ்ந்து பாடும் சிற்றிலக்கிய வகை; a poem in praise of the victory of a warrior, describing him as crowned with a wreath of sirissa flowers, one of 96 pirabandam. [வாகை + மாலை]
வாகைமேற்புல்லுருவி	வாகைமேற்புல்லுருவி vākaimēṟpulluruvi, பெ.(n.) 108 கற்ப மூலிகைகளில் ஒன்று; parasite of albizzia is one of the 108 rejuvenating drugs. [வாகை + மேல் + புல்லுருவி]
வாகையரவம்	வாகையரவம் vākaiyaravam, பெ.(n.) வெற்றிக்குறியாக வெள்ளைமாலை வீரக்கழல் செங்கச்சு முதலியவற்றை வீரர் அணிதலைக் கூறும் புறத்துறை (பு.வெ.8,2);; theme describing a warrior, as being decked with a wreath of white flowers and wearing a red girdle and anklets, in token of victory. [வாகை + அரவம்]
வாகைவனத்தாலாட்டு	வாகைவனத்தாலாட்டு vākaivaṉattālāṭṭu, பெ.(n.) கந்தப்பையரால் 18ஆம் நூற்றாண்டில் இயற்றப்பெற்ற நூல்; a book written by Kandappaiar in 18th century. [வாகைவனம் + தாலாட்டு]

வாகைவில்லான்	வாகைவில்லான் vākaivillāṉ, பெ.(n.) காமன் (நாமதீப.59, உரை.);;{}. [வாகை + வல்லான்]
வாங்கம்	வாங்கம் vāṅgam, பெ.(n.) கடல் (யாழ்.அக.);; sea. [வாங்கு → வாங்கம். வாங்கு = வளைவு]
வாங்கரிவாள்	வாங்கரிவாள் vāṅgarivāḷ, பெ.(n.) வளைந்த அரிவாள் வகை (இ.வ.);; curved sickle. [வாங்கு + அரிவாள்]
வாங்கல்	வாங்கல் vāṅgal, பெ.(n.) 1. பிறர் கொடுக்க ஏற்கை (சூடா);; receiving, admitting. 2. கடன் வாங்குகை; borrowing. 'கொடுக்கல் வாங்கல்'. 3. விலைக்குக் கொள்கை; buying. 4. வளைவு (சூடா.);; bending crookedness, curve, inclination. "மனை ஈசானிய வாங்கலா யிருக்கிறது (சூடா);". 5. மன வருத்தம்; displeasure, strained feeling. 6. தூரம்; distance. "அவ்வூர் வாங்கலா யிருக்கிறது". 7. ஒரு சிற்றூரை அடுத்துள்ள பகுதி (இ.வ.);; outskirts of a village. 8. ஆழம்; depth. "வாங்கலினாற் கடலி லிறங்கப் படாது" (வின்.);. 9. குறைவு; want, unsuitability. "இத்தலையிலே வாங்கலா யிருக்கிறது (திவ். இயற்.திருவித்.86, வ்யா.பக். 420);. 10. பொன், வெள்ளி முதலியன மாற்றுக் குறைவாயிருக்கைக; Inferiority in quality of gold, silver,etc. வழுக்கல்
வாங்கலோ	வாங்கலோ vāṅgalō, பெ.(n.) மருக்காரை பார்க்க;see {}.
வாங்கற்கழுத்து	வாங்கற்கழுத்து vāṅgaṟkaḻuttu, பெ. (n.) கோணற்கழுத்து; wry-neck. [வாங்கல் + கழுத்து]

வாங்கற்காரன்	வாங்கற்காரன் vāṅgaṟkāraṉ, பெ.(n.) கடன் கொடுப்போன்; creditor. "வாங்கற் காரருக்கு வகை சொன்னான்" (வின்.);. [வாங்கல் + காரன்]
வாங்கா	வாங்கா1 vāṅgā, பெ.(n.) வளைந்த நாரை; crooked neck stork. [வாங்கு → வாங்கா] (சு.வி.25); வாங்கா2 vāṅgā, பெ.(n.) ஊதுகொம்பு வகை (இ.வ.);; a kind of trumpet horn. மறுவ. தாரை. [வாங்கு → வாங்கா. (வ.மொ.வ. 2, பக்.75);] வாங்கா vāṅgā, பெ. (n.) துளையுள்ள இசைக் கருவி; a perforated musical instrument. [வங்கு-வாங்கா]
வாங்காணி	வாங்காணி vāṅgāṇi, பெ.(n.) மரவாணி (இ.வ.);; wooden peg. [வாங்கு + ஆணி]
வாங்காவில்	வாங்காவில் vāṅgāvil, பெ.(n.) போட்டி (யாழ்.அக.);; rivalry. [வாங்கு + ஆ.(எ.ம.); + வில்]
வாங்கிக்கட்டு-தல்	வாங்கிக்கட்டு-தல் vāṅgikkaṭṭudal, 10 செ.கு.வி. (v.i.) அடி, திட்டு முதலிய வற்றைப் பெறுதல்; to receive beating, scolding etc. 'பொய் சொல்லி என்னிடம் நன்றாக வாங்கிக்கட்டிக் கொண்டான்'. [வாங்கி + கட்டு-,]
வாங்கி	வாங்கி1 vāṅgi, பெ.(n.) கூட்டிக்கொடுப்போன் (வின்.);; pimp. [வாங்கு → வாங்கி] வாங்கி2 vāṅgi, பெ.(n.) குழம்பு; sauce. "ரசவாங்கி" (இ.வ.);. [வாங்கு → வாங்கி]

வாங்கிசநாசி	வாங்கிசநாசி vāṅgisanāsi, பெ.(n.) உதிரிமாரி என்னும் பெரியம்மை வகை; a kind of small pox in which the scabs fall off. (சா.அக.);. [வாங்கிச + நாசி]
வாங்கு	வாங்கு1 vāṅgudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வளைத்தல் (சூடா);; to bend. "கொடுமரம் வாங்கி" (கல்லா.4);. 2. நாண்பூட்டுதல்; to string a bow. "நாண் வாங்கலாது விற்கொண்டு" (இரகு. திக்குவி.231);. 3. இழுத்தல்; to carry away, as a flood, to draw, drag, pull. "மத்தமொலிப்ப வாங்கி" (பெரும்பாண்.156);. 4. மூச்சு முதலியன உட்கொள்ளுதல்; to take in, as breath. "மூச்சு வாங்குகிறான்". 5. ஏற்றல்; to receive, take. "வருக வென்றென்னை நின்பால் வாங்கிட வேண்டும்" (திருவாச.5, 68);. 6. விலைக்குக் கொள்ளுதல்; to buy. "மாதவி மாலை கோவலன் வாங்கி" (சிலப்.3.171);. 7. பெறுதல்; to get, obtain. "எங்கு வாங்கிக் கொடுத்தாரிதழியே" (தேவா.456, 8);. 8. வரைதல்; to inscribe, indite. "ககரத்துக்குக் ' வாங்கினால் காவாகும்"
வாங்குப்பலகை	வாங்குப்பலகை vāṅguppalagai, பெ. (n.) கால்களுள்ள பலகையிருக்கை; bench, wooden seat. [வாங்கு + பலகை]
வாங்கைநாராயணன்	வாங்கைநாராயணன் vāṅgainārāyaṇaṉ, பெ.(n.) நெல்வகை; a kind of paddy.
வாச்சி	வாச்சி1 vācci, பெ.(n.) 1. மரத்தைச் செதுக்கும் கருவி; adze. 2. ஆடாதோடை (பரி.அக.); பார்க்க;see {}. தெ. வாடி; ம. வாச்சி; தோட. போடிசு; க. பாசி;து. பாசி, பாஜி. [வாய் → வாய்ச்சி → வாச்சி] வாச்சி2 vācci, பெ.(n.) நூறு, ஆயிரம் உருபாய்களைக் குறிப்பது; a term to denote the hundred and thousand rupees.

வாச்சிகேவுநெசுவு	வாச்சிகேவுநெசுவு vāssiāvunesuvu, பெ.(n.) ஆயிரத்து நூற்று ஐம்பது உரூபாயைக் குறிப்பது; a term to denote thousand and hundred and fifty rupees.
வாச்சியம்	வாச்சியம்1 vācciyam, பெ.(n.) 1. வாசகத்தின் பொருள்; meaning of a word, signification of a Term. "வாதவூரன்....வாசக முதற்கு வாச்சியம்" (சிவப். பிரபந். நால்வர்.);. 2. வெளிப்படையானது (நன்.269, விருத்.);; that which is manifest or clear. 3. சொல்லக் கூடியது; that which can be stated in words. 4. பழி (வின்.);; blame, censure, reproach. வாச்சியம்2 vācciyam, பெ.(n.) வாத்தியம்; musical instrument. "கூத்து விகற்பங்களுக்கு அமைந்த வாச்சியக் கூறுகளும்" (சிலப். 3, 14, உரை);. வகைகள்: 1. தோற் கருவி, 2. நரம்புக் கருவி, 3. கஞ்சக் கருவி, 4. துளைக் கருவி. வாச்சியம் vācciyam, பெ. (n.) 1. சொல்லின் பொருள்
வாச்சியமாராயன்	வாச்சியமாராயன் vācciyamārāyaṉ, பெ.(n.) கோயிலின் தலைமை வாச்சியக் காரன்; head musician of a temple or palace [I.M.P.Pd.146]. [வாச்சியம் + மாராயன்]
வாச்சியார்த்தம்	வாச்சியார்த்தம் vācciyārttam, பெ.(n.) சொல்லுக்கு நேரே உரிய பொருள்; literal meaning, expressed meaning; "வாச்சியார்த்தம், முக்கியார்த்தம், அபிதார்த்தம்" (வேதா.சூ.118);. [வாச்சியம் + அருத்தம் → அர்த்தம்] Skt. {} → த. அருத்தம்.
வாச்சியீடன்	வாச்சியீடன் vācciyīṭaṉ, பெ.(n.) வாச்சியிட்டு வெட்டினாற் போலக் கண்டிப்பாகப் பேசுபவன்; one with sharp tongue, as an adze. "வாச்சியீடனாக நறுக்கறப் பேசவல்லேன்" (திவ். திருமாலை,26, வ்யா, பக்.89);. [வாய் → வாய்ச்சி → வாச்சி + ஈடன்]
வாச்சிவாச்சி	வாச்சிவாச்சி vāccivācci, பெ.(n.) ஆயிரத்து நூறு உரூபாயைக் குறிப்பது; a term to denote the thousand and hundred rupees. [வாச்சி + வாச்சி]

வாசகசாலை	வாசகசாலை vācagacālai, பெ.(n.) 1. படிப்பகம்; reading room. 2. நூலகம்; library. [வாசகம் + சாலை]
வாசகசுரசம்	வாசகசுரசம் vāsagasurasam, பெ.(n.) ஆடாதோடை; juice of adathoda vasica.
வாசகஞ்செய்-தல்	வாசகஞ்செய்-தல் vācagañjeytal, 1 செ.குன்றாவி. (v.t.) புகழ்ந்துரை செய்தல்; to praise, eulogise. "நீலகண்டனும் நான் முகனும்... வாசகஞ் செய்ய நின்ற திருமாலை" (திவ்.பெரியாழ். 4, 1,5);. [வாசகம் + செய்]
வாசகஞானம்	வாசகஞானம் vācagañāṉam, பெ. (n.) 1. போலியான அறிவுப் பேச்சு (வின்.);; lip wisdom, profession of pious wisdom. 2. பட்டறிவின்றி வாயாற் பேசும் அறிவு(வின்.);; speculative knowledge. [வாசகம் + Skt. ஞானம்]
வாசகதாட்டி	வாசகதாட்டி vācagatāṭṭi, பெ.(n.) பேச்சுவன்மை; skill in speech. "செய்ய வாசகதாட்டி யவதானவக் கணை சிறக்குமவனே ராயசன்" (திருவேங். சமத. 8);. [வாசகம் + தாட்டி] ஒருகா. நாவன்மை, சொல்வன்மை.
வாசகதீட்சை	வாசகதீட்சை vācagatīṭcai, பெ.(n.) குருவம் ஏழனுள் ஐந்தெழுத்தைப் பதினொரு மந்திரங்களுடன் பலுக்கும் முறையைக் குரு சீடனுக்கு அறிவுரை செய்யும் சடங்கு (சி.சி.8, 3, சிவாக்.);; a way of initiation, in which the guru teaches his disciple how to pronounce the {} mantra and its eleven accessories, one of seven {}. [வாசகம் + skt. {} → த.தீட்சை]
வாசகப்பா	வாசகப்பா1 vācagappā, பெ.(n.) நாடக இலக்கியம் (வின்.);; drama. [வாசகம் + பா] வாசகப்பா2 vācagappā, பெ.(n.) நகையூட்டு நாடகம் (புதுவை.);; comedy. [வாசகம் + பா]
வாசகப்பாங்கு	வாசகப்பாங்கு vācagappāṅgu, பெ.(n.) நல்ல உரைநடை; good style. "திருத்தமான வாசகப் பாங்காயும்" (மாலுமிசா.முகவுரை);. [வாசகம் + பாங்கு]

வாசகபதம்	வாசகபதம் vācagabadam, பெ.(n.) வழக்குச் சொல் (யாழ்.அக.);; colloquial word. [வாசகம் + பதம்] Skt. pada → த. பதம்
வாசகபுத்தகம்	வாசகபுத்தகம் vācagabuttagam, பெ.(n.) உரைநடையில் பாடங்கள் அமைந்த நூல் (வின்.);; prose reader for learners. [வாசகம் + பொத்தகம் → புத்தகம்]
வாசகம்	வாசகம்1 vācagam, பெ.(n.) 1. பேச்சு; speech, word of mouth. "சிறியோர்க் கருளிய வுயர்மொழி வாசகம்" 2. செய்தி; message. "மல்குநீர்க் கண்ணேற்கோர் வாசகங் கொண்டருளாயே" (திவ். திருவாய்.1, 4, 5);. 3. சொற்றொடர்; sentence, composition. "வடமொழி வாசகஞ் செய்த நல்லேடு" (சிலப். 15, 58);. 4. செய்யுள் (சிலப்.13,93, உரை);; poetical composition, verse. 5. பிறர் கேட்க முணுமுணுக்கை (சைவச.பொது. 152, உரை);; audible muttering of a Mantra. 6. உரைநடை (இக்.வ.);; prose. 7. வாய்பாடு; form of speech, grammatical or otherwise. "மூராரிகள் என்பது பன்மை வாசகம்" (தக்கயாகப். 79, உரை);. 8. கடிதம் (வின்.);; letter, epistle. 9. புகழ்ந்துரை; words of praise. "வாசகஞ் செய்ய நின்ற திருமாலை" (திவ். பெரியாழ்.4,1, 5);. 10. திருவாசகம்; the celebrated poem in praise of sivan by {}. "வள்ளுவர் தீரன்பர் மொழி
வாசகன்	வாசகன்1 vācagaṉ, பெ.(n.) 1. பேசுவோன் (வின்.);; speaker, one who speaks. 2. அரசர் திருமுன் கடிதம் முதலியன படிப்போன்; one who reads letters etc., in the presence of a king. "வாசகன் மற்றது வாசினை செய்த பின்" (சூளா. சீய. 90);. 3. தூதன் (யாழ்.அக.);; messenger. [வாசகம் → வாசகன்] வாசகன்2 vācagaṉ, பெ.(n.) காகவிடம் என்னும் செய்ந்நஞ்சு வகை; a kind of arsenic.

வாசகி	வாசகி vācagi, பெ.(n.) கொந்தான்; a twiggy plant - Cassyta filiformis.
வாசகை	வாசகை vācagai, பெ.(n.) அரக்காம்பல்; an aquatic plant.
வாசதம்	வாசதம் vācadam, பெ.(n.) கழுதை; an animal-ass.
வாசந்தி	வாசந்தி1 vācandi, பெ.(n.) 1. குருக்கத்தி; common delight of the woods. 2. சண்பகம் (சூடா.);; champak. 3. திப்பலி (சங்.அக.);; long pepper. வாசந்தி2 vācandi, பெ.(n.) ஆடாதோடை (யாழ்.அக.);; malabar nut.
வாசந்திகட்டியிழு-த்தல்	வாசந்திகட்டியிழு-த்தல் vācandigaṭṭiyiḻuttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) துன்புறுத்துதல்; to torment, afflict (loc.);. [வாசந்தி + கட்டி + இழு-த்தல்.]
வாசந்திரம்	வாசந்திரம் vācandiram, பெ.(n.) கொத்தமல்லி; coriander seed - Coriandrum sativum.
வாசபுட்பம்	வாசபுட்பம் vācabuṭbam, பெ.(n.) புங்கு பார்க்க;see {}. [வாசம் + புட்பம்]
வாசம்	வாசம் vācam, பெ.(n.) 1. இறகு (பிங்.);; feather, wing. 2. அம்பு (யாழ்.அக.);; arrow. 3. நெய் (யாழ்.அக.);; Ghee. 4. உணவு (யாழ்.அக.);; food. 5. அரிசி (யாழ். அக.);; rice. 6. நீர் (யாழ்.அக.);; water. 7. மந்திர வகை (யாழ்.அக.);; a mantra. 8. வேகம் (யாழ்.அக.);; speed. 9. கை மரம் (தெ.வாசமு);; rafter.

வாசமாலை	வாசமாலை1 vācamālai, பெ.(n.) வாயினிலையிற் சுற்றி அமைந்த வேலைப்பாடு (இ.வ.);; ornamental work on a door- frame. [வாசல்மாலை → வாசமாலை] வாசமாலை2 vācamālai, பெ.(n.) பந்தல் முதலியவற்றின் முகப்பிற் கட்டும் அணியழகுத் தொங்கல்; hangings in front of a pavilion or pandal. [வாசம் + மாலை]
வாசமாற்றம்	வாசமாற்றம் vācamāṟṟam, பெ.(n.) புறநாட்டில் குடியேறுகை (புதுவை);; emigration. [வாசம் + மாற்றம்]
வாசரம்	வாசரம் vācaram, பெ.(n.) நாள் (பிங்.);; day.
வாசரி	வாசரி vācari, பெ.(n.) 1. வாக்கால் கண்டிக்கை; rebuke. "வாசரி சொல்லி அவர் முத்திரையை நிறுத்திப் போட்டார்" (கோயிலொ.15);. 2. அலப்பி வருத்துகை (நெல்லை);; troubling with unnecessary speech.
வாசல்	வாசல் vācal, பெ.(n.) 1. கட்டடத்தின் முகப்பு வழி; gateway, portal, entrance. "நல்ல மனைவாசலில்" (கலித். 97, உரை);. 2. வீட்டினுள் உள்ள முற்றம்; open courtyard within a house. 3. அரசவை (வின்.);; King's court. "சோழன் வாசலிலே தேவகானம் பாடுவாளொருத்தியும்" (குருபரம். பன்னீ. பக். 176);. "வாசலிது வாசலிது" தெ. வாகிலி;க. வாகில்.
வாசல்காரியம்	வாசல்காரியம் vācalkāriyam, பெ.(n.) அரசன் கட்டளையை நிறைவேற்றும் அலுவலர் (M.E.R.33 of 1928-9);; officer who carries out royal orders. Skt. கார்ய → த. காரியம். [வாசல் + காரியம்]
வாசல்காவலாளன்	வாசல்காவலாளன் vācalkāvalāḷaṉ, பெ.(n.) வீட்டு வாயிலிற் காவல் புரிபவன்; door keeper, sentry at the gate. [வாயில் → வாசல் + காவல் + ஆளன். ஆளன் = ஒர் ஆண்பாற் பெயரீறு.]
வாசல்தெளி-த்தல்	வாசல்தெளி-த்தல் vācalteḷittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நீர் தெளித்து வாயிலைத் தூய்மை செய்தல்; sprinkle water on the floor of the courtyard as part of house work. [வாசல் + தெளி-,]

வாசல்நிருவாகம்	வாசல்நிருவாகம் vācalniruvākam, பெ.(n.) வாசல்காரியம் பார்க்க;see {}. "திருநெல்வேலி வாசல் நிர்வாகம்... தொழிற்படுத்தி" (தெய்வச். விறலிவிடு. 77);. [வாசல் + நிருவாகம்] Skt. {} → த. நிருவாகம்.
வாசல்பணம்	வாசல்பணம் vācalpaṇam, பெ.(n.) பழைய வரி வகை; an ancient tax. "வாசல் பணம் உள்பட்ட... கடமை" (S.I.I.i.93);. [வாசல் + பணம்]
வாசல்முதலி	வாசல்முதலி vācalmudali, பெ.(n.) வாசல்காரியம் (M.E.R.293 of 1928-9.); பார்க்க;see {}. [வாசல் + முதலி]
வாசல்வரி	வாசல்வரி vācalvari, பெ.(n.) பழைய வரிவகை; an ancient tax (S.I.I.ii,115);. [வாசல் + வரி]
வாசல்வித்துவான்	வாசல்வித்துவான் vācalvittuvāṉ, பெ.(n.) அரசவைப் புலவன்; court-poet, poet -laureate. "சேதுபதி..... வாசல்வித்துவான் யான் கண்டாய்" (பெருந்தொ.1788);. [வாசல் + Skt. {} → த. வித்துவான்]
வாசல்வினியோகம்	வாசல்வினியோகம் vācalviṉiyōkam, பெ.(n.) பழைய வரிவகை (S.I.I.ii.115);; an ancient tax. [வாசல் + Skt. {} → த. வினியோகம்]
வாசவம்	வாசவம் vācavam, பெ.(n.) பகல் பதினைந்து முழுத்தங்களுள் ஐந்தாவது (விதான. குணாகுணா.73, உரை);; the fifth of the 15 divisions of the day.
வாசவல்	வாசவல் vācaval, பெ.(n.) பாசவல்; fresh rice-flake. "தேனெய் வாசவற் குவலி" (சீவக.1562);. [பாசவல் → வாசவல்]
வாசவிலை	வாசவிலை vācavilai, பெ.(n.) கிச்சிலி; citrus fruit, bitter orange. [வாசம் + விலை]
வாசவுப்பு	வாசவுப்பு vācavuppu, பெ.(n.) கல்லுப்பு (சித்.அக.);; rock-salt. [வாசம் + உப்பு]

வாசற்கணக்கன்	வாசற்கணக்கன் vācaṟkaṇakkaṉ, பெ.(n.) அரண்மனைக் கணக்கன்; accountant in a palace. [வாசல் + கணக்கு → கணக்கன்]
வாசற்கதவு	வாசற்கதவு vācaṟkadavu, பெ.(n.) வீட்டின் முகப்பு நிலைக் கதவு; front door, as of a house. "திறம்பிற்று... வானோர் கடி நகர வாசற் கதவு" (திவ். இயற். 2,88);. [வாசல் + கதவு]
வாசற்கால்	வாசற்கால் vācaṟkāl, பெ.(n.) 1. வாயில் நிலை (இ.வ.);; door – frame. 2. வாசல்; entrance. 'நல்ல நாளில் நல்ல முழுத்தத்தில் வாசற்கால் வைத்தார்கள்' (உ.வ.);. [வாசல் + கால்]
வாசற்காவல்	வாசற்காவல் vācaṟkāval, பெ.(n.) வாயில் காப்பு; guarding, watching. [வாசல் + காவல்]
வாசற்படி	வாசற்படி vācaṟpaḍi, பெ.(n.) 1. வாயினிலையின் அடிப்பாகம்; door- sill, door - step. 2. வாசல்; doorway. 3. வாசனிலையின் மேற்பாகம்; lintel, shelf over the lintel. 'திறவுகோலை வீட்டு வாசற்படியில் வைத்திருக்கிறேன்', 'வீட்டுக்கு வீடு வாசப்படி' (பழ.);. [வாசல் + படி]
வாசற்பீடம்	வாசற்பீடம் vācaṟpīṭam, பெ.(n.) அல்குல்; genital organ of the female. [வாசல் + Skt. {} → த. பீடம்]
வாசனி	வாசனி vācaṉi, பெ.(n.) 1. பாதிரி; a tree- Bignonia chelonoides. 2. குங்குமச் செவ்வந்தி பார்க்க;see {}. 3. பொற்றலைக் கையாந்தகரை; yellow flowering.
வாசனைக்கன்னி	வாசனைக்கன்னி vācaṉaikkaṉṉi, பெ.(n.) சாதிபத்திரி; mace. [வாசனை + கன்னி]

வாசனைக்கெந்தி	வாசனைக்கெந்தி vācaṉaikkendi, பெ.(n.) புன்னை; a tree.
வாசா	வாசா vācā, பெ.(n.) ஆடாதோடை; a shrub- adathoda vasica.
வாசாங்கம்	வாசாங்கம் vācāṅgam, பெ.(n.) மூக்கரைச் சாரணை;a creeper.
வாசாங்கியம்	வாசாங்கியம் vācāṅgiyam, பெ.(n.) மிளகு (மலை);; black-pepper.
வாசாணிமூலி	வாசாணிமூலி vācāṇimūli, பெ.(n.) செவ்வா மணக்கு; red variety of castor- Ricinus communis. [வாசாணி + மூலி]
வாசாதி	வாசாதி vācāti, பெ.(n.) ஆடாதோடை; a shrub – Adathoda vasica.
வாசாப்பு	வாசாப்பு1 vācāppu, பெ.(n.) வாசகப்பா (புதுவை); பார்க்க;see {}. வாசாப்பு2 vācāppu, பெ.(n.) திட்டுதல்; scolding, a buse. 'அவனிடம் வாசாப்பு வாங்காதே'. [வசவு → வாசாப்பு]
வாசாமம்	வாசாமம் vācāmam, பெ.(n.) பெருங் குறிஞ்சி பார்க்க;see {}.
வாசாலகம்	வாசாலகம் vācālagam, பெ. (n.) பேச்சு வல்லமை; skil in speech. "வாசாலகத்தி லுயர்மதியில்" (பிரபோத.11,94);. மறுவ. சொல்வன்மை. [வாய் + சாலம் → வாசாலகம்] Skt. {} → த. சாலம்.

வாசாலகன்	வாசாலகன் vācālagaṉ, பெ.(n.) பேச்சுத்திறமையுள்ளோன்; persuasive speaker, man who is clever in speech. [வாய்ச்சாலகம் → வாசாலகன்] ஒருகா. நாவலன். Skt. {} → த. சால → சாலகன்.
வாசாலை	வாசாலை vācālai, பெ.(n.) பேச்சுத் திறமையுள்ளவள் (யாழ்.அக.);; woman who is clever in speech. [வாய்சாலவன் → வாசாலை. வாசாலன் (ஆ.பா.); → வாசாலை (பெ.பா.);] Skt. {} → த. சால → சாலை.
வாசி	வாசி1 vāci, பெ.(n.) 1. வேறுபாடு; difference. "ஈசனிலைமைக்கு மேனையிமையோர் நிலைக்கும் வாசியுரை" (ஏகாம். உலா, 483);. 2. இயல்பு; quality, nature;characteristic. "அரக்கனவன் குலத்துவாசி" (இராமநா. ஆரணி. 25);. 3. தகுதி; fitness, propriety. "ஏறினா னவ்வாசியை வாசியாக" (திருவாலவா.28,45);. 4. நல்ல நிலைமை; good, improved condition. "அவனுக்குடம்பு வாசிதான்". 5. நிமித்தம் (வின்.);; ground, cause. "நீ வாராத வாசி காரியங்கெட்டது". 6. வீதம்; rate, as of interest, proportion. "செலவளவு மாகாணிவாசியும் நாலுமா வாசியும் கழித்து" (S.I.I.iii. 123);. 7. காசு வட்டம்; discount, in changing money. "வாசி தீரவே காசு நல்குவீர்" (தேவா.572,1);. தெ., க. வாசி.
வாசிக்கல்	வாசிக்கல் vācikkal, பெ.(n.) காந்தம் உள்ள ஒருவகை இரும்புக்கட்டி (வின்.);; black load- stone.
வாசிக்கோவை	வாசிக்கோவை vācikāvai, பெ.(n.) குதிரைக்கிங்கிணி மாலை (சூடா.);; a garland of small bells, round a horse's neck. [வாசி + கோவை.]

வாசிககாரகம்	வாசிககாரகம் vācigagāragam, பெ.(n.) கடிதம் (யாழ்.அக.);; letter.
வாசிகட்டல்	வாசிகட்டல் vācigaṭṭal, பெ.(n.) மூச்சினைக் கட்டுப்படுத்தல்; to control the breath. [வாசி + கட்டு → கட்டல்]
வாசிகந்தகம்	வாசிகந்தகம் vācigandagam, பெ.(n.) ஓர் பூண்டு; a plant. [வாசி + கந்தகம்]
வாசிகபத்திரம்	வாசிகபத்திரம் vācigabattiram, பெ.(n.) கடிதம் (யாழ்.அக.);; letter. [வாசிகம் + Skt. Batra → த. பத்திரம்.]
வாசிகம்	வாசிகம் vācigam, பெ.(n.) வாக்காற் செய்யப்படுவது; that which is performed by the faculty of speech. "மானதமே வாசிகமேகாயிகமேயென.... தவமூன்றாம்" (திருவிளை.எழுகட 6);. 2. வாய்ச் செய்தி (யாழ்.அக.);; word of mouth, message. 3. செய்தி; news.
வாசிகரணசிகிச்சை	வாசிகரணசிகிச்சை vāsigaraṇasigissai, பெ.(n.) வித்தமிழ்து (விந்து); வளரச் செய்து காமவிருப்பத்தை அதிகப்படுத்தும் உடல் வலிமை, ஆண்மை இவற்றைத் தருமருந்து; the art of increasing the secretion of semon to promote sexual desire- aphrodisiac treatment, one of the eight parts or tantrams describing the means of increasing the verite power by giving tone to the weakened organs of generation. [வாசி + கரணம் + Skt. சிகிச்சை]
வாசிகரணம்	வாசிகரணம் vācigaraṇam, பெ.(n.) 1. விந்தினை வளர்ச்சி அடையச் செய்தல்; developing virility. 2. அன்புடைக் காமம் (யாழ்.அக.);; genuine love, ardent passion.
வாசிகன்	வாசிகன் vācigaṉ, பெ.(n.) தூதன்; messenger. [வாசகன் → வாசிகன்]

வாசிகாண்(ணு)தல்	வாசிகாண்(ணு)தல் vācikāṇṇudal, 12 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மதிப்புக்கு மேலாக அளவு காணுதல்; to be in excess; to yield more than the estimated quantity. 2. நல்ல நிலைமைக்கு வருதல்; to show improvement, as in health. [வாசி + காண்-,]
வாசிதம்	வாசிதம்1 vācidam, பெ.(n.) புள் முதலியவற்றின் குரல் (யாழ்.அக.);; cry of birds, beasts etc. வாசிதம்2 vācidam, பெ.(n.) 1. அறிவு; knowledge. 2. குடியேற்றுகை; settling, peopling.
வாசிப்பு	வாசிப்பு vācippu, பெ.(n.) 1. கல்வியறிவு; learning, knowledge. 'அவனுக்கு நல்ல வாசிப்புண்டு'. 2. படிப்பு; reading. 'வாசிப்புச் சாலை'. 3. தேசிக்கூத்துக்குரிய கால் அமைப்பு வகை (சிலப்.பக்.90, கீழ்க்குறிப்பு);; a kind of movement of the legs in {} dance. [வாய் → வாயி → வாசி → வாசிப்பு]
வாசியோகம்	வாசியோகம் vāciyōkam, பெ.(n.) ஓக வகை; a kind of {}. "மூலக்கனலை வாசியோகத்தா லெழுப்பி" (கோபால கிருஷ்ணபாரதி 95);. [வாசி + ஓகம்]
வாசிரம்	வாசிரம் vāciram, பெ.(n.) 1. நாற்சந்தி; junction where four streets meet. 2. வீடு; house. 3. பகல்; day.
வாசிலிங்கரு	வாசிலிங்கரு vāciliṅgaru, பெ.(n.) தண்டு (மூ.அ.);; stem of a plant.
வாசிவாரியன்	வாசிவாரியன் vācivāriyaṉ, பெ.(n.) குதிரையைப் பழக்குவதில் வல்லவன்; one skilled in training horses. "வாசிவாரியன் ஐந்து கதியையும் பதினெட்டுச் சாரியையும் பயிற்றுகையினாலே" (மதுரைக்.389, உரை);.
வாசினி	வாசினி vāciṉi, பெ.(n.) பெண் குதிரை (யாழ்.அக.);; mare. [வாசி → வாசினி]

வாசினை	வாசினை vāciṉai, பெ.(n.) 1. படிக்கை; reading. "வாசகன் மற்றது வாசினை செய்தபின்" (சூளா. சீய. 90);. 2. யாழ் முதலியன இசைப்பிக்கை; playing on a musical instrument. "குழலவளுடைய யாழ் வாசினையை" (சீவக.603, உரை);. [வாசி → வாசினை, வாசினை = குழல் வாசிப்பு. (வ.மொ.வ.164);]
வாசுகன்மூச்சு	வாசுகன்மூச்சு vācugaṉmūccu, பெ.(n.) கருமுகிற் செய்ந்நஞ்சு; a kind of arsenic. [வாசுகன் + மூச்சு]
வாசுகி	வாசுகி1 vācugi, பெ.(n.) வித்தமிழ்து (மூ.அ.);; seed. வாசுகி2 vācugi, பெ.(n.) 1. உயிர்த்துளி; semen. 2. ஆத்திமல்லிகை பார்க்க;see {}. 4. நாகமலை; zinc-ore.
வாசுகிக்கொடி	வாசுகிக்கொடி vācugiggoḍi, பெ.(n.) நாகநஞ்சு; a kind of arsenic. [வாசுகி + கொடி]
வாசுகிந்தன்	வாசுகிந்தன் vācugindaṉ, பெ.(n.) எருமை முன்னை; a tree - Premna latifolia.
வாசுகிநாதன்	வாசுகிநாதன் vācuginātaṉ, பெ.(n.) சூதநஞ்சு; a kind of arsenic.
வாசுடா	வாசுடா vācuṭā, பெ.(n.) பலகறை; cowri.
வாசுதேவமூலிகை	வாசுதேவமூலிகை vācutēvamūligai, பெ.(n.) வெள்ளை நீர்முள்ளி, a thorny plant bearing white flowers. [வாசு + தேவ + மூலிகை]

வாசுபிகை	வாசுபிகை vācubigai, பெ.(n.) ஓர் பூடு; a herb - Pimpinella - in volucrata. [வாசு + பிகை]
வாசுரை	வாசுரை vācurai, பெ.(n.) 1. நிலம்; earth. 2. இரவு; night. 3. பெண்; woman. 4. பெண் யானை (யாழ்.அக.);; female elephant.
வாசை	வாசை vācai, பெ.(n.) ஆடாதோடை பார்க்க;see {}.
வாஞ்சிக்கொடி	வாஞ்சிக்கொடி vāñjikkoḍi, பெ.(n.) முல்லை; a variety of Jasmine. [வாஞ்சி + கொடி]
வாஞ்சிகம்	வாஞ்சிகம் vāñjigam, பெ.(n.) மூங்கிலரிசி; seeds - Concretions of bamboo.
வாஞ்சிமலை	வாஞ்சிமலை vāñjimalai, பெ.(n.) விடத்தாரி பார்க்க;see {}. [வாஞ்சி + மலை]
வாட்காரன்	வாட்காரன் vāṭkāraṉ, பெ.(n.) அரம்பத்தால் மரமறுப்பவன்; sawyer. [வாள் + காரன்]
வாட்குடி	வாட்குடி vāḍkuḍi, பெ.(n.) மறக்குடி; race of warriors. "வாட்குடி வன்கணவர்க்கு" (பு.வெ.4, 4); [வாள் + குடி]
வாட்கூத்து	வாட்கூத்து vāṭāttu, பெ.(n.) வாளைப் பிடித்து ஆடுங்கூத்து; sword dance. "உறையைக் கழித்து வாட்கூத்து ஆடிக் காட்டுவார்" (சீவக.783, உரை);. [வாள் + கூத்து]

வாட்கோரை	வாட்கோரை vāṭārai, பெ.(n.) ஒருவகைக் கோரை (பிங்.); (மதுரைக்.172, உரை);; a kind of sedge. [வாள் + கோரை]
வாட்சி	வாட்சி vāṭci, பெ.(n.) மல்லிகை, இருவாட்சி; a variety of Jasmine. [வாள் → வாய் → வாய்ச்சி → வாட்சி]
வாட்சூலை	வாட்சூலை vāṭcūlai, பெ.(n.) ஒரு வகைச் சூலை நோய்; a kind rheumatic pain.
வாட்டசாட்டம்	வாட்டசாட்டம் vāṭṭacāṭṭam, பெ.(n.) தோற்றப் பொலிவு (கொ.வ.);; being stalwart and shapely. 'ஆள் வாட்டசாட்டமாய் இருக்கிறான்'. [வாட்ட + சாட்டம்]
வாட்டப்பொலி	வாட்டப்பொலி vāṭṭappoli, பெ.(n.) களத்தில் அடித்துப் போடப்பட்டிருக்கும் நீண்ட நெற்பொலி (இ.வ.);; long heap of paddy on the threshing-floor. [வாட்டம் + பொலி]
வாட்டம்	வாட்டம்1 vāṭṭam, பெ.(n.) 1. வாடுகை; fading, withering. 2. உலர்ச்சி; dryness. 3. மெலிவு; leanness. "மானமங்கையர் வாட்டமும் பரிவும்...... தீர்ந்தொளி சிறந்தார்" (சீவக.2382);. 4. வருத்தம்; trouble, distress. "வாட்டிய வாட்டஞ் சொல்லி" (அரிச்.பு.விவாக.32);. [வாடு → வாட்டம்] வாட்டம்2 vāṭṭam, பெ.(n.) 1. ஒழுங்கான சாய்வு; slope, gradient. "நீர்வாட்டம்". 2. வடிவழகு; beauty of form. 'ஆள் வாட்டமாயிருக்கிறான்'. 3. மனக்களிப்பு; sumptuousness. 'சோறு வாட்டமாய்க் கிடைத்தது'. 4. தோற்றப் பொலிவு (கொ.வ.);; being stalwart and shapely.

வாட்டரவு	வாட்டரவு vāṭṭaravu, பெ.(n.) 1. சோர்வு (யாழ்.அக.);; weariness, fatigue. 2. உலர்கை (வின்.);; withering, fading.
வாட்டல்	வாட்டல் vāṭṭal, பெ.(n.) வாட்டப்பட்ட பொருள்; roast, anything roasted. [வாடு → வாட்டு → வாட்டல்]
வாட்டலை	வாட்டலை vāṭṭalai, பெ.(n.) வாட்டாளை பார்க்க (யாழ்.அக.);;see {}.
வாட்டாங்கொடி	வாட்டாங்கொடி vāḍḍāṅgoḍi, பெ.(n.) சோமலதைக் கொடி; soma plant. மறுவ. ஆட்டலாங்கொடி.
வாட்டாழை	வாட்டாழை vāṭṭāḻai, பெ.(n.) கடற்கரையில் உண்டாம் பழச்செடி வகை (மலை.);; a coastal plant yielding edible fruits. மறுவ. கடற்றாழை. [வாள் + தாழை]
வாட்டாளை	வாட்டாளை vāṭṭāḷai, பெ.(n.) மெலிந்தவன் (யாழ்.அக.);; emaciated man. [வாடு →வாட்டு →ஆள்]
வாட்டாறு	வாட்டாறு vāṭṭāṟu, பெ.(n.) மலைநாட்டுத் திருமால் திருப்பதிகளுள் ஒன்று; a {} shrine in the Travancore state. "வளநீர் வாட்டாற்றெழினியாதன்" (புறநா.396);. "வாட்டாற்றா னடிவணங்கி" (திவ்.திருவாய்.10, 6, 2);. [வாட்டம் + ஆறு]
வாட்டானை	வாட்டானை vāṭṭāṉai, பெ.(n.) அறுவகைத் தானைகளுள் ஒன்றான வாட்படை; company of swordsmen in an army, one of {}. "பொய்யா வாட்டானை .... தென்னவன்" (கலித்.98); (திவா.);. [வாள் + தானை]

வாட்டி	வாட்டி1 vāṭṭi, பெ.(n.) தடவை; time, turn. "மூன்று வாட்டி வந்து போனான்". தெ. மாடு;க. மாட்டு. [வள் → வாள் → வாட்டி (மு.தா.258);] வாட்டி2 vāṭṭi, பெ.(n.) களமடிக்கும் கடைசிப் பிணையல் மாடு (இ.வ.);; the bull at the farthest end from the pole in the centre of the threshing-floor in treading corn. வாட்டி3 vāṭṭi, பெ.(n.) பருத்தி; cotton. வாட்டி vāṭṭi, பெ. (n.) சிறு பெண் குழந்தை; a small baby.
வாட்டிப்பிடிப்பான்	வாட்டிப்பிடிப்பான் vāḍḍippiḍippāṉ, பெ.(n.) தழுதாழை; a shrub - a hedge tree- clerodendron phlomoides {}. [வாட்டி + பிடிப்பான்]
வாட்டிப்பிழிதல்	வாட்டிப்பிழிதல் vāṭṭippiḻidal, பெ.(n.) வெற்றிலையை அனலில் வாட்டிக் கசக்கிச் சாறு எடுக்கும் முறை; squeezing the juice after slight heating as in betel. [வாட்டி + பிழிதல்]
வாட்டியபுட்பம்	வாட்டியபுட்பம் vāṭṭiyabuṭbam, பெ.(n.) 1. சந்தனம்; sandalwood. 2. மஞ்சள்; turmeric.
வாட்டியம்	வாட்டியம் vāṭṭiyam, பெ.(n.) 1. தோட்டம்; garden. 2. வீடு (யாழ்.அக.);; house.
வாட்டியாயினி	வாட்டியாயினி vāṭṭiyāyiṉi, பெ.(n.) அதிபலை; species of Hibiscus. மறுவ. பேராமுட்டி.

வாட்டு	வாட்டு1 vāṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. உலர்த்துதல்; to cause to wither or fade; to dry; to scorch. 2. வதக்குதல்; to roast. 3. வருத்துதல்; to vex, afflict, mortify. "எளியரை வலியர் வாட்டின் வலியரை... தெய்வம் வாட்டும்" (காஞ்சிப்பு.கடவுள் வா.7);. 4. கெடுத்தல்; to injure; to destroy. "இனம் போக்கி நின்றாரிகல் வாட்டி" (பு.வெ.2, 5);. 5. ஆடை வெளுத்தல்; to wash, as cloth. "ஸ்ரீவைஷ்ணவ வண்ணத்தான் திருப்பரி வட்டங்களை அழகிதாக வாட்டி" (ஈடு.5, 10, 6);. க. பாடு; தெ. வாடு; ம. வாடுக; Ko. vaa-{}. [வாடு → வாட்டு → வாட்டு-,] வாட்டு2 vāṭṭu, பெ.(n.) 1. பொரியல்; roasted or fried flesh or vegetable.
வாட்டுசோகை	வாட்டுசோகை vāṭṭucōkai, பெ.(n.) சோகைநோயால் உண்டாகும் வீக்க வகை; bright's disease.
வாட்படை	வாட்படை vāḍpaḍai, பெ.(n.) வாள்தாங்கிப் போர்செய்யும் வீரர்; army of soldiers armed with swords. "வாட்படையை யோட்டி" (பட்டினப்.226, உரை);. [வாள் + படை.]
வாட்படையாள்	வாட்படையாள் vāḍpaḍaiyāḷ, பெ.(n.) கொற்றவை (பிங்.);; Durga, as armed with sword. [வாட்படை → வாட்படையாள்]
வாட்பல்	வாட்பல் vāṭpal, பெ.(n.) அரம்பம் போன்ற பல்லமைப்பு; serrated tooth, toothed like a saw. [வாள் + [பல்]
வாட்பல்விலக்கி	வாட்பல்விலக்கி vāṭpalvilakki, பெ.(n.) 1. சிறிய அரவகை (செங்கை);; tenon saw. 2. அரத்தின் பற்களை நேராக்கும் கருவி; saw-set. [வாள் + பல் + விலக்கி.]

வாட்போக்கி	வாட்போக்கி vāṭpōkki, பெ.(n.) திருச்சி மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ளதும் அப்பரால் பாடப்பட்டதுமான ஒரு சிவத்தலம்; one of the saiva places having the distinction of being sung by saint Appar. It is in Tiruchi District.
வாட்போக்கிக்கலம்பகம்	வாட்போக்கிக்கலம்பகம் vāṭpōggiggalambagam, பெ.(n.) பெரும்புலவர் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையால் கி.பி.19ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப் பெற்ற நூல்; a book written by {} in 19th century. [வாட்போக்கி + கலம்பகம்]
வாட்போக்கிநாதர் உலா	வாட்போக்கிநாதர்உலா vāṭpōkkinātarulā, பெ.(n.) சேறை கவிராசப் பண்டிதர் என்பவரால் கி.பி.16ஆம் நூற்றாண்டில் இயற்றப்பட்ட நூல்; a book written by {} in 20th century. [வாட்போக்கி + நாதர் + உலா. நாதர் = skt.]
வாட்போர்	வாட்போர் vāṭpōr, பெ.(n.) வாளால் செய்யும் சண்டை; fight with the sword. "வாட்போரான் மிகுகின்ற... வீரருடைய" (மதுரைக்.53, உரை);. [வாள் + போர்]
வாடகம்	வாடகம் vāṭagam, பெ.(n.) வாடகை (இ.வ.);; rent. [வாழ் → வாழகை → வாடகை → வாடகம்]
வாடகை	வாடகை1 vāṭagai, பெ.(n.) கூலி; rent, hire. "வாடகைக் குதிரை" (திருவேங்.சத.85);. [வாழ் → (வாழகை); - வாடகை = வீட்டிற் குடியிருத்தற்குக் கட்டும் மாத அல்லது ஆட்டைக் கட்டணம். பின்பு இயங்குதிணைப் பொருள்களைப் பயன்படுதற்குக் கொடுக்கும் கட்டணமும் இப்பெயர் பெற்றது.] வடவர் பட் (bhat); என்னுஞ் சொல்லை மூலமாகக்காட்டி, அதையும் ப்ருத்த (bhrta); என்பதன் திரிபாக்குவர். Bh{} = பொறு, bhrta = தாங்கப் பெற்றவன், கூலிக்கு அமர்த்தப் பெற்ற வேலைக்காரன் அல்லது உழைப்பாளி அல்லது படைஞன். இவ்வகையிலும் மூலம் தமிழ்ச் சொல்லே. பொறு = {}. (வ.மொ.வ. 2., பக். 85);. வாடகை2 vāṭagai, பெ.(n.) 1. சுற்றுவட்டம்; region, district. "அரசூர்வாடகையில்" (S.I.I.iii.109);. 2. தெரு (யாழ்.அக.);; street. 3. கொல்லை (யாழ்.அக.);; garden. 4. வாகன சாலை (யாழ்.அக.);; stable. 5. மண்சுவர் (யாழ்.அக.);; mud wall.
வாடநாழி	வாடநாழி vāṭanāḻi, பெ.(n.) பேய்ப்புடலை; a bitter wild snake gourd, good for fever - Tricosanthes lacmiosa.

வாடபதி	வாடபதி vāṭabadi, பெ.(n.) உடம்பின் கொழுப்பு; fat of the body-adipose tissue.
வாடபூமாது	வாடபூமாது vāṭapūmātu, பெ.(n.) 1. மூலி, கொட்டைப்பாசி; a kind of moss. 2. ஒருவகை வளி; a gas.
வாடல்	வாடல் vāṭal, பெ.(n.) 1. வாடுகை; withering; drying; becoming lean; fading. 2. வாடின பொருள்; that which is faded, or withered, that which is stale or not fresh, as vegetables. 3. உலர்ந்த பூ (பிங்.);; faded flower. [வாடு → வாடல்]
வாடவசி	வாடவசி vāṭavasi, பெ.(n.) தொட்டிவிடம்; a kind of arsenic-red orpiment. [வாட + வசி]
வாடன்சம்பா	வாடன்சம்பா vāṭaṉcambā, பெ.(n.) மட்டநெல்வகை; an inferior kind of paddy. [வாடன் + சம்பா]
வாடாக்கடமை	வாடாக்கடமை vāḍākkaḍamai, பெ.(n.) திட்டமான வரி; permanently fixed tax. "இவ்வாண்டு முதல் வாடாக்கடமையாக நிறுத்துவித்து" (S.I.I.V.120);. [வாடா + கடமை]
வாடாக்குறிஞ்சி	வாடாக்குறிஞ்சி vāṭākkuṟiñji, பெ.(n.) உலரும் நிலையினும் தன் இயற்கை நிறம் மாறாத பூ வகை (பிங்.);; a plant whose flowers do not lose colour in withering. மறுவ. குரவகம். [வாடா + குறிஞ்சி]
வாடாத்தம்	வாடாத்தம் vāṭāttam, பெ.(n.) ஆல்; banyan tree - ficus bengalensis. [வடம் + அத்தம்]

வாடாத்தாமரை	வாடாத்தாமரை vāṭāttāmarai, பெ.(n.) பண்டைக்கால அரசர் பாணர்க்கு அளிக்கும் பொற்றாமரைப்பூ; lotus-shaped ornament of gold, presented to bards by ancient kings. "வாடாத் தாமரை சூட்டுவ னினக்கே" (புறநா.319);. [வாடு + ஆ + தாமரை]
வாடாப்பூ	வாடாப்பூ vāṭāppū, பெ.(n.) வாடா மல்லிகை, தென்னம்பூ, பனம்பூ பறிக்காதபூ; unfaded and unplucked flowers. [வாடா + பூ]
வாடாமல்லி	வாடாமல்லி vāṭāmalli, பெ.(n.) வாடா மல்லிகை (இ.வ.); பார்க்க;see {}. [வாடு + 'ஆ' (எ.ம.இ.நி.); + மல்லி]
வாடாமல்லிகை	வாடாமல்லிகை vāṭāmalligai, பெ.(n.) பூச்செடிவகை (வின்.);; bachelor's buttons. [வாடு +'ஆ' (எ.ம.இ.நி.); + மல்லிகை]
வாடாமாலை	வாடாமாலை vāṭāmālai, பெ.(n.) 1. பொன்னரி மாலை; gold necklace, as not fading like the garland of flowers. "வாடாமாலை பாடினி யணிய" (புறநா.364);. 2. கிழி கிடை முதலியவற்றால் செய்யப்படும் மாலை (சிலப்.5, 33, உரை);; garland made of rags, pith etc., [வாடு + ஆ (எ.ம.); + மாலை]
வாடாமுட்செடி	வாடாமுட்செடி vāḍāmuḍceḍi, பெ.(n.) மஞ்சட்பூவுள்ள ஓர் செடி; a thorny plant with yellow flowers-Furze. [வாடா + முள் + செடி]
வாடாவஞ்சி	வாடாவஞ்சி vāṭāvañji, பெ.(n.) கருவூர் பார்க்க;see {}. "வாடாவஞ்சி வாட்டு நின்..... நோன்றான்" (புறநா.39);. [வாடு +'ஆ' (எ.ம.இ.நி.); + வஞ்சி]
வாடாவள்ளி	வாடாவள்ளி vāṭāvaḷḷi, பெ.(n.) 1. ஒரு வகைக் கூத்து; a kind of dance. "வாடா வள்ளியின் வளம்பல தரூஉ நாடு பல" (பெரும்பாண்.370);. 2. ஓவியம் (அக.நி.);; painting, picture. [வாடு +'ஆ'(எ.ம.இ.நி.); + வள்ளி]

வாடாவிளக்கு	வாடாவிளக்கு vāṭāviḷakku, பெ.(n.) நந்தாவிளக்கு (நெல்லை);; perpetually burning lamp. [வாடு + ஆ (எ.ம.இ.நி.); + விளக்கு]
வாடாவூட்டு	வாடாவூட்டு vāṭāvūṭṭu, பெ.(n.) திட்டமான வரி; permanently fixed tax.
வாடி	வாடி1 vāṭi, பெ.(n.) தொட்டாற்சுருங்குஞ் செடி வகை; a sensitive plant. வாடி2 vāṭi, பெ.(n.) 1. தோட்டம் (வின்.);; garden. 2. மதில் (யாழ்.அக.);; wall. 3. முற்றம் (யாழ்.அக.);; courtyard. 4. வீடு (யாழ்.அக.);; house. 5. மீனுலர்த்துமிடம் (இ.வ.);; fish- curing yard. 6. பட்டி; village, hamlet. 7. சாவடி (வாடிவீடு);; rest-house. 8. காணிக்காரரின் புல் வேய்ந்த மூங்கிற் குடிசை; hut of bamboo and grass, of {} (G.TnD.1, 7);. 9. அடைப்பிடம் (வின்.);; enlosure, fenced place. 10. சூழ வேலி கோலிய விறகு, மரம் முதலியன விற்குமிடம் (விறகுவாடி, மரவாடி.);; yard, shed, where firewood is stored for sale. [பாடி → வாடி (செல்வி.75, ஆடி, 606);]
வாடிக்கை	வாடிக்கை vāṭikkai, பெ.(n.) 1. வழக்கம்; habit. "வேதங்களைக் கிளி வாடிக்கையாற் கற்று" (இராமநா. அயோத், 22);. 2. வழக்கமாகப் பற்றுவரவு செய்கை; custom, as in dealing. 3. முறை; usage. "உலக வாடிக்கை நிசமல்லவோ" (குமரே. சத.69);. 4. வாடிக்கைக்காரன் பார்க்க;see {}. க., து. வாடிகெ;தெ. வாடு, வாடுக. [பாடு → வாடுக்கை → வாடிக்கை (மு.தா.304);]
வாடிக்கைக்காரன்	வாடிக்கைக்காரன் vāṭikkaikkāraṉ, பெ.(n.) 1. வழக்கமாக ஓரிடத்துப் பற்றுவரவு செய்வோன்; customer. 2. பண்டங்களை வழக்கமாக ஓரிடத்து விலைக்குக் கொடுத்து வருவோன்; customary supplier of goods. [வாடிக்கை + காரன்]
வாடிகம்	வாடிகம் vāṭigam, பெ.(n.) பிரமி2 (நாமதீப. 340); பார்க்க;see pirami.

வாடிகை	வாடிகை vāṭigai, பெ.(n.) 1. வாடகை2 2, 3, 4 பார்க்க;see {}.
வாடிவாசல்	வாடிவாசல்1 vāṭivācal, பெ.(n.) அரண்மனைவாசல் (இ.வ.);; entrance hall of a palace or mansion. [பாடிவாசல் → வாடிவாசல் (செல்வி.75, ஆடி. 006.);] வாடிவாசல்2 vāṭivācal, பெ.(n.) 1. முல்லை நில மாட்டுத் தொழுவ வாசல்; entrance of cowshed in mullai tract. 2. இடையர் குடியிருப்புவாசல்; entrance of yadhava's colony. 3. சல்லிக்கட்டுக் காளைகளை அடைத்து வைத்திருக்கும் தொழுவ வாசல்; small entrance in the narrow passage between the ground and the place where the bulls are kept in the sport of{}. 4. பாசறை வாசல்; entrance of encampment. [பாடிவாசல் → வாடிவாசல். (செல்வி.75, ஆடி. 006.);] வாடிவாசல் vāṭivācal, பெ. (n.) சல்லிக்கட்டு காளைகள் இருக்குமிடம்; place where bul bailing take place. [வாடி+வாசல்]
வாடிவீடு	வாடிவீடு vāṭivīṭu, பெ.(n.) 1. பாசறை; war camp. 2. அரசன் தங்கல்மனை; royal rest- house. 3. சாவடி; choultry. [பாடிவீடு → வாடிவீடு]
வாடிவேலி	வாடிவேலி vāṭivēli, பெ.(n.) சிற்றூரின் எல்லைக் குறி (கோவை.);; the boundary line of a village. [வாடி + வேலி]

வாடு	வாடு1 vāṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உலர்தல்; to wither, fade, dry up. "பொதியொடு பீள்வாட" (நாலடி, 269);. 2. மெலிதல்; to be emaciated, to become weak. "எந்தோள் வாட" (கலித்.68.);. 3. மனமழிதல்; to pine away, grieve. "வாடினேன் வாடி வருந்தினேன்" 4. பொலிவழிதல்; to turn pale. "குழலியென் வாடிப் புலம்புவதே" (திருக்கோ.14);. 5. தோல்வியடைதல்; to be defeated. "வாடாவஞ்சி தலைமலைந்து" (பு.வெ.3, 1, கொளு);. 6. கெடுதல்; to perish. "காரிகை பெற்றதன் கவின் வாட" (கலித்.124);. 7. நீங்குதல்; to be removed. "சூலமும்... கரத்தினில் வாடா திருத்தி" (கல்லா.87, 29);. 8. குறைதல்; to diminish, decrease. "வாடருஞ்சீர்க் கண்ணகி நல்லாளுக்கு" (சிலப்
வாடூன்	வாடூன் vāṭūṉ, பெ.(n.) உப்புக்கண்டம்; dried flesh. "வாராதட்ட வாடூன் புழுக்கல்" (பெரும் பாண்.100);. [வாடு + ஊன்]
வாடை	வாடை1 vāṭai, பெ.(n.) 1. வடகாற்று (பிங்.);; northwind. "வாடை நலிய வடிக்கணா டோணைசை"(பு.வெ.8, 16);. 2. குளிர் காற்று (கொ.வ.);; chill wind. 3. காற்று (பிங்.);; wind. "வாடை யுயிர்ப்பின்" (கம்பரா. மிதிலைக். 66);. 4. மணம்; fume, scent "சுகந்த வாடையின்" (திருப்பு.143);. 5. வடவை பார்க்க;see {}. "வாடை யெரிகொள்வேலை" (திருப்பு.382);. ம. வாட; தெ. வாட;குருக். பார்னா. வாடை2 1. தெருச்சிறகு (சூடா.); row of houses, as in a street. "கீழைவாடை மேலைவாடை" (சூடா.). 2. தெரு (பிங்.);; street. 3. இடையர் அல்லது வேடர் வாழும் வீதி (வின்.);; street where herdsmen or hunters reside. 4. குறுஞ் சிற்றூர்; village, hamlet. 5. வழி; direction.

வாடைக்கச்சான்	வாடைக்கச்சான் vāṭaikkaccāṉ, பெ.(n.) வடமேல்காற்று (யாழ்.அக.);; north- west wind. [வாடை + கச்சான். கச்சான் = மேல்காற்று, கோடைக்காற்று.]
வாடைக்கொண்டல்	வாடைக்கொண்டல் vāṭaikkoṇṭal, பெ.(n.) வடகீழ்க்காற்று (யாழ்.அக.);; north- east wind. [வாடை + கொண்டல்]
வாடைப்பாசறை	வாடைப்பாசறை vāṭaippācaṟai, பெ.(n.) பாசறைக்கண் வீரர் தம் காதன் மகளிரை நினைந்து துயருறும்படி செய்கின்ற வாடைக்காற்றின் மிகுதியைக் கூறும் புறத்துறை (பு.வெ.8,16.);; theme describing the north wind which blows in the camp of soldiers and distresses them by reminding them of their lady-loves. [வாடை + பாசறை]
வாடைப்பொடி	வாடைப்பொடி vāḍaippoḍi, பெ.(n.) 1. நறுமணத்தூள் (இ.வ.);; aromatic or scented powder. 2. வயப்படுத்தும் பொடி; medicated powder that charms a person and keeps him under, fascination. "வாடைப் பொடியிட்டான்" (விறலி விடு.823);. [வாடை + பொடி. வாடை = நறுமணம்.]
வாடையவலன்	வாடையவலன் vāṭaiyavalaṉ, பெ.(n.) பேராமுட்டி; a plant - pavonia odorata. [வாடை .+ அவலன்]
வாடையிலோடு-தல்	வாடையிலோடு-தல் vāṭaiyilōṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வடகாற்றின் உதவியால் மரக்கலம் பாய் விரித்துச் செல்லுதல் (வின்.);; to sail with the north wind. [வாடையில் + ஓடு-,]
வாடைவசியம்	வாடைவசியம் vāṭaivasiyam, பெ.(n.) [வாடை + வசியம்]
வாண்டியம்	வாண்டியம்1 vāṇṭiyam, பெ.(n.) பேராமுட்டி; a plant - pavonia odorata. வாண்டியம்2 vāṇṭiyam, பெ.(n.) செடிவகை; pink-tinged white sticky mallow.
வாண்டு	வாண்டு vāṇṭu, பெ.(n.) மிகவும் குறும்பு செய்கிற குழந்தை; mischievous child. 'விடுமுறை விட்டால் இந்த வாண்டுகளைச் சமாளிக்க முடியாது'.

வாண்டைக்கன்று	வாண்டைக்கன்று vāṇṭaikkaṉṟu, பெ.(n.) மூன்று மாத அகவைக்கு மேற்படாத பல் முளைக்காத ஆடு; the lamb which has three months old and not sprouting of teeth. [வாண்டை + கன்று]
வாண்டையான்	வாண்டையான் vāṇṭaiyāṉ, பெ.(n.) கள்ளர் இனத்தவரின் பட்டப் பெயர்களுள் ஒன்று; a title of the {} caste.
வாண்மங்கலம்	வாண்மங்கலம் vāṇmaṅgalam, பெ.(n.) 1. பகையரசை வென்ற வேந்தன் தன் வாளினைக் கொற்றவை மேல் நிறுத்தி நீராட்டு தலைக் கூறும் புறத்துறை (தொல்.பொருள்.68, உரை);; theme which describes the sword of a victorious king being placed in the hands of {} and given a ceremonial bath. 2. வீரனது வாள் வென்றியாற்.பசிப்பிணி தீர்ந்த பேய்ச் சுற்றம் அவன் வாளினை வாழ்த்துதலைக் கூறும் புறத்துறை (தொல். பொருள். 91.);; theme which describes a victor's sword being blessed by the devils whose hunger has been satisfied by its deeds of slaughter. [வாள் + மங்கலம்]
வாண்மண்ணுநிலை	வாண்மண்ணுநிலை vāṇmaṇṇunilai, பெ.(n.) நன்னீராலே மஞ்சனமாட்டிய அரச வாளின் வீரத்தைக் கூறும் புறத்துறை (பு. வெ. 6, 27);; theme which describes the ceremonial bath given to a king's sword and the heroic achievements of the king with that sword. [வாள் + மண்ணுநிலை]
வாண்முகம்	வாண்முகம் vāṇmugam, பெ.(n.) வாளின் வாய்; edge of sword. "வாண்முகம் பொறித்த மாண்வரி யாக்கையர்" (பதிற்றுப்.58,3);. [வாள் + முகம்]
வாண்முட்டி	வாண்முட்டி vāṇmuṭṭi, பெ.(n.) வாளின் பிடி; handle or hilt of a sword. 'வாண்முட்டியை இடையறும்படி பிடித்த கையினர்' (சீவக. 2217, உரை);. [வாள் + முட்டி]
வாணக்கந்தகம்	வாணக்கந்தகம் vāṇaggandagam, பெ.(n.) பொறிவாணம் முதலிய செய்தற்குரிய தனிம வகை (M.M.300.);; stick-sulphur, roll sulphur, as used in fireworks. [வாணம் + காந்து → காந்தகம் → கந்தகம்]
வாணக்கா	வாணக்கா vāṇakkā, பெ.(n.) நெல்லிப் பருப்பு; kernel of the fruit-Emblica-Indian goose berry.
வாணக்காரன்	வாணக்காரன் vāṇakkāraṉ, பெ.(n.) வாணவெடிகள் முதலியன செய்து விற்பவன்; one who manufactures and sells fireworks. க. வாணகார. [வாணம் + காரன். காரன் = வினைமுதல் உடைமை முதலிய பொருளில் வரும் ஆண்பாற் பெயரீறு.]

வாணக்குழல்	வாணக்குழல் vāṇakkuḻl, பெ.(n.) அதிர்வேட்டுக்காகப் பொறிவாண மருந்து அடைக்கும் வெடிகுழாய்; metallic tube fixed in a block of wood, used for loading fireworks with gun powder. [வாணம் + குழல்]
வாணகந்தி	வாணகந்தி vāṇagandi, பெ.(n.) அரசமரம்; a sacred tree - Ficus religiosa. [வாண + கத்தி]
வாணகந்தியுப்பு	வாணகந்தியுப்பு vāṇagandiyuppu, பெ.(n.) வெடியுப்பு; salt petre. [வாணகந்தி + உப்பு]
வாணகம்	வாணகம் vāṇagam, பெ.(n.) 1. வாணம் 1, 20 பார்க்க;see {}. 2. ஆவின் மடி; cow's udder. 3. வேய்ங்குழல்; flute. 4. தனிமை; loneliness.
வாணகன்	வாணகன் vāṇagaṉ, பெ.(n.) திருமால் (யாழ்.அக.);;{}. [ஒருகா. (வான் → வானகன் → வாணகன்);]
வாணகாந்திகம்	வாணகாந்திகம் vāṇagāndigam, பெ.(n.) சோதிப்புல்;{}. [வாண + காந்திகம்]
வாணகோப்பாடி	வாணகோப்பாடி vāṇaāppāṭi, பெ.(n.) வாணவரசர் ஆண்டதும், மைசூர் அரசவை, கர்நூல் மாவட்டம், வட ஆற்காடு மாவட்டம் ஆகியவற்றின் பாகங்கள் அடங்கியதுமான நாடு; the country of the {}, an ancient Kingdom comprising portions of the mysore state, and of the karnool and north arcot districts (S.I.I.ii, preface.27);. [வாண + கோப்பாடி]
வாணதண்டம்	வாணதண்டம் vāṇadaṇṭam, பெ.(n.) புடைவை நெய்யுங் கருவி வகை (யாழ்.அக.);; apparatus for weaving sarees. [வாண + தண்டம்]

வாணதீர்த்தம்	வாணதீர்த்தம் vāṇatīrttam, பெ.(n.) திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் உள்ள ஓர் அருவி; a sacred waterfall in the Tirunelvelly District. [வாண + skt. {} → த. தீர்த்தம்]
வாணபுரம்	வாணபுரம் vāṇaburam, பெ.(n.) வாணாசுரனது தலைநகர்; the capital of {} Kingdom. "வாணபுரம்புக்கு" (திவ்.திருவாய்.7,10,7);. [வாண(ன்); + புரம்]
வாணம்	வாணம் vāṇam, பெ.(n.) 1. அம்பு; arrow. 2. தீ; fire. "பாயும் புகைவாணங் கொடு பாணம்" (இரகு.நகர.24);. 3. வளைந்து செல்லும் வாணக்கட்டு முதலியன (யாழ்.அக);; rocket, fire works. [வாளம் → வாணம். வாணம் → வ. பாண. (க.வி. 28);] வாணம்1 vāṇam, பெ.(n.) 1. கடைகால் (நெல்லை.);; excavation for laying foundation. 2. வெடி; cracker. [வானம் → வாணம்] வாணம்2 vāṇam, பெ.(n.) 1. அம்பு; arrow. 2. தீ; fire. "பாயும் புகைவாணங் கொடு பாணம்" (இரகு. நகர. 24);. 3. வாணவெடி முதலியன (யாழ்.அக.);; rocket fire works.
வாணரம்	வாணரம் vāṇaram, பெ.(n.) மூளையையும் முதுகந்தண்டங் கொடியையும் பற்றிய நோய்; inflammation of the brain and the spinal card-Meningitis.
வாணலி	வாணலி vāṇali, பெ.(n.) வறுக்குஞ்சட்டி; frying pan. தெ., க. பாணலி.
வாணலிங்கம்	வாணலிங்கம் vāṇaliṅgam, பெ.(n.) வாணாசுரனாற் பூசிக்கப்பட்டதும், நருமதையில் அகப்படுவதுமான இலிங்க வகை; a form of {}, found in the {} as worshipped by the Asura {}. "வாணனெனுமசுர ணர்சித்தான்.... வாணலிங்கம்" (சைவச.பொது.85);. [வாண + லிங்கம் →இலங்கம்]

வாணவாதம்	வாணவாதம் vāṇavātam, பெ.(n.) கால் கையை சுருக்க வாங்கி இழுத்துக் கடுத்து நோயை யுண்டாக்கும் ஒரு வகை ஊதை நோய்; a kind of rheumatism. [வாணம் + வாதம். Skt. வாதம்.]
வாணவுப்பு	வாணவுப்பு vāṇavuppu, பெ.(n.) வெடியுப்பு; potassium nitrate. [வாணம் + உப்பு]
வாணவெடி	வாணவெடி vāṇaveḍi, பெ.(n.) வெடிவகை; a kind of rocket fire. [வாணம் + வெடி]
வாணவேடிக்கை	வாணவேடிக்கை vāṇavēṭikkai, பெ.(n.) வாணங்களை வெடித்து நிகழ்த்தும் கண்கவர் காட்சி; display of fireworks. [வாள் → வாளம் → வாணம் + வேடிக்கை]
வாணன்	வாணன்1 vāṇaṉ, பெ.(n.) நெல்வகை; a kind of paddy. "மலை முண்டன் வாணன்" (நெல்விடு. 186);. வாணன்2 vāṇaṉ, பெ.(n.) 1. குடியிருப்பவன்; resident. "அண்ட வாண ரமுதுண நஞ்சுண்டு" (தேவா.644,6);. 2. ஏதேனும் ஒரு தொழிலால் வாழ்பவன்; one who pursues a profession or calling. "பாவாணன்". 3. நல்வாழ்வுள்ளவன் (வின்.);; prosperous man. [வாழ் + ந் + அன் → வாணன். 'ந்' பெயரிடை நிலை.] வாணன்3 vāṇaṉ, பெ.(n.) 1. மாவலியின் மகனான ஓர் அரசன்; an asura, son of {}. "வாணன் பேரூர்" (மணிமே.3,123);. மாவலி தலைமுறையில் தோன்றிய

வாணன்கோவை	வாணன்கோவை vāṇaṉāvai, பெ.(n.) தஞ்சைவாணன் மீது பொய்யா மொழிப் புலவரியற்றிய கோவைச் சிற்றிலக்கியம்; a {} trealise on {}.
வாணா	வாணா vāṇā, பெ.(n.) வறுக்குஞ்சட்டி; frying pan. [வாணல் → வாணா]
வாணாட்கோள்	வாணாட்கோள் vāṇāṭāḷ, பெ.(n.) பகைவனது அரணைக் கொள்ள நினைத்து வாளைப் புறவீடு விடுவதைக் கூறும் புறத்துறை (பு.வெ.6, 3);; theme of a King sending his sword in advance at an auspicious moment, when setting out with the object of capturing the fort of his enemy. [வாழ் + நாள் + கோள்]
வாணாத்தடி	வாணாத்தடி vāṇāttaḍi, பெ.(n.) சிலம்பக்கழி; zudgel used by Indian gymanasts in fencing.
வாணாய்	வாணாய் vāṇāy, பெ.(n.) வாணலி பார்க்க;see {}.
வாணாள்	வாணாள் vāṇāḷ, பெ.(n.) 1. வாழுங்காலம்; life- time. 2. உயிர்; life. "தெவ்வர்வாணாள் வீழ்ந்துக" (சீவக.3079);. [வாழ் + நாள்]
வாணாளளப்போன்	வாணாளளப்போன் vāṇāḷaḷappōṉ, பெ.(n.) ஞாயிறு (நாமதீப.94);; sun. [வாணாள் + அள → அளப்பு →அளப்போன்]
வாணாளைவாங்கு-தல்	வாணாளைவாங்கு-தல் vāṇāḷaivāṅgudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) பெருந்தொந்தரவு பண்ணுதல்; to tease, worry to death. 'ஏன் என்னுடைய வாணாளை வாங்குகிறாய்?' [வாணாள் + வாங்கு-,]

வாணி	வாணி1 vāṇi, பெ.(n.) 1. சொல் (பிங்.);; word, language, speech. "நன்கல்ல வாணி கிளத்தலடக்கி" (பிரமோத். 22, 19);. 2. கல்வி; learning. "துதி வாணி வீரம்" (பெருந்தொ. 418);. 3. கலைமகள் (பிங்.);; Kalai-magal, as the Goddess of learning. "வாணியு மல்லிமென் மலரையனும்" (சீகாளத். பு. நான்மு. 147);. 4. சரசுவதி நதி; the river Sarasvati. "கங்கை காளிந்தி வாணி காவிரி.... நதிகள்" (திரு.விளை.தல.11);. 5. ஒலி தோன்றும் இடம்; source of vocal sounds. "நாபிக்கு நால்விரல் மேலே... வாணிக் கிருவிரலுள்ளே" (திருமந்.616);. 6. கூத்துவகை (பிங்.);; a kind of dance. வாணி2 vāṇi, பெ.(n.) அம்பு (பிங்.);; arrow. வாணி3 vāṇi, பெ.(n.)
வாணிகச்சம்	வாணிகச்சம் vāṇigaccam, பெ.(n.) வறட்சுண்டி; a species of sensitive plant-Mimosa tripuctra.
வாணிகச்சாத்து	வாணிகச்சாத்து vāṇigaccāttu, பெ.(n.) வாணிகர்திரள்; caravan of traders. 'வாணிகச் சாத்தோடு போந்து தனிமையால் யான் துயருழந்தேன்' (சிலப்.11, 190, உரை);. [வாணிகம் + சார்த்து → சாத்து. (சாத்து = கூட்டம், வணிகக்கூட்டம்.);]
வாணிகச்சி	வாணிகச்சி vāṇigacci, பெ. (n.) வணிக இனப் பெண்; woman of the trading caste. [வாணிகன் → வாணிகச்சி]

வாணிகம்	வாணிகம்1 vāṇigam, பெ.(n.) 1. கொண்டு கொடுத்தற் தொழில்; trade. "வாணிகம் செய்வார்க்கு வாணிகம்" (குறள். 120);. 2. ஊதியம்; gain, profit. "யானோர் வாணிகப் பரிசிலனல்லேன்" (புறநா.208);. [வணிகன் → வணிகம் → வாணிகம்] நாகரிக மக்கள் வாழ்க்கைக்கு, உணவு போன்றே உடை, கலம், உறையுள், ஊர்தி முதலிய பொருள்களும், பொன் வெள்ளி முதலிய செல்வமும் இன்றியமையாதிருப்பதால், பொருளாட்சித் துறையில், ஒரு நாட்டின் நல்வாழ்விற்கும் முன்னேற்றத்திற்கும் அடிப்படையானது உழவுத் தொழிலென்றும் அதற்கடுத்தவை இயற்கையும் செயற்கையுமான விளை பொருள்களால் செய்யப்படும் பல்வேறு கைத்தொழில்களென்றும், அவற்றிற்கடுத்தது நிலவழியும் நீர்வழியும் நடத்தப் பெறும் வணிகமென்றும், பண்டைத் தமிழர் நன்கு அறிந்திருந்தனர். அதனால் மூவேந்தரும் இருவகை வணிகத்தையும் ஊக்குதற்குச் சாலைகளும் துறைமுகங்களும் அமைத்தும் அவற்றைப் பாதுகாத்தும் வந்தனர். வணிகம் என்பது 'வணிஜ்' என்றும் வாணிகம் என்பது 'வாணிஜ்ய' என்றும் வடமொழியும் திரியும். நாட்டிற்கு உள்ளிருந்து ஆட்சியைச் செவ்வையாய்ச் செய்தற்கு ஒரு மருதநிலத் தலைநகரும், நாட்டோரத்தில் கடற்கரையிலிருந்து நீர்வாணிகத்தை ஊக்குதற்கு ஒரு நெய்தல் தலைநகருமாக, இரு தலைநகரை மூவேந்தரும் தொன்றுதொட்டுக் கொண்டிருந்தனர்.
வாணிகவென்றி	வாணிகவென்றி vāṇigaveṉṟi, பெ.(n.) வாணிகத்தாற் சிறப்பெய்திய வணிகன் தனது பொருளிற் பற்றிலனாய்ப் பிறர் மிடியை நீக்கும் பெருந்தன்மையை எடுத்துக் கூறும் புறத்துறை (புற.வெ.12, ஒழிபு,2);; theme describing the selfless benefactions of a merchant who has risen to prominence by his success in business. [வாணிகம் +வென்றி]
வாணிகன்	வாணிகன் vāṇigaṉ, பெ.(n.) 1. பல பண்டங்களை விற்பவன்; merchant, trader. "அறவிலை வாணிகன்" (புறநா.134);. 2. வணிகன்; man of the trading caste. 3. துலாக்கோல் (பிங்.);; scales, balance. 4. துலாவோரை (சூடா.);; libra of the zodiac.Or. {}. m. vanijar. [பண்ணியம் → பண்ணியன் → பண்ணிகன் → பணிகன் → வணிகன் → வாணிகன் (பண்ணியம் = பண்ணப்பட்ட பொருள், விற்பனைப் பண்டம்);. (த.வ.1., பக்.58);]
வாணிகேள்வன்	வாணிகேள்வன் vāṇiāḷvaṉ, பெ.(n.) நான்முகன் (சூடா);;{}. [வாணி + கேள்வன்]
வாணிச்சி	வாணிச்சி vāṇicci, பெ.(n.) 1. வாணிகச்சி பார்க்க;see {}. "மதுரையிற் பிட்டு வாணிச்சி மகற்கு" (தொல்.பொ.84, உரை); (நன்.144, மயிலை);. 2. வாணியச்சி பார்க்க;see {}. [வாணியன் → வாணிச்சி]

வாணிச்சிமேனி	வாணிச்சிமேனி vāṇiccimēṉi, பெ.(n.) மாணிக்கம் (யாழ்.அக.);; ruby. [வாணிச்சி + மேனி]
வாணிச்சியம்	வாணிச்சியம் vāṇicciyam, பெ.(n.) வணிகம் (வின்.);; trade.
வாணிதம்	வாணிதம் vāṇidam, பெ.(n.) 1. கள்; toddy. 2. அகத்தி; a tree - Sesbania grandiflora alias coronilla grandiflora. வாணிதம்1 vāṇidam, பெ.(n.) மணல் போன்று நுண்ணிதாயிருக்குஞ் சருக்கரை (நாமதீப. 409);; fine sugar.
வாணிதி	வாணிதி1 vāṇidi, பெ.(n.) வாணினி, 1,2 (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}. வாணிதி2 vāṇidi, பெ.(n.) 1. மனோசிலை; red orpiment; red arsenic. 2. மூங்கில்; bamboo.
வாணிபன்	வாணிபன் vāṇibaṉ, பெ.(n.) வாணிகன், 1 பார்க்க;see {}. [வாணிகன் → வாணியன்]
வாணிமலர்	வாணிமலர் vāṇimalar, பெ.(n.) வெண்டாமரை (மூ.அ.);; white lotus. [வாணி + மலர்]
வாணிமன்	வாணிமன் vāṇimaṉ, பெ.(n.) நான்முகன்;{}. "பாணியாற் படைத்திலன் வாணிமன்' (பாகவத.1, கண்ணபிரான் துவரை,25);. [வாணி + மன்]
வாணியச்சி	வாணியச்சி vāṇiyacci, பெ. (n.) செக்கார் இனப்பெண்; woman of the oil-monger caste. [வாணியன் (ஆ.பா.); → வாணியச்சி (பெ.பா.);]
வாணியம்	வாணியம் vāṇiyam, பெ.(n.) 1. வாணிகம், 1 (வின்.); பார்க்க;see {}. 2. வாணிகம், 2 பார்க்க;see {}. "சிறுகாலை நாமுறு வாணியம்' (தேவா.259.3);

வாணியன்	வாணியன் vāṇiyaṉ, பெ.(n.) 1. வாணிகன். 1, 2 பார்க்க;see {}. 2. செக்கான்; oil-monger.
வாணியன்தாதன்	வாணியன்தாதன் vāṇiyaṉtātaṉ, பெ.(n.) கம்பர் காலத்தில் அவர்க்கு எதிரியா யிருந்தவராகவும் செக்கார் குலத்தவராகவும் சொல்லப்படும் ஒரு புலவர் (தமிழ் நா.83);; a poet said to be of oil monger caste and a contemporary critic of Kampar.
வாணியன்பொருவா	வாணியன்பொருவா vāṇiyaṉporuvā, பெ.(n.) 1. வெண்மையில் பொன்வரியும் கருநீல வரியும் உள்ள கடல்மீன்; anchovy silvery, shot with gold and purple. 2. வெளிறின மஞ்சணிறமுள்ள கடல் மீன் வகை; anchory, bronze. [வாணியன் + பொருவா]
வாணில்	வாணில் vāṇil, பெ.(n.) பலண்டுருக நஞ்சு; a kind of arsenic.
வாணிலை	வாணிலை vāṇilai, பெ.(n.) பகைமேற் படையெடுத்தலை விரும்பி வேந்தன் வாளைப் புறவீடு விடுவதைக் கூறும் புறத்துறை (பு.வெ.3,4);; theme of sending in advance at an auspicious moment the sword of a King who intends to advance against his enemies. [வாள் + நிலை]
வாணினி	வாணினி vāṇiṉi, பெ.(n) 1. நாடகக்கணிகை (வின்.);; dancing woman. 2. நாணமற்றவள் (வின்.);; immodest woman. 3. நுண்ணறிவு உள்ளவள் (யாழ்.அக.);; clever woman.
வாணீகம்	வாணீகம் vāṇīkam, பெ.(n.) மாழை நீர்மம்; metalic liquid.
வாணீசன்	வாணீசன் vāṇīcaṉ, பெ.(n.) நான்முகன் (யாழ்.அக.);;{}. [வாணி + ஈசன்] Skt. {} → த. ஈசன்.
வாணுதல்	வாணுதல் vāṇudal, பெ.(n.) 1. ஒளி பொருந்திய நெற்றி; bright forehead. "வாணுதல் விறலி" (புறநா.89);. 2. ஒள்ளிய நெற்றியுள்ள பெண்; woman with a bright forehead. "வாணுதல் கணவ" (பதிற்றுப்.38,10);. [வள் → வாள் + நுதல்]
வாத்தன்று	வாத்தன்று vāttaṉṟu, பெ.(n.) எருக்கிலை; leaf of madar - calotrois gigantia.

வாத்தாட்டுப்பலகை	வாத்தாட்டுப்பலகை vāttāṭṭuppalagai, பெ.(n.) வாய்த்தட்டுப்பலகை பார்க்க;see {}. [வாய்த்தாடு → வாத்தாடு + பலகை]
வாத்தாடு	வாத்தாடு vāttāṭu, பெ.(n.) கூரையின் ஓரம் (கட்டட.நாமா.20);; eaves. [வாய்த்தடு → வாய்த்தாடு → வாத்தாடு]
வாத்தியச்சுரை	வாத்தியச்சுரை vāttiyaccurai, பெ.(n.) கின்னரிச் சுரை; bottle gourd used for making musical instruments. [வாச்சியம் → வாத்தியம் + சுரை]
வாத்தியப்பெட்டி	வாத்தியப்பெட்டி vāttiyappeṭṭi, பெ.(n.) 1. ஒத்தியப் பெட்டி; harmonium. 2. இசை மீட்டும் வடிவான கருவி; music-box as piano etc. [வாச்சியம் → வாத்தியம் + பெட்டி]
வாத்தியபாண்டம்	வாத்தியபாண்டம் vāttiyapāṇṭam, பெ.(n.) 1. இசைக்கருவி; musical instrument. 2. வீணை; lute. [வாச்சியம் → வாத்தியம் + பண்டம் → பாண்டம்]
வாத்தியம்	வாத்தியம் vāttiyam, பெ.(n.) இசைக்கருவி; musical instrument. [வாச்சியம் → வாத்தியம்] வாத்தியம் vāttiyam, பெ. (n.) இன்னியம்; musical instrument. [Skt. {} → த. வாத்தியம்.]
வாத்தியம்பண்ணு-தல்	வாத்தியம்பண்ணு-தல் vāddiyambaṇṇudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) நகராமுழக்குதல் (வின்.);; to beat the kettle drum. [வாத்தியம் + பண்ணு-,]
வாத்தின்விந்து	வாத்தின்விந்து vāttiṉvindu, பெ.(n.) கற்பூரச் சீலை; ammonia - Alum.

வாத்து	வாத்து1 vāddudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வாழ்த்து-, பார்க்க;see {}. 2. கண்ணேறு கழிக்க மணமக்கள் முன் மஞ்சள் நீரால் ஆலத்தி சுற்றுதல் (இ.வ.);; to wave saffron water before the bridel pair toward off the evil eye. வாத்து2 vāttu, பெ.(n.) 1. தாரா (பதார்த்த. 873);; duck. 2. பெருந்தாரா; goose. க. பாது. வகைகள் :- 1. செண்டு வாத்து, 2. கருவால் வாத்து, 3. புள்ளிமூக்கு வாத்து, 4. ஆண்டி வாத்து, 5. குள்ள வாத்து, 6. ஊசிவால் வாத்து. வாத்து3 vāttu, பெ.(n.)
வாத்துக்கறி	வாத்துக்கறி vāttukkaṟi, பெ.(n.) நோயை அதிகரிக்கும் வாத்தின் கறி; flesh of goose not good for health, brings on several diseases. [வாத்து + கறி]
வாத்துக்கொழுப்பு	வாத்துக்கொழுப்பு vāttukkoḻuppu, பெ.(n.) பெருந்தாராக் கொழுப்பு; adeps amserensis. [வாத்து + கொழுப்பு]
வாத்துகா	வாத்துகா vāttukā, பெ.(n.) மெழுகு பீர்க்கை; loofa-luffa aegyptiaca. [வாத்து + கா]
வாத்துபோதம்	வாத்துபோதம் vāttupōtam, பெ.(n.) சிற்ப நூல் முப்பத்திரண்டனுள் ஒன்று (இரு சமய. உலக வழக்க.சிற்ப.3.);; a treatise on architecture, one of 32 {}. [வாத்து + போதம்]
வாத்துமாதனம்	வாத்துமாதனம் vāttumātaṉam, பெ.(n.) இரு கால்களும் ஒருகையும் நீட்டி ஒரு முழங்கை யூன்றி தலைநிமிர்த்திக் கிடக்கும் இருக்கை வகை (யாழ்.அக.);; a kind of posture, in which the body is supported on an elbow, the two legs and one arm being stretched out and the head held erect.

வாத்துமுட்டை	வாத்துமுட்டை vāttumuṭṭai, பெ.(n.) வாத்து இடும் முட்டை; egg of goose. [வாத்து + முட்டை]
வாதவூர்	வாதவூர் vātavūr, பெ.(n.) மதுரை மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ளதும், மாணிக்க வாசகர் பிறந்தகமுமாகிய சிவத்தலம்; one of the saiva places having the distinction of being sung by saint {}, and birth place of Manikkavasagar. It is in Madurai District. "வாதவூரினிற் வந்தினி தருளிப் பாதச் சிலம்பொலி காட்டிய பண்பும்" (திரு.கீர்த்.52-53);.
வாதவூரர்	வாதவூரர் vātavūrar, பெ.(n.) மாணிக்க வாசகர் பார்க்க;see {}, a saiva saint as born in Tiru-{} in Madurai District. "வாதவூர ரடியிணை போற்றி" (திருவாலவா.கடவுள்.21);. [வாதவூர் → வாதவூரர்]
வாதவூரர்ஆனந்தக் களிப்பு	வாதவூரர்ஆனந்தக்களிப்பு vātavūrarāṉandakkaḷippu, பெ.(n.) சுந்தர முதலியாரால் இயற்றப்பட்ட 20ஆம் நூற்றாண்டு நூல்; a book written by Sundaramudaliar in 20th century. [வாதவூரர் + ஆனந்தம் + களிப்பு]
வாதினிலா	வாதினிலா vātiṉilā, பெ.(n.) சேவகனார் கிழங்கு பார்க்க;see {}.
வாது	வாது1 vādudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) அறுத்தல்; to cut, tear open. "வாது வல்வயிறே வாதுவல் வயிறே" (தொல். பொருள். 79, உரை, பக்.292);. வாது2 vātu, பெ.(n.) மரக்கிளை (இ.வ.);; branch of a tree.
வாந்திசுரதாகநாசனி	வாந்திசுரதாகநாசனி vāndisuratākanāsaṉi, பெ.(n.) வெட்டிவேர்; Khus Khus vetiveria, zizanioides. [வாந்தி + சுரதாக (ம்); + நாசனி. Skt. நாசனி]
வாந்திசோதினி	வாந்திசோதினி vāndicōtiṉi, பெ.(n.) கருஞ் சீரகம்; black cumin - Nigella sativa.
வாந்தியம்	வாந்தியம் vāndiyam, பெ.(n.) தான்றி; a tree - Terminalia bellerica.
வாந்துதம்	வாந்துதம் vāndudam, பெ.(n.) பெரு முத்தக்காசு பார்க்க;see {}.

வாப்பியம்	வாப்பியம் vāppiyam, பெ.(n.) கோட்டம்; arabian costus - costus speciosus.
வாம்பல்	வாம்பல் vāmbal, பெ.(n.) மூங்கில்; bamboo.
வாமடைவைக்கல் கட்டு	வாமடைவைக்கல்கட்டு vāmaḍaivaikkalkaḍḍu, பெ.(n.) நில உரிமையாளருக்குக் கொடுக்க வேண்டிய வைக்கோற்கட்டு; straw bundle given to the land holder. [வாய்மடை → வாமடை + வைக்கல் + கட்டு. வைக்கல் = நெற்பயிரின் உலர்தாள்.]
வாய்	வாய்1 vāytal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நிறை வேறுதல்; to succeed, to be gained. "கல்வி வாயுமே" (திவ்.திருவாய்.1,10,11);. 2. உறுதியாக நிகழ்தல்; to happen with certainty, to come true. "வருதல் வாய்வது" (முல்லை.20);. 3. ஏற்றதாதல்; to be fit or suitable. "வாய்ந்த மலையும்" (குறள் .737);. 4. நிறைதல்; to be full. "வாய்ந்த புகழ் மறைவளருந் தோணிபுரம்" (தேவா.145,3);. 5. சிறத்தல் (வின்.);; to excel, surpass. 6. வாய்2,5,6,7 பார்க்க;see {}. [வய் → வயி → வாயி → வாய்-,] வாய்2 vāytal, 3 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பெறுதல்; to obtain, realise, possess. "வாய்ந்த மேனியெரி வண்ணமே" (தேவா.582, 6);. 2. மனநேர்தல்; to consent to, agree to.
வாய்க்கசப்பு	வாய்க்கசப்பு1 vāykkasappu, பெ.(n.) 1. வாய் கசந்திருக்கை; bitterness in the mouth. 2. மாட்டுக்கு வரும் கோமாரி நோய்; a cattle-disease. [வாய் + கசப்பு] வாய்க்கசப்பு2 vāykkasappu, பெ.(n.) பித்தத்தினால் வாயில் உண்டாகும் கசப்பு; bitterness of taste owing to biliousness, disorders, fever etc. [வாய் + கசப்பு]

வாய்க்கட்டு	வாய்க்கட்டு vāykkaṭṭu, பெ.(n.) 1. கண்டதைத் தின்னாமலிருக்கை; restraint in food;abstaining from eating except at meal-time and confining oneself to the regular courses. 2. மந்திரத்தாற் பேச முடியாமலும் வாயைத் திறக்க முடியாமலுஞ் செய்கை; rendering one speechless; preventing by witchcraft, animals etc, from opening their mouths. [வாய் + கட்டு]
வாய்க்கட்டை	வாய்க்கட்டை vāykkaṭṭai, பெ.(n.) 1. சிறுவர்க்குரிய தின்பண்டம் (இ.வ);; sweets for children. 2. கையூட்டு (வின்.);; tribe, tip. [வாய் + கட்டை]
வாய்க்கடைப்புகையிலை	வாய்க்கடைப்புகையிலை vāyggaḍaippugaiyilai, பெ.(n.) வாயிலே மென்று அடக்கிக் கொள்ளும் புகையிலை யுருண்டை (புதுவை.);; quid. [வாய் + கடை + புகையிலை]
வாய்க்கணக்கு	வாய்க்கணக்கு vāykkaṇakku, பெ.(n.) 1. மனக் கணக்கு; mental arithmetic, working out sums mentally. 2. வாயால் சொல்லுங்கணக்கு; oral statement of account, not reduced to writting. [வாய் + கணக்கு]
வாய்க்கயிறு	வாய்க்கயிறு vāykkayiṟu, பெ.(n.) கடிவாளக் கயிறு; rein. "வயமாப் பண்ணி வாய்க்கயிறு பிணித்து" (பெருங். இலாவாண. 18,17);. [வாய் + கயிறு]
வாய்க்கரிசி	வாய்க்கரிசி vāykkarisi, பெ.(n.) 1. எரியூட்டு முன் உறவுமுறையோராற் பிணத்தின் வாயிலிடும் அரிசி; handful of rice dropped into the mouth of a deceased person by sons and other relations, just before cremation. "உனக்கு வாய்க்கரிசி தந்தேனுண்டிரு" (அரிச்.பு. காசிகா.62);. 2. கையூட்டு (கொ.வ.);; bribe, tip. 3. மனமில்லாமற் கொடுப்பது (இ.வ.);; anything unwillingly parted with. [வாய் + கு = நான்கனுருபு → வாய்க்கு + அரிசி]
வாய்க்கருவி	வாய்க்கருவி1 vāykkaruvi, பெ.(n.) கடிவாளம்; bit of a bridle. "வாய்க்கருவியிற் கோத்து முடியுங் குசையிற்றலை" (நெடுநல். 178, உரை);. [வாய் + கருவி] வாய்க்கருவி2 vāykkaruvi, பெ.(n.) வாய்க்குருவி (சொல்.இலக்.);; a kind of bird. [வாய் + குருவி → கருவி]

வாய்க்கரை	வாய்க்கரை vāykkarai, பெ.(n.) 1. கிணறு முதலியவற்றின் விளிம்பு; rim, brink or edge, as of a well. 2. உதடு; lip. "வாய்க் கரையிலே எனக்கு ஜீவனத்தையிட்டு" (ஈடு, 6, 1,1);. [வாய் + கரை]
வாய்க்கரைப்பற்று	வாய்க்கரைப்பற்று vāykkaraippaṟṟu, பெ.(n.) 1. உதடு (ஈடு.4, 8, 8, ஜீ);; lip. 2. நீர்நிலைக் கருகிலுள்ள வயல்; field near the head of a channel. "வாய்க்கரைப் பற்றை அடுத்தூணாக வுடையவன்" (ஈடு.4,8,8);. [வாய்க்கரை + பற்று]
வாய்க்காசு	வாய்க்காசு vāykkācu, பெ.(n.) 1. பிணத்தின் வாயில் வாய்க்கரிசியுடன் வைக்கும் பணம் (வின்.);; money placed on the mouth of a corpse with {} (w.);. 2. கையூட்டு (கொ.வ);; bribe, tip. [வாய் + காசு]
வாய்க்காடிவார்-த்தல்	வாய்க்காடிவார்-த்தல் vāykkāṭivārttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) மிக்க துயரத்துடனிருத்தல்; to be very sorrowful. 'அவன் வாய்க்காடி வார்த்துக் கொண்டிருக்கிறான்' (வின்.);. [வாய் + காடி + வார்-,]
வாய்க்காரன்	வாய்க்காரன் vāykkāraṉ, பெ.(n.) 1. பேச்சில் வல்லவன் (இ.வ.);; clever speaker, talkative man. 2. செருக்கால் மிதமிஞ்சிப் பேசுவோன் (யாழ்.அக.);; man who is arrogant in speech. 3. பிறரைத் திட்டும் இயல்புள்ளவன்; man given to scandal mongering. 4. பள்ளருள் ஒரு வகை (G.Tj.D.I.90.);; a sub-division of {} caste. மறுவ. வாயாடி. [வாய் + காரன்]
வாய்க்காரி	வாய்க்காரி vāykkāri, பெ.(n.) 1. பேச்சில் வல்லவள் (இ.வ.);; clever speaker, talkative woman. 2. செருக்கால் மிதமிஞ்சிப் பேசுபவள்; woman who is arrogant in speech. 3. பிறரைத் திட்டும் இயல்புள்ளவள் (இ.வ.);; woman given to scandal- mongering. மறுவ. வாயாடி. [வாய் + காரி]
வாய்க்கால்	வாய்க்கால் vāykkāl, பெ.(n.) 1. கால்வாய்; water-course, channel, canal. "செய் விளைக்கும் வாய்க்காலனையார் தொடர்பு" (நாலடி.218);. 2. கொடு நுகம்; 10வது விண்மீன்; the 10th naksatra. [வாய் + கால்]
வாய்க்காலுக்குப் போ-தல்	வாய்க்காலுக்குப்போ-தல் vāykkālukkuppōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) மலங்கழித்தல் (வின்.);; Lit, to go to a channel, to go to stool.

வாய்க்காற்சடைச்சி	வாய்க்காற்சடைச்சி vāykkāṟcaḍaicci, பெ.(n.) வெதுப்படக்கி என்னும் மூலிகை (சங்.அக.);; malabar catamint. மறுவ. பேய்மருட்டி. [வாய்க்கால் + சடைச்சி] இச்செடி, வாய்க்கால் வரப்பு முதலியவிடங்களில் முளைக்கும்.
வாய்க்கிரந்தி	வாய்க்கிரந்தி vāykkirandi, பெ.(n.) வாய்ப்புண் (கடம்ப.பு. இலீலா.124);; thrush, a disease, Althae ulcer in the mouth. [வாய் + Skt. grandhi → த. கிரந்தி.]
வாய்க்கிலை	வாய்க்கிலை vāykkilai, பெ.(n.) வெற்றிலை (சரவண.பணவிடு.304);; betel - leaf. [வாய் → வாய்க்கு + இலை]
வாய்க்கிலைகெட்டவன்	வாய்க்கிலைகெட்டவன் vāyggilaigeṭṭavaṉ, பெ.(n.) 1. வறிஞன்; very poor man, as being too poor to buy betal-leaf. 2. பயனிலி; useless person. [வாய் → வாய்க்கு + இலை + கெட்டவன்]
வாய்க்கிறுது	வாய்க்கிறுது vāykkiṟudu, பெ.(n.) 1. செருக்கான பேச்சு; arrogant speech. 'அவன் வாய்க்கிறுது பேசுகிறான்'. 2. பொருத்தமற்ற சொல் (யாழ்.அக.);; unsuitable, inappropriate word. [வாய் + கிறி + கிறிது]
வாய்க்குட்பேசு-தல்	வாய்க்குட்பேசு-தல் vāykkuṭpēcudal, 10 செ.கு.வி. (v.i.) முணுமுணுத்தல்; to mumble, mutter, murmur. [வாய்க்குள் + பேசு-,]
வாய்க்குடுமி	வாய்க்குடுமி vāykkuḍumi, பெ.(n.) தாடி (கொ.வ.);; beard. [வாய் + குடுமி]
வாய்க்குருவி	வாய்க்குருவி vāykkuruvi, பெ.(n.) விளையாட்டு ஊது குழல் (இ.வ.);; toy- whistle. [வாய்க்கருவி → வாய்க்குருவி] வாய்க்குருவி vāykkuruvi, பெ. (n.) சீழ்க்கை; whistle. [வாய்+குருவி]

வாய்க்குவந்தபடி	வாய்க்குவந்தபடி vāykkuvandabaḍi, வி.எ.(adv.) வரன்முறை இல்லாமல் மனம் போனபடி பேசுதல்; speak without restraint. 'கோபம் வந்து விட்டால் வாய்க்கு வந்தபடி திட்டுவார்'. [வாய்க்கு + வந்தபடி]
வாய்க்குவழங்காமை	வாய்க்குவழங்காமை vāykkuvaḻṅgāmai, பெ.(n.) 1. சுவையற்றதாகை (வின்.);; unpalatability. 2. இழிவாயிருக்கை; being unspeakably vulgar. [வாய்க்கு + வழங்காமை]
வாய்க்குவாய்	வாய்க்குவாய் vāykkuvāy, வி.அ. (adv.) ஒரு செய்தியைப் பலமுறை பேசுவது; frequently. 'அவள் தன் குழந்தையின் திறமையை வாய்க்கு வாய் சொல்லி மகிழ்வாள்'. [வாய்க்கு + வாய்]
வாய்க்குழிப்புண்	வாய்க்குழிப்புண் vāykkuḻippuṇ, பெ.(n.) வாயின் உட்புறத்தே சிறு சிறு புள்ளி போன்று உண்டாகும் ஒருவகையான புண்; perforating, ulcer in mouth. [வாய் + குழிப்புண்]
வாய்க்குளறல்	வாய்க்குளறல்1 vāykkuḷaṟal, பெ.(n.) நோயினால் உளறிப் பேசுகதல்; blabber, incoherancy of speech through to be checked. 'வாதத்திற் பித்தமாகில் வாயது குளறிப் போகும்'. [வாய் + குளறல்] வாய்க்குளறல்2 vāykkuḷaṟal, பெ.(n.) பக்க ஊதையினாலாவது அண்ணத்தின் நோயினாலாவது ஏற்படும் பேச்சுக் குளறல்; impaired or lost articulation from paralysis of the part from local laryngeal disease. 2. பேச்சுத் தடுமாறலாகிய ஒரு இறப்புக்குறி; a death symptom accompanied by confused speech. [வாய் + குளரல்]
வாய்க்குற்றம்	வாய்க்குற்றம் vāykkuṟṟam, பெ.(n.) 1. தன்னையறியாமற் பேச்சில் நேரும் பிழை (வின்.);; slip of the tongue, lapsus linguae. 2. பேச்சுக்குற்றம் (யாழ்.அக.);; error in speech. மறுவ. சொற்குற்றம். [வாய் + குற்றம்]

வாய்க்கூடு	வாய்க்கூடு vāykāṭu, பெ.(n.) விலங்கின் வாயின் மேலிடுங்கூடு (நெல்லை.);; small basket or other contrivance for muzzling an animal. [வாய் + கூடு] வாய்க்கூடு vāykāṭu, பெ. (n.) தவசப் பயிர் களை மேயாமல் இருக்கமாடுகளுக்குப்போடும் கூடு; a small basket worn on cattle's mouth.
வாய்க்கூடை	வாய்க்கூடை vāykāṭai, பெ.(n.) வாய்க்கூடு (வின்.); பார்க்க;see {}. [வாய் + கூடை] ஒருகா. வாய்க்கூடு → வாய்க்கூடை.
வாய்க்கூலி	வாய்க்கூலி vāykāli, பெ.(n.) கையூட்டு (வின்.);; bribe, hush-money. [வாய் + கூலி]
வாய்க்கேட்பார்	வாய்க்கேட்பார் vāykāṭpār, பெ.(n.) அரசனின் வாய்மொழி ஏற்றுச் செயல்படும் அலுவலர்கள் (S.I.I.ii.353);; personal secretary, as to a King. [வாய் + கேட்பார்]
வாய்க்கேள்வி	வாய்க்கேள்வி vāykāḷvi, பெ.(n.) 1. அரசனின் கட்டளை; royal command, proclamation. "நிவந்தஞ்செய்த நம்வாய்க் கேள்விப்படி" (S.I.I.ii.306);. 2. பிறர் சொல்லக் கேட்டறிந்த செய்தி; hearsay. [வாய் + கேள்வி]
வாய்க்கேள்வியர்	வாய்க்கேள்வியர் vāykāḷviyar, பெ.(n.) அரசக் கட்டளைகளை நிறைவேற்றுவோர்; those who execute royal commands. "மணிக்கையை வாங்கென்று வாய்க் கேள்வியர்க்கு வருதி செய்தான்" (தனிப்பா.);. [வாய்க்கேள்வி → வாய்க்கேள்வியர்]
வாய்க்கொப்பளித்தல்	வாய்க்கொப்பளித்தல் vāykkoppaḷittal, பெ.(n.) வாயில் நீரூற்றிக் கொப்பளித்தல்; gargling with water or medicinal liquid. [வாய் + கொப்பளித்தல்]

வாய்க்கொழுப்பு	வாய்க்கொழுப்பு vāykkoḻuppu, பெ.(n.) மதியாது பேசுகை; arrogance in speech, insolence in language. [வாய் + கொழுப்பு]
வாய்க்கொள்ளா பேச்சு	வாய்க்கொள்ளாபேச்சு vāykkoḷḷāpēccu, பெ.(n.) இழிவழக்கு (யாழ்.அக.);; unspeakably, vulgar talk. [வாய் + கொள் + ஆ + பேச்சு]
வாய்க்கோணல்	வாய்க்கோணல் vāykāṇal, பெ.(n.) நோய்வகை (கடம்ப.பு,இலீலா.139);; a kind of disease. [வாய் + கோணல்]
வாய்க்கோமாரி	வாய்க்கோமாரி vāykāmāri, பெ.(n.) மாட்டுக்கு வாயில் வரும் நோய்வகை (M.L.);; a mouth-disease, in cattle. [வாய் + கோமாரி] கால்நடைகளுக்கு வெப்பக்காலத்தில் வாய்க்கு உள்ளும் புறமும் கொப்புளங்களைத் தோற்றுவிக்கும் நோய்
வாய்கட்டல்	வாய்கட்டல் vāykaṭṭal, பெ.(n.) 1. பத்தியங் காத்தல்; to be on diet. 'வாய் கட்டினால் பிள்ளை'. 2. இதளிய கற்பூரம் முதலிய மருந்தினால் வாய் வெந்து போதல்; inflammation of the mouth due to mercurial poisioning. 3. வாய் திறந்து இறந்து போனவர்களுக்கு வாயைக் கட்டுதல்; if the mouth remains opened after death a bandage is applied over the mandible closing it. 4. வாய் திறவாதபடி செய்தல்; by witchcraft the mouth is tied and cannot be opened (in magic);. [வாய் + கட்டல்]
வாய்கட்டு	வாய்கட்டு1 vāykaṭṭudal, 8 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பேசாதிருக்கச் செய்தல்; to silence. 2. மந்திரத்தால் நச்சுயிரிகளின் வாயைத் திறவாமற் பண்ணுதல்; to charm, as a snake or beast, so as to prevent its opening its mouth. வாய்கட்டு2 vāykaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வாயைக்கட்டு-, 1, 2 பார்க்க;see {}. 2. மதிப்புரவுக் குறிப்பாக ஆடையால் வாயை மூடுதல் (யாழ்.அக.);; to cover one's mouth with cloth, as a mark of respect. 3. உடலத்தின் வாயை ஆடையாற்கட்டுதல் (யாழ்.அக.);; to bind the mouth and chin of a corpse with a piece of cloth. [வாய் + கட்டு-,]

வாய்கரை	வாய்கரை vāykarai, பெ.(n.) இறங்கு துறை; ghat, ford, landing place. 'நீஞ்சப்புக்கு வாய்கரையிலே தெப்பமிழப்பாரைப் போலே' (திவ்.திருக்குறுந். 10, வ்யா.); [வாய் + கரை]
வாய்கரையர்	வாய்கரையர் vāykaraiyar, பெ.(n.) ஆழ்ந்தறிய மாட்டாது மேலோட்டமான அறிவுள்ளவர்கள்; men with superficial knowledge. "ஈஸ்வரனரியனென்று ஜகத்தை வழியடித்துண்கிற வாய்கரை யரைப்போலன்றி" (திவ். இயற். 2, 60. அப்பிள்ளாருரை);.
வாய்காட்டு-தல்	வாய்காட்டு-தல் vāykāṭṭudal, 10 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அதிகப்படியாகப் பேசுதல் (யாழ்.அக.);; to wag one's tongue. 2. கெஞ்சுதல் (கொ.வ.);; to cringe. [வாய் + காட்டு-,]
வாய்காய்தல்	வாய்காய்தல் vāykāytal, பெ.(n.) வாயுலர்தல்; drying or parching of the mouth. [வாய் + காய்தல்]
வாய்கிழிய	வாய்கிழிய vāykiḻiya, வி.எ.(adv.) வீண் பேச்சு; loudly without meaning. 'பெண்ணுரிமை பற்றி மணிக்கணக்கில் வாய்கிழியப் பேசினாலும் யாரும் மனம் மாறுவதாகக் கானோம்'. [வாய் + கிழி → கிழிய]
வாய்குமட்டல்	வாய்குமட்டல் vāykumaṭṭal, பெ.(n.) கக்கல் வரும்படியான நிகழ்வு; nausea. [வாய் + குமட்டல்]
வாய்குவிந்தகுப்பி	வாய்குவிந்தகுப்பி vāyguvindaguppi, பெ.(n.) சிறு கழுத்துப் புட்டி; narrow necked bottle. [வாய் + குவிந்த + குப்பி]
வாய்குளிரப்பேசு-தல்	வாய்குளிரப்பேசு-தல் vāykuḷirappēcudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மேலுக்கு இனிமையாகப் பேசுதல் (இ.வ.);; to be honey-tongue. [வாய் + குளர் → குளிர + பேசு -,]
வாய்குளிறு-தல்	வாய்குளிறு-தல் vāykuḷiṟudal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கூச்சலிடுதல் (வின்.);; to bawl out. 2. உறக்கத்தில் கனவு முதலியவற்றால் வாய் குழறுதல்; to cry out in sleep, as from fear. [வாய் + குளிறு-,]

வாய்கூசுதல்	வாய்கூசுதல் vāyācudal, பெ.(n.) தீச் சொற்கள் பேசுவதில் அருவருப்புக் கொள்ளுகை (கொ.வ);; being ashamed to use indecent words. [வாய் + கூசுதல்]
வாய்கூப்பு-தல்	வாய்கூப்பு-தல் vāyāppudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) போற்றுதல்; to praise. "மருதிடத்தா னென்றொருகால் வாய் கூப்ப" (பதினொ. திருவிடை.மும்மணி.29);. [வாய் + கூப்பு-,]
வாய்கூம்பு-தல்	வாய்கூம்பு-தல் vāyāmbudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) குவிதல்; to close, as petals of a flower. "ஆம்பல்வாய் கூம்பினகாண்" (திவ்.திருப்பா. 14);. [வாய் + கூம்பு-,]
வாய்கொடு-த்தல்	வாய்கொடு-த்தல்1 vāykoḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) உறுதிமொழி கூறுதல்; to give word, promise. 2. பேச்சுக் கொடுத்தல் (கொ.வ.);; to engage one in talk. 3. வாய்ச்சண்டை வளர்த்தல் (வின்.);; to kindle a quarrel; to bandy words. [வாய் + கொடு-,] வாய்கொடு-த்தல்2 vāykoḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) விளைவுகளை எண்ணிப் பார்க்காமல் தானாகப் போய்ப் பேசுதல்; enter into a conversation voluntarily. 'அந்த முரடனிடம் ஏன் வாய்கொடுத்தாய்?' [வாய் + கொடு-,]
வாய்ச்சப்பை	வாய்ச்சப்பை vāyccappai, பெ.(n.) 1. பேச்சுத் திறமற்றவ-ன்-ள் (இ.வ.);; one who is not clever in speaking. 2. காற் சப்பை (Cm.M.247);; foot and mouth disease in cattle. [வாய் + சப்பை]
வாய்ச்சம்பிரதாயம்	வாய்ச்சம்பிரதாயம் vāyccambiratāyam, பெ.(n.) 1. பேச்சுத்திறமை (யாழ்.அக.);; cleverness in talking. 2. தொன்றுதொட்டு வரும் வழக்கம்; oral tradition. [வாய் + Skt. sampra-{} → த. சம்பிரதாயம்.]
வாய்ச்சன்னி	வாய்ச்சன்னி vāyccaṉṉi, பெ.(n.) முகத்தைக் கோணச்செய்து தோற்ற வேறுபாடு செய்யும் ஓர் இசிவு நோய்வகை; paralysis of the face. [வாய் + Skt. sanni → த. சன்னி]

வாய்ச்சாலக்கு	வாய்ச்சாலக்கு vāyccālakku, பெ.(n.) வாய்ச்சாலகம் பார்க்க;see {}{}. [வாய் + U. {} → த. சாலக்கு]
வாய்ச்சாலகம்	வாய்ச்சாலகம் vāyccālagam, பெ.(n.) சொல்வன்மை (வின்.);; skill in speech, eloquence, fluency in speech. [வாய் + U. {} → த. சாலக்கு → சாலகம்.]
வாய்ச்சான்பிழைச் சான்	வாய்ச்சான்பிழைச்சான் vāyccāṉpiḻaiccāṉ, பெ.(n.) நிலையுறுதியற்றது; precarious affair, matter of neck or nothing. [வாய்ச்சான் + பிழைச்சான்]
வாய்ச்சி	வாய்ச்சி vāycci, பெ.(n.) 1. மரத்தைச் செதுக்கும் கருவி; adze. "வாய்ச்சி வாயுறுத்தி மாந்தர் மயிர்தொறுஞ் செத்தினாலும்" (சீவக.2825);. 2. செங்கல் செதுக்குங் கருவி; instrument for cutting the surface of bricks. "வாய்ச்சியா லிட்டிகை செத்து மாந்தர்" (சீவக.2689);. [வாய் → வாய்சி → வாய்ச்சி] வாய்ச்சி vāycci, பெ. (n.) மரத்தைச் செதுக்க உதவும் கருவி; an implement of the carpenter. [வாய்-வாச்சி-வாசி-வாய்ச்சி(கொ.வ.);]
வாய்ச்சித்தலை	வாய்ச்சித்தலை vāyccittalai, பெ.(n.) தட்டையான தலை (யாழ்.அக.);; flattened head. [வாய்ச்சி + தலை]
வாய்ச்சுத்தம்	வாய்ச்சுத்தம் vāyccuttam, பெ.(n.) உண்மையுடைமை; truthfulness. [வாய் + Skt. {} → த. சுத்தம்]
வாய்ச்சூலை	வாய்ச்சூலை vāyccūlai, பெ.(n.) இதளிய மருந்தினால் ஏற்பட்ட தசைபிடிப்பு, இதளிய வேக்காடு; inflammation of the mouth by mercurial poisoning. [வாய் + சூலை] ஒருகா. வாய்ப்பிடிப்பு.

வாய்ச்செய்கை யொலிச்சொற்கள்	வாய்ச்செய்கையொலிச்சொற்கள் vāycceykaiyoliccoṟkaḷ, பெ.(n.) மாந்தன் இயற்கையாகவும் செயற்கையாகவும் தன் வாயினாற் செய்யும் சில செய்கைகளும் சைகைகளும்; beckoning by mouth. வாய்ச்செய்கை சில வாய்ச் செய்கைகளால் ஏற்படும் வாய் நிலைகளை, அச் செய்கைகளைக் குறிக்குஞ் சொற்கள் முற்றுமாயினும் ஒரு மருங்காயினும் அமைக்குமாயின், அவை வாய்ச்செய்கை யொலியடிப் பிறந்தவையாம். எ-டு: செய்கை செய்கைக்கேற்கும் சொல் ஒலி வாய் திறத்தல் அ,ஆ அங்கா வாய் (பெருமூச்சிற்கும்); கொட்டாவிக்கும்) ஆ ஆவி வாய்ப்பற்றுதல் அவ் அவ்வு- வவ்வு-கவ்வு பல்லைக்காட்டுதல் ஈ இளி காற்றை வாய்வழி முன்றள்ளல் ஊ ஊது 'ஆ வென்று வாயைத் திறக்கிறான்','ஈ யென்று பல்லைக் காட்டுகிறான்' என்னும் வழக்கையும் அவ் என்று சொல்லும் போது கவ்வுகிற [illegible] யமைவதையும்
வாய்ச்சேதி	வாய்ச்சேதி vāyccēti, பெ.(n.) 1. பேச்சுவாக்கு; casual mention. "நாடியதை வாய்ச்சேதியா யுரைக்க வாயெடுக்க முந்தி" (பஞ்ச.திருமுக. 1198);. 2. ஆள்வழிச் சொல்லியனுப்புஞ் செய்தி; oral communication. [வாய் + செய்தி → சேதி]
வாய்ச்சொல்	வாய்ச்சொல் vāyccol, பெ.(n.) 1. பேச்சு; utterance, speech, word of mouth. "வாய்ச் சொற்க ளென்ன பயனு மில" (குறள்.1100);. 2. காணாவொலி; utterance of an invisible speaker, considered as an omen. "வாய்ச்சொல் வாவாவென் றிடல்" (அறப். சத. 63);. 3. வாய்ப்பேச்சு, 2 பார்க்க;see {}. "வாய்ச் சொல்லில் வீரரடீ" (பாரதி. தேசிய. நடிப்பு.1);. [வாய் + சொல்]
வாய்ச்சொலவு	வாய்ச்சொலவு vāyccolavu, பெ.(n.) 1. குறி சொல்லுகை; prediction, augury. 2. பின் விளையுங் கேட்டினை முன்னெடுத்துக் கூறுகை; ominous utterance. [வாய் + சொல் → சொலவு]
வாய்சலி-த்தல்	வாய்சலி-த்தல் vāycalittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பேசி வாயயர்தல்; to be tired of speaking. "அவன் நெடுநேரம் பேசி வாய் சலித்தான்" (வின்.);. [வாய் + சலி-]

வாய்சவக்களி – த்தல்	வாய்சவக்களி – த்தல் vāycavakkaḷittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சுவையற்றிருத்தல்; to be insipid. 2. வெறுப்புத் தட்டுதல்; to be distasteful. [வாய் + சவக்களி]
வாய்சளப்பு-தல்	வாய்சளப்பு-தல் vāycaḷappudal, 10 செ.கு.வி. (v.i.) வீண்பேச்சுப் பேசுதல் (யாழ்.அக.);; to chatter; to indulge in idle talk.
வாய்சளி-த்தல்	வாய்சளி-த்தல் vāycaḷittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வாய்சவக்களி-த்தல் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}. [வாய்சலி-த்தல் → வாய்சளி-த்தல்]
வாய்சுருங்கல்	வாய்சுருங்கல் vāycuruṅgal, பெ.(n.) உணவுக் குழல்வாய் சுருங்கிப் போதல்; contraction of the lumen of a cannel. [வாய் + சுருங்கல்]
வாய்சுருங்கியபாத்திரம்	வாய்சுருங்கியபாத்திரம் vāycuruṅgiyapāttiram, பெ.(n.) வாய் சிறுத்த ஏனம்; a vessel with small mouth. [வாய் + சுருங்கிய + பாத்திரம்] Skt. {} → த. பாத்திரம்
வாய்சோர்-தல்	வாய்சோர்-தல் vāycōrtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பிதற்றுதல்; to talk incoherently, as in delirium. "வாய் சோர்ந் தாற்றா" (பெருங். வத்தவ. 7,25);. 2. வாய்தடுமாறு-, 2 (பெரிய பு.); பார்க்க;see {}. 3. வாய்சலி (இ.வ); பார்க்க;see {}. [வாய் + சோர்-,]
வாய்ஞானம்பேசல்	வாய்ஞானம்பேசல் vāyñāṉambēcal, பெ.(n.) முற்பழக்கமில்லா மூதுணர்வுப் பேச்சு; tall talk without experience. [வாய்ஞானம் + பேசல்] Pkt. {} → த. ஞானம்.
வாய்த்தட்டுப்பலகை	வாய்த்தட்டுப்பலகை vāyttaṭṭuppalagai, பெ.(n.) கூரையின் முகப்பில் தைக்கும் பலகை (இ.வ.);; eave-board, barge-board. [வாய் + தட்டு + பலகை]
வாய்த்தல்	வாய்த்தல் vāyttal, பெ.(n.) வாய்தல்2 (அரு.நி.); பார்க்க;see {}.

வாய்த்தலை	வாய்த்தலை vāyttalai, பெ.(n.) 1. வாய்க் காலின் தலைப்பு மதகு; head-sluice of a channel. "சுதை செய் வாய்த்தலை" (சீவக.40);. 2. தொடங்கும் இடம்; source. "நினைவுக்கு வாய்த்தலையான நெஞ்சிலே" (திவ். திருமாலை, 34, வ்யா. பக்.112);. [வாய் + தலை]
வாய்த்தாரை	வாய்த்தாரை vāyttārai, பெ.(n.) 1. படைக்கலத்தின் நுனி; edge, as of a weapon. 2. வாய்க்கரை, 1 பார்க்க;see {}. [வாய் + தாரை]
வாய்த்திட்டம்	வாய்த்திட்டம் vāyttiṭṭam, பெ.(n.) வாயளவு; upto the mouth. [வாய் + திட்டம்]
வாய்த்திரம்	வாய்த்திரம் vāyttiram, பெ.(n.) சாரணை; a plant - Trianthema monogyna. [வாய் + திரம்]
வாய்த்தீர்த்தம்	வாய்த்தீர்த்தம் vāyttīrttam, பெ.(n.) வாய்நீர் பார்க்க;see {}. "வாய்த்தீர்த்தம் பாய்ந்தாட வல்லாய் வலம்புரியே" (திவ்.நாய்ச்.7, 6);. [வாய் + தீர்த்தம்]
வாய்த்துடுக்கு	வாய்த்துடுக்கு1 vāyttuḍukku, பெ.(n.) துடுக்கான பேச்சு; saucy or impertinent talk. 'இந்தச் சின்னப் பெண்ணுக்கு என்ன வாய்த்துடுக்கு!'. [வாய் + துடுக்கு] வாய்த்துடுக்கு2 vāyttuḍukku, பெ.(n.) 1. பேச்சிற் காட்டும் விரைவு; rashness in speech. 2. பேச்சிற் காட்டும் செருக்கு; arrogance in speech. [வாய் + துடுக்கு]
வாய்தடுமாறு-தல்	வாய்தடுமாறு-தல் vāydaḍumāṟudal, 9 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வாய் பதறுதல் (யாழ்.அக.);; to stutter. 2. பேசுவதிற் பிழைபடுதல் (வின்.);; to make a verbal mistake. [வாய் + தடுமாறு-,]

வாய்தல்	வாய்தல்1 vāytal, பெ.(n.) வாயில்; doorway, entrance. "ஒழுகு மாடத்து ளொன்பது வாய்தலும்" (தேவா.338,7);. [வாய் → வாய்தல்] வாய்தல்2 vāytal, பெ.(n.) நுணுக்கம் (அக.நி.);; minuteness. [வாய் → வாய்தல்]
வாய்தற்கூடு	வாய்தற்கூடு vāytaṟāṭu, பெ.(n.) கதவினிலை (யாழ்.அக.);; door-frame. மறுவ. வாசற்கால். [வாய் → வாய்தல் + கூடு]
வாய்தற்படி	வாய்தற்படி vāytaṟpaḍi, பெ.(n.) வாயிற்படி (யாழ்.அக.);; door-step. [வாய் → வாய்தல் + படி]
வாய்தித்திப்பு	வாய்தித்திப்பு vāytittippu, பெ.(n.) கோழையினால் வாய் நீரூறலில் ஏற்படும் இனிப்புச் சுவை; sweetness of the mouth caused by phlegm humour. [வாய் + தித்திப்பு]

வாய்திற	வாய்திற1 vāytiṟattal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வாயை யகல விரித்தல்; to open one's mouth. 'பணமென்றால் பிணமும் வாய் திறக்கும்'. 2. மலர்தல்; to blossom; to open, as a flower. "நறுமென்குவளை வாய் திறந்த" (பிரபுலிங். பிரபு தே.54);. 3. புண் கட்டி உடைதல்; to break, as a boil. 4. வெள்ளம் கரையை உடைத்தல்; to make a breach, as a flood. "பெரும்புனல் வாய் திறந்த பின்னும்" (பு.வெ.3,21);. [வாய் + திற-,] = வாய்திற2 vāytiṟattal, 3 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. மலர்த்துதல்; to cause to open, as the petals of a flower. "வண்டு வாய் திறப்ப... மல்லிகை" (சிலப்.2,32);. 2. பேசுதல்; to speak.
வாய்திறந்தகாயம்	வாய்திறந்தகாயம் vāytiṟandakāyam, பெ.(n.) நாட்படு பெரும்புண்; open wound. [வாய்திற → வாய்திறந்த + காயம்]
வாய்திறப்பு	வாய்திறப்பு vāytiṟappu, பெ.(n.) உணவு, நடை, தூக்கம் ஆகிய இக்குற்றத்தினால் நரம்புகளை ஏற்றிசைந்து (அனுசரித்து); வாயை மூடாமல் திறந்தபடியே இருக்கச் செய்யுமோர் வளிநோய்; a vatha disease marked by wide mouth which cannot be closed. [வாய் + திறப்பு]
வாய்தீட்டு-தல்	வாய்தீட்டு-தல் vāydīṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) படைக்கல முதலியவற்றின் முனை தீட்டுதல்; to sharpen the edge as of a weapon. "கன்மிசை யறிந்து வாய் தீட்டி" (பெருங்.இலாவாண.4,168);. [வாய் + தீட்டு-,]
வாய்ந்துகொள்(ளு)-தல்	வாய்ந்துகொள்(ளு)-தல் vāyndugoḷḷudal, 13 செ.குன்றாவி. (v.t.) பகை வென்று கைப் பற்றுதல்; to obtain by conquest. "வாய்ந்து கொண்டடையார் வைவேல்" (இரகு.குறைகூ.7);. [வாய்ந்து + கொள்-,]
வாய்நாற்றம்	வாய்நாற்றம் vāynāṟṟam, பெ.(n.) 1. வாயின் மணம்; sweet smell in the mouth. 2. வாயிலிருந்து தோன்றுந் தீ நாற்றம் (பைஷஜ);; bad smell in the mouth. [வாய் + நாற்றம்]

வாய்நீர்	வாய்நீர்1 vāynīr, பெ.(n.) உமிழ் நீர் (யாழ்.அக.);; saliva; spittle. [வாய் + நீர்] வாய்நீர்2 vāynīr, பெ.(n.) nitric acid. மறுவ. தலைப்பிண்டச் செயநீர். [வாய் + நீர்]
வாய்நீர்சுரப்பு	வாய்நீர்சுரப்பு vāynīrcurappu, பெ.(n.) உமிழ் நீர் ஊறிப் பெருகும் ஒருவகை நோய். இதற்கு வழுக்கைத் தேங்காயும் பனங்கற்கண்டும் காலையில் 2 நாள் சாப்பிடப் போம்; supersecretion of saliva- the remedy is given above. [வாய்நீர் + சுரப்பு]
வாய்நீரொழுகல்	வாய்நீரொழுகல் vāynīroḻugal, பெ.(n.) உமிழ் நீர் கடைவாயினின்றும் வடிதல்; secretion of saliva or rheum. [வாய் + நீரொழுகல்]
வாய்நீரோட்டம்	வாய்நீரோட்டம் vāynīrōṭṭam, பெ.(n.) ஒரு நோய்; a disease. [வாய்நீர் → வாய்நீரோட்டம்]
வாய்நீளம்	வாய்நீளம் vāynīḷam, பெ.(n.) குறை கூறுந் தன்மை; caustic tongue. [வாய் + நீளம்]
வாய்நெகிழ்-தல்	வாய்நெகிழ்-தல் vāynegiḻtal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) மலர்தல்; to open, as a flower. "செங்கழுநீர் வாய்நெகிழ்ந்து" (திவ். திருப்பா. 14);. [வாய் + நெகிழ்-,]
வாய்நேர்-தல்	வாய்நேர்-தல் vāynērtal, 3 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வழங்குவதாக உறுதிமொழியளித்தல்; to promise to give or bestow. "அறைபறை மாயன் மணி வண்ணன் நென்னலே வாய்நேர்ந்தான்" (திவ்.திருப்பா. 16);. 2. நேர்த்திக் கடனைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லுதல்; to vow to make a specific offering. "நூறுதடாவில் வெண்ணெய் வாய்நேர்ந்து பராவி வைத்தேன்" (திவ்.நாய்ச்.9, 6);. 3. பேச்சால் உடன்படுதல்; to give one's consent orally. "நெஞ்சு நேர்ந்தும் வாய்நேர்ந்துரையா" (பெருங். உஞ்சைக்.44,146);. [வாய் + நேர்-,]

வாய்நோய்	வாய்நோய் vāynōy, பெ.(n.) மாட்டுக்கு வாயில் வரும் நோய்; mouth disease, in cattle.
வாய்ப்பக்காட்டு-தல்	வாய்ப்பக்காட்டு-தல் vāyppakkāṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) விளங்க உணர்த்துதல்; to indicate clearly. "வாய்ப்பக்காட்டல் பாயிரத் தியல்பே" (நன்.47);. [வாய் → வாய்ப்ப + காட்டு-,]
வாய்ப்பட்சி	வாய்ப்பட்சி vāyppaṭci, பெ.(n.) காக்கை; crow. "தேமா வனந்தனிற் கூறுவாய்ப் பட்சியுறையும்" (திருவேங்.சத.90);. [வாய் + பட்சி. Skt. = பட்சி.]
வாய்ப்பட்டி	வாய்ப்பட்டி vāyppaṭṭi, பெ.(n.) 1. வாய்க்கு வந்தபடி பேசுவோ-ன்-ள்; chatter-box, babbler. "வள்ளல் தெரியுமடி வாய்ப்பட்டி யென்றுரைத்தார்" (ஆதியூரவதானி);. 2. கண்டதைத் தின்பவன்-ள்; one who eats whatever comes to hand. [வாய் + பட்டி] ஒருகா. வாய்ப்படி → வாய்ப்பட்டி.
வாய்ப்பட்டை	வாய்ப்பட்டை vāyppaṭṭai, பெ.(n.) வாய்ப்பட்டைக்கழி பார்க்க;see {}. [வாய் + பட்டை]
வாய்ப்பட்டைக்கழி	வாய்ப்பட்டைக்கழி vāyppaṭṭaikkaḻi, பெ.(n.) கூரைமுகப்பில் ஒடுதாங்குவதற்காக வைக்கும் மூங்கில் அல்லது மரக்கட்டை; bamboo or piece of timber for supporting the tiles at the edge of a roof. [வாய்ப்பட்டை + கழி]
வாய்ப்படு-தல்	வாய்ப்படு-தல் vāyppaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வழிப்படுதல்; to find a way. "வந்தோர் வாய்ப்பட விறுத்த வேணி" (புறநா.343);. 2. நறுஞ்சுவைப்படுதல் (யாழ்.அக.);; to be relished. [வாய் + படு]
வாய்ப்பந்தல்	வாய்ப்பந்தல் vāyppandal, பெ.(n.) பகட்டுரை; empty, ostentatious word, bombast. "அந்திவண்ண ரென்றும்... வாய்ப்பந்தலிடுவ தன்றி" (அருட்பா. vi, தத்துவ.10);. [வாய் + பந்தல்]

வாய்ப்பரக்கூடம்	வாய்ப்பரக்கூடம் vāypparakāṭam, பெ.(n.) பல்; tooth. [வாய்ப்பரம் + கூடம்]
வாய்ப்பலி	வாய்ப்பலி vāyppali, பெ.(n.) வாய்க்கரிசி (தக்கயாகப்.53, உரை); பார்க்க;see {}. [வாய் + பலி. Skt. bali → த. பலி.]
வாய்ப்பறையறை-தல்	வாய்ப்பறையறை-தல் vāyppaṟaiyaṟaidal, 3 செ.குன்றாவி. (v.t.) பலருமறிய வெளியிடுதல்; to proclaim, as by beat of drum or tomtom. "வடுவுரை யாவர் பேர்ப்பார் வாய்ப்பறை யறைந்து தூற்றி" (சீவக.211);. [வாய் + பறையறை-,]
வாய்ப்பன்	வாய்ப்பன் vāyppaṉ, பெ.(n.) ஒருவகைப் பணியாரம்; a kind of cake. [வாய் + பன்]
வாய்ப்பன்சட்டி	வாய்ப்பன்சட்டி vāyppaṉcaṭṭi, பெ.(n.) விளிம்புள்ள மட்கல வகை (யாழ்ப்.);; a kind of earthen vessel with a rim. [வாய்ப்பன் + சட்டி]
வாய்ப்பாட்டு	வாய்ப்பாட்டு vāyppāṭṭu, பெ.(n.) வாயாற்பாடும் பாட்டு; vocal music. [வாய் + பாட்டு]
வாய்ப்பாடம்	வாய்ப்பாடம் vāyppāṭam, பெ.(n.) 1. பாராமற் சொல்லும்படி நெட்டுருப் பண்ணிய பாடம்; lesson learnt by heart. 2. பொத்தகமின்றிக் கேள்வியாற் படித்த பாடம்; lesson taught orally. [வாய் + பாடம்]
வாய்ப்பாடு	வாய்ப்பாடு vāyppāṭu, பெ.(n.) 1. வாய்க்கிடும் உண்டி; anything to gratify the palate. "வாய்ப்பாடு வயிற்றுப்பாடு தீர்ந்த பிறகு மற்றப்பாடு". 2. வாய்பாடு1,2 (இ.வ.); பார்க்க;see {}. [வாய் + பாடு]
வாய்ப்பானை	வாய்ப்பானை vāyppāṉai, பெ.(n.) அலப்புவோன் (வின்.);; babbler. மறுவ. உளறுவாயன். [வாய் + பானை]

வாய்ப்பிடிப்பு	வாய்ப்பிடிப்பு vāyppiḍippu, பெ.(n.) 1. வாய் திறக்க வொட்டாதபடி கிட்டுதல்; lock jaw. 2. மருந்தின் வேகத்தினால் வாய் வெந்து புண்ணாகி நீர் வடிந்து திறக்க வொட்டாம லிருத்தல்; inflammation of the mouth caused by irritant medicines or mercurial compounds-Mercurial ptyalism or stomatitis. [வாய் + பிடிப்பு]
வாய்ப்பிணி	வாய்ப்பிணி vāyppiṇi, பெ.(n.) வாயிலுண்டாம் நோய்; mouth disease. "வாய்ப்பிணியர்" (கடம்ப.பு.இலீலா.130);. [வாய் + பிணி]
வாய்ப்பியம்	வாய்ப்பியம் vāyppiyam, பெ.(n.) வாய்ப்பியன் செய்த ஒரு தமிழிலக்கண நூல் (யாப்.வி.பக்.536);; a treatise on Tamil grammar, now not extant, by {}.
வாய்ப்பிரசங்கம்	வாய்ப்பிரசங்கம் vāyppirasaṅgam, பெ.(n.) 1. உட்கருத்தின்றி உதட்டளவிற் செய்யும் சொற்பொழிவு (யாழ்.அக.);; insincere, lip-deep talk. 2. தீடிரென்று செய்யும் சொற்பொழிவு; extempore speech. 3. சொல்வன்மையுள்ள சொற் பொழிவு(வின்.);; oratory. [வாய் + Skt. prasanga → த. பிரசங்கம்]
வாய்ப்பிறப்பு	வாய்ப்பிறப்பு vāyppiṟappu, பெ.(n.) வாயிலிருந்து வருஞ்சொல்; word of mouth, saying, declaration. 'அவன் வாய்ப் பிறப்பைக் கேள்'. [வாய் + பிறப்பு. ஒ.நோ. வாய்ச்சொல்.]
வாய்ப்பு	வாய்ப்பு vāyppu, பெ.(n.) 1. ஏற்புடை நிலைமை (ஈடு.1, 9, ப்ர);; favourability, favourable, circumstance. 2. நேர்பாடு; good chance or opportunity. "வாய்ப்போ விதுவொப்ப மற்றில்லை" (திவ். இயற். பெரிய.திருவந். 40);. 3. நன்கமைந்தது; that which is appropriately formed or situated. "நீர் வாய்ப்பும் சோலை வாய்ப்புங் கண்டு" (திவ்.திருமாலை, 24, வ்யா, பக்.83);. 4. பொருத்தம்; fitness, suitability. 'வாய்ப்புடைத் தாயிற்றோர் பொருளதி காரமாய்' (இறை.1, உரை, பக்.6);. 5. அழகு; beauty. "மாதிரிகை யாகவுனும் வாய்ப்பினாள்" (சிவப். பிரபந். வெங்கையு.232);. 6. மிகு சிறப்பு (வின்.);; surpassing excellence. 7. செல்வம்; wealth. "எவ்வாய்ப்புமாகு மெமக்கு" (திருப்போ. சந். மாலை.73);. 8. செழிப்பு (நாமதீப.62.);; fertility. 9. ஊதியம்; profit, gain. 'நமக்கு நல்ல வாய்ப்பாயிருந்தது' (ஈடு. 2,10, 10);. 10. பேறு

வாய்ப்புட்டில்	வாய்ப்புட்டில் vāypputṭil, பெ.(n.) வாய்க்கூடு (வின்.); பார்க்க;see {}.
வாய்ப்புண்	வாய்ப்புண்1 vāyppuṇ, பெ.(n.) 1. உள்வாயில் தோன்றும் புண்; ulcer in the mouth, stomatitis. 2. நாக்குப்புண்; inflammation of the tongue - Glossitis. 3. கடுஞ்சொல்லானுண்டாகும் மன வருத்தம்; wound caused by harsh words. "தீப்புண் ஆறும், வாய்ப்புண் ஆறாது" [வாய் + புண்] வாய்ப்புண்2 vāyppuṇ, பெ.(n.) 1. வாய்க் கொப்புளம்; a disease thrush or aphthac. 2. பெண்ணின் கருவழியில் ஏற்படும் புண்; sore vagina. [வாய் + புண்]
வாய்ப்புள்	வாய்ப்புள் vāyppuḷ, பெ.(n.) நற்சொல்லாகிய குறி; chance-heard word, considered a good omen. "நல்லோர் வாய்ப்புள்" (முல்லைப்.18);. [வாய் + புள்]
வாய்ப்புற்று	வாய்ப்புற்று vāyppuṟṟu, பெ.(n.) வாயிலுண்டாம் நோய் வகை; a disease of the mouth. "புழுச்செறி வாய்ப்புற்று நோயர்" (கடம்ப.பு.இலீலா.137);. [வாய் + புற்று]
வாய்ப்புறம்	வாய்ப்புறம் vāyppuṟam, பெ.(n.) உதடு; lip. "வாய்ப்புறம் வெளுத்து" (திவ்.நாய்ச்.1,8);. [வாய் + புறம்]
வாய்ப்பூச்சு	வாய்ப்பூச்சு vāyppūccu, பெ.(n.) 1. வாயை நீரால் துடைக்கை; cleansing or rinsing one's mouth with water. 2. சொல்லி மழுப்புகை; glossing over or varnishing with words. 'அவர் சொன்ன தெல்லாம் வாய்ப்பூச்சே'. [வாய் + பூச்சு]

வாய்ப்பூட்டு	வாய்ப்பூட்டு1 vāyppūṭṭu, பெ.(n.) 1. தாடையெலும்பின் பொருத்து; joint of the jaw bones. 2. வாய்க்கூடு (இ.வ.); பார்க்க;see {}. 3. பேசாமற்றடுக்கை; prohibition from speaking. "வாய்ப்பூட்டெனக்கு மிட்டான்" (விறலி விடு.823);. 4. கீழ்வாய் முகக் கட்டையில் இரண்டு சுழியுள்ளதான மாட்டுக் குற்றவகை (பெரிய.மாட் 20);; a defect of cattle, consisting of two curls on the lower Jaw. 5. கையூட்டு; bribe. "இது அவனுக்கு வாய்ப்பூட்டாகக் கொடுத்தது" (இ.வ);. 6. வாய்வாளாதிருந்து கொண்டு நாக்கை நீட்டிக் குத்தி அல்லது தாடைகளை ஊடுறுவக் குத்திப் பூணுங் கம்பி; pin pierced through the out-stretched tongue or run across the mouth from cheek to cheek of a person who is under a vow of silence. [வாய் + பூட்டு] வாய்ப்பூட்டு2 vāyppūṭṭu, பெ.(n.) வாய் திறக்கவொண்ணா ஒர் இசிவு நோய்; a condition of tetanic spasm of the jaw muscles causing them to be rigidly closed. [வாய் + பூட்டு]
வாய்ப்பூட்டுக்காசு	வாய்ப்பூட்டுக்காசு vāyppūṭṭukkācu, பெ.(n.) வாய்முட்டுக்காசு பார்க்க;see {}. [வாய்ப்பூட்டு + காசு]
வாய்ப்பூட்டுச்சட்டம்	வாய்ப்பூட்டுச்சட்டம் vāyppūṭṭuccaṭṭam, பெ.(n.) பொதுக் கூட்டங்களிற் பேசுவதைத் தடுக்குஞ் சட்டம் (இக்.வ);; law restraining or prohibiting public speech. [வாய்ப்பூட்டு + சட்டம்]
வாய்ப்பெட்டி	வாய்ப்பெட்டி vāyppeṭṭi, பெ. (n.) வாய்க்கூடு (வின்.); பார்க்க;see {}. [வாய் + பெட்டி]
வாய்ப்பெய்-தல்	வாய்ப்பெய்-தல் vāyppeytal, 1 செ.குன்றாவி. (v.t.) வாயிலிட்டுத் தின்னுதல்; to take in, as food, to eat. "நிணம் வாய்ப்பெய்த பேய் மகளிர்" (மதுரைக்.25);. [வாய் + பெய்-,]

வாய்ப்பேச்சு	வாய்ப்பேச்சு vāyppēccu, பெ. (ா.) 1. வாய்ச்சொல்; utterance, word of mouth. "பின்னை யொன்றும் வாய்ப்பேச்சி லீரானால்" (அருட்பா.ii, திருவிண்.3);. 2. வெறும் பேச்சு; mere words, vain utterance. "வாய்ப்பேச்சில் வல்லானடி". [வாய் + பேச்சு]
வாய்ப்பை	வாய்ப்பை vāyppai, பெ. (ா.) கடன் (நாமதீப.628); debt. ம. வாய்ப
வாய்ப்பொய்	வாய்ப்பொய் vāyppoy, பெ. (n.) மெய்ம்மையின்பாற் படும் பொய்; white lie; lie uttered with a good intention. "துன்ப மோட்டு வாய்ப்பொய்யலாற் பொய்யொன்றுஞ் சொல்லார்" (தணிகைப்பு.நாட்.48);. [வாய் + பொய்]
வாய்ப்பொருத்து	வாய்ப்பொருத்து vāypporuttu, பெ.(n.) மூட்டுவாய்; joint, as of two planks. 'கதவின் வாய்ப்பொருத்து விலகிவிட்டது'. [வாய் + பொருத்து. பொருத்து = மூட்டுவாய்.]
வாய்ப்பொன்	வாய்ப்பொன் vāyppoṉ, பெ.(ா.) கடிவாளத்தின் ஒருறுப்பு; horse's bit. "உன்னி வாய்ப்பொன் கறித்திட" (இரகு.நகர.51);. [வாய் + பொன்]
வாய்பாடு	வாய்பாடு vāypāṭu, பெ.(n.) 1. குறியீடு; formula, symbolic expression. 2. பெருக்கல் முதலியன காட்டும் அட்டவணை; table, as of multiplication. 3. மரபுச்சொல்; idiom, cant. "தக்கதோர் வாய்பாட்டாற் கூறுதல்" (தொல்.சொல்.17, சேனா.);. 4. வழக்கம்; practice, custom, usage. "எங்க ளுலக வாய்பாடு" (தாயு.சச்சிதா.8);. 5. சொல்வன்மை; skill in speech. "கட்டுரை வாய்பாடும்" (பழமொ. 258);. 6. பேச்சிடையில் பயின்று வரும் தொடரியம் (இலக்.அக.);; mannerism in discourses. [வாய் + பாடு] ஒரே இலக்கண இயல்பையுடைய நூற்றுக் கணக்கான சொற்களை ஒரே வகையில் அடக்கிக் கொண்டு அந்த வகையில் உள்ள சொல்லை அந்த வகைக்குக் குறியீடு போல ஆளும் வழக்கம் தமிழிலக்கணங்களில் நாம் தொன்றுதொட்டுக் காணும் மரபுகளில் ஒன்று. ஒடு, ஆடு, நில், கேள், செல் முதலாய வினையடிகள் எல்லாவற்றையும் 'செய்' என்ற சொல்லால் குறிப்பதும், ஒட, ஆட, பாட, நடக்க என வரும் எல்லாச் சொற்களையும் 'செய' என்னும் சொல்லால் குறிப்பதும் மேற்காட்டிய மரபுக்கு எடுத்துக் காட்டுகளாம். இங்கே விளக்கிய இந்த முறையினை வாய்பாட்டு முறை என்பர். ஒரே இலக்கண இயல்புடைய நூற்றுக்கணக்கான சொற்களைக் குறிக்கக் குறியீடாகப் பயன்படும் சொல்லினை வாய்பாட்டுச் சொல் என்பர். நில், கேள், செல், முதலாயவற்றைச் செய் வாய்பாட்டு வினைகள் என்றும் ஒட, பாட ஆட முதலாயவற்றைச் [illegible] வாய்பாட்டு வினைகள் என்றும் [illegible] புலவர்கள் சுட்டுவது

வாய்பார்-த்தல்	வாய்பார்-த்தல் vāypārttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பிறருடைய பேச்சைக் கேட்டுக் கொண்டிருத்தல் (இ.வ.);; to listen to a talk without taking part in it. [வாய் + பார்-,]
வாய்பாறு-தல்	வாய்பாறு-தல் vāypāṟudal, 9 செ.கு.வி. (v.i.) அலப்புதல்; to babble, to chatter. "ஸாரதி ஸாரதி என்று வாய்பாறிக் கொண்டிறே பையல்கள் வருவது" (ஈடு,36,10);. [வாய் + பாறு-,]
வாய்பிடித்தல்	வாய்பிடித்தல் vāypiḍittal, பெ.(n.) இதளிய மருந்துகளை உள்ளுக்குக் கொடுத்தலால் ஈறு வீங்கிப் புண்ணாகி உமிழ் நீர் அதிகமாய் வடிந்து வாயில் நாற்றமுண்டாகி திறக்க வொட்டாதபடி செய்தல்; swelling of the gums and inflammation of the mouth due to mercurial poisoning, it accompanied by excessive salivation and inability to open the mouth. [வாய் + பிடித்தல்]
வாய்பிதற்று-தல்	வாய்பிதற்று-தல் vāypidaṟṟudal, 10 செ.கு.வி. (v.i.) நாக்குழறிப் பேசுதல்; to speak incoherently. [வாய் + பிதற்று-,]
வாய்பிள-த்தல்	வாய்பிள-த்தல் vāypiḷattal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அங்காத்தல் (நாமதீப.711);; to open one's mouth wide; to gape. 2. திகைத்தல்; to be non-plussed. 'கேள்வி கேட்டால் வாய் பிளக்கிறான்'. 3. முடியாதென்று கை விடுதல்; to plead inability. 'பணத்துக்கு அவனை நம்பியிருந்தேன், அவன் கடைசியில் வாய் பிளந்து விட்டான்'. 4. இறத்தல் (கொ.வ.);; to die, used in contempt. [வாய் + பிள-,] வாய்பிள-த்தல் vāypiḷattal, செ.கு.வி. (v.i.) இறத்தல்; to die.. அவன் வாய் பிளந்தான். (இ.வ.);. [வாய்+பிள]
வாய்பினற்று-தல்	வாய்பினற்று-தல் vāypiṉaṟṟudal, 10 செ.கு.வி. (v.i.) வாய் பிதற்று (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}.
வாய்புதை-த்தல்	வாய்புதை-த்தல் vāypudaiddal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பெரியோர் முன்னிலையில் மதிப்புரவுக் குறியாக வாயை வலக்கையால் மூடிக் கொள்ளுதல்; to cover one's mouth with the palm of the right hand, as a mark of respect in the presence of one's superiors. [வாய் + புதை-,]

வாய்புலற்று	வாய்புலற்று1 vāypularrudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) பலகாற் சொல்லுதல்; to repeat often. "ஸத்துக்கள்..... வாய்புலற்றும் படியான தேசமானால்" (ஈடு.2,3,11);. [வாய் + புலம் → புலற்று-,] வாய்புலற்று2 vāypularrudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வாய்பிதற்று பார்க்க;see {}.
வாய்பூசறு-த்தல்	வாய்பூசறு-த்தல் vāypūcaruttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வாய் பூசு-, 1. (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}. [வாய் + பூசறு]
வாய்பூசு-தல்	வாய்பூசு-தல் vāypūcudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வாய் கழுவுதல்; to wash or rinse one's mouth. "புகுமதத்தால் வாய்பூசி" (திவ்.இயற்.3,70);. 2. தூய்மை (ஆசமனஞ்); செய்தல்; to sip water ceremonially, to perform {}. "நீராடிக் கால் கழுவி வாய் பூசி" (ஆசாரக்.19);. 3. வெறும்புகழ்ச்சி பேசுதல்; to flatter. 4. வாய்முட்டுப்போடு-, (வின்.); பார்க்க;see {}, [வாய் + பூசு-,]
வாய்பேசு-தல்	வாய்பேசு-தல் vāypēcudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) தற்பெருமை பேசுதல்; to brag, boast. "எங்களை முன்ன மெழுப்புவான் வாய்பேசு நங்காய்" (திவ்.திருப்பா.14);. [வாய் + பேசு-,]
வாய்பொத்து-தல்	வாய்பொத்து-தல் vāypoddudal, 10 செ.கு.வி. (v.i.) வாய்புதை பார்க்க;see {}. "கைகட்டி வாய்பொத்தி நிற்பாரை" (அருட்பா.VI, உறுதிகூறல்.9);. [வாய் + பொத்து-,]
வாய்பொருத்து-தல்	வாய்பொருத்து-தல் vāyporuddudal, 10 செ.கு.வி. (v.i.) வாய்புதை (யாழ்.அக.); பார்க்க;{}. [வாய் + பொருத்து-,]
வாய்பொருமு-தல்	வாய்பொருமு-தல் vāyporumudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வாய்குளிறு (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}. [வாய் + பொருமு-,]
வாய்போக்கு-தல்	வாய்போக்கு-தல் vāypōkkudal, 9 செ.கு.வி. (v.i.) எளிதில் உறுதிமொழியளித்தல்; to give one's word lightly. 'பார்ப்பானுக்கு வாய் போக்காதே, ஆண்டிக்கு அதுதானும் சொல்லாதே'. [வாய் + போக்கு-,]
வாய்போடு-தல்	வாய்போடு-தல் vāypōṭudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) ஒருவன் பேசுகையில் இடையிற் புகுந்து பேசுதல்; to interject or interrupt a person when talking. [வாய் + போடு-,]
வாய்போத்திடு-தல்	வாய்போத்திடு-தல் vāypōddiḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) மருந்துப் பாண்டத்தின் வாயை மூடுதல்; closing the mouth of the container of the medicine.

www.valluvarvallalarvattam.com 15874 of 19068.

வாய்மட்டம்	வாய்மட்டம் vāymaṭṭam, பெ.(n.) 1. ஏனம் முதலியவற்றின் மேல் மட்டம் (வின்.);; top- level' up to the brim or mouth, as of a vessel. 2. பொன்னுருச் செய்யும் ஒருமுறை(வின்.);; a process in making golden beads. 3. ஏனத்தின் வாய் வளையம் (யாழ்.அக.);; ring round the mouth of vessel. [வாய் + மட்டம்]
வாய்மடி-தல்	வாய்மடி-தல் vāymaḍidal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கூர்மழுங்குதல்; to become blunt-edged. 'ப்ருஹ்மாஸ்திரம் வாய்மடியச் செய்தே' (ஈடு.6, 1, ப்ர.);. [வாய் + மடி-,]
வாய்மடு-த்தல்	வாய்மடு-த்தல் vāymaḍuttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.i.) வாயினுட் கொள்ளுதல்; to put into one's mouth. "அடியேன் வாய் மடுத்துப் பருகிக் களித்தேனே" (திவ்.திருவாய். 2,3,9);. [வாய் + மடு-,]
வாய்மடை	வாய்மடை vāymaḍai, பெ.(n.) செய்வரப்பில் நீர்பாயும் வழி; opening in the ridge of a field for the passage of water. [வாய் + மடை]
வாய்மண்போடு-தல்	வாய்மண்போடு-தல் vāymaṇpōṭudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பிழைப்பைக் கெடுத்தல்; to deprive a person of his means of livelihood. 2. கொடுமை செய்தல் (யாழ்.அக.);; to do a wicked act. [வாய் + மண்போடு-,]
வாய்மணியம்	வாய்மணியம் vāymaṇiyam, பெ.(n.) 1. வேலை வாங்கத் திறமையின்றி வாயாற் செய்யும் அதிகாரம் (கொ.வ.);; ordering persons about, without ability to extract work from them. 2. சாய்கால் (இ.வ.);; authority, influence. [வாய் + மணியம்] பணி → மணி → மணியம்.'மணியம்' பெர்சியன் சொல் என்று சென்னை பல்கலைகழக அகரமுதலியில் குறிக்கப்பெற்றுள்ளது.
வாய்மதம்	வாய்மதம் vāymadam, பெ.(n.) வாய்க் கொழுப்பு பார்க்க;see {}. "வாய் மதமோ வித்தை மதமோ" (குற்றா. குற. 76,1);. [வாய் + மதம்]
வாய்மருந்து	வாய்மருந்து vāymarundu, பெ.(n.) நச்சுயிரி தீண்டப்பட்டோரின் வாயில் நச்சுமருந்தாக பண்டுவத்தாருமிழும் வாயெச்சில் (திவ். நாய்ச். 13, 5, அரும். பக். 313);; spittle spit by the doctor into the mouth of a snake-bitten patient, as an antidote or poison. [வாய் + மருந்து, மரு → மருந்து = நலப்பொருள் தொகுதி]
வாய்மலர்-தல்	வாய்மலர்-தல் vāymalartal, 3 செ.குன்றாவி. (v.t.) பேசுதல்; to speak. "மைந்தனார் வாய்மலருங்குரல் கேட்டு" (திருவிளை. மண்சும. 19);. [வாய் + மலர்]

வாய்முகூர்த்தம்	வாய்முகூர்த்தம் vāymuārttam, பெ.(n.) வெல்லும் பேச்சு, பேச்சு இயல்பு; casual utterance which proves true. 'அவர் வீட்டில் இருக்க மாட்டார் என்று சொன்னாய் உன் வாய்முகூர்த்தம் அவர் வீட்டில் இல்லை'. [வாய் + முகூர்த்தம்] Skt. {} → த. முகூர்த்தம். முழுத்தம் என்பது தனித்தமிழாம்.
வாய்முட்டுக்காசு	வாய்முட்டுக்காசு vāymuṭṭukkācu, பெ.(n.) மந்தணத்தை வெளியிடா திருக்குமாறு கொடுக்கும் கையூட்டு; hush money. [வாய் + முட்டு + காசு]
வாய்முட்டுப்போடு-தல்	வாய்முட்டுப்போடு-தல் vāymuṭṭuppōṭudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) மந்தணத்தை வெளியிடாதிருக்குமாறு கையூட்டுக் கொடுத்தல்; to bride, to pay hush-money. [வாய் + முட்டு + போடு-,]
வாய்முத்தம்	வாய்முத்தம்1 vāymuttam, பெ.(n.) முத்தம்; kiss. [வாய் + முத்தம்] வாய்முத்தம்2 vāymuttam, பெ.(n.) பல்; tooth. "வாய்முத்தஞ் சிந்திவிடுமோ நெல்வேலி வடிவம்மையே" (தனிப்பா.); [வாய் + முத்தம்]
வாய்முத்து	வாய்முத்து vāymuttu, பெ.(n.) வாய்முத்தம்1 பார்க்க;see {}. "வாய்முத் தார்த்தி னல்லது தீரா துயிர்க்கென" (பெருங்.இலாவாண,16,59);. [வாய் + முத்து]
வாய்மூட்டு	வாய்மூட்டு1 vāymūṭṭu, பெ.(n.) வாய்ப் பொருத்து பார்க்க;see {}. [வாய் + மூட்டு]
வாய்மூ-த்தல்	வாய்மூ-த்தல் vāymūttal, 19 செ.கு.வி. (v.i.) பேச்சில் சிறத்தல்; to excel in speech. "வாய்மூத்த குடி"(வின்.); [வாய் + மூ-,]
வாய்மூடு-தல்	வாய்மூடு-தல் vāymūṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வாய் புதை-, (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}. 2. பேச்சு, அழுகை முதலியன நிறுத்துதல்; to cease speaking, crying etc. 'அவரதிகாரத்தில் அழுத பிள்ளையும் வாய்மூடும்'. 3. குவிதல்; to close, as a flower. "தொக்க கமலம் வாய்மூட" (பிரபுலிங்.பிரபுதே. 54);. [வாய் + மூடு-,]

வாய்மூத்தவன்	வாய்மூத்தவன் vāymūttavaṉ, பெ.(n.) 1. பேச்சில் முந்துவோன் (யாழ்.அக.);; one who is forward in speech. 2. சிறப்புச் சொற்பொழிவாளர் (வின்.);; chief speaker. [வாய் + மூத்தவன்]
வாய்மூப்பன்	வாய்மூப்பன் vāymūppaṉ, பெ.(n.) 1. பேச்சிற் சிறந்தவன்; excellent speaker. 2. பிறர் வழக்கையெடுத்து வழக்காடுவோன் (முகவை);; one who pleads the cause of another, advocate. [வாய் + மூ → மூப்பு → மூப்பன்]
வாய்மூழ்-த்தல்	வாய்மூழ்-த்தல் vāymūḻttal, 9 செ.கு.வி. (v.i.) வாய்மூடு-, 1 பார்க்க;see {}, 1. "ஒளிறுவேன் மறவரும் வாய்மூழ்த்தனரே" (புறநா.336);.
வாய்மூர்	வாய்மூர் vāymūr, பெ.(n.) தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் காவிரியாற்றின் தென்கரையில் அமைந்துள்ளதும், அப்பர், சம்பந்தரால் பாடப்பட்டதுமான சிவத்தலம்; one of the saiva places having the distinction of being sung by Appar, Sampantar. It is on the south side of {}-river bank in {} District. "திங்களொடருவரைப் பொழிற் சோலைத் தேனலங் காலைத் திருவாய்மூர்" (அப்.தேவா.247-11);. [வாய்மூர் → திருவாய்மூர்]
வாய்மை	வாய்மை vāymai, பெ.(n.) 1. சொல்; word. "சேரமான் வாராயென வழைத்த வாய்மையும்" (தனிப்பா.i, 97, 19);. 2. தப்பாத மொழி; ever truthful word. "பொருப்பன் வாய்மை யன்ன வைகலொடு" (கலித்.35);. 3. உண்மை; truth. "வாய்மை யெனப்படுவ தியாதெனின்" (குறள்.291);. 4. துன்பம் (துக்கம்);, துன்பம் ஏற்படல் (துக்கோற்பத்தி);, துன்பமீட்சி (துக்க நிவாரணம்);, துன்ப மீளல் நெறி (துக்க நிவாரண மார்க்கம்); என நால் வகைப்பட்ட புத்த மத உண்மைகள்; sublime truths numbering four viz., tukkam, {}. "ஒன்றிய வுரையே வாய்மை நான்காவது" (மணிமே. 30,188);. 5. வலிமை (சூடா.);; strength. "வாய்மையின் இலக்கணம் பிறர்க்கும் பிறவுயிர்கட்கும் தீங்குபயவாமை, 'வாய்மை' யதிகாரம் திருக்குறளை ஒப்புயர்வற்ற உலக அறநூலாக்கும் இயல்வரையறையாம். உண்மை, வாய்மை, மெய்ம்மை என்னும் ஒருபொருட்சொல் மூன்றும் முறையே உள்ளமும் வாயும் உடம்புமாகிய முக்கரணத்தொடு தொடர்புடையனவாகச் சொல்லப்பெறும். இனி, உள்ளது உண்மை, வாய்ப்பது வாய்மை, மெய் (substance); போன்றது மெய்ம்மை எனினுமாம்" எனப் பாவாணர் தரும் "வாய்மை யெனப்படுவ தியாதெனின் யாதொன்றுந் தீமை யிலாத சொலல்" (குறள், 291); என்ற குறளுரையில் தரும் விளக்கம் கருதத் தக்கது. [வாய் → வாய்மை]

வாய்மொழி	வாய்மொழி1 vāymoḻidal, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கூறுதல்; to speak. "வாய் மொழிந்துரைக்கலுற்றாள்" (சீவக. 1707);. 2. தூய மந்திரங்களை யோதுதல்; to consecrate by uttering sacred hymns. "வாய் மொழி மங்கலக் கருவி முன்னுறுத்தி" (சீவக. 2411);. [வாய் + மொழி-,] வாய்மொழி2 vāymoḻi, பெ.(n.) 1. பேச்சு; speech. 2. எழுத்து மூலமின்றி வாயாற் கூறுஞ்சொல்; unwritten oral declaration. 3. உண்மைமொழி; truth, true word. "வாய்மொழி வாயர் நின்புக ழேத்த" (பதிற்றுப்.37,2);. 4. மறை; the vedas. "மாயாவாய் மொழி யுரைதர" (பரிபா.3,11);. 5. திருவாய்மொழி;{}. "அவ்வாய் மொழியை யாரு மறையென்ப" (பெருந்தொ.1820);. [வாய் + மொழி]
வாய்மொழித்தேர்வு	வாய்மொழித்தேர்வு vāymoḻittērvu, பெ.(n.) மாணவரை நேரடியாக வினவி தெரிவு செய்யும் நிகழ்ச்சி; viva-voce, oral examination. [வாய்மொழி + தேர்வு]
வாய்மோசம்	வாய்மோசம் vāymōcam, பெ.(n.) 1. வாய்க்குற்றம், 1 (கொ.வ.); பார்க்க;see {}. 2. சொன்ன சொல் தவறுகை; failing to keep one's word. [வாய் + மோசம்]
வாய்வட்டம்	வாய்வட்டம் vāyvaṭṭam, பெ.(n.) வாய்க்கயிறு (பிங்.); பார்க்க;see {}. [வாய் + வடம் → வட்டம்]
வாய்வட்டமாகப்பேசு-தல்	வாய்வட்டமாகப்பேசு-தல் vāyvaṭṭamākappēcudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) திறமையாகப் பேசுதல் (இ.வ.);; to speak cleverly. [வாய் + வட்டமாக + பேசு-,]
வாய்வடம்	வாய்வடம் vāyvaḍam, பெ.(n.) வாய்க் கயிறு (நாமதீப. 210); பார்க்க;see {}. [வாய் + வடம்]

வாய்வயிறுகட்டல்	வாய்வயிறுகட்டல் vāyvayiṟugaṭṭal, பெ.(n.) பத்தியமாக விருத்தல்; to keep on diet. [வாய்வயிறு + கட்டல்]
வாய்வலம்	வாய்வலம் vāyvalam, பெ.(n.) சொல் வன்மை; skill in speech. "தம் வாய் வலத்தாற் பாழ்த்துதி செய்து" (திருநூற்.20);. [வாய் + வலம்]
வாய்வலி	வாய்வலி vāyvali, பெ.(n.) 1. வாய்வலம் பார்க்க;see {}. 'தன் வாய் வலியாலே புக்கதாயிற்று'. 2. அம்பு முதலியவற்றின் முனையுறுதி (ஈடு.4,2,8);; strength of the tip, as of an arrow. [வாய் + வலி]
வாய்வழிமூச்சு	வாய்வழிமூச்சு vāyvaḻimūccu, பெ.(n.) 1. வாய் வழியாக விடுமூச்சு; breathing through mouth. 2. வாய் குறித்து வரும் நோய்கள்; diseases of the mouth. [வாய்வழி + மூச்சு]
வாய்வறட்சி	வாய்வறட்சி vāyvaṟaṭci, பெ. (n.) வாய் வறட்டல்; parching of the mouth- xerostomia. [வாய் + வறள் → வறட்சி]
வாய்வழங்கு-தல்	வாய்வழங்கு-தல் vāyvaḻṅgudal, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) உண்ணுதல் (யாழ்.அக.);; to eat. [வாய் + வழங்கு-,]
வாய்வளையம்	வாய்வளையம் vāyvaḷaiyam, பெ.(n.) மிடா முதலியவற்றின் விளிம்பிற் பற்றவைக்கும் வளையம்; ring fixed round the mouth of vessel. [வாய் + வளையம்]
வாய்வாதம்	வாய்வாதம் vāyvātam, பெ.(n.) வாய்கடுத்து அலகு கிட்டி வியர்த்துப் பேசக் கூடாதிருக்கும் நிலைமை; a diseases causing lock jaw and perspiration. [வாய் + Skt. {} → த. வாதம்]
வாய்வாதம்பேசல்	வாய்வாதம்பேசல் vāyvātambēcal, பெ.(n.) வழக்காட்டந் தெரியாமலே பொய்யாக வழக்காடுவதாகச் சொல்லிப் பிதற்றல்; an impostor bragging he knows alchemy. [வாய்வாதம் + பேசல்]

வாய்வாயெனல்	வாய்வாயெனல் vāyvāyeṉal, பெ.(n.) அச்சமூட்டுதற்குறிப்பு; onom expr. of threatening. "நமுசி ப்ரப்ருதிகளை வாய்வாயென்றது திருவாழி" (ஈடு.7,4,1);. [வாய் + வாய் + எனல்]
வாய்வார்த்தை	வாய்வார்த்தை vāyvārttai, பெ.(n.) 1. வாய்ப்பேச்சு; word of mouth. "வாய் வார்த்தை நற்றுதி... அயிக்கிய ஞானிகட்கு" (சித்.சிகா.42,7);. 2. நயம் பொருந்திய சொல் (கொ.வ.);; soft kind of words. [வாய் + வார்த்தை. வார்த்தை = skt.]
வாய்வாள்	வாய்வாள் vāyvāḷ, பெ.(n.) குறிதப்பாத வாள்; trusty sword, as aim - certain. "வலம்படு வாய்வா ளேந்தி" (புறநா.91);.
வாய்வாளாமை	வாய்வாளாமை vāyvāḷāmai, பெ.(n.) பேசாதிருக்கை; keeping silent. "வாய்வாளாமை... மாற்ற முரையாதிருத்தல்" (மணிமே. 30, 245-49);. [வாய் + வாளா → வாளாமை]
வாய்வாளார்	வாய்வாளார் vāyvāḷār, பெ.(n.) வாய் பேசாதார்; silent person. "வலியாரைத் கண்டக்கால் வாய்வாளாராகி" (பழமொ.302);. [வாய் + வாளா → வாளார்]
வாய்விசேடம்	வாய்விசேடம் vāyvicēṭam, பெ.(n.) 1. வாக்குச்சித்தி, 2 (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}. 2. வாய்மொழிச் செய்தி (இ.வ.);; oral report. [வாய் + Skt. {} → த. விசேடம்]
வாய்விட்டு	வாய்விட்டு vāyviṭṭu, வி.எ. (adv.) 1. ஒளியெழுப்பி, வெளிப்படையாக; loudly. 'வலி தாங்காமல் வாய்விட்டு அரற்றினான்'. 2. மனம் திறந்து; openly, frankly. 'துக்கத்தை யாரிடமாவது வாய்விட்டுக் சொல்'. 'வாய்விட்டுச் சிரித்தால் நோய்விட்டுப் போகும்'. [வாய் + விட்டு]
வாய்விடல்	வாய்விடல் vāyviḍal, பெ.(n.) கொட்டாவி விடல்; yawning. [வாய் + விடல்]

வாய்விடாச்சாதி	வாய்விடாச்சாதி vāyviṭāccāti, பெ.(n.) விலங்கு (யாழ்.அக.);; dumb animal. [வாய்விடு + 'ஆ' எ.ம.இ.நி. + Skt. {} → த. சாதி]
வாய்விடாப்புண்	வாய்விடாப்புண் vāyviṭāppuṇ, பெ.(n.) வாயில் தொடர்ந்து இருந்து கொண்டே இருக்கும் புண்; chronic ulcer of the mouth. [வாய் + விடா + புண்]
வாய்விடு	வாய்விடு1 vāyviḍudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பேசுதல்; to speak. "எனப்பல வாய்விடூஉந்தா னென்ப" (கலித்.46);. 2. வெளிவிட்டுத் தெளிவாகச் சொல்லுதல்; to speak openly and clearly without any reservation. "அர்த்த ப்ராப்தமானது தன்னையே இங்கே வாய்விடுகிறார்" (ஈடு, 10,4,9);. 3. வெளிப்படுத்துதல்; to divulge, as secrets. நம்மிருவர்க்கும் நடந்ததை வாய்விடவேண்டாம்'. [வாய் + விடு-,] வாய்விடு2 vāyviḍudal, 20 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மலர்தல்; to blossom, open, as a flower. "நிரையிதழ் வாய்விட்ட கடிமலர்" (கலித்.29);. 2. உரக்கவொலியெழுப்புதல்; to lift up or raise the voice. 'குழந்தை வாய்விட் டழுதது'. 3. சூளுரை கொள்ளுதல் (சீவக. 592);; to vow. 4. கொட்டாவி விடுதல் (வின்.);; to yawn. 5. கடித்த கடிப்பை விட்டிடுதல்; to leave off bitting.
வாய்விடை	வாய்விடை vāyviḍai, பெ.(n.) கைம்மரத்தின் நுனிப்பகுதி (நெல்லை.);; the extreme end of a rafter. [வாய் + விடு → விடை]
வாய்விரணநீர்	வாய்விரணநீர் vāyviraṇanīr, பெ.(n.) வாய்ப் புண்ணால் ஒழுகும் நீர்; salivation due to inflammation of the mouth. [வாய் + விரணம் + நீர்] Skt. {} → த. விரணம்.

வாய்விரணம்	வாய்விரணம் vāyviraṇam, பெ.(n.) 1. வாய் வெந்து புண்ணாதல்; inflammation of the mouth, cancrum oris. 2. கருவாய்ப் புண்; ulcer vagina. 3. எருவாய்ச் சீழ்ப்புண்; ulcer anus. [வாய் + Skt. {} → த. விரணம்]
வாய்விரணம்ஆற்றும்நீர்	வாய்விரணம்ஆற்றும்நீர் vāyviraṇamāṟṟumnīr, பெ.(n.) 1. வாய் கொப்பளிக்கு மருந்து நீர்; decoction of some astringents for gorgling in stomatitis, ulcer mouth etc. gorgle. 2. வாய்வேகம் பார்க்க;see {}. [வாய்விரணம் + ஆற்றும் + நீர்]
வாய்விரி-தல்	வாய்விரி-தல் vāyviridal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அங்காத்தல்; to gape. 2. அலப்புதல்; to be garrulous. 'அவன் வாய் விரிந்து கெட்டான்'. 3. கெட்டாவி விடுதல் (வின்.);; to yawn. [வாய் + விரி-,]
வாய்விழுரத்தம்	வாய்விழுரத்தம் vāyviḻurattam, பெ.(n.) வாய் வழியாகக் குருதி விழுதல்; hematemesis - haemoptysis. [வாய்விழு + (அ);ரத்தம்]
வாய்விள்(ளு)-தல்	வாய்விள்(ளு)-தல் vāyviḷḷudal, 12 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வாயைத் திறத்தல்; to open one's mouth. 2. மலர்தல்; to blossom. "வாய் விள்ளு மென்மலர் மணமென" (பிரபுலிங். விமலை. 50);. [வாய் + விள்(ளு);-தல்.]
வாய்விளங்கம்	வாய்விளங்கம் vāyviḷaṅgam, பெ.(n.) 1. கொடிவகை (நாமதீப. 30);; small elliptic leaved wind berry. 2. வாயுவிளங்கத்தின் அரிசி போன்ற மணி (வின்.);; wind bery pepper-corn. மறுவ. கேரளம், வாய்விடங்கம். தெ. வாயுவிளங்கமு; ம. விழலரி;க. வாயிவுளங்க.
வாய்வு	வாய்வு vāyvu, பெ.(n.) கந்தவிடம்; a kind of arsenic.
வாய்வெட்டு	வாய்வெட்டு vāyveṭṭu, பெ.(n.) 1. பிறர் வியக்கும்படி பேசுகை (கொ.வ.);; skilful, fascinating talk. 2. வாய்த்துடுக்கு 1 பார்க்க;see {}. 3. நெல் முதலியவற்றை அளக்கையிற் குவித்து அளக்காமல் தலை வழிக்கை (யாழ்.அக.);; striking off the heaped up grain above the leave top of a measure, in measuring. [வாய் + வெட்டு]

வாய்வெருவு	வாய்வெருவு1 vāyveruvudal, 5 செ. குன்றாவி.(v.t.) வாய் பிதற்றுதல்; to speak incoherently, as in delirium. "அருவிசோர் வேங்கடம் நீர்மலை யென்று வாய் வெருவினாள்" (திவ். பெரியதி. 8, 2, 3);. "வெருவாதாள் வாய்வெருவி" (திவ். பெரியதி, 5, 5, 1);. [வாய் + வெருவு-,] வாய்வெருவு2 vāyveruvudal, 10 செ.கு.வி. (v.i.) வாய்குளிறு, 2 பார்க்க;see {}. [வாய் + வெருவு-,]
வாய்வேக்காடு	வாய்வேக்காடு vāyvēkkāṭu, பெ.(n.) வாய் முழுவதும் வெந்தாற் போலிருக்கும் நோய்வகை; [வாய் + வேக்காடு]
வாய்வேக்காளம்	வாய்வேக்காளம் vāyvēkkāḷam, பெ.(n.) வாய்ப்புண்; [வாய் + வேக்காளம்]
வாய்வை	வாய்வை1 vāyvaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உண்ணுதல்; to eat. "சிவன் வாய்வைப்ப னோவாலத்தில்" (தனிப்பா.ii,16,295);. 2. ஊதுதல்; to blow, as a wind-instrument. "நேமியான் வாய் வைத்த வளைபோல" (கலித்.105);. 3. சுவைத்தல்; to taste. 4. தலையிடுதல்; to meddle or interfere. 'அவன் எல்லாவற்றிலும் வாய்வைக்கிறான்'. 5. சிறிது பயிலுதல்; to learn a little, to have a desultory knowledge. 'எல்லாத் துறைகளிலும் வாய் வைத்தவன்.அவன்'. [வாய் + வை-த்தல்,] வாய்வை2 vāyvaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கடித்தல் (யாழ்.அக.);; to bite. 2. கேட்டல் (யாழ்.அக.);; to hear. [வாய் + வை-,]
வாயகன்றகுப்பி	வாயகன்றகுப்பி vāyagaṉṟaguppi, பெ.(n.) வாய் அகன்ற குடுவை; wide mouthed bottle. [வாய் + அகன்ற + குப்பி]

வாயகன்றபாண்டம்	வாயகன்றபாண்டம் vāyagaṉṟapāṇṭam, பெ.(n.) வாய் விரிந்த பாண்டம்; a wide mouthed earthern ware, basin. [வாய் + அகன்ற + பாண்டம்]
வாயச்சரம்	வாயச்சரம் vāyaccaram, பெ.(n.) வாயில் ஏற்படும் சிறுசிறு குழிப்புண்; sore in the month. [வாய் + அச்சரம்]
வாயசம்	வாயசம் vāyasam, பெ.(n.) 1. காக்கை; crow. 2. காக்கை கொல்லி; a kind of medicinal herb.
வாயசாராதி	வாயசாராதி vāyacārāti, பெ.(n.) ஆந்தை (யாழ்.அக.);; owl.
வாயசி	வாயசி vāyasi, பெ.(n.) 1. பெண் காக்கை (இலக்.அக.);; hen-crow. 2. செம்மணித் தக்காளி (தைலவ.);; a variety of Indian houndsberry. வாயசி vāyasi, பெ. (n.) பெண் காக்கை. (இலக்.அக.);; hen-crow. [Skt. {} → த. வாயசி]
வாயடி	வாயடி1 vāyaḍi, பெ.(n.) வாயால் மருட்டுகை; over-bearing speech, brow beating by speech, bluff. 'வாயடி கையடி யடிக்காதே" (உ.வ.);. [வாய் + அடி] வாயடி2 vāyaḍittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) வாயடியடி பார்க்க;see {}. "திருவாய்ப்பாடியிற் பெண் பிள்ளைகளை வாயடித்துத் தம் திருவடிகளிலே வந்து விழும்படி வசீகரித்து" (திவ். திருவாய். 4, 2, 2, ஆறா.);. [வாய் + அடி-த்தல்,] வாயடி3 vāyaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வாயிலே யடித்துக் கொள்ளுதல்; to beat one's mouth, as in a grief. "மண்புரண்டு வாயடிப்பவர்" (பிரபுலிங்.சித்த.49);. 2. அலப்புதல்; to chatter.

வாயடியடி	வாயடியடி1 vāyaḍiyaḍittal, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) வாய்ப்பேச்சால் மருட்டி வெல்லுதல்; to over power one's opponent by bluff. [வாயடி + அடி-,] வாயடியடி2 vāyaḍiyaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) மருட்டிப் பேசுதல்; to bluff. [வாயடி + அடி-,]
வாயடை	வாயடை1 vāyaḍai, பெ.(n.) உணவு; food. "வாயடை யமிர்தம்" (பரிபா.2, 69);. [வாய் + அடு → அடை] வாயடை2 vāyaḍai, பெ.(n.) தாட்கிட்டி சன்னி பார்க்க;see {}. [வாய் + அடை] வாயடை3 vāyaḍaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) பேசவொட்டாதபடி செய்தல்; to silence, as an opponent by arguments. [வாய் + அடை-,]
வாயடைப்பு	வாயடைப்பு vāyaḍaippu, பெ.(n.) 1. வாய்க் கட்டு; gag. 2. உணவு; food. 3. தூக்கம் நடை ஆகியவிக்குற்றங்களினாற் பிறந்து நரம்பு களில் சார்ந்து மூடிய வாயைத் திறக்க வொட்டாதபடி செய்யுமோர் ஊதை நோய்; a disease which prevents the opening of the mouth. This is generally caused by sleeping during the day which aggravates {}. [வாய் + அடைப்பு]
வாயம்	வாயம் vāyam, பெ.(n.) 1. நீர் (யாழ்.அக.);; water. 2. பெய்கை; pouring.
வாயமுதம்	வாயமுதம் vāyamudam, பெ.(n.) நன்னீர்; saliva. [வாய் + அமுதம்]
வாயல்	வாயல் vāyal, பெ.(n.) 1. வாசல் (சங்.அக.);; door, entrance. 2. பக்கம் (வின்);; side. [வாசல் → வாயல்]
வாயலம்பு-தல்	வாயலம்பு-தல் vāyalambudal, 9 செ.கு.வி. (v.i.) உண்டபின் வாய் பூசுதல்; to wash or rinse one's mouth, as after a meal. [வாய் + அலம்புதல். (அலம்புதல் = கழுவுதல்);]

வாயவன்	வாயவன் vāyavaṉ, பெ.(n.) தூதன்; ambassador. "சொல்லென வாயவன் விளம்பலும்" (புரூரவ.போர்புரி.5);. [வாய் → வாயவன்]
வாயவியல்	வாயவியல் vāyaviyal, பெ.(n.) வாய் வெந்து புண்ணாதல்; canker oris. [வாய் + அவி → அவியல்]
வாயழற்சி	வாயழற்சி vāyaḻṟci, பெ.(n.) வாய் வேக்காடு; inflammation of mouth. மறுவ. வாய்ப்புண். [வாய் + அழற்சி]
வாயறியாமல்தின்னல்	வாயறியாமல்தின்னல் vāyaṟiyāmaltiṉṉal, பெ.(n.) மிதமிஞ்சி தின்னுதல்; eating excessively, glutlony. [வாய் + அறியாமல் + தின்னல்]
வாயன்	வாயன் vāyaṉ, பெ.(n.) 1. தூதன்; messenger. 2 ஆயன்; shepherd. [வாய் → வாயன்]
வாயனதானம்	வாயனதானம் vāyaṉatāṉam, பெ.(n.) இறைவனுக்குப் படைக்கப்பட்ட படையல் பண்டங்களைக் கொடையாகப் பார்ப்பனர் களுக்கு வழங்குகை; presentation to Brahmins of the naivettiyam at the end of a {}. [வாயனம் + தானம்]
வாயனம்	வாயனம் vāyaṉam, பெ.(n.) 1. ஒருவகை இனிப்பான தின்பண்டம்; a kind of sweet meat. 2. வாயனதானம் பார்க்க;see {}.
வாயாகு-தல்	வாயாகு-தல் vāyākudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) உண்மையாதல்; to be come true. 'யானறிந் தேனது வாயாகுதலே' (தொல். பொருள். 261, உரை);. [வாய் + ஆகு-,]

வாயாடி	வாயாடி vāyāṭi, பெ.(n.) 1. அலப்புவோன்; talkative, loquacious person; babbler; chatterbox. 2. நாநலமுடையான் (ஈடு. 4, 8, 8);; eloquent or clever speaker. [வாயாடு → வாயாடி]
வாயாடு-தல்	வாயாடு-தல் vāyāṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) சொற்றிறமாய்ப் பேசுதல்; to speak cleverly or eloquently. 2. வீண்பேச்சுப் பேசுதல்; to speak frivolously; to fabble. "நின்னுடனே வாயாடுவோர் பான் மருவி நில்லேன்" (அருட்பா.1, நெஞ்சறி.631);. 3. ஓயாது மென்று கொண்டிருத்தல்; to be contineously munching. [வாய் + ஆடு-,]
வாயார	வாயார vāyāra, வி.எ.(adv.) 1. முழுக் குரலோடு; with a full voice. "வாயார நாம் பாடி" (திருவாச.7, 15);. 2. வாய் நிரம்ப; with a full mouth. "வாயார வுண்டபேர்" (தாயு. சச்சிதா. 8);. [வாய் + ஆர் → ஆர]
வாயால்குதட்டுதல்	வாயால்குதட்டுதல் vāyālkudaṭṭudal, பெ.(n.) வாயிலிட்டு அதக்குதல்; pressing softly after receiving into the mouth as done with penis or lips by a woman. (This is a kind of perverted sexual act);. [வாய் + ஆல் + குதட்டு-,]
வாயாலெடு-த்தல்	வாயாலெடு-த்தல் vāyāleḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) ஒக்காளித்தல் (நாமதீப.600);; to vomit. [வாய் → வாயால் + எடு-,]
வாயாலெரையுடன்	வாயாலெரையுடன் vāyāleraiyuḍaṉ, பெ.(n.) தேவாங்கு; an animal, sloth.
வாயாவி	வாயாவி vāyāvi, பெ.(n.) 1. கொட்டாவி (வின்.);; yawn. 2. மூச்சு (யாழ்.அக.);; breath. [வாய் + ஆவி]
வாயாவிபோக்கு-தல்	வாயாவிபோக்கு-தல் vāyāvipōkkudal, 9 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கொட்டாவி விடுதல்; to yawn. 2. வீணே பேசுதல் (வின்.);; to speak in vain, as wasting one's breath. [வாயாவி + போக்கு]

வாயித்தல்	வாயித்தல் vāyittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வாயாற் படித்தல்; to read in loudly. ஒ.நோ. கண் → கணி. கடைக்கணித்தல் = கடைக்கண்ணாடி பார்த்தல். மலையாளத்தில் வாயித்தல் என்னும் வடிவம் வழங்குகின்றது. (வ.மொ.வ.163);.
வாயில்	வாயில்1 vāyil, பெ.(n.) 1. ஐம்பொறி; the five sense organs. 2. ஒன்பான் துளை; the nine opening. வாயில்2 vāyil, பெ.(n.) 1. கட்டடத்துள் நுழையும் வாசல்; gate, portal, doorway, entrance to a building. "அடையா வாயிலவ னருங்கடை" (சிறுபாண்.206);. 2. ஐம்பொறி (பிங்.);; the five organs of sense, as avenues to the self. 3. ஐம்புலன் (பொரு.நி.);; the five objects of sense. 4. வழி; way. "புகழ்குறை படூஉம் வாயில்" (புறநா.196);. 5. துவாரம்; opening. "வருந்து முயிரொன்பான் வாயிலுடம்பில்"(நன்னெறி. 12);. 6. இடம்; place. "வாயில் கொள்ளா மைந்தினர்" (பதிற்றுப்.81, 9);. 7. காரணம் (பிங்.);; cause. "வாயிலோய் வாயி லிசை" (பு.வெ.9,2);.
வாயில்காப்பான்	வாயில்காப்பான் vāyilkāppāṉ, பெ.(n.) வாசலிற் காவல் செய்வோன்; door keeper. "வாயில் காப்பானே மணிக்கதவம் தாள் திறவாய்" (திவ். திருப்பா.16);. ஒருகா. வாயிற்காவலன் [வாயில் + கா → காப்பான்]
வாயில்மண்போடு-தல்	வாயில்மண்போடு-தல் vāyilmaṇpōṭudal, 9 செ.கு.வி. (v.i.) கேடு விளைத்தல்; to cause ruin. "அவர்கடம் வாயில்... மண் போட்டான்" (தனிப்பா.1, 238, 8);. [வாய் → வாயில் + மண் + போடு-,]
வாயில்மண்விழுதல்	வாயில்மண்விழுதல் vāyilmaṇviḻudal, பெ.(n.) முற்றுங் கேடுறுகை; being completely ruined. [வாய் → வாயில் + மண் + விழுதல்-,]

வாயில்லாப்பூச்சி	வாயில்லாப்பூச்சி vāyillāppūcci, பெ.(n.) எதிர்த்துக் கேட்கும் திறன் இல்லாதவர்; people who would not speak up. 'பாவம் வாயில்லாப் பூச்சிகள்;அவர்களால் நிலக்கிழார்களை எதிர்த்து என்ன செய்ய முடியும்?' [வாயில்லா + பூச்சி]
வாயில்விழைச்சு	வாயில்விழைச்சு vāyilviḻaiccu, பெ.(n.) உமிழ்நீர்; saliva, spittle. "வாயில் விழைச்சிவை யெச்சில்" (ஆசாரக்.8);. [வாய் → வாயில் + விழை → விழைச்சு. (விழைச்சு = இளமை);]
வாயில்வேண்டல்	வாயில்வேண்டல் vāyilvēṇṭal, பெ.(n.) தலைவனுக்கு முகங் கொடுக்குமாறு தலைவியைப் பாணன் முதலிய தூதுவர் வேண்டிக் கொள்வதைக் கூறும் அகப் பொருட்டுறை (நம்பியகப். 95);; theme describing the request of a mediator to a heroine to give audience to her lover. [வாயில் + வேண்டல்]
வாயிலடக்கல்	வாயிலடக்கல் vāyilaḍakkal, பெ.(n.) வாயிலடக்குதல்; to keep in the mouth. [வாயில் + அடக்கல்]
வாயிலடித்தல்	வாயிலடித்தல் vāyilaḍittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) முற்றுங்கெடுத்தல்; to ruin. [வாயில் + அடி-,]
வாயிலப்பு	வாயிலப்பு vāyilappu, பெ.(n.) 1. வாய் நீரூறல், ஒரு நோய்; excessive salivation, a disease. 2. வாய் நீர்; saliva. 3. அகட்டு நீர்க்கோவை; ascites. [வாய் + இல் → வாயில் + அப்பு. (இல் = ஏழனுருபு);]
வாயிலாக	வாயிலாக vāyilāka, வி.எ. (adv.) மூலம், through. 'நாம் வருவதை முன்கூட்டியே தொலைபேசி வாயிலாகத் தெரிவித்து விடலாம்'. [வாய் → வாயில் + ஆக]
வாயிலாச்சீவன்	வாயிலாச்சீவன் vāyilāccīvaṉ, பெ.(n.) விலங்கு; animal, dumb creature. [வாய் + இல்லா → இலா + சீவன்] Skt. {} → த. சீவன்.
வாயிலார்நாயனார்	வாயிலார்நாயனார் vāyilārnāyaṉār, பெ.(n.) நாயன்மார் அறுபத்துமூவருள் ஒருவர் (பெரியபு.);; a canonized {} Saint, one of 63.

www.valluvarvallalarvattam.com 15889 of 19068.

வாயிலாளன்	வாயிலாளன் vāyilāḷaṉ, பெ.(n.) வாயிற்காவலன் (பிங்.);; door-keeper. [வாயில் + ஆள் → ஆளன்]
வாயிலிற்கூட்டம்	வாயிலிற்கூட்டம் vāyiliṟāṭṭam, பெ.(n.) பாணன் முதலியோராற் கூடும் தலைவன் தலைவியரின் கூட்டம் (இலக்.வி.424.);; reconciliation of lovers through the help of mediators. [வாயில் + கூட்டம்]
வாயிலெடுக்கல்	வாயிலெடுக்கல் vāyileḍukkal, பெ.(n.) கக்கல்; vomitting. [வாயில் + எடுக்கல்]
வாயிலெட்டு	வாயிலெட்டு vāyileṭṭu, பெ.(n.) ஒரு ஊனானிப்பூடு; violaodorata a plant used in unani medicine. [வாயில் + எட்டு]
வாயிலெடு-த்தல்	வாயிலெடு-த்தல் vāyileḍuttal, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) வாயாலெடு-, பார்க்க;see {}. [வாய் + ஆல் (ஆல் = மூன்றனுருபு); + எடு-,]
வாயிலேயோடு-தல்	வாயிலேயோடு-தல் vāyilēyōṭudal, 10 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பேச வொட்டாது குறுக்கிட்டுப் பேசித் தடை செய்தல்; to interrupt as a person, while speaking. 'எது பேசினாலும் அவளை வாயிலே போடுகிறான்'. 2. பிறர் பொருளைக் கையாடுதல்; to misappropriate. 'அவன் பிறர் பொருளை வாயிலே போட்டுக் கொள்ளுகிறவன்'. [வாயில் + போடு-,]
வாயிலைப்பு	வாயிலைப்பு vāyilaippu, பெ.(n.) வாய் சுவையின்மை; bad taste in the mouth. [வாய் + இளைப்பு → இலைப்பு]
வாயிலோர்	வாயிலோர் vāyilōr, பெ.(n.) 1. வாயில் காப்போர்; door-keepers. "வாயிலோயே வாயிலோயே" (சிலப். 20, 24);. 2. தூதுவர் (சங்.அக.);; messengers, mediators. 3. ஒரு சார் தமிழ்க் கூத்தர் (பிங்.);; a class of Tamizh dancers. [வாயில் → வாயிலார் → வாயிலோர்]
வாயிழு-த்தல்	வாயிழு-த்தல் vāyiḻuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சண்டை போடுதல் (Tp);; to pick a quarrel. [வாய் + இழு-,]

வாயிற்காட்சி	வாயிற்காட்சி vāyiṟkāṭci, பெ.(n.) ஐம்புலக் காட்சி (சி.சி.அளவை, 6, மறைஞா.);; apprehending faculty of senses. [வாயில் + காட்சி]
வாயிற்கூத்து	வாயிற்கூத்து vāyiṟāttu, பெ.(n.) கூத்துவகை; a kind of dancing or acting. "வாயிற் கூத்துஞ் சேரிப்பாடலும்" (பெருங். உஞ்சைக்.37, 88);. [வாயில் + கூத்து]
வாயிற்படி	வாயிற்படி vāyiṟpaḍi, பெ.(n.) வீட்டு வாசலின் படி; door-step threshold. " மிருதி பதினெட்டு முயர் திருவாயிற் படியாக"(குற்றா. தல. திருமால். 132);. 'வீட்டுக்குவீடு வாசற்படி' (பழ.); [வாயில் + படி]
வாயின்மறுத்தல்	வாயின்மறுத்தல் vāyiṉmaṟuttal, பெ.(n.) தூது வந்த பாணன் முதலியவர்க்குத் தலைவி முகங்கொடுக்க மறுத்தலைக் கூறும் அகத் துறை (தொல். பொருள். 3, உரை);; [வாயில் + மறு-,]
வாயின்மாடம்	வாயின்மாடம் vāyiṉmāṭam, பெ.(n.) கோபுரம்; tower over the entrance, as of a temple. "தியழற் செல்வன் செலவுமிசை தவிர்க்கும் வாயின் மாடத்து" (பெருங். மகத. 3, 31);. [வாயில் + மாடம்]
வாயினிப்பு	வாயினிப்பு vāyiṉippu, பெ.(n.) உமிழ் நீரால் வாயில் உணரப்படும் இனிப்புணர்வு; sweetness of the mouth. [வாய் + இனிப்பு]
வாயினிலை	வாயினிலை vāyiṉilai, பெ.(n.) அரசனிடத்துத் தன் வரவு கூறுமாறு வாயில் காப்போனுக்குப் புலவன் சொல்வதாகக் கூறும் புறத்துறை (பு. வெ. 9, 2);; theme of a poet asking the gate- keeper at the palace to announce his arrival to the king. [வாயில் + நிலை]
வாயினேர்வித்தல்	வாயினேர்வித்தல் vāyiṉērvittal, பெ.(n.) தலைவியிடம் தூது செல்லுமாறு தலைவன் தூதுவரை உடன்படுத்துவதைக் கூறும் அகத்துறை (நம்பியகப். 96);; theme of a lover persuading his messenger to deliver his love-message to his beloved. [வாயில் + நேர்வு → நேர்வித்தல்]
வாயீளை	வாயீளை vāyīḷai, பெ.(n.) கோழையுடனாய வாயெச்சில்; saliva and mucus discharge from the mouth. [வாய் + ஈளை. ஈளை = கோழை.]
வாயுதவி	வாயுதவி vāyudavi, பெ.(n.) வாய்ச்சொல் அருளல்; help by words. மறுவ. பரிந்துரை. [வாய் + உதவி]

வாயும்வயிறுமாயிரு-த்தல்	வாயும்வயிறுமாயிரு-த்தல் vāyumvayiṟumāyiruttal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) கருப்பமாக இருத்தல்; be in the state of pregnancy. 'நீ வாயும் வயிறுமாக இருக்கிற போது ஊட்டமான உணவு சாப்பிட வேண்டும்'. [வாயும் + வயிறுமாய் + இரு-,]
வாயுமேனி	வாயுமேனி vāyumēṉi, பெ.(n.) பச்சைக்கல்; green stone.
வாயுருட்டு	வாயுருட்டு vāyuruṭṭu, பெ.(n.) பேச்சால் மருட்டுகை (இ.வ.);; browbeating. [வாய் + உருட்டு]
வாயுள்ளவன்	வாயுள்ளவன் vāyuḷḷavaṉ, பெ.(n.) உசாவி அறிந்து கொள்ளக் கூடியவன்; man of inquiring sprit, pushful man. 'வாயுள்ள பிள்ளை பிழைக்கும்' (பழ.);. [வாய் + உள்ளவன்]
வாயுறு	வாயுறு1 vāyuṟuttal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பேச்சினால் மெய்ம்மையை அறிவுறுத்தல்; to preach or expound the truth. "வாயுறை வாழ்த்தே... வாயுறுத்தற்றே" (தொல். பொருள். 424);. [வாய்மை → வாய் + உறு-,] வாயுறு2 vāyuṟuttal, 4 இசெ.குன்றாவி. (v.t.) வாயிலூட்டுதல்; to feed, to administer as medicine, by the mouth. "மருந்தாகச் சிலநாட்கொண்டு வாயுறுத்தி" (சீவக. 2703, உரை);. [வாய் + உறு-,]

வாயுறை	வாயுறை vāyuṟai, பெ.(n.) 1. உண்கை; eating. "வடுத்தீர் பகல் வாயுறை" (சிறுபஞ்.69);. 2. உணவு; food, fodder. "பசுவுக்கொரு வாயுறை" (திருமந். 252);. 3. அறுகம்புல்; harialli grass. 4. சோறூட்டுதல்; ceremony of giving boiled rice to an infant for the first time. "தாண்டு மதியிரு மூன்றில் வாயுறையின் சடங்கியற்றி" (குற்றா. தல. தரும. 37);. 5. கவளம் (இலக்.அக.);; bolus of cooked rice. 6. மருந்து; medicine. "வாயுறை யென்பது மருந்தாகலான்" (தொல். பொருள். 423, உரை);. 7. வாயுறைமொழி (தொல். பொருள். 423, உரை); பார்க்க;see {}. 8. தாளுருவி என்னும் மகளிர் காதணி; a kind of ear-ring, worn by women. "வாயுறை யழுத்திய வறிதுவீழ் காதின்" (நெடுநல். 140);. [வாய் + உறை]
வாயுறைமொழி	வாயுறைமொழி vāyuṟaimoḻi, பெ.(n.) கேட்கும் போது வெவ்வியதாய்ப் பின்பு உறுதி தருஞ் சொல் (சி.போ. பா. 2, 2, பக். 165);; harsh but salutary words of advice. [வாயுறை + மொழி]
வாயுறைவாழ்த்து	வாயுறைவாழ்த்து vāyuṟaivāḻttu, பெ.(n.) 1. தலைவன் வேண்டானாயினும் அவற்கு உறுதிமொழிகளைச் சான்றோர் கூறும் புறத்துறை (தொல். பொருள். 90);; theme of wise men giving salutary advice to a chief nolens volens. 2. சிற்றிலக்கிய வகை தொண்ணூற்றாறனுள் ஒன்று; a variety of descriptive poetry, one of 96 {}. [வாயுறை + வாழ்த்து]
வாயூற்று	வாயூற்று vāyūṟṟu, பெ.(n.) வாயில் உமிழ் நீர் சுரக்கை (யாழ்.அக.);; profuse secretion of saliva. [வாயூறு → வாயூற்று]
வாயூறச்செய்தல்	வாயூறச்செய்தல் vāyūṟacceytal, பெ.(n.) மருந்தினால் வாயில் நீரூறும்படி செய்தல்; to produce an usual secretion and discharge of saliva in a person by using medicine. [வாயூறு → வாயூற + செய்தல்]
வாயூறல்	வாயூறல் vāyūṟal, பெ.(n.) 1. வாயில் பித்த நீர் சுரத்தல்; secretion of fluid in the mouth. 2. வாய் நீர்; saliva. [வாய் + ஊறல்]

வாயூறு	வாயூறு1 vāyūṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) உணவை நினைந்து உமிழ்நீர் சுரத்தல்; secretion of idiva on seing food. "அமரர் குழாம் வாயூற" (அழகர்கல.1);. [வாய் + ஊறு-,] வாயூறு2 vāyūṟudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) அவாவுதல்; to long for, as welth, fame, office, learning. [வாய் + ஊறு-,]
வாயெச்சில்	வாயெச்சில் vāyeccil, பெ. (n.) வாய்மருந்து பார்க்க;see {}. [வாய் + எஞ்சு → எச்சு → எச்சில். (எச்சில் = மீந்த உணவு, உமிழ்நீர்.]
வாயெடு-த்தல்	வாயெடு-த்தல் vāyeḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பேசத் தொடங்குதல்; to begin to speak. 2. குரலெடுத்தல்; to speak aloud, to raise the voice. "நன்னாடு வாயெடுத் தழைக்கும்" (மணிமே. 25, 237);. [வாய் + எடு-,]
வாயெழு-தல்	வாயெழு-தல் vāyeḻudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வாயெடு (இ.வ.); பார்க்க;see {}. [வாய் + எழு-, (எழு-தல் = தொடங்குதல்);.]
வாயைக்கட்டு	வாயைக்கட்டு1 vāyaikkaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உணவிற் கட்டுப்பாடாக இருத்தல்; to observe restrictions of diet. 2. சிக்கனமாக உணவு கொள்ளுதல்; to stint oneself in the matter of food. "வாயைக் கட்டி வயிற்றைக் கட்டிச் சேர்த்த பொருள்". 3. வாய்க்கட்டு1, 2, 3 பார்க்க;see {}. [வாய் → வாயை + கட்டு-,] வாயைக்கட்டு2 vāyaikkaṭṭudal, 5 செ. குன்றாவி.(v.t.) வாய்கட்டு-, 1, 2 பார்க்க;see {}. [வாய் → வாயை + கட்டு-,]
வாயைப்பிள-த்தல்	வாயைப்பிள-த்தல் vāyaippiḷattal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வியப்பை வெளிப்படுத்தும் வகையில் வாயைத் திறத்தல்; gape at. 'பெண் மிதிவண்டி ஓட்டினாலே வாயைப் பிளக்கும் ஊர் இது'. 2. இறத்தல்; to die. 'கிழவர் திடீரென்று வாயைப் பிளந்து விட்டார்'. [வாய் → வாயை + பிள-,]

வாயொடுங்கு-தல்	வாயொடுங்கு-தல் vāyoḍuṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பேச்சடங்குதல் (யாழ்.அக.);; to be tongue-tied; to be rendered speechless. [வாய் + ஒடுங்கு-,]
வாயொலி	வாயொலி vāyoli, பெ. (n.) பாடல்; poem. "கலியன் வாயொலிகள்" (திவ். பெரியதி. 4, 5, 10);. [வாய் + ஒலி]
வாயோட்டல்	வாயோட்டல் vāyōṭṭal, பிளத்தல்; raving. [வாய் + ஒட்டல்]
வாயோடு	வாயோடு vāyōṭu, பெ.(n.) 1. உடைந்த பானையின் வாய்ச் சில்லு (திவ். திருமாலை 5, வ்யா. பக். 29);; neck of a broken pot. 2. குத்தும் அரிசி முதலியன சிதறாதபடி உரலின் மேல் வைக்கும் பானைக் கழுத்துப் போன்ற கருவி (கொ.வ.);; circular piece like the neck of a broken pot placed at the mouth of a mortar, while pounding paddy to prevent the grain from scattering. [வாய் + ஒடு]
வாயோலை	வாயோலை vāyōlai, பெ.(n.) 1. தவச வளவைக் குறிப்பிட்டுக் குவியலில் வைக்கும் அதன் கணக்குக் குறிப்பு; ola memorandum of account of grain in a heap, usually kept stuck in the heap. 2. ஒற்றி உரிமையை விலைசெய்வதைக் குறிக்கும் மூல ஆவணம் (நாஞ்.);; document conveying the sale or assignment of one's mortgage right. [வாய் + ஓலை]
வார்	வார்1 vārttal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) அம்மை நோயில் முத்து வெளிப்படுதல்; to appear, as pock in small-pox. 'அம்மை வார்த்த மூஞ்சி' (கொ.வ.);. வார்2 vārtal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒழுகுதல்; to flow, trickle. "நெய் வார்ந்தனைய திண்கோல்" (சீவக.1697);. 2. வெளிவிடுதல்; to spread, overflow. "நெடுநீர் வார்குழை" (நெடுநல்.139);. 3. நெடுமையாதல்; to be long. "வார்மயி ருளரினள்" (அகநா.102.);. 4. நேராதல்; to be upright. "வார்ந்திலங்கு வையெயிற்று" (குறுந்.14);. 5. உயர்தல் (பிங்.);; to rise high. 6. ஒழுங்குபடுதல்; to be in order, to be arranged in order. "மணல்வார் புறவில்" (மலைபடு.48);.

வார்க்கட்டு	வார்க்கட்டு vārkkaṭṭu, பெ.(n.) 1. வாராற் கட்டப்பட்டது; that which is tied by thongs. 2. திவவு (திருமுரு. 140;உரை);; bands of catgut in a {}. [வார் + கட்டு]
வார்க்கயிறு	வார்க்கயிறு vārkkayiṟu, பெ.(n.) பின்னிய தோற்கயிறு (வின்.);; braided leather thong. [வார் + கயிறு]
வார்க்குத்தி	வார்க்குத்தி vārkkutti, பெ.(n.) வார்க் குத்து (நெஞ்சு விடு. 22, உரை); பார்க்க;see {}. [வார் + குத்தி]
வார்க்குத்து	வார்க்குத்து vārkkuttu, பெ.(n.) நீர்ப் பெருக்கு சுழித்தோடும் இடம்; whirlpool. "கொலைக்களம் வார்க்குத்து" (ஏலாதி,12);. [வார் + குத்து]
வார்க்குதல்	வார்க்குதல் vārkkudal, பெ.(n.) மாழை முதலியவற்றை யுருக்கிச் சாய்த்தல்; to cast in mould.
வார்காது	வார்காது vārkātu, பெ.(n.) வடிகாது; perforated ear lengthened by weighting the ear-lobes. "வார்காது தாழப் பெருக்கி" (திவ். பெரியாழ்.2 3,13);. [வார் + காது. (வார்-தல் = நீளுதல்);]
வார்குடை	வார்குடை vārkuḍai, பெ.(n.) ஒரு வகை நெல்(A.);; a kind of paddy.
வார்கோல்	வார்கோல் vārāl, பெ.(n.) விளக்குமாறு; broom. மறுவ. துடைப்பம். [வார் + கோல்]
வார்சிகி	வார்சிகி vārcigi, பெ.(n.) ஒரு வகைக் கொடி மல்லிகை; a climber-Jasminum sambac.
வார்த்தகி	வார்த்தகி vārttagi, பெ.(n.) கற்றாழை; aloe.

வார்த்தகு	வார்த்தகு vārttagu, பெ.(n.) முல்லை; a variety of Jasmine.
வார்த்தம்	வார்த்தம் vārttam, பெ.(n.) நலம்; well being.
வார்த்தரம்	வார்த்தரம் vārttaram, பெ.(n.) தண்ணீர்; water.
வார்த்தருகம்	வார்த்தருகம் vārttarugam, பெ.(n.) கத்தரிக் காய்; brinjal plant-solanum melongena. [வார் + தருகம்]
வார்த்தாகிகம்	வார்த்தாகிகம் vārttāgigam, பெ.(n.) 1. கண்டங்கத்திரி; a prostate thorny shrub. 2. சிறுவழுதலை; a small species of brinjal plant.
வார்தேவி	வார்தேவி vārtēvi, பெ.(n.) வட்டத்திருப்பி; a twiner.
வார்ப்படஇரும்பு	வார்ப்படஇரும்பு vārppaḍairumbu, பெ.(n.) வார்த்து ஊற்றிய இரும்பு; cast iron. [வார்ப்படம் + இரும்பு]
வார்ப்படம்	வார்ப்படம்1 vārppaḍam, பெ.(n.) வார்ப்புவேலை (வின்.); பார்க்க;see {}. [வார் → வார்ப்பு → வார்ப்படம்] வார்ப்படம்2 vārppaḍam, பெ.(n.) மாழையை யுருக்கி வேண்டிய வடிவங்களில் வடித்தல்; to make things from foundary.
வார்ப்படவேலைக் காரன்	வார்ப்படவேலைக்காரன் vārppaḍavēlaikkāraṉ, பெ.(n.) வார்ப்புவேலை செய்வோன்; founder, caster. [வார்ப்படம் + வேலைக்காரன்]
வார்ப்பனை	வார்ப்பனை vārppaṉai, பெ.(n.) கூந்தற்பனை பார்க்க;see {}.

வார்ப்பாலை	வார்ப்பாலை vārppālai, பெ.(n.) இரும்பு முதலியன உருக்கி வார்க்குமிடம் (புதுவை.);; foundry. [வார் → வார்ப்பு + ஆலை]
வார்ப்பிரும்பு	வார்ப்பிரும்பு vārppirumbu, பெ.(n.) பிற தனிமக் கலப்பு உடையதும் எளிதில் உடைந்து விடும் தன்மை கொண்டதுமான ஒரு வகை இரும்பு; pig iron. [வார்ப்பு + இரும்பு]
வார்ப்பு	வார்ப்பு1 vārppu, பெ.(n.) 1. ஒழுக்குகை; pouring. 2. உருக்கி வார்க்கை; casting. "வார்ப்பி னமைத்த யாப்பமை யரும்பொறி" (பெருங்.இலாவாண.18, 24);. 3. உருக்கி வார்க்கப்பட்டது; that which is cast. 4. வயிறு அகன்று வாய் கனமாகவுள்ள பாத்திர வகை (இ.வ.);; a shallow, thick- liped vessel. 5. கைவளை (அக.நி.);; bangle. [வார் → வார்ப்பு] வார்ப்பு2 vārppu, பெ.(n.) 1. அருமந்த மணிகளில் எற்றின மேற்பூச்சு (திவ். பெரியாழ். 3, 3, 3, வ்யா. பக். 567.);; encasing, as precious stones in an ornament. 2. மாழையை உருக்கி வார்த்தல்; to make things from foundary. [வார் → வார்ப்பு]
வார்ப்புவேலை	வார்ப்புவேலை vārppuvēlai, பெ.(n.) 1. உருக்கி வார்க்குந் தொழில்; work of casting metal. 2. வார்ப்பு 1, 3 பார்க்க;see {}. [வார்ப்பு + வேலை]
வார்ப்புருக்கு	வார்ப்புருக்கு vārppurukku, பெ.(n.) வார்த்த எஃகு; cast steel. [வார்ப்பு + உருகு → உருக்கு]
வார்ப்புலை	வார்ப்புலை vārppulai, பெ.(n.) வார்ப்பாலை (புதுவை); பார்க்க;see {}. [வார்ப்பு + உலை]
வார்ப்பூண்டு	வார்ப்பூண்டு vārppūṇṭu, பெ.(n.) பூநீறு; salt extracted from the fuller's earth.

வார்பு	வார்பு vārpu, பெ.(n.) நீளவாக்கிற் சீவப்படுகை; being cut lengthwise. "வார்புறு வள்பின்" (புறநா.50);. [வார் → வார்பு]
வார்முதல்	வார்முதல் vārmudal, பெ.(n.) உப்பளங்களிலிருந்து வாரியெடுக்கப்பட்ட உப்புக்குவியல்; heap of salt from salt-pans. 'அளத்தில் வார் முதல் அதிகமில்லை'. [வார் + முதல்] ஒ.நோ. கண்டுமுதல்.
வார்மூலி	வார்மூலி vārmūli, பெ.(n.) 1. பூநீறு; salt extracted from the fuller's earth. 2. வெடியுப்பு; salt petre. [வார் + மூலி]
வார்மை	வார்மை vārmai, பெ.(n.) 1. ஒழுக்கம் (அரு.நி.);; conduct. 2. நேர்மை (அரு.நி.);; rectitude. 3. மதிப்புரவு; polite manners. "வார்மை சீர்மை யறியாதவன்" (வின்.);. [வார் → வார்மை]
வாரக்கட்டளை	வாரக்கட்டளை vārakkaṭṭaḷai, பெ.(n.) வாரந்தோறும் வீட்டுக்கொரு நாளாக இரவலர்க்கு உணவளிக்கும் திட்டம்; system by which villagers undertake to feed mendicants etc. gratuitously in turn of one day in a week. [வாரம் + கட்டளை]
வாரக்கட்டளைத்தம்பிரான்	வாரக்கட்டளைத்தம்பிரான் vārakkaṭṭaḷaittambirāṉ, பெ. (n.) வாரக் கட்டளையில் உண்ணும் சைவத்துறவி (வின்.);; saiva-ascetic fed on {}. [வாரக்கட்டளை + தம்பிரான்]
வாரக்கம்	வாரக்கம் vārakkam, பெ.(n.) வாரகம்1, 1 பார்க்க;see {}. "உன்றன் வாரக்கத்தைச் சீரக்கத்தை வாங்கிக் கொண்டேனோ" (குருகூர்ப்பள்ளு);. 2. பொருநராகப் பதிந்து கொள்வோர்க்குக் கொடுக்கும் முன்பணம் (வின்.);; advance money paid to a soldier on enlisting. தெ. வாரகமு.
வாரக்காணம்	வாரக்காணம் vārakkāṇam, பெ.(n.) வரிவகை (S.I.I.vi.155);; a tax. [வாரம் + காணம்]

வாரக்காரன்	வாரக்காரன் vārakkāraṉ, பெ.(n.) உழுங்குடியானவன் (வின்.);; cultivator. [வாரம் + காரன். (காரன் = ஆண்பாற் பெயரீறு);]
வாரக்குடி	வாரக்குடி vārakkuḍi, பெ.(n.) குடி வாரத்துக்குப் பயிரிடும் உழவன் (வின்.);; tenant or cultivator who receives a fixed share of the produce. [வாரம் + குடி. (வாரம் = மேல்வாரம் குடிவாரங்களாகிய விளைச்சலின் பங்கு);]
வாரக்குடிச்சி	வாரக்குடிச்சி vārakkuḍicci, பெ.(n.) வாரக்குடிப்பெண் (யாழ்.அக.);; woman cultivator. [வாரக்குடி → வாரக்குடிச்சி] ஒ.நோ. வாரம் + குடி → குடிச்சி.
வாரக்குன்னல்	வாரக்குன்னல் vārakkuṉṉal, பெ.(n.) ஒரு வகை மாட்டு நோய்; malarial fever affecting cattle. [வாரம் + குன்னல். குன்னல் = சளி, காய்ச்சலோடு வரும் நோய்]
வாரகக்கடன்	வாரகக்கடன் vāragaggaḍaṉ, பெ.(n.) வேளாண்மை பொருட்டு உதவுங் கடன்; agricultural loan. மறுவ. வேளாண்கடன். [வாரகம் + கடன்]
வாரகசியம்	வாரகசியம் vāragasiyam, பெ.(n.) கிழங்கு வகை (சங்.அக.);; a kind of root.

வாரகம்	வாரகம்1 vāragam, பெ.(n.) பயிரிடுவோர்க்கு உதவியாகக் கொடுக்கும் முன் பணம்; advance given to cultivators to enable them to carry on cultivation. 2. நெல் வட்டிக்குக் கொடுக்கும் பணம் (யாழ்.அக.);; money lent on agreement to pay interest in kind, i.e. paddy. தெ. வாரகமு. வாரகம்2 vāragam, பெ.(n.) 1. குதிரை; horse. 2. குதிரை நடைவகை; a pace of horse. வாரகம்3 vāragam, பெ.(n.) கடல் (அக.நி.);; ocean or sea. வாரகம்4 vāragam, பெ.(n.) நிலப்பனை (சங்.அக.);; moosly root.
வாரகிருமி	வாரகிருமி vāragirumi, பெ.(n.) வாரிகிருமி (சங்.அக.); பார்க்க;see {}.
வாரகீரன்	வாரகீரன் vāraāraṉ, பெ.(n.) 1. அளியன் (மைத்துனன்);; brother-in-law. 2. சுமையாள்; porter.
வாரங்கம்	வாரங்கம்1 vāraṅgam, பெ.(n.) ஆயுதப்பிடி (சா.அக.);; handle of weapon. வாரங்கம்2 vāraṅgam, பெ.(n.) பறவை (சங்.அக.);; bird.
வாரச்சட்டம்	வாரச்சட்டம் vāraccaṭṭam, பெ.(n.) குடியானவனுக்குரிய விளை பங்கின் விளத்தம் குறிக்கும்பட்டி (W.G.);; a register showing the cultivator's share of the crop. [வாரம் + சட்டம்]
வாரசுந்தரி	வாரசுந்தரி vārasundari, பெ.(n.) விலை மகள் (யாழ்.அக.);; prostitute. [வாரம் + சுந்தரி. Skt. = சுந்தரி]
வாரசேவை	வாரசேவை vāracēvai, பெ.(n.) பொருட் பெண்டிர் கூட்டம் (யாழ்.அக.);; company of harlots. [வாரம் + சேவை. Skt. = சேவை]

வாரஞ்சாரம்	வாரஞ்சாரம் vārañjāram, பெ.(n.) வாரம்2,6,7 (இ.வ.); பார்க்க;see {}.
வாரட்டு	வாரட்டு vāraṭṭu, பெ.(n.) வாரப்பட்டை பார்க்க;see {}.
வாரட்டை	வாரட்டை vāraṭṭai, பெ.(n.) வாரவட்டை; beam supporting a roof. [வாரம் + அட்டை]
வாரடகம்	வாரடகம் vāraḍagam, பெ.(n.) தாமரைக் காய்; heart.
வாரடம்	வாரடம் vāraḍam, பெ.(n.) வயல் (சங்.அக.);; field.
வாரடி	வாரடி1 vāraḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நீர் நிரவியோடுதல் (யாழ்.அக.);; to spread out and flow, as water. [வார் + அடி-,] வாரடி2 vāraḍi, பெ.(n.) பலகறை (சங்.அக.);; cowrie. வாரடி3 vāraḍi, பெ.(n.) சாட்டையடி (புதுவை.);; whipping. [வார் + அடி]
வாரடித்தல்	வாரடித்தல் vāraḍittal, பெ.(n.) கம்பியாக நீட்டுதல், வாரடித்துப் புடம் போடுதல் (போகர் 7000);; to elongate as wire. [வார் + அடித்தல்]
வாரடை	வாரடை1 vāraḍai, பெ.(n.) பனை முதலியவற்றின் ஒலையீர்க்கு (வின்.);; mid- rib, as of a palm leaf. தெ. வரட;ம. வரிட. [வார் + அடு → அடை] வாரடை2 vāraḍai, பெ.(n.) துலாக்கோலின் ஏற்றத் தாழ்வான நிலை; தராசின் ஏற்றத் தாழ்வான நிலை (C.G.);; uneven state of the balance. வாரடை3 vāraḍai, பெ.(n.) வரடை பார்க்க;see {}.

வாரடையோலை	வாரடையோலை vāraḍaiyōlai, பெ.(n.) குத்தகை ஆவணம்; deed of lease. [வார் + அடையோலை]
வாரணக்கயிறு	வாரணக்கயிறு vāraṇakkayiṟu, பெ.(n.) உழவுக்கயிறு; agricultural plough rope. [வாரணம் + கயிறு]
வாரணத்தண்டம்	வாரணத்தண்டம் vāraṇattaṇṭam, பெ.(n.) கோழி முட்டை; fowl egg. [வாரணம் + தண்டம்]
வாரப்புன்செய்	வாரப்புன்செய் vārappuṉcey, பெ.(n.) வரியிடத்தக்க புன்செய்ப் பயிர் (PT.L.);; dry crops liable to be taxed. [வாரம் + புன்செய்] வாரப்புன்செய் vārappuṉcey, பெ.(n.) வரியிடத்தக்க புன்செய்ப் பயிர் (PT.L);; dry crops liable to be taxed. [வாரம் + புன்செய்]
வாரணபுசை	வாரணபுசை vāraṇabusai, பெ.(n.) வாழை (சங்.அக.);; plantain.

வாரணம்	வாரணம்1 vāraṇam, பெ.(n.) 1. சங்கு (பிங்.);; conch. "வாரணத்து வாயடைப்ப" (இரகு. நாட்டு 43);. 2. யானை; elephant. "புகர்முக வாரணம்" (மணிமே.7, 115);. 3. பன்றி (நன். 271, மயிலை.);; pig. "கனவாரணம் பயின்றிடுந் தகையால்" (அரிசமய. குலசேக.4);. 4. தடை (பிங்.);; obstacle, obstruction. 5. மறைப்பு; screen, cover. "வாரண மாயை' (பாரத. திரௌ.17);. 6. கவசம் (பிங்.);; coat of mail. 7. சட்டை (சூடா.);; shirt. 8. காப்பு (வின்.);; protection. 9. கேடகம் (வின்.);; shield. 10. நீங்குகை (வின்.);; leaving off, removal. 11. உன் மத்தம் (அக.நி.);; delirium tremens, madness. 12. கோழி
வாரணரேகை	வாரணரேகை vāraṇarēkai, பெ.(n.) மக்களின் நல்வாழ்வைக் காட்டும் உள்ளங்கை வரை; a kind of auspicious mark on the palm of the hand. "வள்ளி கையிற் கண்ட வாரண ரேகையீ தம்மே" (திருவாரூர்க் குறவஞ்சி);.
வாரணவல்லபை	வாரணவல்லபை vāraṇavallabai, பெ.(n.) வாரணபுசை (சங்.அக.); பார்க்க;see {}.
வாரணவல்லமை	வாரணவல்லமை vāraṇavallamai, பெ.(n.) வாழை; plantain tree. [வாரணம் + வல்லமை]

வாரணன்	வாரணன்1 vāraṇaṉ, பெ.(n.) கணபதி;{}. "வாரணன் குமரன் வணங்குங் கழற் பூரணன்" (தேவா. 785, 10);. வாரணன்2 vāraṇaṉ, பெ.(n.) கடற்றெய்வம்; god of the sea tract. [வாரணம் → வாரணன்] வடவர் வ்ரு (கவி, மறை, சூழ்,); என்பதை மூலமாகக் காட்டி அனைத்தையும் மூடும் வானம் (all-enveloping sky); என்று பொருள் கூறுவர். இது வருணனை மழைத் தெய்வமாகக் கொண்ட இடைக்காலத்திற்கு மட்டும் பொருந்துமேயன்றி, கடல் தெய்வமாகக் கொண்ட முற்கால, பிற்கால நிலைமைக்குப் பொருந்தாது. தமிழர் வாரணனை என்றும் கடல் தெய்வமாகவே கொண்டனர். "வருணன் மேய பெருமண லுலகமும்" (தொல். 951);. இது 'வாரணன் மேய நீர்மணலுலகமும்' என்றிருத்தல் வேண்டும். தொல்காப்பியர் வருண என்னும் வடசொல் வடிவிற்கேற்ப வருணன் என்று திரித்துக் கொண்டார். வடவர் காட்டும் வ்ரு என்னும் மூலத்திற்குச் சூழ்தற் பொருளுமுள்ளது. இனி, வரி என்னும் தமிழ்ச் சொற்கு மூடுதற் பொருளுமுள்ளது. வரிதல் = மூடுதல். "புண்ணை மறைய வரிந்து" (திவ். திருவாய். 5:1:5); வளைவுக் கருத்தடிப்படையிலேயே, வாரணம் என்பது கேடகத்தையும் சங்கையும் குறிக்கும்.
வாரணை	வாரணை vāraṇai, பெ.(n.) தடை (பிங்.);; obstruction.
வாரணையம்	வாரணையம் vāraṇaiyam, பெ.(n.) வாரணை (வின்.); பார்க்க;see {}.
வாரத்தண்டு	வாரத்தண்டு1 vārattaṇṭu, பெ.(n.) வாரத்தளகு (சங்.அக.); பார்க்க;see {}. [வாரம் + தண்டு] வாரத்தண்டு2 vārattaṇṭu, பெ.(n.) கறிமுள்ளி; a thorny-shrub-solamum jacquini.
வாரத்தளகு	வாரத்தளகு vārattaḷagu, பெ.(n.) கத்திரிவகை; Indian night shade.
வாரத்தி	வாரத்தி vāratti, பெ.(n.) வாத நாராயணன்; a tree-Delonix elata.

வாரத்திட்டம்	வாரத்திட்டம் vārattiṭṭam, பெ.(n.) 1. மேல்வாரங் குடிவாரங்களின் பிரிப்பொழுங்கு; adjustment of the shares of the produce, as {} and {}. 2. மேல் வாரதார்க்கும் குடிவாரதார்க்கும் உரிய விளை பங்கின் விவரங்குறித்துக் ஊர் கணக்கன் வைக்கும் கணக்கு; a register kept by the village accountant of the respective shares of the produce assignable to the cultivators and proprietors. [வாரம் + திட்டம்]
வாரத்துக்குவளர்-த்தல்	வாரத்துக்குவளர்-த்தல் vārattukkuvaḷarttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) விற்பதாற் கிடைக்கும் ஆதாயத்தைச் சொந்தக் காரனோடு பகுத்துக் கொள்வதாக ஒப்புக் கொண்டு கோழி, ஆடு, பன்றி முதலியன வளர்த்தல் (வின்.);; to raise, as fowls, pigs, goats etc. on an agreement to share the proceeds of the sale with the owners. [வாரத்திற்கு + வளர்-,]
வாரத்துண்டு	வாரத்துண்டு vārattuṇṭu, பெ.(n.) 1. குடிவாரத்தினின்று கழித்துச் அரசு அல்லது நில உரிமையாளரின் மேல்வாரத்தோடு கூட்டும் சிறுபகுதி (R.T.);; deduction made from the cultivator's share and added to that of the land lord or the government (R.T);. 2. நில உரிமையாளர்க்குரிய மேல் வாரத்தின் எச்சம் (வின்.);; unrealised balance of the landlord's share of the produce. [வாரம் + துண்டு]
வாரநாரி	வாரநாரி vāranāri, பெ.(n.) விலைமகள் (யாழ்.அக.);; prostitute. [வாரம் + நாரி. நாரி = skt]
வாரநாள்	வாரநாள் vāranāḷ, பெ.(n.) நாள்; a day of the weak. [வாரம் + நாள்]
வாரப்பட்டா	வாரப்பட்டா vārappaṭṭā, பெ.(n.) தவசக்குத்தகையாகக் கொடுக்கும் பட்டா; rent-deed or {} fixing the amount of rent in kind. [வாரம் + பட்டா]
வாரப்பட்டை	வாரப்பட்டை vārappaṭṭai, பெ.(n.) மேற் கூரை தாங்கும் உத்தரம்; bressummer, beam placed horizontally to support the roof above. [வாரம் + பட்டை]
வாரப்படு-தல்	வாரப்படு-தல் vārappaḍudal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) உருக்கங் கொள்ளுதல் (யாழ்.அக.);; to show mercy; to pity.
வாரப்பதிகம்	வாரப்பதிகம் vārappadigam, பெ.(n.) சிறுமணவூர் முனுசாமி முதலியார் என்பவரால் 19-20ஆம் நூற்றாண்டில் இயற்றப்பெற்ற நூல்; a book written by {} cirumanavur in 19-20th century. [வாரம் + பதிகம்]

வாரப்பற்று	வாரப்பற்று vārappaṟṟu, பெ.(n.) அரசு அல்லது நில உரிமையாளர் வாரமாகத் தவசத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளுமாறு விடும் நிலம் (C.G.);; lands held on the sharing tenure, a share of the produce being received by the government or landlord in kind, op. to {}.
வாரப்பாடு	வாரப்பாடு vārappāṭu, பெ.(n.) 1. அன்பு; love. 'அவனுக்கு அவளிடத்தில் வாரப்பாடு'. 2. உருக்கம் (யாழ்.அக.);; pity, mercy. 3. ஒருபுடைச் சார்பு; partiality, bias, prepossesion. [வாரம் + பாடு]
வாரப்பிரிவு	வாரப்பிரிவு vārappirivu, பெ.(n.) மேல்வாரங் குடிவாரங்களின் பிரிவு; division of shares in cultivation. [வாரம் + பிரிவு]
வாரபுசை	வாரபுசை vārabusai, பெ.(n.) வாரணாபுசை (சங்.அக.); பார்க்க;see {}.
வாரம்	வாரம்1 vāram, பெ.(n.) 1. மலைச்சாரல் (பிங்.);; mountain slope. "வாரமதெங்கும்..... பண்டிகளுர" (இரகு. திக்கு. 258);. 2. தாழ் வாரம் (வின்.);; verandah of a house. 3. பக்கம் (சிலப்.5,136, அரும்.);; side. 4. சொல்லொழுக்கமும் இசையொழுக்கமு முடைய இசைப்பாட்டு (சிலப்.3,67,அரும்.);; mellifluous song. 5. கலிப்பா உறுப்புக்களு ளொன்று (தொல். பொருள். 464.);; a member of Kali Verse. 6. பின்பாட்டு; song of an accompanist sung as a relief to the chief singer. "தோரிய மடந்தை வாரம் பாடலும்" (சிலப்.6,19);. 7. தெய்வப் பாடல்; song in praise of a deity. "வாரமிரண்டும் வரிசையிற் பாட" (சிலப்.3, 136);. 8. கூத்து வகை (வின்.);;({}); a kind of dance. ma. {}, ka. {}. [வார் → வாரம். (வே.க.பக்.108);] வாரம்2 vāram, பெ.(n.)

வாரம்படு-தல்	வாரம்படு-தல் vārambaḍudal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) ஒரு பக்கஞ் சாருதல்; to be prejudiced or biassed, to show partiality. "வாரம்பட்டுழித் தீயவு நல்லவாம்" (சீவக.888);. [வாரம் + படு-,]
வாரம்பாடு-தல்	வாரம்பாடு-தல் vārambāṭudal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பின்பாட்டுப் பாடுதல்; to sing in accompaniment. "வாரம்பாடுந் தோரிய மடந்தையும்" (சிலப்.14,155);. "வாரம் பாடுதல் என்பது பாடலைப் பாடும் ஒருமுறையாகும். வாரம் பாடுதல் மிகத் தொன்மைக் காலத்திலிருந்து தொடர்ந்து வருகிறது. நாயன்மார்கள் வாரம் பாடும் முறையைப் பெரிதும் வளர்த்துப் பேணியவர்கள். வாரம்பாடும்முறை பாடுதுறையிலே முதலில் ஒருவர் அமைத்துக் கொண்டு பாடும் பாடலின் தடைவேகத்தைப் பின்னர் பாடும்போது இரட்டிப்பு வேகத்தில் பாடுவது வாரம் பாடுதல் எனப்பட்டது. அது வாரம் புணர்த்தல் என்றும் அழைக்கப்பட்டது. இன்று நடைமுறையில் அது 'ஒன்றாங்காலம் பாடுதல்', 'இரண்டாங்காலம் பாடுதல்' என்று கூறப்படுகிறது. ஒரு எ-டு. தாள எண்ணிக்கைகள் எட்டுக்குள் பாடிய ஒரு பாட்டு வரியை நாலு எண்ணிக்கைக்குள் பாடி முடிப்பது வாரம் பாடுதல் ஆகும். தொல்காப்பிய விளக்கம் முதல் நூல் இயற்றியுள்ளதை நன்கு அறிந்து கொண்டு அம்முதல் நூலினின்றும் வழிநூல் செய்பவன் கைக்கொள்ளவேண்டிய நெறிகளைத் தொல்காப்பியர் வாரம் புணர்த்தும் நெறிகளுடன் ஒப்பிட்டுக் காட்டியுள்ளார். ஒன்றை விளக்குவதற்குக் கூறப்படும் உவமையானது அனைவர்க்கும் தெரிந்ததாய் இருத்தல் வேண்டும். எனவே தொல்காப்பியர் காலத்தில் வாரம் புணர்த்திப் பாடும் முறை அனைவர்க்கும் தெரிந்ததாய், நடைமுறையில் இருந்ததாய் பெரும் வழக்குப் பெற்றுப் பரவியதாய்த் திகழ்ந்தது." - இசையறிஞர் வீ.ப.கா.சுந்தரம். செந்தமிழ்ச் செல்வி. சிலம்பு 60 ஆனி - பரல் 11 பக்கம். 473-475.
வாரம்பிரி-த்தல்	வாரம்பிரி-த்தல் vārambirittal, 18 செ. குன்றாவி. (v.t.) விளைபடி நெல் முதலியவற்றைக் குடிவார மேல்வார முதலிய பங்குப்படி பிரித்தல்; to divide the harvest between the cultivator and the landlord.
வாரம்வை-த்தல்	வாரம்வை-த்தல் vāramvaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) விருப்பப்படுதல்; to be attached to, to have a strong liking for, to show concern. "என் கண்ணே வாரம் வைத்துக் காத்தனை" (தாயு.பராபர.227);.
வாரமரக்கலம்	வாரமரக்கலம் vāramarakkalam, பெ.(n.) ஒரு வகை வரி (புதுக்.கல்.149);; a kind of tax.
வாரமாதர்	வாரமாதர் vāramātar, பெ.(n.) பொது மகள்; harlot, prostitute. "வாரமாதர் போன்ற" (மேரு மந்.வைசயந்.17);.
வாரமிருத்தல்	வாரமிருத்தல் vāramiruttal, பெ.(n.) வேதத் தேர்விற்காக கூடும் வேத வித்துக்களின் அவை (நாஞ்.);; gathering of {} scholars for being examined in the {}.
வாரமிழந்தான்	வாரமிழந்தான் vāramiḻndāṉ, பெ.(n.) வடமேற்கில் உண்டாம் மின்னல் (J.N.);; lightning on the north-west. [வாரம் + இழந்தான்]

வாரமுச்சலிக்கை	வாரமுச்சலிக்கை vāramuccalikkai, பெ.(n.) நிலத்திற்குரியவர் பயிரிடுபவரிடம் எழுதி வாங்கிக் கொள்ளும் உடன்படிக்கை; a written agreement executed by tenant to the landlord. [வாரம் + முச்சலிக்கை]
வாரமூலி	வாரமூலி vāramūli, பெ.(n.) 1. வாரத்திற் கொருமுறை வயிற்றுத் தீ தணிதற்காக வேண்டி சித்தர்கள் சாப்பிடும் மூலிகை; a medicinal drug taken by siddhars once a week to appease their hunger. [வாரம் + மூலிகை → மூலி]
வாரயம்	வாரயம் vārayam, பெ.(n.) பூடுவகை (சங்.அக.);; a prostrate herb.
வாரல்வலை	வாரல்வலை vāralvalai, பெ.(n.) வலை வகை; a kind of net. [வாரல் + வலை. (வலைஉயிரிகளைச் சூழ்ந்து அகப்படுத்தும் கயிற்றுக் கருவி);]
வாரவட்டை	வாரவட்டை1 vāravaṭṭai, பெ.(n.) வாரை1, 3 பார்க்க;see {}. வாரவட்டை2 vāravaṭṭai, பெ.(n.) பாம்புச்சட்டம்; bressummer. [வாரம் + வட்டை]
வாரவாணம்	வாரவாணம் vāravāṇam, பெ.(n.) 1. பஞ்சு பெய்து தைத்த மெய்ச் சட்டை (வின்.);; quilted Jacket. 2. மார்க்கவசம் (யாழ்.அக.);; breast- plate.
வாரவாணி	வாரவாணி1 vāravāṇi, பெ.(n.) பொதுமகள் (யாழ்.அக.);; harlot. [வாரம் + வாணி] வாரவாணி2 vāravāṇi, பெ.(n.) விறலி பார்க்க;see {}. [வாரம் + வாணி]
வாரவாரம்	வாரவாரம்1 vāravāram, பெ.(n.) கவசம் (சது.);; armour.
வாரவிலாசினி	வாரவிலாசினி vāravilāciṉi, பெ.(n.) வாரமாதர் பார்க்க;see {}. [வாரம் + விலாசினி]

வாரளமதாடி	வாரளமதாடி vāraḷamatāṭi, பெ.(n.) வெள்ளூமத்தை; white dhatura-Dhatura bearing white flowers - Dhatura alba.
வாராக்கதி	வாராக்கதி vārākkadi, பெ.(n.) வீடுபேறு, வானுலகு; heaven, as the place from which there is no return. "வாராக்கதி யுரைத்த வாமன்" (சீவக. 1247);.
வாராக்காலம்	வாராக்காலம் vārākkālam, பெ.(n.) எதிர்காலம்; future tense. "வாராக் காலத்தும் நிகழுங் காலத்தும், ஒராங்கு வரூஉம் வினைச்செற்கிளவி, இறந்து காலத்துக் குறிப்பொடு கிளத்தல், விரைந்த பொருள என்மனார் புலவர்" (தொல். சொல். வினை. 44);. [வாரா + காலம்]
வாராகரம்	வாராகரம் vārākaram, பெ.(n.) கடல்; sea. "வாராகர மேழுங்குடித்து" (திருப்பு:1035);.
வாராகி	வாராகி vārāki, பெ.(n.) ஓர் கிழங்கு; a tuber.
வாராங்கனை	வாராங்கனை vārāṅgaṉai, பெ.(n.) பொதுமகள்; harlot, prostitute.
வாராசனம்	வாராசனம் vārācaṉam, பெ.(n.) நீர்க்குடம் (யாழ்.அக.);; water-pot.
வாராடை	வாராடை vārāṭai, பெ.(n.) தோல்வார்; leather strap. [வார் + ஆடை]
வாராததனால்வந்ததுமுடித்தல்	வாராததனால்வந்ததுமுடித்தல் vārādadaṉālvandadumuḍiddal, பெ.(n.) ஒரு பொருண்மைக்கு வேண்டும் இலக்கணம் நிரம்ப வாராததோர் நூற்பாலானே அங்ஙனம் வந்த பொருண்மைக்கு வேண்டும் முடிபு கொள்ளுந் தந்திர வுத்திவகை (தொல். பொருள். 666);; a literary device by which the sense of a {} defectively expressed is rendered complete.
வாராந்தர	வாராந்தர vārāndara, பெ.(n.) கிழமைக்கு ஒரு முறையான; weekly. "வாராந்தரப் பரிசுச் சீட்டு'.

வாராந்தரி	வாராந்தரி vārāndari, பெ.(n.) கிழமைத் தாளிகை; weekly journal.
வாராமற்பண்ணு-தல்	வாராமற்பண்ணு-தல் vārāmaṟpaṇṇudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) மனப்பாடஞ் செய்தல் (கொ.வ.);; to get by heart.
வாராவதி	வாராவதி vārāvadi, பெ.(n.) ஆற்றின் குறுக்காக நீண்ட வாரையால் அமைக்கப் பெற்ற பாலம்; bridge. தெ. வாரதி;க. வாராவதி. [வாரைவதி → வாராவதி. (மு.தா.பக். 110);]
வாராவந்தி	வாராவந்தி vārāvandi, பெ.(n.) கட்டாயமாய் வருவது (சங்.அக.);; that which comes or occurs of necessity.
வாராவரத்து	வாராவரத்து vārāvarattu, பெ.(n.) நேர்மைக்கேடாய் வந்தது (யாழ்.அக.);; unjust or inequitable acquisition or income.
வாராவரவு	வாராவரவு vārāvaravu, பெ.(n.) அருமையான வருகை; rare visits. "வாராவரவாக வந்தருளு மோனருக்கு" (தாயு. பைங்கிளி. 51);.
வாராவாரி	வாராவாரி vārāvāri, பெ.(n.) மிகுதி (யாழ்.அக.);; plenty.
வாராவுலகம்	வாராவுலகம் vārāvulagam, பெ.(n.) 1. வாராக்கதி பார்க்க;see {}. 2. வீரர் முதலியோர் அடைதற்குரிய விண்ணுலகம்; heaven, hero's heaven. "வாராவுலகம் புகுத லொன்றென" (புறநா.341);.
வாராவுலகு	வாராவுலகு vārāvulagu, பெ.(n.) வாராக்கதி பார்க்க;see {}. "வாரா வுலகருள வல்லாய் நீயே" (தேவா. 300, 9);.
வாரானை	வாரானை vārāṉai, பெ.(n.) பிள்ளைத் தமிழில் ஆண் அல்லது பெண் குழந்தையைத் தன்னிடம் வருக என்று தாய் முதலியோர் அழைப்பதைக் கூறும் பருவம் (பிங்.);; a section of {}-tamil, in which an one year old child is described as being invited by its mother and others to come to them, one of ten {} or {}. "மாற்றரிய முத்தமே வாரானை" (வச்சணந். செய்.8);.
வாரானைப்பருவம்	வாரானைப்பருவம் vārāṉaipparuvam, பெ.(n.) வாரானை பார்க்க;see {}. [வாரானை + பருவம்]

வாரி	வாரி1 vāri, பெ.(n.) 1. வருவாய் (பிங்.);; income, resources. "புயலென்னும் வாரி" (குறள். 14);. 2. விளைவு; produce. "மாரிபொய்ப்பினும் வாரி குன்றினும்" (புறநா.35);. 3. தவசம் (யாழ்.அக.);; grain. 4. செல்வம் (பிங்.);; wealth. [வார் → வாரி] வாரி2 vāri, பெ.(n.) 1. மூட்டைகளை இறுக்கிக் கட்ட உதவும் கழி (இ.வ.);; pole for tightening a package or pack. 2. கூரை முனையில் வைத்துக் கட்டுங் குறுக்குக் கழி; lath tied lengthwise at the edge of a thatched roof. 3. கூரையினின்று வடியும் நீரைக் கொண்டு செல்லுங் கால்; channel for draining off the rain water from a roof, water way. 4. தோணிப் பலகை (வின்.);; plank across a dhoney. 5. மடை (வின்.);; sluice. ma. {}, Tu, {}.
வாரிக்காய்ச்சல்	வாரிக்காய்ச்சல் vārikkāyccal, பெ.(n.) கொள்ளை நோயாகிய காய்ச்சல் (யாழ்.அக.);; epidemic fever. [வாரி + காய்ச்சல்]
வாரிக்காலன்	வாரிக்காலன் vārikkālaṉ, பெ.(n.) கால்நடை (இ.வ.);; cattle.
வாரிக்கொண்டு போ-தல்	வாரிக்கொண்டுபோ-தல் vārikkoṇṭupōtal, 8 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஒரு சேர அழித்தல்; to sweep away; to destroy wholesale, as an epidemic. [வாரி + கொண்டு + போ-,]
வாரிக்கொண்டு போதல்	வாரிக்கொண்டுபோதல் vārikkoṇṭupōtal, பெ.(n.) கொள்ளை நோயால் இறத்தல்; to be carried away in pestilence. [வாரி + கொண்டு + போதல்]
வாரிகம்	வாரிகம்1 vārigam, பெ.(n.) பொன்முசுட்டை (நாமதீப.291.);; buckler-leaved moon-seed. வாரிகம்2 vārigam, பெ.(n.) தாமரை; lotus. [வார் → வாரிகம்]

வாரிகிருமி	வாரிகிருமி vārigirumi, பெ.(n.) அட்டை (யாழ்.அக.);; leech. [வாரி + கிருமி. Skt. = கிருமி.]
வாரிகேசம்	வாரிகேசம் vāriācam, பெ.(n.) வெட்டிவேர்; khus-khus-vetiveria zizanioides alias andropogon muricatus.
வாரிச்சி	வாரிச்சி vāricci, பெ.(n.) வரிக்கூத்து வகை (சிலப். 3, 13, உரை, பக். 88.);; a kind of masquerade dance. [வரி → வாரி → வாரிச்சி]
வாரிசரம்	வாரிசரம் vārisaram, பெ.(n.) மீன் (யாழ்.அக.);; fish. [வாரி + சரம்]
வாரிசன்	வாரிசன் vārisaṉ, பெ.(n.) திருமால் (யாழ்.அக.);;{}. [வாரி + ஈசன் → வாரீசன் → வாரிசன்]
வாரிசாதம்	வாரிசாதம் vāricātam, பெ.(n.) தாமரை; lotus. "வாரிசாதக் காலை மலரென மலர்ந்த முகமும்" (பாரத. பதினேழா. 247);.
வாரிசாமரம்	வாரிசாமரம் vāricāmaram, பெ.(n.) நீர்ப்பாசி (சங்.அக.);; moss.
வாரிசாலயன்	வாரிசாலயன் vāricālayaṉ, பெ.(n.) நான்முகன் (தக்கயாகப். 67,-பி.ம்);;{}.
வாரிசாலையன்	வாரிசாலையன் vāricālaiyaṉ, பெ.(n.) வருணன் (தக்கயாகப். 67);;{}.
வாரிசை	வாரிசை vārisai, பெ.(n.) செந்நாய்; a ferocious dog.
வாரிசோளி	வாரிசோளி vāricōḷi, பெ.(n.) கதிர்க் காந்தக் கல்; sun magnetic stone. [வாரி + சோரி]

வாரித்திரம்	வாரித்திரம்1 vārittiram, பெ.(n.) சகோரப்புள் (யாழ்.அக.);; shepherd koel. வாரித்திரம்2 vārittiram, பெ.(n.) ஓலைக்குடை (சங்.அக.);; Umbrella of palm leaves.
வாரித்துறை	வாரித்துறை vārittuṟai, பெ.(n.) கடற்றுரை; sea-port. [கடல் + துறை] வாரித்துறை vārittuṟai, பெ. (n.) கடல் அல்லது கப்பல்தொடர்பானதுறை: maritime. [வாளி+துறை]
வாரிதம்	வாரிதம்1 vāridam, பெ.(n.) மேகம்; rain- cloud, as giving water. "வாரிதத்தின் மலர்ந்த கொடைக்கரன்" (யாசோதா. 1,4);. வாரிதம்2 vāridam, பெ.(n.) தடை (யாழ்.அக.);; obstacle.
வாரிதி	வாரிதி1 vāridi, பெ.(n.) கடல்; ocean. "எழுவாரிதி கழியப்பாய" (தக்கயாகப். 269);. வாரிதி2 vāridi, பெ.(n.) அமுரி; urine.
வாரிதித்தண்டு	வாரிதித்தண்டு vārididdaṇṭu, பெ.(n.) பவளம் (சங்.அக.);; coral. [வாரிதி + தண்டு]
வாரிதிநஞ்சு	வாரிதிநஞ்சு vāridinañju, பெ.(n.) கடல் நுரை; bone of cuttle fish. [வாரிதி + நஞ்சு]
வாரிதிநாதம்	வாரிதிநாதம் vāridinādam, பெ.(n.) 1. சங்கு; conch. 2. கல்லுப்பு; rock salt. [வாரிதி + நாதம்]

வாரிதிவிந்து	வாரிதிவிந்து vāridivindu, பெ.(n.) கடனுரை (யாழ்.அக.);; cuttle-bone.
வாரிநாதம்	வாரிநாதம் vārinātam, பெ.(n.) 1. கடல்; ocean. 2. கீழுலகம்; the nether world. 3. மேகம்; cloud.
வாரிநாதன்	வாரிநாதன் vārinātaṉ, பெ.(n.) வருணன் (யாழ்.அக.);;{}.
வாரிநிதி	வாரிநிதி vārinidi, பெ.(n.) கடல் (யாழ்.அக.);; ocean. [வாரி + நிதி. Skt. = நிதி.)
வாரிப்போதல்	வாரிப்போதல் vārippōtal, பெ.(n.) கொள்ளை நோயில் சாதல்; to die in epidemic diseases such as cholea, plague etc. [வாரி + போதல்]
வாரிப்பிரசாதம்	வாரிப்பிரசாதம் vārippiracātam, பெ.(n.) தேற்றா (சங்.அக.);; clearing-nut-tree. [வாரி + Skt. {} → த. பிரசாதம்]
வாரிப்பிரவாகம்	வாரிப்பிரவாகம் vārippiravākam, பெ.(n.) 1. நீர்ப்பெருக்கு (யாழ்.அக.);; flood. 2. அருவி; waterfall. [வாரி + Skt. {} → த. பிரவாகம்]
வாரிபர்ணி	வாரிபர்ணி vāribarṇi, பெ.(n.) வள்ளை (சங்.அக.);; creeping bindweed.
வாரிபாணி	வாரிபாணி vāripāṇi, பெ.(n.) வள்ளைக் கீரை; a variety of greens-convolvulus ripens. [வாரி + பாணி]
வாரியப்பெருமக்கள்	வாரியப்பெருமக்கள் vāriyapperumakkaḷ, பெ.(n.) ஊராளும் அவையோர்; members of a village assembly. "ஊரமை செய்யும் வாரியப் பெருமக்களோம்" (S.I.I.i.117);. [வாரியம் + பெருமக்கள்]

www.valluvarvallalarvattam.com 15915 of 19068.

வாரியம்	வாரியம்1 vāriyam, பெ.(n.) வங்கமலை; mountain containing lead ore. வாரியம்2 vāriyam, பெ.(n.) மேல் உசாவுகைச் செய்யும் அலுவல்; office of supervision. "ஸ்ரீ வைஷ்ணவ வாரியஞ்செய்கிற அரட்ட முக்கிதாசனும்" (S.I.I.iii.80);.
வாரியன்	வாரியன்1 vāriyaṉ, பெ.(n.) 1. மேல் உசாவுகைச் செய்வோன்; supervisor. "வாரியர் இருவரும் கரணத்தானுங்கூடி" (TA.SII.i,7);. "வாரியர் விரைவிற் சென்று" (திருவாத. பு. மண் 19);. 2. களத்து நெல்லைச் சரியாகக் குவித்துச் சாணிப்பாற் குறியிடச் செய்து மேற்பார்க்கும் அலுவலர் (Rd.M.305);; supervising officer who sees that the grain at the threshing-floor is properly heaped up and sealed with cowdung marks. 3. களத்தில் நெல்லளப்பதற்காக அதனைக் குவித்துக் கொடுப்பவன்; one who heaps up grain on the threshing-floor for measuring, Rd. 4. பள்ளரிற் சாதி நிகழ்ச்சிகளுக்கு இனத்தாரை அழைப்பவன் (இ.வ.);;{} messenger who summons the people of his caste to attend caste meeting, festival, funerals etc. [வாரியம் → வாரியன்] வாரியன்2 vāriyaṉ, பெ.(n.) குதிரைப்பாகன்; horseman. "அப்புரத்தை குதிரையாக நீ அரசவாரியனாய்" (கலித்.31, உரை);.
வாரியிறை-த்தல்	வாரியிறை-த்தல் vāriyiṟaittal, 4 செ. குன்றாவி.(v.t.) 1. சிதறச் செய்தல்; to scatter. 2. வீணாக்குதல்; to waste. 3. மிகுதியாகக் கொடுத்தல்; to give liberally. [வாரி →இறை-,]
வாரியுளுயர்நிலம்	வாரியுளுயர்நிலம் vāriyuḷuyarnilam, பெ.(n.) கோட்டை மதிலின் உள்ளிடமாகச் சுற்றி வருவதற்குரிய மேடான ஒடுக்கு வழி (பிங்.);; high ground within the fort, adjoining its walls. [வாரியுள் + உயர்நிலம்]
வாரியுற்பவம்	வாரியுற்பவம் vāriyuṟpavam, பெ.(n.) தாமரை (யாழ்.அக.);; lotus. [வாரி + Skt. urphava → த. உற்பவம்]
வாரியோட்டு	வாரியோட்டு vāriyōṭṭu, பெ.(n.) நீரோடை; stream, canal. "வாரியோட்டில் வலாகரித் திட்ட போல்" (மேருமந்.652);. [வாரி + ஒடு → ஒட்டு]

வாரிரசிதம்	வாரிரசிதம் vārirasidam, பெ.(n.) வெள்ளிமணல் (சங்.அக.);; silvery sand. [வாரி + Skt. {} → த. ரசிதம்]
வாரிரதம்	வாரிரதம் vāriradam, பெ.(n.) தெப்பம் (யாழ்.அக.);; raft, as in a floating, boat festival. [வாரி + Skt. {} → த. ரதம்]
வாரிராசி	வாரிராசி vārirāci, பெ.(n.) கடல் (யாழ்.அக.);; ocean. [வாரி + Skt. {} → த. ராசி]
வாரிருகம்	வாரிருகம் vārirugam, பெ.(n.) தாமரை (சங்.அக.);; lotus.
வாரிவளை-த்தல்	வாரிவளை-த்தல் vārivaḷaittal, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) ஒருசேரத் திரட்டுதல்; to encompass, to gather togather, to take in a sweep. 'வாரி வளைத்துச் சாப்பிடுகிறான்'. [வாரு + வளை-,]
வாரிவாகம்	வாரிவாகம் vārivākam, பெ.(n.) மேகம் (சங்.அக.);; cloud. [வாரி + Skt. {} → த. வாகம்]
வாரிவிடு	வாரிவிடு1 vārividudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) வாரியிறை-, 3 பார்க்க;see {}. [வாரு + விடு-,] வாரிவிடு2 vārividudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) மிகுதியாகப் புனைந்துரைத்தல்; exaggiration. [வாரி + விடு-,]
வாரிழை	வாரிழை vāriḻai, பெ.(n.) அடையாள இழை; identification thread.

வாரீசம்	வாரீசம்1 vārīcam, பெ.(n.) 1. வாரிசாதம் (சங்.அக.); பார்க்க;see {}. 2. சிந்தாமணி (நாமதீப.385);; a mythical gem. [வார் + Skt. {} → த. ஈசம்] வாரீசம்2 vārīcam, பெ.(n.) கடல் (சங்.அக.);; ocean.
வாரு	வாரு1 vārudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1.அள்ளுதல்; to take by handfuls, to take in a sweep; to scoop. "உறியொடு வாரியுண்டு" (கம்பரா. ஆற்றுப். 15);. 2. ஆவலோடு கொள்ளுதல்; to take in or grasp with avidity. "வாரிக் கொண்டுன்னை விழுங்குவன் காணில்" (திவ். திருவாய். 9, 6, 10);. 3. தொகுத்தல்; to gather. "கைவளம் வாரினை கொண்டு வரற்கு" (பு. வெ.9, 29);. 4. மிகுதியாகக் கொண்டு செல்லுதல்; to remove, carry off in great numbers, as plague, flood, etc. 5. கவர்தல் (திவா.);; to snatch away. "மாதர் வனைதுகில் வாரு நீரால்" (கம்பரா. ஆற்றுப். 15);. 6. திருடுதல் (யாழ்.அக.);; to rob, steal. 7. தோண்டி யெடுத்தல்; to dig and take up. "வள்ளி வாரிய குழியின்" (சீவக.1565);. 8. கொழித்தல் (திவா.);; to winnow. 9. அரித்தல்; to sift, as with a sieve or by immersing in water. வாடுன் புழுக்கல்" (பெரும்பாண்
வாருக்கதிரோன்	வாருக்கதிரோன் vārukkadirōṉ, பெ.(n.) ஆகாச கருடன்; a twiner sky root-bryonia epigea. [வாரு + கதிரோன்]
வாருகம்	வாருகம் vārugam, பெ.(n.) 1. வெள்ளரி (மலை.);; cucumber. 2. பேய்க் கொம்மட்டி (தைலவ.);; colocynth.
வாருகல்	வாருகல் vārugal, பெ.(n.) வாருகோல் பார்க்க;see {}.
வாருகோல்	வாருகோல் vāruāl, பெ.(n.) துடைப்பம் (பிங்.);; broom. "வங்காள மேறுகினும் வாருகோ லொருகாசு மட்டன்றி யதிக மாமோ" (குமரே. சத.46);. [வாரு + கோல்]

வாருசி	வாருசி vārusi, பெ.(n.) மொச்சை; field bean- dolichos lap.
வாருண்டம்	வாருண்டம்1 vāruṇṭam, பெ.(n.) என்காற்புள் (பிங்.);; a fabulous eight- legged bird. வாருண்டம்2 vāruṇṭam, பெ.(n.) 1. பீளை; excretion from the eyes. 2. குறும்பி; excretion from the ears, wax.
வாருணம்	வாருணம்1 vāruṇam, பெ.(n.) 1. வருணனுக் குரியது; that which realates to Varuna. 2. மேற்கு (பிங்.);; west. 3. பகல் பதினைந்து முழுத்தத்துள் பதின்மூன்றாவது (விதான. குணாகுண 73, உரை);; the 13th of the 15 divisions of a day. 4. துணைத்தொன்மம் பதினெட்டனுள் ஒன்று (பிங்.);; a secondary {}, one of 18 upa-{} (Q.V.);. 5. கடல் (பிங்.);; sea. 6. மார்பிலேனும் வயிற்றிலேனும் வெண்மை நிறமமைந்த குதிரை வகை; a species of horse whose chest or belly is white in colour. "அந்த மை வண்ணப் பரியின்பேர் வாருணமாம்" (திருவிளை. நரிபரி. 115);. 7. மாவிலிங்கம்; round-berried cuspidate-leaved lingam tree. "வாருண மென்போதில்" (காஞ்சிப்பு. சிவ. 61);. வாருணம்2 vāruṇam, பெ.(n.) கள் (பிங்.);; spirituous liquor.
வாருணி	வாருணி1 vāruṇi, பெ.(n.) அகத்திய முனிவன் (அபி.சிந்.);; sage Agastya. வாருணி2 vāruṇi, பெ.(n.) 1. வருணன் மகள்; the daughter of {}. "வருணனாருனை வாருணியென்ன" (காஞ்சிப்பு. வீராட். 44);. 2. வருணனது தேவி; the consort of {}. 3. வாருணம்2 பார்க்க;see {}. 4. ஆட்டாங்கொடி (தைலவ.);; the {} plant. 5. சதயம் (வின்.);; the 24th naksatra. 6. வாருணம்1 2 பார்க்க;see {}. வாருணி3 vāruṇi, பெ.(n.) பம்பந்திராய் பார்க்க;see {}.

வாருதி	வாருதி vārudi, பெ.(n.) நவச்சாரம் (சங்.அக.);; sal ammoniac.
வாருதிக்கெங்கை	வாருதிக்கெங்கை vārudikkeṅgai, பெ.(n.) கெண்டகச் சீலை; a sacred stone found in Gandaha river. [வாருதி + கெங்கை]
வாருதித்தண்டு	வாருதித்தண்டு vārudiddaṇṭu, பெ.(n.) பவளம்; coral. [வாருதி + தண்டு]
வாருதிநாதம்	வாருதிநாதம் vārudinādam, பெ.(n.) சங்கு; conch. [வாருதி + நாதம்]
வாருதிப்பாசி	வாருதிப்பாசி vārudippāci, பெ.(n.) கடற்பாசி; sea weeds gracilaris confervoides. [வாருதி + பாசி]
வாருதியோரக்குடிச்சி	வாருதியோரக்குடிச்சி vārudiyōrakkuḍicci, பெ.(n.) சாதிக்காய்; rutmeg, myristica fragrans. [வாருதியோரம் + குடிச்சி]
வாருதிவிந்து	வாருதிவிந்து vārudivindu, பெ.(n.) கடல் நுரை; bone of cuttle fish. [வாருதி + விந்து]
வாருவகை	வாருவகை vāruvagai, பெ.(n.) தண்ணீர் (சங்.அக.);; water. [வாரு + வகை]
வாருளம்	வாருளம் vāruḷam, பெ.(n.) இலவங்கப் பூ; clove.

வாரூணி	வாரூணி vārūṇi, பெ.(n.) 1. வாருணி1 பார்க்க;see {}. 2. முற்கொழுங்கால் (பூரட்டாதி);; the 25th naksatra.
வாரெழுத்தாணி	வாரெழுத்தாணி vāreḻuttāṇi, பெ.(n.) எழுத்தாணி வகை (வின்.);; a kind of iron style for writing.
வாரை	வாரை1 vārai, பெ.(n.) 1. மூங்கில்; bamboo. "வாரை கான்ற நித்திலம்" (கந்தபு.ஆற்று. 5);. 2. காவுதடி (வின்.);; pole for carrying loads. 3. வாரி2 1, 2 பார்க்க;see {}. 4. கைமரம் (வின்.);; rafter, beam. 5. நீண்டு ஒடுக்கமானது; anything long and narrow. 6. கருஞ்சிவப்பு நிறமும் 16 அங்குல வளர்ச்சியுமுள்ள மீன் வகை; flat fish brownish or purplish black attaining 16 in. in length. [வார் → வாரை] வாரை2 vārai, பெ.(n.) ஆவிரை (சங்.அக.);; tanner's senna. வாரை3 vārai, பெ.(n.) காய் காத்து வாரை, கடம்பு, குளம்புளன் (தேரை-1001);.
வாரொழுக்கு-தல்	வாரொழுக்கு-தல் vāroḻukkudal, 9 செ.கு.வி. (v.i.) கயிற்றுவலைக் கட்டுதல்; to set nets. "ஒடியெறிந்து வாரொழுக்கி" (பெரியபு. கண்ணப்ப.75);. [வார் + ஒழுக்கு]

வால்	வால்1 vāl, பெ.(n.) 1. இளமை; youth, tenderness. "தாலப் புல்லின் வால் வெண்டோட்டு" (சிலப்.16,35);. 2. தூய்மை(பிங்.);; purity. "ஊர்தி வால்வெள் ளேறே" (புறநா. 1); 3. வெண்மை; whiteness. "பணிமொழி வாலெயிறு" (குறள். 1121);. 4. நன்மை; goodness. "வாலிதை யெடுத்த வளிதரு வங்கம்" (மதுரைக். 536);. 5. பெருமை (பிங்.);; greatness. "அரக்கர்தம் வாலிய புரமூன்று மெரித்தான்" (தேவா. 1049, 9);. 6. மிகுதி (சூடா.);; abundance. "வாலிதின் விளைந்தன வைவனம் வெண்ணெல்" (மலைபடு. 115);. ம. வால். [விள் → வாள் → வால்] வால்2 vāl, பெ.(n.)
வால்கரண்டி	வால்கரண்டி vālkaraṇṭi, பெ.(n.) வாற்கிண்ணம் (இ.வ.); பார்க்க;see {}.
வால்கனி	வால்கனி vālkaṉi, பெ.(n.) மேன் மாடத்தில் முன்புறமாக நீண்டுள்ள அட்டாலை; balcony.
வால்காக்கை	வால்காக்கை vālkākkai, பெ.(n.) காக்கையினப் பறவையில் ஒருவகை; a kind of crow. காக்கை இனத்துடன் ஒருவிதத்தில் தொடர்பு இருப்பதால், இது இப்பெயர் கொண்டது. ஆங்கிலத்தில் மாக்பை (magpie); எனப்படும் பறவை வகைக்கு இது நெருங்கின உறவு. வால் காக்கையின் அலகு, காக்கையின் அலகைப் போல் தடித்துக் கறுத்திருக்கும். இது கருந்தலையும், வெள்ளைப் பட்டையுள்ள இறக்கையும், கருமுனை கொண்ட நீண்ட சாம்பல் நிற வாலும், சிவலை உடலும் வாய்ந்தது. அளவில், ஓரடி நீண்டகாலுட்பட ஒரு முழமிருக்கும். காட்டுப் புறங்களிலும் தோப்புக்களிலும் வால்காக்கைகளை இணை களாகவும், சிறு கூட்டங்களாகவும் காணலாம். இவை பழங்களையும், பூச்சிகளையும், சிறு பல்லிகளையும் மரங்களில் தேடியுண்ணும். பிற பறவைகளின் முட்டைகளைத் திருடித் தின்னும். ரி-ரி-ரி என்ற கரகரப்பும் வெண்கலத்தின் இனிய ஒசையும் கலந்த குரலில் வால் காக்கைகள் சில விதமாக ஒலிக்கும் – கலைக்களஞ்.7.); மறுவ. அரிகாடை, மூக்குறுணி. வகைகள் : 1. வால் காக்கை. 2. வெள்ளை வயிற்று வால்காக்கை.
வால்கிண்ணம்	வால்கிண்ணம் vālkiṇṇam, பெ.(n.) வாற்கிண்ணம் பார்க்க (இ.வ.);;see {}.

வால்சிப்பி	வால்சிப்பி vālcippi, பெ.(n.) சிப்பி முத்து; oyster pearl. [வால் + சிப்பி]
வால்தரகு	வால்தரகு vāltaragu, பெ. (n.) கால்- நடைகளுக்கு இடும் வரி (இ.வ.);; tax on cattle, as calculated at so much per tail.
வால்நட்சத்திரம்	வால்நட்சத்திரம் vālnaṭcattiram, பெ.(n.) வால்வெள்ளி; comet. [வால் + Skt. {} → த. நட்சத்திரம்]
வால்நறுக்கு	வால்நறுக்கு vālnaṟukku, பெ.(n.) ஒலையின் அடிப்புறத்துண்டு (வின்.);; ola slip cut off from the lower end of a palm-leaf. [வால் + நறுக்கு]
வால்நீளம்	வால்நீளம் vālnīḷam, பெ.(n.) வால்வீச்சு2 (S.I.I.iv,86); பார்க்க;see {}. "புழைக்கடை வால்நீளமும்". [வால் + நீளம்]
வால்பேரி	வால்பேரி vālpēri, பெ.(n.) காம்பை உடைய மேல் பகுதி பெரிதாகவும் கீழ்ப்பகுதி சிறியதாகவும் இருக்கும் ஒரு வகைப் பேரிக்காய்; pear. [வால் + பேரி]
வால்மரக்கால்	வால்மரக்கால் vālmarakkāl, பெ.(n.) நீண்டு உயரமான அளவில் உள்ள பெரிய மரக்கால், 4 படி; a elevated measure of four small measures capacity. [வால் + மரக்கால்]
வால்மரம்	வால்மரம் vālmaram, பெ.(n.) சுண்ணாம் பரைக்கும் உருளை கோத்த மரம் (கட்டட சா.15);; long pole attached to the pivot, used in a mill for grinding lime-mortar. [வால் + மரம்]

வால்மிளகு	வால்மிளகு vālmiḷagu, பெ.(n.) கொடி வகை (பதார்த்த.953);; piper cubeb. இரட்டை விதையிலைத் தாவரங்களிலே பைப்பரேசியீ என்னும் மிளகுக் குடும்பத்தைச் (த.க.); சேர்ந்த பைப்பர் க்யூபெயா (piper cubeba); என்னும் இனம். இது போர்னியோ, சுமத்ரா, ஜாவா முதலிய தீவுகளில் வளரும் ஒரு கொடி. இதன் கனியை அது முற்றிலும் முதிர்வதற்கு முன்பே பறித்துவிடுவார்கள். அந்தக் காயுடன் அதன் காம்பும் ஒட்டிக் கொண்டிருக்கும். அது வால் போன்றிருப்பதனால் இந்த மிளகு வால் மிளகு எனப்படும். வால் மிளகு சற்றுக் காரமும், சிறிது கசப்பும், நறுமணமும் உள்ளது. இதன் சுவையும் மணமும் நெடுநேரம் நாவிலும் வாயிலும் நிலைத்திருக்கும். இதை வெற்றிலையோடு நறுமணப் பொருளாகப் பயன்படுத்துவதேயன்றி மருந்தாகவும் கையாள் வார்கள். இதை நீரில் வாலை வடித்து எண்ணெய் எடுக்கின்றனர். வால்மிளகை மூச்சு நோய் களுக்கும், நாட்பட்ட தொண்டை வேக்காடு ஆகியவற்றிற்கும் புகை மருந்தாகப் பயன்படுத்து கின்றனர். [வால் + மிளகு]
வால்முளைத்தல்	வால்முளைத்தல் vālmuḷaittal, பெ.(n.) குறும்பு செய்கை; becoming mischievous, as resembling a monkey. [வால் + முளைத்தல்]
வால்முறுக்கு-தல்	வால்முறுக்கு-தல் vālmuṟukkudal, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) தூண்டிவிடுதல்; to provoke, irritate, as an animal twisting its tail. [வால் + முறுக்கு-,]
வால்வரிக்கொடுங் காய்	வால்வரிக்கொடுங்காய் vālvarikkoḍuṅgāy, பெ.(n.) வெள்ளரிக்காய் (சிலப். 16, 25, அரும்.);; cucumber. [வால் + வரி + கொடுங்காய்]
வால்வீச்சு	வால்வீச்சு vālvīccu, பெ.(n.) 1. வாசல் முதல் கொல்லையினெல்லை வரையுள்ள வீட்டின் நீட்சியளவு; measurement from front to rear, as of a house. 2. அகலக் கட்டையாய் நீண்டிருப்பது; that which is long and narrow. [வால் + வீச்சு]
வால்வீச்சுநிலம்	வால்வீச்சுநிலம் vālvīccunilam, பெ.(n.) நீளமான வரப்பினை உடைய நிலம்; land with long bund. [வால் + வீச்சு + நிலம்]
வால்வெடி-த்தல்	வால்வெடி-த்தல் vālveḍittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) கடுஞ்சினத்தினால் வாலைத் தூக்கி அடித்தல்; to lash the tail in rage, as a beast. "வால் வெடிப்பனவாகிய சிங்கம்" [வால் + வெடி-,]
வால்வெள்ளி	வால்வெள்ளி vālveḷḷi, பெ.(n.) வால் நட்சத்திரம் பார்க்க (சங்.அக.);;see {}. மறுவ. வால்மீன். [வால் +வெள்ளி]

வால்வை-த்தல்	வால்வை-த்தல் vālvaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வேண்டிய உறுப்புக்களைச் சேர்த்து நிறைவு செய்தல்; to add details, to give finishing touches. 2. மிகுத்துக் கூறுதல்; to exaggerate. [வால் + வை-,]
வாலகம்	வாலகம் vālagam, பெ.(n.) விலங்கின் வால் (வின்.);; tail. [வால் + அகம்]
வாலகரப்பன்	வாலகரப்பன் vālagarappaṉ, பெ.(n.) குழந்தை அல்லது சிறுவர்களுக்கு வரும் ஒரு வகைத் தோல்நோய்; a skin disease affecting infants and children. [வால + கரப்பன்]
வாலகருப்பிணி	வாலகருப்பிணி vālagaruppiṇi, பெ.(n.) கன்னி வயதில் கருக்கொண்டவள்; pregnancy in teenage. [வால + கருப்பிணி]
வாலகாரம்	வாலகாரம் vālakāram, பெ.(n.) கரு விழியில் புகை படிந்தது போல் உண்டாகும் ஒரு வகைக் கண்ணோய்; an eye disease. [வால + காரம்]
வாலகாசம்	வாலகாசம் vālakācam, பெ.(n.) காலையில் பார்வைப் புகைச்சலுண்டாகி சாமம் கழிந்து நீங்கி, ஒரு தருணம் பார்வை நீல நிறமாகவும், பிறகு வேறுவிதமாயும் காணப்படும் வெள்விழி சதை வளர்ந்து பார்வை நீர் நிறமாகவும் தோற்றுமோர் வகைக் கண்ணோய்; an eye disease in which the vision in the morning will be dim but becomes clear with in three hours, fleshy growth appears in the white coat, the colour of the vision changes, it affects the youth and hence the name. [வால + காசம்]
வாலசண்டக்காய்	வாலசண்டக்காய் vālasaṇṭakkāy, பெ.(n.) பெருந்தும்மட்டி; a large variety of melon-water melon. [வால + சண்டக்காய்]
வாலசத்து	வாலசத்து vālasattu, பெ.(n.) சிலாசத்து; mineral said to be oozing out from mountain. [வால + சத்து]

வாலசூரா	வாலசூரா vālacūrā, பெ.(n.) 1. மரவகை; fish-poison cedar, walsura. 2. மலை விராலி; ochre flowered fish-poison cedar. தெ. வாலரசி.
வாலடித்தண்டன்	வாலடித்தண்டன் vālaḍittaṇḍaṉ, பெ. (n.) சாரைப் பாம்பு; rat snake. [வாலடி + தண்டன்]
வாலதநதிரம்	வாலதநதிரம் vāladanadiram, பெ.(n.) மருத்துவ நூல்; mid wifery. [வால + தந்திரம்]
வாலதி	வாலதி vāladi, பெ.(n.) 1. வால்(பிங்.);; tail. "விரியுரோம வாலதிகளில்" (பாரத. காண்டவ. 18);. 2. யானை வால் (திவா.);; tail of an elephant.
வாலதிப்போளம்	வாலதிப்போளம் vāladippōḷam, பெ.(n.) சாம்பிராணி வகை (யாழ்ப்.);; gum-myrrh.
வாலநட்டகம்	வாலநட்டகம் vālanaṭṭagam, பெ.(n.) முசு முசுக்கை; a climber-bryoni-scabra. [வால + நட்டகம்]
வாலநாள்	வாலநாள் vālanāḷ, பெ.(n.) இளமைக்காலம்; younger days. [வால + நாள்]
வாலபாகிகம்	வாலபாகிகம் vālapāgigam, பெ.(n.) மொந்தன் வாழை; a variety of plantain. [வால + பாகிகம்]
வாலப்பருதி	வாலப்பருதி vālapparudi, பெ.(n.) குப்பை மேனி; rubbish plant-acalypha-indica. [வால + பகுதி]

வாலபத்திரம்	வாலபத்திரம் vālabattiram, பெ.(n.) கருங்காலி (மூ.அ);; ceylon ebony.
வாலபுட்பி	வாலபுட்பி vālabuṭbi, பெ.(n.) முல்லை (மலை.);; arabian Jasmine. [வால + புட்பி. புட்பி = skt.]
வாலம்	வாலம்1 vālam, பெ.(n.) 1. வால்; tail. "கட்செவி வாலமும் பணமு மிருங்கையிற் பற்றி" (காஞ்சிப்பு. மணி கண் 14);. 2. தலை மயிர் (வின்.);; hair of head. 3. நீண்டு அகலம் குறுகிய துண்டு; long narrow strip. 4. கந்தைத்துணி (யாழ்ப்.);, rags, tatters. [வார் → வால் → வாலம்] ஒ.நோ. நீர் → நீல் (வ.மொ.வ.86); வாலம்2 vālam, பெ.(n.) எறிபடைவகை; short javelin. "வாலமுத லாயுதம்" (கம்பரா. ஊர்தே. 69);. வாலம்3 vālam, பெ.(n.) 1. கந்தை; rag. 2. தலை மயிர்; hair.
வாலமஞ்சாடி	வாலமஞ்சாடி vālamañjāṭi, பெ.(n.) பழைய வரிவகை (S.I.I.i.108.);; an ancient tax. வாலமஞ்சாடி vālamañjāṭi, பெ. (n.) வரி; tax. வால்மஞ்சாடிகண்மாலைநாவின்"(தெ.சா.12.1 எ221);.
வாலமனை	வாலமனை vālamaṉai, பெ.(n.) அகப்புறத்தமைந்த சிறுவீடு; out house. "வாலமனை யகத்துச் சார்ந்தான் தலைமகன்" (இறை. 21, உரை, பக்.112);. [வாலம் + மனை]
வாலமாதரை	வாலமாதரை vālamātarai, பெ.(n.) கொட்டைக் கரந்தை; a porstate plant-sphoeranthus indicus. [வால + மாதரை]

வாலமாலம்	வாலமாலம் vālamālam, பெ.(n.) அரிதாரம் (மூ.அ.);; yellow orpiment.
வாலமூடிகம்	வாலமூடிகம் vālamūṭigam, பெ.(n.) எலி (சிவதரு. பரிகார. 70);; rat, mouse.
வாலரசம்	வாலரசம் vālarasam, பெ.(n.) சாதி லிங்கத்தின் வடித்த சாறு (வின்.);; essence of Vermillon. [வாலை + ரசம். ரசம் = Skt.]
வாலரிக்கொடுங் காய்	வாலரிக்கொடுங்காய் vālarikkoḍuṅgāy, பெ.(n.) வெள்ளரி (சிலப். 16, 25, உரை);; cucumber. [வால் + அரி + கொடுங்காய்]
வாலரியுரி	வாலரியுரி vālariyuri, பெ.(n.) கிளியூறற் பட்டை (தைலவ.); பார்க்க;see {}. [வால் + அரி + உரி]
வாலருவி	வாலருவி vālaruvi, பெ.(n.) வெண்ணிலை ஊழ்கம் (தியானம்);; a form of meditation. "வாலருவி வாமன்" (சீவக.291);. [வால் = வெள்ளை. வால் + அருவி.]
வாலவாய்	வாலவாய் vālavāy, பெ.(n.) மதுரை; Madura, as encircled by a serpent. "வாலவாய் பொதிந்த மதிமுடித் தனிமுதல்" (கல்லா.48);. [ஒருகா. ஆலவாய் → வாலவாய்]
வாலறிவன்	வாலறிவன் vālaṟivaṉ, பெ.(n.) கடவுள்; God, as pure intelligence. "வாலறிவன் நற்றாள் தொழாஅர் எனின்" (குறள். 2);. [வால் + அறிவன்]
வாலன்	வாலன்1 vālaṉ, பெ.(n.) 1. குறும்பன்; mischievous fellow. 2. ஒருவகை நெல் (இ.வ.);; a species of paddy. [வால் + வாலன்]
வாலன்கண்டல்	வாலன்கண்டல் vālaṉkaṇṭal, பெ.(n.) வெண்மை நிறமுள்ள கடல் மீன்வகை; sea- fish, silvery. [வாலன் + கண்டல்]

வாலாசம்	வாலாசம் vālācam, பெ.(n.) மாட்டின் பின்வார் (வின்.);; crupper for a bullock.
வாலாட்டிக்குருவி	வாலாட்டிக்குருவி vālāṭṭikkuruvi, பெ.(n.) 1. கரிக்குருவி; King-crow. 2. வலியான்; red-wagtail. இந்தியாவில் காணக்கூடிய வாலாட்டிக் குருவிகளுள் 'கோட்டைக்கரிச்சான்' (pied wagtail); என்ற குருவியே வலிசை போகாமல் ஆண்டு முழுவதும் இங்குத் தங்கி வாபம். இது கறுப்பும் வெள்ளையுமாக, நீண்ட வால் கொண்டிருக்கும். அளவில் மைனாவைவிடச் சிறியதாகவும் மெல்லியதாகவுமிருக்கும். வண்ணான் துறைகளிலும் ஆற்றங் கரைகளிலும் இந்தக் குருவிகளை இணைகளாகக் காணலாம். சென்னையில் இவற்றைப் பலவிடங்களில் பார்க்கலாம். அடிக்கடி இக்குருவி தன் நீண்டவாலைப் பக்கவாட்டமாக அசைப்பதி லிருந்தும் மேலும் கீழுமாக குலுக்குவதிலிருந்தும் இது வாலாட்டிக் குருவி என்று புலப்படும். ஆண் கோட்டைக்கரிச்சான் உயர்ந்த சீழ்க்கையடிக்கும் குரலில் இனிமையாகப் பாடும். வகைகள் : 1. கருப்பு வெள்ளை வாலாட்டிக் குருவி 2. கருஞ்சாம்பல் வாலாட்டிக் குருவி 3. கொடிக்கால் வாலாட்டிக் குருவி
வாலாட்டு	வாலாட்டு1 vālāṭṭudal, 47 செ.கு.வி. (v.i.) 1. குறும்பு செய்தல்; to do mischief, as wagging one's tail. 2. வீண் பெருமை காட்டுதல்; to put on airs. [வால் + ஆடு → ஆட்டு] வாலாட்டு2 vālāṭṭu, பெ.(n.) 1. சேட்டை; mischief. 2. செருக்கான செயல்; arrogant deed. "எத்தேவர் வாலாட்டும்" (திவ். இயற். நான்மு. 38);. [வால் + ஆட்டம் → ஆட்டு]
வாலாதி	வாலாதி vālāti, பெ.(n.) பந்தயவோட்டத் திற்குப் பழக்கப்பட்ட குதிரை (வின்.); horse trained for racing. [வாலாயம் → வாலாதி]
வாலாதிகம்	வாலாதிகம் vālātigam, பெ.(n.) பேராமணக்கு; castor plant yielding big seeds,-ricinus communis.

வாலாமை	வாலாமை vālāmai, பெ. (n.) 1. தூய்மை யின்மை (உரி.நி.);; uncleanliness, impurity. 2. தீட்டு; ceremonial impurity or pollution. "வாலாமைந்நா ணீங்கிய பின்னர்" (சிலப். 15, 24);. "வாலாமை பார்ப்பா ரிலங்குநூலோ தாத நாள்" (ஆசாரக். 48);. 3. மகளிர் தீட்டு (சூடா.);; menstrual impurity.
வாலாயம்	வாலாயம்1 vālāyam, பெ.(n.) 1. நடைமுறை யொழுங்கு; routine or commonness. "வாலாயமாகவும் பழகியறியேன்" (தாயு. பரிபூரண. 1);. 2. வழக்கம்; custom. 'நான் வாலாயமாய்க் காலையில் கோயிலுக்குச் செல்பவன்'. 3. மிகுபழக்கம்; familiarity. "வாலாயமாய்ப் போய் விருந்துண" (அறப்.சத.68);. தெ. வாலாயமு.
வாலாவி	வாலாவி vālāvi, பெ.(n.) கருநிறக் குன்றிமணி; a black species of crab's eye.
வாலாளி	வாலாளி vālāḷi, பெ.(n.) ஏலரிசி; cardamom seed.
வாலான்	வாலான்1 vālāṉ, பெ.(n.) குட்டத்தைப் போக்கும் ஓர் நெல்; a variety of rice said to cure leprosy. 2. வீரியத்தரிசி; rice which have much vitamin. 3. வாலுளுவையரிசி பார்க்க;see {}. வாலான்2 vālāṉ, பெ.(n.) ஒரு வகை நெல் (பதார்த்த 800.);; a kind of paddy.

வாலி	வாலி1 vāli, பெ.(n.) 1. ஒரு குரக்கு வேந்தன்;வானரர் தலைவன், கிட்கிந்தை மன்னன் (கம்பரா. வாலிவதை.);;{} a monkey chief. 2. வாலுடையது; that which has a tail. 3. கரிக்குருவி (சங்.அக.);; king-crow. வாலி2 vāli, பெ.(n.) நிலவின்கலை தோன்றும் காருவாநாள் (அரு.நி.);; the first day after the new moon. வாலி3 vāli, பெ.(n.) மழைத் தூறல் (அரு.நி.);; drizzle. ம. வாலுக;து. பாலுனி. [ஆலி → வாலி] வாலி4 vāli, பெ.(n.) ஒருவகைப் புன்செய்ப் பயிர்; horse tail millet. மறுவ. குதிரைவாலி. வாலி
வாலிகை	வாலிகை vāligai, பெ.(n.) மணல் (சங்.அக.);; sand. [வால் = வெள்ளை. வால் → வாலிகை]
வாலிசை	வாலிசை1 vālisai, பெ.(n.) 1. மணல்; sand. 2. கொடிக்காசரைக் கீரை; a kind of edible greens. [வால் + இசை] வாலிசை2 vālisai, பெ.(n.) இளம்பெண்; a young girl. [வால் + இசை]

வாலிது	வாலிது1 vālidu, பெ.(n.) 1. தூயது; that which is pure. 2. வெண்மையானது; that which is white. "வாலிதாம் பக்க மிருந்தைக் கிருந்தன்று" (நாலடி, 258);. 3. நன்மையானது; that which is good or excellent. "வாலி தன்றெனக் கூறி" (சீவக.251);. [வால் → வாலிது] வாலிது2 vālidu, பெ.(n.) வலி (அக.நி.);; strength. [வலிது → வாலிது]
வாலிந்தி	வாலிந்தி vālindi, பெ.(n.) மகப்பேறு பெற்ற மாதமே மாதவிடாய்க் கண்டு கணவனுடன் சேர்ந்து மறு கருப்பத்தைக் கொண்ட பெண்; a woman conceiving within a month or two after delivery.
வாலிமை	வாலிமை1 vālimai, பெ.(n.) வன்மை (ஈடு. 7, 7, 2);; strength. [வலி-மை → வாலிமை] வாலிமை2 vālimai, பெ.(n.) பெருமை (ஈடு.7, 7, 2);; greatness. [வால் → வாலிமை]
வாலியக்காரன்	வாலியக்காரன் vāliyakkāraṉ, பெ.(n.) வேலைக்காரன்; servant.
வாலியன்	வாலியன்1 vāliyaṉ, பெ.(n.) தூய்மை யுடையவன்; holy person. "வாலியனல் லாதோன் றவஞ் செய்தல் பொய்" (முது. காஞ். 80);. ம. வால்.
வாலில்லாப்புச்சம்	வாலில்லாப்புச்சம் vālillāppuccam, பெ.(n.) குறும்புசெய் குழந்தை (இ.வ.);; mischievous child.
வாலு	வாலு vālu, பெ.(n.) வாலுளுவையரிசி (மூ.அ.);; seed of the climbing staff plant. [வால் → வாலு]

வாலுகம்	வாலுகம்1 vālugam, பெ.(n.) 1. மணல்; sand. 2. வெண்மணல் (பிங்.);; white sand. "வேலை வாலுகத்து விரிதிரைப் பரப்பின்" (சிலப்.6,131);. [வால் → வாலுகம்] வால் = வெள்ளை. மா.அ.வி. "of doubtful derivation" என்று குறித்திருத்தல் காண்க. (வ.மொ.வ.86] வாலுகம்2 vālugam, பெ.(n.) 1. ஒரு வகையுப்பு; a kind of unidentified salt. 2. ஏலாவாலுகம்; a kind of cardamom. 3. வெள்ளைக்குங்கிலியம் பார்க்க;see {}.
வாலுகாப்பிரபை	வாலுகாப்பிரபை vālukābbirabai, பெ.(n.) எழுவகை நிரயங்களுள் பெருமணல் வட்ட முடையதாகக் கருதப்படும் நிரயம் (சீவக. 2817, உரை);; a hell, said to contain sand, one of elu-narakam (Q.V.);. [வாலுகம் + Skt. {} → த. பிரபை]
வாலுகாயந்திரம்	வாலுகாயந்திரம் vālukāyandiram, பெ.(n.) மருந்திட்ட குப்பியைச் சூடேற்றுவதற்குப் பதித்துவைக்குஞ் சுடுமணல் நிரப்பிய பாண்டவகை (இ.வ.);; sand bath, vessel of heated sand, in which a cup containing medicinal drugs is placed and heated. [வாலுகம் + Skt. {} → த. இயந்திரம்]
வாலுகி	வாலுகி vālugi, பெ.(n.) கக்கரி (புதுவை.);; kakri melon. [வால் → வாலுகி]
வாலுகை	வாலுகை1 vālugai, பெ.(n.) 1. குப்பி; bottle. 2. வாலுளுவை பார்க்க;see {}. 3. அடுப்பு; oven. வாலுகை2 vālugai, பெ.(n.) வாலுளுவை பார்க்க (சங்.அக.);;see {}.
வாலுங்கி	வாலுங்கி1 vāluṅgi, பெ.(n.) கக்கரி (சூடா);; kakrimelon. வாலுங்கி2 vāluṅgi, பெ.(n.) வாலுளுவை பார்க்க (சங்.அக.);;see {}.

வாலுந்தி	வாலுந்தி vālundi, பெ.(n.) முள்வெள்ளரி; Kakri-melon.
வாலுருவிவிடு-தல்	வாலுருவிவிடு-தல் vāluruvividụdal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) துன்பஞ் செய்யத் தூண்டி விடுதல்; to stir one to activity, to provoke, as by stroking the tail of an animal. "வயப்புலியை வாலுருவி விடுகின்றீரே" (பாரத. சூது. 265);. [வால் + உருவு + விடு-,]
வாலுவநூல்	வாலுவநூல் vāluvanūl, பெ.(n.) பாக நூல்; science of cookery. "வாலுவ நூல் போய்த் திருந்தினார்களும் வியப்பன" (கந்தபு. குமார, 69);.
வாலுவன்	வாலுவன் vāluvaṉ, பெ.(n.) சமைப்போன் cook. "நெறியறிந்த கடிவாலுவன் (மதுரைக். 36);. மறுவ. மடையன்.
வாலுவி	வாலுவி vāluvi, பெ.(n.) ஒருவகைத் தேக்கு; a kind of teak. [வால் → வாலுவி]
வாலுளுவை	வாலுளுவை vāluḷuvai, பெ.(n.) 1. கொ வகை; climbing staff plant. 2. முள்வேல் வகை;தெ. வாலுது. [வால் + உளுவை]
வாலுறை	வாலுறை vāluṟai, பெ.(n.) அடுப்பு (சங்.அக.); oven. [வால் + உறை]
வாலூகம்	வாலூகம்1 vālūkam, பெ.(n.) முசு முசுக்கை; a climber-bryonia scabra. வாலூகம்2 vālūkam, பெ.(n.) நஞ்சு (விடம்); (சங்.அக.);; poison.
வாலேந்திரபோளம்	வாலேந்திரபோளம் vālēndirapōḷam, பெ.(n.) வெள்ளைப்போளம் (பதார்த்த. 1052.); myrrh. [வாலதிப்போளம் → வாலேந்திரபோளம்]
வாலேபம்	வாலேபம் vālēpam, பெ.(n.) வாலேய பார்க்க (பிங்.);;see {}.

வாலேயம்	வாலேயம் vālēyam, பெ.(n.) கழுதை (திவா.); ass.
வாலை	வாலை1 vālai, பெ.(n.) எரிநீர் வடிக்கும் பாண்டம்; still, alembic, retort. "மருந்து வாலையிலேறுகிறது". [வால் → வாலை] வாலை2 vālai, பெ.(n.) 1. தூய்மை; purity. 2. இதளியம் (சங்.அக.);; mercury. [வால் + வாலை] வாலை3 vālai, பெ.(n.) 1. எரிநீர்; acid. 2. இளம்பெண்; young girl. 3. சக்தி; the goddess sakti in a girl's form. 4. கற்பூர சிலாசத்து சாரம்; essence of ammonium-alum. வாலை4 vālai, பெ.(n.)
வாலைக்கடுக்காய்	வாலைக்கடுக்காய் vālaikkaḍukkāy, பெ.(n.) பிஞ்சுக் கடுக்காய்; tender gall nut. [வாலை + கடுக்காய்]
வாலைக்காட்டு-தல்	வாலைக்காட்டு-தல் vālaikkāṭṭudal, 15 செ.கு.வி. (v.i.) வாலைக்கிளப்பு-, பார்க்க;see {}. [வால் + ஐ + காட்டு-,]
வாலைக்கிண்ணம்	வாலைக்கிண்ணம் vālaikkiṇṇam, பெ.(n.) வடிப்பதற்காகப் பயன்படுத்தும் வாயகன்ற கலம்; a vessel used for distillation alembic. [வாலை + கிண்ணம்]
வாலைக்கிளப்பு-தல்	வாலைக்கிளப்பு-தல் vālaikkiḷappudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) குறும்பு செய்தல் (வின்.);; to become mischievous. [வால் + ஐ + கிளப்பு-,]

வாலைக்கும்மி	வாலைக்கும்மி1 vālaikkummi, பெ.(n.) கொங்கணநாயனார் என்பவரால் கி.பி.15ஆம் நூற்றாண்டில் இயற்றப்பட்ட நூல் வகை; a book written by {} in 15th century. [வாலை + கும்மி] வாலைக்கும்மி2 vālaikkummi, பெ.(n.) வாலையர் என்பவரால் கி.பி.15ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட நூல்; a book written by {} in 15th century. [வாலை + கும்மி]
வாலைக்குமரி	வாலைக்குமரி vālaikkumari, பெ.(n.) இளம் பெண்; young girl. [வாலை + குமரி]
வாலைக்குறம்	வாலைக்குறம் vālaikkuṟam, பெ.(n.) மனோசிலை என்னும் மருந்துப்பு; a kind of salt. [வாலை + குறம்]
வாலைகலை	வாலைகலை vālaigalai, பெ.(n.) ஞாயிற்றின் கலை; vital air passing through the right nostril. மறுவ. பிங்கலை. [வாலை + கலை]
வாலைசாரம்	வாலைசாரம் vālaicāram, பெ.(n.) சத்திசாரம் (மூ.அ.);; a salt. [வாலை + சாரம்]
வாலைசெயநீர்	வாலைசெயநீர் vālaiseyanīr, பெ.(n.) வழலையுப்பு, செயநீர், மதிசெயநீர்; a pungent liquid preparation from salt. [வாலை + செயநீர்]
வாலைநீர்	வாலைநீர்1 vālainīr, பெ.(n.) வெடியுப்பு எரிநீர்; nitric acid. [வாலை + நீர்] வாலைநீர்2 vālainīr, பெ.(n.) வாலையிட்டு வடித்தெடுத்த நன்னீர்; water purified by distillation, distilled water. [வாலை + நீர்]

வாலைப்பெண்	வாலைப்பெண் vālaippeṇ, பெ.(n.) செவ்வாமணக்கு; red variety of castor-ricinus communis. [வாலை + பெண்]
வாலைப்பெண் போகம்	வாலைப்பெண்போகம் vālaippeṇpōkam, பெ.(n.) இதனால் உடம்பிற்கு வெப்பம், மனமகிழ்ச்சி, பசி, உடம்பு வலிவு, ஒளி உண்டாம்; intercourse with young woman will cause strength, good complexion good hunger and happiness. [வாலை + பெண் + போகம்]
வாலைமெழுகு	வாலைமெழுகு vālaimeḻugu, பெ.(n.) ஒரு வகை மருந்து (யாழ். அக.);; a kind of medicinal punguent. [வாலை + மெழுகு]
வாலையாட்டு-தல்	வாலையாட்டு-தல் vālaiyāṭṭudal, 7 செ.கு.வி. (v.i.) வாலைக்கிளப்பு-, (கொ.வ.); பார்க்க;see {}. [வால் + ஆட்டு-,]
வாலையுப்பு	வாலையுப்பு vālaiyuppu, பெ.(n.) நஞ்சுக் கொடி; placental card. [வாலை + உப்பு]
வாலைரகுபதிகாரம்	வாலைரகுபதிகாரம் vālairagubadigāram, பெ.(n.) சீனக்காரம் (அரு.நி.);; alum.
வாலைரசம்	வாலைரசம் vālairasam, பெ.(n.) இதளிய கருப்பூரம் (மூ.அ.);; sublimate of mercury.
வாலைவடி-த்தல்	வாலைவடி-த்தல் vālaivaḍittal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) ஒரு பொருளைச் சூடு செய்து, ஆவியாக மாற்றி, அந்த ஆவியைக் குளிரவிட்டுப் பொருளைத் திரும்பவும் பழைய நிலையில் அடைவது வாலை வடித்தல் எனப்படும்; distillation. பொதுவாக நீர்மங்களையே இம்முறைக்கு உள்ளாக்குகிறோம், சில திடப் பொருள்களையும் இதற்கு உள்ளாக்கலாம். ஆவியாக மாறாத கரைபொருளைக் கரைத்து, அதை நீர்மத்திலிருந்து பிரிப்பதற்கும், வெவ்வேறு கொதிநிலையுள்ள நீர்மங்களை அவற்றின் கலவையினின்று பிரிப்பதற்கும், பொருள்களைத் தூய்மை செய்வதற்கும் இம்முறை பயன்படும்.
வாலைவயது	வாலைவயது vālaivayadu, பெ.(n.) 1. இளம் பருவம்; young age. 2. கற்பத்தினால் முதுமையிலிருந்து இளமையாதல்; rejuvenated body. [வாலை + வயது]

வாவயம்	வாவயம் vāvayam, பெ.(n.) துளசி; sacred basil.
வாவரசி	வாவரசி vāvarasi, பெ.(n.) வாழ்வரசி; married woman. 'அவள் வாவரசியாகப் பல்லாண்டு வாழ, வாழ்த்துகிறேன். [வாழ்வரசி → வாவரசி]
வாவரியுரி	வாவரியுரி vāvariyuri, பெ.(n.) கிளியூறற் பட்டை (சங்.அக.);; a medicinal bark.
வாவல்	வாவல்1 vāval, பெ.(n.) 1. தாண்டுகை (பிங்.);; jumping over. 2. கூத்து (பொரு.நி.);; dance. வாவல்2 vāval, பெ.(n.) 1. வௌவால்; bat. "விளவினை வாவல் குறுகா" (நாலடி, 261);. ம. வாவல்; க. பாவலி; குட. பாபாக்கி; து. பாவலி; குவி. பாப்ல;கொலா. வெலபெ. வாவல்3 vāval, பெ.(n.) 1. பழுப்பு நிறமுள்ளதும் 2 அடி நீளம் வளர்வதுமான கடல் மீன் வகை; black pomfret brown attaining 2 ft. in length. [வாவு → வாவல்] வாவல்4 vāval, பெ.(n.) வயா (பொரு.நி.);; great desire languor during pregnancy. [வவ்வு → வாவு → வாவல். (மு.த.பக்.23);]
வாவன்ஞாற்று	வாவன்ஞாற்று vāvaṉñāṟṟu, பெ.(n.) சித்திரப்பா வகை (பிங்.);; a verse in which the words or letters are fancifully arranged.
வாவனாற்றி	வாவனாற்றி vāvaṉāṟṟi, பெ.(n.) வாவன் ஞாற்று (யாப். வி.பக்.502);; a kind of verse. [வாவல் + நால்-]

வாவி	வாவி vāvi, பெ.(n.) 1. நீர் நிலை (பிங்.);; tank, reservoir of water. "மன்னு தண்பொழிலும் வாவியும்" (திவ். பெரியதி.2,3,10);. 2. நடைக் கிணறு; well with a flight of steps down to the water. 3. ஆற்றிலோடை; stream of water running in a river bed. "வண்டார் குவளைய வாவியும்" (சீவக. 337.);.
வாவிப்புள்	வாவிப்புள் vāvippuḷ, பெ.(n.) எகினம் (அன்னம்); (இலக்.அக.);; swan. [வாவி + புள்]
வாவியோகம்	வாவியோகம் vāviyōkam, பெ.(n.) தடாகயோகம் (சாதக சிந். 2036);; an inauspicious {}.
வாவு	வாவு1 vāvudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) தாண்டுதல்; to jump over, gallop, leap. "குன்றிடை வாவுறு கோளரி போல" (கம்பரா.பஞ்சசே, 63);. வாவு2 vāvu, பெ.(n.) 1. காருவா; the new moon day. 2. வெள்ளுவா; the full moon day. 3. விடுமுறை நாள்; holidays, school holiday, vocation, as given especially on the new moon and the full moon days. [உவவு → வாவு]
வாவுக்காசு	வாவுக்காசு vāvukkācu, பெ.(n.) சிற்றூர்ப் பள்ளிக் கூடங்களில் வாவு நாட்களில் மாணவர்கள் ஆசிரியர்க்கு உதவும் பணம்; holidays gift of coin of small value presented by the pupil to the teacher on the new moon and full moon day in village schools. [உவவு → வாவு → காசு]
வாவுத்தன்	வாவுத்தன் vāvuttaṉ, பெ.(n.) தோணியின் முன்பக்கம் (வின்.);; prow of a vessel.
வாவுமுறை	வாவுமுறை vāvumuṟai, பெ.(n.) விடுமுறை(இ.வ.);; vacation. [வாவு + முறை]
வாவொட்டான்	வாவொட்டான் vāvoṭṭāṉ, பெ.(n.) கொட்டைப் பாக்கு; areca nut.

வாழ்	வாழ்1 vāḻtal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. இருத்தல்; to be exist. 2. வாழ்ந்திருத்தல்; to live. "வாழ்த லுயிர்க்கன்ன ளாயிழை" (குறள், 1124);. 3. செழித்திருத்தல்; to flourish, prosper. "வாழ்க வந்தணர் வானவ ரானினம்" (தேவா. 1177, 1);. 4. மகிழ்தல்; to be happy. "செம்பொற் குன்றினைக் கண்டு வாழ்ந்து" (திருவாலவா. 61, 18);. 5. மனைக் கிழத்தியாக இருத்தல் (கொ.வ.);; to live the life of a married woman (colloq);. 6. விதிப்படி ஒழுகுதல்; to shape one's life according to a definite set of rules. "தந்திரத்து வாழ்து மென்பார்" (ஆசாரக். 35);, "வாழ்வாருக்குச் சீதேவி வாயிலே" (பழ.);. தெ., ம., து. வாளு; Ko. va-{}. Kod. ba-{}. Tu, {}. Nk. Batt; Go. {}, Kui. {}. வாழ்2 vāḻ, பெ.(n.) முறைமை (பிங்.);; regularity, order.
வாழ்க்கை	வாழ்க்கை vāḻkkai, பெ.(n.) 1. சீவிக்கை; livelihood, living. "வரு முன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை" (குறள், 435);. 2. வாழ் நாள்; life-time, career. "நெடுவாழ்க்கை" ஆசாரக். 3). 3. இல்வாழ்க்கை; married life. "பழியஞ்சிப் பாத்தூ ணுடைத் தாயின் வாழ்க்கை" (குறள், 44);. 4. மனைவி (யாழ்அக.);; wife. 5. நல்வாழ்வு நிலை (யாழ்.அக.);; happy state. 6. செல்வ நிலை (பிங்.);; wealth, felicity, prosperity. 7. ஊர்(சூடா.);; village, town. 8. மருதநிலத்தூர் (திவா.);; agricultural town. 'வாழ்க்கை கொடுத்தவன் கையில் வாழ்நாள் அடைக்கலம்' (பழ.);. [வாழ் → வாழ்க்கை]
வாழ்க்கைக்குறிப்பு	வாழ்க்கைக்குறிப்பு vāḻkkaikkuṟippu, பெ.(n.) ஒருவரின் வாழ்க்கையைப் பற்றிய குறிப்பிடத் தக்க விளத்தங்கள்; biographical details. [வாழ்க்கை + குறிப்பு]

வாழ்க்கைத்துணை	வாழ்க்கைத்துணை vāḻkkaittuṇai, பெ.(n.) மனையாள்; wife. "தற்கொண்டான் வளத் தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை" (குறள், 51);. [வாழ்க்கை + துணை]
வாழ்க்கைப்படு-தல்	வாழ்க்கைப்படு-தல் vāḻkkaippaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) திருமணமாதல்; to be married, to become a wife. "வாழ்க்கைப் பட்டாள் கயற்கண்ணியே" (தனிப்பா. ii. 1, 1);. [வாழ்க்கை + படு-,]
வாழ்க்கைப்படுத்து-தல்	வாழ்க்கைப்படுத்து-தல் vāḻkkaippaḍuddudal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) திருமணம் செய்து கொடுத்தல் (சீவக. 1490, உரை);; to give in marriage. [வாழ்க்கைப்பூடு → வாழ்க்கைப்படுத்து-,]
வாழ்க	வாழ்க vāḻka, வி.மு.(v.) வாழ்த்திக் கூறும் போது பயன்படுத்தும் வினைவடிவம்; an optative form meaning live. [வாழ் + க. க-வியங்கோள் வினைமுற்று விகுதி]
வாழ்கிறவள்	வாழ்கிறவள் vāḻkiṟavaḷ, பெ.(n.) 1. கணவனோடு வாழ்பவள் (கொ.வ.);; married woman living with her husband. 2. வாழ்வரசி; married woman. [வாழ் → வாழ்கிறவள்]
வாழ்குண்டம்	வாழ்குண்டம் vāḻkuṇṭam, பெ.(n.) மூலாதாரம்; one of the six centres of the human body situated in the anal region. Its God is vigneswarar and Goddess is {}, literally means root of or source of {}.
வாழ்கொளிபுத்தூர்	வாழ்கொளிபுத்தூர் vāḻkoḷibuttūr, பெ.(n.) தஞ்சை மாவட்டத்தில் சுந்தரரால் பாடல் பெற்ற சிவத்தலம்; a saiva place, having the distinction of being sung by saint Sundarar. "மலைத்த செந்நெல் வயல் வாழ்கொளி புத்தூர்" (57);. [வாழ்கொளிபுத்துரர் → புத்தூர் → புற்றூர்]
வாழ்ச்சி	வாழ்ச்சி vāḻcci, பெ.(n.) 1. வாழ்க்கை; living. "நிலையின் வாழ்ச்சியின்" (தொல். சொல். 80);. "நின் தாளிணைக் கீழ் வாழ்ச்சி (திவ். திருவாய். 3, 2, 4);. 2. செல்வநிலை; prospe- rity, wealth, felicity. 3. வெற்றியாகிய செல்வம்; felicity of victory. "வேந்து மெய்ம் மறந்த வாழ்ச்சி" (பதிற்றுப். 56, 7);. [வாழ் → வாழ்ச்சி]
வாழ்ச்சிப்படுத்து - தல்,	வாழ்ச்சிப்படுத்து - தல், vāḻccippaḍuddudal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) வாழ வைத்தல்; to cause to prosper. "வாய்மொழி மருங்கினான் அவனை வாழ்ச்சிப்படுத்தலின்" (தொல். பொ. 90, உரை);. [வாழ் → வாழ்ச்சி + படுத்து-]

வாழ்செடிப்பூண்டு	வாழ்செடிப்பூண்டு vāḻceḍippūṇḍu, பெ.(n.) பொற்றலைக் கையாந்தகரை என்னும் மூலிகை; a variety of eclypta prostata bearing yellow flowers. (சா.அக.);.
வாழ்த்தணி	வாழ்த்தணி vāḻttaṇi, பெ.(n.) இன்னார்க்கு இன்ன நன்மை இயைக வென்று முன்னியது விரிக்கும் அணி வகை (தண்டி. 88);; figure of speech expressing benediction of special benefits desired by the poet for particular persons. [வாழ்த்து + அணி] "இன்னார்க் கின்னது இயைக என்றுதா முன்னியது கிளத்தல் வாழ்த்தென மொழிய" (தண்டி.88);. மூவாத் தமிழ்பயந்த முன்னூல் முனிவாழி ஆவாழி வாழி யருமறையோர்-காவிரிநாட் டண்ண லனபாயன் வாழி யவன்குடைக்கீழ் மண்ணுலகில் வாழி மழை.
வாழ்த்தாரம்	வாழ்த்தாரம் vāḻttāram, பெ.(n.) வாழ்த்து (இ.வ.);; benediction, used in irony. [வாழ்த்து + ஆர் → ஆரம்]
வாழ்த்தியல்	வாழ்த்தியல் vāḻttiyal, பெ.(n.) தலைவனைப் புலவன் வாழ்த்தும் புறத்துறை (புறநா.2, துறைக்குறிப்பு);; theme describing the praise bestowed on a chief by a bard. வாழ்த்தியல் எ-டு, "மண்டினிந்த நிலனும் நிலனேந்திய விசும்பும் விசும்புதைவரு வளியும் வளித்தலைஇய தீயும் தீமுரணிய நீரு மென்றாங்கு ஐம்பெரும் பூதத் தியற்கை போலப் போற்றார்ப் பொறுத்தலும் சூழ்ச்சியது அகலமும் வலியும் தெறலும் அளியும் உடையோய்" [வாழ்த்து + இயல்]

வாழ்த்து	வாழ்த்து1 vāḻddudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பாராட்டுதல்; to felicitate, congratulate, bless. 2. போற்றுதல்; to praise, applaud. "வாழ்த்த வாயு நினைக்க மடநெஞ்சும்" (தேவா. 1203, 7);. 3. மங்கலம் பாடுதல் (யாழ்.அக.);; to sing songs of benediction. க. பாழிசு. [வாழ் → வாழ்த்து] வாழ்த்து2 vāḻttu, பெ.(n.) 1. நல்வாழ்த்து; benediction, felicitation. 2. போற்றி; praise. "அவளுயிரை மாய்த்தானை வாழ்த்தே வலி" (திவ். இயற். பெரிய திருவந். 40);. 3. நூலின் தொடக்கத்துக் கூறப்படும் மங்களாசணை மூன்றனுட் கடவுளை வாழ்த்துகை; invocation or praise of the deity at the begining of a religious or literary work;one of three {}. (Q.V.);. "வாழ்த்து வணக்கம் வருபொருளிவற்றி னொன்று ஏற்புடைத்தாகி" (தண்டி.7);. (தொல். பொ. 421, உரை.);. 4. மங்களம் பாடுகை (சங்.அக.);; singing songs of benediction.
வாழ்த்துரை	வாழ்த்துரை vāḻtturai, பெ.(n.) பாராட்டுரை; benediction. "மூத்தவர் பின்னவர்க்கு வாழ்த்துரை பேசல் வேண்டும்" (காஞ்சிப்பு. ஒழுக்கப். 12). [வாழ்த்து + உரை] வாழ்த்துரை வகைகள் : இயன்மொழி வாழ்த்து, புறநிலை வாழ்த்து, வாயுறை வாழ்த்து என வாழ்த்துரை மூவகைப்படும். ஒருவருடைய சிறந்த பண்புகளையும் அரிய ஆற்றல்களையும் எடுத்துரைத்துப் புகழ்வது அல்லது வாழ்த்துவது, இயன்மொழி வாழ்த்து. அடுத்தூர்ந் தேத்திய இயன்மொழி வாழ்த்தும். (தொல்.புறத்.:35); மயலறு சீர்த்தி மான்றேர் மன்னவன். இயல்பே மொழியினும் அத்துறை யாகும். (பு.வெ.9:195); கடவுள் (அல்லது நீ வணங்கும் தெய்வம்); உன்னைப் பாதுகாக்க, நீ வழிவழி செல்வத்தோடு சிறந்து விளங்குக என்று, ஒருவரை வாழ்த்துவது புறநிலை வாழ்த்து. வழிபடு தெய்வம் நிற்புறங் காப்பப் பழிதீர் செல்வமொடு வழிவழி சிறந்து பொலிமின் என்னும் புறநிலை வாழ்த்தே.... (தொல்.செய்.109); நோயாளிக்கு முன்பு கசப்பாகவும் காரமாகவுமிருந்து வருத்தினும் பின்பு பயக்கும் மருந்து
வாழ்த்தெடு-த்தல்	வாழ்த்தெடு-த்தல் vāḻtteḍuttal, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. பரவுதல்; to praise. "கரிசங்கம்... யாதென்று வாழ்த்தெடுப்பேன்" (குலோத். கோ. 321);. [வாழ்த்து + எடு-]

வாழ்நர்	வாழ்நர் vāḻnar, பெ.(n.) வாழ்வோர்; inhabitants, residents. "தென்புல வாழ்நர்க் கருங்கட னிறுக்கும் பொன்போற் புதல்வர்" (புறநா.9);. [வாழும் → வாழுமர் → வாழுநர்]
வாழ்நாள்	வாழ்நாள் vāḻnāḷ, பெ.(n.) ஆயுட்காலம்; lifetime. "வாழ்நாட் கலகா வயங்கொளி மண்டலம்" (நாலடி.22);. [வாழ் + நாள்] வாழ்நாட் பல்லாண்டு வரம்பு விழாக்கள் மக்களின் மண்ணுலக வாழ்நாட் பேரெல்லை வரவரக் குறைந்து, இன்று நூறாண்டாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. "மாந்தர்க்கு வயது நூறல்ல தில்லை" என்பது கபிலரகவல். ஒருவர் தாம் நினைத்தவுடன் எதிர்வந்து நிற்கும் உறவினரையோ நண்பரையோ பார்த்து, உங்கட்கு அகவை நூறு (நூறாண்டு); என்பது உலக வழக்கு. 'மக்கள் நூறாண்டு வாழ்க்கை' என்று ஒரு நூலும் மறைமலையடிகள் எழுதி வெளியிட்டுள்ளார்கள். "ஆறிலும் சாவு நூறிலும் சாவு" என்னும் உண்மையினாலும், பிள்ளை பிறந்து ஓராண் டிருப்பதும் உறுதியன்மையாலும், கருவிலேயே இறந்து சாப்பிள்ளையும் வெளிப்படுவதனாலும், கால் நூற்றாண்டு, அரை நூற்றாண்டு, முக்கால் நூற்றாண்டு, நூற்றாண்டு முதலிய பல்லாண்டு வாழ்வுகள் மட்டுமின்றி, பிறந்த நாளும் ஆண்டு நிறைவு நாட்களும் பெரும்பாலும் செல்வப் பெற்றோரால் அல்லது உற்றோராற் கொண்டாடப் படுகின்றன. குழவியோ பிள்ளையோ இளந்தையரோ வளர்ச்சி முற்றிய ஆளோ சேதமின்றிக் காக்கப்பட்டு வந்தமைபற்றி, இறைவனுக்கு நன்றியொடு காணிக்கை செலுத்துவதும், இயன்றளவு பணஞ் செலவிட்டு உற்றார் உறவினருடன் உண்டாடி மகிழ்வதும், இக் கொண்டாட்டங்களின் நோக்கமாகும். அரசன் அல்லது அரசி பிறந்தநாள் ஆட்டை விழா, நாண் மங்கலம் என்றும், வெள்ளணி விழா என்றும் சொல்லப்பெறும். மேனாடுகளில் தோன்றிய நூற்றாண்டு விழா வெள்ளிவிழா என்றும்
வாழ்மகி	வாழ்மகி vāḻmagi, பெ.(n.) புண்ணிய வரசு; holy tree, ficus religiosa. [வாழ் + மகி]
வாழ்மடந்தை	வாழ்மடந்தை vāḻmaḍandai, பெ.(n.) வைப்பரிதாரம்; a prepared orpiment. [வாழ் + மடந்தை]
வாழ்முதல்	வாழ்முதல் vāḻmudal, பெ.(n.) கடவுள் (வாழ்வுக்கு முதற்காரணன்);; God, as the source or first cause of existence. "மற்றடி யேன்றன்னைத் தாங்கு நரில்லை யென் வாழ் முதலே" (திருவாச. 6,23);. [வாழ் + முதல்]
வாழ்மூலம்பாலி	வாழ்மூலம்பாலி vāḻmūlambāli, பெ.(n.) புத்தான் பவளம்; one of 120 kinds of natural substances in the tamil medical science. [வாழ் + மூலம் + பாலி]

வாழ்வரசி	வாழ்வரசி vāḻvarasi, பெ.(n.) வாழ்கிறவள் (இ.வ.); பார்க்க;see {}. [வாழ்வு + அரசி] 'மனைக் கிழத்தியை வாழ்வரசி என்பது நெல்லை நாட்டு வழக்கு' (த. தி. முன். vi);
வாழ்வாட்டி	வாழ்வாட்டி vāḻvāṭṭi, பெ.(n.) வாழ்கிறவள் (சங்.அக.); பார்க்க;see {}. [வாழ்வு + ஆள் → ஆட்டி]
வாழ்வாடிச்சி	வாழ்வாடிச்சி vāḻvāṭicci, பெ.(n.) வாழ்கிறவள் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}. [வாழ்வு + ஆடு → வாழ்வாடு → வாழ்வாடிச்சி]
வாழ்வி-த்தல்	வாழ்வி-த்தல் vāḻvittal, 11 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வாழ வைத்தல்; to cause or help one to live. "வாழ்விப்பா னெண்ணமோ" (அஷ்டப். நூற்றெட். 47);. 2. முறைமன்றம் மூலமாகச் சொத்தை உரியவனுக்கு ஒப்படைத்தல் (நெல்லை.);; [வாழ் → வாழ்வி]
வாழ்விப்பு	வாழ்விப்பு vāḻvippu, பெ.(n.) முறைமன்றம் மூலமாகச் சொத்தை உரியவனிடம் ஒப்படைக்கை; [வாழ்வி → வாழ்விப்பு]
வாழ்விழ-த்தல்	வாழ்விழ-த்தல் vāḻviḻttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கைம்பெண்ணாதல்; to be widowed. 2. மனைவியை இழத்தல் (இ.வ.);; to become a widower. [வாழ்வு + இழ-,]
வாழ்விழந்தவள்	வாழ்விழந்தவள் vāḻviḻndavaḷ, பெ.(n.) அறுதலி (யாழ்.அக.);; widow. மறுவ. கைம்பெண் [வாழ்வு + இழந்தவள்]
வாழ்வினை	வாழ்வினை vāḻviṉai, பெ.(n.) ஆதனால் (ஆன்மா); அடையப்பெறும் நயன்மை முதலான ஐவகைப்பேறு; objectives of human pursuit. "ஊழ்வினையும் வாழ்வினையு மோதுங் குருகையர்கோன்.... வேதத்தியல்" (திவ். திருவாய். தனியன்);.

வாழ்வு	வாழ்வு vāḻvu, பெ.(n.) 1. நல்வாழ்க்கை; prosperity, happiness, felicity, happy life. "என்னிதன் மேலவட் கெய்தும் வாழ் வென்றாள்" (கம்பரா. மந்தரை. 49);. 2. பிழைப்பு; livelihood, living, career. "வாழ்வின் வரை பாய்த னன்று" (நாலடி. 369);. 3. வாழ்க்கைச் செலவுக்காக விடப்படும் இறையிலி நிலம்; endowment of land for maintenance. "மன்னிங்கு வாழ்வு தருதும்" (சீவக. 2347);. 4. உறை (பொரு.நி.);; residing. 5. உறைவிடம்; residence. "மதியொன்ற வுதைத்தவர் வாழ்வு" (தேவா. 276, 2);. 6. ஊர் (பொரு.நி.);; town. 7. உயர்ந்த பதவி; high state or position. "கொள்ளேன் புரந்தான் மாலயன் வாழ்வு" (திருவாச. 6, 5);. 8. செல்வம்; wealth. "ஏத்தி வந்தார்க்கு வந்தீயும் வாழ்வு" (பு. வெ. 4, 12);. 9. முறைமை (யாழ்.அக.);; course, system. 'வாழ்வும் சிலகாலம்
வாழ்வுதாழ்வு	வாழ்வுதாழ்வு vāḻvutāḻvu, பெ.(n.) ஒருவன் வாழ்க்கையில் ஏற்படும் செல்வ நிலையும் வறுமை நிலையும்; prosperity and adversity. [வாழ்வு + தாழ்வு]
வாழ்னாதி	வாழ்னாதி vāḻṉāti, பெ.(n.) தூதுவளை; a thorny climber.
வாழகம்	வாழகம் vāḻkam, பெ.(n.) வெள்ளைக் குங்கிலியம் (மலை.);; konkany resin.
வாழபுட்பி	வாழபுட்பி vāḻpuṭpi, பெ.(n.) முல்லை (மலை);; arabian Jasmine. [வாலபுட்பி → வாழபுட்பி. புஷ்பம் → புட்பம் → புட்பி]
வாழமணத்தாள்	வாழமணத்தாள் vāḻmaṇattāḷ, பெ.(n.) பூநீர்; salt obtained from fuller's earth or from the efforessence grown on the soil of fuller's earth. [வாழ + மணத்தாள்]

வாழாக்குடி	வாழாக்குடி vāḻākkuḍi, பெ.(n.) வாழா வெட்டி (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}. [வாழ் + ஆ + குடி. 'ஆ' எ.ம.இ.நி.]
வாழாக்கேடி	வாழாக்கேடி vāḻākāṭi, பெ.(n.) மணமாகாதிருப்பவள் (யாழ்.அக.);; unmarried woman, spinster. [வாழ் + ஆ + கேடி. 'ஆ' எ.ம.இ.நி.]
வாழாக்கொடி	வாழாக்கொடி vāḻākkoḍi, பெ.(n.) வாழா வெட்டி (இ.வ.); பார்க்க;see {}. [வாழ் + ஆ + கொடி]
வாழாண்டி	வாழாண்டி vāḻāṇṭi, பெ.(n.) புளி; tamarind.
வாழாத்திப்போளம்	வாழாத்திப்போளம் vāḻāttippōḷam, பெ.(n.) சுறாலை (சாம்பிராணி); வகை (யாழ்ப்.);; gum-myrrh. [வாலதிப்போளம் → வாழாத்திப்போளம்]
வாழாதவள்	வாழாதவள் vāḻātavaḷ, பெ.(n.) 1. வாழா வெட்டி பார்க்க;see {}. 2. கைம் பெண்; widow. [வாழ் + ஆ + (த்); அவள். 'ஆ' எ.ம.இ.நி.]
வாழாவெட்டி	வாழாவெட்டி vāḻāveṭṭi, பெ.(n.) கணவனோடு சேர்ந்து வாழப்பெறாதவள் (இ.வ.);; married woman not living with her husband, grass widow. [வாழ் + ஆ + வெட்டி. வெற்று → வெட்டு → வெட்டி. 'ஆ' எ.ம.இ.நி.]

வாழி	வாழி1 vāḻi, வி. (v.opt.) வாழ்க என்னும் பொருளில் வரும் வியங்கோட் சொல் (நன்.168);; optative meaning 'may you prosper'. "தடமலர்த்தாள் வாழ" (திருவாச. 24, 6);. [வாழ் → வாழி] வாழி2 vāḻi, அசைச். (exp.) ஓர் அசைச்சொல் (சூடா. 10, 16);; an expletive. [வாழ் → வாழி] வாழி3 vāḻittal, 11 செ.கு.வி.(v.i.) மதர்த்துப்போதல் (யாழ்.அக.);; to be over luxuriant in growth and unproductive. [வாழி → வாழி-,]
வாழிகூறு-தல்	வாழிகூறு-தல் vāḻiāṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) அனைவரும் நலமுடன் வாழுமாறு வாழ்த்துதல்; wish every-body good luck. [வாழி + கூறு-,]
வாழித்திருநாமம்	வாழித்திருநாமம் vāḻittirunāmam, பெ.(n.) ஆசிரியரை வாழ்த்தும் பாடல்; poem of solutation to the {}. [வாழி + திரு + நாமம். நாமம் = skt.]
வாழிப்பு	வாழிப்பு vāḻippu, பெ.(n.) மதர்ப்பு (யாழ்.அக.);; over-luxuriant growth. 'வாழிப்பான ஆள்' [வாழி → வாழிப்பு]
வாழிய	வாழிய vāḻiya, வி.(v.opt.) 1. வாழி பார்க்க;see {}. 2. ஓர் அசைச்சொல் (நன். 440);; an expletive. [வாழ் → வாழி]
வாழும்பாம்பு	வாழும்பாம்பு vāḻumbāmbu, பெ.(n.) அகவை மிகுதியால் குட்டையாய்த் தேய்ந்து வீடுகளில் வாழும் என்று நம்பப்படுகின்ற நல்ல பாம்பு; cobra believed to grow short with age and live in houses or house-sites. [வாழ் + பாம்பு → வாழும்பாம்பு]
வாழும்புடை	வாழும்புடை vāḻumbuḍai, பெ.(n.) பாம்புப் புற்று (நாஞ்.);; ant-hill, snakehole. [வாழும் + புடை]

வாழுமோர்	வாழுமோர் vāḻumōr, பெ.(n.) வாழ்பவர்; those who live in prosperity. "யாரிவ ணெடுந்தகை வாழுமோரே" (பதிற்றுப். 71, 27);. [வாழ் → வாழ்வோர் → வாழுமோர்]
வாழை	வாழை vāḻai, பெ.(n.) வாழையின் மரவகை; Plantain - Musa Paradisiaca. "கொழு மடற் குமரி வாழை" (சீவக.2716);. க.பாலெ; ம. வால; து.வாரெ; ma. {}; Ko. va-g; To. pa-w; Ka. {}; Kod. ba-{}; Tu. {}. [வாழ் → வாழை] 'வாழைக்குத் தானீன்ற காய் கூற்றம்' (பழ.); 'வாழ்கிற வீட்டுக்கு வாழை வைத்துப் பார்' (பழ.); வாழை வகை 1. அக்கினீசுவர வாழை; 2. அடுக்கு மொந்தன்; 3. அடுக்கு வாழை; 4. அடைக்காக் குன்னன்; 5. அணில் வாழை; 6. அமிழ்த சாகரம்; 7. அமிருத பாணி; 8. அனுப்பன்; 9. ஆட்டுக் கொம்பன்; 10. ஆட்டு நேந்திரன்; 11. ஆயிரங்காய்ப் பூவன்; 12. ஆயிரங்காய் வெண்கதலி; 13. ஆனைக் கொம்பன்; 14. இலைவாழை; 15. ஈனா வாழை; 16. எரிச்சி வாழை; 17. என்னபனியன்; 18. ஏத்தசிங்கன்; 19. ஏலக்கிபாளை; 20. கப்பூர்; 21. கரிவாழை; 22. கல் வாழை; 23. கருங்கதலி; 24. கருவாழை; 25. கல்மொந்தன்; 26. கற்பூரவாழை; 27. கனயல்; 28. காஞ்சக்கேல; 29. காட்டா வாழை; 30. காட்டிலவு காட்டு இருப்பை காட்டு காபூலி
வாழைக்கச்சல்	வாழைக்கச்சல் vāḻaikkaccal, பெ.(n.) வாழையின் இளங்காய்; very young, unripe plantain fruit. [வாழை + கச்சல். கச்சல் = வாழையிளங்காய்]
வாழைக்கட்டை	வாழைக்கட்டை vāḻaikkaṭṭai, பெ.(n.) 1. வாழைக்கிழங்கு (வின்.);; large bulbous root of the plantain tree. 2. வாழைத் தண்டு (இ.வ.); பார்க்க;see {}. [வாழை + கட்டை]
வாழைக்கன்று	வாழைக்கன்று vāḻaikkaṉṟu, பெ.(n.) வாழை மரத்தின் கிழங்கினின்று உண்டாகும் இளவாழை; plantain sucker or shoot. [வாழை + கன்று]

வாழைக்காய்	வாழைக்காய்1 vāḻaikkāy, பெ.(n.) துவர்ப்புச் சுவையுடைய வாழையின் காய்; fruit of plantain it is used as vegetable. 'வாழைக்காய்ப் பொரியல்'. [வாழை + காய்] 'வாழைக்காய் உப்புறைத்தல் இல்' (பழ.); வாழைக்காய்2 vāḻaikkāy, பெ.(n.) அரையாப்புக் கட்டி; bubo. [வாழை + காய்]
வாழைக்காய்த்தட்டுவாணி	வாழைக்காய்த்தட்டுவாணி vāḻaikkāyttaṭṭuvāṇi, பெ.(n.) குட்டையான குதிரை வகை (இ.வ.);; a kind of short horse, pony. [வாழை + காய் + தட்டுவாணி]
வாழைக்குட்டி	வாழைக்குட்டி vāḻaikkuṭṭi, பெ.(n.) வாழைக்கன்று (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}. [வாழை + குட்டி]
வாழைக்கொல்லை	வாழைக்கொல்லை vāḻaikkollai, பெ.(n.) வாழைத்தோட்டம் (இ.வ.);; plantain tope. [வாழை + கொல்லை]
வாழைத்தடல்	வாழைத்தடல் vāḻaittaḍal, பெ.(n.) வாழை மரத்தின் பட்டை (இ.வ.);; sheathing petiole of the plantain, plantain bark. [வாழை + தடல்]
வாழைத்தடை	வாழைத்தடை vāḻaittaḍai, பெ.(n.) வாழைத்தடல் பார்க்க;see {}. [வாழை + தடை]
வாழைத்தண்டு	வாழைத்தண்டு vāḻaittaṇṭu, பெ.(n.) 1. வாழை மரத்தின் தலைப்பகுதி நீங்கிய நடுந்தண்டு; stem of the plantain tree. "வாளை... வாழைத் தண்டிற் பல துஞ்சும்" (சீவக. 2601);. 2. வாழை மரத்தின் பட்டையை உரித்த பின் உட்புறத்திருப்பதும் சமைத்துண்டற்குரியதுமான உறுப்பு (கொ.வ.);; internal edible spadix of the plantain tree. [வாழை + தண்டு]

வாழைநீர்	வாழைநீர் vāḻainīr, பெ.(n.) எலும் புருக்கியைப் போக்கும் வாழை மரத்தண்டை இடித்து எடுக்கும் நீர், வாழைக் கிழங்கில் சுரக்கும் நீர்; liquid squeezed or it from the plantain stalk, if a pit is made in the stump of the plantain tree fluid will accumulate in it and it can be drawn out, it is diuretic. [வாழை + நீர்]
வாழைப்பட்டை	வாழைப்பட்டை vāḻaippaṭṭai, பெ.(n.) வாழைத்தடல் பார்க்க;see {}. [வாழை + பட்டை]
வாழைப்பழத்தி	வாழைப்பழத்தி vāḻaippaḻtti, பெ.(n.) சனகிப்பூண்டு (யாழ்.அக.);; buffalo-tongue milk-hedge. மறுவ. எருமை நாக்கிப் பூண்டு. [வாழை + பழத்தி]
வாழைப்பழம்	வாழைப்பழம் vāḻaippaḻm, பெ.(n.) முக்கனியுள் ஒன்றான பழுத்திருக்கும் வாழையின் காய்; banana. 'வாழைப் பழத்தில் ஊசியேற்றினாற் போல' (பழ.); [வாழை + பழம்]
வாழைப்பிஞ்சு	வாழைப்பிஞ்சு vāḻaippiñju, பெ.(n.) வாழைக்கச்சல் பார்க்க;see {}. [வாழை + பிஞ்சு. பிஞ்சு = இளங்காய்] வாழைப் பிஞ்சினால் அரத்தக் கடுப்பு, அரத்த மூலம், அதிமூத்திரம், வயிற்றுப்புண் ஆகியன போகும் எனச் சாம்பசிவம் பிள்ளை மருத்துவ அகரமுதலி கூறும்.
வாழைப்புருதி	வாழைப்புருதி vāḻaippurudi, பெ.(n.) வைடூரியம்; one of nine gems. [வாழை + புருதி]
வாழைப்பூ	வாழைப்பூ1 vāḻaippū, பெ.(n.) மீன் (மதி.க.ii,38);; a cant term for fish. [வாழை + பூ] வாழைப்பூ2 vāḻaippū, பெ.(n.) வாழையின் பூ; Plantain flower clusters sheathed in spathes. [வாழை + பூ]

வாழைப்பூவிளக்கு	வாழைப்பூவிளக்கு vāḻaippūviḷakku, பெ.(n.) குத்து விளக்கு வகை (இ.வ.);; lamp with a bowl shaped like a sheathing spathe of a plantain flower. [வாழைப்பூ + விளக்கு]
வாழைமட்டம்	வாழைமட்டம் vāḻaimaṭṭam, பெ.(n.) வாழைக்கன்று (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}. [வாழை + மட்டம்]
வாழைமடல்	வாழைமடல் vāḻaimaḍal, பெ.(n.) 1. வாழைத்தடல் பார்க்க;see {}. 2. வாழைப்பூவின் மடல்; sheath of a bunch of plantain flowers. [வாழை + மடல்]
வாழைமலடி	வாழைமலடி vāḻaimalaḍi, பெ.(n.) ஒரே ஒரே பிள்ளையைப் பெற்றவள்; woman who has borne a single child, considered barren. "அவள் வாழை மலடியாதலால் - புத்திரவதி யல்லள்" (குருபரம். பக். 198, கீழ்க்குறிப்பு);. ஒ.நோ. கதலிமலடு. [வாழை + மலடி]
வாழைமுகை	வாழைமுகை vāḻaimugai, பெ.(n.) வாழையின் பூ (சீவக.74, உரை);; flower of plantain. [வாழை + முகை]
வாழையடிவாழை	வாழையடிவாழை vāḻaiyaḍivāḻai, பெ.(n.) இடையறாது தொடர்ந்து வரும் வழிமரபு; unbroken lineage as plantain suckers from one root. "வாழையடி வாழையென வந்த திருக்கூட்ட மரபினில்" (அருட்பா. vi, பிரியே. 4);. மறுவ. கால்வழி. [வாழை + அடி + வாழை] "தந்தை மகன் வழிமுறையாக அல்லது ஆசிரிய மாணவ வழிமுறையாகத் தொடர்ந்து வரும் வரன்முறையை வாழையடி வாழை முறை என்பர்" - (தேவநேயம் 13. பக்.82);
வாழைவலை	வாழைவலை vāḻaivalai, பெ.(n.) சிறு கண்களையுடைய வலை (இ.வ.);; net of small mesh. [வாழை + வலை]
வாழைவெட்டிக்க லியாணம்	வாழைவெட்டிக்கலியாணம் vāḻaiveṭṭikkaliyāṇam, பெ.(n.) மூத்த மகனுக்குத் திருமணம் ஆகாதிருக்கும் பொழுது இளையவனுக்கு ஏற்பாடானால் வாழை மரத்தை முதல் மகனுக்குக் கட்டுவிக்கும் திருமணம்; fictitious marriage of an elder brother with a plantain tree adorned as his bride, in order to enable his younger brother to marry. [வாழை + வெட்டு + கலியாணம்]

வாள்	வாள்1 vāḷ, பெ.(n.) 1. ஒளி (தொல். சொல். 367);; lustre, light, splendour. "வாண்முகம்" (புறநா. 6);. 2. விளக்கம்; brightness. "மாலை வாள் கொளா" (கலித். 119);. 3. புகழ்; fame. 'வலைய வாளராமீது' (தக்கயாகப். iii, உரை);. 4. கூர்மை (அரு.நி.);; sharpness, fineness. 5. கொல்லுகை (தொல். எழுத். 401, உரை);; killing. 6. கொடுமை; cruelty. "வாளரக்கி". 7. கத்தி; sword, scimitar. 8. ஈர்வாள்; saw. "நாளென வொன்றுபோற் காட்டி யுயிரீரும் வாள துணர்வார்ப் பெறின்" (குறள், 334);. 9. கலப்பை (நாமதீப. 470);; plough. 10. உழுபடையின் கொழு; ploughshare. 11. கத்திரிக்கோல்
வாள்அலங்காரம்	வாள்அலங்காரம் vāḷalaṅgāram, பெ.(n.) தண்டபாணி அடிகளால் கி.பி.19 ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பெற்ற நூல்; a book written by {} swami in 19th century. [வாள் + அலங்காரம்]
வாள்கைக்கொண் டாள்	வாள்கைக்கொண்டாள் vāḷkaikkoṇṭāḷ, பெ. (n.) கொற்றவை (சூடா.);;{}. [வாள் + கை + கொண்டாள்]
வாள்செலவு	வாள்செலவு vāḷcelavu, பெ.(n.) எதிர்த்து வந்த அரசனது பொருபடையிடத்து எதிரூன்றும் வேந்தன் தன் அரசவாளை முன்னதாக விடுத்தலைக் கூறும் புறத்துறை (பு.வெ.4, 7);; "அருமுனையான் அறைகூவினபின்செருமுனைமேல் வாள்சென்றன்று" (பு.வெ.4 - 7);. வஞ்சியார் போர்க்கழைத்தபின் அவர் படையிடத்தே காஞ்சியரசன் வாளினைப் போகவிடுதல் வாள்செலவு என்னும் துறையாம். எ-டு: "உணங்கு புலவறா ஒன்னார குரம்பை நுணங்கரில் வெம்முனைநோக்கி - அணங்கிய குந்த மலியும் புரவியான் கூடாதார் வந்தபின் செல்கென்றான் வாள்" [வாள் + செலவு]

வாள்மங்கலம்	வாள்மங்கலம் vāḷmaṅgalam, பெ.(n.) அரசனுடைய வாளைப் புகழ்ந்து உரைக்கும் புறத்துறை; "கயக்கருங் கடற்றானை வயக்களிற்றான் வான்புகழ்ந்தன்று" (பு.வெ. கொளு. 9-35);. "கொங்கவிழ் ஐம்பால் மடவார் வியன்கோயில் மங்கலங் கூற மறங்கனலும் - செங்கோல் நிலந்தரிய செல்லும் நிரைதண்தார்ச் சேரன் வலந்தரிய ஏந்திய வாள்" (பு.வெ.9-35 எ-டு); [வாள் + மங்கலம்]
வாள்மாது	வாள்மாது vāḷmātu, பெ.(n.) கொற்றவை; a Goddess. [வாள் + மாது]
வாள்மீன்	வாள்மீன் vāḷmīṉ, பெ.(n.) ஒரு கடல் மீன்; sword fish. மறுவ. ஏமங்கோலா [வாள் + மீன்]
வாள்வட்டணை	வாள்வட்டணை vāḷvaṭṭaṇai, பெ.(n.) வாட் போரில் இட வலமாகச் சுற்றுகை; moving to the right and left in sword play or fight. "மன்னர்விடு சரங்க ளெல்லாம்..... வாள் வட்டணையிலே துணித்து" (பாரதவெண். 803);. [வாள் + வட்டணை]
வாள்வரி	வாள்வரி vāḷvari, பெ.(n.) புலி; tiger, as marked with curved, brilliant stripes. "மதகரிக் களபமும் வாள்வரிப் பறழும்" (சிலப். 25, 49);. [வாள் + வரி]
வாள்வரிக்கொடுங் காய்	வாள்வரிக்கொடுங்காய் vāḷvarikkoḍuṅgāy, பெ.(n.) வெள்ளரிக்காய்; cucumber melon, as stripes. "வாள்வரிக் கொடுங்காய் மாதுளம் பகங்காய்" (சிலப்.16,25);. [வாலரிக்கொடுங்காய் → வாள்வரிக் கொடுங்காய்]
போழ்வாய்	போழ்வாய் pōḻvāy, பெ. (n.) 1. பிளந்த வாய்; open mouth. போழ்வாய வன்றிலும் (திவ். இலற். திருவிருத், 87);. 2. பொக்கை வாய்; tooth less mouth. போழ் வாய்ச்சி கண்டுடம்பு பூரித்தாள் (விறலிவிடு. 195); [போழ் + வாய்]

வாள்வலம்	வாள்வலம் vāḷvalam, பெ.(n.) வாள்வீரம் பார்க்க;see {}. "விடலை வாள்வலங் கொண்டு காவலோம்ப" (பெருங். உஞ்சைக். 54, 141);. [வாள் + வலம்]
வாள்வாளெனல்	வாள்வாளெனல் vāḷvāḷeṉal, பெ.(n.) அழுது கதறுதற்குறிப்பு; of howling, as of a dog. "குழந்தை வாள்வாளென்கிறது". [வாள் + வாள் + எனல்]
வாள்வீச்சு	வாள்வீச்சு vāḷvīccu, பெ.(n.) 1. வாளைச் சுழற்றுகை; brandishing of a sword, sword-play. 2. பரவர் நடத்தும் வாள் விளையாட்டு; sword game, as practised among paravas. [வாள் + வீச்சு. வீசு → வீச்சு]
வாள்வீரம்	வாள்வீரம்1 vāḷvīram, பெ.(n.) வாட்போர்த் திறமை; swordsmanship, skill in the use of the sword. [வாள் + வீரம். ஒருகா. வால்வலம்] வாள்வீரம்2 vāḷvīram, பெ.(n.) வில்வம்; bael. "வாள்வீரம்" (பரிபா. 11, 19);. [மாலூர → வாள்வீரம்]
வாளகச்சிகை	வாளகச்சிகை vāḷagaccigai, பெ.(n.) சித்திரமூலம் என்னும் மூலிகை; a shrub.
வாளகம்	வாளகம்1 vāḷagam, பெ.(n.) குந்துருக்கம்; frankincense. வாளகம்2 vāḷagam, பெ.(n.) வெட்டிவேர் (நாமதீப. 327);; cuscuss grass.
வாளகிரி	வாளகிரி vāḷagiri, பெ.(n.) உட்புறம் ஒளியும் வெளிப்புறம் கருளுங்கொண்டு நிலவுலகைச் சூழ்ந்துள்ளதாகக் கருதப்படும் மலை (சக்கரவாளம்);; a mythical range of mountains. "வாளகிரியை நிகர்க்கு மெயிலும்" (திருவாலவா. திருநகர 4);
வாளத்தேலம்	வாளத்தேலம் vāḷattēlam, பெ.(n.) நேர்வாளத் தெண்ணெய்; croton oil. [வாள + தேலம்]

வாளநாதிகாமம்	வாளநாதிகாமம் vāḷanātikāmam, பெ.(n.) வெள்ளை நாயுருவி; ordinary white indian burr-achyranthus aspera. [வாள + நாதி + காமம்]
வாளப்பருப்பு	வாளப்பருப்பு vāḷapparuppu, பெ.(n.) நேர் வாளப் பருப்பு; croton seed pulp. [வாள + பருப்பு]
வாளப்பன்	வாளப்பன் vāḷappaṉ, பெ.(n.) பழனி மலையிலுள்ள குன்றுவர் வணங்கும் ஒரு சிறு தெய்வம் (E.T.iv.122);; a deity worshipped by the {} of the palani hills
வாளயம்	வாளயம் vāḷayam, பெ.(n.) பிரமி; a prostate plant - Gratiola moniera.
வாளம்	வாளம்1 vāḷam, பெ.(n.) வாள்; sword. "கையொடு புகர்வாளமும்... விழ" (பாரத. பதின்மூன். 113);. [வாள் + அம். அம் = பெருமைப்பொருட் பின்னொட்டு] வாளம்2 vāḷam, பெ.(n.) யாளி (நாமதீப. 199);; a mythical animal. வாளம்3 vāḷam, பெ.(n.) 1. வட்டம்; circle. "வாளமாகவோர் பவளமால்வரை... வளைந்தென்ன" (பாரத. காண்டவ. 11);. 2. சக்கரவாளம் (யாழ்.அக.);; a mythical range of mountains. 3. சக்கரவாகப் பறவை; the cakra bird. "மங்கைமார் தடமுலையெனப் பொலிவன வாளம்" (கம்பரா. பம்பை. 21);. [வள் → வாள் → வாளம். (வ.மொ.வ.258);.] வாளம்4 vāḷam, பெ.(n.) நேர்வாளம்; croton. [வாள் → வாளம்]
வாளமலை	வாளமலை vāḷamalai, பெ.(n.) வாள்வீச்சு பார்க்க;see {}. "கழித்து வாளமலையாடி" (சீவக. 783);. [வாள் + அமலை]

வாளரம்	வாளரம் vāḷaram, பெ.(n.) 1. ஈர்வாளைக் கூர்மையாக்க வுதவும் அரவகை; two-edged file to sharpen the teeth of a saw. "வாளரந் துடைத்த வைவேல்" (சீவக. 461); (வின்.);. 2. மரமறுக்கும் வாள்; saw. 'வேம்பினுடைய வாளரத்தின் வாய்போலும் விளிம்பினையுடைய அழகிய தளிரால்' (பொருந. 144, உரை);. [வாள் + அரம்]
வாளரி	வாளரி vāḷari, பெ.(n.) அரிமா (பிங்.);; lion. [வாள் + அரி]
வாளவரை	வாளவரை vāḷavarai, பெ.(n.) கொடிவகை (பதார்த்த 707);; sword-bean(m); cl, canavalia ensiformis. மறுவ. தம்பட்டங்காய், வெள்ளையவரை. [வாள் + அவரை]
வாளா	வாளா vāḷā, கு.வி.எ. (adv.) 1. பேசாமல்; silently, quietly. "வயப்பட்டான் வாளா விருப்பானேல்" (நாலடி, 325);. 2. புறக் கணிப்பாய்; indifferently. 3. பயனின்றி; uselessly, fruitlessly, vainly. "தீவிளி விளிவன் வாளா" (திவ். திருமாலை. 30);.
வாளாகம்	வாளாகம் vāḷākam, பெ.(n.) முல்லைக் கொடி; a variety of jasmine creeper.
வாளாங்கு	வாளாங்கு vāḷāṅgu, கு.வி.எ. (adv.) வாளா பார்க்க;see {}. "வாளாங்கிருப்பீர்" (தேவா. 745, 1);.
வாளாண்	வாளாண் vāḷāṇ, பெ.(n.) வாளாண்மை பார்க்க;see {}. "வாளா ணெதிரும் பிரிவினானும்" (தொல். பொ. 107);. ஒ.நோ. வேளாண் முகத்த களிறு (குறள்.); [வாள் + ஆள் → ஆண்]
வாளாண்மை	வாளாண்மை vāḷāṇmai, பெ. (n.) வாள்வீரம் பார்க்க;see {}. "வாளாண்மை செய்தற்கொத்த பிரிவு தோன்றியவழியும்" (தொல். பொருள். 107, உரை);. [வாள் + (ஆள் → ஆண் → ஆண்மை = ஆளுந்தன்மை); ஆண்மை (குறள்.);]

வாளாது	வாளாது vāḷātu, கு.வி.எ. (adv.) வாளா பார்க்க;see {}. "வாளாதே போவரான் மாந்தர்கள்" (நாலடி. 30);.
வாளாமை	வாளாமை vāḷāmai, பெ.(n.) பேசாதிருத்தல்; silence, quietness. "வாய்வாளாமை... புகல்வான்" (மணிமே. 30, 245);. 2. புறக் கணிப்பு (வின்.);; indifference. 3. பயனின்மை; uselessness. 4. உள் ளீடின்மை (வின்.);; emptiness. [வாளா → வாளாமை]
வாளால்வழிதிறந் தான்	வாளால்வழிதிறந்தான் vāḷālvaḻidiṟandāṉ, பெ.(n.) பாண்டியவரசர் சிலரது பட்டப்பெயர் (I.M.P.Mr.79);; appellation of certain {} Kings. [வாள் + ஆல் + வழி + திறந்தான்]
வாளால்வழிதிறந் தான்குளிகை	வாளால்வழிதிறந்தான்குளிகை vāḷālvaḻidiṟandāṉguḷigai, பெ.(n.) பழைய நாணய வகை (புதுக். கல். 325);; a {} coin of ancient times. [வாள் + ஆல் + வழி + திறந்தான் + குளிகை]
வாளால்வழிதிறந் தான்பணம்	வாளால்வழிதிறந்தான்பணம் vāḷālvaḻidiṟandāṉpaṇam, பெ.(n.) காசு வகை (புதுக்கல். 767);; a kind of coin. [வாளால் + வழி + திறந்தான் + பணம்]
வாளாவிரை	வாளாவிரை vāḷāvirai, பெ.(n.) வாளவரை (M.M.875); பார்க்க;see {}. [வாளவரை → வாளவிரை]
வாளாளன்	வாளாளன் vāḷāḷaṉ, பெ.(n.) வாளுழவன் (பிங்.); பார்க்க;see {}. [வாள் + ஆளன்]

வாளி	வாளி1 vāḷi, பெ.(n.) 1. வாள் வீரன்; swords man. "வாளிக ணிலை பெற மறலுவார்" (பரிபா. 9, 54);. 2. அம்பு; arrow. "மார்புற வாங்குவார் வாளி" (பரிபா. 9, 54);. தெ. வாலி. [வாள் → வாளி] வாளி2 vāḷi, பெ.(n.) வட்டமாயோடுகை; circular course, as of a horse. "வாளிவெம்பரி" (பாரத. குரு. 108.);. "மாதிர முறப்பல வாளிபோதுமால்" (பாரத. சூது. 121);. "மா.வி.அ. சுற்றளவு (Circumference); என்று மட்டும் குறித்துள்ளது" (தேவநேயம். 13, பக். 82);. [வள் → வாள் → வாளி] வாளி3 vāḷi, பெ.(n.) ஒருவகைக் காதணி; a kind of ear-stud or ear-ring. "வாளிமுத்தும்" (குமர. பிர. முத்து. பிள். 11); (S.I.I.ii.16);. [வாள் → வாளி (வே.க.109);] வாளி4 vāḷi, பெ.(n.) நீர்ச்சால் வகை (இக்.வ.);; bucket. [வாள் → வாளி (வே.க.109, வ.மொ.வ. 258);]
வாளிகை	வாளிகை vāḷigai, பெ.(n.) வாளி3 பார்க்க;see {}. "சுட்டிகையும் வாளிகையும்" (பதினொ. திருக்கைலாய. 68);. [வாளி → Skt. {} → த. வாளிகை. (வ.மொ.வ.258);]
வாளிச்சிமேனி	வாளிச்சிமேனி vāḷiccimēṉi, பெ.(n.) மாணிக்கம் (யாழ்.அக.);; ruby. [வாளிச்சி + மேனி]
வாளிச்சூத்திரம்	வாளிச்சூத்திரம் vāḷiccūttiram, பெ.(n.) நீர் இறைப்பதற்காக வாளிகள் அடுக்கடுக்காகக் கோத்த இயந்திரம் (இ.வ.);; the persian wheel. [வாளி + Skt. {} → த. சூத்திரம்.]

வாளிப்பு	வாளிப்பு vāḷippu, பெ.(n.) உருட்சி திரட்சி; youthfulness. "வாளிப்பான தோள்கள்".
வாளிபோ-தல்	வாளிபோ-தல் vāḷipōtal, 13 செ.கு.வி. (v.i.) குதிரை முதலியன வட்டமாயோடுதல்; to run in a circle, as a horse. "மாதிர முறப்பல வாளிபோதுமால்" (பாரத. சூது.121);. வ. பாலி. [வாளி + போ-,]
வாளியம்பு	வாளியம்பு vāḷiyambu, பெ.(n.) அலகம்பு; a kind of arrow, having a blade at its head. "வாளியம்பன வாட்டங் கண்ணி" (அகநா.67);. [வாள் → வாளி + அம்பு]
வாளீரல்	வாளீரல் vāḷīral, பெ.(n.) ஈரல் வகை (யாழ்.அக);; spleen. [வாள் + ஈரல்]
வாளுச்சம்	வாளுச்சம் vāḷuccam, பெ.(n.) கறுப்புக் கடலை; black bengal gram. [வாள் + உச்சம்]
வாளுழத்தி	வாளுழத்தி vāḷuḻtti, பெ.(n.) கொற்றவை (சிலப். 12, உரை, பக். 329);; Goddess of victory. [வாள் + உழத்தி]
வாளுழவன்	வாளுழவன் vāḷuḻvaṉ, பெ.(n.) 1. வாள் வீரன்; swordsman. 2. படைவீரன் (திவா.);; soldier. 3. தானைத்தலைவன் (சூடா.);; commander. [வாள் + உழவன்]
வாளெடுப்பான்	வாளெடுப்பான் vāḷeḍuppāṉ, பெ.(n.) அரசனின் முன் வாளேந்தி செல்வோன் (நெடுநல். 182, உரை);; sword-bearer of a King. [வாள் + எடு - வாளெடு → வாளெடுப்பான்]
வாளேந்தி	வாளேந்தி vāḷēndi, பெ.(n.) 1. வாளேந்து வீரன் (வின்.);; warrior armed with a sword. 2. கொற்றவை (யாழ்.அக.);;{}. [வாள் + ஏந்து → ஏந்தி]

வாளேறு	வாளேறு vāḷēṟu, பெ.(n.) 1. வாட்புண்; sword-cut. 'வாளேறு காணத் தேளேறு மாயுமா போலே' (ஈடு. 3, 9, ப்ர.);. 2. ஒளி யெறிகை (தக்கயாகப்.106, உரை);; dazzling. [வாள் + ஏறு. ஏறு = எறிந்ததனாலான புண் – வடு]
வாளை	வாளை1 vāḷai, பெ.(n.) மூளையின் சதைப்பகுதி; a part of brain. வாளை2 vāḷai, பெ.(n.) 16 விரலம் வளர்வதும் வெண்ணிற முள்ளதுமான மீன் வகை; scabbard-fish, silvery attaining 16 inch. in length, Trichiurs haumela. "வாளை வாயுறைப்ப நக்கி" (சீவக. 1198);. 2. 6 அடி வளர்வதான ஏரிவாளை; fresh water shark, attaining 6 ft. in length, wallago attu. 3. நீலங்கலந்த பச்சை வண்ணமுடையதும் 12 அடி வளர்வதுமான முள்வாளை; a sea-fish, bluish green, attaining 12 ft. in length, chirocentrus dorab. தெ. வாலுக; க. பாளெ; ம. வாளமீன்; Kod. பாளெமீனி; து. பாளெமீனு. [வாள் → வாளை]
வாளைக்கடியன்	வாளைக்கடியன் vāḷaikkaḍiyaṉ, பெ.(n.) 4 அடி வளர்வதும் நச்சு உள்ளதுமான கடற்பாம்பு வகை (யாழ்.அக.);; sea-snake, attaining 4 ft. in length Enhydrinon bengalensis. [வாளை + கடியன்] [கடற்பாம்புகளுக்கு வழங்கும் பெயர். இவற்றின் வால் பக்கவாட்டிலே மிகவும் அழுந்தித் தட்டையாக இருக்கும். பல இனங்களிலே வால் மட்டுமன்றி வாலுக்கு முன்னே உள்ள உடம்பும் தட்டையாக இருக்கும். இவ்வித வாலும் உடம்பும் நீரில் நீந்துவதற்கு மிகவும் ஏற்றவை. இவற்றின் உடல் வாளை மீனின் உடல்போல நீண்டு தட்டையாக இருக்கின்றது. இக்காரணங்களால் வாளைக்கடியன் என்னும் பெயர் மிகவும் பொருத்தமாக அமைந்துள்ளது
வாளைக்கப்பல்	வாளைக்கப்பல் vāḷaikkappal, பெ.(n.) புகையிலை வகை (இ.வ.);; a variety of tobacco. [வாளை + கப்பல்]
வாளைகம்	வாளைகம் vāḷaigam, பெ.(n.) பித்தளை; brass.
வாற்கரண்டி	வாற்கரண்டி vāṟkaraṇṭi, பெ.(n.) வாற்கிண்ணம் பார்க்க;see {}. [வால் + கரண்டி]

வாற்கிண்ணம்	வாற்கிண்ணம் vāṟkiṇṇam, பெ.(n.) எண்ணெய் முதலியன வைத்தற்குரியதும் கைப்பிடியுள்ளதுமான கிண்ண வகை; a kind of cup with a tail-like handle, to hold oil, etc. [வால் + கிண்ணம்]
வாற்குறுவை	வாற்குறுவை vāṟkuṟuvai, பெ.(n.) ஒரு வகை நெல்; a kind of paddy. [வால் + குறுவை]
வாற்கொடி	வாற்கொடி vāṟkoḍi, பெ.(n.) கப்பலின் பாய்மரத்திற் கட்டும் ஒரு வகைக் கொடி (வின்.);; pennon for the mizen mast. [வால் + கொடி]
வாற்கொண்டலாத்தி	வாற்கொண்டலாத்தி vāṟkoṇṭalātti, பெ.(n.) இராப்பாடிக்குருவி; paradise fly-catcher. [வால் + கொண்டலாத்தி]
வாற்கோதும்பை	வாற்கோதும்பை vāṟātumbai, பெ.(n.) வாற்கோதுமை (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}. [வால்+ கோதும்பை]
வாற்கோதுமை	வாற்கோதுமை vāṟātumai, பெ.(n.) கோதுமை வகை; barley cereal. [வால் + கோதுமை]
வாற்சகம்	வாற்சகம் vāṟcagam, பெ.(n.) 1. கன்றுக் கூட்டம் (யாழ்.அக.);; herd of calves. 2. ஆநிரை; herd of cows. [வால் + சகம். சகம் = skt.]
வாற்படம்	வாற்படம் vāṟpaḍam, பெ.(n.) நவச்சாரம்; sal tammoniac. [வால் + படம்]

வாற்பேத்தை	வாற்பேத்தை vāṟpēttai, பெ.(n.) தவளைக் குஞ்சு; tadpole. [வால் + பேத்தை]
வாற்றரகு	வாற்றரகு vāṟṟaragu, பெ.(n.) வால்தரகு பார்க்க;see {}. [வால் + தரகு]
வாறன்விளை	வாறன்விளை vāṟaṉviḷai, பெ.(n.) கேரள மாநிலம் கொல்லம் அருகில் அமைந்துள்ள திருமால் பாடல் பெற்ற வைணவத் தலம்; நம்மாழ்வார் இத்தலத்தை சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார்; a vaishnava place having the distinction of being sung by saint {}. It is in Kerala state near Kollam. "மாகம்திகள் கொடி மாடங்கள் நீடும் மதிள் திருவாறன் விளை" (நாலா -2844);.
வாறான்	வாறான் vāṟāṉ, பெ.(n.) கப்பற்பாய் கட்டுங்கயிறு;தெ. வார.
வாறியுளடு	வாறியுளடு vāṟiyuḷaḍu, பெ.(n.) மாறுபாடான அம்மை; modified small pox. [வாரி → வாறி + உளடு]
வாறு	வாறு1 vāṟu, பெ.(n.) 1. வகை; manner. "சேர்ந்துணரும் வாறின்று சேர்ந்திடீர்" (மதுரைச். உலா, 328);. 2. அடையத்தக்க பேறு; objective, goal. "வாறாராயாதே" (திருப்பு. 993);. [ஆறு → வாறு] வாறு2 vāṟu, பெ.(n.) வலிமை (யாழ்.அக.);; strength. [ஆற்று → ஆறு → வாறு] வாறு3 vāṟu, பெ.(n.) வரலாறு; history. "வன்சூழியற் புலவன் வாறு சொல்வேன்" (பஞ்ச.திருமுக. 870);. [ஆறு → வாறு]

வாறுகோ	வாறுகோ vāṟuā, பெ.(n.) கொம்மட்டி; a variety of melon. [வாறு + கோ]
வாறோசுசூடன்	வாறோசுசூடன் vāṟōcucūṭaṉ, பெ.(n.) கருப்பூரவகை (சிலப்.14, 109, உரை);; a kind of camphor, as probably from the forest in Baros or Fansur in the Celebes.

வான்	வான்1 vāṉ, பெ.(n.) 1. வானம்; sky, the visible heavens. "வானுயர் தோற்றம்" (குறள், 272);. 2. மூலமுதற்பொருள் பிரகிருதி; primordial matter. "வானின் றிழிந்து வரம்பிகந்த மாபூதத்தின்" (கம்பரா. அயோத். மந்திர. 1);. 3. மேகம்; cloud. "ஏறொடு வான் ஞெமிர்ந்து" (மதுரைக். 243);. 4. மழை; rain. "வான்மடி பொழுதில்" (பெரும்பாண்.107);. 5. தேவருலகு; celestial world. "வான்பொரு நெடுவரை" (சிறுபாண்.128); 6. அமுதம்; ambrosia. "வான் சொட்டச் சொட்ட நின்றட்டும் வளர்மதி" (தேவா. 586, 1);. 7. தேவருலகம்; heaven. "வானேற வழி தந்த" (திவ். திருவாய். 10, 6, 5);. 8. நன்மை; goodness. "வரியணி சுடர்வான் பொய்கை" (பட்டினப். 38);. 9. பெருமை (பிங்.);; greatness, largeness. "இருடுங்கு வான்முழை" (காசிக. காசியின் சிறப். 13);. 10. அழகு; beauty. "வான்பொறி பரந்த புள்ளி வெள்ளையும்" (கலித். 103);. 11. வலிமை (பிங்.);; strength. 12. நேர்மை; regularity. "வானிரை வெண்பல்" (கலித்.14);. 13. மரவகை (பிங்.);; a kind of tree. தெ. வாந; க. பாந; ma. {}, {}; Ko. {}, To. po-n; Kol. va-na; N.k. {}; pa. {}, Ga. vayin. [மால் → மான் → வான். (வே.க.38);] 'வான் செய்த உதவிக்கு வையகம் என்ன செய்யும்' - (பழ.); வான்2 vāṉ, இடை(part.) ஒரு வினையெச்ச ஈறு (நன். 343);; an ending of verbal participle.

வான்கண்	வான்கண் vāṉkaṇ, பெ.(n.) கதிரவன்; sun. "வான்கண் விழியா வைகறை யாமத்து" (சிலப். 10, 1, அரும்.);
வான்கல்லு	வான்கல்லு vāṉkallu, பெ.(n.) வான் மீன்; meteorite. [வான் + கல்லு]
வான்கழி	வான்கழி vāṉkaḻi, பெ.(n.) துறக்கம் (திருக்கோ.85, உரை);; the highest heaven.
வான்கொடி	வான்கொடி1 vāṉkoḍi, பெ.(n.) மின்னற் கொடி; streak of lightning. "வான்கொடி யன்னாள்" (சிலப். 1, 24);. [வான் + கொடி] வான்கொடி2 vāṉkoḍi, பெ.(n.) ஆகாய வல்லி; a running plant. [வான் + கொடி]
வான்கோழி	வான்கோழி vāṉāḻi, பெ.(n.) கோழிவகை; turkey. "கான மயிலாடக் கண்டிருந்த வான்கோழி... ஆடினாற் போலுமே" (மூதுரை.14);. [வான் + கோழி]
வான்பதம்	வான்பதம் vāṉpadam, பெ.(n.) முத்தி; final emancipation. "எனக்கே வான் பதமளிக்க" (அருட்பா. Vi, அருட்பெருஞ். அ.1181);. [வான் + பதம்]
வான்பயிர்	வான்பயிர் vāṉpayir, பெ.(n.) நன்செய், புன்செய்ப் பயிரல்லாத கொடிக்கால் வாழை, கரும்பு முதலிய தோட்டப் பயிர்; garden crops and fruit trees, especially valuable kinds of produce raised on wet land, as betel, plantains, sugarcane. "வான் பயிருக்கும் நஞ்சை புஞ்சைக்கும்... ஒன்று முக்கால் கொள்ளக் கடவோமாகவும்" (S.I.I.iv. 105);. [வான் + பயிர்]
வான்பயிரம்பலம்	வான்பயிரம்பலம் vāṉpayirambalam, பெ.(n.) வான் பயிர்க்குரிய வரிதண்டும் அலுவல் (M.M.357);; office for the collection of assessment on garden lands. [வான்பயிர் + அம்பலம். அம்பலம் = அலுவல்]
வான்பிரயோசனம்	வான்பிரயோசனம் vāṉpirayōcaṉam, பெ.(n.) மரக்கறி (யாழ்.அக.);; vegetable curry. [வான் + Skt. {} → த. பிரயோசனம்]

வான்புலம்	வான்புலம் vāṉpulam, பெ.(n.) உண்மை யறிவு (சீவக. 793, உரை.);; true knowledge. [வான் + புலம்]
வான்புலவு	வான்புலவு vāṉpulavu, பெ.(n.) வான்கோழிப் புலவு (இக்.வ.);; pulau made of turkey. [வான்கோழி + புலவு → வான்புலவு]
வான்மகள்	வான்மகள் vāṉmagaḷ, பெ.(n.) இந்திராணி;{}. "மண்மகளு நாமகளும் வான்மகளும்" (திருவாரூ.114);. [வான் + மகள்]
வான்மணி	வான்மணி vāṉmaṇi, பெ.(n.) ஞாயிறு; sun. "ஒராயிர மகல் வான்மணியொக்கும்" (பாரத. அருச்சுனன்றவ. 159);. [வான் + மணி]
வான்மியூர்	வான்மியூர் vāṉmiyūr, பெ.(n.) சென்னை மாவட்டத்தில் அலைவாயி லமைந்ததோரூர்; திருஞானசம்பந்தரால் பாடல் பெற்ற தலம்; one of the saiva sea shore places having the distinction of being sung by saint. Sampandar. It is in Chennai District. "கரையுலாங் கடலிற் பொலி சங்கம் வெள்ளிப்பிவள் திரையுலாங் கழி மீன் உகளுந்திரு வான்மியூர்" (140-1);
வான்மிளகு	வான்மிளகு vāṉmiḷagu, பெ. (n.) வால் மிளகு; cubeb. [வால் + மிளகு] க. பாலமிணசு.
வான்மீகபலம்	வான்மீகபலம் vāṉmīkabalam, பெ.(n.) எலுமிச்சை (சங்.அக.);; lime. [வான்மீகம் + Skt. pala → த. பலம்]
வான்மீகம்	வான்மீகம்1 vāṉmīkam, பெ.(n.) வால்மீகம்; the {}. வான்மீகம்2 vāṉmīkam, பெ.(n.) குங்குமப்பூ (தைலவ.);; saffron flower. வான்மீகம்3 vāṉmīkam, பெ.(n.) புற்றாஞ் சோறு; mother white ant.

வான்மீன்	வான்மீன்1 vāṉmīṉ, பெ.(n.) விண்மீன் (புறநா. அரும்.);; star. ஒருகா. விண்மீன். [வான் + மீன்] வான்மீன்2 vāṉmīṉ, பெ.(n.) வால்விண்மீன் (பிங்.); பார்க்க;see {}. [வால் → வான் + மீன்] வான்மீன் vāṉmīṉ, பெ. (.n) விண்மீன்; stars: [வான்+மீன்]
வான்மெழுகு	வான்மெழுகு vāṉmeḻugu, பெ.(n.) ஊதை நோய்களுக்காக கல்லாடத்தில் சொல்லிய ஒரு மருந்து; a medicine described in the Tamil medical book named Kalladam. [வான் + மெழுகு]
வான்மேனி	வான்மேனி vāṉmēṉi, பெ.(n.) கொட்டான்; a tree. [வான் + மேனி]
வான்மை	வான்மை vāṉmai, பெ.(n.) 1. தூய்மை; purity. "வான்மையின் மிக்கார் வழக்கு" (அறநெறி.2);. 2. வெண்மை; whiteness. "வாசியிதனிலாங் கூலம் வான்மையதோ நீன்மையதோ" (சேதுபு. கத்துரு. 8);. [புல் → பல் → பால் → வால் → வான்மை]
வான்மைந்தன்	வான்மைந்தன் vāṉmaindaṉ, பெ.(n.) [வான் + மைந்தன்]
வான்மொழி	வான்மொழி vāṉmoḻi, பெ.(n.) வானொலி; voice from the heavens. "வான்மொழி புகன்ற வாறும்" (பாரத. திரெள. 2);. [வான் + மொழி]
வான்வளம்	வான்வளம் vāṉvaḷam, பெ.(n.) மழை; rain. "வான்வளஞ் சுரத்தலும்" (மாறனலங். 176, உதா. 402); [வான் + வளம்]

வான்விளக்கம்	வான்விளக்கம் vāṉviḷakkam, பெ.(n.) ஞாயிறு (நாமதீப. 93);; sun. [வான் + விளக்கம்]
வான்றரு	வான்றரு vāṉṟaru, பெ. (n.) கற்பகமரம்; celestial tree. "வான்றரு மாரி வண்கை" (சீவக. 1091);. [வான் + தரு. தரு = skt.]
வானக்கோளமண்டலம்	வானக்கோளமண்டலம் vāṉakāḷamaṇṭalam, பெ.(n.) கோள உருண்டை (புதுவை.);; circle of a sphere. [வானம் + கோளம் + மண்டலம்]
வானத்தீ	வானத்தீ vāṉattī, பெ.(n.) இடி (புதுவை.);; thunder. [வானம் + தீ]
வான்றேர்ப்பாகன்	வான்றேர்ப்பாகன் vāṉṟērppākaṉ, பெ.(n.) காமன் (வானத்திலுலவுந் தென்றலாகிய தேரைச் செலுத்துவோன்);;{}, as riding on the south-wind through the sky. "வான்றேர்ப் பாகனை மீன்றிகழ் கொடியனை" (மணிமே. 20, 91);. [வான் + தேர் + பாகன்]
வானக்கல்	வானக்கல்1 vāṉakkal, பெ.(n.) அடிமனைக் கல் (சங்.அக.);; foundation stone. மறுவ. கடைக்கால். [வானம் + கல்] வானக்கல்2 vāṉakkal, பெ.(n.) காகச்சிலை (யாழ்.அக.);; black loadstone. [வானம் + கல்]
வானக்குழலாள்	வானக்குழலாள் vāṉakkuḻlāḷ, பெ.(n.) வெள்ளாடு; goat. [வானம் + குழலாள்]

வானகப்புதைச்சி	வானகப்புதைச்சி1 vāṉagappudaicci, பெ.(n.) கருவண்டு (யாழ்.அக.);; black beetle. [வானகம் + புதை → புதைச்சி] வானகப்புதைச்சி2 vāṉagappudaicci, பெ.(n.) கதண்டுக் கல்; a kind of mineral stone. [வானகம் + புதைச்சி]
வானகம்	வானகம் vāṉagam, பெ.(n.) 1. வானம்; sky. "வானகத்தில் வளர் முகிலை" (தேவா. 1078, 2);. 2. விண்ணுலகு; heaven. "இடமுடை வானகங் கையுறினும் வேண்டார்" (நாலடி, 300);. 3. செம்மரம்; red-wood. 4. மஞ்சாடி 1 (மலை.); பார்க்க;see {}. [வான் + அகம்]
வானகவிநாயகர் மாலை	வானகவிநாயகர்மாலை vāṉagavināyagarmālai, பெ.(n.) ஆறுமுகம் பிள்ளை என்பவரால் கி.பி.20ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பெற்ற நூல்; a book written by {} in 20th century. [வானகம் + விநாயகர் + மாலை]
வானகிநீர்	வானகிநீர் vāṉaginīr, பெ.(n.) மோர்; butter milk. [வானகி + நீர்]
வானகுலாலி	வானகுலாலி vāṉagulāli, பெ.(n.) கருங்கொள்; black horse gram, a creeper bearing black seeds-Dolichos biflorus- black variety. [வானம் + குலாலி]
வானச்செடங்கி	வானச்செடங்கி vāṉacceḍaṅgi, பெ.(n.) தேள் கொடுக்கியிலை; the leaf of a plant- Heletropium indicum. [வானம் + செடங்கி]
வானசாத்திரம்	வானசாத்திரம் vāṉacāttiram, பெ.(n.) வானூல்; astronomy. [வானம் + Skt. {} → த. சாத்திரம்]

வானசோதி	வானசோதி vāṉacōti, பெ.(n.) கோள் முதலிய ஒளி மண்டலம் (யாழ். அக.);; heavenly body. [வானம் + Skt. jyoti → த. சோதி]
வானட்சத்திரம்	வானட்சத்திரம் vāṉaṭcattiram, பெ.(n.) வால்வெள்ளி (யாழ்.அக.);; comet. [வானம் + Skt. naksatra → த. நட்சத்திரம்]
வானத்தாசி	வானத்தாசி vāṉattāci, பெ.(n.) கழுதை; an animal, Ass. [வானம் + தாசி]
வானத்திமிரி	வானத்திமிரி vāṉattimiri, பெ.(n.) தையிலம்; medicated oil. [வானம் + திமிரி]
வானத்தின்மீன்	வானத்தின்மீன் vāṉattiṉmīṉ, பெ.(n.) சரிகை வெள்ளி; lace silver. [வானத்தின் + மீன்]
வானதி	வானதி vāṉadi, பெ.(n.) கங்கை (பிங்.);; the Ganges, as celestial. [வான் + Skt. nathi → த. நதி]
வானநாடன்	வானநாடன் vāṉanāṭaṉ, பெ.(n.) 1. வானுலகத்திற்குத் தலைவன்; lord of the celestial world. "வானநாடனே வழித்துணை மருந்தே" (தேவா. 486, 9);. 2. வானுலகில் வாழ்வோர்; inhabitant of heaven. [வானம் + நாடன்]

வானநாடி	வானநாடி1 vāṉanāṭi, பெ.(n.) துறக்க உலகத்தவள்; she who resides in svarga. "மையறு சிறப்பின் வானநாடி" (சிலப். 11, 215);. [வானம் + நாடி] வானநாடி2 vāṉanāṭi, பெ.(n.) பொன்னாங் காணி (கரு.அக.);; a plant growing in damp places. [வானநாடு → வானநாடி]
வானநாடு	வானநாடு vāṉanāṭu, பெ.(n.) 1. வானுலகம்; heaven. 2. தேவருலகம்; celestial world. "வான நாடுடைய மன்னன்" (திருவிளை. இந்திரன்முடி. 38);. 3. வானநாடி2 (தைலவ.); பார்க்க;see {}. [வானம் + நாடு]
வானப்பத்தியம்	வானப்பத்தியம் vāṉappattiyam, பெ.(n.) பூத்தோன்றாது காய்க்கும் மரம் (நாமதீப. 372);; tree, bearing fruit without outwardly blossoming. [வானம் + பத்தியம்]
வானப்பாம்பு	வானப்பாம்பு vāṉappāmbu, பெ.(n.) பாம்புவகை (M.M.);; rain snake. [வானம் + பாம்பு]
வானபத்தி	வானபத்தி vāṉabatti, பெ.(n.) பூவாது காய்க்கும் மரம்; a tree yileding fruits without visible flowers or blossoming. [வானம் + பத்தி]

வானம்	வானம்1 vāṉam, பெ.(n.) 1. வானம்; firmament. "வானத் தரவின் வாய்க்கோட் பட்டு" (கலித். 105);. 2. வானுலகம்; celestial world. "வான மூன்றிய மதலை போல" (பெரும்பாண். 346);. 3. நெருப்பு (அரு.நி.);; fire. 4. முகில்; cloud. "ஒல்லாது வானம் பெயல்" (குறள், 559);. 5. மழை; rain. "சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது வானம் வறக்குமேல் வானோர்க்கும் ஈண்டு" (குறள், 18);, "தானம் தவம் இரண்டும் தங்கா வியன் உலகம் வானம் வழங்காது எனின்" (குறள், 19);, "வானம் வாய்க்க மண்வளம் பெருகுக" (மணிமே. 19, 149);. தெ. வான;க. பான (b);. என்றுமாம் (மு.தா.198);. [வால் → வான் → வானம் (சு.வி.பக்.18);] 'வானத்தை வில்லாய், வளைப்பான்; மணலைக் கயிறாய்த் திரிப்பான்' (பழ.);. 'வானம் சுரக்கத் தானம் சிறக்கும்' (பழ.);. ஞாலத்தைச் சுற்றிலும் வெகு தொலைவு வரையுமுள்ள வெற்றிடம். இது உண்மையில் மையிருட்டானது. ஆயினும் உலகைச் சுற்றிலும் காற்றுமண்டல மிருப்பதனால் நமக்கு வானம் ஒளி பெற்றுத் தோன்றுகிறது. கதிரவன் புவியை ஒளி பெறச் செய்வதுடன், காற்று மண்டலத்திலுள்ள மூலக்கூறுகளின் மீதும் தன் கதிர்களை வீசி ஒளிபெறச் செய்கின்றது. நாம் மேலே வானத்தை நோக்கும்பொழுது இவ்வாறு ஒளிரும் மூலக் கூறுகளையே பார்க்கின்றோம். இவை நீல நிறக் கதிர்களையே சிறப்பாகச் சிதறுகின்ற பண்புடையனவா யிருத்தலின் வானம் நமக்கு நீலநிறமாகப் புலனாகின்றது. காற்றில் தூசு அதிகமாயிருக்கும் பொழுது வானம் நமக்கு வெண்மையாகத் தெரிகின்றது. ஏனெனில் தூசுத் துகள்கள் எவ்வளவு நுண்மையானவையாக இருந்தபோதிலும், மூலக்கூறுகளைவிடப் பல மடங்கு பெரியவை;அதனால் இவை கதிரவனுடைய கதிரிலுள்ள நிறக்கதிர்களைச் சிதறச் செய்யாமல், கதிரவனுடைய வெண்மை ஒளியையே தோன்றச் செய்கின்றன. நாம் காற்று மண்டலத்திற்கு அப்பால் சென்று வானத்தை நோக்கின், அது மையிருட்டாகப் புலனாகும். பகலில் கூட வானில் விண்மீன்கள் புலனாகும். (கலைக்-9, பக்-251); வானம்2 vāṉam, பெ.(n.) 1. உலர்ந்த மரம் (பிங்.);; dry tree, seasoned wood. "வானங் கொண்டு வளர்த்தல்" (பிரபுலிங். முனிவரர்.17);. 2. மரக்கனி (பிங்.);; fruit of a tree. 3. உலர்ந்த காய் (யாழ்.அக.);; dry fruit. 4. உலர்ச்சி (யாழ்.அக.); withering. 5. உயிரோடிருக்கை (யாழ்.அக.);; being alive. 6. போகை (யாழ்.அக.);; going. 7. நறுமணம் (யாழ்.அக.);; fragrance. 8. நீர்த்திரை (யாழ்.அக.);; wave.

வானம்பறி-த்தல்	வானம்பறி-த்தல் vāṉambaṟittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) அடிமனைக் குழி தோண்டுதல்; to dig for laying foundation. [வானம் + பறி-,]
வானம்பாடி	வானம்பாடி vāṉambāṭi, பெ.(n.) 1. புள் வகை; Indian skylark, Alauda, gulgula. 2. சகோரப்புள் (திவா.);; shepherd koel. "வானம்பாடி... அழிதுளி தலைஇய புறவில்" (ஐங்குறு. 418);. 3. வானம்பாடியாதனம் பார்க்க;see {}. "நமஸ்காரஞ் சானுவானம்பாடி நகழ்வே" (தத்துவப். 107);. க. பானாடி. இதன் பெயரே இதன் இயல்பை எடுத்துரைக்கிறது. வயல்களிலும் வெளிப் பாங்கான நிலங்களிலும் வாழும் இச்சிறு பறவைகள் கபில நிறமாகத் தரையுடன் ஒத்துக் கண்ணைக் கவராது மங்கியிருக்கும். ஆனால், வேனிற் காலத்திலும், பிறகு சிறிது காலமும், ஆண் வானம்பாடி பாடிக்கொண்டே சுற்றிச் சுழன்று வானத்தில் செங்குத்தாக எழும்பும். பறவை கண்ணுக்கெட்டாத உயரத்தை அடைந்த பின்னும் வானத்திலேயே மிதந்து, இனிய குரலில் சில நிமிடங்கள் பாடும். பறவை பார்வைக்குப் புலப்படாதிருந்தும் அதன் தெளிவான இசை நம்காதுக்கெட்டும். பிறகு, தன் இறக்கைகளை மடக்கி வானிலிருந்து கல்லைப் போல் கீழ் நோக்கிப் பாயும். சிறிது தூரம் வந்தபின் இறக்கையை விரித்துத் தன் கீழ்ப் போக்கை நிறுத்தும். பின், மறுபடியும் இறக்கை மடித்து நிலம் நோக்கிப் பாயும். மறுபடியும் இறக்கை விரித்துத் தன் வீழ்ச்சியை நிறுத்தும். இப்படிப் படிப்படியாகக் கீழிறங்கி, முடிவில் வயலில் இருக்கும் தன் பெட்டையின் அருகில் வந்திறங்கும். வானம்பாடிகள் வயற் காடுகளில் பூச்சிகளை வேட்டையாடியும், தவசங்களைத் தின்றும் வாழும். வட இந்திய வானம்பாடிக்குக் கொண்டையுண்டு. (கலைக்.-9.பக்.-251);
வானம்பாடியாதனம்	வானம்பாடியாதனம் vāṉambāṭiyātaṉam, பெ.(n.) நெஞ்சு நிலத்திற்படக் கையுங்காலு மடக்கித் தரையிற் படாமற் பறக்கத் தொடங்குவது போல இருக்கும் இருக்கை வகை (தத்துவப். 107, உரை);; a posture which consists in lying on the ground with face downwards and arms and legs bent as if about to fly.
வானம்பார்த்தகதிர்	வானம்பார்த்தகதிர் vāṉambārddagadir, பெ.(n.) கொப்புத் தாழாத கதிர் (யாழ்.அக.);; ear of immature grain, standing erect. [வானம் + பார்த்த + கதிர்]
வானம்பார்த்தசீமை	வானம்பார்த்தசீமை vāṉambārttacīmai, பெ.(n.) பாசன வசதியின்றிப் பருவ மழையையே நம்பியிருக்கும் நிலப்பரப்பு; rain- fed region, as depending for cultivation on seasonal rains and having no other source of irrigation. மறுவ. புன்செய் நிலம் [வானம் + பார்த்த + சீமை. சேய்மை → சீமை]
வானம்பார்த்தபயிர்	வானம்பார்த்தபயிர் vāṉambārttabayir, பெ.(n.) பாசன வசதியின்றிப் பருவ மழையினு தவியாற் புன்செய் நிலத்தில் விளையும் தவசம் (தஞ்சை.);; crops grown on dry lands with the help of seasonal rains and without any irrigational facilities. [வானம் + பார்த்த + பயிர்]

வானம்பார்த்தபிறவி	வானம்பார்த்தபிறவி vāṉambārttabiṟavi, பெ.(n.) மரஞ்செடி கொடி முதலியன (யாழ்.அக.);; vegetable kingdom, as depending on rains. [வானம் + பார்த்த + பிறவி]
வானம்பார்த்தபூமி	வானம்பார்த்தபூமி vāṉambārttapūmi, பெ.(n.) பாசன வசதியில்லாது மழையால் விளையும் நிலம்; rain-fed cultivable land. மறுவ. புன்செய்நிலம் [வானம் + பார். + பூமி. பூமி = Skt.]
வானம்பாரி	வானம்பாரி vāṉambāri, பெ.(n.) வானம் பார்த்தபூமி (இ.வ.); பார்க்க;see {}. [வானம் + பார் → பாரி]
வானமடை	வானமடை vāṉamaḍai, பெ.(n.) கவுரிச் செய்ந்நஞ்சு (யாழ்.அக.);; a prepared arsenic. [வானம் + மடை]
வானமண்டலம்	வானமண்டலம் vāṉamaṇṭalam, பெ.(n.) ககோளம்; vault of the heavens. [வானம் + மண்டலம்]
வானமாமலை	வானமாமலை vāṉamāmalai, பெ. (n.) 1. நாங்குநேரியில் கோயில் கொண்டுள்ள திருமால்; the {} shrine at {}. "வானமா மலையே யடியேன்றொழ வந்தருளே" (திவ். திருவாய். 5, 7, 6);. 2. திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலுள்ள நாங்குநேரி;{} in Tirunelvelly Dt. [வானம் + மா + மலை] சிறந்த (வைணவ); மாலியத் திருப்பதி. தமிழகத்தில், திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில், திருநெல்வேலியிலிருந்து நாகர்கோயிலுக்குப் போகும் வழியில் 18 மைலில் இருக்கிறது. இது நான்குநேரி வட்டத்தின் தலைநகர். இதற்கு நாங்குநேரி என்ற பெயருண்டு. நம்மாழ்வார் பாடல்களில் 'சிரீவர மங்கல நகர்' என்று இவ்வூர் குறிப்பிடப் பெற்றுள்ளது. கி.பி.1447 வரையில் நம்பூதிரிகள் வயமிருந்த இத்திருப்பதி பிறகு மாலியத் துறவிகள் கைக்கு வந்தது என்று ஒரு செப்பேடு கூறுகிறது. வானமாமலைமடம் தென்கலை வைணவர் களுடையது. இதன் சீயர் தென் கலையாரின் ஆச்சாரியார்
வானமாமலைஅலங்காரக்கொம்மைப் பாடல்	வானமாமலைஅலங்காரக்கொம்மைப் பாடல் vāṉamāmalaialaṅgārakkommaippāṭal, பெ.(n.) தெய்வப் பெருமாள் நாயர் என்பவரால் 15ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட நூல்; a book written by {} in 15th century. [வானமாமலை + அலங்காரம் + கொம்மை + பாடல். அலங்காரம் = Skt.]

வானமாமலைசதகம்	வானமாமலைசதகம் vāṉamāmalaisadagam, பெ.(n.) தெய்வநாயகப் பெருமாள் நாவலரால் கி.பி.19ஆம் நூற்றாண்டில் இயற்றப்பட்ட நூல்; a book written by {} in 19th century. [வானமாமலை + சதகம். சதகம் = Skt.]
வானமாமலைபஞ்சரத்தினம்	வானமாமலைபஞ்சரத்தினம் vāṉamāmalaibañjarattiṉam, பெ.(n.) அப்பு வையங்கார் என்பவரால் கி.பி.20ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பெற்ற நூல்; a book written by {} in 20th century. [வானமாமலை + பஞ்சரத்தினம்]
வானமால்	வானமால் vāṉamāl, பெ.(n.) ஈ; fly. [வானம் + மால்]
வானமிருகம்	வானமிருகம் vāṉamirugam, பெ.(n.) கத்தூரி யெலும்பு (யாழ்.அக.);; bone of the musk-rat. [வானம் + Skt. mirugha → த. மிருகம்]
வானமுட்டி	வானமுட்டி vāṉamuṭṭi, பெ.(n.) நெட்டி லிங்கம்; a tree. [வானம் + முட்டி]
வானமெழுகு	வானமெழுகு vāṉameḻugu, பெ.(n.) பக்க ஊதைக்கும் அழுகிராந்திக்கும் கொடுக்கும் ஒரு மருந்து; a siddha medicine given for paralysis, gangrene etc. [வானம் + மெழுகு]
வானலம்	வானலம் vāṉalam, பெ.(n.) துளசி; holy basil - ocimum sanctum. வானலம் vāṉalam, பெ.(n.) துளசி (யாழ்.அக.);; basil. [வான் + அலம்]
வானர்	வானர் vāṉar, பெ.(n.) தேவர்; celestials. "மான்முதல் வானர்க்கு" (திருக்கோ. 155);. [வான் → வானர்]

வானரக்கொடியோன்	வானரக்கொடியோன் vāṉarakkoḍiyōṉ, பெ.(n.) அருச்சுனன் (குரங்குக் கொடியை யுடையவன்); (பிங்.);; Arjuna, as having a monkey banner. [வானரம் + கொடியோன்]
வானரகதி	வானரகதி vāṉaragadi, பெ.(n.) குதிரை நடை ஐந்தனுள் குரங்கைப் போல நடக்கும் நடை (திவா.);; monkey-like pace of a horse, one of five {}.(Q.V.); [வானரம் + கதி = குதிரைநடை]
வானரநேயம்	வானரநேயம் vāṉaranēyam, பெ.(n.) பழமுண்ணிப்பாலை (மலை.);; silvery-leaved ape-flower. [வானர + நேயம்]
வானரப்பகை	வானரப்பகை vāṉarappagai, பெ.(n.) நண்டு (சங்.அக.);; crab. [வானர + பகை]
வானரம்	வானரம் vāṉaram, பெ.(n.) குரங்கு; monkey. "வானர முகள" (சீவக. 1168.);. வானரம் = வாலுள்ள மாந்தன் போன்ற விலங்காகிய குரங்கு. வடவர் வனர் (வனம்); என்னும் சொல்லை மூலமாகக் கொண்டு காட்டு விலங்கு என்றும், நரஏவ என்பதை மூலமாகக் கொண்டு மாந்தனைப் போன்றது என்றும், பொருள் கூறுவர். முன்னதற்குப் பொருட் பொருத்தமும் பின்னதற்குச் சொற்பொருத்தமும் இன்மை காண்க. வடமொழியில் இச்சொற்கு மூலமில்லை. நாம் அல்லது நான்
வானரமகள்	வானரமகள்1 vāṉaramagaḷ, பெ.(n.) பெண் குரங்கு; female monkey. "வானரமகளிரெல்லாம் வானவர் மகளிராய் வந்து" (கம்பரா. திருமுடி.7);. [வானரம் + மகள்] வானரமகள்2 vāṉaramagaḷ, பெ.(n.) வானுலகத்துப் பெண்; celestial damsel. 'வாணர மகள் கொல்லோ' (இறை. 2, உரை, பக். 32);. [வான் + அரமகள் (அரமகள் = தெய்வப்பெண்);.]
வானரமங்கை	வானரமங்கை vāṉaramaṅgai, பெ.(n.) வானரமகள்2 பார்க்க;see {}. "வானர மங்கையரென வந்தணுகு மவள்"(திருக்கோ. 371);. [வான் + அரமங்கை (அரமங்கை = தெய்வப்பெண்);.]

வானரமதுரைத்தல புராணம்	வானரமதுரைத்தலபுராணம் vāṉaramaduraiddalaburāṇam, பெ.(n.) இளைய பெருமாள் பிள்ளை என்பவரால் கி.பி.19ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பெற்ற நூல்; a book written by {} in 19th century. [வானர + மதுரை + தல + புராணம்]
வானரேந்திரன்	வானரேந்திரன் vāṉarēndiraṉ, பெ.(n.) 1. அனுமன்;{}. 2. சுக்கிரீவன்; sugiriva. [வாரை + இந்திரன்]
வானவர்கோன்	வானவர்கோன் vāṉavarāṉ, பெ.(n.) இந்திரன்; Indra, as king of the gods. "வானவர்கோன்............ வணங்குந் தொழிலானை" (திவ். இயற். 2, 17);. [வானவர் + கோன்]
வானவர்நாடி	வானவர்நாடி vāṉavarnāṭi, பெ.(n.) வானரமகள்2 (திருமந். 1058); பார்க்க;see {}. [வானவர் + நாடி]
வானவர்முதல்வன்	வானவர்முதல்வன் vāṉavarmudalvaṉ, பெ.(n.) நான்முகன் (திவா.);;{}, as the first among the gods. [வானவர் + முதல்வன்]
வானவர்முதுவன்	வானவர்முதுவன் vāṉavarmuduvaṉ, பெ.(n.) 1. நான்முகன் (பிங்.);;{}. 2. சேரன் (யாழ்.அக.);;{} king. [வானவர் + முதுவன்]
வானவரம்பன்	வானவரம்பன் vāṉavarambaṉ, பெ.(n.) சேரன்;{}-King. "வானவரம்பனை நீயோ பெரும" (புறநா. 2);. [வானம் + வரம்பு]
வானவருறையுள்	வானவருறையுள் vāṉavaruṟaiyuḷ, பெ.(n.) கோயில் (திவா.);; temple. [வானவர் + உறையுள்]
வானவல்லி	வானவல்லி vāṉavalli, பெ.(n.) மின்னற் கொடி (சங்.அக.);; streak or flash of lightning. [வானம் + வல்லி]

வானவன்	வானவன் vāṉavaṉ, பெ.(n.) 1. தேவன்; celestial being. "நான்முகன் முதலா வானவர் தொழுதெழ" (திருவாச. 4, 1);. 2. நான்முகன் (அக.நி.);;{}. 3. இந்திரன் (பிங்.);; Indra. 4. ஞாயிறு; sun. "வானவன் குலத்தொடர்" (கம்பரா. எழுச். 7);. 5. சேரவரசன் (சிலப். 6, 73);;{} king. "சினமிகு தானை வானவன்" (புறநா. 126);. [வான் → வானவன்]
வானவன்மாதேவி பெரியம்மைபத்து	வானவன்மாதேவி பெரியம்மைபத்து vāṉavaṉmātēviberiyammaibattu, பெ.(n.) கனகசபை முதலியாரால் 19-20ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பெற்ற நூல்; a book written by {} in 19-20th century. [வானவன் + மாதேவி + பெரியம்மை + பத்து]
வானவன்மாதேவி வானசுந்தரர்பத்து	வானவன்மாதேவி வானசுந்தரர்பத்து vāṉavaṉmātēvivāṉasundararpattu, பெ.(n.) கனகசபை முதலியாரால் 19-20ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பெற்ற நூல்; a book written by {} in 19-20th century. [வானவன் + மாதேவி + வானசுந்தரர் + பத்து]
வானவன்விடுதூது	வானவன்விடுதூது1 vāṉavaṉviḍutūtu, பெ.(n.) ஞானப்பிரகாச முதலியார் என்பவரால் 20ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப் பட்ட நூல்; a book written by {} in 20th century. [வானவன் + விடு + தூது] வானவன்விடுதூது2 vāṉavaṉviḍutūtu, பெ.(n.) யாகப்பப்பிள்ளை என்பவரால் 19ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட நூல்; a book written by {} in 19th century. [வானவன் + விடு + தூது]
வானவியல்	வானவியல்1 vāṉaviyal, பெ.(n.) வான்கோள்களைப் பற்றிய அறிவியல்; astrology. வானவியல்2 vāṉaviyal, பெ.(n.) விண்ணில் உள்ள விண்மீன்கள், கோள்கள், முதலியவற்றைப் பற்றி விவரிக்கும் துறை|; astronomy. [வானம் + இயல்] இவ்வுலகம் மிகப்பெரிய ஐந்தாவது கோளாகும். அது கதிரவனிடமிருந்து 92,870,000 கல் தொலைவில் கதிரவனைச் சுற்றி வருகிறது. புவி கதிரவனை ஒரு தடவை சுற்றிவர ஏறக்குறைய 365 1/4 நாட்களாகின்றன. புவியின் அச்சு, துருவ விண்மீனை நோக்கி உள்ளது. புவி அந்த அச்சின் மீது தனக்குத் தானே சூழல்வதால் பகலும் இரவும் உண்டாகின்றன. புவி கதிரவனைச் சுற்றி வருவதால் வேனில், கோடை, இலையுதிர்காலம், குளிர்காலம் என நான்கு பருவங்கள் உண்டாகின்றன. இந்தப் பருவங்களில் ஞாலம் கதிரவனை நோக்கியுள்ள நிலையின் காரணமாகவே தட்பவெப்பநிலை உண்டாகின்றது
வானவில்	வானவில் vāṉavil, பெ.(n.) 1. இந்திரவில் எனப்படும் வானில் மழைக்காலத்தில் ஏற்படும் வில் போன்ற தோற்றம்; rain-bow. "மதிப்புறங் கவைஇய வானவிற் போல" (பெருங். இலாவாண. 19, 81);. 2. சமவ சரணத்துள் தூளி சாலமென்னும் பெயருடையதும் இந்திர வில்லின் ஒளியுடையதும் முதலாவதுமான சமணக் கோயிலின் வெளிமதில்; "வானவிற் கடந்து" (மேருமந். 60);. [வானம் + வில்] நீர்த் துளிகளிற் புகும் கதிரொளி கோட்டமடைவதாலும் மீளுவதாலும் வானவில்கள் தோன்றுகின்றன.)

வானவீதியொளி	வானவீதியொளி vāṉavītiyoḷi, பெ.(n.) வானில் வைகறையிலும் அந்தியிலும் தோன்றும் வெளிச்சம்; twilight in dawn and dusk. கதிரவன் தோன்றுமுன் கிழக்கு வானிலும், கதிரவன் மறைவிற்குப் பின் மேற்கு வானிலும் தெரியும் ஒரு மங்கலான ஒளி. வான வெளியில் புலப்படுகின்ற இந்த ஒளியானது கதிரவனுக்கு அருகில் ஒளியதிகமாகவும் தொலைவில் செல்லச் செல்ல மங்கலாகவும் காணும். இது ஆப்பு வடிவில் தெரியும். இவ்வொளியைக் கார்முகில் இல்லாத நாட்களில் தான் காணக்கூடும். திங்கள் அண்மையிலிருப்பின் இது கண்ணுக்குப் புலப்படாது. வடகோளத்திலுள்ளோர், இதனைக் கும்ப, மீன மாதங்களில் தெளிவாகக் காணலாம். நில நடுக்கோட்டின் அருகிலுள்ளோர் ஆண்டு முழுவதிலும் இதைக் காணக்கூடும்
வானவுப்பு	வானவுப்பு vāṉavuppu, பெ.(n.) வெடியுப்பு; potassium nitrate. [வானம் + உப்பு]
வானவூர்தி	வானவூர்தி vāṉavūrti, பெ.(n.) வானூர்தி; aerial car. "வலவனேவா வானவூர்தி" (புறநா.27);. [வானம் + ஊர்தி]
வானவெளி	வானவெளி vāṉaveḷi, பெ.(n.) திறந்த வெளியாயிருக்கும் வீட்டின் உள்முற்றம் (இ.வ);; open quadrangle in a house. [வானம் + வெளி] (செல்வி. 77 ஆடி. 591);
வானளாவி	வானளாவி vāṉaḷāvi, பெ.(n.) வானுயர்ந்த கட்டடங்கள்; skyscrapers. மற்றக் கட்டடங்களை விட மிகவும் உயர்ந்த மிகப் பல நிலைகளைக் கொண்ட கட்டடங்களுக்கு வானளாவி என்ற பெயர் அமெரிக்காவில் வழங்குகிறது. இக்காலத்தில் தொழிற்சாலையும் வாணிகமும் இணைந்து மிக விரைவாக முன்னேறியதால் அவற்றின் தேவைக்கேற்பப் புதுக் கட்டடச் சிற்பம் தோன்றியது. இதனால் பெரிய அலுவலகங்கள், பெரிய தொழிற்சாலைகள், பெரிய வைப்பகங்கள்
வானாசி	வானாசி vāṉāci, பெ.(n.) கார்போகரிசி (மலை.);; seed of scurfypea.
வானாசிப்பூ	வானாசிப்பூ, vāṉācippū, பெ.(n.) பனி மலர்ப்பூ; rose flower. [வானாசி + பூ]
வானாடு	வானாடு vāṉāṭu, பெ.(n.) 1. துறக்கம்; svarga. "வானாடும் மண்ணாடும்" (திவ். பெரியதி. 4, 1,3);. 2. வானுலகு; heaven. "கல்லும் கனை கடலும் வைகுந்த வானாடும்" (திவ். இயற் பெரிய திருவந். 68);. [வான் + நாடு]

வானி	வானி1 vāṉi, பெ.(n.) 1. மேற்கட்டி (பிங்.);; canopy. 2. துகிற்கொடி; large banner, flag. "வானிவியன் கை நாலாயிரமுள" (இரகு.நகர. 35);. 3. கூடாரம் (யாழ்.அக.);; tent. 4. ஆன் பொருநை (பிங்.);; the river {}. 5. பவானி; the river {}. "வானி நீரினுந் தீந்தண் சாயலன்" (பதிற்றுப். 86);. "வட கொங்கில் வானியாற்றின்" (தேசிகப். பிர. பரமத.53);. 6. மரவகை; a tree. "பயினி வானி பல்லிணர்க் குரவம்" (குறிஞ்சிப். 69);. 7. காற்றாடிப்பட்டம்; paper kite. "வாணிக ளோச்சினர் வானில்" (கந்தபு. அசமுகி. நகர் காண். 9);. 8. இடிக்கொடி; streak of lightning. "நெருப்பெழ வீழ்ந்த வானி" (இரகு. யாகப். 84.); [வான் → வானி] வானி2 vāṉi, பெ.(n.) படை (பிங்.);; army. "பாண்டவர் வானி குலைந்த வே" (சேதுபு. இராமதீ. 34);. [வான் → வானி] வானி3 vāṉi, பெ.(n.) 1. ஓமம் பார்க்க;see {}, Bishop's weed. [வான் → வானி] வானி vāṉi, பெ. (n.) படை (பிங்.);; army. "பாண்டவர் வானி குலைந்தவே" (சேதுபு. இராமதீ. 34.); [Skt. {} → த. வானி1]
வானிதம்	வானிதம்2 vāṉidam, பெ.(n.) கள்; toddy.
வானிதி	வானிதி vāṉidi, பெ.(n.) மனோசிலை (சங்.அக.);; realgar.

வானியம்	வானியம் vāṉiyam, பெ.(n.) மரம் (யாழ்.அக.);; tree.
வானிரியம்	வானிரியம் vāṉiriyam, பெ.(n.) பேராமுட்டி (சங்.அக.);; pink-tinged white sticky mallow.
வானிலை	வானிலை vāṉilai, பெ.(n.) காற்று, ஈரப்பதம், மழை போன்றவற்றால் அமையும் நிலை; weather. "வானிலை அறிவுப்பு". [வான் + நிலை]
வானிலைஅறிவிப்பு	வானிலைஅறிவிப்பு vāṉilaiaṟivippu, பெ.(n.) கானாவொலி; voice from heaven. ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் வானிலை எவ்வாறிருக்கும் என்று முன் கூட்டி அறிவதற்கு மக்கள் வரலாற்று முன்கால முதல் முயன்று வந்துள்ளனர். பண்டைக்காலத்தில் மக்கள் காற்று, மழை முதலிய வானிலை நிகழ்ச்சிகள் எல்லாம் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட ஆற்றல்களால் உண்டாவன என்று எண்ணி, அந் நிகழ்ச்சிகளை முன்கூட்டி அறிவதற்கு முயலாதிருந்தனர். ஆயினும் உழவர்களும் கால் நடைகளை மேய்ப்பவர்களும் தத்தம் பகுதியில் ஏற்படும் வானிலை நிகழ்ச்சிகளைக் கவனித்து வந்தார்கள். மழை எந்தக் காலம் பெய்கின்றது, எந்தக் காலம் பெய்வது நிற்கின்றது
வானிழல்	வானிழல் vāṉiḻl, பெ.(n.) காணாவொலி; voice from heaven. "வெருளின் மெய்ம்மொழி வானிழல் கூறிய பொருளி னாகும்" (பெரியபு. பாயி. 19);. [வான் + நிழல்]
வானிற்கெற்பத்தி	வானிற்கெற்பத்தி vāṉiṟkeṟpatti, பெ.(n.) முத்துச்சிப்பி (யாழ்.அக.);; pearl oyster.
வானிறை	வானிறை vāṉiṟai, பெ.(n.) நீர் நிறைந்த முகில்; rain-laden cloud. "சாய னினது வானிறை யென்னும்" (பரிபா.2, 56);. மறுவ. கார்மேகம். [வான் + நிறை]
வானீர்	வானீர் vāṉīr, பெ.(n.) நன்னீர்; pure water or liquor amni. [வான் + ஈரம்]

வானீரம்	வானீரம் vāṉīram, பெ.(n.) வஞ்சிக்கொடி (பிங்.);; common rattan of South India.
வானீளம்	வானீளம் vāṉīḷam, பெ.(n.) வால் வீச்சு; length of a house or house-site. "மனை வானீளத்துக்குக் கிழக்கும்" (S.I.I.iii.214);. [வால் + நீளம்]
வானுலகம்	வானுலகம் vāṉulagam, பெ.(n.) வானுலகு பார்க்க;see {}. "போரிலிறந்தவர் வானுலகம் புகுவர்"- 26-ஆம் புறப்பாடல் இக்கருத்துப் பற்றியதே. [வான் + உலகம்]
வானுலகு	வானுலகு vāṉulagu, பெ.(n.) 1. துறக்கம் (பிங்.);; celestial world, {}. 2. உம்ப ருலகம்; heaven. "பாடாதார் வானுலகு நண்ணாரே" (சீவக. 1468);. [வான் + உலகு]
வானேறு	வானேறு vāṉēṟu, பெ.(n.) இடியேறு; thunderbolt. "வானேறு புரையுநின்" (புறநா. 265);. [வான் + ஏறு]
வானைநிமிளை	வானைநிமிளை vāṉainimiḷai, பெ.(n.) அஞ்சனக்கல்; sulphurate of antimony. [வானை + நிமிளை]
வானொலி	வானொலி vāṉoli, பெ.(n.) ஒலிவாங்கிக் கருவி; radio. [வான் + ஒலி] தற்கால நாகரிக வாழ்க்கையில் இன்றி யமையாத இடம் பெற்றுள்ளது. வேறு எந்தப் புத்தமைப்பையும் விட இது மக்களால் பெரிதும் விரும்பிப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஏழைகள் முதல் பணக்காரர்கள் வரை யாவரும் வானொலி மூலம் பாடல்களையும், நாடகங்களையும், அறிவுரை களையும், செய்திகளையும் மற்ற நிகழ்ச்சிகளையும் கேட்டு மகிழ்கிறார்கள்
வானோங்கி	வானோங்கி vāṉōṅgi, பெ.(n.) ஆல்; banyan. [வான் + ஓங்கு → ஓங்கி]

வானோதயம்	வானோதயம் vāṉōtayam, பெ.(n.) கொடி மாதளை; a kind of citrus fruit-citrus medica.
வானோர்	வானோர் vāṉōr, பெ.(n.) தேவர்; celestials. [வான் → வானோர்]
வானோர்க்கிறை	வானோர்க்கிறை vāṉōrkkiṟai, பெ.(n.) வானோர்கோமான் (உரி.நி.); பார்க்க;see {}. [வானோர் + இறை]
வானோர்கிழவன்	வானோர்கிழவன் vāṉōrkiḻvaṉ, பெ.(n.) வானோர்கோமான் பார்க்க;see {}. "வானோர் கிழவனின் வரம்பின்று பொலிய" (பெருங். நரவாண. 4, 55);. [வானோர் + கிழவன்]
வானோர்கோமான்	வானோர்கோமான் vāṉōrāmāṉ, பெ.(n.) இந்திரன் (சூடா.);; Indra. [வானோர் + கோமான்]
வானோர்மாற்றலர்	வானோர்மாற்றலர் vāṉōrmāṟṟalar, பெ.(n.) 1. அசுரர்;{}. 2. இராக்கதர்;{}. [வானோர் + மாற்றவர்]
வானோர்முதல்வன்	வானோர்முதல்வன் vāṉōrmudalvaṉ, பெ.(n.) 1. நான்முகன் (சூடா.);; brahma, as first among the celestials. 2. வானோர் கோமான் பார்க்க;see {}. [வானோர் + முதல்வன்]
வானோர்முதுவன்	வானோர்முதுவன் vāṉōrmuduvaṉ, பெ.(n.) 1. வானவர்முதுவன்1 (நாமதீப. 55); பார்க்க;see {}. 2. சேரன் (யாழ்.அக.);;{}. [வானோர் + முதுவன்]

வி	வி1 vi, பெ.(n.) வகர மெய்யும் இகரவுயிரும் சேர்ந்தியைந்து பிறக்கும் எழுத்து (வ் + இ);; the comound of வ் and இ. வி2 vi, பெ.(n.) 1. தொழிற்பெயர் விகுதி; ending of the verbal noun. 2. பிறவினை விகுதி (நன். 138);; suffix indicating form of a causative verb. வி3 vi, பெ.(n.) 1. விசும்பு (யாழ்.அக.);; heaven. 2. பறவை (இலக்.அக.);; bird. 3. காற்று (யாழ்.அக.);; wind. 4. கண் (யாழ்.அக.);; eye. 5. திசை (யாழ்.அக.);; direction. 6. அழகு (தக்கயாகப். 506, உரை);; beauty. 7. வேறாக; to separate. [விள் → வி] (வ.மொ.வ.316); வி4 vi, இடைச்சொல். (part.) இன்மை, எதிரிடை, மாறுபாடு, மிகுதி முதலிய பொருளுணர்த்தும் ஒரு முன்னொட்டு; prefix signifying privation, change, abundance, etc. "விராகம் விசயம் விலட்சணம்"
விக்கல்	விக்கல் vikkal, பெ.(n.) தொண்டை விக்குகை; hiccup. "நெஞ்சே விக்கல் வராது கண்டாய்" (அருட்பா, vi, நெஞ்சொடுகிள. 10);. "உண்ணுநீர் விக்கினானென்றேனா" (கலித். 51);. "நாச்செற்று விக்குள்மேல் வாராமுன்" (குறள், 335);. [இக்(கு); → விக்கு → விக்குள் → விக்கல்.] தெ. வெக்கில்லு; க. பிக்கலு (b);; ம. எக்கில், விக்குக; து. பிக்குனி; குய். வெக; குர். பெகனா; TO. pik; Ma. vikkuka; To. pik, piky; Ka. bikku; Tu. Bikkuni; Te. vekku, vegacu, vekkili; Kui. veka; Kur. {}, malt. bege. E. hicket, hiccup, hiccough; Skt. ஹிக்கா. இது ஒலிக்குறிப்புச் ... முந்தியதாகலின் இது தமிழ்ச்

www.valluvarvallalarvattam.com 15985 of 19068.

விக்கல்மாந்தம்	விக்கல்மாந்தம் vikkalmāndam, பெ.(n.) குழந்தைகளுக்கு விக்கலுடன் வரும் ஒருவகை மாந்த நோய்; a kind of convulsion attended with hiccup, common among children. [விக்கல் + மாந்தம்]
விக்கிள்	விக்கிள் vikkiḷ, பெ.(n.) விக்கல் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see vikkal. [விக்கல் → விக்கிள்]
விக்கு	விக்கு1 vikku-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. விக்கலெடுத்தல்; to hiccup. 2. விம்மி நிறைதல்; to be superabundant, chokeful. "வயல் விக்கின பொதியும் கதிருமா யிருக்கிறது" (நாஞ்.);. [இக்கு → விக்கு] விக்கு2 vikku-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) விக்கி வெளித்தள்ளுதல்; to hiccup, bring out with interruptions of hiccups. "உண்ணுநீர் விக்கினா னென்றேனா" (கலித். 51);. க. பிக்கு. [இக்கு → விக்கு] விக்கு3 vikku, பெ.(n.) விக்குள் (நிகண்டு.311); பார்க்க;see {}. [இக்கு → விக்கு]
விக்குள்	விக்குள் vikkuḷ, பெ.(n.) விக்கல்; hiccup. "நாச்செற்று விக்குண்மேல் வாராமுன்" (குறள், 335);. க. பிக்குள். [விக்கல் → விக்குள்]
விகண்டி	விகண்டி1 vigaṇṭittal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) 1. குணக்காய்ப் பேசுதல் (யாழ்ப்.);; to raise frivolous or fallacious objections. 2. மறுத்துரைத்தல் (வின்.);; to refute. [விதண்டை → விகண்டை → விகண்டி-,] விகண்டி2 vigaṇṭittal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) வேறுபடுதல் (யாழ்.அக.);; to differ. [விதண்டை → விகண்டை → விகண்டி-,]

விகண்டிதம்	விகண்டிதம் vigaṇṭidam, பெ.(n.) 1. பிரிவு (யாழ்.அக.);; division. 2. வேறுபாடு (யாழ்.அக.);; difference. 3. கண்டிப்பின்மை (சங்.அக.);; lack of strictness. [விதண்டை → விகண்டை → விகண்டி → விகண்டிதம்.]
விகண்டை	விகண்டை1 vigaṇṭai, பெ.(n.) 1. விதண்டை; frivolous or fallacious objection. 2. எதிர்ப்பு (வின்.);; refutation. 3. கெட்ட எண்ணம் (யாழ்.அக.);; wicked thought. [விதண்டை → விகண்டை] விகண்டை2 vigaṇṭai, பெ.(n.) 1. பகைமை; hostility. 2. மனவுறுதி (யாழ்.அக.);; absence of attachment, firmness. [வெகுள் → விகண்டை.]
விகவெனல்	விகவெனல் vigavenal, பெ.(n.) விரைந்து செல்லுதற் குறிப்பு; expr., of swift movement. 'விகவென்று வந்தான்' (இ.வ.);.
விகாய்	விகாய் vikāy, பெ.(n.) ஒரு மரம் (சங்.அக.);; a tree. [ஒருகா. உகாய் → விகாய்] விகாய் vikāy, பெ.(n.) திறவுகோல், சாவி, key. க. பீகாய் [விழ்க்கை-விழ்கை+வீகாய்+திரிபு]

விகு-த்தல்	விகு-த்தல் vigu- 11 செ.கு.வி. (v.i.) செருக்காதல்; to be tight, stiff or hardened. "வயிறு வில்லைப்போல விகுத்துக் கொள்ளல்" (சீவரட். 118);. ma. {}, Ko. vigu; To. Pixy; Ka. bigi; Tu. bigi, bigu, biguta; Te. bigi, bigutu, biguvu; Kui. Bija. [மிகு → விகு-,]
விகுணம்	விகுணம் viguṇam, பெ.(n.) குணக்கேடு (யாழ்.அக.);; bad nature.
விகுணி	விகுணி viguṇi, பெ.(n.) 1. குணங்கெட்ட- வன்-வள்-து (சங்.அக.);; person or thing destitute of merit. 2. கள் (திவா.);; intoxicating drink.
விகுரம்	விகுரம் viguram, பெ.(n.) வெள்ளெருக்கு (சங்.அக.);; white madar.
விங்களம்	விங்களம் viṅgaḷam, பெ.(n.) 1. குறைவு; deficiency, deformity, imperfection. 2. திரிவு (வின்.);; difference, diversity. 3. நட்பின்மை (வின்.);; want of cordiality, coolness in friendship. 4. இரண்டகம்; guile, deception, treachery, tergiversation. "இவ்விங்கள மேன் செய்தீர்" (தனிப்பா. i, 18, 30);. 5. உதவி புரியப் பின் வாங்குகை (வின்.);; with holding proper aid. 6. களிப்பு (வின்.);; adulteration, alloy. தெ. விங்களமு;க. விங்கட. [பங்கு → பங்கம் → பிங்கம் → பிங்களம் → விங்களம்.]
விங்களி-த்தல்	விங்களி-த்தல் viṅgaḷittal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நட்பில் மனம் வேறுபடுதல்; to be wanting in cordiality or co-operation. 2. கீழறுப்பாய் நடத்தல்; to be treacherous, deceptive, to tergiversate. 3. நிலையற்றிருத்தல்; to be unsteady. 4. பிரித்தல் (வின்.);; to sift, separate. [விங்களம் → விங்களி-,]

விங்களிப்பு	விங்களிப்பு viṅgaḷippu, பெ.(n.) விங்களம் பார்க்க;see {}. [விங்களி → விங்களிப்பு]
விங்கு	விங்கு1 viṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மிகுதல்; to be abundant. "திங்கள் .... ஒளி விங்கி" (தேவா. 1157,3);. [வீங்கு → விங்கு] விங்கு2 viṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) துளைத்தல் (இலக்.அக.);; to drill, pierce.
விச்சதையன்	விச்சதையன் viccadaiyaṉ, பெ.(n.) புல்லுருவி (மலை.);; honeysuckle mistletoe.
விச்சந்தா	விச்சந்தா viccandā, பெ.(n.) வெள்ளெருக்கு (மலை);; white madar.
விச்சம்	விச்சம் viccam, பெ.(n.) தாமரை வகை (மலை);; a kind of lotus.
விச்சல்லி	விச்சல்லி viccalli, பெ.(n.) கொடிவகை (யாழ்.அக.);; colocynth. மறுவ. பேய்க்கொம்மட்டி

விச்சா	விச்சா1 viccā, வி.எ.(adv.) 1. சும்மா; without purpose. 'நான் விச்சா வந்தேன்'. 2. தொழிலின்றி; without occupation. 'அவன் விச்சா இருக்கிறான்'. 3. அமைதியாய்; quiety. 'பேசாதே, விச்சா இரு'. 4. நலமாக; healthy, in good health. 'விச்சாயிருக்கிறாயா?' தெ. வித்ச; க. வி.தெ;து. விச்சு. விச்சா2 viccā, வி.எ.(adv.) அடிக்கடி; repeatedly. 'அவன் விச்சா பேசுகிறான்'. Pkt. viccha.
விச்சிக்கோன்	விச்சிக்கோன் viccikāṉ, பெ.(n.) கடைக் கழகக் காலச் சிற்றரசருள் ஒருவன்; a king of sangam period. இவன் ஒரு மலைநாட்டுத் தலைவனாக இருக்கலாம் என்பதைக் கபிலர் இவனைக் 'கல்லக வெற்ப' என்பதனாற் கொள்ளலாம். கபிலர் பாரி மகளிரை இவனிடம் அழைத்துச் சென்று மணந்துகொள்ள
விச்சிரல்	விச்சிரல் vicciral, பெ.(n). விச்சிறல் பார்க்க (பச்.மூ.);;see {}.
விச்சிரிப்பு	விச்சிரிப்பு viccirippu, பெ.(n.) விச்சிலுப்பை (வின்.); பார்க்க;see viccilluppai.
விச்சிரும்பி-த்தல்	விச்சிரும்பி-த்தல் viccirumbittal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) கிளர்தல்; to burst out. 'அவன் சினத்தினால் விச்சிரும்பித்தான்'.
விச்சிலுப்பை	விச்சிலுப்பை vicciluppai, பெ.(n.) அம்மை நோய்வகை (இ.வ);; chicken-pox or measles. மறுவ. சிச்சிலுப்பை.
விச்சிறல்	விச்சிறல் viccir̠al, பெ.(n.) கோரைவகை (மலை.);; a kind of sedge.

விச்சு	விச்சு1 viccu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வித்து-, பார்க்க;see vittu. "நமவென்று நாமத்தை விச்சுமின்" (திருமந். 1850);. விச்சு2 viccu, பெ.(n.) விதை; seed. "விச்சின்றி நாறுசெய்வானும்" (தேவா. 696, 2); (பிங்.);. து. viija / viijo. [வித்து → விச்சு] விச்சு3 viccu, பெ.(n.) மிகுதி (வின்.);; abundance. [விஞ்சு → விச்சு]
விச்சுக்கொட்டு-தல்	விச்சுக்கொட்டு-தல் viccukkoṭṭudal, 9 செ.கு.வி. (v.i.) வெறுப்புக்குறியாக ஒருவகை யொலி செய்தல் (வின்.);; to make a peculiar sound, expressive of aversion. [விச்சு + கொட்டு-,.]
விச்செனல்	விச்செனல்1 viccenal, பெ.(n.) வெறுப்பைக் குறிக்கும் ஓர் ஒலிக் குறிப்பு; an expr. of aversion. விச்செனல்2 viccenal, பெ.(n.) வெரிச்செனல் என்பதன் மறுவழக்கு; corr. of {}. விச்செனல்3 viccenal, பெ.(n.) அமைதியாயிருப்பதைக் குறிக்குஞ் சொல் (இ.வ);; expression denoting silence.

விச்சை	விச்சை1 viccai, பெ.(n.) 1. கல்வி; learning, education. "விச்சைக்கட் டப்பித்தான் பொருளேபோல்" (கலித். 149);. 2. அறிவு(யாழ்.அக.);; knowledge. 3. மாயவித்தை; magic power, miracle. "எம்பெருமான் செய்திட்ட விச்சைதானே" (திருவாச. 5, 28);. 4. மந்திரம்; mantra, incantation. "விச்சையின் மெலிந்து" (பெருங். உஞ்சைக். 53, 62);. 5. தத்துவப் பகுதியில் ஒன்று; a section of tattuvam. "அடையா விச்சை யடையத் தடையில் விடையப்பகுதி" (ஞானா. 1, 15);. pkt. {}. [வித்தை → விச்சை] விச்சை2 viccai, பெ.(n.) தெரு (பிங்.);; street. விச்சை3 viccai, பெ.(n.) வெள்ளெருக்கு (மலை.);; white madar.
விச்சைக்கோலம்	விச்சைக்கோலம் viccaikālam, பெ.(n.) மாயக்கோலம்; magic illusion. [விஞ்சு → விச்சு → விச்சை + கோலம்.]
விச்சைமன்னன்	விச்சைமன்னன் viccaimaṉṉaṉ, பெ.(n.) விஞ்சையர் அரசன்;{} king. "விச்சை மன்ன னச்சுவ னாகி" (பெருங். நரவாண. 9, 66);.
விச்சோடி	விச்சோடி viccōṭi, பெ.(n.) விச்சோடு பார்க்க;see {}. [பிச்சு → விச்சு + சுவடி → சோடி]
விச்சோடு	விச்சோடு viccōṭu, பெ.(n.) இரட்டை யாயுள்ளவற்றுள் ஒன்றோடு மற்றொன்று ஒவ்வாதது (கொ.வ.);; that which does not match or equal. தெ. விட்சொடு. [விச்சோடி → விச்சோடு]

விசக்காணம்	விசக்காணம் visakkāṇam, பெ.(n.) நாட்டுப் புற விளைவில் ஊர்த்தலைவற்குரிய பங்கு (S.I.I.ii.352);; share if the chief of head man in the produce of a village. [விழ → விச + காணம்]
விசகலி	விசகலி visagali, பெ.(n.) மல்லிகை (நாமதீப. 308);; jasmine.
விசத்தம்	விசத்தம் visattam, பெ.(n.) புடல் (மலை.);; snake gourd.
விசத்துரு	விசத்துரு visatturu, பெ.(n.) அடப்பங்கொடி (மலை.);; hare-leaf. [விடத்துரு → விசத்துரு]
விசம்	விசம் visam, பெ.(n.) 1. வீதம்; rate. "மார்கழித் திருவாதிரைக்கும் வைகாசி விசாகத்துக்கும் திருவிழாவிசம் ஒரு ஆட்டைக்கு நெல்" (S.I.I.iii, 314);. 2. செலவு (S.I.I.V.307);; expense. 3. படித்தரம் (நாஞ்.);; allowance;batta. [விசை → விசம்.]
விசயம்	விசயம்1 visayam, பெ.(n.) 1. கருப்பஞ்சாறு; juice of the sugarcane. "விசயமடுஉம் புகைசூழாலை தொறும்" (பெரும்பாண். 261);. 2. கருப்புக்கட்டி; jaggery. "விசயங் கொழித்த பூழி யன்ன" (மலைபடு. 444);. 3. பாகு; treacle. "அயிருருப் புற்ற வாடமை விசயம்" (மதுரைக். 625);. தெ. வெட்ச, வெட்சு; க., து. விசி, விசில், விக;ம. வெய்கில். [விசை → விசையம்.]
விசயன்கடுக்காய்	விசயன்கடுக்காய் visayaṉkaḍukkāy, பெ.(n.) கடுக்காய் வகை (பதார்த்த. 964);; species of chebulic myrobalan.
விசரம்	விசரம் visaram, பெ.(n.) 1. இரும்பிலி என்னும் செடிவகை (L.);; box leaved satin ebony, supposed to be used in alchemy to convert iron into gold. 2. முதிரை என்னும் மரவகை (வின்.);; East Indian satin wood, m.tr., chloroxylon swietenia.
விசரி	விசரி visari, பெ.(n.) தும்பை (சங்.அக.);; white dead nettle.

விசல்லியகரணி	விசல்லியகரணி visalliyagaraṇi, பெ.(n.) போர்க் கருவிகளினால் ஏற்பட்ட புண்ணை ஆற்றும் மருந்து (திவா.);; medicament which heals wounds, caused by weapons.
விசலம்	விசலம் visalam, பெ.(n.) தளிர் (யாழ்.அக.);; sprout.
விசலி	விசலி visali, பெ.(n.) படர் கொடிவகை; gulancha. "வீழ் என்பது ஆல்..... சீந்தில்கட் குரித்து" (நன். 387, மயிலை);. மறுவ. சீந்தில்.
விசலிகை	விசலிகை visaligai, பெ.(n.) கொடிமல்லிகை (பிங்.);; malabar Jasmine.
விசவல்லி	விசவல்லி visavalli, பெ.(n.) கீழாநெல்லி (மலை.);; a small plant with slender green main branches.
விசாக்கோட்டி	விசாக்கோட்டி vicākāṭṭi, பெ.(n.) வயா நடுக்கம் (இ.வ.);; morning sickness and morbid longings of a pregnant woman.
விசாதி	விசாதி vicāti, பெ.(n.) நோய்; disease. "கொன்றுயிருண்ணும் விசாதி பசிபகை தீயன வெல்லாம்" (திவ். திருவாய். 5, 2, 6);. 'விசாதி' (உ.வ.);. Skt. வியாதி.
விசாரத்தகடு	விசாரத்தகடு vicārattagaḍu, பெ.(n.) இரும்புவளையம் (வின்.);; iron hoop.
விசாலம்	விசாலம் vicālam, பெ.(n.) 1. பேய்க் கொம்மட்டி (மலை.);; colocynth. 2. கடம்பம்1,1 (அக.நி.);; common cadamba. 3. வெண் கடம்பு (திவா.);; seaside, Indian oak. 4. பறவைவகை (யாழ்.அக.);; a kind of bird. 5. மான்வகை (யாழ்.அக.);; a kind of deer. 6. ஒரு நாடு (அபி.சிந்.);; a country.

விசாலி-த்தல்	விசாலி-த்தல் vicālittal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) விரிவு பெறுதல்; to extend, spread out, to become wide. 'படித்தால் அறிவு விசாலிக்கும்'. [விசாலம் → விசாலி-,]
விசி	விசி1 visittal, 11 செ.குன்றாவி. (v.t.) இறுகக் கட்டுதல்; to fasten, bind, tie tightly. "திண்வார் விசித்த முழவு' (மலைபடு. 3);. [விசி → விசி-,] விசி2 visittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) விம்முதல்; to become swollen, over- stretched, as the abdomen from over- eating. "விலாப்புடை மருங்கு விசிப்ப மாந்தி" (புறநா. 61);. [விசி → விசி-,] விசி3 visidal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) விசி1 பார்க்க;see {}. "பசும்பொற் பலவார் விசிந்து பிணியுறீஇ...... ஏற்றுரிபோர்த்த...... கொற்றமுரசம்" (பெருங். இலாவாண. 2, 26);. விசி4 visi, பெ. (n.) 1. கட்டு; fastening, tie. "விசிவீங் கின்னியங் கடுப்ப" (பெரும்பாண். 56);. 2. பறையிறுக்கும் வார் (யாழ்.அக.);; leather strap for drums. 3. விசிப்பலகை (திவா.);; bench. 4. கட்டில் (யாழ்.அக.);; cot. தெ. பிசி. விசி5 visi, பெ.(n.) தாமரைத்தண்டு (பிங்.);; lotus stalk. விசி6 visi, பெ.(n.) அலை (யாழ்.அக.);; wave.
விசிகக்கோல்	விசிகக்கோல் visigagāl, பெ.(n.) அம்பு; arrow. "விசிகக்கோல் செல்வன சத கோடிகள்" (கம்பரா. மூலபல. 104);. [விசிகம் + கோல்]

விசிகிலம்	விசிகிலம் visigilam, பெ.(n.) மல்லிகை (யாழ்.அக.);; jasmine.
விசிகை	விசிகை visigai, பெ.(n.) 1. முலைக்கச்சு (பிங்.);; bodice. 2. கருத்து (யாழ்.அக.);; thought. [விசி → விசிகை]
விசித்தி	விசித்தி visitti, பெ.(n.) கடுகு (மலை.);; mustard.
விசித்துக்கட்டு-தல்	விசித்துக்கட்டு-தல் visiddukkaṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) இறுகக் கட்டுதல்; to bind tightly. [விசித்து + கட்டு]
விசிப்பலகை	விசிப்பலகை visippalagai, பெ.(n.) ஊஞ்சற்பலகை (கொ.வ.);; a board thick plank used as a swing etc. தெ. விசிப்பலக. [விசி3 + பலகை]
விசிப்பு	விசிப்பு visippu, பெ.(n.) விசிப்பலகை (நாமதீப. 470); பார்க்க;see {}. [விசி → விசிப்பு]
விசிமந்தம்	விசிமந்தம் visimandam, பெ.(n.) வேம்பு (மலை.);; neem.
விசியுழி	விசியுழி visiyuḻi, பெ.(n.) உண்மையில் நோக்கமின்றி வெற்றியே விழைவோன் செய்யும் சொற்போர்வகை (சங்கற்ப. பாயி. 2, உரை);; a form of polemical discussion, the sole aim of which is victory over one's opponent and not the ascertainment of
விசிரகந்தி	விசிரகந்தி visiragandi, பெ.(n.) பொன்னரிதாரம் (யாழ். அக.);; yellow orpiment.
விசிலம்	விசிலம் visilam, பெ.(n.) கஞ்சி (யாழ்.அக.);; gruel.

விசிறி	விசிறி visiṟi, பெ.(n.) 1. உடம்பு முதலியவற்றிற் படும்படி காற்றை அசைவிக்குங் கருவி (திவா.);; fan. 2. உயிர்மெய்களில் இகர ஈகாரங்களின் குறியாக எழுதப்படும் மேல் வளையுங் கோடு; curves appended to the consonants as symbols of vowels i and {}. 3. செடிவகை (வின்.);; box-leaved ivory wood, m.sh., chretia buxita. 4. வண்ணக் கோடுள்ள சீலை வகை (இ.வ);; a saree with coloured stripes. [விசு → விசிறு → விசிறி. (மு.தா.பக்.68);] வெயில் கடுமையாக உள்ள கோடை காலத்தில் செயற்கை முறையில் காற்றோட்டத்தையுண்டாக்கிக் கொள்ளுவதற்குப் பயன்படும் எளிய கருவி. இயல்பாக விசிறி இருவகைப்படும். மடிக்க முடியாதவாறு எப்போதும் விரிந்த நிலையிலேயே இருப்பது ஒருவகை. தேவையான போது மட்டும் விரித்துப்
விசிறிக்கிளிஞ்சில்	விசிறிக்கிளிஞ்சில் visiṟikkiḷiñsil, பெ.(n.) விசிறி வடிவாகக் காணப்படும் கிளிஞ்சில் வகை; a kind of a bivalve. மெல்லுடலிகளிலே இரண்டு ஓடுகளுள்ள வனவாகிய தகட்டுச் செவுள் வகுப்பிலே ஒருவகைக் கிளிஞ்சில் (pecton);. இது கடலில் வாழ்வது. இந்தக் கிளிஞ்சலின் ஓடுகள் வட்டமாகவும், வெளிப்புறத்திலே பழு (rib); போன்ற வரம்புகளும், அவவற்றிற்கு இடையே பள்ளங்களும் மாறி மாறி இரண்டு ஓடுகளும் பொருத்தப் பெற்றிருக்கும். இணைப்பு முனையிலிருந்து ஒட்டின் விளிம்பை நோக்கி ஆரங்கள்போலச் சென்றிருப்பதும், இணைப்பின் முன்னும் பின்னும் ஒடுகள், செவிகள் (ears); என்னும் சிறு நீட்சிகள் பிடிகள் போல இருப்பதும் ஆகிய இயல்புகளால் இந்தக் கிளிஞ்சல்கள் விசிறி போலவே காண்கின்றன. சீப்பு போலவும் இவை காண்பதால் அப்பொருள்படும் பெக்ட்டென் என்னும் பெயர் இவற்றிற்கு இடம் பெற்றுள்ளது.
விசிறிக்குருவி	விசிறிக்குருவி visiṟikkuruvi, பெ.(n.) விசிறி போன்ற வாலுடைய குருவி வகை; white-browed fantail, leucocerca albofrontata. மறுவ. ஈப்பிடிப்பான். இனம் : வெண்புள்ளி விசிறிக்குருவி வெண்புருவ விசிறிக்குருவி. [விசிறி + குருவி]
விசிறிகட்டிநட-த்தல்	விசிறிகட்டிநட-த்தல் visiṟigaḍḍinaḍattal, 3 செ.கு.வி.(v.i.) 1. ஆடிநடத்தல்; to walk with a swinging motion. 2. கை வீசுதல்; to swing the hands.
விசிறிமடிப்பு	விசிறிமடிப்பு visiṟimaḍippu, பெ.(n.) மேற்துண்டில் விசிறிப்போல மடிப்புக்கள் ஒன்றன்மேல் ஒன்று அமையும்படி மடிக்கை; a kind of fan-like narrow folding of washed clothes. [விசிறி + மடிப்பு]
விசிறிமுருகு	விசிறிமுருகு visiṟimurugu, பெ.(n.) மேற்காதிலணியும் காதணி வகை (வின்.);; fan-shaped ear-ring of gold, worn on the upper part of the ear. [விசிறி + முருகு]

விசிறியெறி-தல்	விசிறியெறி-தல் visiṟiyeṟidal, 2 செ. குன்றாவி.(v.t.) கழற்றி வீசுதல்; to cast away, to throw away. 'அவள் வீசியெறிந்தாள்'. [விசுறு + எறி - விசிறியெறி-,]
விசிறிவாழை	விசிறிவாழை visiṟivāḻai, பெ.(n.) நீர்வாழை; traveller's palm. இது ஒரு வியப்பான மரம்;ஒற்றை விதையிலை நிலைத்திணைகளிலே ஒருவகை வாழைக் குடும்பத்தைச் (musaceae); சேர்ந்த பல பருவ மரம். இதில் இரண்டு இனங்கள் உண்டு. ஒன்று தென் அமெரிக்காவிற்குரியது. மற்றோர் இனம் மடகாசுகர், இரீயூனியன் ஆகிய தீவுகளில் வாழ்வது. இந்த இரண்டாவது இனத்தையே வழிப்போக்கர் மரம் (traveller's tree); என்பார்கள். நீர் வேட்கையால் வருந்தும்
விசிறு	விசிறு1 visiṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. விசிறியாற் காற்றெழுப்புதல்; to fan. 2. வாள் முதலியவற்றை வீசுதல்; to wave to and fro, brandish. "நாந்தகம் விசிறி நம்புருடோத்தமன்" (திவ். பெரியாழ். 4,7,4);. 3. வலை முதலியவற்றை விரித்தெறிதல்; to fling, hurl, cast, as a net. "அலைகடல்வாய் மீன்விசிறும்" (திருவாச. 8, 2);. 4. சுழற்றுதல்; to whirl round. "விளங்கனிக் கிளங்கன்று விசிறி"(திவ். பெரியதி. 9, 8, 6);. 5. சொரிதல்; to pour forth, to sprinkle. 6. வெளித் தள்ளுதல்; to eject, discharge. 'கிடாரி கருவை விசிறி விட்டது'. 7. போக்குதல்; to remove. "பிறவியுமற விசிறுவர்" (தேவா. 618, 4);. 8. கை முதலியன வீசுதல்; to swing, as the arms in walking. "வேயன தோள்விசிறி" (திவ். பெரியதி. 3, 7, 5);. 9. உயிர்மெய்களுள் இகர ஈகாரங்களின் குறியாக மேல் வளைவுக் கோடிடுதல்; to append the symbols of i and {} to the consonants. தெ. விசரு; க. பிகடு;ம. விசருக. [விசு → விசிறு-,] விசிறு2 visiṟudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) விசிறியாற் காற்றடிக்கச் செய்தல்; to fan. [விசு விசிறு-,]
விசு	விசு visu, பெ.(n.) ஒரு மருந்துச் சரக்கு; a bazzar drug called Indian atees. மறுவ. அதிவிடயம்.

விசுக்கிடு-தல்	விசுக்கிடு-தல் visukkiḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வெறுப்புக்கொள்ளுதல் (யாழ்.அக.);; to become displeased. 2. மன வருத்தங் கொள்ளுதல் (வின்.);; to be pained at heart. தெ. விசுகுகொனு, விசுகு, விசுவு. [விசுக்கு + இடு-,]
விசுக்கு	விசுக்கு1 visukkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) விரைந்து கைவீசுதல், விசிறுதல்; to fan. 'விசுக்கு விசுக்கென்று நடக்கிறாள்' (இ.வ.);. [விசு → விசுக்கு → விசுக்கு-, (மு.தா.பக்.68);] விசுக்கு2 visukku, பெ.(n.) வெறுப்பு; displeasure, dislike. 'அந்தச் சொல்லைக் கேட்கவும் அவனுக்கு விசுக்கு வந்து விட்டது'. [சிவிட்கு → விசுக்கு]
விசுக்குணி	விசுக்குணி visukkuṇi, பெ.(n.) சிறியது, சிறுதுண்டு; small, small piece. மறுவ. விசுக்காணி. [பிசுக்கு → விசுக்கு → விசுக்குணி]
விசுக்கெனல்	விசுக்கெனல் visukkeṉal, பெ.(n.) விரைந்து செல்லுதற்குறிப்பு; expr. of quick movement. 'விசுக்கென்று புறப்பட்டு விட்டான்' (நெல்லை.);. [விசுக்கு + என → எனல்]
விசுதம்	விசுதம் visudam, பெ.(n.) 1. கொடிவகை; snake-gourd. 2. பேய்ப்புடல்; wild snake- gourd. மறுவ. புடல்.
விசுப்பலகை	விசுப்பலகை visuppalagai, பெ.(n.) விசிப்பலகை பார்க்க;see {}. [விசு + பலகை]
விசும்பாளர்	விசும்பாளர் visumbāḷar, பெ.(n.) தேவர்; celestials. "படைவிடா விசும்பாளரைப் பறித்து" (தக்கயாகப். 352);. [விசும்பு + ஆள் + அர்]

விசும்பு	விசும்பு1 visumbu, பெ.(n.) 1. வானம்; visible heavens, sky. "விசும்பு தைவரு வளியும்" (புறநா. 2);. 2. தேவருலகம் (திவா.);; Svarga;heaven. "அங்கண் விசும்பி னமரர்" (நாலடி, 373);. 3. முகில் (திவா.);; cloud. "விசும்பிற் றுளிவீழி னல்லால்" (குறள், 16);. 4. திசை (பிங்.);; direction. [விள் → (விசு); → விசும்பு. (மு.தா.பக்.153);] விசும்பு2 visumbudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வெறுப்புடன் விலக்குதல் (வின்.);; to throw away in contempt, to toss aside, to cast away. 2. கயிறு முதலியவற்றைச் சுண்டியிழுத்தல் (தஞ்சை.);; to draw tight, as a rope. 3. தேம்பி அழுதல்; to sob, cry. விசும்பு3 visumbu, பெ.(n.) 1. வீம்பு; obstimacy. 'விசும்புக்கு வேட்டையாடு கிறான்'. 2. செருக்கு (இ.வ.);; pride;arragance. [வீம்பு → விசும்பு] விசும்பு4 visumbudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) மீறுதல் (இ.வ.);; to transgress. விசும்பு5 visumbudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) செருக்குக் கொண்டிருத்தல்; to be proud or haughty. 'மாப்பிள்ளை மிக விசும்புகிறான்'.
விசும்புவில்	விசும்புவில் visumbuvil, பெ.(n.) ஒளிவட்டம்; the sphere of celestial luminaries. "காமனார் சேமவில்லென விசும்புவில் வெருவு தெய்வமாதர்" (தக்கயாகப். 23);. [விசும்பு + வில்]
விசும்பேற்று-தல்	விசும்பேற்று-தல் visumbēṟṟudal, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) மானங்காரணமாக ஒருவனை அலுவலில் முனையச் செய்தல் (நெல்லை.);; to appeal to one's pride, prestige, etc. and urge one to action. [விசும்பு + ஏற்று-]
விசும்பேறு	விசும்பேறு visumbēṟu, பெ.(n.) இடியேறு (இலக்.அக.);; thunder bolt. [விசும்பு + ஏறு]

விசுமந்தச்சூரணம்	விசுமந்தச்சூரணம் visumandassūraṇam, பெ. (n.) எலுமிச்சையிலை, நாரத்தையிலை, கறிவேப்பிலை முதலியன சேர்த்து இடித்துச் செய்த மருந்துப்பொடி; a relish made of citron leaves, sweet neem and spices. [விசுமந்தம் + Skt. {} → த. சூரணம்]
விசுமிகினி	விசுமிகினி visumigiṉi, பெ.(n.) வேம்பு (மலை.);; neem.
விசுவநாக்கரம்	விசுவநாக்கரம் visuvanākkaram, பெ.(n.) சுக்கு (சங்.அக.);; dried ginger.
விசுவநாதசெட்டி வெட்டு	விசுவநாதசெட்டிவெட்டு visuvanātaseṭṭiveṭṭu, பெ.(n.) பழைய காசுவகை (பணவிடு. 144);; an old coin probably so named after the person who minted it.
விசுவபேடசம்	விசுவபேடசம் visuvapēṭasam, பெ.(n.) சுக்கு (மலை.);; dried ginger, as a general remedy.
விசுவம்	விசுவம்1 visuvam, பெ.(n.) சுக்கு (நாமதீப. 356);; dried ginger. விசுவம்2 visuvam, பெ.(n.) அதிவிடை என்னும் மருந்துச் செடி; atis.
விசுளி	விசுளி visuḷi, பெ.(n.) கள் (யாழ்.அக.);; toddy.
விசூகை	விசூகை vicūkai, பெ.(n.) தலைச்சுழற்சியை மிகச் செய்யும் நோய்வகை (சங்.அக.);; a disease causing severe dizziness.

விசை	விசை1 visai, பெ.(n.) 1. வேகம்; haste, speed, impetus. "வருவிசைப் புனலைக் கற்சிறை போல" (தொல். பொ. 63);. 2. நீண்டு சுருங்குந் தன்மை; elasticity, spiring. 3. விரைவு; force. 4. எந்திரம்; contrivance, as a trap, mechanism, mechanical instrument, as a lever. 5. பக்கம்; side. "முதற் பிரகாரத்து வடக்கு விசையிற் புறவாயிலே கல்வெட்டு விப்பது" (சோழவமி. 63);. 6. பற்றுக்கோடு (வின்.);; stay, prop. 7. மரவகை; a tree. "விசைமரக்கிளவியும்" (தொல். எழுத். 282);. தெ. வெச; விசெ;ம. விச. [விசை (மு.தா.பக். 67);] விசை2 visaittal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) 1. விரைவு பண்ணுதல்; to hasten, to cause to move swifly. 2. வீசுதல்; to swing. "கால்விசைத் தோடி" (திருவாசக. 2, 135);. 3. துள்ளுதல்; to leap, hop. "நறுநெய்க்கடலை விசைப்ப" (புறநா. 120);. 4. சிதறுதல்; to burst, split. "கண்டொறும் விசைத்த கருப்புத் தாளமும்" (கல்லா. 59,16);. 5. கடுமையாதல்; to be forceful. "இரும்பு விசைத் தெறிந்த கூடம்" (பெரும்பாண். 437);. 6. சினமுறுதல் (வின்.);; to become angry. விசை3 visai, பெ.(n.) வெற்றி (அரு.நி.);; victory. விசை4 visai, பெ.(n.) தடவை; turn, time. "புழைக்கை ஒருவிசை தடிந்தும்" (கல்லா.13);. ம. பிராவசியம்.
விசைக்கம்பு	விசைக்கம்பு visaikkambu, பெ.(n.) நெய்வார் கருவியிலொன்று (யாழ்.அக.);; a weaver's instrument. [விசை1 + கம்பு1]

விசைக்கால்	விசைக்கால்1 visaikkāl, பெ.(n.) விசைக்கம்பு பார்க்க;see {}. [விசை + கால்1] விசைக்கால்2 visaikkāl, பெ.(n.) விசைக்காற்று பார்க்க;see {}. [விசை + கால்2]
விசைக்காற்று	விசைக்காற்று visaikkāṟṟu, பெ.(n.) ஒருவன் விரைந்து செல்லும் வேகத்தால் உண்டாகும் காற்று (யாழ்.அக.);; wind or movement of air caused by a person walking swiftly. [விசை + காற்று]
விசைக்கொம்பு	விசைக்கொம்பு visaikkombu, பெ.(n.) தாழவளைத்துவிட்டதும் மீண்டும் மேற் கிளம்பும் மரக்கிளை; elastic branch of a tree, which when bent down and released springs back to its original position. "ஈசுவரனாகிறான் பெரியா னொருவனன்றோ, அவன் விசைக் கொம்பு" (ஈடு, 3, 6, ப்ர);. [விசை + கொம்பு]
விசைகொள்(ளு)-தல்	விசைகொள்(ளு)-தல் visaigoḷḷudal, 16 செ.கு.வி. (v.i.) 1. விரைதல்; to make haste. 2. நீண்டு சுருங்குந் தன்மையாதல்; to be elastic. [விசை + கொள்ளு-தல்]
விசைத்தடி	விசைத்தடி visaittaḍi, பெ.(n.) 1. விசைக்கம்பு (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}. 2. சிற்றுயிர்களைப் பிடிக்கும் பொறியின் ஒருப்பகுதி (வின்.);; a part of a trap. [விசை + தடி]
விசைதிற-த்தல்	விசைதிற-த்தல் visaidiṟaddal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) வேகமாக வெளிப்படுதல்; to burst out. "விசைதிறந் துருமுவீழ்ந்த தென்ன" (கம்பரா. இரணிய. 127);. [விசை + திற-த்தல்]
விசையம்	விசையம்1 visaiyam, பெ.(n.) விசயம்1 (பிங்.); பார்க்க;see {}. விசையம்2 visaiyam, பெ.(n.) விசயம்2 (பிங்.); பார்க்க;see {}. "அசைவி றானை விசைய வெண்குடை..... மன்னர்" (பெருங். இலாவாண. 8, 15);. விசையம்3 visaiyam, பெ.(n.) 1. விசயம்3 1 பார்க்க;see {}. 2. விசயம்3, 2, 3 (பிங்.); பார்க்க;see {}. 3. வையம் (அரு.நி.);; the earth.

விசையேற்று-தல்	விசையேற்று-தல் visaiyēṟṟudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பொறி முதலியவற்றைத் தொழிற்படுத்த அணியமாக்கி வைத்தல் (யாழ்.அக.);; to set up, as a spring or trap, to put in action, to set in motion. 2. முட்டி விடுதல்; to egg on. [விசை + ஏற்று-]
விஞ்சு	விஞ்சு1 viñjudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) மேலாதல் (பிங்.);; to excel, surpass. "விஞ்சிய ஞானம் விளங்கும்" (தாயு. பராபர. 154);. தெ. மிந்த்சு; ம. மிஞ்சு;க., து. மிஞ்சு. [மிஞ்சு → விஞ்சு-, (வே.க. 17);]. விஞ்சு2 viñjudal, 9 செ.கு.வி. (v.i.) மிகுதியாதல்; to be excessive. "விஞ்சு குளிர்ப் பல்லவ மனுங்க" (கம்பரா. சூர்ப்ப.31);. [மீ → மிஞ்சு-, → விஞ்சு-, (சு.வி.பக்.57);]
விஞ்சை	விஞ்சை viñjai, பெ.(n.) 1. கலை; art, science. "ஈரேழ் விஞ்சைத் திறனும்" (பாரத. வாரணா. 33);. 2. கல்வி (திவா.);; learning, knowledge. 3. மிகப்பெரியதைப் பற்றின மெய்யுணர்வு; spiritual knowledge. "விஞ்சைதனை யறிந்து மறியா தான்போல்" (கம்பரா. பிணிவிட். 122);. 4. வியத்தகு கலை; magic art. "விஞ்சைகள் வல்லேன் விளிந்தநின் றோழரொடு... தருகுவன்" (சீவக. 520);. 5. மறைமொழி; incantation. "விஞ்சைக ளிரண்டு மவ்வழி யூக்கினன்" (கம்பரா. தாடகை. 18);. 6. விஞ்சைப்பதி பார்க்க;see {}. "விஞ்சை வேந்தர்" (சீவக. 816);. [மிஞ்சு → விஞ்சு → விஞ்சை]
விஞ்சைப்பதி	விஞ்சைப்பதி viñjaippadi, பெ.(n.) மேலுலகம்; the world f the {}. [விஞ்சை + பதி]
விஞ்சைமகள்	விஞ்சைமகள் viñjaimagaḷ, பெ.(n.) மேலுலகப் பெண்;{} woman. "விஞ்சை மகளவ் விழைபிடியாகி" (பெருங். நாவண. 5, 43);. [விஞ்சை + மகள்]

விஞ்சையர்	விஞ்சையர் viñjaiyar, பெ.(n.) பதினெண் கணத்துள் ஒரு சாரார் (பிங்.);; a class of demigods, one of {}, q.v. "வரைமார்பர் ..... விஞ்சையர் போற் கிடந்தார்" (சீவக. 2241);.
விஞ்சையன்	விஞ்சையன் viñjaiyaṉ, பெ.(n.) புலவன்; learned man, a poet. "வாதியைந்த வடபுல விஞ்சையன்" (கல்லா. 42, 25);. [வித்தை → விச்சை → விஞ்சை → விஞ்சையன்]
விட்சி	விட்சி viṭci, பெ.(n.) வெட்சி (சங்.அக.); என்பதன் மறுவழக்கு; corr. of {}.
விட்டக்கோல்	விட்டக்கோல் viṭṭakāl, பெ.(n.) விட்டம்1, 2 (வின்.); பார்க்க;see {}, diameter. [விட்டம் + கோல்]
விட்டகுதிரையார்	விட்டகுதிரையார் viṭṭagudiraiyār, பெ.(n.) பாடல் வரியினால் பெயர் பெற்ற கடைக் கழகப் புலவர்; a sangam poet. "யானையாற் பற்றி விடப்பட்ட மூங்கில், போர்க்களத்திற் செலுத்திவிடப்பட்ட குதிரையைப் போல மேலே எழும் என்று உவமையை அமைத்த சிறப்பினால் இப்பெயர் பெற்றாரென்பர்" (குறுந். 74);. [விட்ட + குதிரையார்]
விட்டகுறை	விட்டகுறை viṭṭaguṟai, பெ. (n.) முற்பிறவியில் செய்துவந்த வினையை முற்றமுடியாமல் இடையே விட்டுவிட்டதால் இப்பிறப்பில் முன்னேற்றத்திற்குக் காரணமாகும் வினைப் பயன்; karma result- ing from acts left incompletely per- formed in a previous birth, considered as the cause of progress in the present birth, dist. fr. {}. "புவிமேல் விட்டகுறை தொட்டகுறை யிரண்டு நிறைந்தனன்" (அருட்பா. vi, சிவதரிசன. 9);.
விட்டடி	விட்டடி1 viḍḍaḍittal, 3 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கைவிட்டுப்போதல்; to desert. 2. வெருட்டி யடித்தல்; to drive out, chase. 3. பந்து முதலியவற்றை வெகுதூரஞ் செல்லும்படி அடித்தல் (இ.வ);; to strike a long distance, as a ball. [விடு → விட்டு + அடி-,] விட்டடி2 viḍḍaḍi, பெ.(n.) படித்து நிறுத்திய பாட்டின் இறுதியடி; the line last read or recited, as the place from which the reading or the recitation is to continue. "விட்டடியுந் தொட்டடியும் அவனுக்குத் தெரியாது" (வின்.);. [விடு → விட்டு + அடி]
விட்டதுறை	விட்டதுறை viṭṭaduṟai, பெ.(n.) முன்னிகழ்த்திய பேச்சு செயல் முதலியவற்றில் நிறுத்தி வைத்த இடம்; place where one stopped, as in singing, read- ing or explaining verse. [விடு → விட்ட + துறை]

விட்டபட்டினி	விட்டபட்டினி viṭṭabaṭṭiṉi, பெ.(n.) தொடர்ந்து பல நாட்களாகக் கிடக்கும் உண்ணாநோன்பு; fast continued for sev- eral days. "விரதங்களால் விட்ட பட்டினியால்" (திருமுரு. 128-36, உரை);. [விடு → விட்ட + பட்டினி]
விட்டபம்	விட்டபம் viṭṭabam, பெ.(n.) நிலம் (இலக்.அக.);; earth.
விட்டபிறப்பு	விட்டபிறப்பு viṭṭabiṟabbu, பெ.(n.) முற்பிறப்பு; former or previous birth. "விட்ட பிறப்பில் யான் விரும்பிய காதலன் திட்டிவிடமுன" (மணிமே, 11, 99);. [விடு → விட்ட + பிறப்பு]
விட்டம்	விட்டம் viṭṭam, பெ.(n.) 1. தலைக்கு மேலுள்ள முகட்டு உத்தரம்; beam or cross-beam in a building. "இட்டிகை நெடுஞ்சுவர் விட்டம் வீழ்ந்தென" (அகநா. 167);. 2. வட்டத்தின் குறுக்களவு; diameter. 3. குறுக்காக இடப்பட்டது (வின்.);; anything put across. 4. உடல்; human body. "விட்டத்தினுள்ளே விளங்க வல்லார்" (திருமந். 2904);. ம. விட்டம். [முள் → முடு → முட்டு → (முட்டம்); → விட்டம். (மு.தா.பக்.100);] விள்ளுதல் = பிரிதல், விடுதல் = பிரித்தல். விட்டம் = 1. குறுக்காகச் சென்று வட்டத்தை இரண்டாகப் பிரிக்கும் கோடு. 2. குறுக்குத்தரம். "இட்டிகை நெடுஞ்சுவர் விட்டம் வீழ்ந்தென." (அகம். 167);, "குருட்டுப் பூனை விட்டத்திற் பாய்ந்தது போல" (பழமொழி);.
விட்டரம்	விட்டரம் viṭṭaram, பெ.(n.) 1. தவத்தோர் இருக்கும்மேடை (பிங்.);; seat for the use of ascetics. 2. இருக்கை (நாமதீப. 445);; seat. 3. கொள்கலம் (சது.);; receptacle. 4. மரம் (யாழ்.அக.);; tree. 5. ஒரு பிடி நாணல் (யாழ்.அக.);; a handful of {} grass. [வி(ட்);டு + அரம்.]

விட்டரி	விட்டரி viṭṭari, பெ.(n.) அகத்தி (மலை.);; west Indian pea-tree. [விட்டு + அரம் → அரி]
விட்டல்	விட்டல் viṭṭal, பெ.(n.) விடுகை (இலக்.அக.);; leaving;abandoning. [விடு → விடல் → விட்டல்]
விட்டலக்கணை	விட்டலக்கணை viṭṭalakkaṇai, பெ.(n.) இலக்கணை மூன்றனுள் சொல்லப்பட்ட கிளவியத்தின் பொருளை இயைபின்மையாற் கைவிட்டு அக்கிளவியத்திற்கு வேறுபொருள் கொள்ளுமாறு நிற்பது (இலக்.அக.);; a variety of {}, in which a word is used in its secondary sense, its primary sense having been lost, one of three {}, q.v. [விடு → விட்ட + இலக்கணை] Skt. {} → த. இலக்கணை.
விட்டவர்	விட்டவர் viṭṭavar, பெ.(n.) 1. பகைவர் (திவா.);; enemies. 2. துறந்தோர் (சங்.அக.);; ascetics. [விடு → விட்டவர்]
விட்டவன்விழுக்காடு	விட்டவன்விழுக்காடு viṭṭavaṉviḻukkāṭu, பெ.(n.) விட்டவிழுக்காடு பார்க்க;see {}. "விட்டவன் விழக் காட்டுக்குக் கற்பித்த தளிகையொன்று" (S.I.I.iv.142);. [விட்டவன் + விழுக்காடு]
விட்டவாக்கச்சொல்	விட்டவாக்கச்சொல் viṭṭavākkaccol, பெ.(n.) விட்டவிலக்கணையாக வருஞ்சொல் (யாழ்.அக.);; word used in its secondary sense, its primary sense having been lost. [விடு → விட்ட + ஆக்கச்சொல்]
விட்டவாகுபெயர்	விட்டவாகுபெயர் viṭṭavākubeyar, பெ.(n.) விட்டலக்கணை (வின்.); பார்க்க;see {}. [விட்ட + ஆகுபெயர்] விட்டவாகுபெயர் பொருத்தமில்லாத கூற்றான் நின்று ஒரு பெயர் பிறிது பொருளை உணர்த்துமானால் அதனை விட்டவாகுபெயர் என்பர். "இந்தப் புடவை காஞ்சிபுரம்" என்பதில் காஞ்சிபுரம் என்ற ஊரின் பெயர் விட்ட ஆகுபெயராய் புடவையை உணர்த்திற்று.
விட்டவாசல்	விட்டவாசல் viṭṭavācal, பெ.(n.) சிறப்புக் காலங்களில் அரசர் முதலியோர் சென்று வரும் கோயில்வாயில்; gate open only on special occasions, as in temples, pal- aces etc, "சவரிப் பெருமாள் ..... விட்டவாசலாலே புறப்பட்டு எதிரே வந்து" (திவ். பெரியதி. 8, 2, 1, வ்யா);. [விடு → விட்ட + வாசல்]

விட்டவிலக்கணை	விட்டவிலக்கணை viṭṭavilakkaṇai, பெ.(n.) விட்டலக்கணை (வேதா.சூ.120, உரை); பார்க்க;see {}. [விடு → விட்ட + இலக்கணை] Skt. {} → த. இலக்கணை.
விட்டவிழுக்காடு	விட்டவிழுக்காடு viṭṭaviḻukkāṭu, பெ.(n.) கோயிலிற் பெரியோர்க்கு மதிப்புரவுக்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட படையல் முதலியன; special share of the offerings, etc., in a temple, set apart for a person, as an honour. "கோயிற் கந்தாடை யண்ணனுக்கும் வாதூல ரங்காசாரியருக்கும் விட்ட விழுக்காடுகளுண்டு" (இ.வ.);. [விடு → விட்ட + விழுக்காடு]
விட்டாடி	விட்டாடி viṭṭāṭi, பெ.(n.) தனிமையான-வன்-வள்-து (யாழ்.அக.);; lonely person or object. [விடு → விட்ட + ஆள் → ஆளி → ஆடி]
விட்டார்	விட்டார் viṭṭār, பெ.(n.) பகைவர்; enemies. "இன்று நாமவர்க்கு விட்டார்சொல்" (சீகாழி. கோ. 519);. [விடு → விட்டார்]
விட்டார்த்தம்	விட்டார்த்தம் viṭṭārttam, பெ.(n.) பாதிவிட்டம் (வின்.);; radius, semi-diameter. [விட்டம்1 + அர்த்தம்2]
விட்டாற்றி	விட்டாற்றி viṭṭāṟṟi, பெ.(n.) இளைப்பாறுகை (நெல்லை.); (வின்.);; rest, repose. [விடு1 + ஆற்றி]
விட்டாற்று-தல்	விட்டாற்று-தல் viṭṭāṟṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) துக்கத்தை வெளியிட்டாற்றுதல்; to give vent to one's grief. [விடு → விட்டு + ஆற்று-,]

விட்டி	விட்டி1 viṭṭittal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) மலங்கழித்தல்; to evacuate the bowels. விட்டி2 viṭṭi, பெ.(n.) 1. நறுவிலி, 4 பார்க்க;see {}. 4. common sebestan (Nels.);. 2. கோழி (யாழ்.அக.);; cock. 3. முன் தள்ளிய வயிறு; pot-belly. 'சவலைப் பிள்ளைக்கு விட்டி பாய்ந்திருக்கிறது'. விட்டி3 viṭṭi, பெ.(n.) செடி கொடிகளின் இலை காய்களை வெட்டும் சிறுவிட்டி (வே.க.152);; a kind of small variety of moth. [வெட்டி → விட்டி]
விட்டிகை	விட்டிகை viṭṭigai, பெ.(n.) விட்டில்; moth. "தீப்பட்ட விட்டிகை போல்" (திருவிசைப். கருவூ. 10, 8);. [விட்டில் → விட்டிகை. (வே.க.152);]
விட்டிசை	விட்டிசை viṭṭisai, பெ.(n.) 1. அசையுள் எழுத்து முதலியன பிரிந்திசைக்கை (தொல். பொ. 411, உரை, பக். 340);; break occuring after a letter of an acai (pros.);. 2. பாட்டில் வருந்தனிச்சொல் (காரிகை, செய். 10, உரை.);; detached word in a verse (pros.);. [விடு → விட்டு + இசை]
விட்டிசை-த்தல்	விட்டிசை-த்தல் viṭṭisaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) அசை முதலியன பிரிந்திசைத்தல்; "விட்டிசைத்து விந்த குற்றெழுத்து நேரசையாம்" (காரிகை. ஒழிபி. 2, பக். 136, உரை); [விடு → விட்டு + இசை-]
விட்டிரு-த்தல்	விட்டிரு-த்தல் viṭṭiruttal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) பகைமேற் சென்றோர் பாசறையிற் றங்குதல்; to live in camp, as on a military expedition. "விட்டிருக்கும் பாசறையினது" (பு.வெ.3, 18, கொளு. உரை.);. [விடு → விட்டு + இரு-,]

விட்டில்	விட்டில் viṭṭil, பெ.(n.) 1. பெரிய வெட்டுக்கிளி; locust. "விட்டில்கிளி நால்வாய்" (சீவக. 64,உரை);. 2. சிறுபூச்சி வகை; moth. "செழிகின்ற தீப்புகு விட்டிலின்" (திருவாச. 6, 5);. 3. கொலை (அரு.நி.);; murder. 4. பிராய் (சூடா);; paper tree. 5. நீண்ட மரவகை (மலை.);; medium- papery ovate-to-oblong-acute-leaved kokra laurel. [வெட்டி → விட்டி → விட்டில்] 'இல்' ஒரு சிறுமைப் பொருட் பின்னொட்டு. வே.க.152. 'விட்டிற்பூச்சியைப் போல் பறந்து திரிகிறான்' (பழ.);, 'விளக்கில் விழுந்த விட்டில் பூச்சியைப் போல' (பழ.);
விட்டு	விட்டு1 viṭṭu, பெ.(n.) திருமால்;{}. "விட்டுவே நீயிங்கே வாராய்" (திவ். பெரியாழ். 2, 3, 5);. [விண்டு → விட்டு] விட்டு2 viṭṭu, பெ.(n.) விசும்பு; sky. [விண் → விட்டு]
விட்டுக்காட்டு-தல்	விட்டுக்காட்டு-தல் viṭṭukkāṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மங்குதல்; to fade, as colour. 'நிறம் விட்டுக்காட்டாது மிக வழுத்தம்' (பஞ்ச. திருமுக. 1157);. [விடு → விட்டு + காட்டு]
விட்டுக்கொடு	விட்டுக்கொடு1 viḍḍukkoḍuttal, 4 செ. குன்றாவி.(v.t.) 1. காட்டிக் கொடுத்தல் (யாழ்ப்.);; to betray, as a person, to disclose, as secrets. 2. கூட்டிக்கொடுத்தல் (யாழ்ப்.);; to procure, as a woman, for the gratification of lust. 3. அடிப்பதற்குப் பந்தயத் தேங்காய் உருட்டிவிடுதல் (யாழ்ப்.);; to bowl a coconut to the striker in a new year's game. [விடு → விட்டு + கொடு-,] விட்டுக்கொடு2 viḍḍukkoḍuttal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. இணக்கங்காட்டுதல்; to yield, consent, make concession. "ஒருவர்க்கொருவர் விட்டுக்கொடார் களிறே" (ஈடு. 7, 4, 1);. 2. பிறனைக் கருவியாகக் கொண்டு ஒரு செயலை அறிதல் (வின்.);; to use a person as a tool and see how a matter will develop.

விட்டுச்சொல்(லு)-தல்	விட்டுச்சொல்(லு)-தல் viṭṭuccolludal, 8 செ. குன்றாவி.(v.t.) மனத்திலுள்ளதை வெளி யிட்டுக் கூறுதல்; to speak frankly or openly. 'அவள் அவனிடம் மனம்விட்டுச்சொன்னாள்'. [விட்டு + சொல்-,]
விட்டுசித்தர்	விட்டுசித்தர் viṭṭusittar, பெ.(n.) பன்னிரு ஆழ்வார்களுள் ஒருவரான பெரியாழ்வார்; a vaisnava saint and hymnist one of 12 {}. "விட்டுசித்தர் தங்கள் தேவரை..... வருவிப்பரேல்" (திவ். நாய்ச். 10, 10);. [விண்டு → விட்டு + சித்தர்]
விட்டுணுகரந்தை	விட்டுணுகரந்தை viṭṭuṇugarandai, பெ.(n.) விட்டுணுகரந்தை என்னும் மூலிகை (M.M.);; Indian globe thistle. [விட்டுணு + கரந்தை]
விட்டுணுதந்தி	விட்டுணுதந்தி viṭṭuṇudandi, பெ. (n.) மூங்கில் (சங்.அக.);; bamboo.
விட்டுப்பாடு-தல்	விட்டுப்பாடு-தல் viṭṭuppāṭudal, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) குரலை அடக்காது முழக்குவதுடன் பாடுதல்; to sing uninter-ruptedly with full voice. [விடு → விட்டு + பாடு-,]
விட்டுப்பிடி-த்தல்	விட்டுப்பிடி-த்தல் viḍḍuppiḍittal, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. ஒரு செயலைச் சிறிது காலம் விட்டிருந்து மீண்டுந் தொடங்குதல்; to abandon a job temporarily and begin again. "அக்காரியந்தன்னை விட்டுப்பிடிக்க அமையும்" (திவ். இயற். திருவிருத். 46, வ்யா. பக். 264);. 2. கண்டிக்காமற் சிறிது இடங் கொடுத்தல்; to allow some degree of lati- tude. 'பையனிடம் கண்டிப்பாயிராமல் கொஞ்சம் விட்டுப்பிடிக்க வேண்டும்'. 3. சற்றுப் பொறுத்து மறுபடியும் தொடர்தல்; to pause a little and resume, as in reading etc. 4.துளைக்கருவியை விரலால் தடவி இசைத்தல்; "தர்ச்சனி முதலாக விட்டுப்பிடிப்பது ஆரோகணம்" (சிலப். 3, 58, அரும்.);.
விட்டுப்போ-தல்	விட்டுப்போ-தல் viṭṭuppōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நீங்கிவிடுதல்; to be left, to be abandoned. 2. மிக்க நோவாயிருத்தல்; to have smarting pain. 'கை கால்கள் விட்டுப் போகின்றன'. [விடு → விட்டு + போதல்]
விட்டும்விடாதவாக் கச்சொல்	விட்டும்விடாதவாக்கச்சொல் viṭṭumviṭātavākkaccol, பெ.(n.) விட்டும் விடாதவிலக்கணையாக வருஞ்சொல்(யாழ்.அக.);;

விட்டும்விடாதவாக ுபெயர்	விட்டும்விடாதவாகுபெயர் viṭṭumviṭātavākubeyar, பெ.(n.) விட்டும்விடாத விலக்கணை (வின்.); பார்க்க;see {}.
விட்டும்விடாதவில க்கணை	விட்டும்விடாதவிலக்கணை viṭṭumviṭātavilakkaṇai, பெ.(n.) இலக்கணை மூன்றனுள் ஒரு சொல்லிலே ஒரு பாகத்தின் பொருளை விட்டு மற்றைப்பாகத்தின் பொருள் இயைபு பெற நிற்கும் ஆகுபொருளி (இலக்கணை); (வேதா.சூ.119); (இலக்.அக.);; [விட்டும் + விடாத + இலக்கணை]
விட்டுமாறு	விட்டுமாறு1 viṭṭumāṟudal, 9 செ.கு.வி. (v.i.) வேறுவழியில் திரும்புதல்; to change course, to deviate. [விடு → விட்டு + மாறு-தல்] விட்டுமாறு2 viṭṭumāṟudal, 5 செ. குன்றாவி.(v.t.) விட்டுப்பிடி-, 3 பார்க்க;see {}. [விடு → விட்டு + மாறு-,]
விட்டுரை-த்தல்	விட்டுரை-த்தல் viṭṭuraittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) விட்டுச்சொல் (திருக்கோ. 391, உரை); பார்க்க;see {}. [விடு → விட்டு + உரை-த்தல்]
விட்டுவாங்கி	விட்டுவாங்கி viṭṭuvāṅgi, பெ.(n.) தன் மனைவியைப் பிறனுக்குக் கொடுப்போன்(யாழ்ப்.);; one who prostitutes his wife for gain. [விடு → விட்டு + வாங்கி]
விட்டுவிட்டுமின்னு-தல்	விட்டுவிட்டுமின்னு-தல் viṭṭuviṭṭumiṉṉudal, 15 செ.கு.வி.(v.i.) விண்மீன்போல ஒளி வீசுதல்; to twinkle. [விட்டு + விட்டு + மின்னு-தல்]
விட்டுவிடு-தல்	விட்டுவிடு-தல் viḍḍuviḍudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பிடிப்பு விடுதல்; to let go, to loose one's hold upon. 2. விலகி விடுதல்; to forego, resign, relinquish, give up, aban- don.
விட்டுவிளங்கு-தல்	விட்டுவிளங்கு-தல் viṭṭuviḷaṅgudal, 10 செ.கு.வி. (v.i.) நன்றாக ஒளிர்தல்; to shine with added lustre. [விடு → விட்டு + விளங்கு-தல்]
விட்டெறி-தல்	விட்டெறி-தல் viṭṭeṟidal, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தூர விழும்படி எறிதல்; to throw away, to fling. "ஒருவரை யொருவர் விட்டெறிவர்" (கம்பரா. வாலிவ. 47.);. 2. நீக்குதல்; to leave, abandon. [விடு → விட்டு + எறி-தல்]

விட்டேற்றாளன்	விட்டேற்றாளன் viṭṭēṟṟāḷaṉ, பெ.(n.) விட்டேற்றி, 1 பார்க்க;see {}. "விடருந் தூர்த்தரும் விட்டேற் றாளரும்" (மணிமே. 14, 61, அரும்.);. [விட்டேறு → விட்டேற்று + ஆள் → ஆளன்]
விட்டேற்றி	விட்டேற்றி viṭṭēṟṟi, பெ.(n.) 1. சுற்றத்தினின்று நீங்கிப் பிறரையும் அவ்வாறு செய்விப்போன் (மணிமே. 14, 61, அரும்.);; one who forsakes his relations and induces others to do likewise. 2. தொடர்பற்றவ-ன்-ள்; one who is unconnected or unconcerned. 'அந்த செய்தியில் விட்டேற் றியா யிருப்பது நலம்'. மறுவ. விட்டேத்தி. [விட்டேறு → விட்டேற்றி]
விட்டேறரணம்	விட்டேறரணம் viṭṭēṟaraṇam, பெ.(n.) விட்டேறு 1, 2 (சது.); பார்க்க;see {}. [விட்டேறு + அரணம்]
விட்டேறு	விட்டேறு viṭṭēṟu, பெ.(n.) 1. எறிகோல் (பிங்.); (சிலப். 15, 216, உரை);; missile weapon. 2. வேல் (பிங்.);; Javelin. "புயமறவே விட்டேறு" (இரகு. நகர. 28);. 3. இகழ்ந்து கூறுங் கடுஞ்சொல்; harsh work of ridicule. "விடருந் தூர்த்தரும் விட்டேறுரைப்ப" (பெருங். உஞ்சைக். 35, 226);. க. புட்டேறு. [விடு → விட்டு + ஏறு]
விட்டை	விட்டை viṭṭai, பெ.(n.) விலங்குகளின் சாணம் (நாமதீப. 599);; dung of animals or cattle. விள்ளுதல் = நீங்குதல், வெளிப்படுத்துதல். [விள் → விட்டை] 'கழுதை விட்டையைக் கைநிறைய ஏந்தினாற் போல' (பழ.); வடவர் 'விஷ்' என்பதை மூலமாகக் காட்டி அதன் புணர்ப்புத் திரிபாக விட், விண் என இரு வடிவுகளைக் குறிப்பர். விள் → விஷ் (மலம்); ஒ.நோ. உள் → உஷ், சுள் → சுஷ் விள் → விண். பிள் → விள். பிள் → (பிய்); – பீ. பிள் → பீள் → பீளை = கண்மலம். Skt. விஷ்டா (வ.மொ.வ.88);
விட்டோசை	விட்டோசை viṭṭōcai, பெ.(n.) சொல்லின் எழுத்துக்களைப் பிரித்துப் பலுக்குகை (வின்.);; [விடு → விட்டு + ஓசை]

விட்புலம்	விட்புலம் viṭpulam, பெ.(n.) விண்ணுலகம்; heaven. "எங்கட் புலங்காண் விட்புலம் போயது" (சிலப்பதி. 8);. [விண் + புலம் – விட்புலம்] ஒ.நோ. மண் + கலம் - மட்கலம்
விட	விட viḍa, து.வி. (adv.) 1. மிகவும்; exceedingly, very. "விடக்களியா நம் விழுநகர்" (திருக்கோ. 297);. 2. இடைச்சொல் (prep.); காட்டிலும்; than, compared with. 'அதைவிட இது நல்லது' (உ.வ.);.
விடக்கு	விடக்கு viḍakku, பெ.(n.) 1. இறைச்சி; flesh, meat. "மீன்றடிந்து விடக்கறுத்து" (பட்டினப். 176);. 2. பிணம்; carcass. "பரு விடக்கைப்பற்றி இரண்டு பதார்த்தம் விவாதம் ஒண்ணுமா போலே" (திவ். திருமாலை, 27, வ்யா. பக். 4);. க., து. பிக்கு;ம.விடக்கு. [விடுதல் = நீக்கல், உயிர்விடுதல். விடு → விடக்கு]
விடங்கம்	விடங்கம் viḍaṅgam, பெ.(n.) 1. புறாக்கூடு (யாழ்.அக.);; dove-cot. 2. கொடுங்கை (பிங்.);; curved cornice or projection. "துப்பினால் விடங்கம்... செய்து" (திருவிளை. திருமணப். 70);. 3. சுவர்ப்புறத்து வெளி வந்துள்ள உத்திரக் கட்டை (வின்.);; project- tion of a beam or joist outside the wall of a house. 4. வீட்டின் முகடு (பிங்.);; ridge of a roof. "வெந்நிற் றண்டென் விடங்கத்து" (ஞானா. 9, 2);. 5. வீதிக்கொடி (பிங்.);; banner hoisted in a building and projecting into the street. 6. உளியினாற் செய்யப்படாது இயற்கையாமைந்த இலிங்கம்; the naturally formed lingam, as unchiselled. "சோதி விடங்கமே யாயினும்...... மேவினான்" (திருவாரு. 26);. 7. அழகு (பிங்.);; beauty. 8. ஆண்மை (பிங்.);; manliness, ability, bravery. 9. இளமை (அரு.நி.);; youth. [விடு → விடர் = பிளவு. விடு → விடுதல் = தோன்றுதல். விள் → விடு (விடங்கு); → விடங்கம்.]

விடங்கர்	விடங்கர்1 viḍaṅgar, பெ.(n.) சிறுவழி (பிங்.);; narrow way. [ஒருகா. இடங்கர்3 → விடங்கர். இடங்கர் = சிறுவழி] விடங்கர்2 viḍaṅgar, பெ.(n.) முதலை; crocodile. "விடங்கரான் மெலியுறுங் குலத் தின்னக மலை யழைப்ப" (வரத. பாகவத. நாரசிங். 133);. [இடக்கு → இடங்கர்1 → விடங்கர்]
விடங்கன்	விடங்கன்1 viḍaṅgaṉ, பெ.(n.) 1. உளியினாற் செதுக்கப்படாது, தானேயுண்டான இலிங்கம்; the naturally formed lingam, as unchiselled. "விடங்கப் பெம்மான்" (தியாக. லீலை. கடவுள்.17);. 2. நல்லுருவ முடையவன் ; person of beauteous-form, handsome person. "வேளென வந்த நாய்கர் சுந்தர விடங்கரானால்" (திருவிளை. மாணிக். 89);. விடுதல் = தோன்றுதல். முளைவிடுதல், பிஞ்சுவிடுதல் என்னும் வழக்கை நோக்குக. விடங்கன் = தான்றோன்றி. [விள் → விடு → (விடங்கு); → விடங்கன்] விடங்கன்2 viḍaṅgaṉ, பெ.(n.) 1. காமுகன்; person of dissolute habits, voluptuary. "மனைகடோறும்... விடங்க ராகித் திரிவ தென்னே" (தேவா. 56, 1);. 2. வம்பளப்பவன்; gossiper, newsmonger. 'வாருங்காணும் விடங்கரே' (இ.வ.);. விடுதல் = நீத்தல், கட்டுப்பாடின்மை. [விடு → (விடங்கு); → விடங்கன்]
விடங்கு	விடங்கு1 viḍaṅgu, பெ.(n.) 1. அழகு; beauty. "விடங்கினான் மிகுவிசயன்" (பாரத. அருச்சுனன்றீர். 77); (இலக்.அக.);. 2. அரைப் பட்டிகை முதலிய அணிகலன்களின் உறுப்பு; a part of girdle and other ornaments. "திருப்பட்டிகை யொன்றில் ..... மொட்டு ஒன்றும் விடங்கு நாலும்" (S.I.I.ii,184);. தெ., க., து. பெடங்கு. விடங்கு2 viḍaṅgu, பெ.(n.) சிற்றின்ப நடத்தை (சிருங்கார விலாசம்);; gallantry. "விடங்குபடக் குறிபல பாடி" (பதினொ. திருவேக திருவ. 53);. [விடங்கன்2 → விடங்கு]
விடத்தர்	விடத்தர் viḍattar, பெ.(n.) விடத்தேரை பார்க்க;see {}. "திரிகாய் விடத்தரொடு" (பதிற்றுப். 13, 14);.

விடத்தல்	விடத்தல் viḍattal, பெ.(n.) விடத்தேரை (இலக்.அக.); பார்க்க;see {}.
விடத்தலை	விடத்தலை viḍattalai, பெ.(n.) விடத்தேரை பார்க்க;see {}. க. எடத்தர; ம., து. இடத்தர;தெ. வெனுத்துரு.
விடத்தாலம்	விடத்தாலம் viḍattālam, பெ.(n.) மருந்து வகை (சங்.அக.);; a medicine. [விடம் + தாலம்]
விடத்தாளி	விடத்தாளி viḍattāḷi, பெ.(n.) விடத்தேரை (சங்.அக.); பார்க்க;see {}. [விடம் + தாளி]
விடத்துக்கரசன்	விடத்துக்கரசன் viḍattukkarasaṉ, பெ.(n.) கருடக்கல் (சங்.அக.);; a medicinal stone. [விடத்துக்கு + அரசன்]
விடத்தேதொடரி	விடத்தேதொடரி viḍattētoḍari, பெ.(n.) விடத்தேரை பார்க்க;see {}. "முள்ளுத்தன்னிடத்தே சூழ்ந்தெழுகின்ற விடத்தே தொடரி" (பெரும்பாண். 184, உரை);. [விடத்தே + தொடரி]
விடத்தேர்	விடத்தேர் viḍattēr, பெ.(n.) விடத்தேரை பார்க்க;see {}. "தள்ளா விடத்தேர் தடந்தா மரையடைய" (தண்டி. 75, 2, உதா.); கோடாலி, மண்வெட்டி போன்ற கருவிகளுக்கு வழவழப்பும் வலுவும் கொண்ட பிடிகள் கோடுவதற்குரிய மரம். தானாகவே வேர்ச் செடிகளின் மூலம் படர்ந்து கொள்ளும் இயலுடைய விடத்தேர் ஆடுகளுக்குத் தீவனமாகவும். குதிரைகளின் வயிற்றுப் புழுக்களையும் நீக்கவும் பயன்படுவது. மாந்தர்களின் கண்ணோய்க்கும், சிறுநீரகக் கல்லடைப்புக்கும் பயன்படும் குறுமரம்; ஆனால் பயன் தரும் ஒரு குறுமரம்;பயன்களோ பலப்பல. - (மரம் தரும் வளங்கள் பக். 260);
விடத்தேரை	விடத்தேரை viḍattērai, பெ.(n.) முள்ளையுடைய மரவகை (பதார்த்த. 245);; ashy babool. மறுவ. விடதாரி, விடத்தார், விடத்தல், விடதலை, விடதாளி.

விடதம்	விடதம் viḍadam, பெ.(n.) 1. முகில்; cloud. 2. துரிசு; verdigris.
விடதாரி	விடதாரி viḍatāri, பெ.(n.) நச்சுமுறி மருத்துவன்; physician who treats cases of poisoning or toxicity. "வேங்கை வரிப்புலி நோய் தீர்த்த விடதாரி யாங்கதனுக் காகார மானாற்போல்" (வாக்குண். 15, பி-ம்.);
விடதாலி	விடதாலி viḍatāli, பெ.(n.) பூரான் (நாமதீப. 264);; centipede. [விடம் + தாலி]
விடந்தீஞ்சான்	விடந்தீஞ்சான் viḍandīñjāṉ, பெ.(n.) கொல்லைப் பல்லி என்னும் மூலிகை (மூ.அ.);; a parasitic plant. [விடம் + தீய்ந்தான் → தீஞ்சான்]
விடப்பு	விடப்பு viḍappu, பெ.(n.) விடர்1, 1 (சது.); பார்க்க;see {}. [விடு1 → விடப்பு]
விடபகதி	விடபகதி viḍabagadi, பெ.(n.) குதிரைநடை ஐந்தனுள் காளையின் பெருநடை போன்ற நடை; bull-like pace of the horse, one of five acuva-kati, q.v. [விடப + கதி]
விடம்	விடம்1 viḍam, பெ.(n.) அதிவிடையம் (மலை.);; atis. விடம்2 viḍam, பெ.(n.) மரக்கொம்பு (பிங்.);; branch of a tree. விடம்3 viḍam, பெ.(n.) மலை; mountain. விடம்4 viḍam, பெ.(n.) இடம் என்பதன் மருவிய வழக்கு; corr. of place.
விடம்பம்	விடம்பம் viḍambam, பெ.(n.) 1. உள்ளொன்று புறம்பொன்றான தன்மை; hypocrisy, pretence. "விடம்ப முளைத்துள் விரவினனும்" (சிவதரு. பாவ 36.);. 2. வேடம் பூணுகை (இலக்.அக.);; wearing actor's dress.
விடம்பன்	விடம்பன் viḍambaṉ, பெ.(n.) உள்ளொன்று புறம்பொன்றான தன்மையுடையவன் (சைவச. பொது.. 552);; hypocrite, pretender. [விடம்பம் → விடம்பன்]

விடம்பனம்	விடம்பனம் viḍambaṉam, பெ.(n.) 1. நடிப்பு; imitation, imposture, disguise. 2. நிந்தை; ridicule, mockery. 3. இடர் (யாழ்.அக.);; distress. [விடம்பம் → விடம்பனம்]
விடம்பு	விடம்பு viḍambu, பெ.(n.) விடர்1,1 (வின்.); பார்க்க;see {}, 1.
விடம்பை	விடம்பை viḍambai, பெ.(n.) பிளப்பு; cleft. "இந்த விடம்பை நாத்தோய்க்கின்" (கலிங். 541.);
விடயி	விடயி1 viḍayittal, 11 செ.குன்றாவி. (v.t.) பொறிகள் புலனைப் பற்றுதல்; to perceive, to apprehend through the senses. "அவையொன்றையும் விடயியா வாகலான்" (சி.போ.பா.5, 1, பக். 106, சுவாமிநா.); விடயி2 viḍayi, பெ.(n.) 1. ஐம்பொறி (இலக். அக.);; five organs of sense. 2. அரசன்; king.
விடர்	விடர்1 viḍar, பெ.(n.) 1. நிலப்பிளப்பு (பிங்.);; fissure, cleft. "கூரெரி விடர் முகை யடுக்கம் பாய்தலின்" (அகநா. 47, 6); (பிங்.);. 2. மலைப்பிளப்பு; cleft in a mountain. "நெடுவரை யருவிடர்" (புறநா. 135);. 3. மலைக்குகை; mountain cave. "பெருமலை விடரகத்து" (புறநா. 37);. 4. முனிவரிருப்பிடம் (சூடா.);; abode of a sage. 5. காடு (சூடா.);; forest. [விள் → விடு → விடர்] (மு.தா. 100); விடர்2 viḍar, பெ.(n.) பெருச்சாளி (உரி.நி);; bandicoot.
விடர்வு	விடர்வு viḍarvu, பெ.(n.) நிலப்பிளப்பு (பிங்.);; fissure, cleft. [விடு → விடர் → விடர்வு. (வே.க.149);]

விடரகம்	விடரகம் viḍaragam, பெ.(n.) 1. மலைக்குகை; mountain cave. "விடரகமுகந்து" (மதுரைக். 308);. 2. மலை; mountain. "விடரக நீயொன்று பாடித்தை" (கலித். 40);. [விள் → விடு → விடர் + அகம்] (முதா.100);
விடரவன்	விடரவன் viḍaravaṉ, பெ.(n.) பகலிற் கண் பிளவுள்ள பூனை (யாழ்.அக.);; cat. [விடர் → விடரவன்] (செல்வி. 77. ஆனி. 549);
விடரளை	விடரளை viḍaraḷai, பெ.(n.) மலைப்பிளப்பிடம்; cleft in a mountain. "நறும்பழ மிருங்கல் விடரளை வீழ்ந்தென" (ஐங்குறு. 214);. [விள் → விடு → விடர் → விடரளை. (வே.க.149);]
விடரி	விடரி viḍari, பெ.(n.) மலை; mountain. "விடரியங் கண்ணிப் பொதுவனை" (கலித். 101);. [விள் → விடு → விடர் → விடரி]
விடரு	விடரு viḍaru, பெ.(n.) அதிவிடையம் (மலை.);; atis.
விடருகம்	விடருகம்1 viḍarugam, பெ.(n.) பூனை (நாமதீப. 223);; cat. [விடரகம் → விடருகம்] (வே.க.149);
விடல்	விடல் viḍal, பெ.(n.) 1. முற்றும் நீங்குகை; leaving, renunciation. "சமந்தமம் விடல்" (கைவல் தத்துவ. 9);. "வெல்வது வேண்டின் வெகுளி விடல்" (நான்மணி.);. 2. ஊற்றுகை (நாமதீப.695.);; pouring. 3. குற்றம் (சது);; fault. [விள் → விடு1 → விடல். (வே.க.பக்.113.);]
விடலம்	விடலம் viḍalam, பெ.(n.) 1. உள்ளி (சங்.அக.);; garlic. 2. குதிரை (யாழ்.அக.);; horse.

விடலி	விடலி1 viḍali, பெ.(n.) 1. அடங்காச் சிற்றின்ப வேட்கையுடையவள்; lustful woman. "தடவிடலிதலையும்" (சிவதரு. பரிகார. 16);. 2. திருமணத்திற்கு முன்னர்ப் பூப்படைந்த பெண்; girl whose menstruation commences before she is married. 3. பன்னீராட்டைப் பிராயத்தாள்; girl of 12 years of age. 4. பூப்புடையாள்; woman in her periods. 5. மலடி (யாழ்.அக.);; barren woman. விடலி2 viḍali, பெ.(n.) கூரை வேய்வதற்குரிய புல் வகை; a kind of grass used for thatching. [விழல் → விடல் → விடலி] விழல் = பெரும்புல் வகை;கோரைவகை. ஒ.நோ: குழல் = குடல், புழல் = புடல்.
விடலிபதி	விடலிபதி viḍalibadi, பெ.(n.) ஒழுக்கமற்ற மனைவியொடு வாழ்பவன்; a man living with his wife, whose secret intimacy with another is in jeopardy;one's wife who leans with her paramour. [விடு → விடுதல் = நீத்தல், கட்டுப்பாடின்மை. விடல் → விடலி + பதி] Skt. pathy → த. பதி.

விடலை	விடலை1 viḍalai, பெ.(n.) தைக்காத விடுதியிலை; loose, unstitched leaf. [விடு1 + இலை] விடலை2 viḍalai, பெ.(n.) 1. பதினாறு முதல் முப்பதாண்டு வரையுள்ள அகவையுடையவன்(பன்னிருபா.232);; youth from 16 to 30. 2. திண்ணியோன் (பிங்.);; strong, powerful man. "விறல் கெழுபோர் விடலையை" (கம்பரா. இந்திரசித். 21.);. 3. பெருமையிற் சிறந்தோன் (பிங்.);; great man. 4. வீரன்; warrior. "முதியாள் விடலைக்கு வெங்கள் விடும்" (பு.வெ.4, 21);. 5. பாலை நிலத் தலைவன் (பிங்.);; chief of a desert tract. 6. மருதநிலத் தலைவன்; chief of an agri- cultural tract. "விடலை நீ" (கலித். 95);. 7. மணவாளன் (சூடா.);; bridegroom. 8. ஆண்மகன் (நாமதீப.119);; man. 9. இளங் காளைமாடு (நெல்லை);; steer, young bull. L. vitulas; GK. italos, a calf; E. virgin from Gr. orgao, to swell. [விடை → விடலை] விடலை3 viḍalai, பெ.(n.) 1 சூறைத் தேங்காய் (நெல்லை);; coconut smashed on the ground before an idol. 2. இளநீர்; tender coconut. ம. விடல. [விடு1 → விடலை]
விடவி	விடவி viḍavi, பெ.(n.) மரம்; tree. "பாங்கர் நின்றதோர் விடவியைப் பிடுங்குவான்" (பாரத. கீசக. 34);.
விடவிடெனல்	விடவிடெனல் viḍaviḍeṉal, பெ.(n.) 1. குளிர் முதலியவை பற்றி யுண்டாம் நடுக்கக்குறிப்பு; expr.signifying trembling, as from cold ehe. 'குளிர் அவனை விடவிடென்று குலுக்கி விட்டது'. 2. மெலிவுக்குறிப்பு; being lean, thin or flimsy. 'அவன் விடவிடென் றிருக்கிறான். 3. சுரு சுருப்பாயிருத்தற் குறிப்பு; being active. [விடுவிடு + எனல்]

விடவு	விடவு1 viḍavu, பெ.(n.) விடர்1,1 (வின்.); பார்க்க;see {}. விடவு2 viḍavu, பெ.(n.) இழிகாமமுடைமை; licentiousness. "ஆய்ச்சியர் கண்ணினுள் விடவே செய்து" (திவ். திருவாய். 1, 7, 5);.
விடளி	விடளி viḍaḷi, பெ.(n.) பன்னீராட்டை அகவையாள்; girl of 12 years of age. "மேலுறு மீராண்டினை யுடையாள் விடளி" (திருவானைக். கோச்செங். 139);. [விடலி → விடளி.]
விடன்	விடன்1 viḍaṉ, பெ.(n.) 1. இழிகாமமுடையவன் (ஞானா. 35);; voluptuary, sensualist. 2. கள்ளக்காதலன் (இலக்.அக.);; paramour. விடன்2 viḍaṉ, பெ.(n.) வீரன்; warrior. "விடர் கடலை மலை வான்வளர்ந்தன" (கலிங். 432);.
விடாக்கண்டன்	விடாக்கண்டன் viṭākkaṇṭaṉ, பெ.(n.) ஒட்டாரமாக நின்று ஒன்றை நிறை வேற்றுபவன்; pertinacious, stubborn, un-yielding man. [விடு1 + ஆ (எதிர்மறை); + கள் → கண்டு → கண்டகன் → கண்டன். கண்டன் = பிறர்க்குத் தீங்கு விளைவிப்பவன்.]
விடாக்காய்ச்சல்	விடாக்காய்ச்சல் viṭākkāyccal, பெ.(n.) விடாச்சுரம் (இங்.வை.157); பார்க்க;see {}. 'விடாக்காய்ச்சலுக்கு விட்டுணு கரந்தை' (பழ.);. [விடு1 + ஆ (எதிர்மறை); + காய்ச்சல்]
விடாச்சுரம்	விடாச்சுரம் viṭāccuram, பெ.(n.) தொடர்ந்து வரும் காய்ச்சல்; continuous fe- ver, pyrexia. 'விடாச்சுரத்துக்கு விட்டுணு கரந்தை'. [விடு + ஆ (எதிர்மறை); + சுரம்]
விடாணம்	விடாணம் viṭāṇam, பெ.(n.) விலங்கின் கொம்பு (சூடா.);; horn, tusk.
விடாணி	விடாணி viṭāṇi, பெ. (n.) 1. கொம்புடைய விலங்கு; horned-animal. 2. யானை; elephant, as tusked.

விடாதகண்டன்	விடாதகண்டன் viṭātagaṇṭaṉ, பெ.(n.) விடாக்கண்டன் (வின்.); பார்க்க;see {}.
விடாதம்	விடாதம் viṭātam, பெ.(n.) மயக்கம் (இலக்.அக.);; lassitude, languor.
விடாதவாக்கச்சொல்	விடாதவாக்கச்சொல் viṭātavākkaccol, பெ.(n.) விடாதவிலக்கணையாக வருஞ் சொல் (யாழ்.அக.);; word which without los- ing its primary sense, has also a sec- ondary sense. [விடு1 + ஆ (எதிர்மறை); + ஆக்கச் + சொல்]
விடாதவாகுபெயர்	விடாதவாகுபெயர் viṭātavākubeyar, பெ.(n.) விடாதவிலக்கணை (வின்.); பார்க்க;see {}. [விடாத + ஆகுபெயர்] தத்தம் பொருளின் நீங்காது நின்று தம் பொருளின் வேறல்லாத பொருளோடு புணரும் பெயர்களை விடாததவாகுகுபெயர் என்பர். மஞ்சள் என்பது தனக்குரிய பொருளை விடாமலே மஞ்சள் கிழங்கைக் குறிக்கும்போது அது விடாத ஆகுபெயராம். இனிப்புத் தின்றான் என்பதும் அது.
விடாதவிலக்கணை	விடாதவிலக்கணை viṭātavilakkaṇai, பெ.(n.) இலக்கணை மூன்றனுள் சொல்லின் பொருட்கும் இயைபுற நிற்கும் இலக்கணை (வேதா.சூ.120); (இலக்.அக.);; a variety of {}, in which the primary sense of a word is retained along with its secondary sense, one of three {}, q.v. [விடாத + இலக்கணை. இலக்கணை = ஒரு பொருளைக் காட்டற்குகு உரிய சொல்லை மற்றொரு பொருட்கு தந்துரைப்பது.]
விடாதுபேசு-தல்	விடாதுபேசு-தல் viṭādupecudal, 9 செ.கு.வி. (n.) பிதற்றுதல் (திவா. 1925);; to blabber, to chatter interminably. [விடாது + பேசு-,]
விடாதுரை-த்தல்	விடாதுரை-த்தல் viṭāturaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) விடாதுபேசு-, (நாநார்த்த. 673); பார்க்க;see {}.
விடாப்படை	விடாப்படை viḍāppaḍai, பெ.(n.) கையினின்றும் விடுபடாத வாள் குந்தம் போன்ற படைக்கலன் (நாமதீப. 426);; weapon held in hand and used, nonmissile weapon. [விடா + படை.]
விடாப்பிடி	விடாப்பிடி viḍāppiḍi, பெ.(n.) 1. உறுதியாகப் பற்றுகை; firm hold or grasp. 2. உறுதியாக நிற்கை; tenacity, pertinacity. 3. தன் முரண்டு; obstinacy. 4. மாறாமல் ஒரே நிலையி லிருக்கை; unchange-ableness. [விடா + பிடி]

விடாப்பிடியாக	விடாப்பிடியாக viḍāppiḍiyāka, வி.எ. (adv.) தன்னிலையிலிருந்து சிறிதும் மாறாமல், சிறிதும் விட்டுக் கொடுக்காமல்; tenaciously. 'அந்தச் செய்தியாளர் விடாப்பிடியாக ஒரே கேள்வியை மாற்றி மாற்றிக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்' (உ.வ.);. [விடாப்பிடி + ஆக]
விடாப்பூட்டு	விடாப்பூட்டு viṭāppūṭṭu, பெ.(n.) ஒய்வில்லாமை (யாழ்.அக.);; being always in harness;having no rest or leisure. [விடா + பூட்டு]
விடாமல்	விடாமல் viṭāmal, வி.எ. (adv.) இடையீடின்றி; without obstruction. 'விட்டுவிட்டுப் பெய்கிற மழையினும் விடாமற் பெய்கிற தூவானம் நல்லது" (பழ.);.
விடாமழை	விடாமழை viṭāmaḻai, பெ.(n.) இடையீடின்றிப் பெய்யு மழை (நாமதீப. 84);; continuous rain. மறுவ. அடைமொழி. [விடா + மழை]
விடாமுயற்சி	விடாமுயற்சி viṭāmuyaṟci, பெ.(n.) ஒன்றை அடைவதற்குத் தொடர்ந்து செய்யும் முயற்சி; perseverance. 'விடாமுயற்சி எப்படிப் பட்டவர்களையும் வெற்றி அடையச் செய்யும்'. 'perseverance is the key to the success' (pro.);. [விடா + முயற்சி]

விடாய்	விடாய்1 viṭāy, பெ.(n.) 1. நீர்வேட்கை; thirst. "தண்ணீர் விடாயெடுத்தால்" (இராமநா. யுத்த. 59);. 2. களைப்பு (நாமதீப. 633);; lassi- tude, weariness. 3. விருப்பம்; longing, craving. [விழை → விழாய் → விடாய்] (சு.வி. 37); விடாய்2 viṭāy, பெ.(n.) வெப்பம்; heat. "விண்ணும் புவியும் விடாயாற்ற" (சொக்க. உலா. 59);. விடாய்3 viṭāyttal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நீர்வேட்கையெடுத்தல்; to thirst. "விடாய்த்த காலத்திலே வாய் நீருறுதற்கு" (மலைபடு. 136, உரை); 2. களைப்படைதல்; to grow faint and weary, to be tired out. 'எருது உழுகிறது, உண்ணிவிடாய்க்கிறது. 3. விருப்பப்படுதல்; to long for. [விடை → விடாய் → விடாய்-, (வே.க 120);] [ஒருகா. விழை → விழாய் → விடாய்-, (செல்வி. செப்பிடெம்பர். 47);] விடாய்4 viṭāy, பெ.(n.) விடுமுறைநாள் (வின்.);; holiday. [விடு → விடை → விடாய்] விடாய்4 viṭāyttal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) செருக்குக் கொள்ளுதல் (இ.வ);; to be haughty, to be stiff with pride. [விடை → விடாய் → விடாய்-,]
விடாய்ப்பு	விடாய்ப்பு viṭāyppu, பெ.(n.) 1. நீர்வேட்கை; thirsting. 2. களைத்திருக்கை; being tired. 3. விருப்பம்; desire, longing. [விழை → விழாய் → விடாய் → விடாய்ப்பு]

விடாயன்	விடாயன் viṭāyaṉ, பெ.(n.) 1. நீர்வேட்கை யுள்ளவன்; thirsty person. "விடாயன் தண்ணீர்ப் பந்தலிலே வரக்கொள்ளச் சாலுருண்டு கிடந்தாற் போலே" (ஈடு. 1, 4, 4);. 2. களைப்புற்றவன்; man faint with fatigue. "சில தார்மிகர் ஏரிகல்லினால் ... விடாயர் அதிலே மூழ்கி விடாய் தீர்ந்து போகா நிற்பர்கள்" (ஈடு. 1, 3, ப்ர.);. 3. காமுகன்; sen- sualist, voluptuary. [விடாய் → விடாயன்]
விடாயாற்றி	விடாயாற்றி viṭāyāṟṟi, பெ.(n.) 1. இளைப்பாறல்; rest, repose, as relief from weariness. 2. இளைப்பாற்றுவது; that which affords rest or relief. "இந்திரனது விடாயாற்றி மலை" (தக்க யாகப். 419, உரை);. 3. பெரிய திருவிழாவை யடுத்து தலைவனுக்கு (சுவாமி); இளைப் பாறலாகக் கோயிலுக்குள் நடைபெறும் திருநாள்; festivities within the temple following the main festival, when the moveable image of the deity is supposed to take rest. [விடாய் → விடாயாற்றி] [ஒருகா. விடாய் + ஆற்று → ஆற்றி]
விடாயெடு-த்தல்	விடாயெடு-த்தல் viḍāyeḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) விடாய்2 பார்க்க;see {}. "தண்ணீர் விடாயெடுத்தால்" (இராமநா. யுத்த. 59);. [விடாய் + எடு-,]
விடாரகம்	விடாரகம் viṭāragam, பெ.(n.) விடாலகம் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}. வ. விடாரக. [விடரகம் → விடாரகம்] (வே.க.149);
விடாரம்	விடாரம் viṭāram, பெ.(n.) பூனை; cat. (வே.க.149);. [விடாலம் → விடாரம்]
விடாலகம்	விடாலகம் viṭālagam, பெ.(n.) 1. பூனை (சூடா.);; cat. 2. பொன்னரிதாரம் (யாழ்.அக.);; yellow orpiment. [விடாரகம் → விடாலகம். (வே.க.149);]
விடாலம்	விடாலம் viṭālam, பெ.(n.) 1. விடாலகம்,1 (சங்.அக.); பார்க்க;see {}. 2. கண்மணி (யாழ்.அக.);; eye-ball. [விடாலகம் → விடாலம்] (வே.க.149); த. விடாலம் → வ. வைடால = பூனை

விடானி	விடானி viṭāṉi, பெ.(n.) சதுரக்கள்ளி (சங்.அக.);; square spurge.

விடி

விடி1 viḍidal,   4 செ.கு.வி. (v.i.)

1. தோற்ற மாதல்; to dawn, to break, as the day.

"வெஞ்சுடர் தோன்றி விடிந்ததை யன்றே" (சீவக. 219);.

2. முடிவு பெறுதல்; to come to an end, to be ended or finished.

"வழிநடப்பதென்று விடியுமெமக் கெங்கோவே" (தனிப்பா, i,212, 5);.

3. நற் காலத்தால் துன்பம் நீங்கி யின்புறுதல். (பரிபா. 7, 85);; to see better days.

வெள் → வெளு. வெளுத்தல் =

1. வெண்மையாதல்.

2. விடிதல். கிழக்கு வெளுத்தது (உ.வ.);. வெள் → வெளி → வெளித்தல் = 1. வெண்ணிறங் கொள்ளுதல் - விடிதல்.

வெளி → வெடி. ஓ.நோ. வெளி → வெடி = திறந்த வெளி (பிங்.); களிறு - கடிறு.

கெளிறு → ரகடிறு.

வெடிதல் = விடிதல்.

"என்றூழ் வெடியாத போதிற்கொய்தான்" (செவ்வந்திப்பு. உறையூரதி.47); வெடி = விடிவெள்ளி (பிங்.);

வெடியல் = விடியல். வெடிவு → விடிவு

வெடி → விடி → விடிதல் = கதிரொளி தோன்றுதல்

"வெஞ்சுடர் தோன்றி விடிந்ததை யன்றே" (சீவக.219);.

விடி = விடிகாலை.

"விடிபக லிரவென் றறிவரி தாய" (திவ். பெரிய.4:10:2);

விடி → விடியல்.

"வைகுறு விடியல்"

"விடியல் வைகறை யிடூஉ மூர" (அகம். 196);.

விடி → விடிவு → விடிவை.

"விடிவை சங்கொலிக்கும்"

மா.வி.அ. அல்லது வடவர் காட்டும் மூலம் வருமாறு

வ்யுஷ் (ப்யுஷ்); =

1. எரி.

2. பிரி.

3. தள், வெளிவிடு.

வி + வஸ்2(ஔிர்); = வ்யுஸ் (vyus); = விடியல் (ச.வே.);

= வ்யுஷ் (இ.வ.); → ஆம் வேற். (இ.வே.);.

வ்யுஷித - (7ஆம் வேற்); = விடியல் வ்யுஷ்ட = விடிந்து வ்யுஷ்டி = விடியல் (இ.வே.);.

இதை நோக்கும்போது, விடி என்னும் சொல்லையே வ்யுஷ்' என்று திரித்து அதற்கேற்ப இங்ஙனம் தித்திருக்குச் செய்திருக்கின்றனர் என்பது தெரிய வருகின்றது (பாவாணர்.வ.மொ.வ.);

'விடிந்தும் பெண்ணுக்கு முட்டாக்கோ?' (பழ.);

வ்யுங்டி = skt. (வ.மொ.வ.);

தெ. விடியு.

விடிகாலை	விடிகாலை viḍikālai, பெ.(n.) பொழுது விடிகின்ற நேரம் (கொ.வ.);; break of day, early morning. [விடி1 + காலை1]
விடிகுண்டு	விடிகுண்டு viḍiguṇḍu, பெ.(n.) விடிதற் குறியாக இடும் அதிர்வெடி; gun fired at the break of day, as time-signal. [விடி2 + குண்டு1]
விடிகோழி	விடிகோழி viḍiāḻi, பெ.(n.) விடியற் காலத்திற் கூவுஞ் சேவற் கோழி; cock crowing at dawn. "விடிகோழி கூவுறது" (கோவ. க. 64);. [விடி + கோழி]
விடிசங்கு	விடிசங்கு viḍisaṅgu, பெ.(n.) சிலை (மார்கழி); மாதத்துப் புலர் பொழுது ஊதப்படும் சங்கம்; conch blown at the dawn of day, especially in the tamil month of {}. [விடி + சங்கு]
விடிநிலா	விடிநிலா viḍinilā, பெ.(n.) பின்னிரவில் தோன்றும் நிலவு (வின்.);; moon that arose in the small hours of the morning. [விடி + நிலா]
விடிமீன்	விடிமீன் viḍimīṉ, பெ.(n.) விடிவெள்ளி பார்க்க;see {}. "விடிமீன் முளைத்த தாளம்" (கல்லா.17, 12);. [விடி + மீன்]
விடியங்காட்டி	விடியங்காட்டி viḍiyaṅgāḍḍi, பெ.(n.) விடிகாலை; dawn. 'தம்பி இன்று விடியங்காட்டி வந்தான்' (உ.வ.);. 'காட்டில்' என்பது ஓர் உறழ்தர உருபு. (sign of comparative degree);. அது உலக வழக்கிற் காட்டி என்று திரிந்து காலப் பொருளில் வழங்கும்போது உறழ் தரத்தை மட்டுமின்றி ஒப்புத்தரத்தையும் (positive degree); குறிக்கும். இனி, விடியல்காட்டி விடியங்காட்டி என்று கொள்ளவும் இடமுண்டு, இதில், 'காட்டி" என்பது உறழ்தரவுருபல்லாத இறந்தகால வினையெச்சம். 'காட்டில்' என்னும் உறழ்தர உருபு 'காட்டிலும்' என்று 'உம்' ஏற்கவும் செய்யும். அது உலக வழக்கில் 'காட்டியும்' என்று திரியும்.விடியற்கருக்கல் = விடியும் பொழுதுள்ள இருட்டு. விடியற்காலம், விடியா மூஞ்சி, விடியா வழக்கு, விடியாவிளக்கு - நந்தா விளக்கு.

விடியல்	விடியல்1 viḍiyal, பெ.(n.) விடியற்காலை, பொழுது விடிகின்ற நேரம்; break of day, dawn. "வைகுறு விடியன் மருதம்" (தொல். பொருள். 8.);. [விள் → விடி – விடியல். (சு.வி.பக்.17);] விடியல்2 viḍiyal, பெ.(n.) 1. மலங்கழிக்கை; voiding excrement. 2. வயிற்றுப்போக்கு; purging. [விடி → விடியல்] விடியல்3 viḍiyal, பெ.(n.) வெளியிடம் (பிங்.);; open space or place. [வெளி → வெடி → விடி → விடியல். (வ.மொ.வ.88);]
விடியல்வைகறை	விடியல்வைகறை viḍiyalvaigaṟai, பெ.(n.) பொழுது விடிதற்கு முன்னர்த்தாகிய வைகறை; twilight before break of day. "பிரம்பின் றிரள்கனி பெய்து விடியல் வைகறை யீடுஉ மூர" (அகநா. 196);. [விடியல் + வைகறை]
விடியவிடிய	விடியவிடிய viḍiyaviḍiya, பெ.(n.) இரவு முழுவதும் (கொ.வ.);; all through the night. 'தென் மாவட்டங்களில் விடிய விடியத் தெருக்கூத்து நடக்கும்' (உ.வ.);. 'விடியவிடிய கதை கேட்டு இராமனுக்குச் சீதை என்ன உறவு என்று கேட்டாற்போல' (பழ.);.
விடியற்கருக்கல்	விடியற்கருக்கல் viḍiyaṟkarukkal, பெ.(n.) விடிதற்கு முன்னுள்ள இருட்பொழுது; dark- ness preceeding break of day. 'விடியற்கருக்கலில் ஏர் பூட்டச் சென்றான்' (உ.வ.);. [விடியல் + கரு → கருகு → கருக்கு → கருக்கல்]
விடியற்காலம்	விடியற்காலம் viḍiyaṟkālam, பெ.(n.) வைகறை; break of day, dawn. "விடியற் காலத்தே வந்து" (மதுரைக்.223,உரை);. 'விடியற் காலத்தில் படிப்பது மனத்தில் நன்கு பதியும்' (உ.வ.);. 'விடியற் காலம் கலியாணம், பிடியடா தம்பலம்' (பழ.);. 'விடியு மட்டும் இறைத்தவனும் விடிந்த பின்பு சாலை உடைத்தவனும் சரி' (பழ.);. 'விடியுமட்டும் மழை பெய்தாலும் ஒட்டாங் கிளிஞ்சில் முளைக்காது' (பழ.);. [விடியல் + காலம்]

விடியற்பண்	விடியற்பண் viḍiyaṟpaṇ, பெ.(n.) 1. விடியற்காலம் (வின்.); பார்க்க;see {}. 2. பூபாளம் என்னும் புறநீர்மைப் பண்; a melody type to be sung at dawn (mus.);. [விடியல் + பண்]
விடியற்புறம்	விடியற்புறம் viḍiyaṟpuṟam, பெ.(n.) விடியற்காலம் பார்க்க;see {}. [விடியல் + புறம்1]
விடியற்றரம்	விடியற்றரம் viḍiyaṟṟaram, பெ.(n.) விடியற்காலம் (வின்.); பார்க்க;see {}. [விடியல் + தரம்]
விடியாப்பானை	விடியாப்பானை viḍiyāppāṉai, பெ.(n.) 1. பொந்திகையற்றவ-ன்-ள். (வின்.);; one who is never satisfied. 2. விடியாமூஞ்சி பார்க்க;see {}. [விடியா + பானை]
விடியாமூஞ்சி	விடியாமூஞ்சி viḍiyāmūñji, பெ.(n.) தொடர்ந்து வரும் நல்வினைப்பயன் அற்றவ-ள்-ன் (வின்.);; unlucky person, one who never sees the end of ones troubles, inherited by bad action or karma. 'விடியாமூஞ்சிக்கு வேலை அகப்பட்டாலும் கூலி அகப்படாது' (பழ.); [விடியா + மூஞ்சி]
விடியாலை	விடியாலை viḍiyālai, பெ.(n.) விடிகாலை என்பதன் கொச்சைவழக்கு; corr. of {}. [விடிகாலை → விடியாலை]
விடியாவழக்கு	விடியாவழக்கு viḍiyāvaḻkku, பெ.(n.) ஒரு பொழுதும் முடிவுபெறாத வழக்கு (இ.வ.);; never-ending dispute. [விடியா + வழக்கு. விடியா = ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம்.]
விடியாவிளக்கு	விடியாவிளக்கு viḍiyāviḷakku, பெ.(n.) நந்தாவிளக்கு; ever-burning lamp. "விடியாவிளக்கென்று மேவி நின்றேனே" (திருமந். 48.); மறுவ. விடிவிளக்கு. [விடியா + விளக்கு]

விடியாவீடு	விடியாவீடு viḍiyāvīḍu, பெ.(n.) தொடர்ந்து வரும் தீவினைப் பயனுள்ள வீடு; a house with continuous bad 'karma'. [விடியா + வீடு] இதன் மூலம், துன்பம் தொலைந்து இன்பங் கூடுதற்கியலாமை வெளிப்படுத்தப்பட்டது.
விடிவு	விடிவு1 viḍivu, பெ.(n.) 1. விடிகாலை பார்க்க;see {}. "விடபியிதன்கண் விடிவளவு மிருவே மிருத்தும்" (சேதுபு. தரும. 13);. 2. துன்பம் நீங்கியின்பம் வருகை; approach of good times, dawn of happiness. நிற்பயம்பாடி விடிவுற் றேமாக்க" (பரிபா. 7, 85);. 3. ஒழிவு வேளை; leisure. க. பிடவு (b);. [விடி → விடிவு] (செல்வி 77. வைகாசி 499); விடிவு2 viḍivu, பெ.(n.) விடியல்3 (அக.நி.); பார்க்க;see {}. [விடி → விடிவு] விடிவு3 viḍivu, பெ.(n.) 1. அச்சம்; fear. 2. நறும்புகை; incense. [விடி → விடிவு]
விடிவெட்டியாள்	விடிவெட்டியாள் viḍiveḍḍiyāḷ, பெ.(n.) விடுதியாள் (இ.வ.); பார்க்க;see {}. [விடி + வெட்டியாள்]
விடிவெள்ளி	விடிவெள்ளி viḍiveḷḷi, பெ.(n.) பின்னிரவில் தோன்றும் வெள்ளி மீன் (சுக்கிரன்); (வின்.);; venus, as the morning star. [விடி2 + வெள்ளி]
விடிவேளை	விடிவேளை viḍivēḷai, பெ.(n.) விடியற் காலம் பார்க்க;see {}. [விடி + வேளை]

விடிவை	விடிவை viḍivai, பெ.(n.) விடியற்காலம் பார்க்க;see {}. "விடிவை சங் கொலிக்கும்" (திவ். திருவாய். 6, 1, 9);. [விடி → விடிவு → விடிவை. (வ.மொ.வ.88);]
விடிவோரை	விடிவோரை viḍivōrai, பெ.(n.) அதிகாலை; early hours of the morning. "விடிவோரை நட்டு" (திவ். திருப்பா. 3, வ்யா);. [விடிவு1 + ஒரை2]

விடு	விடு1 viḍudal, 6 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நீங்குதல்; to leave, quit, part with. "தவ்வையைக் காட்டி விடும்" (குறள், 167);, 'அவன் சென்ற ஆண்டே பள்ளியை விட்டுவிட்டான்; சம்பளம் போதாதென்று வேலையை விட்டு விட்டான்'. 2. விலக்குதல்; to remove. 'அவன் காசிக்குச் சென்று வந்ததும் கத்தரிக்காயை விட்டுவிட்டான்'. 3. நீக்குதல்; to get rid of. "தூற்றாதே தூரவிடல்" (நாலடி, 75);. 4. பிரித்தல்; to split, separate; to disentangle, as hair. 5. கைவிடுதல்; to abandon, forsake. 'அவன் புதுமணஞ் செய்தவுடன் பழைய மனைவியை விட்டுவிட்டான்'. 6. போக விடுதல்; to let go. 7. அனுப்புதல்; to des- patch, send away. "தவமுது மகளை விட்டு" (குறள். 501, உரை);. 8. தொடர்பு விடுத்தல்; to liberate, set free, release. 'அவனுக்கும் எனக்கும் நீண்ட நாட்களாகத் தொடர்பு விட்டுப் போயிற்று'. 9. நிறுத்துதல்; to give up, to leave off, discontinue. 'அந்த பழக்கத்தை விடு', 'வண்டியை விட்ட இடத்திலிருந்து ஒட்டி வந்தான்'. 10. ஒழித்து விடுதல்; to omit, leave out. 'அந்தப் பகுதியை விட்டுப் படித்தான்'. 11. முடித்தல்; to end, finish, conclude. 12. வெளி விடுதல்; to emit, issue, to give out, let out. 13. செலுத்துதல்; to send forth, discharge. "எம்மம்பு கடிவிடுதும்" (புறநா. 9);. 14. எறிதல் (பிங்.);; to throw. "விடும் விடுங் கரதலத்து" (தக்கயாகப். 413.);. 15. சொரிதல்; to pour. "கதிர் விடு தன்மையும்" (கலித். 100);. 16. கொடுத்தல்; to give, bestow.

விடுக்கு	விடுக்கு1 viḍukku, பெ.(n.) சிற்றளவான குடிநீர்; small amount of drinking water. [முடுக்கு → விடுக்கு (செல்வி. செப். 78-10);] விடுக்கு2 viḍukku, பெ.(n.) மடக்கு; a mouth- ful water. [விழுங்கு → விழுக்கு → விடுக்கு (மு.தா.322);]
விடுகதை	விடுகதை viḍugadai, பெ.(n.) புதிர்; riddle, enigma. [விடு2- + கதை1]
விடுகவி	விடுகவி viḍugavi, பெ.(n.) விடுபாட்டு பார்க்க;see {}. [விடு1- + கவி] Skt. kavi → த. கவி.
விடுகாசு	விடுகாசு1 viḍukācu, பெ.(n.) சில்லறைப் பணம் (வின்.);; change, lower denomina- tion of coins, petty cash. [விடு + காசு] விடுகாசு2 viḍukācu, பெ.(n.) விடுகாசு வளையல் (வின்.); பார்க்க;see {}. தெ. காசு ({}); [விடு + காசு] விடுகாசு viḍukācu, பெ. (n.) ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்காலத்தில் தம்பிடி எனும் மதிப்புள்ள சிறுகாசு; a lowest value coin in a rupee during the English period in India. மறுவ தம்பிடி [விடு+காசு] 4 விடுகாசு 1 துட்டு, 3 துட்டு 1 அணா, 12 விடுகாசு 1 அணா, 16 அணா 1 ரூபாய், 192 விடுகாசு 1 ரூபாய்
விடுகாசுவளையல்	விடுகாசுவளையல் viḍukācuvaḷaiyal, பெ.(n.) கண்ணாடி வளையல் வகை (வின்.);; a glass armlet or bangle, bracelet. [விடுகாசு2 + வளையல்]
விடுகாது	விடுகாது viḍukātu, பெ.(n.) வளர்த்துத் தொங்கவிடும் தொள்ளைக் காது; perforated ear-lobe hanging loose without any jewel. "விடுகாதானாலும் தோடிட்டு வளர்ந்த காதென்று தெரியுங்காண்" (ஈடு. 10, 1, 1);. [விடு + காது]

விடுகாலி	விடுகாலி viḍukāli, பெ.(n.) 1. பட்டி மாடு; cattle allowed to roam at large. 2. கடங்காதவ-ன்-ள்; person under no moral restraint. [விடு + காலி]
விடுகாலிவிளைவு	விடுகாலிவிளைவு viḍukāliviḷaivu, பெ.(n.) பின்னறுவடை (யாழ்.அக.);; belated harvest. [விடுகாலி + விளைவு]
விடுகு	விடுகு viḍugu, பெ. (n.) 1. பிள்ளை; son. 2. துண்டு; piece. [பிடுகு → விடுகு (சு.வி.பக்.15);]
விடுகுதிரை	விடுகுதிரை viḍugudirai, பெ.(n.) பகைவர் மேல் விடுங் குதிரைப் பொறி; horse-shaped ngine of war. "விற்பொறிகள் வெய்ய விடுகுதிரை" (சீவக. 102);. [விடு + குதிரை]
விடுகுறை	விடுகுறை1 viḍuguṟai, பெ.(n.) விட்டகுறை (வின்.); பார்க்க;see {}. [விடு + குறை] விடுகுறை2 viḍuguṟai, பெ.(n.) விடுதுறை (வின்.); பார்க்க;see {}. [விடு + குறை]
விடுகோலெருது	விடுகோலெருது viḍuālerudu, பெ.(n.) சமயத்திலுதவும் பொருட்டு உடன் கொண்டு செல்லும் எருது (வின்.);; spare bullock. [விடு + கோல்1 + எருது]
விடுத்தம்	விடுத்தம்1 viḍuttam, பெ.(n.) தடவை (வின்.);; turn, times. "எங்களூரையும் இரண்டு விடுத்தமாக அழித்து ஆளும்படி வெட்டி" (புதுக். கல். 799);. [விடு → விடுத்தம்] (வே.க.149); விடுத்தம்2 viḍuttam, பெ.(n.) 1. மரவகை; strychnine tree. 2. எட்டி (மலை.); பார்க்க;see {}.

விடுத்துவிடுத்து	விடுத்துவிடுத்து viḍuttuviḍuttu, து.வி. (adv.) அடிக்கடி (வின்.);; very often, frequently. [விடுத்து + விடுத்து]
விடுதயிர்	விடுதயிர் viḍudayir, பெ.(n.) நீர்கலந்த தயிர் (இ.வ.);; curd mixed with water, loose curds. [விடு + தயிர்]
விடுதல்	விடுதல் viḍudal, பெ.(n.) விடுதலை (புதுவை.);; release. [விடு → விடுதல்]
விடுதலம்	விடுதலம் viḍudalam, பெ.(n.) 1. நிலாமுற்றம்; open terrace. "தன்கோயின் மீமிசை விடுதலத்து" (திருவாலவா. 16, 1);. 2. பொது மக்களின் பயன்பாட்டிற்காக விடப்பெற்ற வெற்றுநிலம்; unoccupied or vacant site set apart for the use of the public. தெ. விடுதல;க. பிடடெ. [விடு + தளம் → தலம்] Skt. ஸ்தலம் (முன்மெய்ச் சேர்ப்பு);
விடுதலை	விடுதலை viḍudalai, பெ.(n.) 1. ஒய்வு; rest, retirement. 2. தொடர்பு நீக்கம்; release, deliverance. 3. தன்னுரிமை; liberty. "புலையருக்கும் விடுதலை" (பாரதி. தேசீய. விடுதலை. 2);. தெ. விடுதல.
விடுதலைப்பத்திரம்	விடுதலைப்பத்திரம் viḍudalaippaddiram, பெ.(n.) சொத்திற் பிறர்க்கு உரிமையில்லை யென்பதை உறுதிப்படுத்தும் உறுதி ஆவணம்; release deed, deed of dis- charge, as of mortgage, etc. [விடுதலை + Skt. patra → த. பத்திரம்]

விடுதா-தல் (விடுதருதல்)	விடுதா-தல் (விடுதருதல்) viḍudādalviḍudarudal, 4 செ. குன்றாவி.(v.t.) கொடுத்தனுப்புதல்; to send, as a present. "சிறு தொட்டில்..... உனக்குப் பிரமன் விடுதந்தான்" (திவ். பெரியாழ். 1,3,1);. [விடு + தா (தரு);-,] விடுதா-தல் (விடுதருதல்) viḍudādalviḍudarudal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) தடையின்றி முன் செல்லுதல்; to advance unchecked. "வெஞ்சின வேந்தன் விடுதர" (பு.வெ.4, 1, கொளு.);. [விடு + தா (தரு);-,]
விடுதாள்	விடுதாள் viḍutāḷ, பெ.(n.) தனித்தாள் (இ.வ.);; loose sheet of paper. [விடு + தாள்]
விடுதி	விடுதி viḍudi, பெ.(n.) 1. தங்குமிடம்; lodging place, place of temporary residence;choultry. "விடுதியே நடக்கவென்று நவிலுவீர்" (பாரத. சூது. 165);. 2. விடுதலம், 2 (இ.வ.); பார்க்க;see {}. 3. தனித்த-வன்-வள்-து; that which is soli- tary or lonely, separated or companionless. 'விடுதியாள்', 'விடுதி மாடு', 'விடுதிப்பூ'. 4. இசைவு; leave, per- mission. 'எனக்கு விடுதி தர வேண்டும்'. தெ. விட்டி; க. பிடதி;ம. விடுதி. [விடு → விடுதி]
விடுதிப்பூ	விடுதிப்பூ viḍudippū, பெ.(n.) விடுபூ பார்க்க;see {}. [விடுதி + பூ3]
விடுதிமாடு	விடுதிமாடு viḍudimāḍu, பெ.(n.) விடுகோ லெருது பார்க்க;see {}. [விடுதி + மாடு]
விடுதியாள்	விடுதியாள் viḍudiyāḷ, பெ.(n.) வேலையில்லாதவன் (கொ.வ.);; unemployed person. 2. குடும்ப அலுவலில்லாத ஆள்; single man, man without any domestic ties or duties. [விடுதி + ஆள்2]

விடுதீட்டு	விடுதீட்டு1 viḍutīḍḍu, பெ.(n.) கொடை ஆவணம்; gift deed. "நாயனார் பண்டாரத் தார்க்கு விடுதீட்டுக் குடுத்த பரிசாவது' (S.I.I. V. 105);. [விடு1 + தீட்டு2] விடுதீட்டு2 viḍutīḍḍu, பெ.(n.) விடுதலை ஆவணம் (பத்திரம்); (ரகஸ்ய. 281);; release deed. [விடு + தீட்டு]
விடுது	விடுது viḍudu, பெ.(n.) 1. ஆலம் விழுது; aerial root falling down from branch of banyan tree. 2. ஆழம் பார்ப்பதற்காக ஒரு முனையில் ஈயவுருண்டை கட்டிய கயிறு; sounding lead. 'கடலில் விடுது விட்டுப் பார்க்கிறது' (naut.); (வின்.);. 3. தூக்குருண்டை (இ.வ.);; plumb-line. [விழுது → விடுது]
விடுதுறை	விடுதுறை viḍuduṟai, பெ.(n.) படிக்கும் போது நிறுத்திப் படிக்கும் இடம் (யாழ்.அக.);; place for pause in reading, singing, etc. [விடு + துறை]
விடுதோல்	விடுதோல் viḍutōl, பெ.(n.) மேற்றோல்; epidermis. "நரம்பொடு விடுதோல் ... கழன்று" (மணிமே. 20, 59);. [விடு + தோல்3]
விடுந்தலைப்பு	விடுந்தலைப்பு viḍundalaippu, பெ.(n.) சீலையின் முன்றானை (வின்.);; front end of a cloth, the ornamented end of a saree. [விடு + தலைப்பு]
விடுநகம்	விடுநகம் viḍunagam, பெ.(n.) கிட்டிக்கோல்; clamp consisting of two sticks, an instrument of torture. "கேளாதாரை வடுக விடுநக மிட்டு" (ஈடு. 4, 8, 6);. [விடு + நகம்2]

விடுநாண்	விடுநாண்1 viḍunāṇ, பெ.(n.) இடுப்பிற் கட்டும் அரைஞாண் கொடி, கயிறு (ஈடு. 2, 5, 5);; girdle, cord for the waist. [விடு + நாண்2]. விடுநாண்2 viḍunāṇ, பெ.(n.) கழுத்திலிருந்து இடைவரை தொங்கும் நாணணிவகை; a neclet ornament hang- ing down to the waist. "திருக்கழுத்திற் சாத்தின விடுநாணானது திருவுந்தியளவும் தாழ" (திவ்.பெரியாழ். 2,10, 2, வ்யா, பக். 488);. [விடு + நாண்]
விடுநிலம்	விடுநிலம் viḍunilam, பெ.(n.) வெற்று நிலம்; waste land. "விடுநில மருங்கிற் படுபுல் லார்ந்து" (மணிமே. 13, 51);. [விடு + நிலம்]
விடுப்பு	விடுப்பு viḍuppu, பெ.(n.) 1. நீக்கம்; separa- tion. "விடுப்பில் குணகுணி" (வேதா. சூ. 127);. 2. துருவியறியுந் தன்மை (வின்.);; in- quisitiveness. 3. புதுமையானது; that which is strange or curious. 'அவன் விடுப்புக் காட்டுகிறான்' (வின்.);. 4. விருப்பம் (யாழ்.அக.);; desire. 5. தானாக எடுக்கும் விடுப்பு; leave [விடு → விடுப்பு] (செல்வி. 77, ஆடி.பக். 488); விடுப்பு viḍuppu, பெ. (n.) முழவால் இசைக்கப்படும் ஒரு திறன்; a method of playing music. [விடு-விடுப்பு]
விடுப்புக்காட்டு-தல்	விடுப்புக்காட்டு-தல் viḍuppukkāḍḍudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) புதுமைக்காட்சி காட்டுதல் (வின்.);; to present a curious or strange spectacle or show. [விடுப்பு + காட்டு-,]
விடுபடு-தல்	விடுபடு-தல் viḍubaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நீக்கப்படுதல்; to be left, to be aban- doned, relinquished. 2. விடுதலை யடைதல்; to be released, liberated, as from bondage or prison. [விடு + படு-,]
விடுபடை	விடுபடை viḍubaḍai, பெ.(n.) எறியப்படும் படை (சுக்கிர நீதி. 328);; missile. [விடு + படை]

விடுபதி	விடுபதி viḍubadi, பெ.(n.) மருமகன் (யாழ்.அக.);; son-in-law. [விடு + பதி]
விடுபாட்டு	விடுபாட்டு viḍupāḍḍu, பெ.(n.) தனிப்பாடல்; stray, occasional verse. மறுவ. விடுகவி [விடு1 + பாட்டு]
விடுபாடு	விடுபாடு viḍupāḍu, பெ.(n.) இலக்கண வரையறை, மற்றும் தொகைப்படுத்துதல் ஆகியவற்றில் சொல்லவேண்டிய ஒன்று சொல்லப்படாதிருத்தல்; be left out, be omitted, be left undone. [விடுபடு → விடுபாடு]
விடுபூ	விடுபூ, viḍupū, பெ.(n.) தொடுக்காத பூ; loose flower, as not strung in a garland. "விடுபூத் தொடைப்பூக் கட்டுப்பூ" (சிலப். 5, 14, உரை);. [விடு + பூ3]
விடுபேறு	விடுபேறு viḍupēṟu, பெ.(n.) பிறர்க்கு உரிமையாய் விடப்பட்ட நிலம் முதலியன (Insc.);; endowment, as of lands, money, etc. [விடு + பேறு]
விடுமலர்	விடுமலர் viḍumalar, பெ.(n.) 1. மலர்ந்த பூ; blossom. "விடுமலர்ப் பூங்கொடி போல நுடங்கி" (பரிபா. 12, 89);. 2. விடுபூ பார்க்க;see {}. [விடு + மலர்]
விடுமனை	விடுமனை viḍumaṉai, பெ.(n.) வெற்று மனையிடம் (இ.வ.);; vacant house-site. [விடு + மனை]
விடுமுதல்	விடுமுதல் viḍumudal, பெ.(n.) வாணிகத் திற்கு வைத்த முதல் (இ.வ.);; capital. [விடு + முதல்]

விடுமுறி	விடுமுறி viḍumuṟi, பெ.(n.) 1. விடுதலைப் பத்திரம் (இ.வ.); பார்க்க;see {}. 2. மணமுறிப்பு செய்து கொண்டதைக் குறிக்கும் ஆவணம் (நாஞ்.);; divorce deed. ({});. [விடு + முறி]
விடுமுறை	விடுமுறை viḍumuṟai, பெ.(n.) 1. அலுவலகம், கல்வி நிறுவனம் முதலியவற்றில் முறையாக அளிக்கும் ஒய்வுநாள் (இ.வ.);; holiday, vocation. 2. கோடை விடுமுறை; summer holiday. 3. கிழமை விடுமுறை; weekly holiday. [விடு + முறை]
விடுவம்	விடுவம் viḍuvam, பெ.(n.) பகலிரவுகள் நாழிகையளவில் ஒத்தநாள்; equinox. "அயனமே விடுவந்திங்கட் பிறப்பு" (வேதாரணி. தோற்ற. 82);. [விடு → விடுவம்]
விடுவாய்	விடுவாய் viḍuvāy, பெ.(n.) நிலப்பிளப்பு; cleft, crevice in the surface of the earth. "கருங்கதிரெறித்த விடுவாய் நிறைய" (அகநா. 53);. [விடு + வாய்]
விடுவாய்செய்-தல்	விடுவாய்செய்-தல் viḍuvāyceytal, 1 செ. குன்றாவி. (v.t.) அரிதல்; to cut up, slice up, mince, as vegetables. "கொடுவாய்க் குயத்து விடுவாய் செய்ய" (சிலப். 16, 30);. [விடுவாய் + செய்-,]
விடுவி-த்தல்	விடுவி-த்தல் viḍuvittal, 11 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. விடுதலை செய்தல்; to liberate, set free, Release. 2. உட்பொருளைக் கண்டு கூறுதல்; to explain, interpret, to solve, as a riddle. [விடு → விடுவி → விடுவி-,] (செல்வி. 77, ஆடி,589);
விடுவிடெனல்	விடுவிடெனல் viḍuviḍeṉal, பெ.(n.) 1. சுருசுருப்பாயிருத்தற் குறிப்பு; onom, expr. of being active, busy. 2. அச்சம் முதலிய வற்றால் மெய்ந் நடுங்குதற் குறிப்பு (இ);; expr. of shivering of body out of fear etc. 3. சினங்கொள்ளுதற் குறிப்பு; being angry. [விடுவிடு + எனல்]
விடுவெட்டி	விடுவெட்டி viḍuveḍḍi, பெ.(n.) விடுதியாள் (இ.வ.); பார்க்க;see {}. [விடு + வெட்டி]

விடுசி	விடூசி viṭūci, பெ.(n.) அம்பு; arrow. "விடய மெனும் விடவிடூசி" (ஞானவா. முமுட். 13);. [விடு + ஊசி]
விடேல்விடுகு	விடேல்விடுகு viḍēlviḍugu, பெ.(n.) பல்லவரசர் சிலரின் சிறப்புப் பெயர் (I.M.P.Tj.669);; a creditable title of cer- tain pallava kings. "விடேல்விடுகு நீகடவும் வீதிதோறும்" (நந்திக். 74);. [விடேல் + விடுகு]
விடேல்விடேலெனல்	விடேல்விடேலெனல் viṭēlviṭēleṉal, பெ.(n.) ஈரடுக் கொலிக்குறிப்பு; an imitative sound or echo. "மாவடு விடேல்விடேலென் றோசையும்" (பெரியபு. அரிவாட். 18);. [விடேல் + விடேல் + எனல்]
விடேலெனல்	விடேலெனல் viṭēleṉal, பெ.(n.) ஓசைக்குறிப்பு (சூடா.);; an imitative sound. "மாவின் வரிவடு விடேலெனாமுன்" (பெரியபு. அரிவாட். 22);. [விடேல் + எனல்]

விடை1 viḍai, பெ.(n.)

1. மறுமொழி (நன். 386, உரை);; answer, reply.

2. அனுமதி; liberty, leave, licence, permission.

"கானமின்றே போகின்றேன் விடையுங் கொண்டேன்" (கம்பரா. கைகேசி. 110);.

3. விடைக்கோழி (வின்.); பார்க்க;see {}.

4. அசைவு; movement, shaking.

"பெயர்த்திட்டானது விடைதந்தில தணுவும்" (சேதுபு. இராமனருச். 158);.

க., து. பிடெ.

[விடு2 → விடை (வே.க.149);]

விடை2 viḍai, பெ.(n.)

மிகுதி; abundance, surplus.

"விடையரவ மன்றங் கறங்க" (பு.வெ.12. ஒழிவு. 5);.

விடை3 viḍaittal, 11 செ.குன்றாவி. (v.t.)

1. வேறுபடுத்துதல்; to seperate or alter.

"விடைப்பருந்தானை வேந்தன்" (சீவக. 555);.

2. அடித்தல்; to strike.

"விடைப்பரே மனிதருந் தம்மில் வெல்லவே" (சிவதரு. சனன. 63);.

3. கண்டித்தல் (வின்.);; to re- prove.

4. வெளிப்படுத்துதல் (வின்.);; to re- veal or expose.

[விடு → விடை → விடை-,] (சு.வி.28);

விடை4 viḍaittal, 11 செ.கு.வி.(v.i.)

1. மிகுதல்; to abound;

"புன்னை மலர் நாற்றம் விடைத்தே வருதென்றல்" (தேவா. 69, 2);.

2. கடுகுதல்; to be in haste.

"விடைத்துத் தவரை வெகுள்வானும்" (சிவதரு. பாவ.36);.

விடை5 viḍaittal, 11 செ.குன்றாவி.(v.t.)

1. தடுத்தல்; to prevent, abstruct, parry.

"அவன் புடைத்த கைகளை விடைத்தன னகற்றி" (பாரத. கீசக. 79);.

2. வருந்துதல்; to affict, cause pain.

"விடையா வடந்தை செய் வெள்ளியம் பொருப்பினும்" (கல்லா. 51);.

விடை6 viḍaittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.)

1. சோர்தல்; to droop, languish.

"விடையா விடையாசரணம்" (தணிகைப்பு. வீராட்ட. 12);.

2. விம்முதல்; to sob.

விடைக்கந்தம்	விடைக்கந்தம் viḍaikkandam, பெ.(n.) செம்மணித்தக்காளி (தைலவ.);; black nightshade. [விடை + கந்தம்]
விடைக்குறி	விடைக்குறி viḍaikkuṟi, பெ.(n.) காளை முத்திரை; seal with the mark of shiva's bull. "திருக்கடையை விடைக்குறியிட்டு" (திருவாலவா. பதி, 4);. [விடை9 + குறி]
விடைக்கோழி	விடைக்கோழி viḍaikāḻi, பெ.(n.) தாயைவிட்டுப் பிரிந்து திரியக் கூடிய பருவத்துள்ள கோழிக்குஞ்சு (யாழ்.அக.);; chicken old enough to roam about away from its mother hen. [விடை1 + கோழி] மறுவ. கோழிச் சேவல்
விடைகாலெறி-தல்	விடைகாலெறி-தல் viḍaikāleṟidal, 21 செ.கு.வி. (v.i.) 1. இறக்குங்காலத்தில் கால்கள் வலித்திழுத்தல்; to twitch the legs, as a beast or person when dying. 2. கால் மடங்குதல்; to bend the legs backward. [விடை3 + காலெறிதல்]
விடைகொடு-த்தல்	விடைகொடு-த்தல் viḍaigoḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மறுமொழி சொல்லுதல்; to answer. 2. அனுமதி கொடுத்தல்; to grant leave or permission. "வினைக்கு விடை கொடுப்பாம்" (பிரபுலிங். துதி. 1);. [விடை1 + கொடு]
விடைகொள்(ளு)-தல்	விடைகொள்(ளு)-தல் viḍaigoḷḷudal, 16.செ.கு.வி. (v.i.) 1. வெளியேற அனுமதி பெறுதல்; to get permission, to take leave of, as when departing. "யானும் விடைகொள்ளத் தந்தருளுகென்றனள்" (தக்கயாகப். 288);. 2. வந்து சேர்தல்; to arrive. 'இன்றைக்குத்தான் திருவல்லிக் கேணிக்கு விடை கொண்டேன்'. [விடை + கொள்(ளு);-,]
விடைகோள்	விடைகோள் viḍaiāḷ, பெ.(n.) விடைதழால் பார்க்க;see {}. "கதழ்விடை கோட் காண்மார்" (கலித். 103);. [விடை8 + கோள்]
விடைதழால்	விடைதழால் viḍaidaḻāl, பெ.(n.) ஏறு தழுவதற்குரிய முல்லை நிலப்பாறையறை வித்து சினமூட்டி விடப்பட்ட ஏற்றினைத் தழுவிப்பிடிக்கை; grappling and subduing enraged bulls, as by a suitor in a test of bravery. "தழாஅல் வேண்டும்" (தொல். பொருள். 644). [விடை + தழுவு → தழால். (தழால் = தழுவுகை);]

விடைதுரத்துதல்	விடைதுரத்துதல் viḍaiduraddudal, பெ.(n.) வளர்ந்து பெரிதான குட்டி அல்லது குஞ்சைத் தாய்விலங்கு அல்லது பறவை தன்னினின்று அகற்றுகை; sending or driving away of the young ones by the mother animal or bird after their tutelage is over. [விடை + துரத்துதல்]
விடைப்பாகன்	விடைப்பாகன் viḍaippākaṉ, பெ.(n.) சிவ பிரான்;{}, as riding the bull Nandi. "மெய்யா விமலா விடைப்பாகா" (திருவாச. 1, 34);. [விடை + பாகன்3]
விடைப்பு	விடைப்பு1 viḍaippu, பெ.(n.) 1. வேறு படுத்துகை; separating, dividing. "விடைப் பருந்தானை வேந்தன்" (சீவக. 555);. 2. நீக்குகை; removal. "விடைப்பரு வினையினாக்கம்" (தணிகைப்பு. சீபரி. 603);. [விடை3 → விடைப்பு] விடைப்பு2 viḍaippu, பெ.(n.) 1. சினங் காட்டுகை; mani-festation of anger, wrath. 2. திமிர்; arrogance. 'அவன் மிகவும் விடைப்பாயிருக்கிறான்'. [விடை4 → விடைப்பு] விடைப்பு3 viḍaippu, பெ.(n.) குற்றம் (யாழ்.அக.);; fault, error. [விடை5 → விடைப்பு]
விடைப்பேர்	விடைப்பேர் viḍaippēr, பெ.(n.) வரிவகை (S.I.I.vii.403);; a tax. [விடை + பேறு → விடைப்பேர்]
விடைப்பேறு	விடைப்பேறு viḍaippēṟu, பெ.(n.) பழைய வரி வகை (S.I.I.ii.115);; an ancient tax. [விடை + பேறு]
விடைமுகன்	விடைமுகன் viḍaimugaṉ, பெ.(n.) நந்தி; Nandi, as having the face of a bull. "விடைமுக னுரைத்தசொல் வினவி" (கந்தபு. விடை.23);. [விடை + முகம் → முகன்]

விடைமுரிப்பு	விடைமுரிப்பு viḍaimurippu, பெ.(n.) எருத்தின் திமில் (திவா);; hump of an ox. [விடை + முரிப்பு]
விடையதிகாரி	விடையதிகாரி viḍaiyadikāri, பெ.(n.) விடையிலதிகாரி பார்க்க;see {}. "இப்படிக்கு விடையதிகாரி உய்யக் கொண்டான் எழுத்து" (S.I.I.iii.36);. [விடை1 + அதிகாரி]
விடையம்	விடையம்1 viḍaiyam, பெ.(n.) 1. காட்சிப்பொருள்; objects of sense. "விடையமறுத்து" (காசிக. அக. விந். 14);. 2. விடயம்1, 1, 4 பார்க்க;see {}. 3. நாடு; country, nation. "விடையமொன்றின்றி வென்ற" (சூளா. மந்திர. 62);. [விடு → விடை → விடையம்] (சுவி.28); விடையம்2 viḍaiyam, பெ.(n.) அதிவிடையம் (அரு.அக.);; atis.
விடையவன்	விடையவன் viḍaiyavaṉ, பெ.(n.) 1. சிவபிரான் பார்க்க;see {}. "விடையவனே விட்டிடுதி கண்டாய்" (திருவாச. 6, 1);. 2. வருணன்;{}. "நெடுந்தேருடை மீளிதானும் விடையவ னாதலால்" (பாரத. குருகுல. 108, அரும்.பக். 12);. [விடை → விடையவன்]
விடையன்	விடையன்1 viḍaiyaṉ, பெ.(n.) விடையவன்,1 பார்க்க;see {}. "ஒற்றை விடையனு நான்முகனும்" (திவ். பெரியாழ். 4,10,4);. [விழை → விடை → விடையன் (வே.க. 120);] விடையன்2 viḍaiyaṉ, பெ.(n.) மிகு சிற்றின்ப வெறியன், காமுகன்; sensualist. [விழை → விடை → விடையன் (வே.க.120);]
விடையாத்தி	விடையாத்தி viḍaiyātti, பெ.(n.) விடாயாற்றி பார்க்க;see {}. [விடையாற்றி → விடையாத்தி]

விடையாயம்	விடையாயம் viḍaiyāyam, பெ.(n.) ஏற்றையுடைய ஆனிரை; herd of cows with a bull in their midst. "வேற்காளை விடையாயங் கொள்கென்றான் வேந்து" (பு.வெ.1,1);. [விடை7 + ஆயம்4 (ஆயம் = ஆக்களின் மந்தை);]
விடையாற்றி	விடையாற்றி viḍaiyāṟṟi, பெ.(n.) விடாயாற்றி பார்க்க;see {}. விடையாற்றி viḍaiyāṟṟi, பெ. (n.) பச்சைக்காளி, பவளக்காளி அம்மீன்கள் அருள் வழங்கியபின் ஓய்வெடுத்தல்; respite of Paccaikkali Pavalakkali Amman's blessings to the devotees. [விடை+ஆற்றி]
விடையான்	விடையான் viḍaiyāṉ, பெ.(n.) சிவன்; Sivan. "விடையாயெனுமால்" (தேவா. திருமரு. 1);. [விடையன் → விடையான்]
விடையிலதிகாரி	விடையிலதிகாரி viḍaiyiladikāri, பெ.(n.) அரசாணை விடுக்கும் அதிகாரி; officer, who issues the royal orders. "விடையி லதிகாரிகள் உய்யக் கொண்டானும்" (S.I.I.iii.36); (T.A.S.i.166);. [விடை → விடையில் + அதிகாரி → விடையிலதிகாரி] (செல்வி 77, ஆடி, 588);
விடையுச்சன்	விடையுச்சன் viḍaiyuccaṉ, பெ.(n.) திங்கள் (நாமதீப.97);; moon. [விடை7 + உச்சன்]
விடையூர்தி	விடையூர்தி viḍaiyūrti, பெ.(n.) சிவபிரான்;{} as riding with the bull Nandi. "விடையூர்தி யருளா லுலவுவீர்" (தாயு. சித்தர், 3);. [விடை + ஊர்தி]
விடையோன்	விடையோன் viḍaiyōṉ, பெ.(n.) விடையவன், 1 பார்க்க;see {} 1. "விடையோன் யாகசாலை புக" (தக்கயாகப். 728);. [விடையன் → விடையோன்]

விண்	விண்1 viṇ, பெ.(n.) 1. விரிந்த அல்லது வெளியாகிய வானம்; sky. "விண்பொரு புகழ் விறல்வஞ்சி" (புறநா. 11);. 2. மேலுலகம்; heaven. "விண்மீதிருப்பாய்" (திவ். திருவாய். 6, 9, 5);. 3. வானத்திலுள்ள முகில் (திவா.);; cloud. 'விண்பொய்த்தால் மண்பொய்க்கும்' (பழ.);. 'விண் வலிதோ மண் வலிதோ' (பழ.); தெ., ம. விண்ணு; து. பின்னு;மால்ட். பின்யெ. விண்2 viṇ, பெ.(n.) காற்றாடிப் பட்டத்தின் ஒரு கருவி (யாழ்.அக.);; a contrivance in a paper kite.
விண்கொள்ளி	விண்கொள்ளி viṇkoḷḷi, பெ.(n.) விண்வீழ்கொள்ளி (நாமதீப. 76); பார்க்க;see {}. [விண்1 + கொள்ளி]
விண்கோ	விண்கோ viṇā, பெ.(n.) வானவர் தலைவன் (நாமதீப. 60);; Indra. [விண் + கோ3]
விண்சுகம்	விண்சுகம் viṇcugam, பெ.(n.) தகரை (பச்.மூ.);; fetid cassia. [விண்டுகம் → விண்சுகம்]
விண்டபூரகம்	விண்டபூரகம் viṇṭapūragam, பெ.(n.) மாதுளை (மலை);; pomegranate.
விண்டல்	விண்டல் viṇṭal, பெ.(n.) மூங்கில்; bamboo. "விண்டலை.... விசும்புற நீட்டிய நெறியும்" (பெருங். மகத. 15, 7); (பிங்.);. [விண்டு2 → விண்டல்]
விண்டலம்	விண்டலம் viṇṭalam, பெ.(n.) 1. வானம் (சூடா.);; sky. 2. மேலுலகம்; svarga, heaven. [விண்1 + தலம்1]

விண்டவர்	விண்டவர் viṇṭavar, பெ.(n.) விண்டார் பார்க்க;see {}. "விண்டவர்பட" (திவ். பெரியதி. 8, 7, 5);. [விள் → விண்டவர்]
விண்டாண்டு	விண்டாண்டு viṇṭāṇṭu, பெ.(n.) ஊஞ்சல் (சூடா.);; swing. [விண்டு2 + ஆண்டு → விண்டாண்டு]
விண்டார்	விண்டார் viṇṭār, பெ.(n.) பகைவர்; separated or estranged persons, enemies, foes. "விண்டார் பட" (இறை. 3, பக். 47);. [விள் → விண்டார்]

விண்டு	விண்டு1 viṇṭu, பெ.(n.) 1. திருமால் (பிங்.);; visnu. 2. அறநூல் பதினெட்டனுளொன்று; a sanskrit text-book of Hindu Law ascribed to {}, one of 18 {},q.v. [விள் → விண்டு] விண்டு2 viṇṭu, பெ.(n.) 1. வானம் (சூடா.);; sky. "விண்டுலாய் நிமிர்கிரவுஞ்சகிரி" (கந்தபு. தாரக. 2);. 2. மேலுலகம்; svarga, heaven. "விண்டுறை தேவரும் விலகிப் போயினார்" (கம்பரா. கிளைகண்டு. 138);. 3. முகில் (பிங்.);; cloud. 4. காற்று (பிங்.);; wind, air. 5. மலை; mountain. "தென்புல மருங்கின் விண்டு நிறைய வாணன் வைத்த விழுநிதி" (மதுரைக். 202);. 6. மூங்கில் (பிங்.);; bamboo. 7. விரிந்தது; to spread. விள்ளுதல் = விரிதல், வெளியாதல் விள் → வெள் → வெளி விள் → விண். விரிந்த அல்லது வெளியாகிய வானம் "விண்பொரு புகழ் விறல் வஞ்சி" (புறம் 11); விள் → விண் → விண்டு. விண்டு = வானம். (மு.தா.153);. குமரிக்கண்ட முல்லை நிலத்து மக்கள் தங்கட்கும், தங்கள் ஆடுமாடுகட்கும் இன்றியமையாத மழையைத் தரும் தெய்வமென்று கருதியே, கரிய வானத்தை அல்லது முகிலை மாயோன் (கரியோன்); என்னும் பெயரால் வணங்கி வந்தனர். ஒ.நோ. மால் = முகில், மாயோன். இச்சொல்லே திரு என்னும் அடைமொழி பெற்றுத் திருமால் எனத் தெய்வப் பெயராய் வழங்கி வருகின்றது. ஆரியர் வேதக் காலத்தில் கதிரவனையே விஷ்ணு என்றழைத்தனர். பின்னர் தமிழரொடு தொடர்பு கொண்டு தமிழ் மதத்தை மேற்கொண்ட பின்பே 'விஷ்ணு' என்னும் சொல் திருமாலைக் குறிக்கலாயிற்று. வடவர் காட்டும் மூலம் விஷ்1 = வேலைசெய், ஒடு, மேம்படு, மூடு, உண். மா.வி.அகரமுதலி "Prob. for vish, 'All - pervader' or worker" என்று கருதும். எங்கும் நிறைந்திருப்பது என்னும் கருத்தில், 'விஷ்' என்பது 'விள்' என்பதன் திரியே. ஒநோ: உள் - உஷ். கள் = சுஷ் (வ.மொ.வ.90-91);. விண்டு3 viṇṭu, பெ.(n.) விட்டுணுகாந்தி2 (மலை.); பார்க்க;see {}. மறுவ. விட்டுணுகரந்தை. விண்டு4 viṇṭu, பெ.(n.)

விண்டுகம்	விண்டுகம் viṇṭugam, பெ.(n.) 1. தகரை, 1 (மலை.); பார்க்க;see tagarai, 2. தாமரை (சங்.அக.);; lotus.
விண்டுசித்தன்	விண்டுசித்தன் viṇṭusittaṉ, பெ.(n.) விட்டுசித்தர் (சங்.அக.); பார்க்க;{}. [விண்டு + சித்தன்]
விண்டுசொல்(லு)-தல்	விண்டுசொல்(லு)-தல் viṇṭusolludal, 8 செ. குன்றாவி. (v.t.) வெளிப்படக்கூறுதல்; to speak freely and openly; to speak without any restraint or occult. [விள் → விண்டு + சொல்-,]
விண்டுநதி	விண்டுநதி viṇṭunadi, பெ.(n.) 1. மந்தாகினி என்னும் ஆறு; the celestial Ganges. 2. பால்வீதி மண்டலம்; the milky way. [விண்டு + நதி] Skt. Nadi → த. நதி.
விண்டுபதம்	விண்டுபதம் viṇṭubadam, பெ.(n.) வானம்; sky. "விண்டுபதத் தேறு மேனி" (குமர. பிர. முத்துக். 24);. [விண்டு + பதம்]
விண்டுபலி	விண்டுபலி viṇṭubali, பெ.(n.) கருவுற்ற பெண்டிர்க்கு அக்கரு நிலைத்தற் பொருட்டுச் செய்யும் சடங்கு (திருவானைக். கோச்செங். 15);; a religious ceremony, performed when a woman is pregnant, with a view to sustaining the embryo in her womb. [விண்டு1 + பலி3]
விண்டுபுரம்	விண்டுபுரம் viṇṭuburam, பெ.(n.) காஞ்சிபுரத்தின் வேறு பெயர்; other name of {}.
விண்டுராதன்	விண்டுராதன் viṇṭurātaṉ, பெ.(n.) அபிமன்னுவின் மகனான பரீட்சித்து (பாகவத. மாயவ. 41);; king {}, son of Abhimanyu.
விண்டேர்	விண்டேர் viṇṭēr, பெ.(n.) கானல்; mirage, as an air-chariot. "விண்டேர் திரிந்து வெளிப்பட்டு" (திவ். இயற். பெரிய. ம. 48);. [விண்1 + தேர்3]

விண்ணகர்	விண்ணகர்1 viṇṇagar, பெ.(n.) திருமாலுலகு; vaikuntha, visnu's heaven. "வேங்கடமும் விண்ணகரும் வெஃகாவும்" (திவ். இயற். 1, 77);. [விண்டு2 + நகர்] விண்ணகர்2 viṇṇagar, பெ.(n.) விண்ணகரம் (S.I.I.i.87); பார்க்க;see {}. [விண்டுநகர் → விண்ணகர்]
விண்ணகரம்	விண்ணகரம் viṇṇagaram, பெ.(n.) 1. திருமால் கோயில்; temple of {}. 'பரமேச்சுர விண்ணகரம்'. 2. தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் உப்பிலியப்பன் கோயில் என வழங்கும் திருமால் கோயில்; uppili-y-{}, a place sacred to {}, in the Tanjore district. [விண் + நகரம்] ஒருதா. விண்டு + நகரம் → விண்ணகரம்
விண்ணதிர்ப்பு	விண்ணதிர்ப்பு viṇṇadirppu, பெ.(n.) இடி முழக்கம்; rumbling of the heavens,thunder. "விண்ணதிர்ப்பும்....... பார்ப்பா ரிலங்குநூ லோதாத நாள்" (ஆசாரக். 48);. [விண்1 + அதிர்ப்பு]
விண்ணப்பக்கடு தாசி	விண்ணப்பக்கடுதாசி viṇṇappakkaḍutāci, பெ.(n.) எழுத்து மூல விண்ணப்பம் (புதுவை.);; petition or written application. [விண்ணப்பம் + கடிதம் → கடுதாசி]
விண்ணப்பக்கார ன்	விண்ணப்பக்காரன் viṇṇappakkāraṉ, பெ.(n.) 1. விண்ணப்பஞ்செய்வான் பார்க்க;see {}. 2. விண்ணப்பம் செய்வோர் (இக்.வ.);; petitioner. 3. அரண் மனை முதலியவற்றில் காண வருபவர்களின் வரவைத் தெரிவிக்கும் வாயிலோன் (இ.வ.);; Usher, as in a court, whose duty is to announce visitors. [விண்ணப்பம் + காரன்1 (காரன் = வினை முதலில் வந்த ஆண்பாற் பெயரீறு);]
விண்ணப்பஞ்செய் வான்	விண்ணப்பஞ்செய்வான் viṇṇappañjeyvāṉ, பெ. (n.) கடவுள் திருமுன்பு செய்யுள் முதலியன ஓது முரிமையுள்ளவன் (ஈடு. 6, 9, 3);; person who has the right to sing sacred hymns in the presence of the deity. [விண்ணப்பம் + செய்வான்]
விண்ணப்பதார்	விண்ணப்பதார் viṇṇappatār, பெ.(n.) விண்ணப்பம் செய்பவர்; petitioner. [விண்ணப்பம் + Skt. dhar → த. தார்]

விண்ணப்பப்பத்திரம்	விண்ணப்பப்பத்திரம் viṇṇappappattiram, பெ.(n.) எழுத்து மூலமான வேண்டுகோள்; written application or petition. [விண்ணப்பம் + Skt. {} → த. பத்திரம்]
விண்ணப்பம்	விண்ணப்பம் viṇṇappam, பெ.(n.) 1. பெரியோர்முன் பணிந்து கூறும் அறிவிப்பு; supplication, respectful, or humble representation. "அடியேன் செய்யும் விண்ணப்பமே" (திவ். இயற். திருவிருத். 1.);. "ஐமேலுந்து மன்றையில் விண்ணப்பமின்றே யடியிட்டேன்" (மதுரைப் பதிற்றுப்.);. 2. கடவுள் திருமுன்பு செய்யுள் முதலியன ஒதுகை; recitation of sacred hymns in the presence of the deity. "திருப்பதியம் விண்ணப்பஞ் செய்யவும்" (S.I.I.ii.254, 4);. 3. மனு (இக்.வ.);; petition.
விண்ணப்பி-த்தல்	விண்ணப்பி-த்தல் viṇṇappittal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பெரியோர்முன் பணிந்தறிவித்தல்; to supplicate. "என் பிழையன்றென...... நின்னடிக்கே விண்ணப்பித்திருந்தேன்" (அருட்பா. vi, பிள்ளைப்பெரு. 92);. 2. செய்யுளைக் கடவுள் திருமுன்பு ஓதுதல்; to sing sacred hymns in the presence of deity, almighty. 3. விண்ணப்பம் செய்தல்; to petition. [விண்ணப்பம் → விண்ணப்பி-,]
விண்ணபத்திரம்	விண்ணபத்திரம் viṇṇabattiram, பெ.(n.) விண்ணப்பப்பத்திரம் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}. [விண்ணப்பப்பத்திரம் → விண்ணபத்திரம்]
விண்ணமங்கலம்	விண்ணமங்கலம் viṇṇamaṅgalam, பெ.(n.) குலத்தினின்று விலக்கப்பட்ட பறையர் இறந்தபின் செல்வதாகக் கருதப்படும் இடம் (E.T.vi,92);; a region to which excommunicated paraiyas are said to go when they die.
விண்ணல்	விண்ணல் viṇṇal, பெ.(n.) காவட்டம்புல் (மலை.);; citronella-grass. மறுவ. சாமாட்சிப் புல்.
விண்ணவன்	விண்ணவன் viṇṇavaṉ, பெ.(n.) 1. தேவன் (சிலப்.10, 189);; celestial being. 2. அருகன் (சூடா.);; arhat. [விண்1 → விண்ணவன்]
விண்ணவிணை-த்தல்	விண்ணவிணை-த்தல் viṇṇaviṇaittal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) மிக்க ஒளியால் கண் தெறித்தல் (தொல். எழுத்து. 482, உரை);; to throb, as the eye, to be dazzled by the light. [விண்விணை → விண்ணவிணை]

விண்ணா	விண்ணா viṇṇā, பெ. (n.) கடுரோகிணி (மலை.);; chiristmas rose. மறுவ. கடுகுரோகிணி.
விண்ணாங்கு	விண்ணாங்கு viṇṇāṅgu, பெ.(n.) மரவகை (யாழ்.அக.);; a kind of tree.
விண்ணாணம்	விண்ணாணம் viṇṇāṇam, பெ.(n.) நாணம் (யாழ்.அக.);; shame; bashfulness.
விண்ணு	விண்ணு viṇṇu, பெ.(n.) திருமால்;{}. "விரிந்தெங்குஞ் சென்றமையால் விண்ணுவுமாய்" (யாப். வி. 84);. [விண்டு → விண்ணு.]
விண்ணுகம்	விண்ணுகம் viṇṇugam, பெ.(n.) முள்ளி (மலை.);; Indian nightshade. மறுவ. கறிமுள்ளி.
விண்ணுலகம்	விண்ணுலகம் viṇṇulagam, பெ.(n.) 1. வானுலகு (பு.வெ.10. காஞ்சிப். 4, உரை);; svarga. 2. மேலுலகம்; heaven. "விண்ணுலகந் தருந்தேவனை" (திவ். திருவாய். 9, 3, 4.);. [விண்1 + உலகம்]
விண்ணுலகு	விண்ணுலகு viṇṇulagu, பெ.(n.) விண்ணுலகம் (பிங்.); பார்க்க;see {}. "விண்ணுலகே யொக்கும் விழைவிற்றால்" (நாலடி, 233);. [விண் + உலகு]

விண்ணெனல்	விண்ணெனல் viṇīeṉal, பெ.(n.) 1. ஓசைக்குறிப்பு; onom. expr. signifying tinkling, as of a bell. "விண்ணெனத் தார்மணி யார்ப்ப" (திருவாலவா. 28, 29);. "நரம்பு விண்ணென இசைத்தது" (நன். பொதுவிய. 9, உரை);. 2. வெளியாதற் குறிப்பு (இலக்.அக.);; being made public. 3. கண் முதலியன தெறித்தற்குறிப்பு (தொல். எழுத்து. 482, உரை);; throbbing, as the eye etc. 4. விரைவுக் குறிப்பு; great speed. 5. இறுகியிருத்தற் குறிப்பு; tightness. [விண் + எனல்]
விண்ணேறு	விண்ணேறு viṇṇēṟu, பெ.(n.) இடி (பிங்.);; thunder. 'விண்ணேறு தப்பினாலும் கண்ணேறு தப்பாது' (பழ.);. [விண்1 + ஏறு3]
விண்ணோர்	விண்ணோர் viṇṇōr, பெ.(n.) தேவர்; celestials. "விண்ணோர் பாவை" (சிலப். 11, 214);. "வெள்ளந்தாழ் விரிசடையாய் விடையாய் விண்ணோர் பெருமானே" (திருவாச. சதகம்);. [விண் → விண்ணோர்]
விண்பகல்	விண்பகல் viṇpagal, பெ.(n.) விண்ணளவு வளர் மூங்கில் (மலை.);; bamboo, as piercing the sky. [விண் + பகு → பகல்]
விண்பல்	விண்பல் viṇpal, பெ.(n.) விண்டல் (சங்.அக.); பார்க்க;see {}.
விண்மணி	விண்மணி viṇmaṇi, பெ.(n.) ஞாயிறு (பிங்.);; Sun, as the gem of the sky. "விண்மணி பொய்ப்பினும் பொய்யாறின் வாய்மை" (வெங்கைக்கோ. 283);. [விண் + மணி]
விண்மருந்து	விண்மருந்து viṇmarundu, பெ.(n.) இதளியம் (M.N.);; mercury. [விண் + மருந்து]
விண்மீன்	விண்மீன் viṇmīṉ, பெ.(n.) வான்வெள்ளி (சூடா.);; star. [விண் + மீன்1]

விண்முழுதாளி	விண்முழுதாளி viṇmuḻutāḷi, பெ.(n.) தேவர்களின் தலைவனான இந்திரன் (பிங்.);; Indra, as ruling the entire svarga. [விண் + முழுது + ஆளி (ஆளி = ஆள்வோன்);]
விண்மூத்திரம்	விண்மூத்திரம் viṇmūttiram, பெ.(n.) நிரய வகை (சி.போ.2, 3, புதுப். பக். 204);; a hell. [விண் + மூத்திரம்]
விண்விண்ணெனல்	விண்விண்ணெனல் viṇviṇīeṉal, பெ.(n.) 1. யாழ் நரம்பு முதலியன இசைத்தற் குறிப்பு; onom. expr. signifying, the sound of thrumming, as of the strings of a lute. 2. புண் முதலியன தெறித்து நோவெடுத்தற் குறிப்பு; throbbing pain, as of a boil. [விள் → விண் + விண் + எனல்]
விண்விணை-த்தல்	விண்விணை-த்தல் viṇviṇaittal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) கண் முதலியன தெறித்தல் (தொல். எழுத்து. 482, உரை);; to throb, as the eye. [விண்ணவிணை → விண்விணை-,]
விண்வீழ்கொள்ளி	விண்வீழ்கொள்ளி viṇvīḻkoḷḷi, பெ.(n.) விண்ணினின்று விழும் விண்மீன் போன்ற சுடர் (சூடா.);; meteor, shooting star. [விண்1 + வீழ் + கொள்ளி]
வித்தகம்	வித்தகம்1 1. அறிவு; knowledge, wisdom, intellect. 2. கல்வி (அரு.நி.); learning. 3. வித்தம்1, 3 (பிங்.); பார்க்க;see vittam. 4. அருண்மொழிக் கையடையாளம் (சின்முத்திரை);; a hand- pose. "வித்தகந் தரித்த செங்கை விமலையை" (கம்பரா. காப்பு.);. வித்தகம்2 vittagam, பெ.(n.) 1. திறமை; skill, ability, capability. "வித்தகமும் விதிவசமும் வெவ்வேறே புறங்கிடப்ப" (கம்பரா. கார்முக. 19);. 2. திருத்தம்; accomplishment, perfection. "வித்தகத் தும்பை விளைத்ததால்" (பரிபா. 9, 68); 3. புதுமை (நாமதீப. 643);; wonder, strangeness, unusuals. 4. பெருமை (அரு.நி.);; greatness. 5. நன்மை (யாழ்.அக.);; goodness. 6. வடிவின் செம்மை; regularity, as of form;symmetry. "நூல் புடைத்தாற் போற்கிடந்த வித்தகஞ் சேர் வரிகள்" (சீவக. 1044);. 7. சிற்பம் முதலிய சிறந்த கைத்தொழில்; fine, artistic work;minute workmanship. "குத்துமுளை செறித்த வித்தக விதானத்து" (பெருங். இலாவண. 5, 24);.

வித்தகன்	வித்தகன்1 vittagaṉ, பெ.(n.) பேரறிவாளன்; wise and knowledgeable person;a great scholar. [வித்தகம் → வித்தகன்] வித்தகன்2 vittagaṉ, பெ.(n.) 1. வல்லவன்; skilful, able person;adept. "வித்தகர் நேர்விட்ட கோழிப் புறங்கண்டும்" (பு.வெ.12, வென்றிப். 6);. 2. புதுமைத் தன்மையுடையவன்; mysterious person. "பத்துடையடியவர்க் கெளியவன் பிறர்களுக் கரிய வித்தகன்" (திவ். திருவாய். 1, 3, 1);. 3. வயிரவன் (சூடா.);; bhairava. 4. கம்மாளன் (திவா.);; artificer. [வித்தகம் → வித்தகன்] வித்தகன்3 vittagaṉ, பெ.(n.) 1. தூதன் (சூடா.);; messenger. 2. இடையன் (அக.நி.);; shepherd.
வித்தம்	வித்தம்1 vittam, பெ.(n.) 1. அறிவு (சூடா.);; wisdom, knowledge. "வித்தமிலா நாயேற்கும்" (அருட்பா, i, சிவநேச. 64);. 2. பொருள் (சூடா.);; wealth, money. 3. பொன் (திவா.);; gold. 4. நல்வினை (யாழ்.அக.);; good fortune. [வித்து → வித்தம்] வித்தம்2 vittam, பெ.(n.) பழிப்பு (சூடா.);; derision, mockery. வித்தம்3 vittam, பெ.(n.) கூட்டம் (உரி.நி.);; company, crowd. வித்தம்4 vittam, பெ.(n.) குதிற் சிறுதாயம்; a cast in dice play. "வித்தத்தாற் றோற்றான் போல்" (கலித். 136, 8);.
வித்தரம்	வித்தரம் vittaram, பெ.(n.) 1. அகலம்; extension, expansion, enlargement, width. "நீளம் வித்தரமொ டுயர்ச்சி" (பாரத. இராசசூ. 8);. 2. நிரயம் (சிவதரு. சுவர்க்க நரக. 121);; a hell.

வித்தரி-த்தல்	வித்தரி-த்தல் vittari-, 11 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பெருக்குதல்; to expand, to enlarge. 2. விரித்துச் சொல்லுதல்; to expound, to narrate in greater detail.
வித்தன்	வித்தன்1 vittaṉ, பெ.(n.) 1. புலவன்; learned man, man of knowledge. 2. புரவலர்; benefactor. [வித்தகன் → வித்தன்] வித்தன்2 vittaṉ, பெ.(n.) ஈடுபாடுடையன் (ஈடு.);; one who is absorbingly interested or involved. வித்தன்3 vittaṉ, பெ.(n.) துறவி (யாழ்.அக.);; ascetic, one who performs penance.
வித்தாண்மை	வித்தாண்மை vittāṇmai, பெ.(n.) புலமை (யாழ்.அக.);; wisdom, scholarship. [வித்தகம் → வித்தம் + ஆண்மை]
வித்தாயம்	வித்தாயம் vittāyam, பெ. (n.) வித்தம்4 பார்க்க;see vittam. "வித்தாய மிடைத்தங்கக் கண்டவன்" (கலித். 136, 9);. [வித்தம்4 + ஆயம்3]
வித்தி	வித்தி vitti, பெ.(n.) 1. அறிவு; knowledge. 2. ஆராய்ச்சி; investigation, research. 3. வருவாய்; earning, acquisition, income.
வித்திகம்	வித்திகம் vittigam, பெ.(n.) இந்துப்பு (சங்.அக.);; salt petre.

வித்து	வித்து1 vittu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. விதைத்தல்; to sow. "வித்திய வுழவர் நெல்லொடு பெயரும்" (ஐங்குறு. 3);. 2. பரப்புதல்; to spread, broadcast. "அண்ண லிவனேல் விளியாக் குணத்துதி நாம் வித்தாவா றென்னே" (சீவக. 1611);. 3. பிறர் மனத்துப் பதியவைத்தல்; to impress or imprint on one's mind. "செவிமுதல் வயங்குமொழி வித்தி" (புறநா. 206);. Ma. vittu; Ko. vit,vity; To. pit; Ka. Bittu; Kod. bitt; Tu. bittuni; Te. Vittu, vittanama; Kol. vitanam; Nk. Vit; Pa. vit; Go. {}, Konda. Vit; Kuwi. vicanga; Malt. bici. வித்து2 vittu, பெ.(n.) 1. விதை1, 1 பார்க்க;see vidai. "சுரைவித்துப் போலுந்தம் பல்" (நாலடி, 315);. 2. வித்தமிழ்து (நாமதீப. 601);; semen, virile. 3. தலைமுறை (வின்.);; race, lineage. 4. வழிவழி (இ.வ.);; posterity. 5. கருவி; means, instrument. "முத்திக்கு வித்து முதல்வன்றன் ஞானமே" (திருமந். 2506);. 6. காரணம்; cause, reason. "நன்றிக்கு வித்தாகு நல்லொழுக்கம்" (குறள், 138);. தெ., ம., து. வித்து;க. பித்து. Skt. பீஜ. மா.வி.அ. 'of doubtful origin' என்று குறித்திருத்தல் காண்க. ஆங்கிலர் மதுரையை

வித்துக்காளை	வித்துக்காளை vittukkāḷai, பெ.(n.) ஆனேறு (நாஞ்.நா.);; breeding bull. மறுவ. பொலியெருது, பொலிகாளை. [வித்து + காளை]
வித்துசம்	வித்துசம் vittusam, பெ.(n.) கொடி வகை; hedge bind-weed.
வித்துத்து	வித்துத்து vittuttu, பெ.(n.) மின்னல் (சூடா);; lightning.
வித்துத்தெளி-த்தல்	வித்துத்தெளி-த்தல் vittutteḷittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) விதையைத் தூவுதல்; to scatter seeds, to sow. மறுவ. விதைத்தல். [வித்து + தெளி-த்தல்]
வித்துப்பாடு	வித்துப்பாடு vittuppāṭu, பெ.(n.) விதைப்பிற்குரிய நிலம்; land seasoned for sowing standard area for a specified quantity of seed. "பதினாழிக் காலால் எண்கல வித்துப்பாடும்" (T.A.S.i,7);. [வித்து + பாடு]
வித்துரு	வித்துரு1 vitturu, பெ.(n.) வித்துருமம், 1 பார்க்க;see vitturumam. "வித்துருவின் கொத்தொப்பானை" (தேவா. 682, 4);. வித்துரு2 vitturu, பெ.(n.) வித்துத்து (பிங்.); பார்க்க;see vittuttu.
வித்துருமம்	வித்துருமம் vitturumam, பெ.(n.) 1. பவளம் (திவா.);; coral. "வாங்குகடல் வித்துரும மாலையொளி கால" (திருவிளை. தடாதகை. 17);. 2. இளந்தளிர் (யாழ்.அக.);; sprout, tender shoot. [வித்துரு → வித்துருமம்]
வித்துவஞ்சம்	வித்துவஞ்சம் vittuvañjam, பெ.(n.) 1. மதிப்புரவின்மை; insult, disrespect. 2. பகை; enmity, hostility, antagonism. 3. வெறுப்பு; dislike;undesirability. [வித்து + வஞ்சம்]

வித்துவேடம்	வித்துவேடம் vittuvēṭam, பெ.(n.) பகைமை (யாழ்.அக.);; enmity, hostility, nivalry. [வித்து + வேடம்]
வித்துகம்	வித்துகம் vittugam, பெ.(n.) சாதிலிங்கம் (அரு.அக.); பார்க்க;see {}.
வித்தெறி-தல்	வித்தெறி-தல் vidderidal, 3 செ.கு.வி.(v.i.) விதை விதைத்தல் (வின்.);; to sow seeds. [வித்து + எறி-,]
வித	வித1 vidaddal, 3 செ.குன்றாவி. (v.t.) சிறப்பாகப் பிரித்து எடுத்துரைத்தல்; to make a specific mention of, to indicate specially. "கசதப மிகும் விதவாதன மன்னே" (நன். 164);. வித2 vidaddal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) மிகுதல் (சூடா.);; to be excessive, abundant. "விதந்து பாட்டயர்ந்து" (காசிக. திரிலோசன. சிறப். 19);. [மித → வித-,]
விதண்டம்	விதண்டம் vidaṇṭam, பெ.(n.) விதண்டை பார்க்க;see {}.
விதண்டவாதி	விதண்டவாதி vidaṇṭavādi, பெ.(n.) விதண்டாவாதி பார்க்க;see {}. "வேறு வேறாகக் கூறும் விதண்ட வாதிகளை யெல்லாம்......... ஈடுறுப் புரிவ னென்றான்" (பிரபோத. 26, 104.);
விதண்டாவாதம்	விதண்டாவாதம் vidaṇṭāvādam, பெ.(n.) விதண்டை பார்க்க;see {}.
விதண்டாவாதி	விதண்டாவாதி vidaṇṭāvādi, பெ.(n.) விதண்டை செய்பவன்; captious objector, caviller. [விதண்டை → விதண்டா + வாதி]
விதண்டை	விதண்டை vidaṇṭai, பெ.(n.) 1. பிறர் கூறுவதை மறுத்துத் தன் கொள்கையை நாட்டாது வீணே கூறும் வாதம்; cavil, captious objection, idle objections against another's statement without attempting to disprove them and establishing one's own position. "பூதங்கள் பேய்க்கோலமாய் விதண்டை பேசுமோ" (தாயு. எங்குநிறை. 7);. 2. பகை (வின்.);; hostility

விதந்தோது-தல்	விதந்தோது-தல் vidandōdudal, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) சிறப்பாக எடுத்துச் சொல்லுதல் (நன். 108, உரை);; to make a specific mention of. [விதந்து + ஒது-,]
விதப்பு	விதப்பு1 1. சிறப்பித்து எடுத்துச் சொல்லுகை; specific or special mention. "விதந்து கட்டிய வழக்கு" (திவா.). 2. விதப்புவிதி (நன்.165, சங்கர. நமச்.); பார்க்க;see vidappu-vidi. 3. விளத்தம் (பிங்.);; detail. 4. புதுமை (யாழ்.அக.);; wonder. 5. மதிலுறுப்புளொன்று (பிங்.);; a component part of a fortification. ம. விதம்ப்புக; தெ. veda; க. Bede; Kod. Bede. [வித1 → விதப்பு] விதப்பு2 vidappu, பெ.(n.) மிகுதி (திவா.);; abundance, surplus. [வித2 → விதப்பு] விதப்பு3 vidappu, பெ.(n.) 1. விரைவு (நாமதீப. 562);; haste. 2. நடுக்கம் (பிங்.);; trembling, agitation. 3. ஆசை (அரு.நி.);; desire. Ma. vitukkuka; Ka. Bidar; Tu. bedaru; Kuwi. {}; Te. bedaru. [விதுப்பு → விதப்பு]
விதப்புவிதி	விதப்புவிதி vidappu-vidi, பெ.(n.) சிறப்பு விதி (நன். 165, சங்கரநமச்.);; special rule (gram.);. [விதப்பு1 + Skt. Vidhi → த. விதி]
விதம்பம்	விதம்பம் vidambam, பெ.(n.) பிறவி நஞ்சு வகை (மூ.அ.); (யாழ்.அக.);; a mineral poison.
விதர்ப்பு	விதர்ப்பு vidarppu, பெ. (n.) 1. அச்சம் (யாழ்.அக.);; fear. 2. நெருக்கம் (யாழ்.அக.);; closeness, intimacy. 3. மல்லாட்டம் (யாழ்.அக.);; battle, fight. 4. வெற்றி (சது.);; victory, success. [விதிர்ப்பு → விதர்ப்பு]

விதரம்	விதரம் vidaram, பெ.(n.) பிளப்பு (சங்.அக.);; cleavage. [விடர் → விடரம் → விதரம்]
விதலம்	விதலம் vidalam, பெ.(n) கீழேழுலகத் தொன்று (திவா.);; a nether world, one of {}, q.v.
விதலை	விதலை1 vidalai, பெ.(n.) நடுக்கம்; trembling, shivering. "பனிப்படு பைதல் விதலைப் பருவத்து" (பரிபா. 11,75);. தெ. விதலு; க., து. பெடெ;ம.விதரு. விதலை2 vidalai, பெ.(n.) புவி; the earth. "விதலையின் விழுந்த மேவலனை..... பிடித்து" (பாரத. இராசசூ. 26);.
விதலையாப்பு	விதலையாப்பு vidalaiyāppu, பெ.(n.) செய்யுளின் முதலும் இடையும் கடையும் பொருள்கொள்ளு முறை (இறை. 56, உரை);; a mode of construction in which the central idea is conveyed by the words at the beginning, middle and end of a stanza. [விதலை1 + யாப்பு]
விதவிடு-தல்	விதவீடு-தல் vidaviḍudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) சிறப்பித்துரைத்தல்; to extol. "இளைஞர்கள் விதவிடு கயலாலும்" (திருப்பு. 694.); [வித1 + இடு - விதவிடு-,]
விதவிதெனல்	விதவிதெனல் vidavideṉal, பெ.(n.) சிறுசுடுகைக் குறிப்பு (வின்.);; onom. expr. of being luke warm. மறுவ: வெதவெதவெனல்

விதறு	விதறு1 vidaṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நடுங்குதல்; to tremble, to be agitated, to be shaky. "விதறாவகை யாம்பற்றி" (ஞானவா. மனத். 8.); (திருப்பு. 162);. 2. பதறுதல் (வின்.);; to be over hasty. தெ., க., து. பெடரு. [விதிர் → விதறு-,] விதறு2 vidaṟu, பெ.(n.) நடுக்கம்; trembling, shaking, agitation. "விதறு படாவண்ணம் வேறிருந் தாய்ந்து" (திருமந். 2948);. க. பெதுறு.
விதா	விதா vitā, பெ.(n.) மரவகை (பதார்த்த. 212);; battle of plassey tree. மறுவ. புரசு.
விதி	விதி vidi, பெ.(n.) குதிரை முதலியவற்றி னுணவு; food of horses etc.
விதிப்பாள்	விதிப்பாள் vidippāḷ, பெ.(n.) மகள் (யாழ்.அக.);; daughter.
விதிமாண்டுநெல்	விதிமாண்டுநெல் vidimāṇṭunel, பெ.(n.) நெல்வகை (A.);; a kind of paddy.

விதிர்	விதிர்1 vidir-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நடுங்குதல்; to shake, shiver, remble. "விதிர்ந்தன வமரர் கைகள்" (கம்பரா. நாகபாக. 93);. க. பிதிர். [விது → விதிர்-,] விதிர்2 vidirddal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நடுங்குதல்; to tremble, quiver. "மைபுரை மடப்பிடி மடநல்லார் விதிர்ப்புற" (பரிபா.10,47);. 2. அஞ்சுதல் (வின்.);; to be afraid, to fear. [விது → விதிர் → விதிர்-,] விதிர்3 vidirddal, 11 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சிதறுதல்; to scatter, throw about. "நெய்யுடை யடிசின் மெய்பெற விதிர்த்தும்" (புறநா. 188);. 2. தெறித்தல்; to sprinkle. "விதிர்த்த புள்ளியன்" (சீவக. 2010.);. 3. அசைத்தல்; to shake, to brandish, as a sword. "கையிற்றிருவாழியை விதிர்த்தான்" (ஈடு. 2, 4, 9.);. 4. உதறுதல்; to shake out, throw off. "கலிமா..... எறிதுளி விதிர்ப்ப" (நெடுநல். 180);. 5. பலவாகப் போகடுதல்; to cut into pieces, to reduce to fragments. "கொக்கி னறுவடி விதிர்த்த..... காடி" (பெரும்பாண். 309);. 6. சொரிதல்; to pour, as ghee in a sacrifice. "நெய் விதிர்ப்ப நந்து நெருப்பழல்" (நான்மணி. 62);. தெ., து. வெதரு, விதுரு; க. பிதிரு; ம. {}; கொலா. vid, vidy; குர். {}, குய். viti; malt. bidrare.
விதிர்க்குவிதிர்க்கெனல்	விதிர்க்குவிதிர்க்கெனல் vidirkkuvidirkkeṉal, பெ.(n.) படபடத்தற் குறிப்பு (யாழ்.அக.);; expr.of trepidation. [விது → விதிர் → விதிர்க்குவிதிர்க்கு → விதிர்க்குவிதிர்க்கெனல்]

விதிர்ப்பு	விதிர்ப்பு1 vidirppu, பெ.(n.) 1. நடுக்கம்; trembling, shivering, shaking from fear. "அதிர்வும் விதிர்ப்பும் நடுக்கம் செய்யும்" (தொல். 799);, "என்போற் பெருவிதிர்ப்புறுக" (புறநா.255);. 2. அச்சம் (திவா.);; tremor, fear. தெ. விதுர்பு. [விது → விதிர் → விதிர்ப்பு. (மு.தா.67);] விதிர்ப்பு2 vidirppu, பெ.(n.) மிகுதி (பிங்.);; abundance. [விதப்பு → விதிர்ப்பு]
விதிர்விதிர்-த்தல்	விதிர்விதிர்-த்தல் vidir-vidir-, 11 செ.குவி. (v.i.) 1. நடுங்குதல்; to throb, flutter, quiver with intensity of feeling, to be tremulous. "மெய்யெரி துயரின் மூழ்கி விதிர்விதிர்த்து (சீவக. 1540);. 2. ஆர்வங் கொள்ளுதல்; to be eager, to be agitated with to be ardour, anxiety. "செங்கனகங்கண்டான் விதிர் விதிர்த்தான் சிவனடியார்க் கிடுவா னெண்ணி" (திருவாலவா. 39, 5);. [விதிர்ப்பு → விதிர்விதிர்ப்பு] (வ.மொ.வ.315);
விதிர்விதிர்ப்பு	விதிர்விதிர்ப்பு vidir-vidirppu, பெ.(n.) நடுக்கம்; to throb. [விது → விதிர் → விதிர்விதிர் → விதிர்விதிர்ப்பு (மு.தா.67);]
விதுக்குவிதுக்கெனல்	விதுக்குவிதுக்கெனல் vidukkuvidukkeṉal, பெ.(n.) அச்சத்தால் நெஞ்சாங்குலை படபடவென்று அடித்தற் குறிப்பு; onom. expr. of palpitation of heart due to fear or shock. [விது → விதுக்கு → விதுக்குவிதுக்கு → விதுக்குவிதுக்கெனல்] உடலும் நெஞ்சாங்குலையும் விரைந்து அசைவது அச்சத்தைக் குறிக்குமாதலால், விரைவுக் கருத்தில் அச்சக் கருத்துப் பிறந்தது. இங்ஙனம் அடித்துக் கொள்ளுதலை வெருக்கு வெருக்கென்றிருக்கின்றது என்பர்.

விதுப்பு	விதுப்பு viduppu, பெ.(n.) 1. நடுக்கம்; trembling, tremor. "பிறைநுதல் பசப்பூரப் பெரு விதுப்புற்றாள்" (கலித். 99);. 2. விரைவு; haste. "ஆன்றவர் விதிப்புறு விழுப்பொடு விருந்தெதிர் கொளற்கே" (புறநா. 213);. 3. பரபரப்பு; hurly-burly. "விதிப்புறு நடுக்கமொடு விம்முவன ளாகி" (பெருங். உஞ்சைக். 36, 61);. 4. வேட்கை; desire, longing. "மைந்தர் விதுப்புற நோக்கும்" (கம்பரா. நாட்டுப். 11);. [விது → விதும்பு → விதுப்பு (மு.தா.66);]
விதும்பு	விதும்பு1 vidumbudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நடுங்குதல்; to tremble. "மகளிர் வீழ்பூம் பொதும்பருள் விதும்பினாரே" (சீவக. 2718);. 2. விரைதல்; to hasten. "அவர் வயின் விதும்பல்" (குறள். 127-ஆம் அதி.);. 3 ஆசைப் படுதல்; to desire, long for, hanker after. "பேதையர் விதும்பி நின்றார்" (சீவக. 2530);. [விது → விதும்பு-,] "அவர்வயின் விதும்புதல்" என்னும் திருக்குறள் அதிகாரப் பெயரை நோக்குக. விதும்பு2 vidumbu, பெ.(n.) நடுக்கம்; trembling, tremor. "எனை விதும்புற வதுக்கி" (தணிகைப்பு. நாரதனருள். 8);. [விது → விதும்பு]
விதுவிது-த்தல்	விதுவிது-த்தல் vidu-vidu-, 11 செ.கு.வி. (v.i.) மகிழ்ச்சியுறுதல்; to rejoice. "திணியுலகம் விது விதுப்பு" (காஞ்சிப்பு. திருநகரே. 145);.
விதுவிதுப்பு	விதுவிதுப்பு Vidu-viduppu, பெ.(n.) 1. விருப்பம்; longing, desire. 2. உடலின் குத்துநோவு; throbbing pain. "விதுவிதுப் பாற்ற லுற்றான்" (கம்பரா. நாகபாச. 188);. 3. நடுக்கம் (இலக்.அக.);; trembling. [(முது); → விது → விதுவிது → விதுவிதுப்பு. (மு.தா.66);]

விதுளநீர்	விதுளநீர் viduḷanīr, பெ.(n.) வாயுவிளங்கம் (சங்.அக.);; wind berry. [விதுள + நீர்]
விதை	விதை1 vidaiddal, 11 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. விதை தெளித்தல்; to sow seed. 2. பரப்புதல் (இ.வ.);; to publish, make public, to spread abroad. 3. செலுத்துதல்; to deliver, throw, discharge. "விதைக்கு மப்பகழிவிற் பொருநன்" (தக்கயாகப். 726);. விதை2 vidai, பெ.(n.) 1. மரஞ்செடி கொடிகளின் பழங்களிலுள்ளதாய் அம்மரஞ் செடி கொடிகள் முளைப்பதற்குக் காரணமா யிருக்கும் வித்து;seed. "விதைத்த விதை" (மதுரைக். 11, உரை);. 2. முளை (நாமதீப. 579);; testicle. 3. தன்மாத்திரை; the subtle,primary element (phil.);. "பரிசவிதை யிரதத்தி லெழுவதாங் காற்றசைவை" (ஞானவா.தாசூ. 34);. இந்த உலகத்தில் உள்ள உயிர்களெல்லாம் நம்மைச் சுற்றிலும் காணும் பச்சை நிலைத் திணைகளை (தாவரங்களை); தமக்கு பற்றுக் கோடாகக் கொண்டு வாழ்ந்து வருகின்றன. பச்சை நிலைத் திணை உயிரிகள் காற்று மண்டலத்திலுள்ள கரிவளியையும், மண்ணி லிருந்து எடுத்துக் கொண்ட நீரையும் கூட்டி, மாந்தன் உட்பட எல்லா விலங்குகளுக்கும் அடிப்படை உணவுப் பொருளான மாவுப்பொருளை விளைவு செய்கின்றன. இந்தப் பொருளியைபுக் கூட்டுச் செயலுக்கு வேண்டிய மிகவும் ஏராளமான ஆற்றலானது கதிரவனுடைய ஒளிக்கதிர் களினின்றும் பெறப்படுகின்றது. தன் உணவின் பொருட்டு, மாந்தன் நிலைத் திணைகளைப் பாதுகாத்து வளர்க்கத் தொடங்கிய கால முதல், மிகச் சிறியதும், பார்ப்பதற்கு உயிரில்லாதது போலக் காண்பதுமான விதையானது எவ்வாறு மண்ணினின்றும், கதிரொளியினின்றும் தனக்குப் பற்றுக் கோடாகிய உணவைப் பெறுகின்றது; எவ்வாறு தரமுள்ள நிலைத் திணை தழைத்து வளர்கின்றது;எவ்வாறு அது தன் இனத்தைப் பெருக்குவதற்கான எண்ணிறந்த விதைகளை உண்டாக்குகின்றது என்று வியப்படையலானான். தொடக்கக் காலங்களிலே, மாந்தன் விலங்குகளிலே
விதைக்காய்ச்சல்	விதைக்காய்ச்சல் vidaikkāyccal, பெ.(n.) விதைப் பக்குவம் அடையும்படி தவசத்தை உலர்த்துகை; drying of seed-grain. [விதை1 + காய் → காய்ச்சல். காய்ச்சல் = உலர்ச்சி.]
விதைக்கொட்டை	விதைக்கொட்டை vidaikkoṭṭai, பெ.(n.) விதை; testicle. [விதை + கொட்டை]
விதைக்கொடி	விதைக்கொடி vidaikkoḍi, பெ.(n.) விதைப்பையிலிருக்கும் நரம்பு வகை (M.L.);; spermatic cord. [விதை + கொடி]

விதைக்கோட்டை	விதைக்கோட்டை vidaikāṭṭai, பெ.(n.) 1. ஒரு கோட்டை விதைப்பாடுள்ள நிலவளவு (M.M.968);; superficial measure = 1.62 acres, as requiring a {} of seeds. 2. கைக்கோற் புரியிற் கட்டிய விதைநெல்; seed-grain of paddy bundled in straw. [விதை + கோட்டை]
விதைகட்டு-தல்	விதைகட்டு-தல் vidaigaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) விதைக்கென்று தவசம் தனியே கட்டி வைத்தல்; to store seed-grain by bundling it up in straw. [விதை + கட்டு-,]
விதைத்துப்பாழ்	விதைத்துப்பாழ் vidaidduppāḻ, பெ. (n.) தண்ணீர்த்தட்டால் விதை செவ்வனே முளைக்காமலேனும் கதிர் பிடிக்காமலேனும் கெட்டுப் பயிரின்றிப் போகை (S.I.I.vii.279);; total failure of crop due either to the seeds not sprouting properly or the seedlings not maturing on account of scanty supply of water.
விதைநெல்	விதைநெல் vidainel, பெ. (n.) விதைப் பதற்காக வைக்கப்பட்ட நென்மணி; seed- grain of paddy. மறுவ. விதைமுதல். [விதை1 + நெல்]
விதைநெல்லெறி-தல்	விதைநெல்லெறி-தல் vidainelleṟidal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) வித்திடுதற்கான நென் மணிகளை கழனியிற் தூவுதல் (வின்.);; to sow seeds of paddy. [விதைநெல் + எறி-,]
விதைப்பாடு	விதைப்பாடு vidaippāṭu, பெ. (n.) 1. குறிப்பிட்ட அளவுள்ள நிலத்தில் விதைத்தற்கு வேண்டிய நென்மணியளவு (M.M.);; quantity of seed required to sow in a specified extent of land. 2. கலம், கோட்டை முதலிய அளவு கொண்ட விதைகளை விதைத்தற்குரிய நிலம்; standard area for sowing a specified quantity of seed, as kalam etc. 3. விதை நெல்லிலுண்டாகும் குறைவு (இ.வ.);; shortage allowed for, in paddy seeds.
விதைப்பு	விதைப்பு vidaippu, பெ. (n.) வித்திடுகை; sowing. 'விதைப்புக் காலம்'. [விதை → விதைப்பு]
விதைப்புக்காலம்	விதைப்புக்காலம் vidaippukkālam, பெ. (n.) வித்திடும் பருவம்; sowing season, seed-time. [விதைப்பு + காலம்] ஒருகா. ஆடிப்பட்டம்.
விதைப்புனம்	விதைப்புனம் vidaippuṉam, பெ. (n.) இதைப்புனம் (யாழ்.அக.);; plot of land newly cultivated. [இதைப்புனம் → விதைப்புனம்]

விதைப்பை	விதைப்பை vidaippai, பெ. (n.) உயிரின மூலப்பை (இ.வ.);; scrotum. [விதை1 + பை4]
விதைமணி	விதைமணி vidaimaṇi, பெ. (n.) விதைப்பதற்குரிய தவசம்; seed-grain. [விதை + மணி]
விதைமுளை-த்தல்	விதைமுளை-த்தல் vidaimuḷaiddal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) முதிர்ந்த விதை அதற்குத் தகவான சூழ்நிலையில் முளைத்தல்; sprouting. விதை முதிரும்போது ஒருவித உறக்க நிலையை அடைகின்றது. விதையானது புதிய உயிர் பரவு வதற்கு அமைந்துள்ள உறுப்பு. ஆதலால் கருவின் உயிர்ச் செயல்கள் சில காலத்திற்கு நடைபெறாமல் தடைபட்டிருப்பது தேவையாகயிருக்கின்றது. முளைத்தலுக்கு வேண்டிய நிலைமைகள் சிறிது காலமோ நெடுங்காலமோ இவ்வித உறக்க நிலையிலிருந்த விதைக்குத் தக்க நிலைகள் வந்து உதவும்போது, அவ்விதை முளைக்கத் தொடங்கும். உடற் செயல்கள் அடங்கிக் கிடந்த கருவிலே அச்செயல்கள் நடக்கத் தொடங்கிக் கருவின் வளர்ச்சி முன்னுக்குச் செல்லும். இந்த வளர்ச்சி நடத்தற்கு மூன்று ஆதாரங்கள் தேவை. 1. வெப்பநிலை ஏற்றதாக இருக்கவேண்டும், 2. போதுமான நீர் கிடைக்க வேண்டும்
விதையடி-த்தல்	விதையடி-த்தல் vidaiyaḍiddal, 4 செ. குன்றாவி.(v.t.) ஆடு மாடு முதலான கால்நடைகளின் மூலப்பையிலுள்ள விதையை நசுக்கி இல்லாமற் செய்தல்; to castrate, to emasculate. [விதை + அடி-]
விதையெடு-த்தல்	விதையெடு-த்தல் vidaiyeḍuddal, 18 செ. குன்றாவி.(v.t.) விதையடி-, பார்க்க;see {}. [விதை1 + எடு-,]
விதைவீக்கம்	விதைவீக்கம் vidaivīkkam, பெ. (n.) விதை வீங்குகை (M.L.);; swelling of the testicle, orchitis. [விதை + வீக்கம்]

விந்தம்	விந்தம்1 vindam, பெ. (n.) 1. அறுபத்து நான்கு கோடி கொண்ட ஒரு பேரெண் (பிங்.);; the number 64,00,00,000. 2. காடு (பிங்.);; jungle, forest. விந்தம்2 vindam, பெ. (n.) 1. குதிரைப்பற் செய்ந்நஞ்சு (யாழ்.அக.);; a mineral poison. 2. பச்சைக்கருப்பூரம் (அரு.அக.);; purified camphor. விந்தம்3 vindam, பெ. (n.) தரக்குறைவான மாணிக்க வகை (சிலப். 14, 186, உரை);; infarior kind of ruby. "புதுமமு நீலமும் விந்தமும் படிதமும்" (சிலப். 14, 186);. விந்தம்4 vindam, பெ. (n.) தாமரை; lotus. "விந்தமாப் பிண்டி முல்லை .... நீலங்கோலலற்கு" (நாமதீப. 59);.
விந்தாக்கினி	விந்தாக்கினி vindākkiṉi, பெ. (n.) விந்துத்தீ (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}. [விந்து + அக்கினி. Skt. அக்னி.]

விந்து	விந்து vindu, பெ. (n.) 1. புள்ளி (உரி.நி.);; dot, point. 2. துளி; drop, globule. 3. நீர்த் துளியளவு (இலக்.அக.);; drop of water, as a liquid measure. 4. விழியம் (நாமதீப. 601);; semen, sperm. 5. இதளியம் (நாமதீப.395);; mercury. 6. வயிரக் குற்றங்களுள் ஒன்று (சிலப். 14, 180, உரை);; a flaw in diamond. 7. குறி (யாழ்.அக.);; mark. 8. நெற்றிப் பொட்டு (யாழ்.அக.);; tilaka. 9. நென்மூக்கு; sharp edge of grains of paddy. "பலரதன் வாலிய விந்துவு மருவாதோரே" (ஞானா. 1, 3);. 10. புருவ நடு (யாழ்.அக.);; the middle portion of the forehead between the eye- brows. 11. வட்டம் (நாமதீப. 766);; circle. 12. சிவதத்துவம் பார்க்க;see {} tattuvam. "அலரைம்பூத மூர்தர விந்துவி னேர்தர வியைந்த" (ஞானா. 56, 19);. 13. தூயமாயை; "விந்துவின் மாயையாகி" (சி.சி. 1, 19);. 14. பதினாறு வகை ஒகக் கலையுள் ஒன்று; "விடகலைமேல் விந்து" (பிரசாதமாலை, 1);. [வித்து → விந்து (வ.மொ.வ.91);.]
விந்துசம்	விந்துசம் vindusam, பெ. (n.) தாளி3, 3 (சங்.அக.); பார்க்க;see {}; a medicinal plant.
விந்துடைவு	விந்துடைவு vinduḍaivu, பெ. (n.) விரை விழிய வொழுக்கு; quick flow of semen. [விந்து + உடை → உடைவு]
விந்துத்தீ	விந்துத்தீ vinduttī, பெ. (n.) காமத்தீ (சூடா.);; sexual heat. [விந்து + தீ]
விந்துதத்துவம்	விந்துதத்துவம் vindudadduvam, பெ. (n.) சத்துதத்துவம் (சி.போ.பா. 2, 2, பக். 139. புதுப்.);; a category. [விந்து + Skt. tattuva → த. தத்துவம்]

விந்துநட்டம்	விந்துநட்டம் vindunaṭṭam, பெ. (n.) வித்தமிழ்தின் விரைவொழுக்கு; quick flow of semen. 'விந்து விட்டவன் நொந்து கெட்டான்' (பழ.);. [விந்து + நட்டம்] Skt. நஷ்டம்.
விந்தையம்	விந்தையம் vindaiyam, பெ. (n.) மயிலடிக்குருந்து என்னும் மரம் (மலை.);; false peacock's foot tree.
விநாடி	விநாடி vināṭi, பெ. (n.) விநாடிகை பார்க்க;see {}.
விநாடிகை	விநாடிகை vināṭigai, பெ. (n.) ஒரு காலநுட்பம் (யாழ்.அக.);; minute portion of time = 1/60th {} = 4 seconds.
விம்பி-த்தல்	விம்பி-த்தல் vimbittal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) எதிர்தோன்றல் (வின்.);; to be reflected, as an image.
விம்பிகை	விம்பிகை vimbigai, பெ. (n.) கொவ்வை (மலை.);; a common creeper of the hedges.
விம்மம்	விம்மம் vimmam, பெ. (n.) 1. விம்மல், 1 பார்க்க;see vimmal. "விம்ம முறுதல் வீனாவது முடைத்தோ" (பெருங். வத்தவ. 6, 37);. 2. விம்மல், 2 பார்க்க;see vimmal. "விம்ம முறுமவள்" (பெருங். இலாவாண.16,99);. [விம்மு → விம்மம்]

விம்மல்	விம்மல் vimmal, பெ. (n.) 1. தேம்பியழுகை (பிங்.);; sobbing. 2. துன்பம்; distress. "இன்னதோர் விம்மனோவ" (கம்பரா. உருக். காட்டுப். 88);. 3. ஏக்கம்; despondency. "நெஞ்சிற் சிறியதோர் விம்மல் கொண்டான்" (கம்பரா. பாசப். 17);. 4. வீங்குகை; being puffed up or swollen. "உவகை பொங்க விம்ம லானிமிர்ந்த நெஞ்சர்" (கம்பரா. திருவடிதொ.8);. 5. உள்ளப் பூரிப்பு; elation of spirits. "வீடின ரரக்க ரென்றுவக்கும் விம்மலால்" (கம்பரா.திருவவ.15);. 6. ஒலிக்கை (பிங்.);; sounding. 7. யாழ்நரம் போசை (பிங்.);; sound of lute strings. [விம்மு → விம்மல்]
விம்மல்பொருமல்	விம்மல்பொருமல் vimmalporumal, பெ. (n.) 1. இன்பதுன்ப மேலீட்டால் உண்டாம் உடல் வேறுபாடு; change in the body due to great joy or sorrow. 2. வருத்த மிகுதி; in expressible grief. "விம்மல் பொருமலாய்ப் படுகிறாயாகாதே" (ஈடு. 2, 1, 3);. [விம்மல் + பொருமல்]
விம்மா-த்தல்	விம்மா-த்தல் vimmāttal, 12 செ.கு.வி. (v.i.) விம்மு 1, 2, 3 பார்க்க;see vimmu- "விம்மாந்தி யான்வீழ" (சீவக. 1801);. [விம்மு → விம்மா-,]
விம்மிட்டம்	விம்மிட்டம் vimmiṭṭam, பெ. (n.) புழுக்கம்; feeling of suffocation, feeling close and sultry. "இரவு முழுவதும் இச்சிறு அறையுட் கிடந்து விம்மிட்டப் பட்டேன்" (நாஞ்.);. [விம்மு → விம்மிட்டம்]
விம்மிதம்	விம்மிதம்1 vimmidam, பெ. (n.) உடல் (பிங்.);; body. விம்மிதம்2 vimmidam, பெ. (n.) 1. வியப்பு (திவா.);; admiration. "விம்மித மென்னென் றிசைக்குவ மற்றோ" (ஞானா. 49, 9);. 2. உவகை; delight. "ஐயையுந் தவ்வையும் விம்மித மெய்தி" (சிலப். 16, 52);. 3. அச்சம் (வின்.);; fear.

விம்மீன்	விம்மீன் vimmīṉ, பெ. (n.) விண்மீன் (இ.வ.);; star. [விண்மீன் → விம்மீன்]
விம்மு	விம்மு1 vimmudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தேம்பியழுதல் (பிங்.);; to heave a sob, as a child. "சிதரரிக்கண் கொண்டநீர் மெல்விரலூழ் தெறியா விம்மி" (நாலடி, 394);. 2. வருந்துதல்; to be in distress, agony. "கொடியாள் விளைவித்த வினைக்கு விம்மி" (கம்பரா. நகர்நீங்கு. 124);. 3. மகிழ்வுறுதல் (வின்.);; to rejoice. 4. பருத்தல்; to swell, to become enlarged. "வார்செலச் செல்ல விம்மும் வனமுலை" (சீவக. 469);. 5. மிகுதல்; to extend, expand, to increase. "விம்மகிற் புகையின் மேவி" (சீவக. 2667);. 6. நிறைதல்; to be full. "விம்ம வங்கமரர்க் கமுதளித்த வமரர் கோவே" (திவ். பெரியாழ். 2, 2, 9);. 7. மலர்தல்; to open, as a flower. "விம்மிய பெருமலர்" (கல்லா. 22, 48);. 8. ஒலித்தல்; to sound. "கண்மகிழ்ந்து துடிவிம்ம" (பு.வெ.2, 8, கொளு);. க. பிம்மு; ம. விம்முக;து. பிம்மகெ. விம்மு2 vimmudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஈனுதல்; to bring forth. "சங்குவிம்மு நித்திலம்" (சீவக. 145);. விம்மு2 vimmu, பெ. (n.) எடை (நாமதீப. 794);; weight, burden.
விம்முட்டம்	விம்முட்டம் vimmuṭṭam, பெ. (n.) விம்மிட்டம் (நாஞ்.); பார்க்க;see {}. [விம்மிட்டம் → விம்முட்டம்]

விம்முயிர்-த்தல்	விம்முயிர்-த்தல் vimmuyirttal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) பெருமூச்சு விடுதல்; to heave a sigh, as from grief. "விம்முயிர்த் தினையை யாத லொண்டொடி தகுவ தன்றால்" (சீவக. 271);. [விம்மு + உயிர்-,]
விம்முறவு	விம்முறவு vimmuṟavu, பெ. (n.) துன்பம்; trouble, grief, suffering, distress. "வேட்கையூர்தர விம்முற வெய்திய மாட்சி யுள்ளத்தை மாற்றி" (சீவக. 1634);. [விம்மு → விம்முறு → விம்முறவு]
விம்முறு-தல்	விம்முறு-தல் vimmuṟudal, 1 செ.கு.வி. (v.i.) வருந்துதல்; to be in distress. "விம்முறு நுசுப்பு நைய" (சீவக. 606);. [விம்மு + உறு-,]
விம்மெனல்	விம்மெனல் vimmeṉal, பெ. (n.) இறுகிய தாதற் குறிப்பு; onom. expr. of becoming tight. "கட்டு விம்மென்றிருந்தது". [விம்மு → விம்மெனல்]
விய	விய1 viyattal, 12 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வியப்படைதல்; to wonder. "கேட்டவர் வியப்பவும்" (திருவாச. 3, 154);. 2. செருக் குறுதல்; to be proud. "செல்வமெய்தி வியந்தனை யுதவி கொன்றாய" (கம்பரா. கிட்கிந். 81);. து. bediyuni. விய2 viyattal, 3 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வியத்தல்; to wonder at. 2. நன்கு மதித்தல்; to esteem, admire, honour. "வம்பமள்ளரை வியந்தன்று மிழிந்தன்று மிலனே" (புறநா.77);. 3. பாராட்டுதல்; to praise, extol, compliment, felicitate. "விழைந்தொருவர் தம்மை வியப்ப" (நாலடி, 339);. விய3 viyattal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கொடுத்தல் (ஈடு. 1, 1, 8, பக். 57);; to give. 2. கடத்தல் (ஈடு. 1, 1, 8, பக்.57);; to transcend.
வியக்கம்	வியக்கம் viyakkam, பெ. (n.) பெருமை (வின்.);; greatness, pride, highness, nobility.

வியக்களை	வியக்களை viyakkaḷai, பெ. (n.) குடிக்கூலி (யாழ்.அக.);; house rent. [வாழகை → வியக்களை]
வியங்கொள்	வியங்கொள்1 viyaṅgoḷḷudal, 12 செ.கு.வி. (v.i.) ஏவலைக்கொள்ளுதல்; to obey orders or command, to submit. "வினைகடைக் கூட்ட வியங்கொண்டான்" (சிலப். 9, 78);. [வியம் + கொள்-,] வியங்கொள்2 viyaṅgoḷḷudal, 12 செ. குன்றாவி. (v.t.) செலுத்துதல்; to drive, as a chariot. "தேர்வியங் கொண்ட பத்து" (ஐங்குறு. பக். 139);. [ஒய் → உய் → உயம் → வியம் + கொள்-, (ஒய் = செலுத்து);, (உய் = செலுத்து); வியம் = ஏவல்.] ஒ.நோ: ஏ-ஏவு = ஏகு. 'ஏவு' பிறவினைப் பொருளிலும் 'ஏகு' தன்வினைப் பொருளிலும் வழங்குகின்றன. ஆனால், இவற்றுள் ஒவ்வொன்றுக்கும் அவ் இருபொருளும் உள. உயம் → வியம். ஏவல் குறித்த 'வியம்' என்னும் சொல் மதிப்பான ஏவலுக்குப் பெயராயிற்று.
வியங்கோள்	வியங்கோள் viyaṅāḷ, பெ. (n.) 1. ஏவல் (சூடா.);; command. 2. வினைமுற்று வகை; optative mood of verbs (Gram.);. "முன்னிலை வியங்கோள் வினையெஞ்சு கிளவி" (தொல். சொல். 224);. மறுவ. வியங்கோள் கிளவி. [வியங்கொள் → வியங்கோள்] தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை ஆகிய மூன்றிடத்தும் உரைப்போனின் விருப்பத்தை வெளிப் படுத்தி ஏவல் போல வரும் கிளவிகளை வியங்கோட் கிளவி என்பர் (வியங்கோள் எனினும் ஒக்கும்); எ-டு. நான் வாழ்க! நீ வாழ்க! அவன் வாழ்க! (இலக். கலைக். பக். 109);
வியங்கோளசை	வியங்கோளசை viyaṅāḷasai, பெ. (n.) வியங்கோள் பொருளில் வரும் அசைச் சொற்கள்; expletive words with the meanings of command. "மாவென் கிளவி வியங்கோள் அசைச்சொல்" (தொல் காப்பியம்); (இலக். கலைக். பக். 109);.
வியநெறி	வியநெறி viyaneṟi, பெ. (n.) பெரும்பாதை (வின்.);; highway, main street, avenue, broad road. [வியம்1 + நெறி]
வியஞ்சனம்	வியஞ்சனம் viyañjaṉam, பெ. (n.) 1. உணவுக்குப் பக்கத்துணையாம் கறி முதலியன (கொ.வ.);; curry, as a relish for rice, sidedish. 2. கறிக்குதவும் பொருள்கள்; condiments. [வெந்த + ஆனம் = வெந்தானம் → வெஞ்சனம் → வியஞ்சனம்]

வியப்ப	வியப்ப viyappa, பெ. (n.) ஓர் உவம வாய்பாடு; a particle of comparison. "நேர வியப்ப" (தொல். பொ. 291);.
வியப்பணி	வியப்பணி viyappaṇi, பெ. (n.) வியப்பு1, 2 (அணியி. 40); பார்க்க;see viyappu. [வியப்பு + அணி2]
வியப்பம்	வியப்பம் viyappam, பெ. (n.) வியப்பு1, 1 பார்க்க;see viyappu. "வேம்பணி தோளினான் வியப்ப மெய்தியே" (திருவிளை. நரிபரி. 97);. [வியப்பு → வியப்பம்]
வியப்பு	வியப்பு1 viyappu, பெ. (n.) 1. புதுமை; amazement, surprise. "வியப்புஞ் சால்புஞ் செம்மை சான்றோர்" (மதுரைக். 764);. 2. ஒரு பயனைக் கருதி அதற்கு மாறாகிய முயற்சி செய்வதாகக் கூறும் அணி (அணியி. 40);; a figure of speech which describes the efforts taken for the achievement of an object other than the one intended. 3. பாராட்டு (யாழ்.அக.);; admiration. 4. மேம்பாடு; greatness, excellance. "சால்பும் வியப்பு மியல்புங் குன்றின்" (குறிஞ்சிப். 15);. 5. அளவு; measurement. "இசைத்த மூன்றின் வியப்பற விறந்த" (ஞானா. 18);. Tu. {}. [விய → வியப்பு] வியப்பு2 viyappu, பெ. (n.) வியப்பு1, 2 (பிங்.); பார்க்க;see viyappu
வியம்	வியம்1 viyam, பெ. (n.) 1. ஏவல்; command, order. "வியங்கொள்வருதல்" (தொல். சொல். 67);. 2. உடல் (பிங்.);; body. 3. போக்கு (சீவக. 1886, உரை);; sending a person on his way. 4. வழி; way. "ஆங்குவியங் கொண்மின்" (மலைபடு. 427);. Ka. besa, besasu, besana. வியம்2 viyam, பெ. (n.) 1. விரிவு; extensiveness. "வியம்பெறு தோற்றமும்" (திருக்காளத். பு. ஞானோப. 62);. 2. உயரம் (திவ். பெரியதி. 8, 7, 1, வ்யா.);; height. Ma. Viyam.

வியமம்	வியமம் viyamam, பெ. (n.) பாராட்டத் தக்கது; that which is worthy of admiration. "வியமே வாழிகுதிரை" (கலித். 96);. [விய → வியமம்]
வியர்	வியர்1 viyarttal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உடலின் மேற்புறத்து நீர்த்துளி தோன்றுதல்; to sweat, perspire. "முயங்க யான் வியர்த்தன னென்றனள்" (குறுந். 84);. 2. பொறாமை முதலியவற்றால் மனம் புழுங்குதல்; to feel irritated, as from envy. "வியர்த்த லைய மிகை நடுக் கெனாஅ" (தொல். பொ. 260);. 3. சினங் கொள்ளுதல் (பிங்.);; to be angry. க. பெமர். [விள் → விளர் → வியர்-,] (வெம்மைக் கருத்து, வே.க. 129); வியர்2 viyar, பெ. (n.) 1. உடலின் மேற்புறத்துத் தோன்றும் நீர்த்துளி; perspiration. "குறுவியர் பொடித்த கோலவாண் முகத்தள்" (மணிமே. 18, 40);. 2. இளைப்பு; weariness, exhaustion. "பந்தெறிந்த வியர்விட....... ஆடுபவே" (கலித். 40);. [விள் → விளர் → வியர்]
வியர்ப்பு	வியர்ப்பு viyarppu, பெ. (n.) 1. வியர்வை பார்க்க;see viyarvai. "வெய்துண்ட வியர்ப்பல்லது" (புறநா. 387);. 2. சினம் (திவா.);; anger. 3. சினக்குறிப்பு (திவா.);; mark of anger. [வியர் → வியர்ப்பு]
வியர்வு	வியர்வு viyarvu, பெ. (n.) வியர்வை பார்க்க;see viyarvai. [வியர் → வியர்வு]
வியர்வை	வியர்வை viyarvai, பெ. (n.) 1. வியர், 1, 2 பார்க்க;see viyar. 2. சினக்குறிப்பு (பிங்.);; mark or indication of wrath. [வியர் → வியர்வு → வியர்வை]

வியர்வைக்கட்டி	வியர்வைக்கட்டி viyarvaikkaṭṭi, பெ. (n.) கோடையில் வேர்வையால் உண்டாம் புண்கட்டி (M.L.);; summer boil. [வியர்வை + கட்டி]
வியல்	வியல்1 viyal, கு.பெ.எ.(adv.) அகன்ற, பரந்த; extansiveness. "விழவு வீற்றிருந்த வியலுளாங்கண்" (பதிற். 53:1);, "இருநீர் வியனுலகம் வன்சொலா லென்றும் மகிழாதே" (நன்னெறி. 18); வே.க.146. வியல்2 viyal, பெ. (n.) 1. பெருமை; greatness. "மூழ்த்திறுத்த வியன்றானை" (பதிற்றுப். 33, 5);. 2. அகலம்; width, expansion, extension, vastness. "வியலென் கிளவி யகலப் பொருட்டே" (தொல். கொல். 364);. 3. மிகுதி (சிலப். 5, 7, உரை);; abundance. 4. பொன் (சங்.அக.);; gold. 5. காடு (பிங்.);; forest, jungle. 6. மரத்தட்டு (அக.நி.);; wooden tray. [விள் → (விய்); → வியம் → வியன் → வியல்] (மு.தா.100); வியல்2 viyal, பெ. (n.) பலதிறப்படுகை; diversity. "வியன்கல விருக்கையும்" (சிலப். 5, 7);. [வியம் → வியல்]
வியல்கனா	வியல்கனா viyalkaṉā, பெ. (n.) திப்பிலி (மலை.); பார்க்க;see tippili, long pepper. [வியல்1 + கனா]
வியல்பூதி	வியல்பூதி viyalpūti, பெ. (n.) வில்வம் (மலை.);; beal.
வியலகம்	வியலகம் viyalagam, பெ. (n.) வியலிடம், 1 பார்க்க;see {}. "விரிகடல் வேலி வியலகம் விளங்க" (சிறுபாண்.114);. [வியல் + அகம்]
வியலிகை	வியலிகை viyaligai, பெ. (n.) பெருமை (யாழ்.அக.);; greatness. [வியல் → வியலிகை] (வே.க.146);

வியலிடம்	வியலிடம் viyaliḍam, பெ. (n.) 1. உலகம்; the wide world. "இவ்வியலிடத்தே" (திருக்கோ. 277);. 2. அகலம் (சூடா.);; breadth. [வியல் + இடம்]
வியலுள்	வியலுள் viyaluḷ, பெ. (n.) அகன்ற இடம்; wide, open space. "விழவுவீற் றிருந்த வியலு ளாங்கண்" (பதிற்றுப். 56, 1);. [வியல் + உள்]
வியவன்	வியவன் viyavaṉ, பெ. (n.) 1. ஏவல் செய்வோன்; servant. "இளையரை வியவரின் விடவே" (சீவக. 601);. 2. ஏவுவான் (பிங்.);; commander, person in authority. 3. தலைவன்; headman, leader. "நாட்டுவியவன் சொல்லிய எல்லை போய்" (S.I.I.ii, 352);. 4. திண்ணியன் (பிங்.);; strong, bold man. 5. வழிச்செல்வோன் (பிங்.);; traveller, wayfare. க. பெசதவன [வியம் → வியவன்]
வியவு	வியவு viyavu, பெ. (n.) வேறுபாடு; diversity, variation. "ஒண்பொருள்க ளுலப்பில்லனவாய் வியவாய்" (திவ். திருவாய். 7, 8, 3);. [வியம் → வியவு]
வியன்	வியன்1 viyaṉ, பெ. (n.) 1. வானம்; sky. "வியனிடை முழுவதுகெட" (தேவா. 833, 7);. 2. பெருமை (திவா.);; greatness. 3. சிறப்பு (ஈடு, 8, 10, 1);; excellence, speciality. 4. வியப்பு (ஈடு, 8, 10);; wonderfulness. 5. அகலம் (வின்.);; vastness. [வியம் → வியன்] வியன்2 viyaṉ, பெ. (n.) எண்ணின் ஒற்றை (சிநேந். 178);; oddness of numbers.

வியனிடை	வியனிடை viyaṉiḍai, பெ. (n.) பரந்த வெளி, விசும்பு, வானம்; sky. "வியனிடை முழுவதுகெட" (தேவா. 833:7);. [வியன் + இடை]
வியனிலைமருட்பா	வியனிலைமருட்பா viyaṉilaimaruṭpā, பெ. (n.) வெண்பாவடியும் ஆசிரியவடியும் ஒவ்வாது வரும் மருட்பாவகை (இலக். வி.749, உரை);; [வியன் + நிலை + மருட்பா]
வியனிலைவஞ்சி	வியனிலைவஞ்சி viyaṉilaivañji, பெ. (n.) மூச்சீரடி வஞ்சிப்பா (தொல். பொருள். 350, உரை);; a kind of {} verse with three metrical feet in each line. [வியன் + நிலை + வஞ்சி2]
வியனுலகம்	வியனுலகம் viyaṉulagam, பெ. (n.) விண்ணுலகம் (சூடா.);; celestial world. [வியன்1 + உலகம்]
வியாவிருத்தி	வியாவிருத்தி viyāvirutti, பெ. (n.) தள்ளுகை (யாழ்.அக.);; exclusion, rejection. [வியா + Skt. {} → த. விருத்தி] வியாவிருத்தி viyāvirutti, பெ. (n.) தள்ளுகை; exclusion; rejection.
வியாழக்கிழமை	வியாழக்கிழமை viyāḻkkiḻmai, பெ. (n.) கிழமையின் ஐந்தாவது நாள்; Thursday. [வியாழன் + கிழமை]
வியாழக்குறிஞ்சி	வியாழக்குறிஞ்சி viyāḻkkuṟiñji, பெ. (n.) குறிஞ்சியாழ்த்திறத் தொன்று (பிங்.);; [வியாழம்2 + குறிஞ்சி]
வியாழச்சக்கரம்	வியாழச்சக்கரம் viyāḻccakkaram, பெ. (n.) அறுபது ஆண்டு வட்டம் (வின்.);; the jupiter cycle of 60 years. [வியாழன் + சக்கரம்]
வியாழசினேகன்	வியாழசினேகன் viyāḻciṉēkaṉ, பெ. (n.) கதிரவன் (நாமதீப. 94);; sun. [வியாழன் + Skt. {} → த. சினேகன்]
வியாழநோக்கம்	வியாழநோக்கம் viyāḻnōkkam, பெ. (n.) 1. பிறப்பியச் சக்கரத்திற் காணப்படும் குருநோக்கம்; (Astral.); aspect of the planet jupiter, in an horoscope. 2. வியாழானுகூலம் பார்க்க;see {}. [வியாழன் + நோக்கம்]

வியாழம்	வியாழம்1 viyāḻm, பெ. (n.) 1. தேவகுரு; brahaspati, the preceptor of the gods. "வியாழத்தோடு மறைவழக் கன்று வென்ற" (திருவாலவா. திருநகரப். 13);. 2. ஒரு கோள்; jupiter, planet. "முந்நீர்த் திரையிடை வியாழந் தோன்ற" (சீவக. 2467);. 3. வியாழக் கிழமை; thursday. "வியாழத்தின் மிக்க சம்பத்தி னொடு சிறுவரைப் பெற்றெடுப்பான்" (அறப். சத. 69);. [வியல் → வியலன்) → வியாழன் - கதிரவனைச் சுற்றும் கோள்கள் எல்லாவற்றிலும் பெரியது. "வியல்என் கிளவி அகலப் பொருட்டே" (தொல்.உரி.66); வியல் → வியலம் → வியாழம்] வியாழம்2 viyāḻm, பெ. (n.) பாம்பு; serpent. "வெள்ளிவிடையில் வியாழம் புனைந்தாரைக் கண்டு" (குற்றா. குற. 35, 5);. [வியல் → வியலம் → வியாழம்] (வே.க.146);
வியாழமாலை	வியாழமாலை viyāḻmālai, பெ. (n.) வியாழமாலையகவல் (சிலப். உரைப்பா.); பார்க்க;see {}. [வியாழம் + மாலை]
வியாழமாலையகவல்	வியாழமாலையகவல் viyāḻmālaiyagaval, பெ. (n.) இடைச்சங்கத்து நூல்களுள் ஒன்று (இறை. 1, பக். 5);; a literary piece or poem of the middle {}, not now extant. [வியாழமாலை + அகவல்]
வியாழவட்டம்	வியாழவட்டம்1 viyāḻvaṭṭam, பெ. (n.) 1. வானமண்டலத்தில் குரு ஒருமுறை சுற்றிவருங் காலமாகிய பன்னீராண்டு (சங்.அக.);; the period of 12 years, being the time taken by jupiter for one revolution or rotation in the universe. 2. வியாழச்சக்கரம் (வின்.); பார்க்க;see {}. [வியாழ + வட்டம்] வியாழவட்டம்2 viyāḻvaṭṭam, வி.எ.(adv.) வியாழக்கிழமை தோறும் (வின்.);; every thursday. [வியாழ + வட்டம்]
வியாழன்	வியாழன் viyāḻṉ, பெ. (n.) வியாழம்1 பார்க்க;see {}. கோள்களுள் வியாழன் பெரிதா யிருப்பதும், வடமொழியில் அது பிருகஸ்பதி என்று பெயர் பெற்றிருப்பதும் கவனிக்கத் தக்கன. பொன் என்பது வியாழனுக்கொரு பெயராதலால் வியல் என்னும்
வியாழானுகூலம்	வியாழானுகூலம் viyāḻāṉuālam, பெ. (n.) திருமணம் முதலிய நல்ல பயன்களைக் குறிக்கும் குருநோக்கம் (இ.வ.);; beneficent aspect of the plant jupiter, as conducive to matrimonial happiness, etc. [வியாழ + Skt. {} → த. அனுகூலம்.]

வியாளம்	வியாளம் viyāḷam, பெ. (n.) 1. பாம்பு (சூடா.);; snake. 2. புலி (சூடா.);; tiger. 3. யாளி1 1 பார்க்க;see {} a mythological animal. 4. கெட்ட குணமுள்ள யானை (வின்.);; vicious elephant. வியாளம்1 viyāḷam, பெ. (n.) ஓவியத்தில் அதி களவில் இடம்பெறும் உருவ அமைப்பு galore of structural figure drawn in art. வியாளம்2 viyāḷam, பெ. (n.) சிற்பத்தில் அதிக எண்ணிக்கையில் இடம் பெறுகின்ற உருவம், sculptural structure which take place abundantly in sculpture. வியாளம் viyāḷam, பெ. (n.) 1. பாம்பு (சூடா);; snake. 2. புலி; tiger. 3. யாளி; a mythological animal. 4. கெட்ட குணமுள்ள யானை; vicious elephant. (W);.
வியாளவரி	வியாளவரி viyāḷavari, பெ. (n.) கோயிற் கருவறை மதிலின் உச்சியில் யாளியுருவி லமைந்த அழகு வரி; [வியாள + வரி] வியாளவரி viyāḷavari, பெ. (n.) கோயிற் கருவறை (கர்ப்பக்கிரக); மதிலின் உச்சியில் யாளியுருவிலமைந்த ஒப்பனை (அலங்கார); வரி; a line of carbel stones having {} images, in the inner shrine of a temple.
விரகதம்	விரகதம் viragadam, பெ. (n.) விரகறம் (மலை.); பார்க்க;see {}.
விரகறம்	விரகறம் viragaṟam, பெ. (n.) வெள்ளைச் சாரணை (மலை.);; horse purslane. [விரகதம் → விரகறம்] விரகறம் viragaṟam, பெ. (n.) வெள்ளைச்சாரணை; horse purslane.

விரகறியாளன்	விரகறியாளன் viragaṟiyāḷaṉ, பெ. (n.) அறிவுடையோன்; wiseman. "நறும்பூங் கரந்தை விரகறியாளர் மரபிற் சூட்ட" (புறநா.289);. [விறகு + அறி + ஆள்] விரகறியாளன் viragaṟiyāḷaṉ, பெ. (n.) அறிவுடையோன் wise man நறும் பூங்கரந்தை விரகறியாளர் மரபிற் சூட்ட (புறாநா. 289);.
விரகன்	விரகன் viragaṉ, பெ. (n.) 1. திறமையுள்ளவன்; skilful, clever person. "விரகர் நெடுஞ்சுவர் தள்ளுமாபோலே போக்கி" (ஈடு.1, 5, 10);. 2. வல்லவன்; expert. "தமிழ்விரகன மொழிகள்" (தேவா.132, 11);. 3. சுற்றத்தான்; kinsman. "விரகர்கட் கெல்லாம் வெறுப்பனவே செய்யும்" (பழமொ. 123);.
விரகு	விரகு viragu, பெ. (n.) 1. வழிவகை; means, expedient, contrivance. "கண்ணாலே கண்டாலல்லது பஜிக்க விரகில்லை" (ஈடு. 1, 3, ப்ர);. 2. திறமை; cleverness, prudence, tact. "விரகி னீட்டினான்" (சீவக. 328);. 3. உத்தி; cunning. "காமம் விற்கின்ற விரகிற்றோலாப் பொய்வினை மகளிர்" (கம்பரா. இந்திர சித்துவதை. 28);. 4. நுண்ணறிவு; discretion, discriminative knowledge, sharpness. "விரகினரில்லா வவைபோல்" (திருவானைக். சம்புமு. 41);. 5. உணர்ச்சிக் கனிவு; enthusiasm. "வனஞ்சென்று விரகிற் புக்கான்" (மேருமந். 342);. 6. பண்ணியாரம்; confectionery. "வேறுபல் லுருவின் விரகு தந்திரீஇ" (பொருந.108);. தெ. வெரவு;க. பெரகு.
விரகுளி	விரகுளி viraguḷi, வி.எ.(adv.) முறையாக; in order. "விரகுளி யெழுந்த போழ்தில்" (மேரு மந். 719);. [விரகு + உளி]

விரசல்	விரசல் virasal, பெ. (n.) விரசு4 பார்க்க;see {}. "விரசலாய் நட". [விரை → விரைசு → விரசு → விரசல்.]
விரசு	விரசு1 virasudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) செறிதல்; to crowd closely or compactly together. "விரசுமகிழ்சோலை" (பதினொ. விநாயகர். இரட். 1);. Ma. virakkuka; Ka. Berasu; Tu. biravuni; Te. berayu; Kur. {}; Malt. birge. [விரவு → விரசு] விரசு2 virasudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) பொருந்துதல்; to join, unite. "அகிலம் யாவையும் விரசுறு தனிக்குடை" (கம்பரா. திருவவ. 138);. "விரசு கோலங்கள் காண விதியிலேன்" (கம்பரா. சூளா. 36);. விரசு3 virasu, பெ. (n.) விரசுகணக்கு (இ.வ.); பார்க்க;see {}. விரசு4 virasudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. மிகவும் விரைவுப்படுத்தல்; to press hard, to urge vehemently, to hasten. 2. சொல்லாற் கடிந்து வெருட்டுதல்; to repel by words of rebuke. [விரை → விரைசு → விரசு-,] விரசு5 virasu, பெ. (n.) விரைவு; swiftness. 'கைவிரசு' (வின்.);. [விரை → விரைசு → விரசு-,] விரசு6 virasu, பெ. (n.) மரவகை (M.M.802);; large sebestan. மறுவ. விரிச, விருசு. Ma. virisu;

விரசுகணக்கு	விரசுகணக்கு virasugaṇaggu, பெ. (n.) விளக்கமான கணக்கு (இ.வ.);; detailed or elaborate account. [விரசு2 + கணக்கு]
விரசை	விரசை virasai, பெ. (n.) மாட்டுத்தொழுவம் (இலக்.அக.);; shed for cattle.
விரட்டடைப்பன்	விரட்டடைப்பன் viraḍḍaḍaippaṉ, பெ. (n.) மாட்டு நோய் வகை (பெ.மாட்.);; a kind of cattle-disease. [வரட்டடைப்பன் → விரட்டடைப்பன்]
விரட்டு-தல்	விரட்டு-தல் viraṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. துரத்துதல்; to chase, to drive away. 2. அச்சுறுத்துதல்; to frighten, to intimidate. 3. மிகவும் விரைவுப்படுத்துதல்; to urge vehemently. [வெருட்டு → விரட்டு-,]
விரணகம்	விரணகம் viraṇagam, பெ. (n.) ஆமணக்கு (சங்.அக.);; castor plant.
விரல்	விரல் viral, பெ. (n.) 1. கைகால்களினிறுதியில் ஐந்தாகப் பிரியும் உறுப்பு; finger, toe. "விரலுளர் நரம்பின்" (பொருந. 17);. 2. விரற்கிடை பார்க்க;see {}. "பாதாதி கேசாந்தம் முக்காலே நால்விரலே ஆறுதோரை உசரமும்" (S.I.I.ii, 395);. 'விரலுக்குத் தக்க வீக்கம்' (பழ.);, 'விரல் உதவி விருந்தினர் உதவார்' (பழ.);, 'விரல் உரலானால் உரல் என்ன ஆகும்' (பழ.);, 'விரல் போகாத இடத்திலே உரல் போகுமா' (பழ.);. தெ. வ்ரேலு; ம. விரல்; க., து. பெரெல்; Ko. verl; To. {}; Kod. bera; Kol. vende; Nk. Vende; Go. Wirinj; Kui. Vanju; Kuwi (F);. {}. [விள் → விரி → விரல்]

விரல்கொடு-த்தல்	விரல்கொடு-த்தல் viralkoḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) திருமணஞ் செய்தல்; to marry. "வேசியவள் நானிருக்க விரல் கொடுத்தா ளாசையென்ன" (கோ.வ.க.33);. [விரல் + கொடு-,]
விரல்நொடி	விரல்நொடி1 viralnoḍi, பெ. (n.) விரலைச் சொடக்குகை; snapping the fingers. 'ஒரு விரல் நொடி இடாது' (பழ.);. [விரல் + நொடி] விரல்நொடி2 viralnoḍi, பெ. (n.) பூடுவகை (திவா.);; a plant growing in hedges and thickets. [விரல் + நொடி]
விரல்மொழி	விரல்மொழி viralmoḻi, பெ. (n.) விரல்களின் சந்துப் பொருத்து (வின்.);; knuckle, finger- joint. [விரல் + மொழி]
விரல்வரியடையாளம்	விரல்வரியடையாளம் viralvariyaḍaiyāḷam, பெ. (n.) உள்ளங்கையில் அமைந்திருக்கும் கைவரி (ரேகை);; line on the palm. ஒவ்வொரு விரலின் நுனியிலும் வரிகள் குழந்தை, கருவிலிருக்கும் போதே உண்டாகி குழந்தை தொண்டு கிழவனாகும் காலத்திலும் ஒரு சிறிதும் மாறாமல் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. அதுமட்டுமன்று, உலகில் பலகோடி மக்களுக்கும் ஒவ்வொருவருடைய விரல் வரியும் தனிப்பட்டது. ஒருவருடையதைப் போல வேறு யாருக்கும் இருப்பதில்லை. இரட்டைக் குழந்தைகளுடைய விரல் கைவரி (ரேகை);களும் வேறுவேறாகவே காணப்படும். விரல் வரியின் தனிப்பட்ட தன்மை, மாறாத தன்மை என்ற இந்த இரண்டு இயல்புகளையும் வைத்து ஆள் அடையாளம் கண்டுபிடிக்க இயலும்
விரல்விடு-தல்	விரல்விடு-தல் viralviḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) கைவிரலை விட்டு எண்ணுதல் (இக்.வ.);; to count with one's fingers. [விரல் + விடு-,]
விரல்வை-த்தல்	விரல்வை-த்தல் viralvaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) குறும்பு செய்தல் (இ.வ.);; to do or attempt mischief. [விரல் + வை-,]
விரலணி	விரலணி viralaṇi, பெ. (n.) விரலாழி (சூடா.); பார்க்க;see {}. [விரல் + அணி] [p]
விரலம்	விரலம் viralam, பெ. (n.) விரலின் அளவு; the tamil term of angulam. 'ஐவிரலம் வளரும் ஆற்று மீன்களுண்டு' (உ.வ.);.

விரலாழி	விரலாழி viralāḻi, பெ. (n.) கணையாழி (மோதிரம்);; finger-ring. "விரலாழிக்கண் பல்விதக் கண்கள் சேர்த்து" (திருவாலவா. 22, 13);. [விரல் + ஆழி]
விரலி	விரலி virali, பெ. (n.) 1. விரலிமஞ்சள் (கொ.வ.); பார்க்க;see {}. 2. வெள்ளரி (மலை.);; cucumber. Ma. virali; Ko. valary; To. Paso. [விரல் → விரலி]
விரலிப்பச்சை	விரலிப்பச்சை viralippaccai, பெ. (n.) பச்சைக்கருப்பூரம் (சங்.அக.);; purified camphor. [விரவு + பச்சை]
விரலிமஞ்சள்	விரலிமஞ்சள் viralimañjaḷ, பெ. (n.) மஞ்சள் வகை; a kind of turmeric. [விரலி + மஞ்சள்]
விரலேறு	விரலேறு viralēṟu, பெ. (n.) ஒருவகைத் தோற்கருவி (சிலப். 3, 27, உரை, பக். 106);; hand-drum. [விரல் + எறி-,] விரலேறு viralēṟu, பெ. (n.) தோலினாற் செய் யப்பட்ட பழங்கால இசைக்கருவி; an ancient musical instrument made of leather. [விரல்+ஏறு]
விரவல்	விரவல் viraval, பெ. (n.) கலப்பு; mixing, mixture. [விரவு → விரவல்]
விரவலர்	விரவலர் viravalar, பெ. (n.) விரவார் பார்க்க;see {}. "மெலியோர் வலிய விரவலரை யஞ்சார்" (நன்னெறி. 9);. [விரவு + அல் + அர்]

விரவார்	விரவார் viravār, பெ. (n.) பகைவர்; enemies. "விரவாருணாணுப் படலஞ்சி" (நாலடி, 88);.
விரவி	விரவி viravi, பெ. (n.) வெள்ளரி (சங்.அக.);; cucumber. [விரலி → விரவி]
விரவியல்	விரவியல் viraviyal, பெ. (n.) 1. சங்கீரணம் என்னும் கலவையணி (வீரசோ. அலங். 34, உரை);; 2. வடவெழுத்து விரவிவரும் சொல்; "இடையே வடவெழுத் தெய்தில் விரவியல்" (வீரசோ. அலங். 40);. [விரவு + இயல்]
விரவு	விரவு1 viravudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கலத்தல்; to mix, mingle, to join, unite. "விரவுமலர் வியன்கா" (நெடுநல். 27);. 2. அடைதல்; to approach, draw near. "விரவினோர் தணக்க லாற்றா" (காஞ்சிப்பு. தக்கீ. 1);. 3. ஒத்தல்; to be similar, akin. "மலைவிரவு நீண்மார்வின் மைந்தன்" (சீவக. 1885);. க., து. பெரசு;ம. விரகுக. விரவு2 viravudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பொருந்துதல் to be united, joined, to be mingled, mixed. "புலியரி விரவிய வரையினர்" (தேவா. 450, 1);. 2. நட்புக் கொள்ளுதல்; to cultivate friendship, to keep company. "பணிவாரொடே விரவுமின்" (தேவா. 469, 5);. க., து. பெரசு;ம. விரகுக. விரவு3 viravu, பெ. (n.) கலப்பு; mixture. விரவு4 viravu, பெ. (n.) விரகு 4 (வின்.); பார்க்க;see viragu.
விரவுத்திணை	விரவுத்திணை viravuttiṇai, பெ. (n.) உயர்திணைக்கும் அஃறிணைக்கும் பொதுவாக வருஞ் சொல்லின் திணை (யாழ்.அக.);; [விரவு2 + திணை]
விரவுநெல்	விரவுநெல் viravunel, பெ. (n.) கலப்பு நெல்; mixed paddy. [விரவு + நெல்]

விரவுப்பெயர்	விரவுப்பெயர் viravuppeyar, பெ. (n.) இருதிணைக்கும் அல்லது அஃறிணை யிருபாற்கும் பொதுவாக வரும் பெயர் (நன்.281–282);; "விரவுப் பெயரின் விரிந்து நின்றும்" (நன்.255);. [விரவு + பெயர்] பெயர்களை உயர்திணைப் பெயர் என்றும் அஃறிணைப் பெயர் என்றும் தமிழிலக்கணங்கள் இரண்டு வகையாகப் பிரிக்கும். சில பெயர்கள் அஃறிணைக்கும் உயர்திணைக்கும் பொதுவாக இரண்டு திணையிலும் விரவி வரும். இப்படி இருதிணையிலும் விரவி வரும் பெயர்களை விரவுப் பெயர் என்பர். உயர்திணைக்கே உரிய பெயர் அஃறிணைப் பொருளையும் குறிக்கப் பயன்பட்டு இருதிணையிலும் விரவி வருமாயின் அதனை உயர்திணை விரவுப் பெயர் என்பர். அஃறிணைக்கே உரிய பெயர் உயர்திணைப் பொருளையும் குறிக்கப் பயன்பட்டு இரு திணையிலும் விரவி வருமாயின் அதனை அஃறிணை விரவுப் பெயர் என்பர். எ.டு. சாத்தி வந்தாள் சாத்தி வந்தது கொற்றன் வந்தான் கொற்றன் வந்தது மணி வந்தான்
விரள்(ளு)-தல்	விரள்(ளு)-தல் viraḷḷudal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) அச்சப்படுதல் (வின்.);; to be frightened, to be afraid of.
விரளம்	விரளம் viraḷam, பெ. (n.) 1. செறிவின்மை; being wide apart. 'மாலையில் மலர் விரளமாகத் தொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது'. 2. இடைவெளி (இலக்.அக.);; intervening space. 3. கால நீட்டிப்பு (இலக்.அக.);; leisure. 4. அருமை; rarity. 'படித்தவர்கள் விரளமாயிருக்கிறார்கள்'.
விரளல்	விரளல் viraḷal, பெ. (n.) நெருக்கம் (நாமதீப. 777);; narrowness, closeness, closely personal.
விரளிமஞ்சள்	விரளிமஞ்சள் viraḷimañjaḷ, பெ. (n.) விரலிமஞ்சள் (இ.வ.); பார்க்க;see {}. [விரலி → விரளி + மஞ்சள்]
விரற்கடை	விரற்கடை viraṟkaḍai, பெ. (n.) விரற்கிடை (வின்.); பார்க்க;see {}.
விரற்கிடை	விரற்கிடை viraṟkiḍai, பெ. (n.) விரலகல முள்ள அளவு (வின்.);; finger's breadth = 8 grains of paddy = 1/12 {}. [விரல் + கிடை2]

விரற்குறி	விரற்குறி viraṟkuṟi, பெ. (n.) கைவிரல் வரியை ஒற்றியெடுத்த அடையாளம் (C.G.);; finger impression. [விரல் + குறி]
விரற்கொடி	விரற்கொடி viraṟkoḍi, பெ. (n.) பூடு வகை (திவா.);; a plant growing in hedges and thickets. [விரல்கொடி → விரற்கொடி]
விரற்சாடு	விரற்சாடு viraṟcāṭu, பெ. (n.) விரலுறை (சீவக. 2202, உரை);; glove for the finger, put on while shooting arrows. [விரல் + சாடு4]
விரற்சுற்று	விரற்சுற்று viraṟcuṟṟu, பெ. (n.) நகச்சுற்று (வின்.);; whitlow. [விரல் + சுற்று]
விரற்செறி	விரற்செறி viraṟceṟi, பெ. (n.) நெளி; curved finger-ring. "விரற்செறியினைத் திருத்தலும்" (தொல். பொ. 22, உரை);. மறுவ. கணையாழி. [விரல் + செறி2 -,]
விரற்படுவன்	விரற்படுவன் viraṟpaḍuvaṉ, பெ. (n.) விரலில் வரும் புண்கட்டி வகை (M.L);; abscess finger, thecal abscess. [விரல் + படுவன்]
விரற்புட்டில்	விரற்புட்டில் viraṟpuṭṭil, பெ. (n.) 1. விரற் சாடு பார்க்க;see {}. "விரற்புட்டி லிவை சிறிய" (கலிங். 534);. 2. விரற் சிமிழ் (அங்குஸ்தான்);; thimble. [விரல் + புட்டில்1]
விரற்புறப்பாடு	விரற்புறப்பாடு viraṟpuṟappāṭu, பெ. (n.) விரற்சுற்று பார்க்க;see {} (M.L.);. [விரல் + புறப்படு → புறப்பாடு]

விரற்பூண்	விரற்பூண் viraṟpūṇ, பெ. (n.) கணையாழி (மோதிரம்); (நாமதீப. 435);; finger-ring. மறுவ. விரற்செறி. [விரல் + பூண்]
விரனெரி-த்தல்	விரனெரி-த்தல் viraṉerittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வருத்தத்தால் விரல்களை நெரித்தல்; to wring one's hands, squeeze one's fingers together in sign of great distress. "மெல்விர னெரித்து விம்மி வெய்துயிர்த்து" (பதினொ. திருவாரூர்மும். 7);. [விரல் + நெரி2-]
விராகன்	விராகன் virākaṉ, பெ. (n.) 1. வராகன் என்பதன் மறுவழக்கு; the derivative of {}. 2. கடவுள்; one without passion the deity. 3. அருகன் (சது.);; arha.
விராகு	விராகு virāku, பெ. (n.) விராகம் பார்க்க;see {}. "விராகெனும் வேலின் வீழ" (சீவக. 3080);.
விராய்	விராய் virāy, பெ. (n.) 1. விறகு; fuel, firewood. "வல்லிராய் மாய வெரிதழல்" (நீதிநெறி. 64);. 2. பூச்செடிவகை; a flowering plant. "விராய் மலர்க் கோதை" (பெருங். வத்தவ. 12, 38, அரும்.);. 3. விராயம் (R.); பார்க்க;see {}. விராய் virāy, பெ. (n.) 1. விறகு; fuel fire wood. வல்லிராய் மாய வெரிதழல் (நீதிநெறி. 64.); 2. பூச்செடிவகை; a flowering plant. விராய்மலர்க்கோதை (பெருங். வத்தவ.12, 38, அரும்.);.
விராயம்	விராயம் virāyam, பெ. (n.) தளவாடம் (யாழ்.அக.);; materials, as for a piece of work. விராயம் virāyam, பெ. (n.) தளவாடம்;(யாழ். அக.); materials, as for a piece of work.

விராலி	விராலி virāli, பெ. (n.) செடிவகை (வின்.);; jamaica switch sorrel. தெ. பண்டவ செட்டு;ம. வாவலி. இரட்டை விதையிலை நிலைத் திணைகளிலே பூந்திக்கொட்டைக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த சிறு மரம். இது குற்று மரமாகவும் சிறிய புதராகவும் வளர்வதுண்டு. இது கூட்டமாக உ வர்ந்த இடங்களிலும்
விராலிச்சம்பா	விராலிச்சம்பா virāliccambā, பெ. (n.) சம்பா நெல்வகை (விவசா. 1);; a kind of {} paddy. [விராலி + சம்பா]
விராவம்	விராவம் virāvam, பெ. (n.) ஒலி (சங்.அக.);; sound.
விராவலங்காரம்	விராவலங்காரம் virāvalaṅgāram, பெ. (n.) கலவையணி (தண்டி. 87);; a composite figure of speech in which several figures of speech are blended. [விராவு + Skt. {} → த. அலங்காரம்]
விராவு	விராவு1 virāvudal, 5 செ.குன்றாவி. & செ.கு.வி.(v.t.)& (v.i) விரவு-, பார்க்க;see viravu. "செம்பொன் விராவியும்" (கம்பரா. ஆற்றுப். 8);. [விரவு → விராவு-,] விராவு2 virāvu, பெ. (n.) விராவலங்காரம் பார்க்க;see {}. "பல்லலங் காரஞ் சேர்த்துப் பயிலுவது..... விராவாம்" (வீரசோ. அலங். 34);. [விரவு → விராவு]
விராளி	விராளி virāḷi, பெ. (n.) பிரிவு (வின்.);; separation.
விராளிமஞ்சள்	விராளிமஞ்சள் virāḷimañjaḷ, பெ. (n.) விரலிமஞ்சள் (இ.வ.); பார்க்க;see {}. [விராளி + மஞ்சள்]
விரானு	விரானு virāṉu, பெ. (n.) 1. கொடிவகை; mussell-shell creeper. 2. கொடிக் காக்கட்டான் (L.);; sky-blue bindweed. மறுவ. காக்கட்டான்.

விரி	விரி1 viridal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பரத்தல்; to expand, to spread out. "விரிமுக விசும்பு" (சீவக. 329);. 2. மலர்தல்; to open, unfold. "மணத்துடன் விரிந்த கைதை" (கல்லா. 2);. 3. தொக்க வேற்றுமையுருபு முதலியன வெளிப்பட விரிதல்; 4. முற்றுதல்; to become developed. 5. அவிழ்தல்; to be loosened. "விரிந்துவீழ் கூந்தல் பாரார்" (கம்பரா. உலாவியற். 4);. 6. பிளவு கொள்ளுதல்; to split, crack, to burst asunder. 'அந்தச் சுவர் விரிந்து போயிற்று'. தெ. விரியு; க. பிரி; ம. விரியுக; Kod. Biri; Tu. biriyuni; Pa. virng; Kui. Vringa; Kuwi. ringali; Kur. {}; Te. ara-viri. [விள் → விரி → விரிவு, விரிதல்] (மு.தா. 100); விரி2 virittal, 11 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. விரியச் செய்தல்; to cause to expand, to open, unfold. 2. விளக்கியுரைத்தல்; to expound, to explain, to elaborate, as in writing or in speaking. "நூல் விரித்துக் காட்டினும்" (நாலடி, 341);. 3. பரப்புதல்; to extend, to spread. "பல்கதிர் விரித்தே" (புறநா. 8);. "விரித்த நாணல்" (கம்பரா. கங்கை. 50);. 4. கூந்தல் முதலியவற்றை அவிழ்த்து நெகிழ விடுதல்; to unite, loosen, as the tresses of a woman. "விரித்த கருங்குழலும்" (சிலப். 20, வெண்பா, 3);. [விரி → விரி-,] விரி3 viri, பெ. (n.) 1. பரப்பு; expanse. 2. விரிந்த அளவு; fullness. "சார்பெழுத்துறு விரி" (நன். 60);. 3. விரித்தல் 2 பார்க்க;see viri-. "தொகைவகை விரியிற் றருகென" (நன். சிறப்புப்.);. 4. பொதிமாட்டின் மேலிடும் மெத்தைப் பை; pannier for pack-oxen, pack.saddle.

விரிக்கட்டு	விரிக்கட்டு virikkaṭṭu, பெ. (n.) 1. விரி 4 (வின்.); பார்க்க;see viri-, 4, 2. சேணம் (யாழ்.அக.);; saddle. M. viri; Ko. viry. [விரி + கட்டு]
விரிகண்	விரிகண் viригaṇ, பெ. (n.) விழியை அகலச் செய்யும் கண்ணிமை நோய்வகை (வின்.);; a disease of the eye-lid that causes the eye to dilate. [விரி2- + கண்]
விரிகண்மணி	விரிகண்மணி viriganṇmaṇi, பெ. (n.) கருவிழியைப் பெருக்கச் செய்யும் மருந்து; drug that causes dilatation of the pupil of the eye. [விரி + கண்மணி]
விரிகாங்கூலம்	விரிகாங்கூலம் virikāṅālam, பெ. (n.) நளிநயக்கை வகை (சிலப். 3, 12, பக். 94, உரை);; a hand-pose. [விரி + காங்கூலம் = ஆட்காட்டிவிரல், பெருவிரல், நடுவிரல் ஆகியவை ஒட்டிநிற்க மோதிரவிரல் முடங்கிச் சுண்டுவிரல் நிமிர்ந்து நிற்கும் நாட்டிய நளிநயக்கை]
விரிகாசம்	விரிகாசம் virikācam, பெ. (n.) வெங்காரம் (சங்.அக.);; borax.
விரிகி	விரிகி virigi, பெ. (n.) விரீகி (தைலவ.); பார்க்க;see {}.
விரிகுடா	விரிகுடா viriguṭā, பெ. (n.) நிலப்பரப்புக்குள் உள் வாங்கியிருக்கும் கடற்பகுதி; bay. கடல் அல்லது பெரிய ஏரியின் நீர், நிலப் பகுதியினுள் குடைந்து அல்லது உள்வாங்கி இருக்கும். இது குறுகலாயிருப்பின் கழி என்றும், பெரிதாயிருப்பின் குடா என்றும் பெயர் பெறும். இது பொதுவாக, நிலப்பகுதியின் தொடக்கத்தில் குறுகியும், கடல் நோக்கிச் செல்லச்செல்ல விரிந்தும் இருப்பின் விரிகுடா எனப்படும் (உ.ம்.); வங்காள விரிகுடா, பிஸ்க்கே விரிகுடா. குடாவின் அகலம் ஏறக்குறைய சீராகவோ அல்லது கடலுடன் கலக்குமிடம் குறுகியோ இருப்பின்
விரிகுளம்பு	விரிகுளம்பு viriguḷambu, பெ. (n.) பிளவுபட்ட காற்குளம்பு (வின்.);; cloven hoof. [விரி 1 + குளம்பு]
விரிகொம்பன்	விரிகொம்பன் virigombaṉ, பெ. (n.) பரந்த கொம்புள்ள மாடு (வின்.);; ox with outspread horns. [விரிகொம்பு → விரிகொம்பன்]

விரிகொம்பு	விரிகொம்பு virigombu, பெ. (n.) விலங்கின் பரந்த கொம்பு (வின்.);; outspread horns. [விரி + கொம்பு] விரிகொம்பு virigombu, பெ. (n.) மாட்டுக் கொம்பு வகை; a kind of horn.
விரிகோணம்	விரிகோணம் viriāṇam, பெ. (n.) நேர் கோணத்தைவிட அகன்ற கோணம் (இக்.வ.);; [விரி1 + கோணம்2]
விரிச்சி	விரிச்சி viricci, பெ. (n.) 1. தெய்வக்குறி; oracle. "படையியங்கரவம் பாக்கத்து விரிச்சி" (தொல். புறத். 3);. 2. தன் னேர்ச்சியான நற்சொல்; utterance of an invisible speaker. [விள் → விடு → விடுச்சி → விடிச்சி → விரிச்சி] போருக்குச் செல்லுமுன் தெய்வக்குறி கேட்பது பண்டைப் படைமறவர் வழக்கம். விரிச்சி என்னும் தென் சொல்லிற்கும் வினாவைக் குறிக்கும் 'பிரச்' என்னும் வடசொல்லிற்கும் யாதொரு தொடர்புமில்லை
விரிச்சிகம்	விரிச்சிகம் viriccigam, பெ. (n.) விருச்சிகம்1 (யாழ்.அக.); பார்க்க;see viruccigam.
விரிச்சிகன்	விரிச்சிகன் viriccigaṉ, பெ. (n.) குறி கூறுவோன்; one who tell fortune. "விசும்பிவர் கடவுளொப்பான் விரிச்சிக னறிந்து கூறு"(சீவக. 621); [விரிச்சி → விரிச்சிகன் (வே.க.150);]
விரிச்சிகை	விரிச்சிகை viriccigai, பெ. (n.) விரிசிகை2 (அக.நி.); பார்க்க;see {}.
விரிச்சிநில்-தல்	விரிச்சிநில்-தல் viricciniltal, 14 செ.கு.வி. (v.i.) விரிச்சியோர்-, பார்க்க;see {}. "பெருமுது பெண்டிர் விரிச்சி நிற்ப" (முல்லைப். 11);. [விரிச்சி + நில்-,]
விரிச்சியூரார்	விரிச்சியூரார் viricciyūrār, பெ. (n.) கடைக்கழகக் காலப் புலவர்; a sangam poet.
விரிச்சியோர்-த்தல்	விரிச்சியோர்-த்தல் viricciyōrttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நற்சொற் கேட்க விரும்பி நிற்றல்; to wait for the utterance of an invisible speaker. "நென்னீரெறிந்து விரிச்சியோர்க்கும்" (புறநா. 280);. [விரிச்சி + ஓர்-,]

விரிசல்	விரிசல் virisal, பெ. (n.) 1. பிளவு; split, crack, rent. 2. அலை; wave. "சலங்கு விரிசலில் அகப்பட்டது" (வின்.);. 3. விரியல் 5 (தஞ்சை); பார்க்க;see viriyal. [விரி → விரிசல்]
விரிசற்குளம்பு	விரிசற்குளம்பு virisaṟkuḷambu, பெ. (n.) விரிகுளம்பு (வின்.); பார்க்க;see {}. [விரிசல் + குளம்பு]
விரிசா	விரிசா viricā, பெ. (n.) கையாந்தகரை (சங்.அக.); பார்க்க;see {}; a plant growing in wet places.
விரிசிகை	விரிசிகை1 virisigai, பெ. (n.) விரிசா (மலை.); பார்க்க;see {}. விரிசிகை2 virisigai, பெ. (n.) 36 கோவையுள்ள மாத ரிடையணி (திருமுரு. 16, உரை);; an ornamental waist-band of 36 strings, worn by women.
விரிசு	விரிசு1 virisu, பெ. (n.) பெரியநறுவிலி (L.);; large sebesten. ம. விரிசு. விரிசு2 virisu, பெ. (n.) புருசு (இ.வ.);; a kind of rocket. விரிசு3 virisu, பெ. (n.) அயோத்தி (நாமதீப. 506);;{}.
விரிசுழி	விரிசுழி virisuḻi, பெ. (n.) முதுகின் இடப்புறமுள்ள மாட்டுச் சுழிவகை; a curl on the top left side of cattle. [விரி1 - + சுழி]
விரிஞ்சன்	விரிஞ்சன் viriñjaṉ, பெ. (n.) விரிஞ்சி1 (பிங்.); பார்க்க;see {}. "வேதங்கண்ணிய பொருளெல்லாம் விரிஞ்சனே யீந்தான்" (கம்பரா. இரணிய. 1);.
விரிஞ்சனன்	விரிஞ்சனன் viriñjaṉaṉ, பெ. (n.) விரிஞ்சி1 (வின்.); பார்க்க;see {}.

விரிஞ்சி	விரிஞ்சி1 viriñji, பெ. (n.) நான்முகன்;{}. "விபுதாதியர் விரிஞ்சி..... சூழ்தா" (பாரத. அருச்சுனன்றவ. 113);. விரிஞ்சி2 viriñji, பெ. (n.) சித்திரான்னவகை (வின்.);; a special preparation of rice. உ. பிரிஞ்.
விரித்தல்	விரித்தல் virittal, பெ. (n.) 1. செய்யுள் விகாரம் ஒன்பதனுள் சொல்லிடையே எழுத்துத் தோன்றுவது (நன். 155);; a poetic licence which consists in the augmentation of letter in the middle of a word, one of nine {} q.v. 2. நூல் யாப்பு நான்கனுள் முன்னூலிற் தொகுத்துக் கூறப் பட்டதனை விளங்குமாறு விரித்துக் கூறுவது (தொல்.பொ.652);; elaborate treatment of topics briefly summarised in a former treatise, one of four {}, q.v.
விரித்துரை	விரித்துரை viritturai, பெ. (n.) அகலவுரை (பிங்.);; elaborate commentary. [விரி + உரை6]
விரிதூறு	விரிதூறு viritūṟu, பெ. (n.) புதர் (திவா.);; thicket. [விரி1 + தூறு2]
விரிந்த	விரிந்த virinda, பெ. (n.) பரப்பு மிகுதியான; abundant surface. 'விரிந்த உலகில் தெரிந்தவர் சிலர்' (பழ.);. [விரி1 + தூறு2]
விரிநிலைத்தொடர்	விரிநிலைத்தொடர் virinilaittoḍar, பெ. (n.) தொகைச்சொல் முதலியவற்றை முழுநிலையில் காட்டுதல்; expand, a compound of words, etc. 'சாரைப்பாம்பு' என்பதைச் 'சாரையாகிய பாம்பு' என்று விரித்துச் சொல்லுதல்.
விரிநூல்	விரிநூல் virinūl, பெ. (n.) 1. தொகுத்துக் கூறாது விரித்துக் கூறும் நூல்; elaborate treatise. 2. மறை நூல்கள் (ஆகமங்கள்);; the agamas. "விரிநூ லந்தணர் விழவு தொடங்க" (பரிபா. 11, 78);. [விரி2 + நூல்]

விரிப்பு	விரிப்பு virippu, பெ. (n.) 1. விரிக்கை (வின்.);; spreading. 2. விரிக்குங் கம்பள முதலியன; anything spread, as cloth, carpet, table- cloth, mat. 3. மலர்த்துகை; opening out. 4. பிளப்பு (வின்.);; opening, parting. 5. மாட்டுக் காய்ச்சல் வகை (cm.m.248);; a fever of cattle. [விரி → விரிப்பு] விரிப்பு virippu, பெ. (n.) ஆலாபணம் என்பதற்கு இணையான வேறு பெயர்; a word used instead of "a-lapana" which means improvising a introduction to a melody which helps the singer himself to get into its swing. மறுவ, ஆளத்தி [விரி விரிப்பு]
விரிபம்	விரிபம் viribam, பெ. (n.) சிறு துகில் (பிங்.);; small piece of cloth.
விரிபுலப்பொருட்டற்குறிப்பணி	விரிபுலப்பொருட்டற்குறிப்பணி viribulabboruṭṭaṟkuṟibbaṇi, பெ. (n.) ஒருவகைச் சொல்லணி; one of the thirty five rhetorical figures, a fanciful kind of metaphor. [விரி1 + பூ3] "காமத்தீயின் புகைபோன்றிருக்கின்றது இருள்" இத் தொடரில் இருளாகிய செய்தி விரிந்து நின்றது. புகைக்கூட்டம் (செய்தி).
விரிபூ	விரிபூ viripū, பெ. (n.) மலர்ந்த பூ; full-blown flower. [விரி1 + பூ3]
விரிபூடு	விரிபூடு viripūṭu, பெ. (n.) பற்படகம் (மலை.); பார்க்க;see {}, fever plant. [விரி + பூடு]
விரிமலர்	விரிமலர் virimalar, பெ. (n.) விரிபூ (வின்.); பார்க்க;see {}. [விரி + மலர்]
விரிமுட்டு	விரிமுட்டு virimuṭṭu, பெ. (n.) பழைய சிற்றூர் வரி வகை (I.M.P.TP.234);; an ancient village cess. [விரி + முட்டு]

விரிமுரண்	விரிமுரண் virimuraṇ, பெ. (n.) ஒருவகை இசைப்பா (சிலப். 6,35, உரை);; a kind of song. [விரி1 + முரண்]
விரியல்	விரியல் viriyal, பெ. (n.) 1. பரப்பு (பிங்.);; spread, expanse. 2. ஒளி (சூடா.);; light. 3. மலர்ச்சி; blossoming. "தாழை விரியல் வெண்டோட்டுக் கோதை மாதவி" (சிலப். 2, 17);. 4. பூமாலை; wreath of flowers. "விளங்குகதிர்த் தொடுத்த விரியல் சூட்டி" (சிலப். 10, 133);. 5. தென்னோலையால் முடைந்த தட்டிவகை (தஞ்சை.);; screen, plaited of coconut-leaves. [விரி → விரியல்]
விரியலை	விரியலை viriyalai, பெ. (n.) விரியல், 5 (தஞ்சை); பார்க்க;see viriyal. [விரி + அலை]
விரியறுகு	விரியறுகு viriyaṟugu, பெ. (n.) அறுகம்புல்வகை (மலை.);; a kind of harialli grass. [விரி + அறுகு] [p]
விரியன்	விரியன் viriyaṉ, பெ. (n.) 1. ஒருவகைப் பாம்பு; viper, Daboia elegans. 2. நறுவல்லி, 1 (L.); பார்க்க;see {}, common sebesten. ம. விரியந். [விரி → விரியன்] [p]
விரியாப்பு	விரியாப்பு viriyāppu, பெ. (n.) களைப்பால் வரும் மயக்கம் (நெல்லை);; fainting due to exhaustion. [விரி + ஆப்பு]

விரியுருவகம்	விரியுருவகம் viriyuruvagam, பெ. (n.) முற்றுருவகம் (தண்டி. 35); பார்க்க;see {}, complete metaphor. [விரி1 + உருவகம்] இது ஆகிய முதலிய சொற்கள் வெளிப்பட்டு நிற்றலையுடையது.
விரியுரை	விரியுரை viriyurai, பெ. (n.) விரித்துரை (வின்.); பார்க்க;see viritturai. [விரி6 + உரை6]
விரியுவமம்	விரியுவமம் viriyuvamam, பெ. (n.) பொதுத்தன்மை விரிந்து நிற்றலுடைய உவமை (தண்டி-30);; a kind of simile where the common qualities of the things compared are clearly and fully expressed, dist fr. togai-y-uvamam. [விரி + உவமம்] இது உவமானமும் உவமையுருபும் பொதுத் தன்மையும் உவமேயமும் வெளிப்படையாய் விரிந்து நிற்க வருவது. (எ-டு);
விரியூர்நக்கனார்	விரியூர்நக்கனார் viriyūrnakkanār, பெ. (n.) கடைக் கழகக் காலப் புலவருள் ஒருவர்; a sangam poet. இவர் பெயர் பலவாறு படிகளிற் சிதைந்து காணப் பெறுகிறது. நக்கனாரென்பது சிவபிரான் திருப்பெயர்களுள் ஒன்று. வகனை இவருக்கிட்டனர் போலும் (புறம். 332);
விரியோலை	விரியோலை1 viriyōlai, பெ. (n.) 1. குருத்து விரிந்து முதிரும் பனையோலை; fully developed leaf of the palmyra tree. 2. விரியல் 5 (வின்.); பார்க்க;see viri-yal. 3. ஓலைப்பாய் (நாஞ்.);; palm-leaf mat. [விரி + ஒலை] [p] விரியோலை2 viriyōlai, பெ. (n.) தாழங்குடை;{} umbrella. "வர்ஷாதப பரிஹாரமான விரியோலையும்" (திவ். பெரியாழ். 3, 3, 4, வ்யா. பக். 569);. [விரி + ஒலை] [p]
விரிவாக	விரிவாக virivāka, வி.எ.(adv.) இந்தச் செய்தி அந்த நூலில் விரிவாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது; in detail, elaborately. [விரிவு + ஆ-,]

விரிவுநிகண்டு	விரிவுநிகண்டு virivuniganṭu, பெ. (n.) நிகண்டு வகைநூல்; a kind of {}. சூடாமணி நிகண்டை அடிப்படையாகக் கொண்டு அதன்படியே எதுகை முறையில் ஆசிரியமண்டிலப்பாவால் இயற்றப்பட்டுள்ளது. சூடாமணி நிகண்டிலுள்ள பதினோரந் தொகுதியிற் கண்ட சொற்களுடன் பல உலகவழக்குச் சொற்களையும் சேர்த்துக்கூட்டி மிக விரிவாக அமைத்துள்ளார் இந்நூலாசிரியர். இந்நூலின் இறுதிப் பகுதி பலவாறு சிதைந்துள்ளது. பல செய்யுள்கள் எண்ணிடப்படாமல் உள்ளன. 1100 செய்யுட்களுக்கு மேல் இருக்கலாம்;தெளிவாகத் தெரிவன 1036 செய்யுள்கள். இந்நூலாசிரியர் திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலுள்ள வீரவநல்லூரார் நா. அருணாசல நாவலர் என்னும்
விரிவுரை	விரிவுரை virivurai, பெ. (n.) 1. நூலின் விரிவான உரை (நன். மயிலை. அரும்.);; elaborate commentary. 2. சொற்பொழிவு (இக்.வ.);; lecture. [விரிவு + உரை5]
விரீஇ	விரீஇ virīi, பெ. (n.) விரீகி, 1 பார்க்க;see {}. "நங்கைமார் வீரிஇ யற்றவர்" (சீவக. 89);.
விரீகி	விரீகி virīki, பெ. (n.) 1. நெல் (திவா.); (சீவக. 89, உரை);; paddy. 2. அரிசி (சங்.அக.);; rice. 3. காரேலம் (யாழ். அக.);; a kind of cardamom. விரீகி virīki, பெ. (n.) 1. நெல்; Paddy. 2. அரிசி;(சங். அக.);. rice. 3. காரேலம்;(யாழ்.அக.);. a kind of cardamom.
விருக்கு	விருக்கு virukku, பெ. (n.) சாதிலிங்கம் (சங்.அக.);; vermilion.
விருகம்	விருகம் virugam, பெ. (n.) செந்நாய்; a kind of wild dog. "மையார் விருகந் துருவி மறைந்தே" (கம்பரா. நகர்நீங்கு. 83); (பிங்.);. விருகம் virugam, பெ. (n.) விலங்கு; animal beast. "பல்விருக மாகி" (திருவாச.1,27);; [Skt. mruha → த. மிருகம் – விருகம்]

விருத்தூண்	விருத்தூண் viruttūṇ, பெ. (n.) புத்துணவு (இலக்.அக.);; fresh food. [விருந்து + ஊண்] விருத்தூண் viruttūṇ, பெ. (n.) புத்துணவு (இலக்.அக.);; fresh food.
விருதம்	விருதம் virudam, பெ. (n.) வெள்ளெருக்கு (சங்.அக.);; white madar. [விருத்தம் → விருதம்] விருதம் virudam, பெ. (n.) வெள்ளெருக்கு (சங்.அக.);; white madar.
விருதர்	விருதர் virudar, பெ. (n.) வீரர்; warriors. "வாளி கொண்ட விருதர்" (பாரத. வாரணா. 76);. விருதர் virudar, பெ. (n.) வீரர்; warriors. "வாளிகொண்ட விருதர்" (பாரத. வாரணா. 76.);.
விருதா	விருதா1 virutā, பெ. (n.) வீண்; useless- ness, fruitlessness, that which is vain or profitless. விருதா2 virutā, பெ. (n.) வீணாய்; uselessly. "விருதாவலைந் துழலு மடியேன்" (திருப்பு. 102);. விருதா virutā, பெ. (n.) வீண், வீணாய்; uselessness, fruitlessness; that which is vain or profitless; uselessly. "விருதாவலைந் துழலு மடியேன்" (திருப்பு. 102.);.
விருதாவளி	விருதாவளி virutāvaḷi, பெ. (n.) அரசர் முதலியோர் பெறும் பட்டவரிசை; detailed statement of titles, as for kings ehe. [விருது + ஆவளி] விருதாவளி virutāvaḷi, பெ. (n.) அரசர் முதலியோர் பெறும் பட்ட வரிசை; detailed statement of titles.

விருதாவன்	விருதாவன் virutāvaṉ, பெ. (n.) மக்கட்பதடி; good for - nothing fellow, useless fellow, lazy person. "போக்கிடமற்ற விருதாவனை ஞானிகள் போற்றுத லற்றது" (திருப்பு. 266);. [விருதா → விருதாவன்] விருதாவன் virutāvaṉ, பெ. (n.) பயனற்றவன்; good for-nothing fellow. "போக்கிடமற்ற விருதாவனை ஞானிகள் போற்றுத லற்றது" (திருப்பு. 266);
விருது	விருது1 virudu, பெ. (n.) 1. பட்டம்; title. "தலம்புகழ் விருது" (திருவாலவா. 46, 9);. 2. கொடி; banner. "கயல் விருதனங்கன்" (தனிப்பா. i, 384, 33);. 3. வெற்றிச் சின்னம்; trophy, badge of victory. "பருதி... விருது மேற்கொண்டுலாம் வேனில்" (கம்பரா. தாடகை. 5);. 4. குலவழி (வின்.);; pedigree, genealogy. 'விருதுக்கோ வேட்டை யாடுவது?' (பழ.);. 'விருது கூறிவந்து செடியில் நுழையலாமா?' (பழ.);. விருது வெல் - (வில்); - (விர்); - (வீறு); = வெற்றி "வீறு பெற வோச்சி" (மதுரைக். 54); விர் → விருது. 1. வெற்றிப்பட்டம். "தலம் புகழ் விருது" (திருவாலவா. 49, 9);. 2. வெற்றிக் கொடி. "கயல்விரு தனங்கன்" (தனிப்பாடல்); 3. வெற்றிச் சின்னம். "பருதி விருதுமேற் கொண்டுலாம் வேனில்" (கம்பரா. தாடகை. 5); வடவர் காட்டும் மூலம்: வி-ருத் (d); = அழு, கரை, ஏங்கு, புலம்பு, துயர் கொண்டாடு. விருத = புகழ்ச்சிச் செய்யுள், பாடாண் பாட்டு, ஏத்துரை. இரங்கற் செய்யுளாகிய கையறு நிலையில் ஒரு தலைவனை அல்லது வள்ளலைப் புகழ்ந்து பாடுவது வழக்கமேனும் அழுகைக் கருத்தில் வெற்றிக் கருத்துத் தோன்றுமா? என்பதை அறிஞர் ஆய்ந்து காண்க எனப் பாவாணர் (வ.மொ.வ.92); கூறுகிறார். தெ., க. பிருது; Ma. virutu; Tu. birdu; Te. birudamu.

விருது

விருதுக்கொடி	விருதுக்கொடி virudukkoḍi, பெ. (n.) பிறர்க்கில்லாச் சிறப்பை அறிவித்தற்குரிய கொடி; distinguishing ensign or banner. [விருது + கொடி]
விருதுகட்டு-தல்	விருதுகட்டு-தல் virudugaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) நினைப்பளவுக் கொள்ளுதல்; to determine, resolve firmly, as on a course of action. "அட்டசித்தியு நலன்பருக்கருள விருதுகட்டியபொ னன்னமே" (தாயு. அகிலா. 1);. [விருது + கட்டு-,]
விருதுகாளம்	விருதுகாளம் virudukāḷam, பெ. (n.) வெற்றிக் குறியாகிய காளம் (வின்.);; trumpet of victory. [விருது + காளம்]
விருதெழுத்து	விருதெழுத்து virudeḻuddu, பெ. (n.) விருதாகக் கொள்ளும் மொழி (பாண்டிச்.);; motto. மறுவ. காரணமொழி. [விருது + எழுத்து]
விருந்தம்	விருந்தம்1 virundam, பெ. (n.) 1. பூ பழம் முதலியவற்றின் காம்பு (தைலவ.);; footstalk of leaves, flowers or fruits. 2. வேம்பு (சங்.அக.);; margosa. 3. பானை முதலியவற்றை வைக்கும் பாதம் (யாழ்.அக.);; stand for keeping pots, etc. விருந்தம்2 virundam, பெ. (n.) 1. உறவின் முறை (சூடா.);; circle of relatives. 'அவர் விருந்தங்களுக்கும்' (E.I.XXI.188);. 2. விலங்கின் கூட்டம் (வின்.);; herd, flock. 3. குவியல் (யாழ்.அக.);; heap. விருந்தம்3 virundam, பெ. (n.) விருந்தனை (சூடா.); பார்க்க;see {}. [விருந்து → விருந்தம் (வே.க.120);]
விருந்தமர்க்களம்	விருந்தமர்க்களம் virundamarkkaḷam, பெ. (n.) விருந்தாரவாரம் (வின்.);; stir and bustle of a feast. [விருந்து + அமர்க்களம்]

விருந்தர்	விருந்தர் virundar, பெ. (n.) விருந்தினன் பார்க்க;see {}. [விருந்து → விருந்தர்]
விருந்தனை	விருந்தனை virundaṉai, பெ. (n.) விருந் தோம்பும் மனைவி (பிங்.);; wife. [விருந்து → விருந்தனை (வே.க.120);]
விருந்தாகம்	விருந்தாகம் virundākam, பெ. (n.) சேம்பு (மூ.அ.);; Indian kales.
விருந்தாட்டு	விருந்தாட்டு virundāṭṭu, பெ. (n.) 1. விருந்தளிக்கை; giving feasts, feasting. 2. ஆட்டைத் திருவிழா (சிலப். 6, 4, உரை);; annual festival. [விருந்து + ஆட்டு = பெயரீறு]
விருந்தாடி	விருந்தாடி virundāṭi, பெ. (n.) விருந்தாளி; guest. [விருந்தாடு → விருந்தாடி] (வே.க. 120);
விருந்தாடு-தல்	விருந்தாடு-தல் virundāṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஒரு வீட்டிற்கு விருந்தாகப் போதல் (சென்னை);; to go as a guest. [விருந்து + ஆடு-,]
விருந்தாரம்	விருந்தாரம் virundāram, பெ. (n.) 1. அழகு; beauty. 2. மேன்மை; excellence. [விருந்து + ஆரம்]
விருந்தாளி	விருந்தாளி virundāḷi, பெ. (n.) விருந்தினன் (வின்.);; guest. [விருந்து + ஆளி7]
விருந்தாற்றுதல்	விருந்தாற்றுதல் virundāṟṟudal, 9 செ.கு.வி.(v.i.) விருந்திடு-, (ஐங்குறு. 1, உரை); பார்க்க;see {}. [விருந்து + ஆற்று-,]
விருந்திடு-தல்	விருந்திடு-தல் virundiḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) நண்பர்க்கு உணவளித்து பணிவிடை செய்தல்; to give a feast, to show hospitality. [விருந்து + இடு-,]

விருந்தினன்	விருந்தினன் virundiṉaṉ, பெ. (n.) 1. புதியவன்; newcomer. "விருந்தின னிவனு மன்றி" (சீவக. 1647);. 2. விருந்தினர்; guest. "தான்போய் விருந்தின னாதலே நன்று" (நாலடி, 286);. [விருந்து → விருந்தினன்]
விருந்து	விருந்து virundu, பெ. (n.) 1. விருந்தினர் முதலியோர்க்கு உணவளித்துப் பணிவிடை செய்தல்; feast, banquet. "யாதுசெய் வேன்கொல் விருந்து" (குறள், 1211);. 2. விருந்தினர்; guest. "விருந்துகண் டொளிக்கும் திருந்தா வாழ்க்கை" (புறநா. 266);. 3. புதியவன்; newcomer. "விருந்தா யடை குறுவார் விண்" (பு.வெ. 3, 12);. 4. புதுமை; newness, freshness. "விருந்து புனலயர" (பரிபா. 6, 40);. 5. நூலுக்குரிய எண்வகை வனப்புக்களுளொன்று (தொல்.பொ. 551);; poetic composition in a new style. 'விருந்திட்டுப் பகை தேடினாற் போல' (பழ.);. 'விருந்திலோர்க்கு இல்லைப் பொருந்திய ஒழுக்கம்' (பழ.);. 'விருந்தில்லாச் சோறு மருந்து' (பழ.);. 'விருந்தைப் பண்ணிப் பொருந்தப் பண்ணு' (பழ.);. 'விருந்தும் மருந்தும் மூன்று நாளைக்கு' (பழ.);. தெ. விந்து; ம. விருந்நு; Ka. Birdu; Tu. binne; Go. {}; Kui. breenju. [விள் → விர் → விரு → விருந்து (வே.க. 120);]
விருந்துக்கூடம்	விருந்துக்கூடம் virundukāṭam, பெ. (n.) விருந்தினரை வரவேற்கும் மாளிகைப் பகுதி (கட்டட. நாமா. 1);; banqueting hall. [விருந்து + கூடம்]
விருந்துசொல்(லு)-தல்	விருந்துசொல்(லு)-தல் virundusolludal, 8 செ.குன்றாவி. (v.t.) விருந்துக்கழைத்தல்; to invite to a feast. [விருந்து + சொல்-,]
விருந்துவை-த்தல்	விருந்துவை-த்தல் virunduvaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) விருந்தூண் அளித்தல் (இ.வ);; to give a feast. [விருந்து + வை-,]

விருந்தூட்டு	விருந்தூட்டு virundūṭṭu, பெ. (n.) விருந்தினருக்கு உணவளிக்கை; feeding of guests. "இவ்விருந் தூட்டு முட்டில்" (S.I.I.iii.13);. [விருந்து + ஊட்டு]
விருந்தை	விருந்தை virundai, பெ. (n.) துளசி (மூ.அ.);; sacred basil.
விருந்தோம்பல்	விருந்தோம்பல் virundōmbal, பெ. (n.) புதிதாக வருபவரை உண்டி முதலியவற்றால் வரவேற்றல் (குறள்.);; welcoming and entertaing guests. "இருந்தோம்பி இல்வாழ்வது எல்லாம் விருந்தோம்பி வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு" (குறள், 81);. [விருந்து + ஒம்பு → ஒம்பல்]
விருந்தோர்	விருந்தோர் virundōr, பெ. (n.) 1. புதியவர் (சூடா.);; newcomers. 2. விருந்தினர்; guests. [விருந்து → விருந்தோர்]
விருப்பம்	விருப்பம் viruppam, பெ. (n.) 1. விருப்பம் (சூடா.);; desire, liking. 2. அன்பு; love, affection. 3. பற்று (பிங்.);; attachment. 'விருப்பத்தினால் ஆகாதது வீம்பினால் ஆகுமா?' (பழ.);. ம. விரும்புக. [விரும்பு → விருப்பு → விருப்பம் (வே.க.120);]
விருப்பன்	விருப்பன் viruppaṉ, பெ. (n.) 1. விருப்ப முள்ளவன்; one who has desires. 2. அன்புள்ளவன்; one who likes, lover. "திருப்பனையூரில் விருப்ப னாகியும்" (திருவாச. 2, 87);. [விருப்பு → விருப்பம் → விருப்பன்]
விருப்பிள-த்தல்	விருப்பிள-த்தல் viruppiḷattal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) நிலம் வெடித்தல்; to be split in the land.
விருப்பு	விருப்பு viruppu, பெ. (n.) விருப்பம் பார்க்க;see viruppam. "விருப்பறாச் சுற்றம்" (குறள், 522);. [விரும்பு → விருப்பு] (வே.க.100);
விருப்புவெறுப்பு	விருப்புவெறுப்பு viruppuveṟuppu, பெ. (n.) வேண்டுதல் வேண்டாமை; desire and aversion, like and dislike. "வேண்டுதல் வேண்டாமையிலான்" (குறள், 4);. [விருப்பு + வெறுப்பு]

விருபன்	விருபன் virubaṉ, பெ. (n.) வெள்ளெலி (சது.);; a kind of rat. [இரும்பன் → விருபன்]
விரும்பன்	விரும்பன் virumbaṉ, பெ. (n.) விருப்பன் பார்க்க;see {}. "துறையூர் விரும்பா" (தேவா. 1005, 4);. [விரும்பு → விரும்பன்]
விரும்பார்	விரும்பார் virumbār, பெ. (n.) பகைவர்; enemies. "விரும்பா ரமரிடை வெல்போர் வழுதி" (பு.வெ. 10, 2, கொளு.);. [விரும்பு + ஆ (எதிர்மறை); + ஆர்]
விரும்பு-தல்	விரும்பு-தல் virumbudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. விருப்பப்படுதல்; to wish, long for, to covet, to love, like. "நனிவிரும்ப தாளாண்மை நீருமமிழ் தாய்விடும்" (நாலடி, 200);. 2. அழுத்தமாய்க் கருதுதல் (வின்.);; to think intensely of. Mu. virumpuka. [விள் → விர் → விரு → விரும்பு-, (வே.க.120);]
விருமதரு	விருமதரு virumadaru, பெ. (n.) மரவகை (பதார்த்த.212);; battle of plassey tree. மறுவ. புரசு.
விருமமூலி	விருமமூலி virumamūli, பெ. (n.) பூடுவகை (சீவக. 2703, உரை);; a prostrate herb.
விருவிரு-த்தல்	விருவிரு-த்தல் viruviruttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கடுத்தல்; to tingle with pain. 2. காமம் முதலியவற்றால் உடலூருதல்; to itch with sensual desire. "மோகமயக்கத்தான் மேல் விரு விருக்கும்" (தனிப்பா. i, 329, 31);. 3. உறைப்பாயிருத்தல்; to be peppery in Taste. 4. சினத்தாற் பரபரத்தல்; to get flurried due to angry mood. 5. விரைதல்; to be in a hurry.

விருவிருப்பு	விருவிருப்பு viruviruppu, பெ. (n.) 1. கடுப்பு; tingling sensation. 2. காமம் முதலிய வற்றால் உடலூருகை; itching with sensual desire. 3. உறைப்பு; pungent, peppery taste. 4. சினத்தாலுண்டாம் பரபரப்பு; hurry activity due to angry. 5. விரைவு; haste, hurry. [விருவிரு-, → விருவிருப்பு]
விருவிரெனல்	விருவிரெனல் viruvireṉal, பெ. (n.) 1. கடுப்புக் குறிப்பு; tingling sensation. 2. காமம் முதலியவற்றால் உடலூருதற் குறிப்பு; itching with sensual desire. 3. உறைப்பாயிருத்தற் குறிப்பு; being peppery in taste. 4. சினத்தாலுண்டாகும் பரபரப்புக் குறிப்பு; being in a flurry owing to anger. 5. விரைவுக் குறிப்பு; hurrying. [விருவிரு + எனல்]
விருவு	விருவு viruvu, பெ. (n.) நிலச் சிறுவெடிப்பு; a crack in the earth. [விள் → விரு → விருவு] (மு.தா.100);
விருவெட்டு	விருவெட்டு viruveṭṭu, பெ. (n.) கருங்காரை வகை (L.);; black honey thorn. மறுவ. நக்கணி.
விருளை	விருளை viruḷai, பெ. (n.) கடிவாளப் பூண் (பிங்.);; ornamental knob or ring of a bridle.

விரை	விரை1 viraittal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) விறை2 பார்க்க;see {}. விரை2 viraidal, 12 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வேகமாதல்; to be speedy, swift, rapid. "தன்னை வியந்தான் விரைந்து கெடும்" (குறள். 474);. 2. பதைத்தல்; to hurry, hasten. 3. சினங்கொள்ளுதல் (வின்.);; to be importunate, intent, eager. 4. மனங் கலங்குதல்; to be perturbed, disturbed in mind. "விரையாது நின்றான்" (சீவக. 513);. Ma. Virayuka; To. Pern; Ka. beragu; Kod. beria; Tu. birsu. விரை3 virai, பெ. (n.) 1. மணம் (சூடா.);; odour, fragrance. "விரைசெறி கமலப் போதில் வீற்றிருந் தருளுஞ் செல்வன்" (கந்தபு. திருவவ. 100);. 2. கோட்டம், துருக்கம், தகரம், அகில், சந்தனம் என்ற ஐவகை நறுமணப் பண்டம்; perfumes, five in number, viz. {}, turukkam, tagaram, agil, {}. "பத்துத் துவரினு மைந்து விரையினும்" (சிலப். 6, 79);. 3. நறும்புகை (சூடா.);; incense. 4. கலவைச் சாந்து (சூடா.);; sandal mized with perfumes. 5. பூந்தேன்; honey of flowers. "விரைததும்பு பூம்பிண்டி" (சீவக. 1467);. 6. மலர்; flower, blossom. "விரையுறு கடியின்" (ஞானா. 57, 43.);. விரை4 viraittal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) மணங்கமழ்தல்; to be fragrant, to emit perfumes. "விரைக்குந் தீம்புகை" (காஞ்சிப்பு. இருபத். 182);. விரை5 virai, பெ. (n.) 1. விதை; seed, as of plants. "விரை வித்தாமலே விளையும்" (வரத. பாகவத. நாரசிங்க. 105);. 2. வித்து மூலம் (அண்ட பீசம்);; testicle. 'விரை ஒன்று போடச் சுரை ஒன்று முளைக்குமா?' (பழ.); ம. விர.

விரைக்கரும்பு	விரைக்கரும்பு viraikkarumbu, பெ. (n.) நடுதற்குரிய கரும்பு; sugarcane for planting. [விதை → விரை + கரும்பு]
விரைக்காய்	விரைக்காய் viraikkāy, பெ. (n.) 1. கறிக்கு உதவாது விதைக்குப் பயன்படும் முற்றற்காய்; fruit set apart for obtaining seeds. 2. விரை5, 2 பார்க்க;see virai. [விரை + காய்]
விரைக்குவிடு-தல்	விரைக்குவிடு-தல் viraikkuviḍudal, 18 செ. குன்றாவி.(v.t.) விரைக்குதவுமாறு கொடி, மரங்களிற் காய்களை முற்றவிடுதல்; to allow set apart berries, fruits, etc. to ripen on the plant itself for obtaining seeds. [விதைக்கு → விரைக்கு + விடு-]
விரைக்கொட்டை	விரைக்கொட்டை viraikkoṭṭai, பெ. (n.) 1. நிலக்கடலை மணி; groundnut. 2. விரை5, 2 பார்க்க;see virai. [விதைக்கொட்டை → விரைக்கொட்டை]
விரைக்கோட்டை	விரைக்கோட்டை viraikāṭṭai, பெ. (n.) 1. ஒரு கோட்டை விதை விதைத்தற்குரிய நிலவளவு (C.G.);; extent of land computed by one {} of seed required to be sown in it = 1.62 acres. 2. விதைப் பதற்குரிய தவசத்தை உள்ளடக்கிச் சுற்றிக்கட்டிய வைக்கோற்கட்டு (திவ். திருமாலை, 30, வ்யா.);; bundle of straw containing seed-grains of paddy. 3. விதைப்பை; scrotum.
விரைகால்	விரைகால் viraikāl, பெ. (n.) விதைத்தற்குரிய நிலம்; land fit for sowing. [விதை → விரை + கால்]
விரைசொல்	விரைசொல் viraisol, பெ. (n.) விரைவைக் குறிக்கும் அடுக்குச் சொல்; word repeated to indicate haste. "விரைசொல் லடுக்கே மூன்று வரம்பாகும்" (தொல். சொல். 424);. [விரை2 + சொல்]

விரைதெளி	விரைதெளி1 viraideḷiddal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நாற்றுக்காக விதையிடுதல்; to sow seeds for raising seedlings. 2. அறுகும் அரிசியும் இடுதல்; to sprinkle a mixture of rice and cynodon grass, as on a newly married couple. "மங்கல வச்சுதந் தெளித்து...... வாழ்த்தினர்" (சீவக. 2411);. [விதை → விரை + தெளி-,] விரைதெளி2 viraideḷi, பெ. (n.) விதை முளைக்க வித்திடுகை (இ.வ);; sowing of seeds. [விதை → விரை + தெளி]
விரைநாசம்	விரைநாசம் virainācam, பெ. (n.) பயிர் முற்றும் அழிகை; complete or total ruin of crops. மறுவ. விதைப்பழுது, பதர். [விரை + நாசம்]
விரைநோய்	விரைநோய் virainōy, பெ. (n.) விரைவாதம் (பைஷஜ.); பார்க்க;see {}. [விரை + நோய்]
விரைப்பண்டம்	விரைப்பண்டம் viraippaṇṭam, பெ. (n.) நறுமணப்பண்டம்; aromatic substance. [விரை3 + பண்டம்1]
விரைப்பாடு	விரைப்பாடு viraippāṭu, பெ. (n.) விதைப்பாடு பார்க்க;see {}. [விரை5 + படு → பாடு]
விரைப்பு	விரைப்பு1 viraippu, பெ. (n.) விதைப்பு (வின்.); பார்க்க;see vidaippu. [விரை → விரைப்பு] விரைப்பு2 viraippu, பெ. (n.) விறைப்பு பார்க்க;see {}. [விரை → விரைப்பு]
விரைபோடு-தல்	விரைபோடு-தல் viraipōṭudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. விதையிடுதல்; to sow seed. 2. அலுவல் தொடங்குதல்; to make a beginning, to commence. மறுவ. வித்திடு-தல் [விரை + போடு-,]

விரைமுந்திரிகை	விரைமுந்திரிகை viraimundirigai, பெ. (n.) மரவகை; cashew tree. [விரை + முந்திரிகை]
விரையடி	விரையடி1 viraiyaḍittal, 4 செ. குன்றாவி.(v.t.) காளை முதலியவற்றின் விதைப் பையிலுள்ள விதையை நசுக்கி ஆண்மை இல்லாமற் செய்தல்; to castrate. மறுவ. விதைவாங்குதல் [விதை → விரை + அடி-,] விரையடி2 viraiyaḍi, பெ. (n.) 1. விதைப் பாடு பார்க்க;see {}. 2. நில வளவு வகை (Rd.);; a measure of land = 1/8 acre. [விரை + அடி]
விரையாக்கலி	விரையாக்கலி viraiyākkali, பெ. (n.) 1. சிவபிரானது திருவாணை; the sacred command of {}. "விரையாக்கலி யெனு மாணையும்" (பதினொ. கோயி. 4);. "எத்திக்கினும் விரையாக்கலி யிவர்வித்து" (தணிகைப்பு. பிரம. 41);. 2. சிவபிரானை முன்னிட்டுச் செய்யும் ஆணை வகை. (பெரியபு. கோப்புலி. 4);; an oath calling on {} to witness.
விரையிடு-தல்	விரையிடு-தல் viraiyiḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) விரைபோடு-, பார்க்க;see {}. [விதை → விரை + இடு-,]
விரையெடு-த்தல்	விரையெடு-த்தல் viraiyeḍuttal, 4 செ. குன்றாவி.(v.t.) விதையடி-, பார்க்க;see {}. [விதை → விரை + எடு-,]
விரையெடுத்தவன்	விரையெடுத்தவன் viraiyeḍuttavaṉ, பெ. (n.) 1. விரையெடுக்கப்பட்டவன்; eunuch, castrated man. 2. வலியும் சுறுசுறுப்பு முள்ளவன்; strong and active man. 3. முதிர்ந்த பட்டறிவுள்ளவன்; man of ripe experience. [விதை → விரை + எடுத்தவன்]
விரைவழி-த்தல்	விரைவழி-த்தல் viraivaḻittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நறுமணப்பண்டம் பூசுதல்; to apply aromatic unguents. "விரைவழித் திளைய ரெல்லாம்" (சீவக. 699);. [விரை + வழி-,]
விரைவாங்கு-தல்	விரைவாங்கு-தல் viraivāṅgudal, 5 செ. குன்றாவி.(v.t.) விதையடி; to castrate. [விதை → விரை + வாங்கு-,]

விரைவாதம்	விரைவாதம் viraivātam, பெ. (n.) 1. குடற்சரிவு; rupture, scrotal hernia. 2. விதைப்பெருக்கம் (பைஷஜ.171);; swelled, testicle, orchitis. 3. நீர்ச்சூலை; dropsy of the testicle, hydrocele. 4. விதை நோய் வகை; inflammation of the epididymis edidiymitis. மறுவ. விரைவீக்கம். [விதை → விரை+ வாதம்] Skt. {} → த. வாதம்.
விரைவிடு-தல்	விரைவிடு-தல் viraiviḍudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) விரைக்குவிடு-, பார்க்க;see {}. [விரை + விடு-,]
விரைவித்து	விரைவித்து viraivittu, பெ. (n.) விதைப்பதற்கென வைத்துள்ள வித்து; seed-grain. மறுவ. விதைப்பண்டம். [விதை → விரை + வித்து]
விரைவினர்	விரைவினர் viraiviṉar, பெ. (n.) செயன் முனைப்புடையவர்; persons swift in action. "வெல்வான் விரைவினர் துவன்றி" (சீவக. 615);. [விரை → விரைவு + இன் + அர். 'இன்' சாரியை, 'அர்' பலர்பால் வினைமுற்று ஈறு]
விரைவீக்கம்	விரைவீக்கம் viraivīkkam, பெ. (n.) விரைவாதம் பார்க்க;see {}. [விதை → விரை + வீக்கம்]
விரைவு	விரைவு viraivu, பெ. (n.) 1. சடுதி (வேகம்);; swiftness, celerity, despatch. "விரைவதின் வருகென" (பெருங். இலாவாண 5, 4);. 2. வெம்மை (அக.நி.);; heat, warmth. 3. வேண்டுகை (அக.நி.);; request. 4. உதவி (அரு.நி.);; hospitality. [விரை → விரைவு]
விரைவை-த்தல்	விரைவை-த்தல் viraivaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) விதைப்பதற்கு நெல்லை அணியப்படுத்துதல்; to prepare paddy seeds for sowing. [விதை → விரை5 + வை-,]

வில்	வில்1 viltalviṟṟal, 10 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. விலை செய்தல்; to sell, put on sale. "விற்றுக்கோ ட்டக்க துடைத்து" (குறள், 220);. தெ. வில்சு; க. பில்; ம. வில்; To. Pil; Kod. bele; Tu. bile; Te. viluva. வில்2 viltal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) விற்கப் படுதல்; to be sold. "அது என்ன விலைக்கு விற்கிறது" (வின்.);. To. Pil; Ka. bill, bili; Kod. Bele; Tu. {}, Te. vil(u);cu, viluva,vela. வில்3 vil, பெ. (n.) வில் வடிவிலுள்ள வாச்சியவகை; a bow-like musical instrument. "பாடுகின்ற வில்லா முரசாம்" (தெய்வச். விறலி விடு. 397);. வில்4 vil, பெ. (n.) 1. அம்பு எய்தற்குரிய கருவி; bow. "வில்லும் வேலும்" (தொல். பொ. 638);. 2. வில்லின் நாண் (இலக். வி. 608, உரை, பக். 574);; string of the bow. 3. விற்கிடை பார்க்க;see {}. "நொடிப்பின் மாத்திரை நூற்றுவில் லேகுவ" (சீவக. 1773);. 4. வானவில்; rainbow. "வரைசேர்பு வில்கிடந்தன்ன கொடிய" (நெடுநல். 109);. 5. மூலநாள் (பிங்.);; the 19th naksatra. 6. ஒளி; light brilliance. "தண்ணாரம் வில்விலங்க" (சீவக. 2959);. 'வில்லடியால் சாகாதது கல்லடியால் சாகுமா?' (பழ.);. 'வில்லம்போ சொல்லம்போ' (பழ.);. 'வில் இல்லாதவன் அம்பு தேடுவானேன்' (பழ.);. 'வில்லுக் குனியாது எய்தால், விலகாது எதிர்த்த பகை' (பழ.);. தெ. வில்லு; க. பில்; ம. வில்; Kod. billi; Tu. Billu; Kol. vil;

வில்கண்டம்	வில்கண்டம் vilkaṇṭam, பெ. (n.) 1. வில்லண்டம் 1, 2 பார்க்க;see {}. 2. முட்டுப்பாடு; obstruction. [வில் + கண்டம்]
வில்சுருள்	வில்சுருள் vilcuruḷ, பெ. (n.) வண்டிகளில் அதிர்ச்சியைத் தாங்கும் அமைப்பு; spring. [வில் + சுருள்] கட்டை வண்டியில் செல்வதை விட வில் வண்டியில் செல்லுவது ஏந்தாக இருக்கும். அதற்குக் காரணம் எளிதாக விளங்கும். சக்கரங்கள் தரையில் உருளும் போது ஏற்படுகின்ற அதிர்ச்சிகளைப் பெரும்பாலும் வில் என்ற உறுப்புத் தாங்கிக் கொள்கிறது. மோட்டார் வண்டி, ரெயில் வண்டி முதலியவற்றிலும் வில் உண்டு. அழுத்தியோ அல்லது இழுத்தோ விட்டுவிட்டால் முன் இருந்த நிலையை அடையும் தன்மையுள்ள உலோகத்தகடு அல்லது கம்பிச்சுருள் வில் அல்லது வில் சுருள் எனப்படும். எஃகு, வெண்கலம், இரும்பு, உலோகக் கலவைகளுள் சில ஆகியவை வில் சுருள் செய்யப் பயன்படுபவை. மீள்
வில்மாடம்	வில்மாடம் vilmāṭam, பெ. (n.) விற்போல் வளைந்த கட்டடப் பகுதி; vault. [வில் + மாடம்]
வில்யாழ்	வில்யாழ் vilyāḻ, பெ. (n.) வில்வடிவமான யாழ்வகை; a kind of bow-shaped lute. "வில்யா ழிசைக்கும் விரலெறி குறிஞ்சி" (பெரும்பாண். 182);. [வில் + யாழ்] [p]
வில்லகவிரல்	வில்லகவிரல் villagaviral, பெ. (n.) விற்பிடிப்பில் இணைந்து செறிந்த விரல்; the finger that holds the bow, as pressed tightly. "வில்லகவிரலிற் பொருந்தி" (குறுந். 370);. [வில் + அகம் + விரல்]
வில்லகவிரலினார்	வில்லகவிரலினார் villagaviraliṉār, பெ. (n.) கடைக்கழகக்காலப் புலவர்களில் ஒருவர்; a sangam poet. கை நெகிழாமல் தழுவிய நிலைக்கு வில்லைப் பிடித்த விரல்களை உவமையாக இவர் கூறியிருக்கும் சிறப்பினால் வில்லக விரலினார் என்னும் பெயர் பெற்றார். (குறுந். 370); இவ்வுவமை, "வீட்டிடந்தோறும் வில்லக விரல்போல் பொருந்தி நின்று ஒருங்கெதிர் கொள்கென்று" (சீவக. 2110);
வில்லங்கக்காரன்	வில்லங்கக்காரன் villaṅgakkāraṉ, பெ. (n.) வழக்காடுபவன்; one who raises a dispute. [வில்லங்கம் + காரன்.]
வில்லங்கசுத்தி	வில்லங்கசுத்தி villaṅgasutti, பெ. (n.) 1. அடைமானம் முதலிய பந்தகம் இன்மை; absence of charge or encumbrnce on properties. 2. சொத்துரிமையில் குற்றமின்மை; absence of defect in tittle to properties. [வில்லங்கம் + Skt. Suddhi → த. சுத்தி]

வில்லங்கப்படு-தல்	வில்லங்கப்படு-தல் villaṅgappaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1.தொந்தரவுக்குள்ளாதல்; to be troubled. 2. அடைமானம் முதலிய பந்தகத்திற்கு உட்படுதல்; to be subject to a charge or encumbrance, as property. [வில்லங்கம் + படு-,]
வில்லங்கம்	வில்லங்கம் villaṅgam, பெ. (n.) 1. தடை; bar, impediment, difficulty. 2. துன்பம் (தனிப்பா. 1, 387, 39);; trouble distress. 3. அடைமானம் முதலிய பந்தகம்; charge or encumbrance on properties. 4. சொத்துரிமையிலுள்ள குற்றம்; defect in title to properties. 5. சிக்கல்; contest, dispute, claim. 6. வில்கண்டம் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}. Ma. villrikam; Ka. vilaga. [வில் + அடி]
வில்லடி	வில்லடி villaḍi, பெ. (n.) ஏற்றுமதி செய்யப்பட்ட சரக்கின் குறிப்பு (C.G.);; bill of landing. [வில் + அடி] வில்லடி villaḍi, பெ. (n.) வில்லுப்பாட்டின் மற்றொரு வகை; another name for a folk performance sung with prose interludes to the accompaniment of a huge bow and other instruments. [வில்+அடி]
வில்லடிக்குறி	வில்லடிக்குறி villaḍikkuṟi, பெ. (n.) மழை பெய்தற்கு அறிகுறியாகிய வானவில் (தஞ்.சர.i, 311);; rainbow, as portending rain. [வில் + அடி + குறி] [p]
வில்லடியம்	வில்லடியம் villaḍiyam, பெ. (n.) வில்லடி (C.G.); பார்க்க;see {}.
வில்லடிவழக்கு	வில்லடிவழக்கு villaḍivaḻkku, பெ. (n.) அலைக்கழிப்பான வழக்கு; troublesome dispute. [வல்லடி → வில்லடி + வழக்கு]

வில்லடை	வில்லடை villaḍai, பெ. (n.) 1. இடையூறு; adversity, distress. 'எனக்கு அநேக வில்லடை வந்திருக்கிறது'. 2. தடை (வின்.);; impediment. 3. பகைமை (யாழ்.அக.);; enmity. [ஒருகா. வில்கண்டம் → வில்லடை]
வில்லண்டம்	வில்லண்டம் villaṇṭam, பெ. (n.) 1. வலுக்கட்டாயம் (யாழ்ப்.);; force, compulsion. 2. வில்கண்டம், 2 (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}. [வில்கண்டம் → வில்லண்டம்]
வில்லம்	வில்லம்1 villam, பெ. (n.) வில்வம் பார்க்க;see {}. "வடிவுடை வில்லம்" (திருமந். 1720);. வில்லம்2 villam, பெ. (n.) பெருங்காயம் (யாழ்.அக.);; asafoetida. வில்லம்3 villam, பெ. (n.) குகை (யாழ்.அக.);; cave. [புல் → பில் → பிலம் → (பில்லம்); → வில்லம்]
வில்லரணம்	வில்லரணம் villaraṇam, பெ. (n.) விற்படையாலாகிய காவல்; policing by bowmen or archers fence of bows. "வில்லரண மரணமாக" (முல்லைப். 42);. [வில் + அரணம்]
வில்லவன்	வில்லவன் villavaṉ, பெ. (n.) 1. சேரன்;{} king, as having a banner with the figure of a bow. "வில்லவன் வந்தான்" (சிலப். 27, 238); (திவா.);; 2. கரும்பு விற்கொண்ட காமன்;{}, as having a sugarcane bow. "வில்லவன் விழவினுள்" (கலித். 35);. [வில் → வில்லவன்]
வில்லன்	வில்லன் villaṉ, பெ. (n.) வில்லி1, 1, 5, 6. பார்க்க;see villi1 1,5,6. "தொடைமாண்ட கண்ணியன் வில்லன்" (கலித்.37);. [வில் → வில்லன்]

வில்லாண்மை	வில்லாண்மை villāṇmai, பெ. (n.) விற்றிறமை (வின்.);; skill or expertise in archery. [வில் + ஆண்மை = ஆளுந்தன்மை]
வில்லார்	வில்லார் villār, பெ. (n.) 1. வில்லாளர்; bowmen. 2. வேடர்; hunters. க. பில்லார். [வில் → வில்லார்]
வில்லாள்	வில்லாள் villāḷ, பெ. (n.) வில்லாளன் (புறநா. 168, உரை); பார்க்க;see {}. க. பில்லாள். [வில் + ஆள்]
வில்லாளன்	வில்லாளன் villāḷaṉ, பெ. (n.) விற்றொழிலில் வல்லவன்; archer, one skilled in archery, an expert archer. "சரந்துரந்த வில்லாளனை" (திவ். பெரியாழ். 2, 1, 10);. [வில் + ஆள் → ஆளன்]
வில்லாளி	வில்லாளி villāḷi, பெ. (n.) வில்லாளன் பார்க்க;see {}. ஒ.நோ உழைப்பாளி, தொழிலாளி. [வில் + ஆள் → ஆளி]

வில்லி	வில்லி1 villi, பெ. (n.) 1. வில்லாளன் பார்க்க;see {}. "மும்மதிலெய்த வில்லி" (திருவாச. 9, 5);. 2. காமன் (பிங்.);;{}. 3. வீரபத்திரன் (பிங்.);; virabhadra. 4. அருச்சுனன் (யாழ்.அக.);; arjuna. 5. இருளன், 1(கொ.வ.); பார்க்க;see {}, member of the {} caste. 6. வேடன் (வின்.);; hunter. க. பில்லா. [வில் → வில்லி] வில்லி2 villi, பெ. (n.) வில்லிபுத்தூராழ்வார், 2 பார்க்க;see {}. "குறும்பியளவாய்க் காதைக் குடைந்து தோண்டி யெட்டினமட்டும் அறுப்பதற்கு வில்லியில்லை" (தமிழ்நா.230);. [வில்லிபுத்தூரார் → வில்லி]
வில்லிங்கம்	வில்லிங்கம் villiṅgam, பெ. (n.) வில்லங்கம் (C.G.); பார்க்க;see {}.
வில்லிடு-தல்	வில்லிடு-தல் villiḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) ஒளி வீசுதல்; to shine, sparkle, flash. "போலஞ் செய் கோதை வில்லிட" (சிலப். 29, கந்துகவரி.); [வில் + இடு-,]
வில்லிபாரதம்	வில்லிபாரதம் villipāradam, பெ. (n.) வில்லிபுத்தூரார் ஆசிரிய மண்டிலப்பாவில் இயற்றிய மாபாரதநூல்; the epic poem {} composed or framed in Tamil viruttam, by {}. [வில்லி + பாரதம்]
வில்லிபுத்தூர்	வில்லிபுத்தூர் villibuttūr, பெ. (n.) பெரியாழ்வாரும் ஆண்டாளும் தோன்றிய ஊர்;{}, the birth place of Peri-{} and {}. "வில்லிபுத்தூர் விட்டுசித்தன்" (திவ். திருப்பல். 12);.
வில்லிபுத்தூரரர்	வில்லிபுத்தூரரர் villibuttūrar, பெ. (n.) வில்லிபுத்தூராழ்வார் பார்க்க;see {}. [வில்லிபுத்தூர் + அர் = பெருமைப் பொருட் பின்னொட்டு]

வில்லிபுத்தூராழ் வார்	வில்லிபுத்தூராழ்வார் villibuttūrāḻvār, பெ. (n.) 1. பெரியாழ்வார்;{}, as born in {}. 2. 14-ஆம் நூற் றாண்டினரான தமிழ்ப்பாரத நூலாசிரியர்; a poet, the author of the Tamil {}, 14th C. மாபாரதத்தைத் தமிழில் பாடிப் புகழ் பெற்றவர். தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த திருமுனைப்பாடி நாட்டில் உள்ள சனியூரில் பிறந்தவர். வீரராகவன் என்பது இவருடைய தந்தையின் பெயர். இவர் மாலியக் குடும்பத்தில் பிறந்ததனால், ஆழ்வார்களுள் ஒருவராகிய வில்லிபுத்தூரார் என்று அழைக்கப்படும் பெரியாழ்வார் பெயரே இவருக்கு இடப்பட்டது. இவருடைய வரலாற்றுக்கு அடிப்படை யாயுள்ளது. இவருடைய மகனான வரந்தருவார் பாடிய சிறப்புப் பாயிரமே. அதன்படி அவர் பார்ப்பனர் என்றும், கல்வி கேள்விகளில் சிறந்து பல்வகைப்பட்ட தமிழ்ப் பாடல்களைப் பாடும் திறமை பெற்றவரென்றும், அதனால் தமிழ் நாட்டு மூவேந்தரும் இவருக்கு வரிசை விருது முதலியன வழங்கினார்களென்றும் அறியலாம். இவர் சமயத்தில்
வில்லிமை	வில்லிமை villimai, பெ. (n.) விற்றிறமை; skill or expertise in archery. "மிறைத்தார் புரமெய்த வில்லிமை" (பதினொ. திருவேகம். திருவந். 59);. மறுவ. வில்லாண்மை [வில் → வில்லிமை]
வில்லியடி	வில்லியடி villiyaḍi, பெ. (n.) உள்ளங்கால் பதியாத அடிச்சுவடு (இ.வ.);; indistinct footprint, as of a man of the Irula caste. [வில்லி1 + அடி3]
வில்லியர்	வில்லியர் villiyar, பெ. (n.) 1. வில்லார் (வின்.); பார்க்க;see {}. 2. நீலமலை முதலிய இடங்களில் வாழும் இருளர் என்னும் வேட்டுவ இனத்தினர்;{}, a tribe of hunters inhabiting the Nilgiris and the adjacent plains. [வில்லி → வில்லியர்]
வில்லியாதன்	வில்லியாதன் villiyātaṉ, பெ. (n.) திண்டிவனத்தருகிலுள்ள மாவிலங்கை என்ற நகரத்தில் வாழ்ந்த ஒரு தலைவன் (புறநா. 379);; a chief of {} town near {}. [வில்லி + ஆதன்1]
வில்லுகன்	வில்லுகன் villugaṉ, பெ. (n.) சிற்றாமுட்டி; a kind of medicinal herb. [வில்லி + ஆதன் 1]

வில்லுப்பாட்டு	வில்லுப்பாட்டு villuppāṭṭu, பெ. (n.) கொடைவிழா முதலியவற்றில் வில்லடித்துப் பாடும் பாட்டு (நெல்லை.);; song sung to the accompaniment of a vil, in {} festival etc. பொது மக்கள் மரபுவழிப் பாடி வருகிற பாடலைப் பல்வரிக் கூத்து என்பர் அடியார்க்கு நல்லார். வில்லுப்பாட்டை இதன் வகையிலே ஒன்று எனலாம். ஏனைய ஏற்றப்பாட்டு இறவைப் பாட்டிலும் வில்லடியாகிய இது வேறானது. சிற்றூர்த் தெய்வங்களின் திருவிழாக் காலங்களிலே முத்தாரம்மன், இசக்கி, நீலி, சங்கிலி, பூதத்தார், சாத்தன், கடலைமாடன் கதைகள் வில்லடியுடன் பாடப்பெறும். மேலும், போரிலே இறந்த வீரர் வரலாறுகளும், கணவருடன் உடன்கட்டையேறி உயிர் நீத்த கற்புடை மனைவியர் வரலாறுகளும் வில்லடிக்குப் பொருளாகும். இவ்வினத்தில் சின்னத்தம்பி முத்துப்பாட்டன் கதைகள் பெரும் புகழ் பெற்றன. பொதுமக்களிடையே பத்தி, கைம்மாறு கருதா உதவி, காதல், வீரம் முதலிய பெருங் குணங்களை வளர்க்க இக்கதைகள் பயன்படுகின்றன. உள்ளத்தின் உணர்ச்சிகளை வெளியிட மாந்தனுக்குக் கிடைத்த கருவிகளிலே வில்லடியும் ஒன்று. வில்லடியின் உறுப்புக்கள் பல. அவற்றுள் கதிரும், குடமும், உடுக்கும் முதன்மையானவை. கதிர் என்பது ஏறத்தாழ ஒன்பதடி நீளமும் 3 1/2 விரலக் கனமும் வாய்ந்த ஒரு கம்பு. இது கூந்தற்பனையின் வயிரம் பாய்ந்த அடிமரத்தால் ஆயது. இதன் முனைகள் இரண்டிலும் பொருந்தியிருக்கும் குப்பிகளைத் தோல் முறுக்காலமைந்த வடக்கயிற்றால் இழுத்துக் கட்டியிருப்பதால், கதிர் வில்போல வளைந்து காணப்படும். இந்த வில்லிலே வெண்கல வார்ப்பாலான சதங்கைகள் பொருந்தியிருக்கும். ஒருமண் குடத்தினுடைய கழுத்தின் புறத்திலே வில் கட்டப்படும். வைக்கோல் புரியாலாகிய புரிமணை மீது குடம் வைக்கப்படும்.
வில்லுமன்	வில்லுமன் villumaṉ, பெ. (n.) செடிவகை (மலை.);; rose-coloured sticky mallow. மறுவ. சிற்றாமுட்டி.
வில்லுவம்	வில்லுவம் villuvam, பெ. (n.) வில்வம் 1 (பிங்.); பார்க்க;see vilvam, bael. [வில்வம் → வில்லுவம்]
வில்லுழு-தல்	வில்லுழு-தல் villuḷudal, 1 செ.கு.வி. (v.i.) விற்போர் செய்து வாழ்தல்; to earn one's living as a bowman. "வில்லுழு துண்மார்" (புறநா. 170);. [வில் + உழு-,]
வில்லுறுதி	வில்லுறுதி villuṟudi, பெ. (n.) வில்லூர்திப் பட்டென்னும் ஒருவகைப் பட்டுத் துணி; a kind of silk cloth.
வில்லூதிப்பட்டு	வில்லூதிப்பட்டு villūtippaṭṭu, பெ. (n.) ஒருவகைத் துணி (வின்.);; a kind of cloth. [வில்லூதி + பட்டு]
வில்லூன்றிப்புழு	வில்லூன்றிப்புழு villūṉṟippuḷu, பெ. (n.) உடலை மேலும் கீழுமாக நெளித்து வளைந்து வளைந்து செல்லும் ஒருவகைப் புழு (ஞான. 20, உரை);; a kind of worm which moves in an undulating manner. [வில் + ஊன்றி + புழு] [ந]

வில்லேப்பாடு	வில்லேப்பாடு villēppāṭu, பெ. (n.) அம்பு விழும் எல்லை; the boundary where arrow falls. "வில்லேப்பாட்டிடை யெவ்வெம் மருங்கினுந் தெரிவோற்கு" (பெருங். உஞ்சை.க் 53, 68);. [வில் + ஏ + படு- ஏப்படு → ஏப்பாடு]
வில்லேருழவர்	வில்லேருழவர் villēruḻvar, பெ. (n.) 1. வீரர்; warrior, brave soldier, bowmen. "வில்லே ருழவர் பகைகொளினுங் கொள்ளற்க சொல்லே ருழவர் பகை" (குறள், 872);. 2. வேடர்; hunters. "கடுங்கணை வில்லேருழவர்..... மாமலை" (பு.வெ.12, இருபாற். 1);. 3. பாலை நில மாக்கள்; inhabitants of the desert tract. "மாரி வளம் பெறா வில்லேருழவர்" (சிலப். 11, 210.);. [வில்லேருழவு → வில்லேருழவர்]
வில்லேருழவு	வில்லேருழவு villēruḻvu, பெ. (n.) விற்போர் செய்து வாழ்கை; profession of a bowman. "வில்லேரு ழவினின் னல்லிசை" (புறநா. 371);. [வில் + ஏர் + உழவு]
வில்லை	வில்லை1 villai, பெ. (n.) 1. வட்டமாயிருப்பது; that which is circular. 2. நறுமண வில்லை; scented tablet. 3. ஒட்டுத் துணி; patched cloth. 4. வில்லைமுருகு (வின்.); பார்க்க; villai-murugu. 5. ஊழியன் அணியும் வட்டமான மாழைக் தகடு; metal badge on a servant's belt. 6. தலையணி வகை; a kind of head-ornament. 7. வில்லைக் சாதம் பார்க்க;see {}. [வல் → வில் –→ வில்லை] வில்லை2 villai, பெ. (n.) வில்வம் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {} [விள் → விள → விளவம் → விலவம் → வில்வம் → வில்லம் → வில்லை] வில்லை3 villai, பெ. (n.) வட்டமான துண்டு; round slice. "கைக் கரும்பை வில்லை செய்யக் காணேனான்" (அழகிய நம்பி யுலா. 148);. [வல் → வில் → வில்லை]

வில்லைச்சாதம்	வில்லைச்சாதம் villaiccātam, பெ. (n.) கோயில்களிற் கிடைக்கும் கட்டிச் சோறு; ball of cooked rice-offering available in temples. மறுவ. பட்டைச்சோறு. [வில்லை1 + Skt. {} → த. சாதம்]
வில்லைச்சேவகன்	வில்லைச்சேவகன் villaiccēvagaṉ, பெ. (n.) 1. வில்லைத் தகடு அணிந்த ஊழியன்; liveried servant. 2. வட்டாட்சிப் பணியாளன் (இ.வ.);; Taluk peon. [வில்லை + Skt. {} → த. சேவகன்]
வில்லைமுருகு	வில்லைமுருகு villaimurugu, பெ. (n.) காதணிவகை (வின்.);; a kind of ear- ornament. [வில்லை + முருகு]
வில்லோர்	வில்லோர் villōr, பெ. (n.) வில்லாளர்; bowmen. "வடிநவி லம்பின் வில்லோர் பெரும" (புறநா. 168); |வில் → வில்லார் → வில்லோர்]
வில்லோர்நிலை	வில்லோர்நிலை villōrnilai, பெ. (n.) வில்லில் அம்பினைத் தொடுத்து எய்வார்க்குரிய (பைசாசம், மண்டிலம், ஆலீடம், பிரத்தியாலீடம் என்ற); நால்வகை விற்போர் நிலை (பிங்.);; position of archers in shooting, of four kinds, viz., {}. [வில்லோர் + நிலை]
வில்வட்டம்	வில்வட்டம் vilvaṭṭam, பெ. (n.) விற்றொழில்; archery. "வில்வலான் வில்வட்டங் காய்ந்தான் றன்னை" (தேவா.961, 2);. [வில் + வட்டம்] [p]
வில்வட்டு	வில்வட்டு vilvaṭṭu, பெ. (n.) வில்லூதிப்பட்டு பார்க்க;see {}.
வில்வதளம்	வில்வதளம் vilvadaḷam, பெ. (n.) சிவ வழிபாட்டிற்கு ஏற்றதான மூவிலைகளை யுடைய வில்வத்தழை; trifoliate bael leaf used in {} worship. [வில்வம் + தளம்]
வில்வதிப்பட்டு	வில்வதிப்பட்டு vilvadippaṭṭu, பெ. (n.) வில்லூதிப்பட்டு (இ.வ.); பார்க்க;see {}.

வில்வபத்திரம்	வில்வபத்திரம் vilvabattiram, பெ. (n.) வில்வதளம் பார்க்க;see {}. [வில்வம் + Skt. patra → த. பத்திரம்]
வில்வபத்திரி	வில்வபத்திரி vilvabattiri, பெ. (n.) வில்வபத்திரம் (வின்.); பார்க்க;see vilva- pattiram. [வில்வம் + Skt. patri → த. பத்திரி]
வில்வம்	வில்வம் vilvam, பெ. (n.) 1. மரவகை (பதார்த்த 448);; bael. 2. பெரியமாவிலங்கம் (L); பார்க்க;see {}, a species of garlic-pear. 'வில்வப் பழம் தின்பார் பித்தம் போக, பனம்பழம் தின்பார் பசிபோக' (பழ.);. தெ. பிலவமு; க. பீட்டா; ம. குவலம்; Skt. பில்வ; pees. shul; Hindi. Bel. விள் → விளம். வெள்ளையான தோடுடைய கனி. விள் → விளா → விளவு - விளவம் விளம் → விளர் → விளரி = விளர். விளா - விளாத்தி. விளவம் → விலவம் → வில்வம் = கருவிளத்திற்கினமான கூவிளம். வடமொழியில் மூலமில்லை. (வ.மொ.வ. 92);. பில்வ, வில்வ = skt. [இரட்டை விதையிலை நிலைத் திணைகளிலே கிச்சிலிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த சிறிய மரம் (Aegle marmeelas);. இது இந்தியா, மியான்மர், இலங்கை ஆகிய பகுதிகளில் வளர்கிறது. இது ஓர் இலையுதிர் மரம். 20-25 அடி உயரம் வளரும், 3-4 அடி சுற்றளவிருக்கும். நேரான கூரிய முட்கள் இலைக் கக்கங்களிலிருக்கும். காட்டு மரங்களில் முள் அதிகம். வளர்க்கும் வகைகளில் முள் குறைவு. இலைகள் மூன்று சிற்றிலைகளுள்ள கூட்டிலைகள். அவை மணமுள்ளவை. பூக்கள் பச்சை கலந்த வெண்மை நிறமுள்ளவை. பன்னீர் போன்ற நறுமணமுள்ளவை. மேழம், விடை, கடக மாதங்களில் இம்மரம் பூக்கும். சிலையில் முதிரும் உருண்டையானது விரல விட்டமிருக்கும்
வில்வமாலை	வில்வமாலை vilvamālai, பெ. (n.) பொன் அல்லது வெள்ளியினால் வில்வஇலை உருக்களாகச் செய்து கோத்த கழுத்தணி (யாழ்.அக.);; a neck ornament consisting of silver or gold bael leaves. [வில்வம் + மாலை]
வில்வரி	வில்வரி vilvari, பெ. (n.) பழைய வரிவகை (I.M.P. cg.689);; an ancient tax. [வில் + வரி5]
வில்வலன்	வில்வலன் vilvalaṉ, பெ. (n.) வாதாபியின் தமையனான அசுரன்; an asura elder brother of {}, destroyed by Agastya. "மேயின விருமைந்தர் வில்வலன் வாதாவி" (கந்தபு. வில்வலன் வாதா.10);.

வில்வளைவு	வில்வளைவு vilvaḷaivu, பெ. (n.) கட்டடத்தில் விற்போன்ற வளைவு (பாண்டிச்.);; bow- shaped arch, as in a building. [வில் + வளைவு] [p]
வில்வாதசன்னி	வில்வாதசன்னி vilvātasaṉṉi, பெ. (n.) சன்னிவகை (M.L.);; tetanus.
வில்வாள்	வில்வாள் vilvāḷ, பெ. (n.) ஒருவகை வாளரம் (C.E.M.);; bowsaw, locksaw. [வில் + வாள்1]
வில்விழா	வில்விழா vilviḻā, பெ. (n.) 1. விற்போர்; joust or tournament, as a festival of the bow. 'வீரர்...... வில்விழாவை விரும்ப' (பு.வெ.3, 1, உரை);. 2. மலைவேடர் தம் சிறுவர்க்கு விற்றொழில் பயிற்றத் தொடங்கும் நிகழ்வு; introductory ceremony of hillmen initiating their children in the art of archery. "வில்விழா வெடுக்கவென்று விளம்பினன் வேடர் கோமான்" (பெரியபு. கண்ணப்ப. 31);. [வில் + விழா]
வில்வீசு-தல்	வில்வீசு-தல் vilvīcudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஒளிவிடுதல்; to shed light. "மின்னுமாமணி மகர குண்டலங்கள் வில்வீசும்" (திவ். பெரியதிரு. 8, 1, 3);. [வில் + வீசு-,]
வில்வெட்டு	வில்வெட்டு vilveṭṭu, பெ. (n.) வில்லூதிப்பட்டு (இ.வ.); பார்க்க;see {}.
வில்வேதம்	வில்வேதம் vilvētam, பெ. (n.) தனுர்வேதம் பார்க்க;see {}, a secondary {}. "ஆயுள் வேதம் வில்வேதம்" (காஞ்சிப்பு. சனற். 41);. [வில் + Skt. {} → த. வேதம் = அறிவியம், கலை] Skt. {} → த. வேதம்.
விலஃகு-தல்	விலஃகு-தல் vilaḵkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) விலக்கு பார்க்க;see vilakku. "விலஃகி வீங்கிரு ளோட்டுமே...... முத்தினினம்" (நன். 90, உரை);. [விலகு → விலஃகு-,]

விலக்கடி	விலக்கடி1 vilakkaḍi, பெ. (n.) 1. விலக்கத் தக்கது; that which is prohibited. "இவ்வடியறியாதாரிறே உபயாந்தரங்களாகிய விலக்கடிகளிற் போகிறவர்கள்" (ஈடு. 4, 1, ப்ர.);. 2. மாறானது; that which is contrary. "ஸம்ஸாரத்துக்கு விலக்கடி தேடிக் கொண்டு" (ஈடு. 1, 2, 8);. 3. விலக்காக வுள்ளது; that which is an exception. 4. தடை; obstacle, restraint, felter. "இதுக்கு வேறு விலக்கடியில்லை" (ஈடு. 6, 8, 1);. 5. புறம்பாக்குகை (இ.வ.);; excom- munication, expulsion. 6. பாதத்தைக் குறுக்கே வைத்தளக்கும் அடியளவு; linear measure, being the breadth of the human foot. "22 அடியும் ஒரு விலக்கடியுங் கொண்டது கம்பு" (Rd.);. [விலக்கு + அடி] விலக்கடி2 vilakkaḍi, பெ. (n.) சண்டையிடும் இருவர்க்கு விலக்குபவரால் உண்டாம் அடி (இ.வ);; blow given to two persons fighting with a view to separate them. [விலக்கு + அடி]
விலக்கணன்	விலக்கணன் vilakkaṇaṉ, பெ. (n.) சிறப்பியல் புடையவன்; one who has special or dis- tinguishing attributes esteemed person. "மிழலைமேய விலக்கணா" (தேவா.582, 9);. [இலக்கணன் → விலக்கணன்]
விலக்கணி	விலக்கணி vilakkaṇi, பெ. (n.) 1. முன்ன விலக்கு (தண்டி. 43); பார்க்க;see {}, a figure of speech. 2. வெளிப் படையான விலக்கை ஒரு சிறப்புக் கருத்தோடு சொல்வதாகிய அணி (அணியி. 98);; a figure of speech in which a well- known negation is stated with a special significance. [விலக்கு + அணி] முன்ன விலக்கணி "முன்னத்தின் மறுப்பது முன்னவிலக்கே மூவகைக் காலமும் மேவியதாகும்" ஒரு பொருளைக் குறிப்பினால் விலக்கின் அது முன்னவிலக்கு என்னும் அணியாம். அஃது இறப்பு எதிர்வு, நிகழ்வு என்னும் மூவகைப்பட்ட காலங்களோடும் கூடியதாம். இம்முக்காலங்களைக் கூற்றொடுங் குறிப்பொருங் கூட்ட அறுவகையாம். எ.டு. "பாலன் றனதுருவா யேழுலகுன் - டாலிலையின் மேலன்று கண்டுயின்றாய் மெய்யென்பர் - ஆலன்று மேலைநீ ருள்ளதோ விண்ணதோ மண்ணதோ

விலக்கம்	விலக்கம்1 vilakkam, பெ. (n.) 1. விலகி யிருக்கை; sparseness, as of plants placed apart, separation. 2. மாதவிடாய்; menses. 3. ஊரைவிட்டு நீங்குகை (வின்.);; desertion of a place. [விலகு → விலக்கு → விலக்கம்] விலக்கம்2 vilakkam, பெ. (n.) 1. வழங்காமல் விலக்குகை; prohibition. 2. விலக்கடி1, 5 (வின்.); பார்க்க;see {}. [விலக்கு → விலக்கம்]
விலக்கற்பாடு	விலக்கற்பாடு vilakkaṟpāṭu, பெ. (n.) ஒழிபு; restriction, exception. "இதனால் விலக்கற்பாடின்றி வேண்டியது செய்வர்" (குறள், 1073, உரை);. [விலக்கு- + பாடு1]
விலக்கியற்கூத்து	விலக்கியற்கூத்து vilakkiyaṟāttu, பெ. (n.) ஒருவகைக் கூத்து (தொல். பொ. 91, உரை);; a kind of dance. [விலக்கு + இயல்2 + கூத்து]
விலக்கியற்சூத்திரம்	விலக்கியற்சூத்திரம் vilakkiyaṟcūttiram, பெ. (n.) பொது வகையான் விதிக்கப் பட்டதனை அவ்வகையாகா தென்பது குறிக்கும் நூற்பா (யாப். வி. பாயி.1, பக்.11);; rule of exception from the operation of a general rule. [விலக்கு + இயல் + Skt. {} → த. சூத்திரம்]

விலக்கு	விலக்கு1 vilakkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. விலகச் செய்தல்; to turn aside, to divert, to avert, to prevent, to cause, to leave, to put out of the way. "விற்படை விலக்குவ" (சீவக. 567);. 2. கூடாதென்று தடுத்தல்; to forbid, prohibit. "யாம் வேண்டேமென்று விலக்கவும்" (கலித். 94);. 3. தடைசெய்தல்; to check, retard, obstruct. "விண்ணிற் றிங்கள் விலக்குதன் மேயினார்" (சீவக. 902);. 4. அழுத்துதல்; to inset, fix. "வேல் விலக்கி" (திணை மாலை. 30);. 5. மாற்றுதல் (பிங்.);; to change, to vary. 6. வேலையினின்று தள்ளுதல்; to dismiss, as from a post. 7. வேண்டாத வற்றை நீக்கிவிடுதல் (வின்.);; to eschew, discard, remove Irrelevent things. 8. கண்டனம் செய்தல் (வின்.);; to repudiate, to controvert, to condemn. 9. பிரித்தல்; to separate. 'அவர்களைச் சண்டை செய்யாதபடி விலக்கு'. Ma. Villakkam; Ka., Te. Vilu. [விலகு → விலக்கு] விலக்கு2 vilakku, பெ. (n.) 1. வேண்டாத தென்று ஒதுக்குகை; prohibition, injuction not to do a thing. "பிறனில் வேட்கை யின்னன விலக்கதா மே" (பிரபோத. 39, 16);. 2. தனி; seclusion. 'அவன் யாரோடுஞ் சேராது விலக்காயிருக்கிறான்'. 3. சிறப்பு நெறியீடு; rule of exception. 'இந்த நூற்பாவிற்கு விலக்கென்ன?'. 4. தடை; hindrance, obstruction. 5. விலக்குக் கருமம் பார்க்க;see {}. "விலக்கொடு பிராயச்சித்த மெனவைந்து வினைகள்" (பிரபோத.39,13);. 6. ஐந் தொழில்களுள் வீரன் தன்மேல் வரும் அம்புகளைத் தடுக்கை (சீவக. 1676, உரை);; activity of a warrior in warding off arrows aimed at him, one of {}- kiruttiyam. 7. மாதவிடாய்; menses. 8. வழு (வின்.);; error, fault. 9. விலக்கணி (தண்டி. 45, உரை); பார்க்க;see {}. Ma. Vilakkam; Te. vilu.

விலக்குச்சீட்டு	விலக்குச்சீட்டு vilakkuccīṭṭu, பெ. (n.) ஒருவனை நீங்கிக் கொள்ளும்படியனுப்பப் படும் ஆணை (நாஞ், நா);; order to keep oneself away. [விலக்கு + சீட்டு]
விலக்குருவகம்	விலக்குருவகம் vilagguruvagam, பெ. (n.) உருவகிக்கப்பட்ட பொருளினிடத்து அத் தன்மை யில்லையென்ற விலக்கோடு கூடி வரும் உருவகவணி (தண்டி.36, உரை);; a kind of metaphor in which certain distinguishing features of the object of comparison are pointed out, as absent in the thing compared. [விலக்கு + உருவகம்] "வல்லி வதன மதிக்கு மதித்தன்மை இல்லை யுளதே லிரவன்றி - எல்லை விளக்கு மொளிவளர்த்து வெம்மையா லெம்மைத்
விலக்குவமை	விலக்குவமை vilakkuvamai, பெ. (n.) உவமேயத்திற்கு உயர்வு தோன்ற உவமானத்திலே ஒப்புமைக்கு விலக்காயுள்ள சில தன்மைகள் புலப்படக் கூறும் அணிவகை (தண்டி. 31, உரை);; a kind of simile in which, with the object of praising the {}, certain characteristics absent in {} are pointed out as being present in the {}. [விலக்கு + உவமை] பாரிபாரி யென்றுபல வேத்தி ஒருவற் புகழ்வர் செந்நாப் புலவர் பாரி யொருவனு மல்லன் மாரியு முண்டீண் டுலகுபுரப் பதுவே
விலக்குறுப்பு	விலக்குறுப்பு vilakkuṟuppu, பெ. (n.) நாடகவுறுப்புவகை (அபி.சிந்.); அவை பதினான்கு வகைப்படும்; a section in drama. [விலக்கு + உறுப்பு]

விலகு	விலகு1 vilagudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நீங்குதல்; to withdraw, to leave. 2. பின்னிடுதல்; to recede. 3. ஒதுங்குதல்; to step aside and give way. 4. ஒழுங்கு தவறுதல்; to deviate from, to go astray, to err. 5. இடம் விட்டுப் பெயர்தல்; to be dislocated, to fall out of position. 6. பிரிதல்; to separate, to get away. 7. அசைதல்; to move. "விலகு குண்டலத்தன்" (திவ். திருவாய். 8, 8, 1);. 8. செல்லுதல்; to proceed, go. "விலகுஞ் சில வேழம்" (இரகு. யாகப். 19);. 9. தூரத்தி லிருத்தல்; to be far off. 10. மாதவிடாயாதல்; to be in menstrual periods. 11. ஒளிவிடுதல் (வின்.);; to sparkle, shine. விலகு2 vilagudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. எறிதல் (பிங்.);; to throw, cast. "விலகிற் பிழையாச் சூலத்தே" (தக்கையாகப். 224);. 2. விட்டு நீங்குதல்; to part from, separate from. 'அவனை விலகிப் போ'.
விலங்கடி	விலங்கடி1 vilaṅgaḍi, பெ. (n.) மாட்டு நோய்வகை (மாட்டு.வை.);; a disease of cattle. [விலங்கு + அடு1 → அடி] விலங்கடி2 vilaṅgaḍittal, 4 செ. குன்றாவி.(v.t.) விலங்குமாட்டுதல்; to bind with fetters or handcuffs. "இருகால் விலங்கடியா தேவிடில்" (பஞ்ச. திருமுக. 1658);. [விலங்கு + அடி-,]
விலங்கம்	விலங்கம் vilaṅgam, பெ. (n.) விலங்கு, 4 (திவா.); பார்க்க;see {}. [விலங்கு → விலங்கம்]
விலங்கரசு	விலங்கரசு vilaṅgarasu, பெ. (n.) அரிமா; lion, as the king of beasts. "விலங்கரசனைய காளை" (சீவக. 2092);. [விலங்கு + அரசு2] [p]

விலங்கரம்	விலங்கரம் vilaṅgaram, பெ. (n.) வாளரவகை; a saw, especially for conch-shells. "விலங்கரம் பொரூஉம் வெள்விளை போழ்நரொடு" (மணிமே. 28, 44);. [விலகு → விலங்கு + அரம்1]
விலங்கல்	விலங்கல் vilaṅgal, பெ. (n.) 1. குறுக்கா யிருக்கை; lying athwart or across. 2. மலை; hill, mountain. "விலங்கண் மீமிசை" (மலைபடு. 298);. 3. கலங்கனீர் (திவா.);; turbid water, puddle. 4. பிரசயம் (தொல். எழுத். 88, உரை); பார்க்க;see {}; a tone occuring in a series of unaccented syllables following a svarita. 5. பண்மாறி நரம்பிசைக்கை; abrubt change of the tune, change of tune from one to another, as on a stringed instrument. "காகுளி விலங்கல்" (திருவாலவா. 57, 26);.
விலங்கன்	விலங்கன் vilaṅgaṉ, பெ. (n.) விலாங்கு பார்க்க;see {}. [விலங்கு → விலாங்கு → விலங்கன்]
விலங்கி	விலங்கி vilaṅgi, பெ. (n.) வேலி (ஞான. 26, 5);; hedge, fence. தெ. வெலுங்கு [விலங்கு → விலங்கி]
விலங்கியல்	விலங்கியல் vilaṅgiyal, பெ. (n.) விலங்குகளைப் பற்றிய ஆராய்ச்சியியல்; zoology. [நிலைத்திணைகளும் விலங்குகளுமாகிய உயிர்களைப் பற்றிய ஆராய்ச்சி உயிரியல் எனப்படும். விலங்குகளைப் பற்றிய ஆராய்ச்சி விலங்கியலாகும். விலங்குகள் என்னும்போது நாம் நாற்கால் விலங்குகள் மயிர்ப் போர்வையுள்ள பாலூட்டிகள், இறகுப் போர்வையுள்ள பறவைகள், செதிற் போர்வையுள்ள ஊர்வன, நீரில் வாழும் தவளைகள் ஆகியவற்றை மட்டும் குறிப்பதில்லை. மீன்கள், பூச்சிகள், தேள், புழு, நத்தை, ஓரணு உயிரிகள் ஆகிய எல்லாவற்றையும் குறிக்கிறோம். சுருங்கச் சொல்லின் நிலைத்திணை உயிரின் அல்லாத எல்லா உயிருடைப் பொருளும் விலங்கேயாகும். நிலைத்திணை உயிரிகள் தமக்கு வேண்டிய
விலங்கினர்	விலங்கினர் vilaṅgiṉar, பெ. (n.) பகைவர்; enemies, foes. "விலங்கினர் தம்மை யெல்லாம் வேரொடும் விளியநூறி" (கம்பரா. மகேந்திர. 21.);. [விலங்கு → விலங்கினர்]

விலங்கு

விலங்கு1 vilaṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.)

1. குறுக்கிடுதல்; to lie athwart, to be transverse.

"ஆறுகெட விலங்கிய வழலவி ராரிடை" (கலித். 2);.

2. மாறுபடுதல்; to change, become different.

"விலங்கானே னாதலினால் விலங்கினேன்" (கம்பரா. சடாயு. 22);.

3. விலகு-, 1, 2, 3, 5, 6 பார்க்க;see vilagu-.

"பருவரை நாடனீங்கி விலங்காது நெஞ்சுடைந்தது" (திருக்கோ. 150, உரை);.

4. விலகு-, 4 பார்க்க;see vilagu.

"வாவெனச் சென்றாய் விலங்கினை" (கலித். 84);.

5. விலகு-, 11 பார்க்க;see vilagu.

"வில்விலங்கிய வீரரை" (கம்பரா. பிரமாத். 60);.

[வில் → விலகு → விலங்கு]

விலங்கு2 vilaṅgudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.)

1. தடுத்தல்; to hinder, obstruct.

"விலங்குந ரீங்கில்லை வெள்வேலோய்" (பு.வெ.12. பெண்பாற். 19);.

2. களைதல் (பிங்.);; to pluck, pull up and remove.

3. கொல்லுதல்; to slay.

"கழல் வேந்தர் படைவிலங்கி" (பு.வெ.7, 15, கொளு.);.

4. அழித்தல்; to destroy.

"ஒரு வரங்கொண்டு விலங்கென..... அவனுருவு திரித்திட்டோன்" (பரிபா. 5, 31);.

5. எறிதல் (அக.நி.);; to throw.

6. செலவிடுதல் (அக.நி.);; to let pass.

[வில் → விலகு → விலங்கு]

விலங்கு3 vilaṅgu, பெ. (n.)

1. குறுக்கானது; that which is transverse, across or crosswise.

"விலங்ககன்ற வியன்மார்ப" (புறநா. 3);.

2. மாவும் புள்ளும்; beast or bird, as having their bodies not erect but horizontal.

"விலங்கு மக்களும் வெருஉப்பகை நீங்கும்" (மணிமே. 12, 95);.

"விலங்கானே னாதலினால் விலங்கினேன்" (கம்பரா. சடாயு. 22);.

3. மான்; deer.

"விலங்கு மலைத்தமைந்த..... நாட்டத்து" (மலைபடு. 45);.

4. கை கால்களில் மாட்டப்படுந் தளை (சூடா.);; fetters, shackles, manacles.

5. வேறுபாடு; difference.

"விலங்கோரார் மெய் யோர்ப்பின்" (கலித். 52);.

6. தடை; obstruction, hindrance.

விலங்குக்காட்சித் தோட்டங்கள்	விலங்குக்காட்சித்தோட்டங்கள் vilaṅgukkāṭcittōṭṭaṅgaḷ, பெ. (n.) உயிர்க்காட்சிச் சாலை; zoological park. [காணக் கிடைக்காதனவும், பழக்கமில்லா தனவும், குறிப்பாகக் காட்டில் வாழ்பவனவுமான பல விலங்குகளை உயிருடன், அவற்றின் வாழ்விற்குத் தகவான எந்துகளுடன் பாதுகாத்து வைக்கப்பெறும் இடங்கள். பெரும்பாலும் பல பொருட்காட்சிச் சாலைகளின் தொழில்களுள் பலவற்றை இவையும் செய்கின்றன. இவை பொதுவாக எல்லோருக்கும், முதன்மையாகச் சிறுவர்களுக்கும் ஆங்குச் சேகரித்து வைத்துள்ள விலங்கினங்களின் பழக்க வழக்கங்களையும், அவற்றின் உணவு வகைகள், பிறப்பு, வளர்ச்சி முதலியவற்றையும் நேர்முகமாக அறியக்கூடிய வாய்ப்பைத் தருகின்றன. இவற்றால் மக்கள் விலங்கினங்களை உயிரோடு கண்டு, அவற்றோடு பழக வாய்ப்பு உண்டு. நாட்டுப்புற மக்களொடு நகர மக்களும் இவற்றைக் காணப் பெரிதும் விரும்புகின்றார்கள். உலகத்தின் பல்வேறுபட்ட பல மூலை
விலங்குகதி	விலங்குகதி vilaṅgugadi, பெ. (n.) நால்வகை நிலைகளுள் ஒன்றான விலங்குநிலை; birth as living being a stage in the transmigration of souls, one of {}, q.v. [விலங்கு + கதி = உயிர்கள் தேவகதி, மக்கட்கதி, விலங்குகதி, நரககதி என நான்கு நிலைகளாக எடுக்கும் பிறப்பு]
விலங்குச்சுழி	விலங்குச்சுழி vilaṅguccuḻi, பெ. (n.) உடையவனைச் சிறைப் புகுத்துவதாகக் கருதப்படும் மாட்டின் முதுகுச் சுழி; involuted curls on the back of cow or ox, as portending imprisonment to its owner. [விலங்கு + சுழி]
விலங்குநர்	விலங்குநர் vilaṅgunar, பெ. (n.) 1. விலகி யிருப்பவர்; those who stand off. 2. விலக்குபவர்; those who obstruct or cause to turn aside or seperate. "விலங்குந ரீங்கில்லை" (பு.வெ.12, பெண்பாற், 19);. [விலகு → விலங்கு → விலங்குநர்]
விலங்குபாய்-தல்	விலங்குபாய்-தல் vilaṅgupāytal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) குறுக்குப்பாய்தல்; to jump aside or across. "விலங்குபாய்வன..... கலிமா" (சீவக. 1770.);. [விலங்கு + பாய்-,]
விலங்குபோடு-தல்	விலங்குபோடு-தல் vilaṅgupōṭudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) , 19 செ.குன்றாவி. (v.t.); கைகால்களில் தளையிடுதல்; to handcuff, put in chains or felleis. [விலங்கு + போடு-,] [p]
விலங்கூண்	விலங்கூண் vilaṅāṇ, பெ. (n.) விலங்குகட்கு உணவிடும் அறச் செயல் (சூடா.);; feeding animals, considered an act of charity. [விலங்கு + ஊண்]

விலத்தல்	விலத்தல் vilattal, பெ. (n.) நீங்குகை (யாழ்.அக.);; separation. [விலகு → விலத்து → விலத்தல்]
விலத்தி	விலத்தி vilatti, பெ. (n.) நெருக்கமின்மை; sparseness, being not close. 'இந்த ஆடையில் நூலிழை விலத்தியா யிருக்கிறது'. [விலத்து-, → விலத்தி]
விலத்து-தல்	விலத்து-தல் viladdudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) விலக்கு (யாழ்.அக.); பார்க்க;see vilakku. [விலக்கு → விலத்து-,]
விலர்	விலர் vilar, பெ. (n.) மரவகை; a kind of tree. 'விலர்ங்கோடு' (தொல். எழுத். 363, உரை);.
விலவில-த்தல்	விலவில-த்தல் vilavilattal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மிகநடுங்குதல்; to tremble exceedingly. "கொக்கு வல்லூறுகண் டென்ன விலவிலத்து" (தனிப்பா.i, 171,23);. 2. மிகவும் வலுவிழத்தல்; to become extremely weak. 'பசியால் கை கால்கள் விலவிலத்துப் போயின'. 3. நெருக்க மின்றியிருத்தல்; to be sparse, not close. 'இந்தத் துணி விலவிலவென்று என்று உள்ளது' (உ.வ.);. Ma. vilakkam; Ka. (vili. vilivilisu);; Te. Vilavila; Kui. vida.
விலவு	விலவு1 vilavu, பெ. (n.) விலா பார்க்க;see {}. "விலவறச் சிரித்திட்டேனே" (திவ். திருமாலை. 34);. [விலா → விலவு] ஒ.நோ. நிலா → நிலவு விலவு2 vilavudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) விலாவி-, பார்க்க;see {}. "விலவித் தவித்தேனை விழித்தொருகாற் பாராயோ" (தனிப்.);.

விலா	விலா vilā, பெ. (n.) 1. மார்பின் பக்கம்; sides of the chest in body. "கழுகும் பாறும் விலா விற்றுக் கிடந்தவன்றே" (சீவக. 804);. 2. விலாவெலும்பு பார்க்க;see {}. ம. விலாவு. [வில் → விலா]
விலாக்குடை	விலாக்குடை vilākkuḍai, பெ. (n.) விலா,1 (நெல்லை); பார்க்க;see {}. [விலா + குடை]
விலாக்குறிப்பு	விலாக்குறிப்பு vilākkuṟippu, பெ. (n.) பொத்தகப் பக்கங்களின் யாதானுமொரு மருங்கிடுங் குறிப்பு (இக்.வ.);; marginal note. [விலா + குறிப்பு]
விலாக்கூடு	விலாக்கூடு vilākāṭu, பெ. (n.) மார்புக்கூடு (இ.வ.);; chest. [விலா + கூடு]
விலாக்கொடி	விலாக்கொடி vilākkoḍi, பெ. (n.) விலாவெலும்பு (யாழ்.அக.);; rib. [விலா + கொடி]
விலாங்கு	விலாங்கு vilāṅgu, பெ. (n.) பழுப்பு வண்ணமும் நான்கு அடி வளர்ச்சியும் உள்ள பாம்பு போன்ற மீன்வகை (பதார்த்த. 940);; eel, brownish, attaining more than 4 ft. in length. [விலங்கு → விலாங்கு] [n]
விலாச்சுழி	விலாச்சுழி vilāccuḻi, பெ. (n.) விலாவைச் சுருட்டியிழுக்கும் ஒருவகை நுரையீரல் நோய் (M.L.);; rapid respiration producing flattening of the chest-walls in flanks a lung disease. [விலா + சுழி]
விலாசம்	விலாசம் vilācam, பெ. (n.) 1. வாழை (அரு.நி.);; plantain. 2. நீபம்1, 1,2,3,4 (அரு.நி.); பார்க்க;see nibam.

விலாசு	விலாசு1 vilācudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) அழகுற அணிதல் (சரப. குற. 32, 3, உரை);; to put on attractively. விலாசு2 vilācudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. முற்றுந் தோல்வியுறச் செய்தல்; to rout, to defeat out and out, as in a discussion. 'வாதத்தில் எதிரியை விலாசிவிட்டான்' 2. வலுவாக அடித்தல்; to beat soundly or strongly. 'சண்டையில் நன்றாக விலாசி விட்டான்' (இ.வ.);. [விளாசு → விலாசு-,]
விலாடி-த்தல்	விலாடி-த்தல் vilāṭittal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. எண்ணை பிரித்தல் (இ.வ);; to seperate. 2. வரி முதலியன இரட்டை மடங்கு கொடுத்தல் (வின்.);; to pay doubly, tribute or tax etc. 3. பல மடங்கு கொடுத்தல்; to pay manifold. 'ஒன்றுக்கு ஐந்தாக விலாடிக் கொடுப்பா யானால் கடன் கொடுப்பேன்' (இ.வ.);.
விலாத்தோரணம்	விலாத்தோரணம் vilāttōraṇam, பெ. (n.) விலாவெலும்பு (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}. [விலா + தோரணம்]
விலாப்பாரிசம்	விலாப்பாரிசம் vilāppārisam, பெ. (n.) விலா 1 பார்க்க;see {}. [விலா + பாரிசம்]
விலாப்புடை	விலாப்புடை vilāppuḍai, பெ. (n.) விலா 1 பார்க்க;see {}. "விலாப்புடை பெரிதும் வீங்க" (சீவக. 400);. [விலா + புடை3]
விலாப்புடைத்தல்	விலாப்புடைத்தல் vilāppuḍaittal, பெ. (n.) உண்ட உணவின் நிறைவால் இருபக்கமும் விலாப்புறம் வீங்குகை (வின்.);; bulging out of the nib sides, as when the stomach is full. 'விருந்தில் விலாப்புடைக்க வுண்டான்' (உ.வ.);. [விலா + புடைத்தல்]
விலாப்புறம்	விலாப்புறம் vilāppuṟam, பெ. (n.) விலா 1 பார்க்க;see {}1. "இரு விலாப்புறத்தும்" (கொக்கோ, 2, 12);. [விலா + புறம்]

விலாம்பிச்சை	விலாம்பிச்சை vilāmbiccai, பெ. (n.) விலாமிச்சை (வின்.); யின் மறுவழக்கு.
விலாமிச்சு	விலாமிச்சு vilāmiccu, பெ. (n.) விலாமிச்சை பார்க்க;see {}.
விலாமிச்சை	விலாமிச்சை vilāmiccai, பெ. (n.) இலாமிச்சை (பதார்த்த. 996); பார்க்க;see {}. white cuscus grass. [இலாமிச்சை → விலாமிச்சை]
விலாய்	விலாய் vilāy, பெ. (n.) 1. துன்பம் (யாழ்.அக.);; trouble, suffering. 2. சண்டை (நாஞ்.சா);; quarrel.
விலாரி	விலாரி vilāri, பெ. (n.) 1. வெள்ளைக்கடம்பு பார்க்க;see {}, bridal- couch plant. 2. நீண்ட செடிவகை; jamaica switch sorrel.
விலாவலக்கு	விலாவலக்கு vilāvalakku, பெ. (n.) விலாவெலும்பு பார்க்க;see {}. "விலாவலக்குக.... அடிக்கடி சிரித்தன" (கலிங். 216);. [விலா + அலக்கு = எலும்பு]
விலாவி-த்தல்	விலாவி-த்தல் vilāvittal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) அழுதல்; to bewail, lament. "முதுநகர் விலாவிக்கின்றதே" (சீவக. 1092);.
விலாவெலும்பு	விலாவெலும்பு vilāvelumbu, பெ. (n.) மார்பின் பக்கவெலும்பு; குறுக்கெலும்பு; rib. மறுவ. விலாக்கூடு. [விலா + வெலும்பு]

விலாவொடி	விலாவொடி1 vilāvoḍi, பெ. (n.) விலாப்பக்கம் ஒடியும்படி சிரிக்குஞ் சிரிப்பு; side-splitting laughter. "வெள்ளை கண்டன வணிவாராகி..... விலாவொடி யாக்கினாரால்" (திருவாலவா. 38, 48);. [விலா + ஒடி] விலாவொடி2 vilāvoḍittal, 4 செ. குன்றாவி.(v.t.) 1. கடுமையாக வேலை வாங்குதல்; to extract hard work from. 2. பெருஞ் சிரிப்பு மூட்டுதல்; to cause side- splitting laughter. "வீதியினுறுமவர் தங்களை விலாவொடிப்பும்" (திருவாலவா.54,22);. [விலா + ஒடி-,]
விலாழி	விலாழி vilāḻi, பெ. (n.) 1. குதிரையின் வாய் நுரை; foam from a horse's mouth. "நீங்கா விலாழிப் பரித்தானை" (பு.வெ.4, 22.);. 2. யானைத் துதிக்கை யுமிழ் நீர் (சூடா.);; spittle or exudation from an elephant's trunk. "அங்கையின் விலாழி யாக்கி" (தாயு. மௌன. 1.);.
விலாளம்	விலாளம் vilāḷam, பெ. (n.) 1. பூனை (பிங்.);; cat. "அலமரு விலாளத்தைப் பார்த்து" (விநாயகபு. 26, 35);. 2. ஆண்பூனை (திவா.);; tom-cat. [விடாரம் → விலாளம்]
விலூபன்னிவிழு	விலூபன்னிவிழு vilūpaṉṉiviḻu, பெ. (n.) 1. பெருங்குரும்பை (மலை.); பார்க்க;see {}. 2. கிலுகிலுப்பை, 2,3 (மலை.); பார்க்க;see kilu-kilubbai.
விலை	விலை vilai, பெ. (n.) 1. விற்கை (சூடா.);; selling, sale. 2. விலைத்தொகை; price, cost, value in exchange. "யாரும் விவைப் பொருட்டா லூன்றருவா ரில்" (குறள், 256.);. 3. மதிப்பு; value. "விலையுடைக் கூறை போர்க்கு மொற்றர்" (தேவா. 1082, 9);. [வில் → விலை]
விலைக்கணிகை	விலைக்கணிகை vilaigganigai, பெ. (n.) பொதுமகள்; harlot, prostitute. "மாயப்பொய் கூட்டி மயக்கும் விலைக்கணிகை" (பரிபா. 20,49.);. மறுவ. விலைமாது, விலைமகள், விலைநலப் பெண்டிர், பரத்தை, பொது மகளிர். [விலை + கணிகை]

விலைக்கழிவு	விலைக்கழிவு vilaikkaḻivu, பெ. (n.) வாங்கிய விலையில் தள்ளுபடியாவது (இக்.வ.);; discount in sale price. [விலை + கழிவு]
விலைக்காமர்	விலைக்காமர் vilaikkāmar, பெ. (n.) விலைமகள்; harlots. "காமனார்புரம் விலைக்காமர் வீதியே" (இரகு. நகரப். 8);. [விலை + காமம் → காமர்]
விலைக்காரன்	விலைக்காரன் vilaikkāraṉ, பெ. (n.) விலைகாரன் (வின்.); பார்க்க;see {}. [விலை + காரன்]
விலைக்கிரயச்சீட்டு	விலைக்கிரயச்சீட்டு vilaikkirayaccīṭṭu, பெ. (n.) விலையாவணம்; sale deed. [விலை + கிரயம் + சீட்டு. கிரயம் = உருது]
விலைக்கிரயம்	விலைக்கிரயம் vilaikkirayam, பெ. (n.) பெறுமணத் தொகை (வின்.);; selling price. மறுவ. விலைமதிப்பு. [விலை + கிரயம்]
விலைகட்டு-தல்	விலைகட்டு-தல் vilaigaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) விலை மதிப்பை (பெறுமானத்தொகை); உறுதிப்படுத்துதல் (வின்.);; to set or fix a price. [விலை + கட்டு-,]
விலைகாரன்	விலைகாரன் vilaikāraṉ, பெ. (n.) பெறுமானத் தொகையைக் கொடுத்துப் பண்டங்கொள்வோன் (யாழ்.அக.);; purchaser. [விலை + காரன்1]
விலைக்குறி-த்தல்	விலைக்குறி-த்தல் vilaikkuṟittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) விலைமதித்தல்; to estimate the price. [விலை + குறி-,]
விலைகூவு-தல்	விலைகூவு-தல் vilaiāvudal, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) விலைகூறு-, 2 பார்க்க;see {}. [விலை + கூவு-,]

விலைகூறு-தல்	விலைகூறு-தல் vilaiāṟudal, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. பண்டத்தின் விலையைச் சொல்லுதல்; to tell the product price. 2. விற்பதாக கூவிச் சொல்லுதல்; to offer for sale publicly, by crying out. "மீன்களை ... விலைகூறி விற்ற... மீன் பிடிப்பார்" (மதுரைக். 256, உரை);. [விலை + கூறு-,]
விலைகொடுத்துயிர்காத்தல்	விலைகொடுத்துயிர்காத்தல் vilaigoḍuttuyirgāttal, பெ. (n.) கொல்லப்படும் விலங்குகளைப் பணங் கொடுத்து உயிர் மீட்கும் அறச்செயல் (பிங்.);; saving a life by payment of ransom, considered as an act of charity. [விலை + கொடு-, + உயிர்காத்தல்]
விலைகொள்	விலைகொள்1 vilaigoḷḷudal, 16 செ. குன்றாவி.(v.t.) விலைக்கு வாங்குதல்; to buy, purchase. [விலை + கொள்-,]
விலைக்கொள்(ளு)-தல்	விலைக்கொள்(ளு)-தல் vilaikkoḷḷudal, 12 செ.கு.வி. (v.i.) அதிக விலையுடையதாதல்; to be costly or valuable, to be at prohibitive cost. [விலை + கொள்-,]
விலைகோள்	விலைகோள் vilaiāḷ, பெ. (n.) 1. விலை மதிப்புப் பெறுகை; worthiness. 2. சிப்பி முத்தின் குணங்களுள் ஒன்று (திருவாலவா. 25, 16);; a characteristic quality of pearls. [விலைகொள் → விலைகோள்]
விலைச்சரக்கு	விலைச்சரக்கு vilaiccarakku, பெ. (n.) விலைப்படுத்த வைத்திருக்கும் பண்டம்; products or goods or articles kept ready for sale. மறுவ. விலைப்பண்டம். [விலை + சரக்கு]
விலைச்சேரி	விலைச்சேரி vilaiccēri, பெ. (n.) பலபண்டம் விற்குமிடம்; bazaar, market, fair. "பல்விலைவாணிகர் நல்விலைச் சேரி" (பெருங். மகத. 3, 77);. மறுவ. அங்காடி, சந்தை. [விலை + சேரி]
விலைசவு-த்தல்	விலைசவு-த்தல் vilaisavuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) விலைசளை-, பார்க்க;see {}. [விலை + சவு-,]
விலைசளை-த்தல்	விலைசளை-த்தல் vilaisaḷaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) விலைகுறைதல்; to decrease or fall in price. [விலை + சளை-,]

விலைசிராவணை	விலைசிராவணை vilaisirāvaṇai, பெ. (n.) விலைத்தீட்டு பார்க்க;see {}. "சங்கரதேவற்கு இறையிழித்துவிற்று விலைசிராவணை செய்து கொடுத்தோம்" (S.I.I.iii.105);. [விலை + சீராவணம் → சிராவணை]
விலைஞன்	விலைஞன் vilaiñaṉ, பெ. (n.) 1. விற்பவன்; seller. "மைந்நிண விலைஞர்" (மணிமே. 28, 33);. 2. வணிகன் (சது.);; merchant. [விலை → விலைஞன்]
விலைத்தண்டம்	விலைத்தண்டம் vilaittaṇṭam, பெ. (n.) பழைய வரிவகை (Insc.);; an ancient tax. [விலை + தண்டம்]
விலைத்தரம்	விலைத்தரம் vilaittaram, பெ. (n.) நெல்வரியை கைப்பண வரியாக மாற்றிவந்த பணவரி (நாஞ். நா.);; commuted value of paddy tax.
விலைத்தரவு	விலைத்தரவு vilaittaravu, பெ. (n.) விலையாவணம் (S.I.I.viii, 357);; sale deed. [விலை + தரவு]
விலைத்தீட்டு	விலைத்தீட்டு vilaittīṭṭu, பெ. (n.) விலையோலை; sale-deed. "சாத்தனது விலைத்தீட்டு" (தொல். சொல். 81, உரை);. [விலை + தீட்டு]
விலைத்துண்டு	விலைத்துண்டு vilaittuṇṭu, பெ. (n.) 1. சிற்றூர்களில் சில்லறையாக விற்கும் நெல்விலைக்கும் மதிப்பு விலைக்குமுள்ள வேறுபாட்டை ஈடு செய்வதற்காகக் குடிவாரத்திலிருந்து மேல்வாரத்தாருக்குச் செலுத்தும் அதிக வரி; a charge paid out of the {} by cultivators to the {} or to the government on account of the difference between the price at which the cultivators had sold their grain and the estimated retail prices at the place of sale. 2. அடக்கவிலைக்கும் விற்கிற விலைக்குமுள்ள வேறுபாட்டால் நேரும் இழப்பு (இ.வ.);; loss due to the
விலைத்தூக்கம்	விலைத்தூக்கம் vilaittūkkam, பெ. (n.) விலையேற்றம் பார்க்க;see {}. 'நல்லெண்ணெய் விலை தூக்கமாக இருக்கிறது'. [விலை + தூக்கு → தூக்கம்]
விலைதீர்-தல்	விலைதீர்-தல் vilaitīrtal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) விலை உறுதியாதல் (வின்.);; to settle or confirm the price. [விலை + தீர்-,]

விலைநலப்பெண்டிர்	விலைநலப்பெண்டிர் vilainalappeṇṭir, பெ. (n.) பரத்தையர்; harlots. "விலைநலப் பெண்டிரிற் பலர்மீக் கூற" (புறநா. 365);. [விலை + நலம் + பெண்டிர்]
விலைப்பட்டி	விலைப்பட்டி vilaippaṭṭi, பெ. (n.) 1. விற்ற பண்டங்களின் விலைக் குறிப்பு; list of prices, invoice. 2. விற்பனைக் கணக்கு; sales account. [விலை + பட்டி, பட்டி = அட்டவணை, அட்டவணைக்குறிப்பு.]
விலைப்படு-தல்	விலைப்படு-தல் vilaippaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) விலையாதல்; to be sold. [விலை + படு-,]
விலைப்பண்டம்	விலைப்பண்டம் vilaippaṇṭam, பெ. (n.) விலைச்சரக்கு பார்க்க;see vilai-c-carakku. [விலை + பண்டம்]
விலைப்பணம்	விலைப்பணம் vilaippaṇam, பெ. (n.) விலைத்தொகை (வின்.);; price money. [விலை + பணம்]
விலைப்பருவம்	விலைப்பருவம் vilaipparuvam, பெ. (n.) 1. விலையின் நிலைமை (யாழ்.அக.);; position of the market. 2. விலையாகும் காலம்; time of sale. [விலை + பருவம்]
விலைப்பலி	விலைப்பலி vilaippali, பெ. (n.) பயன்கருதித் தெய்வங்கட்கிடும் படையல்; sacrificial offering given to deities, with a view to gaining their favour. "விலைப்பலி யுண்ணும் மலர்பலி பீடிகை" (சிலப். 12, 43);. [விலை + பலி] Skt. Bali → த. பலி.

விலைப்பிரமாணக் கச்சாத்து	விலைப்பிரமாணக்கச்சாத்து vilaippiramāṇakkaccāttu, பெ. (n.) விலைத்திட்டு பார்க்க;see {}. [விலைப்பிரமாணம் + கச்சாத்து. கச்சாத்து = பற்றுச்சீட்டு] Skt. {} → த. பிரமாணம் விலைப்பிரமாணம் __, பெ. (n.); விலைத்தீட்டு (S.I.I.i, 104); பார்க்க;see {}. [விலை + பிரமாணம்] Skt. {} → த. பிரமாணம்.
விலைப்பிரமாண விசைவுதீட்டு	விலைப்பிரமாணவிசைவுதீட்டு vilaippiramāṇavisaivutīṭṭu, பெ. (n.) விலைத்தீட்டு (S.I.I.iv, 127); பார்க்க;see {}. [விலைப்பிரமாணம் + இசைவுச்சீட்டு → இசைவுதீட்டு. இசைவுதீட்டு = ஒப்புகை ஆவணம்.] Skt. {} → த. பிரமாணம்.
விலைப்போ-தல்	விலைப்போ-தல் vilaippōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) விலைபோ-, பார்க்க;see {}. [விலை + போ-,]
விலைபெறு-தல்	விலைபெறு-தல் vilaiberudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தக்க விலை பெறுதல்; to be worth, a good price. "நல்லாவின் கன்றாயி னாகும் விலைபெறூஉம்" (நாலடி,115);. 2. விலை போ-, பார்க்க;see {}. 3. மதிப்பு மேம்படுதல்; to be valued high. [விலை + பெறு-,]
விலைபேசு-தல்	விலைபேசு-தல் vilaipēcudal, 9 செ.குன்றாவி. (v.t.) விலைப்பற்றி உசாவுதல்; to bargain or discuss the price of, to negotiate price. [விலை + பேசு-,]
விலைபொருந்து-தல்	விலைபொருந்து-தல் vilaiborundudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) விலை தகுதியாதல் (வின்.);; to be worth the price. [விலை + பொருந்து-,]
விலைபோ-தல்	விலைபோ-தல் vilaipōtal, 9 செ.கு.வி. (v.i.) விலையாதல்; to fetch a price. 'நல்ல மாடானால் உள்ளூரிலே விலை போகாதா?'. [விலை + போ-,]
விலைபோடு-தல்	விலைபோடு-தல் vilaipōṭudal, 9 செ.கு.வி. (v.i.) விலைத்தொகை குறித்தல் (வின்.);; to estimate or fix a price. [விலை + போடு-,]

விலைமகள்	விலைமகள் vilaimagaḷ, பெ. (n.) பரத்தை; harlot. "விலைமக ளனைய நீயும் கல்லிய லாதி யென்றான்" (கம்பரா. அகலி. 79);, 'விலைமகட்கு அழகு தன்மேனி மினுக்குதல்' (பழ.);. மறுவ. பொதுமகள். [விலை + மகள்]
விலைமதிப்பு	விலைமதிப்பு vilaimadippu, பெ. (n.) விலை மதிப்பிடுகை; estimate of price. [விலை + மதிப்பு]
விலைமாது	விலைமாது vilaimātu, பெ. (n.) விலைமகள் பார்க்க;see {}. [விலை + மாது]
விலைமானம்	விலைமானம் vilaimāṉam, பெ. (n.) விலைமதிப்பு (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}. [விலை + மானம்]
விலைமேவு-தல்	விலைமேவு-தல் vilaimēvudal, 10 செ.கு.வி. (v.i.) 1. விலையை ஒத்துக் கொள்ளுதல் (வின்.);; to agree the price. 2. எளிதாக விலையாதல்; to be easily saleable. [விலை + மேவு-,]
விலையருத்தம்	விலையருத்தம் vilaiyaruttam, பெ. (n.) விலைப்பணம் (நாஞ்.நா);; purchase money. [விலை + Skt. artha → த. அருத்தம்]
விலையாட்டி	விலையாட்டி vilaiyāṭṭi, பெ. (n.) பண்டம் விற்பவள்; trades woman. "கள் விலையாட்டி" (சிலப். 12, உரை, பக். 320);. [விலை + ஆட்டி. ஆட்டி = பெண்பாலீறு. ஒ.நோ. மூதாட்டி.]
விலையாவணம்	விலையாவணம் vilaiyāvaṇam, பெ. (n.) விலைத்தீட்டு பார்க்க;see {}. "நிலமுற்றும் விற்று விலையா வணஞ்செய்து கொடுத்தோம்" (S.I.I.iii.110);. [விலை + ஆவணம்]

விலையாள்	விலையாள் vilaiyāḷ, பெ. (n.) அடிமை; slave. "விலையாளா வடியேனை வேண்டுதியோ" (திவ். பெரியதி. 5, 5, 2);. மறுவ. தொழும்பன் [விலை + ஆள்1]
விலையாளன்	விலையாளன் vilaiyāḷaṉ, பெ. (n.) விலைகூறி பண்டம் விற்போன் (வின்.);; seller, dealer, merchant. [விலை + ஆள் → ஆளன்.]
விலையிடு-தல்	விலையிடு-தல் vilaiyiḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) விலையோடு-, பார்க்க;see {}. "தேவிக்காவதோர் காற்கணி நீ விலையிடுதற்காதியோ" (சிலப். 16, 112);. [விலை + இடு-,]
விலையிறங்கு-தல்	விலையிறங்கு-தல் vilaiyiṟaṅgudal, 10 செ.கு.வி. (v.i.) விலைத்தொகைகுறைத்தல்; to reduce or fall in price. மறுவ. விலை வீழ்-தல். [விலை + இறங்கு-,]
விலையுணி	விலையுணி vilaiyuṇi, பெ. (n.) 1. விலைக்குத் தன்னை விற்பவன் (வின்.);; one who sells himself, as a slave to clear off or in lieu of a debt. 2. கடனுக்காக உடைமையை இழந்தவன்; one whose entire property is sold or lost for clearing debt. 3. விலைக்கு வாங்கி விற்கப்படும் அடிமை (வின்.);; slave, resold. [விலை + உண் → உணி]
விலையுயர்-தல்	விலையுயர்-தல் vilaiyuyartal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. விலைத் தொகை மிகுதல்; to raise in price. 2. பெருமதிப்புடையதாதல்; to be valuable. [விலை + உயர்-,]
விலையேற்றம்	விலையேற்றம் vilaiyēṟṟam, பெ. (n.) 1. விலைத்தொகை மிகுகை; raise in price. 2. அதிகவிலை யுடையதாகை; costliness, prohibitive cost. [விலையேறு → விலையேற்றம்]
விலையேற்று-தல்	விலையேற்று-தல் vilaiyēṟṟudal, 5 செ. குன்றாவி.(v.t.) பண்டங்களின் விலை மிகும்படி செய்தல்; to raise the price, as of an article. [விலை + ஏற்று-,]
விலையேறு-தல்	விலையேறு-தல் vilaiyēṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) விலையுயர் பார்க்க;see vilai-y-uyar. [விலை + ஏறு-,]

விலையொட்டு-தல்	விலையொட்டு-தல் vilaiyoṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பண்டங்களின் விலையைச் சிறிது கூட்டிச் சொல்லுதல் (வின்.);; to add slightly to the price. [விலை + ஒட்டு-,]
விலையொறு-த்தல்	விலையொறு-த்தல் vilaiyoṟuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) விலை அதிகமாதல் (யாழ்ப்.);; price on ascending trend. [விலை + ஒறு-,]
விலையொறுப்பு	விலையொறுப்பு vilaiyoṟuppu, பெ. (n.) விலையேற்றம் (யாழ்ப்.);; escalation of price. [விலை + ஒறுப்பு]
விலையோலை	விலையோலை vilaiyōlai, பெ. (n.) விலைத்தீட்டு பார்க்க;see {}. "இதுவே விலையோலை ஆவதாகவும்" (S.I.I.iii, 154, 23);. [விலை + ஓலை]
விலைவன்	விலைவன் vilaivaṉ, பெ. (n.) கூலியின் பொருட்டாக ஒன்றைச் செய்பவன்; one who does a thing for money, one does a thing in anticipation of money or remuneration. "மற்றிவன் விலைவன் போலான்" (புறநா. 152);. [விலை → விலையன் → விலைவன்]
விலைவாசி	விலைவாசி vilaivāci, பெ. (n.) விலையளவு; rate of price, current price trend. [விலை + வாசி]
விலைவிழு-தல்	விலைவிழு-தல் vilaiviḻudal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) விளையிறங்கு-, பார்க்க;see {}. [விலை + விழு-,]
விலைவை-த்தல்	விலைவை-த்தல் vilaivaittal, 19 செ.கு.வி. (v.i.) விலையோடு-, (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}, [விலை + வை-,]
விவரநாலிகை	விவரநாலிகை vivaranāligai, பெ. (n.) மூங்கில் (சங்.அக.);; bamboo. [வயிர் → வயிரம் → வெயிரம் → விவரம் + நாலிகை]

விவரம்	விவரம் vivaram, பெ. (n.) 1. துளை; fissure, hole, cavity, hollow, vacuity. 2. மலைக் குகை (சூடா.);; cave. 3. இடைவெளி; intervening space. "பிலங்களேழு மதனிடையிடை விழுந்த.... வேர் விவரம்" (தக்கயாகப். 147);. 4. வரலாற்றுக் குறிப்பு; particulars, details, circumstance, as of a narrative. [வயிர் → வயிரம் → வெயிரம் → விவரம்] விவரம் vivaram, பெ.(n.) 1. தொளை (துவாரம்);; fissure hole, cavity hollow. 2. மலைக்குகை; cave. 3. இடைவெளி; intervening space. 4. வரலாற்றுக் குறிப்பு; particulars, details.
விழ	விழ viḻ, பெ. (n.) விழா பார்க்க;see {}. "விழ வித்தாய் வீடுபெற்றான்" (சீவக. 3114);. [விழா → விழ]
விழக்குழிபாய்ச்சு-தல்	விழக்குழிபாய்ச்சு-தல் viḻkkuḻipāyccudal, 9 செ.கு.வி. (v.i.) 1. படுகுழியில் வீழ்த்துதல்; to throw into a deep pit. 2. பிறனுக்கு இடையூறு செய்து வினைக்கேடு விளைத்தல்; to thwart an undertaking by putting obstacles in the way. [விழு → விழ + குழிபாய்ச்சு-,]
விழத்தட்டு-தல்	விழத்தட்டு-தல் viḻddaṭṭudal, 5 செ. குன்றாவி.(v.t.) 1. கீழ்விழும்படித் தள்ளுதல்; to overthrow, fell down. 2. பிறன் கையிலுள்ளதைத் தட்டிவீழ்த்துதல்; to fall a thing dashing out of another's hand. [விழு → விழ + தட்டு-,]
விழத்தள்ளு-தல்	விழத்தள்ளு-தல் viḻddaḷḷudal, 5 செ. குன்றாவி.(v.t.) விழத்தட்டு-, (வின்.); பார்க்க;see {}. [விழு → விழ + தள்ளு-,]
விழம்பு	விழம்பு viḻmbu, பெ. (n.) சோறு (யாழ்.அக.);; boiled rice. [அவிழ் → விழம்பு]

விழல்	விழல்1 viḻl, பெ. (n.) விழுகை; falling. "பாவாடை விடலொன்றே நரகத்தில் விழலொன்றே". [விள் –→ விழல்] (வே.க.156); விழல்2 viḻl, பெ. (n.) 1. பயனின்மை; worthlessness, being valueless. "அழல தோம்பு மருமறையோர் திறம் விழல தென்னு மருகர்" (தேவா. 366, 7); (பிங்.);. 2. நாணற்புல் வகை; a variety of sacred grass. "காமரெழில் விழலுடுத்த" (திவ். பெருமாள். 9, 7);. 3. பயனற்ற கோரைவகை; a kind of sedge. 5. ஒரு நறுமண வேர்; cuscus grass. [விள் → வெள் → விழல்] Ma. {}; Ka. {}; Te. {}. [p]
விழல்கட்டி	விழல்கட்டி viḻlkaṭṭi, பெ. (n.) விழற்புல்லாற் பின்னுவோன் (இ.வ);; one who knits sacred grass. [விழல் + கட்டு → கட்டி]
விழலரிசி	விழலரிசி viḻlarisi, பெ. (n.) புல்லினத்தைச் சேர்ந்த கோரையரிசி; rice of the sedge. [விழல் + அரிசி] இவ்வரிசியை நொய்யாக்கிக் கஞ்சி காய்ச்சியுண்ண எந்நோய்கள் நீங்கும் என்பதை குணபாடப் பாடல் காட்டுகிறது. "விழலரிசி யென்றான் மிகுபித்த மேகும் அழல் குடலின் வாதம் அகலும் - துழவு திரிதோட மேகவிவை சேராவா நீயுங் குறியா இதையறிந்து கொள்" (கு.பா.);
விழலன்	விழலன் viḻlaṉ, பெ. (n.) ஒன்றுக்கும் உதவாதவன்; idler, worthless man, a man of good for nothing. "விழல னெனையாள நினைவாய்" (திருவேங். சத. 86);. மறுவ. உதவாக்கரை, விழலி. [விழல் → விழலன்] (வே.க.156);

விழலாண்டி	விழலாண்டி viḻlāṇṭi, பெ. (n.) சோம்பித்திரியும் வீணன் (வின்.);; idler, worthless man, lazy fellow. [விழல் → விழலாண்டி] (வே.க.156);
விழலி	விழலி viḻli, பெ. (n.) ஒன்றுக்கும் உதவாதவள்; idle woman, worthless woman, a woman of good for nothing. "வீணிகள் விழலிகள்" (திருப்பு. 890);. [விழல் → விழலன் → விழலி] (வே.க.156);
விழலுக்கிறை-த்தல்	விழலுக்கிறை-த்தல் viḻlukkiṟaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வீண்பாடுபடுதல்; to labour unprofitably, as watering unproductive grass. 'விழலுக் கிறைத்த நீர்போல' (பழ.);. [விழலுக்கு + இறை-,]
விழவணி	விழவணி viḻvaṇi, பெ. (n.) நன்னாளில் அணியும் ஒப்பனை; adornment of the person on festive occasions, as marriage etc. "வதுவை விழவணி வைகலுங் காட்டினை" (கலித். 98);. [விழவு + அணி]
விழவர்	விழவர் viḻvar, பெ. (n.) விழா கொண்டாடுவோர்; those who celebrate a festival. "தண்பதங்கொள் விழவ ரோதை சிறந்தார்ப்ப" (சிலப். 7, பக். 206);. [விழா → விழவு → விழவர்] ஒ.நோ. உழவு → உழவர்
விழவாற்றுப்படு-த்தல்	விழவாற்றுப்படு-த்தல் viḻvāṟṟuppaḍuttal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) விழாவை நிறைவு செய்தல்; to bring a festival to a close, ralidiction. "விழவாற்றுப்படுத்த பிற் புல்லென்ற களம்போல" (கலித். 5.); [விழவு → விழா + ஆற்றுப் படு-த்தல்,]
விழவி	விழவி viḻvi, பெ. (n.) பூடுவகை; a plant. "ஒருபிடி விழவியிலையும்" (தஞ். சர.iiii, 290);.
விழவு	விழவு viḻvu, பெ. (n.) 1. விழா பார்க்க;see {}. "முந்நீர் விழவி னெடியோன்" (புறநா. 9);. 2. விளையாட்டு; pastime. "ஊரனொடப்பு விழவமரும் பணிமொழி யரிவை" (பு.வெ.12. பெண்பாற். 10);. 3. அவா (அரு.நி.);; desire, longing. 4. இரட்டை ஒரை (மிதுனராசி); (பிங்.);; gemini of the zodiac. [விழா → விழவு]

விழவுக்களம்	விழவுக்களம் viḻvukkaḷam, பெ. (n.) விழா நடைபெறும் இடம்; place of celebration of a festival. "விழவுக்கள நந்தி" (குறிஞ்சிப். 192);. [விழா → விழவு + களம்2]
விழவேடெடு-த்தல்	விழவேடெடு-த்தல் viḻvēḍeḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நூலினைத் திருடிக் கொள்ளுதல்; to steal one's book. "அவ்வூரில் விழவே டெடுத்துக் கொண்டறிதல்..... செய்வாரில்லை" (திவ். பெரியதி. 8, 1, 8. வ்யா.);. [விழ + ஏடு + எடு-,]
விழற்கட்டு	விழற்கட்டு viḻṟkaṭṭu, பெ. (n.) விழற்புல் வேய்ந்த வீடு (யாழ்.அக.);; house thatched with {} grass. [விழல் + கட்டு]
விழற்கிறை-த்தல்	விழற்கிறை-த்தல் viḻṟkiṟaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) விழலுக்கிறை-, பார்க்க;see {}. "சுத்தப் பாமரராய் விழற்கிறைத்துப் பட்டனரால்" (பிரபோத. 13, 14);, 'விழலுக்கு இறைத்த நீர்' (பழ.);. [விழலுக்கு + இறை-,]
விழற்கூரை	விழற்கூரை viḻṟārai, பெ. (n.) விழற்புல் வேய்ந்த கூரை; roof of {} grass thatch. மறுவ. கூரைவீடு. [விழல் + கூரை] [p]
விழற்பாய்	விழற்பாய் viḻṟpāy, பெ. (n.) விழற்புல்லாற் பின்னிய பாய்; mat made of {} grass. 'வெயில்நாளில் விழற்பாயும் குளிர்நாளில் கோரைப்பாயும்' (உ.வ.);. [விழல் + பாய்2]

விழா	விழா viḻā, பெ. (n.) 1. விழாக்கொண்டாட்டம்; festive occasion, festivity, celebration of an event. "ஆலமர் செல்வன்... மகன் விழாக் கால்கோளென்று" (கலித். 83);. 2. திருமணக் கொண்டாட்டம்; celebration of a marriage. "அரசிளங் குமரர்க்குயர் விழா நடத்தி" (திருவாலவா. 25, 24);. ம. விழா. [விழு → விழை → விழா] [விழாக்கள் பண்டைக்கால மக்கள் ஒன்று சேர்ந்து நடத்தும் கூட்டுச் சடங்கிலிருந்து தோன்றியனவாகும். பண்டைமக்கள், தனி ஒருவருக்கோ குழுவினருக்கோ தீங்கான நெருக்கடி உண்டாகும் காலத்தில் அதை நீக்கிக் கொள்வதற்காகவும், அந்தக் காலத்தில் உண்டாகும் உள்ளக்கிளர்ச்சி அமைதி யடைவதற்காகவும் சடங்குகளில் கலந்துகொள்வது வழக்கமாயிருந்தது. நாட்டுப்புறத்தில் நடைபெறும் பலவகையான விழாக்கள் பெரும்பாலும் மதச் தொடர்பானவையாகும்
விழாக்கடி	விழாக்கடி viḻākkaḍi, பெ. (n.) விழாக்காட்சி (வின்.);; sights of a festival. [விழா + கடி5]
விழாக்கால்கோள்	விழாக்கால்கோள் viḻākkālāḷ, பெ. (n.) திருவிழாத் தொடக்கம்; commencement of a festical. "ஆலமர் செல்வன் மகன் விழாக் கால்கோள்" (மணிமே. 3, 144.);. [விழா + கால்கோள்]
விழாக்கோள்	விழாக்கோள் viḻākāḷ, பெ. (n.) திருவிழாக் கொண்டாட்டம்; celebration of a festival. "விழாக் கோளெடுத்த நாலேழ் நாளினும்" (மணிமே. 1, 7);. [விழா + கோள்]
விழாக்கோளாளர்	விழாக்கோளாளர் viḻākāḷāḷar, பெ. (n.) அரசர் முதலியோர் ஆணைப்படி திருவிழா நடத்துவோர்; those who conduct a festival, as by order of a king and others. "விழாக்கோ ளாளரைக் குழாத்திடைத் தரீஇ" (பெருங். உஞ்சைக். 37, 247);. [விழாக்கோள் + ஆளர்]
விழாப்புறம்	விழாப்புறம் viḻāppuṟam, பெ. (n.) திருவிழா நடைபெறுதற்கு விடப்பட்ட இறையிலி நிலம் (T.A.S.i,6);; land-endowment for the conduct of festivals. [விழா + புறம்1]
விழால்	விழால் viḻāl, பெ. (n.) விழாலரிசி (தைலவ.); பார்க்க;see {}. [விழல் → விழால்]

விழாலரிசி	விழாலரிசி viḻālarisi, பெ. (n.) ஒருவகைப் புல்லரிசி (தைலவ.);; seed of a kind of grass. தெ. விடவலி. [விழால் + அரிசி]
விழாவணி	விழாவணி viḻāvaṇi, பெ. (n.) 1. விழவணி பார்க்க;see {}. 2. திருவிழாச் சிறப்பு; ceremonial grandeur, as of festivities. "நித்தல் விழாவணி நிகழ்வித் தோனே" (சிலப். உரைபெறுகட். 4);. 3. வீரனது போர்க்களம்; state or appearance of an armed warrior for battle. "வில்லின் செல்வன் விழாவணி விரும்பி நோக்கி" (கம்பரா. மீட்சிப். 55);. [விழா + அணி]

விழி

விழி1 vii̱ttal, 11 செ.கு.வி. (v.i.)

1. கண்திறத்தல்; to awaken, to open the eyes.

"இமையெடுத்துப் பற்றுவே னென்றியான் விழிக்குங்கால்" (கலித். 144);.

2. உறக்கம் தெளிதல்; to wake from sleep.

"உறங்கி விழிப்பது போலும் பிறப்பு" (குறள், 339);.

3. விழிப்பாக இருத்தல்; to be watchful, beware of, to be vigilant, to be wide awake alert.

'அவன் சோர்வு போகாமல் விழித்துக் கொண்டிருப்பவன்'.

4. உண்ணித்து நோக்குதல்; to look at attentively or pointedly.

"நாட்டார்கள் விழித்திருப்ப.... நாயினுக்குத் தவிசிட்டு" (திருவாச. 5, 28);.

5. மருண்டு நோக்குதல்; to gaze, stare.

"விண்ணின்று மிழியாம லெப்போதும் வானோர் விழிக்கின்றதே" (பிரபோத. 6, 14);.

6. ஒளிர்தல்; to shine.

"பொன்ஞா ணிருள் கெட விழிப்ப" (சீவக. 2280);.

7. தெளிவாதல்; to be clear.

"மொழிப்பொருட் காரணம் விழிப்பத் தோன்றா" (தொல். சொல். 394);.

8. உயிர் வாழ்தல்; to be alive.

"அழற்கணாக மாருயிருண்ண விழித்தலாற்றேன்" (மணிமே. 23, 70);.

[விள் → விழி → விழி-,] (வே.க.143);

விழி2 vii̱, பெ. (n.)

1. கண் (பிங்.);; eye.

"விழியிலா நகுதலை" (தேவா. 345, 5);.

2. மிண்டை; eye-ball.

3. அறிவு; knowledge, wisdom.

"தேறார் விழியிலா மாந்தர்" (திருமந். 177);.

Skt. வித்;

ம. மிழி.

[விள் → விழி]

விழி =

1. அறிவு.

2. ஓதி (ஞானம்);.

"தேறார் விழியிலா மாந்தர்" (திருமந். 177);.

L. Vide, E. Vide, Skt. Vid = to know.

வித்யா, வித்வான், வைத்ய, வேத, வேதஸ் (dh.); முதலிய பலசொற்கள் 'வித்' என்னும் மூலத்தினின்று பிறந்தவையே.

ஆகவே ஆரியர்க்கு ஞானமும் வித்தையும் தமிழினின்றே தோன்றின என அறிக.

விதயா எனனும தமிழில விததை விசசை விஞசை முறையே திரியும

விழிக்கட்பேதைப் பெருங்கண்ணனார்	விழிக்கட்பேதைப்பெருங்கண்ணனார் viḻikkaṭpētaipperuṅgaṇṇaṉār, பெ. (n.) கடைக்கழகப் புலவர்; a sangam poet. கடைக்கழகக் காலப் புலவருள் ஒருவர். இவரியற் பெயர் பெருங்கண்ணனார் என்பது இவர் செய்யுளில் (நற். 242); மான் குட்டியை விழிக்கட் பேதையென அழைத்துள்ளதால் இப்பெயர் பெற்றாரென்பர்.
விழிகண்குருடு	விழிகண்குருடு viḻigaṇguruḍu, பெ. (n.) வெளித்தோற்றத்தில் விழியில் மாறு பாடின்றியே கண்தெரியாமை; blindness without any apparent defect in the eye. "அவமுறு விழிகண்குருடொடு மாவி யயர்வுறும்" (கடம்ப. பு. இலீலா. 104.);. [விழிகண் + குருடு]
விழிகண்ணன்	விழிகண்ணன் viḻigaṇṇaṉ, பெ. (n.) கண்பார்வையுள்ளவன்; one who is not blind. 'குருடர்க்கு வைத்த அறச்சாலையில் விழிகண்ணர் புகுதரலாமோ வென்று' (திவ். அமலனாதி. 3, வ்யா. பக். 46);. [விழி + கண்ணன்]
விழிச்சி	விழிச்சி viḻicci, பெ. (n.) காதுக்குள் வெடிக்குங்கட்டி (M.L.);; inflammation of the internal ear, otitis. மறுவ. எழுச்சி.
விழிஞம்	விழிஞம் viḻiñam, பெ. (n.) திருவிதாங் கூரிலுள்ள ஒரு துறைமுகப்பட்டினம்; a harbour town on the seacost of Travancore. "விழிஞக் கடற் கோடியுள் வேல்வலங்கைக் கொண்டான்" (இறை. 3, உரை);.
விழிதுறை	விழிதுறை viḻidurai, பெ. (n.) 1. நீர்க்கரை; shore, bank, ford. 2. இறங்குதுறை; ghat, ford. [இழிதுறை → விழிதுறை]
விழிப்ப	விழிப்ப viḻippa, இடை.(part.) முற்றும் விளங்க, தெளிவாக; to be clear, to illustrate. "மொழிப் பொருட் காரணம் விழிப்பத்தோன்றா" (தொல்.உரி.96);. சொற்களின் பொருட்களுக்குக் காரணம் உண்டு என்பது மட்டும் தேற்றம்.
விழிப்பு	விழிப்பு viḻippu, பெ. (n.) 1. விழிக்கை; waking up, awakening. 2. எச்சரிக்கை; watchful ness, vigilance, awareness. 3. சிறந்து விளங்குகை (வின்.);; conspicuousness, prominence. 4. செய்வது தெரியாமல் திகைக்கை; blinking caution in ignorance. [விள் → விழி → விழிப்பு]
விழிபிதுங்கு-தல்	விழிபிதுங்கு-தல் viḻibiduṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வேலை நெருக்கடியால் வருந்துதல்; to suffer from over work. [விழி + பிதுங்கு-,]

விழிமி	விழிமி viḻimi, பெ. (n.) விழுதி (பிங்.); பார்க்க;see {}.
விழியம்	விழியம் viḻiyam, பெ. (n.) வித்தமிழ்து; semen.
விழியன்	விழியன் viḻiyaṉ, பெ. (n.) 1. பெருங் கண்ணுடையவன் (வின்.);; one having large prominent eyes. 2. பிதுங்கிய விழி யுடையவன்; one having bulging eyes. [விழி → விழியன்]
விழிவாதம்	விழிவாதம் viḻivātam, பெ. (n.) இமைகளையாட்டும் கண்ணோய்வகை (சீவரட்);; a disease of the eye that causes twitching. [விழி + Skt. {} → த. வாதம்]
விழிவிழுங்கி	விழிவிழுங்கி viḻiviḻuṅgi, பெ. (n.) கண்ணோய்வகை (யாழ்.அக.);; an eye- disease. [விழிவிழுங்கு → விழிவிழுங்கி]

விழு1 viḻudal,   4 செ.கு.வி. (v.i.)

1. கீழ் நோக்கி யிழிதல்; to fall, fall down, to descend, to flowdown.

"விழூஉமவ்வெள் ளருவி" (பதிற்றுப். 78, 1);.

2. நிலம் படியச் சாய்தல்; to lie prostrate, as in reverence.

"பாடல் புரிந்து விழுந்தெழுந்து..... பயில்வித்தார்" (பெரியபு. திருநா. 309);.

3. சோர்ந்து வீழ்தல்; to fall down exhausted.

"வெஞ்சினவீரர் விழுந்தனர்" (கம்பரா. இராவணன்வதை. 36);.

4. நோய்வாய்ப்பட்டுக் கிடத்தல்; to fall sick or ill, to be bed-ridden.

5. தோற்றுப்போதல்; to be defeated or overthrown.

'அவன் வாக்கு வாதத்தில் விழுந்துவிட்டான்'.

'விழுந்தாலும் மீசையில் மண் ஒட்டவில்லை என்கிறார்'.

6. தாழ்தல்; to fall low, decline, slash as prices, to sink to a lower leve.

'விலை விழுந்து விட்டது'.

7. கெடுதல்; to be destroyed, ruined.

"விழுந்தன கொடிய தீவினைப் பரப்பெலாம்" (பிரபுலிங். அக்கமா. உற். 11);.

8. சாதல்; to die.

'அவர் விழுந்து போனார்'.

9. மறைதல்; to set, as the sun.

"விழுந்த ஞாயிறு வெழுவதன் முன்" (கம்பரா. காப்பு. 9);.

10. வழக்கிலின்றி ஒழிதல்; to fall into desuetude to be iobsolete.

11. தங்குதல்; to settle, to be fixed.

'அவன் நினைவு அதிலே விழுந்தது'.

12. திரண்டு கூடுதல்; to crowed to gether, to swarm.

'மக்கள் வந்து விழுகிறார்கள்'.

13. கிடைத்தல்; to be allotted, to fall to one's lot or share.

'சீட்டு அவனுக்கு விழுந்தது'.

14. பதிதல்; to be imprinted.

'புகைப்படம் நன்றாய் விழுந்திருக்கிறது'.

15. வெளித் தோன்றுதல்; to appear, to be formed, to come out.

'துளை விழுந்த மரம்'.

'மாட்டுக்கு இரண்டு பல் விழுந்திருக்கிறது'.

'கிழங்கு விழுந்தது'.

16. நேர்தல்; to take place, happen.

17. கழிதல்; to pass, to pass away.

'இப்படி நாள் விழுகை யாலும்' (S.I.I.V. 140);.

18. ஒருவன் மீது தாக்கிச் செல்லுதல்.

விழுக்காடிடு-தல்	விழுக்காடிடு-தல் viḻukkāḍiḍudal, 18 செ. குன்றாவி.(v.t.) கூறிடுதல்; to apportion. "ஒன்று மிரண்டுமாகப் பகழியை விழுக்காடிட்டு" (சீவக. 798, உரை);. [விழுக்காடு + இடு-,]
விழுக்காடு	விழுக்காடு viḻukkāṭu, பெ. (n.) 1. வீழ்கை; falling, flowing down, as of a waterfall. "மலைநீர் விழுக்காடு" (திருவாலவா. 54, 9);. 2. கீழ் நோக்கான பாய்ச்சல்; swoop, as of a kite. "பருந்தின் விழுக்காடு" (நன். 18, மயிலை.);. 3. பங்கு (வின்.);; share, portion, lot. 4. மேனி; proportion, rate. "நூறுகுழிக்குக் கலனேநானாழி நெல்லும் கால் பணமும் விழுக்காடு கொள்ளக் கடவதாகவும்" (S.I.I.i, 93,7);. 5. தற்செயல்; chance. "பகவத் குணானுபவம் வழிந்த பேச்சுகள் விழுக்காட்டாலே பண்ணான படி" (ஈடு. 3, 6, 11);. 6. மேல்வருவது; that which is in store in the future. "இவனும் விழுக்காடறியாதே அகப்பட்டுக் கொடு நின்றான்" (ஈடு. 6, 1, 5, ஜீ.);. 7. பொருளின்றிக் கூட்டியுரைக்கப்படுஞ் சொல்; expletive. "என்றால் என்பது ஓர் சொல் விழுக்காடு" (சீவக. 1886, உரை);. 8. எதிர்நிலைப் பொருள்; implication, implied sense. "விழுக்காட்டாலே சொன்னார்" (ஈடு. 3, 3, 5.);
விழுக்கு	விழுக்கு1 viḻukku, பெ. (n.) மென்று தின்னாமல் ஒருசேர வுட்கொள்ளுகை; gulp, swallow. 'ஒரு விழுக்கு விழுங்கினான்'. [விழுங்கு → விழுக்கு] விழுக்கு2 viḻukku, பெ. (n.) 1. ஊன் கொழுப்பு; fat, suet. "விழுக்கொடு விரைஇய வெண்ணிணச் சுவையினள்" (புறநா. 371);. 2. எண்ணெய்ப் பிசுக்கு; oiliness, grease. ஒ.நோ. விழுது.
விழுக்குப்புரட்டு	விழுக்குப்புரட்டு viḻukkupcuraṭṭu, பெ. (n.) எண்ணெயில் வேகவைத்தெடுத்த கறிவகை (நாஞ்.);; a relish prepared in oil. மறுவ. வறுவல். [விழுக்கு + புரட்டு]

விழுங்கு-தல்	விழுங்கு-தல் viḻuṅgudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. மென்று தின்னாமல் ஒருசேர வுட் கொள்ளுதல்; to swallow, gulp, as food. "தூண்டிற்பொன் மீன்விழுங்கி யற்று" (குறள், 931);. 2. முற்றும் விழுங்குதல்; to devour, consume, to absorb, to exhaust. 'நெருப்பு எல்லாவற்றையும் விழுங்கிவிட்டது'. 3. தெளிவின்றிப் பேசுதல் (வின்.);; to ulter indistinctly. 4. சொற்களை மழுப்புதல்; to be hesitant in speech, slurring over words. 'ஏன் விழுங்கி விழுங்கிப் பேசுகிறாய்'. 5. வெல்லுதல்; to overcome. "வெம்பு காலினை விழுங்கிட... உம்பர் மீதினிமிர் வாசுகி யொத்தான்" (கம்பரா. இராவணன் தானை. 3);. 6. கவர்தல்; to seize, capture, rob. "விடையுடை யினநிரை விழுங்கன் மேயினார்" (சீவக. 1817);. 7. கொல்லுதல்; to kill. "கல்லாமந்திரி விஷழுங்கப்பட்டான்" (சீவக. 385);. 8. எங்கும் நிறைதல்; to pervade, to swarm everywhere. "வானகம் விழுங்கினர் விண்ணவர் வெளியின் றென்னவே" (கம்பரா. திருவவ. 85);. செ. மிங்கு-, க. முங்கு-, விழுங்கு
விழுங்கும்பாம்பு	விழுங்கும்பாம்பு viḻuṅgumbāmbu, பெ. (n.) மதிற்பொறிவகை (சிலப். 15, 216, உரை);; a deadly defensive machine in a fortress. [விழுங்கு + பாம்பு]
விழுச்சிறை	விழுச்சிறை viḻuccir̠ai, பெ. (n.) சீரிய சிறைவாசம்; imprisonment without loss of dignity or honour. "விலங்கி வில்லுமிழும் பூணான் விழுச்சிறைப் பட்டபோழ்தும்" (சீவக. 1167);. [விழு4 + சிறை]
விழுச்செல்வம்	விழுச்செல்வம் viḻuccelvam, பெ. (n.) பெருஞ்செல்வம்; great fortune, immense wealth, imperishable treasure. "கேடில் விழுச்செல்வங் கல்வி" (குறள், 400);. [விழு1 + செல்வம்]
விழுசுமை	விழுசுமை viḻusumai, பெ. (n.) பெருஞ்சுமை (யாழ்.அக.);; heavy burden. [விழு1 + சுமை]
விழுத்தகை	விழுத்தகை viḻuttagai, பெ. (n.) பிறர்க்கில்லாத சிறப்பு; unequalled or uncomparable excellence. "விழுத்தகை பெறுகென" (பரிபா. 11, 177);. [விழு4 + தகை]

விழுத்தண்டு	விழுத்தண்டு viḻuttaṇṭu, பெ. (n.) பெரிய ஊன்றுகோல்; large stick for support in walking. "தொடித்தலை விழுத்தண் டூன்றி" (புறநா. 243);. [விழு + தண்டு]
விழுத்தம்	விழுத்தம் viḻuttam, பெ. (n.) கருஞ்சீரகம் (வின்.); பார்க்க;see {}. black cumin.
விழுத்தாட்டு-தல்	விழுத்தாட்டு-தல் viḻuddāṭṭudal, 5 செ. குன்றாவி.(v.t.) விழத்தட்டு-, பார்க்க;see {}. [விழுக்காட்டு → விழுத்தாட்டு]
விழுத்திணை	விழுத்திணை viḻuttiṇai, பெ. (n.) உயர்குலம்; noble family. "வேற்றுமை யில்லா விழுத்திணைப் பிறந்து" (புறநா.27);. [விழு1 + திணை]
விழுத்து	விழுத்து1 viḻuddudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) விழு2-, பார்க்க;see {}. "விழுத்தினன் சிரமெனும் வெகுளி மீக்கொள" (கம்பரா. இராவணன்வதை. 155);. க. பிளிசு. [விழு → விழுத்து] விழுத்து2 viḻuttu, பெ. (n.) இலக்கு; direction, aim, goal. "அந்த விழுத்திலே ஒடினேன்" (இ.வ.);. [விழு → விழுத்து]
விழுதி	விழுதி viḻudi, பெ. (n.) மருந்துச் செடிவகை; a straggling shrub with wimple oblong leaves and greenish flowers. இரட்டை விதையிலை நிலைத்திணைகளிலே ஆதொண்டைக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த புதர் போன்ற குற்றுமரம். இதன் இலைகள் தனியிலைகள். கனி சூலகம் தாங்கியின் முனையில் இருக்கும். அது வெடிக்கும் விதைகளைச் சுற்றிலும் கிச்சிலி நிறமான சவ்வு மூடியிருக்கும். பறவைகள் இதைத் தின்னும். விதைகள் பறவைகளால் பரவலுறும். விழுதியின் இலையும் வேரும் மருந்தாகப் பயன்படும்
விழுதிக்கீரை	விழுதிக்கீரை viḻudikārai, பெ. (n.) விழுதியின் இலை; leaves of {}. [விழுதி + கீரை] "விழுதித் தழைகரப்பான் வெண்மேகம் நீங்கும் பழுபடுவன் சூலைநோய் மாறும் - எழுபேதி யாக்குமதி மந்தம் அகக் கிருமி துன்மலமும் போக்கும் அதுவே புகல்" (கு.பா.);

விழுது	விழுது viḻudu, பெ. (n.) 1. ஆலமரம் முதலியவற்றின் கிளைகளினின்று இறங்கும் வேர்த்தொகுதி (பெரும்பாண். 357, உரை);; aerial root, as of the banyan. "விழுதுடைத் தனியாலென விருந்த தொல்வியாதனை முகநோக்கி" (வில்லி. பாரத. சம்பவச்சருக்கம். 10.); 2. தலை மயிர்ச் சடையின் ஒருகால் (இ.வ.);; lock of hair. 3. நெசவுக்கருவி யுறுப்புள் ஒன்று; heddles. 4. ஆழமளக்குங் கருவி (Naut.);; lead for sounding. 5. இறுகிக் கட்டியான நெய்; ghee in congealed state. 6. வெண்ணெய்; butter. "ஆய்ச்சி விழுதுண்ட வாயானை" (திவ். இயற். 3. 25);. 7. கொழுப்பு (வின்.);; fat. 8. நீர் விட்டரைத்துத் திரட்டியது; paste, pulpy mass. 'இந்த உழுந்து தோசைக் கரைத்தால் விழுது காணுமா?' க. பிலலு; ம. விழுது;தெ. {}. [விழு → விழுது]
விழுதுக்கயிறு	விழுதுக்கயிறு viḻudukkayiṟu, பெ. (n.) 1. நெசவுக் கயிறுவகை; thread of linen, wound on the two beams, which the slay moves up and down. 2. கடலின் ஆழமறிய உதவுங்கயிறு; [விழுது + கயிறு]
விழுதுசாந்து	விழுதுசாந்து viḻuducāndu, பெ. (n.) மையாக அரைத்த சுண்ணச் சாந்து (இ.வ.);; mortar ground to a pulpy mass. [விழுது + சாந்து]
விழுதுவிடு-தல்	விழுதுவிடு-தல் viḻuduviḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஆல் முதலியவற்றின் கிளைகளி னின்றும் வேர் வெளிப்பட்டுத் தோன்றுதல்; to drop or let down aerial roots, as banyan. 2. ஆழமளத்தல் (வின்.);; to take soundings, to cast the lead-line. [விழுது + விடு-]
விழுந்தான்கொட்டு	விழுந்தான்கொட்டு viḻundāṉkoṭṭu, பெ. (n.) ஒருவன் இறந்ததைக் குறிக்கும் பறைமுழக்கு (இவ);; a peculiar beat of drum, indicating the death of a person. மறுவ. சாப்பறை. [விழுந்தான் + கொட்டு]

விழுந்துபோ-தல்	விழுந்துபோ-தல் viḻundupōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கீழ் விழுதல்; to fall down. 2. இறத்தல்; to die. 3. குறுக்கு வழியாகச் செல்லுதல்; to cut across. 'அந்த ஊருக்கு இந்த வழியே விழந்து போகவேண்டும்'. [விழு → விழுத்து + போ-,]
விழுப்பகை	விழுப்பகை viḻuppagai, பெ. (n.) சீரிய பகை; enmity towards the great. "வேந்தனொடு நாடுதரு விழப்பகை யெய்துக" (புறநா. 306);. [விழ4 + பகை]
விழுப்பம்	விழுப்பம் viḻuppam, பெ. (n.) 1. விழுமம் 1, பார்க்க;see {}. "ஒழுக்கம் விழுப்பந் தரலான்" (குறள், 131);. 2. நன்மை (பிங்.);; good, benefit. 3. குலம் (பிங்.);; family ancestry pedigree. 4. விழுமம், 4 பார்க்க;see {}. "நின் விழுப்ப நீக்குதி" (விநாயகபு. 57, 23);. [விழு → விழுப்பம்]
விழுப்பரையன்	விழுப்பரையன் viḻupparaiyaṉ, பெ. (n.) 1. விழுப்பாதராயன், 1 (I.M.P.Tj. 89); பார்க்க;see {}. 2. விழுப்பாதராயன், 2 பார்க்க;see {}. "வேளாளனான விழுப்பரை யனுக்குக் கோயிற்கணக்கனென்றும்" (கோயிலொ. 44);. [விழுப்பம் + அரையன்]
விழுப்பாதராயன்	விழுப்பாதராயன் viḻuppātarāyaṉ, பெ. (n.) 1. தமிழ் அரசர்க்குக் கீழ்ப்பட்ட தலைவரில் ஒருசாரரின் பட்டப்பெயர்; a title of a class of vassals of the Tamil kings.(I.M.P.Sm.47);. 2. கோயிலிற் கடவுள் திருமுன்பு கணக்கு வாசிக்கும் உரிமையுடைய மரபினன்; a class of people whose duty is to read the accounts of a temple in the presence of the deity. "பாண்டி பதினாலுக்கும் வேண்டிய விழுப்பா தராயர்" (திருவாலவா. அரும்.);.
விழுப்பாதிராசன்	விழுப்பாதிராசன் viḻuppātirācaṉ, பெ. (n.) விழுப்பாதராயன், 1 (I.M.PTj. 1092); பார்க்க;see {}.
விழுப்பிணி	விழுப்பிணி viḻuppiṇi, பெ. (n.) தீராத முற்றிய நோய்; disease in an advanced acute and incurable stage. "விழுப்பிணிபபோழ்து மறுமை மனத்தாரேயாகி" (நாலடி, 329);. [விழு4 + பிணி]

விழுப்பு	விழுப்பு1 viḻuppu, பெ. (n.) 1. கழிக்கப்படுவது; anything cast off. "விழுப்புற வதுக்கியிட்டு" (சீவக. 2771);. 2. நீராடுதல் செய்யுமுன் உள்ள தூய்மையின்மை; state of ceremonial impurity before daily bath. 'விழுப்புத் துணி'. [விழு → விழுப்பு] விழுப்பு2 viḻuppu, பெ. (n.) விழுப்பம் 1,3,4 (அரு.நி.); பார்க்க;see {}. [விழுப்பம் → விழுப்பு]
விழுப்புண்	விழுப்புண் viḻuppuṇ, பெ. (n.) 1. போரில் முகத்தினும் மார்பினும் பட்ட புண்; wound of a warrior on his face or chest received in battle. "விழுப்புண் படாத நாளெல்லாம் வழுக்கினுள் வைக்கும்" (குறள், 776);. 2. இடும்பை தரும் புண்; grievous wound. "கொழுவாய் விழுப்புண் குரைப்பொலியும்" (சீவக. 2355);. [விழு4 + புண்]
விழுப்புரம்	விழுப்புரம் viḻuppuram, பெ. (n.) தமிழ்நாட்டு ஊர்ப்பெயர்; a place name of Tamil Nadu. இயற்கை வனப்புகள் இல்லாத சமநிலம். செழிப்பானது. இதன் கிழக்குக் கரையோரம் வங்காள விரிகுடா உள்ளது. புதுச்சேரி இதன் எல்லையருகில் இருக்கின்றது. சென்னைக்குத் தெற்கே 101 கல் தொலைவிலுள்ளது. தென்னிந்தியாவிலுள்ள இன்றியமையாத தொடர்வண்டி சந்திப்புகளில் ஒன்று. இங்கிருந்து ஐந்து இருப்புப் பாதைகள் பிரிந்து செல்கின்றன
விழுப்பேரரையர்	விழுப்பேரரையர் viḻupperaraiyar, பெ. (n.) தமிழ்த் தலைவரில் ஒரு சாரார் பட்டப் பெயர்; a little of a class of Tamil chieftains. [விழு + பேர்4 + அரையர்]
விழுப்பொருள்	விழுப்பொருள் viḻupporuḷ, பெ. (n.) மேலான பொருள்; the highest object or thing. "விண்ணகத்தேவரும் நண்ணவும் மாட்டா விழுப்பொருளே" (திருவாச. 20, 9);. [விழு + பொருள்]
விழுபாலை	விழுபாலை viḻupālai, பெ. (n.) கொடிவகை (யாழ்.அக.);; a creeper. [விழு1 + பாலை]
விழுமம்	விழுமம் viḻumam, பெ. (n.) 1. சிறப்பு (தொல். சொல். 353);; excellence, greatness, sublimity, eminence, magnificence, superiority. 2. சீர்மை (தொல். சொல். 353);; good state. 3. தூய்மை (இ.வ);; purity. 4. இடும்பை; distress, affliction. "நின்னுறு விழுமங் களைந்தோள்" (அகநா. 170);. [விழு4 + விழுமம்]

விழுமலை	விழுமலை viḻumalai, பெ. (n.) கதிரவன் மறையும் மலை; the western mountain beyond which the sun is supposed to set. "எழுமலை விழுமலை புடைமணி யாக" (கல்லா. 19);. [விழு1 + மலை4]
விழுமா-த்தல்	விழுமா-த்தல் viḻumāttal, 12 செ.கு.வி. (v.i.) சிறப்படைதல்; to attain to eminence or glory. "மகளிர் விழுமாந்தனர் தங்கொழு நரைக் காத்தே" (நற். 320);. [விழுமம் + யா4-த்தல் → விழுமா-த்தல்]
விழுமிய	விழுமிய viḻumiya, பெ.எ.(adj.) சிறந்த; pre- eminent, excellent. "விழுமிய பெறலரும் பரிசி னல்குமதி" (திருமுரு. 294);.
விழுமியதுபயத்தல்	விழுமியதுபயத்தல் viḻumiyadubayaddal, பெ. (n.) நூலழகு பத்தனுள் சீரிய பொருளை யுணர்த்தலாகிய அழகு (நன்.13);; inculcating noble teaching, one of ten {}, q.v. [விழுமியது + பயத்தல்]
விழுமியர்	விழுமியர் viḻumiyar, பெ. (n.) விழுமியோர் பார்க்க;see {}. "விழுமிய ரென்னினு மவர்பா விரவாமை" (பிரபோத. 30, 72);. [விழுமம் → விழுமியர்]
விழுமியோர்	விழுமியோர் viḻumiyōr, பெ. (n.) சிறந்தோர்; excellent persons, persons of pre- eminence. "வாகனங் கையுறினும் வேண்டார் விழுமியோர்" (நாலடி, 300);. [விழுமியர் → விழுமியோர்]
விழுமீன்	விழுமீன்1 viḻumīṉ, பெ. (n.) வீழ்மீன் பார்க்க;see {}, meteor. [விழு 1- + மீன்1] விழுமீன்2 viḻumīṉ, பெ. (n.) உல்லம் 1 பார்க்க;see ullam1, hilsa. [விழு + மீன்]
விழுமுதல்	விழுமுதல் viḻumudal, பெ. (n.) வாணிகத்தின் முதலீடு (இ.வ.);; capital invested in a business. [விழு + முதல்]
விழுமுறு-தல்	விழுமுறு-தல் viḻumuṟudal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) துன்புறுதல்; to be distressed or afflicted. "வேந்து விழுமுறினே" (புறநா. 318);. [விழுமம் + உறு-,]

விழுமெனல்	விழுமெனல் viḻumeṉal, பெ. (n.) விழு விழெனல் பார்க்க;see {}.
விழுவிழெனல்	விழுவிழெனல் viḻuviḻeṉal, பெ. (n.) 1. வழ வழப்பாதற்குறிப்பு (வின்.);; sliminess, slipperiness. 2. பசை பிடித்தற்குறிப்பு (யாழ்.அக.);; pastiness. [விழுவிழு + எனல்]
விழை	விழை1 viḻaidal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. விரும்புதல்; to wish, desire, love, to be anxious for, to covet. "இன்பம் விழையான் வினைவிழைவான்" (குறள், 615); 2. நன்குமதித்தல்; to esteem. "ஒன்னார் விழையுஞ் சிறப்பு" (குறள், 630);. 3. ஒத்தல்; to resemble. 'மழைவிழை தடக்கை' (தொல். பொ. 289, உரை);. [விழு - விழை. விழை-, (வே.க.119);] விழை2 viḻaidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) நெருங்கிப் பழகுதல் (இ.வ.);; to move closely or intimately. [இழை → விழை]
விழைச்சி	விழைச்சி viḻaicci, பெ. (n.) 1. நலவழக்கம்; enjoyment. 'மன்னர்விழைச்சி' (சிலப். 2, 2, உரை);. 2. விழைச்சு,1 பார்க்க;see {}. 'அறுவகைப்பட்ட பாசாண்டிகரும் இணைவிழைச்சி தீதென்ப' (இறை. 1. உரை. பக். 9);. [விழை → விழைச்சி]
விழைச்சு	விழைச்சு viḻaiccu, பெ. (n.) 1. புணர்ச்சி; sexual union, intercourse. 2. இளமை; tenderness, youth. [விழை → விழைச்சு (வே.க.120);]
விழைந்தோன்	விழைந்தோன் viḻaindōṉ, பெ. (n.) 1. நண்பன்; friend. 2. கணவன்; husband. [விழை → விழைந்தான் → விழைந்தோன்] (வே.க.120);

விழைநன்	விழைநன் viḻainaṉ, பெ. (n.) விழைந்தோன் பார்க்க;see {}. [விழை → விழைநன்]
விழைய	விழைய viḻaiya, பெ. (n.) ஓர் உவமவாய்பாடு (தொல். பொ. 289);; a particle of comparison. [விள் → விழை → விழைய]
விழையார்	விழையார் viḻaiyār, பெ. (n.) பகைவர்; enemies. "விழையார் விழையப் படுப" (குறள், 810);. [விழை → விழை + ஆர்]
விழைவு	விழைவு viḻaivu, பெ. (n.) 1. புணர்ச்சி (பிங்.);; copulation. 2. விருப்பம்; desire. "விழைவோ விழுமிதே"{ (பு.வெ.9, 41);. 3. யாழி னுள்ளோசை (பிங்.);; vibration of a lute. [விழை → விழைவு]

விள்	விள்1 viḷḷudal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மலர்தல் (சூடா.);; to open out, expand, to unfold, as a blossom. 2. உடைதல்; to crack. 'அந்தப் பழம் கீழேவிழுந்ததனால் விண்டு போயிற்று'. 3. வெடித்தல் (யாழ்.அக.);; to split, burst. 4. மாறுபடுதல்; to be at variance, to be opposed. "விள்வாரை மாறட்ட வென்றிமறவர்" (பு.வெ.1.14);. 5. தெளிவாதல்; to become clear. Ma. {}; Tu. bulluni; pa. {}; Kui. {}; Kur. {}. [புள் → விள் → விள்ளு-,] (வே.க.142); விள்2 viḷḷudal, 13 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பிளத்தல்; to break open, to split. 'பழத்தை விண்டான்'. 2. பகைத்தல்; to hate. "விண்டு...... மண்டினார்" (சீவக. 418);. 3. நீங்குதல்; to be separated from, to leave. "வினைகளும் விண்டனன்"(தேவா. 928, 7);. 4. சொல்லுதல்; to say, tell, state. "தன்னிடத்து வந்து விள்ளான்" (திருவாலவா. 33, 10);. 5. வெளிப்படுத்துதல்; to reveal, make known. "உமக்கே விண்டு பேசினல்லால்" (அஷ்டப். திருவரங்கக். 70);. 6. வாய் முதலியன திறத்தல்; to open, as the mouth. "வாய்விண்டு கூறும்" (பாகவத. 1. தன்புத்திர. 29);. 7. பிதிர் முதலியன விடுத்தல்; to slove, as a riddle or conundrum. 'இந்தப் பிதிரை விள்ளு'. 8. கலத்தல், விரும்புதல்; to mingle, to desire. [பிள் → விள் → விள்ளு-,] (வே.க.142);
விள்கை	விள்கை viḷkai, பெ. (n.) விட்டகலுகை; leaving. "விள்கை விள்ளாமை விரும்பி" (திவ். திருவாய். 1, 6, 5);. [விள் → விள்கை] (செல்வி 177 ஆனி, 542);

விள்ளல்	விள்ளல் viḷḷal, பெ. (n.) 1. பிரிவு; separation. "விலங்கிற்கும் விள்ள லரிது" (நாலடி, 76);. 2. மலர்கை (சூடா.);; unfolding, as of a flower. 3. தழுவுதல் (சூடா.);; embracing. 4. நெடுநாரை என்னும் மரவகை; wynaad coffee cherry-nutmeg. [விள் → விள்ளல்]
விள்ளோடன்தேங்காய்	விள்ளோடன்தேங்காய் viḷḷōṭaṉtēṅgāy, பெ. (n.) உள்ளீடான பருப்பு, சிரட்டை யினின்று எளிதாகப் பெயருந் தேங்காய் (யாழ்ப்.);; coconut in which the kernel parts easily from the shell. [விள் + ஒடு + தேங்காய்]
விள	விள1 viḷattal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) விலக்கல்; to remove. [வில் → வில → விலத்து → விளத்து → விளத்தல் (சு.வி.27);] விள2 viḷa, பெ. (n.) வெண்தோட்டுக்காய் மர வகை (தொல். எழுத்.181, உரை);; wood-apple. [முள் → விள் → விள (மு.தா.161);] விள3 viḷa, பெ. (n.) விளவு4 (பிங்.); பார்க்க;see {}. விள4 viḷa, பெ. (n.) விளவு5 (பிங்.); பார்க்க;see {}.
விளக்கங்காண்(ணு)-தல்	விளக்கங்காண்(ணு)-தல் viḷakkaṅgāṇṇudal, 16 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஆராய்ந்தறிதல்; to test. "தொண்டரை விளக்கங்காண" (பெரியபு. திருநீல கண்ட. 10);. [விளக்கம் + காண்-,]
விளக்கணம்	விளக்கணம் viḷakkaṇam, பெ. (n.) 1. பொடி வைத்துப் பொருத்துகை (யாழ். அக.);; soldering. 2. பற்றுப்பொடி; solder. [விளக்கு → விளக்கணம்] (வே.க.135);
விளக்கணி	விளக்கணி viḷakkaṇi, பெ. (n.) தீவகம்1, 2 (அணியி. 15); பார்க்க;see {}, a figure of speech. [விளக்கு + அணி]

விளக்கணை-த்தல்	விளக்கணை-த்தல் viḷakkaṇaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) விளக்கைப் பெருக்குதல்; to extinguish a lamp. கெடுத்தல் எனப் பொருள்படும் அணைத்தல் என்பது மங்கலச் சொல்லன்றாதலின் 'பெருக்குதல்' என்று சொல்வது தமிழ்நாட்டு மரபு. [விளக்கு + அணை-]
விளக்கத்தார்கூத்து	விளக்கத்தார்கூத்து viḷakkattārāttu, பெ. (n.) வழக்கு வீழ்ந்த ஒரு நாடகத் தமிழ் நூல் (தொல். பொ. 553. உரை);; a treatise on dramaturgy, not now extant.
விளக்கப்பிரைசிதான்	விளக்கப்பிரைசிதான் viḷakkappiraisitāṉ, பெ. (n.) குற்ற உசாவலுக்குரிய நடுவர்; examining magistrate.
விளக்கம்	விளக்கம் viḷakkam, பெ. (n.) 1. தெளிவான பொருள்; elucidation, explanation. 2. தெளிவு; clearness, perspicuity. 'நீ சொல்வது விளக்கமாக இல்லை'. 3. ஒளி; light. "ஊர்சுடு விளக்கத்து" (புறநா. 7);. 4. நிலவின்கலை (சது.);; phase of the moon. 5. விளக்கு; lamp. "குடியென்னுங் குன்றா விளக்கம்" (குறள், 601);. 6. கணையாழி; ring. "செவ்விரற் கொளீஇய செங்கேழ் விளக்கத்து" (நெடுநல். 144);. 7. புகழ்; praise. "தாவில் விளக்கந் தரும் (குறள், 853);. 8. ஆய்கை (யாழ்.அக.);; investigation. 9. சான்று ஆய்கை நடக்கும் முறைமன்றம்; court of the first instance, where evdence is taken. 10. மிகை; plenty. 'விளக்கமாய்க் கொடு' (நெல்லை.);. க. பௌளகு ({}); [விளக்கு → விளக்கம்] (வே.க.136);
விளக்கவி-த்தல்	விளக்கவி-த்தல் viḷakkavittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) விளக்கணை-, பார்க்க;see {}. [விளக்கு + அவி-,]
விளக்கிசைக்குறி	விளக்கிசைக்குறி viḷakkisaikkuṟi, பெ. (n.) படிக்கையில் மூன்று மாத்திரை நிறுத்துவதற்கு இடுங்குறி; colon, a punctuation mark (:);. [விளக்கு + இசை4 - + குறி]

விளக்கிடு	விளக்கிடு1 viḷakkiḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. விளக்கேற்றுதல்; to light lamps. 2. கோயிலில் திருவிளக்கேற்றி வைத்தல்; to burn lights in the temple, as an act of piety. [விளக்கு + இடு-,] விளக்கிடு2 viḷakkiḍudal, 18 செ. குன்றாவி.(v.t.) விளங்கச் செய்தல்; to explain to throw light upon. [விளக்கு + இடு-,]
விளக்கிடுகல்யாணம்	விளக்கிடுகல்யாணம் viḷaggiḍugalyāṇam, பெ. (n.) கார்காத்த வேளாளரில் மணம் புரியாத பெண்களுக்கு 7 அல்லது 11 ஆம் வயதிற் செய்யப்படுஞ் சடங்குவகை (E.T.vii.380);; an auspicious ceremony performed before a girls marriage, generally in her seventh or ninth year, among {}.
விளக்கீடு	விளக்கீடு viḷakāṭu, பெ. (n.) திருவாரல் நாளில் (கார்த்திகையன்று); விளக்கேற்றுகை; lamplighting on the evening of {}. "கார்த்திகை நாள்..... விளக்கீடு காணாதே போதியோ பூம்பாவாய்" (தேவா. 1118, 3);. [விளக்கிடு → விளக்கீடு]

விளக்கு1 viḷakkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.)

1. தெளிவாக்குதல்; to make clear, to explain, elucidate.

"சொல்லிக் காட்டிச் சோர்வின்று விளக்கு" (மலைபடு. 79);.

2. அறிவிப்புப்படுத்துதல்; to make illustrious.

"தம்மை விளக்குமால்" (நாலடி.132);.

3. துலக்குதல்; to clearn, brighten, polish.

'பல்லை விளக்குகிறான்',

'பாத்திரத்தை விளக்குகிறான்'.

4. தூய்மை யாக்குதல்; to purify.

'குருவி னருளிச்செயல் மனத்தை விளக்கும்'.

5. பரிமாறுதல்; to distribute, serve.

"அட்டன யாவையும் விளக்கின மிவர்க்கே" (விநாயகபு. 53, 29);.

6. துடைப்பத்தாற் பெருக்குதல்; to sweep, clear up.

7. பொடியிட்டுப் பற்றவைத்தல்; to solder.

"பொன்னின் பட்டைமேற் குண்டுவைத்து விளக்கின வளை" (S.I.I.ii.182);.

[விள் → விள → விளங்கு → விளக்கு-,] (வே.க.135);

விளக்கு2 viḷakkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.)

பெரிதாக்குதல் (இ.வ.);; to enlarge.

[விளங்கு → விளக்கு-,

விளக்கு3 viḷakku, பெ. (n.)

ஒளிதருங் கருவி; lamp, light.

"எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல" (குறள், 299);.

2. ஒளிப்பிழம்பு (அக.நி.);; lustre, band of rays.

3. ஒளிபெறச் செய்கை; brightening.

"நிலம் விளக்குறுப்ப" (மதுரைக். 705);.

4. விளக்கு நாண்மீன் (சுவாதி நட்சத்திரம்);; the 15th {}. ;

விளக்கைப் பிடித்துக் கொண்டு கிணற்றில் விழுகிறதா? (பழ.);,

'விளக்கை வைத்துக் கொண்டு நெருப்புக்குஅலைகிறதா? (பழ.);,

'விளக்கு ஒளிக்கு ஆசைப்பட்ட விட்டில் போல' (பழ.);

ஆதியில் குகையில் மாந்தன் வாழ்ந்த காலத்திலேயே ஏதோ ஒருவகையான விளக்கைப் பயன்படுத்தி வந்தான். உருகிய கொழுப்பை அவ் விளக்கில் எரிபொருளாகப் பயன்படுத்தினான். குகை மாந்தர்கள் பயன்படுத்திய விளக்கை எகிப்தியர் சீர்திருத்தி யமைத்தனர். உட்கூடான கல்லில் கொழுப்பை நிரப்பி, பஞ்சாலான திரியை அதனூடே செலுத்தி, எகிப்தியர் தம் விளக்கை யமைத்தனர். சுட்ட மட்பாண்டம், வெண்கலம்

ஆகியவற்றால் செய்த விளக்கைக் கிரேக்கரும் ரோமானியரும் பயன்படுத்தினர். ஆளி விதையெண்ணெயை அவர்கள் எரிபொருளாகப் பயன்படுத்தினர்.

நாகரிகம் முன்னேற்றம் அடைந்தபின் மக்கள் அகல் விளக்கு, குத்து விளக்கு, மெழுகுத்திரி விளக்கு, சிமிழ் விளக்கு, பெட்ரோமாக்ஸ் எனப்படும் ஆவி விளக்கு என பலவகையான விளக்குகளைப் பயன்படுத்தினர்.

விளக்குக்குச்சோறுட்டு-தல்	விளக்குக்குச்சோறுட்டு-தல் viḷakkukkuccōṟuṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) நாட்கதிர் கொண்டதும் நெருப்பின் பொருட்டு விளக்கு முன்பாகப் புதிய சோறு படைத்தல் (வின்.);; to make an offering of boiled rice before a burning lamp in thanks-giving to the God of fire, on gathering in the first sheaves. [விளக்கு + சோறூட்டு-,]
விளக்குக்குடிமக்கள்	விளக்குக்குடிமக்கள் viḷakkukkuḍimakkaḷ, பெ. (n.) கோயிலில் விளக்கிடும் பணியாளர் (S.I.I.iv.281);; lamp-lighters in a temple. [விளக்கு + குடிமக்கள்]
விளக்குக்குப்புதிதூட்டு-தல்	விளக்குக்குப்புதிதூட்டு-தல் viḷakkukkuppudidūṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) விளக்குக்குச்சோறூட்டு-, (வின்.); பார்க்க;see {}. [விளக்கு + கு + புதிதூட்டு-,]
விளக்குக்கூடு	விளக்குக்கூடு viḷakkukāṭu, பெ. (n.) 1. விளக்குத்தகழி பார்க்க;see {}. 2. விளக்குக் கூண்டு 1,3 பார்க்க;see {}. 3. விளக்குமாடம், 1 (வின்.); பார்க்க;see {}. 4. விளக்கை உள்வைத்து வானத்துச் செல்லவிருக்கும் கூண்டு; balloon carrying a light. [விளக்கு + கூடு] [p]
விளக்குக்கூண்டு	விளக்குக்கூண்டு viḷakkukāṇṭu, பெ. (n.) 1. கலங்கரை விளக்கம் (கொ.வ.); பார்க்க;see {}, lighthouse. 2. விளக்குக் கூடு 4 பார்க்க;see {}. [விளக்கு + கூண்டு] [p]
விளக்குக்கொளுத்து-தல்	விளக்குக்கொளுத்து-தல் viḷakkukkoḷuddudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) விளக்கேற்று-, பார்க்க;see {}. [விளக்கு + கொளுத்து-,]
விளக்குத்தகழி	விளக்குத்தகழி viḷagguttagaḻi, பெ. (n.) விளக்கு ஏற்றுவதற்கு உரிய அகல் (யாழ்.அக.);; oil-receptacle in a lamp. [விளக்கு + தகழி]
விளக்குத்தண்டு	விளக்குத்தண்டு viḷakkuttaṇṭu, பெ. (n.) விளக்கு ஏற்றி வைக்கும் தகழியைத் தாங்கும் தண்டு; lamp-stand, standard of a lamp. [விளக்கு + தண்டு]

விளக்குத்தாங்கி	விளக்குத்தாங்கி viḷakkuttāṅgi, பெ. (n.) ஒளிகாட்டி (தீவட்டிக்காரன்);; torch-bearer. [விளக்கு + தாங்கி] [p]
விளக்குத்தாள்	விளக்குத்தாள் viḷakkuttāḷ, பெ. (n.) விளக்குத்தண்டு (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}. [விளக்கு + தாள்]
விளக்குத்தூண்	விளக்குத்தூண் viḷakkuttūṇ, பெ. (n.) 1. மின் விளக்கு இல்லாத பண்டைநாளில் தெருக்கள் தோறும் மூலைச் சந்திப்புகளில் வைக்கப்பட்டு இருந்த எண்ணெய் விளக்கைத் தாங்கிய தூண்கள்; pillars having oil lamps in the junction of the streets in olden times. 2. மதுரையில் உள்ள ஓர் இடத்தின் பெயர்; a place name in Madurai.
விளக்குநாய்ச்சியார்	விளக்குநாய்ச்சியார் viḷakkunāycciyār, பெ. (n.) 1. திருவிளக்கு நாச்சியார், 1 பார்க்க;see {}, lamp in a house, regarded as a goddess. 2. திருவிளக்கு நாச்சியார், 2 பார்க்க;see {}, metallic image of a woman holding a lamp in her hands. [விளக்கு + நாச்சியார்] [p]
விளக்குநிலை	விளக்குநிலை viḷakkunilai, பெ. (n.) 1. அரசனது கோலோடு விளக்கும் ஒன்று பட்டோங்குவதைக் கூறும் புறத்துறை (தொல். பொ. 90);; theme describing the royal lamp as flourishing inseparably with the royal sceptre. 2. வலமாகத் திரியாநிற்கும் விளக்கு அரசனது வெற்றியைக் காட்டுவதாகக் கூறும் புறத்துறை (பு. வெ. 9, 12);; theme describing the movement of a lamp from left to right, indicating the victory of a king. 3. சிற்றிலக்கியங்கள் தொண்ணூற்றாறனுள் வேலும் அதன் தலையும் விலங்கா தோங்கியவாறு போலக் கோலும் விளக்கும் விலங்காதோங்குவதாகக் கூறுவது (சது.);; a poem on the theme of {}, in which the royal sceptre and the royal lamp are described as flourishing inseparably, as the spear and the spear-head, one of 96 {} q.v.
விளக்குப்பாடம்	விளக்குப்பாடம் viḷakkuppāṭam, பெ. (n.) இரவிலேற்றிய விளக்கின் முன்னிருந்து பிள்ளைகள் படிக்கும் பாடம் (இ.வ.);; lesson learnt at night under a lamp. [விளக்கு + பாடம்]
விளக்குப்பாதம்	விளக்குப்பாதம் viḷakkuppātam, பெ. (n.) 1. விளக்குத்தண்டு (வின்.); பார்க்க;see {}. 2. விளக்குத் தண்டின் அடிப்பாகம்; foot of the lamp-stand. [விளக்கு + பாதம்]
விளக்குப்பார்-த்தல்	விளக்குப்பார்-த்தல் viḷakkuppārttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) விளக்கேற்று-, (இ.வ.); பார்க்க;see {}. [விளக்கு + பார்-,]

விளக்குப்பிணம்	விளக்குப்பிணம் viḷakkuppiṇam, பெ. (n.) இருட்டு; darkness. "விளக்குப்பிணம் போலே காணவொண்ணாதபடி" (ஈடு. 5, 7, 4);. [விளக்கு + பிணம்.]
விளக்குப்புறம்	விளக்குப்புறம் viḷakkuppuṟam, பெ. (n.) கோயிலில் விளக்கிடுதற்கு விடப்பட்ட இறையிலி நிலம்; endowment created for lights in a temple. "நந்தா விளக்குப்புற மாகென" (சீவக. 2564);. [விளக்கு + புறம்]
விளக்குப்பொருத்து-தல்	விளக்குப்பொருத்து-தல் viḷakkupporuddudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) விளக்கேற்று-, (வின்.); பார்க்க;see {}. [விளக்கு + பொருத்து-,]
விளக்குப்போடு	விளக்குப்போடு1 viḷakkuppōṭudal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) விளக்கேற்று-, பார்க்க;see {}. [விளக்கு + போடு-,] விளக்குப்போடு2 viḷakkuppōṭudal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) கட்குடித்தல் (யாழ்ப்.);; to drink intoxicating liquors.
விளக்குமாடம்	விளக்குமாடம் viḷakkumāṭam, பெ. (n.) 1. விளக்கு வைப்பதற்கான சுவர்ப்புரை (வின்.);; niche in a wall for lamps. 2. திருவிளக்கிடும் கோயிலிடம் (T.A.S.i, 176);; place for lights in a temple. [விளக்கு + மாடம்]
விளக்குமாற்றுக்கட்டை	விளக்குமாற்றுக்கட்டை viḷakkumāṟṟukkaṭṭai, பெ. (n.) 1. தேய்ந்த துடைப்பம்; old and worn-out broom. 2. ஒரு பழிச்சொல் (இ.வ.);; a term of reproach. 'விளக்குமாற்றுக் கட்டைக்குப் பட்டுக்குஞ்சம் கட்டியது போல' (பழ.);. [விளக்குமாறு + கட்டை]
விளக்குமாறு	விளக்குமாறு viḷakkumāṟu, பெ. (n.) துடைப்பம் (தைலவ.);; broom. 'புது விளக்குமாறு நன்றாகக் கூட்டும்' (உ.வ.); 'விளக்கு மாற்றுக்குப் பட்டுக் குஞ்சமா?' (பழ.);. [விளக்கு + மாறு,]
விளக்குறு-த்தல்	விளக்குறு-த்தல் viḷakkuṟuttal, 4 செ. குன்றாவி.(v.t.) ஒளிபெறச் செய்தல்; to brighten, give splendour to. "நிலம் விளக்குறுப்ப" (மதுரைக். 705);. [விளக்கு + உறு-,]

விளக்கெண்ணெய்	விளக்கெண்ணெய் viḷakkeṇīey, பெ. (n.) 1. விளக்கிடுவதற்கு உதவும் ஆமணக் கெண்ணெய் (கொ.வ.);; castrol oil, as used for lamps. 2. மருந்தாக உதவும் ஆமணக்கெண்ணெய் (கொ.வ.);; medicinal castor oil. 3. வேப்பெண்ணெய் (யாழ்.அக.);; oil extracted from neem seeds. 'முதலிச்சம்பம் விளக்கெண்ணெய்க்குக் கேடு' (பழ.);. 'விளக்கெண்ணெயைத் தடவிக் கொண்டு ஆற்று மணலில் புரண்டாலும் ஒட்டுகிறதுதான் ஒட்டும்' (பழ.);. [விளக்கு + எண்ணெய்]
விளக்கேற்றிவை	விளக்கேற்றிவை1 viḷakāṟṟivaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. விளக்கேற்று-, பார்க்க;see {}. 2. திருமணம் செய்து வைத்தல்; to help to marry. 'இவனுக்குக் காலத்தில் ஒரு விளக்கேற்றி வைக்க நினைக்கிறேன்' (வின்.);. [விளக்கு + ஏற்றி + வை-,] விளக்கேற்றிவை2 viḷakāṟṟivaittal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. நிலைநிறுத்துதல்; to set up, establish. 'அழியவிருந்த குடும்பத்தை விளக்கேற்றி வைத்தான்'. [விளக்கேற்றி + வை-,]
விளக்கேற்று-தல்	விளக்கேற்று-தல் viḷakāṟṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) விளக்கையேற்றுதல்; to light lamps. [விளக்கு + ஏற்று-,]
விளக்கைக்குளிர வை-த்தல்	விளக்கைக்குளிரவை-த்தல் viḷakkaikkuḷiravaittal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) விளக்கணை (இ.வ.); பார்க்க;see {}. [விளக்கை + குளிர + வை-,]
விளக்கைச்சமனஞ் செய்-தல்	விளக்கைச்சமனஞ்செய்-தல் viḷakkaiccamaṉañjeytal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) விளக்கணை (இ.வ.); பார்க்க;see {}. [விளக்கு + சமனம் + செய்-,]
விளக்கைநிறுத்து-தல்	விளக்கைநிறுத்து-தல் viḷakkainiṟuddudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) விளக்கணை பார்க்க;see {}. [விளக்கை + நிறுத்து-,]
விளகம்	விளகம் viḷagam, பெ. (n.) சேங்கொட்டை (மலை.);; marking-nut tree.
விளங்கம்	விளங்கம் viḷaṅgam, பெ. (n.) கொடிவகை (நாமதீப.310);; small elliptic cuspidate- leaved windberry.

விளங்கவை-த்தல்	விளங்கவை-த்தல் viḷaṅgavaittal, 4 செ. குன்றாவி.(v.t.) 1. தெளிவாக்குதல்; to make position clear, to make record clear. 2. விளக்கேற்றிவை-, பார்க்க;see {}. 3. புகழ்பெறச் செய்தல்; to make illustrious or renowned. 'பெற்ற வயிற்றை விளங்க வைக்க வேண்டும்'. [விளங்க + வை-,]
விளங்கவைத்தல்	விளங்கவைத்தல் viḷaṅgavaittal, பெ. (n.) நூலழகு பத்தனுள் கூறப்படும் பொருளைத் தெளியச் சொல்லுவது (நன்.13);; perspicuity, clearness of expression, one of ten {} q.v. [விளங்க + வைக்கல்]
விளங்கிப்பேர்	விளங்கிப்பேர் viḷaṅgippēr, பெ. (n.) நிலவிளத்த அடங்கல் (இ.வ.);; history of lands, fields, etc., given in the old settlement register or {}. [விளங்கு → விளங்கி + பேர்]
விளங்கிழை	விளங்கிழை viḷaṅgiḻai, பெ. (n.) பெண்; woman, as wearing bright jewels. "விளங்கிழை தமியளானாள்" (சீவக. 303);. [விளங்கு + இழை]

விளங்கு	விளங்கு1 viḷaṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒளிர்தல்; to shine. "பகல் விளங்குதியாற் பல்கதிர் விரித்தே" (புறநா. 8);. 2. வெளிப் படையாதல்; to become renowned, illustrious. 'அவன் பெயர் எங்கும் விளங்கும்'. 3. பளபளத்தல்; to be polished. 4. தெளிவாதல்; to be clear or plain. 'நீ சொல்வது எனக்கு விளங்கவில்லை'. 5. வெற்றி வளர்ச்சியாதல்; to be prosperous, successful. 'அந்தக்குடி விளங்கவில்லை'. 6. மிகுதல்; to excel, become great. "திறல் விளங்கு சேர்த்தானை" (பு.வெ. 4, 8);. க. பௌகு; ம. விளங்ஙுக;தெ. வெளுங்கு, ஒண்மைக் கருத்து. [விள் → விள → விளங்கு-, (செல்வி வைகாசி பக். 496);] விளங்கு2 viḷaṅgudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) அறிதல் (யாழ்ப்.);; to know. ம. விளங்ஙு(க);; தெ. வெளுங்கு;க. பௌகு (belagu); விளங்கு3 viḷaṅgu, பெ. (n.) அரத்தைவகை (பதார்த்த.985);; lesser galangal.
விளங்குதாரணத்த தாகுதல்	விளங்குதாரணத்ததாகுதல் viḷaṅgudāraṇaddadākudal, பெ. (n.) நூலழகு பத்தனுள் மேற்கோள் எளிதாக விளங்குவது (நன். 13);; being furnished with appropriate illustrations, one often {} q.v [விளங்கு + Skt. {} → த. உ தாரணம் + அத்து + ஆகுதல்]
விளங்குதிங்கள்	விளங்குதிங்கள் viḷaṅgudiṅgaḷ, பெ. (n.) வெள்ளி மீன் (சுக்கிரன்); (திவா.);; venus, as the shining planet. [விளங்கு + திங்கள்.]
விளங்குபொன்	விளங்குபொன் viḷaṅgubon̲, பெ. (n.) மாழையாற் செய்த கண்ணாடி; metallic mirror. "விளங்கு பொன்னெறிந்த நலங்கிளர் பலகையொடு" (புறநா. 15);. [விளங்கு + பொன்]
விளங்கொளி	விளங்கொளி viḷaṅgoḷi, பெ. (n.) அருகன் (திவா.);; arhat, as the shining light. [விளங்கு + ஒளி]

விளச்சீர்	விளச்சீர் viḷaccīr, பெ. (n.) நிரையசையில் முடியும் இயற்சீர் (யாப்.வி.);; foot of two {} ending in nirai, either {}. [விளம்2 + சீர்]
விளத்தம்	விளத்தம் viḷattam, பெ. (n.) விளக்கம்; description. (வே.க.136);. [விளத்து → விளத்தம்]
விளத்தாரு	விளத்தாரு viḷattāru, பெ. (n.) வெண்கடம்பு (மலை.);; sea-side Indian oak.
விளத்து-தல்	விளத்து-தல் viḷaddudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. விலக்குதல் (யாழ்.அக.);; to except, to exclude. 2. விளக்கமாகக் கூறுபடுத்திக் கூறுதல்; to explain. [விள் → விள → விளத்து-, (செல்வி, 77 சைகாசி, 497);]
விளப்பு	விளப்பு viḷappu, பெ. (n.) 1. சொல்லுகை; saying. 2. புகழ் பரவுகை; becoming famous. "தனிச்சிறையில் விளப்புற்ற" (திவ். திருவாய். 4, 8, 5);. [விளம்பு → விளப்பு]

விளம்	விளம்1 viḷam, பெ. (n.) 1. அடம்; long-felt hatred, spite. 2. செருக்கு; self-conceit. 3. கடுஞ்சினம்; violent anger. 'விருந்திற்குத் தம்மை யழைக்கவில்லை யென்று விளமெடுத்துத் திரிகின்றான்' (உ.வ.); (வே.க.134);. 4. பெருஞ் சினத்திற் கொட்டும் நஞ்சு; poison. E. Venom; Skt. விஷ; L. Venenum; Fr. Venin. [விள் → விளம்] விளம்2 viḷam, பெ. (n.) 1. விளா1(அரு.நி.);;see {}, wood-apple. 2. இயற்சீரின் இறுதி நிரை வாய்பாடு; symbolic expression for nirai. "விளமுன் னேரும்". 3. வெள்ளையான தோடுடைய கனி; wood apple. க. பௌல. [விள் → விளம் (வ.மொ.வ.264);]
விளம்பகதி	விளம்பகதி viḷambagadi, பெ. (n.) விளம்பம் பார்க்க;see {}. [விளம்பம் + கதி]
விளம்பம்	விளம்பம் viḷambam, பெ. (n.) 1. சுணக்கம் (ஈடு. 6, 1, ப்ர.);; slowness, tardiness, delay. 2. இலயவகை (பரத. தாள. 51);; a variety of ilayai indicating a slow pace. [விளம்பு → விளம்பம்]
விளம்பரம்	விளம்பரம் viḷambaram, பெ. (n.) அறிக்கை (கொ.வ.);; advertisement, proclamation, notice, publication, publicity. ம. விளம்பரம். [விளம்பு → விளம்பரம் (வே.க.143);]

விளம்பனம்	விளம்பனம்1 viḷambaṉam, பெ. (n.) விளம்பம், 1 பார்க்க;see {}. [விளம்பம் → விளம்பனம்] விளம்பனம்2 viḷambaṉam, பெ. (n.) பண்டைக்காலத்து மக்களின் வழக்க வொழுக்கம் முதலியவற்றை ஆடியும் பாடியுங் காட்டுகை (திவா.); (யாப். வி. பக். 526);; imitation of ancient customs and manners, with acting and singing. [விளம்பம் → விளம்பனம்]
விளம்பி	விளம்பி1 viḷambi, பெ. (n.) கள் (திவா.);; toddy, as causing unguarded utterance. [விளம்பு → விளம்பி (வே.க.143);] [கள்ளைச் சொல்விளம்பி என்பது மருத்துவர் குழூஉக்குறி.] விளம்பி2 viḷambittal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) சுணங்குதல்; to delay, procrastinate. "நீங்கள் மந்தாயுசுக் களாகையாலே விளம்பிக்க வொண்ணாது" (ஈடு. 1, 3, 11);.
விளம்பிதம்	விளம்பிதம் viḷambidam, பெ. (n.) 1. சுணக்கம் (நாமதீப. 562);; slowness. 2. விளம்பம், 2 பார்க்க;see {}. "விளம்பித நெறி வழாமல்...... ஆடும்" (கம்பரா. ஊர்தே. 106);.
விளம்பிநாகனார்	விளம்பிநாகனார் viḷambinākaṉār, பெ. (n.) நான்மணிக்கடிகை இயற்றிய ஆசிரியர்; a poet, author of {}.

விளம்பு	விளம்பு1 viḷambudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சொல்லுதல்; to speak, tell, say. "உற்றது விளம்ப லுற்றேன்" (சீவக. 1694);. 2. வெளிப்படக் கூறுதல்; to proclaim openly, make public, reveal. "உடையது விளம்பேல்" (ஆத்திசூடி);. 3. பரப்புதல் (பிங்.);; to spread abroad. 4. பழகுதற்காகப் பிள்ளைகள் எழுத்தின்மே லெழுதுதல் (இ.வ.);; to trace letters over the model of a copy. 5. பரிமாறுதல் (நாமதீப. 711);; to serve food. 6. ஆய்தல் (வின்.);; to inquire into. ம. விளம்புக; To. Pily; Tu. bulpuni; Te. {}. [விள் → விளம்பு → விளம்பு-, (வே.க.143);] விளம்பு2 viḷambu, பெ. (n.) சொல் (நன்.458);; word, speech. [விள் → விளம்பு]
விளமேலடி	விளமேலடி viḷamēlaḍi, பெ. (n.) நெல் நீங்கிய மற்றைய தவச விளைவிற்கு இடும் வரி (இ.வ.);; assessment levied on crops other than paddy. [விளை3 + மேல் + அடி1]

விளர்	விளர்1 viḷartal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வெளுத்தல்; to become pale, to whiten. "விளரும் விழமெழும்" (திருக்கோ. 193);. 2. முதிராதிருத்தல்; to be imperfect, to be immature. "விளரா வன்பின்" (விநாயகபு. 52, 18);. க. பெளர்;ம. விளர்க. விளர்2 viḷarttal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வெளுத்தல்; to become white or pale. "விளாத்த வாளினை அசைத்து" (பு.வெ.7, 21, உரை);. 2. வெட்குதல்; to feel ashamed. "மேய கலைப்பெண் விளர்ப்ப" (பிரபுலிங். மாயை பூசை. 50);. விளர்3 viḷar, பெ. (n.) 1. வெண்மை; whiteness. "கொழுங்கொடி விளர்க்காய் கோட்பத மாக" (புறநா. 120);. 2. கொழுப்பு (பிங்.);; fat. 3. கொழுமை (வின்.);; fertility. 4. இளமை (பிங்.);; tenderness. 5. முற்றாதது; that which is immature or imperfect. "விளரில் பூசனை" (திருவானைக் குபேர. 2);. 6. நேர்மை; straightness. "விளர்நிறீஇ" (கல்லா. 8);. 7. பெருஞ்சினம் (அரு.நி.);; great anger, wrath, fury. 8. வெறுப்பு (அக.நி.);; hatred. க. பெளர்;ம. விளர். [விளம் → விளர். (சினக்கருத்து. வே.க.134);] விளர்4 viḷartal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) கூப்பிடுதல்; to call. "வையமுற்றும் விளரியதே" (திவ். இயற். திருவிருத். 82);. [விள் → விளர்-,] விளர்5 viḷar, பெ. (n.) இளங்கொம்பு; twig. [வளார் → விளர்]

விளர்ப்பு	விளர்ப்பு viḷarppu, பெ. (n.) வெளுப்பு (யாழ்.அக.);; whiteness. [விளர் → விளர்ப்பு]
விளரி	விளரி1 viḷari, பெ. (n.) 1. இளமை (பிங்.);; tenderness, youth. 2. மிக்க வேட்கை (பிங்.);; great or longing desire. 3. மிகுதி (வின்.);; abundance, surplus. [விள் → விளரி (மு.தா.68);] விளரி2 viḷari, பெ. (n.) 1. ஏழிசையு ளொன்று (திவா.);; the sixth note of the gamut, one of seven {}, q.v. 2. நெய்தற்குரிய இரங்கற்பண்; a melody-type of the neydal class, {} for mourning. "விளரியுறு தருந் தீந்தொடை நினையா" (புறநா. 260);. 3. யாழ் (அக.நி.);;{}. விளரி3 viḷari, பெ. (n.) விளா1 (அரு.நி.); பார்க்க;see {}, wood-apple.
விளரிப்பாலை	விளரிப்பாலை viḷarippālai, பெ. (n.) பாலைப்பண்களுளொன்று (பிங்.);; a melody- tupe of {} class. [விளரி + பாலை] விளரிப்பாலை viḷarippālai, பெ. (n.) இறை வனின் அருள் பெற இராவணன் பாடிய பண்; a melody type sung by the king Ravana to get god's grace. [விளி+பாலை]
விளவரிசி	விளவரிசி viḷavarisi, பெ. (n.) அறுவகையரிசியு ளொன்று (சங்.அக.);; a medicinal drug, one of {}. [விள + அரிசி]

விளவு	விளவு1 viḷavu, பெ. (n.) ஒருவகை நறுமண மரம்; eagle-wood. மறுவ. அகில் [விள் → விள → விளவு] விளவு2 viḷavudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) விளாவு1-தல் (வின்.); பார்க்க;see {}. விளவு3 viḷavu, பெ. (n.) விளா1 (பிங்.); பார்க்க;see {}. விளவு4 viḷavu, பெ. (n.) நிலம் முதலியவற்றிற் பிளப்பு (பிங்.);; cleft, crack. [பிளவு → விளவு] விளவு5 viḷavudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கமராதல் (வின்.);; to split, to burst asunder. [விடவு → விளவு-,] விளவு6 viḷavu, பெ. (n.) இளமை (பிங்.);; youth. [விளர்1 → விளவு]
விளா	விளா1 viḷā, பெ. (n.) மரவகை (பு.வெ.10. சிறப். 1, உரை);; wood-apple. இரட்டை விதையிலை நிலைத்திணை உயிரிகளிலே கிச்சிலிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மரம். இந்த இனத்தில் ஒரே ஒரு இனமே உண்டு. இந்தோனேசியா, மலேயா பகுதிகளில் வளர்வது. இந்தியா நெடுகிலும் உலர்வான பகுதிகளில் காட்டு மரமாகவும் வளர்ப்பு மரமாகவும் இருக்கிறது. சாலையருகிலும் சிற்றூர்களின் பக்கங்களிலும் இம்மரத்தைக் காணலாம். இது ஒரு சிறிய இலையுதிர் மரம். கிளைகள் முள்ளுள்ளவை; இலைகள் இறகுக் கூட்டிலைகள்; கனிகள் உருண்டையாக இருக்கும். கனியின் ஒடுகள் மரப்பொருளால் ஆனது; கடினமானது; சொரசொரப்பானது;உள்ளே சற்று இனிப்பும் மணமும் உள்ள, உண்ணக்கூடிய சதை இருக்கும். அதிலே பல தட்டையான விதைகள் புதைந்திருக்கும். கனிகள் நளி மாதம் முதல் மீனம் வரையில் கிடைக்கும். துவர்ப்புச் சுவையுடைய இச்சதைப் பகுதியில் வெல்லமும் சிறிது உப்பும் சேர்த்து உண்ணச் சுவையாக இருப்பதுடன் பித்தமும் போகும் எனக் (சா.அக.); கூறுகிறது. மறுவ. கடிப்பகை, கபித்தம், விளவு, வெள்ளில். தெ. வெலக; ம. விலவ;க. பேலட. [விள → விளா] [n]

விளாக்குலைகொள்(ளு)-தல்	விளாக்குலைகொள்(ளு)-தல் viḷāggulaigoḷḷudal, 13 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. எங்கும் நிறைந்திருத்தல்; to overspread, pervade. "ஒரு திருவடியே பூமிப்பரப்படங்கலும் போய் விளாக்குலை கொண்டது" (திவ். இயற். திருவிருத். 58. வ்யா. பக். 321);. 2. உட் கொள்ளுதல்; to swallow.. "ஸ்துத்ய குணங்களை விளாக்குலை கொள்ளும் படியான பாடல்கள்" (ஈடு, 2.7.6);. [வளா → விளா + குலை + கொள்-,]
விளாக்கை-த்தல்	விளாக்கை-த்தல் viḷākkaittal, 4 செ. குன்றாவி.(v.t.) உழுதல்; to plough. "நுகமின்றி விளாக்கைத்து" (திருவாச. 26, 8);. [விளா2 + கை3-,]
விளாக்கொள்(ளு)-தல்	விளாக்கொள்(ளு)-தல் viḷākkoḷḷudal, 3 செ. குன்றாவி.(v.t.) எங்கும் நிறைதல்; to spread everywhere, pervade. "தாவியன் றுலகமெல்லாந் தலை விளாக்கொண்ட வெந்தாய்" (திவ். திருமாலை. 35);. [வளா → விளா + கொள்-,]
விளாக்கோல்(லு)-தல்	விளாக்கோல்(லு)-தல் viḷākālludal, 10 செ.கு.வி. (v.i.) கழனியைச்சுற்றி ஒரு வட்டம் உழுதல் (இ.வ.);; to plough one turn or round. மறுவ. படைசால். [விளா2 + கோல்-,]
விளாகம்	விளாகம் viḷākam, பெ. (n.) 1. சூழ்ந்தவிடம்; surrounding area. "பைம்பொழில் விளாகத்து" (தேவா. 734, 6);. "சோழிய விளாகம்" (ஊர்ப்);. 2. போர்க்களம்; battlefield. "வென்றவர் விளாகந் தன்னுட் சென்றிலேன்" (தேவா. 1193, 1); (பிங்.);. ம. விளாகம். [வளாகம் → விளாகம்]
விளாசு-தல்	விளாசு-தல் viḷācudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அடித்தல் (கொ.வ.);; to beat, strike. 2. மனத்தில் உறுத்தப்பேசுதல்; to harangue. [விலாசு2-தல் → விளாசு-,]
விளாத்தி	விளாத்தி viḷātti, பெ. (n.) விளா1 (மலை.);; wood-apple. [விளா1 → விளாத்தி]
விளாப்பு	விளாப்பு viḷāppu, பெ. (n.) பிறர்க்குப் பங்கில்லாமற் கொண்டது (யாழ். அக.);; anything solely and exclusively owned. [ஒருகா. வளை2 → விளா → விளாப்பு]

விளாப்பூசை	விளாப்பூசை viḷāppūcai, பெ. (n.) சிவன் கோயிலில் வைகறையில் நிகழும் பூசை (இ.வ.);; the early morning worship in a {} temple. [விளா + பூசை2]
விளாம்பிசின்	விளாம்பிசின் viḷāmbisiṉ, பெ. (n.) விளாமரத்தின் பிசின்; gum exuded by wood-apple tree. [விளா1 + பிசின்]
விளாம்பூச்சு	விளாம்பூச்சு viḷāmbūccu, பெ. (n.) சித்திரப் பூச்சு வகை (யாழ்.அக.);; a kind of painting. [முலாம்பூச்சு → விளாம்பூச்சு]
விளார்	விளார் viḷār, பெ. (n.) வளார்; twig.
விளாவு	விளாவு1 viḷāvudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கலத்தல்; to mix, as cold water with hot water. "கடல் வெதும்பினால் விளாவ நீரில்லை" (ஈடு. 2, 2, அவ.);. 2. தழுவிக் கொள்ளுதல் (திவா.);; to embrace, move in a friendly way with. 3. விளாசு-, பார்க்க;see {}. [வளாவு → விளாவு-,] விளாவு2 viḷāvudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) சுற்றிச்சுற்றி உழுதல்; to plough round and round. "பாழ்ச் செய் விளாவி" (திருவாச. 40, 9);. [வளாவு → விளாவு-,] விளாவு3 viḷāvudal, 9 செ.கு.வி. (v.i.) சுற்றுதல்; to wave round. "முன்பு வயலிட னாக முன்னி விளாவிய" (தணிகைப்பு. நாட்டு. 129);. [வளாவு-தல் → விளாவு-,]

விளாறு	விளாறு1 viḷāṟu, பெ. (n.) பெருக்கெடுத் தோடும் ஆறு; flooded stream. 'அடித்து அரத்தம் விளாறாகப் பெருகிற்று' (கொ.வ.);. ஒ.நோ. வளாறு. [வெள்ளம் + ஆறு → விளாறு] விளாறு2 viḷāṟu, பெ. (n.) வளார் (இ.வ.); பார்க்க;see {}, twig. 'கையகப்பட்ட திருடனைப் புளிய விளாறால் போட்டுப் பிய்த்து எடுத்துவிட்டனர் ஊர்மக்கள்'.

விளி

விளி1 viḷidal,   4 செ.கு.வி. (v.i.)

1. இறத்தல்; to die.

"விளிந்தாரின் வேறல்லர்" (குறள். 143);.

2. அழிதல்; to perish, to be ruined, to become extinct.

"விளிவதுகொல்..... மறவர் சினம்" (பு.வெ. 1.15);.

3. குறைதல்; to diminish.

"விளியா நோயுழந்து" (கலித். 53);.

4. கழிதல்; to pass away.

"வேண்டுநாள் வறிதே விளிந்தால்" (கம்பரா. நிந்தனை. 31);.

5. ஒய்தல்; to cease, to be interrupted.

"நாரை... விளியாது நரலும்" (கலித். 128);.

6. சினம் கொள்ளுதல்; to be angry.

'விளிந்தாரே போலப் பிறராகி' (பழமொழி. 182);.

7. நாணமடைதல்; to be overcome with shame, ashamed.

"கவிதை பரமன் சொலவிளிந்து" (திருவாலவா. 16, 22);.

8. இழிவடைதல்; to be dishonoured or disgraced.

"கற்றவ ரவைநடு விளிய" (திருவாலவா. 57, 5);.

9. வருத்தப்படுதல் (வின்.);; to suffer, regret.

10.மறிதல் (வின்.); (சது.);; to turn about.

விளி2 viḷidal,   2 செ.குன்றாவி. (v.t.)

சொல்லுதல்; to say, speak, tell.

"தீவிளி விளிவன்" (திவ். திருமாலை.30);.

[விள் → விளி → விளி-,]

விளி3 viḷittal,   11 செ.குன்றாவி. (v.t.)

1. அழைத்தல்; to call, summon.

"கூற்றத்தைக் கையால் விளித்தற்றால்" (குறள், 894);.

2. சொல்லுதல்; to say, speak, tell.

"இராமநாமம் விளித்திட" (கம்பரா. சம்பா. 59);.

3. பாடுதல்; to sing.

"பஞ்சுரம் விளிப்பினும்" (ஐங்குறு. 311);,

"விளியாதான் கூத்தாட்டுக் காண்டலும்" (திரிகடு. 11);.

4. அழித்தல்; to destroy, ruin, collapse.

"முதல் விளிக்கும் வினையைப் புரியற்க" (விநாயகபு. 2, 59);.

5. கொல்லுதல்; to kill.

"வெஞ்சின வரக்கரை விளித்து வீயுமோ" (கம்பரா. நிந்தனை. 48);.

விளிக்கூத்து	விளிக்கூத்து viḷikāttu, பெ. (n.) சீழ்க்கைக் கூத்து; dancing with whistling. "நாத்தலை மடிவிளிக் கூத்தொடு" (சீவக. 120);. [விளி3 + கூத்து]
விளிகொள்பெயர்	விளிகொள்பெயர் viḷigoḷpeyar, பெ. (n.) விளியினையேற்கும் பெயர்கள்; the nouns which accepted the vocative case.
விளிகொள்ளாப் பெயர்கள்	விளிகொள்ளாப்பெயர்கள் viḷigoḷḷāppeyargaḷ, பெ. (n.) விளியினையேற்காத பெயர்கள்; the nouns which are not accepted the vocative case. [அவன், அவள் முதலாய பெயர்கள் விளி ஏற்பதில்லை. விளி ஏலாத பெயர்களைத் தமிழிலக்கணங்கள் தொகுத்துக் கூறி அவற்றை விளிகொள்ளாப் பெயர்கள் என்று குறிக்கின்றன. நுமன், நுமள், நுமர் என்பனவும் எவன், எவள், எவர், எவை, எது என்பனவும் யாவன், யாவள், யாவர், யாவை, யாது என்பனவும் அவன், அவள், அவர், அவை, அது என்பனவும், இவன், இவள், இவள், இவர், இவை, இது என்பனவும், உவன், உவள், உவர், உவை, உது என்பனவும், நாம், நான் என்பனவும், பிறன்
விளிந்தார்	விளிந்தார் viḷindar, பெ. (n.) இறந்தவர்; the dead. "விளிந்தாரின் வேறல்லர்" (குறள். 143);, "விளிந்தார் ஈமம் – விளக்காக" (சீவக.);. [விளி1 → விளிந்தார்]
விளிப்பு	விளிப்பு viḷippu, பெ. (n.) 1. ஓசை; sound. "விளிப்பறை போகாது" (மணிமே. 3, 63);. 2. இரைச்சலிடுகை (நாமதீப. 670);; calling loudly, shouting. [விளி2 → விளிப்பு]
விளிம்பு	விளிம்பு viḷimbu, பெ. (n.) 1. ஒரம் (நாமதீப. 546);; border, edge, rim. 2. கரை; brink, margin. "விளிம்பு தெற்றி முற்றுவித்து" (கம்பரா. நகரப். 20);. 3. கண்ணிமை (பிங்.);; eyelid. 4. எயிறு (பிங்.);; gums. ஒ.நோ. வடிம்பு. Ma. {}. [விளி1 → விளிம்பு]
விளிம்புகட்டு-தல்	விளிம்புகட்டு-தல் viḷimbugaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பாய் முதலியவற்றிற்கு ஓரம் அமைத்தல்; to form a ring, to form the border, as in mat-making. 2. புண் ஆறி ஓரம் வைத்தல் (வின்.);; to form proud flesh around a wound. [விளிம்பு + கட்டு-,]

விளிவி-த்தல்	விளிவி-த்தல் viḷivittal, 11 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. பிறனொருவனைக் கூப்பிடும்படி ஆளனுப்புதல்; to send one to call another. 2. கொல்லச் செய்தல்; to cause to kill. [விளி2 → விளிவி-,]
விளிவு	விளிவு1 viḷivu, பெ. (n.) 1. இறப்பு (சூடா.);; death. 2. கேடு; ruin. "விளிவின்று... ஒருநீயாகித் தோன்ற" (திருமுரு. 292);. 3. உறக்கம்; sleep. "காடுதேர் வேட்டத்து விளிவிடம் பெறா அது" (அகநா. 58);. 4. இடையறவு; interruption, cessation. "விளிவின்று... தளிபொழிசாரல்" (பரிபா. 12. 2);. 5. நாணம்; shame. "பேசரும் விளிவிற் கூடி" (திருவாலவா. 32, 7);. 6. கடுஞ்சினம்; great anger. "பாவிமேல் விளிவு சரத நீங்கலதாம்" (கம்பரா. மீட்சிப். 130); (அக.நி.);. [விளி1 → விளிவு] விளிவு2 viḷivu, பெ. (n.) வீரரார்ப்பு; warriors shout, war-cry. "விளிவொடு விழியு மிழந்தார்" (கம்பரா. கிங்கர. 28);. [விளி2 → விளிவு]
விளிவேற்றுமை	விளிவேற்றுமை viḷivēṟṟumai, பெ. (n.) எட்டு வகை வேற்றுமைகளில் ஒன்று; [எண் வகை வேற்றுமைகளில் விளி வேற்றுமையும் ஒன்று. பெயர்கள் விளிப்பொருளில் ஆளப்படும் போது அதனை விளிவேற்றுமை என்பர். ஏனைய வேற்றுமைகளிலிருந்து விளிவேற்றுமை சொல்லியல்பாலும் தொடரியல்பாலும் வேறுபடு

விளை	விளை1 viḷaidal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தவசம் முதலியன விளைதல்; to be produced. "ஆற்ற விளைவது நாடு" (குறள், 732);. 2. பயன்றருதல்; to be productive. 'இந்த நிலம் நன்றாய் விளையுமா?' 3. உண்டாதல் (பிங்.);; to result. 'முற்பகற் செய்யிற் பிற்பகல் விளையும்'. 4. முதிர்தல்; to mature, ripen, as grain. "புன்புல மயக்கத்து விளைந்தன தினையே" (ஐங்குறு. 260);. 5. நிகழ்வித்தல்; to occur, happen. "நாசமிவடனால் விளைந்த தென்னா" (கம்பரா. மாயாசீ. 62);. க. பெள், ம. விளயுக; Ko. {}; To. {}; Ka. {}; Kod. {}; Tu. {}; Te. velayu, belayu. [விள் → விளை → விளை-,] விளை2 viḷaittal, 11 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பயிர் முதலியன வளரச்செய்தல்; to raise cropscet, cause to grow. "செய்விளைக்கும் வாய்க்கா லனையார் தொடர்பு" (நாலடி, 218);. 2. உண்டாக்குதல்; to produce, bring into being. "புகழ் விளைத்தல்" (பு.வெ.2.14);. 3. புரிதல்; to perform, as worship. "பூசனை விளைத்த வாறும்" (விநாயகபு. பதிக. 22);. [விளை1 -, → விளை-,] விளை3 viḷai, பெ. (n.) 1. விளைவு, 1 (அரு.நி); பார்க்க;see {}. 2. விளைவு, 4 பார்க்க; see {}. 3. பட்டறிவு; experience, enjoyment. "விளைவயின் மாண்டற் கரிதாம் பயன்" (குறள், 177);. 4. புன்செய்க் காடு (நெல்லை.);; dry land. 5. நீரேறாத மேட்டு நிலம் (வின்.);; high ground far above the level of the water-course. 6. நகர்சூழ் காவற்காடு (நாமதீப. 519);; forest round a city, serving as a defence. க. பெளெ.

விளைகரி	விளைகரி viḷaigari, பெ. (n.) நிலக்கரி (வின்.);; coal, mineral coal. [விளை1- + கரி1]
விளைச்சல்	விளைச்சல் viḷaiccal, பெ. (n.) 1. விளைவு, 4 (சிலப். 6, 30 அரும்.); பார்க்க;see {}. 2. முற்றிவரும் பயிர் (வின்.);; ripening grain. 3. விளைவு 1, 2, 6, 7 பார்க்க;see {}. 4. இளமையிலேயே முதிர்ந்த அறிவு (இ.வ.);; precocity. [விளை-, → விளைச்சல்]
விளைஞர்	விளைஞர் viḷaiñar, பெ. (n.) மருத நிலமாக்கள்; agriculturists. [விளை → விளைஞர்]
விளைதயிர்	விளைதயிர் viḷaidayir, பெ. (n.) நன்கு கெட்டியான தயிர்; curd in robustness. [விளை + தயிர்] மறுவ. கெட்டித்தயிர்.
விளைநிலம்	விளைநிலம் viḷainilam, பெ. (n.) பயிரிடக்கூடிய நிலம்; fertile ground, arable land, land suitable for raising crops. "விளைநிலத்து நெல்லின் விழுமிதாக் கொள்வர்"(நாலடி, 133);. [விளை1 - + நிலம்]
விளைநீர்	விளைநீர் viḷainīr, பெ. (n.) பாசனத்துக்குரிய நீர்; water for irrigation. "விளைநீராக வளர்ந்தபடி" (திவ்.திருப்பா.17. வ்யா. பக்.164);. [விளை + நீர்]
விளைநீரடை-த்தல்	விளைநீரடை-த்தல் viḷainīraḍaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பாசனத்திற்கு வேண்டிய அளவுக்கு நீரைத் தேக்கிக் கொள்ளுதல்; to let water into a field, in quantity sufficient for its irrigation. "விளை நீரடைத்துக் கொண்டு" (ஈடு. 6, 2. ப்ர.);. [விளைநீர் + அடை -]
விளைப்பு	விளைப்பு viḷaippu, பெ. (n.) செய்கை (யாழ்.அக.);; doing. [விளை2 → விளைப்பு]
விளைபுலம்	விளைபுலம் viḷaibulam, பெ. (n.) விளைநிலம் (தக்கயாகப். 2, உரை); பார்க்க;see {}. [விளை1 + புலம்]

விளைபொருள்	விளைபொருள் viḷaiboruḷ, பெ. (n.) நிலத்தில் விளையும் பொருள்; produce, product. [விளை + பொருள்]
விளையவை-த்தல்	விளையவை-த்தல் viḷaiyavaittal, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. முதிரச் செய்தல் (வின்.);; to cause to mature or ripen. 2. பயன் படச் செய்தல்; to make a thing serve its purpose, to make use of 3. விளை வுண்டாகச் செய்தல்; to cause to be productive. 4. இறுகிக் கட்டியாகும்படி விடுதல் (வின்.);; to allow to crystallize, harden. 5. அவுரிச்சரக்கை அழுகவைத்தல் (வின்.);; to set aside to ferment, as indigo. 6. ஈமக்காட்டில் பிணத்திற்கு நெருப்பு மூட்டுதல் (வின்.);; to kindle a fire for burning a corpse in burial ground, to cremate. [விளைய + வை-]
விளையாட்டம்	விளையாட்டம்1 viḷaiyāṭṭam, பெ. (n.) விளையாட்டு பார்க்க;see {}. "பிள்ளை விளையாட்ட மனைத்தினும்" (திவ். பெருமாள். 7, 9);. [விளையாடு → விளையாட்டம்] விளையாட்டம்2 viḷaiyāṭṭam, பெ. (n.) விளைநிலம் பார்க்க;see {}. "கோவில் விளையாட்ட மெங்கும்" (குற்றா. குற.98);. [விளை1 + ஆடு → ஆட்டம்]
விளையாட்டம்மை	விளையாட்டம்மை viḷaiyāṭṭammai, பெ. (n.) 1. மணல் வாரியம்மைவகை; measles. 2. சின்னம்மை; chicken-pox. [விளையாட்டு + அம்மை. அம்மை = அம்மை நோய்வகை]
விளையாட்டரங்கம்	விளையாட்டரங்கம் viḷaiyāṭṭaraṅgam, பெ. (n.) விளையாடவும், விளையாட்டுப் பயிற்சி பெறவும், சுற்றிலும் பார்வையாளர்கள் அமர்ந்து பார்க்க ஏந்துடையதுமான அரங்கம்; stadium. [விளையாட்டு + அரங்கம்] [p]

விளையாட்டு

விளையாட்டு viḷaiyāṭṭu, பெ. (n.)

1. பொழுது போக்குக்குரிய மகிழ்ச்சிச் செயல்; play, sport, pastime, recreation.

"இன்று நீர்விளையாட்டினுள்" (சீவக. 903);.

2. துன்ப மின்றி எளிதாகச் செய்யுந் தொழில்; that which is done with ease without strain.

"பெருவிளையாட் டைந்தாடும் பிஞ்ஞகன்" (திருவாலவா. நாட்டுச். 1.);.

3. வேடிக்கை; fun.

"நான் இதை விளையாட்டாகச் சொன்னேன்" (வின்.);.

4. விளையாடல், 3 பார்க்க;see {} 3.

5. கலைத்தொழில் எட்டனுள் பாட நினைத்த வண்ணத்திற் சந்தத்தை விடுகை (சீவக. 657, உரை);; adapting the candam to the {}, one of eight {}, q.v.

விளையாட்டின் கூறுகள்

1.கட்சி பிரித்தல்

இரு கட்சியார் விளையாடும் விளையாட்டு களிலெல்லாம் முதலாவது கட்சி பிரித்துக் கொள்ளல் வேண்டும். ஆற்றலும் மூப்பும் வாய்ந்த இருவர் முதலில் கட்சித் தலைவராய் அமர்ந்து கொள்வர். அதன்பின், பிறர் இருவர் இருவராய்ச் (இவ்விருவராய்ச்); சேர்ந்து தமக்குக் கவர்ச்சியான வெவ்வேறு புனைபெயரிட்டுக் கொண்டு, கட்சித்

தலைவரிடம் சென்று

"இவ்விரு பெயராருள் உமக்கு எவர் வேண்டும்?" எனக்கேட்பர். கட்சித்தலைவர் யாரேனும் ஒருவரைத் தெரிந்து கொண்டு அவரைத் தம் கட்சியிற் சேர்த்துக் கொள்வர். இங்ஙனம் இவ்விருவராய்ச் சேர்ந்து செல்லற்கு உத்திகட்டுதல் என்று பெயர். கட்சித் தலைவனைப் பொதுவாக 'அண்ணாவி' என அழைப்பர். இவை பாண்டி நாட்டு வழக்கு. உத்தியாளர் கட்சித் தலைவரைக் கேட்கும் போது, காற்றைக் கலசத்தில் அடைத்தவன் வேண்டுமா, கடலைக் கையால் நீந்தினவன் வேண்டுமா? என்றும், வானத்தை வில்லாய் வளைத்தவன் வேண்டுமா, மணலைக் கயிறாய்த் திரித்தவன் வேண்டுமா? என்றும் பிறவாறும், அருஞ்செயல் ஆற்றிய பழமறவரின் சிறப்புப் பெயர்களையே கூறிக்கேட்பர். இத்தகைய பெயர்களைக்

"கூடிவரு வழக்கின் ஆடியற் பெயர்" என்பர் தொல்காப்பியர் (சொல் : 165);

மகளிராயின், தாந்தாம் விரும்பிய பூப்பெயரைச் சொல்லிக் கேட்பர்.

2. தொடங்கும் கட்சியைத் துணிதல்

இரு கட்சியாருள் யார் முந்தி யாடுவதென்று துணிதற்கு, உடன்பாடு, திருவுளச்சீட்டு ஆகிய இரு முறைகளுள் ஒன்று கையாளப் பெறும். இவற்றுட் பின்னதே பெரும்பான்மை. காசு சுண்டல், ஓடெறிதல் முதலியன திருவுளச் சீட்டின் வகைகளாம்.

இரு கட்சியாரில்லாது ஒருவரே பிறரையெல்லாம் ஓடிப் பிடிக்கும் விளையாட்டுக்களில், புகையிலைக் கட்டை யுருட்டல், மூட்டையெறிதல், நீருட்சுண்டல், கைமேற்கை வைத்தல், மரபுரை கூறல் முதலியன, அவ்வவ் விளையாட்டிற் கேற்பத் திருவுளச் சீட்டு வகையாய் அமையும். கோலி ஆட்டத்தில் கோலிபுருட்டுவதில் பிறரை மேற்கொண்டவர் முந்தியாடுவர்.

3. இடை நிறுத்தல்

ஒரு விளையாட்டின் இடையில் ஓர் ஆடகர்க்கு ஆடையவிழ்தல் முடிகுலைதல் முதலிய தற்செயலான தடைகள் நிகழின், அன்று அவற்றைத் திருத்தற்கு ஏதேனுமொரு மரபுச் சொல்லைச் சொல்லிச் சற்று ஆட்டை நிறுத்திக் கொள்ளலாம். பாண்டி நாட்டில் 'தூ' என்பதும், சேர

கொங்குநாட்டில் 'அம்பேல்' என்பதும் இடைநிறுத்த மரபுச் சொல்லாம்.

4. தோல்வித் தண்டனை

முட்டு வாங்கல், எதிரியைச் சுமத்தல் முதலிய மெய்வருத்தமும் காசுத் தண்டமும் இருவகைத் தோல்வித் தண்டனையாம்.

'இடுக்கண் வருங்கால் நகுக அதனை

அடுத்தூர்வ தஃதொப்ப தில்'

என்னும் குறளிலுள்ள 'அடுத்தூர்வது' என்னும் தொடர் விளையாட்டில் வென்றவர் தோற்றவர் மேல் குதிரையேறும் என்பதைக் குறிப்பான் உணர்த்துவதாகும்.

விளையாட்டுக்காட்டு-தல்	விளையாட்டுக்காட்டு-தல் viḷaiyāṭṭukkāṭṭudal, 10 செ.கு.வி. (v.i.) 1. குழந்தைகட்குப் போக்குக் காட்டுதல்; to divert attention of children. 2. கண்கட்டு வித்தை முதலியன காண்பித்தல்; to exhibit one's magical powers, art, etc. 3. வேடிக்கைக் காட்டுதல்; to play tricks. [விளையாட்டு + காட்டு-,]
விளையாட்டுக்கூட்டம்	விளையாட்டுக்கூட்டம் viḷaiyāṭṭukāṭṭam, பெ. (n.) 1. களித்து விளையாடுவதற்கு உரியவரின் கூட்டம் (தக்கயாகப்.307, உரை);; merry or gay company. 2. காரணமின்றிச் சேரும் மாந்த ரீட்டம் (யாழ்.அக.);; idle crowd gathering together for no purpose. [விளையாட்டு + கூட்டம்]
விளையாட்டுடைமை	விளையாட்டுடைமை viḷaiyāḍḍuḍaimai, பெ. (n.) பொம்மை (புதுவை.);; toy. [விளையாட்டு + உடைமை]
விளையாட்டுப்பண்டம்	விளையாட்டுப்பண்டம் viḷaiyāṭṭuppaṇṭam, பெ. (n.) குழந்தைகள் விளையாடு வதற்கான பொருள்கள்; things for playful children. 'விளையாட்டுப் பண்டம் வீடு வந்து சேராது' (பழ.);.
விளையாட்டுப்பிள்ளை	விளையாட்டுப்பிள்ளை viḷaiyāṭṭuppiḷḷai, பெ. (n.) 1. சிறுபிள்ளை (யாழ்.அக.);; little child, as playful. 2. சிறுபிள்ளைத் தனமாக நடப்பவ-ன்-ள்; person behaving in a silly way. 3. கவலையின்றியிருப்பவ-ன்-ள்; irresponsible. 'விளையாட்டுப் பிள்ளை நஞ்சிற்கு அஞ்சாது' (பழ.);. [விளையாட்டு + பிள்ளை]
விளையாட்டுபொம்மைகள்	விளையாட்டுபொம்மைகள் viḷaiyāṭṭubommaigaḷ, பெ. (n.) குழந்தைகள் வைத்து விளையாடும் பொம்மைகள்; dolls. [பொம்மைகள் குழந்தைகளைக் கவர்ந்து மகிழ்விக்கின்றன. பொம்மைகளால் கவரப்படாத குழந்தையே இல்லை எனலாம். இந்த ஆர்வத்தை அறிவு வளர்க்கும் துறையில் திருப்பி விடுதலே சிறந்த குழந்தை வளர்ப்பு முறையாகும். விளையாட்டுப் பொம்மைகள் விலை உயர்ந்தவை என்றும், அதனால் அவை செல்வர்களின் குழந்தைகளுக்குத்தான் ஏற்றவை என்றும் ஒரு கருத்து நிலவுகிறது. இது முற்றிலும் தவறானது. குழந்தைகளை வளர்க்கும் அறிவுடன் புதுமையாகச் சிந்திக்கும் திறன் சிறிதளவேனும் இருந்தால், குறைந்த செலவில் தம் குழந்தைகளுக்கு ஏற்ற விளையாட்டுப் பொம்மைகளைப் பெற்றோர் அளிக்க முடியும்.

விளையாடல்	விளையாடல் viḷaiyāṭal, பெ. (n.) 1. பொழுது போக்குகை (நாமதீப. 701.);; play, sport. 2. கடவுளின் திருவிளையாடல்; sport of the gods. 3. இன்ப ஆடல்; amorous sport. [விளையாடு → விளையாடல்]
விளையாடு-தல்	விளையாடு-தல் viḷaiyāṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பொழுதுபோக்காக மனத்துக்கு இன்பந்தருஞ் செயலைப்புரிதல்; to play, sport, recreate. "காத்தும் படைத்துங் கரந்தும் விளையாடி" (திருவாச. 7, 12);. 2. துள்ளிக்குதித்தல்; to gambol. 3. வேடிக்கையாகச் செய்தல்; to do an act light-heartedly. 4. பகடி செய்தல்; to be playful, humorous or funny. [விள் → விளை → விளையாடு-,] பிள் → விள் = விளை = விருப்பம். விளையாடுதல் = விருப்பமாய் ஆடியோடித் திரிதல் அல்லது ஒரு வினை செய்தல். "கெடவரல் பண்ணை யாயிரண்டும் விளையாட்டு" (தொல். உரி.); என்பதற்கேற்ப விளையாடல்
விளையாநிலம்	விளையாநிலம் viḷaiyānilam, பெ. (n.) களர்நிலம் (பிங்.);; brackish soil. மறுவ. உவர்நிலம், உவர்க்களம். [விளை + ஆ.எதிர்மறை இடைநிலை + நிலம்]
விளையுங்காலம்	விளையுங்காலம் viḷaiyuṅgālam, பெ. (n.) அறுப்புக் காலம் (யாழ். அக.);; time of harvest, harvest season. மறுவ. அறுவடைக்காலம் [விளையும் + காலம்]
விளையுள்	விளையுள் viḷaiyuḷ, பெ. (n.) 1. நாட்டமைதி ஆறனுளொன்றான விளைச்சல்; produce, crop. one of six {}, q.v. "பெயலும் விளையுளுந் தொக்கு" (குறள், 545);. 2. முதிர்கை; maturing. "வேய்ப் பெயல் விளையுட் டேக்கட் டேறல்" (மலைபடு. 171);. 3. வயல் (பிங்.);; field. 4. உள்ளம் (அரு.நி.);; mind. [விளை + உள்2] நாட்டில் விளைவன : நெல், வாழை, கரும்பு, மஞ்சள், இஞ்சி, வெற்றிலை பாக்கு முதலியன. காட்டில் விளைவன : எள், பயறு, தேன், அரக்கு, சந்தனம், புனுகு காசறை (கஸ்தூரி); முதலியன. மலையில் விளைவன : ஏலம், மிளகு, அகில், மருப்பு (தந்தம்); மரம், பொன், மணி, முதலியன. கடலில் விளைவன : உப்பு, மீன், இறால், சங்கு, முத்து, பவழம், ஓர்க்கோலை முதலியன (குறள். 730);

www.valluvarvallalarvattam.com 16199 of 19068.

விளைவி-த்தல்	விளைவி-த்தல் viḷaivittal, 11 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. விளையச் செய்தல்; to cause to grow, to cultivate. 2. செயற்கை வழியாகப் பயிர் முதலியன வளர்த்தல் (வின்.);; to stimulate growth by artificial means. 3. பயன் தருதல்; to yield results, to bring about consequencesd, to be fruitful. [விளை → விளைவி]
விளைவு	விளைவு viḷaivu, பெ. (n.) 1. விளைகை; growth, ripening. 2. முதிர்ச்சி; maturity, ripening. "விளைவமை தயிரொடு மிசைகுவர்" (சீவக. 122);. 3. முதுமை (பிங்.);; old age. 4. விளைபொருள்; produce, crop, yield. "விச்ச தின்றியே விளைவு செய்குவாய்" (திருவாச. 5, 96);. 5. பழம்; fruit. "வெள்ளில் விளைவுதிரும்" (பு.வெ.10. சிறப்பிற். 1);. 6. பயன்; result, consequence. "விளைவின்கண் வீயா விழுமந் தரும்" (குறள், 284);. 7. கைகூடுகை; success, grain. "வேண்டிய பொருளின் விளைவு நன்கறிதற்கு..... சொல்லோர்த்தன்று" (பு.வெ.1, 4);. 8. ஆக்கம் (நாமதீப. 623);; increase. 9. நிகழ்ச்சி; event, happening. "விளைவுரையென்று விட்டார்..... மெய்ம்மை யோர்வார்" (கம்பரா. பிணிவீ. 116);. 10. விளையுமிடம்; place where anything is produced. "வினைக்கு விளைவாயது" (மணிமே. 4, 113);. 11. வயல் (யாழ்.அக.);; field. 12. மேகம் (பிங்.);; cloud. 13. நாடகச்சந்தி ஐந்தனுளொன்று (சிலப். 3, 13, உரை);; denouement or solution in a play, one of five {}, q.v. 'விளையும் பயிர் முளையிலே தெரியும்' (பழ.);. க. பெளவிகெ;ம. விள. [விளை → விளைவு]
விளைவுபலன்	விளைவுபலன் viḷaivubalaṉ, பெ. (n.) விளையுபொருள்; produce. மறுவ. விளைச்சல் [விளைவு + பயன் → பலன்1]
விற்கண்டம்	விற்கண்டம் viṟkaṇṭam, பெ. (n.) கட்டட வுறுப்புக்களுள் ஒன்று (S.I.I.V. 236);; arch. [வில் + கண்டம்]

விற்காயம்	விற்காயம் viṟkāyam, பெ. (n.) முற்காலத்தில் வழங்கிய வரிவகை (S.I.I.vii.404);; an ancient tax. [வில் + காயம்]
விற்காரன்	விற்காரன் viṟkāraṉ, பெ. (n.) வில்லாளன்; archer, bowman. க. பில்கார. மறுவ. வில்லேறுழவர். [வில் + காரன் 1]
விற்கால்	விற்கால் viṟkāl, பெ. (n.) வளைந்த கால் (வின்.);; bowleg. [வில் + கால்]
விற்கிடை	விற்கிடை viṟkiḍai, பெ. (n.) நான்கு முழங்கொண்ட அளவு; bow's length = 4 cubits. "அத்தவெற்பிரண்டு விற்கிடை யெனப்போயாதவன் சாய்தல் கண்டருளி" (பாரத. பதினேழாம். 237);. [வில் + கிடை]
விற்குடி	விற்குடி viṟkuḍi, பெ. (n.) எண்வீரட்டங்களுள் ஒன்றும் திருவாரூர் மாவட்டத்திலுள்ளது மாகிய ஒரு சிவன் கோயில்; a {} shrine in the Thiruvaerur district, one of {}, q.v.
விற்குன்று	விற்குன்று viṟkuṉṟu, பெ. (n.) மேரு மலை; mount {}, as {} bow. சிவபிரானது வில். "பள்ளிக்குன்றம் விற்குன்று மொழிய" (தக்கயாகப். 536);. [வில் + குன்று]
விற்கோடி	விற்கோடி viṟāṭi, பெ. (n.) 1. சிலைத் தீவு;{}. "விற்கோடியிற் குடைந்துளோர் பவம்...... ஒடும்" (சேதுபு. கந்த. 79);. 2. ஒரு பேரெண் (அரு.நி.);; a big number. [வில் + கோடி3]

விற்படை	விற்படை viṟpaḍai, பெ. (n.) 1. வில்லாகிய படைக்கருவி; bow, as a weapon. "விற்படை நிமிர்ந்த தோளான்" (சீவக. 1710);. 2. விற்றானை பார்க்க;see {}. "விற்படை யிருக்கின்ற ஊர்களிலே" (பெரும்பாண். 82. உரை);. 3. அம்பு; arrow. "விற்படை விலக்குவ பொற்புடைப் புரவியும்" (சீவக. 567);. [வில் + படை]
விற்பணம்	விற்பணம் viṟpaṇam, பெ. (n.) வில்லின் பொருட்டுச் செலுத்தும் வரி (S.I.I.i.81);; a tax on bows. [வில் + பணம்]
விற்பனவு	விற்பனவு viṟpaṉavu, பெ. (n.) விற்பனை (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}. [விற்பனை → விற்பனவு] விற்பனவு viṟpaṉavu, பெ. (n.) விற்பனை; sales (யாழ்ப்.);. – [விற்பனை-விற்பனவு]
விற்பனன்	விற்பனன் viṟpaṉaṉ, பெ. (n.) விற்பன்னன் பார்க்க;see {}. [விற்பன்னன் → விற்பனன்]
விற்பனை	விற்பனை viṟpaṉai, பெ. (n.) விற்றல் பார்க்க;see {}. [வில் → விற்பனை]
விற்பனைப்பத்திரம்	விற்பனைப்பத்திரம் viṟpaṉaippattiram, பெ. (n.) விலை ஆவணம்; sale deed. Skt. patra → த. பத்திரம். [விற்பனை + பத்திரம்]

விற்பாட்டு	விற்பாட்டு viṟpāṭṭu, பெ. (n.) விற்போன்ற இசைக்கருவியை யொலிக்கச் செய்து கதை தழுவிப் பாடும் பாட்டு; a kind of narrative poem sung to the accompaniment of a bow-like musical instrument. மறுவ. வில்லுப்பாட்டு [வில் + பாட்டு]
விற்பிடி	விற்பிடி1 viṟpiḍi, பெ. (n.) வில்லைப் பிடிக்குங் கையினுள்ளளவு; the inside measure of the hand holding a bow: "விற்பிடியளவாதலுமெல்லாம் கொள்க" (தக்கயாகப். 41);. 2. இணையாவினைக்கை முப்பத்து மூன்றனுள் கட்டை விரலை நிமிர்த்திச் சுட்டுவிரல் முதலிய நான்கு விரல்களையும் உட்புறம் வளைப்பதாகிய மெய்ப்பாடு வகை (சிலப். 3, 18, உரை);; a gesture with one hand in which the four fingers other than the thump are held together and bent in while the thumb is kept separate and held upright, one of 33 {}, q.v. [வில் + பிடி2] விற்பிடி2 viṟpiḍittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) வில்வித்தை பயிலத் தொடங்குதல்; to stand or commence learning archery. "திண்ணன் விற்பிடிக்கின்றா னென்று" (பெரியபு. கண்ணப்ப. 29);
விற்பிடிமாணிக்கம்	விற்பிடிமாணிக்கம் viṟpiḍimāṇikkam, பெ. (n.) சிறந்த மாணிக்கம்; superior ruby. "தன் கைக்கடங்காத விற்பிடி- மாணிக்கத்தைப் பெற்றவன்" (திவ். திருப்பல். வ்யா. ப்ர.);. [விற்பிடி + மாணிக்கம்]
விற்பு	விற்பு viṟpu, பெ. (n.) விறப்பு (அரு.நி.); பார்க்க;see {}.
விற்புட்டில்	விற்புட்டில் viṟpuṭṭil, பெ. (n.) விரலுறை; glove. "விற்புட்டிலிட்டு" (பாரதவெண். 775);. [விரற்புட்டில் → விற்புட்டில்]
விற்புரமுத்திரை	விற்புரமுத்திரை viṟpuramuttirai, பெ. (n.) முத்திரைவகை (செந்.x. 424);; a hand-pose. [விற்புர + முத்திரை]
விற்புருதி	விற்புருதி viṟpurudi, பெ. (n.) விப்புருதி (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}.

விற்புருதிக்கிழங்கு	விற்புருதிக்கிழங்கு viṟpurudikkiḻṅgu, பெ. (n.) அமுக்கிராக்கிழங்கு (சங்.அக.);; tuber of Indian wintercherry. [விற்புருதி + கிழங்கு] [p]
விற்பூட்டு	விற்பூட்டு viṟpūṭṭu, பெ. (n.) 1. பூட்டுவிற்பொருள்கோள் பார்க்க;see {} a mode of construing verse. 'விற்பூட்டு விதலையாப்பு' (இறை. 56, உரை);. 2. கத்தரிவகை (பெருங். வத்தவ.14, 32);; a kind of egg-plant or brinjal. [வில் + பூட்டு]
விற்பூட்டுப்பொருள்	விற்பூட்டுப்பொருள் viṟpūṭṭupporuḷ, பெ. (n.) பூட்டுவிற்பொருள்கோள் (வின்.); பார்க்க;see {}; a mode of construing verse. [விற்பூட்டு + பொருள்]
விற்பூட்டுப்பொருள்கோள்	விற்பூட்டுப்பொருள்கோள் viṟpūṭṭupporuḷāḷ, பெ. (n.) பூட்டுவிற்பொருள் கோள் (வின்.);; a mode of construing verse. [விற்பூட்டு + பொருள்கோள்]
விற்பூண்பொருள்கோள்	விற்பூண்பொருள்கோள் viṟpūṇporuḷāḷ, பெ. (n.) பொருள்கோள் எட்டனுள் செய்யுளின் முதலிலும் ஈற்றிலும் உள்ள சொற்கள் தம்முள் இயையப் பொருள் கொள்ளும் முறை (நன். 415);; a method of construng a verse by taking together the first and last words one of eight {}, q.v.
விற்பொறி	விற்பொறி viṟpoṟi, பெ. (n.) சேரவரசரது வில்லிலாஞ்சனை; the bow-emblem of the {} kings. "இமயஞ் சூட்டிய வேம விற்பொறி" (புறநா. 39);. [வில் + பொறி = இலாஞ்சனை]
விற்றல்	விற்றல் viṟṟal, பெ. (n.) விலைசெய்கை; selling, sale. [வில் → விற்றல்]
விற்றானை	விற்றானை viṟṟāṉai, பெ. (n.) அறுவகைப் படையுள் வில் வீரர்களாலான படை (திவா.);; the battalion of archerss in an army, one of {} q.v. [வில் + தானை]

விற்று	விற்று viṟṟu, பெ. (n.) விள்ளுகை (அரு.நி.); பார்க்க;see {}, dividing.
விற்றுமுதல்	விற்றுமுதல் viṟṟumudal, பெ. (n.) விற்றுவந்த பணம் (C.G.);; sale proceeds. 'அவனுக்கு நாள்தோறும் விற்றுமுதல் கொழிக்கிறது' (உ.வ.);. [வில் → விற்று + முதல்]
விற்றூண்	விற்றூண் viṟṟūṇ, பெ. (n.) விற்றுண்ணற்குரிய சில்லரைப் பண்டங்கள்; sundry articles which can be sold for daily food. "விற்றூ ணொன்றில்லாத நல்கூர்ந்தான் காண்" (தேவா. 1097, 1);. [வில் → விற்று + ஊண்]
விற்றூற்றுமூதெயினனார்	விற்றூற்றுமூதெயினனார் viṟṟūṟṟumūteyiṉaṉār, பெ. (n.) கடைக்கழகப் புலவர்; a sangam poet. கடைக்கழகப் புலவர்களில் ஒருவர், இவரை முந்நூற்று மூதெயினனார் என்றும் சில படிகள் கூறும். விற்றூறு, முத்தூறு என்பவை ஊர்களின் பெயர்கள். மூதெயினன் என்னும் பெயர் இவரை வேட்ர்
விற்றூற்றுவண்ணக்கன்தத்தனார்	விற்றூற்றுவண்ணக்கன்தத்தனார் viṟṟūṟṟuvaṇṇakkaṉtattaṉār, பெ. (n.) கடைக்கழகக் காலப் புலவர்; a sangam poet. கடைக்கழகப் புலவர்களில் ஒருவர். விற்றூறு என்பது ஓர் ஊர். இவ்வூரில் மூதெயினனார் என்னும் புலவரொருவரும் இருந்தனரென அகநானூற்றாலும் குறுந்தொகையாலும் அறிய முடிகிறது
விற்றெனல்	விற்றெனல் viṟṟeṉal, பெ. (n.) ஒர் ஒலிக்குறிப்பு (வின்.);; onom. expr. of whirring sound, as a stone whirled in the air.
விற்றொற்றிப்பரிக்கிரயம்	விற்றொற்றிப்பரிக்கிரயம் viṟṟoṟṟipparikkirayam, பெ. (n.) விற்றலும் ஒற்றி வைத்தலும் பண்டமாற்றுதலும்; sale, mortgage and exchange or barter. "விற்றொற்றிப்பரிக்கிரயத்துக்கு உரித்தாவதாகக் கொடுத்தோம்" (s.l.l.i.105);. [வில் → விற்று + ஒற்றி + பரிக்கிரயம். பரிக்கிரயம் = விற்பனை.]
விற-த்தல்	விற-த்தல் viṟattal, 12 செ.கு.வி. (v.i.) 1. செறிதல்; to be dense, close, to be intense. "கலுழ்ந்துவீ ழருவிப்பாடு விறந்து" (நெடுநல். 97);. 2. மிகுதல்; to abound, increase. "களிப்பு விறக்கவிடும் பண்டங்கள் பெருகக் கூட்டில்" (பதிற்றுப். 40, 18, உரை);. 3. வெற்றி பெறுதல்; to conquer. 4. போர் செய்தல் (வின்.);; to fight. 5. வெருவுதல்; to fear. "விறப்பே வெருஉப் பொருட்டு மாகும்" (தொல். சொல். 348);. க. வெறெ.

விறகாள்	விறகாள் viṟakāḷ, பெ. (n.) விறகு சுமந்து விற்போன்; fire wood seller, one who hawks fire wood. "விறகாளாய்ச் சாதாரி பாடுமாறும்" (திருவாலவா. பதி. பாயி. 8);. [விறகு + ஆள்2]
விறகு	விறகு viṟagu, பெ. (n.) 1. எரிக்குங்கட்டை; fire wood, fuel. "நாறு நறும்புகை விறகின்" (சீவக. 131);. 2. வேள்வித் தீக்குரிய கள்ளிகள்; sacrificial fuel. "களிறுதரு விறகின் வேட்கும்" (பெரும்பாண். 499);, 'விறகு கோணலானாலும் நெருப்பு பற்றாதா?' (பழ.);. 'விளங்கா மடையன் விறகுக்குப் போனால் விறகு கிடைத்தாலும் கொடிகிடைக்காது' (பழ.);. Ma. {}; Ko. verg; To. Berkh; Tu. bejakire; Konda. {}; Kui. veju, vejgu, (pl. veska);; Kuwi. {} (pl. veska);.
விறகுக்கட்டு	விறகுக்கட்டு viṟaguggaṭṭu, பெ. (n.) கட்டிய விறகுத் தொகுதி; bundle of fire wood. "விறகுக்கட்டு மூன்றும்" (S.I.I. iii, 188, 7);. 'விறகுக் கட்டுக் காரனுக்கு நாரை வலம் ஆனால் ஒரு பணம் விற்கிறது, ஒன்றே காற்பணம் விற்கும்' (பழ.);. [விறகு + கட்டு]
விறகுக்கட்டை	விறகுக்கட்டை viṟaguggaṭṭai, பெ. (n.) எரிக்கவுதவும் மரத்துண்டு (வின்.);; piece of firewood. [விறகு + கட்டை]
விறகுகாடு	விறகுகாடு viṟagugāṭu, பெ. (n.) 1. விறகின் தொகுதி; heap of fire wood. "மரக்காடான விறகுகாடு எரிந்த தொத்தது" (தக்கயாகப். 329, உரை);. 2. விறகு வெட்டுவதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட காடு (இக்.வ.);; reserved forest for fire wood. [விறகு + காடு]

விறகுதலையன்	விறகுதலையன் vir̠agudalaiyan̠, பெ. (n.) 1. விறகாள் (வின்.); பார்க்க;see {}. 2. விறகுவெட்டி (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}. 3. முட்டாள் (வின்.);; stupid person, fool, idiot. [விறகு + தலையன்]
விறகுவெட்டி	விறகுவெட்டி vir̠aguveṭṭi, பெ. (n.) விறகு தறிப்பவன்; wood-cutter. [விறகு + வெட்டு → வெட்டி. 'இ' வினை முதலீறு.]
விறப்ப	விறப்ப vir̠appa, பெ. (n.) ஓர் உவம வாய்பாடு (தொல். பொ. 287);; a particle of comparison. [விற → விறப்ப]
விறப்பு	விறப்பு vir̠appu, பெ. (n.) 1. செறிவு; crowdedness, density, intensity. "விறப்பும் உறப்பும் வெறுப்பும் செறிவே" (தொல். சொல். 347);. 2. பெருக்கம் (வின்.);; increase. 3. வலிமை (பிங்.);; strength. 4. வெற்றி (சூடா);; victory. 5. போர் (சூடா.);; battle. 6. அச்சம் (தொல். சொல். 348);; fear. [விறு → விற → விறப்பு] (மு.தா.89);
விறல்	விறல்1 vir̠al, பெ. (n.) 1. வெற்றி; victory. "விறலீனும் வேண்டாமை யென்னுஞ் செருக்கு" (குறள், 180);. 2. வீரம் (யாழ்.அக.);; bravery. 3. வலி; strength. "விறல்விசயனே வில்லுக்கிவ னென்றும்" (தேவா. 647, 2);. 4. பெருமை (பிங்.);; greatness nobility. 5. சிறப்பு; distinctive excellence honour. "பெருவிறல் யாணர்த்தாகி" (புறநா. 42, 12);. 6. உள்ளக் குறிப்புப் பற்றி உடம்பிற்றோன்றும் வேறுபாடு" (தொல். பொ. 249, உரை);; physical expression of emotion. [விற → விறல்] விறல்2 vir̠alludal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) சினத்தோடு எதிர்த்துச் செல்லுதல்; to rush forward with rage, to oppose in an angry mood. "மதுரைமுன்னா விறலி வருகின்றதது" (திருவிளை. மாயப்பசு. 9);

விறல்கோளணி	விறல்கோளணி viṟalāḷaṇi, பெ. (n.) பகை அல்லது அதன் துணையின் மேற் செலுத்தும் வலிமையைக் கூறும் அணிவகை (அணியி. 58);; a figure of speech in which is described the heroic acts against an enemy or his allies. [விறல் + தோள்1 + அணி2]
விறல்வென்றி	விறல்வென்றி viṟalveṉṟi, பெ. (n.) போர் வீரத்தாலுண்டாகிய வெற்றி; victory due to one's prowess. "இன்னிசைய விறல் வென்றித் தென்னவர் வயமறவன்" (புறநா. 380, 4);. [விறல் + வென்றி]
விறலி	விறலி viṟali, பெ. (n.) 1. உள்ளக் குறிப்புப் புறத்து வெளிப்பட ஆடுபவள் (தொல். பொ. 91);; female dancer who exhibits the various emotions and sentiments in her dance. 2. பாண்குலப் பெண் (பிங்.);; woman of the {} caste. 3. பதினாறு வயதுப் பெண் (யாழ்.அக.);; girl who is 16 year old. எண்வகைச் சுவையும் மனத்தின் கண்பட்ட குறிப்புகளில் புறத்துப் போந்து புலப்பட ஆடுகின்றவள். இவ்வாறு ஆடுவது விறலாகலின் 'விறல்பட ஆடுவாள்' விறலி எனப்பட்டாள். விறலிக்கு இனவரையறையில்லை யென்பர் நச்சினார்க்கினியர் (தொல். பொருள்-91 உரை); பாண் இனப்
விறலியாற்றுப்படை	விறலியாற்றுப்படை viṟaliyāṟṟuppaḍai, பெ. (n.) அரசன்பாற் பரிசில் பெற்ற ஓர் விறலி பரிசில் பெற விரும்பும் விறலியை அவன்பால் ஆற்றுப்படுத்தலைக் கூறும் புறத்துறை (பு.வெ. 9, பாடாண் 31);; theme in which a {} who had been rewarded by a king directs another {} to the royal presence to obtain rewards. "திறல்வேந்தன் புகழ்பாடும் விறலியை ஆற்றுப்படுத்தன்று" (பு.வெ.9-31);. வள்ளலிடத்தே விறலியை ஆற்றுப்படுத்துவது, பாணாற்றுப்படை முதலிய நான்கும் "கூத்தரும் பாணரும் பொருநரும் விறலியும் ஆற்றிடைக் காட்சி உறழத் தோன்றிப் பெற்ற பெருவளம் பெறாஅர்க் கறிவுறீஇச் சென்று பயனெதிரச் சொன்ன பக்கமும்" (புறத். 36); எனத் தொல்காப்பியர் தொகுத்துக் கூறினார்.
விறலிவிடுதூது	விறலிவிடுதூது viṟaliviḍutūtu, பெ. (n.) காமுகனாய்த் திரிந்த ஒருவன் தான் கழிந்ததற் கிரங்கிப் பின் ஓர் தலைவனை யடுத்துப் பரிசில்பெற்றுத் தன் மனைவிபால் ஓர் விறலியைத் தூதனுப்புவதாகக் கூறும் சிற்றிலக்கியம்; a poem in which a person who led the life of a profligate repents and sends a {} as a messenger to his wife to acquaint her with his good fortune in obtaining the partronage of a chieftain and to conciliate her. [விறலி + விடு + தூது]
விறலோன்	விறலோன் viṟalōṉ, பெ. (n.) 1. திண்ணியன் (பிங்.);; robust, strong and verile man. 2. வீரன்; warrior, hero. "விறலோன் மார்பம் புல்லேம் யாமென" (பு.வெ. 9,47);. 3. அருகன் (பிங்.);; arhat. [விறல் → விறலான் → விறலோன்]
விறற்சொல்	விறற்சொல் viṟaṟcol, பெ. (n.) வெற்றியைக் குறிக்கும் சொல்லின் மூலம் வெற்றி உடையானைக் குறித்தல்; to denote a successful person in the manner of successful word.

விறன்மிண்டநாயனார்	விறன்மிண்டநாயனார் viṟaṉmiṇṭanāyaṉār, பெ. (n.) நாயன்மார் அறுபத்து மூவருள் நம்பியாரூரர் (சுந்தரமூர்த்திகள்); காலத்தவரான ஒரு சிவனடியார் (பெரியபு.);; a cononized {} saint, a contemporary of {}, one of 63. பெரிய புராணத்துட் கூறப்பெறும் அறுபத்து மூவருள் (சிவனடியார்); ஒருவர். இவர் சேர நாட்டில் கொல்லம் துறைமுக நிலையத்திற்குக் கிழக்கே செங்குன்றூரிலே பிறந்தவர். இவர் சிவபெருமா னடியவர்களிடத்திலும் சிவபிரான் திருவடியிலும் பேரன்புடையவர். சிவபெருமான் எழுந்தருளியுள்ள
விறாசு	விறாசு viṟācu, பெ. (n.) பருவான்களைத் (பருங்கொம்பு); திருப்பும்படி அவற்றிற் கட்டுங் கயிறு; brace (M.naut. 86);.
விறாட்டி	விறாட்டி viṟāṭṭi, பெ. (n.) வறட்டி; bratty. [வறட்டி → விறாட்டி]
விறாண்டு-தல்	விறாண்டு-தல் viṟāṇṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) பிராண்டு-, (வின்.);; to scratch.
விறாய்	விறாய் viṟāy, பெ. (n.) செருக்கு; sauciness. "அவனுக்கு விறாய் அதிகம்" (வின்);. [வீறு → விறாய்]
விறிசாய்	விறிசாய் viṟicāy, வி.எ.(adv.) விரைவாக; swiftly. "விறிசாய் நடக்கிறான்" (வின்.);. [விறிசு → விறிசாய்]
விறிசு	விறிசு viṟisu, பெ. (n.) ஒருவகை வாணம்; rocket. "விறிசெனவே சிதறி" (திருப்போ. சந். பிள்ளைத். முத்தப். 9);. தெ. பிருசுலு; {};க. பிறிசு. [விரைசு → விரிசு → விறிசு]
விறிசுவிடு-தல்	விறிசுவிடு-தல் viṟisuviḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. விறிசுவாணத்தை மேலெழ விடுதல்; to send up a rocket. 2. பொய்யுரைகட்டிப் பேசுதல்; to tell lies. [விறிசு + விடு-,]
விறுதா	விறுதா viṟutā, பெ. (n.) வி.எ. (adv.); விருதா (நாமதீப. 645); பார்க்க;see {}.

விருமதண்டம்	விருமதண்டம் viṟumadaṇṭam, பெ. (n.) மாதவிக்கொடி; common delight of the woods. மறுவ. குருக்கத்தி.
விருமதரு	விருமதரு viṟumadaru, பெ. (n.) புன் முருக்குப்பூடு (சங்.அக.);; a plant.
விருமமூலி	விருமமூலி viṟumamūli, பெ. (n.) பூடுவகை; a prostrate herb. மறுவ. பிரமி. [பிரமமூலி → விருமமூலி]
விருமன்	விருமன் viṟumaṉ, பெ. (n.) சிற்றூர்ப் பெண் தெய்வம் (யாழ்.அக.);; a village deity.
விருமாண்டி	விருமாண்டி viṟumāṇṭi, பெ. (n.) சிற்றூர்த் தெய்வம்; a village deity.
விருவிரு-த்தல்	விருவிரு-த்தல் viṟuviṟuttal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மேற்பூச்சு உலர்ந்ததனால் விருவிறென் றிமுத்தல்; to twitch, as when a coating of paste on one's body dries up. "சேறு உலர்ந்து விருவிருத்த உடல்" (அகநா. 17, உரை);. 2. காரம் உறைத்தல்; to be pungent. 'மிளகாய் விருவிருக்கின்றது'. 3. புண் குத்தெடுத்தல் (வின்.);; to throb, as a boil. 4. சினம் பொங்குதல் (இ.வ.);; to fret with anger, to rage. 5. விரைதல் (சங்.அக.);; to hasten, hurry. [விருவிறு → விருவிறுத்தல்]
விருவிருப்பு	விருவிருப்பு viṟuviṟuppu, பெ. (n.) 1. மேற் பூச்சு உலர்ந்ததனால் விருவிறென்றிமுக்கை; twitching, as when a coating of paste on one's body dries up. 2. சார்ப்பு (உறைப்பு);; pungency. 3. புண் முதலியன குத்தெடுக்கை; throbbing pain, as of a boil. 4. கடுஞ்சினம் (வின்.);; rage. 5. சுறு சுறுப்பு (இ.வ.);; briskness, activity. [விருவிறு → விருவிறுப்பு]

விறுவிறெனல்	விறுவிறெனல் viṟuviṟeṉal, பெ. (n.) 1. விறு விறென்றிழுத்தற் குறிப்பு; மலைத்தல் (வின்.);; twitching pain. 2. உறைத்தற் குறிப்பு; being pungent in taste. 3. குத்தெடுத்தற் குறிப்பு; throbbing, as of a boil. 4. சினக்குறிப்பு; being angry. 5. விரைவுக்குறிப்பு; speed, rapid motion. 'விறுவிறென்று கல்வந்து விழுந்தது'. [விறுவிறு + எனல்]
விறுனல்	விறுனல் viṟuṉal, பெ. (n.) கப்பலிலுள்ள ஒருவகைத் துளை (naut);; scupper hole.
விறை	விறை1 viṟaittal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மரத்துப்போதல்; to grow stiff, as from cold, to become numb. 2. குளிர் முதலியவற்றால் நடுங்குதல் (இ.வ.);; to shiver, as from cold. 3. வியத்தல்; to become bewildered. 'குதிரை விறைத்துப் பார்க்கிறது'. 4. செருக்குக் காட்டுதல்; to assume airs. 'யாரிடத்தில் விறைக்கிறாய்?'. க. பெரெ; ம. விரக்க; Ko. verk; Tu. {}; Te. {}; Kui. {}. [விறு → விறை → விறைத்தல் (மு.தா.244);] விறை2 viṟaittal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பெருமை கொள்ளல்; sense of pride. 2. சினத்தல்; get angry. [விறு → விறை → விறைத்தல் (சு.வி.28);]

விறைப்பு	விறைப்பு viṟaippu, பெ. (n.) 1. விறைத்துப் போகை (யாழ்.அக.);; numbness, stiffness, as from cold. 2. நடுக்கம்; shivering. 'குளிர் என்ன விறைப்பு விறைக்கிறது'. 3. மலைப்பு (யாழ்.அக.);; bewilderment. 4. செருக்குக் காட்டுகை; assuming airs; self-abandon. Ma. virakka; Ko. Veru; To. {}; Ka. {}; Tu. {}, Te. {}, birusu. [விறை → விறைப்பு]
விறையல்	விறையல் viṟaiyal, பெ. (n.) குளிர்நடுக்கம்; shivering. "வெடுவெடென் றுடல் விறையலாகி" (வள்ளி, கதை Ms.);. [விறை → விறையல்]
வின்மை	வின்மை viṉmai, பெ. (n.) 1. விற்றொழில்; archery. "தெம்மாறு வின்மை முதலாய செயல்கள் யாவும்" (பாரத. அருச்சுனன்ற. 88);. 2. வில்வன்மை (இலக்.அக.);; skill, adept, expertise in archery. மறுவ. வில்லாண்மை. [வில் → வின்மை]
வின்னப்படு - தல்	வின்னப்படு - தல் viṉṉappaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சிதைதல்; to be marred, injured, to be damaged, as an idol with pieces broken off. "வின்னப்படுத்தி.... வெருட்டுவனே" (தனிப்பா. ii, 158, 394);. 2. காயப்படுதல் (இ.வ.);; to be hurt, wounded. 3. தடைப்படுதல்; to be frustrated. 4. மனம் வேறுபடுதல்; to be estranged. [வின்னம் + படு-தல்]
வின்னம்	வின்னம் viṉṉam, பெ. (n.) பின்னம்1 (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}. [பிள் → பின் → பின்னம் → வின்னம்]

வின்னா	வின்னா viṉṉā, பெ. (n.) கடுரோகிணி (மலை.);; christmas rose.
வின்னாண்	வின்னாண் viṉṉāṇ, பெ. (n.) வில்லை வளைத்துப் பூட்டுங் கயிறு (யாழ்.அக.);; bow-string. [வில் + நாண்2]
வின்னூல்	வின்னூல் viṉṉūl, பெ. (n.) வில்வித்தை (யாழ்.அக.);; art of archery. [வில் + நூல்]
வின்னூலாளன்	வின்னூலாளன் viṉṉūlāḷaṉ, பெ. (n.) விற்பயிற்சியளிக்கும் ஆசிரியன். [வின்னூல் + ஆளன்]
வினகம்	வினகம் viṉagam, பெ. (n.) சேங்கொட்டை (வின்.);; marking-nut tree. [வில் + நகம்1]
வினதை	வினதை viṉadai, பெ. (n.) கருடனது தாய்; the mother of {}. "மழைபுரை பூங்குழல் வினதை" (கம்பரா. சடாயுகா. 27);.
வினயம்	வினயம்1 viṉayam, பெ. (n.) 1. வினையம்1 1, 4, 5, 6 பார்க்க;see {}. 2. சூழ்ச்சி; device, means, stratagem. "என் மனது கன்ற வினயங்கள் செய்தாள்" (விறலிவிடு. 420);. 3. கொடுஞ்செயல்; wicked deed. "இனம்வள ரைவர்கள் செய்யும் வினயங்கள் செற்று" (தேவா. 212, 7);. [வினை → வினயம்] வினயம்2 viṉayam, பெ. (n.) 1. நன்னயம்; good breeding, propriety of conduct. 2. வணக்கவொடுக்கம்; பேச்சு, விடை முதலியவற்றில் வெளிப்படுத்தும் பணிவும் அடக்கமும் நிறைந்த தன்மை; modesty, politeness. "வினயத்தொடு குறுக" (தேவா. 908, 8);. 3. அடக்கம்; self-control, disipline. 4. தேவரைப் புகழ்ந்து கூறும் பாட்டுவகை (சிலப். 8, 26, உரை);; a kind of song in praise of the gods.

வினவு-தல்	வினவு-தல் viṉavudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. உசாவுதல்; to question, enquire. "அனையையோ நீயென வினவுதி யாயின்" (கலித். 76);. 2. ஆய்வு செய்தல்; to investigate, to examine or review judicially. "நமன்றம ரென்றமரை வினவப்பெறுவா ரலரென்று" (திவ். பெரியதி. 10, 6, 5);. 3. செவியேற்றல்; to give ear to, listen to, pay attention to. "மேயாயே போல வினவி" (கலித். 82);. 4. கேள்விப்படுதல்; to hear, receive news of. "மெலிந்திலன் சுதனென..... காரியும் வினவா" (அரிசமய. பராங்.25);. 5. நினைதல்; to bear in mind to think over. "திருவடி வினவாக் கருவுறை மாக்கள்" (கல்லா. 8);. [வினா → வினவு]
வினவுநர்	வினவுநர் viṉavunar, பெ. (n.) 1. உசாவுவோர்; enquirers, questioners. 2. செவியேற்பவர்; listeners, hearers. "வினவுந ரின்றி நின்று வேண்டுவ கூறுவாரும்" (சீவக. 466);. [வினவு → வினவுநர்]

வினா	வினா1 viṉātal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) வினவு- பார்க்க;see {}. "வினாதல் வினாயவை விடுத்தல்" (நன். 41);. [விள் → (விளவு); → வினவு → வினாவு → வினாதல்] (சு.வி.28); வினா2 viṉā, பெ. (n.) 1. கேள்வி; question. 2. அறியான் வினா, ஜயவினா, அறிவொப்புக் காண்டல் வினா, அவனறிவுதான் காண்டல்வினா, மெய்யவற்குக் காட்டல் வினா என ஐவகையாகவும் (தொல். சொல். 13, இளம்); அறியான் வினா, ஐயவினா, அறிபொருள் வினா என மூவகையாகவும் (தொல். சொல். 13); அறிவினா, அறியான் வினா, ஐயவினா, கொளல் வினா, கொடைவினா, ஏவல் வினா என அறுவகையாகவும் (நன். 385, உரை); இலக்கண நூல்களிற் கூறப்படும் கேள்விகள்; question, of five kinds, viz., {}, according to {}: of three kinds viz., {}, according to {} of six kinds. viz., {}, according to {}. 3. சொல் (சூடா.);; word. 4. நுண்ணறிவு; sagacity, prudence, discretion, sharpness, discernment, shrewdness. 'அவனுக்கு வினாப் போதாது" (வின்.);. 5. கவனம்; attention. 'வினாவோடே கேள்' (வின்.);. 6. நினைவு; memory, remembrance. "அது எனக்கு வினா வில்லை" (வின்.);. 7. தமிழ்க் கணக்கில் ஒரு தொகையின் பகுதிகளான தனி யெண்ணுக்கும் பின்ன வெண்களுக்குமுரிய பெயர்; a technical term for a part, integral or fractional, of a number. 'இரண்டேகாலரைக்கால் என்பது இரண்டு, கால், அரைக்கால் என்ற மூன்று வினாக்கள் கொண்டது'(வின்.);. பேசுவோன் கேட்போனிடத்திருந்து விடையை எதிர்பார்த்து வினாச்சொற்களைப் பெய்து அமைக்குந்தொடர் வினாத் தொடராம். இந்த வினாச் சொற்கள் விகுதி வினா, வேர்ச்சொல் வினா என இரு வகைப்படும். யார், யாது, எவள் முதலாயின வேர்ச்சொல் வினாக்கள். ஆகார, ஒகார, ஏகார விகுதிகளைப் பெற்றுவரும் வினாச்சொற்கள் விகுதி வினாக்களாம். தமிழிலக்கணங்கள் வினாத் தொடர்களை அறுவகையாகப் பிரித்துள்ளன. அவை: 1.அறிவினா - ஆசிரியன் இந்நூற்பாவிற்குரிய பொருள் யாது ? என்பது. 2.அறியா வினா - மாணவன் இந்நூற்பாவிற்குப் பொருள் யாது? என்பது. 3.ஐயவினா - அங்கே கிடப்பது பாம்போ பழுதையோ? என்பது. 4.கொளல் வினை - வணிகனுழைச் சென்று பொன் உளவோ மணி உளவோ? என்பது. 5.கொடை வினா - சாத்தனுக்கு ஆடை இல்லையோ? என்பது. 6.ஏவல் வினா - அமுதா உண்டாயோ? என்பது. (இலக். கலைக். 114.); Ma. Uinavuka; Ko. vent; To. Pint; Te. vinu; K. vin(u);cu; Kol. vin-; Nk. vin;

வினாக்குறிப்பு	வினாக்குறிப்பு viṉākkuṟippu, பெ. (n.) வினாவுடன் குறிப்பு முற்றுப் பொருளதாய் வருஞ்சொல்; interrogative, functioning as a predicate. 'எவன், யாது'. [வினா2 + குறிப்பு]
வினாங்கு	வினாங்கு viṉāṅgu, பெ. (n.) நிணம்; fat. [விளர் → வினாங்கு] (சு.வி.29);
வினாச்சொற்கள்	வினாச்சொற்கள் viṉāccoṟkaḷ, பெ. (n.) வினாவை உணர்த்தும் சொற்கள்; words denoting questions. [வினா + சொற்கள்] பாவாணர் விளக்கம் : சுட்டுச் சொற்கள் போன்றே வினாச் சொற்களும் தமிழிலும் திரவிடத்திலும் ஒரெழுத்துச் சொல்லாகவும் பலவெழுத்துச் சொல்லாகவும் இருக்கும். எ-டு: எ, எந்த. வினாவெழுத்துக்கள் மூன்றென்றார் தொல்காப்பியர் "ஆ, ஏ, ஓ அம்மூன்றும் வினாஅ" (தொல். 32); இவற்றையே பவணந்தியார் ஐந்தாக விரித்துரைத்தார். "எயா முதலும் ஆஓ ஈற்றும் ஏயிரு வழியும் வினாவா கும்மே" (நன்.67); இவ்வைந்தும் மூல அளவில் ஒரெழுத்தாகவே தோன்றுகின்றன. ஏ-எ, ஏ-யா, ஆ-ஒ. இவற்றுள் சொல்முதலில் வரும் எ, ஏ, யா என்னும் மூன்றும் சுட்டெழுத்துப் போன்றே வகர மெய்யும் தகர மெய்யும் அடுத்து வினாப்பெயராகும் எ-டு. எவன், எது. எவை என்பதின் திரிபான 'எவி' என்னும் தெலுங்கச் சொல் அற்றுச் சாரியையேற்று வேற்றுமைப் படும்பொழுது எவட்டி எனத் திரியும். இங்ஙனமே எவ், ஏவ் என்னும் வினாச் சொற்களும் முறையே வெ, வே, வை முன் பின்னாக எழுத்து முறை மாறி நிற்கும். இத்திரிபுகளின் வகரமுதலே ஆரிய மொழிகளில் ககரமாக மாறியுள்ளது. வெகெ-க. வே-கே-கா. இவ் வ-க-திரிபு. தெலுங்கை யடுத்த மராத்தியிலேயே தொடங்கி விடுகின்றது. மராத்தி முதலில் ஐந்திரவிடத்துள் ஒன்றளவும், பின்பு நடுத்திரவிடம் என்று கருதத் தக்கதாயும், அதன் ஐம்பிராகிருதத்துள் ஒன்றாயும், இருந்தமை கவனிக்கத் தக்கது. தமிழ் ஆரிய மொழிகளுக்கு முன்தோன்றிய மொழியாதலின் அதில் நேரியல் வினாச் சொற்களும் உறவியல் வினாச் சொற்களும் (Relative); வினாச் சொற்களும் வேறு பிரிக்கப் பெறவில்லை. எ-டு, யார் என்ன செய்தார்? - நேரியல் யார் என் சொன்னாலும் - உறவியல் இந்திய ஆரிய மொழிகளில், நேர்வினாச் சொற்களுக்கு வகரத்தின் திரியான ககர வடியும், உறவியல் வினாச் சொற்களுக்கு எகரத்தின் திரிபான யகரவடியும் ஆளப் பெறுகின்றன. யகரம் ஐகரமாகவும் திரியும். நேர்வினா - உறவியல் வினா மராத்தி இந்தி - கஹான் யவரான் - ஜஹான் வடமொழி - குத்ர யத்ர

வினாடி	வினாடி viṉāṭi, பெ. (n.) விநாடிகை; a minute portion of time.
வினாதல்விடை	வினாதல்விடை viṉātalviḍai, பெ. (n.) வினாவே இன்னொரு வினாவுக்கு விடையாக வருமாயின் அது வினாதல் விடை; reply in the form of a counter question. 'உன் நண்பனைச் சந்தித்தாயா' என்றவழி 'சந்திக்க மாட்டேனா?' என்பது வினாதல் விடை. மறுவ. வினாவெதிர் வினாதல்.
வினாதலிறை	வினாதலிறை viṉātaliṟai, பெ. (n.) வினாவடிவமான மறுமொழி (நன்.386);; interrogation serving as a reply to a question. [வினா → வினாதல் + இறை2]
வினாப்பெயர்	வினாப்பெயர் viṉāppeyar, பெ. (n.) வினாவெழுத்தினடியாகப் பிறந்த பெயர்ச்சொல் (நேமிநா. சொல். 31);; interrogative pronoun. 1. ஏ-ஏன் (ஒருமை); - ஏம் (பன்மை); ஏன் - ஏவன். ஏம் - ஏவம் ஏன் என் ஏன் என். என் + அ = என்ன. ஏன் என்னும் வினாப்பெயர், இன்று காரணம் வினவும் குறிப்பு வினையெச்சமாகவும் வினை முற்றாகவும் வழங்குகின்றது. 2. ஏவன், ஏவன், ஏவர், ஏது, ஏவை இவ்வடிவங்களால், ஆவன், ஈவன், ஊவன் முதலிய நெடில் முதல் சுட்டுப் பெயர்களும் ஒரு காலத்தில் வழங்கினவோ என ஐயறக் கிடக்கின்றது. ஏது என்னும் பெயர் ஒரு பொருள் வந்த வழியை வினவும் குறிப்பு முற்றாகவும் இன்று வழங்குகின்றது. 3. யாவன், யாவள், யாவர், யாவது, யாவை ஏ-யா. யா – யாவை. யாவது - யாது. சுட்டுவிளக்கம் 4. எவன், எவள், எவர், எது, எவை ஏ-எ, எ + அது = எவ்வது - எப்படி ?
வினாப்போக்கு-தல்	வினாப்போக்கு-தல் viṉāppōkkudal, 8. செ.கு.வி. (v.i.) கேள்வி கேட்டல்; to question to enquire into. "குறிகூடியிருந்து வினாப்போக்கி ஒத்தெழுத்திட்டு" (S.I.I.vii, 412);. [வினா + போக்கு-,]
வினாமுதற்சொல்	வினாமுதற்சொல் viṉāmudaṟcol, பெ. (n.) வினாவெழுத்தை முதலிற் பெற்று வந்துள்ள சொல் (தக்கயாகப். 585, உரை);; prefixed interrogative word. [வினா2 + முதற்சொல்]
வினாவழு	வினாவழு viṉāvaḻu, பெ. (n.) வினாவைப் பொருளியைபில்லாதபடி வழங்குகை (தொல். சொல். 14. சேனா.);; incorrect use of an interrogative. 'இந்தக் காளை எவ்வளவு கறக்கும்'. [வினா2 + வழு]

வினாவழுவமைதி	வினாவழுவமைதி viṉāvaḻuvamaidi, பெ. (n.) வினா வழுவை ஆமென்று அமைத்துக் கொள்வது (தொல். சொல். 14. சேனா);; sanction by usage of an incorrect use of an interrogative. [வினாவழு + அமைதி]
வினாவறி-தல்	வினாவறி-தல் viṉāvaṟidal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) அறியுந்திறமை யுண்டாதல் (வின்.);; to begin, to have powers of understanding. [வினா + அறி-,]
வினாவறிபருவம்	வினாவறிபருவம் viṉāvaṟibaruvam, பெ. (n.) பகுத்தறிவு உண்டாம் பருவம்; age of discretion, when a child is capable of understanding the meaning of questions put. [வினாவறி + பருவம்]
வினாவிசைக்குறி	வினாவிசைக்குறி viṉāvisaikkuṟi, பெ. (n.) கேள்விக் குறி; mark of interrogation (?);. [வினா2 + இசை4 + குறி]
வினாவிடை	வினாவிடை viṉāviḍai, பெ. (n.) 1. வினா உருவமான விடைவகை (நன். 386, உரை);; reply in the form of a question. 2. கேள்வியும் விடையும்; question and answer. 3. வினாவிடைப்புத்தகம் பார்க்க;see {}. [வினா + விடை]
வினாவிடைப்புத்தகம்	வினாவிடைப்புத்தகம் viṉāviḍaipputtagam, பெ. (n.) வினாவும் விடையுமாக அமைந்த நூல் (வின்.);; catechism. [வினாவிடை + புத்தகம்]
வினாவினைக்குறிப்பு	வினாவினைக்குறிப்பு viṉāviṉaikkuṟippu, பெ. (n.) வினாவே குறிப்பு வினையாக வருவது; question word which act as a symbolic verb, without variation of tense. யாது, யார் என்பன இவ்வாறு வந்த வினாவினைக் குறிப்புச் சொற்கள்;அவன் யார்?, அவள் யார்?, அவர் யார்? அது யாது? அவை யாவை?
வினாவு-தல்	வினாவு-தல் viṉāvudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) வினவு-, பார்க்க;see {}. "ஆக்க மதர்வினாய்ச் செல்லும்" (குறள், 594);.
வினாவுத்தரம்	வினாவுத்தரம் viṉāvuttaram, பெ. (n.) ஒரு பொருளைக் காட்டும் ஒரு மொழியினைப் பிரித்து ஒருவனுடைய பல்வேறு வகை வினாவிற்கும் விடையாகுமாறு அமைக்குஞ் சொல்லணி வகை (மாறனலங். 280); (பிங்.);; a kind of composition in which a word having a particular significance is split into a number of words, each serving as a reply to a question set before.

வினாவுள்ளவன்	வினாவுள்ளவன் viṉāvuḷḷavaṉ, பெ. (n.) தெளிமதியுள்ளவன் (வின்.);; man of judicious or calm temperament. [வினா + உள்ளவன்]
வினாவெண்பா	வினாவெண்பா viṉāveṇpā, பெ. (n.) மெய்கண்டசாத்திரம் பதினான்கனுள் வினா வடிவமாய் வெண்பாக்களால் அமைந்ததும் உமாபதி சிவாசாரியர் இயற்றியதுமான சிவனியக் கொண்முடிபு நூல்; a text-box on {} philosophy by {}, in {} metre and in the form of questions, one of 14 {}, q.v.
வினாவெதிர்வினாதல்	வினாவெதிர்வினாதல் viṉāvedirviṉādal, பெ. (n.) ஒருவனது வினாவுக்கு எதிர் வினா வடிவமாகக் கூறும் உத்தரம் (தொல். சொல். 14. இளம்);; reply in the form of a counter-question. மறுவ. வினாதல் விடை. [வினா + எதிர்வினாதல்]
வினாவெழுத்து	வினாவெழுத்து viṉāveḻuttu, பெ. (n.) சொல்லின் முதலில் அல்லது இறுதியில் வந்து வினாப்பொருளைத் தரும் எழுத்து (நன். 67);; initial or final letter of a word, indicating interrogation. [வினா + எழுத்து]

வினை	வினை viṉai, பெ. (n.) 1. தொழில்; act, action, deed, work. "செய்திரங்கா வினை" (புறநா.10);. 2. நல்வினை, தீவினை என இருவகைப்பட்ட முன்வினை; karma, as the accumulated result of deeds done in previous-births, of two kinds, viz. {}. 3. நான்கு வினைகள் (வேதநீயம் ஆயுஷ்யம் நாமம் கோத்திரம்); (சீவக. 3114, உரை);; the four results of karma, viz., {}. 4. வினைச்சொல் (தொல். சொல். 198);; verb. 5. செய்தற் குரியது; thing to be done or performed. "அவனை வேறல் வினையன்றால்" (கம்பரா. சூளா. 2);. 6. நீக்கவினை செயல் (பரிகாரச் செயல்);; remedial measure. "வினையுண்டே யிதனுக் கென்பார்" (கம்பரா. நாகபாச. 194);. 7. மேற் கொண்ட செயல்; work on hand, work undertaken. "வினைவகை யென்றிரண்டி னெச்சம்" (குறள், 674);. 8. தீச் செயல்; evil deed. "தாய்வினை செய்யவன்றோ கொன்றனன் றவத்தின் மிக்கோன்" (கம்பரா. கும்பகர்ண. 143);. 9. முயற்சி; effort. "வினைக்கண் வினையுடையான் கேண்மை" (குறள், 519);. 10. போர்; war. "செய்வினைக் கெதிர்ந்த தெவ்வர்" (புறநா. 6);. 11. ஏய்ப்பு; deceitfulness, guile. "வினை களைந்தனர் நண்புகொண் டொழுகினர்" (உபதேசகா. பஞ்சாக். 33);. 12. சூழ்ச்சி; art, cunning, deceit. "வினையி னென்வயின் வைத்தனன்" (கம்பரா. அயோத். மந்திரப். 69);. 13. கருத்து (யாழ்.அக.);; thought, design. 14. தொந்தரவு; trouble. 'அது அதிக வினை செய்யும் போலிருக்கிறது' (வின்.);. 15. சீழ்; pus. 'இந்தப் புண்ணில் இன்னும் வினையிருக்கின்றது'. 16. இரண்டைக் குறிக்கும் குழூஉக்குறி(தைலவ. தைல.);; a cont term signifying two. 'வினை விதைத்தவன் வினை அறுப்பான் தினை விதைத்தவன் தினை அறுப்பான்' (பாழ.);. Ma. vina; Tu. benpini. வினை வேற்றுமை உருபுகளை ஏலாததாய், காலக் கிளவிகளை ஏற்பதாய் வரும் சொற்கள் வினை எனப்படும். இந்த வினை தெரிநிலை வினை குறிப்பு வினை என இருவகைப்படும். இவற்றின் அமைப்பினைக் கீழ்வருமாறு காட்டலாம். தெரிநிலைவினை பகுதி காலஇடைநிலை பாலிடவிகுதி

வினைக்கட்டு	வினைக்கட்டு viṉaikkaṭṭu, பெ. (n.) வினைகளின் கட்டு; the bondage of karma. "தமிழ்..... கேட்பவர் தம் வினைக்கட்டறுமே" (தேவா. 977. 11);. [வினை + கட்டு]
வினைக்களம்	வினைக்களம் viṉaikkaḷam, பெ. (n.) போர்க்களம்; battlefield. "அங்கண் மேவரும் வினைக்களத்து" (திருவாலவா.46, 17);. [வினை + களம்2]
வினைக்காலம்	வினைக்காலம் viṉaikkālam, பெ. (n.) நல்வினைக்காலம்; auspicious time. 'வினைக்காலம் வருங்காலம்; மனை வழியும் தெரியாது' (பழ.);.
வினைக்கீடு	வினைக்கீடு viṉaikāṭu, பெ. (n.) செய்த வினையின் பயன் (சி.போ.பா.அவை. பக்.13);; resultant effect of one's karma. [வினை + ஈடு.]
வினைக்குடுக்கை	வினைக்குடுக்கை viṉaikkuḍukkai, பெ. (n.) வஞ்சனை மிக்கவன் (வின்.);; man full of guile and crafty schemes. [வினை + குடுக்கை]
வினைக்குணம்	வினைக்குணம் viṉaikkuṇam, பெ. (n.) மனக்கடுப்பு (வின்.);; spitefulness. [வினை + குணம்]
வினைக்குறிப்பு	வினைக்குறிப்பு viṉaikkuṟippu, பெ. (n.) குறிப்பு வினை (நன். 321, உரை);; conjugated appellative participle, indefinite or finite. [வினை + குறிப்பு]
வினைக்குறிப்புமுற்று	வினைக்குறிப்புமுற்று viṉaikkuṟippumuṟṟu, பெ. (n.) குறிப்பு வினை முற்றாய் வருவது (புறநா. 68, உரை);; finite, conjugated appellative participle. [வினைக்குறிப்பு + முற்று]
வினைக்குறை	வினைக்குறை viṉaikkuṟai, பெ. (n.) வினையெச்சம்; vabal participle refairing a verb to complete the sense. [குறை என்னும் சொல் ஒரு பொருள் அல்லது உறுப்பு இல்லாக் குறையை முதலிற் குறித்து, பின்பு அக்குறையால் ஏற்படும் தேவையையும் தேவையான பொருளையும் ஆகுபெயராக உணர்த்திற்று. நிறை என்பதன் மறுதலை குறை (குறள். 612);]

வினைக்கேடன்	வினைக்கேடன் viṉaikāṭaṉ, பெ. (n.) 1. முன் வினையை யொழிப்பவன்; one who destroys by experiencing the bondage of karma accumulated in previous births. "வினைக்கேட னென்பாய் போல்" (திருவாச. 5, 22);. 2. வேலையைத் தடை செய்து கெடுப்போன் (இ.வ.);; one who puts obstacles or felters in the way of an undertaking with a view to spoil it.
வினைக்கேடு	வினைக்கேடு viṉaikāṭu, பெ. (n.) 1. வீணானது; that which is useless. "வினைக்கேடு பலபேசி வேண்டியவா திரிவீர்" (தேவா. 677, 5);. 2. செயலறுகை (நாமதீப. 641);; inactivity 3. சுணக்கம் (இலக்.அக.);; delay; slow approach. [வினை + கேடு]
வினைச்செவ்வெண்	வினைச்செவ்வெண் viṉaiccevveṇ, பெ. (n.) தொடர்ந்துவரும் வினை யெச்சங்களில் எண்ணிடைச் சொல் தொக்கு வருவது (நன். 429, மயிலை);; ellipsis of connective particles in a series of {}. [வினை + செவ்வெண்]

வினைச்சொல்

வினைச்சொல் viṉaiccol, பெ. (n.)

பொருளின் புடைபெயர்ச்சியைத் தெரிவிக்குஞ் சொல் (நன். 269);; verb.

ஊண் வினைகள் :

உறிதல் நீர்ப்பொருளையும் நெகிழ்ச்சிப்

உறிஞ்சுதல் பொருளையும் காற்றால் வாய்க்குள் இழுத்தல்.

குடித்தல் - நீர்ப்பொருளை இயல்பாக உட்கொள்ளுதல்.

பருகுதல் - நீர்க்கலத்திற் பற்படக் குடித்தல்.

அருந்துதல் - சிறிது சிறிதாகக் குடித்தல்.

மண்டுதல் - மண்டியுட்படக் குடித்தல்.

மாந்துதல் - பேரளவாகக் குடித்தல்.

சப்புதல் - ஒன்றைமெல்லாது நாவிற்கும் அண்ணத்திற்கும் இடையிலிட்டு நெருக்கி, அதன்சாற்றை மெல்ல மெல்ல உறிஞ்சுதல்;அல்லது அப் பொருளைச் சிறிது சிறிதாகக் கரைத்தல்.

கவைத்தல் - ஒன்றை மென்று அதன் சுவையை நுகர்தல்.

சவைத்தல் - மெல்லிய பொருளை மெல்லுதல், குழந்தை தாய்ப்பாலைச் சப்புதல்.

சூம்புதல் தித்திப்புக் குச்சும் மூளையெலும்பும்

சூப்புதல் விரலும் போன்றவற்றை வாயிலிட்டுச் சப்புதல்.

தின்னுதல் - பழமும் பலகாரமும் போன்ற சிற்றுண்டியை மென்று உட்கொள்ளுதல்.

உண்ணுதல் - கவளங் கவளமாகச் சோற்றை உட்கொள்ளல்.

சாப்பிடுதல் - குழம்பும் சாறும் மோரும் (அல்லது அவற்றுள் ஒன்று); கலந்த சோற்றைக் கவளங் கவளமாகக் கறிவகைகளுடன் (அல்லது அவையின்றி); உட்கொள்ளுதல்.

மடுத்தல் கம்பங்கஞ்சியும் கேழ்வரகுக் கூழும்

வாய்மடுத்தல் போன்றவற்றைக் கட்டிகட்டியாகக் கூட்டில் தொட்டுண்ணுதல், கவளங் கவளமாகப் பிறர் ஊட்டுதல்.

அசைத்தல் விலங்கு அசையிடுவதுபோல்

அசைவு அலகையசைத்து மென்று

செய்தல் உட்கொள்ளுதல்.

அயிலுதல் - குழந்தை அளைந்து சோறுண்ணுதல். அயில் – அயின் - அயினி = உணவு.

"தாலி களைந்தன்று மிலனே பால்விட் டயினியு மின்றயின் றனனே"...... (புறம். எஎ);.

அள்ளல் = நெருக்கம், குழைந்தசேறு. அள் - (அய்); - அயில். அளிதல் = கலத்தல், குழைதல். அள் – அளாவு. அள் - அளை.

"சிறுகை யளாவிய கூழ்." (குறள்.64);

".. இன்னடிசில்

புக்களையுந் தாமரைக்கைப் பூநாறுஞ் செய்யவாய்

மக்களையிங் கில்லா தவர்." (நள. கலிதொ.68);.

ஒநோ : பள் - (பய்); – பயில். பயிலுதல் பழகுதல்.

கப்புதல் - மொக்கி விரைந்து உட்கொள்ளுதல்.

மொக்குதல் = வாய்நிறையக் கொண்டு மெல்லுதல்.

"கைத்தல நிறைகனி யப்பமொ டவல்பொரி

வினைசூழ்-தல்	வினைசூழ்-தல் viṉaicūḻtal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) தீங்கிழைக்க வெண்ணுதல் (வின்.);; to plot evil or harm. [வினை + சூழ்-,]
வினைசெய்யிடம்	வினைசெய்யிடம் viṉaiseyyiḍam, பெ. (n.) ஒருவினை உடனிகழ்கின்ற பிறிதொரு வினைக்கு இடமாவது (பி.வி.16);; locative absolute. [வினை + செய்இடம்]
வினைசெயல்வகை	வினைசெயல்வகை viṉaiseyalvagai, பெ. (n.) வினையைச் செய்யுந்திறம் (குறள், அதி.68);; method of action, modes of action, conduct of affairs. [வினை + செயல்வகை]
வினைஞர்	வினைஞர் viṉaiñar, பெ. (n.) 1. தொழில் வல்லோர்; workers, artisans, artificers. "தண்டமிழ் வினைஞர் தம்மொடுகூடி" (மணிமே. 19, 109);. 2. மருத நில மாக்கள் (திவா.);; agriculturists. 3. கம்மாளர் (யாழ்.அக.);; smiths. 4. கூத்தர் (திவா.);; dancers. 5. கடைமகள் (சூத்திரர்); (பிங்.);; {}. 6. வணிகர் (திவா);; {}. 7. வேளாளர் (இலக்.அக.);; {}.
வினைத்தலை	வினைத்தலை viṉaittalai, பெ. (n.) போர்க்களம்; battle field. "வினைத் தலையிலே வந்தவாறே" (ஈடு. 4, 6, 1);. [வினை + தலை]
வினைத்திட்பம்	வினைத்திட்பம் viṉaittiṭpam, பெ. (n.) தொழில் செய்வதில் மனத்திண்மை; powerful acts, firmness, resolutensss in action greetness of will. "வினைத்திட்ப மென்பது ஒருவன் மனத்திட்பம்" (குறள், 661);. [வினை + திட்பம்]
வினைத்திரிசொல்	வினைத்திரிசொல் viṉaittirisol, பெ. (n.) 1. திரிந்த வினைச்சொல் (சீவக. 223, உரை);; verb in an abnormal form. 2. வழக்கிலின்றி அரிதிற் பொருளுணர்தற்குரிய வினைச்சொல் (நன். 273);; verb not in common use or absolute and not easily understood. [வினை + திரிசொல்]
வினைத்திரிபு	வினைத்திரிபு viṉaittiribu, பெ. (n.) தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை ஆகிய மூன்று இடங்களையும், மூன்று காலங்களையும் காட்டுதற்கு வினைச்சொல் அடையும் மாற்றம்; conjugation of a verb. [வினை + திரிபு]
வினைத்திறப்பொருத்தம்	வினைத்திறப்பொருத்தம் viṉaittiṟapporuttam, பெ. (n.) மணமக்கள் இருவரும் சூழ்ச்சி, வலிமையிலும் சுறுசுறுப்பிலும் ஒத்திருப்பது, வினைத்திறப் பொருத்தம் ஆகும். அவருள் ஒருவர் விரைமதியும் தாளாண்மையும் உடையராயிருக்க இன்னொருவர் மந்தமதியும்

வினைத்தூய்மை	வினைத்தூய்மை viṉaittūymai, பெ. (n.) செய்யப்படும் வினைகள் பொருளேயன்றி அறமும் புகழும் பயந்து நல்லவாகை (குறள். அதி.66);; purity in action which brings in not merely wealth but also religious merit and fame. [வினை + தூய்மை]
வினைத்தொகை	வினைத்தொகை viṉaittogai, பெ. (n.) காலங்கரந்த பெயரெச்சத் தொடர் (நன். 364);; elliptical compound in which a verbal root forms the first component;a compound that can function or be operative in all the three tenses. [வினை + தொகை] மூன்று காலத்திற்கும் பொருந்தும் வகையில் இருக்கும் தொகைச்சொல். வினைப்பெயரும் பெயரும் சேர்ந்து அமைந்த தொகையினை வினைத்தொகை என்பர். சொல்யானை, வரு பொருள் முதலாயின வினைத் தொகைகளாம். கேள், கல், பார், நட ஆகிய நான்கு வாய்பாடு களுக்கும் உரிய வினைகள் வினைத்தொகையினை அமைப்பதில்லை. இதற்கு விதிவிலக்காகக் குடிதண்ணீர், அடிமாடு முதலிய சில வினைத் தொகைகளைக் காணலாம்.
வினைத்தொடர்ச்சி	வினைத்தொடர்ச்சி viṉaittoḍarcci, பெ. (n.) தீவினையின் பயன் (நாமதீப. 291);; effect of evil deeds upon the soul. [வினை + தொடர் → தொடர்ச்சி]
வினைத்தொழிற் சோகீரனார்	வினைத்தொழிற்சோகீரனார் viṉaittoḻiṟcōāraṉār, பெ. (n.) கடைக்கழகக் காலப் புலவர்; a sangam poet. இவர் செய்யுளில் நள்ளிரவிற் கடற்கரைக் கானலும் கடல் சார்ந்த ஊரின் தெருக்களும் இருக்கும் நிலை அழகுறக் கூறப் பெற்றுள்ளது (நற். 319); இவர் தம் பெயர்க் காரணம் அறிய முடியவில்லை.
வினைதீயார்	வினைதீயார் viṉaitīyār, பெ. (n.) தீவினையோர்; sinners, men of evil deeds. "வெறுமின் வினைதீயார் கேண்மை" (நாலடி, 172);. மறுவ. கீழ்கள். [வினை + தீயார்]
வினைதீர்-த்தல்	வினைதீர்-த்தல் viṉaitīrttal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. முன் வினையைப் போக்குதல்; to eradicate the bondage of karma. "வினையேன் வினைதீர் மருந்தானாய்" (திவ். திருவாய். 1, 5, 6);. 2. இடையூறு நீக்குதல் (யாழ். அக.);; to remove or dismiss obstacles or constraints. [வினை + தீர்-,]
வினைதீர்த்தான்	வினைதீர்த்தான் viṉaitīrttāṉ, பெ. (n.) 1. வேழமுகத்தோன் (யாழ்.அக.);; {}. 2. புள்ளிருக்குவேளூர்ச் சிவன்; Lord sivan of a abide in the place {}. மறுவ. அறிவு (ஞான);க் கொழுந்து. [வினைதீர் → வினைதீர்த்தான்]
வினைநர்	வினைநர் viṉainar, பெ. (n.) வினைஞர், 1 பார்க்க;see {}, workmen, artisans. 'அரிய லார்கை வன்கை வினைநர்' (பதிற்றுப். 62, 16);. [வினை → வினைநர்]
வினைப்பகுதி	வினைப்பகுதி viṉaippagudi, பெ. (n.) பகுசொல்லில் வினையைக் குறிக்கும் பகுதியாகிய முதனிலை (நன். 137, சங்கர.);; verbal base of a derivative word. [வினை + பகுதி]

வினைப்படுத்துவினை	வினைப்படுத்துவினை viṉaippaḍuttuviṉai, பெ. (n.) தான் சேர்ந்து வரும் வினையல்லாத சொற்களுக்கு வினைத் தன்மை தரும் வினை; verb that serves as a verbalizer. 'சமையல் செய்' என்பதில் 'செய்' என்பது வினைப்படுத்து வினையாகச் செயல்படுகிறது. [வினைப்படுத்து + வினை]
வினைப்பயன்	வினைப்பயன் viṉaippayaṉ, பெ. (n.) முன் வினையின் விளைவு; result of karma, fruit of action in previous birth. "பற்றே பவமே தோற்றம் வினைப்பயன்" (மணிமே. 24, 107);. [வினை + பயன்]
வினைப்பெயர்	வினைப்பெயர் viṉaippeyar, பெ. (n.) 1. தொழிற்பெயர்; verbal noun. "செயலென்னும் வினைப்பெயர்" (நெடுநல். 171, உரை);. 2. வினையாலணையும்பெயர் பார்க்க;see {}. "வினைப் பெய ரல்பெயர்க் கிடைநிலை யெனலே" (நன். 141);. "எழுதாள் மகிழாள் காதினள் என்னும் வினைப்பெயரான் முடித்து"(சிலப். 4, 47-57, உரை);. 3. செய் தொழிலினால் ஒருவனுக்கு வரும் பெயர்; name given to a person from his action or vocation. "நிலப்பெயர் குடிப்பெயர் குழுவின் பெயரே வினைப்பெயர்" (தொல். சொல். 165);. [வினை + பெயர்] [வினையிலிருந்து பிறந்த பெயரை வினைப்பெயர் என்பர். தொல்காப்பியர் வினைப்பெயரையும் வினையாலணையும் பெயரையும் வேறுபடுத்திப் பேசவில்லை; ஆனால் நன்னூலார் வினைப் பெயரையும் வினையாலணையும் பெயரையும் தெளிவாக வேறுபடுத்தி விளக்குகிறார். நன்னூலார் கருத்துப்படி வினைப்பெயர் அல்லது தொழிற் பெயர் படர்க்கைக்கு மட்டுமே உரியதாம். வினையாலணையும் பெயர், தன்மை, முன்னிலை படர்க்கை ஆகிய மூவிடத்திற்கும் உரியதாம். உணல், தினல். வரல், செலல் என வருவன வினைப்பெயர் அல்லது தொழிற்பெயர். உண்டேனை, உண்டாயை, உண்டானை என வருவன வேற்றுமை ஏற்ற வினையாலணையும் பெயர். வினைப்பெயர் என்பதும் தொழிற்பெயர் என்பதும் ஒன்று. தொல்காப்பியர் வினைப்பெயர்
வினைபாராட்டு-தல்	வினைபாராட்டு-தல் viṉaipārāṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வினைவளர்-, (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}. [வினை + பாராட்டு-,]
வினைமாற்று	வினைமாற்று viṉaimāṟṟu, பெ. (n.) முன்சொன்ன தொழிலொழிய இனி வேறொன்று என்பதைக் காட்டுவதாகிய பொருண்மை; signification of the introduction of an alternative verb in a sentence. "வினைமாற் றசைநிலை" (தொல். சொல். 264);. [வினை + மாற்று]
வினைமாற்றுச் சொல்	வினைமாற்றுச்சொல் viṉaimāṟṟuccol, பெ. (n.) வினைமாறுவதைத் தெரிவிக்கும் 'மற்று' முதலிய இடைச்சொல்; an expletive word in a sentence, introducing an alternative verb, as {}. [வினைமாற்று + சொல்3]

வினைமுதல்	வினைமுதல் viṉaimudal, பெ. (n.) கருத்தா; subject. "வினைமுதல் மாத்திரை விளக்கல்வினைக் குறிப்பே" (நன். 321);. மறுவ. வினையன். [வினை + முதல்] எழுவாயை வினைமுதல் என்று குறிப்பதுண்டு. 'அவன் உங்களைப் பார்த்துப் பேசினான் என்ற தொடரில் 'அவன்' வினைமுதல் அல்லது எழுவாய். "பேசினான்" என்பதை வினை முதலுக்கு உரியவினை என்ற பொருளில் வினைமுதல் வினை என்பர்
வினைமுதற்றொழில்	வினைமுதற்றொழில் viṉaimudaṟṟoḻil, பெ. (n.) செயப்படுபொருள்(வின்);; object. [வினைமுதல் + தொழில்]
வினைமுற்று	வினைமுற்று viṉaimuṟṟu, பெ. (n.) முற்றுவிகுதி கொண்ட வினைச்சொல் (நன். 323, மயிலை);; finite verb. [வினை + முற்று] தொடர்ப் பொருள் குன்றி நிற்கின்ற வினையினை வினைமுற்று என்பர். இந்த வினைமுற்று குறிப்பு, வினை என இருவகைப்படும். செயல் முடிவதைக் குறிப்பதாகவும் சொற்றொடரில் பயனிலையாகவும் வரும் வினைச்சொல் என்றும்
வினைமுற்றுத்தொடர்	வினைமுற்றுத்தொடர் viṉaimuṟṟuttoḍar, பெ. (n.) வினைமுற்றை முதலில் கொண்டு அதனைத் தொடர்ந்து அமையும் முற்றுத் தொடர்; sentence with finite verb in first. எ.டு. வந்தான் கந்தன்.
வினைமுறுகுதல்	வினைமுறுகுதல் viṉaimuṟugudal, பெ. (n.) ஊழ்வினை முதிர்ந்து பயன்றரு நிலையிலாகை (யாழ்.அக.);; maturation of one's past karma or destiny. [வினை + முறுகு1-தல்]
வினைமூளுதல்	வினைமூளுதல் viṉaimūḷudal, பெ. (n.) வினைமுறுகுதல் பார்க்க;see {}. [வினை + மூளுதல்]
வினைமை	வினைமை viṉaimai, பெ. (n.) 1. செய் தொழிலின் தன்மை; nature of a deed. 2. தொழிலுடைமை; property of functioning. "அவை மூவினைமையில்" (சி.போ.1);. [வினை → வினைமை]

வினையடை	வினையடை viṉaiyaḍai, பெ. (n.) வினைச் சொற்கு அடையாக வரும் சொற்கள்; verb qualifier, adverb. எ-டு. இன்று வந்தான், அழகாகப் பாடினான், உரக்கப் பேசினான், நடந்து வந்தான், அங்கே நின்றான், ஏன் சிரிக்கிறான்? [வினை + அடை]
வினையம்	வினையம்1 viṉaiyam, பெ. (n.) 1. செய் தொழில் (பிங்.);; action, deed. "வேண்டுமாறு புரிதியைய வினைய நாடி" (கந்தபு. ஏமகூடப். 30);. 2. முன்வினை; past karma or destiny. "காவலர்க் கரசாய் வாழ்ந்து வினையம தறுத்து" (கம்பரா. காப்பு);. 3. வழிவகை; device, means. "மிகை செய்வார் வினைகட்கெல்லா மேற்செய்யும் வினையம் வல்லான்" (கம்பரா. இரணிய. 147);. 4. வஞ்சகம் (கொ.வ.);; cunning, deceit, sly. 5. வஞ்சக வேலைப்பாடு; deceptive workmanship. "மருங்குடை வினையமும்" (கம்பரா. இலங்கைகே. 20);. 6. வினையம்1, 3 பார்க்க;see {}. 7. நிகழ்ச்சி; happening, event. "மேல்வரும் வினைய மோர்ந்திலை" (கந்தபு. மூவாயிர. 5);. [வினை → வினையம்] வினையம்2 viṉaiyam, பெ. (n.) வினயம்2 பார்க்க;see {}.
வினையழுத்து-தல்	வினையழுத்து-தல் viṉaiyaḻuddudal, 10 செ.கு.வி. (v.i.) வினைவளர்-, (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}. [வினை + அழுத்து-,]
வினையள-த்தல்	வினையள-த்தல் viṉaiyaḷattal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) வினைவளர்-, (வின்.); பார்க்க;see {}. [வினை + அள-,]
வினையன்	வினையன் viṉaiyaṉ, பெ. (n.) 1. தொழில்செய்பவன்; doer, worker. "புலைவினையர்"(குறள், 329);. 2. வஞ்சகன்; cunning or guileful man. [வினையம் → வினையன்]

வினையாட்டி	வினையாட்டி viṉaiyāṭṭi, பெ. (n.) 1. ஏவல் வேலை செய்பவள்; female servant. 2. தீவினையுடையவள்; ill-fated woman. "விளையாட்டியேன் காதன்மையே" (திவ். திருவாய். 6, 1, 1);. [வினையாளன் → வினையாட்டி. ஒ.நோ. திருவாட்டி, மூதாட்டி]
வினையாண்மை	வினையாண்மை viṉaiyāṇmai, பெ. (n.) தொழிலைச் செய்து முடிக்குந் திறமை; capacity or talent to accomplish or do a work. "வினையாண்மை வீறெய்த லின்று" (குறள், 904);. [வினை + ஆண்மை]
விணையாலணையும்பெயர்	விணையாலணையும்பெயர் viṇaiyālaṇaiyumbeyar, பெ. (n.) வினைமுற்று பெயர்த்தன்மைப்பட்டு வருவது (நன். 286);; verbal noun, personal noun in the form of a finite verb. [வினையால் + அணையும் + பெயர்] வினையின் அடியாகப் பிறந்ததாய்ப் பாலிட விகுதிகளை ஏற்றதாய் அமைந்துள்ள பெயர்களை விணையாலணையும் பெயர் என்பர். இது குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர், தெரிநிலை வினையாலணையும் பெயர் என இருவகைப்படும். நல்லவன், தீயவன், வலியவன், எளியவன் என்பன குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர்கள். வந்தவன், சென்றவன் முதலான பெயர்கள் தெரிநிலை வினையாலணையும் பெயர்கள்.
வினையாள்	வினையாள் viṉaiyāḷ, பெ. (n.) வினையாளன், 1 பார்க்க;see {}. "வினையாளை வேலையிடத்து" (பெருந்தொ. 404);.
வினையாளன்	வினையாளன் viṉaiyāḷaṉ, பெ. (n.) 1. தொழிலியற்றுவோன்; one who is engaged in a work, worker. "கணக்குவினையாள ரொடு"(பெருங். மகத. 12, 50);. 2. ஏவலாளன் (யாழ்.அக.);; servant. 3. தீவினையுடையவன்; ill-fated man. [வினை + ஆளன்]
வினையிடைச்சொல்	வினையிடைச்சொல் viṉaiyiḍaiccol, பெ. (n.) வினைத்தன்மை பெற்றுவரும் இடைச்சொல்வகை (நன். 269, மயிலை);; particle having the characteristics of a verb. [வினை + இடைச்சொல்]
வினையியற்சொல்	வினையியற்சொல் viṉaiyiyaṟcol, பெ. (n.) உலக வழக்கிலுள்ள வினைச் சொல் (நன். 269, மயிலை);; verb in popular use. [வினை + இயற்சொல்] செந்தமிழ் நிலத்து மொழியாய்க் கற்றோர்க்கும் கல்லாதவர்க்கும் தம் பொருளை இயல்பாக விளக்கும் வினைச்சொல். (நன். பெயரியல் 14);
வினையிலி	வினையிலி viṉaiyili, பெ. (n.) கடவுள் (இலக். அக.);; God, as free from karma the Lord. [வினை + இன்-மை]

வினையின்மை	வினையின்மை viṉaiyiṉmai, பெ. (n.) இறைவனெண்குணங்களில் வினைப்பயன் இல்லாமையாகிய குணம் (பிங்.);; being unaffected by karma, one of eight attributs or {} q.v. [வினை + இன்மை]
வினையுரிச்சொல்	வினையுரிச்சொல் viṉaiyuriccol, பெ. (n.) வினைக்கு அடையாய் வருஞ்சொல் (வின்.);; adverb. [வினை + உரிச்சொல்]
வினையுருபு	வினையுருபு viṉaiyurubu, பெ. (n.) வினைச் சொல்லின் உறுப்பான இடைநிலை ஈறு முதலியன (நன். 420, உரை);; component particle of a verb, as {}, vigudi. [வினை + உருபு]
வினையுரைப்போர்	வினையுரைப்போர் viṉaiyuraippōr, பெ. (n.) தூதர் (பிங்.);; messengers, ambassadors. [வினை + உரைப்போர்]
வினையுவமம்	வினையுவமம் viṉaiyuvamam, பெ. (n.) தொழில் பற்றி வரும் ஒப்புமை (தொல். பொ. 276, உரை);; comparison based on the actions of the objects compared. [வினை + உவமம்]
வினையுவமை	வினையுவமை viṉaiyuvamai, பெ. (n.) வினையுவம் பார்க்க;see {}. [வினை + உவமம்]
வினையெச்சக்குறிப்பு	வினையெச்சக்குறிப்பு viṉaiyeccakkuṟippu, பெ. (n.) குறிப்புவினையெச்சம் (நன். 342, உரை); பார்க்க;see {}, partciple of an appellative verb. [வினையெச்சம் + குறிப்பு]
வினையெச்சம்	வினையெச்சம் viṉaiyeccam, பெ. (n.) வினையைக் கொண்டு முடியும் குறைவினை (நன். 342);; verbal participle, requiring a verb to complete the sense. மறுவ. வினையெஞ்சு கிளவி. [வினை + எச்சம்] தமிழிலக்கண மரபுப்படி, எச்சவினைகள், வினை கொண்டு முடியும் போது அவை வினையெச்சம் எனப்படும். அந்த வினையெச்சங்களைச் செய்து, செய, செயின் என வாய்ப்பாட்டு முறையில் தமிழிலக்கணங்கள் வகைப்படுத்தி விளக்கும். (இலக். தலைக். 118);
வினையெச்சவினைக்குறிப்புமுற்று	வினையெச்சவினைக்குறிப்புமுற்று viṉaiyeccaviṉaikkuṟippumuṟṟu, பெ. (n.) குறிப்பு வினைமுற்று வினையெச்சப் பொருளதாய் வருவது (புறநா. 44, உரை);; appellative verb used participially. [வினையெச்சம் + வினைக்குறிப்பு + முற்று]

வினையெஞ்சணி	வினையெஞ்சணி viṉaiyeñjaṇi, பெ. (n.) வினை யெஞ்சி நிற்பதாகிய ஒப்பனை வகை (யாழ்.அக.);; a figure of speech in which the finite verb is omitted. [வினை + எஞ்சு + அணி2]
வினையெஞ்சுகிளவி	வினையெஞ்சுகிளவி viṉaiyeñjugiḷavi, பெ. (n.) வினையெச்சம் (தொல். எழுத். 204); பார்க்க;see {}. [வினை + எஞ்சு + கிளவி]
வினைவயிற்பிரிதல்	வினைவயிற்பிரிதல் viṉaivayiṟpiridal, பெ. (n.) தலைவன் தலைவியை நீங்கி வேந்தனாணையாற் பகைமேற் பிரியும் பிரிவைக் கூறும் அகத்துறை (முல்லைப். உரையவதாரிகை);; theme describing the separation of a hero from his beloved when he proceeds under orders against his king's enemy. [வினை + வயின் + பிரிதல்]
வினைவர்	வினைவர் viṉaivar, பெ. (n.) 1. தொழிலினர்; workers, doers, agents. "வேந்துபிழைத் தகன்ற வினைவராயினும்" (பெருங். உஞ்சைக். 38, 94);. 2. சந்துசெய்விப்பவர்; mediators. "நட்பாக்கும் வினைவர்போல்" (கலித். 46, 8);. 3. அமைச்சர்; minister. "கொலையஞ்சா வினைவரால்" (கலித். 10.);. [வினை → வினைவர். ஒ.நோ. அறிவர்]
வினைவலம்படு-த்தல்	வினைவலம்படு-த்தல் viṉaivalambaḍuttal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) எடுத்துக்கொண்ட செயலை வெற்றிபெறச் செய்தல்; to complete a business successfully (to a successful conclusion);. "வினைவலம் படுத்த வென்றியோடு" (அகநா. 74);. [வினை + வலம்1 + படு. வலம்படு-தல் வெற்றியுண்டாதல்]
வினைவலர்	வினைவலர் viṉaivalar, பெ. (n.) 1. பிறரேவிய வினைகளைச் செய்வோர்; those who do an act under orders, as of a king. "அடியோர் பாங்கினும் வினைவலர் பாங்கினும்" (தொல். பொ. 23);. 2. தொழில் செய்வதில் வல்லமை யுள்ளோர்; skilled workmen expert, a dept. "வினைவல ரியற்றிய..... புகையகல்" (பெருங். உஞ்சைக். 42, 88);. [வினை + வலன்2] வினைவலர் viṉaivalar, பெ. (n.) வயற்களத் தொழிலாளி, தோட்டத் தொழிலாளி முதலான அடித்தள மக்களைக் குறிக்கும்பெயர்; a name which denotes the base people, who works infields and garden. (64:101);
வினைவலி	வினைவலி viṉaivali, பெ. (n.) 1. அரண் முற்றுதல் அரண்கோடல் முதலிய தொழில்களின் அருமை; the difficulty of an enterprise (undertaking);, as besieging or capturing a fort. "வினைவலியுந் தன்வலியும்" (குறள், 471);. 2. வினைத் திட்டம் (வின்.); பார்க்க;see {}. 3. ஊழ்வினையின் வலிமை; the power of destiny. [வினை + வலி]

வினைவழிச்சேறல்	வினைவழிச்சேறல் viṉaivaḻiccēṟal, பெ. (n.) வினைவயிற்பிரிதல் பார்க்க;see {}. [வினை + வழி + சேறல்]
வினைவளர்-த்தல்	வினைவளர்-த்தல் viṉaivaḷarttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பகை விளைத்தல் (வின்.);; to create ill- will, enmity or spite. [வினை + வளர்-,]
வினைவாங்கு-தல்	வினைவாங்கு-தல் viṉaivāṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வினையைப் புலப்படுத்தல்; to indicate the line or course of action, to direct the affairs, as of a state, job description. "பேதையோன் வினைவாங்க" (கலித். 27);. [வினை + வாங்கு-,]
வினைவிநாசன்	வினைவிநாசன் viṉaivinācaṉ, பெ. (n.) கடவுள் (யாழ்.அக.); (தீவினையை ஒழிப்பவன்);; god, as the destroyer of karma. [வினை + Skt. {} → த. விநாசன்]
வினைவிளை-த்தல்	வினைவிளை-த்தல் viṉaiviḷaittal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பொல்லாங்கு செய்தல் (யாழ்.அக.);; to do a wicked act. 'வினை விதைத்தவன் வினை அறுப்பான்; தினை விதைத்தவன் தினை அறுப்பான்' (பழ.);. [வினை + விளை-,] வீ

வீ	வீ1 vī, பெ. (n.) 'வ்' என்னும் மெய்யெழுத்தும் நெட்டுயிரான ஈ காரமும் சேர்ந்து பிறந்த உயிர்மெய்யெழுத்து; the compound of 'வ்' and 'ஈ'. வீ2 vī, பெ. (n.) கருவுறுதல்; conceiving. (சா.அக.); வீ3 vītal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அழிதல்; to perish, to cease, to disappear. "வீயாச் சிறப்பின்" (புறநா. 15);. 2. சாதல்; to die. "சிலைத் தெழுந்தார் வீந்தவிய" (பு.வெ.3,7);. 3. நீங்குதல்; to leave. "வினைப்பகை வீயாது பின்சென் றடும்" (குறள். 207);. 4. மாறுதல்; to change, to vary, to deviate as from one's course. "வானின் வீயாது சுரக்கும்" (மலைபடு.76);. Ka.{}, Te. {}. [விள் → (விய்); → வீ-,] வடவர் வி-இ5 என்று மூலங்காட்டி வ்யய் (vyay); பிரிந்து போ (to go apart or in different directions); என்று விரித்து விளக்குவர். 'வி' என்பது 'விள்' என்பதன் திரிபு. 'இ' என்பது இயல் என்பதன் முதனிலை. இயல் = செல்கை, நடக்கை. (வ.மொ.வ.93);. வீ4 vīttal, 11 செ.குன்றாவி. (v.t.) அழித்தல்; to destroy. "ஏழுய ருலகமும் வீக்கின்றான்" (கம்பரா. முதற்போ. 118);. [வீ → வீ-,] வீ5 vī, பெ. (n.) 1. அழிவு; ruin, destruction. "வீகலந்த மஞ்ஞை போல்" (சீவக. 1104);. 2. இறப்பு (பிங்.);; death. 3. நீக்கம் (பிங்.);; separation, removal. 4. மடிவு (பிங்.);; dropping, languishing. 5. மலர்; flower. "வீகமழ் நெடுஞ்சினை" (புறநா. 36);. 6. மகரந்தம்; pollen. "பூவணையின் வீயை" (மேருமந். 1058);. க. {}, தெ. {}. [வீத்தல் → வீ]

வீக்கக்கணம்	வீக்கக்கணம் vīkkakkaṇam, பெ. (n.) கருவிலுண்டாகிய போதே ஏற்படும் சூட்டினால் ஏற்படுவதும், உடம்பு முழுவதும் வீங்கிக் காணப்படுவதுமான குழந்தை நோய்; a children's disease caused by congenital heat and marked by swelling of the body. [வீக்கம் + கணம். கணம் = குழந்தை நோய்வகை]
வீக்கம்	வீக்கம்1 vīkkam, பெ. (n.) 1. உடலுறுப்பு வீங்குகை; enlargement, swelling, inflammation. 'கால் வீக்கம்'. 2. புண் முதலியவற்றின் புடைப்பு; contusion, cellulitis. 3. நீர்ச்சுரப்பால் உடல் வீங்கும் நோய்; dropsy, oedema. 4. தோள் முதலியன பூரிக்கை (யாழ்.அக.);; puffing of the limes. 5. மிகுதி (பிங்.);; abundance. 6. கூட்டம்; crowd. "விண்பிளந் தேங்க வார்க்கும் வானர வீக்கம்" (கம்பரா. இராவண. கள.26);. 7. பெருமை; greatness nobility. "விசயனும் வீக்கமற்றான்" (சீவக. 2192);. 8. செருக்கு; pride. "இலங்கைக் கோமான்றன்னை.... வீக்கந் தவிர்த்த விரலார் போலும்" (தேவா. 56, 10);. 9. விருப்பம் (யாழ்.அக.);; longing, hankering. 'வீக்கமோ தூக்கமோ?' (பழ.);. [வீங்கு → வீக்கம்] வீக்கம்2 vīkkam, பெ. (n.) 1. கட்டு (சூடா.);; bond, tie. 2. இடையூறு; trouble, obstacle. "வீக்கஞ் செய்தார் தவத்தினுக்கு" (திருவிளை. பன்றிக்குட்டி. முலை. 6);. 3. மூடுகை (திவா.);; covering, packing. 4. இறுக்கம்; tightness. 'வீக்கம் கண்டால் தூக்கமாம்' (பழ.);. [வீக்கு → வீக்கம்] வீக்கம்3 vīkkam, பெ. (n.) வேகம்; swiftness. "சில்லிவரன் செல்லும் வீக்கம்" (புரூரவ. போர்புரி.33);. [வீங்கு → வீக்கம்]

வீக்கம்வாடல்	வீக்கம்வாடல் vīkkamvāṭal, பெ. (n.) நோயினால் ஏற்பட்ட வீக்கம் குறைதல்; resolving of the swelling. [வீக்கம் + வாடல்]
வீக்கமாந்தம்	வீக்கமாந்தம் vīkkamāndam, பெ. (n.) குழந்தைகளுக்கு காதும் கண்ணும் வீங்கி நாக்கு, புண்ணாகிக் காய்ச்சலையுண்டாக்கு மோர் மாந்த நோய்; a digestive disease of children marked by swelling of ears, eyes, inflammation of the tongue and fever. [வீக்கம் + மந்தம் → மாந்தம்]
வீக்கமிறங்குதல்	வீக்கமிறங்குதல் vīkkamiṟaṅgudal, பெ. (n.) உடலின் மேற்பகுதியிலிருந்த வீக்கங் குறைந்து மெல்ல மெல்லக் கீழ்நோக்கி யிறங்குகை (வின்.);; subsiding of a swelling and its transition from the upper to the lower parts of the body. [வீக்கம் + இறங்குதல்]

வீக்கு

வீக்கு1 vīkkudal,   5 செ.குன்றாவி.(v.t.)

1. கட்டுதல்; to tie up.

"கச்சையும் வீக்கினன்" (சீவக. 1836);.

2. அடக்குதல்; to control, restrain.

"புலன்கள் வீக்கியும்" (கம்பரா. காட்சிப். 72);.

3. தடுத்தல்; to hinder.

"உயிர்ப்பினை வீக்கி" (பாகவத.

2. மாயவனிலை. 8)

"கொழும்புகை வீக்கி மாடந் திறந்திட" (சீவக. 534);.

4. அடித்தல் (நெல்லை.);; to strike.

ம. வீக்குக.

[வீங்கு → வீக்கு → வீக்கு-,]

வீக்கு2 vīkku, பெ. (n.)

1. கட்டுகை; tying, binding.

"பேர்யாழ்... யாப்புறு புரிஞாண் வீக்கு முதலவிழ" (பெருங். உஞ்சைக். 52, 86);.

2. இறுகுகை; tightness.

"தானை வீக்கற விசித்து" (சீவக. 1086);.

3. அடிக்கை (நெல்லை.);; beating.

[வீக்கு1 → வீக்கு]

வீக்கு3 vīkkudal,   5 செ.குன்றாவி.(v.t.)

1. நிறைத்தல்; to fill.

2. விரைவாகச் செலுத்துதல்; to urge, force out.

"வீக்கினான் றாரை வெய்தா" (சீவக. 2661);.

[வீங்கு → வீக்கு-,]

வீக்கு4 vīkku, பெ. (n.)

1. பெருமை; greatness, nobility.

"வீக்கறுத்து..... வஞ்சமறுத் திடுகென்றான்" (சீவக. 2207);.

2. மிகுதி (பொரு.நி.);; abundance, surplus.

3. கணித முறை (பொரு.நி.);; a mode of calculation.

[வீங்கு → வீக்கு]

வீக்கு5 vīkkudal,   5 செ.குன்றாவி.(v.t.)

1. உயிரைப் போக்குதல்; to kill.

"வீக்கு..... வெவ்விடத்தை" (கம்பரா.இராவணன் வதை. 122);.

2. அழித்தல் (யாழ்.அக.);; to destroy, ruin.

வீகம்	வீகம்1 vīkam, பெ. (n.) 1. பூட்டு (யாழ்.அக.);; padlock. 2. கணையாழி (திவா.);; ring. 3. விரைவு; rapidity, speed, hurry. "இப்போது நீயிருந்தாயாகில் வீகமென்" (ஈடு. 7, 6. அவ.);. தெ. பீகமு; க. பீக;ம. வீகம். வீகம்2 vīkam, பெ. (n.) 1. காற்று; wind. 2. பறவை; bird. [வீ → வீகம்]
வீகமுத்திரை	வீகமுத்திரை vīkamuttirai, பெ. (n.) கோயிற்கதவைப்பூட்டி இடும் முத்திரை (இ.வ.);; seal set on locked doors. especially of a temple. [வீகம்1 + முத்திரை]
வீகாசம்	வீகாசம் vīkācam, பெ. (n.) 1. பகட்டு; pomp and show. 2. தனிமை; solitude loneliness.
வீங்கச்செய்வது	வீங்கச்செய்வது vīṅgacceyvadu, பெ. (n.) உடம்பில் அடிபடுவதனாலோ ஒவ்வா மருந்துகளாலோ உடம்பு வீங்கிப்போவது; to cause swelling-tumescent.
வீங்கப்பண்ணல்	வீங்கப்பண்ணல் vīṅgappaṇṇal, பெ. (n.) வீங்கச் செய்வது பார்க்க;see {} ceyvadu, tumidity. [வீங்க + பண்ணல்]
வீங்கல்	வீங்கல் vīṅgal, பெ. (n.) 1. மிகுதி (பொரு.நி.);; abundance, plenty. 2. பொருளைப் பெறும் பொருட்டு ஏக்கங் கொள்ளுகை (வின்.);; morbid desire, longing. 3. இளைத் திருப்பவ-ன்-ள் (இ.வ);; lean, emaciated person. 4. வீங்கி,1 பார்க்க;see {}. "வீங்கலிவன்" (விறலிவிடு. 825);. 5. உறங்குகை (வின்.);; sleeping. [வீங்கு → வீங்கல்]

வீங்கி	வீங்கி vīṅgi, பெ. (n.) 1. ஒன்றன்மீது ஏக்கங் கொண்டிருப்பவ-ன்-ள் (யாழ்.அக.);; person having morbid desires. "கறிக்கு வீங்கி". 2. சேங்கொட்டை, 1 (மலை.);; marking-nut. [வீங்கு → வீங்கி]
வீங்கிநாரி	வீங்கிநாரி vīṅginā̄ri, பெ. (n.) ஒன்றன்மீது ஏக்கங் கொண்டிருப்பவள்; woman having morbid desires. 'பஞ்சைநாரி பணிகாரஞ் கட்டாள், வீங்கிநாரி விசாரப்பட்டாள்' (பழ.);. [வீங்கி + நாரி4]
வீங்கிவிழி-த்தல்	வீங்கிவிழி-த்தல் vīṅgiviḻittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) கண்ணுறுத்தி இமைகனத்து, திறந்தால் குத்தல் வலியும் கடைக் கண்ணில் மூங்கில் முளைபோல் கூர்மையான சதை வளர்ந்தும் கண் சிவப்பு, எரிச்சல், வீக்கம், புடைப்பு, நீர் வடிதல் ஆகியவிக் குணங்களையுடைய வோர் கண்ணோய்; a disease of the eye marked by irritation, thickening of the eye lids, some growth in the angle of the eye, causing swelling, burning ozing tears etc.
வீங்கிவெடி	வீங்கிவெடி vīṅgiveḍi, பெ. (n.) ஒன்றன் மீது ஏக்கங் கொண்டு அழுது புலம்புதல்; weeping for not getting or loosing something.
வீங்கிவெடி-த்தல்	வீங்கிவெடி-த்தல் vīṅgiveḍittal, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) ஒன்றன் மீது ஏக்கம் கொண்டு அழுது புலம்புதல்; to swell and burst as dead body. [வீங்கி + வெடி-,]

வீங்கு-தல்	வீங்கு-தல் vīṅgudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. பருத்தல் (நாமதீப. 710);; to increase in size, to bulge. 2. பூரித்தல்; to swell. "மணந்தநாள் வீங்கிய தோள்" (குறள், 1233);. 3. வீக்கமுறுதல் (பொரு.நி.);; to become morbidly inflamed and swollen. 4. வளர்தல் (அ.க.நி.);; to grow. 5. மிகுதல்; to be copious or excessive,to increase. "வளம் வீங்கு பெருக்கம்" (பதிற்றுப். 24, 17);. 6. நெருங்குதல் (சூடா.);; to be close, crowded. 7. இறுகுதல்; to become tight and pressing. "வீங்கிறை தடக்கையின்" (குறிஞ்சிப். 123);. 8. விறைப்பாய் நிற்றல்; to be taut and not slack, to be stiff. "விளரூண் றின்ற வீங்குசிலை மறவர்" (அகநா. 89.10);. 9. மேனோக்கிச் செல்லுதல்; to go up, to ascend. "நாவிளிம்பு வீங்கி" (தொல். எழுத். 96);. 10. மெலிதல்; to become emaciated. 'அவன் வீங்கலாயிருக்கிறான்'. 11. ஏக்கங் கொள்ளுதல்; to have morbid desires. 12. உறங்குதல் (யாழ்.அக.);; to sleep. க. பீகு; ம. வீங்ஙுக;தெ. வீகு.
வீங்குகரப்பான்	வீங்குகரப்பான் vīṅgugarappāṉ, பெ. (n.) வீக்கத்தை யுண்டாக்கும் ஒருவகைக் கரப்பான் நோய்; an eczema causing swelling. [வீங்கு + கரப்பான். கரப்பான் = குழந்தைகளுக்கு உண்டாகும் சொறி, புண்வகை]
வீங்குகால்	வீங்குகால் vīṅgukāl, பெ. (n.) பத்து வகை வளிகளுள் ஒன்று (வாயு.);; one of the ten vital airs. It stays in the dead body when all others have left and causes it to swell and burst then it leaves it i.e. on 3rd day. [வீங்கு + கால்]
வீங்குபுள்	வீங்குபுள்1 vīṅgubuḷ, பெ. (n.) ஒரு பறவை; a bird. [வீங்கு + புள்] வீங்குபுள்2 vīṅgubuḷ, பெ. (n.) வீங்குபுள் தோஷம் (பாலவா. 69); பார்க்க;see {}. [வீங்கு- + புள்]

வீங்குபுள்தோஷம்	வீங்குபுள்தோஷம் vīṅgubuḷtōšam, பெ. (n.) மாலை நள்ளிரவு முதலிய காலமல்லாக் காலங்களில் குழந்தைகளை வீட்டுக்கு வெளியில் எடுத்துச் செல்லுகையில் சில பறவைகளின் நிழல் படுவதால் உண்டாவதாகக் கருதப்படும் நோய் வகை (பாலவா. 71);; a disease of children, attributed to the flight of certain birds overhead when they are taken outside the house at dusk, midnight or other inauspicious hour
வீங்குவாயு	வீங்குவாயு vīṅguvāyu, பெ. (n.) விதையைப் பற்றிய 6 வகை வளியுளொன்று; swelling of the testicles due to {}. [வீங்கு + Skt. {} → த. வாயு]
வீங்குவிரைவாதம்	வீங்குவிரைவாதம் vīṅguviraivātam, பெ. (n.) இரண்டு விரையும் வீங்கி இரு கால் நரம்பிழுத்து மிக்க வலியுண்டாய் மலம் போகாமலும் வளி பரியாமலும் குளிர் கண்டு கண் புகைந்து வரும், ஒருவகை நோய் (யூகி-1200);; orchitis marked by constipation, flatulence, chillness, pain in the legs etc. [வீங்கு + விரை + வாதம்]
வீங்கை	வீங்கை vīṅgai, பெ. (n.) 1. ஒருவகை அசைவு; a movement. 2. ஆடல் வகை; a mode of dancing. 3. குதிரை நடைவகை; a pace of a horse. [வீங்கு → வீங்கை]
வீச்சம்	வீச்சம் vīccam, பெ. (n.) நாற்றம்; smell, effluvium. [வீசு → வீச்சு → வீச்சம்] (மு.தா.65); காற்றானது நீண்டு செல்வதால் அதனொடு கலந்த வாசனையும் நீண்டு செல்கின்றதென்க. வீசுதல் என்னும் சொல், வழக்கில் தீய நாற்றத்தையே குறிக்கும்
வீச்சரிவாள்	வீச்சரிவாள் vīccarivāḷ, பெ. (n.) அறுவாள்வகை (இ.வ.);; a kind of billhook. மறுவ. புல்லரிவாள். [வீச்சு + அறுவாள் → அரிவாள்] [p]
வீச்சலை	வீச்சலை vīccalai, பெ. (n.) ஆழிப்பேரலை; tsunami. [வீச்சு + அலை]
வீச்சாட்டம்	வீச்சாட்டம் vīccāṭṭam, பெ. (n.) 1. பரப்பகலம் (வின்.);; spaciousness, roominess. 2. வீச்சு, 5 பார்க்க;see {}. 3. நன்னிலைமை; good circumstances, profilable increase.. [வீச்சு + ஆடு → ஆட்டம்]

வீச்சு	வீச்சு vīccu, பெ. (n.) 1. எறிகை; throw, cast, as of a net. "எறிந்த வீச்சுத் தவ்விட...... வாளொடுந் தழுவிக் கொண்டான்" (கம்பரா. அதிகா.213);. 2. சிறகடிக்கை; beat, flat, as of wings. 3. அடி; blow, strike. 4. ஆட்டுகை; swinging, oscillation. 'ஊஞ்சலை ஒரு வீச்சு வீசியாடினாள்'. 5. நீளம்; length. 'அந்த வீடு வீச்சா யிருக்கிறது'. 6. விரைவு; quickness, rapidity. 'அவன் வீச்சாக நடக்கிறான்'. 7. ஒட்டம்; sweep, glance. 8. நோய் வகை (யாழ்.அக.);; a disease. 9. வலிமை (வின்.);; strength. 10. தற்பெருமை; self-boasting, arrogant talk. 'யாரிடத்தில் இந்த வீச்சு'. 11. ஆந்தை முதலியவற்றின் ஒசை; dry, screech as of an owl. "வாய்ச்சிறு புதுப்புள் வீச்சுறு விழுக்குரல்" (பெருங். உஞ்சைக். 55, 89);. 12. மெய்யெழுத்துக்கள் உயிரெழுத்தோடு சேர்ந்து வரும் போது கொள்ளும் ஒருவகைக் குறியீடு; a vowel-sign of vowel-consonants. 13. வளைவு (கட்டட. நாமா. 16);; curve. 14. வீச்சம் (இ.வ.); பார்க்க;see {}. க. பீசு. [வீசு வீச்சு]
வீச்சுக்காரன்	வீச்சுக்காரன் vīccukkāraṉ, பெ. (n.) 1. மிகுதியாக செலவு செய்பவன் (யாழ்.அக.);; person driven to extravagance, spend thift. 2. தற்பெருமை பேசுவோன்; boastful person, braggart. [வீச்சு + காரன்]
வீச்சுக்காரி	வீச்சுக்காரி vīccukkāri, பெ. (n.) 1. வரம்புமீறி செலவு செய்பவள்; extravagant woman. 2. பெருமை பேசுபவள்; boastful woman. 3. விலைநலப் பெண்டிர்; prostitute. [வீச்சு + காரி]

வீச்சுசன்னி	வீச்சுசன்னி vīssusaṉṉi, பெ. (n.) இசிவு நோய்வகை (வின்.);; lockjaw, tetanus. [வீச்சு + சன்னி] Skt. Janni → த. சன்னி.
வீச்சுப்புத்து	வீச்சுப்புத்து vīccupputtu, பெ. (n.) ஒரு வகைப் புண்; an ulcer. [வீச்சு + புத்து]
வீச்சுலை	வீச்சுலை vīcculai, பெ. (n.) காற்று வீசும் உலை; blast furnace. [வீசு → வீச்சு + உலை]
வீச்சுவலி	வீச்சுவலி vīccuvali, பெ. (n.) நரம்புகளை இழுத்துவிடும் ஒரு வகை வலிப்பு; a spasm in which the muscles or muscular fibres contract and relax alternately in quick succession. [வீச்சு + வலி]
வீச்சுவலை	வீச்சுவலை vīccuvalai, பெ. (n.) மீன்பிடி வலைவகை (இ.வ.);; a kind of casting net. மறுவ. எறிவலை, மணிவலை. ம. வீச்சுவல. [வீசு → வீச்சு + வலை. வலை = மீனுள்ளிட்ட கடல்வாழ் உயிரிகளைச் சூழ்ந்து அகப்படுத்தும் கருவி] வாய்ப்பக்கம் நீர்ப்பரப்பில் எறிந்து மையமூடாக நாற்புறக் கோடியும் இழுக்கப்படத் தக்க வகையில் அமைவுற்ற பெரிய வட்ட வடிவமான மீன்பிடி வலை.
வீச்சுவிளக்கு	வீச்சுவிளக்கு vīccuviḷakku, பெ. (n.) மாழைகளை (அல்); மாழைகளினாலான அணிகலன்களை உருக்கவும், காய்ச்சவும் பயன்படுத்தும் காற்று வீசும் விளக்கு; blast lamp. [வீசுவிளக்கு → வீச்சுவிளக்கு] [p]
வீச்சுவீச்செனல்	வீச்சுவீச்செனல் vīccuvīcceṉal, பெ. (n.) கதறுதற்குறிப்பு; onom. expr, of screaming. [வீச்சு + வீச்சு + எனல்]

வீச்சுவேனுமாய்	வீச்சுவேனுமாய் vīccuvēṉumāy, வி.எ. (adv.) அளவில் மிகுதியாய்; with a free hand, liberally, as in measuring. [வீசு → வீச்சு + வியனுமாய் → வேனுமாய்]
வீச்சேணி	வீச்சேணி vīccēṇi, பெ. (n.) வீசுகாலேணி (சங்.அக.);; a kind of ladder. [வீச்சு + ஏணி1]
வீசக்கணக்கு	வீசக்கணக்கு vīcakkaṇakku, பெ. (n.) கணக்கு வகை (M.E.R.1931-32, P.55);; a mode of calculation.
வீசகணிதம்	வீசகணிதம் vīcagaṇidam, பெ. (n.) கணித வகை; algebra. [வீசம் + கணிதம்]
வீசகரி	வீசகரி vīcagari, பெ. (n.) வேங்கை மரம் (சங்.அக.);; East Indian kino tree. [வீசம் + கரி]
வீசகா	வீசகா vīcakā, பெ. (n.) வீசகரி (சங்.அக.); பார்க்க;see {}.
வீசம்	வீசம்1 vīcam, பெ. (n.) மாகாணி (பிங்.);; the fraction, 1/16. தெ. வீசமு; க. வீச; து. வீசு, வீச;ம. வீசம்.
வீசல்	வீசல் vīcal, பெ. (n.) 1. எறிகை (பிங்.);; throwing. 2. வரையாது கொடுக்கை (திவா.);; giving liberally unconcelled liberality. [வீசு → வீசல்]
வீசனம்	வீசனம் vīcaṉam, பெ. (n.) 1. சிற்றால வட்டம் (சூடா.);; small fan. 2. விசிறி (திவா.);; fan. [வீசு → வீசனம்]
வீசானம்	வீசானம் vīcāṉam, பெ. (n.) திருகுவட்டம் (பாண்டிச்.);; a small wedge shaped reel. [வீசு → வீசானம்]

வீசி	வீசி1 vīci, பெ. (n.) 1. அலை; wave, ripple. "வீசிகள் கவரியாக" (கந்தபு. திருவவ. 110);. 2. சிறுக்கம் (இலக்.அக.);; trifle, a little reduction. [வீசு → வீசி] வீசி2 vīci, பெ. (n.) நலம் (இலக்.அக.);; health welfare. வீசி3 vīci, பெ. (n.) சதகுப்பை; dill or sowa seed.
வீசிக்கட்டு-தல்	வீசிக்கட்டு-தல் vīcikkaṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) விரிவாகக் கட்டுதல்; to build in large proportions. "தூணுமெழ வீசிக்கட்டி" (கோயிலொ. 3);. [வீசு + கட்டு-,]
வீசிதரங்கநியாயம்	வீசிதரங்கநியாயம் vīcidaraṅganiyāyam, பெ. (n.) அலைகள் போல ஒன்றன்பின் னொன்று தொடர்ந்து வருதலைக் கூறும் நெறி (இலக்.அக.);; the {} of the wave undulation, typifying an uninterrupted and regular succession or series, as of waves. [வீசி + தரங்கம் + நியாயம்] Skt. {} → த. நியாயம்.
வீசிநட-த்தல்	வீசிநட-த்தல் vīcinaḍattal, 3 செ.கு.வி.(v.i.) 1. காலை யெட்டி வைத்து விரைவாக நடத்தல்; to take long and quick strides, as in walking. 2. நெடுந்தொலைவு செல்லுதல்; to go long distance. 'வீசி நடந்தால் வெள்ளி வீசம் குறையும்' (பழ.); [வீசி + நட-,]
வீசிப்பிடி-த்தல்	வீசிப்பிடி-த்தல் vīcippiḍittal, 2 செ. குன்றாவி. (v.t.) மூச்சை இழுத்து உள்ளே கும்பித்துப் பிறகு சீராக விடுதல்; a breath exercise followed by siddhas. "வீசிப் பிடிக்கும் விறகறியாரில்லை" (திருமந்.);.
வீசிப்போ-தல்	வீசிப்போ-தல் vīcippōtal, 8 செ.கு.வி.(v.i.) வீசிநட-, பார்க்க;see {}. [வீசி + போ-,]
வீசிமாலி	வீசிமாலி vīcimāli, பெ. (n.) கடல் (இலக்.அக.);; sea. [வீசி + மாலி]

வீசியடி-த்தல்	வீசியடி-த்தல் vīciyaḍittal, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஓங்கியடித்தல்; to strike with force, swinging the arm. [வீசி- + அடி-,]
வீசிவில்லிடு-தல்	வீசிவில்லிடு-தல் vīcivilliḍudal, 5 செ. குன்றாவி.(v.t.) தேர் முதலிய நெம்பத்தணி போடுதல்; to apply a lever as in raising the wheel of a car. "வீசிவில்லிட் டெழுப்பினாலும் எழுப்பப் போகாதிருத்தல்" (திவ். திருப்பா. 23, வ்யா. பக்.203);. [வீசு + வில்லிடு-,]

வீசு	வீசு1 vīcudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. எறிதல் (பிங்.);; to throw, fling, as a weapon, to cast, as a net. "நின்ற மண்ணாயினுங் கொண்டு வீசுமினே" (திவ். இயற். திருவிருத். 53);. 2. சிறகடித்தல்; to flap, as wings. "வீசுஞ் சிறகாற் பறத்திர்" (திவ். இயற். திருவிருத். 54);. 3. ஆட்டுதல்; to swing, as the arm. "மூங்கில் போன்றிருந்துள்ள தோள் வீசி" (திவ். பெரியதி. 3. 7. 5. வ்யா);. 4. இரட்டுதல்; to fan. "முழவுத் தோளோச்சித் தண்ணென வீசியோயே" (புறநா. 50.13);. 5. சுழற்றுதல்; to wave, flourish, as a sword. "வருமாய ரோடுடன் வளைகோல் வீச" (திவ். பெரியாழ். 3, 4, 6);. 6. அடித்தல்; to strike, beat, flog. 'கழியால் அவனை வீசினான்'. 7. விரித்து நீட்டுதல்; to open out, spread, to lengthen, stretch. "இருஞ்சிறை வீசியெற்றி" (கம்பரா. சடாயுவுயிர். 107);. 8. மிகுத்திடுதல் (அரு.நி.);; to accumulate. 9. வரையாது கொடுத்தல் (பிங்.);; to give liberally. "இரவலர் புன்கண்டீர நாடொறும் உரைசா னன்கலம் வரைவில வீசி" (பதிற்றுப். 54. 8);. 10. சிந்துதல்; to spill. "கண்ணீர்க் கடலாற் கனைதுளி வீசாயோ" (கலித். 145);. 11. சிதறுதல்; to strew, scatter, sow, as seeds. "கொள்பத மொழிய வீசிய புலனும்" (புறநா. 23);. 12. களைதல்; to lay aside, throw off. "உடலுறு பாசம்வீசா தும்பர்ச் செல்வாரு மொத்தார்" (கம்பரா. கடறாவு. 11);. 13. செய்யா தொழிதல்; to abandon, to leave off, to drop. "சுடுவேனது தூயவன் வில்லினாற்றற்கு மாசென்று வீசினேன்" (கம்பரா. சூளா. 18);. தெ. வீசு; க. பீசு; ம. வீசுக; Ko. Vic; To. pis; Kod. bi-j (bi-di);; து. bijuni; Go. {}, Kui. vinja; Kur. {}, malt. bengre. [விசு → வீசு] (மு.தா.பக்.68); வீசு2 vīcudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. காற்று முதலியன அடித்தல்; to blow, as the wind. "வீசு தென்றலும் வீங்கிள வேனிலும்" (தேவா. 1203, 1);. 2. பரவுதல்; to spread, to be diffused or emitted, as fragrance, rays, etc. "ஞானவாசம் வீசி பரகாசியா நிற்ப" (திருப்பு. 1132);.

வீசுகாலேணி	வீசுகாலேணி vīcukālēṇi, பெ. (n.) தாங்குகால்களிரண்டுள்ள ஏணி வகை (வின்.);; a kind of ladder with two supporting legs. step-ladder. [வீசு- + கால் + ஏணி] [p]
வீசுகோல்	வீசுகோல் vīcuāl, பெ. (n.) 1. வீசுவில் (வின்.); பார்க்க;see {}. 2. வில்லுப் பாட்டுப் பாடும்போது வில்லடிக்கப் பயன்படும் கோல் வகை (நாஞ்.நா.);; a kind of rod used for striking the bow in singing {}. [வீசு + கோல்] வீசுகோல் vīcuāl, பெ. (n.) வில்லிசைக் கருவியை மீட்டப் பயன்படும் கோல்; [வீசு+கோல்]
வீசுகோற்காரன்	வீசுகோற்காரன் vīcuāṟkāraṉ, பெ. (n.) வில்லுப்பாட்டில் வில்லடிப்போன் (நெல்லை);; one who plays with the vil instrument in {}. [வீசு + கோல் + காரன்]
வீசுதமர்	வீசுதமர் vīcudamar, பெ. (n.) துரப்பண வகை (வின்.);; bow drill. [வீசு + தமர்]
வீசுதவர்	வீசுதவர் vīcudavar, பெ. (n.) வீசுதமர் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}. [வீசு + தவர்2]
வீசுவில்	வீசுவில் vīcuvil, பெ. (n.) துரப்பண மிழுக்கப் பயன்படும் வில்; drill bow. [வீசு + வில்] [p]
வீசுவிற்குடம்	வீசுவிற்குடம் vīcuviṟkuḍam, பெ. (n.) துரப்பணக் கூடு (வின்.);; case for a drill bow. [வீசுவில் + குடம்]

வீசேறு-தல்	வீசேறு-தல் vīcēṟudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) மேலேறுதல்; to be upraised. "வீசேறிய புருவத்தவர்" (தேவா. 69, 10);. [வீசு + ஏறு-,]
வீசை	வீசை1 vīcai, பெ. (n.) நாற்பது பலங்கொண்ட எடுத்தலளவை; viss, a measure of weight = 40 palams. தெ. வீசெ. வீசை2 vīcai, பெ. (n.) நீண்டு வளரும் மேலுதட்டு மயிர்; moustache. [வீசு → வீசை] தலைமயிரும் தாடியும் நீண்டு வளர்வனவேயாயினும், குறுக்காக நீண்டு வளர்வது மீசையொன்றே யாதலின், அது விசையெனப்பட்டது. (மு.தா.பக்.68);. வீசை3 vīcai, பெ. (n.) வாழை; plantain
வீசைத்தூக்கம்	வீசைத்தூக்கம் vīcaittūkkam, பெ. (n.) காற்குன்றி மணி எடை; gold-smith's weight = 1/4 {}. [வீசம்2 + தூக்கம்2]
வீட்டன்	வீட்டன் vīṭṭaṉ, இடை(part), தோறும் என்று பொருள்படும் ஓர் ஈறு; a distributive suffix meaning each, every. "ஆட்டை வீட்டன் பொலிசை காசு அரைக்கால்" (S.I.I.ii. 97);. [வட்டம் → விட்டன் → வீட்டன்]
வீட்டார்	வீட்டார் vīṭṭār, பெ. (n.) வீட்டிலுள்ள மக்கள்; members of a household family members. [வீடு → வீட்டார்]
வீட்டாள்	வீட்டாள் vīṭṭāḷ, பெ. (n.) மனைவி (யாழ்.அக.);; wife. [வீடு → வீட்டாள்] ஒ.நோ. இல் → இல்லாள்
வீட்டிருப்பு	வீட்டிருப்பு vīṭṭiruppu, பெ. (n.) குடும்ப நிலை; state of the family, family affairs. "வீட்டிருப் பறியாத ஆண்பிள்ளை" (விநோதரச. 24);. [வீடு → வீட்டு + இருப்பு]

வீட்டிலொன்று	வீட்டிலொன்று vīṭṭiloṉṟu, பெ. (n.) முப்பூவி லொன்று; one of the three salts. [வீட்டில் + ஒன்று]
வீட்டிறப்பு	வீட்டிறப்பு vīṭṭiṟappu, பெ. (n.) மேற்கூரையின் தாழ்ந்த பக்கம் (சூடா.);; eaves of the roof of a house. [வீடு → வீட்டு + இறப்பு] ஒ.நோ. இறப்பு,7.
வீட்டினெருப்பு	வீட்டினெருப்பு vīṭṭiṉeruppu, பெ. (n.) அகத்தி; a tree.
வீட்டு	வீட்டு1 vīṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. கொல்லுதல் (சூடா.);; to kill. "அந்தகன் றூதர் வீட்டு முன்னரே" (உபதேசகா. சிவபுரா. 40);. 2. அழித்தல்; to destroy. "என்றன் வெந்தொழில் வீட்டிட" (திருவாச. 41.5);. 3. நீக்குதல்; to remove. "பிணியை வீட்டி மணித்தடந் தோளினாற்குக் கொடுத்தியோ" (கம்பரா. மிதிலைக். 97);. [வீழ்த்து → வீட்டு-,] வீட்டு2 vīṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) தள்ளுதல்; to cast into, throw in. "இரவியைச் சிறையில் வீட்டினான்" (கந்தபு. அமரர் சிறைபு. 3);. [வீழ்த்து → வீட்டு-,]
வீட்டுக்கப்புறம்	வீட்டுக்கப்புறம் vīṭṭukkappuṟam, பெ. (n.) வீட்டுக்குத்தூரம் பார்க்க;see {}. [வீட்டுக்கு + அப்புறம்]
வீட்டுக்கரு	வீட்டுக்கரு vīṭṭukkaru, பெ. (n.) ஐங்காய மெழுகு பார்க்க;see {}.
வீட்டுக்காரர்	வீட்டுக்காரர் vīṭṭukkārar, பெ. (n.) கணவர்; husband. [வீடு → வீட்டு + காரர்]

வீட்டுக்காரன்	வீட்டுக்காரன் vīṭṭukkāraṉ, பெ. (n.) 1. வீட்டுக்குரியவன்; landlord of a house. 2. வீட்டுக்காரர் பார்க்க;see {}. [வீடு → வீட்டு + காரன்1]
வீட்டுக்காரி	வீட்டுக்காரி vīṭṭukkāri, பெ. (n.) 1. வீட்டுக் குடையவள்; landlord of a house. 2. மனைவி; wife. மறுவ. மனையாள். [வீடு → விட்டு + காரி]
வீட்டுக்காரியம்	வீட்டுக்காரியம் vīṭṭukkāriyam, பெ. (n.) குடும்ப வேலை; house hold affairs. "நம் சேனாதிபதி விண்ணப்பத்தால் நம் வீட்டுக் காரியம் செய்யும் கோவணவர்" (Pudu. Insc. 791);. [வீடு → வீட்டு + Skt. {} → த. காரியம்] வீட்டுக்கிரியை —, பெ. (n.); வீட்டிற் செய்யுஞ் சாச்சடங்குப் பகுதி (யாழ்.அக.);; part of the funeral ceremonies, performed at the house. [வீடு → வீட்டு + Skt. {} → த. கிரியை]
வீட்டுக்குட்சாட்சி	வீட்டுக்குட்சாட்சி vīṭṭukkuṭcāṭci, பெ. (n.) வீட்டிலிருப்பவர்களுடைய சான்று மூலம் (வின்.);; domestic evidence. [வீடு + உள்2 + Skt. sakshi → த. சாட்சி]
வீட்டுக்குடையவன்	வீட்டுக்குடையவன் vīḍḍukkuḍaiyavaṉ, பெ. (n.) 1. வீட்டுக்கு உரியவன் (வின்.);; owner of a house. 2. குடும்பத் தலைவன் (வின்.);; head of a family. 3. ஒரைக்குரிய (இராசி); தலைவர்; lord of a zodiacal sign. [வீடு → வீட்டுக்கு + உடையவன்]
வீட்டுக்குத்தூரம்	வீட்டுக்குத்தூரம் vīṭṭukkuttūram, பெ. (n.) வீட்டுக்குவிலக்கு (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}. [வீடு → வீட்டுக்கு + தூரம்]
வீட்டுக்குவிலக்கம்	வீட்டுக்குவிலக்கம் vīṭṭukkuvilakkam, பெ. (n.) வீட்டுக்குவிலக்கு பார்க்க;see {}. [வீடு → வீட்டுக்கு + விலக்கம்]

வீட்டுக்குவிலக்கு	வீட்டுக்குவிலக்கு vīṭṭukkuvilakku, பெ. (n.) மகளிர் மாதவிடாய்; menstruation, as necessitating a woman to stay outside her house during her periods. [வீடு → வீட்டுக்கு + விலக்கு]
வீட்டுக்குவெளி	வீட்டுக்குவெளி vīṭṭukkuveḷi, பெ. (n.) மாதவிலக்கு; menses. [வீடு → வீட்டுக்கு + வெளி]
வீட்டுக்குளிர்ச்சி	வீட்டுக்குளிர்ச்சி vīṭṭukkuḷircci, பெ. (n.) தீயபெண்கடவுள்களுக்கு வீடுகளில் இடும் காணிக்கை (யாழ்ப்.);; offerings made to demons when worshipped at home. [வீடு → வீட்டு + குளிர்ச்சி]
வீட்டுக்கோழி	வீட்டுக்கோழி vīṭṭukāḻi, பெ. (n.) வீடுகளில் வளர்க்கப்படும் கோழி; domesticated fowl. [வீடு → வீட்டு + கோழி]
வீட்டுச்சாமான்	வீட்டுச்சாமான் vīṭṭuccāmāṉ, பெ. (n.) 1. வீட்டிற்குரிய தட்டு முட்டுகள்; household furniture and utensils. 2. வீட்டுப் பண்டம், 2, 3 பார்க்க;see {}. [வீடு → வீட்டு + சாமான்] saman = urdhu.
வீட்டுச்சீட்டு	வீட்டுச்சீட்டு vīṭṭuccīṭṭu, பெ. (n.) 1. வீட்டை விலைகொடுத்து வாங்கிய ஒப்பந்தம், உறுதி முதலிய ஆவணம் (வின்.);; title-deeds relating to one's house. 2. குடும்ப வழக்கு (இ.வ.);; monetary transactions of a family. [வீடு → வீட்டு + சீட்டு]
வீட்டுச்சுகம்	வீட்டுச்சுகம் vīṭṭuccugam, பெ. (n.) வீட்டிற் பெறக்கூடிய இன்பம்; domestic felicities. [வீடு → வீட்டு + Skt. suga → த. சுகம்1]
வீட்டுச்செலவு	வீட்டுச்செலவு vīṭṭuccelavu, பெ. (n.) உணவு முதலியவற்றிற்கு ஆகுஞ் செலவு; household expenditure, opp. to {}. [வீடு → வீட்டு + செலவு]

வீட்டுத்தீ	வீட்டுத்தீ vīṭṭuttī, பெ. (n.) அகத்தி; a tree. (சா.அக.);
வீட்டுத்தெய்வம்	வீட்டுத்தெய்வம் vīṭṭutteyvam, பெ. (n.) 1. குடும்பப் பெண் கடவுள் (இ.வ.);; household deity. 2. மங்கலப் பெண்டு; woman who dies during the lifetime of her husband and is worshipped as a deity by her family. மறுவ. குலதெய்வம். [வீடு → வீட்டு + தெய்வம்]
வீட்டுத்தேவை	வீட்டுத்தேவை vīṭṭuttēvai, பெ. (n.) வரிவகை (S.I.I.vii, 63);; a tax. [வீடு → வீட்டு + தேவை]
வீட்டுத்தேன்	வீட்டுத்தேன் vīṭṭuttēṉ, பெ. (n.) வீடுகளில் ஈக்கள் கட்டும் அடையின் தேன்; honey collected from the honey comb built in the houses. [வீடு → வீட்டு + தேன்]
வீட்டுநெறி	வீட்டுநெறி vīṭṭuneṟi, பெ. (n.) வீடுபேற்றிற் குரிய வழி; path to salvation. "வீட்டு நெறிப்பால்" (ஔவைக் குறள்);. [வீடு → விட்டு + நெறி3] அறிவுமிக்கு உலகவாழ்வை வெறுத்து வீட்டு நெறியில் நின்ற தமிழ்நாட்டுத் துறவிகளே அந்தணரென்னும் அறவோ ரெனப்பட்டனர்
வீட்டுப்பண்டம்	வீட்டுப்பண்டம் vīṭṭuppaṇṭam, பெ. (n.) 1. வீட்டுச்சாமான் (வின்.); பார்க்க;see {}. 2. வீட்டுக்கு வேண்டிய உணவுப் பொருள்கள்; household provisions. 3. வீட்டிற் செய்யப்படும் பொருள்கள்; home-made articles. [வீடு → வீட்டு + பண்டம் 1]
வீட்டுப்பூசை	வீட்டுப்பூசை vīṭṭuppūcai, பெ. (n.) கடவுளுக்கு வீட்டிற் செய்யும் வழிபாடு; worship of the deity at home. [வீடு → வீட்டு + பூசை]
வீட்டுப்பெண்	வீட்டுப்பெண் vīṭṭuppeṇ, பெ. (n.) 1. குடும்பத்திலே பிறந்த பெண்; daughter of the family. 2. மகன் மனைவி (வின்.);; daughter-in-law. [வீடு → வீட்டு + பெண்]

வீட்டுப்பெண்சாதி	வீட்டுப்பெண்சாதி vīṭṭuppeṇcāti, பெ. (n.) முறையாக மணந்த மனைவி; one's own wedded wife. "வீட்டுப் பெண்சாதி வேம்பும் காட்டுப்பெண்சாதி கரும்பும்" (வின்.);. [வீடு + Skt. {} → த. சாதி, பெண்சாதி]
வீட்டுமணியம்	வீட்டுமணியம் vīṭṭumaṇiyam, பெ. (n.) 1. வளமனை உட்படு கருமத் தலைவர் (வின்.);; stewardship, management of a house or family. 2. வீட்டு அலுவல்களை மேற்பார்ப்பவன் (இ.வ.);; steward. [வீடு → வீட்டு + மணியம்]
வீட்டுலகம்	வீட்டுலகம் vīṭṭulagam, பெ. (n.) மேலுலகம்; heaven. "தேவர் பெருமானை... நாவி னவிற்றாதார் வீட்டுலக நண்ணாரே" (சீவக. 1467);. [வீடு → விட்டு + உலகம்]
வீட்டுவரி	வீட்டுவரி vīṭṭuvari, பெ. (n.) வீட்டுக்காகச் செலுத்தும் வரி; house-tax. "வீட்டுவரி யெப்பொழுதும் வேண்டா மெனநிறுத்தி" (பணவிடு. 46);. [வீடு → வீட்டு + வரி5] வீட்டுவழக்கம் —, பெ. (n.); குடும்பத்தில் நடந்து வரும் வழக்கம்; family usage, tradition, opp. to {}. [வீடு → வீட்டு + வழக்கம்]
வீட்டுவாசல்	வீட்டுவாசல் vīṭṭuvācal, பெ. (n.) வீட்டின் முன்புற வாயில்; the front gate of a house. [வீடு → வீட்டு + வாசல்]
வீட்டுவாடகை	வீட்டுவாடகை vīṭṭuvāṭagai, பெ. (n.) குடிக்கூலி; house-rent. [வீடு → வீட்டு + வாடகை]
வீட்டுவாடை	வீட்டுவாடை vīṭṭuvāṭai, பெ. (n.) வீட்டு வாடகை (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}. [வீடு → வீட்டு + வாடை4]
வீட்டுவிசாரணை	வீட்டுவிசாரணை vīṭṭuvicāraṇai, பெ. (n.) வீட்டுமணியம், 1 (வின்.); பார்க்க;see {}. [வீடு → வீட்டு + Skt. {} → த. விசாரணை]

www.valluvarvallalarvattam.com 16253 of 19068.

வீட்டுவிசாரம்	வீட்டுவிசாரம் vīṭṭuvicāram, பெ. (n.) குடும்பக் கவலை; cares of a householder, worries of a family. [வீடு → வீட்டு + Skt. {} → த. விசாரம்]
வீட்டுவீரன்	வீட்டுவீரன் vīṭṭuvīraṉ, பெ. (n.) வீட்டிலிருந்து வீரம்பேசும் கோழை (பயங்கொள்ளி); (யாழ்.அக.);; one who effects heroism at home but is really a coward outside. மறுவ. வாய்ச் சொல் வீரன் [வீடு → வீட்டு + வீரன்]
வீட்டுவேலை	வீட்டுவேலை vīṭṭuvēlai, பெ. (n.) 1. வீட்டிற் செய்து கொணருமாறு இடப்படும் வேலை (இக்.வ.);; home-work, home exercise. 2. குடும்ப வேலை (கொ.வ.);; domestic duties. 3. பெருக்குதல், துணிதுவைத்தல் முதலிய தொழில்; menial service, as washing, sweeping, etc. 4. வீடு கட்டுந் தொழில்; house-building work. [வீடு → வீட்டு + வேலை]
வீட்டுள்ளார்	வீட்டுள்ளார் vīṭṭuḷḷār, பெ. (n.) 1. வீட்டுக் குரியார்; inmates of a house. 2. தன் வீட்டில் குடியிருக்கும் வீட்டுடைமையாளர்; house holders. [வீடு → வீட்டு + உள்ளார்]
வீட்டெலி	வீட்டெலி vīṭṭeli, பெ. (n.) இல்லெலி (புறநா. அரும்.);; house rat. [வீடு → வீட்டு + எலி]
வீட்டைச்சுற்று-தல்	வீட்டைச்சுற்று-தல் vīṭṭaiccuṟṟudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) வெளியேறி வேலை செய்யாமல் தன்வீட்டிலேயே திரிந்து கொண்டிருத்தல்; to be hanging about one's own house, to be a stay-at-home. [வீடு → வீட்டை + சுற்று-]
வீட்டோடுங்கூட்ட ோடும்	வீட்டோடுங்கூட்டோடும் vīṭṭōṭuṅāṭṭōṭum, வி.எ.(adv.) வீடு முழுவதும் (T.A.S.V.224);; throughout the house. 'பொங்கல் பண்டிகைக்கு வீட்டோடும் கூட்டோடும் தூய்மை செய்தாயிற்று' (உ.வ.);. [வீட்டோடும் + கூட்டோடும்] வீட்டோடேயிருந்துபத்தியங்காத்தல் __, பெ. (n.); நோய்வாய்க் காலத்தில் வீட்டில் ஒய்வாகவிருந்து மருந்தே உணவாகவும் உணவே மருந்தாகவும் கொண்டு உணவுக் கட்டுப்பாட்டில் இருத்தல்; to observe diet and remain at home taking rest. [வீட்டோடே + இருந்து + பத்தியம் + காத்தல்]

வீடடைத்தல்	வீடடைத்தல் vīḍaḍaittal, பெ. (n.) சாவு முதலியவற்றால் தலைமுறையற்று வீடு மூடிக்கிடக்கை; closing of a house due to extinction of a family, as by death. [வீடு + அடைத்தல்]
வீடறு-த்தல்	வீடறு-த்தல் vīṭaṟuttal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) வழக்கு முதலியன தீர்த்தல்; to settle, as a case or dispute. "வழக்குமாறுபட்டு வந்தோர்க்கு அவ்வழக்கு வீடறுப்பன்" (பொருந. 188, உரை); [வீடு + அறு-,]
வீடாயிரு-த்தல்	வீடாயிரு-த்தல் vīṭāyiruttal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) தங்கியிருத்தல்; to encamp, to stay. "சீவலவன் மங்கலத்து நாம் வீடாயிருக்க" (T.A.S. vi.158);.
வீடாரம்	வீடாரம் vīṭāram, பெ. (n.) 1. பாசறை (பு.வெ.8, 16, கொளு, உரை);; camp. 2. வீடு (வின்.);; house. தெ. பிடாரமு;க. பிடார. [வீடு → வீடாரம்]
வீடாவழி	வீடாவழி vīṭāvaḻi, வி.எ.(adv.) வீடு வீடாக(வின்.);; door to door. 'இவ்விரவலன் வீடாவழிச்சென்று இருக்கிறான்' (உ.வ.);. [வீடு + ஆ + வழி]
வீடி	வீடி1 vīṭi, பெ. (n.) கொற்றன் (மலை.);; a parasitic leafless plant. வீடி2 vīṭi, பெ. (n.) வேரிலாக் கொத்தான்; rootless plant. வீடி3 vīṭi, பெ. (n.) வெற்றிலை பாக்கு (தாம்பூலம்); (இலக். அக.);; betel and betel nut. [மிடையம் → விடையம் → வீடி]
வீடிகை	வீடிகை vīṭigai, பெ. (n.) 1. வெற்றிலை (மலை.);; betel. 2. வெற்றிலைச் சுருள் (வின்.);; roll of betel leaves with arecanut, spices and lime. [மிடையம் → விடையம் → வீடிகை] [p]

வீடு

வீடு1 vīṭu, பெ. (n.)

1. விடுகை; leaving.

"நட்டபின் வீடில்லை" (குறள், 791);.

2. விடுதலை; emancipation, freedom, liberation, release to set free.

"நெடுங்கை விலங்கின் வீடுபெறல் யாதென" (பெருங். நரவாண. 3. 107);.

3. வீனைநீக்கம்; freedom from the bondage of karma.

"வீடெனப்படும் வினைவிடுதல் (சீவக. 2846);.

4. முடிவு (பிங்.);; completion, settlement, end.

5. அழிவு; dissolution of the universe.

"நுகர்ச்சி யுறுமோ மூவுலகின் வீடுபேறு" (திவ். திருவாய். 8.10.6);,

'அற்றது பற்றெனில் உற்றது வீடு' (பழ.);.

6. படைப்பு (திவ். திருவாய். 8, 10, 6, பன்னீ.);; creation.

7. வீடுபேறு; heaven, as the final release or liberation, immortality.

"வீடுடையா னிடை" (திவ். திருவாய். 1, 2, 1);.

8. வானுலகு; Svarga, Indra's heaven.

"வீரிய ரெய்தற் பால வீடு"(பு.வெ. 8.30);.

9. மனை; house, habitation, abode.

"வீடறக் கவர்ந்த" (பு.வெ. 3. 15. கொளு);.

10. ஒரை (இராசி.); (இ.வ);; zodiacal sign.

11. சதுரங்கத்தில் காய்களிருத்தற்கு உரிய இடம் (தானம்); (இ.வ.);; squares, as of a chess board.

12. கட்டாட்டத்திற் பழமெடுத்தற்குரிய இடம்; winning place or goal in a board of an indoor game.

13. தேற்றா பார்க்க;see {}. clearing nut tree.

"காழிருள் வீடும்" (பெருங். உஞ்சைக். 41, 33);.

14. ஒன்றைக் குறிக்குங் குழூஉக்குறி (தைலவ.);; a cant term signifying one. 'வீடு அசையாமல் தின்னும்;

யானை அசைந்து தின்னும்' (பழ.);. 'வீடு கட்டுவது அரிது; வீடு அழிக்கிறது எளிது'(பழ.);. 'வீடு கட்டும் முன்னம் கிணறு வெட்ட வேண்டும்' (பழ.);. 'வீடு போபோ என்கிறது; காடு வாவா என்கிறது' (பழ.);. 'வீடு வெறுவீடு வேலூர் அதிகாரம்' (பழ.);. 'வீடு வெறுவீடாய் இருந்தாலும் மணியம் ஏழுஊர்'(பழ.);. 'வீட்டில் அழகு வேம்பு அடியாகும்' (பழ.);. 'வீட்டுக் கருமம் நாட்டுக்கு உரையேல்' (பழ.);. 'வீட்டுக்கு அழகு விளக்கு' (பழ.);. 'வீட்டுச் செல்வம் மாடு;தோட்டச் செல்வம் முருங்கை' (பழ.);. 'வீட்டுச் சோற்றைத் தின்று வீண் சண்டைக்குப் போவானேன்' (பழ.);. 'வீட்டு வேலை பாராதவன் நாட்டு வேலை பார்ப்பானா?'(பழ.);. 'வீட்டுக்கு வீடு எதிர்வீடு ஆகாது'(பழ.);. 'வீட்டைக் கட்டிக் குரங்கைக்

குடிவைத்தது போல' (பழ.);. 'வீட்டைக் கட்டிப்பார்;கலியாணம் செய்துபார்' (பழ.);.

மக்கள் குடியிருக்கும் மனைக்குத் தமிழில் வீடு என்று பெயர். பேரின்ப உலகிற்கும் வீடு என்றே பெயர். இவ்விரு பெயரும் ஒரு சொல்லே.

மாந்தன் பகலெல்லாம் உழைத்துக் களைத்து உணவு அல்லது பொருள்தேடி, மாலைக் காலத்தில் மனையாகிய வீட்டையடைந்து இளைப்பாறி இன்புற்றிருக்கிறான்.

எழுவகையான எல்லையற்ற பிறவிகளில் உழன்று அறத்தை ஈட்டிய ஆன்மா அல்லது அப்பிறவிகளில் அலைந்து திரிந்து வீட்டுநெறிச் செலவை முடித்த ஆன்மா, அடையும் பேரின்ப உலகும் வீடுபோலுதலின் வீடெனப் பட்டதென்க.

வீட்டின் வகை

1. வீடு = நிலையான உறைவிடம், 2. மனை = வீட்டு நிலம் (அசையாப் பொருள்);, 3. இல், இல்லம் = வளமான வீடு, 4. அகம் = உள்வீடு, 5. உறையுள் = தங்குமிடம், 6. குடிசை = தாழ்ந்த சிறு கூரை வீடு, 7. குடில் =

வீடுகட்டுதல்	வீடுகட்டுதல் vīṭugaṭṭudal, 1. இல்லம் எழுப்புதல்; to construct a house. 2. சிலம்ப விளையாட்டில் சிலம்பத்தைச் சுற்றியபடி சுற்றி வருதல்; brandish a staff.
வீடுகொள்(ளு)	வீடுகொள்(ளு)1 vīṭugoḷḷudal, 13 செ. குன்றாவி.(v.t.) மீண்டும் பெறுதல்; to recover, get back. "ஆருயிரைக் கூற்றம் விழுங்கிய பின் வீடுகொண்டற்றால்" (பு.வெ.2.1.);. [வீடு + கொள்(ளு);-,]
வீடுகொள்(ளு)-தல்	வீடுகொள்(ளு)-தல் vīṭugoḷḷudal, 13 செ.கு.வி. (v.i.) வரி முதலியன நீங்கப் பெறுதல்; to be exempted from, as from payment of tax. "பழஞ் செய்க்கடன் வீடு கொண்டது" (புறநா. 35);. [வீடு + கொள்-ளுதல்]
வீடுசெய்-தல்	வீடுசெய்-தல் vīṭuseytal, 1 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. துறத்தல்; to renounce, relinguish. "வீடுமின் முற்றவும் வீடுசெய்து" (திவ். திருவாய். 1,2,1.);. 2. விடுதலை செய்தல்; to release. 3. வரி முதலியன விட்டுக் கொடுத்தல்; to remit, as taxes. "கறை வீடு செய்ம்மென" (சிலப். 28, 204);. 4. காணிக்கை செய்தல்; to surrender, as to God. "உம்முயிர் வீடுடையானிடை வீடுசெய்ம்மினே" (திவ். திருவாய். 1.2. 1.);. [வீடு + செய்-,]
வீடுசேர்-தல்	வீடுசேர்-தல் vīṭucērtal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) அழிதல்; to be destroyed or ruined. "வீடுசேரநீர் வேலைகான் மடுத்து" (கம்பரா. நாட்டுப். 61);. [வீடு + சேர்-,]
வீடுண்ணசாலி	வீடுண்ணசாலி vīṭuṇṇacāli, பெ. (n.) தோலிற் காணப்படும் மச்சம்; mole. மறுவ. மரு.
வீடுதூங்கி	வீடுதூங்கி vīṭutūṅgi, பெ. (n.) பிறனை யடுத்து மதிப்பிழந்து வாழ்வோன் (யாழ்.அக.); (வின்.);; hangeron, sponger, parasite. [வீடு + தூங்கி]
வீடுநர்	வீடுநர் vīṭunar, பெ. (n.) இறப்பவர்; those who die, mortals. "விண்ணவரும் வீடுநரே" (விநாயகபு. 22. 15);. [விழ்த்து → வீட்டு → வீடு → வீடுநர்]

வீடுநுழை-தல்	வீடுநுழை-தல் vīṭunuḻaidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) தீயவெண்ணத்துடன் பிறன் வீட்டினுட் புகுதல்; to tresspass, to enter into a house with an evil intent. [வீடு + நுழை-,]
வீடுபார்-த்தல்	வீடுபார்-த்தல் vīṭupārttal, 4. செ.குன்றாவி. (v.t.) மணவினை முடிந்த சின்னாட் சென்ற பின் மணமகள் பெற்றோர் மணமகன் வீடு சென்று தம் மகள் மனையறம் நடத்தும் திறத்தை பார்த்தல் (க.தி.பக். 21);; parent's to be examined their bride's newly married life at
வீடுபெயர்	வீடுபெயர்1 vīṭubeyartal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) இருப்பிடம் விட்டு வேறிடஞ் செல்லுதல் (வின்.);; to change one's residence or abode or habitat to migrate. 'வீடு பெயர்ந் தாயிற்றா?' (உ.வ.);. [வீடு + பெயர்-,] வீடுபெயர்2 vīṭubeyarttal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) வீடுபெயர்1 (வின்.); பார்க்க;see {}. [வீடு + பெயர்]

வீடுபேறு	வீடுபேறு vīṭupēṟu, பெ. (n.) முத்திநிலை; final emancipation, salvation, altainment, bliss divine. "விண் பொருந்து தேவர்க்கும் வீடுபேறாய் நின்றானை" (தேவா.268.5);. இல்லறத்தாலும் வீடுபெறலாமென்பது தமிழர் மதமும் திருவள்ளுவர் கொள்கையுமாகும். "வீழ்நாள் படாஅமை நன்றாற்றி னஃதொருவன் வாழ்நாள் வழியடைக்குங் கல்" (குறள்,38); "அறத்தாற்றி னில்வாழ்க்கை யாற்றின் புறத்தாற்றிற் போஒய்ப் பெறுவ தெவன்" (குறள், 46); "இயல்பினா னில்வாழ்க்கை வாழ்பவ னென்பான் முயல்வாரு ளெல்லாந் தலை" (குறள், 47); "ஆற்றி னொழுக்கி யறனிழுக்கா வில்வாழ்க்கை நோற்பாரின் நோன்மை யுடைத்து" (குறள், 48);. என்னுங் குறள்களை நோக்குக. துறவறமும் ஒருகுலத்தார்க்கு மட்டும் உரியதன்றி எல்லார்க்கும் பொதுவாம். அவாவும் செருக்கும் அடியோடு ஒழிந்தாலொழிய ஒருவன் வீட்டையடைய முடியாது. பேய்போல் திரிந்து பிணம்போற் கிடந்திட்ட பிச்சை யெல்லாம் நாய்போ லருந்தி நரிபோ லுழன்றுநன் மங்கையரைத் தாய்போற் கருதித் தமபோலெவர்க்கும் தாழ்ச்சிசொல்லிச் சேய்போ லிருப்பர்கண் டீருண்மை ஞானந் தெரிந்தவரே. (பட்டினத். பாடல்); மனத்துக்கண் மாசில னாதல் அனைத்தறன் ஆகுல நீர பிற. (குறள், 34); மற்றுந் தொடர்ப்பா டெவன்கொல் பிறப்பறுக்க லுற்றார்க் குடம்பு மிகை. (குறள், 345); நீற்றைப் புனைந்தென்ன நீராடப் போயென்ன நீமனமே மாற்றிப் பிறக்க வகையறிந் தாயில்லை மாமறைநூல் ஏற்றித் தொழூஉம் எழுகோடி மந்திரம் என்ன கண்டாய் ஆற்றைக் கடக்கத் துறைதெரி யாமல் அலைகின்றையே (பட்டினத். பாடல்);. இச்செய்யுட்களால், சிறுபிள்ளைபோல் மறுபடியும் பிறந்து செருக்கடங்கி ஆசை வேறுத்தவரன்றி, செல்வத் தொடர்புள்ளவரும், ஆரவாரமாக ஆடையணிபவரும் தம்மைப் பிறப்பால் சிறந்தவராகக் கருதுபவரும் மனமாறாது ஆரிய மந்திரங்களை யோதுபவரும், வடமொழியைத் தேவ மொழி யென்றும் தென்மொழியைக் கீழோர் மொழி (நீசபாஷை); யென்று கூறுபவரும் திருக்குறளை ஒதக் கூடாதென்பவரும் வீட்டுலகையடைவது [illegible]
வீடும்விளக்குமாய் வை-த்தல்	வீடும்விளக்குமாய்வை-த்தல் vīṭumviḷakkumāyvaittal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) ஒருவனை வாழவைத்தல்; to start or settle one in life, to make one prosper in life. 'அவரை வீடும் விளக்குமாய் வாழவைத்தவர் இவர்தான்' (உ.வ);. [வீடும் + விளக்குமாய் + வை-,]
வீடுமாற்று-தல்	வீடுமாற்று-தல் vīṭumāṟṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஒரு வீட்டை விட்டு மற்றொரு வீட்டிற்குக் குடிபோதல்; to migrate or shift from one house to another. [வீடு + மாற்று-,]

வீடுமாறு-தல்	வீடுமாறு-தல் vīṭumāṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வீடுமாற்று-, பார்க்க;see {}. [வீடு + மாறு-,]
வீடுமூலி	வீடுமூலி vīṭumūli, பெ. (n.) முப்பு; the three mystic salts.
வீடுவாசல்	வீடுவாசல் vīṭuvācal, பெ. (n.) வீடும் அதைச் சார்ந்த பொருளும்; house and its appurtenances. 'அவன் வீடு வாச லில்லாதவன்'. [வீடு + வாசல்]
வீடுவி-த்தல்	வீடுவி-த்தல் vīṭuvittal, 9 செ.குன்றாவி.(v.t.) அழிவு செய்தல்; to cause, to perish, to destroy to ruin. "காலனை விடுவித்து" (தேவா. 444, 3);. [வீடு → வீடுவி-,]
வீடெடு-த்தல்	வீடெடு-த்தல் vīḍeḍuttal, 18. செ.கு.வி.(v.i.) 1. வீடுகட்டுதல்; to build a house. "வீடெடுக்க அஸ்திபாரஞ் செய்பவர்" (பரத. ஒழிபி. 3. உரை);. 2. அடித்தளமிடுதல்; to lay the foundation. "நல்ல வீடெடுப்பவர்" (பரத. ஒழிபி. 3.);. 3. வாடகைக்கு வீடு எடுத்தல்; to take house for rent. [வீடு + எடு-,]
வீண்	வீண் vīṇ, பெ. (n.) 1. பயனின்மை (சூடா.);; uselessness, unprofitableness. 2. பயனற்றது; that which is unprofitable. 3. தேவையற்றது; unneccessariness. "வீண்பேசி மடவார்கை வெள்வளைகள் கொண்டால்" (தேவா. 677, 3);. ம. வீண். [விள் → வீள் → வீண்] (வே.க.155);
வீண்கத்து	வீண்கத்து vīṇkattu, பெ. (n.) பயனற்ற பேச்சு; profitless words, as empty noise. மறுவ. பயனிற்சொல். [வீண் + கத்து-,]

வீண்காரியம்	வீண்காரியம் vīṇkāriyam, பெ. (n.) பயனற்ற செயல் (நன். 298, உரை);; useless deed unprodrative work. மறுவ. வெட்டிவேலை. [வீண் + காரியம்] Skt. {} → த. காரியம்.
வீண்காலம்	வீண்காலம் vīṇkālam, பெ. (n.) பயனின்றிப் போக்குங் காலம்; time spent in vain, time wasted to while time away. [வீண் + காலம்]
வீண்குறிசொல்லுவோன்	வீண்குறிசொல்லுவோன் vīṇkuṟisolluvōṉ, பெ. (n.) போலியாகக் கணியக்குறி (சோதிடக்குறி); சொல்லிப் பிழைப்போன் (சுக்கிர நீதி. 176);; sham astrologer. [வீண் + குறிசொல்லுவோன்]
வீண்செயல்	வீண்செயல் vīṇceyal, பெ. (n.) வீண்காரியம் பார்க்க;see {}. [வீண் + செயல்]
வீண்செலவு	வீண்செலவு vīṇcelavu, பெ. (n.) பயனற்ற பணச்செலவு; profitless expenditure. [வீண் + செலவு]
வீண்சொல்	வீண்சொல் vīṇcol, பெ. (n.) பயனிற் சொல் (வின்.);; idle, word, unprofitable discourse. மறுவ. வெற்றுரை. [வீண் + சொல்3]
வீண்சோறுதின்னி	வீண்சோறுதின்னி vīṇcōṟudiṉṉi, பெ. (n.) சோற்றுக்குக் கேடாய் ஒன்றுக்கு முதவாதிருப் பவ-ன்-ள் (வின்.);; useless person. [வீண் + சோறு1 + தின்னி]
வீண்டம்பம்	வீண்டம்பம் vīṇṭambam, பெ. (n.) பயனற்ற ஆரவாரம்; vain show that which is more for show than for use. மறுவ. பகட்டு. [வீண் + டம்பம்]

வீண்தெண்டம்	வீண்தெண்டம் vīṇteṇṭam, பெ. (n.) 1. சிறிதும் பயனின்மை (கொ.வ.);; sheer waste. 2. முறைகேடான ஒறுப்புக் கட்டணம் (அநீதமான அபராதம்); (வின்.);; unjust fine. [வீண் + தெண்டம்]
வீண்தேங்காய்	வீண்தேங்காய் vīṇtēṅgāy, பெ. (n.) தேங்காயுருட்டியாடும் பந்தய வாட்டத்தில் எளிதில் உடையுந் தேங்காய் (யாழ்ப்.);; coconut that breaks easily, as in a game. [வீண் + தேங்காய்]
வீண்நியாயம்	வீண்நியாயம் vīṇniyāyam, பெ. (n.) 1. சாக்கு (இ.வ.);; pretext, excuse. 2. பயனற்ற உரையாட்டு; profitless argument. [வீண் + நியாயம்] Skt. {} → த. நியாயம்.
வீண்பத்தி	வீண்பத்தி vīṇpatti, பெ. (n.) மூடநம்பிக்கை (வின்.);; superstition. [வீண் + பத்தி]
வீண்பாக்கு	வீண்பாக்கு vīṇpākku, பெ. (n.) உணவு கொள்ளாத வேளைகளில் தின்னும் பாக்கு (வின்.);; betel-nut chewed at other times than after meal, dist. fr. {}. [வீண் + பாக்கு 1]
வீண்பாடு	வீண்பாடு vīṇpāṭu, பெ. (n.) 1. பயனற்ற வேலை; profitless task, non-profitable interprise. 2. பயனற்ற முயற்சி; profitless or wasteful effort. [வீண் + பாடு]
வீண்பிரதிட்டை	வீண்பிரதிட்டை vīṇpiradiṭṭai, பெ. (n.) தற்பெருமை (வின்.);; vanity, self-boashing. [வீண் + Skt. பிரதிஷ்டை → த. பிரதிட்டை]
வீண்பொழுதுபோக்கு-தல்	வீண்பொழுதுபோக்கு-தல் vīṇpoḻudupōkkudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) காலத்தை வீணே கழித்தல் (வின்.);; to while one's time away. [வீண் + பொழுதுபோக்குதல்]
வீண்போக்கு	வீண்போக்கு vīṇpōkku, பெ. (n.) பொருத்த மற்ற சாக்குவார்த்தை; vain, lame excuse. [வீண் + போக்கு]

வீண்போக்குப்போக்கு	வீண்போக்குப்போக்கு1 vīṇpōkkuppōkkudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) விடுதல் (வின்.);; to let off, leave off. [விடு → வீடு] வீண்போக்குப்போக்கு2 vīṇpōkkuppōkkudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) வீண்பொழுது போக்குதல் (இ.வ.);; to waste or while away the time, to be idle. [வீண் + போக்கு + போக்குதல்]
வீண்வம்பு	வீண்வம்பு vīṇvambu, பெ. (n.) 1. முறை கேடான பேச்சு அல்லது செயல் (இ.வ.);; mischievous talk or deed. 2. பயனற்ற வம்பளப்பு; idle gossip. 3. தேவையில்லாத தலையீடு; வலுச்சண்டை; unnecessary interference. 'வீண் வம்புக்குப் போகாதே'. [வீண் + வம்பு]
வீண்வார்த்தை	வீண்வார்த்தை vīṇvārttai, பெ. (n.) வீண் சொல் (கொ.வ.); பார்க்க;see {}. [வீண் + Skt வார்த்தை]
வீண்விதி	வீண்விதி vīṇvidi, பெ. (n.) இழக்கச் செய்யும் விதி; illfate, misfortune, evil destiny. மறுவ. போகூழ். [வீண் + Skt. விதி]
வீண்வீம்பு	வீண்வீம்பு vīṇvīmbu, பெ. (n.) தேவையற்ற விடாப்பிடி; unjustifiable obstinacy stubborn unyielding. [வீண் + வீண்பு → வீம்பு] மறுவ. முரண்டு.
வீணணி	வீணணி vīṇaṇi, பெ. (n.) இழிவான அணிகலன் (பாண்டி.);; trinket. [வீண் + அணி]
வீணத்தனம்	வீணத்தனம் vīṇattaṉam, பெ. (n.) ஒழுங்கின்மை (நாஞ்.நா.);; wickedness. [வீணன் + தனம்1]

வீணன்	வீணன் vīṇaṉ, பெ. (n.) 1. பயனற்றவன்; useless fellow. "வீணர்க்குள் வீணன்" (அரிச். பு. 4. சூழ்வினை. 19);. 2. சோம்பேறி (வின்.);; idle or lazy fellow. 3. ஒழுக்கக் கேடனாவன் (இ.வ.);; one given to wicked ways. 'வீணருக்குச் செய்ததெலாம் வீண்' (பழ.);. 'வீணுக்கு உழைக்கிறவன் வீணன்' (பழ.);. 'வீண் இழவுக்கு மாரடிக்கிறதா?' (பழ.);. மறுவ. மக்கட் பதடி. [வீண் → வீணன்] (வே.க.பக்.156); வீணன் vīṇaṉ, பெ. (n.) இருளர் இனத்தில் வாலிபரைச் சுட்டும் சொல்; word which indicates a youth in Erular caste. (63:59);.
வீணாகரணம்	வீணாகரணம் vīṇākaraṇam, பெ. (n.) யாழ் இசைத்தல் (யாழ்.அக.);; playing on the lute. [வீணை + கரணம்] Skt. {} → த. கரணம்.
வீணாகானம்	வீணாகானம் vīṇākāṉam, பெ. (n.) யாழிசை; music played on the lute. [வீணை + கானம்] Skt. {} → த. கானம்
வீணாட்டம்	வீணாட்டம் vīṇāṭṭam, பெ. (n.) வீண்பாடு (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}. [வீண் + ஆட்டம்] வீணாடிவீணன் __, பெ. (n.); வீணாதிவீணன் (நாஞ்.நா); பார்க்க;see {}. [வீணாடி + வீணன்]
வீணாத்தண்டு	வீணாத்தண்டு vīṇāttaṇṭu, பெ. (n.) வீணாதண்டம் பார்க்க;see {}. "வீணாத் தண்டுடே வெளியுறத் தானோக்கி" (திருமந். 588);. [வீணை → வீணா + தண்டு]

வீணாதண்டம்	வீணாதண்டம் vīṇātaṇṭam, பெ. (n.) 1. வீணைக்காம்பு; neck of a lute. 2. முது கெலும்பு; spine, as like the neck of the lute. [வீணை → வீணா + தண்டு → தண்டம்] வீணாதண்டம் vīṇātaṇṭam, பெ. (n.) 1. முள்ளெலும்பு; vertebrae 2. முதுகந் தண்டு; vertebral column. மறுவ. வீணாதண்டு. [வீணை → வீணா + தண்டம்]
வீணாதண்டு	வீணாதண்டு vīṇātaṇṭu, பெ. (n.) வீணாதண்டம், 1 (இலக்.அக.); பார்க்க;see {}. [வீணை + தண்டு]
வீணாதிவீணன்	வீணாதிவீணன் vīṇātivīṇaṉ, பெ. (n.) 1. முற்றும் பயனற்றவன்; entirely worthless person. 2. கயவன் (இ.வ.);; rogue. 3. உரிமையில்லா திருக்கையிலும் தனக்கு உரிமையுண்டென்று வழக்காடுபவன் (தஞ்சை.);; person who persists in making unjust claims. [வீணன் + அதி + வீணன். அதி = மிகுதிப்பொருள் தரும் முன்னொட்டு] வீணாரவீணன் —, பெ. (n.); வீணாதிவீணன் பார்க்க;see {}. "வீணரவீணனைப் போனீதி [illegible] 55);
வீணாவாதன்	வீணாவாதன் vīṇāvātaṉ, பெ. (n.) வீணை இசைப்போன் (யாழ்.அக.);; one who plays on the {}.
வீணானுபந்தம்	வீணானுபந்தம் vīṇāṉubandam, பெ. (n.) வீணைக்குடம்; the pot of the {}. [வீண் + Skt. {} → த. அனுபந்தம்]
வீணி	வீணி vīṇi, பெ. (n.) மலைக்குறட்டை; spindle tree. வீணி vīṇi, பெ. (n.) இருளர் இனத்தில் இளம் பெண்களைக் குறிக்கும் சொல்; word which denote a young woman in Erular caste.

வீணிழவு	வீணிழவு vīṇiḻvu, பெ. (n.) பயனற்றது; that which is profitless, as labour. "வீணிழவுக்கு மாரடிக்கிறேன்'. [வீண் + இழவு]

வீணை

வீணை1 vīṇai, பெ. (n.)

யாழ்வகை; a kind of indian lute.

"எம்மிறை நல்வீணை வாசிக்குமே" (தேவா. 1199, 7);.

"மாசில் வீணையும் மாலை மதியமும்" (தேவா.);

விண் = வில்நரம்பு தெறித்தற் குறிப்பு.

விண்விண் =

1. யாழ் நரம்பு இசைத்தற் குறிப்பு.

2. புண்ணினால் நரம்பு நோவெடுத்தற் குறிப்பு.

[விண் → வீணை]

"நாரதன் வீணை நயந்தெரி பாடலும்" (சிலப். 6:18);

"மங்கலம் இழப்பவீணை" (சிலப்.6:22);

"மாசில் வீணையும் மாலை மதியமும்" (அப்பர்);

ஆரியர் வருமுன்பே தலைக்கழகத் தமிழ் முத்தமிழாய் வழங்கி வந்ததினாலும் நாரதர் தமிழ்நாடு வந்தே 'இசைத்தமிழ் கற்றுப்

பஞ்சபாரதீயம்' என்னும் இசைத்தமிழ் நூலியற்றியதாலும் கி.பி.2 ஆம் நூற்றாண்டுச் சிலப்பதிகாரம் வீணையைக் குறித்தலாலும் 7ஆம் நூற்றாண்டில் அப்பர்

"மாசில் வீணை" (குற்றமற்ற யாழ்); என்று பாடியிருத்தலாலும், வீணை 11 ஆம் நூற்றாண்டில் வடக்கினின்று வந்த ஆரிய இசைக்கருவி என்பார் கூற்று, தமிழ் வெறுப்பால் எழுந்தது என்க.

வீணை தமிழர் இசைக்கருவியே என்பதைப் 'பாணர் கைவழி' என்னும் நூலுட் கண்டு தெளிக. வடவர் வேண் என்றொரு சொல்லைப் படைத்து இசைக்கருவியியக்குதல் என்று பொருள் கூறி, வேணு (மூங்கில்); என்னும் சொல்லோடு தொடர்பு காட்ட விரும்புவர். வேணு என்பது 'வேய்' என்னும் தென்சொல்லின் திரிபாகத் தெரிகின்றது.

மேலும் அதன் பொருந்தாமையையும் 'விண்' என்பதன் முழுப் பொருத்தத்தையும் பகுத்தறிவுள்ளார் கண்டறிக.

மா.வி.அகராதி.

"of doubtful derivation" என்று குறித்திருத்தலையும் மூலங்காட்டாமை யையும், வேண் என்னும் சொல்லைப் பற்றி

"prob. artificial" என்று கருதுதலையும் நோக்குக. (வ.மொ.வ.பக்.93-94);

"நாரதர் வீணை நயந்தெரி பாடலும்

....

மங்கல மிழப்ப வீணை மண்மிசைத்

தங்குக இவளென" (சிலப்.ம-18-23);

என்பதாலும், நாரதனின் தமிழகத் தொடர்பும் இசைப் புலமையும் அறியப்படும். வீணை என்பது தமிழர் நரப்புக் கருவி;நரம்பு விண்ணென இசைப்பது வீணை. நோயினால் நரம்பு வலிக்கும்போது நரம்பு விண்விண் எனத் தெறிக்கின்றது என்று கூறும் உலக வழக்கை நோக்குக.

[விண் → வீண் → வீணை]

வ. வீணா. மூங்கிலைக் குறிக்கும் வேணு என்னும் வடசொல்லினின்று, வீணை அல்லது வீணா என்னும் சொல்லைத் திரிப்பது பொருந்தாது.

வேதக்காலத்தில் ஆரியருக்கு நரப்புக் கருவியுமில்லை;இசைப்புலமையும் இல்லை. ஒரு நரம்பில் ஒரேயிசை (சுரம்); இசைப்பது யாழ் என்றும்,

ஒரு நரம்பில் மெலிவு சமன் வலிவு என்னும் முந்நிலைகளுள் ஒன்றும் பலவும் இசைப்பது வீணை என்றும் வேறுபாடறிக.

செங்கோட்டி யாழும், சகோட யாழும் வீணை வகைகளே. இவற்றுள் முன்னது மெட்டுள்ளது;பின்னது

வீணைக்காணி	வீணைக்காணி vīṇaikkāṇi, பெ. (n.) கோயிலில் வீணை இசைக்கும் உரிமை (I.M.P. Tj. 465);; right of playing on the {} in a temple. [வீணை + காணி]
வீணைச்செல்வம்	வீணைச்செல்வம் vīṇaiccelvam, பெ. (n.) மாதங்கி, 3 (சீவக.411, உரை); பார்க்க;see {}. the Goddess of {}. [வீணை + செல்வம்]
வீணைத்தண்டு	வீணைத்தண்டு vīṇaittaṇṭu, பெ. (n.) வீணாதண்டம், 1 (சீவக. 717, உரை); பார்க்க;see {}. [வீணை + தண்டு]
வீணைமிருகம்	வீணைமிருகம் vīṇaimirugam, பெ. (n.) 1. கத்தூரி பார்க்க;see {}. 2. எலும்பு பார்க்க;see elumbu. [வீணை + Skt. mirugha → த. மிருகம்]
வீணைமீட்டு-தல்	வீணைமீட்டு-தல் vīṇaimīṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) யாழ்நரம்பை ஒன்றியுணர்ந்து சுருதி சேர்த்தல்; to tune the {}. [வீணை + மீட்டு-. மீட்டுதல் = யாழின் நரம்பை விரலாற் சுண்டுதல்]
வீணையர்	வீணையர் vīṇaiyar, பெ. (n.) 1. வீணை இசைப்பதில் வல்லார்; expert players on the {}. "இன்னிசை வீணையர் யாழின ரொருபால்" (திருவாச. 20,4);. 2. பதினெண் கணத்துள் ஒரு தொகுதியார் (திவா.);; Gandharvas. [வீணை → வீணையர்]
வீணைவலிக்கட்டு	வீணைவலிக்கட்டு vīṇaivalikkaṭṭu, பெ. (n.) யாழின் வார்க்கட்டு (வின்.);; fret of a {}; place where the strings of a {} are held down by the fingers. [வீணை + வலி + கட்டு]
வீணைவாசி-த்தல்	வீணைவாசி-த்தல் vīṇaivācittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) யாழ் இசைத்தல்; to play on the {}. [வீணை + வாசி-,]

வீத்து	வீத்து1 vīttu, பெ. (n.) 1. அடிக்கை (வின்.);; flogging. 2. நீளம் (இ.வ);; length. [வீச்சு → வீத்து] வீத்து2 vīddudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) அடித்தல் (இ.வ.);; to flog. வீத்து3 vīddudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) ஊற்றுதல்; to pour. 'என் பாத்திரத்திலும் கொஞ்சம் கஞ்சி வீத்துங்கள்'. மறுவ. வீழ்த்து.
வீத்துகம்	வீத்துகம் vīttugam, பெ. (n.) 1. சதகுப்பை; dill or sowa seeds. 2 வெள்ளரி; cucumber. (சா.அக.);
வீத்துமம்	வீத்துமம் vīttumam, பெ. (n.) சதகுப்பை, 1 (மலை.);; dill.
வீதசாகி	வீதசாகி vītacāki, பெ. (n.) விலாமிச்சை வேர்; fragrant root which is brown or black in colour. (சா.அக.);
வீதசோகம்	வீதசோகம் vītacōkam, பெ. (n.) அசோகம் (இலக்.அக.);;{}.
வீதசோகன்	வீதசோகன் vītacōkaṉ, பெ. (n.) அருகக் கடவுள் (சூடா.);; Arhat, as free from sorrow.
வீதபுட்பி	வீதபுட்பி vītabuṭbi, பெ. (n.) குக்கில்; a fragrant gum-resin. (சா.அக.);

வீதம்	வீதம்1 vītam, பெ. (n.) 1. அளவுமுறை; rate, ratio. 'எனக்கு அவன்வீதங் கொடுத்தான்'. 2. பங்கு; share, portion. [விழு → விகு → விகுதம் → வீதம்] வீதம்2 vītam, பெ. (n.) 1. விடுகை (சூடா);; abandonment, abolition. 2. விடப்பட்டது (இலக்.அக.);; that which is forsaken or relinquished. 3. அமைதி (இலக்.அக.);; peace. [விடு → வீடு → வீடம் → வீதம்] வீதம்3 vītam, பெ. (n.) தகரம்; tin. (சா.அக);
வீதல்	வீதல் vītal, பெ. (n.) 1. சாவு (சூடா.);; death. 2. வறுமை (திவா.);; poverty. [வீ → வீதல்] (வ.மொ.வ.265);.
வீதலகம்	வீதலகம் vītalagam, பெ. (n.) செங்கண் மாரி; letrus. (சா.அக.);
வீதனகோபம்	வீதனகோபம் vītaṉaāpam, பெ. (n.) முன்கழுத்துக் கழலை என்னும் நோய்; goitre, bronchocele. (சா.அக.);
வீதனகோளம்	வீதனகோளம் vītaṉaāḷam, பெ. (n.) உடலில் உள்ள நாளமில் சுரப்பிகளுள் ஒன்று; thyroid gland. (சா.அக.);

வீதி	வீதி1 vīti, பெ. (n.) 1. தெரு (பிங்.);; street. "வாழ்த்தொலிபோய் வீதிவாய்க் கேட்டலுமே" (திருவாச. 7,1);. 2. கதிரவன் முதலிய கோள்கள் செல்லும் வழி; the sun's path, orbit of celestial bodies. 3. வழி; direction, way. "கனிந்த கீதவீதியே... ஓடியெய்தினார்" (சீவக. 2039);. 4. முறை; means. "தியான வீதியான்... வீட்டுல கெய்தும்" (சூளா. முத். 4);. 5. ஒழுங்கு (வின்.);; row, order. 6. நாடக வகைப் பத்தனுள் காமவிச்சை மிகுந்த பரத்தையிடத்துக் கொண்ட காதலைக் குறித்து ஒருவர் அல்லது இருவர் நடிப்பதான ஓரங்க நாடகவகை(சிலப். பக். 84 கீழ்க் குறிப்பு);; a species of drama in one act and with one or two actors, the theme being love for a lascivious prostitute, one of ten {}, q.v. 7. அகலம்; width, breadth. "வீதிவே னெடுங் கண்ணியர்" (தேவா. 168. 2);. 'அந்தத் துணியின் வீதி எவ்வளவு?' 8. நேரோட்டம் (பிங்.);; running straight, as of a horse. "வினைதகு வட்டமும் வீதியும் பத்தியும்" (சீவக. 1839);. 9. வையாளி வெளி (வின்.);; place for breaking horses. 10. ஒளி (இலக்.அக.);; light. 11. மேடை (யாழ்.அக.);; platform. [வியம் → (வியதி); → வீதி] வீதி2 vīti, பெ. (n.)
வீதிக்குத்து	வீதிக்குத்து vītikkuttu, பெ. (n.) தெருக்குத்து; an inauspicious position of a house. [வீதி2 + குத்து]
வீதிகுத்து-தல்	வீதிகுத்து-தல் vīdiguddudal, 10. செ.கு.வி. (v.i.) ஓடியாடுதல்; to run hither and thither. "வீதிகுத்திய குறுந்தாட்பாரிடம்" (கல்லா.41);. [வீதி + குத்து-,]
வீதிகோத்திரம்	வீதிகோத்திரம் vītiāttiram, பெ. (n.) வீதிகோத்திரன், 1 (இலக்.அக.); பார்க்க;see {}. [வீதி + Skt. kothra → த. கோத்திரம்]
வீதிகோத்திரன்	வீதிகோத்திரன் vītiāttiraṉ, பெ. (n.) 1. தீக் கடவுள்; the God of fire. 2. கதிரவன்; sun. [வீதி + Skt. {} → த. கோத்திரன்]

வீதிப்பாய்ச்சல்	வீதிப்பாய்ச்சல் vītippāyccal, பெ. (n.) தெருக்குத்து; an inauspicious position of a house. [வீதி1 + பாய்ச்சல்]
வீதிப்போக்கு	வீதிப்போக்கு vītippōkku, பெ. (n.) இசையின் நேர்செலவு; even movement of music in the same pitch. "அசையொடு வீதிப்போக்கு முருகியல்" (திருவிளை. விறகு. 28);. [வீதி + போக்கு]
வீதிமறிச்சான்	வீதிமறிச்சான் vītimaṟiccāṉ, பெ. (n.) குறித்த இடங்களில் கீழ்மக்கள் வராதபடி தடுக்க இடப்படும் தட்டி முதலியன (நாஞ். நா.);; tatti, etc. put up in specified localities to shut out low-caste people, as in festivals. [வீதி + மறி → மறிச்சான்]
வீதியிலேவிடு-தல்	வீதியிலேவிடு-தல் vīdiyilēviḍudal, 20 செ. குன்றாவி.(v.t.) குழந்தை முதலியவற்றை பற்றுக்கோடின்றி விட்டு விடுதல்; to leave adrift, to leave uncared for, as children. [வீதி → வீதியிலே + விடு-,]
வீதிவர்ணச்சேலை	வீதிவர்ணச்சேலை vītivarṇaccēlai, பெ. (n.) ஒருவகைப் புடைவை; a kind of saree. "வீதிவர்ணச் சேலை யொன்று விந்தையாம்" (விறலிவிடு. 714);. [வீதி Skt. varna → த. வண்ணம் + சேலை]
வீதிவர்ணம்	வீதிவர்ணம் vītivarṇam, பெ. (n.) வீதிவர்ணச்சேலை பார்க்க;see {}. [வீதி + Skt. {} → த. வர்ணம்]
வீதிவிடங்கன்	வீதிவிடங்கன்1 vītiviḍaṅgaṉ, பெ. (n.) திருவாரூரில் கோயில் கொண்டு திருவிழாக் காலத்தில் உலாப்புறம் காணும் கடவுளாகிய சிவபெருமான்; the moveable image of siva, worshipped at {}. [வீதி + விடங்கன்] வீதிவிடங்கன்2 vītiviḍaṅgaṉ, பெ. (n.) நான்கு திங்களில் விளையும் நெல்வகை; a kind of paddy, maturing in four months. "வீதிவிடங்க னென்ற மெய்ப்பேரும்" (நெல்விடு. 191);. [வீதி + விடங்கன்]
வீதிவிலாசம்	வீதிவிலாசம் vītivilācam, பெ. (n.) தெருவில் உலா வருகை (வின்.);; taking a walk along the streets. [வீதி + Skt. {} → த. விலாசம்]

வீப்பகழி	வீப்பகழி vīppagaḻi, பெ. (n.) காமனது மலரம்பு (உரி.நி);; the flower-arrow of {}. [வீ + பகழி]
வீபணி	வீபணி vīpaṇi, பெ. (n.) 1. கடைவீதி (சது.);; bazaar-street. 2. விபணி பார்க்க;see {}, shop.
வீபத்து	வீபத்து vīpattu, பெ. (n.) திங்கள்(சது.);; moon. [வீ + பத்து]
வீம்பன்	வீம்பன் vīmbaṉ, பெ. (n.) 1. தற்பெருமைக் காரன்; boaster, braggart. 2. செருக் குடையவன்; proud person. 3. விடாப் பிடியாளன்; pertinacious person. [வீம்பு → வீம்பன்] (செல்வி, 77.ஆடி. பக். 595); வீம்பாட்டம் —, பெ. (n.); 1. வீண் பகட்டு; ostentatious display. 2. தற் பெருமை பேசுகை; bragging. [வீம்பு + ஆட்டம்]
வீம்பு	வீம்பு vīmbu, பெ. (n.) 1. தற்புகழ்ச்சி; boast, swagger, bombast, vaunt. "வீம்பு நாரியர்" (திருப்பு. 772);. 2. செருக்கு; pride. 3. விடாப்பிடி (ஒட்டாரம்);; obstinacy. 'வீம்புக்கு வேடம் கொள்ளாதே' (பழ.); ம. வீம்பு. [வீண் → வீண்பு → வீம்பு] (செல்வி, 77, ஆடி.595);
வீம்புக்காரன்	வீம்புக்காரன் vīmbukkāraṉ, பெ. (n.) வீம்பன் (வின்.); பார்க்க;see {}. [வீம்பு + காரன்]

வீம்புப்பேச்சு	வீம்புப்பேச்சு vīmbuppēccu, பெ. (n.) தற்புகழ்ச்சி; boasting speech. 'வீம்பு பேசுகிறவன் அழிவான்; வீரியம் பேசுகிறவன் விழுவான்' (பழ.);. [வீம்பு + பேச்சு]
வீம்புவைத்தியன்	வீம்புவைத்தியன் vīmbuvaittiyaṉ, பெ. (n.) போலி மருத்துவர் (புதுவை.);; quack doctor. [வீம்பு + Skt. Vaidya → த. வைத்தியன்]
வீமசக்கிரம்	வீமசக்கிரம் vīmasakkiram, பெ. (n.) புளிவஞ்சி பார்க்க;see {}.
வீமசேனன்	வீமசேனன் vīmacēṉaṉ, பெ. (n.) பீமன் 1; bhima. "அருச்சினன் தமையனான வீமசேனன்" (சிறுபாண். 240. உரை);.
வீமஞ்சிகாந்தம்	வீமஞ்சிகாந்தம் vīmañjikāndam, பெ. (n.) ஊசிக் காந்தம்; loadstone which attacts small needles magnet.
வீமதேவன்	வீமதேவன் vīmatēvaṉ, பெ. (n.) பதினொரு உருத்திரருள் ஒருவர் (பிங்.);; a rudra, one of {}, q.v.
வீமபாகம்	வீமபாகம் vīmapākam, பெ. (n.) பீமபாகம் (குற்றா. குற.17);; excellent cooking.
வீமபீசம்	வீமபீசம் vīmapīcam, பெ. (n.) அண்டவீக்கம் (வின்.);; hydrocele. [வீமம் + Skt. {} → த. பீசம்]

வீமம்	வீமம் vīmam, பெ. (n.) 1. அச்சம்; fearfulness, dreadfullness. "வீம்ப்பேரொளியாய விழுப்பொருள்" (தேவா. 327.8);. 2. அச்சந் தருவது (வின்.);; fearful thing. 3. நிரய (நரகம்); வகை; a hell. "அதன் கீழ் வீமம்" (சிவதரு. சுவர்க்கநரக. 109);. 4. பருமன் (வின்.);; bulkiness.
வீமமந்தி	வீமமந்தி vīmamandi, பெ. (n.) கழுதைத் தும்பை பார்க்க;see {}.
வீமவீடணம்	வீமவீடணம் vīmavīṭaṇam, பெ. (n.) நிரயவகை (நரகம்); (சிவதரு. சுவர்க்க. நரக. 109);; a hell. [வீமம் + வீடணம்]
வீமன்	வீமன் vīmaṉ, பெ. (n.) 1. பீமன் 1 பார்க்க;see {}. the second son of {}. "மிடுக்கிலாதானை வீமனே... என்று" (தேவா. 647. 2);. 2. தமயந்தியின் தந்தை; father of damayanti. 3. பச்சைக் கருப்பூரவகை (பதார்த்த. 1077);; a kind of purified camphor.
வீமி	வீமி vīmi, பெ. (n.) எட்டுவகை எழுத்துகளி லொன்று; one of the eight mystic letters.
வீமியச்சரம்	வீமியச்சரம் vīmiyaccaram, பெ. (n.) குழந்தைகளுக்கு ஈரல் நொந்து காய்ச்சலுடன் மயக்கம், குளிர், தலைவலி, நீர்வேட்கை போன்ற குணங்கள் காணும் ஒருவகை நோய்; a disease of the children marked by fever, giddiness, chill, head- ache, thirst etc. due to the liver is affected. [விமி + அக்கரம் → அச்சரம்]
வீமேச்சுரவுள்ளமுடையான்	வீமேச்சுரவுள்ளமுடையான் vīmēccuravuḷḷamuḍaiyāṉ, பெ. (n.) ஒரு கணிய நூல் (சோதிடம்);; an astrological work.
வீயம்	வீயம் vīyam, பெ. (n.) 1. வித்து; seed. "அகோசர வீயத்தை" (திருமந். மாயி. 100);. 2. அரிசி (பிங்.);; rice. தெ. பீயமு; க. பீய; Kol. பீயம்.

வீயு	வீயு vīyu, பெ. (n.) ஆடுதின்னாப்பாளை (மலை.);; worm killer.
வீர்தி	வீர்தி vīrti, பெ. (n.) வேலி (பிங்.);; hedge, fence.
வீர்வீரெனல்	வீர்வீரெனல் vīrvīreṉal, பெ. (n.) கத்துதற் குறிப்பு; onom. expr. of screaming, shrieking. Ma. Vlr; Kui. verevere.
வீரக்கட்டி	வீரக்கட்டி vīrakkaṭṭi, பெ. (n.) ஓர் மருந்து; a lump of per Chloride of mercury. (சா.அக.);
வீரக்கட்டு	வீரக்கட்டு vīrakkaṭṭu, பெ. (n.) 1. வீரத்தைக் கட்டும் முறை; consolidated per-chloride of mercury. 2. வில்வப் பழத்தைக் கீறி வீரத்தை உள்ளே வைத்து, சீலை செய்து மணல் மறைவில் புடம் போட்டு, இப்படி 10 முறை 10 பழத்தில் போட வீரம் கட்டும்; a lump of perchloride of mercury is inserted into the bael fruit, and luted with clay and cloth, then calcined in sand bath, repeat the proces 9 more
வீரக்கல்	வீரக்கல் vīrakkal, பெ. (n.) நடுகல் (இ.வ.);; memorial stone. [வீரம் + கல்.] [p]
வீரக்கழல்	வீரக்கழல் vīrakkaḻl, பெ. (n.) ஆண்மைக் குறியாக வீரரணியும் காலணி; string of little bells worn on the leg, as a sign of heroism. [வீரம் + கழல்]
வீரக்கிலேதம்	வீரக்கிலேதம் vīrakkilētam, பெ. (n.) ஒருவகை மஞ்சள் புண் கழுவுநீர்; a yellow lotion for cleaning and dressing ulcers and sores. [வீரம் + Skt. {} → த. கிலேதம்]

வீரக்குட்டி	வீரக்குட்டி vīrakkuṭṭi, பெ. (n.) வீரரிற் சிறந்தோன் (யாழ்.அக.);; eminent warrior. [வீரம் + குட்டி]
வீரக்குடியான்	வீரக்குடியான் vīrakkuḍiyāṉ, பெ. (n.) மங்கலம் மற்றும் இரங்கத்தக்க காலங்களில் சங்கு கொம்பு முதலியனவூதும் பணி செய்பவன் (வின்.);; one employed to sound the trumpet or conch on joyful or mournful occasions. [வீரம் + குடியான்]
வீரக்குடிவெள்ளாழன்	வீரக்குடிவெள்ளாழன் vīrakkuḍiveḷḷāḻṉ, பெ. (n.) வேளாளர் குல வகையில் ஒரு பிரிவினர்; a sub-caste of {}. [வீரக்குடி + வெள்ளாழன்]
வீரக்குழல்	வீரக்குழல் vīrakkuḻl, பெ. (n.) முன்கையில் அணியும் கரும்பொற்காப்பு (யாழ்.அக.);; a piece of armour for the forearm. [வீரம் + குழல்3]
வீரக்கொடி	வீரக்கொடி1 vīrakkoḍi, பெ. (n.) வெற்றிக் கொடி (பு.வெ.9, 39, உரை);; banner of victory. [வீரம் + கொடி] வீரக்கொடி2 vīrakkoḍi, பெ. (n.) வெற்றிலைக்கொடி; betelvine-piper betel. [வீரம் + கொடி] [p]
வீரக்கொம்பு	வீரக்கொம்பு vīrakkombu, பெ. (n.) படையெழுச்சியில் ஊதுங்கொம்பு; martial trumpet. "சங்கும் கரிய வீரக்கொம்பும்" (பு.வெ.2,3, உரை);. [வீரம் + கொம்பு]
வீரகங்கணம்	வீரகங்கணம் vīragaṅgaṇam, பெ. (n.) வீரகடகம் (வின்.); பார்க்க;see {}. [வீரம் + கங்கணம்]
வீரகடகம்	வீரகடகம் vīragaḍagam, பெ. (n.) வீரர் அணியும் கைவளை (வின்.);; warrior's bracelet. "கடகம் செறிந்த கையே" (மணிமே. 6, 144);. [வீரம் + கடகம்]

வீரகண்டாமணி	வீரகண்டாமணி vīragaṇṭāmaṇi, பெ. (n.) வீரக்குறியாக அணியும் மணி கட்டிய கழல்; ring with little bells, worn on the leg, as a mark of heroism. "வீரகண்டாமணி விருது காலிட்டு" (கொண்டல்விடு. 494);. [வீரம் + கண்டாமணி]
வீரகண்டை	வீரகண்டை vīragaṇṭai, பெ. (n.) வீரக்கழல் (வின்.); பார்க்க;see {}. க. வீரகண்டே. [வீரம் + கண்டை]
வீரகத்தி	வீரகத்தி vīragatti, பெ. (n.) வீரனைக் கொன்ற தீவினை (இலக்.அக.);; sin of killing a hero or warrior. [வீரம் + Skt. hati → த. கத்தி]
வீரகதவுப்பு	வீரகதவுப்பு vīragadavuppu, பெ. (n.) வளையலுப்பு; a variety of salt used in making glass bangles. (சா.அக.);
வீரகம்	வீரகம் vīragam, பெ. (n.) அலரி, 2 (இலக். அக.); பார்க்க; oleander.
வீரகவசம்	வீரகவசம் vīragavasam, பெ. (n.) வீரர் அணியும் மெய்புகு கருவி; warrior's armour. [வீரர் + கவசம்] [p]
வீரகவிராயர்	வீரகவிராயர் vīragavirāyar, பெ. (n.) வீரையாசுகவிராயர் பார்க்க;see {}.
வீரகாந்தம்	வீரகாந்தம் vīrakāndam, பெ. (n.) ஊசிக் காந்தம்; load-stone attracting needles magnet. [வீரம் + காந்தம்]
வீரகுடியான்	வீரகுடியான் vīraguḍiyāṉ, பெ. (n.) வீரக்குடியான் (வின்.); பார்க்க;see {}. [வீரம் + குடியான்]

வீரகெம்பீரன்	வீரகெம்பீரன் vīragembīraṉ, பெ. (n.) வீரச்செருக்குடையான் (வின்.);; proud or magnificent hero. [வீரம் + கம்பீரன் → கெம்பீரன்] Skt. {} → த. கம்பீரன்.
வீரகேசரி	வீரகேசரி vīraācari, பெ. (n.) 1. முருகனின் ஒன்பது வீரர்களுள் ஒருவர்; a hero in skanda's army, one of {}, q.v. 2. விக்கிரமாதித்தன் (வின்.);; king {}. [வீரம் + கேசரி] Skt. {} → த. கேசரி.
வீரகேந்திரமங்கை	வீரகேந்திரமங்கை vīraāndiramaṅgai, பெ. (n.) மூக்குறா பார்க்க;see {}.
வீரகேயூரம்	வீரகேயூரம் vīraāyūram, பெ. (n.) வீரரணிவதற்கு உரியதும் இரும் பொன்னாலானதுமான தோள்வளை (யாழ்.அக.);; warrior's armlet of iron. [வீரம் + கேயூரம்]
வீரகோஷம்	வீரகோஷம் vīraāšam, பெ. (n.) வீரர்களின் ஆர்ப்பரவம்; warrior's shout, war-cry. [வீரம் + Skt. {} → த. கோஷம்]
வீரச்சங்கிலி	வீரச்சங்கிலி vīraccaṅgili, பெ. (n.) வீரசங்கிலி (சிலப். 6, 99, அரும்.); பார்க்க;see {}. [வீரம் + சங்கிலி]
வீரச்சலங்கை	வீரச்சலங்கை vīraccalaṅgai, பெ. (n.) வீரரணியும் காற்சதங்கை (இ.வ.);; string of little bells, worn on the legs by heroes. [வீரம் + சலங்கை]
வீரச்சுண்ணம்	வீரச்சுண்ணம் vīraccuṇṇam, பெ. (n.) சுண்ணவகை; calcined white powder of per-chloride of mercury which has the properties of calcium i.e. turns, turmeric solution red. [வீரம் + சுண்ணம்]

வீரச்சுவை	வீரச்சுவை vīraccuvai, பெ. (n.) வீரம்1, 2 (சிலப். 3, 13, உரை); பார்க்க;see {}. [வீரம் + சுவை]
வீரச்செந்தூரம்	வீரச்செந்தூரம் vīraccendūram, பெ. (n.) திருமூலர் 'வ' கார உபதேசம் (அறிவுரை); 200 ல் சொல்லியுள்ள ஒரு வகைச் செந்தூரம்; red calcined powder of per-chloride of mercury mentioned in {}
வீரச்செல்வி	வீரச்செல்வி vīraccelvi, பெ. (n.) கொற்றவை (பிங்.);; durgai. [வீரம் + செல்வி]
வீரசங்கிலி	வீரசங்கிலி vīrasaṅgili, பெ. (n.) 1. வீரத்திற்கு அறிகுறியாகக் கையிலணியும் பொன்னணி; gold chain worn as an armlet, as a sign of heroism. "வீரசங்கிலி கேயூரம்" (பிரபுலிங். பிர.9);. 2. மகளிர் கழுத்தணி வகை (சிலப். 6, 99, உரை);; a woman's necklace. [வீரம் + சங்கிலி]
வீரசம்பன்குளிகை	வீரசம்பன்குளிகை vīrasambaṉguḷigai, பெ. (n.) 14-ஆம் நூற்றாண்டில் வழங்கிய நாணயவகை (I.M.P.N.A.7);; a coin current in the 14th C. [வீரசம்பன் + குளிகை]
வீரசயந்திகை	வீரசயந்திகை vīrasayandigai, பெ. (n.) 1. போர்; war. 2. வீரர் நிகழ்த்துங் கூத்து வகை; a dance performed by warriors. [வீரம் + சயந்திகை]
வீரசயனம்	வீரசயனம் vīrasayaṉam, பெ. (n.) திருமாலின் திருப் பள்ளிகொள் நிலைவகை; a reclining posture of {}. [வீர + Skt. {} → த. சயனம்]
வீரசாகி	வீரசாகி1 vīracāki, பெ. (n.) அழிஞ்சில்; a tree. வீரசாகி2 vīracāki, பெ. (n.) சேங்கொட்டை (மலை.);; marking nut tree. [வீர + சாகி]
வீரசாசனம்	வீரசாசனம் vīracācaṉam, பெ. (n.) வீரர்களுக்கு கொடுக்கும் நிலம் முதலியன (I.M.P.Cg. 682);; land and other property assigned to warriors. [வீரம் + Skt. {} → த. சாசனம்]

வீரசிங்காசனம்	வீரசிங்காசனம் vīrasiṅgāsaṉam, பெ. (n.) வீரர்கள் இருத்தற்குரிய அரியுருவவிருக்கை; throne of heroes. "வீரசிங்காசனத்து...... வீற்றிருந் தருளிய" (S.I.I.i. 134);. [வீரம் + சிங்காசனம்] Skt. சிங்காசனம்.
வீரசிங்காதனபுராணம்	வீரசிங்காதனபுராணம் vīrasiṅgātaṉaburāṇam, பெ. (n.) கி.பி. 1719-ல் வேலைய தேசிகரும் கோட்டூர் உமாபதி சிவாச்சாரியரும் இயற்றிய ஒரு வீரசைவ புராணம்; a {}, by {} and {} of {} composed in 1719 A.D.
வீரசின்னம்	வீரசின்னம் vīrasiṉṉam, பெ. (n.) வீரர் விருதுகளில் ஒன்றான ஊதுகொம்பு; a kind of bugle forming part of the paraphernalia of a hero. "வீரசின்னந் தான்முழங்க" (கூளப்ப. 48);. [வீரம் + சின்னம்] [p]
வீரசுவர்க்கம்	வீரசுவர்க்கம் vīrasuvarkkam, பெ. (n.) இறந்த வீரரடையுந் வானுலகப் பதவி; warrior's heaven heavenly abode attained by warriors after their brae death in a combat. [வீரம் + Skt. swarkka → த. சுவர்க்கம்]
வீரசூடிகை	வீரசூடிகை vīracūṭigai, பெ. (n.) வீரர் நெற்றியிலணியும் அணி வகை; an ornament for the forehead, worn by warriors. "வீர சூடிகை நெற்றியி னயலிட்டு விசித்தார்" (கம்பரா. பஞ்சசேனா. 18);. [வீரம் + சூடிகை]
வீரசூரம்	வீரசூரம் vīracūram, பெ. (n.) போராண்மை (வின்.);; heroic valour. [வீரம் + சூரம்]
வீரசூரன்	வீரசூரன் vīracūraṉ, பெ. (n.) 1. அதிவீரன்; valiant hero. 2. வீரதீரன் பார்க்க;see {}. [வீரம் + சூரன்]
வீரசூலி	வீரசூலி vīracūli, பெ. (n.) ஒரு சிற்றூர்ப் பெண் தெய்வம் (இ.வ.);; a village goddess. [வீரம் + சூலி)]
வீரசெயநீர்	வீரசெயநீர் vīraseyanīr, பெ. (n.) இதளியம் சேர்த்து வடிக்கப்படும் மருந்து நீர்; pungent liquid extracted from per-chloride of mercury. (சா.அக.);

வீரசெல்வி	வீரசெல்வி vīraselvi, பெ. (n.) சத்தி சாரணை என்னும் மூலிகை; a prostate plant.
வீரசேனன்	வீரசேனன் vīracēṉaṉ, பெ. (n.) நள அரசனின் தந்தை (நைடத. நளன்றூது.14);; the father of {}.
வீரசேஷை	வீரசேஷை vīracēšai, பெ. (n.) வரிவகை(S.I.I.vii.290);; a kind of tax. [வீரம் + Skt. {} → த. சேஷை]
வீரசைவம்	வீரசைவம் vīrasaivam, பெ. (n.) சிவனியக் (சைவம்); கொள்கையுள் இலங்கம் (இலிங்கம்); அணியச் செய்து கொள்ளும் கோட்பாடு (சமயம்);; the lingayat sect {}. வீரசைவம் என்பது தோன்றியங்களில் (ஆகமம்); கூறியுள்ள சைவ நெறியாகும். இருபத்தெட்டு தோன்றிய நூல்களின் இறுதிப் பகுதிகள் வீரசைவக் கொள்கைகளையும் சடங்குகளையும் கூறுவதால் வீரசைவம் என்பது தோன்றியங்களின் ஒரு வகையாகும். இது சைவ சமயத்தினின்று பிறந்ததாயிருப்பினும், தனி இயல்புடைய ஒரு சமயக் கொள்கையே. இலிங்க உருவத்தில் சிவனைப் பூசை செய்வதாக வழிபடுவது சைவத்துக்கும் வீரசைவத்துக்கும் பொதுவான கொள்கையாகும். ஆயினும்
வீரசோழர்	வீரசோழர் vīracōḻr, பெ. (n.) சோழ அரசர்களின் பட்டப் பெயர்களுள் ஒன்று; a title for {} Kings. இப்பெயர் பெற்றவர்கள் இரு சோழ அரசரும் ஓர் இளவரசரும் ஆவர். 1. முதற் பராந்தக சோழர் (ஆ.கா.907-953); ராஞ்டிரகூட அரசன் மூன்றாம் கிருஷ்ணனை முதலில் நடந்த போரில் வென்றதால் வீரசோழர் என்ற பட்டம் பெற்றார். 2. கங்கை கொண்ட சோழர் என்ற முதலாம் இராசேந்திரரின் (ஆ.கா.1014-1044); மகனான வீரராசேந்திரருக்கு (ஆ.கா.1063-70); இப்பெயர் வழங்கியது. பொன்பற்றி எனும் நகரின் சிற்றரசரான புத்தமித்திரர் என்பவர் இவ்வரசர் விருப்பத்திற்கேற்ப ஐந்திலக்கணங்களும் அடங்கிய நூல் ஒன்றெழுதி
வீரசைவன்	வீரசைவன் vīrasaivaṉ, பெ. (n.) வீரச்சிவனிய மதத்தான்; a follower of the sect of {}. [வீரம் + சைவன்]
வீரசொர்க்கம்	வீரசொர்க்கம் vīrasorkkam, பெ. (n.) வீரசுவர்க்கம் (இலக்.அக.); பார்க்க;see {}. [வீரம் + சொர்க்கம்]
வீரசோ	வீரசோ vīracō, பெ. (n.) வாணாசுரன் நகர்; a city of the Asura {}. "வீரசோ வென்னும் அரணத்தை" (பு.வெ.6, 7, உரை);. [வீரம் + சோ]
வீரசோழன்	வீரசோழன் vīracōḻṉ, பெ. (n.) 1. பதி னொன்றாம் நூற்றாண்டில் ஆண்டவனும் வீரசோழியத்தை இயற்றுவித்தவனுமான சோழவரசன்; a {} king, 11th C, Patron of the author of {}. "வீரசோழன் றிருப்பெயராற் பூ மேலுரைப்பன்" (வீரசோ. பாயி. 3);. 2. தஞ்சை மாவட்டத்தில் இவனால் வெட்டப்பட்ட ஓர் ஆற்றின் பெயர்; a river name which was orginated by {}

வீரசோழியம்	வீரசோழியம் vīracōḻiyam, பெ. (n.) வீரசோழன் பெயரால் புத்தமித்திரர் இயற்றிய தமிழிலக்கண நூல்; a grammatical treatise, by Puttamittirar, named after {}. [வீரசோழன் → வீரசோழியம்] வடமொழி இலக்கணத்தைத் தமிழில் முதன்முதலாகக் கூறிய இலக்கண நூல்;இது எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு அணி முதலியவற்றைச் சுருக்கிக் கூறுவது. இந்நூலாசிரியர் பொன்பற்றியூர் என்னும் ஊரினர். (அபி.சிந்.);
வீரட்டம்	வீரட்டம் vīraṭṭam, பெ. (n.) வீரட்டானம் (தேவா. 1222, 2); பார்க்க;see {}.
வீரட்டாணம்	வீரட்டாணம் vīraṭṭāṇam, பெ. (n.) வீரட்டானம் (வின்.); பார்க்க;see {}.
வீரட்டானம்	வீரட்டானம் vīraṭṭāṉam, பெ. (n.) 1. சிவபெருமானது வீரம் விளங்கிய இடம் (தேவா. 1222,2);; sacred place where {} heroism was manifested. 2. கூத்து வகை (வின்.);; a kind of dance. [வீரம் + தானம் → வீரட்டானம்] எட்டு வீரட்டத் தலங்கள் : 1. கண்டியூர், 2. கடவூர், 3. திருவதிகை, 4. வழுவூர், 5. பறியலூர், 6. கோவலூர், 7. திருக் குறுக்கை, 8. விற்குடி.
வீரடங்கல்	வீரடங்கல் vīraḍaṅgal, பெ. (n.) மருந்தின் வேகமடங்கல்; decrease of the virulence of medicine. [வீறு → வீரு → வீரடங்கல்]
வீரணம்	வீரணம் vīraṇam, பெ. (n.) இலாமிச்சை வேர்; khus khus.
வீரணமூலகம்	வீரணமூலகம் vīraṇamūlagam, பெ. (n.) விலாமிச்சவேர்; a fragrant root of grass.
வீரணன்	வீரணன் vīraṇaṉ, பெ. (n.) வீரமுள்ளவன்; brave hero. "அருமுறவினோ டொளிதிகழ் வீரண ருறைவது" (தேவா. 579,9);. [வீரம் → வீரணன்]

வீரணி	வீரணி1 vīraṇi, பெ. (n.) இலாமிச்சை (வின்.);; cuscus grass. வீரணி2 vīraṇi, பெ. (n.) மிளகு (மலை.);; pepper.
வீரணுக்கன்	வீரணுக்கன் vīraṇukkaṉ, பெ. (n.) 1. ஓர் இனம்; a caste. 2. வீரணுக்க இனத்தினன் (நன். 275, மயிலை);; man of the caste of {}.
வீரணுக்கிச்சி	வீரணுக்கிச்சி vīraṇukkicci, பெ. (n.) வீரணுக்க இனப் பெண் (நன்.276, மயிலை);; a woman of the caste of {}. [வீரணுக்கன் -. வீரணுக்கிச்சி] அணுக்கன் (ஆ.பா.); - அணுக்கி, அணுக்கிச்சி (பெ.பா.);
வீரத்தட்டி	வீரத்தட்டி vīrattaṭṭi, பெ. (n.) மான்றோற் பட்டை (யாழ்.அக.);; badge of deerskin. [வீரம்1 + தட்டி]
வீரத்துக்கதீதம்	வீரத்துக்கதீதம் vīrattukkatītam, பெ. (n.) அண்டச் சுண்ணம்; white calcined powder of cranium bones or egg shell. [வீரத்திற்கு + Skt. {} → த. அதீதம்]
வீரத்துவம்	வீரத்துவம் vīrattuvam, பெ. (n.) வீரம்1,1 (வின்.); பார்க்க;see {} bravery, heroism. [வீரம் + தத்துவம்]
வீரத்தைப்பெந்தம் பண்ணி	வீரத்தைப்பெந்தம்பண்ணி vīrattaippendambaṇṇi, பெ. (n.) நீர்க்கடம்பு; a kind of herb which is used in medicine. [வீரத்தை + பெந்தம்பண்ணி]
வீரதச்சுவன்	வீரதச்சுவன் vīradaccuvaṉ, பெ. (n.) காமன் (சது.);; {}.
வீரதத்துவம்	வீரதத்துவம்1 vīradadduvam, பெ. (n.) கொடிவேலி; a shrub. வீரதத்துவம்2 vīradadduvam, பெ. (n.) வீரத்துவம் (வின்.); பார்க்க;see {}. [வீரம் + தத்துவம்]

வீரதண்டை	வீரதண்டை vīradaṇṭai, பெ. (n.) வீரக்கழல் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}. [வீரம் + தண்டை]
வீரதரம்	வீரதரம் vīradaram, பெ. (n.) விலாமிச்சவேர்; coleus osmirrhizon.
வீரதரன்	வீரதரன் vīradaraṉ, பெ. (n.) வீரருள் மிக்கான்; great hero or warrior. "கவன நெடும்பரி வீரதரன் காவிரி நாடுடையான்" (கலிங். 515);. Skt. Dharan → த. தரன். [வீரம் + தரன்]
வீரதரு	வீரதரு vīradaru, பெ. (n.) 1. வீரசாகி (நாமதீப. 291); பார்க்க;see {}. 2. நீர்மருது (மலை.);; arjuna. 3. விடத்தேரை (மலை);; ashy babool.
வீரதாரு	வீரதாரு vīratāru, பெ. (n.) விடத்தலை பார்க்க;see {}. [p]
வீரதீரன்	வீரதீரன் vīratīraṉ, பெ. (n.) 1. துணிவு மிக்க வீரன்; valiant hero. 2. ஒன்பது வீரர்களுள் ஒருவர் (கந்தபு. துணைவர். 33);; a hero in skanda's army, one of {}, q.v. [வீரம் + தீரன்]
வீரதுரந்தரன்	வீரதுரந்தரன் vīradurandaraṉ, பெ. (n.) 1. ஆண்மையுள்ள வீரன்; hero, worthy of the name. 2. மாமல்லன்; leader of a band of warriors, champion. [வீரம் + Skt. {} → த. துரந்தரன்]
வீரதை	வீரதை vīradai, பெ. (n.) வீரம்1, 1 பார்க்க;see {}, heroism. "வேதனைக் கிடமாதல் வீரதையன்று பேதைமையாம்" (கம்பரா. கார்கா. 69); [வீரம் → வீரதை]
வீரந்தரம்	வீரந்தரம் vīrandaram, பெ. (n.) 1. மயில்; peacock. 2. மார்புக்கவசம்; armour for the chest.

வீரநீர்	வீரநீர் vīranīr, பெ. (n.) அமுரி; urine.
வீரப்பட்டயம்	வீரப்பட்டயம் vīrappaṭṭayam, பெ. (n.) வீரப்பட்டிகை (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}. [வீரம் + பட்டயம்]
வீரப்பல்	வீரப்பல் vīrappal, பெ. (n.) பூதம் முதலியவற்றின் கோரப்பல் (இ.வ.);; long, curved tooth, as of malignant deities. [வீரம் + பல்]
வீரப்பாடு	வீரப்பாடு vīrappāṭu, பெ. (n.) 1. பேராண்மை; heroism, manliness. "வீரப்பாட்டுக்குத் தலையான சக்ரவர்த்தி திருமகன்" (ஈடு. 6,1, 10);. 2. வெற்றி (வின்.);; victory. [வீரம் + பாடு]
வீரப்பிரதாபம்	வீரப்பிரதாபம் vīrappiratāpam, பெ. (n.) வீரப்பாடு பார்க்க;see {}. [வீரம் + Skt. pradhaba → த. பிரதாபம்]
வீரப்பேர்	வீரப்பேர் vīrappēr, பெ. (n.) வீரம் பற்றிப் புனையும் பெயர்; title conferred upon a person in recognition of his heroism. "சீலப்பேர் வீரப்பேர் என்று அநேகமா யிருக்குமே"(ஈடு. 2, 5, 6);. [வீரம் + பேர்]
வீரப்போர்	வீரப்போர் vīrappōr, பெ. (n.) வீரர்களின் நெறி தவறாத போர்; fight or combat in strict conformity with the code of honour [வீரம் + போர்]
வீரபஞ்சரன்காசு	வீரபஞ்சரன்காசு vīrabañjaraṉkācu, பெ. (n.) காசு வகை (M.E.R. 14 of 1924-C);; a coin. [வீரம் + பஞ்சரன் + காசு]

வீரபட்டம்	வீரபட்டம் vīrabaṭṭam, பெ. (n.) 1. வீரபட்டிகை பார்க்க;see {}. "வீரபட்டத் தொடு திலகமின்னவே" (கம்பரா. கடிம. 54);. 2. தெய்வத் திருமேனிகட்கு அணியும் நெற்றியணிவகை; a jewel on the forehead of deities. [வீரம் + பட்டம்]
வீரபட்டிகை	வீரபட்டிகை vīrabaṭṭigai, பெ. (n.) வீரர் வெற்றிக்குறியாக நெற்றியில் அணியும் பொற்றகடு; frontlet of gold worn on the forhead of a warrior, as a sign of victory. "நுதலணி யோடையிற் பிறழும் வீரபட்டிகை" (கம்பரா. கரன்வ. 159);. [வீரம் + பட்டிகை]
வீரபத்திரக்கலிக்கம்	வீரபத்திரக்கலிக்கம் vīrabattirakkalikkam, பெ. (n.) திரிகடுகு, இந்துப்பு, தூய்மை செய்த நேர்வாளம், கடுக்காய், இலவங்கம் சமனெடை கொண்டு வெந்தயச் செடி சமூலச் சாற்றாலரைத்துச் செய்யும் மாத்திரை. அதையிழைத்துக் கண்ணிலிட சன்னி காய்ச்சல், முக்குற்றம் போம்; an eye salve prepared as said above and applied to the eye during delirium. (சா.அக.);. [வீரபத்திரம் + கலிக்கம்]
வீரபத்திரதேவன்	வீரபத்திரதேவன் vīrabattiratēvaṉ, பெ. (n.) வீரபத்திரன் (சீவக. 2285, உரை); பார்க்க;see {}. [வீரபத்திரன் + தேவன்]
வீரபத்திரம்	வீரபத்திரம்1 vīrabattiram, பெ. (n.) குதிரை வேள்விக்குரிய குதிரை (இலக்.அக);; horse fit for the horse-sacrifice. [வீரம் + பத்திரம்]
வீரபத்திரன்	வீரபத்திரன்2 vīrabattiraṉ, பெ. (n.) சிவபெருமானது நெற்றிக் கண்ணிலிருந்து தோன்றியவரும் தக்கன் வேள்வியை யழித்தவருமான கடவுள்; the god who emanated from {} frontal eye and destroyed {} sacrifice. "முத்துவீரபத்திரனெனுந் திறலுடை முதல்வன்" (கந்தபு. வீரபத். 14);. [வீரம் + பத்திரன்]
வீரபத்ராஞ்சனம்	வீரபத்ராஞ்சனம் vīrabatrāñjaṉam, பெ. (n.) சன்னிபாதக் காய்ச்சலுக்காக கண்ணிற்கு இடும் கலிக்கம், இது ஆயுர்வேத மருந்து; an ayurvedic collyrium for delirious fevers. [வீரம் + பத்ரம் + அஞ்சனம். அஞ்சனம், பத்ரம் = Skt.]
வீரபத்தினி	வீரபத்தினி vīrabattiṉi, பெ. (n.) 1. வீரனுடைய மனைவி; wife of a hero. 2. மறக் கற்புடையாள்; wife celebrated for her {} or militant chastity, woman of herioc continence. "ஆரஞ ருற்ற வீரபத்தினி" (சிலப். பதி. 42);. [வீரம் + பத்தினி]
வீரபற்பக்களிம்பு	வீரபற்பக்களிம்பு vīrabaṟbakkaḷimbu, பெ. (n.) ஒரு வகை மருந்துக் களிம்பு; ointment containing ammoniated of mercury. [வீரம் + களிம்பு]

வீரபற்பம்	வீரபற்பம் vīrabaṟbam, பெ. (n.) இதளியத்தை நீறாக்கிச் செய்யப்படும் ஒருவகை மருந்து; white calcined powder of perchloride of mercury used as medicine, ammoniated mercury. [வீரம் + பற்பம்]
வீரபாண்டியன்	வீரபாண்டியன் vīrapāṇṭiyaṉ, பெ. (n.) 1. பாண்டியவரசருள் ஒருவன்; a {} king. 2. முகத்தலளவைக் கருவி வகை (Insc.);; a dry measure of capacity. [வீரம் + பாண்டியன்]
வீரபாண்டியன்காசு	வீரபாண்டியன்காசு vīrapāṇṭiyaṉkācu, பெ. (n.) வீரபாண்டியன் காலத்து வழங்கிய ஒரு நாணயம் (புதுக்.கல்.);; a coin issued by {}. [வீரம் + பாண்டியன் + காசு3]
வீரபாணம்	வீரபாணம் vīrapāṇam, பெ. (n.) வீரபானம் (இலக்.அக.); பார்க்க;see {}. [வீரம் + பாணம்]
வீரபானம்	வீரபானம் vīrapāṉam, பெ. (n.) வீரர்கள் மாந்தும் மது; invigorating drink of warriors. "வீரபானமிருக்கும் குழாய்" (சீவக. 1874, உரை);. [வீரம் + பானம்] வீரபாவனை —, பெ. (n.); தென்னங் குரும்பையைக் குடைந்து, வீரத்தை வைத்து இதற்கு 6 பங்கிடை விறட்டி, கீழ் பாதி மேல் பாதியாகப் புடமிட்டு எடுக்கக் காரம் கட்டு ஆகும். இப்படியே 10 புடமிட்டு எடுப்பதே
வீரபுரந்தரன்	வீரபுரந்தரன் vīraburandaraṉ, பெ. (n.) முருகனின் ஒன்பது வீரருள் ஒருவர் (நாமதீப. 35);; a hero in skanda's army, one of {}, q.v. [வீரம் + Skt. {} → த. புரந்தரன்]
வீரபுருஷன்	வீரபுருஷன் vīraburušaṉ, பெ. (n.) வீரமுள்ளவன்; warrior, hero. "வீரபுருஷர் குடர்களின் உதிரத்தை" (தக்கயாகப். 100, உரை);. [வீரம் + Skt. {} → த. புருஷன்]
வீரபைரவி	வீரபைரவி vīrabairavi, பெ. (n.) கொற்றவை கோலம் பூண்ட பெண்துறவி; female ascetic wearing the garb of a bhairavi. "நாக சாகினிகள் வீரபைரவிகள்" (தக்கயாகப். 593);. [வீரம் + பைரவி]

வீரபோகசாதி	வீரபோகசாதி vīrapōkacāti, பெ. (n.) பயிரபதி இனமாகிய ஆண் இனம் 4-ல் ஒன்று; one of the four divisions of men. [வீரம் + போகம் + சாது] Skt. {} → த. போகம். Skt. {} → த. சாதி
வீரபோகம்	வீரபோகம் vīrapōkam, பெ. (n.) பழைய வரிவகை (I.M.P.S.A. 86);; an ancient tax. [வீரம் + போகம்] Skt. {} → த. போகம்.

வீரம்	வீரம்1 vīram, பெ. (n.) 1. பேராண்மை; heroism, bravery. "கன்மே னிற்பர் தம்வீரந் தோன்ற" (சீவக. 2302);. 2. ஒன்பது வகை மெய்ப்பாடுகளுள் ஆண்மையை விளக்குஞ் சுவை (சிலப். 3, 13, உரை);; the sentiment of heroism, one of nava-{}, q.v. 3. வலிமை; strength, might. "வீரநோய் வெகுளி" (சீவக. 2771);. 4. மேன்மை (யாழ்.அக.);; excellence, esteem. 5. வரிக்கூத்துவகை (சிலப். 3, 13, உரை);; a kind of masquerade dance. 6. சிவத் தோன்றியம் இருபத்தெட்டனு ளொன்று (சைவச. 333, உரை);; an ancient {} scripture in sanskrit, one of 28 {} q.v. 7. வீராசனம் பார்க்க;see {}. "பதுமநகரில் வீரம்" (பிரபோத. 44, 68);. 8. மிளகு (யாழ்.அக.);; pepper. 9. கஞ்சி (யாழ்.அக.);; gruel. 10. அத்திவகை (யாழ்.அக.);; a kind of fig. 11. முதுகு (நாமதீப. 585);; back. 12. மலை; mountain. "வீரந் துஞ்சுவ வெண்மதி" (இரகு. குசன. 71);, 'வீரம் பேசுகிறவன் அழிவான்; வீரியம் பேசுகிறவன் விழுவான்'. 'வீரன் கேண்மை கூர் அம்பாகும்' (பழ.);. வீரம்2 vīram, பெ. (n.) 1. சவ்வீரம், 2 (வின்.);; corrosive sublimate. 2. மருந்துவகை; a kind of medicine. வீரம்3 vīram, பெ. (n.) இஞ்சி2, 1 (யாழ்.அக.);; ginger. வீரம்4 vīram, பெ. (n.) 1. விலாமிச்ச வேர்; khus khus. 2. கஞ்சி; rice gruel. 3. மலையில் இயற்கையாய் விளையும் பொருள்; a natural kind of medicine found in the mountains. 4. பரங்கி நஞ்சு; a mercurial compound. 5. தங்கம்; refined gold. 6. நஞ்சுக்கொடி; placental cord.

வீரம்பேசு-தல்	வீரம்பேசு-தல் vīrambēcudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தன் வல்லமையைத் தானே புகழ்தல்; to boast of one's own prowess. 2. ஆண்மைத் திறங் கூறுதல் (வின்.);; to hector, swagger. [வீரம் + பேசு-தல்]
வீரமகரம்	வீரமகரம் vīramagaram, பெ. (n.) கோயிற்றிருமேனிகள் உலாவருங்காலத்தும் வேந்தர்கள் வீதியுலா வருங்காலத்தும் அவர்களுக்கு முன்னே மதிப்புரவாக எடுத்துச் செல்லும் விருது வகைகளுள் ஒன்று (யாழ்.அக.);; a fish-shaped emblem being part of the paraphernalia carried before deities or kings. [வீரம் + மகரம்] [p]
வீரமகள்	வீரமகள் vīramagaḷ, பெ. (n.) மலைமகள் (சீவக. 411, உரை);; Malai magal, parvadi. [வீரம் + மகள்]
வீரமகேச்சுரன்	வீரமகேச்சுரன் vīramaāccuraṉ, பெ. (n.) ஒன்பது வீரருள் ஒருவர் (வின்.);; a hero in skanda's army, one of nava-virar, q.v. [வீரம் + மகேச்சுரன்]
வீரமகேந்திரன்	வீரமகேந்திரன் vīramaāndiraṉ, பெ. (n.) ஒன்பது வீரருள் ஒருவர் (வின்.);; a hero in skanda's army, one of nava-virar, q.v. [வீரம் + மகேந்திரன்]
வீரமங்கை	வீரமங்கை vīramaṅgai, பெ. (n.) மலைமகள் பார்க்க;see {}. மறுவ. மலைமடந்தை. [வீரம் + மங்கை]
வீரமடங்கல்	வீரமடங்கல் vīramaḍaṅgal, பெ. (n.) வீரடங்கல்; abatement of virulence. [வீரம் + அடங்கல்]

வீரமணி	வீரமணி1 vīramaṇi, பெ. (n.) திருமூலர் வகார வுபதேசத்திற் சொல்லியுள்ள ஓர் முறை. வீரத்தைக் கட்டி மணியாகச் செய்து, இதை இழைத்து நாக்கில் தடவச் செத்தவனும் எழுத்து பேசுவான்; per-chloride of mercury is made into a ball by a process mentioned in Tirumoolar vagara upadesham 200. it is said that even a dead will come back to life if it is applied to the tongue. [வீரம் + மணி] வீரமணி2 vīramaṇi, பெ. (n.) 1. விராடக் குரு என்னும் குரு மருந்தினால் வீரத்தைக் கட்டிச் செய்த மணி; perchloride of mercury ball prepared by using magic of விராடக்குரு.
வீரமத்தாளி	வீரமத்தாளி vīramattāḷi, பெ. (n.) யானை நெருஞ்சில்; a stout-stemmed herb with spiny fruits and slimy leaves. மறுவ. பெருநெருஞ்சில். [p]
வீரமந்திரம்	வீரமந்திரம் vīramandiram, பெ. (n.) வேண்டும் போது நிற்கவும் பறந்து செல்லவும் குதிரையின் காதில் ஓதும் மறைமொழி; mantra uttered in a horse's ears, so as to enable it to fly or stop as the rider pleases. "வெம்பரிமான்செவி வீரமந்திரம் ----- நீ மொழிகென" (சீவக. 791);. [வீரம் + மந்திரம்]
வீரமயேச்சுரர்	வீரமயேச்சுரர் vīramayēccurar, பெ. (n.) வீரசைவ முனிவர்;{} ascetic. "பெரிய மடந்தனில் வாழ் வீரமயேச்சுரர் வாழியே" (தக்கயாகப். பக். 255);. [வீரம் + மயேச்சுரர்]
வீரமயேசுரன்	வீரமயேசுரன் vīramayēcuraṉ, பெ. (n.) வீரமகேச்சுரன் (நாமதீப. 35); பார்க்க;see {}. [வீரம் + மயேசுரன்]
வீரமயேந்திரன்	வீரமயேந்திரன் vīramayēndiraṉ, பெ. (n.) வீரமகேந்திரன் (நாமதீப. 35); பார்க்க;see {}. [வீரம் + மயேந்திரன்]
வீரமாகாளன்	வீரமாகாளன் vīramākāḷaṉ, பெ. (n.) ஐயனார் சேனைத்தலைவரான சிற்றூர்த் தெய்வம்; a village deity, the head of {} hosts. "வெய்யரிற் பெரிதும் வெய்யோன் வீரமாகாளனென்போன்" (கந்தபு. மகாகாளர். 3);. [வீரம் + மா + காளன்]
வீரமாகாளி	வீரமாகாளி vīramākāḷi, பெ. (n.) காளிதேவி;{}, as the ferocious goddess. [வீரம் + மா + காளி] [p]

வீரமாகேசம்	வீரமாகேசம் vīramāācam, பெ. (n.) வரிக்கூத்துவகை (சிலப். 3, 13. உரை, பக். 88);; a kind of masquerade dance. [வீரம் + மாகேசம்]
வீரமாபுரந்தரன்	வீரமாபுரந்தரன் vīramāpurandaraṉ, பெ. (n.) வீரபுரந்தரன் (கந்தபு. துணைவர். 29); பார்க்க;see {}. [வீரம் + மா + புரந்தரன்]
வீரமாதிப்பூண்டு	வீரமாதிப்பூண்டு vīramātippūṇṭu, பெ. (n.) நச்சு மூலிகை; a poisonous shrub. [வீரமாதி + பூண்டு]
வீரமாமகேந்திரன்	வீரமாமகேந்திரன் vīramāmaāndiraṉ, பெ. (n.) வீரமகேந்திரன் (கந்தபு. துணைவர். 27); பார்க்க;see {}. [வீரம் + மா + மகேந்திரன்]

வீரமாமுனிவர்	வீரமாமுனிவர் vīramāmuṉivar, பெ. (n.) கி.பி.1680 முதல் 1747 வரை வாழ்ந்த கிறித்தவ ஆசிரியர். சதுரகராதி, தேம்பாவணி, தொன்னூல் விளக்கம் முதலிய நூல்கள் இயற்றியவரும் இத்தாலிய நாட்டவருமான அப்பர்; Father Beschi, an Italian jesuit, 1680-1747, author of {}, etc works. தமிழ் நாட்டிற்கு வந்தபொழுது, தம் பெயரைத் தைரியநாத சுவாமி எனச் சிறப்பாக அமைத்துக் கொண்டார். அவருடைய இயேசு நாதர் பணியின் ஆர்வமும் தமிழ்ப் புலமையும் கண்ட அக்கால மதுரைச் சங்கத்தார், தைரிய நாத சுவாமியை வீரமாமுனிவர் எனத் தமிழால் அழைத்தனர். சந்தா சாகிப் எனும் அவர் நண்பர் அவரது துறவின் மாண்பை உணர்ந்து 'இஸ்மதி சந்நியாசி' என அவர்க்குப் பட்டம் அளித்தார். வீரமாமுனிவர் தமிழ் நாட்டிற்கு வந்த காலத்தில், முதல் ஐந்து ஆறு ஆண்டுகள், காமநாயக்கன்பட்டி, கயத்தாறு, மதுரை, தஞ்சாவூர், அரியலூர் முதலான இடங்களில் தொண்டாற்றினார். தமிழ் நாட்டின் தட்பவெப்ப நிலைகளால் அவர் நலிவுற்றாரேனும், தளர்வுற்றார் அல்லர்;சமய நூலைத் தமிழனுக்குத் தமிழனாய் இருந்து கற்பிக்க வேண்டும் என்னும் மதுரை மிஷன் தீர்மானத்தை மனத்திற் கொண்டு, தமிழ்மொழியை நன்றாகப் பேசவும் எழுதவும் கற்று, இலக்கிய இலக்கண நூல்களை ஐயந்திரிபற ஆராய்ந்து, தாமும் அந்நூல்கள் இயற்றும் ஆற்றல் பெற்றனர். அவர் தொடர்புடைய இரு கோயில்கள் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் சிறப்புடையதாகக் கூறப்படும் கோனான் குப்பத்தில் அவர் தமிழ் நாட்டுப் பெண்மணிபோல் தேவதாயார் திருவுருவம் அமைத்து, அவரைப் பெரியநாயகி அம்மையார் எனப்போற்றி, அவர் திருவருள் வேண்டித் தேம்பாவணி எனும் பெருங்காப்பியம் யாத்தார். 1717-இல் தஞ்சாவூர் அரசின் கத்தோலிக்கக் குடிகள் இன்புறுமாறு ஏலாக் குறிச்சியில் அமைந்திருந்த அடைக்கலமாதா கோயிலில் சிறப்பு விழா நடத்தித் திருக்காவலூர்க் கலம்பகம் பாடினார். அந்த ஆண்டு முதல் 1742 வரை ஏலாக் குறிச்சியே அவர் திருத்தொண்டிற்கு நடுநிலைக் களமாக விளங்கியது. 1742-இல் முதுமை காரணமாகத் தூத்துக் குடியில் வந்து ஒருவாறு ஒய்வுபெற்று, அவர் தம் அகராதியையும் இலக்கண நூல்களையும் எழுதி வந்தார். பின்பு சேர நாட்டின் அம்பலக் காட்டில் நிறுவப்பெற்ற குரு மடத்தில் தங்கியிருந்து, 1747 பிப்ரவரி 4 ஆம் நாள் இறைவன் திருவடி நிழல் எய்தினார். அவர் கல்லறை இருக்கும் இடம் இன்னதென ஐயந்திரிபற அறிதற்கு இதுகாறும் போதிய சான்றுகள் கிடைத்தில. அவர் தமிழ்நாட்டில் வாழ்ந்த காலம் அரசியற் புரட்சிகள் நாட்டைத் துன்புறுத்திய காலம், மாராட்டியர்,மொகலாயர், ஆந்திரர் ஆகியோர் தமிழ் நாட்டில் அரசுரிமை பாராட்டிய காலம், மதுரை மன்னர்க்கும் சேது பதியார்க்கும் பகை நிகழ்ந்த காலம், தமிழ் நாட்டின் பற்பல இடங்களில் கொடிய போர்கள் நடந்த காலம். கத்தோலிக்கக் குருக்களுக்குப் பலவகை இன்னல்கள் விளைந்த காலம். முனிவர் தாமும் ஒருகால் சிறையிடப் பெற்றுக் கொள்ளத் தீர்ப்புக்கு ஆளாகி, நண்பர் சிலர் உதவியால் விடுதலை பெற்றார். அவரது கல்விப் புலமையினால், அரசியல் தலைவர்கள் பலர் அவருக்கு நண்பர்களாகிக் கத்தோலிக்கர் உரிமைகளை உற்ற வேளையில் காப்பாற்றி வந்தனர். சந்தா சாகிப் அவரை நண்பராய்க் கொண்டதும் அல்லாமல், அவரைச் சிலகாலம் தமக்குத் திவானாகவும் நியமித்து வைத்திருந்தனர் என்று கூறுவர். அவருடைய உரைநடைநூல்கள் தரங்கம்பாடியிலுள்ள டேனியர் சபையின் கொள்கைக்கு மறுப்பாக எழுந்தவை. தமிழ் நாட்டிற்கு வருவதற்கு முன்னமே, இத்தாலியம், கிரேக்கம், ஈபுறு, இலத்தீன், போர்ச்சுகேசியம் முதலாய மொழிகளையும், அவற்றின் இலக்கியங்களையும் அவர் கற்றுணர்ந்திருந்தனர். இங்கு வந்ததும் தமிழ் மொழியைப் பயின்றறிந்தார். வடமொழி, தெலுங்கு, உருது மொழிகளை நன்கு கற்றார். தமிழுக்குத் தாமே இலக்கணம் வகுக்கப் புகுந்த பொழுது, ஏ, ண, முதலாய எழுத்துக்களின் வடிவங்களில் சிற்சில மாற்றங்கள் அமைத்தனர் என்பர். மேலை நாட்டுக் கலைகளிலும் மொழிகளிலும் புலமை வாய்க்கப் பெற்றவராதலின் தமிழ் இலக்கிய இலக்கணங்களில் அவர் புதுமுறைகளைப் புகுத்தவல்ல பெருமையுடையார் ஆயினர். தம் முப்பதாம் ஆண்டிற்குப் பின்னர்ப் பிற மொழிகற்று, இத்துணைப் புலமை எய்தி, பல்வேறு துறைகளில் நூல்கள் இயற்றியுள்ள பெரியார் இவர் ஒருவரை அன்றி, இவர்க்கு இணையாக வேறு எவரேனும் உலக இலக்கியத்திலேயே இதுகாறும் யாம் காணப் பெற்றிலம். பிற்காலத்தில் தமிழில் இயற்றப்பெற்ற கிறித்தவ இலக்கியங்களுக்கு இவரே முனைவராகவும், வழிகாட்டியாகவும், தந்தையாகவும் விளங்குகின்றார். இவர் எழுதிய தமிழ் நூல்களிலும், பற்பல மொழிகளில் வரைந்துள்ள திருமுகங்களிலும், இவருடைய தமிழ்ப் பற்றும் தணியா வேட்கையும் ததும்பி நிற்கின்றன. இவர் எழுதியுள்ள நூல்கள் மிகப் பல. அவை அனைத்தும் நம் காலத்திற்கு வந்து எட்டில. பதிப்பிற்கு வாராத சில ஏடுகள் ஐரோப்பாவின் நூற்கூடங்களில் இருக்கின்றன எனக் கூறுகின்றனர். இதுகாறும் பதிப்பிக்கப் பெற்று வெளிவந்துள்ள இன்றியமையாத நூல்கள் பற்றி ஒரு சிறிது இங்கே
வீரமார்த்தாண்டன்	வீரமார்த்தாண்டன் vīramārttāṇṭaṉ, பெ. (n.) 1. பெருமாவீரன்; illustrious hero. 2. ஒன்பது வீரர்களுள் ஒருவர்; a hero in skanda's army, one of nava-virar, q.v. "மரகதத்தியால் வீரமார்த்தாண்டன் வந்தனனே" (கந்தபு. துணைவர். 31);. [வீரம் + Skt. {} → த. மார்த்தாண்டன்]

வீரமாலை	வீரமாலை vīramālai, பெ. (n.) 1. வெற்றி மாலை (யாழ்.அக.);; garland of victory. 2. வீரனைப் புகழ்ந்து பாடும் பாடல் வகை (புதுக். கல். 966);; a kind of poem or song in praise of a warrior. [வீரம் + மாலை]
வீரமுட்டி	வீரமுட்டி vīramuṭṭi, பெ. (n.) வாள் முதலிய படைக்கருவிகளை அணிந்து செல்லும் நெறியில் மனவுறுதி மிக்க வீரசைவத் துறவி; fanatical vira-Saiva mendicant who goes about armed with sword and shield. "உண்பான் தின்பான் சிவப்பிராமணன், கத்துக்கு நிற்பான் வீரமுட்டி" (பழ.);. [வீரம் + முட்டி]
வீரமுடி	வீரமுடி vīramuḍi, பெ. (n.) வீரரணியுந் தலைக்கவிகை (கிரீடம்);; warrior's crown. [வீரம் + முடி] [p]
வீரமுத்திரிகை	வீரமுத்திரிகை vīramuttirigai, பெ. (n.) காலின் நடுவிரலணி (வின்.);; a ring worn on the middle toe. [வீரம் + முத்திரிகை]
வீரமுரசு	வீரமுரசு vīramurasu, பெ. (n.) மும்முரசு களுள் வீரத்தின் அறிகுறியாக முழக்கும் முரசம்; drum of heroism, one of {}, q.v. "மயிரான்மிக்க கண்ணினை யுடைய வீரமுரசொலிப்ப" (பு.வெ. 8, 17, உரை);. [வீரம் + முரசு] [p]
வீரமுழவு	வீரமுழவு vīramuḻvu, பெ. (n.) முரசு, நிசாளம், துடுமை, திமிலை என நால்வகையான போர்ப்பறை; war drum of four kinds viz. {}. "முன்சொன்ன வீரமுழவு நான்கும்" (சிலப். 3, 27, உரை, பக். 106);. [வீரம் + முழவு]
வீரமெழுகு	வீரமெழுகு1 vīrameḻugu, பெ. (n.) ஈளை நோய்க்கு மருந்தாகிய விலாங்கு மீனின் தைலம் வாங்கி வீரத்திற்கு வீரம் கட்டிய மெழுகு; per-chloride is turned into wax like substance when treated with the fat of eel-snake like fish-it removes phlegm. வீரமெழுகு2 vīrameḻugu, பெ. (n.) ஒரு பலம் வீரத்தை சீலையிலிட்டு முடிந்து பழங்கலையத்தில் நான்கு இளநீர் விட்டு அதில்
வீரமொழி	வீரமொழி vīramoḻi, பெ. (n.) துணிவுடன் உரத்து மொழிகை; defiant speech. "கண்ணகி சொல்லிய வீரமொழி" (சிலப். 25, 82, அரும்.);. [வீரம்1 + மொழி2]

வீரயாகம்	வீரயாகம் vīrayākam, பெ. (n.) வீரபத்திரன் பொருட்டுச் செய்யும் வேள்விவகை (யாழ்.அக.);; a sacrifice in honour of {}. [வீரன் + Skt. yakya → த. யாகம்]
வீரரசம்	வீரரசம் vīrarasam, பெ. (n.) வீரம்1, 2 (சிலப். 3, 13, உரை); பார்க்க;see {}. [வீரம் + Skt. {} → த. ரசம்]
வீரரதம்	வீரரதம் vīraradam, பெ. (n.) அம்பு (யாழ்.அக.);; arrow. [வீரம் + Skt. {} → த. ரதம்]
வீரராக்கதன்	வீரராக்கதன் vīrarākkadaṉ, பெ. (n.) வீரராட்சதன் பார்க்க;see {}. (கந்தபு. துணைவர். 30);. [வீர + Skt. rakshasha → த. ராக்கதன்]
வீரராட்சதன்	வீரராட்சதன் vīrarāṭcadaṉ, பெ. (n.) ஒன்பதுவீரருள் ஒருவர் (வின்.);; a hero in skanda's army one of {}, q.v. [வீரம் + Skt. rakshasha → த. ராட்சதன்]
வீரராயன்பணம்	வீரராயன்பணம் vīrarāyaṉpaṇam, பெ. (n.) பழைய காசு வகை (பணவிடு. 142);; an ancient coin. [வீரம் + அரையன்ராயன் + பணம்]
வீரலட்சுமி	வீரலட்சுமி vīralaṭcumi, பெ. (n.) வீரலஷ்மி பார்க்க;see {}. [வீரம் + Skt. lakshimi → த. லட்சுமி]
வீரலஷ்மி	வீரலஷ்மி vīralašmi, பெ. (n.) 1. வீரத்திற் குரிய கடவுள்; the Goddess of bravery. 2. வீரமாகிய செல்வம்; bravery, heroism, as wealth. 3. வெற்றிக்குரிய கடவுள்; the Goddess of victory. [வீரம் + Skt. {} → த. லஷ்மி]
வீரவசந்தம்	வீரவசந்தம் vīravasandam, பெ. (n.) பண்வகை (பரத. ராக. பக். 102);; a specific melody type. [வீரம் + Skt. vasanta → த. வசந்தம்]

வீரவஞ்சி	வீரவஞ்சி vīravañji, பெ. (n.) வஞ்சிக்கொடி; rattan creeper - calamus rotang. [வீரம் + வஞ்சி]
வீரவண்டயம்	வீரவண்டயம் vīravaṇṭayam, பெ. (n.) வீரவெண்டையம், 1. (திவ். திருப்பா. 17. வ்யா.); பார்க்க;see {}. [வீரம் + வண்டயம்]
வீரவரை-த்தல்	வீரவரை-த்தல் vīravaraittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) திறங் கொண்ட மட்டும் வலுவாக மருந்தைக் கல்வத்திட்டரைத்தல்; to grind well with the best of ability and power. [வீரம் + வரை-]
வீரவளை	வீரவளை vīravaḷai, பெ. (n.) வீரரணியும் கடகம்; warrior's armlet. "வீரவளையை யுடைய தோளாகிய துடுப்பால்" (புறநா. 26. உரை);. [வீரம் + வளை]
வீரவாகு	வீரவாகு vīravāku, பெ. (n.) 1. ஒன்பது வீரருள் ஒருவர்; a hero in skanda's army, one of nava-{}. q.v. "செம்மணிப் பாவை தன் னிடத்தில் வீரவாகுவந் துதித்தனன்" (கந்தபு. துணைவர். 25);. 2. காசியில் அரிச்சந்திரனை விலைக்குப் பெற்ற பறையன்; the {} who purchased hariccandra, in Benares.
வீரவாதம்	வீரவாதம் vīravātam, பெ. (n.) வீரர் உரத்துக் கூறும் ஆண்மைப் பேச்சு; defiant speech of warriors. [வீரம் + Skt. vata → த. வாதம்]
வீரவாரம்	வீரவாரம்1 vīravāram, பெ. (n.) வீரரணியும் வெட்சிமாலை (யாழ்.அக.);; garland of {} flowers, won by warriors. [வீரம் + ஆரம்] வீரவாரம்2 vīravāram, பெ. (n.) பேராரவாரம்; tumultuous noise. 'அங்கு என்ன சிறப்பு? வீரவாரம் செய்கிறார்களே'. [வீரம் + ஆரவாரம்]
வீரவாளிச்சேலை	வீரவாளிச்சேலை vīravāḷiccēlai, பெ. (n.) வீரவாளிப்பட்டு (வின்.); பார்க்க;see {}.

வீரவாளிப்பட்டு	வீரவாளிப்பட்டு vīravāḷippaṭṭu, பெ. (n.) ஓவியப்பட்டுச்சீலை வகை (வின்.);; a kind of silk saree printed with curious devices. [வீரவாளி + பட்டு]
வீரவான்	வீரவான் vīravāṉ, பெ. (n.) மாவீரன்; warrior, hero. [வீரன் + அவன் → வீரனவன் → வீரவான்]
வீரவிரதம்	வீரவிரதம் vīraviradam, பெ. (n.) வீரன் பயிலுங் கொடிய நோன்பு; rigorous austerities, as practised by a warrior. "வீரவிரதமவள் பிடித்து..... மெலிவுற்றார்" (செவ்வந்திப்பு..... சூரவாதி. 139);. [வீரம் + விரதம்]
வீரவிருட்சம்	வீரவிருட்சம் vīraviruṭcam, பெ. (n.) சேமரம்; marking nut tree. [வீரம் + விருட்சம்]
வீரவிருஷம்	வீரவிருஷம் vīravirušam, பெ. (n.) வீரசாகி (வின்.); பார்க்க;see {}. [வீரம் + விருஷம். விருஷம் = Skt.]
வீரவுப்பு	வீரவுப்பு1 vīravuppu, பெ. (n.) பூரணாதி யுப்பு; a kind of salt. [வீரம் + உப்பு] வீரவுப்பு2 vīravuppu, பெ. (n.) கல்லுப்பு (மூ.அ.);; rock-salt. [வீரம் + உப்பு]
வீரவெட்சிமாலை	வீரவெட்சிமாலை vīraveṭcimālai, பெ. (n.) தொண்ணூற்றாறு சிற்றிலக்கியங்களுள் வெட்சி மாலை சூடிப் பகைவர் நிரை கவர்ந்து வந்த வீரனது வெற்றித் திறத்தைத் பத்து உறுப்புக்களோடு புகழும் நூல் (சது.);; a poem in praise of {} of a hero who, crowned with a wreath of {} flowers, captures his enemy's cattle, one of 96 pirapandam, q.v.
வீரவெண்டையம்	வீரவெண்டையம் vīraveṇṭaiyam, பெ. (n.) 1. வீரக்கழல் பார்க்க;see {}. 2. திருவாரூர்த்தியாகராசரது பட்டாக்கத்தி; sword of the god TIYAGARAJA at {}. "வீரவெண்டையப் பிரதாபர் தியாகராசர்" (தனிப்பா. i, 280. 25);. [வீரம் + வெண்டையம்] வெண்டையம் = வீரர் காலணி.

வீரவெறி	வீரவெறி vīraveṟi, பெ. (n.) வீரத்தாலான மதர்ப்பு (யாழ்.அக.);; frenzy of heroism. [வீரம் + நெறி]
வீரவைணவன்	வீரவைணவன் vīravaiṇavaṉ, பெ. (n.) மதப்பற்றுடைய மாலிய சமயத்தோன்; fanatical, uncompromising, vaisnaya having ardent faith in {}. 'நெறிப்பற்று மிக்க மாலியக் கோட்பாடுடையவன்'. [வீரம் + வைணவன்]
வீரன்	வீரன் vīraṉ, பெ. (n.) 1. ஆண்மையுள்ளவன்; hero, warrior. "நன்னீர் சொரிந்தனன் வீரனேற்றான்" (சீவக. 489);. 2. வீரபத்திரன்; virabhadra. "நெற்றி விழிக்கவந்து பணிந்துநின்றனன் வீரனே" (தக்கயாகப். 334);. 3. அருகன்; arhat. "வீரன் றாணிழல் விளங்க நோற்றபின்" (சீவக. 409);. 4. படைத் தலைவன் (திவா.);; commander. 5. வீடு மண் (யாழ்.அக.);; {}. 6. மதுரைவீரன்; a village deity. 7. நெருப்பு (யாழ்.அக.);; fire. 8. வேள்வித்தீ (யாழ்.அக.);; sacrificial fire. 9. கூத்தாடி (யாழ்.அக.);; dancer. 'வீரன் கேண்மை கூர் அம்பாகும்' (பழ.);.
வீராகம்	வீராகம் vīrākam, பெ. (n.) வீரயாகம் (இலக்.அக.); பார்க்க;see {}. [வீரம் + Skt. yakya → த. யாகம்]
வீராகரன்	வீராகரன் vīrākaraṉ, பெ. (n.) மாவீரன்; great warrior. "மின்னும் புகழ்க்கு நல்லோனே வீராகரனே" (திருவாலவா. 54, 4);.
வீராசனம்	வீராசனம் vīrācaṉam, பெ. (n.) 1. ஒக இருக்கை ஒன்பதனுள் இடது தொடையில் வலது தாளையும் வலது தொடையில் இடது தாளையும் வைத்து உட்காரும் இருக்கை வேறுபாடு; hero-posture, a yogic posture which consists in placing the right foot on the left thigh and the left foot on the right thigh, one of nine {}, q.v. 2. போர்க்களம் (யாழ்.அக.);; battle-field.

வீராசாரன்	வீராசாரன் vīrācāraṉ, பெ. (n.) வீரசைவன் (அரு.நி. 8); பார்க்க;see {}. [வீர + ஆசாரன்]
வீராசிகா	வீராசிகா vīrācikā, பெ. (n.) நாணற்புல், தருப்பைப்புல்; sacrificial grass.
வீராணத்தான்	வீராணத்தான் vīrāṇattāṉ, பெ. (n.) வீராணப்பறை கொட்டும் ஐவர் (பஞ்சமர்); வகையினன்; a division of paraiyar who beat the {} drum. [வீராணம் → வீராணத்தான்]
வீராணம்	வீராணம்1 vīrāṇam, பெ. (n.) ஒருவகைப் பெரியபறை; a large, double drum. "வீராணம் வெற்றிமுரசு" (திருப்பு. 264); தெ. வீராணமு;க. வீராண்ய. [p] வீராணம்2 vīrāṇam, பெ. (n.) வீரநாராயண ஏரி என்பது வழக்கில் சுருங்கி 'வீராணம்' என வழங்கும் தென்னாற்காடு மாவட்ட ஏரி; the term {} capsized as (veeranam); a great lake in south Arcot Dt.
வீராணிக்கிழங்கு	வீராணிக்கிழங்கு vīrāṇikkiḻṅgu, பெ. (n.) 1. பூடுவகை; viper's grass. 2. வீராணிக் கிழங்கின் வேர்; root of viper's grass. [வீரணம் + கிழங்கு]
வீராணிவாழை	வீராணிவாழை vīrāṇivāḻai, பெ. (n.) ஒருவகை வாழை; a kind of plantain. [வீராணி + வாழை]
வீராதனம்	வீராதனம் vīrātaṉam, பெ. (n.) வீராசனம் (தத்துவப். 107. உரை); பார்க்க;see {}. [வீரம் + .ஆதனம்]
வீராதிவீரன்	வீராதிவீரன் vīrātivīraṉ, பெ. (n.) வீரர்களுட் சிறந்த வீரன்; hero among heroes. [வீரன் + அதி + வீரன். அதி = மிகுதிப் பொருள் தரும் முன்னொட்டு]

வீராந்தகன்	வீராந்தகன் vīrāndagaṉ, பெ. (n.) ஒன்பது வீரருள் (கந்தபு. துணைவர். 32);; a hero in skanda's army, one of nava-{}, q.v. [வீர + அந்தகன்] வீராப்பு __, பெ. (n.); செருக்கு (யாழ்.அக.);; pride, arrogance. மறுவ. இறுமாப்பு. [வீறாப்பு → வீராப்பு]
வீராபிடேகம்	வீராபிடேகம் vīrāpiṭēkam, பெ. (n.) பகைவென்ற அரசர்க்குச் செய்யும் திருமுழுக்காட்டு (சீவக. 2326. உரை);; ceremony of anointing a victorious king
வீராய்-தல்	வீராய்-தல் vīrāytal, 10 செ.குன்றாவி.(v.t.) சிறிதுசிறிதாக ஒன்றுகூட்டுதல் (யாழ்.அக.);; to scrape together; to gather together little by little. [பீராய் → வீராய்-,]
வீராவளி	வீராவளி vīrāvaḷi, பெ. (n.) வீரவெறி (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}. [வீரம் + ஆவலிப்பு → வீராவளி ஆவலிப்பு = செருக்கு]
வீராவேசம்	வீராவேசம் vīrāvēcam, பெ. (n.) வீரவெறி (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}. [வீரம் + Skt. {} → த. ஆவேசம்]
வீராளிப்பட்டு	வீராளிப்பட்டு vīrāḷippaṭṭu, பெ. (n.) மாத விலக்குக்குரிய சேலை; menrustal cloth. [வீராளி + பட்டு] வீராளிப்பட்டு vīrāḷippaṭṭu, பெ. (n.) குறுநில மன்னர் உடுக்கும் பட்டுத்துணி வகை; a silk cloth specially used for the chieftains of Tamilnadu. வீராளிப்பட்டும்வயிரமோதிரமும் (உவ);. [விராளி+பட்டு]

வீரி	வீரி1 vīri, பெ. (n.) 1. வட்டத்திருப்பி; twiner- cissampelos pareira. 2. பங்கம் பாளை; a bitter prostate plant. வீரி2 vīri, பெ. (n.) 1. வீரமுள்ளவள்; heroic woman. 2. காளி (சூடா.);; {}. 3. கொற்றவை (துர்க்கை);; {}. "வேலார்கை வீரியைமுன் படைத்தார் போலும்" (தேவா. 597.6);. 4. சிற்றூர் பெண் தெய்வம்; a village goddess. 5. அரிவாண்முனைப்பூண்டு; sickle-leaf. [வீரம் → வீரி]
வீரிட்டழு-தல்	வீரிட்டழு-தல் vīriṭṭaḻudal, 1 செ.கு.வி.(v.i.) கூக்குரலெடுத்துக் குழந்தைத் திடுமென் றழுதல்; as in children - to cry deeply.
வீரிடம்	வீரிடம் vīriḍam, பெ. (n.) நாவல்,1 (மலை.);; jumoonplum. தெ. நேரெடு.
வீரிடு-தல்	வீரிடு-தல் vīriḍudal, 20 செ.கு.வி.(v.i.) திடீரெனக் கத்துதல்; to cry out suddenly, to scream, make a sharp, shrill sound. "வீரிட்டரக்கியர்..... அழ" (இராமநா.உயுத். 58);. [வீறிடு → வீரிடு-,]
வீரிணிகா	வீரிணிகா vīriṇikā, பெ. (n.) வில்வம்; a sacred tree - batel tree - Aegle marme losa.
வீரிப்பால்	வீரிப்பால் vīrippāl, பெ. (n.) எருக்கம் பால்; milk drawn from calotropis gingantia.
வீரிப்பாவிகம்	வீரிப்பாவிகம் vīrippāvigam, பெ. (n.) எட்டிவிரை; seeds of nuxvomica.
வீரிப்பாளை	வீரிப்பாளை vīrippāḷai, பெ. (n.) பங்கம் பாளை; a bitter ash coloured prostate plant.

வீரிமுத்து	வீரிமுத்து vīrimuttu, பெ. (n.) கொட்டை முத்து; castor seed.
வீரியத்தரிசி	வீரியத்தரிசி vīriyattarisi, பெ. (n.) வாளானரிசி; a kind of rice.
வீரியதேசு	வீரியதேசு vīriyatēcu, பெ. (n.) வல்லாரை; a prostate plant.
வீரியன்	வீரியன் vīriyaṉ, பெ. (n.) ஓர் பூண்டு; a plant.
வீரியன்னம்	வீரியன்னம் vīriyaṉṉam, பெ. (n.) மருள்; a kind of medicinal herb. மறுவ. மரநாக. [p]
வீரியாடி	வீரியாடி vīriyāṭi, பெ. (n.) நரிப்பயறு; a green pulse. (சா.அக.);
வீருஅண்டம்	வீருஅண்டம் vīruaṇṭam, பெ. (n.) அண்ட நோய்; a disease of the scrotum. (சாஅக.);
வீருதம்	வீருதம்1 vīrudam, பெ. (n.) படர்ந்து காய்க்குங் கொடிகள்; spreading plant. (சாஅக.); வீருதம்2 vīrudam, பெ. (n.) மிடைதூறு (வின்.);; bush, small shrub. (சாஅக.);
வீரெனல்	வீரெனல் vīreṉal, பெ. (n.) திடீரெனக் கத்தும் ஒலிக்குறிப்பு; onom.expr. of a sharp, shrill cry. 'குழந்தை வீரென்று கத்திற்று'.

வீரை	வீரை1 vīrai, பெ. (n.) 1. கடல் (பிங்.);; sea. "திரை வீரை" (திருவிசை. திருமாளி. 3, 5);. 2. துன்பம் (பிங்.);; affliction, trouble. 3. மரவகை; a kind of tree. "புகைந்த வீரை யெரிந்தவே" (கலிங். 63);. 4. நெல்லி, 1 (இலக்.அக.); பார்க்க;see nelli. 5. முந்திரிகை2, 1 (இலக்.அக.);; common grape vine. 6. வட்டத்திருப்பி (தைலவ.);; sickle-leaf. 7. மயிர் மாணிக்கம் (பிங்.);; common snakewood buckthorn. வீரை2 vīrai, பெ. (n.) 1. மனைவி (யாழ்.அக.);; wife. 2. தாய் (யாழ்.அக.);; mother. 3. வாழை (சங்.அக.);; plantain.
வீரையாசுகவிராயர்	வீரையாசுகவிராயர் vīraiyācugavirāyar, பெ. (n.) 16-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவரும் அரிச்சந்திரப் பழங்கதை (புராணம்); இயற்றிய வருமான புலவர்;{} of virai, author of Ariccandira-{}. [வீரை + ஆசுகவிராயர்]
வீரோத்துங்கன்	வீரோத்துங்கன் vīrōttuṅgaṉ, பெ. (n.) வீரத்தாற் சிறந்தவன் (வின்.);; person famed for his valour. [வீர + உத்துங்கன்]
வீரோதம்	வீரோதம் vīrōtam, பெ. (n.) நல்ல மாதுளை; good pomegranate.

வீவு	வீவு vīvu, பெ. (n.) 1. அழிவு; ruin, destruction. "வீவி லாற்றலொர் மீளி" (சீகாளத். பு. கண்ண. 50);. 2. இறப்பு (பிங்.);; death. 3. கெடுகை; eradication, removal. "வீவருங் கடுநோய்" (குறிஞ்சிப். 3);. 4. முடிவு; end. "வீவில் சீரன்" (திவ். திருவாய். 4,5,3);. 5. குற்றம்; defect, flaw. "போகலர் யாவும் வீவுக வியற்றல்" (ஞானா. 53, 18);. 6. இடையீடு; interruption, intervel. "வீவின்றி நின்றவர்க் கின்பக் கதிசெய்யும்" (திவ். திருவாய். 7, 5, 11.);. [வீ → வீவு]

வீழ்	வீழ்1 vīḻtal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. விழு1-, 1 பார்க்க;see {}. "விசும்பிற் றுளிவீழி னல்லால்" (குறள், 16);. 2. விழு1-, 2,3,4,5,6 பார்க்க;see {}. 3. விழு1-, 7 பார்க்க;see {}. "பயன்மர மெல்லாங் கணியுதிர்ந்து வீழுந்தற்று" (நாலடி, 17);. 4. விழு1-, 8 பார்க்க; {}. "கிடங்கோ டருமிளை காத்து வீழ்ந்த வேலோர்" (பு.வெ. 5, 4, கொளு.);. 5. விழு1-, 9. பார்க்க;see {}. "வீழ்கதிரென" (மணிமே. 30, 103);. 6. விழு1-, 10, 11 பார்க்க;see {}. 7. விழு1-, 12 பார்க்க;see {}. "ஒருநாளே வெள்ளநிதி வீழும்" (சீவக. 496);. 8. விழு1-, 13,14,15,16,17, 18. பார்க்க;see {}. 9. நீங்குதல்; to be separated. "திருவீழ் மார்பிற் றென்னவர் கோவே" (சிலப். 20, 23);. 10. விழு1-, 19 பார்க்க;see {}. "அகத்தோன் வீழ்ந்த நொச்சியும்" (தொல். பொருள். 68);. "தாம்வீழ்வார் தம்வீழப் பெற்றவர்" (குறள், 1191);. 11. விழு1, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26 பார்க்க;see {}. 12. விழு1-, 27 பார்க்க;see {}. "வீழ்கயிற் றூசல்"(அகநா. 38);. 13. விழு1-, 28, 29 பார்க்க;see {}. [விள் → வீள் → வீழ் → வீழ்-,] (மு.தா. 69); வீழ்2 vīḻttal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. வீழச்செய்தல்; to cause to fall. "கூற்றென வேழம் வீழா" (சீவக. 2283);. 2. வீணாகக் கழித்தல்; to let pass, to waste. "வீழ்த்தவா வினையேன் கெடுங் காலமே" (தேவா. 1203, 7);. க. பீழிசு;து. பூரு. வீழ்3 vīḻttal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) தாழ விருத்தல்; to hang down. "கொழுங்கொடி வள்ளித் தாழவீழ்க் கும்மே" (புறநா. 109);

வீழ்க்காடு	வீழ்க்காடு vīḻkkāṭu, பெ. (n.) 1. வீழ்ச்சி; swooping. "பருந்தின் வீழ்க்காடு" (இறை. 4, பக். 57);. 2. வீதம்; rate. 'ஒவ்வொருவனுக்கும் இரண்டு வீழ்க்காடு கொடுத்தான்'. [வீழ் + காடு]
வீழ்க்கை	வீழ்க்கை vīḻkkai, பெ. (n.) விளக்கு (சுவாதி); நாள் (பிங்.);; the 15th naksatra.
வீழ்கதி	வீழ்கதி vīḻkadi, பெ. (n.) நிரயம் (நரகம்); (யாழ்.அக.);; hell. [வீழ்1- + கதி] கதி = நிலை.
வீழ்கதிர்	வீழ்கதிர் vīḻkadir, பெ. (n.) மறையும் கதிரவன் (மணிமே. 30, 103);; setting sun. மறுவ. படுஞாயிறு. [வீழ் + கதிரி]
வீழ்ச்சி	வீழ்ச்சி vīḻcci, பெ. (n.) வீழ்வு பார்க்க;see {}. [வீழ் → வீழ்ச்சி]
வீழ்ச்சை	வீழ்ச்சை vīḻccai, பெ. (n.) குற்றம் (நாஞ்.);; fault, defect. ம. விழ்ச்ச. ஒருகா: வரு → வீழ் → வீழ்ச்சை.
வீழ்த்து-தல்	வீழ்த்து-தல் vīḻddudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) வீழ்2-, 1 பார்க்க;see {}. "அம்பா லறுத்தறுத்து வீழ்த்தினனே" (பாரத. பதினேழாம். 170);. [வீழ் → வீழ்த்து]
வீழ்ந்தாடல்	வீழ்ந்தாடல் vīḻndāṭal, பெ. (n.) துடி, கடையம், பேடு, மரக்கால், பாவை என ஐவகைப்பட்ட கூத்துவகை (சிலப். 3, 14, உரை, பக். 89);; a kind of dance, of which there are five forms, viz., {}. [விழா → வீழ் → வீழ்ந்து + ஆடல்] வீழ்ந்தாடல் vīḻndāṭal, பெ. (n.) மரக்காலா டலுக்குரிய வேறு பெயராக அடியார்க்கு நல்லார் கூறுவது; another name told by Adiyarkkunallar

வீழ்நாள்	வீழ்நாள் vīḻnāḷ, பெ. (n.) வீணாள்; day spent in vain. "வீழ்நாள் படாஅமை நன்றாற்றின்" (குறள், 38);. மறுவ. வீண்காலம். [வீழ் + நாள்]
வீழ்ப்பிரமி	வீழ்ப்பிரமி vīḻppirami, பெ. (n.) ஒழுக்குப் பிரமியம், தென்னம் பூவால் போம்; gonorrhoea, gleet, it is cured by coconut flower.
வீழ்பிடி	வீழ்பிடி vīḻpiḍi, பெ. (n.) 1. குறைவு; decrease. 2. வெறுப்பு; dislike. [வீழ் + பிடி]
வீழ்பு	வீழ்பு vīḻpu, பெ. (n.) சுள்ளி; twig, small stick. "நெடுஞ்சினைத் ததர்வீழ் பொடித்துக் கட்டிய வுடையினன்" (மணிமே. 3, 107);.
வீழ்மீன்	வீழ்மீன் vīḻmīṉ, பெ. (n.) விண்வீழ்கொள்ளி (தொல். பொருள்.91, உரை);; meteor. மறுவ. எரிமீன். [வீழ் + மீன்]
வீழ்வு	வீழ்வு vīḻvu, பெ. (n.) 1. விழுகை; falling descending. 2. பாய்ச்சல்; swoop. "பருந்தின் வீழ்வு" (நன். 19);. 3. விருப்பம்; desire. "வீழ்வுகொடு வாளா விழுகின்றாய்" (அருட்பா.i, நெஞ்சறி. 540);. ம. விழு. [வீழ் → வீழ்வு]
வீழ்வேயம்	வீழ்வேயம் vīḻvēyam, பெ. (n.) கொடிச் சம்பங்கி; climbing sampak. [p]
வீழ	வீழ vīḻ, இடை. (part.) ஓர் உவமவுருபு (தொல். பொருள். 2);; a particle of comparison.

வீழி	வீழி1 vīḻi, பெ. (n.) 1. நீர்முள்ளி; a thorny plant. 2. அயத்தை ஈயமாக்கி பார்க்க;see {}. 3. மரவிழுது; adventitious root. வீழி2 —, பெ. (n.); மருந்துச்செடி வகை; a straggling shrub with simple oblong leaves and greenish flowers. "வீழிவாயின் கனிவா யொரு மெல்லியல்" (கம்பரா. புனல்விளை. 28);. 2. தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தி லுள்ள திருவீழிமிலை என்னும் சிவன் கோயில்; a {} shrine in the Tanjore district. "ஆய வீழி கொண்டீர்" (தேவா. 600, 9);. "காழிமாநகர் வாழி சம்பந்தன் வீழிமிழலைமேல் தாழும் மொழிகளே" (தேவா. 3); வீழி3 vīḻi, பெ. (n.) இளமையாக்கும் மருந்துச் சரக்குள் ஒன்று; a rujuvenated drug. மறுவ. விழுதி, நாட்டு விழி.
வீழிச்சாறு	வீழிச்சாறு vīḻiccāṟu, பெ. (n.) விழுதிச்சாறு; juice of {}.
வீழிச்சூரணம்	வீழிச்சூரணம் vīḻiccūraṇam, பெ. (n.) வீழிவேர்ப்பொடி; powder of the root of {}.
வீழிப்பட்டை	வீழிப்பட்டை vīḻippaṭṭai, பெ. (n.) விழுதிப்பட்டை; bark of {}.
வீழியர்	வீழியர் vīḻiyar, பெ. (n.) பார்ப்பனருள் ஒரு வகையினர்; a division of {}.
வீழிறாழை	வீழிறாழை vīḻiṟāḻai, பெ. (n.) தென்னை பார்க்க;see {}. coconut-palm. "வீழிறாழைக் குழவித்தீநீர்" (பெரும்பாண்.357);. [விழ் + இல் + தாழை] [p]

வீலி	வீலி vīli, பெ. (n.) வெள்ளி; silver.
வீளெனல்	வீளெனல் vīḷeṉal, பெ. (n.) திடீரெனக்கத்தும் ஓசைக்குறிப்பு; onom. expr. of a shrill, sudden noise or cry. [வீரெனல் → வீளெனல்]
வீளை	வீளை vīḷai, பெ. (n.) 1. சீழ்க்கை; whistling. "மடிவிடு வீளையர்" (குறிஞ்சிப். 161);. 2. சிள்ளென்ற ஓசை; shrill sound. "வீளைப் பருந்தின்" (அகநா. 33);. 3. ஒலி; noise. "வீளைக் கடுங் கணையால்" (பு.வெ. 10,8);. தெ. ஈல; Ko. {}.
வீற்றம்	வீற்றம் vīṟṟam, பெ. (n.) வீற்று, 1 (வின்.); பார்க்க;see {}. [வீற்று → வீற்றம்] (செல்வி '77 ஆனி, 545);
வீற்றா-தல்	வீற்றா-தல் vīṟṟātal, 6 செ.கு.வி. (v.i.) பிரிவுபடுதல்; to be dismembered, to become separate. "மறிந்து சகடம் வீற்றாகி...... வீழ்ந்ததால்" (பாகவ. 10, சகட.2);. [வீற்று + ஆ-,]
வீற்றிரு-த்தல்	வீற்றிரு-த்தல் vīṟṟiruttal, 3 செ.கு.வி.(v.i.) 1. சிறப்போடிருத்தல்; to sit in state or majestically. "கேள்விக்கோ வீற்றிருந்த" (சீவக. 30);. 2. வேறுபாடு தோன்ற இருத்தல்; to sit with unique distinction. "வீற்றிருந் தேழுலகுந் தனிக்கோல் செல்ல" (திவ்.திருவாய். 4, 5, 1);. 3. இறுமாந்திருத்தல் (சூடா.);; to sit proudly. 4. கவலையின்றி யிருத்தல்; to be care-free. "நாடு..... வீற்றிருந்தாண்மோ வென்றான்" (சீவக. 2901);. 5. தனிமையாயிருத்தல் (யாழ்.அக.);; to sit alone. [வீறு → வீற்று + இரு-,]

வீற்றிருக்கை	வீற்றிருக்கை vīṟṟirukkai, பெ. (n.) அரசிருக்கை; throne. "நட்பிற்கு வீற்றிருக்கை யாதெனின்" (குறள், 789);. [வீற்றிரு → வீற்றிருக்கை] [p]
வீற்றினிதிருந்தபெருமங்கலம்	வீற்றினிதிருந்தபெருமங்கலம் vīṟṟiṉidirundaberumaṅgalam, பெ. (n.) பாடாண் திணையின் வகைகளுள் ஒன்றாக வருவதும், அரசன் தனக்கு ஒப்பாரும் மிக்காருமில்லாமையால் தன் மிகுதி தோன்ற இறுமாந்திருத்தலுமாகிய புறத்துறை; "கூற்றிருந்த கொலைவேலான் வீற்றிருந்த விறல்மிகுத்தன்று" (பு.வெ.920);. அரசன் தனது அரியணை மீது செம்மாந்திருந்த வெற்றியைப் பாராட்டியது இத்துறை. எ - டு.
வீற்று	வீற்று vīṟṟu, பெ. (n.) 1. வேறுபடுகை (பிங்.);; being different diversity. 2. துண்டு; piece: "வீற்று வீற்றாகி யோடி விழுதலும்" 3. கூறு; division, class. "தந்தை தன்னைய ராயிரு வீற்றும்" (இறை. 28);. 4. தனிமை (வின்.);; solitariness. 5. வளைவு (வின்.);; curve. 6. பக்கம்; side. "இருவீற்று முரித்தே கட்டுங்காலை" (தொல். பொருளியல். 26);. [வீறு → வீற்று] (செல்வி 'ஆனி' 77, பக். 545);
வீற்றுச்சட்டம்	வீற்றுச்சட்டம் vīṟṟuccaṭṭam, பெ. (n.) வளைவுச்சட்டம்; circular frame-work. [வீற்று + சட்டம்]
வீற்றுத்தெய்வம்	வீற்றுத்தெய்வம் vīṟṟutteyvam, பெ. (n.) உடலிலமர்ந்து காட்சியின்பத்தை யுண்டாக்குந் தெய்வம் (சீவக. 411, உரை);; the Goddess dwelling in the body and giving it beauty. [வீறு → வீற்று + தெய்வம்]
வீற்றுப்பொருள்	வீற்றுப்பொருள் vīṟṟupporuḷ, பெ. (n.) சில்லறைப் பண்டம் (வின்.);; sundry goods. [வீற்று + பொருள்]
வீற்றும்	வீற்றும் vīṟṟum, குவி.எ.(adv.) மற்றும்; in addition, besides. "வீற்று மாயிரம் வெங்கணை யுந்தினான்" (கந்தபு.சிங்கமு.402);. [வீற்று → வீற்றும்] (செல்வி. '77' ஆனி 545);

வீற்றுவளம்	வீற்றுவளம் vīṟṟuvaḷam, பெ. (n.) பிறநாட்டுக்கில்லாத செல்வம் (மலைபடு. 68);; natural wealth peculiar to a country. [வீற்று + வளம்]
வீற்றுவளைவு	வீற்றுவளைவு vīṟṟuvaḷaivu, பெ. (n.) வட்டமான கட்டட வளைவு; circular arch. [வீற்று + வளைவு] [p]
வீற்றுவீற்றாக	வீற்றுவீற்றாக vīṟṟuvīṟṟāka, வி.எ.(adv.) வெவ்வேறாக; severally, separately. [வீற்றுவிற்று + ஆக]
வீற்றுவீற்று	வீற்றுவீற்று vīṟṟuvīṟṟu, பெ. (n.) வெவ்வேறு; separateness. "வெளிற்றுப் பனந்துணியின் வீற்று வீற்றுக் கிடப்ப" (புறநா. 35);. "வீற்று வீற்றோடு மயிலினம்போல்" (களவழி. 29);. [வீற்று + வீற்று]
வீறல்	வீறல் vīṟal, பெ. (n.) வெடிப்பு; crack. [வீறு → வீறல்]
வீறாட்டம்	வீறாட்டம் vīṟāṭṭam, பெ. (n.) இறுமாப்பு; arrogance: "வீறாட்ட முற்றழியு மாறாட்டகத் தடியன்" (பேரின்பக்கீர்த். பக். 104);. [வீறு + ஆடு → ஆட்டம்]
வீறாப்பு	வீறாப்பு vīṟāppu, பெ. (n.) இறுமாப்பு; arrogance. "இந்தமுறுக்கேன் வீறாப்பேன்" (தனிப்பா. i, 88, 173);.
வீறிட்டமு-தல்	வீறிட்டமு-தல் vīṟiṭṭaḻudal, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) வீர்வீரெனல்; make a shrill.
வீறிட்டோடல்	வீறிட்டோடல் vīṟiṭṭōṭal, பெ. (n.) நோய் முழுவதுங் குணப்படுதல்; entirely freed from disease.

வீறிடு-தல்	வீறிடு-தல் vīṟiḍudal, 6 செ.கு.வி.(v.i.) வீரிடு-, பார்க்க;see {}. [வீரிடு → வீறிடு-,]

வீறு

வீறு1 vīṟudal,   5 செ.கு.வி.(v.i.)

1. மேம்படுதல்; to be distinguished, to be eminent.

"போரூர் வீறிவா ழாறுமா முகனே" (திருப்போ. சந். குறுங்கழி. 3, 1);.

2. மிகுதல்; to increase.

"வீறுமுண்டி மிசைந்திட" (கந்தபு.தானப். 20);.

3. கீறுதல்; to scratch, as with the point of an instrument, to tear.

"நின்மெய்க்கட் குதிரையோ வீறியது" (கலித். 96);.

M. {};

K. {};

Tu. {};

Te.{}.

வீறு2 vīṟudal,   5 செ.குன்றாவி.(v.t.)

1. வெட்டுதல்; to split, cut.

"தெய்வவாள் வீறப் பொன்றினன்" (கம்பரா. சம்பா 43);.

2. அடித்தல்; to beat, flog.

'அவனை நன்றாய் வீறினேன்' (இ.வ);.

வீறு3 vīṟu, பெ. (n.)

1. தனிப்பட்ட சிறப்பு; distinctive excellence.

"வீறெய்தி மாண்டார்" (குறள், 665);.

2. வெற்றி; victory.

"வீறுபெற வோச்சி" (மதுரைக். 54);.

3. வேறொன்றிற்கில்லா அழகு; unique beauty.

"வீறுயர் கலச நன்னீர்" (சீவக. 489);.

4. பொலிவு; splendour.

"சாறயர் களத்து வீறுபெறத் தோன்றி" (திருமுரு.283);.

5. பெருமை (இல்க்.அக.);; greatness.

6. மிகுதி; abundance, plenty.

"வாணிகர் வீற்றிலாபம் விளைவுழிச் சேறல்போல" (சேதுபு. திருநாட். 42);.

7. நல்வினை; good fortune, merit.

"விசையை யென்றுல கோடிய வீறிலேன்" (சீவக. 1814);.

8. மருந்து முதலியவற்றின் வினை விளை வேகம்; strenth, as of medicines or poisons power.

'அந்த மருந்துக்கு வீறில்லை'.

9. தன்முனைப்பு; arrogance.

"கங்கை வீறடக்கும்..... சடையாய்" (காஞ்சிப். வாணிச். 84);.

10. வெறுப்பு (யாழ்.அக.);; dislike, disgust.

வீறுகம்	வீறுகம் vīṟugam, பெ. (n.) கொடி நவ்வல்; creeper-jamune.
வீறுகுட்டம்	வீறுகுட்டம் vīṟuguṭṭam, பெ. (n.) நலன குட்டநோய்; virulent leprosy. [வீறு + குட்டம்]
வீறுதணிதல்	வீறுதணிதல் vīṟudaṇidal, பெ. (n.) மருந்தின் விரைவு குறைவுபடல்; abating of the virulence of medicine. [வீறு + தணிதல்]
வீருதிங்கனி	வீருதிங்கனி vīrudiṅgaṉi, பெ. (n.) அணிற்பிள்ளை; squirrel. [வீறு + திங்கனி]
வீறுவாதம்	வீறுவாதம் vīṟuvātam, பெ. (n.) விசியு பார்க்க;see {}, a form polemical discussion. "வீறுவாதம் புகலும் வா வாதநோயாளர்க்கும்" (தாயு. மலை வளர்.3); [வீறு + Skt. {} → த. வாதம்]
வீறெனல்	வீறெனல் vīṟeṉal, பெ. (n.) வீரெனல் பார்க்க;see {}.
படுதலம்	படுதலம் paḍudalam, பெ. (n.) திருத்தணி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruttani Taluk. [படு (தலை); –தலம்]
பண்டராப்பள்ளி	பண்டராப்பள்ளி paṇṭarāppaḷḷi, பெ. (n.) திருப்பத்துார் வட்டத்திலுள்ள சிற்றுார்; a village in Tiruppattur Taluk. [பண்டாரம்+பள்ளி]

பண்டுகிராமம்	பண்டுகிராமம் paṇṭugirāmam, பெ. (n.) சிற்றூர்கள் வழங்கும் வரி; a tax levied from the village. [பண்டு (விளைச்சல்);+ கிராமம்]
பண்டுழியம்	பண்டுழியம் paṇṭuḻiyam, பெ. (n.) பண்ட ஏன (பாத்திர);ங்கள்; vessaland other things. [பண்டம்+ஊழியம்]
பண்ணாட்டு	பண்ணாட்டு paṇṇāṭṭu, பெ. (n.) வேளாண்மை எனும் பண்ணையத்தை மேற்பார்வை செய்யும் மேலாண்மை அதிகாரம்; farm management. [பண்ணை-பண்ணாட்டு]
பண்ணாடி	பண்ணாடி paṇṇāṭi, பெ. (n.) 1 முதலாளி; land lord, owner. 2. கணவன்; husband. [பண்ணை +(ஆளி); ஆடி]
பண்ணாளத்தி	பண்ணாளத்தி paṇṇāḷatti, பெ. (n.) ஆளத்தி வகைகளில் ஒரு பிரிவு; a musical tune. [பண்+ஆளத்தி]
பண்ணிக்கட்டு	பண்ணிக்கட்டு paṇṇikkaṭṭu, பெ. (n.) ஒரு வகை ஆடைக் கட்டு. a kind of dressing. [பண்ணு+கட்டு]
பண்ணிக்குண்டு	பண்ணிக்குண்டு paṇṇikkuṇṭu, பெ. (n.) திருமங்கலம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tirumangalam Taluk. [பண்ணை-பண்ணி+குண்டு]
பண்ணியான்	பண்ணியான் paṇṇiyāṉ, பெ. (n.) திருமங்கலம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tīrumangalam Taluk. [பண்ணியம்-ஆன்]

பண்ணுப்பெயர்த்தல்	பண்ணுப்பெயர்த்தல் paṇṇuppeyarttal, பெ. (n.) தமிழிசையின் ஒரு கூறு; a feature in Tamil music. [பண்-பண்ணு:பெயர்த்தல்]
பண்ணை	பண்ணை paṇṇai, பெ. (n.) அச்சில் பிணைத்த நூல், மூங்கிலால் ஆன பண்ணையில் சிறு துளைகள் வழியாக வந்து குறுக்கே போகும் ஊடை நூலை அடித்து நெருக்கமாக்க செய்யும் பண்ணை; a partin the handloom. [பண்-பண்ணை]
பணக்கல்	பணக்கல் paṇakkal, பெ. (n.) பட்டறையில் இருக்கும் பட்டடைக் கல்; anvil [பனை+கல்]
பணம் பெத்த பச்சை	பணம் பெத்த பச்சை baṇambettabaccai, பெ. (n.) நாட்டுப்புறங்களில் பச்சைக் குத்தலுக்கு வழங்கும் பெயர்; marking on the skin. [படம்-பணம்+பெத்த+பச்சை]
பணிக்கத்தாவு	பணிக்கத்தாவு paṇikkattāvu, பெ. (n.) சிவகங்கை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Sivagangai Taluk. [பணிக்கன்+தாவு]
பணிதிவயல்	பணிதிவயல் paṇidivayal, பெ. (n.) பரமக்குடி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Paramakudi Taluk. [பணத்தி+வயல்]
பணியாரக்கல்	பணியாரக்கல் paṇiyārakkal, பெ. (n.) பணியாரம் சுடும் கல்; pan, (நெல்லை); [பணியாரம்+கல்]
பத்தகரை	பத்தகரை pattagarai, பெ. (n.) சேலைகள் வேட்டிகள் அறுத்தலுக்குரிய இடம்; point of seperating the viewed woven length. [பற்று-பற்ற+கரை]

பத்தநிதி	பத்தநிதி paddanidi, பெ. (n.) சிற்ப வகையினுள் மங்கலச் சின்ன சிற்பம்; an auspicious Sculpture. [பற்று-பற்ற+நிதி]
பத்தவாட்டு	பத்தவாட்டு pattavāṭṭu, பெ. (n.) ஓசை இல்லாமல் நெய்யும் வாட்டு; a noiseless weaving method. [பற்று+வாட்டு]
பத்தாங்கல்	பத்தாங்கல் pattāṅgal, பெ. (n.) தட்டங்கல் ஆட்டத்தின் வகை; a kind of Tattanka play. [பற்று+பத்து+ஆம்+கல்]
பத்தி	பத்தி patti, பெ. (n.) வில்லுப்பாட்டில் பயன் படுத்தப்படும் கமுகுப் பாளையினாற் செய்யப்பட்ட ஒரு மட்டை; arecanut sheath. [பற்றை-பத்தி]
பத்தியம் பாடல்	பத்தியம் பாடல் pattiyambāṭal, பெ. (n.) நாட்டுப்புறப்பாடலின் ஒரு பிரிவு; a variety of folk song. [பத்தியம்+பாடல்]

பத்திரி	பத்திரி pattiri, பெ. (n.) அம்மை நோய்க்குத் தடவிட வேப்பிலையும் ஆமணக்கு விதையும் கலந்து அரைக்கப்பட்ட சாந்து; a pasty medicine prepared by the Siddha doctors. [பத்தல்-பத்திரி] பத்திரி1 pattiri, பெ.(n.) 1. அம்பு (திவா.);; arrow. 2. பறவை (பிங்.);; bird. 3. குதிரை (சூடா.);; horse. 4. சாதிபத்திரி (உ.வ.);; mace. 5. காட்டுச்சாதி; Malabar nutmeg. [Skt. patrin → த. பத்திரி] பத்திரி2 pattiri, பெ.(n.) இலை; leaf. "இலதை வல்லிகளினுள்ளாவிருந்த பத்திரிகள்" (மேருமந். 1163);. [Skt. patra → த. பத்திரி] பத்திரி3 pattiri, பெ.(n.) காளி (பிங்.);;{}, consort of Siva. [illegible] பத்திரி
பதநீர்க்கலயம்	பதநீர்க்கலயம் padanīrkkalayam, பெ. (n.) தென்னைமரத்தில் பதநீரெடுக்கக் கட்டப்படும் கலயம், ஊறல் முட்டி; small earthen pot to hold juice. [பதம்,நீர்+கலயம்]
பதவல்	பதவல் padaval, பெ. (n.) காடுகளுக்குள் தேவையில்லாமல் வளர்ந்து கிடக்கும் செடி கொடிகள்; unwanted growth of vegetation. [பதவு-பதவல்]
பதனக்குடி	பதனக்குடி padaṉakkuḍi, பெ. (n.) திருவா டானை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruvadanai Taluk. [பதனம்+ குடி]

பதினாறு தட்டு அடைவு	பதினாறு தட்டு அடைவு padiṉāṟudaḍḍuaḍaivu, பெ. (n.) கும்மியாட்டத்தில் பின்பற்றப்படும் அடவு; steps in kummi play. [பதினாறு+தட்டு+அடவு]
பதிலை	பதிலை padilai, பெ. (n.) ஒருவகையான இசைக் கருவி; a kind of musical instrument. [பதலை-பதிலை]
பந்தனை நல்லூர் பாணி	பந்தனை நல்லூர் பாணி pandaṉainallūrpāṇi, பெ. (n.) பரதத்தில் பின்பற்றப்படும் ஊர்ப்பாங்கு நடைமுறைகளில் ஒன்று; a variety in South Indian dance. [பந்தணைநல்லூர்யாணி]
பந்தம்	பந்தம் pandam, பெ. (n.) கையளவுள்ள நெற்கதிர்க் கட்டு; a paddys health. [பாந்து-பாந்தம்-பந்தம்]
பந்தாடு	பந்தாடு pandāṭu, பெ. (n.) திண்டிவனம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tindivanam Taluk. [பனம்+தோடு]
பந்தாடை	பந்தாடை pandāṭai, பெ. (n.) வில்லுப்பாட்டில் இடம் பெறும் குடத்தை வைக்க உதவும் வைக்கோலில் திரிக்கப்பட்ட பிரிமணை; ring stand for keeping the pot in bow song. [பாந்து+அடை]
பம்மதுகுளம்	பம்மதுகுளம் pammaduguḷam, பெ. (n.) சைதாப்பேட்டை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Saidapet.Taluk. [முகமது-மம்மது-பம்மது+குளம்]
பம்மு-தல்	பம்மு-தல் pammudal, செ.கு.வி (vi) பதுங்குதல்; to hide. [பம்-பம்மு]

பய்யமிழிப்பான்	பய்யமிழிப்பான் payyamiḻippāṉ, பெ. (n.) பழம்பெரும் சிற்பியரில் ஒருவர்; name of a sculptor. [பய்யம்+இழிப்பான்]
பயம்	பயம் payam, பெ. (n.) இரட்டைக் கை முத்திரை நிலைகளில் ஒன்று; a double hand pose in dance. பயம் payam, பெ. (n.) அச்சம்; fear. [Skt. bhaya → த. பயம்.]
பயித்தாம்பாடி	பயித்தாம்பாடி payittāmbāṭi, பெ. (n.) கடலூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Cuddalore Taluk. [பயிற்றம்பாடி → பயித்தம்பாடி]
பரங்கணி	பரங்கணி paraṅgaṇi, பெ. (n.) விழுப்புரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Vilupuram Taluk. [பாரம்+கணி]
பரடாபட்டு	பரடாபட்டு paraṭāpaṭṭu, பெ. (n.) திருக்கோயிலூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றுர்; a village in Tirukkoyilur Taluk.
பரசி	பரசி parasi, பெ. (n.) மேலாக அறுத்து எடுத்த பகுதி; slice of the upper portion. [பரள்-பரசு-பரசி]
பரசு	பரசு parasu, பெ. (n.) சாங்கம் வடிவச்சிற்பத்தின் ஒரு கூறு; a feature in sculpture. [பரள்-பரப்-பரசு]

பரணப்பலகை	பரணப்பலகை paraṇappalagai, பெ. (n.) வீட்டின் நிலையின் மேல் உள்ள பலகை, the wooden bar place on a door-frame. [பரணம்+பலகை]
பரதராமி	பரதராமி paradarāmi, பெ. (n.) வாலாசா வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Walajah Taluk. [பாரதம்+ராமி]
பரதூர்	பரதூர் parar, பெ. (n.) சிதம்பரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Chidambaram Taluk. [பாரம்+பாரந்துர்-பரதூர்]
பரவிளாகம்	பரவிளாகம் paraviḷākam, பெ. (n.) சிதம்பரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Chidambaram Taluk. [புர+வளாகம்]
பரந்தூர்	பரந்தூர் paranr, பெ. (n.) காஞ்சிபுரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Kanchipuram Taluk. [பாரம்-பாரந்துர்-பரந்தார்]
பரப்புவிளை	பரப்புவிளை parappuviḷai, பெ. (n.) அகத்திச் சுவரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in AgaththeechwaramTaluk. |பரம்பு-பரப்பு-விளை (மிளை);]
பரமத்தி	பரமத்தி paramatti, பெ. (n.) நாமக்கல் வட்டத்திலுள்ள ஊர்; a village in Namakkal Taluk. [பெரு-பர+மத்தி]
பரல் ஆடும் குழி	பரல் ஆடும் குழி paralāṭumkuḻi, பெ. (n.) முத்து அல்லது மாணிக்கம் வைத்து ஆடும் பல்லாங்குழி விளையாட்டு; an indoor game, atype of 'pallankuli'. [பரல்+ஆடும்+குழி]

பரலி	பரலி parali, பெ. (n.) நிலக்கோட்டை வட்டத்திலுள்ள ஊர்; a village in Nilakottai Taluk. [பரல் (சிறுகல்);-பரலி]
பரளச்சி	பரளச்சி paraḷacci, பெ. (n.) அருப்புக் கோட்டை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Aruppukkottai Taluk. [பரல+அத்தம்-பாலத்தம்-பரலச்சி]
பரளி	பரளி paraḷi, பெ. (n.) நாமக்கல் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Namakkal Taluk. [பரல்-பாலி-பரளி]
பரான்	பரான் parāṉ, பெ. (n.) பரத நாட்டியத்தின் அடைவுசதிகளுடன் ஒப்புமையுடைய கதக்கு நடனத்தின் இன்றைய அமைப்பு; a similar steps of Bharatha Natiya modernised as Kathak dance. [பொருவு-பொருவன்-பரான்]
பரித்தினி	பரித்தினி parittiṉi, பெ. (n.) அறந்தாங்கி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Arantangi Taluk. [பரியம்+அத்தினி]
பரிமளமதம்	பரிமளமதம் parimaḷamadam, பெ. (n.) சிற்பக்கலையின் நடைமுறைகளில் ஒன்று: a feature in sculpture. [பரிமளம்+மதம்]
பருக்கல்	பருக்கல் parukkal, பெ. (n.) மதுராந்தகம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Madurantakam Taluk. [புரை+கல்]
பருப்பஞ்சோற்று விருந்து	பருப்பஞ்சோற்று விருந்து paruppañjōṟṟuvirundu, பெ. (n.) கொங்கு வேளாளரிடையில் மணமகன் வீட்டார்க்கு, மணமகள் வீட்டார் கொடுக்கும் விருந்து; a feast given to the bridegroom family. [பருப்பு+அம்+சோறு+விருந்து]

பருப்பாமுட்டி	பருப்பாமுட்டி paruppāmuṭṭi, பெ. (n.) பருப்புக் கடையும் மத்து; clubbed stick for churning. [பருப்பு:அமுட்டி]
பருப்பு கடை	பருப்பு கடை paruppugaḍai, பெ. (n.) குழந்தை விளையாட்டு; a baby play [பருப்பு+கடை]
பருப்புச்சட்டி	பருப்புச்சட்டி paruppuccaṭṭi, பெ.(n.) பட்டவரைக் (தோற்றவரை); கிண்டல் செய்யும் பெயர்; a term use to ridicule the person who lost the game. [பருப்பு+சட்டி]
பருமடம்	பருமடம் parumaḍam, பெ. (n.) கோரா, பட்டு, நூலிழைகளைச் சுற்ற உதவும் கருவி; an instrument used in loom. [பரு+மடம்]
பருவத்தி	பருவத்தி paruvatti, பெ. (n.) திருவாடானை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruvadanai Taluk. [பெரு+அத்தி]
பருவாச்சி	பருவாச்சி paruvācci, பெ. (n.) பவானி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Bhavani Taluk. [பெரு+ஆத்தி]
பல்பாகி	பல்பாகி palpāki, பெ. (n.) ஓமலூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Omalur Taluk. [பால+பாகி (மம்);]
பல்லவகை	பல்லவகை pallavagai, பெ. (n.) 1. ஒரு வகையான கை முத்திரை; an hand pose. 2. இறை வடிவங்களுக்காக அமைக்கப்பெறும் கைகளின் இலக்கணம்; the description for making hand of a deity in sculpture. [பல்லவம்+கை]

பல்லாக்குத்தாளம்	பல்லாக்குத்தாளம் pallākkuttāḷam, பெ. (n.) பொது நிகழ்வுகளுக்கான பறை இசை; a drum beat. [பல்லக்கு+தாளம்]
பல்லாங்குழி மணை	பல்லாங்குழி மணை pallāṅguḻimaṇai, பெ.(n.) பல்லாங்குழிப் பலகை; wooden board for the game pallankuli. [பல்-பல்லாம்-குழியணை]
பலகல்	பலகல் palagal, பெ. (n.) தட்டாங்கல் ஆட்டத்தின் வகை; a kind of tattankal play. [பல+கல்]
பலவரசன்	பலவரசன் palavarasaṉ, பெ. (n.) அறந்தாங்கி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Arantangi Taluk. [பலவு+அரசன்]
பலவரனை	பலவரனை palavaraṉai, பெ. (n.) பல்லாங்குழி மணை; wooden board for the indoor game pallankuli. [பலகறை+மணை]
பலவரிக்கூத்து	பலவரிக்கூத்து palavarikāttu, பெ.(n.) சிற்றுர் மக்களின் பாடல் வகை, folk dance variety. [பல+வரி+கூத்து]
பலவாய்கிண்டன்	பலவாய்கிண்டன் palavāykiṇṭaṉ, பெ.(n.) சிதம்பரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூார்; a village in Chidambaram Taluk. [பலவாய்-கிண்டன்]

பலவேட ஆட்டம்	பலவேட ஆட்டம் palavēṭaāṭṭam, பெ.(n.) கம்பள இனத்தாரில், ஆண்கள் ஆடும் நடனம், a folk dance of kambala people. [பலவேடம்+ஆட்டம்]
பவ்வீக்குழி	பவ்வீக்குழி pavvīkkuḻi, பெ. (n.) பல்லாங் குழியில் துரும்புள்ள குழியின் பெயர்; a dip in pallankuliplank. [பவ்வீ-குழி]
பவுடு	பவுடு pavuḍu, பெ. (n.) முகத்தின் கீழ்ப்பகுதி: low chin of the face. (கொங்கு); [அவல்-பவல்-பவுடு]
படசுழற்று குச்சு	படசுழற்று குச்சு paḍasuḻṟṟugussu, பெ. (n.) நெசவாளி படமரத்தை எதிர்பக்கமாகச் சுழற்றி முட்டும் குச்சி; a stick used for anti rotation in weaving. [படம்+சுழற்று+குச்சு]
பழம் காய்ச்சு-தல்	பழம் காய்ச்சு-தல் paḻmkāyccudal, செ.கு.வி. (v.i.) விளையாட்டில் தோற்றவருக்கு தண்டனை வழங்குதல்; to punish the defeated in game. (எ.கா.);. குதிரைச் சில்லி. குண்டு, தெல்லுக்காய். [பழம்+காய்த்து]
பழம் கருகு	பழம் கருகு paḻmgarugu, பெ. (n.) கிட்டிப்புள் விளையாட்டில் கம்பினைப் பிடித்து விட்டால் வழங்கும் பெயர்; a term used in kittipul game. [பழம்+கருகு]
பழிநீலம்	பழிநீலம் paḻinīlam, பெ. (n.) செய்யாத குற் றத்தைச் செய்ததாகப் பழி போடுவது; false accusation. (நெல்லை);. [பழி+(நீளம்); நீலம்]

பழவேரி	பழவேரி pal̤vēri, பெ. (n.) காஞ்சிபுரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Kanchipuram Taluk. [பழைய+ஏரி]
பவுஞ்சூர்	பவுஞ்சூர் pavuñjūr, பெ. (n.) மதுராந்தகம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Maduranagam Taluk. [பவுஞ்சன்+ஊர்]
பவளக்கண்ணி	பவளக்கண்ணி pavaḷakkaṇṇi, பெ. (n.) திருவாடானை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruvadanai Taluk. [பவளம்+கண்ணி]
பவித்திரம்	பவித்திரம் pavittiram, பெ. (n.) நாமக்கல் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Namakkal Taluk. [பவித்திரை-பவித்திரம்] பவித்திரம் pavittiram, பெ.(n.) மிகு தூய்மை; sacredness, purity. [Skt. pavitra → த. பவித்திரம்]
பழங்களி	பழங்களி pal̤ṅgaḷi, பெ. (n.) காணிப் பழங்குடியினரின் விளையாட்டுப்பாடல்கள்; a joyful folk song of Kani people. [பழம்+களி]
பழந்தாமரை	பழந்தாமரை pal̤ndāmarai, பெ. (n.) அறந் தாங்கி வட்டத்திலுள்ள சிற்றுர்; a village in Arantangi Taluk. [பழைய+தாமரை]
பழவலம்	பழவலம் pal̤valam, பெ. (n.) செஞ்சி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Senji Taluk. [பழைய+வல்லம்]

பழம்பத்து	பழம்பத்து paḻmbattu, பெ. (n.) பத்து முறை இலக்கினை அடித்தவர்; atalented player. [பழம்+பத்து]
பழமேறியவர்	பழமேறியவர் paḻmēṟiyavar, பெ. (n.) குரங்கு விளையாட்டில் சுற்றி வருபவர்; one who comes round in kurangu play. [பழம்+ஏறியவர்]
பழையனூர் நீலிக்கதை	பழையனூர் நீலிக்கதை paḻaiyaṉūrnīlikkadai, பெ. (n.) இசக்கியம்மன் கோவில் விழாக்களில் வில்லுப்பாட்டாகப் பாடப்படும் சிற்றூர்க்கதை; a folk song. [பழையனூர்+நீலி+கதை]
பள்ளிப்படை	பள்ளிப்படை paḷḷippaḍai, பெ. (n.) சிதம்பரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Chidambaram Taluk. [பள்ளி+படை]
பள்ளுச் சட்டம்	பள்ளுச் சட்டம் paḷḷuccaṭṭam, பெ. (n.) தறியின் மேல்பகுதியில் அமைந்துள்ள மரம்; an upper frame in handloom. [பள்ளு+சட்டம்]
பள்ளு சீவு-தல்	பள்ளு சீவு-தல் paḷḷucīvudal, செ.கு.வி (v.i.) பாய் நெசவுசெய்தபின்னர் அதன் ஓரங்களைச் சீவி மடித்துக் கட்டுதல்; a final finishing work in mat making. [பள்ளு+சீவுதல்]
பளுகல்	பளுகல் paḷugal, பெ. (n.) விளவங்கோடு வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Vilavancode Taluk. [பள்ளு+கல்]
பற்சக்கரம்	பற்சக்கரம் paṟcakkaram, பெ. (n.) படமரத்தைச் சுற்றுவதற்கு ஏற்ற வகையில் படமரத்தின் ஓரத்தில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் பற்களைக் கொண்ட சக்கரம்; a wheel in handloom. [பல்+சக்கரம்]

பறைக்கூத்து	பறைக்கூத்து paṟaikāttu, பெ.(n.) இலங்கையில் தப்பாட்டத்திற்கு வழங்கப்பெறும் பெயர். a name used to 'tappattam' in Ceylon. [பறை+சுத்து]
பற்றுக்கரை	பற்றுக்கரை paṟṟukkarai, பெ. (n.) வேட்டி சேலை அறுத்தற்குரிய குறிகரை, mark denoting the point to cut. [பற்று+கரை]
பன்னிமடை	பன்னிமடை paṉṉimaḍai, பெ. (n.) கோயமுத்தூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Coimbatore Taluk. [வன்னி+மடை]
பன்னாடி	பன்னாடி paṉṉāṭi, பெ. (n.) தலைவன் chieftain பண்ணாடி பார்க்க seepamad! [பள்ளாடி-பன்னாடி]
பனைக்கல்	பனைக்கல் paṉaikkal, பெ. (n.) உலையில் காய்ந்த இரும்பை வைத்து அடிப்பதற்குப் பயன்படும் இரும்பாலான பட்டடை anvil பனைக்கல் பார்க்க;see para.k-kul. [பணை-பனை+கல்]
பன்னையம்	பன்னையம் paṉṉaiyam, பெ. (n.) விடையாற்றிச் சடங்கில், காளி வேடம் பூண்டவர்க்குத் தரப்படும் உணவு வகைகள்; edibe varieties given to priest of 'kai' temple. [பல்+நயம்]
பன்னீர்செம்பு	பன்னீர்செம்பு paṉṉīrcembu, பெ. (n.) ஒரு வகையான பச்சைக்கோலம் a foral design in green colour. [பன்னர்+செம்பு]

பனைமரக்கும்மி	பனைமரக்கும்மி paṉaimarakkummi, பெ. (n.) கும்மி வகையினுள் ஒன்று a kind of kummi play. [பனைமரம்+கும்மி]
பற்றோவியம்	பற்றோவியம் paṟṟōviyam, பெ. (n.) கவரோவிய வகைகளில் ஒன்று; a kind of mural painting. [பற்று+ஓவியம்]
பற்றுவண்ணம்	பற்றுவண்ணம் paṟṟuvaṇṇam, பெ. (n.) ஒரு வகையான வண்ணக்குழம்பு; a paint of particular colour. [பற்று+வண்ணம்]
பறக்கை	பறக்கை paṟakkai, பெ. (n.) அகத்தீச்சுவரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in AgatheechwaramTaluk. [பறம்பு+பறக்கை]
பன்னிப்படி	பன்னிப்படி paṉṉippaḍi, பெ. (n.) கள்ளக்குறிச்சி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Kallakkurichchi Taluk. [வன்னிப்பட்டி-பன்னிப்படி]
பாகாடி	பாகாடி pākāṭi, பெ. (n.) திருவாடானை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruvadanai Taluk. [பாகாளம் –பாகாடி]
பாசாந்தி	பாசாந்தி pācāndi, பெ. (n.) கிருட்டிணகிரி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in KrishnagiriTaluk. [பாயச்சல்-பாசல்+அந்தி]

பாஞ்சரை	பாஞ்சரை pāñjarai, பெ. (n.) வந்தவாசி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Vandivasi Taluk. [பைஞ்சாய்+தரை]
பாஞ்சார்	பாஞ்சார் pāñjār, பெ. (n.) அருப்புக்கோட்டை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Arupukkottai Taluk. [பைஞ்சாய்→பாஞ்சார்]
பாண்ட ஓவியம்	பாண்ட ஓவியம் pāṇṭaōviyam, பெ. (n.) கலயங்களில் வரையும் கைவினைக் கலைகளில் ஒன்று; pottery design. [பாண்டம்+ஒவியம்]
பாண்டனி	பாண்டனி pāṇṭaṉi, பெ. (n.) திருவாடானை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruvadanai Taluk. [பாண்டம்+அணி]
பாண்டங்குழி	பாண்டங்குழி pāṇṭaṅguḻi, பெ. (n.) பழங்காலத்தில் கூலங்களைச் சேர்த்து வைக்க நிலத்தில் வெட்டப்பட்டு கல்லால் மூடப் பட்டிருக்கும் குழி; underground storage cell to preserve food grains. [பாண்டம்+குழி]
பாதமானம்	பாதமானம் pātamāṉam, பெ. (n.) படிமங்களின் உயரத்தினை அமைக்கும்போது கையாளப்படும் மரபு; a measure to decide the height of statue. [பாதம்+மானம்]
பாப்பா நொண்டி	பாப்பா நொண்டி pāppānoṇṭi, பெ. (n.) குழந்தையின் நடையினைப்போல் குதித்து குதித்து நடக்கும் நொண்டி விளையாட்டு; a limping game like the child walk. [பாம்பா+நொண்டி]
பாப்பாத்தி மூலை	பாப்பாத்தி மூலை pāppāttimūlai, பெ. (n.) கள்ளக்குறிச்சி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Kallakkurichchi Taluk. [பாப்பான்+அத்தி+மூலை]

பாப்பினி	பாப்பினி pāppiṉi, பெ. (n.) தாராபுரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Dharapuram Taluk. [பார்ப்பான்-பாப்பினி]
பாம்பு தொடர் ஓட்டம்	பாம்பு தொடர் ஓட்டம் pāmbudoḍarōḍḍam, பெ. (n.) நிலைக்கட்டைகளை வரிசையாக நிறுத்தி அவற்றினைச் சுற்றிச்சுற்றி வருதல்; snake relay race. [பாம்பு+தொடர்+ஓட்டம்]
பாமணி	பாமணி pāmaṇi, பெ. (n.) மன்னார்குடி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Mannargudi Taluk. [பம்மல்+அணி]
பாமூலை	பாமூலை pāmūlai, பெ. (n.) வளி மூலை; north western direction. [பாய் (காற்று பாய்கின்ற); – பா+மூலை]
பாய் சரடு	பாய் சரடு pāycaraḍu, பெ. (n.) கற்றாழை நாரைச் சரடு சரடாகப் பாய் பின்ன நூலாக்குதல்; aloe fibre used for making rope. [பாய்+சரடு]
பாய்ச்சக்கால்	பாய்ச்சக்கால் pāyccakkāl, பெ. (n.) புணி பிரித்துக் கொடுப்பதற்கு மிதி பலகையை மிதித்தல்; an operation in loom. [பாய்ச்சல்+கால்]
பாய்த்துக்கு	பாய்த்துக்கு pāyttukku, பெ. (n.) தலையணை, பாய் போன்றவற்றை வைப்பதற்கு உத்தரப் பலகையில் பொருத்தப்படும் சட்டங்களான தட்டி; barrack. [பாய்+துரக்கு]
பாய்தலடைவு	பாய்தலடைவு pāytalaḍaivu, பெ. (n.) அரைமண்டியிலிருந்து பக்கங்களிலும் முன்னு மாகவும் பாய்ந்தாடுவது; a speedy dance movement. [பாய்தல்+ அடைவு]

பாயா	பாயா pāyā, பெ. (n.) உடுக்கையின் உறுப்புகளிற் ஒன்று; a part of 'udukkai' musical instrument. [பாய்+ஆ]
பாரனை	பாரனை pāraṉai, பெ. (n.) ஆளத்திவகையினுள் ஒன்று; a feature of alatti-a muscial note [பார் +அணை]
பாரம் இறக்குதல்	பாரம் இறக்குதல் pāramiṟakkudal, பெ. (n.) முக்குவர் இனத்தாரிடமுள்ள ஒரு சடங்கு. a ceremony of Mukkuvar. [பாரம்+இறக்குதல்]
பாராவயல்	பாராவயல் pārāvayal, பெ. (n.) திருப்பத்தூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruppattur.Taluk. [பார்+வயல்]
பாரி கொம்பு	பாரி கொம்பு pārigombu, பெ. (n.) அளவில் பெரிய கொம்பு; big horn used as muscial instrument. [பாரித்தல்-பாரி+கொம்பு]
பாரி வேட்டை	பாரி வேட்டை pārivēṭṭai, பெ. (n.) கொட்டு முழக்கத்துடன் இரவில் வேட்டைக்குச் செல்லுதல்; going for hunting at night with drumming pomp. |பாரிசவேட்டை)
பாரேரி	பாரேரி pārēri, பெ. (n.) செங்கற்பட்டு வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Chengalpat Taluk. [பார்+ஏரி]
பால்குழி	பால்குழி pālkuḻi, பெ. (n.) தீக்குழிக்கு அருகில் அமைக்கப்பெறும் நீர்க்குழி; a water pool near the fire pit. [பால்+குழி]

பால்பூடு	பால்பூடு pālpūṭu, பெ. (n.) இலையைக் கிள்ளினால் பால் வடியும் இலை; a milky leafed plant. (கொங்கு); [பால்+பூடு]
பால்வாதங்கரை	பால்வாதங்கரை pālvātaṅgarai, பெ, (n.) சிதம்பரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றுர்; a village in Chidambaram Taluk. [பால்+வாதன்+கரை]
பாலகுருக்கி	பாலகுருக்கி pālaguruggi, பெ. (n.) கிருட்டிணகிரி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in KrishnagiriTaluk. [பாலை+குறிச்சி]
பாலதோபி	பாலதோபி pālatōpi, பெ. (n.) குறவர்கள் நடனம் ஆடுகையில், தலையில் அணிகின்ற அணி (தொப்பி);; a head dress used in Kuravar dance. [பாலை+தொப்பி-பாலதோபி]
பாலமதி	பாலமதி pālamadi, பெ. (n.) வேலூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Vellore Taluk. [பால்+மத்தி]
பாலனந்தல்	பாலனந்தல் pālaṉandal, பெ. (n.) திருவண்ணாமலை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Thiruvannamali Taluk. [பாலன்+ நந்தல்]
பாலிகைக்கும்மி	பாலிகைக்கும்மி pāligaiggummi, பெ. (n.) முளைப்பாரிக்கும்மி விழாவின் வேறு பெயர்; a play, kummi. (14:157);. [பாலினை+கும்மி]
பாலுத்து	பாலுத்து pāluttu, பெ. (n.) பெரியகுளம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Periyakulam Taluk. [பால்+ஊற்று]

பாவக்கல்	பாவக்கல் pāvakkal, பெ. (n.) கிருட்டிணகிரி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in KrishnagiriTaluk, [பாவு+கல்]
பாவந்துார்	பாவந்துார் pāvanr, பெ. (n.) கள்ளக்குறிச்சி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Kallakkurichi Taluk. [பாவு-பாவல்+அந்துார்]

பாவம்

பாவம் pāvam, பெ. (n.)

பாயின் அளவு:

measure of mat.

[பா-பாவம்]

பாவம்1 pāvam, பெ.(n.)

1. தீவினைப் பயன்; accumulated result of sinful actions.

"பகைபாவ மச்சம் பழி" (குறள்,146);.

2. தீச் செயல் (சூடா.);; sinful act, crime.

3. அளறு(பிங்.);; hell.

த.வ.

1. அறங்கடைத்துன்பம்

2. குற்றச் செயல்

3. நிரயம்

[Skt. {} → த. பாவம்1]

பாவம்2 pāvam, இடை(int.)

இரக்கக்குறிப்பு; an exclamation of pity.

அவள் மிக ஏழை. பாவம்.

[Skt. {} → த. பாவம்]

பாவம்3 pāvam, பெ.(n.)

1. ஊழ்கம் (தியானம்); (சூடா.);; contemplation, meditations.

2. எண்ணம் (யாழ்.அக.);; idea, opinion, conception.

3. உளதாந்தன்மை (பிரபஞ்சவி. 156);; state or condition of existence.

4. உணர்வு மெய்ப்பாட்டு நளிநயம் (அபிநயம்);;({}.);

gesture expressive of emotions.

"பாவமோடராகம்" (திருவிளை. கான்மா.8);.

5. முறைமை (பிங்.);; established order

6. விளையாட்டு (இலக்.அக.);; sport.

த.வ.

1. உள்ளொடுக்கம்

2. கருத்து

3. இருக்கும் நிலை

4. நடனக் குறிப்புச் செய்கை

5. நிலையான முறை

[Skt. {} → த. பாவம்2]

பாவாசி.	பாவாசி. pāvāci, பெ. (n.) திருவாடானை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Thiruvadanai Taluk.
பாவாலி	பாவாலி pāvāli, பெ. (n.) சாத்துார் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Sattur Taluk. [பாவு-வழி]
பாவு அறு-த்தல்	பாவு அறு-த்தல் pāvuaṟuttal, செ.குன்றாவி (v.t.) நெய்யப்பட்ட துணியைப் பாவினின்று அறுத்தெடுத்தல்; to seperate the cloth from the loom. [பளவு+அறுத்தல்]
பாவு கம்பி	பாவு கம்பி pāvugambi, பெ. (n.) சேலை முந்தானையைப் பாவில் இழுத்துப் பிடிக்கும் a wait a string used in loom. [பாவு+கம்பி]
பாவு போடு-தல்	பாவு போடு-தல் pāvupōṭudal, செ.குன்றாவி (v.t.) தெரு ஓரங்களில் கடப்பாறை அல்லது மூங்கிலால் ஆன நீண்ட பாவு அமைப்பு உண்டாக்குதல்; to prepare in handloom weaving. [பாவு+போடு]
பாவையாட்டி	பாவையாட்டி pāvaiyāṭṭi, பெ. (n.) பாவைகளை ஆட்டியபடி கதையை நடத்திச்செல்பவர்; story teller using the puppets, [பாவை+ஆட்டி]
பாறப்பட்டி	பாறப்பட்டி pāṟappaṭṭi, பெ. (n.) சேலம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Salem Taluk. [பாறை+பட்டி]
பாறை ஒதுக்கு	பாறை ஒதுக்கு pāṟaiodukku, பெ.(n.) சிறுமலை (திண்டுக்கல்); பகுதியில் ஓவியம் அதிகம் காணப்படும் பகுதியைக் குறிக்கும் பெயர்; a rock art area near sirumalai. [பாறை+ஒதுக்கு]

பாறை உறைவிட ஓவியங்கள்	பாறை உறைவிட ஓவியங்கள் pāṟaiuṟaiviḍaōviyaṅgaḷ, பெ. (n.) பாறைகளாலான உறைவிடங்களில் காணப்பெறுகின்ற ஓவியங்கள்; rock art in rock shelters. [பாறை+உறைவிட+ஓவியங்கள்]
பாறைச் செதுக்கு	பாறைச் செதுக்கு pāṟaiccedukku, பெ.(n.) பழங்காலத்திய ஓவியம் வரையும் முறை: ancient rock art. [பாறை+செதுக்கு]
பானை உடை-த்தல்	பானை உடை-த்தல் pāṉaiuḍaittal, செ.குன் றாவி (v.t.) கண்ணினைத் துணியால் கட்டிக் கொண்டு கையிலுள்ள கம்பினால் பானை யினைக் குறிப்பாக அடித்து உடைத்தல்; to strike the potblindfolded. மறுவ, உறியடித்தல் [பானை+உடைத்தல்]
பானை ஓவியம்	பானை ஓவியம் pāṉaiōviyam, பெ. (n.) கைவினைக் கலைகளில் பானையில் ஓவியம் வரைதல்; art designs on pottery. [பானை+ஓவியம்]
பானைத்தாளம்	பானைத்தாளம் pāṉaittāḷam, பெ. (n.) ஒயிலாட்டத்தில் பயன்படுத்தப்படும் ஓர் இசைக் கருவி; a musical drum in 'oyilattam'. [பானை+தாளம்]
பிக்கிலி	பிக்கிலி pikkili, பெ. (n.) தருமபுரி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Dharmapuri Taluk. [பெருங்கல்-பெக்கல்-பிக்கிலி]
பிச்சன்வயல்	பிச்சன்வயல் piccaṉvayal, பெ. (n.) திருப்பத்துர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றுார்; a village in Tiruppattur.Taluk, [மிச்சன்+வயல்]
பிச்சாளி	பிச்சாளி piccāḷi, பெ. (n.) கோரையைக் குத்தி இழுப்பதற்குப்பயன்படும் ஒரு துளை கொண்ட குச்சி; one holed pole. [பிய்த்தல்-பிச்சாளி]

பிச்சுவாக்கத்தி	பிச்சுவாக்கத்தி piccuvākkatti, பெ. (n.) உறைக்குள் வைத்திருக்கும் ஆயுதம் scimitar (கொங்கு);. [பொத்துகாய்-பிச்சுவா+கத்தி]
பிச்சுவாங்கு	பிச்சுவாங்கு piccuvāṅgu, பெ.(n.) நல்ல முறையில் செய்தல் (கொங்கு);; performing perfectly.
பிச்சை	பிச்சை piccai, பெ. (n.) பாவைக் கூத்து கலைஞர்கள் வழிபடுகின்ற சிறு தெய்வம்; a deity worshipped by the folklorists. [பேய்ச்சி-பிச்சை] பிச்சை piccai, பெ. (n.) இரப்புணவு; taking alms. [Skt. {} → த. பிசாசு.]
பிசாகம்	பிசாகம் picākam, பெ. (n.) ஒற்றை முத்திரை நிலை வகைகளில் ஒன்று; a dance pose. [பிசை-பிசாகம்]
பிசிண்டி	பிசிண்டி pisiṇṭi, பெ. (n.) அருப்புக்கோட்டை வட்டத்தில் உள்ள சிற்றூர்; a village in Aruppukkottai Taluk. [பிசிர்+(ஊற்று);பிசி-பிசிண்டி]
பிஞ்சி	பிஞ்சி piñji, பெ. (n.) வாலாசா வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Walajah Taluk. A [புன்செய்-புஞ்சி-பிஞ்சி]
பிடாகம்	பிடாகம் piṭākam, பெ. (n.) திருக்கோயிலூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in. Tirukkoyilur Taluk, [பிடாகை-பிடாகம்]

பிடி	பிடி piḍi, பெ. (n.) சிற்பக்கலையோடு தொடர்புடைய கலைச்சொல்; a term used in sculpture. [பிடு-பிடி.]
பிடிமண்	பிடிமண் piḍimaṇ, பெ. (n.) நாட்டுப்புறத் தெய்வ வழிபாட்டு மரபினுள் ஒன்று a rural custom of workship. [பிடி+மண்]
பிடிமண் கோவில்கள்	பிடிமண் கோவில்கள் piḍimaṇāvilkaḷ, பெ.(n.) பழைய வழிபாட்டிடங்களில் இருந்து, ஒரு பிடி மண் எடுத்துப்போய் கட்டப்படும் கோவில்கள் a handful of earth taken from the site of old temple and placed before the construction osa new temple. [பிடி+மண்+கோயில்கள்]
பிடிமானம்	பிடிமானம் piḍimāṉam, பெ. (n.) ஆதாரம், சொத்து; a hold;a document. [பிடி+மானம்]
பிண்டி	பிண்டி1 piṇṭi, பெ.(n.) ஒருவகையான ஒற்றை முத்திரை நிலை; to a handpose in dance. [கிண்டு-கண்டி] பிண்டி2 piṇṭi, பெ.(n.) குழலின் வடிவத்தைக் குறிக்கும் சொல்; a shape of flute. [கிண்டு_பிண்டி]
பிண்டிதங்கள்	பிண்டிதங்கள் piṇṭidaṅgaḷ, பெ. (n.) வாலாசா வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Walajah Taluk. [பூண்டு+தங்கள்]
பிண்டியிலக்கணம்	பிண்டியிலக்கணம் piṇṭiyilakkaṇam, பெ. (n.) வங்கியம் எனும் குதுக்குரிய இலக்கணம்; structure of a fute. [பிண்டி+இலக்கணம்]

பிணக்கானம்	பிணக்கானம் piṇakkāṉam, பெ (n.) ஒப்பாரி பாடலைக் குறிக்குஞ்சொல்; a song of lamentation. [மினம்+கானம்]
பிணைக்கை	பிணைக்கை piṇaikkai, பெ. (n.) இரண்டு கை களைச் சேர்த்து அவிநயம் செய்வது; double hand pose in dance. [பிணை+கை]
பிணையல்	பிணையல் piṇaiyal, பெ. (n.) இரட்டைக் கையினைச் சுட்டும் வேறுபெயர் double hand pose. [பிணை+அல்]
பித்தர் நடம்	பித்தர் நடம் pittarnaḍam, பெ. (n.) ஒரு வகையான ஆடல் இயக்கம்; a type of dance. [பித்தர்+நடம்]
பித்தளைச்சரிகை	பித்தளைச்சரிகை pittaḷaiccarigai, பெ. (n.) பித்தளையால் ஆன ஒள்ளிழை ; a glittering lining made up of metal. [பித்தளை+சரிகை]
பித்தளைப் பண்ணை	பித்தளைப் பண்ணை pittaḷaippaṇṇai, பெ. (n.) அச்சில் பிணைத்த நூல் மூங்கிலால் ஆன பண்ணையில் சிறு துளைகள் வழியாக வரும் குறுக்கே போகும் ஊடை நூலை அடித்து நெருக்கமாக்கச்செய்யும் பண்ணை; adevice in handloom. [பித்தளை+பண்ணை]
பிப்பு	பிப்பு pippu, பெ. (n.) உடலில் அரிப்பு ஏற்படுத்தும் தோல் நோய்; itching. (கொங்கு); [பிய்ப்பு→ பிப்பு]

பியந்தைக் காந்தாரம்	பியந்தைக் காந்தாரம் piyandaikkāndāram, பெ. (n.) பகற்பொழுதுக்குரிய ஒரு Listor susms;a day time melody song. [பியந்தை+காந்தாரம்]
பிரந்தனி	பிரந்தனி pirandaṉi, பெ. (n.) திருவாடானை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruvadanai Taluk. [பெருந்தளி-பிரந்தளி]
பிரமலைக்கள்ளர்	பிரமலைக்கள்ளர் piramalaikkaḷḷar, பெ. (n.) "பச்சைக் கோலம்" எனும் கைவினைக்கலையின் உரிமையாளர்; people who are skilled infine art'pachaikolam'. [பெருமான்-பிரான்மலை+கள்ளர்]
பிரமனுர்	பிரமனுர் piramaṉur, பெ. (n.) சிவகங்கை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Sivaganga Taluk. [பெருமன்-பிரமன்+ஊர்]
பிரலைகள்	பிரலைகள் piralaigaḷ, பெ. (n.) மகாநாசிகள் சிற்பத்தின் வேறு பெயர்; a different name of maganasi Sculpture. [பரல்-பரலை-பிரலைகள்]
பிரளகட்டை	பிரளகட்டை piraḷagaṭṭai, பெ. (n.) ஏற்றக் காலில் உள்ள சிறுகட்டை, apartofpiccotah. [புரள்+கட்டை]
பிரளகழி	பிரளகழி piraḷagaḻi, பெ. (n.) புரள்கட்டை பார்க்க;see pural kattai. [புரள்+கழி]

பிராக்குடி	பிராக்குடி pirākkuḍi, பெ. (n.) மதுரை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Madurai Taluk. [பெயரா-பேரா+குடி-பிராக்குடி]
பிராந்தகம்	பிராந்தகம் pirāndagam, பெ. (n.) நாமக்கல் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Namakkal Taluk. [பராந்தகன்-பிராந்தகன்-பிராந்தகம்]
பிராந்தன்	பிராந்தன் pirāndaṉ, பெ. (n.) சிவகங்கை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Sivaganga Taluk. [பிராந்தகர்-பிராந்தன்]
பிரிக்குச்சி	பிரிக்குச்சி pirikkucci, பெ. (n.) மோட்டு வளையையும் பக்க வளையையும் கொண்டு இறுக்கும் குச்சி; a stick used by fisherman. [பிரி+குச்சி]
பிரிதல்	பிரிதல் piridal, பெ. (n.) கொம்பு விளையாட்டில் நிகழ்த்தப்பெறும் ஒரு பிரிவு;pay.(பிங்-பிரிதல்);
பிரிதி	பிரிதி piridi, பெ. (n.) திருச்செங்கோடு வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruchengode Tauk. [பரிதி-பிரிதி]
பிசிப்பாண்டி	பிசிப்பாண்டி pisippāṇṭi, பெ. (n.) இயல்பான பல்லாங்குழி; an indoor game. [பிரிப்பு+பாண்டி]
பிருதுர்	பிருதுர் pirudur, பெ. (n.) வந்தவாசி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Wandiwasi Tau-, [பிருது+ஊர்]

பின்பகுத்தி	பின்பகுத்தி piṉpagutti, பெ. (n.) அரூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Arūr Taluk. [புல்-பருத்தம்]
பில்லக்கட்டை	பில்லக்கட்டை pillakkaṭṭai, பெ. (n.) சுவரில் துளையிட்டு அடிக்கும் கட்டை; a wooden piece driven in a wall. [வில்லை+கட்டை]
பில்லத்தி	பில்லத்தி pillatti, பெ. (n.) சிவகங்கை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Sivaganga Taluk. [வில்வம்+அத்தி]
பில்வைாளி	பில்வைாளி pilḷi, பெ. (n.) அறந்தாங்கி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Arantangi Takuk. [வல்லம்+வாரி]
பில்லி	பில்லி pilli, பெ. (n.) கொம்புமுறி விளையாட்டில் பயன்படுத்தப்படும் குறுந்தடி a short pole used in kombu muri game. (6:111);. [புல்லி-மில்லி]
பில்லிந்தடி	பில்லிந்தடி pillindaḍi, பெ. (n.) சிறு குச்சியை வைத்து விளையாடும் விளையாட்டு; a children game. (கொங்கு); [புல்லி-பில்லி+தடி]
பிணைத்து	பிணைத்து piṇaittu, பெ. (n.) திண்டுக்கல் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Dindugal.Taluk. [புல்லாற்றுர்-புல்லாத்து-பிலாத்து]
பிலாவிளை	பிலாவிளை pilāviḷai, பெ. (n.) அகத்தீச்சுவரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Agestheeswaram Taluk. [பலா+விளை]

பிலிகுத்தி	பிலிகுத்தி piligutti, பெ. (n.) திருப்பத்தூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruppattur Taluk. [புலி+குத்தி]
பிலிச்சி	பிலிச்சி pilicci, பெ. (n.) கோயமுத்தூர் மாவட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Coimbatore Taluk. [புலி-புலித்தி]
பிள்ளைக்குழு	பிள்ளைக்குழு piḷḷaikkuḻu, பெ. (n.) பல்லாங்குழியில் ஐந்து கற்களுக்கும் குறைவாகப் பூட்டிய குழியின் பெயர்; name of a dip hole in the pallankuli board [பிள்ளை+குழு]
பிள்ளைப்பாண்டி	பிள்ளைப்பாண்டி piḷḷaippāṇṭi, பெ. (n.) ஒரு வகைப் பாண்டியாட்டம் குமரி; a type of pandi play. [பிள்ளை+பாண்டி]
பிளந்த இடம்	பிளந்த இடம் piḷandaiḍam, பெ. (n.) தாய விளையாட்டில் துவையும் மலையிலிருந்து ஐந்து கட்டங்கள் தள்ளி இன்னொரு மலையிருக்கும் இடம்; the term usedinarural chessgame. [பிளந்த+இடம்]
பிளார்	பிளார் piḷār, பெ. (n.) திருப்பத்துர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruppattur Taluk. [பிள்ளை+ஊர்]
பிறந்த கதை	பிறந்த கதை pir̠andagadai, பெ. (n.) கதை யாடலின் ஒருவகை; a story type. [பிறந்த+கதை]
பிறழ்ச்சி இராகம்	பிறழ்ச்சி இராகம் pir̠al̠cciirākam, பெ. (n.) நேர்வரிசையிற் செல்லாமல், புரண்டு செல்லும் பண்; a side tracking musical note. [பிற-பிறழ்ச்சி+இராகம்]

பின்குத்து	பின்குத்து piṉkuttu, பெ. (n.) குத்து என்ற இயக்கத் தொகுதியின் ஒரு வகை; a term used in wrestling. [மின்+குத்து]
பின்சன்னம்	பின்சன்னம் piṉcaṉṉam, பெ. (n.) தேர் சக்கரத்திற்குப்போடும் நீண்ட சன்னக் கட்டை, a hand piece of wooden log used in temple carfestival. [பின்+சன்னம்]
பின்னப்பூ போடு-தல்	பின்னப்பூ போடு-தல் piṉṉappūpōṭudal, செ.கு.வி. (v.i.) இறந்தவர்களின் மகள் வயிற்றுப் சீர்பேரனால் நடத்துதல்: to perform a death ceremony by daughters son. (கொங்கு); [மின்னை-பூ+போடு]
பின்னல் கோலாட்டம்	பின்னல் கோலாட்டம் piṉṉalālāṭṭam, பெ. (n.) கோலாட்ட வகைகளில் ஒன்று; a type in 'kolattam' play. [மின்னல்+கோலாட்டம்]
பின்னிறக்கம்	பின்னிறக்கம் piṉṉiṟakkam, பெ. (n.) ஒயிலாட்டத்தில், மூன்று குதிகள் பின்னோக்கி அமைவதைக் கொண்ட ஒர் இயக்கத் தொகுதி: backward movement in 'oyilattam' play. [பின்-இறக்கம்]
பின்னோக்குத் தொடர் ஓட்டம்	பின்னோக்குத் தொடர் ஓட்டம் piṉṉōkkuttoḍaroḍḍam, பெ. (n.) பின்னோக்கி ஓடுதல்; backward running relay. [மின்+நோக்கு+தொடர்+ஓட்டம்]
பின்பாட்டு	பின்பாட்டு piṉpāṭṭu, பெ. (n.) சிற்றூர் கலைகளில் இசைக்கருவியாளர், பின்பாட்டுக் குழுவினர் பாடும் பாட்டு. play back in folk lore. [மின்+பாட்டு]

பினாயூர்	பினாயூர் piṉāyūr, பெ. (n.) காஞ்சீபுரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Kanchipuram Taluk. [பினை-பனா+ஊர்]
பீத்தக்கூடை	பீத்தக்கூடை pīttakāṭai, பெ. (n.) பயன்படுத்த முடியாத கூடை wornout basket. (கொங்கு); [பீத்தல்+கடை]
பீத்தத்துணி	பீத்தத்துணி pīttattuṇi, பெ.(n.) நைந்துபோன பொருள்; worn out cloth. (கொங்கு);. [பிய்த்தல்-பீத்தல்+துணி]
பீத்தை	பீத்தை pīttai, பெ. (n.) கெட்டுப்போன பொருள்: waste material. (கொங்கு);. [பிய்த்து-பீத்தை]
பீத்தைக்குழி	பீத்தைக்குழி pīttaikkuḻi, பெ. (n.) காய் நிரப்ப இயலாத வெற்றுக்குழி; empty pit in 'pallankuli' board. மறுவ. பொய்த்தல் - பொத்தல் [பத்தை+குழி]
பிக்காடு	பிக்காடு pikkāṭu, பெ.(n.) மலம் கழிக்கக்கூடிய இடம்; a place of open lavatory. (நெல்லை); [பீ+காடு]
பீளமேடு	பீளமேடு pīḷamēṭu, பெ. (n.) கள்ளக்குறிச்சி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Kallakkurichi Taluk. [பூளை-பிளை+மேடு]

பீர்க்கடவு	பீர்க்கடவு pīrkkaḍavu, பெ. (n.) கோபிப் பாளையம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Gopipalayam Taluk. [பீர்க்கன்+கடவு]
புல்லேரி	புல்லேரி pullēri, பெ. (n.) செங்கற்பட்டு வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Chengalpet Taluk. [புல்-ஏரி]
புக்கிளி	புக்கிளி pukkiḷi, பெ.(n.) கோரையை இரண்டாகக் கிழிக்கும் கருவி; a cleaver. [பிய்த்தல்-பிக்கல்-புக்கிரி]
புகடி	புகடி pugaḍi, பெ. (n.) சிற்ப நூல்கள் கூறும் ஒரு காதணி; an ear ornament of women. [புகு-புகடி]
புகல்பண்	புகல்பண் pugalpaṇ, பெ. (n.) பண் வகையினுள் ஒன்று; a melody type. [புகல்-பண்]
புங்கத்துறை	புங்கத்துறை puṅgatturai, பெ. (n.) தாராபுரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Dharapuram Taluk. [புங்கன்+துறை]
புங்கமடுவு	புங்கமடுவு puṅgamaḍuvu, பெ. (n.) சேலம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Salem Taluk. [புங்கன்+மடுவு]
புங்கவாடி	புங்கவாடி puṅgavāṭi, பெ.(n.) ஆத்தூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Attur Taluk. [புங்கன்+வாடி]

புடவைக்காரர்,	புடவைக்காரர், puḍavaikkārar, பெ. (n.) அருமைக்காரர்க்கு வழங்கும் மற்றொரு பெயர்; a name for Arumai-karan. [புடைவை+காரர்]
புத்தளம்	புத்தளம் puttaḷam, பெ. (n.) அகத்தீச்சுவரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Agastheeswaram Taluk. [புற்று+தளம்]
புத்துருத்தி	புத்துருத்தி putturutti, பெ. (n.) முதுகுளத்தூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in MudukulatturTaluk. [புற்று+துருத்தி]
புதுதுப்பை	புதுதுப்பை pududuppai, பெ. (n.) தாராபுரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Dharapuram Tauk. [புது+பாயல்]
புதையல் வேட்டை	புதையல் வேட்டை pudaiyalvēṭṭai, பெ. (n.) புதையல் இருக்கும் இடத்தைக் கண்டு பிடித்தல்; treasure hunt. [புதையல்+வேட்டை]
புமுகம்	புமுகம் pumugam, பெ. (n.) புல்லாங்குழலில் இசைப்பவரின் வாயருகே இருக்கும் துளை; air hold at the end of flute. [புகு+முகம்]
புயகீர்த்தி	புயகீர்த்தி puyaārtti, பெ. (n.) தெருக் கூத்தாடும் ஆண்கள் அணியும்அணிகலன்; an ornament used by street dramatists. [புய்யம்+கிர்த்தி]
புரையெடு-த்தல்	புரையெடு-த்தல் puraiyeḍuttal, 4 செ.குன்றாவி (v.t.) பாவிலுள்ள குறைகளை நீக்குதல், ஒட்டியிருக்கும் இழைகளை நீக்குதல்; to remove the defects in loom. [புரை+எடுத்தல்]

புரை இழை	புரை இழை puraiiḻai, பெ. (n.) மாறி மாறி இருக்கும் இழை; alternate thread. [புரை+இழை]
புரகால்	புரகால் purakāl, பெ. (n.) மதுராந்தகம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Madurantagam Taluk. [புறம்+கால்]
புரங்கணி	புரங்கணி puraṅgaṇi, பெ. (n.) கடலூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Cuddalore Taluk. [புறம்-புறங்கு+அணி]
புரலாட்டு	புரலாட்டு puralāṭṭu, பெ. (n.) பாவில் சில இழைகளை விட்டுநாடா ஊடுருவிச் செல்லும் பகுதி; the intermediate unwoven part in weaving. [புரள்+ஆட்டு]
புரவிஎடுப்பு	புரவிஎடுப்பு puravieḍuppu, பெ. (n.) ஐயனார் கோயிலில் நிகழும் விழாச் சடங்கு; a ceremony in Ayyanar temple. |புரவி (குதிரை);+எடுப்பு]
புரளல்	புரளல் puraḷal, பெ. (n.) படுத்துப் புரளுவதைப் போல, நின்றுகொண்டே புரளும் உடலியக்கம், a rotating body movement in dance that too in standing pose. [புரள்+அல்]
புரிநரம்பு	புரிநரம்பு purinarambu, பெ. (n.) யாழிலுள்ள நரம்பு; a string in harp. [புளிர்+நரம்பு]
புல்லந்தை	புல்லந்தை pullandai, பெ. (n.) இராமநாதபுரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Ramanathapuram Taluk. [புல்லன்+அந்தை]

புல்லமடை	புல்லமடை pullamaḍai, பெ. (n.) திருவாடானை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruvadanai Taluk. [புல்-புல்லம்+மடை]
புல்லுதம்	புல்லுதம் pulludam, பெ. (n.) பன்னிரண்டு எண்ணிக்கை கொண்டது தாளக் குறியீடு; a time measure of steps. [புல்லு-புல்லுதம்]
புல்லுமாரி	புல்லுமாரி pullumāri, பெ. (n.) திருவாடானை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruvadanai Taluk. [புல்-புல்லு+மாரி]
புலிக்கொரடு	புலிக்கொரடு pulikkoraḍu, பெ. (n.) மதுராந் தகம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றுர்; a village in Madurandagam Taluk. [புலி+கரடு]
புலிதம்	புலிதம் pulidam, பெ. (n.) தாளத்தின் உறுப்பு களில் ஒரு வகை. புல்லுதம் பார்க்க;see pulludam. [புல்லுதம்+புலிதம்]
புலியூரான்	புலியூரான் puliyūrāṉ, பெ. (n.) அருப்புக் கோட்டைவட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Aruppukkottai Taluk. [புலி+ஊரான்]
புலிவந்தி	புலிவந்தி pulivandi, பெ. (n.) செஞ்சி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Senji Taluk. [புலி+ (வந்து); வந்தி]
புலிவாநந்தல்	புலிவாநந்தல் pulivānandal, பெ. (n.) போளூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Polur Taluk. [புலி+வாய்+நந்தல்]

புலிவாய்	புலிவாய் pulivāy, பெ. (n.) வந்தவாசி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Wandavasi Taluk. [புலி+வாய்]
புலையூர்	புலையூர் pulaiyūr, பெ. (n.) திண்டிவனம் வட்டத்திலுள்ள ; a village in Tindivanam Taluk. [பூளை – புலை+ ஊர்]
புழங்கும் பொருள்	புழங்கும் பொருள் puḻṅgumboruḷ, பெ. (n.) வீட்டுப் பொருள்களைக் குறிக்கும் பயன்பாட்டுச் சொல்; a word used to denote household materials. [புழங்கும்+பொருள்கள்]
புழுதண்ணி	புழுதண்ணி puḻudaṇṇi, பெ. (n.) நீச்சத்தண்ணீர்(கொங்கு);; rice water, usually kept overnight. [புளி-புழு+தண்ணிர்]
புழுதியுழவு	புழுதியுழவு puḻudiyuḻvu, பெ. (n.) நீர் பாய்ச்சாது செய்யும் உழவு; dry land cultivation. [முதி+உழவு]
புள்ளத் தடுக்கு	புள்ளத் தடுக்கு puḷḷattaḍukku, பெ. (n.) சிறிய அளவிலான குழந்தைகள் பாய்; children's mat. [பிள்ளை+தடுக்கு]
புளிக்கல்	புளிக்கல் puḷikkal, பெ. (n.) திருக்கோயிலூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tirukkoyilur Taluk. [புள்ளி+கல்]
புளிக்கோல்	புளிக்கோல் puḷikāl, பெ. (n.) இழைகளைப் பிரித்துவிடவும் இழைகள் அறுந்தால் கண்டு பிடிக்கவும் உதவும் கோல். seperating stick. [புள்ளி-புளி+கோல்]

புளிச்சக்கரம்	புளிச்சக்கரம் puḷiccakkaram, பெ. (n.) வடியை மேலும் கீழும் இறக்கப் பயன்படும் சக்கரம்; a wheel in handloom. [புளிச்+சக்கரம்]
புளியங்கடை	புளியங்கடை puḷiyaṅgaḍai, பெ. (n.) சேலம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Salem Taluk. [புளி +அன்+கடை]
புளியமுத்து	புளியமுத்து puḷiyamuttu, பெ. (n.) பல்லாங்குழி ஆடும் கருவிகளில் ஒன்றான புளியங் -கொட்டை; tamarind seed used in 'pallankuli' play. [புளியன்+முத்து]
புளுச்சான்	புளுச்சான் puḷuccāṉ, பெ. (n.) நெல் வகை a variety of paddy. (கொங்கு);. [புள்-புளுச்சான்]
புளிச்சைநார்	புளிச்சைநார் puḷiccainār, பெ. (n.) கயிறு செய்யப் பயன்படும் நார்; a fibre from puliccai plant. [புளிச்சை+நார்]
புறாக்கை	புறாக்கை puṟākkai, பெ. (n.) இரண்டு கை களையும் புறா வடிவில் இணைப்பது a dance pose of hands. [புறா+கை]
புன்னமை	புன்னமை puṉṉamai, பெ. (n.) மதுராந்தகம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Madurandagam Taluk. [புன்னை+மொய்]

புன்னையடி	புன்னையடி puṉṉaiyaḍi, பெ. (n.) அகத்திச் கவரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றுர்; a village in Agastheeswaram Taluk. [புன்னை-அடி]
புனல் வைத்த கொம்பு	புனல் வைத்த கொம்பு puṉalvaittagombu, பெ. (n.) பண்டைய இசைக்கருவியினுள் ஒன்று: an ancient musical instrument. (12:2);. [புனல்+வைத்த+கொம்பு]
புனுகுச் சட்டப்பூச்சு	புனுகுச் சட்டப்பூச்சு puṉuguccaṭṭappūccu, பெ. (n.) கதைச் சிற்பங்களுக்குச் செய்யப்படுகின்ற பூச்சு முறை: type of painting. [புனுகு+சட்டம்+பூச்சு]
புனுச்சல்	புனுச்சல் puṉuccal, பெ. (n.) மாடுகளுக்குவரும் கோமாரி நோய்; a disease of cattle. [புன்-புனுச்சல்]
பூக்கட்டிப்போட்டுப் பார்த்தல்	பூக்கட்டிப்போட்டுப்பார்த்தல் pūkkaṭṭippōṭṭuppārttal, பெ. (n.) கொங்கு வேளாளரின் திருமணச் சடங்கு; marriage ceremony of Kongu Vellalar. [பூ+கட்டி+போட்டு+பார்]
பூக்குழி இறங்கு-தல்	பூக்குழி இறங்கு-தல் pūkkuḻiiṟaṅgudal, செ.கு.வி. (v.t.) தீக்குழியில் இறங்கி நடத்தல்; to walk on a fire pit. [பூ+குழி+இறங்கு]
பூங்கரகம்	பூங்கரகம் pūṅgaragam, பெ. (n.) கரக வகையினுள் ஒன்று; a folk dance of karagam. [பூ+கரகம்]
பூங்குணம்	பூங்குணம் pūṅguṇam, பெ. (n.) மதுராந்தகம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Madurandagam Taluk. [பூ+குன்றம்]

பூங்கோடு	பூங்கோடு pūṅāṭu, பெ. (n.) வாலாசாவட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Walajah Taluk. [பூ+கோடு (ஏரி);]
பூச்சி முறை	பூச்சி முறை pūccimuṟai, பெ. (n.) விளையாட்டில் தோற்றவரை அறியும் வகை; method of determining the loser. [பூச்சி+முறை] நிலாக்காலத்து விளையாட்டில் கலந்து கொள்பவர் அனைவரும் வரிசையாக நிற்க, தலைவன் உருட்டிவிட்ட கல்வரிசையில் உள்ளவர்களில் தோற்றவன் நிழலில் வந்து நின்றால் பட்டவரா (தோற்றவராகக் கருதப்படுவார்.
பூச்சியம்மன் கதை	பூச்சியம்மன் கதை pūcciyammaṉkadai, பெ. (n.) வில்லுப்பாடல் வகைகளில் ஒன்று; name of a bow song. [பூச்சி+அம்மன்+கதை]
பூச்சிவிளாகம்	பூச்சிவிளாகம் pūcciviḷākam, பெ. (n.) அகத்தீச்சுவரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Agastheeswaram Taluk. [பூச்சி+வளாகம்]
பூச்சிவிளையாட்டு	பூச்சிவிளையாட்டு pūcciviḷaiyāṭṭu, பெ.(n.) தோற்றவர் நிலவொளியில் நிற்க மற்றவர் நிலவொளிபடாத இருண்ட பகுதியில் நிற்கும் நிலாக்காலத்து விளையாட்டு; children's game. [பூச்சி+விளையாட்டு]
பூச்சொரி-தல்	பூச்சொரி-தல் pūccoridal, செ.குன்றாவி (v.t.) Hogsoo, to throw flowers lightly. [பூ+சொரி]
பூசிவாக்கம்	பூசிவாக்கம் pūcivākkam, பெ. (n.) காஞ்சீபுரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Kanchipuram Taluk. [பூச்சை+வாக்கம்]

பூசைத்தாளம்	பூசைத்தாளம் pūcaittāḷam, பெ. (n.) பறை வாசிப்பின் வகையினுள் ஒன்று a type of drum beat. [பூசை+தாளம்]
பூஞ்சுத்தி	பூஞ்சுத்தி pūñjutti, பெ. (n.) மேலுர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Melur Taluk. [பூ+சுற்று]
பூட்டு-தல்	பூட்டு-தல் pūṭṭudal, செகுன்றாவி (v.t.) அடுக்கு முறையில் அடுக்குதல்; to set one above another. [பூண்-பூட்டு] பூட்டு-தல்2 pūṭṭudal, செ.குன்றாவி (v.t.) பல்லாங்குழியில் மீண்டும் காய்களை நிரப்புதல்; to fill the pit in pallankuligame. [பூண்-பூட்டு]
பூட்டுத்தலைக்கட்டை	பூட்டுத்தலைக்கட்டை pūṭṭuttalaikkaṭṭai, பெ. (n.) மீதமுள்ள பட்டு இழையைச் சுற்றி எடுக்கப் பயன்படுத்தப்படும் குறுக்குச் சட்டங்களைக் கொண்ட குறுக்குவாக்கில் கற்றும் இராட்டின வகை; a handloom wheel used in weaving. [பூட்டு+தலை+கட்டை]
பூனாரி	பூனாரி pūṉāri, பெ. (n.) மதுரை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Madurai Taluk.
பூண் அடி-த்தல்	பூண் அடி-த்தல் pūṇaḍittal, செ.குன்றாவி (v.t.) உலக்கையின் இரு பக்கங்களிலும் பூண் போடுதல்; to fix the brim ring of pestle. [பூண்-அடி]
பூத்தொட்டி	பூத்தொட்டி pūttoṭṭi, பெ. (n.) பூச்செடிகளை வளர்க்க உதவும் மண் தொட்டி, flowerpot. [பூ+தொட்டி]

பூத நடனம்	பூத நடனம் pūtanaḍaṉam, பெ.(n.) பூதம் போன்ற முகமூடிகளை அணிந்து ஆடும் ஆட்டம்; devil dance of youngsters. [பூதம்+நடனம்]
பூதப்பார்	பூதப்பார் pūtappār, பெ. (n.) சிற்ப நூல் நெறிப்படி தேரின் அடிப்பாகத்தில் சுமையைத் தாங்கக்கூடிய குறுக்குக் கட்டை; a strong wooden bar fixed at the bottom of the temple car. [பூதம் (பெரியது);+பார்]
பூதம்பாடி	பூதம்பாடி pūtambāṭi, பெ. (n.) கடலூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Cuddalore Taluk. [பூதன்+பாடி]
பூந்தாண்டை	பூந்தாண்டை pūndāṇṭai, பெ. (n.) முதுகுளத்துரர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூார்; a village in MudukulatturTaluk. [பூ+தண்டலை]
பூப்படல்	பூப்படல் pūppaḍal, பெ. (n.) பாடல் வழியாக நடைபெறும் விளையாட்டு; a play by songs. [பூ+பாடல்]
பூம்பிடாகை	பூம்பிடாகை pūmbiṭākai, பெ. (n.) அருப்புக் கோட்டைவட்டத்திலுள்ள சிற்றூார்; a village in Aruppukkottai Taluk. [பூ+படாகை]
பூம்பூ புளியம்பூ	பூம்பூ புளியம்பூ pūmbūpuḷiyambū, பெ. (n.) சிறுவர் விளையாட்டு; a children's game. [பூம்+பூ+புளியம்பூ] பாடலில் இடம் பெறும் சொல்லால் பெற்ற பெயர்.
பூமலக்குண்டு	பூமலக்குண்டு pūmalakkuṇṭu, பெ. (n.) பெரியகுளம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூார்; a village in Periyakulam Taluk. [பூமாலை+குண்டம்(குண்டு);]

பூமாடு	பூமாடு pūmāṭu, பெ. (n.) பண்டைய இசைக் கருவியினுள் ஒன்று; musical instrument. [பூ+மாடு]
பூமாடு வாத்தியம்	பூமாடு வாத்தியம் pūmāṭuvāttiyam, பெ. (n.) இசைக்கருவி வகையினுள் ஒன்று. a musical instrument. (1:167);. [பூ+மாடு+வாத்தியம்]
பூரத்தான்குடி	பூரத்தான்குடி pūrattāṉkuḍi, பெ. (n.) சிதம்பரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றுர்; a village in Chidambaram Taluk. [பூரம்+அத்து+ஆன்குடி]
பூராஞ்சுளி	பூராஞ்சுளி pūrāñjuḷi, பெ. (n.) மாட்டின் முதுகில் உள்ள சுழி; a omen signon the back of the cow. [பூரான்+சுழி]
பூலங் கொண்டாள் அம்மன் கதை	பூலங் கொண்டாள் அம்மன் கதை pūlaṅgoṇṭāḷammaṉkadai, பெ.. (n.) ஒரு வகையான கதைப்பாடல்; a folksong. [பூலம்+கொண்டாள்+அம்மன்+கதை]
பூலாங்கால்	பூலாங்கால் pūlāṅgāl, பெ. (n.) முதுகுளத்தூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a willage in MudukulatturTaluk. [பூலான்+கால்]
பூலாங்குச்சி	பூலாங்குச்சி pūlāṅgucci, பெ. (n.) தட்டு பின்னப் பயன்படும் குச்சி; sticks useful to make basket. [பூலாம்+குச்சி]
பூலவாக்கு	பூலவாக்கு pūlavākku, பெ. (n.) ஒருவருக்குத் தெரியாத பிறரின் கமுக்கச் (ரகசியம்); செய்திகள் (கொங்கு);; utmost secrets. [பூலம்+வாக்கு]

பூவங்காபறம்பு	பூவங்காபறம்பு pūvaṅgāpaṟambu, பெ.(n.) கல்குளம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Kalkulam Taluk. [பூம்+காய்+பறம்பு]
பூவாமி	பூவாமி pūvāmi, பெ. (n.) பொன்னேரி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Ponneri Taluk. [பூ+(வாவி);வாமி]
பூவாலை	பூவாலை pūvālai, பெ. (n.) சிதம்பரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Chidambaram Taluk. [பூவல்-பூவாலை]
பூவிழந்தூர்	பூவிழந்தூர் pūviḻnr, பெ. (n.) சிதம்பரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Chidambaram Taluk. [பூவிழு+அந்தூர்]
பூனாச்சி	பூனாச்சி pūṉācci, பெ. (n.) பவானி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Bavani Taluk. [பூ+நொச்சி]
பூனையான்குண்டு	பூனையான்குண்டு pūṉaiyāṉkuṇṭu, பெ. (n.) அறந்தாங்கி வட்டத்திலுள்ள சிற்றுர்; a village in Arantangi Taluk. [பூனையான்+குண்டு]
பூனையும் எலியும்	பூனையும் எலியும் pūṉaiyumeliyum, பெ..(n.) பூனை எலியை விட்டுவது போன்ற விளையாட்டு: a children's game. [பூனை+உம்+எலி+உம்]
பெடாகம்	பெடாகம் peṭākam, பெ. (n.) விழுப்புரட வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village i Vilupuram Taluk. [படாகை-படாகம்]

பெண்கல்விக்கும் மிப்பாட்டு	பெண்கல்விக்கும்மிப்பாட்டு peṇkalvikkummippāṭṭu, பெ. (n.) பெண் கல்வியின் சிறப்புகளை இயம்பும் கும்மிப்பாடல்; a kumm play pressing the need for women's education. [பெண்+கல்வி+கும்மி+பாட்டு]
பெத்தூர்	பெத்தூர் petr, பெ. (n.) திருப்பத்தூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Thiruppattu Taluk. [புத்துர்-பெத்தூர்]
பெரண்டவயல்	பெரண்டவயல் peraṇṭavayal, பெ. (n.) அறந்தாங்கி வட்டத்திலுள்ள சிற்றுர்; avillage in Arantangi Taluk. [பிரண்டை+வயல்]
பெரப்பஞ்சோலை	பெரப்பஞ்சோலை perappañjōlai, பெ. (n.) இராசிபுரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Rasipuram Taluk [பிரம்பு-பிரப்பம்+சோலை]
பெரப்படி	பெரப்படி perappaḍi, பெ. (n.) கும்பகோணம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Kumbakonam Taluk. [புறம்பு+அடி]
பெரம்பை	பெரம்பை perambai, பெ. (n.) விழுப்புரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றுர்; a village ir Vilupuram Taluk. [புறம்பு-புறம்பை]
பெரியகரம்	பெரியகரம் periyagaram, பெ. (n.) போளூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Polul Taluk. [பெரிய+அகரம்]
பெரியகளந்தை	பெரியகளந்தை periyagaḷandai, பெ. (n.) பொள்ளாச்சி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Pollachi Taluk [பெரிய+களந்தை]

பெரியநெகமம்	பெரியநெகமம் periyanegamam, பெ.(n.) பொள்ளாச்சி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Pollachi Taluk. [பெரிய+(நியமம்);நிகமம்]
பெரியபோது	பெரியபோது periyapōtu, பெ. (n.) பொள்ளாச்சி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Pollachi Taluk. [பெரிய+போது]
பெருங்கால்மேடு	பெருங்கால்மேடு peruṅgālmēṭu, பெ. (n.) வாலாசா வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Walajah Taluk. [பெரும்+கால்+மேடு]
பெருந்துரவு	பெருந்துரவு perunduravu, பெ.(n.) மதுராந்தகம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Madurandagam Taluk. [பெரும்+துரவு]
பெருமாண்டி	பெருமாண்டி perumāṇṭi, பெ.(n.) அறந்தாங்கி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Arantangi Taluk. [பெரும்+ஆண்டி]
பெருமாள்மாடு வாத்தியம்	பெருமாள்மாடு வாத்தியம் perumāḷmāṭuvāttiyam, பெ. (n.) சேவையாட்டத்திற்குத் துணை செய்யும் தேவதுந்துமியின் வேறுபெயர்; name of a music instrument. [பெருமாள்+மாடு+வாத்தியம்]
பெருமாள் வாய்ச்சியம்	பெருமாள் வாய்ச்சியம் perumāḷvāycciyam, பெ. (n.) ஒரு பக்கம் அடித்தும் மறுபக்கம் தடவியும் இசைக்கப்படும் ஓர் இசைக்கருவி; a musical instrument. [பெருமாள்+வாச்சியம்]
பெருமுகை	பெருமுகை perumugai, பெ. (n.) வேலூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Vellore Taluk. [பெரு+முகை(முக்கல்-முக்கு-முகை]

பெருமுருக்கு	பெருமுருக்கு perumurukku, பெ. (n.) பாயின் ஓரம் கட்டும் முருக்கு; a tight knit on the sides of mat. [பெரும்+முருக்கு]
பெலாந்துரை	பெலாந்துரை pelāndurai, பெ.(n.) விருத்தாசலம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Vriddhachalam Taluk, [பூலான்+துறை]
பெலப்பாடி	பெலப்பாடி pelappāṭi, பெ. (n.) சேலம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Salem Taluk. [பூலாம்+பாடி]
பெள்ளாதி	பெள்ளாதி peḷḷāti, பெ. (n.) அவினாசி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Avanashi Taluk. [வல்லாளி-பெல்லாளி-பெள்ளாதி]
பொடிக்குச்சி	பொடிக்குச்சி poḍikkucci, பெ. (n.) புலி யாட்டக்காரரின் மூன்று அல்லது நான்கடி நீளமுடைய மெல்லிய மூங்கில் கம்பு a shin bamboo stick of the tiger dancer. [பொடி+குச்சி]
பேகடை	பேகடை pēkaḍai, பெ. (n.) ஒருவகையான பண்; a musical note. [பியகடை-பேகடை]
பேட்டிவயல்	பேட்டிவயல் pēṭṭivayal, பெ. (n.) அறந்தாங்கி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Arantang Taluk. [பேடு-பேட்டி+வயல்]
பேந்தா	பேந்தா pēndā, பெ. (n.) குண்டு ஆட்டசெவ்வக வடிவ அரங்கின் பெயர்; name of the stadium. [பறந்தலை-பரந்தா-பேந்தா]

பேய்ப்படை	பேய்ப்படை pēyppaḍai, பெ. (n.) வில்லுப் பாட்டில் இறப்புப் பற்றிய கதைப்பாடல்களுக்கு பாடுபவர்; a singer of elegies. [பேய்+படை]
பேய்ப்பந்து	பேய்ப்பந்து pēyppandu, பெ. (n.) எறிபந்தின் வோறரு பெயர்; a devil ball in games. [பேய்+பந்து]
பேய்மாரல்	பேய்மாரல் pēymāral, பெ. (n.) முதுகுளத்தூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in MudukulatturTaluk. [பேய்+மரல்]
பேரலி	பேரலி pērali, பெ. (n.) விளவங்கோடு வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Vilavancode Taluk. [பெரு+அல்லி-பேரல்லி-பேரலி]
பேராங்குல மானம்	பேராங்குல மானம் pērāṅgulamāṉam, பெ. (n.) படிமங்களின் உயரமைப்பில் பின்பற்றப்படும் மரபு; a measurement in sculpture. [பெரு+அங்குல+மானம்]
பேரயன் துள்ளல்	பேரயன் துள்ளல் pērayaṉtuḷḷal, பெ. (n.) ஒரு வகையான காணிப்பழங்குடியினரின் ஆடல்; a dance of Kani tribes. [பெரு+ஆயன்+துள்ளல்]
பேறங்கியம்	பேறங்கியம் pēṟaṅgiyam, பெ. (n.) விருத் தாசலம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Vriddhachalam Taluk. [பெரு+ஆங்கியம்]
பைக்கட்டு	பைக்கட்டு paikkaṭṭu, பெ. (n.) புத்தகப்பை; a bag for books. [பை+கட்டு]

பைவலசா	பைவலசா paivalacā, பெ. (n.) திருத்தணி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruttani Taluk. [பைச+வலசு]
பொங்கக்கட்டி	பொங்கக்கட்டி poṅgakkaṭṭi, பெ. (n.) மண் குழைத்துச் செய்யப்படும் மண் கட்டி; a damp earth clot. [புங்கு+பொங்கு+கட்டி]
பொக்கனி	பொக்கனி pokkaṉi, பெ. (n.) சிவகங்கை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Sivaganga Taluk. [முக்கல்(பாறைப்பிளவு);-பொக்கல்-பொக்கனி]
பொங்கற்சட்டி	பொங்கற்சட்டி poṅgaṟcaṭṭi, பெ. (n.) பொங்கல் வைக்கும் மண் சட்டி; new pot. [பொங்கல்+சட்டி]
பொசுக்கணி	பொசுக்கணி posukkaṇi, பெ.(n.) திருவாடானை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruvadanai Taluk. [புசல்+காணி]
பொட்டிப் பலகை	பொட்டிப் பலகை poṭṭippalagai, பெ. (n.) தறியில் இரு புறமும் தக்கட்டையைத் தாங்கி இருக்கும் கருவி; an instrument in handloom. [பொட்டி+பலகை]
பொட்டிப்பணம்	பொட்டிப்பணம் poṭṭippaṇam, பெ. (n.) திரு மணத்திற்குப் பின் பெண்களுக்குச் சீர் வரிசையாகப் கொடுக்கும் பணம்; a.gift given to bride after marriage. [பொட்டி+பணம்]
பொட்டியம்	பொட்டியம் poṭṭiyam, பெ. (n.) கள்ளக்குறிச்சி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Kallakkurichi Taluk. [பேடு-பேட்டு-பெட்டியம்-பொட்டியம்]

பொடவூர்	பொடவூர் poḍavūr, பெ. (n.) காஞ்சீபுரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Kanchipuram Taluk. [பிடவு-பிடவூர்]
பொடிகழியாட்டம்	பொடிகழியாட்டம் poḍigaḻiyāḍḍam, பெ.(n.) எட்டு முதல் பதினாறு ஆண்கள் சிறிய கம்புகளைப் பயன்படுத்தி ஆடுகின்ற ஆட்டம், a game of youngsters. [பொடி+கழி+ஆட்டம்]
பொத்தவிளை	பொத்தவிளை pottaviḷai, பெ. (n.) அகத்திச் சுவரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Agastheeswaram Taluk. [பொத்து+விளை]
பொய்யாங்குழி	பொய்யாங்குழி poyyāṅguḻi, பெ. (n.) தோற்று நிரப்பப்படாமலிருக்கும் வெறுங்குழி; an empty pit in pallankuligame. [பொய்யன்+குழி]
பொற்றுச் சட்டம்	பொற்றுச் சட்டம் poṟṟuccaṭṭam, பெ. (n.) பாவினைச் சுற்றி வைக்க உதவும் மரக்கட்டை, a partin handloom. [பொற்று+சட்டம்]
பொம்மிடி	பொம்மிடி pommiḍi, பெ. (n.) தருமபுரி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Dharmapuri Taluk. [பொன்+முடி]
பொய்க்குதிரையாட்டம்	பொய்க்குதிரையாட்டம் poykkudiraiyāṭṭam, பெ. (n.) கட்டையின்றி, வெறுங்காலால் பொய்க்குதிரைக் கூட்டைச் சுமந்தாடும் ஆட்டம்; a folk dance. [பொய்+குதிரை+ஆட்டம்]

பொய்யரசூர்	பொய்யரசூர் poyyaracūr, பெ. (n.) திருக்கோயிலூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tirukkoyilur.Taluk. [பொய்கை+அரசூர்]
பொரசப்பட்டு	பொரசப்பட்டு porasappaṭṭu, பெ. (n.) கள்ளக் குறிச்சி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Kallakurichi Taluk. [புரசன்+பற்று]
பொரிக்கல்	பொரிக்கல் porikkal, பெ. (n.) திருவண்ணா மலை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Thiruvannamalai Taluk. [புரை→பொரி+கல்]
பொரிப்பாண்டி	பொரிப்பாண்டி porippāṇṭi, பெ. (n.) பொதுவான பாண்டி விளையாட்டில் இன்னொரு பெயர் (குமரி மாவட்டம்);; a name of 'pandi' play. [பொரி+பாண்டி]
பொருப்பம்	பொருப்பம் poruppam, பெ. (n.) கள்ளக் குறிச்சி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Kallakkurichi Taluk. [பொருப்பு+அம்]
பொருள் துவற்சிக் கற்பனை	பொருள் துவற்சிக் கற்பனை poruḷtuvaṟcikkaṟpaṉai, பெ (n.) முற்காலச் சிற்பியர்களின் கலைத்திறமையை அறிய உதவும் கற்பனை வகை; a talent of the ancient sculroars [பொருள் +வாங்கி+கற்பனை]
பொருளைத்தொடு	பொருளைத்தொடு poruḷaittoḍu, பெ. (n.) தொடுபவர்களை அருகிலுள்ள மரத்தைத் தொட்டுவரும்படி விளையாடல் object tag. [பொருள்+ஐ+தொடு]
பொளிக்கால்	பொளிக்கால் poḷikkāl, பெ. (n.) முதுகுளத்தூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in MudukulatturTaluk. [பொலி+கால்]

பொற்குணம்	பொற்குணம் poṟkuṇam, பெ. (n.) திருவண்ணாமலை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Thiruvannamalai Taluk.
பொற்பந்தல்	பொற்பந்தல் poṟpandal, பெ. (n.) காஞ்சீபுரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Kanchipuram Taluk. [பொன்+பந்தல்]
பொறே	பொறே poṟē, பெ. (n.) இருளர் இனத்தின் இசைக்கருவிகளுள் ஒன்று; a musical instrument. [புரை+பொறெ]
பொன்பத்தி	பொன்பத்தி poṉpatti, பெ. (n.) செஞ்சி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Senji Taluk. [பொன்+பற்றி]
பொன்மதி	பொன்மதி poṉmadi, பெ. (n.) திருத்தணி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruttani Taluk. [பொன்+மதி]
பொன்பேத்தி	பொன்பேத்தி poṉpētti, பெ. (n.) அறந்தாங்கி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Arantangi Taluk. [பொன்+பற்றி]
பொன்மார்	பொன்மார் poṉmār, பெ. (n.) செங்கற்பட்டு வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Chenglepet Taluk. [பொன்+மார்]
பொன்னத்தி	பொன்னத்தி poṉṉatti, பெ.(n.) திருவாடானை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruvadanai Taluk. [பொன்+அத்தி]

பொன்னலி	பொன்னலி poṉṉali, பெ. (n.) சிவகங்கை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Sivaganga Taluk. [பொன்+ஆலி]
போட்டுப்பாண்டி	போட்டுப்பாண்டி pōṭṭuppāṇṭi, பெ. (n.) ஒரு பாண்டி ஆட்ட வகை (மதுரை);; a children's play. [போட்டு+பாண்டி]
போண்டி	போண்டி pōṇṭi, பெ. (n.) தோற்றவர்; defeated person. [போ-போண்டி]
போதக்காடு	போதக்காடு pōtakkāṭu, பெ.(n.) அரூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Harur Taluk. [புதர்+காடு]
போதலை	போதலை pōtalai, பெ. (n.) மேல் முந்தி; upper part of the cloth or saree. [பூ+தலை]
போர்த் தேங்காய் அடி-த்தல்	போர்த் தேங்காய் அடி-த்தல் pōrttēṅgāyaḍittal, செ.கு.வி. (v.t.) கொம்பு முறி விளையாட்டுக்கு முன் நிகழ்த்தப்பெறும் சிற்றுர் விளையாட்டு; [போர்+தேங்காய்+அடி]
பௌளி	பௌளி peḷaḷi, பெ. (n.) ஒரு வகையான பண்; a melody type. [புவானி-பௌணி-பௌளி] பௌளி peḷaḷi, பெ.(n.) பண் (இராக); வகை (பாத. இராக.56);; a specific melody-type.
மக்கள் நாச்சி	மக்கள் நாச்சி makkaḷnācci, பெ. (n.) திருவாடானை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruvadanai Taluk. [மக்கள்+நாச்சி]

மக்களவை	மக்களவை makkaḷavai, பெ. (n.) நாடாளுமன்றம்; parliament, loksaba. மறுவ. நாடாளுமன்றம் [மக்கள்+அவை]
மக்களவைத் தலைவர்	மக்களவைத் தலைவர் makkaḷavaittalaivar, பெ. (n.) நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களால் தலைமைப் பொறுப்புக்குத் தெரிவு செய்யப் படுபவர்; speaker of the parliament. [மக்களவை+தலைவர்]
மக்களாட்சி	மக்களாட்சி makkaḷāṭci, பெ. (n.) வாக்களிக்கும் உரிமை பெற்ற மக்களால் தெரிந் தெடுக்கப்பெறும் உறுப்பினர்கள் பங்கேற்று நடத்தும் ஆட்சி முறை democracy. [மக்கள்+ஆட்சி]
மக்காணி	மக்காணி makkāṇi, பெ. (n.) மக்காச்சோளம். (கொ.வ.);; maize, Indian corn, zea mays.
மக்கிளி	மக்கிளி makkiḷi, பெ.(n.) உழவு வேலைகளுக்குப் பயன்படும் கூடை basket (கொ.வ.);. [முக்கு-முக்குரி-மக்கிரி (கொ.வ.);]
மகனம்	மகனம் magaṉam, பெ. (n.) இசை உருக்களில் ஒன்று; a musical note. [மகுன்-மகணம்]
மகதியாழ்	மகதியாழ் magadiyāḻ, பெ. (n.) புத்தர் காலத்து யாழ் வகையினுள் ஒன்று, a harp. [மகதம்+யாழ்]

மகர்நோன்பு	மகர்நோன்பு magarnōṉpu, பெ. (n.) ஒன்பான் இரவின் (நவராத்திரி);பண்டிகையின் போது குழந்தைகள் பல புனைவுகள் புனைந்து Blood;a children's dance. [மகார்-மகர்+நோன்பு]
மகர்நோன்பு சாவடி	மகர்நோன்பு சாவடி magarnōṉpucāvaḍi, பெ. (n.) குழந்தைகள் கலை நிகழ்ச்சிகள் நடத்துவதற்காக, தஞ்சையிலுள்ள சாவடி; a theatre for children's dance of Tanjavur. [மகார்→ மகர்+நோன்பு+சாவடி]
மகரம்	மகரம் magaram, பெ. (n.) ஒரு வகையான இரட்டைக்கை முத்திரை; an hand pose. [மகரம் (மீன்);-மகரம்]
மகரமுகம்	மகரமுகம் magaramugam, பெ. (n.) நாட்டியத்தில் பின்பற்றப்படும் ஒரு வகையான முத்திரை நிலை; an handpose in dance. [மகரம்+முகம்]
மகரி	மகரி magari, பெ. (n.) சிற்பத்தின் காதணிகளில் ஒன்று; a ear ornament in sculpture, [மகரம்-மகரி] மகரி magari, பெ.(n.) கடல் (சங்.அக.);; sea. [Skt. makarin → த. மகரி.]
மகரூர்	மகரூர் magarūr, பெ. (n.) கள்ளக்குறிச்சி வட்டிலுள்ள சிற்றூர்; a village in Kallakkurichi Taluk. [மகர்+ஊர்] மகரூர் magarūr, பெ.(n.) உறுதியாக்கப் பட்டது (P.T.L.);; that which is fixed or established. [Ar. muqarrar → த. மகரூர்.]

மகாக்கு	மகாக்கு makākku, பெ. (n.) குரங்குகளில் ஒருவகை; a kind of monkey. [மங்கன்-மங்கு-மகாக்கு]
மகாநாசிகள்	மகாநாசிகள் magānācigaḷ, பெ. (n.) கோபுரங்களில் அமைக்கப்பெறும் ஒரு வகையான சிற்பம்; a sculpture in the tower of temple. [மா-மகா+நாசிகள்]
மகாம்புய பீடம்	மகாம்புய பீடம் makāmbuyapīṭam, பெ. (n.) சிற்பங்களைத் தாங்கும் பீடம் a stand structure of the sculptures. [மா-மகா+அம்புயம்+பீடம்]
மகான்யம்	மகான்யம் makāṉyam, பெ. (n.) திருப்பெரும்புதுரர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றுர்; a village in Sriperumbudur Taluk. [ஒருகா மாகாணம்- மாகான்யம்]
மகிண்டி	மகிண்டி magiṇṭi, பெ. (n.) முதுகுளத்தூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்i; a village in Mudukulattur.Taluk. [மகிழ்-மகிழ்ந்தி-மகிண்டி]
மகிழ்வட்ட ஓட்டம்	மகிழ்வட்ட ஓட்டம் magiḻvaṭṭaōṭṭam, பெ. (n.) வட்டத்தில் உள்ளும் வெளிப்புறத்தும் உள்ளவர்கள் இணை சேர்ந்து விளையாடல்; merry go round. [மகிழ்+வட்டம்+ஒட்டம்]
மகுட ஆட்டம்	மகுட ஆட்டம் maguḍaāḍḍam, பெ. (n.) கணியான் கூத்தின் வேறு பெயர்; a name for 'kaniyānāttam'. [மகுடம்+ஆட்டம்]
மங்கண்டம்	மங்கண்டம் maṅgaṇṭam, பெ. (n.) ஆழமான பகுதியில் பாறை இல்லாமல் மணல் உள்ள பகுதி; sandy bed of a water reservoir or river. (கொ.வ);. [மணல்-கண்டம்]

மங்கல நீராட்டு விழா	மங்கல நீராட்டு விழா maṅgalanīrāṭṭuviḻā, பெ. (n.) பூப்பெய்தவளுக்குச் செய்யும் சடங்கு purificatory ceremony for the girl who has attained puberty. [மக்கல+நீராட்டு+விழா]
மங்கலரேவு	மங்கலரேவு maṅgalarēvu, பெ. (n.) திருமங்கலம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a villagein Tirumangalam Taluk. [மங்கல+இறவு]
மங்கள கைசி	மங்கள கைசி maṅgaḷagaisi, பெ. (n.) பண் வகைகளிற் ஒன்று; a musical note. [மங்களம்-கைசி]
மங்கள தேசிகம்	மங்கள தேசிகம் maṅgaḷatēcigam, பெ. (n.) ஒரு வகையான பண்; a musical note. [மங்களம்+தேசிகம்]
மங்கை நல்லூர்	மங்கை நல்லூர் maṅgainallūr, பெ. (n.) மயிலாடுதுறையிலிருந்து 8 கல்மாத்திரி தொலைவில் உள்ள ஒரு ஊர்; name of a village 8 k.m. from Mayiladuturai. [மங்கை+நல்லூர்]
மச்சக்கெண்டை	மச்சக்கெண்டை maccakkeṇṭai, பெ. (n.) கரும்புள்ளியுள்ள கெண்டை மீன் வகையுள் ஒன்று; a kind of fish. [மச்சம்+கெண்டை]
மச்சூர்	மச்சூர் maccūr, பெ. (n.) திருவாடானை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruvadanai Taluk. [மாச்சு+ஊர்]
மசயன்	மசயன் masayaṉ, பெ. (n.) தெளிவில்லாதவன்; a dull headed person. [மசை+அன்]

மசநாய்	மசநாய் masanāy, பெ. (n.) வெறிபிடித்த நாய், rogue dog. (கொ.வ);. [மிசை→மச+நாய்]
மசனப்பாறை	மசனப்பாறை masaṉappāṟai, பெ. (n.) உறுதியில்லாமல் நொறுங்கும் தன்மை கொண்ட பாறை; breakable stone. [மசி-மசினம்+பாறை]
மசாலைமீன்	மசாலைமீன் macālaimīṉ, பெ. (n.) மீன் வகையுளுள் ஒன்று; a kind offish. [மசாலை+மீன்]
மஞ்சபத்துார்	மஞ்சபத்துார் mañjabatr, பெ. (n.) திரு வண்ணாமலை மாவட்டத்தில் உள்ள ஒரு ஊர்; name of the village in Tiruvannamalai. [மஞ்சம்+பற்று+ ஊர்]
மஞ்சவிளையாட்டு	மஞ்சவிளையாட்டு mañjaviḷaiyāṭṭu, பெ. (n.) தீமிதி விழாவிற்கு மறுநாள், திருமண முறை யுடையவர்கள் ஒருவர்மீது ஒருவர்மஞ்சள் நீரை ஊற்றி விளையாடும் விளையாட்டு; spraying play of coloured water among teenagers on the next day of fire pit festival. [மஞ்சள் (நீர்);+ விளையாட்டு]
மஞ்சன்பாரை	மஞ்சன்பாரை mañjaṉpārai, பெ. (n.) ஒரு வகை மீன்; yellow dog fish. [மஞ்சள்+சுறா]
மஞ்சள்பாரை	மஞ்சள்பாரை mañjaḷpārai, பெ. (n.) ஒருவகை மீன்; a kind of fish. [மஞ்சள்+பாரை]

மஞ்சள் நீர்	மஞ்சள் நீர் mañjaḷnīr, பெ. (n.) பச்சைக் கோலத்தின் வகைகளிற் ஒன்று a floral decoration. [மஞ்சள்+நீர்]
மஞ்சாடி	மஞ்சாடி1 mañjāṭi, பெ. (n.) சிவப்பான உருண்டை விதை; around shaped seed red in colour. [மஞ்சி-மஞ்சாடி] மஞ்சாடி mañjāṭi, பெ. (n.) இரண்டு குன்றி மணிகள் கொண்ட பொன் எடை; a gold weights equal to two crab eyes. "முக்கழஞ்செ மூன்று மஞ்சாடியுங் குன்றியும் பொன்"(தெ.சா.8:2:எ.529);. [மஞ்சு+ஆ]
மஞ்சிக் கோரை	மஞ்சிக் கோரை mañjikārai, பெ. (n.) கோரைக்களை வகை; reed. (வே.க.36);. [மஞ்சி+கோரை]
மஞ்சிகள்	மஞ்சிகள் mañjigaḷ, பெ. (n.) வில் யாழிலுள்ள நரம்புகளைச் சுட்டும் பெயர்; name of strings in bow harp. [மஞ்சி+கள்]
மஞ்சுவிரட்டு	மஞ்சுவிரட்டு mañjuviraṭṭu, பெ. (n.) எருதுபிடி விளையாட்டு காளையை அடக்கும் திறப்பாடு; capturing a bull at large as a proof of bravery. மறுவட சல்லிக்கட்டு, ஏறுதழுவுதல், ஏறுகோள், ஏறுகோடல் [மைந்து(வலிமை);-மஞ்சு+விரட்டு]
மட்டசீச்சான்	மட்டசீச்சான் maṭṭacīccāṉ, பெ. (n.) ஒரு வகை மீன்; if sir; squeaking porch. [மட்டம்-கீச்சான்]
மட்டப்பாரை	மட்டப்பாரை maṭṭappārai, பெ. (n.) மலபார் கடற்கரையில் இருக்கும் மீன் வகை Malabar trevally. [மட்டம்+பாரை]

மட்டுக்கட்டு-தல்	மட்டுக்கட்டு-தல் maṭṭukkaṭṭudal, 5 செ.குன் றாவி, (v.t.) வேலையைக் குறைத்துக் கொள்ளுதல்; to decrease the range ol work. இப்பொழு தெல்லாம் அவன் தன் வேலையை மட்டுக்கட்டிக் கொண்டான். (மீனவ);. [மட்டு+கட்டு]
மடக்குத் தட்டி	மடக்குத் தட்டி maḍakkuttaḍḍi, பெ. (n.) இரண்டாக மடக்கிய தட்டி; folded bamboo mat. [வடக்கு+தட்டி]
மடக்குப்பாய்	மடக்குப்பாய் maḍakkuppāy, பெ. (n.) நெட்டுவாக்கில் மடக்கும் பாய், mat to be folded lengthwise. [மடக்கு+பாய்]
மடச்சாம்பிராணி	மடச்சாம்பிராணி maḍaccāmbirāṇi, பெ. (n.) அடிமுட்டாள் (திட்டும் சொல்);; fool. (கொ.வ.வ.சொ.19);. [மட்டம்-மட+சாம்பிராணி]
மடச்சீலி	மடச்சீலி maḍaccīli, பெ. (n.) கிச்சிலி மீன் வகை; Squeaking perch. [மட+சீலி]
மடப்புறம்	மடப்புறம் maḍappuṟam, பெ. (n.) மடத்துக்கு விடப்பெற்ற இறையிலி நிலம்; free land donated for monastery. "நிலம் நாலுமாவும் இம்மடத்துக்கு மடப்புறமாக ஆயம் பாடி தூவல்." [மடம்+புறம்]
மடல்உஉளி	மடல்உஉளி maḍaluuḷi, பெ. (n.) மரத்தில் பூ வேலைப்பாடு செய்வதற்குப் பயன்படுத்தப் படும் வளைந்த கூர்மையான நுனிப்பகுதி கொண்ட உறி வகை; a kind of chisel. [மடல்+ உளி]
மடாவிளக்கு	மடாவிளக்கு maṭāviḷakku, பெ. (n.) கோயில் களில் பெரிய திரி போட்டு எரியும் விளக்கு. a large temple lamp. [மருடா-மடா+விளக்கு]

மடிக்கணினி	மடிக்கணினி maḍikkaṇiṉi, a பெ. (n.) மடியில் வைத்து இயக்கும் கணினி; laptop. [மடி+கணினி]
மடிக்கெட்டி	மடிக்கெட்டி maḍikkeḍḍi, பெ. (n.) முக்குவர் இனத்தில் மீன்பிடி வலையைச் செய்பவர்; net makers. [மடி+கட்டி-மடிக்கட்டி-மடிக்கெட்டி (கொ.வ.);]
மடிக்கோல் சிம்பு	மடிக்கோல் சிம்பு maḍikālcimbu, பெ. (n.) pieces. [மடி+கோல்+சிம்பு]
மடிகோல்	மடிகோல் maḍiāl, பெ. (n.) நெய்யப்பட்ட ஆடைகளை மடிப்பதற்குரிய கோல் a kind of weavers implement.
மடிச்சல்	மடிச்சல் maḍiccal, பெ. (n.) விளவங்கோடு வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Vilavancode Taluk. [மடி-மடிச்சல். மடி – வயல்]
மடிசார்	மடிசார் maḍicār, பெ. (n.) நடக்கும்போதுகால் தடுக்காமலிருப்பதற்காக வேட்டி அல்லது புடவையைக் கால் சுற்றி மேல் வளைத்து உடுக்கும் முறை; way of tucking cloth or saree around the waist allowing legs for free movement of walking. மாமி மடிசார் உடுத்திருக்கிறாள் (இ.வ.);. [மடிதறு-மதற்று-மடிசற்று-மடிசார்]
மடித்துக்கட்டுதல்	மடித்துக்கட்டுதல் maḍiddukkaḍḍudal, பெ. (n.) பாய் நெசவுசெய்தபின்னர் அதன் ஓரங்களைச் சீவி மடித்துக் கட்டுவது, giving final finishing to mats. [மடித்து+கட்டு]
மடிப்புசால்	மடிப்புசால் maḍippucāl, பெ. (n.) உழுத நிலத்தை மீண்டும் உழுதல்; ploughing a land already ploughed. [மடி-மடிப்பு+சால்]

மடிமைகண்டிகை	மடிமைகண்டிகை maḍimaigaṇḍigai, பெ. (n.) பொன்னேரிவட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Ponneri Taluk. [ம-மடிமை+கண்டிகை]
மடிவாளம்	மடிவாளம் maḍivāḷam, பெ. (n.) ஒசூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Hosur Taluk. [மடி(வயல்);+வாளம்]
மடு சுற்றுதல்	மடு சுற்றுதல் maḍusuṟṟudal, பெ. (n.) புலியாட்டத்தின் ஒரு கூறு; an action in the play of tiger dance. [மடு+சுற்றுதல்]
மடைக்கருப்பு	மடைக்கருப்பு maḍaikkaruppu, பெ. (n.) நாட் டுப்புறங்களில் நீர்நிலைகளைக் காக்கும் சிறு Q5Louth; a village deity near water tanks. மறுவ மடையாண்டி [மடை+கருப்பு]
மடைக்கலம்	மடைக்கலம் maḍaikkalam, பெ. (n.) கொங்கு திருமணத்தில் சமையலுக்குக் காணிக்கை அளித்தல்; amount given to the cooks in marriage. (கொ.வ.வ.சொ.120);. [மடை+கலம்]
மண்ணார்முழவு	மண்ணார்முழவு maṇṇārmuḻvu, பெ. (n.) முழவு வகையினுள் ஒன்று; a kind of musical instrument. மறுவ மண்முழவு [மண்+ஆர்+முழவு]
மண்உளுவை	மண்உளுவை maṇuḷuvai, பெ. (n.) ஒருவகை உளுவை மீன்; a kind of fish. [மண்+உளுவை]
மண்குதிர்	மண்குதிர் maṇkudir, பெ. (n.) 1. நெல்லைச் சேர்த்துவைக்கும்மண்ணாலான குதிர்; grains storing pot. 2. தவசங்களைச் சேமித்து வைக்க வைக்கோல் கொண்டு செய்யப்பட்ட குதிர்; storage device made of paddy stalk-rope. (வ.வ.வே.க.36);. [மண்+குதிர்]

மண்கூடை	மண்கூடை maṇāṭai, பெ. (n.) வெட்டிய மண்ணை எடுக்கும்கூடை; basket used for carrying earth. [மண்+கடை]
மண்டலிப்பு	மண்டலிப்பு manṭalippu, பெ. (n.) ஓர் இசைக்கலைச்சொல்; a musical term. [மண்டலம் – மண்டலிப்பு]
மண்டி சறுக்கலடைவு	மண்டி சறுக்கலடைவு maṇḍisaṟukkalaḍaivu, பெ. (n.) நடனத்தில் இடம்பெறும் ஓர் அடைவு வகை; a step variety in dance. [மண்டி+சறுக்கல்+அடைவு]
மண்டி கற்றலடைவு	மண்டி கற்றலடைவு maṇḍigaṟṟalaḍaivu, பெ. (n.) முழு மண்டியில் சுழன்று ஆடுவது; a surrounding movement in dance. [மண்டி+கற்றல்+அடைவு]
மண்டியடைவு	மண்டியடைவு maṇḍiyaḍaivu, பெ. (n.) நடன (பரத);த்தில், பொதுவாக முழு மண்டியில் அமர்ந்து முழங்கால்கள் தரையில் படும்படி மாற்றிமாற்றியாடுதல், எழுந்து நின்றாடுதல்; a dance movement. [மண்டி+ அடைவு]
மண்டிகர்	மண்டிகர் manṭigar, பெ. (n.) தமிழகத்தில், பாவைக்கூத்துக் கலைக்கு உரியவராகச் சொல்லப்படுகின்ற ஒரு பிரிவினர்; experts of puppet show. [மண்டு+ஈகர்]
மண்டைக்காடு	மண்டைக்காடு manṭaikkāṭu, பெ. (n.) கல் குளம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Kalkulam Taluk. [மண்டு-மண்டை+காடு. அடர்ந்த காடு]
மண்டைப்பாணன்	மண்டைப்பாணன் manṭaippāṇaṉ, பெ. (n.) பாணர் பிரிவினரில் ஒரு வகை; a class of Pānar community. [மண்டை+பாணர்]

மண்ணரை	மண்ணரை maṇṇarai, பெ. (n.) பல்லடம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Palladam Taluk. [மண்+ அடை-மண்ணடை – மண்ணரை]
மண்வீடு	மண்வீடு maṇvīṭu, பெ. (n.) மண்ணால் அமைக்கப்பட்ட வீடு; a mud walled house. (கொ.வ.வ.சொ.120);. [மண்+வீடு]
மண்ணின் மைந்தர்	மண்ணின் மைந்தர் maṇṇiṉmaindar, பெ. (n.) ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்திற்கு உரியவர் களாகக் கருதப்படுபவர்கள்; sons of thesoil. [மண்+இன்+மைந்தர்]
மண்திருவை	மண்திருவை maṇtiruvai, பெ. (n.) பானை செய்யப் பயன்படும் கருவி; an implement used in pottery. [மண்+திருவை]
மண்தூங்கி	மண்தூங்கி maṇtūṅgi, பெ. (n.) தவளை; frog. |மண்துரங்கி-மண்ணுக்குள் தூங்குவது (தவளை);] மண்துங்கி எனும் சொல் வடமொழியில் மண்டுகம் எனத்திரிந்தது. மண்தூங்கி maṇtūṅgi, பெ.(n.) தவளை, frog. [மண்+தூங்கி] மண்ணுக்குள் உறங்குவது என்னும் பொருளில் மண்துங்கி எனப்பெயர் பெற்றது. இச்சொல்லைக் கடன் பெற்ற வடமொழியாளர்மண்டுக எனத் திரித்துத் தவளையைக் குறிக்கும் சொல்லாக்கிக் கொண்டனர். [த.மண்தூங்கி → Skt mandűṅgi]
மண்மேளம்	மண்மேளம் maṇmēḷam, பெ. (n.) அண்ணன் மார்சுவாமி திருவிழாவில் இசைக்கப்பெறும் ஓர் இசைக்கருவி; a musical instrument. [மண்+மேளம்]
மணக்கடவு	மணக்கடவு maṇakkaḍavu, பெ. (n.) பொள்ளாச்சி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in PollachiTaluk. |மண்கடவு)

மனச்சாரி பங்கு	மனச்சாரி பங்கு maṉaccāribaṅgu, பெ. (n.) மணற்பாங்கான வயல்; a sandy field. (வவ.வே.க.36);. [மணல்+சாரி+பங்குஹ
மனச்சை	மனச்சை maṉaccai, பெ. (n.) திருப்பத்துர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruppattur.Taluk. [மணத்தி-மணச்சை]
மணப்பாக்கம்	மணப்பாக்கம் maṇappākkam, பெ. (n.) வேலூர் மாவட்டத்தில் செய்யார் ஆரணி வழித்தடத்தில் உள்ள ஒரு ஊர்; a village in Vellore district. [மணம்+பாக்கம்]
மணலூர்பேட்டை	மணலூர்பேட்டை maṇalūrpēṭṭai, பெ. (n.) விழுப்புரம் மாவட்டத்தில் உள்ள ஒரு ஊர்; a village in Vilupuram district. [மணல்+ஊர்+பேட்டை] திருவண்ணாமலையிலிருந்து செஞ்சி செல்லும் வழித்தடத்தில் உள்ளது.
மணவாளக்கோன்	மணவாளக்கோன் maṇavāḷakāṉ, பெ. (n.) மூன்றாம் இராசராசன் 15ஆம் ஆட்சி யாண்டில் வம்புபழுத்தாள் மகள் நாச்சிவைத்த விளக்கிற்காக உ(பசு)க்களைப் பெற்றுக் கொண்டு நெய் வழங்கிய இடையன் கீரந்தை திருவாய் குலம்
மணவூர்	மணவூர் maṇavūr, பெ. (n.) திருத்தணிவட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in TiruttaniTaluk. [மணவை+ஊர்]
மணற்கிளரி	மணற்கிளரி maṇaṟkiḷari, பெ. (n.) ஒருவகைப் பறவை; a kind of bird. [மணல்+கிளறி]
மணற்குடி	மணற்குடி maṇaṟkuḍi, பெ. (n.) நாகப்பட்டினம் மாவட்டத்தில் உள்ள ஒரு ஊர்; a village in Nagappattinam District. [மணல்+குடி]
மணிக்கொல்லை	மணிக்கொல்லை maṇikkollai, பெ. (n.) சிதம்பரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றுர்; a village in Chidambaram Taluk. [மணி+கொல்லை]

மணிக்கோடு	மணிக்கோடு maṇikāṭu, பெ. (n.) கடலில் மூழ்கிய குமரிக்கோட்டு மணிமேலை; a peak of the mountain 'Mani' in submerged land of the Tamils (செங்கோன் தரைச்செலவு);. [மணி+கோடு]
மணித்தாளம்	மணித்தாளம் maṇittāḷam, பெ. (n.) ஒரு தாள விசைக் கருவி; a musical instrument. [மணி+தாளம்]
மணியங்கயிறு	மணியங்கயிறு maṇiyaṅgayiṟu, பெ. (n.) பாய் ஓரம் கட்டப் பயன்படும் நார்; fibre tied at the end of the mat. [மணி+ அம்+கயிறு]
மணியஞ்சி	மணியஞ்சி maṇiyañji, பெ. (n.) நிலக்கோட்டை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Nilakottai Taluk. [ஒருகா, மணி+ இலஞ்சி-மணியிலஞ்சி-மணி யஞ்சி]
மணியன் கூட்டம்	மணியன் கூட்டம் maṇiyaṉāṭṭam, பெ. (n.) கொங்கு வேளாளரின் குடிப் பெயர்; a clan name among Kongu Vellalar. [மணியன்+கூட்டம்]
மணியாரச் சீலை	மணியாரச் சீலை maṇiyāraccīlai, பெ. (n.) பானைகளில் வடிவம் பொறிக்கும் கலை art of making decorative designs on the pottery. [மணி.+ஆரம்+சிலை]
மணிவிளக்கு	மணிவிளக்கு maṇiviḷakku, பெ. (n.) சிறிய விளக்கு வகை; a small lamp. [மணி+விளக்கு]
மணிவிளான்	மணிவிளான் maṇiviḷāṉ, பெ. (n.) அறந்தாங்கி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Arantangi Taluk. [மணி+(விளை);விளான்]

மனைவாள்	மனைவாள் maṉaivāḷ, பெ. (n.) அரிவாள் மணை; knife or blade fixed wooden plank used to slice vegetables. [மனை+வாள்]
மத்தகோகிலம்	மத்தகோகிலம் mattaākilam, பெ. (n.) போற்றிப் பாடலில் பாடப்படுகின்ற ஓர் இசைப்பாட்டு; a song of chorus in religious prayer. [மத்தம்+கோகிலம்]
மத்தாளிக்கொக்கு	மத்தாளிக்கொக்கு mattāḷikkokku, பெ.(n.) கொக்கு வகையுள் ஒன்று grey pelicon. [மத்தாளி+கொக்கு]
மத்திம அடைவு	மத்திம அடைவு mattimaaḍaivu, பெ. (n.) அடைவு வகைகளில் ஒன்று; a kind of stepping in dance. [மத்திம+ அடைவு]
மத்துக்கயிறு	மத்துக்கயிறு mattukkayiṟu, பெ. (n.) தயிர் கடையும் மத்தில் இருக்கும் கயிறு churning rope. (கொ.வ.வ.சொ.120);. [மத்து+கயிறு]
மதங்க சூளாமணி	மதங்க சூளாமணி1 madaṅgacūḷāmaṇi, பெ. (n.) ஒரு தமிழ் நூல்; a treatise in Tamil. [மதங்கம்+சூளாமணி] மதங்க சூளாமணி madaṅgacūḷāmaṇi, பெ. (n.) நடிப்புக் கலையில் சிறந்தோரைச் சுட்டுச்சொல்; a term denoting talented actor. [மதங்க+சூளாமணி]
மதர்வாடி	மதர்வாடி madarvāṭi, பெ. (n.) பொன்னேரி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Ponneri Taluk. [மதில்-மதர்+வாடி]

மதிப்பெண்	மதிப்பெண் madippeṇ, பெ. (n.) எழுத்துத் தேர்வு, போட்டி போன்றவற்றில் திறமை செயற்பாடு போன்றவற்றை மதிப்பீடு செய்து அளிக்கப்படும், தர அளவுக்கான குறியீடு; markinan examination. [மதிப்பு+எண்]
மதிப்பெண் சான்றிதழ்	மதிப்பெண் சான்றிதழ் madippeṇcāṉṟidaḻ, பெ. (n.) தேர்வில் பெற்ற மதிப்பெண் குறிக் கப்பட்ட சான்றுத்தாள்; mark certificate. [மதிப்பு+எண்+சான்றிதழ்]
மதிப்பெண் பட்டியல்	மதிப்பெண் பட்டியல் madippeṇpaṭṭiyal, பெ. (n.) மதிப்பெண்ணைக் குறிப்பிடும் பட்டியல்; mark list. [மதிப்பு+எண்+பட்டியல்]
மதிலொட்டி	மதிலொட்டி madiloṭṭi, பெ. (n.) மதிலோரம் ஒருவர் மற்றொருவர் மேலேறியும் உட்கார்ந்தும் விளையாடும் ஆட்டம் a pyramid play. [மதில்+ஒட்டி]
மதுராந்தகம்	மதுராந்தகம் madurāndagam, பெ. (n.) செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் உள்ள ஓர் ஊர்; a village in Chengalpattu. [மதுராந்தகன்-மதுராந்தகம்] மதுரையைக் கைப்பற்றிய பராந்தகனுக்கு மதுராந்தகன் என்ற பட்டப் பெயர் உண்டு. இவனுடைய பெயராலேயே இவ்வூர் அழைக்கப்பட்டது.
மதுர்	மதுர் madur, பெ. (n.) காஞ்சிபுரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Kanchipuram Taluk. [ஒருகா. மூதூர்-மோதுர்-மதூர்]
மந்த முழவு	மந்த முழவு mandamuḻvu, பெ. (n.) முழவு வகையினுள் ஒன்று; a musical instrument. [மந்தம்+முழவு]

மந்தாங்கிப்பலகை	மந்தாங்கிப்பலகை mandāṅgippalagai, பெ. (n.) நிலைகளின் மேல் வைக்கும்பலகை, uppe door frame. [மனை+தாங்கி+பலகை]
மந்திக்குஞ்சு	மந்திக்குஞ்சு mandikkuñju, பெ. (n.) மந்தி உட்காரும் நிலையில் கால்களுக்கிடையே தலையைத் தாழ்த்திய நிலையில் உட்கார்ந்து ஆடும் விளையாட்டு; a monkeys play, [மந்தி+குந்து]
மந்திரக்கட்டு	மந்திரக்கட்டு mandirakkaṭṭu, பெ. (n.) மந்திரத்தால் உறுப்புகள் செயலாற்றாமல் செய்தல்; making one disabled by black magic. [மந்திரம்+கட்டு]
மந்திரக்கன்னிமார்	மந்திரக்கன்னிமார் mandirakkaṉṉimār, பெ. (n.) மந்திரம் செய்யும் கன்னிமார்கள்; virgins capable of doing black magic. [மந்திரம்+கன்னிமார்]
மந்திரப்பாட்டு	மந்திரப்பாட்டு mandirappāṭṭu, பெ. (n.) இருவேறு வில்லுப்பாட்டுக் குழுவினரை ஒரே நேரத்தில் பாடச் செய்யும் போட்டிப் பாட்டு; retarting competetive folk song. [மந்திரம்+பாட்டு]
மந்திர விளையாட்டு	மந்திர விளையாட்டு mandiraviḷaiyāṭṭu, பெ. (n.) மோடி விளையாட்டு; a play of magic. [மந்திரம்+விளையாட்டு]
மந்தைப்பணம்	மந்தைப்பணம் mandaippaṇam, பெ. (n.) கால்நடை மேய்ச்சலுக்குக் கொடுக்கும் வரி; tax collected for cattle grazing. "pālāmīfāg குடுக்கும் முதல் மந்தைப்பணம்வாசற்பணம்". [மந்தை+பணம்]
மப்பூட்டாந்தழை	மப்பூட்டாந்தழை mappūṭṭāndaḻai, பெ. (n.) உடம்பில் பட்டால் அரிப்பு ஏற்படுத்தும் பூடு; a plant that makes irritation. (கொ.வ.வ.சொ.120);. [மப்பு+ஊட்டாம்+தழை]

மப்பேடு	மப்பேடு mappēṭu, பெ. (n.) திருவள்ளூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruvallū̃ Taluk. [மா+பேடு]
மம்மட்டி வெட்டு நையாண்டி	மம்மட்டி வெட்டு நையாண்டி mammaṭṭiveṭṭunaiyāṇṭi, பெ. (n.) கரகாட்ட நாதசுரக் கலைஞர், நாதசுரத்தை விண்ணை மண்ணை நோக்கியவாறு மேலும் கீழுமாகத் தூக்கி வாசிக்கும் நையாண்டி மேளம், folk music naiyānọi. [மண்வெட்டி-மம்மட்டி (கொ.வ.);+ வெட்டு+ நையாண்டி] மண்வெட்டிக் கொண்டு ஓங்கியோங்கி வெட்டு வதையும், தூக்குவதையும் ஒத்து இருக்கும் காரணத்தால் பெற்ற பெயர்.
மம்மானி	மம்மானி mammāṉi, பெ. (n.) அளவுக்கு அதிகம் excessively(கொ.வ.வ.சொ.121);. [மா+மானம்- மம்மானம் – மம்மானி]
மயமதம்	மயமதம் mayamadam, பெ.. (n.) சிற்பக் கலையில் கையாளப்படும் ஓர் ஒழுங்கு முறை: a method followed in sculpture. [மயன்+மதம்]
மயானக் கொள்ளை	மயானக் கொள்ளை mayāṉakkoḷḷai, பெ. (n.) நாட்டுப்புறத் திருவிழாக்களில் ஒன்று a festival of village deity. [மயானம்+கொள்ளை]
மயிந்தரபாடி	மயிந்தரபாடி mayindarapāṭi, பெ. (n.) அரக் கோணம் வட்டத்தில் உள்ள ஒரு ஊர்; a village in Arakkonam taluk. [மயேந்திரன்(மகேந்திரன்);+பாடி]
மயிர்க்கயிறு	மயிர்க்கயிறு mayirkkayiṟu, பெ. (n.) முடியால் செய்யப்படும் கயிறு; a rope made of hair. (கொ.வ.வ.சொ.121);. [மயிர்+கயிறு]

மயிர்க்குஞ்சிப்பு	மயிர்க்குஞ்சிப்பு mayirkkuñjippu, பெ. (n.) தூரிகைக்குரிய ஓர் உறுப்பு a part of brush. [மயிர்+குஞ்சிப்பு]
மயிர்க்கோதி	மயிர்க்கோதி mayirkāti, பெ. (n.) கூந்தலில் விழும் முடிச்சுகளைக் கோதி எடுக்கப் பெண்கள் பயன்படுத்தும் சிறிய கம்பி; knot removing pin. (கொ.வ.வ.சொ.121);. மறுவ. சினுக்கு வாங்கி [மயிர்+கோதி]
மயிர்வாங்கு-தல்	மயிர்வாங்கு-தல் mayirvāṅgudal, 5 செ.குன் றாவி (v.t.) தலைமுடிமழித்தல்; toshave the head. மறுவ முடி எடுத்தல் [மயிர்+வாங்கு]
மயில்புட்டி	மயில்புட்டி mayilpuṭṭi, பெ. (n.) குறவர்.பின்னும் கூடை வகைகளுள் ஒன்று a type of basket plaited by the Kuravas. [மயில்+புட்டி]
மரஅகல்	மரஅகல் maraagal, பெ. (n.) கோயில்களில் பெரிய திரிகொண்டு எரிய வைக்க உதவும் மரத்தாலான விளக்கு; a temple lamp made of wood. [மரம்+அகல்]
மர உருளை	மர உருளை maraurulai, பெ. (n.) நெல் குத்த உதவும் மரத்தால் ஆன உருளை; a morter made of wood. மறுவ மரவுரல் [மர+உருளை]
மரக்கடையாணி	மரக்கடையாணி marakkaḍaiyāṇi, பெ. (n.) தேரின் அச்சில் போடும் கடையாணி temple car axle pin. [மரம்+கடை+ஆணி]

மரக்கரண்டி	மரக்கரண்டி marakkaraṇṭi, பெ. (n.) கோயில் திருவிழாக்களில் எண்ணெய் ஊற்றப் பயன்படும் கரண்டி; wooden laddle. [(மரம்+கரண்டி]
மரக்குதிர்	மரக்குதிர் marakkudir, பெ. (n.) மரத்தால் செய்யப்பட்ட குதிர்; a wooden granary. [மரம்+குதிர்]
மரக்கொண்டி	மரக்கொண்டி marakkoṇṭi, பெ. (n.) கதவு களின் உட்புறம் சுவரின் ஒட்டையில் சொருகும் குச்சி; a wooden piece. [மரம்+கொண்டி]
மரச்சல்லடை	மரச்சல்லடை maraccallaḍai, பெ. (n.) நெல் போன்ற தவச வகைகளில் மண், கல் பிரித் தெடுக்கப் பயன்படும் சல்லடை; a winnow made of wood. [மரம்+சல்லடை]
மரத்தட்டு	மரத்தட்டு marattaṭṭu, பெ. (n.) பயறு வகை களை வேக வைத்தவுடன் கொட்டி ஆறவைப்பதற்கு உதவும் தட்டு; a plate made of wood. [மரம்+தட்டு]
மரத்தலையன்	மரத்தலையன் marattalaiyaṉ, பெ. (n.) காடை வகையுள் ஒன்று; a kind of bird.
மரத்தாரா	மரத்தாரா marattārā, பெ. (n.) பறவை வகையுள் ஒன்று; whistling seal. [மரம்+தாரா]
மரப்பண்ணை	மரப்பண்ணை marappaṇṇai, பெ. (n.) அறந்தாங்கி வட்டத்திலுள்ள சிற்றுர்; a village inArantangi Taluk. [மரம்+பண்ணை]

மரப்பாசிசிப்பு	மரப்பாசிசிப்பு marappāsisippu, பெ. (n.) ஒரு வகை மீன்; a kind of fish. [மரம்+பாசி+சிப்பு]
மரப்பாரை	மரப்பாரை marappārai, பெ. (n.) திருச்செங் கோடு வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruchengodu Taluk. [(மரல்+பாறை(பாரை);]
மரப்பூட்டு	மரப்பூட்டு marappūṭṭu, பெ. (n.) கதவுகளில் உள்புறம் உள்ள பூட்டு, inner lock. [மரம்+பூட்டு]
மரபுரிமையர்	மரபுரிமையர் maraburimaiyar, பெ. (n.) கால் வழியினர், கொடிவடியினர்; heir, lineage. [மரபு+உரிமையர்]
மரமடக்கி	மரமடக்கி maramaḍakki, பெ. (n.) அறந்தாங்கி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Arantangi Taluk. [ஒருகா மரை+மடக்கி]
மரவனேரி	மரவனேரி maravaṉēri, பெ. (n.) சேலம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Salem Taluk. [மறவன்+ஏரி]
மரிச்சிலம்பு	மரிச்சிலம்பு mariccilambu, பெ. (n.) பழனி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Palani Taluk. [ஒருகா. மாரி+சிலம்பு]
மருகல்	மருகல் marugal, பெ. (n.) திருநள்ளாற்றுக்குத் தென்மேற்கே 35 கல் தொலைவில் உள்ள ஒரு ஊர்; a village from 35 k.m. in Thirunallar.

மருகோவில்	மருகோவில் maruāvil, பெ. (n.) அறந்தாங்கி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Arantangi Taluk. [மருது+கோவில்→மருகோவில்]
மருத்துவமனை	மருத்துவமனை maruttuvamaṉai, பெ. (n.) மருத்துவம் செய்யும் இடம்: hospital. மறுவ மருத்துவச் சாலை [மருத்துவம்+மனை]
மருதாடு	மருதாடு marutāṭu, பெ. (n.) கடலூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Cuddalore Taluk. [மருதம்+நாடு]
மருதாந்தை	மருதாந்தை marutāndai, பெ. (n.) திருவாடானை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruvadanai Taluk. [மருதன்+அந்தை]
மருதூர்	மருதூர் marutūr, பெ. (n.) திருநள்ளாற்றுக்கு வடக்கே 24 கல் தொலைவில் உள்ள ஒரு ஊர்; a village in 24 k.m. from north Tirunallar. [மருது+(மரம்);+ஊர்] இக்காலத்தில் இவ்வூர் மருத்துர் என்னும் பெயருடன் அழைக்கப்படுகிறது.
மருதேரி	மருதேரி marutēri, பெ. (n.) செங்கற்பட்டு வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Chenglepet Taluk. [மருது+ஏரி]
மருவபூமி	மருவபூமி maruvapūmi, பெ. (n.) இராசத் தானத்தின் பழைய பெயர் Old name of Rajastan. (lit. arid land); [மரு(மணல்);-மருவம்+பூமி] குவலயமாலா நூலாசிரியர் (கி.பி.778); உத்தி யோதனசூரி மருவநாட்டார் அப்பா துப்பா எனுஞ் சொற்களைப் பேசுவதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்

மல்லங்குளி	மல்லங்குளி mallaṅguḷi, பெ. (n.) கோபிச் செட்டிப்பாளையம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Gopichettipalayam Taluk.
மல்லஞ்சி	மல்லஞ்சி mallañji, பெ. (n.) கம்பளத்தார் சேவை யாட்டத்தில் துணை ஆட்டக்காரர்கள் பாவாடைமேல் அணியும்ஆடை வகை; a dress worn by folk dancers. [ஒருகா மெல்+அஞ்சி - மெல்லஞ்சி – மல்லஞ்சி]
மல்லாண்டை	மல்லாண்டை mallāṇṭai, பெ. (n.) கரூர் மாவட்ட மக்களின் வழிபாட்டு முறை; a ceremony of in Karur district. [மல்+ஆண்டை]
மல்லிகுந்தம்	மல்லிகுந்தம் malligundam, பெ. (n.) ஓமலூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Omalur Taluk. [மல்லி+குன்றம்-மல்லிகுன்றம்-மல்லி-குந்தம்]
மல்லியகரை	மல்லியகரை malliyagarai, பெ. (n.) ஆத்தூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Attur Taluk.
மல்லியம்	மல்லியம் malliyam, பெ. (n.) மயிலாடுதுறை யிலிருந்து12கல்தொலைவில் உள்ள ஒரு ஊர்; a village in 12 k.m. from Mayiladuturai. [மல்லி-மல்லியம்]
மல்லு	மல்லு mallu, பெ. (n.) சிறுநீர்; urine. (கொ.வ.வ.சொ.122);. [மோள்-மொள்ளு-மல்லு]
மலகண்டை	மலகண்டை malagaṇṭai, பெ. (n.) மதுராந்தகம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Madurantakam Taluk. [மலை+ (கண்டி); கண்டை-மலைகண்டை] மலகண்டை malagaṇṭai, பெ. (n.) தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் உள்ள ஒரு ஊர்; a village in Thanjavur District. [மலை (கண்டி);கண்டை]

மலகரி	மலகரி malagari, பெ. (n.) குறிஞ்சியின் பண் வகையினுள் ஒன்று: a musical note. [மலை-மலகரி]
மலங்கம்பு	மலங்கம்பு malaṅgambu, பெ. (n.) மலையில் விளையும் கம்பு; a millet. (கொ.வ.வ.சொ.122);. [மலை+கம்பு]
மலடாக்கம்	மலடாக்கம் malaṭākkam, பெ. (n.) குழந்தைப் பேற்றைத் தவிர்க்கச் செய்யும் வழிமுறை: sterilization. [மலடு+ஆக்கம்]
மலயன்விளை	மலயன்விளை malayaṉviḷai, பெ. (n.) அகத்தீசுவரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Agastheeswaram Taluk. [மலையன்+விளை]
மலரி	மலரி malari, பெ. (n.) திருவாடானை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruvadanai Taluk. [மல்லாளி-மல்லாரி – மலரி]
மலரிடுகை	மலரிடுகை malariḍugai, பெ. (n.) ஒரு வகையான ஆடலியக்கம்; a dance posture. [மலர்+இடுகை]
மலையன் சடையன்	மலையன் சடையன் malaiyaṉcaḍaiyaṉ, பெ. (n.) கல்வெட்டில் இடம் பெற்றவன் பெயர்; a name mentioned in inscription. [மலையன்+சடையன்] செய்யாற்றில் வாழ்ந்தவன். 'அனுக்காவூர் கிழவன் மலையன் சடையன் என்று அழைக்கப்பட்டவன்.
மழகொங்கு	மழகொங்கு maḻkoṅgu, பெ. (n.) கொங்கு நாட்டின் ஒரு பிரிவு; a division of Kongu country. [மழவர்+கொங்கு]

மழலைச்சொல்	மழலைச்சொல் maḻlaiccol, பெ. (n.) குழந்தைகளின் திருத்தமுறாத இனிய பேச்சு, prattle, baby's, babbles. [மழலை+சொல்] [முள் → மள் → மள்ளன் இளைஞன் வீரன், மள்→ மழ இளமை, குழவி மழ→ மழலை முதா48]
மழலையர் பள்ளி	மழலையர் பள்ளி maḻlaiyarpaḻḻi, பெ. (n.) இளஞ்சிறார் பயிலும் பள்ளி; nursery school. [மழலையர்+பள்ளி]
மழலையாடு	மழலையாடு maḻlaiyāṭu, பெ. (n.) கொஞ்சு, lisp, prattle வாய் குவிந்து மழலையாடு (க.வி.பக்.73);. [மழலை+ஆடு]
மழவராயனேந்தல்	மழவராயனேந்தல் maḻvarāyaṉēndal, பெ. (n.) சிவகங்கை மாவட்டத்தில் உள்ள ஒரு ஊர்; a village in Sivagangai district. [மழவன்+அரையன்+ஏந்தல்] இவ்வூர் மழவராயன் என்னும் சிற்றரசன் பெயரால் ஏற்பட்டது.
மழைக்கடவுள்	மழைக்கடவுள் maḻaikkaḍavuḷ, பெ. (n.) திருமால், Tirumal. [மழை+கடவுள்]
மழுங்கனுகர்	மழுங்கனுகர் maḻuṅgaṉugar, பெ. (n.) மானமில்லாதவர்கள்; people who have no self respect. (கொ.வ.வ.சொ.122);. [மழுங்கல்-அணுகர்]
மழவங்கரணை	மழவங்கரணை maḻvaṅgaraṇai, பெ. (n.) வந்தவாசி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a villagein Wandiwash Taluk. [மழவன்+காரணை]
மழைக்கஞ்சி	மழைக்கஞ்சி maḻaikkañji, பெ. (n.) மழை வேண்டிப் பெண்கள் கூடி வைக்கும் கஞ்சிப் படையல்; a women's ceremony for rain by offering gruel. (கொ.வ.வ.சொ..122);. [மழை+கஞ்சி]

மழைக்காவியம்	மழைக்காவியம் maḻaikkāviyam, பெ. (n.) பழம்பெரும் நாட்டுப்புறக் கலை; afolklore, [மழை+காவியம்]
மழைக்கோடன் பாடல்	மழைக்கோடன் பாடல் maḻaikāṭaṉpāṭal, பெ. (n.) காணிப் பழங்குடியினரின் பாடல் வகை; a song of the Kâni tribes. [மழை+கோடல்+பாடல்]
மழைநெல்	மழைநெல் maḻainel, பெ. (n.) குன்றும் மலையும் சார்ந்த பகுதிகளில் மழையைமட்டும் நம்பி விளைவிக்கப்படும் மூன்றுமாத புன்செய் Glso suso, dry land paddy. க. மழநெல்லு [மழை+நெல்]
மழையின் மக்கள்	மழையின் மக்கள் maḻaiyiṉmakkaḷ, பெ. (n.) மள்ளரின மக்கள்; a name of Mallars. [மழை+இன்+மக்கள்]
மவிலகம்	மவிலகம் mavilagam, பெ. (n.) கல்குளம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Kalkulam Taluk. [மயில் (மவில்);+அகம்]
மவுத்தாங்கரை	மவுத்தாங்கரை mavuttāṅgarai, பெ. (n.) இசுலாம் மதத்தில் இறந்தவர்களை அடக்கம் செய்யும் இடம்; a burial ground of Mohammadan people. (கொ.வ.வ.சொ.122);. [மாவுத்தன்+கரை-மாவுத்தன்கரை-மவுத்தங் கரை]
மற்போர்	மற்போர் maṟpōr, பெ. (n.) மல்லாடல் வகைகளுலொன்று; a type of wrestling. [மல்+போர்]
மற்போர்க்கை	மற்போர்க்கை maṟpōrkkai, பெ. (n.) ஒரு வகையான இரட்டைக்கை; a dance pose. (35:20);. [மல்+போர்கை]

மறம் அடக்கி	மறம் அடக்கி maṟamaḍakki, பெ. (n.) தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் உள்ள ஒரு ஊர்; a village in Tanjavur District. [மறம்+அடக்கி] கொடுமை விளைவித்த ஒரு கூட்டத்தாரின் கொட்டத்தை ஒடுக்கிய மற்றொரு வீரனை மறம் அடக்கி என்று பாராட்டியிருக்கலாம்.
மறுப்பின்மைச் சான்றிதழ்	மறுப்பின்மைச் சான்றிதழ் maṟuppiṉmaiccāṉṟidaḻ, பெ. (n.) தடையில்லாச் சான்றிதழ்; no objection certificate. [மறுப்பு+இன்மை+சான்றிதழ்]
மறுவாழ்வு	மறுவாழ்வு maṟuvāḻvu, பெ. (n.) இயல்பான வாழ்க்கையை இழந்தோர்க்குத் திரும்ப அமைத்துத்தரப்படும் வாழ்க்கை; rehabilit ation;resettlement. வெள்ளப்பெருக்கால் வீடிழந்தவர்களுக்குமறுவாழ்வு அளிக்க அரசு நடவடிக்கை எடுத்தது. (உவ);. [மறு+வாழ்வு]
மறைவலை	மறைவலை maṟaivalai, பெ. (n.) மீன்களை மறைத்துப் பிடிக்கின்ற வலை; a net used to catch fish stealthily. மறுவ. மறுவலை [மறை+வலை]
மறைமதி	மறைமதி maṟaimadi, பெ. (n.) காருவா (அமாவாசை);; new moon. [மறை+மதி)]
மறுசரடு	மறுசரடு maṟusaraḍu, பெ. (n.) தாலி கட்டிய மறு நாள் பிள்ளையார் கோயிலில் பெண்களுக்கு இரண்டாவது சரடாகத் தாலி கட்டுதல்; a re-knot of tali on the second day of marriage. (கொ.வ.வ.சொ.122);. [மறு+சரடு]
மறுமுழுச்சி	மறுமுழுச்சி maṟumuḻucci, பெ. (n.) மண மக்களுக்கு, மாப்பிள்ளை வீட்டில் தரும் விருந்து; feast given to the couple at bridegroom's house. [மறு+முழுத்தம்-மறுமுழுத்தம்-மறுமுழுத்திமறுமுழுச்சி (கொ.வ.);]
மன்பதையாட்சி	மன்பதையாட்சி maṉpadaiyāṭci, பெ. (n.) கும்பலாட்சி, கும்பலாதிக்கம்; melocracy ochlocracy. [மன்பதை+ஆட்சி]

மன்றாட்டுப்பட்டி	மன்றாட்டுப்பட்டி maṉṟāṭṭuppaṭṭi, பெ. (n.) ஆடு, மாடு, கூட்டம்; herd of cattles. (தெ.சா.8:6:எ:74);, "இவ்வெளிக்கு எரிப்பட்டி மன்றாட்டுப்பட்டியுமாக ஐந்நூறு குழி...". [மன்றாடு+பட்டி]
மன்னன் சோழன்	மன்னன் சோழன் maṉṉaṉcōḻṉ, பெ. (n.) புதுக்கோட்டை மாவட்டத்திலுள்ள ஒரு ஊர்; a village in Pudukottai (dist.);. [மன்னன்+சோழன்]
மன்னனை	மன்னனை maṉṉaṉai, பெ. (n.) பாதுகாத்தல், ஆதரவு; support. க. மன்னனெ. தெ. மன்னிஞ்கட [மன்+அணை-மன்னனை (மன்னுதல்நிலைபெறுத்தல்);}
மன்னைக்கிளவி	மன்னைக்கிளவி maṉṉaikkiḷavi, பெ. (n.) சினச்சொல்; angry words. [மன்னை+கிளவி]
மனகதி	மனகதி maṉagadi, பெ. (n.) திருமுதுகுன்றம் (விருத்தாசலம்); வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Vriddhachalam Taluk. [ஒருகா மணம்+கதிர்]
மனத்தறிவு	மனத்தறிவு maṉattaṟivu, பெ. (n.) அன்பு love, affection. "மயிர்முனையிற் பாதி மனத்தறிவுண்டேல் அயிர்ப்புண்டங் காதிநிலை" (ஔவைக்குறள்.158);. [மனம்+அத்து+அறிவு]
மனத்தாள்	மனத்தாள் maṉattāḷ, பெ. (n.) ஓமலூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Omalur Taluk. [மனவு(உடும்பு);+தாள்]
மனத்திருக்கை	மனத்திருக்கை maṉattirukkai, பெ. (n.) கூரிய பற்களைக் கொண்ட திருக்கை மீன் வகை; pale edged sting ray. [மனவு+திருக்கை]

மனநலக் காப்பகம்	மனநலக் காப்பகம் maṉanalaggāppagam, பெ. (n.) மனநோய் மருத்துவமனை, mental health hospital. [மனம்+நலம்+காப்பகம்]
மனநலம்	மனநலம் maṉanalam, பெ. (n.) மனநன்மை; goodness of mind. "மனநலம் மன்னுயிர்க்காக்கம்". (குறள்:457);. [மனம்+நலம்]
மனநிறைவு	மனநிறைவு maṉaniṟaivu, பெ. (n.) மனத் தளவில் கொள்ளும் பொந்திகை, mental satisfaction. [மனம்+நிறைவு]
மனநிறைவளி-த்தல்	மனநிறைவளி-த்தல் maṉaniṟaivaḷittal, 4 செ.கு. வி. (v.t.) மனத்திற்குப் பொந்திகை of 5550; to get mental satisfaction. [மனநிறைவு+அளி-1]
மனநோயாளி	மனநோயாளி maṉanōyāḷi, பெ. (n.) மனநலங் குன்றியவன், உணர்வு, எண்ணம் ஆகியவற்றின் சமநிலை குன்றியவன்; insane man. [மணம்+நோயாளி]
மனப்பக்குவம்	மனப்பக்குவம் maṉappakkuvam, பெ. (n.) மனத்தளவில் பெறும் முதிர்நிலை; mental advancement. [மனம்+பக்குவம்]
மனமருட்சி	மனமருட்சி maṉamaruṭci, பெ. (n.) மனத்தில் கற்பனை செய்து மருளும் நிலை, hallucination. [மனம்+மருட்சி]
மனமை	மனமை maṉamai, பெ. (n.) செங்கற்பட்டு வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Chenglepet Taluk. [மனவு-மனமை]

மனவழுத்தம்	மனவழுத்தம் maṉavaḻuttam, பெ. (n.) மிகைப்படியான வேலைச்சுமை, நெருக்குதல் போன்றவற்றால் மனத்தில் ஏற்படும் சோர்வு: mentalstress. "மக்களிடையே மனவழுத்தங்களும் அச்சமும் மேலோங்கி நிற்கின்றன". மறுவ மனச்சோர்வு [மனம்+அழுத்தம்]
மனவுளைச்சல்	மனவுளைச்சல் maṉavuḷaiccal, பெ. (n.) மனக்குழப்பம்; tension. [மனம்+உளைச்சல்]
மனிதத் தடை தாண்டி ஓடல்	மனிதத் தடை தாண்டி ஓடல் maṉidaddaḍaidāṇḍioḍal, பெ. (n.) உட்கார்ந்தும், கால் களை நீட்டியும் இருப்பவர்களைத் தாண்டி ஓடுதல்; human hurdle relay. [மனிதன்+தடை+தாண்டி+ஒடல்]
மனைத்தெய்வம்	மனைத்தெய்வம் maṉaitteyvam, பெ. (n.) மனையுறைத் தெய்வங்கள்; house hold gods, மறுவ இல்லுறை தெய்வம் [மனை+தெய்வம்]
மனைப்பலகை	மனைப்பலகை maṉaippalagai, பெ. (n.) தறியின்கீழ் வடும்புத் தண்டுடன் பொருத்தும் பலகை; wooden plankin handloom. [மனை+பலகை]
மனைவிற்பனைமுகமை	மனைவிற்பனைமுகமை maṉaiviṟpaṉaimugamai, பெ. (n.) மனைகள் விற்கும் இடம்; real estate. [மனை+விற்பனை+முகமை]
மாக்கடுங்கோன்	மாக்கடுங்கோன் mākkaḍuṅāṉ, பெ. (n.) இறைப்பற்று மிகுந்த மன்னன்; pious king, king who indulges inspirituality. (பா.செ.ப.); "களைகட்ட மற்றிரண்டோண் மாக்கடுங் கோன் மான பேர்த்தளிய கோன்." [மா+கடுங்கோன்]

மாக்கான்	மாக்கான்1 mākkāṉ, பெ. (n.) பெருந்தவளை, a big frog. மறுவ மொக்கான் [மா-மாக்கு-மாக்கான்] மாக்கான்2 mākkāṉ, பெ. (n.) பேதை; fool. (கொ.வ.வ.சொ.122);. [மாக்கள்-மாக்கன்]
மாங்கடை	மாங்கடை māṅgaḍai, பெ. (n.) அரூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Harur Taluk. [மா(மாமரம்);+கடை]
மாங்குடி	மாங்குடி māṅguḍi, பெ. (n.) திருநள்ளாற்றுக்கு வடமேற்கே 32 கல்தொலைவில் கொல்லுமாங் குடி என்னும் பெயருடன் உள்ளது; a village32 k.m. from Thirunallar. [மா(இன்);+குடி]
மாங்குப்பை	மாங்குப்பை māṅguppai, பெ. (n.) ஓமலூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Omalur Taluk. [மா(மாமரம்+குப்பம்-குப்பை(சிற்றூர்);]
மாங்குழி	மாங்குழி māṅguḻi, பெ. (n.) கல்குளம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Kalkulam Taluk. [மா+அம்+குழி]
மாசல்	மாசல் mācal, பெ. (n.) மங்கலாகத் தெரியும் பார்வை; dim light vision, [மாசு-மாசல்]
மாசாகை	மாசாகை mācākai, பெ. (n.) மரத்தின் முதன்மையான கிளை; prime branch of a tree, (தெ.கோ.சா.3:2);. [மா+சாகை]
மாசிக்கிளி	மாசிக்கிளி mācikkiḷi, பெ.(n.) முன்னோர்களுக்கும், ஊர்த்தெய்வங்களுக்கும் செய்யும் வழிபாடு; a ceremony of worshipping ancesters and deities. [ஒருகா. மா+அரிசி+கிளறி]

மாஞ்சுமாஞ்சு	மாஞ்சுமாஞ்சு māñjumāñju, பெ. (n.) ஒய் வில்லாத உழைப்பின் கடுமை: hardworking without rest. [ஒருகா. பாய்ந்து-பாய்ந்து-பாஞ்சுபாஞ்சு-மாஞ்கமாஞ்சு]
மாட்டுக்கயிறு	மாட்டுக்கயிறு māṭṭukkayiṟu, பெ. (n.) மாடுகளுக்கு பூட்டும் கயிறு a rope for cattle. [மாடு+கயிறு]
மாட்டுத்தாழி	மாட்டுத்தாழி māṭṭuttāḻi, பெ. (n.) மாடுகள் தண்ணீர் குடிக்கும் தொட்டி; a tub of water for cattle. (கொ.வ.வ.சொ.123);. [மாடு+தாழி]
மாடக்கல்	மாடக்கல் māṭakkal, பெ. (n.) ஒசூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Hosur Taluk. [மாடம் (அடுக்கு);+கல்]
மாடபத்திரம்	மாடபத்திரம் māṭabattiram, பெ. (n.) மடத்தின் ஆளுவ நிருவாக);ப் பொறுப்பு: one who maintains the monastery. (தெ.சா.8:26:எ.440);. "பல்லவதரையன் எழுத்து இப்படிக்கு மாடபத்திரம் திருமலையுடையான் எழுத்து." [மாடம்+பத்தியம்]
மாடுவிரட்டு	மாடுவிரட்டு māṭuviraṭṭu, பெ. (n.) தீமிதி விழாவில் நடைபெறும் மாடுவிரட்டு; a festival observance. [மாடு+விரட்டு]
மாணிக்க வாணியன்	மாணிக்க வாணியன் māṇikkavāṇiyaṉ, பெ.. (n.) முதல் இராசேந்திரன் காலத்தில் திரு வோத்துரில் விளக்கு வைக்க ஏற்பாடு செய்த வணிகன்; name of a merchant. [மாணிக்கம்+வாணியன்] முதல் இராசேந்திரன் காலத்தில் தஞ்சாவூரைச் சேர்ந்த ஓர் ஊரிலிருந்து திருவோத்துருக்கு வந்தவன்
மானிய ஆடுர்	மானிய ஆடுர் māṉiyaāṭur, பெ. (n.) சிதம்பரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றுர்; a village in Chidambaram Taluk. [மானியம்+ஆடு+ஊர்]

மாத்தம்மா	மாத்தம்மா māttammā, பெ. (n.) நாட்டுப்புறக் கதைகளில் சொல்லப்படும் பெண்தெய்வம் a female deity in folklore. [மாத்து+அம்மா]
மாத்தி	மாத்தி mātti, பெ. (n.) கும்பகோணம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Kumbakonam Taluk. [மத்தி-மாத்தி]
மாத்து-தல்	மாத்து-தல் māddudal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) அடித்தல்; to beat. அவனை நன்றாக மாத்தினான். (இ.வ.);. [மாறு-மாற்று-மாத்து]
மாதவிலக்கு	மாதவிலக்கு mātavilakku, பெ. (n.) மகளிர் மாதப்பூப்பு; mensus. [மாதம்+விலக்கு]
மாதாரிகள்	மாதாரிகள் mātārigaḷ, பெ. (n.) கம்பளத்து நாயக்கர்களுக்குச் சேவைப் பலகையைச் செய்து கொடுக்கும் தொழிலாளர்; a division of workers who make drums. [மாதர்-மாதாரி]
மாதாரி	மாதாரி mātāri, பெ. (n.) மாதாரை எனும் பெரும் மத்தளம்; a percussion instrument. [மாது-மனதாரி]
மாதானம்	மாதானம் mātāṉam, பெ. (n.) சீர்காழி வட்டத்தில் சீர்காழி பழையார் வழிச்சாலையில் அமைந்துள்ள ஒரு ஊர்; a village in Sirkazhi on the way to Sirkazhi Pazhayar road. [மா+தானம்]
மாதிரிமங்கலம்	மாதிரிமங்கலம் mātirimaṅgalam, பெ. (n.) நன்னிலம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Nannilam Taluk. [மாதாளி+மங்கலம்]

மாதுமாது	மாதுமாது mātumātu, பெ. (n.) மணலைக் குவித்து பதினான்கு குழிகளில் எதிலாவது சிறு கல்லினை ஒளித்து வைக்கும் விளையாட்டு; a children's game in which they repeat the word 'madumadu'. (த.நா.வி.);. [மாதுமாது-(ஒலிக்குறிப்பு);]
மாதுளங்கனி	மாதுளங்கனி mātuḷaṅgaṉi, பெ. (n.) இலகு லீசர் சிற்பத்தின் ஒரு சிறப்புக் குறியீடு a term used in sculpture. [மாதுளம்+கனி]
மாதேவப்பட்டினம்	மாதேவப்பட்டினம் mātēvappaṭṭiṉam, பெ. (n.) தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் உள்ள ஒரு ஊர்; a village in Thanjavur district. [மாசுதேவன்+பட்டினம்] இவ்வூரின் முந்தைய பெயர் மகாதேவப் பட்டினம்.
மாந்தச்சங்கிலி	மாந்தச்சங்கிலி māndaccaṅgili, பெ. (n.) கருத்தொன்றை வெளிப்படுத்தும் வகையிலோ -எதிர்ப்பைக் காட்டும் வகையிலோ திரண்டு வந்து சாலையோரத்தில் ஒருவரோடொருவர் கை கோர்த்து நிற்றல்; people forming a chain by joining hands to demonstrate their support or protest. [மாந்தன்+சங்கிலி]
மாந்தநேயம்	மாந்தநேயம் māndanēyam, பெ. (n.) மாந்தன் மாந்தனை மதித்துச் செலுத்தும் 9 sirup love for one another;humanism. [மாந்தன்+நேயம்]
மாந்தநேயன்	மாந்தநேயன் māndanēyaṉ, பெ. (n.) humanitarian. [மாந்தன்+நேயன்] மாந்தநேயன் māndanēyaṉ, பெ. (n.) ஒருவர் மற்றொருவர்மீது காட்டும்பரிவுகலந்த உணர்வு(மனிதாபிமானம்);; humanitarianism, [மாந்தன்+பரிவு]
மாந்தவளத்துறை	மாந்தவளத்துறை māndavaḷatturai, பெ.(n.) நடுவணரசின் கல்வித்துறை: human resource department (Education department);. [மாந்தர்+வளம்+துறை]

மாந்தவளம்	மாந்தவளம் māndavaḷam, பெ. (n.) மாந்தனின் ஆற்றலாகிய வளம்; human resource. [மாந்தர்+வளம்]
மாந்தொட்டு பச்சை	மாந்தொட்டு பச்சை māndoṭṭubaccai, பெ. (n.) 1 காணிக்கை; offering. 2. நன்கொடை, donation. "புஷ்பராகம் ஒன்று மாந்தொட்டு பச்சை தொண்ணுற்றொண்று" (தெ.சா.7:4: எ.53);. [மாந்தொட்டு+பச்சை]
மாப்பிள்ளை பத்தியம்	மாப்பிள்ளை பத்தியம் mābbiḷḷaibattiyam, பெ. (n.) ஒரு வகையான நாட்டுப் பாடல்; a variety of a folk song. [மாப்பிள்ளை+பத்தியம்]
மாபட்டைவளை	மாபட்டைவளை māpaṭṭaivaḷai, பெ. (n.) அணி கலன்; jewels, ornament. "மஞ்சாடியு மிரண்டுமாபட்டைவளை ஆறினால்."(தெ.சா. 72 எ.891);. [மா+பட்டை+வளை]
பாம்பாக்கம்	பாம்பாக்கம் pāmbākkam, பெ. (n.) ஆரணி வட்டத்தில் உள்ள ஒரு ஊர்; a village in Arani. [மாயாக்கம்-மாம்பாக்கம்] அழகு அல்லது பெரிய என்ற பொருளில் இவ்வூர் அழைக்கப்பட்டிருக்கலாம்.
மாமன்நீர்	மாமன்நீர் māmaṉnīr, பெ. (n.) பருவமடைந்த பெண்ணுக்குப் பத்து நாள் தாய்மாமன் தலைக்குத் தண்ணீர் ஊற்றும் சடங்கு aritual done by maternal uncle. [மாமன்+நீர்]
மாமியார் வீடு	மாமியார் வீடு māmiyārvīṭu, பெ. (n.) சிறைச்சாலை; jail. [மாமி+ஆர்+விடு]

மாமுண்டி	மாமுண்டி māmuṇṭi, பெ. (n.) திருச்செங்கோடு வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruchengodu Taluk. [மா+முண்டி]
மாயலேரி	மாயலேரி māyalēri, பெ. (n.) 1. அருப்புக் கோட்டைவட்டத்திலுள்ள சிற்றுர்; a village in Aruppukkottai Taluk. 2. சிவகங்கை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Sivaganga Taluk. [மாயல்(வறண்டுபோதல்);+ஏரி]
மார்பொட்டி	மார்பொட்டி mārpoṭṭi, பெ. (n.) அடையாளக் குறியுடைய முத்திரைப்பொறி; badge. [மார்பு+ஒட்டி]
மாரங்கியூர்	மாரங்கியூர் māraṅgiyūr, பெ. (n.) திருக்கோவிலுர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றுர்; avillage in Tirukkoyilur Taluk. [மாரன்+அங்கன்+ஊர்]
மாரந்தை	மாரந்தை mārandai, பெ. (n.) சிவகங்கை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Sivaganga Taluk. [மாறன்+அந்தை]
மாரனி	மாரனி mārani, பெ. (n.) திருப்பத்துர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruppattur Taluk. [மரல்-மாரல்-மாரலி-மாரனி]
மாராத்தளி	மாராத்தளி mārāttaḷi, பெ. (n.) சிவகங்கை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Sivaganga Taluk. [மால்-மாரல்+தளி]
மாரிமுத்தாப்பிள்ளை	மாரிமுத்தாப்பிள்ளை mārimuttāppiḷḷai, பெ. (n.) இசைப்பாக்களில் புகழாப் புகழ்ச்சி வழிபாடு (கீர்த்தனைகளில் நிந்தைத் துதி); அமைத்துப் பாடுவதைப் பெருவழக்காகக் கொண்டு வந்த இசைப்பண் மேதை; an exponent in Tamil music. [மாரிமுத்து+பிள்ளை]

மாரிமூலை	மாரிமூலை mārimūlai, பெ. (n.) வடகிழக்கு மூலை; north east side. [மாரி+மூலை]
மாரியான்பாரை	மாரியான்பாரை māriyāṉpārai, பெ. (n.) ஒரு வகை மீன்: horse malkerel. [மாரியான்+பாரை]
மாலக் கயிறு	மாலக் கயிறு mālakkayiṟu, பெ. (n.) உறுதியான நீண்ட கயிறு; strong rope. (வ.வ.தொ.க.36);. [மால்+அ+கயிறு]
மாவத்திருப்பு	மாவத்திருப்பு māvattiruppu, பெ. (n.) கும்பகோணம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றுர்; a village in Kumbakonam Taluk. [மா+அத்தி+இருப்பு]
மாவுக்கறி	மாவுக்கறி māvukkaṟi, பெ. (n.) மாவு போல இருக்கும் இறைச்சி; delicate flesh. (கொ.வ. வ.சொ.123);. [மாவு+கறி]
மாவுச்சட்டி	மாவுச்சட்டி māvuccaṭṭi, பெ. (n.) கல்கலந்து செய்யப்பட்ட ஏனம்; a vessel. [மாவு+சட்டி]
மாவேந்தன்	மாவேந்தன் māvēndaṉ, பெ. (n.) முத்தமிழ் நாட்டு அல்லது தமிழகத் தலைவன்; emperor, [மாசி+வேந்தன்]
மாளிகைமேடு	மாளிகைமேடு māḷigaimēṭu, பெ. (n.) கடலூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றுர்; a village in Cuddalore Taluk. [மாளிகை+மேடு]

மாற்றமாடு-தல்	மாற்றமாடு-தல் mā<u>rr</u>amāṭudal, செ.குன்றா.வி. (v.t.) சொல்லாடுதல், உரையாடுதல்; to speak. தெ. மாற்றாடு - மாட்டாடு;க. மாத்தாடு [மாற்றம்+ஆடு] மாற்றம்-சொல்;ஆடு என்பது ஒரு துணை வினை.
மாற்றுச் சான்றிதழ்	மாற்றுச் சான்றிதழ் mā<u>rr</u>uccā<u>n</u><u>r</u>idaḻ, பெ. (n.) ஒரு கல்வி நிறுவனத்திலிருந்து மற்றோர் கல்வி நிறுவனத்திற்குச் செல்லும்போது முதல் நிறுவனத்தார் கொடுக்கும் சான்றிதழ்; transfer certificate. [மாற்று+சான்றிதழ்]
மாற்றுத் திறன்	மாற்றுத் திறன் mā<u>rr</u>utti<u>r</u>a<u>n</u>, பெ. (n.) உறுப்புக்குறைவு உள்ளவரிடம் காணப்படும் filmsmun; talent seen in physicaly handicaped. [மாற்று+திறன்]
மாற்றுத் திறனாளர்	மாற்றுத் திறனாளர் mā<u>rr</u>utti<u>r</u>a<u>n</u>āḷar, பெ. ஊனமுற்றோர்; physically handicaped, disabled persons, physically challenged. மறுவ மாற்றுத்திறனாளி [மாற்று+திறனாளர்]
மாறனேரி	மாறனேரி mā<u>r</u>a<u>n</u>ēri, பெ. (n.) பாண்டிய நாட்டில் உள்ள ஊர்; a village in Pandiya nadu. [மாறன்-ஏரி] இவ்வூர் முற்காலத்தில் மாறமங்கலம் என்னும் பெயர் பெற்றிருந்தது. அங்கிருந்த ஏரியின் சிறப்பால் மாறனேரியாயிற்று என்பர்.
மாறாயம்	மாறாயம் mā<u>r</u>āyam, பெ. (n.) பெண் பூப் படைந்த செய்தியைத் தாய்மாமனுக்குத் தூதாகச் சென்று சொல்வது; informing maternal uncle about the attainment of puberty (கொ.வ.வ.சொ.123);. [மாறு+ அயம்]
மான்மியக்கும்மி	மான்மியக்கும்மி mā<u>n</u>miyakkummi, பெ. (n.) கும்மிப்பாடல் வகைகளில் ஒன்று; atype of kummi play.
மானகிரி	மானகிரி mā<u>n</u>agiri, பெ. (n.) திருப்பத்துர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruppattur.Taluk. [மால்(தொடர்ச்சி);-மால்-மான+கிரி]

மானங்குல மானம்	மானங்குல மானம் māṉaṅgulamāṉam, பெ. (n.) படிமங்களின் உயரத்தினை முடிவு செய்வதில், பின்பற்றப்படும் மரபு a measuring methodin Sculptuting. [மான்+அங்குலம்+மானம்]
மானதி	மானதி māṉadi, பெ. (n.) திருச்செங்கோடு வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruchengodu Taluk, [மான்+அத்தி]
மானாபரனநல்லூர்	மானாபரனநல்லூர் māṉāparaṉanallūr, பெ. (n.) அம்பாசமுத்திர வட்டத்தில் உள்ள ஓர் ஊர்; a village in Ambasamuthiram (Thirunelveli);, [மானம்+ஆபரணன்+நல்லூர்]
மானாமதி	மானாமதி māṉāmadi, பெ. (n.) செங்கற்பட்டு வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Chenglepet Taluk. [மான்+அம்+மத்தி]
மிட்னமல்லி	மிட்னமல்லி miṭṉamalli, பெ. (n.) சைதாப் பேட்டை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Saidapet Taluk. [மேட்டு+இன்+மல்லி]
மித்திராவயல்	மித்திராவயல் mittirāvayal, பெ. (n.) திருவாடானை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruvadanai Taluk. [முத்தரையர்+வயல்]
மிதிமனை	மிதிமனை midimaṉai, பெ. (n.) கைத்தறி நெசவில் புனி விழ உதவும் கருவி; an implement in handloom weaving. [மிதி+மனை]

மிதிவிழுதல்	மிதிவிழுதல் midiviḻudal, பெ. (n.) ஒயிலாட்டத்தில், கால்களின் இயக்கம் movement of steps in oyilāttam. [மிதி+விழுதல்]
மிதுக்க வற்றல்	மிதுக்க வற்றல் midukkavaṟṟal, பெ.. (n.) திருநெல்வேலி மாவட்ட திருமண விருந்துகளில் பரிமாறப்படும் உணவுப்பண்டம்; aside dish in marriage feast in Thirunelveli district. [மிதுக்கம்+வற்றல்]
மிளகுச் சம்பா	மிளகுச் சம்பா miḷaguccambā, பெ. (n.) நெல் வகை; a kindofpaddy (வ.வ.வே.க.37);. [மிளகு+சம்பா]
மின்னாம்பள்ளி	மின்னாம்பள்ளி miṉṉāmbaḷḷi, பெ. (n.) சேலம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Salem Taluk. [மின்னல்+பள்ளி]
மின்னாமொழி	மின்னாமொழி miṉṉāmoḻi, பெ. (n.) அறந்தாங்கி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a willage in Arantangi Taluk, [மின்னம்+மொழி]
மீசநல்லூர்	மீசநல்லூர் mīcanallūr, பெ. (n.) வந்தவாசி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Wandiwash Taluk. [மீசல்+நல்லூர்]
மீட்டடைவு	மீட்டடைவு mīḍḍaḍaivu, பெ. (n.) நாட்டிய அடைவு வகை; stepping in dance. [மீட்டு+அடைவு] அரைமண்டியில் வலது காலை அதன் இடத்திலேயே தட்டி, வலப்புறமாகத் தோள்களுக்கு இடைப்பட்ட தொலைவு வரை அகற்றித்தட்டி, பின்பு இடது காலை அகற்றித் தட்டி வைத்த வலது காலின் பின்னால் குத்திவைத்த பின்னர் வலது காலையகற்றி வைத்த இடத்திலேயே தட்டுதலும், இதே போன்று இடக்காலால் செய்தலும் இவ்வடைவு ஆகும்.
மீட்டாண்ட நாச்சியார்	மீட்டாண்ட நாச்சியார் mīṭṭāṇṭanācciyār, பெ. (n.) 1257ஆம் ஆண்டு திருவண்ணாமலை கோயிலுக்குப்பாண்டங்கள் வாங்க110 பொன் வழங்கிய இரண்டாம் கோப்பெருஞ்சிங்கனின் மனைவி; Meettanda machiyar wife of Koperunsingan(1257); gave 110 gold coins for purchasing articles for the temple,

மீதிகுடி	மீதிகுடி mītiguḍi, பெ. (n.) சிதம்பரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Chidambaram Taluk. [மீதி+குடி]
மீயாளுங்கணம்	மீயாளுங்கணம் mīyāḷuṅgaṇam, பெ. (n.) மேலதிகாரம் செய்யும் குழு a committee which has the controlling power. (தெ.கோ.சா.3:2);. [மீ+ஆளும்+கணம்]
மீராளுர்	மீராளுர் mīrāḷur, பெ. (n.) சிதம்பரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Chidambaram Taluk. [மீரான்+ஊர்]
மீனவணம்	மீனவணம் mīṉavaṇam, பெ. (n.) நாகப்பட்டினம் மாவட்டத்தில் உள்ள ஓர் ஊர்; a village in Nagappattinam. [மீன்+ஆவணம்(தெரு);]
மீனக்கை	மீனக்கை mīṉakkai, பெ. (n.) நாட்டிய நளி நயக்கை; a dance pose. [மீனம்+கை]
மீனக்கொடுதி	மீனக்கொடுதி mīṉakkoḍudi, பெ. (n.) மீன (பங்குனி); மாதத்தில் காட்டை அழிக்கும் முன் தெய்வத்திற்குப் படைக்கும் கொடைவிழா; a function of making offerings to the deity before setting fire to the forest for new cultivation during the month of Panguni (March-April);. [மீனம்+கொடுதி]
மினச்சல்	மினச்சல் miṉaccal, பெ. (n.) விளவங்கோடு வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Vilavancode Taluk. [ஒருகா நத்தம் - நத்தல்-நச்சல்-அக்சல் மீள்+.அச்சல்]
மிளம்பர்	மிளம்பர் miḷambar, பெ. (n.) மீன் வயிற்றி லிருந்து பெறப்படும் அம்பர் எனும் ஒரு வகை மணப்பொருள்; ambergris. மறுவ. ஒர்க்கோவை, ஒக்கோவை [மீன்+அம்பர்]

மீனாடு	மீனாடு mīṉāṭu, பெ. (n.) சிந்துவெளிப் பகுதிக்கு வழங்கிய பழைய பெயர்: Indus valley area known as meennadu (fish land);. மீனாடு (விபுலானந்தர்-யாழ்நூல்);. [மீன்+நாடு]
மீனாவளல்	மீனாவளல் mīṉāvaḷal, பெ. (n.) திருவாடானை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruvadanai Taluk. [மீன்+(வளவு);வளவல்-வளல்]
மினெறிவேல்	மினெறிவேல் miṉeṟivēl, பெ. (n.) நீண்ட ஈட்டி: kance. [மீள்+எறி+வேல்]
முக்கட்டக்காய்	முக்கட்டக்காய் mukkaṭṭakkāy, பெ. (n.) மூன்று விதைளையுடைய நிலக்கடலைக் காய்; a ground nut having three nuts in a shell. [மூன்று+கட்டம்+காய்]
முக்கரையான மும்முடிச் சோழபுரம்	முக்கரையான மும்முடிச் சோழபுரம் mukkaraiyāṉamummuḍiccōḻpuram, பெ. (n.) மன்னார்குடி வட்டத்தில் அமைந்துள்ள ஓர் ஊர்; a village in Mannarkudi Taluk.
முக்காணி முடிச்சு	முக்காணி முடிச்சு mukkāṇimuḍiccu, பெ. (n.) முடிச்சு வகை; a kind of knot. [முக்காணி+முடிச்சு]
முக்காணியூர்	முக்காணியூர் mukkāṇiyūr, பெ. (n.) மூவேந்தர்களின் பொதுப்பிறப்பிடமாகக் கருதப்படும் ஊர்; mukkani-y-Dr considered to be the common birth place of Chera, Chola, Pandya dynasties of Tamil royal decendency. [மூ(ன்று);+காணி+ஊர்]

முக்குரும்பி	முக்குரும்பி mukkurumbi, பெ. (n.) போளூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Polur Taluk. [மூன்று+குறும்பி]
முக்கோல் அந்தணர்	முக்கோல் அந்தணர் mukālandaṇar, பெ.(n.) முக்கோல், மனை, நீர்க்கடிகை ஆகிய மூன்றும் ஏந்தி தோன்றிய (ஆகம வழியில் தவம் செய்யும் தமிழ் முனிவன்; ancient Tamil saint of TINA social order with trudant plank and water in small jar, contrary to Aryan vedic andanan. "உறித்தாழ்ந்த கரகமும் உரைசான்ற முக்கோலும்.அந்தணிர்" (கலி);. [முக்கோல்+அந்தணன்]
முக்கோணத்தட்டு	முக்கோணத்தட்டு mukāṇattaṭṭu, பெ.(n.) வடிதட்டாக பயன்படுத்தப்படும் ஏன வகை; a triangular plate. [மூன்று+கோணம்+தட்டு]
முகத்தாளி	முகத்தாளி mugattāḷi, பெ. (n.) தலைமைத்திற முடையோன், முதன்மையானவன்; leader, authority. [முகத்து+ஆளி]
முகப்போலி நடனங்கள்	முகப்போலி நடனங்கள் mugappōlinaḍaṉaṅgaḷ, பெ. (n.) விலங்குகளைப் போன்றுஉருவம் புனைந்து ஆடும் ஆட்டங்கள் a dance of wearing animal faces. [முகம்போலி+நடனம்]
முகிழ்த்தகம்	முகிழ்த்தகம் mugiḻttagam, பெ. (n.) திருவாடானை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruvadanai Taluk. [ஒருகா தடாகம்-தகம்-முகிழ்+தகம்]
முகுள் விளக்கு	முகுள் விளக்கு muguḷviḷaggu, பெ. (n.) சிறிய விளக்கு வகை; a lamp variety. [முகிழ்-முகுள்+விளக்கு]

முச்சுரப் பிறழ்ச்சிப் பண்	முச்சுரப் பிறழ்ச்சிப் பண் muccurappiṟaḻccippaṇ, பெ. (n.) பிறழ்ச்சிப் பண்ணின் ஒரு வகை; a musical note. [மு(மூன்று);+கரம்+பிறழ்ச்சி+பண்]
முசரியம்	முசரியம் musariyam, பெ. (n.) நன்னிலம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Nannilam Taluk. [முசிறி-முசரியம்]
முசடு	முசடு musaḍu, பெ. (n.) ஒரு வகை மீன்; brown tripel tail. [முசு-முசுல்; முசு-முசடு]
முசலாடி	முசலாடி musalāṭi, பெ. (n.) ஒரு வகை மீன்; brown tripel tail. [முசல்+ஆ]
முட்டக்குத்தி	முட்டக்குத்தி muṭṭakkutti, பெ. (n.) திருவாடானை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruvadanai Taluk. [முட்டம்+குத்தி]
முட்டல்	முட்டல் muṭṭal, பெ. (n.) ஆத்தூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Attur Taluk. [முட்டம்-முட்டல்]
முட்டியம்	முட்டியம் muṭṭiyam, பெ. (n.) கள்ளக்குறிச்சி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Kallakkurichi Taluk. [முட்டம்-முட்டியம்]
முட்டு-தல்	முட்டு-தல் muṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1 கலப்பை பொருத்துதல்; to fix the plough. 2.தொடுதல்; to touch. [முள்-முடு-முட்டு]

முட்டுவழி	முட்டுவழி muṭṭuvaḻi, பெ. (n.) வேளாண் தொழிலுக்குச் செலவிடப்படும் தொகை; agriculture expenses. (கொ.வ.வ.சொ.124);. [மூட்டு(செலவுகளைப் பகுத்துப் பொருத்தும்);+வழி]
முடச்சூர்	முடச்சூர் muḍaccūr, பெ. (n.) கோயமுத்துர் மாவட்டத்தில் உள்ள ஒரு ஊர்; a village in Coimbatore. [முடச்சு+ஊர்] இவ்வூரை வீரராசேந்திர சோழன் ஆண்டு வந்தான் எனக் கல்வெட்டு கூறுகிறது.
முடப்புளி	முடப்புளி muḍappuḷi, பெ.(n.) திருமுதுகுன்றம் (விருத்தாசலம்); வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Vriddhachalam Taluk. [முடம்(வளைவு);+புளி]
முடவேலி	முடவேலி muḍavēli, பெ. (n.) பரமக்குடி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Paramakkudi Taluk. [முடம்+வேலி]
முடிகண்டம்	முடிகண்டம் muḍigaṇḍam, பெ. (n.) சிவகங்கை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Sivagangai Taluk. [முடி+(கொண்டான்);கண்டம்]
முடித்தலை	முடித்தலை muḍittalai, பெ. (n.) கொங்கு நாட்டில் உள்ள ஒரு ஊர்; a village in Kongu nadu [முடி+தலை] இவ்வூர் தற்போது கொடுமுடி' என்று அழைக்கப்படுகிறது.
முடித்தானை	முடித்தானை muḍittāṉai, பெ. (n.) திருவாடானை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruvadanai Taluk. [முடி+தானை]
முடிறு	முடிறு muḍiṟu, பெ. (n.) ஒரு வகை மீன்; gizzard shad. [முடி-முறு]

முடுக்கூரணி	முடுக்கூரணி muḍukāraṇi, பெ. (n.) சிவகங்கை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Sivagangai Taluk. [முடுக்கு+ஊருணி]
முடுகியல் நடை	முடுகியல் நடை muḍugiyalnaḍai, பெ. (n.) தொங்கலைப்பாடுதற்கு உரிய நடை; a metre in prosody. [முடுக்கு+இயல்+நடை]
முடுதுரை	முடுதுரை muḍudurai, பெ. (n.) 1.சேலம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Salem Taluk, 2.அவினாசி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Avanashi Taluk. [முடு(முதலை);+(துறை);துரை]
முடையூர்	முடையூர் muḍaiyūr, பெ. (n.) செங்கற்பட்டு வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Chenglepet Taluk. [முடை(பாய்முடைதல், கூடைமுடைதல்);+ஊர்]
முண்டக்கண்	முண்டக்கண் muṇṭakkaṇ, பெ. (n.) கூட்டமாக இருக்கும் ஒரு வகை மீன்; seven banded cardinal fish. [முண்டு-முண்ட+கண்]
முண்டக்கண்கத்தளை	முண்டக்கண்கத்தளை muṇṭakkaṇkattaḷai, பெ.(n.) ஒரு வகை மீன்; black banded jewfish. [முண்டக்கண்+கத்தளை]
முண்டச்சேடு	முண்டச்சேடு muṇṭaccēṭu, பெ. (n.) சேலம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Salem Taluk. [முண்டல்+சேடு]
முண்டன்சுறா	முண்டன்சுறா muṇṭaṉcuṟā, பெ. (n.) சுறா மீன் வகையுள் ஒன்று; gangetic shark. [முண்டன்+சுறா]

முனுக்கன்	முனுக்கன் muṉukkaṉ, பெ. (n.) அமைதியாக இருப்பவன்; a calm person. (கொ.வ.வ. சொ.125);. [முலு-முணுக்கன்]
முத்தரசநல்லூர்	முத்தரசநல்லூர் muttarasanallūr, பெ. (n.) திருச்சி மாவட்டத்திலுள்ள ஒரு ஊர்; a village in Tiruchi. [மூன்று→மூ+தரையர்+நல்லூர்] முத்தரையர் என்னும் பெயர் வாய்ந்த பண்டைக் குலம் ஒன்று பழந்தமிழ் நூல்களிலே பேசப்படு கின்றது. அவர்கள் சிறந்த படைவீரராக விளங்கினர்.
முத்தரசபுரம்	முத்தரசபுரம் muttarasaburam, பெ. (n.) தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலுள்ள ஒரு ஊர்: a village in Thanjavur. [முத்தரையன்-முத்தரசன்+புரம்] சத்துரு பயங்கர முத்தரையன், பெரும் பிருகு முத்தரையன் முதலியோரின் வீரச் செயல்களை வரலாறு குறிக்கின்றது.
முத்தரசன்	முத்தரசன் muttarasaṉ, பெ. (n.) இராமநாதபுர மாவட்டத்தில் உள்ள ஒரு ஊர்; a village in Ramanathapuram. [முத்தரையன்-முத்தரசன்]
முத்தாப்பு செய்-தல்	முத்தாப்பு செய்-தல் muttāppuseytal, 1 செ.குன்றாவி, (v.t.) சிறப்பு செய்தல்; to honour. [முத்தாய்ப்பு+செய்தல்]
முத்துவரிசை	முத்துவரிசை muttuvarisai, பெ. (n.) 2,4 வடிகளின் வழி செல்லும் பாவு வரிசை a handloom feature. [முத்து+வரிசை]
முத்துக்கெண்டை	முத்துக்கெண்டை muttukkeṇṭai, பெ. (n.) கெண்டை மீன் வகையுள் ஒன்று long ray, [முத்து+கெண்டை]
முத்துவளம்	முத்துவளம் muttuvaḷam, பெ. (n.) கடலில் காணலாகும் முத்துக்களின் அடர் தொகுதி: pear as seen in sea. [முத்து+வளம்]

முதல் ஒட்டு ஆளத்தி	முதல் ஒட்டு ஆளத்தி mudaloṭṭuāḷaddi, பெ. (n.) ஆளத்தி வகையினுள் ஒன்று; a musical term. [முதல்+ஒட்டு+ஆளத்தி]
முதல் நடை	முதல் நடை mudalnaḍai, பெ. (n.) தாளக் காலத்தின் நடைகளில் ஒன்று; a time measure. [முதல்+நடை]
முதலிவயல்	முதலிவயல் mudalivayal, பெ. (n.) திருவாடானை வட்டத்திலுள்ள சிற்றுர்; a village in Tiruvadanai Taluk. [முதலி+வயல்]
முதனை	முதனை mudaṉai, பெ. (n.) விருத்தாசலம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Vriddhachalam Taluk. [முதன்-முதனை]
முதுகுக்கு முதுகு	முதுகுக்கு முதுகு muduguggumudugu, பெ. (n.) இணையை விட்டுவிட்டு வேறு ஒருவனைப் பிடித்து முதுகுக்கு முதுகு தொடும் விளையாட்டு; back to back tag. [முதுகு+கு+முதுகு]
முதுவளர்குடி	முதுவளர்குடி muduvaḷarkuḍi, பெ. (n.) அறந்தாங்கிவட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village inArantangi Taluk. [முது+வளர்+குடி]
முதுவன்திடல்	முதுவன்திடல் muduvaṉdiḍal, பெ. (n.) சிவகங்கை வட்டத்திலுள்ள சிற்றுர்; a village in Sivagangai Taluk. [முதுவன்+திடல்]
முந்திப்பலகை	முந்திப்பலகை mundippalagai, பெ. (n.) பட்டுச் சேலையில் முந்தானைபோடப் பயன் படுத்தும் அரை அடி அகலம் 6 அடி நீளம் கொண்ட தேக்குப் பலகை; a wooden plank used in silk saree weaving. [முந்தி+பலகை]

முப்பதுவெட்டி	முப்பதுவெட்டி muppaduveṭṭi, பெ. (n.) வாலாசாவட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Wallajah Taluk [ஒருகா. முப்பதுபட்டி-முப்பதுவட்டி-முப்பது+வெட்டி]
மும்முடிச்சோழகன்	மும்முடிச்சோழகன் mummuḍiccōḻkaṉ, பெ. (n.) கடலூர் மாவட்டத்திலுள்ள ஒரு ஊர்; a village in South Arcot. [மும்முடி+சோழன்] இவ்வூர் இராசராசனின் விருது பெயரால் ஏற்பட்ட ஊராகும்.
மும்முனி	மும்முனி mummuṉi, பெ. (n.) வந்தவாசி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in WandiwashTaluk. [மு(மூன்று);+முனி]
முரடன் சுறா	முரடன் சுறா muraḍaṉcuṟā, பெ.(n.) சுறா மீன் வகையுள் ஒன்று; gangetic shark. [முரடன்+சுறா]
முரட்டுமஞ்சி	முரட்டுமஞ்சி muraṭṭumañji, பெ. (n.) யாழின் ஒலிநயத்தில் பகையாகக் கருதப்படுவது; anti - feature in harp. [முரடு+மஞ்சி]
முராமணி	முராமணி murāmaṇi, பெ. (n.) சிவகங்கை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Sivaganga Taluk. [முரல்+மணி]
முருக்கேரி	முருக்கேரி murukāri, பெ. (n.) 1. வேலூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Vellore Taluk. 2.திண்டிவனம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றுர்; a village in Tindivanam Taluk. [முருக்கன்+ஏரி]
முருகாப்பாடி	முருகாப்பாடி murukāppāṭi, பெ. (n.) போளூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Polur Taluk. [முருகன்+பாடி]

முருகினிவயல்	முருகினிவயல் muruginivayal, பெ. (n.) அறந்தாங்கி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Arantangi Taluk. [முருகு+அணி+வயல்]
முருதகன்முடி	முருதகன்முடி murudaganmuḍi, பெ. (n.) திருப்பத்துர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruppattur Taluk. [முருதகன்+முடி]
முல்லனம்	முல்லனம் mullanam, பெ. (n.) வேலூர் மாவட்டத்தில் வேலூர் கோட்டைக்கு அருகில் உள்ள ஓர் ஊர்; a village near fort in Vellore. [முள்+வனம்]
முல்லைத் தீம்பாணி	முல்லைத் தீம்பாணி mullaittīmbāṇi, பெ. (n.) இன்றைய மோகன இராகத்தின் பண்டைய பெயர்; ancient Tamil name of 'mögana rāga' in music. [முல்லை+திம்+பாணி]
முழிங்கள் திரப்பட்டு	முழிங்கள் திரப்பட்டு muḻiṅgaḷtirappaṭṭu, பெ. (n.) திருவள்ளூர் மாவட்டத்தில் உள்ள ஓர் ஊர்; a village in Tiruvalur. [முழிங்கள்+திரம்+பற்று]
முழுக்கைத்தட்டு	முழுக்கைத்தட்டு muḻukkaittaṭṭu, பெ.(n.) கும்மியாட்டத்தில் கைகளைத் தட்டும் முறை: clapping in kummi dance. [முழு+கை+தட்டு]
முழுவி	முழுவி muḻuvi, பெ. (n.) சேலம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Salem Taluk. [முழுவல்-முழுவி]

முழையூர்	முழையூர் muḻaiyūr, பெ. (n.) காரைக்கால்வட்டத்தில் உள்ள ஒரு ஊர்; a village in Karaikkal. [முழை(குகை);+ஊர்] இது குறும்பர் நாட்டு ஊர்களில் ஒன்றாகும். இதனைத் தலைமையிடமாகக் கொண்ட நாடு முழையூர்நாடு என்னும் பெயருடன் திகழ்கின்றது.
முழையூர் நாட்டுக்கோன்	முழையூர் நாட்டுக்கோன் muḻaiyūrnāṭṭukāṉ, பெ. (n.) திருநள்ளாற்றுச் சிவன் கோயிலில் "சோலை இடர் தீர்த்தான் முழையூர் நாட்டுக் கோன்" என்று குறிக்கப்பட்டவன்; a person mentioned in temple inscription. [முழையூர்+நாட்டு+கோன்]
முளளககாரா	முளளககாரா muḷaḷagagārā, பெ. (n.) ஒரு வகைச்சிறு கடல் மீன்; a kind of sea fish small in size. [முள்ளு+காரா]
முள்ளஞ்சாயல்	முள்ளஞ்சாயல் muḷḷañjāyal, பெ. (n.) அலையில் மிதக்கும் தென்னை ஒலை நிழல் பகுதி; shadow caused by coconut tree branches laid on the surface of the Sea enabling the fisherman to catch wavval variety of fish. [முள்ளம்+சாயல்(நிழல்);]
முள்ளரம்	முள்ளரம் muḷḷaram, பெ. (n.) இரும்பிலுள்ள மேடு, பள்ளங்களைத் தேய்த்துச் சரி செய்ய உதவும் இரண்டு பக்கங்களிலும் முள் அமைப்பில் இருக்கும் அர வகை; spiked file on both side. [முள்+அரம்]
முள்ளன்றம்	முள்ளன்றம் muḷḷaṉṟam, பெ. (n.) அரக்கோணம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; avillage in Arakonam Taluk. [ஒருகா முள்+மன்றம்]
முள்ளார்மீன்	முள்ளார்மீன் muḷḷārmīṉ, பெ. (n.) ஒருவகைச் சிறு கடல் மீன்; a kind of sea fish. [முள்+ஆர்+மீன்]

முள்ளாவலை	முள்ளாவலை muḷḷāvalai, பெ. (n.) கடலடித் தரையில் உள்ள மீன்களைப் பிடிப்பதற்காகக் கனமான எடைக்கல் அல்லது சுடு மண் உருளை கட்டப்பட்ட வலை; a type of fishing net. [முள்ளுதல் - (முகந்து அள்ளுதல்); முள்முள்ளான்+வலை]
முள்ளிக்குடி	முள்ளிக்குடி muḷḷikkuḍi, பெ. (n.) திருவாடானை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruvadanai Taluk. [முள்-முள்ளி+குடி]
முள்ளிப்பாளையம்	முள்ளிப்பாளையம் muḷḷippāḷaiyam, பெ. (n.) வேலூர்க்கு அருகில் உள்ள ஒரு ஊர்; a village near the Vellore. [முள்ளி+பாளையம்] அடர்ந்த முள்ளிச் செடிகள் எங்கும் நிறைந்த பகுதியில் உண்டான ஊர். "முள்ளிப்பாளையம்" காரணப் பெயர்.
முள்ளுக்குத்தி	முள்ளுக்குத்தி muḷḷukkutti, பெ. (n.) நெய்யப்பட்ட சேலையை அகலவாக்கில் தொய் வின்றி இழுத்துப் பிடிக்கப் பயன்படுத்தப்படும் முள் சட்டம்; a frame to hold tightly in handloom. [முள்-முள்ளு+குத்தி]
முள்ளுபிளாச்சி	முள்ளுபிளாச்சி muḷḷubiḷācci, பெ. (n.) முள்ளம்பன்றி மீன் வகை; porcupine fish. [முள்ளு+பிளாச்சி]
முள்ளுமுனை	முள்ளுமுனை muḷḷumuṉai, பெ. (n.) திருவாடானை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruvadanai Taluk. [முள்ளு+முனை]
முள்ளூறி	முள்ளூறி muḷḷuṟi, பெ. (n.) ஒரு வகை மீன்; marked fikfish. [முள்+ஊறி]
முளை ஒதுங்கல்	முளை ஒதுங்கல் muḷaioduṅgal, பெ. (n.) விதை நெல்லை ஐந்து நாள் காய வைத்து எடுத்து வைத்தல்; preserving the choice paddy for seeding purpose. [முளை (முளை நெல்);+ஒதுங்கல்]

முளைநீர்	முளைநீர் muḷainīr, பெ. (n.) விதை நெல் முளைத்தவுடன் பாய்ச்சும் நீர் watering the paddy field as soon as the seed sprouts. மறுவ. எடுப்பு நீர், கங்களவு
முற்றதிகாரி	முற்றதிகாரி muṟṟadikāri, பெ. (n.) விருப்பமாக ஆட்சி செய்பவன்; ruler of autocracy. [முற்று+அதிகாரி]
முறிவாடு	முறிவாடு muṟivāṭu, பெ. (n.) நஞ்சை (விடத்தை); முறிக்கும் மருந்து; anti poison medicine. (கொ.வ.வ.சொ.126);. [முறி+(பாடு);வாடு]
முறுக்குத்தட்டம்	முறுக்குத்தட்டம் muṟukkuttaṭṭam, பெ. (n.) முறுக்கு பிழியும் கருவி; a device to make a snack murukku. [முறுக்கு+தட்டம்]
முறுக்குப்பட்டு	முறுக்குப்பட்டு muṟukkuppaṭṭu, பெ. (n.) இரண்டு இழைகள் சேர்த்து முறுக்கிய இழையாலான பட்டு; double thread silk. [முறுக்கு+பட்டு]
முறுக்கேறிய மஞ்சி	முறுக்கேறிய மஞ்சி muṟukāṟiyamañji, பெ. (n.) யாழுக்குரிய நரம்பினை மீட்டுவதில் செய்யத் தகாதது; the don't of playing harp. [முறுக்கு+ஏறிய+மஞ்சி]
முன்கட்டி	முன்கட்டி muṉkaṭṭi, பெ. (n.) முறத்தில் முன் புறம் உள்ள இரண்டு மூலைகளைக் கட்டுகை; finishing two ends in winnow making. [முன்+கட்டி]
முன்குச்சி	முன்குச்சி muṉkucci, பெ. (n.) முறத்தின் முன்பக்கம்குச்சி வைத்துக் கட்டுவது fire part fixing stick in the forefront of the winnow. [முன்+குச்சி]

முன்கைத்தொடரி	முன்கைத்தொடரி muṉkaittoḍari, பெ. (n.) கைச்சங்கிலி; hands cuff. [முன்கை+தொடரி]
முன்தண்டு	முன்தண்டு muṉtaṇṭu, பெ. (n.) வடும்புத் தண்டில் இருந்து நூல்களை முன்தண்டுக்குக் கொண்டு வந்து இணைக்கும் மரம்; a device in handloom. [முன்+தண்டு]
முன்னேறும் சிலைகள்	முன்னேறும் சிலைகள் muṉṉēṟumcilaigaḷ, பெ. (n.) தொடுபவர் ஒன்று முதல் பத்து வரை எண்ணுவதற்குள் சிலையாக நிற்கும் விளையாட்டு; a children's game. [முன்னேறும்+சிலை+கள்]
முனியந்தல்	முனியந்தல் muṉiyandal, பெ. (n.) திருவண்ணாமலை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruvannamalai Taluk. [முனி+ஏந்தல்(ஏரி);]
முனிவாழை	முனிவாழை muṉivāḻai, பெ. (n.) கள்ளக்குறிச்சி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Kallakkurichi Taluk. [முன்னி+வாழை]
முனிவேடம்	முனிவேடம் muṉivēṭam, பெ. (n.) பூத நடனம்; a bhuta dance, [முனி+வேடம்]
முனையதரையன ◌ான கண்டிய தேவன்	முனையதரையனான கண்டிய தேவன் muṉaiyadaraiyaṉāṉagaṇṭiyadēvaṉ, பெ. (n.) வீரபாண்டியன் 10வது ஆட்சி ஆண்டில் சந்தி ஏற்படுத்தி இதற்காகச் செலவுக்குத் தவசி பெரும் பாக்கத்தில் வரி நீக்கி நிலங்களைத் தானமாக வழங்கிய குறுநில மன்னன்; a chieftain. [முனையதரையன்+ ஆன+கண்டியன்+தேவன்]
மூக்குத்தள்ளு	மூக்குத்தள்ளு mūkkuttaḷḷu, பெ. (n.) கோலிக்குண்டு விளையாட்டில் தோற்றவர் குண்டினைத் தள்ளும் வகை; a children's game. [முக்கு+தள்ளு]

மூக்குடி	மூக்குடி mūkkuḍi, பெ. (n.) அறந்தாங்கி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Arantangi Taluk. [மூத்த+குடி-முக்குடி]
மூக்குமட்டை	மூக்குமட்டை mūkkumaṭṭai, பெ. (n.) பனை மரத்தின் நுனி மட்டை; tip of palmyra leafstalk. [முக்கு+மட்டை]
மூகளூர்	மூகளூர் mūkaḷur, பெ. (n.) ஒசூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in HosurTaluk. [மூன்று+கல்+ஊர்-முக்கல்லூர்-மூகலூர்மூகளூர் (கொ.வ.);]
மூங்கில் கலவா	மூங்கில் கலவா mūṅgilkalavā, பெ. (n.) ஒரு வகை மீன்; yellow rock cod. [மூங்கில்+கலவாய்]
மூங்கில் கூடை	மூங்கில் கூடை mūṅgilāṭai, பெ. (n.) மூங்கிலால் பின்னப்பட்ட கூடை; a bamboo basket. [மூங்கில்+கூடை]
மூஞ்சூர்பட்டு	மூஞ்சூர்பட்டு mūñjūrpaṭṭu, பெ. (n.) வேலூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Vellore Taluk. [மூஞ்சூர்+(பற்று);பட்டு]
மூட்டுக்குட்டி	மூட்டுக்குட்டி mūṭṭukkuṭṭi, பெ. (n.) பெண் ஆட்டிக்குட்டி; young of she-goat. "மூடும் நாகும் யாடல பெறா" (தொல்மரபி);. [மூடு+குட்டி]

மூட்டி	மூட்டி mūṭṭi, பெ.(n.) ஆண்கள் உடுத்தும்சாரம் lungi. மறுவ. வளியன் [மூட்டு-மூட்டி]
மூடுகுழி	மூடுகுழி mūṭuguḻi, பெ. (n.) பல்லாங்குழியில் தோற்றுநிரப்பப்படாத வெறுங்குழி; pt not file. in an indoor game. (தெ.ஆ.வ);. [மூடு+குழி]
மூடூர்	மூடூர் mūṭur, பெ. (n.) வந்தவாசி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Wandiwash Taluk. [முடுவல்-மூடு:ஊர்]
மூணாங்குழி	மூணாங்குழி mūṇāṅguḻi, பெ. (n.) இறப்புச் சடங்கின்போது, பால் தெளிக்கும் இடம்: a place to conduct the third day death rite. த.வ. மூன்றாம்குழி [மூன்றாம்+குழி-மூன்றாங்குழி-மூணாங்குழி (கொ.வ.);]
மூணாம்சேத்தி	மூணாம்சேத்தி mūṇāmcētti, பெ. (n.) மன்னார்குடி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Mannargudi Taluk. [மூன்றாம்+செய்-செய்த்தி-சேத்தி]
மூணுகட்டை	மூணுகட்டை mūṇugaṭṭai, பெ. (n.) ஒன்றுமுதல் ஆறு வரையிலான எண்கள் எழுதப்பெற்ற அட்டையும், மூன்று கட்டைகளும் பயன்படுத்தி ஆடப்படும் சூது விளையாட்டு; a dice play. [மூன்று+கட்டை]
மூத்தாருண்ணி	மூத்தாருண்ணி mūttāruṇṇi, பெ. (n.) கல்குளம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Kalkulam Taluk. [மூத்த+ஊருணி]

மூத்தை	மூத்தை mūttai, பெ. (n.) முதியவன்; old man. மூத்தையால் நடக்க முடியவில்லை (மீனவ.);. [மூத்தல்-மூத்தை]
மூர்தினிவயல்	மூர்தினிவயல் mūrtiṉivayal, பெ. (n.) திருப்பத்துர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruppattur.Taluk. [மூலை+தண்ணிர்+வயல்]
மூலக்காடு	மூலக்காடு mūlakkāṭu, பெ. (n.) கள்ளக் குறிச்சி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Kallakkurichi Taluk. [முலை+காடு]
மூலக்குச்சி	மூலக்குச்சி mūlakkucci, பெ. (n.) வடும்புத் தண்டையும் முன் தண்டையும் இழுத்துக் கட்டும் குச்சிகள்; an handloom device. [மூலை+குச்சி]
மூலக்குறிச்சி	மூலக்குறிச்சி mūlakkuṟicci, பெ. (n.) மதுரை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Madurai Taluk. [மூலை+குறிச்சி]
மூலம்பேடு அந்தணன்	மூலம்பேடு அந்தணன் mūlambēṭuandaṇaṉ, பெ. (n.) உப்பு வணிகராயிருந்து கல்வி, ஓகம் ஆகியவற்றில் தேர்ச்சி பெற்று முக்கோல் அந்தணராகிய சான்றோர்; the name found in a burial urn, refers to a agamic Tamil saint though originally he was a salt merchant. Anthanan in TINA social organisation was a status name of non-Aryan Tamil society. [மூலம்பேடு+அந்தணன்]
மூலைமடக்கி,	மூலைமடக்கி, mūlaimaḍakki, பெ. (n.) முறத்தில் மூலையை மடக்கிப் பின்னுவது: folder knit of corners. [மூலை+மடக்கி]
மூலவயல்	மூலவயல் mūlavayal, பெ. (n.) 1. திருவாடானை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruvadanai Taluk. 2. அறந்தாங்கி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Arantangi Taluk. [மூலை+வயல்]

மூலனூர்	மூலனூர் mūlaṉūr, பெ. (n.) தாராபுரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Dharapuram Taluk. [மூலன்+ஊர்]
மூலைக்கோடு	மூலைக்கோடு mūlaikāṭu, பெ. (n.) கட்ட விளையாட்டில் நான்கு மூலைகளை இணைக்கும் கோடு; line connecting four COfnefS. [மூலை+கோடு].
மூவர்கண்மாய்	மூவர்கண்மாய் mūvarkaṇmāy, பெ. (n.) திருவாடானை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruvadanai Taluk. [மூவர்+கண்மாய்]
மூவேந்தர் உடன்படிக்கை	மூவேந்தர் உடன்படிக்கை mūvēndaruḍaṉpaḍikkai, பெ. (n.) மூவேந்தர் கூட்டணி பார்க்க;see movesdarkūlfans. [மூன்று+வேந்தர்+உடன்படிக்கை]
மூவேந்தர் கூட்டணி	மூவேந்தர் கூட்டணி mūvēndarāṭṭaṇi, பெ. (n.) வடநாட்டுப் படையெடுப்பை முறியடிக்கத் தமிழ் மூவேந்தர்களும் ஒன்றுகூடி தமக்குள் செய்துகொண்ட உடன்படிக்கை; federation of the three Tamil kings made an accepted agreement in view of safeguarding against the invasion or attack of north Indianarmies andplunderers, (காரவேலன் கல்வெட்டு);. [மு(மூன்று);+வேந்தர்+கட்டணி]
மூன்றன் அலகு	மூன்றன் அலகு mūṉṟaṉalagu, பெ.(n.) ஒரு தட்டும் இரண்டு எண்ணிக்கையும் கொண்ட தாளக்குறியீடு; a time measure of steps. [மூன்று+அன்+அலகு ‘அன்’-சாரியை]
மூன்றாக மறைதல்	மூன்றாக மறைதல் mūṉṟākamaṟaidal, பெ. (n.) விரட்டுபவன் ஒடுகின்றவனைத் துரத்தியும், ஒடுபவன் தப்பிக்க ஒர் இணை யளின் (சோடியின்); பின்னால் மறைந்துநின்றும் விளையாடல்; a children's play. [மூன்று+ஆக+மறைதல்]
மூன்றுகளை	மூன்றுகளை mūṉṟugaḷai, பெ. (n.) ஒரெண்ணிக்கைக்குள் பன்னிரு குறில்கள் அடைந்து ஒலிக்கும் நேரம்; a metre in prosody. [மூன்று+களை]

மூன்று கால் ஓட்டம்	மூன்று கால் ஓட்டம் mūṉṟukālōṭṭam, பெ. (n.) ஓர் அணி இணைகளில் ஒரு பக்கமுள்ள கால்களை ஒரு துண்டுக் கயிற்றால் கட்டிக் கொண்டு ஓடுதல்; three legged relay). [மூன்று+கால்+ஓட்டம்]
மெட்டடைவு	மெட்டடைவு meḍḍaḍaivu, பெ. (n.) அரை மண்டியில் காலின் மெட்டி அணிகின்ற பகுதியை நிலத்தினின்று எடுக்காமல் குதி காலை மட்டும் உயர்த்தித் தட்டுவது a stepin dance. [மெட்டு+அடைவு]
மெட்டராத்தி	மெட்டராத்தி meṭṭarātti, பெ. (n.) உடுமலைப் பேட்டை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in udumalpet Taluk. [மேட்டு+அரத்தி]
மெய் இழி-தல்	மெய் இழி-தல் meyiḻidal, செ.கு.வி. (v.i.) கருக்கலைதல்; to be abort. அந்த அம்மை யார்க்கு மெய் இழிந்தது. (உவ.); மறுவ உடம்பு இறங்குதல் [மெய்+இழி]
மெலைமுறி	மெலைமுறி melaimuṟi, பெ. (n.) பாண்டிய நாட்டுச் சிற்றூர்; a village in Pandya territory. "வல்லனாடுமெலைமுறி திருச்சடை முடிஎன்கிற கிராமம்."(தெ.சா.7:4:எ.489);, [மேலை-மெலை+முறி]
மென்னிப்பிடிச்சுழி	மென்னிப்பிடிச்சுழி meṉṉippiḍiccuḻi, ul பெ. (n.) மாட்டின் கழுத்தின் கீழ்ப்பக்கத்தில் இருக்கும் தீமை பயக்கும் கழி: abad markon COW. [மென்னி+பிடி+சுழி]
மெனிசி	மெனிசி meṉisi, பெ. (n.) அரூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Harur Taluk. [மிளகு-மிளகி-மெனிசி]

மேக்களுர்	மேக்களுர் mēkkaḷur, பெ. (n.) திருவண்ணாமலை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruvannamalai Taluk. தெ. மேக்கலு [மேழகம்-(செம்மறி ஆடு); மேக்கள்+ஊர்]
மேகாத்து	மேகாத்து mēkāttu, பெ. (n.) மேற்கு திசையிலிருந்து வீசும் காற்று; westerly wind. [மேல்+காற்று]
மேச்சல்காடு	மேச்சல்காடு mēccalkāṭu, பெ. (n.) ஆடு, மாடு, மேயும் இடம்; grazing ground. [மேய்ச்சல்+காடு→மேச்சக்காடு கொ.வ.]
மேடைத்தறி	மேடைத்தறி mēṭaittaṟi, பெ. (n.) தரையிலிருந்து112அடி உயரத்தில் அமைக்கப்பட்ட நெய்யும் வசதியுடைய தறி வகை: handloom on a raised stage. [மேடை+தறி]
மேல் கொங்கு	மேல் கொங்கு mēlkoṅgu, பெ. (n.) கொங்கு நாட்டின் மேற்பகுதி; western part of Kongu country. மறுவ மீகொங்கு [மேன்+கொங்கு]
மேல் கோப்பு	மேல் கோப்பு mēlāppu, பெ. (n.) வீட்டின் மேல் உள்ள பகுதிகள்; upper part of wall in a house. [மேல்+கோப்பு]
மேல்நர்மா	மேல்நர்மா mēlnarmā, பெ. (n.) அரக்கோணம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Arakonam Taluk. [ஒருகா மேல்+நன்மா-மேல்நன்மா-மேல்நர்மா (கொ.வ.);]
மேல்நிலையாக்கம்	மேல்நிலையாக்கம் mēlnilaiyākkam, பெ. (n.) ஒன்றை மேம்படுத்துதல்; upgradation, further development. [மேன்+நிலை+ஆக்கம்]

மேல் பளுவு	மேல் பளுவு mēlpaḷuvu, பெ. (n.) எனியின் மேல்பகுதியில் மொத்தமான பளுவைப்போட்டு ஏணிக் குச்சிகளை இணைப்பது; connecting the steps in a ladder putting weight above. [மேல்-பளுவு]
மேலபூடி	மேலபூடி mēlapūṭi, பெ. (n.) திருத்தணி வட்டத்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruthani Taluk. [மேலை+பூண்டி(ஏரி);]
மேலழகினானூர்	மேலழகினானூர் mēlaḻkiṉāṉūr, பெ. (n.) நெல்லை மாவட்டத்தில் தென்காசி வட்டத்தில் அமைந்துள்ள ஓர் ஊர்; a village in Thenkasi (Taluk);Nellai (dt.);. [மேல்+அழகினான்+ஊர்]
மேலம்பி	மேலம்பி mēlambi, பெ. (n.) காஞ்சிபுரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Kanchipuram Taluk. [மேல்+அம்பி]
மேலைத்தாங்கல்	மேலைத்தாங்கல் mēlaittāṅgal, பெ. (n.) வேலூர் மாவட்டத்தில் நெடுங்குணம் அருகில் உள்ள ஓர் ஊர்; a village in Vellore near the Nedumkunam. [மேலை+தாங்கல்(ஏரி);] 'சுக்கிய வருடம் எனத் தொடங்கும் பிறகாலக் கல்வெட்டில் இவ்வூர் இடம் பெற்றுள்ளது.
மேவண்டு	மேவண்டு mēvaṇṭu, பெ. (n.) வண்டின் ஒரு வகை; a kind of beetle. [மை-மே+வண்டு]
மேவாணி	மேவாணி mēvāṇi, பெ. (n.) கோபிச்செட்டி பாளையம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Gopichettipalayam Taluk. [மேல்+வாணி]
மேளச்சட்டி	மேளச்சட்டி mēḷaccaṭṭi, பெ. (n.) மேள இசைக்குப் பயன்படும் சட்டி; a pot used for music performance. [மேளம்+சட்டி]

மேற்கட்டு கட்டுதல்	மேற்கட்டு கட்டுதல் mēṟgaṭṭugaṭṭudal, பெ. (n.) நாட்டுப்புறங்களில், வீடு கட்டும் நுட்பங்களில் ஒன்று; a device of house construction in village. [மேல்+கட்டு+கட்டுதல்]
மேற்கண்டை	மேற்கண்டை mēṟkaṇṭai, பெ. (n.) செங்கற்பட்டு வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Chinglepet Taluk. [மேல்+கண்டி-கண்டை-(கண்டி-நீர்நிலை);]
மேற்கணக்கு	மேற்கணக்கு mēṟkaṇakku, பெ. (n.) ஐம்பது முதலா ஐந்நூறு ஈறாக ஐவகைப்பாவும் பொருள் தெரிமரபின் தொகுக்கப்படுவது; anthology of ancient poems. [மேல்+கணக்கு]
மேனலூர்	மேனலூர் mēṉalūr, பெ. (n.) அரக்கோணம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Arkonam Taluk. [மேல்+நல்லூர்-மேல்நல்லூர்-மேனலூர் (கொ.வ);]
மேனிலாப்படியா ன வீரராசேந்திரபுரம்	மேனிலாப்படியான வீரராசேந்திரபுரம் mēṉilābbaḍiyāṉavīrarācēndiraburam, பெ. (n.) திருவாரூர்மாவட்டத்திலுள்ள ஓர் ஊர்; a village in Thiruvarur. [மேல்+நிலை+பாடி+ஆன+வீரராசேந்திரபுரம்]
மைதகம்	மைதகம் maidagam, பெ. (n.) விளவங்கோடு வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Vilavancode Taluk. [ஒருகா மை+(தடாகம்);.தகம்-மைதகம் (கரிய நீர்நிலை);]
மையக்குறுக்கு	மையக்குறுக்கு maiyakkuṟukku, பெ. (n.) காலத(சன்னலின்);ரின் நடுவில் (மையத்தில்); இருப்பது; middle rib in window. [மையம்+குறுக்கு]
மையூர்கிழான்	மையூர்கிழான் maiyūrkiḻāṉ, பெ. (n.) இளஞ்சேரல் இரும்பொறையின் அமைச்சராக இருந்த கற்றுத்துறை போகிய பெருமகனார்; al earned ministerinthe Royal assembly of the Cera king llancéral Irumporai. [மையூர்+கிழான். மை-எருமை. மையூர்மைசூர்] இவர் அந்வஞ்செள்ளையின் தந்தையும் பெருஞ் சேரல் இரும் பொறையின் மாமனாரும் இளஞ்சேரல் இரும்பொறையின் தாய்வழிப் பாட்டனாரும் ஆவார்.

மைலார்வாடா	மைலார்வாடா mailārvāṭā, பெ.(n.) திருத்தணி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruthani Taluk. [மயில்+ஆல்+வாடி-மயிலார்வாடி-மைலார் வாடா (கொ.வ.);]
மைலி	மைலி maili, பெ. (n.) அருப்புக்கோட்டை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Aruppukkottai Taluk. [மயில்-மைலி]
மைலை	மைலை mailai, பெ. (n.) செங்கற்பட்டு வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Chinglepet Taluk. [மயில்-மைலை]
மைவயல்	மைவயல் maivayal, பெ. (n.) அறந்தாங்கிவட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Arantangi Taluk. [மொய்-மை+வயல்]
மொக்குரி	மொக்குரி mokkuri, பெ. (n.) தண்ணீரில் மூழ்கி எழுதல்; diving deep and coming up in water. [முக்குளி-மொக்குரி (கொ.வ.);]
மொக்கையடி	மொக்கையடி mokkaiyaḍi, பெ. (n.) உள் அடி, a fluid hit. [மொக்கை+அடி]
மொகுட்டோடு	மொகுட்டோடு moguṭṭōṭu, பெ. (n.) வீட்டின் மேலே முகட்டுப் பகுதியில் போடும் ஒடு, roof tile [முகட்டு+ஒடு→ மொகுட்டோடு (கொ.வ.);]
மொகுடு	மொகுடு moguḍu, பெ. (n.) வீட்டின் மேலே உள்ள கூம்பு பகுதி; conical shape of the inner roof. (கொ.வ.வ.சொ.129);. [முகடு → மௌகுடு (கொ.வ.);]

மொட்டச்சி	மொட்டச்சி moṭṭacci, பெ. (n.) ஒரு வகை மீன்; silver sides. [மொட்டை-மொட்டச்சி]
மொட்டப்பாறை	மொட்டப்பாறை moṭṭappāṟai, பெ. (n.) மொரமொரப்பான சிறிய பாறை a rough rock surface. [மொட்டை+பாறை]
மொட்டனுக்கு	மொட்டனுக்கு moṭṭaṉukku, பெ. (n.) பெரிய குளம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Periyakulam Taluk. [மொட்டன்+நூக்கு]
மொட்டாக்கோலா	மொட்டாக்கோலா moṭṭākālā, பெ. (n.) கோலா மீன் வகை; half beak. [மொட்டை+கோலா]
மொட்டிக்கோலா	மொட்டிக்கோலா moṭṭikālā, பெ. (n.) கெண்டைமீன் வகையுள் ஒன்று silver sides. [முட்டி-மொட்டி+கோலா]
மொடவண்டி	மொடவண்டி moḍavaṇḍi, பெ. (n.) ஈரோடு வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Erode Taluk. [முட+ஆண்டி-முடவாண்டி-மொடவண்டி (கொ.வ.);]
மொடா	மொடா moṭā, பெ. (n.) தவசம் (தானியம்); போட்டு வைக்கவும் நீர் ஊற்றி வைக்க உதவும் மட்பாண்டம்; earthen pot. மறுவ. மிடா [மிடா-மொடா]

மொடை	மொடை moḍai, பெ. (n.) 1. தட்டுப்பாடு; scarcity 2. ஒட்டாரம் (பிடிவாதம்);; adamant. 1. முன-மொடை (கொ.வ);2. [மொடு-ஔடை]
மொதகெண்டை	மொதகெண்டை modageṇṭai, பெ. (n.) கெண்டை மீன் வகையுள் ஒன்று rainbow Sardine. [முதை+கெண்டை]
மொதை	மொதை modai, பெ. (n.) பாளை நெல்லும் வைக்கோலும் கலந்த கலவை; left out grains of paddy and paddy stalk particles. [மீதம்-மொது+மொதை]
மொந்தகலயம்	மொந்தகலயம் mondagalayam, பெ. (n.) நீர் பருகுவதற்குப்பயன்படும் செம்புபோன்ற மண் கலயம்; smallear thern potused fordrinking water. [மொந்தை+கலயம்]
மொந்தையன் திருவிழா	மொந்தையன் திருவிழா mondaiyaṉtiruviḻā, பெ. (n.) திருஆலவாய் நல்லூரில் (மதுரை); ஆடிமாதத்தில் நடைபெறும் விழா. a festival celebrated during August at Madurai. [மொந்தையன்+திருவிழா]
மொய்பட்டி	மொய்பட்டி moypaṭṭi, பெ. (n.) கள்ளக்குறிச்சி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Kallakkurichi Taluk. [மை-ஔய்+பட்டி(கொ.வ); மை-குறும்பை ஆடு]
மொரங்கம்	மொரங்கம் moraṅgam, பெ. (n.) திருச்செங்கோடு வட்டத்திலுள்ள சிற்றுர்; a village in Tiruchengodu Taluk. [முருங்கை-முருங்கம்-மொரங்கம் (கொ.வ.);]

மொரசன்	மொரசன் morasaṉ, பெ. (n.) முரடன்; a rogue. [முரடன்-மொரசன்(கொ.வ.);]
மொரான்	மொரான் morāṉ, பெ. (n.) கெண்டை மீன் வகையுள் ஒன்று ox-eyed hering. [மூரன்-மொரான்]
மொழங்கு	மொழங்கு moḻṅgu, பெ. (n.) தவச (தானிய);க் கட்டையில் இருக்கும் சிறு துகள்கள், small particles in corn. [முரம்பு-முரங்கு-ளௌங்கு-ளௌழங்கு (கொ.வ);]
மொழுகு-தல்	மொழுகு-தல் moḻugudal, செ.குன்றாவி (v.t.) முறம் கட்டிய பின் மெழுகுதல்; to smear with cow dung. [மெழுகு-மொழுகுதல்(கொ.வ.);]
மொளசி	மொளசி moḷasi, பெ. (n.) திருச்செங்கோடு வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village ir Tiruchengode Taluk. [முளவு(முயல்);-முளசி-மொளசி]
மொளப்பாரி	மொளப்பாரி moḷappāri, பெ. (n.) திருவிழாக் களில் முளைப்பாலிகை வளர்க்கும் சட்டி: a pot. [முளை+பாலிகை)பாலி-பாரி]
மொளப்பாலிகை	மொளப்பாலிகை moḷappāligai, பெ. (n.) திருவிழாக்களில் எடுத்துச் செல்லும் முளைப் பாலிகை; plate of sprouted greens during festival days. [முளைப்பாலிகை→மொளப்பாலிகை (மேவ);],

மொன்னானி	மொன்னானி moṉṉāṉi, பெ. (n.) திருவாடானை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village ir Tiruvadanai Taluk. [ஒருகா பொன்னானி-மொன்னானி]
மொன்னியோலை	மொன்னியோலை moṉṉiyōlai, பெ. (n.) விரியாத பனையோலை; un spread palm leaf [மொன்னி+ஒலை]
மோக்குக் கயிறு	மோக்குக் கயிறு mōkkukkayiṟu, பெ. (n.) பாவு உருளை கற்றும் கயிறு, device ir handloom. [மோக்கு+கயிறு]
மோகூர்	மோகூர் mōār, பெ. (n.) மதுரை மாவட்டத்தில் உள்ள ஓர் ஊர்; a village in Madurai district [முதூர்-மோகூர்]
மோசட்டை	மோசட்டை mōcaṭṭai, பெ. (n.) விருத்தாசலம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village ir Vriddhachalam Taluk. [ஒருகா மோசு+பட்டி-மோசுபட்டி-மோசட்டிமோசட்டை (கொ.வ.); மோக தோல்தொழில்]
மோசு-தல்	மோசு-தல் mōcudal, 5 செ.குன்றாவி, (v.t.) தலையில் சுமத்தல்; to carry on head. தெ. மோக [முப்-மொய்-மோக]
மோக-தல்	மோக-தல்2 mōkadal, 5 செ.குன்றாவி, (v.t.) களைதல், நீக்குதல்; to remove. [முசு-மொக]
மோசுகுடி	மோசுகுடி mōcuguḍi, பெ. (n.) சிவகங்கை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Sivaganga Taluk. [மோசு+குடி-மோசுகுடி மோசு-தோல்தொழில்]

மோட்டு வளை	மோட்டு வளை mōṭṭuvaḷai, பெ. (n.) எலிவலை; ratholes at the roof of thatched houses. [முகடு-முகட்டு+மோட்டு+வளை]
மோடி விளையாட்டு	மோடி விளையாட்டு mōṭiviḷaiyāṭṭu, பெ. (n.) மதுரை வட்டார விழாக்காலத்து விளையாட்டுகளில் ஒன்று; a regional festival play in Madurai area. [மோடி+விளையாட்டு] மதுரை வட்டாரத்தில் தேவாங்குச் செட்டியார், கோயில் பூசாரிகள் பங்கு பெறும் விளையாட்டு.
மோதுகுட்டை	மோதுகுட்டை mōtuguṭṭai, பெ. (n.) திருப்பத்துர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruppattur.Taluk. [ஒருகா முது-மோது+குட்டை]
மோரியர்	மோரியர் mōriyar, பெ. (n.) கி.மு.372 முதல் கி.மு. 175 வரை மகதத்தை ஆண்ட அரச மரபினர்; Mouria king who ruled Magada from 372 to 176 B.B. வம்ப மோரியர். [மவுரியர்-மோரியர்] மோரியர் mōriyar, பெ. (n.) 1. மெளரிய வமிசத்தவர்; the Mauryas. "மோரியர் தென்திசை மாதிரம் முன்னிய வரவிற்கு." (அகநா. 281.);. 2. வித்தியாதரர் (புறநா. 175. உரை);;{}, a class of semi-divine beings. 3. நாகர் (புறநா. 175. உரை); {}. [Skt. maurya த. மோரியர்]
மோரு விளையாட்டு	மோரு விளையாட்டு mōruviḷaiyāṭṭu, பெ. (n.) சிறுமியர் நடித்தாடும் விளையாட்டு; a dramatic play of young girls. [மோர்-மோரு விளையாட்டு]
மோளக்குச்சி	மோளக்குச்சி mōḷakkucci, பெ. (n.) தாளம் எழுப்ப உதவும் கோல்; stick used for drumming. [மேளம்-மோளம்+குச்சி]
யந்திரி	யந்திரி yandiri, பெ. (n.) தோலாற்செய்யப்பட்ட இசைக்கருவி; musical instrument made of leather. (t132);. [இய-இயந்திரி-யந்திரி]

யாழ்ப்பதம்	யாழ்ப்பதம் yāḻppadam, பெ. (n.) நெய்த லுக்குரிய பதினாறுபண்களில் ஒன்று one of 16 melody type of maritime music. [யாழ்+பதம்]
யாளி வளைவு	யாளி வளைவு yāḷivaḷaivu, பெ. (n.) மண்டப வாயிற்படிகளின் அருகில் அமைக்கப்படும் யாளி உருவம்; a mythical animal carved in front of the threshold of a mandapam. [யாளி+வளைவு]
யானைத்தவிசு	யானைத்தவிசு yāṉaittavisu, பெ.(n.) யானை மீது அமைக்கப்படும் இருக்கை (சொளடோல்);; howdah. [யானை+தவிக] மறுவ. அம்பாளி
யானை நூல்	யானை நூல் yāṉainūl, பெ.(n.) அறுபத்து நான்கு கலையுள் யானையிலக்கணம் அறியுங் கலை(கசபரீட்சை);; science relating to the points of the elephant, one of arupattunālu-kalai [யானை+நூல்]
யானைப்பசி	யானைப்பசி yāṉaippasi, பெ.(n.) அளவிறந்த பசி; extreme hunger, hyerorexia. மறுவ. பெரும்பசி [யானை+பசி]
யானைப்பெருஞ் செல்வம்	யானைப்பெருஞ்செல்வம் yāṉaipperuñjelvam, பெ.(n.) பெருஞ்செல்வம் (கசேந்திரை &sufluni);; great affluence, opulence. – [யானை+பெரும்+செல்வம்]
யோக வடிவம்	யோக வடிவம் yōkavaḍivam, பெ. (n.) இறை சிற்பத்தின் வடிவ நிலைகளில் ஒன்று; sculpture form of god. [ஒகம்-யோகம்+வடிவம்]
வக்கற்றவன்	வக்கற்றவன் vakkaṟṟavaṉ, பெ. (n.) பிழைக்கும் வாய்ப்பு இழந்தவன்; useless fellow. [வகை-வக்கு+அற்றவன்]

வக்கிரித்திட்டம்	வக்கிரித்திட்டம் vakkirittiṭṭam, பெ. (n.) ஆளத்தியினைப் பதினாறு வகையாகப் பிரித்துப் பாடும் முறை; a method of dividing as 16 kinds while improvising introduction to a melody. [வக்கரி+திட்டம்]
வகு-தல்	வகு-தல் vagudal, செ.கு.வி. (v.i.) பிளந்து போதல் உடைந்துபோதல்; to getsplit, divide, to break. அது இரண்டாக வகுந்து போய்விட்டதும்"(உவ);. [பிள்-விள்-விகு-வகு]
வங்கடவலை	வங்கடவலை vaṅgaḍavalai, பெ. (n.) மீன் பிடிவலை வகைகளுளொன்று; a kind of fishing net.
வங்கால் ஆடு	வங்கால் ஆடு vaṅgālāṭu, பெ. (n.) கால்கள் வெள்ளை நிறத்திலமைந்த ஆடு, a goat with legs in white colour. [வெண்கால்-வங்கால்+ஆடு (கொ.வ.);]
வசித்துவம்	வசித்துவம் vasittuvam, பெ. (n.) ஒன்பான் சித்திகளின் சிற்பக்காட்சி வடிவினில் ஒன்று; a type of sculpture. [வதி-வசி-வசித்துவ]
வட்ட குத்தாட்டு திரும்பல் அடவு	வட்ட குத்தாட்டு திரும்பல் அடவு vaḍḍaguddāḍḍudirumbalaḍavu, பெ. (n.) ஒயில் கும்மியாட்ட வல்லுநர்கள் கையாளும் அடவு முறை: a stepping method in kummidance. [வட்டம்+குத்தாட்டு+திரும்பல்+அடவு]
வட்டச் சடங்குகள்	வட்டச் சடங்குகள் vaḍḍaccaḍaṅgugaḷ, பெ. (n.) பிறப்பு, திருமணம், இறப்புத் தொடர்பான சடங்குகள்; rites performed during birth marriage and death. [வட்டம்+சடங்கு]
வட்ட வாசிகை	வட்ட வாசிகை vaṭṭavācigai, பெ. (n.) சிவனின் திருவுருவில் இடம்பெறும் ஒருவகையான சிற்ப வேலைப்பாடு; a kind of ornament carved in siva's sculpture. [வட்டம்+வாசிகை]

வட்டவாய்த் தொண்டகம்	வட்டவாய்த் தொண்டகம் vaṭṭavāyttoṇṭagam, பெ. (n.) தொண்டகத்தின் ஒரு வகை; a kind of tondagam. [வட்டம்+வாய்+தொண்டகம்]
வட்டார வழக்கு	வட்டார வழக்கு vaṭṭāravaḻkku, பெ. (n.) தாய் மொழியிலிருந்து கிளைக்கும் சேய்மொழிதனி மொழியாக உருவாவதற்கு முன்பு வட்டாரக் கிளை மொழியாக அரும்பும் நிலையில் எய்தும் சொற்றிரிபு பொருள் திரிபுகள் கொண்ட சொற்றிரிபு பொருள் ; rural dialect usages. [வட்டாரம்+வழக்கு]
வட்டிகைச் செய்தி	வட்டிகைச் செய்தி vaṭṭigaicceyti, பெ. (n.) ஓவியத்தைக் குறிக்குஞ் சொல்; a word that denotes art. [வட்டிகை+செய்தி]
வடக்கத்திப்பாணி	வடக்கத்திப்பாணி vaḍakkattippāṇi, பெ. (n.) தெருக்கூத்தின் ஒரு வகை; a northern style of dance performed in street drama. [வடக்கு+அத்து+இ+பாணி]
வடக்கத்திமுடிச்சு	வடக்கத்திமுடிச்சு vaḍakkattimuḍiccu, பெ. (n.) முடிச்சு வகை; a kind of knot.
வடக்காலூர்	வடக்காலூர் vaḍakkālūr, பெ. (n.) வடக்குத் திசையில் உள்ள ஊர்; a town or village on the northern side. அவன் வடக்காலூரிலிருந்துவந்தான் (வடார்க்.வ);. [வடக்கு+ஆல்+ஊர் – வடக்காலூர்] 'ஆல்'மூன்றன் உருபு ஏழின் உருபுப்பொருளில் வந்த உருபு மயக்கம்
வடகளவழி	வடகளவழி vaḍagaḷavaḻi, பெ. (n.) பாண்டியர் நாடு; Pandiyar territory "பராந்தக ஶ்ரீ வீரநாரணைகளால் வடகளவழி நாட்டின் கட்டிசைச் சுடர்மங்கலம் (பா.செ.ப.);. [வடக்கு+களம்+வழி]

வடி-த்தல்	வடி-த்தல் vaḍittal, செ.கு.வி. (v.i.) இரும்புச் கருவிகளைக் கூர்படுத்துதல்; to make the weapons sharp by filing. கத்தியை வடித்துக்கொடு (இ.வ.);. [வள்-வளி-வடி]
வடிமாறு	வடிமாறு vaḍimāṟu, பெ. (n.) பிரம்புவகையால் பின்னப்பட்ட வடிதட்டு; plaited ratten screen used as a strainer in cooking rice. [வடி+மாறு]
வடிவமாதிரிகள்	வடிவமாதிரிகள் vaḍivamātirigaḷ, பெ. (n.) கை வினைஞன் செய்யப்புகும் கலைப் பொருள் களுக்கான நோக்குரு (முன் மாதிரி);: sample of a handicraft by an artisan. மறுவ வடிவ நோக்குரு [வடிவம்+மாதிரி]
வண்டிப் பந்தயம்	வண்டிப் பந்தயம் vaṇṭippandayam, பெ. (n.) ஒன்பான் இரா (நவராத்திரிபூசையெடுப்பு); நாளில் வீரவுணர்வின் அடிப்படையாக நிகழும் விளையாட்டு; cart race. [வண்டி+பந்தயம்]
வண்ணக் கோடாங்கி ஆட்டம்	வண்ணக் கோடாங்கி ஆட்டம் vaṇṇakāṭāṅgiāṭṭam, பெ. (n.) இருவர் அல்லது மூவர் வழிபாட்டுப் பாடல்களைப் பாடி ஆடுகின்ற ஆட்டம்; dance performed bytwoor three while singing hymns. [வண்ணம்:கோடாங்கி+ஆட்டம்]
வண்ணத்தியல்	வண்ணத்தியல் vaṇṇattiyal, பெ. (n.) எண் வகைச் சந்தங்களைக் கூறுகின்ற நூல்; a treatise which says the eight kinds of rhythemic movement of verse. [வண்ணம்+அத்து+இயல்]
வத்தினி	வத்தினி vattiṉi, பெ. (n.) சிற்ப முத்திரைகளுள் ஒன்று; hand pose of a sculpture. [வத்து-வத்தினி]

வதிகால்	வதிகால் vadikāl, பெ. (n.) சேற்று நீரோடை, stream running on clay bed. [வதி(சேறு);+கால்]
வதிவாய்க்கால்கள்	வதிவாய்க்கால்கள் vadivāykkālkaḷ, பெ. (n.) நிலங்களுக்கு நீர் செல்லும் கால்வாய்கள்; head channel which takes water to field. [வதி+வாய்+கால்]
வம்புறு மரபு	வம்புறு மரபு vamburumarabu, பெ. (n.) பாலைப்பண்ணின் இடமுறைத் திரிபு; a melody type. [வம்புறு+மரபு]
வயவு-தல்	வயவு-தல் vayavudal, செ.குன்றாவி, (v.t.) soloshuo, gosmasuso, to like, to desire, to aspire. க.பயக [வய-வயவு] வயா - வேட்கை ஆசை.
வயவுறி	வயவுறி vayavuṟi, பெ. (n.) கருவுற்றவள், கருவத்தி; pregnant woman. வயவுறு மகளிர் வேட்டுணின் அல்லது பகைவர் நண்ணார் நின் அருமண்ணினையே.(புறம்);. க. பகறி [வயவு(விருப்பம்);-வயவுறி] கருவுற்ற காலத்தில் விரும்பும் உணவு வகைகளை உண்ண ஆசைப்படுபவள்.
வயித்தியக்கும்மி	வயித்தியக்கும்மி vayittiyakkummi, பெ. (n.) மருத்துவ முறைகளைப் பகர்கின்ற கும்மிப் பாடல்; a dance performed by clapping hands and describing medical treatment. [வயித்தியம்+கும்மி]

வயிறுகளை	வயிறுகளை vayiṟugaḷai, பெ. (n.) குடல் துப்புர வுக்காக நாட்டு மருத்துவர் தரும் வயிற்றுப் போக்கு இளகியம் (பேதி மருந்து);; a Tamil medicinal fluid substance "ilagiyum" given by native Siddha doctors for cleansing the bowels. [வயிறு+களை] எழுவாய்த் தொடராதலின் குற்றுகரம் இரட்டாதாயிற்று.
வர்ணம்	வர்ணம் varṇam, பெ. (n.) பரதநாட்டியத்தில், உச்சகட்டமாகவும், முடிவாகவும் அமைவது; musical notes in a tune which ends the Bharatha natyam and also take it to the high level. [வண்ணம்-வர்ணம்]
வரம்பிலி	வரம்பிலி varambili, பெ. (n.) கடவுள்; god as immeasurable. [வரம்பு+இலி]
வரதஅத்தம்	வரதஅத்தம் varadaaddam, பெ. (n.) இறை வடிவ சிற்பங்களில் அமைக்கப்பெறும் ஒரு வகையான கைப்பாங்கு; hand sculptured in god's idol. [வரத+அத்தம்]
வரதகரம்	வரதகரம் varadagaram, பெ. (n.) இறைவன் கை இலக்கணங்களில் ஒன்று; formula followed while sculpturing hand in god's idol. [வரதன்+கரம்]
வரவழைப்புப் பாட்டு	வரவழைப்புப் பாட்டு varavaḻaippuppāṭṭu, பெ. (n.) தெய்வங்களை வரவழைத்து, அருள் பெறுவதற்காகப் பாடப்படுகின்ற பாடல்; a song sung for inviting deities. மறுவ வர்ணிப்புப்பாடல் [வர+அழைப்பு+பாட்டு]
வரிச்சோறு	வரிச்சோறு variccōṟu, பெ. (n.) மாடசாமி கோவில் கொடைவிழாவில் அளிக்கப் பெறும் சோறு; rice meal given during Madasamy charity festival. [வளி+சோறு]

வரித்தணிக்கை	வரித்தணிக்கை varittaṇikkai, பெ. (n.) வருவாய்த்துறையினர் வட்டந்தோறும் நடத்தும் வரித்தணிக்கைக் கூட்டம் (சமாபந்தி);: Jama Bandi. [வரி+தணிக்கை]
வருத்தாடு	வருத்தாடு varuttāṭu, பெ.(n.) வெளியூர் ஆடு goats from other places. (கொ.வ.); [வரத்து(விற்பனைக்கு வந்த);+ஆடு-வரத்தாடு -வருத்தாடு (கொ.வ.);
வருத்தித்தல்	வருத்தித்தல் varuttittal, பெ. (n.) துகிரி கையால் படிப்படியாக வண்ணஞ்சேர்க்கும் முறை; adding colour little bylittle by brush. [வருத்து-வருத்தித்தல்]
வல்லத்துப் பட்டாரிகை	வல்லத்துப் பட்டாரிகை vallattuppaṭṭārigai, பெ. (n.) கௌரியம்மனுக்கு வழங்கும் வேறு பெயர்: a alternantfor Amman's name, [வல்லம்+அத்து+பட்டாரிகை]
வலம்பாடிகள்	வலம்பாடிகள் valambāṭigaḷ, பெ. (n.) வில்லுப் பாட்டு பாடும் ஒரு குழுவினர்; group of singers who sing with a accompaniment of avil, [வலம்(வலப்பக்கம்);+பாடிகள்]
வலம்பு	வலம்பு valambu, பெ. (n.) செக்கின் உறுப்புகளில் ஒன்று; a part of oil-press, [வல-வலம்பு]
வலமுறை	வலமுறை valamuṟai, பெ. (n.) வட்டப்பாலையில் ஏழு பாலைகள் பிறக்கின்ற முறைகளில் ஒரு வகை; a type of diatonic notes, [வலம்+முறை]

வலவு	வலவு valavu, பெ. (n.) கைத்தறி நெசவில்பாவு தோய்வதற்குப் பயன்படுத்தப்படும் வழவழப்பான மூங்கிற்கழி; an implement in handloom weaving. [வல்-வல-வலவு]
வலிய கூரக்கு	வலிய கூரக்கு valiyaārakku, பெ. (n.) மன்னான் இனத்தலைவரின் வீடு house of Mannan chieftain. [வலிய+கூரை]
வலிவு மண்டிலம்	வலிவு மண்டிலம் valivumaṇṭilam, பெ. (n.) மண்டில வகைகளில் ஒன்று; one of mandilam variety [வலிவு+மண்டிலம்]
வழக்கறுப்பு	வழக்கறுப்பு vaḻkkaṟuppu, பெ. (n.) மண விலக்கு (விவாகரத்து); என்பதற்கு மாற்றாக, பச்சைமலை மலையாளிகள் பயன்படுத்தும் சொல்; a word used by Paccaimalai Malaiyāli which meansdivorce மறுவ. மணமுறிவு [வழக்கு+அறுப்பு]
வழக்காற்றுப்பாட ல்	வழக்காற்றுப்பாடல் vaḻkkāṟṟuppāṭal, பெ. (n.) ஒப்பாரி, தாலாட்டு எனும் வாய்மொழி இலக்கியங்களைச் சுட்டும் பெயர்; an oral literature which denotes a song of lamentation of a deceased person and a lullaby sung by a women who rock the Craddles. [வழக்கு+ஆறு+பாடல்]
வழக்கிற-த்தல்	வழக்கிற-த்தல் vaḻkkiṟattal, செ.கு.வி. (v.i.) நாட்டார் வழக்காறுகள் வழக்கத்தில் இருந்து படிப்படியாக மறைதல்; usage of customs not extant. [வழக்கு+இறத்தல்]
வழிகட்டுதல்	வழிகட்டுதல் vaḻigaṭṭudal, தெ.பெ. (vbl.n.) பள்ளரின இறப்புச் சடங்கு funeral rites of pallar caste. [வழி+கட்டுதல்]

வழிநடைச்சிந்து	வழிநடைச்சிந்து vaḻinaḍaiccindu, பெ. (n.) சிந்து இசையின் ஒரு பிரிவு; a divisionin sindu melody. [வழி+நடை+சிந்து]
வழிமரபு	வழிமரபு vaḻimarabu, பெ. (n.) கால்வழி (பரம்பரை);; dynasty. [வழி+மரபு]
வழியுரிமை	வழியுரிமை vaḻiyurimai, பெ. (n.) பிறங்கடை, வாரிசு; next successor. [வழி+உரிமை]
வழிவிடுதல்	வழிவிடுதல் vaḻiviḍudal, பெ. (n.) 1 பள்ளர் இன இறப்புச்சடங்குகளில் ஒன்று; a funeral rites of Pallar caste. 2. வழிகட்டுதல் பார்க்க;see Vasicuttuta! - [வழி+விடுதல்]

வள்ளல்கள்	வள்ளல்கள் vaḷḷalkaḷ, பெ. (n.) பழந்தமிழ்க் கொடையாளிகள்; benevalent doners among ancient Tamil. [வள்ளல்+கள். 'கள்'பலர் பாலீறு] பழந்தமிழகத்தில் முதலெழு வள்ளல்கள், இடையெழு வள்ளல்கள், கடையெழு வள்ளல்கள் இருந்ததாகக் கூறப்படுகிறது. 1.முதல் ஏழு வள்ளல்கள்:1செம்பியன் 2. காரி (சகாரி); 3. விராடன் 4. கடலன் (சகரன்); 5. துந்து மாறன் (துந்துமாரி); நள்ளன் (நளன்);. 7. மீனன். 2உஇடையெழு வள்ளல்கள்: 1 அக்குரன் 2. அந்தன் (சந்தன்); 3. சேந்தன் 4. இளங்குமரன் (சிசுபாலன்); 5. சந்திரன். 6. கன்னள் (கர்ணன்); மருப்பொசித்த மாறன் (தருதிவக்கின்);. 3டகடையெழுடவள்ளல்கள் 1 பாரி 2. ஓரி 3. நள்ளி 4. மலையன் (காரி); 5. ஆய் 6. எழினி
வளஞ்சியத்தார்	வளஞ்சியத்தார் vaḷañjiyattār, பெ. (n.) ஈழத்து வணிகர்; merchants of Srilanka. [வளஞ்சியம்-வளஞ்சியத்தார்] அஞ்சுவண்ணத்தார்_முகமதிய வணிகர். நான்கு வருணப்பிரிவில் அடங்காதவர்.
வளர்த்தல்	வளர்த்தல் vaḷarttal, தொ.பெ. (vbl.n) துகி லிகையால் படிப்படியாக வண்ணஞ் சேர்க்கும் முறை; adding hue little by little bybrush. [வளர்-வளர்த்தல்]

வளிநோய்	வளிநோய் vaḷinōy, பெ. (n.) வளிக்கோளா றினால் உண்டாகும் நோய்; defects arising from gastric disorder. [வளி+நோய்]
வளைமடி-த்தல்	வளைமடி-த்தல் vaḷaimaḍittal, செகுன்றாவி. (v.t.) நெற்குவியல் மேலும் சரியாமல் பக்கத்திலும் சுற்றிலும் முறுக்கியசைக்கும் வைக்கோல் வளையம் வைத்தல்; to place twisted haystack arround paddy heap. [வளை+மடி]
வளைமுகம்	வளைமுகம் vaḷaimugam, பெ. (n.) புல்லாங் குழலின் தொடக்கத்தில் உள்ள முனை, starting point of a flute. [வளை+முகம்]
வளையல் சிந்து	வளையல் சிந்து vaḷaiyalcindu, பெ. (n.) கரகத்தின் துணைநிலை ஆட்டமான காவடி யாட்டத்திற்கு இசைக்கப்பெறும் இசை, melody played to assist when a dance with decorated pole of wood with "Karagam' art is performed. [வளையல்+சிந்து]
வறுவூசி	வறுவூசி vaṟuvūci, பெ. (n.) சட்டங்களின் ஓரங்களை அளவாக பள்ளமிட அளவுபடுத்தி கோடிடும் ஊசி; a needle to make scrach the frame levely. [வறுவு-ஊசி]
வன்கணவர்	வன்கணவர் vaṉkaṇavar, பெ. (n.) கன்னெஞ்சர்; hard hearted person. "தாமுடைமை வைத்திழக்கும் வன் கணவர்" (குறள்.228);.
வனப்பூ	வனப்பூ vaṉappū, பெ. (n.) காளான்; mushroom. க. அனபெ, ஆத்.wanabe
வனப்பேச்சி	வனப்பேச்சி vaṉappēcci, பெ. (n.) நாட்டுப் புறங்களில், நீர்நிலைகளைக் காக்கும் சிறு தெய்வம்; a deity which guards water Sources. [வனம்+(பேய்ச்சி);பேச்சி]

வாக்குமாலை	வாக்குமாலை vākkumālai, பெ. (n.) தெருக் கூத்தில் பங்குபெறும் ஆடவர் அணிகின்ற ஓர் அணிகலன்; ornament worn by male while performing street dance. [வாக்கு+மாலை]
வாங்களை வெட்டு-தல்	வாங்களை வெட்டு-தல் vāṅgaḷaiveṭṭudal, செ.குன்றாவி (v.t.) வயல் வரப்பில் வளர்ந்து வயலிலும் பரவத் தொடங்கும் புல் பூண்டு கொடிகளை வெட்டி நீக்குதல்; to remove the vegetation growth on the ridge of the paddyfield. [வாவும்தாவிப்படரும்)வாம்+களை+வெட்டு]
வாங்கறுவாள்	வாங்கறுவாள் vāṅgaṟuvāḷ, பெ. (n.) நீளமான கழியில் கட்டப்பட்டிருக்கும் அறுவாள்; a scimitar, a big cutting knife with long wooden pole.
வாங்கியா	வாங்கியா vāṅgiyā, பெ. (n.) கடலில் ஆளை உள்ளிழுக்கும் பெரிய பள்ளம் a deep mire in the seabed. [வாங்கு(உள்வாங்குதல்);-வாங்கியாரம்]
வாடிவிடு	வாடிவிடு vāḍiviḍu, பெ. (n.) ஓய்வு இல்லம் rest house (யாழப்.);. [பாடி-வாடி+விடு]
வாடுன்	வாடுன் vāṭuṉ, பெ. (n.) உலர்த்தப்பட்ட புலால் துண்டுகள், உப்புக்கண்டம் dryflesh. து பாரு ஆத், வர்ரூ
வாண்டகன்று	வாண்டகன்று vāṇṭagaṉṟu, பெ. (n.) குட்டி போடாத செம்மறி ஆடு; a barren sheep. [வறண்ட-வாண்ட+கன்று]
வானவராயன்	வானவராயன் vāṉavarāyaṉ, பெ. (n.) கொங்கு வேளாளரைச் சுட்டும் சிறப்பு பெயர்; specific name that denotes Kongu Vēlālar. [வாணன்+அரையன்]

வாதம்	வாதம் vātam, பெ. (n.) யாழ் கூறும் ஒருவகை குற்றம்; a kind of defect in the lute. [வாது-வாதம்] வாதம்1 vātam, பெ. (n.) 1. சொல்; utterance. "எஞ்சலின் மந்திரவாதமன்றி" (பெரியபு. திருஞான. 911);. 2. வாதம் முதலியவற்றில் ஒரு பக்கத்தை யெடுத்துக் கூறுகை; argument. 3. எதிர்வாதம் (சூடா.);; disputation, contention. "வாதமா றொன்றின்றித் தோற்றான் புத்தன்" (பெரியபு. திருஞான. 924);. 4. உரையாடல் (யாழ். அக.);; conversation. 5. பொன்னாக்க வித்தை (இரசவாதவித்தை);; alchemy. "வகரமாதி மூன்றாகிய வசியமே வாதம்" (திருவிளை. எல்லாம் வல்ல. 17.);. 6. உச்சி வாதம்; 7. எரிவாதம்; 8. தானாத்திரம் வாதம்; 9. ஈரல் வாதம்; 10. கடுப்பு வாதம்; 11. முடங்கினி வாதம்; 12. திமிர் வாதம்; 13. முழங்கால் வாதம்; 14. கழல் வாதம்; 15. தண்டு வாதம்; 16. சுரோணித வாதம்; 17. குடல் வாதம்; 18. கிளிகை வாதம்; 19. குளிச வாதம்; 20. சூசிகா வாதம் இதன்றியும் வாதம் மேலும் 80 வகையாம் vatha disease are 80, names of some are given above. (சா.அக.);. [Skt. {} → த. வாதம்] வாதம்2 vātam, பெ. (n.) 1. காற்று (பிங்.);; wind, air. மாவாதஞ் சாய்த்த மராமரமே போல்கின்றார் (கம்பரா. நகர்நீங்கு. 99);. 2. உடலில் வளி மிகுதலாகிய பிணிக்கூறு (பிங்.);; windy humour of the body. "வாதபித்த கபமென ..... மூவரும் ...... நலித்தனர்" (உத்தரரா. அரக்கர் பிறப். 31.);. த.வ. வளி, ஊதை [Skt. {} → த. வாதம்2] வாதம்3 vātam, பெ. (n.) வில்வம்
வாய்ச்செய்கை யொலி	வாய்ச்செய்கையொலி vāycceykaiyoli, பெ. (n.) ஒன்றைக் கூற வேண்டி வாயினாற் செய்யும் சைகைகளுடன் கூடிய ஒலி, gesticulatory sound. [வாய்ச்செய்கை+ஒலி]

வாய்மைக்குடி	வாய்மைக்குடி vāymaikkuḍi, பெ. (n.) உயர்குடிபார்க்க see uyarkudi, "நகையிகை யின்சொ லிகழாமை நான்கும் வகையென்ப வாய்மைக் குடிக்கு"(குறள்.953);. மறுவ: உயர்குடி, உயர்குலம், மேற்குடி [வாய்மை+குடி]
வாய்மொழி வாய்பாட்டுக் கோட்பாடு	வாய்மொழி வாய்பாட்டுக் கோட்பாடு vāymoḻivāypāṭṭukāṭpāṭu, பெ. (n.) நாட்டுப்புறவியலை ஆய்வு செய்வதற்கான அடிப் படைக் கோட்பாடு; the methodology to explore folklore. [வாய்மொழி+வாய்பாடு+கோட்பாடு]
வாயல்முறுவல்	வாயல்முறுவல் vāyalmuṟuval, பெ. (n.) பொய்யான புன்னகை; illusionary smile. வாயல் முறுவற்கு உள்ளகம் வருந்த (சிலம்பு);. [வாய்+அல்+முறுவல்]
வாயாறுகை	வாயாறுகை vāyāṟugai, பெ. (n.) நாவறட்சி, நீர்வேட்கை: thirst. க. பாயாரிகே
வார்தல்	வார்தல் vārtal, பெ. (n.) இசைக்கரணத்தில் ஒன்று; a performance in music. [வளர்-வார்தல்]
வார நடை	வார நடை vāranaḍai, பெ. (n.) ஒருவகையான தாளக்கால நடை; a time measure. [வாரம்+நடை]
வாரநிலம்	வாரநிலம் vāranilam, பெ. (n.) பாடலைப்பாடும் முறை; a method of singing. [வாரம்+நிலம்]
வாரியல்	வாரியல் vāriyal, பெ. (n.) துடைப்பம்; broom stick.

வாவுடுகள்	வாவுடுகள் vāvuḍugaḷ, பெ. (n.) தமிழகத்தில் பாவைக் கூத்து கலைக்கு உரியவராகக் கூறப்படுகின்ற ஒரு பிரிவினர்; a team of people who dance the "dance of Lakshmi" traditionally in Tamilnādu. [வரவிடு-வாவு+கள்]
வாழ்வுரிமை	வாழ்வுரிமை vāḻvurimai, பெ. (n.) வாழ்வதற் கான அடிப்படை மாந்தவுரிமை fundamental right to live. [வாழ்வு+உரிமை]
வாழியாதன்	வாழியாதன் vāḻiyātaṉ, பெ. (n.) குறிப்பிட்ட பகுதியை ஆட்சிபுரியும் அதிகாரம் பெற்ற ஆதன்; Adan the chieftain who got power to rule a certain area. செல்வக்கடுங்கோ வாழியாதன்(பதிற்.);. ம. வாழி [வாழி+ஆதன்]
வாள்வடக்கிரு-த்தல்	வாள்வடக்கிரு-த்தல் vāḷvaḍakkiruttal, செ.கு.வி. (v.i.) புறப்புண் நாணிய போர்மறவர் வாளை நட்டு வடக்கு நோக்கி உண்ணா நோன்பிருந்து உயிர்விடல்; to fast unto death by a wounded soldier on the back continuing setting the sword upside down on earth, out of shame facing north, since he was not successful in saving the mother earth of the south. [வாள்+வடக்கு+இருத்தல்]
வாளா வலை	வாளா வலை vāḷāvalai, பெ. (n.) பல வகையில் கடலில் வளைத்துப் போட்டு மீன்பிடிக்க உதவும் வலை; a kind offishing net. [வளை-வாளா+வலை]
வான்மீகியார்	வான்மீகியார் vāṉmīkiyār, பெ. (n.) கடைக் கழகப் புலவர்; poet of sangam age. [வான்மீகி+ஆர்]

விசிவு	விசிவு visivu, பெ. (n.) விளைந்த கதிர் நெல் போன்றவற்றை அறுவடைக்குப் பின் ஒராள் சுமக்கும் அளவுக்கு ஒருமார் அளவு கயிற்றால் இறுகக்கட்டும் சுமைக்கட்டு, a head load of reaped crop. கள்த்தில் பத்து விசிவு கட்டி வைத்தோம். க. பிகவு [விசை-விசி-விசிவு]
விசிறி அடவு	விசிறி அடவு visiṟiaḍavu, பெ. (n.) கும்மியில் இடம் பெறும் ஓர் அடவு; a stepping method in Kummi play. [விசிறி+அடவு]
விகப்பலகை	விகப்பலகை vigappalagai, பெ. (n.) கூத்தரங்கில், தேராகக் கருதப்படும் பலகை; wooden log considered as car in dancing theatre. [விசி-விசு+பலகை]
விட்ட குதிரையார்	விட்ட குதிரையார் viṭṭagudiraiyār, பெ. (n.) கடைக்கழகப் புலவரின் புனை பெயர்: coined name of sangam poet.
விட்டவெளி	விட்டவெளி viṭṭaveḷi, பெ. (n.) மேய்ச்சலுக் கென்று ஒதுக்கப்பட்ட காலம் leavingland to grass for cows. [வெட்ட+வெளி-வெட்ட-விட்ட (பே.வ.);]
விடையூழியம்	விடையூழியம் viḍaiyūḻiyam, பெ. (n.) கிறித் துவமதத்தில் ஒரு சிறப்புப்பணியின் பொருட்டு அமைக்கப்படும் குழு mission. [விடை+ஊழியம்]
விடையூழியர்	விடையூழியர் viḍaiyūḻiyar, பெ. (n.) ஒரு சிறப்புப் பணியை ஆற்றும் முகத்தான் அப்பணியில் ஈடுபடுபவர்; missionary. [விடையூழியம்+அர்]

விண்ணந்தாயன்	விண்ணந்தாயன் viṇṇandāyaṉ, பெ. (n.) கடைக்கழகப் புலவரின் பெயர்: name of a sangam poet. [விண்+அம்+தாயன்]
விண்ணிழிவிமானம்	விண்ணிழிவிமானம் viṇṇiḻivimāṉam, பெ. (n.) திருவிழிமிழலையில் அமைக்கப்பட்ட விமானச் சிற்பம்; sculpture seen on temple at Tiruvili milalai [விண்+இழி+விமானம்]
விந்தியவாசி துர்க்கை	விந்தியவாசி துர்க்கை vindiyavācidurkkai, பெ. (n.) காளி(துர்க்கை); சிற்பத்தின் பிறிதோர் வடிவம்; another sculpture form of Durga. [விந்தியம்+வாசி+துர்க்கை]
விபஞ்சி	விபஞ்சி vibañji, பெ. (n.) குறிஞ்சிக்குரிய பண்ணாகப் பிங்கல நிகண்டு கூறுவது; melody type written pingalla nigandu peculiar to hilly tract.
விமலம்	விமலம் vimalam, பெ. (n.) 1 ஒரு சிற்பமுத்திரை, a sculpture pose. 2. சிற்பத்தில் இடம் பெறும் முத்திரைகளுள் ஒன்று; a sculptural handpose.
வியந்தை	வியந்தை viyandai, பெ. (n.) ஒரு வகையான நெய்தற்பண்; a kind of melody type peculiar to maritime. [வியம்-வியந்தை]
வியலூர்	வியலூர் viyalūr, பெ. (n.) சேரநாட்டின் வட பகுதி; northern part of Kerala. மறுவ: வயநாடு [வயல்+ஊர்]
வியாசர் கடகம்	வியாசர் கடகம் viyācargaḍagam, பெ. (n.) இசைத் தொடர்பான அரிய நூல்; a rare treatise pertain to music. [வியாசர்+கடகம்]

வியாள உருவம்	வியாள உருவம் viyāḷauruvam, பெ. (n.) ஓவியங்களின் வளர்ச்சி நிலையைச் சுட்டுகின்ற உருவம்; shows the chronical stages ofan art. [வியானம்+உருவம்]
விரலேறு பாகம்	விரலேறு பாகம் viralēṟupākam, பெ. (n.) பழம் பெரும் இசைக்கருவி; an ancient musical instrument. [விரல்+ஏறு+பாகம்]
விராசி	விராசி virāci, பெ. (n.) சேவற் போரில், போர் நீண்டநேரம் நீடிக்கும்போது, அதனை முடிவுக்குக் கொண்டுவர கையாளும் சொல்; a word used to end the long hasting cockfight. [விறகு-விரவு-விராசி]
விராட் விகவப் பிரம்மன்	விராட் விகவப் பிரம்மன் virāṭvigavappirammaṉ, பெ. (n.) தேவசிற்பியான விசுவ கர்மாவின் வேறு பெயர்; name of Visuvakarma considered as Celestial sculpter.
வில்லடிச்சான்பாட்டு	வில்லடிச்சான்பாட்டு villaḍiccāṉpāḍḍu, பெ. (n.) வில்லடி பார்க்க;see villadi.
விலங்காண்டி	விலங்காண்டி vilaṅgāṇṭi, பெ. (n.) வன்செயல் ஈடுபாடுடையவன்; savagery. [விலங்கு+ஆண்டி]
வில்லடிப்பாட்டு	வில்லடிப்பாட்டு villaḍippāḍḍu, பெ. (n.) 1. வில்லுப்பாட்டுக்கும் வழிங்கும் வேறு பெயர்; another name for a folk performance. 2. வில்லடி பார்க்க; See villadi. [வில்லடி+பாட்டு]
வில்வண்டி	வில்வண்டி vilvaṇṭi, பெ. (n.) குதிரை பூட்டிய susory; cart pulled by horse. [வில்+வண்டி]
விலாசம் மெட்டு	விலாசம் மெட்டு vilācammeṭṭu, பெ. (n.) தெருக்கூத்தில் இடம்பெறும் ஒரு வகையான மெட்டு; a melody type take part in street dance. [விலாசம்+மெட்டு]

விலாடன்	விலாடன் vilāṭaṉ, பெ. (n.) குற்றவாளியிடம் கைப்பற்றிய நிலம்; land embezzed from the culprit. "நீலபாடி எல்லை இன்னும் விலாடன் குற்றெத்தத் தெல்லை" (பா.செ.ப.);. விலாடன் vilāṭaṉ, பெ.(n.) குற்றவாளியிடம் கைப்பற்றிய நிலம்; land embezzled from the culprit. "நீலபாடி எல்லை இன்னும் விலாடன் குகற்றெத்தத் தெல்லை." (பா.செ.ப.);. [வில்+ஆடன்]
விலைமாதர் கும்மி	விலைமாதர் கும்மி vilaimātarkummi, பெ. (n.) பரத்தையர் வாழ்வியல் தொடர்பான கும்மி, a dance performed by clapping hands which says the life of whores. [விலை+மாதர்+கும்மி]
விழித்திரு-த்தல்	விழித்திரு-த்தல் viḻittiruttal, செ.குன்றாவி (v.t.) to be insomnia caused by loweafair. "வேலொத்த கண்ணை வெளியில் விழித்திரு" (திருமந்:564);. [விழித்து+இரு]
விழிப்புணர்வு	விழிப்புணர்வு viḻippuṇarvu, பெ. (n.) ஒன்றைப் பற்றி தெளிவாக அறிந்துகொள்கிற அல்லது உணர்ந்து கொள்கிற நிலை; awareness. சுற்றுச்சூழலைக் காப்பதற்கு மக்களிடம் விழிப்புணர்வு தேவை (உவ);. [விழிப்பு+உணர்வு]
விளம்ப நையாண்டி இசை	விளம்ப நையாண்டி இசை viḷambanaiyāṇṭiisai, பெ. (n.) கரகாட்டத்தில், இடம் பெறும் பல்வகை விளையாட்டுக்களுக்கேற்ப, அமைதி யான தாள நடையில் இசைக்கப்பெறும் இசை வகை; a melody type played in a calm wars according to the rhythm in an arobatic folk dance called "karakam". [விளம்பன்+நையாண்டி+இசை]
விளியொலி	விளியொலி viḷiyoli, பெ. (n.) பிறரை விளிக்கும் ஒலி; vocative sound. [விளி+ஒலி]

விளையாட்டு எழால்	விளையாட்டு எழால் viḷaiyāṭṭueḻāl, பெ. (n.) எழு வகை இசை எழால்களைப் பலவாறு கலந்தும் உறழ்ந்தும் அமைப்பது make a music by combining and changing the seven heptatonic. [விளையாட்டு+எழால்]
வினைகெடு-தல்	வினைகெடு-தல் viṉaigeḍudal, செ.கு.வி. (v.i.) செய்யும் கடமையில் தவறுதல், செய்யும் பணியை இடையில் விட்டு விட்டு வேறு பணி செய்தல்; to divert to other works failing in regular duty. [வினை+கெடு] மெனக்கெடுதல் என்பது விலக்கத் தகுந்த கடுங்கொச்சை சொல்.
வீக்கன்	வீக்கன்1 vīkkaṉ, பெ. (n.) குறவர் நடனத்தில் இடம் பெறும் ஓர் இசைக்கருவி; a musical instrument played in "Kurava" dance. (9:55);. [வீக்கு-வீக்கன்) வீக்கன்2 vīkkaṉ, பெ. (n.) கேரள இசைக்கருவி musical instrument of Kerala. [வீக்கு+அன்]
வீச்சுமணி வலை	வீச்சுமணி வலை vīccumaṇivalai, பெ. (n.) வேகமாக வீசிப்பிடிக்க உதவும் வலை. [வீசு-வீச்சு+வலை]
வீச்சு மத்தளிகை	வீச்சு மத்தளிகை vīccumattaḷigai, பெ. (n.) ஆடல் இயக்கங்களில் ஒன்று one among many dancing movement.
வீடு கட்டுதல்	வீடு கட்டுதல் vīṭugaṭṭudal, பெ. (n.) சிலம்பாட்டத்தின் காலடிவைப்புமுறைகளில் ஒன்று; a way of holding the foot, while brandshing, quarter staff. (14:152);. [வீடு+கட்டு]
வீடுசேர்-த்தல்	வீடுசேர்-த்தல் vīṭucērttal, செகுன்றாவி (v.t.) பழந்தமிழர் வழக்கப்படி மணமக்களை வீட்டி னுள் விடும் தலைநாள் கூட்டம்; to let married couples inside for first night, a ceremony of ancient Tamils. [வீடு+சேர்]

வீதிச்சடங்கு	வீதிச்சடங்கு vīticcaḍaṅgu, பெ. (n.) இறந்த வர்க்கு வீதியில் நடத்தும்பினச்சடங்கு death rites performed in the street. [வீதி+சடங்கு] இருளர் சொல்லாட்சி.
வீரத்திருவிழா	வீரத்திருவிழா vīrattiruviḻā, பெ. (n.) பெரம்பலூர் மாவட்டதேவேந்திர குலவேளாள இனத் தவர் நடத்தும் முயல் வேட்டை a rabbit hunt, conducted by Devantrakula Velālarcaste in Perambalur.
வீரபத்திரசாமியா ட்டம்	வீரபத்திரசாமியாட்டம் vīrabattiracāmiyāṭṭam, பெ. (n.) வீரபத்ர சாமியைத் தாங்கும் பலகையைக் குறும்பரின ஆண்கள் தூக்கியவாறு ஆடும் ஆட்டம்; a dance by Kurumbar caste male, by carrying wooden log that carries Virapatra Swamy.
வீரபத்திரசாமி வாள் ஆட்டம்	வீரபத்திரசாமி வாள் ஆட்டம் vīrabattiracāmivāḷāṭṭam, பெ. (n.) நாட்டுப்புற ஆட்டங்களில் ஒன்று; a rural dance.
விரம்	விரம் viram, பெ. (n.) ஒன்பான் நஞ்சுசெய்யப் பயன்படுகின்ற மூலப்பொருட்களில் ஒன்று: primary element used in preparing nine kinds of poison.
வீரமுரசம்	வீரமுரசம் vīramurasam, பெ. (n.) மயிர்க் கண் முரசம்; a kind of drum. [வீர+முரசம்]
வெகுமானம்	வெகுமானம் vegumāṉam, பெ. (n.) நன் மதிப்புக் கருதி தரப்படும் பரிசு a gift or prize given as a recognition of talent or good well. [மிகு-விகு-வெகு+மானம்]
வெச்சாப்பு	வெச்சாப்பு veccāppu, பெ. (n.) இளஞ்சூடு, warmness.

வெட்டுப்பட்ட வாதைகள்	வெட்டுப்பட்ட வாதைகள் veṭṭuppaṭṭavātaigaḷ, பெ. (n.) வில்லுப்பாட்டில், இறப்புப் பற்றிய கதையாடல்களுக்கு உரியவர்; lyrist who writes the songs of the deceased in villuppattu comprise a bow along with other instrument.
வெட்டெழுத்து	வெட்டெழுத்து veṭṭeḻuttu, பெ. (n.) கல்வெட்டு எழுத்து; inscription. [வெட்டு+எழுத்து]
வெண்குறைப்பாட்டு	வெண்குறைப்பாட்டு veṇkuṟaippāṭṭu, பெ. (n.) கூத்து வகைகளுக்கு உரிய பாட்டு; a song composed for dance varieties. [வெண்குறை+பாட்டு]
வெல்வினி	வெல்வினி velviṉi, பெ. (n.) அறை கூவுதல், நெடுமொழி கூறல்; throwing challenge. ம. வெல்லு விளி [வெல்+விளி] உறுதியாக வெல்வேன் என விளித்துச் சூளுரைத்தல்.
வெள்காடு	வெள்காடு veḷkāṭu, பெ. (n.) 1. இடுகாடு; burial ground. 2. சுடுகாடு; cremation ground. க. பெள்காடு;தெ. வல்லகாடு மறுவ, ஈமக்காடு [வெள்+காடு] வெள்-வெறுமை, பயன்பாடின்மை. இடுகாடு வேறெந்த நல்ல பயன்பாட்டுக்கும் உதவாத நிலமாதலின் வெள்காடு (பயனற்றது) எனப் பெயர் பெற்றது
வெள்ளாயன்	வெள்ளாயன் veḷḷāyaṉ, பெ. (n.) ஆட்டிடையன் goat keeper.
வெள்ளிய நூல்	வெள்ளிய நூல் veḷḷiyanūl, பெ. (n.) ஓவியம் வரைவற்குரிய கருவி; a device use to draft paintings.
வெள்ளோக்கத்தார்	வெள்ளோக்கத்தார் veḷḷōkkattār, பெ. (n.) உழுவித்துண்ணும் வேளாளர்; a sect of Vellala farmers who manages the farm without tilling or working on farm or land.

வெளிக்கிடு	வெளிக்கிடு veḷikkiḍu, செ.கு.வி. (v.i.) புறப்படுதல், வெளியில் செல்லுதல்; to go out, start. (யாழ்ப்.);. [வெளி+கு+இடு] ஏழன் பொருளில் நான்கன் உருபு வந்த உருபு மயக்கம்.
வெளிக்கொட்டு	வெளிக்கொட்டு veḷikkoṭṭu, பெ. (n.) வட்ட ஆட்டத்தில் இடம் பெறும் கொட்டு வகை; a kind ofbeat, while playing dice. [வெளி+கொட்டு]
வெளிச்சப்பாடு	வெளிச்சப்பாடு veḷiccappāṭu, பெ. (n.) மருளாடுவோர் தெய்வமேறிய பின் சொல்லும் வாக்கு; utterings of a village temple priest after being occupied by the spirit or deity. மறுவ, அருள்வாக்கு [வெளிச்சம்+பாடு வெளிச்சப்பாடு-வெளிப்படுத்தல்]
வெளிவட்ட நகர்தல் அடவு	வெளிவட்ட நகர்தல் அடவு veḷivaḍḍanagartalaḍavu, பெ. (n.) கும்மியில் இடம் பெறும் ஓர் அடவு; physical movement while clapping hands and dance.
வேக வடிவம்	வேக வடிவம் vēkavaḍivam, பெ. (n.) இறையின் சிற்ப வடிவ நிலை; sculptural form of god.
வேட்கோவர்	வேட்கோவர் vēṭāvar, பெ. (n.) மட்பாண்டங் களைச் செய்யும் தொழிலாளி, earthern potmaker. [வேள்+கோவ]
வேட்டைக்கும்மி	வேட்டைக்கும்மி vēṭṭaikkummi, பெ. (n.) கும்மி வகையினுள் ஒன்று; one among a dance which is performed by clapping hands to time and singing. [வேட்டை+கும்பி]
வேட்டை நடனம்	வேட்டை நடனம் vēḍḍainaḍaṉam, பெ. (n.) நாட்டுப்புற நடனக் கலைகளில் ஒரு வகை; one among rustic dance. மறுவ விலங்குப் போலிகள்

வேண்டு-தல்	வேண்டு-தல் vēṇṭudal, செ.குன்றாவி, (v.t.) வாங்குதல்; to buy, purchase (யாழ்ப்);. [வேண்டு-வேண்டிப்பெறுதல், வாங்குதல்]
வேதாள ஆட்டம்	வேதாள ஆட்டம் vētāḷaāṭṭam, பெ. (n.) மரத்தாற் செய்யப்பட்ட வேதாளத்தின் கோர முகமூடியை அணிந்து ஆடும் ஆட்டம் rocking dance of a demon performed by wearing the gruesome mask of a demon. [வேதாளம்+ஆட்டம்]
வேயாங்பூர்வா	வேயாங்பூர்வா vēyāṅpūrvā, பெ. (n.) பொம்மலாட்ட வகைகளில் ஒன்று; a kind of puppet show.
வேலன்மார்	வேலன்மார் vēlaṉmār, பெ. (n.) காணிப்பழங் குடியினரைச் சுட்டும் வேறு பெயர்; a name denote Kāniaborign.
வேள்வி அந்தணம்	வேள்வி அந்தணம் vēḷviandaṇam, பெ. (n.) உயிர்க்கொலை, வேள்வி செய்து ஆரியவேதம் ஓதும் பார்ப்பனன்; chanting priest of vedic faith with through fires.
வேளக்களி	வேளக்களி vēḷakkaḷi, பெ. (n.) கேரளத்தில் ஆடப்படும் நாட்டுப்புற நடனம், country side dance of Kerala.
வேறுகாணல்	வேறுகாணல் vēṟukāṇal, பெ. (vbl.n.) வெற்றி பெறக் காணுதல்; seeing some one coming victorious. கள்ளராற்புலியை வேறு காணிய. உரைத்தனள். (சீவக.741);. கள்ளா வாபுலியைத் குத்து (பழ.);. [வேறல்-வேறு(வெற்றி);+காணல்] பகைவர்களைத் தமக்குள் மோதச் செய்து தான் தப்பித்துக்கொள்ளும் உத்தியைக் குறித்த சொல் லாட்சி கள்ளனிடமிருந்தும்புலியிடமிருந்தும் தப்பிக்க வழிப்போக்கன் உரைத்த சூழ்ச்சி மொழி
வைந்தனை ஆடல்	வைந்தனை ஆடல் vaindaṉaiāṭal, பெ. (n.) ஆண்கள் ஆடுகின்ற ஒரு வகையான கோலாட்டம்; a group dance by gents in which generally women move around striking short coloured sticks to the rhythm of a song. மறுவ வளந்தனையாட்டம் [வளைந்து+அணை+ஆடல்]

வூதி	வூதி vūti, பெ. (n.) நிழற்கூத்தைக் கண்டுபிடித்த தாக கூறப்படும் சீனப் பேரரசன் a chinese emperor who discovered a play by making the shadow of the doll to fall on the screen-called "shadow play".
அகப்பத்து	அகப்பத்து agappattu, பெ.(n.) ஊரையொட்டியுள்ள வயல்; paddyfield adjacent to village. [அகம்+பற்று-அகப்பற்று-அகப்பத்து (கொ.வ.);]
அகனெடுங்கலம்	அகனெடுங்கலம் agaṉeḍuṅgalam, பெ.(n.) ஒருவகைப் பெரும் ஏனம் (அண்டா);; large vessel, Cauldron. [அகல்+நெடு→ நெடும்+கலம்]
அங்கையுள்நெல்லி	அங்கையுள்நெல்லி aṅgaiyuḷnelli, பெ.(n.) உள்ளங்கை நெல்லிக் கனி போல் தெளி வானது (கரதலாமலகம்);; a fruit of the myrobalan placedon the palm of the hand, fig, perception at once easy and quite ..clear. [அங்கை+உள்+நெல்வி]
அடாவடி பேசு-தல்	அடாவடி பேசு-தல் aḍāvaḍipēcudal, 1செ.கு.வி (v.i.) பெரும் பொய்பேசுதல்: to utter a biglie. [அடாவடி+பேசுதல்]
அடைப்பி	அடைப்பி aḍaippi, பெ.(n.) 1எண்ணெய், அரிசி முதலியவை வைத்துக்கொள்ள உதவும் பெரிய அடைப்புச் சிமிழ்(டின்);; a large container made of tin, 2. மெல்லிய மாழை முதலிய வற்றால் பலவகை அளவில் செய்யப்படும் மூடிபோட்ட கொள்கலம்; container (made of metal like tin or plastic); tin (of various sizes);. 3. சிமிழ்; small box for keeping jewels, scent, etc, casket.
அணிசெய் ஆடையன்	அணிசெய் ஆடையன் aṇiseyāṭaiyaṉ, பெ.(n.) புனைவான உடை உடுப்பவன் (சிங் காரக்காரன்);; fop gaily dressed person. [அணி+செய்+ஆடையன்]
அணியக்கால்	அணியக்கால் aṇiyakkāl, பெ.(n.) கப்பலின் முன்னணியத்திலிருந்து வெளியே புறப்படும் உத்திரம்; bow sprul. [அணிய(ம்);+கால்]

அணிவரிசை	அணிவரிசை aṇivarisai, பெ.(n.) பிறர் மணங் கொள்ளும் வகையில் காட்சிப்படுத்தப்பட்ட பொருள்களின் பெருந்தொகுதி; array [அணி+வரிசை]
அதிகார ஏவலர்	அதிகார ஏவலர் adikāraēvalar, பெ.(n.) வெள்ளிவில்லை அணிந்த தொண்டர்; தலைமை உதவியாளர் (தபேதார்);; head peon of a district or divisional office as wearing a silver badge. [அதிகார+ஏவலர்]
அதிராகு-தல்	அதிராகு-தல் adirākudal, செ.கு.வி. (v.i.) பருவ முற்ற கடாரி இணைசேரக் காளையைத் தேடுதல்; urge formatting aroused in cow. கடாரி அதிராகியுள்ளது (கொங்.வ.);. [அதிர்+ஆதல்]
அமர்வு அடக்கம்	அமர்வு அடக்கம் amarvuaḍakkam, பெ.(n.) இறந்த துறவி முதலியோரை அமரவைத்துப் புதைத்தல் (சமாதியில் வைத்தல்);; burrying in a sullug posture, as the remains of an ascetic. 2. கேடு செய்தல்; crushing out utterly. [அமர்வு+அடக்கம்]
அமைதிக்கொடி	அமைதிக்கொடி amaidikkoḍi, பெ.(n.) அமைதியைத் தெரிவிக்குங்கொடி (சமாதானக் கொடி);; flag of truce. [அமைதி+கொடி]
அயற்காரண அணி	அயற்காரண அணி ayaṟkāraṇaaṇi, பெ.(n.) ஒருவன் முயலும் தொழிலின் பயன் அத் தொழிலாற் கைகூடாது வேறொன்றாற் கை கூடுவதாகக் கூறும் அணி (தண்டி 71); (சமாகிதம்);; figure of speech in which an effect is described as proceeding from something other than its natural cause.
அரச இரண்டகம்	அரச இரண்டகம் arasairaṇṭagam, பெ.(n.) அரச இரண்டகம் (வின்.);; high treason. [அரச+இரண்டகம்]
அரசுஊழியம்	அரசுஊழியம் arasuūḻiyam, பெ.(n.) ஊதிய மின்றி அரசுக்குச் செய்யும் வேலை (சர்க்காரூழியம்);; work done for government without remuneration. [அரசு+ஊழியம்]

அரவவேள்வி	அரவவேள்வி aravavēḷvi, பெ.(n.) பாம்புகள் சாகும்படிச் செய்யும் வேள்வி (சர்ப்பயாகம்);; sacreficial rite for the destruction of serpents. [அரவம்+வேள்வி]
அரிஓகநிலை	அரிஓகநிலை arioganilai, பெ.(n.) கணைக் கால்கள் பிட்டத்தைத் தொடவும், விரிந்த கை விரல்கள் தொடையில் படவும், வாய் மலர்ந்தும், பார்வை, மூக்கு நுனியை நோக்கியும் இருக்கும் ஓக வகை (கேசரியாசனம்);; a yogic posture. [அரி+ஓக(ம்);+நிலை]
அரிமாஏறு	அரிமாஏறு arimāēṟu, பெ.(n.) சிங்கக்குட்டி (சிங்க மடங்கல்);; young of lion. [அரிமா+ஏறு]
அரிமாநோக்கு	அரிமாநோக்கு arimānōkku, பெ.(n.) அரிமாவைப் போல் கழுத்தைத் திருப்பி முன்னும் பின்னும் பார்த்துச் செல்லும் நோக்கு (சிங்க நோக்கு);; looking over the shoulder with neck turned as a lion. [அரிமா+நோக்கு]
அரிமுக அரக்கன்	அரிமுக அரக்கன் arimugaaraggaṉ, பெ.(n.) முருகக் கடவுளால் அழிக்கப்பெற்ற, அரிமா முகங்கொண்ட ஓர் அரசன்; lion faced Asura slain by Lord Murugan. [அரி+முக+அரக்கன்]
அரிமுக ஓடம்	அரிமுக ஓடம் arimugaoḍam, பெ.(n.) அரிமா உருவை முகப்பிற் கொண்ட தோணி (சிங்க முக ஓடம்);; a boat with lion shaped prow. [அரி+முக+ஓடம்]
அருங்கலைச்செல்வி	அருங்கலைச்செல்வி aruṅgalaiccelvi, பெ.(n.) கலைமகள் (சகலகலாவல்லி);; Kalaimakal, as the goddess of all learning. [அருமை+கலை+செல்வி]
அருங்கலை	அருங்கலை aruṅgalai, பெ.(n.) 1. காதாட்டுங்கலை; elephants ear, term used to denote the art of moving or waving on ears in imitation of the elephant. 2. பெரு முயற்சியால் ஆக வேண்டிய செயல் (கச கர்ணம்);; a task involving stupenduous effort. [அருமை+கலை]

அருணோக்கம்	அருணோக்கம் aruṇōkkam, பெ.(n.) கடைக் கண் பார்வை (கடாட்சவீட்சணம்);; side glance. [அருள்+நோக்கம்]
அருளுருவன்	அருளுருவன் aruḷuruvaṉ, பெ.(n.) அருளுக்கு நிலைக்களமானவன் (கருணாமூர்த்தி);: god as embodiment of kindness. [அருள்+உருவன்]
அலைக்கொம்பு	அலைக்கொம்பு alaikkombu, பெ.(n.) மாட்டுக்கொம்பு வகை; a kind of cow's horn, [அலை+கொம்பு]
அறுபான்நிறை	அறுபான்நிறை aṟupāṉniṟai, பெ.(n.) அறுபதாம் அகவை நிறைவு; attainment of one's sixtieth birthday. [ஆறு-பத்துபான்+நிறை]
அறுவைப்பண்டுவம்	அறுவைப்பண்டுவம் aṟuvaippaṇṭuvam, பெ.(n.) கத்தி கொண்டறுக்கும் பண்டுவம் (சத்திரக்கருமம்);; surgical operation. [அறுவை+பண்டுவம்]
அனைத்து ஊடாட்டம்	அனைத்து ஊடாட்டம் aṉaittuūṭāṭṭam, மெ(n.) எல்லாவற்றிலும் ஊடுருவியிருக்கை; all pervasiveness, immanen. [அனைத்து+ஊடாட்டம்]
அனைத்துக்கரிசுநீக்கச்சடங்கு	அனைத்துக்கரிசுநீக்கச்சடங்கு aṉaittukkarisunīkkassaḍaṅgu, பெ.(n.) சரிசு நீங்க செய்யும் நடப்புக் காரியம் (சர்வப்பிராயச் சித்தம்);. Ceremoney for the expiation of all sins performmed generally at the time of death. [அனைத்து+கரிசு+நீக்க+சடங்கு]

அனைத் துரிமை விற்பனை	அனைத் துரிமை விற்பனை aṉaitturimaiviṟpaṉai, பெ.(n.) எல்லா உரிமைகளையும் விலைக்குக் கொடுத்துவிடுகை (சத்தக் கிரயம்);; absolute sale. [அனைத்து+உரிமை+விற்பனை.]
அனைத்தூடி	அனைத்தூடி aṉaittūṭi, பெ.(n.) எங்கும் நிறைந்தவன்; god on omnipresent. [அனைத்து+ஊடி]
அனைத்துநோய் நீக்கி	அனைத்துநோய் நீக்கி aṉaittunōynīkki, பெ.(n.) அனைத்துநோய்களையும் குணப்படுத்தவல்லது; cure all panacea. [அனைத்து+நோய்+நீக்கி]
ஆக்குநர்	ஆக்குநர்ākkunar, பெ.(n.) திரைப்படம்,நாடகம், போன்றவற்றை உருவாக்குவதில் ஆளுவ (நிருவாக);ப்பொறுப்புடன் பொருட்செலவையும் ஏற்பவர்(தயாரிப்பாளர்);; producer (of a film or layer);. [ஆக்கு→ஆக்குநர்]
ஆகட்டை	ஆகட்டைākaṭṭai, பெ.(n.) ஒருவகை குறுங்கண் பறவை; a bird with small eyes. [ஆகு-ஆகட்டை]
ஆசான் நுகர்வு	ஆசான் நுகர்வுācāṉnugarvu, பெ.(n.) endowment enjoyed by spiritual teacher. [ஆசான்+நுகர்வு]
ஆடிக்கூடு	ஆடிக்கூடுāṭikāṭu, பெ.(n.) chimney. [ஆடி+கூடு]
ஆண்டுவரிக்கணிப்பு	ஆண்டுவரிக்கணிப்புāṇṭuvarikkaṇippu, பெ.(n.) அரசுக்குச் செலுத்த வேண்டிய வளிப் பணத்தைத் தண்டும் ஆண்டிறுதி வருவாய் கணிப்பு; annual settlement of revenue. [ஆண்டு+வரி+கணிப்பு]

ஆப்புக்கட்டை	ஆப்புக்கட்டைāppukkaṭṭai, பெ.(n.) நீள்சதுர வடிவிலிருக்கும் சிறு மரத்துண்டு (டப்புப் பலகை);; piece of wood, quadrant in shape, which is used in the log. [ஆப்பு+கட்டை]
ஆமையிருக்கை	ஆமையிருக்கைāmaiyirukkai, பெ.(n.) a raised wooden board shaped like a tortoise used as a seat while meditating. [ஆமை+இருக்கை]
ஆயிரம்காலி	ஆயிரம்காலிāyiramkāli, பெ.(n.) நூறு கால் களையுடைய ஓர் உயிரினம்; any creature or insect with 100 legs. 2.பூரான்; cantepede. [ஆயிரம்+காலி]
ஆயிரம்குவளை	ஆயிரம்குவளைāyiramkuvaḷai, பெ.(n.) ஆயிரங் கோடி (சுக்கிர.நீதி.106);: thousand crores. [ஆயிரம்+குவளை]
ஆயிரம்பிறைநாளனி	ஆயிரம்பிறைநாளனிāyirambiṟaināḷaṉi, பெ.(n.) எண்பது அகவைக்கு மேற்பட வாழ்ந்து ஆயிரம்பிறைகண்டவர்க்குச் செய்யுஞ் சடங்கு ceremony performed when a man is past 80 year and has seen 1000 crescent nnoon [ஆயிரம்+பிறை+நானணி]
ஆயிரம்பெயர்	ஆயிரம்பெயர்āyirambeyar, பெ.(n.) கடவுளின் ஓராயிரம் திருப்பெயர்கூறும் நூல் (சகசர நாமம்);; sacred book containing thousand names of a deity. [ஆயிரம்+பெயர்]
ஆய்வுக்குழாய்	ஆய்வுக்குழாய்āyvukkuḻāy, , பெ.(n.) மருந்தை ஆய்வு செய்ய பயன்படுத்தும் ஒரு பக்கம் மூடப்பட்ட குழாய் (சோதனைக்குழாய்);; a test tube for testing medicines or some chemicals. [ஆய்வு+குழாய்}
ஆவண வேலை	ஆவண வேலைāvaṇavēlai, பெ. (n.) ஆவணமெழுதும் வேலை; profession of writing documents. [ஆவணம்+வேலை]

ஆள்மயக்கி	ஆள்மயக்கிāḷmayakki, பெ.(n.) உலகத்தையே மயங்கவைக்கும் சித்தர்களிடம் இருக்கும் ஒரு வகை மருந்துக்குளிகை; a magic pill to seduce people possessed by siddhas. [ஆள்+மயக்கி]
ஆறணியன்	ஆறணியன்āṟaṇiyaṉ, பெ.(n.) கங்கையை முடிமேலணிந்த சிவன்; Sivan, who holds the Ganges on his head. [ஆறு+அணியன்]
இசைப்பெட்டி	இசைப்பெட்டி isaippeṭṭi, பெ.(n.) காற்றை உட்செலுத்தி மேற்புறக் கட்டைகளை விரலால் அழுத்தி இசைக்கும்பெட்டி வடிவிலுள்ள இசைக்கருவி (ஆர்மோனியம்);; harmonium. மறுவட்பாட்டுப் பெட்டி. [இசை(ஒலி, ஓசை);+பெட்டி]
இஞ்சி இளகியம்	இஞ்சி இளகியம் iñjiiḷagiyam, பெ.(n.) இஞ்சி சேர்த்த இளகியவகை; electuary with ginger as its chief ingredient. [இஞ்சி+இளகியம்]
ஆறாம்கேடு	ஆறாம்கேடுāṟāmāṭu, பெ.(n.) குழந்தை பிறந்த ஆறாம் நாளிலேனும், ஆறாம் மாதத்திலேனும், ஆறாம் ஆண்டலேனும் குழந்தை அல்லது தாயை வருத்துவதாகக் கூறப்படும் ஒரு தீக்கோள்; an evil planet supposed to cause distress an infant or its monther on the 6th day, 6th month or 6th year of its birth.
ஆறுநிலை	ஆறுநிலைāṟunilai, பெ.(n.) உடலில் உண்டாகும் இருத்தல்,தோன்றுதல், உருத்திரித்தல், வளர்தல், சுருங்குதல், அழிதல்; six stages of the physical body. [ஆறு+நிலை]
ஆறெழுத்து மந்திரம்	ஆறெழுத்து மந்திரம்āṟeḻuttumandiram, பெ.(n.) குமரக் கடவுளுக்குரிய ஆறெழுத்து களாகிய (சடக்கரம்); மந்திரம்(இலக்.அக.);; the mantra of six letters sacred to god kumaran. [ஆறு+எழுத்துமந்திரம்]
இடிகுழல் இரும்புந்து	இடிகுழல் இரும்புந்து iḍiguḻlirumbundu, பெ.(n.) சக்கரங்களின் மேல் சுற்றி வரும் இரும்புப் பட்டை பொருத்தப்பட்டடதும் நீண்ட குழாயை உடையதுமான படைத்துறை வண்டி, tanks. [இது+குழல்-இரும்புந்து]

இடைமறி-த்தல்	இடைமறி-த்தல் iḍaimaṟittal, செ.குன்றாவி (v.t.) குறுக்கிட்டுத் தடுத்தல், இடம் விட்டு இடம் செல்லும் ஒருவரை அல்லது ஒன்றை அல்லது ஒரு செய்தியை தடுத்து நிறுத்துதல்; to intercept. [இடை+மறி-]
இடைமறிப்பு	இடைமறிப்பு iḍaimaṟippu, பெ.(n.) இடம் விட்டு இடம் செல்லும் ஒருவரை அல்லது ஒன்றை அல்லது தகவல் போன்றவற்றைத் தடுத்து நிறுத்துகை; interception. கடத்தல்காரர் களுக்கிடையே நடந்த தொலைபேசி உரை யாடலைக் காவல்துறையினர் இடைமறிப்பு செய்து அவர்களைக் கைதுசெய்துவிட்டனர். [இடை+மறிப்பு. மறி→மறிப்பு]
இடையம்புளி	இடையம்புளி iḍaiyambuḷi, பெ.(n.) இடையர் வைத்த குழம்பு; curry broth prepared by Cowherd. [இடையம்+புளி]
இதளியம்	இதளியம் idaḷiyam, பெ.(n.) பாதரசம் mercury. [இதள்-இதளியம்]
இயல்பூக்கம்	இயல்பூக்கம் iyalpūkkam, பெ.(n.) ஒருவர் அல்லது ஒரு விலங்கு சிந்திக்காமல் அல்லது பயிற்சி பெறாமல் குறிப்பிட்ட முறையில் நடந்துகொள்ளத் தூண்டும் இயற்கையான உணர்வு; instinct. [இயல்பு+ஊக்கம் ஊக்கு→ஊக்கம்]
இயல்வளி	இயல்வளி iyalvaḷi, பெ.(n.) north chil wind blowing strongly, to divert hero's mind, who separates herfor job reason. [இயல்+வளி]
இயற்கணிதம்	இயற்கணிதம் iyaṟkaṇidam, பெ.(n.) குறிக்கணக்கியல்; algebra. [இயல்+கணிதம்]

இயற்கை முத்து	இயற்கை முத்து iyaṟkaimuttu, பெ.(n.) கடலில் கிடைக்கும் ஒரு வகை இயற்கை அணிகலப் பொருள்; genuine pearl. [இயற்கை+முத்து]
இயற்கைவளம்	இயற்கைவளம் iyaṟkaivaḷam, பெ.(n.) ஒரு குறிப் பிட்ட சூழலில் இயல்பாக இடம் பெற்றிருக்கும் வளம்; natural resources. [இயற்கை+வளம்]
இயற்பியல்	இயற்பியல் iyaṟpiyal, பெ.(n.) ஒலி,ஒளி, வெப்பம், மின்சாரம், காற்றழுத்தம் போன்ற இயற்கையாற்றல்களின் இயல்புகளைக் குறித்த அறிவியல்; physics. [இயற்பு+இயல்]
இரட்டைக் குழந்தை	இரட்டைக் குழந்தை iraṭṭaikkuḻndai, பெ.(n.) ஒரு மகப்பேற்றில் பிறந்த இரு குழந்தைகள், twins. [இரட்டை+குழந்தை]
இரண்டகன்	இரண்டகன் iraṇṭagaṉ, பெ.(n.) நம்பிக்கைக் கேடன்; betrayer, treacherous person. [இரண்டு+அகம்→அகன்]
இராச நிகண்டு	இராச நிகண்டு irācaniganṭu, பெ.(n.) வட மொழியில் எழுதப்பட்டதொரு நிகண்டு நூல் a lexiography written insanskrit language.
இருவாய்சால்	இருவாய்சால் iruvāycāl, பெ.(n.) தவசம் கொட்டி வைப்பதற்காக இரு பக்கமும் வாயுள்ளதாக நீளுருளை வடிவில் செய்யப்பட்ட மட்பாண்ட குவிதாழி; a barrel like storage earthen ware to store food grain. [இரு+வாய்+சால் (பெரியதாழி);]
இருவெதிர்	இருவெதிர் iruvedir, பெ.(n.) பெரு மூங்கில் (30 ஆண்டுக்கொரு முறை பூக்கும்); முந்தூழ் (நற்றிணை 116);; large bamboo. [இரு+வெதிர்]

இலக்கணப்பால்	இலக்கணப்பால் ilakkaṇappāl, பெ. (n.) இலக்கணத்தில் காட்டும் பால்பிரிவு grammatical gender. [இலக்கணம் + பால்]
இலக்கியப்பேரு ரை	இலக்கியப்பேருரை ilakkiyappērurai, பெ.(n.) இலக்கியம் தொடர்பாக ஆற்றும் நீண்ட உரை: literary discourse. [இலக்கியம்+பேருரை]
இலக்கியவழக்கு	இலக்கியவழக்கு ilakkiyavaḻkku, பெ.(n.) இலக் கியத்தில் இடம் பெற்றுள்ள மொழி வழக்கு literary dialect. மறுவ.புலனெறிவழக்கம். [இலக்கிய(ம்);+வழக்கு]
இழைத்தல் மொழி	இழைத்தல் மொழி iḻaittalmoḻi, பெ.(n.) செயற்கை மொழி; artificial language. [இழைத்தல்+மொழி]
இவரி	இவரி ivari, பெ.(n.) வண்டி முதலியவற்றில் செல்லுகை(சாவரி); ; ride, drive. [இவர்-இவரி]
இழையப்பம்	இழையப்பம் iḻaiyappam, பெ.(n.) சிற்றுண்டிவகை (இடியப்பம்);; steamed rice-cake. [இழை+அப்பம்]
இளங்கமுகு	இளங்கமுகு iḷaṅgamugu, பெ.(n.) முற்றாத பாக்கு tender areca. க. எளெகறங்கு. [இளம்+குமுகு]

இளங்குழந்தை	இளங்குழந்தை iḷaṅguḻndai, பெ.(n.) பச்சிளங் குழந்தை; tender infant. த, எளெக.க. [இளம்+குழந்தை]
இளந்தளிர்	இளந்தளிர் iḷandaḷir, பெ.(n.) இளமையான தளிர்; tender young foliage. க. எளெதளிர். [இளம்+தளிர்]
இளந்தென்னை	இளந்தென்னை iḷandeṉṉai, பெ.(n.) இளைய தென்னை மரம்; young coconut tree. க. எளெதெங்கு. [இளம்+தென்னை]
இளந்தோல்	இளந்தோல் iḷandōl, பெ.(n.) மென்மையான தோல், tender, soft skin or hide. க. எளெதொகல். [இளம்+தோல்]
இளமேனி	இளமேனி iḷamēṉi, பெ.(n.) இளைய பருவத்தார்; the body of a young man. 2. குழந்தை ஈன்ற பெண்ணின் உடம்பு; the delicate body of a woman immediately after childbirth. 3. குழந்தை உடம்பு; child's body. மறுவபச்சையுடம்பு. [இளம்+மேனி]
இளமைத் தனம்	இளமைத் தனம் iḷamaittaṉam, பெ.(n.) இளமை, youth, tenderness. து. எளெதன. [இளமை+தனம்]

இறங்கு துறை	இறங்கு துறை iṟaṅguduṟai, பெ.(n.) துறை முகத்தில் கப்பல் சரக்கு இறக்குமிடம் jetty. [இறங்கு+துறை]
இறங்குபூரான்சுழி	இறங்குபூரான்சுழி iṟaṅgupūrāṉcuḻi, பெ.(n.) மாட்டின்மயிர்ச்சுழி,முதுகின் நடுவில் இருக்கும் sys; a small round pit at the back side of the bullock. [இறங்கு+பூரான்+சுழி]
இறப்பிலி	இறப்பிலி iṟappili, பெ.(n.) இறப்பில்லாதவன், இறைவன்; God. [இறப்பு+இலி]
இறாஞ்சு வலை	இறாஞ்சு வலை iṟāñjuvalai, பெ.(n.) :நீர் நிலை களில் வேகமாக இழுத்தற்குரிய வலை; a fishing net. [இறாஞ்சுதல்-இழுத்தல். இறாஞ்சு+வலை]
இறாமணி வலை	இறாமணி வலை iṟāmaṇivalai, பெ.(n.) கீழே மணிகள் கட்டப்பட்டு இறாமீன் பிடிப்பதற்காக அமைக்கப்பட்ட; tie up balls at the bottom of fishing net used to catch shrimps. [இறால்+மணி+வலை]
இறுதிச் சடங்கு	இறுதிச் சடங்கு iṟudiccaḍaṅgu, பெ.(n.) இறந்தவர்க்கு இறுதியாகச் செய்யும் சடங்கு funeral rites. மறுவ.இறுதிக்கடன் [இறுதி+சடங்கு]
இறைப்புகட்டு-தல்	இறைப்புகட்டு-தல் iṟaippugaṭṭudal, செகுன்றாவி (v.t.) கிணற்றிலிருந்து வயலுக்கு நீர் இறைத்தல்; to irrigate. [இறைப்பு+கட்டு-]

இறையருள்	இறையருள் iṟaiyaruḷ, பெ.(n.) இறைவன் மாந்த னிடம் காட்டும்பேரன்பு: God's grace, நேற்று நடந்த நேர்ச்சியில் இறையருளால் இவர் உயிர் தப்பினார்.(உவ); [இறை+அருள்]
இறையறிவு	இறையறிவு iṟaiyaṟivu, பெ.(n.) இறைவனைப் பற்றிய அறிவு; k nowledge of the Supreme Being. [இறை+அறிவு]
இறையூர்	இறையூர் iṟaiyūr, பெ.(n.) விழுப்புரம் மாவட்டத்தில் உள்ள ஓர் ஊர்; name of a village in vilupuram. [இறை+ஊர்]
இன்கூழ்	இன்கூழ் iṉāḻ, பெ.(n.) இனிப்பு வகைகளுளொன்று (அல்வா);; a kind sweet. [இன்+கூழ்]
இன்மிதவை	இன்மிதவை iṉmidavai, பெ.(n.) இனிப்புபணியார வகை (இ.வ.);; a kind of confectionary. [இன்+மிதவை]
இனக்கலவரம்	இனக்கலவரம் iṉakkalavaram, பெ.(n.) இனம் அல்லது குழு அடிப்படையில் தோன்றும்பெருங் கலகம்; riot based on caste or class disputes. [இனம்+கலவரம்]
இனச்சிதைவு	இனச்சிதைவு iṉaccidaivu, பெ.(n.) ஒரு குழுவினரின் சீர்குலைவு; disintegration among a clan or community. [இனம்+சிதைவு]
இனச்சொல்	இனச்சொல் iṉaccol, பெ.(n.) ஒரே மூலத்தினின்று தோன்றியதும் இனமொழிகளில்

ஈக்குச்சி	ஈக்குச்சிīkkucci, பெ.(n.) துடைப்பங்குச்சி; ribofa palm leaf. [ஈர்-பிளத்தல்,கிழித்தல், ஈர்+குச்சி+ஈக்குச்சி]
ஈகியர்	ஈகியர்īkiyar, பெ.(n.) ஈகிபார்க்க; see igi. [ஈர்-பிளத்தல்,கிழித்தல் ஈர்+குச்சி-ஈக்குச்சி]
ஈகி	ஈகிīki, பெ.(n.) 1கொடையாளி; liberal donor. 2.பிறர் பொருட்டு தன்னலம் துறப்போன்; one who sacrifices his self interest. [ஈ→ஈதல் ஈ-→ஈகை ஈகை→ஈகி]
ஈச்சம்பழம்	ஈச்சம்பழம்īccambaḻm, பெ.(n.) காட்டிந்தின் பழம் date palm. "காய்த்த பலாவின் கனி யுண்ண மாட்டாமல்ஈச்சம்பழத்துக் கிடருற்ற வாறே (திருமந்: 244); [ஈச்சம்+பழம்]
ஈச்சைம்	ஈச்சைம்īccaim, பெ.(n.) கழிவுப்பொருள்களிலும் தின்பண்டங்களிலும் மொய்க்கும் பறக்கும் பூச்சியான ஈ; house fly. [ஈ-ஈச்சை]
ஈச்சைக்கீரை	ஈச்சைக்கீரைīccaikārai, பெ.(n.) மென்மையான காரமும் நறுமணமும் கொண்ட உண்ணத்தக்க மருத்துவ குணங்கொண்ட புதினாக் கீரை: a kind of mint. [ஈயெச்ச→ ஈச்ச+கீரை] இதை உணவில் கலந்து உண்கையில் ஈயெச்ச மிட்ட உணவாக இருந்தாலும் அதன் நச்சைப்போக்க வலலது. காணப்படுவதுமான சொல்; cognate word. [இனம்+சொல்]
ஈட்டுலக்கை	ஈட்டுலக்கைīṭṭulakkai, பெ.(n.) ஒரே நேரத்தில் இரண்டு உலக்கை கொண்டு இரண்டுபேர் மாற்றி மாற்றி குத்துதல்; pounding grains with two pestles by two persons. [ஈடு→ ஈட்டு+உலக்கை]

ஈடுகாய்	ஈடுகாய்īṭukāy, பெ.(n.) கோயிலில் உடைக்கப் பெறும் சிதறு தேங்காய்; a coconut breaking in temples. [ஈடு+காய்]
ஈமு	ஈமுīmu, பெ.(n.) கழுகின் ஒரு இனம்; a variety of egle.
ஈரங்கி	ஈரங்கிīraṅgi, பெ.(n.) காதணி; ear ornament.
ஈரட்டு விற்பனை	ஈரட்டு விற்பனைīraṭṭuviṟpaṉai, பெ.(n.) விற்பனை (அ); திருப்புதல்; sales or return. [ஈர்-ஈரட்டு+விற்பனை]
ஈரல் ஊதை	ஈரல் ஊதைīralūtai, பெ.(n.) மண்ணிரலைப் பற்றிய ஊதை நோய்; a disease of the spleen. [ஈரன்+ஊதை]
ஈரிதழ்ச் சிப்பி	ஈரிதழ்ச் சிப்பிīridaḻccippi, பெ.(n.) ஓராண்டு ஆணாகவும் ஓராண்டு பெண்ணாகவும் இருக்கும் கடல் வாழ் உயிரினம்; sea living things i.e. male becomes female for one
உடுத்தை	உடுத்தை uḍuttai, பெ.(n.) அணில்; squirral. [உடு-உடுத்தை]
உடுதல்	உடுதல் uḍudal, பெ.(n.) 1 இல்லாத ஒன்றை இருப்பதுபோல் கூறுதல்; to fabricate what is not real ornature. 2.அறைகூவல் விடுதல்; to challenge. [உடு-உடுதல்]
உயிர்ப்புனரொலி	உயிர்ப்புனரொலி uyirppuṉaroli, பெ.(n.) இரண்டு உயிர் ஒலிகளை ஒருங்கிணைத்து ஒரே உயிர் ஒலியாகப் பலுக்கும் ஈருயிர் ஒலி; diphthong. [உயிர்+புணர்+ஒலி]

உரி-தல்	உரி-தல் uridal, செ.கு.வி.(v.i.) 1. எரிதல்; beburning. 2. வெப்பமுறுதல், heat 3. நோவு உண்டாகுதல்; ache-pain.
ஈனியற்படுக்கை	ஈனியற்படுக்கைīṉiyaṟpaḍukkai, பெ.(n.) மனைவி பிள்ளை பெற்றவுடன் கணவனும் அவளைப்போல் நோவுற்றதாக நடித்துப் படுத்துக் கொண்டு தனக்கு மகப்பேற்று மருத்துவம் பார்க்கச்சொல்வது; couvade. [ஈன்+இயல்+படுக்கை] "குறத்தி பிள்ளை பெற குறவன் காயத் தின்றானாம்" என்னும் பழமொழி ஈனியற் படுக்கை வினை குமரி நாட்டில் இருந்ததைக் குறிப்பாக உணர்த் துகின்றது.(த.வ.130);. finger of the leg. "கலியாணத்தில் மாப்பிள்ளைக்கும் பெண்ணுக்கும் உருட்டு அணிவித் தார்கள் (கொங்.வ.);. மறுவ. மிஞ்சு [(உருள்-உருட்டு]
உருப்பாங்கட்டி	உருப்பாங்கட்டி uruppāṅgaṭṭi, பெ.(n.) மண்புழுக்கள் உருவாக்கும்மண்கட்டி: the cod where the earthworm originates. [உருப்பு+ஆம்+கட்டி]
உள்நாட்டுக் கலகம்	உள்நாட்டுக் கலகம் uḷnāṭṭuggalagam, பெ.(n.) ஒரே நாட்டில் வாழும் மக்கள் குழுக்களிடையே நிகழும்போர்; civil war. [உள்+நாட்டு+கலம்]
ஊணானெறும்பு	ஊணானெறும்புūṇāṉeṟumbu, பெ.(n.) உருவில் பெரிய ஆனால் கடிக்காத கருப்பு நிறமுள்ள எறும்பு; a kind of black which do not bite. [ஊாணான்+எறும்பு]
ஊத்தாம்பானை	ஊத்தாம்பானைūttāmbāṉai, பெ.(n.) வளைக்குள் புகையைச் செலுத்தி எலியைப் பிடிக்க ஏதுவாக வடிவமைக்கப்பட்ட பானை; a pot used to trap rat by inserting smoke inside its hole. [ஊத்தாம்+பானை]
ஒட்டுப் பலகை	ஒட்டுப் பலகை oṭṭuppalagai, பெ.(n.) மெலிதான மரப்பாளங்கள் பலவற்றை ஒட்டி உருவாக்கப் படும் பலகை; plywood. [ஒட்டு+பலகை]

ஒடுக்கான்	ஒடுக்கான் oḍukkāṉ, பெ.(.n) ஓணான்; common lizard. மறுவ ஓடக்கான், ஓனான் [ஒடு-ஒடுக்கான்]
ஒப்பேற்று-தல்	ஒப்பேற்று-தல் oppēṟṟudal, செ.குன்றாவி.(v.t.) இக்கட்டான ஒரு சூழ்நிலையில் தன்னிடம் இருப்பதை வைத்துக்கொண்டு சரிக்கட்டுதல், to do with what is available in difficult circumstances. "குறைந்த வருவாயைக்பல்லவர் காலத்தில்தான் இன்றைய ஐ, ஔ எனும் தனி நெடில்கள் தோன்றின. ஐந்திரனார் உருவாக்கிய கடைக்கழகக் காலத் தொடக்கத்தில் தனியெழுத்துகளாகிய தமிழ் (பிராமி); எழுத்துகள் சிந்துவெளி இடைக்கழகக் காலத்திய அசையெழுத்துகளோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் சிந்து வெளி நாகரிகம் மறைவுற்ற உடனே அதாவது கடைக் கழகம் நிறுவப்பட்ட கி.மு.1850ஆம் ஆண்டிலேயே ஐந்திரம் தோன்றியிருக்க வேண்டும் எனக் கருத இடம் தருகிறது. ஏனெனில், சிரீதத்துவ நிதி எனும் வைணவ நூலில் இந்தியாவில் தொன்முது காலத்தில் நிலவிய னவாகக் கூறப்பட்ட ஒன்பது இலக்கண நூல்களில் ஐந்திரத்தின் பெயர் முதலாவதாகவும், பிராகிருத இலக்கண நூலாகிய சாகடாயணத்தின் பெயர் இறுதியாகவும் இடம் பெற்றிருப்பதும் கி.மு.1850இல் ஐந்திர இலக்கணம் தோன்றியிருக்கலாம் எனக் கருதத் துணை புரிகிறது. கொண்டு தான் ஒப்பேற்ற வேண்டியிருக் கிறது".(இ.வ.);. 2. தேறச்செய்தல்: tosalvage. குறைந்த நீரைக் கொண்டு இப்பயிரை ஒப்பேற்ற வேண்டியிருக்கிறது.(உ.வ.);.
ஒப்பேறு-தல்	ஒப்பேறு-தல் oppēṟudal, பெ. (n.) ஒன்றுமே இல்லை அல்லது மிகவும் தாழ்நிலை என்னும் நிலையில் இல்லாமல் தேறுதல்; to be salvaged, to be retrieved. இவன் ஒப்பேறுவான் என்னும் நம்பிக்கை எனக்கு இல்லை.(உ.வ.);. [ஒப்பு+ஏறு-]
கங்கிளவு	கங்கிளவு kaṅgiḷavu, பெ.(n.) நாற்றுநட்டபிறகு பாயும் முதல் நீர்; first irrigation water after transplantation of seedlings.
ஒணி	ஒணி oṇi, பெ. (n.) கால்நடைகள் செல்லும் சிறிய urong;a narrow path for the cattle. "மாடு ஒணியில்போகிறது"(கொங்வ);. [ஓரணி-திணி]

கச்சைத்துணி	கச்சைத்துணி kaccaittuṇi, பெ. (n.) சலவை செய்யாத புதுவெண்ணிறத்துணி: unwashed new white cloth. [கச்சை+துணி]
கட்டக்காலன்	கட்டக்காலன் kaṭṭakkālaṉ, பெ. (n.) பன்றி; pig. [கட்டை+காலன்] [P]
கட்டுமானப் பொறியியல்	கட்டுமானப் பொறியியல் kaṭṭumāṉapporiyiyal, பெ.(n.) சாலை, பாலம் முதலிய வற்றை வடிவமைத்தல், உருவாக்குதல், செப்பனிடுதல் ஆகியன பற்றிய அறிவுத்துறை: civil engineering. [கட்டுமானம்+பொறியியல்]
கட்டுவறைசேலை	கட்டுவறைசேலை kaṭṭuvaṟaicēlai, பெ. (n.) பருத்திச் சேலை; cotton sarees. உறிக்கு பட்டு சேலை 100 கட்டுவறை சேலை"(TDI, v 99); [தட்டு+அறை+சேலை]
கட்டைத்தலம்	கட்டைத்தலம் kaṭṭaittalam, பெ. (n.) சுடுகாடு; graveyard. [கட்டை+தலம்]
கட்டைப்பனை	கட்டைப்பனை kaṭṭaippaṉai, பெ. (n.) முதிராத பனை, இளம் பனை; a young palmyra-palm. [கட்டை+பனை]
கட்டைமுழவு	கட்டைமுழவு kaṭṭaimuḻvu, பெ.(n.) கட்டை மத்தளம்; a musical drum made of a block of wood (J.);. [கட்டை+முழவு] தோல்போர்த்த பறை அல்லது மத்தளம் தோன்றுவதற்கு முன்பு, திண்ணமான மரக்கட்டை முழவை இருபுறமும் கட்டையால் அடித்து ஒலி எழுப்பும் மர இசைக்கருவி. யாழ்ப்பாணத்தில் புழக்கத்தில் இருந்ததாகக் கூறப்படுகிறது.

கடஞ்சாணி	கடஞ்சாணி kaḍañjāṇi, பெ. (n.) பாசனக் கால் வாயில் கடைசியில் உள்ள நிலப்பகுதி, கடை படை; a last sluice of the land of a tank opp talaimadai. [கடை+அஞ்சாணி]
கடம்பங்குடி	கடம்பங்குடி kaḍambaṅguḍi, பெ. (n.) பாண்டிய நாட்டுச் சிற்றூர்; a village in Pandya territory 'கள்ளக்குடி எல்லைக்கும் வடக்கு மன்னிய சிம்மேலெல்லைகடம்பங்குடி எல்லை." [கடம்பன்+குடி]
கடம்பல்	கடம்பல் kaḍambal, பெ. (n.) குமிழ்; gudgeon. 'கூம்பல், கடம்பல், குமிழ் எனக் கூறுவர்" (நி.க.தி.4:39); [கடம்பு+அல்]
கடலிடம்	கடலிடம் kaḍaliḍam, பெ. (n.) உலகம்; world. "கஜபதி கடலிடங்காவலன்"(sll, wi,863); [கடல்+இடம்]
கடலைமுத்து	கடலைமுத்து kaḍalaimuttu, பெ. (n.) நிலக் கடலை விதை; groundnut. [கடலை+முத்து] [P]
கடவரை	கடவரை kaḍavarai, பெ.(n.) யானை; elephant. 'கடவரை மேகமுழக்குஞ் சிராமலை கண்ட" (SII, iv, 167); [கடம்+வரை]
கடற்கரைக்கோயில்	கடற்கரைக்கோயில் kaḍaṟkaraikāyil, பெ.(n.) மாமல்லபுரத்தில் உள்ள பல்லவர் காலத்துக் கற்கோயில்; sea-shore temple at Mahabalipuram built by Pallava king. [கடன்கரை+கோயில்]
கடற்கரை	கடற்கரை kaḍaṟkarai, பெ.(n.) கடற்புறம், கடல லைகள் நிலத்தைத் தழுவிச் செல்லும் மணல் நிறைந்த பகுதி; beach; Sea-shore. மறுவ அலைவாய், கடற்புறம் [கடல்+கரை]

கடற் கழுகு	கடற் கழுகு gaḍaṟgaḻugu, பெ.(n.) கடலில் வாழும் ஒரு உயிரி; erne. [கடல்+கழுகு]
கடற்கானி	கடற்கானி kaḍaṟkāṉi, பெ. (n.) கடல் பகுதி உரிமை; privilege of sea part. 'எங்கள் கடற்காணியான தேவர் உடையார் திருமறைக் am6km, umi (SIl, xvii, 545); [கடல்+காணி]
கடற்றானை	கடற்றானை kaḍaṟṟāṉai, பெ. (n.) கடல் போன்ற பெரிய படை: navel force, battle ship. 'வில்வேலிக்கடற்றாணையை"(EI,xvi,16);. [கடல்+தானை]
கடனிர்	கடனிர் kaḍaṉir, பெ. (n.) கடலின் நீர், seawater 'கல்வென வொல்லென கடனிர்மாகங் கொண்டெறிவர்" (ET, xiii. 10); [கடல்+நீர்]
கடிச்சுரும்பு	கடிச்சுரும்பு kaḍiccurumbu, பெ. (n.) தேன் வண்டு; honey-bee. 'தேனொடுகடிச்கரும்பு அரற்றும் தேமலர்க்கான்"(சீவ.7:293);. [கடி+கரும்பு]
கடுவாயர்	கடுவாயர் kaḍuvāyar, பெ. (n.) அருகர் சமணர், Jains, "கடு வாயர் தமை நீக்கி என்னை ஆட்கொள்கண்ணுதலோன்" நாவு 6:71:7). [கடு+வாய்+அர்]
கடைப்பியோலை	கடைப்பியோலை kaḍaippiyōlai, பெ. (n.) அர சனின் இறுதி ஆணை கொண்ட ஒலை, palm leaf containing the ultimate order of the king. இது கடைப்பிஒலை காற் கண்டெழுதிக் கொடுத்தேன்" (AVWM1, P67-69); [கடைப்பு+ஒலை]
கடைஅட்டிகை	கடைஅட்டிகை gaḍaiaḍḍigai, பெ. (n.) ஒருவகை நகை; a kind of jewel. 'திருவாபரணங்கள் பெயர் விபறம் உபுதாரம் 1க்கு முகப்பு 5 சிறு அட்டிகை சகடை அட்டிகை"(TD, i, 61); [கடை+அட்டிகை]

கடைஈடு	கடைஈடு kaḍaiīḍu, பெ. (n.) இறுதி உத்தரவு final order. 'மண்டல முதலிகள் நுளம்பா தராயர் கடை ஈடுபடி கூறு செய்கிற அணுக்க விழுப்பரையர்" (IPS,126); [கடை+சஈடு]
கடாஅ	கடாஅ kaṭāa, பெ.எ. (adj.) ஐயுறாத, doubtless. "கடாஅ உருவொடு கண் அஞ்சளது"(குறள்:59:9); [கடாவு (வினவு);-கடா]
கடாரம் கொண்டான்	கடாரம் கொண்டான் kaṭāramkoṇṭāṉ, பெ.(n.) திருவாரூர் மாவட்டத்தில் திருவா ரூர்க்கு அருகில் உள்ள ஓர் ஊர்; name of the village near Thiruvarur. [கடாரம்+கொண்டான்] இராசேந்திர சோழனின் வெற்றிப் பெயர்.
கடிய நெடுவேட்டுவன்	கடிய நெடுவேட்டுவன் kaḍiyaneḍuvēḍḍuvaṉ, பெ.(n.) கடியம் தலைநகரிலிருந்து கோடை மலையை ஆண்டு வந்த கொடையாளனாகிய சிற்றரசன்; a bonevalent chieftain who ruled the mountain region of the Kōdaimalai from his capital Kagiyam. [கடிய+நெடு+வேட்டுவன்]
கடுங்களை	கடுங்களை kaḍuṅgaḷai, பெ.(n.) வயல்களில் பறிக்கப்படும் களை; weed. "கடைசியர்கள் கடுங்களையில் பிழைத்து" (பெரிய 872);. [கடும்+களை]
கடுதா எறும்பு	கடுதா எறும்பு kaḍutāeṟumbu, பெ.(n.) மரப் பொந்துகளில் இருப்பதும் கடித்தால் தடித்து வலியைக் கொடுக்கக் கூடியதுமான கருப்புநிற பெரிய எறும்பு; black colour big size ant living in trees. painful swelling if it bites. [கடுத்தம்+சாறும்பு] கடிபட்டவர் தன் சிறுநீரில் மண்ணைக் குழைத்து கடிப்பட்ட இடத்தில் தடவினால் வலி குறையும் என்பர்.
கடுவாய்க்கரைப்புத்தூர்	கடுவாய்க்கரைப்புத்தூர் kaḍuvāykkaraipputr, பெ.(n.) தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் உள்ள ஓர் ஊர்; name of the village in Thanjavur. [கருவாய்+கரை+புத்தூர் தற்போது ஆண்டங்கோயில் என அழைக்கப் படுகிறது. -

கடைக்கந்தாயம்	கடைக்கந்தாயம் kaḋaikkandāyam, பெ.(n.) செயல்கள் முடியப்போகும் நேரம்; final stage of completion. [கடை+கந்தாயம்]
கண்சோடு	கண்சோடு kaṇcōṭu, பெ. (n.) ஒரு வகை அணி கலன்; a kind of ornament. (IPS,126); [கண்+சோடு]
கண்டக் கறை	கண்டக் கறை kaṇṭakkaṟai, பெ.(n.) மிடற்றில் உள்ளவிடம்; poison in neck. "கண் நுதலும் கண்டக் கறையும் கரந்தருளி" (சை.சா:5:1);. [கண்டம்+கறை]
கண்டராச்சிபுரம்	கண்டராச்சிபுரம் kaṇṭarāācciburam, பெ..(n.) தென்னார்க்காடுத் திருக்கோவிலூர் வட்டத்தில் அமைந்துள்ள ஓர் ஊர் ; name of the village in Thirukovilur. [கண்டராதித்தன்+புரம்]
கண்டன் வீர கேசரி	கண்டன் வீர கேசரி kaṇṭaṉvīraācari, பெ.(n.) முதலாம் இராசராசன் காலத்தில் கி.பி.1006 ஆம் ஆண்டு திருவோத்துரில் வாழ்ந்தவன்; name of a person who lived during the period of the chola king Rajaraja-l. [கண்டன்+விரன்+கேசரி]
கண்ணகனூர்	கண்ணகனூர் gaṇṇagaṉūr, பெ.(n.) கருவூ ருக்கு அருகில் உள்ள கண்ணகனாரின் ஊர்; a village or town near Karuvur, where the sangam poet Kannagan lived. [கண்ணகன்+ஊர்]
கண்ண மங்கலம்	கண்ண மங்கலம் kaṇṇamaṅgalam, பெ.(n.) வட ஆர்க்காடு மாவட்டம் ஆரணிஅருகில் உள்ள ஓர் ஊர்; name of the village in North Arcot near Arani. [கண்ணன்+மங்கலம்]
கண்ணாடி இலை	கண்ணாடி இலை kaṇṇāṭiilai, பெ.(n.) வாழை மரத்தில் குலை தள்ளுவதற்கு முன் இறுதியாக வரும் சிறு இலை ; small leaf appearing before flowering plantain tree. [கண்ணாடி+இலை]
கண்ணுள் வினை	கண்ணுள் வினை kaṇṇuḷviṉai, பெ.(n.) ஓவியம்; drawing and painting. [கண்+உள்+வினை]

கணவன் துறை	கணவன் துறை kaṇavaṉtuṟai, பெ.(n.) செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் உள்ள ஊர்; name of the village in Chengalpattu. [ஒருகா கானவன்+துறை]
கணியம்பாடி	கணியம்பாடி kaṇiyambāṭi, பெ.(n.) வடஆர்க்காடு மாவட்டம் வேலூருக்கு அருகில் உள்ள ஓர் ஊர்; name of the village in North Arcot near Vellore. [கணியன்+பாடி]
கனை முறித்தான்	கனை முறித்தான் kaṉaimuṟittāṉ, பெ.(n.) மதுரை மாவட்டத்தில் உள்ள ஊர் ; name of the village in Madurai. [கணை+முறித்தான்] ஒரு வீரன் மாற்றார் விடுத்த அம்புகளைத் தன் நெடுங்கரத்தால் பிடித்து முறித்த செயல் கண்டு வியந்த படைத் தலைவன்.அவ்வீரனுக்குக் கனை முறித்தான் என்ற பட்டம் அளித்ததாகக் கூறுவர்.
கத்தகாம்பு	கத்தகாம்பு kattakāmbu, பெ.(n.) அதிக துவர்ப் புடையதும் நசுக்கினால் மாவாகப் போகக் கூடியதுமான வயிற்றுக் கடுப்பு நீக்கவல்ல நாட்டு மருந்து வகையான காம்பு வகை; a stick used as medicine for stomach pain. [கற்றை+காம்பு]
கத்தரிவெயில்	கத்தரிவெயில் kattariveyil, பெ.(n.) முது வேனிற்காலத்தின் மிகுந்த வெப்பமான காலம்; hottest days, dog days. [கத்தரி+வெயில்]
கதக்கு	கதக்கு kadakku, பெ.(n.) கிண்டிக் கிளறுதல்; kindling. [கலக்கு-கதக்கு]
கதம்பத்தொடரியம்	கதம்பத்தொடரியம் kadambaddoḍariyam, பெ.(n.) கலவைத் தொடரியம் பார்க்க; see kalava-t-todariyam. [கதம்ப[ம்]+தொடரியம்]
கதிர்க்குடி	கதிர்க்குடி kadirkkuḍi, பெ.(n.) அரச குலத்தொன்று; agni race of kings. [கதிர்+குடி]

கதிரவக்குடி	கதிரவக்குடி kadiravakkuḍi, பெ.(n.) சூரிய மரபு அரச குலத்துளொன்று ; agni race of kings as descended from agni. [கதிரவன்+குடி]
கதுப்பிலி	கதுப்பிலி kaduppili, பெ.(n.) வறட்டி நெருப்பில் சூடேற்றிய கம்பியால் நோய்த்தடுப்புச் சூடு வைத்தல்; brandishing with hot iron wire as a method to cure disease. [கதுப்பல்-கதுப்புல்-கதுப்பிலி(கொ.வ.);]
கதுவு-தல்	கதுவு-தல் kaduvudal, செகுன்றாவி(v.t.) உண்ணுதல்; to eat. து கெதுக்கு [கது-கதுவு] இச்சொல் வடஇந்திய மொழிகளில் கதுவுகாவு-கா எனத் திரிந்தது.
கதைசொல்லிகள்	கதைசொல்லிகள் gadaisolligaḷ, பெ.(n.) சேர நாட்டுத் தொழின் முறையாகக் கதை சொல்வோர்; professional story tellers of the ancient-chera country (Kerala State);. [கதை+சொல்லி+கள்] சிறுவர்க்கும் பெரியோர்க்கும் நகைச்சுவை பொழுதுபோக்காகவும் அறநெறி நற்பண்பு புகட்டவும் கற்பனையாகக் குறுங்கதைகளும், நெடுங்கதை களும் சொல்வது பண்டைய வழக்கம்.
கந்தபுரம்	கந்தபுரம் kandaburam, பெ.(n.) கொங்கு நாட்டில் உள்ள ஊர்; name of the village in Kongunadu. [கந்தன்+புரம்]
கந்தழி வாழ்த்து	கந்தழி வாழ்த்து kandaḻivāḻttu, பெ.(n.) அரசன் பகைவர் மதிலை அழித்த திறனை திருமால் வானனுடைய திறலோடு ஒப்பிட்டு வாழ்த்துதல்; blessing the talent of the king who captured and destroyed the fort of the enemy. [கந்த+கழி+வாழ்த்து]
கந்து எடு-த்தல்	கந்து எடு-த்தல் kandueḍuttal, செ.கு.வி.(v.i.) 1. தொடைகளைத் தட்டி சண்டைக்கு ongoi; challenge one to come forfight by clapping one's thigh as in difiance. 2.அதிகமாக உண்ணுதல்; being gluttunous. [கந்து+எடு]

கப்பல் தீர்வை	கப்பல் தீர்வை kappaltīrvai, பெ.(n.) கப்பலை நங்கூரம் பாய்ச்சி நிறுத்துவதற்காகப் பெறப்படும் வரி; anchorage tax. [கப்பல்+திர்வை]
கப்பலம்	கப்பலம் kappalam, பெ.(n.) வரி; tax. [கப்பல்-கப்பலம்]
கப்பலின் கொடி	கப்பலின் கொடி kappaliṉkoḍi, பெ.(n.) கப்பலின் பலுவைத்துக்கும் இயந்திரம்; Jalk. [கப்பல்+இன்+கொடி]
கப்பலேறுதல்	கப்பலேறுதல் kappalēṟudal, பெ.(n.) கப்பல் பயணம்; travel by ship. [கப்பல்+ஏறுதல்]
கம்பி எண்ணு-தல்	கம்பி எண்ணு-தல் kambieṇṇudal, செ.கு.வி. (v.i.) சிறைப்படுதல்; to be imprisoned. [கம்பி+எண்ணு]
கம்பேட்டை	கம்பேட்டை kambēṭṭai, பெ.(n.) வேலூர் மாவட்டத்தில் உள்ள ஊர்; name of the village in Vellore. [கம்மம்+பேட்டை]
கரக்கோல்	கரக்கோல் karakāl, பெ.(n.) பாவுக்கு பசை போடும்போதுபாவு நூலின் நுனிப்பகுதிகளை மாட்டி விடுவதற்காகப் பயன்படுத்தும் ஓர் நீளமுள்ள கைக்கோல்; an implement used in handloom weaving. [கரம்[கை]+கோல்]
கரகாட்டம்	கரகாட்டம் karakāṭṭam, பெ.(n.) பூங்குட மெடுத்து ஆடும் ஆட்டம் ; a dance with keeping decorated water-pot on head. [கரகம்+ஆட்டம்] [P]

கரசங்கால்	கரசங்கால் karasaṅgāl, பெ.(n.) செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் உள்ள ஊர்; name of the village in Chengalpattu. [கரிசை+கால்]
கரிக்கண்ணு	கரிக்கண்ணு karikkaṇṇu, பெ.(n.) கண்ணேறு; evil eye. [கரி+கண்ணு]
கரிமணல்	கரிமணல் karimaṇal, பெ.(n.) செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் உள்ள ஊர் : name of the village in Chengalpattu. [கரு-கரி+மணல்]
கரியாப்பட்டினம்	கரியாப்பட்டினம் kariyāppaṭṭiṉam, பெ.(n.) தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் உள்ள ஊர் : name of the village in Thanjavur. [கரிகாலன்+பட்டினம்]
கருங்கை ஒள்வாட் பெரும் பெயர் வழுதி	கருங்கை ஒள்வாட் பெரும் பெயர் வழுதி karuṅgaioḷvāṭperumbeyarvaḻudi, பெ.(n.) பாண்டிய மன்னன் பெயர் ; name of Pandya king. [கருங்கை[பெரிய கை]+ஒள்வாள்+பெரும் பெயர்+வழுதி]
கருஞ்சேடை	கருஞ்சேடை karuñjēṭai, பெ.(n.) காய்ந்த நிலத்தில் நீர் பாய்ச்சி உழுதல்; ploughing the dryland afterwatering. [கருஞ்+சேடை]
கருத்துக் கணிப்பு	கருத்துக் கணிப்பு karuttukkaṇippu, பெ.(n.) ஒரு செயல் நடைபெறுவதற்கு முன்பே மக்களிடம் கருத்துக் கேட்டு அதனடிப்படையில் முடிவு கூறுதல்; survey of public opinion. [கருத்து+கணிப்பு]

கருந்தடக்கன்	கருந்தடக்கன் karundaḍakkaṉ, பெ.(n.) ஆய்மரபு அரசருள் ஒருவன் ; a king of ay dynasty. [கரு+நந்தன்+அடக்கன்]
கருநாகச் சுழி	கருநாகச் சுழி karunākaccuḻi, பெ.(n.) மாட்டின் கழுத்தின் இருக்கும் சுழி, தீமை பயக்கும் சுழி; curl of the hair in cattle. [கரு+நாகம்+சுழி]
கருப்புக் கோட்டை	கருப்புக் கோட்டை karuppukāṭṭai, பெ.(n.) சுசீந்திரத்திற்கு அருகில் உள்ள ஓர் ஊர் : name of the village in Susinthiram. [கரும்பழு[ஆலமரம்]-கருப்பு+கோட்டை] இச்சிற்றுரின் பழம்பெயர் கரும்பழு கரும்பழு [கருமை+பழு-ஆலமரம்] கரும்பழு பருத்த ஆலமரங்கள் உள்ள ஊர்
கரும்பித்தவன்	கரும்பித்தவன் karumbittavaṉ, பெ.(n.) குடி வெறியில் தொடர்ந்து பேசிக் கொண்டிருப்பவன்; blabbering of a drunkard. [கரும்+பித்து+அவன்]
கரும்புள்ளிமீன் கொத்தி	கரும்புள்ளிமீன்கொத்தி karumbuḷḷimīṉkotti, பெ.(n.) கொக்கு இனத்தை போல் உள்ள uponsor, piod kingfisher. [கரும்+புள்ளி+மீன்+கொத்தி] [P]
கருமச்சுற்றம்	கருமச்சுற்றம் karumaccuṟṟam, பெ.(n.) செயற்குழு; executive committee. [கருமம்+சுற்றம்]
கரைநெல்	கரைநெல் karainel, பெ.(n.) மலைச்சரிவுகளில் விளையும் நெல்; paddy, cultivated on hill slopes. [கரை+நெல்]

கரையாஞ்சாவடி	கரையாஞ்சாவடி karaiyāñjāvaḍi, பெ.(n.) திருவள்ளூர் மாவட்டத்திலுள்ள ஓர் ஊர்; name of the village in Thiruvallur. [கரையன்+சாவடி]
கல்செக்கு	கல்செக்கு kalcekku, பெ.(n.) கல்லில் செதுக்கப்பட்ட செக்கு; oil press made of stone, [கல்+செக்கு] கிருட்டிணகிரி மாவட்டம் வேப்பண்பள்ளி பூதிமுட்டில் ஊர்க் கோவிலில் கல்லினால் ஆன செக்கும், தேர்ச்சக்கரமும் உள்ளன. [P]
கல்புதூர்	கல்புதூர் kalputūr, பெ.(n.) வேலூர் மாவட்டத்தில் காட்டுப்பாடிக்கு அருகில் உள்ள ஓர் ஊர்; name of the village in Vellore near Katpadi. [கல்+ஆல்+புதூர்] 'கல்புதூர் என்று மாறிவிட்டது.
கல்நீர்ப்படுதல்	கல்நீர்ப்படுதல் kalnīrppaḍudal, செ.கு.வி.(v.i.) வீரச்சாவு எய்திய வீரனுக்காக நடுகல்லுக் காகத் தேர்ந்த கல்லைத் தூய நீரால் நீராட்டுதல்; to select and consecrate the hero stone. [கல்+நீர்+படு]
கல்லக்காய்	கல்லக்காய் kallakkāy, பெ.(n.) வேர்க்கடலை, groundnut. [கடலை-கல்லை+காய்]
கலவைத் தொடரியம்	கலவைத் தொடரியம் kalavaittoḍariyam, பெ.(n.) ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட தனித் தொடரியம் சேர்ந்து வருவது; compound sentence. [கலவை+தொடரியம்]
கலிநாள்	கலிநாள் kalināḷ, பெ.(n.) கலியாண்டினை ஆண்டாகக் கணக்கிடாமல் நாளாகக் கணக்கிடும் முறை; counting the kali year by number of days. கலியுகத்து நாள் பதினாறு நூறாயிரத்து நாற்பத்தொன்பதாயிரத்து முப்பத்து நான்கு (16:49,034); (ஆய் மன்னன் கல்வெட்டு-கேரளம்);

கலைப்பொருள்	கலைப்பொருள் kalaipporuḷ, பெ.(n.) ஒருவரால் உருவாக்கப்பட்ட அல்லது படைக்கப்பட்ட பொருள்; artefact. [கலை+பொருள்]
கவலைக்கால்	கவலைக்கால் kavalaikkāl, பெ.(n.) கவலை இறைப்பில் கிணற்றுப் புறமாக சாய்ந்தாற் போன்று அமைந்த இரு மரக்கால்கள்; supporting rafters of water lift device. [கவலை+கால்] [P]
கவலைப்பாடி	கவலைப்பாடி kavalaippāṭi, பெ.(n.) கவலை யேற்றத்தில் மாடுகள் முன்பின்னாக சென்று வருவதற்கான சாய்சரிவுப் பாதை slanting path for the cattle in waterlift device. [கவலை+பாடி]
கவலை வலை	கவலை வலை kavalaivalai, பெ.(n.) கவலை மீன்பிடிப்பதற்கு என வடிவமைக்கப்பட்டவலை; a fishermannet. [கவலை+வலை]
கவுந்தப்பாடி	கவுந்தப்பாடி kavundappāṭi, பெ.(n.) கொங்கு நாட்டில் உள்ள ஊர். பெருந்துறைக்கு 2 கல் தொலைவில் உள்ளளது; name of the village in Kongu nadu. [கவுண்டன்+பாடி]
கவுளி கக்கு	கவுளி கக்கு gavuḷigaggu, பெ. (n.) பல்லி விழுந்ததால் விடமாகிப் போன தென்னை, பனை இவற்றின் கள்; toddy which is poisioned by the spliting venom of the lizard. [கவுளி+கக்கு]
கவையன் புத்தூர்	கவையன் புத்தூர் kavaiyaṉputr, பெ.(n.) கோயம்புத்துர் மாவட்டத்தில் உள்ள ஓர் ஊர்; name of the village in Coimbatore. [கா+ஜயன்+புத்தூர்]

கழகம்	கழகம் kal̲kam, பெ.(n.) 1. கற்றோர் கூட்டம்; assembly of learned men assorsogoff, - பெருங் கழகமோடமர்ந்து (திருவினை.); 2. சூதாடுமிடம்; place of gambling. கழகத்துக் காலைபுகின் (குறள்.937); ம. கழகம் (கோயில், கோயில் தொண்டு);;து. கல (பறையர் கூடுமிடம்); [குன்→ குழு→ கழ→ கழகு → கழகம்] குல் - குல - குலவு, குலவுதல் = கூடுதல். குல_குல_கல_கலவி. கல_கலவை. கலப்பு - கலம்பு - கலம்பம்கதமபம. கலம்பு-கலம்பகம் கல_கலங்கு-கலக்கு-கலக்கம் கல_கலகம், கலாம், கலாபம், கலாபனை. இருவர் அல்லது இரு கட்சியார் கலந்தே பொருவதால், கலத்தற் கருத்திற் போர்க்கருத்துத் தோன்றிற்று. கைகலத்தல் என்னும் வழக்கையும், பொரு, சமர் என்னும் சொற்களின் வேர்ப் பொருளையும் நோக்குக. மேற்காட்டிய சொற்றிரிவுப் பட்டியினின்று, கலத்தற்சொற்கு இருபாற் கூட்டம், கலப்பு. கலக்கம், கலகம் என்னும் நாற்பொருள்கள் தோன்றியுள்ளமை காண்க. நீரும் மண்ணும் போல பல பொருள்கள் அல்லது கருத்துகள் கலப்பதே கலக்கம் குல் - குள்_கள். கள்ளுதல் = கூடுதல் , பொருந்துதல், ஒத்தல். கள்- களம் = ஏர்க்களமும் போர்க்களமும் போலப் பலர் கூடுமிடம் களம்-களன் = அவைக்களம் களன்-கழனி=ஏர்க்களம் உள்ள வயல். களம் - களர் = அவை களர் - களரி = அவை கல்வி நாடகம் மல் வில் பயிலும் அரங்கு வாக்குமன்றம், தொழில் செய்யும் இடம். கள்ள = போல. "கள்ள மதிப்ப வெல்ல வீழ" (தொல்1235); குள் - குழு-குழம்பு-குழப்பம். குழவி = திரண்ட அரை கல். கூடுதற் கருத்தில் திரட்சிக் கருத்துத் தோன்றும், "சேரே திரட்சி" (தொல்,846); என்று தொல்காப்பியம் கூறுதல் காண்க. குழு - குழுஉ குழு-குழாம். குழு - குழும்பு குழு -குழுமு - குழுவு, குழுமு - குழுமல், குழுமம், குழுவு - குழுவல், குழுமுதல் = கூடுதல், குழுவுதல் = கூடுதல், திரளுதல் குழுமு - கழுமு-கழுமல் = மயக்கம், நிறைவு. மிகுதி. குழு - கெழு-கெழுமு-கெழுவு, கெழுமுதல் = பொருந்துதல், கெழுவுதல் = பொருந்துதல், மயங்குதல். கெழுவு = நட்பு கெழுவ ஓர் உவமவுருபு கெழு -கெழி = நட்பு

கழிவு மின்	கழிவு மின் kaḻivumiṉ, பெ.(n.) உதவாத மீன்கள்; trash fish. [கழிவு+மீன்]
கழிவாலாடி	கழிவாலாடி kaḻivālāṭi, பெ.(n.) தாழ்வான நிலப்பகுதி: lowlying place. [கழி+வாலாடி]
கழுவாய் நாள்	கழுவாய் நாள் kaḻuvāynāḷ, பெ.(n.) வெள்ளுவா காருவா நாள்களுக்கு ஒன்று விட்ட முதல் நாள், பிரதோசம் எனப்பட்ட கழுவாய் நாள்; a day before full moon and new moon is said to prodósam in sanskrit and kåluvaynāl in Tamil. [கழுவு-கழுவாய்+நாள்]
கழாரம்பன்	கழாரம்பன் kaḻārambaṉ, பெ.(n.) தொல்காப்பியரொடு உடன் பயின்ற மாணவர்களாகக் கருதப்படுவோருள் ஒருவன்; name of one of the classmates of Tolkappiyar. [கழார்[ஆற்றுக்கழிமுகம்]+அம்பன்-வில்லாளன்]
கழிக்கூடை	கழிக்கூடை kaḻikāṭai, பெ.(n.) காட்டுக் கொடிகளால் பின்னி, கோழி கவிழ்க்கவும், கூளம் அள்ளவும் பயன்படுத்தப்படும் பெரிய கூடை, a big multipurpose basket. [கழி+கூடை]
கழிப்படல்	கழிப்படல் kaḻippaḍal, பெ.(n.) மூங்கில் சிம்பு அல்லது மெல்லிய காட்டுக் குச்சிகளைக் கொண்டுப் பின்னப்படும் படல் போன்ற தட்டி: a side screen. [கழி+படல்]
கழுவாய் வழிபாடு	கழுவாய் வழிபாடு kaḻuvāyvaḻipāṭu, பெ.(n.) குற்றங்கள் கழிய வழிபடும் நாள் (பிரதோசம்);; a day of prayer for expiation from sin. [கழுவாய்+வழிபாடு]

கழுவுள்	கழுவுள் kaḻuvuḷ, பெ.(n.) ஆண்பாற் பெயர்; name of a person. கழூவுள் தலைமடங்க [கழு[வலிமை காவல்]+உள் கழுவுள்-மறவன், காவலன்]
களிக்கோல்	களிக்கோல் kaḷikāl, பெ.(n.) களி கிண்ட உதவும் கோல்; a stickused tokuindleboiled ragi preparation. [களி+கோல்]
களிம்புளியான்	களிம்புளியான் kaḷimbuḷiyāṉ, பெ.(n.) ஒரு வகைக் கற்றாழை; a kind of aloe. [களியம்+புளியன்]
கற்றறி-தல்	கற்றறி-தல் kaṟṟaṟidal, செ.கு.வி.(v.t.) அறநூல் களையும் அரசியல் நூல்களையும் கற்று வேண்டுவன விலக்குவன அறிதல்; to be educated by extraordinary learning. [கற்று+அறி]
கன்றுத் தாய்மாடு	கன்றுத் தாய்மாடு kaṉṟuttāymāṭu, பெ.(n.) கன்றுக்குப்பால் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கும் நிலையில் உள்ள மாடு; milking cow. [கன்று+தாய்மாடு] ஒ.நோ. பிள்ளைத்தாய்ச்சி. [P]
கனகதம்	கனகதம் gaṉagadam, பெ.(n.) ஒட்டகம் : camel. கனகதம்.ஒட்டகம்(நிக.பி.8:182); [கன+கதம்]
கணியனுர்	கணியனுர் kaṇiyaṉur, பெ.(n.) வேலூர் மாவட்டத்தில் உள்ள ஓர் ஊர்; name of the village in Vellore. [கனியன்+ஊர்]

காட்சியாள்	காட்சியாள் kāṭciyāḷ, பெ.(n.) வழக்கு நேர் கேட்கும்போதுநேரிற் கண்டவராக நிகழ்ந்தது கூற முன் வருபவர்(சாட்சி);; witness. மறுவ. சான்றாளர், கரி, நேர்காட்சி, காட்சி. [காண்-காட்சி+ஆள்] காட்சி எனும் தமிழ்ச்சொல், வடமொழியில் சாட்சி எனத் திரிந்தது.
காட்டாட்சி	காட்டாட்சி kāṭṭāṭci, பெ.(n.) அறநெறி தவறிச் செய்யும் அரசாட்சி; unjust rule, tyranny. [காட்டு+ஆட்சி]
காட்டாளி	காட்டாளி kāṭṭāḷi, பெ.(n.) கடற்கரை மரம் சோலைகளை அடையாளமாகக் கொண்டு கடலில் மீன்பிடிக்கும் இடங்களைக் கண்டறியும் திறமை வாய்ந்த மீனவன்; fisherman efficientin identifying the fishing areas by calculating the distance by sighting the sea shore vegetation. [காடு+ஆளி]
காண்புநேரம்	காண்புநேரம் kāṇpunēram, பெ.(n.) காண் பதற்கு நேரம் ஒதுக்குகை; an appointment.
காண்பேழை	காண்பேழை kāṇpēḻai, பெ.(n.) காட்சிப்பொருள் களை வைக்கும் கண்ணாடிக் காட்சிப் பெட்டி; show case. [காண்+பேழை]
காதில்பூசுற்று-தல்	காதில்பூசுற்று-தல் kādilpūcuṟṟudal, செ.கு.வி. (v.i.) ஏமாற்று வேலை; cheating. [காதில்+பூ+சுற்று]
காதுவளையம்	காதுவளையம் kātuvaḷaiyam, பெ.(n.) 1 ஏற்றச் சாலின் காதுவளையம்; a ring in the ladder for pulling water from well. 2. &moof sus memuth; round earring. [காது+வளையம்] [P]

காப்பரிசி	காப்பரிசி kāpparisi, பெ.(n.) கோயிலில் அடிய வர்களுக்கு வழங்கும் இனிப்பு கலந்த பச்சரிசி, raw rice with jaggery offered to the devotees at the temple. [காப்பு+அரிசி] காப்பரிசி kāpparisi, பெ. (n.) 1. பிறந்த குழந்தைக்குக் காப்பிடும் நாளில் வழங்கும் பாகுகலந்த அரிசி; rice mixed with treacle generally distributed on the occasion when a new-born baby is provided with bangles. 2. மணவிழா முதலிய காலங்களில் காப்பு நாண் கட்டும்போது கையிலிடும் அரிசி (இ.வ.);; rice held in the hands of a person on his marriage occasion, when a string is tied round his wrist, with mantras to ward off evil. 3. இயேசு பிறந்த பதின்மூன்றாம் நாள் விழாவில் கோயிலில் வழங்கும் பாகு கலந்த அரிசி (R.C.);; rice mixed with treacle distributed in Roman Catholic churches on the Epiphany, the 13th day after the nativity.
காப்புறுதியளி-த்தல்	காப்புறுதியளி-த்தல் kāppuṟudiyaḷiddal, செ.கு.வி. (v.i.) ஒரு விளைபொருள் அல்லது கண்டுபிடிப்பை பயன்படுத்துவதற்கான தனி உரிமை கொடுததல்; to bestow patent right. [காப்பு+உறுதி+அளி-த்தல்]
காய்க்கொட்டை	காய்க்கொட்டை kāykkoṭṭai, பெ.(n.) காய் நிலையிலேயே பறித்துக் காய வைக்கப்பட்ட கொட்டை; dried nut almost in a unriped stage. [காய்+கொட்டை]
கார்குட்டி	கார்குட்டி kārkuṭṭi, பெ.(n.) சிறிய செம்மறிக்கடா, a small he-goat. [கார்+குட்டி]

காரவேன் கல்வெட்டு kāravēṉkalveṭṭu, பெ.(n.)

தமிழ் மூவேந்தர்கள் உடன்படிக் கையைக் குறிப்பிட்டுக் காட்டும் அத்திகும்பர் கல்வெட்டு; Hattikumba inscription which depicts an agreement among the three Tamilkings.

[காரவேலன்+கல்வெட்டு]

தமிழகத்தின் மீது வடநாட்டார் படையெடுப் புகள் நடந்தன. இந்தியாவுக்கு ஒருகாலத்தில் தமி ழகம் என்று பெயரிருந்தது._ஆரியர் புகுந்தபின் வட நாட்டுத் தமிழ் பிராகிருதம் என்னும் வட தமிழாயிற்று. அப்பொழுது விந்தியமலை வரை தமிழ் நாடாக இருந்தது. அதன்பின்னர் வடவேங்கடமாகத் தமிழக எல்லை கருங்கியது.

வடநாட்டுப் படையெடுப்பாளர்களை ஒன்று சேர்ந்து எதிர்ப்பதற்காக மூவேந்தர்களும் 12 வேளிர் குறுநில மன்னரும் ஒருங்கிணைந்து கூட்டிணைவு உடன்படிக்கை செய்து கொண்டிருந்தனர். இந்த ஒப்பந்தம் நெடுங்காலம் நிலவியதைக்கலிங்க நாட்டு அத்திகும்பா (யானைக்குன்று); வில் காரவேலன் என்னும் மன்னன் பொறித்த கல்வெட்டு கூறுகிறது. கி.மு.இரண்டாம் நூற்றாண்டில் காரவேலனின் 11ஆம் ஆட்சியாண்டில் இந்த உடன்படிக்கை முறிந்து போயிற்று என அக்கல்வெட்டு கூறுகிறது.

அந்த அத்திகும்பா கல்வெட்டு சனவரி 2004இல் வெளிவந்த DL பன்னாட்டுத் திரவிட மொழி யியல் இதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. காரவேலன் அவனுடைய 12ஆம் ஆட்சியாண்டில் பாண்டியனின் தலைநகரைக் கொள்ளையடித்துப் பொன்னும் பொருளும் எடுத்துச் சென்றான் என்னும் செய்தி நம்கடைக்கழக இலக்கியங்களில் கூறப்பட வில்லை. பாண்டிய நாட்டில் 150 ஆண்டுகள் கடைக் கழகக் காலத்தில் மன்னராட்சி இல்லாமல் போய்விட்டது என 1920இல் வெளிவந்த நற்குடி வேளாளர் வரலாறு என்னும் செய்யுள் நூல் கூறுகிறது.

அந்த உடன்படிக்கை1300 ஆண்டுகள் நீடித்தது என்கின்றனர். காரவேலனின் அத்திகும்பா கல் வெட்டை 1928இல் படித்த ஆர்.டி.பாணர்சியும் செய சுவாலும் அத்துணை நீண்ட நெடுங்காலம் ஒரு உடன் படிக்கை நீடித்தது என்பதை எவரும் நம்பமுடியாது எனக் கருதினர். எனவே, ஏதோ ஒரு வகையில் படித்து அந்த உடன்படிக்கை பதின்மூன்றும் நூறும்

சேர்ந்த 13 ஆண்டுகள் நிலவியதாக உரை விளக்கம் தந்தனர்._அதனையே கல்வெட்டாசிரி யர்கள் மேற் கோள்காட்டி வருகின்றனர். காரவேலன் கல்வெட்டின் ஒரு பகுதி:

ஜனபத பாவனம்ச

தெரச வச சதகம்

பிமன்தி தமிதக சங்காதம்

என்னும் தொடரில் தமிர தக சங்காதம் பிமன்தி என்பது தமிழ் நாட்டுக் கூட்டணி உடைக்கப்பட்டது எனப் பொருள்படுகிறது. தமிரதக என்பதற்கு தமிர தேச எனவும் பாட வேறுபாடு உள்ளது. வடநாட்டு மக்களின் அமைதியான வாழ்வுக்குப் பாதுகாப்பு அளிப்பதற்காக என்னும் பொருளில் ஜனபத பாவனம்ச என்னும் முதல்வரி எழுதப்பட்டுள்ளது. அடுத்த வரியில் தெரச என்பது 13ஐக் குறிக்கும். அடுத்துள்ள வச என்னும் சொல் பெருகிய எனப் பொருள்படும். சதகம் என்னும் சொல் நூறு கொண் டது என்றும் நூற்றாண்டு- (century); என்றும் இருபொருள் தரும். நூறு கொண்டது என்னும் பொருள் இங்குப் பொருந்தவில்லை. நூறு கொண் டது என்று ஒன்றை முடிவு கட்டிய பிறகு அதன்மீது பதின்மூன்றைச் சேர்க்க முடியாது. ஒரு சதகம் என்பதற்கு நூற்றாண்டு என்னும் பொருளே இங்குப் பொருத்தமாக அமைந்துள்ளது.

113 ஆண்டைக் குறிப்பதாக இருந்தால் தெரசசதம் என்று குறிப்பிட்டாலே போதுமானது. நூற்றாண்டு எனப்பொருள்படும் சதகம் என்னும் சொல்லை ஆளவேண்டியதில்லை. 13 நூற்றாண் டுகள் என்பதைக் குறிக்கவே தெரசவச சதகம் என்னும் தொடராட்சி பயன்படுத்தபபட்டது.

இந்தக் கல்வெட்டுபிராகிருத மொழியில் எழுதப் பட்டுள்ளது. பிராகிருதம் வடதமிழ் எனப்பட்டது. இதில் வடமொழிக்குரிய எண்முறை பின்பற்றப்பட் டுள்ளதா அல்லது தமிழுக்குரிய எண்முறை பின்பற்றப் பட்டுள்ளதா என்பதைத் தெளிவாக்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

தமிழ் எண்முறை

எண்களை எழுத்தால் எழுதிக் காட்டுதல் எண் களால் எழுதிக் காட்டுதல் என்னும் முறையை உலக மொழிகள் அனைத்தும் பின்பற்றுகின்றன. தமிழில் எண்ணாக எழுதினாலும் எழுத்தில் எழுதிக் காட்டி னாலும் எண்களின் மதிப்பை இடமிருந்து வலமாகவே

குறிப்பிடுவது வழக்கம். ஆயிரத்து மூன்று 1003 எனத் தமிழில் குறிப்பதைக் காண்க

வடமொழி எண்முறை

வடஇந்திய மொழிகளிலும் சமற்கிருதத்திலும் நூறுவரை எண்ணும் போது வல இடமாகவும் நூற் றுக்கு மேல் இட வலமாகவும் எண்ணின் இட மதிப்புகள் ஆளப்படுகின்றன.

அ. சமற்கிருதம், சதுர்தசி 14 (நான்கும் பத்தும்); பதினான்கு இந்தி- தோஹ் 13 (மூன்றும் பத்தும்);பதின்மூன்று

காராம்பசு	காராம்பசு kārāmbasu, பெ.(n.) மடியும் காம்பும் கருநிறம் கொண்ட மாடு; cow of black coloured udder. மறுவ. காரா, காரான். காராவு. [கரு-கார்+ஆம்+பசு] காராவின் பால் சீரியது. மிதித்தபுல்லை மேயாததும் கழுத்து அலை நீரைத்தொடும் ஆழம் வரை இறங்கித் தூய நீர் பருகுவதும் இதன் இயல்பு. இதன் வயிற்றில் ஆன்மணத்தி (கோரோசனை); உருவாகும்.
காரி	காரி kāri, பெ..(n.) உப்பங்கழி; back water. 2.காயல்; an arm of the Sea. 3.5%; beauty. ம. க.காரி, தெ. கய்யி. ரா. கார, காடி. [கார்-காரி (கருமை நிறம்); கடல் நீர்நிலை]
காரை வீடு	காரை வீடு kāraivīṭu, பெ.(n.) கண்ணாம்புச் சாந்தினைக் கொண்டு பூசப்பட்ட சுவர் கொண்ட வீடு; mortar plastered house, [காரை+வீடு]
கால் கட்டு போடு-தல்	கால் கட்டு போடு-தல் kālkaṭṭupōṭudal, செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. திருமணம் செய்தல்: to arrange marriage: அவனுக்கு ஒரு கால் கட்டு போடவேண்டும். 2.காலில் கட்டுபோடுதல்: to tie a bandage on leg. [கால்+கட்டும்+போடு]
கால்வெளி	கால்வெளி kālveḷi, பெ.(n.) அறிவு (ஞானம்);ப் பெருவெளி; universal zone of eternal enlightment. "மூலத்தில் தோன்றி முடிவில் இருநான்காகிக் கால்வெளியில் பன்னிரண் டாம் காண்' (ஔவைக்குறள்-41); [கால்+வெளி]
காலமுறை ஊதியம்	காலமுறை ஊதியம் kālamuṟaiūtiyam, பெ.(n.) ஏரண முறைச் சம்பளம், நிலைப்புச் சம்பளம், time scale of pay, permanant salary. மறுவ, ஏறுபடிச்சம்பளம். [காலம்+முறை+ஊதியம்]

காலாடி	காலாடி kālāṭi, பெ.(n.) போக்கிரி, அடங்காதவன்;rogue. [கால்+ஆ= காலாடி-கண்டபடி திரிபவன்]
காலுந் தலையும் அறி-தல்	காலுந் தலையும் அறி-தல் kālundalaiyumaṟidal, செ. குன்றாவி.(v.t.) அனைத்தையும் அறியும் பாங்கு; method of knowing everything. [காலும்+தலை+அறி]
காவிடு-தல்	காவிடு-தல் kāviḍudal, செ.குன்றாவி. (v.t.) விலங்குகளைச் சிறு தெய்வங்களுக்குப் பலியிடுதல்; to kill the animals for demigods, for divine purpose. மறுவ ஊட்டு தருதல். [காவு [உணவு]+இடு]
காழ்	காழ் kāḻ, பெ.(n.) பணம் என்பதின் எட்டில் ஒரு பங்கு மதிப்புடையபழங்காலக்காக, an ancient coin 1/8"value of panamotherwise known as cinnam. (கல்வெ..);. [காய்-காம்]
கிட்டுபடி	கிட்டுபடி kiḍḍubaḍi, பெ.(n.) ஆதாயம் (லாபம்);; profit. தெ. கிட்டுபடி மறுவ ஆதாயம், ஆகு. [கிட்டு+படி-கிட்டுபடி] முதலீட்டுக்குமேல் அதிகமாகக் கிட்டிய(கிடைத்த); தொகையான ஆதாயம் (லாபம்);] இச்சொல்லே நாளடைவில் கட்டுபடி எனத் திரிந்து விட்டது.
கிடைவரை	கிடைவரை kiḍaivarai, பெ.(n.) உலகப்படத்தில் நிலநடுக்கோட்டின் இருபாலுமுள்ள வரை கற்பனைக் கோடு; latitude. [கிடை+வரை]
கிண்ணாக்கு	கிண்ணாக்கு kiṇṇākku, பெ.(n.) வண்ணச் குழிப்புப் பாட்டில் (சந்தப்பாட்டு); உரையசை போன்று இன்னோசைக்காகச் சேர்க்கப்படும் குறிப்புச் சொல்; empty morph added a the end of a stanza in songs of folklore. "பாடும் குயிலுக்கு - போடு கிண்ணாக்கு - பவள மணி மாலைகளாம் - போடு கிண்ணாக்கு" [கிண்-கிண்ணாக்கு (ஒலிக் குறிப்பு);]

கிணைப்பறை	கிணைப்பறை kiṇaippaṟai, பெ.(n.) ஒருவகைத் தோற் கருவி (உறுதி);; a kind of drum. [கிணை+பறை] பண்டைய நாளில் நெல்வயலில் உழும் போதும் அறுவடை செய்யும் போதும் கிணைப் பறை கொட்டப்பட்டது. [P]
கிள்ளி	கிள்ளி kiḷḷi, பெ.(n.) சோழரின் குடிப்பெயர்; name of a clan among royal chola king dynasty. [கிள்-முளைத்தல், தோன்றுதல் +இ - கிள்ள [தோன்றல் பெரியோன்]]
கிள்ளி நடு-தல்	கிள்ளி நடு-தல் kiḷḷinaḍudal, செ. குன்றாவி.(v.t.) நாற்றை அளவு பார்த்துச் சிறுகப்பிரித்த நடுதல்; to transplant with a calculation. [கிள்ளி+நடு]
கிளிக்கால்	கிளிக்கால் kiḷikkāl, பெ.(n.) கிளிகால் போல் செதுக்கிய பீடத்தின் கால்; a moult resembling a parrot leg engraving. [கிளி+கால்]
கிளிப்பிள்ளைப்பாடம்	கிளிப்பிள்ளைப்பாடம் kiḷippiḷḷaippāṭam, பெ.(n.) கிளிப்பிள்ளைபோல சொன்னதையே சொல்லுவது; ready made speech out of compultion, [கிளி+பிள்ளை+பாடம்]
கிளியாந்தட்டு	கிளியாந்தட்டு kiḷiyāndaṭṭu, பெ.(n.) சிறுவர் விளையாட்டு; a children's game. [கிள்ளி-கிளி+அம்+தட்டு]
கீச்சான்	கீச்சான்āccāṉ, பெ.(n.) அடைப்புக் குரலில் பேசுபவன்; one speaks in shrill voice. [கீச்சு-கீச்சான்]

கீர்கப்பல்	கீர்கப்பல்ārkappal, பெ.(n.) கைத்தறிநெசவில் பயன்படுத்தும் சிறு கம்பி; a smallstring used I in handloom weaving. [கீள்-கிர்+கப்பல் [கப்பல்+காந்த சிறு குச்சி]]
கீரக்காய்	கீரக்காய்ārakkāy, பெ.(n.) வெள்ளரிக்காய்; cucumber. [கீர்-கீர-காய்]
கீரந்தை	கீரந்தைārandai, பெ.(n.) ஒரு புலவர் பெயர்; name of a Tamil poet. து. கீர் (பழமையான);. [கீழ்-கீர்[பழமை,தொன்மை]-கீரன்+அந்தை [ஐயன்]கீரந்தை]
குக்குலம்	குக்குலம் kukkulam, பெ.(n.) சிறு இனப் பிரிவு; tribe. [குறு+குலம்]
குடம்பு	குடம்பு kuḍambu, பெ.(n.) உடம்பு; body. மறுவ, குடம்பை [குடம்- குடம்பு] குடம், குடம்பு கூட்டின் பெயர்கள். உடல் கூடு போற் கருதப்பட்டது.
குடவாளி	குடவாளி kuḍavāḷi, பெ.(n.) நீர் இறைக்க உதவும் மட்குடம்; a pot used to draw water from the well. [குடம்+வாளி] கடவாளி என்பது கொச்சை வழக்கு.

குடி-த்தல்	குடி-த்தல் kuḍittal, செ.குன்றாவி.(v.t.) உண்ணு தல்: to eat. சோறு குடித்தாயா. (கொங்.வ.); சிந்தி. குந்தன். [குள்-குடு-குடி] குடித்தல்-கஞ்சி குடித்தல், நீரில் அல்லது மோரில் கரைத்துக் குடிக்கும் உணவு கஞ்சி வடிவில் இருத்தலின் குடித்தல் உண்ணுதல் பொருள் பெற்றது.
குடிமைப்பணி	குடிமைப்பணி kuḍimaippaṇi, பெ.(n.) படைத்துறை நீங்கலாக அரசுப் பணியாளர்; civil service. [குடிமை+பணி]
குடிப்பொருள்	குடிப்பொருள் kuḍipporuḷ, பெ.(n.) 1. ஒரு குடும்பத்தின் அல்லது கொடிவழியின் வரலாற்றுத் தொடர்பான பெருமை honesty and dignity belonging to ancestry of clam or royal family. "குடிப்பொருள் அன்று நும் செய்கை" (புறம் 45);. 2. நாட்டு நலன், பொது spousis; public interestwelfare of the society. "குடி செய்வல்" (குறள்);. [குடி+பொருள்]
குடியேறிகள்	குடியேறிகள் guḍiyēṟigaḷ, பெ.(n.) பிழைப் பிற்காக ஒரு நாட்டிலிருந்து மற்றொரு நாட்டில் குடியேறியவர்கள்; emigrant. தமிழர் குடியேறி களல்லர் இந்தத் தமிழ்மண்ணின் மைந்தர்கள். [குடி+ஏறிகள்]
குடிவாணர்	குடிவாணர் kuḍivāṇar, பெ.(n.) குடிமக்கள்; citizen. மறுவ, குடிமக்கள். [குடி+வா[வாழ்கர்]வாணர்]

குடுக்கு-தல்	குடுக்கு-தல் kuḍukkudal, செ.குன்றாவி.(v.t.) 1வலையிட்டுப் பிடித்தல்; to catch, throwing net. 2.சுருக்குக் கயிறிட்டுப்பிடித்தல்; to catch by noose. 3.குழியில் வீழ்த்திப்பிடித்தல்; to by making to fall in a pit. 4.குகை வாயிலை அடைத்துப்பிடித்தல்; logo; to catch by closing the cave entrance. [குடங்கு-குடுங்கு-குடுக்கு-தன்-குடுக்கு (வலை);]
கும்புகட்டு-தல்	கும்புகட்டு-தல் gumbugaṭṭudal, செ.கு.வி. (v.t.) தனிக் குச்சியாக இருக்கும் மரமுந்திரி போன்ற மரக் கன்றுகள் கிளைத்துத் தழைத்து ; to grow thickas boughs. [குடு-குடும்பு+சுட்டு]
குடுமான்	குடுமான் kuḍumāṉ, பெ.(n.) தவசம் கொட்டி வைக்கும் சிறிய மட்பாண்டம்; small size storage earthen pot. [குடுவை-குடுமான்]
குண்டக்குமண்டக்கு	குண்டக்குமண்டக்கு kuṇṭakkumaṇṭakku, பெ.(n.) தப்பு, தவறு, something wrong. எலே குண்டக்க மண்டக்க பேசாதே.(இ.வ.); மறுவ, ஏறுமாறு, எக்கு தப்பு, தாறுமாறு. [குண்டு-குழிபள்ளம், இடைஞ்சல்குண்டக்கு மண்டக்கு -எதுகை மரபிணைச்சொல்]
குணக்குரல்	குணக்குரல் kuṇakkural, பெ.(n.) கொன்னக்கோல் என்னும் தாளக்கட்டுக் குரலிசை, பண்ணின் அளவுகளை அடிப்படையாகவைத்து பல் வகையான அலகுகளை சித்தரித்து முழக்குவது: musical time measure through voice. [கணி-குணி-குணக்கு+குரல்]
குணத்தீவு	குணத்தீவு kuṇattīvu, பெ.(n.) கீழ்த்திசைத் தீவு; an eastern island. [குணம் [கிழக்கு]+தீவு]
குத்திரி	குத்திரி kuttiri, பெ.(n.) சிறிய கட்டுமரம்; small size catamaran.(மீனவ);. [குள்-குட்டை-குத்து-குத்திரி]

குத்திருட்டு	குத்திருட்டு kuttiruṭṭu, பெ.(n.) அடர் இருட்டு; dense darkness. மறுவ, கும்மிருட்டு. [குழுமு-கும்மு-குத்து+இருட்டு]
கும்பிடுசேவை	கும்பிடுசேவை kumbiḍucēvai, பெ.(n.) கோயிலில் நெடுஞ்சாண்கிடையாக விழுந்து வணங்குதல், to workship godbyfalling downflat on the ground. [கும்பிடு+சேவை] [P]
குமை நாற்றம்	குமை நாற்றம் kumainā<u>rr</u>am, பெ.(n.) நீர் குறைவினால் சரியாகவேகாமலிருந்து தீய்ந்து போகும் பொங்கல் பானையிலிருந்து வீசும் புகை நாற்றம்; over boiled smell. [குமை+நாற்றம்]
குரல் கொடு-த்தல்	குரல் கொடு-த்தல் kuralkoḍuttal, செ.கு.வி.(v.t.) 1. மறுமொழி தரும் முறையில் குரல் எழுப்புதல்; கூப்பிடுதல்; respond to a call; call. 2. எதிர்த்து கருத்துத் தெரிவித்தல்: raise one's voice (one's protest);. 3.(திரைப் படத்தில்); சொந்த குரலில் பேசவியலாத நடிகர்களுக்குப் பிறர் தம்குரல் தந்து பேசுதல் 'குரல் கொடு'
குருவி பாய்-தல்	குருவி பாய்-தல் kuruvipāytal, செ.கு.வி.(v.t.) பனைமரத்தின் பாளைக்கு ஏற்படும் நோய்; a fungus disease in palmyra. [குருவி+பாய்]
குவளாளபுரம்	குவளாளபுரம் kuvaḷāḷaburam, பெ. (n.) பண்டைக் கொங்கு நாட்டைச்சேர்ந்த ஓர் ஊர்; a village of ancient korgu country. [குவளால[ம்]+புரம்]
குழந்தைச் செல்வம்	குழந்தைச் செல்வம் kul̲ndaiccelvam, பெ.(n.) இறைவனால் கொடுக்கப்பட்டதாகக் கருதப்படும் மழலைச் செல்வங்களாகிய குழந்தைகள்; off spring, children. [குழந்தை+செல்வம்]

குழந்தைப் பேறு	குழந்தைப் பேறு kuḻndaippēṟu, பெ.(n,) பிள்ளை பெறும்பெரும்பேறு; for tune of begetting child. [குழந்தை+பேறு]
குழிவலை	குழிவலை kuḻivalai, பெ.(n.) கச்சல் எனும் குறுக்குக் கட்டைகளால் இணைக்கப்பட்டு நடு நடுவே குழிகள்அமைத்துக் கட்டப்பட்ட வலை; dipnet connected by splinters. மறுவடிகச்சா வலை. [குழி+வலை] கழிச்சல்-கச்சல்(கட்டை);. குறுக்குக் கட்டை யிடப்பட்டதால் கச்சா வலை என்றும் கூறுவர்.
குழவி வளர்ப்பொலி	குழவி வளர்ப்பொலி kuḻvivaḷarppoli, பெ.(n.) குழந்தை வளர்ப்பில் இயல்பாக ஒலிக்கும் ஒலி, nursery sound. [குழவி+வளர்ப்பு+ஒலி]
குற்றப் பத்திரிகை	குற்றப் பத்திரிகை guṟṟappattirigai, பெ.(n.) புலனாய்வு முடிந்தவுடன்முறை(நீதி);மன்ற உசாவல் தொடங்குவதற்காக காவல் நிலைய அதிகாரியால் அனுப்பிவைக்கப்பெறும் குற்றம் பற்றிய தகவல்களடங்கிய அறிக்கை charge sheet;police report. [குற்றம்+பத்திரிகை]
குறிப்பொலி	குறிப்பொலி kuṟippoli, பெ.(n.) வழக்கப்படி சில கருத்துகளைப் பிறர்க்குத் தெரிவிக்கும் வகையில் அமைந்த குறிப்பு ஒலி; symbolic Sound. [குறிப்பு+ஒலி]
குறிமொந்தை	குறிமொந்தை kuṟimondai, பெ.(n.) நெற்குவியல் மீது அடையாளம் இடப்பயன்படுத்தும் சாணிப் பால் நிறைந்த துளை மொந்தை.(தஞ்.வ.);; symbol marking earthen pot. [குறி+மொந்தை]
குறியெழுத்து	குறியெழுத்து kuṟiyeḻuttu, பெ.(n.) ஓம்' பார்க்க;see om. கூடகமான குறியெ ழுத்தைத் தாமறியில் விடகமாகும் விரைந்து". (ஔவைக் குறள்.136); [குறி+எழுத்து]

குறுக்க விளக்கம்	குறுக்க விளக்கம் kuṟukkaviḷakkam, பெ.(n.) ஒரு செயல் அல்லது தொடரின் குறுக்க வடிவம், சுருக்கக் குறியீடு; abbreviation. [குறுக்கு[ம்]+விளக்கம்]
கூட்டுத் தொடரியம்	கூட்டுத் தொடரியம்āḍḍuttoḍariyam, பெ.(n.) ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட தொடரியம் (வாக்கியம்); கொண்ட கூட்டுத் தொடர்; compound sentence. [கூட்டு+தொடரியம்]
கூவோ	கூவோāvō, பெ.(n.) தன்னைப் பின் தொடர அல்லது மாடு மேய்ப்போர் மாலையில் மாட்டுப் பட்டிக்குத் திரும்புவதற்காக மாடுகளைத் திரும்புமாறுசெய்வதற்கு எழுப்பும் நீள் ஒலி: a long sound with the world kūvö to alert the cattle to return from grazing in the evening orinstruct the cattle to follow him. [கூ-கவோ(ஒலிக்குறிப்பு);]
கூனிவலை	கூனிவலைāṉivalai, பெ.(n.) மிகச் சிறிய மீன் களைப் பிடிக்க உதவும் வலை; fish net catching small tiny fish. [கூனி [மிகச்சிறிய மீன்]+வலை]
கெச்சங் கெட்டு	கெச்சங் கெட்டு keccaṅgeṭṭu, வி.எ.(adv.) மானமில்லாமல், சூடு சொரணை கெட்டுப் போய்; bereft of dignity and honour. [கெச்சம்+கெட்டு]
கெட்டிக் காப்பு	கெட்டிக் காப்பு keṭṭikkāppu, பெ.(n.) பெண்கள் கால்களில் அணியும் அணிகலன் வகை; anklet. [கட்டி+கெட்டி+காப்பு] [P]
கெடாக்காரன்	கெடாக்காரன் keṭākkāraṉ, பெ.(n.) எமன்: got of death. [கடாக்காரன்→கெடாக்காரள்.மே.வ.]

கெடாவடி	கெடாவடி keḍāvaḍi, பெ.(n.) பிணையடித்தலில் மாடுகள் சுற்றிவரும் வைக்கோல் பரப்பு; he stock on the threshing floor. மறுவயினையடிப்புப் பகுதி. [கடா+அடி→ கெடா+அடி-கெடாவடி [பே.வே]]
கெடுகட்டுவரிசை	கெடுகட்டுவரிசை geḍugaḍḍuvarisai, பெ.(n.) பரிசம் வைத்தல், திருமண உறுதி செய்தல் fixing the marriage by offering gifts. [கெடு+கட்டு+வரிசை] கசவர் பழங்குடிகளின் சொல்லாட்சி.
கெடுத்தகேடு	கெடுத்தகேடு keḍuttaāḍu, பெ.(n.) ஒருமுறை இழப்பு ஏற்பட்டும் மீண்டும் முயலுமாறு ஒருவரை அறிவுறுத்துகை; to inducea persor to continue without minding the lost. கெடுத்த+கேடு]
கெண்டிக்கல்	கெண்டிக்கல் keṇṭikkal, பெ.(n.) சில்லுச்செங்கல் உடைந்த செங்கல்; broken brick. [கண்டி-கெண்டி+கல்]
கெந்துதல்	கெந்துதல் kendudal, தொ.பெ.(vbl.n.) கிட்டிப்புள் விளையாட்டு வகை; a type of game. [காந்து-கெந்து]
கெப்பம்	கெப்பம் keppam, பெ(n.) நிறைவு, முழுமை; come to an end, completion. தெ. தெப்பக. [தளும்பு-தம்பு-தெம்பு-தெப்பம்-கெம்பம்]
கெப்புறு	கெப்புறு keppuṟu, பெ.(n.) குறும்பு, துடுக்குத்தனம்; mischief. உனக்குக் கெப்புறு அதிகம்.(மீனவ); [கைப்பு+ஊறு-கைப்புறு-கெம்புறு [கை ஊறுதல்]] ஏதேனும் குறும்பு செய்வதற்காகக் கை திணவெடுக்கிறது என்பது குறிப்புமொழி.

கெம்புதல்	கெம்புதல் kembudal, தொ.பெ.(vbl.n) குதித்தல்; jumping. [கிளர்-கிம்பு-கெம்பு]
கெர்ப்பம்	கெர்ப்பம் kerppam, பெ.(n.) மரங்களில் நடுவில் காணப்படும் கடினமான சதைப்பகுதி, வைரம்: hardcore in a bar. [கருப்பம்-கெர்ப்பம்]
கெரட்டிப்பு	கெரட்டிப்பு keraṭṭippu, பெ.(n.) கோள்மறைப்புக் (கிரகணம்); காலங்களில் கருவுற்ற பெண்கள் பூவைக் கிள்ளுவதால் பிறக்கும் குழந்தைகள் உறுப்புக் குறைபாடாகப் பிறக்கும் என்னும் நம்பிக்கை; during eclipse period the pregnant ladies will be affected and give birth of physically handicapped child a belief. [கிரக+அடிப்பு]
கெரட்டிக்கு-தல்	கெரட்டிக்கு-தல் keraṭṭikkudal, செகுன்றாவி (v.t.) கோள் மறைப்புக் (கிரகணம்); காலங்களில் கருவுற்ற பெண்கள் பூவைக் கிள்ளுவதால் பிறக்கும் குழந்தைகள் உறுப்புக்குறைபாடாகப் பிறக்கும் என நம்புதல்; to believe that during eclipse period the pregnant ladies will be affected and give birth of physically handicapped child. [குறை-குறட்டி-கெரட்டிக்கு]
கெராளி கொள்ளு - தல்	கெராளி கொள்ளு - தல் gerāḷigoḷḷudal, செ.கு.வி.(v.i.) மிரண்டோடுதல்; suddenly running with fear. [கிறங்கு-கிறளி-கெராளி+கொள்]
கெறாவுதல்	கெறாவுதல் keṟāvudal, தொ.பெ.(vbl.n.) புலம்புதல்; Crying. [கிறாறு-கிறாவு-கெறாவு (கொ.வ.);]
கேட்பார் பேச்சு	கேட்பார் பேச்சுāṭpārpēccu, பெ.(n.) தீய எண்ணத்துடன் சொல்பவரின் பேச்சைக் கேட்கும் தன்மை; listening to enemy's speech. [கேள்-கேட்பார்+பேச்சு]

கேடுபாடாக	கேடுபாடாகāṭupāṭāka, வி.எ.(adv.) உயிர் பிழைக்கும் உறுதிப்பாடு இன்மை; a patent's serious condition. மறுவ. கடு நலிவு. [கேடு+பாடு+ஆக]
கேழ்வரகு ஒடாப்பு	கேழ்வரகு ஒடாப்புāḻvaraguoṭāppu, பெ. (n.) நன்கு அரைக்கப்படாத கேழ்வரகு மாவு; half grinded ragi cereal flour. [கேழ்வரகு+உடைப்பு]
கேழ்வரகு சுண்ணாம்பு	கேழ்வரகு சுண்ணாம்புāḻvaragusuṇṇāmbu, பெ. (n.) கேழ்வரகுமணி நீங்கியபின் கதிரின் சிறு துண்டுகள்; empty ear of ragi corrn. [கேழ்வரகு + சுண்ணாம்பு]
கேழ்வரகுபுல்	கேழ்வரகுபுல்āḻvaragubul, பெ. (n.) கேழ்வரகு போன்று விளையும்புல்வகை; a kind of grass. [கேழ்வரகு+புல்]
கேழ்வி	கேழ்விāḻvi, பெ.(n.) வசைவு, திட்டு, abusing words, rebuke, scold. [கேள்வி-கேழ்வி (கொ.வ.);]
கைக் கட்டை	கைக் கட்டை kaikkaṭṭai, பெ.(n.) பணப்புழக்கம் முற்றிலும் இல்லாத நிலை; stage of no money for transaction. [கை+கட்டை]
கைக் கதிர்	கைக் கதிர் kaikkadir, பெ.(n.) கம்பு, கேழ்வரகு சோளம் போன்றவற்றை அறுவடை செய்தவர்களுக்குக் கொடுக்கும் கூலிக் கதிர் payment by ear of cereal to the harvester. [கை+கதிர்]

கைக் கொண்டை	கைக் கொண்டை kaikkoṇṭai, பெ.(n.) கை நிறைய கொடுத்தல்; handful of something. [கை+கொண்டை]
கைச் சொளகு	கைச் சொளகு gaiccoḷagu, சிறிய முறம்; small winnowing basket. [கை+களகு]
கைத்தாம்புலம்	கைத்தாம்புலம் kaittāmbulam, பெ.(n.) பெண் ஊறுதிக்காக இருவீட்டாரும் வெற்றிலை பாக்கு மாற்றிக் கொள்ளுதல்; agreement for marriage approved by exchange of betel. [கை+தாம்புலம்]
கைப் பரப்பு	கைப் பரப்பு kaipparappu, பெ.(n.) வேளாண் தொழிலில் ஒரு ஆள் வேலை செய்யும் நிலப்பரப்பு; distance within the reach of two hands of a reaper. [கை+பரப்பு]
கைநீளல்	கைநீளல் kainīḷal, பெ.(n.) கையால் அடித்தல்; beat with hand. 2.கையூட்டு பெறுதல்; receiving bribe. [கை+நீளல்]
கைப் பாடை	கைப் பாடை kaippāṭai, பெ.(n.) அழகுபடுத்தாத பாடை: non decorated bier. [கை+பாடை]
கைப்பொங்கல்	கைப்பொங்கல் kaippoṅgal, வி.எ. (adv.) தனக்கான உணவைத் தானே சமைத்துக் கொள்ளல்: cook food for one self. [கை+பொங்கல்]
கைபதைக்க	கைபதைக்க kaibadaikka, வி.எ.(adv.) வேளாண் பணிகளை விரைவாகச் செய்தல்; do the agricultural work speedily. [கை+பதைக்க]

கைமேய்ச்சல்	கைமேய்ச்சல் kaimēyccal, பெ.(n.) ஆடு மாடுகளைக் கையில் பிடித்துக் கொண்டுமேய விடுதல்; grazing the cattles by holding the ropes in the hand. [கை+மேய்ச்சல்]
கையெடு-த்தல்	கையெடு-த்தல் kaiyeḍuttal, செ.கு.வி.(v.i.) கை கூப்பி வணங்குதல்; to show obeyance by folding palms together. அவரைக் கண்டதும் கையெடுக்கத் தோன்றும். மறுவ வணங்குதல் [கை+எடு]
கையெழுத்து மறைகிற நேரம்	கையெழுத்து மறைகிற நேரம் gaiyeḻuttumaṟaigiṟanēram, பெ.(n.) மாலைப்பொழுது; evening time. [கை+எழுத்து+மறைகிற+நேரம்]
கைலொசம்காட்டுதல்	கைலொசம்காட்டுதல் kailosamkāṭṭudal, பெ. (vbl.n.) தற்பெருமை பேசித் திரிதல்; blow one's own trumpet, self boasting. [கைலாயம்+காட்டுதல்]
கைவணக்கம்	கைவணக்கம் kaivaṇakkam, பெ.(n.) தொடர்ந்து ஒரு பொருளைப் பயன்படுத்துவதால் ஏற்படும் கைபக்குவம்; skill fullness of hand movement. மறுவ கைப்பழக்கம் [கை+வணக்கம்]
கொக்கரிக் கொம்பு	கொக்கரிக் கொம்பு kokkarikkombu, பெ. (n.) ஒன்று நேராகவும் மற்றொன்று வளைந்தும் இருக்கும் மாட்டுக் கொம்பு வகை: horn variety of cow. [கொக்கரை-கொம்பு]
கொக்காரம்	கொக்காரம் kokkāram, பெ.(n.) ஓர் இசைக் கருவி; a musical instrument. [கொங்கு-கொக்கு-கொக்காரம்] காணிக்காரரர் இசைக்கருவி.

கொக்கான்அடி-த்தல்	கொக்கான்அடி-த்தல் kokkāṉaḍittal, செ.கு.வி(v.i.) நடவு நடுபவர்களுக்கு நடவேண்டிபகுதியைக் கால் தப்படியால் நடந்து அளவுகாட்டுதல்; to Show the measurement of area to be transplanted in the paddyfield. [கொக்கான்+அடி]
கொக்கிப்பல்	கொக்கிப்பல் kokkippal, பெ.(n.) மாடுகளுக்கு வளைந்து முளைத்திருக்கும் பற்கள்; bent growth of teeth in cows. [கொக்கி+பல்]
கொங்கடுக்கு	கொங்கடுக்கு koṅgaḍukku, பெ.(n.) மாட்டு வண்டியில் பாரம் ஏற்றும் முறை; a method of loading the cart. [கொங்கு+அடுக்கு]
கொங்காணி விழு-தல்	கொங்காணி விழு-தல் koṅgāṇiviḻudal, தொ.பெ.(vbl.n.) கிழிசல் துணியைத் தைப்ப தால் ஏற்படும் சுருக்கம்; shrink seen in stitching of torn cloths. [கொங்கு+அணி+விழு]
கொங்கு புழுதி	கொங்கு புழுதி koṅgubuḻudi, பெ.(n.) நன்றாக உழுத புன்செய் நில மண்; soil in the land made fertile without any lumps by ploughing. [கொங்கு+புழுதி]
கொங்கை அடி-த்தல்	கொங்கை அடி-த்தல் koṅgaiaḍittal, செகுன்றாவி (v.t.) கம்பங்கதிரின் உமியைத் துடைப்பத்தால் தள்ளி எடுத்தல்; to remove the husk with broom stick. [கொங்கை+அடித்தல்]
கொசுறுதல்	கொசுறுதல் kosuṟudal, செகுன்றாவி(v.t.) மிச்ச மின்றி இலைதழைகளை அரிவாளால் அரிந்து எடுத்தல்; to cut off the leaves. [கொய்+உறு-கொயுறு-கொசுறு]
கொட்டதுங்கு	கொட்டதுங்கு koṭṭaduṅgu, பெ.(n.) கல் நுங்கு hard nut palmyra fruit. [கொட்டை+நுங்கு]

கொட்டலாட்டம்	கொட்டலாட்டம் koṭṭalāṭṭam, பெ.(n.) அடிதடி, சண்டை; fight. தெ-கொட்டலாட்ட து கட்டலாட்ட [கொட்டல்+ஆட்டம்]
கொட்ட வாழை	கொட்ட வாழை koṭṭavāḻai, பெ.(n.) கல்வாழை வகை; a type of kalvalai plant. [கொட்டை+வாழை]
கொட்டாப்புளிக்குருவி	கொட்டாப்புளிக்குருவி koṭṭāppuḷikkuruvi, பெ.(n.) கறையான் புற்றுகளைக் கொத்தி யுடைத்து அதில் உள்ள கறையான்களைக் கொத்தித்தின்னும்பறவைவகை; a kind of bird which pecks the ant-hill and eats the termite in nature.(கட.வ.);. [கொட்டாப்புளி+குருவி]
கொட்டாப் பெட்டி	கொட்டாப் பெட்டி koṭṭāppeṭṭi, பெ.(n.) பனை நாரினால் முடையப்பட்ட (பெட்டி); கூடை; a small basket. [கொட்டாப்பு+பெட்டி] [P]
கொட்டைத்தண்டு	கொட்டைத்தண்டு koṭṭaittaṇṭu, பெ.(n.) ஆமணக்குச்செடி, castor plant, பட்டிக் காட்டுத் தம்பிரானுக்குக் கொட்டைத் தண்டு கருட கமயம. பறுவ ஆய_க்கு [கொட்டை+தண்டு]
கொட்டைமுடிச்சு	கொட்டைமுடிச்சு koḍḍaimuḍiccu, பெ.(n.) முடிச்சு வகை; a kind of knot. [கொட்டை+முடிச்சு]
கொடி ஆடு	கொடி ஆடு koḍiāḍu, பெ.(n.) மானைப் போல் உயரமாகவும் வெள்ளை கருப்பு நிறத்திலும் இருக்கும் ஆட்டு வகை; a kind of goat. [கொடி+ஆடு]

கொடி இண்டு	கொடி இண்டு koḍiiṇḍu, பெ.(n.) மரங்களின் மீது படர்ந்து ஏறக்கூடிய முட் கொடி வகை; a thorny shrub. மறுவ இண்டங் கொடி. [கொடி+இரண்டு]
கொடிவேலிப்பொடி	கொடிவேலிப்பொடி koḍivēlippoḍi, பெ.(n.) கொடி வேலியுடன் மற்ற சரக்குகளுஞ் சேர்ந்த ஒரு வகைச் சூரணம்; a medicinal compoundin which the leadwortforms in Chief ingredient. [கொடி+வேலி+பொடி]
கொடியுளுந்து	கொடியுளுந்து koḍiyuḷundu, பெ.(n.) கொடி யாகப்படர்ந்து கூடுதலாகப்பயன் கொடுக்கும் உளுந்து வகை; a creeperkind of blackgram yielding more. [கொடி+உளுந்து]
கொடுக்காய்ப்புளி,	கொடுக்காய்ப்புளி, koḍukkāyppuḷi, பெ.(n.) வித்தினைச் சரியாக வெண்பருப்புப் படலம் மூடாததும் அவரை போன்ற வித்திடைப்பள்ளம் கொண்டதும் வளைந்துகோணல்மாணலாகக் காணப்படுவதுமாகிய சீமைப் புளியங்காய்; a kind of tamarind tree. [கொடுக்கை+காய்ப்புளி]
கொடுஞ்சாவு	கொடுஞ்சாவு koḍuñjāvu, பெ.(n.) நேர்ச்சி முதலியவற்றால் ஏற்படும் இறப்பு: untimely or unnatural death. [கொடு[மை]+சாவு]
கொடு கோல்	கொடு கோல் koḍuāl, பெ. (n.) பயிர் அறுவடைக்குரிய வளைந்த கருக்கரிவாள்; sickle used for harvesting. து_கொடுகோல், கடுகோல். [கொடு[வளைவு]+கோல்]
கொடும்பன்	கொடும்பன் koḍumbaṉ, பெ.(n.) கொடுமை செய்யும் இயல்பினன் (அழிம்பன்);, villain wicked person.

கொடுமகப்பேறு	கொடுமகப்பேறு goḍumagappēṟu, பெ.(n.) இயற்கை நிலைக்கு மாறுபட்ட மகப்பேறு; labour differing from its natural state by its difficulty, duration or danger involved, preternatural labour. [கொடு+மகவு+பேறு]
கொடு வலை	கொடு வலை koḍuvalai, பெ.(n.) பிடித்துக் கொண்டு வந்த மீன்களைப் பாதுகாத்து வைக்கும் வலை; a type of net used to keep the catched fishes in the net. [கொடு+வலை]
கொடுவா வலை	கொடுவா வலை koḍuvāvalai, பெ.(n.) கொடு வாய் மீன்கள் பிடிப்பதற்காக அமைக்கப்பட்ட வலை; a special netto catch koduva fish, [கொடுவாய்-கொடுவா+வலை]
கொடைக்கல்	கொடைக்கல் koḍaikkal, பெ.(n.) ஒருவன் செய்த அறச்செயல்பொறிக்கப்பட்ட கல்வெட்டு(இ.வ.);; memorial slab inscribed with the charitable deeds of a person. [கொடை+கல்]
கொடையுள்ளம்	கொடையுள்ளம் koḍaiyuḷḷam, பெ.(n.) அறம்புரியும் எண்ணம்; charitable or virtuous disposition. [கொடை+உள்ளம்]
கொண்டகோடி	கொண்டகோடி koṇṭaāṭi, பெ.(n.) கோடி எனும் எண்ணை ஒன்றாகக் கொண்டுமிகப்பேரெண் களை எண்ணும் பழங்கால எண்ணு முறை; ancient Tamil mathematical method of counting multidigital numbers by taking one crore as a beginning number one. [கொண்ட+கோடி]
கொண்டன்மார்	கொண்டன்மார் koṇṭaṉmār, பெ.(n.) எதிராளிகளுடன் கைகோர்த்துச் செயல்படும் நம் பிக்கைக் கேடர்; a traitors. [கொண்டான்+மார்] இரு இடத்திலும் நம்பிக்கை கொண்டவர் போல் நடிப்பவர்.
கொண்டித்தாழ்ப் பாள்	கொண்டித்தாழ்ப்பாள் koṇṭittāḻppāḷ, பெ.(n.) கதவுப் பலகையின் துளையில் சட்டத்திலுள்ள வளையம் நுழையுமாறு அமைக்கப்பட்டு அதில் கொக்கி போன்ற தாழ்ப்பாள் நுழையுமாறு அமைந்த கொக்கித்தாழ்ப்பாள்; hooked lever fixed on the door to shut by hook pattern. [கொண்டி+தாழ்ப்பாள்]

கொண்டி மகளிர்	கொண்டி மகளிர் goṇṭimagaḷir, பெ.(n.) பகை நாட்டில் சிறைப்பிடித்து வரப்பட்ட மகளிர்; captured women of defeated country. [கொள்-கொண்டி-மகளிர்]
கொண்டிமுளை	கொண்டிமுளை koṇṭimuḷai, பெ.(n.) கதவு நிலைகளில் தொடர் வளையத்தால்மாட்டுமாறு பொருத்தப்பட்டிருக்கும் வளை அமைப்பு iron chain fixed between door and frame to lock, கொண்டி முளையை இழுத்து மாட்டி பூட்டுபோடு.(இ.வ.); [கொண்டி+முளை]
கொண்டைக் கோடரி	கொண்டைக் கோடரி koṇṭaikāṭari, பெ.(n.) அடிப்பகுதி கனத்திருக்கும் விறகு பிளக்குங்கோடரி; a heavy axe. [கொண்டை+கோடரி] [P]
கொணட்டை	கொணட்டை koṇaṭṭai, பெ.(n.) குறும்பு வம்பு; mischief, [கொணக்கு-கொணட்டை]
கொத்துக்கட்டை	கொத்துக்கட்டை kottukkaṭṭai, பெ.(n.) மேலே வைத்து நறுக்கப் பயன்படுத்தும் மரக்கட்டை, a wooden piece used to chap anything onit. [கொத்து+கட்டை]
கொதவளை	கொதவளை kodavaḷai, பெ.(n.) குரல்வளை, throat. - [குரல்வளை→கொதவளை(கொ.வ.);]
கொந்துகோல்	கொந்துகோல் konduāl, பெ.(n.) அங்குசம்; elephant's goad. "கொந்துகோலும்வேதினமும்"(செ.செல்:56-2); [கொந்து+கோல்]

கொப்பணி	கொப்பணி koppaṇi, பெ.(n.) மகளிர் மேல் காதில் அணியும் சிறிய அணிகலன்; a small ornament worn on the upper ear by women. [கொப்பு+அணி]
கொப்பூழ்க்கொடி யுறவு	கொப்பூழ்க்கொடியுறவு koppūḻkkoḍiyuṟavu, பெ.(n.) தாய், தந்தை, மகன், மகள் போன்ற கொடி வழி வுறவுமுறை; dynastical relationship. [தொப்புள்-கொப்புள்கொடி+உறவு]
கொம்பு நாற்று	கொம்பு நாற்று kombunāṟṟu, பெ.(n.) ஊற வைத்த விதைநெல்லை. இரண்டாம் நாள் அல்லது மூன்றாம் நாள் நாற்றுவிடுதல்; laying seed paddy in the field for sprouting on the second or third day of soaking it in water. [கொம்பு+நாற்று] விதை நெல்லை. இரண்டாம் நாள் நாற்று விடுவதை இரண்டாம் கொம்பு எனவும் மூன்றாம்நாள் நாற்றுவிடுவதை மூன்றாம் கொம்பு எனவும் கூறுவர்.
கொமடு	கொமடு komaḍu, பெ..(n.) கன்னம்; cheek. [குவடு-குமடு-கொமடு(கொ.வ.);]
கொய்ப்பு	கொய்ப்பு koyppu, பெ.(n.) காய் கனிகளின் முதிர் பருவம்; ripening stage. [கொய்+கொய்ப்பு]
கொருக்கல்	கொருக்கல் korukkal, பெ.(n.) நொறுக்குத்தீனி, Snacks, தெ. கொருக்கு. [கொறுக்கு-கொருக்கல்]
கொழப்பை	கொழப்பை koḻppai, பெ.(n.) 1. ஊது குழல்; wind blow pipe. 2. உள்ளீடு; hallow pipe. [குள்-குழப்பை-கொழப்பை (கொ.வ.);] [P]

கொள்ளிக் கொம்பு	கொள்ளிக் கொம்பு koḷḷikkombu, பெ.(n.) மாட்டுக் கொம்பு; a variety of bull's horn. [கொள்ளி+கொம்பு]
கொளிறு	கொளிறு koḷiṟu, பெ.(n.) கலவையை அள்ளிப் போடவும் பூசவும் கொத்து வேலைக்காரர்கள் பயன்படுத்தும் பட்டையான கரண்டி; a flat spade to take morter. [கொள்-கொளிறு]
கொன்னக்கோழி	கொன்னக்கோழி koṉṉakāḻi, பெ.(n.) நோய் கண்ட பயிரின் கோழை; a foam like formation on crop. [குன்னல்-கொன்னல்+[கோழை] கோழி]
கோக்கு மாக்கு	கோக்கு மாக்குākkumākku, பெ.(n.) தவறான செயல்; something wrong. அதில் ஏதோ கோக்கு மாக்கு நடந்திருக்கிறது.(நெல்.வ.); மறுவதப்பு தவறு. தப்பு தண்டா. [குடக்கு மடக்கு - கோக்கு மாக்கு (குடக்கு-கோணல் மடக்கு-கோணல்);]
கோங்கு இலவு	கோங்கு இலவுāṅguilavu, பெ.(n.) நேராகவும் உயரமாகவும் வளரும் ஒருவகைச் செடி; a type of plant growing straight and tall. [கோங்கு-+இலவு]
கோட்டுஅடி-த்தல்	கோட்டுஅடி-த்தல்āḍḍuaḍittal, பெ.(n.) கதிரில் உள்ள நெல்லை அடித்துப்பிரித்தல்: threshing of paddy. [கோட்டு+அடி]
கோட்டைக்கல்	கோட்டைக்கல்āṭṭaikkal, பெ.(n.) புதைகுழியின் மேல் வைக்கும் கல்; a memory stone erected on the burial pit. [கோட்டை-கல்] கசவர் பழங்குடிகளின் சொல்லாட்சி,

கோடா முடிச்சு	கோடா முடிச்சுāḍāmuḍiccu, பெ. (n.) இறுக்கமான கயிற்று முடிச்சு; very strong knotwigth a rope. [கோடா [அசையாத, நெகிழாத]+முடிச்சு]
கோடிக்காய்kopk-kay.	கோடிக்காய்kopk-kay.āṭikkāy, பெ.(n.) மரத்தில் முதன் முதலில் காய்த்த; the first fruit of the tree. கோடிக்காய் காய்த்திருக்கிறது.(இ.வ.);. ம.கோடிக்காய். [கோடி [புதிய]+ காய்]
கோடைப்பட்டம்	கோடைப்பட்டம்āṭaippaṭṭam, பெ.(n.) மேழ (சித்திரை); மாதப் பயிரிடும் பருவம்; seeding season during summer month, April. [கோடை+பட்டம்]
கோணமானி	கோணமானிāṇamāṉi, பெ.(n.) கோணங்களை அளக்கப் பயன்படுத்தும் கருவி; an instrument for measuring angles, especially to check your position at sea orto look at stars, quadrant. [கோண[ம்]+மானி]
கோராலி	கோராலிārāli, பெ.(n.) குதிரைவாலி எனும் புன்செய் தவசம் a millet, "ஐம்பது மூட்டை கோராலி விளைந்தது (கொங்.வ.);. [குதிரைவாலி-கோராலி]
கோரு-தல்	கோரு-தல்ārudal, செ.குன்றாவி (v.t.) காதால் கேள்; to heal. நீ கோர்தியா (நீ கேட்கிறாயா); [கேள்- கேர்-கோர்-கோரு.(தொ.வ.);]
கோலப்பெட்டி	கோலப்பெட்டிālappeṭṭi, பெ.(n.) மான், கிளி, போன்ற உருவங்கள் பின்னப்பட்ட பனை யோலைப்பெட்டி; inscribed deer, parrot like figures on box made of palmyra tree's leaves. [கோலம்+[அழகு.ஒவியம்]+பெட்டி]

கோவன்.	கோவன்.āvaṉ, பெ/(n.) 1. மலை வாழ்நன், one who dwells on one hilltop. 2. அரச குடும்பத்தைச் சார்ந்தவன்; one who belongs to royal family. 3. ஓர் இயற்பெயர்; a proper name. 4.மாட்டுக்காரன்; owner of cows. மறுவ,கோமான். [கோ+அன்- கோவன்.]
கோவேறு கழுதை	கோவேறு கழுதைāvēṟugaḻudai, பெ.(n.) சுமேரிய நாட்டு கலப்பினக் கழுதை a cross breeddonkey of Sumeria. [கோ[அரசன்]+ஏறு+கழுதை.] கழுதைக்கும் குதிரைக்கும் பிறந்த கலப்பினக் கழுதை, குதிரை வலிமையும் கழுதையின் பொறுமையும் கொண்டது. கருவுறாது. குட்டி போடாது. ஆண் கழுதைக்கும் பெண் குதிரைக்கும் பிறந்தது. mule என்றும் ஆண் குதிரைக்கும் பெண் கழு தைக்கும் பிறந்தது. Hinny எனவும் அழைக்கப்படும். [P]
கோள்குத்தி	கோள்குத்திāḷkutti, பெ.(n.) புறங்கூறி கலகம் கலகம் விளைவிப்பவன்; one who creates mischief by slanderous reports, a tale bearer. மறுவ,கோள்டுமூட்டி, கோள்காரன். [கோள்+குத்தி]
கோள்குத்து-தல்	கோள்குத்து-தல்āḷkuddudal, செ.கு.வி (v.i.) 1. புறந் தூற்றுதல்; to tell tales. 2. கோட்டை களில் இருவருக்குள் கலகம் விளைவித்தல்: to create mischief by slanderous reports. [கோள்+குத்து-]
கோள்பற்று	கோள்பற்றுāḷpaṟṟu, பெ.(n.) நிலவு, கதிரவன் ஆகியவற்றுக்கு நேர்க்கோட்டு நிழலடியாகிய மறைப்பு (கிரகணம்);; Eclipse of sun and moon. [கோள்+பற்று] இராகுகேது எனும் நிழல் கோள்கள் நிலவையும் கதிரவனையும் கவ்வுவதாகக் கருதப்பட்ட நிழல் மறைப்பு கிரகணம் எனப்பட்டது.
கோளுறுவினைப்பயன்	கோளுறுவினைப்பயன்āḷuṟuviṉaippayaṉ, பெ.(n.) கோளைப் பொறுத்த ஊழ்வினைப் பயன்(த.சா.);; the fate of man as depending on the position of planets (சா.அக.);. [கோள்+உறு+வினை+பயன்]

சக்கப்பற்று	சக்கப்பற்று cakkapparru, பெ.(n.) கல்குளம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Kalkulam Taluk. [சக்கை+பற்று]
சக்கரப்பிள்ளை	சக்கரப்பிள்ளை cakkarappiḷḷai, பெ.(n.) அச்சுக்கும் கொரங்காட்டிக்கும் நடுவில் உள்ள சக்கரம்; a wheel in loom. [சக்கரம்+பிள்ளை]
சக்கரக்கையன்	சக்கரக்கையன் cakkarakkaiyaṉ, பெ. (n.) திருமால் God Tirumal "சக்கரக் கையன் தடங்கண்ணால் மலர விழித்து" (பெரி.1:4:4); [சக்கர[ம்]+கையன்]
சக்கந்தி	சக்கந்தி cakkandi, பெ.(n.) திருவாடானை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruvadanai Taluk. [சக்கை+கந்தி]
சக்குடி	சக்குடி cakkuḍi, பெ.(n.) மதுரை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Madurai Taluk. [செக்கு+சக்கு+குடி]
சகடக்கை	சகடக்கை cagaḍaggai, பெ. (n.) ஒரு வகையான இரட்டைக்கை; double handpose in dance. [சகடம்+கை]
சகாட்டுத் தறி	சகாட்டுத் தறி cakāṭṭuttaṟi, பெ. (n.) சேலை முழுவதும் பட்டுச் சரிகையால் நெய்ய உதவும் பெரிய தறி வகை; a big loom. [சகாட்டு+தறி]
சகாடுப்பெட்டி	சகாடுப்பெட்டி cakāṭuppeṭṭi, பெ.(n.) தறியின் மேல் பாகத்தில் அமைக்கப்பட் டிருக்கும் கருவி; an implement used in loom. [சகாடு+பெட்டி]

சகுடு	சகுடு caguḍu, பெ. (n.) ஆழ்துளைக் கிணற் றில் நீரோட்டத்தின் மேல் படிவாகப் படிந்திருக்கும் நொய் மணல்; fine sand layer before water level in borewell. [சகுள்-சகுடு]
சங்ககிரி	சங்ககிரி caṅgagiri, பெ. (n.) திருச்செங்கோடு வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruchengode Taluk. [சங்கரன்+Ski.கிரி]
சங்கிலித் தொடுகை	சங்கிலித் தொடுகை caṅgilittoḍugai, பெ. (n.) கைகளைக் கோர்த்து விளையாடல்; a play of children. [சங்கிலி+தொடுகை]
சங்கிலி முளை	சங்கிலி முளை caṅgilimuḷai, பெ.(n.) மூக்கணைப் பாரினைச் சங்கிலியோடு இணைக்கும் இரும்புக் கருவி; an implement in loom. [சங்கிலி+முளை]
சங்கைசங்கையாக	சங்கைசங்கையாக saṅgaisaṅgaiyāka, இழிவாக; fowl usage of words. சங்கை சங்கையாகத் திட்டினான்; [சங்கை+சங்கை+ஆக]
சஞ்சரிகம்	சஞ்சரிகம் cañjarigam, பெ. (n.) வண்டு; bee. "சஞ்சரிக நறுமலர்த்தார்த் தனஞ்சயன்" (வியா.7:36); [சல் → சல்சு → சஞ்சு பறவை மூக்கு சஞ்சு → சஞ்சரி கூரிய கொடுக்கினையுடைய வண்டு] சஞ்சரிகம் cañjarigam, பெ.(n.) சஞ்சரீகம் பார்க்க;see {}. "சஞ்சரிக நறுமலர்த்தால்" (பாரத.அருச்சுனன்றீர்.36);.
சட்டமாடு	சட்டமாடு caṭṭamāṭu, பெ. (n.) இரண்டு மூன்று நிறங்கள் கலந்திருக்கும்மாடு; a cow of mixed Colour appearance. [சட்டம்+மாடு]

சட்டத்தறி	சட்டத்தறி caṭṭattaṟi, பெ. (n.) தரைக்கு மேலே உயரத்தில் இயங்கக் கூடியதறி வகை; a loom fixed above the ground level. [சட்டம்+தறி]
சட்டிமேளம்	சட்டிமேளம் caṭṭimēḷam, பெ. (n.) தப்பாட்டத்தில் பயன்படுத்தப்படும் இசைக் கருவி; a musical instrument. [சட்டி+மேளம்]
சட்டைத்தாள்	சட்டைத்தாள் caṭṭaittāḷ, பெ. (n.) தெருக் கூத்தில் பங்கேற்கும் ஆடவர் அணியும் அணிகலன்; a male ornament interukkuttu. [சட்டை+தாள்]
சடஞ்சு	சடஞ்சு caḍañju, பெ. (n.) சோர்வு, களைப்பு weariness, longuor. [சடைவு-சடஞ்சு]
சடஞ்சுபோ-தல்	சடஞ்சுபோ-தல் caḍañjupōtal, பெ. (n.) களைப் படைதல்; tiredness. [சடைந்து-சடஞ்சு+போ-]
சடவு	சடவு caḍavu, பெ. (n.) சலிப்பு; weariness, longuor. (கொ.வ.வ.சொ. 69.);. [சடைவு-சடவு]
சடயிவிளை	சடயிவிளை caḍayiviḷai, பெ.(n.) கல்குளம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Kalkulam Taluk. [சடையன்+விளை]
சடைகட்டி	சடைகட்டி caḍaigaḍḍi, பெ.(n.) திருக்கோயிலூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tirukkoyilur Taluk. [சடை+கட்டி]

சடையநோடை	சடையநோடை caḍaiyanōḍai, பெ.(n.) திருவண்ணாமலை வட்டத்திலுள்ள சிற்றுர்; a village in Thiruvannamalai Taluk. [சடையன்+ஒடை]
சண்டிசாட்சி	சண்டிசாட்சி caṇṭicāṭci, பெ.(n.) செஞ்சி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a Village in Senji Taluk. [சண்டியன்+சாட்சி]
சண்டைக்கும்மி	சண்டைக்கும்மி caṇṭaikkummi, பெ.(n.) ஆடவர்களால் ஆடப்பெறும் கும்மியாட்டம்; dance with lapping of hands to time and singing by men. [சண்டை+கும்மி]
சண்டைசத்தம்	சண்டைசத்தம் saṇṭaisattam, பெ. (n.) வாய்ப்பூசல்; rashness in speech. [சள் → சண்டு → சண்டை- சச்சரவு வ.வ.பக் 136]
சணவேலி	சணவேலி caṇavēli, பெ.(n.) திருவாடானை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூார்; a village in Thiruvadanai Taluk. [சணல்+வேலி]
சத்தக்குழல்	சத்தக்குழல் cattakkuḻl, பெ. (n.) ஒரு நாட் டுப்புறக் காற்றிசைக்கருவி; a fute. [சத்தம்+குழல்]
சத்தரை	சத்தரை cattarai, பெ.(n.) திருவள்ளுர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Thiruvallur Taluk. [சித்தர்+வரை]
சதமுகை	சதமுகை cadamugai, பெ.(n.) கோபிசெட்டி பாளையம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Gopichettipalayam Taluk. [சதல்+முகை]

சதுப்பேரி	சதுப்பேரி caduppēri, பெ. (n.) போளூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in polur Taluk. [சதுப்பு+சாரி]
சதுர்ப்புயம்	சதுர்ப்புயம் cadurppuyam, பெ. (n.) சிற்பங்களின் உறுப்புகளில் ஒன்று feature in sculpture. [சதுர்+புயம்]
சதுரச்சில்லி	சதுரச்சில்லி caduraccilli, பெ. (n.) சதுரமான அரங்கு அமைத்து ஆடும் சில்லியாட்டம்; a game with small disc-like broken piece of stone where square lines are drawn. [சதுரம்+சில்லி+சில்-சில்லி துண்டு]
சதுரமடங்கன்	சதுரமடங்கன் caduramaḍaṅgaṉ, பெ. (n.) மேலுர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றுர்; a village in Melur Taluk. [சதுரம்+அடங்கன்]
சந்தயடி	சந்தயடி candayaḍi, பெ. (n.) அகத்தீசுவரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Agastheeswaram Taluk. [சந்தை+அடி]
சந்துக்கறி	சந்துக்கறி candukkaṟi, பெ. (n.) தொடைக் கறி; thigh flesh. [அந்து → சந்துதொடைப் பொருத்து வ.வ.69]
சந்துமலை	சந்துமலை candumalai, பெ. (n.) சேலம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Salem Taluk. [சந்து+மலை]
சப்படைக்கல்	சப்படைக்கல் cappaḍaikkal, பெ. (n.) பட்டை வடிவிலான கல்; stone plank. [சப்பட்டை+கல்+சப்பை – சப்பட்டை]

சப்பைக்கட்டு	சப்பைக்கட்டு cappaikkaṭṭu, பெ. (n.) உறுதியில்லாத முடிச்சு; uncertain knot. [சப்பை+கட்டு]
சபரிப்பட்டு	சபரிப்பட்டு cabaribbaṭṭu, பெ. (n.) முறுக்கு இழையுள்ள பட்டு; twisted thread of silk. [செம்புரி+பட்டு]
சம்பக்குடி	சம்பக்குடி cambakkuḍi, பெ. (n.) மதுரை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Madurai Taluk. [சம்பை+குடி]
சம்பங்கரை	சம்பங்கரை cambaṅgarai, பெ. (n.) அகத்தீசுவரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Agastheeswaram Taluk. [சம்பை+கரை]
சம்பானி	சம்பானி cambāṉi, பெ. (n.) குதிரை வீரர்; cavalry 'இழம் அழிக்கை காரியம் ஆக சம்பானி வெயைமைத்த குதிரை மனித்தர்" (SII, vii, 778);. [சம்பு-சம்பானி]
சம்மந்தனுர்	சம்மந்தனுர் cammandaṉur, பெ.(n.) திருவண்ணாமலை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Thiruvannamalai Taluk.
சம்முள்	சம்முள் cammuḷ, பெ.(n.) நெய்த ஆடையின் ஓரப்பகுதி; rear border of woven cloth. [சம்ம+முள்]

சமஞ்சிதன்	சமஞ்சிதன் camañjidaṉ, பெ. (n.) கணக்கன்; accountant "இப்பொழுது கழிகில் இரட்டி தண்டம்படுவது சமஞ்சி தனிச் செலவு கண்டு செலுத்துவிது" (TAs, p173-207);. [சமை-சமஞ்சிதன்] சமஞ்சிதன்1 camañjidaṉ, பெ.(n.) ஊர் அல்லது ஊரவையின் (சபையின்); கணக்கன்; accountant of a village or its assembly. "திருவனந்தபுரத்துச் சபையும் சமஞ்சிதனும்... கூடி" (T.A.S.II, 174);. [Skt.{} → த.சமஞ்சிதன்.] சமஞ்சிதன்2 camañjidaṉ, பெ.(n.) கோயில் வேலைக்காரன் (S.I.I.v.339);; temple servant. [Skt.{} → த.சமஞ்சிதன்.]
சமநகம்	சமநகம் camanagam, பெ. (n.) கால்கள் இரண்டையும் இணைத்துச் சமநிலையில் நேராக நின்று கைகள் இரண்டையும் பக்கங் களில் தொங்கவிட்ட வண்ணம் நிற்பது; a yogic pose. [சமன்+அகம்]
சமன்கை	சமன்கை camaṉkai, பெ. (n.) மத்தளம் முழக்குவதின் வகை; a mode of playing mathalam. [சமன்+கை]
சமன்மண்டிலம்	சமன்மண்டிலம் camaṉmaṇṭilam, பெ. (n.) மண்டில வகைகளில் ஒன்று a pose in dance. [சமன்+மண்டிலம்]
சமுக்கம்	சமுக்கம் camukkam, பெ. (n.) சதுரம், square. [சமம்-சமுக்கம்]
சயஞ்ஞை	சயஞ்ஞை cayaññai, பெ. (n.) கையெழுத்து, hand writing "ராஜ ராஜக் கங்கை நாடாள் வானும் சயஞ்ஞையாதன்மைக்கும் இப்படிக்கு இவை" (SII, xvii, 541);. [கை-செய்-சயஞ்ஞை]

சரஒலை	சரஒலை caraolai, பெ. (n.) கிழிந்து தொங்கும் ஓலை; torn leaf. [சரம்+ஒலை]
சரணன்	சரணன் caraṇaṉ, பெ. (n.) சிவகங்கை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Sivaganga Taluk. [சரவணம்-சரணன்]
சரபவடிவம்	சரபவடிவம் carabavaḍivam, பெ. (n.) சிவனின் சிற்ப வடிவம்; a pose in Siva in sculpture. [சரபம்+வடிவம்]
சரளிவரிசை	சரளிவரிசை saraḷivarisai, பெ. (n.) பிடில் இசையின் ஒருகூறு; a mode of fiddle music. [சரளி+வரிசை]
சரிகைப்புட்டா	சரிகைப்புட்டா carigaipputṭā, பெ.(n.) சரிகையாலான புட்டா; a putta made by sarigai. [சரிகை+பட்டம்]
சரிகைநாடா	சரிகைநாடா carigaināṭā, பெ.(n.) சரிகையை மட்டும் பயன்படுத்தப்பெறும் நாடா; cloth tape of sarigai. [சரிகை+நாடா]
சரிகையுருளை	சரிகையுருளை carigaiyuruḷai, பெ.(n.) விளிம் பின் சரிகையைச் சுற்றுவதற்குப் பயன்படும் உருளை; an implement in loom. [சரிகை+உருளை]
சரிப்பாண்டி	சரிப்பாண்டி carippāṇṭi, பெ.(n.) பல்லாங் குழியின் ஒரு வகை; a type of pallankull game. [சரி+பாண்டி]

சரிவண்டு	சரிவண்டு carivaṇṭu, பெ.(n.) சிற்பநூல்கள் இயம்புகின்ற ஒரு கையணி; a hand ornament in sculpture. [சரி+வண்டு[வளையல்]]
சருகணி	சருகணி carugaṇi, பெ.(n.) திருவாடானை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruvadanai Taluk. [சருகு+அணி]
சல்லிக்காடு	சல்லிக்காடு callikkāṭu, பெ. (n.) சிறுசிறு கற்கள் நிறைந்த காடு; an area of small pebbles. [சில்லி-சல்லி+காடு]
சலங்கைப்பூரான்	சலங்கைப்பூரான் calaṅgaippūrāṉ, பெ. (n.) செம்மஞ்சள் நிறத்தில் இடையிடை கருமை நிறம்கொண்ட பெரியவகை பூரான்; கடித்தால் சிலருக்கு மாரடைப்பு ஏற்படும் yellowish red and balck intermediate large in size. Bitting this make clothing the blood to human. [சலங்கை+பூரான்]
சலமூலை	சலமூலை calamūlai, பெ. (n.) வடகிழக்குப்பகுதி; north east. [சலம்+மூலை]
சலரி	சலரி calari, பெ. (n.) அருணகிரிநாதர் குறிப் பிடுகின்ற ஓர் இசைக்கருவி; a musical instrument mentioned by Arunagirinadar. [சல்லரி-சலரி]
சலா	சலா calā, பெ. (n.) பழங்காலத்திற்கு முன் நீர்க் கடவுளாகக் கருதப்பட்ட நாட்டுபுறத் தெய்வம், an ancient folk deity which represents water. [ஒருகா. சாலி-சாலா]

சலுச்சுப்போடு-தல்	சலுச்சுப்போடு-தல் caluccuppōṭudal, செ. குன்றாவி. (v.t.) புடைத்துப்போடு-தல்; to WınnoW [சலுச்சுப்+போடு-]
சலையனூர்	சலையனூர் calaiyaṉūr, பெ.(n.) திருப்பெரும்பூதூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Sriperumbudur Taluk. [சிலையன்-சலையன்+ஊர்]
சவண்டு	சவண்டு cavaṇṭu, பெ. (n.) 1. வாடுதல்; dryness. 2. நைந்து போதல்; to be crushed. [சவள்-சவண்டு]
சவடை	சவடை cavaḍai, பெ. (n.) புளிய முத்துகளில் பெரிய முத்து (அஞ்சுப்பூட்டு); விளையாட்டு; a big tamarind seed play. [சவடு-சவடை]
சவலபட்டி	சவலபட்டி cavalabaṭṭi, பெ.(n.) பெரியகுளம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Periyakulam Taluk. [செவலை-சவல+பட்டி]
சவுக்குவிச்சு	சவுக்குவிச்சு cavukkuviccu, பெ.(n.) ஒரு வகையான நாட்டுப்புறக் கலை, folk dance. [சவுக்கு+வீச்சு]
சவைக்கடமை	சவைக்கடமை cavaikkaḍamai, பெ. (n.) சிற்றுர் அவை வரி; tax for the managing committee of village assembly. ஒன்றுக்குப் பத்தாகக் குடுப்பது சவைக்கடமை கடலார் பக்கல் மூன்று." [அவை-சபை-சவை+கடமை]

சள்ளவாய்	சள்ளவாய் caḷḷavāy, பெ. (n.) தூங்கும் போது ஓரத்தில் நீர் வடியும் வாய், salva stains, [சொள்ளு+வாய்]
சள்ளைக்குச்சி	சள்ளைக்குச்சி caḷḷaikkucci, பெ. (n.) கொக்கி கட்டிய தழை ஒடிக்கப்பயன்படும் நீண்ட குச்சி; a hook stick. [சள்ளை+குச்சி]
சளம்ப	சளம்ப caḷamba, வி.எ. (adv.) நிறைய, ததும்ப; complete, consummate. "புண்ணுக்குச் சளம்ப எண்ணெய் போடு" [சலும்பு-சலும்ப-சளம்]
சளுக்கை	சளுக்கை caḷukkai, பெ.(n.) வந்தவாசி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Wandiwash Taluk. [செழுகை-சலுக்கை]
சறுக்கடைவு	சறுக்கடைவு caṟukkaḍaivu, பெ. (n.) காலின் முன்பகுதியைச் சரிந்து தேய்த்துச் செல்லுதல்; a step in dancing. [சறுக்கு-அடைவு]
சறுக்கலடைவு	சறுக்கலடைவு caṟukkalaḍaivu, பெ. (n.) பரதநாட்டியத்தில் மூன்று முறையில் கடைப் பிடிக்கப்படும் அடைவு வகை (14:245);; a step in dancing. [சறுக்கல்+அடைவு]
சறுவாணி	சறுவாணி caṟuvāṇi, பெ. (n.) பிராமணர்க்குக் கொடுக்கும் ஒரு வகைக்கொடை; inam given to Bramins. 'கோவிலில் அம்பலம் கண்டு தோறும் கெட்டி மேவிப்பானும் அம்பலத்தில் சறுவாணிக்கும்"(TAS.w.35); [சிறுவாணி-சறுவாணி]
சன்னக்கட்டை	சன்னக்கட்டை caṉṉakkaṭṭai, பெ.(n.) தேர் செல்லும்பொழுது நிறுத்தப்பயன்படும் கட்டை; block used as break to temple cart, block used as break. மறுவ முட்டுக்கட்டை [சன்னம்+கட்டை]

சன்னக்கோரை	சன்னக்கோரை caṉṉakārai, பெ.(n.) அளவில் பெரிதாக உள்ள கோரை; a weed of bigger size. |சன்னம்+கோரை.]
சன்னதிவயல்	சன்னதிவயல் caṉṉadivayal, பெ.(n.) அறந்தாங்கி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Arantangi Taluk. [சன்னிதி+வயல்]
சன்னமுறுக்கு	சன்னமுறுக்கு caṉṉamuṟukku, பெ.(n.) கற் றாழை நாரைப் பாய்பின்ன முறுக்குதல்; twisting the fibre of aleo. [சன்னம்+முறுக்கு]
சன்னவனம்	சன்னவனம் caṉṉavaṉam, பெ.(n.) திருப்பத்தூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruppattur.Taluk. [சன்ன[ம்]+வனம்]
சாக்கியப்பள்ளி	சாக்கியப்பள்ளி cākkiyappaḷḷi, பெ. (n.) புத்தர் கோயில்; temple of Buddha. "குழலூர்ச்சாக்கியப்பள்ளி எல்லைக் கரையே கிழக்கு" (TAS. 1958-59.P84); [சாக்கியன்+பள்ளி]
சாக்கைவயல்	சாக்கைவயல் cākkaivayal, பெ.(n.) திருப்பத்தூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruppattur.Taluk. [சாக்கையன்+வயல்]

சாங்கியம்	சாங்கியம் cāṅgiyam, பெ.(n.) திருக்கோயிலூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tirukkoyilur Taluk. [சாங்கு-சாங்கியம்] சாங்கியம்2 cāṅgiyam, பெ.(n.) தோற்பாவை நிழற்கூத்துக் கலைஞர்கள் சடங்குகளைக் குறிக்கப் பயன்படுத்துகின்ற சொல்; a term used to mean ritual. [சழங்கு-சாங்கு-சாங்கியம்] சாங்கியம்1 cāṅgiyam, பெ.(n.) 1. கபிலரால் வெளிப்படுத்தப்பட்டதும் கொண்முடிபுகள் (தத்துவங்கள்); இருபத்தைந்து எனக் கணக்கிடுவதுமான ஒரு சமயம்; the {} system of Philosophy expounded by Kapila, enumerating twenty-five tattvas. "இது சாங்கிய மதமென்றெடுத் துரைப்போன்" (மணி.27, 202.); 2. எண்ணிக்கை; that which can be counted. "அருவாய்ப் பல சாங்கியமாய்" (சி.போ.பா.அவை); [Skt.{}.த.சாங்கியம்] சாங்கியம்2 cāṅgiyam, பெ.(n.)
சாட்டியக்குடி	சாட்டியக்குடி cāḍḍiyakkuḍi, பெ.(n.) அறந்தாங்கி வட்டத்திலுள்ள சிற்றுர்; a village in Arantangi Taluk. [சாட்டியம்+குடி]
சாட்டையடிசடங்கு	சாட்டையடிசடங்கு sāḍḍaiyaḍisaḍaṅgu, பெ.. (n.) தீ மிதித்து வந்தோர் மண்டியிட்டுத் தலைக்கு மேல் கைகூப்பி நிற்க ஒருவர் சாட்டையால் கையில் ஓர் அடியடித்தல்; aritual in temple festival. [சாட்டை+அடி]
சாடவம்	சாடவம் cāṭavam, பெ.(n.) ஒரு வகையான பண்; a musical note. [சாடு-சாடவம்] சாடவம் cāṭavam, பெ.(n.) ஆறுசுரமுள்ள பண் (இராகம்); (சிலப்.13, 106, உரை);;த.வ.நிறைப்பண் [Skt.{} → த.சாடவம்]
சாடிக்காரகண்டன்	சாடிக்காரகண்டன் cāṭiggāragaṇṭaṉ, பெ. (n.) பகைவரை ஒழிப்பவன்; one who destroys his foes. (சே.ம.செ.ப. 101);. [சாடிக்காரன்+கண்டன்]

சானக்கு	சானக்கு cāṉakku, பெ.(n.) அரைத்தட்டுப் போன்ற மண் சட்டி; a plate like pot. [சாளக்கு-சாணக்கு]
சானித்தட்டு	சானித்தட்டு cāṉittaṭṭu, பெ. (n.) மாட்டுச் சாணத்தை அள்ளப்பயன்படும்தட்டு; a basket used to take cow dug. [சாணி+தட்டு]
சாணிப்பூரான்	சாணிப்பூரான் cāṇippūrāṉ, பெ. (n.) இளங்கருப்பு நிறத்துடன் எருக்குவியலிலும் சாணத்தின் கீழ் இருக்கும் பூரான்; certiped gray in colour mostly seen under the low - during. [சாணி+பூரான்]
சானுர்	சானுர் cāṉur, பெ. (n.) பல்லவர் நாட்டுச் சிற்றூர்; a village in pallava territory. (புல். செ. 74.);. "காளத கோத்திரத்து ஆவத்தம்பச் குத்திரத்து சானூர்வத்தவன் கூள சர்மன்" [சாண்+ஊர்]
சாத்தங்குடி	சாத்தங்குடி cāttaṅguḍi, பெ. (n.) பல்லவர் நாட்டுச் சிற்றூர்; a village in pallava territory (புல், செ. 74);. "காசியப கோத்திரத்து சாத்தங்குடி கிழான் பங்கொன்று' [சாத்தன்+குடி]
சாத்தமை	சாத்தமை cāttamai, பெ.(n.) மதுராந்தகம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Madurantakam Taluk. [சாத்து+ஆண்மை]
சாத்தனி	சாத்தனி1 cāttaṉi, பெ.(n.) பரமக்குடி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Paramakkudi Taluk. [சாத்து+அணி] சாத்தனி2 cāttaṉi, பெ.(n.) சிவகங்கை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Ssivaganga Taluk. [சாத்து+அணி]

சாதம்	சாதம் cātam, பெ. (n.) வேகவைத்த அரிசி, Cooked rice. [சோறு→ சோது→ சாது→ சாதம்] ப்ரஸாத என்னும் முன்னொட்டுப் பெற்ற சொல் லன்றி லாத என்னும் தனிச்சொல் வடமொழி வழக்கி லில்லை. ஸாத மேலை யாரியமொழி யொன்றிலு மில்லாத வட நாட்டுச் சொல். தமிழில் மட்டும் சாதம் என சோறு குறித்து வழங்கி வருகின்றது.
சாதாப்பட்டு	சாதாப்பட்டு cātāppaṭṭu, பெ.(n.) நான்கு (அ); ஐந்து குறுக்கிழைகள் கொண்ட பட்டு; a type of silk. [சாதா+பட்டு]
சாதாமுந்தானை	சாதாமுந்தானை cātāmundāṉai, பெ.(n.) வடிவம் இல்லாத முந்தானை; ordinary fore Safee. [சாதா+முந்தானை]
சாதியடி	சாதியடி cātiyaḍi, பெ. (n.) 1/2 அங்குலம் கொண்ட ஒரு நீட்டலளவு a kind of measurment. [சாதி+அடி]
சாப்டுர்	சாப்டுர் cāpṭur, பெ.(n.) திருமங்கலம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tirumangalam Taluk. [ஒருகா. சாப்பாட்டு+ஊர்]
சாபர்த்தி	சாபர்த்தி cāpartti, பெ.(n.) கிருட்டிணகிரி வட்டத்திலுள்ள வட்டத்திலுள்ள சிற்றுர்; a villagein KrishnagiriTaluk.
சாம்பல்கலன்	சாம்பல்கலன் cāmbalkalaṉ, பெ.(n.) சுருட்டு போன்றவற்றின் சாம்பலைத் தட்டும் சிறுவட்டில்; ashtray. [சாம்பல்+கலன்]
சாமக்கோடங்கி	சாமக்கோடங்கி cāmakāṭaṅgi, பெ.(n.) நடு இரவில் வந்து குறி சொல்பவர்; midnight fore-teller. [யாமம்-சாமம்+கோடங்கி] [P]

சாமகானம்	சாமகானம் cāmakāṉam, பெ.(n.) பாடல் வகைகளிற் ஒன்று; a type of musical tune. [சாமம்+கானம்] தமிழ்ப்பண்களில், பாடப்பெறும் வேதப்பாடல்.
சாமந்தவாடா	சாமந்தவாடா cāmandavāṭā, பெ.(n.) திருத்தணி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruttani Taluk. [சாமந்தன்+பாடி]
சாமான்வண்டி	சாமான்வண்டி cāmāṉvaṇṭi, பெ.(n.) முன்ன வனின் இடுப்பினைக் கைகோர்த்துப்பிடித்துக் கொண்டு விளையாடல் (தொடர்வண்டி போல்);; a children's play. [சாமான்+வண்டி]
சாமிகொண்டாடிகள்	சாமிகொண்டாடிகள் cāmigoṇṭāṭigaḷ, பெ. (n.) கொடைவிழாவில் சாமியாடுவோரைக் குறிக்கும் சொல்; possessed priests of a temple. [சாமி+கொண்டு+ஆடிகள்]
சாய்ப்புத்தாளம்	சாய்ப்புத்தாளம் cāypputtāḷam, பெ. (n.) பரதத்தில் பயன்படுத்தப்படும் தாள வகைகளிற் ஒன்று; a time measure. [சாய்ப்பு+தாளம்]
சாய்தட்டுத்தாள்	சாய்தட்டுத்தாள் cāytaṭṭuttāḷ, பெ. (n.) ஒரு வகையான ஆடல் இயக்கம்; a dance movement. [சாய்தட்டு+தாள்]
சாய்திண்ணை	சாய்திண்ணை cāytiṇṇai, பெ. (n.) சாய்ந்து கொள்ள வசதியான ஒருபுறம் திட்டு வைத்துக் கட்டப்படும் திண்ணை; back seat pial. [காய்+திண்ணை]

சாயப்பானை	சாயப்பானை cāyappāṉai, பெ. (n.) கோரையின் சாயம் ஏற்றும் பானை, a pot for paint. [சாயம்+பானை]
சார்புக்கை	சார்புக்கை cārpukkai, பெ. (n.) நடனமாடு கையில் உடலுறுப்புகள் நிகழ்த்தும் வினை; dance movement. [சார்+புகை]
சார்மேடை	சார்மேடை cārmēṭai, பெ. (n.) வீட்டுக்கு முன் உள்ள திண்ணையில் சாய்ந்து உட்கார்ந்து கொள்ளும் வகையில் அமைக்கப்பட்ட சாய்வு வடிவத்திண்டு; seat provided-like masonry work against the wall on a pial, intended to learn on. [சார்+மேடை]
சாரக்கயிறு	சாரக்கயிறு cārakkayiṟu, பெ. (n.) சாரங் கட்டும் கயிறு, rope. [சாரம்+கயிறு]
சாரங்கெட்டவன்	சாரங்கெட்டவன் cāraṅgeṭṭavaṉ, பெ. (n.) 1. பெண் நோக்கம் இல்லாதவன்; impotant geroon. 2. பயன் இல்லாதவன்; useless person. [சாரம்+கெட்டவன்]
சால்சாப்பு	சால்சாப்பு cālcāppu, பெ. (n.) சமாளித்தல், சரி செய்தல்; to adjust by tactics. [சால்+சாப்பு]
சால்நடவு	சால்நடவு cālnaḍavu, பெ. (n.) விதையை கையிலெடுத்து எருக்குப் பின் விதைத்தல்; planting method. [சால்+நடவு]
சால்பானை	சால்பானை cālpāṉai, பெ. (n.) பெரிய தண்ணீர் பானை; water pot. [சால்+பாறை]

சாலக்கயிறு	சாலக்கயிறு cālakkayiṟu, பெ. (n.) ஏற்றச் சாலுக்குப்போடும் கயிறு, rope. [சால்+கயிறு]
சாலச்சகோணம்	சாலச்சகோணம் cālaccaāṇam, பெ.(n.) விளவங்கோடு வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Vilavancode Taluk. [சாலத்தன்+கோணம்]
சாலானி	சாலானி cālāṉi, பெ. (n.) நீர் நிறைத்து வைக்கும் பானையைத் தாங்கி நிற்கும் மரத்தாலான தாங்கி; wooden ring stand. [சால்+ஆணி]
சாலிவாரம்	சாலிவாரம் cālivāram, பெ. (n.) ஒசூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Hosur Taluk. [சாலி [நெல்]+வாரம்]
சாலிறைப்போன்	சாலிறைப்போன் cāliṟaippōṉ, பெ. (n.) ஏற்றத்தின் கீழே சாலைக் கவிழ்ப்போன்; a worker in piccotah irrigation. [சால்+இறைப்போன்]
சாலூர்	சாலூர் cālūr, பெ.(n.) செங்கற்பட்டு வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Chingleput Taluk. [சாலி+ஊர்]
சாவளம்	சாவளம் cāvaḷam, பெ. (n.) அறையிலிருந்து தண்ணிர் வெளியேறுமாறு கவரின் கீழ்ப் பகுதியில் அமைக்கப்படும் துளை, the hole to outlet the water from the room. [துவளம்-தவளம்-சாவளம்]
சாவிநெல்	சாவிநெல் cāvinel, பெ. (n.) கருக்காய் நெல், perish paddy. "கல்,பதர், செத்தல், சாவிநெல் நீக்கி" (CHEN.xix.P. 206-208.); [சாவு-சாவி+நெல்]

சாவுக்கழிச்சல்	சாவுக்கழிச்சல் cāvukkaḻiccal, பெ. (n.) இறப்புக்கு முன்னால்நோய்வாய்ப்பட்டவர்க்கு ஏற்படும் மலக்கழிச்சல் loose motion to the patient before the time of death. '; இறப்புக்கு முன் உடல் தளர்தலில் குடல் முழுவதும் உள்ள மலம் வெளியேறி விடும்" [சாவு+கழிச்சல்]
சாவுக்குருவி	சாவுக்குருவி cāvukkuruvi, பெ. (n.) தீச்செயல்கள் நிகழுதற்கு அறிகுறியான ஓசை உடையதென்று கருதப்படும் ஆந்தை வகை; screech-owl aspecies of Atheno whose cry is believed to portend death. [P] [சாவு+குருவி]
சாவுப்பாட்டு	சாவுப்பாட்டு cāvuppāṭṭu, பெ.(n.) ஒப்பாரி பாடலின் மற்றொரு பெயர்; a name of lamentation song. [சாவு+பாட்டு]
சானமாவு	சானமாவு cāṉamāvu, பெ. (n.) ஒசூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Hosur Taluk. [சானன்+ [மா]மாவு]
சிக்கபாவிலி	சிக்கபாவிலி cikkapāvili, பெ. (n.) தருமபுரி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in DharmapuriTaluk. [சின்ன-சிக்க+[வாவில்+இ]பாவிலி]
சிக்காடு	சிக்காடு cikkāṭu, பெ.(n.) திருக்கோயிலூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tirukkoyilur.Taluk. [சிங்கை+காடு]
சிக்கி	சிக்கி cikki, பெ.(n.) குழந்தைகள் விளையாட்டு; a childrens game. [சிக்கு-சிக்கி]

சிங்கங்குன்றப் போழன்	சிங்கங்குன்றப்போழன் ciṅgaṅguṉṟappōḻṉ, பெ. (n.) பாண்டிய நாட்டுச்சபையாரில் ஒருவர்; a person in the assembly of pandya kingdom. "ஓமாயனாடு கிழவனாயின சிங்குன்றப்போழன் எழுத்து" [சிங்கம் + குன்றம்+ போழன்]
சிங்கவரம்	சிங்கவரம் ciṅgavaram, பெ.(n.) செஞ்சி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Senji Taluk. [சிங்கன்+புரம்]
சிங்கனி	சிங்கனி ciṅgaṉi, பெ.(n.) சிவகங்கை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Sivaganga Taluk. [சிங்கை +அணி]
சிங்காரக்கும்மி	சிங்காரக்கும்மி ciṅgārakkummi, பெ.(n.) அண்ணாமலைக் கவிராயர் இயற்றிய கும்மிப்பாடல்; a kummiplaywritten by Annamalaik-kavirayar. [சிங்காரம்+கும்மி]
சிங்கில்பாடி	சிங்கில்பாடி ciṅgilpāṭi, பெ.(n.) திருப்பெரும்புதுர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in SriperumbudurTaluk. [சிங்கை-சிங்கில்பாடி]
சிஞ்சுவாடி	சிஞ்சுவாடி ciñjuvāṭi, பெ.(n.) பொள்ளாச்சி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Pollach Taluk. [செஞ்சு-சிஞ்ச+வாடி]
சிட்டவட்டி	சிட்டவட்டி ciṭṭavaṭṭi, பெ. (n.) வாரம் தோறும் வட்டி பெறுவது; interest levied weekly. [கிட்டம்+வட்டி]
சிட்டிலிங்கி	சிட்டிலிங்கி ciṭṭiliṅgi, பெ.(n.) கரூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Harur Taluk. [சிற்றிலிங்கம் (மரம்); – சிட்டிலிங்கி]

சிட்டுலொட்டி	சிட்டுலொட்டி ciṭṭuloṭṭi, பெ.(n.) திருமங்கலம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tirumangalam Taluk. [சிற்றிலி+ஒட்டி]
சிண்டுமுடி-தல்	சிண்டுமுடி-தல் ciṇḍumuḍidal, பெ.(n.) பாய் நெசவுசெய்தபின்னர் அதன் ஓரங்களைச்சீவி மடித்துக் கட்டுவது; folding and tying knot of the mat. 2. வேண்டாத இருவரைப் பற்றி புறங்கூறி சண்டையிட்டுக் கொள்ளும்படி செய்தல்; to set persons by ears. [சிண்டு+முடி]
சித்தமல்லி	சித்தமல்லி cittamalli, பெ.(n.) மாயூரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Mayuram Taluk. [சிறு-சிற்று+மல்லி]
சித்தரேவு	சித்தரேவு cittarēvu, பெ.(n.) திண்டுக்கல் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Dindigul Taluk. [சித்தர்+துறவு]
சித்தாரம்	சித்தாரம் cittāram, பெ. (n.) அழகு, grace, beauty. 'சின்னச்சித்தாரம் போலக்குழந்தை" [சித்திரம்-சித்தாரம்]
சித்தாவனம்	சித்தாவனம் cittāvaṉam, பெ.(n.) அறந்தாங்கி வட்டத்திலுள்ள சிற்றுர்; a village in | Arantangi Taluk. [சித்தர்+வனம்]
சித்திரப்புதவு	சித்திரப்புதவு ciddirappudavu, பெ. (n.) சித்திரங்களையுடைய வாயில; a decirated door. [சித்திரம்+புதவு]

சித்தூர்மட்டம்	சித்தூர்மட்டம் cittūrmaṭṭam, பெ. (n.) தேரின் அடிப்பாகத்தை அடுத்துள்ள பகுதிகள்: lower parts of the temple car. [சிற்று+ஊர்மட்டம்]
சித்தோடு	சித்தோடு cittōṭu, பெ.(n.) ஈரோடு வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Erode Taluk. [சிறு+[தோடு]ஓடை]
சிதண்டி	சிதண்டி cidaṇṭi, பெ.(n.) மதுராந்தகம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Madurantakam Taluk. [சிதள்+அண்டி]
சிதறால்	சிதறால் cidaṟāl, பெ.(n.) விளவங்கோடு வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Vilavancode Taluk. [சிதறல்-சிதறால்]
சிந்தானி	சிந்தானி cindāṉi, பெ.(n.) திருவாடானை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruvadanai Taluk. [சிந்தாமணி-சிந்தாணி]
சிப்பிக்கோடாலி	சிப்பிக்கோடாலி cippikāṭāli, பெ. (n.) இலை தழைகளை வெட்ட உதவும் கருவி; hook knife pole. [சிப்பி+கோடாலி]
சிமிறுகை	சிமிறுகை cimiṟugai, பெ. (n.) மத்தளத்தை முடிக்கும் செயற்பாடுகளில் ஒன்று ending phase of beating mattalam. [சிமிறு+கை]

சியாலம்	சியாலம் ciyālam, பெ.(n.) வந்தவாசி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Wandiwash Taluk. [சேய்+ஆலம்]
சிரப்பாறை	சிரப்பாறை cirappāṟai, பெ.(n.) பெரியகுளம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Periyakulam Taluk. [சிரா+பாறை]
சிருகுமி	சிருகுமி cirugumi, பெ.(n.) திருத்தணி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in TiruttaniTaluk. [சிறு+குமிழ்]
சிருணமல்லி	சிருணமல்லி ciruṇamalli, பெ.(n.) அரக்கோணம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; avillagein Arkonam Taluk. [சிருணம்+மல்லி]
சிருணை	சிருணை ciruṇai, பெ.(n.) திருவள்ளூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a villageinTiruvallurTaluk. [சிருணம்-சிருணை]
சிருணியம்	சிருணியம் ciruṇiyam, பெ.(n.) பொன்னேரி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Ponneri Taluk. [கிருணம்-சிருணியம்]
சிருவம்	சிருவம் ciruvam, பெ.(n.) சிற்பங்களில் காணப்பெறும் தொழிற்கருவி; a feature in sculpture. [கடு-கடும்பு]
சில்லான்தட்டு-தல்	சில்லான்தட்டு-தல் cillāṉdaṭṭudal, செ.கு.வி. (v.t.) ஒருவரின் கருத்துக்கு ஒத்துப் போய்ப் பேசுதல்; co-operate to one another.

சில்லியம்புள்ளி	சில்லியம்புள்ளி cilliyambuḷḷi, பெ.(n.) பெரியகுளம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Periyakulam Taluk. [சில்லியன்+பள்ளி]
சிலட்டூர்	சிலட்டூர் cilaṭṭūr, பெ.(n.) அறந்தாங்கி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in ArantangiTaluk. [சில்+ஊற்றூார்]
சிலம்பு,	சிலம்பு, cilambu, பெ.(n.) பரத நாட்டியத்தைக் குறிக்கும் பெயர்; name of Bharata natya.
சிலாத்தணி	சிலாத்தணி cilāttaṇi, பெ.(n.) அறந்தாங்கி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Arantangi Taluk. [சிலாத்து+அணி]
சிலாவடிவம்	சிலாவடிவம் cilāvaḍivam, பெ.(n.) முருகனின் சிற்ப வடிவங்களுள் ஒன்று; a feature in sculpture. [சிலை+வடிவம்]
சிலுப்புத்தண்ணிர்	சிலுப்புத்தண்ணிர் cilupputtaṇṇir, பெ.(n.) வயலில் தண்ணிர் பாய்ச்சுதல்; sprinkle irrigation. மறுவ. எடுப்புத்தண்ணி [சிலுப்பு+தண்ணீர்]
சிலுப்பி	சிலுப்பி ciluppi, பெ. (n.) முதுகுளத்தூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Mudukulattur Taluk. [சிலம்பு-சிலுப்பி]
சிலுவாய்	சிலுவாய் ciluvāy, பெ. (n.) வாயின் ஒரம்; edge of mouth. [கீள்-சீள்-சிலுவாய்]

சிவ்வாடா	சிவ்வாடா civvāṭā, பெ.(n.) திருத்தணி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tiruttani Taluk. [செவ்வன்+பாடி]
சிவக்கம்	சிவக்கம் civakkam, பெ.(n.) சிதம்பரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Chidambaram Taluk. [செவக்கல்-சிவக்கம்]
சிவகிரி	சிவகிரி civagiri, பெ.(n.) ஈரோடு வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Erode Taluk. [சிவன்+கிரி]
சிவபுராணி	சிவபுராணி civaburāṇi, பெ.(n.) கும்பகோணம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Kombakkonam Taluk. – [சிவன்+புராணி]
சிவிகைப்புறம்	சிவிகைப்புறம் civigaippuṟam, பெ. (n.) கோயில் பல்லக்குச் செலவுக்கு விடப்பட்ட நிலம்; free land for the expense of temple palanquin. (தெ.கோ.சா. 3:2);. [சிவிகை+புறம்]
சிவிலாதி	சிவிலாதி civilāti, பெ.(n.) பரமக்குடி வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Paramagudi Taluk. [செவலை+ஆதி]
சிமிழி	சிமிழி cimiḻi, பெ.(n.) நன்னிலம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Nannilam Taluk. [குமிழ்-சிமிழ்-சிமிழி]
சியெட்டி	சியெட்டி ciyeṭṭi, பெ. (n.) காஞ்சிபுரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Kanchipuram Taluk. [தீ-சீ+ன்ட்டி]

சிற்றுடுக்கை	சிற்றுடுக்கை ciṟṟuḍukkai, பெ.(n,) உடுக்கை வகையினுள் ஒன்று; musical instrument. [சிறு+உடுக்கை] [P]
சிற்றுளம்	சிற்றுளம் ciṟṟuḷam, பெ. (n.) குறுகிய மனம்; stunted mind. "சிற்றுள மிலேச்சர் பொல்லா நற்கதிநவையை நூக்கி"(நரி. 33);. [சிறு+உள்ளம்]
சிறுகளஞ்சி	சிறுகளஞ்சி ciṟugaḷañji, பெ. (n.) ஈரோடு வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Erode Taluk. [சிறு+காளஞ்சி]
சிறுகளம்பூர்	சிறுகளம்பூர் ciṟugaḷambūr, பெ. (n.) வேலூர் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Vellore Taluk. [சிறு+களம்பூர்]
சிறுகினர்	சிறுகினர் ciṟugiṉar, பெ. (n.) தாராபுரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Tharapuram Taluk. [சிறு+கிணறு]
சிறுபாகல்	சிறுபாகல் ciṟupākal, பெ. (n.) காஞ்சிபுரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Kanchipuram Taluk. [சிறு+ [வாயில்]பாகல்]
சிறுவத்தி	சிறுவத்தி ciṟuvatti, பெ.(n.) திருவாடானை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Thiruvādānai Taluk. [சிறு+அத்தி]
சிறுவளி	சிறுவளி ciṟuvaḷi, பெ. (n.) திருவாடானை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Thiruvadanai Taluk. [சிறு+வெளி]

சிறுவிடாகம்	சிறுவிடாகம் ciṟuviṭākam, பெ. (n.) வாலாசா வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in wallajah Taluk. [சிறு+விடாகம்]
சிறுவை	சிறுவை ciṟuvai, பெ. (n.) விழுப்புரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Villupuram Taluk. [சிறு+வயல்]
சிறுவாய் உளி	சிறுவாய் உளி ciṟuvāyuḷi, பெ. (n.) துளை போடுவதற்குப் பயன்படும் அரை அங்குல அகலமுள்ள உளி; a small chisel. [சிறு+வாய்+உளி]
சிறுவிளையாட்டு	சிறுவிளையாட்டு ciṟuviḷaiyāṭṭu, பெ. (n.) கடற்கரையில் நண்டுகள் அடிக்கடி மறை தலைக் காண்பது; a children's play. "செப்பேர் ஈரளை அலவற் பார்க்கும் சிறு விளையாடல்" [சிறு+விளையாட்டு]
சிறுவேடல்	சிறுவேடல் ciṟuvēṭal, பெ. (n.) காஞ்சிபுரம் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Kanchipuram Taluk. [சிறு+ஏடல்]
சின்னப்பிள்ளை யாண்டான்	சின்னப்பிள்ளையாண்டான் ciṉṉappiḷḷaiyāṇṭāṉ, பெ. (n.) அரண்மனை ஊழியன்; palace employee. (தெ.கோ.சா.3:2);. [சின்னப்பிள்ளை+ஆண்டான்]
சின்னத்தாரை	சின்னத்தாரை ciṉṉattārai, பெ. (n.) ஒருவகையான இசைக்கருவி; a musical instrument. [சின்ன+தாரை]
சின்னதாளம்	சின்னதாளம் ciṉṉatāḷam, பெ. (n.) குறத்தியாட்டத்தில் இடம்பெறும் இசைக் கருவி; a musical instrument. [சின்ன+தாளம்]

சின்னிலுட்டை	சின்னிலுட்டை ciṉṉiluṭṭai, பெ. (n.) திண்டுக்கல் வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village in Dindigul Taluk. [சின்ன-(இலுப்பை);இலுட்டை]
சின்னுக்கோழி	சின்னுக்கோழி ciṉṉukāḻi, பெ. (n.) சிறிய புள்ளிகளை உடைய கோழி: ahen. [சின்னு+கோழி]
சினாம்பு	சினாம்பு ciṉāmbu, பெ. (n.) மீனின் செதிற் பகுதி(நெவ.வ.சொ.155);; fin. [சிதாம்பு-சினாம்பு]
சினுக்கு	சினுக்கு ciṉukku, பெ. (n.) இழைகள் தாறு மாறாக இருத்தல் (நெ.தொ.க.);; improper thread line. [சிலு-சினுக்கு] மகளிர் தம் கூந்தலிற் சிக்குக் களைதற்குப் பயன்கொள்ளும் இரும்பொன் ஊசி
சீக்குச்சி	சீக்குச்சி cīkkucci, பெ. (n.) துடைப்பக் குச்சி; broom Stick. [சீ+குச்சி]
சீதம்	சீதம் cītam, பெ. (n.) குளிர்ச்சி; coolness. 'சொற்படு சீதத்தொடு சுவை உடைத்தாய்" (மணிமே.27:121); [சீது-சீதம்]
சீந்தலான்	சீந்தலான் cīndalāṉ, பெ.(n.) உயரத்தில் நெடுந்தொலைவு விரைந்து பறக்கும் குறுங்கண் பறவை; a bird flying to long distance. [சீந்தல்-ஆன்]
சீமாறு	சீமாறு cīmāṟu, பெ.(n.) துடைப்பம்; broom stick. [சீ+மாறு]

சீர்மானம்	சீர்மானம் cīrmāṉam, பெ. (n.) ஓர் இயங்கியின் எந்திரம் உள்ளிட்ட அனைத்து உறுப்புகளும் நன்கு செயற்படுதற்கு ஏற்ற வகையில் அனைத்துப் பகுதிகளையும் (நீராட்டு, நெய்யாட்டு உட்பட); செப்பம் செய்து ஒழுங்குபடுத்துதல்; servicing a vehicle examinating of a vehicle or machine followed by any work that is necessary to keep it operating well.
சீர்மானம் செய்தல்	சீர்மானம் செய்தல் cīrmāṉamceytal, செ.கு.வி. (vi.) சீர்மானம் பார்க்க;see cirmanam stick. [சீ+மாறு]
சீருத்திரர்	சீருத்திரர் cīruttirar, பெ. (n.) 1 சிவனடியார்; devotee of Siva. 2. ஆளவ (நிர்வாக);க்குழு; executive or managing committee. (தெ.கோ.சா. 3:2);. [சீரு + உத்திரர்]
கண்டான்	கண்டான் kaṇṭāṉ, பெ. (n.) எலி வகைகளி Qsustors); a kind of rat. [சுண்டு-கண்டான்]
கமாலி	கமாலி kamāli, பெ. (n.) கள்; toddy. "பாலி கமாலி. கள் பெயர் என அறைவர்" (நிகதி, 6:113); [கமல்-சுமாலி]
கருதிமான்	கருதிமான் karudimāṉ, பெ. (n.) குமுகாயத்தை ஆளுவ (நிருவாக);ம் செய்வோர்; one who supervise the society. [சுருதி+மான்]
சுருள்கத்தி	சுருள்கத்தி curuḷkatti, பெ. (n.) அகலம் குறைந்த நீண்ட இரும்புத் தகடுகள் பொருத்திய கைப்பிடியுள்ள போர்க்கருவி; whirling blade weapon. சுருள்கத்தியைச் சுழற்றினால் அதில் பொருத்தப்பட்ட தகடுகள் பல கோணங்களில் சுழன்று எதிரிலிருப்ப வரைத் தாக்கும். [சுருள்+கத்தி]
கவாங்கி	கவாங்கி kavāṅgi, பெ. (n.) கத்துரி மஞ்சள்; musk termaric. "சுவாங்கி கத்துரி மஞ்சள்" (நிகபி.9:355); [சுவங்கு-சுவாங்கி]

சுழிபார்-த்தல்	சுழிபார்-த்தல் culipārttal, செ.கு.வி. (v.t.) மாடுகள் வாங்கும் போது அதன் மயிர்ச் சுழியைப் பார்த்து வாங்குதல்; to look at the marks on cattle. [சுழி+பார்]
களுந்துரை	களுந்துரை kaḷundurai, பெ.(n.) எரியும் தீப்பந்தக்காலின் முன் பட்டிமன்றவாதத்துக்கு பாட்டும் உரையுமாக அறை கூவல் விடுத்தல்; challenging remarks of song and prose inviting the opponents to participate in a open debate sitting under the light of the fire pole erected. [களுந்து+உரை]
சூளைதிரை	சூளைதிரை cūḷaidirai, பெ. (n.) பரத்தையர் செலுத்தும் வரி; tax for whores. [சூளை+திரை]
சூறைக்காய் விடுதல்	சூறைக்காய் விடுதல் cūṟaikkāyviḍudal, பெ. (n.) ஊர்வலத்தின் போது நிலக்கடலை, முந்திரிக்கொட்டை முதலியவற்றை வாரி இறைத்தல்; to throw edibles during processed. 2. சிற்றூர்த் தெய்வங்களுக்கு நேர்த்திக்கடன் பொருட்டு சிதறு தேங்காய் உடைத்தல்; to break coconut on a vow to village deity.
செக்கர்மேகக்குறி	செக்கர்மேகக்குறி cekkarmēkakkuṟi, பெ. (n.) மழைபெய்வதற்கான அறிகுறி indication of rain falling. |செக்கர்+மேகம்+குறி]
செங்கிரி	செங்கிரி ceṅgiri, பெ. (n.) சிவப்புக் கீரிப்பிள்ளை, red or brown mungoose-herpestus fuscus. (சா.அக.); [செம்+கிரி]
செங்குளம்பு	செங்குளம்பு ceṅguḷambu, பெ. (n.) மாட்டின் உடம்பும் குளம்பும் ஒரே நிறமுடையனவாக இருத்தல்; samecolourforoxand its hoof. [செம்+குளம்பு]
செட்டளூர்	செட்டளூர் ceṭṭaḷur, பெ. (n.) பல்லவர் நாட்டுச் சிற்றூர்; a village in Pallava territory. (தண்.செ.164); 'வாதுல கோத்திரத்து ஆலத் தம்ப குத்திரத்து செட்டரூர் சுயசருபவ செந்திரு வேதிபட்டச்சோமாசிபங்கொன்று" [செட்டி+ஆளுர்]

செட்டுக்கந்தாடை	செட்டுக்கந்தாடை ceṭṭukkandāṭai, பெ.(n.) கோயில் விளை நிலம்; temple fertile land. (தண்.செ150); வாதுல கோத்திரத்து ஆலத் தம்ப சூத்திரத்து காரம்பிச் செட்டுகந்தாடை வாசுதேவச்சதுர்வேதிபங்கொன்று" [செட்டு+கந்தாடை]
செது	செது cedu, பெ. (n.) குற்றம்; blemish fault. 'செது மதிமிகு சமணரும்' [சீத்தை-செது]
செந்தடி	செந்தடி cendaḍi, பெ. (n.) சிவந்த இறைச்சி; redish fesh. 'செந்தடிக் குருதிப்பைந்நினக் கொழுங்குடர்"(பெருங். 529); \ [செம்+தடி]
செந்துவரை	செந்துவரை cenduvarai, பெ. (n.) துவரை; red gram. (சா.அக.); [செம்+துவரை]
செந்நிலத்தாமரை	செந்நிலத்தாமரை cennilattāmarai, பெ. (n.) ஒரு வகை முளரி (ரோசா);; a variety of rose. (சா.அக.); [செம்-நிலம்+தாமரை]
செப்புக்குளிசம்	செப்புக்குளிசம் seppukkuḷisam, பெ. (n.) செப்புத் தகட்டில் மந்திரவெழுத்து பதித்துத்திரட்டிய தகடு; an amuletmade of rolled copperplate on which is inscribed magic lines and letters and worn as a remedy againstevilor mischief. (சா.அக.); [செம்பு+குளிசம்]
செப்புச்சிமிழ்	செப்புச்சிமிழ் ceppuccimiḻ, பெ. (n.) செம்பினாற் செய்த சிறிய பெட்டி; small box made of copper. (சா.அக.); [செம்பு+சிமிழ்]
செம்படவர்கருவிகள்	செம்படவர்கருவிகள் cembaḍavargaruvigaḷ, பெ. (n.) மீனவர்கள் மீன்பிடிக்க பயன்படுத்தும் கருவிகள்; fishermen's tools. [செம்மடவர்+கருவிகள்]

செம்பரிதி	செம்பரிதி cembaridi, பெ. (n.) சூரியன், sun. "செம்பரிதி கடல் அளித்த செக்கர் ஒளி' (பெரிய,3695);. [செம்+பரிதி]
செம்பல்	செம்பல் cembal, பெ. (n.) அரத்தம்; blood. (சா.அக.);. [செம்-செம்பல்]
செம்பழம்	செம்பழம் cembaḻm, பெ. (n.) 1. பழுக்கும் நிலையிலுள்ள காய்; fruit almost riped. 2. எலுமிச்சைபழம்; lime fruit. (சா.அக.);. [செம்-பழம்]
செம்பிலியாடு	செம்பிலியாடு cembiliyāṭu, பெ. (n.) செம்மறியாறு; a brown sheep. (சா.அக.);. [செம்பல்-செம்பிலி+ஆடு]
செம்புக்கலம்	செம்புக்கலம் cembukkalam, பெ.(n.) செம்புப் பாத்திரம்; copper eating dish (சா.அக.);. [செம்பு+கலம்]
செம்புக்கலுவம்	செம்புக்கலுவம் cembukkaluvam, பெ. (n.) கல்லம்மி; grinding Stone. (சா.அக.);. [செம்பு+கலுவம்] [P]
செம்புவட்டகை	செம்புவட்டகை cembuvaṭṭagai, பெ. (n.) செம்பினாற் செய்த சிறு கிண்ணம்; smal copper basin. (சா.அக);. [செம்பு+வட்டகை]

செம்பூமி	செம்பூமி cembūmi, பெ. (n.) செம்மண், ret earth, soil. (சா.அக.);. [செம்+பூமி]
செம்போத்துமாடு	செம்போத்துமாடு cembōttumāṭu, பெ. (n.) கருமையுஞ் சிவப்புங் கலந்த மாடு; the of coloured mingled in black and red. [செம்+பூத்து+மாடு]
செம்மட்டைமயிர்	செம்மட்டைமயிர் cemmaṭṭaimayir, பெ. (n.) கபில நிறமான மயிர்; hair brown in colour (சா.அக.);. [செம்பட்டை+மயிர்]
செம்மண்குறி	செம்மண்குறி cemmaṇkuṟi, பெ. (n.) பாவில் செம்மண்ணால் குறிக்கப்பட்ட அடையாளம் a symbol marked in loom by red soil. [செம்மண்+குறி]
செம்மணல்	செம்மணல் cemmaṇal, பெ. (n.) சிவப்புமணல்; red sand. [செம்+மணல்]
செம்மரு-தல்	செம்மரு-தல் cemmarudal, செ.கு.வி. (v.i.) களிப்படைதல்; to enjoy. "மதுவுண்டு செம் மருந்தண்கரும்புசுழல்"(பெரியபு.ஆனாய20);. [செம்முறு-செம்மறு-செம்மரு]
செம்மலர்	செம்மலர் cemmalar, பெ. (n.) 1 சிவந்த மலர்; reddish flower. 2. நெற்றி மாலை; fore head garland. 'அம்மலரடியுங்கையுமணி கிளர்பவ ளவாயுஞ்-செம்மலர் நூதனுநாவும்" (சிந்தா. இலக்கனை. 69);. [செம்+மலர்]

செம்மறிக்கடா	செம்மறிக்கடா cemmaṟikkaṭā, பெ. (n.) செம்மறியாட்டின் ஆண்; its horn is angular and turned down words. (சா.அக.);. [செம்+மறி+கடா] [P]
செம்மறிக்குட்டி	செம்மறிக்குட்டி cemmaṟikkuṭṭi, பெ.(n.) செம்மறியாட்டுக்குட்டி lamb.(சா. அக.);. [செம்+மறி+குட்டி]
செம்மறிச்சாணி	செம்மறிச்சாணி cemmaṟiccāṇi, பெ. (n.) செம்மறியாட்டுப்புழுக்கை, excrete(dung); of the red sheep is very useful as manure. (சா. அக.);. [செம்மறி+சாணி]
செம்மறியாட்டிறைச்சி	செம்மறியாட்டிறைச்சி cemmaṟiyāṭṭiṟaicci, பெ. (n.) உணவாகப் பயன்படும் ஆட்டின் ; a sort of eczema. (சா.அக.);. [செம்மறி+ஆடு+இறைச்சி]
செம்மாந்து	செம்மாந்து cemmāndu, வி.எ. (adv.) பெருமிதமாக; a sit an exalted manner. அடியார்கள் இறைவன் மேல் அசையா நம்பிக்கை வைத்து செம்மாந்து திரிந்தனர். [செம்மா-செம்மாந்து]
செம்மார்	செம்மார் cemmār, பெ. (n.) திருநெல்வேலி வட்டத்திலுள்ள ஓர் இனத்தினர்; atribe living in Tirunelveli Dt. [செருமான்-செருமார்-செம்மார்]
செம்முகம்	செம்முகம் cemmugam, பெ. (n.) குரங்கு; monkey so called for its red face. (சா.அக);. [செம்-முகம்]

செய்திகொன்றோர்	செய்திகொன்றோர் ceytigoṉṟōr, பெ. (n.) நன்றியில்லாதவர்; ungreateful persons. "ஒருவன் - செய்தி கொன்றேர்க் குய்தியில்லென"(புறநா.34);. [செய்தி+கொன்றோர்]
செய்து	செய்து ceytu, வி.எ. (adv.) இறந்தகாலத் தெரிநிலை வினையெச்ச வாய்பாட்டி னொன்று; grammatical classification. "செய்துசெய்பு செய்யாச் செய்யூச் செய்தென'(நன். 343); [செய்-செய்து]
செய்யது	செய்யது ceyyadu, பெ. (n.) சிவப்புப் போர்வை; red colour carpet. "செய்யது போர்த்தான் போல்"(கள.32); [செம்-செய்-செய்யது]
செய்யர்	செய்யர் ceyyar, பெ. (n.) நேர்மையுள்ளவர்; honest person. [செம்-செய்-செய்யர்]
செய்யால்	செய்யால் ceyyāl, பெ. (n.) அழிந்துபோன காடு; destroyed forest. 'நம்ம புஞ்சை தவிர நாலு பக்கமும் செய்யலு: [சாய்-சய்யல்-செய்யால்]
செய்யொளி	செய்யொளி ceyyoḷi, பெ. (n.) 1 வைடுரியம்; cat eye. 2. உண்டாக்கிய வெளிச்சம் a light contrived by art or skill as electric light, gas light etc. (சா.அக.);. [செம்-செய்+ஒளி]
செயற்கைப்பல்	செயற்கைப்பல் ceyaṟkaippal, பெ. (n.) செய்யப்பட்ட பல்; artificial tooth. 2 பொய்ப் பல்; false tooth (சா.அக.);. [செயற்கை+பல்]
செயற்கையுயிர்ப்பு	செயற்கையுயிர்ப்பு ceyaṟkaiyuyirppu, பெ. (n.) செயற்றை மூச்சு; artificial respiration. opp. to iyarkai-y-uyirppu. (சா.அக);. [செயற்கை+உயிர்ப்பு]

செரங்கை	செரங்கை ceraṅgai, பெ. (n.) சிரங்கை; handful. செரங்கை (கொ.வ.); (சா. அக.);. [சிறங்கை-செரங்கை (கொ.வ.);]
செரளியாடு	செரளியாடு ceraḷiyāṭu, பெ. (n.) உடல் வெண்மையும் மேற்புறம் சிவப்பு அல்லது வேறு நிறங்கொண்ட ஆடு; a goat having its body whiteandtopis redorsomeothercolours. [சரளி-செரளி+ஆடு]
செரிகுடல்	செரிகுடல் ceriguḍal, பெ. (n.) உண்டவற்றை செரி மானமாக்கும் சிறுகுடல்; that part of small intestine in which the greater part of the food is digested and turned into chyme. (சா.அக.);. [செரி+குடல்]
செரிப்பு	செரிப்பு cerippu, பெ. (n.) செரிமானம்; digestion. (சா.அக.);. [செரி-செரிப்பு]
செருக்கிய	செருக்கிய cerukkiya, பெ.எ. (ad.) மயங்கிய (சிந்தா);; to be infatuated. [செருக்கு-செருக்கிய]
செருப்பள்ளி	செருப்பள்ளி ceruppaḷḷi, பெ. (n.) பல்லவர் நாட்டுச் சிற்றூர்; a village in pallava territory. "காசியப கோத்திரத்து ஆலத்தம்பசூத்திரத்து செருப்பள்ளி நாராயணச் சடங்கவி பங்கொன்று" (தண்.செ.52); [செரு+பள்ளி]
செல்லடை-த்தல்	செல்லடை-த்தல் cellaḍaittal, செ.கு.வி (v.i.) கடனை தீர்த்தல்; to repay debit. [செல்+அடை-]
செல்வப்பேச்சு	செல்வப்பேச்சு celvappēccu, பெ. (n.) மழலைப் பேச்சு drattling speech as child. (சா. அக.);. [செல்வம்+பேச்சு]

செலவிடல்	செலவிடல் celaviḍal, பெ. (n.) எறிதல் (பிங்கல. 2162);; throw. [செல்ல-செல+[வரு]விடல்]
செவ்வழல்	செவ்வழல் cevvaḻl, பெ. (n.) விளக்கு; lamp. செந்திச்செவ்வழல் தொடங்க"(கலி);. [செம்-செவ்+அமுல்]
செவ்வாய்ப்புண்	செவ்வாய்ப்புண் cevvāyppuṇ, பெ. (n.) வாய் வேக்காளம்; sore through inflam-mation of the mouth. (சா.அக.);. [செவ்+வாய்+புண்]
செவ்விரத்தம்	செவ்விரத்தம் cevvirattam, பெ. (n.) தூய்மையான அரத்தம்; pure aerated red blood. (சா. அக.);. [செவ்-இரத்தம்]
செவ்வுள்பட்டை	செவ்வுள்பட்டை cevvuḷpaṭṭai, பெ. (n.) சிவப்பும் வெண்மையும் கலந்த நிறமுடைய மாடு; red and white mingled Ox. [செவ்+வெள்+பட்டை]
செவிக்குறும்பி	செவிக்குறும்பி cevikkuṟumbi, பெ. (n.) காதழுக்கு earwax. [செவி+குறும்பி]
செவிச்சளி	செவிச்சளி ceviccaḷi, பெ. (n.) காதினின்று வடியும் சளி நீர்; mucous discharge from the ear. (சா.அக.); [செவி+சளி]
செவித்தாரை	செவித்தாரை cevittārai, பெ. (n.) காதின் வழி; auditory passage of the ear (சா.அக.); [செவி+தாரை]

செவித்துவாரம்	செவித்துவாரம் cevittuvāram, பெ. (n.) 1. செவியின் துளை; cavity of the ear. 2. காதின் வெளி அல்லது உட்துளை; the externalandorinternal opening of the ear. 3. நடுக்காது middle ear. (சா.அக.); [செவி+துவாரம்]
செவிப்புலன் ஒடுங்கல்	செவிப்புலன் ஒடுங்கல் cevippulaṉoḍuṅgal, பெ. (n.) 1. காதடைத்தல்; deaf. 2. காதால் அறியும் ஓசை அற்றுப்போகை loss of sense of hearing. 3. ஒகத்தில் ஐம்புலன் ஒடுங்குங் காலத்து வெளி சத்தம் கேளாதிருக்கை, that stage in the yoga practice when the external sound reaching the ears is not perceived owing to the conquering of the five sense. (சா.அக.); [செவி+புலன்+ஒடுங்கல்]
செள்ளை	செள்ளை ceḷḷai, பெ. (n.) 1 உடன் பிறந்தவள்; sister. 2. பெண்களுக்கு வழங்கப்பட்ட செல்லப்பெயர்; pet name of female. தெ. செள்ள [செள்-செள்ளை]
செறித்து	செறித்து ceṟittu, வி.எ. (adv.) அடக்கி; restrain. "செப்பல்வன்மையிற் செறித்தியான் கடவலின்"(குறிஞ்சிப்.12); [செறி-செறித்து]
சென்னியெரி	சென்னியெரி ceṉṉiyeri, பெ. (n.) தலையிலுண்டாகும் எரிச்சல்; burning sensation in the heat. (சா.அக.); [சென்னி+எரி]
சென்னிவருத்தி	சென்னிவருத்தி ceṉṉivarutti, பெ. (n.) தலையோடு: skul. (சா. அக.); [சென்னி+வருத்தி]
சென்னிவலி	சென்னிவலி ceṉṉivali, பெ. (n.) தலைவலி; headache. (சா.அக.); [சென்னி+வலி]

சென்னிவலை	சென்னிவலை ceṉṉivalai, பெ. (n.) 1. தலை மண்டையோடு; the skull. 2. மூளை; division of the brain behind the cerebrum. (சா.அக.); [சென்னி+வலை]
சேடக்குடும்பி	சேடக்குடும்பி cēḍakkuḍumbi, பெ. (n.) கோவில் வழிபாடாற்றுவோன்; temple-prest, as belonging to a family of devotees. 'சேடக்குடும்பியின் சிறுமகள்'(சிலப்.30,52); [சேடம்+குடும்பி]
சேடகரம்	சேடகரம் cēṭagaram, பெ. (n.) கோழைக் காய்ச்சல், phlegnatic (யாழ். அக.); [சேடம்+கரம்]
சேடசேடிபாவம்	சேடசேடிபாவம் cēṭacēṭipāvam, பெ. (n.) 1 ஆண்டானடிமைத் திறம்; the relation of masterand servant. "முதல்வனுக்குச் சேட சேடியாவத்தால் ஆகற்பாலதாகிய அடிமையாம் என்க'(சி.போ.பா.93 பக்.201. சுவாமி. பதிப்); 2. அறநெறி தவறாதிருக்குந் தன்மை; the relation of disposerand disposable. [சேடன்+சேடி+பாவம்]
சேடர்	சேடர் cēṭar, பெ. (n.) 1.அடிமைக்காரர்; slaves. 2. அறிவுடையோர், பெரியோர்; intelligent persons. "வென்றி வேளருளாற் பெற்றசேடரின் மிக்க செய்மைத் திண்னன்" (பெரியபு. கண்ணப்ப.29);. 3. ஏவல் செய்வோர்; attendant, servant. 4.நெய்வாரினொரு சரார்; one of the group of weavers. [சேடு-சேடர்]
சேரலார்	சேரலார் cēralār, பெ. (n.) பகைவர்; enemy. "தற்சேரலாரைத்திறைகவர்ந்துற்றன்" [சேர்+அல்+ஆர்]
சொக்கிடல்	சொக்கிடல் cokkiḍal, பெ. (n.) நோட்டமிடுகை; watching. 'சொக்கிட்ட ரமனை புக்கு" (பட்டினத்துப்பிள்ளை);, [சொக்கு+இடு]

சொடுக்குப்போடு-தல்	சொடுக்குப்போடு-தல் coḍukkuppōḍudal, செ.குவி. (v.i.) விரல் ஒட்டி ஓசை எழுப்புதல்; to make a noise by eroisting two fingers suddenly. [சொடுக்கு +போடு [சொடுக்கு-ஒலிக்குறிப்பு]]
சொத்தைக்காய்	சொத்தைக்காய் cottaikkāy, பெ. (n.) புழுப்பாய்ந்த காய்; warm eaten fruit. (சா. அக.); [சொத்தை+காய்]
சொத்தைப்பாக்கு	சொத்தைப்பாக்கு cottaippākku, பெ. (n.) 1.புழு அரித்த பாக்கு; wormeaten arecanut. 2. சொள்ளைப் பாக்கு பார்க்க;see collai-ppākku. (சா.அக.); [சொத்தை+பாக்கு]
சொரிகுட்டம்	சொரிகுட்டம் coriguṭṭam, பெ. (n.) 1 அரத்தம் வடியும் குட்டம்; leprosy attended with bleeding from sores. [சொரி+குட்டம்]
சொல்மறதி	சொல்மறதி colmaṟadi, பெ. (n.) பேசத் தொடங்கும் போது வார்த்தைகளை மறத்தல்; forgetfulness of words when attempting to speak. (சா.அக.); [சொல்+மறதி]
சொல்மாறாட்டம்	சொல்மாறாட்டம் colmāṟāṭṭam, பெ. (n.) 1. வாய் குளறல்; blabbering. 2. தடுமாறிப் பேசுகை; incoherent talk. (சா.அக.); [சொல்+மாறாட்டம்]
சொள்ளைப்பாக்கு	சொள்ளைப்பாக்கு coḷḷaippākku, பெ. (n.) சொத்தைப்பாக்கு; worm eaten are canut. (சா. அக.); [சொள்ளை+பாக்கு]
சொளகு	சொளகு coḷagu, பெ.(n.) மூங்கில் கணுவில் வெட்டிச் செய்த சிறிய முகத்தல் அளவுக் கருவி; a small cubic measure made of bamboo. [சுளகு-சொளகு]

சொற்கருவி	சொற்கருவி coṟkaruvi, பெ. (n.) பேசுவதற்கு ஆதாரமாயுள்ள உறுப்புகள்; organs faciltating speech as lips tongue, teeth etc. (சா. அக.); [சொல்+கருவி]
சொறண்டல்	சொறண்டல் coṟaṇṭal, பெ. (n.) தேய்க்கை; scraping (சா.அக.); [சுரண்டல்-சொறண்டல்]
சொறிகுட்டம்	சொறிகுட்டம் coṟiguṭṭam, பெ. (n.) காயம் உண்டாகாமலே உடம்பு முழுவதும் எரிச்ச லுண்டாக்கும் ஒரு வகைக் குட்டம்; a kind of leprosy with diffuse papillary eruption with out ulceration on the entire surface of the body marked by intense itching and burning sensation. (சா.அக.); [சொறி+குட்டம்]
சொறிகுரு	சொறிகுரு coṟiguru, பெ. (n.) தவிடுபோல் உதிரும் பொடுகு; brawney scales scruf. (சா. அக.); [சொறி+குரு]
சொறுமாட்டு	சொறுமாட்டு coṟumāṭṭu, பெ. (n.) நிலுவை, balance. 'பொன்கொண்டு எப்பேர்ப்பட்ட இறையுஞ் சொறு மாட்டுங் காட்டப்பெறா தோமாக" (தெ. கல்.தொ.7. கல். 420);. [சொறு+மாட்டு]
சொன்முரணணி	சொன்முரணணி coṉmuraṇaṇi, பெ. (n.) ஒன்றற்கொன்று முரணிய சொற்றொடராய் வருவது; controversy sentence. 'அவரே கிழவனா கிப்பின் காளையாய் கிஞ்சுகச் செவ்வாய்க் குழவியாய் விளையாடிய கொள்கையைப் பகர்வாம்" (திருவிளை. விருத்தம்); [சொல்+முரண்+அணி]
சோணைக்கட்டு	சோணைக்கட்டு cōṇaikkaṭṭu, பெ. (n.) கழிக்கப்பட்ட கரும்பின் சோணைகளைச் சேர்த்துக் கட்டிய கட்டு; a kind of knot especially tied around sugarcane leaves. [சோனை+கட்டு]
சோணைகழி-த்தல்	சோணைகழி-த்தல் cōṇaigaḻittal, செ.கு.வி. (v.i.) கரும்பின் உலர்ந்த தழைகளை நீக்குகை; to remove the dry leaves from Sugarcane. [சோனை+சுழி]

சோணையறு-த்தல்	சோணையறு-த்தல் cōṇaiyaṟuttal, செ.கு.வி. (v.i.) கேழ்வரகுப்பயிரில் தாள் நீளமாதலைக் குறைக்க அறுத்தல்; to cut the ragi leaves to control the crop growth. [சோணை+அறு]
தண் குடிப்பு	தண் குடிப்பு taṇkuḍippu, பெ. (n.) காய்ச் சாமலே ஓர் இரவுமுழுவதும் குளிர்ந்த நீரிலூறப் போட்டு காலையில் இறுத்து எடுக்கும் குளிர்ச்சியான மருந்து (சீதகசாயம்);; a cold infusion prepared by soaking, one part of drugs or drugs in bix parts of cold water for one night in the morning it is filtered and administered cold water infusion. [தண்+குடிப்பு]
தண்டேந்தி	தண்டேந்தி taṇṭēndi, பெ. (n.) தண்டு எனும் படைக்கலனை ஏந்தியவன் (வின்.);; club. மறுவ. தண்டாயுதபாணி [தண்டு+ஏந்தி]
தண்மேகம்	தண்மேகம் taṇmēkam, பெ. (n.) நீரழிவுநோய் வகை (சீதமேகரோகம்);; a kind of diabetes. [தண்+மேகம்]
தண்ணன்னிர்	தண்ணன்னிர் taṇṇaṉṉir, பெ. (n.) குளிர்ந்த நல்ல தண்ணிர் (கத்தசலம்);; pure coldwater, as used for drinking purpose. [தண்+நன்+நீர்]
தண்ணீர்க்காய்	தண்ணீர்க்காய் taṇṇīrkkāy, பெ.(n.) கோசக்காய், கரும்பூசணி (தர்ப்பூசணி);; water melan. [தண்ணிர்+காய்]
தனுப்பு இசிவு	தனுப்பு இசிவு taṉuppuisivu, பெ. (n.) குளிர்ச்சியால் ஏற்படும் இசிவு நோய் (சீதகாத் திரம்);; apoplexy due to extreme cold in the body. [தணுப்பு+இசிவு]

தனுப்புமலடு	தனுப்புமலடு taṉuppumalaḍu, பெ. (n.) பெண்களுக்கு உண்டாகும் அறுவகை மலட்டு நோய்களுள் ஒன்று(சீதமலடு);, one of the six varties of sterility in woman caused by extreme chillness of the body. [தனுப்பு+மலடு]
தந்தையிலி	தந்தையிலி tandaiyili, பெ. (n.) தந்தையில்லாதவன்(சேமண்டன்);; one who has lost his father. "தாயுமிலி தந்தையிலி தான் தனியன் கானேடி" (திருவா.);. [தந்தை+[இல்லி]இலி]
தப்பளம்	தப்பளம் tappaḷam, பெ.(n.) கோணி ஊசி; needle of sack. [தைப்பு-தப்பளம்]
தப்பிமறைதல்	தப்பிமறைதல் dappimaṟaidal, செ.கு.வி. (vi.) தந்திரமாய் மறைதல் (டிமிக்கி கொடுத்தல்);; absconds, give one the slip. [தம்பி+மறைதல்]
தமருகம்	தமருகம் tamarugam, பெ. (n.) உடுக்கை என்னும் சிறுபறை (மடருகம்);; a tabous or small drum shaped like an hour glass. [தமர்-தமருகம்] [P]
தமிழாகரர்	தமிழாகரர் tamiḻākarar, பெ. (n.) மருத்துவ நூல் செய்த ஒரு சித்தர் (டமரகர்);; siddhar who is the author of a medical book. [தமிழ், ஆகரார்]
தரவல்	தரவல் taraval, பெ. (n.) ஒரு நிகழ்வு அல்லது ஒரு பொருள் குறித்த உண்மைச் செய்தி அல்லது அறியப்படும் செய்தி (தகவல்);; facts or knowledge provided or learned information. மறுவ தகவல் [தரு-தரவல்]

தலைக்காண்பு	தலைக்காண்பு talaikkāṇpu, பெ. (n.) பேறு காலத்தின் போது குழந்தையின் தலைவெளித் தோன்றுகை (சிரோதயம்);; presentation of head in childbirth. [தலை+காண்பு]
தலைமையேவலன்	தலைமையேவலன் talaimaiyēvalaṉ, பெ. (n.) தலைமை ஏவலன் (தபேதார்);; head peon. [தலைமை+ஏவலன்]
தலைவெட்டு	தலைவெட்டு talaiveṭṭu, பெ. (n.) தலையை வெட்டுகை (சிரச்சேதம்);; decapitation. [தலை+வெட்டு]
தழற்கரி	தழற்கரி talṟkari, பெ. (n.) நெருப்புக்கனல், heat of burning. த.வ. கனலி [தழல்+கரி]
தற்கருமம்	தற்கருமம் taṟkarumam, பெ. (n.) சொந்த வேலை (சுவார்ச்சிதம்);; one's own interest. [தன்+கருமம்]
தற்பக்கக்கொள்கை	தற்பக்கக்கொள்கை taṟpakkakkoḷkai, பெ. (n.) சொற்போரில் தன் கொள்கை (கபட்சம்);; one's own side in a debate, views or doctrines of one's own sect or party. 2. சிவஞான சித்தியாரில் சிவசமயத்திற்குரிய கொள்கையை உணர்த்தும் பகுதி: the portion of siva-fiana sittiyar that enunciated the principles of the saivam section. [தன்+பக்க+கொள்கை]
தற்பட்டறிவு	தற்பட்டறிவு taṟpaṭṭaṟivu, பெ. (n.) தன் நுகர்ச் சியால் உண்டாகும் அறிவு (சுவானுபூதிகம்);; knowledge acquired through one's own experience. [தன்+பட்ட+அறிவு]

தற்பிற்றல்	தற்பிற்றல் taṟpiṟṟal, பெ. (n.) வெளிப்பகட்டு (டம்பம்);; being showy orvain, empty boast. மறுவ. பகட்டுப் பேச்சு, பீற்றல் [தன்+பீற்றல்]
தன்பாங்கு	தன்பாங்கு taṉpāṅgu, பெ. (n.) யாரையும் சாராத நிலை (சுயேச்சை);; independant. அவர் சென்றதேர்தலில் தன்பாங்காக நின்று வெற்றி பெற்றார். தன்பாங்கு வேட்பாளரையும் கூட மக்கள் தேர்ந்தெடுக்கின்றனர். (உவ);. [தன்+பாங்கு]
தன்மான இயக்கம்	தன்மான இயக்கம் taṉmāṉaiyakkam, பெ. (n.) தன்மானத்துடனும், பகுத்தறிவுடனும் நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற கொள்கை யுடைய குழுகாய இயக்கம் (சுயமரியாதை இயக்கம்);; a social movement based on one's faith in the dignity and reasoning power of the individual, self respect movement. தந்தை பெரியார் தன்மான இயக்கத்தை நடத்தி வெற்றி கண்டார். [தன்மானம்+இயக்கம்]
தன்முனைப்பு	தன்முனைப்பு taṉmuṉaippu, பெ. (n.) இறுமாப்பு; feeling of elation. [தன்+முனைப்பு] தன்முனைப்பு taṉmuṉaippu, பெ. (n.) 'தான்' என்னும் உணர்வு, செருக்கு; ego. மறுவ. ஆணவம் [தான் → தன் + முனைப்பு.]
தன்விருப்பு	தன்விருப்பு taṉviruppu, பெ. (n.) தன்னுடைய முடிவு; one's inclination free will. 2. தன்பாங்கு எந்தக் கட்சியையும் சாராத நிலை(சுயேச்சை);; independant candidate. மறுவ தன்னிச்சை, தன்பாங்கு [தன்+விருப்பு]

தன்விழைவு மணம்	தன்விழைவு மணம் taṉviḻaivumaṇam, பெ. (n.) தன்னை விரும்பிவந்த அரசர் கூட்டத்தில் தனக்குரிய கணவனைத் தலைவி தானே தெரிந்து மணந்து கொள்ளுகை (சுயம்வரம்);; selection of husband by a princess herself at a public assembly of suitors. மறுவ விழைவு மனம், தன்தெரிவு [தன்+விழைவு+வரவு]
தன்னறிவு	தன்னறிவு taṉṉaṟivu, பெ. (n.) தன்னுடைய அறிவு (சுயபுத்தி);; one's own unaided sense. 2. மயக்கமற்ற அறிவு; cleanness of mind. [தன்+அறிவு] தன்னறிவு taṉṉaṟivu, பெ. (n.) 1. சொந்த அறிவு; consciousness, self-knowledge, one's own knowledge. 2. மயக்கமற்ற அறிவு; sobriety, self-possession. குடிகாரனுக்குத் தன்னறிவில்லை (உ.வ.);. [தன் + அறிவு.]
தன்னவன்	தன்னவன் taṉṉavaṉ, பெ. (n.) 1. தன்னைச் சார்ந்தவன்; one belongs to a group. 2. ஆண்பால் இயற்பெயர்; name of a person. [தன்+அவன்] தன்னவன் taṉṉavaṉ, பெ. (n.) தன்னைச் சேர்ந்தவன் (வின்.);; friend, relative, associate. க. தன்னவன். [தன் + அவன் → தன்னவன் = தன்னைச் சார்ந்தவன், உற்றார், உறவினர்.]
தன்னாட்டான்	தன்னாட்டான் taṉṉāṭṭāṉ, பெ. (n.) தனது நாட்டிற்பிறந்து வளர்ந்தவன் (சுதேசி);; native son of the soil. த.வ மண்ணின் மைந்தன், தன்னவன் [தன்+நாட்டான்]
தன்னாட்டுப் பண்டம்	தன்னாட்டுப் பண்டம் taṉṉāṭṭuppaṇṭam, பெ. (n.) தன் நாட்டிற் செய்த பொருள்(சுதேசியம்);; native goods. மறுவ உள்நாட்டுப் பண்டம் [தன்+நாட்டு+பண்டம்]

தன்னிட்டம்	தன்னிட்டம் taṉṉiṭṭam, பெ. (n.) தானே தேடிய பொருள் (சுவார்ச்சிதம்);; self acquisition. [தன்+இட்டம்]
தன்னுரிமை அதிகாரம்	தன்னுரிமை அதிகாரம் daṉṉurimaiadikāram, பெ. (n.) தானே உரிமையோடு செயற்படுவதற்கு உரிய அதிகாரம் (சுயாதிகாரம்);; autonomy. [தன்+உரிமை+அதிகாரம்]
தன்னொறுப்பு	தன்னொறுப்பு taṉṉoṟuppu, பெ. (n.) தவப்பாங்கு புலனடக்கம்; self-denial, ascetecism. த.வ. தன்னொறுப்பு [தன்+ஒறுப்பு]
தாத்துமுள்	தாத்துமுள் tāttumuḷ, பெ.(n.) வண்டி அல்லது ஏர் ஒட்டுவோர் மாட்டை விரட்டுவதற்காக கையில் வைத்திருக்கும் முட்கோல் apinfixed stick used by the cart driver or ploughing farmer to drive the animal. [துரத்து-துரத்து-தாத்து+முள்]
தாமரைக்கைகூப்பு	தாமரைக்கைகூப்பு tāmaraikkaiāppu, பெ. (n.) வணங்குதற்கு அடையாளமாக தாமரை மொட்டு போல கைகளைக் குவிக்கை (கமல வருத்தனை);; a gesture with both hand signifying obeysance consisting infolding one's hands so as to resemble a lotus bud. [தாமரை+கை+கூப்பு] [P]
தாள்தோய் தடக்கையன்	தாள்தோய் தடக்கையன் tāḷtōytaḍakkaiyaṉ, பெ. (n.) முழங்காலளவு நீண்ட கையுடைய பெருந்தோற்றமுடையோன் (ஆசானுவாகு);; one whose arms reach his knees, indicating majesty of stature. [தாள்+தோய்+தடம்+கை+அன்]
தாளுருவா	தாளுருவா tāḷuruvā, பெ. (n.) அமெரிக்கா, சிங்கப்பூர் முதலிய நாடுகளில் வழங்கும் காசு வகை. (டாலர்);; dollar, a coin in the currency of the U.S.A. straits settlements etc., [தாள்-உருவா]

தான்தோன்றி	தான்தோன்றி tāṉtōṉṟi, பெ. (n.) தானாக உண்டானது (சுயம்பு);; self existant being anything considered to be uncreated. 2. இறைவன்; God. 3. நான்முகன்; Brahma. 4. அருகன்; Arhat. 5. இயற்கை; pecularity, nature. 6. மெய்நிலை; genuineness. 7. மடையன்; idiot. [தான்+தோன்றி]
திக்கிலி	திக்கிலி tikkili, பெ. (n.) திக்கற்றவன்; one without resources of friends. மறுவ போக்கிலி [திக்கு+இலி]
திங்கள் மண்டிலம்	திங்கள் மண்டிலம் tiṅgaḷmaṇṭilam, பெ. (n.) நிலவினது வட்டம் (சந்திர மண்டலம்);; ort or disc of the moon. [திங்கள்+மண்டிலம்]
திங்கள் மரபு	திங்கள் மரபு tiṅgaḷmarabu, பெ. (n.) அரச குலம் முன்றனுள் திங்களை குலமுதல்வனாகக் கொண்ட பாண்டிய மரபு (சந்திரகுலம்);; lunar race, as of king descended from the moon one of three irasa-kulam. [திங்கள்+மரபு]
திரிந்தமைவு	திரிந்தமைவு tirindamaivu, பெ.(n.) உயிரினங்களின் படிமுறை வளர்ச்சி: evolution. மறுவ, கூர்தலறம், படிமலர்ச்சி, திரியாக்கம் [திரி→திரிந்த+அமைவு]
திருத்தலச்செலவு	திருத்தலச்செலவு tiruttalaccelavu, பெ. (n.) 1 போற்றத்தக்கதும் தொழத்தக்கதுமான இடங்களுக்குத் தூய்மையோடு விரும்பிச் சென்றுவரும் பயணம்; pilgrimage to holy places. 2. மகமதியர் மெக்கா என்னும் திருத்தலத் திற்குச் செல்லும் செலவு (கச்சி);; pilgrimage to Mecca. [திரு+தலம்+செலவு]

திருமணி	திருமணி tirumaṇi, பெ. (n.) கோமேதகம்: cinnamon Stone. [திரு+மணி]
திருமால்திருமண்	திருமால்திருமண் tirumāltirumaṇ, பெ. (n.) மாலியர் சிலர் நெற்றியிலிடும் மஞ்சளான திருமண் (கோபி சந்தனம்);; yellowish earth used by certain vishnu devotees. [திருமால்+திருமண்]
திருமுழுக்காட்டு-தல்	திருமுழுக்காட்டு-தல் dirumuḻukkāṭṭudal, செ. குன்றாவி, (v.t.) திருமுழுக்கு செய்தல் (அபிடேகித்தல்);; to bathe, to anoint. [திருமுழுக்கு+ஆட்டு]
திருவடிக்கூலி	திருவடிக்கூலி tiruvaḍikāli, பெ. (n.) திருவடி தாங்குவோர்க்குக் கொடுக்குங் கூலி (சீபாதக் கூலி);; wages of vehicle learn in temple. [திரு+அடி+கடலி]
திருவளர்செல்வி	திருவளர்செல்வி tiruvaḷarcelvi, பெ. (n.) சிறு பெண்களின் அல்லது மணமான பெண்களின் பெயர்க்கு முன் வழங்கும் மங்கலச் சொல் (சௌபாக்கிய வதி);; a tittle applied to a girl or woman whose husband is alive. [திரு+வளர்+செல்வி]
தில்லாலே	தில்லாலே tillālē, பெ. (n.) இடைச் (part.); நாட்டுப்புறப்பாடல்களில் இன்னோசைக்காக ஈற்றில் சேர்க்கப்படும் அசைமொழி; an empty morph added at the end of a stanza in songs of folklore. வண்டிக்காரன் வண்டிக்காரா மணி தில்லாலே, வடக்கே போற வண்டிக்காரா மணிதில்லாலே. [தில்-(ஒலிக்குளிப்பு);- தில்லாலே]
திறமறவன்	திறமறவன் tiṟamaṟavaṉ, பெ. (n.) குறிக் கோளில் மாறாத பெருவீரன்; ideal hero or warrior. [திறம்+மறவன்]

நீக்கடவுள்	நீக்கடவுள் nīkkaḍavuḷ, பெ. (n.) நெருப்புத் தெய்வம்; the God offire. [தி+கடவுள்]
திட்டாளி	திட்டாளி tiṭṭāḷi, பெ. (n.) மாத விலக்கான பெண் (சூதகப்பெண்);; a womam in menses o periods. [திட்டு+ஆளி]
திட்டு இசிவு	திட்டு இசிவு tiṭṭuisivu, பெ. (n.) மாதவிடாய்ச் காலங்களில் உண்டாகும் ஒரு வகை இழுப்பு நோய் (சூதகசன்னி);; a kind of hysteria, a disease of woman during the period o mensturation. [தீட்டு+இசிவு]
தீட்டுமலடு	தீட்டுமலடு tīḍḍumalaḍu, பெ. (n.) அறுவகை மலட்டில் ஒன்று(சூதகமலடு);; barrenness due to menstrual disorder one of six maladu. [தீட்டு+மலடு]
தீயனுர்	தீயனுர் tīyaṉur, பெ. (n.) சிவகெங்கை மாவட்டம் மானாமதுரை வட்டத்திலுள்ள சிற்றூர்; a village insivagangaidistrict. [தீயன்+ஊர் தியன் [இனியன்] இயற்பெயர்]
தீர்ப்புமுறி	தீர்ப்புமுறி tīrppumuṟi, பெ. (n.) வழக்கைத் தீர்த்தெழுதுஞ் சீட்டு (நாஞ்); (கண்டபத்திரம்); award in a dispute. [திர்ப்பு+முறி]
துண்டுகல்வணம்	துண்டுகல்வணம் tuṇṭugalvaṇam, பெ. (n.) அரைக்கவ்வல் பார்க்க;see araikkawal. [துண்டு+கவ்வணம்]
துணிவினை	துணிவினை tuṇiviṉai, பெ. (n,) வழக்கத்திற்குக் கூடுதலான வகையில் செய்யும் துணிச்சலான அருஞ்செயல்; adventure. [துணி+வினை]

துணைப்பாய்	துணைப்பாய் tuṇaippāy, பெ. (n.) பறுவான்களில் விரிக்கப்படும் சதுரப் பாய்களின் வெளிப் புறத்துப் போடப்படும் துணைப்பாய் (டகதுர்);; studding sail. [துணை+பாய்]
துணைபுரி-தல்	துணைபுரி-தல் duṇaiburidal, செ.கு.வி. (v.i.) உதவுதல்; to help, assist. [துணை+புரி-]
துமுக்கி	துமுக்கி tumukki, பெ. (n.) கடுவதற்குப் பயன்படுத்தும் ஒரு படைக்கலக்கருவி (துப்பாக்கி);; gun. [துமுக்கு-துமுக்கி] [P]
துவர்கருக்கி	துவர்கருக்கி tuvarkarukki, பெ. (n.) மிக்கத் துவர்ப்பான கருக்கு நீர் (கசாயம்);; a decoction extremely astringent. [துவர்+கருக்கி]
துள்ளல்நடை	துள்ளல்நடை tuḷḷalnaḍai, பெ. (n.) குழந்தைகளின் துள்ளு நடை (சிங்காரப் பாய்ச்சல்);; frisky movement as of children. [துள்ளல்+நடை]
துளைக்கயிறு	துளைக்கயிறு tuḷaikkayiṟu, பெ. (n.) பலகை ஒட்டைகளின் வழியாய்ச் செல்லுங் கயிறு (டப்புக்கயிறு);; rope passing through the holes at the extremities of a log. (M.Navi.);, [துளை+கயிறு]
தூ விடுதல்	தூ விடுதல் dūviḍudal, தொ.பெ. (vbbn.) சேர்ந்திருக்கும் சுட்டு விரலையும், நடு விரலையும் பிரித்துக் காட்டி நட்பின்மைக் குறிப்பு தெரிவித்தல்; an exclamation, declaring breach of friendship, indicated by disjoining the ring formed of the fore and middle fingers. [தூ+விடுதல்]
தூயமெய்மம்	தூயமெய்மம் tūyameymam, பெ. (n.) மூவகை மெய்ப்பொருட்களுள் ஒன்று (சுத்ததத்துவம்);; pure catagories, one of three tattuvam, compressing seva tattuvam, salletattuvam sadākkiya-tattuvamcle-tatuvam. cutta-vittiya-tattuvam. [தூய-மெய்மம்]

தூயபடி	தூயபடி tūyabaḍi, பெ. (n.) பிழையின்றி எழுதப்பட்டபடி (சுத்தப்பிரதி);; fair copy. 2. ஆய்வு செய்யப்பட்ட நூல்; revised and corrected copy of a book. [தூய+படி]
தென்முக நம்பி	தென்முக நம்பி teṉmuganambi, பெ. (n.) தென்புறமாக அமர்ந்து நால்வர்க்கும் அருளிய சிவன் திருவுருவம் (தட்சிணாமூர்த்தி);; a Siva's posture. [தென்+முகம்+நம்பி]
தேக்கை	தேக்கை tēkkai, பெ.(n.) தேகை எனும் இராசாளிப் பறவை; royal falcon. மறுவ தேகை, டேகை, வல்லுறு [தாக்கு-தாக்கை-தேக்கை]
தேயப்பகுதி	தேயப்பகுதி dēyappagudi, பெ. (n.) நாட்டின் ஒரு பகுதி (சுபா);; district of province, especially of the moghul empire. [தேயம்+பகுதி]
தேன்முளரி	தேன்முளரி tēṉmuḷari, பெ. (n.) சருக்கரை அல்லது தேன் கலந்து பக்குவப்படுத்தியமுளரி (ரோசாப்பூ இதழ் (குல்கந்து);; a confection of rose prepared in sugar or honey candied TOSE. [தேன்+முளரி]
தொங்கல் விழு-தல்	தொங்கல் விழு-தல்1 doṅgalviḻudal, செ.குன் றாவி (v.t.) பற்றாக்குறைகாணுதல்; to deficit. [தொங்கல்-விழு-] தொங்கல் விழு-தல்2 doṅgalviḻudal, செ.கு.வி. (v.i.) பணம் முதலியன குறைதல் (டொங்கு விழுதல்);; to decrease, dwindle, to be short as money. மறுவ குறைபடல் [தொங்கல்+விழு-]
தொங்கலில்விடு-தல்	தொங்கலில்விடு-தல் doṅgalilviḍudal, செ.கு.வி. (v.i.) இடர்ப்படுமாறு விட்டுவிடுதல், உதவி செய்யாமல் விட்டுவிடுதல்; to leave aperson in distress without helping. [தொங்கல்+இல்+விடு]

தொங்குக்கட்டில்	தொங்குக்கட்டில் toṅgukkaṭṭil, பெ. (n.) நோயாளிகளை எடுத்துப் போகப் பயன்படும் ஒரு நீண்ட மூங்கிலின் நடுவில் தொங்கும் கட்டிலை உடைய ஒரு கருவி(டுவி);; a swinging lifter for carrying sick persons, a cot, or frams suspended by the four corners from a bamboo pole. [தொங்கு+கட்டில்]
தொங்குமஞ்சம்	தொங்குமஞ்சம் toṅgumaññjam, பெ. (n.) தூக்கிச்செல்லும் மஞ்சம் (டோலி);; lifter, dooly, a kind of sedan. [தொங்கு+மஞ்சம்] [P]
தொச்சம்	தொச்சம் toccam, பெ. (n.) நிலுவை (கசர்பா பத்து); (வின்.);; undisturbed balance. இன்னும் எங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய தொச்சம் இருக்கிறது (இ.வ.);. [தொள்-தொச்சம்]
தொப்பைக்காரி	தொப்பைக்காரி toppaikkāri, பெ.(n.) பணக்காரி, rich woman. "கப்பல்காரன் பெண்டாட்டி தொக்காரி, கப்பல் கவிழ்ந்து போனால் பிச்சைக்காரி (பழ.);. [தொப்பை+காரி]
தொல்காப்பியர் காலம்	தொல்காப்பியர் காலம் tolkāppiyarkālam, பெ. (n.) தொல்காப்பியர் வெள்ளணிபார்க்க;see folkāppiyar velani. [தெப்பு-தெப்பம்]

தொல்காப்பியர் வெள்ளணி

தொல்காப்பியர் வெள்ளணி tolkāppiyarveḷḷaṇi, பெ.(n.)

தொல்காப்பியர் பிறந்த நாள் sign; Birthday celebration of Tolkappiyathe great,

தொல்காப்பியர் வெள்ளணி விழா கொண்டாடுவது மிகவும் இன்றியமையாதது.

[தொல்காப்பியர்+வெள்ளணி]

தமிழின் செம்மொழித் தகவுக்கு ஆணிவேராக இருப்பது தொல்காப்பியம். இதனை இயற்றிய தொல் காப்பியர் பிறந்த நாள் ஒவ்வோராண்டும் மேழ வெள்ளுவா (சித்திரை பௌர்ணமி); அன்று கொண் டாடுவது தகும் என நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட தமிழறி ஞர்கள் கூடிய காரைக்குடிக் கருத்தரங்கில் 2009ஆம் ஆண்டு திசம்பர் திங்களில் தீர்மானம் நிறைவேற்றப் பட்டுள்ளது. அந்தக் கருத்தரங்கில் தொல்காப்பியர் பிறந்த ஆண்டுகி.மு.71என வெளியிடப்பட்ட கருத்து மறு ஆய்வுக்கு உரியதாக இருக்கிறது. தொல்காப் பியரின் பிறந்த ஆண்டை கி.மு.864எனக் கணிப்பதே பொருந்தும் என்பதற்கான காரணங்கள் இங்கே தரப்படுகின்றன.

123.4.2010 நாளிட்ட Frontline இதழில் ஆர். கிருட்டிணகுமார் எழுதிய முசிறிப்பட்டின அகழ்வா ராய்ச்சிக் கட்டுரையில் கி.மு.1000 முதல் எகுபது நாட்டு பெரனிகே துறைமுகத்துக்குச் சேர நாட்டு வணிகக் கப்பல்கள் சென்று வந்ததைக் குறிப்பிட் டிருக்கிறார். இதே காலத்தைச் சார்ந்த சாலமன் கப்பல்கள் தமிழகத் துறைமுகங்களுக்கு வந்ததை விவிலியம் பழைய ஏற்பாடு குறிப்பிடுகிறது. இத்தகைய சூழல்களைக் கருதித் தொல்காப்பியர்

காலம் கி.மு.1000 ஆகலாம் எனத் தனிநாயகம் அடிக ளரும் கருத்து வெளியிட்டிருக்கிறார். ஆர்.சிமகம்தார், தன் நூலில் கலிங்கத்தைக் கி.மு.1000 அளவில் ஒரு பாண்டியன் ஆண்டான் என்றும் அவன் வடபர்மா பரோமர் பகுதியையும் வென்றான் என்றும் கூறி யிருப்பது கருதத்தக்கது. ஆதலால் தொல்காப்பியர் காலத்தை கி.மு.711 எனப் பின்னோக்கிக் கணிக்க வேண்டியதில்லை.

2. 1920ஆம் ஆண்டில் மதுரை மனோன்மணி விலாச அச்சகத்தில் த. ஆறுமுகநயினார் பிள்ளை இயற்றிய நற்குடிவேளாளர் வரலாறு எனும் 1035 செய்யுள் கொண்ட நூல் வெளியிடப்பட்டது. இதில் கோட்டை வேளாளர் மரபு வழிப்பட்ட இருங்கோவேள் பாண்டிய மரபினரின் 201தலைமுறை வரலாறு கூறப் பட்டுள்ளது. இந்நூல் அறிஞர்களின் பார்வைக்கு வரவில்லை.

இதில் கி.மு.901(கலியாண்டு 2200இல் ஏற்பட்ட கடல்கோளால் குசராத்து மாநில துவரை (துவாரகை); மாநகரும் தென்தமிழக மணலூர்ப் பகுதியும் கடலில் மூழ்கியதாக அறியமுடிகிறது. கடல்கோளால் நாடி ழந்த மக்களுக்கு நிலம் தந்த பேருதவி பொலந்தார் மார்பின் நெடியோனாகிய நிலந்தருதிருவின் பாண்டியன் தொல்காப்பியத்தை அரங்கேற்றிய வனாகக் கூறப்படுகிறான். ஆதலின் தொல்காப் பியத்தின் மேல் வரம்பு கி.மு.901 என்பது உறுதிப்படுகிறது.

கொற்கைக்குக் குடிபெயர்ந்த பாண்டியர் மரபில் கி.மு.834இல் கூழைப் பாண்டியன் முடி சூட்டிக் கொண்டதால் இதற்கு முன்பே தொல்காப்பியம் அரங்கேற்றப்பட்ட காலத்தின் கீழ் வரம்பு கி.மு.834 ஆண்டுக்கு முற்பட்டது எனத் தெளிவாகிறது.

3. பெரும்பாலான நூற்பாக்களில் என்ப, என்மனார் எனக் குறிப்பிடும் தொல்காப்பியர்

வடசோற் கிளவி வடஎழுத் தொரீஇ

எழுத்தொடு புணர்ந்த சொல்லா கும்மே." எனும் நூற்பாவில் தன்னுடைய புதிய கருத்தை வெளியிடுகிறார். ஐந்திர இலக்கணக் காலத்தில் இல்லாத வடசொற்கள் தொல்காப்பியர் காலத்தில் தமிழில் புகத்தொடங்கியதால் இடப்பட்ட புதிய இலக்கணக் கட்டுப்பாடு இது.

ஆரியர்கள் கி.மு.1600 முதல் 1300 வரை பஞ்சாபிலும், கி.மு.1300 முதல் 1000 வரை சாகவதி (குமரிக்கன்னி); ஆற்றுச் சமவெளியிலும் கி.மு.1100 முதல் கி.மு.900 வரை கங்கைப் பகுதியிலும் கி.மு.900

முதல் 800 வரை கலிங்கத்திலும் குடியேறினர். கி.மு. 800க்குப் பிறகு விந்திய மலைக்குத் தெற்கே குடி யேறத் தொடங்கினர். மேற்கண்ட இடங்களில் அந் தந்த காலவரம்பில் ஆரியர் பயன்படுத்திய சாம்பல் நிறப்பானை ஓடுகள் அகழாய்வில் கிடைத்துள்ளன எனத் தொல்பொருள் ஆய்வாளர்கள் கண்டறிந்துள்ளனர்.

கலிங்கத்தில் ஆரியர் குடியேறிய கி.மு.900 - கி.மு.800 கால அளவில் வடசொற்கள் உள்ளது உள்ளபடியே கலந்து பாலிமொழி உருவாகியது. அதற்கு கி.மு.800 அளவில் திருத்தியமைத்த 41 எழுத்துகள் பாலிமொழியின் எழுத்துகளாயின. பிராகிருத மொழி தமிழைப் போல் வடமொழி எழுத்து களை நீக்கிவிட்டது. எனவே, வடசொற் கலப்பு நேரடியாகத் தமிழைத் தாக்கிய கி.மு.900-கி.மு.800 கால வரம்பே தொல்காப்பியர் வாழ்ந்த காலமாகும்.

4. ஆரியர் வருமுன் இந்தியா முழுவதும் தமிழ் பேசப்பட்டது என்று அண்ணல் அம்பேத்கரும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். தொல்காப்பியச் சொற்களில் சில, சிந்தி மொழியில் உம்-உந்து என்றும் சிவனுதல் என்பது குசராத்தி மொழியில் ஜோவுன் என்றும் 10இலட்சம் எனும் எண்ணைக் குறித்த நெய்தல் என்பது ஒரியா (கலிங்கம்); மொழியில் நியூத என்றும் இன்றும் வழங்கி வருகின்றன. தொல் காப்பியர் காலத்தில் கோடி எனும் எண்ணுப்பெயர் இல்லை. குவளை என்னும் சொல்லே கோடியைக் குறித்தது. கோடி எனும் சொல் முதன் முதலாகப் பாலிமொழியில் தான் தோன்றியது. இதன் காலம் கி.மு.800 என்பதால் தொல்காப்பியர் கி.மு.800க்கு முன்பு வாழ்ந்தவர் எனத் தெரிகிறது. குவளை எனும் தமிழ்ச்சொல் பாலிமொழியில் குவளை-குவடி-கோடி எனத் திரிந்து விட்டது. குவளை என்னும் சொல் லுக்குக் கோடி

தொலைவரி கொடு-த்தல்	தொலைவரி கொடு-த்தல் tolaivarigoḍuttal, செ.கு.வி. (v.i.) ஓர் இடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்கு விரைவாகக் கம்பி வழியாகச் செய்தி அனுப்புதல் (தந்தி);; to send a telegram, wire. மும்பை போய்ச் சேர்ந்ததும் உடனே தொலைவரிகொடு.
தொழும்பன்	தொழும்பன் toḻumbaṉ, பெ. (n.) கழைக் கூத்தன் (கொ.வ.); (டொம்பர்);; a man of wandering tribe, singers and rope dancers. மறுவ, தொம்பன் [தொழு-தொழும்பு-அன்] [P]
தொள்ளை விழுதல்	தொள்ளை விழுதல் doḷḷaiviḻudal, செ.கு.வி. (v.i.) பெருச்சாளிமுதலியவற்றாற் கட்டடத் தரையில் விழும் குழிவு; depression or hollow in the saved floor, caused by bandicoot etc., [தொள்ளை+விழு-]
தொன்மரவன்	தொன்மரவன் toṉmaravaṉ, பெ. (n.) பண்டைய பழக்கவழக்கங்களைப் பின்பற்று பவன் (சம்பிரதாயத்தன்);; one who respects customs or traditions, a traditionist. 2.திறமைசாலி; skillfull person. [தொன்மை+[மரபன்]மரவன்]
தொன்மறை நெறிகள்	தொன்மறை நெறிகள் toṉmaṟaineṟigaḷ, பெ. (n.) அறநூலிற் கூறிய நெறிகள் (சுமார்த்தம்);; percepts or rules laid down in ancient works, [தொல்+மறை+நெறிகள்]
தோழமைநெறி	தோழமைநெறி tōḻmaineṟi, பெ. (n.) ஒக நெறி (சகமார்க்கம்);; yoga as the path leading to cāruppiyam. [தோழமை+நெறி]
தோள்விந்தி	தோள்விந்தி tōḷvindi, பெ.(n.) பெண்கள் மேற்கையில் அணியும் தொடி போன்ற வெள்ளி நகை; a silver braceletworn by women on the upper arm. [தோள்+விந்தி ஒருகா வெள்ளி→ தெ வென்டி →த விந்தி]

தோற்றமறைவுக்கணக்கு	தோற்றமறைவுக்கணக்கு tōṟṟamaṟaivukkaṇakku, பெ. (n.) மக்களின் பிறப்பிறப்புப் பதிவு (சனனமரணக் கணக்கு);; birth death register. [தோற்றம்+மறைவு+கணக்கு]
நச்சுவளி	நச்சுவளி naccuvaḷi, பெ. (n.) நச்சுப்புகை; poisonous gas. த.வ. நச்சுப்புகை [நச்சு+புகை]
நஞ்சோடை	நஞ்சோடை nañjōṭai, பெ. (n.) உப்பை வாறிய பின் நீர் வெளியேறும் இடம்: outlet. [நஞ்சு+ஒடை]
நடுக்கக்கனவு	நடுக்கக்கனவு naḍukkakkaṉavu, பெ. (n.) அச்சத்தால் ஏற்படும் நடுக்கம், நடுநடுங்க வைப்பது (சிம்ம சொப்பனம்);; nightmare, devil incarnate. [நடுக்க+கனவு]
நடுநெற்றி	நடுநெற்றி naḍuneṟṟi, பெ. (n.) ஆதனின் இடமாகக் கருதும்புருவ இடைப்பகுதி(சாக்கிர தானம்; center between the eye brow where the soul dwels in the waking state. [நடு+நெற்றி]
நடைவரப்பு	நடைவரப்பு naḍaivarappu, பெ. (n.) வயல் களில் நடப்பதற்காகப் போடப்படும் வரப்பு: walkable broad parenent between paddy field. [நடை+வரப்பு]
நண்டு தறிக்கை	நண்டு தறிக்கை naṇṭudaṟikkai, பெ.(n.) நட்டுவாக்காளி என்னும் தேள் போன்ற நச்சுயிரி; a poisonous insect like scorpion. [நண்டு+தறிக்கை]

நமட்டை	நமட்டை namaṭṭai, பெ.(n.) உதடு, lip. பல்லில்லா தவன் நமட்டையைக் கடிச்சானாம் (பழ.);. மறுவ, நமுட்டு [நா+பட்டை]
நயஏய்ப்பு	நயஏய்ப்பு nayaēyppu, பெ. (n.) இனிய சொற்களைக் கூறி ஏமாற்றுதல் (டராய்த்தல்);; to deceivs, befool a person by honored words. [நயம்+ஏய்ப்பு]
நல்லுருவம்	நல்லுருவம் nalluruvam, பெ. (n.) அழகு (சொருபம்);; beauty. [நல்ல+உருவம்]
நல்வாழ்த்து	நல்வாழ்த்து nalvāḻttu, பெ. (n.) சீரும் சிறப்பும் பெறுமாறு வாழ்த்துதல் (ஆசீர்வாதம்);; blessing, good wishes, the invoking of happiness. [நல்+வாழ்த்து]
நலஞ்சேர்த்தி	நலஞ்சேர்த்தி nalañjērtti, பெ. (n.) தீமைகளை விலக்குவதற்காக அல்லது அமைதிப்படுத்த செய்யும் நடப்புக்காரியம் (சாந்திகம்);; propetiatory rite for averting or removing evil. 2. திருநீற்றுக்காகச் சாணியை ஆவின் பின்னிருந்து ஏற்றுக்கொள்ளுஞ் செயல் ; obtaining dung from the cow while being evacuated for the preparation of sacres ashes.
நலப்பேறு	நலப்பேறு nalappēṟu, பெ. (n.) வருத்தமில்லா பிள்ளைப்பேறு (சுகப்பிரசவம்);; easy and saft accore chement, safe, childbirth after the full period of gestation. [நலம்+பேறு]
நலம் நுகர்தல்	நலம் நுகர்தல் nalamnugartal, 2செ.கு.வி. (vt.) மகிழ்ச்சியாக இருத்தல்; to live hapily. [நலம்+நுகர்-]
நலவாழ்வன்	நலவாழ்வன் nalavāḻvaṉ, பெ. (n.) நலமுடன் வாழ்பவன்; happy or healthy person. [நல+வாழ்வன்]

நலவாழிடம்	நலவாழிடம் nalavāḻiḍam, பெ. (n.) நல வாழ்வின் பொருட்டுச் சென்று வாழும் இடம் sanatorium. [நல+வாழ்+இடம்]
நளிநயக்கை	நளிநயக்கை naḷinayakkai, பெ. (n.) கையது கொண்டு காட்டும் மெய்ப்பாடு; gesture by hand. [நளி+நயம்+கை]
நற்காப்புப்பொருள்	நற்காப்புப்பொருள் naṟkāppupporuḷ, பெ. (n.) நன்கு காப்பாற்றப்பட்ட பொருள் that which is well protected. [நல்ல+காப்பு+பொருள்]
நற்கோள்நிலை	நற்கோள்நிலை naṟāḷnilai, பெ. (n.) ஒருவன் பிறக்குங் காலத்து அவனுக்கு உயர்ந்த நிலையைக் கொடுக்குமாறு கோள்கள் நிலை சேர்ந்த ஒரு நல்லூழ், கூர்மயோகம் (சங்அக.);; a peculiar conjunction of planets at the time of one's birth indicative of great success in life. [நல்ல+கோள்+நிலை]
நற்புதல்வன்	நற்புதல்வன் naṟpudalvaṉ, பெ. (n.) நற்செய்கையுள்ள மகன்; good virtuous, dutiful Son. [நல்ல+புதல்வன்]
நன்மங்கலத்தள்	நன்மங்கலத்தள் naṉmaṅgalattaḷ, பெ. (n.) கணவனுயிருடனிருக்க மங்கலநாண் அணிந்திருப்பவள்; married woman under coverture, as wearing the used, lock, oppositeto amangal. த.வ. வாழ்வரசி [நல்ல+மங்கலத்தள்]
நன்மைதீமைகள்	நன்மைதீமைகள் naṉmaitīmaigaḷ, பெ. (n.) நலந்தீங்குகள்; pros and cons, as of a case; convience and inconvience, good and bad Conse-quences. [நன்மை+தீமைகள்]

நனிசுவை	நனிசுவை naṉisuvai, பெ. (n.) சுவை (சுவார சியம்);; relish, laste. 2. மனத்தை ஈர்த்து விறுவிறுப்பை ஏற்படுத்தும் தன்மை, ஈடுபாடு; absorbing interest, relish fascination. [நனி+சுவை]
நாணயநோட்டகன்	நாணயநோட்டகன் nāṇayanōṭṭagaṉ, பெ. (n.) காசு ஆய்வாளன்; teller employed by banks and commercial firms. 2. கருவூல வேலைக்காரன், treasury assistant. 3. காசுக்கடைக்காரன்; banker, dealer in precious metals. [நாணயம்+நோட்டகன்]
நாமக்குழி	நாமக்குழி nāmakkuḻi, பெ.(n.) முன்கழுத்தின் அடியில் உள்ள தொண்டைக்குழி; a dip like portion at the lower throat. [நாமம்+குழி]
நாவாய்கன்	நாவாய்கன் nāvāykaṉ, பெ. (n.) மீகாமன் பார்க்க;see mikaman. [நாவாய் +அன்-நாவாயன்-நாவாய்கன்]
நாவாயிகம்	நாவாயிகம் nāvāyigam, பெ. (n.) மரக் கலத்தொடர்பானது shipping. [நாவாய்+இகம்]
நிலஅளவை	நிலஅளவை nilaaḷavai, பெ. (n.) நிலங்களை அளந்து பதிவுசெய்கை (சர்வே);: survey. [நிலம்+அளவை]
நிலாக்காட்சி	நிலாக்காட்சி nilākkāṭci, பெ. (n.) குழந்தை களுக்கு முதன்முதற்காட்டும் நடப்பு காரியம் (சந்திரதரிசனம்);; ceremony of showing the moon to a child for the first time in an auspicious evening. 2. வளர்பிறையில் முதன்முதல் நிலவு கட்புலனாதல், sighting of the moon in the sky for the first time after new moon [நிலவு+காட்சி]

நிலாவுதயம்	நிலாவுதயம் nilāvudayam, பெ. (n.) 1 நிலாத் தோற்றம்: moon rise. 2. குளிர்ச்சி தரும் மாத்திரை; a cooling pill. [நிலா+உதயம்]
நிலுவைத் தொகை	நிலுவைத் தொகை niluvaittogai, பெ.(n.) நிலுவைப் பணம் பார்க்க;see miluvai-pAxadam. [நிலுவை+தொகை]
நிலுவைப் பணம்	நிலுவைப் பணம் niluvaippaṇam, பெ.(n.) ஒருவருக்கு உரிமையுடைய முன்னரே செலுத் தப்பட்டிருக்கவேண்டிய பணம்; arears. [நிலுவை+பணம்]
நிறைஒளிமறை	நிறைஒளிமறை niṟaioḷimaṟai, பெ. (n.) வான் கோள்களின் முழு மறைப்பு: total eclipse. [நிறை+ஒளிமறை]
நிறைப்பண்	நிறைப்பண்1 niṟaippaṇ, பெ. (n.) ஆறுகரமுள்ள பண் (சிலப்.13.106);; secondary melody type, hexalonic. [நிறை+பண்]
நிறைபண்	நிறைபண் niṟaibaṇ, பெ. (n.) எல்லா இசை, ஒலிக்குறிப்புகளும் அமைந்த பண்; primary melody type as containing all the notes of the gamut. [நீறை+பண்]
நீடுவாழி	நீடுவாழி nīṭuvāḻi, பெ. (n.) நீண்ட வாழ்நாளுடையவன்; long iived person as living hundred years. [நீடு+வாழி]
நீர் நோன்பு	நீர் நோன்பு nīrnōṉpu, பெ. (n.) மூன்று நாள் வ ரை மட்டும்.பருகிப்பட்டினிலிருக்கும் ஒரு நோன்பு (யாழ்.அக);; a fast for three days, drinking only water. [நீர்+நோன்பு]

நீர்வாழி	நீர்வாழி nīrvāḻi, பெ. (n.) நீரில் வாழும் உயிர்; aquatic. [நீர்+வாழி]
நுண்ணுடல்	நுண்ணுடல் nuṇṇuḍal, பெ. (n.) உயிர் ஐந்து, மனம் ஒன்று, பொறிகளைந்து செயல் உறுப்புகள் ஐந்து ஆகிய இவற்றால் ஆனதும், உயிர் வீடுபேற்று நிலை வரை அதனோடிருப்பதுமாகிய உடல்; subtle body made of five piranan, manam, five ñaŋēndiriyam and fivekarumendriyam, accompanyingfivetill his finalemancipation. [துண்மை+உடல்]
நுண்ணுயிரிக் காய்ச்சல்	நுண்ணுயிரிக் காய்ச்சல் nuṇṇuyirikkāyccal, பெ. (n.) நுண்ணுயிரிகளால் உண்டாகும் காய்ச்சல் வகை (மு.அ.); (கிருமிச்சுரம்);, fever caused by worms, [நுண்ணுயிர்+காய்ச்சல்]
நுண்ணுயிரிசொறி	நுண்ணுயிரிசொறி nuṇṇuyirisoṟi, பெ. (n.) நுண்ணுயிர்களால் உண்டாகும் சொறி நோய் வகை(மு.அ.);; itching caused by worms. [நுண்ணுயிரி+சொறி]
நுண்மநிலை	நுண்மநிலை nuṇmanilai, பெ. (n.) நுண்துகளான உடலில் உயிர் நிற்கும் நிலை; state of jivan or individual soul in subtle body. [துண்ம+நிலை]
நூல்மா	நூல்மா nūlmā, பெ. (n.) கோதுமை முதலிய தவசங்களால் திரித்திரியாகச் செய்யப்படும் உணவுப்பொருள்; vermicelli. மறுவ துல்மாவு [நூல்+[மாவு]மா]
நூற்பாநிலை	நூற்பாநிலை nūṟpānilai, பெ. (n.) ஆற்றொழுக்கு அரிமா நோக்கு, தவளைப் பாய்ச் சல்,பருந்தின் வீழ்வு என நால்வகைப்பட்டதாய் நூற்பாக்கள் ஒன்றோடொன்று பொருளால் தொடர்ந்து நிற்கும்; position of sutras in a treatise as the guiding principle of interpretation four in number. [நூற்பா+நிலை]

நெடுஞ்சாண்கிடக்கை	நெடுஞ்சாண்கிடக்கை neḍuñjāṇkiḍakkai, பெ. (n.) உடலின் எட்டு இடங்கள் தரையில் படும்படியாக பெரியார்கள் முன் விழுகை (சாட்டங்கமாக);; prostration by touching ground with the eight limbs - two hands, two knees, two shoulders, chest and forehead. [நெடும்+சாண்+கிடக்கை] [P]
நெடுமாடம்	நெடுமாடம் neḍumāḍam, பெ.(n.) நெடுங்கூட அங்காடி; emporium.
நெய்தல்நிலப்பா	நெய்தல்நிலப்பா neytalnilappā, பெ. (n.) தன்னைப்பிரிந்திருக்கும் தலைவனைக் குறித் துத் தலைவி கடற்கரையிலிருந்து புலம்புவ தாகக் கூறப்படும் சிற்றிலக்கிய வகை; poem in which a maiden laments on the seashore for her lovers separation. [நெய்தல்+நில+பா]
நெய்ப்புழு	நெய்ப்புழு neyppuḻu, பெ. (n.) நெய்யில் உண்டாகும்: a worm found in pulugred ghee. [நெய்+புழு]
நெய்மம்	நெய்மம் neymam, பெ. (n.) 1. வடித்த மருந்தெண்ணெய் (சூடா.);; ointment, medicated oil, balm. 2. எண்ணெய் oil. [நெய் → நெய்மம்]
நெல்லிக்காய் குண்டு	நெல்லிக்காய் குண்டு nellikkāykuṇṭu, பெ.(n.) நெல்லிக்காய் போன்று பொன்மணி கோர்த்த கழுத்தணி; a gold ornament worn by women. [நெல்லி+காய்+குண்டு]
நெற்றாக	நெற்றாக neṟṟāka, வி.எ. (adj.) குறிப்பிட்ட காலத்தில் சிறிதும் தவறாமல், மிகச் சரியாக; right on the spot. மறுவ முற்றாக [நெற்று+ஆக]

நெறி-த்தல்	நெறி-த்தல் neṟittal, செகுன்றாவி (n.) சோளம், கேழ்வரகு முதலியவற்றை மாவாக்குதல்; grinding cerials. சோளம் நெறித்துக்கொடு (உவ.);. [நுறு-நெறு-நெறி]
நேட்டு	நேட்டு nēṭṭu, பெ.(n.) உறுதி, உறுதிப்பாடு: confirmation, firmness.
நேர்காட்சி	நேர்காட்சி nērkāṭci, பெ. (n.) ஒரு நிகழ்ச்சியை நேரில் பார்த்தவர் அல்லது நன்கு அறிந்தவர்; eye witness. அந்தக் கொலையை நேரில் பார்த்தவர் என்பதால் இவரை முதல் நேர்காட்சியாக அழைத்தனர். (இ.வ.);. [நேர்+காட்சி]
நேர்கூற்று	நேர்கூற்று nērāṟṟu, பெ. (n.) ஒருவர் கூறிய சரி நேர்வான சொற்கள்; direct speach. மறுவ தற்கூற்று [நேர்+கூற்று கூறு→ கூற்று]
நேரல்கூற்று	நேரல்கூற்று nēralāṟṟu, பெ. (n.) கூறப்பட்ட சொற்களை அவ்வாறே பயன்படுத்தாமல் அவற்றை மற்றவர் எடுத்துரைக்கும் வகை; indirect speech. மறுவ அயற்கூற்று [நேர்+ அல்+கூற்று]
நேரலை	நேரலை nēralai, பெ. (n,) நேரடி ஒலிபரப்பு, ஒளி பரப்பு; direct broadcasting or direct telecasting. உலகத்தமிழ்ச்செம்மொழி மாநாட்டு நிகழ்ச்சிகளை நேரலையில் எல்லாத் தொலைக்காட்சிகளும் ஒளிபரப்பின. [நேர்+அலை]

நொடிப்பிசைப்பெட்டி	நொடிப்பிசைப்பெட்டி noḍippisaippeḍḍi, பெ. (n.) இசைக்கருவிவகை (இக்வ);: harmonium. [நொடிப்பு+இசை+பெட்டி] [P]
நோட்டகன்	நோட்டகன் nōṭṭagaṉ, பெ. (n.) ஆய்வு செய்பவன் (சோதனைக்காரன்);, one who .BSnıınexa [நோடு-நோட்டம்-நோட்டகன்]
பக்கரிஎலும்பு	பக்கரிஎலும்பு pakkarielumbu, பெ.(n.) விலா எலும்பு; rib. மறுவ பக்க எலும்பு [பக்கம்-பக்கல்-பக்கலி-பக்கரி+எலும்பு]
பகைநீர்	பகைநீர் pagainīr, பெ.(n.) விதை முளைத்த மூன்றாம் நாள் பாய்ச்சும் நீர்; watering the field on the third day of the transplantation of paddy sapling. [பகை+நீர்]
பங்கடை	பங்கடை paṅgaḍai, பெ.(n.) அழகில்லாத அரு வருப்பான தோற்றம்; ugly aapearance. அந்தப்பங்கடை இங்கு ஏன் வந்தாள்? (இ.வ.); மறுவபங்கரை. [போங்கு-பங்கு—பங்கடை]
பங்கீட்டுஅட்டை	பங்கீட்டுஅட்டை paṅāṭṭuaṭṭai, பெ. (n.) உணவுப் பொருள்கள் பெறுவதற்கான அடையாள அட்டை; Ration card;family card. [பங்கீடு+அட்டை]

பச்சை போடுதல்	பச்சை போடுதல் paccaipōṭudal, செ.குன்றாவி.(v.t.) நடவு முடித்த பிறகு சிறிதாக நாற்றைக் கட்டி நடுவில் போடுதல்(வடார்க்.);: to lay a few saplings in the middle of the field after finishing the work of transplantation. [பச்சை+போடு]
பட்டின சுட்டான்	பட்டின சுட்டான் paṭṭiṉasuṭṭāṉ, பெ. (n.) மீனவர் தீயில் கட்டுத் தின்னும் மீன்வகை; a kind of fish fire baked and eaten by fishermen. [பட்டின+கட்டான்]
பட்டுப் பாதை	பட்டுப் பாதை paṭṭuppātai, பெ. (n.) இமய மலையின் பின்புறம் சீன நாட்டிலிருந்து ஆப்கனித்தானம் வழியாகத் துருக்கி வரை சென்ற 1,200 அயிரை மாத்திரை (கி.மீ.); வணிகப்பாதை; silk route of the Chinese from China to Turkey. [பட்டு+பாதை]
பட்டைக்கயிறு	பட்டைக்கயிறு paṭṭaikkayiṟu, பெ. (n.) பயிர் நடவு நேராக இருப்பதற்காக ஒரு குறிப்பிட்ட பட்டை அளவுபிடித்துக்காட்டும் கயிறு: rope usedgto line marking in the field. [பட்டை+கயிறு] பட்டக் கயிறு என்பது கொச்சை வழக்கு.
பண்டாரங்கனார்	பண்டாரங்கனார் paṇṭāraṅgaṉār, பெ.(n.) கடைக் கழகப் புலவர்; a poet of sangam age. து. பண்டாரா (வெள்ளாடைத்துறவி.); [பாண்டு+அரங்கன்+ஆர்] பாண்டுரங்கம் (மஞ்சள்கலந்த வெண்ணிற முடையவை);

பத்திரம்	பத்திரம் pattiram, பெ.(n.) பனையோலை; palmyrah leaf. [பதவு-பதம் (புல்,சீரை இலை); பத்தம் – பத்திரம்] skt. பத்திரா. த. பத்திரம். பத்திரம்1 pattiram, பெ.(n.) 1. இலை; leaf. பத்திரங்கொண் டருச்சித்தே (வெங்கைக்கோ. 120);; 2. புத்தகத்தினேடு எதிர்போயேறும் பத்திரம் வென்றதாக. palm leaf of a book. (திருவாலவா.38,24);; 3. இலை போன்ற தகடு; plate in the form of leaf. பைம்பொற் பத்திரம் (பெருங். மகத. 5,51);; 4. ஓர் அணிகலன், வெண் கலப் பத்திரங்கட்டி விளையாடி (திவ்.பெரியாழ். 1,9,5);; a leaf - like ornament. 5. ஆவணம்; written document, bond, deed, order. 6. திருமுகம். letter, epistle, பத்திரங் கொடுத்தொதுங்கிப் பத்திரன் பணிந்து நின்றான் (திருவாலவா.55,19);: note, ola. 7. பூவிதழ் (வின்.);; flower petal. 8. இறகு (பிங்.);; wing, feather, plumage. 9. அம்பு (பிங்.);; arrow. துன்று பத்திரமாயிரம் வாசவன் றுரப்ப (குற்ற.தல.14,39);; arrow. 10. சிறுவாள் (பிங்.); small sword. பத்திரம் புரை நாட்டம் (கம்பரா. ஊர்தே.170);. பத்திரம்2 pattiram, பெ.(n.) 1. அழகு (பிங்.);; beauty, grace. 2. அழகிய உருவம். பத்திரமணிந்த சித்திரக்கதவின் (பெருங். இலாவாண.2,66);; beautiful figures, as carved on a door. 3. கவனம். சாமான்களைப் பத்திரமாய்ப் பார்த்துக்கொள்; caution, carefulness, circumspection. 4. நன்மை (சூடா.); பத்திரக்கடிப்பு (சீவக.2276);; goodness. 5. பாதுகாப்பு. பத்திரச் சிறைகளை விரிக்கும் பண்பினான் (கம்பரா.சடாயுவுயிர்.91);; safety, security. 6. நலம். ஊரில் எல்லாரும் பத்திரமா? good state of health, welfare. 7. யானை வகை.பத்திரப் பெயர்ப் பருத்தகைச் சிறுத்தகட் பாய்மதப் பரூஉப் பக டனையான் (பாரத.பதினெட்டாம்.31);; a kind of elephant. 8. மலை (பிங்.);. பத்திரத் தலையென (கம்பரா. கரன்.80);; hill, mountain. 9. பீடத்திலுள்ள எழுதகவகை. நடுவு பத்திரம் உடைத்தாய் நின்ற பீடம் ஒன்று; 10. ஒன்பான் ஆண்டுகளில் ஒன்றாகிய பத்திர ஆண்டு. (சிவதரு.கோபுர.53);. 11. ஒக இருக்கை வகை. ஆதன நூற்றெட்டவை பதுமம் பத்திரம் (தத்துவப்.107);.

www.valluvarvallalarvattam.com 16583 of 19068.

பதக்கு	பதக்கு padakku, பெ.(v) ஒரு மரக்கால் அல்லது 3 பட்டணம் படி கொண்ட முகத்தளவு; a measurment of quantity equal to one markkal. இரு குறுணி ஒரு பதக்கு. மறுவடமரக்கால், வள்ளம் [பொதுக்கு – பதக்கு]
பதடி வைகலார்	பதடி வைகலார் padaḍivaigalār, பெ.(n.) கடைக் கழகக் காலப் புலவர்; a poet of sangam period. [பதடி+வைகல்+ஆர்]
பதிவு	பதிவு padivu, பெ.(n.) ஒழுங்கு நன்னடத்தை; regularity, good habit. [பதி-பதிவு]

பதுமம்	பதுமம் padumam, பெ.(n.) கோடான கோடி எனும் பேரெண்; hundred trillion. [பதுமம் (தாமரை);-பேரெண்குறித்த ஆகுபெயர்] பதுமம்1 padumam, பெ.(n.) 1. தாமரை; lotus, "அறுவர் மற்றையோரும்.... பயந்தோ ரென்ப பதுமத்துப் பாயல்" (பரிபா 5:49); 2. பதுமரேகை (சங்.அக.); பார்க்க;see paduma-{}. 3. பதுமபுராணம் பார்க்க;see paduma- {}. "பதுமமேலவன் புராணமாம் பிரமமே பதுமம்" (கந்தபு.பாயி.54);. 4. பதுமபீடம் பார்க்க see paduma-{}. "இவர் எழுந்தருளி நின்ற... பதுமம் நன்று" (S.I.I.ii-135);. 5. பதுமாசனம் பார்க்க;see {}. "ஆதன நூற்றெட்டவை பதுமம்" (தத்துவப்.107);. 6. முடியுறுப்பு ஐந்தனுள் தாமரை வடிவமானது (பிங்.);; lotus - shaped section of a crown, one of five {}; 7. நளிநயத்துக்குரிய ஆண் கைகளுளொன்று (சிலப்.பக்.92, கீழ்க்குறிப்பு);; a hand - pose 8. கோடா கோடி (பிங்.);; ten million crores. "கொடிப்படைப் பதுமத்தின் தலைவன்" (கம்பரா.இலங்கை கேள்வி,45); 9. பதுமநிதி பார்க்க;see paduma-nidi. 10. பதுமநிதி பார்க்க;see paduma – {}. "பதுமமு நீலமும் விந்தமும் படிதமும்" (சிலப்.14:186); 11. பதினைந்தாம் விண்மீனாகிய விளக்கு (சுவாதி); விண்மீன்; the 15th naksatra. 12. நிரய வகை (சி.போ.பா.2,3,பக்.203);; a hell. 13. குதிரையின் இரண்டு முன் கால் சப்பைப் பக்கங்களிலும் காணப்படும் சுழி வகை (சுக்கிரநீதி,314);; curls of hair on the shoulders of a horse. [Skt. padma → த. பதுமம்] பதுமம்2 padumam, பெ.(n.) 1. ஈயம்; lead 2. ஒரு குளிகை; lotus pill 3. ஒரு வகை மாணிக்கம்; a kind of ruby 4. கண்ணிமை நோயின் ஒரு வகை மாறுபாடு; an eye disease of eye lid ஒரு
பதுமனார்	பதுமனார் padumaṉār, பெ.(v.i.) கடைக் கழகக் காலப்புலவர்; poet of sangam period. [பதுமம் – பதுமன்+ஆரி]

பந்தக்காரன்	பந்தக்காரன் pandakkāraṉ, பெ.(n.) அறுவடைக் காலத்தில் இரவில் கையில் தீவட்டியுடன் காவல் காக்கும் பணியாளன்; a night watchman at the time of harvesting. [பந்தம் [தீப்பந்தம்]+காரன்-பந்தக்காரன்]
பயிரா-தல்	பயிரா-தல் payirātal, செ.கு.வி. (v.i.) விலங்குகள் கருவுருதல்; to be pregnant, as of an animal.
பயின்றவலை	பயின்றவலை payiṉṟavalai, பெ.(n.) சிறிய கண்கள் கொண்ட வலை; a net of small holes. [பயில்தல் [நெருங்குதல்]யில்வலை-பயின்ற+வலை]
பரங்கொற்றனார்	பரங்கொற்றனார் paraṅgoṟṟaṉār, பெ.(n.) 1கடைக்கழகக் காலப்புலவர்; poet of sangam period [பரம்+கொற்றன்+ஆர்]
பரம்புப் பலகை	பரம்புப் பலகை parambuppalagai, பெ.(n.) நாற்றுநடுவதற்று முன்பு வயலில் சேற்றை மட்டப்படுத்தும் பலகை; a leveling plank. [பரம்பு+பலகை] [P]
பரமை	பரமை paramai, பெ.(v.i.) 1. பெண் ஆட்டுக்குட்டி, she-goat. 2.விலங்கினத்தில் பெண்; female in animals. அந்தப்பரமைக்குட்டியை விற்று விட்டான். [புருவை-பரவை-பரமை]
பரியக்கட்டு	பரியக்கட்டு pariyakkaṭṭu, பெ.(v.) பரிசம் போடுதல், திருமணம் உறுதிப்படுத்துதல் (நிச்சயதார்த்தம்); ceremony of fixing the marriage date. மறுவ. உறுதிப்படுத்தல், பாக்கு வெற்றிலை மாற்றுதல், நாள் அளத்தல், பருப்பஞ்சோறு பரிசம் போடுதல். [பரிசு-பரிசம்+போடு] திருமணம் உறுதிபடுத்தியதற்கு அடையாளமாக மணப்பெண்ணுக்குப்பரிகப்பொருள்களையும் ஆடை அணிகலன்களையும் தருதல்
பரியம்பாடு-தல்	பரியம்பாடு-தல் pariyambaṭudal, செ.கு.வி.(v.t.) ஏற்றம் இறைப்பவர்கள் பாடும் ஏற்றப்பாட்டின் ஒருவகை; variety of piccotah song in the rural areas. [பரியம்+பாடு] ஏற்றம் இறைப்போர் 30 சால் இறைப்பதை ஒரு பரியம் என்பர். 30 சால் இறைக்கும் வரைஉள்ள காலத்தில் பாடும் வரிகளின் எண்ணிக்கை கொண்ட பாடல் ஒரு பரியம்.

பரூஉத்துணியல்	பரூஉத்துணியல் parūuttuṇiyal, பெ.(v.) தடிப்பான துணி வகை; a big cotton piece. [பரு-பரூஉ+து+அல்]
பலாசனை	பலாசனை palācaṉai, பெ.(n.) பரவல், அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக sparce. "பயிர்களை பலாசனையாக நடு" (இ.வ.);. மறுவ பரவடா, பருதாடா. [பல்-பலாசு-பலாசனை]
பழம் வி-டுதல்	பழம் வி-டுதல் paḻmviḍudal, 1. மரம் காய்த்துப் பழுத்தல்; yielding fruits as tree. 2. சிறுவர் விளையாட்டில் சிறு சண்டை நடந்த பிறகு ஒற்றுமையுண்டான பின் கூறும் சொல்; word denoting compromise in play children. [பழம்+விடு] காய்விடு என்பதற்கு எதிரான சொல்லாட்சி
பறைவகைகள்	பறைவகைகள் paṟaivagaigaḷ, பெ.(n.) குறிஞ்சிக் குரிய ஏறுகோட்பறை, மருதத்துக்குரிய பொருநர் கிணைப்பறை, நெய்தலுக்குரிய மீன் கோட்பறை, பாலைக் குய விசியுறு கடுங்கண், தண்ணுமை; drum varieties of different landscape. [பறை+வகைகள்]
பன்னாடு தந்த மாறன் வழுதி	பன்னாடு தந்த மாறன் வழுதி paṉṉāṭudandamāṟaṉvaḻudi, பெ.(n.) நற்றிணை தொகுப் பித்தபாண்டிய மன்னன்; pandiya king who compiled the tamil literature marrinya: [பல்+நாடு தந்த [வென்ற]+மாறன்+வழுதி] பல்நாடு என்பது ஆந்திர மாநிலப்பகுதி.
பாண்டியதாசன்	பாண்டியதாசன் pāṇṭiyatācaṉ, பெ.(n.) பாண்டியதாசன் எனப்பெயரிட்டுக் கொண்டு கிரேக்க நாடாண்ட ஏதென்சு மன்னர் இருவரின் பெயர்; two kings of Athens termed as pandiyadasan. Caldwell - History of Tinnevellip.119) [பாண்டியன்+தாசன்] கி.மு. 1400 அளவில் அத்தீனிய அரசுகள் கொற்கைப் பாண்டியனுக்கு நன்றிசெலுத்தும் பாங்கில்
பாய்ச்சு வலை	பாய்ச்சு வலை pāyccuvalai, பெ.(n.) கடலில் தள்ளி மிகப் பரவலாக விரித்து மீன் பிடிக்கும் விலை; an extensive big net. [பாய்-பாய்ச்சு +வலை]

பால்காப்பியனார்	பால்காப்பியனார் pālkāppiyaṉār, பெ.(v.i.) கடைக் கழகப் புலவர்; poet of sangam period. [பல்+காப்பியன்]
பால்கடலிப் புடவை	பால்கடலிப் புடவை pālkaḍalippuḍavai, பெ.(n.) மாமியாருக்கு மருமகன் தரும் புடவை; saree presented by the bridge groom to motherin-law. [பால்+கூலி+புடவை] கசவர் பழங்குடிகளின்சொல்லாட்சி.
பாலைகௌதமனார்	பாலைகௌதமனார் pālaigaudamaṉār, பெ.(v.i.) கடைக்கழகப் புலவர்; a poet of Sangam age. [பாலை+கௌதமன்+ஆர்]
பாவைக் கொட்டிலார்	பாவைக் கொட்டிலார் pāvaikkoṭṭilār, பெ.(n.) கடைக்கழகப் புலவர்; a poet of Sangam age. [பாவை+கொட்டில்+ஆர்]
பிசி	பிசி pisi, பெ.(n.) புதிர்; riddle. "பிசியும் நொடியும் பிறர்வாய் கேட்டு' (மணிமே2262.2பொய்; lie. 3.சோறு; boiled rice. து பிசிகு (கிழித்தல்); [பிப்-பிசி]
பிசிர்	பிசிர் pisir, பெ..(n.) 1. நீர்த்துளி; water drop. 2. நீருற்று; fountain. வான் பிசிர்க் கருவியுள் (ஐங்குறு.401);. 3. ஒரூரின் பெயர்; name of a village in Kanyakumari district. [பில் (பிள்); பிய் - பிசி-பிசிநீருற்று உள்ள ஊர்]
பிசிராந்தையார்	பிசிராந்தையார் pisirāndaiyār, பெ.(n.) கடைக்கழகப் புலவர்; a poet of sangam age. [பிசிர்+ஆந்தை+ஆர்மிசிர்-குமரிமாவட்டத்துச் சிற்றுர்]

பிஞ்சு எழுத்து	பிஞ்சு எழுத்து piñjueḻuttu, பெ.(n.) உகர உயிரெழுத்து; the vowel 'U' in Tamil. [பிஞ்சு [சிறியது]+ எழுத்து]பிஞ்செழுத்து [கொடிக்கவி]]
பிட்டங்கொற்றன்	பிட்டங்கொற்றன் piṭṭaṅgoṟṟaṉ, பெ.(.n)கடைக்கழகக் குறுநிலத் தலைவன்; a chieftain of sangam age. [பிட்டன்+கொத்தன்]
பிடவூர்	பிடவூர் piḍavūr, பெ.(n.) ஓர் ஊரின் பெயர்: name of a village. [பிடவு [பிடவ[மலர்]+ஊர்]
பிடிச்சேணி	பிடிச்சேணி piḍiccēṇi, பெ.(n.) ஏற்றத்தில் ஏறும் போது ஊன்றிச்செல்ல உதவும் மூங்கிற்கழி a bamboo pole used by the piccotah driver while ascending and descending the piccotah. [பிடி – பிடித்து+ஏணி.இதனை புளிச் சேணி என்பது கொச்சை]
பிடிசூழ்	பிடிசூழ் piḍicūḻ, செ.கு.வி.(v.t.) பிடிசூழ்தல் பெண்யானையின் மீதேறி நிலத்தின் நான்கு எல்லைகளைக் காட்டுதல்: to show the boundary of land mounting on elephant. [பிடி+சூழ்]
பிண்டன்	பிண்டன் piṇṭaṉ, பெ.(n.) 1. ஆண்பாற்பெயர்: name of a person. 2 குழுத்தலைவன்; chief of a group. த பிண்டு (கூட்டம்); மந்தை, தொகுதி, பிண்டா (யானைக் கூட்டம்);. [இரண்டு-பிண்டுகுழுத்தொகுதி-பிண்டன்]
பிண்டு-தல்	பிண்டு-தல் piṇṭudal, செ.குன்றாவி(v.t.) பிழிதல், to squeeze, 2.பிசைதல்; to knead, தெ-பிண்டு. [பிள்-பிண்டு]

பிராமணன்

பிராமணன் pirāmaṇaṉ, பெ.(n.)

1. மந்திரம் ஓதும் முனிவன்; the sage who recite sacred formula of invocation,

2. படித்த முனிவர்; learned sage.

3, அந்தணன்; the gracious one

4.ஆரியரிடையில் பிறப்பால் உயர்ந்தவன் எனப்பட்டோர்; Brahmin

பிராமணன் என்னும் சொல் சமற்கிருதத்திலும் பாலி மொழியிலும் வெவ்வேறு பொருள்களில் ஆளப்பட்டிருப்பது பரவலாகப் பலர்க்கும் தெரியாத செய்தியாகும்.

இந்தியா முழுவதும் தமிழ் பேசப்பட்ட சிந்துவெளி நாகரிகக் கால இறுதி முதல் வடநாட்டில் அரசாண்ட தமிழ் மன்னன் உதயணன் (கி.மு.700); வரை தமிழாகவே இருந்த வடநாட்டு மொழிகள் முற்றிலும் வடதமிழ் என்னும் பிராகிருதமாகவும் பாலி மொழியாகவும் திரிந்துவிட்டன.

புத்தர் கற்ற மொழிகளில் தமிழும் ஒன்று என்பதால் புத்தர் காலத்திலும் தமிழை வட இந்தியர் கற்றனர் என்பதை அறியலாம். ஆரிய அரசன் பிருகதத்தனுக்காகக் கபிலர் குறிஞ்சிப்பாட்டு எழுதினார்.

இந்தப் பின்னணியை விளங்கிக் கொண்டால் வட இந்திய மொழிகளில் ஊடாடிய தமிழ்ச் சொற் களை எளிதில் கண்டறியலாம். பரம் எனும் சொல் உயர்வு, மேலான வீட்டுலகம், மெய்ப்பொருளாகிய இறையுணர்வு, மெய்யுணர்வு எனப்பொருள்படுகிறது.

சிவனைப் பரன், பரம்பொருள் என்பர். இச்சொல் வடமொழியில் பரமம்-பிரம்மம் எனத் திரிந்தது. மெய்ப்பொருள் உணர்ந்த தவமுனிவனை பிரம்மண எனப் பாலி மொழியில் குறிப்பிட்டனர்.

புலால் தவிர்த்து கொல்லாமை இன்னா செய் யாமை அறங்களை மேற்கொண்டு, எலும்புந்தோலு மான தோற்றத்துடன் கடுந்தவம் செய்யும் முனிவனை மட்டும் குறித்த சொல்லாக பிரம்மண_ பிராம்மண சொல் பெருவழக்கூன்றி இருந்தது.

ஆரியர் இந்தியாவில் குடியேறிய பின் கி.மு.1000அளவில் கங்கைக் கரையிலும் மகதநாட்டிலும் குடியேறி உயிர்க்கொலை வேள்விகள் செய்யத் தொடங்கினர். வேத மந்திரங்களை உரத்துச் சொல்லுதல் எனும் பொருள் கொண்ட புருஹ் (பேசு, பாடு, போற்று); எனும் சொல்லிலிருந்து பிரஹ்பிராஹ்மன (உரத்துப் போற்றிப்பாடுபவன்); எனும் சமற்கிருதச் சொல் தோன்றியது.

பாலிமொழியிலுள்ள பிராமண எனும் சொல்லும் சமற்கிருதத்திலுள்ள அதே ஒலிப்புள்ள சொல்லும் சமயத்துறையில் உயர்ந்தோரைக் குறிக்கும் சொற் களாக மாறி மதிக்கத்தக்க பெரியவர் எனும் பொதுப் பொருள் பெற்றதால் சொல்லின் உட்பொருளாய்வில் யாரும் ஈடுபடவில்லை. புத்தமதம் இந்தியாவில் மறைந்து போனதால் தவம் செய்யும் துறவியைக் குறித்த பிராமண என்னும் பாலிச்சொல் வழக்கழிந்து போய்விட்டது.

புத்தபெருமான் தன்னுடைய தம்மபதத்தில் 26ஆம் அதிகாரத்திற்குப் பிராமணவருக்கம் (பிராஹ் மணவக்கோ); எனப்பெயரிட்டு பிராமணன் யார் என்பதைப் பாடல்களில் தெளிவாக்கியிருக்கிறார். இறுதிப் பாடலில் பிராமணன் என்பவன் புத்த முனிவன் என்பதைக் குறிக்க முனி என்னும் சொல் லையே பிராமணன் என்பதற்குப் பொருளாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

எல்லா உயிர்களிடமும் அருளறம் பூண்டவனும் உயிர்க்கொலை தவிர்த்தவனுமாகிய அந்தணனைப் பிராமணன் என்பது பாலி மொழியில் வேரூன்றிய வழக்காம்.

இந்தியப் பார்ப்பனர் அனைவரும் தம்மைப் பிராமணர் என அடையாளப்படுத்திக் கொள்கின் றனர். இந்தியாவில் ஒவ்வொரு சாதிக்கும் ஒரே குறிப் பிட்ட பெயர் சாதிப் பெயராக நிலவுகிறது. ஆனால் பார்ப்பனர் மட்டும் ஒவ்வொரு மொழியிலும் அந்தந்தப் பகுதி தாய்மொழியில் உயர்குடியினரைக் குறிக்கும் உயர்வான பெயர்களைத் தெரிந்தெடுத்துத் தமக்குக் கூடுதல் சாதிப்பெயர்களாகச் சூட்டிக்கொள்கின்றனர்.

வடநாட்டில் சாத்திரி, சர்மா, ஆசார்யா போலவும் தென்னாட்டில், ஐயர், ஐயங்கார், அந்தணன் போலவும் சாதிப் பெயர் சூட்டிக் கொண்டனர்.

நெல்லையில் பிள்ளை (பெரியவாச்சான் பிள்ளை); எனவும் ஈழத்தில் முதலியார் எனவும் தம்மை அடையாளப்படுத்திக் கொண்டனர். ஆனால் இந்திய அளவில் தம்மைப் பிராமணன் எனும் பொதுப் பெயரால் அழைத்துக் கொள்கின்றனர்.

உள்நாட்டு மொழியில் வெவ்வேறு சாதிப் பெயர்களும் இந்திய அளவில் ஒரே பொதுப் பெயரும் பார்ப்பனருக்கு வழங்கி வருவது ஏன் என்று எவரும் வினாத்தொடுக்கவில்லை.

எந்த ஊருக்குச் சென்றாலும் அங்குள்ள உயர்குடியினரைப் போன்றே தாமும் உயர்ந்த பிரி

வினர் எனக் காட்டுவதற்காகச் செய்யப்பட்ட சூழ்ச்சியாகவே இது அமைந்துள்ளது.

உயிர்க்கொலை யாகம் செய்வது ஆரியப் பண் பாடு. ஞானம் எனும் உயர்ந்த மெய்யுணர்வு பெறுவ தற்காகத் தவம் என்னும் ஓகம் செய்வது திராவிடப் பண்பாடு. இரண்டும் ஒன்றுக்கொன்று எதிரானவை.

பிரித்தி	பிரித்தி piritti, பெ.(n.) அன்னாசிப்பழம்; pineapple. [பிரி-பிரித்தி]
பிறிதா(கு)-தல்	பிறிதா(கு)-தல் piṟidākudal, செ.கு.வி.(v.t.) வேறாகுதல்; changing. [பிறிது+ஆகு]
பீலி	பீலி pīli, பெ.(v.i.) 1. மயில் தோகை, peacock's feathers 2. மலை; mountain. 3.பசுங்குருத்து, sprout. 4. கர்லிவரலிணை; ring. [பீல்-பீலி]
பீலிவளை	பீலிவளை pīlivaḷai, பெ.(n.) பெண்ணின் பெயர்; name of a woman. [பீலி+வளை]
புண்ணிய குமரன்	புண்ணிய குமரன் puṇṇiyagumaraṉ, பெ.(n.) காவிரிக்குக்கரை கட்டிய சோழன் கரிகாலன் வழிவந்ததெலுங்குச் சோழ மன்னன்; a Tamil king in Andhra Pradesh who claimed as a decendent of the great Sangam age Chola King Karikalan. [புண்ணியன்+குமரன்]
புத்தரி நன்மை	புத்தரி நன்மை puttarinaṉmai, பெ.(n.) புதிய நெல்லறுவடைத் திருநாள்; new harvest festival. குட. புத்தரி நம்மெ. [புது+அரி [நெல்லரிதாள்] + [விழா]]
புதை பானை	புதை பானை pudaipāṉai, பெ.(n.) வீட்டின் உள்ளறை மூலைச் சுவரில் உள்ளாகப் பதியப்பட்ட வாய் குறுகிய மட்கலம்; a narrow mouthed earthen pot set in the corner wall of the inner chamber of the house inolden days.(வடார்க்.வ);. [புதை+பானை]

புரடை	புரடை puraḍai, பெ.(n.) புன்செய் நிலம்; dryland. [புரை –புரடை]
புரவி நூல்	புரவி நூல் puravinūl, பெ.(n.) குதிரைகளைப் பற்றி கூறும் நூல்; a treatise on horses. "நூல்நெறி நுணங்கிய கால்நவில் புரவி" (அகம்.314); [புரம்-உயரம் புரவி-உயரமான குதிரை]
புரிந்துணர்வு	புரிந்துணர்வு purinduṇarvu, பெ.(n.) ஒரு குறிப்பிட்டபிரிவில் அல்லது துறையில் இரண்டு நிறுவனம் போன்றவற்றிற்கு இடையே செய்து கொள்ளப்படும் ஒப்பந்தம்; memorandam of understanding.
புல்லாற்றூர் எயிற்றியனார்	புல்லாற்றூர் எயிற்றியனார் pullāṟṟūreyiṟṟiyaṉār, பெ.(n.) கடைக்கழகப்புலவர்; poet of Sangam age. [புல்லாறு+எயிற்றியன்+ஆர்] எய்-எயினன்(வேடன்);-எயிற்றியன்.
புலத்துறை	புலத்துறை pulattuṟai, பெ.(v.i.) அறிவுத் துறை; faculties of academic branches. புலத்துறைமுற்றிய கூடலூர்க் கிழார் (ஐங்குறு); [புலம்+துறை]
புலைகுளி	புலைகுளி pulaiguḷi, பெ.(n.) இறந்தவரை அடக்கம் செய்துவிட்டுத் திரும்பும்போது குளிக்கும் குளியல்; bath taken after the burial is over. [புலை+குளி]
புளியிலைப்பொடி	புளியிலைப்பொடி puḷiyilaippoḍi, பெ.(n.) மிகச் சிறு மீன்வகை; a variety of very small fish. [புளி+இலை+பொடி]
புனி	புனி puṉi, பெ.(n.) கைத்தறி நெசவில் நாடா செல்லும் வழி; a loop in handloom weaving. [புல்-புன்- புனி]

பூஞ்சி ஆடு	பூஞ்சி ஆடு pūñjiāṭu, பெ.(n.) மயிலை நிறமுள்ள ஆடு; a goat or sheep of brown colour. [புல்லை-பூவன்-பூஞ்சி+ஆடு]
பூண்டரம்	பூண்டரம் pūṇṭaram, பெ.(v.i.) உடல் வெளுத்துக் காணப்படும் சோகை நோய்; anemic dropsy. [பாண்டு (வெண்மை); -பாண்டரம்-பூண்டரம்]
பூதன் சேர்ந்தன்	பூதன் சேர்ந்தன் pūtaṉcērndaṉ, பெ.(n.) கடைக் கழகக் காலத்திய இயற்பெயர்; a propername during the Sangam period. [(பூ-பூது- புதன் பூது பெருமை, துணிவு, ஆற்றல்); பூதன் சேந்தன்]
பூலாபிடி-த்தல்	பூலாபிடி-த்தல் pūlāpiḍittal, செ.கு.வி.(v.t.) துண்டில் கயிற்றுக்கு வலுவேற்றமரப்பட்டைச் சாறு பூசிப் பக்குவப்படுத்தல்; a method of restrengthening the rope. [பூலா+பிடி]
பூழியர் கோன்	பூழியர் கோன் pūḻiyarāṉ, பெ.(n.) பாண்டிய மன்னன்; Pandiyaking. [பூழி-ஒரு சிறு நாட்டின் பெயர்+அர்+கோன்]
பெட்டிப்பலகை	பெட்டிப்பலகை peṭṭippalagai, பெ.(n.) கைத்தறி நெசவில் நாடா தங்கும்பலகை; an implement in handloom weaving. [பெட்டி+பலகை]
பெண்டைபிடி-த்தல்	பெண்டைபிடி-த்தல் beṇḍaibiḍittal, செ.கு.வி. (v.i.) வீட்டில் கூரை அமைக்கும்போது மூங்கிலை இணைத்துக் கயிற்றால் கட்டிச் செல்லுதல்; to tie the bamboos in series while constructing a thatched roof of the house. [இண்டு-பிண்டு-பெண்டை+பிடி]

பெண்ணளி	பெண்ணளி peṇṇaḷi, பெ. (n.) திருமணம்; marriage. தெ. பெண்லி [பெண்+அளி] பெண்ணைப் பெற்றோர் மணமகனுக்கு அளிப் பதால் பெற்ற பெயர்.
பெண்வெற்றிலை	பெண்வெற்றிலை peṇveṟṟilai, பெ.(n.) வெற்றிலைவகை; a kind of betel. [பெண்+வெற்றிலை] பெண் வெற்றிலையின் பின்புற நரம்புகள் தெரியாது எனவும் ஆண் வெற்றிலையின் நரம்புகள் தெரியும் எனவும் கூறுவர்.
பெரந்தை	பெரந்தை perandai, பெ.(n.) பெரியப்பா, தந்தையின் அண்ணன்; father's elder brother. கொலா.பெரந்தை. [பெரு+அந்தை [தந்தை] – பெரந்தை]
பெரியஎழுத்து	பெரியஎழுத்து periyaeḻuttu, பெ.(n.) அகர உயிரெழுத்து; the first vowel 'a' in Tamil. [பெரிய+எழுத்து]
பெரிய சேர்வை	பெரிய சேர்வை periyacērvai, பெ.(n.) பெரிய கட்டு மரங்கள்; big and large catamaran. (மீனவ); [பெரிய+சேர்வை [சேர்த்துக் கட்டிய கட்டுமரம்]
பெருக்கை	பெருக்கை perukkai, பெ.(n.) துடைப்பம்; broom. மறுவவாரியல், விளக்குமாறு, துடைப்பம், துடைப்பக் கட்டை. க.பொரக்கெ. தெ.பொரக்க [பெருக்கு – பெருக்கை] [P]
பெருங்கதவனார்	பெருங்கதவனார் peruṅgadavaṉār, பெ.(n.) கடைக்கழகப் புலவர்; poet of sangam age. [பெரும்+கதவன்+ஆர்]

பெருங்காமணிவலை	பெருங்காமணிவலை peruṅgāmaṇivalai, பெ.(n.) வலையின் அடிப்பகுதியில் பெரிய மணிகள் கட்டப்பட்ட வலை; bells fixed net. [பெரும்+காய்+மணி+வலை]
பெருஞ்சித்திரனார்	பெருஞ்சித்திரனார் peruñjittiraṉār, பெ.(n.) 1.கடைக்கழகப் புலவர்; poet of sangamage. 2.தனித்தமிழ் வளர்த்த பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனார்; asavantandpuritan of chaste Tamil movement of 20th Century. [பெரும்+சித்திரன்+ஆர்] [D]
பெருவழிக்கல்	பெருவழிக்கல் peruvaḻikkal, பெ.(n.) பழந்தமிழ் நாட்டில் வணிகப் போக்குவரத்துக்காக அமைக்கப்பட்ட நெடுஞ்சாலையில் ஒரு காதத் தொலைவுக்கு (5 மைல்); ஒன்றாக நடப்பட்ட தொலைவுஎண் குறித்த கல்; mile stone (for fivemiles); erected on the high way of ancient Tamil land. "அதியமான் பெருவழி நாவல்தாவளத்துக்கு 29காதம்"(கல்);.
பெருவளநாடு	பெருவளநாடு peruvaḷanāṭu, பெ.(n.) கடல்கொண்ட குமரிநாட்டு நிலப்பகுதி; an area in the submerged kumariland. [பெரு+வள+நாடு]
பேகுல்	பேகுல் pēkul, பெ.(n.) பெருங்குடல்; large intestine. தெ. பேகுல் [பெரு-பே-பேகு-பேகுல்]
பேசா எழுத்து	பேசா எழுத்து pēcāeḻuttu, பெ.(n.) மந்திர ஒலியாகிய 'ஓம்' எனும் ஓசை sacred Tamil syllable OM'. [பேசாத-பேசா+எழுத்து] எழுத்து எழுந்து புறத்து இசைக்காமல் அ+உ+ம் எனப் பெரிய எழுத்தும் பிஞ்செழுத்தும் மகர மெய்யும் கூட்டி உள்ளிருந்து எழும் மெல்லிய ஓசை யாதலின் மந்திர எழுத்து எனப்பட்டது. இதன் வடிவம் சிந்து வெளி தமிழிலும் தமிழகப் பாறை ஓவியங்களிலும் எனக் காணப்படுகிறது.
பேந்தாவலை	பேந்தாவலை pēndāvalai, பெ.(n.) மிகப் பெரிய மீனைப்பிடிப்பதற்காகப் பின்னப்பட்ட பெரிய வலை; a big net. [பெரிய - பெந்து-பேந்து- பேந்தா+வலை]

பேய்மகள்	பேய்மகள் pēymagaḷ, பெ.(n.) வடிவில் பெருத்த பெண்; a woman of large size. [பெரு-பே-பேய்+மகள்]
பேராற்று நெடுந்துறையன்	பேராற்று நெடுந்துறையன் pērāṟṟuneḍunduṟaiyaṉ, பெ.(n.) கடல் கொண்ட குமரி நாட்டுத் தமிழ்ப் புலவர்; a Tamil poet of submerged Kumari land. [பேரு+ஆறு:நெடும்துறை+அன்]
பேரிசாத்தனார்	பேரிசாத்தனார் pēricāttaṉār, பெ.(v.i.) கடைக்கழகப் புலவர்: poet of sangam age. [பேரி+சாத்தன்+ஆர்]
பேரைப் பழம்	பேரைப் பழம் pēraippaḻm, பெ.(n.) கொய்யாப் பழம்; guava.(வடார்க்); [பிரை – பேரை+பழம்]
பேழ்-தல்	பேழ்-தல் pēḻtal, செ.கு.வி.(v.i.) பேசுதல்,சொல்லுதல், to speak, to say. த. பேழ் (பேசு); [பேழ்தல்-பிளத்தல், வாய் திறத்தல்-பேசுதல்]
பேள்-தல்	பேள்-தல் pēḷtal, செ.கு.வி.(v.i.) மலம் கழித்தல் to excrete. [பிள்-பேள்]
பையுள்திறம்	பையுள்திறம் paiyuḷtiṟam, பெ. (n.) பாலைப் பண்ணின் உட்பிரிவாகிய திறப் பண்களில் ஒன்று; a melody series of pāla tune. [பையுள்[வருத்தம்]+திறம்] பாணர் பாலைப்பண்ணில் பையுள்திறம் பாடி னால் செல்வக் கடுங்கோழிவாழியாதன் மிக விரும்பிக் கேட்பான். கனவோ என மருளும் வண்ணம்கொடை யளிப்பான் எனப் பதிற்றுப்பத்து கூறுகிறது.

பொகுட்டெழினி	பொகுட்டெழினி poguṭṭeḻiṉi, பெ.(n.) தகடுர் மன்னன் அதியமானின் மகன்; son of Adiyamānn. [பொகுட்டு+எழினி]
பொங்கலை	பொங்கலை poṅgalai, பெ.(n.) கருக்கொண்ட பெண் ஏழாம் மாதத்தில் ஏழு பானைகளில் பொங்கலிட்டு வழிபடும் இல்லத்து நன்னிகழ்ச்சி, a function of cooking rice in seven pots to workship the God on the seventh month of pregnancy. [பொங்கல் – பொங்கலை] பண்டைத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு வழிவந்த வளைகாப்பு (சீமந்தம்); நிகழ்ச்சி.
பொண்டுகன்	பொண்டுகன் poṇṭugaṉ, பெ.(n.) பெண் தன்மை வாய்ந்தவன், பேடி; other gender (வடார்க்); மறுவ திருநங்கை [பெண்டு-பொண்டு-பொண்டுகன்(கொ.வ.);]
பொத்தியார்	பொத்தியார் pottiyār, பெ.(n.) கடைக்கழகப் புலவர் பெயர்; a poet of sangam age. [புது-பொது-பொத்து [இளங்கதிர், இளமை,அழகு]- பொத்தி+ஆர்]
பொலி கிடாய்	பொலி கிடாய் poligiṭāy, பெ. (n.) இனம் பெருக்குவதற்காக வளர்க்கப்படும் ஆண் ஆடு; he-goat specially meant for breeding purpose. [பொலி+கிடாய்] [P]
பொலி தூற்று-தல்	பொலி தூற்று-தல் polidūṟṟudal, செ.குன்றாவி. (v.t.) நெல்லுடன் கலந்துள்ள பதரைத்துற்றி நீக்குதல்; to remove the unwanted in the heap of paddy with the help of blowing wind. [பொலி [நெற்குவியல்]+துற்றுதல்]
பொலுப்பு	பொலுப்பு poluppu, பெ.(n.) பயிராதல் அல்லது சினையாவதற்கு விலங்குகளிடம் தோன்றும் பாலுணர்ச்சி வெளிப்பாடு, அதிரகும் உணர்ச்சி; sexual desire or urge in animmals. "மாடு பொலுப்பு ஆகிவிட்டது" (கொங்.வ);. [பொல்-பொலி-பொலிப்பு-பொலும்பு]

பொழை	பொழை poḻai, பெ.(n.) 1ஆறு river. 2. அருவி; stream. ம.புழ. [புள்-புழை-பொழை]
பொறை மரம்	பொறை மரம் poṟaimaram, பெ.(n.) காவடி; load carrying balance pole. [பொறை+மரம்]
பொன்னகழ்-தல்	பொன்னகழ்-தல் poṉṉagaḻtal, செ.குன்றாவி (v.t.) பொன்னை நிலத்தடியிலிருந்தும் ஆற்றோரத்தி லிருந்தும் தோண்டி எடுத்தல்: to dig goldfrom the river bed. நீர்திகழ் சிலம்பின் நன்பொன் அகழ்வோன்.(அகம்:282);. [பொன்+அகழ்]
போக்கற்றான்	போக்கற்றான் pōkkaṟṟāṉ, பெ.(n.) வாழ வழி தெரியாத ஏமாளி, Sunsoft, easily deceivable humble person who knows no means of livelihood. [போக்கு+[அற்றவன்] அற்றான்] போக்கற்றவனைப்போக்கட்டான் எனத் திரித்து வழங்குவது கடுங் கொச்சை, விலக்கத்தக்கது.
போடுர்	போடுர் pōṭur, பெ.(n.) தருமபுரி மாவட்டத்தில் உள்ள சிற்றூர்; a village in Dharmapuri Dt.
மக்கள்பாட்டு	மக்கள்பாட்டு makkaḷpāṭṭu, பெ.(n.) இந்துத் தானிகுரலில்(தொனி);யில் அமைந்த ஒருவகை இசைப்பாட்டு (டப்பா பாட்டு); ; Tamil song attuned to Hindustan style of music [மக்கள்+பாட்டு]
மகவேற்பு	மகவேற்பு magavēṟpu, பெ.(n.) ஒருவர் மற்றொ ருவருடைய குழந்தையைச் சட்டப்படி தன்னு டைய குழந்தையாக ஏற்றுக் கொள்ளுதல் (சுவீகாரம்);; adoption of a child, [மகவு+ஏற்பு]

மங்கல மும்மி	மங்கல மும்மி maṅgalamummi, பெ.(n.) விடை(வைசாக); மாத வளர்பிறை மூன்றாம் பக்கலாகிய நன்னாள்(அட்சய திருதியை);; third tithi of the bright for tnight of vaisāgam, as securing merit to all deeds of virtue performed on that day. [மங்கலம்+மும்மி]
மஞ்சிபோ-தல்	மஞ்சிபோ-தல் mañjipōtal, செ.கு.வி. (v.i.) தொடர்ந்து இடித்தலால் நன்கு பொடியாகச் செய்தல்; to make nice powderto pounding continuously. [நைந்து-மைந்து-மஞ்சி+போ-]
மடிப்புப்பிடி-த்தல்	மடிப்புப்பிடி-த்தல் maḍippuppiḍittal, செ.கு.வி. (v.i.) சட்டை முதலியவற்றில் மடிப்பு வைத்துத் தைத்தல் (டக்குப் பிடித்தல்);; to tuck or sew folds in a garment. [மடிப்பு+பிடித்தல்]
மண்டிகோல்	மண்டிகோல் maṇṭiāl, பெ. (n.) களிகிண்டும் போது மட்பாண்ட ஏனத்துக்குப் பிடிப்பாக வைக்கும் சுகைக்கோல்; a cleft pole used while grindling boiled ragi preparation. [மண்டி+கோல்-மண்டியிட்டு களிக்கிண்ட உதவும் கவைக்கோல்]
மண்ணிப்பழம்	மண்ணிப்பழம் maṇṇippaḻm, பெ.(n.) மண் வண்ணத்தோலும், வெளிர்பழுப்புநிறச்சதைப் பகுதியுமுடைய சிறுபழம் (சப்போட்டா);; sapota plum. மறுவ, சீமை கிலுப்பை [மண்ணி+பழம்]
மணஉறவாடல்	மணஉறவாடல் maṇauṟavāṭal, பெ.(n.) மக்கள் திருமணத்தால் தொடர்புடைய பெற் றோர் உறவுகொள்ளுதல் (சம்பந்தங்கலத்தல்);; contracting relation-ship, as parents by marriage by their children. [மணம்+உறவாடல்]
மணக்கீரை	மணக்கீரை maṇakārai, பெ.(n.) கீரைவகை (புதினா);; mint. [மணம்+கீரை]
மணமண்	மணமண் maṇamaṇ, பெ.(n.) மணமுள்ள மண் (கஞ்சோற்பவம்);; a fragrant earth [மணம்+மண்]

மணமுறிவு	மணமுறிவு maṇamuṟivu, பெ.(n.) மணவிலக்கு பார்க்க;see maṇavilakku. [மண[ம்]+முறிவு]
மணவிலக்கு	மணவிலக்கு maṇavilakku, பெ.(n.) ஒரு திருமணத்தின் சட்டப்படியான முறிவு; divorce. மறுவ மணமுறிவு, தீர்வை, கழித்துக்கட்டல் [மண[ம்]+விலக்கு]
மணிஒடுக்கான்	மணிஒடுக்கான் maṇioḍukkāṉ, பெ.(n.) உடும்பு; a genus of large lizard. [மணி+ஒடுக்கான்]
மந்திரவளியோகம்	மந்திரவளியோகம் mandiravaḷiyōkam, பெ.(n.) மந்திரத்தோடு செய்யப்படும் வளிநிலை (சகர்ப்பபிராணாயாமம்);; restraint of breath practised with the use of mantras, [மந்திரம்+வளி+ஓகம்]
மயிர்ச்சுழி	மயிர்ச்சுழி mayircculi, பெ.(n.) a spiral growth ofhair found at a particular spot on the surface of the body of both the human and animal kingdoms and by examining it good or evil, fortune or misfortune is bound to be predicted. [மயிர்+சுழி]
மருத்துவக் கல்வி	மருத்துவக் கல்வி maruttuvakkalvi, பெ.(n.) மருத்துவத் துறைக் கல்வி , medical education, [மருத்துவம்+கல்வி]
மருளாடு-தல்	மருளாடு-தல் maruḷāṭudal, செ.கு.வி.(v.i.) தெய்வமேறிக் குறிசொல்லுதல்(சாமியாடுதல்);; to dance under the inspiration of a demon or deity and oracular responses, [மருள்+ஆடு]

மரைக்காடு	மரைக்காடு maraikkāṭu, பெ.(n.) தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள ஒரு சிற்றுர்; a village name in Tanjure district. "மானினத் துளொன்றான மரை மிக்கிருந்ததோர் அடவிப்பகுதி" - (வேதாரண்யம்);;
மழைகள்	மழைகள் maḻaigaḷ, பெ.(n.) பல்வேறு பெயர் கொண்ட மழைகள்; rains with different паппее, [மழை+கள்] 27 நாண்மீன்களின் பெயரிலமைந்த மழைகள். இக்காலத்தில் உழவர்களால் மகமழை, ஆயில்யமழை, ரோகிணிமழை உப்பைபமழை வக்கை மழை சித்த மழை சாந்தி மழை சாஉருட்பு மழை உக்கா
மறத்தண்டு	மறத்தண்டு maṟattaṇṭu, பெ.(n.) தண்டாயுதம் (கதாயுதம்);; club, mace. [மறம்+தண்டு] [P]
மறுப்பு-தல்	மறுப்பு-தல் maṟuppudal, செகுன்றாவி (v.t.) காட்டில் மேயவிட்ட கால்நடைகளை மாலையில் வீடு திரும்புவதற்காக மேய்ப்பாளன் எழுப்பும் ஒலியைக் குறிக்கும் வினைச்சொல்; a vert denoting the signal sound made by the cow herd to remind the cattle to tur.
மனவமைதி	மனவமைதி maṉavamaidi, பெ.(n.) மன அமைதி (சித்த சமாதானம்);; peace of mind, tranquility. [மன+அமைதி]
மாக்குச்சி	மாக்குச்சி mākkucci, பெ.(n.) கல்லேட்டில் எழுதப் பயன்படும் குச்சி வடிவக் கல் (சிலேட்டுக்குச்சி);; pencil like stone to write with on a slate. [மா+குச்சி]
மாந்தனுால்	மாந்தனுால் māndal, பெ.(n.) மாந்தனது தோற்றம், வளர்ச்சி, பழக்கவழக்கங்கள், நம்பிக்கைகள் பற்றி ஆராயும் அறிவுத்துறை: anthropology. [மாந்தன்+நூல்]
மாலாழி	மாலாழி mālāḻi, பெ.(n.) ஆயிரம் முனைகளுடைய திருமாலின் சக்கரப்படை (சகத்திரதாரம்);; discuss of Vishnu as thousand pointed. [மால்+ஆழி]

மாலை நிலை	மாலை நிலை mālainilai, பெ.(n.) உடன்கட்டை ஏறுகை (சக்கமனம்);; self immolation of a Hindu widow on her husband's funeral pyre. [மாலை+நிலை]
மாழைக்கோல்	மாழைக்கோல் māḻaikāl, பெ.(n.) அறுவைக்கு பயன்படும் வெள்ளி அல்லது செம்பி னாற் செய்த ஊசி(சோதனைக் கோல்);; surgeon's needle or instrument made of silver or copper. [மாழை+கோல்]
மாற்றுப் பெயர்	மாற்றுப் பெயர் māṟṟuppeyar, பெ.(n.) ஒரு பெயர்ச் சொல்லுக்கு அல்லது ஒரு பெயர்த் தொடருக்கு மாற்றாகப் பயன்படுத்தும் சொல்;pronoun. மறுவ. பகரப்பெயர் [மாறு-மாற்று+பெயர்]
மிகுநலம்	மிகுநலம் migunalam, பெ.(n.) மிகுபேறு(சௌ பாக்கியம்);; good fortune, hale and healthy. [மிகு+நலம்]
மிகு வெளிச்சம்	மிகு வெளிச்சம் miguveḷiccam, பெ.(n.) பேரொளி; brilliancy. [மிகு+வெளிச்சம்]
மிறைகோல்	மிறைகோல் miṟaiāl, பெ.(n.) களத்தில் கதிர் அல்லது வைக்கோலை ஈரங்காய்வதற்காக புரட்டிவிட உதவும் வளைந்த கம்பி பொருத்தப் பட்ட கோல்; an implement used by the agriculturists on the threshold. மறுவ. மெரகோல். [மிடை-மிறை+கோல்]
மின்னுந்து	மின்னுந்து miṉṉundu, பெ.(n.) மின்சார வண்டி (டிராம் வண்டி);; electrictrain. [மின்+உந்து] [P]
மினுப்பி	மினுப்பி miṉuppi, பெ.(n.) குங்கிலியத்தையும், கற்பூரத்தையும் ஒன்றாகக் கூட்டி பொடியாக்கி குழைத்துச் செய்யும் மின்னு நெய் செய்யும் வகை; spirit varnish prepared by mixing hot alcohol with 6 parts of piney dammer and one part of camphor. [மின்-மினுப்பி]

முக்குளியர்	முக்குளியர் mukkuḷiyar, பெ.(n.) கடலில் மூழ்கி (முங்கி);க் குளித்து முத்து, சிப்பி ஆகியவற்றை எடுப்பவர்கள்; pear collecting divers. மறுவ, குளியாளி [முங்கு+குளியர்]
முடிவு நிலை	முடிவு நிலை muḍivunilai, பெ.(n.) கருத்துகள், கோட்பாடுகள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் வரும் முடிவு; theoretical stage. [முடிவு+நிலை]
முதன்மை ஏவலர்	முதன்மை ஏவலர் mudaṉmaiēvalar, பெ.(n.) தலைமை ஏவலாளர் (தபேதார்);; head peon, [முதன்மை+ஏவலர்]
முது சொத்து ஏம வாழ்வு	முது சொத்து ஏம வாழ்வு mudusodduēmavāḻvu, பெ.(n.) மூதாதையர் சொத்தால் வாழும் நல்வாழ்க்கை (சுகவாசசீவனம்);; comfortable livelihood. [முது+சொத்து+ஏம+வாழ்வு]
முழுமேனியழகன்	முழுமேனியழகன் muḻumēṉiyaḻkaṉ, பெ.(n.) எல்லா உடலுறுப்புகளும் அழகாய் அமைந்தவன்(சர்வாங்கசுந்தரன்);; one perfect in every limb, embodiment of beauty. [முழுமேனி+அழகன்]
முழுவழிக்கை	முழுவழிக்கை muḻuvaḻikkai, பெ.(n.) உடல் முழுவதும் மயிர் மழிக்கை (சர்வாங்க சவரம்);; shaving the whole body. [முழு+மழிக்கை]
முழுவின்பம்	முழுவின்பம் muḻuviṉpam, பெ.(n.) முழு மகிழ்ச்சி (சொரூபானந்தம்);; perfect bliss. [முழு+இன்பம்]
முள்ளந்தண்டு நீர்க்கோவை	முள்ளந்தண்டு நீர்க்கோவை muḷḷandaṇṭunīrkāvai, பெ.(n.) முள்ளந்தண்டில் இறங்கி நிற்கும் ஊதை நீர் (கசேரு நீர்க்கோவை);; a collection of morbid fluid in the vertebral column-Hydrorochis. [முள்ளந்தண்டு+நீர்+கோவை]

முளரிப் பூ	முளரிப் பூ muḷarippū, பெ.(n.) இளஞ்சிவப்பு நிற இனிய மணமுள்ள அழகு ரோசா மலர்; thomy shrub bearing beautiful and sweet smelling flowers. [முளரி+பூ]
முற்கோள்	முற்கோள் muṟāḷ, பெ.(n.) ஒரு பொருள் பற்றிய உண்மை நிலையை ஏற்காமல் தானே கொண்டிருக்கும் தவறான அல்லது பொருந்தாத கருத்து; prejudice. [முன்+கோள்]
முற்றதிகாரஆவணம்	முற்றதிகாரஆவணம் muṟṟadikāraāvaṇam, பெ.(n.) எல்லாவற்றுக்குமாகக் கொடுக்கும் அதிகார ஆவணம் (சர்வமுக்தியார் நாமா);; a general power of attorney. [முற்று+அதிகார+ஆவணம்]
முற்றதிகாரம்	முற்றதிகாரம் muṟṟadikāram, பெ.(n.) தனி மாந்தன் அல்லது ஓர் அமைப்பு எல்லா அதிகா ரங்களையும் வைத்துக் கொண்டு அடக்கி ஆளும் முறை (சர்வாதிகாரம்);; dictatorship. [முற்று+அதிகாரம்]
முற்றெரிவு	முற்றெரிவு muṟṟerivu, பெ.(n.) முழுமையும் எரிக்கை (சர்வங்க தகனம்); ; burning the whole. [முற்று+எரிவு]
முன்வரைவு	முன்வரைவு muṉvaraivu, பெ.(n.) எழுத்து முதலியவற்றின் மாற்றத்திற்கும் திருத்தத் திற்கும் மேம்பாட்டுக்கும் உரியதுமான வரைவு இறுதிவடிவம்பெறாத முன் வரைவு draft. சட்ட முன் வரைவு. [முன்+வரைவு]
முறைமன்றம்	முறைமன்றம் muṟaimaṉṟam, பெ.(n.) நீதி மன்றம் (அதாலத்து);; court of justice.

முன்விழிப்பு	முன்விழிப்பு muṉviḻippu, பெ.(n.) விழிப்பு (சாக்கிரதை);; wakefulness, vigilence. [முன்+விழிப்பு]
மூடாடி விளக்கு	மூடாடி விளக்கு mūṭāṭiviḷakku, பெ..(n.) கண்ணாடிக் கூடு பொருத்திய மண்ணெண் ணெய் விளக்கு(சிமினி விளக்கு);; kerosene lamp with a chimney. [மூடு+ஆடி+விளக்கு]
மூடுமுகப்பிறப்பு	மூடுமுகப்பிறப்பு mūṭumugappiṟappu, பெ.(n.) முகத்தில் சவ்வு மூடிப்பிறக்கை (குல்லா யிட்டுப் பிறத்தல்);; birth of child with a piece of the amneolic membrane, occassionally covering its face like a veil being born with a caul. [மூடு+முகம்+பிறப்பு]
மூவிடப்பெயர்	மூவிடப்பெயர் mūviḍappeyar, பெ.(n.) தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை ஆகிய மூவிடங்களை உணர்த்தும் பகரப்பெயர்; personel pronoun. [மூவிடம்+பெயர்]
மெதுவுகால்	மெதுவுகால் meduvukāl, பெ.(n.) வளர்ப்பு விலங்குகளின் கால்பாதம் நடத்தற்கு இயலாத வாறு மென்மையாகிவிட்ட நிலை; the state of emaciation of thin skin at the bottom of the foot of the domestic animals. "மாட்டுக்கு மெதுவுகால் ஏற்பட்டதால் மேய்ச் சலுக்கு கொண்டு செல்ல முடியவில்லை" (உவ);. [மெல்-மெது-மெதுவு+கால்]
மெய்காப்புறை	மெய்காப்புறை meykāppuṟai, பெ.(n.) காப் புறை, கவசம்(கங்கடம்); ; armous, [மெய்+காப்பு+உறை]
மெய்ம்மப் பட்டறிவு	மெய்ம்மப் பட்டறிவு meymmappaṭṭaṟivu, பெ.(n.) மெய்மைகளின் குணங்களைஆன்மா காணும் ஓர் பட்டறிவு நிலை(தத்துவரூபம்);; a spiritual experience of the soul in which it is cognizant of the operations of the 36 tatvas
மெய்யறிவின்பம்	மெய்யறிவின்பம் meyyaṟiviṉpam, பெ.(n.) உளதாயிருத்தல் மெய்யறிவு இன்பம் என்னும் முக்குணம் 2ன் நிரம்பிய பரம்பொருள் (சச்சிதானந்தம்);; the supreme spirit, as having the threefold attributes of existence, knowledge and bliss. [மெய்+அறிவு+இன்பம்]
மெய்யுணர்வு அளவை	மெய்யுணர்வு அளவை meyyuṇarvuaḷavai, பெ.(n.) மெய்யுணர்வு விளக்கத்திற்காக மறை முதலியவற்றைக் கொண்டு அறியும் ஓர் அளவை (சத்தப்பிரமாணம்);; verbal authority, revelation or scripture, as a means of acquiring correct knowledge. [மெய்+உணர்வு+அளவை]

மேம்பட்ட அழகு	மேம்பட்ட அழகு mēmbaṭṭaaḻku, பெ.(n.) ஒளிவிடுதல் (சோபித்தல்);; to be beautiful, to be splendid, lustrious. [மேம்பட்ட+அழகு]
மேற்கானகர்	மேற்கானகர் mēṟgāṉagar, பெ.(n.) முறை மன்றம், ஆட்சியர் மற்றும் வட்டாட்சியர் அலுவலகம் ஆகியவற்றிலுள்ள ஆளுவ பணியாளர்க்குத் தலைவரான அதிகாரி(சிரத்தார்);; head officer of a court of justice or collectors office, head accountant of a Taluk, who has the general superintendance of the establishment. [மேல்+காணகம்]
மேனி இலக்கணம்	மேனி இலக்கணம் mēṉiilakkaṇam, பெ.(n.) ஆண் பெண் இருவருக்கும் வேண்டிய அங்க அமைப்பு (சாமுத்திரிகா லட்சணம்);; physical features of a beautiful woman or handsome man, physeognomy. [மேனி+இலக்கணம்]
மோட்டு மரி	மோட்டு மரி mōṭṭumari, பெ.(n.) விலா எலும்பு ஊனமுற்ற மாடு; a cow with a damaged rib. [முடு-மோடு-மோட்டு+பரி]
வண்னவான்வெடி	வண்னவான்வெடி vaṇṉavāṉveḍi, பெ.(n.) சீனவெடி (கொ.வ.); (டப்பாசு);; a kind of fire crackers. [வண்ண+வான்+வெடி]
வருவாய்மதிப்புஈடு	வருவாய்மதிப்புஈடு varuvāymadippuīṭu, பெ.(n.) வட்டாரம் அல்லது பண்ணையிலிருந்து கிடைக்கக் கூடிய தண்டலின் குத்து மதிப்பு (டவுல்);; estimate valuation, estimate of the amount of revenue which a district or estate may be expected to yield. [வருவாய்+மதிப்பு+ஈடு]
வரைவோலை	வரைவோலை varaivōlai, பெ.(n.) ஒருவருக்குப் பணம் வழங்குமாறு வைப்பகத்திற்குத் தரப்படும் எழுத்து வடிவிலான ஆணை; demand draft. [வரைவு+ஒலை]
வழக்கீடு	வழக்கீடு vaḻkāṭu, பெ.(n.) வழக்கு தொடுத்தல் (தகாதா);; law suit. [வழக்கு+ஈடு]

வழும்புக் காய்ச்சல்	வழும்புக் காய்ச்சல் vaḻumbukkāyccal, பெ.(n.) வயிற்றளைச்சலில் காணும் காய்ச்சல் (சீதக் கட்டு சுரம்);; fever in dysentery. [வழும்பு+காய்ச்சல்]
வழும்பு வலி	வழும்பு வலி vaḻumbuvali, பெ.(n.) வழும்புவலி (சீதக்கடுப்பு);; pain in the anus and lower abdomen due to dysentery. [வழும்+புவலி]
வளிநீர்	வளிநீர் vaḷinīr, பெ.(n.) இரைப்பை நீர் gastric juice. [வழி+நீர்]
வளி நோய்	வளி நோய் vaḷinōy, பெ.(n.) ஒரு வகை வாத(வளி); நோய்; a kind of gastric disease. த.வ. அழல் வளி [வளி+நோய்]
வறட்டுஅடை	வறட்டுஅடை vaṟaḍḍuaḍai, பெ.(n.) எண்ணெய் தடவாமல் நெருப்பில் வாட்டி எடுக்கப்படும் அடைபோன்ற உணவு(சுக்கா ரொட்டி);; a kind of adai roasted without using oil. [வறட்டு+அடை]
வாய்வெருவல்	வாய்வெருவல் vāyveruval, பெ.(n.) மறதியாக அல்லது அறியாமையின் வெளிப்பாடாகச் சொல்லக்கூடாதவற்றையும் சொல்லிவிடுதல்; to reveal what not to be spoken or exposed as a result of ignorance or forgetfulness. "வாய்வெருவலாக எல்லாவற் றையும் சொல்லிவிட்டார்" (உவ.);. [வாய்+வெருவல்]
வாயால்கெடல்	வாயால்கெடல் vāyālkeḍal, தொ.பெ.(vbl.n.) சொல்லக்கூடாததைச் சொல்லித் துன்பத்திற்குள்ளாதல்; inviting trouble by loose talk. 2. தவளை கத்துதலின் வாயிலாகத் தன் இருப்பிடத்தை பகை உயிரிகளுக்குத் தெரிவித்து உயிரிழத்தல்; forg denoting its location toenemies by croaking. "நுணலும் தன் வாயாற் கெடும்(பழ.); தன் வாயாற் கெடும் (பழ.);. [வழி+நீர்] தவளையைத் தின்ன நினைக்கும் வௌவால் தவளை கத்தும் வரை காத்திருக்கும். தவளை

வான்செலல் அறிவர்	வான்செலல் அறிவர் vāṉcelalaṟivar, பெ.(n.) வான்வழியே நினைத்தவிடம் செல்ல வல்ல சித்தர்(கமன சித்தர்);; siddhar reputed to have the super natural power of freely traversing through space. [வான்+செலல்+அறிவர்]
வான் செலவாற்றல்	வான் செலவாற்றல் vāṉcelavāṟṟal, பெ.(n.) வான்வழி நினைத்தவிடம் செல்லும் ஆற்றல் (வின்);(கமன சித்தி);; supernatural power of freely traversing through space. [வான்+செலவு+ஆற்றல்]
வானுலா	வானுலா vāṉulā, பெ.(n.) வானத்தில் உலா வகை (ககன சாரிகை);; aerial travel. [வான்+உலா]
வானுலாவி	வானுலாவி vāṉulāvi, பெ.(n.) வானத்தில் கற்றித் திரிபவன்-ள் (ககன சாரி);; one who travels through the air, aeronaut. [வான்+உலாவி]
வானூர்திப் பணிப்பெண்கள்	வானூர்திப் பணிப்பெண்கள் vāṉūrtippaṇippeṇkaḷ, பெ.(n.) வானூர்தியில் பயணி களுக்குப் பணிவிடை செய்யும் பெண்கள்; air hostess.
வானூர்தி முனையம்	வானூர்தி முனையம் vāṉūrtimuṉaiyam, பெ.(n.) பல்வேறு நாட்டைச் சேர்ந்த வானூர்திகள் வந்துபோகுமிடம்: an airport.
விடா வினை நோய்	விடா வினை நோய் viṭāviṉainōy, பெ.(n.) யாதொரு காரணமுமில்லாமலே ஏற்பட்டு ஊழ்வினை தன்னைவிட்டகல அதுவும் கூடவே உடம்பை விட்டகலும் ஊழ்வினை நோய்(கர்ம நோய்);; disease coming on without any apparent cause and dissappeang with the extinction of karma. [விடா+வினை+நோய்]
விண்ணானம்	விண்ணானம் viṇṇāṉam, பெ.(n.) 1. விரிவுரை, விளக்கம்; a narration, detailed commentary. 2. வேண்டாத விளக்கம்; unnecessary explanation. அவன் விண்ணாணம் பேசுகிறான் (இ.வ.); [விள்-விண்-விண்ணாணம்]

விந்திகை	விந்திகை vindigai, பெ.(n.) வெண்கலக்குடம், metal pot made of bronze. க. பிந்திதெ. [வள்-விள்-விந்து-விந்திகை]
வியர்வையுண்டாக்கி	வியர்வையுண்டாக்கி viyarvaiyuṇṭākki, பெ.(n.) வியர்வை பிறப்பிக்கும் மருந்து (சுவேதகாரி);; diaphoietics. [வியர்வை+உண்டாக்கி]
விரி சிறைக்கை	விரி சிறைக்கை virisiṟaikkai, பெ.(n.) பறவை தன் சிறகுகளை சமப்படுத்துவது போல் இரு கைகளையும் இருபுறத்தும் விரித்துக் காட்டும் நாட்டிய வகை(டோளக்கை); ; a pose which consists in extending the hands on both sides in imitation of a bird balancing itself on its wings. [வில்+சிறை+கை]
விருப்பாவணம்	விருப்பாவணம் viruppāvaṇam, பெ.(n.) இறப்பிற்குப் பின் நடைமுறைப்படுத்தக் கோரி எழுதும் விருப்பாவணம் (உயில்: bill, legal declaration of a person's intensions, totake effect after his death. [விருப்பு+ஆவணம்]
விழாப்பறை	விழாப்பறை viḻāppaṟai, பெ.(n.) விழாக்களில் காளை மாட்டின் முதுகிலேற்றி வைத்து அடிக்கும் கொட்டு (டமாயி); ; keltle drums mounted on an ox and beaten, as in processions. மறுவ. ஏற்றுப்பறை [விழா+பறை]
விழிப்புநிலை	விழிப்புநிலை viḻippunilai, பெ.(n.) ஆதன் புருவ நடுவில் நின்று கோட்பாடுகளுடன் கூடி நுகர்ச்சியில் மெத்தென நிற்கும் நிலை (சாக்கிரம்);; waking state in which the soul is in the forehead with all its faculties active. [விழிப்பு+நிலை]
விழிப்புவளி	விழிப்புவளி viḻippuvaḷi, பெ.(n.) பத்து உடல் வழிகளும், இமைத்தல், விழித்தல்களைச் செய்யும் காற்று (கூர்மன்);; the vitalair of the body which causes closing and opening of eyelids one of taša-wayu. [விழிப்பு+வளி]

விழிப்பேந்துகள்	விழிப்பேந்துகள் viḻippēndugaḷ, பெ.(n.) பொறிகள், புலன்கள், தன் மாத்திரைகள் உயிர்வளி ஆதன் எனும் விழிப்புணர்வுக்கு உரிய கருவிகள் (சாக்கிரக் கருவி);; agentor elements operating in the state of waking, as organs of action, of sense and of mind, vital airs and soul. [விழி+பேந்துகள்]
விழைந்தேற்றல்	விழைந்தேற்றல் viḻaindēṟṟal, செ.குன்றாவி (v.t.) ஒப்புதல் வழங்குதல்(சுவீகரித்தல்);; to agree, accept. 2. உட்கொள்ளுதல்; totake in imbibe. 3. ஈவுப் பிள்ளையாக ஏற்றுக் கொள்ளல்; adopt. 4. தனக்குரியதாக்குதல்; make one's own adopt an idea scheme etc., [விழைந்து+ஏற்றல்]
விழைவு மடல்	விழைவு மடல் viḻaivumaḍal, பெ.(n.) நிலம் முதலிய பெறற் பொருட்டு அரசாங்கத்தார்க் குச்செய்து கொள்ளும் வேண்டுகோள் (தர்க்காத்து);; tender representation of petition, as for an assignment of land, for the cultivation of land, for forming only branch of the revenue, application as for an appointment. [விழைவு+மடல்]
விற்கையன்	விற்கையன் viṟkaiyaṉ, பெ.(n.) வில்லைக் கையிலுடைய திருமால் (சாரங்கபாணி);, Tirumal as holding sarangam in his hand. [வில்+கையன்]
வினையகல் வியப்பு	வினையகல் வியப்பு viṉaiyagalviyappu, பெ.(n.) அருக சமயத்தார் கூறும் வியப்பு மூன்றனுள் வினை நீங்குகையாகிய வியப்பு (சீவக.28,3;உரை);; pre-eminence arising from annihilation of all karma, one of three aticayam. [வினை+ அகல்+வியப்பு]
வீண்பகட்டன்	வீண்பகட்டன் vīṇpagaṭṭaṉ, பெ.(n.) இடம்பன் (டாம்பிகன்);; fop, ostentatious person. [வீண்+பகட்டன்]
வீறார்ந்த குரல்	வீறார்ந்த குரல் vīṟārndagural, பெ.(n.) பொரு ளார்ந்த செய்யுள் (வின்); (கம்பீரவாக்கு);: superior style of writing, pregnant with meaning. 2. எடுப்பான குரல்; manly authoritative majestic voice, grave intonation. [வீறார்ந்த+குரல்]

வெட்டுக்கறிக்காரன்	வெட்டுக்கறிக்காரன் veṭṭukkaṟikkāraṉ, பெ.(n.) வெட்டுக் கறியாளன் பார்க்க;see vettu-k-kariyalan. [வெட்டு+கறி+காரன்]
வெட்டுக் கறியாளன்	வெட்டுக் கறியாளன் veṭṭukkaṟiyāḷaṉ, பெ.(n.) ஆடுமாடுகளை வெட்டி இறைச்சியை விற்பவன், கசாப்புக்காரன், butcher. [வெட்டு+கறியாளன்]
வெட்டுக்கிடங்கு	வெட்டுக்கிடங்கு veḍḍukkiḍaṅgu, பெ.(n.) ஆடு மாடுகள் அடிக்குமிடம் (கசாப்புக் கிடங்கு);; slaughter-house. [வெட்டு+கிடங்கு]
வெண்டுறைப்பாட்டு	வெண்டுறைப்பாட்டு veṇṭuṟaippāṭṭu, பெ.(n.) கூத்து வகைகளுக்கு உரிய பாட்டு; a song composed for dance varieties.
வெவ்வை	வெவ்வை vevvai, பெ.(n.) உயர்ந்த முடிப் போர்வை (சால்வை);; fine shawl. [வெம்-வெவ்-வெவ்வை]
வெள்ளணி நாள்	வெள்ளணி நாள் veḷḷaṇināḷ, பெ.(n.) பிறந்த நாள் பெருவிழா (சயந்தி);; birth_day celebration. [வெள்+அணி+நாள்]
வெள்ளாடைச் சமணர்	வெள்ளாடைச் சமணர் veḷḷāṭaiccamaṇar, பெ.(n.) வெள்ளாடை அணிந்த சமண முனிவர் (சுவேதாம்பரர்);; Jaina medicants clad ir white robe tigambaram. [வெண்மை+ஆடை+சமணர்]
வெள்ளி நோட்டம்	வெள்ளி நோட்டம் veḷḷinōṭṭam, பெ.(n.) வெள்ளிக்கு (சுக்கிரன்); உரிய இருபதாண்டு ஆட்சிக் காலம் (சுக்கிரதசை);; the period 20 years in which venus excercise its influence. 2. நல்லகாலம்; period of great prosperity. [வெள்ளி+நோட்டம்]

வெள்ளிமறை	வெள்ளிமறை veḷḷimaṟai, பெ.(n.) இரவில் வெள்ளிமீன் கண்களுக்குப்புலப்படாத காலம் (சுக்கிரன்பாடு);; the time of the year when sukra is invisible at nights. [வெள்ளி+மறை]
வெற்றிகொண்ட சோழன்	வெற்றிகொண்ட சோழன் veṟṟigoṇṭacōḻṉ, பெ.(n.) முதலாம் இராச இராசன் சிறப்புப் பெயர் (சயங்கொண்ட சோழன்);; surname of the chola king Raja Raja. [வெற்றி+கொண்ட+சோழன்]
வேகமானி	வேகமானி vēkamāṉi, பெ.(n.) கப்பல் வேகத்தை அளக்குங் கருவி(டப்பு); , log an instrument for ascertaining the speed of a ship. [வேகம்+மானி]
வேளாண்கோ	வேளாண்கோ vēḷāṇā, பெ.(n.) தலைமைக் குடியானவன் (வின்);; head ryot, hereditary cultivator.
அக்கமம்	அக்கமம் akkamam, பெ. (n.) பொறுமையின்மை, (சிந்தா.நி. 31);; impatience. [Skt. a-ksamā → த. அக்கமம்.]
அக்கரகாலம்	அக்கரகாலம் akkarakālam, பெ. (n.) தாள அளவை; chief unit of time. [அக்கரம்+காலம்.] [Skt. a-ksara → த. அக்கர(ம்);.]
அக்கரச்சுதகம்	அக்கரச்சுதகம் aggaraccudagam, பெ. (n.) ஒருபொருள் பயப்பதோர் சொற்கூறி, அச்சொல்லில், ஒரோ ரெழுத்தாக நீக்க, வேறுவேறு பொருள் பயக்கும் சித்திரப்பா (தண்டி. 95;யாப். வி. ஒழிபி. 1, உரை.);; verse composed with a play on words, a word by gradual elimination becoming different words with different meaning, as in kanakari, nakari, kari, or palavi, pala, pa. த.வ. நீங்கெழுத்துப்பா [அக்கரம் + சுதகம்.]
அக்கரதாரணை	அக்கரதாரணை akkaratāraṇai, பெ. (n.) தொண்பது (ஒன்பது); வகைச் சிவவோகங்களில் (தாரணையுள்); ஒன்று (யாப். வி. 96, பக். 516);; one of navataranai, practised by Saiva Yogis. [அக்கர(ம்); + தாரணை.] [Skt. ak sara + dharana → த. அக்கரதாரணை.]

அக்கரதீபம்	அக்கரதீபம் akkaratīpam, பெ. (n.) வட மொழியிலுள்ள ஐம்பத்தோ ரெழுத்துகளைக் குறிக்குமுகத்தான் கோயிலிலேற்றப் பெறும்ஐம்பத்தொரு விளக்கு; row of 51 lights set up in temples, as representing the 51 letters of the Skt. alphabet. முப்பது விளக்கு ஏற்றுவது தமிழ் மரபு. 30 lights representing Tamil tradition. த.வ. எழுத்து விளக்கு. [Skt. a-ksara → த. அக்கரம்.] [தீ → தீவம் → Skt. dipa → த. தீபம்.]
அக்கரவர்த்தனம்	அக்கரவர்த்தனம் akkaravarttaṉam, பெ. (n.) ஒருபொருள் பயப்பதோர் சொற்கூறி அச்சொல்லோடு, ஒரோ ரெழுத்தாகக் கூட்ட வேறுவேறு பொருள் பயக்கும் சித்திரப் பா (பி.வி. 26, உரை.);; verse composed with a play on words, a word by gradual addition becoming different words with different meaning, as in kam, nagam, kanagam, kokanagam, or ka, kavikaviri. த.வ. சேர்ப்பெழுத்துப்பா
அக்கரவர்த்தி	அக்கரவர்த்தி akkaravartti, பெ. (n.) அக்கரவர்த்தனம் பார்க்க;see akkara-varttanam. த.வ. சேர்ப்பெழுத்துப்பா [Skt. a-ksara + vrddhi → த. அக்கரவர்த்தி.]
அக்கரவிந்து	அக்கரவிந்து akkaravindu, பெ. (n.) நால்வகைச் சொற்களுள், ஒன்றாயதும், உந்தி யினின்று முகிழ்த்து, நெஞ்சகத்தைச் சென்றடைவதுமான இசைவடிவிலமைந்த ஒலி வடிவெழுத்து (அஷ்டப்பிரக. இரத்தின. 40);; Sound from the navel, One of four kinds of vakku. [அக்கர(ம்); + விந்து.]
அக்கரவிலக்கணம்	அக்கரவிலக்கணம் akkaravilakkaṇam, பெ. (n.) அறுபத்து நன்கு கலைகளுள் ஒன்றாகிய எழுத்திலக்கணம்; orthography one of sixty four arts. [அக்கரம் + இலக்கணம்.] [Skt. a-ksara → த. அக்கரம்.] இலக்கு → இலக்கணம் → Skt. laksana.
அக்கரா	அக்கரா akkarā, பெ. (n.) அக்கரகாரமென்னும் மருந்து வேர்; pellitory root. [U. akarkarha → த. அக்கரா.]
அக்கராலத்தி	அக்கராலத்தி akkarālatti, பெ. (n.) வடமொழியிலுள்ள 51 எழுத்துக்களைக் குறிக்கும் கோயில் தீவவகை (குற்றா. கல சிவபூசை. 48.);; row of 51 lights set up in temples as representing the 51 letters of the Skt. alphabet. [அக்கர(ம்); + ஆலத்தி.] [Skt. a-ksara → அக்கர(ம்);.] [ஆலா → ஆலாத்து → ஆலாத்தி → Skt. aratti.]

அக்கரோட்டு	அக்கரோட்டு akkarōṭṭu, பெ. (n.) மரவகை English walnut. [U.akhrot → த. அக்கரோட்டு.]
அக்கல்	அக்கல் akkal, பெ. (n.) 1. அறிவு; wisdom sensibility. 2. செய்தி (சென்னை);; news. [Ar. aql → த. அக்கல்.]
அக்காத்தி	அக்காத்தி akkātti, பெ. (n.) திக்கற்றவன்; one without resources or friends. அவன் அக்காத்தியாய்த் திரிகிறான் (இ.வ.);. த.வ. திக்கிலி, போக்கிலி. [Skt. a-gati → த. அக்காத்தி.]
அக்கிசசூர்	அக்கிசசூர் akkisasūr, பெ. (n.) கண்ணோய் வகையு ளொன்று; disease of the eye. [Skt. akshi+sa-sur → த. அக்கிசசூர்.]
அக்கியானம்	அக்கியானம் akkiyāṉam, பெ. (n.) அஞ்ஞானம் பார்க்க;see annanam. [Skt. agnanam → த. அக்கியானம்.]
அக்கியானி	அக்கியானி akkiyāṉi, பெ. (n.) 1. அறிவிலி; person without spiritual knowledge. 2. புறச்சமயத்தான்; heathen. த.வ. அஞ்ஞானி. [Skt. a-jnanin → த. அக்கியானி.]
அக்கிரகண்ணியன்கி	அக்கிரகண்ணியன்கி aggiragaṇṇiyaṉgi, பெ. (n.) முதல்வனாக மதிக்கப்படுபவன்; one who is considered foremost, highest in rank. "மகா வீரர்க்கெல்லாம் அக்கிர கண்ணியன்" (சி.சி. பாயி. சிவாக்.);. [அக்கிர(ன்); + கண்ணியன்.] [Skt. agra → த. அக்கிர(ன்);.] கண் → கண்ணியம் → கண்ணியன் → Skt. ganya.

அக்கிரகத்தம்	அக்கிரகத்தம் aggiragattam, பெ. (n.) 1. கை நுனி; the extremity of the arm. 2. வலக்கை; the right hand (சா.அக.);. [Skt. agra + hasta → த. அக்கிரகத்தம்.]
அக்கிரகாரப்பிரதிட்டை	அக்கிரகாரப்பிரதிட்டை akkirakārappiradiṭṭai, பெ. (n.) பார்ப்பனக் குடிகளை வீடுகட்டிக் குடியேற்றுகை; establishment of a number of Brahmin families in a village, one of sapda-sandanam. [Skt. agra-hara+prati-stha → த. அக்கிரகாரப் பிரதிட்டை.]
அக்கிரகாரம்	அக்கிரகாரம் akkirakāram, பெ. (n.) 1. பார்ப்பனர் வாழும் குடியிருப்பு; the area in a village or town where Brahmin traditionally live. 2. முற்காலத்தில் பார்ப்பனர்க்குக் கொடுக்கப்பட்ட இறையிலியூர் (M.M);; village formerly allotted to Brahmins at a favourable assessment or rent free. த.வ. பார்ப்பனச்சேரி. [Skt agra-hara → த. அக்கிரகாரம்.]
அக்கிரகாரவாடை	அக்கிரகாரவாடை akkirakāravāṭai, பெ. (n.) பெரும்பாலும் பார்ப்பனரும் சிறுபான்மை பிற இனத்தவரும் பயன்கொள்ளும் பொருட்டு, இறையிலியாக விடப்பட்ட ஊரகப்பகுதி (W.G.);; part of a village exempt from revenue, usually owned by Brahmins but sometimes by other classes. [அக்கிரகார(ம்);+வாடை.] [Skt. agra-hara → த. அக்கிரகார(ம்);.]
அக்கிரகோடி	அக்கிரகோடி akkiraāṭi, பெ. (n.) நண்பகல் வரி(ரேகை);க்கும் உச்சிக்கோட்டுக்கும் இடையேயுள்ள சக்கரவாளத்தின் பகுதி (பாண்டி.);; [அக்கிரம்); + கோடி.] [Skt. agra → த. அக்கிர(ம்);.] கோடு → கோடி.
அக்கிரச்சா	அக்கிரச்சா akkiraccā, பெ. (n.) கோள், விண்மீன் முதலியன நேர்கிழக்கிற்கு வடபுறமாவது தென்புறமாவது விலகியுதிக்கும் போது அவ்விடத்துக்கும் நேர் கிழக்கிற்கும் இடையிலுள்ள வட்டப் பகுதியின் குறுக்களவு வகை (வின்.);; [Skt. agra +jya → த. அக்கிரச்சா.]
அக்கிரசங்கை	அக்கிரசங்கை1 akkirasaṅgai, பெ. (n.) தகுதி முதன்மைபற்றி ஒருவற்கு நடத்தும் மதிப்புரவு; honours paid to the first in rank. [Skt. agra + sankhya → த. அக்கிரசங்கை.] அக்கிரசங்கை2 akkirasaṅgai, பெ. (n.) 1. கணைக்காலின் முன் பாகம்; the anterior border of the leg from the ankle to the knee, shin. 2. முன்தொடை; the front portion of thigh (சா.அக.);. [Skt. agra + sanga → த. அக்கிரசங்கை.]

அக்கிரசந்தானி	அக்கிரசந்தானி akkirasandāṉi, பெ. (n.) வாழ்பவர்களுடைய நன்மை தீமைகளெழுதப் படுவதாகக் கூறப்படும் கூற்றுவனுடைய குறிப்பேடு; register of good and bad actions of all beings, maintained by Yama. [Skt. agra + samdhåni → த. அக்கிரசந்தானி.]
அக்கிரசம்பாவனை	அக்கிரசம்பாவனை akkirasambāvaṉai, பெ. (n.) முதல் பரிசில்; priority of attention, because of rank, priority in presentation of gifts, as a mark of honour. [Skt. agra + sambhåvanå → த. அக்கிர சம்பாவனை.]
அக்கிரசருமம்	அக்கிரசருமம் akkirasarumam, பெ. (n.) 1. நுனித்தோல்; the foreskin. 2 ஆண்குறியின் நுனித்தோல்; the foreskin of the penis, prepuce (சா.அக.);. [Skt. agra + carman → த. அக்கிரசருமம்.]
அக்கிரசன்	அக்கிரசன் akkirasaṉ, பெ. (n.) உடன்பிறப்புகளுள் மூத்தவன்; elder brother, first-born. த.வ. தமையன். [Skt. agra-ja → த. அக்கிரசன்.]
அக்கிரசன்மன்	அக்கிரசன்மன் akkirasaṉmaṉ, பெ. (n.) 1. தமையன்; elder brother. 2. பார்ப்பான்; Brahmin. [Skt. agra - ja → த. அக்கிரசன்மன்.]
அக்கிரசா	அக்கிரசா akkiracā, பெ. (n.) அக்கிரச்சா (வின்.); பார்க்க;see akkiracca. [Skt. agra + jya → த. அக்கிரசா.]
அக்கிரசாலை	அக்கிரசாலை akkiracālai, பெ. (n.) பார்ப்பனர்க்கு உணவளிக்குமிடம் (Insc.);; feeding-house for Brahmins. [அக்கிர(ம்); + சாலை.] [Skt. agra → த. அக்கிரம்.] சால் → சாலை.

அக்கிரசாலைப்புறம்	அக்கிரசாலைப்புறம் akkiracālaippuṟam, பெ. (n.) பார்ப்பனர்க்கு உணவளிக்கும் பொருட்டு வேந்தனால் விடப்பெறும் இறையிலி நிலம் (Insc.);; endowment land to provide a feeding-house for Brahmins. [அக்கிர(ம்); + சாலைப்புறம்.] [Skt. agra → த. அக்கிர(ம்);.] தமிழர் வரலாற்றில் இடைக்காலத்தில் தோன்றிய வழக்கம்.
அக்கிரசூதகம்	அக்கிரசூதகம் aggiracūtagam, பெ. (n.) மங்கையின் முதற்பூப்பு; the first menstruation (சா.அக.);. [Skt. agra + sutaka → த. அக்கிரசூதகம்.]
அக்கிரணி	அக்கிரணி akkiraṇi, பெ. (n.) முதல்வன் (சம்.அக.);; leader, foremost person. [Skt. agra-ni → த. அக்கிரணி.]
அக்கிரணிவாசி	அக்கிரணிவாசி akkiraṇivāci, பெ. (n.) அமுக்கிரா; horse-root or Indian – winter-cherry – Physalis somni fera alias withania somnifera (சா.அக.);.
அக்கிரதாம்பூலம்	அக்கிரதாம்பூலம் akkiratāmbūlam, பெ. (n.) மதிப்புரவின் பொருட்டு முதற்கண் கொடுக்கும் தாம்பூலம்; priority in presentation of pānsupāri. [அக்கிர(ம்); + தாம்பூலம்.] [Skt. agra → த. அக்கிர(ம்);.] தம்பலம் → தாம்பூலம் → Skt. tambula.
அக்கிரபாசம்	அக்கிரபாசம் akkirapācam, பெ. (n.) 1. முன் பக்கம்; the fore part of anything. 2. நுனி; the extreme point of anything. 3. உடம்பின் முன் உறுப்பு அதாவது கை, கால்; one of the extremities of an animal body, namely the arm or the leg, especially the latter (சா.அக.);. [அக்கிர(ம்); + பாசம்.]
அக்கிரபூசை	அக்கிரபூசை akkirapūcai, பெ. (n.) முதன் மதிப்புரவு; first act of reverence. [அக்கிர(ம்); + பூசை.] [Skt. agra → த. அக்கிர(ம்);.] பூசு → பூசை → Skt. puja.

அக்கிரம்	அக்கிரம்1 akkiram, பெ. (n.) திருப்படையல்; sacred meal, food-offering. "போழங் குமர னமைச்ச அக்கிரம்" (T.A.S. iii. 166);. [Skt. agra → த. அக்கிரம்.] அக்கிரம்2 akkiram, பெ. (n.) 1. நுனி; tip. "தருப்பை கைக்கொண்டக்கிரங் கிழக்கதாக" (இரகு. கடி. 79.);. 2. உச்சி; the upper part of anything especially the head in an animal. 3. மேற்பாகம்; the front side of anything. 4. சிறப்பு முதன்மை; that which is foremost, first 5. கோள் கீழ் மேல்வீதி அகறல் (வின்.);; 6. இரந்து பெற்ற நாலு கவள வுணவு (பிச்சை); (கூர்மபு. நித்திய கன். 17);; four handful of food given as alms. [த. அகரம் (முதன்மை); → Skt. agra → த. அக்கிரம்.]
அக்கிரமச்சா	அக்கிரமச்சா akkiramaccā, பெ. (n.) அக்கிரச்சா (வின்.); பார்க்க;see akkiracca. [Skt. agrima + jya → த. அக்கிரமச்சா.]
அக்கிரமச்சியை	அக்கிரமச்சியை akkiramacciyai, பெ. (n.) அக்கிரச்சா (வின்.);;பார்க்க;see akkiraccȧ. [Skt. agrima + jya → த. அக்கிரமச்சியை.]
அக்கிரமசூதகம்	அக்கிரமசூதகம் aggiramacūtagam, பெ. (n.) 1. முறைமைக்கு எதிராகக் காணும் மாதவிலக்கு; menstruation which does not recur at proper intervals, irregular menstruation. 2. அகாலசூதகம்;see agala-südagam (சா.அக.);. [Skt. a+krama + sudaka → த. அக்கிரமசூதகம்.]
அக்கிரமண்டபம்	அக்கிரமண்டபம் akkiramaṇṭabam, பெ. (n.) கோயிலின் முகமண்டபம்; front hall of a temple. "திருவக்கிர மண்டபமும் செய்தான்" (புதுக்.கல். 634);. [அக்கிர + மண்டபம்.] [Skt. agra → த. அக்கிர(ம்);.] மண்டகம் → மண்டவம் → மண்டபம் → Skt. mandapa. [P]
அக்கிரமதேவியார்	அக்கிரமதேவியார் akkiramatēviyār, பெ. (n.) அரசமா தேவி (M.E.R. 165 of 1925);; the chief queen. [அக்கிரம் + தேவியார்.] [Skt. agra → த. அக்கிரம.]

அக்கிரமப்பிரசவம்	அக்கிரமப்பிரசவம் akkiramappirasavam, பெ. (n.) இயற்கை நிலைக்கு வேறுபட்ட மகப்பேறு; labour differing from its natural state by its difficulty, duration or danger involved, preternatural labor (சா.அக.);. த.வ. கொடுமகப்பேறு. [Skt. a-krama+pra-sava → த. அக்கிரமப் பிரசவம்.]
அக்கிரமப்பிரேதவடக்கம்	அக்கிரமப்பிரேதவடக்கம் akkiramappirētavaḍakkam, பெ. (n.) பாம்பு முதலிய நச்சுயிரிகளால் கடியுண்டு சிலநேரங்களில் உயிரடங்கிப் பிணத்தைப்போல் கிடக்கும் நோயாளியை இறந்து விட்டதாகக் கருதி புதைக்கை; a wrong or mistaken burial of a living patient in the cataleptic state induced by Snake, bite or sting of poisonous insects, on the authoritative pronouncement of the doctor in attendance (சா.அக.);. [அக்கிரமம் + பிரேதம் + அடக்கம்.] [Skt. a-krama+pireda → த. அக்கிரமப்பிரேதம்.] அடங்கு → அடக்கு → அடக்கம்.
அக்கிரமப்புணர்ச்சி	அக்கிரமப்புணர்ச்சி akkiramappuṇarcci, பெ. (n.) முரணாக, மாதவிலக்கான பெண், மகப்பேறுற்றவள், நோயாளி அல்லது மருந்துணவிலிருக்கும் பெண் ஆகிய இவர்களுடன் கூடும் முறைகேடான கூட்டம்; 2. அறநூல்களிற் கூறப்பட்டவற்றிற்கு எதிராகக் கைம்பெண், பொதுமகள், பிறன்மனை, தாயார், உடன் பிறந்தாள், மூத்தவள், குரு மனைவி முதலானவர்களைத் திருட்டுத் தனமாய் கூடும் முறை கேடான புணர்ச்சி; 3. பிறன்மனை, பருவமடையாப்பெண், இசையா பெண் ஆகியோரை வலியப் புணர்தல்; [அக்கிரம(ம்); + புணர்ச்சி.]
அக்கிரமப்பேச்சு	அக்கிரமப்பேச்சு akkiramappēccu, பெ. (n.) கேடு விளைக்குஞ் சொல் (R); improper, evil speech, calumny. [அக்கிரம(ம்); + பேச்சு.] [Skt. a-krama → த. அக்கிரம(ம்);.]
அக்கிரமம்	அக்கிரமம்1 akkiramam, பெ. (n.) 1. ஒழுங்கின்மை; irregularity; (in medicine); not occurring successively or at proper time. 2. முறைமையல்லாதது; non-conformity to rule. 3. நேர்மையின்மை; injustice. 4. கொடுமை; cruelty. த.வ. அன்முறை, அல்நயம். [Skt. a-krama → த. அக்கிரமம்.] அக்கிரமம்2 akkiramam, பெ. (n.) 1. அட்டூழியம்; unjust or unfair act;atrocity. 'குடிசைகளுக்குத் தீ வைத்தது அக்கிரமம் இல்லையா?" (இ.வ.);. 2. தொல்லை; mischief, nuisance. 'நாய்களின் அக்கிரமம் பொறுக்க முடியவில்லை' (இ.வ.); (கிரியா.);. த.வ. நயக்கேடு. [Skt. a-krama → த. அக்கிரமம்.]

அக்கிரமமலம்	அக்கிரமமலம் akkiramamalam, பெ. (n.) காலந்தவறி மலங்கழித்தல்; passing stools at irregular intervals-defecation (சா.அக.);. [அக்கிரம(ம்); + மலம்.] [Skt. a-krama → த. அக்கிரம(ம்);.]
அக்கிரமாமிசம்	அக்கிரமாமிசம் akkiramāmisam, பெ. (n.) நெஞ்சகம் (அரத்தாசயம்);; the primary organ of the blood's motion an animal, namely the heart 2. நெஞ்சாங்குலையின் தசைப்பற்று; the muscles of the heart (சா.அக.);. [Skt. agra + mamsa → த. அக்கிரமாமிசம்.]
அக்கிரமி	அக்கிரமி1 akkiramittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) தீங்கு செய்தல் (பஞ்ச. திருமுக. 81);; to do wrong or mischief. [Skt. a-krama → த. அக்கிரமி-,] அக்கிரமி2 akkirami, பெ. (n.) அறமுறை பிழைத்தோன் (நீதி);; one who is unjust. த.வ. அறக்கேடன். [Skt. a-kramin → த. அக்கிரமி.]
அக்கிரரோகம்	அக்கிரரோகம் akkirarōkam, பெ. (n.) இயல்பாகக் கண் சிவந்து மாறும்; மலரவிழிக்க வொட்டாது, கண்ணீர் ஒழுகி, இமை தடித்துக் கடைக்கண்ணில் அறுப்பது போல வலியையும் கூச்சத்தையு முண்டாக்கிப் பீளைதள்ளுமொரு கண்ணோய்; an inflammation of the superficial tissues of the eye, especially of the conjunctive, which will soon disappear. It is marked by an acute pain on the ocrnea of the eye, a catarrhal or muco-purulent secretion and swelling of the eyelids, Conjunctivitis (சா.அக.);. த.வ. கண்ணோய்.
அக்கிரவம்	அக்கிரவம் akkiravam, பெ. (n.) தான்றிக்காய்; the fruit of the tree, Belleric myrobalan - Terminalia belerica (சா.அக.);. [Skt. agrava → த. அக்கிரவம்.]
அக்கிரன்	அக்கிரன் akkiraṉ, பெ. (n.) உடன்பிறப்புகளுள் மூத்தவன் (வின்.);; elder brother. த.வ. தமையன். [Skt. agra → த. அக்கிரன்.]

அக்கிரா	அக்கிரா akkirā, பெ. (n.) அக்கிராரம் (பொதி.நி.); பார்க்க;see akkiraram. த.வ. பார்ப்பனச்சேரி. [Skt. a-gra → த. அக்கிரா.]
அக்கிராகியச்சரக்கு	அக்கிராகியச்சரக்கு akkirākiyaccarakku, பெ. (n.) மருத்துவத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாத மருந்துப்பண்டம்; in medicine non official drug, a drug not recognised by the pharmacopocia (சா.அக.);. [அக்கிராகியம் + சரக்கு.] [Skt. a-grahya → த. அக்கிராகியம்.] சர் → சரகு → சரக்கு.
அக்கிராகியம்	அக்கிராகியம் akkirākiyam, பெ. (n.) 1. ஏற்றுக் கொள்ளத்தகாதது; that which is inadmissible. 2. புலனாகாதது; that which cannot be perceived. "அக்கிராகியமான தேஜோரூபமாம்" (சி.சி. பாயி. சிவாக்.);. [Skt. a-grahya → த. அக்கிராகியம்.]
அக்கிராசன்	அக்கிராசன் akkirācaṉ, பெ. (n.) எலும்புருக்கி நோயுண்டாக்குவதாகக் கருதப்படுங் கோள் (தஞ். சரசு. iii, 172);;
அக்கிராசனம்	அக்கிராசனம் akkirācaṉam, பெ. (n.) அவைத் தலைமை; seat of honour, the chair at a meeting. [Skt. agra + asana → த. அக்கிராசனம்.]
அக்கிராசனர்	அக்கிராசனர் akkirācaṉar, பெ. (n.) அவைத் தலைவர்; chairman, president. [Skt. agra + ášana → த. அக்கிராசனர்.]
அக்கிராசனாதிபதி	அக்கிராசனாதிபதி akkirācaṉādibadi, பெ. (n.) அவைத்தலைவர்; chairman, president. [Skt. agra + asana + adipadi → த. அக்கிராசனாதிபதி.]
அக்கிராசியம்	அக்கிராசியம் akkirāciyam, பெ. (n.) அக்கிராகியம் பார்க்க;see akkiragiyam (சா.அக.);. [Skt. a-grahya → த. அக்கிராசியம்.]

அக்கிராத்தம்	அக்கிராத்தம் akkirāttam, பெ. (n.) 1. கை நுனி; extremities of the hand. 2. வலக்கை; the right hand (சா.அக.);. [Skt. agra + hastam → த. அக்கிராத்தம்.]
அக்கிராரம்	அக்கிராரம் akkirāram, பெ. (n.) பார்ப்பனர் வாழும் பகுதி அல்லது வீதி; Brahmin street. "அக்கிராரச் சேஷியுமோ வப்படிவே" (தனிப்பா.);. த.வ. பார்ப்பனச்சேரி. [Skt. agra-håra → த. அக்கிராரம்.]
அக்கிரியம்	அக்கிரியம் akkiriyam, பெ. (n.) முதலிலுண்டானது அல்லது பிறந்தது; the first born (சா.அக.);. த.வ. தலைச்சன், முதற்பிள்ளை. [Skt. agniya → த. அக்கிரியம்.]
அக்கிரியன்	அக்கிரியன் akkiriyaṉ, பெ. (n.) தமையன் (வின்.);; elder brother. [Skt. agriya → த. அக்கிரியன்.]
அக்கிரு	அக்கிரு akkiru, பெ. (n.) விரல் (வின்.);; finger. [Skt. agru → த. அக்கிரு.]
அக்கிருகம்	அக்கிருகம் aggirugam, பெ. (n.) மாஞ்சரோகணி; a rare plant used by Siddhars for strengthening the body, a drug unidentified? (சா.அக.);.
அக்கிரேசரன்	அக்கிரேசரன் akkirēcaraṉ, பெ. (n.) தலைவன்; leader. [Skt. agra-asana→agre-sara → த. அக்கிரேசரன்.]
அக்கிரோனம்	அக்கிரோனம் akkirōṉam, பெ. (n.) அக்கிரகோடி (பாண்டி); பார்க்க;see akkira kodi.

அக்கினிஇரசம்	அக்கினிஇரசம் akkiṉiirasam, பெ. (n.) இதளியம், கந்தகம், கடுக்காய் முதலான சரக்குகளைப் பொடித்து கருவேலங்கருக்குக் கியாழத்தினாலரைத்து ஈளை நோயகல உட்கொள்ளுமொருவகை மாத்திரை (அறு.வை);; a kind of pill used in asthma which is containing mercury, sulphur and gall-nut as its chief ingredients (சா.அக.);. [Skt. agni+rasa.]
அக்கினிக்கட்டு	அக்கினிக்கட்டு akkiṉikkaṭṭu, பெ. (n.) தீ அடக்கல்; art of suspending the action of fire by magic. "காடுகட் டக்கினிக்கட்டு காட்டித் தருவேன்" (குற்றா. குற. 116.1);, [அக்கினி + கட்டு.] [Skt. agni → த. அக்கினி.] கள் → கடு → கட்டு.
அக்கினிக்கண்	அக்கினிக்கண் akkiṉikkaṇ, பெ. (n.) அரத்தக் கண்; blood-shot eye (சா.அக,);. த.வ. செங்கண். [அக்கினி + கண்.] [Skt. agni → த. அக்கினி.] கள் (கருமை); → கண்.
அக்கினிக்கண்ணன்	அக்கினிக்கண்ணன் akkiṉikkaṇṇaṉ, பெ. (n.) 1. கொடியவன்; cruel man. 2. நெருப்பைக் கண்ணாக வுடையவன், தீங்கு பயக்குங் கண்ணுடையவன் (இ.வ.);; man of evil eye Lit., a fire-eyed man. [அக்கினி + கண்ணன்.] [Skt. agni → த. அக்கினி.] கள் → கண் → கண்ணன்
அக்கினிக்கணம்	அக்கினிக்கணம் akkiṉikkaṇam, பெ. (n.) தீப்பொறி; spark (சா.அக.);. [அக்கினி + கணம்.] [Skt. agni → த. அக்கினி.] கள் → கண் → கணம் → Skt. gana.
அக்கினிக்கப்பம்	அக்கினிக்கப்பம் akkiṉikkappam, பெ. (n.) கடல் நுரை (வை.மூ.);; cuttle-bone. [அக்கினி + கப்பம்.] [Skt. agni → த. அக்கினி.]

அக்கினிக்கப்பரை	அக்கினிக்கப்பரை akkiṉikkapparai, பெ. (n.) கோயில் திருவிழா முதலியவற்றில் எடுக்கும் நெருப்புச்சட்டி (இ.வ.);; fire-pot as in temple procession. த.வ. தீச்சட்டி. [அக்கினி + கப்பரை.] [Skt. agni → த. அக்கினி.] கொப்பரை → கப்பரை. [P]
அக்கினிக்கரப்பான்	அக்கினிக்கரப்பான் akkiṉikkarappāṉ, பெ. (n.) நோய்வகை (வின்.);; severe type of herpes. [அக்கினி + கரப்பான்.] [Skt. agni → த. அக்கினி.]
அக்கினிக்கல்	அக்கினிக்கல் akkiṉikkal, பெ. (n.) சக்கிமுக்கிக்கல் (R);; flint, pyrites. த.வ. அழற்கல். [அக்கினி + கல்.] [Skt. agni → த. அக்கினி.] குல் → கல்.
அக்கினிக்கள்ளி	அக்கினிக்கள்ளி akkiṉikkaḷḷi, பெ. (n.) கொப்புளங்களை எழுப்பும் ஒரு வகைக் கள்ளி; a kind of spurge the juice of which on coming in contact with the body, causes blistens, Euphorbia (genus); (சா.அக.);. [Skt. agni → த. அக்கினி.] கள் → கள்ளி.
அக்கினிக்காட்டம்	அக்கினிக்காட்டம் akkiṉikkāṭṭam, பெ. (n.) 1. அகருக்கட்டை;see agaru-k-kattai. 2. அகில் பார்க்க;see agil (சா.அக.); [Skt. agni+kastha → த. அக்கினிக்காட்டம்.] த. கட்டை → Skt. kasta.

அக்கினிக்காரியம்	அக்கினிக்காரியம் akkiṉikkāriyam, பெ. (n.) எரியோம்பல் முதலியன; religious rites performed in the consecrated fire. [அக்கினி + காரியம்.] [Skt. agni → த. அக்கினி.]
அக்கினிக்காற்று	அக்கினிக்காற்று akkiṉikkāṟṟu, பெ. (n.) வெப்பக்காற்று; a fierce hot wind (சா.அக.);. [அக்கினி + காற்று.] [Skt. agni → த. அக்கினி.]
அக்கினிக்குண்டம்	அக்கினிக்குண்டம் akkiṉikkuṇṭam, பெ. (n.) வேள்வி வளர்க்குங் குழி; enclosed pit for consecrated fire. [அக்கினி + குண்டம்.] [Skt. agni → த. அக்கினி.] [P]
அக்கினிக்குமரம்	அக்கினிக்குமரம் akkiṉikkumaram, பெ. (n.) முன்பேற்ற உணவுசெரியாமை மற்றும் நீர்கோத்தல் முதலிய நோய்களுக்குக் கொடுக்கும் ஒரு வகைக் கூட்டு மருந்து; a medicinal compound used for curing indigestion, cold etc., stomachic stimulant (சா.அக.);. [அக்கினி + குமரம்.] [Skt. agni → த. அக்கினி.]
அக்கினிக்குமாரரசம்	அக்கினிக்குமாரரசம் akkiṉikkumārarasam, பெ. (n.) இதளியம் (இரசம்); கந்தகம், முதலிய சரக்குகளைச் சேர்த்து, செரியாமை மற்றும் கழிச்சல் முதலான நோய்களுக்குக் கொடுக்கும் ஒரு மருந்து (அநு.வை.);; a medicinal preparation consisting of mercury, sulphur, pepper etc. as its chief ingredients, given for indigestion, diarrhoea, etc., stomachic tonic (சா.அக.);. த. நெருப்பிளஞ்சாறு.
அக்கினிக்குளிகை	அக்கினிக்குளிகை aggiṉigguḷigai, பெ. (n.) சுரம், சன்னி முதலிய நோய்களுக்குத் தட்சிணாமூர்த்தி திருமந்திரம் 1500இல் சொல்லிய முறைப்படி செய்த ஒரு மாத்திரை; a pill prepared as per process laid down in the work of Dakshinamurthy Thirumandiram (1500);; prescribed for delirium, fever etc. (சா.அக.);. த.வ. தீக்குளிகை. [அக்கினி + குளிகை.]

அக்கினிக்கூர்மை	அக்கினிக்கூர்மை akkiṉikārmai, பெ. (n.) 1. கடல் நுரை; decayed cuttlefish bone, Os sepiac. 2. சவட்டுப்பு; a kind of Salt extracted from the fuller's earth or dhoby's earth (சா.அக.);. த.வ. சூட்டுக்கூர்ப்பு. [அக்கினி + கூர்மை.] [Skt. agni → த. அக்கினி.]
அக்கினிக்கூறு	அக்கினிக்கூறு akkiṉikāṟu, பெ. (n.) 1. உடம்பிலுள்ள சூட்டின் தன்மை; the nature or effect of heat in the system. 2. நெருப்பின் பாகம்; section of the fire. 3. உடம்பில் சூடுண்டாகும் பகுதிகள்; different centres in the body producing heat, Thermogenic centres (சா.அக.);. [அக்கினி + கூறு.] [Skt. agni → த. அக்கினி.]
அக்கினிக்கேது	அக்கினிக்கேது akkiṉikātu, பெ. (n.) புகை; smoke (சா.அக.);. [Skt. agnikedu → த. அக்கினிக்கேது.]
அக்கினிக்கொடி	அக்கினிக்கொடி akkiṉikkoḍi, பெ. (n.) சிறுதேக்கு; fire creeper, Cleodendron Serrata (சா.அக.);.
அக்கினிக்கோடைச்சோளம்	அக்கினிக்கோடைச்சோளம் akkiṉikāṭaiccōḷam, பெ. (n.) சோளவகை (விவசா. 3);; a kind of maize. த.வ. செஞ்சோளம். [அக்கினி + கோடைச்சோளம்.] [Skt. agni → த. அக்கினி.] [P]
அக்கினிகட்டல்	அக்கினிகட்டல் aggiṉigaṭṭal, பெ. (n.) 1. நெருப்பை மூலிகையாலாவது மந்திர ஆற்றலிலாவது சுட்டெரிக்கா திருக்கச் செய்தல்; stopping the power of fire by medicinal plants or by witch crafts. 2. மூத்திரத்தைக் கட்டல்; suppression of urine (சா.அக.);. த.வ. தீக்கட்டு. [அக்கினி + கட்டல்.] [Skt. agni → த. அக்கினி.]

அக்கினிகண்டம்	அக்கினிகண்டம் agginigaṇṭam, பெ. (n.) 1. வயிற்றுத்தீ; abdominal or gastric fire. 2. உடம்பினுள் பாலகம் (மூலாதாரம்);, அட்டக (சுவாதிட்டான); மென்னுமிரு அடிப்படைகளுக் கிடையேயிருக்குமொரு பகுதி; that portion of the pelvic region between the pelvic and hypogastric plexuses, representing the seat of fire. 3. கொங்கணர் கடைக் காண்டத்தில் சொல்லியுள்ள நாற்பத்து முக்கோணச் சக்கரத்தினொரு பகுதி; that portion demonstrating the philosophical conceptions of fire in a diagram called நாற்பது முக்கோணம், consisting of 40 magic triangles, a mysterious diagram described in the secret science of 'kadaikkandam'. த.வ. அழற்கண்டம். [அக்கினி + கண்டம்.]
அக்கினிகணம்	அக்கினிகணம் agginigaṇam, பெ. (n.) செய்யுண் முதற்சீராக அமைக்கத் தகாததும் நிரைநேர்நிரை என வருவதுமாகிய தீய செய்யுட்கணம்;த.வ. தீக்கணம். [அக்கினி + கணம்.] [Skt. agni → த. அக்கினி.]
அக்கினிகபம்	அக்கினிகபம் agginigabam, பெ. (n.) 1. கடல் நுரை; a decayed cuttle fish bone sepia octopedia, alias ossepiac. 2. ஞாயிறு (சூரிய); காந்தம்; a glass which collects the rays of the sun into a focus, producing intense heat and it times producing even fire-burning glass (சா.அக.);. [Skt. agni + kabha → த. அக்கினிகபம்.]
அக்கினிகம்	அக்கினிகம் agginigam, பெ. (n.) 1. அக்கினிமுகம் பார்க்க;see akkini-mugam. 2. ஒரு பாம்பு; a kind of serpent. 3. இந்திர கோபப் பூச்சி; a scarlet insect lady fly-Mutella occidentalis (சா.அக.);. த.வ. அழலிகம். [Skt. agnigam → த. அக்கினிகம்.]
அக்கினிகம்பி	அக்கினிகம்பி agginigambi, பெ. (n.) ஒருவகை வெடியுப்பு; a kind of saltpetre. [அக்கினி + கம்பி.] [Skt. agni → தை. அக்கினி.]

அக்கினிகர்ப்பம்	அக்கினிகர்ப்பம்1 agginigarppam, பெ. (n.) 1. தீப்பொறி; spark of fire. 2. புதுமைக் குணங்களுடைய பளிங்குக்கல் வகை; a crystal with fabulous qualities (சா.அக.);. [Skt. agni + garbha → த. அக்கினிகர்ப்பம்.] அக்கினிகர்ப்பம்2 agginigarppam, பெ. (n.) 1. நெருப்பைத் தன்னிடமாகக் கொண்டது; pregnant with fire. ஞாயிறு (சூரிய); காந்தம்; a gem said to contain and give out sun's heat, the sunstone. 3. கடல்நுரை; a frothy substance engendered by the submarine fire. 4. நீர்மேல் நெருப்பு; a fire plant, Ammania Vesicatoria (சா.அக.);. [Skt. agni + garbha → த. அக்கினிகர்ப்பம்.]
அக்கினிகரப்பன்	அக்கினிகரப்பன் agginigarappan, பெ. (n.) 1. நமைச்சலையும் எரிச்சலையுமுண்டாக்கும் அக்கியைப் போன்ற ஒரு வகைக் கரப்பான்; a skin disease of the type of herpes attended with itching and burning, Herpes desquamans alias Tinea inbricata. 2. நமைச்சலையும், எரிச்சலையுமுண்டாக்கும் ஒரு வகைச் கரப்பான் நோய்; red spots consisting of small papulae and terminating in a browish itchy scab;a kind of eczema marked by itching and burning, Eczema papulosum (சா.அக.);. த.வ. அழல்கரப்பான். [அக்கினி + கரப்பன்.]
அக்கினிகரப்பான்	அக்கினிகரப்பான் agginigarappān, பெ. (n.) அக்கினிகரப்பன் பார்க்க;see akkini-karappan (சா.அக.);. [அக்கினி + கரப்பான்.] [Skt. agni → த. அக்கினி.]
அக்கினிகருப்பை	அக்கினிகருப்பை agginigaruppai, பெ. (n.) சாமைப் பயிர்; a kind of millet, Panicum (சா.அக.);. த.வ, அழல்கருப்பை. [அக்கினி + கரு + பை.] சாமைச் சோறு உடலில் வெப்பம் மிகுவிக்கும் எனும் அடிப்படையில் உண்டான பெயர். [Skt. agni → த. அக்கினி.] [P]
அக்கினிகருமம்	அக்கினிகருமம் agginigarumam, பெ. (n.) 1. தீயினாற் சுடல்; actual cauterization (as an ulcer); by means of heated wire or rod thermocautery. 2. மருந்தின் உதவியால் உடம்பிற்குச் சூடு எழுப்பும் ஆற்றல்; thermo genetic potency (சா.அக.);. த.வ. தீச்சூடு. [அக்கினி + கருமம்.] [Skt. agni → த. அக்கினி.]

அக்கினிகல்பம்	அக்கினிகல்பம் agginigalpam, பெ. (n.) நெருப்பு அல்லது வெப்பத்தன்மை வாய்ந்தது; that which has the nature of fire or heat as the case may be (சா.அக.);. [அக்கினி + கல்பம்.] [Skt. agni → த. அக்கினி.]
அக்கினிகலை	அக்கினிகலை1 agginigalai, பெ. (n.) மூக்கின் வழியாக வரும் உயிர்ப்பு (வின்.);; breath coming from the nostrils, in sara-sattiram. த.வ. அழல்உயிர்ப்பு. [அக்கினி + கலை.] [Skt. agni → த. அக்கினி.] அக்கினிகலை2 agginigalai, பெ. (n.) 1. உயிர்ப்பு மூச்சு; respiration. 2. வல கலை; the vital air passing through the right nostril. It has for its quality heat. 3. இடைகலை, வலகலை; currents of prana coming through the nostrils or more properly, the two channels called nadis for the currents of prana working respectively in the left half of the body, (the left sympathetic); and the right half of the body (the right sympathetic);. 4. உயிர்ப்பின் பகுதி, உயிர்ப்பினை உள்வாங்கல் அல்லது வெளிவிடல்; a part of respiration referring either to inhalation or exhalation. 5. நெருப்பு அல்லது வெப்பத்தைப் பற்றிக் கூறும் நூல்; the science heat, Thermology (சா.அக.);. [அக்கினி + கலை.]
அக்கினிகாரியம்	அக்கினிகாரியம் akkinikāriyam, பெ. (n.) 1. சமையல் முதலிய வீட்டு வேலை; cooking and other domestic work. 2. சூடு போடல்; [அக்கினி + காரியம்.] [Skt. agni → த. அக்கினி.]
அக்கினிகீடம்	அக்கினிகீடம் akkiniāṭam, பெ. (n.) 1. கடித்தால் கடி வாயிலில் அரத்தங் கம்மி, இலுப்பைப் பூ பேரீச்சங்காய் முதலியன போல் கொப்புளங்களை எழுப்பி எரிச்சலை உண்டாக்கும் ஒருவகை நச்சுயிரினம்; a class of venomous creature causing swelling in the bitten part, which becomes livid ant gives raise to boils of varied sizes. It consists of 24 kinds. 2. ஒருவகைப் உயிரினத்தின் நஞ்சு; the poison of a particular kind of creatures. 3. அக்கினிபாதச் சிலந்தி பார்க்க;see akkini-pada-c-cilandi (சா.அக.);. த.வ. அழலூட்டி. [அக்கினி + கீடம்.]
அக்கினிகுணப்பாடு	அக்கினிகுணப்பாடு agginiguṇappāṭu, பெ. (n.) நெருப்பு அல்லது வேறு வகை வெப்பத்தினாலுடம்பிலுள்ள நோயைக் குணப்படுத்தல்; treatment of diseases in the system by the application of heat, Thermotherapy (சா.அக.);. த.வ. அழல்குணப்பாடு. [அக்கினி + குணப்பாடு.] [Skt. agni → த. அக்கினி.]

அக்கினிகுணம்	அக்கினிகுணம் agginiguṇam, பெ. (n.) உடம்பிலுள்ள சூட்டை எழுப்புங் குணம்; the quality of producing heat, Thermogenic property (சா.அக.);. த.வ. அழற்குணம். [அக்கினி + குணம்.] [Skt. agni → த. அக்கினி.]
அக்கினிகுமாரம்	அக்கினிகுமாரம் aggiṉigumāram, பெ. (n.) ஒரு கூட்டுமருந்து (பதார்த்த. 1211);; a compound medicine. த.வ. அழற்குமரம். [அக்கினி + குமாரம்.] [Skt. agni → த. அக்கினி.]
அக்கினிகுமாரன்	அக்கினிகுமாரன்1 aggiṉigumāraṉ, பெ. (n.) முருகக் கடவுள்; kandan, as offspring of Agni. த.வ. அழற்குமரன். [அக்கினி + குமாரன்.] [Skt. agni → த. அக்கினி.] த. குமரன் → Skt. ku-mara. அக்கினிகுமாரன்2 aggiṉigumāraṉ, பெ. (n.) உடம்பு குளிர்வடையுங் காலத்துச் சூடுண்டாகும்படிச் செய்யக் கொடுக்கும் ஒருவகை மாத்திரை; a kind of medicinal pill which produces a quickly diffused and transient increase of vital energy and heat in the bodily system, a diffusible or a general stimulant (சா.அக.);. த.வ. அழற்குமரன். [அக்கினி + குமாரன்.]
அக்கினிகுமாரி	அக்கினிகுமாரி aggiṉigumāri, பெ. (n.) அகத்தியர் 1500இல் சொல்லியபடி பதினெண் குட்டம், பெருவயிறு, விப்புருதி முதலிய நோய்களுக்குக் கொடுக்கும் ஒரு வகைக் குளிகை; a medicinal pill used in curing the eighteen kinds of leprosy, abdominal dropsy (ascites);, abscess etc, as prescribed in Agastiyar's work (1500); (சா.அக.);. த.வ. அழற்குளிகை. [அக்கினி + குமாரி.]
அக்கினிகுலம்	அக்கினிகுலம் aggiṉigulam, பெ. (n.) அரச குலத்தொன்று; agni race of kings, as descended from Agni, one of three irasakulam, q.v. த.வ. கதிர்க்குடி, கதிரவக்குடி. [அக்கினி + குலம்.] [Skt. agni → த. அக்கினி.]

அக்கினிகெற்பம்	அக்கினிகெற்பம் aggiṉigerpam, பெ. (n.) அக்கினிக்கூர்மை பார்க்க;see alkkini-k-kurmai (சா.அக.);.
அக்கினிகை	அக்கினிகை aggiṉigai, பெ. (n.) அக்கினிக் கூர்மை பார்க்க;see akkini-k-kurmai (சா.அக.);.
அக்கினிகொழுந்து	அக்கினிகொழுந்து aggiṉigoḻundu, பெ. (n.) தீ நாக்கு; the little flame of a fire (சா.அக.);. [அக்கினி + கொழுந்து.] [Skt. agni → த. அக்கினி.]
அக்கினிகோணம்	அக்கினிகோணம் akkiṉiāṇam, பெ. (n.) தென் கீழ் மூலை; the SE. quarter, as under the guardianship of Agni. த.வ. அழல்மூலை. [அக்கினி + கோணம்.] [Skt. agni → த. அக்கினி.] த. கோண் → கோணம் (மூலை); → Skt. kona.]
அக்கினிகோத்திரம்	அக்கினிகோத்திரம் akkiṉiāttiram, பெ. (n.) பார்ப்பனர்க்கு மட்டுமுரிய தீவழிபாடு, நாடொறுங் காலையிற் செய்யும் தீவேள்வி (திருக்காளத். பு. 26, 6);; sacrifice to Agni and certain other dieties performed daily, morning and evening at a particular time. [Skt. agni + hotra → த. அக்கினிகோத்திரம்.]
அக்கினிகோத்திரி	அக்கினிகோத்திரி akkiṉiāttiri, பெ. (n.) தீ வேள்வி செய்வோன்; one who habitually performs agni-hotra. [Skt. agni + hotrin → த. அக்கினி கோத்திரி.] [P}
அக்கினிகோதகம்	அக்கினிகோதகம் aggiṉiātagam, பெ. (n.) பெண்கள் தீட்டுக்காலத்தில் நாளும் மேற்கொள்ளும் குளியல்; the daily bath during the menstrual period or period or uncleanliness (சா.அக.);.
அக்கினிகோபம்	அக்கினிகோபம் akkiṉiāpam, பெ. (n.) பித்தம்; bile, one of the three humours in the body (சா.அக.);.

அக்கினிகோமுச்சிரவல்லி	அக்கினிகோமுச்சிரவல்லி akkiṉiāmucciravalli, பெ. (n.) கொடிவேலி; a plant, white flowered leadwort, Plumbago Zeylanica (சா.அக.);.
அக்கினிச்சட்டி	அக்கினிச்சட்டி akkiṉiccaṭṭi, பெ. (n.) 1. கோயில் திருவிழாக்களில் எடுக்கும் நெருப்புச் சட்டி (இ.வ.);; fire-pot, as in temple procession, etc. 2. சவத்தை எரியூட்டுதற் பொருட்டு எடுத்துச் செல்லும் நெருப்புச் சட்டி (இ.வ.);; fire-pot carried in front of the bier for cremating the corpse. த.வ. தீச்சட்டி. [அக்கினி + சட்டி.] [Skt. agni → த. அக்கினி.]
அக்கினிச்சலம்	அக்கினிச்சலம் akkiṉiccalam, பெ. (n.) 1. குப்பைமேனி; a plant a vermifuge, Acalypha indica. 2. அக்கினிசிகம், 2 பார்க்க;see akkini-sigam. 3. நெருப்பும் தண்ணீரும்; fire and water (சா.அக.);. [அக்கினி + சலம்.] [Skt. agni → த. அக்கினி.] சலசல → சலம் → Skt. jala. [P}
அக்கினிச்சிலம்	அக்கினிச்சிலம்1 akkiṉiccilam, பெ. (n.) செங்காந்தள் (L);; red species of Malabar glory lily. அக்கினிச்சிலம்2 akkiṉiccilam, பெ. (n.) அக்கினிசிகம் பார்க்க;see akkini-sigam (சா.அக.);.
அக்கினிச்சிவம்	அக்கினிச்சிவம் akkiṉiccivam, பெ. (n.) குப்பைமேனி; a rubbish plant, Acalypha indica, is used as an antidote to poisonous bites. [Skt. agni+sikha → த. அக்கினிச்சிவம்.]
அக்கினிச்சுவத்தர்	அக்கினிச்சுவத்தர் akkiṉiccuvattar, பெ. (n.) தேவ மூதாதையருள் ஒரு பிரிவினர்; manes of gods who, when living on earth, maintained the sacred domestic fires, but did not perform the agnistoma or other sacrifices. "அக்கினிச் சுவத்தரெனும் தேவர் பிதிர்க்களும்" (கூர்மபு. பிருகு. 13);. [Skt. agni – svatta → த. அக்கினிசுவத்தர்.]
அக்கினிச்சுவாசம்	அக்கினிச்சுவாசம் akkiṉiccuvācam, பெ. (n.) தீப்போற்சுடும் உயிர்ப்பு (தக்கயாகப். 476, உரை);; fiery breath. த.வ. அழல்உயிர்ப்பு. [Skt. agni + svasa → த. அக்கினிச்சுவாசம்.]

அக்கினிச்சுவாலை	அக்கினிச்சுவாலை akkiṉiccuvālai, பெ. (n.) 1. தீ நாக்கு; flame of fire. 2. பெருந்தீ; large fire-conflagration. 3. சிவன்; the god Sivan. 4. சிரிஞ்சிப் பூ; a plant with red flowers used by dyers, Grislea tomentosaa (சா.அக.);. த.வ. தீக்கொழுந்து. [Skt. agni + jvala → த. அக்கினிச்சுவாலை.]
அக்கினிச்சூரணம்	அக்கினிச்சூரணம் akkiṉiccūraṇam, பெ. (n.) கொடிவேலியுடன் மற்ற சரக்குகளுஞ் சேர்ந்த ஒரு வகைச் சூரணம்; a medicinal compound in which the lead-wort forms in chief ingredient (சா.அக.);. த.வ. கொடிவேலிப்பொடி. [Skt. agni + curna → த. அக்கினிச்சூரணம்.]
அக்கினிச்சூனுவிரசம்	அக்கினிச்சூனுவிரசம் akkiṉissūṉuvirasam, பெ. (n.) பலகறைப் பற்பம், சங்குபற்பம், கெந்தி, இதளியம் (இரசம்,); ஆகியவற்றை வேப்பம்பட்டைச் சாற்றிலரைத்து சுரம், குன்மம் முதலிய நோய்களுக்குக் கொடுக்கும் ஓர் ஆயுள்வேத மருந்து (அநு. வை.);; an ayurvedic medicinal compound consisting of sulphur, mercury and certain other calcined mineral powders impregnated with calcium oxides as ingredients, and given for consumption, fever, dyspepsia etc. (சா.அக.);. த.வ. வேதிமருந்து
அக்கினிச்செடி	அக்கினிச்செடி akkiṉiccedi, பெ. (n.) செங்கொடி வேலி; a fire plant, rosy-flowered lead-wort, Plumbago rosea (சா.அக.);. த.வ. கொடிவேலி. [அக்கினிச் + செடி.] [Skt. agni → த. அக்கினி.]
அக்கினிச்சேர்வை	அக்கினிச்சேர்வை akkiṉiccērvai, பெ. (n.) 1. புண்ணாக்கக் கூடிய ஒரு சீலை மருந்து; a plaster used to raise blisters on the skin-vesicating or cantharides plaster. 2. காரச் சீலை; blister plaster (சா.அக.);. த.வ. காரச்சீலை. [அக்கினி + சேர்வை.] [Skt. agni → த. அக்கினி.]
அக்கினிசக்தி	அக்கினிசக்தி akkiṉisakti, பெ. (n.) 1. செரிமான ஆற்றல்; the power of digestion. 2. நெருப்பின் வல்லமை; the power of fire (சா.அக.);. த.வ. அழலாற்றல், தீத்திறம். [Skt. agni + sakti → த. அக்கினிசக்தி.]

அக்கினிசஞ்சீவிகுமாரன்	அக்கினிசஞ்சீவிகுமாரன் agginisañsīvigumāraṉ, பெ. (n.) பதினெட்டு வகை இசிவு (சன்னி);க்கும் தேனில் அல்லது இஞ்சிச்சாற்றில் இழைத்துக் கொடுக்கும் போகர் முறைப்படிச் செய்த ஒரு மாத்திரை; a pill prepared according to the process of Bogar and macerated in honey or juice of ginger before use, is prescribed for 18 kinds of delirium and apoplexy (சா.அக.);. த.வ. இசிவு குளிகை.
அக்கினிசம்பவம்	அக்கினிசம்பவம் akkiṉisambavam, பெ. (n.) 1. நெருப்பின் தோற்றம்; production from fire. 2. காட்டுக் குங்குமப்பூ; safflower, Carthamus tinctorius. 3. நெருப்பினால் ஏற்பட்ட நிகழ்ச்சி; that which happened from the action of fire or is resulting from fire (சா.அக.);. த.வ. அழல்நிகழ்ச்சி. [Skt. agni + sam - bhava → த. அக்கினி சம்பவம்.]
அக்கினிசமதீபனம்	அக்கினிசமதீபனம் akkiṉisamatīpaṉam, பெ. (n.) 1. செரிமான ஆற்றலைத் தூண்டுதல்; simulation of digestion. 2. செரிமான ஆற்றலை ஒழுங்குபடுத்துதல்; regulation of digestion. 3. சமாக்கினி; moderate appetite (சா.அக.);. த.வ. அழல்சமன்மை. [Skt. agni + samati-bhana → த. அக்கினி சமதீபனம்.]
அக்கினிசர்ப்பம்	அக்கினிசர்ப்பம் akkiṉisarppam, பெ. (n.) கொள்ளிவாய்ப் பேய்; a metenor that appears in the night and flirts about over marshy grounds, The ignis - Fataus, is known by several names sch as "will o" the wisp, jack-o-lantorn, Fire-drake, Foolish-Fire, Corpse candle etc. (சா.அக.);. [Skt. agni + sarpa → த. அக்கினிசர்ப்பம்.]
அக்கினிசன்மன்	அக்கினிசன்மன் akkiṉisaṉmaṉ, பெ. (n.) முருகக் கடவுள் (வின்.);; Kandan, as born of the god of fire. த.வ. அனற்பிறவன்.
அக்கினிசாட்சி	அக்கினிசாட்சி akkiṉicāṭci, பெ. (n.) திருமணச் சடங்கில் தீ வளர்த்து அதனை முன்னிலைப்படுத்துதல்; in the presence of sacred fire. த.வ. அழற்சான்று.
அக்கினிசாதகம்	அக்கினிசாதகம் agginicātagam, பெ. (n.) செரியாமை; முன் உண்டது அறாமை, indigestion or want of digestion (சா.அக.);. த.வ. செரியாநோய்.

அக்கினிசாரம்	அக்கினிசாரம் akkiṉicāram, பெ. (n.) 1. கண் மருந்து; medicines for the eyes, Collyrium. 2. கடல்நுரை; a frothy substance floating on the sea (சா.அக.);. [அக்கினி + சாரம்.] [Skt. agni → த. அக்கினி.]
அக்கினிசாலம்	அக்கினிசாலம் akkiṉicālam, பெ. (n.) 1. கடல் நுரை; decayed cuttlefish bone, Os sepiae. 2. நெருப்பைக் கொண்டு செய்யும் ஒரு தந்திரம் அல்லது கண்கட்டு வித்தை; a trick or magic performance with the agency of fire. 3. ஒரு பூண்டு, அதாவது நீர்மேல் நெருப்பு; a plant, (unidentified); (சா.அக.);. த.வ. மாயக்கலை. [P]
அக்கினிசிகம்	அக்கினிசிகம் aggiṉisigam, பெ. (n.) 1. வெந்தோன்றி; fire flame, flame from flower. 2. கார்த்திகைக் கிழங்கு; the root of November - flower plant, Gloriosa superba. 3. மஞ்சள்; saffron, Crocus indicus. 4. சீந்தில்; moon creeper, Menispermum cordifolium (சா.அக.);.
அக்கினிசிகை	அக்கினிசிகை aggiṉisigai, பெ. (n.) 1. குங்குமப் பூ; a safflower plain, European saffron - Crocus sativus. 2. கார்த்திகைக் கிழங்கு; methonia superba alias Gloriosa Superba (சா.அக.);. [Skt. agni-sika → த. அக்கினிசிகை.]
அக்கினிசித்தன்	அக்கினிசித்தன் akkiṉisittaṉ, பெ. (n.) தீ வழிக் குடி (S.I.I. ii., 528);; a Brahmin who regularly performs agni-hotra. [Skt. agni-cit → த. அக்கினிசித்தன்.]
அக்கினிசித்து	அக்கினிசித்து akkiṉisittu, பெ. (n.) அக்கினி சித்தன் (S. i.i. ii, 519); பார்க்க;see akkinisittan. [Skt. agni-cit → த. அக்கினி சித்து.]
அக்கினிசிலாசம்	அக்கினிசிலாசம் akkiṉisilāsam, பெ. (n.) 1. மலைமேல் விளையும் கொடிவேலி; leadwort growing on the top of hills or mountains. 2. கருங்கொடி வேலி, நீலக் கொடி வேலி; a plant cape lead wort or blue-flowered, leadwort, Plumbago capensis (சா. அக.);
அக்கினிசிலேட்டுமம்	அக்கினிசிலேட்டுமம் akkiṉisilēṭṭumam, பெ. (n.) இருமல், கோழை, உடம்பெரிச்சல், கால் கை அழற்சி, நீர்வேட்கை, உண்டபின் பசி முதலிய குணங்களைக் காட்டும் ஒருவகைக் கோழைக்கட்டு நோய்; a phlegmatic disease characterised by cough; bronchial secretion, thirst, burning sensation of the limbs; hunger after food etc., a kind of consumption (சா.அக.);. த.வ. அழற்கோழைநோய். [Skt. agni + salesman → த. அக்கினிசிலேட்டுமம்.]

அக்கினிசிலை	அக்கினிசிலை akkiṉisilai, பெ. (n.) நெருப்புக்கல்; flint used in older days to strike fire (சா.அக.);. த.வ. தீத்தட்டிக்கல். [Skt. agni + sila → த. அக்கினிசிலை.]
அக்கினிசிவாகம்	அக்கினிசிவாகம் akkiṉisivākam, பெ. (n.) அக்கினிசிலாசம் பார்க்க;see akkini-silasam (சா.அக.);.
அக்கினிசேகரம்	அக்கினிசேகரம் akkiṉicēkaram, பெ. (n.) 1. மஞ்சள்; turmeric, Crocus indicus. 2. குங்குமம்; a fragrant tree, Crocus sativus. 3. குங்குமத்தூள்; a kind of red powder worn by Indian ladies on their for head. 4. குசும்பா மரம்; a tree the seeds of which are used by dyers, Carthamus tinctorious (சா.அக.);. த.வ, அழலம்
அக்கினிசேவகன்	அக்கினிசேவகன் aggiṉicēvagaṉ, பெ. (n.) 1. கருநாபி; a black variety of poisonous plant, a contium ferox. 2. கருநாபிக் கிழங்கு; the poisonous root of plant black aconite root (சா.அக.);. த.வ. அழற்சேவை.
அக்கினிட்டி	அக்கினிட்டி akkiṉiṭṭi, பெ. (n.) நெருப்பிடுகலம் (பிங்.);; fire-pan, censer. த.வ. அழற்சட்டி. [Skt. agnisthika → த. அக்கினிட்டி.]
அக்கினிட்டோமம்	அக்கினிட்டோமம் akkiṉiṭṭōmam, பெ. (n.) வேள்வி வகை; variety of Jyotistoma which is the main type of the soma sacrifice. "அக்கினிட் டோம மாற்றிய பயன்களை யடைவர்" (மச்சபு. தடாக. 26);. [Skt. agnistoma → த. அக்கினிட்டோமம்.]
அக்கினித்தம்பம்	அக்கினித்தம்பம் akkiṉittambam, பெ. (n.) 1. அக்கினிக்கட்டு நெருப்பு, முதலானவற்றைச் சுடாதிருக்கச் செய்யும் மாயக்கலை (வித்தை);; suspending the action of fire - a kind of magic. 2. நெருப்புத் தூண்; pillar of fire. 3. அறுபத்து நான்கு கலை மற்றும் அறிவியல்களிலொன்று; one of the 64 Indian arts and sciences (சா.அக.);. த.வ. அழற்கம்பம். [அக்கினி + தம்பம்.] [Skt. agni → த. அக்கினி.]

அக்கினித்தம்பன்	அக்கினித்தம்பன் akkiṉittambaṉ, பெ. (n.) சிவபெருமான் (வின்.);; Sivan, in the form of a column of fire. த.வ. அழற்கம்பன். [அக்கினி + தம்பன்.] [Skt. agni → த. அக்கினி.]
அக்கினித்தம்பனம்	அக்கினித்தம்பனம் akkiṉittambaṉam, பெ. (n.) அக்கினித்தம்பம், 1 பார்க்க;see akkini-t-tambam 1 (சா.அக.);. [அக்கினி + தம்பனம்.] [Skt. agni → த. அக்கினி.]
அக்கினித்தாழி	அக்கினித்தாழி akkiṉittāḻi, பெ. (n.) வேள்வித் தீ வைக்கும் பானை (இ.வ.);; earthen pot which holds the sacred domestic fire. த.வ. தீச்சட்டி. [அக்கினி + தாழி.] [Skt. agni → த. அக்கினி.]
அக்கினித்திட்டம்	அக்கினித்திட்டம் akkiṉittiṭṭam, பெ. (n.) அக்கினிவரை பார்க்க;see akkini-varai (சா.அக.);.
அக்கினித்திரயம்	அக்கினித்திரயம் akkiṉittirayam, பெ. (n.) மூன்று வேள்வித் தீக்கள் (வின்.);; the three sacrificial fires. த.வ. முத்தீ. [Skt. agni + traya → த. அக்கினித்திரயம்.]
அக்கினித்திராவகம்	அக்கினித்திராவகம்1 aggiṉittirāvagam, பெ. (n.) பட்ட இடம் அல்லது பொருள்களை எரித்துவிடும் தன்மையுள்ள நீர்மமாகிய எரிநீர்மம்; acids which corrode or burn the parts of which they are applied. த.வ. எரிநீரம். [Skt. agni + dravaka → த. அக்கினித்திராவகம்.] அக்கினித்திராவகம்2 aggiṉittirāvagam, பெ. (n.) செடிவகை (வை.மூ);; a plant. த.வ. அழற்செடி. [Skt. agni + dravaka → த. அக்கினித்திராவகம்.]

அக்கினித்துண்டவடுகம்	அக்கினித்துண்டவடுகம் agginittuṇḍavaḍugam, பெ. (n.) செரிமானமின்மைக் (அக்கினி மாந்தத்திற்குக் கொடுக்கும் ஒரு வகை ஆயுள்வேத மாத்திரை (அநுவை);; a medicinal pill given in ayurveda for dyspepsia (சா.அக.);. த.வ. அழல்வடகம்.
அக்கினிதம்	அக்கினிதம் akkiṉidam, பெ. (n.) 1. செரியாமையைப் போக்கும், ஒரு மருந்து; a medicine which removes indigestion, Stomatic. 2. உடம்பில் வெப்பத்தைக் கொடுக்கும் பொருள்; that which lends heat to the system (சா.அக.);.
அக்கினிதமம்	அக்கினிதமம் akkiṉidamam, பெ. (n.) கண்டங்கத்திரி; a narcotic, plant, Jacquins nightshade - solanum jacquini (சா.அக.);. [Skt. agni + tamam → த. அக்கினிதமம்.] [P]
அக்கினிதிசை	அக்கினிதிசை akkiṉidisai, பெ. (n.) தென் கிழக்கு; the S.E. quarter, as under the guardianship of Agni. த.வ, அழல்திசை. [அக்கினி + திசை.] [Skt. agni → த. அக்கினி.]
அக்கினிதிவ்வியம்	அக்கினிதிவ்வியம் akkiṉidivviyam, பெ. (n.) தீத்திற ஆய்வு; ordeal by fire. [Skt. agni + divya → த. அக்கினிதிவ்வியம்.]
அக்கினிதீபதி	அக்கினிதீபதி akkiṉidīpadi, பெ. (n.) அருந்தியது அறாமையானேற்படும் வயிற்றிரைச்சல்; rumbling noise in the stomach from indigestion (சா.அக.);.
அக்கினிதீபனம்	அக்கினிதீபனம் akkiṉitīpaṉam, பெ. (n.) 1. செரிமான ஆற்றலை வளர்க்கும் மருந்து; a medicine that excites the action of digestion and strengthens the functional activity of the stomach, stomachic. 2. செரிமான ஆற்றலைப் பெருக்குகை; increase of the power of digestion (சா.அக.);. த.வ. செரிமானி. [Skt. agni + dipana → த. அக்கினிதீபனம்.]

அக்கினிதேவன்	அக்கினிதேவன் akkiṉitēvaṉ, பெ. (n.) நெருப்பு (தீ);க் கடவுள்; Agni, the god of fire. த.வ. அழலோன். [அக்கினி + தேவன்.] [Skt. agni → த. அக்கினி.]
அக்கினிதோசம்	அக்கினிதோசம் akkiṉitōcam, பெ. (n.) வளிக் கோளாறினால் உண்டாகும் நோய்; defects arising from gastric disorders (சா.அக.);. த.வ. வளிநோய். [Skt. agni + dosa → த. அக்கினிதோசம்.]
அக்கினிநட்சத்திரம்	அக்கினிநட்சத்திரம் akkiṉinaṭcattiram, பெ. (n.) 1. ஒரு விண்மீன்; the third naksatra. 2. மூன்றாம் கால் (பாதம்); முதல் உரோகிணி முதற் கால் (பாதம்); வரை சூரியன் நிற்கும் காலம்;த.வ. அழல்மீன். [Skt. agni + naksatra → த. அக்கினி நட்சத்திரம்.]
அக்கினிநாள்	அக்கினிநாள் akkiṉināḷ, பெ. (n.) அக்கினி நட்சத்திரம் (சோதிட. சிந். 55.); பார்க்க;see akkini-natsattiram. த.வ. கோடைக்காலம். [அக்கினி + நாள்.] [Skt. agni → த. அக்கினி.]
அக்கினிநீர்	அக்கினிநீர்1 akkiṉinīr, பெ. (n.) எரிநீர் (திராவகம்); வகை (பாண்டி.);; nitric acid. த.வ. எரிநீரம். [அக்கினி + நீர்.] [Skt. agni → த. அக்கினி.] அக்கினிநீர்2 akkiṉinīr, பெ. (n.) 1. வளி(பாசக); நீர்; gastric fluid. 2. சிறுநீர்; urine (சா.அக.);. [அக்கினி + நீர்.] [Skt. agni → த. அக்கினி.]
அக்கினிப்பாகு	அக்கினிப்பாகு akkiṉippāku, பெ. (n.) அக்கினிக்கேது பார்க்க;see akkini-k-kédu (சா.அக.);.

அக்கினிப்பிரவேசம்	அக்கினிப்பிரவேசம் akkiṉippiravēcam, பெ. (n.) 1. தீப்புகுதல்; entering fire, as an ordeal. 2. உடன்கட்டை யேறுகை (R.);, sati, suttee. த.வ. தீப்பாய்வு. [Skt. agni + pra-vesa → த. அக்கினிப்பிரவேசம்.]
அக்கினிப்பிரளயம்	அக்கினிப்பிரளயம் akkiṉippiraḷayam, பெ. (n.) தீயினாலுண்டாம் உலகழிவு (வின்.);; destruction of the world by fire. த.வ. அழல்அழிவு. [Skt. agni + pra-laya → த. அக்கினிப்பிரளயம்.]
அக்கினிப்பிராமணன்	அக்கினிப்பிராமணன் akkiṉippirāmaṇaṉ, பெ. (n.) சவத்தை எரியூட்டு சடங்கு நடத்துவிக்கும் பார்ப்பான் (Cm);; Brahmin who conducts the funeral rites when a dead body is cremated. த.வ. ஈமப்பார்ப்பான். [Skt. agni + brahmana → த. அக்கினிப் பிரமாணன்.]
அக்கினிப்பிரீதிசெய்தல்	அக்கினிப்பிரீதிசெய்தல் akkiṉippirītiseytal, பெ. (n.) 1. புடமிடல்; calcinations. 2. நெருப்புக்கு இரையாதல்; giving anything an as offering to fire, as for example, the burning of the dead (சா.அக.);. த.வ. அழலூட்டல். [அக்கினிபிரீதி + செய்தல்.] [Skt. agni + priti → த. அக்கினிபிரீதி.]
அக்கினிப்பிலவு	அக்கினிப்பிலவு akkiṉippilavu, பெ. (n.) காட்டுப் பலா, பேய்ப் பலா; a tree-jungle jack, wild jack, Atro hirsuta (சா.அக.);. த.வ. அழல்பலா. [Skt. agni → த. அக்கினி.]
அக்கினிப்பிழம்பு	அக்கினிப்பிழம்பு akkiṉippiḻmbu, பெ. (n.) அக்கினிச்சுவாலை, 1 பார்க்க;see akkini-c-cuvalai (சா.அக.);. த.வ. அழற்பிழம்பு, தீக்கொழுந்து. [அக்கினி + பிழம்பு.] [Skt. agni → த. அக்கினி.]

அக்கினிப்பிளப்பு	அக்கினிப்பிளப்பு akkiṉippiḷappu, பெ. (n.) எரிமலை (வின்.);; volcano. [அக்கினி + பிளப்பு.] [Skt. agni → அக்கினி.]
அக்கினிப்பிளாசுத்திரி	அக்கினிப்பிளாசுத்திரி akkiṉippiḷācuttiri, பெ. (n.) அக்கினிச்சேர்வை பார்க்க;see akkini-c-cervai (சா.அக.);. [Skt. agni + E. Plaster → த. அக்கினி பிளாகத்திரி.]
அக்கினிப்புடைப்பு	அக்கினிப்புடைப்பு akkiṉippuḍaippu, பெ. (n.) நெருப்புக் கொப்புளம்; a collection of watery fluid benath the superficial layer of the skin-blister (சா.அக);. த.வ. அழற்கொப்புளம். [அக்கினி + புடைப்பு.] [Skt. agni → அக்கினி.]
அக்கினிப்பொறி	அக்கினிப்பொறி akkiṉippoṟi, பெ. (n.) துமுக்கி (துப்பாக்கி);; gun. [அக்கினி + பொறி.] [Skt. agni → அக்கினி.] [P]
அக்கினிப்போக்கு	அக்கினிப்போக்கு akkiṉippōkku, பெ. (n.) 1. உடம்பினுள் வெப்பம் பரவியிருக்கும் நிலைமை; the distribution of heat in the system. 2. உடம்பிலுள்ள வெப்பம், வயிற்றோட்டம் (பேதி);, சிறுநீர் முதலியவற்றால் கழிதல் அல்லது உடம்பை விட்டகலல்; the dissipation of bodily heat by means of radiation, discharge of excretions etc., Thermolysis (சா.அக.);. த.வ. அழற்போக்கு. [அக்கினி + போக்கு.] [Skt. agni → த. அக்கினி.]
அக்கினிபகவான்	அக்கினிபகவான் aggiṉibagavāṉ, பெ. (n.) தீக்கடவுள் (தக்கயாகப்.103, உரை);; agni, the god of fire. த.வ. அழற்கடவுள், தீக்கடவுள். [அக்கினி + பகவான்.] [Skt. agni → த. அக்கினி.] த. பகவன் → Skt. bhaga-van.

அக்கினிபஞ்சகம்	அக்கினிபஞ்சகம் agginibañjagam, பெ. (n.) பஞ்சகத் தொன்று (சோதிட. சிந். 213);;த.வ. அழல்ஐந்தகம் [Skt. agni + panjaka → த. அக்கினிப்பஞ்சகம்.]
அக்கினிபம்	அக்கினிபம் akkiṉibam, பெ. (n.) நெருப்பைப் போல் ஒளிர்வது, பொன்; gold (சா.அக.);. [Skt. agnibha → த. அக்கினிபம்.]
அக்கினிபயம்	அக்கினிபயம் akkiṉibayam, பெ. (n.) நெருப்பைக் காணநேர்ந்தவிடத்துண்டாம் அச்சம்; morbid dread of fire or heat, Thermophobia (சா.அக.);. த.வ. அழலச்சம்.
அக்கினிபரீட்சை	அக்கினிபரீட்சை akkiṉibarīṭcai, பெ. (n.) தீயைக் கொண்டு மேற்கொள்ளும் ஆய்வு (சங்.அக.);; ordeal by fire, an acid test. 2. கடினமான பணியை மேற்கொள்ள முற்படுகை; to take risk job. த.வ. அழல்தேர்வு. [Skt. agni + pariksa → த. அக்கினிபரீட்சை.]
அக்கினிபல்லி	அக்கினிபல்லி akkiṉiballi, பெ. (n.) இருளில் ஒளிரும் ஒரு கொடி; fire-brand creeper a creeper shining in dark, Cardiospermum halicacabum (சா.அக.);. த.வ. ஒளிர்கொடி. [Skt. agni + palli → த. அக்கினிபல்லி.]
அக்கினிபாதச்சிலந்தி	அக்கினிபாதச்சிலந்தி akkiṉipātaccilandi, பெ. (n.) நச்சுத்தன்மையுள்ள ஒருவகைச் சிலந்திப் பூச்சி; a kind of spider possessing in its leg a powerful poisonous principles which causes blisters, when coming in contact with the body, a kind of blistering spider (சா.அக.);. [P] த.வ. அழற்சிலந்தி.
அக்கினிபித்தசுரம்	அக்கினிபித்தசுரம் akkiṉibittasuram, பெ. (n.) ஆறு நாள் முதல் பத்துநாள் வரை உணவுகொள் வேட்கையின்மை, வாய்குமட்டல், வாய்க்கசப்பு, எரிச்சல், கைகாலுளைவு முதலிய குணங்களைக் காட்டும், ஒருவகை பித்தக் காய்ச்சல்; a fever characterised by loss of appetite with thirst for a duration of 6 to 10 days, nausea, bitterness of taste, burning sensation, pain in the limbs etc., a kind of gastro-billious fever (சா.அக.);. த.வ. அழற்காய்ச்சல். [அக்கினி + பித்தம் + சுரம்.]
அக்கினிபிரவேசம்	அக்கினிபிரவேசம்1 akkiṉibiravēcam, பெ. (n.) ஒருவன் தன் தூய்மை, நேர்மை முதலியவற்றை, வெளிப்படுத்த மேற் கொள்ளும் கடும் நடவடிக்கை அல்லது செய்கை; a trial or an ordeal to which one subjects oneself to prove one's innocence. த.வ. அழலவேறல். [Skt. agni + pravesa → த. அக்கினிபிரவேசம்.]

அக்கினிபீசம்	அக்கினிபீசம் akkiṉipīcam, பெ. (n.) 1. பொன்; gold. 2. காட்டுச் சீரகம்; a seed (digestive); wild Cumin, Veronia anthelmintica (சா.அக.);. த.வ. அழல்வித்து.
அக்கினிபுமான்	அக்கினிபுமான் akkiṉibumāṉ, பெ. (n.) ஊரகப் பெண்தெய்வத்தின் முன்பு, தீச்சட்டியோடு ஆடுதற்காக விடப்பட்ட இறையிலிநிலம் (R.T.);; inam granted for the service of dancing with a fire-pot before the village goddess. த.வ. அழல் இறையிலி. [Skt. agni + puman → த. அக்கினிபுமான்.]
அக்கினிபுராணம்	அக்கினிபுராணம் akkiṉiburāṇam, பெ. (n.) பதினெண்தொன்ம(புராண);த் தொன்று; a chief puranam. [Skt. agni + purana → த. அக்கினிபுராணம்.]
அக்கினிபூ	அக்கினிபூ akkiṉipū, பெ. (n.) முருகக் கடவுள் (மச்சபு. குமார. 115);; Kandan, as born of fire. த.வ. அழல்தோன்றல். [அக்கினி + பூ.] [Skt. agni → த. அக்கினி.]
அக்கினிமச்சம்	அக்கினிமச்சம் akkiṉimaccam, பெ. (n.) இறால்; fire-fish; prawn so called because it contains phosphorous, Astacus (சா.அக.);. [P]
அக்கினிமண்டலம்	அக்கினிமண்டலம்1 akkiṉimaṇṭalam, பெ. (n.) 1. ஏழுமண்டலங்களுள் தீக்குரிய இடம் (சது.);; the region of fire, one of sapta-mandalam. 2. அடி வயிறு (வை.மூ.);; lower abdomen. த.வ. அழல்மண்டலம். [அக்கினி + மண்டலம்.] [Skt. agni → த. அக்கினி.] அக்கினிமண்டலம்2 akkiṉimaṇṭalam, பெ. (n.) ஓர் ஒகவிடம் (ஜீவோற்பத். 30);; fire centre situate between Water and earth in the region of muladaram of great in significance in yoga practice த.வ. அழல்மண்டலம்.

அக்கினிமணி	அக்கினிமணி akkiṉimaṇi, பெ. (n.) ஞாயிறு (சூரிய); காந்தக் கல்; a kind of flint said to emit fire when exposed to the sun, burning glass, sun-stone (சா.அக.);. த.வ. அழற்கல். [அக்கினி + மணி.] [Skt. agni → த. அக்கினி.]
அக்கினிமதனம்	அக்கினிமதனம் akkiṉimadaṉam, பெ. (n.) காமத்தீ; the fire of sexual love; heat of passion (சா.அக.);. த.வ. அழலெ.
அக்கினிமந்தசுரம்	அக்கினிமந்தசுரம் akkiṉimandasuram, பெ. (n.) ஏழு அல்லது பத்து நாள் வரை பசி, நீர் மற்றும் உணவுகொள் வேட்கையின்மை, வலிமைக்குறைவு, எரிச்சல், கழிமாசுக்கட்டு, தலைவலி, வாய்குமட்டல், ஏப்பம், வாந்தி, விக்கல், கை, கால் வலி முதலிய குணங்களைக் காட்டும் ஒருவகை காய்ச்சல்; a fever marked by absence of hunger and thirst for duration of 7 to 10 days. weakness, burning Sensation, constipation, headache, tastelessness, belching, vomiting, hiccough, pain in the limbs etc., sometimes it brings about several complications such as, typhoid, diarrhoea etc. in the later stages as an after effect (சா.அக.);. த.வ. அழற்காய்ச்சல்.
அக்கினிமந்தம்	அக்கினிமந்தம் akkiṉimandam, பெ. (n.) 1. உடல் வெப்பம் மிகுந்து வயிறு பொருமிக் கொண்டிருக்க, மேலும் உண்பதாலும், மிகுதியாய்க் கொதிக்கும் நீரை உட்கொள்வதாலும் உண்டாகும் செரியாமை நோய்; impaired or imperfect digestion arising from excessive heat in the system or from some errors in the diet, or by drinking water excessively – not-indigestion. It is also said to be due to catarrh of the mucous coat of the stomach and to the presence of abnormal ferments arising from gastric disorders, Dyspepsia, 2. முன்னை அல்லது பசு முன்னை; spinous fire-brand teak or Indian headache tree, Premna integrifolia. 3. உடம்பின் தீயளவு குறைவு; gastric insufficiency. 4. பசிவேட்கையின்மை; loss of appetite, Anorexia (சா.அக.);. த.வ. செரியாநோய்.
அக்கினிமந்தமூல யோகம்	அக்கினிமந்தமூலயோகம் akkiṉimandamūlayōkam, பெ. (n.) கோழை (சீத); பித்தத்திற்குக் கொடுக்குமோர் ஆயுள்வேத மருந்து (அநு.வை.);; a medicinal compound in ayurveda given for diseases of the digestive organs (சா.அக.);. த.வ. அழல்தணிப்பான்.
அக்கினிமந்தவாயு	அக்கினிமந்தவாயு akkiṉimandavāyu, பெ. (n.) செரியாமையினால் வயிற்றிலும், குடலிலும் வளி தங்குவதனாலேற்படும் ஓர் ஊதை நோய்; a condition marked by the presence of gases in the alimentary canal. it arises mainly from the fermontation of the contents of the stomach and the intestines, Flatulent Dyspepsia (சா.அக.);. த.வ. அழல்ஊதை. [அக்கினி + மந்தம் + வாயு.] [Skt. agni → த. அக்கினி.]

அக்கினிமாடன்	அக்கினிமாடன்1 akkiṉimāṭaṉ, பெ. (n.) நெருப்பினிடத்தில் விருப்பத்தை உண்டாக்கும் ஓர் இசிவு நோய்; devilish nature creating a morbid desire or mania for fire. (in females);, a kind of hysteria (சா.அக.);. த.வ. அழலிசிவு. [அக்கினி + மாடன்.] [Skt. agni → த. அக்கினி.] அக்கினிமாடன்2 akkiṉimāṭaṉ, பெ. (n.) ஊரகச் சிறு தெய்வம். (மதி. களஞ்/ ii, 9);; a village deity. த.வ. அழல்மாடன். [அக்கினி + மாடன்.] [Skt. agni → த. அக்கினி.]
அக்கினிமாதா	அக்கினிமாதா akkiṉimātā, பெ. (n.) கொடிவேலி; a plant white-flowered leadwort, Plumbago zeylanica (சா.அக.);. த.வ. அழல்தாய்.
அக்கினிமாந்தம்	அக்கினிமாந்தம் akkiṉimāndam, பெ. (n.) செரியாமை நோய் (வின்.);; indigestion. "அக்கினி மாந்தம் கைகால் யெரிவுழலை" (தைலவ. தைல.58.);. த.வ. அழல்மாந்தம். [அக்கினி + மாந்தம்.] [Skt. agni → த. அக்கினி.]
அக்கினிமாந்தியம்	அக்கினிமாந்தியம் akkiṉimāndiyam, பெ. (n.) வயிறு கோளாறடைவதினால் நீருஞ் சோறுங் கொள்ள வல்லமையற்று மாந்தம் ஏற்பட்டு அதனால் புளியேப்பம், வயிற்றுப்புசம், கழிமாசு வெளியேறாதிருத்தல் முதலிய தீக்குணங்களை யுண்டாக்கித் துன்புறுத்தும் ஒரு வகைச் செரியாமை நோய்; a derangement of the stomach, resulting in the disorder of its functions as tympanites, sour belching, constipation etc, due to insufficient quantity or impaired quality of the gastric juice or to the deficient action of the gastric muscles, Afonic dyspepsia (சா.அக.);. த.வ. அழல்மாந்தம். [அக்கினி + மாந்தம்.] [Skt. agni → த. அக்கினி.]
அக்கினிமானி	அக்கினிமானி akkiṉimāṉi, பெ. (n.) வெப்பத்தின் ஏற்ற இறக்க வேறுபாடுகளை அளந்தறியுங் கருவி; an instrument for recording heat variation, thermograph; த.வ. அழல்மானி. [அக்கினி + மானி.] [Skt. agni → அக்கினி.]

அக்கினிமுகச்சிலந்தி	அக்கினிமுகச்சிலந்தி agginimugaccilandi, பெ. (n.) அக்கினி பாதச் சிலந்தியைப் போன்ற ஒரு வகைச் சிலந்தி; a kind of blistering spider of the species of akkini-c-cilandi; the only difference is that his insect contains the poisonous principle in its face instead of in the legs, mandibles are furnished with a curved claw perforated at the extremily, like a poison fang, a gland furnishes a certain colourless poisonous fluid which is injected into the object wounded by the claw, a species of spider (சா.அக.);. த.வ. அழல்முகச்சிலந்தி. [அக்கினி + முகம் + சிலந்தி.] [Skt. agni → த. அக்கினி.]
அக்கினிமுகம்	அக்கினிமுகம் agginimugam, பெ. (n.) 1. சேங்கோட்டை; the nut of the fire-face tree causing blisters on the skin; marking nut-semicarpus anacardium. 2. சித்திரமூலம்; a plant, the bark of which invariable acts as a vesicatory;leadwort-plumbgao zeylanica. 3. கார்த்திகைக் கிழங்கு; the root of a plant, which also possesses similar blistering properties, Gloriosa superba (சா.அக.);. த.வ. அழல்முகம். [அக்கினி + முகம்.] [Skt. agni → த. அக்கினி.]
அக்கினிமுகலவணம்	அக்கினிமுகலவணம் agginimugalavaṇam, பெ. (n.) சித்திரமூலம், சிவதைவேர், இந்துப்பு முதலானவற்றைப் புடமிட்டுச் செரிமான ஆற்றலுக்குக் கொடுக்கும் ஒரு மருந்து (அநு.வை.);; a compound of salt extracted from blister root and burbith root, and used for promoting digestion (சா.அக.);. த.வ. அழல்முகவுப்பு. [அக்கினி + முகம் + லவணம்.] [Skt. agni → த. அக்கினி. Skt. lavana → த. லவணம்.]
அக்கினிமுகி	அக்கினிமுகி agginimugi, பெ. (n.) சேங்கொட்டை; marking nut (சா.அக.);. த.வ. அழல்முகத்தி.
அக்கினிமூலம்	அக்கினிமூலம் akkinimūlam, பெ. (n.) 1. அக்கினிமுகம், 1 பார்க்க;see akkini-mugam. 2. பெருங்குடலின் கீழ்ப் பகுதியில் தங்கியிரா னின்ற சூடு அல்லது வெப்பம் அதாவது வயிற்றுத்தீ (மூலாக்கினி);; 3. பரியன் (அபான); வளியின்னிமித்தமாய், உடம்பின் சூட்டை உட்கொண்டிருக்கும்பாலகம் (மூலாதாரம்);; heat through the action of apana (one of the 10 vital airs in the system); (சா.அக.);. த.வ. அழல்மூலம். [அக்கினி + மூலம்.]

அக்கினிமூலவாயு	அக்கினிமூலவாயு akkiṉimūlavāyu, பெ. (n.) ஒலிப்புடன் கழிந்து, கிறுகிறுத்த வயிறு வலித்துளையும் போது மலத்தில் அரத்தம் கலந்து விழுந்து, வலங் குன்றி, முகம் வேறுபட வெளுத்துக் காணும் ஓர் ஊதை நோய்; a disease characterised by frequent evacuation of stools mixed with blood, causing colic pains, giddiness, progressive failure of strength etc. It is marked by pinched feature and anaemia, Dysenteric diarrhoea (சா.அக.);. த.வ. அழல்மூலஊதை. [அக்கினி + மூலவாயு.] [Skt. agni → த. அக்கினி; Skt. vayu → த. வாயு.]
அக்கினிமூலி	அக்கினிமூலி akkiṉimūli, பெ. (n.) 1 கற்றாழை; a plant fommon Indian aloe Aloe typica. 2. அக்கினி, 1 பார்க்க;see akkini (சா.அக.);. த.வ. அழல்மூலி. [அக்கினி + மூலி.] [Skt. agni → த. அக்கினி.] [P]
அக்கினிமூலை	அக்கினிமூலை akkiṉimūlai, பெ. (n.) தென்கீழ்த் திசை; the SE quarter, as under the guardianship of Agni. "அக்கினி மூலை திங்கள்" (மச்சபு. சாந்தி. 8.);. த.வ. அழல்மூலை. [அக்கினி + மூலை.] [Skt. agni → த. அக்கினி.]
அக்கினியன்	அக்கினியன் akkiṉiyaṉ, பெ. (n.) செவ்வாய்; mars. "பவுமனக் கினியன்" (சாதகசிந். 6.);. த.வ. அழலன். [Skt. agniya → த. அக்கினியன்.]
அக்கினியாசம்	அக்கினியாசம் akkiṉiyācam, பெ. (n.) 1. பித்தப் பை; the pear shaped reservoir for the bile on the under surface of the liver, gal bladder. 2. செரிமான நீருக்கு உறைவிடம்; the seat of gastric juice i.e., stomach. 3. சிறுநீர்ப் பை; the membraneous sac which serves as a reservoir for the urine bladder (சா.அக.);.
அக்கினியாசயம்	அக்கினியாசயம் akkiṉiyācayam, பெ. (n.) 1. சற்றொப்ப 12 விரற்கடை நீளமிருக்கும் இரைக்குடலோடு சேர்ந்திருக்கும் சிறிய குடலின் முதற்பகுதி; the first part of the small intestines beginning at the pylorous, it is about 12 finger's breadth long-Duodenum. 2. உடம்பின் உறைவிடமான பித்தப்பை (பித்தாசயம்);: the per-shaped membrancous sac in the right lobe of the

அக்கினியாடன்	அக்கினியாடன் akkiṉiyāṭaṉ, பெ. (n.) எட்டி மரம்; strychnine tree, Strychnos nuxvomica (சா.அக.);. த.வ. அழலாடன். [P]
அக்கினியாத்திரம்	அக்கினியாத்திரம் akkiṉiyāttiram, பெ. (n.) தீயைக்கக்கிக் கொண்டு செல்லும் அம்பு (வின்.);; arrow emitting fire. த.வ. அழலம்பு. [அக்கினி + அத்திரம்.] [Skt. agni + astra → த. அக்கினியாத்திரம்.]
அக்கினியாதானம்	அக்கினியாதானம் akkiṉiyātāṉam, பெ. (n.) அங்கியாதானம் பார்க்க;see angi-y-adanam. [அக்கினி + ஆதனம்.] [Skt. agni + a – dhana → த. அக்கினியாதனாம்.]
அக்கினியாராதனைக்காரன்	அக்கினியாராதனைக்காரன் akkiṉiyārātaṉaikkāraṉ, பெ. (n.) தீக்கடவுளை வணங்கும் பாரசீகன் (பாண்டி.);; parsee, as workshipping fire. த.வ. அழல்போற்றியன். [அக்கினி + ஆராதனை + காரன்.] [Skt. agni + a-radhana → த. அக்கினியாராதனை.]
அக்கினியாள்வோன்	அக்கினியாள்வோன் akkiṉiyāḷvōṉ, பெ. (n.) உடல் வெப்பத்தை ஒரொழுங்கிற்குட் படுத்துவதற்கென மூளையிலமைந்த ஒரு பொருள்; an eminence of gray substance in the brain for controlling the bodily heat, Tuber cinereum (சா.அக.);. த.வ. அழல்ஆள்வோன். [அக்கினி + ஆள்வோன்.] [Skt. agni → த. அக்கினி.]
அக்கினியாளுமுறை	அக்கினியாளுமுறை akkiṉiyāḷumuṟai, பெ. (n.) உடம்பினிலுள்ள சூட்டைக் கட்டுப்படுத்தி ஒழுங்குபடுத்தல்; regulating or controlling the bodily temperature, Thermotactic (சா.அக.);. த.வ. அழலாளுமுறை. [அக்கினி + ஆளும் + முறை.] [Skt. agni → அக்கினி.]

அக்கினியிணக்கம்	அக்கினியிணக்கம் akkiṉiyiṇakkam, பெ. (n.) உடம்பினில் தோன்றும் தீயளவு, சம நிலையடைதல்; the normal adjustment of the bodily temperature, Thermotaxis (சா.அக.);. த.வ. அழலிணக்கம். [அக்கினி + இணக்கம்.] [Skt. agni → த. அக்கினி.]
அக்கினியுப்பு	அக்கினியுப்பு akkiṉiyuppu, பெ. (n.) 1. வெடியுப்பு; a kind of salt, nitre-potassium nitrate. 2. ஆறாங் காய்ச்சலுப்பு; a native preparation of potassium nitrate - nitras potassae. 3. பூநீரினின்று காய்ச்சியெடுக்கும் ஐந்தாங்காய்ச்சலுப்பு; a kind of salt boiled and filtered five times in the course of its extraction from the fuller's earth. 4. தலையோட்டி னின்று உருவான ஓர் உப்பு; an euphemistric term used for denoting a kind of salt extracted from the skull of the foetus. "அண்டமதான அக்கினியுப்பை கண்டறியார்கள் காசினிமூடர் பிண்ட மதனிற் பிறந்தது காணார் சண்டனைச் சேர்வர் சாஸ்திரம் பார்த்தே" (சட். சூத்.); (சா.அக.);. த.வ. அழலுப்பு. [அக்கினி + உப்பு.]
அக்கினியுபாதை	அக்கினியுபாதை akkiṉiyupātai, பெ. (n.) தீயால் நேருங்கேடு (இ.வ.);; injury or damage by fire (சா.அக.);. த.வ. அழற்கேடு. [Skt. agni + badha → த. அக்கினியுபாதை.]
அக்கினியோகம்	அக்கினியோகம் akkiṉiyōkam, பெ. (n.) நன்றல்லா காலம் (சூடா. உள். 32.);; inauspicious conjuction of the tithi with the day of the week, viz., the 6th on Mon., the 7th on Tues., the 8th on Wed., the 9th on Thurs, the 10th on Fri. the 11th on Sat, the 12th on Sun. த.வ. அழற்காலம். [Skt. agni + yoga → த. அக்கினியோகம்.]
அக்கினியோத்திரம்	அக்கினியோத்திரம் akkiṉiyōttiram, பெ. (n.) காலை மற்றும் மாலை வேளைகளில், தீ முதலிய தெய்வங்களைக் குறித்துச் செய்யும் வேள்விச்சிறப்பு (தக்கயாகப். 112, உரை.);; sacrifice to Agni and certain other deities, performed every morning and evening. த.வ. அழல்வழிபாடு. [Skt. agni-hotra → த. அக்கினியோத்திரம்.]
அக்கினிர்மமந்தினி	அக்கினிர்மமந்தினி akkiṉirmamandiṉi, பெ. (n.) தழுதாழை; a medicinal shrub, wind-killer, Cleodendron phlomoides (சா.அக.);.

அக்கினிரசம்	அக்கினிரசம் akkiṉirasam, பெ. (n.) 1. இந்திரகோபப் பூச்சி; a red coloured insect known as lady fly; Mutella occidentalis, a classified natural drugs described in the Tamil medicinal science on account of its great usefulness in medicines. 2. பொன்; gold. 3. தீத்திறம்; virulence of fire. 4. பாசக நீர்; gastric fluid (சா.அக.);. த.வ. அழற்பூச்சி. [Skt. agni + rasa → த. அக்கினிரசம்.]
அக்கினிரணம்	அக்கினிரணம் akkiṉiraṇam, பெ. (n.) தீப்புண்; any injury caused by fire or dry-heat burns (சா.அக.);. த.வ. அழற்புண். [Skt. agni + v-rana → த. அக்கினிரணம்.]
அக்கினிரோகணி	அக்கினிரோகணி akkiṉirōkaṇi, பெ. (n.) 1. அக்குள் கட்டி; a supportive axillary gland; a hard inflammatory swelling in the armpit. 2. சுரத்தினாலடிபட்டு உடம்பு இளைத்தவர்களுக்கு அக்குளில் கட்டி யுண்டாகி நெருப்பைப் போல் எரிச்சலையும், சதை வெடிப்பு, மயக்கம், முதலியவற்றை விளைவிப்பது மல்லாமல் சில சமயம் ஏழு நாளுக்குள் சாக்காட்டையுண்டு-பண்ணுமொரு நோய்; a very fatal contagious epidemic disease characterised by fever, pain, swelling of the axillary lymphatic gland; delirium and coms, in majority of cases, it may end in death, Bubonic plague (சா.அக.);. த.வ. அழல்நோய்.
அக்கினிரோகம்	அக்கினிரோகம் akkiṉirōkam, பெ. (n.) 1. ஒரு வகைக் கண்ணோய்; a kind of eye-disease. 2. பித்தநோய்; bilious disease (சா.அக.);. த.வ. அழலி. [Skt. agni + roga → த. அக்கினிரோகம்.]
அக்கினிலிங்கம்	அக்கினிலிங்கம் akkiṉiliṅgam, பெ. (n.) ஐந்து குறி (இலிங்கங்);களுள் நெருப்பு வடிவிலான திருவண்ணாமலையில் உள்ள சிவக்குறி (சிவலிங்கம்);; lingam of fire. த.வ. அழல்தாணு. [Skt. agni + linga → த. அக்கினிலிங்கம்.]

அக்கினிவகை	அக்கினிவகை agginivagai, பெ. (n.) மருந்தெரிக்கும் திட்டம் அல்லது எரிப்புத் திட்டம்; exactness or accuracy in determining the quantity of heat required for burning for purposes of preparing medicines (சா.அக.);. த.வ. அழல்வகை. [அக்கினி + வகை.] [Skt. agni → த. அக்கினி.] வகு → வகை.
அக்கினிவர்ணசிலந்திக்கடி	அக்கினிவர்ணசிலந்திக்கடி akkiṉivarṇasilandikkaḍi, பெ. (n.) கடிவாயில் எரிச்சலையும், சுரம், மயிர்க்கூச்சம், உடம்பெரிவு, குருக்கள் ஆகிய குணங்களையுமுண்டாக்கும் ஒரு வகைச் சிவப்புச் சிலந்திக்கடி; a bite of the red species of spider marked by a reddish base and burning sensation, at the affected part, followed by fever, horripilation, and eurptions or pustules, in the body (சா.அக.);. த.வ. அழல்நிறச்சிலந்திக்கடி.
அக்கினிவர்த்தனம்	அக்கினிவர்த்தனம் akkiṉivarttaṉam, பெ. (n.) 1. வயிற்றுத்தீ (உதராக்கினி);யை மிகுதிப்படுத்தும் மருந்து; a stimulant increasing the digestive power or exciting the functional activity of the stomach, stomachic. 2. ஓமம்; Bishop's weed, Carum Copticum (சா.அக.);. த.வ. பசித்தூண்டி. [Skt. agni + vardhana → த. அக்கினிவர்த்தனம்.]
அக்கினிவாகம்	அக்கினிவாகம் akkiṉivākam, பெ. (n.) 1. புகை; smoke. 2 ஆடு; sheep (சா.அக);.
அக்கினிவாகனம்	அக்கினிவாகனம் akkiṉivākaṉam, பெ. (n.) 1. வெள்ளாடு; goat. 2. ஆட்டுக்கடா; he-goat (சா.அக.);. த.வ. அழலூர்தி.
அக்கினிவாகு	அக்கினிவாகு akkiṉivāku, பெ. (n.) அக்கினிவாகம் பார்க்க;see akkini-vagam (சா.அக.);.
அக்கினிவாதம்	அக்கினிவாதம் akkiṉivātam, பெ. (n.) செரிமான நீரால் ஏற்பட்ட (வாத); வளிநோய்; a kind of gastric disease, Gastralgia (சா.அக.);. த.வ. அழல்வளி. [Skt. agni + vata → த. அக்கினிவாதம்.]

அக்கினிவிகாரம்	அக்கினிவிகாரம் akkiṉivikāram, பெ. (n.) 1. உண்ட உணவுகளை வயிற்றுனுள் பக்குவம் செய்வதற்கேற்ற செரிமான நீர் கோளாறடைவதனால் உண்டாகும் நோய்; a disease caused by gastric disorders, Gastricism. 2. செரித்தற்கான தீயளவு வேறுபாடுகள்; the change in the digestive faculty. 3. பித்தக்கோளாறு; bilious disorders (சா.அக.);. த.வ. அழல்திரிபு. [Skt. agni + vikara → த. அக்கினிவிகாரம்.]
அக்கினிவிசர்ப்பி	அக்கினிவிசர்ப்பி akkiṉivisarppi, பெ. (n.) சுரம், வயிற்றாலெடுத்தல் (பேதி);, நீர் மற்றும் பசிவேட்கை, அயர்வு, கக்கல், மயக்கம், உறக்கக்கேடு, உடம்பில் சில இடங்களில் நெருப்புக் கொப்புளங்களைப் போன்ற கொப்புள எரிச்சல் கண்டு அவ்விடங் கறுத்தல், மற்றவிடங்களில் நீலம் அல்லது செந்நிறமுண்டாதல் முதலியவற்றை உண்டாக்குமொருவகை படரும் தன்மையுடைய தோல்நோய்; an acute specific, febrile disease with inflammation of the skin, accompanied by an eruption of a flery acrid humour in some part of the body, and a peculiar blue colour in other parts, the symptoms are- purging, thirst, swooning, vomiting and the characteristic rash with a Well defined margin upon the skin. It is of a spreading nature, St. Anthony's fire, Erysipelas (சா.அக.);.
அக்கினிவிடபாகம்	அக்கினிவிடபாகம் akkiṉiviḍapākam, பெ. (n.) உடம்பில் நஞ்சு ஊடுருவி, அரத்தம் முறித்து, அதனால் வளிமுதலா எண்ணிய இரண்டு மிகுத்து, வயிறளைதல், கக்கல், கோழை, அயர்வு, வாய்நீரொழுக்கு, வீக்கம், புரட்டல், உடம்பு மெலிதல், இருமல், பக்க நோய் முதலியவற்றை உண்டாக்கும் உடம்பின் நிலைமை; a condition of the body in which the quality of the blood is altered by the reason of the presence in it of a poison collected in the system. It is marked by the following symptoms - increase of humours in the system, with rumbling noise in the stomach, vomiting, salivation, swelling, restlessness, emciation, cough, pain on the sides and so on. It usually terminates in death - a kind of Toxemia (Blood Poisoning); (சா.அக.);. த.வ. அழல்நஞ்சம். [அக்கினி + விடம் + பாகம்.]
அக்கினிவிடம்	அக்கினிவிடம் akkiṉiviḍam, பெ. (n.) அதிக வெப்பத்தினால் குருதியோட்டத்திலோ உடம்பிலுள்ள வேறு உறுப்புக்களினாலோ ஏற்படும் நஞ்சு; any toxic substance formed in the blood or any other living organism in the body by heat, Thermotoxin (சா.அக.);. த.வ. அழல்நஞ்சு. [Skt. agni + visa → த. அக்கினிவிடம்.]
அக்கினிவியாபகம்	அக்கினிவியாபகம் aggiṉiviyāpagam, பெ. (n.) வெப்பம் பரவுகை; diffusing of heat, Thermodiffusion (சா.அக.);. [Skt. agni + vyabaga → த. அக்கினிவியாபகம்.]
அக்கினிவிரணம்	அக்கினிவிரணம் akkiṉiviraṇam, பெ. (n.) 1. தீப்புண்; an injury on the body caused by fire-burns. 2. சூடிட்ட புண்; cauterised wound (சா.அக.);. [Skt. agni + vrana → த. அக்கினிவிரணம்.]
அக்கினிவிருத்தி	அக்கினிவிருத்தி akkiṉivirutti, பெ. (n.) 1. வயிற்றுத் தீயளவு மிகுகை; increase in the digestive power improved digestion. 2. பசி மற்றும் வயிற்று ஆற்றலையுண்டாக்கும் மருந்து; a medicine that excites the action of and strengthens the stomach, stomachic (சா.அக.);. [Skt. agni + vrtti → த. அக்கினிவிருத்தி]

அக்கினிவெள்ளை	அக்கினிவெள்ளை akkiṉiveḷḷai, பெ. (n.) கேழ்வரகு வகை (விவசா. 3);; a species of rȧgi.
அக்கினிவேசசம்மிதை	அக்கினிவேசசம்மிதை akkiṉivēsasammidai, பெ. (n.) சரக சம்மிதையென்னும் ஓர் ஆயுள் வேத நூல்; an ayurvedic science named 'charaka samhita' (சா.அக.);.
அக்கினிவேசர்	அக்கினிவேசர் akkiṉivēcar, பெ. (n.) சரக சம்மிதை என்னும் ஆயுள் வேத நூலையியற்றிய முனிவர் (ஓர் இருடி);. இவர் ஆத்திரேய முனிவரின் மாணாக்கர் அறுவருள் ஒருவர். ஆத்திரேயர் உலகத்தாருக்குதவும்படி ஆயுள் வேத நூலை
அக்கினிவேதனை	அக்கினிவேதனை akkiṉivētaṉai, பெ. (n.) அக்கினியுபாதை பார்க்க;see akkini-y-ubadai (சா.அக.);.
அக்கினிவேந்திரம்	அக்கினிவேந்திரம் akkiṉivēndiram, பெ. (n.) 1. கல்லுருவி; drawing out stone, as from the bladder, gravel plant, Ammannia baccifera. 2. இலவங்கம்; clove tree, Caryophyllus aromaticus, 3. நீர் மேல் நெருப்பு என்னும் ஒரு பூண்டு; fire on water or water-fire, a kind of plant, blistering, Ammannia-Ammannia vesicatoria (சா. அக.);
அக்கீகத்து	அக்கீகத்து akākattu, பெ. (n.) 1. வழக்கை எடுத்துரைக்கை (P.T.L.);; statement of a case. 2. உண்மை; truth, fact. [U. haqiqat → த. அக்கீகத்து.]
அக்கீம்	அக்கீம் akām, பெ. (n.) மகமதிய மருத்துவன்; Muhammadan doctor. [U. hakim → த. அக்கீம்.]
அக்குசு	அக்குசு akkusu, பெ. (n.) 1. அக்கறை; interest, concern. "அவன் அக்குசோடு வேலை செய்கிறான்" (பே.வ.);. 2. விரைவு; quick. அக்குசா வேலை முடிக்க வேண்டுமாம். [U. akhass → த. அக்குக.]
அக்குசை	அக்குசை akkusai, பெ. (n.) துறவு பூண்டு வேள்வி புரியும் சமணக் கைம்பெண்; jaina widow - ascetic. "நூல்கள் வாங்கும் அக்குசைகள்" (திருவிளை. சமணரைக். 17.);. [Skt. akusa → த. அக்குசை.]

அக்குப்பீளை	அக்குப்பீளை akkuppīḷai, பெ. (n.) கண் பீளை; muco-purulent discharge from the eyes (சா.அக.);. [அக்கு + பீளை.] [Skt. akra → த. அக்கு.]
அக்குரன்	அக்குரன் akkuraṉ, பெ. (n.) இடையேழு வள்ளல்களுளொருவன் (பிங்.);; name of a liberal chief, one of sevan idai-vallai, q.v. [Skt. a-krura → த. அக்குரன்.]
அக்குரு	அக்குரு akkuru, பெ. (n.) 1. விரல்; finger. 2. அகில் பார்க்க;see agil.
அக்குரூரன்	அக்குரூரன் akkurūraṉ, பெ. (n.) யாதவர் தலைவருள் ஒருவன் (பாகவத.);; name of a yādava, a devotee and uncle of Krsna. [Skt. a-krura → த. அக்குரூரன்.]
அக்குரோசம்	அக்குரோசம் akkurōcam, பெ. (n.) கருஞ் சீந்தில்; a black variety of. சீந்தில்; moon creeper, Menispermum cordifolium alias Tinosphora Cordifolia (சா.அக.);. [P]
அக்குரோணி	அக்குரோணி akkurōṇi, பெ. (n.) பெரும்படை வகை; army consisting of 21,870 chariots, 21,870 elephants, 65,610 horses, and 109,350 foot soldiers, according to Skt. authorities, Tamil nigandus giving differently. [Skt. aksauhini → த. அக்குரோணி.]
அக்குரோதம்	அக்குரோதம் akkurōtam, பெ. (n.) காமப்பூ; a flower which excites venery, Cupid's plant, Pergularia minor alias p. tomentosa (சா.அக.);.
அக்கோடகம்	அக்கோடகம் agāṭagam, பெ. (n.) கடுக்காய்; Indian gall nut or ink nut, Terminalia Chebula (சா.அக.);.
அக்கோடிகம்	அக்கோடிகம் agāṭigam, பெ. (n.) கருஞ்சூரை; a black variety of the shrub, Jujubi-zizyphus oenoplia (சா.அக.);.

அக்கோணி	அக்கோணி akāṇi, பெ. (n.) பெரும்படை வகை; vast army. "எழுப தக்கோணி புடமுள செங்களம்" (திருவகுப்பு. சித்து. 43);. [Skt. aksauhini → த. அக்கோணி.]
அக்கோரம்	அக்கோரம் akāram, பெ. (n.) ஊசிக் காந்தம்; the magnetic oxide or iron which attracts needles; load stone, Feri Oxidum, a combination of the protoxide and peroxide of iron (சா.அக.);.
அகங்கரம்	அகங்கரம் agaṅgaram, பெ. (n.) தன்முனைப்பு (ஞானவா. வைராக். 85);; self-love, egotism. [Skt. aham-kara → த. அகங்காரம்.]
அகங்காரக்கிரந்தி	அகங்காரக்கிரந்தி agaṅgāraggirandi, பெ. (n.) மெய்ப்பொருள்களைத் தானென்றுகொள்ளும் செருக்குப் பிணைப்பு; [Skt. aham-kara+kiranti → த. அகங்காரக்கிரந்தி.]
அகங்காரசைதன் னியவாதி	அகங்காரசைதன்னியவாதி agaṅgārasaidaṉṉiyavādi, பெ. (n.) உயிர்வளி முதலியவையே ஆதனெனக்கருதும் கொள்கையாளர் (சி.சி. 2, 73, மறைஞர்);; one who holds that the vital airs connecting with prana which are the effects of aham-kara are the soul. [Skt. aham-kåra + catanya+vadin → த. அகங்காரசைதன்னியவாதி.]
அகங்காரத்திரயம்	அகங்காரத்திரயம் agaṅgārattirayam, பெ. (n.) புறநிலைக் கருவிவகை (சிவப். கட்.); (தைசதவகங்காரம், வைகரியகங்காரம், பூதாதியகங்காரம் முதலியன மூவகை அகங்காரங்கள்);; [Skt. aham-kara + traya → த. அகங்காரத்திரயம்.]
அகங்காரிக்கிரகம்	அகங்காரிக்கிரகம் agaṅgāriggiragam, பெ. (n.) பிறந்த ஐந்தாம் நாளில், குழந்தைக்குத் தீங்கு விளைவிப்பதாய்க் கருதப்பெறும் நாண்மீன்; a disease ascribed to the baneful influences of malignant stars, it attacks a newborn baby on the fifth day. [Skt. aham-karin + graha → த. அகங்காரக்கிரகம்.]
அகசாரசக்தி	அகசாரசக்தி agasārasagti, பெ. (n.) ஒரு பொருளின் சுற்றெல்லையிலுள்ள பகுதி அப்பொருளின் நடுவத்தை நோக்கி நெருங்கும் ஆற்றல் (இ.வ.);; centripetal force. [Skt. aham+sara+sakti → த. அகசார சக்தி.] [த. சத்தி → Skt. sakti.]
அகசிப்பிசின்	அகசிப்பிசின் agasippisiṉ, பெ. (n.) ஒருவகைப் பிசின்; a kind of gum (சா.அக.);.

அகசியகாரன்	அகசியகாரன் agasiyagāraṉ, பெ. (n.) நகைச்சுவையூட்டுபவன்; jester. த.வ. நகையாண்டி, கோணங்கி, கோமாளி, பகடி. [அகசிய + காரன்.] [Skt. hasya → அகசிய(ம்);.]
அகசியம்	அகசியம் agasiyam, பெ. (n.) 1. பகடிக் கூத்து (நல். பாரத. இராச. 17.);; mimicry, farce. 2. ஏளனம்; ridicule, derision. [Skt. hasya → த. அகசியம்.]
அகசு	அகசு agasu, பெ. (n.) 1. பகல் (சூடா. உள். 65);; day time. 2. இராப்பகல் கொண்டதொரு நாள்; day including night. [Skt. ahan → த. அகசு.]
அகசேபம்	அகசேபம் agacēpam, பெ. (n.) கட்டுக்கொடி; a creeper, bind weed, Pedalium murex (சா.அக.);. [P]
அகசேருகம்	அகசேருகம் agacērugam, பெ. (n.) முள்ளந்தண்டின்மை; the congenital absence of the spinal column, invertebrata (சா.அக.);.
அகசை	அகசை agasai, பெ. (n.) 1. சிறுகல்லூரிச் செடி; a small variety of plant, Densiflora. 2. மரத்திற்பிறந்தது; born of the tree or tree born. 3. மலையிற் பிறந்தது; grown or originated in a mountain, pertaining to a mountain (சா.அக.);. [P]
அகடம்	அகடம் agaḍam, பெ. (n.) 1. நேர்மைக்கேடு, நெறிமுறையின்மை; injustice. 2. சூழ்ச்சி; trick. [Skt. a-ghatana → த. அகடம்.]
அகடவிகடம்	அகடவிகடம் agaḍavigaḍam, பெ. (n.) 1. பகடி; fun, humour. 2. குறும்பு; prank, mischief. 3. நுண்ணுத்தி; acute intellect. [Skt. agata + vikata → த. அகடவிகடம்.]

அகடன்	அகடன் agaḍaṉ, பெ. (n.) மோசக்காரன், ஏமாற்றுக்காரன் (வின்.);; treacherous person. [Skt. a-ghatana → த. அகடன்.]
அகடனம்	அகடனம் agaḍaṉam, பெ. (n.) 1. செய்யக் கூடாதது; that which cannot be done, impossibility. 2. குறும்பு; mischief. [Skt. a-ghatana → த. அகடனம்.]
அகடிதகடனாசாமர்த்தியம்	அகடிதகடனாசாமர்த்தியம் agaḍidagaḍaṉācāmarddiyam, பெ. (n.) கூடாததைக் கூட்டுவிக்கும் வன்மை (வேதா.சூ.56, உரை);; ability to effect the impossible.
அகடியம்	அகடியம் agaḍiyam, பெ. (n.) முறையின்மை (வின்.);; that which is injustice. [Skt. aghatita → த. அகடியம்.]
அகணிதன்	அகணிதன் agaṇidaṉ, பெ. (n.) கடவுள்; god, as immeasurable. "தேவ முதல்வ வேதமி லகணித" (பெருந்தொ. 193);. த.வ. வரம்பிலி. [Skt. aganita → த. அகணிதன்.]
அகத்மாத்து	அகத்மாத்து agatmāttu, வி.எ. (adv.) தற்செயலாய்; causelessly by chance, unexpectedly. "அவனை அகஸ்மாத்தாய்ச் சந்தித்தேன்" (இ.வ.);. [Skt. a-kasmat → த. அகத்மாத்து.]
அகத்துமாத்தாக	அகத்துமாத்தாக agattumāttāga, வி.அ. (adv.) முன்னேற்பாடு இல்லாமல், தற்செயலாக; accidentally, by chance, unexpectedly. "தெருவில் அகத்துமாத்தாக நண்பரைச் சந்தித்தேன்". [அகத்துமாத்து + ஆக.] [Skt. akasmat → த. அகத்துமாத்து.]
அகத்தியா	அகத்தியா agattiyā, பெ. (n.) 1. அளந்தறியக் கூடா ஆழம்; unfathomable abyss. 2. கடல்; ocean.
அகத்திருத்துவம்	அகத்திருத்துவம் agattiruttuvam, பெ. (n.) செயலின்றி நிற்குங் கடவுட்டன்மை (வேதா. சூ. 47.);; divine attribute of not being agent. [Skt. a-kartrtuva → த. அகத்திருத்துவம்.]

அகதங்காரன்	அகதங்காரன் agadaṅgāraṉ, பெ. (n.) 1. நலத்தைக் கொடுப்போன்; one who restores health, a health-restorer. 2. மருத்துவன்; a physician, [அகத(ம்); + காரன்.] [Skt. agada → த. அகத(ம்);.] [காரன் → Skt. kara.]
அகததந்திரம்	அகததந்திரம் agadadandiram, பெ. (n.) நிலைத்திணை, (தாவரம்); விலங்கு முதலானவற்றின் நஞ்சினால், மாந்தர்க்கு ஏற்படும் நோய்களையும் அவற்றைக்களையும் முறைகளையும் விளக்கிக்கூறும் நூல்; a tantric science which treats of antidotes against vegetable, mineral and animal poisons toxicology. த.வ. நஞ்சறுப்புநூல். [Skt. agada + tantra → த. அகததந்திரம்.]
அகதம்	அகதம் agadam, பெ. (n.) 1. நோயின்மை; freedom from disease. 2. மருந்து; a medicine, drug (especially); antidote. 3. நஞ்சு நீக்கு மருந்து; antipoisonous remedy. [Skt. agada → த. அகதம்.]
அகதவேதம்	அகதவேதம் agadavēdam, பெ. (n.) 1. மருத்துவ நூல்; medical science. 2. நச்சு முறிவைப் பற்றிக் கூறுமோர் ஆயுள் வேத நூல்; an ayurvedic science dealing with several antidotes for poison. [Skt. agada + veda → த. அகதவேதம்.]
அகதன்	அகதன் agadaṉ, பெ. (n.) நிறைநலமுடையான்; one who is free from disease, a healthy man. த.வ. நலவான். [Skt. agadya → த. அகதன்.]

அகதி	அகதி1 agadi, பெ. (n.) வீடுபேற்று நிலை; the path of salvation. "அடைந்தனை அகதியை" (மேருமஞ். 173);. [Skt. a-gati → த. அகதி.] அகதி2 agadi, பெ. (n.) மரவகை (மலை); (வின்);; babul. [Skt. agate → த. அகதி.] அகதி3 agadi, பெ. (n.) இயற்கைப் பேரிடர், அரசியல் நெருக்கடி இன்ன பிறவற்றின் பொருட்டு தம் சொந்த நாட்டிலிருந்து பிற நாட்டிற் குடிபெயர்வோர்; one Without resources friends, destitute person. த.வ. வழியிலி, ஏதிலி. [Skt. a-gati → த. அகதி.] அகதி4 agadi, பெ. (n.) 1. பெண்ணோடு இணைந்து வாழாமை-சேராமை; not cohabiting with a woman. 2. நலிந்தோன், வலிமையற்றவன்; a weak man. [Skt. a-garda → த. அகதி.]
அகதிசேத்திரத்தார்	அகதிசேத்திரத்தார் agadicēddiraddār, பெ. (n.) மேலுகத்தில் வாழ்பவர்களில் பெரியவர் (தக்கயாகப். 352, உரை.);; celestials higher than those of the svarga. [Skt. a-gati+ksetra → த. அகதிசேத்திரத்தார்.]
அகதேசு	அகதேசு agatēcu, பெ. (n.) நோய்நொடியில்லாதவன்; one who is free from diseases. [Skt. agada → த. அகதேசு.]
அகபார்	அகபார் agapār, பெ. (n.) செய்தி (P.T.L.);; news. [U. akhbar → த. அகபார்.]
அகபாலம்	அகபாலம் agapālam, பெ. (n.) தலையில்லாத அழகற்ற தோற்றம்; a monster with partial or complete absence of cranjum-Acranium.
அகம்பம்	அகம்பம் agambam, பெ. (n.) ஒரு செய் நஞ்சு (கற்பரிபாடாணம்); (வை. மூ.);; a mineral poison.

அகம்பனம்	அகம்பனம் agambaṉam, பெ. (n.) மூச்சுத் திணறுதல்; suspension of the vital function when the lungs are deprived of air, suffocation.
அகம்பிரமவாதி	அகம்பிரமவாதி agambiramavāti, பெ. (n.) தானே கடவுளென (பிரமமென்று); வழக்கிடுபவன் (வாதிப்பவன்);; one who holds that Self is Brahman, Advaitin. [Skt. aham + pirama + vadin → த. அகம்பிரமவாதி.]
அகம்மகியாகமனம்	அகம்மகியாகமனம் agammagiyāgamaṉam, பெ. (n.) 1. விலைமகளை விரும்பிச் சேர்தல்; cohabiting with a public Woman or a prostitute. 2. பிறன் மனையாளைப் புணர்தல்; illicit intercourse with a married woman (சா.அக.);. [Skt. a-gamya + gamana → த. அகம்மகியாகமனம்.]
அகம்மியகை	அகம்மியகை agammiyagai, பெ. (n.) 1. கண்டவனோடு கூடிக்கலந்தவள்; a married woman who has had illicit intercourse, an adulteress. 2. விலை மகள்; un married female guilty of fornication (சா.அக.);. [Skt. a-gamya → த. அகம்மியகை.]
அகம்மியம்	அகம்மியம் agammiyam, பெ. (n.) 1. அணுகக் கூடாதது; the unapproachable, that which is not fit to be approached. 2. அறியக் கூடாதது; the inconceivable, incomprehensible. "பிரத்தியக்ஷாதி பிரமாண சதுட்டயங்களிலும் அகம்மிய மாதலாலே" (சி.சி. அளவை 1, சிவாக்.);. 3. ஒரு பேரெண் (பிங்.);; the thousand quintillions. [Skt. a-gamya → த. அகம்மியம்.]
அகம்மியா	அகம்மியா agammiyā, பெ. (n.) விலைமகள்; a prostitute, a harlot. [Skt a-gamyaga → த. அகம்மியா.]
அகம்மியாகமனம்	அகம்மியாகமனம் agammiyāgamaṉam, பெ. (n.) தகுதியற்றவளோடு புணர்கை; inter course with a woman who is not fit to be approached. "அகம்மியாக மணஞ்செய்து பிராயச்சித்தஞ் செய்து சுத்தரானாரையும்" (கல்.);. [அகம்மியா + கமனம்.] [Skt. a-gamya → த. அகம்மியா.] கம் → கமனம்.

அகம்மியாகமனன்	அகம்மியாகமனன் agammiyāgamaṉaṉ, பெ. (n.) 1. கெடுமதியன் (தூர்த்தன்);; he who commits lewd acts, a fornicator. 2. பிறனில் விழைவோன்; an adulterer. [Skt. a - gamyå → த. அகம்மியா.] கம் → கமனம் → கமனன்.
அகம்மியை	அகம்மியை1 agammiyai, பெ. (n.) பொதுமகள் (வின்.);; harlot. [Skt. a-gamyå → த. அகம்மியை.] அகம்மியை2 agammiyai, பெ. (n.) அகம்மியா பார்க்க;see agammiya.
அகமம்	அகமம் agamam, பெ. (n.) மரம் (உரி.நி.);; tree. [Skt. agama → த. அகமம்.]
அகமருடணபாதாளயோகம்	அகமருடணபாதாளயோகம் agamaruḍaṇapātāḷayōgam, பெ. (n.) ஒக விருக்கை வகையு ளொன்று; a yoga. "மானெசதடாகத்தில் அகமருஷணபாதாள யோகம் பண்ணின துர்வாசர்" (தக்கயாகப். 552, உரை.);. [Skt. aghamarsana + pataja + yoga → த. அகமருடணபாதாளயோகம்.]
அகமன்	அகமன் agamaṉ, பெ. (n.) 1. ஒருவகை விலையுயர்ந்த கல்; a kind of precious stone. 2. இடி; thunder boll. 3. முகில்; cloud. 4. இரும்பு; iron (சா.அக.);. [Skt. a-gama → த. அகமன்.]
அகமனம்	அகமனம் agamaṉam, பெ. (n.) பெண்ணின்பம் பெறாதவன்; abstinence from sexual intercourses (சா.அக.);. [Skt. a-gamana → த. அகமனம்.]
அகமனி	அகமனி agamaṉi, பெ. (n.) 1. திருமணமாகாதவன்; a confirmed bachelor, a celibate. 2. வான்வழிச் செல்லும் ஆற்றலில்லாதவன்; one who is incapable of travelling in the aerial regions as opposed to gamani (சா.அக.);. [Skt. a-gamana → த. அகமனி.]
அகமாலிகம்	அகமாலிகம் agamāligam, பெ. (n.) கருங்குமிழ் மரம் (சித். அக.);; black coom teak.

அகமிந்திரம்	அகமிந்திரம் agamindiram, பெ. (n.) அகமிந்திரலோகம் பார்க்க;see agamindira-logam, "அருகன துருவ மில்லா ரகமிந்திரத்துட் டோன்றார்" (மேருமந்.75);. [Skt. aham-indra → த. அகமிந்திரம்.] [வேந்தன் → இந்தன் → இந்தர் → இந்திரன் → Skt. indra.]
அகமிந்திரலோகம்	அகமிந்திரலோகம் agamindiralōgam, பெ. (n.) வானுலுகத்திலொன்று (திருக்கலம். 6, உரை.);; [Skt. aham+indra+loka → த. அகமிந்திர லோகம்.] [உலவு → உலகு → Skt. loka → த. லோகம்.]
அகர்க்கணனம்	அகர்க்கணனம் agarggaṇaṉam, பெ. (n.) கலியூழி தொடங்கிக் குறித்த காலம் வரை கணித்தெடுத்த, மொத்த எண்; [அகர் + கணனம்.] [Skt. ahar → த. அக(ர்);.] கண் → கணம் → கணனம்.
அகர்ணகம்	அகர்ணகம் agarṇagam, பெ. (n.) அகர்ணம் பார்க்க;see agarnam (சா.அக.);.
அகர்ணம்	அகர்ணம் agarṇam, பெ. (n.) 1. காதின்மை; lack of ears, absence of ears. 2. காது கேளாமை; thickness of hearing, defect in the power of hearing. 3. செவிடு; lack or loss complete or partial of the sense of hearing. [Skt. aghar → த. அகர்ணம்.]
அகர்த்தவியம்	அகர்த்தவியம் agarttaviyam, பெ. (n.) செய்யத்தகாதது; that which ought not to be done. "கர்த்தவிய வகர்த்தவிய விடய மாயினவால்" (சூத. எக்கி. பூ. 10, 20);. [Skt. a-kartavya → த. அகர்த்தவியம்.]
அகர்த்தா	அகர்த்தா agarttā, பெ. (n.) செயற்பாடற்றவன்; one who is not agent. "பிரஹ்மவித் தானவன் கர்மத்தில் அகர்த்தா என்னும் புத்தியால்" (விசாரசா);. [Skt. a-karta → த. அகர்த்தா.]
அகர்த்திருவாதம்	அகர்த்திருவாதம் agarttiruvātam, பெ. (n.) படைத்தவன் இல்லை என்னும் தருக்கம் (சி.சி. பர. சௌத்.-1, உரை.);; system of thought which denies the existence of a creator. [Skt. a-kartr+vada → த. அகர்த்திருவாதம்.]

அகர்நாதன்	அகர்நாதன் agarnātaṉ, பெ. (n.) பகலவன்; ruler of the day i.e., the sun. [Skt. a-kar-natha → த. அகர்நாதன்.]
அகர்மகர்த்தரிப்பிரயோகம்	அகர்மகர்த்தரிப்பிரயோகம் agarmagarttarippirayōgam, பெ. (n.) செயப்படு பொருள் குன்றிய வினை (வின்.);; [Skt. a-karma - kartari + prayoga → த. அகர்மகர்த்திரிப்பிரயோகம்.]
அகர்முகம்	அகர்முகம் agarmugam, பெ. (n.) வைகறை; early dawn. "அகர் முகமப் பாடுநர்க்கு". (தைலவ. பாயி. 53);. [அகர் + முகம்.] [Skt. ahan → த. அகர்.]
அகரக்களங்கு	அகரக்களங்கு agaraggaḷaṅgu, பெ. (n.) தூய்மையற்றற இதளியம்; an impure oxide of mercury (சா.அக.);. [அகர(ம்); + களங்கு.] [Skt. agar → த. அகரம்.]
அகரகாயம்	அகரகாயம் agaragāyam, பெ. (n.) உடம்பின் முன் பக்கம்; the fore or front part of the body (சா.அக.);. [Skt. agara + kaya → த. அகரகாயம்.]
அகரத்திரவம்	அகரத்திரவம் agarattiravam, பெ. (n.) பால், தயிர் ஆகியவற்றின் ஏடு; the thin upper part of standing milk or curd (சா.அக.);.
அகரநீர்	அகரநீர் agaranīr, பெ. (n.) முத்துச்சிப்பியின் நடுவிலிருக்கும் நீர்; the water deposited in the centre of a pearl. (சா.அக.);. [அகர(ம்); + நீர்.] [Skt. agara → த. அகர(ம்);.]
அகரபரணி	அகரபரணி agarabaraṇi, பெ. (n.) பூனைக்காலி; a plant, cow-hage or cat-bean (சா.அக.);.

அகரபாதம்	அகரபாதம் agarapātam, பெ. (n.) பாதத்தின் முற்பகுதி; the fore part of the foot (சா.அக.);. [அகர(ம்); + பாதம்.] [Skt. ahara → த. அகர(ம்);.] பதி → பதம் → பாதம்.
அகரராசசம்	அகரராசசம் agararāsasam, பெ. (n.) சிவதை; a herb, Indian rhubarb (சா.அக.);.
அகரி	அகரி agari, பெ. (n.) ஒருவகைப் புல்; a kind of grass (சா.அக.);.
அகரிடணம்	அகரிடணம் agariḍaṇam, பெ. (n.) 1 வெறுப்பு; dislike. 2. வருத்தம்; sorrow. [Skt. a-harsana → த. அகரிடணம்.]
அகருதம்	அகருதம் agarudam, பெ. (n.) வீற்றிருக்கை (சிந்தா. நி. 13.);; sitting in state. [Skt. agaru → த. அகருதம்.]
அகருமகம்	அகருமகம் agarumagam, பெ. (n.) செயப்படு பொருள் குன்றிய வினை (வீரசோ. தாது. 2, உரை.);; intransitive verb. [Skt. a-kar-maka → த. அகருமகம்.]
அகல்லியமாமிசம்	அகல்லியமாமிசம் agalliyamāmisam, பெ. (n.) சமைக்கப்படாத இறைச்சி, பச்சூன் (சி.சி. பர. சௌத். 29, வேலப்.);; meat not dressed. [Skt. a-kalya+mamisa → த. அகல்லியமாமிசம்.]
அகலசத்து	அகலசத்து agalasattu, பெ. (n.) மலைச்சத்து, சிலாத்து ஒரு துணைத் தாதுப் பொருள்; fossil exudation stone lack supposed to issue from stones of mountains is hot weather (சா.அக.);. [Skt. agal-sat → த. அகலசத்து.]
அகலமுனி	அகலமுனி agalamuṉi, பெ. (n.) ஆடுதின்னாப் பாளை; a plant which even the goat will not eat (சா.அக.);. [P]

அகலாதரை	அகலாதரை agalātarai, பெ. (n.) ஆடாதோடை; a plant winter cherry (சா.அக.);.
அகலிகை	அகலிகை agaligai, பெ. (n.) கவுதமன் மனைவி; Ahalya, wife of Gaudama, one of pansa-kanniyar q.v. "அகலிமெய்க் கேள்வன்" (நல். பாரத கிருட்டிணார்ச்சுன. 99);. [Skt. agalya → த. அகலிகை.]
அகலியை	அகலியை agaliyai, பெ. (n.) அகலிகை பார்க்க;see agaligai. [Skt. ahalya → த. அகலியை.]
அகவஞ்சம்	அகவஞ்சம் agavañjam, பெ. (n.) வெள்ளி; silver (சா.அக.);.
அகவாசிகம்	அகவாசிகம் agavācigam, பெ. (n.) கருங்குறிஞ்சா; a black variety of kurinja, a plant (சா.அக.);.
அகவாலிசுரோதம்	அகவாலிசுரோதம் agavālisurōtam, பெ. (n.) வால் நீண்ட குரங்கு; a long-tailed monkey (சா.அக.);.
அகற்பப்பிராணாயாமம்	அகற்பப்பிராணாயாமம் agaṟpappirāṇāyāmam, பெ. (n.) மந்திரச் சடங்குகளின்றி உயிர்ப்பினை ஒழுங்கு படுத்தும் ஒகவகை; restraint of breath practised without the use of mantras or meditation. [Skt. a - kalpa + piranayama → த. அகற்பப்பிராணாயாமம்.]
அகற்பவிபூதி	அகற்பவிபூதி agaṟpavipūti, பெ. (n.) இயற்கையிலுண்டான திருநீறு (சைவச. பொது. 186, உரை.);; sacred ashes found in nature. [Skt. a-kalpa + vibhudi → த. அகற்பவிபூதி.] [புழுதி → பூதி → Skt. vi-bhudi.]
அகற்பன்	அகற்பன் agaṟpaṉ, பெ. (n.) ஒப்பில்லாதவன்; one who is incomparable, "கற்பவர்க ணற்புலனில் நிற்புறு மகற்பா" (சேதுபு. சருவதீ. 27.);. த.வ. ஒப்பிலி. [Skt. a-kalpa → த. அகற்பன்.]

அகற்பிதமரணம்	அகற்பிதமரணம் agaṟpidamaraṇam, பெ. (n.) முதிரா இறப்பு; death occurring before the prescribed time, unnature death. [அகற்பித(ம்); + மரணம்.] [Skt. a-kalpita → த. அகற்பிதம்.]
அகன்மகம்	அகன்மகம் agaṉmagam, பெ. (n.) செயப்படு பொருள் குன்றிய வினை (பி.வி. 35, உரை.);; intransitive verb. [Skt. a-karmaka → த. அகன்மகம்.]
அகன்னம்	அகன்னம் agaṉṉam, பெ. (n.) செவிடு; deafness (சா.அக.);.
அகன்னியகனி	அகன்னியகனி agaṉṉiyagaṉi, வி.அ. (adv.) நாடொறும்; daily, from day to day. [Skt. ahani + ahani → த. அகன்னியகனி.]
அகன்னியசனி	அகன்னியசனி agaṉṉiyasaṉi, பெ. (n.) நாளுக்கு நாள்; from day to day (சா.அக.);.
அகத்தியநட்சத்திரம்	அகத்தியநட்சத்திரம் agattiyanaṭcattiram, பெ. (n.) அகத்திய விண்மீன்; the star canopus.
அகாடி	அகாடி akāṭi, பெ. (n.) 1. முன்; front. 2. குதிரை முன்னங்காற் கயிறு (வின்.);; rope used for tying a horse's fore-feet. [U. agari → த. அகாடி.]
அகாடிபிச்சாடியில்லாதவன்	அகாடிபிச்சாடியில்லாதவன் akāṭibiccāṭiyillātavaṉ, பெ. (n.) கட்டுக்கடங்காதவன் (இ.வ.);; person free from all responsibility, as a horse bound neither before nor behind. [அகாடிபிச்சாடி + இல்லாதவன்.] [U. agari + pichware → த. அகாடிபிச்சாடி.]

அகாண்டகுசுமம்	அகாண்டகுசுமம் agāṇṭagusumam, பெ. (n.) பருவந் தவறிப் பூக்கை; blossoming out of season (சா.அக.);. [அகாண்டம் + குகமம்.] [Skt. a-ganta → த. அகாண்ட(ம்);.]
அகாண்டசாதம்	அகாண்டசாதம் akāṇṭacātam, பெ. (n.) குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு முன்பே பிறந்தது; premature birth (சா.அக.);. [Skt. a-ganta+jata → த. அகாண்டசாதம்.]
அகாண்டசூலை	அகாண்டசூலை akāṇṭacūlai, பெ. (n.) குத்தல் வலி; acute pain (சா.அக.);. [அகாண்டம் + சூலை.] [Skt. a-ganta → த. அகாண்டம்.] [த. சூலை → Skt. sula.]
அகாண்டபாதசாதம்	அகாண்டபாதசாதம் akāṇṭapātacātam, பெ. (n.) பிறந்தவுடன் இறத்தல்; dying soon after birth (சா.அக.);. [Skt. akanda + pata + jata → த. அகாண்ட பாதசாதம்.]
அகாண்டபாதம்	அகாண்டபாதம் akāṇṭapātam, பெ. (n.) இயற்கைக்கு மாறான நிகழ்ச்சி; unnatural or untimely occurence (சா.அக.);. [Skt. akanda + pata → த. அகாண்டபாதம்.]
அகாண்டம்	அகாண்டம் akāṇṭam, பெ. (n.) 1. இசையாக் காலம்; out of season before the natural time. 2. முண்டமில்லாதது; that without a trunk (சா.அக.);. [Skt. akanda → த. அகாண்டம்.]
அகாத்தியம்	அகாத்தியம்1 akāttiyam, பெ. (n.) 1. பொல்லாங்கு; wickedness. 2. ஏய்ப்பு வஞ்சகம்; deceit. [Skt. aghatya → த. அகாத்தியம்.] அகாத்தியம்2 akāttiyam, பெ. (n.) கடித்துண்ணத் தகாதது; that which is not fit for chewing (சா.அக.);.

அகாதசுரம்	அகாதசுரம் akātasuram, பெ. (n.) அளவிறந்த காய்ச்சல்; a condition marked by excessively high temperature or aggravated febrile symptoms, hyperpyretia (சா.அக.);. [அகாதம் + சுரம்.] [Skt. a-gadha → த. அகாத(ம்);.]
அகாதநோய்	அகாதநோய் akātanōy, பெ. (n.) கடுமையான நோய்; a virulent disease (சா.அக.);. [அகாத(ம்); + நோய்.] [Skt. a-gadha → த. அகாதம்.]
அகாதப்படுஞ்சமயம்	அகாதப்படுஞ்சமயம் akātappaḍuñjamayam, பெ. (n.) துன்பக்காலம் (வின்.);; times of adversity. [அகாதம் + படுஞ்சமயம்.] [Skt. a-gadha → த. அகாத(ம்);.]
அகாதப்புளிப்பு	அகாதப்புளிப்பு akātappuḷippu, பெ. (n.) கூடுதற் புளிப்பு; excess of acidity, hyperacidity (சா.அக.);. [அகாதம் + புளிப்பு.] [Skt. a-gadha → த. அகாதம்.]
அகாதபசி	அகாதபசி akātabasi, பெ. (n.) அளவிறந்த பசி; extreme hunger, hyperorexia (சா.அக.);. த.வ. யானைப்பசி. [அகாதம் + பசி.] [Skt. a-gadha → த. அகாத(ம்);.]
அகாதபித்தம்	அகாதபித்தம் akātabittam, பெ. (n.) கொடிய பித்தம்; excessive secretion of bile, hypercholia (சா.அக.);. [அகாதம் + பித்தம்.] [Skt. a-gadha → த. அகாத(ம்);.] பித்து → பித்தம்.

அகாதம்	அகாதம்1 akātam, பெ. (n.) 1. மிக்க ஆழம் (அஷ்டப். அழகரந். 15.);; great depth. 2. நீந்துபுனல் (பிங்.);; water of swimming depth. 3. மிகுதி; excess. [Skt. a-gadha → த. அகாதம்.] அகாதம்2 akātam, பெ. (n.) தேவகணத்தால் வெட்டப்பட்ட குளம் (நாநார்த்த);; tank formed by divine agency. [Skt. a-gadha → த. அகாதம்.]
அகாதவலி	அகாதவலி akātavali, பெ. (n.) 1. தாங்க வொண்ணா மிகு வலி; excessive sensibility to pain, hyperadigesia. 2. ஆழ்ந்த வலி; deep seated pain (சா.அக.);. [அகாத(ம்); + வலி.] [Skt. a-gadha → த. அகாத(ம்);.]
அகாதவியர்வை	அகாதவியர்வை akātaviyarvai, பெ. (n.) விட்டொழியா வியர்வை; excessive sweating, Hyperphidrosis (சா.அக.);. [அகாத(ம்); + வியர்வை.] [Skt. a-gadha → த. அகாத(ம்);.] வியர் → வியர்வை.
அகாதவுதிரம்	அகாதவுதிரம் akādavudiram, பெ. (n.) 1. மிகுதியான குருதி; vast quantity of blood, Polyemia. 2. அளவிறந்த குருதி; superabundance of blood, Plethora (சா.அக.);. [Skt. a-gadha+udhira → த. அகாதவுதிரம்.]
அகாதவொழுக்கு	அகாதவொழுக்கு akātavolukku, பெ. (n.) அளவிறந்த அரத்தப்போக்கு; excessive evacuation as in bleeding or purging, hypercenosis (சா.அக.);. [அகாதம் + ஒழுக்கு.] [Skt. a-gadha → த. அகாத(ம்);.] ஒழு → ஒழுகு → ஒழுக்கு.
அகாதன்	அகாதன் akātaṉ, பெ. (n.) வஞ்சகன் (யாழ்.அக.);; deceit full man. த.வ. கேடன். [Skt. a-gadha → த. அகாதன்.]

அகாதிகள்	அகாதிகள் agātigaḷ, பெ. (n.) முத்திப்பேறு, முத்திச் செயல், (Jaina.); unobstuctive karmas helpful in emancipation, four in number. "தீர்ப்ப தகாதிகள்" (திருநூற். 88.);. [Skt. a-ghatin → த. அகாதிகள்.]
அகாதிதகம்	அகாதிதகம் agādidagam, பெ. (n.) 1. கடித்துத் தின்னக் கூடாதது; that which can only be swallowed and not masticated. 2 அகாத்தியம்2 பார்க்க;see agattiyam2.
அகாரணம்	அகாரணம்1 akāraṇam, பெ. (n.) நேர்ச்சி (தற்செயல்); (வின்.);; accident. [Skt. a-karana → த. அகாரணம்.] அகாரணம்2 akāraṇam, பெ. (n.) காரணமின்மை; absence of cause. "அகாரணத் தெதிர்த்தீர்" (காஞ்சிப்பு. தக்கீச. 12);. [Skt. a-karana → த. அகாரணம்.]
அகாரணமாக	அகாரணமாக akāraṇamāka, கு.வி.எ. (adv.) கரணியமின்றி; without proper reason. அகாரணமாகச் சந்தேகப்பட்டுக் காரியத்தை கெடுத்துவிடாதே (இ.வ.);. [அகாரணம் + ஆக.] [Skt. a-karana → த. அகாரணம்.]
அகாரணன்	அகாரணன் akāraṇaṉ, பெ. (n.) கடவுள்; god, as uncaused. [Skt. a-karana → த. அகாரணன்.]
அகாரி	அகாரி akāri, பெ. (n.) கடவுள் (வின்.);; god. [Skt. a-karin → த. அகாரி.]
அகாரியம்	அகாரியம் akāriyam, பெ. (n.) தகாத செய்கை; improper act, unworthy deed, criminal or sinful action. "நாவகாரியஞ் சொல்லிலாதவர்" (திவ். பெரியாழ். 4, 4, 1);. த.வ. தீச்செயல். [Skt. a-karya → த. அகாரியம்.]

அகாருண்யம்	அகாருண்யம் akāruṇyam, பெ. (n.) அருளின்மை (மேருமந். 97, உரை.);; mercilessness. த.வ. இரக்கமின்மை. [Skt. a-karunya → த. அகாருண்யம்.]
அகிகண்டம்	அகிகண்டம் agigaṇṭam, பெ. (n.) மயிர்மாணிக்கம்; wild fenougreeks-sider rhombifolia (சா.அக.);. [P]
அகிகாந்தம்	அகிகாந்தம் agigāndam, பெ. (n.) 1. காற்று; wind, air. 2. ஞாயிறு (சூரிய); காந்தம்; sun stone-Jasper (சா.அக.);.
அகிகை	அகிகை agigai, பெ. (n.) 1. இலவமரம்; silk-cotton tree, Bombaz Malabricum. 2. பட்டுப்பருத்தி (இலவம் பஞ்சு);; Silk-cotton, Bombax pentan drum (சா.அக.);. [P]
அகிகோசம்	அகிகோசம் agiācam, பெ. (n.) பாம்புச் சட்டை; the slough or cast-off skin of a snake (சா.அக.);. [அகி + கோசம்.] [Skt. ahi → த. அகி.] [கோயம் → கோசம்.]
அகிச்சத்திரம்	அகிச்சத்திரம் agiccattiram, பெ. (n.) 1. ஒருவகை நஞ்சு; a kind of vegetable poison. 2. ஒருவகை பூடு; a plant, Odina pennata (சா.அக.);.
அகிஞ்சனன்	அகிஞ்சனன் agiñjaṉaṉ, பெ. (n.) ஆதரவு இல்லாதோன்; destitute-person. த.வ. ஏதிலி. [Skt. a-kincana → த. அகிஞ்சனன்.]
அகிஞ்சிரம்	அகிஞ்சிரம் agiñjiram, பெ. (n.) 1. செங்கத்திரி; caper shrupcapparis sepiaris alias cactas opimtia. 2. கருக்குவாளி; the plant Momordica Cochin-Chinesis (சா.அக.);.
அகிஞ்சை	அகிஞ்சை agiñjai, பெ. (n.) 1. கொல்லாமை; abstinence from killing. 2. துன்பமின்மை; harmlessness (சா.அக.);. [Skt. a-himsa → த. அகிஞ்சை.]

அகிதம்	அகிதம்1 agidam, பெ. (n.) 1. உணவு; food. 2. நன்மை இல்லாதது; that which is not conformable to a standard of taste. 3. தீமை; evil. "அகித மொருவர்க்கு மெண்ணிலாதோர்" (திருவேங்.சத. 87.);. 4. (இதம்);இன்மை; unpleasantness. [Skt. a-hita → த. அகிதம்.] அகிதம்2 agidam, பெ. (n.) 1. பகை; hostility. 2. உரிமையின்மை; absence of right or claim. [Skf. a-hlta → த. அகிதம்.] அகிதம்3 agidam, பெ. (n.) 1. தகாதது (தாயு. எங்கு நிறை.1);; that which is unfit, unsuitable. 2. இடையூறு; obstruction. "இந்தத் தன்மத்துக்கு அகிதம் பண்ணினவன்" (S. II. ii, 499.);. [Skt. a-hita → த. அகிதம்.]
அகிதலம்	அகிதலம் agidalam, பெ. (n.) கீழுலகம்; serpent world in the nether regions. "அகிதல வரவினது" (இரகு. யாகப். 79.);. [அகி + தலம்.] [Skt. ahi → த. அகி.] தளம் → தலம்.
அகிதன்	அகிதன் agidaṉ, பெ. (n.) பகைவன் (யாழ்.அக.);; foe, enemy. [Skt. a-hita → த. அகிதன்.]
அகிதுண்டிகன்	அகிதுண்டிகன் agiduṇṭigaṉ, பெ. (n.) பாம்பாட்டி; a snake charmer; a snake exhibitor (சா.அக.);. [P}
அகிநிர்வலயோனி	அகிநிர்வலயோனி aginirvalayōṉi, பெ. (n.) அகிகோசம் பார்க்க;see agi-kosam (சா.அக.);.

அகிபதி	அகிபதி agibadi, பெ. (n.) 1. ஆதிசேடன்; adisesan. "அகிபதியாயிர தலையா லரிதாகப் பொறுக்கின்ற" (பெருந்தொ. 392);. 2. பெரும்பாம்பு, பாம்புக்கரசன்; a big snakes, a king of snakes. [Skt. ahi + pati → த. அகிபதி.]
அகிபுக்கு	அகிபுக்கு agibuggu, பெ. (n.) 1. கீரி; a mongoose, Herpestes Mungo. 2. மயில்; the pea-cock-pavocristatus. 3. (கருடன்); கலுழன்; the Brahminy kite, Haliastur indicus. [P]
அகிபுசம்	அகிபுசம் agibusam, பெ. (n.) 1. கலுழன்; the Brahminy kite, Haliastar indicus. 2. மயில்; the peacock, Pavo-Cristatus. 3. கந்த நாகுலி; the inchneumon plant, Vanda roxburghi (சா.அக.);.
அகிபுட்பம்	அகிபுட்பம் agibuṭbam, பெ. (n.) நாகேசுரப்பூடு; a plant, ceylon ironwood, Mesaca roxburghi (சா.அக.);.
அகிபூதனம்	அகிபூதனம் agipūtaṉam, பெ. (n.) குழந்தைகட்கு எருவாயிலண்டை சேரும் கழிமாசு மற்றும் சிறுநீர் முதலானவற்றை, அடிக்கடி தூய்மைப் படுத்தாமையால், அவ்விடத்தில் தினவுடன் குருக்கள் கண்டு பின்னர் பாம்பைப் போல் சட்டை கழற்றித் துன்புறுத்துமொரு தோல் நோய்; itch-like eruptions appeating about the anus in children and resulting in sloughing, owing to the deposit of urine, perspiration, faeces etc. consequent on the neglect in cleansing that part
அகிபேனம்	அகிபேனம் agipēṉam, பெ. (n.) 1. பாம்பின் நஞ்சு; saliva of the snake;the snake poison. 2. கசகசாச் செடியின் பால்; opium, Papaver Somniferam (சா.அக.);.
அகிம்சை	அகிம்சை agimcai, பெ. (n.) தீங்கு செய்வதிலிருந்தும் வன்முறையில் ஈடுபடுவதிலிருந்தும் நீங்கிய நிலை; non-violence. [Skt. a-himsa → த. அகிம்சை.]
அகிமாறல்	அகிமாறல் agimāṟal, பெ. (n.) வெள்வேல் (பச்.மூ.);; panicled babool.
அகிர்ப்புத்தினி	அகிர்ப்புத்தினி agirpputtiṉi, பெ. (n.) இரவு 15 முழுத்தத்தில் மூன்றாவது (விதான குணா.73, உரை);; [Skt. ahir – budhnya → த. அகிர்ப்புத்தினி.]
அகிரிபு	அகிரிபு agiribu, பெ. (n.) அகிபுக்கு பார்க்க;see agibukku (சா.அக.);.

அகிருத்தியம்	அகிருத்தியம் agiruttiyam, பெ. (n.) தவறான செய்கை; illegal action as rape, adultery etc. (சா.அக.);. [Skt. a-hrtya → த. அகிருத்தியம்.]
அகிருத்திரமவிடம்	அகிருத்திரமவிடம் agiruttiramaviḍam, பெ. (n.) மரம், புல், பூண்டு முதலான நிலத்திணைப் பொருள்களினாலும், நஞ்சு முதலிய தாதுக்களினாலும், தேள், பாம்பு, சிலந்தி முதலிய நச்சுயிர்களின் சேர்க்கைனாலும் ஏற்படும் கொடிய நோய்; diseases arising indirectly from the vegetables, mineral and animal poisons, is opposed to. கிருத்திரமவிடம் - poisons imported into the system directly by mixing it with other substances (சா.அக.);.
அகிரை	அகிரை agirai, பெ. (n.) 1. குரலடைப்பு; obstruction to the place of production of the voice. 2. குரலின்மை; voicelessness due to some peripheral lesion aphonia (சா.அக.);. [Skt. a-hir → த. அகிரை.]
அகிலசரீரம்	அகிலசரீரம் agilasarīram, பெ. (n.) 1. உடம்பின் முழுபாகம்; the body as a whole. 2. எல்லாச் சிற்றுயிர்களின் உடம்பு; bodies of all creatures in general (சா.அக.);. [Skt. a-kila+sarira → அகிலசரீரம்.]
அகிலதம்	அகிலதம் agiladam, பெ. (n.) வெற்றிலைக் கொடி; the betel plant or creeper (சா.அக.);.
அகிலப்பிரகாசன்	அகிலப்பிரகாசன் agilappiragācaṉ, பெ. (n.) எங்கும் விளங்கும் புகழுடையவன்; one whose fame is world-wide. "அகிலப்பிரகாசன் திம்மையவப்பையன்" (பெருந்தொ. 1251);. [Skt. akhila + pra – kaša → த. அகிலப் பிரகாசன்.]
அகிலம்	அகிலம்1 agilam, பெ. (n.) 1. எல்லாம், முழுவதும் (திவா.);; all; the whole 2. உலகு; earthy. 3. உலகம் முழுதும்; universe or entire world. "அகிலத்துள்ளதோர் கணங்களும்" (கந்தபு. பார்ப். 9); அகிலம் அறிந்த செய்தி (இக்.வ.); அவர் புகழ் அகிலம் எங்கும் பரவிற்று (இ.வ.);. [Skt. a-khila → த. அகிலம்.]
அகிலம	அகிலம2 agilama, பெ. (n.) 1. நிலம்; earth. "எந்தைதன் னேவலாலகிலந் துறந்தவாறென" (இரகு. சிதைவ. 72);. 2. நீர் (பிங்.);; water. [Skt. a-khila → த. அகிலம்.]

அகிலமேதகி	அகிலமேதகி agilamētagi, பெ. (n.) சிறுகாஞ்சொறி (சித்.அக.);; small climbing nettle.
அகிலரூபன்	அகிலரூபன் agilarūpaṉ, பெ. (n.) கடவுள்; god, as assuming all forms. [Skt. akhila + rupan → த. அகிலரூபன்.]
அகிலாண்டகோடி	அகிலாண்டகோடி agilāṇṭaāṭi, பெ. (n.) எண்ணிறந்த உலகங்கள்; innumerable worlds. "அகிலாண்ட கோடியெல்லாம்" (தாயு. திருவருள்விலா.);. [அகிலாண்டம் + கோடி.] [Skt. akhila + anda → த. அகிலாண்டம்.]
அகிலாண்டநாயகி	அகிலாண்டநாயகி agilāṇṭanāyagi, பெ. (n.) மலைமகள் (தக்கயாகப். 613);; Malaimagal. [அகிலாண்டம் + நாயகி.] [Skt. akhila + anda → த. அகிலாண்டம்.]
அகிலாண்டம்	அகிலாண்டம் agilāṇṭam, பெ. (n.) அனைத்துலகம் (வின்.);; the whole universe. [Skt. akhil – anda → த. அகிலாண்டம்.]
அகிலோலிகம்	அகிலோலிகம் agilōligam, பெ. (n.) அகிலதம் பார்க்க;see agiladam (சா.அக.);.
அகிவிடபாகம்	அகிவிடபாகம் agiviḍapāgam, பெ. (n.) 1. பாம்பின் நஞ்சிறக்கல்; neutralizing the poison of snake. 2. கந்தநாகுலி; the chneumon plant, Vandaro-burghil (சா.அக);.
அகிவைரி	அகிவைரி agivairi, பெ. (n.) 1. பாம்பின் பகைவன் (சத்துரு);, மயில்; a peacock Pavo-cristatus. 2. கருடன்; the Brahmini kite, halidstur inducus (சா.அக.);. [Skt. ahi + vairin → த. அகிவைரி.]

அகீம்	அகீம் aām, பெ. (n.) அரபு பாரசீக மருத்துவ நூல்களில் தேர்ச்சியடைந்த உனானி மருத்துவன்; a physician who is well acquainted with Persian and Arabic system of medicines (சா.அக.);. [U. ahaq → த. அகீம்.]
அகுசலவேதனை	அகுசலவேதனை agusalavētaṉai, பெ. (n.) வருத்த (துக்க);வுணர்ச்சி; experience of sorrow. [Skt. a - Kušala + vedana → த. அகுசல வேதனை.]
அகுசுமாதிதம்	அகுசுமாதிதம் agusumādidam, பெ. (n.) சிவப்புக் குண்டுமிளகாய்; a variety of red chilly (சா.அக.);.
அகுசுலாபு	அகுசுலாபு agusulāpu, பெ. (n.) அதிவிடயம்; a medicinal root used in dysentery. Indian atees, Aconitam Heterophyllum (சா.அக.);.
அகுசுளாபு	அகுசுளாபு agusuḷāpu, பெ. (n.) 1. அதிவிடை (சங்.அக.);; atis. 2. அகுசுலாபு பார்க்க;see agusulabu.
அகுடகந்தம்	அகுடகந்தம் aguḍagandam, பெ. (n.) பெருங்காயம்; asafetida, Ferula asfoeida (சா.அக);.
அகுடாரிசம்	அகுடாரிசம் aguṭārisam, பெ. (n.) கருங்குங்கிலியம்; black dammer, canarium strictum (சா.அக.);. [Skt. agaru → த. அகுடாரிசம்.]
அகுதார்	அகுதார் agutār, பெ. (n.) உரிமையாளி; holder of a right. one in whom any property, perquisite or privilege is vested. [U. haq-dar → த. அகுதார்.]
அகுதி	அகுதி agudi, பெ. (n.) ஏதிலி; destitute, helpless person "அகுதியிவ டலையின்விதி யானாலும் விலகரிது" (திருப்பு.142);. த.வ. திக்கற்றவன். [Skt. a-gati → த. அகுதி.]

அகுப்பியகம்	அகுப்பியகம் aguppiyagam, பெ. (n.) அகுப்பியம் பார்க்க;see aguppiyam (சா.அக.);.
அகுப்பியம்	அகுப்பியம் aguppiyam, பெ. (n.) பொன் அல்லது வெள்ளி; not a base metal but gold or silver (சா.அக.);.
அகுயலம்	அகுயலம் aguyalam, பெ. (n.) தீமையாயுள்ளது; that which is bad or inauspicious. "குயலாகுயலம்மெனக் கூறும் வினை" (நீலகேசி. 490);. [Skt. a-kusala → த. அகுயலம்.]
அகுர்	அகுர் agur, பெ. (n.) அகுரா பார்க்க;see agura (சா.அக.);. [Skt. a-hir → த. அகுர்.]
அகுரம்	அகுரம் aguram, பெ. (n.) வயிற்றுத் தீ; fire in the stomach, Gastric fire (சா.அக.);. [Skt. a-hir → த. அகுரம்.]
அகுரா	அகுரா agurā, பெ. (n.) மோதிரக்கண்ணி; a - rambling shrub 10-15 ft. (சா.அக.);. [Skt. a-hir → த. அகுரா.]
அகுள்	அகுள் aguḷ, பெ. (n.) அலைதாடி (களகம்பள);த்தோல்; the excrescence of a goat's neck (சா.அக);.
அகுளிநாதன்	அகுளிநாதன் aguḷinātaṉ, பெ. (n.) ஒன்பான் (நவநாத); சித்தருளொருவர்; one of the nine original Siddhars (சா.அக.);.
அகூடகந்தகம்	அகூடகந்தகம் aāṭagandagam, பெ. (n.) பெருங்காயம் (வை.மூ);; asafoetida, Ferula Asafoetida (சா.அக.);.
அகூடகந்தம்	அகூடகந்தம் aāṭagandam, பெ. (n.) அகூடகந்தகம் பார்க்க; aguda-kandagam (சா.அக.);.

அகூபாரம்	அகூபாரம் aāpāram, பெ. (n.) 1. கடல் ஆமை; sea-turtle, Chelonia. 2. கடல்; sea. 3. கல்மலை; rock;hill (சா.அக.);. [P}
அகூபாரன்	அகூபாரன் aāpāraṉ, பெ. (n.) அகூபாரம் பார்க்க;see agubaram (சா.அக.);.
அகேசம்	அகேசம் aācam, பெ. (n.) 1. மொட்டை; shaven head. 2. வழுக்கை; baldness, Alopecia. 3. மயிரின்மை, மயிர்க்குறைவு; absence or lack of hair-atrichia (சா.அக.);. [Skt. a-keasa → த. அகேசம்.]
அகேசன்	அகேசன் aācaṉ, பெ. (n.) 1. மயிரில்லாதவன்; one who has lost the hair on the scalp, a baldheaded man. 2. மொட்டையன்; one with clean shaven head (சா.அக.);. [Skt. a-kesa → த. அகேசன்.]
அகோசரம்	அகோசரம் aācaram, பெ. (n.) புலனுக்கெட்டாதது (வின்.);; that which cannot be comprehended by the senses. [Skt. a-gocara → த. அகோசரம்.]
அகோசரிமுத்திரை	அகோசரிமுத்திரை aācarimuttirai, பெ. (n.) செவித்துளையிரண்டினையும் பஞ்சால் அடைத்துக் கொண்டு, தலையை இருதோள்களிலும் சாய்த்துச் செவியில் உண்டாகும் ஓசையைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கும் ஒகவிருக்கை வேறுபாடு (யோகஞானா. 34.);; [அகோசரி + முத்திரை.]
அகோத்திரம்	அகோத்திரம் aāttiram, பெ. (n.) நற்குலமின்மை (வின்.);; want of good ancestry. [Skt. a-gotra → த. அகோத்திரம்.]
அகோதாரை	அகோதாரை aātārai, பெ. (n.) மிகப்பொழிகை (வின்.);; pouring in torrents, as rain. த.வ. பெரும்பெய்கை.

அகோபிலம்	அகோபிலம் aāpilam, பெ. (n.) சிங்கவேள் குன்றம் என்னுந் திருப்பதி; name of a Vaisnava shrine in Kamul. "சொலகோவில நரசிங்கம்" (திருச்செந். பு. 18, 43.);. [Skt. aho-bila → த. அகோபிலம்.]
அகோரக்காய்ச்சல்	அகோரக்காய்ச்சல் aārakkāyccal, பெ. (n.) கடுமையான காய்ச்சல்; a high fever, Hyperpyrexia (சா.அக.);. [அகோரம் + காய்ச்சல்.] [Skt. a-ghora → த. அகோரம்.]
அகோரசிவாசாரியர்	அகோரசிவாசாரியர் aārasivāsāriyar, பெ. (n.) சிவ (சைவ);பத்ததி இயற்றியவருள் ஒருவர்; name of a spiritual preceptor author of a Saiva book of ritual. [Skt. a-ghora + sivacarya → த. அகோர சிவாசாரியர்.]
அகோரப்பசி	அகோரப்பசி aārappasi, பெ. (n.) 1. கொடிய பசி; a voracious hunger. 2. அடங்காப் பசி; a gluttonous appetitie, Adephagia (சா.அக.);. த.வ. பெரும்பசி, யானைப்பசி. [அகோரம் + பசி.] [Skt. a-ghora → த. அகோரம்.]
அகோரப்பல்லதகி	அகோரப்பல்லதகி aārappalladagi, பெ. (n.) 1. சங்கிலை; the leaf of a plant. Monetia barlerioides. 2. பீச்சங்கிலை; smooth Volkameria, Cleodendron inerme (சா.அக.);.
அகோரம்	அகோரம்1 aāram, பெ. (n.) 1. கொடுமை (திருநெல். பு.சுவேத. 88);; fierceness, formidableness. (திருநெல். பு. 88);. 2. சிவன் முகத்தொன்று (சிவதரு. பரிகார. 89);; face of Sivan which is turned southward, one of five Sivan-mugam, q.v. 3. சிவமந்திரம் (சைவச. பொது. 324);; a Šaiva mantra. த.வ. கொடுந்தோற்றம். [Skt. a-ghora → த. அகோரம்.] அகோரம்2 aāram, பெ. (n.) 1. அறிவு (சி.சி.1. 59);; wisdom. 2. வெப்பம் (யாழ்.அக.);; heat. [Skt. a-ghora → த. அகோரம்.]
அகோரமயமாதி	அகோரமயமாதி aāramayamāti, பெ. (n.) உடம்பினுள் வெப்பத்திற்குக் காரணமான இடம், உச்சகம்; the seat of heat in that portion of the body situated in the forebain, thermogenic centre (in the carpus striatum); (சா.அக.);.

அகோரவிரம்	அகோரவிரம் aāraviram, பெ. (n.) அல்கிடம், ஆறிதழி (சுவாதிட்டானம்);; one of the six psychic centres of the body that is sitnated in the genital region.
அகோரவுபாதி	அகோரவுபாதி aāravupāti, பெ. (n.) மிகவும் கொடிய வலி; excessive pain, Hyperalgia (சா.அக.);. [Skt. a-ghora-ubadha → த. அகோரவுபாதி.]
அகோரவெரிச்சல்	அகோரவெரிச்சல் aāravericcal, பெ. (n.) தாங்கொணா எரிச்சல்; unberable burning sensation in the body (சா.அக.);. [அகோர+எரிச்சல்.] [Skt. a-ghora → த. அகோரம்.] எரி → எரிச்சல்.
அகோரன்	அகோரன் aāraṉ, பெ. (n.) சிவன் (சூத. எக்கி.பூ, 33,2);; Sivan, as formidable. [Skt. a-ghora → த. அகோரன்.]
அகோராத்திரம்	அகோராத்திரம் aārāttiram, பெ. (n.) பகலிரவு; day and night. [Skt. aho-ratra → த. அகோராத்திரம்.]
அகௌரவம்	அகௌரவம்1 ageḷaravam, பெ. (n.) இகழ்ச்சி, மதிப்புக்குறைவு; disrespect, irreverence. கூத்துப் பார்க்க வந்தவர்கள் தூங்குவதைக் கூத்தர்கள் கௌரவமாக நினைப்பதில்லை (சா.அக.);. த.வ. மதிப்புக்கேடு. [Skt. a-gaurava → த. அகௌரவம்.] அகௌரவம்2 ageḷaravam, பெ. (n.) வணக்கமின்மை; degradation, dishonour. "அங்கேபோய் அவன் அகௌரவமடைந்தான்". [Skt. a- gaurava → த. அகௌரவம்.]

அங்கக்கறிப்பு	அங்கக்கறிப்பு aṅgakkaṟippu, பெ. (n.) 1. உடம்பின் அமைப்பு; 2. உடலுறுப்பினால் காட்டும் சைகை; any action of the body or limbs intended to express in idea or feeling such as, nodding the head to express assent or dissent etc., 3. ஆண் அல்லது பெண் காட்டும் காதல் வெளிப்பாடு காமக்குறிப்பு 4. பிணியுற்றார்தம் உடம்பிற் காணும் அடையாளங்கள்; [அங்கம் + கறிப்பு.] [Skt. anga → த. அங்கம்.] கறி → கறிப்பு
அங்கக்காரன்	அங்கக்காரன் aṅgakkāraṉ, பெ. (n.) 1. மெய்க்காவலன் (திவ். நாய்ச்சி. 9, உரை);; body-guard. 2. அழகுபடுத்திக் கொள்வோன்; dandy, top. 3. முகமூடிக்காரன், பொய்த் தோற்றங்காட்டுவோன்; masquerader. [அங்க(ம்); + காரன்.] [Skt. anga → த. அங்கம்.]
அங்கக்கிரகம்	அங்கக்கிரகம் aṅgaggiragam, பெ. (n.) உடல் வலுவின்மையால் கெண்டைக்கால், கைகளில் தானாகவே காணும் நரப்பிசிவு; a spasmodic and painful contraction of the muscles of the calf and the arm observed in weak or debilitated persons or in those of neurotic tendency-cramps (சா.அக.);.
அங்கக்குறி	அங்கக்குறி aṅgakkuṟi, பெ. (n.) 1. உடம்பின் குணம்; bodily symptom. 2. உடம்பின் அடையாளம்; descriptive marks on the body. 3. ஆண் அல்லது பெண்குறி; genital of a male or a female (சா.அக.);. [அங்கம் + குறி.] [Skt. anga → த. அங்கம்.]
அங்கக்குறிப்புநூல்	அங்கக்குறிப்புநூல் aṅgakkuṟippunūl, பெ. (n.) உடலமைப்பைப் பற்றியும், உடலுறுப்புகளின் குறிப்புகளைப் பற்றியும், சொல்லும் நூல்; science dealing in the general designs of the body and its organs, as learned by dissection, Anatomy (சா.அக.);. [அங்கம் + குறிப்பு + நூல்.] [Skt. anga → த. அங்கம்.]
அங்கக்கூறு	அங்கக்கூறு aṅgakāṟu, பெ. (n.) 1. உடம்பின் இயல்பு வேறுபாடு முதலியவை; peculiarity of the constitution or temperament idiosyncrasy. 2. உடற் பகுதிகள்; different parts of the body. 3. உடம்பின் தன்மை; nature of the body (சா.அக.);. [அங்கம் + கூறு.] [Skt. anga → த. அங்கம்.]

அங்கக்கோற்பூச்சி	அங்கக்கோற்பூச்சி aṅgakāṟpūcci, பெ. (n.) உடம்பினுள்ளிருக்கும் கோற்புழு; a round Worm found inside the body (சா.அக.);. [அங்க(ம்); + கோல் + பூச்சி.] [Skt. anga → த. அங்கம்.]
அங்ககணிதம்	அங்ககணிதம் aṅgagaṇidam, பெ. (n.) எண்கணிதம்; arithmetic. [அங்கம் + கணிதம்.] [Skt. anga → த. அங்கம்.]
அங்ககம்	அங்ககம் aṅgagam, பெ. (n.) 1. உடலுறுப்பு; organ of the body. 2. உடலுறுப்புகளின் உட்பகுதி; the interior part of an organ (சா.அக.);. [அங்கம் + அகம்.] [Skt. anga → த. அங்கம்.]
அங்ககசாயம்	அங்ககசாயம் aṅgagacāyam, பெ. (n.) 1. வித்தமிழ்து, விந்து; the essence of the body referring to the semen virile. 2. சிறுநீர்; urine (சா.அக.);.
அங்ககாரம்	அங்ககாரம் aṅgakāram, பெ. (n.) நாட்டிய வகை (திருவினை. கான்மா.9);; a mode of dancing. [அங்க(ம்); + காரம்.] [Skt. anga → த. அங்கம்.] [P]
அங்கனீனம்	அங்கனீனம் aṅgaṉīṉam, பெ. (n.) 1. உறுப்புக் குறை; defect or want of an organ. 2. உறுப்புக்கேடு; deformity of an organ. [Skt. anga + hina → த. அங்ககீனம்.]
அங்ககீனன்	அங்ககீனன் aṅgaāṉaṉ, பெ. (n.) உடம்பினில் ஊனமுற்றவன்; one who is wanting in the perfection of bodily organs or having organic deformity (சா.அக.);. [Skt. anga + hina → த. அங்ககீனன்.]

அங்கச்சோர்வு	அங்கச்சோர்வு aṅgaccōrvu, பெ. (n.) ஆண்குறித் தளர்ச்சி; want of erectile power in the penis impotency (சா.அக.);. [அங்க(ம்); + சோர்வு.] [Skt. anga → த. அங்கம்.]
அங்கசங்கம்	அங்கசங்கம்1 aṅgasaṅgam, பெ. (n.) மெய்யுறு புணர்ச்சி (சித்தா. நி. 35);; sexual intercourse. [அங்க(ம்); + சங்கம்.] [Skt. anga → த. அங்கம்.] சங்கம் → Skt. sanga. அங்கசங்கம்2 aṅgasaṅgam, பெ. (n.) ஆரவாரப் பகட்டு; ostentation, foppery. "அவன் அங்கசங்கமாயுள்ளவன்" (இ.வ.);. [Skt. anga → த. அங்கம்.]
அங்கசபிசாகம்	அங்கசபிசாகம் aṅgasabisākam, பெ. (n.) கருநாயுருவி; black variety of the plant, Indian burr, Achyrantnes aspera (சா.அக.);.
அங்கசம்	அங்கசம் aṅgasam, பெ. (n.) 1. குருதி; blood. 2. நோய்; disease, sickness. 3. மயிர்; hair. 4. காமம்; sexual enjoyment. 5. சங்குச் செய்ந் நஞ்சு; an acid prepared from a kind of impure arsenic called 'sangupashanam' used in Indian medicine. 6. ஆயுள்வேதப்படிப் பல மூலிகைகளின் உப்பெடுத்தும் செய்யும், ஒரு நீர்மம்; according to ayurveda, an acid prepared from different kinds of salts obtained by incinerating the roots of several plants. 8. குடிமயக்கம்; intoxication (சா.அக.);.
அங்கசலனம்	அங்கசலனம் aṅgasalaṉam, பெ. (n.) 1. உடல் நடுக்கம்; an inroluntary trembling of the body through cold, fear or desease. 2. உடல் அதிர்வாட்டம்; alternate contraction and relaxaction of the muscles of the body, Tremor (சா.அக.);. [அங்கம் + சலனம்.] [Skt. anga → த. அங்கம்.]
அங்கசலனவாதம்	அங்கசலனவாதம் aṅgasalaṉavātam, பெ. (n.) ஊதைநோய் தோற்றும் உணவுப் பண்டங்களை உண்பதால், வளிமிகுந்து நாடி நரம்புகளைத் தாக்குவதனால், அது உடம்பு முழுவதும் பரவிக்கை கால்களில், நடுக்கத்தை உண்டாக்கும், ஒரு வகை வளி(வாத); நோய்; a kind of paralysis, progressive in its course by the aggravated condition of vayuarising from consumption of food containing excess of starchy substances, it effects the whole nervous system and is marked by a characteristic tremor of the limbs and the head and is also know as paralysis agitans, shaking palsy or parkinson's disease, and is most common in males over 40 years of age (சா. அக.);

அங்கசன்	அங்கசன்1 aṅgasaṉ, பெ. (n.) காமவேள் (பிங்.);; Kaman as born in the mind. [Skt. anga-ja → த. அங்கசன்.] அங்கசன்2 aṅgasaṉ, பெ. (n.) மகன் (நாநார்த்த.);; son. [Skt. anga-ja → த. அங்கசன்.]
அங்கசாதனம்	அங்கசாதனம்1 aṅgacātaṉam, பெ. (n.) உடற்பயிற்சி; bodily exercise (சா.அக.);. [Skt. anga + sadhana → த. அங்கசாதனம்.] அங்கசாதனம்2 aṅgacātaṉam, பெ. (n.) உடலுறுப்புகளால் காட்டும் அடையாளம்; body sign, mark. த.வ. உடற்குறி. [Skt. anga + sadhana → த. அங்கசாதனம்.]
அங்கசாதனம்பிடி-த்தல்	அங்கசாதனம்பிடி-த்தல் aṅgacātaṉambiḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) துப்பறிதல்; to find out anything by signs or circumstances, fixing suspicion upon one. த.வ. உளவறிதல். [அங்கசாதனம் + பிடி-த்தல்.] [Skt. anka + sadhana → த. அங்கசாதனம்.]
அங்கசாலை	அங்கசாலை aṅgacālai, பெ. (n.) வேளாண் குடிகள் செலுத்தும் வரிவகை (I.M.P.Cg. 1095.);; a tax paid by cultivators. [அங்கம் + சாலை.] [Skt. anga → த. அங்கம்.]
அங்கசாலைக்காரன்	அங்கசாலைக்காரன் aṅgacālaikkāraṉ, பெ. (n.) ஊர் நலப்பணியாளன்; village servant who, by order of the headman, assembles the villagers and procures things wanted. [அங்க(ம்); + சாலைக்காரன்.] [Skt. anka → த. அங்கம்.]
அங்கசுத்தம்	அங்கசுத்தம் aṅgasuttam, பெ. (n.) அணிவகை; an ornament.
அங்கசுபாதி	அங்கசுபாதி aṅgasupāti, பெ. (n.) சிறுபுள்ளடி; a medicinal plant hedysaram (சா.அக.);. [P]

அங்கசூதம்	அங்கசூதம் aṅgacūtam, பெ. (n.) கொன்றை (சித். அக.);; Indian labarnum.
அங்கசேட்டை	அங்கசேட்டை aṅgacēṭṭai, பெ. (n.) 1. கால் கைகளாற் குறும்பியற்றல்; doing mischief with the limbs. 2. கை கால்களை வறிதே யாட்டுகை; antic gestures. "அங்கசேஷ்டை புரியாமல்" (திருவேங். சத.63.);. த.வ. புலக்குறும்பு [Skt. anga + cesta → த. அங்கசேட்டை.]
அங்கசேதம்	அங்கசேதம் aṅgacētam, பெ. (n.) 1. உடம்பினுறுப்புகளைத் தறித்தல் அல்லது அழித்தல்; excision or mutilation of a member of part of the body, amputation. 2. உறுப்புக்குறைவு; absence or defect of any part of organ. 3. உறுப்பழிவு; loss by mutilation etc. of an organ or a part these of (சா.அக.);. [அங்க(ம்); + சேதம்.] [Skt. anga → த. அங்கம்.]
அங்கசேதனம்	அங்கசேதனம் aṅgacētaṉam, பெ. (n.) உடம்பினுறுப்பை அறுத்தகற்றுகை; the removal of limb or part of the body by using knife, ligature, or any other means, amputation (சா.அக.);. [அங்கம் + சேதனம்.] [Skt. anga + chedana → த. அங்கசேதனம்.]
அங்கசேதனவித்தை	அங்கசேதனவித்தை aṅgacētaṉavittai, பெ. (n.) உடற்கூற்று நூல் (புதுவை);; anatomy. [அங்கம் + சேதனம் + வித்தை.] [Skt. anga + cetana → த. அங்கசேதனம்.] [த. வித்தை → Skt. vidya.]
அங்கசேவை	அங்கசேவை aṅgacēvai, பெ. (n.) குருவின் திருவடி தொழுகை (விவேகசிந்.26);; personal service to a preceptor, as washing his feet, etc. த.வ. பாதத்தொழுகை. [Skt. anga + seva → த. அங்கசேவை.]
அங்கசோதனை	அங்கசோதனை aṅgacōtaṉai, பெ. (n.) உடம்பை ஆராய்கை; examination of the body (சா.அக.);. [Skt. anga + sodhana → த. அங்கசோதனை.]

அங்கணப்பிரியம்	அங்கணப்பிரியம் aṅgaṇappiriyam, பெ. (n.) 1. பெண்ணிற்குகந்தது; dear to woman. 2. அசோகு; asoka tree, saraca indica (சா.அக.);. [Skt. angina + priya → த. அங்கணப்பிரியம்.]
அங்கனபாடாணம்	அங்கனபாடாணம் aṅgaṉapāṭāṇam, பெ. (n.) ஒருவகைச் செய்ந்நஞ்சு; a mineral poison, a kind of a arsenic in its natural state (சா.அக.);.
அங்கத்தளர்ச்சி	அங்கத்தளர்ச்சி aṅgattaḷarcci, பெ. (n.) 1. விம்மி நிமிர்வுறுந் தன்மையின்மை; want of erectile power. 2. உடல் நலக்குறைவு; bodily relaxation owing to advance age infirmity (சா.அக.);. [அங்கம் + தளர்ச்சி.] [Skt. anga → த. அங்கம்.]
அங்கத்தினர்	அங்கத்தினர் aṅgattiṉar, பெ. (n.) உறுப்பினர்; member. [அங்கம் + அத்து + இனர்.] [Skt. anga → த. அங்கம்.]
அங்கத்தீ	அங்கத்தீ aṅgattī, பெ. (n.) 1. வயிற்றுத்தீ; fire in the stomach-gastric or digestive fire. 2. உடம்பிற் பரவிநிற்கும் சூடு; the heat felt through out the system, animal heat. 3. உடம்பினில் பல இடங்களில் தோற்றுஞ் சூடு; the therogenic heat at the different centres of the body. 4. காம இன்பத்தால் உடம்பினில் ஏற்படும் சூடு, காமச் சூடு; heat arising in the body from excess of passion or love (சா.அக.);. த.வ. மேனிச்சூடு, காங்கை. [அங்கம் + தீ.] [Skt. anga → த. அங்கம்.]
அங்கத்துவம்	அங்கத்துவம் aṅgattuvam, பெ. (n.) உறுப்பினர் தகுதி; member ship. அவர் தொடர்ந்து மூன்று கூட்டங்களுக்கு வராததால் தம் அங்கத்தவத்தை இழந்தார். த.வ. உறுப்பாண்மை. [Skt. anga → த. அங்கத்துவம்.]
அங்கதந்திரம்	அங்கதந்திரம் aṅgadandiram, பெ. (n.) மந்திரவினை அல்லது செய்வினை பற்றியநூல்; a tantric science treating of magical diagrams, marks of figures (சா.அக.);. த.வ. செய்வினை நூல்.

அங்கதன்	அங்கதன் aṅgadaṉ, பெ. (n.) வாலியின் மகன் (கம்பரா. அங்கதன்றூ. 9);; name of the son of Vali. [Skt. angada → த. அங்கதன்.]
அங்கதாரி	அங்கதாரி aṅgatāri, பெ. (n.) 1. ஆதன் (சீவன்);; soul. 2. எலும்பு; bone. 3. உடம்பு; body (சா.அக.);. [Skt. anga + darin → த. அங்கதாரி.]
அங்கதாளம்	அங்கதாளம் aṅgatāḷam, பெ. (n.) தாளவகை (பரத. தாள 4 உரை);; [அங்கம் + தாளம்.] [Skt. anga → த. அங்கம்.]
அங்கதி	அங்கதி aṅgadi, பெ. (n.) 1. வளி; wind. 2. நெருப்பு; fire. 3. நோய்; disease (சா.அக.); [Skt. anga → த. அங்கதி.]
அங்கதேவதை	அங்கதேவதை aṅgadēvadai, பெ. (n.) சிறுதெய்வம்; attendant deity of a superior god. "அங்கதேவதைக்கு இருநாழி உரி அரி" (T.A.S. ii, 173.);. [அங்கம் + தேவதை.] [Skt. anga → த. அங்கம்.]
அங்கந்திறத்தல்	அங்கந்திறத்தல் aṅgandiṟattal, தொ.பெ. (vbl.n.) வாயால் வயிற்றாலெடுக்கை (வாந்தி பேதி);, நாட்பட்ட கழிச்சல் முதலிய நோய்களின் நிமித்தம் எருவாய் திறந்து போதல்; gaping of the anus owing to the relaxed condition of the sphinctre muscles. It is sometimes noticed in choloera, chronic diarrhoea or dysentary (சா.அக.);. த.வ. எருவாய்திறப்பு. [அங்கம் + திற-,] [Skt. anga → த. அங்கம்.]
அங்கநதி	அங்கநதி aṅganadi, பெ. (n.) 1 மூளையின் நீர்; the cerebro spinal fluid. 2. சிறுநீர்; urine discharged from the body (சா.அக.);.
அங்கநியாசம்	அங்கநியாசம் aṅganiyācam, பெ. (n.) மறைமொழியோடு உறுப்புகளைத் தொடுகை (திருக்காளத். 4, 5, 39);; touching some parts of the body with the fingers pronouncing the appropriate mantras. த.வ. மெய்தீண்டல். [Skt. anga + nyasa → த. அங்கநியாசம்.]

அங்கநூல்	அங்கநூல் aṅganūl, பெ. (n.) 1. மறைநூல்; sciences auxiliary to the vedas. "சோதிடாதிமற்றங்கநூல்" (தாயு. சிதம்பர. 10);. 2. சமண தோன்றிய (சைனாகம); வேறுபாடுகளு ளொன்று; a class of jaina scriptures. "அங்கநூலாதி யாவும்" (யசோதர. 1, 57);. த.வ. அடிப்படைநூல். [அங்க(ம்); + நூல்.] [Skt. anga → த. அங்கம்.]
அங்கபடியெலும்பு	அங்கபடியெலும்பு aṅgabaḍiyelumbu, பெ. (n.) குதிரை சேணத்து அங்கவடியைப் போலவிருக்கும் காதெலும்பு; the stirrup shaped bone of the middle ear articulating with the incus. It is one of the chains of small bones found in the tympanic cavity stapes (சா.அக.);. த.வ. செவிஎன்பு.
அங்கப்பதக்கணம்	அங்கப்பதக்கணம் aṅgappadakkaṇam, பெ. (n.) அங்கப்பிரதட்சிணம் (திருவாலவா. 34.13); பார்க்க;see anga-p-piratatcinam. த.வ. மெய்யுருசுற்று, உருள்தண்டம். [Skt. anga + pra – daksina → த. அங்கப்பதக்கணம்.]
அங்கப்பயிற்சி	அங்கப்பயிற்சி aṅgappayiṟci, பெ. (n.) அங்கசாதனம் பார்க்க;see anga-sadanam. [அங்க(ம்); + பயிற்சி.] [Skt. anga → த. அங்க(ம்);.]
அங்கப்பழுது	அங்கப்பழுது aṅgappaḻudu, பெ. (n.) 1. உறுப்புக்குறைபாடு; defect in an organ of the body. 2. உறுப்புக்கேடு; malformation or deformity in an organ (சா.அக.);. த.வ. உறுப்புக்குறை. [அங்க(ம்); + பழுது.] [Skt. anga → த. அங்கம்.]
அங்கப்பானை	அங்கப்பானை aṅgappāṉai, பெ. (n.) எரியூட்டப்பட்ட சாம்பல், எலும்பு முதலியவடங்கிய பானை; an earthen vessel containing the bones and ashes of the dead (சா.அக.);. த.வ. ஈமத்தாழி, ஈமப்பானை. [அங்க(ம்); + பானை.] [Skt. anga → த. அங்கம்.]

அங்கப்பிச்சு	அங்கப்பிச்சு aṅgappiccu, பெ. (n.) உடம்பிலிருக்கும் பித்து; bile in the system (சா.அக.);. [அங்கம் + பிச்சு.] [Skt. anga → த. அங்கம்.] பித்து → பிச்சு.
அங்கப்பிரதக்கணம்	அங்கப்பிரதக்கணம் aṅgappiradakkaṇam, பெ. (n.) அங்கப்பிரதட்சிணம் (சீகாழிக் தலவி. 14.); பார்க்க;see anga-p-piratatcinam. [Skt. anga + pradaksina → த. அங்கப் பிரதக்கணம்.]
அங்கப்பிரதட்சணம்	அங்கப்பிரதட்சணம் aṅgappiradaṭcaṇam, பெ. (n.) கோயில் திருச்சுற்றினை உடலாற் புரண்டு வரம்வருகை; rolling the body to the right, to and around a sacred place, generally in fulfilment of a vow. த.வ. உருள்தண்டம், மெய்யுறு சுற்று. [Skt. anga + pradaksina → த. அங்கப்பிரதட்சணம்.] [P]
அங்கப்பிரளி	அங்கப்பிரளி aṅgappiraḷi, பெ. (n.) தன் உடம்பைச் சுருட்டிக் கொள்ளும் தன்மையுள்ள மரவட்டை; a creature capable of twisting its body into a round fold;millepees Hydenocarpus inebrains (சா.அக.);. [அங்கம் + பிரளி.] [Skt. anga → த. அங்கம்.] புரள் → பிரள் → பிரளி. [P]
அங்கப்பிராயச்சித்தம்	அங்கப்பிராயச்சித்தம் aṅgappirāyaccittam, பெ. (n.) உடல் தூய்மையின் பொருட்டானதொரு குற்றநிக்கம், தீட்டுக் கழிப்பு (வின்.);; expiation for bodily impurity, such as that caused by the death of a relative. த.வ. தீட்டுக்கழிவு. [Skt. anga + praya-c-citta → த. அங்கப்பிராயச்சித்தம்.]
அங்கப்புண்	அங்கப்புண் aṅgappuṇ, பெ. (n.) 1. உடலுறுப்புகளில் ஏற்படும் புண்; sore or wound developed in an organ. 2. ஆண்குறிப் புண்; sore or ulcer on the penis. 3. உடலிற்காணும் புண்; itches, sore or other wound on the body (சா.அக.);. த.வ. மேனிப்புன். [அங்க(ம்); + புண்.] [Skt. anga → த. அங்கம்.]

அங்கபங்கம்	அங்கபங்கம்1 aṅgabaṅgam, பெ. (n.) பெருமை (இ.வ.);; pomp, pride. அங்கபங்கம்2 aṅgabaṅgam, பெ. (n.) 1. உடற் குற்றம்; defect in the organ of a body. 2. உடலுறுப்புக் குறைபாடு; mutilation of deformity of an organ. 3. முடக்கு நோயாலே உடற்சோர்வு; poss of motion in a living part or member-paralysis (சா.அக.);. த.வ. மெய்யுறவு. [Skt. anga + bhanga → த. அங்கபங்கம்.]
அங்கபங்கமழி-த்தல்	அங்கபங்கமழி-த்தல் aṅgabaṅgamaḻittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) வருத்துதல் (வின்.);; to vex, irritate, torment. த.வ. மெய்வருத்துதல். [அங்கபங்க(ம்); + அழி-.] [Skt. anga-banga → த. அங்கபங்கம்.]
அங்கபாலி	அங்கபாலி aṅgapāli, பெ. (n.) 1. மருத்துவச்சி; midwife; nurse. 2. ஒரு பூடு; a plant. (சா.அக.);. த.வ. மருத்துவச்செவிலி.
அங்கபூவம்	அங்கபூவம் aṅgapūvam, பெ. (n.) அங்காகம பூர்வாகமங்கள்; 'அங்கபூவமாதிநூலோதி" (மேருமந். 124);. [Skt. anga + puva → த. அங்கபூவம்.]
அங்கமணிதிரவியம்	அங்கமணிதிரவியம் aṅgamaṇidiraviyam, பெ. (n.) மணமகன் பரிசம் (S.I.I.VI. 152.);; dowry. [அங்க + மணி + திரவியம்.] [Skt. anga → த. அங்க(ம்);; Skt. dravya → த. திரவியம்.]
அங்கமர்த்தன்	அங்கமர்த்தன் aṅgamarttaṉ, பெ. (n.) உடம்பை அழுத்தித் தேய்ப்பவன்; a servant who shampooes his master's body - shampooer (சா.அக.);.
அங்கமருடம்	அங்கமருடம் aṅgamaruḍam, பெ. (n.) 1. உடலுறுப்பில் ஏற்படும் வலி; pain in the limbs. 2. உடம்பு வலி; pain in the body. 3. ஊதை நோய்; pain in the joints (சா.அக.);. த.வ. மெய்வருத்தம்.

அங்கயோகம்	அங்கயோகம்1 aṅgayōkam, பெ. (n.) 1. எண்ணுறுப்பு யோகம் (R);; yoga which consists of eight forms of discipline. 2. எலும்பு மாலை (தேவா. 295, 7);; necklace of bones worn by Šivan. [Skt. anga + yoga → த. அங்கயோகம்.] அங்கயோகம்2 aṅgayōkam, பெ. (n.) ஓகநிலை வகை (சங்.அக.);; [P]
அங்கர்யாரி	அங்கர்யாரி aṅgaryāri, பெ. (n.) நங்கூரந் தூக்கியெடுக்கும் கப்பிக் கயிறு (கடலியல்);; cat tackle for drawing up an anchor. த.வ. நங்கூரத்தாரம். [E. anchor → த. அங்கர்.]
அங்கரக்கன்	அங்கரக்கன் aṅgarakkaṉ, பெ. (n.) மெய்க்காவலன்; body-guard. "அங்கரக்கர் சதகோடி யமைந்தோர்" (கம்பரா. இராவணன்றானை காண்.10);. த.வ. மெய்க்காப்பாளன், மெய்ம்மறை. [Skt. anga + raksa → த. அங்கரக்கன்.] [த. அரக்கன் → Skt. raksa.]
அங்கரக்கா	அங்கரக்கா aṅgarakkā, பெ. (n.) நீண்ட சட்டை; long coat worn by men, tunic. [U. angarkha → த. அங்கரக்கா.]
அங்கரங்கம்	அங்கரங்கம் aṅgaraṅgam, பெ. (n.) உலகின்பம்; wordly pleasure (சா.அக.);.
அங்கரங்கவைபவம்	அங்கரங்கவைபவம் aṅgaraṅgavaibavam, பெ. (n.) எல்லா நுகர்ச்சிகளும்; all kinds of enjoyment. "ஸ்வாமிக்கு அங்கரங்க வைபவத்துக்கு விடுவித்த கிராமம் (S.i.i.i. 71);.
அங்கரங்கவைபோகம்	அங்கரங்கவைபோகம் aṅgaraṅgavaipōkam, பெ. (n.) அங்கரங்கவைபவம் பார்க்க;see angaranga-vaibavam.
அங்கரட்சிணி	அங்கரட்சிணி aṅgaraṭciṇi, பெ. (n.) மெய்யுறை (போர்க்கவசம்);; coat of mail [Skt. anga + raksini → த. அங்கரட்சிணி.]

அங்கராகம்	அங்கராகம் aṅgarākam, பெ. (n.) உடம்பிற் பூசப்பெறும் நறுமணப் பொருள்; cosmetic. "அங்கராக மணியார மார்ப" (பாரத. மணி. 109);. [Skt. anga + raga → த. அங்கராகம்.]
அங்கராகி	அங்கராகி aṅgarāki, பெ. (n.) புறத்தே காண்குறும் மேனி மயிர்; hair on the body (சா.அக.);. [Skt. anga + raga → த. அங்கராகி.]
அங்கருகம்	அங்கருகம் aṅgarugam, பெ. (n.) மயிர் (சங்.அக.);; hair. [Skt. anga + ruha → த. அங்கருகம்.]
அங்கரூகம்	அங்கரூகம் aṅgarūkam, பெ. (n.) அங்கருகம் (சிந்தா. நி. 35); பார்க்க;see angarugam. [Skt. anga + ruha → த. அங்கரூகம்.]
அங்கரூபகம்	அங்கரூபகம் aṅgarūpagam, பெ. (n.) மயிர்; hair (சா.அக.);.
அங்கலட்சணநூல்	அங்கலட்சணநூல் aṅgalaṭcaṇanūl, பெ. (n.) உடலுறுப்புகளின், அமைப்பு அழகு முதலானவற்றைப் பற்றிக் கூறும் உடற்கூற்றிலக்கண நூல்; that branch of science describing the structural beauty, symmetrical disposition of organs and due proportion of the several parts of the body to each other (சா.அக.);. [அங்கம் + லட்சணம் + நூல்.] [Skt. anga + laksana → த. அங்கலட்சணம்.] இலக்கு → இலக்கணம் → Skt. laksana.
அங்கலாகாசம்	அங்கலாகாசம் aṅgalākācam, பெ. (n.) மனநல மருத்துவர்கள் பயன்படுத்தும் மந்திரக் கோல்; a magic rod or want used by conjurors occultists, seers and other psychologists to effect a cure in diseases or to attain success in any of their attempts (சா.அக.);.
அங்கலிங்கம்	அங்கலிங்கம் aṅgaliṅgam, பெ. (n.) வீரசைவர் தங்கள் உடலில் அணிந்துகொள்ளும் இலங்கக் குறி, இலங்கம்; lingam worn by lingayates on their person. [Skt. anga + linga → த. அங்கலிங்கம்.]

அங்கவத்திரம்	அங்கவத்திரம்1 aṅgavattiram, பெ. (n.) மேலாடை (இ.வ.);; upper cloth. [Skt. anga + vastra → த. அங்கவத்திரம்.] அங்கவத்திரம்2 aṅgavattiram, பெ. (n.) அடுக்கடுக்கான மடிப்புக்களுடன் ஆண்கள் தோளில் போட்டுக் கொள்ளும் நீண்ட துண்டு; a long pleated piece of ornamental cloth on the shoulder. [Skt. anga + vastra → த. அங்கவத்திரம்.] [D]
அங்கவயிச்சியர்	அங்கவயிச்சியர் aṅgavayicciyar, பெ. (n.) ஆயுள்வேத மருத்துவன் (s.i.i.v, 164);; ayurvedic physician. [Skt. anga = vaidya → த. அங்கவயிச்சியர்.]
அங்கவாதம்	அங்கவாதம் aṅgavātam, பெ. (n.) 1. உடலுறுப்பிற் காணும் ஊதை (வாத); நோய்; rheumatism or other nervous affection of the limbs or organs of the body. 2. உடம்மை அடுத்த ஊதை (வாதம்);; a constitutional affection of the nerves of the whole body. 3. எலும்பிற்காணும் ஒர் ஊதை (வாத); நோய்; neuralgia of the bone, osteoneuralgia (சா.அக.);. த.வ. கைகால்முடக்கு. [Skt. anga + vata → த. அங்கவாதம்.]
அங்கவாவகம்	அங்கவாவகம் aṅgavāvagam, பெ. (n.) உடம்பைப் பிடித்தல் அல்லது தேய்த்தல்; shampooing or rubbing the body (சா.அக.);.
அங்கவிகிர்தம்	அங்கவிகிர்தம் aṅgavigirtam, பெ. (n.) 1. உறுப்பு (அங்க);க் குறைவு; defect in an organ. 2. உடம்பின் வேறுபாடு; structural changes of the body or its parts (சா.அக.);. த.வ. உறுப்புமுடம். [Skt. anga + vi-krta → த. அங்கவிகிர்தம்.]
அங்கவிகுருதி	அங்கவிகுருதி aṅgavigurudi, பெ. (n.) 1. உடல்நோய்; disease of the body. 2. உடலுறுப்புகளின் நோய்; disease of an organ in the body. 3. உடம்பின் மாறுபாடு; change of apperance in the body, as in collapse, fainting, apoplexy etc., (சா.அக.);. [Skt. anga + vikrti → த. அங்கவிகுருதி.]
அங்கவித்திகை	அங்கவித்திகை aṅgavittigai, பெ. (n.) கணிதம் (சிந்தா. நி. 37);; a kind of maths. [Skt. anka + vidya → த. அங்கவித்திகை.]

அங்கவியல்பு	அங்கவியல்பு aṅgaviyalpu, பெ. (n.) அங்க விலக்கணம் பார்க்க;see anga-v-ilakkanam (சா.அக.);. [அங்கம் + இயல்பு.] [Skt. anga → த. அங்கம்.]
அங்கவிலக்கணம்	அங்கவிலக்கணம் aṅgavilakkaṇam, பெ. (n.) உடம்பின் தன்மை (குணங்கள் அல்லது இயல்புகள்);; the natural disposition or other distinguishing characteristic features of the body or its parts (சா.அக.);. த.வ. உடற்கூற்றிலக்கணம். [அங்க(ம்); + இலக்கணம்.] [Skt. anga → த. அங்கம்.]
அங்கவீனன்	அங்கவீனன் aṅgavīṉaṉ, பெ. (n.) உறுப்புக்குறைந்தவன் (வின்.);; one who has bodily defects "physically handicapped". த.வ. உடற்குறை. [Skt. anga + hina → த. அங்கவீனன்.]
அங்கவீனம்	அங்கவீனம் aṅgavīṉam, பெ. (n.) உறுப்புக் குறைவு; maimediness. [Skt. anga + hina → த. அங்கவீனம்.]
அங்கன்	அங்கன் aṅgaṉ, பெ. (n.) புதல்வன் (திவ். இயற். 3, 65.);; son. [Skt. anga → த. அங்கன்.]
அங்கனை	அங்கனை aṅgaṉai, பெ. (n.) பெண் (திவா.);; woman. [Skt. angina → த. அங்கனை.]
அங்கனைப்பால்	அங்கனைப்பால் aṅgaṉaippāl, பெ. (n.) முலைப் பால்; woman's breast milk (சா.அக.);. த.வ. முலையமுது. [அங்கனை + பால்.] [Skt. angina → த. அங்கனை.]

அங்காகமம்	அங்காகமம்1 aṅgākamam, பெ. (n.) சமணத் தோன்றியங்களுள் ஒன்று (சிலப். 10, 187, உரை.);; one of the classes of jaina scriptures. [Skt. anga + agama → த. அங்காகமம்.] அங்காகமம்2 aṅgākamam, பெ. (n.) 1. காமம் தொடர்பான உடற்கூற்றியல் நூல்; a scientific treatise on sex and sexual enjoyments. 2. கொக்கோகம்; a book kokkogam. [Skt. anga + agama → த. அங்காகமம்.]
அங்காகருடணநாசசாரி	அங்காகருடணநாசசாரி aṅgākaruḍaṇanācacāri, பெ. (n.) இசிவு நோய்க்குரிய மருந்து; an agent allaying or relieving convulsions or spasmodic pains, as narcotics, nitrites etc., (சா.அக);.
அங்காகருடணம்	அங்காகருடணம் aṅgākaruḍaṇam, பெ. (n.) 1. உடம்பின் தசை இழுத்தல்; contraction of a limb. 2. இழுப்பு; contracture of a limb, as in paralysis. 3. வலிப்பு; convulsion (சா.அக.);. த.வ. உடலிழுப்பு. [Skt. anga + a-karsana → த. அங்காகருடணம்.]
அங்காகருடணவாதம்	அங்காகருடணவாதம் aṅgākaruḍaṇavātam, பெ. (n.) நாக்குப் போன்ற உறுப்புகளை உள்ளுக்கிழுக்கும், முடக்கு ஊதை (வாத); நோய்; a kind of paralysis in which organs like the tongue etc., are drawn in (சா.அக.);. த.வ. முடக்குவளி. [Skt. anga + a-karsana+vata → த. அங்காகருடணவாதம்.]
அங்காங்கம்	அங்காங்கம் aṅgāṅgam, பெ. (n.) 1. நான்மறை உறுப்பு நூல் (உபாங்கம்.);; auxiliary or secondary organs (சா.அக.);. [Skt. anganga → த. அங்காங்கம்.]
அங்காங்கிபாவம்	அங்காங்கிபாவம் aṅgāṅgipāvam, பெ. (n.) உடல் உறுப்புகளின் உறவு; relation of the subsidiary or accessory and principal. "அருவினி லுருவந் தோன்றி யங்காங்கி பாவமாகி" (சி.சி.1, 27);. [Skt. angangi-bhava → த. அங்காங்கிபாவம்.]
அங்காதிபாதசாத்திரி	அங்காதிபாதசாத்திரி aṅgātipātacāttiri, பெ. (n.) உடற்கூற்று ஆராய்ச்சியாளர்; one who is versed in the doctrine and principle of anatomy;one who has studies the structure of the body by dissection, anatomist (சா.அக.);.

அங்காமி	அங்காமி aṅgāmi, கு.பெ.எ. (adj.) நிரந்தரமல்லாத; temporary. "அங்காமி குமஸ்தா" (C.G);. [U. hangami → த. அங்காமி.]
அங்காமிப்பட்டா	அங்காமிப்பட்டா aṅgāmippaṭṭā, பெ. (n.) நில ஆவண (பட்டா); வகைகளுள் ஒன்று; temporary or limited title-deed. [U. hangami – patta → த. அங்காமிப்பட்டா.]
அங்காரகதோடம்	அங்காரகதோடம் aṅgāragatōṭam, பெ. (n.) கணிய நூலில் செவ்வாயினால் ஏற்படுவதாகக் கூறப்படும் குற்றம் (astrol.); malefic influence of mars. த.வ. செவ்வாய்க்குறை. [Skt. angaraka+dosa → த. ஆங்காரகதோடம்.]
அங்காரகம்	அங்காரகம்1 aṅgāragam, பெ. (n.) தீ (அக.நி.);; fire. அங்காரகம்2 aṅgāragam, பெ. (n.) உடலிற் பூசும் நறுமணக்குழம்பு (அக.நி.);; scented unguent. த.வ. மணக்கலவை. [Skt. angaraga → த. அங்காரகம்.] அங்காரகம்3 aṅgāragam, பெ. (n.) 1. கரி (வின்.);; charcoal. 2. தழற்கரி (சங்.அக.);; heated charcoal. [Skt. angaraka → த. அங்காரகம்.] அங்காரகம்4 aṅgāragam, பெ. (n.) பிருங்கராசம் என்னும் ஒரு படர்கொடி; a spreading creeper; white or yellow amaranthes, Verbesina caledulacealias eclipta prostata (சா.அக.);. த.வ. கையாந்தகரை [illegible]
அங்காரகமணி	அங்காரகமணி aṅgāragamaṇi, பெ. (n.) 1. பவளம்; coral. 2. மணி (இரத்தினம்);; ruby (சா.அக.);.

அங்காரகவல்லி	அங்காரகவல்லி aṅgāragavalli, பெ. (n.) சிறுதேக்கு (பச்.மு.);; bushy fire brand teak. [அங்காரகம் + வல்லி.] [Skt. angara-ka → த. அங்காரக(ம்);.]
அங்காரகன்	அங்காரகன் aṅgāragaṉ, பெ. (n.) 1. நெருப்பு (திவா.);; fire. 2. செவ்வாய் (திவா.);; the planet mars. 3. செந்நீர் முத்து (சிலப். 14, 195);; pearl with a pink lustre. [Skt. angaraka → த. அங்காரகன்.]
அங்காரசய்யாப்பிரமணம்	அங்காரசய்யாப்பிரமணம் aṅgārasayyāppiramaṇam, பெ. (n.) தீப்பிழம்புக்குமேல் சுழலும் நிரயச் சிறப்பு; hell where in one revolves on a bed of fire. "அங்காரசய்யாப்பிரமண மாநிரயம்" (சேதுபு. துராசார. 37);. [Skt. angara + sayya + bhramana → த. அங்காரசய்யாப்பிரமணம்.]
அங்காரதாளிகை	அங்காரதாளிகை aṅgāratāḷigai, பெ. (n.) 1. சூட்டடுப்பு; an earthen ware portable heating apparatus for baking, used in an Indian household. 2. நெருப்புச் சட்டி, கணப்புச் சட்டி; fire-pot (சா.அக.);. [P]
அங்காரபரிபாசிதம்	அங்காரபரிபாசிதம் aṅgārabaribācidam, பெ. (n.) பொரித்த கறி; fried curry (சா.அக.);.
அங்காரம்	அங்காரம்1 aṅgāram, பெ. (n.) 1. நெருப்பு; fire. 2. தழற்கரி; live charcoal. [Skt. angara → த. அங்காரம்.] அங்காரம்2 aṅgāram, பெ. (n.) மாத்துவர் நெற்றியி லணியுங் கரிக்கோடு; sectarian charcoal mark placed on the forehead by Madhva Brahmans. "ஆங்கதனிடையங் காரமுந் தீட்டி" (பிரபோத. 11, 17);. [Skt. angara → த. அங்காரம்.]
அங்காரமஞ்சரி	அங்காரமஞ்சரி aṅgāramañjari, பெ. (n.) கழற்சி; a plant, Caesalpinia bonduceell (சா.அக.);.

அங்காரவல்லன்	அங்காரவல்லன் aṅgāravallaṉ, பெ. (n.) அங்காரவல்லி பார்க்க;see angaravalli. [அங்காரம் + வல்லன்.] [Skt. angara → த. அங்காரம்.]
அங்காரவல்லி	அங்காரவல்லி1 aṅgāravalli, பெ. (n.) 1. பூடுவகை; gushy firebrand leak. 2. பெருங்குறிஞ்சா; green wax flower. [அங்காரம் + வல்லி.] [Skt. angara → த. அங்காரம்.] அங்காரவல்லி2 aṅgāravalli, பெ. (n.) 1. சிறுதேக்கு; blue flowered saw-leaved glory tree, Cleodendron sphoenanthes. 2. பெருங்குமிழ்; a plant Galedupa arborea. 3. கஞ்சா; gunjah-cannabis sativa (சா.அக.);.
அங்காரவாயு	அங்காரவாயு aṅgāravāyu, பெ. (n.) நச்சுவளி; noxious suffocating gas like that in wells, pits, mines etc. chokedamp (சா.அக.);. [Skt. angara + vayu → த. அங்காரவாயு.]
அங்காரவாரிதி	அங்காரவாரிதி aṅgāravāridi, பெ. (n.) கையாந்தகரை; a medicinal plant known as white amaranthus, Eclipta prostata (சா.அக.);. [P]
அங்காரன்	அங்காரன் aṅgāraṉ, பெ. (n.) செவ்வாய் (அறப். சத. 50); the planet mars. [Skt. angara → த. அங்காரன்.]
அங்காரிகம்	அங்காரிகம் aṅgārigam, பெ. (n.) 1. கரும்புத் தண்டு; the stalk of the sugar-cane. 2. பலாசு; the bud of கிஞ்சுகம். Butea frondosa (சா.அக.);.
அங்காரிகை	அங்காரிகை aṅgārigai, பெ. (n.) 1. கரும்புத்தடி; stalk of the sugar-cane. 2. முருக்கம் பூங்கொத்து; bunch of murukku flowers. [Skt. angarika → த. அங்காரிகை.]

அங்காரிதம்	அங்காரிதம் aṅgāridam, பெ. (n.) 1. ஒரு கொடி; a creeper. 2. பலாசு; the early blossom of கிஞ்சுகம், Butea frondosa (சா.அக.);.
அங்கானுகூல	அங்கானுகூல aṅgāṉuāla, கு.பெ.எ. (adj.) உடம்பிற்குத் தகுதியாக; agreeable to the body (சா.அக.);.
அங்கானுலேபனம்	அங்கானுலேபனம் aṅgāṉulēpaṉam, பெ. (n.) உடம்பிற் பூசுதல்; anointing the body (சா.அக.);.
அங்கி	அங்கி1 aṅgi, பெ. (n.) 1. (விட்டங்களைத் தாங்கும் தாய்நிலை உத்திரம் போலும்); முதன்மையான உடம்புச் சட்டம்; principal. "கூறும் மங்கியல தங்கமிலை" (வேதாரணி. மாகாசமச். 7);. 2. நீள் குப்பாயம்; long jacket. "அங்கியினை யங்குமெ யணிந்தவருமானார்" (இரகு. தேனு. 28);. 3. பாதிரியார் அணியும் நீள் வெள்ளுடை; cassock. [Skt. angin → த. அங்கி.] அங்கி2 aṅgi, பெ. (n.) 1. நெருப்பு (பிங்.);; fire. 2. தீக்கடவுள் (கந்தபு. பாயிர. 53);; Agni. 3. பெருந்தீ; digestive faculty, gastric fire. "உடற்காதார மடலங்கி மாந்தல்" (தைலவ. பாயி. 1);. 4. ஆரல் (கார்த்திகை); மீன் (பரிபா. 11, 7);; the third naksatra. 5. கதிரவன்; sun. "பனிப்பகை யங்கியைப் பழிப்பர்" (திருக்காளத். 4, 30, 14);. [Skt. agni → த. அங்கி.] அங்கி3 aṅgi, பெ. (n.) 1. சாதி லிங்கம் (வை.மூ);; vermilion. 2. கைம்மீன் என்னும் (அத்தம்); 13 ஆம் விண்மீன் (R);; 13th nasatram. [Skt. agni → த. அங்கி.]
அங்கிக்கரு	அங்கிக்கரு aṅgikkaru, பெ. (n.) சாதிலிங்கம்; a beautiful red colouring matter artificially prepared from sulphur and mercury vermilion (சா.அக.);. த.வ. அழற்கரு.

அங்கிசக்குரு	அங்கிசக்குரு aṅgisakkuru, பெ. (n.) இதளியம் (இரசம்); முதலிய தாதுக்களைக் கட்டுவதற்காகக் கொங்கணவன் பொன்னாக்க நூலிற் சொல்லிய முறைப்படி செய்யும், ஒருவகைக் குரு மருந்து; a medicine with an active principle prepared as per method prescribed in the alchemical science of Korganavar for consolidating mercury and other minerals (சா.அக.);. த.வ. இதளியக்குரு.
அங்கிசகம்	அங்கிசகம் aṅgisagam, பெ. (n.) தன்னொறுப்பு; kind of asceticism. த.வ. புலனடக்கம். [Skt. hamsaka → த. அங்கிசகம்.]
அங்கிசபாதி	அங்கிசபாதி aṅgisapāti, பெ. (n.) அங்குசவாதி (பரி.அக.); பார்க்க;see angusavadi. அங்கிசபாதி aṅgisapāti, பெ. (n.) அங்குசவாதி (யாழ்.அக.); பார்க்க: see angusavadi. [Skt. hamsa + padika → த. அங்கிசபாதி.]
அங்கிசம்	அங்கிசம்1 aṅgisam, பெ. (n.) எகினப் (அன்னப்); புள்; swan. "பிரமாவினுடைய இராச அங்கிசமும்: (தக்கயாகப். 151);. த.வ. எகினம். [Skt. hamsa → த. அங்கிசம்.] அங்கிசம்2 aṅgisam, பெ. (n.) கூறு; part, portion. "மாதவப்பட்ட னங்சிச வவதாரமாகி" (ஞானவா. முடிவு.);. த.வ. பங்கு. [Skt. amsa → த. அங்கிசம்.] அங்கிசம்3 aṅgisam, பெ. (n.) 1. தோள்; shoulder. 2. வாழை; plantain tree. 3. பங்கு; division (சா.அக.);. த.வ. கிளைப்பு.

அங்கிசயன்	அங்கிசயன் aṅgisayaṉ, பெ. (n.) யாக வகை; name of a sacrifice. த.வ. அழலாவுதி. [Skt. agni-caya → த. அங்கிசயன்.]
அங்கிசு	அங்கிசு aṅgisu, பெ. (n.) 1. கதிரவன்; the sun. 2. ஞாயிற்றுக் கதிர் (சூரியக் கிரகணம்);; the sun's rays (சா.அக.);. த.வ. அழல். [Skt. agni → த. அங்கிசு.]
அங்கிசுமாலி	அங்கிசுமாலி aṅgisumāli, பெ. (n.) பன்னிரு (துவாதச); கதிரவ இனத்தவருள் ஒருவன் (பிங்.);; a deity representing the sun, one of the tuvadasadittar, q.v. த.வ. அழல்தேவு. [Skt. amsu-malin → த. அங்கிசுமாலி.]
அங்கிட்டோமம்	அங்கிட்டோமம்1 aṅgiṭṭōmam, பெ. (n.) தீயால் செய்யப்படும் வேள்வி வகை; variety of the jyotistoma. "அங்கிட்டோமங் கோமேத மிராச சூயம்" (உத்தரரா. திக்கு. 117);. த.வ. அழலோமம். [Skt. agni-stoma → த. அங்கிட்டோமம்.] [P] அங்கிட்டோமம்2 aṅgiṭṭōmam, பெ. (n.) திருமணி (கோமேதகம்);; cinnamon stone, Onyx (சா.அக.);. த.வ. அழற்கல்.
அங்கிடபாதி	அங்கிடபாதி aṅgiḍapāti, பெ. (n.) அங்கிசபாதி பார்க்க;see angisapadi (சா.அக.);. த.வ. அங்குசவாதி [Skt. hamsa-padika → த. அங்கிடபாதி.]

அங்கிடம்	அங்கிடம்1 aṅgiḍam, பெ. (n.) 1. சீதாங்க வைப்பு நஞ்சு; a kind of mineral poison. 2. சாரத்தைக் கட்டுமோர் மருந்து; a chemical capable of consolidating muriate of ammonia sold in the abzaar. த.வ. அழல்நஞ்சு. [Skt. hamsa → த. அங்கிடம்.] அங்கிடம்2 aṅgiḍam, பெ. (n.) 1. வாழை; plantain tree. 2. தசை (மாங்கிசம்);; flesh.
அங்கித்தம்பனை	அங்கித்தம்பனை aṅgittambaṉai, பெ. (n.) நெருப்புச் சுடாமலிருக்கச் செய்யவல்லதொரு கலை (திருவாலவா. 38, 23.);; art of suspending the action of fire by magic. த.வ. அழல்தடை. [அங்கி + தம்பனை.] [Skt. agni → த. அங்கி.]
அங்கித்தேவன்	அங்கித்தேவன் aṅgittēvaṉ, பெ. (n.) தீக்கடவுள்; the god to fire. "அங்கித் தேவனருளென" (பெருங். உஞ்சைக். 43,151);. த.வ. அழற்கடவுள். [அங்கி + தேவன்.] [Skt. agni → த. அங்கி.]
அங்கிதம்	அங்கிதம்1 aṅgidam, பெ. (n.) பாட்டுடைத் தலைவனைக் குறிக்கும் பெயர்; the name given, in a poem, to a person who is the hero. "ஓர் அங்கிதம் வைத்துப் பாடுகிறது" (R);. த.வ. உள்ளாளன். [Skt. ankita → த. அங்கிதம்.] அங்கிதம்2 aṅgidam, பெ. (n.) 1. அடையாளம்; sign. "அங்கிதம் பிறவுமே லறைய நின்றவே" (கந்தபு. இந்திரபுரி 37.);. 2. தழும்பு; scar. "இவன் செருவிற் கொண்ட வங்கிதத்து" (இரகு. யாகப். 103.);. த.வ. அடையாளம். [Skt. ankita → த. அங்கிதம்.]

அங்கிதாரணம்	அங்கிதாரணம் aṅgitāraṇam, பெ. (n.) தீயின் திறம் நினைத்து அமைத்தல்; concentrating on the principle of fire, as operating in the body (சா.அக.);. த.வ. அழற்கோவை. [அங்கி + தாரணம்.] [Skt. agni → த. அங்கி.]
அங்கிதிசை	அங்கிதிசை aṅgidisai, பெ. (n.) தென்கிழக்கு (திவா.);; the S.E quarter, as under the guardianship of Agni. த.வ. அழல்திசை. [அங்கி + திசை.] [Skt. agni → அங்கி.]
அங்கிநாள்	அங்கிநாள் aṅgināḷ, பெ. (n.) 1. ஆரல் (கார்த்திகை); (பிங்.);; the third naksatra. 2. கைம்மீன் (அத்தம்); (சூடா.);; the thirteenth naksatra. த.வ. ஆரல். [அங்கி + நாள்.] [Skt. agni → த. அங்கி.]
அங்கியூட்டு-தல்	அங்கியூட்டு-தல் aṅgiyūṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) சீலைமண் செய்தல்; to coat a long piece of cloth with clay or red sand and to cover or tie it round the edges of the mouth, as of a bottle etc., to make them air-tight. To lute this is a method adopted by the alchemists, and vaidyans for calcination of metals (சா.அக.);.
அங்கிமாந்தம்	அங்கிமாந்தம் aṅgimāndam, பெ. (n.) நோய்வகை (கடம்ப. 4, இல்லா. 94);; a kind of disease. த.வ. அழல்மாந்தம். [அங்கி + மாந்தம்.] [Skt. agni → த. அங்கி.]
அங்கியங்கடவுள்	அங்கியங்கடவுள் aṅgiyaṅgaḍavuḷ, பெ. (n.) தீக்கடவுள்; Agni. "அங்கியங் கடவுள் அறிகரி யாக" (தொல். பொருள். 142, உரை.);. [அங்கியம் + கடவுள்.] [Skt. agni → த. அங்கி.]
அங்கியாதானம்	அங்கியாதானம் aṅgiyātāṉam, பெ. (n.) வேள்விக்காகத் தீயைச் சேர்க்கும் தொழில் (திருக்காளத். 4, 29, 33);; initiatory ceremony of placing the sacred fire on the altar and consecrating it. த.வ. அழற்கொடை. [அங்கி + ஆதனம்.] [Skt. agni → த. அங்கி.]

அங்கிரகம்	அங்கிரகம் aṅgiragam, பெ. (n.) உடம்பினோய்; disease of the body, bodily ailment (சா.அக.);. த.வ. மெய்ப்பிணி. [Skt. anga + graham → த. அங்கிரகம்.]
அங்கிரசு	அங்கிரசு aṅgirasu, பெ. (n.) அங்கிரன் (மச்சபு. இருடிமான்.57); பார்க்க;see angiran. [Skt. angirasu → த. அங்கிரசு.]
அங்கிரம்	அங்கிரம் aṅgiram, பெ. (n.) பதினெண் துணைத் தொன்மத்துளொன்று; a secondary purana, one of 18 uba-puranam. [Skt. angiras → த. அங்கிரம்.]
அங்கிரன்	அங்கிரன் aṅgiraṉ, பெ. (n.) ஒரு முனிவன் (வின்.);; name of a sage. [Skt. angiras → த. அங்கிரன்.]
அங்கிரா	அங்கிரா aṅgirā, பெ. (n.) ஒரு முனிவன் (காஞ்சிப்பு. சத்ததா. 2);; name of a sage. [Skt. angiras → த. அங்கிரா.]
அங்கிரி	அங்கிரி1 aṅgiri, பெ. (n.) மரவேர் (நாநார்த்த.);; root, as of tree. [Skt. anghri → த. அங்கிரி.] அங்கிரி2 aṅgiri, பெ. (n.) மாட்டு நோய்வகை (பெரியமாட். 102);; a cattle - disease. [Skt. angiri → த. அங்கிரி.] அங்கிரி3 aṅgiri, பெ. (n.) பாதம், தாள் (பிங்.);; foot. [Skt. anghri → த. அங்கிரி.]
அங்கிரிநாமகம்	அங்கிரிநாமகம் aṅgirināmagam, பெ. (n.) மரமூலம்; root of a tree (சா.அக.);. த.வ. மரவேர். [Skt. anghri+namaka → த. அங்கிரிநாமகம்.]

அங்கிரிப்பலா	அங்கிரிப்பலா aṅgirippalā, பெ. (n.) சிற்றா மல்லி, பற்களையொத்தும் சிறியனவுமான மல்லிவகை; short tubed Arabian jasmine, Jasminum sambac (typica); (சா.அக.);. த.வ. மூக்குமல்லி.
அங்கிரிபம்	அங்கிரிபம் aṅgiribam, பெ. (n.) மரம்; tree (சா,அக.);. [Skt. anghri-pa → த. அங்கிரிபம்.]
அங்கிரிபாணி	அங்கிரிபாணி aṅgiripāṇi, பெ. (n.) a child who habitually sucks the thumb, thumb sucker (சா.அக.);. த.வ. கைசூப்பி, விரல்சூப்பி.
அங்கிரிபானம்	அங்கிரிபானம் aṅgiripāṉam, பெ. (n.) விரல் சப்புதல்; sucking the finger or the toes as done by infants (சா.அக.);. த.வ. விரற்சூப்பல்.
அங்கிரிவல்லி	அங்கிரிவல்லி aṅgirivalli, பெ. (n.) மூவிலை; a plant-liedysarum, Lagopodioides, c.f. அங்கிசபாதி (சா.அக.);. த.வ. இலைவள்ளி. [அங்கிரி + வல்லி.] [Skt. angira → த. அங்கிரி.]
அங்கினீண்டான்	அங்கினீண்டான் aṅgiṉīṇṭāṉ, பெ. (n.) கருஞ் செம்பை; bastard sensitive plant-sesbania aegyptiaca alias, S. Aculeata (சா.அக.);.
அங்கீகரணம்	அங்கீகரணம் aṅākaraṇam, பெ. (n.) உடன் படுகை, உடன்படிக்கை; assenting, accepting. த.வ. உடன்பாடு. [Skt. angikarana → த. அங்கீகரணம்.]

அங்கீகரி-த்தல்	அங்கீகரி-த்தல் aṅākarittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஏற்றுக்கொள்ளுதல்; to accept, receive approve. "சித்தம்வைத் திடவுமங் கீகரித் திடுமகா தேவதேவா" (அறப். சத. 100);. த.வ. ஏற்பளித்தல். [Skt. angi-kar → த. அங்கீகரி-.]
அங்கீகாரம்	அங்கீகாரம் aṅākāram, பெ. (n.) 1. உடன்பாடு; acceptance, approval. 2. வரவேற்பு; hospitality. "அங்கீகார மனைத்துஞ் செய்தான்" (ஞானவா. சிகித். 81.);. த.வ. ஏற்பு [Skt. angi-kara → த. அங்கீகாரம்.]
அங்கீகிருதம்	அங்கீகிருதம் aṅākirudam, பெ. (n.) ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது (சங்.அக.);; that which is agreed to, accepted. [Skt. angi-krta → த. அங்கீகிருதம்.]
அங்குசபிசாரி	அங்குசபிசாரி aṅgusabisāri, பெ. (n.) பேரீச்சம் பழம்; fruit of the date palm, Phoenix dactylifera (சா.அக.);.
அங்குசரோசனம்	அங்குசரோசனம் aṅgusarōsaṉam, பெ. (n.) கூவை நீறு (இராட்.);; flour of East Indian arrowroot. [Skt. ankusa + rocana → த. அங்குசரோசனம்.]
அங்குசவாதி	அங்குசவாதி aṅgusavāti, பெ. (n.) சிறுபுள்ளடி;(பச்.மூ.);; scabrous ovate unifoliate tick-trefoil. [Skt. hamsa + padika → த. அங்குசவாதி.]
அங்குசன்	அங்குசன் aṅgusaṉ, பெ. (n.) வைப்பு நஞ்சு (வை.மூ.);; angusa pasanam a mineral poison. [Skt. ankusa → த. அங்குசன்.]

அங்குட்டப்பருமன்	அங்குட்டப்பருமன் aṅguṭṭapparumaṉ, பெ. (n.) பெருவிரல் கனம்; as thick as the thumb (சா.அக.);. [அங்குட்டம் + பருமன்.] [Skt. angusha → த. அங்குட்டம்.]
அங்குட்டப்பிரமாணம்	அங்குட்டப்பிரமாணம் aṅguṭṭappiramāṇam, பெ. (n.) அங்குட்டமாத்திரம் பார்க்க;see angutta-mattiram. (சா.அக.);. [Skt. angustha+pra-mana → த. அங்குட்டப்பிரமாணம்.]
அங்குட்டம்	அங்குட்டம்1 aṅguṭṭam, பெ. (n.) 1. பெருவிரல்; thumb, great toe. "தாளங்குட்டத்தைத் திகழிரதத்தினூன்றி" (வரத. பாகவத. பற்கு 20);. 2. பெருவிரலளவு; measure of a thumb. "அங்குட்டமென்னு மளவிற்றா முருவுவாய்ந்த" (பாகவத. சூரியமண் 20);. [Skt. angustha → த. அங்குட்டம்.] அங்குட்டம்2 aṅguṭṭam, பெ. (n.) பாண்டு (வை.மு.);; a condition to the biliary passages, general dropsy (சா.அக);. [Skt. angustha → த. அங்குட்டம்.]
அங்குட்டமாத்திரம்	அங்குட்டமாத்திரம் aṅguṭṭamāttiram, பெ. (n.) பெருவிரலளவு; as big as the thumb (சா.அக.);.
அங்குட்டமுதல்ரோமம்வரை	அங்குட்டமுதல்ரோமம்வரை aṅguṭṭamudalrōmamvarai, பெ. (n.) கால் பெருவிரல் முதல் தலைமயிர் வரை; from the big toe to the head i.e., from toe to top figuratively the whole body (சா.அக.);. த.வ. அடிமுதல் முடிவரை.
அங்குட்டரூபி	அங்குட்டரூபி aṅguṭṭarūpi, பெ. (n.) 1. பெருவிரலளவினன்; a person of very small size, Lilliputian. 2. அகத்தியர்; the sage Agastyar (சா.அக.);. [Skt. angustha + rupin → த. அங்குட்டரூபி.]
அங்குட்டவாதம்	அங்குட்டவாதம் aṅguṭṭavātam, பெ. (n.) பெருவிரல் வளி; neurosis of the thumb or the great toe, similar to cramp (சா.அக.);. [Skt. angustha + vata → த. அங்குட்டவாதம்.]

அங்குடம்	அங்குடம் aṅguḍam, பெ. (n.) திறவுகோல் (யாழ்.அக.);; key. [Skt. ankuta → த. அங்குடம்.] [P]
அங்குடாகினி	அங்குடாகினி aṅguṭākiṉi, பெ. (n.) கருங் கடுகுரோகினி; black hellibore, Helliborus nigheralias picrorriza kurroa (சா.அக.);. [Skt. anguta → த. அங்குடாகினி.]
அங்குணம்	அங்குணம்1 aṅguṇam, பெ. (n.) வெங்காரம் (R.);; borax. [Skt. tankana → த. அங்குணம்.] அங்குணம்2 aṅguṇam, பெ. (n.) கோதுமை; wheat, Triticum vulgara alias T. sativum (சா.அக.);. [Skt. tankana → த. அங்குணம்.]
அங்குத்தான்	அங்குத்தான்1 aṅguttāṉ, பெ. (n.) துன்னர் விரலில் அணியுங்கூடு; thimble. அங்குத்தான்2 aṅguttāṉ, பெ. (n.) பெருந்தாரா; a wild goose (சா.அக.);.
அங்குயாசக்காய்	அங்குயாசக்காய் aṅguyācakkāy, பெ. (n.) பலகறை; cowry (சா.அக.);.
அங்குரகம்	அங்குரகம் aṅguragam, பெ. (n.) கூடு (சிந்தா. நி. 39);; nest. [Skt. ankura-ka → த. அங்குரகம்.]
அங்குரப்பிராணி	அங்குரப்பிராணி aṅgurappirāṇi, பெ. (n.) மூளை சீவி; a generic name for microorganism whether animal or vegetable microbe (சா.அக.);. [Skt. ankuara + pranin → த. அங்குரப்பிராணி.]
அங்குரார்ப்பணம்	அங்குரார்ப்பணம் aṅgurārppaṇam, பெ. (n.) பாலிகை தெளிக்கை (நெடுநல். 75. உரை);; ceremony preliminary to a marriage or other auspicious ceremony in which certain seeds are placed in vessels for sprouting, த.வ. முளைப்பாலிகை, முளைக்கட்டு. [Skt. ankura + arpana → த. அங்குரார்ப்பணம்.]

அங்குரி	அங்குரி1 aṅgurittal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) 1. முளைத்தல்; to sprout "வித்துட்டங்கியே யங்குரித்து" (திருவாத. பு. மந்தி 7);. 2. தோற்றுவித்தல்; to originate, to be born. "குருவுமக் குலத்திலங் குரித்தான்" (பாரத. குருகு. 31);. 3. வெளிப்படுதல்; to reveal oneself appear. "ஆண்டு மன்றல் பெற்றங்குரித்தார்" (பாரத. திரௌபதிம.98);. த.வ. முளைப்பு. [Skt. ankura → த. அங்குரி-.] அங்குரி2 aṅguri, பெ. (n.) 1. கைவிரல்; finger. 2. கால் விரல்; toe. [Skt. anguri → த. அங்குரி.] அங்குரி3 aṅguri, பெ. (n.) தளிர்த்தல்; sprouting (சா.அக.);. [Skt. ankuri → த. அங்குரி.]
அங்குரிதம்	அங்குரிதம் aṅguridam, பெ. (n.) முளைத்தது; that which has sprouted forth (சா.அக.);. [Skt. ankurita → த. அங்குரிதம்.]
அங்குலதோரணம்	அங்குலதோரணம் aṅgulatōraṇam, பெ. (n.) சிவனியர்கள் நெற்றியிலணியும் திருநீற்றுக் கோடு (C.m.);; marks of sacred ashes worn by Saivites on their foreheads in three horizontal lines. [Skt. angula-torana → த. அங்குலதோரணம்.] [P]
அங்குலப்பரிட்சை	அங்குலப்பரிட்சை aṅgulapparitcai, பெ. (n.) பெண்களின் பிறப்புறுப்பிற் கைவிரலை யிட்டுக் கருப்பையைத் தூக்கியும் இறக்கியும் பார்த்துக் குழந்தை உண்டாயிருப்பதை அறிந்து, கருப்பத்தை உறுதி செய்யும் ஒரு கைமுறை; a method of diagnosing pregnancy from the 4th to the 8th month by pushing up the uterus with the finger inserted into the vagina so as to cause the embryo to rise and fall again like a heavy body in Water, impinging on the tip of the finger in the rebound, in a characteristic way, Internal Ballottement (சா.அக.);.

அங்குலம்	அங்குலம்1 aṅgulam, பெ. (n.) அணிவிரல், சுண்டு விரலுக்கு முன்னுள்ள விரல் (அக.நி.);; ring finger. த.வ. மோதிரவிரல் [Skt. angula → த. அங்குலம்.] அங்குலம் என்னும் சொல் கணையாழி (மோதிரம்); அணியும் சிறப்பு நோக்கி அணிவிரல் என்னும் பொருளில் தமிழில் மட்டுமே உள்ளது. வடமொழியில் இல்லை. [P] அங்குலம்2 aṅgulam, பெ. (n.) 1. கைவிரல்; finger. "கமலங்க ணிகரு மங்குலத் திருக்கை" (மருதூ 48);. 2. கை அல்லது காலின் பெருவிரல்; thumb or great toe. 3. ஒருவிர லகலம்; inch, a measure of length, as a finger's breadth. "அங்குலத்தளவை யாமே". (கந்தபு. அண்ட. 5);. த.வ. விரலம், விரற்கிடை
அங்குலராசி	அங்குலராசி aṅgularāci, பெ. (n.) பூநாகம் போன்ற ஒரு வகைச் சிறிய பாம்பு; a species of small snakes about an inch in length, as punagam (சா.அக.);. [Skt. angula + raji → த. அங்குலராசி.] [P]
அங்குலி	அங்குலி1 aṅguli, பெ. (n.) 1. விரல் (திவா.);; finger or toe. "அங்குலி யெண்களி னமைத்து" (பெரியபு. ஆனாய. 13);. 2. கணையாழி; fingering, toe-ring. "மேல்விரல் தனக்கு மங்குலி பொருத்தி" (நல். பாரத. திரௌ. 30);. [Skt. anguli → த. அங்குலி.] அங்குலி2 aṅguli, பெ. (n.) 1. ஆதனின் இருப்பிடமாகக் கருதப்பெறும் புருவ நடுவம்; the space between the eye-brow considered as the seat of soul. "அரங்குலி கூடி யகப்புறம்" (திருமந். 1191);. [Skt. anguli → த. அங்குலி.] அங்குலி3 aṅguli, பெ. (n.) 1. யானைத் துதிக்கையின் நுனி; the tip of an elephantstrunk. "அக்கிரி குலங்கள்விடு மங்குலியி னுண்டி வலை" (கலிங். 285.);. 2. ஐவிரலி (பரி.அக.);; aivirali, a creeper bearing red fruits. [Skt. anguli → த. அங்குலி.]

அங்குலிகம்	அங்குலிகம் aṅguligam, பெ. (n.) கணையாழி; finger-ring. "அங்குலிக மொன்றுபுன லாழ்தரு கிணற்றில் விழ" (பாரத. வாரணா.51);. த.வ. மோதிரம். [Skt. angulika → த. அங்குலிகம்.]
அங்குலிசத்திரம்	அங்குலிசத்திரம் aṅgulisattiram, பெ. (n.) தொண்டையில் அறுவை மருத்துவம் செய்தவற்காக விரலில் மாட்டிக்கொண்டு பயன்படுத்தும் ஒரு வகைக் கத்தி; a surgical knife used in an operation of the throat; a scraping instrument held in the hand scarper (சா.அக.);. த.வ. விரற்கத்தி. [Skt. anguli + sastra → த. அங்குலிசத்திரம்.] [P]
அங்குலிசந்தேசம்	அங்குலிசந்தேசம் aṅgulisandēsam, பெ. (n.) விரல் நொடித்தல்; making a sharp noise by striking the ball of the thumb, snaing the thumb (சா.அக.);. [Skt. anguli + san-desa → த. அங்குலிசந்தேசம்.]
அங்குலித்திரம்	அங்குலித்திரம் aṅgulittiram, பெ. (n.) கைவிரலுறை (சிந்தா.நி. 39);; thimble. [Skt. anguli-tra → த. அங்குலித்திரம்.]
அங்குலித்திராணம்	அங்குலித்திராணம் aṅgulittirāṇam, பெ. (n.) அங்குலித்திரம் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see angulittiram. [Skt. anguli + tirana → த. அங்குலிதிராணம்.]
அங்குலித்திராணிகம்	அங்குலித்திராணிகம் aṅgulittirāṇigam, பெ. (n.) இசிவு (சன்னி); முதலிய நாய்களினால் தாக்குண்டு பல் கிட்டியிருக்கும் போது நோயாளிகளின் வாயைத் திறக்க முயலுகையில் அவர்கள் தம் பற்களால் விரல்கடிபடாமல் இருப்பதற்காகப் பயன்படுத்தும் ஒரு வகைக் கருவி; asurgical instrument akin to pincers for keeping a part or for holding anything difficult to be held by the hand forceps;a surgical instrument of holding the mouth open mouth gag (சா.அக.);. த.வ. கிட்டுக்கோல். [Skt. anguli + tirana → த. அங்குலிதிராணிகம்.]
அங்குலிதோரணம்	அங்குலிதோரணம் aṅgulitōraṇam, பெ. (n.) தோரணம் போல் நெற்றியிலணியும் சந்தனச் சாந்து; a decorative mark on the forehead drawn with sandal paste or other materials. த.வ. தோரணச்சாந்து. [அங்குலி + தோரணம்.] [(Skt. anguli + torana → த. அங்குலிதோரணம்.]

அங்குலிப்பருவன்	அங்குலிப்பருவன் aṅgulipparuvaṉ, பெ. (n.) விரற்கணு; finger joint (சா.அக.);. [Skt. anguli-paruva → த. அங்குலிப்பருவன்.]
அங்குலிபிராசனம்	அங்குலிபிராசனம் aṅgulibirācaṉam, பெ. (n.) விரல்களினால் அள்ளியெடுத்து உண்ணுகை; eating with the fingers (சா.அக.);. த.வ. விரலூட்டு. [Skt. anguli + prasana → த. அங்குலிபிராசனம்.]
அங்குலிமுகம்	அங்குலிமுகம் aṅgulimugam, பெ. (n.) விரல் நுனி; tip of the finger (சா.அக.);. [அங்குலி + முகம்.] [Skt. anguli → த. அங்குலி.]
அங்குலிமுத்திரை	அங்குலிமுத்திரை aṅgulimuttirai, பெ. (n.) முத்திரை மோதிரம் (யாழ்.அக.);; signet ring. [அங்குலி + முத்திரை.] [Skt. anguli → த. அங்குலி.]
அங்குலியம்	அங்குலியம் aṅguliyam, பெ. (n.) கணையாழி (யாழ்.அக.);; finger ring. [Skt. anguliya → த. அங்குலியம்.]
அங்கோலதைலம்	அங்கோலதைலம் aṅāladailam, பெ. (n.) கண்கட்டுக்கலைக்குரிய நெய்மம் (சம்.அக.);; oil extracted from angola seeds for magical purposes (சா.அக.);. [Skt. ankola + taila → த. அங்கோலதைலம்.]
அங்கோலம்	அங்கோலம் aṅālam, பெ. (n.) 1. அழிஞ்சில் (மலை.);; sage-leaved alanguim. 2. மரவகை (L);; thin sage leaved Indian linden. [Skt. ankola → த. அங்கோலம்.]

அங்கோலவைரவன்	அங்கோலவைரவன் aṅālavairavaṉ, பெ. (n.) அழிஞ்சில் (மலை.); sage-leaved alangium. [Skt. ankola + bhairava → த. அங்கோலவைரவன்.]
அங்கோலை	அங்கோலை aṅālai, பெ. (n.) அழிஞ்சிற் பட்டை; bark. "அத்தமதியுதய மங்கோலை" (இராசவைத். 270);. [Skt. ankola → த. அங்கோலை.]
அச்சகாரம்	அச்சகாரம் accakāram, பெ. (n.) முன்பணம் (இ.வ.);; earnest money advance payment. த.வ. அச்சாரம். [Skt. satyankara → த. அச்சகாரம்.]
அச்சதந்தெளி-த்தல்	அச்சதந்தெளி-த்தல் accadandeḷiddal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) அருகும் அரிசியும் இடல் (இ.வ.);; to sprinkle a mixture of rice and cynodon grass, as on a newly married couple. [அச்சதம் + தெளி-] [Skt. aksata → த. அட்சதை.]
அச்சபல்லம்	அச்சபல்லம் accaballam, பெ. (n.) கரடி (சிந்தா.நி.50);; bear. [Skt. accha-bhalla → த. அச்சபல்லம்.]
அச்சயன்	அச்சயன் accayaṉ, பெ. (n.) அழிவில்லாதவன் கடவுள்; god, as the imperishable one. த.வ. நீடுவாழி. [Skt. aksaya → த. அச்சயன்.]
அச்சரசு	அச்சரசு assarasu, பெ. (n.) துறக்கவுலகிலி ருப்பதாகக் கருதப்படும் தேவமகள்; celestial nymph, courtesan of svargam. த.வ. அரமகள். [Pkt. accharasas → Skt. apsaras → த. அச்சரசு.]

அச்சா	அச்சா accā, பெ. (n.) இடை (int.);; மிகநன்று (இ.வ.);; well done, very good. த.வ. நன்று. [U. accha → Skt. accha → த. அச்சா.]
அச்சாவாகன்	அச்சாவாகன் accāvākaṉ, பெ. (n.) வேள்வியில் தலைமைப் பூசகருக்கு உறுதுணை புரிபவன்; priest, officiating at some sacrifices as a co-adjutor of hotr. 2. மூடன் (இ.வ.);; stupid dunce. த.வ. உழையாளன். [Skt. accha-vaka → த. அச்சாவாகன்.]
அச்சாறு	அச்சாறு accāṟu, பெ. (n.) ஊறுகாய் (பர.வ.);; pickles. த.வ. உப்பின்காய். [U. accar → த. அச்சாறு.]
அச்சானம்	அச்சானம் accāṉam, பெ. (n.) அறிவில்லாத் தன்மை (ஞானா. பாயி. 6, 26.);; spiritual ignorance. த.வ. அறியாமை. [Skt. a-jnana → த. அச்சானம்.]
அச்சுதந்தெளி-த்தல்	அச்சுதந்தெளி-த்தல் accudandeḷiddal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) அச்சதம்தெளித்தல் பார்க்க;see accadam-teli. "மங்கல வச்சுதந் தெளித்து.... வாழ்த்தினர்" (சீவக. 2411);. [அச்சுதம் + தெளி-.] [Skt. a-ksata → த. அச்சுதம்.]

அச்சுதம்	அச்சுதம்1 accudam, பெ. (n.) அருகும் அரிசியும் கூடியது; mixture of rice and cynodon grass, used in benediction or workship. "வாழிய ரூழியென்னா அச்சுதங் கொண்டு" (சீவக. 2494);. [Skt. a-ksata → த. அச்சுதம்.] அச்சுதம்2 accudam, பெ. (n.) அழிவில்லாதது; the imperishable. "அச்சுத மனந்தஞ் சாந்தம்" (ஞானவா. சிகித். 148);. [Skt. a-cyuta → த. அச்சுதம்.] அச்சுதம்3 accudam, பெ. (n.) இந்திரர்களில் ஒருவனுக்குரிய உலகம் (தக்கயாகப். 265);; the world of an Indran. த.வ. அமருலகம். [Skt. a-cyuta → த. அச்சுதம்.]
அச்சுதன்	அச்சுதன் accudaṉ, பெ. (n.) 1. எஞ்ஞான்றும் அழிவில்லாதவன்; the imperishable one. "அச்சுதனாஞ் சிவன்" (கந்தபு அவைபுகு 8);. 2. திருமால் (திவா.);; Thirumal (Visnu);. 3. முருகன் (பொதி.நி.);; Lord Murugan. 4. அருகன்; Arhat. "அச்சுத னடிதொழுது". த.வ. அழிவிலி. [Skt. a-cyuta → த. அச்சுதன்.]
அச்சுதன்முன்னோன்	அச்சுதன்முன்னோன் accudaṉmuṉṉōṉ, பெ. (n.) பலபத்திரன் (பிங்.);; Balabhdran, elder brother of Krishnan. [அச்சுதன் + முன்னோன்.] [Skt. a-cyuta → த. அச்சுதன்.]
அச்சுதை	அச்சுதை accudai, பெ. (n.) மலைமகள் (கூர்மபு. திருக்கல் 23.);; Malaimagal, as the imperishable one. [Skt. a-cyuta → த. அச்சுதை.]
அச்சுரம்	அச்சுரம் accuram, பெ. (n.) 1. நெருஞ்சி (மூ.அ.);; tribulus plant. 2. முருங்கை (வின்.);; horseradish tree. [Skt. iksura → த. அச்சுரம்.] [P]

அச்சுவசாத்திரம்	அச்சுவசாத்திரம் accuvacāttiram, பெ. (n.) குதிரையியல்பு கூறும் நூல்; hippo logy. [Skt. asva + sastra → த. அச்சுவசாத்திரம்.]
அச்சுவத்தம்	அச்சுவத்தம் accuvattam, பெ. (n.) அரசமரம் (பிங்.);; pipal. [Skt. asvattha → த. அச்சுவத்தம்.]
அச்சுவத்தாமன்	அச்சுவத்தாமன் accuvattāmaṉ, பெ. (n.) அசுவத்தாமா பார்க்க;see asuvattama. [Skt. asvatthaman → த. அசுவத்தாமன்.]
அச்சுவத்தாமா	அச்சுவத்தாமா accuvattāmā, பெ. (n.) அச்சுவத்தாமன் (பாரத, பதினைந். 27.);; accuvattaman, son of Dronar. [Skt. asvatthaman → த. அச்சுவத்தாமா.]
அச்சுவதரம்	அச்சுவதரம் accuvadaram, பெ. (n.) 1. கோவேறு கழுதை (நாநார்த்த.);; mule. 2. பாம்பு வகையு ளொன்று; a kind of snake. [Skt. asva-tara → த. அச்சுவதரம்.]
அச்சுவதி	அச்சுவதி accuvadi, பெ. (n.) முதல் விண்மீனான இரலை (அசுவதி);; the first naksatra asuvadi, alias iralai. "மறுவில் அச்சுவதி யாதி யிரேவதி யீறா மாதர்" (நல். பாரத. பதினெட்.23);. [Skt. asvini → த. அச்சுவதி.]
அச்சுவம்	அச்சுவம்1 accuvam, பெ. (n.) குதிரை; horse. "இந்த அச்சுவம் கூர்ச்சரம்" (திருவிளை. நரிபரி. 105);. [Skt. asva → த. அச்சுவம்.] அச்சுவம்2 accuvam, பெ. (n.) அக்கரகாரம் (எரிச்சலூட்டும் வேர் செடிவகை); (பொதி.நி.);; pellitory root. [Skt. asva-gandha → த. அச்சுவம்.]
அச்சுவமுகாதனம்	அச்சுவமுகாதனம் accuvamukātaṉam, பெ. (n.) கால்மடித்து இரண்டு முழங்காலிலும் முழங்கைகளை யூன்றி இரண்டு உள்ளங் கைகளையும் கன்னத்தில் வைத்திருக்கும் ஒகவிருக்கை வகை (தத்துவப் 108, உரை.);; a yogic pose in which the person sits cross legged, places his elbows on his knees and rests his cheeks on the palm of his hands. [அச்சுவம் + முகம் + ஆதனம்.] [Skt. asva → த. அச்சுவம். Skt. a-sana → த. ஆதனம்.]

அச்சுவமேதம்	அச்சுவமேதம் accuvamētam, பெ. (n.) குதிரை ஈதல் (அசுவமேதம்); (உத்தரரா);; horse sacrifice. த.வ. குதிரைவேள்வி. [Skt. asva + medha → த. அச்சுவமேதம்.]
அச்சுவன்	அச்சுவன் accuvaṉ, பெ. (n.) குதிரை யினத்தைச்சார்ந்த ஆடவன் (கல்லா. 5,மயிலேறு.);; man of horse-like nature, one of three adavar-sadis. த.வ. பரியன். [Skt. asva → த. அச்சுவன்.]
அச்சுவாதீதம்	அச்சுவாதீதம் accuvātītam, பெ. (n.) செவ்வலரி வகை (சித்.அக.);; a kind of red oleander. [Skt. asvamara → த. அச்சுவாதீதம்.]
அச்சுவினி	அச்சுவினி accuviṉi, பெ. (n.) இரலை விண்மீன் (அசுவினி); (திவா.);; name of the first naksatra, part of Aries. [Skt. asvini → த. அச்சுவினி.]
அச்சுவினிகள்	அச்சுவினிகள் accuviṉigaḷ, பெ. (n.) அச்சுவினி தேவர் (பிங். 86.);; twin vedic gods who are physicians of heaven. [அச்சுவினி + கள்.] [Skt. asvin → த. அச்சுவினி.]
அச்சுவினிதேவர்	அச்சுவினிதேவர் accuviṉitēvar, பெ. (n.) தேவமருத்துவர் (பிங்.);; twin vedic Gods who are physician's of heaven. [அச்சுவினி + தேவர்.] [Skt. asvini → த. அச்சுவினி.]
அச்சுவினிமதலையர்	அச்சுவினிமதலையர் accuviṉimadalaiyar, பெ. (n.) நகுலசகதேவர் (பிங்.);; Nagula and Sagadevas, the fourth and fifth of the Pandavar. [அச்சுவினி + மதலையர்.] [Skt. asvini → த. அச்சுவினி.]
அச்சுனிகள்	அச்சுனிகள் accuṉigaḷ, பெ. (n.) அச்சுவினி தேவர்; twin vedic gods. "அச்சுனிகள் தீர்த்தம்" (வேதாரணி தீர்த்த. 27);. [Skt. asvin → த. அச்சுனிகள்.]

அசக்கியம்	அசக்கியம்1 asakkiyam, பெ. (n.) செய்ய வியலாதது; that which is impossible or impracticable. "தியானம் புரிதற் கசக்கிய மாதலினால்" (சூத. எக்கிய. பூ. 9, 3);. த.வ. அருவினை. [Skt. a-sakya → த. அசக்கியம்.] அசக்கியம்2 asakkiyam, பெ. (n.) நாகமணல் (வை.மு.);; sand containing lead. [Skt. a-sankhya → த. அசக்கியம்.]
அசக்கியன்	அசக்கியன் asakkiyaṉ, பெ. (n.) இயலாதவன் (R.);; unskilled or unfit person. [Skt. a-sakya → த. அசக்கியன்.]
அசக்கீரம்	அசக்கீரம் asakāram, பெ. (n.) ஆட்டுப்பால் (பரி.அக.);; goat's milk. [Skt. aja + ksira → த. அசக்கீரம்.]
அசகசாந்தரம்	அசகசாந்தரம் asagasāndaram, பெ. (n.) பெரும் வேறுபாடு; wide disparity, as between a goat and an elephant. த.வ. ஆட்டானைவேறுபாடு. [Skt. aja+gaja + antara → த. அசகசாந்தரம்.]
அசகண்டம்	அசகண்டம் asagaṇṭam, பெ. (n.) தைவேளை (சித்.அக.);; a species of cleome. [Skt. ajakanta → த. அசகண்டம்.]
அசகண்டா	அசகண்டா asagaṇṭā, பெ. (n.) அசகண்டம் பார்க்க;see asakandam.
அசகணாகம்	அசகணாகம் asagaṇāgam, பெ. (n.) கருந் துவரை (சித்.அக.);; a kind of doll.

அசகந்தம்	அசகந்தம் asagandam, பெ. (n.) மொச்சி நாற்றம்; goat's smell. த.வ. ஆட்டுமுடை. [அச(ம்); + கந்தம்.] [Skt. aja → த. அச(ம்);.]
அசகந்திகம்	அசகந்திகம் asagandigam, பெ. (n.) எலுமிச்சந் துளசி; lemon basil, Ocinum Gratissimum (சா.அக.);. [Skt. aja. Kandika → த. அசகந்திகம்.]
அசகம்	அசகம் asagam, பெ. (n.) 1. வரையாடு (சிந்தா, நி. 46.);; mountain sheep. 2. வெள்ளுள்ளி; garlic. 3. அகத்தி பார்க்க;see agatti. 4. உடம்பு பருத்து எங்கும் கரணைக் கிழங்கு முளைகளைப் போல் கொப்புளங்களையும், புண்களையும், உண்டாக்கும் எட்டுவகை அம்மையுளொன்று; one of the eight kinds of small-pox in which pustules develop to the size of yam-root shoots and spread all over the body. 5. கண்மணியில் சிவப்பாகச் தசை வளர்ந்து பிதுங்கி, சீழ் வடியும் ஒரு கண்ணோய்; a disease of the pupil of the eye in which Small reddish tumours are found protruding through the transparent cornea and discharging pus
அசகர்ணகம்	அசகர்ணகம் asagarṇagam, பெ. (n.) குங்கிலியம்; Indian dammer, Shorea robusta (சா.அக.);. [Skt. asa - karnaka → த. அசகர்ணகம்.]
அசகர்ணம்	அசகர்ணம் asagarṇam, பெ. (n.) மருதமரம்; goast's ear tree, Terminalia alata alias T. tomentosa (சா.அக.);. [Skt. aja-karna → த. அசகர்ணம்.]
அசகரம்	அசகரம் asagaram, பெ. (n.) மலைப்பாம்பு (தேசிகப். 18, 1);; boa-constrictor. [Skt. aja-gara → த. அசகரம்.] [P]
அசகல்லி	அசகல்லி asagalli, பெ. (n.) குழந்தைகட்கு வரும் நோய்வகை (பதார்த்த. 1155);; a disease of children. [Skt. ajagalla → த. அசகல்லி.]
அசகல்லிகாரோகம்	அசகல்லிகாரோகம் asagalligārōgam, பெ. (n.) அசகல்லி (பதார்த்த. 155, உரை); பார்க்க;see asagalli. [Skt. ajagallika + roga → த. அசகல்லிகா ரோகம்.]

அசகவம்	அசகவம் asagavam, பெ. (n.) சிவபெருமானுடைய வில் (சிந்தா.நி. 46);; the bow of Sivan. [Skt. ajagava → த. அசகவம்.]
அசகா	அசகா asakā, இடை. (part.) குருதியைக் கொண்டு கருவிழியில் பளபளப்பான புண் கொப்புளத்தையுண்டாக்கி, அதைச் சுற்றிலும் சிறுசிறு கொப்புளங்களை எழுப்பி, அதனால் அக்கண்ணில் அதிக வலியையும் அரத்தம் போல் சிவந்த நீர் ஒழுக்கையும் உண்டாக்கும் ஒரு கண்ணோய்; painful reddish growth resembling the hard excreta of a goat, found shooting forth from beneath the Surface of the cornea With Small vesicles around it. It is attended with excessive pain the reddish slimy secretion, Vesicular keratitis (சா.அக.);.
அசகாமிகம்	அசகாமிகம் asagāmigam, பெ. (n.) கரு மொச்சை (சித்.அக.);; a kind of black bean. [Skt. aja-kamika → த. அசகாமிகம்.]
அசகாயசூரன்	அசகாயசூரன் asakāyasūraṉ, பெ. (n.) துணை வேண்டாப் பெருவீரன்; hero able to accomplish great things without assistance. த.வ. தனியாண்மை வீரன், மையான் மறவன். [அசகாயன் + சூரன்.] [Skt. a-sahaya → த. அசகாய(ன்);.]
அசகாயம்	அசகாயம் asakāyam, பெ. (n.) சிறு (சொற்ப); புண்; simple injury (சா.அக.);. [Skt. asa + Mhr. Ghaya → த. அசகாயம்.]
அசகாரிதம்	அசகாரிதம் asakāridam, பெ. (n.) முயல்; a hare (சா.அக);. [Skt. asa-garida → த. அசகாரிதம்.]
அசகாவம்	அசகாவம் asakāvam, பெ. (n.) 1. ஒரு நச்சுயிரி; a Venomous vermin. 2. அட்டை, தேள் முதலியன; centipedes, scorpion, etc., (சா.அக.);. [Skt. asa + kåvam.]
அசகியம்	அசகியம் asagiyam, பெ. (n.) 1. தாங்க முடியாதது; that which is unbearable. 2. அருவருப்பு; loathing. [Skt. a-sahya → த. அசகியம்.]

அசகியாபீடம்	அசகியாபீடம் asagiyāpīṭam, பெ. (n.) தாங்கவொண்ணா வலியுண்டாக்குகை; causing an unbearble pain (சா.அக.);.
அசகும்பி	அசகும்பி asagumbi, பெ. (n.) ஒரு வகை நீர்ப் பூடு; an aquatic plant, Pistia stratiotes (சா.அக.);. [Skt. asa → த. அசகும்பி.]
அசகை	அசகை asagai, பெ. (n.) பருத்தும், தடித்தும் கொப்புளங்களை எழுப்பி புண் உண்டாக்கி மூட்டுகளிலும் முகத்திலும் வீக்கமும், நீர் வேட்கையும், பிசுபிசுப்புள்ள சீழ் முதலியனவும் உண்டாக்கும் ஒருவகை அம்மைநோய்; a kind of small pox; marked by large and well on the face and the joints. It is followed by thirst and discharge of sticky pus (சா.அக.);. த.வ. அசர் அம்மை. [Skt. asaga → த. அசகை.]
அசங்கதம்	அசங்கதம்1 asaṅgadam, பெ. (n.) 1. ஒழுங்கின்மை; irregularity. 2. இகழ்ச்சி; contempt, disrespect. த.வ. நேரன்மை. [Skt. a-sangata → த. அசங்கதம்.] அசங்கதம்2 asaṅgadam, பெ. (n.) 1. பொருத்தமில்லாதது; that which is inconsistent. 2. பொய் (வின்.);; falsehood. த.வ. நேரிலி. [Skt. a-sangata → த. அசங்கதம்.] அசங்கதம்3 asaṅgadam, பெ. (n.) படைவகுப்பு (குறள், 767, உரை.);; incompact, open array of an army. [Skt. a – samhata → த. அசங்கதம்.]
அசங்கதி	அசங்கதி asaṅgadi, பெ. (n.) 1. பொருத்தமின்மை; inconsistency. 2. தொடர்பின் மையணி (மாறனலங். 203);; figure of speech in which cause and effect are represented as not co-existent. த.வ. நிகரன்மை. [Skt. a-sangata → த. அசங்கதி.]

அசங்கதியாடு-தல்	அசங்கதியாடு-தல் asaṅgadiyāṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) பகடிசெய்தல்; to ridicule, treat with contempt. "அந்த மாமுனி யுரைத்ததை யசங்கதி யாடி" (செவ்வந்திப்பு. உறையூரழித். 60);. த.வ. வகடி. [அசங்கதி + ஆடு-.] [Skt. a-sangati → த. அசங்கதி.]
அசங்கம்	அசங்கம்1 asaṅgam, பெ. (n.) பற்றின்மை; nonattachment, freedom from worldly ties. "அயற்சங்க மறல் அசங்கமாகும்" (ஞானவா. உற். 47);. த.வ. பற்றறவு [Skt. a-sanga → த. அசங்கம்.] அசங்கம்2 asaṅgam, பெ. (n.) அசங்கமம் (வின்.); பார்க்க;see asangamam. [Skf. A-sanga → த. அசங்கம்.]
அசங்கமம்	அசங்கமம் asaṅgamam, பெ. (n.) 1. ஒற்றுமை யின்மை; disunion, opposition. 2. கோள்கள் கதிரவனுக்கு எதிர்நிற்கை;த.வ. ஒன்றாமை. [Skt. a-sangama → த. அசங்கமம்.]
அசங்கற்பமாசம்	அசங்கற்பமாசம் asaṅgaṟpamāsam, பெ. (n.) கதிரவன் ஓர் ஒரையில் இருந்து அடுத்த ஒரைக்குச் செல்லும் முதல் மற்றும் முடிவுகளில், காருவா வர, நிகழும் மாதம் (விதான. குணா. 81, உரை);; (Astrol.); month in which the new moon appears at the beginning or end of the sun's passage from one sign of the zodiac to another. த.வ. கூடாமாதம். [அசங்கற்பம் + மாசம்.] [Skt. a-sankalpa → த. அசங்கற்பம்.]
அசங்கன்	அசங்கன் asaṅgaṉ, பெ. (n.) பற்றற்றவன்; one who is free from attachment. "இந்த வான்மா வென்றுவே யசங்கனாவன்" (விவேகசூடா. 114);. த.வ. பற்றிலி. [Skt. sanga → த. அசங்கன்.]
அசங்கிதம்	அசங்கிதம் asaṅgidam, பெ. (n.) தூய்மையின்மை; uncleanliness, "காக்கை யெச்சமாதிகளில் யாவருக்கும் அசங்கித புத்தி யெப்படித் தோற்றுமோ" (வேதாந்தசாரம். பக். 6);. த.வ. தூவாமை. [Skt. a-sahyata → த. அசங்கிதம்.]

அசங்கியம்	அசங்கியம்1 asaṅgiyam, பெ. (n.) எண்ணிக்கை யிலடங்காதது; that which is innumerable, unnumbered. த.வ. எண்ணிலி. [Skt. a-sankhya → த. அசங்கியம்.] அசங்கியம்2 asaṅgiyam, பெ. (n.) 1. அருவருப்பு (இ.வ.);; uncleanliness, 2. ஒழுக்கமின்மை, துப்புரவின்மை; uncleanliness. த.வ. குப்படை. [Skt. a-sahya → த. அசங்கியம்.]
அசங்கியாதம்	அசங்கியாதம் asaṅgiyātam, பெ. (n.) எண்ணிக்கையற்றது (மேருமந். 6, உரை);; that which is innumerable, countlessness. த.வ. எண்ணிலி. [Skt. sankhyata → த. அசங்கியாதம்.]
அசங்கியேயம்	அசங்கியேயம் asaṅgiyēyam, கு.பெ.எ. (adj.) எண்ணிறந்தது; that which is innumerable. 'அசங்கியேய கிரந்தம்'. த.வ. எண்ணிலி. [Skt. a-sankhyeya → த. அசங்கியேயம்.]
அசங்கை	அசங்கை1 asaṅgai, பெ. (n.) அச்சமின்மை; fearlessness, security. "அசங்கையனை" (தேவா. 683.9.);. த.வ, அஞ்சாமை. [Skt. a-sanka → த. அசங்கை.] அசங்கை2 asaṅgai, பெ. (n.) மதிப்பின்மை (யாழ்ப்.);; dishonour. த.வ. மதியாமை. [Skt. a-sankhya → த. அசங்கை.]
அசங்கையன்	அசங்கையன் asaṅgaiyaṉ, பெ. (n.) ஐயமில்லாதவன்; one who has no doubts. "அசங்கையனை யமரர்கடஞ் சங்கையெல்லாங் கீண்டானை" (தேவா. 683, 9);. த.வ. தெள்ளியன். [அசங்கை + அன்.] [Skt. a-sanka → த. அசங்கை.]

அசசரம்	அசசரம் asasaram, பெ. (n.) 1. நெருஞ்சி; cows thorn. 2. முருங்கை; horse radish tree. த.வ. நீரப்பயிரி. [Skt. iksura → த. அசசரம்.]
அசசிரிங்கி	அசசிரிங்கி asasiriṅgi, பெ. (n.) 1. ஒதியமரம்; Indian ash tree, odina wodier. 2. நரிக்காந்தள்; goat's horn mangrove, Aegiceras majus. 2. ஆடுதின்னாப்பாளை; worm-killer, Aristolochia bracteata (சா.அக.);. த.வ. நீரவேரி. [Skt. asa + siringi → த. அசசிரிங்கி.]
அசசீரம்	அசசீரம் asasīram, பெ. (n.) ஆட்டுப்பால்; sheep's milk (சா.அக.);. [Skt. aja + sira → த. அசசீரம்.]
அசசுரம்	அசசுரம் asasuram, பெ. (n.) 1. நெருஞ்சில்; a thorny shrub, Tribulus terrestris. 2. முருங்கை; drumstick tree, Hyperanthera moringa alias Moringa Pterygosperma (சா.அக.);.
அசசெந்தா	அசசெந்தா asasendā, பெ. (n.) நுண்ணுயிர்க் கொல்லி; germ-killer, an agent that destroys germs-germicide. [Skt. aja + senda → த. அசசெந்தா.]
அசஞ்சத்தி	அசஞ்சத்தி asañsatti, பெ. (n.) பற்றின்மை (ஞானவா.உற். 47, உரை);; non-attachment, indifference to worldly things. [Skt. a-sam-sakti → த. அசஞ்சத்தி.]
அசஞ்சலம்	அசஞ்சலம் asañsalam, பெ. (n.) மனந் தளராமை; steadiness, imperturbability. த.வ. நடுங்கா உள்ளம். [Skt. a-cancala → த. அசஞ்சலம்.]
அசஞ்சலன்	அசஞ்சலன் asañsalaṉ, பெ. (n.) மனந்தளராதவன் (ஞானா. 48,15);; one who is steady, unmoved. த.வ. அஞ்சாநெஞ்சன். [Skt. a-cancala → த. அசஞ்சலன்.]

அசட்டி	அசட்டி asaṭṭi, பெ. (n.) அசமதாகம் பார்க்க;see asama-dagam (சா.அக.);.
அசட்டை	அசட்டை asaṭṭai, பெ. (n.) 1. புறக்கணிப்பு; contempt, "அசட்டையற் றொழுகி மையலாக்குவன்" (நல். பாரத. துட்டியந்த. 29);. 2. நினைவோட்டமின்மை; inattention, heedlessness, indifference. 'காரியத்தில் அசட்டையாயிருந்துவிட்டான்'. த.வ. கடைகணிப்பு. [Skt. a-sraddha → த. அசட்டை.]
அசடம்	அசடம் asaḍam, பெ. (n.) இயங்கக் கூடியது; non-inert, conscious being. "அசட மநாமயம்" (கைவல்ய. சந்தே. 137);. த.வ. இயலி. [Skt. a-jada → த. அசடம்.]
அசடுவா	அசடுவா asaḍuvā, பெ. (n.) பால்; milk (சா.அக.);.
அசத்தன்	அசத்தன் asattaṉ, பெ. (n.) வலுவற்றவன், ஆற்றலில்லாதவன்; weak, incompetent person. "புகலரு மசத்தர் தம்பாற் பொருந்திய வலகை யேபோல்" (சிவப்பிர. உண்மை, 26);. த.வ. நோஞ்சான். [Skt. a-sakta → த. அசத்தன்.]
அசத்தி	அசத்தி1 asatti, பெ. (n.) வலுவின்மை; inability powerlessness. "கிலேசத்தா லசத்தி யாற் றுயரம்" (சூத. எக்கிய. பூ. 17, 15);. [Skt. a-sakti → த. அசத்தி.] அசத்தி2 asatti, பெ. (n.) துறத்தல்; detachment from worldly feelings or passions (சா.அக.);. [Skt. a-sadyah → த. அசத்தி.]
அசத்தியநிருவாணம்	அசத்தியநிருவாணம் asattiyaniruvāṇam, பெ. (n.) அசத்தியோநிர்வாண தீட்சை (சித். பிர.); பார்க்க;see asattiyo-nirvana-titcai. [Skt. a-sadya + nirvana → த. அசத்திய நிருவாணம்.]

அசத்தியம்	அசத்தியம் asattiyam, பெ. (n.) பொய்; untruth, falsehood, "அசத்திய மறியீர்" (உபதேசகா. சிவத்துரோ. 128);. த.வ. சுள்ளு. [Skt. a-satya → த. அசத்தியம்.]
அசத்தியோநிர்வாணதீட்சை	அசத்தியோநிர்வாணதீட்சை asattiyōnirvāṇatīṭsai, பெ. (n.) நிருவாண நோன்பு வகை (சி.சி. 8, 4 சிவஞா.);; [Skt. a–sadya + nirvana + diksa → த. அசத்தியோநிர்வாணதீட்சை.]
அசத்து	அசத்து1 asattu, பெ. (n.) அசத்தி பார்க்க;see asatti (சா.அக.);. [Skt. a-sat → த. அசத்து.] அசத்து2 asattu, பெ. (n.) 1. இல்லாதது (திருக்காளத். பு. 5, 44.);; that which is non-existent. 2. பொய்ந்நெறி; false course. "அசத்தினிற் செல்கிலாச் சதுமுகத்தவற்கு" (கம்பரா. இராவணன் வதை. 117);. 3. நிலையில்லாதது (திருக்காளத். பு. 32, 40);; that which is unstable. 4. மாயை (சூத். சிவ. 8, 10);; Illusion, 5. தீயோன் (இ.வ.);; wicked person. த.வ. பொய்ப்பொருள்.
அசத்துரு	அசத்துரு asatturu, பெ. (n.) நண்பன் (வின்.);; friend. த.வ. பகையிலி. [Skt. a-satru → த. அசத்துரு.]
அசத்துவம்	அசத்துவம்1 asattuvam, பெ. (n.) ஆற்றலற்றது; characterised by astenia or loss of strength, Asthenic (சா.அக.);. [Skt. a-satva → த. அசத்துவம்.] அசத்துவம்2 asattuvam, பெ. (n.) ஏலாமை; deficiency or loss of vital or muscular power, adynamia (சா.அக.);. [Skt. a-sat-va → த. அசத்துவம்.]
அசத்யகதனம்	அசத்யகதனம் asadyagadaṉam, பெ. (n.) பொய்பேசுகை; uttering lies. "அசத்யகதனமும் சுகதனுக்குண்டு" (நீலகேசி. 1, உரை);. [Skt. a-satya+kadana → த. அசத்யகதனம்.]

அசதபன்னி	அசதபன்னி asadabaṉṉi, பெ. (n.) அசனபன்னி பார்க்க;see asana-panni (சா.அக.);.
அசதிக்கிளவி	அசதிக்கிளவி asadikkiḷavi, பெ. (n.) ஏளனப் பேச்சு; derisive speech. "அசதிக் கிளவி நயவர மிழற்றி" (பெருங். இலாவாண. 17, 191);. த.வ. நகைமொழி. [அசதி + கிளவி.] [Skt. hasitid → த. அசதி.] கிள் → கிள → கிளவி.
அசதியாடு-தல்	அசதியாடு-தல்1 asadiyāṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஏளனம் செய்தல்; to ridicule, laugh at. "ஒறுக்கப்படுவா ரிவரென்றங் கசதியாடி" (சீவக. 1871);. த.வ. நகையாடுதல். [அசதி + ஆடு-,] [Skt. hasiti → த. அசதி.] அசதியாடு-தல்2 asadiyāṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) நகைச்சுவைச்சொல் (வார்த்தை); கூறுதல்; to indulge in banter, pleasantry. "அமிர்தனாரோடு.... வானோ ரசதியா டிடங்கள்" (சூளா. சீய. 192);. த.வ. நகையாடுதல். [Skt. hasiti → த. அசதி.]
அசதீபம்	அசதீபம் asatīpam, பெ. (n.) கோயிலிலுள்ள வழிபாட்டு விளக்கு வகை (பரத. ஒழிபி. 41, உரை.);; a kind of light used in temple worship. [அச(ம்); + தீபம்.] [Skt. aja → த. அசம்.] த. தீவம் → Skt. dipa → த. தீபம்.
அசந்ததி	அசந்ததி asandadi, பெ. (n.) வழித் தோன்றலில்லாமை; the state or condition remaining issueless (சா.அக.);. த.வ. பூண்டறுகை. [Skt. a-santati → த. அசந்ததி.]

அசந்தர்ப்பம்	அசந்தர்ப்பம்1 asandarppam, பெ. (n.) 1. இயலாக் காலம்; unsuitable time. 'அவன் வர அசந்தர்ப்பமா யிருக்கிறது'. 2. வாய்ப் (வசதி);யின்மை; in convenience. 'அசந்தர்ப்பத்தால் கடன் கொடுக்கக் கூடவில்லை'. 3. பொருத்தமின்மை; irrelevancy. 'அசந்தர்ப்பமாகப் பேசாதே' (கொ.வ);. த.வ. அல்லாக்காலம். [Skt. a-san-darbha → த. அசந்தர்ப்பம்.] அசந்தர்ப்பம்2 asandarppam, பெ. (n.) இழவு; death. 'வீட்டில் ஒரு அசந்தர்ப்பம் நடந்துவிட்டது' (இ.வ.);. [Skt. a-sandarbha → த. அசந்தர்ப்பம்.]
அசந்தாகம்	அசந்தாகம் asandākam, பெ. (n.) உப்பு; common salt (சா.அக.);.
அசந்தானம்	அசந்தானம் asandāṉam, பெ. (n.) அசந்ததி பார்க்க;see asandadi (சா.அக.);. [Skt. a-san-tana → த. அசந்தானம்.]
அசந்தீண்டாப்பாலை	அசந்தீண்டாப்பாலை asandīṇṭāppālai, பெ. (n.) ஆடுதின்னாப்பாளை; a plant which even goat will not touch owing to its extreme bifferness, Aristolochia bracteata (சா.அக.);. த.வ. ஆடுதீண்டாப்பாளை. [அசம் + தீண்டாப்பாலை.] [Skt. aja → அசம்.]
அசந்துட்டி	அசந்துட்டி asanduṭṭi, பெ. (n.) பொந்திகை யின்மை; discontent, dissatisfaction. த.வ. மனக்குறை. [Skt. a-san-tusti → த. அசந்துட்டி.]
அசநாமகம்	அசநாமகம் asanāmagam, பெ. (n.) ஒரு வகைத் தாது; a kind of mineral (சா.அக.);.

அசநீர்	அசநீர் asanīr, பெ. (n.) ஆட்டு மூத்திரம்; goats urine (சா.அக.);. த.வ. ஆட்டு உச்சை. [அச(ம்); + நீர்.] [Skt. aja → த. அசம்.]
அசநீர்வாயு	அசநீர்வாயு asanīrvāyu, பெ. (n.) நோய் வகையுளொன்று; a kind of disease (சா.அக);.
அசநோற்பவவிக்கல்	அசநோற்பவவிக்கல் asanōṟpavavikkal, பெ. (n.) உணவுக் குற்றங்களினால் வயிற்றில் வளி மிகுத்து அதனால் தொண்டைக் கம்மல், சிணுக்கிருமல், முதலியவற்றை உண்டாக்கும் ஐந்து வகை விக்கல்களுள் ஒரு விக்கல்; a kind of hiccough due to the neurotic condition of the stomach arising from dietary defects or indigestion. It is marked by sore throat, feeble Voice and a sligh cough. It is one of the five kinds of hiccough described in the Indian medical science, singultus gastricus nervosus (சா.அக.);
அசப்பியம்	அசப்பியம் asappiyam, பெ. (n.) அவைக்குப் பொருந்தாச் சொல்; indecent language or expression, as unfit for an assembly. [Skt. a-sabhya → த. அசப்பியம்.]
அசப்பியன்	அசப்பியன் asappiyaṉ, பெ. (n.) கணவாய் மீன்; cuttle-fish (சா.அக.);. [P]
அசப்பிரியை	அசப்பிரியை asappiriyai, பெ. (n.) ஆடு விருப்பமாகத் தின்னும் இலந்தை; that plant which is dear to a goat jujube (சா.அக.);. [Skt. aja + priya → த. அசப்பிரியை.]

அசபம்	அசபம்1 asabam, பெ. (n.) வேள்வி மந்திரம் (வின்.);; the hamsa mantra, known as ajapa. [Skt. a-japa → த. அசபம்.] அசபம்2 asabam, பெ. (n.) 1. இயல்பாகப் பலுக்கும் முனிவர்கள் மாயையில் ஒன்றுவதற்காக (லயப்படுவதற்காக); 'அவன் தான் நான்' எனப் பொருள்படும் அம்ச அல்லது சோகம் என்னும் மந்திரம்; a particular mantram, Hamsam which is but 'soham' (He is I); described in one of the 108 kinds of upanishads, uttered by yogis without effort during inhalation for identifying him with the self. 2 குண்டலிலுள்ள ஓர் ஆற்றல் (சக்தி);; a cosmic power said to be lying dormant and coiled up in the kundalini situated in Mooladar. (மூலாதாரம்); "குண்டலி" யதனிற் கூடிய அசபை (விநாயகர் அகவல்);, the base of the spine in the region of the sacral plexus. It is described in the Tantric science of the Dravedians. It is roused by Siddhars by special forms of meditation and other practices for purposes of spiritual awakening and it is by this power, the
அசபா	அசபா asapā, பெ. (n.) மறைமொழி வகை (தாயு. தேசோ. 6); the hamsa mantra, known as asapa. [Skt. a-japa → த. அசபா.]
அசபை	அசபை asabai, பெ. (n.) அசபம்1 பார்க்க;see asabam (சா.அக.);. [Skt. a-japa → த. அசபை.]
அசபையடிமூலி	அசபையடிமூலி asabaiyaḍimūli, பெ. (n.) பூண்டு வகையுளொன்று; a kind of plant (சா.அக.);.
அசம்பந்தம்	அசம்பந்தம் asambandam, பெ. (n.) தொடர்பின்மை; unconnectedness, irrelevancy. [Skt. a-sambandha → த. அசம்பந்தம்.]

அசம்பவம்	அசம்பவம்1 asambavam, பெ. (n.) 1. பாழ் (சூன்யம்); (சித். அக.);; nothingness. 2. பிறவாமை (வின்.);; non-existence. 3. பொய் (தருக்கசங். நீலகன் 15);; false-hood. த.வ. நிகழாநிகழ்வு. [Skt. a-sambhava → த. அசம்பவம்.] அசம்பவம்2 asambavam, பெ. (n.) 1. நேரக் கூடாமை; impossibility, improbability. 2. ஒவ்வாமை; inconsistency. 3. கூறும் இலக்கணம், இலக்கிய மொன்றிலும் இல்லையாகும் குற்றம் (தருக்கசங்.);; fault of total inapplicability of a definition, one of three tosam. த.வ. நேராநிகழ்வு. [Skt. a-sam-bhava → த. அசம்பவம்.]
அசம்பவாலங்காரம்	அசம்பவாலங்காரம் asambavālaṅgāram, பெ. (n.) கூடாமையணி (அணியி. 36);; figure of speech in which the impossible is imagined. [Skt. a-sam-bhava + alan – kara → த. அசம்பவாலங்காரம்.]
அசம்பாதை	அசம்பாதை asambātai, பெ. (n.) படை செல்லும் வழி (சிந்தா. நி. 55);; the route of an army. த.வ. படைச்சாலை. [அசம் + பாதை.] [Persn. asam → த. அசம்.]
அசம்பாவிதம்	அசம்பாவிதம் asambāvidam, பெ. (n.) 1. நேரக்கூடாதது; that which cannot happen. 2. பொருத்தமில்லாதது; that which is inconsistent. த.வ. நினையா நிகழ்வு. [Skt. a-sam-bhavita → த. அசம்பாவிதம்.]
அசம்பாவிதோபமை	அசம்பாவிதோபமை asambāvitōpamai, பெ. (n.) கூடாவுவமை (தண்டி. 30, உரை);;த.வ. கூடா வுவமை. [Skt. a-sam – bhavita + upa-ma → தி. அசம்பாவிதம்.]
அசம்பிரஞ்ஞாதசமாதி	அசம்பிரஞ்ஞாதசமாதி asambiraññātasamāti, பெ. (n.) தான்வேறு கடவுள் வேறென்ற, வேறுபாட்டுணர்வற்ற ஒகநிலை(சி.சி. 10, 4, ஞானாப்);;த.வ. இரண்டற்ற ஒகம். [Skt. a-sam – prajnata + samadhi → த. அசம்பிரஞ்ஞாதசமாதி.]
அசம்பிரேட்சியகாரித்துவம்	அசம்பிரேட்சியகாரித்துவம் asambirēṭsiyakārittuvam, பெ. (n.) ஆராயாது செயல் (பஞ்சதந்.);; action without fore thought. த.வ. ஓராவினை. [Skt. a-sam – preksya + karitva → த அசம்பிரேட்சியகாரித்துவம்.]

அசம்பிரேட்சியம்	அசம்பிரேட்சியம் asambirēṭsiyam, பெ. (n.) முன்விழிப்பின்மை (சிந்தா. நி. 59);; lack of forethought. [Skt. a-sampreksya → த. அசம்பிரேட்சியம்.]
அசம்போகம்	அசம்போகம் asambōkam, பெ. (n.) 1. சேர்க்கைக்குத் தகுதியற்றது; unsuited for intercourse;one with whom intercourse in forbidden. 2. இன்பமின்மை; absence of sexual intercourse or union. 3. பட்டறிவின்மை; having no experience. (சா.அக.);. த.வ. கூட்டின்மை. [Skt. a-sam-bhoga → த. அசம்போகம்.]
அசம்மதம்	அசம்மதம் asammadam, பெ. (n.) உடன்பாடின்மை; dissent. த.வ. ஒப்பாமை. [Skt. a-sam-mata → த. அசம்மதம்.]
அசம்மதி	அசம்மதி asammadi, பெ. (n.) அசம்மதம் பார்க்க;see a-sammadam. [Skt. a-sammati → த. அசம்மதி.]
அசமசமன்	அசமசமன் asamasamaṉ, பெ. (n.) ஒப்பில்லாதாருக்கு ஒப்பானவன்; person comparable only to peerless men. "அரிகேசரி அசமசமன் ஸ்ரீமாறவர்மன்" (பெருந்தொ.889);. த.வ. நேரிலிநேரன்.
அசமஞ்சன்	அசமஞ்சன் asamañsaṉ, பெ. (n.) 1. சகரன் மகன் (பாகவத. 9, 6, 16);; name of the cruel son of Sagara. 2. தீயோன்; ill-behaved person, wicked man. [Skt. a-samanja → த. அசமஞ்சன்.]
அசமடம்	அசமடம்1 asamaḍam, பெ. (n.) ஓமம் (பரி.அக.);; bishop's weed. [Skt. aja-mõda → த. அசமடம்.] அசமடம்2 asamaḍam, பெ. (n.) அசமதாகம் பார்க்க;see asamadagam (சா.அக.);. [Skt. aja-moda → த. அசமடம்.]

அசமதாகம்	அசமதாகம் asamatākam, பெ. (n.) 1. செடிவகை; bishop's-weed, herbaceous plant. 2. ஓமம் (மலை.);; omum. [Skt. ajamodi-ga → த. அசமதாகம்.]
அசமதாகவிதை	அசமதாகவிதை asamadākavidai, பெ. (n.) ஓமம் போன்ற ஒரு விதை; a seed, nearly the sarrie as omum;Ajmuid-Apium graveloans. It is an aromatic and medicinal seed (சா.அக.);. [அசமதாக(ம்); + விதை.] [Skt. ajamodika → த. அசமதாக(ம்);.]
அசமதாகவோமம்	அசமதாகவோமம் asamatākavōmam, பெ. (n.) அசமதாகவிதை பார்க்க;see asama-taga-vidai (சா.அக.);. [அசமதாகம் + ஓமம்.] [Skt. ajamodika → த. அசமதாக(ம்);.]
அசமந்திபம்	அசமந்திபம் asamandibam, பெ. (n.) மலையத்தி நீண்ட கொடிவகை (மலை.);; downy climbing cluster fig. [Skt. as-manta → த. அசமந்திபம்.]
அசமநாகி	அசமநாகி asamanāki, பெ. (n.) குரோசாணி, ஓமம்; khorasan omum, Henbane - Hyoscyamus niger (சா.அக.);. [Skt. ajamonaka → த. அசமநாகி.]
அசமநீர்	அசமநீர் asamanīr, பெ. (n.) வெள்ளாட்டுச் சிறுநீர்; goat's urine (சா.அக.);. த.வ. ஆட்டு உச்சை. [அசம + நீர்.] [Skt. aja → த. அசம.]
அசமம்	அசமம் asamam, பெ. (n.) 1. ஓமம்; bishop's weed. 2. நீர்முள்ளி; water thorn. [Skt. ajamo → த. அசமம்.]

அசமருதம்	அசமருதம் asamarudam, பெ. (n.) மரவகை (மலை.);; country fig.
அசமாருதம்	அசமாருதம் asamārudam, பெ. (n.) அசமந்திபம் பார்க்க;see asamandibam (சா.அக.);.
அசமுகி	அசமுகி asamugi, பெ. (n.) சூரபதுமன் தங்கை (சந்தபு.);; name of the sister of sura-padma, as goat-faced. [Skt. aja-mukhi → த. அசமுகி. த. முகம் → Skt. mukha → mukhi.]
அசமுசாரி	அசமுசாரி asamusāri, பெ. (n.) கழிமாசுக் கட்டி; a state of the bowels in which the evacuation are free and regular without difficulty (சா.அக.);.
அசமேலிகம்	அசமேலிகம் asamēligam, பெ. (n.) கருப்பு அம்மான் பச்சரிசி; a black species of an annual plant, Euphorbia hyphorbia hypericifolia alias E. Indica (சா.அக.);.
அசமோடிகம்	அசமோடிகம் asamōṭigam, பெ. (n.) பல பூண்டுகளைக் குறிக்கும் பெயர்; a common name for several plants such as, carroway, ajwan, parsley etc., (சா.அக.);.
அசமோதகம்	அசமோதகம் asamōtagam, பெ. (n.) 1. ஓமம்; dill seed-sison ammi-carum copticum. 2. அசமதாகம் பார்க்க;see asama-tagam (சா.அக.);. [Skt. ajamodika → த. அசமோதகம்.]
அசமோதம்	அசமோதம் asamōtam, பெ. (n.) அசமோதகம் பார்க்க;see asa-modagam (சா.அக.);. [Skt. ajamoda → த. அசமோதம்.]
அசமோதாகம்	அசமோதாகம் asamōtākam, பெ. (n.) கருப்பு அருகம்புல்; a black bent grass-cynodon dactylon (சா.அக.);. த.வ. காரருகு.

அசமோதை	அசமோதை asamōtai, பெ. (n.) 1. ஓமம்; bishop's weed. 2. இலவம் பிசின்; gum of silk cotton. [Skt. aja-moda → த. அசமோதை.]
அசயம்	அசயம் asayam, பெ. (n.) 1. கோரைப்புல்; a grass of the Cyperusgenus-Cyperuspentenuis. 2. ஈசுரப்புல்; a kind of grass sacred to Sivan (சா.அக.);. த.வ. நீரங்கோரை.
அசரணம்	அசரணம் asaraṇam, பெ. (n.) புகலின்மை (ஜீவஸம்.);; absence of protection or refuge. [Skt. a-sarana → த. அசரணம்.]
அசரணயோனி	அசரணயோனி asaraṇayōṉi, பெ. (n.) கலவித்தொழில் முடிப்பதற்கு முன்னதாகவே பெண்களுக்குநாதநீரை வெளிப்படுத்தும் ஒரு வகைக் கருப்பை நோய்; a raginal disease in which larger quantity or ova is secreted before the completion of sexual act (சா.அக.);. [Skt. asarana + yoni → த. அசரணயோனி.]
அசரணன்	அசரணன் asaraṇaṉ, பெ. (n.) புகலற்றவன்; he who has no refuge. த.வ. போக்கிலி. [Skt. a-sarana → த. அசரணன்.]
அசரணை	அசரணை asaraṇai, பெ. (n.) புகலற்றவள்; she who has no refuge. "அசரணையாய்ப் புறந்திண்ணையிற் கிடந்து" (நீலகேசி. 246, உரை);. த.வ. போக்கிலி. [Skt. a-sarana → த. அசரணை.]
அசரம்	அசரம் asaram, பெ. (n.) நிலத்திணை; motionless things. "அசர சர பேதமான" (தாயு. சின். 4);. [Skt. a-cara → த. அசரம்.]
அசராதி	அசராதி asarāti, பெ. (n.) கொன்றை (சித்.அக.);; Indian laburnum. [Skt. raja-taru → த. அசராதி.]

அசராது	அசராது asarātu, பெ. (n.) கொன்றை; cassia tree; Indian laburnum-cassia indica (சா.அக.);. [Skt. rája-taru → த. அசராது.]
அசரீரன்	அசரீரன் asarīraṉ, பெ. (n.) மன்மதன் (சிந்தா. நி. 55);; Kaman, the god of love. த.வ. உருவிலி. [Skt. a-sarira → த. அசரீரன்.]
அசரீரி	அசரீரி1 asarīri, பெ. (n.) பரம்பொருள், மேலானவன் (சித்தபரமேஷ்டி);; "அருக னசரீரி யாசிரியன்" (திருக்கலம். 41);. த.வ. பரன். [Skt. a-saririn → த. அசரீரி.] அசரீரி2 asarīri, பெ. (n.) 1. உடலில்லாதது (சி.சி. 1, 38, ஞானப்.);; incorporeal being. 2. மேலிருந்து வரும் ஒலி; voice from heaven, utterance of an invisible speaker. "என்றது வானினிடத் தசரீரி" (பாரத. புட்ப. 79);. த.வ. மெய்யிலி, உருவிலி, உடம்பிலி. [Skt. a-sarinin → த. அசரீரி.]
அசல்குறிப்பு	அசல்குறிப்பு asalkuṟippu, பெ. (n.) நாடோறும் எழுதும் குறிப்பு; day-book. த.வ. அன்றாடு குறிப்பு. [அசல் + குறிப்பு.] [U. asi → த. அசல்.]
அசல்சமா	அசல்சமா asalsamā, பெ. (n.) நிலக்குத்தகை யாளரிடமிருந்து திறை செலுத்துவதற்காக அரசால் வழங்கப்பட்ட மூல ஆவணம் (R.F.);; original rent or revenue charged upon lands without any extra cess, also the amount taken as the basis of a revenue settlement. த.வ. திறையாவணம். [U. asi + jama → த. அசல்சமா.]
அசல்சாதி	அசல்சாதி asalsāti, பெ. (n.) மூலி, கஞ்சாங் கோரை; a kind of wild white basil-ocimum alba (சா.அக.);. [U. asi + jati → த. அசல்சாதி.]

அசல்பேரீசு	அசல்பேரீசு asalpērīsu, பெ. (n.) ஆதி நிலவரித் திட்டம் (R.F.);; standard or original assessment of the land revenue without any extra cess. த.வ. மூலவரியீடு. [U. asi + perij → த. அசல்பேரீசு.]
அசல்வியாச்சியம்	அசல்வியாச்சியம் asalviyāssiyam, பெ. (n.) முறையான வழக்கு; original suit. த.வ. மூலவழக்கு. [U. asi + vyaja → த. அசல்வியாச்சியம்.]
அசலகால்	அசலகால் asalakāl, பெ. (n.) தென்றல் காற்று (சிந்தா. நி.);; south breeze. த.வ. தென்கால். [அசல(ம்); + கால்.] [Skt. a-cala → த. அசல(ம்);.]
அசலசலம்	அசலசலம் asalasalam, பெ. (n.) சிவ விலங்கவேறுபாடு; linga that is both immovable and movable as permanently fixed in an alter for initiation, or daily taken out for private workship. "மண்டலமுங் காணி னசலசலம்" (சைவச. பொது. 123);. த.வ. நிலை இயங்கு திருமேனி. [Skt. a-sala+cala → த. அசலசலம்.]
அசலசலலிங்கம்	அசலசலலிங்கம் asalasalaliṅgam, பெ. (n.) ஒரு வகை இலங்கம் (சைவச. பொது. 123, உரை.);;த.வ. பனியிலங்கம். [Skt. a-cala+cala + linga → த. அசலசல லிங்கம்.]

அசலம்	அசலம்1 asalam, பெ. (n.) 1. ஒரு வகை நஞ்சு (கற்பாடாணம்); (வை.மூ.);; a mineral poison. 2. ஆப்பு (நாநார்த்த.);; wedge used in splitting wood, peg, stake. [Skt. a-sala → த. அசலம்.] அசலம்2 asalam, பெ. (n.) 1. அசையாதது; that which is fixed. "அசித்தா யசலமாகி" (சிவப்பிர. பொது. 10);. 2. மலை (திவா.);; mountain. 3. சிவலிங்க வேறுபாடு (பேதம்);; immovable linga, as the temple gopura. "கோபுரமாதி யசலம்" (சைவச. பொது. 132);. [Skt. a-sala → த. அசலம்.] அசலம்3 asalam, பெ. (n.) 1. நிலம்; the earth. 2. இரும்பு; iron (சா.அக.);. [Skt. a-sala → த. அசலம்.]
அசலம்பனம்	அசலம்பனம் asalambaṉam, பெ. (n.) நீலாஞ்சனம்; antimony (சா.அக.);.
அசலலிங்கம்	அசலலிங்கம் asalaliṅgam, பெ. (n.) வழிபாட்டுக்குரிய கோபுர முதலியன (சைவச. பொது. 122);;த.வ. கண்டுதொழுதேவிகம். [Skt. a-cala + linga → த. அசலலிங்கம்.]
அசலவுற்பத்தி	அசலவுற்பத்தி asalavuṟpatti, பெ. (n.) கற்பரி செய்நஞ்சு (பாடாணம்);; poison found underneath rocks (சா.அக.);. [Skt. a-cala + utt. Patti → த. அசலவுற்பத்தி.]
அசலன்	அசலன் asalaṉ, பெ. (n.) 1. அசைவிலாதவன்; one who is motionless. "இந்த ஆன்மா அசரீரியுமா யசலனுமாய்" (சி.சி. 8, 6, மறைஞா);. 2. கடவுள்; god, as motionless. 3. அருகக் கடவுள் (திவா.);; Arhat. த.வ. அசைவிலி. [Skt. a-cala → த. அசலன்.]

அசலாமாங்கம்	அசலாமாங்கம் asalāmāṅgam, பெ. (n.) வெட்டிவேர்; root of kusa grass-Andropogon aromaticus alias A-muricatum (சா.அக.);.
அசலோமன்	அசலோமன் asalōmaṉ, பெ. (n.) பூனையவரை; cowhage, Carpopogon pruriens (சா.அக.);.
அசலோமி	அசலோமி asalōmi, பெ. (n.) பொற்றலைக் கையாந்தகரை; a medicinal plant with yellow flower, mary-gold Verbesina-verbesina Calendulacea (சா.அக.);.
அசவாகனன்	அசவாகனன் asavākaṉaṉ, பெ. (n.) நெருப்புக் கடவுள்; Agni, as riding a goat. த.வ. ஆட்டு ஊர்தியன். [Skt. aja + vahana → த. அசவாகனன்.]
அசவாகிகம்	அசவாகிகம் asavāgigam, பெ. (n.) கருப்பு கசகசா; black poppy seeds (சா.அக.);.
அசவை	அசவை1 asavai, பெ. (n.) மறைமொழி வகை (வின்.);; hamsamantra. [Skt. a-japa → த. அசலை.] அசவை2 asavai, பெ. (n.) 1. முள்வேங்கை; spinous kino tree-Bredelia refusa; B. Hamiltoniana. 2. பெருவிரலடி; the root of the thumb (சா.அக.);.
அசற்காரியம்	அசற்காரியம் asaṟkāriyam, பெ. (n.) முறையற்ற செய்கை; bad or improper deed. த.வ. அன்முறைவிளைவு. [அச(ற்); + காரியம்.] [Skt. a-sat → த. அசல்.]

அசற்காரியவாதம்	அசற்காரியவாதம் asaṟkāriyavātam, பெ. (n.) உருவாக்கலுக்குமுன், இல்லாமலே தொழில் தோன்றுமென்னுங் கொள்கை (சித். மர. கண். 11);; creationistic doctrine of causation according to which the effect does not exist before its production. த.வ. காரணமில் வினைக் கொள்கை. [அசத்+காரியம்+வாதம்.] [Skt. a-sat + த. அசத்(து); + Skt. vada → த. வாதம்.]
அசற்சரக்கு	அசற்சரக்கு asaṟsarakku, பெ. (n.) 1. இயற்கை மருந்து; natural drug as distinguished from artificial compound. 2. உயர்ந்த; a superior kind of drug unadulterated (சா.அக.);. த.வ. மூலச்சரக்கு. [அசல் + சரக்கு.] [U. asl → த. அசல்.]
அசற்சீட்டு	அசற்சீட்டு asaṟsīṭṭu, பெ. (n.) மூல ஆவணம்; original bond. த.வ. மூலச்சீட்டு. [அசல் + சீட்டு.] [Skt. a-sal → த. அசல்.]
அசற்சூத்திரர்	அசற்சூத்திரர் asaṟsūttirar, பெ. (n.) ஊன் உணவு தவிராதிருக்கும் சமய நெறி நில்லா வேளாளர் (சூத்திரர்); (சி.போ.பா. சிறப்புப். புது.);; Sudras who do not abstain from animal food and are not religious. [Skt. a+sar+sudra → த. அசற்சூத்திரர்.] அந்தணர், அரசர், வணிகர், வேளாளர் என்னும் நாற்பாற் தொழின்முறைப் பாகுபாட்டைத் தீய
அசற்பாத்திரம்	அசற்பாத்திரம் asaṟpāttiram, பெ. (n.) தானம்பெறத் தகுதியற்றவன்; unworthy recipient. [Skt. a-sat+patra → த. அசற்பாத்திரம்.]
அசற்பிரதி	அசற்பிரதி asaṟpiradi, பெ. (n.) 1. முதற்படி; the original. 2. உண்மை படி (வின்.);; fair copy. த.வ. மூலப்படி. [U. asl + Skt. prati → த. அசற்பிரதி.]

அசன்	அசன்1 asaṉ, பெ. (n.) 1. திருமால் (நாநார்த்த.); visnu. 2. சிவபெருமான் (நாநார்த்த.);; Sivan. 3. மன்மதன் (நாநார்த்த.);; the god of love. 4. இரகு மன்னர் மன்னனின் மகன்; a son of Raghu. 5. உந்தன் வளிக்கு(உதானவாயுவுக்கு);ரிய கடவுள் (வேதாந்தசாரம். பக். 43);; the god who actuates the utanan. [Skt. aja → த. அசன்.] அசன்2 asaṉ, பெ. (n.) எடுத்துக்காட்டுப் போலிகளுளொன்று: (Log.); fallacy of illustrating the invariable concomitants between the middle term and the major term with a non-existent thing. "சன்னு மசன்னு மென்றிரு வகையாம்" (மணிமே. 29, 362);. [Skt. a-sat → த. அசன்.] அசன்3 asaṉ, பெ. (n.) 1. பிறப்பிலி (வின்.);; being without birth, as the deity. 2. தசரதன் தந்தை (வின்.);; name of the father of Dašaratha. 3. அயன் (வின்.); பார்க்க;see ayan.
அசன்னியம்	அசன்னியம் asaṉṉiyam, பெ. (n.) நிமித்தம் (சகுனம்); (சிந்தா.நி.56);; omen. [Skt. a-jan-ya → த. அசன்னியம்.]
அசனங்கொள்ளல்	அசனங்கொள்ளல் asaṉaṅgoḷḷal, பெ. (n.) சோறுண்ணுகை; eating boiled rice i.e. taking food (சா.அக.);. த.வ. அயினிகொள்ளல். [அசனம் + கொள்ளல்.] [Skt. asana → த. அசனம்.]
அசனசாலை	அசனசாலை asaṉasālai, பெ. (n.) உணவு விடுதி (pond.);; eating house. த.வ. அயினிச்சாலை. [அசன(ம்); + சாலை.] [Skt. asana → த. அசன(ம்);.]

அசனப்பல்	அசனப்பல் asaṉappal, பெ. (n.) பாற்பல்; milk-tooth (சா.அக.);. [அசன(ம்); + பல்.] [Skt. asana → த. அசன(ம்);.]
அசனப்பிரியம்	அசனப்பிரியம் asaṉappiriyam, பெ. (n.) உணவின் மேலுள்ள ஆர்வவேட்கை; desire for food (சா.அக.);. த.வ. அயனிவேட்கை. [Skt. asana + priya → த. அசனப்பிரியம்.]
அசனப்பிரியன்	அசனப்பிரியன் asaṉappiriyaṉ, பெ. (n.) மிகுதியாக உண்பவன்; an epicurean (சா.அக.);. த.வ. பேருண்டியன். [Skt. asana + priya → த. அசனப்பிரியன்.]
அசனப்பெருக்கம்	அசனப்பெருக்கம் asaṉapperukkam, பெ. (n.) வயிற்றுத்தீ மிகுதியால் அளவிறந்து உண்ணுகை; indulging the appetite to excess as a result of great hunger (hyperorexial); (சா.அக.);. த.வ. அயினிப்பெருக்கம். [அசனம் + பெருக்கம்.] [Skt. asana → த. அசன(ம்);.]
அசனபர்ணி	அசனபர்ணி asaṉabarṇi, பெ. (n.) ஒருவகைப் பூடு; a plant, Marsilea quadrifolia (சா.அக.);.
அசனபன்னி	அசனபன்னி1 asaṉabaṉṉi, பெ. (n.) சிற்றகத்தி (மலை);; comman sesban. அசனபன்னி2 asaṉabaṉṉi, பெ. (n.) 1. சோறு; boiled rice. 2. வெள்ளுள்ளி; white onion, Alluim sepra. 3. வேங்கை; kino tree, Terminalia tomentosa alias pterocarpus marsupium (சா.அக.);. த.வ. அயினியுளி.
அசனபாணிகம்	அசனபாணிகம் asaṉapāṇigam, பெ. (n.) கருப்புக் கொடி; black bottle-flower, Webera corymbosa (nigrum); (சா.அக.);.

அசனம்பண்ணல்	அசனம்பண்ணல் asaṉambaṇṇal, தொ.பெ. (vbl.n.) 1. உண்ணுதல்; eating food. 2. சோறு சமைத்தல்; cooking food, preparing meals (சா.அக.);. த.வ. அயினிசெய்தல். [அசனம் + பண்ணல்.] [Skt. a-sana → த. அசனம்.]
அசனமருந்தல்	அசனமருந்தல் asaṉamarundal, தொ.பெ. (vbl.n.) சோறுண்டல்; taking food (சா.அக.);. த.வ. அயினிஅருந்தல். [அசனம் + அருந்தல்.] [Skt. a-sana → த. அசனம்.]
அசனமாற்றல்	அசனமாற்றல் asaṉamāṟṟal, தொ.பெ. (vbl.n.) ஏற்கும் உணவை மாற்றுதல்; changing the food or diet (சா.அக.);. த.வ. அயினிமாற்றல். [அசனம் + மாற்றல்.] [Skt. a-sana → த. அசனம்.]
அசனவேதி	அசனவேதி asaṉavēti, பெ. (n.) 1. செடிவகை (இராச. வைத். 37.);; cumin. 2. செரிக்கச் செய்யும் பொருள் (இராசவைத். 52);; digestive. [Skt. asana – bhedin → த. அசனவேதி.]
அசனாசயம்	அசனாசயம் asaṉāsayam, பெ. (n.) இரைப்பை (வின்.);; stomach. [Skt. asana + a-saya → த. அசனாசயம்.] [P]
அசனாத்(து)	அசனாத்(து) asaṉāttu, பெ. (n.) கட்டளை (P.T.L.);; order, warrant. [Ar. asnad → த. அசனாத்(து);.]
அசனாமிர்ததைலம்	அசனாமிர்ததைலம் asaṉāmirdadailam, பெ. (n.) வேங்கைப்பட்டை, சீந்தில் முதலியவற்றினின்றும் வடிக்கும் ஒருவகை நெய்மம் (தைலவ. தைல.47);: unguent made of the bark of pterocarpus marsupium, Tinospora Cadifolia and other herbs. [Skt. asana + amrta + taila → த. அசனாமிர்த தைலம்.]

அசனி	அசனி asaṉi, பெ. (n.) 1. இடி; thunderbolt. "பெருவிறலசனி" (ஞானா. 19);; 2. வானவர் கோன்படை (பிங்.);; weapon of Indra. 3. நறும்புகை (சாம்பிராணி);யிலை (இராசவைத்.);; frankincense leaf. [Skt. asani → த. அசனி.]
அசனிபாதம்	அசனிபாதம் asaṉipātam, பெ. (n.) இடியின் வீழ்ச்சி (சி.சி. 11, 7. சிவாக்);; stroke of lightning. [அசனி + பாதம்.] [Skt. asani → த. அசனி.]
அசனியேறு	அசனியேறு asaṉiyēṟu, பெ. (n.) இடியேறு: thunderbolt. "அசனியேறென வுரப்பி" (கூர்மபு. அந்தகா. 61);. [அசனி + ஏறு.] [Skt. a-sani → த. அசனி.]
அசனுகம்	அசனுகம் asaṉugam, பெ. (n.) கருவழிகை; abortion (சா.அக.);.
அசனுதம்	அசனுதம் asaṉudam, பெ. (n.) கருவழிக்கும் மருந்து; a medicine that could bring about abortion, abortive drugs (சா.அக.);. த.வ. கருக்கொல்லி.
அசனேற்பவவிக்கல்	அசனேற்பவவிக்கல் asaṉēṟpavavikkal, பெ. (n.) அசநோற்பவிக்கல் பார்க்க;see asanorpa-vikkal (சா.அக.);.
அசனோமந்தாரை	அசனோமந்தாரை asaṉōmandārai, பெ. (n.) கருப்பு மந்தாரை; a black variety of flowering shrub, மந்தாரை, Bauhmia variegata (சா.அக.);.

அசாக்கிரதை	அசாக்கிரதை acākkiradai, பெ. (n.) விழிப்பின்மை; inattentiveness, heedlessness, carelessness. த.வ. மந்தநிலை, கவனக்குறை. [Skt. a-jagratta → த. அசாக்கிரதை.]
அசாகளத்தனம்	அசாகளத்தனம் acākaḷattaṉam, பெ. (n.) ஆட்டின் கழுத்திற் றொங்குந் தசை; nipple or fleshy protuberance hanging down from the neck of goats. "அசாகளத்தனம் போல அதிக சங்கியை கொள்வது ஏற்றிற்கு" (சிவசமவா. 39);. [Skt. aja + gala + stana → த. அசாகளத்தனம்.]
அசாசருமம்	அசாசருமம் acācarumam, பெ. (n.) ஆட்டுத் தோல்; sheep's skin (சா.அக.);.
அசாசி	அசாசி acāci, பெ. (n.) 1. சீரக வகை; black cumin. 2. படர் கொடிவகை; gulancha. [Skt. ajaji → த. அசாசி.]
அசாசீவி	அசாசீவி acācīvi, பெ. (n.) மூட்டுப்பொருத்து, எலும்பு முறிவு, மருத்துவம், அட்டை விடல் முதலியவற்றைச் செய்யும் பழங்காலத் தமிழினத்தாராகிய ஆட்டுவணிகர்; a class of men called 'attuvangar' who could attend to dislocated joints and fractured bones in olden days amongst the Tamilians. They also used to apply leeches in the way that we do at present (சா.அக.);. த.வ. ஆடுவாழி. [Skt. a-ja + jiva → த. அசாசீவி.]
அசாடம்	அசாடம் acāṭam, பெ. (n.) தாளிசபத்திரி; plant facourtia cataphracta (சா.அக.);. [Skt. asata → த. அசாடம்.]
அசாத்திய அதிசாரம்	அசாத்திய அதிசாரம் acāddiyaadicāram, பெ. (n.) பலவகை நாற்றத்துடன் கழிச்சல் கண்டு சுரமும், மயக்கமு முண்டாக்கி நினைவு தடுமாறச் செய்யும் நோய்; a severe type of chronic diarrhoea characterised by fever, giddiness, loss of consciousness, fetid fecal discharge, etc. It may generally end in death, acute inflammatory Diarrhoea (சா.அக.);. த.வ. கடுங்கழிச்சல். [Skt. a-sathya + atisara → த. அசாத்திய அதிசாரம்.]

அசாத்தியவெலிவிடம்	அசாத்தியவெலிவிடம் acāttiyaveliviḍam, பெ. (n.) உயிர்ப் பொடுக்கம், வீக்கம், வேற்றுருவம், சுரம், அரத்தங்கக்கல் (வாந்தி);யாகிய குணங்களை உண்டாக்கும் ஒருவகை எலிக்கடி; an incurable rat-bite characterised by faintness, swelling, change of features, fever, vomiting of blood and other symptoms (சா.அக.);. த.வ. கடுஎலிநஞ்சு. [அசாத்திய + எலி + விடம்.] [Skt. asadya → த. அசாத்திய. Skt. visa → த. விடம்.]
அசாத்தியகட்டி	அசாத்தியகட்டி acāttiyagaṭṭi, பெ. (n.) சீழ் கட்டுண்டு சதையாக மாறும் ஆறாத கட்டி; a chronic abscess in which the pus is absorbed and converted into a flesh-like mass-cold abscess. It is of comparatively slow development with little inflammation (சா.அக.);. த.வ. கட்டுண்கட்டி, கட்டாங்கட்டி. [அசாத்திய(ம்); + கட்டி.] [Skt. a-sadhya → த. அசாத்தியம்.]
அசாத்தியகண்டமாலை	அசாத்தியகண்டமாலை acāttiyagaṇṭamālai, பெ. (n.) அருகின் வேரைப் போல் கழுத்தைச் சுற்றிலும் முதலில் கிளைத்து எழும்புவதும், பிறகு அழுந்துவதுமாயுள்ள ஒரு தீராத நோய்; a disease showing itself by crops of glandular tumours round the neck, which suppurate and heal up every time at the onset (சா.அக.);. த.வ. கடுங்கண்டமாலை. [அசாத்தியம் + கண்டமாலை.] [Skt. a-sadhya → த. அசாத்தியம்.]
அசாத்தியகபாலநோய்	அசாத்தியகபாலநோய் acāttiyagapālanōy, பெ. (n.) தலையில் காணும், ஒரு தீராத நோய்; a disease of the scalp. த.வ. கடுமண்டைநோய். [அசாத்திய(ம்); + கபாலநோய்.] [Skt. a-sadhya → த. அசாத்திய(ம்);.] கன்னப்புலம் → கப்பாளம் → கபாலம் = மண்டை, தலை.
அசாத்தியகருப்பம்	அசாத்தியகருப்பம் acāttiyagaruppam, பெ. (n.) பெண்களின் அடிவயிற்றில் சிக்கிச் கொண்டு வெளிப்படா நிலையில், வயிற்றைக் கீறி எடுக்க நேரிடும் கருப்பம்; pregnancy in which the delivery is obstructed in the natural passages by transverse presentation and the child is removed by operation as in Contracted pelvis (சா.அக);. த.வ. கடுங்கருப்பம். [அசாத்தியம் + கருப்பம்.] [Skt. a-sadhya → த. அசாத்தியம்.] குரு → கரு → கருப்பம்.

அசாத்தியகழலை	அசாத்தியகழலை acāttiyagaḻlai, பெ. (n.) 1. உடம்பில் பதிய ஆழ்ந்தும் பக்கங்களில் துளிர்த்தும். உடம்பு முழுவதும் பரவி அடிக்கடி கிளைக்கும் தன்மை வாய்ந்து, கடைசியாக ஆவியையும் பற்றும் ஒருவகைத் தீராத கழலை; tumours which tend infiltrate the tissues, and produce secondary growth in the adjacent glands. They are disseminated through out the body, affect the general health, tend to recur after removal and eventually destroy life-malignant tumors. 2. அரத்தக் கழலை முதலியனவற்றிலும், எலும்புப் பொருந்துகளின் பள்ளங்களிலும் பருத்துத் தோன்றும் தீராத தசைக் கட்டிகள்; incurable tumours appearing in the regions of circulation in the cavity of an artery or in any vulnerable joint of the body, such as those formed in cases of ancurism, hematoma etc. malignant tumor (சா.அக.);. த.வ. கடுங்கழலை. [அசாத்திய(ம்); + த. கழலை.]
அசாத்தியகழிச்சல்	அசாத்தியகழிச்சல் acāttiyagaḻiccal, பெ. (n.) உலாவும் காலத்தினும், கோடையிலும், கக்கல், கழிச்சல் (வாந்தி பேதி);, அல்லது வயிற்றளைச்சல் (சீதபேதி); கண்டு மலத்துடன் குருதி கலந்து வந்த காலத்தும், எலும்புருக்கி நோய் முதலிய கொடிய நோய்களின் ஈறாக மாறா கழிச்சல் கண்ட காலத்தும் ஏற்படும் தீராத கழிச்சல்கள்; any acute dysentry or diarrhoea occurring with serious mucous or bloody stools in some circumstances. த.வ. கடுங்கழிச்சல், பெருவாயிநோய். [அசாத்தியம் + கழிச்சல்.] [Skt. sadhya → த. அசாத்தியம்.]
அசாத்தியகாசம்	அசாத்தியகாசம் acāttiyakācam, பெ. (n.) இருமல் மிகுந்தும், மேல்மூச்சு, நீர்வேட்கை, கழிச்சல் முதலிய குணங்களுடன் கூடியதும், சிறுவர்களைத் தாக்கிக் கண்டத்திலுள்ள சுரியக(விசுத்திக்); கோளத்தை வீங்கச் செய்து, அதனால் நெஞ்சடைப்பு உண்டாக்கி எதிர்பாராது திடீரென உயிரிழக்கச் செய்யும் ஈளைநோய்; spasmodic asthma marked by severe paroxysms, hard breathing, thirst, purging etc., thymic asthma occurring usually in children or adults characterised by obstruction to respiration due to enlargement of the thymus, with a tendency to end in sudden death. It is therefore considered incurable (சா.அக.);. த.வ. கடுஈளை. [அசாத்தியம் + காசம்.] [Skt. a-sadhya → த. அசாத்திய(ம்);.]
அசாத்தியகுட்டம்	அசாத்தியகுட்டம் acāttiyaguṭṭam, பெ. (n.) உடம்பிலுள்ள தசை, நாடி, நரம்பு முதலியவற்றறில் பூச்சிகள் ஏற்பட்டு அதனால் உடம்பில் திமிர், புண், சதையழுகல், விரற்குறைவு முதலிய துன்பங்களை உண்டாக்கி மற்றும் வேற்றுக் குரல், உருமாற்றம் முதலிய வேறுபாடுகளையும் காட்டும் ஒரு வகைக் குட்ட நோய்; a chronic form of leprosy arising from a constitutions disorder due to a specific mircobe (bacillus leprate); in the skin and nerve. It is marked by a nesthesia, deep ulceration, and gangrene. The lesion is also followed by affection of the larynx and change of appearance in the body (சா.அக.);. த.வ. கடுங்குட்டம். [அசாத்தியம் + குட்டம்.]
அசாத்தியகுணம்	அசாத்தியகுணம் acāttiyaguṇam, பெ. (n.) நோய்கள் தீராது இறப்பிற்கேதுவாக்கும் தன்மையைக் குறிக்கும் நிலைமை; a condition in which disease exhibit symptoms impossible for treatment, but pointing to death (சா.அக.);. த.வ. கடுங்குணம். [அசாத்தியம் + குணம்.] [Skt. a-sadhya → த. அசாத்திய(ம்);.]

அசாத்தியகுறி	அசாத்தியகுறி acāttiyaguṟi, பெ. (n.) தீர்க்க வொண்ணா நோய்களின் அடையாளம் அல்லது இலக்கணம்; symptom or symptoms which are clear indications that the disease cannot be cured, but ill prove fatal ultimately (சா.அக.);. த.வ. கடுங்குறி. [அசாத்தியம் + குறி.] [Skt. a-sadhya → த. அசாத்திய(ம்);.]
அசாத்தியசன்னி	அசாத்தியசன்னி asāttiyasaṉṉi, பெ. (n.) உடம்பினின்று அரத்தம் மூளை, முள்ளந்தண்டைத் தாக்குவதால் உளவேறுபாடு உண்டாகி நாடித்துடிப்பு மேல்மூச்சு உண்டாகும் ஒருவகை இசிவு (சன்னி);; apoplexy arising from the Some causes in considered incurable and its invariably fatal. த.வ. கடும் இசிவு. [Skt. a-sadhya + san – ni → த. அசாத்திய சன்னி.]
அசாத்தியசிலேட்டுமம்	அசாத்தியசிலேட்டுமம் asāttiyasilēṭṭumam, பெ. (n.) பித்தம் அல்லது வளி மிகுதலால் நீடித்து இடர் செய்யக்கூடிய கோழைக் கட்டு நோய்; a chronic phlegmatic disease due to the physiological activities of the body resulting from the combination of the two humours bile and gas in the system. The disease in considered incurable (சா.அக.);. த.வ. கடுங்கோழைக்கட்டு. [Skt. a-sadhya + salesman → த. அசாத்திய சிலேட்டுமம்.]
அசாத்தியசுவாசம்	அசாத்தியசுவாசம் asāttiyasuvāsam, பெ. (n.) காய்ச்சல், கக்கல் (வாந்தி);, நீர்வேட்கை, கழிச்சல் வீக்கம் இவற்றுடன் காணுவதாகிய நாட்பட்ட ஈளை, நெஞ்சகக் கோழைக்கட்டு; chronic asthma and bronchitis attended with fever, vomiting, thirst, purging and swelling. These are considered incurable (சா.அக.);. த.வ. கடுகளை. [Skt. a. sadhya + svasa → த. அசாத்திய சுவாசம்.]
அசாத்தியசோகை	அசாத்தியசோகை acāttiyacōkai, பெ. (n.) உடம்பு முழுவதும் குருதி குறைந்து பரவிய வீக்கம் நெடு நாளாகியும் வாடாமற் போன காலத்தும், வயிறு, எரு (மல);வாய், அல்குல், ஆண்குறி ஆகிய இவ்விடங்களில் வீக்கங் கண்டு அத்துடன் காய்ச்சல், மேல் மூச்சு, கழிச்சல் முதலிய தீயகுணங்கள் கண்டபோதும், எலும்பிலுள்ளிருக்கும் மச்ச சத்துவை நோயானது தாக்கின பொழுதும், குருதி யூறுகை, குருதி ஊட்டம் குறைவடைந்த காலத்தும் ஏற்பட்ட தீராத குருதிக்கேடு; anemia which is reckoned as in curable and at times proves fatal. த.வ. கடுஞ்சோகை. [அசாத்தியம் + சோகை.] [Skt. a-sadhya → த. அசாத்திய(ம்);.]
அசாத்தியசோபை	அசாத்தியசோபை acāttiyacōpai, பெ. (n.) அசாத்தியசோகை பார்க்க;see asattiya-sogai (சா.அக.);. [Skt. a-sadhya + sobha → த. அசாத்திய சோபை.]

அசாத்தியதாகம்	அசாத்தியதாகம் acāttiyatākam, பெ. (n.) நோயினால் தாக்கப்பட்டு அறிவழிந்த காலத்திலும், நாக்கு வெளிப்பட நீண்டு விட்ட காலத்திலும், தொண்டைக்குள் நீர் இறங்காத காலத்திலும், இறக்குந் தறுவாயிலும் காணும் தீராத நீர்வேட்கை; unquenchable or morbid thirst (polydypsia); in a patient exhibiting the some symptoms. த.வ. கடுந்தாகம். [அசாத்திய(ம்); + தாகம்.] [Skt. a-sadhya → த. அசாத்திய(ம்);.]
அசாத்தியநரை	அசாத்தியநரை acāttiyanarai, பெ. (n.) அகவை முதிர்வால் ஏற்பட்ட நரை; permanent greyness of hair due to old age (சா.அக.);. த.வ. கடுநரை. [அசாத்திய(ம்); + நரை.] [Skt. a-sadhya → த. அசாத்திய(ம்);.]
அசாத்தியநாடி	அசாத்தியநாடி acāttiyanāṭi, பெ. (n.) நாடி நடையைத் தன்மாத்திரைக்குக் கொண்டுவர முடியாத காலத்திலும், நாடி நடையில் விரைவு மேன்மேலும் அதிகரித்துச் சாவிற்கு ஏதுவாகும் காலத்திலும் ஏற்பட்ட நாடியோட்டம்; pulse which is incapable of being restored to its normal condition or the abnormal increase in the pulse rate indicating the approach of death (சா.அக.);. த.வ. கடுநாடி. [அசாத்திய(ம்); நாடி.] [Skt. a-sadhya → த. அசாத்திய(ம்);.]
அசாத்தியபல்நோய்	அசாத்தியபல்நோய் acāttiyabalnōy, பெ. (n.) பல் வேரடியிற் புண்ணுண்டாகும் போது, சீழ் வடிந்து புரையோடின காலத்திலும் சொத்தை விழுந்த பொழுதும் உண்டாகும் பல் நோய்கள்; severe tooth ache, accompanied by inflammation of the tough fibrous membrane surrounding the teeth (dental periosteam);, attended with discharge of pus, due to necrosis of the alveoil or rotten condition of the gum and cariess of the tooth (சா.அக.);. த.வ. கடுபல்நோய். [அசாத்திய(ம்); + பல்நோய்.] [Skt. a-sadhya → த. அசாத்திய(ம்);.]
அசாத்தியபித்தம்	அசாத்தியபித்தம் acāttiyabittam, பெ. (n.) 1 அளவிறந்த பித்தம்; excessive secretion of bile in the system. 2. கள்ளுண்டவனைப் போல் உணர்ச்சியற்று வாய் வறண்டு நீர்வேட்கை முதலிய குணங்களை உண்டாக்கும் ஒருவகைப்பித்த நோய்; a bilious disease followed by insensibility similar to the condition of a drunker person and marked by parched tongue and intense thirst 3. ஊதையும் (வாதமும்); கோழையும் கூடிய ஒரு பித்த நோய்; a chronic biliousness due to the concerted action of the three dhoshas (humours); in the system (சா.அக.);. த.வ. கடும்பித்தம். [அசாத்திய(ம்); + பித்தம்.]

அசாத்தியபிரமேகக்கட்டி	அசாத்தியபிரமேகக்கட்டி acāttiyabiramēkakkaṭṭi, பெ. (n.) நெஞ்சு, எருவாய் (குதம்);, தலை, தோள், முதுகு ஆகிய இவ்விடங்களிலாவது உடம்பில் வேறு மறையுப்பு மூட்டுகளிலாவது எழும்பி, நோயாளியைப் பாயும் படுக்கையுமாய்க் கிடத்தும் தீராத வெட்டைநோய் எழுப்பிய கட்டி; gummatus tumour appearing about the region of the heart, anus, head, shoulder, back or any of the vital joints of the body attended with supervening symptoms producing extreme prostration in a patient (சா.அக.);. த.வ. கடுமேகக்கட்டி. [அசாத்திய(ம்); + பிரமேக(ம்);+கட்டி.] [Skt. a-sadhya → த. அசாத்தியம்; Skt. prameha → பிரமேகம்.]
அசாத்தியபிரமேகம்	அசாத்தியபிரமேகம் acāttiyabiramēkam, பெ. (n.) நோய் கொண்ட பெண்களைப் புணர்வதினால் ஏற்பட்ட வெள்ளை நெடு நாட்களாகக் குணப்படாமல், ஊதைபித்த வெட்டைநோய், தந்தி வெட்டைநோய், சிறுநீர் கல்லடைப்பு ஆகிய நோய்களாக மாறிப் பண்டுவஞ் செய்து குணப்படுத்தவியலா தோல்நோய்; gonorrhea which is said to be chronic when it is being neglected for a longtime without adequate treatment, and when it develops in its last stage into gonorrheal rheumatism gleets, stricture of urinal passage arising from neglected gleets and stone in the bladder, moreover in bad cases, the disease may spread from the bladder to the kidneys or in a woman it may reach the womb and its appendages (சா.அக.);. த.வ. கடுமேகம்.
அசாத்தியபீலிகம்	அசாத்தியபீலிகம் acāttiyapīligam, பெ. (n.) 1. மண்ணீரலுக்கு ஊதையினால் ஏற்படும் நரம்பு வலி; a radiating neuralgic pain resulting from the morbid condition of the spleen, splenalgia. 2. வீங்கிப் பருத்துக் காணும் மண்ணீரல் நெடு நாளாகியும் பண்டுவத்துக்கு இணங்காமல் அதனால் கூடுதற் கழிச்சல் உண்டாக்கும் ஒரு தீராத நோய்; a chronic form of the enlargement of spleen marked by anemia and emaciation due to its being long unattended to. at the last stage, diarrhoea or dysentery becomes permanent and the person sinks (சா.அக.);.
அசாத்தியம்	அசாத்தியம்1 acāttiyam, பெ. (n.) 1. நிலை நிறுத்த முடியாதது (சி.சி. அளவை 1, சிவாக்);; that which is impracticable, impossible of accomplishment. 2. அசாத்தியரோகம் பார்க்க;see asattiya-rogam. த.வ. செயற்கரிது, செயற்கருமை. [Skt. a-Sẳdhya → த. அசாத்தியம்.] அசாத்தியம்2 acāttiyam, பெ. (n.) மிகுதி; something, in excess. 'அவனுக்கு அசாத்திய நம்பிக்கை'. த.வ. மிகை. [Skt. a-sadhya → த. அசாத்தியம்.] அசாத்தியம்3 acāttiyam, பெ. (n.) 1. முடியாமை; impossibility. 2. குணமாகாமை; that state or condition in which no cure or remedy from medical skill is possible. 3. இயலாமை; impracticability (சா.அக.);. த.வ. ஆகாமை. [Skt. a-šādhya → த. அசாத்தியம்.]

அசாத்தியமசூரிகை	அசாத்தியமசூரிகை acāttiyamacūrigai, பெ. (n.) அம்மை நோயில் கொப்புளங்கள் ஏற்பட்டு, அக்கொப்புளங்களில் குருதி போய் கலந்து கருகி முகத்தில் குழி விழுந்து, குணமுறாவெனக் கருதப்படும் நோய்; a severe form of variola or small-pox. த.வ. நலமுறாக்குழியம்மை.
அசாத்தியமூடகர்ப்பம்	அசாத்தியமூடகர்ப்பம் acāttiyamūṭagarppam, பெ. (n.) வலுக்குறைவு, சோர்வு இன்னபிறவற்றின் நிமித்தம் வாயுவானது கருப்பத்தை நிலை தடுமாறச் செய்து, கருப்பை, வயிறு இவற்றில் குத்தல் உண்டாக்கி கருவுற்றார்தம் கழுத்து நிற்காமலும் கைகால் குளிர்ந்தும், அறிவழிந்தும் போகச் செய்வதுடன், கருவுற்றவளை இறக்கச் செய்யும் கருப்பம்; a condition or pregnancy brought about by the child in the uterus taking an unnatural course or position due to pressure through weakness, languor etc., it is marked by share pain in the genital and the abdomen, chillness of the extremetics, loss of senses, and lack of formness in the neck. It finally ends in the death of both the mother and the child (சா.அக.);. த.வ. கடுமூடக்கருப்பம். [அசாத்திய(ம்) + மூட + கருப்பம்.]
அசாத்தியமேகம்	அசாத்தியமேகம் acāttiyamēkam, பெ. (n.) தீர்க்க முடியாத வெள்ளை நோய்களுள் ஒன்று; incurable urinery diseases. த.வ. கடுவெட்டை. [Skt. a- sadhya + meha → த. அசாத்தியமேகம்.]
அசாத்தியரோகம்	அசாத்தியரோகம் acāttiyarōkam, பெ. (n.) சூதமுனிநாடி 30-ன் வாக்கியப்படி கூறியுள்ள நோய்கள்; a diseases mentioned sutamuni 30. த.வ. கடும்பிணி. [Skt. a-sadhya + roga → த. அசாத்தியரோகம்.]
அசாத்தியவதிசாரம்	அசாத்தியவதிசாரம் acāddiyavadicāram, பெ. (n.) மலவாய்ப் புண்பட்டாலும், அங்கந்திறந்தாலும், வயிறு பெருப்பதாலும், சில்லிட்டாலும் அல்லது வேறு எவ்வகையான தீயகுறிகளைக் காட்டினாலும் அது தீராது என்று கருதப்படும் ஒருவகை செரியாமைக் கழிச்சல்; incurable diarrhoea accompanied by ulcerational-the anus, gaping of the anus, distended abdomen and chillness of the extremities (சா.அக.);. த.வ. செரியாக்கழிச்சல்
அசாத்தியவாதரோகம்	அசாத்தியவாதரோகம் acāttiyavātarōkam, பெ. (n.) அதிக நடுக்கம், வீக்கம், தாங்கமுடியாத வலி, உடம்பு முழுவதும் திமிர் ஆகிய குணங்களுடன் உடம்பு மெலிவு வாட்டம் முதலிய குறிகளையுங்காட்டும் ஓர் ஊதை (வாத); நோய்; a form of chronic rheumatism attended With characteristic tremor of the musches, swelling, unbearable pain, numbness, and progeressive muscular atrophy (சா.அக.);. த.வ. கடுவூதை. [Skt. a-Sâdhya+vata+roga → த. அசாத்திய வாதரோகம்.]
அசாத்தியவாந்தி	அசாத்தியவாந்தி acāttiyavāndi, பெ. (n.) இருமல், இரைப்பு, முக்குற்றம் முதலிய குணங்களோடு கழிமலமாகவும், குருதி அல்லது சீழாகவும், கழிமாசு மூத்திரங்கள் தீநாற்றத்துடனும் உண்டாகும் தீராத வாயாலெடுக்கை; in curable vomiting attended with cough, hard breathing, deranged condition of the three humours in the system etc., and marked by the presence of fecal matter, blood or fetid stomach contents (சா.அக.);. த.வ. கடுங்கக்கல். [Skt. a-sadhya + vandi → த. அசாத்தியவாந்தி.]

அசாத்தியவிடக்கடி	அசாத்தியவிடக்கடி acāttiyaviḍakkaḍi, பெ. (n.) நச்சுயிரிகள் தீண்டலினால் ஏற்படும் நோய்கள்; bites of poisoning creatures diseases. த.வ. கடுநஞ்சுக்கடி. [அசாத்திய(ம்); + விடம் + கடி.] [Skt. a-sadhya – visa → த. அசாத்தியவிடம்.]
அசாத்தியவிடக்குறி	அசாத்தியவிடக்குறி acāttiyaviḍakkuṟi, பெ. (n.) உடம்பில் எவ்வகையினாலாவது, உட்கொண்ட நஞ்சு, மருந்துகளால் தீராது சாவிற்கேதுவாக்கும் குறிகள்; fatal symptoms of poisons exhibited in the system of a patient at the time when no antidotes administered. த.வ. கடுநஞ்சுக்குறி. [அசாத்திய(ம்); + விடம் + குறி.] [Skt. a-sådhya-visa → த. அசாத்தியவிடம்.]
அசாத்தியவித்திரதிக்கட்டி	அசாத்தியவித்திரதிக்கட்டி acāddiyaviddiradikkaṭṭi, பெ. (n.) 1. வயிற்றின் உட்புறத்தில் கட்டி யுண்டாகி உடைந்து மிக்க துன்பம் உண்டாக்கி, வாயால், சீழ், குருதி முதலியவற்றை விழச் செய்யும் ஒரு வகைக் கட்டி; an incurable abscess developed inside the abdomen the contents of which (pus and blood); find their way out through the mouth. த.வ. கடுவயிற்றகக்கட்டி [அசாத்தியவிரத்திரதி + கட்டி.]
அசாத்தியவிரணம்	அசாத்தியவிரணம் acāttiyaviraṇam, பெ. (n.) ஆறாத புண்கள் (இராண);; incurable ulcer. த.வ. கடும்புண். [Skt. a-sådhya + vrana → த. அசாத்தியவிரணம்.]
அசாத்தியவீக்கம்	அசாத்தியவீக்கம் acāttiyavīkkam, பெ. (n.) நீர்வேட்கை, மெலிவு, காய்ச்சல், கக்கல், விக்கல், வயிற்றோட்டம் ஆகியவற்றோடு கூடி நச்சு தொடர்பாகச் சாவும் ஏற்படும் வடியாத வீக்கம்; in reducible swelling arising from the effects of poison and poisonous bites and characterised by the following symptoms - dyspnoea, thirst, weakness, fever, vomiting, hiccough, dysentery etc. It is extremely hard to cure and may every soon prove fatal (சா.அக.);. த.வ. கடுவீக்கம். [அசாத்தியம் + வீக்கம்.] [Skt. a-Sådhya → அசாத்தியம்.]
அசாத்திரமுயற்சி	அசாத்திரமுயற்சி acāttiramuyaṟci, பெ. (n.) நூன் முறையின்றி வழக்கிலுள்ள சமயச் சடங்கு (வின்.);; religious ceremonies in vogue though not sanctioned by sastras, dist. fr sattiramuyarci. வ. வாடிக்கை முயற்சி. [அசாத்திர(ம்); + முயற்சி.] [Skt. a-sastra → த. அசாத்திரம்.]

அசாத்திரீயம்	அசாத்திரீயம் acāttirīyam, பெ. (n.) கலை நூல்கட்கு எதிரிடையானது; that which is contrary to the sastra. த.வ. நூல்நெறி இகப்பு. [Skt. a-sastra → த. அசாத்திரீயம்.]
அசாத்மியபோசனம்	அசாத்மியபோசனம் acātmiyapōcaṉam, பெ. (n.) இடம், காலம், இயல்பு உணர்ச்சி, பழக்கம் முதலியவற்றிற்கு மாறுபாடான உணவு; food unsuitable to one's constitution when considered with other circumstances, such as place, climate, natural temperament habit idiosyncrasy etc. த.வ. மாறுபடு உண்டி. [Skt. a-sadhmibhójana → த. அசாத்தியபோசனம்.]
அசாத்மியம்	அசாத்மியம் acātmiyam, பெ. (n.) புதுவதாய் வழக்கமில்லாததை வழக்கப்படுத்திக் கொள்ளுவதனால் உடம்புக்கு ஒத்துக்கொள்ளாத் தன்மை; unsuitability to the constitution brought about by acquired habit; disagreement to one's constitution due to adopting a thing contrary to one's habit (சா.அக.);. த.வ. அல்வழக்கு ஒவ்வாமை. [Skt. a-sadhmi → த. அசாத்மியம்.]
அசாதம்	அசாதம் acātam, பெ. (n.) 1. பிறவாதது; that which is not born. 2. தூய்மையின்மை; uncleanliness (சா.அக.);. த.வ. சீத்தை. [Skt. a-sadha → த. அசாதம்.]
அசாதாரணம்	அசாதாரணம் acātāraṇam, பெ. (n.) 1. சிறப்பானது (ஈடு. 6, 1, 7);; that which is not common, special thing, rarity. 2. காரண(ஏது);ப் போலிகளுளொன்று (மணிமே.29, 212);;த.வ. சீர்மை. [Skt. a-sadharana → த. அசாதாரணம்.]
அசாதி	அசாதி acāti, பெ. (n.) செவ்வாய்க் கோள் (சங்.அக.);; mars, as ruling the astrol. house arise. [Skt. aja-pati → த. அசாதி.]
அசாது	அசாது acātu, பெ. (n.) கற்பிழந்தவள்; an unchaste woman (சா.அக.);. [Skt. a-sadha → த. அசாது.]

அசாந்தன்	அசாந்தன் acāndaṉ, பெ. (n.) அமைதி யில்லாதவன்; restless man, one without tranquility. த.வ. தெம்மாடி. [Skt. a-sånta → த. அசாந்தன்.]
அசாந்திரி	அசாந்திரி acāndiri, பெ. (n.) நில சருக்கரைக் கிழங்கு; a potherb. convolvulus argentens (சா.அக.);.
அசாபாலகன்	அசாபாலகன் acāpālagaṉ, பெ. (n.) அசாசீவி பார்க்க;see asa-sivi (சா.அக);.
அசாமி	அசாமி acāmi, பெ. (n.) ஆள் (கொ.வ.);; an individual. த.வ. ஆள். [U. asami → த. அசாமி.]
அசாயசூரன்	அசாயசூரன் acāyacūraṉ, பெ. (n.) அசகாய சூரன் பார்க்க;see a-sagaya-suran.
அசாரதை	அசாரதை acāradai, பெ. (n.) சாறுஇன்மை; that which is sapless (சா.அக.);.
அசாரம்	அசாரம்1 acāram, பெ. (n.) 1. ஆமணக்குச் செடி; castor oil plant, Ricinus communis. 2. வாழை; plantain tree, Musa paradisiaca. 3. சாறற்றது; that which is deprived of sap or juice. 4. சாறமின்மை அல்லது பயனின்மை; that which is without strength or value, which is unsubstantial (சா.அக.);. அசாரம்2 acāram, பெ. (n.) கொலுமண்டபம்; royal audience hall or royal court. த.வ. திருவோலக்கம். [U. hazar → த. அசாரம்.]

அசாரவாசி	அசாரவாசி acāravāci, பெ. (n.) அரசன் வாயில் காவலன்; watchman of the king's gate. "ஒரு பூசல் உண்டென்று கூறிய அசாரவாசிக்கு" (சீவக. 430, உரை);. [U. hazar + Skt. vasi → த. அசாரவாசி.]
அசாவேரி	அசாவேரி acāvēri, பெ. (n.) இளவேனிற் கால பண்களுளொன்று (பாத. இராக. 77);; [Skt. asavari → த. அசாவேரி.]
அசாறூன்	அசாறூன் acā̱ṟūṉ, பெ. (n.) இது சிறுநீர்க் கல்லடைப்பு, குருதிசிக்கல், ஊதை, வெள்ளைப்படுதல், காமாலை, நீரடைப்பு, நரம்பிசிவு, கீல்வாதம், வீக்கம் முதலிய நோய்களுக்கு உதவுவதும் புகையிடத் தேள் ஒடிப்போவதுமான ஒரு சேணிய (யுனானி); மருந்து; a well known drug in unani medicine. It is prescribed in cases of stricture of urinary passages, stone in the bladder, scantry discharge (as in menstruation); rheumatism, dropsy, jaundice etc., a fumigation of this drug drives away
அசிகம்	அசிகம் asigam, பெ. (n.) கீழுதட்டுக்கும் மோவாய் கட்டைக்கும் இடையேயுள்ள பகுதி; that part of the face between the under lip and the chin (சா.அக.);.
அசிகியம்	அசிகியம் asigiyam, பெ. (n.) 1. தாங்கக் கூடாதது; that which is unbearable. 2. அருவருப்பு; loathing, disgust. [Skt. sahya → த. அசிகியம்.]
அசிகை	அசிகை1 asigai, பெ. (n.) பொறாமை (கொ.வ);; envy, jealousy. [Skt. asuya → த. அசிகை.] அசிகை2 asigai, பெ. (n.) நகைத்துப் பேசும் பேச்சு; mirthful conversation. "கசுகுசென்னவே சொல் லசிகை யென்னடி" (மதுரகவி. 4);. [Skt. hasika → த. அசிகை.]

அசிங்கம்	அசிங்கம்1 asiṅgam, பெ. (n.) அருவருப்பு (இ.வ.);; digust. த.வ. சீத்தை, தூத்தை. [Skt. sahya → த. அசிங்கம்.] அசிங்கம்2 asiṅgam, பெ. (n.) தூய்மையின்மை துப்புரவின்மை; uncleanness, impurity, as unbearable. "அசிங்கமான இடம்" (கொ.வ.);. 2. அழகின்மை; disorder, repulsiveness. "அசிங்கமான வேலை" (கொ.வ.);. த.வ. அருவருப்பு. [Skt. a-sahya → த. அசிங்கம்.] அசிங்கம்3 asiṅgam, பெ. (n.) 1. தரக்குறைவு, மட்டம்; obscenity. 'அவன் குறையைச் சுட்டிக் கட்டி அசிங்கமாகச் கேலி செய்தார்'. 2. இழிநிலை தரத்தக்கது; unbecoming. [Skt. sahya → த. அசிங்கம்.]
அசிங்நுவத்தன்மை	அசிங்நுவத்தன்மை asiṅṅuvattaṉmai, பெ. (n.) தன் அலுவலில் பற்றில்லாமை (விசாரசந். 341);; non-attachment in respect of one's affairs. [அசிங்வுவ(ம்); + தன்மை.] [Skt. ia-sahya-tva → த. அசிங்நு(ம்);.]
அசிசெறுகாத்துப்பு	அசிசெறுகாத்துப்பு asiseṟukāttuppu, பெ. (n.) கரியுப்பு; black salt (சா.அக.);.
அசித்தம்	அசித்தம் asittam, பெ. (n.) காரண (ஏது);ப்போலிகளுளொன்று (மணிமே. 29, 192);; fallacy of hetu being unsustainable. [Skt. a-siddha → த. அசித்தம்.]
அசித்தி	அசித்தி asitti, பெ. (n.) கைகூடாமை; incompleteness, failure. "தாவறு மசித்தி சித்தி தம்மி லலையாதே" (பிரபோத. 27, 80);. த.வ. எய்தாமை. [Skt. a-siddhi → த. அசித்தி.]
அசித்திரன்	அசித்திரன் asittiraṉ, பெ. (n.) கள்வன் (சிந்தா. நி. 57.);; thief. [Skt. asitra → த. அசித்திரன்.]

அசித்து	அசித்து asittu, பெ. (n.) அறிவில் பொருள் (சடம்);; that which is non-intelligent, matter. "சித்த சித்தொ டீசனென்று செப்புகின்ற மூவகைத்தத்துவத்தின்" (பாரத. பதினைந். 1);. த.வ. அறிவில் பொருள். [Skt. a-sit → த. அசித்து.]
அசிதகருணி	அசிதகருணி asidagaruṇi, பெ. (n.) கருப்பு வழுதலை; black brinjal plant-solanum melongenum (சா.அக.);.
அசிதத்துருமம்	அசிதத்துருமம் asidaddurumam, பெ. (n.) மலைப்பச்சை; Mysore gamboge;painter's gamboge-xanthochymus pictorius (சா.அக.);.
அசிதம்	அசிதம்1 asidam, பெ. (n.) 1. சிரிப்பது; that which laughs. 2. அலர்வது; that which blossoms. [Skt. hasita → த. அசிதம்.] அசிதம்2 asidam, பெ. (n.) கருமை; blackness. "அசித வெங்கட-குண்டு" (இரலு. குச. 83.);. [Skt. a-sita → த. அசிதம்.] அசிதம்3 asidam, பெ. (n.) சிவதோன்றியத்து ளொன்று; an ancient saiva scripture in sanskrit, one of 28 Sivagamam, q.v. அசிதம்4 asidam, பெ. (n.) 1. நச்சு விலங்கு; a poisonous animal. 2. கரும்பாம்பு; a black snake. 3. நீலிப்பூடு; indigo plant, Indigofera tinctoria (சா.அக.);.
அசிதமயப்பூ	அசிதமயப்பூ asidamayappū, பெ. (n.) பூநீர்; an efflorcent salt obtained from the soil of fuller's earth (சா.அக.);.
அசிதர்	அசிதர் asidar, பெ. (n.) தீர்த்தங்கரருள் ஒருவர் (திருக்கலம. காப்பு, உரை.);; name of a jaina Arhat, one of 24 Tirttangarar. q.v. [Skt. ajita → த. அசிதர்.]

அசிதவெலி	அசிதவெலி asidaveli, பெ. (n.) நச்சுத் தன்மையுள்ள ஒருவகைக் கருப்பு எலி; a kind of black poisonous rat. த.வ. காரெலி.
அசிதன்	அசிதன்1 asidaṉ, பெ. (n.) 1. வெல்லற்கரியோன்; he who is unconquerable. 2. திருமால்; Visnu. [Skt. a-jita → த. அசிதன்.] அசிதன்2 asidaṉ, பெ. (n.) 1. காரி(சனி);க் கடவுள்; 2. நீலநிறத்தோன்; blue colloured god (Visnu);.
அசிதாசுமம்	அசிதாசுமம் asitāsumam, பெ. (n.) இந்திர நீலமணி; a precious stone of the corundum class and of various shades of blue sapphire (சா.அக.);. த.வ. நீலக்கல்.
அசிதாம்புருகம்	அசிதாம்புருகம் asitāmburugam, பெ. (n.) நீலோற்பலம் (மலை);; blue water lily. [Skt. asita + ambu + ruha → த. அசிதாம்புருகம்.]
அசிதாரு	அசிதாரு asitāru, பெ. (n.) நிரயச் சிறப்பு (சிவதரு. சுவர்க்க. 115);; hell in which sword like trees from instruments of torture. [Skt. asi+taru → த. அசிதாரு.]
அசிதாலவனம்	அசிதாலவனம் asitālavaṉam, பெ. (n.) நிரயச் சிறப்பு (சிவதரு சுவர்க்க. 145);; hell in which sword-like palmyra palms instruments of torture. [Skt. asi → த. அசி.]
அசிதேசுமம்	அசிதேசுமம் asitēsumam, பெ. (n.) வெள்ளைக்கல் (புட்பராகம்);; a white precious stone-lapis lazali (சா.அக.);.
அசிதை	அசிதை1 asidai, பெ. (n.) 1. பராசக்தி மாற்றுரு (சைவச. பொது. 74, உரை);; 2. நீலிச் செடி (L);; Indian indigo. [Skt. asita → த. அசிதை.] அசிதை asidai, பெ. (n.) அவுரி; indigo plant, Indigofera tinctoria (சா.அக.);. [Skt. asita → த. அசிதை.]

அசிதோகம்	அசிதோகம் asitōkam, பெ. (n.) கற்பலா பார்க்க;see karpala. [Skt. asitokada → த. அசிதோகதம்.]
அசிதோற்பலம்	அசிதோற்பலம் asitōṟpalam, பெ. (n.) 1. நீலத்தாமரை; blue lotus, Monochria vaginalis. 2. நீலமணி; sapphire. 3. கருங் குவளை (நீலோற்பலம்);; blue-water lily, Nymphaca stellata (சா.அக.);.
அசிந்தம்	அசிந்தம் asindam, பெ. (n.) ஒரு பேரெண் (யாழ்.அக.);; a thousand quadrillions. [Skt. a-cintya → த. அசிந்தம்.]
அசிந்திதன்	அசிந்திதன் asindidaṉ, பெ. (n.) மனத்துக் கெட்டாதவன், கருதற்கரியவன், தனிச் சிறப்பினன் (சி.போ. சிற். 12, 3, 1);; one who is inconceivable or incomprehensible. த.வ. எண்ணறக்கரியான். [Skt. a-cintita → த. அசிந்திதன்.]
அசிந்தியம்	அசிந்தியம் asindiyam, பெ. (n.) 1. நினைவிற் கெட்டாதது; that which is inconceivable. 2. ஒரு பேரெண் (வின்.);; the number 1000 quadrillions. த.வ. நினைவிகப்பு. [Skt. a-cintya → த. அசிந்தியம்.]
அசிப்பு	அசிப்பு asippu, பெ. (n.) ஏளனச் சிரிப்பு; derisive laughter. "அசிப்பிலனாசி" (பெருங். மகத. 14, 225);. [அசி + பு.] [Skt. asi → அசி.]
அசிபகாந்தம்	அசிபகாந்தம் asibakāndam, பெ. (n.) 23 மா மூலிகைகளுளொன்றான கருப்பு விழுதி; dark vizhudhi - one of the 23 rare drugs of high potency (மா. identified);
அசிபத்திரகம்	அசிபத்திரகம் asibattiragam, பெ. (n.) கரும்பு (மலை.);; sugar-cane. [Skt. asi + patraka → த. அசிபத்திரகம்.]
அசிபத்திரம்	அசிபத்திரம் asibattiram, பெ. (n.) கத்தியைப்போன்று இலைகளையுடைய மரங்கள் வளர்ந்திருக்கும் நிரயச் சிறப்பு; hell where trees have leaves as sharp as swords. "அசிபத்திரிமெனும்... நரகிடை" (குற்றா. தல. கவுற்சன. 67);. [Skt. asi + patra → த. அசிபத்திரம்.]

அசிபத்திரவனம்	அசிபத்திரவனம் asibattiravaṉam, பெ. (n.) 1. அசிபத்திரம் (சேதுபு. தனுக். 3);;பார்க்க;see asipattram. 2. நிரையம்; hell. [Skt. asi-patra + vana → த. அசிபத்திரவனம்.]
அசிபத்திரி	அசிபத்திரி asibattiri, பெ. (n.) 1. அசிபத்திரம் பார்க்க;see asipattiram. 2. கத்தியைப் போன்ற இலைகள்; sword shaped leaves (சா.அக.);. [Skt. asi + patra → த. அசிபத்திரி.]
அசிபதம்	அசிபதம் asibadam, பெ. (n.) ஒகநிலைக்குரிய தத்துவமசி என்னும் தொடரியத்தில் அசி என்னுஞ் சொல்; the word aši in the sentence, tat-tvam-asi. "தத்துவ- பதார்த்தங்க ளிரண்டுக்கும் அசிபதத்தினால் ஐக்கியக்கூடும்" (சா.அக);. [Skt. asi + pada → த. அசிபதம்.]
அசிமேதம்	அசிமேதம் asimētam, பெ. (n.) ஒரு வகை நாற்றப் பூடு; a stinking plant, fetid mimosa (சா.அக.);. [Skt. asi + meta → த. அசிமேதம்.]
அசிர்க்கசிராவகம்	அசிர்க்கசிராவகம் asirggasirāvagam, பெ. (n.) குருதியொழுக்கு; bleeding, letting blood (சா.அக.);. [Skt. asira-sravaga → த. அசிர்க்கசிராவகம்.]
அசிர்க்கதரம்	அசிர்க்கதரம் asirkkadaram, பெ. (n.) மாதவிலக்குப் பெருக்கு; excessive menstruation, Menorrhagia (சா.அக.);. த.வ. பெரும்பாடு. [Skt. asitra-tara → த. அசிர்க்கதரம்.]
அசிர்க்கபாதம்	அசிர்க்கபாதம் asirkkapātam, பெ. (n.) 1. குருதி வீழ்ச்சி; the flew of blood. 2. குருதித் துளி; a drop of blood. 3. குருதி யொழுக்கு; oxing of blood from a wound (சா.அக.);. [அசிர்க்க + பாதம்.] [Skt. asira → த. அசிர்.]

அசிர்க்கபானம்	அசிர்க்கபானம் asirkkapāṉam, பெ. (n.) அரத்தம் குடிக்கை; drinking of blood (சா.அக.);. [Skt. asira-pana → த. அசிர்க்கபானம்.]
அசிர்க்கரநோய்	அசிர்க்கரநோய் asirkkaranōy, பெ. (n.) 1. குருதி தொடர்பான நோய்; any disease arising from altered condition of blood in the system. 2. குருதிப் பெருக்கை யுண்டாக்கும் பெரும்பாடு, மூக்குத்துளை வழி ஏற்படும் குருதியொழுக்கு முதலிய நோய்கள்; disease resulting in hemorrage such as menorrhagias Epistaxis, hemoptysis etc. (சா.அக.);. த.வ. குருதிநோய். [அசிர்க்கர(ம்); + நோய்.] [Skt. asirakara → த. அசிர்க்கர.]
அசிர்க்கரம்	அசிர்க்கரம் asirkkaram, பெ. (n.) 2. பக்குவப்படாத நிலைமையிலுள்ள நிணநீர்; lymph-chyle before its conversion into blood (சா.அக.);. [Skt. asira-kara → த. அசிர்க்கரம்.]
அசிர்க்கவகம்	அசிர்க்கவகம் asirggavagam, பெ. (n.) குருதிக்குழாய்; blood vessel (சா.அக.);. [Skt. asir + vaha → த. அசிர்க்கவகம்.]
அசிர்க்கின்மிசிரம்	அசிர்க்கின்மிசிரம் asirkkiṉmisiram, பெ. (n.) குருதிக் கலப்பு; mixing with the blood (சா.அக.);. [Skt. asir+misra → த. அசிர்க்கின்மிசிரம்.]
அசிர்க்கின்முகம்	அசிர்க்கின்முகம் asirggiṉmugam, பெ. (n.) குருதி முகம்; bloody face (சா.அக.);. [Skt. asirmuga → த. அசிர்க்கின்முகம்.]
அசிர்க்கு	அசிர்க்கு asirkku, பெ. (n.) குருதி; blood (சா.அக.);. [Skt. asir → த. அசிர்க்கு.]
அசிரத்தை	அசிரத்தை asirattai, பெ. (n.) கவனிப்பின்மை; inattention indifference. [Skt. sraddha → த. அசிரத்தை.]

அசிரநானம்	அசிரநானம் asiranāṉam, பெ. (n.) கழுத்து வரையில் குளிக்கை; a bath upto the neck without immersing or wetting the head (சா.அக.);. [Skt. asi + snana → த. அசிரநானம்.]
அசிரபத்திரகம்	அசிரபத்திரகம் asirabattiragam, பெ. (n.) கத்தூரி வெண்டை; mustk mallow plant, Abelmoschus esculentes (சா.அக.);. [Skt. asira+bhadra → த. அசிரபத்திரகம்.]
அசிரபித்தம்	அசிரபித்தம் asirabittam, பெ. (n.) அரத்த பித்தம் பார்க்க;see aratta-pitam (சா.அக.);. [அசிரம் + பித்தம்.] [Skt. asira → த. அசிரம்.]
அசிரம்	அசிரம்1 asiram, பெ. (n.) 1. காற்று; wind. 2. புலனுறுப்புக்கள்; object of senses. 3. தவளை; frog. 4. முற்றம்; court-yard. 5. உடம்பு; body. [Skt. ajira → த. அசிரம்.] அசிரம்2 asiram, பெ. (n.) தீ; fire. [Skt. asira → த. அசிரம்.] அசிரம்3 asiram, பெ. (n.) 1. வெட்டிவேர்; a fragrant root; khus root, Andropogon muricatus. 2. வெள்ளை; whiteness. 3. தலைமயிர்; hair of the head (சா.அக.);. [Skt. ajira → த. அசிரம்.]

அசிரமாத்திரிகம்	அசிரமாத்திரிகம் asiramāttirigam, பெ. (n.) உணவுப்பால், உடலில் உணவிலிருந்து ஊறும் கொழுப்புக் கலந்த வெள்ளை நிணநீர் (அன்ன ரசம்); chyle (சா.அக.);. த.வ. நிணநீர். [Skt. ajira + matra → த. அசிரமாத்திரிகம்.]
அசிரவணம்	அசிரவணம் asiravaṇam, பெ. (n.) 1. செவிடு; deafness. 2. காதின்மை; state of condition of being deprived of ear. 3. காது கேளாமை; thickness of hearing (சா.அக.);. [Skt. a-sravana → த. அசிரவணம்.]
அசிரன்	அசிரன் asiraṉ, பெ. (n.) 1. தீ; agni. 2. கதிரவன்; sun. 3. கவந்தன்; Kabandha, a demon. [Skt. asira → த. அசிரன்.]
அசிராற்சகம்	அசிராற்சகம் asirāṟsagam, பெ. (n.) வெண்துளசி; white basil (சா.அக.);. [Skt. asira + saga → த. அசிராற்சகம்.]
அசிரி	அசிரி asiri, பெ. (n.) அருவருப்பானவன் (இ.வ.);; dirty fellow. [Skt. a-siri → த. அசிரி.]
அசிருத்திரரோகம்	அசிருத்திரரோகம் asiruttirarōkam, பெ. (n.) அசிர்க்கரநோய் பார்க்க;see asirukkara-noy (சா.அக.);. [Skt. asi + rudhra + rōga → த. அசிருத்திர ரோகம்.]
அசிருபாதம்	அசிருபாதம் asirupātam, பெ. (n.) 1. கண்ணீர்ப் பெருக்கு; habitual or persistent overflow of tears due to over secretion or impleded outflow of excretion, Epiphora c.f. Lachrymation. 2. குருதிப் பெருக்கு; the flow of blood from wounded or ruptured vessels, Hemorrhage (சா.அக.);. [Skt. asira-pathas → த. அசிருபாதம்.]

அசிவம்	அசிவம் asivam, பெ. (n.) நோயுண்டாக்கும் ஒரு வகைப் பேய்; the name of demon causing diseases (சா.அக.);. [Skt. asi → த. அசிவம்.]
அசினப்பத்திரிகை	அசினப்பத்திரிகை asiṉappattirigai, பெ. (n.) வவ்வால் (யாழ்.அக.);; bat. த.வ. வவ்வால். [Skt. ajina + patrika → த. அசினப்பத்திரிகை.]
அசினபத்திரி	அசினபத்திரி asiṉabattiri, பெ. (n.) அசினப் பத்திரிகை பார்க்க;see asinappattirigai. [Skt. asi + patra → த. அசினபத்திரி.]
அசினபத்திரை	அசினபத்திரை asiṉabattirai, பெ. (n.) அசினப்பத்திரிகை பார்க்க;see asina-p-pattirigai. [Skt. asi + patra → த. அசினபத்திரை.]
அசினம்	அசினம்1 asiṉam, பெ. (n.) விலங்குகளின் தோல்; hairy skin of an animal, esp. black buckskin, used as a seat or covering and for other purposes. "நன்னூ லுடன்பூ ணசினத்தை" (பாரத. நச்சுப். 17.);. [Skt. ajina → த. அசினம்.] அசினம்2 asiṉam, பெ. (n.) மான்தோல்; the skin of deer (சா.அக.);. [Skt. ajina → த. அசினம்.]
அசினயோனி	அசினயோனி asiṉayōṉi, பெ. (n.) மான்; deer (சா.அக.);. [Skt ajina + yoni → த. அசினயோனி.] [P]
அசீட	அசீட acīṭa, கு.பெ.எ. (adj.) 1. மூளையற்ற; absence of brain. 2. மூளையில்லாத; brainless (சா.அக.);. [Skt. asita → த. அசீட.]

அசீடம்	அசீடம் acīṭam, பெ. (n.) தலையற்றது;த.வ. முண்டம். [Skt. asita → த. அசீடம்.]
அசீடவ	அசீடவ acīṭava, கு.பெ.எ. (adv.) மூளையற்றதின் தொடர்பானது; pertaining to a anercephalu, Anercephaloid (சா.அக.);.
அசீடவத்தி	அசீடவத்தி acīṭavatti, பெ. (n.) ஈரல் முதலிய உறுப்புகளிலிருக்கும் ஒரு வகையான தலையில்லா நாக்குப் பூச்சி; a headless worm found in the liver and other organs; the bladder worm, Acepholocyst (சா.அக.);.
அசீடன்	அசீடன் acīṭaṉ, பெ. (n.) மூளையில்லாத தோர் கொடு விலங்கு; a species of monster without even a trace of the brain or a rudimentary representation of it Anecephalus (சா.அக.);. [Skt. a-sita → த. அசீடன்.]
அசீடி	அசீடி acīṭi, பெ. (n.) தலையற்றது; headless, Acephalus (சா.அக.);. த.வ. முண்டம். [Skt. aiti → த. அசீடி.]
அசீதகரன்	அசீதகரன் acītagaraṉ, பெ. (n.) கதிரவன்; the sun (சா.அக.);. [Skt. asitagara → த. அசீதகரன்.]
அசீதம்	அசீதம் acītam, பெ. (n.) வெப்பம்; intense heat of the sun or of the body (சா.அக.);. [Skt. asita → த. அசீதம்.]
அசீதளம்	அசீதளம் acītaḷam, பெ. (n.) கருப்பூரம்; camphor. "துல்லிய மசீதளம் பூலாங் கிழங்கசை" (தைலவ. தைல. 6.);. [Skt. a-sitala → த. அசீதளம்.]

அசீதனு	அசீதனு acītaṉu, பெ. (n.) சூட்டுடம்பு; heat body (சா.அக.);. [Skt. asita → த. அசீதனு.]
அசீதி	அசீதி1 acīti, பெ. (n.) எண்பது; eighty. "அதற்கு நீள மசீதியு மைந்துமால்" (சிவதரு. கோபுர.86);. [Skt. asiti → த. அசீதி.] அசீதி2 acīti, பெ. (n.) ஆடவை, கன்னி, சிலை, மீன(ம்); மாதங்களின் பிறப்பு (சைவச. பொது.15.);; beginning of the 3rd, 6th, 9th and 12th solar months, considered sacred. [Skt. sad-asiti → த. அசீதி.]
அசீர்த்தி	அசீர்த்தி acīrtti, பெ. (n.) செரியாமை; indigestion. "அக்கினி தேவற் கசீர்த்தியென்று" (ஒழிவி. கிரியைக். 3.);. [Skt. a-jirti → த. அசீர்த்தி.]
அசீரகம்	அசீரகம் acīragam, பெ. (n.) மகப்பேற்றின் பின் தாய்ப்பால் இன்மை; failure or insufficiency of the mother's milk after childbirth, Agalactia alas Agalaxia. 2. பால் மறுத்தல்; accustom to do Without the mother's milk, causing an infant to cease from taking food by sucking, but to take it in the ordinary way, weaning (சா.அக.);. த.வ. பாற்கேடு.
அசீரணக்காய்ச்சல்	அசீரணக்காய்ச்சல் acīraṇakkāyccal, பெ. (n.) முன் உண்ட உணவு அறாமையால் வயிறு மிகப் பொருமிக்கழிந்து, புளியேப்பம், கொட்டாவி, விக்கல் ஆகிய குணங்களைக் காட்டும் ஒருவகைக் காய்ச்சல்; a fever arising from indigestion or other gastric disturbances. It is characterised by rumbling noise in the stomach, purging, sour belch, yawning, hiccough etc., gastric fever (சா.அக.);. த.வ. செரியாக் காய்ச்சல். [அசீரண(ம்); + காய்ச்சல்.] [Skt. ajirna → த. அசீரணம்.]
அசீரணக்கிராணி	அசீரணக்கிராணி acīraṇakkirāṇi, பெ. (n.) 1. மகப்பெற்றார்தம் குடல் கோளாறினால் உண்ட உணவு செரியாமல் ஏற்படும் வயிற்றுப் போக்கு; chronic diarrhoea in women after-delivery due to the functional derangement of the bowels. 2. குழந்தைகளுக்கு முறைப்படி தாய்ப் பாலூட்டத் தவறினாலும், மிகுத்தூட்டினாலும், பால் குற்றத்தினாலும் அல்லது முன்னை கழிமாசுக்கட்டாலும், ஏற்படும் கழிச்சல்; a chronic diarrhoea in infants caused by improper feeding, over feeding, deleterious property of the milk or by accumulation in the bowels of hard faecal matter (சா.அக.);.

அசீரணசுரம்	அசீரணசுரம் asīraṇasuram, பெ. (n.) அசீரணக்காய்ச்சல் பார்க்க;see asirana-k-kayccal (சா.அக.);. [அசீரண(ம்); + சுரம்.] [Skt. ajirna → த. அசீரணம்.]
அசீரணசூலை	அசீரணசூலை acīraṇacūlai, பெ. (n.) உணவு செரியாமையினாலும் கழிமாசு(மல);க் கட்டினாலும் அடிவயிற்றில் உண்டாகும் ஒரு குத்தல் நோய்; an acute abdominal pain due to indigestion and accumulation of faeces in the intestines, stercoral colic (சா.அக.);. த.வ. செரியாச்சூலை. [அசீரண(ம்); + சூலை.] [Skt. ajirna → அசீரணம்.]
அசீரணநாடி	அசீரணநாடி acīraṇanāṭi, பெ. (n.) முன் உண்ட உணவு செரியாமையைக் காண்பிக்கும் நாடி; a pulse indicating the digestive disorders (சா.அக.);. த.வ. செரியாநாடி. [அசீரண(ம்); + நாடி.] [Skt. ajirna → அசீரணம்.]
அசீரணபித்தம்	அசீரணபித்தம் acīraṇabittam, பெ. (n.) பித்தம் அதிகமானதால் கழிமாசு கட்டியாகி, தலைவலி, செரியாமை, வயிற்றிரைச்சல், வாய்நீர் ஊறல் முதலிய குணங்களைக் காட்டும் ஒரு பித்த நோய்; excessive secretion of bile marked by constipation,headache, indigestion, rumbling noise in the stomach, hyper salivation and other gastric disturbance (சா.அக.);. த.வ. செரியாப்பித்தம். [அசீரண(ம்); + பித்தம்.] [Skt. ajirna → த. அசீரணம்.] பித்து → பித்தம்.
அசீரணபேதி	அசீரணபேதி acīraṇapēti, பெ. (n.) கழிச்சல்; diarrhoea from indigestion undigested discharges. [Skt. ajirna + bhedin → த. அசீரண(ம்);பேதி.]
அசீரணம்	அசீரணம் acīraṇam, பெ. (n.) 1. செரியாமை; indigestion. 2. அழிவுபடாதது; that which is unimpaired. "அசீரணமாஞ் சித்துருவால்" (ஞானவா. சிகித். 13);. த.வ. அறாயாமை. [Skt. ajirna → த. அசீரணம்.]

அசீரணரோகம்	அசீரணரோகம் acīraṇarōkam, பெ. (n.) பொதுவாக உணவின் குற்றத்தினாலும், மிதமிஞ்சி உண்பதாலும் செரிமான உறுப்புகளின் தொழில் வேறுபாடு அடைந்து உண்ட உணவு செரியாமல், வயிற்றில் புளிப்பு அதிகமாக ஏற்பட்டு, அதனால் வாய்ப்புண் பொங்கல் (அட்சரம்);, வளி(வாயு); பரிதல், ஏப்பம், புளியேப்பம், நெஞ்செரிச்சல் கழிமாசுக்கட்டு, எதிர்க் களித்தல் (மலபந்தம்);, முதலிய குணங்களும், சில சமயம் மயக்கம், உணவின் மீது வெறுப்பு (அரோசிகம்);, முதலியவுங்காணும் நோய்; indigestion in one or other of its numerous forms, occurring as a result of disorders of the digestive organs, due to the fermentation of the food taken. It is marked by sore in the mouth, flatulence, belching, eructation of gas smelling like rotten eggs, heartburn, slight eructation after meals, constipation etc. and accompanied at times, by giddiness and nausea. This is generally caused by errors in diet, as when
அசீரணவாயு	அசீரணவாயு acīraṇavāyu, பெ. (n.) செரியாமையால் உண்டாகும் ஊதைநோய்; flatulence from indigestion. த.வ. செரியாஊதை. [Skt. ajirna + vayu → த. அசீரணவாயு.]
அசீரணவெரிச்சல்	அசீரணவெரிச்சல் acīraṇavericcal, பெ. (n.) உண்ட உணவு செரியாமல் வயிற்றில் புளித்து அதனால் உண்டாகும் நெஞ்செரிவு; a burning sensation felt at the pit of the stomach. It is due to the fermentation of the contents of the stomach, heart burn Cardialgia (சா.அக.);. த.வ. நெஞ்செரிச்சல். [அசீரண(ம்); + எரிச்சல்.] [Skt. ajirna → த. அசீரணம்.] எல் → எரி → எரிச்சல்.
அசீரியம்	அசீரியம் acīriyam, பெ. (n.) அழியாதது; that which is indestructible. "அக்கிராகிய மசீரியம்" (சூத. எக்கிய. பிரம. 10, 13);. [Skt. a-jirya → த. அசீரியம்.]
அசீவம்	அசீவம்1 acīvam, பெ. (n.) ஒன்பதுவகை சொற்பொருள்களுளொன்று (சீவக. 2814, உரை.);; [Skt. a-jiva → த. அசீவம்.] அசீவம்2 acīvam, பெ. (n.) 1. இறப்பு; death. 2. பாழ் (சூனியம்);; nothingness, the condition or state of being nothing. 3. நாக்கற்றது; that which is tongueless (as in frog); (சா.அக.);. த.வ. பாழ்வு. [Skt. ajiva → த. அசீவம்.]
அசீவன்	அசீவன் acīvaṉ, பெ. (n.) உயிரிலி (சடம்);; that which is lifeless, a non-existent thing (சா.அக.);. [Skt. ajiva → த. அசீவன்.]

அசீவனி	அசீவனி acīvaṉi, பெ. (n.) 1. பாழ்த்தன்மை; the quality or state of being nothing-Nihitity. [Skt. ajivan → அசீவனி.]
அசு	அசு asu, பெ. (n.) 1. உயிர்வளி (சிந்தா. நி. 57);; the vital breath or airs of the body. 2. தென்புலக் காற்று (சீவன்);; the life of the spiritual world. 3. உடலை விட்டுப் பிரிந்த ஆதன்; the departed soul. 4. உயிர் (பிராமணன்);; animal life. 5. வருத்தம்; grief. 6. மூச்சு; respiration (சா.அக.);. த.வ. மூச்சுக்காற்று. [Skt. asu → த. அசு.]
அசுக்காட்டு-தல்	அசுக்காட்டு-தல் asukkāṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) பகடிசெய்தல் (திவ். திருப்பா. 28, வ்யா);; to ridicule, mock. த.வ. நகுவித்தல். [அசு + காட்டு-] [Skt. has → த. அசு.]
அசுகதாபம்	அசுகதாபம் asugatāpam, பெ. (n.) மூச்சுக் குழாயில் ஏற்படும் அழற்சி நோய்; inflammation of the mucous membrane of the bronchial tubes, Bronchitis (சா.அக.);.
அசுகந்தம்	அசுகந்தம் asugandam, பெ. (n.) தீ நாற்றம்; bad smell (சா.அக.);. [அசு + கந்தம்.] [Skt. asu → த. அசு.] காந்து → கந்து → கந்தம்.

அசுகம்	அசுகம்1 asugam, பெ. (n.) 1. காற்று; air. 2. வருத்தம்; grief. 3. மூச்சுக் குழற் பகுதி; one of the two tubes of the wind pipe, Bronchus. 4. குரள்வளை; wind-pipe. [Skt. a-sukha → த. அசுகம்.] அசுகம்2 asugam, பெ. (n.) நலக்குறை; illness. த.வ. நலக்கேடு. [Skt.a-šukha → அசுகம்.]
அசுகரம்	அசுகரம் asugaram, பெ. (n.) அசுகதாபம் பார்க்க;see ašugatābam (சா.அக.);.
அசுகுசு-த்தல்	அசுகுசு-த்தல் asugusuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அருவருத்தல் (வின்.);; to feel disgust. 2. ஐயுறுகை; to suspect.
அசுகை	அசுகை1 asugai, பெ. (n.) அருவருப்பு (தெய்வச் விறலி.504);; loathing, disgust. த.வ. சீற்றம், மிகு வெறுப்பு. [Skt. šahya → அசுகை.] அசுகை2 asugai, பெ. (n.) 1. அசூயை பார்க்க;see asuyai. 2. ஐயம் (வின்.);; Conjectural circumstance. [Skt. šahya → த. அசுகை.]
அசுசி	அசுசி asusi, பெ. (n.) துப்புரவின்மை; impurity uncleanness. "தேறா ரசுசியென் றகல்வார்" (நல். பாரத. உமாமகே. 58.);. த.வ. குப்படை. [Skt. a-suci → த. அசுசி.]
அசுடகம்	அசுடகம் asuḍagam, பெ. (n.) 1. உலராதது; that which is undried. 2. பசுமை; greeness that state of being cold and damp, rawness (சா,அக.);. [Skt. asu → த. அசுடகம்.]

அகடவங்கம்	அகடவங்கம் agaḍavaṅgam, பெ. (n.) மாசற்ற கருமம்; lead not subjected to industrial or preparatory process, i.e., Crude in character-plumbago or black lead (சா.அக.);
அசுண்டவாயு	அசுண்டவாயு asuṇṭavāyu, பெ. (n.) எல்லா உயிர்களுக்கும் உணவின் மீது வேட்கை பிறப்பிப்பதும் அரக்கர், விண்ணவர், சித்தர்கள் ஆகிய இவர்களும், பறவைகளும், விண்ணில் உலாவுவதற்கு ஆதாரமாயுள்ளதும் பூமிக்கு மேல் 650 கல்லுக்கு அப்பால் இருப்பதுமானகாற்று; a thin, subtle matter, much finer and rarer than air, occupying the heavenly space. It is an etheric medium of extreme tenuity and elasticity universally diffused in space above the earth at an altitude of 50 x 13 or 650 miles. It is said to be the medium of transmission of vital force to Super physical beings like the Rakshashas, Gandarvas, Siddhars, etc., travelling in the etheric regions and also to birds flying far high in the Serial regions (சா. அக.);
அசுணன்	அசுணன் asuṇaṉ, பெ. (n.) உள்ளிவகை (மலை);; garlic. [Skt. iasuna → த. அசுணன்.]
அசுத்த	அசுத்த asutta, பெ.எ. (adj.) தூய்மையற்ற; impure (சா.அக.);. [Skt. a-suddha → த. அசுத்த.]
அசுத்തதத்துவம்	அசுத்ததத்துவம் asuddadadduvam, பெ. (n.) மெய்ப் பொருள் (தத்துவ); வகை (சிவப். கட்);; antak-kara (mam. 5. ñānēntiriyam, 5 karumentiriyam, 5 tapmāttiraj 5 plūdam. த.வ. ஆதன்கோட்பாடு. [Skt a-suddha → த. அசுத்தம்.]
அசுத்தப்பிரபஞ்சம்	அசுத்தப்பிரபஞ்சம் asuttabbirabañsam, பெ. (n.) கலை மெய்ப்பொருள் முதல் புடவி மெய்ப்பொருள் (பிருதிவிதத்துவம்); ஈறாகிய மெய்ப் பொருள் (தத்துவம்);;த.வ. மெய்ப்பொருள் பேரண்டம். [Skf. a-suddha + pra-panca → த. அசுத்தப் பிரபஞ்சம்.]
அசுத்தபற்பம்	அசுத்தபற்பம் asuttabaṟbam, பெ. (n.) நோய்களைக் கண்டிப்பதற்குப் மாற்றாகக் குட்டம், வெள்ளை (பாண்டு);, கோழை, ஊதை (வாதம்); முதலிய பல நோய்களைப் புதிதாக உண்டாக்கி உயிருக்குத் தீங்கு விளைவிக்கும் தூய்மைமுறைப்படி, செய்பாகம், கைபாகம், புடபாகம் முதலியவற்றை, முறைப்படி கொள்ளாமல் செய்யும் நீற்றுமானப் பொருள்; impure calcined compounds prepared Without consistency in the observance of rules and practice laid-down in the Tamil medical science for cleansing, compounding, grinding and calcining medicines, especially metals and chemicals. Such imperfect, defective and crude preparations, instead of curing disease as intended, may in their train bring on new complaints and complications endangering life, like leprosy, general dropsy, consumption, rheumatism etc., (சா.அக.);.
அசுத்தபுவனம்	அசுத்தபுவனம் asuttabuvaṉam, பெ. (n.) ஆதன் மெய்ப்பொருள் (ஆன்ம தத்துவம்);; operation of the soul in relation to the constituent principles in nature including elements, bodily and mental organs, faculties matter etc. (சா.அக.);. [Skt. asuddha + bhuvana → த. அசுத்த புவனம்.]

அசுத்தம்	அசுத்தம்1 asuttam, பெ. (n.) 1. தூய்மையின்மை; impurity, foulness. 2. தீட்டு (திவா.);; ceremonial impurity, incorrectness. 3. திருத்தமின்மை; inaccuracy, incorrectness. 4. கழிமாசு (மலம்);; excrement. "சூகரங்க ளசுத்த மேவிய ளைந்து" (சி.சி.பர.லோகா.மறு. 28.);. த.வ. குப்படை. [Skt.a-suddha → த. அசுத்தம்.] அசுத்தம்2 asuttam, பெ. (n.) பரத்தைமை (வேசி மார்க்கம்);; prostitution (சா.அக.);. [Skt.a-suddha → த. அசுத்தம்.] அசுத்தம் asuttam, பெ. (n.) உடல் (அ.); மனமாசுடையோன்; person impure in body or mind. [Skt.a-suddhan → த. அசுத்தன்.]
அசுத்தமாயை	அசுத்தமாயை asuttamāyai, பெ. (n.) தூய்மையில்லா வுலகத்திற்கு முதற் காரணமான மாயை (சி.சி. 1, 19 மறைஞா.);;தவ புரைமாயை. [அசுத்த(ம்); + மாயை.] [Skt.a-suddha → த. அசுத்தம்.] மள் → மய் → மாய் → மாயை (வே.க.462.);.
அசுத்தவாயு	அசுத்தவாயு asuttavāyu, பெ. (n.) தூய்மைக் கேடான காற்று; impure or contaminated air (சா.அக.);. த.வ. புரைவளி. [skt.a-suddha + vayu → த. அசுத்தவாயு.]
அசுத்தாத்துவா	அசுத்தாத்துவா asuttāttuvā, பெ. (n.) அசுத்த தத்துவம் (ஞானா. கட்); பார்க்க;see asutta tattuvam. [Skt.a-suddh + attuvan → த. அசுத்தாத்துவா.]
அசுத்தாவி	அசுத்தாவி asuttāvi, பெ. (n.) 1. தூய்மை யில்லாத ஆவி; impure gas. 2. தூய்மை யில்லாத ஆன்மா, அதாவது பேய் (கிறித்);; impure soul i.e., unclean or evil spirit, demon. [அசுத்தம் + ஆவி.] [Skt.asuddha → த. அசுத்த(ம்);.] ஆவு → ஆவி.

அசுத்தி	அசுத்தி asutti, பெ. (n.) தூய்மையின்மை; impurity, uncleanness. [Skt.asuddhi → த. அசுத்தி.]
அசுத்தை	அசுத்தை asuttai, பெ. (n.) ஒழுக்கமற்றவள்; unchaste woman. "அசுத்தை யென்றே யறிந்துவைத் தவளை நீத்தோம்" (உத்தரரா. சீதை.56);. [Skt.asuddha → த. அசுத்தை.]
அசுதாரணன்	அசுதாரணன் asutāraṇaṉ, பெ. (n.) சிவபெருமான் (சிந்தா.நி.54);; Sivan. [Skt.asu+dharana → த. அசுதாரணன்.]
அசுதை	அசுதை asudai, பெ. (n.) நஞ்சு (சிந்தா.நி. 50);; poison. [Skt.a-sudha → த. அசுதை.]
அசுபக்கிரகம்	அசுபக்கிரகம் asubaggiragam, பெ. (n.) தீக்கோள்; malevolent planet. "சுபா சுபக் கிரகம்" (விதான. மரபி. 2, உரை);. [Skt.a-subha+graham → த. அசுபக்கிரகம்.]
அசுபக்கிரியை	அசுபக்கிரியை asubakkiriyai, பெ. (n.) இறந்தோர்க்குச் செய்யும் சடங்கு; nauspicious rites of ceremonies, as for the dead. "ஈன்றோர்க் கன்றிப் பல் லகபப் கிரியை செயல்" (திருவானைக். கோச்செங். 59.);. த.வ. ஈம நடப்பு. [Skt.a-subha+kriya → த. அசுபக்கிரியை.]
அசுபங்கம்	அசுபங்கம் asubaṅgam, பெ. (n.) 1. உயிர்கட் கேற்படும் பேரிடர்; danger to life. 2. அச்சந் தரும் உயிர்; fear for life (சா.அக.);. த.வ. உயிரிடர். [Skt.a-subhanga → த. அசுபங்கம்.]
அசுபதி	அசுபதி asubadi, பெ. (n.) பொன் (வை.மூ.);; gold.
அசுபபாவனை	அசுபபாவனை asubabāvaṉai, பெ. (n.) உடலின் கழிவு, நிலையின்மை முதலியவற்றைக் கருதும் உடலியல்புகள் (மணிமே. பக். 388, கீழ்க்குறிப்பு);; [Skt.asubha+bhavan → த. அசுபபாவனை.]

அசுபம்	அசுபம்1 asubam, பெ. (n.) அமுக்கிரா (பச்.மூ);; Indian winter cherry. அசுபம்2 asubam, பெ. (n.) 1. தீவினை; sin. 2. தீமை; evil. த.வ. பாழ்வினை, அன்மங்கலம். [Skt.a-subha → த. அசுபம்.]
அசுபாவக்குறி	அசுபாவக்குறி asupāvakkuṟi, பெ. (n.) 1. இயல்புக்கு மாறான அடையாளம்; unnatural symptom. 2. இறப்புக்குறி; symptom of death, not found ordinarily in man (சா.அக.);. த.வ. அல்குறி. [அசுபாவ(ம்); + குறி.] [Skt.a-svabhava → த. அசுபாவ(ம்);.] குழி → குறி
அசுபாவக்கபம்	அசுபாவக்கபம் asubāvakkabam, பெ. (n.) 1. குருதியாக மாறுவதற்குப் பக்குவப்படாமல் இருக்கும் கோழை; the phlegm which incapable of developing itself into blood. 2. இயற்கையாக உடம்பினுள் அமையப் பெற்ற கோழைக்கும் அதிகமாகவுள்ள கோழை; phelgm in excess of that naturally existing in the system (சா.அக.);. த.வ. அல்கோழை.
அசுபாவக்காமம்	அசுபாவக்காமம் asupāvakkāmam, பெ. (n.) 1. இயல்புக்கு மாறாக ஏற்படும் விருப்பம் அல்லது காமம்; unnatural desire or lust. 2. முறைகேடான செயல்களைச் செய்யத் தூண்டும் வேட்கை (காமச்சேட்டை);; Sexual perversions (சா.அக.);. த.வ. பெருந்திணைக்காமம். [அசுபாவ(ம்); + காமம்.] [Skt.a-svabhava → த. அசுபாவ(ம்);.] கமம் = நிறைவு, மகிழ்வு, விருப்பம், கமம் → காமம்
அசுபாவக்குணம்	அசுபாவக்குணம் asupāvakkuṇam, பெ. (n.) 1. இயல்புக்கு மாறாகவேற்படும் தன்மை; unnatural quality. 2. பித்து; insanity (சா.அக.);. த.வ. அல்குணம். [அசுபாவ(ம்); + குணம்.] [Skt.a-svabhava → த. அசுபாவ(ம்);.] கொள் (கொண்); → கொணம் → குணம்.

அசுபாவச்செய்கை	அசுபாவச்செய்கை asupāvasseykai, பெ. (n.) 1. இயற்கைக்கு மாறாகச் செய்யும் செயல்கள்; perverted acts. 2. முரணிய இன்பக் களியாட்டங்கள்; 3. இசிவு(சன்னி);, மனக்கோட்டம், பித்து, முதலிய நோய்களால் அறிவிழந்து செய்யும் செய்கை; un natural symptoms found in persons suffering from apoplexy, delirium, insanity, etc., த.வ. அல்செய்கை. [அசுபாவம் + செய்கை.] [Skt.a-svabhava → த. அசுபாவம்.] செய் → செய்கை.
அசுபாவதவிரத்தம்	அசுபாவதவிரத்தம் asupāvadaviraddam, பெ. (n.) 1. இயல்புத் தன்மையற்ற குருதி; blood deprived of its natural quality. 2. கெட்ட குருதி; impure blood. த.வ. அல்குருதி. [அசுபாவத(ம்); + அரத்தம்.] [Skt.a-svabhavata → த. அசுபாசத(ம்);.]
அசுபாவப்பிரமேகம்	அசுபாவப்பிரமேகம் asupāvappiramēkam, பெ. (n.) தாய்தந்தையரின் உடற் கூறுபாட்டின் முரண்பாட்டாலும், மாறுபாடான பண்டங்களை உண்பதாலும், மருத்துவம் செய்யத் தவறியதாலும் முறைகேடான மருத்துவத்தாலும், உண்டாகும் சிறுநீர் நோய்கள்; urinary diseases due to other than natural causes, i.e. generally arise from contagion or congenital causes, but in the following instances they may be acquired by external causes viz. difference in the nature of the Constitutions of the parent, errors in diet, neglect to take prompt remedial measures, defective treatment giving rise to complications, especially in gonorrhea.
அசுபாவப்புணர்ச்சி	அசுபாவப்புணர்ச்சி asupāvappuṇarssi, பெ. (n.) 1. இயல்புக்கு மாறாக ஆணுடனாவது பெண்ணுடனாவது கொள்ளும் எருவாய்ப்புணர்ச்சி; coitus against the order of nature with any man or Woman gratifying the sexual appetite by unusual and unnatural methods. 2. கீழ்வகை விலங்குகளுடன் செய்யும் புணர்ச்சி; un natural connection of a man or woman with the lower order of animals. 3. பெண்களின் ஓரினப்புணர்ச்சி; coitus between Woman and women. த.வ. அல்புணர்ச்சி. [அசுபாவ(ம்); + புணர்ச்சி.] [Skt.a-subhava → த. அசுபாவ(ம்);.]
அசுபாவம்	அசுபாவம் asupāvam, பெ. (n.) இயல்பல்லா நிலை; lack of own condition or state of being. த.வ. அல்லியல்பு. [Skt. a-šva-bhava → த. அசுபாவ(ம்);.]

அசுமக்கதலி	அசுமக்கதலி asumakkadali, பெ. (n.) 1. கல்வாழை; stone plantain, Musasuperba. 2. மலைவாழை; rock plantain, Canma indica (சா.அக.);. [அசும(ம்); + கதலி.] [Skt. asman → த. கதலி.] [குதல் → (கதல்); → கதலி = சிறியது.] [P]
அசுமகேது	அசுமகேது asumaātu, பெ. (n.) மலையில் விளையும் ஒரு நச்சுப்பூண்டு; a poisonous plant found on hilltops (சா.அக.);. [அசும(ம்); + கேது.] [Skt. asman → த. அசும(ம்);.] சே → சேது → கேது = சிவப்புவடிவான நச்சுப் பூண்டு.
அசுமசத்து	அசுமசத்து asumasattu, பெ. (n.) கல்சத்து, கல்மதம்; a gelatinous substance, secreted from rocks in summer, bitumen (சா.அக.);. த.வ. சிலாசத்து. [அசும(ம்); + சத்து.] [Skt.asman → த. அசுமம்.] சள் → (சண்); → சத்து.
அசுமசம்	அசுமசம் asumasam, பெ. (n.) 1 அகமசத்து பார்க்க;see asumasatu. 2. கல்லிற் பிறந்தது; rock-born. 3. இரும்பு; iron (சா.அக.);. [Skt.asman → த. அசுமசம்.]
அசுமசாரம்	அசுமசாரம் asumasāram, பெ. (n.) 1. அசுமசத்து பார்க்க;see asuma-sattu. 2. கல்லில் உருவாகும் எண்ணெய் முதலிய பொருள்கள்; a generic name for native hydrocarbons more or less oxgenated Such as, rock-oil, petroleum etc., bitumen. 3. இரும்பின் சாரம், நீலக்கல்; iron shappire. (சா.அக.);. [அசும(ம்); + த. சாரம்.] [Skt. asman → த. அசும(ம்);.] சாறு → சாறம் → சாரம்.
அசுமத்தம்	அசுமத்தம் asumattam, பெ. (n.) ஆதன் மெய்ப்பொருள்; that portion of the spirit Connected with the attributes of existence, the principle of vitality. (சா.அக.);.

அசுமந்தகம்	அசுமந்தகம் asumandagam, பெ. (n.) 1. நாணற் புல்; thatch grass. 2. தருப்பைப் புல்; sacrificial grass. [Skt. asmanda → த. அசுமத்தகம்.]
அசுமந்தம்	அசுமந்தம்1 asumandam, பெ. (n.) இறப்பு; death. [Skt. asuranta → த. அசுமந்தம்.] அசுமந்தம்2 asumandam, பெ. (n.) அடுப்பு; oven (சா.அக.);. [Skt. asmanta → த. அசுமந்தம்.]
அசுமபித்தம்	அசுமபித்தம் asumabittam, பெ. (n.) சீறுநீர்ப் பையில் உண்டாகும் கற்களைக் கரைக்குந் தன்மையுள்ளதொரு பூண்டு; a plant capable of dissolving the stone in the bladder coleus sentellarioides (சா.அக.);. [அகம(ம்); + பித்தம்.] [Skt.asma → த. அசும(ம்);.] பித்து → பித்தம்.
அசுமபுட்பம்	அசுமபுட்பம் asumabuṭbam, பெ. (n.) நறும்புகை (சாம்பிராணி);; benzoin (சா.அக.);.
அசுமம்	அசுமம் asumam, பெ. (n.) 1. தீத்தட்டிக்கல், சக்கிமுக்கிக்கல்; a siliceous concretion usually transparent, flint. 2. கல்; stone. 3. இரும்பு; iron. 4. முகில்; cloud (சா.அக.); [Skt. ašman → த. அசுமம்.]
அசுமரவரம்	அசுமரவரம் asumaravaram, பெ. (n.) 1. வெண்மருது; white murdah, pentiptera arjuna alias terminalarjuna. 2. கல்லடைப்புக்குக் கொடுக்கும் ஒரு மருந்து; a medicine having the property of breaking up stone in the bladder, lithontripte (சா.அக.);. [D]
அசுமரி	அசுமரி asumari, பெ. (n.) கல்லடைப்பு (Med);; calculus. [Skt. ašmari → த. அசுமரி.]

அசுமரிக்கினம்	அசுமரிக்கினம் asumarikkiṉam, பெ. (n.) மாவிலிங்கம்; round berried lingam tree, Crataevaroxburghi, used as lithontriptic i.e., an agent that dissolves stone (சா.அக.);.
அசுமரிரோகம்	அசுமரிரோகம் asumarirōkam, பெ. (n.) நீரடைப்பு அல்லது கல்லடைப்பு நோய், சிறுநீரில் கற்கள் உருவாகித் திரண்டு தீர்த்தாரை. ஊத்தாம்பிள்ளை, குண்டிக்காய் முதலிய உறுப்புக்களை அடைக்கும் சிறுநீர் நோய்; a urinary disease. [Skt. asmari + röga → த. அசுமரிரோகம்.]
அசுமலோட்டிரநியாயம்	அசுமலோட்டிரநியாயம் asumalōṭṭiraniyāyam, பெ. (n.) ஒன்றோடு ஒன்றைச் சீர்தூக்கி, அவற்றின் சிறுமை பெருமை கற்பிக்கும் நெறி; maxim of the stone and clod used to denote relative superiority and inferiority as clod is hard compared with cotton but soft compared with stone. த.வ. சீர்நோக்குமுறை. [Skt. asman + lösta + nyåya → த. அசுமலோட்டிரநியாயம்.]
அசுமன்	அசுமன் asumaṉ, பெ. (n.) 1. அருமணியு ளொன்று; a kind of precious stone. 2. இடி; thunderbolt. 3. முகில்; cloud. 4. இரும்பு; iron. (சா.அக.);. [Skt. asman → த. அசுமன்.]
அசுமாத்தம்	அசுமாத்தம் asumāttam, பெ. (n.) சந்தடி; noise. 'வீட்டில் ஆள் இருப்பதற்கான அசுமாத்தமே இல்லை'. த.வ. ஆள்அரவம்.
அசுமாரோபணம்	அசுமாரோபணம் asumārōpaṇam, பெ. (n.) அம்மி மிதிக்கை (சீவக. 2464, உரை.);; ceremony of the bridegroom's placing the bride's right foot on the grinding stone. த.வ. கல்மிதி. [Skt. asman + årópana → த. அசுமாரோ பணம்.]
அசுமானகிரி	அசுமானகிரி asumāṉagiri, பெ. (n.) மேற்கட்டி; canopy, tester. [U. asmangiri → த. அசுமானகிரி.]
அசுமோத்தம்	அசுமோத்தம் asumōttam, பெ. (n.) 1. அசுமசத்து பார்க்க;see asuma-satu. 2. கல்லினின்று உண்டானது; made of stone (சா.அக);.

அசுயை	அசுயை asuyai, பெ. (n.) அசூயை பார்க்க;see asuyai. [Skt. asΰya → த. அசுயை.]
அசுரசம்	அசுரசம் asurasam, பெ. (n.) ஒரு பூடு; a plant, basilicum (சா.அக.);. [Skt. asurasa → த. அசுரசம்.]
அசுரபி	அசுரபி asurabi, பெ. (n.) முடைநாற்றம்; a bad Smell or odour (சா.அக.);. [Skt. asurabhi → த. அசுரபி.]
அசுராவம்	அசுராவம் asurāvam, பெ. (n.) வெண்கலம்; bell-metal (சா.அக.);.
அசுருத்திரரோகம்	அசுருத்திரரோகம் asuruttirarōkam, பெ. (n.) அசிருத்தரரோகம் பார்க்க;see asirutararõgam. (சா.அக.);. த.வ. பெரும்பாடு. [Skt. asurudhra + roga → த. அசுருத்திரரோகம்.]
அசுருநாலி	அசுருநாலி asurunāli, பெ. (n.) கண்ணீர்த் தாரையிற் காணும் ஒரு புண்; a sinuous ulcer opening in the passage of tears in the eye, fistula lacrimalis (சா.அக.);. [Skt. asrunali → த. அசுருநாலி.]
அசுருநேத்திரம்	அசுருநேத்திரம் asurunēttiram, பெ. (n.) நீர்வடியும் கண்; eye with tears (சா.அக.);. த.வ. நீர்க்கண். [Skt. ašuru + nétra → த. அசுருநேத்திரம்.]
அசுருமயம்	அசுருமயம் asurumayam, பெ. (n.) கண்ணீர்ப் பெருக்கு; fullness of tears (சா.அக.);. [Skt. asru maya → த. அசுருமயம்.]

அசுருவதனம்	அசுருவதனம் asuruvadaṉam, பெ. (n.) அழுமூஞ்சி; tear-face (சா.அக.);. [Skt. asuru + Vadana → த. அசுருவதனம்.]
அசுருவென்பு	அசுருவென்பு asuruveṉpu, பெ. (n.) கண் குழியில் பதிந்திருக்கும் மென்மையான சிறியதோர் எலும்பு; a very small soft bone resembling the finger-nail, situated at the anterior and upper part of the orbit, Lachrymal bone (சா.அக.);. த.வ. பிசிர் எலும்பு. [அசுரு + என்பு.] Skt. ašru → த. அசுரு.] [எல் → என் → என்பு.]
அசுவக்கிழங்கு	அசுவக்கிழங்கு asuvakkiḻṅgu, பெ. (n.) அமுக்கிராங் கிழங்கு; horse root, withania somnifera alias physalis flexuosa (சா.அக.);. [அசுவம் + கிழங்கு.] [Skt. ašva → த. அசுவம்.] கீழ் → கிழக்கு → கிழங்கு.
அசுவக்கினம்	அசுவக்கினம் asuvakkiṉam, பெ. (n.) அலரி; horse bane or horse killer, Indian oleander, nerium odorum (சா.அக.);. [Skt. asvaghna → த. அசுவக்கினம்.]
அசுவக்குரம்	அசுவக்குரம் asuvakkuram, பெ. (n.) 1. வெள்ளைக் காக்கணம்; white-flowered mussel-shell creeper, clitorea ternatea albifora. 2. குதிரைக்குளம்படி; horse's hoof plant. 3. ஒரு நறுமணப்பொருள் (மீனம்பர்);; a perfume (apparently ambergris which is a concretion of the indigestible portion of the cuttle-fish); (சா.அக.);. [அசுவம் + குரம்.] [Skt. asva → த. அசுவம்.] குல் → குர → குரம் → Skt. khura
அசுவகதி	அசுவகதி asuvagadi, பெ. (n.) 1. குதிரை நடை; speed of horse. 2. குதிரை நடைவகைகள்; paces of horse. த.வ. குதிரைநடை [அசுவ(ம்); + கதி.] [Skt.ašva → த. அசுவம்.] கது → கதி → Skt. gati.

அசுவகந்தாதி	அசுவகந்தாதி asuvagandāti, பெ. (n.) அமுக்கிராங் கிழங்குடன் மற்ற கடைச் சரக்குகளையும் கொண்டு செய்யப்பெறும் ஒரு எண்ணெய் (தைலம்);; a medicated oil prepared with the horse-root as a chief ingredient and some other bazaar drugs (சா.அக.);. [அசுவகந்தம் + ஆதி.] [Skt. asvagandha → த. அசுவகந்தம்.] அகுதி → ஆதி → Skt. adi.
அசுவகந்தாதிச்சூரணம்	அசுவகந்தாதிச்சூரணம் asuvagandātissūraṇam, பெ. (n.) அமுக்கிராங் கிழங்கை முதன்மையாகக் கொண்டு, பிற கடைச் சரக்குகளையும் உடன் சேர்த்துச் செய்யப் பெரும் பொடி (சூரணம்);; powder of horse-root mixed with the powder of some other minor bazaar drugs (சா.அக.);. [அசுவகந்தம் + ஆதி + சூரணம்.] [Skt. cürna → த. சூரணம்.]
அசுவகந்தி	அசுவகந்தி asuvagandi, பெ. (n.) அமுக்கிரா (மலை.);; Indian winter cherry, species of withania. [Skt. asva-gandhā → த. அசுவகந்தி.]
அசுவகந்திச்சூரணம்	அசுவகந்திச்சூரணம் asuvagandissūraṇam, பெ. (n.) அமுக்கிராக் கிழங்குடன், திரிகடுகு, ஏலம், கிராம்பு, சிறுநாவற்பூ முதலியவற்றைக் கலந்து பொடி செய்து சருக்கரை சேர்த்து, வீக்கம், காய்ச்சல், வாயிலெடுத்தல், இருமல், மந்தப் பசி முதலிய நோய்களுக்குப் பயன்படுத்தும் மருந்துக் கூட்டு; a mixture of the powdered drugs such as horse-root, dry ginger, pepper, long-pepper, caradamon, clove, Cassia buds, and Sugar, prescribed for swelling in the body, fever, vomiting, cough, dull appetite etc.
அசுவகந்தித்தைலம்	அசுவகந்தித்தைலம் asuvagandittailam, பெ. (n.) அமுக்கிராங் கிழங்குடன் சில கடைச் சரக்குகளையும் சேர்த்து நல்லெண்ணெயில் காய்ச்சி வடித்துத் தலைமுழுகப் பயன்படுத்தும் ஒரு நெய்மம்; a medicated oil prepared by boiling horse-root and some other bazaar durgs in gingelly oil and then filtered, used for anointing (சா.அக.);. [அசுவகந்தி + தைலம்.] [Skt. ašva-gandha + bila → த. அசுகந்தித்தைலம்.]
அசுவகந்தை	அசுவகந்தை asuvagandai, பெ. (n.) அசுவகந்தி பார்க்க;see asuva-gandi (சா,அக.);. [Skt. asva – gandha → த. அசுவகந்தை.]
அசுவக்கர்ணகம்	அசுவக்கர்ணகம் asuvaggarṇagam, பெ. (n.) அசுவகர்ணம் பார்க்க;see asuvakarnam (சா.அக.);. [அசுவ(ம்); + கர்ணகம்.] [Skt. ašva → த. அசுவம்.] [கன் → கன்னம் → Skt. karna → த, கர்ணகம்.]

அசுவக்கர்ணம்	அசுவக்கர்ணம் asuvakkarṇam, பெ. (n.) 1. குதிரைக் காது; a medicinal plant, the leaves of which resemble the ears of a horse, horse ear three-Indian-dammer, Shorea robusta alias vatica robusta. 2. குதிரைக் காதைப் போன்ற எலும்பு முறிவு; particular fracture of the bone (resembling the ear of a horse); (சா.அக.);. த.வ. குங்கிலிய மரம், குதிரைச்செவி பூடு. [அசுவ(ம்); + கர்ணம்.]
அசுவக்கிரந்தம்	அசுவக்கிரந்தம் asuvakkirandam, பெ. (n.) அசுவசாத்திரம் பார்க்க;see asuva-sattiram (சா.அக.);.
அசுவக்கெந்தி	அசுவக்கெந்தி asuvakkendi, பெ. (n.) அசுவகந்தி பார்க்க;see ašuva-kandi (சா.அக.);.
அசுவச்சட்டிரம்	அசுவச்சட்டிரம் asuvassaṭṭiram, பெ. (n.) நெருஞ்சில்; a thorny shrub, small Caltrope-tribulus terrestris (சா.அக.);. [Skt. aśva-danshtra – த. அசுவசட்டிரம்.]
அசுவசாகுடம்	அசுவசாகுடம் asuvasākuḍam, பெ. (n.) ஒரு வகைப் பூடு; an unknown plant (சா.அக.);.
அசுவசாத்திரம்	அசுவசாத்திரம் asuvasāttiram, பெ. (n.) குதிரையியல்பு கூறும் நூல்; hippology. த.வ. குதிரைநூல், பரிநூல். Skt. ašva + šāstra → த. அசுவசாத்திரம்.]
அசுவசிகிச்சை	அசுவசிகிச்சை asuvasigissai, பெ. (n.) குதிரை மருத்துவம்; the art of Science of healing or treating the disease of horses. (சா.அக.); [Skt. ašva + cikitsā த. அசுவசிகிச்சை.]
அசுவத்தம்	அசுவத்தம் asuvattam, பெ. (n.) 1. அரசமரம் (மூ.அ.);; holy tree-ficus religiosa. 2. அத்திமரம்; fig tree, ficus racenosa alias f. glomerata. [Skt. asvattha → த. அசுவத்தம்.]

அசுவத்தமேதம்	அசுவத்தமேதம் asuvattamētam, பெ. (n.) வெள்ளால், மகப்பேறு வழங்கி; wlow fig tree, Ficus benjamina (சா.அக.);. [Skt. asvat + habheda → த. அசுவத்தமேதம்.]
அசுவத்தவிருட்சம்	அசுவத்தவிருட்சம் asuvattaviruṭsam, பெ. (n.) அசுவத்தம் பார்க்க;see asuvattam, (சா.அக.); [Skt. asvattha + Vrksa → அசுவத்த விருட்சம்.]
அசுவத்த விவாகம்	அசுவத்த விவாகம் asuvattavivākam, பெ. (n.) பிள்ளையில்லாதவன் பிள்ளைப் பேறடையும் பொருட்டு, அரசமரத்தை நட்டு மகனாகக் கருதி வளர்த்துப்பின் அவ்வரச மரத்திற்கு வேம்பை மனைவியாக்கிப் புரியும் திருமணச்சடங்கு (கொ.வ.);; rites of marriage performed with a pipal tree as bridegroom and a margosa as bride, the pipal having been planted by a sonless person with a view to be getting a son and having been reared by him as his first son. த.வ. வேம்பரசு மணம், அரசமரத்திருமணம் [Skt. asvattha + vivaha → த. அசுவத்த விவாகம்.]
அசுவத்தாதி	அசுவத்தாதி asuvattāti, பெ. (n.) கருவழுதலை; a black species of brinjal, solanuim melangeпa (சா.அக.);.
அசுவத்தை	அசுவத்தை asuvattai, பெ. (n.) 1 நெட்டிலிங்க மரம்; Indian mast tree, Polyathia longifolia. 2. நெடுநாரை; Wynad coffee cherry mutmeg, Polyathia coffecoides. 3. பூப்பருத்தி; flowering cotton, Thespesia populneoides. [Skt. asvaltha → த. அசுவத்தை.]
அசுவதட்டிரம்	அசுவதட்டிரம் asuvadaṭṭiram, பெ. (n.) நெருஞ்சில் (மலை.);; tribulus plant. [Skt. asva-damsfra → த. அசுவதட்டிரம்.]
அசுவதரம்	அசுவதரம் asuvadaram, பெ. (n.) கோவேறு கழுதை; the male offspring of a he-ass and a mare or a horse and a she-ass; the male of a mule (சா.அக.);. [Skt. asvatara → த. அசுவதரம்.] [P}

அசுவதரி	அசுவதரி asuvadari, பெ. (n.) பெண்கோவேறு கழுதை; the female offspring of a mule (சா.அக.);. [Skt. aśvatari → த.அசுவதரி.]
அசுவதாட்டியா-தல்	அசுவதாட்டியா-தல் asuvatāṭṭiyātal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பேச்சு முதலியவற்றில் தங்குதடையிலவாதல்; to be fluent in speaking. "அவன் அசுவதாட்டியாய்ப் பேசுகிறான்" (வின்.);. [அசுவம் + தாட்டி + ஆ-.] [Skt.dardhya → த. தாட்டி.]
அசுவதி	அசுவதி asuvadi, பெ. (n.) இரலை (அசுவதி); என்னும் விண்மீன் (தணிகை. திருநகர. 31);; the first naksatram. [Skt. asvini < த. அசுவதி.]
அசுவதீபம்	அசுவதீபம் asuvatīpam, பெ. (n.) கோயில் வழிபாட்டு விளக்கு வகை (பரத. ஒழிபி. 42.);; a kind of temple light, used in workship. [அகவம் + தீபம்.] [Skt. asvas → த. அசுவம்.] தீ → தீவம் → Skt. dipa → த. தீபம். [P]
அசுவந்தம்	அசுவந்தம்1 asuvandam, பெ. (n.) இறப்பு (யாழ்.அக.);; death. [Skt. asu+anta → த. அசுவந்தம்.] அசுவந்தம்2 asuvandam, பெ. (n.) 1. வயல்; field. 2. அடுப்பு; oven. [Skt. asmanta → த. அசுவந்தம்.]
அசுவநோய்நூல்	அசுவநோய்நூல் asuvanōynūl, பெ. (n.) குதிரை நோய்களைப் பற்றி விளக்கும் நூல்; a treatise in disease of horse, hippo pathology (சா.அக.);. த.வ. பரிநோய்நூல். [அசுவ(ம்); + நோய்நூல்.] [Skt. ašva → த. அசுவ(ம்);.]
அசுவபதி	அசுவபதி asuvabadi, பெ. (n.) விசயநகர அரசர்கள் கொண்ட பட்டப்பெயர்களுளொன்று (I.M.p. Md. 81.);; a title of Vijayanagar kings. [Skt. ašva + pati → த. அசுவ + பதி.]

அசுவபரி	அசுவபரி asuvabari, பெ. (n.) ஒரு பூச்செடி (வின்.);; oleander, as horse-killer. [Skt. asva-mảra → த. அசுவபரி.]
அசுவபரீட்சை	அசுவபரீட்சை asuvabarīṭsai, பெ. (n.) குதிரை யிலக்கணமறியும் கலை; Scientific study of the horse, hippology. [Skt. asva + parkas → த. அசுவபரீட்சை.]
அசுவபலம்	அசுவபலம் asuvabalam, பெ. (n.) 1. அமுக்கிராங் கிழங்கு; horse root, Withania somnifera. 2. ஒருவகைக் கறி; a kind of curry-Trigonella foenum graecum (சா.அக.);. [அசுவ + பலம்.] [Skt. asva → த. அசுவம்.] பழு → பழம் → Skt. phala → த. பலம்.
அகவளலை	அகவளலை agavaelai, பெ. (n.) நாரி, செந்நிற இலையுடைய செடி; a plant known as "nari" with red leaves (சா.அக.);.
அசுவபுச்சகம்	அசுவபுச்சகம் asuvabussagam, பெ. (n.) ஒரு பூடு; a plant, Glucine debilis (சா.அக.);. [Skt asvapucchaka → த. அசுவயுச்சகம்.]
அசுவம்	அசுவம்1 asuvam, பெ. (n.) தூய்மையற்றது; that which is unclean. "அவைதா நிலையாதுயரா மசுவம்" (நீலகேசி. 493.);. [Skt. a-subha → த. அசுவம்.] அசுவம்2 asuvam, பெ. (n.) 1. குதிரை; horse. 2. குதிரைப்பல் நஞ்சு (பாடாணம்); (மூ.அ.);; a mineral poison.
அசுவமியம்	அசுவமியம் asuvamiyam, பெ. (n.) ஒரு வகை நஞ்சு; a mineral poison.
அசுவமேதப்பிரதக்கணம்	அசுவமேதப்பிரதக்கணம் asuvamēdappiradakkaṇam, பெ. (n.) திருவிடைமருதூரில் வெளிச்சுற்றை வலம்வருகை (கோபாலகிருஷ்.8.);; circumambulation of the outer courtyard of the temple at Tiruvida-marudur. [Skt. aśva-medha + pradaksina → த. அசுவமேதப்பிரதக்கணம்.]

அசுவமேதம்	அசுவமேதம் asuvamētam, பெ. (n.) ஒரு வேள்வி; horse sacrifice. த.வ. குதிரைவேள்வி. [Skt. asva + medha → த. அசுவமேதம்.]
அசுவமேதயாகம்	அசுவமேதயாகம் asuvamētayākam, பெ. (n.) பேரரசர் தம் அரசாணையைப் பிறரும் ஏற்கும் முறையில் பட்டத்துக் குதிரையை அண்டை நாடுகளுக்கு அனுப்பி, அதனைப் பிடிக்க வந்தோரை வென்று, அதனைக் கொண்டுவந்து, காவு கொடுத்துச் செய்யும் வேள்வி; a ceremonial sacrifice of the invincible horse brought back after being sent to other kingdoms by the emperor who by means of this asserted his sovereign power. த.வ. பரிவேள்வி. [Skt. aśva + mēdha + yāga → த. அசுவமேதயாகம்.]
அசுவர்த்தோ	அசுவர்த்தோ asuvarttō, பெ. (n.) அரசமரம்; holy peepul tree, ficus religiosa (சா.அக.);.
அசுவரலி	அசுவரலி asuvarali, பெ. (n.) அசுவலரி பார்க்க;see asuvalari (சா.அக.);.
அசுவரோகம்	அசுவரோகம் asuvarōkam, பெ. (n.) குதிரை நோய்; a horse disease (சா.அக.);. [Skt. asva + rõga → த. அசுவரோகம்.]
அசுவலரி	அசுவலரி asuvalari, பெ. (n.) குதிரையைக் கொல்வது, அலரிச் செடி; horse-killer, Nerium odorum alias N.rubrum (சா.அக.);. [அசுவ + அலரி.] [Skt. asva → த. அசுவம்.] [அலர் → அலரி.]
அசுவவலக்கால்	அசுவவலக்கால் asuvavalakkāl, பெ. (n.) வாலுளுவை; spindle tree, celastrus paniculata alias vernonia Anthelmintica (சா.அக.);.
அசுவவாதம்	அசுவவாதம் asuvavātam, பெ. (n.) குதிரைக் குட்டியின் பாய்ச்சல் போல் உடம்பு முழுவதும் குலுங்கும்படிச் செய்வதும், அண்டத்தை வீங்கச் செய்வதும், விதைப்பையிலும், அடிவயிற்றிலும் மிகையாக வலியுண்டாக்குவதுமான ஓர் ஊதை (வாத); நோய்; a nervous disease a functional disorder of the nervous system marked by a trembling skin to the gambol of a foal, of the entire body, swelling of the scrotum and unbearable pain in the genital and the abdomen (சா.அக.);. [Skt. aśva+vāta → த. அசுவவாதம்.]

அசுவவாரம்	அசுவவாரம் asuvavāram, பெ. (n.) அசுவவாலம் பார்க்க;see asuva-valam (சா.அக.);. [Skt. asva + vära → த. அசுவவாரம்.]
அசுவவாரியர்	அசுவவாரியர் asuvavāriyar, பெ. (n.) குதிரை செலுத்துவோர் (சிலப். 5,54, உரை);; riders on horseback, horsemen. த.வ. குதிரை வீரர். [அசுவ(ம்); + வாரியர்.] [Skt. asva → த. அசுவ(ம்);.] வாரி → வாரியர் → வாரி → Skt. vara.
அசுவவாலம்	அசுவவாலம் asuvavālam, பெ. (n.) பேய்க் கரும்பு; wild sugar-cane-saccharam spontaneum (சா.அக.);. [அசுவ + வாலம்.] [Skt. asva → த. அசுவம்.] வால் → வாலம் → Skt. vala.
அசுவவைத்தியம்	அசுவவைத்தியம் asuvavaittiyam, பெ. (n.) அசுவசிகிச்சை பார்க்க;see asuva-sigiccai (சா.அக.);. த.வ. பரிமருத்துவம். [Skt. asva + vaidya → த. அசுவவைத்தியம்.]
அசுவன்	அசுவன் asuvaṉ, பெ. (n.) அசமதாகம் பார்க்க;see asama-tagam (சா.அக.); [Skt. ašva → த. அசுவன்.]
அசுவனீயம்	அசுவனீயம் asuvaṉīyam, பெ. (n.) அசுவநோய் நூல் பார்க்க;see asuvanoy-nul (சா.அக.);. த.வ. குதிரைநோய்நூல்.
அசுவாசம்	அசுவாசம் asuvāsam, பெ. (n.) 1. மூச்சின்மை; partial or complete suspension of breath. 2. மூச்சுவிட முடியாமை; difficult or forced respiration, Apnoca. [Skt. a-svåsa → த. அசுவாசம்.]

அசுவாதிகன்	அசுவாதிகன் asuvātigaṉ, பெ. (n.) குதிரை மருத்துவன்; one skilled in the treatment of horses (சா.அக.);. [Skt. asva → த. அசுவம்.]
அசுவாதிசூரணம்	அசுவாதிசூரணம் asuvātisūraṇam, பெ. (n.) அசுவகந்தாதிச்சூரணம் பார்க்க;see asuva-kandadi-c-curanam (சா.அக.);. [Skt. ašva + surna → த. அசுவாதிசூரணம்.]
அசுவாபரி	அசுவாபரி asuvāpari, பெ. (n.) அசுவபரி பார்க்க;see asuva-pari (சா.அக.);.
அசுவாபாணிதம்	அசுவாபாணிதம் asuvāpāṇidam, பெ. (n.) கரு(ப்பு); மருதோன்றி; a black variety of henna plant, barlerea cristata (சா.அக.);.
அசுவாமணக்கு	அசுவாமணக்கு asuvāmaṇakku, பெ. (n.) சிறுபீளை; wolly caper, Illecebrum lanatum alias Achurantheslanata, formerly garland of this plant was worn by soldiers when storm of fort (சா.அக.);.
அசுவாரசியம்	அசுவாரசியம் asuvārasiyam, பெ. (n.) 1. இனிமையற்றது; that which is disagreeable. 2. ஈடுபாடு இல்லாமை; lack of interest or enthusiasm. 'அவன் சொல்வதை அசுவாரசியமாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தான்' (உ.வ.);. த.வ. ஏற்பின்மை. [Skt. a-svårasya → த. அசுவாரசியம்.]
அசுவாரி	அசுவாரி asuvāri, பெ. (n.) எருமை; a buffalo, especially the female (சா.அக.);. [P]
அசுவினி	அசுவினி asuviṉi, பெ. (n.) இரலை விண்மீன்; the first naksatra. [Skt. ašvini → த. அசுவினி.]

அசுவினிகுமாரரசம்	அசுவினிகுமாரரசம் asuviṉigumārarasam, பெ. (n.) ஆயுள்வேத முறைப்படி அணியம் செய்து, தோல்தொடர்பிலான நோய்கட்குக் கொடுக்கப்படும், ஒரு வகை மாத்திரை; a kind of pill prepared according to the principles of ayurveda and prescribed for venereal complaints (சா.அக.);. [Skt. asvini-kumara-rasa → த. அசுவினி குமாரரசம்.]
அசுவினிதேவர்	அசுவினிதேவர் asuviṉitēvar, பெ. (n.) வானவர் மருத்துவர்; twin vedic gods who are physicians of heaven, as twin horsemen. [அசுவினி + தேவர்.] [Skt. a-svin → த. அசுவினி.] தேய்வு → தேவு → தேவன் → Skt. deva.
அசுவேதம்	அசுவேதம் asuvētam, பெ. (n.) வியர்வை யின்மை; suppressed perspiration (சா.அக.);.
அசுனம்	அசுனம் asuṉam, பெ. (n.) வெள்ளுள்ளி (பரி.அக.);; garlic. த.வ. பூண்டு. [Skt. lasuna → த. அசுனம்.]
அசுனி	அசுனி asuṉi, பெ. (n.) அனிச்சை மரம்; tree, white-flowered justice wort, Rhinacanthus communis (சா.அக.);.
அசூசம்	அசூசம் acūcam, பெ. (n.) 1. மாதவிலக்கு; menstruation. 2. மாசு; uncleanliness in general (சா.அக.);. த.வ. கொளை, கொணக்கு. [Skt. asusa → த. அசூசம்.]
அசூசி	அசூசி acūci, பெ. (n.) அசூசம் பார்க்க;see asusam (சா.அக.);. த.வ. தூய்மைக்கேடு, மாசு. [Skt. a-suci → த. அசூசி.]

அசூசை	அசூசை acūcai, பெ. (n.) பொறாமை (இ.வ.); envy. [Skt. asuyẚ → த. அசூசை.]
அசூதி	அசூதி1 acūti, பெ. (n.) மலடி (வின்.);; sterile woman. [Skt. a-suti → த. அசூதி.] அசூதி2 acūti, பெ. (n.) 1. பெறாமை; non-production. 2. அம்மை; small pox, Variola (சா.அக.);. [Skt. a-suti → த. அசூதி.]
அசூதிகம்	அசூதிகம் acūtigam, பெ. (n.) மலடு; barreness (as in a woman); (சா.அக.);. [Skt. a-sütika → த. அசூதிகம்.]
அசூதிசரதி	அசூதிசரதி asūdisaradi, பெ. (n.) மலடி; a Woman who grows old without having brought forth a child; a barren woman (சா.அக.);. [Skt. a-suti-carati → த. அசூதிசரதி.]
அசூயாபரன்	அசூயாபரன் acūyāparaṉ, பெ. (n.) பொறாமை கொண்டவன்; envious man, jealous person, [Skt. asuya + para → த. அசூயாபரன்.]
அசூயை	அசூயை acūyai, பெ. (n.) பொறாமை (மச்சபு. மன்வந்தர 22);; envy, intolerance, jealousy. த.வ. அழுக்காறு. [Skt. asüva → த. அசூயை.]
அசூர்	அசூர் acūr, பெ. (n.) உடனிருக்கை (சமூகம்); (P.T.L.);; presence, as of a person in authority. த.வ. குமுகம். [U. hazur → த. அசூர்.]

அசூர்வாசலட்டவணை	அசூர்வாசலட்டவணை acūrvācalaṭṭavaṇai, பெ. (n.) அரண்மனைக்கணக்கு; palace accounts. "அசூர் வாசலட்டவணையிற் பிரவேசச் செலவெழுதி" (சரவண.பணவிடு. 146);.
அசூரி	அசூரி acūri, பெ. (n.) பெரிய அம்மைநோய்; small-pox. [Skt. masuri → த. அசூரி.]
அசேசம்	அசேசம் acēcam, பெ. (n.) எல்லாம்; all, everything, as without consciousness. "அசேஷகோத்திரத்து அசேஷசூத்திரத்தில்" (S.I.I.i, 84.);. [Skt. a-sesa → த. அசேசம்.]
அசேதனம்	அசேதனம் acētaṉam, பெ. (n.) அறிவில்லாதது (சித். சிகா. 21, 2);; that which is insensible, Without consciousness. த.வ. அறிவிலி. [Skt. a-cétana → த. அசேதனம்.]
அசேதனி	அசேதனி acētaṉi, பெ. (n.) மயக்கத்தை விளைவிக்கும் பொருள்; a substance that produces loss of sense or insensibility, Anesthetic (சா.அக.);. [Skt. a-cetana → த. அசேதனி.]
அசேவகவாதம்	அசேவகவாதம் acēvagavātam, பெ. (n.) உடலிலுண்டாம் ஊதைப்பிடிப்பு நோய்வகை (R.);; a kind of ventrosity in the body. [Skt. a-sevaka + vata → த. அசேவகவாதம்.]
அசைகை	அசைகை asaigai, பெ. (n.) பொறாமை (வின்.);; envy. [Skt. asuya → த. அசைகை.]
அசைதன்னியம்	அசைதன்னியம் asaidaṉṉiyam, பெ. (n.) 1. அறியாமை; ignorance. 2. அறிவுக்குருடு; blindness owing to Want of wisdom. 3. மெய்ப்பொருளறிவின்மை; absense or want of philosophical knowledge or Wisdom (சா.அக.);. [Skt. a-caitanya → த. அசைதன்னியம்.]

அசைவம்	அசைவம் asaivam, பெ. (n.) இறைச்சி, மீன் முதலியவற்றை உணவில் சேர்த்துக் கொள்ளும் முறை; 'திருமணத்திற்குப்பின் அசைவ உணவேற்கப் பழகிக் கொண்டான்' (உ.வ.);. த.வ. புலவுண்டி, புலவுணா, புலவூண், புல்லுணவம், புலவுணவம். [Skt. a-sava → த. அசைவம்.] சிவ → சிவம் → Skt. sava. அசைவம் asaivam, பெ. (n.) கள்; toddy (சா.அக.);.
அசோகரோகினி	அசோகரோகினி acōkarōkiṉi, பெ. (n.) கடுகுரோகினி; bear's foot; black Hellibore Helleborus niger alias picrorrhiza kurroa. 'நேபாளத்தில் விளையும் மருந்துப்பூடு' (சா.அக.);.
அசோகவனம்	அசோகவனம் acōkavaṉam, பெ. (n.) இராவணனுடைய பூந்தோட்டம் (இராமநா. சுந். 6.);; Ravana's pleasure garden. [அசோக(ம்); + வனம்.] [Skt. asóka → த. அசோகம்.]
அசோகவனிகை	அசோகவனிகை acōgavaṉigai, பெ. (n.) 1. அசோகவனம் பார்க்க;see asogavanam. 2. அசோகமரச்சோலை; a grove ofa asoka tree. [அசோக(ம்); + வனிகை.] [Skt. asöka → த. அசோகம்.] வனம் → Skt. vana → vanikä → த. வனிகை.
அசோகவாசவாடை	அசோகவாசவாடை acōkavācavāṭai, பெ. (n.) புனுகு; a perfume from the anal glands of the civer cats-civet (சா.அக.);.
அசோகன்	அசோகன் acōkaṉ, பெ. (n.) 1. அருகன்; Arhat, to whom the asoka tree is sacred. 2. மோரிய வரசருளொருவன்; name of the Maurya emperor who issued the edicts anjoining the principles and practice of buddhism 272-231 B.C.
அசோகாட்டமி	அசோகாட்டமி acōkāṭṭami, பெ. (n.) ஒரு நோன்புநாள்; eighth tithi of the bright fortnight of caittiram, as the day for drinking an infusion of three asoka buds with a view to drive away sorrow. [Skt. ašōka + astami → த. அசோகாட்டமி.]

அசோகாதிதம்	அசோகாதிதம் acōkādidam, பெ. (n.) சிவதுளவி; a kind of basil sacred to Svan (சா.அக.);.
அசோகி	அசோகி acōki, பெ. (n.) சீவக மூலி; a kind of plant; Indian Coecinea cephalandra indica (சா.அக.);.
அசோகு	அசோகு1 acōku, பெ. (n.) நலம் (பொதி.நி.);; health, ease. [Skt. a-soka → த. அசோகு.] அசோகு2 acōku, பெ. (n.) மரவகை; Indian mast-tree. த.வ. செயாலமரம். [Skt. asóka → த. அசோகு.]
அசோகை	அசோகை acōkai, பெ. (n.) சவுரிப்பூண்டு; a crooper bearing red fruits (சா.அக.);.
அசோடகத்தி	அசோடகத்தி acōṭagatti, பெ. (n.) செவ்வகத்தி; a red species of agathi tree, coronilla coccinea (சா.அக.);.
அசோதை	அசோதை acōtai, பெ. (n.) கண்ணபெருமானை வளர்த்த தாய் (திவ். பெரியாழ். 1,2,1);; Krsna's foster mother. [Skt. yasoda → த. அசோதை.]
அசோரிதம்	அசோரிதம் acōridam, பெ. (n.) வால்மிளகு; tail pepper, Cubeb (சா.அக.);.
அசோலம்	அசோலம் acōlam, பெ. (n.) தேற்றாமரம்; water-clearing nut tree, Strychnos Potatoram (சா.அக.);.
அசௌக்கியம்	அசௌக்கியம் aseḷakkiyam, பெ. (n.) நலக்குறை; illness, sickness. த.வ. நலிவு, நலக்கேடு. [Skt. a-saukhya → த. அசௌக்கியம்.]

அசௌகரியம்	அசௌகரியம்1 aseḷagariyam, பெ. (n.) 1. வாய்ப் பில்லாமை; lack of opportunity. 2. நலமின்மை (இ.வ.);; Want of comfort, unhealthiness. த.வ. நலிவு. [Skt a-saukhya → த. அசௌக்கியம்.]
அசௌகரியம்	அசௌகரியம்2 asaugariyam, பெ. (n.) தொல்லை; disadvantage. 'வீட்டுக்கு மூத்த பிள்ளையாக இருப்பதில், சௌகரியங்களும் உண்டு அசௌகரியங்களும் உண்டு'. த.வ. நலி, ஏந்தின்மை. [Skt. a-saukarya → த. அசௌகரியம்.]
அஞ்சநம்	அஞ்சநம் añjanam, பெ. (n.) அஞ்சனம் பார்க்க;see anjanam (சா.அக.);. [Skt. anjana → த. அஞ்சநம்.]
அஞ்சபாடாணம்	அஞ்சபாடாணம் añjapāṭāṇam, பெ. (n.) பிறவிநஞ்சு வகை (பரி.அக.);; a mineral poison. [Skt. anjana + pasana → த. அஞ்சபாடாணம்.]
அஞ்சபாதம்	அஞ்சபாதம்1 añjapātam, பெ. (n.) 1. (அன்னம்); புள்ளின் அடி; foot of the swan. 2. புள்ளடிக் குறி; caret mark. [அஞ்ச(ம்); + பாதம்.] [Skt. hamsa → த. அஞ்ச(ம்);.] படி → பதி = பதிவு. பதி → பதம் → பாதம் → Skt. pada. அஞ்சபாதம்2 añjapātam, பெ. (n.) சாதிலிங்கம்; bisulphate or red sulphate of mercury or cinnabar-Vermilion (சா.அக.);.

அஞ்சம்	அஞ்சம்1 añjam, பெ. (n.) 1. வெள்ளையெருது; white bull. 2. உயிர்வளி; piranan, one of the vital airs of the body. [Skt. hamsa → த. அஞ்சம்.] அஞ்சம்2 añjam, பெ. (n.) 1. துறவறம் நான்கனுள் ஒன்று; kind of asceticism. 'குடீசகம் பகூதக மஞ்சம்" (சூத.ஞான. 2.);. 2. மறைமொழிவகை; hamsa mantra. "காயத்திரியதனி னதிக மஞ்சமா மந்திரம்" (காஞ்சிப்பு. திருவேக. 28.);. [Skt. hamsa → த. அஞ்சம்.] அஞ்சம்3 añjam, பெ. (n.) உரிமைப்பங்கு; share, portion. [Skt. amsa → த. அஞ்சம்.] அஞ்சம்4 añjam, பெ. (n.) 1. அன்னப்பறவை; bird capable of separating water from milk. 2. அசபை பார்க்க;see asabai (சா.அக.);. Skt. harmsa → த. அஞ்சம்.]
அஞ்சலோமசம்	அஞ்சலோமசம் añsalōmasam, பெ. (n.) அன்னபேதி; green vitriol, iron sulphate (சா.அக.);.
அஞ்சன்	அஞ்சன்1 añjaṉ, பெ. (n.) 1. காமன் (மன்மதன்);; Kaman. 2. திருமால்; Visnu. 3. பொறாமை யில்லாதவன்; one who is not envious. 4. தலைவன்; person of eminence. 5. வள்ளன்மையுடைய அரசன்; munificent king. 6. பரம்பொருள்; the supreme being. [Skt. hamsa → த. அஞ்சன்.] அஞ்சன்2 añjaṉ, பெ. (n.) 1. நால்வகைத் துறவியர்களுள் கடுமையான நோன்பு மேற்கொண்டு, தூயவிடங்களில் வாழும் ஒருவகைத் துறவி; a kind of ascetic. "சீரஞ்சன் கமண்டலம்" (சூத. ஞான. 6, 7);. 2. நான்முகன் (சூத. எக்கிய உத். பிரம. 2, 15);; Brahman. 3. பன்னிரு ஆதித்தவரில் ஒருவர் (கூர்மபு. ஆதவர்சிறப். 2.);; a deity representing the sun, one of the tuvadasaittar, q.v.

www.valluvarvallalarvattam.com 16795 of 19068.

அஞ்சனக்கல்	அஞ்சனக்கல்1 añjaṉakkal, பெ. (n.) கருநிமிளை (மூ.அ.);; sulphuret of antimony, black bismuth, used as a collyrium, as a combustible in fire works. த.வ. நீலாஞ்சனக்கல். [அஞ்சனம் + கல்.] Skt. anjana → த. அஞ்சனம்.] [குல் → கல்.]
அஞ்சனக்கல்செந் தூரம்	அஞ்சனக்கல்செந்தூரம் añjaṉakkalcendūram, பெ. (n.) 1. தோல்நோய், வெள்ளைநோய், கீல்வாயு முதலியவற்றிற்குப் பயன்படுத்தப்படுவதும் கிச்சிலிப் பழ நிறமும், களிம்பு சுவையுமுடைய ஒருவகைச் சிவப்பு மருந்துப் பொடி; the sulphide of antimony With a small but indefinite amount of the oxide, sulphuretted antimony, Antimonium sulphurettum, an astrigent, used in skin diseases, syphilitic affections, rheumatism etc. 2. துரிசுச் செந்தூரம்; calcined red-oxide of blue vitriol prepared as per method laid down in Tamil medical science (சா.அக.);. [அஞ்சனம் + கல் + செந்தூரம்.]
அஞ்சனக்கல்பறப ம்	அஞ்சனக்கல்பற்பம் añjaṉakkalpaṟpam, பெ. (n.) பலவகை வெள்ளை நோய்கள், காய்ச்சல், இருமல், தோல்நோய் முதலிய வற்றிற்குக் கொடுக்கும் வெண்மையாகவும், சுவையற்றதாகவும் இருக்கும் பொடி (பற்பம்);; calcined antimony prepared according to Tamil medical science and prescribed for the 20 kinds of venereal complaints such as fever, consumption, skin diseases and so on. White in Colour and heavy, readily melts in fire and disappears as a gas, Antimony oxidum (சா.அக.);. [அஞ்சனம் + கல் + பற்பம்.] [Skt. anjana → த. அஞ்சனம்.]
அஞ்சனக்கலிக்கம்	அஞ்சனக்கலிக்கம் añjaṉakkalikkam, பெ. (n.) 1. கண்ணிலிடும் மருந்து; a medicine of chronic headache. 2. கண்ணுக்கிடும் மை; colyrium. 3. மந்திரப் பொருளைக் காட்டும் மந்திர மை (வின்.);; magic black pigment rubbed on the eyes or palms of who Wishes to discover anything lost. [அஞ்சனம் + கலிக்கம்.] [Skt. anjana → த. அஞ்சனம்.] கல் → கலி → கலிக்கம்
அஞ்சனக்காரன்	அஞ்சனக்காரன் añjaṉakkāraṉ, பெ. (n.) 1. மந்திர மையிடுவோன்; conjurer, sorcerer who uses the magic black pigment. "அஞ்சனக் காரன் முதுகில் வஞ்சனைக் காரன் ஏறினான்". 2. கண்ணுக்குக் கலிக்கமிட்டு நோய்களைக் குணப்படுத்து வோன்; one who cures diseases by applying collyrium to the eyes (சா.அக.);. [அஞ்சனம் + காரன்.] [Skt. anjana → த. அஞ்சனம்.] கரு → காரன் = வினைமுதல் உண்பாற் பெயரீறு

அஞ்சனக்கோல்	அஞ்சனக்கோல் añjaṉakāl, பெ. (n.) கண்ணுக்கு மைதீட்டுங்கோல்; pencil to paint the eyelashes with collyrium. "அஞ்சனக் கோலி னாற்றா நாகம்" (சீவக. 1994.);. [அஞ்சனம் + கோல்.] [Skt. anjana → த. அஞ்சனம்.] குல் → (கொல்); → கோல்.
அஞ்சனகுமாரி	அஞ்சனகுமாரி añjaṉagumāri, பெ. (n.) சிமிட்டி; bitter apple, cucumis colocynthis (சா.அக.);.
அஞ்சனகேசி	அஞ்சனகேசி añjaṉaāci, பெ. (n.) ஒரு ஏறண (தருக்க); நூல் (யாப். வி.பக், 540.);; a treatise on logic. [Skt. añjana + kesa → த. அஞ்சனகேசி.]
அஞ்சனச்சலாகை	அஞ்சனச்சலாகை añjaṉaccalākai, பெ. (n.) கூர் மழுங்கியதாகவும், இரு முனைகளுடையதாகவும், எட்டு அங்குல நீளமுள்ளதாகவும் இருக்கும். மருந்துக்குத் தக்கபடி, வெவ்வேறு மாழைகளைக் கொண்டு செய்யப்படும் கண்ணில் மருந்து தீட்டப் பயன்படுத்தும் பொன், வெள்ளி, செம்பு, இரும்பு, சிலை முதலியவற்றால் செய்த, ஒரு நீளமான தடித்த கம்பியைப் போன்ற கருவி; an instrument like a probe used by native doctors for applying eye-salve. It is made of gold, silver, iron or stone, according to the kind of medicines, to be used. It is a thing rod of about eight inches and blunt at the extremities (சா.அக.);. [அஞ்சனம் + சலாகை.] [Skt. anjana → த. அஞ்சனம்.]
அஞ்சனத்தார்	அஞ்சனத்தார் añjaṉattār, பெ. (n.) விளைச்சலை மதிப்பிடுவோன் (R.T.);; estimator or appraiser of produce. [U. ancenadar → த. அஞ்சனத்தார்.]
அஞ்சனத்திரவியம்	அஞ்சனத்திரவியம் añjaṉattiraviyam, பெ. (n.) ஐங்கோல நெய்மம்; a medicated ointment with magical or magnetic vitrues, prepared from the plant alinjil; Sage - leaved Indian Linden-grewia excelsa Agnivesha (சா.அக.);. த.வ. ஐங்கோலம்.
அஞ்சனநாமிகாவர்த்தமம்	அஞ்சனநாமிகாவர்த்தமம் añjaṉanāmikāvarttamam, பெ. (n.) இமைகளின் நடுவிலாவது முனைகளிலாவது குருதியைக் கக்கும், சிவந்த கட்டிகளை எழுப்பி, நமைச்சலையும், வலியையும் உண்டாக்கும் ஒரு வகைக் கண்ணோய்; an eye disease marked by the growth of small tumours in the centre or at the edges of the eyelid, causing inflammation and pain, Bichparo adenoma (சா.அக.);. த.வ. கருங்கண்கட்டி.

அஞ்சனநிதானம்	அஞ்சனநிதானம் añjaṉanitāṉam, பெ. (n.) கண்ணுக்கிடும் மையை பற்றி ஒர் ஆயுள் வேத நூல்; a treatise on ophthalmology compiled (சா.அக.);. த.வ. மைநூல். [Skt. aniana + nidana → த. அஞ்சனநிதானம்.]
அஞ்சனப்படம்	அஞ்சனப்படம் añjaṉappaḍam, பெ. (n.) கரியால் ஓவியம் வரையப்பட்ட படத்துணி (பஞ்சதசப்பிர. 2.);; cloth on which a figure is drawn with charcoal. த.வ. கரி ஓவியத் துணி. [அஞ்சனம் + படம்.] [Skt. anjana → த. அஞ்சனம்.] பட்டம் → படம். [P]
அஞ்சனப்பாடாணம்	அஞ்சனப்பாடாணம் añjaṉappāṭāṇam, பெ. (n.) 1. தமிழ் மருத்துவத்தில் சொல்லியுள்ள முப்பத்திரண்டு நஞ்சுள் ஒன்று, பொற்றொட்டி நஞ்சு உருவாக்குங் கால், அடியில் நிற்கும் கசடு, மருத்துவத்திற்கு உதவுவது (போகம் 7000);; according to the Tamil medical science, one of the thirty two kinds of poisons, one of the mineral poisons found as a sediment at the bottom in the preparation of another poison in a gold vessel. 2. நீலாஞ்சன நஞ்சு; poisonous compound of sulphate of antimony. 3. கல்லீயம்; a kind of hard lead, pewter (சா.அக.);. த.வ. கடுங்கசடு நஞ்சு
அஞ்சனமாலி	அஞ்சனமாலி añjaṉamāli, பெ. (n.) மந்திரக்கலை செய்வோர் பயன் கொள்வதற்குரிய கருநாய்; a black dog from its eyes unguents are prepared and used in sorcery (சா.அக.);.
அஞ்சனமிடல்	அஞ்சனமிடல் añjaṉamiḍal, தொ.பெ. (vbl.n.) 1. கண்ணிற்கு மையெழுதுகை; painting black pigment on eye-lids (by women);. 2. கலிக்கமிடுகை; applying a pungent eye salve (சா.அக.);. [அஞ்சனம் + இடல்.] [Skt. anjana → த. அஞ்சனம்.] இடு → இடல்.
அஞ்சனலா	அஞ்சனலா añjaṉalā, பெ. (n.) 1. கருங்காக் கணம்; mussel-shell creeper. 2. கருங்குவளை (நீலோற்பலம்);; blue water lilly. [Skt. anjana → த. அஞ்சனலா.]

அஞ்சனவண்ணம்	அஞ்சனவண்ணம் añjaṉavaṇṇam, பெ. (n.) மை வண்ணம்; black colour like that of a unguent (சா.அக.);. [அஞ்சன(ம்); + வண்ணம்.] Skt. anjana → த. அஞ்சனம்.] வள் → வன் → வண்ணம்.
அஞ்சனவண்ணன்	அஞ்சனவண்ணன் añjaṉavaṇṇaṉ, பெ. (n.) திருமால் (சிலப்.6, 47);; Tirumāl (Visṇu); as dark-complexioned. [அஞ்சன(ம்); + வண்ணன்.] [Skt. anjana → த. அஞ்சன(ம்);.] வண் → வண்ணம் → வண்ணன்.
அஞ்சனவர்ணம்	அஞ்சனவர்ணம் añjaṉavarṇam, பெ. (n.) அஞ்சனவண்ணம் பார்க்க;see anjana-vannam (சா.அக.);. [அஞ்சன(ம்); + வர்ணம்.] [Skt. anjana → த. அஞ்சனம்.] வண் → வண்ணம் → Skt. varna.
அஞ்சனவர்த்தி	அஞ்சனவர்த்தி añjaṉavartti, பெ. (n.) கண்ணோய்களில் கண்ணுக்கு இழைத்து இடப்பெறும் ஒரு மருந்துக் குளிகை; a medicinal pill used in eye-diseases as an external application (சா.அக.);. [Skt. anjana + vrdh → த. அஞ்சனவர்த்தி.]
அஞ்சனவித்தை	அஞ்சனவித்தை añjaṉavittai, பெ. (n.) மையிட்டுப் பார்த்து நிலத்துள் மறைந்து கிடக்கும் பொருள்களைக் கண்டறியும் கலை; the art of discovering hidden treasure or other substances under the ground with the help of magic pigment (சா.அக.);. [Skt. anjana + vdhya → த. அஞ்சனவித்தை.]
அஞ்சனவுருவன்	அஞ்சனவுருவன் añjaṉavuruvaṉ, பெ. (n.) திருமால்; Visnu. "அஞ்சனவுருவின் றந்து நிறுத்தாங்கு" (புறநா. 174.);. [அஞ்சன(ம்); + உருவன்.] [Skt. anjana → த. அஞ்சனம்.] உரு → உருவு → உருவம் → உருவன்.
அஞ்சனவெற்பு	அஞ்சனவெற்பு añjaṉaveṟpu, பெ. (n.) திருவேங்கடமலை (திவ். திருவாய். 8, 2, 8.);; the Tirupati hills. [அஞ்சன(ம்); + வெற்பு.] [Skt. anjana → த. அஞ்சன(ம்);.]

அஞ்சனா	அஞ்சனா1 añjaṉā, பெ. (n.) பயிர் விளைநிலத்திலுள்ள மதிப்பு (செங்கை);; estimate or appraisement of the probable amount and value of the Ccops standing on a field. [U. ancena → த. அஞ்சனா.] அஞ்சனா2 añjaṉā, பெ. (n.) 1. மூக்கத்தாரி என்னும் ஒரு கடைச்சரக்கு; formerly a bazaar drug (now-unidentified);. 2. ஒரு வகைப்பல்லி; a domestic lizard. 3. ஒரு பாம்பு; a fabulous serpent. 4.60) n; a black pigment or collyrium applied externally to the eyebrows or the eye-lids. 5. ஒரு மரம்; a tree. 6. மை தீட்டல்; the act of applying ointment or pigment. 7. இறும்பூது காட்டும் மை; a magic ointment (சா.அக.);. [Skt. anjana → த. அஞ்சனா.]
அஞ்சனாட்சி	அஞ்சனாட்சி añjaṉāṭci, பெ. (n.) மைதீட்டிய கண்ணுடையாள்; woman having her eyelashes painted with Collyrium. த.வ. மை விழியாள். [Skt. anjana + aksi → த. அஞ்சனாட்சி.]
அஞ்சனாதார்	அஞ்சனாதார் añjaṉātār, பெ. (n.) விளை பயிரை மதிப்பிடுபவன் (C.G.);; estimator, appraiser. த.வ. விலையீட்டாளர். [U. ancenadar → த. அஞ்சனாதார்.]
அஞ்சனாதி	அஞ்சனாதி añjaṉāti, பெ. (n.) வெள்ளை நாயுருவி; a white species of Indian burr, Achyranthes aspera (alba); (சா.அக.);.
அஞ்சனாதிகை	அஞ்சனாதிகை añjaṉātigai, பெ. (n.) ஒரு வகைப் பல்லி; a kind of lizard (சா.அக.);.
அஞ்சனாதேவி	அஞ்சனாதேவி añjaṉātēvi, பெ. (n.) நிலத்தின் அடியில் புதைந்துள்ள பொருள்களுக்குத் தலைவியான அரசி; goddess of treasures hidden underground (சா.அக.);. [அஞ்சனா + தேவி.]

அஞ்சனாமிகை	அஞ்சனாமிகை añjaṉāmigai, பெ. (n.) கண்ணிமைகளின் வீக்கம்; swelling of eyelids stye (சா.அக.);. [அஞ்சனா + மிகை.] மிகு → மிகை வீக்கம்.
அஞ்சனாலா	அஞ்சனாலா añjaṉālā, பெ. (n.) 1. கருங் குவளை; a blue water-lilly pontederia alias Nymphoca stellata. 2. கருங்காக்கணம்; blue flowered mussel-shell creeper, Clitoria ternatec (typical);.
அஞ்சனாவதி	அஞ்சனாவதி añjaṉāvadi, பெ. (n.) வடகீழ்த் திசைப் பெண்யானை (வின்.);; name of the female elephant of the north-east, mate of cuppiradigam. [Skt. anjanavati → த. அஞ்சனாவதி.]
அஞ்சனி	அஞ்சனி añjaṉi, பெ. (n.) 1. நாணற்புல்; a sweet grass, Saccharum Spontaneum. 2. காயா அல்லது காசா; ironwood tree, Memecylon edule. 3. கருங்குவளை; blue-water lilly, Pontederia alias Nymphoca stellata. 4. வறட்சுண்டி; a bitter plant-Aristolochia bracteata (சா.அக.);.
அஞ்சனிகா	அஞ்சனிகா añjaṉikā, பெ. (n.) 1. ஒரு வகைக் கரும் பல்லி; a kind of black lizard. 2. ஒரு வகை நீலச் சுண்டெலி; a small blue mouse (சா.அக.);.
அஞ்சனை	அஞ்சனை añjaṉai, பெ. (n.) 1. அனுமானுடைய தாய் (கம்பரா. நட்புக். 28.);; name of the mother of Hanuman 2. வடதிசைப் பெண் யானை (வின்.);; name of the female elephant of the north, mate of Särvapaumam. [Skt. anjana → த. அஞ்சனை.]
அஞ்சனைசாபிதா	அஞ்சனைசாபிதா añjaṉaicāpitā, பெ. (n.) புள்ளிக்கணக்கு (C.G.);; list or account of an estimate of the probable out-turn of standing crops. [U. ancena + japita → த. அஞ்சனைசாபிதா.]
அஞ்சி-த்தல்	அஞ்சி-த்தல் añjittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) தலை வணங்குதல்; to reverence, worship. "அஞ்சித்தல் சொற்ற பூசனை யடைவுமாம்" (காஞ்சிப்பு.திருவே. 36.);. [Skt. anc → த. அஞ்சி-.]
அஞ்சிதபத்திரி	அஞ்சிதபத்திரி añjidabaddiri, பெ. (n.) வளைந்த இலைகளுள்ள ஒருவகைத் தாமரை; a lotus with curved leaves (சா.அக.);.

அஞ்சிதபதம்	அஞ்சிதபதம் añjidabadam, பெ. (n.) குதிங்காலை யூன்றிப் பாதத்தை மேனோக்கி வைத்து நிற்கை (பரத. பாவ. 83.);; [அஞ்சித + பதம்.] [Skt. ancita → த. அஞ்சிதம்.] பதி → பதம் → Skt. pada.
அஞ்சிதமுகம்	அஞ்சிதமுகம் añjidamugam, பெ. (n.) வருத்த மாற்றாது இருதோண் மேற் றலைசாய்க்கை (வின்.);; [அஞ்சிதம் + முகம்.] [Skt. anjita → த. அஞ்சித(ம்);.] [முகம் → Skt. mukha.]
அஞ்சீரகம்	அஞ்சீரகம் añjīragam, பெ. (n.) 1. அத்தி; fig tree, Ficus raccmosa. 2. அத்திப் பழம்; fig fruit (சா.அக.);.
அஞ்சீரம்	அஞ்சீரம் añjīram, பெ. (n.) அஞ்சீரகம் பார்க்க;see anjiragam (சா.அக.);.
அஞ்சுமாலி	அஞ்சுமாலி añjumāli, பெ. (n.) கதிரவன்; the sun (சா.அக.);.
அஞ்சுமான்	அஞ்சுமான் añjumāṉ, பெ. (n.) 1. பன்னிரு இனத்தவருளொருவன் (திவா.);; a deity representing the sun, one of twelve member. 2. சிவ தோன்றியங்களுளொன்று; an ancient Savam scripture in Sanskrit, one of 28 Sivagamam, q.v. 3. கதிரவக் குல இளவரசன் (கூர்மபு. சூரிய. 43.);; name of the prince of the solar race. [Skt. amsuman → த. அஞ்சுமான்.]
அஞ்சுமித்திரம்	அஞ்சுமித்திரம் añjumittiram, பெ. (n.) பஞ்சமித்திரம் பார்க்க;see panja-mittinam (சா.அக.);.
அஞ்சுவர்ணத்தான்	அஞ்சுவர்ணத்தான் añjuvarṇattāṉ, பெ. (n.) நாகமணல்; lead-ore (சா.அக.);.
அஞ்சுவர்ணநிறத் தோன்	அஞ்சுவர்ணநிறத்தோன் añjuvarṇaniṟattōṉ, பெ. (n.) அஞ்சுவர்ணத்தான் பார்க்க;see añju-varanattán (சா.அக.);.

அஞ்சுளோநேமி	அஞ்சுளோநேமி añjuḷōnēmi, பெ. (n.) திமிசு அல்லது வேங்கை மரம்; Malabar kino, pterocarpus marsupium, alias Terminalia Tomentosa (சா.அக.);.
அஞ்ஞத்துவம்	அஞ்ஞத்துவம் aññattuvam, பெ. (n.) அறியாமை (சிந்தா.நி.66.);; spiritual ignorance. [Skt. ajnatva → த அஞ்ஞத்துவம்.]
அஞ்ஞவதைப்பரணி	அஞ்ஞவதைப்பரணி aññavadaipparaṇi, பெ. (n.) மறைமுடிவுப் பொருளாகத் தத்துவராயர் பாடிய பரணி நூல் (தக்கையாகப். பக். 153);; a parani poem on vēdānda philosophy, by Tattuvarāyar. [Skt a-jna + vadhabharani → த. அஞ்ஞவதைபரணி.]
அஞ்ஞன்	அஞ்ஞன் aññaṉ, பெ. (n.) அறிவில்லாதவன் (பிரபோத. 38, 1);; ignorant person. [Skt. a-jna → த. அஞ்ஞன்.]
அஞ்ஞாதசுகிருதம்	அஞ்ஞாதசுகிருதம் aññādasugirudam, பெ. (n.) தன்னை அறியாமல் வந்த நல்வினை (ஸ்ரீ வசன. 381, வ்யா.);; merit unconsciously aptained. [Skt. a-jnata + su-krta → த. அஞ்ஞாதசுகிருதம்.]
அஞ்ஞாதம்	அஞ்ஞாதம் aññātam, பெ. (n.) அறியப்படாதது; that which is not known (சா.அக.);. [Skt a-jnata → த. அஞ்ஞாதம்.]
அஞ்ஞானத்தம்பம்	அஞ்ஞானத்தம்பம் aññāṉattambam, பெ. (n.) குரல் நொந்து வாயினால் மூச்சுவிட்டு, நாவறண்டு, நெஞ்சுலருமோர் வகைத் தொண்டை நோய்; a disease marked by the affection of the throat, breathing through the mouth, dryness of the tongue and throat and depression of the chest (சா.அக.); த.வ. தொண்டைகடுப்பன். [Skt.a-jnata+tamba → த. அஞ்ஞானத் தம்பம்.]
அஞ்ஞானப்பாறை	அஞ்ஞானப்பாறை aññāṉappāṟai, பெ. (n.) கருங்கல் பாறை; black granite rock (சா.அக.);. [அஞ்ஞான + பாறை.] Skt. a-jnana → த. அஞ்ஞானம்.]
அஞ்ஞானம்	அஞ்ஞானம் aññāṉam, பெ. (n.) 1. அறியாமை; ignorance, spiritual ignorance. 2. கிறித்துவத்திற்குப் புறச்சமயம் (கிறித்.);; non-christian religion, paganism. [Skt. a-jnana → த. அஞ்ஞானம்.]

அஞ்ஞானாசிரவம்	அஞ்ஞானாசிரவம் aññāṉāciravam, பெ. (n.) அறிவின்மை (மேருமந். 98, உரை.);; spiritual ignorance. [Skt ajnana + srava → த. அஞ்ஞானசிரவம்.]
அஞ்ஞானி	அஞ்ஞானி aññāṉi, பெ. (n.) 1. அறிவிலான்; person without spiritual knowledge. "ஆங்கார வஞ்ஞானிகளா மானிடரும்" (பிரபுலிங். விமலை. 29.);. 2. புறச்சமயி (கிறித்.);; non-christian, pagan. [Skt. a-jnanin → த. அஞ்ஞானி.]
அஞன்	அஞன் añaṉ, பெ. (n.) அறிவிலான் (திவா.);; ignorant person. [Skt. a-jna → த. அஞன்.]
அட்சக்கோடு	அட்சக்கோடு aṭcakāṭu, பெ. (n.) அட்சரேகை பார்க்க;see atca-regai. [அட்ச + கோடு.] [Skt. aksa → த. அட்சம்.]
அட்சகன்னம்	அட்சகன்னம் aṭcagaṉṉam, பெ. (n.) நிலவுருண்டை கணிதவகை (வின்.);; [Skt. aksa-karna → த. அட்சகன்னம்.]
அட்சச்சூலை	அட்சச்சூலை aṭcaccūlai, பெ. (n.) வெப்ப நோய் வகை (R);; a kind of rheumatism. [அட்ச + சூலை.] [Skt. aksa → த. அட்ச(ம்);.] சூல் → சூலை → Skt. šūlā.
அட்சத்தி	அட்சத்தி aṭcatti, பெ. (n.) திப்பிலி; long pepper, Pipe longum (சா.அக.);.
அட்சதரோகம்	அட்சதரோகம் aṭcadarōkam, பெ. (n.) உகிர் சுற்றுண்டாகி உகரின் வேரைக் கெடுத்து, அந்த உகிர் விழுவதற்கு முன்னமே மறுஉகிரை முளைக்கச் செய்யும் ஒரு நோய்; an inflammation of the bulbous ends of the fingers affecting the root of the nail, fresh nail crops up before the original one is shed, whitlow (சா.அக.);. த.வ. உகிர்சுற்றுநோய். [Skt. aksata + rōga → த. அட்சதரோகம்.]

அட்சதீபம்	அட்சதீபம் aṭcatīpam, பெ. (n.) முருங்கை (பரி.அக.);; horse-radish tree.
அட்சதூரம்	அட்சதூரம் aṭcatūram, பெ. (n.) உலகின் சம கோட்டிலிருந்து வடக்கே அல்லது தெற்கேயுள்ள இடைவெளியின் அளவு (M. Navi. 57.);; latitude. த.வ. கிடைவரை அளவு. [Skt. aksadura → த. அட்சதூரம்.]
அட்சதை	அட்சதை aṭcadai, பெ. (n.) 1. மஞ்சள் கலந்த மங்கல அரிசி; unbroken grains of rice mixed with turmeric or saffron used in benediction or workship. "மாமல ரட்சதை யறுகதிற் சொரிந்து" (பிரபோத.11, 42);; 2. அரிசி (இ.வ..);; rice. த.வ. பொலியரிசி, அறுகு அரிசி. [Skt. a-ksata → த. அட்சதை.]
அட்சதைப்பொட்டு	அட்சதைப்பொட்டு aṭcadaippoṭṭu, பெ. (n.) நெற்றியிலிடும் பொட்டுவகை; turmeric paste, blackened with charcoal powder and lime, used for marks on the forehead. [அட்சதை + பொட்டு.] [Skt. a-ksata → த. அட்சதை.]
அட்சதைபோட்டுக் கொள்(ளு)-தல்	அட்சதைபோட்டுக்கொள்(ளு)-தல் aṭcadaipōṭṭukkoḷḷudal, 16 செ.கு.வி. (v.i.) வலிய தொரு வினையை மேற்கொள்ளுதல் (இ.வ.);; to voluntarily undertake to perform an act. [அட்சதை + போட்டுக்கொள்ளு-.] [Skt. a-kasta → த. அட்சதை.]
அட்சதைவை-த்தல்	அட்சதைவை-த்தல் aṭcadaivaiddal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நற்செயல் அழைத்தற் குறியாக மங்கல அரிசி கொடுத்தல்; to distribute unbroken rice mixed with turmeric or saffron as an invitation to auspicious ceremonies. த.வ. பொலியரிசிவை. [அட்சதை + வை-.] [Skt. a-ksata → த. அட்சதை.]

அட்சபாதன்	அட்சபாதன்1 aṭcapātaṉ, பெ. (n.) கவுதம முனி; Gaudama, founder of the nyaya phil, as having an eye in his right foot. அட்சு(ம்); + பாதன்.] [Skt. aksa → த. அட்ச.] பதி → பதம் → பாதம் → பாதன் → Skt. padin. அட்சபாதன்2 aṭcapātaṉ, பெ. (n.) நாயப் பொருளைப் (நியாய சாத்திரம்); பின்பற்றி நடப்பவன் (வின்.);; follower of Nyaya philosophy propounded by Aksapādā. த.வ. அறவாணன். [அட்சு(ம்); + பாதன்.] [Skt. aksa → த. அட்ச.] பாதம் → பாதன் → Skt. padin.
அட்சம்	அட்சம்1 aṭcam, பெ. (n.) 1. கண்; eye. 2. நிலக்கோடு; terrestrial latitude. [Skt. aksa → த. அட்சம்.] அட்சம்2 aṭcam, பெ. (n.) 1. அட்சமணி பார்க்க;see atcamani. 2. வெங்காயம்; onion. 3. தான்றி; devil's abode, Terminalia belerica. 4. பூண்டின் பெயர்களில் விதையைக் குறிக்க இறுதிமொழியாக வரும் சொல் (எ-டு:); உத்திராட்சம், கோகிலாட்சம்; in the name of plants, a termination showing the seed, as in Eleocarpus, and Coix barbafa (சா.அக.);. [Skt. aksa → த. அட்சம்.]
அட்சமணி	அட்சமணி aṭcamaṇi, பெ. (n.) அக்கமணி; bead sacred to Sival);, Eleocarpus ganitus (சா.அக.); த.வ. கள்மணி, முள்மணி. [அட்சம் + மணி.] [Skt. aksa → அட்சம்.] மண் → மணி.
அட்சமாலிகை	அட்சமாலிகை aṭcamāligai, பெ. (n.) நூற்றெட்டுபநிடதங்களுளொன்று; name of an upanisad [Skt. aksamalika → த. அட்சமாலிகை.]

அட்சமாலை	அட்சமாலை aṭcamālai, பெ. (n.) வழிபாட்டு மாலை; rosary த.வ. அக்கமாலை. [அட்ச + மாலை.] [Skt. aksa → த. அட்சம்.] மால் → மாலை → Skt. mala.
அட்சய	அட்சய aṭcaya, பெ. (n.) வட மொழியாளரின் அறுபானாண்டுள் ஒர் ஆண்டு; name of the last year in the jupiter cycle of sixty years as followed by sanskri lovers. [Skt. aksaya → த. அட்சய.]
அட்சயதிருதியை	அட்சயதிருதியை aṭcayadirudiyai, பெ. (n.) விடை (வைசாக); மாத வளர்பிறை மூன்றாம் பக்கலாகிய நன்னாள்; third tithi of the bright for night of vasagam, as securing merit to all deeds of virtue performed on that day. த.வ. மங்கலமும்மி. [Skt. a-ksaya + trtiya → த. அட்சயதிருதியை.]
அட்சயதூணி	அட்சயதூணி aṭcayatūṇi, பெ. (n.) அருச்சுனனுடைய அம்புக்கூடு (வின்.);; the quiver of Arjuna, as inexhaustible. த.வ. அழிவில் தூணி. [அட்சய(ம்); + தூணி.] [Skt. a-ksaya → த. அட்சய(ம்);.] [P]
அட்சயபாத்திரம்	அட்சயபாத்திரம் aṭcayapāttiram, பெ. (n.) 1. தெய்வத்தன்மையால் உணவு குறையாத கலம் (வின்.);; divine vessel of inexhaustible food given to the Aandavas by the sun. 2. இரந்துண் கலம்; vessel carried in begging, usu. by Bhágavatas. த.வ. குறையாக்கலம், உலவாக்கலம், அமுதசுரபி. [Skt. a-ksayapātra → த. அட்சயபாத்திரம்.] [P]

அட்சயம்	அட்சயம்1 aṭcayam, பெ. (n.) 1. கேடின்மை (சிந்தா. நி. 87.);; undecaying. 2. குறைவு படாதது (இ.வ.);; that which is inexhaustible. த.வ. அல்காமை. [Skt. a-ksaya → த. அட்சயம்.] அட்சயம்2 aṭcayam, பெ. (n.) கல்லுப்பு; common salt dug out from the bed at the bottom of the sea (சா.அக.);. த.வ. கடலடி உப்பு.
அட்சயரசம்	அட்சயரசம் aṭsayarasam, பெ. (n.) கொங்கணவர் வாதகாவியம் 3000-இல் சொல்லியுள்ள பத்து வகை இதளியக் குளிகைகளுள் ஒன்று. இது சாரணைக் குதவும், இதைப் பதினொரு தடவை விடுவித்தாக்கால் எண் பெரும்பேறடையலாம். முழுமை நிலைக்குச் சென்று நிலைக்கலாம், திரும்பலாம். இதன் பெருமை அடியிற் கண்ட செய்யுளினால் விளங்கும்; One of the ten kinds of mercurial pills described in kunganavar's work on Alchemy. It can be animated as per process laid down there in and if this is down eleven times. One can succeed in the performance of eight kinds of miracles vide (gjsişLefģ56); this pill Will also enable him to absorb himself into the absolute and return to his original state at pleasure, as explained in the above stanza.
அட்சயவடம்	அட்சயவடம் aḍcayavaḍam, பெ. (n.) தொன்மைக் காலத்தில் கயையிலிருந்த அழகியதோர் ஆலமரம்; undecaying banyan the name of a very ancient sacred tree that was in Gaya (சா.அக.);. [அட்சய(ம்); + வடம்.] [Skt. a-kşaya → த. அட்சயம்.] வட்டம் → வடம் → Skt. vata.
அட்சயன்	அட்சயன் aṭcayaṉ, பெ. (n.) கடவுள்; god, as exempt from decay. [Skt. a-ksaya → த. அட்சயன்.]
அட்சரகணிதம்	அட்சரகணிதம் aṭcaragaṇidam, பெ. (n.) குறிக் (பீச);கணிதம் (வின்.);;த.வ. குறிக்கணக்கியல், இயற்கணிதம். [அட்சரம் + கணிதம்.] [Skt. aksara → த. அட்சரம்.] கண் → கணி → கணிதம் → Skt. ganita.

அட்சரகாலம்	அட்சரகாலம் aṭcarakālam, பெ. (n.) ஒரு தாளவளவை;த.வ. மாத்திரைக்காலம். [அட்சர(ம்); + காலம்.] [Skt. a-ksara → த. அட்சரம்.] கால் → காலம் → skt. kala.
அட்சரசமுத்திபலம்	அட்சரசமுத்திபலம் aṭsarasamuttibalam, பெ. (n.) விளா; Wood apple, Feronia elephantum (சா.அக.);.
அட்சரசீவிகன்	அட்சரசீவிகன் aṭcaracīvigaṉ, பெ. (n.) எழுத்தாளன் (யாழ்.அக.);; scribe, writer. த.வ. சொல்லோஉழவன். [Skt. aksara-jivika → த. அட்சரசீவிகன்.]
அட்சரசுத்தி	அட்சரசுத்தி aṭsarasutti, பெ. (n.) 1. பலுக்கல் (ஒலிப்பு); திருத்தம்; correct utterance, accurate pronunciation. 2. கையெழுத்துத் திருத்தம் (வின்.);; correct chirography. த.வ. திருத்தப்பாடு, திருத்தப்பலுக்கல். [Skt. aksara + šuddhi → த. அட்சரசுத்தி.]
அட்சரத்தாபனம்	அட்சரத்தாபனம் aṭcarattāpaṉam, பெ. (n.) சுருள் தகட்டில் மந்திர எழுத்துகளைப் பொறிக்கை (வின்.);; inscribing letters of mantras in mystical diagrams for amulets. த.வ. எழுத்தேற்றம். [Skt. a-ksara + sthåpana → த. அட்சரத்தாபனம்.]
அட்சரத்துடையோன்	அட்சரத்துடையோன் aḍcarattuḍaiyōṉ, பெ. (n.) ஈ; fly (சா.அக.);.
அட்சரதீபம்	அட்சரதீபம் aṭcaratīpam, பெ. (n.) கோயிலிலேற்றும் ஐம்பத்தொரு திருவிளக்கு; row of 51 lights set up in temples, as representing the 51 letters of the Skt. alphabet. த.வ. ஐம்பானோர் விளக்கு. [அட்சர + தீபம்.] [Skt. a-ksara → த. அட்சரம்.] தீ → தீவம் → Skt. dipa → தீபம். வடமொழியாளர் தம் மொழிப் பெருமையை நிலைநாட்டுதற்காகக் கோயில் வழிபாட்டில் புதிதாகப்

அட்சரதேவி	அட்சரதேவி aṭcaratēvi, பெ. (n.) கலைமகள்; goddess of letters. "அட்சர தேவி கோவின் விதிப்படி" (திருப்பு. 1126);. த.வ. சொன்மடந்தை. [அட்சர(ம்); + தேவி.] [Skt. a-ksara → த. அட்சரம்.] தேவன் → தேவி → Skt. devi.
அட்சரதோசம்	அட்சரதோசம் aṭcaratōcam, பெ. (n.) எழுத்துப்பிழை (கொ.வ.);; error of spelling. த.வ. எழுத்துவழு. [Skt. a-ksara + dōsa → த. அட்சரதோசம்.]
அட்சரப்புல்	அட்சரப்புல் aṭcarappul, பெ. (n.) பீனசப்புல்; a kind of grass, Panicum Dactylon (சா.அக.);. த.வ. சளிப்புல்.
அட்சரபோளம்	அட்சரபோளம் aṭcarapōḷam, பெ. (n.) கரும் பிசின் (போளம்);; black myrrh, a black substance extracted from aloes and dried up (சா.அக.);. த.வ. கள்ளிப்பிசின்.
அட்சரம்	அட்சரம் aṭcaram, பெ. (n.) 1. எழுத்து; letter of the alphabet, writing-symbol. 2. பண் வகைகளிளொன்று (பரத. இராக.27.);; one of the characteristic of melody-types. 3. நா வெடிப்பு நோய் (பைஷஜ);; cracked tongue. 4. குழந்தை நோய் வகை (பாலவா. 912);; a general name for several diseases of children. [Skt. a-ksara → த. அட்சரம்.]
அட்சரமாந்தசுரம்	அட்சரமாந்தசுரம் aṭsaramāndasuram, பெ. (n.) அக்கரக்காய்ச்சல் பார்க்க;see akkara-k-kayccal. (சா.அக.);. [அட்சர(ம்); + மாந்தம் + சுரம்.] [Skt. aksara + த. அட்சர(ம்);.] மந்தம் → மாந்தம். சுள் → சுரி → சுரம்.

அட்சரமாந்தம்	அட்சரமாந்தம் aṭcaramāndam, பெ. (n.) அக்கரப்படுவன் பார்க்க;see akkara-p- paduvan (சா.அக.);. [Skt. aksara → த. அட்சரம்.] மந்தம் → மாந்தம்.
அட்சரமுகன்	அட்சரமுகன் aṭcaramugaṉ, பெ. (n.) மாணாக்கன் (சிந்தா.நி.96.);; student, disciple. [அட்சர(ம்); + முகன்.] [Skt.aksara → த. அட்சரம்.] முகம் → முகன்.
அட்சரரேகை	அட்சரரேகை aṭcararēkai, பெ. (n.) மண்டையின் பின்புறத்தில் குறுக்காக வோடுமோர் எலும்புப் பொருத்து; a suture running across the skull on its back portion, Lamboid suture (சா.அக.);. த.வ. குறுக்கைப்பொட்டு. [Skt. aksara + rekha → த. அட்சரரேகை.]
அட்சரவகுப்பு	அட்சரவகுப்பு aṭcaravaguppu, பெ. (n.) வாயிலுண்டாகும் கொப்புள வகைகள்; different varieties of stomatitis (சா.அக.);. [அட்சர + வகுப்பு.] [Skt. aksara → த. அட்சரம்.] வகு → வகுப்பு.
அட்சரவிருட்சத்தி	அட்சரவிருட்சத்தி aṭcaraviruṭcatti, பெ. (n.) பலா; jack tree, Artocarpus integrifolia (சா.அக.);.
அட்சராப்பியாசம்	அட்சராப்பியாசம் aṭcarāppiyācam, பெ. (n.) முதன் முதலாகப் பள்ளியில் சேரும் குழந்தைக்கு எழுத்தறிவிக்கும் முறைமை (சடங்கு);; ceremony connected with a child's beginning to learn the alphabet. த.வ ஏடுதூக்கல், ஏடுமங்கலம். [Skt. a-ksara + abhyảsa → த. அட்சராப்பியாசம்.]
அட்சராரத்தி	அட்சராரத்தி aṭcarāratti, பெ. (n.) வடமொழி எழுத்துகளின் எண் அளவாக 51 விளக்குகளை அடுக்கடுக்காகக் கொண்ட விளக்குத்தட்டுவகை (தமிழ்விடு. 236, கீழ்க்குறிப்பு);; metallic tray containing 51 lights arranged in tiers and waved in front of the deities, the number of lights representing the number of letters in the Sanskrit alphabet. த.வ. ஐம்பானோர் ஆரத்தி.

அட்சரேகை	அட்சரேகை aṭcarēkai, பெ. (n.) நிலநடுக் கோட்டுக்கு வடக்கில் அல்லது தெற்கில் தொலைவைக் கணக்கிடும் முறையில் நிலவுருண்டையைச் சுற்றிக் கிழக்கிலிருந்து மேற்கில் செல்வதாக அமைத்துக் கொண்ட சுற்றுக் கோடு; line of latitude. த.வ. கிடைவரை. [Skt. akşa + rekhȧ → த. அட்சரேகை.]
அட்சாம்சம்	அட்சாம்சம் aṭcāmcam, பெ. (n.) நிலக் கோட்டின் கோணப் பகுதி; degree of terrestrial latitude. த.வ. நிலக்கோணம். [Skt. aksa + amsa → த. அட்சாம்சம்.]
அட்சாரம்	அட்சாரம் aṭcāram, பெ. (n.) காரமின்மை; absence of alkali (சா.அக.);.
அட்சி	அட்சி1 aṭci, பெ. (n.) 1. கண் (வின்.);; eye. 2. நூற்றெட்டுபநிடதப் பகுதிகளிளொன்று; name of an upanisad. [Skt. aksi → த. அட்சி.] அட்சி2 aṭci, பெ. (n.) புறவுறுப்புகளை ஆய்வு செய்யும் கண்ணாடி; an instrument for examining certain openings in the body, Speculum (சா.அக.);
அட்சிகம்	அட்சிகம் aṭcigam, பெ. (n.) ஒரு மரம்; dalbergia tree (சா.அக.);.
அட்சிகோபம்	அட்சிகோபம் aṭciāpam, பெ. (n.) கண்சிவப்பு; inflammation of the eye (சா.அக.);.
அட்சிகோளம்	அட்சிகோளம் aṭciāḷam, பெ. (n.) கண்விழி; eye-ball (சா.அக.);. [அட்சி + கோளம்.] [Skt. aksi → த. அட்சி.] கொள் → கோள் → கோளம்.

அட்சிணி	அட்சிணி aṭciṇi, பெ. (n.) எண்வகை இன்பங்களுளொன்றாகிய தற்காலத்தில் துய்க்கும் சிறப்புரிமை (C.G.);; privileges actually enjoyed in an estate, one of astapōkam. த.வ. எட்டிலோர் துய்ப்பு. [Skt. aksini → த. அட்சிணி.]
அட்சிதர்ப்பணம்	அட்சிதர்ப்பணம் aṭcidarppaṇam, பெ. (n.) கண்ணில் துளித் துளியாயிடும் மருந்து; a fluid medicine to be dropped into the eye, eye drops (சா.அக.);. த.வ. சொட்டுமருந்து. [Skt. aksi + tarppana → த. அட்சிதர்ப்பணம்.]
அட்சிதாரை	அட்சிதாரை aṭcitārai, பெ. (n.) கருவிழி; pupil of the eye (சா.அக.);.
அட்சிபடலம்	அட்சிபடலம் aḍcibaḍalam, பெ. (n.) கண்ணின் தோல்; coat of the eye (சா.அக.);. த.வ. இரப்பை. [அட்சி + படலம்.] [Skt. aksi → த. அட்சி.] படல் → படலம் = கண்படலம்.
அட்சிபந்தம்	அட்சிபந்தம் aṭcibandam, பெ. (n.) 1. கண்ணோயில் கட்டும் கட்டு; bandage for the eyes in eye-diseases. 2. கண்கட்டு வித்தை; a kind of illusion in magic. 3. கண்ணைக் கட்டல்; binding the eyes (சா.அக.);. த.வ. கண்கட்டு, கண்ணாங்கட்டு. [அட்சி + பந்தம்.] [Skt. aksi → த. அட்சி.] பற்று → பத்து → பந்து → பந்தம் → Skt. bandha.
அட்சிபாகத்தியம்	அட்சிபாகத்தியம் aṭcipākattiyam, பெ. (n.) கருவிழியில் வெண்ணிறச் சதை படர்ந்து மூடிக் கொள்வதுடன், குத்தலும், வலியும் கொண்டு கண்சிவந்து கருவிழியில் காணும் ஒருவகைக் கண்ணோய்; the appearance of a whitish milky film over the black of the eye slowly but completely shrouding it with its mass and attended with acute pain (சா.அக.);.

அட்சிபாகம்	அட்சிபாகம் aṭcipākam, பெ. (n.) 1. வீக்கத்துடனும் அல்லது வீக்கமில்லாமலும் காணப்படும் கண் இரப்பையின் அழற்சி; an inflammation of the eye-lid with or without any local swelling. 2. கண்ணோய்; Ordinary inflammation of the eyes ophthalmia (சா.அக.);. த.வ. இரப்பையழற்சி. [அட்சி + பாகம்.] [Skt. aksai → த. அட்சி.] புகு → பாகம்.
அட்சிபாகாத்திய ரோகம்	அட்சிபாகாத்தியரோகம் aṭcipākāttiyarōkam, பெ. (n.) கண்கள் வீங்குதல், கலங்கல், நீர்க்கம்மல், பீளைவடிதல், கருவிழி வெள்விழி சிவத்தல், எரிச்சல், அடிக்கடி வலியுறல் ஆகிய குணங்களையுண்டாக்கிப் பார்வையைக் கெடுக்குமோர் கண்ணோய்; a disease which destroys the eye-sight in the end, characterised by inflammation, swelling, burning, sensation, mucopurulent discharge and frequent pain (சா.அக.);. த.வ. கண் நலிநோய்
அட்சிபுருவம்	அட்சிபுருவம் aṭciburuvam, பெ. (n.) கண் புருவம்; eye-brow (சா.அக.);. [அட்சி + புருவம்.] [Skt. aksi → த. அட்சி.] புரு → புருவம் = கண்மேலுள்ள மயிர் வளைவு.
அட்சிலோமண்	அட்சிலோமண் aṭcilōmaṇ, பெ. (n.) கண்மயிர்; eye-lash (சா.அக.);.
அட்சீபம்	அட்சீபம் aṭcīpam, பெ. (n.) 1. மாமரத்தில் ஒரு வகை; a species of mango tree. 2. முருங்கை; drumstick tree, Moringa pterygospeта (சா.அக.);.
அட்டகணம்	அட்டகணம்1 aṭṭagaṇam, பெ. (n.) நிலக்கணம், நீர்க்கணம், சந்திரகணம், இந்திரகணம் அல்லது இயமான கணம், சூரியகணம், தீக்கணம், வாயுகணம், வெளி (ஆகாச);க் கணம் என எண்வகையுடையனவும் நல்லவுந் தீயவுமாய் வருவனவுமானவும் நூன்முதற் சீர்கள் (வின்.);;த.வ. எண்கணம். [அட்டம் + கணம்.] [Skt. astan → த. அட்டம்.] அட்டகணம்2 aṭṭagaṇam, பெ. (n.) சூலிகணம், முக்குக் கணம் (மூலக்கணம்);, ஆமக்கணம், தேரைக்கணம், மாகணம், சுழிக்கணம், கழிகணம், வறட்கணம் என வரும் எண்வகைக் கணங்கள்; a disease in children similar to tabes with progressive wasting of the body or a part of it and It consists of eight kinds, as enumerated above (சா.அக.);. த.வ. எண்கணம்.

அட்டகணிதம்	அட்டகணிதம் aṭṭagaṇidam, பெ. (n.) எண் கணிதச் செயல் முறைகள்; eight mathematical processes, viz. "சங்கலிதம், விபகலிதம், குணனம், பாகாரம், வர்க்கம், வர்க்கமூலம், கணம், கனமூலம்" (பிங்.); "குணகாரம், பரியச்சம், பாற்கரம், மூலம், மானதம், கன்மம், சலிதி, தருதம்" (சூடா.); த.வ. எண்கணிதம். [அட்டம் + கணிதம்.] [Skt. astan → த. அட்டம்.] கண் → கணி → கணிதம்.
அட்டகந்தம்	அட்டகந்தம் aṭṭagandam, பெ. (n.) எண்வகை நறுமணப் பொருள்கள்; eight kinds of perfumes viz; 1. சந்தனம்; sandal. 2. அகரு; agallochum. 3. மான்மணத்தி (கத்தூரி);; musk. 4. பச்சைக் கருப்பூரம்; crude camphor. 5. பச்சிலை; acheon leaf. 6. குங்குமப்பூ; European saffron. 7. விலாமிச்சை; kus kus. 8. கோட்டம் (கோஷ்டம்);; costus (சா.அக.);. த.வ. எண்கணம். [அட்டம் + கந்தம்.] [Skt. astan → த. அட்டம்.] காந்து → கந்து → கந்தம் → Skt. gandha.
அட்டகராசி	அட்டகராசி aṭṭagarāci, பெ. (n.) சிறுசிமிட்டி; an unidentified plant (சா.அக.);.
அட்டகருமக்கரு	அட்டகருமக்கரு aṭṭagarumaggaru, பெ. (n.) மாய (வித்தை); கூட்டுப் பொருள்கள்; ingredients for magical preparations employed in the atta-karumam, q.v., as plants, roots, skins, bones, flesh. [அட்ட + கருமம் + கரு.] [Skt. astan → த. அட்டம்.] [கரு → கருமம் → Skt. karman.

அட்டகருமசித்தி	அட்டகருமசித்தி aṭṭagarumasitti, பெ. (n.) எண் வகை தொழில்களினாலடையும் பேறு (சித்தி);; an accomplished success derived from the practice of the eight kinds of magic success in witchery (சா.அக.);. [அட்ட + கருமம் + சித்தி.] [Skt. asta → த. அட்டம். Skt. siddhi → த. சித்தி.] குரு → கரு → கருமம் → Skt. karman.
அட்டகருமப்பலகை	அட்டகருமப்பலகை aṭṭagarumappalagai, பெ. (n.) எண் வகை தொழிலுக்கும் பயன்படுத்தும் வெவ்வேறு மரங்களால் செய்த உட்காரும் மணைகள்; eight sitting planks made of different kinds of Wood and used while chanting mantrams in the performance of the eight kinds of magic. They are respectively used according to ten prescribed rules of mantric science (சா.அக.);. [அட்டம் + கருமம் + பலகை.] [Skt. astan → த. அட்டம்.] கரு → கருமம் → Skt. karman.
அட்டகருமம்	அட்டகருமம் aṭṭagarumam, பெ. (n.) எண்வகை மாயக்கலைகள் (வசியம், மோகனம், தம்பனம், உச்சாடனம், ஆகர்ஷணம், வித்துவேஷணம், பேதனம், மாரணம்);; the eight magic arts. [அட்டம் + கருமம்.] [Skt. astan → த. அட்டம்.] குல் → குரு → கரு → Skt. karman.
அட்டகவுடலம்	அட்டகவுடலம் aḍḍagavuḍalam, பெ. (n.) அட்டகம்2 பார்க்க;see attagam2.

அட்டகாசம்	அட்டகாசம்1 aṭṭakācam, பெ. (n.) 1. பெருநகை; loud laughter. "அனலுமிழ் கண்களு மட்டகாசமும்" (பிரபோத. 18, 74.);. 2. ஆர்ப்பாட்டம்; pomp, parade, ostentation. த.வ. வெற்றாட்டம், கொட்டம் அடித்தல், நகையாட்டம். [Skt. atta-hasa → த. அட்டகாசம்.] அட்டகாசம்2 aṭṭakācam, பெ. (n.) 1. கொடுஞ்சொல்; atrocity. 'கொள்ளைக் காரர்களின் அட்டகாசம் பொறுக்க முடியவில்லை'. 2. ஆர்ப்பாட்டம்; uproar. 'குழந்தை அழுது அட்டகாசம் செய்துவிட்டது'. 3. விளம்பரப்படுத்திக் கொள்ளும் முறை; ostentatious display. 'முகத்தில் மூக்குத்தி, காதில் வைரக்கம்மல் என்று அட்டகாசத்துடன் காணப்பட்டாள்'. 4. மிகச்சிறப்பு; superb, excellence. 'என்ன அட்டகாசமாக ஆடினாள் தெரியுமா?'. த.வ. கொட்டம் கொடும்பாடு. [Skt. alta-hasa → த. அட்டகாசம்.]
அட்டகிராம்	அட்டகிராம் aṭṭagirām, பெ. (n.) எருமையூரில் (மைசூர்); இருக்கும் அசுகாவிலிருந்து வரும் ஒருவகை வெள்ளைச் சருக்கரை; a granulated white sugar exported from Aska in Mysore (சா.அக.);.
அட்டகிரி	அட்டகிரி aṭṭagiri, பெ. (n.) அத்தகிரி (பிங்.); பார்க்க;see atta-kiri. [Skt. astan + giri → த. அட்டகிரி.]
அட்டகீடம்	அட்டகீடம் aṭṭaāṭam, பெ. (n.) ஒணான், தவளை, அடவி ஈ, வீட்டுப்பல்லி, காட்டுக் கொசு, குளவி, மலைக் கட்டெறும்பு, சிலந்திப் பூச்சி ஆகிய எட்டுவகை நச்சுயிரிகள்; the eight kinds of poisonous creatures viz., bloodsucker, frog, jungle-fly, house-lizard, malarial mosquito, wasp, stick ant and the spider (சா.அக.);. [அட்ட(ம்); + கீடம்.] [Skt. astan → த. அட்டம்.] கீள் → கீழ் → கீழம் → Skt. kita. [P]

அட்டகுட்டம்	அட்டகுட்டம் aṭṭaguṭṭam, பெ. (n.) எட்டு வகையான குட்ட நோய்; the eight kinds of leprosy. த.வ. எண்குட்டம். [அட்ட(ம்); + குட்டம்.] [Skt. asta → த. அட்டம்.] குட்டு → குட்டம் → Skt. kusta.
அட்டகுணம்	அட்டகுணம் aṭṭaguṇam, பெ. (n.) கடவுளின் எண்குணம்; the eight attributes of god. த.வ. எண்குணம். [Skt. astan → த. அட்ட(ம்);.] குள் → குணம் → Skt. guna.
அட்டகுலசெல்வம்	அட்டகுலசெல்வம் aṭṭagulaselvam, பெ. (n.) அட்டசித்தி பார்க்க;see atta-sitti (சா.அக.);. [அட்ட(ம்); + குலதெய்வம்.] [Skt. astan → த. அட்ட(ம்);.] குல் → குலம் → Skt. kula. செல் → செல்வம்.
அட்டகுவடு	அட்டகுவடு aḍḍaguvaḍu, பெ. (n.) திராமலை; a mountain containing a mineral called thara (copper and spelter); (சா.அக.);.
அட்டகுறி	அட்டகுறி aṭṭaguṟi, பெ. (n.) நோயாளிகட்கு மருத்துவம் செய்வதற்கு முன் மருத்துவர்கள் கண்டறிய வேண்டிய எண்வகை அடையாளங்கள்; eight different kinds of tests to be applied or attended to by a physician before arriving at a correct diagnosis (சா.அக.);. த.வ. எண்குறி. [அட்ட(ம்); + குறி.] [Skt. astan → த. அட்ட(ம்);.] குல் → குறு → குறி.

அட்டகுன்மம்	அட்டகுன்மம் aṭṭaguṉmam, பெ. (n.) செரியாமையினாலெழுந்த எட்டு வகை குணங்களுடைய குன்ம நோய்கள். அவையாவன: 1. எரி, 2. உமட்டல் செய்தல், 3. இசிவு (சன்னி);, 4. சிலேத்துமம், 5. சூலை, 6. பித்தம், 7. வலி, 8. ஊதை (வாதம்);; the eight kinds of indigestion. or dyspepsia characterised by த.வ. எண்குத்தல்வலி. [அட்டம் + குன்மம்.] [Skt. astan → த. அட்டம்.] குல் (குத்தல், வலி); → குன்மம் → Skt. gulma.
அட்டகுன்மலேகியம்	அட்டகுன்மலேகியம் aṭṭaguṉmalēgiyam, பெ. (n.) வயிற்றுநோய், வயிற்றுப்பிசம், செரியாமை முதலிய எட்டுவகை நோய்கள் தீருவதற்காக, அகத்தியர் வைத்திய காவியம் 1500-இல் சொல்லியுள்ளபடி உருவாக்கும் ஒருவகை இளகியம்; an electuary prepared as per process laid down in Agastya's work (1500); on medicine. It is prescribed for eight kinds of dyspepsia such as, Colic, tympanities, indigestion etc. (சா.அக.);. த.வ. குத்தல்வலி இளகியம். [அட்டம் + குன்மம் + இலேகியம்.]
அட்டகை	அட்டகை1 aṭṭagai, பெ. (n.) the eight tithi. [Skt. astaka → த. அட்டகை.] அட்டகை2 aṭṭagai, பெ. (n.) 1. ஒரு வேள்வி (திவா.);; a sacrifice. 2. இறந்த நாட்கடன் வகை (கூர்ம உத்தரகா. அழற்க. 3);; sraddha or worship of the manes on the eighth tithi after the full moon in the 9th, 10th, and 11th solar months. [Skt. astaka → த. அட்டகை.]

அட்டகோணம்	அட்டகோணம்1 aṭṭaāṇam, பெ. (n.) 1. எட்டு மூலையையுடைய உருவம்; octagon. 2. எட்டு மூலை; the eight points of the compass. த.வ. எண்கோணம். [அட்டம் + கோணம்.] [Skt. astan → த. அட்ட(ம்);.] கோண் → கோணம் → Skt. kona. அட்டகோணம்2 aṭṭaāṇam, பெ. (n.) 1. மூச்சை உள்ளிழுத்தல் (பூரகம்);; yogi's method of scientific inhalation. 2. எண்கோணமுள்ள மறைமொழிச் சக்கரம்; an octagonal diagram used in magic (சா.அக.);. [அட்டம் + கோணம்.] [Skt. astan → த.அட்டம்.] கோண் → கோணம்.
அட்டசருமக்கரு	அட்டசருமக்கரு aṭṭasarumakkaru, பெ. (n.) எட்டு வகை செய்வினைகளில் பயன்படுத்தும் கருமருந்து; a black magical paint used for attaining success in the practice and performance of the eight kinds of black magic consisting of roots, plants, bones, skin etc., as ingredients (சா.அக.);. [அட்டசருமம் + கரு.] [Skt. astan + carman → த. அட்டசருமம்.] கள் → கரு.
அட்டசாந்திநெய்	அட்டசாந்திநெய் aṭṭacāndiney, பெ. (n.) அகத்தியர் வைத்தியகாவியம் 1500இல் சொல்லப்பட்டுள்ள எலும்புருக்கி, பெரும்பாடு, முதலிய எட்டுவகை நோய்களுக்குக் கொடுக்கும் மருந்து நெய்; a medical ghee in cow's ghee prescribed for eight diseases viz. tuberclosis of the bone, consumption menorhagia etc. as contemplated in Agastyar's work (1500); on medicines (சா.அக.);
அட்டசாரநிகண்டு	அட்டசாரநிகண்டு aṭṭacāraniganṭu, பெ. (n.) தேரையர் செய்த, ஒரு தமிழ் மருத்துவ நூல்; a medical treatise compiled in Tamil by Terayar (சா.அக.);
அட்டசித்தி	அட்டசித்தி aṭṭasitti, பெ. (n.) ஒக வழியைக் கடைப்பிடித்த சித்தர்கள் அடையும் எட்டுவகைப் பேறுகள் (பலன்கள்);; the eight kinds of siddhis or super human powers attained by Siddhars eddicted to yoga practice. த.வ. எண்பேறு. [அட்ட(ம்); + சித்தி.] [Skt. astn → த. அட்ட(ம்);.] செ → செத்து → சித்து → சித்தி → Skt. siddha.

அட்டசித்துக்குளிகை	அட்டசித்துக்குளிகை aṭṭasittugguḷigai, பெ. (n.) எண் பெரும் பேறு (அட்டமா சித்தி);களை அடைவதற்கு மூலமாகச் சித்தர்கள் பயன்படுத்தும் சாரணை தீர்க்கப்பட்ட ஒரு இதளிய (இரச);க் குளிகை; a kind of mercurial pill sufficiently animated and used by Siddhars with a view to help them in exercising the eight super human powers attained by them (சா.அக.);. த.வ. எண்பேற்றுக்குளிகை. [அட்டம் + சித்து + குளிகை.] [Skt. astan → த. அட்ட(ம்);.] செ → செத்து → சித்து → Skt. siddhi. குளம் → குளிகை → Skt. gulika.
அட்டசுபம்	அட்டசுபம் aṭṭasubam, பெ. (n.) எண்வகை மங்கலப் பொருள் (யாழ்.அக.);; the eight auspicious objects. த.வ. எண்மங்கலம். [Skt. astan + subha → த. அட்டசுபம்.]
அட்டசூரணம்	அட்டசூரணம் aṭṭacūraṇam, பெ. (n.) எல்லாவகை வளிநோய்களுக்கும் கொடுக்கப்படும் 1. திரிகடுகு, 2. பருத்தி விதை, 3. கழற்சிப் பருப்பு, 4. பெருங்காயம், 5. வளையலுப்பு, 6. இந்துப்பு, 7. கல்லுப்பு, 8. கருவேம்பு ஆகிய எண்வகைச் சரக்குகள் சேர்ந்த மருந்துப்பொடி; a powdered mixture consisting of eight drugs viz. 1. traid (of dry ginger pepper and long pepper);. 2. cotton seed. 3. bondue seed. 4. asafoetida. 5. glass gall (felvitriol);. 6. rock salt. 7. seasalt. 8. black neem, a good remedy for all kinds of rheumatic affections and other disorders of vayu, if given onixed in proper mediams such as honey, ghee etc., as prescribed (சா.அக.);. த.வ. எண்பொடி.

அட்டசூலை	அட்டசூலை aṭṭacūlai, பெ. (n.) 1. எட்டுவகை சூலைநோய்; eight kinds of diseases characterised by piercing or darting pain. 2. எரு (மல); வாயில் கடுத்துச் சிறுநீர் துளித்துளியாய் விழும் ஒரு சூலைநோய்; a servere darting pain in the rectam attended with the passing of urine in drops (சா.அக.);. த.வ. எண்சூலை. அட்ட(ம்); + சூலை.] [Skt. astan → த. அட்ட(ம்);.] சூல் → சூலை → Skt. sula.
அட்டதந்திரவாதம்	அட்டதந்திரவாதம் aṭṭadandiravādam, பெ. (n.) உணர்ச்சியற்று, வாய் நீர் கசந்து, பற்கிட்டி, மூச்சற்றுப் பிணத்தைப் போற்கிடக்கச் செய்யும் ஓர் ஊதை (வாத); வளி நோய்; a nervous affection marked by loss of consciousness, bitter taste, lock jaw, breathlessness, and prostration, Asthenia (சா.அக.);.
அட்டதளம்	அட்டதளம் aṭṭadaḷam, பெ. (n.) எட்டு இதழ்களையுடைய தாமரைப் பூ; a lotus flower with eight petals (சா.அக.);. த.வ. எட்டிதழ். [அட்டம் + தளம்.] [Skt. astan → த. அட்டம்.] தள் → தளம் → Skt. tala.
அட்டதற்கம்	அட்டதற்கம் aṭṭadaṟkam, பெ. (n.) இலவங்கப்பூ; the flower of the clove tree. Carophyllum aromaticus (சா.அக.);.
அட்டதா	அட்டதா aṭṭatā, பெ. (n.) 1. எட்டுப்பிரிவு; eight Sections or divisions. 2. எண்மடங்கு; eight times (சா.அக.);. [Skt. astan → த. அட்டதா.]
அட்டதாதிகம்	அட்டதாதிகம் aṭṭatātigam, பெ. (n.) சிறுகொன்றை; small leaved cassiatree, Cassia fistvea (சா.அக.);.
அட்டதாது	அட்டதாது aṭṭatātu, பெ. (n.) வெள்ளி, பொன், செம்பு, இரும்பு, வெண்கலம், தராவங்கம், வெள்ளடம் (துத்தநாகம்); ஆகிய எண்வகை மாழை (உலோகம்);கள்; the eight kinds of minerals such as gold, silver, copper, iron, bellmetal, the dark metal (of copper and spelter);, lead or tin and zinc (frt. 95.);. த.வ. எண்மாழை.

அட்டதாய்	அட்டதாய் aṭṭatāy, பெ. (n.) சாமூலம், கொடி வேலி, எருக்கு, நெருஞ்சில், மாவிலங்கு, முதலிய தாயைப் போன்ற எண்வகை மூலிகைகள்; the eight kinds of mother drugs such as laburnam, leadwort, mudar, calrop, garic pear, etc. (சா.அக.);. [அட்டம் + தாய்.] [Skt. astan → த. அட்டம்.] தம் + ஆய் → தாய்.
அட்டதானப்பரிட்சை	அட்டதானப்பரிட்சை aṭṭatāṉappariṭcai, பெ. (n.) மருத்துவர்கள், நோயாளிகளின் நோய் நாடிப் பார்க்கும் போது நாடி, முகம், மலம், சிறுநீர் (அமுரி);, கண், நாக்கு, உடம்பு, குரல் (தொனி);, முதலியவற்றைக் கவனித்து தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய செய்திகள்; the examination of a patient in the following eight points with a view to correct diagnosis namely pulse, facial expression, stool, urine, eyes, tongue, the body in general and the voice, objective signs (சா.அக.);. த.வ. எட்டிடத்தெரீ. [அட்டம் + தானம் + பரிட்சை.] [Skt. astan → த. அட்ட(ம்); Skt. pariksit → த. பரிட்சை.]
அட்டதானம்	அட்டதானம் aṭṭatāṉam, பெ. (n.) உடம்பிலுள்ள எட்டு இடங்கள்; the eight situations in the body, viz, pulse, face, faces, urine, eye, tongue, body and voice (சா.அக.);. த.வ. எட்டிடம். [அட்ட(ம்); + தானம்.] [Skt. astan → த. அட்டம்.] தா → தானம் → Skt. tana.
அட்டதிக்கயம்	அட்டதிக்கயம் aṭṭadikkayam, பெ. (n.) எண்திசைகளில் காவல் புரியும் யானைகள்; elephants guarding the eight points of the compass. த.வ. எண்திசையானை. [அட்டம் + திக்கு + கயம்.] [Skt. astan → த. அட்டம்.] கய → கயம் → Skt. gaja. [P]
அட்டதிக்கு	அட்டதிக்கு aṭṭadikku, பெ. (n.) எண்திசை; the eight points of the compass. த.வ. எண்டிசை. [அட்டம் + திக்கு.] [Skt. astan → த. அட்டம்.]

அட்டதிக்குப்பாலகர்	அட்டதிக்குப்பாலகர் aṭṭadigguppālagar, பெ. (n.) எட்டுத் திசைகளைக் காப்பதாக வடநூலார் கருதும் இந்திரன், அக்கினி, எமன், நிருதி, வருணன், வாயு, குபேரன், வடகீழ் திசையோன் (ஈசானன்); முதலானோர்; regents of the eight points of the compass, as world. த.வ. எண்திசைக்காவலர். [அட்ட + திக்கு + பாலகர்.] [Skt. astan → த. அட்ட(ம்);. Skt. pălaka → த. பாலகர்.]
அட்டநவகண்டம்	அட்டநவகண்டம் aṭṭanavagaṇṭam, பெ. (n.) பழுவெலும்பு; rib-bone (சா.அக.);.
அட்டநாகபந்தம்	அட்டநாகபந்தம் aṭṭanākabandam, பெ. (n.) சித்திரபா வகை; metrical composition which is fitted into a diagram representing eight snakes. [அட்டம் + நாகம் + பந்தம்.] [Skt. astan → த. அட்டம்.] நகர் → நரகம் → Skt. naga.
அட்டபதபத்திரம்	அட்டபதபத்திரம் aṭṭabadabaddiram, பெ. (n.) பொற்கூடு; gold leaf (சா.அக.);.
அட்டபந்தம்	அட்டபந்தம் aṭṭabandam, பெ. (n.) கடவுள் சிலைகள் அசைவற்றிருக்கும்படி அடியிடத்துச் சாத்தப்படும், ஒரு வகைக் கலவைச்சாந்து; a kind of prepared cement used to fix the stone idol firmly at its base. [அட்ட + பந்தம்.] [Skt. astan → த. அட்டம்.] பற்று → பத்து → பந்து → பந்தம் → Skt. bandha.
அட்டபந்தனம்	அட்டபந்தனம் aṭṭabandaṉam, பெ. (n.) தீங்குவராமல் தடுப்பதற்குத் திக்குத் தேவதைகளை மந்திரத்தால் எண் திசைகளிலும் நிறுத்துகை (சிந்தா. நி. 75.);; posting by incantations the regents of the eight cardinal points round a place toward of evil. த.வ. எண்கட்டு. [அட்டம் + பந்தனம்.] [Skt. astan → த. அட்டம்.] பந்தம் → Skt. bandha → bandhana.

அட்டபரிசம்	அட்டபரிசம் aṭṭabarisam, பெ. (n.) அட்டமெய்ப் பரிசம் பார்க்க;see atta-mey-p-parisam. தட்டல், பற்றல் தடவல், தீண்டல், குத்தல், வெட்டல், கட்டல், ஊன்றல் (பிங்.);. த.வ. எண்வகைமெய்யுணர்வு. [Skt. astan + sparisa → த. அட்டபரிசம்.]
அட்டபாதம்	அட்டபாதம் aṭṭapātam, பெ. (n.) 1. எட்டுக்கால் பூச்சி; any eight legged insect. 2. சிலந்திப்பூச்சி; the spider (சா.அக.);. த.வ. எண்காலி. [Skt. astan → த. அட்டம்.] பதி → பதம் → பாதம் → Skt. pȧda. [P]
அட்டபாலகர்	அட்டபாலகர் aṭṭapālagar, பெ. (n.) அட்டதிக்குப்பாலகர் பார்க்க;see alta-tikku-p-p-palagar. "அட்டபாலகரும் வசுக்களும்" (நல். பாரத. குமாரச். 103.);. ISkt. astan + palaka → த. அட்டபாலகர்.]
அட்டபிரமி	அட்டபிரமி aṭṭabirami, பெ. (n.) பெரும்பிரமி; a large species of பிரமி, a plant, Gratiola monieri (சா.அக.);.
அட்டபுகைச்சொல்	அட்டபுகைச்சொல் aṭṭabugaiccol, பெ. (n.) ஆமணத்தி; a concretion found in the stomach and the intestines of Some animals such as cow etc., bezoar (சா.அக.);.
அட்டபுட்பம்	அட்டபுட்பம் aṭṭabuṭbam, பெ. (n.) 1. எண்வகை மலர்கள்; eight kinds of flowers used in daily worship. "புன்னை, வெள்ளெருக்கு, சண்பகம், நந்தியாவர்த்தம், நீலேற்பலம், பாதிரி அலரி, செந்தாமரை" (புட்ப. 20);. 2. எண்வகை அறங்கள்; eight virtues necessary for mental worship. "கொல்லாமை, ஐம்பொறியடக்கல், பொறை, அருள், அறிவு, வாய்மை, தவம், அன்பு" (ஆசார்ய);. த.வ. எண்மலர். [Skt. astan + puspa → த. அட்டபுட்பம்.]
அட்டம்விதை	அட்டம்விதை aṭṭamvidai, பெ. (n.) வாதுமைப் பருப்பு; almond kernels (சா.அக.);.

அட்டமக்குறி	அட்டமக்குறி aṭṭamakkuṟi, பெ. (n.) நோயாளிகளிடம் கவனிக்க வேண்டிய எட்டுவகைக் குறிகள்; the eight symptoms to be studied in a patient before treatment examination of 1. hand (pulse);, 2. the two eyes, 3. facial expression, 4. condition of teeth, 5, condition and colour of the tongue, 6. faeces, 7. urine, 8. the body as a whole. த.வ. எண்குறி. [அட்டமம் + குறி.] [Skt. astan → த. அட்டமம்.]
அட்டமகசித்துக்குளிகை	அட்டமகசித்துக்குளிகை aṭṭamagasittugguḷigai, பெ. (n.) எட்டு முறை சாரணை தீர்ந்த ஈரப்பதமான இதளியக் குளிகை; a mercurial pill animated eight times and endowed with the power of taking one through the etheric region (சா.அக.);. [அட்டமக + சித்து + குளிகை.] [Skt. astamaka → த. அட்டமக(ம்);.] செத்து → சித்து → Skt. cit. குளம் → குளிகை → Skt. gulika.
அட்டமகாரோகம்	அட்டமகாரோகம் aṭṭamakārōkam, பெ. (n.) அசாத்தியரோகம் பார்க்க;see asattiya-rogam (சா.அக.);. [அட்ட + மகா + ரோகம்.] [Skt. asta → த. அட்ட.] [மா → Skt. maha → த. மகா.]
அட்டமங்கலம்	அட்டமங்கலம் aṭṭamaṅgalam, பெ. (n.) 1. எண்வகை மங்கலப்பொருள் (பிங்.);; the eight auspicious objects. "கவரி, நிறைகுடம், கண்ணாடி, தோட்டி, முரசு, விளக்கு, பதாகை, இணைக்கயல்". 2. எட்டுறுப்பில் வெண்மை யுடைய குதிரை (திருவாலவா. 28, 68.); horse which has auspicious white marks on its chest, its four hoofs, tail, face and head. 3. சிற்றிலக்கிய வகை (இலக்.வி.843.);; a benedictory poem of eight stanzas in asiniyaviruttam metre. த.வ. எண்மங்கலம். [அட்டம் + மங்கலம்.] [Skt. astan → த. அட்டம்.] [மங்கல் → மங்கலம் → Skt. mangala.]
அட்டமச்சனி	அட்டமச்சனி aṭṭamaccaṉi, பெ. (n.) நிலவு (சந்திர); நல்லோரைக்கு எட்டாமிடத்து நிற்குங் காரி (சனி);;த.வ. எட்டாங்காரி. [Skt. astama + sani → த. அட்டமச்சனி.]
அட்டமசுத்தி	அட்டமசுத்தி aṭṭamasutti, பெ. (n.) கொண்ட நல்லோரைக்கு எட்டாமிடத்து, எந்தக் கோளுமில்லா திருக்கை (விதான. மைந்தர்வி. 13);;

அட்டமம்	அட்டமம் aṭṭamam, பெ. (n.) எட்டாவது; eighth sign or place or position. "ஒத்தவுதயத்துக் கட்டமத்தே நிற்கு மோரதிபன்" (விதான. குணா. 87.);. [Skt. astama → த. அட்டமம்.]
அட்டமாசித்தி	அட்டமாசித்தி aṭṭamācitti, பெ. (n.) எண்பெரும்பேறு; the eight super natural powers altainable by yoga. [அட்டம் + மா + சித்தி.] [Skt. astan → த. அட்டம்.] சித்து → சித்தி.
அட்டமாசித்திமூலி	அட்டமாசித்திமூலி aṭṭamācittimūli, பெ. (n.) 1. அட்டகரும சித்தி, இழுத்தல், ஏவுதல் முதலிய எட்டுவகை மந்திரங்களை ஏற்குங்கால் பயன்படுத்தும் மூலிகைகள்; roots of plants possessing psychic virtues, used in the performance of the eight kinds of magic. 2. மயக்குவதற்காகப் பயன்படும் வடக்கே ஒடிய சங்கம் வேர்; the root of monetia branched out towards the north, used in magic to bring a woman. or an enemy to one's side. 3. எண்வகைப் பேறுகளைப் பெற வேண்டி பயன்படுத்தும் மந்திர ஆற்றல் வாய்ந்த மூலிகைகள்; psychic plants used in the attainment of the eight superhuman powers (சா.அக.);. த.வ. எண்பேற்றுமூலி. [அட்டம் + மா + சித்தி + மூலி.]
அட்டமாந்தம்	அட்டமாந்தம் aṭṭamāndam, பெ. (n.) குழந்தைகளுக்குச் செரியாமையினால் உண்டாகும் எட்டுவகை மாந்த நோய்கள்; the eight kinds of children's diseases arising from indigestion. Viz. 1. செரியாமாந்தம்; indigestion. 2. போர்மாந்தம்; visceral obstruction. 3. மலடிமாந்தம்; disgust of milk. 4. பெரு மாந்தம்; flux and cold. 5. வளி (வாத); மாந்தம்; inflation. 6. சுழிமாந்தம்; curling of eyes. 7. வலி மாந்தம்; convulsions or fits. 8. கணமாந்தம்; dysentery and fever (சா.அக.);. த.வ. எண்மாந்தம். [அட்டம் + மாந்தம்.] [Skt. astan → த. அட்டம்.] மந்தம் → மாந்தம் → Skt. manda
அட்டமி	அட்டமி aṭṭami, பெ. (n.) எட்டாம்நாள் (திதி);; the eighth thi. "அட்டமியு மேனை யுவாவும்" (ஆசாரக். 48.);. த.வ. எண்மி. [Skt. astami → த. அட்டமி.]

அட்டமிகை	அட்டமிகை aṭṭamigai, பெ. (n.) அரைப்பலம்; a measure of weight = 1/2 palam. "தவித்தனிக்கங் கட்டமிகை வெவ்வேறாக" (தைலவ. தைல. 54.);. [Skt. astamika → த. அட்டமிகை.]
அட்டமூர்த்தம்	அட்டமூர்த்தம் aṭṭamūrttam, பெ. (n.) சிவனின் எண்வகை வடிவம்; the eight forms of Sivan. "வருமட்ட மூர்த்தமாம் வாழ்வே" (கந்தர் கலி 65.);. த.வ. எண்மேனி. [Skt. astan + murta → த. அட்டமூர்த்தம்.]
அட்டமூர்த்தி	அட்டமூர்த்தி aṭṭamūrtti, பெ. (n.) சிவன் (தேவா.53, 8.);;Šivan as having atta-murttan, α.v. [Skt astan + murti → த. அட்டமூர்த்தி.]
அட்டமூலம்	அட்டமூலம் aṭṭamūlam, பெ. (n.) எட்டுவகை மூலிகைகள்; the name given for a group consisting of the following eight drugs, viz. 1. according of Tamil siddha medicine either group (a); or (b); (a); 1. கண்டு பாரங்கி; cleodendron serratum. 2. காஞ்சொறிவேர்; tragia involucrata (root of);. 3. கோரைக் கிழங்கு; cyperus rotandus. 4. சித்திரமூலம்; plumbago , alias p. zeylanica. 5. சுக்கு; dry ginger. 6. நன்னாரி; sarasaparilla. 7. செவ்வியம் (மிளகு);; black pepper 8. அரத்தை; galanga (சா.அக.);. த.வ. எண்மூலி. [அட்டம் + மூலம்.] [Skt. astan → த. அட்ட(ம்);.]

அட்டமெய்ப்பரிசம்	அட்டமெய்ப்பரிசம் aṭṭameypparisam, பெ. (n.) சிற்சில செயல்களினால் ஏற்படும் உடம்பின் எட்டு வகையான உணர்ச்சிகள்; the eight sensations of the body arising from eight different kinds of actions, such as:- 1. ஊன்றல்; pressing. 2. கட்டல்; binding. 3. குத்தல்; stabbing or pricking. 4. தடவல்; rubbing. 5. தட்டல்; cutting. 6. பற்றல்; seizing. 7. வெட்டல்; cutting. 8. தீண்டல்; touching (சா.அக.);. த.வ. எண்மெய்யுறல். [அட்டம் + மெய் + பரிசம்.] [Skt. astan → த. அட்டம், Skt. sparisa → த. பரிசம்.]
அட்டயோகம்	அட்டயோகம்1 aṭṭayōkam, பெ. (n.) எண்வகை ஒக நிலை; yoga consisting eight forms of discipline "மெய்ஞ்ஞானந் தரு மட்டயோகத் தவமே" (கந்தர்கலி. 65.);. த.வ. எண்ஓகம். [Skt. astan + yoga → த. அட்டயோகம்.] அட்டயோகம்2 aṭṭayōkam, பெ. (n.) அரப்பொடி; iron flings (சா.அக.);.
அட்டலோகபற்பம்	அட்டலோகபற்பம் aṭṭalōkabaṟbam, பெ. (n.) எண்வகை மாழைகளின் கலப்பு; calcined compound of eight metals. எண் வகை மாழைகளாவன: பொன், வெள்ளி, செம்பு, இரும்பு, வெண்கலம், சங்கு, ஈயம், துத்தநாகம். த.வ. எண்மாழைப் பொடிப்பு. [Skt. astan + loha + bhasman → த. அட்டலோகப்பற்பம்.]
அட்டலோகம்	அட்டலோகம் aṭṭalōkam, பெ. (n.) அட்டதாது பார்க்க;see atta-tadu (சா.அக.);. த.வ. எண்மாழை. [Skt. astan + loha → த. அட்டலோகம்.]

அட்டவசியம்	அட்டவசியம் aṭṭavasiyam, பெ. (n.) அட்டமாசித்தி பார்க்க;see attama-sitti (சா.அக.);. த.வ. எண்வயம். [அட்டம் + வசியம்.] [Skt. astan → த. அட்ட(ம்);.] வயின் → வயர் → வசம் → வசி → வசியம்.
அட்டவசுக்கள்	அட்டவசுக்கள் aṭṭavasukkaḷ, பெ. (n.) அனலன் முதலான எண்வகைக் குழு தெய்வங்கள்; the eight vasus, a class of deities. த.வ. எண்தேவர். [அட்டவசு + கள்.] [Skt. astan + vasu → த. அட்டவசு.]
அட்டவத்தனாதி	அட்டவத்தனாதி aṭṭavattaṉāti, பெ. (n.) கடுகு; mustard (சா.அக.);.
அட்டவத்தி	அட்டவத்தி aṭṭavatti, பெ. (n.) நெருஞ்சி, யானைநெருஞ்சில்; a thorny plant, large caltrop pedalium murex (சா.அக.);.
அட்டவர்க்கம்	அட்டவர்க்கம் aṭṭavarkkam, பெ. (n.) அட்டவருக்கம் பார்க்க;see atta-varukkam (சா.அக.);. [Skt. astan + varga → த. அட்டவர்க்கம்.]

அட்டவருக்கம்	அட்டவருக்கம் aṭṭavarukkam, பெ. (n.) எண்வகை மருந்துச்சரக்கு; a group of eight drugs viz- 1. இந்துப்பு; rock-salt-Sodil chloridam. 2. ஓமம்; bishop's weed-Sison Ammi. 3. கருஞ்சீரகம்; black cumin-Negella sativa. 4. சீரகம்; cumin seed-Cuminum Cyminum. 5. சுக்கு; dry gingerzingiber officinales. 6. திப்பிலி; long pepper-Piper longum. 7. பெருங்காயம்; asafoetidaFeraula foetida. 8. மிளகு; pepper piper Nigram (சா.அக.);. த.வ. எண்சரக்கு. [Skt. astan + varga → த. அட்டவருக்கம்.]
அட்டவருக்கு	அட்டவருக்கு aṭṭavarukku, பெ. (n.) அட்டவருக்கம் பார்க்க;see atta-varukkam (சா.அக.);. [Skt asan + varga → த. அட்டவருக்கு.]
அட்டவிகாரம்	அட்டவிகாரம் aṭṭavikāram, பெ. (n.) மாந்தர்க்குண்டான எண்வகைத் தீய குணங்கள்; the eight kinds of bad qualities in man viz.:- 1. காமம்; lust. 2. உட்பகை (குரோதம்);; hatred. 3. பித்து; madness. 4. பொறாமை (மாற்சரியம்);; envy. 5. இவறன்மை (உலோபம்);; avarice. 6. பெரு வேட்கை (மோகம்);; sensuality. 7. விரைவு; severity. 8. இடும்பு; pride (சா.அக.);. த.வ. எண்குணக்கேடு. [Skt. astan + vi-kara → த. அட்டவிகாரம்.]
அட்டவித்தயேசுவரர்	அட்டவித்தயேசுவரர் aṭṭavittayēcuvarar, பெ. (n.) அயனந்தர், சூக்குமர், சிவோத்தமர், ஏகநேத்திரர், ஏகருத்திரர், திருமூர்த்தி, நீலகண்டர், சிகண்டி என எண்வகையராய் படைப்புத் தொழிலை இறைவனேவற்படி நடத்துவோர் (சி.சி.8, 2);; the eight agents who perform the passa-kiruttyam under the orders of išvara, viz., anandar, suksmar, sivottamar, eganelliram, tirimurtti nilakangdar, sikangdi. த.வ. எண்கருமம்

அட்டவிதபரீட்சை	அட்டவிதபரீட்சை aṭṭavidabarīṭcai, பெ. (n.) நோயாளியின் உடல் தொடுவுணர்வு அல்லது முகம், குரல், கண், மலம், சிறுநீர், நாநாடியாகிய எட்டனையும் தீர ஆய்வு செய்து நோயை அறிகை; diagnosis of a disease, by examining the state of udai sparisam or mugam, kural, kan, malam, muttiram, nanadi of a patient. த.வ. எண்வகை நோட்டம். [Skt. astan + vidha + parikasa → த. அட்டவிதபரீட்சை.]
அட்டவீரட்டம்	அட்டவீரட்டம் aṭṭavīraṭṭam, பெ. (n.) எட்டு வீரட்டாணப் பதிகள்; eight places celebrated as the scenes of Siva's exploits. [அட்ட(ம்); + வீரட்டம்.] Skt. astan → த. அட்ட(ம்);.] வீரம் + தானம் → வீரட்டானம் → Skt. vira-sthana.
அட்டவூறு	அட்டவூறு aṭṭavūṟu, பெ. (n.) சருச்சரை, சீர்மை, தண்மை, திண்மை, நொய்ம்மை, மென்மை, வன்மை, வெம்மை என எண்வகைப்பட்ட உணர்ச்சி (யாழ்.அக.);; the sensation to touch, of eight kinds, viz., saruccrai, sirmai, tanmai, tinai, noymmal, menmai, vanmai, vemmai. த.வ. எண்உணர்வு. [அட்ட(ம்); + ஊறு.] [Skt astan → த. அட்டம்.] உல் → உறு → ஊறு.
அட்டவெச்சம்	அட்டவெச்சம் aṭṭaveccam, பெ. (n.) உடம்பிற் காணப்படும் எட்டுவகையான குறைபாடுகள்; the eight kinds of defects found in the body viz. குருடு, செவிடு, ஊமை, பேடு, இருகை, இருகால் முடம்; blindness, deafness, dumbness, impotency, lameness, lacking of two hands and two legs (சா.அக.);. த.வ. எண்குறை, எண் ஒச்சம். [அட்ட(ம்); + எச்சம்.] [Skt. astan → த. அட்ட(ம்);.] எஞ்சு → எச்சு → எச்சம்.
அட்டவெற்றி	அட்டவெற்றி aṭṭaveṟṟi, பெ. (n.) வெட்சி, கரந்தை, வஞ்சி, காஞ்சி, நொச்சி, உழிஞை, தும்பை, வாகை என வெற்றியைத் தரும் எட்டுவகைப் போர்கள் (யாழ்.அக.);; the eight kinds of fight leading to victory vetci, karandai, vanji, kanji, nocci, ulinai, tumbai, vagai. த.வ. எண்வகைப் போர். [அட்ட(ம்); + வெற்றி.] [Skt. astan → த. அட்டம்.] வெல் → வெற்றி.

அட்டன்	அட்டன் aṭṭaṉ, பெ. (n.) எண் வடிவமான சிவபெருமான் (தேவா. 855, 8.);; Sivan, as having atta-muttam q.v. த.வ. எண்வடிவன். [Skt astan → த. அட்டன்.]
அட்டனாதிப்பூடு	அட்டனாதிப்பூடு aṭṭaṉātippūṭu, பெ. (n.) பெருந்தும்மட்டி; a large variety of bitter apple cucumis colocynthis (சா.அக.);.
அட்டாங்கசங்கிரகம்	அட்டாங்கசங்கிரகம் aṭṭāṅgasaṅgiragam, பெ. (n.) இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் 'வாக்படாச்சாரி' எழுதிய ஓர் ஆயுள் வேதநூல்; a work on medicine written about 2000 years ago by Vakbhatachary, an authority on ayurveda (சா.அக.);. [Skt. astanga + sangraha → த. அட்டாங்க சங்கிரகம்.]
அட்டாங்கம்	அட்டாங்கம் aṭṭāṅgam, பெ. (n.) உடம்பிலுள்ள எண் வகை உறுப்புகள்:- the eight members of the body. viz- தலை, ஒன்று; one head. கை, இரண்டு; two hands. கால், இரண்டு; two legs. செவி, இரண்டு; two ears. மார்பு அல்லது மெய், ஒன்று; chest or the trunk (சா.அக.);. த.வ. எண்ணுறுப்பு. [Skt. astanga → த. அட்டாங்கம்.]
அட்டாங்கநமக்காரம்	அட்டாங்கநமக்காரம் aṭṭāṅganamakkāram, பெ. (n.) இருகால், இருகை, இருதோள், மார்பு, நெற்றி என்ற எட்டுஉறுப்புகள்; the eight limbs of the body, viz., feet, hands, shoulders, breast and forehead. த.வ. எண்ணுறுப்பு தொழுகை. [Skt.astanga + namaskara → த. அட்டாங்க நமக்காரம்.]
அட்டாங்கயோகம்	அட்டாங்கயோகம் aṭṭāṅgayōkam, பெ. (n.) மூச்சுக்கட்டுப்பாடு (பிராணயம்); இயமம், நெறி(நியமம்);, இருக்கை (ஆசனம்);, புலனடக்கம் (பிரத்தியாகாரம்);, ஊழ்கம் (தியானம்);, நினைவொருமை (தாரணை);, அமைதி (சமாதி); ஆகிய எட்டு ஒகப் பயிற்சி நிலைகள்; the eight told yoga precises consisting of the restraint of the appeties, religious observances, position or porture of the body, breathing in a particular way, restraining the senses, silent meditation, fixing the mind on a member of the body, silen contemplative worship. த.வ. எண்வகை ஓகம். [அட்டாங்க + ஒகம்.] [Skt. astanga → த. அட்டாங்கம்,ஹ

அட்டாசிக்காய்	அட்டாசிக்காய் aṭṭācikkāy, பெ. (n.) சிறு தும்மட்டிக்காய்; a Small species of bryonia, bitter apple, Cucumis colocynthus (சா.அக.);.
அட்டாட்சரவாசி	அட்டாட்சரவாசி aṭṭāṭcaravāci, பெ. (n.) 1. எட்டு வகை அக்கர நோய்களைக் (ரோகங்களைக்); குணப்படுத்துவது; that which cures the eight kinds of aphasiac. 2. ஆடாதோடை; a small shrub, winter Cherry, adathoda vasica (சா.அக.);. [Skt asta-aksara + vasin → த. அட்டாட்சவாசி.]
அட்டாதசகணம்	அட்டாதசகணம் aṭṭātasagaṇam, பெ. (n.) பதினென் கணம்; the eighteen classes of celestial hosts. [அட்டாதச + கணம்.] [Skt. astadasan → த. அட்டாதசம்.] குள் → கண → கணம் → Skt. gana.

அட்டாதசகுணம்	அட்டாதசகுணம் aṭṭātasaguṇam, பெ. (n.) உடம்பிற்குரிய பதினெண் குணங்கள்; the eigteen qualities attributed to the human system viz. 1. வியப்பு; surprise. 2. இன்பம்; pleasure. 3. உவகை; delight. 4. உறக்கம்; sleep. 5. துன்பம்; grief. 6. கையறவு; helplessess. 7. நரை; greyness. 8. நினைப்பு; thought. 9. நீர் வேட்டடல்; thirst. 10. நோய்; disease. 11. பசி; hunger. 12. அச்சம்; fear. 13. பிறப்பு; birth. 14. கொள்கை, நெளி; self conceit. 15. சாவு; death. 16. வியர்த்தல்; perspiration. 17. வெகுளி; anger. 18. வேண்டல்; desire or avarice (சா.அக.);. த.வ. பதினெண்குணம். [அட்டாதச + குணம்.] [Skt. astadasan → த. அட்டாதசம்.] கொள் → கொணம் → குணம் → Skt. guna.
அட்டாதசம்	அட்டாதசம் aṭṭātasam, பெ. (n.) பதினெட்டு; eighten (சா.அக.);. [Skt. astadasan → த. அட்டாதசம்.]

அட்டாதசமூலம்	அட்டாதசமூலம் aṭṭātasamūlam, பெ. (n.) பதினெட்டு வகை மூலிகை; the eighteen kinds of medicinal plants viz. 1. எருக்கு; giant swallow wort Calotropis gigantea. 2. கண்டங்கத்திரி; yellow berried night shade, Solanum zanthocarpam. 3. கரந்தை; sweet basil, Olimum Basilicum, 4. கறிமுள்ளி; black thorny shrub Solanum indicam. 5. குமிழ்; a thorny shrub, Gmelina arborea. 6. கொடிவேலி; lead wort, Plumbago-Zeylanica. 7. சங்கங்குப்பி; a shrub, Valkameriainermis. 8. சிற்றாமல்லி; small jasmina, Jasminam fragrans. 9. தழுதாழை; a plant, cleodendron phlomoides. 10. தூதுளை; a thorny plant, Solanum trilobatam. 11. நன்னாரி; Indian sarasaparilla Hemidesmus indicas. 12. நொச்சி; wilo-leaves Justicia vitex negando. 13. பாதிரி; trumpet flower tree Bignomia chelonoides. 14. பேராமல்லி; large jasmine, Jasminam undulatam. 15. மாலிங்கம்; a tree, garlic pear, Crataeve Roxbarghil. 16. முருங்கை; dramstick tree, Anoma moringa. 17. வில்வம்; tree, Crataeva marmelos alias Feronia pelucida. 18. வேர்க்கொம்பு; dried ginger, Zingiber officinale (சா.அக.);. த.வ. பதினெண்மூலிகை. [அட்டாதசம் + மூலம்.] [Skt. astadasan → த. அட்டாதசம்.]
அட்டாதுட்டம்	அட்டாதுட்டம் aṭṭātuṭṭam, பெ. (n.) அட்டாதுட்டி (வின்.); பார்க்க;see attatutti. தெ. அட்டாதிட்டமு.

அட்டாபாதம்	அட்டாபாதம் aṭṭāpātam, பெ. (n.) 1 எட்டுக் கால் பூச்சி; eight legged insect. 2. சிலந்திப் பூச்சி; spider. 3. பொன்; gold. 4. சரபப் புள்; a fabulous eight legged bird supposed to have the faculty of attacking a lion (சா.அக);.);. த.வ. எண்காலி. [அட்டா + பாதம்.] [Skt. astan → த. அட்டா.] பதி → பதம் → பாதம் → Skt. påda.
அட்டாமுகம்	அட்டாமுகம் aṭṭāmugam, பெ. (n.) 1. இகழ்ச்சி, கவலை, ஐயம் இவற்றாற் கோணிய முகம்; face turned aside in contempt, distraction or perplexity. 2. சுளித்தமுகம்; wry face. த.வ. கோணல்முகம். [அட்டா + முகம்.] [Skt. asta → த. அட்டா.] முகம் → Skt. mukha.
அட்டாவதானம்	அட்டாவதானம் aṭṭāvatāṉam, பெ. (n.) ஒரே நேரத்தில் எண்வகை வினைகளில் நினைவு செலுத்துகை; art of attending to eight matters at a time. "அட்டாவதானமுந் தொல்காப்பியமு மகப்பொருளும்" (தனிப்பா. 1, 223, 13.);. த.வ. எண்நினைவாற்றல், கண்கவனகம். [Skt. astan + avadhana → த. அட்டாவதானம்.]
அட்டாவதானி	அட்டாவதானி aṭṭāvatāṉi, பெ. (n.) ஒரே நேரத்தில் எட்டு வினைகளில் நினைவு செலுத்துபவர்; one skilled in the art of attending to eight matters at the time. "அட்டாவதானி சொக்கன்" (தஞ்சைவா. உரைச்சிறப்.);. த.வ. எண்கவனகர். [Skt. astan + avadhanin → த. அட்டாவதானி.]
அட்டிகதாகம்	அட்டிகதாகம் aṭṭigatāgam, பெ. (n.) அதிமதுரம் பார்க்க;see adi-maduram. (சா.அக.);
அட்டிகாலா	அட்டிகாலா aṭṭikālā, பெ. (n.) அட்டிகதாகம் பார்க்க;see attiga-dagam (சா.அக.);.

அட்டிதாமதம்	அட்டிதாமதம் aṭṭidāmadam, பெ. (n.) சிறுசீரகம்; cumin seed, Cuminum cyminum (சா.அக.);.
அட்டிமதுசாரம்	அட்டிமதுசாரம் aṭṭimaducāram, பெ. (n.) 1. அதிமதுரம்; liauorice a gulecrirrhiza glabra. 2. நாட்டு அதிமதுரம் அல்லது குன்றி வேர்; Indian liquorice root, Abrus precatorius (சா.அக.);. [Skt. yasi-madhukā → த. அட்டிமது.]
அட்டிமதுரம்	அட்டிமதுரம் aṭṭimaduram, பெ. (n.) பூடுவகை (பு.வெ. 12, உரை.);; liquorice-plant. த.வ. அதிமதுரம். [Skt. yasti-madhukå → த. அட்டிமதுரம்.]
அட்டிமதுரி	அட்டிமதுரி aṭṭimaduri, பெ. (n.) அட்டிமதுசாரம் பார்க்க;see atti-madušāram (சா.அக.);. [Skt. yasti + madhuka → த. அட்டிமதுரி.]
அட்டிமாமதி	அட்டிமாமதி aṭṭimāmadi, பெ. (n.) கரு நொச்சி; a black species of purification plant, Justicia gendarussa (சா.அக.);.
அட்டியம்	அட்டியம் aṭṭiyam, பெ. (n.) அதிமதுரம் பார்க்க;see adi-maduram (சா.அக.);. [Skt. yasti → த. அட்டியம்.]
அட்டியோசம்	அட்டியோசம் aṭṭiyōcam, பெ. (n.) அரப்பொடி; iron filings (சா.அக.);.
அட்டிரபாணிதம்	அட்டிரபாணிதம் aṭṭirapāṇidam, பெ. (n.) சிவப்புப் புளியம் பிரண்டை; a red species of sour wild vine, Vitis setosa (சா.அக.);.
அட்டிரம்	அட்டிரம் aṭṭiram, பெ. (n.) இலுப்பை; long leaved bassia, Bassia longifolia (சா.அக.);.

அட்டிலம்	அட்டிலம் aṭṭilam, பெ. (n.) வீக்கம்; swelling (சா.அக.);. [Skt. asta → த. அட்டிலம்.]
அட்டிலாரோகம்	அட்டிலாரோகம் aṭṭilārōkam, பெ. (n.) அட்டிலாவாதம் பார்க்க;see attila-vādam (சா.அக.);. [Skt. asta + roga → த. அட்டிலாரோகம்.]
அட்டிலாவாதம்	அட்டிலாவாதம் aṭṭilāvātam, பெ. (n.) தொப்புளின் கீழாகச் சிறுநீர்ப்பை, எருவாய்க்கிடையே காற்று தங்கி, அதிகரித்துச் சிறுகல்லைப் போல் சுமையாகவும், கெட்டியாகவுமுள்ள கட்டியை எழுப்பும் வளிநோய்; a disease in which the deranged and aggravated bodily vayu incarcerated or lodged in the region between the bladder and the anus, develops a thick lumpy tumour like a pebble, which is hard and non shifting in its character (சா.அக.);. த.வ. வளிநோய்க்கட்டி. [Skt. asti + vata → த. அட்டிலாவாதம்.]
அட்டீலிகம்	அட்டீலிகம் aṭṭīligam, பெ. (n.) கல்; stone (சா.அக.);.
அட்டீலிகாரோகம்	அட்டீலிகாரோகம் aṭṭīlikārōkam, பெ. (n.) ஆண்குறியில் புண்ணை (விரணத்தை);ப் பிறப்பித்து, அதில் குழி விழுந்து கல்லைப்போல் கட்டியாக இருக்கும்படிச் செய்யும் ஒருவகைக் குய்யநோய்; a disease of the penis causing deep ulcers with hardened muscles all round it (சா.அக.);. த.வ. குய்யப்பிணி. [Skt. asti + roga → த. அட்டீலிகாரோகம்.]
அடஞ்சாதி-த்தல்	அடஞ்சாதி-த்தல் aḍañjātittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வன்மங்கொள்ளுதல்; to maintain a stubborn, unyielding spirit of opposition. [Skt. hatha + sad → த. அடஞ்சாதி.]
அடத்தி	அடத்தி aḍatti, பெ. (n.) 1. மொத்த வணிகம்; buying and selling in lots, wholesale. 2. வாசி (வின்.);; premium for ready money. 3. தரகு (இ.வ.);; Commission or agency business. [U. arhat → த. அடத்தி.]
அடத்திச்சீட்டு	அடத்திச்சீட்டு aḍatticcīḍḍu, பெ. (n.) ஒரு செட்டியார் மற்றொரு செட்டிக்கு இவ்வளவு தொகைவரை கொடுக்கலா மென்று எழுதிக் கொடுக்குஞ்சீட்டு (இ.வ.);; note given by one Chetti to another, showing the amount within which to draw upon him for funds in trading. [அடத்தி + சீட்டு.] [U. arhat → த. அடத்தி.]

அடதாளம்	அடதாளம் aḍatāḷam, பெ. (n.) தாளவகை (பரத. தாள. 23.);; [அட(ம்); + தாளம்.] [Skt. ata → த. அடம்.] தாள் → தாளம் → Skt. tala.
அடந்தாளம்	அடந்தாளம் aḍandāḷam, பெ. (n.) தாளவகை (வின்.);;
அடயோகம்	அடயோகம் aḍayōkam, பெ. (n.) ஒக வகை; kind of yoga involving several disciplinary exercises of a taxing nature. "அடயோகத்தினால் வினை தொலைத்து" (திருக்காளத். பு. 18, 5.);. [அட + யோகம்.] [Skt. hatha → த. அடம்.] ஓகம் → Skt. yôga.
அடவாதி	அடவாதி aḍavāti, பெ. (n.) 1. பிடிவாதக்காரன்; obstinate person. 2. தீராப்பகையுள்ளவன்; revengeful person. [Skt. hatha-vadin → த. அடவாதி.]
அடாணா	அடாணா aṭāṇā, பெ. (n.) ஒரு பண்; [U. adhana → த. அடாணா.]
அடாத்தியம்	அடாத்தியம் aṭāttiyam, பெ. (n.) முறைகேடு (வின்.);; impropriety, injustice. [Skt. hathat → த. அடாத்தியம்.]
அடாத்து	அடாத்து aṭāttu, பெ. (n.) 1. வலக்காரம் (வின்.);; violence, force. 2. அவமதி (வின்.);; insult, provocation. 3. வழியின்மை (இ.வ.);; unjustifiableness. [Skt. hathat → த. அடாத்து.]
அடாலத்து	அடாலத்து aṭālattu, பெ. (n.) முறைமன்றம் (P.N.);; court of justice. த.வ. நயன்மன்றம். [U. adalat → த. அடாலத்து.]

அடாற்காரம்	அடாற்காரம் aṭāṟkāram, பெ. (n.) வலக்காரம்; that which is done by force, by violence. "அடாற்காரத்தா லரிதாகப் பயிலுதலின்" (திருக்காளத். பு. 18, 10.);. த.வ. வல்லந்தம். [Skt. hathatkara → த. அடாற்காரம்.]
அடித்திவியாபாரம்	அடித்திவியாபாரம் aḍittiviyāpāram, பெ. (n.) மொத்த வணிகம் (C.G.);; wholesale dealings. [U. arhat + skt. vyapara → த. அடித்தி வியாபாரம்.]
அண்டக்கமர்	அண்டக்கமர் aṇṭakkamar, பெ. (n.) மண்டையோட்டின் பிளப்பு; fissure of the skull-cranial fissure (சா.அக.);. த.வ. மண்டைப்பிளப்பு. [அண்டம் + கமர்.] [Skt. anda → த. அண்ட.] கவல் → கவர் → கமர்.
அண்டக்கல்	அண்டக்கல் aṇṭakkal, பெ. (n.) 1. அண்டக்கல் எனப்படும் சிறு சுண்ணாம்புக் கற்கள்; an extensive group of secondary limestones composed of rounded paricles like the eggs of reptilesoolite. They are generally found 3 feet below the Soil of fuller's earth between the months of September and November. 2. சிற்றண்டம், பேரண்டம், நடுவண்டம், ஆணைக்கல், காரசாரக்கல், நடுமையக் கல்லெனப் பல வகையாய் குறியீட்டில் சொல்லப்படும் மண்ணில் உண்டாகும் ஒரு நஞ்சுக்கல்; a speices of limestone composed of globules clustered together and found underneath the calcareous soil. It is known by several technical names as mentioned above (சா.அக.);. [அண்ட(ம்); + கல்.]
அண்டக்கல்லுற்பத்தி	அண்டக்கல்லுற்பத்தி aṇṭakkalluṟpatti, பெ. (n.) சிறு சுண்ணாம்புக் கற்களின் பிறப்பு; the production of the secondary limestones in nature or by a natural process - of life formation (சா.அக.);. [அண்டம் + கல் + உற்பத்தி.] [Skt. anda → த. அண்டம். Skt. ut-patti → த. உற்பத்தி.]
அண்டக்கழலை	அண்டக்கழலை aṇṭakkaḻlai, பெ. (n.) 1 விதைப்பகுதியில் வரும் ஒருவகைக் கழலைக் கட்டி; a tumour of the testicle-orchidoncus. 2. தலை மண்டையில் வரும் ஒரு கழலைக் கட்டி; a circumscribed edema of the scalp associated with inflammation of bone or marrow of the skull bones-puffy tumour. 3. பிடுக்கில் உண்டாகும், ஒரு வகைக் கொழுப்புக் கழலை; a sebaceous orgreasy cyst of the scrotum, atheroma of the scrotum scrotum-lapillosum, c.f. Liparocele (a fatty scrotal tumour); (சா.அக.);. த.வ. கழலைக்கட்டி. [அண்டம் + கழலை.] [Skt. anda → த. அண்ட(ம்);.]

அண்டகடம்	அண்டகடம் aṇḍagaḍam, பெ. (n.) அண்ட கடாகம் (கந்தபு.அண்ட.18); பார்க்க;see angdaḱadagam. [அண்டம் + கடம்.] [Skt. anda → த. அண்டம்.] கடு → கடம். கடு = கடுமையான ஒடு. அம் - பருமை (அகற்சி); குறித்த சொல்லாக்க ஈறு.
அண்டகடாகம்	அண்டகடாகம் aṇṭagaṭāgam, பெ. (n.) உலக உருண்டையின் மேல் ஓடு (திருவிளை. தீர்த்த. 9.);; imaginary shell which surrounds the universe. த.வ. நிலமேலோடு, கோளகம். [அண்டம் + கடாகம்.] [Skt. anda → த. அண்டம்.]
அண்டகபாலம்	அண்டகபாலம் aṇṭagapālam, பெ. (n.) அண்டகடாகம் (தேவா. 246, 2); பார்க்க;see andaḱadagm. [அண்ட(ம்); + கபாலம்.] [Skt. anda → த. அண்டம்.] கன்னப்புலம் → கப்பளம் → கப்பாளம் → Skt. kapalam.
அண்டகமேனி	அண்டகமேனி aṇṭagamēṉi, பெ. (n.) அண்டகம் பார்க்க;see andagam (சா.அக.);.
அண்டகலை	அண்டகலை aṇṭagalai, பெ. (n.) நிலவின் கலை; a current of prana or vital breath operating in the left nostril (சா.அக.);. த.வ. இடைகலை. [அண்ட(ம்); + கலை.] [Skt. anda → த. அண்டம்.] கல் → கலை (வ.வ. 110); இச்சொற்கு வடமொழியில் மூலமில்லை.
அண்டக்கற்பம்	அண்டக்கற்பம் aṇṭakkaṟpam, பெ. (n.) கல்லுப்பில் இருபது நாள் வைத்தெடுத்து, பின் அவித்த கருங்கோழி முட்டைகள்; the eggs of black fowls kept within a heap of rock-salt for 20 days and then taken out and boiled (சா,அக.);. [அண்ட(ம்); + கற்பம்.] [Skt. anda → த. அண்டம்.] கரு → கருப்பம் → Skt. கற்பம்.

அண்டக்குகை	அண்டக்குகை aṇṭaggugai, பெ. (n.) மருந்தினைப் புகட்டிக் குகையைப் போல் பயன்படுத்திப் புடம் போட உதவும் கோழி முட்டையின் உட்கரு நீங்கிய ஒடு; the empty egg or shell of a black fowl used as Crucible for preparing medicines (சா.அக.);. [அண்டம் + குகை.] [Skt. anda → த. அண்டம்.] குழி → குழை → குகை. அண்டகூடம் உலகக்கோளகை; globe of the universe. "அண்ட கூடமுஞ் சாம்பரா யொழியும்" (கம்பரா. அகலிகை. 14.);. [அண்டம் + கூடம்.] [Skt. anda → த. அண்டம்.] கூடு → கூடம்
அண்டக்கெவுனம்	அண்டக்கெவுனம் aṇṭakkevuṉam, பெ. (n.) காட்டுப்பருத்தி; golden silk cotton, Cochlospermum gossypium (சா.அக.);. [P]
அண்டக்கேசரி	அண்டக்கேசரி aṇṭakācari, பெ. (n.) சாம்பலுப்பு (சத்தியுப்பு);; salt obtaine by burning beared grass.
அண்டகை	அண்டகை1 aṇṭagai, பெ. (n.) அப்பவருக்கம் (சூடா.);; kind of cake. தெ. அட் ட்ரிக. அண்டகை2 aṇṭagai, பெ. (n.) 1. விதைக் கொட்டை; the bag containing the testicles-scretum. 2. பழம்; fruit. 3. பழத் தோல்; the outer skin of a fruit. 4. சினைப்பை; ovary. (In Botany); a case enclosing the ovules or young seeds, to develop later on into pulpy fruit (சா.அக.); [Skt. andaka → த. அண்டகை.]

அண்டக்கோசம்	அண்டக்கோசம்1 aṇṭakācam, பெ. (n.) 1. ஓடு (கந்தபு.அண்ட.);; imaginary shell which surrounds the universe. 2. விதைப்பை(இங்.வை.);; scrotum. [அண்டம் + கோசம்.] கோறம் → கோசம் → Skt. kosa. அண்டக்கோசம்2 aṇṭakācam, பெ. (n.) 1. விதையின் உறை; the outer covering of the testicles. 2. முட்டைக்கருவின் மேல்தோல்; the sac or membraneous bag which contains the yolk of an egg. 3. அண்டத்தின் மேல்தோல், விதை மற்றும் அதைச்சேர்ந்த உறுப்புகளடங்கிய பை; the pouch which contains the testicles and their accessory organs-scrotum (சா.அக.);. [அண்டம் + கோசம்.] [Skt. anda → த. அண்டம்.] கோறம் → கோயம் → கோசம் → Skt. kosa
அண்டக்கோசு	அண்டக்கோசு aṇṭakācu, பெ. (n.) முட்டைக் கோசு; a Culinary vegetable which has the leave in dense round head-cabbage (சா. அக.);. [P]
அண்டக்கோளகை	அண்டக்கோளகை aṇṭagāḷagai, பெ. (n.) உலகவுருண்டை (கந்தபு. அண்ட.65.);; globe of the universe. [அண்டம் + கோளகை.] [Skt. anda → த. அண்டம்.] கோள் → கோளகம் → கோளகை → Skt. golaka.
அண்டக்கோளம்	அண்டக்கோளம் aṇṭakāḷam, பெ. (n.) அண்டகோளகை (திருவிளை.நகர. 21.); பார்க்க: see andakolagai. [அண்டம் + கோளம்.] [Skt. anda → த. அண்டம்.] கொள் → கோள் → கோளம் → Skt. gola.
அண்டச்சத்து	அண்டச்சத்து aṇṭaccattu, பெ. (n.) மண்டையோட்டினின்று உருவாக்கும் ஊட்டம்; essence prepared from the human skull (சா.அக.);. [அண்டம் + சத்து.] [Skt. anda → த. அண்டம்.] சங் → சண் → சத்து.

அண்டச்சுண்ணம்	அண்டச்சுண்ணம் aṇṭaccuṇṇam, பெ. (n.) 1. ஊதை (வாதம்);, பித்தம், மருத்துவம், ஒகம் அறிவு (ஞானம்); முதலியவற்றிற்கு அடிப்படையான முப்பூச்சுண்ணம், அதாவது மூன்று வகையுப்புகளினாலான சுண்ண மருந்து; traid salt i.e., the union of three kinds of salts. This is considered highly useful in alchemy, medicine, yoga and gnana (spiritual wisdom); elixir vitae. 2. மருத்துவத்திற்குப் பயன்படுவதும், மண்டையோட்டினைப் பயன்படுத்தி உருவாக்கப்படுவதுமான சுண்ண மருந்து; a cakium compound prepared from the human skull. It is used in medicine (சா.அக.); [அண்டம் + சுண்ணம்.] [Skt. anda → த. அண்டம்.]
அண்டச்சுவர்	அண்டச்சுவர் aṇṭaccuvar, பெ. (n.) உலகவுருண்டையின் புறத்தோற்றம் (பிங்.);; shell of the universe, as a Wall. [Skt. anda → அண்டம்.] சுல் → சுவல் → சுவர்.
அண்டச்செந்தூரம்	அண்டச்செந்தூரம் aṇṭaccendūram, பெ. (n.) 1. கோழிமுட்டை ஒட்டைக் கொண்டு செய்யும் செந்தூரம்; a red powder prepared out of the shells of a fowl's egg. 2. அடை காத்த கோழிமுட்டையோட்டை மற்றச் சரக்குகளுடன் சேர்த்துச் செய்யும் சிவப்பு மருந்து; a red oxide prepared by the calcination of egg-shells mixed with other drugs. 3. கோழிமுட்டைக் குடுக்கைக்குள் வைத்து உருவாக்கும் மருந்து; any red oxide obtained by calcining the drug in question enclosed in a fowl's egg shell. 4. மண்டையோட்டில் வைத்து உருவாக்கும் செந்தூரம்; a red medicinal powder obtained by the calcination of drugs hermetically scaled in the human skull (சா.அக.);. [அண்டம் + செந்துரம்.]
அண்டச்சோர்வு	அண்டச்சோர்வு aṇṭaccōrvu, பெ. (n.) விதைத்தளர்ச்சி; atony or laxness of the testiles, Orchidatonia (சா.அக.);. [அண்டம் + சோர்வு.] [Skt. anda → த. அண்டம்.] சோர் → சோர்வு.

அண்டசம்	அண்டசம்1 aṇṭasam, பெ. (n.) முட்டையிற் பிறப்பன (சி.சி. 2, 89);; oviparous animals, one of four uyir-t-tonram, q.v. [Skt. anda-ja → த. அண்டசம்.] அண்டசம்2 aṇṭasam, பெ. (n.) 1. பறவை (அக.நி.);; bird. 2. ஒந்தி; chameleon. 3. பாம்பு முதலியன; snake and other aquatics. 4. மீன் முதலான நீர்வாழ் உயிரிகள்; fish and other aquatics. 5. சங்கு (உரி.நி.);; Conch. 6. ஆமை (அக.நி.);; tortoise. [Skt. anda-ja → த. அண்டசம்.]
அண்டசராசரம்	அண்டசராசரம் aṇṭasarāsaram, பெ. (n.) இயலுலகம் முழுமையும்; universe cosmos. [Skt. anda + cara + a-cara → த. அண்டசராசரம்.]
அண்டச்சவ்வு	அண்டச்சவ்வு aṇṭaccavvu, பெ. (n.) 1. மயிர் மண்டிய இறைச்சி; the scalp usually covered with hair, hairy scalp. 2. தலைக்கறி; the outer covering of the head scalp (சா.அக);. [அண்டம் + சவ்வு.] [Skt. anda → த. அண்டம்.] சவ் → சவ்வு.
அண்டச்சவுக்காரம்	அண்டச்சவுக்காரம் aṇṭaccavukkāram, பெ. (n.) காக்கை, வெண்கோழி, புறா, கழுகு ஆகியவற்றின் முட்டைகளில் வகைக்கு ஐந்தெடுத்து, அவற்றுடன் செயநீர், கல்லுப்பு ஐந்து சுண்ணம் முதலியவற்றைச் சேர்த்து இடித்துச் சித்தர்கள் செய்யும், தாழ்ந்த வகை மாழைகளைப் பொன்னாக மாற்றும்; ஒரு குளிகை; a pill used in alchemy. It is prepared by siddhars by a peculiar process known to themselves. The following are the ingredients:- 1. one egg taken from each of the five birds, viz, crow, white fowl, pigeon and eagle. 2. the well known fluid called jayancer. 3. the five calcium compounds contemplated in the Tamil medicine. 4. the crystallised salt collected from the beds of precipitated salt found at the bottom of the sea (சா.அக.);. [அண்டம் + சவுக்காரம்.]
அண்டச்சாரணை	அண்டச்சாரணை aṇṭaccāraṇai, பெ. (n.) இதளியக் குளிகைக்குச் சாரணை தீர்ப்பதற்காகப் பயன்படுத்தும் முடியண்ட படருப்பு; a peculiar salt extracted from the human skull and used for animating mercurial pills (சா.அக.);. [அண்டம் + சாரணை.] [Skt. anda → த. அண்டம்.]

அண்டசிதம்	அண்டசிதம் aṇṭasidam, பெ. (n.) முட்டையின் வெண்கருவைப் போல் உடம்பிலிருக்கும் ஒருவகை ஊட்டம்; a substance of definite chemical composition resembling the white of an egg, found in the body, Albuminoid, protein (சா.அக.);. [Skt. anda + sita → த. அண்டசிதம்.]
அண்டசிறுநீர்	அண்டசிறுநீர் aṇṭasiṟunīr, பெ. (n.) சிறுநீர்ப் பையில் தங்கி நிற்கும் சிறுநீர்; the urine stored up in the bladder before it is discharged (சா.அக.);. [அண்டம் + சிறுநீர்.] [Skt. anda → த. அண்டம்.] சில் → சிறு + நீர்.
அண்டசு	அண்டசு aṇṭasu, பெ. (n.) முட்டைவயிற் பிறப்பு; uviparous (சா.அக.);. [Skt. andaja → த. அண்டசு.]
அண்டசூலை	அண்டசூலை aṇṭacūlai, பெ. (n.) வளிமிகுதியி (வாதத்தி);னால் விதையின் நரம்புகள் தாக்குண்டு குத்தல் மற்றும் வலியுண்டக்கும், ஒரு வகைச் சூலைநோய்; a neuralgic pain of severe dearting and throbbing character experienced in the testicle, Orcheoneuralgia (சா.அக.);. [அண்டம் + சூலை.] [Skt. anda → த. அண்டம்.] சூல் → சூலை.
அண்டசெயநீர்	அண்டசெயநீர் aṇṭaseyanīr, பெ. (n.) 1. கோழிமுட்டையில் இருந்து உருவாக்கும் ஒரு வகைச் செயநீர்; a peculair liquid prepared from the fowl's egg which is mixed up with the required ingredients and kept exposed in the night-dew. 2. தலைச்சன் பிள்ளைத் தலையைக் கொண்டு உருவாக்கும் ஒரு வகைச் செயநீர்; a liquid preparation obtained from the head of the first-born child after its death (சா.அக.);. [அண்டம் + செயநீர்.] [Skt. anda → த. அண்டம்.]
அண்டசை	அண்டசை aṇṭasai, பெ. (n.) நறுமணப்பொருள் (கத்தூரி); (பரி.அக.);; musk. [Skt. anda-ja → த. அண்டசை.]
அண்டசோதி	அண்டசோதி aṇṭacōti, பெ. (n.) சோதி மரம்; a luminous tree said to be found on the top of hills, and is believed to contain phosphoroas (சா.அக.);. [Skt anda + jyotis → த. அண்டசோதி.]

அண்டத்தாங்கம்	அண்டத்தாங்கம் aṇṭattāṅgam, பெ. (n.) பெருங்குறிஞ்சா; a plant scammony swallow wort, secamore emetica (சா.அக.);.
அண்டத்தாசி	அண்டத்தாசி aṇṭattāci, பெ. (n.) கண்டங்கத்திரி; prickly brinjal, Solanum xanthocarpum (சா.அக.);.
அண்டத்தாபிதம்	அண்டத்தாபிதம் aṇṭaddāpidam, பெ. (n.) 1. விதையில் ஏற்படும் அழற்சி; inflammation of the testicles orchitis. 2. பிடுக்கின் விதைப் பையில் ஏற்படும் அழற்சி; inflammation of the scrotum-scrotitis (சா.அக.);. த.வ. விதைவீக்கம். [Skt. anda + tapita → அண்டதாபிதம்.] அண்டத்தைமயினமாக்கி நாணற்புல்; nanal grass, Saccharaт spontaпешт (சா.அக.);.
அண்டத்தைலம்	அண்டத்தைலம் aṇṭattailam, பெ. (n.) கோழிமுட்டை எண்ணெய்; medicinal oil extracted from hen's eggs. த.வ. முட்டை நெய்மம். [அண்டம் + தைலம்.] [Skt. anda-taila → த. அண்டத்தைலம்.]
அண்டத்தோடு	அண்டத்தோடு aṇṭattōṭu, பெ. (n.) 1. முட்டையோடு; the shell of an egg. 2. மண்டையோடு; the skull of an animal, particularly human skull (சா.அக.);. [அண்டத்து + ஒடு.] [Skt. anda → த. அண்டம்.] 'அத்து' சாரியை.
அண்டத்தோல்	அண்டத்தோல் aṇṭattōl, பெ. (n.) 1. முட்டையோடு; incorrectly but ususally referring to an egg-shell. 2. முட்டை யோட்டின் உட் பக்கத்துச் சவ்வு; the membraneous lining inside the shell of an egg, egg envelope. 3. மண்டையின் தோல்; the skin covering the head, scalo. 4. விதைப் பையின் மேல்தோல்; the skin of the scrotam. 5. முட்டையினுட்கருவின் சவ்வுப்பை; the membraneous bag which contains the yolk of an egg, yolk bag (சா.அக.);. [அண்டம் + தோல்.] [Skt. anda → த. அண்டம்.]

அண்டநீர்	அண்டநீர் aṇṭanīr, பெ. (n.) 1. முட்டையின் வெண்கருவினின்று உருவாக்கும் நீர்; a liquid prepared from the white of the egg. 2. நீராகச் செய்த வெண்கரு; liquified or dissolved white of the egg. 3. அண்ட செயநீர்;see anda-šeya-nir. 4. பிடுக்கில் சேர்ந்த நீர்; the fluid collected in the Scrotum, as in hydrocele. 5. நிலத்தினின்று வரும் ஊற்று நீர்; Water flowing out from the earth, spring water, opposed to rain water from the sky (சா.அக.);. [அண்டம் + நீர்.] [Skt. anda → த. அண்டம்.]
அண்டநோய்	அண்டநோய் aṇṭanōy, பெ. (n.) 1. தலைவலி; head-ache. 2. விதைவலி; pain in the testicles, Orchialgia. 3. வினா யூதை(விதை வாதம்);; hydrocele. 4. குடலண்டநோய்; hernia. 5. பொதுவாகப் பிடுக்கில் வரும் நோய்; any disease of the testicle or the scrotum (சா.அக.);. [அண்டம் + நோய்.] [Skt. anda → த. அண்டம்.]
அண்டப்பரப்பு	அண்டப்பரப்பு aṇṭapparappu, பெ. (n.) ; expanse of the universe. "மாதிக் கொ டண்டப்பரப்பெலாம்" (தாயு.மௌன.3.);. [அண்டம் + பரப்பு.] [Skt. anda → த. அண்டம்.]
அண்டப்பவுத்திரம்	அண்டப்பவுத்திரம் aṇṭappavuttiram, பெ. (n.) பிடுக்கில் உண்டாக்கும் ஓர் அரிதான குறிக்கட்டி நோய்; a chronic form of fistula in the scrotum, Scrotal fistula (சா.அக.);. [Skt. anda+bhagam-dara → த. அண்டப்பவுத்திரம்.]
அண்டப்பாத்திரம்	அண்டப்பாத்திரம் aṇṭappāttiram, பெ. (n.) மண்டையோட்டினால் செய்த ஓர் ஏனம்; a vessel made out of the human skull for holding liquids and solid substances (சா.அக.);. [Skt. anda + patra → த. அண்டப்பாத்திரம்.]
அண்டப்பித்தி	அண்டப்பித்தி aṇṭappitti, பெ. (n.) உலகக் கோளத்தின் மேலோடு; the vault of the heavens, as the shell of the universe imagined to be in the form of an egg. த.வ. புடவிச்சுவர். [Skt. anda + bhitti → த. அண்டப்பித்தி.]

அண்டப்பிளவு	அண்டப்பிளவு aṇṭappiḷavu, பெ. (n.) 1 மண்டையோட்டின் பிளப்பு அல்லது வெடிப்பு; a fissure of the skull-cranial fissure. 2. மூளைப்பகுதியின் இடையேயுள்ள இடைவெளி; the fissure separating the two hemi-spheres of the brain, intercerebral fissure of longitudinal fissure. 3. கருவில் ஏற்பட்ட முகத்தின் அருவெருப்பு; the two lowest facial fissures of the embryo, Mandibular fissures. 4. விதைப்பையின் விந்துத் தாரையுள் ஏற்படும் வெடிப்பு அல்லது குறிக்கட்டி; a fissure of fistuala opening into any of the seminal passages scrotal or spermatic fissure of fistura (சா.அக.);. [அண்டம் + பிளவு.] [Skt. anda → த. அண்டம்.]
அண்டப்புத்து	அண்டப்புத்து aṇṭapputtu, பெ. (n.) அண்டப்புற்று பார்க்க: see anda-p-purru. [அண்டம் + புற்று.] [Skt. anda → த. அண்டம்.] புல் → புற்று → புத்து.
அண்டப்புரட்டன்	அண்டப்புரட்டன் aṇṭappuraṭṭaṉ, பெ. (n.) பெரும்போக்கிலி; consummate rogue. த.வ. அடாவடிக்காரன். [அண்டம் + புரட்டன்.] [Skt. anda → த. புரட்டன். புரள் + புரட்டு → புரட்டன்.
அண்டப்புற்று	அண்டப்புற்று aṇṭappuṟṟu, பெ. (n.) பிடுக்கில் உண்டாகும் ஒர் (கிரந்திப் புற்றுநோய்ப் புண்);; cancer of the scrotum (சா.அக.);. [அண்டம் + புற்று.] [Skt. anda → த. அண்டம்.] புல் → புற்று.
அண்டப்பூடு	அண்டப்பூடு aṇṭappūṭu, பெ. (n.) முயல்; rabbit (சா.அக.);.
அண்டப்பூண்டு	அண்டப்பூண்டு aṇṭappūṇṭu, பெ. (n.) அண்டப்பூடு பார்க்க;see anda-p-pupu (சா,அக.);.

அண்டப்பேரொளி	அண்டப்பேரொளி aṇṭappēroḷi, பெ. (n.) தலையின் மூளை; the superior portion of the brain, occupying the whole upper cavity of the skull cerebrum (சா.அக.);. [அண்டம் + பேரொளி.] [Skt. anda → த. அண்டம்.] பேர் + ஒளி → பேரொளி.
அண்டப்பை	அண்டப்பை aṇṭappai, பெ. (n.) விதைத் தோல்; bag containing the testiclesscrotum (சா.அக.);. [அண்டம் + பை.] [Skt. anda → த. அண்டம்.] பொள் → பொய் (பய்); → பை.
அண்டப்பொகுட்டு	அண்டப்பொகுட்டு aṇṭappoguṭṭu, பெ. (n.) அண்டகூடம் பார்க்க;see anda-kudam. "பூதலப் பரப்பி னண்டப் பொகுட்டினுட் புறத்துள்" (கம்பரா.பிணிவீட்டு.113.);. [அண்டம் + பொகுட்டு.] [Skt. anda → த. அண்டம்.] பொக்கு → பொகுட்டு.
அண்டபகிரண்டம்	அண்டபகிரண்டம் aṇṭabagiraṇṭam, பெ. (n.) நிலவுருண்டையும் அதன் புறத்தவான உருண்டையும்; this world and the World beyond this sphere. " அண்டபகி ரண்டமும் மாயா விகாரமே" (தாயு. பரிபூ. 4.);. [Skt. anda + bahiranda → த. அண்டபகிரண்டம்.]
அண்டபவுத்திரம்	அண்டபவுத்திரம் aṇṭabavuttiram, பெ. (n.) விதைப்பையைச் சார்ந்த நோய்; scrotal fistula. [Skt. anda + bhagan-dara → த. அண்டபவுத்திரம்.]
அண்டபற்பம்	அண்டபற்பம் aṇṭabaṟbam, பெ. (n.) கோழி முட்டைக் கருவைக் கொண்டு செய்யும் மருந்து; calcination of medicinal drugs with eggs. [Skt. anda + bhasman → த. அண்டபற்பம்.]
அண்டபித்தி	அண்டபித்தி aṇṭabitti, பெ. (n.) அண்டப்பித்தி பார்க்க;see anda-p-pitti 'ஒரு திருவடிகளே அண்டபித்திக்கு மவ்வருகேபோய்" (திவ். திருநெடுந். 5, வ்யா.);. [அண்டம் + பித்தி.] [Skt. anda → த. அண்டம்.]

அண்டபேதி	அண்டபேதி aṇṭapēti, பெ. (n.) மாழைகளைப் பிரிக்கும் தன்மையுடைய மண்டை யோட்டினின்று செய்த, ஒரு கார மருந்து; a strong and powerful alkaline substance prepared from the human skull powdered and mixed with other ingredients (சா.அக.);. [Skt. anda + bhedin → த. அண்டபேதி.]
அண்டபேரண்டபட்சி	அண்டபேரண்டபட்சி aṇṭabēraṇṭabaṭci, பெ. (n.) 1. இருதலையுடைய பெரும் பறவை (இ.வ.);; a monster bird. 2. கழுகு (பாண்டடி);; eagle. த.வ. கண்டபேரண்டப் பறவை. [Skt. gandabherunda + paksin → த. அண்டபேரண்டபட்சி.]
அண்டம்	அண்டம்1 aṇṭam, பெ. (n.) 1. முட்டை (திவா.);; egg. 2. நிலம்; the earth. "நீர்கொண்ட வண்டத்தும்" (அரிச். பு. பாயி. 3);. 3. வானம் (திவா.);; sky, visible heavens. 4. புடவி (அஷ்டாதச. தத்வத்.2, 34.);; universe in the shape of an egg. 5. அண்ட விதை; testicle. "அண்டத்திலூறு செய்வனவால்" (திருவிளை. பரிநரி. 17.);. 6. விதை; seed, nut. "இல்லமுறு மண்டங்க ணூறுபலம்" (தைலவ. தைல.33.);. [Skt. anda → த. அண்டம்.] அண்டம்2 aṇṭam, பெ. (n.) 1. புழுகு சட்டம் (சம்.அக.); (Ms.);; sac of the civet cat. 2. மூளை (வை.மூ);; brain. 3. மண்டையோடு (யாழ்.அக.);; skull. [Skt. anda → த. அண்டம்.] அண்டம்3 aṇṭam, பெ. (n.) 1. வழலை; a universal solvent consisting chiefly of calcium compounds extracted by a secret process of calcination known to Sidhhars, Alcanest. 2. மான்மணத்தி (கத்துரி);ப்பை; the musk bag. 3. மதம்; semen virile. 4. [illegible]
அண்டமயிமை	அண்டமயிமை aṇṭamayimai, பெ. (n.) அண்டத்தைமயினமாக்கி பார்க்க;see andattai-mayinamakki (சா.அக.);.

அண்டமயினா	அண்டமயினா aṇṭamayiṉā, பெ. (n.) அண்டத்தைமயினமாக்கி பார்க்க;see andattai-mayinamakki (சா.அக.);.
அண்டமான்	அண்டமான் aṇṭamāṉ, பெ. (n.) ஒரு தீவு (H.J.);; Andaman islands in the eastern part of the Bay of Bengal. [Mal. agamitae → த. அண்டமான்.]
அண்டமுகடு	அண்டமுகடு1 aṇḍamugaḍu, பெ. (n.) புடவி (அண்ட); கடாகத்தினுச்சி; top of the imaginary shell that surrounds the universe. "அண்டமுகட்டுற நின்று சிரித்தனன்" (பாரத. கிருட். 202);. [அண்டம் + முகடு.] [Skt. anda → த. அண்டம்.] அண்டமுகடு2 aṇḍamugaḍu, பெ. (n.) மூதண்டம், நடு உச்சி; crown of the head. (சா.அக.); [அண்டம் + முகடு.] [Skt. anda → த. அண்டம்.]
அண்டமுடிமெழுகு	அண்டமுடிமெழுகு aṇḍamuḍimeḻugu, பெ. (n.) மூன்று மாதம் நிரம்பிய தலைச்சன் கருப்பிண்டத்தின் தலை மண்டையோட்டை இடித்து, அதனின்று செய்யப்படும் ஒரு வகை மெழுகு; a wax like preparation obtained by reducing the head of the first foetus three months old, in a woman into a pulp as per process laid down in Siddhar's science (சா.அக.);. [அண்ட + மூடி + மெழுகு.] [Skt. anda → த. அண்டம்.]
அண்டமுறுகல்	அண்டமுறுகல் aṇṭamuṟugal, பெ. (n.) மண்டையோட்டினின்று உருவாக்கும் தீ முறுகல் நஞ்சு; a poisonous substance extracted from bone ash by incineration of the skull-phosphorus (சா.அக.);.
அண்டமேபிண்டம்	அண்டமேபிண்டம் aṇṭamēpiṇṭam, பெ. (n.) அண்டத்திலுள்ளதே பிண்டத்திலுள்ளது என்னும் கொள்கை; what exists in nature, exists equally in a human being which is said to be a miniature of the world. The Hindu philosophic science recognise man as the microcosm possessing all the parts corresponding to the macrocosm or the solar system. This is the doctrine of macrocosm and microcosm. It was also traced to the oldest sacred books of the chinese and accepted by them (சா.அக.);. [அண்டம் + ஏ + பிண்டம்.] [Skt. anda → த. அண்டம்.] பிள் → பிண்டம். 'ஏ' தேற்றேகாரம்

அண்டயம்	அண்டயம் aṇṭayam, பெ. (n.) உடம்பிலிலுள்ள வெண்கருவின் ஆற்றலாகிய வெண்கருவூட்ட (அண்ட சித);த்தின் ஓரினம்; a substance in the body resembling the white of an egg, Albumin (சா.அக.);. [Skt. anda → த. அண்டம்.]
அண்டயெரு	அண்டயெரு aṇṭayeru, பெ. (n.) பண்டுவ முப்பு; an old name for a medicine curative of all congestions, Alcahest (சா.அக.);.
அண்டயோனி	அண்டயோனி aṇṭayōṉi, பெ. (n.) 1. கதிரவன், ஞாயிறு (பிங்.);; sun, as giving life to the earth. 2. முட்டைவழிப் பிறப்பு (சங்.அக.);; oviparous animal. [Skt. anda + yoni → த. அண்டயோனி.]
அண்டரசம்	அண்டரசம் aṇṭarasam, பெ. (n.) 1. தூய்மையான இதளியம் (பாதரசம்);; purified mercury. 2. மூளையின் ஆற்றல்; essence of the brain. 3. முட்டையின் கரு; the yolk of an egg (சா.அக.);. [Skt. anda + rasa → த. அண்டரசம்.]
அண்டரிசனம்	அண்டரிசனம் aṇṭarisaṉam, பெ. (n.) விதையடிக்கை; emasculation or semicastration orchotomy (சா.அக.);. த.வ. காயடிக்கை. [Skt. anda-karashana → த. அண்டரிசனம்.]
அண்டரோகம்	அண்டரோகம் aṇṭarōkam, பெ. (n.) அண்ட நோய் பார்க்க;see anda-noy (சா.அக.);. [Skt. anda + roga → த. அண்டரோகம்.]
அண்டவச்சில்சாய்த்தல்	அண்டவச்சில்சாய்த்தல் aṇṭavaccilcāyttal, பெ. (n.) முட்டை வடிவ அச்சில் மாழைகளை உருக்கியெடுக்கை; casting a melted metal into an oval shaped mould (சா.அக.);. [அண்டம் + அச்சில் + சாய்-.] [Skt. anda → த. அண்டம்.]

அண்டவடிவு	அண்டவடிவு aṇḍavaḍivu, பெ. (n.) அண்டவம் பார்க்க;see andavam (சா.அக.);. [அண்டம் + வடிவு.] [Skt. anda → த. அண்டம்.]
அண்டவம்	அண்டவம் aṇṭavam, பெ. (n.) முட்டை வடிவு; the shape of an egg-oviform (சா.அக.);.
அண்டவர்த்தனம்	அண்டவர்த்தனம் aṇṭavarttaṉam, பெ. (n.) அண்டவிருத்தி பார்க்க;see anda-virutti (சா.அக.);. [Skt. aпda + varttana → த. அண்டவர்த்தனம்.]
அண்டவலி	அண்டவலி aṇṭavali, பெ. (n.) பிடுக்கிற் பொதுவாகக் காணப்படும். வலிகள்:- 1. ஊதையினால் ஏற்படும் வலி. 2. வளியினால் விதையில் ஏற்படும் குத்தல். 3. சூலையினால் ஏற்படும் குத்தல்; pains of the scrotum in general resalting from anyone or more of the morbid conditions of vayu e.g.:- 1. pain due to the deranged condition of vadham - orchialgia or orchidargia. 2. neuralgic pain due to nervous affection of the parts orchinoearalgia. 3. acute pricking pain due to de ranged vadham, orchiodynia (சா.அக.);. [அண்டம் + வலி.] [Skt. anda → த. அண்டம்.]
அண்டவாசி	அண்டவாசி aṇṭavāci, பெ. (n.) முட்டையின் உள்தாரை; a duct or passage for the egg in animals from ovary, Oviduct (சா.அக.);. [Skt. anda + vasi → த. அண்டவாசி.]
அண்டவாணன்	அண்டவாணன் aṇṭavāṇaṉ, பெ. (n.) தேவன்; god. "அண்டவாணனடி யுள்குதலால்" (தேவா. 1114, 11);. [அண்டம் + வாணம்.] [Skt. anda → த. அண்டம்.]

அண்டவாதசூலை	அண்டவாதசூலை aṇṭavātacūlai, பெ. (n.) பிடுக்கிலாவது விதையிலாவது நீர் கலந்ததோடல்லாமல் குத்தல், வலி ஆகியன உண்டாக்கும் சூலை; a neuralgic pain of a severe darting character attended with a Collection of fluid in the scrotum (சா.அக.);. [அண்டம் + வாதம் + சூலை.] [Skt. anda + vata → த. அண்டவாத(ம்);.] சுல் → சூல் → சூலை.
அண்டவாதம்	அண்டவாதம் aṇṭavātam, பெ. (n.) 1. பிடுக்கில் நீர் இறங்கிப்பருத்துக் காணும் நோய்; a circumscribed collection of fluid in the scrotum, hydrocele or scrotal hydrocele. 2. விதை வீக்கம், விதையைச் சூழ்ந்துள்ள தோற்பைக்குள் நீரிறங்கிப் பருத்துக்காணும் ஒரு நோய்; hydrocele due to collection of fluid in the serous covering of the testis-funicular hydrocee. 3 விதைத்தசை ஊதைபிடுக்கினுள் தசை தடித்து வளர்ந்து நீரும் சேர்ந்து பருத்துக் காணும் ஒரு பிடிப்பு; enlargement of the scrotum due to collection of fluid and morbid growth of the skin, Elephantiasis of the scrotum. 4. குடல்விதைவூதை (வாதம்); வளி மிகுதியால் பிடுக்கில் குடலிறங்கி மாக்காற்போல் பருத்துக்
அண்டவாதரோகம்	அண்டவாதரோகம் aṇṭavātarōkam, பெ. (n.) அண்டவாதம் பார்க்க;see andavādam (சா.அக.);. [Skt. anda + vata + roga → த. அண்டவாதரோகம்.]
அண்டவாயு	அண்டவாயு aṇṭavāyu, பெ. (n.) 1. விதையூதை, வளி விதையோடு சேர்ந்து அழற்சியையும், விக்கத்தையும் உண்டாக்கும் ஒரு வளி நோய்; an infimmation and swelling of the testicles due to the deranged vayu affecting the part. 2. வளி (வாயு); குடலில் தங்கி நரம்பு வழியாய் விதையிலிறங்கி பொருமி நரம்பு புடைத்துக் காணும் ஒரு நோய்; a disease of the scrotum due to the accumulation of gas (vaya); in the intestines, which, in turn is imparted to the scrotum, marked by swelling and pain of the spermatic card and the testis. 3. விதை வீக்கம்; inflammation of the testicles followed by swelling (சா. அக.);
அண்டவாரு	அண்டவாரு aṇṭavāru, பெ. (n.) மருந்தரைக்கும் கலுவம்; a granite bowl in which substance are pulverised, pounded or ground down to a paste with a pestlemortar, this is specially used in preparing medicines (சா.அக.);. [P]
அண்டவித்தை	அண்டவித்தை aṇṭavittai, பெ. (n.) பத்து வகைப் பறவைகளின் முட்டைகளை மெழுகாகச் செய்து வேதைக்கு பயன்படுத்தும் ஒரு முறை; an alchemical preparation by a secret process, from 10 kinds eggs of different birds ground down to a paste with other ingredients (சா.அக.);. [அண்டம் + வித்தை.] [Skt. anda → த. அண்டம்.]
அண்டவிர்த்துவாரம்	அண்டவிர்த்துவாரம் aṇṭavirttuvāram, பெ. (n.) 1. முட்டை வடிவத்தைப் போன்ற ஒட்டை; shield shaped opening, Foraman ovale. 2. கேடகம் என்ற ஆயுதத்தைப் போன்ற துளை; shield shaped opening-Foramen thyroideum (சா.அக.);.
அண்டவிருத்தி	அண்டவிருத்தி aṇṭavirutti, பெ. (n.) விரைநோய் வகை (தைலவ. தைல.97.);; enlargement of the scrotum, due to hydrocele or elephantiasis. [Skt. anda + vrddhi → த. அண்டவிருத்தி.]

அண்டவுப்பு	அண்டவுப்பு aṇṭavuppu, பெ. (n.) மண்டை யோட்டிலிருந்து உருவாக்கப்படும் ஒரு வகை உப்பு; a salt prepared from the human skull (சா.அக.);. [அண்டம் + உப்பு.] [Skt. anda → த. அண்டம்.]
அண்டவுருள்	அண்டவுருள் aṇṭavuruḷ, பெ. (n.) பூசணிக்காய்; pumpkin, cucurbitmaxima (சா.அக.);. [அண்டம் + உருள்.] [Skt. anda → த. அண்டம்.] உரு → உருள். [P]
அண்டவெண்கரு	அண்டவெண்கரு aṇṭaveṇkaru, பெ. (n.) முட்டையின் வெள்ளைக் கரு; the white of an egg, Albumen (சா.அக.);. [அண்டம் + வெண் + கரு.] [Skt. anda → த. அண்டம்.] குல் → குரு → கரு.
அண்டவெள்ளைரசம்	அண்டவெள்ளைரசம் aṇṭaveḷḷairasam, பெ. (n.) முட்டையின் வெண்கருவினின்று உருவாக்கப்பெறும் ஒரு வகை ஊட்டம் (சத்து);; a liquid essence obtained by a special process from the white of an egg (சா.அக.);. [அண்டம் + வெள்ளை + ரசம்.] [Skt. anda → த. அண்டம், Skt. rasa → த. ரசம்.]
அண்டவோடு	அண்டவோடு aṇṭavōṭu, பெ. (n.) முட்டையோடு; the shell or outside covering of an egg, egg-shell. 2. மண்டையோடு; the bony case which forms the frame work of the head, skull (சா.அக);. [அண்ட(ம்); + ஒடு.] [Skt. anda → த. அண்ட(ம்);.]
அண்டன்	அண்டன் aṇṭaṉ, பெ. (n.) கடவுள்; god, as lord of the universe. "அண்டனாஞ் சேடனா மங்கு" (சி. போ. 9, 3, 1.);. [Skt. anda → த. அண்டன்.]

அண்டா	அண்டா aṇṭā, பெ. (n.) ஒருவகைப் பெரும் ஏனம்; large vessel, cauldron. "அண்டா குண்டாவை அடகு வைத்துப் படிக்கவைத்தேன்" (பே.வ.);. த. அகனெடுங்கலம். U. handa → த. அண்டா.] [P]
அண்டாகாரகாசம்	அண்டாகாரகாசம் aṇṭākārakācam, பெ. (n.) கண்ணிற்குள் முட்டை வடிவத்தைப் போல் உள்ள கண்ணாடி; the transparent lenticular organ behind the pupil - crystalline lens (சா.அக.);.
அண்டாகாரகோளம்	அண்டாகாரகோளம் aṇṭākāraāḷam, பெ. (n.) முட்டையின் வடிவமான கோளம்; a gland of the shape of an egg-lenticular gland (சா.அக.);. [அண்டாகாரம் + கோளம்.] [Skt. andakara → த. அண்டாகாரம்.] கொள் → கோள் → கோளம்.
அண்டாகாரம்	அண்டாகாரம் aṇṭākāram, பெ. (n.) முட்டைவடிவம்; egg shape, oval shape lentiform (சா.அக.);. [Skt. andakära → த. அண்டாகாரம்.]
அண்டாசயம்	அண்டாசயம் aṇṭācayam, பெ. (n.) 1. சினைப் பை; 2. விதையின் பை; the pouch that contains the testicles and their accessory organs, scrotum. 3. அண்டங்களை அடக்கிக் கொண்டிருக்கும் பூம்பிஞ்சு;
அண்டாவர்த்தம்	அண்டாவர்த்தம் aṇṭāvarttam, பெ. (n.) குதிரைத்தண்டையடியில் இருக்கிற சுழி (அசுவசா. 148.);; curl of hair at the ankle of a horse.
அண்டிகா	அண்டிகா aṇṭikā, பெ. (n.) மட்பாண்டம்; an earthern vessel or pot (சா.அக.);.
அண்டிமாண்டு	அண்டிமாண்டு aṇṭimāṇṭu, பெ. (n.) கடனுறுதியாவணம் (இ.வ.);; promissory note, note of hand, as beginning with the words on demand. [E. on demand → த. அண்டிமாண்டு.]

அண்டினி	அண்டினி aṇṭiṉi, பெ. (n.) குடற்காய்ச்சலின் விளைவால், பெண்ணின் பிறப்புறுப்பில் புணர்ச்சிக் காலத்தே தென்படும் ஒருவகை நீளுருண்டைக் கட்டி; a disease of the vagina resulting from typhoid fever, marked by an oval tumour felt during sexual intercourse (சா.அக.);.
அண்டைமஞ்சள்	அண்டைமஞ்சள் aṇṭaimañjaḷ, பெ. (n.) முட்டையின் மஞ்சட் கரு; the yellow portion of the hen's egg as distinguished from the white-yolk (சா.அக.);. [அண்டை + மஞ்சள்.] [Skt. anda → த. அண்டம்.] மஞ்சல் → மஞ்சள்.
அண்டோட்டுவித்தை	அண்டோட்டுவித்தை aṇṭōṭṭuvittai, பெ. (n.) நாய், நரி, கழுதை முதலிய விலங்குகள் மற்றும் மனிதரின் மண்டை ஒடுகளைக் கொண்டு செய்யும் மந்திரக்கலை (குறளிவித்தை);; sorcery or witch craft performed with the aid of the skull of a dog, fox, ass or human being (சா.அக.);. [அண்டம் + ஒடு + வித்தை.] [Skt. anda → த. அண்டம்.]
அண்டோடு	அண்டோடு aṇṭōṭu, பெ. (n.) 1. மண்டை ஒடு; the skull in common. 2. மனிதரின் மண்டை ஓடு; human skull (சா.அக.);. [அண்டம் + ஒடு.] [Skt. anda → த. அண்டம்.] ஒட்டு → ஓடு → ஒடு.
அண்ணகன்	அண்ணகன் aṇṇagaṉ, பெ. (n.) விதை யெடுக்கப்பட்டவன் (வின்.);; eunuch. த.வ. காயடிபட்டவன், பேடி. [Skt. sandaka → த. அண்ணகன்.]
அணுக்காபிதம்	அணுக்காபிதம் aṇukkāpidam, பெ. (n.) செஞ்சந்தனம்; red sandal-pterocarpus santalinus (சா.அக.);.
அணுபை	அணுபை aṇubai, பெ. (n.) மின்னல் (சிந்தா.நி. 105);; lightning. [Skt. anu-bha → த. அணுபை.]
அணுவதம்	அணுவதம் aṇuvadam, பெ. (n.) ஓர் அருக நோன்பு (அருங்கலம். 64:65);; subordinate duties or vows of jaina laymen. த.வ. அணுநோன்பு. [Skt.. anu + vrata → த. அணுவதம்.]

அணோசுரோத்திரியம்	அணோசுரோத்திரியம் aṇōcurōttiriyam, பெ. (n.) இறையிலி வகை (M.M.);; inam village in which the interest of the inadar is so many annas out of each rupee of revenue, the rest going to government.
அத்தகடகம்	அத்தகடகம் attagaḍagam, பெ. (n.) கைவளை; bracelet. "அத்தகடகம் தோள்வளை" (அரிச். பு. விவாக. 115.);. த.வ. கைக்கடகம். [அத்த(ம்); + கடகம்.] [Skt. hasta → த. அத்த(ம்);.]
அத்தகண்டாதனம்	அத்தகண்டாதனம் attagaṇṭātaṉam, பெ. (n.) ஒருகாலை மேல் நீட்டி, அவ்வாறு நீட்டிய காலை ஒரு கையைக்கொண்டு கட்டி, மற்றைக்கையை நிலத்தில் நீட்டியுமிருக்கும் காலை நிலத்தில் ஊன்றியும், மற்றொரு காலை நிலத்தில் நீட்டியுமிருக்கும் இருக்கை வகை (தத்துவப். 108, உரை.);; [அத்தகண்டம் + ஆதனம்.]
அத்தகம்பவாதம்	அத்தகம்பவாதம் attagambavātam, பெ. (n.) கைகளை நீட்டவும், மடக்கவும் முடியாதபடிச் செய்யும் ஓர் ஊதை நோய்; a disease of the joints of the arms marked by degenerative changes involving the structure of the various articulations and resulting in rigidity and deformity, Rheumatoid arthritis (சா.அக.);. [அத்த(ம்); + கம்ப(ம்); + வாதம்.] [Skt hasta → த. அத்தம். Skt. vata → வாதம்.]
அத்தகானி	அத்தகானி attakāṉi, பெ. (n.) பொருட்கேடு (தஞ்.சரசு, 1, 307);; lose of wealth. த.வ. அத்தநாசம். [Skt. artha-hani → த. அத்தகாணி.]
அத்தகிரி	அத்தகிரி attagiri, பெ. (n.) கதிரவன் மறையும் மலை (சீவக. 18. உரை);; western mountain. [Skt. asta+giri → த. அத்தகிரி.]
அத்தகோளம்	அத்தகோளம் attaāḷam, பெ. (n.) 1. உடம்பில் நீர் பொசிகின்ற கருவியின் பாதி, வியர்வைக் கோளத்தின் பகுதி; one half of a sweat gland. 2. பாதிகோளம்; half the portion of any gland (சா.அக.);. [அத்த(ம்); + கோளம்.] [Skt. ardha → த. அத்த(ம்);.] கொள் → கோள் → கோளம்.

அத்தசாமம்	அத்தசாமம் attacāmam, பெ. (n.) நள்ளிரவு (வின்.);; midnight. த.வ. அர்த்தசாமம். [அத்த(ம்); + சாமம்.] [Skt. ardha → த. அத்த(ம்);.] யாமம் → சாமம்.
அத்தநாசம்	அத்தநாசம் attanācam, பெ. (n.) பொருட்கேடு (வின்.);; loss of money, destruction of property. [அத்த(ம்); + நாசம்.] [Skt. artha + nasa → த. அத்தநாசம்.]
அத்தநாரி	அத்தநாரி attanāri, பெ. (n.) கட்டுக் கொங்கை; kidney plum tree, prussic-acid tree, Pygeum wightianum (சா.அக.);.
அத்தநாரீசுரன்	அத்தநாரீசுரன் attanārīcuraṉ, பெ. (n.) ஒரு பாதி பெண்வடிவான சிவன் (வின்.);; a manifestation of Sivan. த.வ. மாதொருபாகன், மங்கைபங்கன். [Skt. ardha + narisvara → த. அந்த நாரீசுரன்.]
அத்தநாள்	அத்தநாள்1 attanāḷ, பெ. (n.) ஒருபாதி நாள் (திவா.);; half a day. த.வ. அரைநாள். [அத்த(ம்); + நாள்.] [Skt. ardha → த. அத்த.] அத்தநாள்2 attanāḷ, பெ. (n.) ஒரு விண்மீன் (கைம்மீன்);; the 13th vinmin. த.வ. கைம்மீன். [அத்த(ம்); + நாள்.] [Skt. hasta → த. அத்தம்.]
அத்தப்பிரகரம்	அத்தப்பிரகரம் attappiragaram, பெ. (n.) 4 1/4 நாழிகை கொண்டது; a period consisting of 4 1/4 naligai (1 naligai = 24 minutes); (சா.அக.);.

அத்தப்பிரகரன்	அத்தப்பிரகரன் attappiragaraṉ, பெ. (n.) ஒரு காணாக்கோள் (சங்.அக.);; [Skt. ardha-prashara → த. அத்தப்பிரசுரன்.]
அத்தப்பிரபஞ்சம்	அத்தப்பிரபஞ்சம் attabbirabañjam, பெ. (n.) அர்த்தப்பிரபஞ்சம் (சி.போ.பா.2,2,பக்.134, புது.); பார்க்க;see arttappira-panjam. [Sk. Artha + pra-panca → த. அத்தப் பிரபஞ்சம்.]
அத்தப்பொருந்தி	அத்தப்பொருந்தி attapporundi, பெ. (n.) 1. இருபாதியை ஒன்று சேர்ப்பது; that which joins the two halves. 2. எலும்பு முறிவை ஒன்றாகச் சேர்க்கும் பூடு; a plant capable of curing the fracture of bones (சா.அக.);. [அத்தம் + பொருந்தி.] [Skt. ardha → த. அத்தம்.] பொரு → பொருந்து.
அத்தபாகம்	அத்தபாகம் attapākam, பெ. (n.) செம்பாகம்; half a share, half a portion (சா.அக.);. த.வ. சரிபாதி. [அத்தம் + பாகம்.] [Skt. ardha → அத்தம்.] பகு → பாகு → பாகம்.
அத்தமம்	அத்தமம் attamam, பெ. (n.) அத்தமயம் (வின்); பார்க்க;see attamayam. [Skt. astama → த. அத்தமம்.] அத்தமம் attamam, பெ. (n.) கதிரவன் மறைவு; setting, as of the sun or moon. த.வ. ஏற்பாடு. [Skt. astama → த. அத்தமம்.]
அத்தமயம்	அத்தமயம் attamayam, பெ. (n.) படு ஞாயிறு; setting, as of the sun. "அத்தமய வெற் படைந்தான் கதிராயிரத்தோன்" (கந்தபு. தெய்வ. 146);. த.வ. சாயுங்காலம், எற்பாடு. [Skt. astamaya → த. அத்தமயம்.]

அத்தமனம்	அத்தமனம் attamaṉam, பெ. (n.) 1. கோள்கள் மறைகை; setting, as of the sun. "அத்தமன முதய மில்லை" (ஞானவா. தாசூர. 7.);. 2. அழிவு; destruction. "உதயாத்த மனமறிவுக் குளவாகாவே" (பிரபோத.32, 18);. [Skt. astamana → த. அத்தமனம்.]
அத்தமானம்	அத்தமானம்1 attamāṉam, பெ. (n.) ஆமணக்கு (மூ.அ.);; castor-plant. [Skt. asta-mäna → த. அத்தமானம்.] அத்தமானம்2 attamāṉam, பெ. (n.) கதிரவன் மறையும் மேற்கு மலை; the western mountain behind which the sun is supposed to set. "கதிரோன் றோன்று முதயத்தோ டத்தமானம்" (கம்பா.இரணி. 151);. த.வ. குடகுமலை. [Skt. asta-mana → த. அத்தமானம்.]
அத்தமி-த்தல்	அத்தமி-த்தல் attamittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) ஞாயிறு மறைதல்; to set, as the sun. [Skt, asta → த. அத்தமி-.]
அத்தமேற்கால்	அத்தமேற்கால் attamēṟkāl, பெ. (n.) அத்தமேற்காலாதனம் பார்க்க;see attamerkaladanam. "அத்தமேற்கா லேகபாத மேகவத்தம்" (தத்துவப். 108);. [அத்தம் + மேல் + கால்.] [Skt. hasta → த. அத்தம்.]
அத்தமேற்காலாதனம்	அத்தமேற்காலாதனம் attamēṟkālātaṉam, பெ. (n.) கீழே கிடந்தவண்ணம் இரண்டுகாலும் சம்மணமாக மடித்து, அவ்வாறு மடித்த காலிரண்டுந் தலைக்கு மேலாக உயர்த்திக் கையாற்பிடித்துக் கொண்டு கிடக்கையாகிய இருக்கை வகை (தத்துவப். 108, உரை);; [அத்தம் + மேல் + கால் + ஆதனம்.]
அத்தயாமம்	அத்தயாமம் attayāmam, பெ. (n.) நாட் பொழுதில் பதினாறிலொரு பங்கு கொண்ட நேரம்; 1/16 of the period constituting a day (சா.அக.);. த.வ. அரையாமம். [அத்தம் + யாமம்.] [Skt. asta → த. அத்தம்.] சாமம் → யாமம்.
அத்தர்	அத்தர் attar, பெ. (n.) முளரி(ரோஜா);, மல்லிகை முதலிய மலரிதழ்களிலிருந்து எடுக்கப்படும் நறுமண நெய்; fragrant essence obtained from the petals of rose, jasmine, etc. and used as a perfume. த.வ. பூச்சாறை. [U. atnir → த. அத்தர்.]

அத்தராவாயு	அத்தராவாயு attarāvāyu, பெ. (n.) புளிமம் தேங்கி, உடம்பின் வலுவைக் குறைக்குமோர் வளி; a find of indigestion characterised by over eructation and weakness (சா.அக.);.
அத்தரேகை	அத்தரேகை attarēkai, பெ. (n.) மருத்துவத் தொழிலுக்குத் தகுதியுடையவன் என்பதற்கு அறிகுறியாக, அவன் உள்ளங் கையில் அமைந்துள்ள வரிகள் (ரேகை);; a peculiar link or curling mark in the palm of the hand as in indication that he will be proficient in medicine (சா.அக.);. த.வ. கைவரை. [அத்தம் + ரேகை.] [Skt. hasta → த. அத்தம்.] வரி → வரிகை → ரேகை → Skt. rekha.
அத்தலைப்பொருந்தி	அத்தலைப்பொருந்தி attalaipporundi, பெ. (n.) அத்தப்பொருந்தி பார்க்க;see atta-p-porundi (சா.அக.);.
அத்தவசனம்	அத்தவசனம் attavasaṉam, பெ. (n.) நினைத்த பொருளை விளக்குஞ்சொல்; word that exactly expresses one's meaning. த.வ. பொருண்மொழி. [Skt. artha + vacana → த. அத்தவசனம்.]
அத்தாங்கம்	அத்தாங்கம் attāṅgam, பெ. (n.) அத்தாங்காதனம் பார்க்க;see attangadanam. "கேசாங்கமு மத்தாங்கம்" (தத்துவப். 107.);. [Skt. hasta + anga → த. அத்தாங்கம்.]
அத்தாங்காதனம்	அத்தாங்காதனம் attāṅgātaṉam, பெ. (n.) கையிரண்டும் மடித்து நிலத்திலூன்றி உடல் மேற்பட நிற்கும் இருக்கை வகை (தத்துவப். 107, உரை);; a yogic posture in which a person stands on folded hands, keeping the body aloft. த.வ. கைத்தாங்கல் ஒகநிலை. [அத்தாங்கம் + ஆதனம்.] [Skt. hasta + anga → த. அத்தாங்கம்.]
அத்தாணிச்சேவகம்	அத்தாணிச்சேவகம் attāṇiccēvagam, பெ. (n.) அறமன்றப் பணிவிடை (திவ். திருப்பல். 8.);; service of king or God. [அத்தாணி + சேவகம்.] [Pkt. attain → Skt. asthana → த. அத்தாணி.] [சே2 + அகம் → சேவகம்.]

அத்தாணிமண்டபம்	அத்தாணிமண்டபம் attāṇimaṇṭabam, பெ. (n.) ஒலக்க மண்டபம் (சி.போ. சிற். 5,1,1);; hall of audience, presence-chamber. [அத்தாணி + மண்டபம்.] [Pkt. attain → Skt. asthana → த. அத்தாணி.]
அத்தாந்தரம்	அத்தாந்தரம்1 attāndaram, பெ. (n.) நிலையற்ற நிலை; helpless condition. "அவனை அந்தாந்தரத்தில் விட்டுவிட்டான்" (இ.வ.);. [Skt. ardha + antara → த. அத்தாந்தரம்.] அத்தாந்தரம்2 attāndaram, பெ. (n.) கைப்பணம் வரவுசெலவு செய்யுங்கணக்கன்; cashier. "அம்பலஞ்செயத்தாந்தரம் என்றும்" (நெல்விடு. 317.);. த.வ. பொருளாளர், காசாளர். [Skt. hasta + antara → த. அத்தாந்தரம்.]
அத்தாபத்தி	அத்தாபத்தி attāpatti, பெ. (n.) அத்தியாவத்தை (நெல்லை); பார்க்க;see attiyavastai. [Skt. atyapat → த. அத்தாபத்தி.]
அத்தாபம்	அத்தாபம்1 attāpam, பெ. (n.) அத்தாபத்தி (இ.வ.); பார்க்க;see attāpatti. [Skt. atyapat → த. அத்தாபம்.] அத்தாபம்2 attāpam, பெ. (n.) அத்தியாவத்தை பார்க்க;see attiyavattai. [Skt. atyapat → த. அத்தாபம்.]
அத்தானம்	அத்தானம் attāṉam, பெ. (n.) கோபுரவாயில் (R.);; gateway under a turret or tower, as of a pagoda. [Skt. a-sthana → த. அத்தானம்.] [P]

அத்திக்கவிப்பு	அத்திக்கவிப்பு attikkavippu, பெ. (n.) எலும்பின் மேல் கவிந்துள்ள சவ்வு; the tough fibrous membrane surrounding the bone periosteum (சா.அக.);. த.வ. என்புக்கவிப்பு. [அத்தி + கவிப்பு.] [Skt. asthi → த. அத்தி.] கவி → கவிப்பு.
அத்திக்கழலை	அத்திக்கழலை attikkalai, பெ. (n.) எலும்பைப் பற்றிய கழலைக் கட்டி; a bone tumour (சா.அக.);. த.வ. என்புக்கழலை. [அத்தி + கழலை.] [Skt. asthi → த. அத்தி.]
அத்திக்கிர்ந்தி	அத்திக்கிர்ந்தி attikkirndi, பெ. (n.) எலும்புகள் நொறுங்குதலால் உண்டாகிப் பருத்துயர்வதும் அமுங்குவதுமாக இருக்கு மோர் புண்கட்டி; an ulcerous diseases due to the death of a bone arising from syphilitic causes syphilitic causes (சா.அக.);. த.வ. துருத்துக்கழலை. [Skt. asthi + granthi → த. அத்திக்கிரந்தி.]
அத்திக்குட்டிமலம்	அத்திக்குட்டிமலம் attikkuṭṭimalm, பெ. (n.) 1. கண்டில் வெண்ணெய்; a drug unidentified. 2. யானைக் குட்டியின் சாணி; the faeces of an elephant's kid (சா.அக.);.
அத்திக்கூடு	அத்திக்கூடு attikāṭu, பெ. (n.) எலும்புக் கூடு; a skeleton (சா.அக.);. த.வ. என்புக்கூடு. [அத்தி + கூடு.] [Skt. asthi → த. அத்தி.] குல் → குள் → கூடு. [P]

அத்திக்கொம்பு	அத்திக்கொம்பு attikkombu, பெ. (n.) யானைக் கொம்பு; elephant's tusk (சா.அக.);. த.வ. யானை மருப்பு. [அத்தி + கொம்பு.] [Skt. hastin → த. அத்தி.]
அத்திகங்கம்	அத்திகங்கம் attigaṅgam, பெ. (n.) பொழுதுவணங்கி (சூரிய காந்திப்பூ.);; sun flower, Helianthus annuns alias Hindicus (சா.அக.);.
அத்திகபம்	அத்திகபம் attigabam, பெ. (n.) 1. கணவாய் மீனெலும்பு; cuttle fish bone. 2. கடனுரை; sea-froth (சா.அக.);.
அத்திகர்ணி	அத்திகர்ணி attigarṇi, பெ. (n.) சிற்றாமணக்கு; castor-plant. "அத்திகர்ணியவிசு" (தைலவ. தைல. 113);. [Skt. hasti-karna → த. அத்திகர்ணி.]
அத்திகரம்	அத்திகரம் attigaram, பெ. (n.) 1. பலகறை; cowry. 2. ஊனீர்; serum (சா.அக.);.
அத்திகன்னி	அத்திகன்னி attigaṉṉi, பெ. (n.) வெருகஞ் செடிவகை (மலை.);; ol, tuberous rooted herb, Arum macrorwzon. [Skt. hasti-karna → த. அத்திகன்னி.]
அத்திகாயம்	அத்திகாயம்1 attikāyam, பெ. (n.) ஐந்து அருக (சைன); மத மெய்ப்பொருள்கள் (தத்துவங்கள்);; [Skt. asti-kaya → த. அத்திகாயம்.] அத்திகாயம்2 attikāyam, பெ. (n.) 1. எலும்பிலேற்பட்ட புண் (காயம்);; an injury to the bone or a wound from the affection of a bone. 2. எலும்பு முறிவு; fracture of a bone (சா.அக.);. [அத்தி + காயம்.] [Skt. asthi → த. அத்தி.] கள் → கய் → காய் → காயம்.
அத்திகிரிமான்மியம்	அத்திகிரிமான்மியம் attigirimāṉmiyam, பெ. (n.) சிற்றிலக்கிய (பிரபந்த);ங்களுளொன்று; name of a poem on the Visushrine at Kānjipuram by Vēdāntadēšika. [Skt. hasti-giri + mahatmya → த. அத்திகிரி மான்மியம்.]

அத்திகும்பம்	அத்திகும்பம் attigumbam, பெ. (n.) எலும்புப் பானை; an urn for preserving the bones of the dead (சா.அக.);. த.வ. என்புத்தாழி. [அத்தி + கும்பம்.] [Skt. asthi → த. அத்தி.] கும்பு → கும்பம் → Skt. kumbha.
அத்திகூடம்	அத்திகூடம் attiāṭam, பெ. (n.) யானைக்கூடம்; elephant stables, "ஆயிடை யத்தி கூடத் தயலெழுந்து" (யசோதர.2, 21.);. த.வ. யானைத்தறி. [அத்தி + கூடம்.] [Skt. hastin → த. அத்தி.] கூடு → கூடம்.
அத்திகேசரம்	அத்திகேசரம் attiācaram, பெ. (n.) சிவப்பு வல்லி; a red creeper (சா.அக.);.
அத்திகோசம்	அத்திகோசம் attiācam, பெ. (n.) யானை சுமத்தற்குரிய பொருள் படைத்த பெரு வணிகர் வகையார்; a kind of merchant, whose store of wealth is so large as to need an elephant to carry it. "ஐம்பெருங்குழுவு மத்திகோசமும்" (பெருங். வத்தவ. 9, 5, அரும்);. த.வ. யானைவாணிகக்குடி. [Skt. hastin + kosan → த. அத்திகோசம்.]
அத்திகோபம்	அத்திகோபம் attiāpam, பெ. (n.) சிவந்து தோன்றும் கண்ணோய் வகை (வின்.);; a disease of the eye. [அத்தி + கோபம்.] [Skt. asthi → த. அத்தி.] குப்பள் = சிவப்பு. குப்பள் → குப்பு → கோப்பு → கோபம்.
அத்திகோவிகம்	அத்திகோவிகம் attiāvigam, பெ. (n.) சிவப்பு எலிச் செவிப் பூடு; a red species of rat's ear plant, Evolvulus emarginatas (சா.அக.);.

அத்திசந்தி	அத்திசந்தி attisandi, பெ. (n.) எலும்பின் மூட்டு the joint of bones (சா.அக.);. [அத்தி + சந்தி.] [Skt. asthi → த. அத்தி.] அந்து → சந்து → சந்தி.
அத்திசம்மாரகம்	அத்திசம்மாரகம் attisammāragam, பெ. (n.) நான்முகப் பிரண்டை; bone setter, Vitis quadrangulariS (சா.அக.);. [P]
அத்திசா	அத்திசா atticā, பெ. (n.) கொடி முந்திரிகை; common grapervine, Vitis vinefera (சா.அக.);.
அத்திசாரபேதி	அத்திசாரபேதி atticārapēti, பெ. (n.) எலும்பு, மூளை இவற்றின் சாரத்தை வெளிப்படுத்தி கழி மலத்தோடு கலந்து வருமோர் வகை வயிற்றுக் கழிச்சல்; a kind of dysentary marked by the discharge of marrow and other substance from the cavities of bones (சா.அக.);. [Skt. asthi + sarabedi → த. அத்திசாரபேதி.]
அத்திசிங்குவை	அத்திசிங்குவை attisiṅguvai, பெ. (n.) பதின் நாடியுளொன்று (சிலப். 3, 26, உரை.);; a principal tubular vessel of the human body, one of tasa-nadi, q.v. [Skt. hastijihva → த. அத்திசிங்குவை.]
அத்திசிராவம்	அத்திசிராவம் attisirāvam, பெ. (n.) 1. பெண்களுக்கு அல்குல் வழியாகவோ அல்லது கருப்பைக் குள்ளிருந்தோ பால்போல் வெண்ணிறமாயோ அல்லது சளி, சீழ் முதலியன போலவோ நீர்மமாக வெளிப்பட்டு, அல்குலிலும், முதுகிலும் வலியுண்டாக்கி அடிவயிறு கனத்து, நாளுக்கு நாள் உடம்பு மெலிந்து, கை காலோய்ந்து போகும்படிச் செய்யும் நோய்; a disease in women characterised by a whitish viscid discharge from the vagina or uterine cavity due to the congestion of the these parts, arises from weakness, perturbation of the mind abortion or premature labour, rude coitus etc. 2. எலும்புருக்கி நோய்; a tabes marked by a secretion of the marrow from the bony tissues with a darting pain
அத்திசூடு	அத்திசூடு atticūṭu, பெ. (n.) 1. வெப்பம்; heat. 2. கதகதப்பு; feverishness.
அத்தித்திப்பிலி	அத்தித்திப்பிலி attittippili, பெ. (n.) கொடிவகை (மூ.அ.);; elephant - pepper climber. [அத்தி + திப்பிலி.] [Skt. hasti → த. அத்தி.] திப்பிலி → Skt. pippili.

அத்தித்திவகம்	அத்தித்திவகம் attittivagam, பெ. (n.) எலும்பின் பாகத்தையடுத்த சவ்வு; the membrane investing the bones of animals, Periosteum (சா.அக.);.
அத்திதந்தம்	அத்திதந்தம்1 addidandam, பெ. (n.) முள்ளங்கிச் செடிவகை; radish, as resembling elephant tusk. "விடமரக் கனிமுருக் கத்தி தந்தம்" (தைலவ. தைல. 73.);. [Skt. hastidanta → த. அத்திதந்தம்.] அத்திதந்தம்2 addidandam, பெ. (n.) யானைத் தந்தம்; the tusk of the elephant ivory. [Skt. hastindanta → த. அத்திதந்தம்.]
அத்திதாதுசுரம்	அத்திதாதுசுரம் attitātusuram, பெ. (n.) உடம்பை உருக்கச் செய்யும் எலும்பைப் பற்றிய வோர் வகைக் காய்ச்சல்; a kind of fever resulting in the emaciation of the body the due to the affection of bones (சா.அக.);. [அத்தி + தாது + சுரம்.] [Skt. asthi → த. அத்தி.] உல் → சுல் → சுர் → சுரம்.
அத்திதேலம்	அத்திதேலம் attitēlam, பெ. (n.) ஆவியாய்ப் போகக் கூடிய நெய்மம்; a volatile oil, such as petrol, etc. (சா.அக.);.
அத்திநகம்	அத்திநகம் attinagam, பெ. (n.) நகர வாயிலின் படிச்சுருள் (சூடா.);; raised mound protecting the approach to the gate of a fort or city, furnished with an inner staircase and loopholes for discharging arrows. [Skt. hasti - nakha → த. அத்திநகம்.]
அத்திநகர்	அத்திநகர் attinagar, பெ. (n.) அத்தினாபுரம்; Hastinapuram near modern Delhi. "அத்திநகரெய்தினா னாங்கு" (பாரதவெண். 147);. [அத்தி + நகர்.] [Skt. hastin → த. அத்தி.] நகு → நகர்.
அத்திநாடிவிரணம்	அத்திநாடிவிரணம் attināṭiviraṇam, பெ. (n.) எலும்பின் வழியே பிறந்து அந்த எலும்பின் நரம்புகளுக்கு வலியுண்டாக்கும் ஒரு மென்மையான கட்டி; a cold abscess formed in the surrounding tissues of a bone and marked by a chronic infimmation of the periosteum (சா.அக.);.

அத்திநாத்திவாதம்	அத்திநாத்திவாதம் attināttivātam, பெ. (n.) எலும்பை அழிக்கக்கூடியவோர் வளிநோய் (வாதம்);; a disease marked by the molecular decay or death of a bone-osteonecrosis (சா.அக.);.
அத்திநூல்	அத்திநூல் attinūl, பெ. (n.) எலும்பினுடைய தன்மையையும், அதன் அமைப்பையும் பற்றிக் கூறும் நூல்; the science of the nature and structed of the bones, Osteology (சா.அக.);. [அத்தி + நூல்.] [Skt. asthi → த. அத்தி.]
அத்திநோய்	அத்திநோய் attinōy, பெ. (n.) 1. எலும்பில் ஏற்படும் நோய்; disease of the bone. 2. எலும்பில் ஏற்படும் வலி; pain in a bone or in the bones-Ostalgia (சா.அக.);. [அத்தி + நோய்.] [Skt. asthi → த. அத்தி.]
அத்திப்பிடிப்பு	அத்திப்பிடிப்பு attippiḍippu, பெ. (n.) 1. எலும்பிற்குக் காணும் அழற்சி; inflammation of the bones. 2. மூட்டு அல்லது எலும்புப் பொருத்துகளிற் காணும் பிடிப்பு; inflammation of the joints, Osteoarthiritis. 3. மூட்டுகளிலுள்ள குருத்தெலும்புகள் வன்மையடைவதனால் ஏற்படும் பிடிப்பு; arthritis marked by the growth of the cartilage at the edge of the joints, Hypertrophic arthritis (சா.அக.);. [அத்தி + பிடிப்பு.] [Skt. asthi → த. அத்தி.] புள் → பிள் → பிண் → பிடி → பிடிப்பு
அத்திப்புரசாதனி	அத்திப்புரசாதனி attippuracātaṉi, பெ. (n.) அவுரிப் பூடு; indigo plant, Indigofera elephantum (சா.அக.);.
அத்திபங்கம்	அத்திபங்கம் attibaṅgam, பெ. (n.) 1. எலும்பின் முறிவு; the fracture of a bone. 2. எலும்பின் கோணல்; the curvature or bending of a bone-osteocampsia (சா.அக.);. [Skt. asthi + bhanga → த. அத்திபங்கம்.]
அத்திபஞ்சரம்	அத்திபஞ்சரம் attibañjaram, பெ. (n.) எலும்புக்கூடு (சிந்தா. நி. 147);; skeleton. [Skt. asthipanjara → த. அத்திபஞ்சரம்.]
அத்திபந்தனம்	அத்திபந்தனம் attibandaṉam, பெ. (n.) எலும்புகளைக் ஒன்று கட்டுகின்ற நார்; a ligament or a ligamental fibre (சா.அக.);. [அத்தி + பந்தனம்.] [Skt. asthi → த. அத்தி.]

அத்திபேதம்	அத்திபேதம் attipētam, பெ. (n.) எலும்பின் வேற்றுமை; the different varieties of bones (சா.அக.);. [Skt. ashti + bhéda → த. அத்திபேதம்.]
அத்திபேதி	அத்திபேதி1 attipēti, பெ. (n.) யானையின் மலக்குடலைத் துப்புரவாக்கும் மருந்து (வின்.);; purgative for elephants. [Skt. hastibhedin → த. அத்திபேதி.] அத்திபேதி2 attipēti, பெ. (n.) எலும்பை நீராக்கும் மருந்து; a medicine capable of converting the bone into a liquid (சா.அக.);. [Skt. asthi-bhédin → த. அத்திபேதி.]
அத்திபைரவி	அத்திபைரவி attibairavi, பெ. (n.) சீமைவிளா; European Wood apple, Feronia elephantum (சா.அக.);.
அத்திமண்டுகி	அத்திமண்டுகி attimaṇṭūki, பெ. (n.) முத்துச் சிப்பி; a molluse which yields pearls, pearl oyster (சா.அக.);. [P]
அத்திமுகத்தோன்	அத்திமுகத்தோன் attimugattōṉ, பெ. (n.) பிள்ளையார் (பிங்.);; Ganēša, as elephant faced. த.வ. ஆனைமுகப் பெருமான். [அத்தி + முகத்தோன்.] [Skt. hasti → த. அத்தி.] முகம் → முகத்தோன்.
அத்திமேகம்	அத்திமேகம் attimēkam, பெ. (n.) யானையின் சிறுநீரை யொத்து ஒருவேளை தடைபடாமலும், ஒருவேளை தடைபட்டும், வெண்ணிறமாகவோ சிறிது நிறம் மாறியோ காணுமொரு அரிதான வெள்ளை நோய்; a chronic diabetes chracterised by the passing of a large quantity of pale or light coloured urine with or without hindrance, in an Unbroken stream like that passed by an elephant, Diabetes in sipidus or D. mellitus (சா.அக.);. [Skt. hastin + meha → த. அத்திமேகம்.]
அத்தியக்கம்	அத்தியக்கம் attiyakkam, பெ. (n.) காண்டலென்னுமளவை; perception as a mode of proof. "ஆக்கைவிதம் பேதமென அத்தியக்க மறிவிக்கும் (சிவதரு. சிவஞானயோ. 19);. [Skt. adhyaksa → த. அத்தியக்கம்.]

அத்தியக்கன்	அத்தியக்கன் attiyakkaṉ, பெ. (n.) தலைவன்; master, lord, leader, director, Superintendent. "கணாத்தியக்கரை" (விநாயகபு. 80. 792);. [Skt. adhyaksa → த. அத்தியக்கன்.
அத்தியக்கினி	அத்தியக்கினி attiyakkiṉi, பெ. (n.) திருமண காலத்து நெருப்பெதிரே பெண்ணுக்குக் கொடுக்குஞ் சீர்வரிசைப்பொருள் (W.G.);; gifts made to a woman before the sacred fire at her wedding, which become her separate property, a variety of sir. [Skt. adhyagni → த. அத்தியக்கினி.]
அத்தியசனம்	அத்தியசனம் attiyasaṉam, பெ. (n.) முதல் நாள் உண்டவுணவு செரிக்காமலே மறுநாள் கொள்ளு முணவு; food taken on the next day before the digestion of that taken on the previous day (சா.அக.);.
அத்தியட்சன்	அத்தியட்சன் attiyaṭcaṉ, பெ. (n.) அத்தியக்கன் பார்க்க;see attiyakkan. த.வ. தலைவன். [Skt. adhyaksa → த. அத்தியட்சன்.]
அத்தியந்தம்	அத்தியந்தம்1 attiyandam, எ.வி. (adv.) மிகவும்; much, excessively. [Skt. atyanta → த. அத்தியந்தம்.] அத்தியந்தம்2 attiyandam, பெ. (n.) ஒரு பேரெண் (வின்.);; ten thousand quadrillions. [Skt. atyanta → த. அத்தியந்தம்.] அத்தியந்தம்3 attiyandam, வி.அ. (adv.) முழுதும் அனைத்தும், அறவே; to the last end, entirely. "பாவங்களை அத்தியந்தம் போக்கடிக்கிறவர்களையும்" (வேதாந்தசா. 13);. [Skt. atyanta → த. அத்தியந்தம்.]
அத்தியந்தாபாவம்	அத்தியந்தாபாவம் attiyandāpāvam, பெ. (n.) முழுதுமின்மை (பிரபோத. 42, 4.);; [Skt. atyantabhava → த. அத்தியந்தாபாவம்.]
அத்தியயம்	அத்தியயம் attiyayam, பெ. (n.) இறப்பு; death (சா.அக.);.

அத்தியயனபட்டர்	அத்தியயனபட்டர் attiyayaṉabaṭṭar, பெ. (n.) பூசகன்; emple priest. [Skt. adhyayana+bhatta → த. அத்தியயனபட்டர்.]
அத்தியயனம்	அத்தியயனம் attiyayaṉam, பெ. (n.) ஓதல்; learning, studying, esp. the veda. "அத்தியயனத்தொடு வலமாத்திரிந்து" (நல். பாரத.தருமசா. 177.);. த.வ. மறையோதல். [Skt. adhyayana → த. அத்தியயனம்.]
அத்தியயனவிருத்தி	அத்தியயனவிருத்தி attiyayaṉavirutti, பெ. (n.) கோயிலில் மறைநூலோதற்கு விடப்பட்ட இறையிலி நிலம் (M.E.R.493-4 of 1926.);; tax-free land endowed for the service of reciting the vedas in temples. த.வ. மறையோத்துப்புரப்புக்கொடை. [Skt. adhyayana + vrtti → த. அத்தியயன விருத்தி.]
அத்தியயனாங்கம்	அத்தியயனாங்கம் attiyayaṉāṅgam, பெ. (n.) அத்தியயனவிருத்தி (M.E.R. 197 of 1924.); பார்க்க;see attiyayana-virutti. [Skt. adhyayana + anga → த. அத்தியயனாங்கம்.]
அத்தியயனோற்சவம்	அத்தியயனோற்சவம் attiyayaṉōṟcavam, பெ. (n.) திருமால் கோவிலின் விழா வகை (கோயிலொ. 8);; festival in Visnu temples during which are chanted the divyaprabandha and vedic hymns for ten nights before (pagalpattu);, and ten days after (irāppattu); vaigunda-egadasi. த.வ. மறையோதல் விழா. [Skt. adhyayana + utsava → த. அத்தியயனோற்சவம்.]
அத்தியவசாயம்	அத்தியவசாயம் attiyavacāyam, பெ. (n.) மனப்போக்கு; inclination, turn of mind. [Skt. adhyava – saya → த. அத்தியவசாயம்.]
அத்தியற்பம்	அத்தியற்பம் attiyaṟpam, பெ. (n.) அளவிட்டிது; very little. த.வ. மீச்சிறிது. [Skt. atyalpa → த. அத்தியற்பம்.]
அத்தியற்புதம்	அத்தியற்புதம் addiyaṟpudam, பெ. (n.) பெரு வியப்பு; exceeding wonder. [Skt. atyadbhuta → த. அதியற்புதம்.]

அத்தியாகாரம்	அத்தியாகாரம்1 attiyākāram, பெ. (n.) அவாய் நிலையால் வருவித்து முடிக்கை (பி.வி. 50, உரை);.);; [Skt. adhyahara → த. அத்தியாகாரம்.] அத்தியாகாரம்2 attiyākāram, பெ. (n.) அளவிறந்த உணவு; too much of food. [Skt. adhyahara → த. அத்தியாகாரம்.] அத்தியாகாரம்3 attiyākāram, பெ. (n.) பெருஞ்சீரகம்; star-anise, Illecium anisatum (சா.அக.);. [Skt. adhyahara → த. அத்தியாகாரம்.]
அத்தியாகாரி	அத்தியாகாரி attiyākāri, பெ. (n.) மிகு உணவு உண்போன், கழிபேரிரையான்; one who eats in excess, a glutton (சா.அக.);.
அத்தியாகினம்	அத்தியாகினம் attiyākiṉam, பெ. (n.) கருஞ்சீரகம் (பரி.அக.);; black cumin.
அத்தியாசம்	அத்தியாசம் attiyācam, பெ. (n.) ஒன்றன் குணத்தை மற்றொன்றன் மேலேற்றுகை; erroneous superimposition, transference of an attribute from one thing to another which does not really possess it. "உற்றவத்தியாச விலக்கணமாம் வேறொன்றி லொன் றுணர்தலாம்" (வேதா சூ. 90.);. [Skt. adhyasa → த. அத்தியாசம்.]
அத்தியாசவாதம்	அத்தியாசவாதம் attiyācavātam, பெ. (n.) முகத்தில் ஒரு பக்கமும், அதற்கு மாறாக உடம்பில் மற்றொரு பக்கமுமாகக் காணுமோர் முடக்குவளி(வாத); நோய்; a paralysis of the facial muscles of one side with paralysis of the limbs on the corresponding opposite side ot the body, Aternate paralysis (சா.அக.);. [Skt. adhyasa+vata → த. அத்தியாசவாதம்.]
அத்தியாத்துமசாத்திரம்	அத்தியாத்துமசாத்திரம் attiyāttumacāttiram, பெ. (n.) சாங்கியம், பாதஞ்சலம், வேதாந்தம் என மூவகைப்பட்ட ஆதன் அறிவியல் நூல் (விவேகசிந்.15.);; the spiritual science, of three kinds, sangiyam, pādanjalam, vēdāndam. [Skt. adhyatma + sȧstra → த. அத்துயாத்தும சாத்திரம்.]
அத்தியாத்துமம்	அத்தியாத்துமம் attiyāttumam, பெ. (n.)) நூற்றெட்டுபநிடதங்களுளொன்று; name of an upanisad. [Skt. adhyatma → த. அத்தியாத்துமம்.]
அத்தியாத்துமமதம்	அத்தியாத்துமமதம் addiyāddumamadam, பெ. (n.) பாசுகரீயம் மாயாவாதம் சத்தப்பிரமவாதம் கீரீடாப்பிரம வாதம் என நால்வகைப்பட்டு உயிரின் வடிவத்தை விளக்கும் மதம் (விவேகசிந். 16);; the doctrine of the soul of four kind, paskariyam, māyăvadam, satta-p-pirama-vadam, kirida-p-pirama-vatam.

அத்தியாத்துமிகம்	அத்தியாத்துமிகம் attiyāttumigam, பெ. (n.) அத்தியான்மிகம் பார்க்க;see attiyāṇrmigam. [Skt. adhyatmika → த. அத்தியாத்துமிகம்.]
அத்தியாபகன்	அத்தியாபகன் attiyāpagaṉ, பெ. (n.) திருமறைப் பயிற்றுவிப்போன் (பிரபோத.11,15);; teacher, instructor of the Veda. த.வ. மறையாசான். [Skt. adhyapaka → த. அத்தியாபகன்.]
அத்தியாபனம்	அத்தியாபனம் attiyāpaṉam, பெ. (n.) மறை நூல் பயிற்றுகை; teaching the Veda. த.வ. மறையோதல். [Skt. adhyapana → த. அத்தியாபனம்.]
அத்தியாம்சரக்கு	அத்தியாம்சரக்கு attiyāmcarakku, பெ. (n.) யானையைப் போல் எளிதில் கட்டுப்படாத சரக்கு; minerals that cannot be easily consolidated substances that pass away into vapour or fumes before fire, like, sulphur, mercury, etc., (சா.அக.);.
அத்தியாமிசம்	அத்தியாமிசம் attiyāmisam, பெ. (n.) எலும்பின் மேலுண்டாகுங் கழலைக் கட்டி; a sarcoma situated closed to the outer surface of a bone, paresteal sarcoma (சா.அக.);. த.வ. என்புக்கழலை.
அத்தியாயம்	அத்தியாயம் attiyāyam, பெ. (n.) நூற்பிரிவு (பிங்.);; chapter, division of a book. த.வ. இயல். [Skt. adhyaya → த. அத்தியாயம்.]
அத்தியாயனம்	அத்தியாயனம் attiyāyaṉam, பெ. (n.) மறைநூல் ஒதுகை (சிந்தா. நி. 121);; reciting the Vedas. த.வ. மறையோதல். [Skt. adhyayana → த. அத்தியாயனம்.]
அத்தியாரோபம்	அத்தியாரோபம் attiyārōpam, பெ. (n.) ஒன்றன் தன்மையை மற்றொன்றில் ஏற்றிக் கூறுகை (வேதா. சூ. 28.);; erroneously attributing the properties of one thing to another. த.வ. பிறிதேற்றம். [Skt. adhyaropa → த. அத்தியாரோபம்.]

அத்தியாவசியம்	அத்தியாவசியம் attiyāvasiyam, பெ. (n.) மிக தேவை (அடிப்படை);யானது; that which is indispensable or essential. த.வ. அகத்தியம், கட்டாயம். [Skt. atyavasya → த. அத்தியாவசியம்.]
அத்தியாவத்தை	அத்தியாவத்தை attiyāvattai, பெ. (n.) நெருக்கடியான நிலை (இ.வ.);; critical condition, as of a disease-stricken person. [Skt. atyavastha → த. அத்தியாவத்தை.]
அத்தியாவாகனிகம்	அத்தியாவாகனிகம் attiyāvāgaṉigam, பெ. (n.) பெண் கணவன் வீட்டுக்குச் செல்லுங்காற் பெறுஞ் சீதனம் (W.G.);; gifts made to a bride when she is conducted to the bridegroom's house, which become her separate property, a variety of Sidamam. த.வ. தாய்மனைச்சீர். [Skt. adhyavahanika → த. அத்தியாவாகனிகம்.]
அத்தியாவிரதவாதம்	அத்தியாவிரதவாதம் addiyāviradavādam, பெ. (n.) உடம்பில் எலும்பின் கூறுகளில் வீக்கம் அல்லது கழலைக் கட்டியைப் போல் காணுமோர் வளி (வாத); நோய்; an indurated swelling or tumour that forms upon bones from various causes, but chiefly-syphilis-syphiilitic node (சா.அக.);. த.வ. என்பு ஊதை.
அத்தியாளி	அத்தியாளி attiyāḷi, பெ. (n.) யானையாளி (பெரும்பாண். 257-9 அடிக்குறிப்பு);; a fabulous animal. [அத்தி+யாளி.] [Skt. hastin → த. அத்தி.]
அத்தியான்மிகம்	அத்தியான்மிகம் attiyāṉmigam, பெ. (n.) 1. ஆதனுக்குரியது (வின்.);; pertaining to the soul. 2. சைவ தோன்றியங்களுள் ஒரு பகுதி; "வைதிகம் அத்தியான்மிகம் அதிமார்க்கம்.... என நூல்களை ஐவகைப்படுத்து" (சி.போ.பா. சிறப். 17.);. 3. ஆதன் பிறரால் அடையுந் துன்பம் (சி.சி. 2, 39, சிவாக்.);;த.வ. ஆதன்மம். [Skt. adhyatmika → த. அத்தியான்மிகம்.]
அத்தியானந்தயோனி	அத்தியானந்தயோனி attiyāṉandayōṉi, பெ. (n.) பெண்களுக்கு அடிக்கடி முயக்கத்தில் மிகுதியாக இச்சையுண்டாக்குமொரு நோய்; a disease in women which knows no satisfaction in sexual pleasures in sane sexual desire in the female, Nymphomania (சா.அக.);. த.வ. கடுங்காமம்.
அத்தியானம்	அத்தியானம் attiyāṉam, பெ. (n.) மறைநூல் கற்கை; learning, studying, esp. the Veda. "அத்தியான மாமினையர் கத்துவதும்" (பிரபோத. 11, 4.);. [Skt. adhyayana → த. அத்தியானம்.]

அத்தியிளக்கம்	அத்தியிளக்கம் attiyiḷakkam, பெ. (n.) 1. எலும்பின் நுண்மங்கள் மெதுவடைதல்; softening of the bony tissue, ossifluence. 2. எலும்பு இளக்கமடைதல்; softening of the bones, Ostcomalacia or nolities ossium (சா.அக.);. [அத்தி+இளக்கம்.] [Skt. asthi → த. அத்தி.]
அத்தியூர்	அத்தியூர் attiyūr, பெ. (n.) காஞ்சியில் திருமால் கோயில் கொண்டுள்ள தோரிடம் (யாப். வி. 93, பக். 351);; little Kanjeevaram which has a Visnu shrine. [Skt. hastin → த. அத்தி.]
அத்திர	அத்திர attira, எ.வி. (adv.) ஆவியாய்ப் போகக் கூடியது; capable of passing off into vapour-volatile (சா.அக.);.
அத்திரசத்திரம்	அத்திரசத்திரம் attirasattiram, பெ. (n.) கைவிடு படை, கைவிடாப் படைகள் (திருவானைக், திருவிழா. 11);; missiles and weapons. [Skt. astra + šastra → த. அத்திரசத்திரம்.]
அத்திரசிகிச்சை	அத்திரசிகிச்சை attirasigissai, பெ. (n.) 1. அம்பைப் போல் உடம்பினுள் மருந்தைப் புகட்டுமொரு வகை மருத்துவ முறை; a method of treatment in which liquid medicine is introduced into the system by a needle, Injection. 2. கத்தியாலறுத்து மருத்துவம் செய்தல்; the operative branch of the medical practice (சா.அக.);. [Skt. astra + cikitsa → த. அத்திரசிகிச்சை.]
அத்திரத்துவம்	அத்திரத்துவம் attirattuvam, பெ. (n.) ஆவியாய்ப் போதல்; vapourising or dissipating spontaneously into atmosphere, volatility (சா.அக.);.
அத்திரதேவர்	அத்திரதேவர் attiratēvar, பெ. (n.) விழாக் காலங்களில் வீதிவலம் வரும் படைக்கல வடிவ திருமேனி (திருவானைக். திருவிழா. 11);; Weapon-god taken found the streets during festivals. [அத்திர(ம்); + தேவர்.] [Skt. astra → த. அத்திர(ம்);.]
அத்திரநீர்	அத்திரநீர் attiranīr, பெ. (n.) கழுதையின் சிறுநீர்; ass's urine (சா.அக.);.
அத்திரப்பால்	அத்திரப்பால் attirappāl, பெ. (n.) 1. கழுதைப் பால்; ass's milk. 2. குதிரைப் பால்; horse's milk (சா.அக.);.
அத்திரப்பொருள்	அத்திரப்பொருள் attirapporuḷ, பெ. (n.) ஆவியாக மாறிக் காற்றில் கலக்கக் கூடிய பொருள்கள்; bodies which are capable of passing off into vapour and mingling in the atmosphere-volatile substances like camphor, alchohol etc. (சா.அக.);.

அத்திரபரீட்சை	அத்திரபரீட்சை attirabarīṭcai, பெ. (n.) அறுபத்து நாலு கலையுள் ஒன்றாகிய வில்வித்தை; archery, one of arupattunalu-kalai, q.v. [Skt. astra + pariksa → த. அத்திரபரீட்சை.]
அத்திரயூகம்	அத்திரயூகம் attirayūkam, பெ. (n.) படை அணி வகுப்பு வகை (பாரத. பதினெட். 15.);; arrow-shaped battle array. த.வ. வில்லுருப்படை வகுப்பு. [Skt. astra + vyuha → அத்திரயூகம்.]
அத்திரவக்கிதம்	அத்திரவக்கிதம் addiravakkidam, பெ. (n.) முளரி (தாமரை);ப் பூவிதழ்; filaments of lotus.
அத்திராதாளி	அத்திராதாளி attirātāḷi, பெ. (n.) யானை; elephant (சா.அக.);.
அத்திரிகாரம்	அத்திரிகாரம் attirikāram, பெ. (n.) இரும்பு; iron (சா.அக.);. [Skt. adrigara → த. அத்திரிகாரம்.]
அத்திரிசாரம்	அத்திரிசாரம் attiricāram, பெ. (n.) இரும்பு (வை.மூ);; iron. [Skt. adrišara → த. அத்திரிசாரம்.]
அத்திரெட்சை	அத்திரெட்சை attireṭcai, பெ. (n.) 1. உணர்ச்சி; passion. 2. ஆசை; desire (சா.அக.);.
அத்திரெணம்	அத்திரெணம் attireṇam, பெ. (n.) அத்தி விரணம் பார்க்க;see attiviranam (சா.அக.);.
அத்திவலி	அத்திவலி attivali, பெ. (n.) எலும்பிற் காணும் வலி; pain in the bone or bones, Ostalgia (சா.அக.);. [அத்தி+வலி.] [Skt asthi → த. அத்தி.]

அத்திவாரம்	அத்திவாரம் attivāram, பெ. (n.) அடிக் கட்டடச் சுவரின் அடிப்பாகம்; foundation. "அத்திவார மிருத்தி" (அரிச். பு.இந்தி. 19.);. த.வ. கடைக்கால், அடிவானம். [U. ustuwar → த. அத்திவாரம்.]
அத்திவிரணம்	அத்திவிரணம் attiviraṇam, பெ. (n.) எலும்பில் உண்டாகும் புண்; a sore affecting the bones (சா.அக.);. [Skt. asthi + vrana → த. அத்திவிரணம்.]
அத்திவிசாணிகா	அத்திவிசாணிகா attivicāṇikā, பெ. (n.) வாழை; plantain tree, Musa paradisiaca (சா.அக.);.
அத்திவெட்டை	அத்திவெட்டை attiveṭṭai, பெ. (n.) ஒழுக்கக் கேட்டினால் எலும்பில் பாய்ந்த மேகச்சூடு; venereal heat affecting the bones in the system, Osteotabes (சா.அக.);. த.வ. அங்கவெட்டை. [அத்தி+வெட்டை.] [Skt. asthi → த. அத்தி.]
அத்திவேர்	அத்திவேர் attivēr, பெ. (n.) 1. மயிர்க்கால்; root of the hair. 2. யானைமயிர்; elephant's hair (சா.அக.);. [அத்தி + வேர்.] [Skt. hastin → த. அத்தி.]
அத்திறாதாளி	அத்திறாதாளி attiṟātāḷi, பெ. (n.) யானை; elephant (சா.அக.);.
அத்தினபுரம்	அத்தினபுரம் attiṉaburam, பெ. (n.) நூற்று வர்தம் தலைநகர் (சீவக. 2182, உரை);; Hastinapura. [Skt. hastinapura → த. அத்தினபுரம்.]
அத்தினாபுரி	அத்தினாபுரி attiṉāpuri, பெ. (n.) அத்தினாபுரம் (பாரத. குருகுல. 29.);; Hastinapuram. [Skt. hastinapuri → த. அத்தினாபுரி.]

அத்தினி	அத்தினி1 attiṉi, பெ. (n.) 1. பிடி (பிங்.);; female elephant. 2. பெண்வகை (கல்லா.7, மயிலேறு கொக்கோ. 1, 15-18.);; [Skt. hastini → த. அத்தினி.] அத்தினி2 attiṉi, பெ. (n.) 1. காக்கை; crow. 2. விருப்பம் (இச்சை); கொண்ட பெண்; a woman highly lustful. 3. வழலை; fuller's earth. 4. மூன்று அல்லது நான்கு திங்கள் வளர்ச்சியுள்ள பிண்டக்கரு; human foetus three or four months old i.e., the fourth and the last class of foetus according to the classification contemplated in the Tamil medical science (சா.அக.);
அத்தினிமார்பிண்டத்தவலமுடி	அத்தினிமார்பிண்டத்தவலமுடி attiṉimārpiṇḍattavalamuḍi, பெ. (n.) நால்வகைச் சாதிகளிலொன்றாகிய அத்தினி சாதிப் பெண்ணின் முதற்பிண்டத்தின் மண்டையோடு; the skull of the first foetus of the one of the 4 classes of women called Athini (the lowest class);
அத்துச்சம்	அத்துச்சம் attuccam, பெ. (n.) கோள்களின் நல்லுச்சநிலை (சங்.அக.);; [Skt. alyucca → த. அத்துச்சம்.]
அத்துவசிரமம்	அத்துவசிரமம் attuvasiramam, பெ. (n.) வழிநடைக் களைப்பு; fatigue from travel (சா.அக.);.
அத்துவசுத்தி	அத்துவசுத்தி attuvasutti, பெ. (n.) தீக்கை காலத்தில் ஆறு வழிகளிலும் இறந்தகால வினைகளையெல்லாம் அழிக்கை (சைவச. ஆசாரி. 64);; [Skt. adhvan+suddhi → த. அத்துவசுத்தி.]
அத்துவசோதனை	அத்துவசோதனை attuvacōtaṉai, பெ. (n.) அத்துவசுத்தி பார்க்க;see attuva-sutti. [Skt. adhvan + šŏdhana → த. அத்துவ சோதனை.]
அத்துவநியாசம்	அத்துவநியாசம் attuvaniyācam, பெ. (n.) அத்துவத் தூய்மை (சுத்தி);; purification of attuva. [Skt. adhvan + nyasa → த. அத்துவநியாசம்.]
அத்துவபோக்கியம்	அத்துவபோக்கியம் attuvapōkkiyam, பெ. (n.) ஒருவகை மரம், மாம்புளிச்சை; a tree called travellers delight, spondias mangifera (சா.அக.);.
அத்துவயதாரகம்	அத்துவயதாரகம் attuvayatāragam, பெ. (n.) நூற்றெட்டு மறையின் அறிவுப் பகுதியி லொன்று; name of an upanisad. [Skt. A-dvaya-tåraka → த. அத்துவயதாரகம்.]

அத்துவரியு	அத்துவரியு attuvariyu, பெ. (n.) 1. வேள்வி செய்வாருள் ஒருவன்; chief Yajur-vedic priest at a sacrifice. "வன்றிறல் வசுக்க ளத்துவரியு" (மச்சபு. சந்திரோ. 12.);. 2. வினைத் தலைமை கொள்பவன் (வகிப்பவன்);; active leader, as an adhvaryu. 'அவன் அத்துவரியுவாய் நின்று பாடுபடுகிறான்'. [Skt. adhvaryu → த. அத்துவரியு.]
அத்துவவிலிங்கம்	அத்துவவிலிங்கம் attuvaviliṅgam, பெ. (n.) மெய்ப்பொருள் வடிவான (லிங்கம்); குறி; linga comprising all the 36 tattvas from earth to Sivan. "மண்முதற் சிவமீறானவத்துவ விலிங்கம்" (திருவிளை.இந்திரன்.13);. இலங்க வடிவுநிலையில் இறைவ னாற்றலைக் குறிக்கும் அடித்தளத்திற்கு ஆவுடையாள் என்றும் மேல்நிற்கும் இலங்கத்திற்கு ஆவுடையப்பன் என்றும் பெயர். [Skt. adhvan + linga → த. அத்துவவிலிங்கம்.]
அத்துவா	அத்துவா attuvā, பெ. (n.) 1. வழி; way, road. 2. நெறி (சித்.);; "அத்துவா வெல்லா மடங்கச் சோதித் தபடி" (தாயு. எந்நாட். அன்பர்.1.);. [Skt. attuvăn → த. அத்துவா.]
அத்துவாசுத்தி	அத்துவாசுத்தி attuvācutti, பெ. (n.) அத்துவசுத்தி பார்க்க;see atuva-sutti "அத்துவா சுத்திபண்ணி" (சி.சி. 8, 6.);. [Skt. adhvan → த. அத்துவாசுத்தி.]
அத்துவாசைவம்	அத்துவாசைவம் attuvācaivam, பெ. (n.) சிவனியம் (சைவம்); பதினாறனுள் ஒன்று; Saiva sect which holds that an initiate should by introspection perceive the six attuvas and meditate on Sivan who is beyond them, one of 16 saivam, q.v.
அத்துவாந்தம்	அத்துவாந்தம் attuvāndam, பெ. (n.) வைகறை மற்றும் மருண்மாலையொளி; twilight (சா.அக.);.
அத்துவிதம்	அத்துவிதம் adduvidam, பெ. (n.) ஒருமை; இரண்டின்மை; non-duality. "அத்துவித வத்துவை" (தாயு. பரசிவ. 3.);. [Skt. a-dvaita → த. அத்துவிதம்.]
அத்துவிதவுண்மை	அத்துவிதவுண்மை adduvidavuṇmai, பெ. (n.) 1. இரண்டின்மை என்னும் கொள்கை; the doctrine of the existence of but one principle in the universe the doctrine or principle of non-duality. 2. ஒரு தமிழ் (தத்துவ); மெய்ப் பொருள் நூல்; a treatise in Tamil on non-dulaity (சா.அக.);. [அத்துவிதம் + உண்மை.] [Skt. advaita → த. அத்துவிதம்.]

அத்துவேசம்	அத்துவேசம் attuvēcam, பெ. (n.) பகையின்மை; freedom from hatred or malevolence. [Skt. a-dvésa → அத்துவேசம்.]
அத்துவைதம்	அத்துவைதம் adduvaidam, பெ. (n.) 1. இரண்டன்மை; non-duality. 2. ஒரு பொருண்மைக் கொள்கை; doctrine of non-duality, monism. [Skt. a-dvaita → த. அத்துவைதம்.]
அத்துவைதி	அத்துவைதி adduvaidi, பெ. (n.) இரு பொருளொருமைக் கோட்பாடுடையவன்; one who holds the doctrine of non-duality monist. [Skt. a-dvaitin → த. அத்துவைதி.]
அத்தேயம்	அத்தேயம் attēyam, பெ. (n.) திருடாமை (சூத. ஞான. 13, 7.);; non-stealing, absence of frand. த. வ. கள்ளாமை. [Skt. a-steya → த. அத்தேயம்.]
அத்தோரியாமம்	அத்தோரியாமம் attōriyāmam, பெ. (n.) variety of the iyotstoma, the main type of the soma sacrifice. [Skt. aptoryama → த. அத்தோரியாமம்.]
அத்தொய்தம்	அத்தொய்தம் attoytam, பெ. (n.) அத்துவிதம் பார்க்க (வேதாந்தசா. 84);;see attuvidam. [Skt. a-dvaita → த. அத்தொய்தம்.]
அத்தொய்தன்	அத்தொய்தன் attoytaṉ, பெ. (n.) ஒப்பற்றவன்; one who is matchless, without a second. "அத்தொய்தனா யிருக்கிற வுனக்குப் பயமென்ன?" (வேதாந்தசா. 85.);. [Skt. a-dvaitin → த. அத்தொய்தன்.]
அத்யாபி	அத்யாபி atyāpi, (வி.அ.) (adv.) இப்போதும்; even now, to this day, down to the present time. "அத்யாபி அப்படியே நடந்து வருகிறது". [Skt. adyåpi → த. அத்யாபி.]

அத்விதீயம்	அத்விதீயம் atvitīyam, பெ. (n.) இணையற்றது; that which is matchless, peerless. [Skt. a-dvitiya → த. அத்விதீயம்.]
அதக்காயம்	அதக்காயம் adakkāyam, பெ. (n.) தொடை, கால், பாதம், இவை அடங்கிய உடம்பின் பகுதி; that portion of the body below the hip comprising the thinghs, the leg and the feet, lower extremity (சா.அக.);.
அதக்காயவெலும்பு	அதக்காயவெலும்பு adakkāyavelumbu, பெ. (n.) இடுப்பின் கீழேயுள்ள எலும்பு; bone of the lower extremity (சா.அக.);.
அதகக்கொடி	அதகக்கொடி adagaggoḍi, பெ. (n.) பெருமருந்துக் கொடி; a twining plant, Indian birthwort, Aristolochia Indica (சா.அக.);.
அதககந்தி	அதககந்தி adagagandi, பெ. (n.) கந்தக வண்டல்; precipitated sulphur, Lac-sulphur or Milk of sulphur (சா.அக.);.
அதகம்	அதகம்1 adagam, பெ. (n.) 1. மருந்து; medicine, medicament. "அதங்க கண்ட பையண னாகம்" (சீவக. 403);; 2. உயிர்தரு மருந்து (பிங்.);; restorative that brings the dead to life. 3. கொடிவகை (மலை.);; Indian birthwort. 4. சுக்கு (தைலவ.);; dried ginger. [Skt. agada → த. அதகம்.] அதகம்2 adagam, பெ. (n.) அடையல்; precipitate (சா.அக.);.
அதகமனம்	அதகமனம் adagamaṉam, பெ. (n.) வண்டலாகப் பிரிந்து தங்கல்; the process by which a substance is made to separate from another or other substances in a solution and fall to the bottom - precipitation (சா.அக.);.

அதகன்	அதகன்1 adagaṉ, பெ. (n.) வலிமையுள்ளவன்; strong powerful person. "உறுதுயர் தீர்த்த வதகன்" (திவ். பெரியாழ். 2, 1, 9.);. [Skt. hataka → த. அதகன்.] அதகன்2 adagaṉ, பெ. (n.) 1. மருந்து கொடுப்பவன்; one who administers medicine. 2. மருத்துவன்; one who prescribes remedies for diseases or who is skilled in the art of healing, Physician (சா.அக.);.
அதசம்	அதசம் adasam, பெ. (n.) 1. காற்று; wind. 2. ஆதன்; soul (சா.அக.);.
அதசயம்	அதசயம் adasayam, பெ. (n.) தரையில் உறங்குகை; sleeping on the ground (சா.அக.);.
அதசி	அதசி adasi, பெ. (n.) சணல்; fiax or hemp, crotolaria juncea (சா.அக.);.
அதகப்தி	அதகப்தி adagapdi, பெ. (n.) இடுப்பின் கீழ் உணர்ச்சியற்றுக் கால் விழுகை, முடக்கு ஊதை பக்கவலிப்பு; paralysis of the legs and the lower part of the body, Paraplegia (சா.அக.);.
அதட்டம்	அதட்டம் adaṭṭam, பெ. (n.) 1. பாம்பின் கீழ்வாய்ப் பல் (சீவக. 1286.);; lower fang of a serpent. 2. பாம்பினுயிர்ப்பு (சூடா.);; breath of a snake. [Skt. adhó-damstra → த. அதட்டம்.]
அதப்பாதாளம்	அதப்பாதாளம் adappādāḷam, பெ. (n.) காணவொண்ணா ஆழம்; chasm, abyss. [Skt. adhas + pååtåålam → த. அதப்பாதாளம்.]
அதப்பியம்	அதப்பியம் adappiyam, பெ. (n.) அவையல் கிளவி (யாழ்ப்.);; indecent language, [Skt. a-sabhya → த. அதப்பியம்.]
அதபட்சம்	அதபட்சம் adabaṭcam, பெ. (n.) சுக்கு; dried ginger (சா.அக.);.

அதபவாதம்	அதபவாதம் adabavādam, பெ. (n.) ஆயுள் வேதத்தில் சொல்லியுள்ள ஓர் ஊதை (வாத); நோய்; a rheumatic disease mentioned in the ayurvedic science (சா.அக.);. [Skt. adha+vata → த. அதபவாதம்.]
அதபு	அதபு adabu, பெ. (n.) 1. வணக்கம்; obedience. 2. மதிப்புறவு (மரியாதை);; manners. "அதபு கெட்டவன்". த.வ. மதிப்பு. [Ar adab → த. அதபு.]
அதமசரீரம்	அதமசரீரம் adamasarīram, பெ. (n.) kalpaka tree.
அதமதசம்	அதமதசம் adamadasam, பெ. (n.) வெங்காரம் (வை.மூ.);; borax.
அதமதானம்	அதமதானம் adamadāṉam, பெ. (n.) கைம்மாறு, அச்சம் முதலியவை கருதிய கொடை (வின்.);; charity for selfish ends through fear, as the lowest kinds of benevolence. [அதம(ம்); + தானம்.] [Skt. adhama → த. அதம(ம்);.]
அதமபட்சம்	அதமபட்சம் adamabaṭcam, (வி.அ.) (adv.) குறைந்தது; at least. த.வ. கீழ்ப்பாடு. [Skt. adhama + paksa → த. அதமபட்சம்.]
அதமம்	அதமம் adamam, பெ. (n.) கீழ்நிலை; that which is lowest, worst. [Skt. adhama → த. அதமம்.]
அதமர்ணன்	அதமர்ணன் adamarṇaṉ, பெ. (n.) கடன் வாங்குவோன் (சுக்கிரநீதி, 97.);; one who takes loans debtor. [Skt. adha-marna → த. அதமர்ணன்.]

அதமவிம்சதி	அதமவிம்சதி adamavimcadi, பெ. (n.) அறுபது ஆண்டு (வருடங்);களுள் பிலவங்க முதல் அட்சய வரையுள்ள 20 ஆண்டுகள் (பெரியவரு.);; the last twenty years from pila-vanga to atcaya, in the jupiter cycle. [Skt. adha-ma-vimsati → த. அதமவிம்சதி.]
அதமன்	அதமன் adamaṉ, பெ. (n.) கடையன்; low, mean, vile person. "கமுகு போல்வ ரதமர்" (நீதிவெண். 91);. த.வ. கீழ்மகன், கீழோன், இழிந்தோன். [Skt. adhama → த. அதமன்.]
அதமாதமன்	அதமாதமன் adamādamaṉ, பெ. (n.) மிகக் கீழானவன்; vilest of the vile, most worthless fellow. [Skt. adhama + adhama → த. அதமாதமன்.]
அதர்மம்	அதர்மம் adarmam, பெ. (n.) அதருமம் பார்க்க;see adarumam. த.வ. அறங்கடை, அல்லறம், அறக்கேடு. [Skt. a-dharma → த. அதர்மம்.]
அதர்மாத்திகாயம்	அதர்மாத்திகாயம் adarmāddikāyam, பெ. (n.) ஐந்து அருக (சமன); மத உட்பொருள்களு ளொன்று; [Skt. adharma + asti-kåya → த. அதர்மாத்தி காயம்.]
அதர்வசிகை	அதர்வசிகை adarvasigai, பெ. (n.) நூற்றெட்டுபநிடதங்களுளொன்று; name of an upanisad. [Skt. atharvasikha → த. அதர்வசிகை.]
அதர்வசிரசு	அதர்வசிரசு adarvasirasu, பெ. (n.) நூற்றெட்டுபநிடதங்களுளொன்று (சி.சி. 8, 11, மறைஞா.);; name of an upanisad. [Skt. atharvaširas → த. அதிர்வசிரசு.]
அதர்வணம்	அதர்வணம் adarvaṇam, பெ. (n.) நான்காம் மறை (திருவானைக். கோச்செங். 127.);; name of the fourth veda. த.வ. தீமறை. [Skt. atharva → த. அதர்வணம்.]
அதர்வம்	அதர்வம் adarvam, பெ. (n.) அதர்வணம் (காஞ்சிப்பு. வயிரவீ, 12.); பார்க்க;see adarvanam. [Skt. atharvan → த. அதர்வம்.]

அதரகுட்டம்	அதரகுட்டம் adaraguṭṭam, பெ. (n.) இதழில் தோன்றும் புற்றுநோய்; cancer of the lip (சா.அக.);. த.வ. இதழ்புற்று. [அதர + குட்டம்.] [Skt. adhara → த. அதர(ம்);.]
அதரணவித்தை	அதரணவித்தை adaraṇaviddai, பெ. (n.) செய்வினை; black magic (சா.அக.);.
அதரபானம்	அதரபானம் adarapāṉam, பெ. (n.) மகளி ரிதழூறும் நீர் (சீவக. 190, உரை.);; drinking the lips, kissing the lower lip. [Skt. adhara → pana → த. அதரபானம்.]
அதரமதம்	அதரமதம் adaramadam, பெ. (n.) புலனுகர் ஈடுபாட்டி லிதழூறும் நீர்; a secretion from the lower lip of woman through lust (சா.அக.);. த.வ. மகளிர் இதழூறும் நீர். [Skt. adhara + amrta → த. அதரமதம்.]
அதரவாய்வு	அதரவாய்வு adaravāyvu, பெ. (n.) வளித் தொல்லையால் வாய் மற்றும் இதழி (உதட்டி);ற் காணும் நோய்; a disease of the lip of the mouth or that of the genital of a female (சா.அக.);. [Skt. adhara + vẚyu → த. அதரவாய்வு.]
அதராமிர்தம்	அதராமிர்தம் adarāmirdam, பெ. (n.) அதரமதம் பார்க்க;see adara-madam (சா.அக.);. [அதர(ம்); + அமிர்தம்.] [Skt. adhara → த. அதர(ம்);.] அமிழ்து → அமிர்து → Skt. amrta.
அதரிசனன்	அதரிசனன் adarisaṉaṉ, பெ. (n.) 1. பார்க்க முடியாதவன்; one who is destitute of the sense of sight. 2. கண் பார்வையற்றவன்; a blind man (சா.அக.);. [Skt. adharsana → த. அதரிசனன்.]

அதரிசி	அதரிசி adarisi, பெ. (n.) அதரிசனன் பார்க்க;see adarisanan (சா.அக.);. [Skt. adharsana → த. அதரிசி.]
அதருமம்	அதருமம் adarumam, பெ. (n.) அறமல்லாதது; that which is unrighteous. த.வ. அறக்கேடு. [Skt. a-dharma → த. அதருமம்.]
அதலகுதலம்	அதலகுதலம் adalagudalam, பெ. (n.) பெருங்குழப்பம் (இ.வ.);; tumult, great confusion. த.வ. கலவரம். [Skt atala+ku=tala → த. அதலகுதலம்.]
அதலதலம்	அதலதலம் adaladalam, பெ. (n.) 1. காரீயம்; black lead;plumbago. 2. காரீய மணல்;
அதலம்	அதலம் adalam, பெ. (n.) கீழேழுலகத் தொன்று; name of a world under the earth, first of kilelulagam, q.v. "அதல விதலமுத லந்தத் தலங்களென" (திருப்பு. 138.);. த.வ. கீழுலகு, நிரயம். [Skt. atala → த. அதலம்.]
அதலாயிலோகம்	அதலாயிலோகம் adalāyilōkam, பெ. (n.) 1. நிலவுலகின் கீழுண்டாகும் தாதுப் பொருள்; any ingredient or natural in organic substance in the earth's crust obtained by mining-mineral. 2. நிலத்திற்குள் விளையும் மாழை (உலோகம்);; any metal dug out from the earth (சா.அக.);. [Skt. atala + loha → த. அதலாயிலோகம்.]
அதவா	அதவா adavā, இணைப். (Conj.) அல்லது or, "அதவா முரட்போர் தனக்கஞ்சுமோ" (பாரத. பதினேழா. 232.);. [Skt. athava → த. அதவா.]
அதவாய்வு	அதவாய்வு adavāyvu, பெ. (n.) சவுட்டு மண்; fuller's earth (சா.அக);.

அதவிடம்	அதவிடம்1 adaviḍam, பெ. (n.) அதிவிடை (வின்.);; atis. [Skt. ati-visa → த. அதவிடம்.] அதவிடம்2 adaviḍam, பெ. (n.) அதவிடயம்; Indian atees, Aconium heterophyllum (சா.அக.);.
அதவுபாசனம்	அதவுபாசனம் adavupācaṉam, பெ. (n.) புணர்ச்சி; sexual intercourse (சா.அக.);.
அதவை	அதவை adavai, பெ. (n.) கீழ்மகன் (இ.வ.);; vile person. [Skt. hata → த. அதவை.]
அதளக்காய்	அதளக்காய் adaḷakkāy, பெ. (n.) அதளங்காய் பார்க்க;see adalangay (சா.அக.);.
அதளங்காய்	அதளங்காய் adaḷaṅgāy, பெ. (n.) பீர்க்கங்காய்; acute-angled cucumber, Cucumis actutangalus (சா.அக.);.
அதன்மம்	அதன்மம் adaṉmam, பெ. (n.) அறமல்லாதது; that which is unrighteous. "அருளினா லுரைத்த நூலின் வழிவரா ததன்மஞ் செய்யின்" (சி.சி.2.33.);. [Skt. a-adharma → த. அதன்மம்.]
அதன்மர்	அதன்மர் adaṉmar, பெ. (n.) கீழ்மக்கள் (பிங்.);; base, low persons. [Skt. a-dharma → த. அதர்ம → அதன்மர்.] 'ர்' பலர்பால் ஈறு.
அதன்மாத்திகாயம்	அதன்மாத்திகாயம் adaṉmāddikāyam, பெ. (n.) அதர்மாத்திகாயம் பார்க்க;see adarmáttikāyam.

அதன்மி	அதன்மி adaṉmi, பெ. (n.) ஒழுக்கங்கெட்டவள்; fallen woman. "அதன்மி யாரென வாங்கவன் வினவ" (பெருங். உஞ்சைக். 35, 69.);. த.வ. அறக்கேடன். [Skt. a-dharmin → த. அதன்மி.]
அதனா	அதனா adaṉā, பெ.அ. (adj.) தாழ்ந்த; mean, low. 'அதனா மனிதன்' (இ.வ.);. [U. adna → த. அதனா.]
அதத்தசஞ்சயம்	அதத்தசஞ்சயம் adaddasañsayam, பெ. (n.) உடம்பின் கீழ்ப் பகுதியில் தங்கியுள்ள சிறுநீர் மற்றும் கழிமாசு (மல மூத்திரம்);; the faeces and the urine in the lower region of the trunk (சா.அக.);.
அதாசலம்	அதாசலம் atācalam, பெ. (n.) காட்டுமல்லிகை வகை (மலை.);; wild jasmine. [P]
அதாதிமந்தம்	அதாதிமந்தம் atātimandam, பெ. (n.) ஆயுள் வேதப்படிக் கண்ணைப் பற்றிய ஐந்து வகை மாந்த நோய்களுள் ஒன்று; one of the five kinds of ophthalmia according to ayurveda.
அதாதிமாந்தரோகம்	அதாதிமாந்தரோகம் atātimāndarōkam, பெ. (n.) அதாதிமந்தம் பார்க்க;see adādimandam (சா.அக.);. [அதாதி + மாந்த(ம்); + ரோகம்.] [Skt. ati → த. அதாதி, Skt. roga → த. ரோகம்.]
அதாதிரு	அதாதிரு atātiru, பெ. (n.) இவறன் மாலையன் (சிந்தா. நி. 137.);; miser. [Skt. a-datr → த. அதாதிரு.]
அதாது	அதாது atātu, பெ. (n.) 1. தாது வல்லாதது; that which is not a mineral. 2. வித்தமிழ்தின்மை; absence of semen (சா.அக.);. [அ + தாது.] [Skt. a → த. அ.] தாது → Skt. dhattu.

அதாரன்	அதாரன் atāraṉ, பெ. (n.) 1. மணமாகதவன், மாணி; one who is unmarried, an un married man, Bachelor. 2. மனைவி யிழந்தவன்; one who has lost his wife, a widower (சா.அக.);. த.வ. மாணி. [Skt. a-dara → த. அதாரன்.]
அதாலத்து	அதாலத்து atālattu, பெ. (n.) முறைமன்றம்; court of justice. [U. adalat → த. அதாலத்து.]
அதாவரிசி	அதாவரிசி atāvarisi, பெ. (n.) வெட்பாலை யரிசி; dysentery rosebay bitter oleander, Nerium antidysentericum alias Hollarhena antidysentericum (சா.அக.);.
அதாவெட்டில்	அதாவெட்டில் atāveṭṭil, கு.வி.எ. (adv.) தற்செயலாய் (இ.வ.);; unexpectedly, by chance.
அதாவெட்டுக்காரன்	அதாவெட்டுக்காரன் atāveṭṭukkāraṉ, பெ. (n.) போலியாக நடிப்போன்; bogus personage, bogus tax-gatherer. "ஆயக்காரன் ஐந்து பணங்கேட்பான் அதாவெட்டுக்காரன் ஐம்பது பணங்கேட்பான்". [அதாவெட்டு + காரன்.] [U adawat → த. அதாவெட்டு.]
அதிக்கிரமம்	அதிக்கிரமம்1 adikkiramam, பெ. (n.) 1. மீறுகை; overstepping, going beyond, transgression. 2. முறைகேடு; iniquity. "அன்ன தன்மைய னதிக்கிரமங்கள் கேட்டு" (உத்தரரா. வரையெடு. 2);. [Skt. ati-krama → த. அதிக்கிரமம்.] அதிக்கிரமம்2 adikkiramam, பெ. (n.) கற்பழித்தல்; committing excess of sin sexually (சா.அக.);. [Skt. ati-krama → த. அதிக்கிரமம்.]
அதிக்கிரமி-த்தல்	அதிக்கிரமி-த்தல் adikkiramiddal, 4 செ.குன்றாவி. (v.i.) 1. மேற்படுதல்; to exceed, as proper bounds. 2. மீறுதல்; to transgress. [Skt. ati-krama → த. அதிக்கிரமி.]

அதிக்கிராந்தம்	அதிக்கிராந்தம் adikkirāndam, பெ. (n.) கடந்தது (சி.சி. 7, ஞானப்.);; that which transcends. த.வ. வரம்பிகவு. [Skt. ati-kranta → த. அதிக்கிராந்தம்.]
அதிகசுரசாந்தினி	அதிகசுரசாந்தினி adigasurasāndiṉi, பெ. (n.) வல்லாரை; a bitter plant, Hydrocotyle asiatica, so called from its soothing effect in cases of excessive fever (சா.அக.);. [Skt. atiga → த. அதிகம்.]
அதிகண்டம்	அதிகண்டம்1 adigaṇṭam, பெ. (n.) ஒகம் இருபத்தேழி லொன்று (விதான. பஞ்சாங்க. 25);; [Skt. atiganda → த. அதிகண்டம்.] அதிகண்டம்2 adigaṇṭam, பெ. (n.) 1 இறக்கும் நேரத்தில் ஏற்படும் துன்பம்; pangs or agony of death. 2. பெரிய துண்டம்; a big piece. 3. பெரிய கழுத்து; a swollen neck-colloid goitre. 4. உயிருக்கு இடர் விளைவிக்கக் கூடிய எதிர்பாராத நிகழ்வு; an accident or other crisis endangering human life (நா. அக.);
அதிகதம்	அதிகதம் adigadam, பெ. (n.) 1. வளி (வாயு);; air. 2. எட்டாதது; that which is beyond reach (சா.அக.);. [Skt. ati-gata → த. அதிகதம்.]
அதிகந்தம்	அதிகந்தம் adigandam, பெ. (n.) 1. நறுமணப் புல் வகை (மூ.அ.);; fragrant species of grass. 2. மர வகை (மூ.அ.);; champak. 3. கந்தகம் (மூ.அ.);; sulphur. [Skt. ati-gandha → த. அதிகந்தகம்.]
அதிகர்ணம்	அதிகர்ணம் adigarṇam, பெ. (n.) பொருள்; substance (சா.அக.);.
அதிகரணத்தண்டம்	அதிகரணத்தண்டம் adigaraṇaddaṇṭam, பெ. (n.) பழைய வரிவகை (S.I.I.ii, 353.);; an ancient tax. [அதிகரணம் + தண்டம்.] [Skt. adhi-karana → த. அதிகரணம்.]
அதிகரணத்தைலம்	அதிகரணத்தைலம் adigaraṇaddailam, பெ. (n.) தலைமுழுக்கெண்ணெய் (தைலம்);; a medicated oil prepared as per process aid down in Agastyar vallathi 600 and used for oil bath in cases of obstinate fever. அகத்திய வல்லாதி 600இல் சொல்லிய முறைப்படி விடாத காய்ச்சலுக்காக வடித் தெடுத்த

அதிகரணம்	அதிகரணம் adigaraṇam, பெ. (n.) 1. அடிப்படை (சி.சி.1, 65, சிவஞா.);; substratum, support. 2. ஏழாம் வேற்றுமைப் பொருள் (பி.வி.9.);; place, as the sense of the loc. 3. ஒரு செய்தியைக் குறித்த பகுதி (சி.போ. சிற். 1, அவ.);; section of a work, treating of one subject. [Skt. adhi-karana → த. அதிகரணம்.]
அதிகராவிகம்	அதிகராவிகம் adigarāvigam, பெ. (n.) செந்துளசி; a red variety of basil, Ocimum (genus); (சா.அக.);. [P]
அதிகாசம்	அதிகாசம் adikācam, பெ. (n.) பெருநகை (சிந்தா. நி. 120.);; loud laughter. த.வ. வெடிச்சிரிப்பு. [Skt. ati-asya → த. அதிகாசம்.]
அதிகாயசித்தி	அதிகாயசித்தி adikāyasiddi, பெ. (n.) கருமருது; a tree, black marudu Negroe's olive, Terminalia tementosa alias T.alata (சா.அக,);.
அதிகாயன்	அதிகாயன் adikāyaṉ, பெ. (n.) 1. பருத்த உடம்புடையோன்; one having a gross or flesh body, a stout man. 2. உடம்பில் மிகுந்த காயமுடையோன்; one with serious injuries. 3. உடம்பில் தழும்புடையோன்; one with numerous scars on the body (சா.அக.);.
அதிகாரடாகை	அதிகாரடாகை adikāraṭākai, பெ. (n.) அதிகாரத்தால் உண்டாகும் செறுக்கு; pride of power. "அதிகாராடாகையின்மே லார்த்து" (சரவண. பணவிடு. 109);. [Skt. adikara+U.tiga → த. அதிகாரடாகை.]
அதிகாரதத்துவம்	அதிகாரதத்துவம் adikāradadduvam, பெ. (n.) வினை மிகுந்து கல்வி குறைந்த சிவ மெய்ப்பொருள் (சி.சி.1, 65, ஞானப்.);;
அதிகாரநந்தி	அதிகாரநந்தி adikāranandi, பெ. (n.) சிவன் கோயில் திருவிழாக்களில் பயன்படுத்தும் ஊர்தி வகை; vehicle of Sivan with the face of a bull and body of man, used generally on the morning of the third day of festival in some temples, as representing Nandikesvarar who is the commandant of the city of Sivan. "அதிகார நந்தி சேவை".
அதிகாரபத்திரம்	அதிகாரபத்திரம் adikārabaddiram, பெ. (n.) கொடுப்பிசைவு ஆவணம் அதிகார ஆவணம்; letter of authority, power of attorney.
அதிகாரவர்த்தனை	அதிகாரவர்த்தனை adikāravarddaṉai, பெ. (n.) வரித்தொகுதி (M.E.R. 428 of 1913);; a collection of taxes.

அதிகாலங்காரம்	அதிகாலங்காரம் adikālaṅgāram, பெ. (n.) பெருமையணி (அணியி.41.);; figure of speech in which the contained is described as greater than the container, or the container than the contained. [Skt. adhika + alankara → [illegible]]
அதிகிருச்சிரம்	அதிகிருச்சிரம் adigirucciram, பெ. (n.) 12 நாள் கைக்கொள்ளும் ஒரு நோன்பு; an extraordinary fasting and penance lasting 12 days. [Skt. atikrcchra → த. அதிகிருச்சிரம்.]
அதிகேரம்	அதிகேரம் adiāram, பெ. (n.) சீதா செங்கழுநீர்; a kind of water-lily, Grewia rotundifolia (சா.அக.);.
அதிங்காலிகம்	அதிங்காலிகம் adiṅgāligam, பெ. (n.) செம்புளியம் பிரண்டை; a red variety of புளிப் பிரண்டை, hairy wildyine, Vitis setosa alias cissus acida (சா.அக.);.
அதிச்சத்திரம்	அதிச்சத்திரம் adiccaddiram, பெ. (n.) காளான் (மலை.);; mushroom. [Skt. atichatra → த. அதிச்சத்திரம்.] [P]
அதிசங்கலிதம்	அதிசங்கலிதம் adisaṅgalidam, பெ. (n.) ஒன்றுமுதலிய எண்களை இரட்டித்துப் பெருக்க வருந் தொடரெண் (வின்.);; summation of a series in geometrical progression whose first term is one, and ratio two. [Skt. ati + san-kalita → த. அதிசங்கலிதம்.]
அதிசங்கை	அதிசங்கை adisaṅgai, பெ. (n.) வீண் ஐயம் (கோயிலோ.29);; needless suspicion. [Skt. ati + sanka → த. அதிசங்கை.]
அதிசத்திரம்	அதிசத்திரம் adisaddiram, பெ. (n.) 1. விண்மீன் சீரகம்; star anise, Illecium ani satum. 2. காளான்; mushroom. 3. மருதோன்றி; nail dye, Barleria longifolia (சா.அக.);.
அதிசத்திரகம்	அதிசத்திரகம் adisaddiragam, பெ. (n.) அதிசத்திரம் பார்க்க;see adi-sattiram (சா.அக.);. [Skt. atichatra → த. அதிசத்திரகம்.]
அதிசந்தானம்	அதிசந்தானம் adisandāṉam, பெ. (n.) பொய் (சிந்தா. நி. 122.);; falsehood. [Skt. atisandhana → த. அதிசந்தானம்.]

அதிசமாதியோகம்	அதிசமாதியோகம் adisamādiyōkam, பெ. (n.) தன்னை மறந்து புரியும் மனவொடுக்கம் (யோகம்);; a profound meditation in yoga practice in which the yogee is not only insensible to the surroundings but also forgets his own body (சா.அக.);. [அதிசமாதி + ஒகம்.] [Skt. ati + samadhi → த. அதிசமாதி.] ஒகம் → Skt. yoga.
அதிசயக்குளிகை	அதிசயக்குளிகை adisayagguḷigai, பெ. (n.) ஐந்து முறை சாரணைத் தீர்ந்த ஒரு இதளியக் குளிகை; a mercurial pill animated five times. [அதிசயம் + குளிகை.] [Skt. atisaya → த. அதிசயம்.] குள் → குளி → குளிகை.
அதிசயச்சொல்	அதிசயச்சொல் adisayassol, பெ. (n.) வியப்புச் சொல்; expression of wonder. [அதிசயம் + சொல்.] [Skt. atisaya → த. அதிசயம்.]
அதிசயபுட்பி	அதிசயபுட்பி adisayabuṭbi, பெ. (n.) அத்தி; Indian fig-tree, ficus glomerata. It is so called from its flowers not visible to any. இதன் பூ ஒருவர் கண்ணுக்கும் புலப்படாத கரணகத்தை முன்னிட்டு இப்பெயர் (சா.அக.);. [Skt. atisaya + pusp → த. அதிசயபுட்பி.]
அதிசயம்	அதிசயம்1 adisayam, பெ. (n.) 1. அருக(சைன); தலைமை இறைப்பண்புகள்; "சகசாதிசயம், கர்ம க்ஷயாதிசயம், தெய்வீகாதிசயம்" (சீவக. 2813);. 2. உயர்வு நவிற்சியணி (தண்டி 54.);; hyperbole. 3. வியப்பு; astonishment, wonder. "அடிகளில் வழிபோந்த வதிசய மறியேனே" (தேவா. 938, 1);. [Skt. atisaya → த. அதிசயம்.] அதிசயம்2 adisayam, பெ. (n.) 1. அதிநோய்; a severe type of disease. 2. கொடிய என்புருக்கி (சய); நோய்; an acute form of consumption. 3. மிகுநோய்; excessive secretion and discharge or urine, polyuria (சா. அக.);

அதிசயமாலை	அதிசயமாலை adisayamālai, பெ. (n.) பண்டார நூல்களிலொன்று; name of a Sava Siddhanda treatise by Ambalavana-tesigar, one of pangdara-sattiram, q.v. [அதிசயம் + மாலை.] [Skt. atisaya → த. அதிசயம்.]
அதிசயமொழி	அதிசயமொழி adisayamoḻi, பெ. (n.) வியப்புச் சொல் (பிங்.);; expression of wonder. [அதிசயம் + மொழி.] [Skt. atisaya → த. அதிசயம்.]
அதிசயவுவமை	அதிசயவுவமை adisayavuvamai, பெ. (n.) மிகையுவமை (வீரசோ. அலங். 14, உரை);; (Rhet.); a smile which states that there is no difference between uvamanam and uvamayam except in their loci. [அதிசயம் + உவமை.] [Skt. atisaya → த. அதிசயம்.]
அதிசயன்	அதிசயன் adisayaṉ, பெ. (n.) அருகன் (திவா.);; Arhat, as superhuman. [Skt. atisaya → த. அதிசயன்.]
அதிசயி-த்தல்	அதிசயி-த்தல் adisayiddal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வியப்படைதல்; to wonder, to be surprised. "அலமந் தேங்கி யதிசயித்து" (கந்தபு. திருமண. 31);. [Skt. atisaya → த. அதிசயி.]
அதிசயோக்தி	அதிசயோக்தி adisayōkdi, பெ. (n.) உயர்வு நவிற்சியணி (அணியி. 13.);; hyperbole. [Skt. atisayokti → த. அதிசயோக்தி.]
அதிசரணம்	அதிசரணம் adisaraṇam, பெ. (n.) அதிசரண யோனி பார்க்க;see adi-sarana-yoni (சா.அக.);. [Skt. ati šarana → த. அதிசரணம்.]
அதிசரணயோனி	அதிசரணயோனி adisaraṇayōṉi, பெ. (n.) மிகுதியாகக் கலவியில் ஈடுபடுவதால் பிறப்புறுப்பில் ஏற்படும் நோய்; a disease of the vagina. [Skt. ati-sarana+yoni → த. அதிசரணயோனி.]

அதிசரம்	அதிசரம் adisaram, பெ. (n.) நெட்டுயிர்ப்பு (வின்.);; sigh. [Skt. ati-cara → த. அதிசரம்.]
அதிசரி-த்தல்	அதிசரி-த்தல் adisariddal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) கடந்து போதல்; to pass by, as a planet. "கிரகங்க ளதிசரித்து வக்கிரிக்கிறது" (வின்.);. [Skt. ati-car → த. அதிசரி.]
அதிசருமகூச்சம்	அதிசருமகூச்சம் adisarumaāssam, பெ. (n.) அதீதகூச்சம் பார்க்க;see adida-kūccam (சா.அக.);. [அதிசருமம் + கூச்சம்.] [Skt. ati-carman → த. அதிசருமம்.]
அதிசனசி	அதிசனசி adisaṉasi, பெ. (n.) 1. கொடிவேலி; ceylon leadwort, Plumbago Zeylanica. 2. அதிக நாற்றமுடையது; that which is excessively fetid or that which has a strong smell. 3. பெருங்காயம்; asafetida. 4. பீநாறி; a fetid plant or tree, Stereulia foetida (சா.அக.);.
அதிசாகரம்	அதிசாகரம் adicākaram, பெ. (n.) ஒரு தமிழ்க் கணித நூல் (கணக்கதி. பாயி.);; name of a Tamil mathematical work.
அதிசாதிகம்	அதிசாதிகம் adicādigam, பெ. (n.) அதிகராவிகம் பார்க்க;see adigaravigam (சா.அக.);.
அதிசாமியை	அதிசாமியை adicāmiyai, பெ. (n.) வெண் குன்றிச் செடி; white country liquorice, Abrus precatorius (alba-); (சா.அக.);.
அதிசாரக்கடுப்பு	அதிசாரக்கடுப்பு adicārakkaḍuppu, பெ. (n.) செரியாமற் கழிதலால் ஏற்படும் வயிற்று வலி; colic arising from diarrhoea due to indigestion, Sabbural colic (சா.அக.);. [அதிசாரம் + கடுப்பு.] [Skt. atisara → த. அதிசாரம்.] கடு → கடுப்பு.

அதிசாரக்கழிச்சல்	அதிசாரக்கழிச்சல் adicārakkaḻiccal, பெ. (n.) 1. இயல்பாய் ஏற்படும் கழிச்சல்; ordinary or simple diarrhoea. 2. செரியாமையினால் சோம்பல் உண்டாகி வாயாலெடுப்பு, கழிச்சல், வலுவின்மை, களைப்பு முதலிய குணங்களையுண்டாக்கும் ஒரு வகைக் கழிச்சல்; an acute diarrhoea marked by serious stools as in cholera and vomiting attended with fatigue, Weakness and sometimes collapse, Choleraic diarrhoea. 3. வயிற்றளைச்சல்; diarrhoea with mucous and bloody stool, Dysenteric diarrhoea (சா.அக.);. [அதிசாரம் + கழிச்சல்.] [Skt. ati-sara → த. அதிசாரம்.]
அதிசாரக்காய்ச்சல்	அதிசாரக்காய்ச்சல் adicārakkāyccal, பெ. (n.) செரியாமையினால் ஏற்படும் ஒரு காய்ச்சல்; fever caused by diarrhoea, Febrilis diarrhoea (சா.அக.);. [அதிசாரம் + காய்ச்சல்.] [Skt. ati-sara → த. அதிசாரம்.]
அதிசாரக்கினி	அதிசாரக்கினி adicārakkiṉi, பெ. (n.) அதிவிடயமெனும் ஒரு மருந்துச் சரக்கு; Indian atees, Aconitum hoterophylum (சா.அக.);.
அதிசாரங்கட்டி	அதிசாரங்கட்டி adicāraṅgaṭṭi, பெ. (n.) 1. செரியாமையினால் ஏற்படும் கழிச்சலைக் குணப்படுத்தும் சரக்கு; any drug capable of stopping or arresting diarrhoea from indigestion. 2. கற்கடக சிங்கி; galls of pistacia, Rhus succedanea (சா.அக.);. [அதிசாரம் + கட்டி.] [Skt. ati-sara → த. அதிசாரம்.]
அதிசாரசன்னி	அதிசாரசன்னி adisārasaṉṉi, பெ. (n.) நச்சுக் காய்ச்சல் வகை (இங். வை.);; typhoid fever. [Skt. atisara + sanni → த. அதிசாரசன்னி.]
அதிசாரசன்னிபாதசுரம்	அதிசாரசன்னிபாதசுரம் adisārasaṉṉipādasuram, பெ. (n.) வயிற்றோட்டக் கழிச்சலுடன் கூடிய காய்ச்சல்; typhoid fever accompanied by diarrhoea (சா.அக.);. [அதிசாரசன்னிபாதம் + சுரம்.] [Skt. atisara + san – ni + pada → த. அதிசாரசன்னிபாதம்.] சுள் → சுர் → சுரம்.
அதிசாரசாந்தி	அதிசாரசாந்தி adicāracāndi, பெ. (n.) 1. வயிற்றுப் போக்கைக் குணப்படுத்தும் மருந்து; any remedy which controls the motion in dysentery. 2. காட்டாத்தி; jungle autti, Woodfordia floribunda (சா.அக.);. [அதிசார(ம்); + சாந்தி.] [Skt. ati-sara → த. அதிசாரம்.]

அதிசாரசிலேட்டுமம்	அதிசாரசிலேட்டுமம் adisārasilēṭṭumam, பெ. (n.) 1. செரியாமையினால் காய்ச்சல், வயிற்றிரைச்சல், விலாக்குத்து, நெஞ்சுவலி, நாவறட்சி, உடம்பெரிச்சல், இருமல், நீர்வேட்கை முதலிய குணங்களை உண்டாக்கும் ஒரு நோய்; a form of diarrhoea from indigestion due to the phlegmatic condition of the system. It is marked by rumbling noise in the bowels, darting pain in the sides and in the inter costal region, chest pain, parched tongue, burning sensation of the body, Cough, thirst etc., 2. செரியாமையினால் குழந்தைகளுக்கு வயிற்றோட்டமும் சீதளமும் குளிர்ச்சியும் ஏற்பட்டு அத்துடன்
அதிசாரசுரசமரசி	அதிசாரசுரசமரசி adisārasurasamarasi, பெ. (n.) அதிசாரக்கினி பார்க்க;see adi-sara-k-kini (சா.அக.);.
அதிசாரசுரம்	அதிசாரசுரம் adisārasuram, பெ. (n.) அதிசாரக்காய்ச்சல் பார்க்க;see adi-sara-k-kayccal (சா.அக.);. [அதிசார + சுரம்.] [Skt. ati-sara → த. அதிசாரம்.] சுல் → சுர் → சுரம்.
அதிசாரஞ்சுருக்கி	அதிசாரஞ்சுருக்கி adicārañjurukki, பெ. (n.) 1. இலவம் பிசின்; the gum of the silk cotton tree. 2. அதிசாரக் கழிச்சலை கண்டிக்கும் மருந்து; any drug capable of arresting diarrhoea (சா.அக.);. [அதிசாரம் + சுருக்கி.] [Skt. ati-sara → த. அதிசாரம்.]
அதிசாரணம்	அதிசாரணம் adicāraṇam, பெ. (n.) மாவிலங்க வகை (மூ.அ.);; species of crataeva. [Skt. atisarana → த. அதிசாரணம்.]
அதிசாரத்திரவியம்	அதிசாரத்திரவியம் adicāraddiraviyam, பெ. (n.) வயிற்றுளைவிற்காகக் கொடுக்கும் கடைச்சரக்குகளின் தொகுப்பு; a group of elementary drugs prescribed for arresting or regulating diarrhoea, Astringents (சா.அக.);. [Skt. ati-sara+dravya → த. அதிசாரத் திரவியம்.]
அதிசாரநாசனி	அதிசாரநாசனி adicāranācaṉi, பெ. (n.) 1. வெட்பூலா; white honey plant, Flueggia. 2. தீன்பூ; an unidentified drug (சா.அக.);.
அதிசாரபந்தனி	அதிசாரபந்தனி adicārabandaṉi, பெ. (n.) மருவகம்; a plant known as maid's love, Artemesia abrotanum (சா.அக.);.

அதிசாரபந்து	அதிசாரபந்து adicārabandu, பெ. (n.) அதிசாரங் கட்டி பார்க்க;see adi-saran-katti (சா.அக.);.
அதிசாரபித்தம்	அதிசாரபித்தம் adicārabiddam, பெ. (n.) வயிற்றிலிரைச்சலுடன் ஏற்படும் கழிச்சல், வயிற்றுப்பசம், விலாவலி, ஈரலெரிச்சல், மயக்கம் முதலிய குணங்களை உண்டாக்கும் ஒரு நோய்; a form of diarrhoea arising from the deranged condition of bile in the system. It is marked by rumbling noise in the stomach, accompanied by purging, distension, of the abdomen, pain in the sides, burning sensation, giddiness and other abdominal disorders, Gastrogenic diarrhoea (சா,அக.);. [அந்தக(ம்); + பித்தம்.] [Skt. ati-såra → த. அதிசாரம்.] பித்து → பித்தம் → Skt. pitta
அதிசாரபேதி	அதிசாரபேதி adicārapēdi, பெ. (n.) கழிச்சல் (பேதி); வகை; kind of diarrhea. [Skt. ati-sara+bhedin → த. அதிசாரபேதி.]
அதிசாரம்	அதிசாரம்1 adicāram, பெ. (n.) கோள்களின் வழக்கத்திற்கதிகமான நடை; accelerated motion of a planet from one sign to another. [Skt. ati-cära → த. அதிசாரம்.] அதிசாரம்2 adicāram, பெ. (n.) 1. கழிச்சல் வகை (திருக்காளத். 4. 17, 33);; kind of diarrhoea. 2. அதிமதுரம் (இராசவைத்.);; liquorices. 3. மிகச் சிறியதொரு பின்னவெண் (நான். பால.);; a very small fraction = 1/18, 38,400. [Skt. ati-sara → த. அதிசாரம்.] அதிசாரம்3 adicāram, பெ. (n.) 1. சத்திசாரம், வெடியுப்பு, எரியுப்பு (நவாச்சாரம்);, சோற்றுப்பு, பூநீறு முதலியவற்றைக் கொண்டு செய்யும் ஒரு வகை உப்பு; a kind of salt prepared from a mixture of nitre, sal-ammoniac, common salt and pooneer (fuller's earth);. 2. சவ்வீரம்; corrosive sublimate, Hydrargyri perchloridum. 3. அதிக ஊட்டம்; essence or extract. 4. மிக்க இனிப்பு; excessive sweetness. 5. கல்லுப்பு; rock - salt (மூ.அ.);.
அதிசாரம்போக்கி	அதிசாரம்போக்கி adicārambōkki, பெ. (n.) ஓதிய மரம்; Indian ash tree, Odina wodier. It is so called from its virtue of curing diarrhoea (சா.அக.);. [அதிசாரம் + போக்கி.] [Skt. ati-sara → த. அதிசாரம்.] போக்கு → போக்கி.

அதிசாரமூரி	அதிசாரமூரி adicāramūri, பெ. (n.) ஊணங் கொடி; a winding plant, Convolvulus racimosus (சா.அக.);.
அதிசாரரோகம்	அதிசாரரோகம் adicārarōkam, பெ. (n.) செரியாமைக் கழிச்சல் அல்லது வயிற்றளைச்சல்; diarrhoea or dysentery (சா.அக.);. [Skt. ati-sara+roga → த. அதிசாரரோகம்.]
அதிசாரவக்கிரம்	அதிசாரவக்கிரம் adicāravakkiram, பெ. (n.) கோள் முன்சென்று திரும்புகை (விதான. கோசா. 15, உரை);; passage and retrogression of a planet. [Skt. ati-cara+vakkiru → த. அதிசாரவக்கிரம்.]
அதிசாரவுபரசம்	அதிசாரவுபரசம் adisāravubarasam, பெ. (n.) 1. கருப்பத்தில் உண்டாகும் ஒரு வகை நீர்; a fluid of the uterus. 2. பனிக் குடத்து நீர்; a liquid that, forms in the anniotic sac in which the foetus lies-liquor amni (சா.அக.);. [Skt. ati-sara + upa-rasa → த. அதிசாரவுபரசம்.]
அதிசிகுவை	அதிசிகுவை adisiguvai, பெ. (n.) அடி நாக்கின்கீழ் வீக்கத்தை உண்டாக்கிப் பிணிநீர்ப்பை அல்லது சிறுமுளைகள் போல் கொப்புளங்களை எழுப்பி, உண்ண முடியாது வலி உண்டாக்கும் ஒரு நோய்; a disease of the under surface of the tongue of the under surface of the tongue accompanied by a cyst or swelling and pustules all Over the parts and thereby causing inability to take food (சா.அக.);. [Skt. ati + jihva → த. அதிசிகுவை.]
அதிசிரம்	அதிசிரம் adisiram, பெ. (n.) தலைகீழாகப் பிடித்தல்; holding head downward or upside down (சா.அக.);.
அதிசிவம்	அதிசிவம் adisivam, பெ. (n.) நாக்கு அல்லது உண்ணாக்கில் உண்டாகும் ஒருவகை வீக்கம்; a peculiar swelling of the tongue or (uvala); (சா.அக.);. [Skt. ati + jihva → த. அதிசிவம்.]
அதிசிவிகம்	அதிசிவிகம் adisivigam, பெ. (n.) அதிசிவம் பார்க்க;see adi-sivam (சா.அக.);. [Skt, ati + jihva → த. அதிசிவிகம்.]
அதிசீதம்	அதிசீதம் adicīdam, பெ. (n.) நிரயங்களு ளொன்று (சிவதரு. சுவர்.112);; name of a hell of extreme cold. [Skt. ati-šita → த. அதிசீதம்.]
அதிசூக்குமதேகம்	அதிசூக்குமதேகம் adicūkkumadēkam, பெ. (n.) பூதம், தன்மாத்திரை, அறிவுப் பொறி (ஞானேந்திரியம்);, கருமப் பொறி (கன்மேந்திரியம்);, உட்கருவி (அந்தக்கரணம்);, குணம், மூலப்பகுதி, கலாதி என்பவற்றில் ஒவ்வொன்றும் கொண்ட நுண்ணுடல்

அதிசூக்குமம்	அதிசூக்குமம் adicūkkumam, பெ. (n.) மிகுநுண்மம் (மிகுபுரியட்டகம்); (சி.போ. பா. 2, 3, பக், 194.);; anything very subtle. த.வ. மீநுண்டு. [Skt. ati-sūksma → அதிசூக்குமம்.]
அதிசூக்குமை	அதிசூக்குமை adicūkkumai, பெ. (n.) சிவ சத்தி மாறுபாடுகளுளொன்று (சதாசிவ. 21, உரை.);; [Skt. ati-sūksmå → த. அதிசூக்குமை.]
அதிசோபனை	அதிசோபனை adicōpaṉai, பெ. (n.) மலைமகள் (கூர்மபு. திருக்கலியாண. 22.);; Parvati. [Skt. ati-sobhana → த. அதிசோபனை.]
அதிசெளரபம்	அதிசெளரபம் adiseḷarabam, பெ. (n.) மாமரவகை (மலை.);; sweet mango, as very fragrant. [Skt. ati + saurabha → த. அதிசெளபரம்.]
அதிட்டக்காரன்	அதிட்டக்காரன் adiṭṭakkāraṉ, பெ. (n.) நல்வாய்ப்புள்ள மனிதன், நற்பேறுடையோன்; fortunate man. த.வ. பேற்றாளன். [அதிட்டம் + காரன்.] [Skt. a-drsta → த. அதிட்டம்.]
அதிட்டகன்மம்	அதிட்டகன்மம் adiṭṭagaṉmam, பெ. (n.) நன்மை தீமைகளைத் துய்க்கச் செய்யுஞ் செயல் (சிவப்பிர. 19. உரை. பக். 213);; the invisible karma which causes enjoyment and suffering. [Skt. a-drsta + karman → த. அதிட்டகன்மம்.]
அதிட்டச்செல்லி	அதிட்டச்செல்லி adiṭṭaccelli, பெ. (n.) வைப்பு நஞ்சு (வின்.);; prepared arsenic.
அதிட்டச்சொல்லி	அதிட்டச்சொல்லி adiṭṭaccolli, பெ. (n.) அதிட்டச்செல்லி (மூ.அ.); பார்க்க;see atitta-c-celli.
அதிட்டம்	அதிட்டம் adiṭṭam, பெ. (n.) நற்பேறு; fortune. த.வ. ஆகூழ் [Skt. adrista → த. அதிட்டம்.]

அதிட்டவசம்	அதிட்டவசம் adiṭṭavasam, பெ. (n.) எதிர்பாராத வகையாக ஏற்பட்ட நன்மை; sheer luck (கிரியா.);. [அதிட்ட(ம்); + வசம்.] [Skt. a-drsta → த. அதிட்ட(ம்);.] வயம் → வசம்.
அதிட்டாத்திரு	அதிட்டாத்திரு adiṭṭāddiru, பெ. (n.) தலைமை உடையவன்; ruler, chief, protector. "ஈசனதிட்டத்திடுவாம்" (வேதா. சூ. 79.);. [Skt. adhi-sthatr → த. அதிட்டாத்திரு.]
அதிட்டாதா	அதிட்டாதா adiṭṭādā, பெ. (n.) அதிட்டாத்திரு பார்க்க;see adittattiru. [Skt. adhisthåtå → த. அதிட்டாதா.]
அதிட்டானம்	அதிட்டானம் adiṭṭāṉam, பெ. (n.) 1. நகர் (நாநார்த்த.);; city. 2. இருக்கை (M.E.R. 343 of 1927-8);; seat. 3. தேர்க்கால் (நாநார்த்த);; chariot-wheel. 4. கோயில் விமானத்தின் கீழுள்ள பகுதி (M.E.R 146 of 1928-9);; the base of a temple vimanam. 5. புகழ் (நாநார்த்த.);; fame. 6. ஆரவாரிக்கை (நாநார்த்த.);: roaring, shouting. 7. நிலைக்களம்; place, abode. த.வ. அடிவாணம். [Skt. adhi-sthåna → த. அதிட்டானம்.]
அதிட்டி-த்தல்	அதிட்டி-த்தல் adiṭṭiddal, 4. செ.குன்றாவி. (v.t.) நிலைக்களமாகக் கொள்ளுதல் (சி.போ.சிற்.4, 1, பக். 86);; to abide in, stand on. [Skt. adhi-sthå → த. அதிட்டி.]
அதிதலசிலேட்டுமம்	அதிதலசிலேட்டுமம் adidalasilēṭṭumam, பெ. (n.) கோழைநோய்; a kind of phlegmatic disease (சா.அக.);.
அதிதனு	அதிதனு adidaṉu, பெ. (n.) பொன் (வின்.);; gold.

அதிதாபகவாதம்	அதிதாபகவாதம் adidāpagavādam, பெ. (n.) உடம்பைத் தவிக்கச் செய்யும் ஓர் ஊதை (வாத); நோய்; a kind of nervous prostration arising from errors in diet and extending all over the body (சா.அக.);. [அதி + தாபகம் + வாதம்.] [Skt. ati → த. அதி. Skt. Våta → த. வாதம்.] தபம் → தாபம் → தாபகம்.
அதிதி	அதிதி1 adidi, பெ. (n.) 1. விருந்தினன் (சைவச. மாணாக். 27);; one entitled to hospitality, guest. 2. இறந்தநாட் கடன் செய்தற்கு ஒவ்வாத நாள்; an unsuitable tithi, the first of two tithis in the same month, on which ceremonies that are regulated by the tithis cannot be performed. 3. இரவு 15 முழுத்தத்துள் பத்தாவது (விதான. குணா. 73, உரை.);; the tenth of 15 divisions of night. [Skt. a-tithi → த. அதிதி.] அதிதி2 adidi, பெ. (n.) கசியபர் மனைவி (கம்பரா. சடாயு. கா. 29.);; name of a daughter of Daksa, wife of Kasyapa and mother of all the gods. [Skt. aditi → த. அதிதி.] அதிதி3 adidi, பெ. (n.) 1. நிலம்; earth. 2. மலை மகள்; Pärvati.
அதிதிநாள்	அதிதிநாள் adidināḷ, பெ. (n.) கழை (புனர்பூசம்); (பிங்.);; the seventh naksatra, as presided over by Adidi. த.வ. ஏழாமுடு. [அதிதி + நாள்.] [Skt. aditi → த. அதிதி.]
அதிதிப்பம்	அதிதிப்பம் adidippam, பெ. (n.) உணவவா வின்மை; loss of appetite, Anorexia (சா.அக.);.
அதிதிபூசிதம்	அதிதிபூசிதம் adidipūcidam, பெ. (n.) சத்தி சாரணை; a plant; spreading hogweed, Boerhaavia procumbens alias B. diffusa (சா.அக.);.

அதிதிபூசை	அதிதிபூசை adidipūcai, பெ. (n.) விருந்தோம்பல்; hospitality to a guest. "கமழ்சுவை யடிசிலா னதிதி பூசையும்" (காஞ்சிப்பு. திருநகர. 103.);. [அதிதி + பூசை.] [Skt. atithi → த. அதிதி.] பூசு → பூசை.
அதிதீபம்	அதிதீபம் adidīpam, பெ. (n.) பேரரத்தை; greater galangal, Alpinnia galanga (major); (சா.அக.);.
அதிதும்மற்பீனசம்	அதிதும்மற்பீனசம் adidummaṟpīṉasam, பெ. (n.) கபால வறட்சியினாலும் மூக்கெலும்பில் அடிபடுவதனாலும் காற்றுடன் மூக்கு, கண், வாய், செவி ஆகிய இடங்களை அடைப்பதனாலும் எந்நேரமும் தும்மலை உண்டாக்கும் மூக்கடைப்பு வகை (பீனசம்);; a kind of nasal catarrh marked by constant sneezing, due to the dryness of the scalp, traumatic causes and obstruction in nasal passages and other openings due to the deranged condition of Vayu, acute catasthal Rhinitis (சா.அக);. த.வ. மூக்கடை சீந்தல். [அதி + தும்மல் + பீனசம்.] [Skt. ati → த. அதி. Skt. pinasa → த. பீனசம்.] தும்மு → தும்மல்
அதிதூலரோகம்	அதிதூலரோகம் adidūlarōkam, பெ. (n.) 1. ஆண்களுக்கு உடம்பைப் பருக்கச் செய்யும் ஒரு நோய்; 2. பெண்களுக்கு மாதவிலக்கு, வளி செல்வாக்கு முதலிய கரணியங்களினால் உடம்பு பருத்துக் காணுவதல்லாமல் நெஞ்சு, தொடை, வயிறு, பிட்டம் முதலியன பருத்தும் அதனால் களைப்பு, இரைப்பு, மேல் மூச்சு முதலிய குணங்களையும் காட்டும் ஒரு நோய்;த.வ. வீங்கல்நோய்
அதிதேசம்	அதிதேசம் adidēcam, பெ. (n.) 1. ஒன்றற்குரியதை மற்றொன்றற்கு ஏற்றிக் கூறுகை; extending a rule to an analogous case. 2. ஒப்புமையானுணர்த்துகை; "அதிதேச வாக்கியம்" (தர்க்கபா. 29.);. [Skt. atidesa → த. அதிதேசம்.]
அதிதேசி-த்தல்	அதிதேசி-த்தல் adidēciddal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஒன்றற்குரியதை மற்றொன்றிற்கு ஏற்றிக் கூறுதல் (ஈடு, 10, 10, 6.);; to extend to an analogous case. [Skt. ati-desa → த. அதிதேசி.]
அதிதேவதை	அதிதேவதை adidēvadai, பெ. (n.) குலதெய்வம்; presiding deity, as of a mantra. [Skt. adhi → த. அதி.] த. தேவி → Skt. devata → த. தேவதை.
அதிதோவயம்	அதிதோவயம் adidōvayam, பெ. (n.) முழுமையான எரிநீர்; a fluid that dissolves any substance or in which any solution is effected, universal solvent (சா.அக.);.

அதிநிதி	அதிநிதி adinidi, பெ. (n.) எரியுப்பு (நவச்சாரம்);; hydrochlorate of ammonia-Sal ammoniac (சா.அக.);.
அதிநீசம்	அதிநீசம் adinīcam, பெ. (n.) 1. ஐவகைப் புணர்ச்சியுளொன்று; "விழைவற அதிநீச மென்ன" (கொக்கோ. 3, 7);. 2. கோள்கள் தாழ்வான (பாகை); கோட்டிலிருக்கை (சோசிட.சிந்.);; Skt. ati-nica → த. அதிநீசம்.]
அதிப்பிரசங்கம்	அதிப்பிரசங்கம் adippirasaṅgam, பெ. (n.) வேண்டுவ பகராது மற்றொன்று விரிக்கை (தருக்கசங். பக். 249.);; digression, introducing extraneous matter. [Skt. ati+pra-sanga → த. அதிப்பிரசங்கம்.]
அதிபதாதி	அதிபதாதி adibadādi, பெ. (n.) செம்பசளை; a red species of Indian spinach, Spinacha oleracea (சா.அக.);.
அதிபதி	அதிபதி1 adibadi, பெ. (n.) 1. அரசன் (பெரியபு. கண்ணப்ப. 7);; ruler, king, sovereign. 2. தலைவன் (திவ். திருவாய். 6, 10, 3);; lord, master, superior. 3. உரிமையுடையோன்; one who has the right. 'அரசன் என்பவன் ஒரு நாட்டின் அதிபதி' (கிரியா.);. த.வ. தலைவன். [Skt. adhi + pati → த. அதிபதி.] அதிபதி2 adibadi, பெ. (n.) சண்பகமரம் (மூ.அ.);; champak.
அதிபதிங்கி	அதிபதிங்கி adibadiṅgi, பெ. (n.) கொடிவேலி; a plant, leadwort, plumbago Zeylanic (சா.அக.);.
அதிபதிச் சங்கம்	அதிபதிச் சங்கம் adibadiccaṅgam, பெ. (n.) வாலுளுமை; climbing staff-plant, Celastrus paniculata alias Vernonia anthelmintica (சா.அக.);.
அதிபதிச்சம்	அதிபதிச்சம் adibadiccam, பெ. (n.) அதிபதிச் சங்கம் பார்க்க;see adi-padi-c-cangam (சா.அக.);.
அதிபதிஞ்சி	அதிபதிஞ்சி adibadiñji, பெ. (n.) அதிபதிங்கி பார்க்க;see adi-padingi (சா.அக.);.

அதிபத்திரம்	அதிபத்திரம் adibaddiram, பெ. (n.) 1. தேக்கு மரம்; teak tree, Teetona grandis. 2. மயிர் மாணிக்கம்; morning mallow, Sida acuta (சா.அக.);.
அதிபதிப்பொருத்தம்	அதிபதிப்பொருத்தம் adibadibboruddam, பெ. (n.) மணமக்கட் பொருத்தங்களுள் ஒன்று (வின்.);; (Astrol.); a correspondence between the horoscopes of the prospective bride and bridegroom. [Skt. adhi + pati → த. அதிபதி.]
அதிபர்	அதிபர் adibar, பெ. (n.) 1. உரிமையாளர்; owner. 'தொழில் அதிபர்'. 2. ஆட்சித்தலைவர்; one who heads a state. 3. தலைமை ஆசிரியர்; head of an educational institution. 'பாடசாலை அதிபர்'. 4. ஒருநாட்டின் தலைவர்; one who heads a country. [Skt. adhi-pa → த. அதிபர்.]
அதிபன்	அதிபன் adibaṉ, பெ. (n.) தலைவன் (பிங்.);; lord. [Skt. adhi-pa → த. அதிபன்.]
அதிபாதகம்	அதிபாதகம் adipādagam, பெ. (n.) பெரும் கரிசு (பாவம்); (தணிகைப்பு. அகத். 226.);; henious sin. [Skt. ati + pataka → த. அதிபாதகம்.]
அதிபாதிதம்	அதிபாதிதம் adipādidam, பெ. (n.) 1. முழுதும் ஒடிந்தது; that which is completely broken. 2. முழுவதும் முறிந்த எலும்பு;
அதிபாரகம்	அதிபாரகம் adipāragam, பெ. (n.) கோவேறு கழுதை; mule which is an offspring of an ass and a mare or a horse and a she-ass (சா.அக.);.
அதிபுரசத்தான்	அதிபுரசத்தான் adiburasaddāṉ, பெ. (n.) அலரி; oleander rosebay, Nerium odorum.
அதிமாங்கிசம்	அதிமாங்கிசம் adimāṅgisam, பெ. (n.) தசை வளர்ந்து துன்புறுத்தும் கண்ணோய்; a disease of the conjunctiva characterised by the thickening of the membrane, ptergium (சா.அக.);.

அதிமாமிசக்கழலை	அதிமாமிசக்கழலை adimāmisakkaḻlai, பெ. (n.) தசை வளர்ச்சியுள்ள கழலைக் கட்டி; a tumour blended with sarcoma, hemangio sarcoma (சா.அக.);. [அதிமாமிசம் + கழலை.] [Skt. adhi+mamas → த. அதிமாமிசம்.]
அதிமாமிசகம்	அதிமாமிசகம் adimāmisagam, பெ. (n.) 1. ஈறு சுரந்து அதனால் ஏற்படும் பல்வலி; painful sensation in the gum of the teeth due to its abnormal growth. 2. உண்ணாக்கு வளர்ந்து அதனாலுண்டாகும் அழற்சி; inflammation due to the elongation of the uvula, uvulitis (சா.அக.);. [Skt. adhi + mamsa → த. அதிமாமிசகம்.]
அதிமாமிசசருமன்	அதிமாமிசசருமன் adimāmisasarumaṉ, பெ. (n.) வெள்விழிமேல் தசை வளர்ந்து உலர்ந்த அரத்த உண்டையைப்போல் கறுத்தும், பருத்தும் இருக்கும் ஒரு கண்ணோய்; a soft, thick, extended overgrowth of flesh resemling a dried clot of blood in colour, on the white of the eye (சா.அக.);. [Skt.adhi+mamsa+carman → த. அதிமாமிசசருமன்.]
அதிமாமிசாசருமரோகம்	அதிமாமிசாசருமரோகம் adimāmicācarumarōkam, பெ. (n.) 1. கண்ணின் வெள் விழியில் சதை வளர்ந்து காணப்படும் ஒரு நோய்; a fleshy growth in the white of the eye. 2. பிறவியில் ஏற்படும் சதை மடிப்பு; an anomaly of the eye in which a patch of the thickened conjunctive extends over a part of the cornea, Epitarsus or congenital pterygium (சா.அக.);. [[Skt. adhi+mamsa+carman+roga → த. அதிமாமிசசருமரோகம்.]
அதிமார்க்கநூல்	அதிமார்க்கநூல் adimārkkanūl, பெ. (n.) அதிமார்க்கிகசாத்திரம் (சித். பிர. பக். 14); பார்க்க;see adimarkiga-sattiram. [அதிமார்க்கம் + நூல்.] [Skt. ati-marga → த. அதிமார்க்கம்.]
அதிமார்க்கம்	அதிமார்க்கம் adimārkkam, பெ. (n.) 1. அகப் புறச் சமயம் (சித. பிர. 14);; 2. சைவாகமப் பிரிவினுள் ஒன்று (சி.போ.பா. 17.);; a section of Saivagamas. [Skt. ati + marga → த. அதிமார்க்கம்.]
அதிமார்க்கிகசாத்திரம்	அதிமார்க்கிகசாத்திரம் adimārggigacāddiram, பெ. (n.) பாசுபதம் 'காபாலிகம்' மாவிரதமென்னும் மதக் (மார்க்கங்); கோட்பாடுகளைக் கூறும் நூல்கள் (சாத்திரம்); (விவேகசிந். 17.);; [Skt. ati + margika + sastra → த. அதிமார்க்கிகசாத்திரம்.]
அதிமானுடம்	அதிமானுடம் adimāṉuḍam, பெ. (n.) மாந்தனுடைய ஆற்றலுக்கு மேற்பட்டது; that which is superhuman. [Skt. ati + manusa → த. அதிமானுடம்.]
அதிமித்திரன்	அதிமித்திரன் adimiddiraṉ, பெ. (n.) கணவன் (சிந்தா. நி. 132.);; husband. [Skt. ati + mitra → த. அதிமித்திரன்.]

அதிமிதம்	அதிமிதம் adimidam, பெ. (n.) ஈரமில்லாதது; that which is deprived of moisture (சா.அக.);.
அதிமிருத்தியாதி மாத்திரை	அதிமிருத்தியாதிமாத்திரை adimiruddiyādimāddirai, பெ. (n.) ஆன்மணத்தி (கோரோசனை); மாத்திரை (வின்.);; medicinal pill made of bezoar. [அதிமிருத்தி + ஆதி + மாத்திரை.] [Skt. ati → mrtya → த. அதிமிருத்தியாதி.]
அதிமேற்றிராசனம்	அதிமேற்றிராசனம் adimēṟṟirācaṉam, பெ. (n.) அதிமேற்றிராணியரின் இருப்பிடம் (R.C.);; archiepiscopal see or diocese. [Skt. adi → அதி + Syr. Metran + Skt. a-sana → த. அதிமேற்றிராசனம்.]
அதிமேசு	அதிமேசு adimēcu, பெ. (n.) அரசிறை சார்நிலைப் பணியாளரிட்ட புள்ளிமதிப்பு (இ.வ.);; estimate of standing crop, made by a subordinate revenue officer. த.வ. புள்ளிமதிப்பு. [U. azmaish → த. அதிமேசு.]
அதிமோகம்	அதிமோகம் adimōkam, பெ. (n.) 1. விருப்ப (இச்சை); யுறழ்ச்சி; excessive venereal impulse in the male-satyriasis. 2. ஒருதலைக் காமம்; abnormal increase of the sexual impulse before it is reciprocated sexual hyperesthesia (சா.அக.);. [Skt. ati + mōha → அதிமோகம்.]
அதிமோதம்	அதிமோதம் adimōdam, பெ. (n.) மர மல்லிகை; jasmine tree, Jasmine arboreum (சா.அக.);.
அதியசனம்	அதியசனம் adiyasaṉam, பெ. (n.) 1. உண்ட உணவு செறியாமுன்னம் மீண்டு உணவு உட்கொள்ளுதல்; eating too soon after a meal before it is digested. 2. அளவு கடந்து உண்கை; immoderate eating (சா.அக.);. [Skt. ati + asana → த. அதியசனம்.]
அதியண்டம்	அதியண்டம் adiyaṇṭam, பெ. (n.) பூனைக்காலி; cowhage plant - carpopogon pruriens alias, Flacourtia cataphracta (சா.அக.);.

அதியத்தம்	அதியத்தம் adiyaddam, பெ. (n.) எலும்பின் மேற் கூறு; the upper part of a bone (சா.அக.);. [Skt. ati + asthi → அதியத்தம்.]
அதியத்தி	அதியத்தி adiyaddi, பெ. (n.) எலும்பின் மேல் எலும்பு வளர்தல்; a bone growing over another a bony growth projecting outward from the surface of a bone, Expostoses (சா.அக.);. [Skt. ati + asthi → த. அதியத்தி.]
அதியமிலபரணி	அதியமிலபரணி adiyamilabaraṇi, பெ. (n.) 1. புளியிலை; tamarind leaves, Tamarindus indica. 2. மாவிலை; mango, leaf, Mangiferus indica. 3. புளிச்சிறு கீரை; a medicinal plant having sour leaves sour greens, Oxalis corniculata (சா.அக.);.
அதியமிலம்	அதியமிலம் adiyamilam, பெ. (n.) 1. புளிமா; sour mango tree, Spondias mangifera. 2. புளிநாரத்தை; a species of citron, Citron aurantium (சா.அக.);. [Skt. ati + amia → த. அதியமிலம்.]
அதியாச்சிரமம்	அதியாச்சிரமம் adiyācciramam, பெ. (n.) வாழ்க்கைநிலை நான்கும் கடந்த நிலை (சி.சி.8,32,சிவாக்.);; the Order beyond the four acciramam. [Skt. ati + ä-sirama → த. அதியாச்சிரமம்.]
அதியாத்துமிகம்	அதியாத்துமிகம் adiyāddumigam, பெ. (n.) 1. உயிருக்குரியது; relating to the soul. 2. இறையாதன் (பரமாத்துமா);; the supreme spirit (சா.அக.);. [Skt. ati + atmika → த. அதியாத்துமிகம்.]
அதியால்	அதியால் adiyāl, பெ. (n.) பெரியோருக்கிடுங் காணிக்கை; present or offering made to a superior, nuzzer. [U. hadiya → த. அதியால்.]
அதியோகம்	அதியோகம் adiyōkam, பெ. (n.) நற்கோள் நிலையுள் ஒன்று (விதான. காதக. 23. உரை);; [Skt. ati + yoga → த. அதியோகம்.]
அதியோமகம்	அதியோமகம் adiyōmagam, பெ. (n.) சிவப்பு வாடா மல்லி; red globe ever lasting jasmine, Gomphrena globosa (சா.அக.);.

அதியோனிப்பூப்பு	அதியோனிப்பூப்பு adiyōṉippūppu, பெ. (n.) பூப்பெய்தற்கு முன்னதாகவே பிறப்புறுப்புகள் விரைவாக வளர்ச்சியடைதல்; excessive activity of the genital glands, resulting in precocious puberty, genital over-development etc., Hyper genitalism (சா.அக.);. [அதியோனி + பூப்பு.] [Skt. ati + yōni → த. அதியோனி.]
அதிட்டசன்மபோக்கியம்	அதிட்டசன்மபோக்கியம் adiṭṭasaṉmapōkkiyam, பெ. (n.) வானுலக (கவர்க்க);த்திலேயாதல் நிரயத்திலேயாதல் மறு பிறவியிலேயாதல் நிகழ்வுறும் வினை நுகர்வம் (சி.சி. 4, 40, சிவாக்.);; enjoyment of the fruits of karma, either in heaven, hell or in succeeding birth. [Skt. adrsta + janma + pokkiyam → த. அதிட்டசன்மபோக்கியம்.]
அதிர்வசிரசு	அதிர்வசிரசு adirvasirasu, பெ. (n.) நூற்றெட்டு மறையின் அறிவுப் பகுதிகளிளொன்று (சி.சி. 8, 11, மறைஞா.);; name of an Upanisad. [Skt. atharvasiras → த. அதிர்வசிரசு.]
அதிரசம்	அதிரசம்1 adirasam, பெ. (n.) 1. பலவகைப் பூண்டுகளின் பெயர்; the names of various plants. 2. இதளியம்; mercury. 3. ஒரு தித்திப்புக் குடிநீர்; a sweet drink like syrup mixed with water (சா.அக.);. [Skt. ati + rasa → த. அதிரசம்.] அதிரசம்2 adirasam, பெ. (n.) வெல்லப்பாகில் அரிசிமாவைக் கலந்து எண்ணெயில் சுட்டு உருவாக்கப்படும் ஒருவகை திண்பண்டம்; a kind of thick flat round cake made by frying a sweetened rice flour (கிரியா.);. த.வ. பணியாரம். [Skt. ati + rasa → த. அதிரசம்.]
அதிரதம்	அதிரதம் adiradam, பெ. (n.) தேர்வகை நான்கனு ளொன்று (ஸ்ரீபத்ம. தென்றல் விடு. 67, குறிப்பு);; a class of chariots, one of four iradam, q.v. [Skt. ati-ratha → த. அதிரதம்.]
அதிரதன்	அதிரதன் adiradaṉ, பெ. (n.) தேரோட்டி (பாரத. அணிவ. 1.);; warrior who fights from his car with warriors innumerable, one of four tarvirar q.v. [Skt. ati-ratha → த. அதிரதன்.]
அதிராசன்	அதிராசன் adirācaṉ, பெ. (n.) பேரரசன் (insc.);; emperor. த.வ. மன்னர்மன்னன், கோவேந்தன். [அதி + ராசன்.] [Skt.. adhi → த. அதி.] அரசு → அரசன் → ராசன்.

அதிராத்திரம்	அதிராத்திரம் adirāddiram, பெ. (n.) திங்கள் வேள்வி வகைகளிளொன்று (திருக்காளத். பு. 7, 43);; variety of the Jyotistoma, the main type of the soma sacrifice. [Skt. ati-ratra → த. அதிராத்திரம்.]
அதிராத்திரியாசி	அதிராத்திரியாசி adirāddiriyāci, பெ. (n.) கற்றுவல்ல பார்ப்பானுக்குரியதோர் பட்டப் பெயர்;(s. i.i. v. 161.);. a title of learned Brahmins. [Skt. atiratra + yajin → த. அதிராத்திரியாசி.]
அதிரி	அதிரி adiri, பெ. (n.) கல்; stone (சா.அக.);.
அதிரிகர்ணி	அதிரிகர்ணி adirigarṇi, பெ. (n.) காக்கணம்; a plant, crow's beak, Clitoral ternatea (சா.அக.);.
அதிரிச்சியம்	அதிரிச்சியம் adiricciyam, பெ. (n.) பண்டங்களைப் பிறர் கண்ணிற் காணக்கூடாமல் மறைக்கும் கலை (வித்தை);; art of making visible objects invisible. 'புசரிலா வதிரிச்சிய மஞ்சனம்' (திருவிளை. எல்லாம் 17);. [Skt. adrsya → த. அதிரிச்சியம்.]
அதிரிசம்	அதிரிசம் adirisam, பெ. (n.) 1. குருடு; blindness. 2. காண்குறவியலாமை; incapability of seeing (சா.அக.);.
அதிரிசயம்	அதிரிசயம் adirisayam, பெ. (n.) 1. காணக்கூடும் பொருளைக் காண்குறவியலாமற் செய்யும் ஒரு கலை (வித்தை);; the art of rendering a visible thing invisible. 2. தன்னைப் பிறர் பார்க்காதபடி மறைத்துக் கொள்ளும் கலை(வித்தை);, மறைப்பு மையைக் கொண்டு சித்தர் செய்யும் கலை; the art of making oneself invisible to others or making things invisible, performed art of Siddhars with the help of a magic unguent prepared by them (சா.அக.);.
அதிரிசன்	அதிரிசன் adirisaṉ, பெ. (n.) கண் பார்வை இல்லாதவன்; a blind man (சா.அக.);.
அதிரிசாரம்	அதிரிசாரம் adiricāram, பெ. (n.) 1. இரும்பு; iron. 2. கற்சத்து; essence of stone. 3. கல்மதம்; a fossil exuding from rocks, Asphaltum (சா.அக.);. [அதிரி + சாரம்.] [Skt. atiri → த. அதிரி.] சாறு → சாரம்.

அதிரிசியம்	அதிரிசியம் adirisiyam, பெ. (n.) அதிரிசயம் பார்க்க;see adirisayam (சா.அக.);.
அதிரித்தம்	அதிரித்தம் adiriddam, பெ. (n.) மிகையானது; that which is greater. "ஆணவமல சாமர்த்தியத்தினைக் காட்டிலும் அதிரித்தம்" (சிவசம.43);. [Skt. ati-rikta → த. அதிரித்தம்.]
அதிருக்கு	அதிருக்கு adirukku, பெ. (n.) கண் பார்வை தெரியாமை; blindness (சா.அக.);.
அதிருசன்	அதிருசன் adirusaṉ, பெ. (n.) அதிரிசன் பார்க்க;see adirisan (சா.அக.);.
அதிருசியம்	அதிருசியம் adirusiyam, பெ. (n.) 1. காணக் கூடாதது (சித். மர. கண். 3);; that which is invisible. 2. அறுபத்து நாலு கலையுள் தன்னைக் பிறர் காண்குறவொட்டாமல் மறைக்கும் கலை; art of making oneself invisible, one of arupattunalu-Kalai, q.v. த.வ. காண்பிலி. [Skt. a-drsya → த. அதிருசியம்.]
அதிருட்டக்கட்டை	அதிருட்டக்கட்டை adiruṭṭakkaṭṭai, பெ. (n.) 1. நற்பேறின்மை (இ.வ.);; lack of good fortune. 2. அதிட்டவீனன் (இ.வ.);; one who suffers ill-fortune. [அதிருட்ட(ம்); + கட்டை.] [Skt. a-drsta → த. அதிருட்டை.] கள் → கட்டை.
அதிருட்டசாலி	அதிருட்டசாலி adiruṭṭacāli, பெ. (n.) நற்பேறுடையான்; fortunate person. [அதிருட்டம் + சாலி.] [Skt. a-drsta → த. அதிருட்ட(ம்);.] சால்→ சாலி.
அதிருட்டபரதந்திரத்துவம்	அதிருட்டபரதந்திரத்துவம் adiruṭṭabaradandiradduvam, பெ. (n.) அறப்பயன் அறங்கடை வயத்தனாகை (விவேகசிந். 3);; being subject to the results to punniyam and pavam. [அதிருட்டம் + பரம் + தந்திரம் + தத்தும்.] [Skt. a-drsta → த. அதிருட்டம். Skt. adhvan → த. அத்துவம்.]

அதிருட்டபோக்கியம்	அதிருட்டபோக்கியம் adiruṭṭapōkkiyam, பெ. (n.) மறுபிறவியில் துறக்க நிரய (சொர்க்க நரக);ங்களில் நுகரும் நுகர்ச்சி (சி.சி. 2, 39, ஞானப்);; effects of unseen actions, experienced of after-life. [Skt. a-drsta + bhogya → த. அதிருட்டபோக்கியம்.]
அதிருட்டம்	அதிருட்டம் adiruṭṭam, பெ. (n.) 1. ஐம்பொறிகளால் காணப்படாதது; that which cannot be perceived by the senses. 2. பார்வைக்கு எட்டாதது; that which is beyond the reach of vision. 3. ஊழ்; destiny, luck. 4. நல்லூழ்; good luck. 5. குருவிடம் முழுமையாகப் படைக்கை (பரநியாசம்); ; [Skt. a-drsta → த. அதிருட்டம்.]
அதிருப்தி	அதிருப்தி adirupdi, பெ. (n.) பொந்திகையின்மை, நிறைவின்மை; dissatisfaction, displeasure. 'அதிருப்தியான பதில் கூறினார்'. த.வ. மனக்குறை. [Skt.a-trpti → த. அதிருப்தி.]
அதிருப்பை	அதிருப்பை adiruppai, பெ. (n.) பொற்றலைக் கையாந்தகரை; eclypta with yellow flowers marygold verbesina, Wedellia calendulacea (சா.அக.);.
அதிருட்டயத்தினம்	அதிருட்டயத்தினம் adiruṭṭayaddiṉam, பெ. (n.) பயன்தரும் முயற்சி; fruitful attempt. "தேவர் செய்தருளின அதிர்ஷ்டயத்னமாய் இப்படிப் பலித்தது" (S. i.i. vi, 189);. [Skt. a-drsta + yatna → த. அதிருட்டயத்தினம்.]
அதிருட்டானுகூலம்	அதிருட்டானுகூலம் adiruṭṭāṉuālam, பெ. (n.) நற்பேறு பயன்; luck. "இவனுடைய அதிருஷ்டானுகூலம் எப்படியோ?" (தமிழறி.24.);. [Skt. a-drsta+anu-kula → த. அதிருட்டானுகூலம்.]
அதிரூதை	அதிரூதை adirūdai, பெ. (n.) 33 அகவை முதல் 50 அகவைக்குட்பட்டவள்; a woman of any age between 33-50 (சா.அக.);. [Skt. ati + rudai → த. அதிரூதை.]
அதிரூபம்	அதிரூபம் adirūpam, பெ. (n.) தான்றிக்காய்; belleric myrobalan, or devil's abode, Terminalia belerica (சா.அக.);. [P]

அதிரோகம்	அதிரோகம்1 adirōkam, பெ. (n.) கருக்குநீர் (வின்.);; consumption. [Skt. ati-roga → த. அதிரோகம்.] அதிரோகம்2 adirōkam, பெ. (n.) 1. எலும்புருக்கி (சய ரோகம்);; consumption. 2. ஈளை நோய்; asthma. 3. தொந்த நோய்; chronic disease (சா.அக.);. [Skt. ati+roga → த. அதிரோகம்.]
அதிரோமம்	அதிரோமம் adirōmam, பெ. (n.) உடம்பு முழுவதும் மயிர் முளைத்தல்; growth of hair all over the body, Hypertrichosis universalis (சா.அக.);. [Skt. ati+roma → த. அதிரோமம்.]
அதிலவிதம்	அதிலவிதம் adilavidam, பெ. (n.) வெள்ளிலோத்திரம்; bark of a silvery-white tree (lodram);, Simplocos racemosa, a foreign plant (சா.அக.);.
அதிலவோடகம்	அதிலவோடகம் adilavōṭagam, பெ. (n.) கேரளமண்ணிற் காணக்கூடும் ஒரு செடி; a plant found in Malabar, Justicia bivalvis (சா.அக.);. [P]
அதிலோகம்	அதிலோகம் adilōkam, பெ. (n.) ஒரு மருந்துப் பண்டம் (இரச கருப்பூரம்); (வை.மூ.);; sublimate of mercury.
அதிலோகமருஞ்சாகம்	அதிலோகமருஞ்சாகம் adilōkamaruñjākam, பெ. (n.) இதளிய கருப்பூரம்; muriate of mercury (சா.அக.);.
அதிவகா	அதிவகா adivakā, பெ. (n.) ஒரு மருந்துச் சரக்கு; a bazaar drug called Indian atee, Aconitum heterophyllum (சா.அக.);. த.வ. அதிவசம், அதிவிடயம்.

அதிவசம்	அதிவசம்1 adivasam, பெ. (n.) 1. அதிவிடை; atis. 2. வசம்பு; sweet flag. [Skt. ativisa → த. அதிவசம்.] அதிவசம்2 adivasam, பெ. (n.) அதிவிடயம் பார்க்க;see adividayam (சா.அக.);.
அதிவசம்பு	அதிவசம்பு adivasambu, பெ. (n.) அதிவகா பார்க்க;see adivagā. அதிவசம் → அதிவசம்பு.
அதிவர்ணாச்சிரமி	அதிவர்ணாச்சிரமி adivarṇāccirami, பெ. (n.) குலக்கேடன்; one who is above castes and orders. [அதி + வரணம் + ஆச்சிரமி.] [Skt. ati → த. அதி. Skt. asramin → ஆச்சிரமி.]
அதிவன்னாச்சிரமி	அதிவன்னாச்சிரமி adivaṉṉāccirami, பெ. (n.) அதிவர்ணாச்சிரமி (சூத. முக்தி. 5, 16.); பார்க்க;see adivarnaccirami. [அதி + வன்ன + ஆச்சிரமி.] [Skt. ati → த. அதி. Skt. asramin → த. ஆச்சிரமி.]
அதிவாசம்	அதிவாசம்1 adivācam, பெ. (n.) இறந்த நாட் சடங்குக்கு முதல்நாள் மேற்கொள்ளும் உண்ணா நோன்பு; fast on the day previous to that of the sraddha ceremony. [Skt. ati + vasa → த. அதிவாசம்.] அதிவாசம்2 adivācam, பெ. (n.) திருமணத்துக்கு முன் நிகழ்வாக நிகழ்த்துஞ் சடங்குவகை (சீவக. 2363, உரை);; a preparatory ceremony before marriage.
அதிவாதநாடி	அதிவாதநாடி adivādanāṭi, பெ. (n.) உடம்பில் வளி மிகுத்திருப்பதைக் குறிக்கும் நாடி நடை; pulsation indicating excess of hatulancy in the system. [அதி + வாத(ம்); + நாடி.] Skt. ati + vata → த. அதிவாதம்.] நாழி → நாடி.

அதிவாதம்	அதிவாதம்1 adivādam, பெ. (n.) கடவுள் மங்கலஞ் செய்தற்குரிய சடங்கு (சிவதரு. சிவஞானதா. 71);; preliminary consecratory ceremony for invoking the presence of god in an image. [Skt. adhi + vada → த. அதிவாதம்.] அதிவாதம்2 adivādam, பெ. (n.) புனைந்துரை; exaggeration, hyperbole. [Skt. ati-vada → த. அதிவாதம்.]
அதிவாலகன்	அதிவாலகன் adivālagaṉ, பெ. (n.) குழந்தை; infant.
அதிவாவிகம்	அதிவாவிகம் adivāvigam, பெ. (n.) சிவப்பு மருதோன்றி; red-leaved fragrant nail dye, Lawsonia spinosa alias Barteria cristata.
அதிவிடாகிகம்	அதிவிடாகிகம் adiviṭāgigam, பெ. (n.) செம்முளரி; red rose.
அதிவிடை	அதிவிடை1 adiviḍai, பெ. (n.) ஒரு மருந்துச் செடி (தைலவ. தைல. 4);; atis, s.sh., Aconium heterophyllum. [Skt. ati-visa → த. அதிவிடை.] அதிவிடை2 adiviḍai, பெ. (n.) அதிவகா பார்க்க;see adivaga. [Skt. ati + visa → த. அதிவிடை.]
அதிவியாத்தி	அதிவியாத்தி adiviyāddi, பெ. (n.) அதிவியாப்தி (தருக்கசங்.); பார்க்க;see adiviyapti. [Skt. ati + vyapti → த. அதிவியாத்தி.]
அதிவியாப்தி	அதிவியாப்தி adiviyāpdi, பெ. (n.) இலக்கியமல்லாததன் கண்ணும், இலக்கணம் சொல்லுங் குற்றம்; [Skt. ati-vyapti → த. அதிவியாப்தி.]
அதிவிருட்டி	அதிவிருட்டி adiviruṭṭi, பெ. (n.) மிகுபெயல்; excessive rain. "கொள்ளை யதிவிருட்டி நீங்கும்" (குற்றா. தல. சிவபூசை. 46);. [Skt. ati + vrsti → த. அதிவிருட்டி.]

அதிவிருத்தம்	அதிவிருத்தம் adiviruddam, பெ. (n.) வரம்பு மீறுகை (நாநார்த்த.);; transgression. [Skt. ati-vrtta → த. அதிவிருத்தம்.]
அதிவீரம்	அதிவீரம் adivīram, பெ. (n.) பறங்கிப் பாடாணம்; a mineral poison.
அதிவேகதீபனம்	அதிவேகதீபனம் adivēkadīpaṉam, பெ. (n.) யானைப் பசி; excessive hunger, Bulimia.
அதிறாப்பை	அதிறாப்பை adiṟāppai, பெ. (n.) பொடுதலை; a plant, Verbena nodiflora.
அதினாதிபூண்டு	அதினாதிபூண்டு adiṉādipūṇṭu, பெ. (n.) கொடி வேலி; Ceylon lead-wort, Plumbago zeylanica.
அதீசாரம்	அதீசாரம் atīcāram, பெ. (n.) அதிசாரம் பார்க்க;see adi-saram. [Skt. ati-sära → த. அதிசாரம்.]
அதீதப்பிரசவம்	அதீதப்பிரசவம் atītappirasavam, பெ. (n.) அகாலப்பிரசவம் பார்க்க;see akala-p-pirasavam. [Skt. atita + pra-sava → த. அதீதப்பிரசவம்.]

அதீதம்	அதீதம்1 atītam, பெ. (n.) 1. கடந்தது (சி.சி.1.57);; that which has gone, beyond, risen above. 2. அதீதவெடுப்பு (பரத. தாள.43); பார்க்க;see adida-y-eduppu (Mus.); variety of kiragam, q.v. [Skt. atita → த. அதீதம்.] அதீதம்2 atītam, பெ. (n.) 1. பொன்; gold. 2. எட்டாதது; that which is beyond reach. 3. கொன்றை மரம்; cassia tree. [Skt. atita → த. அதீதம்.]
அதீதியம்	அதீதியம் atītiyam, பெ. (n.) ஆசையின்மை (சிந்தா. நி. 143);; absence of desire or attachment. [Skt. atindriya → த. அதீதியம்.]
அதீதர்	அதீதர் atītar, பெ. (n.) அறிவர்; ascetics, sages, as having risen above the world. த.வ. பெற்றியர், சித்தர். [Skt. atita → த. அதீதர்.]
அதீதவிடந்தீண்டி	அதீதவிடந்தீண்டி atītaviḍandīṇḍi, பெ. (n.) நாகப்பாம்பு; a very venomous reptile, cobra. [அதீதவிடம் + தீண்டி.] [Skt. atita + visa → த. அதீதவிடம்.] [P]
அதீதவெடுப்பு	அதீதவெடுப்பு atītaveḍuppu, பெ. (n.) குரல் முன்னும் தாளம் பின்னும் வரும் எடுப்பு வகை; வடமொழி முன்னொட்டு வகை; [அதீத(ம்); + எடுப்பு.] [Skt. atita → த. அதீத(ம்);.]
அதீதன்	அதீதன் atītaṉ, பெ. (n.) 1. மண், பெண், பொன் என்னும் மூன்றும் கடந்தவன்; one who has surrendered all the three that is naturally attractive in this world i.e., world, women and wealth. 2. அன்பினின்றும் விடுவிக்கப்பட்டவன்; one who is released from the clutches of Maya. [Skt. atita → த. அதீதன்.]
அதீதாவத்தை	அதீதாவத்தை atītāvattai, பெ. (n.) 1. மூலாதாரத்தில் ஆதன் தங்கி அறிவற்ற நிலை (அவிச்சை); மாத்திரையில் வயப்படும் ஆதனின் ஐந்தாம் நிலை (சி.போ.3.6 சிற்.);; the transcendent-fifth state of the soul. [Skt. atita + avastha → த. அதீதாவத்தை.]

அதீந்திரியம்	அதீந்திரியம் atīndiriyam, பெ. (n.) பொறியறிவிற்கெட்டாதது (மச்சபு. பிரமாண்ட. 17);; that which is beyond the cognisance of the senses. [Skt. ati + indriya → த. அதீந்திரியம்.]
அதீபனம்	அதீபனம் atīpaṉam, பெ. (n.) பசிவேட்கை யின்மை (யாழ்ப்.);; want of appetite, anorexia. [Skt. a-dipana → த. அதீபனம்.]
அதீரம்	அதீரம் atīram, பெ. (n.) ஊக்கமின்மை; want of courage. [Skt. atita → த. அதீரம்.]
அதீனம்	அதீனம்1 atīṉam, பெ. (n.) வயம்; influence, control. "சந்தமுறு பிராணவளி யதீன மேயாய்" (சூத. எக்கிய. பூ. 4, 4);. [Skt. adhina → த. அதீனம்.] அதீனம்2 atīṉam, பெ. (n.) 1. உரிமை; right of possession. 2. சார்பு; dependence. [Skt. adhina → த. அதீனம்.]
அதுட்டவிரணம்	அதுட்டவிரணம் aduṭṭaviraṇam, பெ. (n.) சீழ், அரத்தம், சிலை நீர் முதலியன வடிந்தாலும், மருத்துவத்துக்கு ஆறும் காயம்; an ulcer that could heal under treatment though attended with discharges of fluid, blood and pus.
அதும்பை	அதும்பை adumbai, பெ. (n.) கவிழ்தும்பை; a flowering plant.
அதுலம்	அதுலம் adulam, பெ. (n.) 1. ஒப்பற்றது; ஈடு இணை இல்லாதது; that which is unequalled. "அசங்க மதுலம்" (கைவல்ய. சந்தே. 137);. 2. ஒரு பேரெண் (வின்.);; a thousand quintillions. [Skt. atula → த. அதுலம்.]
அதுலன்	அதுலன் adulaṉ, பெ. (n.) ஒப்பற்றவன்; one who is unequalled. "வான்மிசை யதுலன்" (காஞ்சிப்பு. இரணீச. 5);. த.வ. ஒப்பிலி. [Skt. a-tula → த. அதுலன்.]

அதுலிதம்	அதுலிதம் adulidam, பெ. (n.) அசைவின்மை (சிந்தா. நி. 120);; state of being at rest. [Skt. a-tulita → த. அதுலிதம்.]
அதைரியம்	அதைரியம் adairiyam, பெ. (n.) மனவுறுதியில்லா தன்மை; want of fortitude, timidity, dispiritedness. [Skt. a-dhairya → த. அதைரியம்.]
அதோகதி	அதோகதி1 adōkadi, பெ. (n.) 1. தாழ்நிலை; low state, degraded condition. 2. நிரயம் (பிங்.);; hell. 3. நிரய மேழனுளொன்று (பிங்.);; a hell, one of elu-naragam, q.v. த.வ. வீழ்நிலை, கீழ்அளறு. [அதோ + கதி.] [Skt. adhas → த. அதோ.] அதோகதி2 adōkadi, பெ. (n.) கையறுநிலை; utter helplessness, miserable plight. 'நீங்களும் போய்விட்டால் எந்நிலை அதோகதிதான்'. த.வ. அவலம். [அதோ + கதி.] [Skt. adhas → த. அதோ.]
அதோகந்தம்	அதோகந்தம் atōkandam, பெ. (n.) நாயுருவி; a plant, Achyranthes aspera. [P]
அதோங்கம்	அதோங்கம் atōṅgam, பெ. (n.) இடுப்பிற்குக் கீழேயுள்ள பகுதி (தைலவ. தைல. 54, உரை);; part of the body below the waist. [Skt. adhas + anga → த. அதோங்கம்.]
அதோசததோடம்	அதோசததோடம் adōcadadōṭam, பெ. (n.) நீரிழிவு நோய் தொடர்பால் தொப்புளின் கீழ் காற்று அழுத்துவதனால் மலம் நழுகல், வாயுலர்தல் முதலிய குணங்களைக் காட்டும் ஐவகைக் குற்றங்களுள் ஒன்று; one of the five affections of the body marked by evacuation of bowels, parched tongue etc, due to the deranged vayuarising from the affection of urinary organs and extending to the abdominal region.
அதோசாணு	அதோசாணு atōcāṇu, பெ. (n.) முழங்காலுக்குக் கீழுள்ள பகுதி; below the knee.

அதோசீவிகம்	அதோசீவிகம் atōcīvigam, பெ. (n.) உண்ணாக்கு; the uvula. [Skt. adhas + jivika → த. அதோசீவிகம்.]
அதோமுகம்	அதோமுகம் atōmugam, பெ. (n.) 1. கீழ்நோக்கிய முகம்; the face that looks downwards. "ஐந்து முகத்தோ டதோமுகமும்" (கந்தர்கலி. 78);. 2. தலை குனிந்து பார்க்கை (சது.);; 3. தலைகீழான நிலை; inverted position. "அதோ முகமாகி ……. கொம்பர் நாலு மொருவனை" (இரகு. சம்புக. 41);. 4. கடற் கழிமுகம் (பிங்.);; mouth of a river, confluence of a river with sea. 5. கறி முன்னை; a plant, Premnaesculenta. [அதோ + முகம்.] த.வ. கீழ்முகம், கீழக்காந்தலை. [Skt. adhas → த. அதோ.]
அதோதரம்	அதோதரம் atōtaram, பெ. (n.) அடிவயிறு; the abdominal region. [அதோ + உதரம்.] [Skt. adhas → த. அதோ.]
அதோதிதம்	அதோதிதம் adōdidam, பெ. (n.) 1. சிவப்பு முள்ளுக்கீரை; red nail dye plant, Amaranthus spinosus. 2. செம்முள்ளி; common nail dye, Barteria prionitis alias Bcristata.
அதோதுவாரம்	அதோதுவாரம் atōtuvāram, பெ. (n.) அதோங்கம் பார்க்க;see adongam. [Skt. adhas + dvara → த. அதோதுவாரம்.]
அதோநாபி	அதோநாபி atōnāpi, பெ. (n.) கொப்பூழின் கீழ்ப்பாகம்; that portion below the navel region. [Skt. adhas + nabhi → த. அதோநாபி.]
அதோபக்தம்	அதோபக்தம் atōpaktam, பெ. (n.) உணவு உண்டவுடனே எடுத்துக் கொள்ளும் மருந்து; a dose of medicine to be taken just after meals.

அதோபகாசம்	அதோபகாசம் atōpakācam, பெ. (n.) சேர்க்கை; sexual intercourse. த.வ. புணர்ச்சி.
அதோபரம்	அதோபரம் atōparam, பெ. (n.) மலம் கழியும் உறுப்பு; the anus. த.வ. எருவாய்.
அதோபாகம்	அதோபாகம் atōpākam, பெ. (n.) 1. அடிப்பக்கம்; bottom. 2. கீழ்ப்பாகம்; the lower portion, especially of the body foot. "பிரமாண்டத்ததோடாகம்" (சிவதரு. கோபுர. 30);. [அதோ + பாகம்.] [Skt. adhas → த. அதோ. வகு → பகு → பாகம்.]
அதோபாதம்	அதோபாதம் atōpātam, பெ. (n.) 1. கீழ்ப்பாதம்; the lower portion of the foot. 2. கீழ்க்கால்; the lower portion of the leg. 3. சிறு மூளையினிரண்டு கூறுகளையும் இணைத்துக் கொண்டிருக்கும் நார்க்கட்டுக் களாலாகிய கால்கள் இரண்டிலொன்று; one of the fibrous bands by which the cerebellam is attached to the brain-linferior crus. [அதோ + பாதம்.] [Skt. adhas → த. அதோ.] பதி → பதம் → பாதம்.
அதோபாரதோசவரி	அதோபாரதோசவரி atōpāratōcavari, பெ. (n.) உடம்பின் அடிப்பாகத்தைக் குணப்படுத்தல் அல்லது உறுதிப்படுத்துகை; curing or strengthening the lower part of the body.
அதோபிரகன்னாளம்	அதோபிரகன்னாளம் atōpiragaṉṉāḷam, பெ. (n.) கீழ் உடம்பினின்று நெஞ்சாங் குலைக்குக் கொண்டு போகும் குருதிக்குழாய்; a vein formed by the junction of the two common iliac veins. It empties into the right auricle of the heart, Inferior Venacava.
அதோமாயை	அதோமாயை atōmāyai, பெ. (n.) அசுத்த மாயை; inferior illusion, material maya. [அதோ + மாயை.] [Skt. adhas → த. அதோ.] மள் → மய் → மாய் → மாயை.

அதோமார்க்கம்	அதோமார்க்கம் atōmārkkam, பெ. (n.) 1. கீழ்நோக்கிய வழி; 2. கீழ் நெறியா (மார்க்கமா);கிய சடங்கு; "தாழ்ந்தநெறி" (சி.சி.251, சிவாக்.); 3. நாயுருவி; a plant Indian burr, Achyranthes aspera. த.வ. தாழ்நெறி. [Skt. adhas + mårga → த. அதோமார்க்கம்.]
அதோமுகக்கட்டி	அதோமுகக்கட்டி atōmugaggaṭṭi, பெ. (n.) வயிறு அல்லது இடுப்பு முதலிய கீழ்ப்பாகங்களிற் பெரிதாயும், கருப்பாயும், எழும்பி மிக்க வலியை யுண்டாக்கி, நிமிர வொட்டாமற் செய்வதும் பிசுபிசுப்பான நீர் வடிவதுமான ஒரு வகைக்கட்டி; a large blue-coloured abscess appearing on the abdomen or on the back or other parts of the lumber region and rendering the patient unable to stand or sit erect, is marked by a deep-seated pain and slimy discharge, Lumbar or psosas abscess. த.வ. சுரக்கட்டி. [அதோ + முகம் + கட்டி.] [Skt. adhas → த. அதோ.]
அதோமுகசிரம்	அதோமுகசிரம் atōmugasiram, பெ. (n.) அதோ முகம், 2 பார்க்க (பரத. பாவ. 76);;see ado-mugam2. [அதோ + முகம் + சிரம்.] [Skt. adhas → த. அதோ. Skt. siras → த. சிரம்.]
அதோமுகவாதம்	அதோமுகவாதம் atōmugavātam, பெ. (n.) உடம்பினில் கீழ் முகமாக நோக்கும் காற்று (வாதம்);; a disease resulting in the descent of vayu (air);. [அதோ + முகம் + வாதம்.] [Skt. adhas → த. அதோ. Skt. vata → த. வாதம்.]
அதோமுகி	அதோமுகி atōmugi, பெ. (n.) கவிழ் பூந்தும்பை வகை (வின்.);; a low annual plant flourishing in dry localities of Trichodesma. [அதோ + முகி.]]Skt. adho → த. அதோ. முகம் → முகி.]
அதோமுகியான்	அதோமுகியான் atōmugiyāṉ, பெ. (n.) ஈற்றா; a cow in calf.
அதோமுரரத்தபித்தம்	அதோமுரரத்தபித்தம் atōmurarattabittam, பெ. (n.) உடம்பின் கீழ்ப் பகுதியில் சிறுநீர், மலம், மயிர் ஆகியவற்றின் துளைகள் வழியாக அரத்தப் போக்கையுண்டாக்கும் ஒரு வகை நோய்; hemorrhage or discharge of blood through the natural openings in the lowest part of the body such as, the vagina, the urinary passage, the anus and the hair follicles. த.வ. குருதிக்கொப்புளம்.

அதோயந்திரம்	அதோயந்திரம் atōyandiram, பெ. (n.) கீழ்ப் பாகத்திலுள்ள உறுப்பமைவு; the lower part of an apparatus. [Skt. adhas + yantra → த. அதோயந்திரம்.]
அதோரத்தபித்தம்	அதோரத்தபித்தம் atōrattabittam, பெ. (n.) எரு(மல);வாய், பெண் பிறப்புறுப்புத்துளை அல்லது சிறுநீர்ப்பை இவற்றினின்று வெளிவரும் குருதியொழுக்கு; a discharge blood from the anus, bladder of the vagina. [அதோ + ரத்த + பித்தம்.] [Skt. adhas + rakta → த. அதோரத்தம்.]
அதோலம்பம்	அதோலம்பம்1 atōlambam, பெ. (n.) உறக்கம்; sleep. [Skt. adhas + lamba → த. அதோலம்பம்.] அதோலம்பம்2 atōlambam, பெ. (n.) செங்குத்தான நிலை (வின்.);; perpendicularity. [Skt. adhas + lamba → த. அதோலம்பம்.]
அதோலோகம்	அதோலோகம் atōlōkam, பெ. (n.) கீழுலகம்; lower world. [அதோ + லோகம்.] [Skt. adhas → த. அதோ.] த. உலகம் → Skt. loka → த. லோகம்.
அதோவசம்	அதோவசம் atōvasam, பெ. (n.) கருப்பை; the vulva, Pandendum muliebre.
அதோவதனம்	அதோவதனம் adōvadaṉam, பெ. (n.) அதோமுகம் பார்க்க: see ado-mugam. [Skt. adhas + vadana → த. அதோவதனம்.]
அதோவாயு	அதோவாயு atōvāyu, பெ. (n.) 1. பரியன்வளி; vital air-agent for expelling the contents of the stomach. 2. கீழ் நோக்கு(ம்); வளி (வாயு);; the wind passing downwards. [Skt. adhas + vayu → த. அதோவாயு.]

அதோனியாமிகாசத்தி	அதோனியாமிகாசத்தி atōṉiyāmikācatti, பெ. (n.) ஆன்மாக்களுக்குங் கீழாகவுள்ள இன்ப நுகர்ச்சியை விளைவிக்குமாணவ மலத்தின் ஆற்றல்; the power of anava (one of the 3 evil passions of the soul); driving one to enjoy the transient pleasures of this world which are Considered low and inferior in the light of spiritual philosophy.
அந்	அந் an, பெ. (n.) அன் எதிர்மறை முன்னொட்டு; a prefix having the force of a negative meaning.
அந்தக்கண்	அந்தக்கண் andakkaṇ, பெ. (n.) குழிவிழுந்த கண்; sunken eyes. [அந்தம் + கண்.] [Skt. anta → த. அந்தம்.]
அந்தக்கணம்	அந்தக்கணம் andakkaṇam, பெ. (n.) குழந்தைகளுக்கு மூளையில் கனல் ஏறி அதனால் உடல் வெதும்பி நாவுலர்ந்து, முகம் மஞ்சள் நிறமடைந்து காணுமொரு வகைக் கணைநோய்; a disease in children arising from the affection of the brain. It is marked by emaciation, dryness of the tongue, yellow face and other symptoms characteristic of Tabea mesenterica.
அந்தக்கரணசாட்சி	அந்தக்கரணசாட்சி andakkaraṇacāṭci, பெ. (n.) மனச்சான்று (சாட்சி); (வின்.);; conscience. [அந்த(ம்); + கரணம் + சாட்சி.] [Skt. antah → த. அந்த. Skt. saksin → த. சாட்சி.]
அந்தக்கரணம்	அந்தக்கரணம் andakkaraṇam, பெ. (n.) உட்கருவி (சி.போ.சிற். 4, 1);; inner seat of thought, feeling and volition, consisting of four aspects. மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம். [அந்தம் + கரணம்.] [Skt. antah → த. அந்த. கரு → கரணம்.]
அந்தக்காரி	அந்தக்காரி andakkāri, பெ. (n.) அழகி (வின்.);; beautiful woman. [அந்தம் + காரி.] [Skt. anta → த. அந்த.]
அந்தக்கிருமி	அந்தக்கிருமி andakkirumi, பெ. (n.) உடம்பில் நுண்ணுயிரிகளால் ஏற்படும் ஒரு வகை நோய்; a disease caused by worms in the body. [Skt. anta + krmi → த. அந்தக்கிருமி.]

அந்தக்கெடு-த்தல்	அந்தக்கெடு-த்தல் andakkeḍuttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) உருக்குலைத்தல்; to injure the beauty of a person or a thing to deface or disfigure. [அந்தம் + கெடு-.] [Skt. anta → த. அந்தம். சுள் → சுடு → கெடு.]
அந்தக்கேணி	அந்தக்கேணி andakāṇi, பெ. (n.) மறைகிணறு; hidden well, covered well. "அந்தக் கேணியு மெந்திரக் கிணறும்" (பெருங். உஞ்சைக். 33, 3);. [அந்தம் + கேணி.] [Skt. anta → த. அந்த. குள் → குணி → கேணி.]
அந்தகக்கல்	அந்தகக்கல் andagaggal, பெ. (n.) ஒரு தமிழ் மருந்துச் சேர்க்கை சரக்கு; one of the one hundred and twenty kinds of natural drugs and other substances described in the Tamil medical vocabulary.
அந்தகச்சாரம்	அந்தகச்சாரம் andagaccāram, பெ. (n.) சவட்டுப்பு; salt produced from earth impregnated with soda; salt extracted from fuller's earth (artificially);. [அந்தம் + சாரம்.] [Skt. antaka → அந்தகம். காரம் → சாரம்.]
அந்தகசயன்	அந்தகசயன் andagasayaṉ, பெ. (n.) சிவபெருமான் (வின்.);; Sivan. [Skt. antaka - jaya → த. அந்தகசயன்.]
அந்தகசன்னி	அந்தகசன்னி andagasaṉṉi, பெ. (n.) 1. மூளைக்கு அதிர்ச்சியை யுண்டாக்கிக் கண்ணைக் குருடாக்கும் ஒரு வகை இசிவு; an apoplexy affecting the cerebral system and marked by loss of eyesight. 2. அந்தக சன்னி பாதசுரம் பார்க்க;see andaga-sanni-pada-suram. 3. நஞ்சினால் ஏற்படும் இசிவு; delirium due to arsenical poisoning. [Skt. andhaka + san-ni → த. அந்தகசன்னி.]
அந்தகசன்னிபாத சுரம்	அந்தகசன்னிபாதசுரம் andagasaṉṉipātasuram, பெ. (n.) நடுக்கமாய்க் காய்ச்சல் கண்டு, விக்கல், நீர்வேட்கை, சோர்வு, இரைப்பு, உப்பசம் முதலிய குணங்களையும் மற்றும் தலை நடுக்கம், மறதி, இசிவு முதலிய மூளையின் கோளாறுகளையும், இறப்பையு முண்டாக்குமொரு காய்ச்சல் நோய்; a fever characterised by high temperature hiccough, thirst, languor, hard breathing, swelling, etc, coupled with the shaking of the head, forgetfulness, confusion of mind, delirium and other cerebral manifestations. It is sometimes extremely fatal, Typhus fever. [அந்தகம் + சன்னி + பாதம் + சுரம்.] [Skt. andhaka + san-ni → த. அந்தகசன்னி.]

அந்தகசன்னிபாதம்	அந்தகசன்னிபாதம் andagasaṉṉipātam, பெ. (n.) இசிவுநோய் (சன்னிபாத);வகை (சீவரட்.);; one of 13 kinds of sanni, q.v. [அந்தகம் + சன்னி + பாதம்.] [Skt. andhaka + san-ni → த. அந்தகசன்னி.] பதி → பாதம்.
அந்தகரணம்	அந்தகரணம் andagaraṇam, பெ. (n.) 1. குருடாக்கல்; causing blindness. 2. கண்ணைக் குருடாக்கும் நோய்; an ulcer causing loss of eye-sight. [Skt. andhaka + vrana → த. அந்தகரணம்.]
அந்தகரூபி	அந்தகரூபி andagarūpi, பெ. (n.) 1. எலி; rat. 2. குருடன்; a blind person. [Skt. andhaka + rupin → த. அந்தகரூபி.]
அந்தகலை	அந்தகலை andagalai, பெ. (n.) நிலவின் (சந்திர); கலை; the vital air passing through the left nostril. [அந்த + கலை.] [Skt. anta → த. அந்த. குல் → கல் → கலை (பிரிவு);.]

அந்தகன்	அந்தகன்1 andagaṉ, பெ. (n.) 1. அழிப்போன்; destroyer. "இராவணாந்தகனை" (திவ். பெரியுதி. 2,3,7);. 2. கூற்றுவன் (திவா.);; Yama, as causing death. 3. மரஞ் செடிகளில் ஒட்டி வளரும் பூடுவகை (மலை.);; species of loranthus, 4. வழலை (சவர்க்காரம்); (மூ.அ.);; soap. [Skt. antaka → த. அந்தகன்.] அந்தகன்1 andagaṉ, பெ. (n.) 1. குருடன் (தேவா. 859. 4);; blind man. 2. ஓரசுரன் (திருவிளை. அருச். 16);; name of an asura. 3. ஓர் அரசன் (பாகவத. 9, எதுமரபு. 29);; name of a descendant of Yadu, and ancestor of Krisna. [Skt. andhaka → த. அந்தகன்.] அந்தகன்3 andagaṉ, பெ. (n.) 1. வெள்ளாடு; goat. 2. காய்ச்சு வழலை; a kind of salt obtained by repeated boiling. 3. காசிச்சாரம்; a mineral salt. 4. சீர்பந்த நஞ்சு; a kind of native arsenic. 5. காசு நஞ்சு; one of the 32 kinds of prepared arsenic. 6. திராய்; a mineral one consisting of copper and spelter.
அந்தகன்கணம்	அந்தகன்கணம் andagaṉgaṇam, பெ. (n.) குழந்தை நோய் வகை (பாலவா.511);; a disease of children. [அந்தகன் + கணம்.] [Skt. antaka → த. அந்தகன்.] குண் → கண் → கண → கணம்.
அந்தகன்பீடம்	அந்தகன்பீடம் andagaṉpīṭam, பெ. (n.) தராமலை (R);; mountain where zinc is found. [அந்தகன் + பீடம்.] [Skt. antaka → த. அந்தகன்.] புள் → பிள் → பீடு → பீடம்.

அந்தகசநியாயம்	அந்தகசநியாயம் andagasaniyāyam, பெ. (n.) ஒன்றை முற்ற ஆராயாது அதனொரு பாகத்தை மட்டும் கண்டு உறுதிசெய்யும் நெறி; maxim of the blind men and the elephant, used to denote arriving at a wrong one sided conclusion, as the blind men who, each feeling a different part of the elephant, formed erroneous opinions as to what the elephant was like. த.வ. குருடன் கண்ட யானைநெறி. [Skt. andha + gaja + nyaya → த. அந்தகசநியாயம்.] த. கயம் → Skt. gaja.
அந்தகசூரணர்	அந்தகசூரணர் andagacūraṇar, பெ. (n.) சிவ வேறுபாடு (பேதம்); இருபத்தைந்தனுளொன்று (காஞ்சிப்பு. சிவபுண். 24, தலைக்குறிப்பு);; [Skt. andhakasura + harana.]
அந்தகாரம்	அந்தகாரம்1 andakāram, பெ. (n.) 1. இருள் (பிங்.);; darkness, gloom. 2. அறியாமை, மனவிருள்; nescience, mental darkness. "மும்மலம் போர்த்த வந்தகாரப் படலவிருள்" (மச்சபு. பாயி. 16);. [Skt. andha-kåra → த. அந்தகாரம்.] அந்தகாரம்2 andakāram, பெ. (n.) நெல்லி; Indian gooseberry, Phyllanthus emblica. [Skt. andha-kara → த. அந்தகாரம்.]
அந்தகாரி	அந்தகாரி andakāri, பெ. (n.) சிவன் (பிங்.);; Sivan, as the foe of Andhakasura or Yama. [Skt. antaka + ari → த. அந்தகாரி.]
அந்தகாலம்	அந்தகாலம் andakālam, பெ. (n.) இறப்புறுங் காலம்; time of death. "அந்தகால மடைவதன் முன்னம்" (திவ். பெரியாழ். 4,5,3);. த.வ. இறுதிக்காலம். [(அந்த(ம்); + காலம்.] [Skt. anta → த. அந்த.]
அந்தகை	அந்தகை andagai, பெ. (n.) அடிவயிற்றினில் வலப்பக்கமாகப் பெருங்குடலின் தொடக்கத்தி லுள்ள பை; the large blind pouch in which the largo intestine beging a branch of an intestine with one end closed caecum.
அந்தகோலாங்கூல நியாயம்	அந்தகோலாங்கூலநியாயம் andaālāṅālaniyāyam, பெ. (n.) பிறிதை நம்பித் துன்பமடைதலைக் காட்டும் நெறி; maxim of the blind man and the cow's tail, used to denote being misled, as the blind man who came to grief through holding on to a cow's tail, under a misapprehension, trusting the advice of a stranger. த.வ. ஆன்வால் அவசல நெறி. [Skt. andha + gō + langula + nyaya → த. அந்தகோலாங்கூலநியாயம்.]

அந்தகூபம்	அந்தகூபம் andaāpam, பெ. (n.) அந்தக்கேணி (P.N.); பார்க்க;see anda-k-keni. [அந்த + கூபம்.] [Skt. anta → த. அந்த. கூவல் → கூவம் → கூபம்.]
அந்தச்சித்திரம்	அந்தச்சித்திரம் andaccittiram, பெ. (n.) உட்கலகம் (சிவசமவா. 38);; internal discord. [Skt. antas-chidra → த. அந்தச்சித்திரம்.]
அந்தச்சுண்ணம்	அந்தச்சுண்ணம் andaccuṇṇam, பெ. (n.) வழலைச் சுண்ணம், முப்புச் சுண்ணம்; "The king of metals'. [அந்த(ம்); + சுண்ணம்.] [Skt. anta → த. அந்தம். சுள் + சுண் → சுண்ணம்.]
அந்தச்சோபம்	அந்தச்சோபம் andaccōpam, பெ. (n.) புளிப்பு; sourness.
அந்தசடம்	அந்தசடம் andasaḍam, பெ. (n.) 1. வயிறு; stomach. 2. அடிவயிறு; abdomen. [Skt. anta + jada → த. அந்தசடம்.]
அந்தசெயநீர்	அந்தசெயநீர் andaseyanīr, பெ. (n.) வழலையுப்பு செயநீர்;
அந்தத்து	அந்தத்து1 andattu, பெ. (n.) நிலைமை; rank, condition, standing. "எத்தனையந்தத் தென்றியம்புவேன்" (தெய்வச். விறலி. 221);. [Skt. antastu → த. அந்தத்து.] அந்தத்து2 andattu, பெ. (n.) 1. மேல்மாடி; storey of a building. 2. ஒழுங்கு; order, regularity. "இவற்றை அந்தஸ்தோடுவை" (R);. [Skt. antar + stha → த. அந்தத்து.]

அந்தத்துவம்	அந்தத்துவம் andattuvam, பெ. (n.) குருடு; blindness. [Skt andhatva → த. அந்தத்துவம்.]
அந்ததமசம்	அந்ததமசம் andadamasam, பெ. (n.) காரிருள் (சிந்தா. நி. 164);; pitch darkness. [Skt. andha-tamas → த. அந்ததமசம்.]
அந்ததரம்	அந்ததரம் andadaram, பெ. (n.) சிவனியக் கொண்முடிபு (சைவ சித்தாந்தம்); (சி.போ.12, 4, பக். 242);;Šaiva siddhānda philosophy. [Skt. anta-tara → த. அந்ததரம்.]
அந்ததரமிச்ரம்	அந்ததரமிச்ரம் andadaramicram, பெ. (n.) நிரயவகை (சி.போ.பா.23,பக்.204);; a hell. [Skt. andha-tara+mišra → த. அந்ததரமிச்ரம்.]
அந்தந்தலை	அந்தந்தலை andandalai, பெ. (n.) முடிவும் முதலும் (வின்.);; end and beginning. த.வ. அந்தாதி. [அந்த(ம்); + தலை.] Skt. anta → த. அந்தம்.]
அந்தப்பங்குறியாயம்	அந்தப்பங்குறியாயம் andappaṅguniyāyam, பெ. (n.) குருடன் தோள்மேல் முடவன் அமர்ந்து வழிப்படுத்துவது போன்ற நெறி; maxim of the lame man and the blind man, used to illustrate mutual dependence for mutual advantage, as the lame man, mounted on the shoulders of the blind man, is able to direct him in the right way.
அந்தப்பர்வகம்	அந்தப்பர்வகம் andapparvagam, பெ. (n.) அகக்கணு (வின்.);; [Skt. antar + parvan → த. அந்தப்பர்வகம்.]
அந்தப்பரம்பரை	அந்தப்பரம்பரை andapparambarai, பெ. (n.) குருடரைக் குருடர் பின்பற்றும் நெறி; maxim of the blind leading the blind. [Skt. andha + parampara → த. அந்தப்பரம்பரை.]

அந்தப்புரம்	அந்தப்புரம் andappuram, பெ. (n.) 1. அரசமாதேவியினிருக்கை (திவா.);; queen's apartments in a royal palace. 2. மகளிருறைவிடம்; zenana. த.வ. உவளகம். [அந்த(ம்); + புரம்.] [Skt. antar → த. அந்த.] புர் → புரை = உயர்வு. புர் → புரம் = உயர்ந்தமனை.
அந்தப்பூதனா	அந்தப்பூதனா andappūtaṉā, பெ. (n.) கோள்களின் ஏவலினால் குழந்தைகளுக்கு நோயுண்டாக்குமொரு பெண் பேய்; a female demon bringing about disease in children under the influence of evil planets. [Skt. anta → த. அந்த.] பூது → பூதம் → பூதனா = பருத்த பெண் பூதம்.
அந்தபூதனாகிரக தோடம்	அந்தபூதனாகிரகதோடம் andapūtaṉāgiragatōṭam, பெ. (n.) குழந்தைகளுக்குக் காய்ச்சலுண்டாக்கி அதனால் பாலுண்ணாது, வாயால்வயிற்றாலெடுத்தல், கழிச்சல், இருமல் அல்லது விக்கல், வீக்கம், குப்புறக் கிடத்தல் ஆகிய இக்குணங்களைக் காட்டுமொரு வகைக் கோட்குற்றம்; a morbific diathesis in children characterised by fever, aversion to milk, vomiting dysentery or diarrhoea, cough or hicough, swelling and an inclination lie always on the face. த.வ. அகட்டுத்துகடம்
அந்தப்போதிகை	அந்தப்போதிகை andappōtigai, பெ. (n.) யானையின் பின்னங்காற் சங்கிலி; chain fastening the hind-leg of an elephant. [அந்தம் + போதிகை.] [Skt. anda → த. அந்த.] [P]
அந்தமந்தம்	அந்தமந்தம் andamandam, பெ. (n.) 1. உறுப்புக்கேடு; the malformation of an organ in the body-deformity. 2. செரியாமை; indigestion. [அந்த(ம்); + மந்தம்.] [Skt. anta → த. அந்த(ம்);.]
அந்தமுள்	அந்தமுள் andamuḷ, பெ. (n.) குறிஞ்சா; a plant, common Indian Ipecacuanha, Tylophora asthlmatica.
அந்தமூசிகம்	அந்தமூசிகம் andamūcigam, பெ. (n.) ஒரு வகைப் புல்; a kind of grass, Lepeocericis serrata. [Skt. anta + mucika → த. அந்தமூசிகம்.]

அந்தமூசை	அந்தமூசை andamūcai, பெ. (n.) ஒரு பக்கம் துளைவிட்டு மூடிய ஒரு சிறிய குடுவை (மூசை);; a small covered crucible with a hole in the side. [அந்தம் + மூசை.] [Skt. anta → த. அந்த.]
அந்தயெரு	அந்தயெரு andayeru, பெ. (n.) மருத்துவ உப்பு; a kind of salt prepared out of 3 kinds of salts called 'muppu' by a secret process known only to Siddhars, is used for curing all kinds of diseases and is primary used in Tamil medicine
அந்தர்	அந்தர் andar, பெ. (n.) 112 எடை (இ.வ.);; hundred weight = 112 lbs. [E. hundred → த. அந்தர்.
அந்தர்க்கதம்	அந்தர்க்கதம் andarkkadam, பெ. (n.) உள்ளடங்கியது (சி.சி.121.சிவாக்.);; that which is included, suppressed. [Skt. antargata → த. அந்தர்க்கதம்.]
அந்தர்கதசுரம்	அந்தர்கதசுரம் andarkadasuram, பெ. (n.) உட்காய்ச்சல்; internal fever. [அந்தர்சுதம் + சுரம்.] [Skt. antargata → த. அந்தர்கத(ம்);. சுல் → சுர் → சுரம்.]
அந்தர்குதவளையம்	அந்தர்குதவளையம் andarkudavaḷaiyam, பெ. (n.) எரு (மல); வாயிற்குள்ளிருக்கும் வளையம்; [அந்தர் + குதம் + வளையம்.] [Skt. antar → த. அந்தர்.] குல் → குத்து → குத்தம் → குதம். வள் → வளை → வளையம்.
அந்தர்சடரம்	அந்தர்சடரம் andarcaḍaram, பெ. (n.) இரைக்குடல்; the stomach. [அந்தர் + சடரம்.] [Skt. antar → த. அந்தர்.] சடம் → சடர் → சடரம்.
அந்தர்சரீரம்	அந்தர்சரீரம் andarcarīram, பெ. (n.) 1. ஆவிவுடல்; body interior, inner body, astral body. 2. உள்ளுறுப்பு (உள்ளிந்திரியம்);; internal organ. த.வ. ஆவிமேனி. [Skt. antar + sarira → த. அந்தர்சரீரம்.]

அந்தர்சீவி	அந்தர்சீவி andarcīvi, பெ. (n.) ஒர் உயிர் பிறிதோருயிரியைப் பற்றுகை; an animal - parasite living within the body of another animal, Entozoon. த.வ. உயிரேற்றம். [Skt. antar + jiving → த. அந்தர்சீவி.]
அந்தர்த்தகனம்	அந்தர்த்தகனம் andarttagaṉam, பெ. (n.) மது நீர் வடிகை; distillation of spirit of liquor. [Skt. antar → த. அந்தர்.] தக → தகன் + அம்-தகனம்.
அந்தர்த்தானம்	அந்தர்த்தானம்1 andarttāṉam, பெ. (n.) மறைகை; disappearance, vanishing. "அந்தர்த்தானமாய் சேர்ந்து போவார்" (மச்சபு. அசுர. 31);. [Skt. antardhåna → த. அந்தர்த்தானம்.] அந்தர்த்தானம்2 andarttāṉam, பெ. (n.) 1. மறைவிடம்; a concealed or covered place. 2. உள்ளிடம்; private part. 3. பெண் குறி; the genital of a female. [Skt. antar+stahana → த. அந்தர்த்தானம்.]
அந்தர்தர்பார்	அந்தர்தர்பார் andartarpār, பெ. (n.) முறைதவறி நடக்கும் அலுவலகம் (இ.வ.);; public office notoriously ill-conducted, maladministration. [Skt. antara + U. darbår → த. அந்தர்பர்பார்.]
அந்தர்திருட்டி	அந்தர்திருட்டி andartiruṭṭi, பெ. (n.) உண்முக நோக்கு; looking into one's own soul, Introspection. த. உள்நோக்கு. [Skt. antar + drsti → drtti → த. அந்தர்திருட்டி.]
அந்தர்ப்பவி-த்தல்	அந்தர்ப்பவி-த்தல் andarppavittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) உள்ளடங்கியிருத்தல்; to be contained, inherent. "ஆன்மா பதிபதார்த்தத்தில் அந்தர்ப்பவிக்குமெனின்" (சிவசம. 39);. த. உள்ளடங்குதல். [Skt. antar-bhåva → த. அந்தர்ப்பவி-,]

அந்தர்ப்பாகம்	அந்தர்ப்பாகம் andarppākam, பெ. (n.) 1. உட்பாகம்; internal portion. 2. மறைவிடம்; private part. i.e. the genital portion. [அந்தர் + பாகம்.] [Skt. antar → த. அந்தர். பகு → பாகம்.]
அந்தர்ப்பூதம்	அந்தர்ப்பூதம் andarppūtam, பெ. (n.) உள்ளடங்கினது; that which is included. [அந்தர் + பூதம்.] [Skt. antar-bhuta → த. அந்தர். பூது → பூதம்.]
அந்தர்மலக்கிருமி	அந்தர்மலக்கிருமி andarmalakkirumi, பெ. (n.) உடம்பினுள்ளுண்டாகும் கோழை, குருதி, கழிமாசு (மலம்);, சிறுநீர் ஆகியவற்றில் பிறக்கும் நாக்குப் பூச்சி; micro-organism found in the phlegm, blood, faces, urine etc. [அந்தர் + மலம் + கிருமி.] [Skt. antar → த. அந்தர். Skt. krmi → த. கிருமி.]
அந்தர்மிருதம்	அந்தர்மிருதம் andarmirudam, பெ. (n.) பிண்டப் பிறப்பு; dead at the birth, still born. [Skt. antar + mrta → த. அந்தர்மிருதம்.]
அந்தர்முகம்	அந்தர்முகம் andarmugam, பெ. (n.) 1. உண்ணோக்கு; looking inward. 2. ஓகநிலையிலொன்று; a posture in the yoga practice. [அந்தர் + முகம்.] [Skt. antar → த. அந்தர்.]
அந்தர்முகி	அந்தர்முகி andarmugi, பெ. (n.) அடங்கிய மனமுடையவன்; one who has controlled his mind, and said of a yogi. 2. உண்ணோக்கமுடையவன்; one who is always engaged in looking inwards, a state in yoga. த.வ. உள்நோக்கி. [Skt. antar+mukhi → த. அந்தர்முகி.] த. முகம் → Skt. mukhi.

அந்தர்முகியோனி	அந்தர்முகியோனி andarmugiyōṉi, பெ. (n.) பெண்கள் வயிறு முட்ட உண்டபிறகு வன்புணர்ச்சி செய்வதனால் வளி மிகுத்து, உள்நோக்கிய முகமாகவெழும்பி குறியை விரிக்க முடியாதபடி வலியையும், பூவொதுங்குவதால், அங்குள்ள எலும்பு, நாடி, நரம்பு முதலியவற்றிற்கு வலியையு முண்டாக்கி அடிவயிற்றில் சூலையையு முண்டாக்குமொரு நோய்; a vaginal disease characterised by pain in every part of the genital, bone, muscles, nerves etc., inability to stretch the part and darting pain in the abdomen and in the lower region just above the pubis, is due to the deranged condition of vayu arising from violent or rude intercourse When the stomach is full after meals. த.வ. உள்ளெரிச்சல்நோய். [Skt. antar+mukhi+yoni → த. அந்தர்முகியோனி.]
அந்தர்யாகம்	அந்தர்யாகம் andaryākam, பெ. (n.) அந்தரியாகப்பூசை பார்க்க;see andariyaga-p-pusai. [Skt. antar-y-aga → த. அந்தர்யாகம்.]
அந்தர்யாமித்துவம்	அந்தர்யாமித்துவம் andaryāmittuvam, பெ. (n.) திருமால் நிலையுளொன்று (அஷ்டாதச. தத்வத். 3, 42);; manifestation of Visou as being immanent in the universe and governing it, one of five tirumal-nilai. [Skt. antar-yåmitvam → த. அந்தர்யாமித்துவம்.]
அந்தர்யோகம்	அந்தர்யோகம் andaryōkam, பெ. (n.) சுழுத்தி நிலை; a state of deep thought or abstraction, reverie. [Skt. antar + yoga → த. அந்தர்யோகம்.]
அந்தர்யோனி	அந்தர்யோனி andaryōṉi, பெ. (n.) பெண் குறியினுட்புறம்; the internal portion of the genital of a female. த.வ. உள்நோனி. [Skt. antar + yoni → த. அந்தர்யோனி.]
அந்தர்வதி	அந்தர்வதி andarvadi, பெ. (n.) சூலுற்றவள் (கருப்பிணி);; a pregnant woman. த.வ. சூலி.
அந்தர்வமி	அந்தர்வமி andarvami, பெ. (n.) 1. வளி (வாயு);; flatulence. 2. செரியாமை; indigestion.
அந்தர்வாகினி	அந்தர்வாகினி andarvākiṉi, பெ. (n.) கீழாறு; stream within a stream.

அந்தர்வித்திரதி	அந்தர்வித்திரதி andarviddiradi, பெ. (n.) பெண்களுக்குண்டாகும் மாதவிடாய் தடைபட்டு, அதனால் குருதி கோளாறடைந்து, கருப்பையிற் திரண்டு கறுத்த கொப்புளங்களாற் சூழப்பட்டு, அழற்சி, வலி, காய்ச்சல் ஆகியவற்றை உண்டாக்குமொரு தீட்டு (சூதக); நோய்; a menstrual disease in women arising from the altered condition of blood in the Womb due to the supression of menstrual flow, is marked by fever, dark ulcers in the womb, inflammation and pain in the vagina, a kind of Amenorrhea.
அந்தர்வேகசுரம்	அந்தர்வேகசுரம் andarvēkasuram, பெ. (n.) எலும்பிற்குள்ளிருக்கும் கொழுப்புப் பொருளை (மச்ச); தாதுவைப் பற்றி ஏற்படும் ஒரு வகைக் காய்ச்சல்; a fever due to the affection of the marrow in the bone.
அந்தர்வேதி	அந்தர்வேதி andarvēti, பெ. (n.) 1. வேள்விச் சாலையினுள்ளிடம் (காஞ்சிப்பு. அந்தரு. 22);; inside of the sacrificial ground. 2. கங்கை யமுனைகட்கு நடுவிலுள்ள பகுதி; district between the Ganga and Yamuna rivers. "அவர்களை யந்தர்வேதிசென் றுடன்கொணர்வா யென்று" (கோயிற்பு. இரணிய. 107);. [Skt. antar + vedi → த. அந்தர்வேதி.]
அந்தரக்கோன்	அந்தரக்கோன் andarakāṉ, பெ. (n.) புல்லூரி; a parasitic plant.
அந்தரகணம்	அந்தரகணம் andaragaṇam, பெ. (n.) செய்யுட்கணத்தொன்று (திவா.);; metrical foot to two nirai and one nēr (-);, as karuvilangay,, considered inauspicious at the commencement of a poem. [அந்தர(ம்); + கணம்.] [Skt. antara → த. அந்தரம். கள் → களம் → கணம்.]
அந்தரகாந்தாரம்	அந்தரகாந்தாரம் andarakāndāram, பெ. (n.) பதினாறுவகைப் பண்களில் மூன்றாவது பண்; [அந்தர(ம்); + காந்தாரம்.] [Skt. antara → த. அந்தரம்.]
அந்தரகாமி	அந்தரகாமி andarakāmi, பெ. (n.) வான் வழியாய்ச் செல்வது; that which passes through the air. த.வ. வானோடி. [Skt. antara + Kamin → த. அந்தரகாமி.]

அந்தரகும்பகம்	அந்தரகும்பகம் andaragumbagam, பெ. (n.) மூச்சுக் காற்றைக் குடலினுள்ளேயே அடக்குதல்; the act of retaining the vital air in the intestines by suppression of breath. த.வ. மூச்சடக்கம். [அந்தர + கும்பகம்.] [Skt. antara → த. அந்தர(ம்);.] கும்பம் → கும்பகம் → Skt. Kumbha.
அந்தரகெந்தன்	அந்தரகெந்தன் andaragendaṉ, பெ. (n.) இதளிய நஞ்சு (சூத பாஷாணம்);; a kind of mercurial poison.
அந்தரங்கக்கரப்பான்	அந்தரங்கக்கரப்பான் andaraṅgakkarappāṉ, பெ. (n.) ஆண்குறி (கோச); மலரின் தோலிற்கடியில் வட்டமாய்ச் சிவந்து எரிச்சலோடு காணும் தழும்பு; an intense itching on the inner side of the foreskin of the penis marked by crops of papules with inflammation and burning sensation, pruritus. [அந்தரங்கம் + கரப்பான்.] [Skt. antar + anga → த. அந்தரங்கம்.]
அந்தரங்கச்சொறி	அந்தரங்கச்சொறி andaraṅgaccoṟi, பெ. (n.) மேகச் சூட்டினால் ஆண், பெண் குறியிடங்களிற் பொறுக்க முடியாத நமைச்சலோடு சிறிய வியர்க்குருக்கள் போற்காணும் ஒரு வகைச் சொறிசிரங்கு; a chronic skin disease marked by the development of small pale papules and intense itching of the genitals in both the male and the female, is due to the venereal heat, Prurigo. த.வ. பாலுறுப்புச்சொறி. [அந்தரங்கம் + சொறி.] [Skt. antar + anga → த. அந்தரங்கம்.] சுல் → சுர் → சுறு → சொறி.
அந்தரங்கத்தானம்	அந்தரங்கத்தானம் andaraṅgattāṉam, பெ. (n.) 1. பெண்குறி; the private part of a female. 2. மறைவான இடம்; a secret place. 3. மனம்; mind. [Skt. antar + anga + sthana → த. அந்தரங்கத்தானம்.]
அந்தரங்கத்தியானி	அந்தரங்கத்தியானி andaraṅgattiyāṉi, பெ. (n.) ஆமை (வை.மூ);; tortoise [Skt. antaranga + dhyanin → த. அந்தரங்கத்தியானி.]

அந்தரங்கபரிகரம்	அந்தரங்கபரிகரம் andaraṅgabarigaram, பெ. (n.) மந்தண மற்றும் உண்மைச் சுற்றம் (ஈடு. 10, 1, ப்ர. அரும்.);; faithful retinue, loyal attendants. த.வ. அணுக்கச்சுற்றம். [Skt. antar + anga + pari-hara → த. அந்தரங்கபரிகரம்.]
அந்தரங்கம்	அந்தரங்கம் andaraṅgam, பெ. (n.) 1. மறை பொருள், கமுக்கம் (நல். பாரத. உமாம. 307);; privacy, secrecy. 2. உள்ளம்; mind. "அவனுக்கு அந்தரங்கத்தில் பாசமுண்டு". 3. உட்கருத்து; in most thought. 4. நெருங்கிய நட்பு; intimate friendship. "இருவரும் அந்தரங்க முள்ளவர்கள்" (உ.வ.);. த.வ. கமுக்கம். [Skt. antar + anga → த. அந்தரங்கம்.]
அந்தரங்கன்	அந்தரங்கன் andaraṅgaṉ, பெ. (n.) உற்ற நண்பன்; intimate friend. [Skt. antar + anga → த. அந்தரங்கன்.]
அந்தரச்சிந்து	அந்தரச்சிந்து andaraccindu, பெ. (n.) ஒருவகை நஞ்சு (மூ.அ.);; a mineral poison.
அந்தரசமி	அந்தரசமி andarasami, பெ. (n.) 1. செரியாமை; indigestion. 2. வளி மிகுதியான் வயிறு உப்புகை; inflation of the bowels due to wind, Tympanites. [Skt. antarasam → த. அந்தரசமி.]
அந்தரசரிதர்	அந்தரசரிதர் andarasaridar, பெ. (n.) வான்வழிச் செல்வோர் (பாரத. உலூக. 18);; super human being moving in the air. [Skt. antara + carita → த. அந்தரசரிதர்.]
அந்தரசாமி	அந்தரசாமி andaracāmi, பெ. (n.) வான் வழியில் செல்வதிலேயே விருப்பமுடையோன்; he who has always a mania for passing or travelling in the serial regions.
அந்தரசாரி	அந்தரசாரி andaracāri, பெ. (n.) வான் வலம் வருவோன் (மணிமே. 28, 69);; superhuman being moving in the air. த.வ. வான்வலசையன், வானுலவி. [Skt. antara + sarin → த. அந்தரசாரி.]

அந்தரசைவம்	அந்தரசைவம் andarasaivam, பெ. (n.) ஒரு சிவனிய வகை (சைவபேதம்);; Saiva sect which holds that Saivan should be contemplated as immanent in the whole universe. [Skt. antara + saiva → த. அந்தரசைவம்.] சிவன் → சிவனியம். சிவ → விசம் → Skt. saiva → த. சைவ.
அந்தரஞ்சனம்	அந்தரஞ்சனம் andarañjaṉam, பெ. (n.) கொடி மாதுளை; lemon citron - citrus (lemoni medica);.
அந்தரட்சி	அந்தரட்சி andaraṭci, பெ. (n.) உடம்பின் துளை வழியாக விட்டு ஆய்வு செய்யும் கருவி; an instrument for the examination of a body cavity through its natural outlet, Endoscope.
அந்தரட்டிக்குருக்கள்	அந்தரட்டிக்குருக்கள் andaraṭṭikkurukkaḷ, பெ. (n.) நீத்தார் நிகழ்வு (கருமாதி); செய்விக்குங் குருக்கள்; priests who help in funeral rites. [அந்தரட்டி + குருக்கள்.] [Skt. antya-isti → அந்தரஷ்டி → த. அந்தரட்டி.] குல் → குரு → குருக்கள்.
அந்தரடி-த்தல்	அந்தரடி-த்தல் andaraḍittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) தலைகீழாகப் பாய்தல்; to turn a somersault, tumble. த.வ. குட்டிக் கரணம் போடுதல், குப்புறப் பாய்தல். [அந்தர் + அடி-,] [Skt. antar → த. அந்தர்.] அடு → அடி.
அந்தரத்தர்பார்	அந்தரத்தர்பார் andarattarpār, பெ. (n.) அந்தர்தர்பார் பார்க்க;see andardarbar. [Skt. antara + U. darbảr → த. அந்தரத்தார்.]
அந்தரத்தாமரை	அந்தரத்தாமரை andarattāmarai, பெ. (n.) குழித்தாமரை, குளிர்தாமரை (ஆகாசத் தாமரை); (பதார்த்த. 319);; a weed, Pistia stratiotes. [அந்தரம் + தாமரை.] [Skt. antara → த. அந்தரம்.]

அந்தரத்தில்நில்(ற்)-த(ற)ல்	அந்தரத்தில்நில்(ற்)-த(ற)ல் andarattilnilṟtaṟal, 14 செ.கு.வி. (v.i.) ஆதரவற்றிருத்தல் (இ.வ.);; to be helpless. [அந்தரம் + அத்து + இல் + நில்-,] [Skt. antara → த. அந்தர(ம்);.] அத்து = சாரியை.
அந்தரத்தில்விடு-தல்	அந்தரத்தில்விடு-தல் andaraddilviḍudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஏதிலியாக்குதல்; to leave helpless, "என்னை அந்தரத்தில் விட்டான்" (இ.வ.);. [அந்தரம் + அத்து + இல் + விடு-,] [Skt. antara → த. அந்தரம்.]
அந்தரத்தேசரி	அந்தரத்தேசரி andarattēcari, பெ. (n.) சிறுபசலை; small Indian purslane, Portulaca qudrifida.
அந்தரதம்	அந்தரதம் andaradam, பெ. (n.) குடற்புழு; a Worm in the intestines. [Skt. antarata → த. அந்தரதம்.]
அந்தரதாகம்	அந்தரதாகம் andaratākam, பெ. (n.) 1. இறக்குந் தறுவாயில் ஏற்படும் நீர்வேட்கை; intense thirst in a dying person. 2. மேக வெட்டையின் தொடர்பினால் ஏற்பட்டு மிகுதியான நீர் வேட்கையை யுண்டாக்குமொரு நோய்; intense thirst arising from the parched condition of the tongue, etc. due to urinary disorders as diabetes etc. [அந்தர(ம்); + தாகம்.] [Skt. antara → த. அந்தரம்.] தவி → தாவம் → தாகம்.]
அந்தரதிசை	அந்தரதிசை andaradisai, பெ. (n.) கோணத் திசை; intermediate point of the compass. [அந்தர(ம்); + திசை.] [Skt. antara → த. அந்தரம்.] திக்கு → திகை → திசை.
அந்தரதுந்துபி	அந்தரதுந்துபி andaradundubi, பெ. (n.) தெய்வவாச்சியம்; drum of the gods. "அந்தர துந்துபி முதலா மளவில் பெருகொலி" (பெரியபு. திருஞான. 98);. [Skt. andara + dundubi → த. அந்தரதுந்துபி.]

அந்தரதுந்துமி	அந்தரதுந்துமி andaradundumi, பெ. (n.) தேவமுரசு; the drum of the celestials. "ஆர்ப்பன பல்லியமோ வந்தரதுந்து மியுமே" (தக்கயாகப். 112);. [Skt. antara + dundhubi → த. அந்தரம் + துந்துமி.]
அந்தரநதி	அந்தரநதி andaranadi, பெ. (n.) வான் (ஆகாய); கங்கை (வரத. பாகவத. சுபத்.18);; the celestial Ganga. [Skt. antara + nadi → த. அந்தரநதி.]
அந்தரநாதன்	அந்தரநாதன் andaranātaṉ, பெ. (n.) இந்திரன் (கந்தபு. தெய்வ. 241);; Indran, as the lord to heaven. [Skt. antara + natha → த. அந்தரநாதன்.]
அந்தரப்படு-தல்	அந்தரப்படு-தல் andarappaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) பெருந்துன்பமுறுதல்; to be in great distress. "இவள் நோக்காமையிறே அந்தரப்பட்டது" (ஈடு. 7, 1, ப்ர.);. [அந்தர(ம்); + படு-,] [Skt. antara → த. அந்தரம்.]
அந்தரப்பல்லியம்	அந்தரப்பல்லியம் andarappalliyam, பெ. (n.) அந்தரதுந்துமி பார்க்க;see andaratundumi. "அந்தரப்பல்லியங் கறங்க" (திருமுரு. 119);. [அந்தர(ம்); + பல்லியம்.] [Skt. antara → த. அந்தரம்.]
அந்தரப்பிசாசு	அந்தரப்பிசாசு andarappicācu, பெ. (n.) தகாச்சாவு அடைபவர் பெறும் பேயுருவம்; ghost of one who died through suicide or violence. [அந்தர(ம்); + பிசாசு.] [Skt. antara → த. அந்தரம்.] பிள் → பியம் → பிசம் → பிசசு → பிசாசு.
அந்தரபட்பம்	அந்தரபட்பம் andarabaṭbam, பெ. (n.) பலாசு; tisso flower, Butea frondosa.
அந்தரபவனி	அந்தரபவனி andarabavaṉi, பெ. (n.) வான்வழிப் பயணம் (வின்.);; motion through the air. [அந்தர(ம்); + பவனி.] [Skt. antara → த. அந்தரம்.]

அந்தரபுருடன்	அந்தரபுருடன் andaraburuḍaṉ, பெ. (n.) ஆன்மா; the soul. த.வ. ஆதன். [Skt. antara + purusa → த. அந்தரபுருடன்.]

அந்தரம்

அந்தரம் andaram, பெ. (n.)

1. வெளி; open space.

2. உட்பகுதி; interior space.

"பந்த ரந்தரம் வேய்ந்து" (பதிற்றுப். 51);.

3. இருள் (பிங்.);; darkness.

4. வானம்; sky, firmament.

"அந்தரம் பாரிடமில்லை" (திவ். திருப்பள்ளி. 7);.

5. நடு; intermediate space.

"மற்றோ ரந்தர விசும்பில்" (சீவக. 836);.

6. இடம்; place.

"அந்தரமி தல்லவென" (பாரத. ஒன்பதாம். 22);.

7. இடுப்பு; waist.

"அந்தர மேற்செம்பட்டோடு" (திவ். திருவாய். 7, 6, 6.);.

8. நடு(வு); நிலை; impartiality.

"அந்தரந் தீர்ந்துலகளிக்கு நீரினால் தந்தையுங் கொடியன்" (கம்பரா. மந்தரை. 60);.

9. வானுலகம் (பிங்.);; heaven.

10. வேறுபாடு; difference.

"அந்தரம் பார்க்கி னன்மை யவர்க்கிலை" (கம்பரா. மாரீச. 75.);.

11. கெடுவிளைவு; contrariety, unsoundness

"விரிகோவண நீத்தார் சொல்லும் அந்தர ஞான மெல்லாம்" (தேவா. 74, 10);.

12. கோயில் (பிங்.);; temple.

13. தீமை; evil.

"என்மனை வாழும் பெண்ணால் வந்த தந்தரம்" (கம்பரா. கைகேசி. 40);.

14. கூட்டம் (பிங்.);; crowd.

[Skt. antara → த. அந்தரம்.]

அந்தரம்2 andaram, பெ. (n.)

முடிவு (பிங்.);; close, end.

[Skt. antara → த. அந்தரம்.]

அந்தரம்3 andaram, பெ. (n.)

1. புறம்பு (நாநார்த்த.);; outside, exterior.

2. எல்லை (நாநார்த்த.);; limit, boundary.

3. அயலானது (நாநார்த்த.);; neighbourhood distinction.

4. தனிச்சிறப்பு (நாநார்த்த.);; distinction.

5. அந்தரான்மா (நாநார்த்த.); பார்க்க;see andaranma.

6. மறைவு (நாநார்த்த.);; hiding, concealment.

அந்தரமத்திபுத்தி	அந்தரமத்திபுத்தி andaramattibutti, பெ. (n.) கோள்களின் நித்தியகதியில் உண்மைக்கும் மத்திமத்துக்குமுள்ள வேறுபாடு; [அந்தரமத்திம + புத்தி.] [Skt. antara+mattima → த. அந்தரமத்திம(ம்);.]
அந்தரமாமூலி	அந்தரமாமூலி andaramāmūli, பெ. (n.) அந்தரத்தாமரை பார்க்க;see andara—t-tamarai (சா.அக.);. [அந்தர(ம்); + மா + மூலி.] [Skt. antara → த. அந்தர(ம்);.]
அந்தரர்	அந்தரர் andarar, பெ. (n.) 1. தேவர்; celestials, as dwellers in heaven. "அந்தரர்கோன் (திருவாச. 9, 3);. 2. பதினெண்கணத்து ளொருவர்; a class of demigods, as being in the intermediate space, one of padinen-kanam, q.v. [Skt. antara → த. அந்தரர்.]
அந்தரவல்லி	அந்தரவல்லி andaravalli, பெ. (n.) கொல்லங் கொவ்வை (மலை.);; species of corallocarpus. [Skt. antara-valli → த. அந்தரவல்லி.]
அந்தரவனசம்	அந்தரவனசம் andaravaṉasam, பெ. (n.) கொடிப்பாசிவகை (பச்.மூ.);; a kind of moss.
அந்தரவனம்	அந்தரவனம் andaravaṉam, பெ. (n.) மக்களில்லாக் காடு (வின்.);; uninhabited desert. த.வ. அத்துவானம். [Skt. antara + vana → த. அந்தரவனம்.]
அந்தரவாசம்	அந்தரவாசம்1 andaravācam, பெ. (n.) கொட்டைப்பாசி; an epiphytic medicinal plant (சா.அக.);. [Skt. antara + vāsa → த. அந்தரவாசம்.] அந்தரவாசம்2 andaravācam, பெ. (n.) வான்வெளியில் இயங்குகை; moving in the aerial regions (சா.அக.);. [Skt. antara + vȧsa → த. அந்தரவாசம்.]

அந்தரவாசி	அந்தரவாசி andaravāci, பெ. (n.) வானில் வலம்வருவோன்; a superhuman being moving in the aerial regions. (சா.அக.);. [Skt. antara + väsin → த. அந்தரவாசி.]
அந்தரவாண்டு	அந்தரவாண்டு andaravāṇṭu, பெ. (n.) குறித்த நாளெல்லைகட்கு இடைப்பட்ட காலம் (வின்.);; the period of time between any two given dates (சா.அக.);. [அந்தர(ம்); + ஆண்டு.] [Skt. antara → த. அந்தரம்.]
அந்தரவாயு	அந்தரவாயு andaravāyu, பெ. (n.) 1. குடல் (வாயு); வளி; gas or air in the intestines, flatulence. 2. வளியினால் உண்டாகும் குடலிறக்கம்; the descent of the bowels from its normal position, as a result of the de ranged conditions of vayu in the system, Rupture. 3. வான்வெளியில் உள்ள காற்று; atmosphere air. 4. இடுப்பிலேற்பட்ட (வாயு); வளிநோய்; hip-pain due to wind in the system (சா.அக.);. [Skt. antara + vāyu → த. அந்தரவாயு.]
அந்தரவாயுக்கிரகணி	அந்தரவாயுக்கிரகணி andaravāyuggiragaṇi, பெ. (n.) குடலில் தங்கிய வளியினால் உண்டவுடன் வயிறிரைந்து கழிச்சலாகி நீர்வேட்கை, தளர்ச்சி, விலாவிசிவு, விக்கல் முதலிய குணங்களை உண்டாக்கும் நாட்படு வயிற்றோட்டம்; a form of chronic diarrhoea characterised by rumbling noise in the stomach and purging, thirst, fatigue, Spasmodic pain on the sides, hiccough etc. is due to gas or air in the intestines (Flatus); and occurs soon after meals, Flatulent diarrhoea (சா.அக.);. [Skt. antara + vāyu + kiragani → த. அந்தரவாயுக்கிரகணி.]
அந்தரவிகூசனம்	அந்தரவிகூசனம் andaraviācaṉam, பெ. (n.) வயிற்றிரைச்சல்; rumbling of the bowels (சா.அக.);.
அந்தரவிட்டை	அந்தரவிட்டை andaraviṭṭai, பெ. (n.) குடலிலிறங்கி நிற்கும் கழிமாசு (மலம்);; faecal matter in the intestines as opposed to வெளி தள்ளு மலம் discharged faces (சா.அக.);. [அந்தர(ம்); + விட்டை.] [Skt. antara → த. அந்தரம்.]
அந்தரவித்திரதி	அந்தரவித்திரதி andaraviddiradi, பெ. (n.) உடம்பினுள்ளுறுப்புகளிற் காணுங் கழலைக் கட்டி; a tumour like raised abscess in the interior organs of the body (சா.அக.);. [Skt. antara = Vidradhi → த. அந்தரவித்திரதி.]

அந்தரவிதனம்	அந்தரவிதனம் andaravidaṉam, பெ. (n.) ஒரு கண்ணோய்; an eye-disease (சா.அக.);. [Skt. antara + vyathana → த. அந்தரவிதனம்.]
அந்தரவிருத்தி	அந்தரவிருத்தி andaravirutti, பெ. (n.) 1. குடல் பருத்தல்; enlargement of distension of the bowels. 2. குடல் தன்னிடத்தை விட்டு நழுவி அடிவயிற்றிற் குள்ளிறங்காமல் ஆண்குறிக்கு மேற்பருத்துக் தோற்றுகை; the displacement of bowels with protursion or swelling appearance above the penis when they have not passed quite through the inguinal canal, Imperfect hernia. 3. உடம்பின் உட்புறத்திலிருந்து பருமனாதல்; swelling remaining internally. 4. இடுப்புப்பருத்தல்; enlargement of the waist and buttocks. 5. வளியினால் பல நிலைகளில் வளர்ச்சியுற்று, சிறுகுடல் அழற்சியையும், விதைப்பையில் பெருக்கத்தையும் ஏற்படுத்தும் குடலண்ட வளர்ச்சிநோய்; a rupture caused by the muscles over the bowels
அந்தரவினியோகம்	அந்தரவினியோகம் andaraviṉiyōkam, பெ. (n.) வரிவகை (S.I.I.i, 136);; a tax. [Skt. antara + viniyŏga → த. அந்தரவினி யோகம்.]
அந்தரவீச்சு	அந்தரவீச்சு andaravīccu, பெ. (n.) பெரும்பொய் (இ.வ.);; outrageous lying. [அந்தர(ம்); + வீச்சு.] [Skt. antara → த. அந்தரம்.]
அந்தரவீச்சுக்காரன்	அந்தரவீச்சுக்காரன் andaravīccukkāraṉ, பெ. (n.) ஏமாற்று(மோச);க்காரன் (வின்.);; fraudulent man, cheat. [அந்தர(ம்); + வீச்சுக்காரன்.] [Skt. antara → த. அந்தரம்.]
அந்தரவுலகம்	அந்தரவுலகம் andaravulagam, பெ. (n.) வானுலகம்; svarga. "அந்தரவுலகத் தமரர்கோமான்" (பெருங். உஞ்சைக். 37, 96);. [அந்தரம் + உலகம்.] [Skt. antara → த. அந்தரம்.] உலம் → உலகம்.
அந்தரவேட்டணசவ்வு	அந்தரவேட்டணசவ்வு andaravēṭṭaṇasavvu, பெ. (n.) வயிற்றின் உட்பகுதியைச் சூழ்ந்துள்ள நீரடங்கிய இரட்டைச் சவ்வுப் பை; peritoneum (சா.அக.);.

அந்தராஞ்சம்	அந்தராஞ்சம் andarāñjam, பெ. (n.) தோளிற்கும் நெஞ்சிற்கும் இடையேயுள்ள கூறு; that part of the body between the shoulder and the breast (சா.அக.);. [Skt. antaransa → த. அந்தராஞ்சம்.]
அந்தராத்மா	அந்தராத்மா andarātmā, பெ. (n.) 1. பரவாதன் (பரமான்மா.);; indwelling soul. 2. மனம் (இ.வ.);; mind. [Skt. antar + atma → த. அந்தராத்மா.]
அந்தராபத்தம்	அந்தராபத்தம் andarāpattam, பெ. (n.) உணவிற்கிடையே கொள்ளுமருந்து; a medicine taken between two meals (சா.அக.);.
அந்தராபதியை	அந்தராபதியை andarāpadiyai, பெ. (n.) கருவுற்றவள்; a pregnant woman (சா.அக.);. த.வ. சூலி.
அந்தராபவச்சத்துவம்	அந்தராபவச்சத்துவம் andarāpavaccattuvam, பெ. (n.) இறப்பிற்கும் மீள்பிறப்பிற்கும் இடைப்படு காலத்தில் ஆதனுக்கேற்படு நிலைமை; the Soul in its existence between death and rebirth (சா.அக.);. [Skt. antaråbhava-sattva → த. அந்தராபவச் சத்துவம்.]
அந்தராயப்பாட்டம்	அந்தராயப்பாட்டம் andarāyappāṭṭam, பெ. (n.) பணமாகத் தண்டும் வரிவகை (I.M.P Cg 1070.);; certain taxes collected in cash. [அந்தர் + ஆயம் + பாட்டம்.] [Skt. antara → த. அந்தர்.] ஆய் → ஆயம்;பாடு → பாட்டம்.
அந்தராயம்	அந்தராயம் andarāyam, பெ. (n.) 1. இடையூறு (சூடா.);; obstacle, impediment. 2. (Jaina.); எண் குற்றங்களுள் இடையூ றியற்றுவது; obstructive karma, one of en-kurram, q.v. 3. உள்வரும்படி; internal revenue as of a temple. [அந்தர் + ஆயம்.] [Skt. antara → த. அந்தர்.]
அந்தராயாமதனுத்தம்பவாதம்	அந்தராயாமதனுத்தம்பவாதம் andarāyāmadaṉuddambavādam, பெ. (n.) உடம்பினுள்ள வளி (வாயு); கடுமை (பிரகோப); மடைந்து, விரல்கள், புறங்கால்கள், வயிறு, மார்பு, இதயம், தொண்டை ஆகிய இவற்றை உடம்பிலுள்ள என்புக்கட்டுகள் உள்ளுக் கிழுக்க உடம்பு சுருங்கி முன்னம் குனிந்து உள்ளாக வளைந்து குறுகுவதனாலேற்படும் ஓர் ஊதைநோய்; a disease due to the

அந்தராளம்	அந்தராளம் andarāḷam, பெ. (n.) 1. இடைப்பட்ட யிடம்; intermediate space. 2. திசைநாற் கோணம் (பிங்.);; intermediate points of the compass. 3. அந்தராளமண்டபம் பார்க்க;see andarala-mandabam. த.வ. இடைமண்டபம். [Skt. antarala → த. அந்தராளம்.]
அந்தராளமண்டபம்	அந்தராளமண்டபம் andarāḷamaṇṭabam, பெ. (n.) கருவறையை அடுத்த மண்டபம் (I.M.P..Tn. 270.);; ante-chamber to the inner sanctuary of a South Indian temple. த.வ. கருவறை மண்டபம், முகமண்டபம். [அந்தராள(ம்); + மண்டபம்.] [Skt. antarala → த. அந்தராள(ம்);.]
அந்தராளன்	அந்தராளன் andarāḷaṉ, பெ. (n.) உயர்குல தந்தைக்கும் இழிகுலத் தாய்க்கும் பிறந்தபிள்ளை (திவா.);; son of an upper caste (anuloma); father and lower caste mother. [Skt. antarala → த. அந்தராளன்.]
அந்தரான்மா	அந்தரான்மா andarāṉmā, பெ. (n.) 1. கடவுள் (விவேக. சூடா. 152.);; god, as immanent. 2. நான்கு வாக்குக்களோடும் கூடி வலம்வரும் உயிர் (சி.போ. பா. 6, 2, பக். 317);; [அந்தர் + ஆன்மா.] [Skt. antar → த. அந்தர்.]
அந்தரிட்சம்	அந்தரிட்சம் andariṭcam, பெ. (n.) 1. வானம்; atmosphere. 2. நற்பேறு; heaven. "அந்தரிட்சஞ் செல ... கனல் புகுங் கபிலக்கல்லது" (செந். பத். 4, 232.);. [Skt. antari - ksa → த. அந்தரிட்சம்.]
அந்தரிந்திரியம்	அந்தரிந்திரியம் andarindiriyam, பெ. (n.) உட்கருவி (அந்தக்கரணம்); (பிரபோத.39, 30);; inner seat of thought, feeling and volition. [Skt. antar → indriya → த. அந்தரிப்பு.]
அந்தரிப்பு	அந்தரிப்பு andarippu, பெ. (n.) வழி (கதி);யின்மை (வின்.);; helplessness. [Skt. antar → த. அந்தர் → அந்தரிப்பு.]
அந்தரியாகப்பூசை	அந்தரியாகப்பூசை andariyākappūcai, பெ. (n.) மானசபூசை; "அறைந்தவை மூர்த்திசேர்க்கி லந்தரி யாக பூசை" (ஞானபூசா. 14.);. த.வ. மனப்பூசனை. [அந்தரியாகம் + பூசை.] [Skt. antar + yaga → த. அந்தரியாகம்.]

அந்தரியாகம்	அந்தரியாகம் andariyākam, பெ. (n.) மனவழிபாடு (சி.சி.9, 10);; mental worship, opp. to pagiryagam. [Skt. antar + yaga → த. அந்தரியாகம்.]
அந்தரியாமி	அந்தரியாமி andariyāmi, பெ. (n.) கடவுள் (வேதா. சூ. 41);; god, as being immanent in the universe and governing it. [Skt. antar + yamin → த. அந்தரியாமி.]
அந்தரிலம்பம்	அந்தரிலம்பம் andarilambam, பெ. (n.) கூர்க்கோணங்கள் கொண்ட முக்கோணம் (வின்.);; acute-angled triangle. [Skt. antas + lamba → த. அந்தரிலம்பம்.]
அந்தரிலயம்	அந்தரிலயம் andarilayam, பெ. (n.) உயிர்ப்படக்கம் (துரியா தீதம்); (சிந்தா.நி.165.);; [Skt. antas + laya → த. அந்தரிலயம்.]
அந்தரீபம்	அந்தரீபம் andarīpam, பெ. (n.) தீவம் (சிந்தா.நி. 162.);; Island. [Skt. antaripa → த. அந்தரீபம்.]
அந்தரீயம்	அந்தரீயம் andarīyam, பெ. (n.) அரையிற் கட்டும் வேட்டி (Brah.);; waist cloth, dist. fr. uttariyam. [Skt. antariya → த. அந்தரீயம்.]
அந்தருவேதி	அந்தருவேதி andaruvēti, பெ. (n.) வேள்விச் சாலையினுள்ளிடம் (காஞ்சிப்பு. அந்தரு. 22.);; inside of the sacrificial ground. [Skt. antar + vėdi → த. அந்தருவேதி.]
அந்தரேணம்	அந்தரேணம் andarēṇam, பெ. (n.) நடுவிடம்; இடைப்பட்டயிடம் (சிந்தா. நி. 164.);; intermediate space. [Skt. antaréna → த. அந்தரேணம்.]
அந்தவருணி	அந்தவருணி andavaruṇi, பெ. (n.) சிறு நெருஞ்சில்; a thorny shrubtribalus terrestris (சா.அக.);.

அந்தாச்	அந்தாச் andāc, பெ. (n.) மதிப்பு (W.G.);; estimate. த.வ. மதிப்பீடு. [U. andaz → த. அந்தாச்.] அந்தாச்கட்டு-தல் _, செ. குன்றாவி. (v.t.); மதிப்பிடுதல் (C.G.);, to estimate. [அந்தாச் + கட்டு-,] [U. andaz → த. அந்தாச்.]
அந்தாச்பட்டி	அந்தாச்பட்டி andācpaṭṭi, பெ. (n.) அறுவடைக்குமுன் கணக்கிடப்பெறும் பயிரின் விலைமதிப்பு (R.T.);; estimate of the value of a standing crop. த.வ. மதிப்பீட்டுப்பட்டி, கண்டுமுதல்பட்டி. [U. andaz → த. அந்தாச்.]
அந்தாசி	அந்தாசி andāci, பெ. (n.) 1. நஞ்சற்ற பாம்பு; a non-poisonous snake. 2. ஒருவகை மீன்; a kind of fish.

அந்தாதி	அந்தாதி1 andāti, பெ. (n.) 1. அந்தாதித்தொடை (காரிகை. உறுப். 17); பார்க்க;see andadi-t-todai. 2. ஒரு சிற்றிலக்கியம்; poem in which the last letter, syllable or foot of the last line of one stanza is identical with the first letter, syllable or foot of the succeeding stanza, the sequence being kept on between the last and the first stanza of the poem as well. "அந்தாதிமேலிட் டறிவித்தேன்" (திவ். இயற். நான். 1.);. த.வ. ஈறுதொடங்கி, கடைமுதல்பா. [அந்தம் + ஆதி.] [Skt. anta + adi → த. அந்தாதி.] அந்தாதி2 andātittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) முடிவிலும் முதற்கண்ணும் வருதல்; to follow the rules of andadi. "அடிமடக்கா யந்தாதித்து" (மாறனலங். 267, உரை.);. [அந்தம் + ஆதி.] [Skt. anta → த. அந்தம்.] அந்தாதி3 andāti, பெ. (n.) 1. முதலும் முடிவும்; beginning and end. 2. தலைமுதல் அடிவரையுள்ள உறுப்பு; the limps from head to foot. "உருக்கோதை மேனிக்கந்தாதியைத் திட்டில்" (குலோத். கோ. 131.);. [அந்தம் + ஆதி.]
அந்தாதித்தொடை	அந்தாதித்தொடை andātittoḍai, பெ. (n.) அடிதோறும் இறுதிக்கணின்ற சீரும் அசையும் எழுத்தும் மற்றையடிக்கு முதலாவதாக வரத் தொடுப்பது (இலக். வி. 725.);; [அந்தம் + ஆதி + தொடை.] [Skt. anta → த. அந்தம்.]
அந்தாதியாக	அந்தாதியாக andātiyāka, வி.எ. (adv.) இடைவிடாமல்; without intermission. "அநாதிகாலம் அந்தாதியாக ஸம்ஸரித்துப் போந்த வடியேனுக்கு" (ரஹஸ்ய. 1329.);. [அந்தம் + ஆதி + ஆக.] [Skt. anta → த. அந்தம்.]
அந்தாதியுவமை	அந்தாதியுவமை andātiyuvamai, பெ. (n.) இறுதிச் சொல்லையே மடக்கி ஆதியாகக் கொண்டு, உவமை பெறக் கூறும் அணி (மாறனலங். 10, உரை.);; [அந்தம் + ஆதி + உவமை.] [Skt. anta → த. அந்தம்.] உ → உவ் → உவ → உவமை
அந்தாலசி	அந்தாலசி andālasi, பெ. (n.) முகம் விடாக் கட்டி; a boil or abscess which does not has point; a blind boil or abscess (சா.அக.);.

அந்திகா	அந்திகா andikā, பெ. (n.) அந்திகை பார்க்க;see andligai. [Skt. andhaka → த. அந்திகா.]
அந்திகாசிரயம்	அந்திகாசிரயம் andikāciraуam, பெ. (n.) நிலத்திணை (சிந்தா. நி. 162.);; plants and other immoveable objects. [Skt. antika + a-sraya → த. அந்திகாசிரயம்.]
அந்திகிருதன்	அந்திகிருதன் andigirudaṉ, பெ. (n.) குருடனாக்கப் பட்டவன்; one who is rendered blind (சா.அக.);. [Skt. andha + krta → த. அந்திகிருதன்.]
அந்திபந்தி	அந்திபந்தி andibandi, பெ. (n.) கும்பகம்; suppression of breath (சா.அக.);.
அந்திபூதம்	அந்திபூதம் andipūtam, பெ. (n.) குருடாதல்; becoming blind (சா.அக.);.
அந்திபூதன்	அந்திபூதன் andipūtaṉ, பெ. (n.) குருடனானவன்; one who has become blind (சா.அக.);.
அந்திமக்கிரியை	அந்திமக்கிரியை andimakkiriyai, பெ. (n.) இறந்தவர்க்குச் செய்யும் இறுதிச் சடங்கு; funeral rites. [Skt. antima + kriya → த. அந்திமக்கிரியை.]
அந்திமக்காலம்	அந்திமக்காலம் andimakkālam, பெ. (n.) இறப்புவேளை (ஸ்ரீவசன. 1, 69.);; last moments, close of life. [அந்திமம் + காலம்.] [Skt. antima → த. அந்திமம்.]
அந்திமதசை	அந்திமதசை andimadasai, பெ. (n.) அந்திமக்காலம் பார்க்க;see andimakalam.
அந்திமம்	அந்திமம் andimam, பெ. (n.) [Skt. antima → த. அந்திமம்.]

அந்தியக்கிரியை	அந்தியக்கிரியை andiyakkiriyai, பெ. (n.) இறந்தவர்க்குச் செய்யும் சடங்கு; funeral rites. [Skt. antya + kriya → த. அந்தியக்கிரியை.]
அந்தியகமனம்	அந்தியகமனம் andiyagamaṉam, பெ. (n.) இறப்பு; dying, going to the end of life (சா.அக.);.
அந்தியகாபிம்	அந்தியகாபிம் andiyakāpim, பெ. (n.) 1. முடிவு காலம்; the last period of life. 2. சாகுங்காலம்; the last moments preceding death (சா.அக.);.
அந்தியசன்	அந்தியசன் andiyasaṉ, பெ. (n.) புலையன்; man of the lowest caste. "அந்நியசர் வண்ணார் முதலோர் மனை" (சைவச. பொது. 243.);. [Skt. antya-ja → த. அந்தியசன்.]
அந்தியத்துகசுரம்	அந்தியத்துகசுரம் andiyattugasuram, பெ. (n.) சாகுங் காலத்துக் காணுமொரு கொடுங் காய்ச்சல்; a Severe type of fever that precedes death (சா.அக.);.
அந்நியதீபம்	அந்நியதீபம் anniyatīpam, பெ. (n.) கடைநிலைவிளக்கு என்னும் அணி; [அந்திய + தீபம்.] [Skt. antya → த. அந்தியம்.] த. தீவம் → Skt. dipa → த. தீபம்.
அந்தியபரணி	அந்தியபரணி andiyabaraṇi, பெ. (n.) ஒரு ஆயுள்வேத மூலிகை; a plant of the terminalia genus used in ayurveda (சா.அக.);.
அந்தியமட்டும்	அந்தியமட்டும் andiyamaṭṭum, பெ. (n.) சாகும் வரை; till the time of death (சா.அக.);. [அந்திய + மட்டும்.] [Skt. antya → த. அந்தியம்.]
அந்தியவோடாலி காகிரகம்	அந்தியவோடாலிகாகிரகம் andiyavōṭāligāgiragam, பெ. (n.) எட்டாம் நாளில் எட்டாம் மாதத்தில் அல்லது எட்டாம் ஆண்டில் தாயை அல்லது குழந்தையைத் தாக்குமொரு வகை கோளின் விளைவால் வரும் குற்றம்; a morbific diathesis in a child or the mother in the 8th

அந்தியேட்டி	அந்தியேட்டி andiyēṭṭi, பெ. (n.) நீத்தார் நிகழ்வுகள்; lit, after-ceremonies applied to funeral rities obsequies. [Skt. antya + isti → த. அந்தியேட்டி.]
அந்தியேட்டிக்குருக்கள்	அந்தியேட்டிக்குருக்கள் andiyēṭṭikkurukkaḷ, பெ. (n.) நீத்தார் நிகழ்வு (கருமாதி); செய்விக்குங் குருக்கள்; priests who help in funeral rites. [அந்தியேட்டி + குருக்கள்.] [Skt. antya + isti → த. அந்தியேட்டி.] குரு → குருக்கள். அந்தரட்டிக்குருக்கள் பார்க்க.
அந்திரக்கண்மணி	அந்திரக்கண்மணி andirakkaṇmaṇi, பெ. (n.) நீலமணி (மூ.அ.);; sapphire. [அந்திர + கண்மணி.] [Skt. antara → த. அந்திர.]
அந்திரக்கொடிச்சி	அந்திரக்கொடிச்சி andirakkoḍicci, பெ. (n.) கந்தகம் (மூ.அ.);; sulphur.
அந்திரகாசம்	அந்திரகாசம் andirakācam, பெ. (n.) வானத்தில் நிலவு உதிக்கும் போது, கண் புகைச்சல் நீங்கியும், மற்றக் காலத்தில் கண் சிவந்து பார்ப்பதற்கு அச்சமாயும், நாட்பட்டால் காரிருளையுங் கொடுக்கும் ஒரு வகைக் கண்ணோய்; a disease of the eye in which the vision is clear before moonlight but dart at other times, is a condition in which the patient sees better in an obscure light than in bright sun-light, Hemeralopia (சா.அக.);. [அந்திர + காசம்.] [Skt. antra → த. அந்திரம் → அந்திர.] [illegible]
அந்திரகிராணி	அந்திரகிராணி andiragirāṇi, பெ. (n.) குடற் கோளாறினால் ஏற்படும் நாட்பட்டு செரியாமை (கிராணி);க் கழிச்சல்; a chronic diarrhoea due to intestinal disorders (சா.அக.);. [Skt. antra + grahani → த. அந்திரகிராணி.]
அந்திரசுரம்	அந்திரசுரம் andirasuram, பெ. (n.) குடலில் வீக்கம் கண்டு அதனிமித்த முண்டாகுமொரு வகைக் கடுங்காய்ச்சல்; a severe type of fever characterised by morbid changes of peculiar intestinal lesions, Typyoid or Enteric fever (சா.அக.);. [அந்திர + சுரம்.] [Skt. antra → த. அந்திரம்.] சுல் → சுர் → சுரம்.

அந்திரட்டி	அந்திரட்டி andiraṭṭi, பெ. (n.) சாக்காடெய்தினா ரொருவர்தம் முப்பத்தொன்றாம் நாள் செய்யப்படும் சடங்கு; funeral rite performed on the thirty first day. [Skt. antya + isti → த. அந்திரட்டி.]
அந்திரட்டை	அந்திரட்டை andiraṭṭai, பெ. (n.) corr. of அந்தியேஷ்டி (இ.வ.); [Skt. antya + isti → த. அந்திரட்டை.]
அந்திரதாபிதம்	அந்திரதாபிதம் andiradāpidam, பெ. (n.) குடலின் அழற்சி; inflammation of the intestines, Enteritis (சா.அக.);. [Skt. antra + sthapita → த. அந்திரதாபிதம்.]
அந்திரபுரீதரம்	அந்திரபுரீதரம் andiraburītaram, பெ. (n.) சிறு குடலுக்கும், பெருங்குடலுக்கும் காணுமொரு அழற்சி; inflammation of the small intestines and of the colon, Entero-colitis (சா.அக.);.
அந்திரம்	அந்திரம் andiram, பெ. (n.) 1. குடல்; intestines; bowels. 2. இரைப்பை யொழிந்த மற்றக் குடல் முதலானவை; the bowels and the other abdominal viscera excepting the stomach. 3. சிறு குடல்; small intestines (சா.அக.);. [Skt. antra → த. அந்திரம்.]
அந்திரமயம்	அந்திரமயம் andiramayam, பெ. (n.) குடலை உள்ளடக்கியது; consisting of entrails (சா.அக.);. [Skt. antra + maya → த. அந்திரமயம்.]
அந்திரமுட்டிவாயு	அந்திரமுட்டிவாயு andiramuṭṭivāyu, பெ. (n.) குடல் முட்டி வளி; an intestinal complaint due to the deranged condition of 'vayu' in the system (சா.அக.);. [அந்திர(ம்); + முட்டி + வாயு.] [Skt. antra → த. அந்திர. Skt. vayu → த. வாயு.]
அந்திரருகம்	அந்திரருகம் andirarugam, பெ. (n.) குடல் இறக்கம் (வாதம்);; a hernia containing a loop of the intestine, Enterocele (சா.அக.);.

அந்திரலோகிதம்	அந்திரலோகிதம் andiralōkidam, பெ. (n.) சிறுபொடுதலை; a small creeper of the species of பொடுதலை, Verbena nodiflora (சா.அக.);.
அந்திரவசனம்	அந்திரவசனம் andiravasaṉam, பெ. (n.) பச்சையான கொட்டைப்பாக்கு (மூ.அ.);; raw areca-nut.
அந்திரவர்த்தமன்	அந்திரவர்த்தமன் andiravarttamaṉ, பெ. (n.) குடல் வளர்ச்சி (விருத்தி.);; hernia commonly known as rupture (சா.அக.);. [Skt. antra + vardhana → த. அந்திர வர்த்தமன்.]
அந்திரவாதம்	அந்திரவாதம் andiravātam, பெ. (n.) 1. பெருங்குடலில் பற்பல வளி (வாயுக்கள்); சேர்ந்து வயிறு பருத்து வலியுண்டாகி, உப்பல், சிறுநீர், கழிமாசு (மல மூத்திர);க் கட்டு, கக்கல் (வாந்தி);, நெஞ்சுவலி முதலிய குணங்களை யுண்டாக்கும் நோய்; a disease of the colon marked by heaviness of bowels, pain, distension of the abdomen, retention of faces and urine, vomiting, chest pain etc., is due to the accumulation of gases in the intestines. 2. குடல் நரம்பிற் காணும் வலி; neuralgia of the intestine, Enteralgin (சா.அக.);
அந்திரவாயு	அந்திரவாயு andiravāyu, பெ. (n.) குடல் வளி (வாயு);; the flatulent nature of the intestines, flatulency (சா.அக.);. [Skt. antra + vāyu → த. அந்திரவாயு.]
அந்திரவாயுசூலை	அந்திரவாயுசூலை andiravāyucūlai, பெ. (n.) குடலில் வளி (வாயி); சேருவதனால் ஏற்படும் குத்தல் நோய்; an acute abdominal pain due to the accumulation of gas, intestinal colic (சா.அக.);. [அந்திரவாயு + சூலை.] [Skt. antra + vāyu → த. அந்திரவாயு.] சுல் → சூல் → சூலை.
அந்திரவிரணம்	அந்திரவிரணம் andiraviraṇam, பெ. (n.) 1. சிறுகுடலிற் காணுமோர் புண் (விரண); நோய்; an inflammation of the duodenum, Duodenitis. 2. சிறுகுடற் புண்; ulcer of the duodenum, peptic ulcer. 3. குடற்புண்; ulceration of the intestines, Entereicosis (சா.அக.);. [Skt. antra + vrana → த. அந்திரவிரணம்.]

அந்திரவிருத்தி	அந்திரவிருத்தி1 andiravirutti, பெ. (n.) 1. குடல் கவுட்டியின் வழியால் பிடுக்கிற்குள் இறங்காமலே ஆண்குறித் தண்டிற்கு மேற்பாகமாகக் காணும் வீக்கம் அல்லது புடைப்பு; protrusion of the bowels with an appearance of swelling just above the penis, without descending through the groin into the scrotum; hernia which has not passed quite through the orifice, Incomplete hernia. 2. ஊதையினால் சிறுகுடல் வலுக்குறைந்து கவுட்டியின் வழியாய்க் கீழிறங்கிக் காற்றுப்பை போற் பருத்துக் காணும் நோய்; a disease in which a portion of the small intestines which is pressed down through the groin (inguinal canal); decends into the scrotum and becomes swollen like an inflated air bladder, linguinal hernia (direct); (சா.அக.);. த.வ. அடிக்குடும்பி. [Skt. antra + vrddhi → த. அந்திவிருத்தி.]
அந்திரி	அந்திரி andiri, பெ. (n.) 1. மலைமகள்; Parvadi. 2. கொற்றவை; Kali. [Skt. antari → த. அந்திரி.]
அந்திரவிருட்சம்	அந்திரவிருட்சம் andiraviruṭcam, பெ. (n.) தில்லை மரம்; a tree, mountain slender tiger's milk, Excoecaria crenulata (சா.அக.);. [Skt. antra + vrksa → த. அந்திவிருட்சம்.]
அந்திவீருகம்	அந்திவீருகம் andivīrugam, பெ. (n.) சிறு முள்ளங்கி; wall radish, Bluemea aurita (சா.அக.);.
அந்துதிம்	அந்துதிம் andudim, பெ. (n.) வாகை மரம்; a tree, Acacia sirissa (சா.அக.);.
அந்துப்போதிகை	அந்துப்போதிகை anduppōtigai, பெ. (n.) யானையின் பின்காற் தொடரி (சங்கிலி); கட்டுங் குறுந்தறி; stake for fastening the hind leg chain of an elephant. "அடுகளி றந்துப் போதிகை பரிந்து" (சீவக. 1831.);. [அந்து + போதிகை.] [Skt. andu → த. அந்து.]
அந்துவாசம்	அந்துவாசம் anduvācam, பெ. (n.) கொட்டைப் பாசி (வை.மூ.);; a kind of moss.
அந்தூல்பல்லக்கு	அந்தூல்பல்லக்கு andūlpallakku, பெ. (n.) பல்லக்கு வகை (தக்ஷிண. இந். சரித். 444);; a kind of palanquin. [அந்தூல் + பல்லக்கு.] [Skt andola → த. அந்தூல்.] பல் → பல்லக்கு.

அந்தேசம்	அந்தேசம் andēcam, பெ. (n.) வழி (கதி);யின்மை (யாழ்ப்.);; extremity, great straits.
அந்தேசாதிகம்	அந்தேசாதிகம் andēcātigam, பெ. (n.) தேற்றா (விதை); மரம்; water clearing nut tree, Strychnos potatorium (சா.அக.);.
அந்தேசாதிம்	அந்தேசாதிம் andēcātim, பெ. (n.) அந்தே சாதிகம் பார்க்க;see andé-sadigam (சா.அக.);.
அந்தேசாலம்	அந்தேசாலம் andēcālam, பெ. (n.) தேற்றா மரம் (பச்.மூ.);; clearing nut tree.
அந்தேசோலிகம்	அந்தேசோலிகம் andēcōligam, பெ. (n.) சிறு எழுத்தாணிப் பூடு; a plant with flowers like a style or style plant, Prenanthes sarmentosa (சா.அக.);.
அந்தோட்டம்	அந்தோட்டம் andōṭṭam, பெ. (n.) 1. இதழி லுண்டாகும் புண்; a sore on the lip due to the disease, as in thrush, Labiomycosis. 2. இதழ் வெடிப்பு; a crack or fissure in the lip (சா.அக.);.
அந்நகத்தி	அந்நகத்தி annagatti, பெ. (n.) வயிற்றுளைவு; a flux in which the stools consist chiefly of blood and mucus, accompanied with griping of the bowels, Dysentery (சா.அக.);.
அந்நகோடகன்	அந்நகோடகன் annaāṭagaṉ, பெ. (n.) கதிரவன்; the sun. (சா.அக.);.
அந்நபேதி	அந்நபேதி annapēti, பெ. (n.) அன்னபேதி பார்க்க;see anta-bedi. [Skt. anna + bhedin→ த. அந்நபேதி.]
அந்நசலம்	அந்நசலம் annasalam, பெ. (n.) அன்னசலம் பார்க்க;see anna-salam. [அந்ந(ம்); + சலம்.] [Skt. anna → த. அந்ந(ம்);.]

அந்நியபுட்டம்	அந்நியபுட்டம் anniyabuṭṭam, பெ. (n.) குயில்; a well known bird with a melodius Voice, Indian cuckoo (சா.அக.);.
அந்நியம்	அந்நியம் anniyam, பெ. (n.) 1. தனதல்லாதது, தனக்குரிமை இல்லாதது; that which is not one's own, that which is alien. 'அந்நிய நாடு'. 2 ஒருவருக்குத் தொடர்பு இல்லாதது; that which has no relation. 'பெண் சொந்தமா, அந்நியமா?'. [Skt. a-nya → த. அந்நியம்.] அந்நியம் anniyam, பெ. (n.) அந்நியபுட்டம் பார்க்க;see anniya-putam (சா.அக.);.
அந்நியமாதல்	அந்நியமாதல் anniyamātal, பெ. (n.) தொடர்பில்லா நிலை; alienation. த.வ. அயலாதன். [அந்நியம் + ஆதல்.] [Skt. a-nya →த. அந்நியம் ஆ → ஆதல்.]
அந்நியன்	அந்நியன் anniyaṉ, பெ. (n.) 1. அறிமுகம் இல்லாதவன், வேற்றாள்; a stranger. 'அந்நியர்கள் முன்பாகவும் இந்த மாதிரி பேசுகிறாரே'. 2. இனத்தாலோ, மதத்தாலோ, நாட்டாலோ வேறுபட்டவன்; one who is an alien, foreinger. 'கோயில் கருவறையின் உள்ளே அந்நியர் நுழைய அனுமதி இல்லை'. த.வ. அயலான். [Skt. anya → த. அந்நியன்.]
அந்நியாயகாரி	அந்நியாயகாரி anniyāyakāri, பெ. (n.) தீங்கிழைப்போன்; treacherous person, as sinner. "அந்நியாய காரிகளாய்ப் போந்த இவர்கள்" (s. i.i. iv. 140.);. [Skt. a-nyaya-karin → த. அந்நியாயகாரி.]
அந்நியேத்துகவாதம்	அந்நியேத்துகவாதம் anniyēttugavātam, பெ. (n.) உணவின் குற்றத்தினாற் பிறந்து, தோள், முதுகு, கழுத்து, தலை, விலா ஆகிய இவ்விடங்களில் பரவிப் பித்தத்துடன் கூடி, ஒரு நாள் விட்டு மறுநாளில் துன்பத்தை உண்டாக்கிக் காய்ச்சல், வேட்கை முதலிய குணங்களையுமுண்டாக்கும் ஒர் ஊதை நோய்; a disease of the nervous system marked by perplexity, fever, sweep, thirst etc., is occurs every alternate day and is due to the deranged condition of 'vayu' which extends through the
அந்நீர்	அந்நீர் annīr, பெ. (n.) 1. நாரி சுக்கிலம்; a fluid discharge from the vagina. 2. தேங்கிய நீர்; stagnant water or water spoiled from long keeping (சா.அக.);.

அநக்கினி	அநக்கினி anakkiṉi, பெ. (n.) வயிற்றுத்தீயின் செய்கையற்றவன்; one who is deprived in his system of the action of gastric fire, said to be the cause of hunger (சா.அக.);.
அநகம்	அநகம் anagam, பெ. (n.) புல்லுருவி; a parastic plant, Loranthus (genus); (சா.அக.);.
அநங்கம்	அநங்கம் anaṅgam, பெ. (n.) 1. மல்லிகை; jasmine, Jasminum sambue. 2. இருவாட்சி; a running flower plant, Jasminum sambue. 3. உடலின்மை; having no Corporeal body. 4. உடலற்ற தன்மை; the quality or state of being incorporeal, Incorporeality (சா.அக.);.
அநங்கலி	அநங்கலி anaṅgali, பெ. (n.) எலும்புருக்கி நோய்க்கு மருந்தாகப் பயன்படும் சிறுதேட் கொடுக்கி; small leaved, Tiaridium Indicum, a cure for all affections of bones as necrosis etc. இதனால் தீராத எலும்புருக்கி நோயும், போகும் (சா.அக.);.
அநங்கன்	அநங்கன் anaṅgaṉ, பெ. (n.) காமன்; the Indian Cupid (சா.அக.);. த.வ. உருவிலி.
அநதிரோகம்	அநதிரோகம் anadirōkam, பெ. (n.) நோயில்லாமை; not much affected by disease (சா.அக.);. [Skt. a-nadi + roga → த. அநதிரோகம்.]
அநந்தஞானி	அநந்தஞானி anandaññāṉi, பெ. (n.) கதிரவன்; the sun (சா.அக.);.
அநந்தம்	அநந்தம் anandam, பெ. (n.) 1. பிறவி நஞ்சு; one of the 32 kinds of native arsenic. 2. பொன்; gold. 3. வானம்; sky; either pervading all space. 4. கொடிப் பசலை; nail dye, Barleria prionitis. 5. நன்னாரி; Indian Sarasaparilla, Hemidesmus indicus (சா.அக.);.

அநந்தவாதம்	அநந்தவாதம் anandavātam, பெ. (n.) முகமும், கழுத்தும் சோரும்படிச் செய்யும் நோய்; a form of paralysis affecting the muscles of the face, mouth and pharynx, Bulbar paralysis (சா.அக.);.
அநந்தன்	அநந்தன் anandaṉ, பெ. (n.) 1. வெடியுப்பு; nitre potassium nitrate (kNO3);. 2. பிறவிநஞ்சு; a kind of native arsenic (சா.அக.);.
அநந்தை	அநந்தை anandai, பெ. (n.) 1. அறுகு; sacred grass; harialli grass, Agrostis linearis. 2. கொத்தான் கொடி; leafess creeper, Cassytha filiformis. 3. நெல்லிமரம்; small leaved goose-berry, Phyllanthus emblica (சா.அக.);.
அநநுபாடணம்	அநநுபாடணம் ananupāṭaṇam, பெ. (n.) தோல்வித்தானத் தொன்று (செந். Iii, 13);; a fault in argumentation. [Skt. an-anubhäsana → த. அநநு பாடாணம்.]
அநபத்தியம்	அநபத்தியம் anabattiyam, பெ. (n.) கால்வழி மரபின்மை; incapacity to produce children or progeny-sterility (சா.அக.);. [Skt. a-na → த. அந.] பற்று → பத்தி → பத்தியம்.
அநம்	அநம் anam, பெ. (n.) சோறு; boiled rice (சா.அக.);. [Skt. ana → த. அநம்.]
அநம்பு	அநம்பு anambu, பெ. (n.) 1. சாதகப்புள்; lark. 2. நீரில்லாதது; that which is destitute of water or is waterless. 3. ஈரமில்லாதது; that which is deprived of moisture (சா.அக.);. [Skt. a-na → த. அநம்பு.]
அநயம்	அநயம் anayam, பெ. (n.) 1. தீவினை; evil karma. 2. இடர்; danger. 3. தீது; anything inauspicious. 4. சூது முதலியன; gambling. [Skt. a-naya → த. அநயம்.]

அநரவன்	அநரவன் anaravaṉ, பெ. (n.) 1. வெந்தோன்றி; plough root, Gloriosa superba. 2. நஞ்சு; poison. 3. செய்ந்நஞ்சு; a kind of prepared arsenic (சா.அக.);.
அநல்	அநல் anal, பெ. (n.) 1. கொடிவேலி; a plant, ceylon lead, wort, Plumbago zeylanica. 2. பித்தம்; bile. 3 வயிற்றுத்தீனி; warmth of the stomach, gastric fire. 4. வன்னியிலை; the leaves of the vanni tree; Arjunas penance tree, Prosopis spicigera (சா.அக.);.
அநல்வென்றி	அநல்வென்றி analveṉṟi, பெ. (n.) தங்கம்; refined gold (சா.அக.);.
அநலபித்தம்	அநலபித்தம் analabittam, பெ. (n.) உண்ட உணவைச் செரிக்கச் செய்யும் பித்த நீர்; a fluid secreted in the stomach forming the principle agent in digestion, gastric juice (சா.அக.);. த.வ. இரைப்பை நீர், சேமிப்பு நீர். [அநல + பித்தம்.] [Skt. ana → த. அநல.]
அநலாடுவேந்தன்	அநலாடுவேந்தன் analāṭuvēndaṉ, பெ. (n.) கார்முகில் நஞ்சு; a kind of prepared dark arsenic (சா.அக.);.
அநா	அநா anā, பெ. (n.) மூச்சு; breath, respiration (சா.அக.);. த.வ. உயிர்வளி.
அநாகதசுரம்	அநாகதசுரம் anākadasuram, பெ. (n.) நெஞ்சகத்திலிருந்தெழும் காய்ச்சல்; a fever arising from disorders or diseases in the region of the heart (சா.அக.);. [அநாகத + சுரம்.] [Skt. a-na + gata → த. அநாகதம்.]

அநாகதம்	அநாகதம் anākadam, பெ. (n.) 1. சொல்லப்படாதது; that which cannot be revealed or divulged. 2. அறியப்படாதது; that which cannot be ordinarily recognised. 3. வருங்காலம்; the future. 4. ஆறாதாரங்களி லொன்று; [Skt. a-na + gata → அநாகதம்.]
அநாகாரம்	அநாகாரம் anākāram, பெ. (n.) உணவின்மை; being deprived of food (சா.அக.);. [Skt. a-na + a-hara → த. அநாகாரம்.]
அநாசிகன்	அநாசிகன் anācigaṉ, பெ. (n.) மூக்கில்லாதவன்; one who is deprived or destitute of nose (சா.அக.);. [Skt. a-nasika → → த. அநாசிகன்.]
அநாதப்பள்ளிக்கூடம்	அநாதப்பள்ளிக்கூடம் anātappaḷḷikāṭam, பெ. (n.) ஏதிலிகட்குரிய பள்ளிக்கூடம் (இக்.வ.);; school for helpless orphanage for children. [அநாத + பள்ளிக்கூடம்.] [Skt. a-natha → த. அநாதம்.] கூடு → கூடம்.
அநாதப்பிரேதம்	அநாதப்பிரேதம் anātappirētam, பெ. (n.) உரிமை கோரா உயிரற்ற மாந்த உடல்; unclaimed corpse. [Skt a-natha + prêta → த. அநாதப்பிரேதம்.]
அநாதப்பிள்ளை	அநாதப்பிள்ளை anātappiḷḷai, பெ. (n.) ஏதிலிப்பிள்ளை; orphan, as without guardians. [அநாத(ம்); + பிள்ளை.] [Skt. anatha → த. அநாதம்.]
அநாதர்விசிகம்	அநாதர்விசிகம் anātarvisigam, பெ. (n.) ஏதிலிகட்குரிய காப்பகம்; a place where children without parents or anyone to take care of them and also infants, deserted, or left exposed are brought up-founding hospital (சா.அக.);. [Skt. anatha + visikha → த. அநாதர்விசிகம்.]

அநாதரட்சகர்	அநாதரட்சகர் anātaraṭcagar, பெ. (n.) திக்க (கதிய);ற்றவர்களின் கடவுள்; saviour of the helpless, lord. [Skt. a-natha + rakska → த. அநாதரட்சகர்.]
அநாதன்	அநாதன் anātaṉ, பெ. (n.) 1. தனக்குமே லொரு தலைவனில்லாதவன்; one who has no superior, the deity. "ஞாலம் விழுங்கும நாதனை" (திவ். இயற். திருவிருத். 79.);. 2. திக்கில்லாதவன்; one who has no protector, poor, helpless person. "அநாதர்களா யுனையடையுமவர்" (சேதுபு. கவிசம்பு. 67.);. [Skt. a-natha → த. அநாதன்.]
அநாதி	அநாதி anāti, பெ. (n.) திக்கற்றவன், ஏதிலி; helpless person. [Skt. a-jnati → த. அநாதி.]
அநாதிபதி	அநாதிபதி anādibadi, பெ. (n.) உயிர்ப்படக்க நிலை (துரியாதீதம்.);; the highest state or soul completely free from corporeal entanglements (சா.அக.);.
அநாதுரம்	அநாதுரம் anāturam, பெ. (n.) நலக்குறை வின்மை; being free from disease (சா.அக.);.
அநாதை	அநாதை1 anātai, பெ. (n.) திக்கற்றவன் (வின்.);; poor, helpless man. த.வ. ஏதிலி, அற்றோன். [Skt. a-natha → த. அநாதை.] அநாதை2 anātai, பெ. (n.) சிவன் மற்றும் சிவையின் வேறுபடுதோற்றம் (சதாசிவ. 22);; [Skt. a-natha → த. அநாதை.]
அநாதையாக	அநாதையாக anātaiyāka, கு.வி.அ. (adv.) உரிமை கொண்டாடுவார் இல்லாமல்; uncared for. [அநாதை + ஆக.] [Skt. anatha → த. அநாதை.]

அநாமதேயம்	அநாமதேயம் anāmatēyam, பெ. (n.) 1. இன்னார் என இனம் கண்டுகொள்ளக் கூடிய பின்னணிச் செய்திகள் ஏதும் இல்லாத நிலை; anonymity, that which is without any identity. 'அநாமதேயக் கடிதம்'. 2. பலராலும் அறியப்படாத நிலையில் இருப்பவர்; non-entity. 'அரசியலில் இன்று அவர் ஒரு அநாமதேயம்' (இ.வ.);. த.வ. மொங்கான்நிலை, மொட்டைநிலை. [Skt. anama → த. அநாமம்.] திகை → திகைதல் = முடிதல். திகை = முடிவு. எல்லை. திகை → திசை → தேசம், ய → ச போலி. ஒ.நோ. தேசம் → தேயம். நேசம் → நேயம்.
அநாமதேயன்	அநாமதேயன் anāmatēyaṉ, பெ. (n.) புகழில்லாதவன், பலரால் அறியப்படாதவன் (அப்பிரசித்தன்);; man unknown to fame, as nameless. த.வ. மொட்டையன். [Skt. a-nama → த. அநாமம். தேசன் → தேயன்.]
அநாமயம்	அநாமயம் anāmayam, பெ. (n.) நோயற்ற தன்மை; the state of being free from disease, healthy (சா.அக.);. [Skt. a-namaya → த. அநாமயம்.]
அநாமயன்	அநாமயன் anāmayaṉ, பெ. (n.) நோயில்லாதவன்; one who is free from disease (சா.அக.);. [Skt. a-nåmaya → த. அநாமயன்.]
அநாமிகை	அநாமிகை anāmigai, பெ. (n.) கணையாழி விரல்; ring-finger, as having no specific name. "பெருவிரலை யநாமிகையோ டியையக் கூட்டி" (கூர்மபு. சுத்தாசம. 10.);. [Skt. a-namika → த. அநாமிகை.]
அநாயகம்	அநாயகம் anāyagam, பெ. (n.) அரசின்மை; want of a ruler, anarchy. [Skt. nayaka → த. அநாயகம்.]
அநாயம்	அநாயம் anāyam, பெ. (n.) வீண் (தேவா. 859, 7.);; uselessness. [Skt. a-nyaya → த. அநாயம்.]

அநாயாசகவாதம்	அநாயாசகவாதம் anāyācagavātam, பெ. (n.) குளிர்ச்சியினாலும், தீயமருந்துப் பண்டங்களை உண்பதனாலுமுண்டாகி, உடம்பில் எல்லா நரம்புகளிலும், அவ்வவ் வுறுப்புகளுக் கியற்கையாக வேற்பட்ட தொழில்களை இயக்கி குருதியோட்டம், சிறுநீர்கழிமாசு இவற்றைத் தாக்கி, அதனால் உடம்பு குத்தல், மறத்தல், கனத்தல் முதலிய குணங்களை உண்டாக்குமோர் ஊதை (வாத); நோய்; a kind of nervous affection characterised by shooting pain, numbness, heaviness etc., in the body, is due to the affection of the natural function of the respective organs, with reference to the circulatory system as well as to the interference to the derangement of 'vayu' caused by errors in diet and climatic conditions
அநாயாசம்	அநாயாசம் anāyācam, பெ. (n.) மிக எளிதில் இயற்கையாக; effortlessness. 'பாராட்டத் தகுந்த அநாயாசமான நடிப்பு' (இ.வ.);. [Skt. anåyåca → த. அநாயாசம்.]
அநார்ச்சவம்	அநார்ச்சவம் anārccavam, பெ. (n.) நோய்; disease (சா.அக.);.
அநாரியதித்தம்	அநாரியதித்தம் anāriyadiddam, பெ. (n.) நிலவேம்பு; ground neem, French chirreta - Andrographis paniculata alias Justicia paniculata (சா.அக.);.
அநாரோக்கியம்	அநாரோக்கியம் anārōkkiyam, பெ. (n.) 1. நலமின்மை; not sound and vigorous in body-unhealthiness. 2. நோய்; disease (சா.அக.);. [Skt. anå + arogya → த. அநாரோக்கியம்.]
அநாவசியம்	அநாவசியம் anāvasiyam, பெ. (n.) தேவையற்றது; that which is un necessary. 'இந்த நீண்ட விளக்கம் அநாவசியம்' (இ.வ.);. [Skt. a. nävašya → த. அநாவசியம்.]
அநாவத்துவம்	அநாவத்துவம் anāvattuvam, பெ. (n.) உயிரோடிருத்தல்; the state of being endowed with breath or life (சா.அக.);. [Skt. anadhvan → த. அநாவத்துவம்.]
அநாவிருத்தி	அநாவிருத்தி anāvirutti, பெ. (n.) மீளப் பிறவாமை; not to be born again, not to suffer, metempsychosis (சா.அக.);. [Skt. ana + vrtti → த. அநாவிருத்தி.]

அநாவிலம்	அநாவிலம் anāvilam, பெ. (n.) களங்கமின்மை, தெளிவு; being free from sediment; clearness (சா.அக.);.
அநான்மா	அநான்மா anāṉmā, பெ. (n.) 1. உடம்பு; body. 2. உயிரற்ற உடல்; that which is not a soul i.e., material body and the material world (சா.அக.);. த.வ. பிணம். [Skt. a. nā + ātmā → த. அநான்மா.]
அநிச்சாபிராரத்தம்	அநிச்சாபிராரத்தம் aniccāpirārattam, பெ. (n.) ஊழ்வினை; an invincible necessity (சா.அக.);. த.வ. பழவினை. [Skt. anicca + prå-redha → த. அநிச்சா பிராரத்தம்.]
அநிச்சை	அநிச்சை aniccai, பெ. (n.) 1. நாகமல்லிகை; snake jasmine, Rhinacanthus communis. 2. பேய்ச்சேம்பு; a bitter plant (சா.அக.);.
அநிசம்	அநிசம்1 anisam, வி.எ. (adv.) எப்பொழுதும்; always. "அநிசம் பற்றின்றி நிற்கும்" (ஞானவா. புண்ணி. 11);. [Skt. anišam → த. அநிசம்.] அநிசம்2 anisam, பெ. (n.) 1. தூக்கமின்மை; sleeplessness. 2. அழியாமை (நித்தியம்);; that which is eternal. 3. அநித்தியம் பார்க்க;see anittiyam (சா.அக.);.
அநித்தம்	அநித்தம்1 anittam, பெ. (n.) அநித்தியம் (சி.சி.பா. நிகண். 7); பார்க்க;see anittiyam. த.வ. நிலையாமை. [Skt. a-nithya → த. அநித்தம்.] அநித்தம்2 anittam, பெ. (n.) சிவபெருமான், சிவையின் வேறுபடுதோற்றம் (சிவசக்தி பேதம்); (அக.நி.);; [Skt. a-nitya → த. அநித்தம்.]

அநித்தியம்	அநித்தியம் anittiyam, பெ. (n.) 1. நிலையாமை; instability. 2. நிலையற்றது; that which is transient, unstable. "இந்த வநித்திய வாழ்வு வேண்டேன்" (காஞ்சிப்பு. திருநெறிக். 18);. [Skt. a-nitya → த. அநித்தியம்.]
அநித்திரை	அநித்திரை anittirai, பெ. (n.) 1. உறக்கமின்மை; sleeplessness. 2. கோழை நிரம்பிய தொழிலினால், உடம்பிற்குண்டாகும் நிலைமை; sleeplessness due to the phlegmatic condition of the system, Insomnia. [Skt. a-nidra → த. அநித்திரை.]
அநிதம்	அநிதம்1 anidam, பெ. (n.) அளவுகடந்தது; that which is unrestricted, unlimited. "அநித கோடி யணிமுடி மாலையும்" (பெரியபு. திருமலை. 5);. [Skt. a-niyata → த. அநிதம்.] அநிதம்2 anidam, பெ. (n.) நிலையற்றது;. that which is transient or unstable. "அநிதவுடற் பூதமாக்கி" (திருமந். 1854);. [Skt. a-nitya → த. அநிதம்.]
அநியதபோக்கியம்	அநியதபோக்கியம் aniyadapōkkiyam, பெ. (n.) முதலில் நல்லதாகக் கருதப்பட்டும் பின் தகாதென விலக்கப்பட்ட வினைப்பயன் (சி.சி. 2,39, ஞானப்.);: [Skt. a-niyata + bhogya → த. அநியதபோக்கியம்.]
அநிந்திரியம்	அநிந்திரியம் anindiriyam, பெ. (n.) உறுப்பில்லாதது; that which has no animal organ (சா.அக.);. [Skt. a-nindriya → த. அநிந்திரியம்.]
அநிந்திரியவது	அநிந்திரியவது anindiriyavadu, பெ. (n.) சிற்றுயிரிகளின் அமைப்பில்லாத பொருள்; substance devoid of the structure of a living being (சா.அக.);. [Skt. a-nindriya + vastu → த. அநிந்திரியவது.]
அநிப்பிராயயம்	அநிப்பிராயயம் anippirāyayam, பெ. (n.) புருவத்தையும், கண்ணோரங்களையுந் தாக்கி வலியையும் விக்கத்தையுமுண்டாக்குமொரு கண்ணோய்; pain and swelling of the eyelids and outer corners of the eyes (சா.அக.);.
அநிமாலினம்	அநிமாலினம் animāliṉam, பெ. (n.) இறப்பு; death. த.வ. சாவு.

அநிமிடன்	அநிமிடன் animiḍaṉ, பெ. (n.) இமையா திருப்பவன்; one who does not wink (சா.அக.);. [Skt. a+nimisa → த. அநிமிடன்.]
அநிமேசம்	அநிமேசம் animēcam, பெ. (n.) 1. ஒரு வகை மீன்; a kind of fish. 2. பேய்; devil (சா.அக.);.
அநியாயதண்டம்	அநியாயதண்டம் aniyāyadaṇṭam, பெ. (n.) 1. முறைகேடான வரி (பாண்டி);; legal tax. 2. வீண்செலவு (கொ.வ.);; wasteful expenditure. த.வ. முறையிலா வரி. [அநியாய + தண்டம்.] [Skt. a-nyaya → த. அநியாயம்.] தண்டு → தண்டம்.]
அநியாயம்	அநியாயம் aniyāyam, பெ. (n.) 1. நேர்மையற்றது, தவறான செயல், கொடுமை (தாயு. சுகவாரி. 12);; injustice, wrong action. 2. வீண் (தாயு. சச்சி. 5);; uselessness. த.வ. முறைகேடு, அல்நயம், அன்னாயம். [Skt. a-nyaya → த. அநியாயம்.]
அநிர்தம்	அநிர்தம் anirtam, பெ. (n.) மாயை; delusion, as of water in the mirage. [Skt. a.nir → த. அநிர்தம்.]
அநிர்தேசியம்	அநிர்தேசியம் anirtēciyam, பெ. (n.) இத்தன்மைத்தென்று கூறொணாதது; that which is indescribable. [Skt. a-nirdesya → த. அநிர்தேசியம்.]
அநிர்வசனம்	அநிர்வசனம் anirvasaṉam, பெ. (n.) மாயை (சி.சி.1, 27, சிவஞா.);; mayai. [Skt. a-nr-vacana → த. அநிர்வசனம்.]
அநிர்வசனீயக்கியாதி	அநிர்வசனீயக்கியாதி anirvasaṉīyakkiyāti, பெ. (n.) அறிவெனவும் அறிவற்றதெனவும் உறுதிசெய்யவியலாத தொன்றை யுணருந் திரிபுணர்வு; error consisting in the cognition of what is not determinable either as real or unreal. [Skt. a-nir-vaana+khyāti → த. அநிர்வசனீயக்கியாதி.]

அநிர்வசனீயம்	அநிர்வசனீயம் anirvasaṉīyam, பெ. (n.) 1. சரியாக (நிருபிக்க); மெய்ப்பிக்க முடியாதது; that which is indefinable. 2. மாயை; maya. [Skt. a-nirvacaniya → த. அநிர்வசனீயம்.]
அநிர்வாச்சியம்	அநிர்வாச்சியம் anirvācciyam, பெ. (n.) அநிர்வசனீயம் (வேதா. சூ. 58); பார்க்க;see anirvasaniyam. [Skt. a-nirvacya → த. அநிர்வாச்சியம்.]
அநிருத்தம்	அநிருத்தம் aniruttam, பெ. (n.) மெய்ப்பிக்கப்படாதது (நிருபிக்கப்படாதது); (திருக்காளத். பு. 32, 40);; that which is not defined. த.வ. நிறுவாதது. [Skt. anirukta → த. அநிருத்தம்.]
அநிருத்தன்	அநிருத்தன்1 aniruttaṉ, பெ. (n.) 1. திருமாலின் படைவகுப்புத் தலைவன் வகை (அஷ்டாதச. தத்வத். உ, 48);; the vyuha manifestation of Visnu as preserver. 3. கண்ணபெருமான் பெயரன் (சிலப். 6, 54, உரை);; name of the grandson of Krishnan. [Skt. aniruddha → த. அநிருத்தன்.] அநிருத்தன்2 aniruttaṉ, பெ. (n.) 1. தடை யற்றவன்; one who is irresistible. 2. அடங்காதவன்; one who is irrepressible. 3. ஒற்றன்; spy. [Skt. a+ni-ruddha → த. அநிருத்தன்.]
அநிலசகன்	அநிலசகன் anilasagaṉ, பெ. (n.) நெருப்பு; fire. [Skt. a-nilacaka → த. அநிலசகன்.]
அநிலசம்	அநிலசம் anilasam, பெ. (n.) செம்முகக் குரங்கு; red faced monkey (சா.அக.);. [Skt. anilaca → த. அநிலசம்.]
அநிலச்சூலை	அநிலச்சூலை anilaccūlai, பெ. (n.) ஊதையினாலேற்படும் சூலை; acute arthritis associated with gout, acute gouty arthritis (சா.அக.);. [அநில + சூலை.] [Skt. a-nila → த. அநிலம்.] சுல் → சூல் → சூலை.

அநிலம்	அநிலம் anilam, பெ. (n.) 1. காற்று; wind. 2. பிறப்பு; birth. 3. ஊதை (வாத); நோய்; rheumatism (சா.அக.);. [Skt. a-nila → த. அநிலம்.]
அநிலன்	அநிலன் anilaṉ, பெ. (n.) 1. காற்று (வாயு);; air. 2. உயிர்வளி; oxygen (சா.அக.);. [Skt. a-nila → த. அநிலன்.]
அநிலாமயம்	அநிலாமயம் anilāmayam, பெ. (n.) ஊதை (வாத); நோய்; morbid affection of the deranged wind (vayu); such as, flafiulence, rheumatism etc. [Skt. anila-maya → த. அநிலாமயம்.]
அநீகினி	அநீகினி anīkiṉi, பெ. (n.) தாமரைப் பூ; lotus, Nelumbium speciosum.
அநீதம்	அநீதம் anītam, பெ. (n.) அநீதி பார்க்க;see anidi. [(Skt. a-niti → த. அநீதம்.]
அநீதி	அநீதி anīti, பெ. (n.) கொடுமை; injustice. [Skt. a-niti → த. அநீதி.]
அநு	அநு anu, பெ. (n.) 1. கதுப்பு; jaw. 2. நோய்; disease. 3. சாவு; death. 4. முலைப்பால்; woman's breast milk. 5. இணை; like or equal to. [Skt. hanu → த. அநு.]

அநுக்கம்	அநுக்கம் anukkam, பெ. (n.) 1. பாம்பு; snake. 2. அச்சம்; fear. 3. சோம்பல்; lethargy. 4. துன்பம்; suffering.
அநுகன்	அநுகன் anugaṉ, பெ. (n.) காம விருப்பம் (விச்சை); யுடையவன்; one who is inclined to lewdness, a wanton. த.வ. பெண் பித்தன். [Skt. anuka → த. அநுகன்.]
அநுகோதம்	அநுகோதம் anuātam, பெ. (n.) மூளையின் பின் பக்கத்தின் கீழ்ப் பிரிவாகிய சிறு மூளை; that portion of the brain which is posterior to and underlying the great cerebral mass, Cerebellum. [Skt. anugöta → த. அநுகோதம்.]
அநுகோர்த்தம்	அநுகோர்த்தம் anuārttam, பெ. (n.) அநுகோதம் பார்க்க;see anu-kodam. [Skt. anugota → த. அநுகோர்த்தம்.]
அநுசந்தானம்பண்ணல்	அநுசந்தானம்பண்ணல் anusandāṉambaṇṇal, பெ. (n.) 1. இடைவிடாது நினைதல்; continuous thinking. 2. இடையீடில்லாவோகம்; continuous meditation or contemplation. [அணுசந்தானம் + பண்ணல்.] [Skt. anu-santåna → த. அநுசந்தானம்.] பண் → பண்ணல்.
அநுசயம்	அநுசயம் anusayam, பெ. (n.) 1. காலில் வரும் நோய்; a disease of the leg. 2. உடம்பில் மேற்பாகத்திற் காணுமொரு வகைக் கொப்புளம் அல்லது கட்டி; a boil or abscess in the upper part of the body. 3. தலையில் வரும் கட்டி; a boil or abscess on the head. [Skt. anu-ksaya → த. அநுசயம்.]
அநுசிரஞ்சவாதம்	அநுசிரஞ்சவாதம் anusirañsavātam, பெ. (n.) தாடையின் பூட்டைத்தழுவி (யனுசரித்து); எந்நேரமும் வாயைத் திறந்தாவது மூடியாவதிருக்கச் செய்யுமொரு வகை ஊதை (வாத); நோய்; a kind of tetanic spasam of the jaw, which keeps the mouth always shut or open, thereby rendering the patient unable to chew things or to speak. [Skt. anu-cirani-ja+vata → த. அனுசிரஞ்சவாதம்.]

அநுட்டணசீதம்	அநுட்டணசீதம் anuṭṭaṇacītam, பெ. (n.) வெயில்; குளிர்ச்சியற்றது; that which is neither hot or cold. [Skt. anusna + sita → த. அநுட்டணசீதம்.]
அநுட்டணம்	அநுட்டணம் anuṭṭaṇam, பெ. (n.) சூடின்மை; that which is devoid of heat. [Skt. anusna → த. அநுட்டணம்.]
அநுட்டணாசீதம்	அநுட்டணாசீதம் anuṭṭaṇācītam, பெ. (n.) அநுட்டணசீதம் பார்க்க;see anuttanašidam. [Skt. anusna + sita → த. அநுட்டணாசீதம்.]
அநுட்டினம்	அநுட்டினம் anuṭṭiṉam, பெ. (n.) கருங்குவளை (நீலோற் பலம்);; blue lotus, Nymphae Craerulea. [Skt. anusna → த. அநுட்டினம்.]
அநுத்தம்பவாதம்	அநுத்தம்பவாதம் anuttambavātam, பெ. (n.) 1. இரு தாள்களையும் மரக்கச் செய்து இறுக்கி நாவையுள்ளுக்கிழுத்துத் துன்பத்தை விளைவிக்கு மோர் ஊதை (வாத); நோய்; a kind of spasm characterised by the affection of the jaws, and contraction or drawing in of the tongue, a kind of tetanus. 2. மோவாய்க் கட்டைப் பிடிப்பு; a spasm of the muscles of mastication commonly called lock-jaw.
அநுத்தானம்	அநுத்தானம் anuttāṉam, பெ. (n.) முகம் குப்புறவிருக்கும்படி கிடத்தல்; lying with the face downwards. [Skt. anu + sthana → த. அநுத்தானம்.]
அநுத்துருதம்	அநுத்துருதம் anuddurudam, பெ. (n.) 1. ஒரு காலவளவு; a period of time. 2. ஒரு மாத்திரையின் காற்பங்கு; 1/4 of a moment.
அநுத்துவாகம்	அநுத்துவாகம் anuttuvākam, பெ. (n.) திருமணமேற்கா நோன்பு; unmarried state, celibacy.

அநுதரிசம்	அநுதரிசம் anudarisam, பெ. (n.) 1. வேட்கை; thirst. 2. மதுவருந்தும் மட்கலம்; an earthern pot for drinking toddy. [Skt. anu + darisa → த. அநுதரிசம்.]
அநுதரிசனம்	அநுதரிசனம் anudarisaṉam, பெ. (n.) 1. கள் குடித்தல்; drinking toddy. 2. கட்குடிக்கும் கலையம்; a mud pot used drinking toddy. [Skt. anu + darišana → த. அநுதரிசனம்.]
அநுதாபசுரம்	அநுதாபசுரம் anutāpasuram, பெ. (n.) ஒற்றுணர்ச்சியினாலுண்டாகும் சுரம்; sympathetic fever. த.வ. பரிவிரக்கக் காய்ச்சல். [Skt. anu → த. அநு.]
அநுதாவனம்	அநுதாவனம் anutāvaṉam, பெ. (n.) தூய்மையாக்குகை; cleaning.
அநுதினம்	அநுதினம் anudiṉam, பெ. (n.) நாடொறும்; daily. [Skt. anu + dina → த. அநுதினம்.]
அநுதேகம்	அநுதேகம் anutēkam, பெ. (n.) நுண்ணுடல்; astral body. [Skt. anu + deha → த. அநுதேகம்.]
அநுபசயம்	அநுபசயம் anubasayam, பெ. (n.) நோய் குணப்படாத நிலைமை; the state of being incurable, incurability. [Skt. anu + caya → த. அநுபசயம்.]
அநுபந்தம்	அநுபந்தம் anubandam, பெ. (n.) 1. பிறந்த குழந்தை; new-born child. 2. ஒன்றோடொன் றிணைக்கப்பட்டது; that which is collaterally connected, concomiant, adjunct. 3. சேர்க்கப்பட்டது; appendage. த.வ. இணைப்பு.

அநுபர்தை	அநுபர்தை anubartai, பெ. (n.) நீர்வேட்கை (தாகம்);; thirst. 2. விக்கல்; hiccough.
அநுபவம்	அநுபவம் anubavam, பெ. (n.) 1. கண்டறியுமறிவு; the knowledge gained by trial or repeated trials, observation and experience. 2. மனத்தாற்றோன்றும் அறிவு; practical wisdom experienced by the changes and trials of life. த.வ. பட்டறிவு. [Skt. anu-bhava → த. அநுபவம்.]
அநுபவாமிர்தம்	அநுபவாமிர்தம் anubavāmirtam, பெ. (n.) தமிழிற் செய்த வைராக்கிய சதகம்; a treatise on determination or will-power complied in Tamil. [Skt. anubhava + a-mrta → த. அநுபவாமிர்தம்.]
அநுபாகம்	அநுபாகம் anupākam, பெ. (n.) தாடையைச் சேர்ந்த பகுதி; [அநு + பாகம்.] [Skt. anu → த. அநு.]
அநுபானம்	அநுபானம் anupāṉam, பெ. (n.) மருந்தையுள்ளே செலுத்துதற்குதவியாகக் குடிக்கும் நீர் அல்லது குடிநீர்; water of other liquid taken as a basis for swallowing medicine without difficulty, vehicle. 2. உட்கொள்ளுவதற்காக வேண்டிய மருந்தைக் குழைத்து நாவால் நக்கிப் பயன்கொள்ளுதற்குரிய தேன் முதலிய பொருள்கள்; a thick syrupy medicament, like honey, ghee or other substances mixed with the intended medicine and taken in by licking, linctus. த.வ. துணைப்பருகம்
அநுபோகம்	அநுபோகம் anupōkam, பெ. (n.) அநுபவம் பார்க்க;see anubavam. த.வ. நுகர்ச்சி. [Skt. anu + bhoga → த. அநுபோகம்.]
அநுமரணம்	அநுமரணம் anumaraṇam, பெ. (n.) உடன் கட்டையேறுகை; ascending the funeral pile or pyre with the deceased husband, sati. த.வ. உடன்கட்டை. [அநு + மரணம்.] [Skt. anu → த. அநு.] மடி → மரி + அணம்-மரணம் (வ.வ.54.);.
அநுமை	அநுமை anumai, பெ. (n.) கண்ணின் கீழிமை; that part immediately below the eye-lid.

அநுரசம்	அநுரசம் anurasam, பெ. (n.) உண்ட பின்பு ஏற்படும் சுவை; a secondary flavour; a taste which succeeds eating and drinking after taste. [Skt. anu + rasa → த. அநுரசம்.]
அநுராகபோகம்	அநுராகபோகம் anurākapōkam, பெ. (n.) 1. சிற்றின்ப நுகர்சி; sexual enjoyment. 2. காம வேட்கை; sexual bliss. [Skt. anu-räga + bhõga → த. அநுராகபோகம்.]
அநுராகமூலி	அநுராகமூலி anurākamūli, பெ. (n.) காமவேட்கையுண்டாக்கும் மூலிகை; a drug exciting sexual desire, Aphrodisiac. [அநுராக(ம்); + மூலி.] [Skt. anu-raga → த. அநுராக(ம்);.]
அநுராகம்	அநுராகம் anurākam, பெ. (n.) 1. சிற்றின்ப விருப்பம்; carnal appetite, lust 2. ஆசை; lover attachment. த.வ. விழைச்சு, காமவேட்கை. [Skt. anu + raga → த. அனுராகம்.]
அநுலேபகம்	அநுலேபகம் anulēpagam, பெ. (n.) 1. உடம்பிற் பூசும் சந்தன முதலிய நறுமணப் பொருள்கள்; perfumes like sandal paste etc, smeared over the body. 2. பூசும் நெய்மம்; any soft unctuous substance used for smearing particularly over the body or the diseased part, an unguent or ointment. 3. நெய்மம் முதலியவற்றைப் பூசுதல்; anointing the body with unguents.
அநுலேபம்	அநுலேபம் anulēpam, பெ. (n.) அநுலேபகம் பார்க்க;see anulebagam. [Skt. anu-lepa → த. அநுலேபம்.]
அநுலேபனம்	அநுலேபனம் anulēpaṉam, பெ. (n.) 1. பூசுதல்; smearing or anointing the body. 2. பூசும் பொருள்; oily or emollient application. [Skt. anu-lepana → த. அனுலேபனம்.]

அநுலோபனம்	அநுலோபனம் anulōpaṉam, பெ. (n.) குடலுக்குள் ஏற்படும் இயற்கையான அசைவு; a peculiar motion of the intestines and other tubular organs in digestion-peristalsis. [Skt. anu-lopana → த. அநுலோபனம்.]
அநுலோமனம்	அநுலோமனம் anulōmaṉam, பெ. (n.) வளியை (வாயுவை);க் கண்டித்து வெளிப்படுத்தும் கழிச்சல் மருந்து; a pursative which helps to check or remove the doshas in the system especially vayu (wind);, by setting them free. [Skt. anu-loma → த. அனுலோமனம்.]
அநுவாசம்	அநுவாசம் anuvācam, பெ. (n.) நறுமண மூட்டுகை; imparting smell. [Skt. anu-våsa → த. அநுவாசம்.]
அநுவாசிதம்	அநுவாசிதம் anuvācidam, பெ. (n.) 1. அணியமாக்கிச் செலுத்துதல்; that which is prepared and administered as in enema. 2. புகையிடுதல்; fumigating. [Skt. anu-väšita → த. அநுவாசிதம்.]
அநுவிருத்தம்	அநுவிருத்தம் anuviruttam, பெ. (n.) முட்டை வடிவம்; shape like that of an egg-oval shape. [Skt. anu-vrita → த. அநுவிருத்தம்.]
அநுவெல்லிதம்	அநுவெல்லிதம் anuvellidam, பெ. (n.) 1. கட்டுக்கட்டல்; bandaging or securing with bandages. 2. கால் கை கட்டு; the bandage applied to the extremities.
அநுற்பத்தி	அநுற்பத்தி anuṟpatti, பெ. (n.) பிறவாமை; not being born again; absence of birth. [Skt. anut-patti → த. அநுற்பத்தி.]
அநூகன்	அநூகன் anūkaṉ, பெ. (n.) பிறப்பிலி; one who is free from re-birth. [Skt. anuka → த. அநூகன்.]

அநூடன்	அநூடன் anūṭaṉ, பெ. (n.) திருமணம் செய்யாதவன்; an un married person, celibate. [Skt. anüta → த. அநூடன்.]
அநூர்த்துவாத்தி	அநூர்த்துவாத்தி anūrttuvātti, பெ. (n.) மேற்கதுப்பெலும்பு; superior maxillary bone.
அநூரு	அநூரு anūru, பெ. (n.) முடவன்; a lame person.
அநேகம்	அநேகம் anēkam, பெ. (n.) பல; many. 'மாதத்தில் அநேக நாட்கள் கஞ்சிதான் உணவு' (உ.வ.);. த.வ. மிகவு மிகுதி. [Skt. an-eka → த. அநேகம்.]
அநேகமாக	அநேகமாக anēkamāka, கு.வி.அ. (adj.) 1. பெரும்பாலும்; mostly, almost. 'அநேகமாக என்னைத் தவிர அனைவரும் உணவருந்தி விட்டனர்'. 2. அறிந்த வளவில்; most probably. 'அநேகமாக இது வீண் முயற்சிதான்'. [அநேகம் + ஆக.] [Skt. an-eka → த. அநேக(ம்);.]
அநேகாங்கம்	அநேகாங்கம் anēkāṅgam, பெ. (n.) பலவுறுப்புகள்; several organs. த.வ. பல்லுறுப்பு. [Skt. an-ekia + anga → த. அநேகாங்கம்.]
அநேகாந்தம்	அநேகாந்தம் anēkāndam, பெ. (n.) ஐயம்; that which is doubtful. [Skt. an-ekanta → த. அநேகாந்தம்.]

அநேடமூகம்	அநேடமூகம் anēṭamūkam, பெ. (n.) கேளாச் செவியும் ஊமையுமாந் தன்மை; loss of speech; deaf dumbness deaf-mutes. [அநேட + மூகம்.] [Skt. aneta → த. அநேட.]
அநேடமூகன்	அநேடமூகன் anēṭamūkaṉ, பெ. (n.) செவியிலூமன்; a person who is both deaf and dumb, deaf mute. [அநேட + மூகன்.] [Skt. an-eta → த. அநேட(ம்);.] மூழ் → முகு → மூகன்.
அநேதிரு	அநேதிரு anētiru, பெ. (n.) வெப்பம் அல்லது மின் ஆற்றல் எளிதில் ஊடுருவக்கூடாத பொருள்; a substance which does not transmit a force like that of hear or electricity. [Skt. anati → த. அநேதிரு.]
அநோக்கம்	அநோக்கம் anōkkam, பெ. (n.) 1. மரம்; tree. 2. மரப்பொது; tree in common.
அப்காரி	அப்காரி apkāri, பெ. (n.) 1. கள், தேறல் முதலியவை இறக்கி விற்பனை செய்கை; abkari, manufacture or sale of spirituous liquors. த.வ. கள்வணிகம், மதுவிற்பனை. [U. abkari → த. அப்காரி.]
அப்சந்தீன்	அப்சந்தீன் apcandīṉ, பெ. (n.) உனானி முறையில் வழங்கும் மூலிகை; a drug used the unani medicine (சா.அக.);. [U. ab-sandin → த. அப்சந்தீன்.]
அப்சரசு	அப்சரசு apsarasu, பெ. (n.) மேலுலகப் பெண்கள்; a class of celestial nymphs. த.வ. அரமகளிர். [Skt apseras → த. அப்சரசு.]

அப்சூத்	அப்சூத் apcūt, பெ. (n.) மிகுதி (PT.L.);; excess, increase. [Persn. afzud → த. அப்சூத்.]
அப்தபூர்த்தி	அப்தபூர்த்தி aptapūrtti, பெ. (n.) முதலாமாண்டு நிறைவு; first anniversary of the child's birth. த.வ. முதல் வெள்ளணி. [Skt. abda + purti → த. அப்தபூர்த்தி.]
அப்தம்	அப்தம் aptam, பெ. (n.) ஆண்டு; year. த.வ. ஆண்டு. [Skt. abda → த. அப்தம்.]
அப்தா	அப்தா aptā, பெ. (n.) கிழமை; week. அப்தாக் கணக்கு (C.G);. த.வ. கிழமை. [U. hafta → த. அப்தா.]
அப்திபேனம்	அப்திபேனம் aptipēṉam, பெ. (n.) 1. கடல்நுரை; sea froth. 2. மீனெலும்பு; cuttle-fish bone (சா.அக.);.
அப்திமண்டுசி	அப்திமண்டுசி aptimaṇṭūci, பெ. (n.) முத்துச் சிப்பி; pear-oyster (சா.அக.);.
அப்திமூன்	அப்திமூன் aptimūṉ, பெ. (n.) உனானி மருத்துவத்தில் வழங்கும் ஒரு வகைக் கடைச்சரக்கு; a bazaar drug used in the unani System (சா.அக.);. [U. habdimun → த. அப்திமூன்.]
அப்பச்சக்காணம்	அப்பச்சக்காணம் appaccakkāṇam, பெ. (n.) சினம், இவறன்மை (லோபம்); முதலிய குற்றங்கள் (மேருமந்.363);; [Skt. apratyakhyana → த. அப்பச்சக்காணம்.]
அப்பயத்துடராகம்	அப்பயத்துடராகம் appayattuḍarākam, பெ. (n.) எட்டிமரம்; nux vomica tree, Strychnos nux vomica (சா.அக.);.

அப்பரியந்தம்	அப்பரியந்தம் appariyandam, பெ. (n.) ஒதிய மரம்; Indian ash tree, Odina wodier (சா.அக.);. [Skt. ap-paryanta → த. அப்பரியந்தம்.]
அப்பாரிசம்	அப்பாரிசம் appārisam, பெ. (n.) அந்தப் பக்கம்; the other side (சா.அக.);.
அப்பிகை	அப்பிகை appigai, பெ. (n.) ஏழாவதாகிய துலை (ஐப்பசி); மாதம் (தெ.இ.க.தொ.iii, 150);; the seventh Tamil month. [Skt. åsvayuja → த. அப்பிகை.]
அப்பிதம்	அப்பிதம் appidam, பெ. (n.) முகில் (சிந்தா. நி. 186);; cloud. [Skt. abda → த. அப்பிதம்.]
அப்பியங்கம்	அப்பியங்கம் appiyaṅgam, பெ. (n.) 1. தலையிலும், உடம்பிலும் எண்ணெயைத் தேய்த்துக் கொண்டு இளஞ்சூடுள்ள தண்ணீரில் தலைமுழுகல்; anointing the head and the body with sesamum oil preparatory to bathing. 2. உடம்பிற்கு நறுமண மூட்டுகை; to perfume the body. 3. கண்ணுக்கு மை தீட்டுகை; painting the eyelids with collyrium (சா.அக.);. த.வ. திருமுழுக்கு, நெய்யாட்டு. [Skt. abhyanga → த. அப்பியங்கம்.]
அப்பியங்கனம்	அப்பியங்கனம் appiyaṅgaṉam, பெ. (n.) எண்ணெய் (தேய்த்து);க் குளிக்கை; injunction, bathing with oil. த.வ. முழுக்காட்டு. [Skt. abhyanjana → த. அப்பியங்கனம்.]
அப்பியசி-த்தல்	அப்பியசி-த்தல் appiyasittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பழகுதல்; to practise. [Skt. abhyas → த. அப்பியசி-,]
அப்பியசூயகன்	அப்பியசூயகன் appiyacūyagaṉ, பெ. (n.) பொறாமைக்காரன் (சிந்தா.நி.181);; jealous, envious person. [Skt. abhyasuyaka → த. அப்பியசூயகன்.]
அப்பியஞ்சனம்	அப்பியஞ்சனம் appiyañjaṉam, பெ. (n.) 1. எண்ணெய்; oil. 2. எண்ணெய் பூசுகை; smearing the body with oil. 3. மை தீட்டல்; applying collyrium to the eye lids. [Skt. abhyanjana → த. அப்பியஞ்சனம்.]

அப்பியந்தரபரிக்கிரகம்	அப்பியந்தரபரிக்கிரகம் abbiyandarabariggiragam, பெ. (n.) மனத்தைப் பற்றி வரும் பகை (குரோதம்);, மானம் முதலிய பதினான்கு குற்றங்கள் (மேருமந்.1207, உரை);;த.வ. ஈரேழ் மனமாசு. [Skt. abhyantara + pari-k-kraha → த. அப்பியந்தரபரிக்கிரகம்.]
அப்பியந்தரம்	அப்பியந்தரம் appiyandaram, பெ. (n.) இடையூறு; obstacle, impediment. [Skt. abhyantara → த. அப்பியந்தரம்.]
அப்பியம்	அப்பியம் appiyam, பெ. (n.) தேவர்க்கிடப்படும் திருப்படையல் (அறநெறி.26);; oblation to the gods. [Skt. havya → த. அப்பியம்.]
அப்பியமதன்	அப்பியமதன் appiyamadaṉ, பெ. (n.) நோயாளி; a sick person (சா.அக.);.
அப்பியமிதம்	அப்பியமிதம் appiyamidam, பெ. (n.) துன்பம் (சிந்தா. நி.187);; distress. [Skt. abhyamita → த. அப்பியமிதம்.]
அப்பியமேகம்	அப்பியமேகம் appiyamēkam, பெ. (n.) மூத்திரம், யானையின் மதசலத்தைப் போல் ஆறுமணிக்கு ஒருமுறை, ஒவ்வொரு வேளைக்கும் ஒருபடியளவாக இறங்குவதும், காய்ச்சினால் உவர்மண்ணைப் போலடியில் வண்டல் படிவதுமான சிறுநீர் நோய்; a disease characterised by excessive secretion of urine as much as even one measure for every six hours and it leaves a sediment when heated-diabetes insipidus (சா.அக.);. த.வ. உச்சைமேகம். [அப்பிய + மேகம்.] [Skt. abhya → த. அப்பிய(ம்);.]
அப்பியவகாரம்	அப்பியவகாரம் appiyavakāram, பெ. (n.) உண்கை (சிந்தா.நி.179);; eating. [Skt. abhyavahāra → த. அப்பியவகாரம்.]
அப்பியாகதன்	அப்பியாகதன் appiyākadaṉ, பெ. (n.) நெருங்கிய பழக்கமுள்ள விருந்தினன்; familiar guest. "அப்பியாகதரோ டுத்தமவதிதிபூசை" (திருவானைக். கோச்செங்.160);. த.வ. வாடிக்கை விருந்தாளி. [Skt. abhyägata → த. அப்பியாகதன்.]
அப்பியாகதி	அப்பியாகதி appiyākadi, பெ. (n.) தெரிந்த விருந்தினன்; familiar guest. "வரப்பட்ட அதிதி அப்பியாகதிகளுக்கு உண்டாகும் பசியைத் தணிப்பதற்கும்" (ஜீவப்பிரம்மைக்ய பக்.554);. [Skt. abhyågata → த. அப்பியாகதி.]

அப்பியாசம்	அப்பியாசம் appiyācam, பெ. (n.) 1. பழக்கம்; practice, exercise. "கணக்குப் பொத்தகத்தின் கடைசியில் சில முக்கியமான அப்பியாசங்கள் இருந்தன". 2 பாடப்பயிற்சி (இ.வ.);; exercises based on rules. 3. இயல்; chapter. த.வ. பயிற்சி. [Skt. abhyāsa → த. அப்பியாசம்.]
அப்பியாசயோகம்	அப்பியாசயோகம் appiyācayōkam, பெ. (n.) ஊழ்கம்; meditation (சா.அக.);. த.வ. தவநிலை. [Skt. abhyåsa + yoga → த. அப்பியாச யோகம்.]
அப்பியாசவைந்தியம்	அப்பியாசவைந்தியம் appiyācavaindiyam, பெ. (n.) தொடர் பழக்கத்தால் செய்யும் பண்டுவம்; the practices of a quack, quackery (சா.அக.);. த.வ. பக்குவமருத்துவம். [Skt. abhyåsa + vaidya → த. அப்பியாச வைத்தியம்.]
அப்பியாசி	அப்பியாசி1 appiyācittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) பயிலுதல்; to practise. "ஞானமாத்திரம் அப்பியாசித்தவனிடத்திலே" (பஞ்சதசப்.93);. த.வ. பயிலல். [Skt. abhyåsa → த. அப்பியாசி-,] அப்பியாசி2 appiyāci, பெ. (n.) தொழில் பழகுநர் (வேதா.சூ.14);; one who practices. த.வ. வினைவலன், வினைவன். [Skt. abhyasin → த. அப்பியாசி.]
அப்பியுதயம்	அப்பியுதயம் appiyudayam, பெ. (n.) நன்னிகழ்வு; prosperity, welfare. [Skt. abhyu-daya → த. அப்பியுதயம்.]

அப்பிரகஅரிதகி	அப்பிரகஅரிதகி appiragaaridagi, பெ. (n.) காக்கைப்பொன்பொடி (அப்பிரகபற்பம்);, கடுக்காய்த் தோல் முதலியவைச் சேர்ந்த, ஓர் ஆயுள்வேத மருந்து; an ayurvedic medicine comprising calcined mica and gall-nut powder as chief ingredients (சா.அக.);. த.வ. காக்கைப்பொன் துகள். [Skt. abhraka+haritaki → த. அப்பிரக அரிதகி.]
அப்பிரகக்கிண்ணி	அப்பிரகக்கிண்ணி appiragagginni, பெ. (n.) தகட்டுத்தாளை (அப்பிரகத்தை); உருகும்படிச் செய்து, மெழுகு கட்டி வார்த்தெடுக்கும் ஓர் ஏனம்; a basin made of melted mica cast into a mould (சா.அக.);. [அப்பிரகம் + கிண்ணி.] [Skt. abhraka → த. அப்பிரகம்.]
அப்பிரகக்குகை	அப்பிரகக்குகை appiragaggugai, பெ. (n.) ஊதை(வாத); முறையில் பயன்படுத்துவதற்காக, காக்கைப்பொன் பொடியால் (அப்பிரக பற்பத்தினாற்); செய்த குகை; a crucible made of calcined mica for the purpose of using it in alchemy (சா.அக.);. [Skt. abhraka → த. அப்பிரகம்.]
அப்பிரககற்பம்	அப்பிரககற்பம் appiragagaṟpam, பெ. (n.) காக்கைப்பொன்னை (அப்பிரகத்தை);ச் செந்தூரம், பொடி (பற்பம்); முதலிய மருந்துகளாகச் செய்து பயன்படுத்தும் வகையை விளத்தமாய்க் குறிக்குமோர் ஆயுள் வேதநூல்; an ayurvedic treatise dealing with the method and use of several compounds of mica and their preparations in detail (சா.அக.);. [அப்பிர + கற்பம்.] [Skt. abhraka → த. அப்பிரகம். கல்பம் → கற்பம்.]
அப்பிரகச்சத்து	அப்பிரகச்சத்து appiragaccattu, பெ. (n.) காக்கைப் பொன்னிலிருந்து (அப்பிரகத்தினின்று); உருவாக்கப்பெறும் ஊட்டம் (சத்து);; essence prepared from mica (சா.அக.);. [Skt. abhraka → த. அப்பிரகம்.]
அப்பிரகசிந்தூரம்	அப்பிரகசிந்தூரம் appiragasindūram, பெ. (n.) காக்கைப் பொன்னா (அப்பிரகத்தா);லான மருந்துவகை (வின்.);; red oxide of talc or mica. த.வ. காக்கைப்பொன் செந்தூரம். [அப்பிரக(ம்); + சிந்தூரம்.] [Skt. abhraka → த. அப்பிரகம். செந்தூரம் → சிந்தூரம்.]
அப்பிரகசூதை	அப்பிரகசூதை appiragacūtai, பெ. (n.) மலடி; a barren woman (சா.அக.);.

அப்பிரகசெந்தூரம்	அப்பிரகசெந்தூரம் appiragasendūram, பெ. (n.) காக்கைப் பொன்னை (அப்பிரகத்தை); முறையாகத் தூய்மை செய்து, பிறகு அதைப் புடமிட்டெடுக்கும் ஒரு வகைச் செந்தூரம்; a red oxide of mica obtained after cleaning mica as per process laid down in the Tamil medical science for cleaning minerals and then subjecting it to calcination. It is a powder of brick-dust colour and a saline earthy taste, Chemically, it is a silicate of magnesia with iron in excess (சா.அக.);. [அப்பிரகம் + செந்தூரம்.] [Skt. abhraka → த. அப்பிரகம்.]
அப்பிரகத்தகடு	அப்பிரகத்தகடு appiragattagaḍu, பெ. (n.) 1. காக்கைப் பொன் (அப்பிரகச்); செதில்; a loose, filmy mass of talc separated in layers, Talc flakes. 2. அப்பிரகத்தை உருக்கி அதனின்று உருவாக்குமொரு தகடு; plate obtained by melting mica (சா.அக.);. த.வ. காக்கைப்பொன் தகடு. [அப்பிரக(ம்); + தகடு.] [Skt. abhraka → த. அப்பிரகம்.]
அப்பிரகநவநீதம்	அப்பிரகநவநீதம் appiraganavanītam, பெ. (n.) காக்கைப் பொன்னால் (அப்பிரகத்தாற்); செய்த களிம்பு (வின்);; mica made into an ointment. த.வ. காக்கைப்பொன் களிம்பு. [Skt. abhraka + nava-nita → த. அப்பிரக நவநீதம்.]
அப்பிரகபற்பம்	அப்பிரகபற்பம் abbiragabaṟbam, பெ. (n.) காக்கைப் பொன்னை (அப்பிரகத்தை);ப் புடமிட்டு உருவாக்கி நீரிழிவு முதலிய நோய்களுக்குக் கொடுக்கும் மருந்து; an oxide of mica obtained by calcination as per process of India medical science. It is used for diabetes etc. (சா.அக.);. த.வ. காக்கைப்பொன் மருந்து. [Skt. abhraka + bhaspa → த. அப்பிரகபற்பம்.]
அப்பிரகபாடாணம்	அப்பிரகபாடாணம் appiragapāṭāṇam, பெ. (n.) பிறவிவைப்பு நஞ்சு வகை (மூ.அ.);; a mineral poison. த.வ. காக்கைப்பொன் நஞ்சு. [Skt. abhraka + pasanam → த. அப்பிரக பாடாணம்.]
அப்பிரகம்	அப்பிரகம் appiragam, பெ. (n.) தகட்டுத்தாள் (மைக்கா);; mica, talc, "அப்பிரக மென்றறைந்தால் அண்டம் மகோதரமும்.... போம்" (பதார்த்த.1126);. த.வ. காக்கைப்பொன், ஒட்டுத்தாள். [Skt. abhraka → த. அப்பிரகம்.]

அப்பிரகமணல்	அப்பிரகமணல் appiragamaṇal, பெ. (n.) 1. நிலத்தினின்று வெட்டி எடுக்கப்படும் அப்பிரகமும் மணலுங் கூடிய ஒரு மூலப்பொருள்; a mineral ore consisting of sand and talc, Tal core. 2. கருமணல்; black sand mixed with mica (சா.அக.);. த.வ. காக்கைப்பொன் மணல். [Skt. abhraka → த. அப்பிரகம்.]
அப்பிரகாசம்	அப்பிரகாசம்1 appirakācam, பெ. (n.) விளக்கமின்மை; invisibility, indistinctness, darkness. "ஒருகாலத்துப் பிரகாச மொருகாலத் தப்பிரகாசம்" (சூத.எக்கிய.பூ.47:27);. [Skt. aprakaša → த. அப்பிரகாசம்.] அப்பிரகாசம்2 appirakācam, பெ. (n.) சடப்பொருள் (அசித்து);; matter, as insentient. "அவைதாம்.... அப்பிரகாசமாய் நிற்றலான்" (சி.போ.4:1);. [Skt. a-prakāša → த. அப்பிரகாசம்.]
அப்பிரகிருட்டம்	அப்பிரகிருட்டம் appiragiruṭṭam, பெ. (n.) காக்கை (சிந்தா.நி.187);; crow. [Skt. a-pra + krsta → த. அப்பிரகிருட்டம்.]
அப்பிரசம்	அப்பிரசம் appirasam, பெ. (n.) மலடு, குழந்தை பெற்றெடுக்க முடியாமை; barrenness (சா.அக.);. த.வ. மலட்டுத் தன்மை, கொட்டு.
அப்பிரசன்	அப்பிரசன் appirasaṉ, பெ. (n.) பிறங்கடை (வாரிசு.); இல்லாதவன்; one who is without issue (சா.அக.);.
அப்பிரசாதை	அப்பிரசாதை appiracātai, பெ. (n.) மலடி (சிந்தா. நி.187);; barren woman. [Skt. aprajata → த. அப்பிரசாதை.]
அப்பிரசித்தம்	அப்பிரசித்தம் appirasittam, பெ. (n.) வெளிப்படையாகாதது; that which is unknown, unpublished. த.வ தெரியாதது. [Skt. a-prasiddha → த. அப்பிரசித்தம்.]
அப்பிரசித்தவிசேடணம்	அப்பிரசித்தவிசேடணம் appirasittavisēṭaṇam, பெ. (n.) பக்கப் போலிகளு ளொன்று (மணிமே. 29:151);; [Skt. a-prasiddha + visesana → த. அப்பிர சித்தவிசேடணம்.]
அப்பிரசித்தவிசேடியம்	அப்பிரசித்தவிசேடியம் appirasittavisēṭiyam, பெ. (n.) பக்கப் போலிகளு ளொன்று (மணிமே.29, 152);; [Skt. a-prasiddha + visesya → த. அப்பிர சித்தவிசேடியம்.]

அப்பிரசித்தவுபயம்	அப்பிரசித்தவுபயம் abbirasittavubayam, பெ. (n.) பக்கப் போலிகளுளொன்று (மணிமே.29, 152);; [Skt. a-prasiddha + upaya → த. அப்பிரசித்தவுபயம்.]
அப்பிரசித்தாசம்பந்தம்	அப்பிரசித்தாசம்பந்தம் appirasittāsambandam, பெ. (n.) பக்கப் போலிகளு ளொன்று (மணிமே.29, 153);; [Skt. a-prasiddha + asambandha → த. அப்பிரசித்தாசம்பந்தம்.]
அப்பிரசை	அப்பிரசை appirasai, பெ. (n.) மகப்பேறு அற்றவள்; a woman deprived of issue (சா.அக.);. [Skt. apiraja → த. அப்பிரசை.]
அப்பிரத்தியட்சம்	அப்பிரத்தியட்சம் appirattiyaṭcam, பெ. (n.) புலப்படாதது; that which is imperceptible, invisible. [Skt. a-pratyaksa → த. அப்பிரத்தியட்சம்.]
அப்பிரத்தியாக்கியானம்	அப்பிரத்தியாக்கியானம் appirattiyākkiyāṉam, பெ. (n.) அப்பச்சக்காணம் (மேருமந்.1378, உரை); பார்க்க;see appaccakkanam. [Skt. aprathyakhyana → த. அப்பிரத்தியாக்கியானம்.]
அப்பிரதக்கிணம்	அப்பிரதக்கிணம் appiradakkiṇam, பெ. (n.) அப்பிரதட்சிணம் பார்க்க;see a-p- piratatcinam. "நகரை யப்பிரதக்கிணமா யதினடந்து" (பிரபோத.12:12);. த.வ. இடம்வரல். [Skt. a-pradaksina → த. அப்பிரதக்கிணம்.]
அப்பிரதட்சிணம்	அப்பிரதட்சிணம் appiradaṭciṇam, பெ. (n.) வலமிருந்து இடம் வருகை; circumambulation from right to left. த.வ. எதிர்வலம், இடச்சுற்று, இடம்வரல். [Skt. a-pradaksina → த. அப்பிரதட்சிணம்.]
அப்பிரதானம்	அப்பிரதானம் appiratāṉam, பெ. (n.) முதன்மையல்லாதது; that which is non-essential, secondary. [Skt. a-pradhana → த. அப்பிரதானம்.]
அப்பிரதானி	அப்பிரதானி appiratāṉi, பெ. (n.) சிறியோன் (வின்.);; insignificant person. [Skt. a-pradhana → த. அப்பிரதானி.]

அப்பிரதிப்பழம்	அப்பிரதிப்பழம் appiradippaḻm, பெ. (n.) பேரீச்சைப் பழம் (பேரீந்து);; date fruit of date tree, Phoenix dactylifera (சா.அக.);.
அப்பிரதிபை	அப்பிரதிபை abbiradibai, பெ. (n.) தோல்வித் தானத் தொன்று (செந்.iii, 13);; a fault in argumentation. த.வ. எதிராடல் குற்றம். [Skt. a-pratibhå → த. அப்பிரதிபை.]
அப்பிரதீருபகதை	அப்பிரதீருபகதை appiradīrūpagadai, பெ. (n.) அப்பிரதிபை (செந்.iii, 16);;பார்க்க;see appiradibai. [Skt. a-prati-rupa → த. அப்பிரதீருபகதை.]
அப்பிரபஞ்சம்	அப்பிரபஞ்சம் abbirabañjam, பெ. (n.) எலிப் பயறு; a wild grain wild horse-gram (சா.அக.);. [Skt. a-p-pira-panja → த. அப்பிரபஞ்சம்.]
அப்பிரபுட்பம்	அப்பிரபுட்பம் abbirabuṭbam, பெ. (n.) நீர் (சிந்தா. 169);; water. [Skt. abhra-puspa → த. அப்பிரபுட்பம்.]
அப்பிரபுத்தன்	அப்பிரபுத்தன் abbirabuttaṉ, பெ. (n.) கூர்ந்துணர்வில்லாதவன் (திருக்களிற்றுப்.57, உரை);; person without acute intellect. த.வ. மழுங்கன். [Skt. a-prabuddha → த. அப்பிரபுத்தன்.]
அப்பிரம்	அப்பிரம்1 appiram, பெ. (n.) முகில் (பிங்.);; cloud. [Skt. abhra → த. அப்பிரம்.] அப்பிரம்2 appiram, பெ. (n.) 1. வானுலகம்; svarga. 2. வானம்; sky. [Skt. abhra → த. அப்பிரம்.] அப்பிரம்3 appiram, பெ. (n.) 1. பொன்; gold. 2. காக்கைப் பொன் (அப்பிரகம்);; mica, talc (சா.அக.);. [Skt. abhra → த. அப்பிரம்.]
அப்பிரமண்ணியம்	அப்பிரமண்ணியம் appiramaṇṇiyam, பெ. (n.) உதவி வேண்டிக்கூறும் குறிப்புமொழி (கலிங். 455, புது.);; an alarmist exclamation meaning a monstrous (lit. urbrahmanical); deed is perpetrated used in calling for help. [Skt. a-brahmanya → த. அப்பிரமண்ணியம்.]

அப்பிரமாணம்	அப்பிரமாணம் appiramāṇam, பெ. (n.) 1. ஆணை (பிரமாணம்); யல்லாதது; that which is untrustworthy, not valid. 2. பொய் ஆணை (பொய்சத்தியம்);; false oath. "அவன் முறையாயத்தில் அப்பிரமாணம் பண்ணினான்". 3. எல்லைக்குட் படாதது; that which is unlimited, illimitable. [Skt. a-pramåna → த. அப்பிரமாணம்.]
அப்பிரமாணஐதிகம்	அப்பிரமாணஐதிகம் appiramāṇaaidigam, பெ. (n.) காணாத தொன்றை உளதென்றுரைக்கும் உலகவுரை (சி.சி. அளவை, 1, மறைஞா.);; unattested tradition. த.வ. இல்லதை உளதெனல். [Skt. a-pramâna + aitihya → த. அப்பிரமாண ஐதிகம்.]
அப்பிரமாணிக்கம்	அப்பிரமாணிக்கம்1 appiramāṇikkam, பெ. (n.) 1. சான்றற்றது; that which is without sufficient proof or authority. 2. கயமைத் தனம் dishonesty. [Skt. a-pramanika → த. அப்பிரமாணிக்கம்.] அப்பிரமாணிக்கம்2 appiramāṇikkam, பெ. (n.) உறுதியாகக் கொள்ளத் தகாதது (வின்.);; untrustworthiness, unreliability. [Skt. a-pramanika → த. அப்பிரமாணிக்கம்.]
அப்பிரமாணிக்கன்	அப்பிரமாணிக்கன் appiramāṇikkaṉ, பெ. (n.) பொய்யன் (வின்.);; liar. [Skt. a-prāmānika → த. அப்பிரமாணிக்கன்.]
அப்பிரமாதங்கம்	அப்பிரமாதங்கம் appiramātaṅgam, பெ. (n.) இந்திரனது யானை (சிந்தா.நி.169);; Indra's elephant. [Skt. abhra-måtanga → த. அப்பிரமாதங்கம்.]
அப்பிரமு	அப்பிரமு appiramu, பெ. (n.) அப்பிரமை (வின்.); பார்க்க;see a-p-piramai. [Skt. Abhramu → த. அப்பிரமு.]
அப்பிரமேயம்	அப்பிரமேயம் appiramēyam, பெ. (n.) 1. அளக்கமுடியாதது; that which is immeasurable. 2. ஒரு பேரெண் (வின்.);; a hundred quintillions. [Skt. a-prameya → த. அப்பிரமேயம்.]

அப்பிரமை	அப்பிரமை appiramai, பெ. (n.) கீழ்த்திசைப் பெண்யானை (சது.);; name of the female elephant of the East, mate of airavatam. [Skt. abhramu → த. அப்பிரமை.]
அப்பிரயோசனம்	அப்பிரயோசனம் appirayōcaṉam, பெ. (n.) பயனின்மை; fruitlessness. [Skt. a-prayojana → த. அப்பிரயோசனம்.]
அப்பிராகிருதசரீரம்	அப்பிராகிருதசரீரம் appirākirudasarīram, பெ. (n.) தெய்வத் தன்மைமிக்க மேன்மையான உடல்; divine body, as not made of gross matter. [Skt. a-praktrta + sarira → த. அப்பிராகிருதசரீரம்.]
அப்பிராகிருதம்	அப்பிராகிருதம் appirākirudam, பெ. (n.) இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்டது (பிரகிருதி சம்பந்தமற்றது); (அஷ்டாதச. தத்வத்.3:51);; that Which transcends nature. த.வ. இயற்கை இகவு. [Skt. a-prakrta → த. அப்பிராகிருதம்.]
அப்பிராகிருதலோகம்	அப்பிராகிருதலோகம் appirākirudalōkam, பெ. (n.) வீடுபேறு (பரமபதம்); (குருபர.5);; heaven. [Skt. a-prakrta + loka → த. அப்பிராகிருத லோகம்.]
அப்பிராணம்	அப்பிராணம் appirāṇam, பெ. (n.) 1. ஆவி (உயிர்); அடங்குகை; absence of life. 2. சாவு; death (சா.அக.);. [Skt. a-prana ? த. அப்பிராணம்.]
அப்பிராணி	அப்பிராணி appirāṇi, பெ. (n.) 1. பேதை (உ.வ.);; harmless, undesigning person. 2. நலிந்தோன்; சத்தியில்லாதவன் (உ.வ.);; feeble, weak person. பாவம், அப்பிராணி, அவனை ஏன் அடிக்கிறீர்கள் (இக்.வ.);. த.வ. அமைதியாளன், வலியிலான், தீதிலான், வலுவிலி. [Skt. a-pranin → த. அப்பிராணி.]
அப்பிராத்தகாலம்	அப்பிராத்தகாலம் appirāttakālam, பெ. (n.) தோல்வித்தானத் தொன்று (செந்.iii, 13);; a fault in argumentation. [அப்பிராத்த(ம்); + காலம்.] [Skt. a-prapta → த. அப்பிராத்தம்.] கால் (நீட்சி); → காலம்.

அப்பிராப்தி	அப்பிராப்தி appirāpti, பெ. (n.) அடையாமை; non-attainment, non-acquisition. த.வ. எய்தாமை. [Skt. a-pirapti → த. அப்பிராப்தி.]
அப்பிராப்பியம்	அப்பிராப்பியம் appirāppiyam, பெ. (n.) 1. அடைதற்கரியது; that which is difficult to obtain. "அப்பிராப்பிய மென்றுரைக்கின்" (சூ.த.எக்கிய.பூ.38:15);. 2. அடையத்தகாதது; that which is not fit to obtain. அப்பிராப்பியமான தேவதாந் தரங்கள். த.வ. எய்தொணாதது. [Skt. a-prapya → த. அப்பிராப்பியம்.]
அப்பிராமணன்	அப்பிராமணன் appirāmaṇaṉ, பெ. (n.) போலிப் பார்ப்பனன்; pseudo-Brahman. [Skt. a-brahmana → த. அப்பிராமணன்.]
அப்பிராமாணிக்கம்	அப்பிராமாணிக்கம் appirāmāṇikkam, பெ. (n.) உறுதியாகக் கொள்ளத்தகாதது (வின்.);; untrust-worthiness, unreliability. [Skt. a-pramanika → த. அப்பிராமாணிக்கம்.]
அப்பிராமாணியம்	அப்பிராமாணியம் appirāmāṇiyam, பெ. (n.) அதிகாரமின்மை, உறுதியாகாமை, நிலையின்மை (பிரமாணமாகாமை); (சி.சி.8:5, ஞானப்.);; invalidity, unauthoritativeness. [Skt. a-pramanya → த. அப்பிராமாணியம்.]
அப்பிரியதரு	அப்பிரியதரு appiriyadaru, பெ. (n.) 1. பயனில்லாத மரம்; contemptible tree; a tree not useful for any purpose. 2. ஓதியமரம்; lindian ash tree, Odina wodier (சா.அக.);. [Skt. a-priya + taru → த. அப்பிரியதரு.]
அப்பிரியம்	அப்பிரியம் appiriyam, பெ. (n.) 1. வெறுப்பு; dislike, unfriendliness. 2. வெறுப்பான செயல்; disagreeable, offensive act. "எனக் கப்பிரியத்தை யாற்றினையால்" (நல். பாரத.இந்திர.77);. [Skt. a-priya → த. அப்பிரியம்.]

அப்பிரியா	அப்பிரியா appiriyā, பெ. (n.) அப்பிரியதரு பார்க்க;see appiriya-taru (சா.அக.);. [Skt. a-priya → த. அப்பிரியா.]
அப்பிருகம்	அப்பிருகம் appirugam, பெ. (n.) அப்பிரக பாடாணம் பார்க்க;see appiraga--padanam (சா.அக.);. [Skt. abhraka → த. அப்பிருகம்.]
அப்பிரேசம்	அப்பிரேசம் appirēcam, பெ. (n.) அப்பிரகம் பார்க்க;see appiragam (சா.அக.);. [Skt. abhrasa → த. அப்பிரேசம்.]
அப்பீரகம்	அப்பீரகம் appīragam, பெ. (n.) நீண்ட மரவகை (மலை.);; Indian hog-plum.
அப்பீரா	அப்பீரா appīrā, பெ. (n.) சீமையத்தி; foreign fig tree; European edible fig, Ficus carica (சா.அக.);.
அப்புக்காத்து	அப்புக்காத்து appukkāttu, பெ. (n.) வழக்குரைஞர் (யாழ்ப்.);; advocate, supreme-court pleader. த.வ. வழக்கறிஞர் [E. advocate → த. அப்புக்காத்து.]
அப்புசம்	அப்புசம் appusam, பெ. (n.) 1. சங்கு; chank. 2. தாமரை; lotus. 3. நீர்க்கடம்பு; water cadamba. [Skt. ab-ja → த. அப்புசம்.]
அப்புசன்	அப்புசன் appusaṉ, பெ. (n.) 1. நிலவு; moon. 2. தன்வந்திரி; tanvantiri, the physician of the gods. [Skt. ab-ja → த. அப்புசன்.]

அப்புலோகிதம்	அப்புலோகிதம் appulōkidam, பெ. (n.) சீமையிலந்தை; foreign jujube, Zizyphus jujuba (சா.அக.);.
அப்போசுதலர்நடபடிகள்	அப்போசுதலர்நடபடிகள் abbōcudalarnaḍabaḍigaḷ, பெ. (n.) அப்போசுதலரின் கிறித்துவ சமயக் கோட்பாடுகள் குறித்து, பைபிளால் அறியப்படும் ஒரு நூல் (Chr.);; name of a book in the Bible, viz., Acts of the Apostles. [G. apostolos → த. அப்போசுதலர்.]
அப்போசுதலன்	அப்போசுதலன் appōcudalaṉ, பெ. (n.) விவிலியத்தி(பைபிளி);ல் காணப்பெறும் கிறித்துவின் தலைமைச் சீடர் பன்னிருவருள் ஒருவர் (Chr.);; Apostle. [G. apostolos → த. அப்போசுதலன்.]
அப்ரகம்	அப்ரகம் apragam, பெ. (n.) அப்பிரகம் பார்க்க;see appiragam (சா.அக.);. [Skt. abhraka → த. அப்ரகம்.]
அப்வாப்	அப்வாப் apvāp, பெ. (n.) நிலத்தீர்வையுடன் ஏற்படுஞ் சில்லறைத் தீர்வை (R.T.);; miscellaneous head of taxation, in addition to the regular land assessment. த.வ. சில்லறைவரி [U. abwab → த. அப்வாப்.]
அப	அப1 aba, இடை. (part.) வடமொழி முன்னொட்டு வகை; a Skt. adverbial or adnominal preposition implying contrariety, inferiority or distance. [Skt. apa → த. அப.] அப2 aba, இடை. (part.) 1. ஏதாவது ஒரு பொருளுக்கு ஏற்படும் இழப்பு அல்லது அழிக்கை; the privation of any object or its attribute. 2. உடம்பினெப்பகுதியிலாவது உறுப்பு முதலிய வகைச்சார்ந்த இனத்திற்காவது இயல்பாக உண்டான
அபக்கியாதி	அபக்கியாதி abakkiyāti, பெ. (n.) புகழின்மை; disrepute, disgrace, infamy. [Skt. apakhyåti → த. அபக்கியாதி.]
அபக்குரோசம்	அபக்குரோசம் abakkurōcam, பெ. (n.) இகழ்கை (சிந்தா. நி. 181);; treating with contempt. [Skt. apakrosa → த. அபக்குரோசம்.]

அபக்குவபுத்தி	அபக்குவபுத்தி abakkuvabutti, பெ. (n.) பக்குவப்படாத அறிவு; immature understanding (சா.அக.);. [அபக்குவ(ம்); + புத்தி.] [Skt. a – pakva + த. அபக்குவ(ம்);.] புல் → புலம் = பொருளொடு பொருந்தும் அறிவு. அறிவுறுப்பு அறிவுநூல் (சு.வி.36); புலம் → புலன், புல் → புன் → (புந்தி); → புத்தி = அறிவு நல்வழி வழிவகை.
அபக்குவபோசனம்	அபக்குவபோசனம் abakkuvabōcaṉam, பெ. (n.) முறையாகச் சமைக்காத உணவா யுண்ணுகை; elating food improperly cooked (சா.அக.);. த.வ. ஏலா உணவு [Skt. a-pakva + bhojana → த. அபக்குவ போசனம்.]
அபக்குவம்	அபக்குவம் abakkuvam, பெ. (n.) முதிராமை; immaturity, unfitness. [Skt. a-pakva → த. அபக்குவம்.] அபக்குவம்2 abakkuvam, பெ. (n.) 1. பழுக்காமை; unripeness. 2. செரியாமை; indigestion (சா.அக.);. [Skt. apakva → த. ஆபக்குவம்.]
அபக்குவன்	அபக்குவன் abakkuvaṉ, பெ. (n.) பக்குவமடையாதவன் (தாயு. நினைவொ. 8.);; immature person, one not yet fit, esp. to be initiated. [Skt. a-pakva → த. அபக்குவன்.]
அபக்குவி	அபக்குவி abakkuvi, பெ. (n.) அபக்குவன் பார்க்க;see abakkuvan. [Skt. a-pakvin → த. அபக்குவி.]
அபகடம்	அபகடம் abagaḍam, பெ. (n.) ஏய்ப்பு; guile, dissimulation. "அபகட நினைவிகள்" (திருப்பு. 243);. [Skt. ava-kata → த. அபகடம்.]
அபகதவியாதியன்	அபகதவியாதியன் abagadaviyādiyaṉ, பெ. (n.) நோய்வாய்ப்பட்டுப் பிறகு குணமடைந்தவன்; one who has recovered from an illness or a disease, convalescent. த. வ. நோயகன்றோன். [Skt. apa-ghata + vyadhistha → த. அபகத வியாதியன்.]

அபகம்	அபகம் abagam, பெ. (n.) இறப்பு (சிந்தா.நி.170);; death. [Skt. apa-ga → த. அபகம்.]
அபகமம்	அபகமம் abagamam, பெ. (n.) இறப்பு; death (சா.அக.);. [Skt. apaga → த. அபகமம்.]
அபகரி-த்தல்	அபகரி-த்தல் abagarittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) கவர்தல்; பிறருக்கு உரியதை நேர்மையற்ற முறையில் எடுத்துக் கொள்ளுதல்; to seize by violence, Snatch away, plunder, abduct. "எனையபகரிக்க வந்த சின்மயம்" (தாயு. ஆசை. 33);. வேறு ஒருவருக்குக் கிடைக்க வேண்டிய பதவி உயர்வை இவர் அபகரித்து விட்டாராம் (இ.வ.);.
அபகனம்	அபகனம் abagaṉam, பெ. (n.) உறுப்பு; organ (சா.அக.);. [Skt. apagana → த. அபகனம்.]
அபகாதம்	அபகாதம் abakātam, பெ. (n.) கொல்லுகை (சிந்தா.நி.169.);; killing. [Skt. apa-ghata → த. அபகாதம்.]
அபகாரம்	அபகாரம்1 abakāram, பெ. (n.) தீமை; injury, wrong, mischief. "அபகார மாற்றச் செயினும்" (நாலடி. 69.);. [Skt. apa-kåra → த. அபகாரம்.] அபகாரம்2 abakāram, பெ. (n.) கவர்கை; stealing, snatching away. சுவர்ணபகாரம். [Skt. apa-håra → த. அபகாரம்.]
அபகாரி	அபகாரி abakāri, பெ. (n.) தீமை செய்வோன்; one who does evil to another, wrongdoer. [Skt. apa-karin → த. அபகாரி-,]
அபகீர்த்தி	அபகீர்த்தி abaārtti, பெ. (n.) புகழின்மை; disgrace, ill fame, disrepute. த.வ. அவப்புகழ். [Skt. apa-kirti → த. அபகீர்த்தி.]

அபகுண்டனம்	அபகுண்டனம் abaguṇṭaṉam, பெ. (n.) சுற்றுகை (சிந்தா.நி.172.);; circling, revolving. [Skt. ava-kunthana → த. அபகுண்டனம்.]
அபகோலம்	அபகோலம் abaālam, பெ. (n.) அழிஞ்சில்; sage-leaved alangium, Alangium lamarckil (சா.அக.);.
அபங்கம்	அபங்கம் abaṅgam, பெ. (n.) 1. கோளகவைப்பு நஞ்சு (மூ.அ.);; a mineral poison. 2. மராத்தியரது தெய்வப்பாடல்; Marathi devotional song. [Skt. a-bhanga → த. அபங்கம்.]
அபங்கன்	அபங்கன்1 abaṅgaṉ, பெ. (n.) குறை வில்லாதவன்; one free from defect, perfect. "கொல் யானை யபங்கா" (தமிழ்நா. 129.);. [Skt. a-bhanga → த. அபங்கன்.] அபங்கன்2 abaṅgaṉ, பெ. (n.) கடவுள் (ஞான. 48.);; god as undivided whole. [Skt. a-bhanga → த. அபங்கன்.]
அபங்குரன்	அபங்குரன் abaṅguraṉ, பெ. (n.) திண்ணியன்; one who is firm or unshakable. "அபங்குர செங்கோ செங்கீரை" (குலோத் பிள்ளைத் 22);. [Skt. a-bhangura → த. அபங்குரன்.]
அபச்சாயை	அபச்சாயை abaccāyai, பெ. (n.) 1. நிழலற்றது; shadowless being, as a deity or celestial being. 2. சாவுக்குறி; a sign of death. 3. நிழலை அளந்து நாழிகை கணிப்பதில் மாதத்திற்குரிய தள்ளுபடியளவு; deduction from the length of one's shadow, varying with the time of the year, made in calculating the hour of the day. [Skt. apacchaya → த. அபச்சாயை.]
அபச்சி	அபச்சி abacci, பெ. (n.) அபசி பார்க்க;see abasi (சா.அக.);.
அபச்சுமாரம்	அபச்சுமாரம் abaccumāram, பெ. (n.) 1. கால்கை (காக்கை); வலிப்பு; epilepsy, 2. பித்து; lunacy (சா.அக.);.

அபசகம்	அபசகம் abasagam, பெ. (n.) சிற்றிலந்தை; small jujube tree, Scutia indica. [Skt. apasaka → த. அபசகம்.]
அபசகுனம்	அபசகுனம் abasaguṉam, பெ. (n.) தீய குறி; bad omen. த.வ. தீக்குறி. [Skt. apa-ša-guna → த. அபசகுனம்.]
அபசங்கம்	அபசங்கம் abasaṅgam, பெ. (n.) கால் (சிந்தா. நி. 174.);; leg. [Skt. apa-jangha → த. அபசங்கம்.]
அபசஞ்சாரம்	அபசஞ்சாரம் abasañsāram, பெ. (n.) தொந்தத்தை மாற்றல்; purifying the contagion, disinfection (சா.அக.);. [Skt. apa + san-cara → த. அபசஞ்சாரம்.]
அபசஞ்சாரி	அபசஞ்சாரி abasañsāri, பெ. (n.) நோயின் தொந்தங்களை மாற்றும் பொருள்; a substance that changes the attributes of a disease (சா.அக.);. [Skt. apa + sañ-càri → த. அபசஞ்சாரி.]
அபசப்தம்	அபசப்தம் abasabtam, பெ. (n.) 1. வழுஉ மொழி; faulty expression. 2. தீ மொழி; inauspicious expression. 3. புகழின்மை; disrepute. [Skt. apa-šabda → த. அபசப்தம்.]
அபசயம்	அபசயம்1 abasayam, பெ. (n.) கேடு (மச்சபு. திரிபுரவி. 2);; destruction, ruin. த.வ. அழிவு. [Skt. apa + jaya → த. அபசயம்.] அபசயம்2 abasayam, பெ. (n.) 1. பறிக்கை; taking by force. 2. தோல்வி; defeat. [Skt. apa-jaya → த. அபசயம்.]

அபசரிதம்	அபசரிதம் abasaridam, பெ. (n.) தீயொழுக்கம்; improper conduct, misbehaviour. [Skt. apa-carita → த. அபசரிதம்.]
அபசவ்வியம்	அபசவ்வியம்1 abasavviyam, பெ. (n.) 1. இடப்பக்கம்; left side. "நலத்த சவ்விய மேயப சவ்விய நாமம்" (வேதாரணி. பிரதக். 13);. 2. மாறுபாடு; contrariety, disorder, as moving from right to left. [Skt. apa-savya → த. அபசவ்வியம்.] அபசவ்வியம்2 abasavviyam, பெ. (n.) 1. வலப்புறம்; right side. 2. எதிர்விளைவு; unfavourableness. [Skt. apa-savya → த. அபசவ்வியம்.]
அபசற்பன்	அபசற்பன் abasaṟbaṉ, பெ. (n.) 1. தூதன்; messenger. 2. ஒற்றன்; spy. [Skt. apa-sarpa → த. அபசற்பன்.]
அபசாரசக்தி	அபசாரசக்தி abasārasakti, பெ. (n.) மைய நோக்க ஆற்றல் (புதுமை);; centrifugal force. [Skt apa-cára + sakti → த. அபசாரசக்தி.]
அபசாரப்படு-தல்	அபசாரப்படு-தல் abacārabbaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) குற்றப்படுதல்; to be guilty of disregard, discourtesy, improper speech towards respectable people. நான் இறைவனிடத்து அபசாரப்பட்டு விட்டேன். [அபசார(ம்); + படு-,] [Skt. apa-såra → த. அபசாரம்.]
அபசாரம்	அபசாரம்1 abacāram, பெ. (n.) மதிப்புக் குறைவான செயல் (மச்சபு. சந்திரோ. 17.);; incivility, disrespectful conduct, irreverence. [Skt. apa-šåra → த. அபசாரம்.] அபசாரம்2 abacāram, பெ. (n.) 1. இறப்பு; death. 2. முறையற்ற மருந்துகள் (அவபத்தியம்);; [Skt. apa-cåra → த. அபசாரம்.]

அபசி	அபசி abasi, பெ. (n.) 1. அக்குள், ஆண்குறி, இடுப்பு ஆகியவிடங்களில் உண்டாகும் புற்றுநோய்; a cancer about the regions of the arm-pit root of the penis, and the waist. 2. கண்டமாலை, கடினமும், மினுமினுப்பும் கூட்டி, வலிய முடிச்சுகளைப் போன்ற கட்டிகளைத் தாடைப் புறத்திலும், தொண்டையிலும், கழுத்தைச் சுற்றியும், மாலையைப் போல் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக எழுப்பும் ஒருவகைப் புண்; a string of a large crop of hard, glossy, painless, glandular knots gradually growing about the joints of the jaw-bones, the tendons of the neck and about the throat, Scrofula (சா.அக.);.
அபசிஅம்பர்	அபசிஅம்பர் abasiambar, பெ. (n.) கருப்பு நிறமான அம்பர், (வேறு இரண்டு வகைகளாவன; வெள்ளம்பர், கசகசா அம்பர்);; black amber. (the other two kinds are: poppy seeds amber, and white amber); (சா.அக.);.
அபசித்தாந்தம்	அபசித்தாந்தம்1 abasittāndam, பெ. (n.) தவறான முடிவு; wrong conclusion. "பன்னு மயசித்தாந்த மாகும்" (பிரபோத 43:3);. [Skt. apa-siddhȧnta → த. அபசித்தாந்தம்.] அபசித்தாந்தம்2 abasittāndam, பெ. (n.) தோல்வித்தானத் தொன்று (செந் iii, 13);; a fault in argumentation. [Skt. apa-siddhȧnta → தை. அபசிந்தாந்தம்.]
அபசுமாரக்கிரகம்	அபசுமாரக்கிரகம் abasumāraggiragam, பெ. (n.) குழந்தைகளைத் தாக்குமொருவகைக் கோட்குற்றம் (கிரக தோடம்);. இது அறிவின்மை, மிக்கஅழுகை, வாயில்நுரை தள்ளல், உடம்பு நாற்றம், முதலிய குணங்களை உண்டாக்கும்; a morbific diathesis common in children, arising from the evil influence of planets. It is marked by senselessness, excessive weeping, frothy saliva from the mouth, fetid smell of the body etc. (சா.அக.);. த.வ. கோள் குற்றம். [Skt. apa-sumära + grha → த. அபசுமாரக் கிரகம்.]
அபசுமாரகரோகம்	அபசுமாரகரோகம் abasumāragarōgam, பெ. (n.) கால்கை (காக்கை); வலிப்பு (சு.வை.ர.611);; epilepsy [Skt. apasmara-ka+roga → த. அபசுமாரசுரோகம்.]
அபசுமாரம்	அபசுமாரம்1 abasumāram, பெ. (n.) 1. கால்கை (காக்கை); வலிப்பு; epilepsy, as marked by loss of memory. 2. வெறுக்கத்தக்கது; that which is repulsive, disgusting. [Skt. apasmara → த. அபசுமாரம்.] அபசுமாரம்2 abasumāram, பெ. (n.) 1. உணர்ச்சியின் தெளிவு நீங்குதல்; loss of senses or sensual feelings. 2. உடம்பினுறுப்புக் கேற்படும் அழிவு; privation of any organ (சா.அக.);. [Skt. apa-sumȧra+grha → த. அபசுமாரக் கிரகம்.]

அபசுமாரரோகம்	அபசுமாரரோகம் abasumārarōkam, பெ. (n.) பித்தம் மிகுதியாகி உடல் முழுவதும் பரவுவதால் நரம்பைப் பற்றிக்கொண்டு அறிவைக் கலக்கும் நோய்; a nervous affection arising from the deranged condition of bile in the system. It directly affects the mind (சா.அக.);. த.வ. பித்தமயக்கு. [Skt. apa-sumära + roga → த. அபசார ரோகம்.]
அபசுமாராசூரன்	அபசுமாராசூரன் abasumārāsūraṉ, பெ. (n.) முயலகன் (தென். இந். க்ஷேத். பக். 252);; an Asura over whose body Nagaraja dances. [Skt. apasumāra + šūra → த. அபசுமாரா சூரன்.]
அபசுவாசம்	அபசுவாசம் abasuvāsam, பெ. (n.) ஐந்து வித வளி(வாயுக்);களில் ஒன்று; one of the five vital airs (சா.அக.);. [Skt. apa + svasa → த. அபசுவாசம்.]
அபட்கை	அபட்கை abaṭkai, பெ. (n.) பாம்பின் கீழ்வாய் நச்சுப்பல் (வின்.);; lower fang of a snake. [Skt. apatkai → த. அபட்கை.]
அபட்சியம்	அபட்சியம் abaṭciyam, பெ. (n.) உண்ணத் தகாதது; that which is unfit for consumption or is unwholesome (சா.அக.);. [Skt. abhaksya → த. அபட்சியம்.]
அபடங்கி	அபடங்கி abaḍaṅgi, பெ. (n.) பதுமினி சாதிப் பெண்; one of the four classes of women divided according to lust (சா.அக.);.
அபத்தக்களஞ்சியம்	அபத்தக்களஞ்சியம் abattakkaḷañjiyam, பெ. (n.) குற்றச்சேமிப்புக் குவிப்பிடம்; storehouse of errors. [அபத்தம் + களஞ்சியம்.] [(Skt. a-baddha → த. அபத்தம்.] குள் → குளஞ்சி → களஞ்சி + அம் → களஞ்சியம். களஞ்சியம் = கொள்ளிடம் இருப்பிடம்.
அபத்தசந்தம்	அபத்தசந்தம் abattasandam, பெ. (n.) 1. உணவுகொள் வேட்கையின்மை; aversion of food. 2. பசியின்மை; want of appetite (சா.அக.);. [Skt. a.baddha + santa → த. அபத்தசந்தம்.]

அபத்தம்	அபத்தம் abattam, பெ. (n.) 1. வழு; error. 2. பொய்; falsehood. 3. நிலையாமை; instability. "குடும்பத் தபத்த முணர்கின்" (ஞானவா. தாசு. 60);; 4. பேரிடர் (யாழ்ப்.);; disaster calamity. த.வ. பொய்ப்பழி. [Skt. a-baddha → த. அபத்தம்.]
அபத்தம்பம்	அபத்தம்பம் abattambam, பெ. (n.) மூச்சுக் குழாயின் பிரிவு; bronchial tubes or bronchia (சா.அக.);. [Skt. abaddhamba → த. அபத்தம்பம்.]
அபத்தம்பமர்மம்	அபத்தம்பமர்மம் abattambamarmam, பெ. (n.) மூச்சுக் குழற் கிளைகள் இரண்டும் கூடுமிடம்; the meeting of the bifurcated branches of the bronchiallying on both sides of the breast (சா.அக.);. த.வ. மூச்சுக்குழல் வருமம். [Skt. a-baddhamba + marman → த. அபத்தம்பமர்மம்.] த. மம்ருமம் → Skt. marman.
அபத்தம்பினி	அபத்தம்பினி abattambiṉi, பெ. (n.) ஒரு பூடு; a plant (சா.அக.);.
அபத்தமுகம்	அபத்தமுகம் abattamugam, பெ. (n.) இழிசொல் வழங்குவோன்; foul-mouthed. [அபத்தம் + முகம்.] [Skt. a, baddha → த. அபத்தம்.]
அபத்திசந்தம்	அபத்திசந்தம் abattisandam, பெ. (n.) அபத்த சந்தம் பார்க்க;see abatta-šandam (சா.அக.);. [Skt. abaddha-sanda → த. அபத்திசந்தம்.]
அபத்தியசத்துரு	அபத்தியசத்துரு abattiyasatturu, பெ. (n.) நண்டு; crab (சா.அக.);.

அபத்தியதை	அபத்தியதை abaddiyadai, பெ. (n.) மருத்துவச்சி; midwife (சா.அக.);.
அபத்தியதோடம்	அபத்தியதோடம் abattiyatōṭam, பெ. (n.) நோயுற்ற காலத்தில் உட்கொண்ட தகுதியற்ற உணவால் திரும்பிய நோய் (சீவரட். 30.);; relapse caused by violation of dietary rules. [Skt. apathya + dosa → த. அபத்தியதோடம்.]
அபத்தியபதம்	அபத்தியபதம் abaddiyabadam, பெ. (n.) பெண்குறி; female sexual organ (சா.அக.);.
அபத்தியம்	அபத்தியம்1 abattiyam, பெ. (n.) முறையாக (பத்தியம்); மருந்துணாத் தவறு; deviation from prescribed diet, improper or unsuitable diet, in medical treatment. "அபத்தியஞ் செய்திட றனக்கே கேடு" (வேதா. சூ. 175.);. த.வ. பத்தியக்கேடு. [Skt. apathya → த. அபத்தியம்.] அபத்தியம்2 abattiyam, பெ. (n.) 1. பிள்ளை (சிந்தா. நி. 168.);; child. 2. மக்கட்பொது (நாநார்த்த.);; human being. [Skt. apatya → த. அபத்தியம்.]
அபத்திரவியம்	அபத்திரவியம் abattiraviyam, பெ. (n.) 1. மாசு; want of cleanliness. 2. கலப்பு; admixture (சா.அக);.
அபதந்திரகம்	அபதந்திரகம் abadandiragam, பெ. (n.) வளி மிகுதியால் (வாதாதிக்கத்தினால்); மூளை தாக்கப்பட்டு, அதனாலேற்படும் இசிவு முதலான வலி; convulsions as a result of the affection of brain due to the aggravated condition of 'vayu' in the system, Apoplectic convulsions (சா.அக.);. த.வ. மூளை இசிவு.
அபதந்திரம்	அபதந்திரம் abadandiram, பெ. (n.) அபதந்திரகம் பார்க்க;see abatandragam (சா.அக.);.
அபதர்ப்பணம்	அபதர்ப்பணம் abadarbbaṇam, பெ. (n.) 1. உண்ணா நோன்பு; fasting. 2. நோன்பு; low diet (சா.அக.);. [Skt. apa + tarppana → த. அபதர்ப்பணம்.]

அபதரோகிணி	அபதரோகிணி abadarōkiṇi, பெ. (n.) ஒரு புல்லுருவி; a parasitic plant, Epidendron tesselloides (சா.அக.);.
அபதாங்கம்	அபதாங்கம் abatāṅgam, பெ. (n.) கருவைக் கரைப்பதாலும் அல்லது கரு தானாகவே அழிவதாலும் காயமடைவதனாலும், மற்றும் வேறு வகைக் காரணங்களினாலும் ஏற்பட்ட மிகுதி அரத்த வொழுக்கினால் உடம்பிலுண்டாகும் அதிர்ச்சி; a condition due to excessive hemorrhage following closely upon an abortion or miscarriage or one incidental to an external blow or injury shock, is generally incurable (சா.அக.);. த.வ. கருவிழி நடுக்கம்
அபதார்த்தம்	அபதார்த்தம் abatarttam, பெ. (n.) 1. உள்ளதல்லாதது; nonentity. 2. பயனற்றது; that which is useless. [Skt. a-padaritha → த. அபதார்த்தம்.]
அபதானகம்	அபதானகம் abatāṉagam, பெ. (n.) 1. எல்லா வகை நோய்களிலும் காணும் இசிவு; a general paroxysm found in all disease. 2. வளியினால் நரம்புகள் தாக்கப்பட்டு அதனாலேற்படும் வலி அல்லது இசிவு; convulsion due to the affection of the nerves or nerve - centres of a functional or natural. 3. கால்கை (காக்கை); வலியாற் காணுமிசிவு; a sharp paroxysm due to epilepsy-fit (சா.அக.);. த.வ. நோய் இசிவு. [Skt. apa-dana → த. அபதானகம்.]
அபதானகவாதம்	அபதானகவாதம் abatāṉagavātam, பெ. (n.) 1. உடம்பு சூடாகி வளி (வாயு); எல்லா நரம்புகளிலும் பரவுவதால், திடீரென எழுந்திருத்தல், உளறுதல், நடத்தல், நகைத்தல் முதலிய கெட்ட குணங்களைக் காட்டுமொரு நோய்; a neurotic disease of a functional origin extending to the nerve centres due to the aggravated condition of Vayu in the system, It is marked by the sudden rising of the person from bed, incoherent speech and peculiar laughter, a kind of neurosis. 2. இசிவின்(வாதத்தின்); எழுச்சியினாலெழுந்து, நரம்புகளிற் பரவி எழுந்தெழுந்து விழுவதும், வலிப்புத் தவிர, மற்றபடி இயல்பாக ஏற்படும் கால்கை (காக்கை); வலிப்பு நோய்; a form of disease in which the patient falls to the ground at intervals and exhibits all symptoms of epilepsy except convulsions (சா.அக.);
அபதானம்	அபதானம் abatāṉam, பெ. (n.) நற்பெருஞ் செயல்; great or noble dead. "இதுவன்றோ அவனுடைய அபதான மிருக்கிறபடி" (ஈடு.2,8,8);. த.வ. அருங்செயல். [Skt. apa-dana → த. அபதானம்.]
அபதேசம்	அபதேசம் abatēcam, பெ. (n.) 1. பெரும்புகழ்; fame. 2. நிமித்தம்; cause, motive. 3. தலைக் கீடு உரை (வியாஜம்);; pretext. 4. குறி; mark, butt. 5. இடம்; place. [Skt. apa-dēša → த. அபதேசம்.]

அபதேவதை	அபதேவதை abadēvadai, பெ. (n.) ஆரஞர் தெய்வம், தீய தெய்வம்; demon, goblin, evil spirit. [Skt. apa-devatå → த. அபதேவதை.]
அபநயம்	அபநயம் abanayam, பெ. (n.) 1. பிணி தீர்த்தல்; curing a disease. 2. இறப்பு; death (சா.அக.);.
அபநாசி	அபநாசி abanāci, பெ. (n.) மூக்கின்மை; lack of nose, congenital absence of a nose (சா.அக.);. [Skt. apa-näšika → த. அபநாசி.]
அபநித்திரை	அபநித்திரை abanittirai, பெ. (n.) உறக்கமின்மை; sleeplessness inability to sleep, insomnia (சா.அக.);. த.வ. உறக்கக்கேடு. [Skt. apa-nidra → த. அபநித்திரை.]
அபநிரியாணம்	அபநிரியாணம் abaniriyāṇam, பெ. (n.) படையெழுச்சி (சிந்தா. நி. 182.);; march of troops. [Skt. apa-niryåna → த. அபநிரியாணம்.]
அபப்பிரசாதை	அபப்பிரசாதை ababbiracātai, பெ. (n.) வயிற்றிற் கருவழித்தவள்; a female who has had a miscarriage, an aborted woman (சா.அக.);.
அபபாத்திரிதன்	அபபாத்திரிதன் ababāddiridaṉ, பெ. (n.) இனத்திலிருந்து விலக்கி வைக்கப்பட்டவன் (பிரஷ்டன்); (Cm.);; one who is excommunicated. [Skt. apa-patrita → த. அபபாத்திரிதன்.]
அபமட்டர்	அபமட்டர் abamaṭṭar, பெ. (n.) வட்டத் திருப்பி; velvet leaf, Cissampelos pareira (சா.அக.);.
அபமம்	அபமம் abamam, பெ. (n.) வான்கோள நடுநேர் வரையிலிருந்து விண்மீனுக்குரிய கோணத் தொலைவு;த.வ. விலகல் கோணம். [Skt. apama → த. அபமம்.]

அபமரணம்	அபமரணம் abamaraṇam, பெ. (n.) 1. அகால மரணம் பார்க்க;see akalamaranam. 2. இயற்கைக்கு மாறான இறப்பு; unnatural death (சா.அக.);. [Skt. apa-marana → த. அபமரணம்.]
அபமார்க்கம்	அபமார்க்கம் abamārkkam, பெ. (n.) 1. நாயுருவிச் சமூலம்; the plant as a whole; Indian burr, Achyranthes aspera. 2. ஆதன் கடைத்தேறும் வழி; the path of emancipation (சா.அக);. [Skt. apa-marga → த. அபமார்க்கம்.]
அபமார்க்கி	அபமார்க்கி abamārkki, பெ. (n.) பூடுவகை (பதார்த்த. 395.);; species of Achyranthes. [Skt. apa-marga → த. அபமார்க்கி.]
அபமானம்	அபமானம் abamāṉam, பெ. (n.) மானக்கேடு (அபகீர்த்தி); (சிந்தா. நி. 173.);; dishonour, disgrace. த.வ. மானக்கேடு. [அப + மானம்.] [Skt. ava → த. அப.]
அபமிருத்தியு	அபமிருத்தியு1 abamiruttiyu, பெ. (n.) இயற்கைக்கு மாறான இறப்பு; untimely, accidental or un natural death. [Skt. apa-mrtyu → த. அபமிருத்தியு.] அபமிருத்தியு2 abamiruttiyu, பெ. (n.) 1. இடர்; agreat danger. 2. நோய்; illness (from which a person recovers); (சா.அக.);.
அபமிருத்து	அபமிருத்து abamiruttu, பெ. (n.) அபமிருத்தியு பார்க்க;see aba-miruttiyu (சா.அக.);. [Skt. apa-mrtyu → த. அபமிருத்து.]
அபயக்கல்	அபயக்கல் abayakkal, பெ. (n.) எல்லைக்கல் (இ.வ.);; boundary stone, as removing fear of encroachment. [அபயம் + கல்.] [Skt. a-bhaya → த. அபயம்.]

அபயகத்தம்	அபயகத்தம் abayagattam, பெ. (n.) 1. அடைக்கலக் கை; right hand of an idol or great person raised in token of dispelling fear and assuring protection. 2. கடவுளின் வலக்கை (அபய); முத்திரை பதிந்த சந்தன வில்லை; brittle cake of Sandal containing the impression of the right hand of the idol and presented to worshippers in temples. [Skt. a-bhaya + hasta → த. அபயகத்தம்.]
அபயகரம்	அபயகரம் abayagaram, பெ. (n.) அபயாத்தம் பார்க்க;see abayattam, "ஆசை யளிக்கு மபயகரம் பாரேனோ" (பட்டினத். 209);. த.வ. அடைக்கலங்கை, உதவிக்கை. [Skt. a-bhaya → த. அபயம்.]
அபயகுலசேகரன்	அபயகுலசேகரன் abayagulacēgaraṉ, பெ. (n.) திருமுறைகண்ட சோழன் (திருமுறைகண்.1);; a Cola-king.
அபயங்கொடு-த்தல்	அபயங்கொடு-த்தல் abayaṅgoḍuttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) அஞ்சலென் றருளுதல்; to dispel fear by raising the hand, give assurance of protection, give refuge. த.வ. புகல்தரல். [Skt. a-bhaya → த. அபயம்.]
அபயதானம்	அபயதானம் abayatāṉam, பெ. (n.) அடைக்கலந் தருகை (கம்பரா. வீபீடண. 120);; giving assurance of safety or protection. [அபயம் + தானம்.] [Skt. a-bhaya → த. அபயம்.]
அபயப்பிரதானம்	அபயப்பிரதானம் abayabbiratāṉam, பெ. (n.) அபயதானம் (பிரபோத.22, 5); பார்க்க;see abayadanam. [Skt. a-bhaya + pra-dana → த. அபயப்பிரதானம்.]

அபயம்	அபயம்1 abayam, பெ. (n.) இலாமிச்சம் (நாநார்த்த.);; cuscus grass. [Skt. a-bhaya → த. அபயம்.] அபயம்2 abayam, பெ. (n.) மிளகு (வை.மூ);; pepper. அபயம்3 abayam, பெ. (n.) 1. அச்சமின்மை; fearlessness, intrepidity, safety, security. "அபயமச்சம்" (பிரபோத. 27, 81);. 2. அடைக்கலம்; refuge, protection. "மன்னா வுனக் கபயம்" (நளவெ. கலிநீ. 3);. 3. அருள் (பிங்.);; god's grace, as refuge. [Skt. a-bhaya → த. அபயம்.] அபயம்4 abayam, பெ. (n.) 1. செவ்வியம்; common or black pepper, piper nigrum. 2. ஒரு நறுமணப் புல்; a kind of scented grass (சா.அக.);.
அபயமிடு-தல்	அபயமிடு-தல் abayamiḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) அடைக்கலந்தரும்படி கூவுதல்; to call for succor, appeal for protection. "அபயமிடு குரலறியாயோ" (திருப்பு. 180.);. [அபய(ம்); + இடு-,] [Skt. a-bhaya → த. அபயம்.]
அபயமுத்திரை	அபயமுத்திரை abayamuttirai, பெ. (n.) தஞ்சமளித்தலைக் காட்டுங் கைக்குறி; pose of the right hand, as of an idol, raised as a sign of protection. [அபயம் + முத்திரை.] [Skt. abhaya → த. அபயம்.]
அபயர்	அபயர் abayar, பெ. (n.) வீரர் (உரி.நி);; warriors. [Skt. abhaya → த. அபயர்.]
அபயவத்தம்	அபயவத்தம் abayavattam, பெ. (n.) இணைக்கை வகை (சிலப். 3, 18, உரை);; [Skt. avahittha → த. அபயவத்தம்.]
அபயவரதக்கை	அபயவரதக்கை abayavaradakkai, பெ. (n.) மனக்கருத்தைக் குறிப்பாய் விளக்கும் கை மற்றும் மெய் செய்கை (அபிநயக்கை); வகை (பரத. பாவ. 55.);; [அபயவரதம் + கை.] [Skt. a-bhaya + varada → த. அபயவரதம்.]

அபயவாக்கு	அபயவாக்கு abayavākku, பெ. (n.) அஞ்சலென்னும் அருட்சொல்; assurance of safety, word of encouragement. [அபயம் + வாக்கு.] [Skt. abhaya → த. அபயம்.]
அபயன்	அபயன்1 abayaṉ, பெ. (n.) 1. அருகன் (திவா.);; Arhat, as without fear. 2. சோழ மன்னருள் ஒருவன்; Cola king. "செய்யகோ லபயன்" (பெரியபு. திருமலை. 12.);. [Skt. a-bhaya → த. அபயன்.] அபயன்2 abayaṉ, பெ. (n.) அபயன்கடுக்காய் பார்க்க;see abayankadukkāy. "அபயனெனுங் கடுக்காய்" (பதார்த்த. 963);. அபயன்3 abayaṉ, பெ. (n.) அச்சமில்லாதவன் (நாநார்த்த.);; fearless man. [Skt. a-bhaya → த. அபயன்.] அபயன்4 abayaṉ, பெ. (n.) உடம்பில் எலும்புகளைப் பற்றிய நோய்களைப் போக்கும் கருப்பு நிறமானதும் பொதிகை மலையில் விளைவதுமான கடுக்காய்; a species of black Indian myrobalan capable of curing disease affecting the bones in the system. Stanza goes to show that this drug is available in Podigai hills in the Tinnevelly District. "அபயனெனுங் கடுக்கா யங்க நோ யெல்லாம் அபயமிட் டோட வடிக்கும்-அபையற் கதிக நிறங் கறுப்ப தாகும் விளை பூமி பொதிகை [illegible] புகல்" [illegible] சிந்) [illegible]
அபயன்கடுக்காய்	அபயன்கடுக்காய் abayaṉkaḍukkāy, பெ. (n.) கடுக்காய் வகை; species of chebulic myrobalan. [அபயன் + கடுக்காய்.] [Skt. abhaya → த. அபயன்.]
அபயாத்தம்	அபயாத்தம் abayāttam, பெ. (n.) அச்சந்தீர வமைக்குங் கை (சிந்தா.நி. 174);; hand raised in token of dispelling fear and assuring protection. த.வ. தஞ்சக்கை, அடைக்கலக்கை. [Skt. a-bhaya + hasta → த. அபயாத்தம்.]
அபயாதிசல்கம்	அபயாதிசல்கம் abayātisalkam, பெ. (n.) மூச்சு, விக்கல் ஆகியவற்றிற்குச் சுக்கும், கடுக்காயும் சேர்த்து செய்த ஒரு வகைப் பிசுபிசுப்பான மருந்து; a paste of dry ginger, and country gallnut prescribed for hard breathing and hiccough (சா.அக.);. [Skt. a-bhayati + calka → த. அபயாதி சல்கம்.]

அபயாரிட்டம்	அபயாரிட்டம் abayāriṭṭam, பெ. (n.) காய்ச்சல் கட்டி, செரியாமை, நெஞ்சுவலி, காமாலை, குடற்பூச்சி முதலிய நோய்களுக்குக் கொடுக்குமோர் ஆயுள்வேத மருந்து; an ayurvedic preparation given in cases of enlarged spleen, impaired digestion, chronic diarrhoea, heart-disease, jaundice, ascites, worms in the intestines etc. (சா.அக.);. [Skt. a-bhayå-rista → த. அபயாரிட்டம்.]
அபர்யாப்தகம்	அபர்யாப்தகம் abaryābtagam, பெ. (n.) பற்றாக்குறை (மேருமந். 713, உரை.);; insufficiency. [Skt. a-paryaptaka → த. அபர்யாப்தகம்.]
அபரக்காத்திரம்	அபரக்காத்திரம் abarakkāttiram, பெ. (n.) 1. கால்; leg. 2. பின்கால்; hind leg (in quadrupeds); (சா.அக.);.
அபரக்கிரியை	அபரக்கிரியை abarakkiriyai, பெ. (n.) சவச்சடங்கு; obsequies, "அபரக்கிரியை இன்றோடு முடிந்தது". த.வ. இறுதிக்கடன். [Skt. a-para + kriya → த. அபரக்கிரியை.]
அபரகாத்திரம்	அபரகாத்திரம் abarakāttiram, பெ. (n.) கால்; leg, "வேழம்… மருப்புத்திண்கை யபரகாத் திரங்க டம்மாற்… கொன்றது" (சீவக. 806);. [Skt. a-vara + gåtra → த. அபரகாத்திரம்.]
அபரங்கப்பருப்பு	அபரங்கப்பருப்பு abaraṅgabbarubbu, பெ. (n.) உளுந்து; black gram, Phaseolus radiates (சா.அக.);.
அபரசன்	அபரசன் abarasaṉ, பெ. (n.) தம்பி (சிந்தா. நி. 166.);; younger brother. [Skt. apara-ja → த. அபரசன்.]
அபரசூரியன்	அபரசூரியன் abaracūriyaṉ, பெ. (n.) அறிவ நடைகளிற் சிறந்தோன்; person pre-eminent in wisdom and character, as a second sun. [அபர(ம்); + சூரியன்.] [Skt. a-para → த. அபரம்.]

அபரஞ்சி	அபரஞ்சி1 abarañji, பெ. (n.) புடமிட்ட பொன்; refined gold. "ஆயிரத் தெட்டு மாற்றி னபரஞ்சி" (மச்சபு. தாரகாசுரவ. 26);. அபரஞ்சி2 abarañji, பெ. (n.) 1. தங்க ஒள்ளிழை; gold leaf used in setting precious stones. 2. கம்மாறு வெற்றிலை; a species of dark green and pungent thick betel leaf (சா.அக.);.
அபரஞ்சித்தூள்	அபரஞ்சித்தூள் abarañjittūḷ, பெ. (n.) 1. தங்கப் பொடி; gold dust. 2. பொன்மணல்; gold ore (சா.அக.);.
அபரஞானம்	அபரஞானம் abarañāṉam, பெ. (n.) நூலறிவு (ஒழிவி. கிரியை. 11. உரை);; that which is not divine wisdom, as knowledge of sastras. [Skt. a-para + Pkt. nana → த. அபரஞானம்.]
அபரத்துவம்	அபரத்துவம் abarattuvam, பெ. (n.) பின்மை (பிரபோத. 42.2);; being behind, coming after. [Skt. a-paratva → த. அபரத்துவம்.]
அபரதரன்	அபரதரன் abaradaraṉ, பெ. (n.) வெடியுப்பு (வை.மூ.);; saltpetre.
அபரதன்	அபரதன் abaradaṉ, பெ. (n.) வெடியுப்பு; nitre potassium nitrate (சா.அக.);.
அபரதி	அபரதி abaradi, பெ. (n.) தாமதிக்கை (சிந்தா.நி. 167.);; delay. [Skt. ava-rati → த. அபரதி.]
அபரநாதம்	அபரநாதம் abaranātam, பெ. (n.) சிவக் கொண்முடிபுகளு ளொன்று (வின்.);; a Sivatattuvam. [Skt. apara + natha → த. அபரநாதம்.]
அபரபக்கம்	அபரபக்கம் abarabakkam, பெ. (n.) தேய்பிறை (கிருஷ்ண பட்சம்);; the dark or latter half of the lunar month. த.வ. இருட்பக்கம். [Skt. apara → த. அபர(ம்);.]

அபரபட்சம்	அபரபட்சம் abarabaṭcam, பெ. (n.) அபரபக்கம் பார்க்க;see abarapakkam. [Skt. a-para + paksa → த. அபரபட்சம்.]
அபரபுத்தி	அபரபுத்தி abarabutti, பெ. (n.) பின்புத்தி (வின்.);; indiscretion, after thought.
அபரபோகம்	அபரபோகம் abarabōkam, பெ. (n.) இம்மை மறுமைகளில் துய்க்கத்தக்க இன்பங்கள் (சி.சி. 8, 18.);; pleasures enjoyed in this world and the next. [Skt. a-para + bhoga → த. அபரபோகம்.]
அபரம்	அபரம் abaram, பெ. (n.) 1. பின் (பிங்.);; latter, being after in time or place. 2. முதுகு (பிங்.);; back. 3. யானையின் பின்னங்கால் (திவா.);; hind leg of an elephant. 4. பொய் (பிங்.);; falsehood. 5. நிரயம் (பிங்.);; hell. 6. காப்பு (பிங்.);; coat of mail. 7. மேற்கு; west. "அபர திசை". 8. சவ (பிண);ச் சடங்கு; obsequies. 9. தோணியின் பின்பக்கம்; stern of a ship. [Skt. a-para → த. அபரம்.]
அபரமார்க்கம்	அபரமார்க்கம் abaramārkkam, பெ. (n.) வெண்ணாயுருவி; a white species of நாயுருவி, a plant, Indian burr, Acchyrathes aspera (சா.அக.);.
அபரமுத்தி	அபரமுத்தி abaramutti, பெ. (n.) 1. பதமுத்தி; inferior state of bliss, attainment of heavens of deities, opp to paramutti. 2. தூய மெய்ப்பொருள் (தத்துவங்);களிற் பெறும் வாழ்வு; [Skt a-para + mukti → த. அபரமுத்தி.]
அபரராத்திரம்	அபரராத்திரம் abararāttiram, பெ. (n.) நள்ளிரவிற் கடுத்த சாமம்; small hours of the night. [Skt. a-para-ratra → த. அபரராத்திரம்.]

அபரவங்கம்	அபரவங்கம் abaravaṅgam, பெ. (n.) உடம்பை வில்லைப் போல் பின்புறமாக வளைக்குமோர் ஊதை (வாத); நோய்; a tetanic condition of the muscles, especially of the back, whereby there is an arching backward of the trunk which thus rests upon head and heels-Opisthrotonus (சா.அக.);. த.வ. வில்லூதை. [Skt. a-para + anga → த. அபரவங்கம்.]
அபரவயசு	அபரவயசு abaravayasu, பெ. (n.) முதிரகவை; old age. [Skt. a-para → த. அபரம்.]
அபரவலி	அபரவலி abaravali, பெ. (n.) முதுகு வலி; pain in the back-Notalgia (சா.அக.);. [அபரம் + வலி.] [Skt. apara → த. அபரம்.]
அபரவாக்கியம்	அபரவாக்கியம் abaravākkiyam, பெ. (n.) பூகோள கணிதத்தில் பிழை தீர்க்க ஏற்பட்ட எண்மான வகை (வின்.);; [Skt. a-para + vákya → த. அபரவாக்கியம்.]
அபரவாகீசுவரர்	அபரவாகீசுவரர் abaravāācuvarar, பெ. (n.) a form of Sivan. [Skt. a-para + vagisuvarar → த. அபரவாகீசுவரர்.]
அபரவாகீசுவரி	அபரவாகீசுவரி abaravāācuvari, பெ. (n.) வித்தமிழ்தின் ஆற்றல் (விந்துசக்தி); a form of divine energy. [Skt. a-para + vagisuvari → த. அபரவாகீசுவரி.]
அபரவிந்து	அபரவிந்து abaravindu, பெ. (n.) அபரவாகீசுவரி (சி.போ. 2, 4, பக். 223); பார்க்க;see abara-vagisuvari. [அபர(ம்); + விந்து.] [Skt. a-para → த. அபர(ம்);.]
அபரா	அபரா abarā, பெ. (n.) நஞ்சுக்கொடி; navel string, umbilical cord (சா.அக.);.

அபராங்கம்	அபராங்கம் abarāṅgam, பெ. (n.) முதுகுப்புறம்; the hinder part of the body, back. "வேடனத னபராங்கம் பிளக்க வெய்தான்" (பாரத. அருச்சுனன். தவ. 90.);. [Skt. a-para + anga → த. அபராங்கம்.]
அபராசி	அபராசி abarāci, பெ. (n.) விட்டுணுக்கிராந்தி (நாமதீப.);; Vittunukkirandi, a medicinal plant. [Skt. a-paråji → த. அபராசி.]
அபராசிதம்	அபராசிதம் abarācidam, பெ. (n.) விட்டுணுக் கிராந்தி; Vishnu plant, clitoria ternatia alias Evolvulus, alsinoides (சா.அக.);. [Skt. aparajita → த. அபராசிதம்.]
அபராசிதன்	அபராசிதன்1 abarācidaṉ, பெ. (n.) 1. சிவன்; Sivan. 2. திருமால்; Visnu. [Skt. aparajita → த. அபராசிதன்.] அபராசிதன்2 abarācidaṉ, பெ. (n.) வெல்லப் படாதவன் (சங்.அக.);; he who is unconquered, invincible. [Skt. a-parā-jita → த. அபராசிதன்.]
அபராசிதை	அபராசிதை abarācidai, பெ. (n.) 1. கொற்றவை (துர்க்கை);; Durga. 2. விட்டுணுக்கிராந்தி; a medicinal plant. [Skt. a-parajita → த. அபராசிதை.]
அபராணம்	அபராணம் abarāṇam, பெ. (n.) பிற்பகல்; afternoon, last watch of the day, "அபராணப் போழ்தி னடகிடுவ ரேனும்" (நாலடி. 207.);. [Skt. aparahna → த. அபராணம்.]
அபராத்திரம்	அபராத்திரம் abarāttiram, பெ. (n.) கடையாமம்; the last part of the night (சா.அக.);.

அபராதகாணிக்கை	அபராதகாணிக்கை abarātakāṇikkai, பெ. (n.) செலுத்தற்குரிய நேர்த்திக் கடனைச் சரியாகச் சேர்ப்பிக்காத பிழைக்காகச் செலுத்தும் காணிக்கை (கொ.வ.);; gift of god made in expiation of failure to present the original gift in due time as vowed. த.வ. தப்புக் காணிக்கை. [அபராத(ம்); + காணிக்கை.] [Skt. apa-rådha → த. அபராதம்.]
அபராதம்	அபராதம் abarātam, பெ. (n.) 1. குற்றம்; offence, transgression, fault, crime, sin. "அடியனேன் முன்னஞ் செய்த வபராதம்" (திருவிளை.நான்மாடக். 25);. 2. தண்டம்; fine, penalty. த.வ. தப்பு, தப்புக் கட்டணம். [Skt. apa-rådha → த. அபராதம்.]
அபராதசாபணம்	அபராதசாபணம் abarātacābaṇam, பெ. (n.) மன்னிப்புக் கோருகை (குருபரம். 15);; seeking forgiveness (சா.அக);. [Skt. apa-rădha + ksapana → த. அபராதசாபணம்.]
அபராதி	அபராதி abarāti, பெ. (n.) தீங்கிழைத்தோன்; offender, guilty person. "உறவினுக் கபராதியும்" (சிவதரு. பாவ. 68);. [Skt. apa-rådhin → த. அபராதி.]
அபராவதாரம்	அபராவதாரம் abarāvatāram, பெ. (n.) முன்னெடுத்த தோற்றரவின் மாறுபடு தோற்றரவு; new, different incarnation. [Skt. apara + ava-tåra → த. அபராவதாரம்.]
அபரான்னம்	அபரான்னம் abarāṉṉam, பெ. (n.) 1. நண்பகலை யடுத்து வரும் ஆறு நாழிகைப் பொழுது; the period of the day which follows noon up to 2.24 p.m. (சா.அக.);. த.வ. உச்சிசாய்வு
அபரிக்கிரகம்	அபரிக்கிரகம் abariggiragam, பெ. (n.) 1. பிறர்பால் ஏற்காமையாகிய நோன்பு ' the vow of not receiving anything from another. 2. உரிமைச் சொத்துகளை நீக்கி விடுகை (மேருமந். பாயி XV);: (Jaina..); renouncing property. [Skt. a-parigraha → த. அபரிக்கிரகம்.]
அபரிச்சடம்	அபரிச்சடம் abariccaḍam, பெ. (n.) 1. கருப்பம் முழுவதுமாகுமுன் பிறத்தல்; not born fully developed. 2. குறை (அகால);ப் பிறப்பு; premature birth (சா.அக.);.

அபரிச்சதம்	அபரிச்சதம் abariccadam, பெ. (n.) உடையின்மை; nakedness, nudity (சா.அக.);.
அபரிச்சின்னம்	அபரிச்சின்னம் abaricciṉṉam, பெ. (n.) அளவிட முடியாதது; that which is unlimited. "எம்பெருமானது அபரிச்சின்னமான குணங்கள்". [Skt. a-paricchinna → த. அபரிச்சின்னம்.]
அபரிசகுட்டம்	அபரிசகுட்டம் abarisaguṭṭam, பெ. (n.) உடம்பு முழுவதும் வீங்கி வெடித்து அதினின்றும் கறுப்பு இரத்தம் வடிந்து, தொடக் கூடாத வலியை யுண்டாக்கும் ஒருவகைக் குட்டம்; a kind of leprosy analogons to syphilis, attended with swelling, ulceration and a discharged of venous blood. The prodromal symptoms are associated with hyperesthesia of skin (சா.அக.);. த.வ. வெடிப்புக்குட்டம்.
அபரிசரம்	அபரிசரம் abarisaram, பெ. (n.) தொலைவு (தூரம்); (சிந்தா.நி. 173);; distance. [Skt. a-parisara → த. அபரிசரம்.]
அபரிதை	அபரிதை abaridai, பெ. (n.) முயக்க மறியாத பெண்; a woman who has had no carnal knowledge of man, a virgin or an unmarried woman (சா.அக.);. [Skt. aparita → த. அபரிதை.]
அபரிபூதம்	அபரிபூதம் abaribūtam, பெ. (n.) 1. முதிராதது; that which is not matured. 2. திமிங்கிலம்; whale (சா.அக.);. [Skt. a-pari-buta → த. அபரிபூதம்.]
அபரிமிதம்	அபரிமிதம் abarimidam, பெ. (n.) அளவின்மை (பிங்.);; unlimitedness, immeasurableness, immensity. [Skt. aparimita → த. அபரிமிதம்.]
அபருடவாக்கியம்	அபருடவாக்கியம் abaruḍavākkiyam, பெ. (n.) கொடுமையற்ற சொல் (தக்கயாகப். 664, உரை.);; agreeable speech. த.வ. இன்சொல். [Skt. a-parusa + vākya → த. அபருடவாக்கியம்.]

அபரூபம்	அபரூபம் abarūbam, பெ. (n.) அழகின்மை; gross deviation from, beauty; disfigurement; deformity (சா.அக.);. [Skt. apa + rūpa → த. அபரூபம்.] த. உருவம் → Skt. rūpa.
அபரை	அபரை abarai, பெ. (n.) அபரா பார்க்க;see abará (சா.அக.);.
அபரோட்சஞானம்	அபரோட்சஞானம் abarōṭcañāṉam, பெ. (n.) தெளிவான காட்சி அறிவு (பிரத்தியட்சஞானம்); (வேதா. சூ. 23, உரை.);; direct cognition as arising from the senses or such other sources of perception. த.வ. காட்சியறிவு. [Skt. a-parōksa + Pkt. nana → த. அபரோட்ச ஞானம்.]
அபரோட்சம்	அபரோட்சம் abarōṭcam, பெ. (n.) அபரோட்ச ஞானம் (வேதா. ஞ. 115.); பார்க்க;see abarotca-nanam. [Skt. aparõksa → த. அபரோட்சம்.]
அபல் முசுக்கு	அபல் முசுக்கு abalmusukku, பெ. (n.) கத்தூரி வெண்டை; musk bendy, Hibiscus abelmoschus (சா.அக.);.
அபல்லியம்	அபல்லியம் aballiyam, பெ. (n.) நோய்; sickness (சா.அக.);.
அபலந்துரு	அபலந்துரு abalanduru, பெ. (n.) பயன்தரா மரம்; non-fruit bearing tree, as acrub, young trees. [Skt. a-phala+dru → த. அயலந்துரு.]
அபலநாடி	அபலநாடி abalanāṭi, பெ. (n.) குறை நாடி; feeble pulse, Arachnoid pulse (சா.அக.);. [அபலம் + நாடி.] [Skt. a-phala → த. அபலம்.]

அபலன்	அபலன் abalaṉ, பெ. (n.) வலியற்றவன்; weak person. [Skt. a-bala → த. அபலன்.]
அபலாடிகை	அபலாடிகை abalāṭigai, பெ. (n.) தாகம் (சிந்தா. நி. 178.);; thirst. த.வ. நீர்வேட்கை. [Skt. apaläsikā → த. அபலாடிகை.]
அபலாபனம்	அபலாபனம் abalābaṉam, பெ. (n.) மறைக்கை; concealing, hiding. "இதனை அபலாபனம் செய்தல் யார்க்கும் ஒல்லாது" (சிவசம. 54.);. [Skt. apalapana → த. அபலாபனம்.]
அபலை	அபலை abalai, பெ. (n.) ஏதும் செய்வதறியாப் பெண்; woman, as weak. த.வ. அவலி, அவலை. [Skt. a-bala → த. அபலை.]
அபவம்	அபவம் abavam, பெ. (n.) அபலம் பார்க்க;see abalam. [Skt. apava → த. அபவம்.]
அபவர்க்கம்	அபவர்க்கம்1 abavarkkam, பெ. (n.) 1. வீடுபேறு (முத்தி);; emancipation of the soul from bodily existence, final liberation. "அபவர்க்கமு மற்றடையான்" (ஞானா. 3, 10);; 2. அபவருக்கம் பார்க்க;see abavarukkam. [Skt. apavarga → த. அபவர்க்கம்.] அபவர்க்கம்2 abavarkkam, பெ. (n.) ஈகம் (நாநார்த்த.);; bounty, gift. [Skt. apa-varga → த. அபவர்க்கம்.]
அபவரம்	அபவரம் abavaram, பெ. (n.) நோயுண்டாக்கும் பேய்; a demon causing illness (சா.அக.);.

அபவருக்கம்	அபவருக்கம் abavarukkam, பெ. (n.) பிறப்பறுகை; excemption from further transmigration (சா.அக.);. [Skt. apa + varga → த. அபவருக்கம்.]
அபவருத்தம்	அபவருத்தம் abavaruttam, பெ. (n.) அழிக்கை (சிந்தா. நி 172.);; destroying. [Skt. apa-vrtta → த. அபவருத்தம்.]
அபவனம்	அபவனம் abavaṉam, பெ. (n.) 1. வளிவழங்கா விடம்; an ill-ventilated place. 2. பூந்தோட்டம்; flower-garden (சா.அக.);. [Skt. apa-vana → த. அபவனம்.]
அபவாக்கு	அபவாக்கு abavākku, பெ. (n.) தீங்கு விளைக்குஞ்சொல் (சினேந், 454. உரை.);; evil word. த.வ. தீச்சொல். [அப + வாக்கு.] [Skt. apa → த. அப.]
அபவாதசூத்திரம்	அபவாதசூத்திரம் abavātacūttiram, பெ. (n.) ஒரு நூற்பாவான் கொடு (விதி);க்கப்பட்டதற்கு முற்றும் மாறுபாடாகக் கொடு (விதி);க்கும், வேறு நூற்பா; a sutra whose import is opposed to that of another sutra. த.வ. முரண்நூற்பா. [Skt. apa + vāda + sutra → த. அபவாத சூத்திரம்.]
அபவாதம்	அபவாதம் abavātam, பெ. (n.) 1. பழி; calumny, slander, reproach. "உரையா தொழிதிமற் றொருவர்க் கபவாதம்" (சேதுபு. கவிசம்பு. 61);; 2. புகழ்க்கேடு, அவகிர்த்தி; bad reputation. [Skt. apa-våda → த. அபவாதம்.]
அபவாரணம்	அபவாரணம் abavāraṇam, பெ. (n.) சாவு; death (சா.அக.);.
அபவித்தன்	அபவித்தன் abavittaṉ, பெ. (n.) பெற்றோரால் விடப்பட்டுப் பிறரால் ஏற்று(தத்து);க் கொள்ளப்பட்ட மகன்; son abandoned by his parents and adopted by a stranger, one of twelve puttiran, q.v. [Skt. apa-viddha → த. அபவித்தன்.]

அபவித்திரம்	அபவித்திரம் abavittiram, பெ. (n.) தூய்மையின்மை; uncleanliness (சா.அக.);. [Skt. apa + viddhra → த. அபவித்திரம்.]
அபவித்திரன்	அபவித்திரன் abavittiraṉ, பெ. (n.) தூய்மையில்லாதவன்; one who is not clean (சா.அக.);. [Skt. apa+ viddhra → த. அபவித்திரன்.]
அபவிருத்தி	அபவிருத்தி abavirutti, பெ. (n.) குறைவு (சிந்தா. நி. 172.);; decrease. [Skt. apa-vrddhi → த. அபவிருத்தி.]
அபவேட்டிதம்	அபவேட்டிதம் abavēṭṭidam, பெ. (n.) குறிப்புணர்த்தும் உடலுறுப்பசைவியக்கம் (சீவக. 1257, உரை.);; [Skt. apavéstita → த. அபவேட்டிதம்.]
அபனாதி	அபனாதி abaṉāti, பெ. (n.) நிலத்துளசி; basil (சா.அக.);.
அபாக்கியம்	அபாக்கியம் apākkiyam, பெ. (n.) வாய்ப்புக் கேடு; wretchedness, misfortune. த.வ. போகூழ். [Skt. a-bhagya → த. அபாக்கியம்.]
அபாகசாகம்	அபாகசாகம் apākacākam, பெ. (n.) இஞ்சி (பரி.அக.);, ginger. [Skt. apaka-saka → த. அபாகசாகம்.]
அபாகம்	அபாகம் apākam, பெ. (n.) 1. முதிராமை; immaturity. 2. இயலாக் குணம்; முடியாமை; incapability of digesting food, the state of indigestion (சா.அக);. [Skt. a-päka → த. அபாகம்.]
அபாகிரோகம்	அபாகிரோகம் apākirōkam, பெ. (n.) உடம்பில் உலர்ந்த கொப்புளங்கலெழும்பி நீண்ட நாள் வரைக்கும் இறக்கங்கொள்ளாமல் துன்பத்தை விளைவிக்குமோர் அம்மை நோய்; an abortive form of variola in which the vesicles which spread over several parts of the body dry before reaching the pustular stage and given them a blackish appearance, It takes a long time for the falling off of the scabs or crusts and thus puts the patient to a great deal of suffering, Variola vaccina strophica (சா.அக.);. [Skt. a-paka + roga → த. அபாகிரோகம்.]

அபாங்கம்	அபாங்கம்1 apāṅgam, பெ. (n.) கடைக்கணிப்பு (சூடா.);; looking from the outer corner of the eye, gracious attention. [Skt. apanga → த. அபரங்கம்.] அபாங்கம்2 apāṅgam, பெ. (n.) நெற்றிக்குறி (நாநார்த்த.);; sectarian mark on the forehead. [Skt. apänga → த. அபாங்கம்.]
அபாங்கமர்மம்	அபாங்கமர்மம் apāṅgamarmam, பெ. (n.) மேல்வாய், கண், மூக்கு இவற்றின் நாடிகளுக்கு ஏற்படும் எட்டாத தொடர்பு; a pathologic formation of a passage between the arteries of the upper mouth, eyes and the nose, Anastomosis of the infra-orbital artery (சா.அக);. த.வ. எட்டாவருமம்.
அபாசிரயம்	அபாசிரயம் apācirayam, பெ. (n.) பந்தர் (சிந்தா.நி.183);; pandal, pavilion. [Skt. apasraya → த. அபாசிரயம்.]
அபாசீனம்	அபாசீனம் apācīṉam, பெ. (n.) தெற்கு (சிந்தா. நி.183);; south. [Skt. apacina → த. அபாசீனம்.]
அபாடம்	அபாடம் apāṭam, பெ. (n.) தவறு; mistake. "உலகபாட மனுவென வுலாவுவன" (தக்கயாகப். 27);. த.வ. பிழை, வழு [Skt. a-påtha → த. அபாடம்.]
அபாடவம்	அபாடவம் apāṭavam, பெ. (n.) 1. நோய்; disease. 2. அழகுக்கேடு; deviation from beauty, ugliness (சா.அக.);.
அபாண்டம்	அபாண்டம் apāṇṭam, பெ. (n.) இடுபழி (நிந்தை);; deliberate evil report, slander. "அபாண்டமாய் என்மேற் சொல்லாதே" (இ.வ.);. த.வ. இடுவந்தி, அடாப்பழி [Skt. abhanda → த. அபாண்டம்.]
அபாண்டவாத்திரம்	அபாண்டவாத்திரம் apāṇṭavāttiram, பெ. (n.) பாண்டவ குலத்தை அழிக்கப் பயன்படுத்திய அம்பு; missile thrown out with a view to exterminating the Pandava clan. [Skt. apanda + astra → த. அபாண்ட வாத்திரம்.] அஸ்திரம் → அத்திரம்.

அபாண்டவியம்	அபாண்டவியம் apāṇṭaviyam, பெ. (n.) அபாண்டவாத்திரம் பார்க்க;see apanda-v-attiram. [Skt. apändavya → த. அபாண்டவியம்.]
அபாத்திரம்	அபாத்திரம் apāttiram, பெ. (n.) தானம் பெறத் தகுதியற்றவன்; unfit recipient, person unworthy to receive a gift. "இரப்பான் றன்னை யயாத்திரமென் றுன்னி" (சைவச. பொது. 421);. [Skt. a-påtra → அபாத்திரம்.]
அபாதரன்	அபாதரன் apātaraṉ, பெ. (n.) வெடியுப்பு; nitre-potassic nitrate (சா.அக.);.
அபாதானம்	அபாதானம் apātāṉam, பெ. (n.) ஐந்தாம் வேற்றுமைப் பொருள் (தொல். சொல். குறிப்பு, பக். 115); [Skt. apa-dana → த. அபாதனம்.]
அபாநம்	அபாநம் apānam, பெ. (n.) 1. அபானம்1 பார்க்க;see albāṇam. 2. அபானம்2 பார்க்க;see abānam 3. பாலகம் (மூலாதரம்);; 4. கீழ்; down (சா.அக.);. [Skt. a-paniya → த. அபாநம்.]
அபாபம்	அபாபம் apāpam, பெ. (n.) இறப்பு; death (சா.அக.);. [Skt. apåpa → த. அபாபம்.]
அபாம்பதி	அபாம்பதி apāmbadi, பெ. (n.) கடல் (சேதுபு. சேதுயாத். 13);; sea. [Skt. apåm-pati → த. அபாம்பதி.]
அபாமார்க்கசாரம்	அபாமார்க்கசாரம் apāmārkkacāram, பெ. (n.) நாயுருவிச் சத்து அல்லது சாம்பல்; the essence or ashes obtained from the plant, Indian burr (சா.அக.);. [அபமார்க்க(ம்); + சாரம்.] [Skt. apa-marga → த. ஆபாமார்க்கம்.] சாறு → சாறம் → சாரம்.

அபாமார்க்கம்	அபாமார்க்கம் apāmārkkam, பெ. (n.) பூடுவகை (மலை);; species of Achyranthes. [Skt. apämärga → த. அபாமார்க்கம்.]
அபாமாருதமூலி	அபாமாருதமூலி apāmārudamūli, பெ. (n.) அபரமார்க்கம் பார்க்க;see abaramārkkam (சா.அக.);. [அபாமாருத(ம்); + மூலி.] [Skt apa + maruta → த. அபாமாருதம்.]
அபாயக்கொடி	அபாயக்கொடி apāyakkoḍi, பெ. (n.) பேரிடர் குறிக்கும் கொடி; danger-signal, red flag. த.வ. ஏதக்கொடி. [அபாய(ம்); + கொடி.] [Skt. apaya → த. அபாயம்.] கொடு → கொடி → வளைந்து படரும் நிலைத் திணை வகை (வே.க.167);.
அபாயகரம்	அபாயகரம் apāyagaram, பெ. (n.) கடுந்தொல்லை (ஆபத்து); (கொ.வ.);; dangerous condition. [Skt. apaya + kara → த. அபாயகரம்.]
அபாயச்சங்கிலி	அபாயச்சங்கிலி apāyaccaṅgili, பெ. (n.) மின் தொடர்வண்டியில் செல்லும் வழிப்போக்கர்களுக்கு ஏதமுறு நேரத்தில் வண்டியை உடன் நிறுத்திடுவதற்குரிய தொடரி; alarm chain (in trains);. த.வ. ஏதத்தொடரி. [அபாய(ம்); + சங்கிலி.] [Skt. apäya → த. அபாயம்.] அங்கு → சங்கு = வளைந்தது. சங்கு → சங்கிலி.
அபாயச்சங்கு	அபாயச்சங்கு apāyaccaṅgu, பெ. (n.) பேரிடர் ஏற்படுமாயின் அதனை அறிவிப்பதற்கான பெருக்கொலிக் கருவி; siren (for warning or to signify danger.);. தீப்பற்றத் தொடங்கியதும் அபாயச்சங்கு அலறியது. த.வ. ஏதச்சங்கு. [அபாயம் + சங்கு.] [Skt. apåya → த. அபாயம்.] சருக்கு → சக்கு → சங்கு.

அபாயதந்திரம்	அபாயதந்திரம் apāyadandiram, பெ. (n.) ஏமாற்றுந் தந்திரம் (R.);; artifice, trick. [Skt. apaya → த. அபாயம்.]
அபாயம்	அபாயம்1 apāyam, பெ. (n.) பேரிடர், ஏதம் calamity, danger, misfortune. "அபாய மொருநாளு மில்லை" (நல்வழி. 15);. த.வ. ஏதம், ஊறு, இடுக்கண். [Skt. apäya → த. அபாயம்.]
அபார்த்தகம்	அபார்த்தகம் apārttagam, பெ. (n.) தோல்வித் தானத் தொன்று (செந்.111, 13);; a fault in argumentation. [Skt. aparthaka → த. அபார்த்தகம்.]
அபார்த்தம்	அபார்த்தம் apārttam, பெ. (n.) தவறான பொருள்; erroneous meaning, [Skt. apårtha → த. அபார்த்தம்.]
அபாரசக்தி	அபாரசக்தி apārasakti, பெ. (n.) அளவிலாற்றல்; unlimited power. த.வ. பேராற்றல். [Skt. a-påra + sakti → த. அபாரசக்தி.]
அபாரணக்காலம்	அபாரணக்காலம் apāraṇakkālam, பெ. (n.) உணவேற்கவொண்ணா வேளை; time not intended for taking food; untimely (சா.அக.);. [அபாரணம் + காலம்.] [Skt. a-paraлa → த. அபாரணம்.]
அபாரணை	அபாரணை apāraṇai, பெ. (n.) உண்ணாமை (சிந்தா. நி.185);; fasting. [Skt. a-paraлa → த. அபாரணை.]

அபாரம்	அபாரம்1 apāram, பெ. (n.) 1. நல்லை; முதல் தரமானது; exceptionally good, excellent or superb. 2. அளவற்றது; immense. அவர் புதுமையில் பற்றுள்ளவராயினும் பழமையிலும் அபார நம்பிக்கை கொண்டவர். த.வ. அருமை. [Skt. a-påra → த. அபாரம்.] அபாரம்2 apāram, பெ. (n.) சிறப்பானது, எல்லையற்றது (திவா.);; that which is boundless, as not having an opposite shore. [Skt. a-påra → த. அபாரம்.]
அபாலங்கம்	அபாலங்கம் apālaṅgam, பெ. (n.) கொன்றை; a plant, Cassia fistual (சா.அக.);.
அபாவம்	அபாவம்1 apāvam, பெ. (n.) 1. இன்மை; un-existence, negation. முன்னபாவம், அழிவுபாட்டபாவம், முழுதுமபாவம், ஒன்றினொன்ற பாவம் என (தருக்க.சங்.8);வும், என்றுமபாவம், இல்லத னபாவம், ஒன்றினொன்றபாவம், உள்ளத தனபாவம், அழிவுபாட்ட பாவம் (சி.சி.அளவை. 1, மறைஞா.); எனவும் கூறுகிறது. 2. ஒர் அளவை (சி.சி. அளவை. 1);; non-congnition relied upon us proof of negation, one of six pirmanam, q.v. [Skt. a-bhava → த. அபாவம்.] அபாவம்2 apāvam, பெ. (n.) கேடு (நாநார்த்த.);; ruin, destruction. [Skt. a-bhava → த. அபாவம்.] அபாவம்3 apāvam, பெ. (n.)
அபாவயோகம்	அபாவயோகம் apāvayōkam, பெ. (n.) கரணங்களுக் கெட்டாத இறையுள் மனமொன்று (மனோலாயமா);வதற்காகச் செய்யும் ஐவகை ஒகத்திலொன்று; one of the five stages of yoga intended for bringing about the union of the mind with the divine spirit (சா.அக.);. [அபாவ(ம்); + ஒகம்.] [Skt. a-bhåva → த. அபாவம்.] த. ஒகம் → Skt. yoga.
அபானக்கடுப்பு	அபானக்கடுப்பு apāṉakkaḍuppu, பெ. (n.) எரு (மல); வாய்க் கடுப்பு; irritation of the rectum (சா.அக.);. [அபானம் + கடுப்பு.] [Skt. apana → த. அபானம்.] கடு → கடுப்பு.

அபானக்காந்தல்	அபானக்காந்தல் apāṉakkāndal, பெ. (n.) எருவாய் எரிச்சல்; burning sensation or inflammation of the anus or the rectum-proctitis (சா.அக.);. [அபானம் + காந்தல்.] [Skt. apana → த. அபானம்.] காந்து → காந்தல் = எரிவு, சூடு காந்துகை.
அபானசுத்தி	அபானசுத்தி apāṉasutti, பெ. (n.) எரு (குத);வாய் வழியே குடல் கழுவு மருத்துவம்; treatment by enema (சா.அக.);. [Skt. apana + suddhi → த. அபானசுத்தி.]
அபானத்தானலித் திரிதிக்கட்டி	அபானத்தானலித்திரிதிக்கட்டி apāṉaddāṉaliddiridikkaṭṭi, பெ. (n.) அபானலித் திரிதி பார்க்க;see abana-littiridi (சா.அக.);.
அபானத்துவாரம்	அபானத்துவாரம் apāṉattuvāram, பெ. (n.) எரு (மல); வாயில்; the opening through which the excrement is expelled, anus (சா.அக.);. த.வ. எருவாய். [Skt. apåna + dvåra → த. அபானத்துவாரம்.]
அபானப்பிரயோக நீர்	அபானப்பிரயோகநீர் apāṉappirayōkanīr, பெ. (n.) கழிமாசு அறக் கழிதனிமித்தம் எருவாயிற் புகட்டும் நீர்; a liquid substance injected into the lower intestines, to cleanise the bowels, clyster enema (சா.அக.);. [அபானப்பிரயோக(ம்); + நீர்.] [Skt. apana + pra-yoga → த. அபானப் பிரயோகம்.] நூல் → நெல் → நெள் → நெகு → நெகி (நெகிள்); → நீள் → நீர் (வே.க.3:42);
அபானம்	அபானம்1 apāṉam, பெ. (n.) கடுக்காய் மரம் (பச்.மூ.);; chebulic myrobalan. அபானம்2 apāṉam, பெ. (n.) எரு (மல); வாய் (மச்சபு.தீர்க்கதம.32);; anus. [Skt. apana → த. அபானம்.]
அபானமால்	அபானமால் apāṉamāl, பெ. (n.) அபானவாயு பார்க்க;see abana-vayu (சா.அக.);. [Skt. apāna + mal → த. அபானமால்.]

அபானரோகம்	அபானரோகம் apāṉarōkam, பெ. (n.) எரு(மல);வாயில் ஏற்படும் நோய்; disease of the rectum or the anus, in general (சா.அக.);. [Skt. apana + roga → த. அபானரோகம்.]
அபானலித்திரிதி	அபானலித்திரிதி apāṉaliddiridi, பெ. (n.) எருவாயிலிற் கடும் வலியுண்டாக்கும் கட்டி; an abscess of the anus causing intense pain-marginal abscess (சா.அக.);. த.வ. எருவாய்க்கட்டி.
அபானவிப்புருதி	அபானவிப்புருதி apāṉavippurudi, பெ. (n.) குதத்திலெழும்பு மொரு வகைச் சிலந்தி; an ulcer inside the recturm or atits extermity c.f. பவுத்திரம் (சா.அக.);. த.வ. எருவாய்க்கட்டி. [Skt. apana + vidradhi → த. அபானவிப்புருதி.]
அபானவாயு	அபானவாயு apāṉavāyu, பெ. (n.) பதின் வளியு ளொன்றாகியதும் கீழ்நோக்கிச் செல்லுவதுமான பரியன்வளி(வாயு);; one of the ten vital airs, having a tendency to pass downwards (சா.அக.);. த.வ. பரியன் வளி. [Skt. apana + vayu → த. அபானவாயு.]
அபானவாயுக்கடுப்பு	அபானவாயுக்கடுப்பு apāṉavāyukkaḍuppu, பெ. (n.) சூட்டினாலும், எருவாயி லுண்டாகும் புண்ணாலும் ஏற்படும் எரிச்சல்; a burning sensation due to excess of heat and ulceration of the arus-rectitis or proctitis (சா.அக.);. த.வ. எருவாய் எரிச்சல். [அபானவாயு + கடுப்பு.] [Skt. apanavayu → த. அபானம் + வாயு.] கடு → கடுப்பு = வலி, எரிச்சல், நோவு.
அபானவாயுக்கெரிச்சான்	அபானவாயுக்கெரிச்சான் apāṉavāyukkericcāṉ, பெ. (n.) புகையிலை; tobacco as an agent for driving out wind through the anus (சா.அக.);. [அபானவாயு + எரிச்சான்.] [Skt. apanavayu → த. அபானவாயு.] எரி → எரிச்சன்.

அபானவிரிவு	அபானவிரிவு apāṉavirivu, பெ. (n.) எரு(மல); வாய் விரிதல்; dilatation of the rectum or of the anus-proctectasia (சா.அக.);. த.வ. எருவாய்விரிவு.
அபானவிருத்தி	அபானவிருத்தி apāṉavirutti, பெ. (n.) குடலில் பரியன்வளி பரிதல்; a condition marked by the presence of excessive gas in the intestines, flatulence (சா.அக.);. த. வ. வளியேற்றம். [Skt. apana + vritti → த. அபானவிருத்தி.]
அபானவேர்	அபானவேர் apāṉavēr, பெ. (n.) மூல முளை; an e version of the rectal muccous membrance observed in cases of piles (சா.அக.);. [அபானம் + வேர்.] [Skt. apana → த. அபானம்.]
அபானன்	அபானன் apāṉaṉ, பெ. (n.) பரியன்வளி (பிங்.);; a vital air of the body, the downward vayu, which expels Wind, excrement, urine and semen, one of tacca-vayu. [Skt. apana → த. அபானன்.]
அபானியம்	அபானியம் apāṉiyam, பெ. (n.) குடிக்கத் தகாதது; that which is unfit to drink (சா.அக.);.
அபானோத்காரம்	அபானோத்காரம் apāṉōtkāram, பெ. (n.) அபானவாயு பார்க்க;see abana-vayu (சா.அக.);.
அபி	அபி abi, இடை. (pref.) 1. அசைதல், போதல், கிட்டுதல் ஆகிய பொருள்களைத் தரும் வினைச் சொற்களோடு சேரும் ஒரு முன்னொன்டு; a prefix to verbs which expresses the notion of moving, going or approaching. 2 மேன்மை, மிகுதி ஆகிய பண்புகளைக் காட்டும் பெயர்ச்சொற்களோடு சேரும் முன்னொட்டு; an intensive prefix to nouns, which expresses superiority, intensity, inferiority etc. (சா.அக.);.
அபிக்கியை	அபிக்கியை abikkiyai, பெ. (n.) 1. பெயர்; name. 2. புகழ்; fame. அழகு; beauty. [Skt. abhi-khya → த. அபிக்கியை.]

அபிகதம்	அபிகதம் abigadam, பெ. (n.) அணுக்கம் (சமீபம்); (சிந்தா.நி. 179);; nearing. [Skt. abhi + gata → த. அபிகதம்.]
அபிகரணம்	அபிகரணம் abigaraṇam, பெ. (n.) செவிபாகம்; the region of the ears (சா.அக.);.
அபிகருடணம்	அபிகருடணம் abigaruḍaṇam, பெ. (n.) தேய்த்தல்; rubbing, anointing (சா.அக.);.
அபிகாசசேத்துமம்	அபிகாசசேத்துமம் abikācacēttumam, பெ. (n.) இருமல், இளைப்பு, ஈளை, முதலியவையுண்டாகி வயிறு மந்தித்து, உடம்பு வற்றி, உருவழிந்து, வலுவைக் குறைக்குமொரு நோய்; a phlegmatic disease attended with cough, fatigue, phlegm etc., with the symptoms or loss of appetite, emaciation, loss of strength denutrition, change of features etc. (சா.அக.);. த.வ. வலுவிழப்பு நோய். [Skt. abhi-hasa-settum → த. அபிகாசசேத்துமம்.]
அபிகாதசம்	அபிகாதசம் abikātasam, பெ. (n.) அடி அல்லது உடற் புண்ணால் ஏற்படும் அதிர்ச்சி; shock due to external injury or blow, traumatic shock (சா.அக.);. த.வ. புண்ணதிர்ச்சி. [Skt. abhi + ghattaka → த. அபிகாதசம்.]
அபிகாதசுரம்	அபிகாதசுரம் abikātasuram, பெ. (n.) கடும் உழைப்பின் நிமித்தம் உண்டாகும் காய்ச்சல் (ஜீவரட்);; fever due to wounds, over-exertion, etc. த.வ. அலுப்புக்காய்ச்சல். [அபிகாத(ம்); + சுரம்.] [(Skt. abhi + ghata → த. அபிகாதம்.] சுல் → சுர் → சுரம்,
அபிகாதசூலை	அபிகாதசூலை abikātacūlai, பெ. (n.) கல் முதலியவற்றால் செவியில் அடியுண்ட காலத்தில் அதனுள் சீழ், அரத்தம் முதலியன சேர்ந்து, குத்தலை யுண்டாக்குமொரு வகைக் காது நோய்; a disease of the ear marked by darting pain arising from the collection of pus and blood inside. It is due to traumatic causes, Otalgia or otitis (சா.அக.);. த.வ. செவிக்குத்து. [Skt. abhi-ghata → த. அபிகாத(ம்);.] கல் → சூல் → சூலை.

அபிகாதசோபை	அபிகாதசோபை abikātacōbai, பெ. (n.) 1. இரசகந்த நஞ்சு, சேராங்கொட்டை முதலிய மருந்துகளினாலுடம்பி லுண்டாகுமொரு வகைச் சோகை நோய்; a form of anemia due to the action of certion poisons, such as mercury, sulphur, arsenic, marking nut etc., toxic anemia. 2. ஆயுதப் புண்ணால் அரத்த வொழுக் கேற்பட்டு அதனால் உண்டாகும் சோகை; anemia due to the loss of blood from an injury or a wound, Traumatic anemia (சா.அக.);. த.வ. கடுஞ்சோகை
அபிகாதி	அபிகாதி abikāti, பெ. (n.) பகைவன் (சிந்தா. நி. 173.);; enemy, foe. [Skt. abhi-ghatin → த. அபிகாதி.]
அபிகாமின்	அபிகாமின் abikāmiṉ, பெ. (n.) புணர்ச்சி; sexual intercourse, copulation (சா.அக.);.
அபிகாயம்	அபிகாயம் abikāyam, பெ. (n.) 1 ஒரு கொடிய ஈளை (காச); நோய்; asthma of a virulent type. 2. உள்ளழற்சி; internal inflammation, as of the lungs in consumprion (சா.அக.);. [Skt. abhi-kaya → த. அபிகாயம்.]
அபிகாரம்	அபிகாரம்1 abikāram, பெ. (n.) 1. கொள்ளை; robbery. 2. தாக்குகை; attack. 3. படையெழுச்சி; rising in arms. [Skt. abhihara → த. அபிகாரம்.] அபிகாரம்2 abikāram, பெ. (n.) 1. தூவல்; scattering over 2. தெளித்தல்; sprinkling (சா.அக.);.
அபிகிதத்துவம்	அபிகிதத்துவம் abigidadduvam, பெ. (n.) மேற்கோள் (சித்தா.நி. 173);; authority. [Skt. abhi-hita-tva → த. அபிகிதத்துவம்.]
அபிச்செடி	அபிச்செடி abicceḍi, பெ. (n.) கசகசாச் செடி; poppy plany, Papaver somniferum (சா.அக.);. [அபினி + செடி.] [U. afin → த. அபினி.]

அபிசங்கசுரம்	அபிசங்கசுரம் abisaṅgasuram, பெ. (n.) மருந்து, நஞ்சு, சினம், அச்சம், வருத்தம், விருப்பம் (இச்சை); எனும் மேற்காண் கரணியந் தொடர்பில் ஏற்படும் காய்ச்சல்; a fever due to the excited condition of the body, arising from any of the following. Seven causes viz- demomiac frenzy, virulent medicine, poison, anger, fear, distress and passion-Idiopathic fever (சா.அக.);. த.வ. பதைப்புக் காய்ச்சல். [அபிசாங்க(ம்); + சுரம்.] [Skt. abhij-sanga → த. அபிசங்க(ம்);.]
அபிசந்தம்	அபிசந்தம் abisandam, பெ. (n.) அபிசியந்தம் பார்க்க; abisiyandam (சா.அக.);.
அபிசந்தாபம்	அபிசந்தாபம் abisandābam, பெ. (n.) போர் (சிந்தா.நி. 179);; fight. [(Skt. abhi-santapa → த. அபிசந்தாபம்.]
அபிசயந்திபோசனம்	அபிசயந்திபோசனம் abisayandibōsaṉam, பெ. (n.) உடம்பை பருக்கச்செய்யக் கூடிய தயிர் முதலிய உணவுப்பொருள்கள்; articles of food such as, curd etc., likely to inflate the system (சா.அக.);. த.வ. கொழுப்புணவு. [Skt. abhi + jayanti+bhojana → த. அபிசயந்திபோசனம்.]
அபிசர்ச்சனம்	அபிசர்ச்சனம் abisarssaṉam, பெ. (n.) கொலை; murder (சா.அக.);.
அபிசரன்	அபிசரன் abisaraṉ, பெ. (n.) நண்பன் (சிந்தா. நி. 167);; friend. [Skt. abhi-cara → த. அபிசரன்.]
அபிசனம்	அபிசனம் abisaṉam, பெ. (n.) 1. பிறப்பிடம்; birth place. 2. குலம்; family. 3. குலவிருது; insignia of a family or dynasty. 4. அரசியற் சுற்றம்; attendants, retinue. 5. புகழ்; fame. [Skt. abhi-jana → த. அபிசனம்.]
அபிசாங்கி	அபிசாங்கி abicāṅgi, பெ. (n.) அத்தினி சாதிப் பெண்; last of the four classes the women divides according to lust (சா.அக.);.

அபிசாதம்	அபிசாதம் abicātam, பெ. (n.) 1. துன்பம்; pain, suffering. 2. புண்படுகை; inflicting injury. 3. வெடிப்பு; பிளவு; fissure, crack. 4. வருத்தம்; torture, afflication. 5. அதிக உழைப்பு; strain (physical);; exertion. 6. கருப்பைச் சுருக்கம்; uterine contraction. 7. பறவைக் காய்ச்சல்; fever in birds (சா.அக.);.
அபிசாதவாதம்	அபிசாதவாதம் abicātavātam, பெ. (n.) விரைந்த நடை, ஊர்திகளில் ஏறி விரைவிற் செல்லல், மற்போர் செய்தல், நெடுந்தூரம் செல்லல், அதிக உழைப்பு முதலிய செய்கைகளினால் உடம்பு தாங்க முடியாமல் நரம்புகளுக்குச் சோர்வு ஏற்பட்டு, வலி, களைப்பு படுக்கையாய்க் கிடத்தல், இளைப்பு முதலிய குணங்களை யுண்டாக்கு மோர் ஊதை (வாத); நோய்; a functional disorder of the nervous system not dependent on any discoverable lesion, but supposes to arise from excessively fast walking, riding, wrestling, long journey, and undrue exertion, etc. It invades the whole system and is marked by pain, exhaustion, prostration fatigue, etc. (சா.அக.);. த.வ. அலுப்பு ஊதை
அபிசாதன்	அபிசாதன்1 abicātaṉ, பெ. (n.) 1. தக்கோன்; worthy person. 2. அறிஞன் (நாநார்த்த.);; wiseman. [Skt. abhi-jata → த. அபிசாதன்.] அபிசாதன்2 abicātaṉ, பெ. (n.) உயர்குடிப் பிறந்தோன்; man of noble descent. [Skt. abhi-jata → த. அபிசாதன்.]
அபிசாபசுரம்	அபிசாபசுரம் abisābasuram, பெ. (n.) அறிவர் (சித்தர்);, முனிவர் (யோகி); முதலிய பெரியோர்களின் சாவித்தலினால் ஏற்படும் காய்ச்சல்; fever from severe curse of siddhars; yogis and such other great man (சா.அக.);. த.வ, சவிப்புக்காய்ச்சல். [அபி + சாபம் + சுரம்.] [Skt. abhi → த. அபி.] சாவி → சாவம் → சாபம் (சவிப்பு);. சுல் → சுர் → சுரம்.
அபிசாபனம்	அபிசாபனம் abicābaṉam, பெ. (n.) சாவிப்பு மொழி (சிந்தா.நி.171);; cursing, த.வ. சவிப்பு. [அபி+சாபனம்.] [Skt. abhi → த. அபி.] சாவம் → சாபம் → சாபனம்.

அபிசாரசுரம்	அபிசாரசுரம் abisārasuram, பெ. (n.) இறப்பு மந்திரங்களால் வேள்வி செய்து உண்டாக்குவதாகக் கருதப்படும் ஒருவகைக் காய்ச்சல் (சீவரட்.);; fever supposed to be caused by death invoking incantations at a sacrifice. த.வ. உருவேற்றக் காய்ச்சல். [Skt. abhi-cara → த. அபிசாரம்.] சுல் → சுர் → சுரம்.
அபிசாரம்	அபிசாரம்1 abicāram, பெ. (n.) பிறர்க்குத் தீங்கு நாடி மறைமொழி செலுத்துகை; emloyment of mantras for a malevolent purpose, black art. "மாமதுவா லபிசார மமைத்து" (பிரபோத. 16, 27);. [Skt. abhi-cara → த. அபிசாரம்.] அபிசாரம்2 abicāram, பெ. (n.) 1. இறப்பு; death. 2. ஏவலாற் செய்யுங் கொலை (மரணம்);; black art for purpose of invoking death. 3. பாழ் (சூனியம்);; magic practise to bring about insanity, disease etc; employment of spells for a malevolent purpose (சா.அக.);. [Skt. abhi-cara → த. அபிசாரம்.]
அபிசாரமந்திரம்	அபிசாரமந்திரம் abicāramandiram, பெ. (n.) மனக்கோட்டம், ஆசை, வெறுப்பு, சாவு முதலியவையேற்படுத்தும் ஒருவனுக்குத் தீங்கிழைக்க வேண்டி வேள்வியினாலும் யந்திரம் அமைத்தலாலும் செய்து முடிக்கும் சாவிப்பு மந்திரம்; a magic for a malevolent purpose. It is practised with sacrificial fire or with spells and magic diagrams and is supposed to bring on or produce mental aberration, love, harted, paralysis, and death. 2. மோகன மந்திரம்; one of the eight kinds of magical enchantments by which Super human powers are attained the power of bringing about libinous fascination by magic (சா.அக.);.
அபிசாரி	அபிசாரி abicāri, பெ. (n.) 1. ஒழுக்கங்கெட்டவள்; unchaste woman. 2. விலை மகள்; courtesan. த.வ. பொதுமகள், பரத்தை. [Skt. abhisari → த. அபிசாரி.]
அபிசாரிக்கை	அபிசாரிக்கை abicārikkai, பெ. (n.) பிறருக்குக் கொலை, விருப்பம் (இச்சை);, பித்து முதலிய தீங்குகளை விளைவிப்பதற்காக வேண்டிச் செய்யும், மந்திர சாதனை; the practice of black art with the aid of magical enchantments for purposes of bringing about death, lust, lunacy or other evil effects in a person (சா.அக.);.
அபிசாரிகை	அபிசாரிகை abicārigai, பெ. (n.) அபிசாரி (வின்.); பார்க்க;see abisari. [Skt. abhicari-ka → த. அபிசாரிகை.]

அபிசிக்தர்	அபிசிக்தர் abisiktar, பெ. (n.) சைவரில் குருக்கள் வகையார் (மீனாட்.சரித்.1, 27);; persons belonging to a non Brahmin priestly caste who had been anointed as guru. [Skt. abhisikta → த. அபிசிக்தர்.]
அபிசிக்தன்	அபிசிக்தன் abisiktaṉ, பெ. (n.) திருமுழுக்கு பெற்றவன்; one who is anointed, installed, enthroned. [Skt. abhi-sikta → த. அபிசிக்தன்.]
அபிசித்து	அபிசித்து abisittu, பெ. (n.) கடைக்குள (உத்திராட);த்திற்பின் பதினைந்து நாழிகையும் முக்கோலி (திருவோண);த்தின் முன் நான்கு நாழிகையுஞ் சேர்ந்ததாகிய ஓர் ஒட்டு நாண்மீன் (குமாரசாமீ. நட்சத்திர.8);; nakastra introduced in certain siddhantas, consisting of the latter 15 naligais of ultiradam and the earlior four naligais of thiruvonam. 2. பகல் முழுத்தத்துள் எட்டாவது (விதான. குணா.73 உரை);;த.வ. ஒட்டுநாண்மீன்.
அபிசிந்தி	அபிசிந்தி abisindi, பெ. (n.) மாசிப்பத்திரி; a hidustani term for santonin wood, Artemosia absinthium (சா.அக.);.
அபிசியந்தம்	அபிசியந்தம் abisiyandam, பெ. (n.) ஒருவகைக் கண்ணோய்; ophthalmia due to the action of deransged vayu and it is attended with pricking pain, horripilation of the eyelashes and irritation of the eyes, conjunctivitis (சா.அக.);.
அபிசியந்தி	அபிசியந்தி abisiyandi, பெ. (n.) 1. உடம்பினில் உள்ள நாளங்களின் பிசுபிசுப்பையும், அதனால் கை கால் கனாதியையும் உண்டாக்குமோர் கோழை (சிலேட்டுமம்);; anything that produces a sliminess in the channels and a consequent heaviness of the limbs. 2. நீர் கசியச் செய்தல்; causing defluxions or watery effusions (சா.அக.);.
அபிசுதம்	அபிசுதம் abisudam, பெ. (n.) கஞ்சி; rice-water (சா.அக.);.
அபிசுரம்	அபிசுரம் abisuram, பெ. (n.) ஏவலினால் உண்டாகுங் காய்ச்சல்; a fever caused by magic spells (சா.அக.);. த.வ. ஏவல் காய்ச்சல். [Skt. abhi → த. அபி.] சுல் → சுர் → சுரம்.
அபிசோரா	அபிசோரா abicōrā, பெ. (n.) பொட்டி லுப்பினால் சில்லிட்ட குடிநீர்; water cooled by means of solution of salpetre (சா.அக.);.

அபிசோலா	அபிசோலா abicōlā, பெ. (n.) சுவைச் சாற்றினால் குளிர்ந்த குடிநீர்; water cooled by Syrup, a solution of sugar combined with other drugs (சா.அக.);.
அபிஞ்ஞுன்	அபிஞ்ஞுன் abiññaṉ, பெ. (n.) அறிஞன்; learned man, person of understanding. [Skt. abhi-jna → த. அபிஞ்ஞுன்.]
அபிட்டம்	அபிட்டம் abiṭṭam, பெ. (n.) இதளியம் (வின்.);; quicksilver. [Skt. avintyaja → த. அபிட்டம்.]
அபிடங்கசுரம்	அபிடங்கசுரம் abiḍaṅgasuram, பெ. (n.) நஞ்சு, சீற்றம், அச்சம், வருத்தம், காமம் முதலிய காரணங்களால் உண்டாகும் காய்ச்சல் (சீவரட். 31);; fever due to poison, excessive anger, fear, grief or sexual indulgence. [அபிடங்கம் + சுரம்.] [Skt. abhisariga → த. அபிடங்கு(ம்);.]
அபிடங்கம்	அபிடங்கம் abiḍaṅgam, பெ. (n.) சாவம், தீமொழி (சிந்தா.நி. 181);; curse. [Skt. abhisanga → த. அபிடங்கம்.]
அபிடதம்	அபிடதம் abiḍadam, பெ. (n.) அவுடதம் பார்க்க;see avudadam (சா.அக.);. [Skt. abhista → த. அபிடதம்.]
அபிடவம்	அபிடவம் abiḍavam, பெ. (n.) அபிசவம் பார்க்க;see abišavam (சா.அக.);.
அபிடியந்தம்	அபிடியந்தம் abiḍiyandam, பெ. (n.) கண்ணின் வலு (பல);க் குறைவு; weakness of the eye (சா.அக.);.
அபிடேகக்காணி	அபிடேகக்காணி abiṭēkakkāṇi, பெ. (n.) வரிவகை (S.I.I.vii, 403);; a tax. [அபிடேகம் + காணி.] [Skt. abhiséka → த. அபிடேக(ம்);.]

அபிடேகக்கூட்டு	அபிடேகக்கூட்டு abiṭēkakāṭṭu, பெ. (n.) திருமஞ்சன மாட்டுதற்குரிய நறுமணக் கலவை (வின்.);; macerated spices for anointing an idol. [அபிடேகம் + கூட்டு.] [Skt. abhiseka → த. அபிடேகம்.]
அபிடேகசுதர்	அபிடேகசுதர் abiṭēkasudar, பெ. (n.) அபிசிக்தர் பார்க்க;see abisiktar.
அபிடேகநாமம்	அபிடேகநாமம் abiṭēkanāmam, பெ. (n.) அரசன், மடத்தலைவர் (மடாதிபதி); இவர்கள் பட்டம் பெறுங்காலத்துக்கு ஏற்கும் பெயர்; title assumed on entering office, as of a king. [Skt. abhiseka+naman → த. அபிடேகநாமம்.]
அபிடேகப்பால்	அபிடேகப்பால் abiṭēkabbāl, பெ. (n.) 1. பால், இதளியம் முதலியவற்றைக் கொண்டு கொங்கணவர் முறைப்படி உருவாக்கிய மருந்து; a mercurial preparation obtained by boiling milk and mercury, with other ingredients for purposes of rejuvenation and transmutation of metals by a mystic process, as described in Konganava's work on alchemy. 2. மதிய மிர்தம்; an ambrosial fluid supposed to be oozing in drops from the opening behind the uvula during the advanced stage in yoga. It is said to promote longevity. "மேலான அபிஷேகப்பாலை யுண்டால் விரைந்தேழு நாளையிலே காயசித்தி" (கொங்வாக. காவி.);
அபிடேகம்	அபிடேகம்1 abiṭēkam, பெ. (n.) 1. நீர், தேன், முதலானவற்றைக் கடவுளின் முழு திருமேனிபடும்படி நீராட்டுதல்; (திருமஞ்சனம்);; bathing of an idol with water, oil, ghee, milk, honey and other substances. 2. பட்டஞ் சூட்டும் விழா; inauguration of a king by anointing, consecreation of a priest. "மன்னனைப் பராசரன்றா னபிடேகம்.... வழங்க" (சேதுபு. மங்கல. 79.);. 3. மணிமுடி (திருவாலவா. 11, 4);; crown. த.வ. முழுக்கு. [Skt. abhi-seka → த. அபிடேகம்.] அபிடேகம்2 abiṭēkam, பெ. (n.) தலையணி வகை (S.I.I. iii, 474);; a head ornament. [Skt. abhiseka → த. அபிடேகம்.]
அபிடேகமண்டபம்	அபிடேகமண்டபம் abiṭēkamaṇṭabam, பெ. (n.) திருமஞ்சனசாலை (I.M.P.cg. 331);; hall for the ceremonial bath of an idol, in a temple. [அபிடேகம் + மண்டபம்.] [Skt. abhiseka → த. அபிடேகம்.]

அபிடேகி-த்தல்	அபிடேகி-த்தல் abiṭēkittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) திருமுழுக்கு செய்தல்; to bathe, to anoint. "ஆசிலாப் பொன்னிநீரா லமனுக் கபிடேகித்தோர்" (திருவாட்போக்கிப்பு. மாணிக்கமலைச் சிறப். 36);. த.வ. திருமுழுக்காட்டுதல். [Skt. abhi-seka → த. அபிடேகி-,]
அபித்தியை	அபித்தியை abittiyai, பெ. (n.) விருப்பம் (இச்சை); (சிந்தா. நி. 181);; wish, desire. [Skt. abhi-dhya → த. அபித்தியை.]
அபிதம்	அபிதம் abidam, பெ. (n.) காப்பு (இரட்சிகை); (சிந்தா. நி. 177);; protection. [Skt. abhidha → த. அபிதம்.]
அபிதர்மபிடகம்	அபிதர்மபிடகம் abidarmabiḍagam, பெ. (n.) புத்த அறிவு நூல் மூன்றனுள் ஒன்று; name of the third section of Buddhist writings, as a basket of metaphysics.
அபிதா	அபிதா abitā, பெ. (n.) இடுக்கணுற்றுழி முறையிட்டுக் கூறுஞ்சொல்; exclamation used in calling for help. "கிரியெட்டும் அபிதா வபிதாவென" (திருப்பு. 1140);. [Skt avidha → த. அபிதா.]
அபிதாபம்	அபிதாபம் abitābam, பெ. (n.) அளவிறந்த வெப்பம்; extreme heat (சா.அக.);. [அபி + தாபம்.] [Skt. abhi → த. அபி.] தவி → தாவம் → தாபம். தகம், சூடு, வெப்பம். தகம் → தாபம் = அளவிற்கதிகமான வெப்பம்.
அபிதார்த்தம்	அபிதார்த்தம் abitārttam, பெ. (n.) சொல்லுக்கு இயல்பான பொருள் (வேதா. சூ.118);; primary signification of a word. [Skt. abhi-dha+artha → த. அபிதார்த்தம்.]
அபிதானகோசம்	அபிதானகோசம் abitāṉaācam, பெ. (n.) ஒரு வடமொழி யகரமுதலி; a Sanskrit medical dictionary (சா.அக.);. [Skt. abhi-dhana+kosa → த. அபிதானகோசம்.]
அபிதானசிந்தாமணி	அபிதானசிந்தாமணி abitāṉasindāmaṇi, பெ. (n.) 1. ஏமச் சந்திரன் என்பவரால் செய்த ஒரு வடமொழி யகராதி; a sanskrit dictionary of synomyms by Hemachandran. 2. சிங்காரவேலு முதலியாரால் தொகுக்கப் பெற்ற தமிழ்க் கலைக்களஞ்சியம்; an encyclopeadia compiled siṅgāravelu mudaliyar (சா.அக.);. [Skt. abhi-dhana → த. அபிதானம்.]

அபிதானசூடாமணி	அபிதானசூடாமணி abitāṉacūṭāmaṇi, பெ. (n.) வடமொழியில் எழுதப்பட்டதொரு மருத்துவ நூல்; an excellent work on materia medica compiled by Narahari of Kashmere. It is a glossary of medicinal substances with specifications of their Virtues. It is also known as RajaNigandu for, it was composed under the patronage of the kind of Kasmere in 700 A.D. (சா.அக.);. த.வ. இராசநிகண்டு. [Skt. abhi-dhana → த. அபிதான(ம்);.]
அபிதானம்	அபிதானம்1 abitāṉam, பெ. (n.) பெயர் (பிங்);; name, appellation. [Skt. abhi-dhana → த. அபிதானம்.] அபிதானம்2 abitāṉam, பெ. (n.) மறைவு (நாநார்த்தை);; covering. [Skt. aidhana → த. அபிதானம்.] அபிதானம்3 abitāṉam, பெ. (n.) 1. அபிதான கோசம் பார்க்க;see abidana-Kosam. 2. நிகண்டு.; a vocabulary of synonyms, a dictionary. 3. சலாகை; a surgeon's probe (சா,அக.);. [Skt. abhi-dhana → த. அபிதனாம்.]
அபிதேயம்	அபிதேயம் abitēyam, பெ. (n.) செஞ்சொற் பொருள் (தருக்கசங்.249);; that which is denoted by sen-jol. [Skt. abhi-dheya → த. அபிதேயம்.]
அபிதை	அபிதை abidai, பெ. (n.) நாநலம் (பி.வி.50,உரை);; primary significative capacity of a word. [Skt. abhi-dha → த. அபிதை.]
அபிந்நியாசம்	அபிந்நியாசம் abinniyācam, பெ. (n.) இசிவு (சன்னி); வகை (வின்);; convulsions. Skt. abni-nyasa → த. அபிந்நியாசம்.]
அபிநந்தனர்	அபிநந்தனர் abinandaṉar, பெ. (n.) தீர்த்தங்கரருள் ஒருவர் (திருக்கலம், காப்பு. உரை);; name of a Jaina Arhat, one of 24 tinttargarar, q.v. [Skt. abhi-nandana → த. அபிநந்தனர்.]
அபிநயக்கை	அபிநயக்கை abinayakkai, பெ. (n.) கைகாட்டு (அபிநயம்); மெய்ப்பாடு; gesture by hand. [Skt. abhi-naya → த. அபிநயம்.]

அபிநயசிரம்	அபிநயசிரம் abinayasiram, பெ. (n.) தலையாற் செய்யும் மெய்ப்பாடு; pose of the head. [Skt. abhi-naya+siras → த. அபிநயசிரம்.]
அபிநயநூல்	அபிநயநூல் abinayanūl, பெ. (n.) காமக் கலைப் பற்றிய ஒரு நூல்; a treatise on gestures of lust or of passion (சா.அக.);. Skt. abhi-naya → த. அபிநயம்.]
அபிநயம்	அபிநயம் abinayam, பெ. (n.) 1. ஆடற்கலையில், களம், கருத்து, காலம் முதலியவற்றை முகத்தாலும், உடல் உறுப்புகளாலும் உணர்ச்சியோடு வெளிப்படுத்துதல்; communication and interpretation of meaningful ideas and emotions through facial expressions and rhytmic gestures of hands. "இருபத்து நான்கு ஒற்றைக்கை அபிநயங்களைக் காட்டி விளக்கினார்". 2. மனக்கருத்தைக் குறிப்பால் விளக்கும் உடற்செய்கை; indication of sentiment or purpose by look or gesture, gesticulation, theatrical action. "மகளிர்தங்க ளபிநயம்" (இரகு. தசரதன்சா. 30);. த.வ. அவிநயம்
அபிநயவிடுகதை	அபிநயவிடுகதை abinayaviḍugadai, பெ. (n.) ஒரு சொல்லின் பல பிரிவுகளை, மெய்ப்பாட்டால் காட்டும் புதிர் (பாண்டி);; acted charade. [அபிநயம் + விடுகதை.] [Skt. abhi-naya → த. அபிநயம்.]
அபிநயன்	அபிநயன் abinayaṉ, பெ. (n.) கூத்தன் (சிந்தா. நி. 166);; dancer. த.வ. அவிநயன், ஆடவல்லான், கூத்தப் பெருமான். [த. அவிநயம் → Skt. abhi-naya → த. அபிநயன்.]
அபிநயி	அபிநயி abinayi, பெ. (n.) ஆடற் கலையில் உடல் உறுப்புகளை அசைத்தல்; show in gestures and postures (the feelings, emotions, etc.); "பக்திச் சுவையை அபிநயித்துக் காட்டினார்". த.வ. அவிநயி. [Skt. abhi-naya → த. அபிநயி.]
அபிநயி-த்தல்	அபிநயி-த்தல் abinayittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.i.) நடித்தல்; to act, gesticulate. த.வ. அவிநயி. [Skt. abhi-naya → த. அபிநயி-,]

அபிநவம்	அபிநவம் abinavam, பெ. (n.) புதிது; that which is quite new, fresh, modern. "ராகவ வபிநவ கவிநாதன்" (கம்பரா. தனி. 9);. [Skt. abhi-nava → த. அபிநவம்.]
அபிநாகனம்	அபிநாகனம் abinākaṉam, பெ. (n.) கண்கட்டு; bandage over the eyes (சா.அக.);.
அபிநாகிதம்	அபிநாகிதம் abinākidam, பெ. (n.) தேற்றான் கொட்டை; water cleaning nut, Strychnos potatorum (சா.அக.);.
அபிநாசசன்னி	அபிநாசசன்னி abināsasaṉṉi, பெ. (n.) 1. அபிநியாசசன்னி பார்க்க;see abi-niyasa-sanni. 2. இசிவுநோய் (இராட்);; a kind of sanni. [Skt. abhi-nasa+sanni → த. அபிநாசசன்னி.]
அபிநாசி	அபிநாசி abināci, பெ. (n.) அபீனசம் பார்க்க;see abinasam (சா.அக.);.
அபிநிதமாது	அபிநிதமாது abinidamādu, பெ. (n.) பதுமினி சாதிப் பெண்; the first of the four classes to lust, chastity etc. (சா.அக.);.
அபிநியாசசன்னி	அபிநியாசசன்னி abiniyāsasaṉṉi, பெ. (n.) அளவிற்கதிகமாய்ச் சுரங்காய்ந்து, பசியின்மை, முக, உடம்பு வலி, மேல்மூச்சு, வலுக்குறைவு (பலவீனம்); ஐம்பொறிகளின் (பஞ்சேந்திரியத்); தன்மைக் குறைவு, மயங்கிய தூக்கம், அறிவின்மை முதலிய குணங்களைக் காட்டுமொரு வகை இசிவு (சன்னிபாத);ச் சுரம்; a kind of typhoid fever characterised by high temperature, loss of appetite, glossiness of face, pain all over the body, hard, breathing, weakness, depression of vital powers of the five sensory organs, sommolence, loss of consciousness etc. (சா.அக.);.
அபிநியாசகரம்	அபிநியாசகரம் abiniyācagaram, பெ. (n.) உட்காங்கை, நிறம்குன்றல், பசிநீங்கல், முகப்பளபளப்பு, பேச்சின்மை, ஐம்பொறி (பஞ்சேந்திரிய);த் தன்மைக் குறைவு, மயங்கிய உறக்கம் (நித்திரை); மற்றும் இசிவு (சன்னிபாத); குணங்கள் முதலியவற்றுடன் கூடிய சுரம்; a fever accompanied by a slight or impereeptible rise of the bodily beat or a slightly sub normal temperature, dullness of completion, loss of appetite, glassiness of face, loss of voice, loss of vital powers of the sensory organs, somnolence or subcomatose state and other concomitant symptoms of typhus fever, ardent fever (சா.அக.);. த.வ. உட்காங்கைக் காய்ச்சல்)
அபிநியாசவாதம்	அபிநியாசவாதம் abiniyācavātam, பெ. (n.) உயிர்வளி, பரியன்வளி, ஊதை, பித்தம், கோழை முதலியவற்றை அதிகரிக்கச் செய்வதனால், அதிக சுரங்காய்ந்து, காதடியில் வீக்கத்தை உண்டுபண்ணும் ஓர் ஊதை (வாத); நோய்; a rheumatism marked by high fever and swelling below the lobes of the ears (சா.அக.);. த.வ. காதடிவூதை. [Skt. abhi + nyasa + vata → த. அபிநயாசவாதம்.]

அபிநிவேசம்	அபிநிவேசம்1 abinivēcam, பெ. (n.) விருப்பம் (விசாரசந். 335);; desire. [Skt. abhinivesa → த. அபிநிவேசம்.] அபிநிவேசம்2 abinivēcam, பெ. (n.) ஊக்க மிகுதி; Zeal, earnestness. "வருந்தபி நிவேச மவையைந்தும்" (கூர்மபு. விபூ.19);. [Skt. abhinivesa → த. அபிநிவேசம்.]
அபிநீலம்	அபிநீலம் abinīlam, பெ. (n.) மிகக்கருப்பு; very black or dark (சா.அக.);. த.வ. கருநீலம், அட்டகருப்பு. [Skt. abhi + nila → த. அபிநீலம்.]
அபிப்பிராயபேதம்	அபிப்பிராயபேதம்1 abibbirāyabētam, பெ. (n.) மாறுபட்ட கருத்து; difference of opinion (சா.அக.);. [Skt. abhi-praya+bheda → த. அபிப்பிராய பேதம்.] அபிப்பிராயபேதம்2 abibbirāyabētam, பெ. (n.) மனவருத்தம்; hard feelings. "ஒரு சிறிய பிரச்சினையினால் இருவருக்குள்ளும் அபிப்பிராயபேதம் ஏற்பட்டுவிட்டது" (இ.வ.);. த.வ.கருத்துமுரண். [Skt. abhi-praya+bheda → த. அபிப்பிராயபேதம்.]
அபிப்பிராயம்	அபிப்பிராயம் abibbirāyam, பெ. (n.) 1. சொந்தக் கருத்து; personal opinion. 2. (ஒரு துறையில்); வல்லுநர் கொண்டிருக்கும் கருத்து, கலந்தாய்வு; professional opinion or advice. "வழக்குரைஞரிடம் அபிப்ராயம் கேட்டு அதன்படி செய்யலாம்" (இக்.வ.);. 3. செயல்படுத்த திட்டமிட்டிருக்கும் எண்ணம்; intention. "பையனை மேலே படிக்க வைக்கும் அபிப்பிராயம் இல்லை" (இக்.வ.);. 4. நோக்கம்; aim, intention. த.வ. கருத்து. [Skt. abhi-praya → த. அபிப்பிராயம்.]
அபிபவம்	அபிபவம் abibavam, பெ. (n.) அவமானம்; disgrace. [Skt. abhi-bhava → த. அபிபவம்.]

அபிபவி-த்தல்	அபிபவி-த்தல் abibavittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) அவமானப்படுத்துதல் (திவ்பெருமாள்தி. 2, 5, வ்யா. பக். 33);; to disgrace. [Skt. abi-bhava → த. அபிபவி-,]
அபிபிங்கலம்	அபிபிங்கலம் abibiṅgalam, பெ. (n.) மிகச்சிவப்பு; very red or reddish brown (சா.அக.);. த.வ. செக்கச்சிவப்பு.
அபிபூதன்	அபிபூதன் abibūtaṉ, பெ. (n.) மறைக்கப் பட்டவன்; one who is concealed (சா.அக.);. [அபி + பூதன்.] [Skt. abhi → த. அபி.]
அபிமதம்	அபிமதம்1 abimadam, பெ. (n.) இணக்கம் (நாநார்த்த);; agreeableness. [Skt. abhi-mata → த. அபிமதம்.] அபிமதம்2 abimadam, பெ. (n.) விருப்பம்; desire, wish. "அவர வர்க்குள வபிமத மறைந்திடு மென்ன" (நல். பாரத. பாண்டவர்துற. 6);. [Skt. abhi-mata → த. அபிமதம்.]
அபிமந்தம்	அபிமந்தம் abimandam, பெ. (n.) கண்ணோய்; a disease of the eye (சா.அக.);.
அபிமந்திரணம்	அபிமந்திரணம் abimandiraṇam, பெ. (n.) மந்திரித்தல்; treating by magical enchantments (சா.அக.);.
அபிமந்திரம்	அபிமந்திரம் abimandiram, பெ. (n.) ஓதுகை (சிந்தா. நி. 182);; reciting mantras. [அபி + மந்திரம்.] [Skt. abhi → த. அபி.] மன்+திரம்-மந்திரம்.
அபிமந்திரி-த்தல்	அபிமந்திரி-த்தல் abimandirittal, 4. செ.குன்றாவி. (v.t.) மறைமொழியால் அழிவை உண்டாக்குதல் (சீவக. 2411. உரை);; to consecrate by uttering mantras. [Skt. abhi → த. அபி.]
அபிமபுத்தி	அபிமபுத்தி abimabutti, பெ. (n.) உருத்திரருள் ஒருவர் (தக்க யாகப். 443, உரை);; a Rudran.

அபிமன்	அபிமன் abimaṉ, பெ. (n.) அருச்சுனருக்குச் சுபத்திரையிடம் பிறந்த மகன் (பெருங். உஞ்சை. 56, 58, குறிப்பு);; Arjuna's son by Subhadrā. [Skt. abhi-manyu → த. அபிமன்.]
அபிமன்னியு	அபிமன்னியு abimaṉṉiyu, பெ. (n.) அபிமன்னு பார்க்க;see abimannu. [Skt. abhimanyu → த. அபிமன்னியு.]
அபிமன்னு	அபிமன்னு abimaṉṉu, பெ. (n.) அருச்சுனன் மகன் (நல்.பாரத. புத்திர. 117);; name of the son of Arjuna by Subhadrā. [Skt. abhimanyu → த. அபிமன்னு.]
அபிமானகளத்திரம்	அபிமானகளத்திரம் abimāṉagaḷattiram, பெ. (n.) வைப்பாட்டி; concubine used euphem. த.வ. காமக்கிழத்தி. [Skt. abhi-mana-kalatra → த. அபிமான களத்திரம்.]
அபிமானத்தி	அபிமானத்தி abimāṉatti, பெ. (n.) வைப்பாட்டி; concubine, used euphem. [Skt. abhi-mana → த. அபிமானம்.] அத்தி – பெண்பாலீறு.
அபிமானதுங்கன்	அபிமானதுங்கன் abimāṉaduṅgaṉ, பெ. (n.) அன்புமிக்கோன்; one who has great affection, attachment. "அணிகோட்டியர் கோனபிமான துங்கன் செல்வனை" (திவ். திருப்பல். 11);. [Skt. abhi-māna + tunga → த. அபிமான துங்கன்.]
அபிமானபுத்திரன்	அபிமானபுத்திரன் abimāṉabuttiraṉ, பெ. (n.) வளர்ப்பு மகன்; on by affection, foster son, not recognized by law. [Skt. abhi-mana → த. அபிமான(ம்);.] புது → புத்து → புத்திரன். புதியதாக குடும்பத்திற்கு வந்தவன்.

அபிமானம்	அபிமானம் abimāṉam, பெ. (n.) 1. தன்மதிப்பு (மச்சபு. பன்வந். 22);; self-respect, sense of honour. 2 ஒன்றன் குணத்தை மற்றொன்றன் மேலேற்றுகை; erroneous identification as of the soul with the body "செயிரி னாலுட னானெனு மபிமானம்" (சூத. சிவ. 12, 38);. 3. பற்று; love, affection. 4. உள்ளக்களிப்பு (சூடா);; joy, enthusiasm. "உலக இலக்கியத்தில் அவர் கொண்டிருந்த அபிமானம் அளவிடமுடியாது". 5. நன்மதிப்பு, உயர்வான உண்ணம்; admiration. "சிறந்த கதைகள் எழுதி மக்களின் அபிமானத்தைப் பெற்றவர்" (இக்.வ.);. த.வ. தன்மதிப்பு, தன்மானம். [Skt. abhi-mana → த. அபிமானம்.]
அபிமானவிருத்தி	அபிமானவிருத்தி abimāṉavirutti, பெ. (n.) செருக்கு; egoism (சா.அக.);. [Skt. abhi-mana+vrtti → த. அபிமான விருத்தி.]
அபிமானி	அபிமானி1 abimāṉittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. மதித்தல்; to honour, esteem, respected. 2. ஆதரித்தல்; to take great care of support, love. [Skf. Abhi-mani → த. அபிமானி-,] அபிமானி2 abimāṉi, பெ. (n.) பற்றுடையோன்; one who has affection, attachment. த.வ. ஆர்வலன். [Skt. abhi-manin → த. அபிமானி.]
அபிமானிதம்	அபிமானிதம் abimāṉidam, பெ. (n.) புணர்ச்சி; copulation; sexual intercourse (சா.அக.);. [Skt. abhi-manin → த. அபிமானிதம்.]
அபிமுகம்	அபிமுகம் abimugam, பெ. (n.) 1. நேர்முகம்; face turned towards. "வடக்கபிமுகம்" (நல். பாரத. கயிலை. 86);. [அபி + முகம்.] [Skt abhi → த. அபி.]

அபிமுகன்	அபிமுகன் abimugaṉ, பெ. (n.) நல்லவன்; person favourably disposed. "ஐவரு மபிமுகராக" (நல். பாரத. சத்தியபா. 4);. [அபி + முகன்.] [Skt. abhi → த. அபி.] முகம் → முகன்
அபியங்கம்	அபியங்கம் abiyaṅgam, பெ. (n.) நெய்மம் (தயிலந்); தேய்த்தல்; rubbing over the body with oil-unction; anointing or applying an oil or ointment with friction, inunction (சா.அக.);. த.வ. எண்ணெய் முழுக்காட்டு. [Skt. abhi-anga → த. அபியங்கம்.]
அபியந்தரம்	அபியந்தரம் abiyandaram, பெ. (n.) உள்; inside (சா.அக.);. [Skt. abhi+antara → த. அபியந்தரம்.]
அபியிதம்	அபியிதம் abiyidam, பெ. (n.) சொல்லுகை (சிந்தா. நி.182);; saying, speaking. [Skt. abhi-hita → த. அபியிதம்.]
அபியுக்தன்	அபியுக்தன் abiyuktaṉ, பெ. (n.) அறிஞன் (திருக்கோ. நூன்முகம்.);; scholar of high standing. [Skt. abhi-yukta → த. அபியுக்தன்.]
அபியோகபத்திரம்	அபியோகபத்திரம் abiyōkabattiram, பெ. (n.) பிறராற் செய்யப்பட்ட துன்பத்தைக் கூறி முறையிடும் ஆவணம் (சுக்கிர. நீதி. 95);; petition, complaint in writing. த.வ. முறையீட்டு ஆவணம். [Skt. abhi-yoga + patra → த. அபியோக பத்திரம்.]
அபியோகம்	அபியோகம் abiyōkam, பெ. (n.) தனக்குப் பிறர் செய்த தீங்கை அரசனிடம் முறையிடுகை (சுக்கிரநிதி. 262);; complaint, representation to the king of the wrongs done to a person. த.வ. முறையீடு. [Skt. abhi-yoga → த. அபியோகம்.]
அபிரங்கி	அபிரங்கி abiraṅgi, பெ. (n.) கருநெல்லி; black berried feather foil, Phyllanthus reticulatus (சா.அக.);.

அபிராமஞ்சி	அபிராமஞ்சி abirāmañji, பெ. (n.) சடா மாஞ்சில்; a plant, Valeriana jatamansi (சா.அக.);.
அபிராமம்	அபிராமம் abirāmam, பெ. (n.) அழகானது; that which is beautiful, lovely, pleasing, delightful. "கொடுஞ்சமரிற் பட்ட வடுத் துளைத்த கல்லபிராமம்" (தனிப்பா. 1, 92, 7);. [Skt. abhi-rama → த. அபிராமம்.]
அபிராமன்	அபிராமன் abirāmaṉ, பெ. (n.) மனத்துக் கினியவன்; sweet charming person. "அபிராம விங்கு வருக" (திருப்பு. 59);. [Skt. abhi-rama → த. அபிராமன்.]
அபிராமி	அபிராமி1 abirāmi, பெ. (n.) மலைமகள்; Parvadi as beautiful. [Skt. abhi-rami → த. அபிராமி.] அபிராமி2 abirāmi, பெ. (n.) மூலி, சார்வளை; a plant, Trianthema decandra (சா.அக.);.
அபிராமிபட்டர்	அபிராமிபட்டர் abirāmibaṭṭar, பெ. (n.) அபிராமியந்தாதி யியற்றியவர்; name of a Brahman devotee to Tirukkadavur in the Tanjore district, author of the abirami-y- andädi 18th C. [Skt. abhi-rami+bhatta → த. அபிராமிபட்டர்.]
அபிராமியந்தாதி	அபிராமியந்தாதி abirāmiyandāti, பெ. (n.) ஒரு நூல்; name of a popular devotional poem on the goddess Abirami of Thirukkadavur by Abirami-pattar. [Skt. abhi-rami+anta+adi → த. அபிராமி யந்தாதி.]
அபிருசி	அபிருசி abirusi, பெ. (n.) மிகுவிருப்பம்; great taste. [Skt. abhi-ruci → த. அபிருசி.]
அபிருத்தம்	அபிருத்தம் abiruttam, பெ. (n.) மேக நோயினால் ஆண்குறியின் முன் தோலில் ஏற்படும் சுருக்கம்; the refraction of the prepuce behind the glanspenis, paraphymosis (சா.அக.);. த.வ. முன்தோல் சுருக்கு.

அபிரேக்கு	அபிரேக்கு1 abirēkku, பெ. (n.) மீன் (மதி. களஞ். ii, 18);; fish. அபிரேக்கு2 abirēkku, பெ. (n.) அப்பிரகம் பார்க்க;see appiragam (சா.அக.);.
அபிரேகம்	அபிரேகம் abirēkam, பெ. (n.) அப்பிரகம் பார்க்க;see appiragam (சா.அக.);. [Skt. abhraka → த. அபிரேகம்.]
அபிலாசம்	அபிலாசம் abilācam, பெ. (n.) விருப்பம் (சிந்தா. நி. 187);; desire, wish, longing. [Skt. abhi-lasa → த. அபிலாசம்.]
அபிலாசை	அபிலாசை abilācai, பெ. (n.) விருப்பம்; desire wish. "அபிலாசையின்றி யாசாரியனைப் பிறிந்திருப்பா ரார்" (உபதேசரத். 64); காசிக்குப் போய் வரவேண்டும் என்ற பாட்டியின் அபிலாசை நிறைவேறியது (இ.வ.);. த.வ. அவா. [Skt. abhi-lasa → த. அபிலாசை.]
அபிலாபம்	அபிலாபம் abilābam, பெ. (n.) பேச்சு (சிந்தா.நி. 169);, talk, speech. [Skt. abhi-lapa → த. அபிலாயம்.]
அபிவாகதாரை	அபிவாகதாரை abivākatārai, பெ. (n.) 1. நிணநீர்த் தாரை முடிவு; the terminal ducts of the lymphatic gland. 2. கோளத்தினின்று வெளிவரும் நிணநீர்த்தாரை; the efferent ressels of the lymphatic gland - vase efferentia (Lymphatica);. [Skt. abhi-vaia-dhara → த. அபிவாகதாரை.]
அபிவாதனம்	அபிவாதனம் abivātaṉam, பெ. (n.) தன் குலம், பெயர் முதலியன கூறி பெரியோரைத் தொழுகை; respectful salutation which describes the name and lineage of the person who salutes. "அபிவாதனத்தாற் பெரியோரை வணங்கல்" (கூர்மபு. வியாதர் கரும. 8);. த.வ. தன்நவில் தொழுகை. [Skt. abhi-vadana → த. அபிவாதனம்.]
அபிவியஞ்சகம்	அபிவியஞ்சகம் abiviyañjagam, பெ. (n.) 1. வெளிப்படுத்துகை; revealing, manifesting. "அது வைகரிவாக்குக்கு அபிவியஞ் சகஸ்தானம்" (சி. சி. 2, 62 சிவாக்.);. 2. வெளிச்சம்; brightness. [Skt. abhi-vyanjaka → த. அபிவியஞ்சகம்.]

அபிவியத்தி	அபிவியத்தி abiviyatti, பெ. (n.) வெளிப்படுகை; manifestation. "நீர் கொண்ட சிவத்து வாபிவியத்திக்கு மீளப் பிறப்புண்டென்றவா றாயிற்று" (சிவசம. 35);. [Skt. abhi-vyakti → த. அபிவியத்தி.]
அபிவியாதம்	அபிவியாதம் abiviyātam, பெ. (n.) விழுங்குவதற்காக வாயைத் திறத்தல்; opening one's mouth for swallowing (சா.அக.);. [Skt. abhi-vyata → த. அபிவியாதம்.]
அபிவிருத்தி	அபிவிருத்தி abivirutti, பெ. (n.) 1. மேன்மேலும் பெருகுகை; growth, prosperity, continuous advancement. "தங்குல மபிவிருத்தி யெய்தும்" (மச்சபு. சபிண்டீ. 29);. 2. தொழில், பொருளாதாரம், உருவாக்கம் முதலியவற்றில் வளர்ச்சி; development. தொழில் அபிவிருத்தி மிக்க நாடுகள். 3. முன்னேற்றம்; improvement (qualitatively);. ஆசிரியர்களின் திறமையை அபிவிருத்தி செய்ய நடவடிக்கை. த.வ. வளர்ச்சி, முன்னேற்றம், மேம்பாடு. [Skt. abhi-vrddi → த. அபிவிருத்தி.]
அபிற்சாந்து	அபிற்சாந்து abiṟcāndu, பெ. (n.) பூஞ்சாந்து; a tree bark sold in the bazzars (சா.அக.);.
அபின்	அபின் abiṉ, பெ. (n.) கசகசாச் செடியின் பால்; opium, inspissated juice of papaver somniferum (சா.அக.);. த.வ. கஞ்சங்குல்லை, கசமத்தப்பிசின். [U. afim → த. அபின்.]
அபின்சாரம்	அபின்சாரம் abiṉcāram, பெ. (n.) பலவகை அபினிச் சத்துக்களிலொன்று; one of the several alkalods of olum-ladanam (சா.அக.);. [அபின் + சாரம்.] [U. afim → த. அபின்.] சாறு → சாறம் → சாரம்.

அபின்னியாசம்	அபின்னியாசம் abiṉṉiyācam, பெ. (n.) இசிவு (சன்னி); வகை (R.);; a kind of high fever attended with convulsion. [Skt. abhinyasa → த. அபின்னியாசம்.]
அபினி	அபினி abiṉi, பெ. (n.) 1. ஒருவகை (போதை); மதர்ப்புப் பொருள்; opium. 2. அபின் பார்க்க;see abin. [U. afim → த. அபினி.]
அபினிச்சத்து	அபினிச்சத்து abiṉiccattu, பெ. (n.) 1. அபினியி னின்று இறக்கும் சத்து; extract of opium-morphine or cocaine. 2. அபின்சாரம் பார்க்க;see abin-saram. [அபினி + சத்து.] [U. afim → த. அபினி.]
அபினிச்சாராயம்	அபினிச்சாராயம் abiṉiccārāyam, பெ. (n.) 1. கசகசாவினின்று எடுக்கப்படுவதும் பக்கிரிகளாலும், இன்னும் சிலரால் விழா (பண்டிகை);க் காலங்களில் உட்கொள்ளப்படுவதுமான பங்கி என்று சொல்லப்பட்ட ஒருவகை மது; an intoxicating liquor which is formed by macerating or infusin the poppy heads in Water and sweetening the smae with molasses. It is drunk by fakirs and by some others on festival occasions, bhang. 2. அபினிச் சத்திலிருந்து வடிக்கும் ஒரு வகை மேனாட்டுச் சாராயம்; wine of opium, Vinum opili (சா.அக.);. [அபினி + சாராயம்.]
அபினிச்செம்பு	அபினிச்செம்பு abiṉiccembu, பெ. (n.) அபினி, கந்தகம், துருசு முதலான சரக்குகளைக் கொண்டு போகர் நூலிற் சொல்லிய முறைப்படி மெழுகாக்கிச் செம்புருகையில் கிராசங் கொடுத்துத் தூய்மை (சுத்தி); செய்த களிம்பற்ற ஓர் உயர்தரமான செம்பு; a purified superior copper free from verdigris, prepared, according to the process laid down in a Bogar's work, using opium, sulphur, blue stone etc., as chief ingredients (சா.அக.);. [அபினி + செம்பு.] [U. afim → த. அபினி.]
அபினித்தைலம்	அபினித்தைலம் abiṉittailam, பெ. (n.) மேற்பூச்சு மருந்தாக ஊதை (வாத); நோய், ஊதை (வாத);ப்பிடிப்பு முதலான வலியுள்ள நோய்களுக்குப் பயன்படும் அபினிச் சத்திலிருந்து உருவாக்கும் நெய்மம்; an oily liquid preparation from the extract of opium used as an external application in cases of rheumatism, gout and other painful affections (சா.அக.);. [U. afim → த. அபினி.]
அபினிப்பாகு	அபினிப்பாகு abiṉibbāku, பெ. (n.) கசகசாத் தோல், சாராயம், சருக்கரை ஆகிய இவற்றை வெந்நீரில் கலக்கிக் கொதிக்க வைத்துப் பாகுபதமாய் இறக்கியவொரு மருந்துப் பாகு; the syrup of poppies-surupus papavaris. It is a syrup prepared from poppy capsules, rectified spirit and refined sugar by boiling them sufficiently until the mass is reduced to a concentrated solution of sugar (சா.அக.);. [அபினி + பாகு.] [U. affirm → த. அபினி.] பகு → பாகு

அபினியிளகியம்	அபினியிளகியம் abiṉiyiḷagiyam, பெ. (n.) கபாட இளகியம்; மலத்தைக் கட்டக் குழந்தைகளுக்கு உருவாக்கிக் கொடுக்கும் ஒரு வகை இளகியம்; an electuary prepared with opium as a chief ingredient and given to children for arresting motions. [அபினி + இளகியம்.] [U. afim → த. அபினி.] இளகு → இளகம் → இளகியம்.
அபினியுப்பு	அபினியுப்பு abiṉiyubbu, பெ. (n.) அபினியினின்று எடுக்கப்படும் உப்புச் சத்து; alkaloids obtained from opium some of them are hydrochlorate, sulphate, and acedate of opium (சா.அக.);. [அபினி + உப்பு.] [U. afim → த. அபினி.] உ → உப்பு = உயர்தல், படுதல், மேலெழும்பித் தோன்றுதல்.
அபினிரஞ்சம்	அபினிரஞ்சம் abiṉirañjam, பெ. (n.) ஆங்கில முறைப்படியும் ஆயுள்வேத முறைப்படியும் செய்யக்கூடியதான அபினியைச் சாராயத்திற் கரைத்துப் புளிக்க வைத்து வடித்த ஒரு நீர்மச் சத்து; a preparation obtained by fermenting the solution of opium and alchohol according to either the English system or the ayurvedic system, it is known as Arishtam, Tincture of opium (சா.அக.);. [U. afim + niranja → த. அபினிரஞ்சம்.]
அபினிவைப்பு	அபினிவைப்பு abiṉivaibbu, பெ. (n.) கடுகு, கசகசா, மராட்டிமொக்கு முதலான சரக்குகளைக் கொண்டு உருவாக்கி, அபினிக்குப் பகரமாக விற்கும் போலி அபினி; a faked opium prepared from a mixture of the following drugs as ingredients viz., mustard, poppy seeds, gunjah and buds of dhatura and sold as a substitute for the genuine drug (சா.அக.);. [அபினி + வைப்பு.] [U. afirm → அபினி.]
அபீசனம்	அபீசனம் apīcaṉam, பெ. (n.) நோயற்ற நிலைமை; absence of disease.
அபீசி	அபீசி apīci, பெ. (n.) நிரய (நரகம்); வகை (சி.போ. பா. 2, 3, பக்.204);; a hell. [Skt. a-vici → த. அபீசி.]
அபீசு	அபீசு apīcu, பெ. (n.) கைவிரல்கள்; fingers (சா.அக.);.
அபீட்டிதம்	அபீட்டிதம் apīṭṭidam, பெ. (n.) தொழுகை (சிந்தா. நி.180);; prayer. [Skt. abhistita → த. அபீட்டிதம்.]

அபீடனம்	அபீடனம் apīṭaṉam, பெ. (n.) அபீசனம் பார்க்க;see abisanam (சா.அக.);. [Skt. abhisana → த. அபீடனம்.]
அபீர்	அபீர் apīr, பெ. (n.) சந்தனத் தூள், முளரி (ரோசா);, கத்தூரி, கற்பூரம் முதலியவற்றைக் கொண்டு உருவாக்கும் ஒரு நறுமணப் பொடி; a perfumed powder made up of sandal wood powder zedoary, rose musk, camphor etc. (சா.அக.);. [Skt. abhi → த. அபீர்.]
அபீரு	அபீரு apīru, பெ. (n.) தண்ணீர் மீட்டான் கிழங்கு; a plant water root, Asparagus raceтosus (சா.அக.);.
அபீனசம்	அபீனசம் apīṉasam, பெ. (n.) 1. நீர்க் கோப்பின்மை; absence of catarrh. 2. மூக்கின் வறட்சி; dryness of the nasal. 3. மூக்கடைப்பு; obstructions in the nostrils (சா.அக.);. [Skt. a-pinasa → த. அபீனசம்.]
அபீனசரோகம்	அபீனசரோகம் apīṉasarōkam, பெ. (n.) சளியினால் மூக்கின் நரம்புகள் அடைபட்டு, மூக்கினின்று சளி வராது வறண்டு, மூச்சுவிடும் போது 'குறு குறு' என்ற ஒலியை யுண்டாக்கி எந்நேரமும் வியர்வையை யுண்டு பண்ணுமொரு நீர்க்கோப்பு நோய்; a disease of the nose arising from the phlegmatic condition of the body in which the mucous in prevented from being discharged owing to the obstruction in the nasal passages and the adjacent sinuses (சா.அக.);. த.வ. நீர்க்கோப்பு. [Skt. apinasa + roga → த. அபீனசரோகம்.]
அபீட்டம்	அபீட்டம் apīṭṭam, பெ. (n.) விருப்பமானது; that which is desired. [Skt. abhista → த. அபீட்டம்.]
அபீடேகம்	அபீடேகம் apīṭēkam, பெ. (n.) அபிடேகம் பார்க்க;see abidegam. த.வ. முழுக்கு. [Skt. abhi-seka → த. அபீடேகம்.]

அபுட்பபலம்	அபுட்பபலம் abuṭbabalam, பெ. (n.) 1. பூவாது காய்த்தல்; bearing fruits without flowering. 2. பலாமரம்; the jact tree, Artocarpus integrifolia. 3. அத்திமரம்; fig tree, Ficus glemerata (சா.அக.);. த.வ. பூவாமரம்.
அபுட்பம்	அபுட்பம் abuṭbam, பெ. (n.) பூக்காதது, அதாவது மொட்டு; that which has not blossomed, a bud (சா.அக.);. [Skt. a-puspa → த. அபுட்பம்.]
அபுத்திபூருவம்	அபுத்திபூருவம் abuttibūruvam, பெ. (n.) அறியக்கூடாமல் நிகழ்வுறுகை; that which is unintentional. "சிவபுண்ணியம் அபுத்திபூருவம் புத்தி பூருவமென் றிருவகைப்படும்" (சி.போ.பா. 8, 1, 2, பக். 169);. த.வ. அறியா நிகழ்வு. [Skt. a-buddhi-purva → த. அபுத்திபூருவம்.]
அபுத்திரகன்	அபுத்திரகன் abuttiragaṉ, பெ. (n.) பிள்ளைப் பெறாதவன்; one without male issue. [Skt. a-putraka → த. அபுத்திரகன்.] த. புத்திரன் → Skt. putra.
அபுதன்	அபுதன் abudaṉ, பெ. (n.) மூடன் (திருக்காளத். பு.21, 11);; fool, dolt. [Skt. a-budha → த. அபுதன்.]
அபுரூபம்	அபுரூபம் aburūbam, பெ. (n.) அருமை (வின்.);; rarity. corr. of அபூர்வம்.
அபூதம்	அபூதம் apūtam, பெ. (n.) முன் இல்லாதது; whatever has not been, has not happened. த.வ. என்றுமிலி. [Skt. a-bhuta → த. அபூதம்.]
அபூதவுவமை	அபூதவுவமை apūtavuvamai, பெ. (n.) இல்பொருளுவமை (தண்டி.30);; figure of speech in which non-existent things are used as standards of comparison. [அபூத(ம்); + உவமை.] [Skt. a-bhüta → த. அபூதம்.] உவ் → உவ → உவமை.

அபூபம்	அபூபம் apūpam, பெ. (n.) அப்ப வகை (பிங்.);; small round cake made of flour of meal. [Skt. apupa → த. அபூபம்.]
அபூர்ணகாலம்	அபூர்ணகாலம் apūrṇakālam, பெ. (n.) பருவத்திற்குப் போதாத அல்லது குறைவான காலம்; the period wanting for maturity (சா.அக.);. த.வ. முதிராக்காலம். [அபூர்ண(ம்); + காலம்.] [Skt. apurna → த. அபூர்ண(ம்);.]
அபூர்வம்	அபூர்வம்1 apūrvam, பெ. (n.) 1. புதிது; that which has not existed before, is quite new, rare. 2. கருமத்தால் பிறப்புக் கோள்களினால் (சன்மாந்தரங்களிற்); வலுவினைக் கொடுக்கும்படி தோன்றுவது (சி.சி.பர.பிரபா.2);;த.வ. அரிது. அருந்தோற்றம். [Skt. a-purva → த. அபூர்வம்.] அபூர்வம்2 apūrvam, பெ. (n.) 1. அரிதாக ஒருமுறை நிகழ்வது அல்லது காணப்படுவது, அரிதானது; that which occasionally occurs or is seen, that which is rare. இந்த வகையான கூத்து அபூர்வமாகத்தான் ஆடப்படுகிறது. 2. முன்னர் அறிந்திராத வொன்று, புதுமையானது; that which is new or move. "அவர் அபூர்வமான ஒரு வழியில் இதை முடிக்க நினைக்கிறார்". 3. வழக்கத்துக்கு மாறானது; that which is unusual. அபூர்வமாக அவன் காலை ஐந்து மணிக்கே எழுந்துவிட்டான். த.வ. நிகழாநிகழ்வு.
அபூர்வி	அபூர்வி apūrvi, பெ. (n.) தலயாத்திரிகரான மறைநூல் வல்ல அந்தணர் (I.M.P.Tj.32);; Brahmin pilgrims well-versed in the Vedas. [Skt. a-pürvin → த. அபூர்வி.]
அபூரணகாலம்	அபூரணகாலம் apūraṇakālam, பெ. (n.) 1. முதிராமற் பிறந்தது; that which has come out before maturity. 2. காலம் நிறைவுறு முன் பிறந்தது; that which has taken birth before the due time or the prescribed period (சா.அக.);. த.வ. முதிராப்பிறப்பு. [அபூரண(ம்); + காலம்.] [Skt. a-purna → த. அபூரணம்.]

அபூரணம்	அபூரணம் apūraṇam, பெ. (n.) முற்றாதது; that which is undeveloped (சா.அக.);. [Skt. a-purna → த. அபூரணம்.]
அபூரணி	அபூரணி apūraṇi, பெ. (n.) பட்டுப்பருத்தி; silk cotton, Bombax malabaricum aliaS B.peptaphyllum (சா.அக.);.
அபூரி	அபூரி apūri, பெ. (n.) அபூர்வி பார்க்க;see aburvi. "அபூரித் திருமேனிகளுக்குக் கொடுக்க.... அரிசி இருநாழி" (S.I.I.IV.129);. [Skt. apurvin → த. அபூரி.]
அபூரிதக்கரைசல்	அபூரிதக்கரைசல் apūridakkaraisal, பெ. (n.) unsaturated solution. த.வ. தொடர்கரைசல். [அபூரிதம் + கரைசல்.] [Skt. a-purita → த. அபூரிதம்.]
அபூருவம்	அபூருவம் apūruvam, பெ. (n.) 1. புதினம் (சிந்தா. நி. 183);; novelty. 2. அரியது (இ.வ.);; rarity. [Skt. apurva → த. அபூருவம்.]
அபேசாக்கு-தல்	அபேசாக்கு-தல் apēcākkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) உயர்த்துதல் (M. navi.98.);; to heave. [அபேசு + ஆக்கு-,] [E. upraise → அபேசு.] ஆகு (த.வி.); - ஆக்கு (பி.வி.);.
அபேசுசெய்-தல்	அபேசுசெய்-தல் apēsuseytal, 1 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பருக்க வைத்தல் (இ.வ.);; to prostrate. 2. விழுங்குதல்; to swallow. 3. கவர்தல்; to misappropriate. 4. திருடுதல் (மதி.களஞ். i, 187);; to steal. [அபேசு + செய்-,] [E. abase → த. அபேசு-,]

அபேசுபோடு-தல்	அபேசுபோடு-தல் apēcupōṭudal, 19 செ.குன்றாவி. (v.t.) திருடுதல் (மதி.களஞ். i, 77);; to steal. [அபேசு + போடு-,] [E. abase → த. அபேசு.]
அபேட்சகர்	அபேட்சகர் apēṭcagar, பெ. (n.) வேட்பாளர்; candidate for an election. [Skt. apeksaga → த. அபேட்சகர்.]
அபேட்சி-த்தல்	அபேட்சி-த்தல் apēṭcittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) விரும்புதல்; to desire. [Skt. apeksi → த. அபேட்சி-,]
அபேட்சிதம்	அபேட்சிதம் apēṭcidam, பெ. (n.) விரும்பப் பட்டது (ஈடு.);; that which is desired. [Skt. apeksita → த. அபேட்சிதம்.]
அபேட்சை	அபேட்சை apēṭcai, பெ. (n.) விருப்பம்; desire. [Skt. apeksa → த. அபேட்சை.]
அபேதக்கட்சி	அபேதக்கட்சி apētakkaṭci, பெ. (n.) அபேதவாதம், 2 பார்க்க (பாரதி. கட்டுரை, IV, 163);;see abédavadam. த.வ. நிகராண்மைக்கட்சி. [Skt. a-bheda+kaksya → த. அபேதக்கட்சி.]
அபேதகம்	அபேதகம் apētagam, பெ. (n.) கொத்துப் பசலை; cluster basella, Basella cordifolia alias B. lucida (சா.அக.);.
அபேதசைவம்	அபேதசைவம் apētasaivam, பெ. (n.) சிவனியம் பதினாறனுள் ஒன்று; Saiva sect which holds that the initiate should mediate on Sivan as one with himself, one of 16 Saivam, q.v. [Skt. abheda+saiva → த. அபேதசைவம்.] சிவ → சிவம் → Skt. saiva
அபேதம்	அபேதம் apētam, பெ. (n.) வேற்றுமையின்மை; absence of difference or distinction, identity. "பொன்னும் பணியும்போல அபேதம்" (சி.போ.சிற்.2, 1);. [Skt. a-bheda → த. அபேதம்.]

அபேதவாதம்	அபேதவாதம் apētavātam, பெ. (n.) 1. ஆதனும் (சீவான்மா); பரவாதனும் (பரமான்மா); ஒன்றெனக் கூறும் கொள்கை (சொரூபசாரம், காப்பு உரை);; the doctrine identifying the individual soul with god. 2. உலகத்துச் சொத்தை மக்களுக்குச் சமமாகப் பகிர்ந்து கொடுத்தல் தொழிலாளிகள் போட்டி முறையை மாற்றிக் கூடியுழைக்கு முறையைக் கையாளுதல் முதலிய கொள்கைகளை யுடைய அரசியல்வாதம் (புதுமை);; socialism.
அபேதவாதி	அபேதவாதி apētavāti, பெ. (n.) ஒருமைக் கொண்முடிபாளன் (அத்துவைதி);; one who maintains the identity of the individual self With the Supreme Soul. [Skt. a-bheda+vadin → த. அபேதவாதி.]
அபேதிவாதம்	அபேதிவாதம் apētivātam, பெ. (n.) முதியார் கூந்தல்; a plant, Poedería focida (சா.அக.);.
அபேயபானம்	அபேயபானம் apēyapāṉam, பெ. (n.) குடிக்கத் தகாதது; that which is unfit to drink (சா.அக.);. [Skt. a-bhéya-påna → அபேயபானம்.]
அபேனம்	அபேனம் apēṉam, பெ. (n.) கசகசாச் செடி; poppy plant, Papaver somniferum (சா.அக.);.
அபேனரசம்	அபேனரசம் apēṉarasam, பெ. (n.) அபின் சாரம் பார்க்க;see abin-saram (சா.அக.);. [U. afim+rasa → த. அபேனரசம்.]
அபையன்	அபையன் abaiyaṉ, பெ. (n.) அபயன் பார்க்க;see abayan (சா.அக.);. [Skt. abhaya → த. அபையன்.]
அபோக்தா	அபோக்தா apōktā, பெ. (n.) துய்க்காதவன், புசிக்காதவன்; one who does not eat or enjoy. [Skt. a-bhoktr → த. அபோக்தா.]

அபோகம்	அபோகம் apōkam, பெ. (n.) சிற்றின்ப நுகர்வின்மை; absence of sexual enjoyment (சா.அக.);. [Skt. a-bhoga → த. அபோகம்.]
அபோச்சியம்	அபோச்சியம் apōcciyam, பெ. (n.) உண்ணத் தகாதது; that which is prohibited as food. "போதமிகு ஞானிகட் கபோச்சியமொன் றேனுமிலை" (சூத.எச்சிய. 45, 3);. [Skt. a-bhojya → த. அபோச்சியம்.]
அபோசம்	அபோசம்1 apōcam, பெ. (n.) பருத்தி; cotton, Gossypium herbaceum (சா.அக.);. அபோசம்2 apōcam, பெ. (n.) உடம்பை ஆற்றலிழக்கச் செய்யுமொரு நோய்; a wasting disease resulting in weakness and loss of weight, size and function of an organ or organs. Atrophy (சா. அக.);
அபோசனம்	அபோசனம் apōcaṉam, பெ. (n.) 1. பட்டினி; starvation. 2. நோன்பு; fasting (சா.அக.);. [Skt. a-bhojana → த. அபோசனம்.]
அபோதம்	அபோதம் apōtam, பெ. (n.) அறியாமை; ignorance, stupidity. "நின்னபோதமன்றி" (பாரத. சூது.183);. [Skt. a-bodha → த. அபோதம்.]
அபௌருசேயம்	அபௌருசேயம் abeḷarucēyam, பெ. (n.) ஒருவராற் செய்யப்படாதது (ஈடு. 1, 1, 7);; that which is not made by any one, as the Vēdas. [Skt. a-pauruseya → த. அபௌருசேயம்.]
அம்சசக்கரம்	அம்சசக்கரம் amsasakkaram, பெ. (n.) ஒன்பது கோண (நவாம்ச);ச் சக்கரம்; [அம்சம் + சக்கரம்.] [Skt. amsa → த. அம்சம்.] சருக்கு → சருக்கரம் (வட்டம்); → சக்கரம் = வட்டம் உருளி (வே.க.239);.
அம்சசந்தி	அம்சசந்தி amsasandi, பெ. (n.) தோட் பொருத்து; shoulder joint. [அம்ச + சந்தி.] [Skt. amsa → த. அம்ச(ம்);.] உம் → உந்து → அந்து → சந்து → சந்தி.

அம்சசுவரம்	அம்சசுவரம் amsasuvaram, பெ. (n.) ஒரு பண் பாடுவதில் அடிக்கடி பயன்படுத்தும் குரலோசை; [Skt. amsa+svara → த. அம்சசுவரம்.]
அம்சபத்திரம்	அம்சபத்திரம் amcabattiram, பெ. (n.) பாகப்பிரிவினை (கூறு); உறுதி ஆவணம் (பத்திரம்);;த.வ. பகுத்தி ஆவணம். [Skt. amsa + patra → த. அம்சபத்திரம்.]
அம்சபப்பளி	அம்சபப்பளி amcababbaḷi, பெ. (n.) சேலைவகை (இ.வ.);; a kind of saree. [Skt. hamsa → த. அம்சம்.]
அம்சபாதம்	அம்சபாதம் amcapātam, பெ. (n.) புள்ளடிக் குறி; caret mark, interlineation indicated by a caret. [அம்சம் + பாதம்.] [Skt. hamsa → த. அம்சம்.] பள் → படு → படி → படிதல் = பதிதல். பதி → பதம் → பாதம் = நிலத்திற்பதியும் காலடி.
அம்சபாதயிலை	அம்சபாதயிலை amcapātayilai, பெ. (n.) சிறு புள்ளடி; a plant. [அம்சம் + பாதம் + இலை.] [Skt. hamsa → த. அம்சம்.] பதி → பதம் → பாதம்.
அம்சபூதன்	அம்சபூதன் amcapūtaṉ, பெ. (n.) இறைவனின் கூறாயிருப்பவன்; one who forms part, as of a deity. "நம்முடைய அம்சபூத ரொருவரை" (குருபரம். 166);. [அம்சம் + பூதன்.] [Skt. amsa → த. அம்சம்.] பூ → பூது → பூதம் → பூதன்.

அம்சம்	அம்சம்1 amcam, பெ. (n.) அன்னப்பறவை; swan. த.வ. எதின். [Skt. hamsa → த. அம்சம்.] அம்சம்2 amcam, பெ. (n.) தேர்விற் பெற்ற மதிப்பெண் (புதுமை);; mark. [Skt. amsa → த. அம்சம்.] அம்சம்3 amcam, பெ. (n.) 1. கூறு; part, portion. 2. உரிமைப்பங்கு (இ.வ.);; share of property for expenses. 3. கீழ்வாயிலக்கத்தின் கீழெண்; denominator of a fraction. [Skt. amsa → த. அம்சம்.] அம்சம்4 amcam, பெ. (n.) நூற்றெட்டுபநிடதங்களு ளொன்று; name of an upanisad. [Skt. hamsa → த. அம்சம்.] அம்சம்5 amcam, பெ. (n.) 1. பல பகுதிகளாக அல்லது பன்முகமாக உள்ள திட்டம், கலந்தாய்வு முதலியவற்றில் குறிப்பிட்ட ஒரு பகுதி; aspect (of an affair, idea, plan etc.);, point. 'இருபது அம்சம் திட்டம் ஒன்று உருவாக்கப்பட்டுள்ளது'. 2. எடுத்துக் கூறும்படியாக இருக்கும் கூறு அல்லது தன்மை; 3. (ஒருவரின் அல்லது ஒன்றின் அமைப்புக்கு வேண்டிய அளவான); அழகு; compactness. "அம்சமான வீடு".
அம்சமந்திரம்	அம்சமந்திரம் amcamandiram, பெ. (n.) அசபை பார்க்க;see asabai. [அம்ச(ம்); + மந்திரம்.] [Skt. armša → த. அம்சம்.] மன் + திரம் → மந்திரம்.
அம்சன்	அம்சன் amcan̠, பெ. (n.) தன்னொறுப்பாளன்; kind of ascetic. [Skt. hamsa → த. அம்சன்.]

அம்சாசனம்	அம்சாசனம் amcācaṉam, பெ. (n.) ஒகவிருக்கை வகையுளொன்று; [Skt. hamsa + a-sana → த. அம்சாசனம்.]
அம்பங்கி	அம்பங்கி ambaṅgi, பெ. (n.) விழாவரிசி; a kind of medicinal drug. (சா.அக.);.
அம்பசாதிதம்	அம்பசாதிதம் ambacādidam, பெ. (n.) செல் கொத்தான் கொடி; the red thread creeper, Cassytha filiformis (சா.அக.);.
அம்பசாரம்	அம்பசாரம் ambacāram, பெ. (n.) முத்து; pearl (சா.அக.);.
அம்பசி	அம்பசி ambasi, பெ. (n.) ஆடு தின்னாப் பாளை; worm killer; a bitter plant eaten not even by sheep, Aristolachiabracteata (சா.அக.);.
அம்பட்டகி	அம்பட்டகி ambaṭṭagi, பெ. (n.) வட்டத்திருப்பி; India pareira, Cissampelos pareira (சா.அக.);. [Skt. ambastha → த. அம்பட்டகி.]
அம்பட்டச்சி	அம்பட்டச்சி ambaṭṭacci, பெ. (n.) முடிதிருத்துபவனின் மனைவி; fem. of ambattan. [அம்பட்ட(ன்); + அச்சி.] [Skt. ambastha → த. அம்பட்டன்.] அச்சன்(ஆ.பா.); → அச்சி (பெ.பா.);.
அம்பட்டத்தி	அம்பட்டத்தி ambaṭṭatti, பெ. (n.) அம்பட்டச்சி பார்க்க;see ambattacci. [Skt. ambastha → த. அம்பட்டத்தி.] அத்தன்(ஆ.பா.);-அத்தி (பெ.பா.);.

அம்பட்டம்	அம்பட்டம் ambaṭṭam, பெ. (n.) அம்பட்டகி பார்க்க;see ambattagi. [Skt. ambastha → த. அம்பட்டம்.]
அம்பட்டன்	அம்பட்டன்1 ambaṭṭaṉ, பெ. (n.) 1. முடி திருத்துபவன்; barbar. 2. மருத்துவன்; literally means the person who stands near to cure, but generally the name refers to a barber many of the barbers are doctors and surgeons as well and their women are employed as midwives. (சா.அக.);. த.வ. பண்டுவன், மருத்துவன், பரியாரி, மழிப்பன், மழிஞன், மஞ்சிகன். [Skt. ambastha → த. அம்பட்டன் (நீக்கத் தக்க இழிவுச் சொல்);.] வடமொழியில் ambastha எனும் சொல் அருகில் நின்று நோயைக் குணப்படுத்துபவன் எனப்
அம்பட்டன்கத்தி	அம்பட்டன்கத்தி ambaṭṭaṉkatti, பெ. (n.) கடல் மீன் வகை (மூ.அ.);; a marine fish, deep blue on the back, becoming silvery white on the sides, attaining 8 1/2 in., Mene maculata. த.வ. பண்டுவன்கத்தி. [அம்பட்டன் + கத்தி.] [Skt. ambastha → த. அம்பட்டன்.] கள் → கட்டு → கத்து → கத்தி
அம்பட்டன்பாரை	அம்பட்டன்பாரை ambaṭṭaṉpārai, பெ. (n.) அம்பட்டன் கத்தி பார்க்க;see ambattan-katti. த.வ. பண்டுவன் பாரை. [Skt. ambastha → த. அம்பட்டன்.]
அம்பட்டன்வாளை	அம்பட்டன்வாளை ambaṭṭaṉvāḷai, பெ. (n.) சொட்டவாளை; barber's knife, a freshwater fish, silvery, attaining more than 2 ft., Notopterus kapirat. த.வ. பண்டுவன்வாளை, மழிஞன் வாளைமீன். [அம்பட்டன் + வாளை.] [Skt. ambastha → த. அம்பட்டன்.]

அம்பட்டை	அம்பட்டை1 ambaṭṭai, பெ. (n.) கொடிவகை (தைலவ.);; Indian pareira. [Skt ambastha → த. அம்பட்டை.] அம்பட்டை2 ambaṭṭai, பெ. (n.) 1. முல்லை; Arabian jasmine. 2. பங்கம்பாளை; wosm-killer. 3. புளியாரை; yellow wood-sorrel. [Skt. ambastha → த. அம்பட்டை.] அம்பட்டை3 ambaṭṭai, பெ. (n.) அம்பட்டகி பார்க்க;see ambattagi. [Skt. ambastha → த. அம்பட்டை.]
அம்பத்தை	அம்பத்தை ambattai, பெ. (n.) கொடிவகை (இ.வ.);; glacous backed triangular bucklerleaved moonseed.
அம்பர்சர்க்கா	அம்பர்சர்க்கா ambarcarkkā, பெ. (n.) பஞ்சை இழைக்கப் பயன்படுத்துதற்காகக், கையால் இயக்கப்படும் கருவி; hand spinning wheel. [U. ambar + carkha → த. அம்பர்சர்க்கா.]
அம்பர்சா	அம்பர்சா ambarcā, பெ. (n.) சீலைவகை, kind of woman's printed cloth. [U. ambersa → த. அம்பர்சா.]
அம்பயஞானநூல்	அம்பயஞானநூல் ambayañāṉanūl, பெ. (n.) தாமரை நூல்; filaments of lotus plant.
அம்பராந்தம்	அம்பராந்தம் ambarāndam, பெ. (n.) அடிவானம்(பாண்டி);; horizon. [Skt. ambaranta → த. அம்பராந்தம்.]

அம்பராம்புயம்	அம்பராம்புயம் ambarāmbuyam, பெ. (n.) that which is non existent, as sky-lotus. [Skt. ambara + ambuja → த. அம்பராம்புயம்.]
அம்பரிடம்	அம்பரிடம்1 ambariḍam, பெ. (n.) மாநிரய மெட்டனு ளொன்று (சி.போ.பா.2, 3, பக். 203);; a hell, one of eight ma-nirayam. [Skt. ambarsa → த. அம்பரிடம்.] அம்பரிடம்2 ambariḍam, பெ. (n.) சூரியன்; the sun. [Skt. ambarsa → த. அம்பரிடம்.]
அம்பரியம்	அம்பரியம் ambariyam, பெ. (n.) பேறுகால (பிரசவ); நோய்; pangs of child birth; the pains of the contraction of the uterus during labour (சா.அக.);.
அம்பரீசம்	அம்பரீசம் ambarīcam, பெ. (n.) எண்ணெய்ச் சட்டி; a pot in which oil is kept or boiled (சா.அக.);. [Skt. ambarša → த. அம்பரீசம்.]
அம்பரீடம்	அம்பரீடம் ambarīṭam, பெ. (n.) 1. போர்; battle. 2. புளிமா; a species of mango. 3. வறையோடு; pan used for parching, frying pan. 4. குதிரைக்குட்டி; colt. [Skt. ambarisa → த. அம்பரீடம்.]
அம்பரீடன்	அம்பரீடன்1 ambarīṭaṉ, பெ. (n.) கதிரவன்); குல அரசருளொருவன் (கம்பரா. மிதிலை. 120);; name of a king of the solar race celebrated for his devotion to Visnu. [Skt. ambarsa → த. அம்பரீடன்.] அம்பரீடன்2 ambarīṭaṉ, பெ. (n.) சிவபெருமான்; Sivan. [Skt. ambarša → த. அம்பரீடன்.]
அம்பா	அம்பா ambā, பெ. (n.) 1. தாய் (பரிபா. 11, 81);; mother. 2. மலைமகள்; Parvadi, as mother of the universe. [Skt. ambå → த. அம்பா.] அம்மை → Skt. ambå.

அம்பாயனக்குங்கிலியம்	அம்பாயனக்குங்கிலியம் ambāyaṉakkuṅgiliyam, பெ. (n.) ஒருவகைத் தூய்மையான குங்கிலியம்; dammer proper from amboyna (resin of); Canarium, Strictum.
அம்பார்	அம்பார் ambār, பெ. (n.) தவசக்குவியல் (P.T.L.);; heap of paddy or other grain. [U. ambar → த. அம்பார்.]
அம்பாரக்கடை	அம்பாரக்கடை ambārakkaḍai, பெ. (n.) களஞ்சியம் (W.G.);; store, granary, place where anything is stored. [அம்பாரம் + கடை.] [U. ambar → த. அம்பார(ம்);.] கட → கடை (தமி. வ.138);.
அம்பாரம்	அம்பாரம்1 ambāram, பெ. (n.) அடுக்கு; pile. 'புகையிலை யம்பாரம்' (நெல்லை);. [U. ambär → த. அம்பாரம்.] அம்பாரம்2 ambāram, பெ. (n.) யானை மேற்றவிசு (இ.வ.);; howdah with a canopy. [Skt. ambåri → த. அம்பாரம்.] அம்பாரம்3 ambāram, பெ. (n.) 1. நெற்குவியல் (திவ். திருவிருத். 58, வ்யா. அரும்.);; heap of paddy or other grain on the threshing floor. 2. களஞ்சியம் (இ.வ.);; granary. 'ஆண்டிக்கு ஏன் அம்பாரக் கணக்கு' (பழ.);. [Skt. armbår → த. அம்பாரம்.]
அம்பாரராசி	அம்பாரராசி ambārarāci, பெ. (n.) விளைசலான நெல்லில் அரசுக்குரிய பகுதி (R.T.);; the government's share of the gross produce of paddy. [U. ambar+rasi → த. அம்பாரராசி.]
அம்பாரவாசி	அம்பாரவாசி ambāravāci, பெ. (n.) காய்ச்சற்பாடு முதலியவற்றால் நட்டமேற்படாதபடி, அதிகப்படியாய்க் கொடுக்கும் நெல்; extra quantity of grain measured by the tenant to the landlord to compensate for the loss due to shrinkage etc. "அம்பாரவாசி அரைவாயிலே கழித்து". [அம்பார(ம்); + வாசி.] [U. ambár → த. அம்பார(ம்);.]

அம்பாவாடல்	அம்பாவாடல் ambāvāṭal, பெ. (n.) தைநீராடல்; ceremonial ablutions of young girls in the month of (January); Taisam under the guidance of their mothers. "அம்பா வாடலி னாய்தொடிக் கன்னியர்" (பரிபா. 11, 81);. [அம்பா + ஆடல்.] [Skt. armbȧ → த. அம்பா.] ஆடு → ஆடல் = நீராடல்.
அம்பாள்	அம்பாள் ambāḷ, பெ. (n.) மலைமகள்; a general term for goddess parvati in temples. அர்ச்சனை அம்பாளுக்கா, சுவாமிக்கா? [Skt. amba → த. அம்பாள்.]
அம்பிகாபதி	அம்பிகாபதி ambikāpadi, பெ. (n.) 1. சிவபெருமான் (சூத. சிவமான்.7, 8);; Sivan as the husband of Parvadi 2. ஒரு புலவர்; name of a poet, son of Kambar, author of the Amblgäpadi-kōvai. [அம்பிகா + பதி.] [Skt. ambika + pati → த. அம்பிகாபதி.] பதி = தலைவன் இறைவன்.
அம்பிகாபதிகோவை	அம்பிகாபதிகோவை ambikāpadiāvai, பெ. (n.) ஒரு நூல்; a kōvai poem attributed to Ambigāpadi. [அம்பிகாபதி + கோவை.] [Skt. ambikä + pati → த. அம்பிகாபதி.]
அம்பிகாவல்லவர்	அம்பிகாவல்லவர் ambikāvallavar, பெ. (n.) சிவபெருமான் (பெரியபு. ஏயர். 325);: Sivan, as the husband of Parvadi. [அம்பிகா + வல்லவர்.] [Skt. ambika → த. அம்பிகா.]
அம்பிகேயன்	அம்பிகேயன் ambiāyaṉ, பெ. (n.) 1. திருதராட்டிரன் (பாரத. திரௌபதி. 107);; Dhrtarastra. 2. பிள்ளையார் (கணேசன்); (சங்.அக.);; Ganesan. 3. முருகக்கடவுள் (சங்.அக.);; Kandan. [Skt. ambikeya → த. அம்பிகேயன்.]

அம்பிகைதனயன்	அம்பிகைதனயன் ambigaidaṉayaṉ, பெ. (n.) பிள்ளையார் (விநாயகன்); (சூடா);; Ganesan as Son of Parvadi. [அம்பிகை + தனயன்.] [Skt. ambika → த. அம்பிகை.] தன் + ஐயன் → தனயன்.
அம்பிகைபாகன்	அம்பிகைபாகன் ambigaipāgaṉ, பெ. (n.) சிவபெருமான் (காஞ்சிப்பு. அந்தர்வே. 32);; Sivan, as half-Parvadi. [அம்பிகை + பாகன்.] [Skt. ambika → த. அம்பிகை.] பகு → பாகம் → பாகன்.
அம்பிகைமாலை	அம்பிகைமாலை ambigaimālai, பெ. (n.) ஒரு நூல்; name of a poem in praise of goddess Minaksi of madura, by Kulasegara-pandiyan. [அம்பிகை + மாலை.] [Skt. ambika → த. அம்பிகை.]
அம்பிசா	அம்பிசா ambicā, பெ. (n.) அம்பளங்காய் பார்க்க;see ambalangay (சா.அக.);.
அம்பிசைக்குழலாள்	அம்பிசைக்குழலாள் ambisaikkuḻlāḷ, பெ. (n.) பெருச்சாளி; bandicoot.
அம்புகிராதம்	அம்புகிராதம் ambugirātam, பெ. (n.) முதலை; crocodile.
அம்புசம்	அம்புசம் ambusam, பெ. (n.) தாமரை (கொடி வகை);; lotus, as water-born. த.வ. அம்புசனி. [Skt. ambu-ja → த. அம்புசம்.]
அம்புசன்மம்	அம்புசன்மம் ambusaṉmam, பெ. (n.) தாமரை (பச்.மூ.);; lotus. [Skt. ambu-janman → த. அம்புசன்மம்.]

அம்புசாகிதம்	அம்புசாகிதம் ambucākidam, பெ. (n.) தம்பட்டை யவரை; sword beanl; fowl's bean, Canaraja ensiformis (சா.அக.);.
அம்புசாதகம்	அம்புசாதகம் ambucātagam, பெ. (n.) கட்டுக்கொடி; a plant that freezes water, coagulating creeper, Cocculus villosus. (சா.அக.);.
அம்புசாதம்	அம்புசாதம் ambucātam, பெ. (n.) 1. தாமரை (மலை.);; lotus. 2. கடம்பு; Cadamba. [Skt. ambu+jata → த. அம்புசாதம்.]
அம்புசாதன்	அம்புசாதன் ambucātaṉ, பெ. (n.) நான்முகன்; Brahma, as lotus-born. "அம்புசாதன் முகத்தினில்" (பாரத. சிறப். 2);. [Skt. ambu+jata → த. அம்புசாதன்.]
அம்புசினி	அம்புசினி ambusiṉi, பெ. (n.) தாமரைச் செடி; lotus plant, Nelumbium speciosum (சா.அக.);.
அம்புசூகரம்	அம்புசூகரம் ambucūkaram, பெ. (n.) பன்றியைப் போன்ற ஒரு முதலை; a kind of porcine crocodile (சா.அக.);.
அம்புசேதிகம்	அம்புசேதிகம் ambucētigam, பெ. (n.) செங்கொழுஞ்சி; a plant (சா.அக.);.
அம்புதம்	அம்புதம் ambudam, பெ. (n.) கோரைக்கிழங்கு; koray root, sedge, Cyperus rotundus (சா.அக.);. [Skt. ambu-da → த. அம்புதம்.]
அம்புதரம்	அம்புதரம் ambudaram, பெ. (n.) கோரைக் கிழங்கு; koray root, Cyperus rotundus.
அம்புதிவல்லபம்	அம்புதிவல்லபம் ambudivallabam, பெ. (n.) பவளம்; coral (சா.அக.);.

அம்புப்பிரசாதனம்	அம்புப்பிரசாதனம் ambuppiracātaṉam, பெ. (n.) தேற்றாங்கொட்டை (சித்.அக.);; water clearing nut (சா.அக.);. [Skt. ambu-prasadana → த. பிரசாதனம்.]
அம்புப்பிரசிதம்	அம்புப்பிரசிதம் ambuppirasidam, பெ. (n.) செங்கொள்ளு; red horse gram, Dolichos biflorus (சா.அக.);.
அம்புபூரணரோகம்	அம்புபூரணரோகம் ambupūraṇarōkam, பெ. (n.) கருவுற்றிருக்கும் போது முலைப் பால் கொடுத்தலால் அக்குழந்தைக்கு ஏற்படும் நோய்; a disease in children arising from allowing the child to suckle during the time of the mother's pregnancy. த.வ. யாக்கட்டு நோய். [Skt. ambu + purna + roga → த. அம்புபூரண ரோகம்.]
அம்புமாகிகம்	அம்புமாகிகம் ambumāgigam, பெ. (n.) காசரைக் கீரை; a vegetable green.
அம்புயநூல்நாணான்	அம்புயநூல்நாணான் ambuyanūlnāṇāṉ, பெ. (n.) மன்மதன் (நாமதீப.);; Kaman, as having a bowstring of lotus-fibres. (தாமரை); [அம்புய(ம்); + நூல்நாணான்.] [Skt. ambuya → த. அம்புயம்.] நாண்ன் → நாணான்.
அம்புயன்	அம்புயன்1 ambuyaṉ, பெ. (n.) நான்முகன் (கந்தபு. தெய்வயா. 223);; Brsahman, as lotus-born. [Skt. ambuja → த. அம்புயன்.] அம்புயன்2 ambuyaṉ, பெ. (n.) நஞ்சு; a kind of arsenic poison (சா.அக.);.
அம்புயை	அம்புயை ambuyai, பெ. (n.) திருமகள் (திருவரங்கத்தந். 56);; Laksml, as ocean-born. [Skt. ambu-ja → த. அம்புயை.]
அம்புருகம்	அம்புருகம் amburugam, பெ. (n.) 1. செம்பரத்தம் பூ; the day lotus, Hibiscus mutabilis. 2. நாரை; Indian crane. [Skt. amburuka → த. அம்புருகம்.]

அம்புரேசம்	அம்புரேசம் amburēcam, பெ. (n.) தாமரை; lotus (சா.அக.);.
அம்புரோகினி	அம்புரோகினி amburōkiṉi, பெ. (n.) தாமரை (சிந்தா. நி. 213);; lotus. [Skt. ambu-rohini → த. அம்புரோகினி.]
அம்போசம்	அம்போசம்1 ambōcam, பெ. (n.) தாமரை; lotus, as water-born (சா.அக.);. [Skt. ambho-ja → த. அம்போசம்.] அம்போசம்2 ambōcam, பெ. (n.) நாரை; a water-bird stork (சா.அக.);.
அம்போநிதி	அம்போநிதி ambōnidi, பெ. (n.) பெருங்கடல்; ocean.
அம்போயோனி	அம்போயோனி ambōyōṉi, பெ. (n.) தாமரை; lotus plant, Nelumbilum speciosum (சா.அக.);.
அம்மடியம்	அம்மடியம் ammaḍiyam, பெ. (n.) பட்டாணி; pea, Pisum-sativam (சா.அக.);.
அம்மணக்கட்டை	அம்மணக்கட்டை ammaṇakkaṭṭai, பெ. (n.) உடுப்பற்றவன்; a naked person without the customary covering (சா.அக.);. [அம்மணம் + கட்டை.] [Skt. sramana → த. அம்மணம்.]
அம்மணக்குண்டி	அம்மணக்குண்டி ammaṇakkuṇṭi, பெ. (n.) அம்மணக்கட்டை (இ.வ.); பார்க்க;see ammana-k-kattai (சா.அக.);. [அம்மணம் + குண்டி.] [Skt. srammanga → த. அம்மணம்.] குள் → குண்டு → குண்டி.
அம்மணத்தர்	அம்மணத்தர் ammaṇattar, பெ. (n.) அமணர் (சினேந். 139);; Jains. [Skt. sramana → த. அம்மணத்தார்.]

அம்மணத்தோண்டி	அம்மணத்தோண்டி ammaṇattōṇṭi, பெ. (n.) அம்மணக்கட்டை (இ.வ.); பார்க்க;see ammana-k-kattai (சா.அக.);. [அம்மணம் + தோண்டி.] [Skt. sramana → த. அம்மணம்.]
அம்மணம்	அம்மணம்1 ammaṇam, பெ. (n.) 1. ஆடை இல்லாத நிலை; nakedness, nudity. 2. வண்டப் பேச்சு (யாழ்ப்.);; obscene language, abscenity. [Skt. sramana → த. அம்மணம்.] அம்மணம்2 ammaṇam, பெ. (n.) 1. இடை (திவ். பெரியாழ். 1, 6, 3, வ்யா);; waist. 2. கள்ளத் தொடர்பு; lewdness. [Skt. sramana → த. அம்மணம்.]
அம்மணம்பேசு	அம்மணம்பேசு ammaṇambēcu, வி.எ. (adv.) அருவருப்பாகவும், நாணக்கேடாகவும் பேசுதல்; talk in obscenities. [அம்மணம் + பேசு.] [Skt. sramana → த. அம்மணம்.]
அம்மார்	அம்மார் ammār, பெ. (n.) கப்பற்கயிறு; ships cable. [Port. Amarva → த. அம்மார்.]
அம்மிரம்	அம்மிரம் ammiram, பெ. (n.) மாமரம் (சங்.அக.);; mango (சா.அக.);. [Skt. amra → த. அம்மிரம்.]
அம்மிலசாரம்	அம்மிலசாரம் ammilacāram, பெ. (n.) 1. புளித்த காடி; sour vinegar. 2. புளிப்பு; sourness (சா.அக.);. [Skt. amla → த. அம்மிலம்.] சாறு → சாறம் → சாரம்.

அம்மிலம்	அம்மிலம் ammilam, பெ. (n.) 1. புளிப்பு; sourness. 2. புளி; tamarind. 3. புளிவஞ்சி; puli-vanji, creeper bearing sour fruits. [Skt. amla → த. அம்மிலம்.]
அம்மிலவிருக்கம்	அம்மிலவிருக்கம் ammilavirukkam, பெ. (n.) புளிய மரம்; tamarind tree, Tamarindus Indica (சா.அக.);. [Skt. amla + vrksa → த. அம்மிலவிருக்கம்.]
அம்மிலவிருட்சம்	அம்மிலவிருட்சம் ammilaviruṭcam, பெ. (n.) புளியமரம் (மலை.);; tamarind. [Skt. amla + vrksa → த. அம்மிலவிருட்சம்.]
அம்மிலிகா	அம்மிலிகா ammilikā, பெ. (n.) 1. புளிப்பு; sourness. 2. புளி நறளைக் கிழங்கு; the root of the plant, Cissue acida (சா.அக.);. [Skt. amla → ammiliga.]
அம்மிலிகை	அம்மிலிகை ammiligai, பெ. (n.) புளி (சிந்தா.நி. 206);; tamarind. [Skt. amilka → த. அம்மிலிகை.]
அமசம்	அமசம் amasam, பெ. (n.) நோய்; disease (சா.அக.);.
அமண்	அமண் amaṇ, பெ. (n.) 1. சமணமதம்; jainism. "வல்லமணாசற" (தேவா. 861, 11);. 2. சமணர்; Jainas, as a sect. "வல்லமண் விடுத்த வேழம்" (திருவிளை. அங்கம். 3);. 3. அரையில் ஆடையில்லாமை; nakedness, nudity. "குவிமுலையார் தம்முன்ன நாணமின்றி …. அமணே நின்றார்" (தேவா. 962, 7);. 4. வரிக் கூத்து வகை (சிலப். 3, 13, உரை);; a inasquerade dance. [Skt. sramana → த. அமண்.]

அமண்டம்	அமண்டம் amaṇṭam, பெ. (n.) ஆமணக்கு (மலை.);; castor-plant (சா.அக.);. [Skt. Amanda → த. அமண்டம்.]
அமண்டலம்	அமண்டலம் amaṇṭalam, பெ. (n.) ஆமணக்கு (மலை.);; castor plant. [Skt. amanda → த. அமண்டலம்.]
அமணக்கூத்து	அமணக்கூத்து amaṇakāttu, பெ. (n.) 1. நாணம் சிறிதுமின்றி ஆடையின்றியாடுங் கூத்து; wanton, naked dance. 2. கட்டுக்கடங்காச் செயல் (திவ். திருமாலை. 34, வ்யா.);; disorderly, uncontrolled conduct. [அமணம் + கூத்து.] [Skt. sramana → த. அமண(ம்);.] குல் → குத்து → கூத்து = பல வகைகளில் கால் குத்திட்டு ஆடுவது.
அமணர்	அமணர் amaṇar, பெ. (n.) சமணர் (பெரியபு. திருஞான. 704);; Jains. [Skt. sramana → த. அமணர்.]
அமணழித்தோன்	அமணழித்தோன் amaṇaḻittōṉ, பெ. (n.) திருஞானசம்பந்தர் (நாமதீப.);; St. Tirunana-sambandar. [அமணம் + அழித்தோன்.] [Skt. sramans → த. அமணம்.]
அமணன்பாழி	அமணன்பாழி amaṇaṉpāḻi, பெ. (n.) அமணர் கோயில்; jain temple. "அமணன் பாழியிற் சிம்மத்தைக் காட்டி" (ஈடு. 4, 6, 6);. [அமணம் + பாழி.] [Skt. sramana → த. அமணன்.]
அமத்திரம்	அமத்திரம் amattiram, பெ. (n.) 1. ஏனம்; a vessel. 2. வெண்கலம்; bell metal which is a mitture or an alloy of copper and powder.
அமந்தி	அமந்தி amandi, பெ. (n.) நாட்டு வாதுமை (மூ.அ.);; Indian almond. [Fr amande → த. அமந்தி.]

அமம்	அமம் amam, பெ. (n.) நோய் (சிந்தா. நி. 190);; disease, illness. [Skt. ama → த. அமம்.]
அமர்த்தன்	அமர்த்தன் amarttaṉ, பெ. (n.) திறமையில்லாதவன்; incapable person. "அமர்த்தனுக்கும் காணி வேண்டாம், சமர்த்தனுக்கும் காணி வேண்டாம்". [Skt. a-samartha → த. அமர்த்தன்.]
அமரகிச்சிலி	அமரகிச்சிலி amaragiccili, பெ. (n.) மஞ்சட் கிச்சிலி; a gold coloured orange (சா.அக.);.
அமரகோசம்	அமரகோசம் amaraācam, பெ. (n.) ஒரு வடமொழி நிகண்டு; a Sanskrit vocabulary compiled by Amarasimhan (சா.அக.);. [Skt. amara + kosa → த. அமரகோசம்.]
அமரசயம்	அமரசயம் amarasayam, பெ. (n.) இரைக்குடல்; the stomach and the intestines where the food is digested (சா.அக.);. [Skt. ama-saya → த. அமரசயம்.]
அமரசிங்கம்	அமரசிங்கம் amarasiṅgam, பெ. (n.) அமரகோசம் (பி.வி. 42); பார்க்க;see amarakosam. (சா.அக.);. [Skt. amara-simha → த. அமரசிங்கம்.]
அமரசிம்மன்	அமரசிம்மன் amarasimmaṉ, பெ. (n.) அமரகோச மென்னும் வடமொழி நிகண்டை இயற்றியவன்; the author of a vocabulary in Sanskrit (சா.அக.);. [Skt. amara+simha → த. அமரசிம்மன்.]
அமரத்துவம்	அமரத்துவம் amarattuvam, பெ. (n.) அழிவின்மை (சிந்தா. நி. 213);; indestructibility, immortality. த.வ. நிலைபேறு. [Skt. amara-tva → த. அமரத்துவம்.]
அமரதாரு	அமரதாரு amaratāru, பெ. (n.) 1. தேவதாரு; deccany deodar, erythroxylon monogynum. 2. தேட்கொடுக்கி; scorpion plant, Heliotropium indicum (சா.அக.);. [Skt. amara + taru → த. அமரதாரு.]

அமரபக்கம்	அமரபக்கம் amarabakkam, பெ. (n.) தேய்பிறை (கிருட்டிணபட்சம்);; the dark fortnight. த.வ. கரும்பக்கம். [அமர(ம்); + பக்கம்.] [Skt. apara → த. அமர.] பக்கு → பக்கம்.
அமரபர்த்திரு	அமரபர்த்திரு amarabarttiru, பெ. (n.) இந்திரன் (சிந்தா.நி. 188);; Indiran. [Skt. amara-bhartu → த. அமரபர்த்திரு.]
அமரபில்லம்	அமரபில்லம் amarabillam, பெ. (n.) கண்ணிமையில் குருதி போற் சிவந்து தசை தடித்துப் பீளை தள்ளிக் கீழிமையை யொட்டிக் கொண்டு, கண்ணொளி மயங்கி நீர் வடியும் ஒரு கண்ணோய்; an eye disease characterised by inflammation of the eyelids, hyperemia of the conjunctiva with a catarhal or muco-purulent discharge, sticking of the eye-lids, defective vision etc., castarhal ophthalmia (சா.அக.);. த.வ. இமைப்பிசிரி
அமரபுட்பி	அமரபுட்பி amarabuṭbi, பெ. (n.) ஒரு வகைச் செடி; a plant, Andropogon acicularis (சா.அக.);. [Skt. amara+pusp → த. அமரபுட்பி.]
அமரபுட்பிகம்	அமரபுட்பிகம் amarabuṭbigam, பெ. (n.) ஒரு வகைப் பெருஞ்சீரகம்; a kind of anise, Anetheum sowa (சா.அக.);. [Skt. amara+puspika → த. அமரபுட்பிகம்.]
அமரமாலை	அமரமாலை amaramālai, பெ. (n.) அமரகோசத்தைச் செய்த நூலாசிரியரே, செய்ததாகக் கருதப்படும் ஒரு வடமொழி அகராதி; the title of a dictionary considered to have been compiled by the same author as of the book known as 'Amarakosam' (சா.அக.);. [அமர(ம்); + மாலை.] [Skt. amara → த. அமரம்.]
அமரமுனிவன்	அமரமுனிவன் amaramuṉivaṉ, பெ. (n.) தேவமுனி; divine sage. "அமரமுனிவ னகத்தியன் றனாது" (மணிமே. பதிக. 11);. [அமர(ம்); + முனிவன்.] [Skt. amara → த. அமரம்.]

அமரர்கற்பம்	அமரர்கற்பம் amararkaṟpam, பெ. (n.) வானுலுகம் (R.);; heaven. [அமரர் + கற்பம்.] [Skt. amara → த. அமரர்.] கல் → கல்பம் → கற்பம்.
அமரர்கோன்	அமரர்கோன் amararāṉ, பெ. (n.) இந்திரன் (திவ். திருவாய். 10, 2, 6);; Indran as king of gods. த.வ. தேவர்தலைவன், அமரர்பதி. [அமரர் + கோன்.] [Skt. amara → த. அமரர்.] கோ → கோவன் → கோன் = தலைவன், அரசன்.
அமரர்பதி	அமரர்பதி1 amararpadi, பெ. (n.) இந்திரன் (பிங்.);; Indran, as lord of gods. [Skt. amara+pati → த. அமரர்பதி.] அமரர்பதி2 amararpadi, பெ. (n.) தேவர் உலகம்; Svargam, as the abode of gods. த.வ. வானவருலகம், துறக்கவுலகம். [அமரர் + பதி.] [Skt. amara → த. அமரர்.]
அமரர்வணங்குங்கன்னி	அமரர்வணங்குங்கன்னி amararvaṇaṅguṅgaṉṉi, பெ. (n.) இந்திர பாடாணம்; the poisonous arsenical compound of zinc.

அமரலோகம்	அமரலோகம் amaralōkam, பெ. (n.) தேவர் உலகம் (தேவா. 264,11);; world of gods. த.வ. புத்தேளுலகு. [Skt. amara + loka → த. அமரலோகம்.] த. உலகம் → Skt. loka. உல் → உலவு → உலகு → உலகம். உலகம் என்னும் சொல்லிலுள்ள பெருமைப் பொருளின் பின்னொட்டாகிய "அம்" என்னும் ஈறு. சிறப்பாகத் தமிழுக்கே உரியது. (ஒ.நோ.); கம்பு → கம்பம். அரங்கு → அரங்கம். நிலை → நிலையம். நகர் → நகரம். "அம்" ஈறு கெட்டு வழங்குவது வடமொழியின் இயல்பு (ஒ.நோ.); த. அம்பலம் → Skt. அம்பல. த. முகம் → Skt. முக. வடமொழியாளர் காட்டும் மூலம் "லோக்" என்பதாகும். இச்சொல் "பார்" என்னும் பொருண்மைத்து. இச்சொல் "look" என்னும் ஆங்கிலச் சொல்லோடு தொடர்புடையது. மேலும், இச்சொல் "நோக்கு" என்னும் தமிழ்ச்சொல்லினின்று முகிழ்த்த தென்பார் பாவாணர். சுற்றி வருவது, உருண்டையானது மக்கள் என்னும் பொருண்மையே அடிப்படையானது. உலகம் என்னும் சொல் பொதுமக்களைக் குறிப்பது பெருவழக்கு. எ.கா. உலகம் என்ன சொல்லும் ?
அமரவல்லரி	அமரவல்லரி amaravallari, பெ. (n.) கொத்தான்; a plant, Cassytha filiformis (சா.அக.);.
அமரவல்லி	அமரவல்லி amaravalli, பெ. (n.) அமரவல்லரி பார்க்க;see amara-vallari (சா.அக.);.
அமராசயம்	அமராசயம் amarācayam, பெ. (n.) 1. இரைப்பை (வின்.);; stomach. 2. கருப்பை (சிந்தா. நி. 188);; womb. [Skt. ama-aya → த. அமராசயம்.]
அமராஞ்சனம்	அமராஞ்சனம் amarāñjaṉam, பெ. (n.) சந்தன மரம் (சித்.அக.);; sandalwood tree. [Skt. amara+anjana → த. அமராஞ்சனம்.]
அமராபகை	அமராபகை amarāpagai, பெ. (n.) பால்வீதி (ஆகாய கங்கை); (சிந்தா.நி.193);; the milky way. [Skt. amara+apa=ga → த. அமராபகை.]

அமராபதி	அமராபதி amarāpadi, பெ. (n.) இந்திரன் நகர் (சீவக.2335);; names of Indira's capital. [Skt. amarapati → த. அமராபதி.]
அமராபுரம்	அமராபுரம் amarāpuram, பெ. (n.) அமராவதி; Indra's capital, Amaravati "உடம்பராளு மமராபுரந்தவிர" (தக்கயாகப்.17);. [அமரா + புரம்.] [Skt. amara → த. அமரா.] புர் → புரை = உயர்வு. புர் → புரம் = உயர்ந்தமனை.
அமரிடணம்	அமரிடணம் amariḍaṇam, பெ. (n.) சினம் (சிந்தா. நி. 211);; anger. [Skt. amarsana → த. அமரிடனம்.]
அமரிதம்	அமரிதம் amaridam, பெ. (n.) கடுக்காய் (மலை.);; chebulic myrobalan. [Skt. amrta → த. அமரிதம்.]
அமரிறை	அமரிறை amariṟai, பெ. (n.) வானவர், தலைவன், இந்திரன்; Indran. "அமரிறை யருள்வகை" (பெருங்.வத்தவ. 5, 76);. [அமர் + இறை.] [Skt. amara → த. அமர்.] இறு → இறு-த்தல் = தங்குதல் இறு → இறை.
அமருடம்	அமருடம் amaruḍam, பெ. (n.) 1. சினம்; anger. 2. பொறுமையின்மை; impatience. [Skt. amarsa → த. அமருடம்.]
அமருலகம்	அமருலகம் amarulagam, பெ. (n.) வானுலகம் (திவ். பெரியதி. 2, 2, 10);; svargam. [அமர் + உலகம்.] [Skt. amara → த. அமர்.]
அமரேசம்	அமரேசம் amarēcam, பெ. (n.) குய்யாட்டக புவனத்து ளொன்று (சி.போ.பா.2, 3 பக். 213);; [Skt. amara + isa → த. அமரேசம்.]
அமரேசன்	அமரேசன் amarēcaṉ, பெ. (n.) 1. இந்திரன் (கந்தபு.தெய்வ.19);; Indiran. 2. வியாழன் (விதான. குணா.37);; Jupiter, as preceptor of gods. [Skt. amara + isa → த. அமரேசன்.]

அமரோர்	அமரோர் amarōr, பெ. (n.) அமரர் (திருப்பு. 518);; immortals, devas. த.வ. வானோர். [Skt. amara → த. அமரோர்.]
அமல்தார்	அமல்தார் amaltār, பெ. (n.) வரி தண்டுமதிகாரி (R.F.);; native collector of revenue corresponding to a tahsildar, mamlatdar. த.வ. சுங்கவதிகாரி, தண்டல்நாயகன். [U. amal-dar → த. அமர்தார்.]
அமல்நாமா	அமல்நாமா amalnāmā, பெ. (n.) ஒரு பணியைச் செய்யும்படி கொடுக்கும் அதிகார ஆவணம் (R.T.);; warrant or authority from a public functionary for doing a piece of work. த.வ. பணிக்கட்டளை. [U. amal+nama → த. அமல்நாமா.]
அமலகம்	அமலகம்1 amalagam, பெ. (n.) நெல்லி (மலை.);; emblic myrobalan. [Skt. åmalaka → த. அமலகம்.] அமலகம்2 amalagam, பெ. (n.) அருநெல்லி (சித்.அக.);; a species of gooseberry tree. [Skt. amalaka → த. அமலகம்.] அமலகம்3 amalagam, பெ. (n.) 1. புளிய மரம்; tamarind tree, Tamarindus indicus. 2. பித்தத்தால் ஏற்படும் வாய்ப்புளிப்பு; sour taste in the mouth from billiousness. 3. வயிற்றுப் புளிப்பு; acidity of the stomach (from indigestion);. 4. ஒரு செடி; a plant, Artocarpus lakuca. 5. புளியாரை; woodsorrel, Oxalis Corniculata (சா.அக.);. த.வ. அம்புளி. [Skt. amalaka → த. அமலகம்.] புளியமரத்துக்கு அம்புளி என்னம் பெயருண்டு. சில வகை புளியம்பழம் சற்றே இனிக்கும் தன்மை நோக்கி அம்புளி எனவும் தீம்புளி எனவும் தமிழில் வழங்கப்படும். அம்புளி எனும் [illegible] வடமொழியில்
அமலகமலம்	அமலகமலம் amalagamalam, பெ. (n.) ஆனீர் (கோமூத்திரம்); (சிந்தா.நி.189);; cow's urine. த.வ. கோமியம், ஆனுச்சை. [Skt. amala+kamala → த. அமலகமலம்.]

அமலகவடகம்	அமலகவடகம் amalagavaḍagam, பெ. (n.) நெல்லிக்காய் வடகம்; a kind of dried cake of gooseberry (சா.அக.);. [அமலகம் + வடகம்.] [Skt. å̊malaka → த. அமலகம்.]
அமலகாண்டம்	அமலகாண்டம் amalakāṇṭam, பெ. (n.) ஒரு பூடு; a plant (unidentified); (சா.அக.);.
அமலகேசரம்	அமலகேசரம் amalaācaram, பெ. (n.) நாரத்தை மரம்; citron tree, Citrus aurantium (சா.அக.);.
அமலசம்பீரம்	அமலசம்பீரம் amalasambīram, பெ. (n.) எலுமிச்சை; lime tree, Citrus medica (சா.அக.);. [Skt. amalaka+campira → த. அமலசம்பீரம்.]
அமலசாகம்	அமலசாகம் amalacākam, பெ. (n.) ஒரு செடி; a kind of sorrel (potherb); (சா.அக.);.
அமலசாந்தம்	அமலசாந்தம் amalacāndam, பெ. (n.) 1. சுண்ணாம்பு; lime or slaked like. 2. மாட்டுச் சாணி; cow's dung.
அமலசாரம்	அமலசாரம் amalacāram, பெ. (n.) 1. எலுமிச்சை; lime. 2 ஓர் ஆரைச் செடி; a kind of sorrel. 3. வடித்த கஞ்சிக் காடி; fermented rice water (சா.அக.);. [அமலம் + சாரம்.] [Skt. aamlaka → த. அமலகம்.]
அமலசுக்கிரம்	அமலசுக்கிரம் amalasukkiram, பெ. (n.) ஒரு விலாரிச் செடி; a kind of sorrel plant (சா.அக.);.
அமலசூடம்	அமலசூடம் amalacūṭam, பெ. (n.) அமலசுக்கிரம் பார்க்க;see amala-sukkiram (சா.அக.);.

அமலத்திரவம்	அமலத்திரவம் amalattiravam, பெ. (n.) புளிக்க வைத்த பழச்சாறு; acid or femented juice of fruits (சா.று.);. [Skt. amalaka+drava → த. அமலத்திரவம்.]
அமலதிக்தகசாயம்	அமலதிக்தகசாயம் amaladigdagacāyam, பெ. (n.) துவர்ப்பு, கைப்பு, புளிப்பு இவை சேர்ந்த மருந்து நீர் (கசாயம்);; a decoction of astringent, bitter and sour drugs (சா.அக.);.
அமலந்தை	அமலந்தை amalandai, பெ. (n.) புளிப்பு; sourness (சா.அக.);.
அமலநாயகம்	அமலநாயகம் amalanāyagam, பெ. (n.) புளியாரை; wood sorrel, Oxalis corniculata (சா.அக.);.
அமலநிசா	அமலநிசா amalanicā, பெ. (n.) சிச்சலிக் கிழங்கு; the root of a plant, Curcuma zerum (சா.அக.);.
அமலநிம்பூரம்	அமலநிம்பூரம் amalanimbūram, பெ. (n.) எலுமிச்சை; lime-citrusmedica (சா.அக.);.
அமலபஞ்சகம்	அமலபஞ்சகம் amalabañjagam, பெ. (n.) ஐந்து வகைப் புளித்த காய், பழங்களின் சாறு; a mixture of the juices of five kinds of sour and unripe fruits (சா.அக.);.
அமலபத்திரை	அமலபத்திரை amalabattirai, பெ. (n.) புளியாரை முதலிய பூடுகள்; oxalis and other plants (சா.அக.);.
அமலபலம்	அமலபலம் amalabalam, பெ. (n.) புளியமரம்; tamarind tree, Manganifera indica (சா.அக.);.
அமலபனசம்	அமலபனசம் amalabaṉasam, பெ. (n.) ஈரப்பலா; monkey jack tree, Artocarpus lacucha (Roxb.); (சா.அக.);.

அமலபித்தம்	அமலபித்தம் amalabittam, பெ. (n.) 1. வயிற்றுப்புளிப்பு; acidity of the stomach. 2. புளிப்பித்தம்; sourbile. 3. நெஞ்செரிவு, குலையெரிவு; burning sensation of the chest or the heart (சா.அக.);. [அமல(ம்); + பித்தம்.] [Skt. amala → த. அமலம்.] பித்து → பித்தம்.
அமலபேதனம்	அமலபேதனம் amalapētaṉam, பெ. (n.) ஓர் ஆரைச் செடி; a sorrel plant (சா.அக.);.
அமலம்	அமலம்1 amalam, பெ. (n.) 1. ஒட்டுத்தாள் (அப்பிரகம்); (நா.நார்த்த.);; mica. 2. அரி நெல்லி (சித்.அக.);; a species of gooseberry. [Skt. amalaka → த. அமலம்.] அமலம்2 amalam, பெ. (n.) 1. மாசில்; that which is spotless, immaculate. "அமலமாம் பொருளை யேற்று" (கந்தபு.திருக்கல்.83);. 2. அழுக்கின்மை (பிங்.);; purity cleanliness. 3. மரமஞ்சள் (மலை.);; tree turmeric. [Skt. a-mala → த. அமலம்.] அமலம்3 amalam, பெ. (n.) 1. மும்மலத்தினால் பற்றப் படாமை; 2. வெண்மை; whiteness. 3. செவ்வள்ளி; red yam red sweet potato, Disorya parpurea. 4. அரிநெல்லி; country star gooseberry, phyllanthus distinchus. 5. அழகு; beauty. 6. நெல்லி மரம்; gooseberry tree, Embilica officinalis. 7. நஞ்சுக்கொடி; umbilical cord. 8. ஒரு பூடு; the plant saptala. 9. காக்கைப் பொன் (அப்பிரகம்);; tale. 10. புளிப்பு; sourness or acidity. 11. புளியாரை; wood sorrel, Oxalis corniculata. 12. புளித்த தயிர்; sour curd. [Skt. amala → த. அமலம். அமலகம்1 பார்க்க.]

அமலமேகம்	அமலமேகம் amalamēkam, பெ. (n.) சிறுநீர் நோய்; acidity of the urine (சா.அக.);. [Skt. amala + mégha → த. அமலமேகம்.]
அமலர்	அமலர் amalar, பெ. (n.) நெல்லிமுள்ளி (வை.மூ.);; dried flesh of gooseberry fruits. [Skt. ámalaka → த. அமலர்.]
அமலருகம்	அமலருகம் amalarugam, பெ. (n.) ஒரு வகை வெற்றிலை; a kind of betel leaf (சா.அக.);.
அமலலோனிகம்	அமலலோனிகம் amalalōṉigam, பெ. (n.) புளியாரைச் செடி; wood sorrel, Oxalia corniculata (சா.அக.);.
அமலலோனி	அமலலோனி amalalōṉi, பெ. (n.) அமலலோனிகம் பார்க்க;see amala-lonigam (சா.அக.);.
அமலவர்க்கம்	அமலவர்க்கம் amalavarkkam, பெ. (n.) நாரத்தை; கிச்சிலி முதலிய புளிப்பான இலைகளையுடைய மரம்; the class or trees and plants bearing leaves or fruits that taste sour such as, orange, lime, tamarind etc. (சா.அக.);. [Skt. amalaka+varga → த. அமலவர்க்கம். அமலகம் பார்க்க.]
அமலவரித்திரா	அமலவரித்திரா amalavarittirā, பெ. (n.) அமலநிசா பார்க்க;see amala-nisa (சா.அக.);.
அமலவல்லி	அமலவல்லி amalavalli, பெ. (n.) ஒரு வகை செடி; a kind of plant, Pythonium bulbiferum (சா.அக.);.
அமலவாடகம்	அமலவாடகம் amalavāṭagam, பெ. (n.) புளிமா; hog-plum, Spondias mangifera (சா.அக.);.
அமலவாடிகம்	அமலவாடிகம் amalavāṭigam, பெ. (n.) அமலருகம் பார்க்க;see amalarugam (சா.அக.);.

அமலவிருட்சம்	அமலவிருட்சம் amalaviruṭcam, பெ. (n.) புளியமரம்; tamarind tree, Tamarindus indicus (சா.அக.);. [Skt. amalaka+vrksa → த. அமல விருட்சம்.]
அமலவேதசம்	அமலவேதசம் amalavētasam, பெ. (n.) 1. ஒரு வகை ஆரைச்செடி; a kind of sorrel, Rumex vesicarius. 2. காடி; vinegar obtained from fruits (சா.அக.);.
அமலன்	அமலன்1 amalaṉ, பெ. (n.) 1. மாசிலன், மலம் நீங்கினவன்; one who is immaculate, freed from impurities, has attained liberation. 2. கடவுள்; the Supreme Being, as immaculate. த.வ. மாசிலான். [Skt. a-mala → த. அமலன்.] அமலன்2 amalaṉ, பெ. (n.) கடுக்காய்; Indian gall-nut, Terminalia chebula (சா.அக.);.
அமலா	அமலா amalā, பெ. (n.) நெல்லி முள்ளி அல்லது நெல்லி வற்றல்; dried fruit of gooseberry, Phyllanthus emblica (சா.அக.);. [Skt. amalaka → த. அமலா.]
அமலாங்குசம்	அமலாங்குசம் amalāṅgusam, பெ. (n.) ஒரு செடி; a kind of sorrel (சா.அக.);.
அமலாதியுசிதம்	அமலாதியுசிதம் amalādiyusidam, பெ. (n.) புளித்த வுணவு அல்லது புளித்த மாங்காயைத் திண்பதால் ஏற்படுமொரு கண்ணோய்; a disease of the eyes caused by eating sour mangoes or fermented food (சா.அக.);.
அமலாயோகம்	அமலாயோகம் amalāyōkam, பெ. (n.) நல்லோரை அல்லது (சந்திரன்); நிலவிற்குப் பத்தாமிடத்தில் நற்கோள்க ளிருக்கை (இலக்கினம்);; [Skt. amala + yoga → த. அமலாயோகம்.]
அமலாளி	அமலாளி amalāḷi, பெ. (n.) வரிதண்டுவோன்; amaldar, an Indian revenue officer. "கட்டளவாய் நம்புமமலாளி பற்றினானென்றும்" (சரவண.பணவிடு.187);. த.வ. தண்டல்நாயகன். [U. amal → த. அமல்.] ஆள் → ஆளி.

அமலிகம்	அமலிகம் amaligam, பெ. (n.) 1. வயிற்றுப் புளிப்பு; acidity of the stomach. 2. புளியாரை; wood sorrel, Oxalis corniculata (சா.அக.);. [Skt. amalaka → த. அமலிகம்.]
அமலித்தல்	அமலித்தல் amalittal, பெ. (n.) புளித்தல்; acidified (சா.அக.);.
அமலினிட்டமணி	அமலினிட்டமணி amaliṉiṭṭamaṇi, பெ. (n.) சிவன் அணிந்த அக்கமணி; a sacred berd worn by Sivan, Eleocarpus tuberculatus (சா.அக.);.
அமலோத்கரம்	அமலோத்கரம் amalōtkaram, பெ. (n.) எதிர்க்களித்தல்; sour eructation. (சா.அக.);. த.வ. தேக்கெறிவு.
அமளிதம்	அமளிதம் amaḷidam, பெ. (n.) தீவதாட்சி; a fruit unknown in Southern India (சா.அக.);.
அமாசயம்	அமாசயம் amācayam, பெ. (n.) உண்ட வுணவும் தண்ணீருந் தங்குமிடம், வயிறு; a membraneous sac or receptacle to receive the food and water which we take-it serves as the principal organ of digestion, stomach (சா.அக.);.
அமாத்தம்	அமாத்தம் amāttam, பெ. (n.) மனமழிந்து நிற்பது; the mind is raised from the gross to the subtle State to remain there in equilibrium (சா.அக.);.
அமாத்தியன்	அமாத்தியன் amāttiyaṉ, பெ. (n.) அமைச்சன்; minister, counselor. [த. அமைத்தன் → Skt. ama-tya → த. அமாத்தியன்.]
அமாநசியம்	அமாநசியம் amānasiyam, பெ. (n.) வலி (சிந்தா.நி.195);; pain. [Skt. ama-nasya → த. அமாநசியம்.]
அமார்	அமார் amār, பெ. (n.) கப்பற்கயிறு; ship's cable. [Port amarva → த. அமார்.]

அமார்க்கம்	அமார்க்கம்1 amārkkam, பெ. (n.) சமய நெறியில்லாதது (வின்.);; irreligion. [Skt a-marga → த. அமார்க்கம்.] அமார்க்கம்2 amārkkam, பெ. (n.) நாயுருவி (பரி.அக.);; a plant. [Skt. a-marga → த. அமார்க்கம்.]
அமாவாசி	அமாவாசி amāvāci, பெ. (n.) காருவா (அமாவாசை); (வின்.);; new moon. "ஆயிரம் வெதிபாத மொப்போ ரமாவாசி" (சேதுபு. சேதுபல.57);. [Skt. amå-våsi → த. அமாவாசி.]
அமாவசியை	அமாவசியை amāvasiyai, பெ. (n.) காருவா (வின்.);; new moon. [Skt. amavasya → த. அமாவசியை.]
அமாவாசை	அமாவாசை amāvācai, பெ. (n.) கதிரவனும் நிலவும் கூடி நிற்கும் நாள்; new moon, as the time when the sun and the moon dwell together. "பிற்றைநா ளமாவாசையில்" (உபதேசகா.சிவவி.229);. த.வ. காருவா. [Skt. amå-våsyå → த. அமாவாசை.]
அமாவாசைக்கண்டம்	அமாவாசைக்கண்டம் amāvācaikkaṇṭam, பெ. (n.) நோய் மிக்கார்க்கு காருவா நாளிலுண்டாகும் ஏதம், நேர்ச்சி (வின்.);; crisis of a disease occurring at the new moon. த.வ. காருவாநேர்ச்சி. [அமாவாசை + கண்டம்.] [Skt. amä-väšyä → த. அமாவாசை.]
அமாவாசைக்கருக்கல்	அமாவாசைக்கருக்கல் amāvācaikkarukkal, பெ. (n.) காருவா காரிருள்; great darkness in the night of the new moon day. [அமாவாசை + கருக்கல்.] [Skt. ama-väsyâ → த. அமாவாசை.] கரு → கருகு → கருக்கு → கருக்கல்.
அமானத்து	அமானத்து amāṉattu, பெ. (n.) 1. ஒப்படைத்த பொருள்; deposit, anything held in trust. 2. கருவூலத்தில் பெயர் விளத்தம் குறிக்காமல் வைத்த பணம் (R.F.);; money kept in suspense and not credited under any head. [U.amanat → த. அமானத்து.]

அமானத்துச்சிட்டா	அமானத்துச்சிட்டா amāṉattucciṭṭā, பெ. (n.) பொதுக்குறிப்பேடு; miscellaneous account. [U. amamat + cittha → த. அமானத்துச் சிட்டா.]
அமானவன்	அமானவன் amāṉavaṉ, பெ. (n.) விரசைக் கரையிலுள்ள கடவுள் (உபதேசரத். சிறப்புப்.);; [Skt. amanava → த. அமானவன்.]
அமானிபாசேபாப்	அமானிபாசேபாப் amāṉipācēpāp, பெ. (n.) ஆட்சியர் ஆளுகையிலுள்ள சில்லறை பயிர்செய்யும் நிலங்கள் (P.T.L.);; sundry farms under the management of a collector. [Ar. Amani + pajepap → த. அமானிபாசேபாப்.]
அமானுடகிருத்தியம்	அமானுடகிருத்தியம் amāṉuḍagiruttiyam, பெ. (n.) மனித வல்லமையைக் கடந்த செயல்; superhuman act. [Skt. a-manusa+krtya → த. அமானுடகிருத்தியம்.]
அமானுடம்	அமானுடம் amāṉuḍam, பெ. (n.) மனித ஆற்றலுக்கு அப்பாற்பட்டது; that which is superhuman. [Skt. manusya → த. அமானுடம்.]
அமானுடரோகம்	அமானுடரோகம் amāṉuḍarōkam, பெ. (n.) தெய்வத்தினாலும், தேவதைகள், பேய் முதலியவற்றினாலும் ஏற்படும் நோய்; disease brought on through superhuman influences, here super human beings include the deities, demons, ghosts. monsters, malignant spirits etc. (சா.அக.);. த.வ. புறச்சார்பு நோய். [Skt. a-manusa + roga → த. அமானுடரோகம்.]
அமிச்சை	அமிச்சை amiccai, பெ. (n.) அறிவு (சிந்தா.நி.212);; knowledge. [a-mithya → த. அமிச்சை.]
அமிசகம்	அமிசகம் amisagam, பெ. (n.) நாள் (சிந்தா. நி.193);; day. [Skt. amsaka → த. அமிசகம்.]
அமிசபிதம்	அமிசபிதம் amisabidam, பெ. (n.) தோளெலும்பின் கவை; a cavity in the scapula (shoulder blade); to receive the knob of the humerus, Glenoid cavity (சா.அக.);.

அமிசம்	அமிசம்1 amisam, பெ. (n.) பாகம்; part, portion. [Skt. amša → த. அமிசம்.] அமிசம்2 amisam, பெ. (n.) ஓதிமம் (அன்னப்புள்);; swan. [Skt. hamsa → த. அமிசம்.]
அமிசனம்	அமிசனம் amisaṉam, பெ. (n.) பிரிக்கை (சிந்தா. நி. 195);; dividing, parting. [Skt. amsana → த. அமிசனம்.]
அமிசாமம்	அமிசாமம் amicāmam, பெ. (n.) மானசவாவி (சிந்தா. நி.196);; lake manasarowar, a sacred lake at the foot of Mt. Kailas. [Skt. hamsa → த. அமிசாமம்.]
அமிசு	அமிசு amisu, பெ. (n.) அணு (பாண்டி);; atom. [Skt. amsa → த. அமிசு.]
அமிசுகம்	அமிசுகம் amisugam, பெ. (n.) இலை; leaf (சா.அக.);.
அமிசை	அமிசை amisai, பெ. (n.) தலையெழுத்து; lot. "ஆசையிருக்கிறது தாசில்பண்ண, அமிசையிருக்கிறது கழுதை மேய்க்க". [Skt. amsa → த. அமிசை.]
அமித்தியம்	அமித்தியம் amittiyam, பெ. (n.) பொய்யல்லாதது (வேதாந்தசா.84);; that which is not false. [Skt. a-mithya → த. அமித்தியம்.]
அமித்திரன்	அமித்திரன் amittiraṉ, பெ. (n.) பகைவன் (உரி.நி.);; enemy, as unfriendly. [Skt. a-mitra → த. அமித்திரன்.]
அமிதம்	அமிதம் amidam, பெ. (n.) அளவிறந்தது; that which is unmeasured, immense. "அமிதமாகிய பெரும்படை" (சூளா.கல்யாண.49);. [Skt. amita → த. அமிதம்.]

அமிதவாதி	அமிதவாதி amidavādi, பெ. (n.) மிதமிஞ்சின கொள்கையுடையவன் (புதுமை);; extremist. [Skt. amita + vadin → த. அமிதவாதி.]
அமிராகிதம்	அமிராகிதம் amirākidam, பெ. (n.) செங்கருங்காலி (சித்.அக.);; red catechu.
அமிரிநாளம்	அமிரிநாளம் amirināḷam, பெ. (n.) வெட்டி வேர; the root of a fragrant grass (khus khus);, Andropogon muricatus (சா.அக.);.
அமிருதை	அமிருதை amirudai, பெ. (n.) 1. திப்பிலி; long pepper, Piper longum. 2. மது; sweet drink. 3. துளசி; holy basil, Ocimum sanctum (சா.அக.);.
அமில்தார்	அமில்தார் amiltār, பெ. (n.) வரி தண்டுமதிகாரி; office employed to collect revenue. த.வ. அமல்தார். [U. amal-dar → த. அமில்தார்.]
அமிலக்கினம்	அமிலக்கினம் amilakkiṉam, பெ. (n.) உடலில் அழிந்த தாது உறுப்பை உள்வாங்குமல்லது வெளித்தள்ளு மருந்து;த.வ. அகப்புறந்தள்ளி.
அமிலகரம்	அமிலகரம் amilagaram, பெ. (n.) உயிர்வளி (பிராணவாயு);; a gaseous element which is very essential to respiration, Oxygen (சா.அக.);.
அமிலத்தன்மை	அமிலத்தன்மை amilattaṉmai, பெ. (n.) அமிலம் பார்க்க;see amilam (சா.அக.);. [Skt. amla → த. அமிலம்.]
அமிலதம்	அமிலதம் amiladam, பெ. (n.) கறி, கந்தம் முதலியவற்றோடு கூடி காரவகை (அமிலவர்க்கங்);களை உண்டாக்கும் காய்கறிகள்; that which converts vegetables and roots into sour, substances (சா.அக.);. [Skt. amla-ta → த. அமிலதம்.]

அமிலதிகரணம்	அமிலதிகரணம் amiladigaraṇam, பெ. (n.) உயிர்வளியைக் கலக்கச் செய்தல்; the act of uniting or causing to combine with oxygen, Oxygenation (சா.அக.);. [அமிலம் + அதி + கரணம்.] [Skt. amla + adhi → த. அமிலதி.]
அமிலப்பிரதிகாரம்	அமிலப்பிரதிகாரம் amilappiradikāram, பெ. (n.) புளிப் பெதிர்க்கை; the reciprocal action of acid, acid reaction (சா.அக.);.
அமிலம்	அமிலம் amilam, பெ. (n.) 1. அரிக்கும் தன்மையும் புளிப்புச் சுவையும் கொண்ட காடி (திரவம்);; acid. 2 புளிப்புப்பொருள்; sour substances. 3. மண், மாழை முதலியவற்றோடு சேர்ந்து உப்பு வகைகளை உண்டு பண்ணுமொரு பொருள்; [Skt. amla → த. அமிலம்.]
அமிலமாக்கல்	அமிலமாக்கல் amilamākkal, பெ. (n.) புளிப்பேற்றுகை; converting into acid, to make sour (சா.அக.);. [அமிலம் + ஆக்கல்.] [Skt. amla → த. அமிலம்.]
அமிலமை	அமிலமை amilamai, பெ. (n.) காடி (திராவக);த் தன்மை, புளிப்புத்தன்மை; acidity, sourness (சா.அக.);. [Skt. amla → த. அமிலமை.]
அமினா	அமினா amiṉā, பெ. (n.) அற (நீதி); மன்றத்தின் ஆணை (உத்தரவு);களை உரியவரிடம் சேர்ப்பிக்கும் பொறுப்பான அலுவலர்; subordinate officer of civil Court to Serve legal processes. த.வ. விடையதிகாரி, கட்டளை அதிகாரி. [U. amin → த. அமினா.]
அமீதூரம்	அமீதூரம் amītūram, பெ. (n.) செம்மறிக்கடா; the male of a sheep which butts with its head, ram (சா.அக.);.
அமீர்	அமீர் amīr, பெ. (n.) தலைவன்; commander, nobleman. [U. amir → த. அமீர்.]

அமீன்	அமீன்1 amīṉ, பெ. (n.) 1. பணம் தண்டல் செய்யும் ஓர் அதிகாரி; subordinate officer employed to collect arrears of revenue under a coercive process. 2. குடிம முறை மன்றக் கட்டளைகளை நிறைவேற்றுகிற ஓர் அதிகாரி; subordinate office employed by civil courts for Various purposes such as to sell or deliver up possession of immovable property, carry out legal processes as a bailiff. த.வ. கட்டளை அதிகாரி, கட்டளையர். [U. amin → த. அமீன்.] அமீன்2 amīṉ, பெ. (n.) கமுக்க (அந்தரங்க); அலுவலர் (M.Sm. D.I.278);; confidential officer. த.வ. அணுக்க அதிகாரி, அணுக்கர், கமுக்க அலுவலன்
அமீன்கெச்சு	அமீன்கெச்சு amīṉkeccu, பெ. (n.) சிற்றூரின் நிலஅளவுக் குறிப்பு; official plan of village lands. [U. amin + F. sketch → த. அமீன்கெச்சு.]
அமீனா	அமீனா amīṉā, பெ. (n.) 1. வல்லந்தமாய்க் கடன் நிலுவைத் தொகையைத் தண்டும் வருவாய் அலுவலர்; sub-ordinate officer employed to Collect arrears of revenue under a coercive process. 2. அசையாச் சொத்துக்களை விற்றல், கைப்பற்றுதல் போன்ற நயமன்றக் கட்டளைகளை நிறைவேற்றும் அதிகாரி; subordinate officer employed by civil courts for various purposes such as to sell or deliver up possession of immovable property, carryout legal processes as a bailiff. த.வ. தண்டுவர்
அமுதசம்பூதன்	அமுதசம்பூதன் amudasambūdaṉ, பெ. (n.) பாற்கடலில் பிறந்த நிலவு (வரத. பாகவத. குருகு. 23);; Moon, as born from the ocean of milk. [Skt. a-mrta + sam – bhuta → த. அமுதசம்பூதன்.]
அமுதவேணி	அமுதவேணி amudavēṇi, பெ. (n.) கங்கையை முடியிலணிந்தவன், சிவன் (திருப்பு.202);; Sivan, as having the Ganges in his matted hair. [அமுதம் + வேணி.]
அமுல்	அமுல் amul, பெ. (n.) 1. அதிகாரம்; authority sway. 2. மேல் உசாவு; administration or management of any land or business on behalf of another (R.R.);. 3. நடைமுறைப்படுத்தம்; effect. 'நாளையிலிருந்து இந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வருகிறது. த.வ. நடைமுறைப்படுத்தம். [U. amal → த. அமுல்.]

அமூர்த்தம்	அமூர்த்தம் amūrttam, பெ. (n.) உருவில்லாதது; that which is without form. த.வ. உருவிலி. [Skt. a-murta → த. அமூர்த்தம்.]
அமூர்த்தன்	அமூர்த்தன் amūrttaṉ, பெ. (n.) உருவில்லாதவன், சிவன் (சி.சி.1, 30, மறைஞா.);; Sivan, as formless. த.வ. உருவிலன். [Skt. a-murta → த. அமூர்த்தன்.]
அமோகபாணம்	அமோகபாணம் amōkapāṇam, பெ. (n.) இலக்குத் தவறாத அம்பு (பாரத. நிவாத. 84);; unerring arrow. [Skt. a-mogha + bana → த. அமோகபணம்.]
அமோகம்	அமோகம் amōkam, பெ. (n.) 1. மிகுதி; plenty, abundance. 2. இலக்குத் தவறாமை (சீவக. 1646);; unfailingness in hitting. த.வ. மிகுதி, பெருக்கம். [Skt. a-mogha → த. அமோகம்.]
அமோகன்	அமோகன் amōkaṉ, பெ. (n.) மயக்கமில்லாதவன் (மச்சபு. சுக்கிர. 35);; one in whom there is no ignorance. [Skt. a-mogha → த. அமோகன்.]
அமோகை	அமோகை amōkai, பெ. (n.) கடுக்காய் (தைலவ. தைல. 34);; chebulic myrobalan. [Skt. amogha → த. அமோகை.]
அயக்களங்கு	அயக்களங்கு ayakkaḷaṅgu, பெ. (n.) இரும்புத் துரு (வின்.);; oxide of iron, used as medicine. [அயம் + களங்கு.] [Skt. ayas → த. அயம்.] களம் → களங்கு = கருமை.
அயக்கிரீவம்	அயக்கிரீவம் ayakkirīvam, பெ. (n.) நூற்றெட்டுச் சிற்றிலக்கியங்களுள் ஒன்று; name of an upanisad. [Skt. hayagriva → த. அயக்கிரீவம்.]

அயக்கிரீவன்	அயக்கிரீவன் ayakkirīvaṉ, பெ. (n.) திருமாலின் தோற்றரவுகளுள் ஒன்று; name of a form of Tirumal as horse-necked. [Skt. Hayagriva → த. அயக்கிரீவன்.]
அயகரம்	அயகரம் ayagaram, பெ. (n.) மலைப்பாம்பு; boa-constrictor, as goat-swallower. [Skt. aja-gara → த. அயகரம்.]
அயசு	அயசு ayasu, பெ. (n.) இரும்பு (சி.சி.4, 8, சிவாக்);; iron. [Skt. ayas → த. அயசு.]
அயணம்	அயணம் ayaṇam, பெ. (n.) செலவு; moving, going. "வெய்யோன் வடதிசை யயண முன்னி" (சீவக. 85);. த.வ. செல்லுகை. [Skt. ayana → த. அயணம்.]
அயத்தொட்டி	அயத்தொட்டி ayattoṭṭi, பெ. (n.) வைப்பு நஞ்சு வகை; a prepared arsenic, said to be pieces of iron cauldron used in the preparation of cinnabar. [அயம் + தொட்டி.] [Skt. ayas → த. அயம்.]
அயதார்த்தம்	அயதார்த்தம் ayatārttam, பெ. (n.) மெய்யில்லாதது; untruth. "அயதார்த்த ஸ்மரணம்" (தர்க்கபா. 68);. த.வ. மெய்யின்மை. [Skt a-yathartha → த. அயதார்த்தம்.]
அயப்பனை	அயப்பனை ayappaṉai, பெ. (n.) அயபானி பார்க்க;see aya-pani.
அயபானி	அயபானி ayapāṉi, பெ. (n.) ஒரு மருந்துச் செடி (மூ.அ.);; a medicinal herb. [Braz. ayapana → த. அயபானி.]

அயம்பற்றி	அயம்பற்றி ayambaṟṟi, பெ. (n.) காந்தம்; magnet, as an iron-attracter. [அயம் + பற்றி.] [Skt. ayas → த. அயம்.] பற்று → பற்றி.
அயமகம்	அயமகம் ayamagam, பெ. (n.) குதிரை வேள்வி; horse - sacrifice. "அயமக மாயிரத்துக் கேனும்" (நல். பாரத. தீர்த்தம. 18);. [Skt. haya-medha → த. அயமகம்.]
அயமரம்	அயமரம் ayamaram, பெ. (n.) அலரி (பிங்.);; oleander, as death to horse. [Skt. haya-måra → த. அயமரம்.]
அயமுகம்	அயமுகம் ayamugam, பெ. (n.) ஒன்பது இருக்கை வகைகளுள் ஒன்றான திரிதரவில்லா விருக்கை (சிலப். 8:26, உரை);; a posture, one of nine posture. [அயம் + முகம்.] [Skt. haya → த. அயம்.]
அயமேதம்	அயமேதம் ayamētam, பெ. (n.) குதிரை வேள்வி (உத்தரரா. அசுவமே. 7);; horse - sacrifice. [Skt. haya-méda → த. அயமேதம்.]
அயவணம்	அயவணம் ayavaṇam, பெ. (n.) ஒட்டகம் (பிங்.);; camel. [Skt. ravana →. த. அயவணம்.]
அயவாகனன்	அயவாகனன் ayavākaṉaṉ, பெ. (n.) ஆட்டை யூர்தியாகக் கொண்ட கடவுளெனக் கருதப்படும் தீக்கடவுள் (சூடா.);; Agni as riding on a goat, [Skt. aja+vahana → த. அயவாகனன்.]
அயவெள்ளை	அயவெள்ளை ayaveḷḷai, பெ. (n.) மருந்துக்காகப் பொடியாக்கப்பட்ட இரும்பு; iron reduced to medicinal powder. [அயம் + வெள்ளை.] [Skt. ayas → த. அயம்.]

அயன்கணக்கு	அயன்கணக்கு ayaṉkaṇakku, பெ. (n.) நான்முகன் வகுத்த நெறி; destiny ordained by Brahman. 'அயன் கணக்கு ஆருக்குந் தப்பாது'. [அயன்+கணக்கு.] [Skt. aja → த. அயன்.] கள் → கண் → கணக்கு.
அயன்தரம்	அயன்தரம் ayaṉtaram, பெ. (n.) நிலத்தின் முதன் மதிப்பு; original classification of lands in the Madras provinces at the time of survey according to their kinds of qualities. [அயன் + தரம்.] [U. ain → த. அயன்.]
அயன்தீர்வை	அயன்தீர்வை ayaṉtīrvai, பெ. (n.) நிலவரி; tax on land. [அயன் + தீர்வை.] [U. ain → த. அயன்.]
அயன்மனைவி	அயன்மனைவி ayaṉmaṉaivi, பெ. (n.) நான்முகன் மனைவியாகிய கலைமகள்; Kalaimagal wife of Brahman. [அயன் + மனைவி.] [Skt. aja → த. அயன்.]
அயன்சமா	அயன்சமா ayaṉcamā, பெ. (n.) அரசால் குறிக்கப்பட்ட மொத்தவரி; amount of government demand on land. [U. ain + jama → த. அயன்சமா.]
அயன்சமாபந்தி	அயன்சமாபந்தி ayaṉcamāpandi, பெ. (n.) ஆண்டு நிலவரித் தீர்மானம்; annual settlement of land revenue. [U. ain + jamabandi → த. அயன்சமாபந்தி.]

அயனப்பிறப்பு	அயனப்பிறப்பு ayaṉappiṟappu, பெ. (n.) கதிரவனின் வடதிசை, தென்திசைச் செலவுகளின் தொடக்கம்; commencement of the sun's northward of southward course, time of the sun's entry in kadagam or magaram. [அயனம் + பிறப்பு.] [Skt. ayana → த. அயனம்.] பிற → பிறப்பு.
அயனம்	அயனம் ayaṉam, பெ. (n.) 1. வழி (பிங்.);; road, path, course. 2. நிலநடுக்கோட்டிற்கு வடக்கிலாவது தெற்கிலாவது ஞாயிறு செல்லும் காலம்; time of the sun's northward or southward course. 3. அரையாண்டு (சூடா.);; half year. 4. வடவழி, தென்வழிச் செல்லும் கதிரவன் காலம் (உத்தராயண தட்சிணாயன பிரவேச காலம்); (வேதாரணி. தோற்றச். 82);; solstitial point, the first in either kadagam or magaram. த.வ. செலவு.
அயனமண்டலம்	அயனமண்டலம் ayaṉamaṇṭalam, பெ. (n.) நிலநடுக் கோட்டிற்கு வடக்கும் தெற்குமுள்ள கதிரவன் செல்லும் பாதை; the ecliptic. [அயன(ம்); + மண்டலம்.] [Skt. ayana → த. அயன(ம்);.] மண்டு → மண்டலம்.
அயனாள்	அயனாள் ayaṉāḷ, பெ. (n.) 1. நான்முகனின் நாள்; a day of Brahman, 2. நான்முகனின் வாணாள்; age of Brahman. [அயன் + நாள்.] [Skt. aja → த. அயன்.]
அயாசகம்	அயாசகம் ayācagam, பெ. (n.) கேளாது கிடைக்கும் இரவல்; unsolicited alms. "ஆய்ந்தார்க் கயாசகமுமாம்" (சைவச. பொது. 257);. [Skt. a-yacaka → த. அயாசகம்.]
அயாசிதபிச்சை	அயாசிதபிச்சை ayācidabiccai, பெ. (n.) இருந்தவிடத்திலேயே வரும் உணவை வாங்கியுண்ணும் இரவல் (சைவச. பொது. 405);; food obtained unsought by saintly men, who neither leave their place nor make any effort to obtain it. [Skt. a-yacita + bhiksa → த. அயாசித பிச்சை.]
அயிக்கவாதசைவம்	அயிக்கவாதசைவம் ayikkavātasaivam, பெ. (n.) சிவனிய மதப் பிரிவுகளுலொன்று (சி. போ. பா அவை. பக். 22);; a Šaiva sect.

அயிங்கிசை	அயிங்கிசை ayiṅgisai, பெ. (n.) துன்புறுத்தாமை; abstention from doing injury, esp. from killing. "ஆயிங்கிசை பொறையே மெய்ம்மை" (சிவதரு. சிவதரும. 3);. [Skt. a-himsa → த. அயிங்கிசை.]
அயிச்சுரியம்	அயிச்சுரியம் ayiccuriyam, பெ. (n.) செல்வம்; wealth. [Skt. aisvarya → த. அயிச்சுரியம்.]
அயிஞ்சை	அயிஞ்சை ayiñjai, பெ. (n.) துன்புறுத்தாமை; abstention from doing injury, esp. from killing. "அயிஞ்சையே பரமதன்மம்" (பிரபோத. 18, 4);. [Skt. a-himsa → த. அயிஞ்சை.]
அயிதம்	அயிதம் ayidam, பெ. (n.) தீங்கு; harm. "இந்த மானியத்துக்கு அயிதம் பண்ணினவன்" (தெ.க.தொ.1 பக். 138);. [Skt. a-hita → த. அயிதம்.]
அயிந்தா	அயிந்தா ayindā, பெ.எ. (adj.) அடுத்து வருகிற; next, ensuring. "அயிந்தா பசலி" (உ.வ.);. [U. a-inda → த. அயிந்தர்.]
அயிந்திரதிசை	அயிந்திரதிசை ayindiradisai, பெ. (n.) கிழக்கு; the east quarter, as under the guardianship of Indira. "அயிந்திர திசையின்" (சீகாளத். பு. தென்கை. 64);. த.வ. கீழ்திசை. [அயிந்திரம் + திசை.] [Skt. ayindra → த. அயிந்திர(ம்);.]
அயிம்சை	அயிம்சை ayimcai, பெ. (n.) அகிம்சை பார்க்க;see ahirnsai. [Skt. a-himsa → த. அயிம்சை.]
அயிமாசு	அயிமாசு ayimācu, பெ. (n.) தேர்வு, ஆய்வு; examination, inspection. [U. azmaish → த. அயிமாசு.]

அயிராணி	அயிராணி ayirāṇi, பெ. (n.) 1. அயிராவணனின் துணைவி அயிராவணி; consort of Airavanan. 2. இந்திரனின் துணைவி (நாலடி. 381);; Indirani, Indran's consort. 3. மலைமகள் (திவா.);; Parvadi. [Skt. aja+rani → த. அயிராணி.]
அயிராவணம்	அயிராவணம் ayirāvaṇam, பெ. (n.) அயிராவதம் பார்க்க;see ayiravadam. [Skt. ayiravada → த. அயிராவணம்.]
அயிராவதம்	அயிராவதம் ayirāvadam, பெ. (n.) இந்திரனின் ஊர்தி என்று சொல்லப்படும் ஐராவதம் என்னும் யானை; Indiran's elephant. த.வ. தேவர்கோன்யானை. [Skt. ayiravada → த. அயிராவதம்.]
அயிராவதன்	அயிராவதன் ayirāvadaṉ, பெ. (n.) அயிராவதம் என்னும் யானையை ஊர்தியாகக் கொண்டவன், இந்திரன்; Indiran. த.வ. தேவர்கோன். [Skt. ayiravada → த. அயிராவதன்.]
அயில்வார்	அயில்வார் ayilvār, பெ. (n.) முதல் வரித் திட்டத்திற்குப் பின் வரியிடப்பட்ட நிலங்கள் (G. Sm. D. I. ii. 28);; lands assessed subsequent to the first settlement by the British. [U. ain-war → த. அயில்வார்.]
அயுத்தம்	அயுத்தம் ayuttam, பெ. (n.) தகுதியின்மை; unfitness, incongruity. "அயுத்தமெனுஞ் சுரிகை யொருபால் வீக்கி" (பிரபோத. 3:11);. த.வ. பொருந்தாமை. [Skt. a-yukta → த. அயுத்தம்.]
அயுதம்	அயுதம் ayudam, பெ. (n.) பத்தாயிரம் (இரகு. திருவவ. 1);; ten thousand. [Skt. ayuta → த. அயுதம்.]
அயோக்கியதை	அயோக்கியதை ayōkkiyadai, பெ. (n.) தீயொழுக்கம்; bad conduct, dishonesty. [Skt. a-yogya-ta → த. அயோக்கியதை.]

அயோக்கியம்	அயோக்கியம் ayōkkiyam, பெ. (n.) தகாதது; that which is unsuitable, improper. த.வ. ஒழுக்கமின்மை. [Skt. a-yogya → த. அயோக்கியம்.]
அயோக்கியன்	அயோக்கியன் ayōkkiyaṉ, பெ. (n.) 1. நம்புதற்கேலா நடத்தையன்; unreliable person. 2. ஒழுக்கமற்றவன்; dishonest. [Skt. a-yogya → த. அயோக்கியன்.]
அயோகவன்	அயோகவன் ayōkavaṉ, பெ. (n.) நான்காம் வருணத்தா (சூத்திர);னுக்கும் வணிக (வைசிய);ப் பெண்ணுக்கும் பிறந்தவன் (சைவச. பொது. 467, உரை);; son of a sudra man and vaisya woman. [Skt. a-yogava → த. அயோகவன்.]
அயோத்தி	அயோத்தி ayōtti, பெ. (n.) கோசலர்களின் தலைநகர் (கம்பரா. கையடை.7);; name of the capital of the kingdom of Kosala. [Skt. ayodhya → த. அயோத்தி.]
அயோனிசன்	அயோனிசன் ayōṉisaṉ, பெ. (n.) பிறப்புறுப்பு வழியாய் பிறவாதவன்; one not born from the womb. [Skt. a-yoni-ja → த. அயோனிசன்.]
அர்க்கன்	அர்க்கன் arkkaṉ, பெ. (n.) கதிரவன்; the sun. [Skt. arka → த. அர்க்கம்.]
அர்க்காதிபதி	அர்க்காதிபதி arkkādibadi, பெ. (n.) the planet presiding over riches. [Skt. arga + adhipati → த. அர்க்காதிபதி.]
அர்க்காதிபன்	அர்க்காதிபன் arkkātibaṉ, பெ. (n.) அர்க்காதிபதி பார்க்க;see arkkadipadi. [அர்க்காதிபதி → அர்க்காதிபன்.]

அர்க்கார்	அர்க்கார் arkkār, பெ. (n.) தூதன்; messenger. [U. -harkara → த. அர்க்கார்.]
அர்க்கியம்	அர்க்கியம் arkkiyam, பெ. (n.) தேவர்களுக்கும், விருந்தினர்களுக்கும் நீரால் செய்யும் வரவேற்பு; water offered reverentially to gods and guests. "மந்திரத்தினாலே விதமாரார்க்கியங் கொடுத்து" (சேதுபு. சேதுபல.90);. த.வ. நீரோம்பல். [Skt. arghya → த. அர்க்கியம்.]
அர்ச்சகன்	அர்ச்சகன் arccagaṉ, பெ. (n.) கோயிலில் வழிபாடு நடத்துபவன்; temple priest. த.வ. பூசகன், பூசாரி. [Skt. arcaka → த. அர்ச்சகன்.]
அர்ச்சனாபாகம்	அர்ச்சனாபாகம் arccaṉāpākam, பெ. (n.) அர்ச்சனாபோகம் பார்க்க;see arccana-pogam. [அர்ச்சனா + பாகம்.] [Skt. arcana → த. அர்ச்சனா.]
அர்ச்சனாபோகம்	அர்ச்சனாபோகம் arccaṉāpōkam, பெ. (n.) கோயிற்பூசகனுக்கு விடப்பட்ட இறையிலி நிலம் (I.M.P. SA. 176);; lands on free tenure bestowed on temple priests. [அர்ச்சனா+போகம்.] [Skt. arcane → த. அர்ச்சனா.]
அர்ச்சனை	அர்ச்சனை arccaṉai, பெ. (n.) வழிபாடு; worship. "செவ்வி தர்ச்சனை செய்தனர்" (கந்தபு.திருவி. 123);. த.வ. பூசை. [Skt. arcana → த. அர்ச்சனை.]
அர்ச்சாவதாரம்	அர்ச்சாவதாரம் arccāvatāram, பெ. (n.) திருமால் நிலைகளுளொன்று (அஷ்டாதச. தத்வத். 3,60);; manifestation of Tirumal as idols and other sacred symbols which are worshipped in temples and houses, one of five Tirunmål nilai. [Skt. arcå + ava-tåra → த. அர்ச்சாவதாரம்.]

அர்ச்சாவிக்கிரகம்	அர்ச்சாவிக்கிரகம் arccāviggiragam, பெ. (n.) பூசைத் திருமேனி; idol to be worshipped. "சடகோபனை அர்ச்சா விக்கிரகமாகப் பிரதிஷ்டிப்பித்து" (கோயிலொ.7);. த.வ. கடவுட்சிலை. [Skt. arca+vi-graha → த. அர்ச்சாவிக்கிரகம்.]
அர்ச்சி	அர்ச்சி arcci, பெ. (n.) விண்ணப்பம்; official representation generally in writing from a sub-ordinate to a superior a petition. த.வ. வேண்டுகோள். [U. arzi → த. அர்ச்சி.]
அர்ச்சி-த்தல்	அர்ச்சி-த்தல் arccittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) வழிபடுதல்; to worship. "அர்ச்சிப்பா ரிந்நூ லலரினால்" (சைவச. பொது. 566);. த.வ. பூசைசெய்தல். [Skt. arc- → த. அர்ச்சி-,]
அர்ச்சிதன்	அர்ச்சிதன் arccidaṉ, பெ. (n.) வழிபடப்படுவோன்; one who is worshipped. "ஆதிநாத னமரர்க ளர்ச்சிதன்" (தேவா. 784:7);. த.வ. வழிபடத்தக்கோன். [Skt. arcita → த. அர்ச்சிதன்.]
அர்ச்சியசிட்டர்	அர்ச்சியசிட்டர் arssiyasiṭṭar, பெ. (n.) தூயகத் துறவியர்(கிறித்);; canonized saints. [Skt. ariya + sista → த. அர்ச்சியசிட்டர்.]
அர்ச்சிராதிமார்க்கம்	அர்ச்சிராதிமார்க்கம் arccirātimārkkam, பெ. (n.) துறக்கத்திற்குச் செல்வோரை முதலிற் கண்டு வரவேற்று வழி நடத்தும் சிறுதெய்வங்களைக் கடந்து துறக்கத்துக்குச் செல்லும் வழி; way to the supreme heaven which is open only to the Brahma-vit (knower of Brahman); and on which one has to pass by Arccis and other deities. [Skt. arcist-adi+marga → த. அர்ச்சிராதி மார்க்கம்.]
அர்ச்சிசு	அர்ச்சிசு arssisu, பெ. (n.) துறக்கத்திற்குச் செல்வோரை முதலிற்கண்டு வரவேற்று வழி நடத்துந் தெய்வம் (அஷ்டாதச அர்ச்சி);; name of the deity met with first on the way to the supreme heaven, who leads on to the next, and who presides over light. [Skt. arcis → த. அர்ச்சிசு.]
அர்ச்சுனன்	அர்ச்சுனன் arccuṉaṉ, பெ. (n.) அருச்சுனன் பார்க்க;see aruccunan.

அர்ச்சை	அர்ச்சை arccai, பெ. (n.) தெய்வவுரு (வணங்கப்படும் சிலை);; idol, as worshipped. த.வ. இறையுரு. [Skt. arcå → த. அர்ச்சை.]
அர்சாரோகம்	அர்சாரோகம் arcārōkam, பெ. (n.) மலவாயிலில் தசை வளர்ந்து துன்புறுத்தும் மூல நோய்; a disease which gives rise to the growth of polypi or fleshy condylomata at the anus known as piles. [Skt. arca-roga → த. அர்சாரோகம்.]
அர்சி	அர்சி arci, பெ. (n.) விண்ணப்பம்; official representation generally writing from a sub-ordinate to a superior, a petition. த.வ. வேண்டுகோள். [U arzi → த. அர்சி.]
அர்சிதாத்து	அர்சிதாத்து arcitāttu, பெ. (n.) எழுத்து மூலமான விண்ணப்பம்; written petition. [U. arzi+dash → த. அர்சிதாத்து.]
அர்சிதார்	அர்சிதார் arcitār, பெ. (n.) வேண்டுகோள் (விண்ணப்பம்); செய்வோன்; petition, memorialist. [U. arzi-dar → த. அர்சிதார்.]
அர்சிதாவா	அர்சிதாவா arcitāvā, பெ. (n.) முறையீட்டு (பிராது); வேண்டுகோள் (விண்ணப்பம்); (இக்.வ.);; petition of complaint, plaint, first pleading in a suit. [U. arzi+tava → த. அர்சிதாவா.]
அர்சோரோகம்	அர்சோரோகம் arcōrōkam, பெ. (n.) மூலநோய் (சு.வை.ர.);; piles. [Skt. arsas+roga → த. அர்சோரோகம்.]

அர்த்தக்கிரகணம்	அர்த்தக்கிரகணம் arttaggiragaṇam, பெ. (n.) பாதிக் கோள் மறைப்பு (பாதிக் கிரகணம்);; half eclipse. த.வ. அரைமறைப்பு. [Skt.ardha+grahana → த. அர்த்தக் கிரகணம்.]
அர்த்தகோளம்	அர்த்தகோளம் arttaāḷam, பெ. (n.) அரைக்கோளம்; hemisphere. [அர்த்த(ம்); + கோளம்.] [Skt. ardha → த. அர்த்தம்.]
அர்த்தசந்திரக்குறி	அர்த்தசந்திரக்குறி arttasandirakkuṟi, பெ. (n.) இன்பந் துய்க்குங்கால் பெண்களின் மார்பு போன்ற பாகங்களில் ஆண்களின் உகிர்(நகங்);கள்பட்டு அரைநிலவு (அர்த்த சந்திர); வடிவில் உண்டாக்கப் பெறும் உகிர்(நக);க்குறி; semi lunar impression of the finger-nail left by a male on the female breast etc. at sexual intercourse for the purpose of exciting sexual passion as laid down in the erotic science of kokkoga muni. [அர்த்தசந்திர(ம்); + குறி.] [Skt. ardha+candra → த. அர்த்தசந்திரன்+குறி.]
அர்த்தசந்திரகபாடம்	அர்த்தசந்திரகபாடம் arttasandiragapāṭam, பெ. (n.) நெஞ்சத்தில் பெரிய, சிறிய அரத்தக்குழாய்களில் அதன் வாய்ப் பகுதிகளைக் காக்க வேண்டி அவை ஒவ்வொன்றிற்கும் அமைந்துள்ள கதவு போன்ற மூன்று பிறை வடிவ தசை; the three semi-lunar cuspid valves which guard the entrances leading to the aorta and the pulmonary artery. [Skt. ardha+candra+kapata → த. அர்த்தசந்திரகபாடம்.]
அர்த்தசந்திரப்பிரயோகம்	அர்த்தசந்திரப்பிரயோகம் arttasandirappirayōkam, பெ. (n.) கழுத்திற் கைகொடுத்துத் தள்ளுகை; pushing one by the neck with the open hand put in the shape of a crescent. [Skt. ardha + candra + prayógam → த. அர்த்தசந்திரப்பிரயோகம்.]
அர்த்தசந்திரபாணம்	அர்த்தசந்திரபாணம் arttasandirapāṇam, பெ. (n.) பிறை வடிவான அம்பு; arrow with crescent - shaped head. [Skt. ardha + candra + pana → த. அர்த்த சந்திரபாணம்.]
அர்த்தசந்திரம்	அர்த்தசந்திரம் arttasandiram, பெ. (n.) 1. படைவகுப்புவகையுளொன்று; army arrayed in the form of a crescent. "அர்த்தசந்திரப்போர் வியூகம் வகுத்தான்" (பாரத. மூன்றாம் போர். 2);. 2. திருவாசியின் மேல் வளைவு (தெ.க.தொ.ii. பக்.143);; crescent arch on an idol. [Skt. ardha+candra → த. அர்த்தசந்திரம்.]

அர்த்தசந்திரன்	அர்த்தசந்திரன்1 arttasandiraṉ, பெ. (n.) 1. எட்டாம் நாள் நிலவு; half-moon crescent. 2. உகிர் (நக);க்குறி (கொக்கோ. 5, 58 உரை);; semi-circular impression of the finger nail. 3. ஒருவகை நெற்றிக் குறி; figure of crescent painted on the forehead. [Skt. ardha+candra → த. அர்த்தசந்திரன்.] அர்த்தசந்திரன்2 arttasandiraṉ, பெ. (n.) 1. பதினாறு (சோடச); கலையுளொன்று (செந். IX, 248);; a mystic centre in the body, one of sodasa-Kalai. 2. திருவாசியின் ஒரு பகுதி (தெ.க.தொ. ii, 203);; apart of the tiruvasi. [Skt. ardha+candra → த. அர்த்தசந்திரன்.]
அர்த்தசம்வாதம்	அர்த்தசம்வாதம் arttasamvātam, பெ. (n.) இறைக்கொள்கையின் உள்ளது இல்லது ஆகிய இரு கொள்கை, (அஸ்திநாஸ்திவாதம்); (சி.சி.அளவை, 1, சிவாக்.);; [Skt. artha+samvada → த. அர்த்தசம் வாதம்.]
அர்த்தசாத்திரம்	அர்த்தசாத்திரம் arttacāttiram, பெ. (n.) கௌடில்யர் எழுதிய அரசியல் நூல்; political economy, political science, a book written by Gowdillyar. த.வ. பொருள்நூல். [Skt. ardha+såstra → த. அர்த்தசாத்திரம்.]
அர்த்தசாமபூசை	அர்த்தசாமபூசை arttacāmapūcai, பெ. (n.) கோயிலின் நள்ளிரவுப் பூசை; midnight service in the temple. [அர்த்த + சாமம் + பூசை.] [Skt. ardha → த. அர்த்தம்.] யாமம் → சாமம் → Skt. jama. பூசு → பூசை → Skt. puja. அர்த்தசாமம் நள்ளிரவு, நடு இரவு; midnight. [அர்த்த(ம்); + சாமம்.] [Skt. ardha → த. அர்த்த(ம்);.] யாமம் → சாமம். அர்த்ததர்சி புத்தருள் ஒருவர் (மணிமே. பக். 369);; a Buddha.
அர்த்ததாயம்	அர்த்ததாயம் arttatāyam, பெ. (n.) பிறங்கடை (வாரிசு); உரிமையில் பெறும் பங்குப் பொருள்; property obtained as a share in inheritance. "இவ்வூராருடன் ஒரு அர்த்ததாய ப்ராப்தி உடையேனல்லேன்" (திவ். பெரியாழ். 3:18, வியா. பக் 521);. [அர்த்த(ம்); + தாயம்.] [Skt. ardha → த. அர்த்தம்.] த. ஆயம் → Skt. தாயம்.

அர்த்தநாசம்	அர்த்தநாசம் arttanācam, பெ. (n.) பொருட்கேடு; loss of wealth. [Skt. artha → த. அர்த்த(ம்);.] த. நசி → Skt. nasa.
அர்த்தநாரி	அர்த்தநாரி arttanāri, பெ. (n.) மணிக்குற்ற வகை; faw in a ruby. [Skt. ardha+nari → த. அர்த்தநாரி.]
அர்த்தநாரீசன்	அர்த்தநாரீசன் arttanārīcaṉ, பெ. (n.) அர்த்தநாரீசுவரன் பார்க்க;see arta-narisuvaran.
அர்த்தநாரீசுவரன்	அர்த்தநாரீசுவரன் arttanārīcuvaraṉ, பெ. (n.) பாதியுடம்பு பெண் வடிவான சிவன் (மச்சபு. புராண. 22);; form of Sivan, half female and half male. த.வ. மாதொருபாகன். [Skt. ardha + nari + isvara → த. அர்த்த நாரீசுவரன்.]
அர்த்தப்படுத்து-தல்	அர்த்தப்படுத்து-தல் arddappaḍuddudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) பொருள் கொள்ளுதல்; interpret (in one's own way);. அவர் உன்னோடு பேசாததற்கு உன் மேல் சினம் என்று அர்த்தப்படுத்தத் தேவை இல்லை. (உ.வ.);. [அர்த்தம் + படுத்து-,] [Skt. artha → த. அர்த்தம்.]
அர்த்தப்பிசகு	அர்த்தப்பிசகு arttappisagu, பெ. (n.) பொருட்பிழை; misconstruction, wrong sense. [அர்த்தம் + பிசகு.] [Skt. artha → த. அர்த்த(ம்);.]
அர்த்தப்புரட்டு	அர்த்தப்புரட்டு arttappuraṭṭu, பெ. (n.) அர்த்தப்பிசகு (பாண்டி.); பார்க்க;see artta-p-pisagu. [அர்த்த(ம்); + புரட்டு.] [Skt. artha → த. அர்த்தம்.]

அர்த்தபக்குவம்	அர்த்தபக்குவம் arttabakkuvam, பெ. (n.) தேவையான பக்குவத்தில் பாதி (பாதி பழுத்தது);; half-riped condition. [அர்த்த(ம்); + பக்குவம்.] [Skt. artha → த. அர்த்தம்.]
அர்த்தபஞ்சகம்	அர்த்தபஞ்சகம் arttabañjagam, பெ. (n.) மாலியத்தின் ஐம்பெரும் உண்மைகள்; five truths of Vaisnavisam. [Skt. artha + pancake → த. அர்த்தபஞ்சகம்.] ஐம்பெரும் உண்மைகளாவன: 1. ஸ்வஸ்வரூபம், 2. பரஸ்வரூபம், 3. புருஷார்த்த ஸ்வரூபம், 4. உபாயஸ்வரூபம், 5. விரோதிஸ்வரூபம்.
அர்த்தபரியங்கம்	அர்த்தபரியங்கம் arttabariyaṅgam, பெ. (n.) ஓர் ஒக நிலை; a particular reclaining posture practised in meditation or yoga. [Skt. ardha+pariyanka → த. அர்த்தபரியங்கம்.]
அர்த்தபாதம்	அர்த்தபாதம் arttapātam, பெ. (n.) ஒரு வகைச் செடி; a plant, Phyllanthus niruri.
அர்த்தபாராவதம்	அர்த்தபாராவதம் arddapārāvadam, பெ. (n.) 1. ஒரு வகைப் புறா; a kind of pigeon. 2. கவுதாரி; a partridge Tetrax perdix.
அர்த்தபிரசாதனி	அர்த்தபிரசாதனி arttabiracātaṉi, பெ. (n.) இமயத்தில் இருக்கும் ஒருவகை செடி; an unidentified Himalayam plant used in eye-disease.
அர்த்தபிருட்டகம்	அர்த்தபிருட்டகம் arttabiruṭṭagam, பெ. (n.) a mode of gesticulation. [Skt. ardha + prsthaka → த. அர்த்த பிருட்டகம்.]

அர்த்தபுட்டி	அர்த்தபுட்டி arttabuṭṭi, பெ. (n.) பொருட் பொலிவு; significative fullness, pregnant signification in speech, writing or action. த.வ. பொருட்பொலிவு. [Skt. artha + pusti → த. அர்த்தபுட்டி.]
அர்த்தபுட்பி	அர்த்தபுட்பி arttabuṭbi, பெ. (n.) சிறு நாகப்பூ மரம்; iron-wood of ceylon-mesua ferrea.
அர்த்தபேதம்	அர்த்தபேதம் arttapētam, பெ. (n.) பொருள் வேறுபாடு; difference in meaning. [Skt. artha + bheda → த. அர்த்தபேதம்.]
அர்த்தபேதரோகம்	அர்த்தபேதரோகம் arttapētarōkam, பெ. (n.) 1. ஒற்றைத் தலைவலி; neuralgia or headache on one-side of the head, Hemicrania. 2. தலையின் ஒரு பக்கத்தில் குத்தல் வலி கண்டு தொல்லை செய்து 15 நாள் அல்லது மாதத்திற்கொரு முறை அதிகமாகி அதன்பின்தானே குணமடைவதாயுமிருக்கும் நோய்; a neuralgic disease of the head in
அர்த்தம்	அர்த்தம்1 arttam, பெ. (n.) 1. சொற்பொருள்; meaning. 2. பொருட்டு என்னும் பொருளில் வரும் வட சொல்; last member of a Skt. compound which conveys the sense of the dat., as in ஜீவனார்த்தம். [Skt. artha → த. அர்த்தம்.] அர்த்தம்2 arttam, பெ. (n.) பாதி; half. த.வ. பகுதி, அரை. [Skt. ardha → த. அர்த்தம்.]
அர்த்தம்பண்ணு-தல்	அர்த்தம்பண்ணு-தல் arddambaṇṇudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) பொருள் கொள்ளுதல்; to understand, interpret. [அர்த்தம் + பண்ணு-,] [Skt. artha → த. அர்த்தம்.]
அர்த்தமண்டபம்	அர்த்தமண்டபம் arttamaṇṭabam, பெ. (n.) கருவறையைச் சார்ந்த மண்டபம்; hall immediately in front of the innermost shrine in a temple. [அர்த்தம் + மண்டபம்.] [Skt. ardha → த. அர்த்தம்.]
அர்த்தமாகதி	அர்த்தமாகதி arddamākadi, பெ. (n.) பிராகிருத மொழி வகை (சி.சி.பாயி. 2, மறைஞா.);; a Prakrtic dialect. [Skt. ardha-mågadhi → த. அர்த்தமாகதி.]

அர்த்தமாகு-தல்	அர்த்தமாகு-தல் arddamākudal, 5 செ.குன்றவி. (v.t.) 1. பொருள்படுதல்; to make sense, mean. 'அவர் விடை சொல்லவில்லை என்பதால் அவர் ஒப்புக் கொண்டார் என்று அர்த்த மாகாது'. 2. புரிதல்; to understand. 'நீங்கள் சொன்னது எனக்கு அர்த்தமாகவில்லை'. [அர்த்தம் + ஆகு-,] [Skt. artha → த. அர்த்தம்.] த. ஆகு-, (து.வி.);
அர்த்தமானியம்	அர்த்தமானியம் arttamāṉiyam, பெ. (n.) பாதிப்பகுதி இறையிலியாக விடப்பட்ட நிலம்; land which pays half assessment. [அர்த்த(ம்); + மானியம்.] [Skt. ardha → த. அர்த்தம்.]
அர்த்தமூலம்	அர்த்தமூலம் arttamūlam, பெ. (n.) குருகு (மூலம்); நாண்மீனின் முதலிரண்டு நாழிகை (சோதிட. சிந்.. 56);; the first two ghatikasor forty-eight minutes in mula-naksatra. [அர்த்த(ம்); + மூலம்.] [Skt. ardha → த. அர்த்த(ம்);.]
அர்த்தரதம்	அர்த்தரதம் arddaradam, பெ. (n.) தேர் நான்கனுள் ஒன்று (ஸ்ரீபத்ம. தென்றல்விடு. 67, உரை);; a class of chariots, one of four iradam. [Skt. ardha-ratha → த. அர்த்தரதம்.]
அர்த்தரதன்	அர்த்தரதன் arddaradaṉ, பெ. (n.) போர்புரிந்து பின்னடையுந் தேர்வீரன் (பாரத. அணிவ. 3);; warrior who fights from his car with another and runs away defeated, one of four ter-viran. [Skt. ardha + ratha → த. அர்த்தரதன்.]
அர்த்தராத்திரி	அர்த்தராத்திரி arttarāttiri, பெ. (n.) நள்ளிரவு; midnight. [Skt. ardha + ratri → த. அர்த்தராத்திரி.]
அர்த்தராத்திரிசுரம்	அர்த்தராத்திரிசுரம் arttarāttirisuram, பெ. (n.) நடு இரவிலுண்டாகுங் காய்ச்சல்; an attack of fever during midnight hours. [அர்த்த+ராத்திரி+சுரம்.] [Skt. sardha+ratri → த. அர்த்தராத்திரி.] சுள் → சுர → சுரம்.

அர்த்தவாதம்	அர்த்தவாதம் arttavātam, பெ. (n.) நெறிவிலக்கங்களை வற்புறுத்தும் தொடர் (சிவசம.35);; commendatory or condemnatory texts emphasizing the desirableness of what is enjoined or the undesirableness of what is prohibited. 2. புகழ்ச்சி; praise, eulogium. 'இவ்விசயத்தில் அர்த்தவாத மில்லை' (ஈடு. 3.9:2);. [Skt. artha+vada → த. அர்த்தவாதம்.]
அர்த்தவிருத்தை	அர்த்தவிருத்தை arttaviruttai, பெ. (n.) நடு அகவை; middle aged. [Skt. artha+vrdha →த. அர்த்தவிருத்தை.]
அர்த்தவேதம்	அர்த்தவேதம் arttavētam, பெ. (n.) பொருணூல் (வேதா. சூ. 3. உரை);; political science, political economy, one of four upa-vedam. [Skt. artha + veda → த. அர்த்தவேதம்.]
அர்த்தாங்கத்திமிர்	அர்த்தாங்கத்திமிர் arttāṅgattimir, பெ. (n.) 1. உடம்பினொரு பக்கத்தில் உணர்ச்சியின்மை; absence of sensibility to pain on one side of the body, Hemi-analgesia. 2. உடம்பின்ஏதாவதொரு பாதியிலுணர்ச்சியின்மை; loss of sensation in either half of the body, Hemi-anesthesia. [அர்த்தம்+ஆங்கம்+திமிர்.] [Skt. artha+anga → த. அர்த்தாங்கம்.]
அர்த்தாங்கம்	அர்த்தாங்கம் arttāṅgam, பெ. (n.) 1. அர்த்தாங்கவாதம் பார்க்க;see arttanga-vadam. 2. பாதி உடம்பு; one half of the body. [Skt. artha+anga → த. அர்த்தாங்கம்.]
அர்த்தாங்கவலி	அர்த்தாங்கவலி arttāṅgavali, பெ. (n.) 1. உடம்பினொருபக்கத்து வலி; pain on one side of the body. 2. ஊதையினாலுடம்பிலொரு பக்கமுண்டாகும் குத்தல் வலி; a neuralgic attack on one side of the body. 3. உடம்பினொரு பகுதியிற் காணுங் கால்கை வலிப்பு; epilepsy affecting one half of the body. [அர்த்தம்+ஆங்கம்+வலி.] [Skt. artha+anga → த. அர்த்தாங்க.]
அர்த்தாங்கவாதம்	அர்த்தாங்கவாதம் arttāṅgavātam, பெ. (n.) குருதியோட்டம் பாதி உடம்பிற் குறைவதனால் அப்பக்கத்துக் கை, கால் முதலிய உறுப்புகள் உதவாமற் போகும்படிச் செய்யும் வலிப்புநோய்; paralysis of one side of the body due to insufficient circulation or supply of blood. த. வ. குருதிக்குறைவலிப்பு. [Skt. ardha+anga+vadham → த. அர்த்தாங்கவாதம்.]
அர்த்தாங்கவிசிவுக	அர்த்தாங்கவிசிவுக arttāṅgavisivuga, பெ. (n.) பக்க ஊதை (வாதம்); (தைலவ. தைல. 128);; paralysis of half the body. [அர்த்தாங்கம் + இசிவு.] [Skt. artha+anga → த. அர்த்தாங்கம்.]

அர்த்தாங்கி	அர்த்தாங்கி arttāṅgi, பெ. (n.) மனைவி; wife. "கம்பணவுடையார் அர்த்தாங்கி இராமாதேவியார்" (தெ.க.தொ. 4:99);. [Skt. artha+anga → த. அர்த்தாங்கி.]
அர்த்தாங்கீகாரம்	அர்த்தாங்கீகாரம்1 arttāṅākāram, பெ. (n.) பாதியுடன்பாடு (ஈடு. 4. 1:1, ஜீய);; half consent. [Skt. ardha + angikara → த. அர்த்தாங்கீகாரம்.] அர்த்தாங்கீகாரம்2 arttāṅākāram, பெ. (n.) இரு திறத்தாருள் ஒரு திறத்தார் மட்டும் உடன்படுகை (ஈடு. 4, 1:1 ஜீய);; consent of one of the two parties to an agreement. [அர்த்தாங்கீகாரம்1 → அர்த்தாங்கீகாரம்2.]
அர்த்தாந்தரநியாசம்	அர்த்தாந்தரநியாசம் arttāndaraniyācam, பெ. (n.) வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி (அணியி. 61);; figure of speech whereby a particular case is maintained by reference to a general truth, or a general turth by reference to a particular case. [Skt. arthantara + nyasa → த. அர்த்தாந்தரநியாசம்.]
அர்த்தாந்தரம்	அர்த்தாந்தரம்1 arttāndaram, பெ. (n.) தோல்வித்தானத்தொன்று (செந். IV, 13);; a defect in argumentation. [Skt. artha+antara → த. அர்த்தாந்தரம்.] அர்த்தாந்தரம்2 arttāndaram, பெ. (n.) வேறுபொருள்; another meaning.
அர்த்தாப்பு	அர்த்தாப்பு arttāppu, பெ. (n.) உருளைக்கிழங்கு (பரதவ.);; potato.
அர்த்தாபத்தி	அர்த்தாபத்தி arttāpatti, பெ. (n.) ஒன்றைக் கூறி மற்றொன்றைக் குறிப்பிடாமலே விளங்கவைக்கும் ஒருமுறை; [Skt. artha + a-patti → த. அர்த்தாபத்தி.]
அர்த்தாலங்காரம்	அர்த்தாலங்காரம் arttālaṅgāram, பெ. (n.) பொருளணி; figure of speech relating to the sense opp. to சப்தாலங்காரம். [Skt. artha + alankara → த. அர்த்தாலங்காரம்.]
அர்த்தாவபேதகம்	அர்த்தாவபேதகம் arttāvapētagam, பெ. (n.) தலையிலொரு பக்கங் காணும் வலி; pain on one side of the head-Hemicramia. த.வ. ஒற்றைத் தலைவலி.

அர்த்தி	அர்த்தி1 arttittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) இரத்தல்; to beg. [Skt. arth → த. அர்த்தி-,] அர்த்தி2 arttittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) [Skt. ardha-, → த. அர்த்தி-,] அர்த்தி3 artti, பெ. (n.) இரவலன் (வின்.);; beggar. [Skt. arthin → த. அர்த்தி.]
அர்த்திதம்	அர்த்திதம் arddidam, பெ. (n.) 1. முகம் அல்லது வாயை ஒரு பக்கமாய்த் திருப்புகை; turning the face or the mouth to one side as in facial paralysis, Spasm of the jaw-bones, Trismus, Hemiplegia etc. 2. முகம், கழுத்து இவற்றின் ஒரு பக்கத்திற் காணும் பக்கவலிப்பு; paralysis of the muscles on one side of the
அர்த்திதவாதம்	அர்த்திதவாதம் arddidavādam, பெ. (n.) வளியானது தலை, முகம் ஆகிய விடங்களில் பரவி, ஒரு பாதியைத் தாக்கி, முகத்தை ஒரு பக்கம் திருப்பி, நோவு, குத்தல் முதலிய குணங்களைக் காட்டும் நோய்; a nervous disease due to the enraged condition of the local vayu which spreads and finds lodgment in the regions of the head and the face. It distorts the face on one side. Motor paralysis of one side of the face Facial hemiplegia. [அர்த்திதம் + வாதம்.]
அர்த்திராபிரமேகம்	அர்த்திராபிரமேகம் arttirāpiramēkam, பெ. (n.) பித்தவெட்டை; a kind of veneral disease.
அர்த்தோதயம்	அர்த்தோதயம் arttōtayam, பெ. (n.) சுறவ (தை); மாதத்துக் காருவாவும் (அமாவாசையும்); ஞாயிற்றுக் கிழமையும் திருவோணமும், வியதீபாதமும் கூடிய வைகறை நற்பொழுது; sacred conjunction of the sun and the moon, at sunrise on a sunday with sravana naksatra and viyatipata yoga, in the month of tai. 'மாசிமகத்திலாத் தோதயத்தில்' (அருணா. பு. திருமலைவலம். 24);
அர்ப்பணம்	அர்ப்பணம் arppaṇam, பெ. (n.) உரியதாகக் கொடுக்கை; dedication. 'ஈசுரரார்ப்பணம்' (ஞானவா. அருச்சு. 16);. த.வ. படையல், ஈவு காணிக்கை. [Skt. arpana → த. அர்ப்பணம்.]
அர்ப்பணி-த்தல்	அர்ப்பணி-த்தல் arppaṇittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) to dedicate (totally to a noble cause); sacrifice, dedicate (a new industry, etc.); to the nation. த.வ. காணிக்கையாக்கல், படைத்தல். [Skt. arpana → த. அர்ப்பணி-,]
அர்ப்பம்	அர்ப்பம் arppam, பெ. (n.) 1. பணி; dew. 2. பூண்டு; plant.

அர்ப்பி-த்தல்	அர்ப்பி-த்தல் arppittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) உரியதாக்குதல்; to dedicate. த.வ. படையல். [Skt. arp → த. அர்ப்பி-,]
அர்ப்பிதம்	அர்ப்பிதம் arppidam, பெ. (n.) உரியதாக்கப்பட்டது; that which is offered. "அத்தகை மேலோற்கே செவ்வயி னர்ப்பிதமாக" (பிரபோத. 18, 25);. த.வ. படைக்கப்பெற்றது. [Skt. arpita → த. அர்ப்பிதம்.]
அர்ப்புதம்	அர்ப்புதம்1 arppudam, பெ. (n.) ஆயிரங் கோடி (வின்.);; ten thousand millions. [Skt. arbuda → த. அர்ப்புதம்.] அர்ப்புதம்2 arppudam, பெ. (n.) 1. பாம்பு; snake. 2. கோரைக்கிழங்கு; coray root-cyperus rotundus. 3. இமையைப் பற்றிய ஒரு வகைக் கண்ணோய்; a disease of the eye lid-stye. 4. மார்பெலும்பின் மென்மையான பாகம்; the cartillage of a rib. 5. பாம்பைப் போன்ற பூதம்; a domen like a serpent. 6. இரண்டு மாதக் காலத்துப் பிண்டத்தைப் போன்றது; a lond round mass of fleshy growth of the size of a two months foetus. 7. வீக்கம்; swelling. 8. தசை வளர்த்தி; polypus. 9. புரைக்கழலை; goiter. [Skt. arbuda → த. அர்ப்புதம்.]
அர்ப்புதவர்த்தும ரோகம்	அர்ப்புதவர்த்துமரோகம் arppudavarddumarōkam, பெ. (n.) கண்ணிமையி னோரங்களில் மொத்தையாக தசை வளர்ந்து சிவந்து வலியையுண்டாக்கு மொரு வகைக் கண்ணோய்; an eye-disease marked by a morbid growth of flesh and inflammation on the margin of the eyelids-zeissian stye. [Skt. arbuda + varttumaroga → த. அர்ப்புத வர்த்துமரோகம்.]
அர்ப்புதாகாரம்	அர்ப்புதாகாரம் arpputākāram, பெ. (n.) 1. கட்டியைப் போன்றது; shaped like a tumar. 2. நருவிலி; common sebestan plant-cordia myta.
அர்ப்புதின்	அர்ப்புதின் arppudiṉ, பெ. (n.) 1. கட்டி; tumour. 2. வீக்கம்; swelling.

அர்ப்புதோட்டரோகம்	அர்ப்புதோட்டரோகம் arpputōṭṭarōkam, பெ. (n.) உதடுகளிற் சிறிய பேரீச்சங் காயைப் போல் வீக்கத்தையுண்டாக்கு மொரு நோய்; a disease of the lips characterised by a growth of flesh and swelling about the size of a small date fruit-Labio mycosis.
அர்மம்	அர்மம் armam, பெ. (n.) தசை வளர்ச்சியை யுண்டாக்கும் ஒரு வகைக் கண்ணோய்; an eye disease marked by the manifest vesetation or polypus on the affected eye.
அரகசா	அரகசா aragacā, பெ. (n.) நறுமணக் குழம்பு வகை (இ.வ.);; a spiced unguent. [H. argaja → த. அரகசா.]
அரகத்	அரகத் aragat, பெ. (n.) மனவருத்தம் விளைக்கும் பேச்சு (தாசீல்தார்நா.15);; painful talk. [Ar. Harkat → த. அரகத்.]
அரசம்	அரசம்1 arasam, பெ. (n.) சுவையின்மை; want of taste. 'அரசமாகப் பேசுகிறான்'. [Skt. a-rasa → த. அரசம்.] அரசம்2 arasam, பெ. (n.) மூலநோய்; piles. "'அரசம்மொலி குன்மமும்" (தைலவ. தைல.84);. [Skt. arsas → த. அரசம்.]
அரசிகம்	அரசிகம் arasigam, பெ. (n.) 1. இரசமின்மை; saplessness. 2. சுவையில்லாமை; tastelessness. [Skt. a-rasika → த. அரசிகம்.]
அரசிகன்	அரசிகன் arasigaṉ, பெ. (n.) சுவையறியாதவன்; dull man, one who cannot feel or appreciate. [Skt. a-rasika → த. அரசிகன்.]
அரசோனம்	அரசோனம் aracōṉam, பெ. (n.) வெள்ளைப்பூண்டு (தைலவ. தைல.9);; garlic. [Skt. rasona → த. அரசோனம்.]

அரணியகசம்	அரணியகசம் araṇiyagasam, பெ. (n.) காட்டு யானை; wild-elephant. [அரணியம்+கசம்.] [Skt. aranya → த. அரணியம்.] த. கயம் → Skt. gaja → த. கசம். அரணம் → Skt. aranya → த. அரணியம்.
அரணியகதலி	அரணியகதலி araṇiyagadali, பெ. (n.) காட்டுவாழை (சித்.அக.);; wild plantain. [அரணியம்+கதலி.] [Skt. aranya → த. அரணியம்.] [த. கதலி → Skt. katali.] கதலி சிறு வாழைப்பழம், கதலி → கசலி = மீன் குஞ்சு. இச்சொல் குதலை என்பதனொடு தொடர்புடையது. மிக இனிக்கும் சிறு வாழைப்பழவகை. தேங்கதலி எனப்பெறும். (வ.வ.107);
அரணியகம்	அரணியகம் araṇiyagam, பெ. (n.) மலை வேம்பு; mountain neem-melia sempevirens. [அரணிய+அகம்.] [Skt. aranya → த. அரணிய.]
அரணியகற்பாசி	அரணியகற்பாசி araṇiyagaṟpāci, பெ. (n.) காட்டுப் பருத்திச் செடி; wild cotton shrub coctilospermum Gossypium. [அரணிய+கல்+பாசி.] [Skt. aranya → த. அரணிய(ம்);.]
அரணியகாக்கை	அரணியகாக்கை araṇiyakākkai, பெ. (n.) காட்டுக் காக்கை; wild crow. [அரணிய(ம்);+காக்கை.] [Skt. aranya → த. அரணிய(ம்);.]
அரணியகுதம்பம்	அரணியகுதம்பம் araṇiyagudambam, பெ. (n.) காட்டுச் செந்திருக்க மரம்; a plant; false saffron, flame tree-carthamus tinctorius. [அரணிய(ம்);+குதம்பம்.] [Skt. aranya → த. அரணிய(ம்);.]

அரணியகுலத்திகை	அரணியகுலத்திகை araṇiyagulattigai, பெ. (n.) ஒரு செடிவகை; a plant-Glycine labialis. [அரணிய(ம்);+குலத்திகை.] [Skt. aranya → த. அரணிய(ம்);.]
அரணியகேது	அரணியகேது araṇiyaātu, பெ. (n.) ஒரு செடிவகை; a plant (unidentified);. [Skt. aranya → த. அரணிய(ம்);.]
அரணியகோலி	அரணியகோலி araṇiyaāli, பெ. (n.) ஒரு கறி வகை; the name of a vegetable. [Skt. aranya → த. அரணிய(ம்);.]
அரணியசடகம்	அரணியசடகம் araṇiyasaḍagam, பெ. (n.) காட்டுக் கவுதாரி; wild partridge. [அரணிய(ம்);+சடகம்.] [Skt. aranya → த. அரணிய(ம்);.] [சகடம் → சடகம் = வட்டமிட்டுப் பறக்கும் பறவை.]
அரணியசனம்	அரணியசனம் araṇiyasaṉam, பெ. (n.) காட்டுச் சீரகம்; wild cumin seed - vernonia anthelmintica. [Skt. araoya-த. அரணிய(ம்);.]
அரணியசாலி	அரணியசாலி araṇiyacāli, பெ. (n.) 1. செவ்வகில்; a red species of a gilwhich is a valuable fragrant wood. 2. காட்டரிசி; wild rice-oryza mutica.
அரணியசாறனை	அரணியசாறனை araṇiyacāṟaṉai, பெ. (n.) காட்டிஞ்சி (மலை);; wild ginger.
அரணியசீரம்	அரணியசீரம் araṇiyacīram, பெ.(n..) காட்டுச் சீரகம்; wild cumin seed. [அரணிய + சீரம்.] [Skt. aranya → த. அரணிய(ம்);.]

அரணியசோகி	அரணியசோகி araṇiyacōki, பெ. (n.) செம்முள்ளிக் கீரை; common naid dye Barleria prionitis.
அரணியஞ்சபத்திகம்	அரணியஞ்சபத்திகம் araṇiyañjabattigam, பெ. (n.) பெரிய முள்ளங்கி; a medicinal plant said to act on mercury.
அரணியதானியம்	அரணியதானியம் araṇiyatāṉiyam, பெ. (n.) காட்டரிசி; wild rice, Oryza mutica. [Skt. aranya + dhanya → த.அரணிய தானியம்.]
அரணியதிலகம்	அரணியதிலகம் araṇiyadilagam, பெ. (n.) காட்டெள்; wild sesamum containing no oil. [Skt. aranya+ttilagam → த.அரணிய திலகம்.]
அரணியதுளசி	அரணியதுளசி araṇiyaduḷasi, பெ. (n.) காட்டுத துளசி; wild basil-ocimum adsendons. [அரணிய(ம்); + துளசி.] [Skt. aranya → த. அரணியம்.]
அரணியம்	அரணியம் araṇiyam, பெ. (n.) காடு; wilderness, jungle, forest. [த. அரணயம் → Skt. aranya → த. அரணியம்.]
அரணியமாட்சிகம்	அரணியமாட்சிகம் araṇiyamāṭcigam, பெ. (n.) ஒரு வகை ஈ வகை; gad fly. [Skt. aranya+makshika → த. அரணிய மாட்சிகம்.]
அரணியமார்ச்சாரம்	அரணியமார்ச்சாரம் araṇiyamārccāram, பெ. (n.) காட்டுப்பூனை; a wild cat, Felis chauS. [Skt.aranya+mảrjāra → த. அரணியமார்ச்சாரம்.]

அரணியமுட்கம்	அரணியமுட்கம் araṇiyamuṭkam, பெ. (n.) காட்டு அவரை; a kind of wild bean. [Skt.aranya + mudga → த. அரணிய முட்கம்.]
அரணியயசுவன்	அரணியயசுவன் araṇiyayasuvaṉ, பெ. (n.) 1. ஓநாய்; wolf. 2. நரி; jackal.
அரணியராசன்	அரணியராசன் araṇiyarācaṉ, பெ. (n.) அரிமா; lion. [Skt. aranya + råja → த.அரணிய.] [த.அரசன் → Skt. raja → த. ராசன்.]
அரணியவாயசம்	அரணியவாயசம் araṇiyavāyasam, பெ. (n.) ஒரு பறவை, காட்டுக் காக்கை; raven.
அரத்தனி	அரத்தனி arattaṉi, பெ. (n.) 1. முழங்கை; elbow. 2. முழங்கையினின்று சிறுவிரல் நுனி மட்டுமுள்ள முழம்; cubit, measured from the elbow to the tip of the little finger. [Skt. aratni → த. அரத்தனி.]
அரத்துவாக்கி	அரத்துவாக்கி arattuvākki, பெ. (n.) கருஞ்சீரகம்; black cumin seed-Niigella sativa.
அரதம்	அரதம் aradam, பெ. (n.) காதின்மை; earlessness, congenital absence of the eass –Anotia.
அரதனம்	அரதனம் aradaṉam, பெ. (n.) 1. (இரத்தினம்); மணி; a precious stone. அரதனக் கலச வியன்கரம்" (தணிகைப்பு. கடவுள். 3);. 2. (மிருதபாடாணம்); ஒருவகை நஞ்சு (வின்);; a mineral poison. [Skt. ratna → த. அரதனம்.]
அரதனமாலை	அரதனமாலை aradaṉamālai, பெ. (n.) அணியிலக்கண வகைகளுலொன்று (அணியி. 74);; figure of speech which consists in enumerating certain things in their regular Order. [அரதன(ம்); + மாலை.] [Skt. ratna → த. அரதனம்.]

அரதனாகரம்	அரதனாகரம் aradaṉākaram, பெ. (n.) தனுசுகோடிக்குக் கிழக்கிலுள்ள கடல் (அருணா. பு, திருக்கண்.14);; the bay east of Dhanuskōgdi. [Skt. ratna +a-kara → த. அரதனாகரம்.]
அரதி	அரதி1 aradi, பெ. (n.) வேண்டாமை; absence of desire. "அரதி கைவிஞ்சு மோகம்" (திருவாய் நூற். 62); [Skt. a-rati → த. அரதி.] அரதி2 aradi, பெ. (n.) துன்பம் (மேருமந். 1379);; distress, misery. [Skt. a-rati → த. அரதி.]
அரப்பதுமம்	அரப்பதுமம் arappadumam, பெ. (n.) 1. துளசி; holy or sacred basil-ocimum sanctum. 2. செந்தாமரை; red lotus Nelumbium speciosum.
அரபிப்பிசின்	அரபிப்பிசின் arabibbisiṉ, பெ. (n.) ஒருவகைப் பிசின்; gum arabic - African gum. [அரபி + பிசின்.] [U. arab → த. அரபி.]
அரபிபோளம்	அரபிபோளம் arabibōḷam, பெ. (n.) ஒரு வகை போளம்; socortine aloe - Aloe socotrine. [அரபி + போளம்.] [U. arab- → அரபி.]
அரபிசம்	அரபிசம் arabisam, பெ. (n.) இதளியம் (பாதரசம்);; mercury.
அரபு	அரபு arabu, பெ. (n.) அரேபிய நாடு: Arabic Country. [U. arab → த.அரபு.]

அரபுத்தமிழ்	அரபுத்தமிழ் arabuttamiḻ, பெ. (n.) 1. அரபு சொற்களைத் தமிழில் எழுதிய குரான் (muham.);; quoran written in Tamil script. 2. அரபுச் சொற்கள் கலந்து வழங்கும் தமிழ்; Tamil with a large admixture of Arabic Words. [அரபு + தமிழ்.] [U. arab → அரபு.]
அரம்பையர்	அரம்பையர் arambaiyar, பெ. (n.) தெய்வமகளிர்; celestial dam sels. "அரம்பையர்ச் சேர்குவ ரன்றே" (நைடத. நிலா. 13);. [Skt. rambhå → த. அரம்பையர்.]
அரமனாபம்	அரமனாபம் aramaṉāpam, பெ. (n.) வாழை; plantain tree - musa paradisiaca.
அரமேகலா	அரமேகலா aramēkalā, பெ. (n.) ஒரு வகை மருத்துவ அறிவியல்; an ayurvedic science.
அரர்	அரர் arar, பெ. (n.) தூய நீரவ(தீர்த்தங்கர);ருள் ஒருவர் (திருக்கலம். காப்பு, உரை);; Arhat, one of 24 Tirtankarar, q.v. [Skt. ara → த. அரர்.]
அரரம்	அரரம் araram, பெ. (n.) 1. கதவு; door. 2. இரும்பு; iron. [Skt. arara → த. அரரம்.]
அரரி	அரரி arari, பெ. (n.) கதவு (சூடா.);; door. Skt. arari → த. அரரி.]
அரவதண்டம்	அரவதண்டம் aravadaṇṭam, பெ. (n.) கூற்றுவனின் தண்டனை; punishment by yama. "அரவதண்டத்தி லுய்யலு மாமே" (திவ் பெரியாழ் 453); [அரவ + தண்டம்.] [Skt. råva → த.அரவ.]
அரவிந்தப்பாவை	அரவிந்தப்பாவை aravindappāvai, பெ. (n.) திருமகள் (திவ். பெரியாழ். 5, 2, 10);; Laksmi, seated on or residing in the lotus. [அரவிந்தம் + பாவை.] [Skt. aravinda → த. அரவிந்தம்.]

அரவிந்தராகம்	அரவிந்தராகம் aravindarākam, பெ. (n.) பதுமராகம்; a species of ruby, hyacinth. "கோங்கமரவிந்த ராகம்"(கம்பரா. மார்ச.96); [Skt. aravinda + rágam → த. அரவிந்தராகம்.]
அரவிந்தலோசனன்	அரவிந்தலோசனன் aravindalōcaṉaṉ, பெ. (n.) திருமால் (திவ். திருவாய். 6, 7, 10);; Tirumal, having eyes like lotus. த.வ. தாமரைக்கண்ணன். [Skt. aravindan + lochan → த. அரவிந்த லோசனன்.]
அரவிந்தன்	அரவிந்தன் aravindaṉ, பெ. (n.) பிரமன் (கல்வளை, 81);; Brahma, spring from the lotus. த.வ. தாமரையான். [Skt arbindn → த. அரவிந்தன்.]
அரவிந்தை	அரவிந்தை aravindai, பெ. (n.) திருமகள்; Laksmi. த.வ. தாமரையாள். [Skt. aravindå → த. அரவிந்தை.]
அராகதத்துவம்	அராகதத்துவம் arākadadduvam, பெ. (n.) தூயதுவ மெய்ம்மங்களுள் (சுத்தாசுத்த தத்துவங்களுள்); ஒன்று(சி.போ.பா.2,2, பக்.1155, புது);; [Skt. raga + tatva → த. அராகதத்துவம்.]
அராசகம்	அராசகம்1 arācagam, பெ. (n.) தேயம் அரசியலற்றிருக்கை (கோயிலொ. 86);; anarchy. [Skt. a-fajaka → த. அராசகம்.] அராசகம்2 arācagam, பெ. (n.) முறையற்ற அதிகாரப்போக்கு; anarcy. [Skt a-rajaka → த. அராசகம்.]
அராசரிகம்	அராசரிகம் arācarigam, பெ. (n.) அரசில்லாக் குழப்பம் (இ.வ.);; anarchy. [Skt. a-rajanka → த. அராசரிகம்.]
அராந்தாணம்	அராந்தாணம் arāndāṇam, பெ. (n.) சமணப் பள்ளி; jaina temple. "தவலருஞ் சிறப்பி னராந்தானத்துளோன்"(மணிமே. 3, 87);. [Skt. arahantánam → த. அராந்தாணம்.]
அராதி	அராதி arāti, பெ. (n.) எதிரி, பகைவன் (சிந்தா. நி. 283);; enemy, foe. [Skt. arati → த. அராதி.]

அராமி	அராமி arāmi, பெ. (n.) கொடியவன் (கொ.வ.);; wicked, deceitful person.
அராலை	அராலை arālai, பெ. (n.) விலைமகள் (சிந்தா.நி. 282);; harlot, prostitute. [Skt. arẚlẚ → த. அராலை.]
அராவான்	அராவான் arāvāṉ, பெ. (n.) அருச்சுனனுக்கு உலூபியிடம் பிறந்த மகன் (பாரத. அருச்சுனன்றர். 9);; name of the son of Arjuna and Ulupi, who offered himself as a sacrifical victim on the eve of the Bharata War. [Skt. iravat → த. அராவான்.]
அராளகடகாமுகம்	அராளகடகாமுகம் arāḷagaḍagāmugam, பெ. (n.) நாட்டியக் கைமுத்திரைகள் முப்பதனு ளொன்று (சிலப்.3,13, பக். 81, கீழ்க்குறிப்பு);; a hond-pose, one of 30 nirruta-k-kui, q.v. [அராளம் + கடக(ம்); + முகம்.] [Skt. arāla → த. அராளம்.]
அரிக்கன்விளக்கு	அரிக்கன்விளக்கு arikkaṉviḷakku, பெ. (n.) காற்றுக்கு அணையாத விளக்கு வகை; hurricane lantern. த.வ. காற்றெதிர் விளக்கு [E. hurricane → த. அரிக்கன்.]
அரிக்காரன்	அரிக்காரன் arikkāraṉ, பெ. (n.) 1. தூதன்; messenger, courier, emissary. 2. வெள்ளித்தடி பிடித்துக் கட்டியங் கூறுவோன்; mace-bearer one who carries a mace in royal functions, in front of the idol in temple service. [U. harkara → த. அரிக்காரன்.]
அரிகரகுமரன்	அரிகரகுமரன் arigaragumaraṉ, பெ. (n.) ஐயனார் (பிங்.);; Aiyanář, the son of Tirumāl and Sivan. [அரிகான் + குமரன்.] [Skt. Hari + Hara → த. அரிகரன்.]
அரிகரபுத்திரன்	அரிகரபுத்திரன் arigarabuttiraṉ, பெ. (n.) அரிகரகுமரன் (சூடா); பார்க்க; see arkarakumarat. [Skt. Hari + Hara + putra → த. அரிகர புத்திரன்.]
அரிகரன்	அரிகரன் arigaraṉ, பெ. (n.) சிவனும் திருமாலும் கூடிய உருவம்; manifestation of God which Combines, both the forms of Tiruma and Šivan. [Skt. Hari + Hara → த. அரிகரன்.]

அரிகல்	அரிகல் arigal, பெ. (n.) மேருமலை (சிந்தா. நி. 259);; Mount Meru.
அரிகாந்தி	அரிகாந்தி arikāndi, பெ. (n.) ஒரு வகைச் செடி; monkey wort, vishnu plant - Evolvulus absinoides.
அரிகிட்டி	அரிகிட்டி arigiṭṭi, பெ. (n.) காட்டுப் பன்றி; wild hog.
அரிகேசா	அரிகேசா ariăcā, பெ. (n.) இருவேலி; cuscus root-Ardropogon muricatus.
அரிகேந்திரதாரி	அரிகேந்திரதாரி ariăndiratāri, பெ. (n.) மல்லிகை; jasmine.
அரிச்சந்திரன்	அரிச்சந்திரன் ariccandiraṉ, பெ. (n.) பொய்யுரையாமையால் தன் நாட்டையும், மனைவியையும், மகனையும் இழந்ததோடு தன்னையும் இழக்கத் துணிந்து, மெய்மைக்காக எதை இழப்பதற்கும் அணியமாயிருந்த கதிரவக் குலத்தரசன்; king of the solar race who is said to have given up his country, his wife his son and himself as a martyr to truth a king upholding the truth till the end without minding any loss to him. த.வ. ஒன்னிலவன். [Skt. Haris candra → த. அரிச்சந்திரன்.]
அரிச்சனை	அரிச்சனை ariccaṉai, பெ. (n.) பூசை (சிந்தா. நி.234);; worship. த.வ. வழிபாடு. [Skt. arcana → த. அர்ச்சனை → அரிச்சனை.]
அரிச்சிகன்	அரிச்சிகன் ariccigaṉ, பெ. (n.) நிலவு (சாதகசிங். 6);; moon. [Skt arcia → த. அரிச்சிகம்.]
அரிசட்வர்க்கம்	அரிசட்வர்க்கம் arisaṭvarkkam, பெ. (n.) மனத்தைக் கெடுக்கும் அறுபகை; the six emotions which disturb a man's mind. [Skt.ari+sad-varga → த. அர்சட்வர்க்கம்.] அறுவகையாவன: காமம், குரோதம், மோகம், உலோபம், மதம், மாற்சரியம்.

அரிசமயதீபம்	அரிசமயதீபம் arisamayatīpam, பெ. (n.) மாலிய ஆழ்வார்களின் வரலாற்றைக் கூறும் நூல்; name of a history in verse of the alvars and acaryas, by Kilai-cagakopafāsar. [அரிச்சமயம் + தீபம்.] [Skt. Hari → த. அரி.]
அரிசரோகம்	அரிசரோகம் arisarōkam, பெ. (n.) மூலநோய்; a polypoid growth of the veins in the rectum of persons suffering from impaired digestion-Hemorrhoid.
அரிசவர்த்தமன்	அரிசவர்த்தமன் arisavarttamaṉ, பெ. (n.) கண்ணில் உண்டாகும் கட்டி; a tumour in the corner of the eye. த.வ. கண்கட்டி.
அரிசேவை	அரிசேவை aricēvai, பெ. (n.) திருப்பதி (பயணம்); செலவு செய்வோர் நிகழ்த்தும் நடனம்; dance of the votaries of Tirumal on their return from a pilgrimage to Tirupati. [Skt. Hari+cévai → த. அரிசேவை.]
அரிசோபகந்தரவிரணம்	அரிசோபகந்தரவிரணம் aricōpagandaraviraṇam, பெ. (n.) எருவாயில் புரையோடிய புண்; piles and fistula. த.வ. மூலப்புள்.
அரிசோரோகம்	அரிசோரோகம் aricōrōkam, பெ. (n.) ஆண்குறியில் சிறு சிறு முளைகள் போலெழும்பிப் புண்ணாகி குருதி யொழுகுமொரு வகைப் புண்; a venereal sore giving rise to small vesicles on the penis with itching sensation. It is attended with discharge of blood from the affected parts. த.வ. குறிபுண்ணோய்.
அரிசோவர்த்தமரோகம்	அரிசோவர்த்தமரோகம் aricōvarttamarōkam, பெ. (n.) கண்ணிமைப் பாகங்களில் சதை வளர்ந்து, வெள்ளரி விதைகளைப் போன்ற சிரங்குகளுண்டாகிச் சிவந்து எரிச்சலையும் மினுமினுப்பையும் சிறிது வலியையுமுண்டாக்குமொரு வகைக் கண்ணோய்; a morbid growth of flesh rescuting in Small rough papinac in the eye lids resembling Cucumber seeds. It gives rise to inflammation, with some burning sensation and glossiness. த.வ. கண்ணிமைநோய்.

அரிட்டம்	அரிட்டம்1 ariṭṭam, பெ. (n.) 1. தீங்கு; evil, misfortune, calamity. "அவர்க்கெலா மரிட்டஞ் செய்ய" (விநாயகபு. 71,186);. 2. கள் (பிங்.);; intoxicating liquor, toddy. 3. காக்கை; Crow. "எங்குஞ் சங்கவரிட்ட விக்கமே" இரகு. திக்குவ. 185). 4. வேம்பு(அக.நி.);; Magosa. 5. வெள்ளுள்ளி (மலை);; Gafic. [Skt. a-rista → த. அரிட்டம்.] அரிட்டம்2 ariṭṭam, பெ. (n.) முட்டை (பிங்);; egg.
அரிட்டி-த்தல்	அரிட்டி-த்தல் ariṭṭittal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) கொல்லுதல் (சது.);; to kil. [Skt. arista → த. அரிட்டி-.]
அரிட்டை	அரிட்டை ariṭṭai, பெ. (n.) 1. தீங்கு; evil, calamity, misfortune. "நந்துயரா மரிட்டை யோதும்" (அருட்பா. 2ஸ்ரீசிவசண்முக.4);. 2. கடுகுரோகணி (தைலவ. தைல. 23);; black hellebore.
அரிடம்	அரிடம் ariḍam, பெ. (n.) 1. தீங்கு; evil, misfortune. "அரிடமானதன் விதியினால்" (பாரத. நிரை. 44);. 2. கடுகுரோகிணி (மலை.);; black hellebore. 3. வேம்பு (மலை);.);; margosa.
அரித்திரம்	அரித்திரம் arittiram, பெ. (n.) மஞ்சள் (பிங்);; turmeric. [Skt. harida → த. அரித்திரம்.]
அரித்திராபம்	அரித்திராபம் arittirāpam, பெ. (n.) 1.பொன்னிறம் (உரி.நி.);; golden Colour. 2.மஞ்சள்; turmeric. [Skt. haridrabha → த. அரித்திராபம்.]
அரித்திராமேகம்	அரித்திராமேகம் arittirāmēkam, பெ. (n.) பித்தவெட்டை (தைலவ. தைல. 58, உரை);; yellow diabetes. [Skt. hardrå+méham → த. அரித்திரா மேகம்.]

அரித்துவாரம்	அரித்துவாரம் arittuvāram, பெ. (n.) மாயாபுரி (பிங்.);; Hardvar, the celebrated sacred bathing place in the course of the Ganges. [Skt. Haridvära → த. அரித்துவாரம்.]
அரிதகி	அரிதகி aridagi, பெ. (n.) கடுக்காய் (திவா.);; chebulic myrobalan. [Skt. haritaki → த. அரிதகி.]
அரிதம்	அரிதம்1 aridam, பெ. (n.) திக்கு (பிங்);; point of the compass. த.வ. திசை. [Skt. harit → த. அரிதம்.] அரிதம்2 aridam, பெ. (n.) 1. பச்சை (பிங்.);; greenness, verdure. 2. பசும் புற்றரை (பிங்.);; meadow, pasture, land with green grass growing on it. 3. பொன்னிறம் (பிங்.);; gold Colour. [Skt. harita → த. அரிதம்.]
அரிதிருமருகன்	அரிதிருமருகன் aridirumarugaṉ, பெ. (n.) Tirumal's sister's son Ganesan. 2. முருகன் (பிங்.);; Tirumāl's sister's son, Murugan. [Skt harf → த. அரி.]
அரிதினம்	அரிதினம் aridiṉam, பெ. (n.) பதினோரமை (ஏகாதசி);; the 11th day in a lunar fortnight, sacred to Tirunal. "ஏதமறுந் துவாதசியி னிலங்கு மரிதினத்தும்"(வேதாரணிஅந்தர்க். 1); [அரி + தினம்.] [Skt. hari → த. அரி.]
அரிந்தமன்	அரிந்தமன் arindamaṉ, பெ. (n.) 1. பகைவரை யடக்குவோன் (கம்பரா. மராமர. 12);; subduer of foes. 2. திருமால் (பிங்.);; Tirumal. த.வ. பகையடக்கி. [Skt. arin-dama → த. அரிந்தமன்.]
அரிப்பிரியை	அரிப்பிரியை arippiriyai, பெ. (n.) திருமகள் (பிங்.);; Tirumagal. [Skt, hari+priya → த.அரிப்பிரியை.]

அரிமதா	அரிமதா arimatā, பெ. (n.) வெள்வேல் (மலை.);; panicled babul. [Skt. ari-meda → த. அரியமன்.]
அரியாமன்	அரியாமன் ariyāmaṉ, பெ. (n.) கதிரவக்கடவுள் (துவாதசாதித்தருள் ஒருவர்);; a sum-god, one of the du vätacättaittar. [Skt. aryaman → த. அரியமன்.]
அரியாசனம்	அரியாசனம் ariyācaṉam, பெ. (n.) அரியணை; ion-seat, throne. "அரியாசனத்தில்... வைத்த தாய்" (தனிப்பா. 1,2,1);. [Skt. hari+a-sana → த. அரியாசனம்.]
அரியூர்தி	அரியூர்தி ariyūrti, பெ. (n.) Garuda, as the vehicle of Tirumål. [அரி + ஊர்தி.] [Skt. hari → த. அரி.]
அரிவருடம்	அரிவருடம் arivaruḍam, பெ. (n.) ஒன்பாண் ஆண்டிலொன்று; a division of the earth, one of nava-varudam. "அம்புவியினி சதமுத லேங்காறு மரிவருடம்" (கந்தபு:அண்டகோ.37);. [அரி + வருடம்.] [Skt. hari → த. அரி.]
அரீடம்	அரீடம் arīṭam, பெ. (n.) கடுகுரோகிணி(மலை.);; black hellebore. [Skt. arista → த. அரீடம்.]
அருக்கன்வீதி	அருக்கன்வீதி arukkaṉvīti, பெ. (n.) சூரியன் செல்லும் வீதி; the ecliptic. [அருக்கன் + வீதி.] [Skt. arka → த. அருக்கன்.]

அருக்கன்றிசை	அருக்கன்றிசை arukkaṉṟisai, பெ. (n.) கிழக்கு (பிங்.);; east. [அருக்கன் + திசை.] [Skt harf → த. அருக்கன்.]
அருக்கியம்	அருக்கியம் arukkiyam, பெ. (n.) அர்க்கியம் பார்க்க; see arkkiyam, "அருக்கிய முதலினோடாசனங் கொடுத்து" (கம்பரா. திருவவ. 42);, [Skt. arghya → த. அர்க்கியம் → அருக்கியம்.]
அருகசரணம்	அருகசரணம் arugasaraṇam, பெ. (n.) அருகனை வணங்குகை (சீவக. உரை);; [Skt. arhat + sarana → த. அருகசரணம்.]
அருகந்தர்	அருகந்தர் arugandar, பெ. (n.) அருகசமயத்தோர் (பதினொ. ஆளுடை. (பதினொ. ஆளுடை. மும்மணி. 26);; Jains. த.வ. தகைஞன்மதத்தார். [Skt. arhanta → த. அருகம்.]
அருகனெண்குணம்	அருகனெண்குணம் arugaṉeṇguṇam, பெ. (n.) சமண மதத்தவர்களின் எண் குணங்கள்; the eight attributes of Arhat. [அருகன் + எண்குணம்.] [Skt. arhat → த. அருகன்.] எண்குணங்களாவன : 1. கடையிலாவறிவு, 2. கடையிலாக்காட்சி, 3. கடையிலா வீரியம், 4. கடையிலாவின்பம், 5. நாமமின்மை, 6. கோத்திரமின்மை, 7. ஆயுளின்மை, 8. அழியாவியல்பு(குறள், 9, உரை);
அருகனைத்தரித்தாள்	அருகனைத்தரித்தாள் arugaṉaittarittāḷ, பெ. (n.) அறத்தெய்வம் (பிங்.);; Dharma personified as the wife of Arhat. [அருகன் + ஐ + தரித்தாள்.] [Skt. arhat → த. அருகன்.]

அருச்சகன்	அருச்சகன் aruccagaṉ, பெ. (n.) கோயிலில் பூசை செய்வோன்; temple priest. "ஆதிசைவனா மருச்சக னொருவன்" (திருவிளை வாதவூ. 25);. த.வ. பூசகன். [Skt. arcaka → த. அருச்சகன்.]
அருச்சனை	அருச்சனை aruccaṉai, பெ. (n.) 1. பூசை (இரகு, தேனுவ, 20);; Worship. 2. ஒருவருக்காக கடவுள் பெயர் கூறி மலர் முதலியன இடுகை; offering of flowers, sacred leaves, or saffron accompanied by a recitation of the sacred names of a deity in a temple on behalf of particular individuals. "கோயிலில் கிரகப்பிரிதிக்காக அருச்சனை நடந்து வருகிறது" த.வ. பூசை. [Skt. arčana → த. அருச்சனை.]
அருச்சனைவடிவு	அருச்சனைவடிவு aruccaṉaivaḍivu, பெ. (n.) திருமால் நிலையுள் ஒன்று; Tirumal idol which is worshipped. "திருவாழ் மார்பனருச்சனை வடிவிற் கெல்லாம்" (அரிசமய. பராங். 47);. [அருச்சனை + வடிவு.] [Skt. arsanå → த. அருச்சனை.]
அருச்சி-த்தல்	அருச்சி-த்தல் aruccittal, 4 செ.குன்றாவி (V.t.) 1. வழிபடுதல்; to worship. 2. கடவுள் பெயர்ச்சொல்லி மலர் முதலியன இடுதல் (பூ செய்தல்);; to offer flowers, sacred leaves or Saffron to the idol While the Sacred names are being recited. த.வ. பூசித்தல். [Skt. arc- → த. அருச்சி.]
அருச்சி	அருச்சி arucci, பெ. (n.) 1. காந்தல்; Splendour. 2.தீப்பிழம்பு; flame. 3.கதிர்; ray of light. [Skt. arc → த. அருச்சி.]
அருச்சிகன்	அருச்சிகன் aruccigaṉ, பெ. (n.) நிலவு(திவா.);; moon.
அருச்சியம்	அருச்சியம் arucciyam, பெ. (n.) உவர்ப்பில்லாதது; that Which is not brackish.
அருச்சுனசன் னியாசி	அருச்சுனசன் னியாசி arussuṉasaṉṉiyāsi, பெ. (n.) பொய்த்துறவி; one who puts on the garb of an ascetic to deceive others, as Arjuna did when marrying. [Skt. Arjuna + san + nyåsin → த. அருச்சுனசன்னியாசி.]

அருச்சுனம்	அருச்சுனம்1 aruccuṉam, பெ. (n.) 1. வெண்மை (சூடா.);; whiteness. 2. மருதமரவகை (பிங்);; Arjan. [Skt. arjuna → த. அருச்சனம்).] அருச்சுனம்2 aruccuṉam, பெ. (n.) எருக்கு என்னும் செடிவகை (மலை);; madar. அருச்சுனம்3 aruccuṉam, பெ. (n.) 1. பந்து (பொதி.நி.);; bal. 2. வெள்ளையரிசியோடு அறுகுகூட்டி வாழ்த்துதல் (அரு.நி.463);; bestowed on a person by sprinkling rice mixed with cynodon grass. 3. கண்ணோய் வகை; inflammation of the conjuctiva or white of the eye. 4. பொன் (நாநார்த்த.);; gold. 5. புல் (நாநார்த்த.);; grass. அருச்சுனம்4 aruccuṉam, பெ. (n.) 1. மருதமரம்; arjun tree-terminalia alata. 2. வெண்மை; whiteness. 3. மயில்; peacock. 4.அரக்கு; lac. 5.கடப்பம் பூ; the flower of the cadamba tree-Barringtonia racemosa. 6. வெள்விழி ... படலத்தையுண்டாக்கு ...
அருச்சுனன்	அருச்சுனன்1 aruccuṉaṉ, பெ. (n.) 1. ஒருதாய்க்கொரு பிள்ளை (நாநார்த்த.);; only son of a woman. 2. நெல்வகை (குருகூர்ப். 58);; a kind of paddy. [Skt aருuna → த. அருச்சுனன்.] அருச்சுனன்2 aruccuṉaṉ, பெ. (n.) 1. மாபாரதக் கதைமாந்தர் ஐவருள் ஒருவன்; Arjuna, the third of the Pandu princes, one of paññša-pāṇḍavar, q.v. 2. கார்த்த வீரியன் (உத்தரரா.கார்த்த.2);; kartaviyan. [Skt. arjuna → த. அருச்சுனன்.]

அருச்சுனி	அருச்சுனி1 aruccuṉi, 1. ஆ (பசு); cow. 2. உசாதேசி; the goddess of the dawn. 3. ஓர் ஆறு; a river. 4. தொழுத்தை; bawd. [Skt. arjuni → த. அருச்சுனி.] அருச்சுனி2 aruccuṉi, பெ. (n.) 1. ஒருவகைப் பாம்பு; a kind of Snake. 2. தலைப்பிடிக்கி; a procures, a bawd.
அருச்சை	அருச்சை aruccai, பெ. (n.) 1. வழிபாடு; worship, adoration. "தோகைக்குஞ் சொன்முறை யருச்சை"(வேதாரணி மன. 2);. 2. உருவச் சிலை; deity. த.வ. பூசனை. [Skt. arsa → த. அருச்சை.]
அருசி	அருசி arusi, பெ. (n.) 1. சுவையின்மை; tastelessness, want of relish. "வாயருசி சோபை" (பதார்த்த. 522);. 2. விருப்பின்மை; aversion, dislike. [Skt. a-ruci → த. அருசி.]
அருசிசூலை	அருசிசூலை arusisūlai, பெ. (n.) சுவையின்மையை யுண்டாக்கும் ஒரு வகைச் சூலைநோய்; a piercing pain in the stomach giving rise to loss of appetite or tastelessness a kind of colic arising from gastralgia. [Skt. a-ruci → த. அருசி.]
அருசிப்பித்தம்	அருசிப்பித்தம் arusippittam, பெ. (n.) உணவு வெறுக்கச் செய்யும் பித்தம்; bile which causes distaste for food. [அருசி + பித்தம்.] [Skt. a-ruci → த. அருசி.]
அருசுராணம்	அருசுராணம் arusurāṇam, பெ. (n.) புண் கழுவும் நீர்; a kind of medical preparation to wash wounds lotion.
அருசுனம்	அருசுனம் arusuṉam, பெ. (n.) அருச்சுனம் பார்க்க; see asuccultan.

அருட்டம்	அருட்டம்1 aruṭṭam, பெ. (n.) கடுகுரோகிணி என்னும் ஒருவகைப் பூண்டு (மூ.அ);; black hellebore. [Skt. arista → த. அருட்டம்.] அருட்டம்2 aruṭṭam, பெ. (n.) 1. வேம்பு(வை.மூ);; margosa. 2. மலைவேம்பு (T.C.M. iii. 2, 429);; mountain neem. 3. மிளகு (T.C.M. ii, 2, 429);; pepper.
அருட்டன்	அருட்டன் aruṭṭaṉ, பெ. (n.) மிளகு; black pepper.
அருட்டை	அருட்டை aruṭṭai, பெ. (n.) கடுகுரோகிணி (பரி.அக.);; black hellebore. [Skt. arista → த. அருட்டை.]
அருத்தசாமம்	அருத்தசாமம் aruttacāmam, பெ. (n.) நடு இரவு; midnight. [அருத்தம் + சாமம்) [Skt. ardha → த. அர்த்த.] த. யாமம் → சாமம்.
அருத்தநாள்	அருத்தநாள் aruttanāḷ, பெ. (n.) 1. பாதிநாள்; half day. 2. உச்சிப் பொழுது; midday, noon. [அருத்தம் + நாள்.] [Skt. ardha → த. அருத்த.]
அருத்தநிசா	அருத்தநிசா aruttanicā, பெ. (n.) அருத்தசாமம்; see aruta-samam, [Skt. ardha-nisa → த. அருத்தநிசா.]
அருத்தநூல்	அருத்தநூல் aruttanūl, பெ. (n.) பொருணூல் (புறநா. 166, உரை);; political economy. [அருத்தம் + நூல்.] [Skt. adha → த. அருத்தம்.]

அருத்தபாகம்	அருத்தபாகம் aruttapākam, பெ. (n.) சமப்பங்கு; equal part. [Skt. ardha → த. அருத்தம்.] த.பகு → பாகம்
அருத்தபாகை	அருத்தபாகை aruttapākai, பெ. (n.) மறைநூற்பொருள் வகை (சூடா.);; Bráhmanam, that portion of the Věda which concerns itself mainly with the interpretation of the mantras (hymns); from the ritualistic point of view. [Skt. artha-bhaga → த. அருத்தபாகை.]

அருத்தம்	அருத்தம்1 aruttam, பெ. (n.) 1. சொற்பொருள் (சூடா.);; meaning, signification, import. 2. கருத்து (உரி. நி.);; object, intention. 3. செல்வப் பொருள்; wealth, riches. "அருத்த மின்ப மென்றிவை" (தேவா. 863, 3);. 4. பொன் (பிங்);; gold, 5. பயன் (உரி.நி.);; utility usefulness. [Skt. artha → த. அருத்தம்.] அருத்தம்2 aruttam, பெ. (n.) பாதி (பிங்.); half. த.வ. துண்டம். Skt. araha → த. அருத்தம்.] அருத்தம்3 aruttam, பெ. (n.) 1. செய்தி; object of sense. 2. பண்டம்; article. 3. காரணம்; cause, origin, ultimate cause. 4. (சாத்திரம்); அறிவு நூல்;Šāstra. 5. வழக்கு; law, litigation. 6. வகை; manner, mode. 7. removal, abolition, [Skt. artha → த. அருத்தம்.] அருத்தம்4 aruttam, பெ. (n.) துண்டம் (நாநார்த்த);; bit. [Skt. andha → த. அருத்தம்.] அருத்தம்5 aruttam, குக்கில் (சங்.அக.); dammer resin.
அருத்தமண்டபம்	அருத்தமண்டபம் aruttamaṇṭabam, பெ. (n.) அர்த்தமண்டபம் பார்க்க; see artta mampabam, "அருத்த மண்டபத்துட்புக்கே" (அருணகிரி. வலம்புரி. 54, சங்.அக.);. த.வ, ஒலக்கமண்டபம். [அருத்த(ம்); + மண்டபம்.] [Skt.ardha → த. அருத்த(ம்);.]

அருத்தயாமம்	அருத்தயாமம் aruttayāmam, பெ. (n.) நள்ளிரவு; midnight. "அப்பதியருத்த யாமத் துணக்களி யுதவுங் கோலம்" (வேதாரணி மணவா. 84);. [அருத்தம் + யாமம்.] [Skt. andha → த. அருத்த(ம்);.]
அருத்தலக்கனை	அருத்தலக்கனை aruttalakkaṉai, பெ. (n.) a variety of ilakkanai, in which the primary sense of a word is partly discarded and partly retained, one of three ilakkaṇai, vittum-vigdāāda-vilakkasai. [அருத்த(ம்); + இலக்கணை.] [Skt. ardha → த. அருத்தம்.] [த. இலக்கணை → Skt. laksana.]
அருத்தவாதம்	அருத்தவாதம் aruttavātam, பெ. (n.) புனைந்துரை (வேதாரணியபு மேன்மைச் 81);; exaggeration, over-statement. த.வ. எடுத்துரைப்பு. [Skt. artha-våda → த. அருத்தவாதம்.]
அருத்தவேடனை	அருத்தவேடனை aruttavēṭaṉai, பெ. (n.) ஏடணாத்திரயத்தொன்று; attachment to Wealth, one of eglasa-f-tirayam, q.v. [Skt. artha + edana → த. அருத்தவேடணை.]
அருத்தன்	அருத்தன் aruttaṉ, பெ. (n.) அரைப்பாகமாகக் கொண்டவன்; one who has only half a body, as tirumal in his union with sivan. "கண்ணுதல் கூடிய அருத்தனை" (திவ். பெரியதி. 7 10, 7);. த.வ. மாற்சிவன். [Skt. ardha → த. அருத்தன்.]
அருத்தாபத்தி	அருத்தாபத்தி aruttāpatti, பெ. (n.) அர்த்தாபத்தி; see antapatti.
அருத்தியன்	அருத்தியன் aruttiyaṉ, பெ. (n.) விருப்ப முடையவன்; one who wants or desires. "வந்த மனித்த னேதி லருத்தியன்" (பாரத புட்ப 119);.
அருத்திரம்	அருத்திரம் aruttiram, பெ. (n.) மரமஞ்சள் (மலை.);; turmeric tree. [Skt. haridrå → த. அருத்திரம்.]

அருத்திரமாசு	அருத்திரமாசு aruttiramācu, பெ. (n.) பம்பளிமாசு; Batavian orange-citrus decumana typica.
அருத்திராங்கம்	அருத்திராங்கம் aruttirāṅgam, பெ. (n.) 'சி' காரம்; the sacred letter 'si1.
அருத்து	அருத்து aruttu, பெ. (n.) சொற்பொருள்; meaning, signification. "கருத்தானா யருத்தானாய்" (தேவா. 286,7);. [Skt. artha → த. அருத்து.]
அருத்தோதயம்	அருத்தோதயம் aruttōtayam, பெ. (n.) சுறவ(தை);த் திங்களில் காருவாவும் ஞாயிற்றுக்கிழமையும் திருவோணமும், வியதீபாதமும் கூடிய வைகறைப் புலர் பொழுது; sacred conjunction of the sun and the moon at Sunrise on a Sunday With sravana naksatra and viyatipata yoga, in the month of Tai. "அருத்தோதய மகோதயம் பொருந்தி லோது புண்ணிய காலங்களாம்" (சேதுபு. சேதுபல. 23);. த.வ. ஒணக்காருவா புலர்காலை.
அருந்ததி	அருந்ததி arundadi, பெ. (n.) 1. வசிட்டர் மனைவி (ஐங்குறு. 442);; name of the wife of vasistar considered a paragon of chastity. 2. அருந்ததி விண்மீன் (பிங்.);; the scarcely visible star alcor of the Great Bear, Supposed to be Arundhati transformed. [Skt. arundhatti → த. அருந்ததி.]
அருந்ததிகாட்டு-தல்	அருந்ததிகாட்டு-தல் arundadikāṭṭudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) அருந்ததிபோலக் கற்புடைய வளாகுகவென்று அந்நாண்மீனை மணமகட்குக் காட்டுதல்; to point out the star Aundhati to the bride as a model worthy of imitation, a part of the marriage ceremony. "விசும்பிற்பூத்த வருந்ததிகாட்டி" (சீவக. 2469);. [அருந்ததி + காட்டு-தல்.] [Skt. arundhatā → த. அருந்ததி.]
அருந்ததியர்	அருந்ததியர் arundadiyar, பெ. (n.) தோலின்துன்னர் (சென்னை.);; Cobblers. [Skt. arundhatiya → த. அருந்ததியர்.]
அருந்துதன்	அருந்துதன் arundudaṉ, பெ. (n.) துன்பம் செய்வோன் (பிங்);.);; one who inflicts wounds, causes pain. [Skt.arun-tuda → த. அருந்துதன்.]
அருந்துதி	அருந்துதி arundudi, பெ. (n.) அருந்ததி1; 1. (திருக்கோ.300); பார்க்க; see aruntati.

அருப்பகம்	அருப்பகம் aruppagam, பெ. (n.) 1. வலுவில்லாதது; that which is not strong. 2. விலங்கின் குட்டி; the young one of a species of animals.
அருப்பகன்	அருப்பகன் aruppagaṉ, பெ. (n.) 1. சிறுவன்; Male child. 2. வறிஞன்; Poorman. 3. அறிவிலான்; ignorant man. 4. முரடன்; rude, heartless person. [Skt. arbhaka → த. அருப்பகன்.]
அருமேதகம்	அருமேதகம் arumētagam, பெ. (n.) ஒருவகை தீக்கொப்புளம்; a venomous Creature the bite of which gives rise to a swelling or a boil.
அருருட்டுக்கிழங்கு	அருருட்டுக்கிழங்கு aruruṭṭukkiḻṅgu, பெ. (n.) கூவைக் கிழங்கு (L);; true arrowroot plant. [அருருட்டு + கிழங்கு.] [E. arrowroot → த. அருட்டு.]
அருவதா	அருவதா1 aruvatā, பெ. (n.) சதாப்புச் செடி; rue, m.sh., ruta graveolens. [Port arruda → த. அருவதா.] அருவதா2 aruvatā, பெ. (n.) கழலை; tumour.
அருவதான்	அருவதான் aruvatāṉ, பெ. (n.) அருவதா பார்க்க; see aruvada,
அரூதா	அரூதா arūtā, பெ. (n.) சதாப்புச் செடி; arue. [Port. arruda.. → த. அரூதா.]

அரூபம்	அரூபம்1 arūpam, பெ. (n.) உருவமின்மை; formlessness, incorporeity, invisibility. "அஞ்சலி னபனநீ ருகுத் தரூபமாய்" (இரகு. திக்கு 253);. த.வ. உருவிலி. [Skt. a-rupa → த. அரூபம்.] த. உருவம் → Skt. ரூப. அரூபம்2 arūpam, பெ. (n.) 1. வானம்; Sky. 2. ஒரு வகைக் கண்ணோய்; a kind of eyedisease.
அரூபமா-தல்	அரூபமா-தல் arūpamātal, 6 செ.கு.வி.(v.i.) பழடைதல்; to become desolate. "அந்த ஊர்அரூபமாய்விட்டது" (இ.வ.);. [Skt. a-rüpa → த. அரூபம்.] ஆதல் - தொ.பெ.வி.
ஆரூபவலி	ஆரூபவலிārūpavali, பெ. (n.) 1. உள்வலி; internal pain. 2. உடம்பினுள் மறைந்திருக்கும் வல்லமை; potential energy. [அரூபம் + வலி.] [Skt. a-rüpa → த. அரூப.]
அரூபி	அரூபி arūpi, பெ. (n.) 1. கடவுள்; god, without fom. 2. சிவன் (பிங்);; sivan. 3. உடலில்லாதது (அசரீரி.); (பாரத. புட்ப. 78);; spirit, invisible presence. [Skt. a-rüpin → த. அரூபி.]
அரேணு	அரேணு arēṇu, பெ. (n.) 1. குலப்பெண்; gentle woman. 2. வால் மிளகு; cubeb. 3. கடலை; bengal gram. [Skt. harénu → த. அரேணு.]
அரேணுகப்பூ	அரேணுகப்பூ, arēṇugappū, பெ. (n.) கடுக்காய்ப்பூ; chebulic myrobalan galls.

அரேணுகம்	அரேணுகம் arēṇugam, பெ.(n,) 1. வால்மிளகு என்ற கொடி வகை (மலை);; cubebs. 2. காட்டு மிளகு என்ற மிளகுக் கொடி வகை (தைலவ. தைல. 77);; flat branched pepper. 3. கடுமரவேர் (மூ.அ.);; root of chebulic myrobalan. [Skt. harénu → த. அரேணுகம்.]
அரேணுகை	அரேணுகை arēṇugai, பெ. (n.) அரேணுகம் பார்க்க; see arenugam.
அரோகதிடகாத்திரம்	அரோகதிடகாத்திரம் arōkadiḍakāddiram, பெ. (n.) நலமும் வலிமையுமுள்ள உடலும் (தாயு. பாயப். 59);; sound and strong body. [Skt.a-rőga + didha + gátra → த. அரோக திடகாத்திரம்.]
அரோகம்	அரோகம் arōkam, பெ. (n.) நோயின்மை; freedom, from disease, health. [Skt. a-rõga → த. அரோகம்.]
அரோகிணி	அரோகிணி arōkiṇi, பெ. (n.) அரோகிணிக் கடுக்காய் (பதார்த்த 965); பார்க்க; see arrogini-k-kadukkay. [Skt. rŏhini → த. அரோகிணி.]
அரோகிணிக்கடுக்காய்	அரோகிணிக்கடுக்காய் arōkiṇikkaḍukkāy, பெ. (n.) கடுக்காய் வகை (பதார்த்த. 965);; species of chebulic myrobalan. [அரோகிணி + கடுக்காய்.] [Skt. rohini → த. ஆரோகிணி.]
அரோசகம்	அரோசகம் arōcagam, பெ. (n.) 1. உணவில் வெறுப்பு; loss of appetite, having no relish for food. 2. அருவருப்பு; disgust. [Skt. a-rocaka → த. அரோசகம்.]
அரோசனம்	அரோசனம் arōcaṉam, பெ. (n.) அருவருப்பு; disgust. "அரோசனத்துட னத்தின நண்ணினார்" (பாரத. திரௌ 105);. [Skt. a-rocana → த. அரோசனம்.]
அரோசி-த்தல்	அரோசி-த்தல் arōcittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) ள அருவருப்பாதல்; to feel abhorrence. "உனவு எனக்கு அரோசித்துப் போயிற்று" [Skt. a-ruci → த. அரோசி-.]

அரோசிகம்	அரோசிகம் arōcigam, பெ. (n.) அரோசகம் பார்க்க; see arōšagam. [Skt. a-rocaka → த. அரோசிகம்.]
அல்பத்துவம்	அல்பத்துவம் alpattuvam, பெ. (n.) 1. சிறுமை; smallness, meanness. 2. ஒரு பண்ணில் சிறுபான்மையாய்ப் பயன்படுத்தப்படும் குரலோசை; note rarely used in a melodytype, opp. to பகுத்துவம். [Skt. alpa-tva → த. அல்பத்துவம்.]
அல்லேலூயா	அல்லேலூயா allēlūyā, பெ. (n.) praise the Lord. த.வ. இறைவா போற்றி. [L. alleluia, Heb. hallesuyah → த. அல்லேலூயா.]
அல்வா	அல்வா alvā, பெ. (n.) இனிப்பு வகைகளுள் ஒன்று; இன்களி; a kind of sweet. த.வ. இன்கூழ். [U. halwa → த. அல்வா.]
அல்வான்	அல்வான் alvāṉ, பெ. (n.) வண்ணத்துணி; cotton cloth of various sorts and colours. [U. alwan → த. அல்வான்]
அலங்கரணம்	அலங்கரணம் alaṅgaraṇam, பெ. (n.) ஒப்பனை; adornment, make up. த.வ. ஒப்பனை. [Skt. alamkärana → த. அலங்கரணம்.]
அலங்களி-த்தல்	அலங்களி-த்தல் alaṅgaḷittal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) அழகுப்படுத்தல் (கோயிற்பு. பதஞ்.10);; to adorn, decorate, ornament. த.வ. ஒப்பனைசெய்தல், புனைதல், அணிசெய்தல். [Skt. alamkar → த. அலங்கரி-.]

அலங்காரசாத்திரம்	அலங்காரசாத்திரம் alaṅgāracāttiram, பெ. (n.) அணியிலக்கணநூல்; rhetoric, science of rhetoric. த.வ. அணிநூல். [Skt. alam-kåra + såstra → த. அலங்கார சாத்திரம்.]
அலங்காரப்பஞ்சகம்	அலங்காரப்பஞ்சகம் alaṅgārappañjagam, பெ. (n.) வெண்பா, கலித்துறை, அகவல், விருத்தம், சந்தவிருத்தம் ஆகிய ஐந்தும் ஈறு தொடங்கியாக வரப்பாடும் சிற்றிலக்கியம் (இலக்.வி. 844);; poem in five stanzas in five metres in which the last syllable of each stanza is the same as the first syllable of the next. த.வ. ஐயணிப்பனுவல்.
அலங்காரப்பேச்சு	அலங்காரப்பேச்சு alaṅgārappēccu, பெ. (n.) 1. அழகுப் பேச்சு; fine or ornate speech. 2. புனைவுரை; false speech, flattery. [அலங்காரம் + பேச்சு.] [Skt. alam-kära → த. அலங்காரம்.]
அலங்காரம்	அலங்காரம்1 alaṅgāram, பெ. (n.) 1. ஒப்பனை (பிங்.);; adornment, decoration. 2. அழகு; beauty, elegance, attractiveness. "அலங்காரமால்" (அழகர்கலம்.69);. 3 அணிகலன்; ornament, jewel. "பாம்பலங்காரப் பரன்" (திருக்கோ. 11);. 4. திருமால் கோயில்களில் படைக்கப்படும் சோறு, சாறு, குழம்பு முதலிய உணவு; ordinary meal offered in a Tirumal temple. 5. செய்யுளணி; Rhetorical embellishment, in two main divisions, viz., "அர்த்தாலங்காரம், சதோலங்காரம்" 6. இசையுறுப்பு வகை; graces and Omaments of melody. [Skt. alan-kåra → த. அலங்காரம்.] அலங்காரம்2 alaṅgāram, பெ. (n.) வெடிகாரம் (சங். அக.);; saltpetre
அலங்காரமண்டபம்	அலங்காரமண்டபம் alaṅgāramaṇṭabam, பெ. (n.) வரவேற்புக் கூடம் (கட்டட. நாமா.);; saloon. த.வ. எழிற்கூடம். [அலங்காரம் + மண்டபம்.] [Skt. alarnkåra → த. அலங்காரம்.]

அலங்காரமாடம்	அலங்காரமாடம் alaṅgāramāṭam, பெ. (n.) வழிபாட்டுப் பண்டங்களை வைப்பதற்கு ஏற்பட்ட மாடம் (கட்டட. நாமா.);; tabernacle. த.வ. எழில்மாடம். [அலங்காரம் + மாடம்.] [Skt. alankåra → த. அரங்காரம்.]
அலங்காரவிளக்கு	அலங்காரவிளக்கு alaṅgāraviḷakku, பெ. (n.) மரத்தண்டிற்பல கிளைகொண்ட மணவிளக்கு (E..T.);; lamp on a wooden stand with several branches supporting a number of small lamps, used in the marriage ceremonies of the valliya caste. த.வ. எழில்விளக்கு. [Skt aam-kara → த. அலங்காரம்.]
அலங்காரி-த்தல்	அலங்காரி-த்தல் alaṅgārittal, 4 செ.குன்றாவி.(V.t.) அலங்கரி-த்தல் பார்க்க; see alarikari-. "அயலலங்காரித்து" (தணிகைப்பு. அகத். 163);. [Skt. alam-kåra → த. அலங்காரி-.]
அலங்காரி	அலங்காரி alaṅgāri, பெ. (n.) மிகையாக ஒப்பனை செய்து கொண்ட பெண்; a woman with heavy make-up. த.வ. ஒப்பனைக்காரி. [Skt. aarikära → த. அலங்காரி.]
அலங்கிருதம்	அலங்கிருதம் alaṅgirudam, பெ. (n.) ஒப்பனை (இராமநா. யுத்த. 122);; adornment. த.வ. புனைவம். [Skt. alam-ksta → த. அலங்கிருதம்.]
அலங்கிருதி	அலங்கிருதி alaṅgirudi, பெ. (n.) அலங்கிருதம் பார்க்க; see alangirudam. [Skt. alam-krta → த. அலங்கிருதி.]
அலட்சியம்	அலட்சியம் alaṭciyam, பெ. (n.) 1. கவனமின்மை; disconcentration. 2. மதிப்பின்மை; irrespect. 3. பொருட்படுத்தாமை; inapt. [Skt a-laksla → த. அலட்சியம்.]

அலப்படை	அலப்படை alappaḍai, பெ. (n.) போர்க் கருவியாகப் பயன்படுத்தப்படும் கலப்பை (சூடா. 1,10);; plough, used as weapon. [அலம் + படை.] [Skt. hala → த. அலம்.]
அலப்படையோன்	அலப்படையோன் alappaḍaiyōṉ, பெ. (n.) கலப்பையைப் போர்க்கருவியாகப் பயன்படுத்தும் பலராமன்; Balaraman, the elder brother of Krishnan chaving the plough as his weapon. [அலப்படை → அலப்படையோன்).]
அலப்பனாத்து	அலப்பனாத்து alappaṉāttu, பெ. (n.) குண்டூசி (சென்னை);; Pin.
அலம்புரி-தல்	அலம்புரி-தல் alamburidal, 2 செ.குன்றாவி (v.t) மனநிறைவடையும் வரை கொடுத்தல்; to give to satisfaction or satiety. "அலம்புரிந்த நெடுந்தடக்கை யாலே யிரப்பதோ" (திவ். திருச்சந். 25, வியா);. [அலம் + புரி-தல்.] [Skt. alam → த. அலம்.]
அலன்	அலன் alaṉ, பெ. (n.) பலராமன் (பரிபா.3, 83);; Balaramat, armed with a plough. த.வ. வல்லெழிலன். [Skt. nala → த. அலன்.]
அலாக்காக	அலாக்காக alākkāka, பெ.எ.(adj.) அப்படியே, தனியாக; 'யானை குழந்தையை அலாக்காகத் தூக்கி முதுகில் வைத்தது'(உ.வ.); [U. aag → த. அலாக்கு + ஆக.]
அலாக்கு	அலாக்கு1 alākku, பெ. (n.) கெடுதி (R.);; wrong, injury. [U. alag → த. அலாக்கு.] அலாக்கு2 alākku, பெ. (n.) தனிமை; separateness, aloofness, distinetness. [U. aag → த. அலாக்கு.]

அலாதசக்கரம்	அலாதசக்கரம் alātasakkaram, பெ. (n.) கொள்ளியைச் சுழற்றுதலிற் றோன்றும் வட்ட வடிவு (இ.வ.);; apparent circle in the air caused by whirling a fire-brand. த.வ. வட்டுரு. [அலாத + சக்கரம்.] [Skt. a-lata → த. அலாதம்.]
அலாதம்	அலாதம்1 alātam, பெ.(.n) கடைக்கொள்ளி (பிங்.);; fire-brand. [Skt. a-läta → த. அலாதம்.] அலாதம்2 alātam, பெ. (n.) மரஞ்சுட்ட கரி (நாநார்த்த.);; charcoal. [Skt. alata → த. அலாதம்.]
அலாதி	அலாதி alāti, பெ. (n.) 1. தனிச் சிறப்பானது; something special, unique. g.osaig, 'அவருக்கு உன் மீது அலாதி விருப்பம்'. 2. எதனோடும் தொடர்பில்லாமல் தனித்து நிற்பது; that which is singular. 'அவன் போக்கே அலாதி'. த.வ. தனிப்பு. [U. alahida → த. அலாதி.]
அலாபம்	அலாபம் alāpam, பெ. (n.) 1. இழப்பு, நட்டம், ஊதியமின்மை; absence of gain. 2. தீது (திவா.);; evil. [Skt. a-läbha → த.அலாபம்.]
அலாபு	அலாபு alāpu, பெ. (n.) கரை என்னும் ஒருவகைக் கொடி (பிங்.);; calabash. [Skt. alåbu → த. அலாபு.]
அலாயுதன்	அலாயுதன் alāyudaṉ, பெ. (n.) பலராமன் (பிங்.);; Balaraman, armed with a plough. த.வ. கலப்பைப்படையன். [Skt. Halayudha → த. அலாயுதன்.]

அலாவு	அலாவு alāvu, பெ. (n.) அலாபு பார்க்க; see alapu. [Skt. alabu → த. அலாவு.]
அலிகம்	அலிகம் aligam, பெ. (n.) நெற்றி (சிந்தா. நி. 299);; forehead. [Skt. alika → த. அலிகம்.]
அலிசிவிரை	அலிசிவிரை alisivirai, பெ. (n.) ஆளிவிதை(C.G.);; linseed. [அலிசி + விரை) [U. alsi → த. அலிசி.] [விதை + விரை.]
அலீகன்	அலீகன் alīkaṉ, பெ. (n.) தலை; head. "அலீகனிற அற்றுழியும் உடம்பாடுதலின்" (தொல். பொருள். 77, உரை);. [Skt aka → த. அலீகன்.]
அலீசா	அலீசா1 alīcā, பெ. (n.) பட்டு வகைகளுளொன்று; silk cloth five yards long, which has a short wavy line pattern running in the length on either side. [U. ilaca → த. அலீசா.]
அலுகோசு	அலுகோசு aluācu, பெ. (n.) (யாழ்ப்.); தூக்குத் தண்டனையை நிறைவேற்றும் அரசு அலுவலர்; hangman.
அலுப்தசக்தி	அலுப்தசக்தி aluptasakti, பெ. (n.) பேரருளுடைமை; [Skt. alupta + sakti → த. அலுப்தசக்தி.]
அலேகம்	அலேகம் alēkam, பெ. (n.) எழுத அணியப்படுத்திய வெற்றோலை (சிவதரு. சிவஞானதா. 58);; blank palm leaves, prepared and joined together for writing. த.வ. வெற்றேடு. [Skt. a-lekha → த. அலேகம்.]
அலேபகன்	அலேபகன் alēpagaṉ, பெ. (n.) ஆதனைக் கரிசு (பாவம்); பற்றாதென்னுங் கொள்கையினன் (சங்கற்பசூரியோ. பக்.8);; [Skt. a-lė paka → த. அலேபகன்.]

அலோகம்	அலோகம்1 alōkam, பெ. (n.) 1. கதிரவனின் கதிர் படாத உலகம்; world where the sun's rays do not fall. 2. ஐம் பூதத் தொடர்பில்லாதது; that which is not constituted of the five elements. த.வ. காணப்படாத உலகு. [Skt. alōka → த. அலோகம்.] அலோகம்2 alōkam, பெ. (n.) மாழையில்லாதது; non-metal. [Skt. a-soka → த. அலோகம்.]
அலௌகிகம்	அலௌகிகம் aleḷagigam, பெ. (n.) உலக நடைமுறைக்கு மாறானது; unworldy, nonconformity with worldy wisdom. [Skt. a-laukka → த. அலௌகிகம்.]
அவ்யாசகருணை	அவ்யாசகருணை avyācagaruṇai, பெ. (n.) காரணமே வேண்டாத அருள் (தென். இந். க்ஷேத். 252);; grace which does not require any pretext to cause. [Skt. a-vyäja+karunä → த. அவ்யாச கருணை.]
அவ்வச்சிலேடிகவியாபகம்	அவ்வச்சிலேடிகவியாபகம் avvaccilēṭigaviyāpagam, பெ. (n.) நன்கு பொருந்தியுள்ளதாலுண்டாகும் நிறைவு (சிவப்பிர, சிந்தனையுரை);; [Skt. aupaslesika + vyapaka → த. அவ்வச்சிலேடி கவியாபகம்.]
அவ்வல்	அவ்வல் avval, பெ.அ.(ad.) முதன்மையான (P.T.L.);; first, principal. [Arab. awwal → த. அவ்வல்.]
அவ்வியக்தம்	அவ்வியக்தம் avviyaktam, பெ. (n.) 1. அவ்வியத்தம் பார்க்க; see avviyattam. 2. நூற்றெட்டு சிற்றிலக்கியங்களுள் ஒன்று; name of an upanisad. [Skt. a-vayka → த. அவ்வியக்தம்.]
அவ்வியக்தி	அவ்வியக்தி avviyakti, பெ. (n.) புகைக்கொடி. வால்வெள்ளி (தக்கயாகப், 457, உரை);; a comet. [Skt. a-vyakti → த. அவ்வியக்தி.]

அவ்வியத்தம்	அவ்வியத்தம்1 avviyattam, பெ. (n.) 1. விளங்கக் காணப்படாதது; that which is imperceptible, invisible, not manifested or differentiated. 2. உலகத் தோற்றவியல் கோட்பாடு 3. பீடத்தோடு கூடிய சிவலிங்கம் (சைவச, பொது);. 119);; lingam on a pedestal representing Šiva, dist, fr. any image of Sivan. 4. ஒரு பேரெண் (பிங்);; a hundred thousand quintillions. [Skt. a-vya-kta → த. அவ்வியத்தம்.] அவ்வியத்தம்2 avviyattam, பெ. (n.) 1. ஆதன் (ஆன்மா); (நாநார்த்த.);; soul 2. விண்வெளி (தக்காயகப். 408. உரை);; great cosmic space. [Skt. a-vyakta → த. அவ்வியத்தம்.]
அவ்வியத்தலக்கணை	அவ்வியத்தலக்கணை avviyattalakkaṇai, பெ. (n.) மலைமகள் (கூர்மபு, திருக்கலி. 23);; párvati. [Skt. avyakta-laksana → த. அவ்வித்தலக்கணை.]
அவ்வியத்தலிங்கம்	அவ்வியத்தலிங்கம் avviyattaliṅgam, பெ. (n.) அருவத்திருமேனி (சி.சி.12, 4, மறைஞா.);; [Skt. a-vyakta + lingag → த. அவ்வியத்த லிங்கம்.]
அவ்வியத்தன்	அவ்வியத்தன்1 avviyattaṉ, பெ. (n.) கடவுள் (வேதா. சூ. 422);; God, as the unevolved being. [Skt. a-vya-kta → த. அவ்வியத்தன்.] அவ்வியத்தன்2 avviyattaṉ, பெ. (n.) அறிவில்லாதவன் (நாநார்த்த);; one who is devoid of intelligence. [Skt. a-vyakta → த. அவ்வியத்தன்.]
அவ்வியம்	அவ்வியம் avviyam, பெ. (n.) தேவர்க்கிடும் காவு (மச்சபு. சிராத்தானு. 2);; oblation offered to the gods. த.வ. திருப்படையல். [Skt. havya → த. அவ்வியம்.]
அவ்வியயம்	அவ்வியயம் avviyayam, பெ. (n.) 1. அழியாதது; that which is imperishable. "ஊழி தனினுங் குன்றறிர்த்தலினா லவ்வியயம்" (வேதாரணி. வேதநதி. 73.); 2. இடைச்சொல் (பி.பி.33, உரை);; indeclinable word, particle. [Skt. a-vyaya → த. அவ்வியயம்.]
அவ்வியயன்	அவ்வியயன் avviyayaṉ, பெ. (n.) கடவுள்; God, the imperishable. [Skt. a-viyaya → த. அவ்வியன்.]

அவ்வியாகிருதம்	அவ்வியாகிருதம் avviyākirudam, பெ. (n.) 1. தகாதது; being mischievously engaged. "அவ்வியாகிருத வியாபரம்" 2. சிவனது காரண உடலாகிய மாயை (கட்டளைக். 159);; that which is undiffferentiated, the primordial substance from which all things are evolved, Considered as the causal body of Sivan. [Skt. a-vyaktra → த. அவ்வியாகிருதம்.]
அவ்வியாப்தி	அவ்வியாப்தி avviyāpti, பெ. (n.) இலக்கியத்தின் ஏகதேசத்தில் இலக்கணஞ் செல்லாதொழியுங் குற்றம் (தருக்க சங். 5);;த.வ. சொல்லாக்குற்றம். [Skt. a-vyapti → த. அவ்வியாப்தி.]
அவ்விரதம்	அவ்விரதம் avviradam, பெ (n.) நோன்புக்கேடு; breach of vow. "அனைய வவ்விரதத் தோடறிசலம்" (நீலகேசி 242); த.வ. நோன்புமுறிவு. [Skt. a-vrata → த. அவ்விரதம்.]
அவ்வெதிரேகம்	அவ்வெதிரேகம் avvedirēkam, பெ. (n.) தன்னுறுப்புகளுள் ஒன்றான வெதிரேக வாக்கிய மின்றிக் கூறும் உய்த்துணரும் வகை (மணிமே. 29, 450);; [Skt. a-vyatireka → த. அவ்வெதிரேகம்.]
அவ	அவ1 ava, இடை. (part) கீழ் முதலிய பொருள்களைக் குறிக்கும் வடமொழி முன்னடை; a sanskrit prefix expressing down, off, away, as in. அவதாரம். [Skt. ava → த. அவ.] அவ2 ava, இடை (part) எதிர்மறை முதலியவற்றைக் குறிக்க முன்வரும் வடமொழியிடைச்சொல்; a sanskrit prefix expressing negation, deterioration, inferiority, as in avakitti.
அவக்கியாதி	அவக்கியாதி avakkiyāti, பெ. (n.) அவப்பேறு; disrepute.
அவக்கிரகம்	அவக்கிரகம் avaggiragam, பெ. (n.) 1. தடை; obstacle. 2. மழைத்தடை; drought, failure of rain. 3. யானையின் நெற்றி; elephant's forehead. [Skt. ava-graha → த. அவக்கிரகம்.]
அவக்கிரசம்	அவக்கிரசம் avakkirasam, பெ. (n.) காடி (வின்.);; vinegar. [Skt. ava-grāha → த. அவக்கிரசம்.]

அவக்கிராகம்	அவக்கிராகம் avakkirākam, பெ. (n.) சாவிக்கை, (சபிக்கை); தீமொழி கூறுகை (சிந்தா. நி. 324);; cursing. த.வ. சாவித்தல். [Skt. ava-graha → த. அவக்கிராகம்.]
அவகடம்	அவகடம்1 avagaḍam, பெ. (n.) ஏய்ப்பு; dissimulation, deceit. "கழுத்திலே தாவடம், மனத்திலே யவகடம்" (பழ.);. அவகடம்2 avagaḍam, பெ. (n.) 1. தீச்செயல்; evil act. "அற்பமாங் குணத்தினாலே அவகடஞ் செய்வர்" (நீதிசாரம், 19);. 2. தீயூழ் (துரதிர்ஷ்டம்); (நாஞ்.);; misfortune. த.வ. போகூழ். [Skt. ava-kata → த. அவகடம்.]
அவகதி	அவகதி1 avagadi, பெ. (n.) தாழ்ந்த நிலை; state of degradation. "அவமாய தேவ ரவகதியி லழுந்தாமே" (திருவாச. 11, 4);. [Skt. ava-gati → த. அவகதி.] அவகதி2 avagadi, பெ. (n.) அறிவு (சிந்தா. நி. 314);; knowledge. [Skt. ava-gati → த. அவகதி.]
அவககனத்துவம்	அவககனத்துவம் avagagaṉattuvam, பெ. (n.) மனத்தினுட் புகுந்தன்மை (மேருமந். 93, உரை);; the power of inter-penetration. [Skt. ava-gåhana-tva → த. அவககனத்துவம்.]
அவகாகி	அவகாகி1 avakākittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) உட்புகுதல் (திவ். திருவாய், 6, 1,4, பன்னீ.);; to plunge in, enter into. [Skt. ava-gäha → த. அவகாகி-.] அவகாகி2 avakākittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஊன்றியறிதல்; to learn thoroughly, master. [Skt. ava-gåha → த. அவகாகி-.]
அவகாசப்பெயர்ச்சி	அவகாசப்பெயர்ச்சி avakācappeyarcci, பெ. (n.) கடன் முதலியவற்றைத் தீர்க்குந் திறன் (யாழ்ப்.);; ability to solve loan and other financial commitments. [Skt. ava-kasa + peyarcci → த. அவகாசப் பெயர்ச்சி.]

அவகாசம்	அவகாசம்1 avakācam, பெ. (n.) 1. சமயம்; time, occasion, opportunity, leisure. "அந்தச் செயலைச் செய்ய அவகாசமில்லை" 2. இடம்; place, room. "இந்தக் குறைக்கு அவகாசமேயில்லை"(சி.சி. 6, 6, சிவாக்.);. 3. திறமை; ability, means. "கடனைத் தீர்க்க எனக்கு அவகாசமில்லை"(வின்.);. த.வ. வேளை. [Skt. ava-kåsa → த. அவகாசம்.] அவகாசம்2 avakācam, பெ. (n.) proprietary right, claim, title. பிறவி அவகாசம் பாட்ட அவகாசம் (நாஞ்.);. த.வ. உடைமை. [Skt. avakaša → த. அவகாசம்.] அவகாசம்3 avakācam, வி.அ. (adv.) 1. ஒய்வு நேரம்; leisure time to spare. 'இப்போது தான் சற்று அவகாசம் கிடைத்தது, நிம்மதியாக உட்கார்ந்திருக்கிறேன்'. த.வ. அமையம். [Skt, avakâsa → த. அவகாசம்.]
அவகாசமுறி	அவகாசமுறி avakācamuṟi, பெ. (n.) பிரிப்பு ஆவணம்; partition deed defining the rights of persons in property (R.F);. [Skt. avakåsa → த. அவகாசம்.]
அவகாசி-த்தல்	அவகாசி-த்தல் avakācittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) சுணங்குதல் (சிலப். 18, 25, உரை);; to delay. [Skt. ava-kåsa → த. அவகாசி-,]
அவகாசி	அவகாசி avakāci, பெ. (n.) வழியுரிமை (நாஞ்.);; heir. த.வ. மரபுரிமையன். [Skt. ava-käsa → த. அவகாசி.]
அவகாசிப்பி-த்தல்	அவகாசிப்பி-த்தல் avakācippittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) இடம்பெறச் செய்தல் (த.நி.போ.114);; to enable to make room, provide an apportunity to. [Skt. ava-kasa → த. அவகாசிப்பி.]

அவகாயம்	அவகாயம் avakāyam, பெ. (n.) வானம்; space. "அவகாயத்துத் தேரை யடித்தெருட் டாய்" (நீலகேசி, 504); [Skt. ava-kaša → த. அவகாயம்.]
அவகாரம்	அவகாரம்1 avakāram, பெ. (n.) முதலை; crocodile. [Skt. ava-hāra → த. அவகாரம்.] அவகாரம்2 avakāram, பெ. (n.) 1. போர் முதலியவற்றின் இடைநிறுத்தம்; temporary cessation, as of war. 2. சூது; game of dice. 3. களவு; theft. 4.கவர்கை; taking by force. 5.அழைப்பு: invitation. 6. பொருள்; substance, article. [Skt. ava-håra → த. அவகாரம்.]
அவகாரன்	அவகாரன் avakāraṉ, பெ. (n.) 1. திருடன்; thief. 2. சூதாடுபவன்; gambler. [Skt. ava-håra → த. அவகாரன்.]
அவகாகம்	அவகாகம் avakākam, பெ. (n.) மனத்திற் பதிகை; being well understood, going deep into the mind. [Skt. ava-gåha → த. அவகாகம்.]
அவகாகனசிநானம்	அவகாகனசிநானம் avakākaṉasināṉam, பெ. (n.) அமிழ்ந்து குளியல் பண்ணுகை, முழுகிக் குளிக்கை; complete immersion in water in bathing.
அவகிருத்தியம்	அவகிருத்தியம் avagiruttiyam, பெ. (n.) கெட்ட செய்கை; evil action. [Skt. apai *kiruttiyam → த. அவகிருத்தியம்.]

அவகீதம்	அவகீதம்1 avaātam, பெ. (n.) 1. பலர் பழித்தது; that which is despised by many. 2. பழிச்சொல்; calumny, reproach. [Skt. ava-gita → த. அவகீதம்.] அவகீதம்2 avaātam, பெ. (n.) வசைப்பாட்டு (நாநார்த்த.);; satiric verse. [Skt. apa-gita → த. அவகீதம்.]
அவகீர்த்தி	அவகீர்த்தி avaārtti, பெ. (n.) புகழ்க்கேடு; infamy disgrace. "அவகிர்த்தியுலகினிற்ப" (மச்சபு. பத்திமான். 14.); [Skt. apa+kirtti → த. அவகீர்த்தி.]
அவகீரணம்	அவகீரணம் avaāraṇam, பெ. (n.) சிதறுகை; scattering. "மாசவகிரனந்தனையு மேவினர்" (வேதாரணிய. மேன்மை. 85); [Skt. ava-kirana → த. அவகீரணம்.]
அவகுஞ்சனம்	அவகுஞ்சனம் avaguñjaṉam, பெ. (n.) வளைவு (சிந்தா. நி. 323);; bend, Curve. [Skt. ava-kuñcana → த. அவகுஞ்சனம்.]
அவகுண்டனம்	அவகுண்டனம் avaguṇṭaṉam, பெ. (n.) மூடுகை; covering. "பத்திசேர் கவசத் தவகுண்டனம் பண்ணி" (கடம்ப. பு. இலீலாசங். 184);. [Skt. ava-gunathana → த. அவகுண்டனம்.]
அவகுணம்	அவகுணம் avaguṇam, பெ. (n.) தீக்குணம்; vicious ways, bad disposition. "அவ குணவிரகனை" (திருப்பு. 557);. [Skt. ava-guna → த. கொடுங்குணம்.]
அவகேசி	அவகேசி avaāci, பெ. (n.) காய்க்காத மரம் (பிங்.);; barren tree. [Skt. ava-késin → த. அவகேசி.]
அவச்சேத்தியம்	அவச்சேத்தியம் avaccēttiyam, பெ. (n.) பிரிக்கக் கூடியது (விசாரசந். 321);; that which can be split up. [Skt. ava-c-chédya → த.அவச்சேத்தியம்.]
அவச்சேதகம்	அவச்சேதகம் avaccētagam, பெ. (n.) வேறுபடுத்துந் தன்மை (சி.சி.2, 54, சிவாக்.);; distinguishing or differentiating attribute. [Skt. ava-c-chédaka → த. அவச்சேதகம்.]

அவசகுனம்	அவசகுனம் avasaguṉam, பெ. (n.) தீக்குறி; bad omen. த.வ. தீநிமித்தம். [Skt. apasakuna → த. அவசகுனம்.]
அவசத்தம்	அவசத்தம் avasattam, பெ. (n.) பிழைபாட்டுச் சொல்; incorrect word. "சீவன்முத்த ரென்னும் அவசத்த மாபாதகமென்" (முத்திநிச். 17);. [Skt. apa + sabda → த. அவசத்தம்.]
அவசர்ப்பிணி	அவசர்ப்பிணி avasarppiṇi, பெ. (n.) வாணாள், இன்பம் முதலியவை சுருங்குங் காலம் (குறள், 361, உரை);; [Skt. ava-sapioj → த. அவசர்ப்பிணி.]
அவசரக்குடுக்கை	அவசரக்குடுக்கை avasarakkuḍukkai, பெ.(n,) பதற்றக்காரன் (கொ.வ.);; hasty rash person. த.வ. பதற்றக்குடுக்கை. [அவசரம் + குடுக்கை.] [Skt. ava-sara → த. அவசரம்.] குடு → குடுக்கை.
அவசரக்கோலம்	அவசரக்கோலம் avasarakālam, பெ. (n.) (திருத்தமாகச் செய்ய முடியாத அளவுக்கு); விரைவாகச் செய்வது; something done in haste. 'அவசரக் கோலத்தில் கட்டிய வீடு இப்படித்தான் இருக்கும்' (உ.வ.); த.வ. பதற்றக்கோலம். [அவசரம் + கோலம்.] [Skt. ava-šara → த. அவசரம்.]
அவசரச்சட்டம்	அவசரச்சட்டம் avasarassaṭṭam, பெ. (n.) நாடாளுமன்றத்தின் அல்லது சட்டமன்றத்தின் கூட்டம் நடைபெறாத காலத்தில் குடியரசுத் தலைவராலோ மாநில ஆளுநராலோ விரைவுத் தேவை கருதி பிறப்பிக்கும் இடைக்காலச் சட்டம்;த.வ. விரைவுச் சட்டம். [அவசரம் + சட்டம்.] [Skt. ava-sara → த. அவசரம்.]

அவசரச்சம்பா	அவசரச்சம்பா avasarassambā, பெ. (n.) பெருநெல்வகை (நெல்லை.);; a kind of paddy. த.வ. குறுஞ்சம்பா. [அவசர + சம்பா.] [Skt ava-sara → த. அவசரம்.]
அவசரச்சிகிச்சை	அவசரச்சிகிச்சை avasarassigissai, பெ. (n.) மருத்துவமனைக்குக் கொண்டுவரும் கடுமையான நோயாளிக்கு உடனடியாகச் செய்யும் மருத்துவம்; emergency treatment. த.வ. சடுத்த மருத்துவம், சடுத்த பண்டுவம். [Skt. avasara-cikitsa → த. அவசரசிகிச்சை.]
அவசரச்சிகிச்சைப் பிரிவு	அவசரச்சிகிச்சைப்பிரிவு avasarassigissaippirivu, பெ. (n.) பேரிடர் நிலையில் மருத்துவமனைக்கு நோயருக்கு உடனடி மருத்துவம் வழங்கும் பிரிவு; emergency ward or emergency unit in a hospital. த.வ. விரைவு மருத்துவப்பிரிவு. [அவசரம் + சிகிச்சை + பிரிவு.] [Skt. ava-sara-cikltså → த. அவசர சிகிச்சை.]
அவசரத்துக்குப் போ-தல்	அவசரத்துக்குப்போ-தல் avasarattukkuppōtal, 8 செ.கு.வி.(v.i.) மலம் நீர் கழித்தல் (பாண்டி.);; to answer calls of nature. த.வ. ஒதுங்கப்போதல். [அவசரம் + அத்து + கு + போ-.] [Skt. ava-sara → த. அவசரம்.]
அவசரப்படு-தல்	அவசரப்படு-தல் avasarappaḍudal, 20 செ.கு.வி.(v.i.) பரபரப்புடன் நடந்து கொள்ளுதல், விரைவுகாட்டுதல்; show undue haste, be rash. 'அவசரப்பட்டு ஒருமுடிவுக்கு வந்து விடாதீர்கள்' '(உ.வ.);. த.வ. பதற்றப்படுதல். [அவசரம் + படு-.] [Skt. ava-sara → த. அவசரம்.]
அவசரப்படுத்து-தல்	அவசரப்படுத்து-தல் avasarappaḍuddudal, 2 பி.வி.(cv.) விரைந்து முடிக்குமாறு முடுக்குதல், காலம் தாழ்த்தாமல் முடித்து விட தூண்டுதல்; make hasten, to do something, hurry up. 'விரைவாக வாங்குங்கள் நான் போக வேண்டும் என அவசரப்படுத்தினான்' (உ.வ.);. த.வ. முடுக்குதல். [அவசரம் + படுத்து-.] [Skt. ava-sara → த. அவசரம்.] படு → படுத்து-

அவசரப்பாடல்	அவசரப்பாடல் avasarappāṭal, பெ. (n.) கட்டாயமாக நினைவில் வைக்க வேண்டிய பாடல்கள் (மீனா. சரித், i, 10);; important stanzas worthy of memorisory. த.வ. கட்டாயப்பாடல். [அவசரம் + பாடல்.] [Skt. ava-Sara → த. அவசரம்.]
அவசரம்	அவசரம்1 avasaram, பெ. (n.) 1. சமயம்; occasion, favourable opportunity. "அவச ரத்தவனிடை நிகழ்ந்த மெய்க்குறி" (பாரத. சம்பவ. 13);. 2. விரைவு; hurry, urgency. "பணம் வாங்க அவசரமாய்ப் போகிறான்" 3. வலுக்கட்டாயம் (ஆவசியகம்);; necessity Compulsion. "அவசரத்துக்குப் பாவமில்லை" 4. கோலம்; various poses of a deity in a temple. "பெருமாள் உட்கார்ந்த அவசரமாய்ச் சேவை சாதிக்கிறார்" த.வ. விரைவு, முடுக்கம், பதற்றம். [Skt. ava-šara → த. அவசரம்.] அவசரம்2 avasaram, பெ. (n.) 1. ஆண்டு (நாநார்த்த);; Year. 2. அரசு பணிகளுளொன்று (M.E.R. 104 off 1911);; a government office. [Skt. ava-sara → த. அவசரம்.]
அவசரவர்த்தனை	அவசரவர்த்தனை avasaravarttaṉai, பெ. (n.) வரிவகை (M.E.R.427. of 1925);; a tax. [அவசரம் + வர்த்தன.] [Skt. a-vasara → த. அவசரம்.]
அவசன்	அவசன் avasaṉ, பெ. (n.) தன்வயமிழந்தவன்; one who has lost self-control. "மயில் பூண்டவசராய்" (காஞ்சிபு. தலவிசேட. 8);. த.வ. மெய்மறந்தவன். [Skt. a-Vasa → த. அவசன்.]
அவசானகாலம்	அவசானகாலம் avacāṉakālam, பெ. (n.) இறப்பு சமயம்; time of death. த.வ. இறுதிக்காலம். [அவசானம் + காலம்.] [Skt. ava-sana → த. அவசானம்.]

அவசானம்	அவசானம்1 avacāṉam, பெ. (n.) முடிவு; Conclusion, termination, end. [Skt. ava-sana → த. அவசானம்.] அவசானம்2 avacāṉam, பெ. (n.) 1. இறப்பு: death. 2. எல்லை; limit. [Skt. ava-sana → த. அவசானம்.]
அவசிட்டம்	அவசிட்டம் avasiṭṭam, பெ. (n.) மிச்சம் (இ.வ.);; crumbs, leavings. [Skt. ava-sista → த. அவசிட்டம்.]
அவசித்தாந்தம்	அவசித்தாந்தம் avasittāndam, பெ. (n.) தவறான முடிவு (சி.சி.1, 26, சிவஞா.);; wrong or erroneous conclusion. த.வ. வழுக்கொண்முடிபு. [Skt. apa+siddhanta → த. அவசித்தாந்தம்.]
அவசிதம்	அவசிதம் avasidam, பெ. (n.) 1. உறுதி செய்வது; that which is determined. 2. முடிப்பது; that which is concluded. 3. அறிவது; that which is known. த.வ. தீர்மானிப்பு. [Skt. ava-sila → த. அவசிதம்.]
அவசிந்தம்	அவசிந்தம் avasindam, பெ. (n.) எண்ண (சிந்திக்க); முடியாதது (திருமந், 709);; that which cannot be thought of. த.வ. எண்ணில. [Skt a-cintya → த. அவசிந்தம்.]

அவசியம்	அவசியம்1 avasiyam, பெ. (n.) இன்றியமையாதது; necessity, need. "எனக்குப் பணம் இப்பொழுது அவசியம்"(உ.வ.); [Skt. a-vašya → த. அவசியம்.] அவசியம்2 avasiyam, இடை. (adv.) 1. கட்டாயமாய்; necessarily. "அவன் அவசியம் வரவேண்டும்" 2. நிச்சயமாய்; surely. 'அவன் அவசியம் வருவான்'. த.வ. தேவை. [Skt. a-vasya → த. அவசியம்.]
அவசேபணம்	அவசேபணம் avacēpaṇam, பெ. (n.) கூத்தின் உடலசைவுகளிலொன்று (சிலப். பக். 81);; [Skt. ava-ksépana → த. அவசேபனம்.]
அவடி	அவடி avaḍi, பெ. (n.) இடுதிரை (பிங். MS.);; curtain. [Skt a-pat → த. அவடி.]
அவடு	அவடு avaḍu, பெ. (n.) 1. கிணறு; wel. 2. குழி; pit. 3. பிடர்;nape. [Skt. avatu → த. அவடு.]
அவத்தாத்திரயம்	அவத்தாத்திரயம் avattāttirayam, பெ. (n.) நனவு, கனவு, உறக்கம் (சாக்கிரம்,சொப்பனம், சுழுத்தியம்); ஒகிய முந்நிலைகள்; the three Conditions of the embodied Soul. [Skt. ava-sthå+traya → த. அவத்தாத்திரியம்.]
அவத்தானம்	அவத்தானம் avattāṉam, பெ. (n.) இருப்பிடம்; dwelling, place of residence. "மாயாத்துவய மத்தியே அவத்தானஞ் சொல்லப்பட்டது" (சி.சி. 8, 2, சிவாக்); [Skt. ava-sthåna → த. அவத்தானம்.]
அவத்திதன்	அவத்திதன் avaddidaṉ, பெ. (n.) நுகர்ச்சிக்குரிய தொல்லைகளை நுகரும் ஆதன் (சி.போ.பா.4.3, பக்.273);;த.வ. துயர்துய்ப்பாதன். [Skt. ava-sthita → த. அவத்திதன்.]

அவத்தியம்	அவத்தியம் avattiyam, பெ. (n.) குற்றம் (அஷ்டாதச. அர்த்தபஞ். பக்.25);; fault, defect. [Skt. ava-dya → த. அவத்தியம்.]
அவத்தியா	அவத்தியா avattiyā, பெ. (n.) கப்பலின் முன்பக்கத்திற் கயிறு கட்டுங் கம்பம்;
அவத்திரியம்	அவத்திரியம் avattiriyam, பெ. (n.) ஊறு (சிந்தா. நி. 324);; danger.
அவத்து	அவத்து avattu, பெ. (n.) 1. பொருளல்லாதது; that which is insubstantial, un real. 2. பயனற்றது; worthlessthing. [Skt. a-vastu → த. அவத்து.]
அவத்தை	அவத்தை1 avattai, பெ. (n.) 1. நிலை; state, Condition, situation. 2. துன்பம்; agony. "அன்னவளவத்தை கண்டாங் கிளையவன்" (உத்தரரா. சிதைவன. 61); 3. களவொழுக் கத்தில் வெளிப்படும் பத்து வகை நிலைகள்; condition of mind in love, one of ten stages. "காட்சி, வேட்கை, ஒரு தலையுள்ளுதல், மெலிதல் ஆக்கஞ்செப்பல் நோக்குவவெல்லாமவையே போறல், மறத்தல் மயக்கம், சாக்காடு" (நம்பியகப். 36. உரை); 4. காரணநிலை (காரணாவத்தை);, காரியநிலை (சாரியாவத்தை);; 5. இரண்டற்றநிலை (இலயம்);, நுகற்சி (போகம்);, அதிகாரம்;த.வ. மெய்ப்பாடு. [Skt. ava-sthå → த. அவத்தை.] அவத்தை2 avattai, பெ. (n.) 1. ஆதனுக் குண்டாஞ் நனவு (சாக்கிர); முதலிய நிலை; states of the embodied soul, five according to Saivites and three according to others. 2. மாந்தப்பருவங்கள்; stages of human life
அவத்தைஞான(ஸ்)ச்நானம்	அவத்தைஞான(ஸ்)ச்நானம் avattaiñāṉaṣcnāṉam, பெ. (n.) aptism admininstered to the dying (Chr.);. [Skt. ava-sthå+njåna → த. அவத்தை ஞானச்நானம்.]
அவத்தைப்பிரயோகம்	அவத்தைப்பிரயோகம் avattaippirayōkam, பெ. (n.) அறுபத்திநாலு கலையுள் ஒன்றான பாழ்படுத்தி (சூனியம்);க் கொல்லும் கலை (வின்.);; art of killing by sorcery, one of arupattunalu-kaai. q.v. [Skt. ava-sthå-pirayökam → த. அவத்தைப் பிரயோகம்.]

அவதஞ்சம்	அவதஞ்சம்1 avadañjam, பெ. (n.) செவி மலர்ப்பூ; flower used as ear ornament. "கன்னாவதஞ்சம்"(சூடா. 7, 28);. [Skt. ava-tamša → த. அவதஞ்சம்.] அவதஞ்சம்2 avadañjam, பெ. (n.) தலையில் சூடும் மாலை (நாநார்த்த.);; garland for the head. த.வ. தலைமலை. [Skt. ava-tansa → த. அவதஞ்சம்.]
அவதந்திரம்	அவதந்திரம் avadandiram, பெ. (n.) சூழ்ச்சித் திட்டம்; bad device, stratagem, under-hand dealing. "அவதந்திரம்தனக்கு அந்தரம்". [Skt. ava-tantra → த. அவதந்திரம்.]
அவதரணம்	அவதரணம் avadaraṇam, பெ. (n.) திருப்பிறப்பு; descsent, incarnation. த.வ. தோற்றரவு. [Skt. avatarana → த. அவதரணம்.]
அவதரப்பெயர்	அவதரப்பெயர் avadarappeyar, பெ. (n.) அப்போதைய (தற்கால);ப் பெயர்; name of the time being. [அவதரம் + பெயர்.] [Skt. ava-tarச → த. அவதாரம்.]
அவதரம்	அவதரம் avadaram, பெ. (n.) சமையம் (சிவப்பிர. 2, 17, உரை, பக். 234);; occasion. [Skt. ava-sara → த. அவதரம்.]
அவதரி-த்தல்	அவதரி-த்தல் avadariddal, 4 செ.கு.வி. (Vi.) 1. தெய்வக் கூறாகப் பிறத்தல்; to be born, as when a god descends to become a creature or when a saintis born. "அங்கவர் தம்மிடை யவதரித்தனன்" (கந்தபு. பாயி. 41); 2. தங்குதல்; to abide. "வாகீசச் சுவாமிமடத் தவதரிப்ப" (திருவாலவா. 37,32);. த.வ. தோன்றுதல். [Skt. ava-tr → த. அவதரி-.]

அவதாதம்	அவதாதம்1 avatātam, பெ. (n.) வெண்மை (உரி.நி.);; whiteness. [Skt. ava-dāta → த. அவதாதம்.] அவதாதம்2 avatātam, பெ. (n.) 1. தூய்மை; purity. 2. பொன்னிறம்; golden colour. 3. அழகு; beauty. [Skt. ava-data → த. அவதாதம்.]
அவதாரணம்	அவதாரணம் avatāraṇam, பெ. (n.) தேற்றம் (பி.வி.22, உரை);; certainty, positiveness. த.வ. தெளிவு. [Skt. ava-dhårana → த. அவதாரணம்.]
அவதாரப்புருடன்	அவதாரப்புருடன் avatārappuruḍaṉ, பெ. (n.) 1. தெய்வக் கூறாகப் பிறத்தல்; incarnation. 2. செய்வதற்கு அரிதான செயலைச் செய்து முடிப்பதற் கென்றே (மாந்தனாக); பிறந்தவன் (தெய்வப் பிறவி);; man born with a mission. த.வ. அருவினைப் பிறவியன். [Skt. ava-dhāra-p-purusaa → த. அவதாரப் புருடன்.]
அவதாரம்	அவதாரம்1 avatāram, பெ. (n.) 1. இறங்குகை (சூடா);; descent. 2. தெய்வப் பிறப்பு (திவ்வியப் பிறப்பு);; birth of a great being. திருவவதாரப் படலம்(கந்தபு.);. த.வ. தோற்றரவு. [Skt. ava-tära → த. அவதாரம்.] அவதாரம்2 avatāram, பெ. (n.) நீர் (தீர்த்த);த்துறை (நாநார்த்த);; sacred ghat. [Skt. ava-tara → த. அவதாரம்.] அவதாரம்3 avatāram, பெ. (n.) பிரிக்கை (யாழ்ப்);; tearing, dividing.
அவதாரிகை	அவதாரிகை avatārigai, பெ. (n.) முன்னுரை; introductory note to a verse, etc., explaining its bearing. [Skt. ava-tarika → த. அவதாரிகை.]

அவதானம்	அவதானம்1 avatāṉam, பெ. (n.) மேன்மையான செயல்; glorious act, achievement. "இறைவன் செய்த சிந்தைகூ ரவதானத்தின் றிறங்களை" (திருவாலவா. நூல்வர. 7);. [Skt. ava-dana → த. அவதானம்.] அவதானம்2 avatāṉam, பெ. (n.) 1. பிரிவு: section, division. 2. ஒரே நேரத்திற்பலவற்றை நினைவிற் கொள்ளுதல்; simultaneous attention to various subjects. 3. வரம்பு மீறுகை; transgression. த.வ. கவனகம். [Skt. ava-dȧna → த. அவதானம்.] அவதானம்3 avatāṉam, பெ. (n.) மனவொருமைப்பாடு (நாநார்த்த.);; agreement. த.வ. ஓர்மை. [Skt. ava-dhäna → த. அவதானம்.] அவதானம்4 avatāṉam, பெ. (n.) முடிவு; termination, end. "உச்சச்சந்தி அவதானத்தில்" (தெ.க.தொ.5:136); [Skt. ava-sana → த. அவதானம்.] அவதானம்5 avatāṉam, பெ. (n.) 1. கவனம்; attention, attentiveness, intentness. 2. நினைவு; memory, remembrance. 3. நினைவுத் திறமைச் செயல்; art of simultaneously solving a number of problems as a test of memory. "அவர் அவதானத்தில் வல்லவர்". 4. திறமை; skil. "அவன் அந்தப் பொருளை அவதானமாய் எடுத்துக் கொண்டான்" (வின்.);; த.வ. கவனகம், கவனிப்பு. [Skt. ava-dhāna → த. அவதானம்.]

அவதானி

அவதானி1 avatāṉittal,   4 செ.குன்றாவி. (v.t.)

1. நினைவூட்டிக் கொள்ளுதல்; to recollect, reflect.

2. மனத்திலமைத்தல் (விறலிவிடு. 102);; to commit to memory, fix or retain in mind.

[Skt. ava-dhänin → த. அவதானி-.]

அவதானி2 avatāṉi, பெ. (n.)

1. கவனிப்புள்ளவன்; attentive person.

2. மறைநூல்களிற் தேர்ச்சி பெற்றவன்; title of one who is well versed in the vedas.

"இவனவதானியிவன் கிரமதாடி" (பிரபோத. 11, 5);.

3. ஒரே நேரத்தில் பதினாறு வகை நினைவாற்றலைக் கவனத்தில் கொண்டிருப்பவன்; one skilled in feats of memory.

"அட்டாவதானி"

த.வ. கவனிகன், கவனகர்.

[Skt. ava-dhānin → த. அவதானி.]

அவதி	அவதி1 avadi, பெ. (n.) 1. எல்லை (பிங்.);; boundary, limit. 2. (இலக்.); ஐந்தாம் வேற்றுமை எல்லைப் பொருள் (பி.வி.9.);; 3. தவணை; fixed term, stipulated time for payment, rest. "அத்தனைக் குணின் பொருடர வவதியீ கென்றான்" (அரிச். பு. சூழ்வினை. 98);. 4. அளவு; extent, measure. "எள்ளவதி யேனுங் கன்மமடாது" (கம்பரந். 48);. 5. கணக்கு; mumber "ஆயிர மாயிர மவதிசே ரவுணர்" (கந்தபு. வச்சிரவா. 54);. 6. முப்பிறப்பையும் அறியும் அறிவு; occult powers. "ஆங்கு முனிவதியி னறிந்த பொருளதனை" (யசோதர.5, 23);. [Skt. ava-dhi → த. அவதி.] அவதி2 avadi, பெ. (n.) 1. பிரிவு (நாநார்த்த);; bit, Section. 2. காலம் (நாநார்த்த.);; time. 3. குழி (நாநார்த்த);; pit 4. விடுமுறை (நாஞ்);; leave. 5. காலக்கெடு; adjournment. [Skt. avadhi → த. அவதி.] அவதி3 avadi, பெ. (n.) துன்பம்; suffering, distress. "பாழவதிப்படவெனக்கு முடியாது" (தாயு. பன்மாலை. 4);. த.வ. துயர். [illegible] அவதி.]
அவதிக்கிரயம்	அவதிக்கிரயம் avadikkirayam, பெ. (n.) தவணை காட்டிச் செய்யும் விற்பனை; conditional Sale, to become absolute if the purchase money is not repaid within a stipulated time or if the conditions are not fulfilled (R.F.);. த.வ. தவணைவிற்பனை. [Skt. ava-dhitkirayam → த. அவதிக்கிரயம்.]
அவதிகத்தம்	அவதிகத்தம் avadigaddam, பெ. (n.) கடல்நுரை (வி.);; seashell decayed by age.
அவதிஞானம்	அவதிஞானம் avadiñāṉam, பெ. (n.) தொலைவிலு (தூரத்து);ள்ளவற்றைப் பொறியுதவியின்றி உணரும் உணர்ச்சி (சீவக. 951, உரை);;த.வ. தொலையுணர்வு. Skt. ava-dhitñaja → த. அவதிஞானம்.]

அவதிப்பபடு-தல்	அவதிப்பபடு-தல் avadippaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) துன்பப்படுதல்; to suffer, to be in great straits. [அவதி + படு-தல்.] [Skt. ava-dh → த. அவதி.]
அவதூதம்	அவதூதம்1 avatūtam, பெ. (n.) நூற்றெட்டு சிற்றிலக்கியங்களுள் ஒன்று; name of an upanisad. [Skt. ava-dhuta → த. அவதூதம்.] அவதூதம்2 avatūtam, பெ. (n.) 1. முழுத்துறவு (சிந்தா. நி. 321);; complete renunciation. 2. பிராமணர் திறந்தமேனி; nakedness, nudity. Skt. ava-dihūta → த. அவதூதம்.]
அவதூதன்	அவதூதன் avatūtaṉ, பெ. (n.) 1. முற்றத் துறந்தவன் (திருவேங். சத. 95);; one who has shaken off or renounced all worldly attachment. 2. திறந்த மேனித் துறவி (கொ.வ.);; nacked sannyāsin, [Skt. ava-dhūta → த. அவதூதன்.]
அவந்தரை	அவந்தரை avandarai, பெ. (n.) 1. சீர்கேடு; disorder, confusion. "பகு அவந்தரையாயிருந்த படியினாலே" (கோயிலொ. 42);. 2. திக்கற்ற நிலை; Forlornness. "அவந்தரையாய்ச் செத்தான்", 3. பயணிலதாகை; becoming useless, fruitless. "அது அவந்தரையாய்ப் போயிற்று" (வின்);. [Skt. a-bandhura → த. அவந்தரை.]
அவநியாயம்	அவநியாயம் avaniyāyam, பெ. (n.) அன்முறை (அநியாயம்); (வின்);; injustice. த.வ. அந்நயம், தகவின்மை. [Skt. ava-nyåya → த. அவநியாயம்.]
அவநீதன்	அவநீதன் avanītaṉ, பெ. (n.) முறைமை யற்றவன்; unjust man. "சூதனென்று மவநீதனென்றும்" (பிரதாப விலா. 43);. த.வ. நேர்மையற்றவன். [Skt. ava-nia → த. அவநீதன்.]

அவநீதி	அவநீதி avanīti, பெ. (n.) முறைமைக்கேடு; injustice, "மறனறு மவநிதியை" (வரத. பாகவத. குருகுல. 437);. த.வ. நயக்கேடு, முறைக்கேடு. [Skt. apa+niti → த. அவநீதி.]
அவப்பலம்	அவப்பலம் avappalam, பெ. (n.) தீப்பயன்; evil results. "வெய்தவப் பலத்துறா நன்னிலை கொடு" (இரகு. யாக. 2);. [அவம் + பலம்.] [Skt. apa → த. அவம்.] பலம் - Skt. phala → த. பலம்
அவப்பிரஞ்சம்	அவப்பிரஞ்சம் avappirañjam, பெ. (n.) எளிய மக்கள் பேசும் வடநாட்டு வட்டார வழக்கு (உரி. நி.);; a variety of prakrit, a form of languages Sanskrit spoken by the vulgar. த.வ. வடநாட்டுவட்டாரவழக்கு. [Skt. apa-bhramsa → த. அவப்பிரஞ்சம்.] பிராகிருதமொழிக்கு வடதமிழ் எனும் பெயர் இருந்தது. அம்மொழியின் கொச்சை வழக்காறுகள் அப்பிரஞ்சம் எனப்பட்டது. இதனை வடமொழியொடு தொடர்புபடுத்துவது முறையன்று என்பர்.
அவப்பிரஞ்சனம்	அவப்பிரஞ்சனம் avappirañjaṉam, பெ. (n.) ஒருவகைப் பிராகிருத மொழி (பேரகத்.141);; a variety of Prakrt. [Skt. apa-bhramsa → த. அவப்பிரஞ்சனம்.]
அவபிரதம்	அவபிரதம் avabiradam, பெ. (n.) வேள்வியின் முடிவில் நீராடுகை; bath at the completion of a sacrifice. "முனிவ ரவபிரதங் குடைந்தாட" (திவ். பெரியாழ். 4,7,6);. [Skt. a va-bhrtha → த. அவபிரதம்.]
அவபிருதம்	அவபிருதம் avabirudam, பெ. (n.) அவபிரதம் (வேதாரணி. அக்கினிதீர்த். 8); பார்க்க; see avapiradam. [Skt. ava-bhtha → த. அவபிருதம்.]
அவமாகம்	அவமாகம் avamākam, பெ. (n.) மூன்று நாளா (திதியா);வது மூன்று நாண்மீனா (நட்சத்திர);மாவது மூன்று ஒக (யோக);மாவது கலந்திருக்கும் நாள் (பெரியவரு.55);; day on which either three titis, three naksatras or three yokams occur. [Skt. avama → த. அவமாகம்.]
அவமிருத்து	அவமிருத்து avamiruttu, பெ. (n.) கொடுஞ்சாவு; untimely or unnatural death. "பல்கோடி சன்மப் பகையு மவமிருந்தும்" (கந்தர். கலி. 112);. த.வ. அவச்சாவு [Skt. apa+mrtyu → த. அவமிருத்து.]

அவயவம்	அவயவம் avayavam, பெ. (n.) 1. உடலின் உறுப்பு; limp, part of body. "தங்க ளவயவம் போல்வன கொய்தார்" (பாரத. வசந்த. 6);. 2. பாகம்; part, member. [Skt. ava-yava → த. அவயவம்.]
அவயவர்க்கம்	அவயவர்க்கம் avayavarkkam, பெ. (n.) அச்சந்தீர அமைக்குங் கை (insc.);; right hand of an idol, raised in token of dispelling fear. [Skt. a-bhaya+varga → த. அவயவர்க்கம்.]
அவயவி	அவயவி avayavi, பெ. (n.) 1. உறுப்புள்ளது; whole composed of constituent parts. "ஒரு பொருளே அவயவ அவயவிகளாயாதல்" (சி.போ.பா.6., 2. பக். 145);. 2. உடல்; body. 3. அவையின் உறுப்பினன் (கொ.வ.);; member of an institution. [Skt. avayavin → த. அவயவி.]
அவயோகம்	அவயோகம் avayōkam, பெ. (n.) தீயநிகழ்ச்சி; unfortunate occurrence, misfortune. "மனையவண் முகங்கண் டவயோக முணர்ந்தழிந்து" (வேதாரணி. அக்கினீதீர்த்.9);. [Skt. apa-yoga → த. அவயோகம்.]
அவர்ணியம்	அவர்ணியம் avarṇiyam, பெ. (n.) standard of comparison. [Skt. a-varnya → த. அவர்ணியம்.]
அவரகாத்திரம்	அவரகாத்திரம் avarakāttiram, பெ. (n.) கால் (சீவக. 806, உரை);; lower part of the body. [Skt.avara+kattiram → த. அவரகாத்திரம்.]
அவரசன்	அவரசன் avarasaṉ, பெ. (n.) தம்பி (வின்.);; younger brother, as after-born. [Skt. avara-ja → த. அவரசன்.]
அவரயன்	அவரயன் avarayaṉ, பெ. (n.) அவரசன் பார்க்க; see avasasan. [அவரசன் – அவரயன்.]

அவராகம்	அவராகம் avarākam, பெ. (n.) அவாவின்மை (இச்சையின்மை);; freedom from desire. "அவராகவேத மலர்முனி"(பாரத. சூதுபோர்.204);. [Skt. apa-raga → த. அவராகம்.]
அவரைப்பிராயம்	அவரைப்பிராயம் avaraippirāyam, பெ. (n.) பிள்ளைப்பருவம் (திவ் நாய்ச். 1,4);; childhood. [Skt. apara+pirayam → த. அவரைப் பிராயம்.]
அவரோகணம்	அவரோகணம் avarōkaṇam, பெ. (n.) 1. இறங்குகை; descending, alighting, lowering. 2. அசைவு (கமகம்); பத்தனு ளொன்று; (பரத. இராக. 24);; 3. மறைநூலைத் திருப்பிச் சொல்லுகை; reciting the veda back wards. த.வ. இறங்கிசை, பகுப்பியம். [Skt. ava-rohana → த. அவரோகணம்.]
அவரோகம்	அவரோகம்1 avarōkam, பெ. (n.) அவரோகணம் 3 பார்க்க;" see avarogatam, "சுரம்பதங்கிரமஞ்சடையவரோகம்"(பிரபோ. 11, 4);. [Skt. apa-rógam → த. அவரோகம்.] அவரோகம்2 avarōkam, பெ. (n.) 1. விழுது; aerial root. 2. மரத்திற் படர்கொடி; climber. [Skt. ava-róha → த. அவரோகம்.]
அவரோகி	அவரோகி avarōki, பெ. (n.) ஆலமரம் (பரி.அக.);; banyan tree. [Skt. ava-röhin → த. அவரோகி.]
அவரோதம்	அவரோதம்1 avarōtam, பெ. (n.) மறைவு; obstruction, screening. [Skt. ava-rődha → த. அவரோதம்.] அவரோதம்2 avarōtam, பெ. (n.) 1. அரசியிருக்கை; ladies appartments in a palace. "கோயி லவரோதம்" (பாரத. அருச். தீர்த். 23); 2. அரண்மனை; palace. [Skt. ava-rõdha → த. அவரோதம்.]

அவலத்தவிநயம்	அவலத்தவிநயம் avalattavinayam, பெ. (n.) துன்பச் சுவை தோன்றும் உடற் செய்கை; dramatic action expressive of grief. "அவலத் தவநயமறிவரக் கிளப்பின். புலவர்"(சிலப். 3, 13, உரை);. [Skt. ava+abhi-naya → த. அவலத்தவிநயம்.]
அவலம்பசிலேட்டுமம்	அவலம்பசிலேட்டுமம் avalambasilēṭṭumam, பெ. (n.) a disease due to excessive philegm. [Skt. ava-lamba+slesma → த. அவலம்ப சிலேட்டுமம்.]
அவலம்பம்	அவலம்பம் avalambam, பெ. (n.) சார்பு (சங். அக.);; dependence, support, prop, stay. [Skt. ava-lamba → த. அவலம்பம்.]
அவலம்பனம்	அவலம்பனம் avalambaṉam, பெ. (n.) சார்கை; dependence. [Skt. ava-lambana → த. அவலம்பனம்.]
அவலம்பி-த்தல்	அவலம்பி-த்தல் avalambittal, 4 செ. குன்றாவி.(v.t.) பற்றுதல்; to catch, hold of, cling to. "சாலம்ப சிவயோகம் அவலம்பித்து" (சி.சி.9,10, ஞானப்.);. [Skt. ava-lamba → த. அவலம்பி-.]
அவலேசம்	அவலேசம் avalēcam, பெ. (n.) 1. சிறியது (அற்பம்);; that which is small, unimportant. 2. அவமானம்; disgrace. [Skt. lava+lesa → த. அவலேசம்.]
அவலேபம்	அவலேபம் avalēpam, பெ. (n.) 1. செருக்கு; arrogance. 2. பழிப்பு; calumny. 3. பூச்சு; smearing. [Skt. ava-lepa – த. அவலேபம்.]
அவலோகம்	அவலோகம் avalōkam, பெ.(ா.) அவலோகனம் பார்க்க; see avaloganam. [Skt. ava-löka → த. அவலோகம்.]

அவலோகனம்	அவலோகனம் avalōkaṉam, பெ. (n.) பார்வை; look, glance. "அனுக்கிரகாவ லோகனம்" (சி.சி.8,3, சிவாக்.);. [Skt. ava-lŏkana → த. அவலோகனம்.]
அவலோகி-த்தல்	அவலோகி-த்தல் avalōkittal, 4 செ.குன்றாவி, (v.t.) நோக்குதல்; to see, perceive. "அதனாலே ஸர்வத்தினையும் அவலோகித்தனன்" (ஸ்ரீபுராணம், m.s);. [Skt. ava-løka → த. அவலோகி-.]
அவலோகிதன்	அவலோகிதன் avalōkidaṉ, பெ. (n.) புத்த முனிவருளொருவர் (வீரசோ. பாயி. 2);; name of a reputed Bodhi-Sattva. [Skt. ava-lokita → த. அவலோகிதன்.]
அவளம்	அவளம் avaḷam, பெ. (n.) தீமை; evil. "அவளங்கடரு காரணமாம்" (வேதா. சூ. 56);.
அவற்கம்	அவற்கம் avaṟkam, பெ. (n.) கஞ்சி (வின்.);; gruel.
அவனி	அவனி avaṉi, பெ. (n.) நிலம்; earth. "அன்றெனக்குநீ யிசைந்த வவனிபாதி யமையும்" (பாரத. வாரணா. 82);. த.வ. உலகம். [Skt. ava-ni → த. அவனி.]
அவனிகேள்வன்	அவனிகேள்வன் avaṉiāḷvaṉ, பெ. (n.) திருமால் (கந்தபு. திருவவதா. 70);; Tirumal, the husband of the goddess of earth. [அவனி + கேள்வன்) [Skt. avni → த. அவனி.]
அவனிகை	அவனிகை avaṉigai, பெ. (n.) இடுதிரை (சிந்தா. நி. 316);; screen. [Skt.yayanika → த. அவனிகை.]
அவனிபன்	அவனிபன் avaṉibaṉ, பெ. (n.) நாட்டைக் காக்கும் மன்னன்; king, the protector of earth. "அவனிபனகரியில்" (பாரத. வாரணா. 18);. [Skt. avani-pa → த. அவனிபன்.]
அவாக்கு	அவாக்கு avākku, பெ. (n.) 1. ஊமை; dumb man. 2. கவிழ்ந்த முகத்தோன்; person with his face looking downwards. [Skt. avåk → த. அவாக்கு.]

அவாகு	அவாகு avāku, பெ. (n.) கஞ்சி (பிங்.);; gruel. [Skt. yavagu → த. அவாகு.]
அவாகேசவுப்பி	அவாகேசவுப்பி avāācavuppi, பெ. (n.) பெருந்தும்பை (பச்.மூ.);; large species of white dead-nettle.
அவாசி	அவாசி avāci, பெ. (n.) தெற்கு; தென் திசை; south, southern direction. "மாசிலா வவாசி நின்று" (சேதுபு. வேதாள. 41);. [Skt. aváci → த. அவாசி.]
அவாசீனம்	அவாசீனம் avācīṉam, பெ. (n.) தெற்குத் திசை (வின்.);; southern direction. [Skt. avācina → த. அவாசீனம்.]
அவாசு	அவாசு avācu, பெ. (n.) கேடு (R..);; destruction. [Skt. avak → த. அவாசு.]
அவாதிதம்	அவாதிதம் avādidam, பெ. (n.) கண்டிக்கப்படாதது; that which is unrefuted. "யாது பிரமாணத்தானும் அவாதிதம்" (தர்க்கபரி. 72);. [Skt. a-badhita → த. அவாதிதம்.]
அவாந்தரசைவர்	அவாந்தரசைவர் avāndarasaivar, பெ. (n.) சிவதீக்கை பெற்ற நான்காம் வருணத்தவர் (சூத்திரர்);; saiva initiates among südras. "கரைந்த வவாநந்தர சைவன்றனக்குங் கன்மத் துரிமை யில்லை" (திருவானைக். கோச். 23);. [Skt. avantasa-saiva- → த. அவாந்தர சைவர்.]
அவாந்தரப்பிரளயம்	அவாந்தரப்பிரளயம் avāndarappiraḷayam, பெ. (n.) இடையிலுண்டாகும் உலக அழிவு (மச்சபு. பிரமாண்ட. 9);; intermediate destruction of the universe, dist. r. மகாப்பிரளயம். த.வ. இடையூழி. [Skt. avantara+piralaya → த. அவாந்தரப் பிரளயம்.]

அவாந்தரபேதம்	அவாந்தரபேதம் avāndarapētam, பெ. (n.) உட்பிரிவு; Sub-division. [Skt. aväntara+bhéda → த. அவாந்தர பேதம்.]
அவாந்தரம்	அவாந்தரம் avāndaram, பெ. (n.) 1. இடையிலுள்ளது; intermediate time, place, means, interim. 2. வெற்றுவெளி; Void, vacuum, emptiness. "அவாந்தரத்திலே அக்கினி பிறக்கிறது"(வின்.); 3. உதவியின்மை; desolation, helpless state. 'அவன் குடும்பம் அவாந்தரமாயிருக்கிறது'. [Skt. avāntara → த. அவாந்தரம்.]
அவாந்தரவெளி	அவாந்தரவெளி avāndaraveḷi, பெ. (n.) வெட்டவெளி; open plain, desert. [அவாந்தரம் + வெளி.] [Skt. aväntaar → த. அவாந்தரம்.]
அவாந்தரை	அவாந்தரை avāndarai, பெ. (n.) வெறுமை; void, vacuum, emptiness. "அவன்மிக்க அவாந்தரையாக விருக்கிறான்" (தஞ்சை);. [Skt. a vántara → த. அவாந்தரை.]
அவாந்திரை	அவாந்திரை avāndirai, பெ. (n.) வெறுமை (சிந்தா. நி. 317);; void, vacuum, emptiness. [Skt. aväntara → த. அவாந்திரை.]
அவாப்தம்	அவாப்தம் avāptam, பெ. (n.) அடையப்பட்டது; which is obtained, acquired. "அவாப்த ஸமஸ்த காமனாய்"(குருபரம். ப்ரவே.);. [Skt. aväpta → த. அவாப்தம்.]
அவாயம்	அவாயம் avāyam, பெ. (n.) danger, misfortune, calamity. "அவாயமறவே" (திருமந். 2718);. த.வ. ஏதம். [Skt. apāya → த. அவாயம்.]

அவால்	அவால் avāl, பெ. (n.) பாதுகாப்பு (PT.L.);; charge, cave, custody. [Ar. ahvál → த. அவால்.]
அவால்தார்	அவால்தார் avāltār, பெ. (n.) இந்தியப் படைப்பிரிவுப் பொறுப்பாளர் (பாண்டி.);; Indian sergeant. [U. ahwāl-dār → த. அவால்தார்.]
அவாலத்து	அவாலத்து avālattu, பெ. (n.) கடன் சாட்டுகை; tranference of obligation to another. [U. hawalat → த. அவாலத்து.]
அவாலுதார்	அவாலுதார் avālutār, பெ. (n.) அவால்தார் (பாண்டி.); பார்க்க; see aváltár. [U. havl-dar → த. அவாலுதார்.]
அவிக்கனம்	அவிக்கனம்1 avikkaṉam, பெ. (n.) தடையின்மை (நாநார்த்த.);; freedom from impediment. [Skt. a-vighna → த. அவிக்கனம்.] அவிக்கனம்2 avikkaṉam, பெ. (n.) பெருங்களா (நாநார்த்த.);; large Bengal currant. [Skt. avigna → த. அவிக்கனம்.]
அவிக்கினம்	அவிக்கினம் avikkiṉam, பெ. (n.) இடையூறின்மை; freedom from obstacles, impediments. [Skt. a-vighna → த. அவிக்கினம்.]
அவிகம்	அவிகம் avigam, பெ. (n.) வைரம் (சங். அக.);; diamond. [Skt. avika → த. அவிகம்.]
அவிகாரதை	அவிகாரதை avikāradai, பெ. (n.) மாறுபாடுறாமை; unchangeableness. "அவிகாரதை யுருவாய்" (பகவற். 2, 21);. [Skt.a-vikåra-tä → த. அவிகாரதை.]

அவிகாரம்	அவிகாரம் avikāram, பெ. (n.) அவிகாரி பார்க்க; see avikari. "நனவாதிகளி னவிகாரமாகி"(வேதா. சூ. 108); [Skt. a-vikāra → த. அவிகாரம்.]
அவிகாரி	அவிகாரி avikāri, பெ. (n.) அருவருப்பற்றது; that which is immutable. "பொய்ப் பொருள் கற்பிதமாயிற் றவிகாரியாகப் பொருந்தும்" (வேதா. சூ. 83);. [Skt a-vikan → த. அவிகார.]
அவிச்சின்முகூர்த்தம்	அவிச்சின்முகூர்த்தம் aviccin̲muārttam, பெ. (n.) நண்பகல் காலம் (சோதிட. சிந். 50);; middle part of the day, midday. [அவிச்சின் + முகூர்த்தம.] [Skt. a-vic-chin → த. அவிச்சின்.] த. முழுத்தம் → முகூர்த்தம்.
அவிச்சின்னம்	அவிச்சின்னம் aviccin̲n̲am, பெ. (n.) இடைவிடாமை (சிவதரு. சிவானயோ. 80);; uninterruptedness, continuity. [Skt. a-vic-chinna → த. அவச்சின்னம்.]
அவிச்சை	அவிச்சை aviccai, பெ. (n.) அறியாமை;spiritual Ignorance. [Pkt. avija → த. அவிச்சை.] [Skt. a-vidyå → த. அவிச்சை.]
அவிசாரம்	அவிசாரம்1 avicāram, பெ. (n.) 1. ஆராய்ச்சி யில்லாமை (கோயிற்பு. பதஞ், 31);; want of discrimination. 2. கவலையில்லாமை (கொ.வ.);; freedom from care. [Skt. a-vicåra → த. அவிசாரம்.] அவிசாரம்2 avicāram, பெ. (n.) அபிசாரம் பார்க்க; see abisaram. "அவிசார மவிசாரத் தமைத்தார்கள்"(கோயிற்பு பதஞ். 3); [Skt. abhi-cåra → த. அவிசாரம்.]
அவிசாரி	அவிசாரி avicāri, பெ. (n.) ஒழுக்கமிலாள்; adulteress. த.வ. பரத்தை, பொதுமகள். [Skt. abhi-sårikå → த. அவிசாரி.]

அவிசு	அவிசு avisu, பெ. (n.) 1. வேள்வித் தீயில் தேவர்க்குக் கொடுக்கும் உணவு (தக்கயாகப். 46, உரை);; offering made to the gods in sacrificial fire. 2. நெய் (நாநார்த்த);; ghee. 3. கஞ்சி வடியாது சமைத்த சோறு (இ.வ.);: cooked rice, prepared without straining the gruel. [Skt. havis → த. அவிசு.]
அவிசுவாசம்	அவிசுவாசம் avisuvāsam, பெ. (n.) 1. நம்பிக்கையின்மை; want of confidence, unbelif. 2. நன்றியின்மை; ingratitude. [Skt. a-višvasa → த. அவிசுவாசம்.]
அவிசுவாசி	அவிசுவாசி avisuvāsi, பெ. (n.) 1. நம்பிக்கை யில்லாதவன்; Unbeliever. 2. நன்றியறி வில்லாதவன்; ungrateful person. [Skt a-visvasin → த. அவிசுவாசி.]
அவிஞ்சை	அவிஞ்சை aviñjai, பெ. (n.) அவித்தை (ஞானவா. நிருவான. 1);; ilusion, spiritual ignorance. [Pkt. avijjä → Skt. a-vidya → த. அவிஞ்சை.]
அவிஞ்ஞை	அவிஞ்ஞை aviññai, பெ. (n.) அவிஞ்சை (ஞானவா. வைராக். 92); பார்க்க; see avijai.
அவிட்டு	அவிட்டு aviṭṭu, பெ. (n.) 1. தீக்குறியான சொற்களைச் சொல்லுபவன்; one who utters words of ill-omen. 2. கெட்ட நடத்தையுள்ளவன்; one who is morally depraved. த.வ. அறிவிலி. [Skt. apastha → த. அவிட்டு.]
அவித்தியம்	அவித்தியம் avittiyam, பெ. (n.) இதளியம் (சங்.அக.);; quick silver.
அவித்தியை	அவித்தியை avittiyai, பெ. (n.) அறியாமை; spiritual ignorance. [Skt a-Vidya → த. அவித்தியை.]

அவித்தை	அவித்தை1 avittai, பெ. (n.) 1. அறியாமை (பிரபோத. அவித்தியாபுர. 4);; ignorance, spiritual ignorance. 2. மாயை (சூத. சிவமா. 8, 10);; illusion personified, māyā. 3. ஆணவம் (சி.சி.2, 84);; the soul's impurity. [Skt. a-vidya → த. அவித்தை.] அவித்தை2 avittai, பெ. (n.) ஐவகைத் துன்பங்களுளொன்று (விசாரசந். பக். 335);; one of panja-k-kilesam. 2. காமம்; delusion of mind. [Skt. a-vayä → த. அவித்தை.]
அவிதூசம்	அவிதூசம் avitūcam, பெ. (n.) ஆட்டுப்பால் (சங்.அக.);; milk of goat or sheep. [Skt. avi-düsa → த. அவிதூசம்.]
அவிநயக்கூத்து	அவிநயக்கூத்து avinayakāttu, பெ. (n.) பாடற் பொருளைக் கையாற் காட்டி ஆடும் கூத்து (சிலப். 3, 12, உரை);; dancing using gesture language. [அவிநயம் + கூத்து.] [Skt. abhi-naya → த. அவிநயம்.]
அவிநயர்	அவிநயர் avinayar, பெ. (n.) கூத்தர் (சூடா.);; gesticulating dancers. [Skt. abhi-naya → த. அவிநயர்.]
அவிநவம்	அவிநவம் avinavam, பெ. (n.) புதுமை (உரி.நி.);; newness, modernness. [Skt. abhi-nava → த. அபிநவம்.]
அவிப்பாகம்	அவிப்பாகம் avippākam, பெ. (n.) தேவருணவின் பங்கு; oblation offered to the Devas. "திருமாலவிப்பாகங் கொண்டு" (திருவாச. 14, 6);. [அவி + பாகம்.] [Skt. havis → த. அவி.]

அவிபக்தகுடும்பம்	அவிபக்தகுடும்பம் avibagtaguḍumbam, பெ. (n.) பிரிக்கப்படாத சொத்துள்ள குடும்பம் (Legal);; undivided family, opp. to விபக்த குடும்பம். [அவிபக்த + குடும்பம்.] [Skt. a-vibhakta → த. அவிபக்த.]
அவிமுத்தம்	அவிமுத்தம் avimuttam, பெ. (n.) காசி நகரம்; Benares City. "அவிமுத்தங் குடிகொண்டு" (குமர. பிரகாசிக். 53.);. ISkt. a-vi-mukta → த. அவிமுத்தம்.]
அவிர்ப்பாகம்	அவிர்ப்பாகம் avirppākam, பெ. (n.) தேவருணவின் பங்கு; sacrificial offering to Dēvas. "வானோர்.... அவிர்ப்பாகம்" (உத்தரரா.திக்குவி 120);. [அவிர் + பாகம்.] [Skt. havis → த. அவிர்.]
அவிருத்தம்	அவிருத்தம் aviruttam, பெ. (n.) பகையில்லாதது; that which is compatible, not opposed. "அவிருத்தமான சின்மாத்தி ரத்தை" (சூத. எக்கி. உத். 5 :17);. [Skt. a-viruddha → த. அவிருத்தம்.]
அவிரோதம்	அவிரோதம் avirōtam, பெ. (n.) ஒத்தியல்பு, வேறுபாடின்மை, மாறின்மை; compatibility congruity, consistency. "மறைய விரோதமும் வகுப்பம்" (சூத. எக்கி. பூ.. 39:1); [Skt. a-vinodha → த. அவிரோதம்.]
அவிவாதம்	அவிவாதம் avivātam, பெ. (n.) மாறுபாடில்லாமை; concurrence, agreement. [Skt a-vivada → த.அவிவாதம்.]
அவிவேகம்	அவிவேகம் avivēkam, பெ. (n.) பகுத்தறி வின்மை; want of discrimination, foolishness. [Skt. a-vivéka → த. அவிவேகம்.]
அவினாசி	அவினாசி aviṉāci, பெ. (n.) 1. கடவுள்; God, the indestrutible. "அவினாசி கண்டாய்"(தேவா. 247, 7);. 2. கொங்கு நாட்டிலுள்ள ஒரு சிவத்தலம் (தேவா.);; name of a Siva shrine in the Coimbatore district. [Skt. a-vinåsin → த. அவினாசி.]

அவினாபாவசத்தி	அவினாபாவசத்தி aviṉāpāvasatti, பெ. (n.) ஆற்றலரசி சிவத்தினின்று பிரியாத (சக்தி); சத்தி (சி.சி. 1, 74, உரை);; [அவினாபாவ + சத்தி.] [Skt. a-vind-bhåva → த. அவினாபாவ.]
அவினாபாவி	அவினாபாவி aviṉāpāvi, பெ. (n.) பிரிக்க முடியாதது; that which is inseparable. "கேவலஞானமும் அதனோடு அவினாபாவியாகிய கேவலதரிசன கேவலவீரிய கேவலசுகமு முடையானவனே சுவாமியாக" (நீலகேசி. கடவுள். 1, உரை); [Skt a-vinā-bhuta → த. அவினாபூதம்.]
அவினாபூதம்	அவினாபூதம் aviṉāpūtam, பெ. (n.) நீக்கமின்றி யிருப்பது; that which is inseparable, that which cannot exist when separated. [Skt. a-vina-bhuta → த. அவினாபூதம்.]
அவினி	அவினி aviṉi, பெ. (n.) கசகசா செடியின் பால்; opium inspissated juice of papawer somniferum. "மதுவினுள்ளு மவினியாதி யானபன்மருந்தினும்" (பிரபோத. 26:62);. [U. afini → த. அவினி.]
அவீசி	அவீசி1 avīci, பெ. (n.) நிரயம்; name of a hell. "கிருமிசெறி யவீசி யிறை" (சிவதரு. சுவர்க்க 27. [Skt. a-vici → த. அவீசி.]
அவிசி	அவிசி2 avisi, பெ. (n.) புகைக்கொடி (வால்வெள்ளி); வகை (தக்கயாகப். 457, உரை);; a kind of comet.
அவீரை	அவீரை avīrai, பெ. (n.) பிள்ளையில்லாத விதவை (இ.வ.);; issueless widow. [Skt. avirå → த. அவீரை.]
அவுசதம்	அவுசதம் avusadam, பெ. (n.) மருந்து; medicine. [Skt. ausadha → த. அவுசதம்.]
அவுண்	அவுண் avuṇ, பெ. (n.) அசுரர் இனம்; Asuras. "அவுண்மகசேனை" (திருப்பு.);

அவுதசியம்	அவுதசியம் avudasiyam, பெ. (n.) பால் (தைலவ. தைல. 53);; milk, coming from the udder. [Skt. Udhasya → த. அதவுசியம்.]
அவுதா	அவுதா avutā, பெ. (n.) யானையின் மேலிருக்கும் இருக்கை (அம்பாரி);; howdah or seat usually with canopy, on an elephant's back. "அவுதாக்கள் முத்துக்குடை" (இராமநா. யுத். 87);. [U. hauda → த. அவுதா.]
அவுல்தார்	அவுல்தார் avultār, பெ. (n.) சிறுபடைக்குத் தலைவன்; non-commissioned officer in the Indian-army corresponding to a sergeant. [U. hawal-dar → த. அவுல்தார்.]
அவைதிகம்	அவைதிகம் avaidigam, பெ. (n.) மறைநூலுக்கொல்வாதது; that which is nonvēdic, irreligion. [Skt. a-vadika → த. அவைதிகம்.]
அவைராக்கியம்	அவைராக்கியம் avairākkiyam, பெ. (n.) அறிவுக்குணம் எட்டனுள் ஒன்றான விடாப்பிடியின்மை (சி.போ. பா. 2, 2, பக்.164);; absence of obstinacy, a characteristic of the intellect, one of eight putti-kunam, q.v. [Skt. a-varågya → த. அவைராக்கியம்.]
அளகாதிபன்	அளகாதிபன் aḷakātibaṉ, பெ. (n.) செல்வக் கடவுள்; Kuberan, the lord of Alaka. "அளகாதி பனுரைத்த வாசகம்" (உத்தரரா. வரையெடு. 26);. [Skt. alaka+adhipa → த. அளகாதிபன்.]
அளகேசன்	அளகேசன் aḷaācaṉ, பெ. (n.) செல்வக் கடவுள் (தாயு. பரிபூ. 10);; Kuberan, lord of Alaka. [Skt. alaka+išа → த. அளகேசன்.]
அளீகம்	அளீகம் aḷīkam, பெ. (n.) 1. நெற்றி; fore head. 2. வெறுப்பு; dislike. 3. பொய்; falsehood. [Skt. alika → த. அளீகம்.]
அற்களம்	அற்களம் aṟkaḷam, பெ. (n.) 1. கதவின் தாழ்; bolt. 2. பேரலை; large wave, billow. [Skt. agala → த. அற்களம்.]

அற்கன்	அற்கன் aṟkaṉ, பெ. (n.) கதிரவன்; sun. "அற்கன் மேல்வரு மெழிலிகளௌன" (கந்தபு. கயமுகன்வ. 35);. [Skt. arka → த. ஆற்கன்.]
அற்சிரம்	அற்சிரம் aṟciram, பெ. (n.) முன்பணிக்காலம்; first half of the dewy season. "அற்சிர மறக்குந ரல்லர்" (ஐங்குறு. 464);.
அற்பத்தனம்	அற்பத்தனம் aṟpattaṉam, பெ. (n.) இழிகுணம்; vileness, meanness, pettiness. [Skt. apa → த. அல்பம் - அல்பத்தனம் → அற்பத்தனம்.]
அற்பம்	அற்பம் aṟpam, பெ. (n.) 1. சிறுமை; that which is trifling, insignificant. 2. இழிவு; vileness, meanness. 3. மெல்லியது; slightness, lightness. 4. நாய் (அக.நி.);; dog. [Skt. aipa → த. அற்பம்.]
அற்பர்	அற்பர் aṟpar, பெ. (n.) கீழ்மக்கள் (பிங்);; mean ill-bred persons. [Skt. alpa → த. அற்பர்.]
அற்பாயு	அற்பாயு aṟpāyu, பெ. (n.) அற்பாயுசு பார்க்க; see arpayusu. "அற்பாயு நரர்க்கென்றே" (சிவதரு. பரம. 26);. [Skt. alpa+āyus → த. அற்பாயுசு → அற்பாயு.]
அற்பாயுசு	அற்பாயுசு aṟpāyusu, பெ. (n.) குறை வாழ்நாள் (வின்.);; short life. [Skt. aspar åyus → த. அல்பாயுசு – அற்பாயுசு.]

அற்புதம்	அற்புதம்1 aṟpudam, பெ. (n.) 1. வியப்பு; marvel, wonder, miracle. 2. ஒன்பான்வகை சுவைகளுள் ஒன்று (திவா.);; 3. அழகு (திவா.);; beauty. [Skt. arbhua → த. அற்புதம்.] அற்புதம்2 aṟpudam, பெ. (n.) ஆயிரங்கோடி (பிங்.);; ten-thousand millions. [Skt. arbuda → த. அற்புதம்.] அற்புதம்3 aṟpudam, பெ. (n.) வெறுமை (சி.போ.பா.9,2, வெண். 1);; emptiness, void. [Skt. arbhula → த. அற்புதம்.] அற்புதம்4 aṟpudam, பெ. (n.) தசைக்கணு (நாநார்த்த.);; tumurous growth to flesh. [Skt. arbuda → த. அற்புதம்.]
அற்புதன்	அற்புதன் aṟpudaṉ, பெ. (n.) 1. கடவுள்; God, as a marvellous, wonderful being. "அற்புத வகோசா" (தாயு. கருணா. 1);. 2. கண்ணாளன் (சூடா.);; artificer. [Skt. arbuda → த. அற்புதன்.]
அறாமி	அறாமி aṟāmi, பெ. (n.) 1. துடுக்குக் குணமுள்ளவன்; that which is wicked, vicious, also said of persons. 2. இடக்குப் பண்ணுகிற குதிரை (அசுவசா.139);; restive, ill-tempered horse. த.வ. இடக்கண், அரம்பன். [U. harami → த. அறாமி.]
அன்யாபதேசம்	அன்யாபதேசம் aṉyāpatēcam, பெ. (n.) 1. உள்ளுறையல்லாத வெளிப்படைப் பொருள் (ஈடு. 6, 5, ப்ர.);; allegorical presentation of one idea under the image of another. 2. சாக்கிட்டுச் சொல்லுஞ் சொல்; innuendo. [Skt. anya+apa-dssa → த. அன்யாபதேசம்.]
அன்வயம்	அன்வயம் aṉvayam, பெ. (n.) that which is inherent and inseparable. "அன்வயம் வெதிரேகம்" (மேருமந். 698); த.வ. உடனொன்றிய இயல்பு. [Skt. anvaya → த. அன்வயம்.]

அன்வயி	அன்வயி1 aṉvayittal, 4 செ.குன்றாவி. (V.t.) 1. பின்தொடர்தல் (கம்பரா. இரணிய. 136);; to follow, pursue. 2. பாட்டிலும் உரைநடையிலும் ஒரு மொழியை மற்றொன்றோடு பொருட் பொருத்தமுறப் பொருத்துதல்; to construe one word with another with which it is syntactically connected. [Skt. anvaya → த. அன்வாயி-.] அன்வயி2 aṉvayittal, 4 செ.கு.வி. (V.i.) ஒரு சொல் மற்றொரு சொல்லுடன் இயைதல்; to fit in syntactically
அன்னக்களை	அன்னக்களை aṉṉakkaḷai, பெ. (n.) பசி அல்லது மிகுவுணவால் வரும் சோர்வு; fatigue resulting from hunger or over eating. [அன்னம் + களை.] [Skt. anna → த. அன்னம்.]
அன்னக்காவடி	அன்னக்காவடி1 aṉṉakkāvaḍi, பெ. (n.) உணவு இரவல் ஏந்தும் காவடி; pole with two baskets suspended from the ends to receive boiled rice begged from door to door for distribution to mendicants. [அன்னம் + காவடி.] [Skt. anna → த. அன்னம்.] அன்னக்காவடி2 aṉṉakkāvaḍi, பெ. (n.) வறுமையானவன்; destitute person. begger. [அன்னம் + காவடி.] [Skt. anna → த. அன்னம்.]
அன்னக்கொடியோன்	அன்னக்கொடியோன் aṉṉakkoḍiyōṉ, பெ. (n.) நான்முகன் (சிந்தா. நி. 366);; Brahma. [அன்னம் + கொடியோன்.] [Skt. anna → த. அன்னம்.] ஒதிமம் எனும் அன்னப்பறவையைக் கொடியின் அடையாளமாய்க் கொண்டவன்.
அன்னசத்திரம்	அன்னசத்திரம் aṉṉasattiram, பெ. (n.) உணவுயிடுஞ்சாலை; choultry where cooked rice is distributed gratuitously. "அன்ன சத்திரங்கட்டி"(குற்றா. குற. 90, 1.);. [Skt. anna+šatra → த. அன்னசத்திரம்.]
அன்னசலம்	அன்னசலம் aṉṉasalam, பெ. (n.) 1. கஞ்சி; water extracted from boiled rice. 2. சோற்றுநீர் (நீராகாரம்);; water extracted from cold rice. [Skt. anna → த. அன்னம்.] த. சலம் → Skt. ஜலம்.

அன்னசாரம்	அன்னசாரம் aṉṉacāram, பெ. (n.) அன்னசாறம் பார்க்க; see annasaram. [Skt. anna+sära → த. அன்னசாரம்.]
அன்னசாறம்	அன்னசாறம் aṉṉacāṟam, பெ. (n.) கஞ்சி; rice gurel. [அன்னம் + சாறம.] [Skt. anna → த. அன்னம்.] சாறு → சாறம்.
அன்னசிராத்தம்	அன்னசிராத்தம் aṉṉasirāttam, பெ. (n.) பாகம் பண்ணிய உணவு கொண்டு செய்யும் இறந்தநாட்கடன்; offering of cooked articles of food to Brahmans in honour of the menes, dist.fr ஆமசிராத்தம் andஇரணிய சிராத்தம் [Skt. anna+širattam → த. அன்னசிராத்தம்.]
அன்னத்துரோகம்	அன்னத்துரோகம் aṉṉatturōkam, பெ. (n.) உண்டவீட்டுக்கு இரண்டகம் பண்ணுகை; treachery to the house by one where one has been fed. [Skt. anna+turokam → த. அன்னத் துரோகம்.]
அன்னதானக்குறு வை	அன்னதானக்குறுவை aṉṉatāṉakkuṟuvai, பெ. (n.) மூன்று மாதத்தில் விளையும் நெல்வகை; a kind of paddy matures in three months. [அன்னம் + தானம் + குறுவை.] [Skt. anna → த. அன்னம்.]
அன்னதானச்சம்பா	அன்னதானச்சம்பா aṉṉatāṉaccambā, பெ. (n.) சம்பா நெல்வகை (ஏரெழு. உரை);; variety of sampa paddy. [அன்ன(ம்); + தானம் + சம்பா.] [Skt. anna → த. அன்னம்.]

அன்னதானம்	அன்னதானம்1 aṉṉatāṉam, பெ. (n.) உணவளிக்கை; giving away food in charity. "அன்னதான மகிலநற்றானங்கள்"(கம்பரா. பாயி.);. த.வ. ஊண்கொடை [அன்னம் + தானம்.] [Skt. anna → த. அன்னம்.] அன்னதானம்2 aṉṉatāṉam, பெ. (n.) மூன்று மாதத்தில் விளையும் நெல் வகை (M.M);; kind of paddy. harvertel within 3 months. [அன்னம் + தானம்.] [Skt. anna → த. அன்னம்.]
அன்னதீபம்	அன்னதீபம் aṉṉatīpam, பெ. (n.) கோயில் விளக்கு வகை (பரத. ஒழிபி. 41);; kindoftemple lamp having the shape of a swan. "Swan shaper temple lamp" [அன்னம் + தீபம்.] [Skt. hamsa → த. அன்னம்.] ஓதிம (அன்னப்பறவை); வடிவிலமைந்துள்ள விளக்கு.
அன்னப்பால்	அன்னப்பால் aṉṉappāl, பெ. (n.) அரிசி கொதிக்கும் போது எடுக்குங் கஞ்சி; water strained from boiling rice, used as a very mild diet in sickness. [அன்னம் + பால்.] [Skt. anna → த. அன்னம்.]
அன்னபானம்	அன்னபானம் aṉṉapāṉam, பெ. (n.) சோறும் நீரும்; food and drink. "அபேக்ஷிதம் அன்னபானாதிகள்" (அஷ்டாதச. முமுக்ஷீ. 1, 38.); [Skt. anna+panam → த. அன்னாபானம்.]
அன்னபிச்சை	அன்னபிச்சை aṉṉabiccai, பெ. (n.) சோறாக வாங்கும் இரப்பு (மீனாட். சரித்.i, 19);; begging of boiled rice. த.வ. ஊணிரப்பு. [Skt. anna-bhiksa → த. அன்னபிச்சை.]
அன்னபேதி	அன்னபேதி aṉṉapēti, பெ. (n.) மருந்து சரக்குவகை (பதார்த்த. 1116);; green vitriol, ferrisulphas, so called as it liquefies boiled rice. [Skt anna-bhiksa → த. அன்னபேதி.]
அன்னபோதம்	அன்னபோதம் aṉṉapōtam, இதளியம் (சு.வை.ர.536); mercury,

அன்னம்பிடி-த்தல்	அன்னம்பிடி-த்தல் aṉṉambiḍittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) நெல்மணி பால்பற்றுதல் (கொ.வ.);; to be in the milk, as of grains of paddy. த.வ. பால் பிடித்தல். [அன்னம் + பிடி-.) [Skt. anna → த. அன்னம்.]
அன்னரசம்	அன்னரசம் aṉṉarasam, பெ. (n.) உணவின் ஊட்டம்; essence of food, nutriment. [Skt. anna+rasan → த. அன்னரசம்.]
அன்னவம்	அன்னவம் aṉṉavam, பெ. (n.) கடல் (சூடா.);; see. [Skt. armava → த. அன்னவம்.]
அன்னவூறல்	அன்னவூறல் aṉṉavūṟal, பெ. (n.) வடிகஞ்சி (வின்.);; gruel congee, water in which rice has been boiled. [அன்னம் + ஊறல்.] [Skt. anna → த. அன்னம்.]
அன்னவெட்டி	அன்னவெட்டி aṉṉaveṭṭi, பெ. (n.) சோறு பரிமாறுவதற்குரிய கரண்டி (கொ.வ);; a spoon type vessel for serving rice. த.வ. சோற்றுக்கரண்டி, கைகரண்டி. [அன்னம் + வெட்டி.] [Skt. anna → த. அன்னம்.]
அன்னாசி	அன்னாசி aṉṉāci, பெ. (n.) செந்தாழை என்னும் பழச்செடி; pine-apple, native of Maxico and Panama. [E. Anisi → த. அன்னாசி.] [Por.t ananas → த. அன்னாசி.] [Braz. namas → த. அன்னாசி.]
அன்னாபிடேகம்	அன்னாபிடேகம் aṉṉāpiṭēkam, பெ. (n.) கடவுளுக்குச்சோற்றால் செய்யும் திருமுழுக்கு; cermony of pouring boiled rice over an idol in a temple. [Skt. anna-abhi-seka → த. அன்னாபிடேகம்.]

அன்னியத்தன்	அன்னியத்தன் aṉṉiyattaṉ, பெ. (n.) 1. புறம்பானவன்; one who is outside a particular community or society. 2. அறிமுகமில்லாதவன்; stranger. [Skt. anya+stha → த. அன்னியத்தன்.]
அன்னியம்	அன்னியம் aṉṉiyam, பெ. (n.) 1. வேறாகை (சி.போ.7,1,1}; being separate. 2. வேறானது; that which is different. 3. பிற நாட்டுள்ளது (வின்.);; that which is foreign, alien. [Skt anya → த. அன்னியம்.]
அன்னியன்	அன்னியன் aṉṉiyaṉ, பெ. (n.) 1. புறம்பேயுள்ளான்; stranger, alien, foreigner. 2. பிறன் (உத்தரரா. இலவண. 15);; other than oneself. த.வ. அயலவன், உறவிலான். [Skt. anya → த. அன்னியன்.]
அன்னியாயம்	அன்னியாயம் aṉṉiyāyam, பெ. (n.) அநியாயம் பார்க்க; see aniyāyam. [Skt. anya → த. அன்னியாயம் (கொ.வ.);.]
அன்னியோன்னியம்	அன்னியோன்னியம் aṉṉiyōṉṉiyam, பெ. (n.) ஒற்றுமை; mutuality, reciprocity, union, fellowship, initimacy. மறுவ, ஒன்றிப்பு. [Skt. anyónya → த. அன்னியோன்னியம்.]
அனகன்	அனகன் aṉagaṉ, பெ. (n.) 1. கடவுள் (கந்தபு. தெய்வ. 208);. 208);; God, as the sinless one, Brahman, Šivan, Arhat. 2. அழகுள்ளவன் (கம்பரா. நீர்விளை. 1);; handsome man. [Skt. an-agha → த. அனகன்.]
அனசனம்	அனசனம் aṉasaṉam, பெ. (n.) ceremony of fasting, preliminary to giving up one's life. "அண்ண லணசனத் தவமமர்ந்தான்' (யசோதர. 1,20);. [Skt. an-ašana → த. அனசனம்.]
அனசனவிரதம்	அனசனவிரதம் aṉasaṉaviradam, பெ. (n.) அனவனம் பார்க்க; see anašaam. [Skt. an-asana + விரதம் → த. அனசன விரதம்.]

அனத்தம்	அனத்தம் aṉattam, பெ. (n.) 1. பயனற்றது; that which is worthless, useless. "அனத்தமான வுள்ளந்தான" (ஞானவா. உபசாந். 11);. 2. பொல்லாங்கு; evil, Calamity. "அனத்தக் கடலுளழுந்தி" (திவ். பெரியாழ். 5,3,7);. [Skt. an-artha → த. அனத்தம்.]
அனந்தசயனம்	அனந்தசயனம் aṉandasayaṉam, பெ. (n.) 1. திருமாலின் பாம்புப் படுக்கை; couch of Tirunal consisting of the coils of adsesan. 2. திருவனந்தபுரம்: Trivandrum, as the seat of the shrine wherein Tirunal is represented as reclining on the serpent ădisésan. த.வ. அரவத்துயில். [Skt. ar-anta+sayana → த. அனந்தசயனம்.]
அனந்தசயனன்	அனந்தசயனன் aṉandasayaṉaṉ, பெ. (n.) திருமால் (திவ். பெரியாழ். 1,7,2);; Tirumal, as reclining on adisesan. த.வ. அரவத்துயிலோன், பாம்பனையான். [Skt.an-anta+sayana → த. பாம்பணையான்.]
அனந்தசுகம்	அனந்தசுகம் aṉandasugam, பெ. (n.) கடையிலாவின்பம் (சீவக. 2846, உரை);; limitless bliss. [Skt. an-anta+sukha → த. அனந்தசுகம்.]
அனந்தஞானம்	அனந்தஞானம் aṉandaññāṉam, பெ. (n.) கடையிலாவறிவு (சீவக.2846, உரை);; limitless knowledge. [Skt. an-anta+nana → த. அனந்தஞானம்.]
அனந்தஞானி	அனந்தஞானி aṉandaññāṉi, பெ. (n.) அருகன் (சூடா.);; Arhat, as all-knowing. Skt. an-anta+nani → த. அனந்தஞானி.]
அனந்ததரிசனம்	அனந்ததரிசனம் aṉandadarisaṉam, பெ. (n.) கடையிலாக் காட்சி (சீவக. 2846, உரை);; limitless vision. [Skt. ananta + darsana → த. அனந்த தரிசனம்.]
அனந்தம்	அனந்தம் aṉandam, பெ. (n.) 1. அளவின்மை (திவா.);; limitlessness, infinity 2. அளவற்றது (பிங்.);; that which is boundless. 3. வானம் (பிங்.);; sky, atmosphere. 4. ஒரு பேரெண் (வின்.);; a hundred-thousand quadrillions. [Skt. an-anta → த. அனந்தம்.]

அனந்தலோசனன்	அனந்தலோசனன் a̱nandalōca̱na̱ṉ, பெ. (n.) புத்தன் (திவா.);; Buddha, as having a limitless number of eyes. [Skt. an-anta-lōcana → த. அனந்த லோசனன்.]
அனந்தன்	அனந்தன் a̱nanda̱ṉ, பெ. (n.) 1. கடவுள்; God, as the endless one. 2. திருமால்; Tirumal. 3. சிவன்; Sivan. 4. நான்முகன்; Brahman. 5. (அருகன்); சமணன்; Arhat. 6. (அஷ்டமநாகம்); எண் வகை பாம்புகளுளொன்று (பிங்.);; a serpent which supports the earth in the South-East, one of asgamச்-magam, q.v. 7. திருமாலின் பாம்பணை (ஆதிசேடன்); (திவ். பெரியாழ். 5, 4, 8);; Adisésar, couch of Tirumal. 8. பதஞ்சலி (கோயிற்பு. நடரா. 37.);; the grammarian patanjali. 9. ஒருவகைப் பிறவி நஞ்சு ([illegible]);; a prepared arsenic
அனந்தாழ்வான்	அனந்தாழ்வான் a̱nandā̱lvā̱ṉ, பெ. (n.) ஆதிசேடன்; the serpent adisésar. [அனந்தன் + ஆழ்வான்.] [Skt. an-anta → த. அனந்தன்.]
அனந்தை	அனந்தை1 a̱nandai, பெ. (n.) 1. சிறுகாஞ்சொறி (நாநார்த்த.);; small climbing nettle. 2. நன்னாரி (நாநார்த்த.);; Indian sarasaparilla, 3. குப்பைமேனி (நாநார்த்த.);; Indian acalpha. 4. அறுகு (நாநார்த்த);; harial grass. 5. கடுமரம் (நாநார்த்த.);; chebulic myrobalan. 6. சீந்தில் (நாநார்த்த);; Gulancha. 7. செங்காந்தள் (நாநார்த்த.);; red species of malabar glory-lily. 8. பதினாறு கலையுளொன்றான ஒகநிலை (தத்துவப். 142);; [Skt. an-antā → த. அனந்தை.] அனந்தை2 a̱nandai, பெ. (n.) உலகம்; world. த.வ. மண்ணகம். [Skt. an-antä → த. அனந்தை.]

அனபை	அனபை aṉabai, பெ. (n.) ஒரு வேள்வி (விதான. சாதக. 23);; configuration of the planets in which the favourable planets occupy the 12th place from the moon. [Skt. anaphå → த. அனபை.] Gr. anaphä
அனயம்	அனயம் aṉayam, பெ. (n.) 1. தீவினை; evil deed. 2. கடுந்தொல்லை; danger. 3. தீயது; inauspiciousness. 4. துன்பம்; misery. த.வ. மங்கலமின்மை. [Skt. a-naya → த. அனயம்.]
அனர்த்தம்	அனர்த்தம் aṉarttam, பெ. (n.) 1. பொருளற்றது (திவா.);; that which is without meaning, nonsense. 2. பயனற்றது; worthless, useless. "அருந்தங்க ளனர்த்த மாகும்" (ஞானவா. வீமபா. 5);. 3. துன்பம்; calamity, evil. "பிறவியான வனர்த்தத்தில்" (ஞானவா. வைராக். 28);, 4. குழப்பம்; muddle. [Skt. an-artha → த. அனர்த்தம்.]
அணரசம்	அணரசம் aṇarasam, பெ. (n.) பணியார வகை (இந்துபாக. 289);; a sweet confection made of rice flour, ghee, etc. [U. anarsa → த. அனரசம்.]
அனன்னியம்	அனன்னியம் aṉaṉṉiyam, பெ. (n.) வேறன்மை; identical thing. "கடத்தொடு மட் கனன்னியம்" (வேதா. சூ. 127);. [Skt. an-anya → த. ஆனன்னியம்.]
அனன்னியார்கம்	அனன்னியார்கம் aṉaṉṉiyārkam, பெ. (n.) வேறொருவருக்கு உரிமையாகாமலிருப்பது (திவ். திருவாய். 6,1,1, பன்னீ.);; that on which none else has a claim. [Skt. an-anya+arha → த. அனன்னியார்கம்.]
அனாகுலன்	அனாகுலன் aṉākulaṉ, பெ. (n.) கவலையற்றவன்; one who is collected, self possessed, not perplexed or confused. "அறிவனனாகுலன்" (ஞானா. 10);. [Skt. anakulon → த. அனாகுலன்.]

அனாசி	அனாசி aṉāci, பெ. (n.) pine-apple. [Port. ananas → த. அனாசி.]
அனாதி	அனாதி aṉāti, பெ. (n.) 1. தொடக்கமில்லாதது; that which has no beginning. 2. கடவுள்; god, who has no beginning. 3. சிவன் (பிங்.);; Sivan. "அனாதியேக தத்துவ சொரூபத்தை" (தாயு. பரசிவ. 3);. த.வ. ஏதுமிலி. [Skt. an-adi → தி. அனாதி.]
அனாதிகாலம்	அனாதிகாலம் aṉātikālam, பெ. (n.) மிகப் பழங்காலம், நெடுங்காலம்; ancient, time immemorial. 'உலகம் அனாதி காலமாகவே இருந்து வருகிறது'. [அனாதி + காலம்.] [Skt. an-adi → த. அனாதி.]
அனாதித்தரிசு	அனாதித்தரிசு aṉātittarisu, பெ. (n.) நெடுங்காலம் விளைவிக்காத நிலம்; immemorial Waste land. [அனாதி + தரிசு.] [Skt. an-adi → த. அனாதி.]
அனாதித்திட்டு	அனாதித்திட்டு aṉātittiṭṭu, பெ. (n.) நெடுங்காலம் பயிரிடப்படாத நிலம் (R.T.);; immemorial waste-land. [அனாதி + திட்டு.] [Skt. an-adi → த. அனாதி.]
அனாதிபாழ்	அனாதிபாழ் aṉātipāḻ, பெ. (n.) நெடுங்காலம் பாழடைந்துள்ள இடம்; place in ruins from time immemorial. "ஊற்றுக்கட்டுக் கோட்டத்து அனாதிபாழாய்க் கிடந்த ஊர்" (S.I.I. iv. 99);. த.வ. தொன்பாழிடம். [அனாதி + பாழ்.] [Skt. an-adi → த. அனாதி.]

அனாமத்து	அனாமத்து aṉāmattu, பெ. (n.) தனிமையான; separate, not belonging to any specified item. த.வ. தனிநிலை, கேட்பாரற்றது. [U. amānat → த. அனாமத்து.]
அனாமத்துச்சிட்டா	அனாமத்துச்சிட்டா aṉāmattucciṭṭā, பெ. (n.) பொதுச் சிட்டை (குறிப்பேடு);; miseellaneous account note. த.வ. பொதுச்சிட்டை [U. amānat-citta → த. அனாமத்துச்சிட்டா.] சிட்டை-சிறுகுறிப்பேடு.
அனாமயம்	அனாமயம் aṉāmayam, பெ. (n.) நோயின்மை; health, freedom from disease. "அசட மனாமயம்" (கைவல்ய. சந்தேக. 137.);. [Skt. an-åmaya → த. அனாமயம்.]
அனாமயன்	அனாமயன் aṉāmayaṉ, பெ. (n.) 1. நோயற்றவன்; one not subject to disease, as God. "நாதனனாமயன்" (ஞானா. 48);. 2. அருகன் (சூடா.);; Arhat. [Skt. an-amaya → த. அனாமயன்.]
அனாயம்	அனாயம் aṉāyam, பெ. (n.) 1. முறைகேடு; i njustice. 2. வீண்; unprofitableness. "ஆவி யனாயமே யுகுத்தெனைய" (கம்பரா. கும்ப. 140);. [Skt. a-nyåya → த. அனாயம்.]
அனாயாசம்	அனாயாசம் aṉāyācam, பெ. (n.) வருத்தமின்மை; absence of pain. [Skt. an-ayäsa → த. அனாயாசம்.]
அனாவசியம்	அனாவசியம் aṉāvasiyam, பெ. (n.) தேவையற்றது; unneccessary. த.வ. தேவையின்மை. [Skt. an-å-vasya → த. அனாவசியம்.]

அனிட்டம்	அனிட்டம் aṉiṭṭam, பெ. (n.) வெறுப்பு, வெறுப்பானது; that which is indesirable, umpleasent. "அனிட்டநின் றகற்றி யிட்டநன் குதவி" (சிவப்பிரபந். நெடுங்கழி. 4);. [Skt. an-rta → அனிஷ்டம் → த. அனிட்டம்.]
அனிருதம்	அனிருதம் aṉirudam, பெ. (n.) பொய்; false hood. [Skt. an-rta → த. அனிருதம்.]
அனீகினி	அனீகினி aṉῑkiṉi, பெ. (n.) படை; army. "அனீகினித் தூளி" (பாரத. வாரணா. 76);. [Skt. anikini → த. அனீகினி.]
அனீசு	அனீசு aṉῑcu, பெ. (n.) 1. பெருஞ்சீரகம்; anise (W.);. 2. நாண்மீன் (நட்சத்திர); சீரகம் (மூ.அ);; star-anise. [Fr. anis → த. அனீசு.]
அனுக்கிரகம்	அனுக்கிரகம் aṉuggiragam, பெ. (n.) 1. அருள்; grace, mercy. 2. (சிவனியம்); கடவுளின் ஐந்தொழில்களிலொன்று (பஞ்ச கிருத்தியம்);;த.வ. ஏற்றருளல். [Skt. anu-graha → த. அனுக்கிரகம்.]
அனு க் கி ர கி - த் த ல்	அனு க் கி ர கி - த் த ல் aṉuggiragittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) அருள் செய்தல்; to show favour to, bestow grace upon, have mercy on. [Skt. anu-graha → த. அனுக்கிரகி-.]
அனுக்கிரி-த்தல்	அனுக்கிரி-த்தல் aṉukkirittal, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) அருள் செய்தல்; to bless, to show favour to. "வேங்கட வராட்கொண் டனுக்கிரிக்க" (தெய்வச் விறலிவிடு. 29);. [Skt. anu-gri → த. அனுக்கிரி-.]
அனுகதம்	அனுகதம் aṉugadam, பெ. (n.) தொடர்ந்து வருவது; that which follows of Comes after. "அணுகதமா யப்பொழுதே. பார்வைகள் வந்தடையும்"(ஞானவா.தாகுர். 21);. [Skt. anu-gata → த. அனுகதம்.]
அனுகம்பம்	அனுகம்பம் aṉugambam, பெ. (n.) இரக்கம்; sympathy, compassion. "அனுகம்பம்...... உடையவரே சிறந்தார்" (சிவதரு. பல. 39);. [Skt. anu-kampä → த. அனுகம்பம்.]

அனுகற்பம்	அனுகற்பம் aṉugaṟpam, பெ. (n.) மந்தையில் இருந்து எடுத்த ஆவின் (பசுவின்); சாணத்தைக் கொண்டு முறைப்படி உண்டாக்கிய திருநீறு; generally a less stringent alternative to a rule, here applied to the sacred ashes prepared according to rule from cowdung picked up in pasture lands one of three viputi. "இனியனு கற்பந்தனையும் கூறுவம்" (சைவக. பொது. 179);.
அனுகாரம்	அனுகாரம் aṉukāram, பெ. (n.) ஒன்றைப் போலச் செய்கை (திவ். திருப்பா. வியா. பிர.);; imitation. [Skt. anu-kära → த. அனுகாரம்.]
அனுகூலம்	அனுகூலம் aṉuālam, பெ. (n.) 1. நன்மை; good, blessing. 2. உதவி; friendly assistance, kindness. 3. (காரிய சித்தி); வினை கைகூடல்; success, prosperity. த.வ. கைகூடல். [Skt. anu-kula → த. அனுகூலம்.]
அனுகூலன்	அனுகூலன் aṉuālaṉ, பெ. (n.) இதமாக நடப்பவன் (திவ். பெரியாழ். 4,4,2);; one who is friendly or helpful. [Skt. anu-kūka → த. அனுகூலன்.]
அனுச்சை	அனுச்சை aṉuccai, பெ. (n.) அனுமதி; permission. "அரசனு மனுச்சை செய்ய" (திருவிளை. சமணரை. 10);. த.வ. ஒப்புகை. [Skt. anu-jhä → த. அனுஞ்ஞை → அனுச்சை.]
அனுசம்	அனுசம் aṉusam, பெ. (n.) the 17th naksatra, part of Scorpio. [Skt. anu-radha → த. அனுசம்.]
அனுசயம்	அனுசயம்1 aṉusayam, பெ. (n.) செய்ததற்கு வருந்தும் தன்மை; repentance. "அனுசயப்பட்டது விதுவென்னாதே" (தேவா. 784:6);. த.வ. கழிவிரக்கம். [Skt. anu-šaya → த. அனுசயம்.] அனுசயம்2 aṉusayam, பெ. (n.) 1. வழக்காடுகை; contest, objection. 2. பெரும்பகை; feud. 3. பின்கூறு தொடர்பகுதி; Sequel. [Skt. anu-šaya → த. அனுசயம்.]

அனுசரனம்	அனுசரனம் aṉusaraṉam, பெ. (n.) சார்ந்தொழுகல் (கோயிலொ. 13);; folowing, going after. [Skt. anu-Sarana → த. அனுசரணம்.]
அனுசரணை	அனுசரணை aṉusaraṇai, பெ. (n.) 1. சார்ந்தொழுகுகை; following, going after. 2. உதவி (கொ.வ.);; support, help. [Skt. anu-sarana → த. அனுசரணை.]
அனுசரி-த்தல்	அனுசரி-த்தல் aṉusarittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பின்பற்றுதல்; to follow, practice. 2. உடன்படுதல் (ஆமோதித்தல்);; to support, second. 3. வழிபடுதல் (வின்.);; to worship, reverence. 4. கொண்டாடுதல் (வின்.);; to celebrate, keep, as a day, observe, as a rite. [Skt. anu-šara → த. அனுசரி-.]
அனுசரிப்பு	அனுசரிப்பு aṉusarippu, பெ. (n.) 1. பின்பற்றுகை; following, observing. 2. இணக்கம்; conformity. [Skt. anu-šara → த. அனுசரிப்பு.]
அனுசன்	அனுசன் aṉusaṉ, பெ. (n.) தம்பி (பிங்.);; younger brother. [Skt. anu-ja → த. அனுசன்.]
அனுசாரி	அனுசாரி1 aṉucāri, பெ. (n.) பின்பற்றுவோன்; adherent, follower. "நேசானுசாரியாய் விவகரிப்பேன்"(தாயு. பரிபூர. 1); [Skt. anu-sarin → த. அனுசாரி.] அனுசாரி2 aṉucāri, பெ. (n.) மாணாக்கன்; disciple. [Skt. anu-särin → த. அனுசாரி.]
அனுசிதம்	அனுசிதம் aṉusidam, பெ. (n.) 1. தகாதது; that which is unfit, improper. "யானை யனுசிதமென்றதனைச் சிதைக்க" (பெரியபு. கோச்செங். 4);.. 2. பொய் (திவா.);; falsehood. 3. கக்கல்; வாயாலெடுப்பு செய்கை (உரி நிக.);; vomiting. [Skt. an-ucita → த. அனுசிதம்.]

அனுசுருதி	அனுசுருதி aṉusurudi, பெ. (n.) ஒத்த சுருதி (சீவக.657, உரை);;த.வ. ஒத்தொலி. [Skt. anu-sruti → த. அனுசுருதி.]
அனுசூதன்	அனுசூதன் aṉucūtaṉ, பெ. (n.) விடாது தொடர்ந்திருப்பவன் (வேதா.சூ.99);; one whose connection is regular and uninterrupted. [Skt. anu-syüta → த. அனுசூதன்.]
அனுசென்மம்	அனுசென்மம் aṉuseṉmam, பெ. (n.) [Skt. anu-janma → த. அனுசென்மம்.]
அனுசை	அனுசை aṉusai, பெ. (n.) தங்கை; younger sister. [Skt. anu-jä → த. அனுசை.]
அனுசைவர்	அனுசைவர் aṉusaivar, பெ. (n.) saiva initiates among ksatryas or vaisyas. [Skt anu-sava → த. அனுசைவர்.]
அனுஞ்ஞாலங்காரம்	அனுஞ்ஞாலங்காரம் aṉuññālaṅgāram, பெ. (n.) வேண்டலணி (அணியி. 71);; figure of speach in which an undesirable thing is counted as ultimately leading to something desirable. [Skt. ansnå → த. அனுஞ்ஞாலங்காரம்.]
அனுட்டணம்	அனுட்டணம் aṉuṭṭaṇam, பெ. (n.) 1. வெப்பமின்மை (சங். அக.);; coolness. 2. சோம்பல் (யாழ்.அக.);; idleness. [Skt. an-usna → த. அனுட்டணம்.]
அனுட்டானம்	அனுட்டானம் aṉuṭṭāṉam, பெ. (n.) 1. (சந்தியாவந்தனம்); காலை, உச்சி, மாலை வழிபாடு; observance of religious rites. "வயங்கனுட்டானம்பண்ணி" (மச்சபு. வீம. 21);. 2. .வழக்கம்; established custom. [Skt. anu-sthåna → த. அனுட்டானம்.]
அனுட்டானி-த்தல்	அனுட்டானி-த்தல் aṉuṭṭāṉittal, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) வழிபடுதல்; to practice. "சொல்லிய தனுட்டானித்து" (விவேக. குடா. 37);. [Skt. anushana → த. அனுட்டானி-.]

அனுட்டி-த்தல்	அனுட்டி-த்தல் aṉuṭṭittal, 4 செ. குன்றாவி.(v.t.) பின்பற்றுதல்; to practice, as religious rites. "மனிதரு மனுட்டித்து.... வீடடைந்தார்" (திருவிளை. இந்திரன் முடி. 29);. [Skt. anustha → த. அனுட்டி.]
அனுதபி-த்தல்	அனுதபி-த்தல் aṉudabiddal, 4 செ.குன்றாவி. (V.t.) 1. கழிந்ததற்கிரங்குதல்; to repent. 2. பிறர் இன்பதுன்பங்களில் அவரோடொன்றுதல் (கிறித்.);; to sympathise. [Skt. anu-täpa → த. அனுதவி.]
அனுதாத்தம்	அனுதாத்தம் aṉutāttam, பெ. (n.) படுத்தலோசை; grave accent, esp. vedic. "உதாத்தமோசை யனுதாத்த சொரிதம்" (திருவிளை. தடாதகை. 8);. [Skt. an-udata → த. அனுதாத்தம்.]
அனுதாபம்	அனுதாபம் aṉutāpam, பெ. (n.) 1. கழிவிரக்கம்; repentance, remorse. 2. இரக்கம்; pity. 3. பிறர் இன்ப துன்பங்களில் அவரோ டொன்றுகை(Chr.);; sympathy. த.வ. அருளிரக்கம். [Skt. anu-tapa → த. அனுதாபம்.]
அனுதாபி	அனுதாபி aṉutāpi, பெ. (n.) ஓர் இயக்கத்தில் உறுப்பினராக இல்லாமல் (ஆதரவு); முன்னுதவி தருபவர்; பற்றாளர்; sympathizer (mostly of a political party);. த.வ. ஆதரவாளர்.
அனுதினம்	அனுதினம் aṉudiṉam, பெ. (n.) நாடோறும் (திருவிளை. விடையில. 4.);; every day, daily. [Skt. anu-dina → த. அனுதினம்.]
அனுநாசிகம்	அனுநாசிகம் aṉunācigam, பெ. (n.) மெல்லெழுத்து (பி.வி. 5);; nasal. [Skt. anu-näsika → த. அனுநாசிகம்.]
அனுப்பிரவேசம்	அனுப்பிரவேசம் aṉuppiravēcam, பெ. (n.) தொடர்ந்து புகுகை; entering after another. [Skt. anu-pavéša → த. அனுப்பிரவேசம்.]
அனுப்பிராசம்	அனுப்பிராசம் aṉuppirācam, பெ. (n.) வழியெதுகை (இலக். வி. 748. உரை);; repetition of rhyming syllables. [Skt. anu-prasa → த. அனுப்பிராசம்.]

அனுபந்தம்	அனுபந்தம் aṉubandam, பெ. (n.) 1. உறவின் முறை; relation, connection. 2. நூலின்பின் சேர்க்கப்படும் பிற்சேர்க்கை (இக்.வ.);; appendix, Supplement. [Skt. anu-bandha → த. அனுபந்தம்.]
அனுபந்தன்	அனுபந்தன் aṉubandaṉ, பெ. (n.) தீமைக்கு உடன்படுபவன்; accomplice, one who approves a sinful act. "காயுமவர்க் கனுந்தருமாயுள்களித்தீரே"(சிவதரு. கவாக். 195);. [Skt. anu-bandha → த. அனுபந்தன்.]
அனுபமன்	அனுபமன் aṉubamaṉ, பெ. (n.) ஒப்பில்லாதவன்; one who is incomparable. "அனுபமன் செழியன்"(திருவாலவா. 13, 15.);. த.வ. இணையிலி. [Skt. an-ирата → த. அனுபமன்.]
அனுபமை	அனுபமை aṉubamai, பெ. (n.) 1. ஒப்பில்லாதது; that which is incomparable, matchless. 2. தென்மேற்றிசைப்பெண் யானை (சது.);; name of the female elephant of the southwest, mate of kumutam. [Skt. an-upamā → த. அனுபமை.]
அனுபல்லவி	அனுபல்லவி aṉuballavi, பெ. (n.) இசைப்பாடலில் இரண்டாம் உறுப்பான உடனெடுப்பு; second section of the south Indian melody known askirthanam. த.வ. இடைநிலை. [Skt. anu +palavi → த. அனுபல்லவி.] இசைப்பாடலில் எடுப்பு உடனெடுப்பு தொடுப்பு என மூன்று கூறுகளாகப் பகுத்துள்ளனர். அவற்றை வடமொழியில் முறையே பல்லவி, அனுபல்லவி, சரணம் என்பர்.
அனுபலத்தி	அனுபலத்தி aṉubalatti, பெ. (n.) ஒன்றன் இன்மையால் மற்றொன்றின் இன்மையை அறியும் ஏது (சி.சி.அளவை. 10, மறைஞா.);; inference of the absence of one thing from the absence of something else. [Skt. an-upalabdhi → த. அனுபலத்தி.]
அனுபலத்தியேது	அனுபலத்தியேது aṉubalattiyētu, பெ. (n.) அனுபலத்தி பார்க்க; see anubalatti. [Skt. an-upalab-dhi+hetu → த. அனுபலத்தியேது.]
அனுபவக்காட்சி	அனுபவக்காட்சி aṉubavakkāṭci, பெ. (n.) perception by actual experience. [அனுபவம் + காட்சி.] [Skt. anu-bhava → த. அனுபவம்.]

அனுபவசாலி	அனுபவசாலி an̲ubavacāli, பெ. (n.) பட்டறிவு மிக்கவன்; person of large experience. [அனுபவம் + சாலி] [Skt. anubhava → த. அனுபவம்.] த. சாலி, சாலுதல் = நிறைதல். சாலி = நிறைந்தவன், மிகுந்தவன்.
அனுபவம்	அனுபவம் an̲ubavam, பெ. (n.) 1. பட்டறிவு; experience. இமையோர் மெய்த்தனுபவ முதவுவுர்" (இரகு. திக்குவி. 86);. 2. துய்ப்பு; enjoyment. "அந்த வீடுஅவன் அனுபவத்தில் இருக்கிறது". த.வ. வினையறிவு. [Skt. anu-bhava → த. அனுபவம்.]
அனுபவி	அனுபவி1 an̲ubavittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. துய்த்தல்; to experience good or evil. "இச்சாப மனுபவித்தல்லது விடாதல்" (காஞ்சிப்பு. அரிசா. 15);. 2. உரிமையாகக் கையாளுதல்; to enjoy possession of. "சொத்தை அவன் அனுபவிக்கிறான்". 3. இன்பநுகர்தல்; to enjoy happiness. I[kt. anu-bhava → த. அனுபவி-,.] அனுபவி2 an̲ubavi, பெ. (n.) 1. இன்பமாய் வாழ்பவன்; one who lives a life of enjoyment 2. ஆன்மஞானி (வேதா. சூ. 14);; one who has realised one's self. [Skt. anu-bhavi → த. அனுபவி.]
அனுபாலனம்	அனுபாலனம் an̲upālan̲am, பெ. (n.) காப்பு; preservation. [Skt. anu-palana → த. அனுபாலனம்.]
அனுபானம்	அனுபானம் an̲upān̲am, பெ. (n.) மருந்து வைக்கும் கலன்; vehicle of medicine. [Skt. anu-påna → த. அனுபானம்.]

அனுபூதி	அனுபூதி aṉupūti, பெ. (n.) காட்சியறிவு (வேதா. சூ. 151);; perception, apprehension, realisation. த.வ. பட்டறிவு. [Skt. anu-bhuti → த. அனுபூதி.]
அனுபோகசாலி	அனுபோகசாலி aṉupōkacāli, பெ. (n.) அனுபவசாலி பார்க்க; see apubavasal. [Skt. anubhoga → த. அனுபோகசாலி.]
அனுபோகம்	அனுபோகம் aṉupōkam, பெ. (n.) 1. துய்ப்பு: Enjoyment. "சிவமாதுடனே யனுபோகமதாய்" (திருப்பு. 518);. 2. பழக்கம்; experience,practice. 3. கையாட்சி; legal possession. 4. நுகர வேண்டிய தீவினைப்பயன்; that which is fated to be experienced, esp. results of evil deeds. "அனுபோகம் தொலைந்தால் அவிழ்தம் பலிக்கும்" [Skt. anu-bhoga → த. அனுபோகம்.]
அனுபோகி	அனுபோகி1 aṉupōkittal, 4 செ. குன்றாவி.(v.t.) துய்த்தல்; to enjoy. "அன்னை தந்தை யிருவருந்தா னனுபோகிக்க" (ஞானவெட்டி. பாயி. 24);. த.வ. இன்பம் நுகர்தல். [Skt. anu-bhõga → த. அனுபோசி-.] அனுபோகி2 aṉupōki, பெ. (n.) இன்பநுகர்ச்சி யுடையவன்; one who has experience of the pleasures of life. [Skt. anu-bhögin → த. அனுபோகி-.]
அனுமக்கொடியோன்	அனுமக்கொடியோன் aṉumakkoḍiyōṉ, பெ. (n.) குரங்குக் கொடியுடைய அருச்சுனன்; Arjunan, as having the figure of Hanuman as his flag. [அனுமன் + கொடியோன்.] [Skt. hanumän → த. அனுமன்.]
அனுமதம்	அனுமதம் aṉumadam, பெ. (n.) வீணைவகை (பாரத. ஒழிபி. 15);; kind of lute.
அனுமந்தன்	அனுமந்தன் aṉumandaṉ, பெ. (n.) அனுமன் (இராமநா. சுந்தர. 31);; nom. pl. of Hanumat, Hanuman. [ISkt. hanuman-tan → த. அனுமந்தன.]

அனுமரணம்	அனுமரணம் aṉumaraṇam, பெ. (n.) உடன் இறப்பது; woman who dies with her husband, sati. "பந்தமுற வனுமரணஞ் செய்த வுருக்குமணி" (நல். பாரத. முத்தியடை. 6);. த.வ. உடன்கட்டை. [Skt. anu-marana → த. அனுமரணம்.]
அனுமன்	அனுமன் aṉumaṉ, பெ. (n.) காற்றின் புதல்வன் (அனுமன்); (உத்தரரா. அனுமப். 34);; non. sing. of Hanumat Hanuman. [Skf. Hanu-mân → த. அனுமன்.]
அனுமான்	அனுமான் aṉumāṉ, பெ. (n.) காற்றின் புதல்வன் (அனுமன்);; Hanuman, the monkey god, who greatly aided Rama in his war with Rävana. த.வ. திருக்குரக்கன். [Skt. Hanu-män → த. அனுமான்.]
அனுமானப்பிரமாணம்	அனுமானப்பிரமாணம் aṉumāṉappiramāṇam, பெ. (n.) கருதலளவை; inference, as a mode of proof. [Skt. anu-mäna+pirāmāna → த. அனுமானப்பிரமானம்.]
அனுமானபலன்	அனுமானபலன் aṉumāṉabalaṉ, பெ. (n.) benefit of the doubt. [Skt. anu-mảna+phala → த. அனுமானபலன்.]
அனுமி-த்தல்	அனுமி-த்தல் aṉumittal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) கருதுதல்; to infer. "தூய மதிஞ ரனுமித்துச் சொல்லு மருங்குல்" (பிரபுலிங். பிரபு. 37);. த.வ. உன்னித்தல். [Skt. anu-mité – த. அனுமி.]
அனுமிதி	அனுமிதி aṉumidi, பெ. (n.) கருதலளவையா லுண்டாகும் அறிவு (தருக்கசங். 45);; (log.);. knowledge obtained by inference. [Skt. anu-miti → த. அனுமிதி.]
அனுமேயம்	அனுமேயம் aṉumēyam, பெ. (n.) கருதலால் (அனுமானத்தால்); அறியத்தக்கது (மணிமே. 27, 26);; (log.);; that which is inferable. [Skt. anu-meya → த. அனுமேயம்.]
அனுயோகம்	அனுயோகம் aṉuyōkam, பெ. (n.) தருக்கத்தில் எழுப்பும் வினா (பு.வெ.8,19, உரை);; question in argument. [Skt. anu-yoga → த. அனுயோகம்.]

அனுராகம்	அனுராகம் aṉurākam, பெ. (n.) 1. அன்பு (திவ். திருவாய், 8,8,8);; attachment, affection, love. 2. காமப்பற்று; lasciviousness. "அனுராக போக மிகுமாதர்" (பாரத. குரு. 139);. [Skt. anu-räga → த. அனுராகம்.]
அனுரூபம்	அனுரூபம் aṉurūpam, பெ. (n.) ஏற்றது; fitness, suitability. "தோன்றினர்கருமவனுரூபமாய்" (சூத. சிவ. 11, 14);. [Skt. anu-rūpa → த. அனுரூபம்.]
அனுலோமன்	அனுலோமன் aṉulōmaṉ, பெ. (n.) உயர்குல ஆடவனுக்கு இழிகுலப் பெண்ணிடம் பிறந்தவன்; offspring of parents where the mother is inferior in caste to the father. [Skt. anu-lõma → த. அனுலோமன்.]
அனுவர்த்தனம்	அனுவர்த்தனம் aṉuvarttaṉam, பெ. (n.) பின்பற்றுதல்; following, compliance. [Skt. anu-vartana → த. அனுவர்த்தனம்.]
அனுவாகம்	அனுவாகம் aṉuvākam, பெ. (n.) மறையின் உட்பகுப்பு; a sub-division of the veda. [Skt. anu-vaka → த. அனுவாகம்.]
அனுவாதம்	அனுவாதம் aṉuvātam, பெ. (n.) முன்னர் பெறப்பட்டதைப் பின்னர் எடுத்துக் கூறுதல் (குறள், 7239, உரை);; repeating by way of explanation. [Skt. anu-váda → த. அனுவாதம்.]
அனுவிருத்தி	அனுவிருத்தி aṉuvirutti, பெ. (n.) 1. தொடர்ச்சி (சி.சி.2, 60, சிவாக்.);; continuance. 2. கூடவிருக்கை (சூத. எக்கி. பூ. 19,10);; being with, attending. [Skt. anu-vrtti → த. அனுவிருத்தி.]
அனேகம்	அனேகம்1 aṉēkam, பெ. (n.) பல; many, not one. "யானைமீதுவரும் யானையுமனேக மெனவே" (கலிங். அவதா. 57); [Skt. an-éka → த. அனேகம்.] அனேகம்2 aṉēkam, பெ. (n.) காலம்; time. [Skt. an-aka → த. அனேகம்.]

அனேகமாய்	அனேகமாய்2 aṉēkamāy, வி.எ.(adv.) 1. பெரும்பாலும்; mostly, almost, very nearly. 2. நிகழக்கூடிய; most probably. 'அவர் அனேகமாய் இன்று வருவார்' [Skt. an-éka → த. அனேகமாய்.]
அனேகாந்திகம்	அனேகாந்திகம் aṉēgāndigam, பெ. (n.) 1. பலவகை; many ways. 2 ஏது போலிகளுள் ஒன்று; a fallacy in reasoning. (log.);. [Skt. an-aikåntika → த. அனேகாந்திகம்.]
அனேகான்மவாதம்	அனேகான்மவாதம் aṉēkāṉmavātam, பெ. (n.) ஆன்மாக்கள் பல உண்டு எனும் கொள்கை; doctrine which maintains the existence of individual soul. [Skt. ar-éka + åtma + våda → த. அனேகான்மவாதம்.]
அளைகாந்திகம்	அளைகாந்திகம் aḷaigāndigam, பெ. (n.) அனேகாந்திகம் பார்க்க; see anegandigam. [Skt. an-aikantka → த. அனைகாந்திகம்.]
ஆக்கிரகம்	ஆக்கிரகம்āggiragam, பெ. (n.) 1. விடாப்பிடி; persistence. obstinacy, determination. 2. கடுங்கோபம் (திவ். பெரியாழ். 3, 5, வியா. பிர);; great anger, violent, temper, wrath. [Skt. agraha → த. ஆக்கிரகம்.]
ஆக்கிரமணம்	ஆக்கிரமணம்ākkiramaṇam, பெ. (n.) வலிந்து கவர்கை; seizing, taking by force. [Skt. a-kar-mana → த. ஆக்கிரமணம்.]
ஆக்கிரமி-த்தல்	ஆக்கிரமி-த்தல்ākkiramittal, 4 செ.குன்றாவி. (V.t.) வலிந்து கவர்தல்; to seize by violence, take or occupy by force. [Skt. a-kram- → த. ஆக்கிரமி-த்தல்.]
ஆக்கிரமிப்பு	ஆக்கிரமிப்புākkiramippu, பெ. (n.) வன்கவர்ப்பு; occupy by force. [Skt. a-kram → த. ஆக்கிரமிப்பு.]

ஆக்கிராணம்	ஆக்கிராணம்ākkirāṇam, பெ. (n.) 1. முகர்கை; act of Smelling. 2. மூக்கு (சூடா.);; nose. 3. மூக்கிலிடும் மருந்துப் பொடி; a medicinal Snuff intended to dispel humours from the head. [Skt. ághrana → த. ஆக்கிராணம்.]
ஆக்கிராணி-த்தல்	ஆக்கிராணி-த்தல்ākkirāṇittal, 4 செ. குன்றாவி.(v.t.) முகர்தல்; to smell, snuff up. [Skt. a-ghrani → த. ஆக்கிராணித்தல்.]
ஆக்கிராந்தம்	ஆக்கிராந்தம்ākkirāndam, பெ. (n.) கைக்கொள்ளப்பட்டது; that which is seized, taken possession of. "அஞ்ஞானாக் கிராந்தமாயிருக்கிற" (சி.சி.2,9); (சிவாக்.);. த.வ. கையகப்பேறு [Skt. ä-kranta → த. ஆக்கிராந்தம்.]
ஆக்கினாசக்கரம்	ஆக்கினாசக்கரம்ākkiṉācakkaram, பெ. (n.) சக்கரம் போல் எங்கும் சுழலும் அரசாணை; king's authority, revolving as a discus and ready to strike evil-doers. [Skt. åjnå → த. ஆக்கினா.]
ஆக்கினாசத்தி	ஆக்கினாசத்திākkiṉācatti, பெ. (n.) அரசனாணையின் வன்மை; regal power to enforce a command. "தனதாக்கினா சத்தியுங் கோடாமற் செங்கோல் நடத்தா நிற்பன்"(சி.சி.2,31 மறைஞா.);. த.வ. ஆனையாற்றல். [Skt. ajna+saki → த. ஆக்கினாசத்தி.] த. சத்தி → Skt. சக்தி
ஆக்கினாபங்கம்	ஆக்கினாபங்கம்ākkiṉāpaṅgam, பெ. (n.) ஆனைமீறுகை; insubordination. Skt. ajna+bhanga → த. ஆக்கினாபங்கம்.]
ஆக்கினேயபுராணம்	ஆக்கினேயபுராணம்ākkiṉēyaburāṇam, பெ. (n.) பதினெண் தொன்மத்தி(புராணத்); லொன்று; a chief puranam, one of patinen-puranam. [Skt. āgnēya+purānam → த. ஆக்கினேய புராணம்.]

ஆக்கினேயம்	ஆக்கினேயம்1ākkiṉēyam, பெ. (n.) 1. தீக்கடவுளுக்குரியது; that which belongs to Fire-God. 2. தென் கீழ்த்திசை; the South East quarter of which Fire God is guardian. 3. சிவாகமத்துளொன்று; an ancient Saiva scripture in Sanskrit, one of 28 sivägamam. [Skt. agneya → த. ஆக்கினேயம்.] ஆக்கினேயம்2ākkiṉēyam, பெ. (n.) திருநீறு; sacred ashes. [Skt. ägnéya → த. ஆக்கினேயம்.]
ஆக்கினேயச்நானம்	ஆக்கினேயச்நானம்ākkiṉēyacnāṉam, பெ. (n.) தூய்மைக்காக திருநீற்றைப் பூசிக்கொள்ளல் (சித். சிகா. விபூதி.12, உரை);; purification by smearing one's body with sacred ashes. [Skt. ågneya+snånam → த. ஆக்கினேயச் நானம்.]
ஆக்கினேயாச்திரம்	ஆக்கினேயாச்திரம்ākkiṉēyāctiram, பெ. (n.) தீயைத் தேவியாகக் கொண்ட அம்பு; missile presided over by fire. [Skt. agneyå+sæsta → த. ஆக்கினே யாத்திரம்.]
ஆக்கினை	ஆக்கினைākkiṉai, பெ. (n.) 1. கட்டளை; order, command, mandate. 2. தண்டனை; punishment, penalty. " தலைக்குமிஞ்சின ஆக்கினையில்லை" 3. கட்டைவிரல்; thumb. [Skt. å-jnå → த. ஆக்கினை.]
ஆக்கிணைப்பத்திரம்	ஆக்கிணைப்பத்திரம்ākkiṇaippattiram, பெ. (n.) அரசனது எழுத்து மூலமான கட்டளை; king's writ, royal edict. [Skt. a-jna+patra → த. ஆக்கினைப்பத்திரம்.]
ஆக்குரோசம்	ஆக்குரோசம்ākkurōcam, பெ. (n.) கடுஞ்சினம்; great rage. த.வ. வெஞ்சினம். [Skt. à-króša → த. ஆக்குரோசம்.]
ஆக்குவயம்	ஆக்குவயம்ākkuvayam, பெ. (n.) பெயர் (பிங்);; name. [Skt. a-hvaya → த. ஆக்குவயம்.]

ஆகண்டலன்	ஆகண்டலன்ākaṇṭalaṉ, பெ. (n.) இந்திரன் (பிங்.);; Indran, the clipper of the wings of mountains. த.வ. தேவர்கோன். [Skt. a-khamdala → த. ஆகண்டலன்.]
ஆகதம்	ஆகதம்ākadam, பெ. (n.) அலுக்கம் (தமகம்); பத்தனுளொன்று; succession of staccato notes in ascent, One often kamakam. [Skt. āhata → த. ஆகதம்.]
ஆகந்துகம்	ஆகந்துகம்āgandugam, பெ. (n.) இடையில் வந்தேறியது; that which has come accidentally, incidentally, uninvited. "ஆகந்துக மன்றிக்கே" (ஈடு. 1,1,1,1);. [Skt. ä-gantuka → த. ஆகந்துகம்.]
ஆகம்பிதசிரம்	ஆகம்பிதசிரம்ākambidasiram, பெ. (n.) தலையால் காட்டுகை; gesture of the head to express a greeting. [Skt. å-kampita+ciram → த. ஆகம்பிதசிரம்.]
ஆகம்பிதமுகம்	ஆகம்பிதமுகம்āgambidamugam, பெ. (n.) இசைவிற்கு அறிகுறியாக மேல்கீழாகத் தலையாட்டுகை; nod of approbation, one of 14 muka-v-apinayaт. [Skt á-kampita+mugam → த. ஆகம்பிதமுகம்.]
ஆகமசாத்திரம்	ஆகமசாத்திரம்ākamacāttiram, பெ. (n.) சிவனிய, மாலிய, சமணத் தந்திரங்கள்; a class of sacred works in sanskrit, Saiva, Vaisrava, Jaina. த.வ. தோன்றியம். [Skt. a-gama+sastlram → த. ஆகமசாத்திரம்.]
ஆகமம்	ஆகமம்ākamam, பெ. (n.) 1. மறைநூல்கள் (பிங்.);; sastras, Scriptures, one of six Apiramaâ(nam.); 2. முதல்வன் வாக்கு; scriptures believed to be revealed by God and peculiar to Saivism, Vaisnavism, Saktismor Jainism. 3. தோன்றல் நிலையில் வருமெழுத்து (வீரசோ. சந்தி. 13);; [Skt. agama → த. ஆகமம்.]
ஆகமமலைவு	ஆகமமலைவுākamamalaivu, பெ. (n.) மறைநூற்கு மாறாக வருவது (தண்டி. 121);; anything contrary to scriptures. [ஆகம + மலைவு.] [Skt. a-gama → த. ஆகமம்.]

ஆகமவளவை	ஆகமவளவைākamavaḷavai, பெ. (n.) அறிவிற்கு அடிப்படையாக விளங்கும் மூன்று நூல்கள்; scriptures. one of three sources of knowledge. [ஆகம + அளவை.] [Skt. a-gama → த. ஆகம.]
ஆகமனம்	ஆகமனம்ākamaṉam, பெ. (n.) வருகை; coming, arrival. [Skt. ågamana → த. ஆகமனம்.]
ஆகர்சகம்	ஆகர்சகம்āgarcagam, பெ. (n.) கவர்வது; that which is attractive. "மனசுக்கு ஆகர்ஷகமாயிருக்கிற சோலை". [Skt. a-kasaka → த. ஆகர்சகம்.]
ஆகர்சணசக்தி	ஆகர்சணசக்திākarsaṇasakti, பெ. (n.) கவருந்திறம்; power of drawing to oneself, force of gravitation. த.வ. ஈர்ப்பாற்றல். Skt. a-karsana → த. ஆகர்சணசத்தி.]
ஆகர்சணம்	ஆகர்சணம்ākarcaṇam, பெ. (n.) 1. இழுக்கை; pulling, drawing near, attracting. 2. எண் கருமத்தொன்று; magic art of summoning an absent person into one's presence, one of asta-karumam. [Skt. å-karsana → த. ஆகர்சணம்.]
ஆகர்சி-த்தல்	ஆகர்சி-த்தல்ākarcittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கவருதல், ஈர்த்தல்; to draw towards oneself, attract, fascinate. 2. ஆவியை வரவழைத்தல்; to invoke or adjure a demon summon a spirit. (W.);. [Skt. akarsa → த. ஆர்கசி-த்தல்.]
ஆகரம்	ஆகரம்1ākaram, பெ. (n.) 1. மணிகளின் சுரங்கம்; mine of precious stones. "ஆகரங்களிற் படுவனவும்" (குறள், 736, உரை);. 2. உறைவிடம் (திவா.);; source, seat abode, store house. ஆகரம்2ākaram, பெ. (n.) கூட்டம்; crowd. [Skt. äkara → த. ஆகரம்.]

ஆகரி-த்தல்	ஆகரி-த்தல்ākarittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) தருவித்தல்; to send for, secure, get. "ஐவகை வண்ணமுமாகரித் தூட்டி" (பெருங். உஞ்சைக். 38, 149);. [Skt. åhr-, → த. ஆகரி-த்தல்.]
ஆகருடனம்	ஆகருடனம்ākaruḍaṉam, பெ. (n.) 1. ஆகர்சனம் பார்க்க; see agarsanam "அகரமாதிமுன் றாகிய வாகருடனமே" (திருவிளை. எல்லம். 17);. 2. அழைக்கை (பிங்);; calling, invitation, summons. [Skt. ä-karsaa → த. ஆகருடணம்.]
ஆகவழமி	ஆகவழமிākavaḻmi, பெ. (n.) போர்க்களம் (பிங்);; battle-field. [Skt. á-hava+bumi → த. அகவபூமி.]
ஆகவனீயம்	ஆகவனீயம்ākavaṉīyam, பெ. (n.) வேள்வித்தீ வகை (திருமுரு. 181, உரை);; one of three sacred fires connected with srauta ritual in which oblations are generally offered: [Skt. a-hava-niya → த. ஆகவனியம்.]
ஆகவியன்	ஆகவியன்ākaviyaṉ, பெ. (n.) போர்வீரன் (நிகண்டு);; warrior. [Skt. ähavya → த. ஆகவியன்.]
ஆகளரசம்	ஆகளரசம்ākaḷarasam, பெ. (n.) இதளியம்; mercury.
ஆகச்மிகம்	ஆகச்மிகம்āgacmigam, பெ. (n.) எதிர்பாராமல் தோன்றுவது; accidental, unforeseen, unexpected. [Skt. äkas-mika → த. ஆகச்மிகம்.]
ஆகாசக்கத்தரி	ஆகாசக்கத்தரிākācakkattari, பெ. (n.) வெண்டை (யாழ்);; ladys finger, Skt. a-kasa+த. கத்தரி → த. ஆகாசுக்கத்தரி.]

ஆகாசக்கப்பல்	ஆகாசக்கப்பல்ākācakkappal, பெ. (n.) வானத்தில் செல்லும் விண்ணூர்தி; airship, balloon. [ஆகாசம் + கப்பல்.] [Skt. å-kasa → த. ஆகாசம்.]
ஆகாசக்கல்	ஆகாசக்கல்ākācakkal, பெ. (n.) வானத்தில் பறக்கும் அணு(வின்);; aeorolite in regard to which the belief is that it so dazzles the eye that it does not recover from the affection till the next day. [ஆகாசம் + கல்.] [Skt. ākāša → த. ஆகாசம்.]
ஆகாசக்கோட்டை	ஆகாசக்கோட்டைākācakāṭṭai, பெ. (n.) கற்பனை அல்லது நடைமுறைக்கு ஏற்பில்லாத திட்டம் அல்லது எதிர்பார்ப்பு; castein the air. [ஆகாசம் + கோட்டை.] [Skt. ākaša → த. ஆகாசம்.]
ஆகாசகங்கை	ஆகாசகங்கைāgācagaṅgai, பெ. (n.) 1. மந்தாகினி; the celestial ganges. 2. வான்வெளி (பால்வீதி); மண்டலம்; the milky way. [ஆகாசம் + கங்கை.] [Skt. ä-käša → த. ஆகாசம்.]
ஆகாசகமனம்	ஆகாசகமனம்āgācagamaṉam, பெ. (n.) அறுபத்து நாலு கலைகளுளொன்றான வான் வழிச் செலவு; flying through the air, an art believed to be acquired by magic and yoga. [ஆகாசம் + மனம்.] [Skt. a-kasa → த. ஆகாசகம்.]
ஆகாசகருடன்	ஆகாசகருடன்āgācagaruḍaṉ, பெ. (n.) கொல்லங்கோவை (மலை.); எனும் செடி; a climbing shrub.
ஆகாசகாமி	ஆகாசகாமிākācakāmi, பெ. (n.) 1. பறந்து செல்லும் ஆற்றலுடையோன்; one who is able to fly through the air, an angel. 2. பறக்குங் குதிரை (வின்.);; fabled horse, having the power of flying through the air. Skt. a-käša+gamin → த. ஆகாசகாமி.]
ஆகாசகாமினி	ஆகாசகாமினிākācakāmiṉi, பெ. (n.) வானத்திற் செல்லுதற்குதவும் ஒரு மந்திரம் (சீவக. 1713, உரை);; incantation that gives one the power of flying through the air, [Skt. å-kåsat+gåmini → த. ஆகாசகாமினி.]

ஆகாசசபை	ஆகாசசபைākāsasabai, பெ(n.) காஞ்சிபுரத்து ஆடலரசனின் ஆடரங்கு (நடராச சபை); (அபி.சிந்);; dancing hall of Nataraja at Kancipuram, a vast, open space. [ஆகாச(ம்); + சபை.] [Skt. a-kåsa → த. ஆகாசகம்.] அவை → சவை → சபை → Skt. saba.
ஆகாசத்தாமரை	ஆகாசத்தாமரைākācattāmarai, பெ. (n.) 1. பூடு வகை; a weed 2. கொட்டைப் பாசி (மூ. அ);; seed moss. 3. இல்பொருள்; that which is absolutely non-existent as an aerial lotus. த.வ. ஆகாயத்தாமரை. [ஆகாச(ம்); + தாமரை.] [Skt. å-kåsa → த. ஆகாசம்.]
ஆகாசத்திற்பற-த்தல்	ஆகாசத்திற்பற-த்தல்ākācattiṟpaṟattal, 3 செ.கு.வி.(v.i.) 1. செருக்காய் (நானுணர்வு); ஒழுகுதல்; to be on one's high horse, to give oneself airs, to be arrogant (colloq.);. 2. முடியாததை முயலுதல்; to attempt to accomplish the impossible (colloq.);. த.வ. ஆகாயத்திற் பற-. [ஆகாச(ம்); + அத்து + இல்+பற-.]
ஆகாசதீபம்	ஆகாசதீபம்ākācatīpam, பெ. (n.) உயர்ந்த கம்பத்தில் வைக்கப்படும் விளக்கு; lantern on a pole, beacon light, light-house. [ஆகாசம் + தீபம்.] [Skt. å-kåsa → த. ஆகாசம்.] தீ → தீவம் → தீபம்.
ஆகாசப்பந்தல்	ஆகாசப்பந்தல்ākācappandal, பெ. (n.) ஆகாயப்பந்தல் பார்க்க; see agaya-p-pandal. [ஆகாசம் + பந்தல்.] [Skt. ä-kaša → த. ஆகாசம்.]
ஆகாசபஞ்சாங்கம்	ஆகாசபஞ்சாங்கம்ākācabañjāṅgam, பெ. (n.) பெரும்பொய்; stupendous lie, as an almanac written in the air. [Skt. a-kaša+panjaga → த. ஆகாசப் பஞ்சாங்கம்.]

ஆகாசபட்சி	ஆகாசபட்சிākācabaṭci, பெ. (n.) சாதகபட்சி (வின்.);; the shepherd koel. [ஆகாசம் + பட்சி.] [Skt. a-kaca+patchi → த. ஆகாசபட்சி.]
ஆகாசபலம்	ஆகாசபலம்ākācabalam, பெ. (n.) எரி விண்மீன், விண் வீழ் கொள்ளி; meteor shooting star. "ஆகாசபலம் வீழ்வது போல்" (ஞானவா. சனக. 7);. [ஆகாசம் + பலம்.] [Skt. å-kåca+phala → த. ஆகாசபலம்.] வலம் → Skt. phala.
ஆகாசம்	ஆகாசம்ākācam, பெ. (n.) 1. ஐம்பூதத்தொன்று: ether pervading all space, one of five elements. 2. வெள; open Space. 3. வானம்; sky, the visible heavens. 4. காற்று மண்டிலம்; air, atmosphere (mod.);. த.வ. வானம் [Skt. A-käša → த. ஆகாசம்.]
ஆகாசமண்டலம்	ஆகாசமண்டலம்ākācamaṇṭalam, பெ. (n.) ஆகாயமண்டிலம் பார்க்க; see agaya-mandhilam. [ஆகாசம் + மண்டலம்.] [Skt. ä-käša → த. ஆகாசம்.] மண்டு → மண்டலம்.
ஆகாசராமன்	ஆகாசராமன்ākācarāmaṉ, பெ. (n.) பெயரிலான்; nameless person, a nobody, [Skt. å-kasa+raman → த. ஆகாசராமன்.]
ஆகாசலிங்கம்	ஆகாசலிங்கம்ākācaliṅgam, பெ. (n.) தில்லையி (சிதம்பரத்தி);ல் உள்ள ஐவகை (பஞ்ச); லிங்கத்துளென்று; the likam in the shrine at chidambaram, which is considered to be formless like the ether, indicating the attributes of God as all pervading. [Skt. a-kaša+ligam → த. ஆகாசலிங்கம்.]

ஆகாசவாசியர்	ஆகாசவாசியர்ākācavāciyar, பெ. (n.) சிறு தெய்வங்கள்; a class of demi-gods. [Skt. å-kåsa+vasin → த. ஆகாசவாசியர்.]
ஆகாசவாணம்	ஆகாசவாணம்ākācavāṇam, பெ. (n.) வானிற் செல்லும் சீறுவாணம்; sky rocket. [ஆகாசம் + வானம்.] [Skt. a-kasa → த. ஆகாசம்).] வானம் → வாணம்.
ஆகாசவாணி	ஆகாசவாணிākācavāṇi, பெ. (n.) 1. விண்குரல்; voice from heaven, incorporeal voice. 2. வானொலி; radio. [Skt. akasa-våni → த. ஆகாசவாணி.]
ஆகாத்தியம்	ஆகாத்தியம்ākāttiyam, பெ. (n.) பாசாங்கு; pretence, simulating agony. "ஆகாத்தியக் காரனுக்குப் பிரமகத்திக்காரன் சாட்சி". தெ. ஆகாதியமு; க. ஆகாதிய
ஆகாமி	ஆகாமிākāmi, பெ. (n.) எண்போகத் தொன்றாகிய பிற்காலத்துத் துய்க்கும் உரிமை; propective right and privilage which possession of an estate may bring in its wake one of asapokan. [Skt. å-gåmin → த. ஆகாமி.]
ஆகாமியம்	ஆகாமியம்ākāmiyam, பெ. (n.) இப்பிறப்பிலே செய்யும் நல்வினை தீவினை; karma, which is yet to come, action good and bad of the present life which are expected to bring their rewards in future births, one of three karumam. "மேல்வரு மாகாமியமு நாடாமல்" (திருக்காளத். பு. 12, 28);. [Skt. a-gámya → த. ஆகாமியம்.]
ஆகாயக்கக்கரி	ஆகாயக்கக்கரிākāyakkakkari, பெ. (n.) முள்வெள்ளரி வகை (பாதர்த்த.705);; variety of kakri-melon. [ஆகாய(ம்); + கக்கரி.] [Skt. a-kaša → த. ஆகாயம்.]
ஆகாயகங்கை	ஆகாயகங்கைāgāyagaṅgai, பெ. (n.) மந்தாகினி (மணி. பதி. 17);; the celestial Ganges. [ஆகாயம் + கங்கை.] [Skt. å-kåsa → த. ஆகாயம்.]

ஆகாயகனம்	ஆகாயகனம்āgāyagaṉam, பெ. (n.) இரண்டு நிறையசையும் ஒரு நேரசையும் சேர்ந்த கருவிளங்காய் போன்றதொரு செய்யுட்கணத்தொன்று (இலக். வி. 800, உரை);; metrical foot of two nirai and one nêras considered inapt and so
ஆகாயகமனம்	ஆகாயகமனம்āgāyagamaṉam, பெ. (n.) அறுபத்து நாலு கலையுள் காற்று வெளியில் நடந்து செல்லும் கலை (வின்);; art of walking in the air, one of arupattu-nalu-kalai.
ஆகாயச்சொல்	ஆகாயச்சொல்ākāyaccol, பெ. (n.) இல்லாதானொருவனை முன்னிலைப்படுத்தித் தானே கூறும் பேச்சு (சிலப். 3, 13, உரை);; literally, a speech in the air, used in dramas as a stage direction when a character on the stage puts questions to some one who is not actually present and listens also to an imaginary speech, supposed to be a reply from the person so addressed. [ஆகாயம் + சொல்.]
ஆகாயசூலை	ஆகாயசூலைākāyacūlai, பெ. (n.) குதிரை நோய்வகை (அசுவ. 50);; a disease of horses.
ஆகாயப்பந்தல்	ஆகாயப்பந்தல்ākāyappandal, பெ. (n.) மனக்கோட்டை; castle in the air. த.வ. வான்பந்தல். [ஆகாயம் + பந்தல்.] [Skt. å-kåsa → த. ஆகாயம்.]
ஆகாயப்பிரவேசம்	ஆகாயப்பிரவேசம்ākāyappiravēcam, பெ. (n.) அறுபத்து நான்கு கலைகளுள் காற்று வெளியில் புகுந்து மறையும் ஒரு கலை (வின்.);; art of entering into the air and becoming invisible, disappearing into air, one of arupattuлalu-ќalai. [Skt. a-kasa-p-piravécam → த. ஆகாயப்பிரவேசம்.]
ஆகாயம்	ஆகாயம்ākāyam, பெ. (n.) வான்வெளி, வானம்; sky. த.வ. விண்.
ஆகாயமண்டிலம்	ஆகாயமண்டிலம்ākāyamaṇṭilam, பெ. (n.) 1. வானவட்டம்; the celestial sphere. 2. நாட்டிய வகையுளொன்று (திருவிளை. கான்மாற். 9);; a mode of dancing. [ஆகாயம் + மண்டிலம்.] [Skt. å-kåsa → த. ஆகாயம்.]
ஆகாயமாஞ்சி	ஆகாயமாஞ்சிākāyamāñji, பெ. (n.) சிறு சடாமாஞ்சி (மலை);.);; spikenard.

ஆகாயவாசிகள்	ஆகாயவாசிகள்āgāyavācigaḷ, பெ. (n.) பதினெண்கணத்துளொரு சாரார் (திருமுருகு. 168, உரை);; a class of demigods, sky-dwellers, one of patter-kasam. [Skt. ஆகாசம் → ஆகாயம் + வாசிகள்.]
ஆகாரசமிதை	ஆகாரசமிதைākārasamidai, பெ. (n.) வேள்வி குண்டலத்தில் தென்கிழக்கிலும் வடகிழக்கிலும் வைக்கப்படும் அரச மரத்துக் குச்சிகள் (சீவக. 2464, உரை);; two pipal twigs dipped in ghee and placedone at the northeast and the other at the South-east Corner of the grhya-sacred fire.
ஆகிரந்தம்	ஆகிரந்தம்ākirandam, பெ. (n.) புன்கு (மலை);; Indian beech.
ஆகிருதி	ஆகிருதிākirudi, பெ. (n.) 1. உருவம்; form, shape. 2. அடிதோறும் ஒற்று நீங்கிய 22 உயிரெழுத்துக் கொண்ட நான்கடியையுடைய தாய் வருஞ் சந்தம் (வீரசோ. யாப், 33, உரை);; meter of four lines with 22 vowel sounds each. [Skt. å-ksti → த. ஆகிருதி.]
ஆகுஞ்சனம்	ஆகுஞ்சனம்ākuñjaṉam, பெ. (n.) சுருக்குகை (பிரபோத. 44, 23);; contraction. த.வ. சுருக்கம். [Skt. a-kuńcana → த. ஆகுஞ்சனம்.]
ஆகுபாடாணம்	ஆகுபாடாணம்ākupāṭāṇam, பெ. (n.) வெண் நஞ்சு; a mineral poison.
ஆகுலம்	ஆகுலம்ākulam, பெ. (n.) 1. மனக்கலக்கம்; confusion, agitation, flurry. "சிந்தாகுலமுற்று" (திருக்கோ. 12);. 2. ஆரவாரம் (குறள். 34);; pomp, idle sound. 3. மனவருத்தம்; grief, sorrow, distraction of mind. "ஆகுலப் புணரியுளழுந்தி னோரையும்" (கந்தபு. குமாரபுரி. 48);. [Skt. å-kula → த. ஆகுலம்.]
ஆகுலி-த்தல்	ஆகுலி-த்தல்ākulittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) துன்புறுதல் (கம்பரா. பிரமாத். 193);; to be distressed of mind, suffer grief.
ஆகுவாகனன்	ஆகுவாகனன்ākuvākaṉaṉ, பெ. (n.) பிள்ளையார் (விநாயகன்); (திவா.);. Vinayagan. வடமொழியில் 'ஆகு' என்னும் சொல் எலியைக் குறிக்கும் சொல். எலியை வாகனமாய் கொண்டவன் பிள்ளையார் என்ற பொருளில் வந்துள்ளது.

ஆகையர்	ஆகையர்ākaiyar, பெ. (n.) முடிவு; end, close. [U. ākhir → Skt. äkayar → த. ஆகையர்.]
ஆங்காரி	ஆங்காரி1āṅgārittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) அகங்களி-பார்க்க; see agangari-. "ஆதலா லாங்காரித்தே யறிஞரை யிகழா நின்றான்" (திருவாலவா. 18, 1);. ஆங்காரி2āṅgāri, பெ. (n.) அகங்கார முள்ளவன்; proud, haughtly-persons. [Skt. aham-kårin → த. ஆங்காரி.]
ஆங்கிரசம்	ஆங்கிரசம்āṅgirasam, பெ. (n.) அறநூல் பதினெட்டிலொன்று; a text-book of Hindu law in Sanskrit, ascribed to angiras, one of 18 taruma-nul. [Skt. ångirasa → த. ஆங்கிரசம்.]
ஆங்கிரசன்	ஆங்கிரசன்āṅgirasaṉ, பெ. (n.) ஒரு முனிவன்; angiras, a sage. [Skt. angiras → த. ஆங்கிரசன்.]
ஆங்கிரன்	ஆங்கிரன்āṅgiraṉ, பெ. (n.) ஒரு முனிவன் (உரி.நி.);; a sage. [Skt angiras → த. ஆங்கிரன்.]
ஆங்கிரச	ஆங்கிரசāṅgirasa, பெ. (n.) வியாழன் சுழற்சியில் அறுபது ஆண்டில் ஒன்று; a name of the sixth year of the jupiter cycle. [Skt. angrasa → த. ஆச்சரியம்.]
ஆச்சரியம்	ஆச்சரியம்āccariyam, பெ. (n.) வியப்பு; surprise, wonder. [Skt. å-s-carya → த. ஆச்சரியம்.]
ஆச்சாதனபலம்	ஆச்சாதனபலம்āccātaṉabalam, பெ. (n.) பருத்திக்கொட்டை (தைலவ. தைல..33);; coton seed. [ஆச்சாதன(ம்); + பலம்.] [Skt. a-chadana → த. ஆச்சாதனம்.] த. பலம் → Skt. phala.

ஆச்சாதனம்	ஆச்சாதனம்āccātaṉam, பெ. (n.) 1. ஆடை; cloth, clothes, mantle. 2. மறைப்பு (சி.சி.2,86, சிவாக்);; covering, concealing, hiding. த.வ. மூடுகை. [Skt. a-cha-dana → த. ஆச்சாதனம்.]
ஆச்சான்	ஆச்சான்āccāṉ, பெ. (n.) ஆதனிய (ஆன்மீக); முன்னோடி; spiritual preceptor. "நாலூராச்சான்". [Skt. a-carya → த. ஆச்சான்.]
ஆச்சியம்	ஆச்சியம்1ācciyam, பெ. (n.) நெய் (கைவல்ய. தத்துவ. 66);; ghee, clarified butter. [Skt. å-jya → த. ஆச்சியம்.] ஆச்சியம்2ācciyam, பெ. (n.) பகடிக்குரியது; that which is fit to be ridiculed Or derided. "ஆச்சியப் பேய்களோடு"(தேவா. 1094, 10);. த.வ. எள்ளல். [Skt. håsya → த. ஆச்சியம்.]
ஆச்சியத்தாலி	ஆச்சியச்தாலிācciyactāli, பெ. (n.) வேள்விக்குரிய நெய் ஏனம் (சீவக. 2463, உரை);; vessel in which clarrified butter is kept during oblations, [Skt. ajya+sthali → த. ஆச்சியத்தாலி.]
ஆச்சிரமதருமம்	ஆச்சிரமதருமம்ācciramadarumam, பெ. (n.) அந்தந்த குலத்தோர் செய்ய வேண்டிய கடமை; duties pertaining to the four stages of life esp. among the twice born. [Skt. å-srama+dharma → த. ஆச்சிரம தருமம்.]
ஆச்சிரமம்	ஆச்சிரமம்ācciramam, பெ. (n.) 1. முனிவர்கள் உறைவிடம் (சேதுபு. நைமிசா.15);; hermitage, abode of an ascetic. 2. வாழ்க்கை நிலை (பிரமசரியம், கிருகஸ்தம், வானப்பிரஸ்தம், சன்னியாசம்);; order or stage in life, esp. of the twice-born, of which four are mentioned. "ஆச்சிரம நான்கவை யியம்புவாம்"(திருக்காளத்பு 295); த.வ. திருவாசிரிய இருக்கை. [Skt. å-srama → த. ஆச்சிரமம்.]
ஆச்சிரமி	ஆச்சிரமிāccirami, பெ. (n.) நால்வகை ஒழுக்கநெறிகளுள் ஒன்றிலிருப்பவன்; one who is in any one of the four stages of life or accirasra. [Skt. a-šramin → த. ஆச்சிரமி.]

ஆச்சிரயம்	ஆச்சிரயம்āccirayam, பெ. (n.) 1. புகலிடம்; asylum, place of refuge. 2. பகை வெல்லுதற்குப் வலுவுள்ளானொரு வனையடைகை (இரகு. திக்கு. 22);; seeking by a king the help of a mighter king to conquer an enemy, one of aracar-asu-kugam. [Skt. å-srava → த. ஆச்சிரயம்.]
ஆச்சிரயாசித்தம்	ஆச்சிரயாசித்தம்āccirayācittam, பெ. (n.) குறைந்த அளவில் இல்லாத ஏதுவைக்கூறும் ஏதுப்போலி (மணிமே. 29, 194);; fallacy consisting in the minor term being nonexistent. [Skt. a-šraya+a-siddha → த. ஆச்சிரயாசித்தம்.]
ஆச்சிராமம்	ஆச்சிராமம்āccirāmam, பெ. (n.) ஆசிரமம் பார்க்க; see acramam. "வதரியாச் சிராமம்" (திவ். பெரியதி. 1, 4, 1.);. [Skt. å-srama → த. ஆச்சிராமம்.]
ஆசங்கி-த்தல்	ஆசங்கி-த்தல்ācaṅgittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. ஐயப்படுதல்; to suspect, doubt. 2. மறுத்துரைத்தல் (சி.போ. சிற். 2,2);; to object to, state a possible objection to. [Skt. å-sank-, → த. ஆசங்கி-த்தல்.]
ஆசங்கை	ஆசங்கைācaṅgai, பெ. (n.) 1. ஐயம்; doubt, suspicion. "மழையென்றாசங்கை கொண்ட கொடை" (கம்பரா. நாகபாச. 263);. 2. மறுப்பு; abjection. [Skt. å-sånka → த. ஆசங்கை.]
ஆசத்தி	ஆசத்திācatti, பெ. (n.) பற்று; attachment, desire. [Skt. ä-sakt → த. ஆசத்தி.]
ஆசந்தி	ஆசந்தி1ācandi, பெ. (n.) பிணங்கொண்டு போகும் பாடை; bier. "ஆசந்தி மேல்வைத்தமைய வழுது" (திருமந் 150);. ஆசந்தி2ācandi, பெ. (n.) பெரிய வெள்ளிக்கிழமையன்று சிலுவையில் அமைந்த இயேசுநாதர் உருவத்தை ஊர்வலஞ் செய்விக்கை; procession of the image of Christ on the cross on Good Friday. [Skt. a-sandf → த. ஆசந்தி.]
ஆசந்திரதாரம்	ஆசந்திரதாரம்ācandiratāram, வி.அ. (adv.) நிலவும் உடுக்களும் உள்ளவரை; as long as the moon and stars endure, in perpetuity, a term used in deeds. "இப்பரிசு ஆசந்திரதாரம் ஊட்டுவதாக" (தெ.க.தொகுதி 3. பக். 3);. [Skt. a+candra+tara → த. ஆசந்திரதாரம்.]

ஆசந்திபார்க்கம்	ஆசந்திபார்க்கம்ācandipārkkam, வி.அ. (adv.) நிலவும் கதிரவனுமுள்ளவரை; as long as the Sun and moon endure, in perpetuity, a term used in deeds. [Skt. a+candra +arka → த. ஆசந்திரார்க்கம்.]
ஆசம்	ஆசம்ācam, பெ. (n.) சிரிப்பு (பிங்.);; laughter, mirth. [Skt. håsa → த. ஆசம்.]
ஆசமனம்	ஆசமனம்ācamaṉam, பெ. (n.) வலக்குடங்கையால் மந்திரபூர்வமாக நீரை மும்முறை யுட்கொள்ளுகை (கூர்மபு நித்திய, 11);; sipping while uttering certain mantras a little water three times from the palm of the right-hand. [Skt. å-camana → த. ஆசமனம்.]
ஆசமனீயம்	ஆசமனீயம்ācamaṉīyam, பெ. (n.) ஆசமனநீர்; water used for acamanam. [Skt. å-camaniya → த. ஆசமனீயம்.]
ஆசமி-த்தல்	ஆசமி-த்தல்ācamittal, 4 செ.குன்றாவி,(v.t.) வலக்குடங்கையால் மந்திரமோதி நீரை மும்முறையுட் கொள்ளுதல்; to sip while uttering certain mantras a little water three times from the palm of the right hand. "அணிநீர் கரந்தொட்டா சமித்தான்" (சேதுபு. சேதுவந். 26);. [Skt. å-cam- → த. ஆசமி-.]
ஆசயம்	ஆசயம்ācayam, பெ. (n.) 1. உறைவிடம்; resting place, abode, retreat. 2. உடலின் உட்பை; vessel of the body. "பஞ்சாசயம்". 3.கருத்து; intention meaning. "இது கவியின் ஆசயம்" . [Skt. a-šaya → த. ஆசயம்.]
ஆசர்	ஆசர்ācar, வி.அ. (adv.) வருகைப் பதிவேட்டில் வருநிலை; presence in attendance. U. hazir. Skt. ஆசார்.
ஆசர்ப்பட்டி	ஆசர்ப்பட்டிācarppaṭṭi, பெ. (n.) வருகைப்பதிவேடு; attendance register. [ஆசர் + பட்டி.] [U. hảzir → த. ஆசார்.]

ஆசர்படுத்து-தல்	ஆசர்படுத்து-தல்ācarpaḍuddudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) குற்றம் சாட்டப்பட்ட வரை அறமன்றத்திற்குக் கொண்டு வருதல்; produce the accused before a court of law. [ஆசர் + படுத்து-தல்.] [U. hazir → த. ஆசர்.]
ஆசரணம்	ஆசரணம்ācaraṇam, பெ. (n.) நடைமுறை கூர்ந்து நோக்குகை; abservance, usage, practice. [Skt. å-carana → த. ஆசரணம்.]
ஆசரணை	ஆசரணைācaraṇai, பெ. (n.) ஆசரணம் (வேதா. சூ.8); பார்க்க; see asaranam.
ஆசரி	ஆசரி1ācarittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கடைபிடித்தல்; to practice, follow habitually. "ஆசரித்த ஆசாரம்" (உபதேசரத். 67);. 2. கைக் கொள்ளுதல்; to observe, keep holy, solemnise, practise as a rite. "ஆசரிக்குங் கண்டியும்" (சைவச. ஆசா. 45);. [Skt. a-car-, → த. ஆசரி-.] ஆசரி2ācarittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) வழிபடுதல்; to worship. "தானா சரித்துவரு தெய்வமிது" (குமரே. சத. 60);. [Skt. å-sraya → த. ஆசாரி.]
ஆசரிப்புக்கூடாரம்	ஆசரிப்புக்கூடாரம்ācarippukāṭāram, பெ. (n.) யூதர் வழிபட்ட நடமாடும் ஆலயம்; tabernacle, a movable sanctuary. (chr.);.
ஆசவுசம்	ஆசவுசம்āsavusam, பெ. (n.) தீட்டு (சைவச. பொது. 252);; pollution caused either by the birth or death of a relative. [Skt. ä-šauca → த. ஆசவுசம்.]
ஆசன்னம்	ஆசன்னம்ācaṉṉam, பெ. (n.) அண்மையது; that which is near or draws near in time, place or number. [Skt. å-sanna → த. ஆசன்னம்.]
ஆசனகிருமி	ஆசனகிருமிācaṉagirumi, பெ. (n.) மலப்புழுவகை; thread warm. [Skt. asana+kirmi → த. ஆசனகிருமி.]

ஆசனகுளிகை	ஆசனகுளிகைācaṉaguḷigai, பெ. (n.) ஆசனவழியாய்ச் செலுத்தும் மாத்திரை; suppository. [ஆசனம் + குளிகை.] [Skt. ä-sana → த. ஆசனம்.]
ஆசனந்திருத்து-தல்	ஆசனந்திருத்து-தல்ācaṉandiruddudal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) பெரியோர்க்கு இருக்கையமைத்தல்; to provide seats esp. for elders. [ஆசனம் + திருத்து-தல்.] [Skt. å-sana → த. ஆசனம்.]
ஆசனபவுத்திரம்	ஆசனபவுத்திரம்ācaṉabavuttiram, பெ. (n.) எருவாயில் உண்டாகும் கட்டி; fslula in ano.
ஆசனம்	ஆசனம்ācaṉam, பெ. (n.) 1. உட்காருமிடம் (இருக்கை.);; seat, anything to sit on, raised seat. 2. ஒகத்தில் இருக்கை நிலை (சீவக.656, உரை);; yogic posture of which nine are considered to be important. 3. உரியகாலம் வரும்வரை பகை மேற்செல்லாதிருக்கை; hating encamping, biding one's time, awaiting a suitable opportunity to attack. "ஆசன முந்திய காலமங் குணர்ந்திருத்தல்" (இரகு. திக்கு. 21);. 4. மலவாயில்; anus, rectum. "ஆசன முபத்தங் கைகால்" (மச்சபு. பிரம.11); [Skt. åsana → த. ஆசனம்.] ஒன்பது வகை ஆசனவகைகள் : கவத்திகாசனம் கோமுகாசனம் பதுமாசனம் வீராசனம்
ஆசனவாய்	ஆசனவாய்ācaṉavāy, பெ. (n.) மலவாய்; anus. [ஆவனம் + வாய்.] Skt. å-sana → த. ஆசனம்.]
ஆசனவெடிப்பு	ஆசனவெடிப்புācaṉaveḍippu, பெ. (n.) நோய்வகை; anal-fissure, crack-like sore or ulcer. [ஆசனம் + வெடிப்பு.] [Skt. å-sana → த. ஆசனம்.]

ஆசாடபூதி	ஆசாடபூதிācāṭapūti, பெ. (n.) வெளித் தோற்றத்துக்குப் பொருத்தம் இல்லாத முரணான செயலைச் செய்பவன்; one who does things which are not appropriate to his appearance hypocrite. த.வ. போலித்துறவி, தோற்றப்போலி. [ஆசாட + பூதி.] [Skt. asadha → த. ஆசாட். புழுதி → பூதி.]
ஆசாடம்	ஆசாடம்ācāṭam, பெ. (n.) 1. பொதிய மலை; Pothigay hills near Kutsalam in Thirunalvelly District; Malaya Mountain. 2. கடக (ஆடி); மாதம்; Tamil month corresponding to July. 3. முருக்கு மரம்; Indian coral tree - Erythrina Indica (சா.அக.);. [Skt. äsadha → த. ஆசாடம்.]
ஆசாடி	ஆசாடிācāṭi, பெ. (n.) குய்யாட்டக புவனத்து ளொன்று (சி.போ.பா. 2:3, பக். 213);; a spiritual world, one of kuyyāttakapuvanam. [Skt. äsadhi → த. ஆசாடி.]
ஆசாடிவேர்	ஆசாடிவேர்ācāṭivēr, பெ. (n.) கலியாண முருக்கன்வேர்; the root of the Indian coral tree (சா.அக.);. [ஆசாடி + வேர்.]
ஆசாதிகரம்	ஆசாதிகரம்ācātigaram, பெ. (n.) காசாங்கம்; the plant kasa as a -whole (சா.அக.);.
ஆசாபங்கம்	ஆசாபங்கம்ācāpaṅgam, பெ. (n.) விரும்பியது பெறாமை; disappointment. [Skt. aša+bhanga → த. ஆசாபங்கம்.] த. ஆசை → asa. ஆசு = பற்று. ஆசு → ஆசை = மனப்பற்று.
ஆசாபந்தம்	ஆசாபந்தம்ācāpandam, பெ. (n.) 1. நம்பிக்கை; confidence. 2. சிலந்திவலை; cobweb. [Skt. åså+bandha → த. ஆசாபந்தம்.]

ஆசாபாசம்	ஆசாபாசம்ācāpācam, பெ. (n.) உலகப் பொருள்களின் மீதும் உறவுகளின் மீதும் வைக்கும் ஆசை உலகப்பற்று; noose of desire attachment. ஆசாபாசங்களிலிருந்து விடுபட்டவர்களே துறவிகளாக முடியும். த.வ. பரிவுப்பற்று. [Skt. asa + pasam → த. ஆசாபாசம்.] த. ஆசை → Skt. äša. த. பாசம் → Skt. pasa.
ஆசாபைசாசம்	ஆசாபைசாசம்ācāpaicācam, பெ. (n.) ஆசையாகிய பேய்; devilish desire. "உம்மை ஆசாபைசாசங் குமைக்குங்கிடீர்" (பாடுது. 30:7);. த.வ. ஆசைப்பேய். [Skt. åså+passaca → த. ஆசாபைசாசம்.]
ஆசாம்பரன்	ஆசாம்பரன்ācāmbaraṉ, பெ. (n.) சிவன்; sivan, the space-clad that is naked. "அமகர வாசாம்பர" (திருப்பு. 436);. [Skt. asa + ambara → த. ஆசாம்பரன்.]
ஆசாமி	ஆசாமிācāmi, பெ. (n.) 1. அறிமுகம் இல்லாத ஆள்; தனியொருவன்; individual, a person. ஊரிலிருந்து ஆசாமி ஒருவர் வந்துள்ளார். மதிப்புரவு இல்லாமல் நடந்துகொள்ளும் அந்த ஆசாமி யார். 2. செயலாளர், முகவர்; commission agent. த.வ. ஆள். [U. āsāmi → த. ஆசாமி.]
ஆசாமிக்களவு	ஆசாமிக்களவுācāmikkaḷavu, பெ. (n.) ஆளைத்திருடுகை; ஆளைக்கடத்துகை; kidnapping. த.வ. ஆள்திருட்டு. [ஆசாமி + களவு, U. asami → த. ஆசாமி.]
ஆசாமிசோரி	ஆசாமிசோரிācāmicōri, பெ. (n.) ஆசாமிக் களவு (C.G.); பார்க்க; see asami-k-kalavu. [ஆசாமி + சோரி.] [Skt. córa → த. சோரி.]

ஆசாமிமாறாட்டம்	ஆசாமிமாறாட்டம்ācāmimāṟāṭṭam, பெ. (n.) ஆள்மாறாட்டம் (C. G.);; false personation. [ஆசாமி + மாறாட்டம்.] [U. åsami+ த. மாறாட்டம்.]
ஆசாமிவார்	ஆசாமிவார்ācāmivār, கு.வி.எ. (adv.) ஒவ்வொருவராக; individually, personally, according to name applied to a revenue settlement with each individual cultivator (R.F.);. த.வ. ஆள்வாரி. [U. asami → த. ஆசாமி+வார். வார் = வரிசை.]
ஆசாமிவார்க்கணக்கு	ஆசாமிவார்க்கணக்குācāmivārkkaṇakku, பெ. (n.) பெயரேடு; personal ledger. த.வ. ஆளேட்டுக்கணக்கு. [U. asami → த. ஆசாமி + வார் + கணக்கு பெயர் வரிசையாக எழுதப்பட்ட ஏடு.]
ஆசாமிவாரி	ஆசாமிவாரிācāmivāri, கு.வி.எ. (adv.) இனவாரி (இனம்இனமாய்);; individually. [ஆசாமி + வாரி. U. asami + war. இனவாரி = இனவாரியாக என்னும் பொருளில் வருஞ்சொல். வகுப்புவாரி).]
ஆசாமிவாரிஇசாப்	ஆசாமிவாரிஇசாப்ācāmivāriicāp, பெ. (n.) அடங்கற்கணக்கு (P.T.L.);; revenue account showing the name, etc., of individual taxpayer. [U. āsāmivar + U. hisāb → த. ஆசாமிவாரி இசாப்.]
ஆசாமிவாரிச்சிட்டா	ஆசாமிவாரிச்சிட்டாācāmivāricciṭṭā, பெ. (n.) இனவாரிக்கணக்கு; account showing under the name of each individual the assessment he has to pay. [U.āsāmi+vāri-c-citltā → த. ஆசாமிவாரிச் சிட்டா.]
ஆசார்யகிருதம்	ஆசார்யகிருதம்ācāryagirudam, பெ. (n.) அழகிய மணவாளர் எழுதிய ஒரு மாலிய (வைணவ சமய நூல்; a treatise on the vaisnavasiddhanta written by Alakiyaтαлavala-nayinar. [Skt. å-cåya+hrdaya → ஆசார்ய ஹருதயம் → த. ஆசார்யகிருதயம்.]

ஆசார்யாபிசேகம்	ஆசார்யாபிசேகம்ācāryāpicēkam, பெ. (n.) ஆசிரியர்க்குச் செய்யப்படும் சிறப்புச் சடங்கு; consecration of a guru or priest. [Skt. å-cårya + abiseka → த. ஆசார்யாபி சேகம்.]
ஆசாரக்கணக்கு	ஆசாரக்கணக்குācārakkaṇakku, பெ. (n.) கோயிலில் நடைபெறும் சடங்குகள் போன்ற வற்றைக் குறித்து வைக்கும் பொத்தகம் (நாஞ்.);; record of temple rites and ceremonies. த.வ. கோயில் நடப்புக்கணக்கு. [ஆசாரம் + கணக்கு.]
ஆசாரக்கள்ளன்	ஆசாரக்கள்ளன்ācārakkaḷḷaṉ, பெ. (n.) ஒழுக்கமுள்ளவன் போல் நடிக்கும் திருடன்; thief who pretends sancity sanctimonious person, one who makes a pretence of holiness. அழுகள்ளன், தொழுகள்ளன், ஆசாரக்கள்ளன். த.வ. படிமானக்கள்ளன். [ஆசாரம் + கள்ளன்.] [Skt. a-cara → த. ஆசாரம்.] கள் → கள்ளன், 'ன்'ஆ.பா.ஈறு.
ஆசாரக்கள்ளி	ஆசாரக்கள்ளிācārakkaḷḷi, பெ. (n.) கற்புடையவள் (பதிவிரதை); போல் நடிப்பவள்; woman who pretends to be chaste. த.வ. படிமானக்கள்ளி. [ஆசாரம் + கள்ளி. Skt. a - cāra → த. ஆசாரம். ஆசாரம் = நூலில் கூறிய (சாத்திர); முறைப்படி ஒழுகுதல், நன்னடத்தை. கள்ளி = கள்ளத்தன்மை மிக்கவள், வேலைசெய்யாது உழப்புபவள்.]
ஆசாரகாண்டம்	ஆசாரகாண்டம்ācārakāṇṭam, பெ. (n.) வைத்திய நாத குருவனார் (தீட்சிதர்); எழுதிய அற நூலின் ஒரு பகுதி; a treatise on religious duties, one of the books written by Vaidyanātha Diksitar, [ஆசாரம் + காண்டம்.] [Skt. å-cåra + த. காண்டம்.] கண்டம் → காண்டம்.
ஆசாரங்கூட்டு-தல்	ஆசாரங்கூட்டு-தல்ācāraṅāṭṭudal, 5 செ. குன்றாவி.(v.t.) தூய்மையாகச் செய்தல்; to purify ceremonially. [Skt. ä-cära + த. கூட்டு-தல்.]

ஆசாரச்சாவடி	ஆசாரச்சாவடிācāraccāvaḍi, பெ. (n.) ஒலக்க மண்டபம் (வின்.);; durbar hall. [Skt. å-cåra + Mar charady.]
ஆசாரஞ்செய்-தல்	ஆசாரஞ்செய்-தல்ācārañjeytal, 1 செ.கு.வி.(v.i.) ஒழுக்கத்தைப் பேணுதல் (ஆதரித்தல்); (குறள், 1075, உரை);.);; to perform one's duty sincerely, to perform duty for duty's sake. த.வ. படிமானம் செய்தல். [Skt. å-cåra → த. ஆசாரம்.] [ஆசாரம் + செய்-தல்.]
ஆசாரப்பிழை	ஆசாரப்பிழைācārappiḻai, பெ. (n.) ஒழுக்கத்தவறு, கெட்டகுணம்; dereliction of duty, bad conduct. த.வ. படிமானக்குற்றம். [ஆசாரம் + பிழை.] [Skt. å-cåra → த. ஆசாரம்.]
ஆசாரபரன்	ஆசாரபரன்ācārabaraṉ, பெ. (n.) ஒழுக்கத்தில் ஊக்கமுள்ளவன்; one who is punctilious about the duties of his caste and order. "ஆசாரபரனா யிருந்து மென்ன" (அறப். சத. 37.);. த.வ. நல்லொழுக்கன், படிமானக்காரன். [Skt. å-cåra+paran → த. ஆசாரபோசன்.]
ஆசாரபோசன்	ஆசாரபோசன்ācārapōcaṉ, பெ. (n.) ஆடம்பரத் தோற்றமுள்ளவன்; person of a very imposing appearance. த.வ. ஆகுலத்தான். [Skt. a-cara+bhõja → த. ஆசாரபோசன்.]

ஆசாரம்	ஆசாரம்1ācāram, பெ. (n.) 1. நூல்முறைப்படி ஒழுகுகை; conducting oneself according to the dictates of the sastras. "ஒழுக்கமன்பரு ளாசாரம்" (சி.சி. 2 : 23.);. 2. நன்நடத்தை; proper conduct, good behaviour. "அச்சமே கீழ்கள தாசாரம்" (குறள். 1075);. 'அவர் தன் குல ஆசாரப்படி நடப்பவர்.' 3. பொது ஒழுக்கத்துக்கான அல்லது சமய குல ஒழுக்கத்துக்கான நெறிமுறைகள், வழக்கம்; custom, practice, usage. 4. தூய்மை; cleanliness. 5. ஆடை; cloth. த.வ. நன்னடத்தை, படிமானம். [Skt. a-cara → த. ஆசாரம்.] ஆசாரம்2ācāram, பெ. (n.) பெருமழை; heavy downpour of rain. [Skt. å-såra → த. ஆசாரம்.] ஆசாரம்3ācāram, பெ. (n.) காட்சி (அக.நி.);; sight. [Skt. åcåra → த. ஆசாரம.] ஆசாரம்4ācāram, பெ. (n.) 1. எங்கும் நிறைந்திருக்கும் அல்லது பரவியிருக்கும் தன்மை (வியாபகம்);; pervasive ness. 2. படை;army.
ஆசாரம்பண்ணு-தல்	ஆசாரம்பண்ணு-தல்ācārambaṇṇudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) விருந்தோம்பல்; to treat courteously. "நீங்கள் அவனைக் கண்டு ஆசாரம் பண்ணுதல் செய்வீராகில்" (பாரதவெண். 159 உரை.);. [ஆசாரம் + பண்ணு-தல்.] Skt asara → த ஆசாரம்
ஆசாரலிங்கம்	ஆசாரலிங்கம்ācāraliṅgam, பெ. (n.); சிவக்குறி (சிவலிங்கம்); வகைகளுள் ஒன்று. (சித். சிகா. 201); one of Siva-ligam, [Skt. ஆசாரம் + த. இலிங்கம்.]
ஆசாரவீனன்	ஆசாரவீனன்ācāravīṉaṉ, பெ. (n.) தனக்குரிய ஒழுக்கத்தைக் கைவிட்டவன்; one who habitually breaks religious injunctions. த.வ. ஒழுக்கக்கேடன். [Skt. a-cāra-hina → த. ஆசாரவீனன்2.]

ஆசாரவீனி	ஆசாரவீனிācāravīṉi, பெ. (n.) ஆசாரவினை (திருப்பு. 488); பார்க்க; see asara-vinai. [Skt. ä-cara-v-ini → த. ஆசாரவீனி.] [வீனன் → வீனி.]
ஆசாரவினை	ஆசாரவினைācāraviṉai, பெ. (n.) ஆசார வீனன் என்பதன் பெண்பால்; fem. of åsåra-v-inan. [Skt. å-cåra-vina → த. ஆசாரவீனை.]
ஆசாரவுபசாரம்	ஆசாரவுபசாரம்ācāravubacāram, பெ. (n.) மிக்க மதிப்பரவு; sincere and hearty courtesy extended to a guest. "ஆசார யாசனந்தனிலெழுந் தருளுமென்று" (திருவேங். சத். 84.);. த.வ. ஒப்புரவு [Skt..ã-cara+upa-cāra → த. ஆசாரவுபசாரம்.]
ஆசாரியசம்பாவனை	ஆசாரியசம்பாவனைāsāriyasambāvaṉai, பெ. (n.) நல்ல நேரங்களில் ஆசாரியருக்குக் கொடுக்கும் காணிக்கை; ofering of money to the spiritual head of a sect on auspicious occasions like marriage. த.வ. குரவர் காணிக்கை, திருவாசிரிய உவந்தளிப்பு. [Skt..a-cārya+sambhāvanä → த. ஆசாரிய சம்பாவனை.]
ஆசாரியபக்தி	ஆசாரியபக்திācāriyabakti, பெ. (n.) ஆசானிடமுள்ள பற்று; devotion to ateacher, garu. த.வ. ஆசான்பற்றி. [Skt. ā-cāya+bhakti → த. ஆசாரியபக்தி.]
ஆசாரியபும்சதுவம்	ஆசாரியபும்சதுவம்ācāriyabumcaduvam, பெ. (n.) ஆசாரிய ஆண்கள் கொள்ளும் செருக்கு (கருவம்);; sacerdotal hauteur of a religious preceptor. த.வ. ஆசான்பெருமிதம். [Skt. å-cåya pumstva → ஆசாரியபும் ஸ்துவம் → த. ஆசாரியபும்சதுவம்.]
ஆசாரியபுருவம்	ஆசாரியபுருவம்ācāriyaburuvam, பெ. (n.) கோயில் குருக்களுக்கு அளிக்கப்படும் மானியம்; grant of land to a priest for temple service. த.வ. பூசகர்கொடை. [Skt. å-cårya+purusa → த. ஆசாரியபுருவம்.]

ஆசாரியபுருசன்	ஆசாரியபுருசன்āsāriyaburusaṉ, பெ. (n.) ஐந்து வகையான சடங்குகளைச் செய்வதற்குரிய மாலிய மறை அறிவன்; guru among sri vaisnavas who is qualified to perform the panja-sanskaras. த.வ.மாலியத்திருவாசிரியன், மாலியக் குரவன். [Skt. a-caya + purusa → த. ஆசாரியபுருசன்.] [புருஷன் + புருசன்.]
ஆசாரியபோகம்	ஆசாரியபோகம்ācāriyapōkam, பெ. (n.) ஆசாரியன் நுகரும் பங்குரிமை (உரிமைத் துய்ப்பு); (தெ.இ.க.தொ.ii:107);; endowment enjoyed by an acariya. த.வ. ஆசான் நுகர்வு. [Skt. à-cärya-bhogag → த. ஆசாரியபோகம்.]
ஆசாரியன்	ஆசாரியன்ācāriyaṉ, பெ. (n.) 1. சமய ஆசிரியர் (மதகுரு);; spiritual teacher duly anointed and authorized to initiate others into the esoteric doctrines of religion. 2. சமயத் (மதத்); தலைவன்; head of a religious sect. 3.ஆசிரியன்; teacher, preceptor. த.வ. சமயக்குரவர். [Skt. å-cårya → த. ஆசாரியன்.]
ஆசாரியன்திருவடியடை-தல்	ஆசாரியன்திருவடியடை-தல்ācāriyaṉdiruvaḍiyaḍaidal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) இறந்து நற்பேறடைதல் (நற்கதி அடைதல்); (மாலியவழக்கு);; reaching the guru's feet, an euphemism for dying. த.வ. திருவடிப்பேறு. [ஆசாரியன் + திருவடியடை-தல்.] [Skt. å-cårya → த. ஆசாரியன்.]
ஆசாரோபசாரம்	ஆசாரோபசாரம்ācārōpacāram, பெ. (n.) விருந்தினரிடம் காட்டும் மதிப்புரவு; sincere and hearty Courtesy to a guest. த.வ. விருந்துபேனல். [Skt.ă-cāra+upa-cāra → த. ஆசாரோபசாரம்.]
ஆசாலுகம்	ஆசாலுகம்ācālugam, பெ. (n.) ஒகவகைகளுள் ஆசானுகம் ஒன்று (தத்துவப். 109, உரை);; a yogic posture. [Skt. å-jånuka → த. ஆசாலுகம்.]
ஆசானவனுயிர்	ஆசானவனுயிர்ācāṉavaṉuyir, பெ. (n.) முயல்; hare (சா.அக.);.
ஆசானுபாகு	ஆசானுபாகுācāṉupāku, பெ. (n.) ஆசானுவாகு பார்க்க; see asanu-vagu. (சா.அக.);.

ஆசானுவாகு	ஆசானுவாகுācāṉuvāku, பெ. (n.) முழங்காலளவு நீண்ட கையுடைய பெருந்தோற்றமுள்ளோன்; one whose arms reach his knees, indicating majesty of stature. த.வ.செந்தோற்றன், தாள்தோய்தடக்கையன். [Skt. a-janu+bahu → த. ஆசானுவாகு.]
ஆசிகம்	ஆசிகம்1ācigam, பெ. (n.) முகம்; face. [Skt. åsya → ஆசிகம்.] ஆசிகம்2ācigam, பெ. (n.) ஆட்டுப் புழுக்கை; the excretes of the sheep (சா.அக.);.
ஆசிகரோகம்	ஆசிகரோகம்ācigarōgam, பெ. (n.) கண்ணின் கருவிழியில் ஆட்டுப்புழுக்கையைப் போல் கொப்புளங் கண்டு பிதுங்கி அதைச் சுற்றிலும் சிறுசிறு குருக்கள் நிறைந்து, அதிக வலியையும், செந்நீரொழுக்கையும் உண்டாக்கும் கண் நோய்; an eye disease attended with protrudsion of the cornea about the shape of the sheep's excrete (சா.அக.);. த.வ. கருவிழிக்கொப்புளம். [ஆசிகம் + ரோகம்.]
ஆசித்திரி	ஆசித்திரிācittiri, பெ. (n.) மிகுந்த உணவு உண்பவன்; glutton (சா.அக.);
ஆசிதகுருக்கன்	ஆசிதகுருக்கன்ācidaguruggaṉ, பெ. (n.) 32 வகைச் செய்நஞ்சுள் ஒன்றான காக நஞ்சு; one of the 32 kinds of prepared arsenic.
ஆசிதம்	ஆசிதம்ācidam, பெ. (n.) 1. ஒரு வண்டிச் சுமை; a cart-load, as a measure of weight. 2. இருநூறு துலாங் கொண்ட சுமை (பாரம்);; weight of 200 tulam. [Skt. asita → த. ஆசிதம்.]
ஆசியக்காரன்	ஆசியக்காரன்āciyakkāraṉ, பெ. (n.) சிரிப்பூட்டும் நகைச்சுவைப் பேச்சுக்காரன் (விகடஞ் செய்வோன்);; buffoon. [Skt. håsya → த. ஆசியம் + காரன் – ஆசியக்காரன்.]
ஆசியக்குவாதம்	ஆசியக்குவாதம்āciyakkuvātam, பெ. (n.) உடற்சூட்டால் வாயில் புண் உண்டாகி, மார்பில் வலியையும் உண்டாக்கும் ஒருவகை நோய்; an ulceration of the mouth due to excessive heat arising from the deranged Vayu. It also cause pain in the chest (சா.அக.);. த.வ. மார்வலி.

ஆசியசீரகம்	ஆசியசீரகம்āciyacīragam, பெ. (n.) கருஞ்சீரகம்; black cumin (சா.அக.);.
ஆசியதகரான்னம்	ஆசியதகரான்னம்āciyadagarāṉṉam, பெ. (n.) நஞ்சு கலந்த சோறு; food mixed with poison (சா.அக.);. த.வ. நஞ்சுணவு.
ஆசியநாடகம்	ஆசியநாடகம்āciyanāṭagam, பெ. (n.) நகைச்சுவை மிக்க நாடகம்; farce. [ஆசியம் + நாடகம்.] [Skt. hảsya → த. ஆசியம்.]
ஆசியபத்திரம்	ஆசியபத்திரம்āciyabattiram, பெ. (n.) தாமரை (பச்.மூ.);; lotus.
ஆசியபாகபித்தம்	ஆசியபாகபித்தம்āciyabākabittam, பெ. (n.) பித்தம் தலைக்கேறி வாயில் புண் உண்டாகி, பசியின்மை, ஏப்பம், காய்ச்சல், கொட்டாவி, விக்கல் ஆகிய குணங்களைக் காட்டும் ஒருவகைப்பித்த நோய்; a disease due to the aggravated bill in the system (சா.அக.);. த.வ. தலைப்பித்தம். [ஆசியம் + பாகம் + பித்தம்.] [Skt. åsya → த. ஆசியம்.]
ஆசியபாகம்	ஆசியபாகம்āciyapākam, பெ. (n.) முகத்தின் உறுப்புகள்; facial organs (சா.அக.);. [ஆசியம் + பாகம் [Skt. åsya → த. ஆசியம்.]
ஆசியபாகவாதம்	ஆசியபாகவாதம்āciyapākavātam, பெ. (n.) முக உறுப்புகளைத் தாக்கும் ஒருவகை ஊதை நோய்; a nervous disease affecting the facial organs (சா.அக.);. [ஆசியம் + பாகம் + வாதம்.] [Skt. åsya → த. ஆசியம்.]

ஆசியம்	ஆசியம்1āciyam, பெ. (n.) 1. வாய்; mouth. 2. முகம்; Face. 3. கண்களின் நடுவிலிருக்கும் இடம்; a mystic spot between the eyebrows. [Skt. åsya → த. ஆசியம்.] ஆசியம்2āciyam, பெ. (n.) 1. சிரிப்பு; laughter. 2. கிண்டல்; jest, ridicule, 3. ஒன்பான் சுவைகளுளொன்று; sentiment of humour, one of nava-rasam. 4. கருஞ்சீரகம்; black cumin. த.வ. நகைப்பு. [Skt. håsyd → த. ஆசியம்.]
ஆசியலோமன்	ஆசியலோமன்āciyalōmaṉ, பெ. (n.) முக மயிர் அல்லது தாடி மயிர்; the hair of the face such as, the mustaches of the beard, (சா.அக.);.
ஆசியவாங்கலம்	ஆசியவாங்கலம்āciyavāṅgalam, பெ. (n.) கலப்பை முகம்; plough like face (சா.அக.);.
ஆசியவாதம்	ஆசியவாதம்āciyavātam, பெ. (n.) முகவூதை, முகத்தின் உறுப்புகளைச் சிதைக்கும் (பின்னப்படுத்தும்); ஓர் ஊதை நோய்; a disease affecting the facial organs.
ஆசியாசவம்	ஆசியாசவம்āciyācavam, பெ. (n.) 1. எச்சில்; matter ejected from the mouth. 2. உமிழ் நீர்; the fluid secreted by the salivary glands which serves to moisten the tongue and the mouth-Saliva (சா.அக.);
ஆசியாசுகம்	ஆசியாசுகம்āciyācugam, பெ. (n.) சுவையில்லாதது; disagreeableness to the mouth or to the taste (சா.அக.);.
ஆசியாட்சேபவாதம்	ஆசியாட்சேபவாதம்āciyāṭcēpavātam, பெ. (n.) முகவுறுப்புகளைப் பொறுத்து வலி உண்டாக்கும் ஒரு ஊதை நோய்; a disease affecting the nerves of the facial organs (சா,அக.);. த.வ. முகநரம்புநோய்.

ஆசியோதனம்	ஆசியோதனம்āciyōtaṉam, பெ. (n.) 1. கண்ணோய்க்கு விடும் மருந்து; eye drops. 2. உடலின் ஒன்பது துளைகள் வழியே செலுத்தும் எண்ணெய்; medicated oil caused to be absorbed through, the nine openings of the body (சா.அக.);. த.வ. கண் மருந்து
ஆசியோபலேபம்	ஆசியோபலேபம்āciyōpalēpam, பெ. (n.) சளியால் வாயில் ஏற்படும் தடை; obstruction in the mouth due to phlegm (சா.அக.);. த.வ. நீர்க்கோள் அடைப்பு.
ஆசிர்வதி-த்தல்	ஆசிர்வதி-த்தல்ācirvadiddal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) வாழ்வில் சீரும் சிறப்பும் நன்மையும் பெறுமாறு வாழ்த்துதல்; wish one happiness, prosperity, etc. bless. [Skt. åsinvad → த. ஆசிர்வதி-த்தல்.]
ஆசிர்வாதம்	ஆசிர்வாதம்ācirvātam, பெ. (n.) சீரும், சிறப்பும் பெறுமாறு கூறும் நல்வாழ்த்து; blessing; good wishes; the invoking of happiness. அமைச்சர்கள் மணமக்களுக்கு ஆசிர்வாதம் வழங்கினர். த.வ. நல்வாழ்த்து. [Skt. åsir-våda → த. ஆசிர்வாதம்.]
ஆசிர்விடம்	ஆசிர்விடம்ācirviḍam, பெ. (n.) நச்சுப் பாம்பு; venomous snake (சா.அக.);.
ஆசிரம்	ஆசிரம்āciram, பெ. (n.) நெருப்பு (சா.அக.);; fire.
ஆசிரமம்	ஆசிரமம்āciramam, பெ. (n.) 1. துறவிகள் வாழுமிடம்; sage's house. 'இந்த ஆசிரமம் துறவிகளுக்காவே கட்டப்பட்டது'. "அறவோர் வைகுமாசிரமத்து" (சேதுபு. 2வது சக்கர. 1); 2. முனிவர் அல்லது இறை நெறியில் ஈடுபட்டோர் வாழுமிடம்; the abode of an ascetic or anyone who is engaged in spiritual activities. 'அரவிந்தர் ஆசிரமம் புதுச்சேரிக்கருகில் உள்ளது. 3. களைகண் (ஆதரவு); அற்றோர் போன்றவர்களுக்குப் பாதுகாப்புத் தரும் முறையில் அமைக்கப்படும் இடம், விடுதி; home for the destitutes, disabled etc. ஏதிலியர்க்காகக் கட்டப்பட்ட ஆசிரமம் இது. 4. வாழ்வின் நால்நிலைகள்; four stages of life. த.வ. திருவாசிரிய இருக்கை, புகலிடம்.

ஆசிரமி	ஆசிரமிācirami, பெ. (n.) 1. வாழ்வின் நான்கு நிலைகளைக் கடைபிடிப்பவன்; one who is in any one of the four stages of life a word tacked on to compounds. 2. முனிவன்; sage. [Skt. å-sramin → த. ஆசிரமி.]
ஆசிரயணம்	ஆசிரயணம்āciraya̤ṇam, பெ. (n.) சார்ந்து நிற்கை (திவ். திருவாய் 6.1 : 6, பன்னீ.);; seeking refuge with or depending on another, [Skt. å-srayana → த. ஆசிரயணம்.]
ஆசிரயம்	ஆசிரயம்ācirayam, பெ. (n.) அடுத்திருக்கை; dependence, seeking protection with another. "இச்சைமற் றாசிரயங் குற்றோன்" (ஞானா. 61:19.);. [Skt. a-sraya → த. ஆசிரயம்.]
ஆசிரவம்	ஆசிரவம்1āciravam, பெ. (n.) ஒன்பான் கறிவகைகளுள் ஒன்று (சீவக. 2814, உரை.);; the way karma is acquired by the human soul, one of nava-patarttam. [Skt. å-srava → த. ஆசிரவம்.] ஆசிரவம்2āciravam, பெ. (n.) 1. அரிசி கொதிக்கும் போது உண்டாகும் நுரை; the foams in boiling rice. 2. புலனின் புறப்பற்று; the action of the senses which impels the Soul towards external objects. 3. துன்பம்; Pain. 4. ஏழுவகை மெய்ம்மைகளுள் ஒன்று; one of the seven tattuvams. 5. புறப் பற்றினால் வந்து சேரும் செருக்கு; the influence or action of the body, mind and speech in impelling the soul to generate karma (சா.அக.);.
ஆசிரிதம்	ஆசிரிதம்āciridam, பெ. (n.) சார்ந்திருக்கை; dependence, depending upon another. [Skt. a-srita → த.ஆசிரிதம்.]
ஆசிருத்தம்	ஆசிருத்தம்āciruttam, பெ. (n.) புன்குமரம்; a tree Indian beech-Dalbergia arborea (சா.அக.);

ஆசில்	ஆசில்ācil, பெ. (n.) வாழ்த்து (நாமதீப.);; blessing. [Skt. åsih → த. ஆசில்.] ஆசில்ācil, பெ. (n.) மதிப்பு; valuation, estimate. [U. hãsli → த. ஆசீல்.]
ஆசிலேடம்	ஆசிலேடம்ācilēṭam, பெ. (n.) தழுவுகை; embrace (சா.அக.);.
ஆசிலேடித்தல்	ஆசிலேடித்தல்ācilēṭittal, தொ. பெ. (vbl. N.) தழுவுகை; embrace(சா.அக.);.
ஆசிவிடம்	ஆசிவிடம்āciviḍam, பெ. (n.) நன்மை செய்யாத வேளைகளுள் (அசுப யோகம்); ஒன்று; an inauspicious yokam. [Skt. aš-visa → த. ஆசிவிடம்.]
ஆசீர்வசனம்	ஆசீர்வசனம்āsīrvasaṉam, பெ. (n.) வாழ்த்துரை (வீரசோ. அலங். 33.);; word of blessing, benediction. [Skt. åsir-vacana → த. ஆசீர்வசனம்.]
ஆசீர்வதி-த்தல்	ஆசீர்வதி-த்தல்ācīrvadiddal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வாழ்த்துதல்; to bless, pronounce benediction upon. த.வ. வாழ்த்தல். [Skt. a-sirvad → த. ஆசிர்வதி-த்தல்.]
ஆசீர்வாதம்	ஆசீர்வாதம்ācīrvātam, பெ. (n.) வாழ்த்து; blessing, benediction. [Skt. a - sir-vada → த. ஆசிர்வாதம்.]
ஆசீவகப்பள்ளி	ஆசீவகப்பள்ளிācīvagappaḷḷi, பெ. (n.) சமண முனிவர்களின் உறைவிடம் (நன். 158, மயிலை.);; monastery of the ascetics of the Ajiv-aka sect. [ஆசீவகன் + பள்ளி).] [Skt. ā-jivaka → த. ஆசீவகன்.]

ஆசீவகன்	ஆசீவகன்ācīvagaṉ, பெ. (n.) 1. சமணரில் ஒரு பிரிவினன் (மணிமே. 27 : 108);; member of a Jaina sect founded by Gosala. 2. சமண முனிவன்; Jaina ascetic. [Skt. ä-javaka → த. ஆசீவகன்.]
ஆசுகம்	ஆசுகம்ācugam, பெ. (n.) 1. காற்று (சூடா.);; wind, being that which moves swiftly. 2. அம்பு; arrow. "ஐந்திற னாகிய வாசுக வில்வேள்" (கந்தபு. காமதக.); 3. பறவைப் பொது; birds in general. [Skt. åsu-ga → த. ஆசுகம்.]
ஆசுகவி	ஆசுகவிācugavi, பெ. (n.) 1. எந்த முன்னேற்பாடு மின்றிக் கொடுத்த பொருளில் உடனடியாகச் செய்யுள் இயற்றும் வல்லமைபடைத்த புலவன்; one who composes verses extempore. 2. கொடுத்த பொருளில் அடுத்த பொழுதிற் பாடும் பாட்டு (வெண்பாப். செய். 2, உரை);; verse composed extempore and satisfying certain given conditions, one of nar-kavi. த.வ. ஊற்றுப்பலா, ஊற்றுப்பாவலன்.
ஆசுகன்	ஆசுகன்1ācugaṉ, பெ. (n.) ஞாயிறு (நாநார்த்த);; sun. [Skt. åsu-ga → த. ஆசுகன்.] ஆசுகன்2ācugaṉ, பெ. (n.) வளி(வாயு); (பாரத. புட்ப. 67.);; vayu, as one who moves swiftly. Skt. åsu-ga → த. ஆசுகன்.]
ஆசுகா	ஆசுகாācukā, பெ. (n.) ஒருவகைச் சருக்கரை; sugar from aska in the Ganjam district. [Skt. aska → த. அசுகா.] ஆசுகா என்பது சருக்கரை செய்யும் ஊர்.
ஆசுகி	ஆசுகிācugi, பெ. (n.) பறவைப் பொது; bird in Common (சா.அக.);. [Skt. åsu-ga → த. ஆசுகி.]
ஆசுசம்	ஆசுசம்āsusam, பெ. (n.) மாதவிடாய்; menstruation (சா.அக.);.

ஆசுசுக்கணி	ஆசுசுக்கணிāsusukkaṇi, பெ. (n.) நெருப்பு (பாரத. காண். 55.);; fire, because it shines. [Skt. å-susuk-sani → த. அசுகக்கணி.]
ஆசுதாபனம்	ஆசுதாபனம்ācutāpaṉam, பெ. (n.) 1. வலிமை உண்டாக்கும் மருந்து; a strengthening remedy - Restarative. 2. எண்ணெய் அல்லது நெய் முதலிய கழிச்சலை உண்டாக்கும் பொருட்கள்; an enema of oil or ghee etc. 3. மலவாய் வழியாய்ச் செலுத்துகை; the act of introducing through the rectum (சா.அக.);.
ஆசுதி	ஆசுதிācudi, பெ. (n.) காய்ச்சி வடிக்கப்பட்டது; distilled - Distila (சா.அக.);. த.வ. வடிநெய்.
ஆசுதித்தநீர்	ஆசுதித்தநீர்ācudiddanīr, பெ. (n.) 1. காய்ச்சி வடிகட்டிய நீர்; water boiled and filtered. 2. வாலையிலிறக்கிய நீர்; water obtained by evaporation and condensation - Distilled water. த.வ. வடிநீர்.
ஆசுபத்திரம்	ஆசுபத்திரம்ācubattiram, பெ. (n.) அகச் சூலி; toon tree - Cedrela toona.
ஆசுபத்திரி	ஆசுபத்திரிācubattiri, பெ. (n.) மருத்துவமனை; hospital. த.வ. மருந்தகம். [E.. Hospital → ஆஸ்பத்திரி → த. ஆசுபத்திரி.]
ஆசுபதம்	ஆசுபதம்ācubadam, பெ. (n.) 1. இடம்; place. 2. பிடிபாடு; support, hold. 3. கரணியம் (காரணம்);; cause. கலகத்திற்கு ஆசுபதமென்ன? [Skt. å-s-pada → ஆஸ்பதம் → த. ஆசுபதம்.]
ஆசுபோடம்	ஆசுபோடம்ācupōṭam, பெ. (n.) 1. புற் பூண்டுகளைக் குறிக்கும் பெயர்; a generic name for several plants. 2. நடுக்கம்; shivering, trembling (சா.அக.);.
ஆசுரங்கமூலி	ஆசுரங்கமூலிācuraṅgamūli, பெ. (n.) பிரமியிலை; diabetes plant are important medical herb - Gratiola Monieri (சா.அக.);.

ஆசுரவைத்தியம்	ஆசுரவைத்தியம்ācuravaittiyam, பெ. (n.) அறுவை மருத்துவம்; the operative branch of medical practice. -Surgery, as one of the methods of healing (சா.அக.);. த.வ. பண்டுவம். [Skt. åsura+vaidhya → த. ஆசுரவைதியம்.] ஆரியம் அல்லாத திரவிடரின் மருத்துவம்.
ஆசுராப்பண்டிகை	ஆசுராப்பண்டிகைācurāppaṇṭigai, பெ. (n.) மொகரம் பண்டிகை; Muharram, a Muhammadan festival. [ஆசுராம் + பண்டிகை.] [U. åshūr → ஆசுராம்.]
ஆசுரி	ஆசுரி1ācuri, பெ. (n.) அரக்கர் குலப்பெண்; an Asura female. "ஆசுரியின் சின்னங்களாவ" (விநாயகபு. 83:76);. [Skt. asuri → த. ஆசுரி.] ஆசுரி2ācuri, பெ. (n.) அறுவை மருத்துவத்தில் தேர்ந்தவர்; surgeon (சா.அக.);. த.வ. பண்டுவர், தமிழ் மருத்துவர்.
ஆசுவம்	ஆசுவம்ācuvam, பெ. (n.) சமணரில் ஒரு பிரிவினராகிய ஆசீவகளின் உணவு; food of the Ajivakas. ஆசுவிமக்கள் ஆசுவமுண்ணும் பேரால் (E.C.); [Skt. å-jivaka → த. ஆசுவம்.]
ஆசுவயுசி	ஆசுவயுசிāsuvayusi, பெ. (n.) ஒரு வகை வேள்வி (திவா.);; sacrifice in the household fire on the full moon of asvina. [Skt. åsvayuja → த. ஆசுவயுசி.]
ஆசுவலாயனம்	ஆசுவலாயனம்ācuvalāyaṉam, பெ. (n.) மதச்சடங்குகள் பற்றிய ஒரு நூல்; a collection of ritualistic, aphorisms, by Āšvalayana dealing with domestic and vedic rites. [Skt. åsvalayana → த. ஆசுவலாயனம்.]

ஆசுவாசம்	ஆசுவாசம்ācuvācam, பெ. (n.) 1. பரபரப்பு, கவலை போன்றவை நீங்கிய பின் கிடைக்கும் ஆறுதல்; relief; consolation. அவள் ஆசுவாசத்துடன் உட்கார்ந்துகொண்டு பேசத் தொடங்கினாள். 2. இளைப்பாறுகை; taking breath, resting. த.வ. தணிவு. [Skt. a-svasa → த. ஆசுவாசம்.]
ஆசுவிகன்	ஆசுவிகன்ācuvigaṉ, பெ. (n.) ஆசீவகன் பார்க்க (S.I.I. i., 108.);; see asivagan. [Skt. a-jivaka → த. ஆசீவகன்.]
ஆசுவினம்	ஆசுவினம்ācuviṉam, பெ. (n.) நிலவுமாதத்துள் ஏழாவது; seventh lunar month roughly corresponding to Aippaci. [Skt. asvina → த. ஆசுவினம்.]
ஆசுவீசம்	ஆசுவீசம்ācuvīcam, பெ. (n.) ஆசுவினம் பார்க்க; see àsuvinam. [Skt. åsvayuja → த. ஆசுவீசம்.]
ஆசூ	ஆசூācū, பெ. (n.) 1. நிரய உலகில் (நரக உலகம்); கொடுக்கப்படும் தண்டனை; torments of hell. 2. அமஞ்சி வேலை; working without wages. [Skt. ájū → த. ஆசூ.]
ஆசூசம்	ஆசூசம்ācūcam, பெ. (n.) தீட்டு; defilement, caused by the birth of a child or by the death of a relative. "ஆசூசமில்லை யருநியமத்தருக்கு" (திருமந். 2552.);. த.வ. தீட்டு, தொடக்கு. [Skt. åsauca → த. ஆசூசம்.]
ஆசேகம்	ஆசேகம்ācēkam, பெ. (n.) நனைக்கை; moistening, pouring water upon. "ஆசேகவொண்புனல்" (கந்தபு. வில்வலன் வாதாவிவ. 12.);. [Skt. a-seka → த. ஆசேகம்.]
ஆசேதம்	ஆசேதம்ācētam, பெ. (n.) அரசனாணையை மேற்கொண்டு தடைசெய்கை, (சுக்கிர நீதி, 262);; stopping or obstructing in the king's share. த.வ. அரசுத்தடை [Skt. asedha → த. ஆசேதம்.]

ஆசைவப்பனை	ஆசைவப்பனைācaivappaṉai, பெ. (n.) பனங்கள்; palmyra toddy (சா.அக.);.
ஆசோதை	ஆசோதைācōtai, பெ. (n.) 1. ஓய்வு; rest or repose. 2. இளைப்பாறுகை; taking rest (சா,அக.); த.வ. ஒழிவு.
ஆசௌசம்	ஆசௌசம்āsausam, பெ. (n.) தீட்டு (கூர்மபு. அனுக்கிர 25.);; pollution. [Skt. åsauca → த. ஆசௌசம்.]
ஆஞ்சனேயன்	ஆஞ்சனேயன்āñjaṉēyaṉ, பெ. (n.) அனுமான் (நல். பாரத. இராமன் படையெழு. 111);; Hanumãn. [Skt. ānjanéya → த. ஆஞ்சனேயன்.]
ஆஞ்ஞாபனம்	ஆஞ்ஞாபனம்āññāpaṉam, பெ. (n.) கட்டளையிடுகை; commanding, ordering. [Skt. a-jñapana → த. ஆஞ்ஞாபனம்.]
ஆட்சேபகம்	ஆட்சேபகம்āṭcēpagam, பெ. (n.) 1. இசிவு; spasm. 2.வலிப்பு; convulsive contortion of the limbs. 3. உதைத்துக் கொள்கை; a violent involuntary action of the muscle as in convulsion or fits. த.வ. நடுக்கம். [Skt. å-ksépav → த. ஆட்சேபகம்.]
ஆட்சேபகவாதம்	ஆட்சேபகவாதம்āṭcēpagavātam, பெ. (n.) பிட்டம், தோள், கை முதலியவிடங்களில் நின்று நரம்புகளில் பரவி, உடம்பில் வலிப்பையும், நடுக்கத்தையும் உண்டாக்கும் ஒரு நோய்; a disease enraged vayu while country swiftly through the nerves in the hips, shoulders, arms etc develops fits tremor, vanishing or loss of consciousness etc. த.வ. நடுக்கநோய். [ஆட்சேபகம் + வாதம்.]
ஆட்சேபசமாதானம்	ஆட்சேபசமாதானம்āṭsēpasamātāṉam, பெ. (n.) தடைவிடை; objection and its rejoinder. [Skt. å-ksépa + sam-a-dhåna → த. ஆட்சேபசமாதானம.]

ஆட்சேபணை	ஆட்சேபணைāṭcēpaṇai, பெ. (n.) ஒன்றை ஏற்பதற்கு அல்லது ஒன்றைச் செய்வதற்கு ஒருவர் எழுப்பும் தடை மறுப்பு; objection. த.வ. தடை [Skt. a-ksépana → த. ஆட்சேபணை.]
ஆட்சேபம்	ஆட்சேபம்āṭcēpam, பெ. (n.) 1. மறுப்பு, தடை; objection. நீங்கள் இங்கு தங்குவதற்கு எந்த ஆட்சேபமும் இல்லை. "பாற்கவன்றனைக் குமாரி யாட்சேபம் பகர்ந்த வாறும்" (மச்சபு அனுக்கிர. 9.); 2. எதிர்ப்பு, கண்டனம்; Protest. சுற்றுச்சூழல் அமைப்பு ஆட்சேபக் குரல் எழுப்பியது. 3. குற்றம்; fault, flaw. த.வ. மறுப்பு. [Skt. a-ksepa → ஆக்ஷேபம் → த. ஆட்சேபம்.]
ஆட்சேபாலங்காரம்	ஆட்சேபாலங்காரம்āṭcēpālaṅgāram, பெ. (n.) ஒருவகை அணியிலக்கணம்; figure of speech in which a statement is withdrawn as if correcting oneself on second thought. [Skt. a-ksepa + alam-kära → த. ஆட்சேபாலங்காரம்.]
ஆட்சேபி-த்தல்	ஆட்சேபி-த்தல்āṭcēpittal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. தடை செய்தல், தடை நிகழ்த்துதல்; to object, to challenge. 2. ஒரு கூற்றை எதிர்த்தல் அல்லது மறுப்புக்கூறுதல்; protest against object. 'தலைவரின் பேச்சை யாரும் ஆட்சேபிக்க வில்லை' [Skt ā-ksēpa → த. ஆட்சேபி-த்தல்.]
ஆடகக்குடோரி	ஆடகக்குடோரிāṭagagguṭōri, பெ. (n.) மயிலாடுங் குருந்து; a plant (unidentified); (சா. அக.);.
ஆடகண்டம்	ஆடகண்டம்āṭagaṇṭam, பெ. (n.) பெருங்காயம்; asafoetida - Ferula asafoetida (சா.அக.);.
ஆடகாவிகம்	ஆடகாவிகம்āṭagāvigam, பெ. (n.) மரவுரி; bark tree - Antarias toxicaria (சா.அக.);.

ஆடபிராக்கு	ஆடபிராக்குāṭabirākku, பெ. (n.) வெள்ளை நோய்க்காகப் பயன்படுமோர் கடைச் சரக்கு; a bazaar drug used in gonorrhoea and other venereal complaints (சா.அக.);.
ஆடாகங்கநிதானம்	ஆடாகங்கநிதானம்āṭākaṅganitāṉam, பெ. (n.) ஒரு சிறந்த வடமொழி மருத்துவ நூல்; a celebrated Ayurvedic Science (சா.அக.);.
ஆடுதலி	ஆடுதலிāṭudali, பெ. (n.) அதிகாரியுடன் இருக்கும் உதவியாள்; orderly.
ஆடோபம்	ஆடோபம்1āṭōpam, பெ. (n.) 1. செருக்கு திமிர்; pride, self-conceit. 2. வீக்கம்; puffing, swelling. [Skt. ätópa → த. ஆடோபம்.] ஆடோபம்2āṭōpam, பெ. (n.) காற்று கொள்ளல்; being affected with gas or morbid air in the system (சா.அக.);.
ஆத்தசம்	ஆத்தசம்āttasam, பெ. (n.) மொச்சை; country bean, Dolichos lablab (சா.அக.);.
ஆத்தாள்நாதம்	ஆத்தாள்நாதம்āttāḷnātam, பெ. (n.) அப்பிரகம்; a hydrous silicate of magnesia - Indian mica (சா.அக.);.
ஆத்தானகோழை	ஆத்தானகோழைāttāṉaāḻai, பெ. (n.) அவைக்கோழை; one who is afraid to speak in, or to face, an assembly. [ஆத்தானம் + கோழை.] [Skt. a-sthana → த. ஆத்தானம்.]
ஆத்தானசந்தோசி	ஆத்தானசந்தோசிāttāṉasandōsi, பெ. (n.) நகையாளன், நகைச்சுவையை விளைவிப்பவன் (விகடன்);; buffoon. த.வ. அவைக்கள நகைவன். [Skt. å-sthåna + cantosi → த. ஆத்தான சந்தோசி.]

ஆத்தானமண்டபம்	ஆத்தானமண்டபம்āttāṉamaṇṭabam, பெ. (n.) அவை நடக்கும் மண்டபம்; hall of audience. த.வ. நாளோலக்கம், ஒலக்க மண்டபம். [ஆத்தானம் + மண்டபம்.] [Skt. å-sthåna → த. ஆத்தானம்.]
ஆத்திகம்	ஆத்திகம்āttigam, பெ. (n.) கடவுள் உண்டென்று நம்பும் கொள்கை; theism. [Skt. astika → த. ஆத்திகம்.]
ஆத்திகன்	ஆத்திகன்āttigaṉ, பெ. (n.) கடவுள் முதலிவை உண்டென்று நம்புவோன்; one who believes in the existence of God and of a future world, opp. to nāsthigan. [Skt astika → த. ஆத்திகன்.]
ஆத்திபாத்தி	ஆத்திபாத்திāttipātti, பெ. (n.) சொத்து; property. [Skt. åsti + bhåsti → த. ஆதிபாத்தி.]
ஆத்தியந்தம்	ஆத்தியந்தம்āttiyandam, பெ. (n.) முதலும் முடிவும்; beginning and end. [(Skt. adi-anta → த. ஆதியந்தம் → ஆத்தியந்தம்.]
ஆத்தியந்திகபிரளயம்	ஆத்தியந்திகபிரளயம்āttiyandigabiraḷayam, பெ. (n.) முழு அழிவு (சர்வசங்காரம்); (அபி. சிந்);; totalannihilation, final deluge. [Skt. ātyandiga + pra-laya → த. ஆத்தியந்தி கபிரளயம்.]
ஆத்தியாத்துமிகம்	ஆத்தியாத்துமிகம்āttiyāttumigam, பெ. (n.) தன்வினைபற்றிவருந் துன்பம் (வின்);; evil due to one's own acts. [Skt. adhyatmka → த. ஆத்தியாத்துமிகம்.]

ஆத்திரேயர்	ஆத்திரேயர்1āttirēyar, பெ. (n.) ஆத்திரையன் பார்க்க; see áttirayan. 2. ஆத்திரையன் என்னும் தமிழ் மருத்துவர் பெயரின் வடமொழியாக்கம்; translation of the Tamil name attirayan, an ancient authority of Tamil medicine. ஆத்திரேயர்2āttirēyar, பெ. (n.) ஆத்திரையன் என்னும் தமிழ்ப் பெயரிட்டுக் கொண்டவரும் வடமொழியில் மருத்துவச் சொல் வரிசை (நிகண்டு); எழுதி மிகமைபேர் பெற்றவருமாகிய வடநாட்டு முனிவர். இவர் பாஞ்சால நாட்டிற் பிறந்து, ஆயுள் மறையில் (வேதத்தில்); புலமை பெற்றவர். அக்கினி வேசருக்குக் குருவாய் இருந்தவரின் நூலை "ஆத்திரேய சம்மிதை" எனும் வடமொழிநூலாக எழுதியவர்; he is a great sage and is well known as the author of a medical vocabulary. He is a native of the Punjab and attained great
ஆத்திரேயன்	ஆத்திரேயன்āttirēyan̠, பெ. (n.) 1. நிலவு; Moon. 2. அத்திரி குலத்திற் பிறந்தவன்; a descendant of the sage Atri. [Skt. Atréya → த. ஆத்திரேயன்.]
ஆத்திரேயி	ஆத்திரேயிāttirēyi, பெ. (n.) 1. ஓர் ஆறு; a river. 2. அத்திரி குலத்திற் பிறந்தவன்; woman in her periods. [Skt. ātrēyi → த. ஆத்திரேயி.]
ஆத்திரேயிகை	ஆத்திரேயிகைāttirēyigai, பெ. (n.) மாத விடாய்க்குப் பின் குளித்த பெண்; a woman who has bathed after her course (சா.அக.);.
ஆத்திரேயை	ஆத்திரேயைāttirēyai, பெ. (n.) அன்னப் பால்; chyle (சா.அக.);.
ஆத்திரையம்	ஆத்திரையம்āttiraiyam, பெ. (n.) மறைநூலின் ஒரு பகுதியாகிய (வேதாங்கமாகிய); கற்பத்தைப் பற்றிய ஒரு வடநூல் (தொல். பொருள். 75, உரை.);; a ritualistic treatise in Sanskrit by Atri Rsi. [Skt. åtreya → த. ஆத்திரையம்.]
ஆத்துமகத்தி	ஆத்துமகத்திāttumagatti, பெ. (n.) தற்கொலை; suicide. [Skt. atman+hatya → ஆத்மஹத்தி → த. ஆத்துமகத்தி.]
ஆத்துமகாமம்	ஆத்துமகாமம்āttumakāmam, பெ. (n.) ஆதன் கடைத்தேறும் வழியில் விருப்பம் கொள்ளல்; desire for the emancipation of the Soul (சா.அக.);.

ஆத்துமகுணம்	ஆத்துமகுணம்āttumaguṇam, பெ. (n.) ஆதனிடத்தில் அமைந்துள்ள நற்குணம்; a virtue of the Soul (சா.அக.);.
ஆத்துமகுப்தா	ஆத்துமகுப்தாāttumaguptā, பெ. (n.) பூனைக்காலி; cat bean - Mucana pruriens (சா,அக.);. [Skt. atma-gupa → த. ஆத்துமகுப்தா.]
ஆத்துமகூண்டு	ஆத்துமகூண்டுāttumaāṇṭu, பெ. (n.) மெய்; body as a cage for the soul (சா.அக.);.
ஆத்துமகேசரி	ஆத்துமகேசரிāttumaācari, பெ. (n.) நிலக்கடலை; ground nut, underground kidney bean, Arachis hypogaea alias A. africana (சா.அக.);.
ஆத்துமகொடிமணி	ஆத்துமகொடிமணிāttumagoḍimaṇi, பெ. (n.) மணிக்குடல்; a membrane in the cavity of the abdomen serving to retain the intestines and their appendages in the proper position, Mesentery (சா.அக.);.
ஆத்துமகோடம்	ஆத்துமகோடம்āttumaāṭam, பெ. (n.) காகம்; crow (சா. அக.);
ஆத்துமசத்தி	ஆத்துமசத்திāttumasatti, பெ. (n.) ஆதனின் ஆற்றல். இது ஒவ்வொரு மாந்தனிடத்திலும் மறைந்திருக்கும் காந்தவலிமை, நூலில் கூறியபடி ஆதனை ஏற்கக் கண்டவர்களே இவ்வுலக துயரங்களினின்று விடுதலை அடைவார்கள். இது எல்லாப் பொருட்களிலும் நிறைந்து உள்ளது; soul power. Soul fores it is nothing, but the subtle magnetism which emanates from the properly controlled souls, and which, when properly, exerted, will overcome and remove all adverse and opposite impressions. It is the soul that is percolating through all kinds of matter and force (சா.அக.);.
ஆத்துமசல்லியை	ஆத்துமசல்லியைāttumasalliyai, பெ. (n.) தண்ணீர் விட்டான் கிழங்கு; water root - Asparagus racemosus (சா.அக);.
ஆத்துமசன்	ஆத்துமசன்āttumasaṉ, பெ. (n.) மகன்; son. [Skt. åttmasan → த. ஆத்துமசன்.]

ஆத்துமசிந்தை	ஆத்துமசிந்தைāttumasindai, பெ. (n.) ஆதன் மெய் அறிவு பெற வேண்டி செய்யும் ஒகம்; meditation on the soul (சா.அக.);. த.வ. ஆதன்ஒகம். [ஆத்துமம் + சிந்தை.]
ஆத்துமசியோனி	ஆத்துமசியோனிāttumasiyōṉi, பெ. (n.) சித்தினிகுலப்பெண்; one of the four classes of women (சா.அக.);.
ஆத்துமசினேகிதன்	ஆத்துமசினேகிதன்āddumasiṉēkidaṉ, பெ. (n.) உயிர்த்தோழன்; bosom friend. [Skt. åtman + snehida → த. ஆத்தும சினேகிதன்.]
ஆத்துமசுத்தி	ஆத்துமசுத்திāttumasutti, பெ. (n.) 1. ஆதனின் தூய்மை; the purity of the soul, self purification. காசு பணம்தான் வாழ்வின் குறிக்கோள் என்றில்லாமல் அனைவரும் ஆத்மகத்தியுடன் உழைக்க வேண்டும். 2. ஆதனின் தெய்வீக நுகர்ச்சி; a spiritual experience of the soul (சா.அக.);. [Skt. atman+suddhi → த. ஆத்துமசுத்தி.]
ஆத்துமஞானம்	ஆத்துமஞானம்āttumañāṉam, பெ. (n.) மனத் தூய்மை; purity of mind(சா.அக.);. [Skt. atman+sauca → த. ஆத்துமசௌசம்.] ஆத்துமஞானம்āttumañāṉam, பெ. (n.) 1. ஆதனை உணர்வது அல்லது தன்னைத் தானே அறிவது; individual consciousness or knowledge of the soul. 2. ஆதனை ஒகத்தால் அறிவது; spiritual knowledge attained through yogic power. 'எவன் ஒருவன் தனக்குள் மறைந்திருக்கும் ஆசைகளை வென்று ஒருவழியில் நிற்கின்றானோ அவனே ஆதனை அறியமுடியும் ஒவ்வொரு மூலப் பொருளிலும் அடங்கியுள்ள ஆதனினால் தான். உலகம் நடைபெறும். இவ்வாதனை அறிந்தவன் உலகமே கை வரப்பெற்றவன் ஆவான்' (சா.அக.);. த.வ. மெய்யுணர்வு, தன்னுயிர் தானறிகை.
ஆத்துமஞானி	ஆத்துமஞானிāttumañāṉi, பெ. (n.) தன்னையறிந்தவன் (ஈ.டு. 4.1:10);; one who has realized oneself. த.வ. மெய்யுணர்வாளன். [Skt. åtman + nani → த. ஆத்துமஞானி.]

ஆத்துமத்தியாகம்	ஆத்துமத்தியாகம்āttumattiyākam, பெ. (n.) தன்னை மறத்தல்; the self-forgetfulness (சா. அக.); த.வ. தன்னிலை மறப்பு. [ஆத்தமம் + தியாகம்.]
ஆத்துமதத்துவநூல்	ஆத்துமதத்துவநூல்āddumadadduvanūl, பெ. (n.) ஆதன் அல்லது மனதின் மூலக் கோட்பாட்டைப் பற்றிக் கூறும் நூல்; that branch of knowledge which deals with the philosophy of the mind, or the soul, or their operation - Psychology. த.வ. உளவியல். [ஆத்துமதத்துவம் + நூல்.] [Skt. åtman-tattva → த. ஆத்துமத்த்துவம்.]
ஆத்துமதத்துவம்	ஆத்துமதத்துவம்āddumadadduvam, பெ. (n.) பிறப்பற்றதும் நிலையானதுமான ஆதனின் இயற்கைக் குணம்; the true nature of the soul or the Supreme spirit which is unborn, eternal and changeless. த.வ. தன்னியல். [Skt. ålman + tattva → த. ஆத்துமதத்துவம்.] இது நுண்மையிலும், நுண்மையானது; பெரிதினும் பெரிது; தானாகத் தோன்றக் கூடியது; காலத்திற் தோன்றி அழியும் பொருள் அல்ல; தொடக்கமும், முடிவும் அற்றது; எப்பொழுதும் அழிவற்றது (சா,அக.);.
ஆத்துமதந்திரம்	ஆத்துமதந்திரம்āddumadandiram, பெ. (n.) ஆன்னின் நிலை; the basis of the self (சா. அக.); [Skt. atman + tantra → த. ஆத்துமதந்திரம்.]
ஆத்துமதரிசகம்	ஆத்துமதரிசகம்āddumadarisagam, பெ. (n.) கண்ணாடி; mirror (சா.அக.);. [Skt. tman+taricaka → த. ஆத்துமதரிசகம்.]
ஆத்துமதரிசம்	ஆத்துமதரிசம்āddumadarisam, பெ. (n.) ஆத்துமதரிசகம் பார்க்க; see attumatarisagam (சா.அக.);.

ஆத்துமதரிசனம்	ஆத்துமதரிசனம்āddumadarisaṉam, பெ. (n.) 1. எல்லா உயிர்களிலும் மறைந்துள்ளதும், நுட்பமான அறிவை அடைந்தவர்களினால் தான் பார்க்க முடியும் என்று நம்பப்படுவதாகிய ஆதனின் நிலையை அறிகை; the soul's perception. The soul is hidden in all beings, but it could be seen only by the subtle seer through their pointed subtle intellect. 2. மெய்யுள் ஆதனின் நிலையை ஒகத்தால் தெளிகை; the spiritual illumination through contemplation or meditation. 3. பரம் பொருள் உள்ளில் இருந்து சிற்றுயிர்களை ஆட்டுவிக்குந் தன்மையை உணர்ந்து தெளிகை; a consciousness that the God within is the operator of the actions of the souls. 4. ஆதனைக் காண்கை; the seeing of the soul (சா.அக.);. த.வ. தற்காட்சி.
ஆத்துமதிருப்தி	ஆத்துமதிருப்திāddumadirupdi, பெ. (n.) பிறருக்காகவோ பிறகரணியங்களுக்காகவோ செய்யாமல் தன் மகிழ்ச்சியின் பொருட்டே செய்வதால் ஒருவர் அடையும் மனநிறைவு; soul's satisfaction; பணத்துக்காக அல்லாமல் ஆத்ம திருப்திக்காக வாழ்கின்றார். த.வ. தன்னிறைவு. [Skt. atman +trpti → த. ஆத்துமதிருபதி.]
ஆத்துமதோத்திரம்	ஆத்துமதோத்திரம்āttumatōttiram, பெ. (n.) தற்புகழ்ச்சி; self-praise. [Skt. åtman-stottira → த. ஆத்துமதோத்திரம்.]
ஆத்துமநாசம்	ஆத்துமநாசம்āttumanācam, பெ. (n.) தன்னைத் தானே கெடுத்துக்கொள்ளுகை; destroying or losing one's Soul through misconduct. த.வ. தற்கேடு. [Skt. åtman nåsa → த. ஆத்துமநாசம்.]
ஆத்துமநிவேதனம்	ஆத்துமநிவேதனம்āttumanivētaṉam, பெ. (n.) 1. தன் உயிரையே கொடையாகக் கொடுக்கை; sacrifice of life. 2. தன்னை ஒப்படைக்கை; self dedication, offering oneself (சா.அக.);. த.வ. தற்படையல். [Skt. åtman + ni-védana → த. ஆத்தும நிவேதனம்.]
ஆத்துமபந்து	ஆத்துமபந்துāttumabandu, பெ. (n.) 1. ஆதனின் உறுதிச்சுற்றம்; friend or relation in the spiritual sense as one's guru. 2. .அத்தைமகன் முதலிய உறவுகள் (பந்துக்கள்);; such as father's sister's son, mother's brother's son, etc. [Skt. åtman + bandhu → த. ஆத்துமபந்து.]
ஆத்துமபவம்	ஆத்துமபவம்āttumabavam, பெ. (n.) தானாய் விளங்குகை; existing of one's self.

ஆத்துமபாரம்	ஆத்துமபாரம்āttumapāram, பெ. (n.) ஆதனின் தேட்டம்; the requiste of the supreme spirit (சா.அக.);. [ஆத்துமம் + பாரம்.]
ஆத்துமபிரபோதம்	ஆத்துமபிரபோதம்āttumabirabōtam, பெ. (n.) நூற்றெட்டு மறைமுடிபுகளுள் ஒன்று; name of an upanisad. [Skt. åtma-prabódha → த. ஆத்துமபிரபோதம்.]
ஆத்துமம்	ஆத்துமம்1āttumam, பெ. (n.) ஆதன்; soul. "ஆத்துமம் விட்டிறக்கு நாள்" (குற்றா. குற கடவுள் வணக். 6.); த.வ. ஆதன், உயிரன். [Skt. åtman → த. ஆத்துமம்.] ஆத்துமம்2āttumam, பெ. (n.) நூற்றெட்டு மறை முடிபுகளுள் ஒன்று; name of an Upanisad. [Skt. åtman → த. ஆத்துமம்.]
ஆத்துமராமன்	ஆத்துமராமன்āttumarāmaṉ, பெ. (n.) தன்னிறைவுடையவன் (ஆத்ம திருப்தி யுடையவன்); (வேதாந்தசா. 108);; one who is self-satisfied. [Skt. atmarama → த. ஆத்துமராமன்.]
ஆத்துமலாபம்	ஆத்துமலாபம்āttumalāpam, பெ. (n.) 1. ஆன்மப்பேறு; gain of soul. 2. சொந்த வருமானம் (ஆதாயம்);; personal gain. 3. தன்னையறிகை; self-realization. த.வ. ஆதன்பேறு, உயிரன்பேறு. [Skt. atman-vabha → த. ஆத்துமவதம்.]
ஆத்துமவதம்	ஆத்துமவதம்āddumavadam, பெ. (n.) தற்கொலை; suicide. [Skt. atma-vadha → த. ஆத்துமவதம்.]
ஆத்துமவதிகாசனம்	ஆத்துமவதிகாசனம்āddumavadikācaṉam, பெ. (n.) நல்லிருக்கை (நல்லாசனம்); என்னும் ஒகவிருக்கை (யோகாசனம்);; a yogic posture. த.வ. நல்லோகம். [Skt. atman + adhika + å-sana → த. ஆத்துமவதிகாசனம்.]

ஆத்துமவிரக்கங் காட்டு-தல்	ஆத்துமவிரக்கங்காட்டு-தல்āddumavirakkaṅgāṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) முழு மனதுடன் அன்புந் தயையுங் காட்டுதல் (v.i.);; to show favour and compassion with all one's heart. [ஆத்துமன் + இரக்கம் + காட்டு-தல்.] [Skt. åtman → த. ஆத்துமன்.]
ஆத்துமவிவேகம்	ஆத்துமவிவேகம்āttumavivēkam, பெ. (n.) தன்னையறிகை (ஆத்மஞானம்); (இராட்);; spiritual wisdom. [Skt. atma-viveka → த. ஆத்துமவிவேகம்.]
ஆத்துமா	ஆத்துமா1āttumā, பெ. (n.) 1. ஆதன்; soul. 2. உயிர்; living being. த.வ. ஆதன், உயிரன். [Skt. åtmå → த. ஆத்துமா.] ஆத்துமா2āttumā, பெ. (n.) மூச்சுவிடுவதில் தடை ஏற்படும் நுரையீரல் தொடர்பான நோய்; asthma. த.வ. ஈளைநோய். [Skt. åsduma → ஆஸ்த்மா → த. ஆத்துமா.]
ஆத்துமாபகாரம்	ஆத்துமாபகாரம்āttumāpakāram, பெ. (n.) ஆதனின் இயல்பை வேறாக நினைக்கை; misapprehension about the nature of Åtman. [Skt. åtman + apahåra → த. ஆத்துமாபகாரம்.]
ஆத்துமார்த்தம்	ஆத்துமார்த்தம்āttumārttam, பெ. (n.) மிக்க நட்பு, பழக்கம், பேச்சு முதலியவைக் குறித்து வருகையில் எந்த செய்தியையும் மனம்விட்டுப் பகிர்ந்து கொள்ளக்கூடிய நெருக்கம்; oneness of mind; identifying oneself with some one or samething. த.வ. உயிரன்பு. [Skt. åtrnårtha → த. ஆத்துமார்த்தம்.]
ஆத்துமானந்தம்	ஆத்துமானந்தம்āttumāṉandam, பெ. (n.) 1. தனக்குள் மகிழ்கை; rejoicing in oneself. 2. தன்னறிவால் (தற்போதத்தால்); நிகழும் மகிழ்ச்சி; joy that arises or one's knowing oneself. த.வ. உள்ளுவப்பு. [Skt. ätman + a-nand → த. ஆத்துமானந்தம்.]

ஆத்துமானுபவம்	ஆத்துமானுபவம்āttumāṉubavam, பெ. (n.) தன்னைத்தான் உணர்கை (அஷ்டாதச. அர்த்தபஞ்);; self realization. த.வ. தன்னறிவு. [Skt. ātman + anu-bhavar → த. ஆத்துமானுபவம்.]
ஆத்துமிகம்	ஆத்துமிகம்āttumigam, பெ. (n.) ஆத்தியாத்துமிகம் பார்க்க; see ātvātumigam. [Skt. atmiya → த. ஆத்துமிகம்.]
ஆத்துமீகம்	ஆத்துமீகம்āttumīkam, பெ. (n.) ஆன்மீகம் பார்க்க; see änmigam.
ஆத்துமீயம்	ஆத்துமீயம்āttumīyam, பெ. (n.) தன்னுடையது; that which belongs to oneself, one's own. "ஆத்துமா ஆத்துமீயங் களில் நசை யறவேணும்" [Skt. atmiya → த. அத்துமீயம்.]
ஆத்மகத்தி	ஆத்மகத்திātmagatti, பெ. (n.) ஆத்துமகத்தி பார்க்க; see attuma-katti. [Skt. atman + hatyä → த. ஆத்மகத்தி.]
ஆத்மசக்தி	ஆத்மசக்திātmasakti, பெ. (n.) ஆத்துமசத்தி பார்க்க; see attuma-satti.
ஆத்மசினேகிதன்	ஆத்மசினேகிதன்ādmasiṉēkidaṉ, பெ. (n.) ஆத்துமசினேகிதன் பார்க்க; see attuma-siṇēgidan.
ஆத்மசுத்தி	ஆத்மசுத்திātmasutti, பெ. (n.) ஆத்துமசுத்தி பார்க்க; see attuma-sutti.
ஆத்மசௌசம்	ஆத்மசௌசம்ātmaseḷasam, பெ. (n.) ஆத்துமசௌசம் பார்க்க; see attuma-saušam.

ஆத்மஞானம்	ஆத்மஞானம்ātmañāṉam, பெ. (n.) ஆத்துமஞானம் பார்க்க; see attuma-nanam.
ஆத்மதரிசனம்	ஆத்மதரிசனம்ādmadarisaṉam, பெ. (n.) ஆத்துமதரிசனம் பார்க்க; see attuma-darisanam.
ஆத்மநிவேதனம்	ஆத்மநிவேதனம்ātmanivētaṉam, பெ. (n.) ஆத்துமநிவேதனம் பார்க்க; see atuma-nivedanam.
ஆதகம்	ஆதகம்ātagam, பெ. (n.) 1. அன்பு; kindness, affection. 2. ஆசை; love, desire. 3. இஞ்சி; ginger (சா.அக.);.
ஆதங்கம்	ஆதங்கம்1ātaṅgam, பெ. (n.) 1. நோய்; disease, sickness. 2. அச்சம்; fear. "இப்பா ராதங்க மாற (பாரத. அருச். தீர்த். 87);". [Skt, a-tanka → த. ஆதங்கம்.] ஆதங்கம்2ātaṅgam, பெ. (n.) இவ்வாறு நிகழ்த்திருக்க வேண்டாம் அல்லது நிகழ வேண்டும் என்ற கவலை, மனக்குறை; feeling of regret or feeling of anxiety. 'விடுப்பு எடுத்துப் போயும் நண்பரைக் கான முடியவில்லையே என்ற ஆதங்கம் அவருக்கு; அதனால்தான் வருத்தமாயிருக்கிறார்'. த.வ. மனத்தாங்கல். ஆதங்கம்3ātaṅgam, பெ. (n.) 1. துன்பம்; gref. 2. முரசினோசை; sound of drum.
ஆதஞ்சனம்	ஆதஞ்சனம்ātañjaṉam, பெ. (n.) நீறாக்கியது; that which is calcined or reduced to ashes (சா.அக.);.
ஆததயிகள்	ஆததயிகள்ādadayigaḷ, பெ. (n.) கொடியோர் (குறள், 550, உரை.);; desperadoes, incendiaries, poisoners, murderers, as having one's bow drawn to take another's life. த.வ. வன்கனாளர். [Skt. atatayin → த. ஆததாயிகள்.]

ஆதபசுரம்	ஆதபசுரம்ātabasuram, பெ. (n.) கோடைக் காலங்களில் காலைப் பொழுதில் ஓயாமல் வழி நடத்தலினால் பித்தம் கோளாறடைந் துண்டாகும் காய்ச்சல்; a billious fever arising from the deranged pittam due to constant exposure to the sun by walking in the mornings of the Summer season (சா.அக.);. த.வ. பித்தக்காய்ச்சல்.
ஆதபத்திரம்	ஆதபத்திரம்ātabattiram, பெ. (n.) 1. குடை; umbrella, as a protection against the sun. 2. வெண்குடை (சூடா.);; white umbrella, as an emblem of the royalty. [Skt. åtapatra → த. ஆதபத்திரம்.]
ஆதபத்தைலம்	ஆதபத்தைலம்ātabattailam, பெ. (n.) வெயிலில் வைத்துஎடுத்த நெய்மம்; oil obtained by leaving it with the ingredients exposed to the sun for some days (சா.அக.);. த.வ. வெயில் சூட்டுநெய்மம்.
ஆதபநீயம்	ஆதபநீயம்ātabanīyam, பெ. (n.) ஒரு வகை நெல்; a kind of paddy (சா.அக);.
ஆதயம்	ஆதயம்1ātayam, பெ. (n.) 1. வெயில்; sunshine, sunlight. 2. ஒளி; lustre. "ஒருவழியினடையா வாதபஞ் சாயைபோல" (ஞானா. 63);. த.வ. உருமம். [Skt. å-tapa → த. ஆதபம்.] ஆதயம்2ātayam, பெ. (n.) மூலப்பகுதிகளுள் (பிரகிருதிகளுள்); ஒன்று (மேருமந். 165);; a pirakirudi. [Skt. ätapa → த. ஆதபம்.]
ஆதபயோகம்	ஆதபயோகம்ātabayōkam, பெ. (n.) வெயிலின் கடுமையைத் தாங்கும் ஒகநிலை (மேருமந். 619. உரை);; a yogic condition in which the yogi is able to with stand the burning heat of the sun. த.வ. சுடுவெயில் தவம் [Skt. alaba + yoga → த. ஆதபயோகம்.]
ஆதபன்	ஆதபன்ātabaṉ, பெ. (n.) கதிரவன்; Sun, as the source of heat. "ஆதபனிடத்தன் றருந்தொழில் புரியு நீதியில்லை" (ஞானா. 57);. [Skt. á-tapa → த. ஆதபன்.]
ஆதம்பரம்	ஆதம்பரம்ātambaram, பெ. (n.) மாதேவி; a tree flea-bane-Vernonia cinerea (சா.அக.);.

ஆதம்பேதி	ஆதம்பேதிātambēti, பெ. (n.) செருப்பு நெருஞ்சில்; a thistle bearing red flowers; trailing indigo-Indigofera enneaphylla (சா.அக.);.
ஆதமதந்தம்	ஆதமதந்தம்ādamadandam, பெ. (n.) 1. சிலந்திக்கட்டி; pimple, a small boil. 2. நஞ்சுக்கட்டி; abscess, ulcer, venereal boil (சா.அக.);.
ஆதமம்	ஆதமம்ātamam, பெ. (n.) அரத்தை; galangal - Alpinia galangal (சா.அக.);.
ஆதமர்ணிகப்பொருள்	ஆதமர்ணிகப்பொருள்ātamarṇigapporuḷ, பெ. (n.) கடனாகக் கொடுக்கும் பொருள் (சுக்கிரநீதி, 97);; money that is lent. [Skt. ẵdhamasaika → த. ஆதமர்ணிகம்.]
ஆதர்ச	ஆதர்சātarca, பெ.அ.(adj) மிகச் சிறந்த, எடுத்துக்காட்டாகச் சொல்லக் கூடிய; something ideal; perfect; model. ஆதர்ச நண்பர்கள்.
ஆதராதிசயம்	ஆதராதிசயம்ātarātisayam, பெ. (n.) பேரன்பு; great regard, ardent desire. [Skt. ẵ-dara+ati-saya → த. ஆதராதிசயம்.]
ஆதரிசம்	ஆதரிசம்1ātarisam, பெ. (n.) 1. நூலுக்கு வழங்கப்படும் உரை; commentary. 2. மூல ஏடு; original manuscript. [Skt. ädarša → த. ஆதரிசம்.] ஆதரிசம்2ātarisam, பெ. (n.) கண்ணாடி; Mirror. [Skt. ẵ-darsa → த. ஆதரிசம்.]
ஆதரிசனம்	ஆதரிசனம்ātarisaṉam, பெ. (n.) ஆதரிசம்2 பார்க்க; see adarisam2. [Skt. ẵ-darsana → த. ஆதரிசனம்.]
ஆதவத்தைலம்	ஆதவத்தைலம்ātavattailam, பெ. (n.) கதிரவன் சூடு படும் படி புடமிட்ட நெய்மம்; a medicated oil prepared by exposing it to the sun's rays (சா.அக.);. த.வ. வெயில் சூட்டுநெய்.

ஆதவம்	ஆதவம்ātavam, பெ. (n.) 1. வெயில்; Sunshine. 2. ஒளி (பிங்);; light. [Skt. å-tapa → த. ஆதவம்.]
ஆதவன்	ஆதவன்ātavaṉ, பெ. (n.) கதிரவன்; sun. [Skt. a-tapa → த. ஆதவன்.]
ஆதனமூர்த்தி	ஆதனமூர்த்திātaṉamūrtti, பெ. (n.) 1. படிமம்; image. 2. சிவகுறி (இலிங்கம்);; liṅga or emblem of sivan (சா.அக.);. [ஆதனம் + மூர்த்தி.] [Skt. asana → த. ஆதனம் + மூர்த்தி.]
ஆதாம்	ஆதாம்ātām, பெ. (n.) முதல் மாந்தன் (முதல்மனிதன்);; name of the firstman. [Heb. ádam → த. ஆதாம்.]
ஆதானம்	ஆதானம்1ātāṉam, பெ. (n.) 1. குதிரையணி (நாநார்த்த);; caparisons of a horse. 2. பற்றுகை (மச்சபு. பிரமமு.ii);; taking, seizing. [Skt. ädana → த. ஆதனாம்.] ஆதானம்2ātāṉam, பெ. (n.) வைக்கை (சேதுபு. அகத். 38);; depositing, placeing usu in compounds as. அக்கினியாதானம், கர்ப்பாதானம். [Skt. å-dhåna → த. ஆதானம்.]
ஆதிதேசசு	ஆதிதேசசுātitēsasu, பெ. (n.) மஞ்சட் பூவுடைய ஒரு நீர்க்கொடி; a creeping plant with gold coloured flowers growing near the water - polanisia icosandra (சா.அக.);.
ஆதிபன்	ஆதிபன்ātibaṉ, பெ. (n.) இறைவன்; lord, [Skt adhi-pa → த. ஆதிபன்.]

ஆதிவெள்ளைச்சிந் தூரம்	ஆதிவெள்ளைச்சிந்தூரம்ātiveḷḷaiccindūram, பெ. (n.) வீரம்; corrosive sublimate (சா.அக.);.
ஆதினம்	ஆதினம்ātiṉam, பெ. (n.) ஆதீனம் பார்க்க; see adinam.
ஆதீனகர்த்தன்	ஆதீனகர்த்தன்ātīṉagarttaṉ, பெ. (n.) நிலவுடைமையாளர் (R..T.);; proprietor, landlord. [Skt. adhina+karta → த. ஆதீனகர்த்தன்.]
ஆதீனகர்த்தா	ஆதீனகர்த்தாātīṉagarttā, பெ. (n.) ஆதீனத்தர் பார்க்க; see adinattar.
ஆதீனத்தர்	ஆதீனத்தர்ātīṉattar, பெ. (n.) சிவமடத்தின் தலைவர் (இவ);; head of a siva mutt. த.வ. தம்பிரான், தம்பிரான் அடிகள். [Skt. aadhnastar → த. ஆதீனத்தர்.]
ஆதீனம்	ஆதீனம்ātīṉam, பெ. (n.) 1. ஒரு குருவால் தோற்றுவிக்கப்பட்டுச் சிவனியத்தைப் பரப்புவதற்குச் சிவத்துறவிகளால் நடைமுறைப் படுத்தப்படும் அமைப்பு; an organization founded by a religious teacher for the propagation of Saivism and later managed by his celibate disciples. குன்றக்குடி ஆதீனம். 2. ஆதீனத்தின் தலைவர்; head ofa saiva mut. மதுரை ஆதீனம் சொற்பொழிவு நிகழ்த்துகிறார். த.வ. திருமடம், சிவமடம்.
ஆதீனவம்	ஆதீனவம்ātīṉavam, பெ. (n.) 1. தீவினைப் பயன்கரிசு (பாவம்);; sin. 2. கொடுஞ் சாவு (துர்மரணம்);; unnatural death. 3. துன்பமடைகை; suffering. [Skt. adinavaam → த. ஆதீனவம்.]
ஆதுயம்	ஆதுயம்ātuyam, பெ. (n.) கள்; toddy (சா.அக.);.

ஆதுரசாலை	ஆதுரசாலைāturacālai, பெ. (n.) ஆதுரர்ச்சாலை பார்க்க; see adurar-c- cảlai.
ஆதுரம்	ஆதுரம்1āturam, பெ. (n.) 1. அவா; Desire. 2. நோய்; disease. [Skt. adura → ஆதுரம்.] ஆதுரம்2āturam, பெ. (n.) பரபரப்பு; impatience, undue haste. [Skt. å-tura → த. ஆதுரம்.]
ஆதுரர்ச்சாலை	ஆதுரர்ச்சாலைāturarccālai, பெ. (n.) நோயாளிகளைக் கிடத்தும் இடம்; a place where the sick and the injured are lodged and nursed - Hospital (சா.அக.);. த.வ. மருத்துவமனை. [ஆதுரர் + சாலை.] [Skt. a-tura → த. ஆதுரர்.]
ஆதுரன்	ஆதுரன்āturaṉ, பெ. (n.) நோயாளி; a sickly man, a patient (சா.அக.);. [ஆதுரம் → ஆதுரன்.]
ஆதுலர்சாலை	ஆதுலர்சாலைātularcālai, பெ. (n.) மெலிந்தோருக்கும், வறியோர்க்கும், ஏற்படுத்தப்பட்ட தங்குமிடம்; poor - house for giving food and shalter to the disabled, poor and the destitute (சா.அக.);. த.வ. புகலிடச்சாலை. [ஆதுலன் → ஆதுலர் + சாலை.]
ஆதுலன்	ஆதுலன்ātulaṉ, பெ. (n.) 1. திறமையற்றவன்; disabled person. 2. வறியவன்; poor man. "ஆதுலன் மூத்தான் (ஆசாரக் 101);". [Skt. a-tura → த. ஆதுரர் → ஆதுலன்.]
ஆதுணிகன்	ஆதுணிகன்ātuṇigaṉ, பெ. (n.) இக் காலத்தவன் (பி.வி. 2, உரை.);; person of the modern times. [Skt. adhunika → த. ஆதுணிகன்.]

ஆதெரிசனம்	ஆதெரிசனம்āterisaṉam, பெ. (n.) கண்ணாடி; mirror(சா. அக.);.
ஆதோரணமஞ்சரி	ஆதோரணமஞ்சரிātōraṇamañjari, பெ. (n.) எதிர்த்த மதயானைகளை அழித்தும் அடக்கியும் போரிடும் வீரனது சிறப்பை வஞ்சிப்பாவால் தொடுத்துப் பாடும் சிற்றிலக்கியம் (தொன்.வி. 283, உரை.);; poem in varji metre in praise of a warrior who has subdued or killed one or more furious elephants of a hostile army. த.வ. மறவஞ்சி.
ஆதோரணன்	ஆதோரணன்ātōraṇaṉ, பெ. (n.) யானைப் பாகன் (திவா.);; elephant-driver, mahout. [Skt. a-dhorana → த. ஆதோரணன்.]
ஆப்தன்	ஆப்தன்āptaṉ, பெ. (n.) 1. நண்பன்; friend. 2. நம்பிக்கைக்குரியவன் (தாயு. எங்கு.1);; trust-worthy person one whose Words are believable. [Skt. a-pta → த. ஆப்தன்.]
ஆப்திகம்	ஆப்திகம்āptigam, பெ. (n.) முதல் நினைவேந்தல் (தலைத்திவசம்);; ceremony on the first anniversary of a deceased person. [Skt. a-bdika → த. ஆப்திகம்.]
ஆப்பகூரா	ஆப்பகூராāppaārā, பெ. (n.) நீர்க் குடிக்கும் ஏனங்களுள் ஒருவகை; a narrow vessel for drinking from. [U - ábkhora → த. ஆப்பகூரா.]
ஆப்பியந்தரம்	ஆப்பியந்தரம்āppiyandaram, பெ. (n.) உள்ளானது; that which is internal, mental. "பூசை பாகிய மாப்பியந்தரமென விரண்டாகும்" (சூத. சிவமான். 5 : 2.);. [Skt abhyantra → த. ஆப்பியந்தரம்.]
ஆப்பியாயனம்	ஆப்பியாயனம்āppiyāyaṉam, பெ. (n.) பொந்திகை (திருப்தி);; satistaction, contentment. த.வ. தணிவு. [Skt. apyayana → த. ஆப்பியாயனம்.]
ஆப்புலுதம்	ஆப்புலுதம்āppuludam, பெ. (n.) குதிரையின் நடைவகை (கதிவகை); (சுக்கிர நீதி, 72);; a pace of horses. [Skt. äpluta → த. ஆப்புலுதம்.]

ஆபகை	ஆபகைāpagai, பெ. (n.) கங்கையாறு (வின்.);; river Ganges. [Skt. åpagå → த. ஆபகை.]
ஆபச்சகாயன்	ஆபச்சகாயன்āpaccakāyaṉ, பெ. (n.) துன்பத்தில் உதவுவோன்; friend in one's distress. "ஆபச்சகாயனை யகந்தழிஇக் களிப்பாம்" (தணிகைப்பு. கடவுள்வா. 3.);. த.வ. உறுதுணைவன். [Skt. å-pad+sahaya → த. ஆபச்சகாயன்.]
ஆபத்சன்னியாசம்	ஆபத்சன்னியாசம்āpatcaṉṉiyācam, பெ. (n.) இறக்குங் காலத்தில் (மரிக்குங்கால்); பெறுந் துறவு (வின்.);; taking to asceticism when at the point of death. த.வ. வாழ்விறுதித்துறவு. [Skt. apat+san-nyasa → ஆபத்சன்னியாசம்.]
ஆபத்தம்பம்	ஆபத்தம்பம்āpattambam, பெ. (n.) ஆரியச் சார்புடைய பதினெட்டு அற(தரும); நூல்களுள் ஒன்று (பிங்.);; a work on Hindu law in Sanskrit, ascribed to Apastamba, one of eighteen faruma-nul. [Skt. apa-stamba → த. ஆபத்தம்பம்.]
ஆபத்தனம்	ஆபத்தனம்āpattaṉam, பெ. (n.) எய்ப்பினில் வைப்பு; wealth kept in reserve to serve in an emergency. [Skt. å - pad + dhana → த. ஆபத்தனம்.]
ஆபத்து	ஆபத்துāpattu, பெ. (n.) 1. இழப்பு அல்லது தீங்கு ஏற்படும் நிலை; கேடு; danger harm. 'ஆபத்துக் காலத்தில் உதவிய நண்பர் ஆபத்தான வளைவுகளில் வண்டியின் வேகத்தைக் குறைக்க வேண்டும்'. 2. தொல்லைகளுக்குக் காரணம்; source of trouble and inconvenience. 'பகலில் நாயை அவிழ்த்துவிட்டது ஆபத்தாகப் போய்விட்டது'. 3. ஏதம் (விபத்து);; distress, danger. த.வ. ஏதம், ஊறு. [Skt. a-pad → த. ஆபத்து.]

ஆபத்துஉதவி	ஆபத்துஉதவிāpadduudavi, பெ. (n.) மெய்க்காப்பாளர்; body guard. த.வ. மெய்க்காவலர். [ஆபத்து + உதவி.]
ஆபத்துசம்பத்து	ஆபத்துசம்பத்துāpattusambattu, பெ. (n.) வாழ்வுதாழ்வு; adversity and prosperity, weal and woe. [Skt. a-pad+sam-pad → த. ஆபத்துசம்பத்து.]
ஆபத்துரட்சகன்	ஆபத்துரட்சகன்āpatturaṭcagaṉ, பெ. (n.) துன்பத்தில் துணை நிற்பவன், இடர்நீக்குபவன்; a timely helper at the times of adversity. த.வ. இடர்தாங்கி, ஏதக்காவலன். [ஆபத்து + ரட்சகன்.] ஆபத்துரட்சகன்āpatturaṭcagaṉ, பெ. (n.) துன்பத்தில் துணை நிற்பவன்; see abat-ratcakan.
ஆபத்பாந்தவன்	ஆபத்பாந்தவன்āpatpāndavaṉ, பெ. (n.) ஆபத்ரட்சகன் பார்க்க;
ஆபதம்	ஆபதம்āpadam, பெ. (n.) இடர்; distress, calamity. "சந்திராபதமும் தினகரா பதமும்" (பாரத. இந்திர. 14.);. த.வ. இடர்ப்பாடு. [Skt. á - pad → த. ஆபத்து → ஆபதம்.]
ஆபரணச்செப்பு	ஆபரணச்செப்புāparaṇacceppu, பெ. (n.) அணிகலப்பெட்டி; jewel-casket. [Skt. a-bharana+šeppu → த. ஆபரணச் செப்பு.]

ஆபரணம்	ஆபரணம்abararam, பெ. (n.) தங்கம், வெள்ளியாலான அணிகலன், நகை; mostly gold or silver ornament. கடவுள் திருமேனி கட்கு ஆபரணம்பூட்டுவர். [Skt. å-bharana → த. ஆபரணம்.] ஆபரணம்2āparaṇam, பெ. (n.) ஒப்பனை (அலங்காரம்); (நாநார்த்த);; decoration. த.வ. அணிசெயல்.
ஆபற்சன்னியாசம்	ஆபற்சன்னியாசம்āpaṟcaṉṉiyācam, பெ. (n.) இறப்புக்கு (மரணத்துக்கு); அஞ்சி பெறும் துறவு; taking the order of sanniyasam when apprehending death. "ஆபற்சன்னியாசந் தீது" (வைராக். தீப. 25);. த.வ. சாவஞ்சு துறவு. [Skt. a-pad+sandyasam → த. ஆபற் சன்னியாசம்.]
ஆபன்	ஆபன்āpaṉ, பெ. (n.) எண் வகை சிறு தெய்வங்களுள் (அட்டவசுக்களுள்); ஒருவன் (கூர்மபு. அந்தகா. 9);; name of a vasu, one of asta-vasukkal. [Skt. apan → த. ஆபன்.]
ஆபாசப்படம்	ஆபாசப்படம்āpācappaḍam, பெ. (n.) அருவருக்கத்தக்க கீழ்த்தரமான காட்சிகளைக் கொண்ட திரைப்படம்: a film of obscene actions. த.வ. கீழ்த்தரவுப்படம். [Skt. å-bhåsa → த. படம்.]

ஆபாசம்	ஆபாசம்āpācam, பெ. (n.) 1. போலி; semblance of reason, fallacy. "எடம்முள பிரமாணா பாசங்கள்" (மணிமே. 27 : 57);. 2. படிவுரு (பிரதி பிம்பம்);; Reflection. 3. துய்மை யின்மை; that which is filthy. "ஆபாசக் கொட்டிலை" (பட்டினத். திருப்பா. திருவேகம். 27.);. 4. கீழ்த்தரமான முறையில் பாலுணர்வைத் தூண்டி விடக்கூடியது; pornography; salaciousness, lewdness. 'திரைப்படங்களில் ஆபாசம்மிகுந்துவிட்டது'. 5. தரக்குறைவு; கீழ்த்தரம்; obscenity; lewdness. 'பொதுக் கூட்டங்களில் ஆபாசமாகப் பேசக்கூடாது'. 6. அருவருப்பான கழிவுப்பொருள்; refuse, filth. 'நாய் ஆபாசத்தில் கிடந்து புரண்டு எழுந்தது'. 7. முறைகேடு; irregularity. 8. இகழ்ச்சி; calumny. த.வ. கீழ்த்தரவு. [Skt. a-bhasa → த. ஆபாசம்.]
ஆபாசவிசுவாசம்	ஆபாசவிசுவாசம்āpāsavisuvāsam, பெ. (n.) நம்பிக்கை ஏய்ப்பு, நம்பிக்கை இரண்டகம் (வின்.); (விசுவாசகாதகம்);; violated faith. த.வ. கீழ்த்தரவுக்குணம். [Skt. a-pasa+visvasa → த. ஆபாசவிசுவாசம்.]
ஆபாத்	ஆபாத்āpāt, பெ. (n.) போர் வீரர்கட்குத் தேவைப்படும் போர்க்கருவிகளைத் திரட்ட (சேகரிக்க);க் கூடிய பேரூர் (R.T.);; town where military supplies are available. த.வ. படைக்கலப்பேரூர். [Persm. Ābād → த. ஆபாத்.]
ஆபாத்கிராமம்	ஆபாத்கிராமம்āpātkirāmam, பெ. (n.) குடிவளமுடைய ஊர்; flourishing village having extensive cultivation and a large population. த.வ. நல்லூர். [U. ābād+Skt. grāma → த. ஆபாத்கிராமம்.]
ஆபாதகேசம்	ஆபாதகேசம்āpātaācam, பெ. (n.) ஆபாதமத்தகம் (வின்.); பார்க்க; see apadamattagam. [Skt. a-pada+kéša → த. ஆபாதகேசம்.]

ஆபாதம்	ஆபாதம்1āpātam, பெ. (n.) 1. நிகழ்காலம்; present time. 2. விழுகை; falling. [Skt. a-pata → த. ஆபாதம்.] ஆபாதம்2āpātam, கு.வி.எ.(adv.) ஆபாதமத்தகம் பார்க்க; see apada-mattagam. [Skt. a-padam → த. ஆபாதம்.]
ஆபாதமத்தகம்	ஆபாதமத்தகம்āpātamattagam, கு.வி.எ. (adv) உள்ளங்கால் முதல் உச்சந்தலைவரை (வின்.);; from foot to head. [Skt. a-pace-masagam → த. ஆபாதமத்தகம்.]
ஆபாதமத்தம்	ஆபாதமத்தம்āpātamattam, கு.வி.எ.(adv) ஆபாதமத்தகம் (வின்.); பார்க்க; see a-pada-mattagam. [Skt. apada-mastam → த. ஆபாதமத்தம்.]
ஆபாதன்	ஆபாதன்āpātaṉ, பெ. (n.) தீயன், பொல்லாதவன்; impure person, wicked man. "ஆபாத னேனு நாளு நினைவது" (திருப்பு. 326.);. த.வ. கொடியவன். [Skt. a-bhasa → த. ஆபாதன்.]
ஆபாலகோபாலம்	ஆபாலகோபாலம்āpālaāpālam, பெ. (n.) எல்லோரும் (சி.சி. பாயி, சத்திவண. சிவாக்.);; all, including children and cowherds. [Skt. å-påla+go-pala → த. ஆபாலகோபாலம்.]
ஆபிசாத்யம்	ஆபிசாத்யம்āpicātyam, பெ. (n.) உயர்குடிப்பிறப்பு (ஈடு, 4. 2: 5.);; noble birth, nobility. [Skt. abhi-jaya → த. ஆபிசாத்யம்.]
ஆபிசாரம்	ஆபிசாரம்āpicāram, பெ. (n.) பிறருக்குத் தீங்கையுண்டாக்க வேண்டி மந்திரம் செய்கை; blackart. "தென்னனை யாபிசாரஞ் செய்துயிர் செகுத்தால்" (திருவிளை. யானையெ. 10.);. த.வ. செய்வினை மந்திரம். [Skt. abhi-cara → த. அபிசாரம் → ஆபிசாரம்.]

ஆபிமுக்கியம்	ஆபிமுக்கியம்āpimukkiyam, பெ. (n.) உடன் பாடாயிருக்கை, நன்மை செய்வதாய் இருக்கை; the state of being favourable. [Skt. äbhi-mukhya → த. ஆபிமுக்கியம்.]
ஆபீசு	ஆபீசுāpīcu, பெ. (n.) அலுவலகம்; office, place of work, business. த.வ. அலுவலகம், அதியம். [E. office → த. ஆபீசு.]
ஆபீகதாடா	ஆபீகதாடாāpīkatāṭā, பெ. (n.) சிறுநாடா;narrow tape. [E. office + U. nara → த. ஆபீசுநாடா.]
ஆபீரம்	ஆபீரம்āpīram, பெ. (n.) ஆயர்தெரு (சூடா.);; street of herdsmen. [Skt. a-bhira → த. ஆபீரம்.]
ஆபிரவல்லி	ஆபிரவல்லிāpiravalli, பெ. (n.) இடைச்சேரி (பிங்.);; Village of herdsmen. த.வ. ஆய்ப்பாடி [Skt. å-bhira+palli → த. ஆபீரவல்லி.]
ஆபீலம்	ஆபீலம்āpīlam, பெ. (n.) 1. துன்பம்; distress. 2. அச்சம்; Fear. [Skt. abhila → த. ஆபீலம்.]
ஆபீனம்	ஆபீனம்āpīṉam, பெ. (n.) முலைமடி (சூடா.);; Udder. [Skt. äpina → த. ஆபீனம்.]

ஆபூபிகன்	ஆபூபிகன்āpūpigaṉ, பெ. (n.) 1. அப்பஞ்சுடுவோன்; one who prepares cakes. 2. அப்பம் விற்போன்; one who sells cakes. தவ. அப்பவளிகள். [Skt. äpupiga → த. ஆபூபிகன்.]
ஆபோக்கிலிமம்	ஆபோக்கிலிமம்āpōkkilimam, பெ. (n.) பிறப்போரைக்கு (இலக்கினத்திற்கு); மூன்று, ஆறு, ஒன்பது, பன்னிரண்டாம் இடங்கள் (குமாரசு. இராசி. 2.);; the 3rd, 6th, 9th and 12th houses from that one's birth which are considered auspicious. [Skt. åpŏklima → த. ஆபோக்கிலிமம்.]
ஆபோகம்	ஆபோகம்1āpōkam, பெ. (n.) பண் உறுப்புகளுள் ஒன்று (சிலப்.3 : 150, உரை.);; one of four limbs of a musical piece. [Sk.t a-bhoga → த. ஆபோகம்.] ஆபோகம்2āpōkam, பெ. (n.) 1. முயற்சி; effort 2. நிறைவு; fullness. 3. வருணன் குடை; varuna's umbrella. [Skt á-bhoga → த. ஆபோகம்.]
ஆபோசனம்	ஆபோசனம்āpōcaṉam, பெ. (n.) உணவு உட்கொள்ளும் முன்னும் பின்னும் மந்திர முறைப்படி நீர் அருந்துகை; spping a little water with appropriate mantrasboth at the commencement and the close of a meal. [Skt. aposana → த. ஆபோசனம்.]
ஆம்தனி	ஆம்தனிāmtaṉi, பெ. (n.) வருவாய்; income, revenue, rents, profits, proceeds. [U. amad → த. ஆம்தளி.]
ஆம்பரியம்	ஆம்பரியம்āmbariyam, பெ. (n.) மின்சாரம் (பாண்டி);; electricity. [Ar. ambar → த. அம்பர் → ஆம்பரியம்.]

ஆம்லட்டு	ஆம்லட்டு1āmlaṭṭu, பெ. (n.) முட்டையப்பம்; omelette. தவ முட்டைத்தோசை, முட்டை அடை. [E.. omelet or omelette → த. ஆம்லட்டு.] ஆம்லட்டு2āmlaṭṭu, பெ. (n.) ஒருவகை இனிப்பு மாம்பழம்; variety of sweet mango. [U. amleddu → த. ஆம்லட்டு.]
ஆமகணம்	ஆமகணம்āmagaṇam, பெ. (n.) குழந்தைகளுக்கு ஏற்படும், கோழையும் அரத்தமும் கலந்து வெளியாகும் கழிச்சல் நோய் (சீதவழும்பு நோய்);; in fantile dysentery. த.வ. வழும்புக்கழிச்சல். [Skt. ama → த. ஆம + கணம்.]
ஆமகன்னி	ஆமகன்னிāmagaṉṉi, பெ. (n.) உணவு செரியாமைக் கோளாறால் ஏற்படும் இசிவுநோய் (சன்னி); (வின்.);; convulsions in children caused by indigestion. தவ. செரியா இசிவு. [Skt. åma+san-nl → த. ஆமசன்னி.]
ஆமசிராத்தம்	ஆமசிராத்தம்āmasirāttam, பெ. (n.) சமைக்காத, வேகவைக்காத பொருள்களைக் கொண்டு (பாகம் பண்ணாத சாமக்கிரிகளைக் கொண்டு); இறந்தவர்களுக்குச் செய்யும் சடங்கு (சிராத்தம்); (சேதுபு. சேதுபல. 98);; saddha in which uncooked articles of food are offered to Brahmans. த.வ. பச்சுனாச்சடங்கு.
ஆமசுரம்	ஆமசுரம்āmasuram, பெ. (n.) குழந்தைகளுக்குச் செரியாமை நோயால் (அசீரணத்தால்); வரும் காய்ச்சல் (வின்.);; a fever in children caused by indigestion. த.வ. செரியாக்காய்ச்சல். [Skt. åma+suara → த. ஆமசிரம்.]
ஆமசூலை	ஆமசூலைāmacūlai, பெ. (n.) உணவு செரியாமையால் வரும் வயிற்றுவலி (மூ.அ);; colic pains arising from indigestion. த.வ. செரியாச்சூலை. [ஆம + சூலை.] [Skt. åma → த. ஆம.]

ஆமத்	ஆமத்āmat, பெ. (n.) வருமானம் (இ.வ.);; income, revenue. [U. amad → த. ஆமத்.]
ஆமநாயம்	ஆமநாயம்āmanāyam, பெ. (n.) 1. தோன்றியம் (ஆகமம்);; the Agamas. 2. தொன்றுதொட்டு வரும் வழக்கம் (சம்பிரதாயம்);; sacred tradition. 3. குலம்; clan. [Skt. ȧmnāya → த. ஆமநாயம்.]
ஆமவாதரோகம்	ஆமவாதரோகம்āmavātarōkam, பெ. (n.) ஊதைநோய் வகை; rheumatism, as caused by indigestion. [Skt. ama + vada troga → த. ஆமவாத ரோகம்.]
ஆமாசயம்	ஆமாசயம்āmācayam, பெ. (n.) உடலின் உட்புறம் உள்ள ஐந்து பைகளில் ஒன்றான இரைப்பை; stomach one of paijasayam. [Skt. ama + a-šaya → த. ஆமாசயம்.] ஐந்து பைகள்: 1. இரைப்பை, 2. நெஞ்சப்பை, 3. கருப்பை, 4, சிறுநீர்ப்பை, 5. மலப்பை.
ஆமிசம்டாப்பு	ஆமிசம்டாப்புāmisamṭāppu, பெ. (n.) ஓராண்டின் விளைவுமதிப்பு; estimate of the produce of a piece of land for the whole year. த.வ. கண்டுமுதல். [Skt. amša + T.dabu → த. ஆமிசம்டாப்பு.]
ஆமிடம்	ஆமிடம்āmiḍam, பெ. (n.) உணவு; food. "எனக்காமிடமாய் வருவாய்கொல்" (கம்பரா. கடறாவு. 67.); [Skt. ámsa → த. ஆமிடம்.]
ஆமிலிகை	ஆமிலிகைāmiligai, பெ. (n.) புளிப்பு (வின்.);; acidity. [Skt. amliga → த. ஆமிலிகை.]

ஆமிலை	ஆமிலைāmilai, பெ. (n.) புளியாரை (தைலவ. தைல. 109);; yellow wood-sorrel. [Skt. åmla → த. ஆமீலை.]
ஆமின்	ஆமின்āmiṉ, பெ. (n.) முறைமன்ற ஆணையை நிறைவேற்றும் அதிகாரி; ameen, a public officer. [U. amin → As. ஆமின்.]
ஆமுசமிகம்	ஆமுசமிகம்āmusamigam, பெ. (n.) மறுமை பற்றியது; that which pertains to the other world. [Skt. amusmika → த. ஆமுசமிகம்.]
ஆமென்	ஆமென்āmeṉ, கு.வி.எ.(adv.) கிறித்தவர்கள் கடவுள் வாழ்த்தின் இறுதியில் பயன்படுத்தும் சொல்; verily, so be it, used by Christians usually at the close of prayer and hymn. [Heb. Amen → த. ஆமென்.]
ஆமோதம்	ஆமோதம்āmōtam, பெ. (n.) 1. மகிழ்ச்சி, joy, pleasure, 2. மிக்க மணம் (திருப்பு. 54.);; fragrance, diffusive perfume, strong smell. [Skt. å-móda → த. ஆமோதம்.]
ஆமோதனம்	ஆமோதனம்āmōtaṉam, பெ. (n.) தீர்மானக் கோரிக்கைக்கு உடன்படுகை; support, as a motion. [Skt. a-mõdana → த. ஆமோத்தனம்.]
ஆமோதி-த்தல்	ஆமோதி-த்தல்āmōtittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒப்புக்கொள்ளுதல்; ஏற்றுக் கொள்ளுதல்; approve, agree with. 'ஒருமனதாக ஆமோதித்தனர்'. 2. வழிமொழிதல்; seconda mot ion, etc. குழுவின் தலைவர் கொண்டுவந்த தீர்மானத்தை ஒருவர் ஆமோதித்தார். த.வ. ஏற்பு [Skt. å-moda → த. ஆமோதி-.]
ஆயசூரி	ஆயசூரிāyacūri, பெ. (n.) கடுகு (மூ.அ.);; Indian mustard. [Skt. asuri → த. ஆயசுரி.]

ஆயனம்	ஆயனம்1āyaṉam, பெ. (n.) ஆண்டு (பிங்.);; year. [Skt. hẚyana → த. ஆயானம்.] ஆயனம்2āyaṉam, பெ. (n.) 1. கதிரவன், நிலவு போன்றவற்றின் ஒளிக்கதிர் (கிரணம்);; aay. 2. நெல் வகை; a kind of paddy. [Skt. hayana → த. ஆயனம்.]
ஆயாமம்	ஆயாமம்1āyāmam, பெ. (n.) அடக்குகை; restraining the breath. பிராணாயாமம். [Skt. ẚ-yama → த. ஆயாமம்.] ஆயாமம்2āyāmam, பெ. (n.) 1. நீளம்; length. 2. அகலம்; breadth.
ஆயுகம்	ஆயுகம்āyugam, பெ. (n.) ஆயுசு (திவா.); பார்க்க; see ayusu.
ஆயுசயம்	ஆயுசயம்āyusayam, பெ. (n.) ஆயு பார்க்க; see áyu. [Skt. áyusya → த. ஆயுசயம்.]
ஆயுசயவோமம்	ஆயுசயவோமம்āyusayavōmam, பெ. (n.) நீண்ட வாழ்நாள் வேண்டி ஆண்டுதோறும் சிறப்புநாட்களில் செய்யும் ஓமம்; oma ceremony performed on birthdays and on other important occasions for securing long life. த.வ. வாழ்வோமம். [Skt. äyusya + hõna → த. ஆயுசயவோமம்.]
ஆயுசு	ஆயுசுāyusu, பெ. (n.) வாழ்நாள் (பிங்);; lifetime. த.வ. வானாள். [Skt. äyus → த. ஆயுசு.]

ஆயுட்காரகன்	ஆயுட்காரகன்āyuṭgāragaṉ, பெ. (n.) காரி (சனி);; Saturn, whose influence is believed to determine the length of a man's life. [Skt. ayus + karaka → த. ஆயுட்காரகன்.]
ஆயுட்டானம்	ஆயுட்டானம்āyuṭṭāṉam, பெ. (n.) பிறப்போரையிலிருந்து (சன்மலக்கினத் திலிருந்து); எட்டாமிடம் (வின்);; the eighth house from the lagna of ons's birth. [Skt. åyus + sthåna → த. ஆயுட்டானம்.]
ஆயுட்டானாதிபதி	ஆயுட்டானாதிபதிāyuṭṭāṉādibadi, பெ. (n.) பிறப்போரை (லக்கினம்); யிலிருந்து எட்டாமிடத்தின் தலைவன் (அதிபதி);; lord of the eighth house from the ascendant. [Skt. āyus + sthāna + adhipati → த.. ஆயுட்டானாதிபதி.]
ஆயுட்மான்	ஆயுட்மான்āyuṭmāṉ, பெ. (n.) 1. நூற்றிருபது ஆண்டு வாழ்பவன்; one blessed with long life of120 years. 2. ஒக வகை இருபத்தேழுள் ஒன்று; a division of time, one of 27 yokam. [Skt. ayusman → த. ஆயுட்மான்.]
ஆயுர்ப்பாவம்	ஆயுர்ப்பாவம்āyurppāvam, பெ. (n.) வாணாளின் நிலைமை (ரீதி);; forecast of the length of a man's life. [Skt. ayus + bhava → த. ஆயுர்ப்பாவம்.]
ஆயுர்வேதம்	ஆயுர்வேதம்āyurvētam, பெ. (n.) மருத்துவ நூல்; science of life, science relating to the Hindu system of medicine, one of four upa-vëdaт. [Skt. āyus+ vēdam → த. ஆயுர்வேதம்.]
ஆயுவின்மை	ஆயுவின்மைāyuviṉmai, பெ. (n.) அருகனின் எண்வகைக் குணத்தொன்று. (சூடா);; ever-lasting, eternity, one of ArugaO-et-kulam. [ஆயுள் + இன்மை.] [Skt. avus → த. ஆயுள்.] அருகன் எண்குணம்: கடையிலாவறிவு, கடையிலாக்காட்சி கடையிலா வீரியம், கடையிலா வின்பம், நாமமின்மை, கோத்திரமின்மை, ஆயுளின்மை, ஆழியாவியல்பு (குறள் 9 உரை);
ஆயோகம்	ஆயோகம்āyōkam, பெ. (n.) 1.துறையில் மரக்கலங்களைக் கட்டும் பந்தி (கரை);; moorings to which boats are attached. 'திரள்கள் ஆயோகப் பொலிவினசைவிற் போதுவன" (பெரியபு. கழறிற். 49);. 2. நீர்க்கரை (நாநார்த்த.);; bank, as of a stream. 3. பூசனை (அர்ச்சனை); (வின்);; oggfering of flowers and incense in worship.

ஆயோகவர்	ஆயோகவர்āyōkavar, பெ. (n.) கைக்கோளர்வகை (M.E.R. 508 of 1922);; a sect of weavers. [Skt. åyógava → த. ஆயோகவர்.]
ஆயோதம்	ஆயோதம்āyōtam, பெ. (n.) ஆயோதனம்1 பார்க்க; see alyodatam.
ஆயோதனம்	ஆயோதனம்1āyōtaṉam, பெ. (n.) போர் (பிங்.);; war, battle. [Skt. ayodhana → த. ஆயோதனம்.] ஆயோதனம்2āyōtaṉam, பெ. (n.) வேட்டம் அல்லது வேட்டை (நாநார்த்த);; hunting. [Skt. åyŏdhana → த. ஆயோதனம்.]
ஆர்த்தவம்	ஆர்த்தவம்ārttavam, பெ. (n.) மகளிர்பூப்பு (விதான. தெருட்சி. 4, உரை.);; menses. த.வ. தீட்டு. [Skt. artava → த. ஆர்த்தவம்.]
ஆர்த்திப்பிரபந்தம்	ஆர்த்திப்பிரபந்தம்ārttibbirabandam, பெ. (n.) மணவாளமாமுனிகள் செய்த ஒரு நூல்; a work by Manavala-manuovar. expressing his devotion to Ramanufa. [Skt. årti + pra-bandha → த. ஆர்த்திப் பிரபந்தம்.]
ஆர்த்திரகம்	ஆர்த்திரகம்ārttiragam, பெ. (n.) இஞ்சி (உரி.நிக.);; ginger. [Skt. årdraka → த. ஆர்த்திரகம்.]
ஆர்த்திராதரிசனம்	ஆர்த்திராதரிசனம்ārttirātarisaṉam, பெ. (n.) ஆருத்திராதரிசனம் பார்க்க; see aruttira-tarisanam.
ஆர்மோனியம்	ஆர்மோனியம்ārmōṉiyam, பெ. (n.) காற்றை உட்செலுத்தி மேற்புறக் கட்டைகளை விரலால் அழுத்தி இசைக்கும், பெட்டி வடிவிலுள்ள ஓரிசைக்கருவி; harmonium. த.வ. பாட்டுப்பெட்டி, இசைப்பெட்டி. [E. harmonium → த. ஆர்மோனியம்.]

ஆரகோதம்	ஆரகோதம்āraātam, பெ. (n.) சரக்கொன்றை (மூ.அ.);; Indian laburnum. [Skt. årag-vadha → த. ஆரகோதம்.]
ஆரஞ்சு	ஆரஞ்சுārañju, பெ. (n.) கிச்சிலி பழவகைகளுள் ஒன்று; orange. த.வ. மென்கிச்சிலி. [E. orange → த. ஆரஞ்சு.]
ஆரண்யகம்	ஆரண்யகம்āraṇyagam, பெ. (n.) மறையின் (வேதத்தின்);; a class of Vedic works closely connected with the Brahmanas, and composed in the solitude of a forest. [Skt. áranyaka → த. ஆரண்யகம்.]
ஆரநாளம்	ஆரநாளம்āranāḷam, பெ. (n.) காடி(தைலவ. தைல.21);; vinegar made from sour gruel. [Skt. åra-nåla → த. ஆரநாளம்.]
ஆரபி	ஆரபிārabi, பெ. (n.) ஒருவகைப்பண் (இராகம்);; a specific melody type. [Ar áraibhi → த. ஆரபி.]
ஆராத்தியர்	ஆராத்தியர்ārāttiyar, பெ. (n.) வீரச் சிவனியப் பிராமணர் (வீரசைவம்);; lingayat Brahmans. த.வ. சிவனியப் பார்ப்பனர். [Skt. a-radhya → த. ஆராத்தியர்.]
ஆராதகர்	ஆராதகர்ārātagar, பெ. (n.) பூசை செய்பவர் (அருச்சகர்); (கோயிலொ. 27.);; officiating priests in a temple. த.வ. பூசகர். [Skt. å-rådhaka → த. ஆராதகர்.]

ஆராதனம்	ஆராதனம்1ārātaṉam, பெ. (n.) பூசை (அஷ்டப் திருவரங்கத்தந். 30);; worship. [Skt. å-rådhana → த. ஆராதனம்.] ஆராதனம்2ārātaṉam, பெ. (n.) 1. எண்ணுகை (சிந்திக்கை);; fulfilment 2. மகிழ்விக்கை உவப்பிக்கை; gratifying. 3. சமைக்கை; cooking. 4. பெறுகை; acquirement, attaining. 5. வெறியாட்டு (ஆவேசம்);; possession by spirit. சுடலைமாடன் ஆராதனமாகி ஆடினான். [Skt. å-rådhana → த. ஆராதனம்.]
ஆராதனை	ஆராதனைārātaṉai, பெ. (n.) 1. மலர்தூவுகை, சுடர் காட்டுகை போன்றவற்றால் தெய்வத்துக்குச் செய்யும் வழிபாடு; worship by, offering flowers, lighting lamps, etc. மூலவர்க்குத் தீவ ஆராதனை காட்டப்படுகிறது. 2. மறைந்த பெரியவர்கட்கு ஆண்டுதோறும் செய்யப்படும் வழிபாட்டுச் சடங்கு; ritual of worship to the memory of saints. திருவையாற்றில் தியாகராச ஆராதனை நடைபெறுகிறது. 3. கிறித்தவர் கோயில் வழிபாடு; prayer service in church. த.வ. மலர்வழிபாடு, போற்றிவழிபாடு.
ஆராதி-த்தல்	ஆராதி-த்தல்ārātittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பூசை செய்தல், வழிபாடு செய்தல்; worship. 'கலைஞர்கள் அல்லது படைப்பாளிகள் அழகை ஆராதிக்கின்றனர்'. த.வ. போற்றிவழிபடல். [Skt. a-radh → த. ஆராதி-.]
ஆராமம்	ஆராமம்ārāmam, பெ. (n.) 1. பூஞ்சோலை; pleasure garden, park. "ஆராமத்திடையலர் கொய்வேன்றனை" (மணிமே. 3 : 32.);. 2. மலைச்சோலை; moutain grove. [Skt. å-rama → த. ஆராமம்.]
ஆரிசப்பிரதிட்டை	ஆரிசப்பிரதிட்டைārisappiradiṭṭai, பெ. (n.) முனிவர்கள் தெய்வத்தைப் புதுக்கோயில் முதலியவற்றில் நிலைநிறுத்துகை; consecration of an idol by a Rsior sage. [Skt. arsa+prati-stha → ஆரிஷப்பிரதிஷ்டை → த. ஆரிசப்பிரதிட்டை.]

ஆரியசத்தை	ஆரியசத்தைāriyasattai, பெ. (n.) புத்தமதத்தைச் சார்ந்தவர்களுக்குரிய மேலான உண்மைகள்; the noble truths of the Buddhas. "ஆரிய சத்தையலாற் கந்தம் வேறில்லையேல்" (நீலகேசி, 389);. [Skt. årya-sattva → த. ஆரியசத்தை.]
ஆரியப்பிராமணர்	ஆரியப்பிராமணர்āriyappirāmaṇar, பெ. (n.) வடநாட்டிலிருந்து வந்து இராமேசுவரத்தில் குடியேறியதாகக் கருதப்படும் ஒருவகைப் பிராமணர்; a sect of Brāhman's in Rameswaram, who have certain rights in the temple and are believed to be immigrants from North India. த.வ. ஆரியப்பார்ப்பனர். [Skt. årya+brahmana → த. ஆரியப்பிராமணர்.]
ஆரியபூமி	ஆரியபூமிāriyapūmi, பெ. (n.) பனிமலை (இமயமலை);, விந்தியமலைகளுக்கு இடையே அமைந்துள்ள ஆரியர் குடியேற்றப் பகுதி; the tract of country in India lying between the Himalayas and the Vindhya mountain, the land by Āryas. [Skt. ärya + bhümi → த. ஆரியபூமி.]
ஆருணி	ஆருணிāruṇi, பெ. (n.) நூற்றியெட்டு மறை நூல்களுள் (உபநிடதங்களுள்); ஒன்று; name of an Upanisad. [Skt. Åruni → த. ஆருணி.]
ஆருத்திராதரிசனம்	ஆருத்திராதரிசனம்āruttirātarisaṉam, பெ. (n.) சிலை (மார்கழி);த் திங்கள் வெள்ளுவா நாளில் சிதம்பரம் முதலிய ஊர்களில் உள்ள சிவன் கோயில்களில் யாழ் விண்மீன் (திருவாதிரை); தலை உச்சிக்கு மேலே வருகின்றபோது கொண்டாடப்படும் விழா; a luni-solar festival, celebrated in Sivan temples and particularly at chidambaram, about the full-moon of Markali when the star Ardra is in the ascendant. த.வ. சிலைநிலாப்பண்டிகை. [Skt. ärdrådaršana → த. ஆருத்திரா தரிசனம்.]
ஆரூபம்	ஆரூபம்ārūpam, பெ. (n.) 1. ஒவ்வாமை; dissimilarity. 2. நீங்காமை; inseparableness. [Skt. å-rüba → த. ஆருபம்.]
ஆரொட்டி	ஆரொட்டிāroṭṭi, பெ. (n.) கூவைக்கிழங்கு; East-Indian arrow-root, curcuma angustifolia. [E. arrow → த. ஆரொட்டி.]
ஆரொட்டிமா	ஆரொட்டிமாāroṭṭimā, பெ. (n.) கூவைக் கிழங்குமா; flour or fine starch obtained from the tubers of arrow root. [ஆரொட்டி + மா.]

ஆரோக்கியகுளியல்	ஆரோக்கியகுளியல்ārōggiyaguḷiyal, தொ.பெ.(vbl.n.) நோயினின்று மீண்டபின் செய்யும் முதல் குளியல்; bath taken soon after recovery from illness. த.வ. நலநீராட்டு. [ஆரோக்கியம் + குளியல்.] [Skt. å-rogya → த. ஆரோக்கியம்.]
ஆரோக்கியசாலை	ஆரோக்கியசாலைārōkkiyacālai, பெ. (n.) மருத்துவமனை (சிவ. தே.பிர. பக். 286);; hospital. த.வ. நலச்சாலை. [Skt. a-rõgya → த. ஆரோக்கியம்.]
ஆரோக்கியம்	ஆரோக்கியம்ārōkkiyam, பெ. (n.) நோய் இல்லாமல் நலமாக இருக்கும் நிலை; good health: healthy state of the body. 'உடலும் உள்ளமும் ஆரோக்கியமாக இருந்தால் நோய் நொடிகள் வரா'. த.வ. நலப்பாடு. [Skt. a-rôgya → த. ஆரோக்கியம்.]
ஆரோகணம்	ஆரோகணம்ārōkaṇam, பெ. (n.) 1. ஏறுகை; ascending, rising, mounting. 2. நினைவு (கமகம்); பத்தனுள் ஒன்று (பரத. இராக. 24.);; complete ascent of the gamut one of ten kamakam. 3. படிக்கட்டு; staircase. 4.தாழ்வாரம்; inclined roof. [Skt. a-rõhana → த. ஆரோகணம்.] ஆரோகணம்2ārōkaṇam, பெ. (n.) ஏழு பண்களையும் (சுவரங்களையும்); படிப்படியாகக் கீழிருந்து மேலாக ஒலி அளவில் உயர்த்தும் முறை; ascending scale of the seven notes from the basic to the highest. த.வ. ஏறுகிரல், ஆளத்தி. [Skt. a-rohana → த. ஆரோகணம்.] ஆரோகணம்3ārōkaṇam, பெ. (n.) 1. வெளிப்போகை (நாநார்த்த.);; exit. 2. முன்வாயில் (நாநார்த்த);; front entrance of a house. 3. ஏணி (பாண்டி);; ladder. [Skt. å-róhara → த. ஆரோகணம்.]

ஆரோகணி-த்தல்	ஆரோகணி-த்தல்ārōkaṇittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) குதிரை போன்ற ஒன்றின் மீது ஏறி உட்காருதல்; mount a horse. etc. குதிரையின் மிது ஆரோகணித்து அரண்மனையை அடைந்தான். த.வ. இவர்தல். [ஆரோகணம் → ஆரோகணி-த்தல்.]
ஆரோகம்	ஆரோகம்1ārōkam, பெ. (n.) 1. ஏறுகை; ascent. 2. உயர்ச்சி; elevation, height. 3. நீட்சி; Length. 4. பெண்களின் இடுப்புப்பகுதி (நிதம்பம்);; woman's hip. 5. முளை; shoot, sprout. [Skt. a-roha → த. ஆரோகம்.] ஆரோகம்2ārōkam, பெ. (n.) மறை ஓதும் முறைகளுள் ஒன்று; a mode of reciting the védas. "சுரம்பதங் கிரமஞ் சடையவ ரோகஞ் சொல்லுமா ரோகம்" (பிரபோ. 11 : 4);. [Skt. a-roha → த. ஆரோகம்.]
ஆரோகி	ஆரோகிārōki, பெ. (n.) இசையமைக்கும் வகைகளுள் ஒன்று; variety of musical composition. [Skt. å-röhin → த. ஆராகி.]
ஆரோணம்	ஆரோணம்ārōṇam, பெ. (n.) மீக்கோள் (நாம. தீப);; covering. [Skt. a-rõhana → த. ஆரோணம்.]
ஆரோதமடி-த்தல்	ஆரோதமடி-த்தல்ārōtamaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) இரக்கத்தினால் கொடுஞ்செயலினின்று உள்ளம் நெகிழ்தல் (ஈடு,3.10:1);; recoiling out of pity from a contemplated terrible act. [ஆரோதம் + மடி-த்தல்.] [Skt. a-roda → த. ஆரோதம்.]
ஆரோபணம்	ஆரோபணம்ārōpaṇam, பெ. (n.) ஒரு பொருளின் குணத்தை மற்றொன்றின் மீது ஏற்றிக்கூறும் தன்மை; erroneous attribution to an object of a quality that belongs to another. த.வ. வலிந்தேற்றம். [Skt. å-ropana → த. ஆரோபணம்.]

ஆரோபம்	ஆரோபம்ārōpam, பெ. (n.) ஆரோபனம் பார்க்க; see āropaspam. "ஆரோப மத்தியாசங் கற்பனை" (கைவல்ய. தத்துவ. 27.);. [Skt. a-ropa → த. ஆரோபம்.]
ஆரோபி-த்தல்	ஆரோபி-த்தல்ārōpittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஒன்றன் மேல் மற்றொரு பொருளின் தன்மையையும், குணத்தையும் ஏற்றிக் கூறுதல்; to attribute to an object, a quality or property that belongs to another. த.வ. வலிந்தேற்றல். [Skt. å-ropa → த. ஆரோபி-.]
ஆரோபிதம்	ஆரோபிதம்ārōpidam, பெ. (n.) 1. ஏற்றப்பட்டது; that which is attributed. 2. ஒருவர் மேல் கற்பனையாகப் புனையப்பட்ட குற்றம்; concoction, false charge laid againstone. த.வ. வலிந்தேற்பு [Skt. å-röpita → த. ஆரோபிதம்.]
ஆல்பகோடா	ஆல்பகோடாālpaāṭā, பெ. (n.) ஆலுபொகாரா பார்க்க; see alu-pokara.
ஆல்பகோரா	ஆல்பகோராālpaārā, பெ. (n.) ஆலுபொகாரா பார்க்க; see au-pokara.
ஆலசியம்	ஆலசியம்ālasiyam, பெ. (n.) 1. சோம்பி இருப்பது; idleness, indolence, sloth. 2. சுணக்கம்; delay. 3. கவனக்குறைவு; negligence, dereliction, த.வ. மப்பு. [Skt. ålasya → த. ஆலசியம்.]
ஆலதரன்	ஆலதரன்āladaraṉ, பெ. (n.) சிவன் (உரி.நி.);; sivan, holding poison in his throat. [Skt. åla+dhara → த. ஆலதரன்.]
ஆலம்பனம்	ஆலம்பனம்ālambaṉam, பெ. (n.) பற்றுக்கோடு; prop, support. [Skt. å-lambana → த. ஆலம்பனம்.]

ஆலவால்	ஆலவால்ālavāl, பெ. (n.) ஒருவனுடைய நிலை அல்லது தகுதி (P. T. L.);; one's circumstances. [U. al-aval → த. ஆலவால்.]
ஆலாசியம்	ஆலாசியம்1ālāciyam, பெ. (n.) ஆண் முதலை (நாநார்த்த.);; male crocodile. [Skt. alasya → த. ஆலாசியம்.] ஆலாசியம்2ālāciyam, பெ. (n.) மதுரை; Madurai. [Skt. åla + åsya → த. ஆலாசியம்.]
ஆலாபம்	ஆலாபம்ālāpam, பெ. (n.) உரையாடல் (சம்பாஷனை); (வின்.);; conversation [Skt. ålåpa → த. ஆலாபம்.]
ஆலாபனம்	ஆலாபனம்1ālāpaṉam, பெ. (n.) ஆலாபம் (வின்.); பார்க்க; see alapam. [Skt. ålåpana → த. ஆலாபனம்.] ஆலாபனம்2ālāpaṉam, பெ. (n.) பண்ணை விரித்துப பாடுகை; improvised introduction to a melody, meant to notify to the audience the nature of the raga, which the melody will develop, and also to help the singer himself to get into its swing. [Skt. å-låpana → த. ஆலாபனம்.]
ஆலாபனை	ஆலாபனைālāpaṉai, பெ. (n.) அராகத்தின் (ராகத்தின்); வடிவத்தைப் பாடமோ தாளமோ இல்லாமல் விரிவாக வெளிப்படுத்தும் முறை; the free rendering of a 'ragam' in such a way as to bring out its form without reference to 'talam' or words.
ஆலாபி-த்தல்	ஆலாபி-த்தல்ālāpittal, 4 செ.குு.வி. (v.i.) பண்ணை விரித்துப்பாடுதல்; to extemporize a melody with a view to develop a saga and get into its swing. [Skt. a-lapa → த. ஆலாபி-.]
ஆலாபினி	ஆலாபினிālāpiṉi, பெ. (n.) இசை வேறுபாடுகளுள் ஒன்று (சுவர பேதம்); (பரத. இராக. 44);; a division of the 5th note of the gamut. [Skt. alapini → த. ஆலாபினி.]
ஆலிங்கனம்	ஆலிங்கனம்āliṅgaṉam, பெ. (n.) தழுவுகை (சூடா.);; embrace. த.வ. அணைப்பு. [Skt. å-lingana → த. ஆலிங்கனம்.]

ஆலிம்	ஆலிம்ālim, பெ. (n.) அறிந்தவன் (முகமதி.);; learned man. [Ar. ālim → த. ஆலிம்.]
ஆலினகம்	ஆலினகம்āliṉagam, பெ. (n.) வெள்ளடம்(துத்தநாகம்); (சங். அக);; zinc. [Skt. ålinaga → த. ஆலீனகம்.]
ஆலுபுகரா	ஆலுபுகராālubugarā, பெ. (n.) ஆலுபொகாரா பார்க்க; see alu-pokara.
ஆலுபொகாரா	ஆலுபொகாராālubokārā, பெ. (n.) பொகாரா நாட்டிலிருந்து ஏற்றுமதியாகும் தேனிலிட்ட ஒருவகைப் பழம்; a kind of prunes seasoned in a solution of suger or honey and exported from Bokhara. த.வ. பொகாராப்பழம். இப்பழம் மருந்துப் பொருளாகப் பயன்படுகிறது. தாகத்தைத் தணிக்கவும், வாய்க் கசப்பைப்போக்கவும் பயன்படுகிறது. ஆல் பகோடா பழம், காபூல் பழம் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. ஆலுபுகாரா என்றும் அல்புகோரா என்றும் இதற்கு வேறுபெயர்கள் உண்டு
ஆலேபனம்	ஆலேபனம்ālepaṉam, பெ. (n.) பூசுகை (தெ.இ.கல். 4: 295);; anointing. [Skt. a-lepana → த. ஆலேபனம்.]
ஆலோகம்	ஆலோகம்ālōkam, பெ. (n.) 1. பார்வை (வின்.);; sight (w.);. 2. ஒளி; light. "சூரியகிரணம் முதலிய ஆலோக சகாயத்தினால்" (சித். மரபு. கண். 10);. [Skt. a-loka → த. ஆலோகம்.]
ஆலோகனம்	ஆலோகனம்ālōkaṉam, பெ. (n.) பார்க்கை (வின்.);; seeing. [Skt. å-lokana → த. ஆலோகனம்.]
ஆலோசகபித்தம்	ஆலோசகபித்தம்ālōcagabittam, பெ. (n.) பார்வையைப் பெருகச் செய்யும் நரம்பு (சீவரட்);; a nerve of the eye which makes the sight powerful. [ஆலோசகம் + பித்தம்.] [Skt. alosana → த. ஆலோசகம்.]

ஆலோசனை	ஆலோசனை1ālōcaṉai, பெ. (n.) 1. ஒருவர் மற்றொருவருக்குத் தம் கருத்தைத் தெரிவிப்பதன் மூலம் காட்டும் வழிமுறை; ஒருவர் மற்றொருவரிடம் கலந்து பெறும் கருத்துரை; guidance; advice; consultation. 'கட்சித் தலைமையின் ஆலோசனையைக்கேட்ட பிறகே போராட்டத் திட்டம் வகுக்கப்பட்டது. 2. ஒரு துறையில் தேர்ச்சி பெற்றவர் வழங்கும் முறையான கருத்து; professional advice; counsel. 'பொய் சொல்பவர்களை உளவியல் அறிஞரின் ஆலோசனைப்படி திருத்துங்கள்'. 3. சிந்தனை; thought in which one is immersed. 'என்ன பெரிய ஆலோசனையா? பேசவே மாட்டேன் என்கிறீர்களே'. த.வ. கருத்துரை, கலந்தாய்வு. [Skt. å-losana → த. ஆலோசனை.] ஆலோசனை2ālōcaṉai, பெ. (n.) பார்வை (நாநார்த்த);; seeing, sight. [Skt. alosama → த. ஆலோசனை.]
ஆலோசனைச்சங்கம்	ஆலோசனைச்சங்கம்ālōcaṉaiccaṅgam, பெ. (n.) அறிவுரை வழங்கும் குழு; council. த.வ. கருத்துரைக்குழு. [ஆலோசனை + சங்கம்.]
ஆலோசி-த்தல்	ஆலோசி-த்தல்ālōcittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. ஒன்றை எவ்வாறு செய்யலாம் என்பதைப் பற்றி கலந்து பேசுதல்; to consult. 'என் தங்கையின் திருமணத்தைப் பற்றித் தந்தையுடன் ஆலோசித்து எழுதுகிறேன்'. 2. எண்ணுதல் (சிந்தித்தல்);; to think over. இந்த வினாவுக்கு ஆலோசித்துத்தான்பதில் சொல்ல முடியும் "என்றுள முடைந் தாலோசித்து" (மச்சபு, திரிபுரஞ். 5);. த.வ. கலந்தாய்வு. [Skt. a-loc → த. ஆலோசி-த்தல்.]
ஆலோபம்	ஆலோபம்ālōpam, பெ. (n.) வருத்தம்; distress. "களிறோலமென்ற வாலோபந் தீர்த்த"(குலோத் கோ. 493); [Skt. äloc → த. ஆலோபம்.]
ஆலோலிதமுகம்	ஆலோலிதமுகம்ālōlidamugam, பெ. (n.) ஆசையால் மலர்ந்த முகத்தோடு ஒருவனை அழைக்கும் மெய்ப்பாடு (அபிநய வகை);; the gesture of calling one with a cheerful countenance indicative of joy, one of joy, one of 14 muga-v-apinayam. த.வ. உவப்பு முகம். [ஆலோலிதம் + முகம்.] [Skt. a-loita → த. ஆலோலிதம்.]

ஆவகம்	ஆவகம்āvagam, பெ. (n.) எழுவகைக் காற்றுள் (சப்தமருத்துக்களுள்); ஒன்று; a wind one of saptanarutu. [Skt. åvaka → த. ஆவகம்.] எழுவகைக் காற்றுகள்: 1.ஆவகம், 2. பிரவகம், 3. சம்வகம், 4. உத்வகம், 5. விவகம், 6. பரிவகம், 7. பராவகம்.
ஆவச்சீவாளம்	ஆவச்சீவாளம்āvaccīvāḷam, பெ. (n.) பொது வாழ்வையும், தனிப்பட்ட வாழ்வையும் காட்டும் வரலாற்றுமுழுநிலைமை; life history details of life private and public. 'அவன் ஆவச்சிவாளமும் அறிந்திருக்கிறேன்'. [Skt. yåvat-siva → த. ஆவச்சீவாளம்.]
ஆவசியகம்	ஆவசியகம்āvasiyagam, பெ. (n.) இன்றியமையாதது; that which is indispensable, very important. த.வ. அகத்தியம். [Skt. avašyaka → த. ஆவசியகம்.]
ஆவசியம்	ஆவசியம்āvasiyam, பெ. (n.) இன்றியமையாதது; necessity. "ஆவசிய மென்ப தறியாயோ"(அழகிய நம்பியுலா, 125);. த.வ. தேவை. [Skt. avasyaka → அவசியம் → த. ஆவசியம்.]
ஆவணி	ஆவணிāvaṇi, பெ. (n.) 1. மடங்கல், ஐந்தாம் தமிழ் மாதம்; the fifth Tamil month, August September. 2. 22வது விண்மீனாகிய பறவை (அவிட்டம்); விண்மீன்; 22nd naksatra. த.வ. மடங்கல். [Skt. sråvana → த. சிரவணம் → ஆவணி.]
ஆவணிமுழக்கம்	ஆவணிமுழக்கம்āvaṇimuḻkkam, பெ. (n.) மடங்கல் (ஆவணி); திங்களில் உண்டாகும் இடி முழக்கம், (சோதிட. சிந். 207);; thunder after the sixth day of A vani, which indicates good rains. த.வ. மடங்கல் இடி. [ஆவணி + முழக்கம்.]

ஆவணியவிட்டம்	ஆவணியவிட்டம்āvaṇiyaviṭṭam, பெ. (n.) பெரும்பாலும் மடங்கல் முழுநிலவன்று (ஆவணி பூர்ணிமையன்று); புதுப்பூணூல் பூணுதல் முதலியவற்றுடன் திருமறை (வேத); பாடம் தொடங்குஞ் சடங்கு; ceremony performed generally on the full-moon day in the month of Avani, when the study of the Vedas is commenced With the investiture of a sacred thread. 2. மதுரையில் முற்காலத்து நடந்த ஒரு திருவிழா (இறை16. உரை);; an ancient festival in Madurai which has now ceased to be observed. த.வ. மடங்கல் பறக்கி
ஆவர்த்தம்	ஆவர்த்தம்āvarttam, பெ. (n.) 1. எழுவகை முகில்களில் ஒன்றான மழைபொழியும் முகில்; a celestial cloud which rains water, one of satamegam. 2. தடவை; time, in the sense of the repetition of anything once, twice etc. 'பத்தாவாத்தம் சொல்'. [Skt. ä-varta → த. ஆவர்த்தம்.] எழுவகை முகில்கள் : 1. சம்வர்த்தம், 2. ஆவர்த்தம், 3, புட்கலா வர்த்தம், 4. சங்காரித்தம், 5. துரோணம், 6. காளாமுகில், 7. நீலவருணம்
ஆவர்த்தி	ஆவர்த்தி 1āvarttittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) முதல்மனைவி இறந்தபின் மறுமணஞ் செய்து கொள்ளுதல்; to remarry on the death of the first wife. கூரத்தாழ்வார், நங்கையார் திருவடி சார்ந்தவாறே, பின்பு ஆவர்த்திப்பதாக அறுதியிட்டு"(திவ். பெரியாழ். 1 : 8, அவ. பக். 156);. த.வ. மறுமணம் செய்தல். [Skt. å-vrt → த. ஆவர்த்தி.] ஆவர்த்தி2āvartti, பெ. (n.) தடவை; turn. [Skt. å-vrit → த. ஆவர்த்தி.]
ஆவரணீயம்	ஆவரணீயம்āvaraṇīyam, பெ. (n.) மறைப்பது; that which blinds or obscures, as mental vision. 'ஞானாவரணீயம்'. த.வ. மறைப்பு. [Skt. å-varaniya → த. ஆவரணீயம்.]

ஆவாதம்	ஆவாதம்āvātam, பெ. (n.) இசையை இனிமைப்படுத்தவும், ஒப்பனை செய்யவும் கையாளப்படும் பத்து, இசைக்குறிப்புகளுள் (கமகம்); ஒன்று; a musicalmolody note, one among ten variety which is used for graces, and embellishment. த.வ. பண்ணாளம், உள்ளாளம். [Skt. å-hata → த. ஆவாதம்.]
ஆவாளஞ்சீவாளம்	ஆவாளஞ்சீவாளம்āvāḷañjīvāḷam, பெ. (n.) ஆவச்சீவாளம் பார்க்க; see ava-c- civalam. அவன் ஆவாளஞ்சீவாளமும் அறிந்திருக்கின்றேன்.
ஆவிர்ப்பவி-த்தல்	ஆவிர்ப்பவி-த்தல்āvirppavittal, 4 செ.கு.வி (v.i.) வெளிப்படுதல்; to appear, become visible, manifest. [Skt. ävir-bhäva → த. ஆவிர்ப்பவி-.]
ஆவிர்ப்பாவம்	ஆவிர்ப்பாவம்āvirppāvam, பெ. (n.) வெளிப்படுகை; presenting oneself, as a deity before a devotee. த.வ. வெளிப்பாடு. [Skt. åvir-bhåva → த. ஆவிர்ப்பாவம்.]
ஆவிருத்தி	ஆவிருத்திāvirutti, பெ. (n.) 1. திரும்பத்திரும்ப ஒதுகை; repeated reading, study. ஆவிருத்தியெனத்தகு நாணேற்றி"(பிரபோத. 34. 15);. 2. தடவை; turn, time, as added to a number. த.வ. மறை, மறையோதல். [Skt. a-vrtti → த. ஆவிருத்தி.]
ஆவிருத்தியலங்காரம்	ஆவிருத்தியலங்காரம்āviruttiyalaṅgāram, பெ. (n.) பின்வருநிலையணி; figure of speech in which the same expression or only the sense there of or both are repeated to heighten the effect. [Skt. å-vrtti+alam-kåra → த. ஆவிருத்தியலங்காரம்.]
ஆவிருதி	ஆவிருதிāvirudi, பெ. (n.) ஆணவமலம்;ánava-malam, as enveloping the soul. "ஆவிருதி என்றற்றொடக்கத்துக் காரணக்குறிகளும்"(சி.போ.4 : 2, சிற்.);. [Skt. a-vrti → த. ஆவிருதி.]
ஆவிலம்	ஆவிலம்āvilam, பெ. (n.) தெளிவில்லாத நீர்; turbid water. [Skt. å-vila → த. ஆவிலம்.]

ஆவேசசமவாதம்	ஆவேசசமவாதம்āvēsasamavātam, பெ. (n.) 1. சிவனியத்தின் அகப்புறச் சமயம் ஆறனுள் ஆதன் என்றென்றும் (நித்தியமாய்); பலவாய், எங்கும் பரந்து இருப்பதென்றும், பச்சைக் கொடிபிடித்து மக்களின் தலையோட்டில் இரந்து உண்பவர் முத்தராய்ச் சிவசமம் ஆவரென்றும், கூறும் சமயம் (சி.போ.பா.அவை);.);; one of the minor Saivite. systems which holds that souls are eternal, plural and omnipresent, enjoins taking alms in human skull with green flags in hand, as a necessary stage for becoming the mukta or perfected Soul and promises the latter Siva like bliss, one of six aka-p-pursa-c-canayam. 2. நான்முகனின் மண்டை யோட்டைக் கையிலேந்தி சிவன் ஆடுங் கூத்து; dance of Sivan with the skull of
ஆவேசநீர்	ஆவேசநீர்āvēcanīr, பெ. (n.) தேறல் முதலிய, போதையூட்டும், வெறி நீர்மங்கள்; toddy, strong drink, intoxicating liquor. "ஆவேசநீரைக் குடித்த துட்டர்" திருப்பு.794). த.வ.வெறியம். [ஆவேசம் + நீர்.] [Skt. å-vesa → த. ஆவேசம்.]
ஆவேசம்	ஆவேசம்āvēcam, பெ. (n.) 1. உணர்ச்சிப் பெருக்கு உணர்ச்சி வயப்பட்ட நிலை, மருள்; frenzy; state of being possessed. காவடி ஆட்டத்தைக்கண்டதும் நண்பருக்கு ஆவேசம் வந்துவிட்டது. மக்கள் கூட்டத்தைக் கண்டதும் தலைவர் ஆவேசமாகப் பேச்சைத் தொடங்கினார். 2. கடுஞ்சினம்; fury. சல்லிக் கட்டில் காளைகள் ஆவேசமாக மோதின. 3. பேய்; ghost; spirit. 4. பேய் ஆடுகை; demonical frenzy. 5. ஒன்றின்மேல் பற்று; devotedness to an object. 6. இசிவு (சன்னி); நோயால் ஏற்படும் மயக்கம்; apoplectic giddiness. 7. நோயின் வெறி; paroxysm in disease (சா.அக.);. [Skt. å-vésa → த. ஆவேசம்.]
ஆவேசவாதி	ஆவேசவாதிāvēcavāti, பெ. (n.) காபாலிகமதத்தான் (சி.போ.பா. அவை. 21.);; member of the kapalika sect. [Skt. å-vesa + vådi → த. ஆவேசவாதி.]
ஆவேசனம்	ஆவேசனம்1āvēcaṉam, பெ. (n.) அக்கசாலையர் தெரு (திவா.);; street of goldsmiths and workers in metals. [Skt. a-véšana → த. ஆவேசனம்.] ஆவேசனம்2āvēcaṉam, பெ. (n.) 1. பணிக் கூடம்; smithy 2. நுழைவு (பிரவேசம்);; entrance. 3. பேய் வெறியாட்டு (பேய் ஆவேசிக்கை);; possession by a spirit. [Skt, a-vesana → த. ஆவேசனம்.]
ஆவேசாவதாரம்	ஆவேசாவதாரம்āvēcāvatāram, பெ. (n.) திருமாலின் கூர்மத் தோற்றரவு (கௌனாவ தாரம்); (அஷ்டாதச. பக். 25, குறிப்பு);; visnus secondary or partial incarnation. [Skt. a-vésa+ava-tara → த. ஆவேசாவதாரம்.]

ஆவேசி-த்தல்	ஆவேசி-த்தல்āvēcittal, 4 செ.கு.வி. (v.i) தெய்வம் ஏறுதல்; to be possessed, as by a deity. த.வ. மருளாடல். [Skt. a-vesa → த. ஆவேசி-.]
ஆவேதனம்	ஆவேதனம்āvētaṉam, பெ. (n.) அறிக்கை; Report. "நான்காம் ஆவேதனத்தோடு" (ஆறுமுகநா. 19); [Skt. å-védana → த. ஆவேதனம்.]
ஆற்கந்திதம்	ஆற்கந்திதம்āṟkandidam, பெ. (n.) குதிரையின் நடைவகை (சுக்கிரநீதி, 72);; a pace of horse. [Skt. äskandita → த. ஆற்கந்திகம்.]
ஆற்பணம்	ஆற்பணம்āṟpaṇam, பெ. (n.) அன்பு; liking. [Skt. apana → த. அர்ப்பணம் → ஆற்பணம்.]
ஆற்பனேபதம்	ஆற்பனேபதம்āṟpaṉēpadam, பெ. (n.) வடமொழி வினைவகை (பி.வி.36);; a kind of verbs in sanskrit. [Skt. ātmanépada → ஆற்பனேபதம்.]
ஆன்னிகம்	ஆன்னிகம்āṉṉigam, பெ. (n.) நாள்தோறும் செய்யும் மதத் தொடர்பான செயல்கள்; daily round of religious duties. [Skt. ahnka → த. ஆன்னிகம்.]
ஆனத்தவாயு	ஆனத்தவாயுāṉattavāyu, பெ. (n.) ஊதை (வாதம்); நோய்வகை (M.L.);; muscular rheumatism. [Skt ă-naddha + Vayu → த. ஆனத்த வாயு.]
ஆனந்த	ஆனந்தāṉanda, பெ. (n.) வியாழ வட்ட ஆண்டுகளில் 48 ஆவது ஆண்டு; the 48th year of the Jupiter cycle. [Skt. a-nanda → த. ஆனந்த.]
ஆனனம்	ஆனனம்āṉaṉam, பெ. (n.) முகம், (பிங்);; face. [Skt. ānana → த. ஆனனம்.]

ஆனிலன்	ஆனிலன்āṉilaṉ, பெ. (n.) 1. காற்று (வாயுக் கடவுளின் மகனான அனுமன் (வின்.);; Hanumān being a son of vayu. 2. காற்று (வாயு);க் கடவுளின் மற்றொரு மகனான வீமன் (பாரத, பதினெட். 181);; Bhima being another son of Vayu. [Skt. anila → த. ஆனிலன்.]
ஆனுகூலியம்	ஆனுகூலியம்āṉuāliyam, பெ. (n.) நன்மை, உதவி (அனுகூலமுடைமை);; suitableness, agreement of minds, friendliness. [Skt anukulya. → த. அனுகூலியம்.]
ஆனுபூர்வி	ஆனுபூர்விāṉupūrvi, பெ. (n.) ஒழுங்கு, தொடர்ச்சி (சீவக. 3076, உரை);; order, sequence. [Skt. änupüvi → த. அனுபூர்வி.]
இக்காமத்து	இக்காமத்து ikkāmattu, பெ. (n.) 1. தங்கியிருக்கை; staying, dwelling. ஒரூரில் இக்காமத்து செய்பவன் அவசியம் நோன்பு வைக்க வேண்டும் (முகமதி.);. 2. நின்று கொண்டிருக்கை; standing. தொழுகைக்கு இக்காமத்தாய்விட்டது (முகமதி); த.வ. தங்கல், இருப்பு. [Ar. iqamat → த. இக்காமத்து.]
இக்குரார்	இக்குரார் ikkurār, பெ. (n.) ஒத்துக் கொள்ளுகை; confession, admission. நாம் செய்த குற்றங்களை இக்குரார் செய்து கொள்ளவேண்டும் (முகமதி.);. த.வ. ஒப்பேற்பு. [Ar. Iqrar → த. இக்குரார்.]
இக்தியார்	இக்தியார் iktiyār, பெ. (n.) விருப்பம்; will, option, discretion. மாந்தன் உயிருட இனிருப்பதும் இறப்பதும் அவனுடைய இக்தியாரி வில்லை (முகமதி); [Ar. Ikhiiar → த. இக்தியார்.]
இகுலாசு	இகுலாசு igulācu, பெ. (n.) உண்மை அன்பு; sincerity, true, love, piety. நாம் இகுலாசுடன் செய்யும் வணக்கங்களையே இறைவன் ஒத்துக்கொள்வான்(முகமதி);. [Ar. ikhlas → த. இகுலாசு.]

இங்கார்	இங்கார் iṅgār, பெ. (n.) தடை, மறுப்புத் தெரிவிக்கை (முகமதி.);; objection, contradiction. [Ar. inkär → த. இங்கார்.]
இச்சத்து	இச்சத்து iccattu, பெ. (n.) மதிப்புரவு (கௌரவம்);; honour. "மனிதன் இச்சத்தோடு காலங்கழிக்க வேண்டும்". த.வ. பெருந்தகவு. [Ar. izZat → த. இச்சத்து.]
இசதாசார்	இசதாசார் isatāsār, பெ. (n.) மதிப்புரவின் அடையாளம்; mark of respect (P.T.L.);. [Ar. izzat-āthār → த. இசதாசார்.]
இசப்கோல்	இசப்கோல் isapāl, பெ. (n.) செடிவகை (மூ.அ);; ispaghul, plantago İsphagula. [U. isapgol → இஸ்கோல் → த. இசப்கோல்.]
இசம்	இசம் isam, பெ. (n.) பெயர்; name, individual. [Ar. ism → த. இசம்.]
இசம்கர்ணம்	இசம்கர்ணம் isamkarṇam, பெ. (n.) சிற்றூர்க் (கிராமக்); கணக்கன்; registered village or accountant. த.வ. மணியக்காரன். [Ar. Ism + Skt. karana → த. இசம்கர்ணம்.]
இசம்வார்	இசம்வார் isamvār, பெ. (n.) வருவாய்த்துறைக் கணக்கேடு (நபர் சிட்டா);; revenue account of the holdings with assessment arrangement under the names of the several individuals. [Ar ismi + U. war → த. இசம்வார்.]

இசா	இசா icā, பெ. (n.) 1. இரவின் முற்பாகம்; the first part of the night (Muham.);. 2. இரவில் தொழுகை; the prayer of the night (Muham.);. த.வ. முன்னிராத்தொழுகை. [Ar, isha → த. இசா.]
இசாசத்து	இசாசத்து icācattu, பெ. (n.) இசைவு, (அனுமதி);; permission leave to depart. நான் போவதற்கு முன்தங்களிடம் வந்து இசாசத்து பெற்றுக் கொள்கிறேன் (முகம்);. [Ar. ijaza → த. இசாசத்து.]
இசாபா	இசாபா icāpā, பெ. (n.) வருவாய் மிகுதி; increase in revenue whether from improved cultivation or from enhancement of the rate of assessment (C.G.);. [U. zafa → த. இசாபா.]
இசாபு	இசாபு icāpu, பெ. (n.) கணக்கு; account, bill of charges. [U. ihisab → த. இசாபு.]
இசார்நாமா	இசார்நாமா icārnāmā, பெ. (n.) குத்தகை ஆவணம்; deed of lease. [U. isar-nama → த. இசார்நாமா.]
இசாரா	இசாரா1 icārā, பெ. (n.) குத்தகை நிலம்; and leased or rented out. [U. ijárá → த. இசாரா.] இசாரா2 icārā, பெ. (n.) குறிப்புக்காட்டல் (சமிஞ்ஞை);; hint, suggestion. "இசாராவினால் தெரிந்து கொள்ளாதவன் என்ன சொன்னாலும் தெரிந்து கொள்ளமாட்டான்" (முகம்.);. த.வ. குறிப்பு. [U. ishara → த. இசாரா.]
இசாராதார்	இசாராதார் icārātār, பெ. (n.) குத்தகைக்கு வாங்குவோன்; lessee, contractor, renter (W.G.);. [U. ijara-dar → த. இசாராதார்.]

இசீகாத்திரம்	இசீகாத்திரம் icīkāttiram, பெ. (n.) ஏவுகணை வகை (கம்பரா.நிகும்.132, உரை.);; a kind of missile. [Skt. islikåstra → த. இசீகாத்திரம்.]
இசுகார்	இசுகார் isukār, பெ. (n.) கப்பலில் லவுரானுக்குக் குறுக்கே ஏணிப் படிபோல இடப்பட்டிருக்குஞ் சிறு குறுக்குக் கயிறுகள்; ratives (M.Navi,85);. த.வ. படிக்கயிறு. [Skt. isukar → த. இசுகார்.]
இசுகால்	இசுகால் isukāl, பெ. (n.) தடை; hindrance. [U. ishkal → த. இசுகால்.]
இசுசா	இசுசா isusā, பெ. (n.) பங்கு; part, portion, lot, share (W.G.);.
இசுசாகால்	இசுசாகால் isusākāl, பெ. (n.) பொது வாய்க்கால் (W.G.);. water channel jointly enjoyed by two or more parties. [இசுசா + கால்.] [U. hissa → த. இசுசா.]
இசுதவா	இசுதவா isudavā, பெ. (n.) 1. படிப்படியாக உயர்த்தப்படும் நிலவரி (W.G.);. land tax or rent levied at progressively increasing rates until it reaches the full sum imposable on land brought under cultivation, or on villager let out to farm. 2. நிலவரியைப் படிப்படியாக உயர்த்துகை; the practice of so taxing lands. த.வ. ஏறுவரி. [U. istiwa → த. இசுதவா.]
இசுதிக்பார்	இசுதிக்பார் isudikpār, பெ. (n.) கரிசுகளை (பாவங்களை); மன்னிக்குமாறு கடவுளிடம் வேண்டிக் கொள்ளுகை; begging forgiveness of god. மனிதன் அடிக்கடி இசுதிக்பார் செய்து கொண்டிருக்க வேண்டும் (முகம்.);. த.வ. மன்னிப்பு வேண்டுகை. [Ar. istigfar → த. இசுதிக்பார்.]

இசுதிக்பால்	இசுதிக்பால் isudikpāl, பெ. (n.) எதிர் கொண்டழைக்கை; ceremonies reception of a person of distinction consisting in the villagers coming out of the village limits in procession to meet the hounoured guest (W.G.);. த.வ. எதிரேற்பு. [U. istiqbal → த. இசுதிக்பால்.]
இசுதிபா	இசுதிபா isudipā, பெ. (n.) விடுதலையாவணம்; deed of relinquishment (R.T.);. [Ar. isutifa → த. இசுதிபா.]
இசுதிமிரார்	இசுதிமிரார் isudimirār, பெ. (n.) 1. தீர்வை வரையறை; permanent settlement of revenue (RF);. 2. தீர்வை வரையறுக்கப்பட்ட நிலம்; land permanently settled (R.F.);. [U. istimrar → த. இகதிமிரார்.]
இசுதியார்	இசுதியார் isudiyār, பெ. (n.) விளம்பரம்; proclamation, notice, advertisement. [U. ishtēhār → த. இசுதியார்.]
இசுதியார் நாமா	இசுதியார் நாமா isudiyārnāmā, பெ. (n.) விளம்பரச் சுவரொட்டி, விளம்பர அட்டை; advertisement, placard poster. [U. Íshtéhär-námá → த. இசுதியார்நாமா.]
இசுதீங்கு	இசுதீங்கு isutīṅgu, பெ. (n.) கப்பற்பாயை ஏற்றவும் இறக்கவும் உதவும் கயிறுகள்; brails (M.Navi.86);. த.வ. ஏண்வடம். [Skt. istinki → த. இசுதீங்கு.]
இசும்	இசும் isum, பெ. (n.) பெயர்; name (Muham.);. [Ar. Isum → த. இசும்.]
இசுமு	இசுமு isumu, பெ. (n.) பெயர்; name [U. isum → த. இசுமு.]

இசுமுதார்	இசுமுதார் isumutār, பெ. (n.) மரபுவழியாக சிற்றூரில் வேலை செய்பவன்; hereditary holder of a village office. த.வ. குடிமகன், குடிப்பிள்ளை. [U. isum-dar → த. இசுமுதார்.]
இசுமுவாரி	இசுமுவாரி isumuvāri, பெ. (n.) பெயர் வரிசை (நபர்சிட்டா);; revenue account of the holdings and their assessments arranged under the names of the several individuals. த.வ. பெயரேடு. [U. isum-wari → த. இசுமுவாரி.]
இசுராபு	இசுராபு isurāpu, பெ. (n.) தேவைக்கதிகமாக செலவு செய்கை; extravagance, waste (Muham.);. த.வ. வீணடிப்பு. [Ar. Israf → த. இசுராபு.]
இசுலாம்	இசுலாம் isulām, பெ. (n.) 1. அமைதி; peace. 2. முகம்மதிய சமயம்; religion of Islam; the muhammadan religion (Muham.);. [Ar. islam → த. இசலாம்.]
இசுலாம்மார்க்கம்	இசுலாம்மார்க்கம் isulāmmārkkam, பெ. (n.) முகம்மதிய மதம்; religion of Islam. [A r. islam + Skt. mārkka → த. இசலாம் மார்க்கம்.]
இசூக்கு	இசூக்கு icūkku, பெ. (n.) அன்பு; love, affection. "அவன் அல்லாவின் இஷிக்கினால் மயக்கம் கொண்டிருக்கிறான்" (முகமதி.);. [Ar. ishq → த. இசூக்கு.]
இசூராக்கு	இசூராக்கு icūrākku, பெ. (n.) ஞாயிற்றின் தோற்றம்; rising of the sun, day-break (Muham.);. த.வ. எழுஞாயிறு. [Ar. ishraq → த. இசூராக்கு.]

இஞ்சின்	இஞ்சின் iñjiṉ, பெ. (n.) இயந்திரம், பொறி; engine; any complex and powerful machine. [E. engine → த. இஞ்சின்.]
இஞ்சினீயர்	இஞ்சினீயர் iñjiṉīyar, பெ. (n.) பொறியாளர்; engineer. [E. engineer → த. இஞ்சினீயர்.]
இஞ்சீல்	இஞ்சீல் iñjīl, பெ. (n.) விவிலிய நூலில் உள்ள புதிய ஏற்பாடு; the Gospel; the New Testament. [U. Injil → த. இஞ்சீல்.]
இட்சி	இட்சி iṭci, பெ. (n.) கத்தூரி மஞ்சள் (மூ.அ.);; yellow zedoary. [Skt. iksi → த. இட்சி.]
இட்சுவாகு	இட்சுவாகு iṭcuvāku, பெ. (n.) கதிரவக் குலத்தின் முதலரசன்; the first king of the solar dynasty. [Skt. iksväku → த. இட்சுவாகு.]
இட்டகாமியம்	இட்டகாமியம் iṭṭakāmiyam, பெ. (n.) மனம் மிக விரும்பியது; object ordently desired. த.வ. உவந்தது. [Skt. ista-gámya → த. இட்டகாமியம்).]
இட்டதெய்வம்	இட்டதெய்வம் iṭṭadeyvam, பெ. (n.) கடவுள் (குல தெய்வம்);; favourite deity, deity to whom one is devoted. த.வ. உகப்புத் தெய்வம். [இட்டம் + தெய்வம்.] [Skt. ista → த. இட்டம்.] தேய் → தெய் → தெய்வம் → Skt. deiva.

இட்டதேவதை	இட்டதேவதை iṭṭadēvadai, பெ. (n.) இட்டதெய்வம்; see itta-deyvam. த.வ. விழைவுத்தெய்வம். [இட்டம் + தேவதை.] [Skt. ista → த. இட்டம்.]
இட்டப்பிரசாதம்	இட்டப்பிரசாதம் iṭṭappiracātam, பெ. (n.) 1. கைமாறு வேண்டாக் கொடை; gift of grace. 2. கடவுட் கருணை; grace of god. 3. தெய்வம் படையல்; boiled rice offered to the idols. 4. தெய்வம் அப்பம்; encharist. த.வ. விழைவுப்படையல். [Skt. istam-prasatha → த. இட்டப்பிரசாதம்.]
இட்டபோகம்	இட்டபோகம் iṭṭapōkam, பெ. (n.) விரும்பியதை நுகர்கை; free licentious enjoyment of wished for pleasure. த.வ. விழைவுத் துய்ப்பு. [Skt. ista-pēga → த. இட்டபோகம்.]
இட்டம்பண்ணு-தல்	இட்டம்பண்ணு-தல் iṭṭambaṇṇudal, 5 செ. குன்றாவி.(v.t.) அடிமைத் தனத்தை விலக்குதல் (வின்);; to emancipate. [இட்டம் + பண்ணு-தல்.] [Skt. ista → த. இட்டம்.]
இட்டலிங்கம்	இட்டலிங்கம் iṭṭaliṅgam, பெ. (n.) நாடோறும் வழிபாட்டுக்குரியதாக மாணாக்கனுக்குக் குருவினாற் கொடுக்கப்படும் சிவக்குறி (ஆன்மார்த்த லிங்கம்); (சைவச. பொது 464);; lingam which a guru hands over to a duly initiated disciple with instructions regarding the method of private worship. த.வ. வழிபடு படிமம்.
இட்டவிகாதம்	இட்டவிகாதம் iṭṭavikātam, பெ. (n.) விருப்பத்தைக் கெடுக்கை (சிவசம. பக். 54);; destruction of one's cherished wish. த.வ. விழைவுக்கேடு. [Skt. sta-whata → த. இட்டவிகாதம்.]
இட்டாநிட்டம்	இட்டாநிட்டம் iṭṭāniṭṭam, பெ. (n.) விருப்பு வெறுப்பானவை; those that are liked and those that are disliked. த.வ. நச்சிநச்சாதவை. [Skt. ista-an-ista → த. இட்டாநிட்டம்.]

இட்டாபூர்த்தம்	இட்டாபூர்த்தம் iṭṭāpūrttam, பெ. (n.) வேள்வி முதலிய செயல்களும் குளம் வெட்டுகை முதலிய அறச்செயல்களும் (S.1.1.i, 3);; sacrifices and charitable deeds. த.வ. விழைவறம். [Skt. ista-pura → த. இட்டாபூர்த்தம்.]
இடபக்கொடியோன்	இடபக்கொடியோன் iḍabakkoḍiyōṉ, பெ. (n.) கொடியில் எருதைச் சின்னமாகக் கொண்ட சிவன்; Siva, who has the figure of a bull on his banner. த.வ. ஏற்றுக்கொடியோன். [இடபம் + கொடியோன்.] [Skt. rsabha → த. இடம்.]
இடபகிரி	இடபகிரி iḍabagiri, பெ. (n.) அழகர் மலை (அழகர்கல. 33);; Alagar malai near Madurai. [Skt. rsabha+giri → த. இடபம்.]
இடபதரன்	இடபதரன் iḍabadaraṉ, பெ. (n.) உருத்திரர்களுள் ஒருவர் (சி.போ.பா. 2 : 3, பக். 212);; a Rudra. [Skt. Rsabhadhara → த. இடபதரன்.]
இடபதீபம்	இடபதீபம் iḍabatībam, பெ. (n.) கோயிலில் கடவுள் முன்பு காட்டப்படும் ஒப்பனை விளக்கு வகை (தமிழ்விடு. 233);; a kind of lamp waved before idols. [Skt. rsabha+dspa → ரிஷபதீபம் → த. இடபதிபம்.]
இடபம்	இடபம் iḍabam, பெ. (n.) 1. ஏறு (திவா.);; bull. 2. பொலியெருது (பிங்.);; bull kept for breeding. 3. நந்தி (பிங்.);; Nandi, the chiefattendant of Siva, so called as he has a face resembling that of a bull. 4. இரண்டாம் ஓரை (திவா.);; name of the second sign of the Zodiac Taurus. 5. விடை மாதம் (வைகாசி); (வைகாசி. மணிமே. 15:23);; Tamil second month. த.வ. காளை. [Skt. isabha → ரிஷபம் → த. இடபம்.]
இடபவாகனன்	இடபவாகனன் iḍabavākaṉaṉ, பெ. (n.) எருதை ஊர்தியாகக் கொண்ட சிவன்; Siva, who rides on a bull. த.வ. ஏறுர்ந்தோன். [Skt. rsabha+váhanan → த. இடபவாகனன்).]

இடபவீதி	இடபவீதி iḍabavīti, பெ. (n.) மீனம், மேழம், கன்னி, துலை என்னும் ஒரைகளடங்கிய கதிரவன் இயங்கும் நெறி; trisection of the Zodiac, embracing the four signs, Pisces, Aries, Virgo, and Libra. த.வ. ஞாயிற்றுச்சாலை. [Skt. rsabha+vithi → த. இடவீதி.]
இடபன்	இடபன் iḍabaṉ, பெ. (n.) காமநூல் கூறும் மூன்று பிரிவு ஆடவருள் ஒரு பிரிவினன் (கல்லா. 7, மயிலே.);.);; man of bull-like nature; one of three adavar-sadi. த.வ. ஏற்றன். [Skt. rsabha → த. இடபன்.] ஆடவர் இனம் : 1. சசன், 2. இடபன், 3. அச்சுவன்
இடபாரூடர்	இடபாரூடர் iḍapārūḍar, பெ. (n.) சிவ வடிவங்களுள் ஒன்று; Siva, in one of His aspects, appearing as mounted on the sacred bull. "பிரமகபாலத்தர் மறைபேசு மிடபாரூடர்" (திருநெல். பு. அறம்வளர். 11);. த.வ. ஏறூர்ந்த சிவன். [Skt. rsabha + århgha → த. இடபாரூடர்.]
இடாக்குத்தர்	இடாக்குத்தர் iṭākkuttar, பெ. (n.) ஆங்கில முறையைப் பின்பற்றும் மருத்துவர் (யாழ்ப்);; doctor, physician. த.வ. மருத்துவர். [E. doctor → த. இடாக்குத்தர்.]
இத்தத்து	இத்தத்து ittattu, பெ. (n.) இத்தா பார்க்க; See itta. [Ar. iddat → த. இத்தத்து.]
இத்தா	இத்தா ittā, பெ. (n.) வெளியில் வராமை; period of seclusion incumbent on a Muhammadan Woman in Consequence of the dissolution of her marriage either by divorce or by the death of her husband. கணவன் இறந்தால் மனைவி நான்கு மாதம் பத்துநாள் இத்தாவிருக்க வேண்டும் (முகமதி.);. த.வ. இற்செறிப்பு. [Ar. İddat → த. இத்தா.]

இத்திகாத்தான	இத்திகாத்தான ittikāttāṉa, பெ.அ .(adj.) ஒன்றுபட்ட (ஏகோபித்த);; unamimous. இவ்விடயத்தில் ஆலிம்களுக்குள் இத்திகாத்தான எண்ணம் இருக்கிறது (முகமதி);. த.வ. ஒன்றித்த. [Ar. ittihad → த. இத்திகாத்தான.]
இத்திகாத்து	இத்திகாத்து ittikāttu, பெ. (n.) நம்பிக்கை; faith, belief. நன்மை செய்தவனுக்கு மறுமையில் நற்பலன் உண்டென்று முகமதியர் இத்திகாத்து கொள்ள வேண்டும் (முகமதி);. [Ar. ittiquad → த. இத்திகாத்து.]
இத்திகாபு	இத்திகாபு ittikāpu, பெ. (n.) தனித்திருந்து ஊழ்கம் செய்கை (தியானித்தல்); (முகமதி);; meditation in retirement, silent devotion. [Ar. ittikȧr → த. இத்திகாத்தான.]
இத்திபார்	இத்திபார் ittipār, பெ. (n.) மதிப்பு, நம்பிக்கை; credence, confidence. உம்முடைய சொல்லில் எனக்கு இத்திபாரில்லை (முகமதி.);. [Ar. itibar → த. இத்திபார்.]
இத்திராசு	இத்திராசு ittirācu, பெ. (n.) மறுத்துச்சொல்லுகை, தடை; dispute, objection. நான் சொல்வதற்கெல்லாம் இத்திராக செய்யாதே. (முகமதி.);. [Ar. Itiraz → த. இத்திராக.]
இத்திரிப்பெட்டி	இத்திரிப்பெட்டி ittirippeṭṭi, பெ. (n.) சலவைப் பெட்டி; iron box. [இத்திரி + பெட்டி.] [U. istri → த. இத்திரி.]

இத்திலாக்கு	இத்திலாக்கு ittilākku, பெ. (n.) குறியீட்டு மொழியாக (பரிபாஷையாக); வழக்கிலுள்ளது; technical language, conventional meaning. உலகமாக்களுடைய இத்திலாக்கில் அவ்வார்த்தைக்கு வேறு அர்த்தம் ஏற்படும் (முகம்.);. த.வ. இடவழக்கு. [Ar. istilaq → த. இத்திலாக்கு.]
இத்திலா	இத்திலா ittilā, பெ. (n.) செய்தி; information, advice, notification. [U, ittilla → த. இத்திலா.]
இத்துவரம்	இத்துவரம் ittuvaram, பெ. (n.) எருது (சங். அக.);; bull, [Skt. idvara → த. இத்துவரம்.]
இத்யாதி	இத்யாதி ityāti, பெ. (n.) என்ற இவை முதலானவை; இன்னும் பல; et cetera, and the rest. "மோகினியென்றும் மகானென்றும் இத்யாதி நாமங்களுண்டு" (சி.சி. 1 : 57. சிவாக்.);. [Skt. iti+ad → த. இத்யாதி.]
இதசத்துரு	இதசத்துரு idasadduru, பெ. (n.) வெளிநட்புக் காட்டும் பகைவன்; enemy in the guise of a friend. த.வ. உட்பகைவன். [Skt. hita +šatru → த. இதசத்துரு.]
இதரேதராச்சிரயம்	இதரேதராச்சிரயம் idarēdarāccirayam, பெ. (n.) ஒன்றை யொன்று பற்றுதலென்னுங் குற்றம் (தொல். விருத். முதற். பக். 50.);; arguing in a circle with reference to two things, fallacy of mutual dependence. த.வ. இருபால் கவர்வு. [Skt. itaretara+a-sraya → த. இதரேதராச்சிரயம்.]
இதாசனி	இதாசனி itācaṉi, பெ. (n.) person who sits at ease, cross-legged. "இதாசனியா யிருந்தேன்" (திருமந். பாயி. 56);. த.வ. உகப்பு இருக்கை. [Skt. hitå+åsama → த. இதாசனி.]

இதிகாசம்	இதிகாசம் idikācam, பெ. (n.) 1. இராமாயணம், மகாபாரதம் போன்ற தொல் மறவனப்பு; ancient epic, as the Ramayana or the Mahabharata. 2. எடுத்துக்காட்டு; example, lustration. 3. உலகுரையாகிய அளவை (ஐதிகப் பிரமாணம்);; tradition, which the Pauranikas recognize as a proof. த.வ. தொன்மம். [Skt. itihåsa → த. இதிகாசம்.]
இதிபாரா	இதிபாரா idipārā, பெ. (n.) நம்பிக்கை (C.G.);; confidence. [U. etibār → த. இதிபாரா.]
இதோபதேசம்	இதோபதேசம் itōpatēcam, பெ. (n.) 1. நல்ல கருத்துகளைக் கற்பிக்கை (நற்போதனை);; friendly advice, salutary instruction. 2. யாழ்ப்பாணத்து நாகநாத பண்டிதர் சமற்கிருதத்திலிருந்து தமிழில் மொழி பெயர்த்த ஒரு நூல்; a Tamil translation, by Någanatha Panatar of Jaffna of a Skt. work containing a popular collection of fables intermixed With didactic Sentences and moral precepts, Supposed to have been narrated by a Brahman named Visnuasaman to some young princes, and chiefly founded on the paija-fantra த.வ. நல்லோதல்
இந்திராக்கம்	இந்திராக்கம் indirākkam, பெ. (n.) குதிரைச் செவியினடியிற் காணப்படுஞ் சுழிவகை (சுக்கிரநீதி, 314.);; a curl or mark found below the ears of horses. [Skt. indråksa → த. இந்திராக்கம்.]
இந்திரிபேதி	இந்திரிபேதி indiripēti, பெ. (n.) தோல் (பிரமேக); நோயால் உடம்பினுள் தங்கி நிற்கும் நஞ்சை வெளிப்படுத்தும் முகத்தான், ஆயுள் வேத முறைப்படி செய்யும் மருத்துவம்; a method of purgation adopted in ayurveda, by which the septic poison stagnated in the body through venereal causes, is eliminated from the system (சா.அக.);. த.வ, நஞ்சுநீக்கு மருத்துவம்.
இந்திரிய ஆத்துமன்	இந்திரிய ஆத்துமன் indiriyaāttumaṉ, பெ. (n.) ஆதனில் (ஆன்மா); ஒன்றிய இந்திரியப் புலன்; identitical or one with the sou: senses merged in the soul (சா.அக.);. த.வ. உயிர்ப்புலன். [Skt. Indriya-ätman → த. இந்திரிய ஆத்துமன்.]
இந்திரிய ஆர்த்தம்	இந்திரிய ஆர்த்தம் indiriyaārttam, பெ. (n.) புலன்களின் செயல்பற்றியது; an object of the sense, as smell, sound etc. (சா.அக.);. [Skt. Indriya-årttam → த. இந்திரிய ஆர்த்தம்.]

இந்திரியக்கட்டு	இந்திரியக்கட்டு indiriyakkaṭṭu, பெ. (n.) 1. புலன்கள் அதன் வழி செல்லாது தடுக்கை; restraining the senses from indulgence. 2 பெண்ணுடன் சிற்றின்பத்தில் இருக்கும்போது விந்து வெளிப்படாமல் இருக்க மருந்தினால் கட்டுகை; suppression of semen during intercourse (சா.அக.);. த.வ. புலடனக்கம். [இந்திரியம் + கட்டு.] [Skt. indriya → த. இந்திரியம்.]
இந்திரியக்கலனம்	இந்திரியக்கலனம் indiriyakkalaṉam, பெ. (n.) இந்திரியக் கலிதம் பார்க்க; see indiriya-k-kasidam. [இந்திரியஸ்கலனம் → இந்திரியக்கலனம்.]
இந்திரியக்கலிதம்	இந்திரியக்கலிதம் indiriyakkalidam, பெ. (n.) கருநீர் (சுக்கிலம்); வெளிப்படுகை; emission of semen. த.வ. கருநீர்கழிவு. [Skt. indriyaskalita → த. இந்திரியக்கலிதம்.] கருநீர் (இந்திரியம்); இரண்டு முறையில் வெளிப்படும். ஒன்று உடலுறவின் போது தெரிந்தும், கனவின்கண் தெரியாமலும் வெளிப்படும்.
இந்திரியக்கனவு	இந்திரியக்கனவு indiriyakkaṉavu, பெ. (n.) கருநீர் (இந்திரியம்); வெளிப்படும் முன் தூக்கத்திலுண்டாகுங் கனவு; wet dream (சா. அக.);. த.வ, உறவுக்கனவு. [Skt. Indriya → இந்திரியம்.]
இந்திரியக்காட்சி	இந்திரியக்காட்சி1 indiriyakkāṭci, பெ. (n.) தூங்கும்பொழுது கருநீர் (சுக்கிலம்); வெளிப்படும் முன் பெண்ணைப் புணரவாவது அணைக்கவாவது காணும் தோற்றம்; an unreal fancy just before emission during which the sleeping man experiences if he is enjoying with or embracing a woman-Emissional visions (சா.அக.);. த.வ. இணைவிழைச்சுக்கனவு. [இந்திரியம் + காட்சி.] [Skt. Indruiya → த. இந்திரியம்.] இந்திரியக்காட்சி2 indiriyakkāṭci, பெ. (n.) ஆதன் பொறிபூதங்களுடன் கூடி வேறுபாடின்றி (நிருவிகற்பமாய்); அறியும் அறிவு (சி.சி. அளவை. 6.);; sense-perception. த.வ. புலக்காட்சி. [இந்திரியம் + காட்சி.]

இந்திரியக்குழல்	இந்திரியக்குழல் indiriyakkuḻl, பெ. (n.) 1. இந்திரியக்கமலக்குழல் பார்க்க; see indiya-k-kamaa-k-kula. 2. உறுப்புகளின் குழாய்; organic vessels of the body (சா.அக.);. [இந்திரியம் + குழல்.] [Skt. indriya → த. இந்திரியம்.]
இந்திரியக்கமலக் குழல்	இந்திரியக்கமலக்குழல் indiriyakkamalakkuḻl, பெ. (n.) கருநீர் (சுக்கிலம்); தங்குமிடத்திற்குச் செல்லுமொரு குழல்; the tube connecting the seminal sac - vas deferens (சா.அக.);. [இந்திரியம் + கமலம் + குழல்.] [Skt. indriya → த. இந்திரியம்.]
இந்திரியக்கமலம்	இந்திரியக்கமலம் indiriyakkamalam, பெ. (n.) கருநீர் (சுக்கிலம்); தங்கும் பை; seminal sac - vesiculae seminales. த.வ. கருநீர்ப்பை. [இந்திரியம் + கமலம்.] [Skt. indriya-kamala → த. இந்திரியக்கமலம்.]
இந்திரியக்கரணம்	இந்திரியக்கரணம் indiriyakkaraṇam, பெ. (n.) உறுப்புகளின் அமைப்பு; organic structure; suitable disposition of the parts in the body for the performance of vital functions (சா.அக.);. த.வ. பொறிப்பாங்கு. [இந்திரியம் + கரணம்.] [Skt. indriya → த. இந்திரியம்.]
இந்திரியக்காதம்	இந்திரியக்காதம் indiriyakkātam, பெ. (n.) பொறிகளின் (புலனின்); வலுவின்மை; weakness of the organs of sense (சா.அக.);. [Skt. indriya-ghåta → த. இந்திரியக்காதம்.]
இந்திரியக்கிராமம்	இந்திரியக்கிராமம் indiriyakkirāmam, பெ. (n.) மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி எனும் ஐம்பொறிகள்; the five sense organs mey, vāy, kaṇ, mūkku, ševi (சா.அக.);. த.வ. ஐம்பொறி. [Skt. indriya-gråma → த. இந்திரியக் கிராமம்.]

இந்திரியக்கோசம்	இந்திரியக்கோசம் indiriyakācam, பெ. (n.) இந்திரியக்கமலம் பார்க்க; see indiriya-k- kamalam. [Skt. indriya-kosa → த. இந்திரியக்கோசம்.]
இந்திரியக்கோசரம்	இந்திரியக்கோசரம் indiriyakācaram, பெ. (n.) 1. புலனால் அறியப்படுவது; that which is perceived by the sense. 2. புலன்களுக்குச் செய்தியாதல்; capability of being perceptible by the sense (சா.அக.);. த.வ. புலப்பாடு. [Skt. indriya-kösaram → த. இந்திரியக் கோசரம்.]
இந்திரியசக்தி	இந்திரியசக்தி indiriyasakti, பெ. (n.) 1. புலனின் ஆற்றல்; the power of the sense and the sensory organs. 2. கருநீரின் (விந்துவின்); ஆற்றல்; virile power. த.வ. புலனாற்றல். [Skt. Indirya-sakti → த. இந்திரியசக்தி.]
இந்திரியசங்கம்	இந்திரியசங்கம் indiriyasaṅgam, பெ. (n.) பற்றற்ற தன்மை; indifference to pleasure or pain; non-attachment to sensual objects-Stoicism. [Skt. indriya-sangha → த.இந்திரியசங்கம்.]
இந்திரியசிராவம்	இந்திரியசிராவம் indiriyasirāvam, பெ. (n.) வெள்ளை நோயினால் ஏற்படும் கருநீர் (சுக்கிலம்);; a venereal disease attended with constant oozing or abnormal discharge of semen (சா.அக.);. [Skt. indriya-sråvya → த. இந்திரியசிராவம்.]
இந்திரியஞானம்	இந்திரியஞானம் indiriyañāṉam, பெ. (n.) உணர்ச்சியின் கருவி; the faculty of perception (சா.அக.);. [Skt. indriya-ñāna → த. இந்திரியஞானம்.]
இந்திரியத்தாருட்டியம்	இந்திரியத்தாருட்டியம் indiriyattāruṭṭiyam, பெ. (n.) கருநீரின் (சுக்கிலத்தின்); வலிமை; the thickness of the semen (சா.அக.);.
இந்திரியத்துவம்	இந்திரியத்துவம் indiriyattuvam, பெ. (n.) உணர்ச்சியின் உறுப்பாயிருக்கும் நிலைமை; the condition of being an organ of sense (சா.அக.);.

இந்திரியநரம்பு	இந்திரியநரம்பு indiriyanarambu, பெ. (n.) நாடி (தாது); நரம்பு; spermatic cord (சா.அக.);. [இந்திரியம் + நரம்பு.] [Skt. indriya → த. இந்திரியம்.]
இந்திரியநிக்கிரகம்	இந்திரியநிக்கிரகம் indiriyaniggiragam, பெ. (n.) பொறியடக்கம்; spiritual inhibition of the organs of sense. [Skt. indiriya-nigraha → த. இந்திரியநிக்கிரம்.]
இந்திரியப்பசை	இந்திரியப்பசை indiriyappasai, பெ. (n.) கருநீரில் (இந்திரியத்தில்); உள்ள பிசின் போன்ற பொருள்; an albuminoid substance derived from the semen - spermatin. [இந்திரியம் + பசை.] [Skt. indriyam → த. இந்திரியம்.]
இந்திரியப்பிரசங்கம்	இந்திரியப்பிரசங்கம் indiriyappirasaṅgam, பெ. (n.) சிற்றின்ப நுகர்ச்சி; sensuality (சா.அக.);. [Skt. Indriya-pra-šangam → த. இந்திரியப் பிரசங்கம்.]
இந்திரியப்பெருக்கு	இந்திரியப்பெருக்கு indiriyapperukku, பெ. (n.) கருநீர் மிகுதியாக சுரக்கை (சுக்கில விருத்தி);; abundant secretion of semen. [இந்திரியம் + பெருக்கு.] [Skt. indriyam → த. இந்திரியம்.]
இந்திரியப்போக்கு	இந்திரியப்போக்கு indiriyappōkku, பெ. (n.) கருநீர் (சுக்கிலம்); மிகுதியாக வெளிப்படுகை; frequent involuntary discharge of semen with out copulation-Spermatorrhoea. [இந்திரியம் + போக்கு.] [Skt. indriyam → த. இந்திரியம்.]
இந்திரியபலம்	இந்திரியபலம் indiriyabalam, பெ. (n.) இந்திரியத்தாருட்டியம் பார்க்க;see indiriya-t-tarutyam. [இந்திரியம் + பலம்.] [Skt. indriyam → த. இந்திரியம்.]

இந்திரியபுத்தி	இந்திரியபுத்தி indiriyabutti, பெ. (n.) 1. ஐம்புலன் உணர்ச்சி; perception by the five sense. 2. புலன் நுகர்ச்சி; the exercise of any sense. 3. உறுப்புகளின் உணர்ச்சி; the faculty of any organ. [இந்திரியம் + புத்தி.] [Skt. Indriyam → த. இந்திரியம்.]
இந்திரியபோகம்	இந்திரியபோகம் indiriyapōkam, பெ. (n.) புணர்ச்சியால் உண்டாகும் மகிழ்ச்சி; sexual happiness (சா.அக.);. த.வ. புணர்ச்சி மகிழ்தல். [Skt. Indrya-pōka → த. இந்திரியபோகம்.]
இந்திரியம்	இந்திரியம் indiriyam, பெ. (n.) 1. பொறி; organ or power of sense. 2. கருநீர் (சுக்கிலம்);; semen. 3. மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்ற ஐம்பொறிகள் (பிங்.);; the five organs of perception; the five sense of the body (சா.அக.);. [Skt. indriya → த. இந்திரியம்.] மெய்ம்மை நூற் (தத்துவ நூல்): கருத்துப் படி புலன் (இந்திரியம்): என்பது மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி
இந்திரியம்நீற்றல்	இந்திரியம்நீற்றல் indiriyamnīṟṟal, பெ. (n.) கருநீர் (சுக்கிலம்); தண்ணிரைப் போலாகை; liquidity of semen; destruction of solution of spermatoza - spermatolysis. த.வ. நீர்த்தகருநீர். [இந்திரியம் + நீற்றல்.] [Skt.Iindriyam → த. இந்திரியம்.]
இந்திரியமடக்கல்	இந்திரியமடக்கல் indiriyamaḍakkal, தொ.பெ.(vbl. n.) 1. ஐம்புலன்களையும் அடக்குகை; restraining the five senses. 2. புணர்ச்சியின் போது கருநீரை வெளிவிடாதபடி தடுக்கை; suppression of semen during coition (சா.அக.);. த.வ. புலனடக்கம். [இந்திரியம் + அடக்கல்.] [Skt. indriyam → த. இந்திரியம்.]
இந்திரியமறுப்பு	இந்திரியமறுப்பு indiriyamaṟuppu, பெ. (n.) கருநீர் (இந்திரியம்); தடை; obstruction to the discharge of semen - Sper - matempharxis (சா.அக.);.

இந்திரியமிறுகல்	இந்திரியமிறுகல் indiriyamiṟugal, தொ.பெ. (vbl.n.) கருநீர் (சுக்கிலம்); கட்டுகை; thickening of the seminal fluid (சா.அக.);. [இந்திரியம் + இறுகல்.] [Skt. indiriyam → த. இந்திரியம்.]
இந்திரியமுடைதல்	இந்திரியமுடைதல் indiriyamuḍaidal, தொ.பெ.(vbl.n) இந்திரியம் நீற்றல் பார்க்க; see indiriyam-nitral (சா.அக.);. [இந்திரியம் + உடைதல்.] [Skt. indriyam → த. இந்திரியம்.]
உபசாரி	உபசாரி1 ubacāri, பெ. (n.) உபசாரகன் (வின்.); பார்க்க; see ubasaragan. [Skt. upacarin → த. உபசாரி.] உபசாரி2 ubacāri, பெ. (n.) நோயாளிக்கு உதவி செய்பவள்; a trained nurse who takes care of the sick. [உபசாரம் → உபசாரி.] 'இ' பெ.பா.ஈறு.
உபசாரிகம்	உபசாரிகம் ubacārigam, பெ. (n.) உபசார வழக்கு பார்க்க; see upasāra valakku. "ஆளினையே யருமாசென்பது போவுப சாரிகம்" (வேதா. சூ. 126);. [Skt. upacarika → த. உபசாரிகம்.]
உபசாரிகை	உபசாரிகை ubacārigai, பெ. (n.) துணையாளி; a person who attends on a sick patient. [Skt. upacarika → உபசாரிகை.]
உபசி	உபசி ubasi, பெ. (n.) கலவிக்காகப் பெண்ணிடம் சேருபவன்; he who lies by the side of or approaches a woman for the purpose of sexual intercourse. [Skt. upasi → த. உபசி.]
உபசிக்குவா	உபசிக்குவா ubasikkuvā, பெ. (n.) உபசிகுவை பார்க்க; see Ubasiguvai.

உபசிகுவை	உபசிகுவை ubasiguvai, பெ. (n.) உண்ணாக்கு நீண்டு வீக்கத்தை உண்டாக்கி உண்ணமுடியாது, இருமல், அருவுதல் முதலிய குணங்களைக் காட்டுமோர் நோய்; a disease marked by cough and irritation of the throat and elongation of the uvula accompanied by swelling, in which the patient could not eat or drink without pain. [Skt. upa+jihva → உபசிகுவை.]
உபசிங்கி	உபசிங்கி ubasiṅgi, பெ. (n.) நாவில் வரும் புண்; an ulcer on the tongue.
உபசித்தி	உபசித்தி ubasitti, பெ. (n.) வெள்ளை நாகணம்; white croton oil plant-croton tigillium.
உபசித்திரை	உபசித்திரை ubasittirai, பெ. (n.) 1. ஆல்; banyan tree. 2. எலி; rat.
உபசிதரோகம்	உபசிதரோகம் ubasidarōkam, பெ. (n.) 1. வெப்பச் சன்னி; an apoplectic stroke caused by exposure to excessive heat, natural or artificial heat stroke or heat apoplexy. 2. வெயிலில் திரிவதா லுண்டாகும் இசிவு; a sudden attack of paralysis from injury to the brain-sunstroke. [Skt. upacita + roha → த. உபசிதரோகம்.]
உபசிரிட்டம்	உபசிரிட்டம் ubasiriṭṭam, பெ. (n.) புணர்ச்சி; coition, sexual intercourse.
உபசீரிடம்	உபசீரிடம் ubacīriḍam, பெ. (n.) தலையி லேற்படும் வளி மிகுதியி (கபாலவாயுவி);னால் சூலி (கருப்பிணி);களின் தலையில் வீக்கத்தையுண்டாக்கி அவ்வாறே வயிற்றி லிருக்கும் குழந்தைக்கும் உண்டாக்குமோர் நோய்; a disease characterised by swelling of the heads of both the child in the womb and the pregnant woman. It is said to arise from the deranged condition of vayu in the region of the head. த.வ. தலைப்பருமல்.
உபசீவனம்	உபசீவனம் ubacīvaṉam, பெ. (n.) 1. பிறரைச் சார்ந்த வாழ்க்கை; depending upon others, living, subject to others. 2. வாழ்வி(சீவனத்தி);ற்குரிய பொருள்; means of livelihood, sustenance. த.வ. ஒட்டுவாழ்வு. [Skt. up-jivana → த. உபசீவனம்.]
உபசீவி-த்தல்	உபசீவி-த்தல் ubacīvittal, 11 செ.குன்றாவி. (v.t.) உயிர்வாழப் பிறரை அல்லது பிறிதொன்றைச் சார்ந்திருத்தல்; to depend for one's life upon a person or thing. "இந்த ஔஷத மொன்றையுயே உபஜீவிக்க வமையும்" (ரஹஸ்ய. 1225);. த.வ. அண்டிவாழ்தல். [Skt. upajiva → த. உபசீவி-,]

உபசுகரம்	உபசுகரம் ubasugaram, பெ. (n.) 1. கறிமசாலை; condiment. 2. நறுமணப் பொருள்; spices. 3. சேரும் பொருள்; an ingredient.
உபசுருதி	உபசுருதி ubasurudi, பெ. (n.) இரவிற் கேட்கும் வானொலி (ஆகாயவாணி);; kind of supernatural voice heard at night and supposed to foretell the future. "போகேலென்ன வுபசுருதி சொல்லிவை யெலாம்." (அறப். சத. 62);. [Skt. upa-sruti → த. உபசுருதி.]
உபசென்மம்	உபசென்மம் ubasenmam, பெ. (n.) ஒருவன் பிறந்த விண்மீனுக்குப் பத்தொன்பது முதல் இருபத்தேழு முடியவுள்ள விண்மீன்கள் (இலக். வி. பக். 796);; the third group of nine naksatras counted from one's natal naksatra. த.வ. ஈற்றொன்பான். [Skt. upajanma → த. உபசென்மம்.]
உபசேசனம்	உபசேசனம் ubacēcaṉam, பெ. (n.) இன்றியமையாது வேண்டப்பெறும் உப்பிட்டு ஊற வைத்த ஊறுகறி முதலிய பக்க உணவு வகைகள் (உபகரணங்கள்);; relish, condiment. "யாவனொருவனுக்கு ம்ருத்யு உபஸேசன கோடியிலே நிற்கிறான்" (ஈடு. 1, 1 8, வ்யா. பக். 37);. த.வ. தொடுகறி. [Skt. upa-sesana → த. உபசேசனம்.]
உபசேவை	உபசேவை ubacēvai, பெ. (n.) புணர்தல்; having intercourse with.
உபஞ்சரோகம்	உபஞ்சரோகம் ubañjarōkam, பெ. (n.) மேக நோயினாலேற்படும் புண் (விரணம்);; a venereal or syphilitic sore. த.வ. மேகப்புள்.
உபத்தநிக்கிரகம்	உபத்தநிக்கிரகம் ubattaniggiragam, பெ. (n.) பாலியல் விருப்பத்தை விலக்கல்; rest - saint of sexual passion or desire.
உபத்தபத்திரம்	உபத்தபத்திரம் ubattabattiram, பெ. (n.) அத்திமரம்; Indian fig-tree.
உபத்தபாதம்	உபத்தபாதம் ubattabātam, பெ. (n.) ஆண்குறிக்குப் போகும் அரத்தக் குழாய்; a particular blood-vessel leading to the generative organ of a male. த.வ. ஆணநாளி.

உபத்தம்	உபத்தம் ubattam, பெ. (n.) 1. பிறப்புறுப்பு (சன்மேந்திரம்); (மச்சபு. பிரமமு.11);; generative organ. 2. பெண்குறி (பிங்.);; pudendum muliebre. 3. இடுப்பு; the haunch or the hip. த.வ. அல்குல். [Skt. upa-stha → த. உபத்தம்.]
உபத்தாயம்	உபத்தாயம் ubattāyam, பெ. (n.) 1. பொய், பொய்ப்பழி (அபத்தம்);; mistake. 2. துன்பம்; misery. 3. வழிவகை; means.
உபத்தானம்	உபத்தானம் ubattāṉam, பெ. (n.) அந்திநேர வழிபாட்டு (சந்தியாவந்தன); முடிவிற் செய்யும் மந்திரப் புகழ் (துதி);; hymns recited at the close of santiya-vandanam. "காயத்திரி செவியா வுபத்தானத்தின் றொழில் முடிக்க" (கூர்மபு.நித்தியகன். 6);. த.வ. அந்திப்போற்றி. [Skt. upa-sthana → த. உபத்தானம்.]
உபத்திதி	உபத்திதி ubaddidi, பெ. (n.) 1. அறிவு (ஞானம்);; wisdom. 2. அருகு, அண்மை (சமீபம்);; proximity. [Skt. upasthit → த. உபத்திதி.]
உபத்திரம்	உபத்திரம் ubattiram, பெ. (n.) துன்பம் (யாழ்.அக.);; misery.
உபத்திரவசுரம்	உபத்திரவசுரம் ubattiravasuram, பெ. (n.) புண் (விரணம்);, காயம், வலி முதலியவற்றினா லுண்டாகுமோர்வகைக் காய்ச்சல்; a kind of fever arising Wounds, injury and pain - traumatic fever. த.வ. வலிக்காய்ச்சல். [உபத்திரவம் + சுரம்.] [Skt. upa-drava → த. உபத்திரம்.] சுள் → கர → சுரம்.

உபத்திரவம்	உபத்திரவம் ubattiravam, பெ. (n.) 1. இடுக்கண்; tyranny, oppression, violence. "அரசன் குடிகளை உபத்திரவம் செய்தான்". 2. இன்னல், துன்பம்; calamity as famine, affliction, tribulation suffering of mind or body. 'பசியுபத்திரவம், மனோபத்திரவம்'. 3. நோயின் மூலமாய் ஏற்படும் துன்பங்கள்; the side issues of a disease. 4. ஒரு நோய் மூலமாக மற்றும் சில நோய்கள் உண்டாதல்; a disease or diseases concurring with another disease, the concurrence of two or more diseases in the same patient complication. 5. சீழ்ப்புண் (ரணம்);, புண் முதலியவற்றால் படும் கொடுந்துன்பம்; the supervening and distressing symptoms found in cases of wound, ulcer etc. any grieves accident, misfortune calamity, mischief, national distress. 6. திடீரென உண்டாகும் நிகழ்வு; that which attacks or occurs suddenly. 7. தொல்லை, தொந்தரவு; worry. "பட்டுப்புடவை வேணுமென்று மனைவி உபத்திரவஞ் செய்கிறாள்". த.வ. தொந்தரவு.
உபதஞ்சக்கறை	உபதஞ்சக்கறை ubadañjakkaṟai, பெ. (n.) மேகவொழுக்கினால் ஏற்படும் மாசு; a venereal or syphilitic taint. [உபதஞ்சம் + கறை.] [Skt. upa-dansa → த. உபதஞ்சம்.] கரு → கறு → கறை = கருப்பு, மாசு.
உபதஞ்சம்	உபதஞ்சம் ubadañjam, பெ. (n.) 1. பாலியல் நோய் (மேக கிரந்தி);; lues venereal. 2. உண்ணும் போது தொட்டுக் கொள்ளும் ஊறுகாய் முதலியன; pickle etc. used as auxiliaries in eating food. [Skt. upa-dansa → த. உபதஞ்சம்.]
உபதஞ்சவீறு	உபதஞ்சவீறு ubadañjavīṟu, பெ. (n.) பாலியல் (மேக); நோயின் வீறு; venereal or syphilitic virus. [உபதஞ்ச(ம்); + வீறு.] [Skt. upa-dansa → த. உபதஞ்சம்.]
உபதம்சம்	உபதம்சம் ubadamcam, பெ. (n.) உபதஞ்சம் பார்க்க; see Ubatanjam. [Skt upa-dansa → த. உபதம்சம்.]

உபதமிசம்	உபதமிசம் ubadamisam, பெ. (n.) 1. பக்க உணவு (உணவின் உபகரணம்);; relish anything eaten with food to whet the appetite. 2. பால் (மேகவிரண); நோய் (பைஷஜ.);; primary syphilis, chancre. [Skt. upa-dams → த. உபதமிசம்.]
உபதாகம்	உபதாகம் ubatākam, பெ. (n.) பனை (மூ.அ.);; palmyra-palm.
உபதாது	உபதாது ubatātu, பெ. (n.) பொன் முதலிய ஏழு மாழை (தாது);க்களைப் போலத் தோற்றமுடைய இழிந்த ஏழு மாழை (உலோகங்);கள் (சங்.அக.);; any one of seven minerals, inferior to tatu viz. சுவர்ணமாட்சிகம், தாரமாட்சிகம், துத்தம், காஞ்சியம், ரீதி, சிந்தூரம், சிலாசத்து. த.வ. தாழ்மாழை. [Skt upa-tatu → த. உபதாது.]
உபதாபம்	உபதாபம் ubatābam, பெ. (n.) அழற்சி, வெப்பவுணர்வு (நாநார்த்த.);; burning sensation. [Skt upatapa → த. உபதாபம்.]
உபதாபனநாடி	உபதாபனநாடி ubatābaṉanāṭi, பெ. (n.) மூச்சுக் குழலின் நாடி (தமரக சாகை நாடி);; the bronchial artery. [உபதானம் + நாடி.] [Skt. upa-dhana → த. உபதானம்.] நாள் → நாளி → நாழி → நாடி.
உபதாபனம்	உபதாபனம் ubatābaṉam, பெ. (n.) உபதாபம் பார்க்க; see uba-dabam.
உபதாளம்	உபதாளம் ubatāḷam, பெ. (n.) ஐந்து சிறுதாளங்கள் (பரத. தாள. 3);; secondary time-measures, five in number. ஆதிதாளம், பார்வதிலோசனம், குடுக்கம், சிங்கநந்தம், திரிமாத்திரை. த.வ. சிறுதாளம். [உப + தாளம்.] [Skt. upa → த. உப.] தாள் → தாளம்.

உபதானம்	உபதானம்1 ubatāṉam, பெ. (n.) உபாதானகாரணம் பார்க்க; see ubatanakaranam. "அவையிதற்கே யுபதானமாகும்" (பாரத.இராச. 4);. [உப + தானம்.] [Skt. upa → த. உப.] [த. தானம் → Skt. dana.] தரு → தா → தானம். உபதானம்2 ubatāṉam, பெ. (n.) 1. தலையணை (திவா.);; pillow, cushion. 2. அடிக்கல் (அஸ்திவாரம்); (வின்.);; foundation. [Skt. upa-dhåna → த. உபதானம்.] உபதானம்3 ubatāṉam, பெ. (n.) நோன்பு (விரதம்); (நாநார்த்த.);; religious sensation. [Skt. upadhåna → த. உபதானம்.] உபதானம்4 ubatāṉam, பெ. (n.) நஞ்சு (விடம்);; poison.
உபதி	உபதி1 ubadi, பெ. (n.) 1. சக்கரத்தின் ஆரம் (வின்.);; the part of a wheel between the nave and the circumference. 2. அச்சம் (வின்.);; fear. 3. வஞ்சனை (நாநார்த்த.);; deceit. [Skt. upadhi → த. உபதி.] உபதி2 ubadi, பெ. (n.) 1. பயன்பாடுள்ளது, அதாவது கை; that which is useful i.e. the hand. 2. புல்லூரி; a parasitical plant.
உபதிசை	உபதிசை ubadisai, பெ. (n.) கோணத்திசை; intermediate point of the compass. [உப + திசை.] [Skt. upa → த. உப.] திக்கு → திசை.
உபதிருட்டை	உபதிருட்டை ubadiruṭṭai, பெ. (n.) பூசகன் (புரோகிதன்); (சீவக. 2362 உரை);; priest, as the conductor of ceremonies. [Skt. upa-drasta → த. உபதிருட்டை.]

உபதேசகலை	உபதேசகலை ubatēcagalai, பெ. (n.) சமய மெய்ப்பொருள் கற்பிக்கும் (மதததத்துவ போதனா); முறை (சி.சி.அளவை. 13, சிவாக்.);; art of communicating to a disciple the basic truths of religion. [உபதேச + கலை.] [Skt. upa-desa → த. உபதேசம்.] கல் → கலை)
உபதேசகாண்டம்	உபதேசகாண்டம் ubatēcakāṇṭam, பெ. (n.) வடமொழி கந்தபுராணத்தின் ஒரு பகுதியினின்று கோனேரியப்ப முதலியார் மொழிபெயர்த்துப் பாடிய தமிழ்நூல்; a Tamil poetic version by Koneriyappamudaliyar of the last kanga of the Sivasahasyakhanda of the Skandapurana. [உபதேச(ம்); + காண்டம்.] [Skt. upa-desa → த. உபதேசம்.] குள் → குண்டு → கண்டு = கட்டி; நூற்றிரளை;கண்டு → கண்டம் = பெரிய துண்டு. கண்டம் → காண்டம் = பெரிய நூலின் ஒரு பகுதி. ஒரியல்)
உபதேசப்பஃறொடை	உபதேசப்பஃறொடை ubatēcabbakṟoḍai, பெ. (n.) தட்சிணாமூர்த்தி தேசிகரியற்றிய ஒரு பண்டார சாத்திரம்; a saiva - siddhanda treatise by Tatcinamurtti-tesiga, one of pantaracattiram. [உபதேசம் + பஃறொடை. பல் + தொடை – பஃறொடை.] [Skt. upa-desa → த. உபதேசம்.]
உபதேசம்	உபதேசம் ubatēcam, பெ. (n.) 1. நல்லுரை, அறிவுரை (ஞானபோதனை); (சி.போ.3, 6, சிற். பக். 76);; spiritual instruction, teaching of doctrine. 2. மந்திர அறிவுரை (மந்திரோப தேசம்); (விதான. நல்வினை.15);; initiation into the mysteries of religion, by communication of the mantras. த.வ. அறிவுரை. [Skt. upa-desa → த. உபதேசம்.]
உபதேசரத்தினமாலை	உபதேசரத்தினமாலை ubatēcarattiṉamālai, பெ. (n.) மணவாளமா முனிகளியற்றிய ஒரு மாலியச் சடங்கு (வைணவ சம்பிரதாய); நூல்; a poetical treatise in Tamil by manavalama-munga 15th C explaining the vaisnava traditions and describing the lives and teachings of the long lineage of Vaisn acaryas. [உபதேசம் + ரத்தின + மாலை.] [Skt. upa-desa → த. உபதேசம்.] [Skt. ratna → த. ரத்தினம்.]
உபதேசவெண்பா	உபதேசவெண்பா ubatēcaveṇbā, பெ. (n.) அம்பலவாண தேசிகரியற்றிய ஒரு சிவக்கொண்முடிபு நூல் (பண்டார சாத்திரம்);; a šaiva šiddhända treatise by ambalavana-desigar, one of pandara-satiram. [உபதேச(ம்); + வெண்பா.] [Skt. upadesa → த. உபதேசம்.]

உபதேசி	உபதேசி1 ubatēcittal, 11 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கற்பித்தல் (போதித்தல்);; to teach spiritual truths, give religious instruction. 2. மந்திரத் தொடர்பில் அறிவு கொளுத்தல்; to initiate into the mysteries of ceremonies religion by communicating appropriate mantras. "உபதேசித்த சித்தியை" (திருவிளை. அட்டமா. 29);. 3. மந்தண (இரகசிய);மாக இணங்கக் கூறுதல்; to influence in private, give secret advice. "அவள் அவனுக்கு உபதேசித்துவிட்டாள்". [Skt. upadasa → த. உபதேசம் → உபதேசி.] உபதேசி2 ubatēci, பெ. (n.) 1. கற்பிப்போன், அறிவுரைஞன் (போதிப்போன்);; preceptor, teacher. 2. அறிவுரை (உபதேசிக்கப்); பெறுபவன் (சி.போ. 7, 3, சிற்);; recipient of spiritual instruction. [Skt. upadésin → த. உபதேசி.]
உபதேசிகை	உபதேசிகை ubatēcigai, பெ. (n.) பெரு முன்னை; large-leaved fire brand teak.
உபதேசியார்	உபதேசியார் ubatēciyār, பெ. (n.) துணை அறிவுரையாளர், உபபோதகர் (கிறித்.);; catechist. [Skt. upa-desika → த. உபதேசியார்.] 'ஆர்' உயர்வுப் பன்மை ஈறு.
உபதேந்திரியம்	உபதேந்திரியம் ubatēndiriyam, பெ. (n.) ஆண்குறி அல்லது பெண்குறி; the genitals whether of a male or a female.
உபதை	உபதை1 ubadai, பெ. (n.) அமைச்சர் முதலியோரைத் தேர்ந்தெடுத்து அமர்த்துவதற்கு அரசர் செய்யுந் தேர்வு (குறள், 501, உரை);; test of the character and honesty of a minister or any officer of state in four ways viz. அறவுபதை பொருளுபதை, இன்பவுபதை, அச்சவுபதை. [Skt. upa-dhā → த. உபதை.] உபதை2 ubadai, பெ. (n.) காணிக்கை (நாநார்த்த.);; offering. [Skt. upadhå → த. உபதை.]
உபந்நியாசம்	உபந்நியாசம் ubanniyācam, பெ. (n.) சொற்பொழிவு; discourse. [Skt. upa-nyåsa → த. உபந்நியாசம்.] Upa-nyasa என்னும் சொல்லிற்கு வடமொழியில் கீழேவைத்தல், பக்கத்தில் வைத்தல், முன்னுக்குக் கொண்டு வருதல், பேசுதல், குறிப்பிடுதல், உரை தூண்டுரை. குறிப்பு மேற்கோள் போன்ற பொருள்கள் உள்ளன. (மா.வி.);. தமிழில் இச்சொற்கு சொற்பொழிவு குறிப்பாக பேருரை என்னும் பொருள் மட்டும் உண்டு

உபநகரோகம்	உபநகரோகம் ubanagarōgam, பெ. (n.) உகிரிடையி (நகச்சந்தி);ல் கட்டியுண்டாகிக் குத்தல், வீக்கம் முதலிய குணங்களைக் காட்டுமோர் புண் (விரண); நோய்; a malignant disease of the nail bed characterised by swelling, shooting pain etc. - whitlow. [Skt. upa-nakha + roha → த. உபநகரோகம்.]
உபநட்சத்திரம்	உபநட்சத்திரம் ubanaṭcattiram, பெ. (n.) விண்மீன்கள் (அப்பிரதான நட்சத்திரம்); (சங்.அக.);; secondary star, minor constellation. [Skt. upa-naksatra → த. உப நட்சத்திரம்.]
உபநதி	உபநதி ubanadi, பெ. (n.) பேராற்றில் வந்து விழும் ஆறு, சிற்றாறு; tributary stream, affluent. த.வ. கிளையாறு. [Skt. upa-nadi → த. உபநதி.]
உபநயம்	உபநயம் ubanayam, பெ. (n.) அனுமான வுறுப்புகள் ஐந்தனுள் நான்காவது (மணிமே. 29, 62);; statement bringing the invariable concomitant middle term into relation with the minor, the fourth member of an Indian syllogism. [Skt. upa-naya → த. உபநயம்.]
உபநயனம்	உபநயனம்1 ubanayaṉam, பெ. (n.) 1. பூணூல் அணிவிக்கு (தரிக்கு);ஞ் சடங்கு (திருவானைக். கோச். செங். 14);; initiatory ceremony intended to qualify the boys of the three twice-born castes among the Brahmins for commencement of the study of the Védas, accompanied by the investiture With the sacred thread, one of cotavacamskaram. 2. மூக்குக் கண்ணாடி; spectacles, lit. supplementary eyes or help to vision. த.வ. பூணூல் பூணல். [Skt. upa-nayana → த. உபநயனம்.] உபநயனம்2 ubanayaṉam, பெ. (n.)
உபநயி-த்தல்	உபநயி-த்தல் ubanayittal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) பூணூற்சடங்கு செய்தல் (விதான மைந்தர். 25);; to perform the ceremony of investing the sacred thread. [Skt upanaya → த. உபநயம் → உபநயி-,]
உபநளகம்	உபநளகம் ubanaḷagam, பெ. (n.) முன் கால் சிற்றெலும்பு; the outer and smaller of the two bones of the leg-fibula.

உபநாகக்கட்டு	உபநாகக்கட்டு ubanākakkaṭṭu, பெ. (n.) புண்ணுக்கு மருந்து வைத்துக் கட்டல்; application of poultice to a wound. [உபநாக(ம்); + கட்டு.] [Skt. upa-näha → த. உபநாகம்.] கள் → கட்டு.
உபநாகம்	உபநாகம்1 ubanākam, பெ. (n.) 1. யாழின் பீருடை (நாநார்த்த.);; peg to which the strings of a yal are attached. 2. புண் கட்டிகளில் வைத்துக் கட்டும் மா முதலியன (வின்.);; poultice. [Skt. upa-naha → த. உபநாகம்.] உபநாகம்2 ubanākam, பெ. (n.) 1. தாமரையின் அடித்தண்டு; the stalk of the lotus. 2. கபத்தினால் வெள் விழிச்சந்தில் தாமரைக் கொடியின் அடித் தண்டைப் போல் கட்டியை யெழுப்பி, வீக்கத்தையும் வலியையு முண்டாக்குமோர் வகைக் கண்ணோய்; a painful cyst of considerable size (that of a
உபநாகனம்	உபநாகனம் ubanākaṉam, பெ. (n.) 1. புண்ணுக்குக் கட்டும் மருந்து; poultice or external application to a wound, swelling etc. 2. மருந்திலைகளை வதக்கி வைத்துக் கட்டுதல்; application of medicinal leaves coated with oil and exposed to fire. 3. களிகிண்டிக் கட்டுதல்; the act of putting a plaster or poultice upon. 4. எண்ணெய் (தைலம்); பூசுதல்; anointing medicated oil. 5. இடித்துக் கட்டும் மருந்து; a bandage of pounded leaves or other medicine applied to a wound. [Skt. upa-nahana → த. உபநாகனம்.]
உபநாயகன்	உபநாயகன் ubanāyagaṉ, பெ. (n.) கள்ளக்காதலன்; paramour, illicit partner of a married woman. [Skt. upanayak → த. உபநாயகன்.]
உபநாயம்	உபநாயம்1 ubanāyam, பெ. (n.) உபநாகம்1 பார்க்க; see ubanagam1. உபநாயம்2 ubanāyam, பெ. (n.) உபநாகம்2 பார்க்க; see ubanägam2.
உபநிகழ்தம்	உபநிகழ்தம் ubanigaḻtam, பெ. (n.) ஓங்காரம்; the mystic name of the deity prefacing and concluding all the prayers of the daily worshipper.
உபநிட்கிராமணம்	உபநிட்கிராமணம் ubaniṭkirāmaṇam, பெ. (n.) பிறந்த நான்கா மாதத்தில் பிள்ளையை முதன்முதல் வெளிக்கொணருஞ் சடங்கு (திருவானைக். கோச்செங். 39);; ceremony of taking a child out for the first time in the fourth month after its birth. [Skt. upa-nis-kråmana → த. உபநிட் கிராமணம்.]

உபநிடகிறமணம்	உபநிடகிறமணம் ubaniḍagiṟamaṇam, பெ. (n.) வெளிக்கிளம்பல், வெளியே அடி எடுத்து வைத்தல்; the act of going or stepping out. [Skt. upa-nis-krámana → த. உபநிட கிறமணம்.]
உபநிடதம்	உபநிடதம்1 ubaniḍadam, பெ. (n.) 1. மறையின் (வேதத்தின்); ஒதி (ஞான); காண்டம் (பிங்.);; upanisad, philosophical writing forming part of the vedas. 2. மறை (வேதம்);; veda. "உபநிடத மொரு நான்கும்" (கலிங். கடவுள். 5);. [Skt. upa-nisad → த. உபநிடதம்.] உபநிடதம்2 ubaniḍadam, பெ. (n.) 1. அறம் (தருமம்); (நாநார்த்த);; virtue. 2. கமுக்கம் (இரகசியம்);; secret. [Skt. upa-nisad → த. உபநிடதம்.]
உபநிதி	உபநிதி ubanidi, பெ. (n.) தக்கவனிடத்தில் முத்திரையிட்டு அடைக்கலமாக வைக்கும் பொருள்; [Skt. upa-ni-dhi → த. உபநிதி.]
உபநிபாதம்	உபநிபாதம் ubanibātam, பெ. (n.) திடீரென ஏற்படும் நோய்; a sudden and unexpected attack of a disease.
உபநியசி-த்தல்	உபநியசி-த்தல் ubaniyasittal, 11 செ.கு.வி (v.i.) விரிவுரையாற்றுதல்; to deliver lectures, to elaborate. "தம்முடைய மதத்தை உபநியசித்து நின்றார் கீழ்" (ஈடு. 1, 1, 9, வ்யா. பக். 62);. [Skt. upa-nyasa → த. உபநியாச → உபநியாசி-,]
உபநியாசம்	உபநியாசம் ubaniyācam, பெ. (n.) பரப்புரை, பேருரை (பிரசங்கம்);; address, speech, lecture. த.வ. பேருரை. [Skt. upa-nyasa → த. உபநியாசம்.]
உபநேத்திரம்	உபநேத்திரம் ubanēttiram, பெ. (n.) உபநயனம் பார்க்க; see ubanayanam.

உபப்பிரமா	உபப்பிரமா ubabbiramā, பெ. (n.) மக்கள் தலைவர் பதின்மருள் (தசப் பிரசாபதியுள்); ஒருவர்; any one of tasa-p-pirasapadi. [Skt. upa-brahmä → த. உபப்பிரமா.]
உபப்பிரும்மணம்	உபப்பிரும்மணம் ubabbirummaṇam, பெ. (n.) மறை (வேத);ப்பொருளை விளக்கும் மறவனப்பு (இதிகாசம்);, தொன்மம் (புராணம்); போன்றன; itihasas, puranas, etc. which dilate on the meaning of the Vedas. [Skt. upa-brmhana → த. உபப்பிரும்மணம்.]
உபப்பிலவம்	உபப்பிலவம் ubabbilavam, பெ. (n.) கருங்கோள் (இராகு);; rahu, the ascending node. 2. கெடுகுறி (உற்பாதம்);; evil portent. [Skt. upa-plava → த. உபப்பிலவம்.]
உபபட்சம்	உபபட்சம் ubabaṭcam, பெ. (n.) 1. அக்குள்; arm-pit. 2. அக்குள் மயிர்; hair in the armpit.
உபபத்தி	உபபத்தி ubabatti, பெ. (n.) 1. நயம், நயன்மை (நியாயம்);; reason, justification (Brah.);. "அப்படிச் சொல்வதற்கு உபபத்தி என்ன?". 2. சொத்து; property, wealth (Brah.);. "அவன் உபபத்தியுள்ளவன்". 3. சொல்லும் செய்தியை உறுதிபடுத்தும் பொருட்டுக் காட்டும் உத்தி; argument advanced for the establishment of proposition, proof. "சச்சிதானந்த முப பத்தியகமுஞ் சீவனுமாய்" (பிரபோத. 22, 17);. [Skt. upa-patti → த. உபபத்தி.]
உபபத்திரம்	உபபத்திரம் ubabattiram, பெ. (n.) இலைக்காம்பருகேயுள்ள சிறிய இலை; a small leaf like appendage at the base of the pedicle, a stipule. த.வ. தளிர். [Skt. upa-pattra → த. உபபத்திரம்.]
உபபதி	உபபதி ubabadi, பெ. (n.) கள்ளக்காதலன் (சோரநாயகன்);; illicit partner of a married woman, paramour. [Skt. upa-pati → த. உபபதி.]
உபபரிசனை	உபபரிசனை ubabarisaṉai, பெ. (n.) 1. புணர்ச்சி; coition. 2. உண்டாயிருத்தல்; impregnation.

உபபலம்	உபபலம் ubabalam, பெ. (n.) துணை வலி; auxiliary, allied army, (Brah.);. [Skt. upa-bala → த. உபபலம்.]
உபபாதகம்	உபபாதகம் ubabātagam, பெ. (n.) சிறுகுற்றம் (பாதகம்); (சிவதரு. பாவ. 34);; sin less heinous than panjama-padagam. [Skt. upa-pataka →த. உபபாதகம்.]
உபபுராணம்	உபபுராணம் ubaburāṇam, பெ. (n.) தொன்ம (மகாபுராண);ங்கட்கு அடுத்து மதிக்கப்பெறுஞ் சிறுதொன்மங்கள் (புராணங்கள்);;ளecondary or minor puranas which are 18 in number. சனற்குமாரம், நாரசிங்கம், நந்தி, துருவாசம், சிவதருமம், நாரதீயம், காபிலம், மானவம், ஔசனம், வரசிட்டலைங்கம், வாருணம், காளிகம், சாம்பேசம், அங்கிரம், சௌரம், பராசரம், மாரீசம், பார்க்கவம் (கூர்மபு. இந்திரத். 10);. த.வ. துணைத்தொன்மம்
உபபேறு	உபபேறு ubabēṟu, பெ. (n.) துணைப்பயன் (உபபலன்);; something obtained in addition to the principal material, as in a process of manufacturing, a secondary product obtained during the manufacture of a primary product - by product. [உப + பேறு.] [Skt. иpa → த. உப.] பெறு → பேறு.
உபயோக்கியம்	உபயோக்கியம் ubayōkkiyam, பெ. (n.) பலவகை அரசிறையை ஈட்டுவதிலுங் காப்பாற்றுவதிலுஞ் செலவு செய்யப்படும் பொருள் (சுக்கிரநீதி, 98);; money expended in the collection of revenue from several Sources and in its safeguarding. [Skt. upa-bhógya → த. உபபோக்கியம்.]
உபயோகாந்தராயம்	உபயோகாந்தராயம் ubayōkāndarāyam, பெ. (n.) பயன்பாட்டி (அனுபவித்த);ற்குரிய பொருள்களை விலக்குவதாகிய கருமம் (சீவக. 3081, உரை);;த.வ. விழைவுநீக்கம். [Skt. upa-bhoga + tarảyam → த. உபயோகாந்தாரயம்.]
உபம்	உபம் ubam, பெ. (n.) இரண்டு; two. "முன்னான்கி னவிலந்த மொருகழஞ்சா மற்றையும்" (தைலவ. தைல. 109);. [Skt. ubha → த. உபம்.]
உபமருந்து	உபமருந்து ubamarundu, பெ. (n.) துணையாகக் கொள்ளும் மருந்து; an ingredient in a prescription to help the main ingredient-adjuvant. [உப + மருந்து.] [Skt. upa → த. உப.] மரு → மருந்து.

உபமலம்	உபமலம் ubamalam, பெ. (n.) 1. உள்ளிருக்கும் மாசு; internal impurities or filth such as phelgm, sweat etc. 2. மனமாசு (பிங்.);; mental impurity, inward depravity. [உப + மலம்.] [Skt. upa → த. உப.] மல் → மலம் = அழுக்கு, பவ்வீ.
உபமன்னியு	உபமன்னியு ubamaṉṉiyu, பெ. (n.) ஒரு சிவனிய (சைவ); முனிவர்; a Saivite rsi, the reputed author of the upamanyu-bhakta-vilasa, a Skt. work relating the stories of the 63 Saiva saints. [Skt. upamanyu → த. உபமன்னியு.]
உபமானம்	உபமானம் ubamāṉam, பெ. (n.) 1. உவமை; standard of comparison, recognition of likeness, resemblance. 2. ஓர் ஒப்புமை (பிரமாணம்); (அணியி.1);; [த. உவமானம் → Skt. upa-mana → த. உபமானம்.]
உபமானரகிதம்	உபமானரகிதம் ubamāṉaragidam, பெ. (n.) உவமையற்றது; that which is matchless, incomparable. [Skt. upamåna-rahita → த. உபமானரகிதம்.]
உபமிதி	உபமிதி ubamidi, பெ. (n.) ஒப்புமை வகையால் (பிரமாணத்தினால்); வரும் அறிவு (தர்க்கபா. 30);; knowledge of things derived from analogy. [Skt. upa-miti → த. உபமிதி.]
உபமேயம்	உபமேயம் ubamēyam, பெ. (n.) உவமிக்கப்பட்ட பொருள் (அணியி. 1);; that which is compared, subject of comparison. [த. உவமேயம் → Skt. upameya → த. உபமேயம்.]
உபமேயோபமாலங்காரம்	உபமேயோபமாலங்காரம் ubamēyōbamālaṅgāram, பெ. (n.) உவமானம் (உபமான); உவமேயம் (உபமேயம்); ஒன்றற்கு ஒன்று பொருள் உவமேய உவமானங்களாக வரும் அணி (அணியி. 3.);; a figure of speech in which the upa-manam and upa-meyam are compared to each other
உபமை	உபமை ubamai, பெ. (n.) ஒப்புமை; comparison, similarity. [த. உவமை → Skt. upa-má → த. உபமை.]
உபயகர்ப்போட்டம்	உபயகர்ப்போட்டம் ubayagarbbōṭṭam, பெ. (n.) சிலை (மார்கழி); மாதத்துக் கடைசி நாளிற் சூற்கொண்டு மழை பெய்யாது நிற்கும் மேகம்; double conception of rain by the clouds, supposed to take place if clouds appear without rain on the last day of the month of markali. த.வ. காரோட்டம். [உபய + கர்ப்ப + ஓட்டம்.] [Skt. ubhaya → த. உபய.] [த. குரு → கரு → கருப்பம் → Skt. garbha.] ஒடு → ஒட்டு → ஓட்டம்.

உபயகவி	உபயகவி ubayagavi, பெ. (n.) இருவேறு மொழிகளில் பா வியற்றும் பாவலன்; poet who has attainments enabling him to compose verses with equal facility in two languages, as for example, in Sanskrit and Tamil. "உபயகவிப் புலவன்" (திவா. 1. கட்டுரை.);. த.வ. இருமொழிப் பாவலன். [Skt. ubhayakavi → த. உபயகவி.]
உபயகுலம்	உபயகுலம் ubayagulam, பெ. (n.) தாய் தந்தை வழி மரபுகள்; the two ancestral lines, paternal and maternal. "உபயகுல தீபதுங்க" (திருப்பு. 128);. த.வ. ஈன்றோர்வழி. [உபய(ம்); + குலம்.] [Skt. ubha → த. உபய.] குல் → குலம்.
உபயகுலோத்தமன்	உபயகுலோத்தமன் ubayagulōttamaṉ, பெ. (n.) தாய்வழி, தந்தை வழிகளால் உயர்ந்தவன்; one of noble extraction on this paternal as well as maternal sides. "உபயகுலோத்தமன பயன்" (கலிங். கடவுள். 2);. த.வ. ஈன்றோர் வழி மேலான். [உபய(ம்); + குலம் + உத்தமன்.] [Skt. ubhaya → த. உபயம்.] உத்து = உயர்வு. உத்து → உத்தம் → உத்தமன்.
உபயகோமுகி	உபயகோமுகி1 ubayaāmugi, பெ. (n.) ஈனும் போது கன்றின்முகம் வெளியே உதயமாகியுள்ள மாசு; cow in the act of calving, as having two faces, or heads towards both ways, considered as a fit object of gift for the acquirement of merit. "உபய கோமுகியை யீந்தோர்" (காகிக. தேவர்க. பி. 22);. [உபய + கோ + முகி.] [Skt. ubhaya → த. உபய.] முகம் → முகி. உபயகோமுகி2 ubayaāmugi, பெ. (n.) இரு பக்கம் பார்வையுள்ள உயிரி; two faced living beings or looking both ways as do worms. த.வ. இருநோக்கி
உபயசம்மதம்	உபயசம்மதம் ubayasammadam, பெ. (n.) இரு திறத்தார் இசைவு (அனுமதி);; acceptance by both parties in a dispute. த.வ. இருசார் இசைவு. [Skt. ubhaya-sammada → த. உபயசம்மதம்.]

உபயத்திரர்	உபயத்திரர் ubayattirar, பெ. (n.) இருதிறத்தாரும்; both parties. த.வ. இருசாரார். [Skt. ubhayatra → த. உபயத்திரர்.]
உபயதன்மவிகலம்	உபயதன்மவிகலம் ubayadaṉmavigalam, பெ. (n.) திட்டாந்தத்தில் துணியப்படும் பொருள் (சாத்திய); துணைக்காரணம் (சாதன); மிரண்டும் குறைந்த ஏதுப்போலி வகை (மணிமே. 29, 359);;த.வ. இருசார் ஏதுப்போலி. [kt. ubhaya + tanma – vikalam → த. உபயதன்மவிகலம்.]
உபயந்திரம்	உபயந்திரம் ubayandiram, பெ. (n.) அறுவை மருத்துவஞ் செய்வதற்கான சிறிய அல்லது துணைக் கருவிகள்; minor surgical accessories. த.வ. அறுவைப்பணிமுட்டு.
உபயநாகமலர்	உபயநாகமலர் ubayanākamalar, பெ. (n.) இருவகை நாகப்பூ (சிறு நாகப்பூ, பெரு நாகப்பூ);; the two kinds cassiabuds, mesua ferrea. [உபய(ம்); + நாகமலர்.] [Skt. ubhaya → த. உபய(ம்);.]
உபயநொச்சி	உபயநொச்சி ubayanocci, பெ. (n.) இருவகை நொச்சி (வெண்ணொச்சி, கரு நொச்சி);; the two kinds of vitex-vitex negundo and Vitex trifolia. த.வ. இருநொச்சி. [உபய(ம்); + நொச்சி.] [Skt. ubhaya → த. உபய(ம்);.]
உபயபாகம்	உபயபாகம் ubayabākam, பெ. (n.) கக்கல் கழிச்சல் (வாந்திபேதி); உண்டாக்கும் மருந்து; a medicine that acts in two ways as an emetic and as a purgative. [உபய(ம்); + பாகம்.] [Skt. ubhaya → த. உபயம்.] பகு → பாகு → பாகம்.

உபயம்	உபயம்1 ubayam, பெ. (n.) 1. இரண்டு (திவா.);; two. 2. கோயில் முதலியவற்றிற்குக் கொடுக்கும் அறக்கொடை (தருமம்);; gift to a temple or a monastery (S.I.I. iii, 209);. த.வ. திருப்பணிக்கொடை. [Skt. ubhaya → த. உபயம்.] உபயம்2 ubayam, பெ. (n.) பழைய வரி (சுவர்ணாதாய); வகை; an ancient tax, payable in cash
உபயமாதம்	உபயமாதம் ubayamātam, பெ. (n.) இரு ஒரை (உபயராசி); மாதங்கள் (வின்.);; the four months in which the sun is in the common signs, viz. ஆனி, புரட்டாசி, மார்கழி, பங்குனி, corresponding to June-July, September-October, December-January and March-April. த.வ, ஈரோரை மாதம். [உபய + மாதம்.] [Skt. ubhaya → த. உபய(ம்);.] மதி → மாதம்.
உபயமார்க்கம்	உபயமார்க்கம் ubayamārkkam, பெ. (n.) வரிவகை; a tax (S.I.I.IV. 99);.
உபயமுகம்	உபயமுகம் ubayamugam, பெ. (n.) 1. மேல்முகம், கீழ்முகம் முதலிய விருபுறம்; the two directions, namely upward and downward. 2. தாயின் முகமும் அதற்கு நேர்மாறாக இருக்கும் சூலியின் வயிற்றில் இருக்கும் கருவின் முகமும்; the two-faced said of a pregnant woman because of the embryo which has its face turned in the opposite direction to that of the mother. 3. இரு பக்கமும் திரும்பக்கூடிய முகம்; having a face that can be turned either way. த.வ. இருமுகம். [உபய(ம்); + முகம்.] [Skt. ubhaya → த. உபய(ம்);.]
உபயமுகரத்தபித்தம்	உபயமுகரத்தபித்தம் ubayamugarattabittam, பெ. (n.) ஒரே காலத்தில் உடம்பின் ஏழு துளைகளின் வழியாகவும், மேலுங் கீழுமாக குருதியை வெளிப்படுத்துமோர் வகை நோய்; hemorrhage or escape of blood through all the seven opening of the body viz. the eyes, the nose, the ears, the mouth, the anus and the genitals in directions both upwards and downwards. த.வ. குருதிப்பீச்சு. [உபய + முகம் + ரத்த + பித்தம்.] [Skt. ubhaya → த. உபயம்.] [Skt. rakta → த. ரத்தம்.] பித்து → பித்தம் → Skt. pitta.

உபயர்	உபயர் ubayar, பெ. (n.) இருவர்; two persons. "புதல்வரு முபய ரானார்" (வேதாரணியபு. கோலாகல. 37);. [Skt. uphaya → த. உபயர்.] 'ர்' ப.பா.ஈறு.
உபயராசி	உபயராசி ubayarāci, பெ. (n.) 1. இயக்கம், நிலை (சரம், ஸ்திரம்); என்னும் இருவகைக்கும் ஏற்ற ஒரை (இராசி); (விதான. மரபி. 5, உரை);; மிதுனம், கன்னி, தனுசு, மீனம்; as distinguished from the moveable and fixed signs. 2. உடைவாரம்; heap of grain comprising mel-varam, i.e. share of the government or landlord, and ki-varam, i.e., the share of the cultivator. "மேல்வாரங் குடிவாரமாகப் பிரிப்பதற்கு முன்னுள்ள மொத்த விளைவுத் தவசம்". த.வ. ஈரோரை.
உபயவசை	உபயவசை ubayavasai, பெ. (n.) 1. சீரகம்; cumin seed. 2. கருஞ்சீரகம்; black cumin - nigella Sativa.
உபயவாதிகள்	உபயவாதிகள் ubayavātigaḷ, பெ. (n.) 1. வழக்கின் வழக்காளி எதிர் வழக்காளி (வாதி பிரதிவாதிகள்);; plaintiff and defendant. 2. வழக்குத் தொடுக்கும் வழக்காளி எதிர்வழக்காளியென்னு மிரு திறத்தார்; opponents in a controversy, upholders of opposite sides in a debate. "ஈதுபயவாதிகள் சம்மதம்" (தாயு. எங்கு. 3);. த.வ. வம்பாளி வழக்காளி. [உபயவாதி + கள்.] [Skt. ubhayavādi → த. உபயவாதி.] 'கள்' பன்மை ஈறு.
உபயவிட்டகம்	உபயவிட்டகம் ubayaviṭṭagam, பெ. (n.) பெண்களுக்குக் கருப்பக் காலத்தில் மாதவிடாய்த் தவறுதலில்லாமல் இயல்பாக திங்கடொறும் வெளிப்படுவதனால் இளைத்து வயிற்றுக்குள் உலாவிக் கொண்டிருக்கும் பிண்டம் (சுப்தி);; the emaciated foetus found moving in the womb, and this emaciation is due to the Continuance of the menstrual discharge inspite of pregnancy. த.வ. வற்றல்கரு. [உபய + விட்டகம்.] [Skt. ubhaya → த. உபயம்.]
உபயவிபூதி	உபயவிபூதி ubayavibūti, பெ. (n.) பேரருளும் இவ்வுலகவின்பமும் (லீலாவிபூதி நித்தியவிபூதிகள்); (ஈடு.6,1,8);; eternal bliss and worldly happiness. த.வ. இருதுய்ப்பு. [உபய + வி + பூதி.] [Skt. ubhaya → த. உபயம்.] புழுதி → பூதி
உபயவியஞ்சனன்	உபயவியஞ்சனன் ubayaviyañjaṉaṉ, பெ. (n.) இரண்டு குறிகளையும் உடைய பேடு (அலி);; one with the marks of both the sexes – hermaphrodite. [Skt. ubhaya-vyanjana → த. உபயவியஞ்சனம் → உபயவியஞ்சனன்.] 'ன்' ஆ.பா.ஈறு.

உபயவேதாந்தம்	உபயவேதாந்தம் ubayavētāndam, பெ. (n.) வடமொழி தென்மொழி மறை (வேதங்);களின் முடிவு; philosophy of both the Sanskrit and the Tamil scriptures. (Vaisn);. த.வ. இருமொழி மறைமுடிபு. [Skt. ubhayavédanda → த. உபயவேதாந்தம்.]
உபயவேதாந்தாசாரியர்	உபயவேதாந்தாசாரியர் ubayavētāndācāriyar, பெ. (n.) வடமொழி தென்மொழி மறைகளில் (உபயவேதாந்தங்களிலுந்); தேர்ந்த மாலியருக்கு வழங்கும் ஒரு பட்டப் பெயர்; a distinguishing title of reverence of such a Vaisn. sage or learned man, as master of ubaya- vēdānadam. [Skt. ubhaya-vedanda-acari → த. உபயவேதாந்தாசியர்.]
உபயவேர்	உபயவேர் ubayavēr, பெ. (n.) இருவகை வேர் - வெட்டிவேர், விலாமிச்சை வேர்; the two kinds of aromatic roots - khus khus. [உபய + வேர்.] [Skt. ubhaya → த. உபயம்.]
உபயவோசை	உபயவோசை ubayavōcai, பெ. (n.) ஈரடுக்கொலி (திவா.);; imitative, reiterated sound, as படபட, கடகட. த.வ. இரட்டைக் கிளவி. [உபய(ம்); + ஓசை.] [Skt. ubhaya → த. உபயம்.]
உபயாங்கம்	உபயாங்கம் ubayāṅgam, பெ. (n.) பாட்டுக்கும் நாட்டியத்திற்கும் வாசிக்கும் வாச்சியம் (வாத்தியம்); (சிலப். 3, 14, உரை);; musical instrument adapted to dancing as well as singing. த.வ. இருபால் இன்னியம். [Skt. ubhaya + anga → த. உபயாங்கம்.]
உபயாசித்தம்	உபயாசித்தம் ubayācittam, பெ. (n.) ஏதுப்போலி வகை (மணிமே. 29, 193);; fault of appealing to a middle term that is not accepted by either party to a controversy. [உபய(ம்); + சித்தம்.] [Skt. ubhaya → த. உபயம்.] செ → செத்து → சித்து → சித்தம் → Skt. citta
உபயாத்தம்	உபயாத்தம் ubayāttam, பெ. (n.) இரு பொருள் (வின்.);; two meaning. [Skt. ubhaya-artha → த. உபயாத்தம்.]

உபயார்த்தம்	உபயார்த்தம் ubayārttam, பெ. (n.) உபயாத்தம் பார்க்க; see ubayatam. [Skt. ubhaya-artha → த. உபயார்த்தம்.]
உபயாவியாவிருத்தி	உபயாவியாவிருத்தி ubayāviyāvirutti, பெ. (n.) துணைக்கரணம் (சாதனம்);, துணியப்படும் பொருள் (சாத்தியம்); இரண்டும் மீளாதிருக்கும் ஒப்பின்மை (வைதன்மிய) திட்டாந்தப் போலி (மணிமே. 29, 441);. [Skt. upaya-viyavirutti → த. உபயாவியா
உபயானுகம்	உபயானுகம் ubayāṉugam, பெ. (n.) உபயாங்கம் (சிலப். 3, 14, அரும்.); பார்க்க; see upayangam. [Skt. ubhaya-anu-ga → த. உபயானுகம்.]
உபயானுசம்மதம்	உபயானுசம்மதம் ubayāṉusammadam, பெ. (n.) இரு திறத்தாரும் ஒப்புக் கொள்கை; consent of both parties to an agreement. "உபயானு சம்மதமாய் நிச்சயித்த தொகை". த.வ. இருதிற ஏற்பு. [Skt. upaya + anusammada → த. உபயானுசம்மதம்.]
உபயுக்தா	உபயுக்தா ubayuktā, பெ. (n.) முதியார் கூந்தல், அம்மையார் கூந்தல்; Sita's thread.
உபயோகப்படு-தல்	உபயோகப்படு-தல் ubayōkabbaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) பயன்படுதல்; to be serviceable, turned to account. [உபயோகம் + படு-.] [Skt. upa-yoga → த. உபயோகம் 'படு' து.வி.).
உபயோகம்	உபயோகம்1 ubayōkam, பெ. (n.) 1. உதவி; use, fitness, suitableness. 2. உதவிப் பொருள்; thing useful for given purpose. "தாங்கி யுபயோகந் தன்னை" (சைவச. பொது. 259);. த.வ. பயன்பாடு, பயன். [Skt. upa-yõga → த. உபயோகம்.] உபயோகம்2 ubayōkam, பெ. (n.) கோள்வீட்டிலும் (இலக்கினத்திலும்); 2, 3, 4 ஆம் இடங்களிலும் ஏழுகோள் (கிரகங்);களும் நிற்பதாகிய ஒரு நிலை (யோகம்);; "உதயாதி நாலினுமேழு கோளுமுறவுபயோ கமாம்" (வீமே. உள். 312);. [Skt. yupa-yoga → த. உபயோகம்.] உபயோகம்3 ubayōkam, பெ. (n.) மருந்து கூட்டல்; compounding medicines.

உபயோகி	உபயோகி1 ubayōki, பெ. (n.) உதவுபவன்; useful, helpful person. [Skt. upa-yógin → த. உபயோகி.] உபயோகி2 ubayōkittal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) பயன்படுத்துதல்; to use, apply or employ, as words. [Skt. upayoga → த. உபயோகி-,] 'இ' வினையாக்க ஈறு.
உபரசக்குற்றம்போக்கி	உபரசக்குற்றம்போக்கி ubarasakkuṟṟambōkki, பெ. (n.) நறுந்தக்காளி; an unknown drug capable of removing the defects in the several natural bodies or substances called uparasams.[[Skt. uparasa → த. உபரச.]
உபரசகுணம்	உபரசகுணம் ubarasaguṇam, பெ. (n.) தமிழ் மருத்துவத்தில் சொல்லியுள்ள துணைச் சரக்குகளின் குணம்; qualities of the natural bodies or products enumerated in Tamil medical science. [உபரச + குணம்.] [Skt. uparasa → த. உபரச.]
உபரசச்சத்து	உபரசச்சத்து ubarasassattu, பெ. (n.) தமிழ் மருத்துவ நூலிற் கண்ட 120 துணைப் பொருளினின்றும் ஊதை (வாத); நூலின் வழியின் படி எடுக்கும் சத்து; the quintessence extracted from any of the one hundred and twenty kinds of natural substances by an alchemical process. [உபரசம் + சத்து.] [Skt. upa-rasa → த. உபரச.]
உபரசச்சத்துரு	உபரசச்சத்துரு ubarasassatturu, பெ. (n.) சிங்கி செய்நஞ்சு (பாடாணம்);; a kind of poison consisting, chiefly of lead and nitre. [Skt. uparasasatru → த. உபரசச்சத்துரு.]
உபரசச்சத்துவாதி	உபரசச்சத்துவாதி ubarasassattuvāti, பெ. (n.) கற்பூர சிலாசத்து; a beautiful crystallised foliated gypsum.
உபரசத்தைத்தயிலமாக்கி	உபரசத்தைத்தயிலமாக்கி ubarasattaittayilamākki, பெ. (n.) சின்னாருகை; a plant (not known); capable of reducing or converting uparasas into oils.
உபரசநிகண்டு	உபரசநிகண்டு ubarasaniganṭu, பெ. (n.) போகரால் செய்யப்பட்ட ஒரு மருத்துவ நூல்; a poetic vocabulary of Tamil chemistry complied by "Bogar' a great siddha.

உபரசம்	உபரசம் ubarasam, பெ. (n.) 1. துணை மாழை (உபதாது);; secondary mineral, as red chalk, bitumen, etc. "தாரார் மணியுபரசல் களையும்" (தைலவ. பாயி. 31);. 2. கல்லுப்பு (மூ.அ.);; rock-salt. 3. சேர்க்கை இதளியம் (ரசம்);; mercury in a combined state as opposed to nascent or natural state, underneath the sea. 4. களிம்பு கலந்த மாழைப் பொருள் (உலோகம்);; metalic ores, such as iron rust, iron sulphate, copper sulphate etc. 5. கடல் நுரை; sea-froth. 6. இயற்கைச் சரக்கு; natural substance. 7. இழிந்த சுவையுள்ளது; that which is inferior in taste. 8. அடுத்த மணம்; secondary flavour.
உபரசன்	உபரசன் ubarasaṉ, பெ. (n.) தம்பி (யாழ்.அக.);; younger brother. த.வ. இளவல். [Skt. upara-ja → த. உபரசன்.]
உபரசிதம்	உபரசிதம் ubarasidam, பெ. (n.) உபராசிதம் பார்க்க; see ubarasidam.
உபரஞ்சகம்	உபரஞ்சகம் ubarañjagam, பெ. (n.) வேறுபடுத்தும் தன்மை (அவச்சேதகம்); நான்கனு ளொன்று (விசாரசந். 320);; [Skt. upa-ran-jaka → த. உபரஞ்சகம்.]
உபரஞ்சப்பஞ்சபூதம்	உபரஞ்சப்பஞ்சபூதம் ubarañjabbañjabūtam, பெ. (n.) போகர் நிகண்டிற் கூறியுள்ள துணைச் சரக்குகளின் ஐந்து வகை வேறுபாடுகள்; the five classes into which the secondary or auxiliary minerals called uparasas are divided according to the five elements opposed to பாடாணப் பஞ்ச பூதம் which refers to the five classes of poisons bearing reference to the five elements.
உபரஞ்சிப்பி-த்தல்	உபரஞ்சிப்பி-த்தல் ubarañjibbittal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) மகிழ்வுறச் செய்தல்; to cause to rejoice. "பிறரை உபரஞ்சிப்பிக்குங் குணம்" (சி.சி. 2, 23, ஞானப்.);. [Skt. upa-ranj → த. உபரஞ்சி.] 'பி' பி.வி. ஈறு.
உபரதம்	உபரதம் ubaradam, பெ. (n.) வெடியுப்பு (மூ.அ.);; salt-petre.
உபரதாமிரத்தட்டை	உபரதாமிரத்தட்டை ubaratāmirattaṭṭai, பெ. (n.) உபரதாமிரம் பார்க்க; see ubara-tamiram.

உபரதாமிரம்	உபரதாமிரம் ubaratāmiram, பெ. (n.) நாரை மரம்; a kind of tree (un-identified);.
உபரதி	உபரதி1 ubaradi, பெ. (n.) 1. செயலொழிகை; cessation from action. "நித்திரை யென்றது இந்திரியங்களுடைய உபரதியே" (சி.சி.3, 4, சிவாக்.);. 2. பற்றொழிகை (விசாரசந். 345);; renunciation of worldly attachments, one of carnati-catka-campattu. 3. பேரின்பம்; the spiritual enjoyment rejecting sensual pleasure. [Skt. upa-rati → த. உபரதி.] உபரதி2 ubaradi, பெ. (n.) இறுதி; conclusion, end. "உபரதியில் மண்டலம் போன் முன்னிறுத்தி" (விறலி விடு. 559);. [Skt. uparati → த. உபரதி.]
உபரமணம்	உபரமணம் ubaramaṇam, பெ. (n.) உலகப் பற்றை விடல்; abstaining from worldly actions or desires.
உபராகம்	உபராகம்1 ubarākam, பெ. (n.) கோள்மறைப்பு (கிரகணம்);; eclipse of the sun or of the moon. "ஒது பானுவெண் மதிபுபராகத்தில்" (சேதுபு. சேதுபல. 21);. த.வ. கோள்மறை. [Skt. upa-råga → த. உபராகம்.] உபராகம்2 ubarākam, பெ. (n.) 1. கருங்கோள் (இராகு.); (நாநார்த்த.);; rahu, the ascending mode. 2. வசைமொழி (நிந்தை);; abuse. [Skt. uparaga → த. உபராகம்.]
உபராசன்	உபராசன் ubarācaṉ, பெ. (n.) இளவரசன் (யாழ்.அக.);; prince. [உப + ராசன்.] [Skt. upa → த. உப.] 'ன்' ஆ.பா.ஈறு. அரசன் + ராசன்.

உபராசிதம்	உபராசிதம் ubarācidam, பெ. (n.) சிற்றகத்தி, ஒரு செடிவகை (மூ.அ.);; a kind of plant, common sesban.
உபராமயம்	உபராமயம் ubarāmayam, பெ. (n.) வெண்டை; rose-mallow.
உபரால்	உபரால் ubarāl, பெ. (n.) உதவி; help, aid, assistance (P.T.L.);.
உபரி	உபரி1 ubari, வி.எ. (adv.) 1. மேல்; on, upon, above. "உபரி யெழுகின்ற சீயம்" (பாரத. பதின்மூ. 39);. 2. மிகுதியாய்; more. த.வ. மிகை. [உப்பரி = மிகை, மிகுதி, மேற்படல். உப்பரி → உபரி → Skt. upari.] உபரி2 ubari, பெ. (n.) 1. உடலுறவின் ஒருவகை (உபரிசுரதம்);; a mode of sexual intercourse. "மிக்கா முபரி செயக் கார்க் கொண்டை பின் சரிய" (விறலி விடு. 523);. 2. மிகுதி; excess as in பித்த உபரி, biliousness. [Skt. upari → த. உபரி.]
உபரிசம்	உபரிசம் ubarisam, பெ. (n.) மேலாக முளைத்தல்; growing upwards or out protuberant.
உபரிசரம்	உபரிசரம் ubarisaram, பெ. (n.) வான (ஆகாய);த்தில் உலாவல்; moving or walking in the air.
உபரிசரர்	உபரிசரர் ubarisarar, பெ. (n.) வான்வெளியில் செல்பவர்கள்; sojourners in the air, those who move above in the air. "உபரிசரரென வுர னோடு புகுதர" (பாரத. பதினாறு. 30);. த.வ. வான் உலவர். [Skt. uparicara → த. உபரிசரர் 'ர்' ப.பா.ஈறு.]

உபரிசுரதம்	உபரிசுரதம் ubarisuradam, பெ. (n.) சிறப்புப் புணர்ச்சி (கொக்கோ. 6, 47);; coilus muliere super, virum decumbonte. [Skt. upari-su-rata → த. உபரிசுரதம்.]
உபரிதகம்	உபரிதகம் ubaridagam, பெ. (n.) கொக்கோக நூலில் சொல்லியுள்ள அறுபத்து நான்கு கலைகளில் ஒன்றான அழகிய இணைவு (சிருங்கார் பந்தம்);; a kind of coitus described in the erotic science kokkogam.
உபரிதம்	உபரிதம் ubaridam, பெ. (n.) உபரிசுரதம் பார்க்க; see uparisuradam. "இசலியிசலி யுபரித லீலையுற்று" (திருப்பு. 497);. [Skt. uparitaka → த. உபரிதம்.]
உபரிபாகம்	உபரிபாகம் ubaribākam, பெ. (n.) மறைமுடிபு; vedanta, the crown of the Vedas. "உபரிபாகப் பொருள்" (பதினொ. திருநாவுக். 1);. [உபரி + பாகம்.] [Skt. upari → த. உபரி.] பகு → பகுப்பு. பகு → பாகு = பகுதி, பக்கம், பக்கமாயிருந்து பேணுபவன் (பாகன்);. பகு → பாகு → பாகம்.
உபரியாவி	உபரியாவி ubariyāvi, பெ. (n.) ஒரு வகை செடிவகை (கோஷ்டம்); (வை.மூ.);; costus plant.
உபலக்கணம்	உபலக்கணம் ubalakkaṇam, பெ. (n.) 1. ஒரு மொழி ஒழிந்த தன்னினத்தையுங்குறிப்பது (சி.போ. 5, 1, சிற்);; implying something that has not been made explicit by expressing another thing associated or connected with it. 2. குறிக்கோளைப் பக்கவுதவியாகக் கொண்டு உணர்த்தும் இலக்கணம் (லட்சணம்);; secondary or unessential mark which helps the recognition of a thing, as the branch of a tree is pointed out to enable one to see through it a constellation or the crescent moon. த.வ. குறிப்புமொழி. [உப + இலக்கணம்.] [Skt. upa → த. உப.]
உபலட்சணம்	உபலட்சணம் ubalaṭcaṇam, பெ. (n.) உபலக்கணம் பார்க்க; see ubalakkanam. [உப + லட்சணம்.] [Skt. upa → த. உப.] [த. இலக்கணம் → → த. லட்சணம்.]

உபலநாடிக்கல்	உபலநாடிக்கல் ubalanāṭikkal, பெ. (n.) காதிற்குள்ளாக நரம்புகள் படருமிடத்து இருக்குமோர் கல்; a kind of calculus found near the auditory nerves inside the ear-aural calculus. [உபல + நாடிக்கல்.] upala என்னும் சொற்கு வடமொழியில் கல், பாறை போன்ற பொருள்களுண்டு. நாடிக்கல் என்னும் சொல்லிற்கு உபல அடையாக வருவது மீமிசை.
உபலம்	உபலம் ubalam, பெ. (n.) 1. கல் (சூடா.);; stone, rock. 2. சிறுகல் (பிங்.);; small stone. 3. பளிங்கு; crystal. "பலநிறங் கவரு முபலமாய்" (தாயு. சிற்சுகோ. 2);. 4. உடம்பிலுண்டாகுங் கல்; 5. எருமுட்டை; cow-dung cake. [Skt. upa-la → த. உபலம்.]
உபலம்பம்	உபலம்பம் ubalambam, பெ. (n.) தோற்றுகை; perception, recognition. "அவன்றனக்கு ஈஸ்வரனையொழிய ப்ருதக்ஸ் திதியாதல் உபலம்பமாதல் இல்லாமையாலே" (ஈடு. 1, 1, 6);. [Skt. upa-lambha → த. உபலம்பம்.]
உபலாலனை	உபலாலனை ubalālaṉai, பெ. (n.) கொண்டாடுகை; fondling, caressing. [Skt. upa-lalana → த. உபலாலனை.]
உபலாளனம்	உபலாளனம் ubalāḷaṉam, பெ. (n.) 1. உபலாலனை பார்க்க; see uba-lalanai. "உத்ஸவங்களையும் உபலாளனங்களையும் ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ரப்ரகாரமாக வ்யவஸ்தை பண்ணி" (கோயிலொ. 54);. 2. தூய்மை, செய்கை (திவா.);; cleansing, purifying. [Skt. upa-lalanam → த. உபலாளனம்.]
உபலிபம்	உபலிபம் ubalibam, பெ. (n.) சாணத்தால் மெழுகுகை; besmearing with cow dung.
உபலேபம்	உபலேபம் ubalēbam, பெ. (n.) 1. உபலேபனம் பார்க்க; see ubalebanam. 2 கோழைக் கட்டு; formation phlegm. 3. மந்தம்; dullness.

உபலேபனம்	உபலேபனம் ubalēbaṉam, பெ. (n.) 1. சாணத்தால் மெழுகுகை (வின்.);; smearing with cow dung. 2. ஆ நீரால் மெழுகுகை; smearing with cow's urine. 3. ஆ நீரால் தூய்மை செய்தல்; a ceremony of cleaning with cow's urine. [Skt. upa + lebana → த. உபலேபனம்.]
உபலை	உபலை ubalai, பெ. (n.) 1. சருக்கரை (நாநார்த்த.);; sugar. 2. சுக்கான் பாறை; limestone. [Skt. upala → த. உபலை.]
உபலோகத்திறம்	உபலோகத்திறம் ubalōkattiṟam, பெ. (n.) வெள்ளி; silver.
உபலோகம்	உபலோகம் ubalōkam, பெ. (n.) மாழையை (உலோகத்தை); அடுத்த பொருள்; secondary mineral. [Skt. upa-loha → த. உபலோகம்.]
உபலோத்திரம்	உபலோத்திரம் ubalōttiram, பெ. (n.) விளாம் பிசின் (மூ.அ.);; gum of wood apple tree. [Skt upa-lodhra → த. உபலோத்திரம்.]
உபவசி	உபவசி1 ubavasittal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) உண்ணாதிருத்தல்; to fast. "ஆயிரமாண்டுபவசித்து" (உத்தரரா. இராவணன் பிற. 26);. த.வ. நோன்பு. [Skt. upa-vas → த. உபவசி-,] உபவசி2 ubavasi, பெ. (n.) உபவாசி பார்க்க; see uba-vasi "அன்றைக் குபவசியாய்" (சைவச. பொது. 303);. [Skt. upa-vasin → த. உபவசி.]
உபவம்	உபவம் ubavam, பெ. (n.) சீந்தில் (மூ.அ.);; gulancha.

உபவராகப்பிரண்டை	உபவராகப்பிரண்டை ubavarākabbiraṇṭai, பெ. (n.) கரணைப் பிரண்டை; coarse toothed heart-vine. [உபவராகம் + பிரண்டை.] புரு + புரள் → புரண்டை → பிரண்டை.
உபவரி	உபவரி ubavari, பெ. (n.) உபவம் பார்க்க; see upavam.
உபவல்லிகம்	உபவல்லிகம் ubavalligam, பெ. (n.) ஒருவகைப் பூடு; a plant (unidentified);. [Skt. upa-vanam → த. உபவல்லிகம்.]
உபவனம்	உபவனம்1 ubavaṉam, பெ. (n.) சோலை, பூஞ்சோலை; grove, flower-garden. "அந்த மன்ன னோர் நாளிலுபவனத் தொருவனாய்" (ஞானவா. உற்பத்தி. 31);. [Skt. upa-vana → த. உபவனம்.] உபவனம்2 ubavaṉam, பெ. (n.) 1. காஞ்சொறி (மூ.அ.);; climbing nettle. 2. கடுக்காய்; myrobalan.
உபவாசக்காலம்	உபவாசக்காலம் ubavācakkālam, பெ. (n.) 1. உண்ணா நோன்புக் காலம்; time for religious fasts. 2. தவமிருக்கும் காலம்; lent (Chr.);. [உபவா(ம்); + காலம்.] [Skt. upa-vasa → த. உபவாசம்.] கால் → காலம்.
உபவாசகம்	உபவாசகம் ubavācagam, பெ. (n.) பேய்த் தும்மட்டி; bitter apple, Cucumis colocynthis.
உபவாசம்	உபவாசம் ubavācam, பெ. (n.) 1. உண்ணா நோன்பு (விரதம்);; fast, fasting. "இதன் புனலாடிய யுபவாச முளுற்றியக் கால்" (சேதுபு. பலதீ. 19);. 2. சிற்றின்பம் தொடர்பானவற்றையும், மணம், அழகுபடுத்துதல், ஆடல்பாடல், இசை, தாம்பூலம் முதலியவற்றையும் தவிர்த்து நோன்பு இருத்தல்; a religious mortification by abstinence from indulgence in all sexual gratification such as perfumes, flowers, unguents, ornaments, betel, music, dancing etc. [Skt. upavasa → த. உபவாசம்.]

உபவாசி	உபவாசி1 ubavācittal, 11 செ.கு.வி. (v.t.) உண்ணாநோன்பு மேற்கொள்ளல், பட்டினியா யிருத்தல்; to fast, especially from religious motives. "ஓங்குந் திரிதி கையுபவாசித்தே" (மச்சபு. அனந்ததிரி. 28);. வடமொழியில் upa-vasati என்று வினை வடிவம் இருக்கிறது (மா.வி.);. தமிழில் உபவாசம் என்னும் பெயர்வடிவத்திலிருந்தே உபவாசி என்னும் வினைவடிவம் உருவாகியிருக்கிறது. உபவாசி2 ubavāci, பெ. (n.) உண்ணா நோன்பிருப்பவன்; one who observes a fast. "மதத்தவுடலதனா லற்ற வுபவாசி பொளித்துண்டானென்றுணர்தல்" (உபநி.16);. த.வ. உண்ணாநோட்பர். [Skt. upa vasin → த. உபவாசி.]
உபவாயு	உபவாயு ubavāyu, பெ. (n.) உடலிலுள்ளனவும் சிறந்தெடுத்துக் கூறவியலாததுமான விக்கன் (நாகன்);, இமையன் (சுர்மன்);, எரியன் (கிருகரன்);, ஆவிரியன் (தேவ தத்தன்);, உச்சியன் (தனஞ்சயன்); என்ற ஐந்து வளி (ஊதை); (விசாரசந். 330);; the five subsidiary breaths, vikkan, imaiyan eriyan, aviriyan and ucciyan. த.வ. ஐவளி. [Skt. upa + vayu → த. உபவாயு.]
உபவாளிதம்	உபவாளிதம் ubavāḷidam, பெ. (n.) ஒருவகைச் செடி; Indian lead wort.
உபவிட்டக்கருப்பம்	உபவிட்டக்கருப்பம் ubaviṭṭakkarubbam, பெ. (n.) மூவகைச் சூல்களுள் நன்றாகக் கருதப்படும் கருப்பையில் குறை கண்டு குருதி (அரத்தம்); கசிந்து அதனால் கரு மெலிந்து துடித்துக் கொண்டிருக்குமோர் நிலைமை; one of the three conditions of pregnancy marked by the oozing of blood or slight hemorrhage and emaciated and quivering condition of the womb. [உபவிட்டம் + கருப்பம்.] [Skt. upa-vitta → த. உபவிட்டம்.] த. குரு → கரு → கருப்பம் → Skt. garbha.
உபவிட்டரம்	உபவிட்டரம் ubaviṭṭaram, பெ. (n.) தங்குபிண்டம் (சீவரட். 206);; embryo shrunken in size owing to menstrual discharges during the period of gestation. [Skt. upa+ vistara → த. உபவிட்டரம்.]

உபவிடம்	உபவிடம் ubaviḍam, பெ. (n.) 1. ஒரு மருந்துச் செடி (அதிவிடயம்);; a kind of herb (adi-vidayam);. 2 ஒன்பது வகை நிலைத்திணை நஞ்சு (தாவரவிடம்);; the nine kinds of vegetable poisons. 1. எருக்கம்பால், 2. கள்ளிப்பால், 3. சிவனார் கிழங்கு, 4. அலரி, 5. குன்றி, 6. அபினி, 7. ஊமத்தை, 8. எட்டி, 9. நாபி ஆகியன ஒன்பது நிலைத்திணை நஞ்சுகளாம்.
உபவிடை	உபவிடை ubaviḍai, பெ. (n.) உபவிடம் பார்க்க; see uba-vidam.
உபவிருங்கணம்	உபவிருங்கணம் ubaviruṅgaṇam, பெ. (n.) உபப்பிரும்மணம் (பெரியபு. திருமலைச். (சூசனம்); பார்க்க; see ubappi-rummanam. [Skt. upa-bmhana → த. உபவிருங்கணம்.]
உபவீதம்	உபவீதம் ubavītam, பெ. (n.) 1. பூணூல் (பிங்.);; sacred thread worn by men of the twice born castes. 2. இடப்பக்கத்திலிருந்து வலப்பக்கமாய்ப் பூணூல் அணிதல்; wearing the sacred thread in the usual manner over the left shoulder and under the right arm opp. to பிராசீனாவிதம். [Skt. upa-vita → த. உபவீதம்.]
உபவீதி	உபவீதி ubavīti, பெ. (n.) 1. உபவீதம்2 பார்க்க; see ubavidam, opp. to பிராசீனாவீதி. [Skt. upa-vitin → த. உபவீதி.]
உபவுப்பு	உபவுப்பு ubavubbu, பெ. (n.) பிண்டவுப்பு செயநீர்; a peculiar liquid extracted from the salt derived from the foetus. [உப + உப்பு.] [Skt. upa → த. உப.]
உபவேசனம்	உபவேசனம் ubavēcaṉam, பெ. (n.) மலங் கழித்தல்; passing of stools, evacuation of the bowels.

உபவேட்டனம்	உபவேட்டனம் ubavēṭṭaṉam, பெ. (n.) கூத்திடுங்காலுண்டாம் உறுப்பசைவு முறைகளுளொன்று (சுத்தா; சிலப். பக். 81);; a mode of gesticulation. [Skt. upa-vestana → த. உபவேட்டனம்.]
உபவேட்டிதம்	உபவேட்டிதம் ubavēṭṭidam, பெ. (n.) நடன முத்திரை (அபிநய); வகை (சீவக. 1257, உரை);; a gesture by the fingers in dancing. [Skt. upa-vestita → த. உபவேட்டிதம்.]
உபவேதம்	உபவேதம் ubavētam, பெ. (n.) நான் மறை (வேதங்);களையடுத்து மதிக்கப்பெறும் ஆயிர்வேதம், தனுர்வேதம், காந்தர்வவேதம், அர்த்த வேதம் ஆகிய நான் மறைகள் (வேதங்கள்); (திருக்காத். பு. 29, 38);; secondary vedas, class of writings subordinate to the vedas, of which four are enumerated. [உப + வேதம்.] [Skt. upa → த. உப.]
உபற்பவம்	உபற்பவம் ubaṟbavam, பெ. (n.) பாம்புக் கொல்லி; the herb of repentance.
உபறியாவி	உபறியாவி ubaṟiyāvi, பெ. (n.) கோட்டம் (மூ.அ.);; Arabian costume.
உபனோரஞ்சகன்	உபனோரஞ்சகன் ubaṉōrañjagaṉ, பெ. (n.) எலுமிச்சை; lime-citrus medicalima.
உபா	உபா upā, பெ. (n.) தன்மாத்திரை; subtle, elements. "உபாக்கடெரிவுரைப்பின்" (நீலகேசி. 486, உரை);.
உபாக்கியானம்	உபாக்கியானம் upākkiyāṉam, பெ. (n.) கிளைக்கதை; episode, short story introduced into a long one. "நளோபாக்கியானம்". [Skt. upå-khyana → த. உபாக்கியானம்.]
உபாகமம்	உபாகமம் upākamam, பெ. (n.) 1. மூல தோன்றிய (மூலாகம);ங்களின் வழித்தோன்றிய சைவத் தோன்றிய (ஆகம);ங்கள் (சைவச. பொது. 336, உரை);; secondary agamas said to be 207 in number. 2. பழைய ஏற்பாட்டில் ஐந்தாவது புத்தகம் (கிறித்.);; the Tamil name for the book of Deuteronomy. த.வ. துணைத் தோன்றியம். [Skt. upagama → த. உபாகமம்.]

உபாகர்மம்	உபாகர்மம் upākarmam, பெ. (n.) வேதங்களை ஓதத் தொடங்குமுன் ஆண்டிற்கொருமுறை புதியதாகப் பூணூல் போட்டுக் கொள்ளும் சடங்கு, (சிராவணச் சடங்கு); (பிராக்.);; ceremony performed once a year before commencing to recite the veda when the sacred thread is put on a new. [Skt. upå-karman → த. உபாகர்மம்.]
உபாகிதம்	உபாகிதம் upākidam, பெ. (n.) எரிகொள்ளி (நாநார்த்த.);; fire brand. [Skt. upahita → த. உபாகிதம்.]
உபாகிதை	உபாகிதை upākidai, பெ. (n.) உபாகிதம் பார்க்க; see ubảgidam. [Skt. upáhita → த. உபாகிதை.]
உபாங்கதாளம்	உபாங்கதாளம் upāṅgatāḷam, பெ. (n.) தாளவகை (பரத. தாள. 4, உரை);; [உபாங்கம் + தாளம்.] [Skt. upanga → த. உபாங்க.] தாள் = கால், அடி, தாள் → தாளம் = ஆடுபவர் காலால் தட்டும் காலக்கணிப்பு.
உபாங்கம்	உபாங்கம் upāṅgam, பெ. (n.) 1. சார்புறுப்பு; minor limb or member. 2. மறைமுடிவு (வேதாங்கங்);களுக்கு உறுப்பா (அங்கமா); யுள்ள நூல்கள் (சாத்திரங்கள்); (சி.சி. 8, 14, மறைஞா.);; a class of writings, supplementary to the Vedan-gas, of which four are enumerated. 3. தோற் கருவி வகை (சிலப். 3, 27, உரை);; kind of drum. 4. இசைக்கருவி பக்கவாச்சியம்; subsidiary musical instrument. "தார்கிண்டு வண்டுபாங்கங்கூட" (இரகு. நாட்டுப். 54);. 5. உபாங்கதாளம் பார்க்க; see ubangatalam. "அங்க முபாங்க மாகிடுநேர் பங்கமுடன்" (பரத. தாள. 4);. [Skt. upåṅga → த. உபாங்கம்.]
உபாங்கராகம்	உபாங்கராகம் upāṅgarākam, பெ. (n.) அராகவகை; a melody-type. [உபாங்கம் + ராகம்.] [Skt. upanga → த. உபாங்கம்.] [த. அராகம் → Skt. raga → த. ராகம்.]

உபாசகன்	உபாசகன் upācagaṉ, பெ. (n.) 1. வழிபடு (உபாசனை); வோன்; worshipper, devotee. "விழைவா லுபாசக ராகி" (விநாயகபு. 83, 107);. 2. புத்த மதத்தைச் சார்ந்தவ (பௌத்த);ரில் இல்லறத்தோன்; buddhist layman, opp. to பிக்ஷீ. "சீல வுபாசகர் செங்கைநறு நீரும்" (மணிமே. 28, 12);. [Skt. upåsaka → த. உபாசகன்.]
உபாசகை	உபாசகை upācagai, பெ. (n.) புத்த சமயத்தவரில் இல்லறத்தவள் (மணிமே. 28, 12. அரும்.);; Buddhist woman of the laity.
உபாசங்கம்	உபாசங்கம் upācaṅgam, பெ. (n.) அம்புக்கூடு; quiver. [Skt. upasanga → த. உபாசங்கம்.]
உபாசயம்	உபாசயம் upācayam, பெ. (n.) உறக்கம்; sleep.
உபாசனம்	உபாசனம் upācaṉam, பெ. (n.) உபாசனை பார்க்க; see upasanai. [Skt. upåsana → த. உபாசனம்.]
உபாசனை	உபாசனை upācaṉai, பெ. (n.) வழிபாடு; worship. "இரு வேறாகு முபாசனை" (விநாயகபு. 83, 67);. [Skt. upasana → த. உபாசனை.] Upasana என்னும் வடசொல் உட்காருதல் அல்லது அருகில்இருத்தல், தொண்டு செய்தல், காத்திருத்தல், தொண்டு உதவி செய்தல், மதித்தல், புகழ்தல், வணங்குதல் என்னும் வகையில் பொருள் வளர்ச்சி
உபாசி-த்தல்	உபாசி-த்தல் upācittal, 11 செ.குன்றாவி. (v.t.) வழிபடுதல்; to worship. "நயந்துபா சித்த வாறும்" (விநாயகபு. பதி. 3);. [Skt. upâs → த. உபாசி-,]
உபாசி	உபாசி upāci, பெ. (n.) தெய்வந் தொழுதலான் அவனருள் (அனுக்கிரகம்); பெற்றவன்; one who has obtained the grace of a particular deity by worshipping it. [Skt. upås → த. உபாசி.] 'இ' உடைடை குறித்த ஈறு.

உபாஞ்சு	உபாஞ்சு upāñju, பெ. (n.) 1. உபாம்சு (சைவச. பொது. 152. உரை); பார்க்க; see ubamsu. 2. தனிமை (ஏகாந்தம்);; loneliness, solitude. [Skt. upamsu → த. உபாஞ்சு.]
உபாத்தி	உபாத்தி upātti, பெ. (n.) ஆசிரியர் (உபாத்தியாயன்.); (பிங்.);; teacher. [Skt. upadhya → த. உபாத்தி.]
உபாத்தியாயம்	உபாத்தியாயம் upāttiyāyam, பெ. (n.) பூசாரியம் (புரோகிதம்);; profession of conducting religious ceremonies (Brah.);. [Skt. upadhyayam → த. உபாத்தியாயம்.]
உபாத்தியாயன்	உபாத்தியாயன் upāttiyāyaṉ, பெ. (n.) 1. ஆசிரியர்; teacher, school master. 2. மதகுரு; religious preceptor. "அவனுபாத்தியாயன்" (பிரபோத.11, 5);. த.வ. ஆசான். [Skt. upadhyaya → த. உபாத்தியாயன்.] 'அன்' ஆ.பா.ஈறு.
உபாத்தியாயனி	உபாத்தியாயனி upāttiyāyaṉi, பெ. (n.) ஆசிரியை; lady teacher, school mistress. [Skt. upå-dhyayani → த. உபாத்தியாயனி.]
உபாத்தியாயி	உபாத்தியாயி upāttiyāyi, பெ. (n.) உபாத்தியாயனி பார்க்க; see uba-ttiyayani. [Skt. upa-dhyayani → த. உபாத்தியாயி.]
உபாத்து	உபாத்து upāttu, பெ. (n.) சாவு (முகம);; death. த. வ. சாக்காடு. [Arab. wafat → த. உபாத்து.]
உபாதாயவுரு	உபாதாயவுரு upātāyavuru, பெ. (n.) வலி, இரதம், வன்னம், கந்தம் என்று நால்வகைப்பட்ட உருவ வகை (மணிமே. 30, 190, கீழ்க்குறிப்பு);; [உபதாய + உரு.] [Skt. upadaya → த. உபாதாயு.]

உபாதானகாரணம்	உபாதானகாரணம் upātāṉakāraṇam, பெ. (n.) முதற்காரணம்; material cause, as clay for a pot. [உபாதானம் + காரணம்.] [Skt. upá-dána → த. உபாதான.]
உபாதானபூதம்	உபாதானபூதம் upātāṉapūtam, பெ. (n.) கலப்பான பூதம்; that which is composed of two or more elements or ingredients - compound. [உபா + தான(ம்); + பூதம்.] [Skt. upa → த. உபா.]
உபாதானம்	உபாதானம் upātāṉam, பெ. (n.) 1. உபாதான காரணம் பார்க்க; see upatana-Karanam. 2. அரிசிப்பிச்சை; dole of uncooked rice. [உபா + தானம்.] [Skt. upa → த. உபா.] தர் - (தர்); → தரு → தா. தரு → தருகிறாள், தருவான், தருகை, தரவு. தா → தானம். [த. தானம் → Skt. dana.]

உபாதி	உபாதி1 upāti, பெ. (n.) 1. கடமை; dues. "எப்பேர்ப்பட்ட உபாதிகளும் இழித்து விட்ட அளவுக்கு" (தெ.க.வெ.தொ.2, 118);. 2. விளைவில் பரவி காரணத்தில் பரவாமல் இருப்பது (சாத்தியத்திலே வியாபித்துச் சாதனத்தில் வியாபகமில்லாதது); (தர்க்கபா. 18);; special cause of a general effect. 3. மாயையாலுண்டாகுந் தோற்றம்; appearance, phantom. [Skt. upa-dhi → த. உபாதி.] உபாதி2 upāti, பெ. (n.) 1. தொல்லை (வேதனை);; torment, agony, pang. "உச்சியிற் சாலவுபாதி பசிதாகமாகும்" (பட்டினத். திருப்பா. திருத்தில்லை.); 2. நோய்; disease, ailment. "பேருணவு உபாதியை யுண்டாக்கும்" 3. இடையூறு; hindrance, obstruction. "உம்பரால் உருமுபாதி காப்பன்" (மச்சபு. பிருகுவி. 49);. 4. ஆதனு (ஆன்மாவு);க்கு ஏற்படும் துயரம்; in vedanta philosophy a condition of the body, which is specially applied to certain forms, considered disguises of the spirit. த.வ. துன்பம். [Skt. badha → த. உபாதி.] உபாதி3 upātittal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) தொந்தரை செய்தல்; to cause distress, to afflict, torment, torture. [Skt. bȧdhȧ → த. உபாதி.] உபாதி4 upāti, பெ. (n.) வேறுபடுத்தும் தன்மை (அவச்சேதகம்); நான்கனுளொன்று (விசாரசந். 320);: (Log.); one of four ava-c-cedagasm.
உபாதேயம்	உபாதேயம் upātēyam, பெ. (n.) ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்கது; that which is worthy of acceptance or adoption. "குருவசனம் எப்போதும் உபாதேயமானது". [Skt. upa-deya → த. உபாதேயம்.]
உபாதை	உபாதை upātai, பெ. (n.) உபாதி2 பார்க்க; see ubadi2. [Skt. badha → த. உபாதை.]

உபாந்தியம்	உபாந்தியம் upāndiyam, பெ. (n.) 1. கடைக்கண் (வின்.);; corner of the eye. 2. ஈற்றயல் (வின்.);; the last but one, the penultimate. 3. அண்மை (சமீபம்); (பிராம);; proximity, vicinity. [Skt. upantya → த. உபாந்தியம்.]
உபாம்சு	உபாம்சு upāmcu, பெ. (n.) மந்திரத்தை நா வசைவின்றி செவியுணருமாறு நெட்டுருச் செய்கை; recitation of a mantra in a hushed low voice so as to be heard by the reciter alone. "சிவமந்திரத்தை வாசகமாகத் தான் உபாம்சுவாகத்தான் மானசமாகத்தான்.... ஜபிப்பது" (சி.சி. 8, 23, சிவாக்.);.
உபாயக்காரன்	உபாயக்காரன் upāyakkāraṉ, பெ. (n.) சூழ்ச்சியாளன் (தந்திரி);; artful person, schemes, contriver. [உபாயம் + காரன்.] [Skt. upaya → த. உபாய(ம்);.]
உபாயசொரூபம்	உபாயசொரூபம் upāyasorūpam, பெ. (n.) வீடுபேறு (மோட்சம்); பெறும் வழியின் தன்மை (அஷ்டாதச. பக். 25);; nature of the path to final bliss, which is of five kinds, viz. கருமம், ஞானம், பத்தி, பிரபத்தி, ஆசாரியாபிமானம். one of artha-panjagam. [Skt. upāya + švarūpa → த. உபாயசொரூபம்.]
உபாயதந்திரம்	உபாயதந்திரம் upāyadandiram, பெ. (n.) ஏமாற்று (வஞ்சகம்); (Pond.);; deceit. [Skt. upáya + tantra → த. உபாயதந்திரம்.]
உபாயநிசம்	உபாயநிசம் upāyanisam, பெ. (n.) வளியினை உள்வாங்குகை, உள்ளிழுக்கை; inhalation of vital air. த.வ. பூரகம்.
உபாயநிட்டை	உபாயநிட்டை upāyaniṭṭai, பெ. (n.) எளிதிற் வீடுபேறு அடையும் வழியிலூன்றி நிற்கை; fixing on an easy method of attaining spiritual tranquility. "மேலோர் உபாய நிட்டை யுணர்த்துகின்றார்" (சி.சி. 9, 8, மறைஞா. அவ.);. [Skt. upaya + nistai → த. உபாயநிட்டை.]

உபாயநிட்டைவெண்பா	உபாயநிட்டைவெண்பா upāyaniṭṭaiveṇpā, பெ. (n.) பண்டார சாத்திரங்களுள் அம்பலவாணரியற்றிய நூல்; a saiva siddhanda treatise by ambalavana-desigar, one of pandara-cattiram. [உபாயநிட்டை + வெண்பா.] [Skt. upayanittai → த. உபாயநிட்டை.] வெள் → வெண் + பா – வெண்பா.
உபாயபாரமிதை	உபாயபாரமிதை upāyapāramidai, பெ. (n.) பத்துச் சிறப்புக் குணங்களுள் (தசபாரமிதையுள்); ஒன்றான அறம் (உபாயம்); (மணிமே. 26, 45, குறிப்பு. பக். 297);:
உபாயம்	உபாயம்1 upāyam, பெ. (n.) 1. சூழ்ச்சி; that by which a person realizes his aim, means, stratagem, artifice. "யாஅரு பாயத்தின் வாழாதார்" (நாலடி. 119);. 2. அரசர்க்குரிய நான்கு வழிவகைகள் (உபாயங்கள்); (பிங்.);; means of overcoming an enemy, one of cadurvidobayam. 3. நான்கு; four. "அம்பு பாயமாம்படி யட்டி" (தைலவ. தைல. 94, 12);. 4. சிறிதளவு (சொற்பம்);; smallness. 'உபாயமாய்க் கொடுத்தான்'. [Skt. Upäya → த. உபாயம்.] upaya என்னும் சொல்லிற்கு வடமொழியில் அருகில் வருதல், அடைதல், வந்துசேர்தல், நோக்கத்தை அடையும் வழி, வழிவகை, வழி போன்ற பல பொருள்களுள்ளன. இவற்றுள் வழிவகை, சூழ்ச்சி போன்ற ஒரு சில பொருள்களே தமிழில் உள்ளன. உபாயம்2 upāyam, பெ. (n.) வழிவகை (சாதனம்);; means. "காசு ஒடுக்க உபாயமில்லாமையாலும்" (செ. க தொ. 5, பக். 370);
உபாயனபத்திரம்	உபாயனபத்திரம் ubayaṉabattiram, பெ. (n.) கையுறையாகக் கொடுக்கும் பொருளைப் பற்றிய ஆவணம் (பத்திரம்); (சுக்கிரநீதி. 93);; document specifying present. [Skt. upayana + pattiram → த. உபாயனபத்திரம்.]
உபாயனம்	உபாயனம் upāyaṉam, பெ. (n.) காணிக்கை; present to a superior. "மன்னனுக்கிய லுபாயன மென்று கொடுத்தனர்" (யசோதர. 3, 5);. [Skt. upayana → த. உபாயனம்.]
உபாயி	உபாயி upāyi, பெ. (n.) சூழ்ச்சியாளன் (தந்திரமுள்ளவன்);; artful person. [Skt. upåya → த. உபாயி.]

உபாலம்பனம்	உபாலம்பனம் upālambaṉam, பெ. (n.) இடித்துரைத்தல் (நிந்திக்கை);; reproach, reproof. "சந்திரோபாலம்பனம்" (நைடத.);. [Skt. upå-lambhana → த. உபாலம்னம்.]
உபானம்	உபானம்1 upāṉam, பெ. (n.) மிதியடி; a kind of shoes, wooden sandals. "உபானபதத்தொடு நடக்கும்" (சிவதரு. சுவர்க்கம். 142);. த.வ. பாதுகை. [Skt. upa-nah → த. உபானம்.] உபானம்2 upāṉam, பெ. (n.) கோபுரத்தின் அடிச்சித்திரவரை; first moulding above the plinth in the structure of towers, etc. forming the base above the lowest of a series of rows or layers intended to produce an ornamental effect, pedestal (T.A.S., 180);. [Skt. upåna → த. உபானம்.]
உபானவரி	உபானவரி upāṉavari, பெ. (n.) உபானம்2 பார்க்க; see ubanam. [உபானம் + வரி.] [Skt. upana → த. உபானம்.]
உபுக்கு-தல்	உபுக்கு-தல் ubukkudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பெருகுதல் (வின்.);; to swell, overflow. தெ. உபுகு;உரு. உபக்.
உபேட்சாபாவனை	உபேட்சாபாவனை upēṭcāpāvaṉai, பெ. (n.) சார்பு பற்றாது ஒப்பு நோக்குந் தன்மை (மணிமே. 30, 253, அரும்);; impartiality. [Skt. upeksa + pavanai → த. உபேட்சாபாவனை.]
உபேட்சி-த்தல்	உபேட்சி-த்தல் upēṭcittal, 11 செ.குன்றாவி. (v.t.) புறகணித்தல்; to neglect, disregard, overlook, ignore. "பரமபதத்தை உபேட்சித்துவந்து" (குருபரம். 69, பன்னீ.); [Skt. upeks → த. உபேட்சி-,]
உபேட்சை	உபேட்சை upēṭcai, பெ. (n.) 1. புறக்கணிப்பு; disregard, neglect, indifference. "மேதகு மறைவிரோத மேவுநூலுபேட்சை" (சூத. சருவவேதாந்.);. 2. உடல் நலமின்மை (அசௌக்கியம்);; indisposition. [Skt. upeksa → த. உபேட்சை.]
உபேட்சையானம்	உபேட்சையானம் upēṭcaiyāṉam, பெ. (n.) தோல்வியடைந்த அரசன் பகைவனைப் புறக்கணித்துத் திரும்புகை (சுக்கிரநீதி, 337);; the return march of a defeated king unmindful of his defeat. [Skt. upeksa + yana → த. உபேட்சையானம்.]

உபேந்திரன்	உபேந்திரன் upēndiraṉ, பெ. (n.) இந்திரனின் தம்பியாகிய திருமால்; Visnu, who, at one time, incarnated as a younger brother of Indra. "முச்சசகமளந்த வுபேந்திரன்" (தணிகைப்பு. விடை. 18);. [உப + இந்திரன்.] [Skt. upa → த. உப.] வேந்தன் → இந்திரன். முல்லை நிலத் தெய்வமாகிய திருமாலை இந்திரன் தம்பியாக்கியதும் குறிஞ்சி நிலத் தெய்வமாகிய முருகனைப் பிள்ளையாரின் தம்பியாக்கியதும் தமிழ்ப் பண்பாட்டில் ஆரியப்பண்பாட்டின்
உபேந்திராசிரியர்	உபேந்திராசிரியர் upēndirāciriyar, பெ. (n.) சினேந்திரமாலை யியற்றியவர்; the author of the sinendira-malai. [உப + இந்திரன் + ஆசிரியர்.] [Skt. upa → த. உப.] வேந்தன் → இந்திரன்.
உபோதகம்	உபோதகம் upōtagam, பெ. (n.) உடுபோதம் (யாழ்.அக.); பார்க்க; see udupõdam. [உடுபோதம் + உபோதகம்.]
உபோதம்	உபோதம் upōtam, பெ. (n.) பேய்ப்பசளை (மலை.);; a wild species of purslane. [Skt. upodaka → த. உபோதம்.]
உபோற்காதம்	உபோற்காதம் upōṟkātam, பெ. (n.) பாயிரம் (தொல். பாயி. விருத். பக். 16);; introduction, preface. [Skt. upodghata → த. உபோற்காதம்.]
உம்மத்து	உம்மத்து ummattu, பெ. (n.) பற்றாளர் (இசுலாம்.);; followers, adherents. [Ar. ummat → த. உம்மத்து.]
உமலிட்சாரம்	உமலிட்சாரம் umaliṭcāram, பெ. (n.) 1. குடல் சீராக்கத்திற்குக் கொடுக்கப்படும் உமரியுப்பு; a vegetable salt given in cases of bowel complaints such as hernia etc. 2. உமரிப் பூண்டினின்று எடுக்கும் சத்து; salt sort soda obtained from the plant 'umari'. த. வ. உமரிஉப்பு
உமதகி	உமதகி umadagi, பெ. (n.) சணல் (மலை.);; sun hemp.

உமலோத்திரம்	உமலோத்திரம் umalōttiram, பெ. (n.) உபலோத்திரம் பார்க்க; see ubalottiram.
உமாக்கலைக்கியானம்	உமாக்கலைக்கியானம் umākkalaikkiyāṉam, பெ. (n.) மலைமகளா (பார்வதியா);ற் கூறப்பட்டதாகச் சொல்லப்படுமோர் வடமொழி நூல்; arts and sciences said to have been revealed by Parvathi, wife of god Sivan.
உமாக்குருவி	உமாக்குருவி umākkuruvi, பெ. (n.) வான் வலப் (ஆகாய); பறவை; a bird of paradise paradisea. [உமா + குருவி.] குள் → குரு → குருவி = சிறு பறவை.
உமாகட்கம்	உமாகட்கம் umākaṭkam, பெ. (n.) உமற்கடம் பார்க்க; see umarkadam.
உமாதகி	உமாதகி umātagi, பெ. (n.) 1. உமதகி பார்க்க; see umatagi. 2. ஒரு வகை (இரசதாளி);க் கரும்பு; a species of sugar-cane.
உமாதகியம்	உமாதகியம் umātagiyam, பெ. (n.) உமா பார்க்க; see uma.
உமாதசி	உமாதசி umātasi, பெ. (n.) உமதகி பார்க்க; see umatagi.
உமாதாதகி	உமாதாதகி umātātagi, பெ. (n.) மஞ்சள் செவ்வந்தி; an yellow variety of chamomile.
உமாபட்சி	உமாபட்சி umāpaṭci, பெ. (n.) பறவை வகை (வின்.);; species of paradise-bird.
உமாபதி	உமாபதி umāpadi, பெ. (n.) சிவன் (திவா.);; Sivan whose consort is Uma. [Skt. umapati → த. உமாபதி.]

உமாமகேசன்	உமாமகேசன் umāmaācaṉ, பெ. (n.) உமாமகேசுவரன் பார்க்க; see uma-magesuvaran. [Skt. uma + makesan → த. உமாமகேசன்.]
உமாமகேசுவரன்	உமாமகேசுவரன் umāmaācuvaraṉ, பெ. (n.) சிவன்; Sivan, the great lord whose consort is Uma. [Skt. umåmahesvara → த. உமாமகேசுவரன்.] 'ன்' ஆ.பா.ஈறு.
உமியல்தாரி	உமியல்தாரி umiyaltāri, பெ. (n.) கருநெய்தல்; blue lotus - monochoria - vaginalis.
உமேசன்	உமேசன் umēcaṉ, பெ. (n.) சிவன்; Sivan, Uma's lord. [Skt. umesa → த. உமேசன்.]
உமேதுபண்ணு-தல்	உமேதுபண்ணு-தல் umēdubaṇṇudal, 15 செ.கு.வி. (v.i.) சம்பளமின்றி வேலை பழகுதல்; to serve as an unpaid probationer in expectation of permanent employment. [உமேது + பண்ணு-,] [Skt. ummed → த. உமேது.]
உமேதுவார்	உமேதுவார் umētuvār, பெ. (n.) 1. சம்பளமின்றி வேலை பழகுநர்; unpaid probationer who works in expectation of being provided with a permanent employment. 2. பதவியை விரும்புவன் (இசுலாம்);; a candidate for an office or position (Muham.);. [U. ummed + war → த. உமேதுவார்.]
உமேதுவார்ப்பட்டாளம்	உமேதுவார்ப்பட்டாளம் umētuvārppaṭṭāḷam, பெ. (n.) தன் விருப்பார்வப் படை; volunteer corps. [U. ummed + war → த. உமேதுவார்; E. battalion → த. பட்டாளம்.]
உமையாளீசன்	உமையாளீசன் umaiyāḷīcaṉ, பெ. (n.) சவர்க்காரம்; earth impregnated with carbonate of soda, fuller's earth.

உயசதி	உயசதி uyasadi, பெ. (n.) உயத்தி பார்க்க; see uyatti.
உயத்தி	உயத்தி uyatti, பெ. (n.) 1. வெண் செய்நஞ்சு (பாடாணம்);; white arsenic. 2. ஒட்டை மரம்; a tall tree.
உயந்திசம்	உயந்திசம் uyandisam, பெ. (n.) ஆள்வாடைத்தட்டி; a plant.
உயாத்தவம்	உயாத்தவம் uyāttavam, பெ. (n.) இலந்தை; Indian apple.
உயில்	உயில் uyil, பெ. (n.) இறப்பிற்குப் பின் நடைமுறைபடுத்தக்கோரி எழுதும் விருப்பாவணம் (மரண சாசனம்);; will, legal declaration of a person's intentions, to take effect after his death. த.வ. விருப்பாவணம். [E. will → த. உயில்.]
உயிறு	உயிறு uyiṟu, பெ. (n.) நறுமண (வாசனை); வேர் (இலாமிச்சை); (மலை.);; cuscus-grass, with aromatic root.
உயுத்தம்	உயுத்தம் uyuttam, பெ. (n.) போர்; war, battle. "தான வானவ ருயுத்தமும்" (பாரத. பதினெட்டாம். 68);. [Skt. yuddha → த. உயுத்தம்.]
உயோகுதுயில்	உயோகுதுயில் uyōkuduyil, பெ. (n.) அறிதுயில் (யோகநித்திரை);; trance in yoga, wakeful sleep. 'ஆலினிலையதன் மேற்பைய வுயோகுதுயில் கொண்ட பரம்பரனே" (திவ். பெரியாழ். 1, 5, 1);. [உயோகு + துயில்.] [Skt. yoga → த. உயோகு.]
உரகக்கன்னி	உரகக்கன்னி uragagganni, பெ. (n.) நாகமல்லிகை; snake jasmine. [உரகம் + கன்னி.] [Skt. uraga → த. உரகம்.]

உரகச்சீரகம்	உரகச்சீரகம் uragaccīragam, பெ. (n.) காட்டுச் சீரகம்; wild cumin. [உரகம் + சீரகம்.] [Skt. uraga → த. உரகம்.]
உரகபந்தம்	உரகபந்தம் uragabandam, பெ. (n.) ஒன்றிணைந்த இரண்டு பாம்பு போல வரைந்த சித்திரத்தின் அறைகளில் எழுத்துகளை அடைக்கும்படியமைந்த சித்திர பாவகை; a variety of cittira-kavi whose letters can be arranged to fit in a diagram in the form of two intermining snakes. த.வ. நாகபந்தம். [உரக + பந்தம்.] [Skt. uraga → த. உரக.]
உரகபந்தனம்	உரகபந்தனம் uragabandaṉam, பெ. (n.) உரகபந்தம் பார்க்க; see uraga-pandam. [உரக + பந்தனம்.] [Skt. uraga → த. உரக.] [பந்தம் + பந்தனம்.]
உரகாதிபன்	உரகாதிபன் urakātibaṉ, பெ. (n.) முதற்பாம்பு (ஆதிசேடன்);; adisesa, chief of the serpents. [Skt. uraka + adhipa → த. உரகாதிபன்.]
உரகாரி	உரகாரி urakāri, பெ. (n.) 1. கருடன்; brahminy kite. 2. மயில்; peacock.
உரகாரிவாதம்	உரகாரிவாதம் urakārivātam, பெ. (n.) ஈரலில் வளி (வாயு); சேர்ந்து நெஞ்சு, குரல் வளை முதலியவிடங்களில் வலியுண்டாகிச் சோறு செல்லாது நெஞ்சடைக்குமோர் வகை ஊதைநோய்; a disease characterised by spasmodic suffocative attacks with pain especially in the thoracic region and difficulty in swallowing food, supposed to be due to the deranged vayu accumulated in the liver. த.வ. நெஞ்சடைநோய்.
உரகேந்திரன்	உரகேந்திரன் uraāndiraṉ, பெ. (n.) உரகாதிபன் பார்க்க; see uragadiban.
உரசகத	உரசகத urasagada, பெ. (n.) உப்பு வாயு கலந்தது; nitrogenous.

உரசகதம்	உரசகதம் urasagadam, பெ. (n.) உப்பு வாயு கலந்த பொருட்கள்; nitrogenous substances or constituents.
உரசகதி	உரசகதி urasagadi, பெ. (n.) உடம்பின் குருதியில் உப்புவாயு தொடர்பான பொருட்களால் ஏற்படும் நிலைமை; a condition marked by the presence of nitrogenous bodies in the blood azotemia.
உரசம்	உரசம் urasam, பெ. (n.) 1. தூய இதள் (சுத்த ரசம்);; purified or cleansed mercury. 2. வாலையிட் டிறக்கிய இதள்; sublimed mercury.
உரசன்	உரசன் urasaṉ, பெ. (n.) நெஞ்சுரமுள்ளவன்; a man of stout mind. [Skt. urasa → த. உரசன்.] 'ன்' ஆ.பா.ஈறு.
உரசிதக்கட்டி	உரசிதக்கட்டி urasidakkaṭṭi, பெ. (n.) முலைக்கட்டி; mammary abscess. [உரசிதம் + கட்டி.] [Skt. uras → த. உரசிதம்.] குல் → கள் → கட்டு → கட்டி = இறுகியது.
உரசிதம்	உரசிதம் urasidam, பெ. (n.) முலை; the breast of the woman. [Skt. uras → த. உரசிதம்.]
உரசிருகம்	உரசிருகம் urasirugam, பெ. (n.) உரசிதம் பார்க்க; see urasidam.
உரசிலன்	உரசிலன் urasilaṉ, பெ. (n.) நெஞ்சுர முடையவன்; one having a strong chest.
உரணம்	உரணம் uraṇam, பெ. (n.) செம்மறிக் கடா; ram. [Skt. urana → த. உரணம்.]

உரணாட்சம்	உரணாட்சம் uraṇāṭcam, பெ. (n.) தகரை; ringworm plant.
உரணாட்சியம்	உரணாட்சியம் uraṇāṭciyam, பெ. (n.) உரணாட்சம் பார்க்க; see uranatcam.
உரத்தபித்தவாதம்	உரத்தபித்தவாதம் urattabittavātam, பெ. (n.) பித்தமிகுதியினால் நல்லது கெட்டதென்று அறியாதபடித் திடீரென சினமுண்டாகி அடிக்கடி சண்டையிடத் தூண்டுமோர் வகை ஊதை (வாத); நோய்; nervous disease, due to aggravated condition of bile in the system characterised by sudden anger, excitement and indiscriminate quarrel. த.வ. சீறுநோய்.
உரத்தை	உரத்தை urattai, பெ. (n.) உத்தாமணி, வயிரம்; diamond of superior quality.
உரதம்	உரதம் uradam, பெ. (n.) 1. வித்தமிழ்து; semen. 2. மாதவிடாய்; the menstrual blood. 3. சிறு பூளை; wooly caper - erna lanata alias achyranthes lanata.
உரப்பிரம்	உரப்பிரம் urappiram, பெ. (n.) வெள்ளாடு; goat.
உரப்பிரு	உரப்பிரு urappiru, பெ. (n.) செம்மறியாடு; ramewe.
உரம்பம்	உரம்பம் urambam, பெ. (n.) பேய்ப்புல்; wild bitter grass.
உரலாகை	உரலாகை uralākai, பெ. (n.) கரு விழி; apple of the eye.
உராகசாரசந்தனம்	உராகசாரசந்தனம் urākasārasandaṉam, பெ. (n.) நறுமண (வாசனை);முள்ள ஒருவகைச் சந்தனக் கட்டை; a kind of sandalwood with a strong smell.

உராதரம்	உராதரம் urātaram, பெ. (n.) முலை; woman's breast.
உரிசைபார்-த்தல்	உரிசைபார்-த்தல் urisaipārttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சுவைத்தல்; to try by tasting. 2. சிற்றின்பந் துய்த்தல் (அனுபவித்தல்);; to enjoy or experience the sexual pleasure. [உரிசை + பார்-,] [Skt. ruci → த. உரிசை.]
உரிசையாயிரு-த்தல்	உரிசையாயிரு-த்தல் urisaiyāyiruttal, 3 செ.குன்றாவி. (v.t.) நாவுக்கினிமையா யிருத்தல்; to have a good flavour, to be savoury. [உரிசை + ஆய் + இரு-,] [Skt. ruci → த. உரிசை.]
உரிணி	உரிணி uriṇi, பெ. (n.) கொத்துமல்லி; coriander - corundum sativum.
உரிதாகம்	உரிதாகம் uritākam, பெ. (n.) கல்லுசில், ஊடுசில்; a kind of usil.
உருக்குமிணி	உருக்குமிணி urukkumiṇi, பெ. (n.) கண்ண பெருமானின் முதன் மனைவி (பாகவத.);; name of the principal wife of Krsna. [Skt. rukmini → த. உருக்குமிணி.] ஒளிக்கான ஏக்கம், ஒளிமயமாக இருப்பதற்கான விருப்பம் என்னும் பொருள்படும் ruj என்னும் வேரிலிருந்து (ruj); → ruk → rukna →); rukmini என்னும் சொல் உருவாகியுள்ளது (மா.வி.);. 'உருக்குமிணி' யை இருக்குமணி என்று குறிப்பிடுவதும் உண்டு (அபி.சிந்.);.
உருகம்	உருகம் urugam, பெ. (n.) பிறப்பு; birth.
உருசகதம்	உருசகதம் urusagadam, பெ. (n.) 1. நாம் மூச்சுவிடும் (சுவாசிக்கும்); காற்றின் மூன்று பங்காயிருக்கும் உப்புக் காற்று (வாயு);; nitrogen which forms 3/4 of the air inhaled by us. 2. உப்புக் காற்று (வாயு); சேர்ந்த பொருள்; a compound containing nitrogen - nitrogenous compound.
உருசகதேந்திரியோபாதன பூதங்கள்	உருசகதேந்திரியோபாதன பூதங்கள் urusagatēndiriyōpātaṉapūtaṅgaḷ, பெ. (n.) உப்பு வளி(வாயு); சேர்ந்த கூட்டு முறை; nitrogenous organic compounds.

உருசகம்	உருசகம் urusagam, பெ. (n.) 1. மாதுளை; pomegranate. 2. விளங்கம்; elliptic cuspidate-leaved wind-berry. 3. ஆன்மணத்தி (கோரோசனை);; bezoar 4. ஆமணக்கு; castor plant. 5 கொம்மட்டி மாதளை; melon lime - citronmedica. 6. புண் (இரணம்); முதலியவற்றிக்கிடும் காரம்; caustic applied to wounds, sores etc. caustic application. [Skt. urceka → த. உருசகம்.]
உருசிகரம்	உருசிகரம் urusigaram, பெ. (n.) இன்சுவை யானது, இனிமையானது; that which is delicious savoury. [Skt. ruci-kara → த. உருசிகரம்.]
உருசிகாட்டு-தல்	உருசிகாட்டு-தல் urusikāṭṭudal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) இனிப்புக் காட்டுதல்; to allure by baits or dainties, cause one to engage in a pursuit by giving a gratifying foretaste. [உருசி + காட்டு-,] [Skt. ruci → த. உருசி. காண் (த.வி); - காட்டு (பி.வி.);.]
உருசிகாண்(ணு)-தல்	உருசிகாண்(ணு)-தல் urusikāṇṇudal, 12 செ.கு.வி. (v.i.) சுவையறிதல்; to get a taste, know the flavour. 'உருசி கண்ட பூனை'. [உருசி + காண்-,] [Skt. ruci → த. உருசி.]
உருசியம்	உருசியம் urusiyam, பெ. (n.) 1. கட்டா; a wild cow. 2. எருமை போன்ற மயிரடர்ந்த மான்; a very large kind of deer resembling a buffalo with hair grown thick or bushy, a kind of yawk. 3. ஒரு வகைக் குட்டம்; a kind of leprosy.
உருசியாதனம்	உருசியாதனம் urusiyātaṉam, பெ. (n.) ஒகவிருக்கை வகை (தத்துவப். 107. உரை);; [உருசி + ஆதனம்.] [Skt. ruci → த. உருசி.] [த. ஆதனம் → Skt. asana.]

உருசு	உருசு1 urusu, பெ. (n.) 1. கரி, மெய் அறுதிச் சான்று; proof. 2. கையெழுத்து; signature. [Skt. ruju → த. உருசு.] உருசு2 urusu, பெ. (n.) திருவிழா; festival. 'நாகூர் உருசுக்குப் போக வேண்டும்' (முகமதி.);. [Ar. urus → த. உருசு.]
உருசுச்செய்-தல்	உருசுச்செய்-தல் urususseytal, 11 செ.குன்றாவி. (v.t.) மெய்ப்பித்தல்; to prove or establish by evidence, to bring home, as a change or accusation. [உருசு + செய்-,] [U. ruju → த. உருசு.]
உருசுப்படுத்து-தல்	உருசுப்படுத்து-தல் urusuppaḍuddudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) உருசுச்செய்-தல் பார்க்க; see urusu-c-cey. [உருசு + படு-,] [U. ruju → த. உருசு.]
உருசுப்பண்ணு-தல்	உருசுப்பண்ணு-தல் urusuppaṇṇudal, 12 செ.குன்றாவி. (v.t.) உருசுச்செய்-தல் பார்க்க; see urusu-c-cey. த.வ. மெய்ப்பித்தல். [உருசு + பண்ணு-,] [U. ruju → த. உருசு.]
உருசுப்பொறுப்பு	உருசுப்பொறுப்பு urusupporuppu, பெ. (n.) உண்மையெனக் காட்டவேண்டிய பொறுப்பு (ஈச்சுர நிச்சயம், 38);; burden of proof. [உருசு + பொறுப்பு.] [U. ruju → த. உருசு.]
உருசுப்போடு-தல்	உருசுப்போடு-தல் urusuppōṭudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) கையெழுத்துப் போடுதல்; to affix one's signature. [உருசு + போடு-,] [U. ruju → த. உருசு.]
உருசை	உருசை urusai, பெ. (n.) இன்சுவை; relish, favour. "நாக்குக் கதியு ருசை நல்கும்" (பதார்த்த. 801);. [Skt. ruci → த. உருசி → உருசை.]
உருட்சம்	உருட்சம் urutcam, பெ. (n.) மொந்தன் வாழைக் கிழங்கு; tuber of kuntela plantain.

உருட்சணசிகிச்சை	உருட்சணசிகிச்சை uruṭsaṇasigissai, பெ. (n.) கோழை முதலியவற்றை அறுத்துத் தள்ளி, அந்தந்த வுறுப்புகளுக்கும், தாதுக்களுக்கும் ஊட்டம் (போஷணை); உண்டாக்கு முறை; a form of treatment with tonic, which braces up every organ and increases the tone of the nervous system by completely removing the phlegm and the watery mucous from the lungs-tonic-treatment.
உருட்சை	உருட்சை uruṭcai, பெ. (n.) வாழைக்கிழங்கு; the root of the plantain tree.
உருட்டா	உருட்டா uruṭṭā, பெ. (n.) பகட்டுப் பேச்சு (இடம்ப வார்த்தை);; vain boast, rodomontade. 'அவன் உருட்டா அடிக்கிறவன்'. [U. ulta → உல்டா → த. உருட்டா.]
உருட்டால்	உருட்டால் uruṭṭāl, பெ. (n.) உருட்டா பார்க்க; see urutta. 'ஏன் உருட்டாலடிக்கிறாய்'? [Skt. ulta → த. உருட்டா → உருட்டால்.]
உருடகம்	உருடகம் uruḍagam, பெ. (n.) கருநாவி; black aconite.
உருத்தகம்	உருத்தகம் uruttagam, பெ. (n.) 1. ஒருவகை இசிவு (சன்னி); நோய்; a kind of apolexy. 2. ஒருவகை இசிவு நோய் (உருத்தாக சன்னி பாத சுரம்);; typhoid fever characterised by excessive pain in the bodily organ.
உருத்தகுதம்	உருத்தகுதம் uruddagudam, பெ. (n.) 1. ஒரு வகை எருவாய் (குத); நோய்; a disease of the anus. 2. எரு (ஆசன); வாயிலேற்படும் வலியுள்ள ஒரு வகைக் கட்டி (விரணம்);; a painful linear ulcer at the margin of the anus.
உருத்திதம்	உருத்திதம் uruddidam, பெ. (n.) 1. ஊதியம்; profit, wages. 2. உறு பொருள்; property. 3. வளர்ச்சி; increase.
உருத்திரகிரந்தி	உருத்திரகிரந்தி uruttiragirandi, பெ. (n.) பாலக (மூலாதார);மும் அகட்டக (சுவாதிட்டான(மும் (ஆ.நி.);; mystical circles, in ancient Hindu physiology, of mulataram and cuvadittanam. [Skt. uruttira + kiranti → த. உருத்திரகிரந்தி.]

உருதம்	உருதம் urudam, பெ. (n.) விலங்கு (மிருகம்); பறவை முதலியவற்றின் ஒலி; the noise made by animals and birds in general.
உருதம்பண்ணு-தல்	உருதம்பண்ணு-தல் urudambaṇṇudal, 12 செ.குன்றாவி. (v.t.) பலுக்குதல், ஒதுதல் (உச்சரித்தல்);; to pronounce, utter, articulate, to chant. "வேதத்தையுருதம் பண்ணு நலத்தாலும்" (திருக்காலித். 4, 5, 49);. [உருதம் + பண்ணு-,]
உருது	உருது urudu, பெ. (n.) 1. படை (சேனை);; an army (Muham.);. 2. பாசறை; military encampment (Muham.);. 3. வட இந்திய மொழிகளில் ஒன்று; lit., the camp, applied to the Hindustani language which is spoken commonly in north India, and Which is a mixture of Sanskrit, Persian and Arabic. [Ar. Urdu → த. உருது.]
உருபசொரூபம்	உருபசொரூபம் urubasorūbam, பெ. (n.) காண்குறும் காட்சிப் பொருள்; the object of sight. [உரு → உருவு → உருவம் → Skt. rupa → த. உருபம்.] [Skt. sva-rupa → த. சொரூபம்.]
உருபட்சா	உருபட்சா urubaṭcā, பெ. (n.) பெருங்காயம்; asafetida.
உருபதன்மாத்திரை	உருபதன்மாத்திரை urubadaṉmāddirai, பெ. (n.) ஐந்து (பஞ்ச); மாத்திரையிலொன்று அதாவது ஐம் (பஞ்ச); பூத மூலத்திலொன்று; one of the rudimentary elements of the five senses i.e. the primitive element of sight.
உருபம்	உருபம் urubam, பெ. (n.) 1. உருவம்; form, shape. 2. அழகு; beauty. 3. நிழற்படம் (பிரதிமை);; image. 4. நிறம்; colour. 5. நிலை; posture. 6. சாயல்; features. [உரு → உருவு → உருவம் → Skt. rupa → த. உருவம்.]
உருபுகம்	உருபுகம் urubugam, பெ. (n.) ஆமணக்கு; castor-plant.

உரும்பரம்	உரும்பரம்1 urumbaram, பெ. (n.) செம்பு (வின்);; copper. [Skt. udumbara → த. உரும்பரம்.] உரும்பரம்2 urumbaram, பெ. (n.) 1. பெருங்காயம் (வின்.);; asafetida. 2. பாம்பு (வின்.);; serpent.
உருமால்	உருமால் urumāl, பெ. (n.) 1. தலைப்பாகை; turban. 2. மேற்துண்டு; upper cloth, fine shawl. [U. rumal → த. உருமால்.]
உருமாலை	உருமாலை urumālai, பெ. (n.) உருமால் பார்க்க; see urumal. [U. rumal → த. உருமால் → உருமாலை.]
உருமிச்சோம்பு	உருமிச்சோம்பு urumiccōmbu, பெ. (n.) ஒரு வகைச் சோம்பு; a kind of sweet fennel seed.
உருமியம்	உருமியம் urumiyam, பெ. (n.) பெருச்சாளி; bandicoot.
உருரசம்	உருரசம் ururasam, பெ. (n.) இதளியம் (பாரசம்); (மூ.அ.);; mercury, quick silver. [Skt. uru + rasam → த. உருரசம்.]
உருவசி	உருவசி uruvasi, பெ. (n.) ஊர்வசி, ஆடற்றிறத்து அரமகள்; uruvasi, a nymph, celebrated for her superior skill in dancing. "உருவசி யென்னும் பேரா னொப்பிலா வழகு வாய்ந்த திருநிகர் மங்கை" (மச்சபு. அகத்தியர்பூ. 17);. [Skt. uruvasi → த. உருவசி.]
உரூட்சம்	உரூட்சம் urūṭcam, பெ. (n.) மொந்தன் வாழைக் கிழங்கு (தைலவ. தைல. 35);; tuber of a species of plantain tree. [Skt. ruksa → த. உரூட்சம்.]

உரூடி	உரூடி urūṭi, பெ. (n.) 1. இடுகுறி; word used in its conventional sense, arbitrary name. 2. செய்யுஞ் செயல் கண்டு காரணத்தை உறுதிப் படுத்துதல் (நிச்சயிக்கை);; inference of the cause from the effect. "ஒலிகெழு முரூடியானும்" (ஞானா. 15);. [Skt. rudhi → த. உரூடி.]
உரூப்பியம்	உரூப்பியம் urūppiyam, பெ. (n.) 1. பொன்; gold. 2. வெள்ளிக்காசு (நாணயம்);; silver coin, rupee. 3. அழகு (வின்.);; that which is handsome, beautiful. 4. வெள்ளை; white. [Skt. rupya → த. உரூப்பியம்.]
உரூபகத்தாளம்	உரூபகத்தாளம் urūpagattāḷam, பெ. (n.) தாள மேழனுள் ஒன்று (ரூபகதாளம்); (பரத. தாள. 5, உரை);; a variety of time-measure, one of the seven talam. துருவதாளம், அடதாளம், ஏகதாளம், திரிபுடைதாளம், ரூபகதாளம், சம்பைதாளம், மட்டியதாளம் என்பன எழுவகைத் தாளங்கள். [உரூபக(ம்); + தாளம்.] [உரு → உருவு → உருவகம் → Skt. rupaka → த. உரூபகம் (ரூபக); தாள் → தாளம்.]
உரூபகம்	உரூபகம் urūpagam, பெ. (n.) 1. உருவகம்; metaphor. 2. உரூபகத்தாளம் பார்க்க (பரத. தா. 5);;see urubaga-t-talam. [உரு → உருவு → உருவகம் → Skt. rupaka → த. உரூபகம்.]
உரூபகாரப்படுத்து-தல்	உரூபகாரப்படுத்து-தல் urūpakārappaḍuddudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) மெய்ப்பித்தல் (யாழ்.அக.);; to prove, demonstrate. [உரூபகாரம் + படுத்து-,] [Skt. rupa + kara → த. உரூபகாரம். படு → படுத்து-,]
உரூபகாரம்	உரூபகாரம் urūpakāram, பெ. (n.) சான்று (அத்தாட்சி); (யாழ்.அக.);; proof, demonstration. [Skt. rupakara → த. உரூபகாரம்.]
உரூபம்	உரூபம் urūpam, பெ. (n.) உருவம் (மணிமே. 6, 177);; form, shape. உரு = தோற்றம், வடிவம், உடல், படிமை, தெய்வச்சிலை. ஓவியம், ஓவிய வேலையான பூத்தொழில், வடிவுள்ள தனிப்பொருள். உரு → உருவு → உருவம். (மு.தா.37);. உருவம் → Skt. rupa → த. உரூபம். தமிழில் உருக்கொள்ளுதல் என்னும் வினையிலிருந்து வளர்ந்த வடிவமாக உருவம் (உருவு போன்றன); இருப்பதும்

உரூபா	உரூபா urūpā, பெ. (n.) பணம்; money. 'எனக்கு பத்து உரூபா வேண்டும்'. [உரூவா → Skt. rupa → த. ரூபா → உரூபா.]
உரூபா-த்தல்	உரூபா-த்தல் urūpāttal, 11 செ.குன்றாவி. (v.t.) உறுதிப்படுத்துதல் (ருஜுப்படுத்தல்);; to prove. [Skt. rupa → த. உரூபி-,]
உரூபிகரம்	உரூபிகரம் urūpigaram, பெ. (n.) திருவுருவேற்கை (யாழ்.அக.);; visible, manifestation, appearance, as of a deity. [த. உருவம் → Skt. rupi + kara → ரூபிகரம் → உருபீகரம்.]
உரூபிகரி	உரூபிகரி1 urūpigarittal, 11 செ.குன்றாவி. (v.t.) நிறுவுதல், மெய்ப்பித்தல் (உரூபித்தல்);; to prove. [Skt. rupi-kar → த. உரூபிகரி-,] உரூபிகரி2 urūpigarittal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) கடவுளாகத் தோற்றந் தருதல் (யாழ்.அக.);; to appear, as a deity, to become manifest, assume a shape. [Skt. rupi-kar → த. உரூபிகரி-,]
உரூபிகை	உரூபிகை urūpigai, பெ. (n.) வெள்ளெருக்கு (சங்.அக.);; white madder.
உரொக்கம்	உரொக்கம் urokkam, பெ. (n.) அணியமாக (தயாராக); விருக்கும் பணம் (யாழ்.);; cash, ready money. [U. rok → த. ரொக்கம் → உரொக்கம்.]
உரொட்டி	உரொட்டி uroṭṭi, பெ. (n.) கோதுமையாற் செய்த அடை; bread, an ariticle of food prepared by backing wheat flour. த.வ. அடை. [U. roti → த. ரொட்டி → உரொட்டி.]
உரோ-தல்	உரோ-தல் urōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) அழுதல்; to cry, to weep.

உரோகக்கினம்	உரோகக்கினம் urōkakkiṉam, பெ. (n.) உரோகக்கினம் பார்க்க; see uroga-k-kinam.
உரோககக்கினம்	உரோககக்கினம் urōgagaggiṉam, பெ. (n.) நோய் தீர்க்கும் மருந்து; medicine of any substance that cures diseases.
உரோககரம்	உரோககரம் urōgagaram, பெ. (n.) நோய்களைக் கண்டித்தல்; the art of healing diseases, therapeutics.
உரோககரி	உரோககரி urōgagari, பெ. (n.) நோய்களைக் கண்டிக்கும் மருந்து; therapeutic agent.
உரோகசஞ்சீவி	உரோகசஞ்சீவி urōkasañsīvi, பெ. (n.) பெரும் ஊதை (மகாவாத); நோய்கள், இசிவுக் காய்ச்சல் (சன்னி பாத சுரம்); கொடி எலும்புருக்கி (காசம்); முதலிய நோய்களைத் தீர்த்து உயிர்தரும் ஒருவகை எண்ணெய் (தைலம்);; a medicated oil capable of restoring life by rooting out all grave diseases such as rheumatism, typhoid fever, lung diseases etc., from the system. த.வ. நோயகற்றி.
உரோகசாந்தகன்	உரோகசாந்தகன் urōgacāndagaṉ, பெ. (n.) 1. நோயை மட்டு (சாந்த);ப் படுத்துபவன்; one who alleviates pain and cures diseases. 2. மருத்துவன்; a doctor.
உரோகசிரோட்டம்	உரோகசிரோட்டம் urōkasirōṭṭam, பெ. (n.) காய்ச்சல்; fever as the principal one of all disease.
உரோகணி	உரோகணி urōkaṇi, பெ. (n.) 1. உரோகிணி பார்க்க; see urogini. 2. ஒருவகை (அரோகிணி);க்கடுக்காய் (பாலவா.171);; a kind of chebulic myrobalan. [Skt. rohini → த. உரோகணி.]
உரோகத்தன்	உரோகத்தன் urōkattaṉ, பெ. (n.) நோயாளி; a sickly man, a patient.
உரோகதம்	உரோகதம் urōkadam, பெ. (n.) மார்பு வலி; pain in the chest.

உரோகதி	உரோகதி urōkadi, பெ. (n.) நாய் (யாழ்.அக.);; dog.
உரோகநிதானம்	உரோகநிதானம் urōkanitāṉam, பெ. (n.) 1. நோயை ஆராய்தல்; diagnosis of diseases by their distinctive marks or symptoms. 2. நோயின் கூறுபாடுகளையும், அதன் காரணம், குறி முதலியவற்றையும் கூறும் குண நூல் (வாகடம்);; a science relating to the nature of diseases and the changes caused by them - pathology
உரோகநீருறை	உரோகநீருறை urōkanīruṟai, பெ. (n.) பிணி நீர்ப்பை; a sac containing a liquid or a semi-solid-cyst. [உரோக + நீருறை.] [Skt. róga → த. ரோக → உரோகம்.]
உரோகராசம்	உரோகராசம் urōkarācam, பெ. (n.) நோய்களுக்கரசன், எலும்புருக்கி நோய் (சயரோகம்);; the king of diseases namely consumption. [Skt. roga + raja → த. ரோகராசன் → ரோகராசம்.] [த. அரசன் → Skt. raja → த. ராச.]
உரோகம்	உரோகம்1 urōkam, பெ. (n.) நோய் (பிங்.);; disease. [Skt. roga → த. ரோகம் → உரோகம்.] உரோகம்2 urōkam, பெ. (n.) பூவரும்பு; bud.
உரோகாதம்	உரோகாதம் urōkātam, பெ. (n.) மார் துடிப்பு; palpitation of the heart.
உரோகி	உரோகி urōki, பெ. (n.) 1. நோயாளி; diseased person. 2. செம்மரம்; red wood. [Skt. rohin → த. ரோகி → உரோகி.]
உரோகிகாரி	உரோகிகாரி urōkikāri, பெ. (n.) 1. நோய்களைத் தீர்ப்பவன்; one who cures diseases. 2. மருத்துவன்; physician, doctor. [உரோகி + காரி.] [Skt. rohi → த. உரோகி.]

உரோகிடம்	உரோகிடம் urōkiḍam, பெ. (n.) காவட்டம் புல் (நாநார்த்த.);; citronella grass. [Skt. rohisa → த. உரோகிடம்.]
உரோகிணி	உரோகிணி1 urōkiṇi, பெ. (n.) 1. ஒரு விண்மீன் (நட்சத்திரம்); (திவா.);; the 4th naksatra, hyades, part of Taurus. 2. பலராமன் தாய் (பாகவத. 1, 1, 36);; one of the wives of Vasudeva and the mother of Balarama. 3. ஒன்பது அகவை நிறைபெதும்பை (வின்.);; girl of nine years. 4. கடுகுரோகிணி; purgative drug called christmas rose. 5. பீதரோகிணி (மலை.);; stinking hellebore. 6. கடுக்காய்; Indian gall-nut or chebulic myrobalan. 7. ஓமை; mango tree. 8. சிறுகாஞ்சொறி; small climbing nettle. [Skt. röhini → த. உரோகிணி.] உரோகிணி2 urōkiṇi, பெ. (n.) பெருங்குமிழ் (நாநார்த்த.);; coomteak. [Skt. rohini → த. உரோகிணி.]
உரோகிணிதனயன்	உரோகிணிதனயன் urōkiṇidaṉayaṉ, பெ. (n.) பலராமன் (பிங்.);; Balarāma, the son of Rohini. [Skt. rohinitanaya → த. உரோகிணிதனயன்.]
உரோகிதப்பட்டை	உரோகிதப்பட்டை urōkidappaṭṭai, பெ. (n.) வெளிப்புறம் சிறிது கருப்பாயும், உட்புறம் சிறிது சிவப்பாயும் மருந்துக்குதவுவதுமான துவர்ப்புடைச் செம்மரப்பட்டை; the bark of red wood, is used as a medicinal astringment, is of a black brownish colour externally and the substance inside, is of a deep reddish brown colour. [உரோகிதம் + பட்டை.] [Skt. rohita → த. உரோகிதம்.]
உரோகிதம்	உரோகிதம் urōkidam, பெ. (n.) 1. செங்கயல்; red carp. 2. குங்குமம்; saffron. 3. சிவப்பு; redness. [Skt. rohita → த. உரோகிதம்.]
உரோகிதாசுவம்	உரோகிதாசுவம் urōkitācuvam, பெ. (n.) நெருப்பு; fire.

உரோகிநேயம்	உரோகிநேயம் urōkinēyam, பெ. (n.) கற்றுளசி; stone-basil.
உரோகிரகம்	உரோகிரகம் urōgiragam, பெ. (n.) மார்புப் பிடிப்பு; chest seizure, inflammation of the pleura.
உரோகீசம்	உரோகீசம் urōācam, பெ. (n.) கலைமான்; the male red deer, stag.
உரோங்கல்	உரோங்கல் urōṅgal, பெ. (n.) உலக்கை (பிங்.);; pestle. த.வ. இடிமரம். தெ. ரோகலி.
உரோசம்	உரோசம் urōcam, பெ. (n.) 1. சினம்; anger, fury. 2. மட்டு மீறிய கூருணர்வு மானம்; keen sensitiveness. [[Skt. rõsa → த. உரோசம்.]
உரோசலரோகம்	உரோசலரோகம் urōcalarōkam, பெ. (n.) நெஞ்சறைக்குள் நீர் சேர்வதாலுண்டாகுமோர் வகைக் குத்தல் நோய்; the presence of an effused fluid in the pleural cavity due to venous obstruction and it is marked by pricking pain, hydrothorax.
உரோசனக்களிம்பு	உரோசனக்களிம்பு urōcaṉakkaḷimbu, பெ. (n.) உரோசனம் என்னும் ஒரு வகைப் பிசினைக் கொண்டு செய்யுமோர் களிம்பு; a medicated preparation with resin as an ingredient, applied externally. [உரோசனம் + களிம்பு.] [Skt. rocana → த. ரோசனம் → உரோசனம்.]
உரோசனகம்	உரோசனகம் urōcaṉagam, பெ. (n.) எலுமிச்சை; lime.

உரோசனம்	உரோசனம்1 urōcaṉam, பெ. (n.) உரோசனை பார்க்க; see urosanai. [Skt. rocana → த. உரோசனம்.] உரோசனம்2 urōcaṉam, பெ. (n.) 1. முள்ளிலவு (மலை.);; thorny cotton tree. 2. ஒரு வகைப் பிசின்; a resin. [Skt. rocana → த. உரோசனம்.]
உரோசனமூங்கில்	உரோசனமூங்கில் urōcaṉamūṅgil, பெ. (n.) கல் மூங்கில்; hard bamboo.
உரோசனி	உரோசனி1 urōcaṉi, பெ. (n.) 1. செந்தாமரை (மலை.);; red lotus. 2. ஆண்மணத்தி (கோரோசனை);; bezoar. 3. கடுகு (கருப்பு);; black mustard. 4. சிறு காஞ்சொறி; small climbing nettle. 5. மேற்பூச்சு மருந்தாகப் பயன்படும் கற்பாசி; licken growing upon rocks which is used in medicine as a liniment. [Skt. rocani → த. உரோசனி.] உரோசனி2 urōcaṉi, பெ. (n.) உரோசனை2 (மலை.); பார்க்க; see urosanai.
உரோசனியம்	உரோசனியம் urōcaṉiyam, பெ. (n.) கடுகு; mustard.
உரோசனை	உரோசனை1 urōcaṉai, பெ. (n.) 1. ஆன்மணத்தி (கோரோசனை);; a billiary calculus in a cow-bezoor. "உரோசனை நிறத்த பொற்பரியே" (திருவிளை. நரிபரி. 109);. 2. ஒரு வகைப் பித்தம்; bile, yellow in colour resembling bezoar. 3. மூங்கிலுப்பு; bamboo salt. 4. மகிடரோசனை முதலிய மணத்தி (ரோசனை);; concretions in general found in the intestines of some animals especially ruminants like ox etc. [Skt. rocana → த. உரோசனை.] உரோசனை2 urōcaṉai, பெ. (n.) கடுகு (வின்);; mustard. உரோசனை3 urōcaṉai, பெ. (n.) செங்கழுநீர் (நாநார்த்த.);; red water lily. [Skt. rocana → த. உரோசனை.]

உரோசா	உரோசா urōcā, பெ. (n.) முளரி(பூச்செடி);; rose. [L. rosa → த. உரோசா.]
உரோசி-த்தல்	உரோசி-த்தல் urōcittal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நாணுதல்; to exhibit a feeling of shyness of delicacy. 2. சுணை கொள்ளுதல்; to be spirited, sensitive to indignity. [Skt. rösa → த. உரோசி-,]
உரோசி	உரோசி urōci, பெ. (n.) பொழுது வணங்கி (சூரிய காந்தி.); மலர்; sunflower. [Skt. roci → த. உரோசி.]
உரோசிகாரம்	உரோசிகாரம் urōcikāram, பெ. (n.) பேய்ப்புல்; a poisonous red grass.
உரோசினி	உரோசினி urōciṉi, பெ. (n.) சிறுகாஞ்சொறி; small climbing nettle.
உரோடணம்	உரோடணம் urōṭaṇam, பெ. (n.) 1. இதளியம் (நாநார்த்த.);; quick silver. 2. உவர்நிலம்; saline tract. [Skt. rosana → த. உரோடணம்.]
உரோடம்	உரோடம் urōṭam, பெ. (n.) சினம்; anger. "உரோடமொன்று மிலோங்கண்டாய்" (திவ். நாய்ச். 2, 6);. [Skt. rosa → த. உரோடம்.]
உரோணி	உரோணி urōṇi, பெ. (n.) 1. உரோகிணி பார்க்க; see urogini. "வெண்மதி…. உரோணியோ டொளித்த தொத்ததே" (சீவக. 198);. 2. தொண்டை நோய் வகை (திருமந். 263);; inflammation of the throat. [Skt. rohini → த. உரோணி.]
உரோதகம்	உரோதகம் urōtagam, பெ. (n.) உரோசலரோகம் பார்க்க; see urosala-rogam. [Skt. rodhaka → த. உரோதகம்.]

உரோத்தபத்திரம்	உரோத்தபத்திரம் urōttabattiram, பெ. (n.) நஞ்சுப்பாலை; a poisonous milky plant - a kind of mimusops.
உரோதம்	உரோதம் urōtam, பெ. (n.) 1. நீர்க்கரை; bank, shore. "சீதரோதக் குருதித் திரையொரீஇ" (கம்பரா.இராவணன் சோ. 11);. 2. அணை; dam. [Skt. rodha → த. உரோதம்.]
உரோதனம்	உரோதனம்1 urōtaṉam, பெ. (n.) அழுகை (திவா.);; weeping, crying, lamentation. [Skt. rodana → த. உரோதனம்.] உரோதனம்2 urōtaṉam, பெ. (n.) தடை; obstruction. [Skt. rodhana → த. உரோதனம்.]
உரோதனி	உரோதனி urōtaṉi, பெ. (n.) சிறுகாஞ்சொறி (மலை.);; small climbing nettle. [Skt. rodani → த. உரோதனி.]
உரோதனை	உரோதனை urōtaṉai, பெ. (n.) 1. தொந்தரை; trouble, annoyance. 2. உரோதனம் பார்க்க; see urodanam. [Skt. rödana → த. உரோதனை.]
உரோதி-த்தல்	உரோதி-த்தல் urōtittal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) அழுதல்; to cry bewail. "உயிர்களெவற் றினையும் ….. உரோதிப்பிப்பாய்" (திருக்காளத். பு. 5, 48);. [Skt. rud → த. உரோதி-,] ru என்னும் மூலத்திலிருந்து பிறந்த rud என்னும் வடசொல் அழுதல், அழுகை என்று முறையே வினை, பெயர் ஆகிய இருவகையிலும் செயல்படுகிறது (மா.வி.);
உரோபந்தனம்	உரோபந்தனம் urōpandaṉam, பெ. (n.) மார்புக்கட்டு; a bandage round the chest. உர் → உறு = மிக்க உறுதி. உர் → உரம் = வலிமை, நிலத்திற்கு அல்லது பயிருக்கு வலிமைதரும் எரு. உடம்பில் வலிய உறுப்பான மார்பு. [த. உரம் → Skt. uras, uro → த. உரோ.]
உரோபந்திகை	உரோபந்திகை urōpandigai, பெ. (n.) காசித்தும்பை; balsam flower, snapweed.

உரோபம்	உரோபம் urōpam, பெ. (n.) அம்பு (நாநார்த்த.);; arrow. [Skt. ropa → த. உரோபம்.] rub என்னும் மூலத்திலிருந்து பிறந்த ropa என்னும் சொல்லுக்கு மேலெழுப்பும் செயற்பாடு, நிலைபெறச் செய்தல், நடுதல், பொருத்துதல் என்னும் முதற்பொருள்களும் அம்பு, பிளவு, துளை முதலிய வழிப் பொருள்களும் உள்ளன (மா.வி.);. இவற்றுள் அம்பு என்னும் பொருள் மட்டும் தமிழில் வழக்கூன்றியுள்ளது.
உரோமக்கட்டி	உரோமக்கட்டி urōmakkaṭṭi, பெ. (n.) வயிற்றினில் மயிர் போய்த் தங்குவதாலேற்படும் கட்டி; a concretion in the stomach due to the accumulation of hair - trichobezoar. [உரோமம் + கட்டி.] [Skt. uroman → த. உரோமம்.] கள் → கட்டி.
உரோமக்கட்டு	உரோமக்கட்டு urōmakkaṭṭu, பெ. (n.) புறமயிரடர்த்தி (வின்.);; hair-thick-set on the body. த.வ. நிறைமயிர். [உரோமம் + கட்டு.] [Skt. rōman → த. உரோமம்.] கள் → கட்டு = போர்க்களம், ஒரு கொள்கை பற்றிய கூட்டம், மரமடர்ந்த காடு. கள் → கண → கணம் = கூட்டம், படைப்பகுதி, கள் → கட்டு, கட்டுதல் = சேர்த்தல், பிணித்தல், திரள்தல்.
உரோமக்கழலை	உரோமக்கழலை urōmakkaḻlai, பெ. (n.) மயிர்க் கால்களுக்கேற்படும் கழலைக் கட்டி; a tumour of hair - follicles. [உரோமம் + கழலை.] [Skt. uröman → த. உரோமம்.]
உரோமக்கால்	உரோமக்கால் urōmakkāl, பெ. (n.) மயிர்த் துளை; hair follicles. [உரோமம் + கால்.] [Skt. röman → த. உரோமம்.]
உரோமக்கால்ரோகம்	உரோமக்கால்ரோகம் urōmakkālrōkam, பெ. (n.) மயிர்க்கால்களுக் குண்டாகும் நோய்; disease of the hair follicles. [உரோகம் + கால் + ரோகம்.] [Skt. röman → த. உரோமம். Skt. roha → த. ரோகம்.]

உரோமக்கிழங்கு	உரோமக்கிழங்கு urōmakkiḻṅgu, பெ. (n.) வசம்பு; sweet flag. [உரோமம் + கிழங்கு.] [Skt. róman → த. உரோமம்.]
உரோமக்குணக்கு	உரோமக்குணக்கு urōmakkuṇakku, பெ. (n.) உள் வளைந்த மயிர்; a condition of in growing hairs about an orifice or of in growing eye lashes trichiais. [உரோமம் + குணக்கு.] [Skt. roman → த. உரோமம்.] குள் → குண → குணகு → குணக்கு.
உரோமக்குறடு	உரோமக்குறடு urōmakkuṟaḍu, பெ. (n.) மயிரைப் பிடுங்குவதற்காகப் பயன்படுத்தும் குறடு அல்லது சாமணம்; tweezers for pulling out hairs - tricholabis. [உரோமம் + குறடு.] [Skt. uroman → த. உரோமம்.]
உரோமக்கூச்சம்	உரோமக்கூச்சம் urōmakāccam, பெ. (n.) மயிரைத் தொடவுண்டாம் கூச்சம்; the sense which one perceives when the hairs of the skin are touched, hair sensibility, Trichesthesia. [உரோமம் + கூச்சம்.] [Skt. roman → த. உரோமம்.] கூசு → கூச்சம்.
உரோமகூபம்	உரோமகூபம் urōmaāpam, பெ. (n.) மயிர்ச்சிலிர்ப்பு; horripilation, the standing on end of the hair through emotion. "உகந்தெதிர் விம்மியுரோம கூபங்களாய்" (திவ். பெரியாழ். 5, 1, 7);. [Skt. roman + küpa → த. உரோமகூபம்.]
உரோமக்கேடு	உரோமக்கேடு urōmakāṭu, பெ. (n.) மயிர்க் கால்களுக்குக் கெடுதியேற்பட்டு மயிர் முறிதல்; an atrophied condition of the hair-bulbs, leading to brittleness of hair-trichatrophia. [உரோமம் + கேடு.] [Skt. rõman → த. உரோமம்.] கெடு → கேடு.

உரோமக்கொட்டு	உரோமக்கொட்டு urōmakkoṭṭu, பெ. (n.) தலைமயிர் உதிர்தல்; failing of the hair through affections of the scalp or through some enfeebled condition of health, rapid loss of hair, Trichorroa. [உரோமம் + கொட்டு.] [Skt. róman → த. உரோமம்.]
உரோமகக்கவணம்	உரோமகக்கவணம் urōmagaggavaṇam, பெ. (n.) மயிர்க்கூச்சம்; a sensation in which hairs stand on end. [உரோமம் + கவணம்.] [Skt. röman → த. உரோமன்.]
உரோமகம்	உரோமகம் urōmagam, பெ. (n.) 1. இராச புதனத்தில், சாம்பார் ஏரியில் விளையும் சாம்பரியென்னும் ஓர் உயர்தரமான வுப்பு; the best and the purest of evaporated salts,obtained from sambhar lake in Rajputana. 2. நால்வகைக் காந்தகற்களுளொன்று; one of the four kinds of load stones.
உரோமகி	உரோமகி urōmagi, பெ. (n.) முதியார் கூந்தல்; a plant (un identified); c.f. Drowpady's hair. த.வ. அம்மையார் கூந்தல்.
உரோமகுரு	உரோமகுரு urōmaguru, பெ. (n.) உரோமகுருபீடம் பார்க்க; see uroma-kuru-pidam.
உரோமகுருபீடம்	உரோமகுருபீடம் urōmagurupīṭam, பெ. (n.) பிண்டம்; foetus in the womb.
உரோமங்கொள்ளல்	உரோமங்கொள்ளல் urōmaṅgoḷḷal, பெ. (n.) 1. மயிருண்ணல்; the practice of eating hair, hair eating-trichophagy. 2. மயிர் வளர்தல்; growing of hair. [உரோமம் + கொள்ளல்.] 'அல்' தொ.பெ.ஈறு. [Skt. róman → த. உரோமம்.] கொள் → கொள்ளல்.

உரோமச்சங்கு	உரோமச்சங்கு urōmaccaṅgu, பெ. (n.) முட்சங்கு; chank or conch shell with thorn like points. [உரோமம் + சங்கு.] [Skt. rõman → த. உரோமம்.] [த. சங்கு → Skt. sankh.]
உரோமச்சல்லடை	உரோமச்சல்லடை urōmaccallaḍai, பெ. (n.) மயிர்த்துளை; pores of the skin through which hairs shoot out. [உரோமம் + சல்லடை.] [Skt. roma → த. உரோமம்.]
உரோமச்சிலிர்ப்பு	உரோமச்சிலிர்ப்பு urōmaccilirppu, பெ. (n.) மயிர்க்கூச்சு; a sensation in which hairs stand on end. [உரோமம் + சிலிர்ப்பு.] [Skt. roman → த. உரோமம்.] சிலிர் → சிலிர்ப்பு.
உரோமச்சுருளி	உரோமச்சுருளி urōmaccuruḷi, பெ. (n.) மா மூலிகைகள் இருபத்து மூன்றில் ஒன்று; an unknown tree said to be rarely found on mountain tree.
உரோமச்சுழி	உரோமச்சுழி urōmacculi, பெ. (n.) மயிர்ச்சுழி, நன்மை, கெடுதி, ஆகூழ், போகூழ் போன்றவற்றைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தும் மனிதர், விலங்கு, பறவை போன்றவற்றின் உடம்புகளின் சில பாகங்களில் காணப்படும் வளையமிட்டிருக்கும் மயிர்; a spiral growth of hair found at a particular spot on the surface of the body of both the human and animal kingdoms and by examining it good or evil, fortune or misfortune is said to be predicted. த.வ. மயிர்ச்சுழி. [உரோமம் + சுழி.] [Skt. rōman → த. உரோமம்.]
உரோமச்செம்பு	உரோமச்செம்பு urōmaccembu, பெ. (n.) மயிரிலிருந்து எடுக்கும் செம்பு; copper extracted from hair. [உரோமம் + செம்பு.] [Skt. róman → த. உரோமம்.] சும் → செம் → செம்பு.

உரோமச்சோளம்	உரோமச்சோளம் urōmaccōḷam, பெ. (n.) வாலுடைய சோளவகை; a kind of American corn, the ears of which have hair-like projections. [உரோமம் + சோளம்.] [Skt. roma → த. உரோமம்.]
உரோமசக்கிரி	உரோமசக்கிரி urōmasakkiri, பெ. (n.) சவுக்கு மரம்; casuarina tree.
உரோமசங்காரி	உரோமசங்காரி urōmasaṅgāri, பெ. (n.) உடற்புற மயிரைப் போக்குவதற்காகப் பயன்படுத்தும் மருந்து; any substance or preparation used in removing the superfluous hair on the body - hair destroyer. [Skt. romasangari → த. உரோமசங்காரி.]
உரோமசத்தி	உரோமசத்தி urōmasatti, பெ. (n.) 1. கெந்த மாஞ்சள்; round zedoary - curcuma aromatica which strengthens the hair. 2. அரைக்கீரை; an edible greens very commonly eaten and considered to be a medicinal food.
உரோமசயரோகம்	உரோமசயரோகம் urōmasayarōkam, பெ. (n.) தலைவழுக்கை; lack or loss of hair baldness – alopecia.
உரோமசன்	உரோமசன் urōmasaṉ, பெ. (n.) உரோமமுனி பார்க்க; see uroma-muni.
உரோமசாலியான்	உரோமசாலியான் urōmacāliyāṉ, பெ. (n.) கக்கரி; cucumber.
உரோமஞ்சிலிர்-த்தல்	உரோமஞ்சிலிர்-த்தல் urōmañjilirttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) மயிர்க் கூச்செறிதல்; to bristle, as the hairs of the body. [உரோமம் + சிலிர்-,] [Skt. rōma → த. உரோமம்.]
உரோமண்டலி	உரோமண்டலி urōmaṇṭali, பெ. (n.) நாட்டியமுத்திரை (நிருத்தக்கை); முப்பதனு ளொன்று (சிலப். பக். 81);; [உரோ + மண்டலி.] [Skt. uras → த. உரோ.] முல் → முள் → முடம் = வளைவு. முடம் → முடங்கு. முடங்குதல் = வளைதல். முடங்கு → மடங்கு. முள் → முண்டு → மண்டு. மண்டுதல் = வளைதல். மண்டு → மண்டலம் = வட்டம், நாட்டுப்பகுதி. மண்டலம் → மண்டலி = வட்டமான பொறியுள்ள பாம்பு, வட்டமான களவன், கூத்தின் மண்டிலநிலை

உரோமத்தினிடை	உரோமத்தினிடை urōmattiṉiḍai, பெ. (n.) மயிரினிடைத் துளை; the opening or the cavity in the hair. [உரோம + அத்து + இன் + இடை.] [Skt. röman → த. உரோமம்.] 'அத்து' சாரியை.
உரோமத்துவாரம்	உரோமத்துவாரம் urōmattuvāram, பெ. (n.) மயிர்க்கால்; pores of the skin through which the hairs shoot out. [Skt. roman + dvära → த. உரோமத்துவாரம்.]
உரோமத்தைலம்	உரோமத்தைலம் urōmattailam, பெ. (n.) 1. மயிரினின்று இறக்கிய தைலம்; oil extracted from the hair. 2. மயிருக்கிடும் தைலம்; hair oil for the growth of hair. [Skt. roman + taila → த. உரோமத்தைலம்.]
உரோமதரு	உரோமதரு urōmadaru, பெ. (n.) உரோமச்சுருளி பார்க்க; see uroma-c-curuli. [Skt. uromataru → த. உரோமதரு.]
உரோமநாக்கு	உரோமநாக்கு urōmanākku, பெ. (n.) நாக்கில் முள் பாய்தல், நாக்குச் சொரசொரப்பு; hairy state of the tongue due to a thickening of the papillac - trichoglossia. [உரோமம் + நாக்கு.] [Skt. roman → த. உரோமம்.]
உரோமநிவாரணி	உரோமநிவாரணி urōmanivāraṇi, பெ. (n.) மயிர் நீக்குந் தன்மையுள்ள பொருள்; any application to remove the hair without injuring the skin and without smarting pain and irritation. [Skt. romanivarani → த. உரோமநிவாரணி.]
உரோமநீர்	உரோமநீர் urōmanīr, பெ. (n.) 1. வேர்வை நீர்; perspired water, water secrected from the hair folicies-sweat. 2. கெட்ட நீர்; dirty water. த.வ. வியர்வை. [உரோமம் + நீர்.] [Skt. roma → த. உரோமம்.]

உரோமப்பட்டு	உரோமப்பட்டு urōmappaṭṭu, பெ. (n.) எலிமயிர் முதலியவற்றாற் செய்த பட்டு; cloth woven with fine hair. "உரோமப் பட்டுடுத்து" (சீவக. 2425);. [உரோமம் + பட்டு.] [Skt. roman → த. உரோமம்.] பட்டம் = பட்டையான துணி, பாய். பட்டம் → படம் = துணி, சீலை. பட்டம் → பட்டு.
உரோமப்பரப்பு	உரோமப்பரப்பு urōmapparappu, பெ. (n.) மயிரடர்த்தி; thick or close hair. [உரோமம் + பரப்பு.] [Skt. uroman → த. உரோமம்.]
உரோமப்பரிட்சை	உரோமப்பரிட்சை urōmappariṭcai, பெ. (n.) மயிராய்வு (சோதித்தல்);; examination of the hair, Trichoscopy. [Skt. uroman-pariksa → த. உரோமப்பரிட்சை.]
உரோமப்பிளப்பு	உரோமப்பிளப்பு urōmappiḷappu, பெ. (n.) உரோமவெடிப்பு பார்க்க; see uroma-vedippu. [உரோமம் + பிளப்பு.] [Skt. röma → த. உரோமம்.]
உரோமப்புளகம்	உரோமப்புளகம் urōmappuḷagam, பெ. (n.) மயிர்ச் சிலிர்ப்பு; errection of the hairs of the body caused by emotion, horripilation. [Skt. roman + pulagam → த. உரோமப்புளகம்.]
உரோமப்புளகிதம்	உரோமப்புளகிதம் urōmappuḷagidam, பெ. (n.) உரோமபுளகம் பார்க்க; see uromapulagam. [Skt. röma-pulaka → த. உரோமப்புளகம் → உரோமப்புளகிதம்.]
உரோமப்பைத்தியம்	உரோமப்பைத்தியம் urōmappaittiyam, பெ. (n.) கோட்டி (பைத்தியம்); அல்லது இசிவுற்ற (சன்னி); காலத்தில் தன் மயிரைப் பறித்துக் கொள்ளுதல்; pulling out of the hair by delirious or insane persons-trichomania. [உரோமம் + பைத்தியம்.] [Skt. róman → த. உரோமம்.] பிதற்று → பேத்து → பித்து = பிதற்று நிலை. அறிவு மயக்கம், பித்து → பித்தம். த. பித்த → Skt. paitya.

உரோமப்பொடிப்பு	உரோமப்பொடிப்பு urōmappoḍippu, பெ. (n.) மயிர்க்கூச்செறிவு (உரோமபுளகம்);; raising of the hair of the body, horripilation. [உரோமம் + பொடிப்பு.] [Skt. röman → த. உரோமம்.] பொடி → பொடிப்பு.
உரோமப்போசணம்	உரோமப்போசணம் urōmappōcaṇam, பெ. (n.) எண்ணெய் முதலியவற்றைத் தடவி மயிரை வளர்த்தல்; applying hair oils to promote development and growth of hair, nutrition for the hair. [Skt. röman – bhosana → த. உரோமப்போசணம்.]
உரோமபயம்	உரோமபயம் urōmabayam, பெ. (n.) மயிர் கண்டு அஞ்சவருமோர் நோய்; morbid dread of hair, Trichophobia. [Skt róman-bhaya → த. உரோமபயம்.]
உரோமபூமி	உரோமபூமி urōmapūmi, பெ. (n.) உடம்பின் மேற்றோல்; the skin on the surface of the body.
உரோமம்	உரோமம் urōmam, பெ. (n.) 1. மனிதர், விலங்கு, பறவை ஆகியவற்றின் உடற் புறமயிர் (திவா.);; hair on the body of men or animals, down of birds. 2. மயிர்; hair. 3. மயிர்ப்பரப்பு; thick or close hair. 4. வழலை; an euphemistic name for fuller's earth. [Skt. roman → த. உரோமம்.] வடமொழியில் rub என்னும் மூலத்திலிருந்து வளர்ந்த roman என்னும் சொற்கு உண்கள் உடம்பிலும்
உரோமம்சிலும்பெறிதல்	உரோமம்சிலும்பெறிதல் urōmamcilumbeṟidal, பெ. (n.) மயிர்ச்சிலிர்ப்பு; horripilation. [உரோமம் + சிலும்பு + எறிதல்.] [Skt. roman → த. உரோமம்.]

உரோமமது	உரோமமது urōmamadu, பெ. (n.) சீமைச் சாராயம்; foreign liquor formerly exported from Rome. [உரோம + மதுமுத்து → மத்து → மது = கள், தேன்.] [த. மது → Skt. madhu.] [E. Rõme → த. உரோமம்.]
உரோமமுட்டி	உரோமமுட்டி urōmamuṭṭi, பெ. (n.) புறங்கை நாளி, ஒரு மரவகை; a tree.
உரோமமுள்ளோன்	உரோமமுள்ளோன் urōmamuḷḷōṉ, பெ. (n.) உடம்பெல்லாம் மயிருள்ளவன்; hairy man. [உரோமம் + உள்ளோன்.] [Skt. roman → த. உரோமம்.] உள் → உள்ளோன்.
உரோமமுறிவு	உரோமமுறிவு urōmamuṟivu, பெ. (n.) மயிரின் மென்மை (மிருது);த் தன்மை இழந்து முறிதல்; a condition in which hair becomes brittle and breaks off. [உரோமம் + முறிவு.] [Skt. roman → த. உரோமம் முறி → முறிவு.]
உரோமமுறைப்பு	உரோமமுறைப்பு urōmamuṟaippu, பெ. (n.) மயிரின் நொய்மை; brittleness of the hair. [உரோமம் + முறைப்பு.] [Skt. roman → த. உரோமம். முறை → முறைப்பு.]
உரோமமுனி	உரோமமுனி urōmamuṉi, பெ. (n.) வாதம், வைத்தியம், யோகம், ஞானம் முதலிய தமிழ் நூல்களைச் செய்த பதினெண் சித்தர்களிலொருவர்; one of the eighteen Siddhars mentioned in the Tamil medical science, who is the author of many works in Tamil on alchemy, medicine and yoga philosophy. இவருக்கு உடம்பெல்லாம் மயிர் நிறைந்துள்ள தாலிப் பெயர். இவர் இப்பொழுதும் உயிரோடு இருப்பதாகக் கருதப்படுகிறது. [Skt.roman → த. உரோமம்.] முனி = முனிவன். முனி → முனிவன் = உலகப்பற்றைத் துறந்த அறிவன்
உரோமர்வேதை	உரோமர்வேதை urōmarvētai, பெ. (n.) மயிலெச்சக் களங்க வேதை; a process in alchemy followed by Roma, in which the excreta of the peacock is used as the chief ingredient.

உரோமரஞ்சம்	உரோமரஞ்சம் urōmarañjam, பெ. (n.) மயிர்கூச்சு; thrill of the hair.
உரோமராசி	உரோமராசி urōmarāci, பெ. (n.) 1. மயிரொழுங்கு; the order in which the hair is grown. 2. உரோமரேகை பார்க்க; see uroma-regai. [Skt. romarasi → த. உரோமராசி.]
உரோமரிசி	உரோமரிசி urōmarisi, பெ. (n.) உரோமமுனி பார்க்க; see uroma-muni. உரோமரிசி urōmarisi, பெ. (n.) உரோமமுனி பார்க்க; see romamuni.
உரோமரிசிகற்பம்	உரோமரிசிகற்பம் urōmarisigaṟpam, பெ. (n.) 1. உரோம முனி (ரிஷி); காய கற்பத்துக்காக வேண்டியுண்ட மயிலெச்சம்; the excreta of the peacock taken in by the Siddha named Roma for the purpose of longevity. 2. அம்பு (நாநார்த்த.):: arrow
உரோமரேகை	உரோமரேகை urōmarēkai, பெ. (n.) மயிரோழுங்கு; line of hair above the navel. "ஞால மருளும் துரோமரேகை யென்னவே" (சௌந்த. 76);. [உரோமம் + ரேகை.] [Skt. röman → த. உரோம. வரி → வரிகை → ரேகை. வரிகை → ரேகை.]
உரோமரோகம்	உரோமரோகம் urōmarōkam, பெ. (n.) 1. மயிர்க் கால்களுக்கேற்படும் நோய்; disease of the hair follicles - trichocryptosis. 2. மயிருக்கேற்படும் நோய்; disease of the hair - trichopathy. 3. பொதுவாக மயிருக்கு உண்டாகும் நோய்; any disease of the hair-trichonosis. த.வ. மயிர்க்கால்நோய். [Skt. rroma + roha → த. உரோமரோகம்.]
உரோமரோசனை	உரோமரோசனை urōmarōcaṉai, பெ. (n.) வயிறு அல்லது குடலுக்குள்ளுண்டாகும் மயிர் உருண்டை; a hair ball or a similar concretion found within the stomach or the intestines - trichobezoar.
உரோமலம்பம்	உரோமலம்பம் urōmalambam, பெ. (n.) வண்டு; beetle.

உரோமலவணம்	உரோமலவணம் urōmalavaṇam, பெ. (n.) இலகு குணமுள்ள ஒரு பழைய (பூர்வ); வுப்பு; a salt with light qualities in use formerly.
உரோமவல்லி	உரோமவல்லி urōmavalli, பெ. (n.) காக்கணம்; hair creeper - clitoria ternatea.
உரோமவழற்சி	உரோமவழற்சி urōmavalrci, பெ. (n.) மயிர்க்காலுக்கேற்படும் கொதிப்பு (தாபிதம்);; inflammation of the hair bulbs - trichitis. [உரோம் + அழற்சி.] [Skt. roman → த. உரோமம்.] அழல் + சி → அழற்சி.
உரோமவளர்த்தி	உரோமவளர்த்தி urōmavaḷartti, பெ. (n.) மயிர் மிகுதியாக வளருதல்; abnormal growth of hair - trichosis. [உரோம் + வளர்த்தி.] [Skt. róman → த. உரோமம்.] வளர் → வளர்த்தி.
உரோமவிருட்சம்	உரோமவிருட்சம் urōmaviruṭcam, பெ. (n.) உரோமச்சுருளி பார்க்க; see uroma-c-curuli. [Skt. romaviruksa → த. உரோமவிருட்சம்.]
உரோமவீருகம்	உரோமவீருகம் urōmavīrugam, பெ. (n.) கல்லத்தி; stone – fig.
உரோமவுள்ளம்	உரோமவுள்ளம் urōmavuḷḷam, பெ. (n.) மயிரைப் போல் மேலே முசுமுசுப்பாயுள்ள நெஞ்சாங்குலை;a hairy appearance upon the heart, hairy heart-trichocardia. [உரோம் + உள்ளம்.] [Skt. röman → த. உரோமம்.] உள் → உள்ளம்.]

உரோமவெடிப்பு	உரோமவெடிப்பு urōmaveḍippu, பெ. (n.) 1. மயிர் இரண்டாகப் பிளத்தல்; splitting of the hairs. 2. மயிர் முனை பலவாகப் பிளத்தல்; a hair split at the end in a star like form. [உரோம + வெடிப்பு.] [Skt. röman → த. உரோமம்.] வெடி → வெடிப்பு.]
உரோமவேங்கை	உரோமவேங்கை urōmavēṅgai, பெ. (n.) உதிரவேங்கை; East-Indian kino.
உரோமவேதை	உரோமவேதை urōmavētai, பெ. (n.) தலை மயிரினின்று செம்பெடுத்துப் பிறகு பொன்னாக்கத்திற்குப் பயன்படுத்தும் முறை; a process of extracting copper (pure); from the hair and then using it for transmuting baser metals into gold.
உரோமன்	உரோமன் urōmaṉ, பெ. (n.) உதிரவேங்கை; East-Indian kino.
உரோமாஞ்சம்	உரோமாஞ்சம் urōmāñjam, பெ. (n.) உரோமப்புளகம் பார்க்க; see uroma-p- pulagam.
உரோமாஞ்சிதம்	உரோமாஞ்சிதம் urōmāñjidam, பெ. (n.) உரோமப்புளகம் பார்க்க; see uroma-p-pulagam. [Skt. romancita → த. உரோமாஞ்சிதம்.]
உரோமாதிக்கம்	உரோமாதிக்கம் urōmātikkam, பெ. (n.) அதிகமாகவும், நீளமாகவும் மயிர் வளருதல்; excessive growth of hair, long and luxurious growth of hair.
உரோமாதீதம்	உரோமாதீதம் urōmātītam, பெ. (n.) உரோமாதிக்கம் பார்க்க; see uromadikkam.
உரோமாம்பரம்	உரோமாம்பரம் urōmāmbaram, பெ. (n.) கம்பளம்; blanket.

உரோமாரிசம்	உரோமாரிசம் urōmārisam, பெ. (n.) உரோமப்புளகம் பார்க்க; see uroma-p-pulagam.
உரோமாவலி	உரோமாவலி urōmāvali, பெ. (n.) உரோமரேகை பார்க்க; see uromaregai.
உரோமி	உரோமி urōmi, பெ. (n.) மயிர்ச்சிகைப் பூண்டு, ஒரு வகைக் கொடி (மலை.);; peacock crest. [Skt. roman → த. உரோகம் → உரோமி.]
உரோமிகி	உரோமிகி urōmigi, பெ. (n.) உரோமி பார்க்க; see uromi.
உரோருகம்	உரோருகம் urōrugam, பெ. (n.) முலை (யாழ்.அக.);; breast. [Skt. uro-ruha → த. உரோருகம்.] [த. உரம் → Skt. uro → த. உரோ.]
உரோவிபந்தம்	உரோவிபந்தம் urōvibandam, பெ. (n.) 1. மார்பில் ஏற்படும் தொல்லை (சங்கடம்);; oppressive feeling experienced in the chest. 2. ஈளை (காச); நோய்; asthma.
உல்பகம்	உல்பகம் ulpagam, பெ. (n.) முலைப்பால் நீர் குழந்தையைத் தாக்குவதால் குழந்தைகட் குண்டாகுமோர் நோய்; a disease in children arising from the impaired condition of mother's breast milk.
உல்பம்	உல்பம் ulpam, பெ. (n.) கருப்பையில் கருவைக் கவர்ந்துள்ளவோர் பை போன்ற தோல் அல்லது சவ்வு; the membraneous sac covering the foetus in the womb.
உல்மசு	உல்மசு ulmasu, பெ. (n.) பருத்த இலைகளுடையவோர் வகைக் காட்டு மரம்; broad-leaved elm grown in the forests of Europe.

உல்லங்கனம்	உல்லங்கனம் ullaṅgaṉam, பெ. (n.) மீறுகை; transgressing, ignoring. "பெரியோர் சொல்லை உல்லங்கனம் செய்யலாகாது". [Skt. ul-langhana → த. உல்லங்கனம்.]
உல்லங்கி-த்தல்	உல்லங்கி-த்தல் ullaṅgittal, 11 செ.குன்றாவி. (v.t.) நெறி திறம்புதல்; to transgress, to stray from the path of virtue. "குருவங்கிசம் உல்லங்கியாமல்" (பாரத. வெண். 171, உரை);. [Skt. ullan-gha → த. உல்லங்கி-.]
உல்லாபம்	உல்லாபம் ullāpam, பெ. (n.) 1. நிரம்பாமென் மொழி, மழலைச் சொல் (திவா.);; babble, prattle, stammering, imperfect, utterance, as of children, of birds. 2. நலிந்த குரல்; feeble voice due to sickness. 3. மாற்றுக் குரல்; change of voice. [Skt. ul-lapa → த. உல்லாபம்.]
உல்லாபன்	உல்லாபன் ullāpaṉ, பெ. (n.) நோய் தீர்ந்து நலமாகி வருபவன் (சூடா.);; one who has recovered from illness, convalescent. [Skt. ul-lagha → த. உல்லாபன்.]
உல்லிபாடாணம்	உல்லிபாடாணம் ullipāṭāṇam, பெ. (n.) ஒரு வகை செய்நஞ்சு; a kind of poison.
உல்லேகம்	உல்லேகம் ullēkam, பெ. (n.) 1. புனைந்துரை; description. 2. பலபடப் புனைவணி (மாறனலங். 126);; figure of speech in which an object is described according to the different impressions produced by its appearance. [Skt. ul-lakha → த. உல்லேகம்.]
உல்லேகனம்	உல்லேகனம் ullēkaṉam, பெ. (n.) கக்கல் (வாந்தி);; vomiting.
உல்லோலம்	உல்லோலம் ullōlam, பெ. (n.) 1. பேரலை (வின்.);; large wave, surge. 2. கூத்தின் கண் காண்குறலாகும் மெய்ப்பாடு (அங்கக்கிரியை);களுள் ஒன்று (சிலப். பக். 81, 81, சுந்தா);; [Skt. ul-lola → த. உல்லோலம்.]
உலங்காரணை	உலங்காரணை ulaṅgāraṇai, பெ. (n.) அவுரி; indigo plant.

உலங்காரை	உலங்காரை ulaṅgārai, பெ. (n.) அக்கமணி (உருத்திராட்சம்);; wild olive tree-paralysis seed tree.
உலபம்	உலபம் ulabam, பெ. (n.) விழற்புல் (நாநார்த்த.);; a kind of grass. [Skt. ulapa → த. உலபம்.]
உலம்பேசம்	உலம்பேசம் ulambēcam, பெ. (n.) காட்டு முல்லை; wild jasmine.
உலவைநாசி	உலவைநாசி ulavaināci, பெ. (n.) திப்பிலி; long pepper. [Skt. ulavai+nas → த. உலவைநாசி.]
உலாகுமம்	உலாகுமம் ulākumam, பெ. (n.) மனோசிலை (வின்.);; arsenic sulphide, realgar.
உலாந்தா	உலாந்தா ulāndā, பெ. (n.) ஐரோப்பாவிலுள்ள ஒரு நாடு; Holland. [E Holland → த. உலாந்தா.]
உலாந்தாக்கமலம்	உலாந்தாக்கமலம் ulāndākkamalam, பெ. (n.) தரந்தாழ்ந்த வயிரவகை; Holland cut diamond or white stone of inferior quality. [E. Holland + Skt. kamalam → த. உலாந்தாக்கமலம்.]
உலாந்தாலிங்கம்	உலாந்தாலிங்கம் ulāndāliṅgam, பெ. (n.) பம்பாய் இலிங்கம்; Bombay vermilion. இது உலாந்தா தேசத்தினின்று ஏற்றுமதியாகும் சரக்கு. இது இதள் (இரசம்); நிறைந்து கருஞ் சிவப்பு நிறம் வாய்ந்து, ஊசிக் கம்பிகள் போல ஈர்க்குகளமைந்தது.

உலாமா	உலாமா1 ulāmā, பெ. (n.) 1. கடுகுரோகணி (மலை.);; christmas rose, herb. 2. கொழுமிச்சை; citron. உலாமா2 ulāmā, பெ. (n.) மகமதிய குரு; high priest of Muhammadanism. [Ar. ulama → த. உலாமா.]
உலிமிடி	உலிமிடி ulimiḍi, பெ. (n.) மாவிலிங்கை; garlic pear.
உலிமிடிச்சக்கை	உலிமிடிச்சக்கை ulimiḍiccakkai, பெ. (n.) மாவிலிங்கப்பட்டை; the bark of the garlic pear tree. [உலிமிடி + சக்கை.]
உலிமிடிவேர்	உலிமிடிவேர் ulimiḍivēr, பெ. (n.) மாவிலிங்க வேர்; the root of garlic pear tree. [உலிமிடி + வேர்.]
உலிற்கள்	உலிற்கள் uliṟkaḷ, பெ. (n.) வெண்கலம்; any amalgam of zinc and copper-bell metal, white copper or queen's metal.
உலுகத்தண்டு	உலுகத்தண்டு ulugattaṇṭu, பெ. (n.) கீரைத் தண்டு; a culinary vegetable of amaranthus genus. [உலுகம் + தண்டு.]
உலுகமாலினம்	உலுகமாலினம் ulugamāliṉam, பெ. (n.) நோயையுண்டாக்கும் ஒரு பேய்; the name of a demon causing diseases.
உலுகம்	உலுகம் ulugam, பெ. (n.) கீரைச்செடி; vegetable greens - amaranthus.
உலுபம்	உலுபம் ulubam, பெ. (n.) ஒரு வகைப் புல்; a species of grass.

உலுபேனா	உலுபேனா ulupēṉā, பெ. (n.) பாலுடன் முலாம்பழம், வாழைப்பழம் ஆகியவற்றின் சாறு கலந்த உணவுவகை; a particular dish consisting of milk mixed with the juice of melon, banana etc.
உலுலாயம்	உலுலாயம் ululāyam, பெ. (n.) காட்டெருமை; wild buffalo.
உலுவம்	உலுவம் uluvam, பெ. (n.) வெந்தயம்; fenugreek or dill seed.
உலுவா	உலுவா uluvā, பெ. (n.) 1. உலுவம் பார்க்க; see uluvam. 2. பெருஞ்சீரகம்; chinese anise.
உலுவாசகெந்தி	உலுவாசகெந்தி uluvācagendi, பெ. (n.) தைவேளை; a plant.
உலுவாவரிசி	உலுவாவரிசி uluvāvarisi, பெ. (n.) பெருஞ்சீரகம்; chinese anise. 2. உலுவா பார்க்க; see uluva. [உலுவா + அரிசி. அரி → அரிசி.]
உலுவாவிகம்	உலுவாவிகம் uluvāvigam, பெ. (n.) கறிவேப்பிலை; curry leaf.
உலுவிந்தை	உலுவிந்தை uluvindai, பெ. (n.) உலுவேந்தம் பார்க்க; see uluvendam.
உலுவேந்தம்	உலுவேந்தம் uluvēndam, பெ. (n.) ஒரு வகைப் பூடு; east coast cherry nutmeg.
உலூகல்கம்	உலூகல்கம் ulūkalkam, பெ. (n.) உலூகம் பார்க்க; see ulugam.

உலூகாரி	உலூகாரி ulūkāri, பெ. (n.) காக்கை; crow.
உலூதம்	உலூதம் ulūtam, பெ. (n.) உலூதை (நன். 273, மயிலை); பார்க்க; see uludai. [Skt. luta → த. உலூதம்.]
உலூதை	உலூதை1 ulūtai, பெ. (n.) சிலந்திப் பூச்சி (திவா.);; spider. [Skt. luta → த. உலூதை.] உலூதை2 ulūtai, பெ. (n.) எறும்பு (நாநார்த்த.);; ant. [Skt. luta → த. உலூதை.]
உலூபி	உலூபி ulūpi, பெ. (n.) ஒரு வகை மீன்; a kind of fish.
உலூனகம்	உலூனகம் ulūṉagam, பெ. (n.) 1. கீழ்வாய் இலக்கம் (பின்னம்); (நாநார்த்த.);; fraction. 2. ஆ (பசு);; cow. [Skt. lunaka → த. உலூனகம்.]
உலேகவாதம்	உலேகவாதம் ulēkavātam, பெ. (n.) கண் பூ, கண்ணோய் வகை; a disease of the eye-cataract. த.வ. கண்புரை.
உலொட்டி	உலொட்டி uloṭṭi, பெ. (n.) 1. வெறிமருந்து; intoxicating drug. 2. கள்ளுக்குடுவை; toddy pot.
உலொட்டிக்காரன்	உலொட்டிக்காரன் uloṭṭikkāraṉ, பெ. (n.) குடியன்; drunkard.

உலோகக்கட்டி	உலோகக்கட்டி ulōkakkaṭṭi, பெ. (n.) 1. மாழை (உலோகங்); கலந்த கட்டி; ore, metalliferous mineral. 2. ஐம்மாழையையும் (பஞ்சலோகத்தையும்); உருக்கிச் சேர்த்த கட்டி (வின்.);; amalgam of panca-logam in equal proportion. 3. இரும்புக்கட்டி; a hump or mass of iron. [உலோகம் + கட்டி.] [Skt. loha → த. உலோகம்.] கள் → கட்டு → கட்டி.]
உலோகக்கலப்பு	உலோகக்கலப்பு ulōkakkalappu, பெ. (n.) பலவகை மாழை (உலோக);களின் சேர்மானம்; a mixture of different metals or metallic compounds by fusion - alloy. [உலோகம் + கலப்பு.] [Skt. loha → த. உலோகம்.] கல → கலப்பு.]
உலோகக்கலவை	உலோகக்கலவை ulōkakkalavai, பெ. (n.) உலோகக்கலப்பு பார்க்க; see uloga-k-kalappu. [உலோகம் + கலவை.] [Skt. loha → த. உலோகம்.] கல → கலவை.]
உலோகக்களிம்பு	உலோகக்களிம்பு ulōkakkaḷimbu, பெ. (n.) 1. இயல்பாக மாழைகளின் மேல் படியும் மாசு; a deposit formed usually on surfaces of metals exposed to air, heat etc. for a long time, oxide or oxide of any metal. 2. இரும்புத் துரு; rust of iron. 3. செம்புக் களிம்பு; rust of copper, sub-acetate of copper-verdigris. [உலோகம் + களிம்பு.] [Skt. roha → த. உலோகம். களி → களிம்பு.]
உலோகக்கற்பஞானி	உலோகக்கற்பஞானி ulōkakkaṟpañāṉi, பெ. (n.) கஞ்சா; gunjah.
உலோகக்காந்தம்	உலோகக்காந்தம் ulōkakkāndam, பெ. (n.) இயற்கைக் காந்தம்; natural load-stone as opposed to magnet artificially made. [உலோகம் + காந்தம்.] [Skt. loha → த. உலோகம். காந்து → காந்தம்.]

உலோகங்களைப் பற்பமாக்கி	உலோகங்களைப் பற்பமாக்கி ulōkaṅgaḷaipparpamākki, பெ. (n.) காட்டுத்தீ; a great fire useful for calcining metals.
உலோகங்களைப் பேதிப்பாக்கி	உலோகங்களைப்பேதிப்பாக்கி ulōkaṅgaḷaippētippākki, பெ. (n.) குழலாதொண்டை; common caper-capparis aphylla.
உலோகச்சத்துரு	உலோகச்சத்துரு ulōkaccatturu, பெ. (n.) கற்பரி செய்நஞ்சு; a kind of arsenic.
உலோகச்சித்து	உலோகச்சித்து ulōkaccittu, பெ. (n.) வயிர (வச்சிர);க் கல்; a precious stone - one of the nine gems, diamond - adamantine.
உலோகச்சிப்பி	உலோகச்சிப்பி ulōkaccippi, பெ. (n.) சிப்பி முத்து; oyster pearl, as distinguished from pearls derived from other sources as described in the Tamil medical science. [உலோகம் + சிப்பி.] [Skt. loha → த. உலோகம்.]
உலோகச்சுத்தி	உலோகச்சுத்தி ulōkaccutti, பெ. (n.) 1. இரும்பைக் கலப்பில்லாமற் செய்வது; cleaning the impurities of iron. 2. நிலத்திலிருந்து வெட்டியெடுக்கப்பட்ட மாழைகளை மருத்துவ (வைத்திய); முறைப்படி தூய்மை செய்து, மருந்திற்குப் பயன்படுத்து வதற்குக் களிம்பு முதலியவற்றை அகற்றல்; cleaning of minerals which are dug out from the earth, as per methods described in the Tamil medical science before they are introduced on used in medicine
உலோகச்செந்தூரம்	உலோகச்செந்தூரம் ulōkaccendūram, பெ. (n.) இரும்புத் தூளைக் கொண்டு செய்யுமோர் வகைச் செந்தூரம்; a calcined red-oxide of iron prepared by vaidyans. [உலோகம் + செந்தூரம்.] [Skt. loha → த. உலோகம். செந்தூள் → செந்தூளம் → செந்தூரம்.]
உலோகசாட்சி	உலோகசாட்சி ulōkacāṭci, பெ. (n.) பன்னிரு (துவாதச); சித்தருளொருவன் (பிங்.);; witness of (whatever happens in); the world, one of tuvadasadittar. [த. உலகம் → Skt. loha → த. உலோகம். Skt. saksin → த. சாட்சி.]
உலோகத்தம்பம்	உலோகத்தம்பம் ulōkattambam, பெ. (n.) இராசராசேச்சுரநிரைய (நரக);ங்களுளொன்று (சி. போ. பா. 2, 3, பக். 204);; a hell, one of eight irasa-raseccura-naragam. [Skt. loha + sthanbha → த. உலோகத் தம்பம்.]

உலோகத்தாது	உலோகத்தாது ulōkattātu, பெ. (n.) 1. துத்த செய்நஞ்சு (பாஷாணம்);; a kind of arsenic. 2. பூமியிலிருந்து வெட்டியெடுக்கப் படும் மாழைகள் (உலோகங்கள்);; metallic cores dug out from the earth, natural metals as distinguished from artificial or wrought metals. 3. வெட்டியெடுத்த இரும்பு; iron ore
உலோகத்திரம்	உலோகத்திரம் ulōkattiram, பெ. (n.) வெள்ளிலோத்திரம்; the bark of a tree.
உலோகத்திராவகம்	உலோகத்திராவகம் ulōgattirāvagam, பெ. (n.) உலோகநீர் பார்க்க; see uloga-nir. [Skt. ulahadravaga → த. உலோகத்திராவகம்.]
உலோகத்தைச்செந்தூரமாக்கி	உலோகத்தைச்செந்தூரமாக்கி ulōkattaiccendūramākki, பெ. (n.) சிறு கல்லூரி; an unknown plant capable of reducing iron and other metals into red oxides. [உலோகத்தை + செந்தூரம் + ஆக்கி.] [Skt. loha → த. உலோகம். செந்தூளம் → செந்தூரம். ஆக்கு → ஆக்கி.]
உலோகத்தைத்தகர்த்துசாடுமாருதி	உலோகத்தைத்தகர்த்துசாடுமாருதி ulōgaddaiddagardducāṭumārudi, பெ. (n.) பொன் நிமிளை; iron phrites occurring in dark yellow nodules.
உலோகத்தைநயத்தவேகன்	உலோகத்தைநயத்தவேகன் ulōkattainayattavēkaṉ, பெ. (n.) பலண்டுறுக செய்நஞ்சு (பாஷாணம்);; a kind of native arsenic.
உலோகத்தைப்பேதிக்குங்கன்னி	உலோகத்தைப்பேதிக்குங்கன்னி ulōkattaippētikkuṅgaṉṉi, பெ. (n.) ஏகம்பச் சாரம்; a salt used in alchemy.
உலோகத்தைப்பளிப்பிடக்கூர்மை	உலோகத்தைப்பளிப்பிடக்கூர்மை ulōkattaippaḷippiḍakārmai, பெ. (n.) பிடாவுப்பு (லவணம்);; a prepared salt used in alchemy.
உலோகதம்	உலோகதம் ulōkadam, பெ. (n.) உலோகநீர் பார்க்க; see uloga-nir.

உலோகதருமிணி	உலோகதருமிணி ulōkadarumiṇi, பெ. (n.) உலகநாட்டம் கொண்ட மாணாக்கனுக்கு மறை ஆற்றலை அடையாளமாகக் கொண்டிருக்கும் சிண்டினை எடுக்காமல் செய்யப்படும் தீக்கைவகை (போககாமி கட்குச் செய்யப்படுவதான
உலோகதாது	உலோகதாது ulōkatātu, பெ. (n.) ஒரு செய்நஞ்சு (துத்த பாடாணம்); (மூ.அ.);; a mineral poison. [Skt. loha + tatu → த. உலோகதாது.]
உலோகதிதம்	உலோகதிதம் ulōkadidam, பெ. (n.) புன்கு; poonga oil tree.
உலோகநாதமூலி	உலோகநாதமூலி ulōkanātamūli, பெ. (n.) சிறு தும்மட்டி; a plant whose seeds are medicinal.
உலோகநிமிளை	உலோகநிமிளை ulōkanimiḷai, பெ. (n.) நிமிளை வகை (வின்.);; variety of bismuth.
உலோகநீர்	உலோகநீர் ulōkanīr, பெ. (n.) 1. துரிசைப் பொடியிலிருந்து உருவாக்கப்படும் ஒரு வகை நீர்மம்; an oil substance produced from copper aceta. 2. இரும்பு ஆற்றல் (சத்து); கலந்த நீர்; water containing or charged with iron. [உ லோகம் + நீர்.]
உலோகநீறு	உலோகநீறு ulōkanīṟu, பெ. (n.) 1. இரும்புச் சாம்பல் (பற்பம்);; calcined iron oxide. 2. பொதுவாக மாழை (உலோகங்களின்); சாம்பல் (பற்பம்);; any calcined oxide of metal in general. [உலோகம் + நீறு.] [Skt. loha → த. உலோகம்.]
உலோகப்பஞ்சபூதம்	உலோகப்பஞ்சபூதம் ulōkappañjapūtam, பெ. (n.) ஐம்பூதக்கூறாகிய மாழை (உலோக); வகைகள்; the five elemental qualities attributed to five metals. [உலோகம் + பஞ்ச + பூதம்.] [Skt. loha → த. உலோகம். பூ → பூது → பூதம்.] [த. பூதம் → Skt. bhüta.] [Skt. pånja → த. பஞ்ச.]
உலோகப்பத்திரம்ப	உலோகப்பத்திரம்ப ulōkappattiramba, பெ. (n.) பனை மரம்; palmyra-tree.

உலோகப்பந்தனி	உலோகப்பந்தனி ulōkappandaṉi, பெ. (n.) மான் செவிக்கள்ளி; spiral leafy milk hedge.
உலோகப்பற்பம்	உலோகப்பற்பம் ulōkappaṟpam, பெ. (n.) உலோகநீறு பார்க்க; see uloga-niru.
உலோகப்பாதம்	உலோகப்பாதம் ulōkappātam, பெ. (n.) அவலந்தி, கொசு நீர்மம்; a kind of watery substance.
உலோகப்பாந்தவன்	உலோகப்பாந்தவன் ulōkappāndavaṉ, பெ. (n.) மாழை (உலோக); க்குப் பந்தத்தைப் போல் வெளிச்சத்தைக் கொடுக்கும் ஞாயிறு (சூரியன்);; the sun which gives to the world light, compared to a torch light.
உலோகப்பாய்ச்சல்	உலோகப்பாய்ச்சல் ulōkappāyccal, பெ. (n.) மருந்துகளை மாழைகளின் பேரில் உருக்கு முகத்திற்குக் கொடுத்துக் கலக்கும்படிச் செய்து அம்மாழையைப் பொன்னாக மாற்றுதல்; the process of transmuting inferior metals into gold by introducing or adding alchemical compounds to the metal under experiment while in a state of fusion.
உலோகப்பிரகாசன்	உலோகப்பிரகாசன் ulōkappirakācaṉ, பெ. (n.) உலகத்தை ஒளி பெறச்செய்பவன் (துவாதசாதித்தருளொருவன்); (பிங்.);; lit, he who illumines the World, one of tuvadasatittar. [Skt. loka + pra – kasa → த. உலோகப்பிரகாசன்.] காள் → காளம் = சுடுகை, காளவனம் = சுடுகாடு, காளவாய் = சுண்ணாம்புச்சுள்ளை, காள் → காய்.
உலோகப்பிரதீபிதம்	உலோகப்பிரதீபிதம் ulōkappiradīpidam, பெ. (n.) நிரைய (நரக.); வகை (சி.போ.பா. 2, 3, பக். 204);; a hell. [Skt. loha + piratiptam → த. உலோகப் பிரதீப்தம்.]
உலோகபற்பம்	உலோகபற்பம் ulōkabaṟbam, பெ. (n.) அயவெள்ளை (மூ.அ.);; oxide of iron. [Skt. loha + parpam → த. உலோகபற்பம்.]
உலோகபாலர்	உலோகபாலர் ulōkapālar, பெ. (n.) எண் திசைக்காவலர் (அஷ்டதிக்குப் பாலகர்); (திவ். பெரியாழ். 5, 2, 9);; regents of the eight points of the compass. [Skt. loha + pala → த. உலோகபாலர்.] [த. உலகம் → Skt. loha → த. உலோகம்.]

உலோகம்பழுத்தல்	உலோகம்பழுத்தல் ulōkambaḻuttal, பெ. (n.) 1. இரும்பு, செம்பு முதலிய மாழை (உலோகங்); கள் பொன்னாக மாறுதல்; change or conversion. on transmutation of inferior metals such as iron, copper etc. into gold. 2. பொன் பழுத்தல்; refining gold to yellow colour. [உலோகம் + பழுத்தல்.] [Skt. loha → த. உலோகம்.] பழு → பழுத்தல்
உலோகமணல்	உலோகமணல் ulōkamaṇal, பெ. (n.) 1. இருப்பு மணல் (வின்.);; iron sand or iron ore. 2. கருமணல்; black sand. 3. மண் கலந்த மாழை வகைகள்; a common tem for metallic ores. [உலோகம் + மணல்.] [Skt. loha → த. உலோகம்.]
உலோகமத்தம்	உலோகமத்தம் ulōkamattam, பெ. (n.) ஓமம்; bishob's weed.
உலோகமுசிக்கல்	உலோகமுசிக்கல் ulōkamusikkal, பெ. (n.) மாழை (உலோகங்); களைக் களிம்பு முதலிய மாசுகளினின்றும் பிரித்தெடுக்க வேண்டி, உலைக் களத்தில் வைத்துருகும்படி ஊதுதல்; melting or fusing metallic ores for the purpose of separating the metal from the dross in a furnace, with special agents smelting.
உலோகயாத்திரை	உலோகயாத்திரை ulōkayāttirai, பெ. (n.) உலகநடை; way of the world, world, affairs. "உலோகயாத்திரைக லிதிகரியா துறுநரர்க்கு" (வேத. சூ. 164);. [உலோக + யாத்திரை.] [த. உலகம் → Skt. loka → த. உலோகம்.]
உலோகரஞ்சனம்	உலோகரஞ்சனம் ulōkarañjaṉam, பெ. (n.) 1. நீலாஞ்சனக்கல்; blue vitriol. 2. அஞ்சனக்கல்; sulpheret of antimony.
உலோகரூடம்	உலோகரூடம் ulōkarūṭam, பெ. (n.) நாட்டு வளமை (யாழ்.அக.);; customs and manners of a country. [Skt. loka + rutam → த. உலோகரூடம்.]
உலோகரேட்சை	உலோகரேட்சை ulōkarēṭcai, பெ. (n.) தன்னைப் போல் மற்றவர்களையும் பார்த்தல்; treating others on the same level as self.

உலோகலன்	உலோகலன் ulōkalaṉ, பெ. (n.) தெளிவாகப் பேசாதவன்; one who does not talk clearly.
உலோகவாதம்	உலோகவாதம் ulōkavātam, பெ. (n.) மரபு (ஐதீகம்); (சி.சி.அளவை. 1. ஞானப்.);; popular report, tradition.
உலோகவாதி	உலோகவாதி ulōkavāti, பெ. (n.) இல்லறத்திலிருந்து கொண்டு பொன்னாக்கம் (வாதம்); செய்வோன்; one who practices alchemy in his domestic or family life.
உலோகவிருட்டம்	உலோகவிருட்டம் ulōkaviruṭṭam, பெ. (n.) 1. கழுகு; eagle. 2. பருந்து; hawk.
உலோகவிருத்தம்	உலோகவிருத்தம் ulōkaviruttam, பெ. (n.) உலக வழக்குக்கு மாறுபட்டது (மணிமே. 29, 162);; [Skt. loka + viruddha → த. உலோகவிருத்தம்.]
உலோகவிரும்பு	உலோகவிரும்பு ulōkavirumbu, பெ. (n.) மாழையை (உலோகத்தை);ச் சார்ந்த இரும்பு; metallic iron. [உலோக(ம்); + இரும்பு.] [Skt. loha → த. உலோகம். இர் → இரு → இரும்பு = கரியதாது.]
உலோகவிலாசினி	உலோகவிலாசினி ulōkavilāciṉi, பெ. (n.) பழையதொரு தொன்மம் (புராணம்); (பெருங். உஞ்சைக், 32. குறிப்பு);; an ancient purana. [Skt. loka + vilacini → த. உலோகவிலாசினி.]
உலோகவேதிச்சி	உலோகவேதிச்சி ulōkavēticci, பெ. (n.) கருநொச்சி; three-leaved chaste tree.
உலோகவேதியாக்கி	உலோகவேதியாக்கி ulōkavētiyākki, பெ. (n.) தொட்டி செய்நஞ்சு (பாஷாணம்);; a kind of prepared arsenic. [உலோகவேதி + ஆக்கி. ஆக்கு → ஆக்கி.]
உலோகாசவம்	உலோகாசவம் ulōkācavam, பெ. (n.) இரும்பு (அய);ப் பொடியோடு மற்றக் கடைச் சரக்குகளையும் கலந்து ஆயுள் வேத முறைப்படிப் புளிக்க வைத்து உருவாக்குமோர் வகை குடிப்பு (ஆசவம்); ; a wine or spirituous liquor obtained by fermenting a mixture of iron fillings and other powdered drugs as per process laid down in ayurveda.

உலோகாதீதம்	உலோகாதீதம் ulōkātītam, பெ. (n.) உலக இயல்புக்கு மேற்பட்டது; above or beyond the powers of laws of nature. [Skt. loka + atita → த. உலோகாதீதம்.]
உலோகாமிலம்	உலோகாமிலம் ulōkāmilam, பெ. (n.) மாழை (உலோகங்);களினின்று உருவாக்கும் நீர்மம்; metallic acid.
உலோகாயதம்	உலோகாயதம் ulōkāyadam, பெ. (n.) பொருண் முதன்மை கோட்பாடு (சார்வாகமம்); (திருக்காலித். 4, 30, 25);; materialism. [Skt. lokayata → த. உலோகாயதம்.]
உலோகாயதன்	உலோகாயதன் ulōkāyadaṉ, பெ. (n.) பொருளே முதன்மை எனக் கொண்டொழுகு பவன்; materialist. "உலாகாயதனெனு மொண்டிறற்பாம்பின்" (திருவாச. 4, 56);. த.வ. பொருள் முதன்மையன். [Skt. lokayata → த. உலோகாயதன்.]
உலோகாயிதன்	உலோகாயிதன் ulōkāyidaṉ, பெ. (n.) உலோகாயதன் (பிரபோத. 31, 81); பார்க்க; see ulogayadan. [Skt. lokayatika → த. உலோகாயிதன்.]
உலோகார்த்தம்	உலோகார்த்தம் ulōkārttam, பெ. (n.) 1. உலகிய (இலௌகீக); நயம்; material benefit. 2. உலக நன்மை; public good, secular advantages.
உலோகானந்தர்	உலோகானந்தர் ulōkāṉandar, பெ. (n.) பொன்னாக்கம், மருத்துவம் ஆகிய நூற்களைத் தமிழில் இயற்றிய அகத்தியர் கூட்டத்தைச் சார்ந்தவோர் சித்தர்; one of the Siddhar's of Agastiyar's school who compiled various books on medicine and alchemy.
உலோகிதகம்	உலோகிதகம் ulōgidagam, பெ. (n.) செம்புக்கல்; ruby stone. [Skt. lohita → த. உலோகிதகம்.]
உலோகிதசந்தனம்	உலோகிதசந்தனம் ulōkidasandaṉam, பெ. (n.) குங்குமப்பூ; english saffron. [உலோகிதம் + சந்தனம்.] [Skt. lohita → த. உலோகிதம்.]

உலோகிதம்	உலோகிதம் ulōkidam, பெ. (n.) 1. சிவந்தது (உரி.நி.);; that which is red. 2. சந்தனம் (மூ.அ.);; sandalwood tree. 3. சூதாட்ட வகை; a game at cards with heavy stakes. [Skt. lokita → த. உலோகிதம்.] lohita என்னும் சொல்லிற்கு வடமொழியில் சிவப்பு, சிவப்பு வண்ணம், சிவப்பாய் இருப்பது, செம்பாலானது, செம்பு மாழை (உலோகம்); போன்ற பொருள்கள் உள்ளது (மா.வி.);
உலோகிதன்	உலோகிதன் ulōkidaṉ, பெ. (n.) செவ்வாய் (பிங்.);; mars, being reddish. [Skt. lokita → த. உலோகிதன்.]
உலோச்சு	உலோச்சு ulōccu, பெ. (n.) 1. தம் தலை மயிரைத் தம்கையாற் பறிக்கை (சீவக. 2520, விசேடக் குறிப்பு);; 2. தலைமயிரைப் பிய்த்துக் கொள்ளும் ஒரு நோய்; a devilish disease tempting one to pull off the hair by the root. [Skt. lunc → த. உலோச்சு.] lunc என்னும் வடசொற்குப் பிடுங்குதல், இழுத்தல், கிழித்தல் ஆகிய பொருள்கள் உள்ளன. Luncitakesa
உலோசம்	உலோசம் ulōcam, பெ. (n.) 1. கண்மணி; the pupil of the eye. 2. வானம்; sky.
உலோசமத்தகம்	உலோசமத்தகம் ulōcamattagam, பெ. (n.) ஓமம்; bishop's weed.
உலோசரா	உலோசரா ulōcarā, பெ. (n.) அவல்; paddy soaked in water and then fried and flattened.
உலோசனம்	உலோசனம் ulōcaṉam, பெ. (n.) கண்; eye. "தணவறுமுலோசனம்போல்" (பிரபோத. 32, 54);. [Skt. locana → த. உலோசனம்.]
உலோசி	உலோசி ulōci, பெ. (n.) பேய்ப்பசளை (மூ.அ.);; a wild species of purslane.
உலோசிதம்	உலோசிதம் ulōcidam, பெ. (n.) சந்தனமரம்; sandalwood tree.

உலோட்டம்	உலோட்டம் ulōṭṭam, பெ. (n.) 1. மண்ணாங்கட்டி; lump of clay, clod. "தூமமேகா வணமுலோட்டமொடு கோமயந் தோயப் பொதிந்து" (தைலவ. தைல. 127);. 2. இரும்புக்கிட்டம், இரும்புருக்கையில் மேல் திரளும் கட்டி; iron dross. [Skt. losta → த. உலோட்டம்.]
உலோட்டி	உலோட்டி ulōṭṭi, பெ. (n.) 1. சாராயச்சாரம் (பாண்டி);; alcohol. 2. தொல்லை, தொந்தரவு (யாழ்.அக.);; annoyance. தெ. லோட்டி.
உலோடகம்	உலோடகம் ulōṭagam, பெ. (n.) ஒடை மரம்; whell creeper.
உலோத்திரச்சம்	உலோத்திரச்சம் ulōttiraccam, பெ. (n.) 1. வெள்ளிலோத்திரம்; the bark of a tree. 2. குறட்டைப் பருப்பு (சவரிலோத்திரம்);; the pup of the seed of a tree.
உலோபம்	உலோபம்1 ulōpam, பெ. (n.) 1. கடும்பற்றுள்ளம்; avarice, miserliness, penuriousness. "உட்டெறு வெம்பகையாவ துலோபம்" (கம்பரா. வேள்விப். 32);. 2. எறும்பு; ant. [Skt. lobha → த. உலோபம்.] உலோபம்2 ulōpam, பெ. (n.) 1. குறைவு; want, shortcoming, deficiency. "மந்திரவு லோபம்". 2. கெடுதல் வேறுபாடு (விகாரம்);; (Gram.); dropping a letter, by rule of combination, elision in sandi. "ஆன்றாமு லோபத் தொடாகமம்" (வீரசோ. சந்தி. 10);. [Skt. lopa → த. உலோபம்.] lopa என்னும் வடசொற்கு உடைத்தல், புண்படுத்துதல், புண், அழ்வு, தலையீடு, புறக்கணிப்பு மீறுகை, திருடுதல், கொள்ளையடித்தல், தேவை, குறைவு, இல்லாமை, மறைதல் போன்ற பல பொருள்கள்
உலோபன்	உலோபன் ulōpaṉ, பெ. (n.) உலோபி பார்க்க; see ulōbi. "உலோபர் கடைத்தலை" (கம்பரா. பள்ளி.26);. [Skt. lobha → த. உலோபன்.] 'ன்' ஆ.பா.ஈறு.

உலோபாமுத்திரை	உலோபாமுத்திரை ulōpāmuttirai, பெ. (n.) அகத்தியர் மனைவி (தொல். பாயி. உரை);; the wife of the sage Agastya. [உலோபா + முத்திரை.] [Skt. lopa → த. உலோபா. த. முத்திரை → Skt. mudra.] முக + திரம் = மோதிரம், முத்திரையிட்ட விரலணி. முகத்திரம் → (முத்திரம்); → முத்திரை.
உலோபி	உலோபி1 ulōpi, பெ. (n.) 1. பேராசையுள்ளன்; avaricious person. 2. இவறன், ஈயாதவன்; miser. த.வ. இவறி. [Skt. lobhin → த. உலோபி.] lobhin என்னும் வடசொல் குழப்பம், பொறுமை, இன்மை, விருப்பம், அவா, பேராசை போன்ற பொருள்களுள்ள lobha என்னும் அடியிலிருந்து பிறந்தது (மா.வி);. தமிழில் இச்சொல் பேராசையுடையவன், ஈயாதவன் என்னும் பொருளிலேயே பெரு வழக்கெய்தியுள்ளது. உலோபி2 ulōpittal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) 1. செட்டுச் செய்தல்; to be stingy, miserly. 2. பற்றுள்ளஞ் செய்தல்; to be sordid, greedy. [Skt. lobha → த. உலோபி-,] lobha என்னும் சொல் வடமொழியில் வினைப்படும் போது lobhaniya என்று வடிவம் பெறும். உலோபித்தல் என்னும் தமிழ் வடிவம் பெயர் lobha விலிருந்து உருவானதாகும். உலோபி3 ulōpittal, 11 செ.குன்றாவி. (v.t.) கெடுதல் விகாரமடைவித்தல்; (Gram.); to bring about elision in sandi. "கல்லைப் புலோபித்து" (வீரசோ. வேற். 5, உரை);
உலோபு-தல்	உலோபு-தல் ulōpudal, 10 செ.கு.வி. (v.i.) உலோபி2-தல் பார்க்க; see ulobi. "ஏதுமுலோ பாய்காண்" (திவ். பெரியாழ். 2, 7, 6);. [Skt. lobha → த. உலோபு-,]
உலோமசம்	உலோமசம் ulōmasam, பெ. (n.) சடாமாஞ்சில்; spikenard herb. [Skt. lomasa → த. உலோமசம்.]
உலோமதகரி	உலோமதகரி ulōmadagari, பெ. (n.) கல்லால்; dalhousie's fig.

உலோமம்	உலோமம்1 ulōmam, பெ. (n.) வால் (நாநார்த்த.);; tail. [Skt. loman → த. உலோமம்.] உலோமம்2 ulōmam, பெ. (n.) புறமயிர் (சங்.அக.);; hair growing over the body of men or of animals. [Skt. loman → த. உலோமம்.]
உலோலம்	உலோலம் ulōlam, பெ. (n.) 1. அலைகை (நாநார்த்த.);; wandering. 2. காமம்; cupidity, lust. [Skt. lola → த. உலோலம்.]
உலோலம்பம்	உலோலம்பம் ulōlambam, பெ. (n.) வண்டு; beetle.
உலோலன்	உலோலன் ulōlaṉ, பெ. (n.) சிற்றின்பத் தோய்வாளன்; a voluptuary. த.வ. ஒலன். [Skt. lola → த. உலோலம் → உலோலன்.] 'ன்' ஆ.பா.ஈறு.
உலோலாட்சவிருட்சம்	உலோலாட்சவிருட்சம் ulōlāṭcaviruṭcam, பெ. (n.) மலைமா; hill mango.
உலோலிதம்	உலோலிதம் ulōlidam, பெ. (n.) 1. அசைவு; shaking. 2. நடுக்கம்; trembling.
உலோலிதமுகம்	உலோலிதமுகம் ulōlidamugam, பெ. (n.) ஆழ்ந்த கருத்தொன்றைத் தோள்மீது தலைசாய்த்து குறிப்பாய் விளக்கும் முகவெளிப்பாடு (முகவயிநயம்); (சது.);; [உலோலித + முகம்.] [Skt. Lolita → த. உலோலிதம்.]
உலோலுபன்	உலோலுபன் ulōlubaṉ, பெ. (n.) சிற்றின்ப விருப்பமுள்ளவன்; one indulging in sexual pleasures. [Skt. lolupa → த. உலோலுப → உலோலுபன்.] 'ன்' ஆ.பா.ஈறு.

உலோலை	உலோலை ulōlai, பெ. (n.) நாக்கு; the tongue.
உலோவு-தல்	உலோவு-தல் ulōvudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) உலோபி2-தல் பார்க்க; see ulobi2. 'நீரென்னுயிர்தரவு லோவினீரோ" (கம்பரா. கார்முக. 46);. [Skt. lobha → த. உலோவு-தல்.]
உவ்வாதம்	உவ்வாதம் uvvātam, பெ. (n.) தவக் கோட்பாடு (நீலகேசி. அரும்.);; austerity. த.வ. துறவறம்.
உவகாலி	உவகாலி uvakāli, பெ. (n.) கடுகு ரோகிணி; a purgative drug.
உவகுருவாணன்	உவகுருவாணன் uvaguruvāṇaṉ, பெ. (n.) இல்லறத்தையடையும் நிலையிலிருக்கும் மாணி (பிரமசாரி); (கூர்மபு. வருண. 37);; brahmacharin who is about to become a house-holder. [Skt. upa + kurvana → த. உவகுருவாணன்.]
உவகுலம்	உவகுலம் uvagulam, பெ. (n.) 1. திப்பிலி (மலை.);; long pepper. 2. திரிபலை (மலை.);; the three myrobalans. [Skt. upakulya → த. உவகுலம்.]
உவசமம்	உவசமம் uvasamam, பெ. (n.) அமைதி (உபசாந்தம்);; quiescence. "உவசமத்தி னுய்ப்பனவும்" (நீலகேசி. 113);. [உவ + சமம்.] [Skt. upa → த. உவ.]
உவணகேதனன்	உவணகேதனன் uvaṇaātaṉaṉ, பெ. (n.) திருமால் (சூடா.);; Visnu, who has the white headed kite on his banner.
உவரம்	உவரம் uvaram, பெ. (n.) கண்ட திப்பிலி; a kind of long pepper.

உவரோதம்	உவரோதம் uvarōtam, பெ. (n.) இடையூறு; obstruction, impediment, obstacle. "வசையப ராதமாய வுவரோதம்" (தேவா. 212, 5);. [Skt. upa-rodha → த. உவரோதம்.]
உவனாயம்	உவனாயம் uvaṉāyam, பெ. (n.) துவைத்துக் கட்டும் மருந்து; unguent applied to a wound or sore. "உவனாயத்தால் .... கானோ யொழித்தனர்" (உபதேசகா. சிவபுண். 346);. [Skt. upa-näha → த. உவனாயம்.]
உவனியம்	உவனியம் uvaṉiyam, பெ. (n.) உபநயனம்1 பார்க்க; see ubanayanam. "ஓது வாய்மையு முவனியப் பிறப்பும்" (திவ். பெரியதி. 5, 8, 7);. [Skt. upa-nayana → த. உவனியம்.]
உவாத்தி	உவாத்தி uvātti, பெ. (n.) கற்பிப்போன், ஆசிரியன்; teacher. "ஆரண வுவாத்தி யபஞ்சிகன்" (மணிமே. 13, 4);. [Skt. upadhyaya → த. உவாத்தி.]
உவாத்திகன்	உவாத்திகன் uvāttigaṉ, பெ. (n.) ஆசிரியன், கற்பிப்போன் (மணிமே.13,4,அரும்);; teacher. [Skt. upadhyaya → த. உவாத்திகன்.]
உவாத்திச்சி	உவாத்திச்சி uvātticci, பெ. (n.) கற்றுத்தருபவள், ஆசிரியை; lady teacher, school mistress. [உவாத்தி + இச்சி.] [Skt. upadhyaya → த. உவாத்தி.] 'இச்சி' பெ.பா.ஈறு.
உவாத்திமை	உவாத்திமை uvāttimai, பெ. (n.) எழுத்தறிவிக்கும் தொழில்; profession of a school master, teaching profession. "அவன் உபாத்திமைத் தொழில் செய்கிறான்". [Skt. upadhyaya → த. உவாத்தி → உவாத்திமை.] 'மை' தொ.பெ.ஈறு.
உவாத்தியன்	உவாத்தியன் uvāttiyaṉ, பெ. (n.) ஆசிரியன், கற்பிப்போன் (மணிமே. 13, 4, அரும்);; teacher. [Skt. upadhyaya → த. உவாத்தியன்.]

உவாத்தியாயன்	உவாத்தியாயன் uvāttiyāyaṉ, பெ. (n.) உபாத்தியாயன் பார்க்க; see ubattiyayan. [Skt. upadhyaya → த. உவாத்தியாயன். 'ன்' ஆ.பா.ஈறு.]
உவாத்தியாயனி	உவாத்தியாயனி uvāttiyāyaṉi, பெ. (n.) ஆசிரியை; lady teacher. [Skt. upadhyayani → த. உவாத்தியாயனி.]
உவாத்தியாரம்மாள்	உவாத்தியாரம்மாள் uvāttiyārammāḷ, பெ. (n.) ஆசிரியை; lady teacher. [உவாத்தியார் + அம்மாள்.] [Skt. upadhyäya → த. உவாத்தியாய.]
உவாத்தியான்	உவாத்தியான் uvāttiyāṉ, பெ. (n.) ஆசிரியன் (ஆசாரக். 17);; teacher. [Skt. upådhyaya → த. உவாத்தியான்.] 'ன்' ஆ.பா.ஈறு.
உவாத்தினி	உவாத்தினி uvāttiṉi, பெ. (n.) உபாத்தியாயனி பார்க்க; see ubattiyayani. [Skt. upadhyayani → த. உவாத்தினி.]
உவாத்து	உவாத்து uvāttu, பெ. (n.) ஆசிரியர் (உபாத்தியாயன்);; teacher, male or female. "பொறைக்கு உவாத்தாவாரும்" (ஈடு. 9, 8, 5);. [Skt. upadhyaya → த. உவாத்து.]
உவாதி	உவாதி1 uvāti, பெ. (n.) எல்லை; limitation, condition, as of time or space. "காலத்துவாதிதனை" (திருவாய். நூற். 33);. [Skt. upadhi → த. உவாதி.] உவாதி2 uvāti, பெ. (n.) கடுந்துன்பம்; severe pain, distress. [Skt. upadhi → த. உவாதி.]

உவாந்தி	உவாந்தி uvāndi, பெ. (n.) கக்கல்; nausca. vomiting. த.வ. வாயாலெடுக்கை. [Skt. vanti → த. வாந்தி → உவாந்தி.]
உவாந்திபிராந்தி	உவாந்திபிராந்தி uvāndibirāndi, பெ. (n.) கக்கல் கழிச்சல் (வாந்தியும், மயக்குமுங் கூடிய வயிற்றுப் போக்கும்);; diarrhoea attended with bewilderment.
உவாலம்பம்	உவாலம்பம் uvālambam, பெ. (n.) உபாலம்பனம் (வின்.); பார்க்க; see uvalambanam. [Skt. upa-lambhana → த. உவாலம்பம்.]
உவாலம்பனம்	உவாலம்பனம் uvālambaṉam, பெ. (n.) உபாலம்பனம் பார்க்க; see uba-lambanam. "சந்திரோவாலம்பனம்" (வின்.);. [Skt. upa-lambhana → த. உவாலம்பனம்.]
உவையம்	உவையம் uvaiyam, பெ. (n.) உபயம்1 பார்க்க; see ubayam1. "உவையம் முறுமுலகின்" (கம்பரா. நிகும். 156);. [Skt. ubhaya → த. உவையம்.]
உற்கடம்	உற்கடம் uṟkaḍam, பெ. (n.) 1. நன்னாரி (வின்.);; Indian sarsaparilla. 2. செருக்கு; pride. 3. வெறி; intoxication.
உற்கடிதம்	உற்கடிதம் uṟkaḍidam, பெ. (n.) (பஞ்ச); தாள மைந்தனுளொன்று (பரத. தாள. 15);;
உற்கமபாத்திரம்	உற்கமபாத்திரம் uṟkamapāttiram, பெ. (n.) சுண்ட வைக்கும் ஏனம் (பாத்திரம்);; evaporating dish or vessel.
உற்கமம்	உற்கமம் uṟkamam, பெ. (n.) ஆவியாகப் போக்கிச் சுண்ட வைத்தல்; the conversion of a fluid or a solid into vapour - evaporation.

உற்கமமுறை	உற்கமமுறை uṟkamamuṟai, பெ. (n.) சுண்ட வைக்கும் முறை; the process of evaporation. [உற்கம + முறை.] [Skt. ulkå → உற்கமம்.]
உற்கமோபகரணம்	உற்கமோபகரணம் uṟgamōpagaraṇam, பெ. (n.) சுண்ட வைக்கப் பயன்படுத்தும் துணைக்கருவி; an apparatus used in evaporation. [உற்கமம் + உபகரணம்.]
உற்கலம்	உற்கலம் uṟkalam, பெ. (n.) பண்டைய நிலப் பகுதி (பஞ்சகௌடத்தொன்று); (சது.);; name of an ancient district including a large part of Orissa, one of panja-kaudm. [Skt. utkala → த. உற்கலம்.]
உற்காசுதி	உற்காசுதி uṟkācudi, பெ. (n.) நீண்ட வெலும்பு; any shaft of a long bone.
உற்காதா	உற்காதா uṟkātā, பெ. (n.) வேள்வி (யாகம்); செய்யும் மத குருமாருளொருவர்; one of the four principal priests at a sacrifice, who chants the hymns of the samaveda. "பிரமனுற்காதா" (மச்சபு. சந்திரோ. 12);. [Skt. ud-gata → த. உற்காதா.]
உற்காமுகம்	உற்காமுகம் uṟgāmugam, பெ. (n.) கொள்ளிவாய்ப் பேய்; a phantom, will 'o' the wisp marsh-gas. [உற்கா + முகம்.] [Skt. ulka → த. உற்கா. த. முகம் → Skt. mukha.]
உற்காரசூலை	உற்காரசூலை uṟkāracūlai, பெ. (n.) ஒருவகை குத்தல் நோய்; pain in the joints, an arthritic disease. [உற்கார + சூலை.] [Skt. ud-gara → த. உற்கார.] கல் → சூலை = குத்தும் கூரிய படைக்கலம். சூல் → சூலம் = முக்கவர்வேல், இடிதாங்கி, சூலுதல் = குத்துதல். சூல் → சூலை = குத்தல் குடைச்ச லெடுக்கும் அல்லது கைகாலை முடக்கும் நோய்.

உற்காரம்	உற்காரம்1 uṟkāram, பெ. (n.) தூற்றுந்தவசம் (தானியம்); (வின்.);; grain piled up for winnowing. [Skt. ut-kara → த. உற்காரம்.] உற்காரம்2 uṟkāram, பெ. (n.) வாயாலெடுக்கை (வாந்தி);; vomiting. "உதானன் களமுற் நுற்காரம் புரியும்" (வேதா. சூ.75);. [Skt. ud-gara → த. உற்காரம்.]
உற்காரிகை	உற்காரிகை uṟgārigai, பெ. (n.) மாவுக்களி; a soft composition of rice or wheat or something molifying to be applied to sores, abscesses etc.
உற்காரிப்பு	உற்காரிப்பு uṟkārippu, பெ. (n.) ஏப்பம்; eructation or act of belching,
உற்கிரமச்சா	உற்கிரமச்சா uṟkiramaccā, பெ. (n.) ஒருவகைக் குறிப்பு மொழி (ஒரு பரிமாண சங்கேதம்); (வின்.);; (Math.); the versed sine. [Skt. u-krama + jya → த. உற்கிரமச்சா.]
உற்கிருட்டம்	உற்கிருட்டம் uṟkiruṭṭam, பெ. (n.) மேன்மை(யானது);; that which is excellent, superior, eminent. [Skt. ut-krsta → த. உற்கிருட்டம்.]
உற்கிருதி	உற்கிருதி uṟkirudi, பெ. (n.) அடிதொறும் இருபத்தா றசைகளுடன் நான்கடியினதான வடமொழியிலுள்ளதொரு பாவகை (வடமொழி சத்தவகை); (யாப்.வி. 94, பக். 476);; a Sanskrit metre of four lines of 26 syllables each. [Skt. utkrti → த. உற்கிருதி.]
உற்கீதை	உற்கீதை uṟātai, பெ. (n.) முளைமந்திரம், ஓம். (பிரணவம்);; the syllable Öm, the triliteral name of god. [Skt. ud-githa → த. உற்கீதை.]
உற்கீரணம்	உற்கீரணம் uṟāraṇam, பெ. (n.) வாயாலெடுத்தல் (வாந்தி செய்தல்);; vomiting.

உற்குரோசம்	உற்குரோசம் uṟkurōcam, பெ. (n.) நீர்வாழ்பறவை (பிங்.);; a water bird.
உற்சங்கக்கை	உற்சங்கக்கை uṟcaṅgakkai, பெ. (n.) இணை (அபிநய);க்கை வகை (பரத. பாவ. 53);; [உற்சங்க(ம்); + கை.] [Skt. ut-sanga → த. உற்சங்கம்.]
உற்சங்கம்	உற்சங்கம் uṟcaṅgam, பெ. (n.) இணைக்கை வகை (சிலப். 3, 18, உரை);; [Skt. ut-sanga → த. உற்சங்கம்.]
உற்சர்க்கம்	உற்சர்க்கம் uṟcarkkam, பெ. (n.) மலம்; excretion.
உற்சர்ப்பிணி	உற்சர்ப்பிணி uṟcarppiṇi, பெ. (n.) வளம் (போகம்); பெருகுங் காலம்; days or prosperity in a man's life period of waxing life as opposed to அவசர்ப்பிணி, waning life.
உற்சவபேரம்	உற்சவபேரம் uṟcavapēram, பெ. (n.) திருவிழா, மணவிழா மற்றும் இன்னபிற கொண்டாட்டத்தின்போது ஊர்வலமாக எடுத்துச் செல்லும் தெய்வத் திருமேனி (உற்சவ விக்கிரம்);; idol taken out in processions. [Skt. ut-sava+bera → த. உற்சவபேரம்.]
உற்சவம்	உற்சவம் uṟcavam, பெ. (n.) 1. திருவிழா; temple festival. "சிவன்றனுற் சவத்தினும்" (சைவச. பொது. 346);. 2. கொண்டாட்டம்; public festivity. 3. திருமணம் (விவாகம்); (வின்.);; wedding. த.வ. விழா. [Skt. ut-sava → த. உற்சவம்.] ut-sava என்னும் வடசொல் மேலே செல்லக் காரணியமாக இருத்தல் என்னும் பொருள்படும் ut-su என்னும் அடியிலிருந்து பிறந்தது. இச்சொற்கு முயற்சி, தொடக்கம், விழா, கொண்டாட்டம், களிப்பு மகிழ்ச்சி
உற்சவமூர்த்தி	உற்சவமூர்த்தி uṟcavamūrtti, பெ. (n.) உற்சவர் பார்க்க; see urcavar. [Skt. ut-sava+murtti → த. உற்சவமூர்த்தி.]
உற்சவர்	உற்சவர் uṟcavar, பெ. (n.) திருவிழாவின் போது நாட்டுமக்கள் காண்குறவும் வழிபடவும், ஊர்வலத்தில் கொண்டு வரப்படும் திருமேனி (உற்சவத்தி லெழுந்தருளும் விக்கிரகம்);; idol taken out in processions. [Skt. ut-savar → த. உற்சவர்.]

உற்சவவிக்கிரகம்	உற்சவவிக்கிரகம் uṟcavaviggiragam, பெ. (n.) உற்சவர் பார்க்க; see urcavar. [Skt. ut-sava-vi-graha → த. உற்சவ விக்கிரகம்.]
உற்சாகஞ்செய்-தல்	உற்சாகஞ்செய்-தல் uṟcākañjeytal, 1 செ.கு.வி. (v.i.) பெருமுயற்சி செய்தல் (வின்.);; to make great efforts. [உற்சாகம் + செய்-,] [Skt. ut-saga → த. உற்சாகம்.]
உற்சாகப்பிழை	உற்சாகப்பிழை uṟcākappiḻai, பெ. (n.) ஊக்கமின்மை (வின்.);; a version, unwillingness, backwardness. [உற்சாகம் + பிழை.] [Skt. ut-saha → த. உற்சாகம்.]
உற்சாகபங்கம்	உற்சாகபங்கம் uṟcākabaṅgam, பெ. (n.) ஊக்கக்கேடு; loss of zeal, dejection of spirits. "உற்சாக பங்க முற்றேயுறைகின் றாரால்" (சிவரக.நந்திகணங்கள். 5);. [Skt. ut-saga+bhanga → த. உற்சாகபங்கம்.]
உற்சாகம்	உற்சாகம் uṟcākam, பெ. (n.) 1. ஊக்கம் (பிங்.);; zeal, promptitude, spontaneity, alacrity. 2. முயற்சி (பிங்.);; effort, exertion. 3. மகிழ்ச்சி; joy, happiness. "உற்சாகங் கொண்டுமச்சைத் தாவுகிறான்" (வின்.);. [Skt. ut-saha → த. உற்சாகம்.] வடமொழியில் utsaha என்னும் சொல்லுக்கு ஆற்றல், வலிமை, விருப்ப ஆற்றல், உறுதிப்பாடு, முயற்சி, விடாமுயற்சி, தொடர்முயற்சி, ஊக்கம், களிப்பு, மகிழ்ச்சி போன்ற பொருள்கள் உள்ளன (மா.வி.);
உற்சாகமருந்து	உற்சாகமருந்து uṟcākamarundu, பெ. (n.) மகிழ்வூட்டும் மருந்து, சுறுசுறுப்பை உண்டாக்கும் மருந்து; cheering stimulant. [உற்சாகம் + மருந்து.] [Skt. ut-saha → த. உற்சாக.] முள் → முரு → முருகு = முரு → மரு = மணம், மருவுதல் = கலத்தல், மரு → மருந்து = நோய் தீர்க்கும் மருந்துத்தழை, நோய் தீர்க்கும் பொருள்.
உற்சேதம்	உற்சேதம் uṟcētam, பெ. (n.) 1. உடல்; body. 2. புண் (காயம்); பட்டவுடம்பு; a wounded or an injured body.

உற்பட்சமன்	உற்பட்சமன் uṟpaṭcamaṉ, பெ. (n.) கண் இமை (ரப்பை);யில் மேல் நோக்கிய மயிர்; upturned eye-lashes.
உற்படம்	உற்படம் uṟpaḍam, பெ. (n.) மரப்பொந்தினின்று ஒழுகும் பால்; the sap issuing from the cleft of a tree.
உற்பத்தி	உற்பத்தி uṟpatti, பெ. (n.) தோற்றம்; birth, origin, derivation. "உற்பத்தியுநாசமும்" (திருநூற். 79);. 2. கருத்தோற்றம்; conception. [Skt. ut-patti → த. உற்பத்தி.] வடமொழியில் ut-pat என்னும் சொல்லிற்குப் பறத்தல் அல்லது மேலே குதித்தல், மேனோக்கிப் பறத்தல், உயர்ந்து செல்லுதல், எழுதல், பள்ளியெழுதல், மேலே எறிதல், தொடங்குதல், விட்டோடுதல்
உற்பத்திக்காலம்	உற்பத்திக்காலம் uṟpattikkālam, பெ. (n.) தோன்றுங் காலம்; time of birth or origin. [உற்பத்தி + காலம்.] [Skt. utpatti → த. உற்பத்தி. கால் → காலம்.]
உற்பத்திக்கிரமம்	உற்பத்திக்கிரமம் uṟpattikkiramam, பெ. (n.) தோன்றுமுறை; the successive stages of creation as described below. பெரும (பிரமம்);த்திலிருந்து வான்வெளியும் (ஆகாசமும்);, வான் வெளியிலிருந்து வளியும் (வாயுவும்);, வளியி (வாயுவி);ணின்று நீரும், நீரினின்று மண்ணும் மண்ணினின்று புற்பூண்டு முதலிய நிலைத் திணையும், நிலைத் திணையி னின்று உணவும், உணவினின்று விதை அதாவது விந்து (சுக்கிலம்);வும், விதையினின்று மனிதரும் தோன்றுவதாக வரிசை யொழுங்குபடக் கூறுவர் (மச.வி.);
உற்பத்திகாலீனம்	உற்பத்திகாலீனம் uṟpattikālīṉam, பெ. (n.) பிறக்கும் பொழுதே உண்டான குறைபாடு; defects existing at or even before birth congenital defects.
உற்பத்திகாலீனல்	உற்பத்திகாலீனல் uṟpattikālīṉal, பெ. (n.) பிறக்கும் பொழுது நேர்வது; taking place at the time of birth.
உற்பத்திசமவாதம்	உற்பத்திசமவாதம் uṟpattisamavātam, பெ. (n.) சிவனிய (சைவ); சமயத்தின் அகச் சமயமாறனுளொன்று (மாவிரதம்);; a section of saivaism. [உற்பத்தி + சம + வாதம்.] [Skt. ut-patti+vadam → த. உற்பத்திவாதம்.]

உற்பத்திப்பிரயோகம்	உற்பத்திப்பிரயோகம் uṟpattippirayōkam, பெ. (n.) காரண காரிய வகைகளால் தோற்றுகை; production by the join operation of the cause and an effect.
உற்பதனம்	உற்பதனம் uṟpadaṉam, பெ. (n.) 1. உயரப் பறத்தல்; flying upwards. 2. பறப்பதற்குப் பலுக்கும் (உச்சரிக்கும்); மந்திரம்; a spell by means of which one is able to fly upwards or to rise up from the earth. 3. பிறப்பு; birth
உற்பலகண்டிகம்	உற்பலகண்டிகம் uṟpalagaṇṭigam, பெ. (n.) மஞ்சட் சந்தனம், அரிச்சந்தனம்; a species of sandal paste of brass or yellow colour and very fragrant.
உற்பலகோபம்	உற்பலகோபம் uṟpalaāpam, பெ. (n.) ஊதற்கொடி; a dark blue creeper. த.வ. சமதேவிப் பூடு, மலையாளத்தில் இதனைப் பால்வள்ளி எனக் குறிப்பர்.
உற்பலசட்கம்	உற்பலசட்கம் uṟpalasaṭkam, பெ. (n.) ஒரு வகை மருந்து; the name of a medicament.
உற்பலசட்சு	உற்பலசட்சு uṟpalasaṭsu, பெ. (n.) 1. முளரி (தாமரை);க் கண்; lotus eye. 2. நேர்த்தியான கண்; fine eye.
உற்பலசாகிதம்	உற்பலசாகிதம் uṟpalacākidam, பெ. (n.) கருவாகை; black or fragrant sirissa.
உற்பலசாரிவம்	உற்பலசாரிவம் uṟpalacārivam, பெ. (n.) உற்பலகோபம் பார்க்க; see urpala-Kobam.
உற்பலசாசனன்	உற்பலசாசனன் uṟpalacācaṉaṉ, பெ. (n.) பெருங்காயம் (மூ.அ.);; asafetida. [Skt. utpala + sasanan → த. உற்பலசாசனன்.]
உற்பலசானன்	உற்பலசானன் uṟpalacāṉaṉ, பெ. (n.) உற்பலசாசனன் (வின்.); பார்க்க; see urpala-sasanan. [Skt. utpalasasana → த. உற்பலசானன்.]

உற்பலபத்திரகம்	உற்பலபத்திரகம் uṟbalabattiragam, பெ. (n.) பட்டைக்கத்தி; a broad bladed knife or lancet used by surgeons.
உற்பலபத்திரம்	உற்பலபத்திரம் uṟbalabattiram, பெ. (n.) 1. நெய்தல் இலை; the leaf of a water lily. 2. உகிர் (நக);க் குறி);;
உற்பலபேதியகம்	உற்பலபேதியகம் uṟpalapētiyagam, பெ. (n.) ஒரு வகைக் கட்டு; a kind of bandage.
உற்பலம்	உற்பலம்1 uṟpalam, பெ. (n.) 1. கருநெய்தல் (சூடா.);; blue Indian water lily. 2. செங்குவளை (திவா.);; red Indian water-lily. 3. செங்கழு நீர்; purple Indian water-lily. 4. கோட்டம் (மலை.);; Arabian costum. 5. குவளை; water lily in general. 6. நீராலம்பலுக்குள்ள பொதுப்பெயர்; a general name of the different species of the nymphaca and the pontederia. [Skt. ut-pala → த. உற்பலம்.] உற்பலம்2 uṟpalam, பெ. (n.) 1. ஒரு வகைச் சிற்றுண்டி (பலகாரம்);; a kind of cake. 2. மெலிந்தது; that which is emaciated.
உற்பலவரை	உற்பலவரை uṟpalavarai, பெ. (n.) திருத்தணிகைமலை; another name for Tiruttani-hill, in Tiruvallur district where there is a tank abounding in water lilies. "உற்பலவரையின் வாழ்வோர்" (கந்தபு. வள்ளி. 228);. [உற்பல + வரை.] [Skt. ut-pala → த. உற்பல.]
உற்பலவனதை	உற்பலவனதை uṟpalavaṉadai, பெ. (n.) சிவதை; Indian jalap.
உற்பலாதி	உற்பலாதி uṟpalāti, பெ. (n.) குளிர்ச்சியைக் கொடுக்கும் மருந்துச் சரக்கு; drugs of cold producing potency cooling drugs.

உற்பவநாடி	உற்பவநாடி uṟpavanāṭi, பெ. (n.) குழந்தைகளுக்கேற்படும் நாடி நடை; pulsation in a new-born baby. [உற்பவ + நாடி.] [Skt. ud-bhava → த. உற்பவம்.] நாளி → நாழி → நாடி = அரத்த அல்லது மூச்சுக்குழாய், ஊதை (வாத); பித்துக் கோழை நாடி, நாடித்துடிப்பு (வ.வ.1. 19);
உற்பவம்	உற்பவம் uṟpavam, பெ. (n.) 1. தோற்றம், உருவாக்கம் (உற்பத்தி);; origin, birth. "மானுடவுற்பவம் பெற்று வாழுத லரிது" (பாரத. சஞ்சய. 7);. 2. கருக்கொள்ளுகை; conception. [Skt. vd-bhava → த. உற்பவம்.]
உற்பவமா-தல்	உற்பவமா-தல் uṟpavamātal, 6 செ.கு.வி (v.i.) 1. பிறத்தல்; to be born. 2. கருக்கொள்ளுதல்; to conceive. [உற்பவம் + ஆ-,] [Skt. ud-bhava → த. உற்பவம்.]
உற்பவமாலை	உற்பவமாலை uṟpavamālai, பெ. (n.) திருமாலின் பதின் தோற்றரவுக் கதைகளையும் ஆசிரிய மண்டில (விருத்த);த்தாற் கூறும் தெய்வப் பனுவல் (பிரபந்தம்); (தொன். 283, உரை);; poem which describes the ten incarnations of Visnu. [உற்பவம் + மாலை.] [Skt. ud-bhava → த. உற்பவம், மால் → மாலை.]
உற்பவி	உற்பவி1 uṟpavittal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) தோன்றுதல்; to be conceived, be born, to originate, come into existence, to rise, as the sun. "உற்றயோனி கடம்மிலுற்பவியாமல்" (பாரத. சஞ்சய. 7);. 2. கரு உண்டாதல்; to be conceived. [Skt. ud-bhava → த. உற்பவி-த்தல்.] உற்பவி2 uṟpavittal, 1 செ.குன்றாவி. (v.t.) தோற்றுவித்தல்; to bring into existence, create. "நாவல னோமத்தீயி னம்மையுற்பவித்து விட்டான்" (பாரத. நச்சு. 41);. [Skt. ud-bhava → த. உற்பவி-,]
உற்பவிப்பு	உற்பவிப்பு uṟpavippu, பெ. (n.) கருவுறுகை; formation in the womb, conception, fructification. [உற்பவி → உற்பவிப்பு 'பு' தொ.பெ. ஈறு.]

உற்பன்னம்	உற்பன்னம் uṟpaṉṉam, பெ. (n.) 1. உற்பனம்1 பார்க்க; see urpanam. 2. விடத்தேர்; mint. 3. தோற்றம்; visible manifestation due to the power of incantation. [Skt. uyut-panna → த. உற்பன்னம்.]
உற்பன்னமருந்து	உற்பன்னமருந்து uṟpaṉṉamarundu, பெ. (n.) நற்கலை கூட்டு மருந்து; a medicine of extraordinary virtues. [உற்பன்ன + மருந்து.] [Skt. urpanna → த. உற்பன்ன. மரம் → மரு → மருந்து.]
உற்பனம்	உற்பனம்1 uṟpaṉam, பெ. (n.) 1. வல்விரைந் தறிகை; quick apprehension. "உற்பனமாகக் கிரகிக்கிறது. 2. ஏற்பு நன்று (உத்தமம்);; excellence, exquisiteness. "அவனிடத்தில் உற்பனமான செயல் (காரியங்);களுண்டு". [Skt. ut-panna → த. உற்பனம்.] உற்பனம்2 uṟpaṉam, பெ. (n.) 1. தோன்றியது; that which is born, produced. "உற்பன வேதத் திருப்பொருளை" (இரகு. அரசி. 4);. 2. புள்குறி (நிமித்தம்);; omen. "இவ்வகை யுற்பனங் காட்ட" (விநாயகபு. 75, 125);. [Skt. ut-panna → த. உற்பனம்.]
உற்பாகநிபாக	உற்பாகநிபாக uṟpākanipāka, பெ. (n.) சரியாகச் சமைத்தல்; cooking thoroughly and well, cooking properly.
உற்பாசிதம்	உற்பாசிதம் uṟpācidam, பெ. (n.) சரியாகக் கொதிக்க வைத்தல்; heating or boiling thoroughly or correctly.
உற்பாடகம்	உற்பாடகம் uṟpāṭagam, பெ. (n.) 1. உற்பாடம் பார்க்க; see urpadam. 2. மரத்தின் வெளிப்பக்கத்துப் பட்டை; the external bark of a tree. 3. சரபப் பறவை (பட்சி);; a fabulous eight legged bird supposed to attack even the lion.

உற்பாடசயனம்	உற்பாடசயனம் uṟpāṭasayaṉam, பெ. (n.) 1. நின்றபடித் தூக்கம், கோழித் தூக்கம்; sleeping while standing on the legs as fowls do. 2. ஒரு வகைக் கோழி; a species of fowl. 3. குறைந்த தூக்கம்; slight sleep.
உற்பாடம்	உற்பாடம் uṟpāṭam, பெ. (n.) 1. வேரொடு பிடுங்கல்; pulling up by the root. 2. அழித்தல்; destroying. 3. காதின் வெளிப்புறம் ஏற்படும் நோய்; a disease of the external ear.
உற்பாடனம்	உற்பாடனம் uṟpāṭaṉam, பெ. (n.) 1. வேரொடு பிடுங்கல்; pulling up by the root. 2. கிழித்தல்; tearing out.
உற்பாதகம்	உற்பாதகம் uṟpātagam, பெ. (n.) எண்காற்பூச்சி; an insect with eight legs, a spider.
உற்பாதபிண்டம்	உற்பாதபிண்டம்1 uṟbātabiṇṭam, பெ. (n.) தகவு, மேதாவி; genius, prodigy. [உற்பாத + பிண்டம்.] [Skt. utpata → த. உற்பாதம். பிள் → பிண்டி, பிண்டித்தல் = தொகுத்தல், திரட்டுதல். பிண்டி = கூட்டம், வடிவம், பிண் → பிண்டி → பிண்டம்.] உற்பாதபிண்டம்2 uṟbātabiṇṭam, பெ. (n.) தீயநிமித்தமாகக் கொடூரமான உருவத்துடன் பிறந்த பிண்டம்; a foetus of unnatural form on of great size or one exhibiting very abnormal structure or malformation - monster. [உற்பாதம் + பிண்டம்.]
உற்பாதம்	உற்பாதம் uṟpātam, பெ. (n.) 1. தீய(துர்க்);குறி; portent, evil omen, preternatural, phenomenon boding calamity. "உற்பாதமாகப் படியிடை யற்று வீழ்ந்த…. பதாகை" (கம்பரா. தாட. 74);. 2. கடுந்துன்பம்; excess of trouble, great suffering or pain. [Skt. ut-pata → த. உற்பாதம்.]
உற்பாதயோகம்	உற்பாதயோகம் uṟpātayōkam, பெ. (n.) ஒரு நன்றல்லா (தீய); வேளை (அசுபயோகம்);; (Astrol.); an inauspicious conjunction of a week-day with a lunar asterism, one of six yogam. [Skt. ut-pata+yogam → த. உற்பாதயோகம்.]
உற்பாதி-த்தல்	உற்பாதி-த்தல் uṟpātittal, 1 செ.குன்றாவி. (v.t.) உண்டாக்குதல்; to cause to be. "வல்லே யுற்பாதிக்கும் வலி" (ஞானா. 15, 15);. [Skt. ut-pad-, → த. உற்பாதி-,]

உற்பாலனம்	உற்பாலனம் uṟpālaṉam, பெ. (n.) நோயணுகாதபடித் தடுத்துக் கொள்ளல்; preventing from being attacked with diseases by following hygienic principles.
உற்பாலனி	உற்பாலனி uṟpālaṉi, பெ. (n.) நோய்த்தடுப்பு; preventive.
உற்பிச்சம்	உற்பிச்சம் uṟpiccam, பெ. (n.) உயிர்த்தோற்றம் நான்கனுள் வித்து, வேர் முதலியவற்றினின்று தோன்றுவன; lives that sprout or germinate from seeds, roots twigs etc., plant life, one of four uyir-t-torram. [Skt. ud-bhij-ja → த. உற்பிச்சம்.]
உற்பிசம்	உற்பிசம் uṟpisam, பெ. (n.) நிலத்திணை (தாவரம்);; that which is produced from the earth, vegetable kingdom.
உற்பிட்டம்	உற்பிட்டம் uṟpiṭṭam, பெ. (n.) 1. நொறுங்கினது; crushed or bruised. 2. முறிவு அல்லது சுளுக்கு;
உற்பிண்டிதம்	உற்பிண்டிதம் uṟpiṇṭidam, பெ. (n.) வீக்கம்; swelling.
உற்பித	உற்பித uṟpida, பெ. (n.) உப்பு (இலவணம்);; saline.
உற்பிதம்	உற்பிதம் uṟpidam, பெ. (n.) கறியுப்பு; common or culinary salt.
உற்பிரேட்சை	உற்பிரேட்சை uṟpirēṭcai, பெ. (n.) தற்குறிப்பேற்றம் (அணியி. 12);; [Skt. ut-praksa → த. உற்பிரேட்சை.]
உற்பீசம்	உற்பீசம் uṟpīcam, பெ. (n.) உற்பிச்சம் பார்க்க; see urpiccam. "அண்டஞ் சுவேதசங்க ளுற்பீசஞ் சராயுசத்தோடு" (சி.சி.2, 89);. [Skt. ud-bhij-ja → த. உற்பீசம்.]
உற்பீடம்	உற்பீடம் uṟpīṭam, பெ. (n.) நசுக்கல்; squeezing, crushing.

உற்புடகம்	உற்புடகம் uṟpuḍagam, பெ. (n.) காதின் வெளிப்பக்கத்து நோய்; a disease of the external ear.
உற்பேதம்	உற்பேதம் uṟpētam, பெ. (n.) முளைத்தல்; germination.
உறுமால்	உறுமால் uṟumāl, பெ. (n.) உருமால் பார்க்க; see urumal. [U. rumal → த. உறுமால்.]
உன்மச்சனம்	உன்மச்சனம் uṉmaccaṉam, பெ. (n.) காய்ச்சல் உண்டாக்குமோர் பெண் பேய்; a female demon causing fever.
உன்மத்தகம்	உன்மத்தகம் uṉmattagam, பெ. (n.) 1. ஊமத்தை; thorn apple. "உன்மத்தக மலர் சூடி" (தேவா. 1200, 6);. 2. கோட்டி (பைத்தியம்);; insanity. [Skt. un-mattaka → த. உன்மத்தகம்.]
உன்மத்தகி	உன்மத்தகி uṉmattagi, பெ. (n.) 1. குறிஞ்சா (மலை);.);; common delight of the woods. 2. சிறுகுறிஞ்சா (மூ.அ.);; a medicinal climber.
உன்மத்தகோரம்	உன்மத்தகோரம் uṉmattaāram, பெ. (n.) கல் வாழை; stone plantain.
உன்மத்ததொந்தம்	உன்மத்ததொந்தம் uṉmaddadondam, பெ. (n.) கல் வாழை; stone plantain.
உன்மத்தநாகலை	உன்மத்தநாகலை uṉmattanākalai, பெ. (n.) தலைக்கு (பிரம்மரந்திரத்திற்கு); மேல் படர்ந் (வியாபித்); திருக்கும் ஒருவகைக் கலை; a subtle emanation of light found extending over the fontanelle or the crown of the head, aura.
உன்மத்தபிரலாபிதம்	உன்மத்தபிரலாபிதம் uṉmaddabiralābidam, பெ. (n.) கோட்டியின் பிதற்றல்; the chatter of a mad man.

உன்மத்தம்	உன்மத்தம் uṉmattam, பெ. (n.) 1. வெறி; madness, infatuation, frenzy. "உன் மத்த மேற் கொண் டுழிதருமே" (திருவாச. 5, 7);. 2. மயக்கம் (பிங்.);; stupor, induced by drugs or mantras. 3. காமன்கணைகளுள் உன்மத்த முண்டாக்குவது (ஆ.நி.);; the arrow of Kama whose dart makes one mad on account of love. 4. காமனைங் கணைகளிலொன்றன் செயல் (பிங்.);; action of one of the five arrows of Kama. 5. ஊமத்தை (திவா.);; datura or thorn apple. [Skt. un-matta → த. உன்மத்தம்.]
உன்மத்தரோகநா சினி	உன்மத்தரோகநாசினி uṉmattarōkanāciṉi, பெ. (n.) மனக்கோளாற்றினையும், மனக்குழப்பத்தினையும் நீக்கும் தன்மை பொருந்திய நறுந்தக்காளி; an unknown plant probably of the physalis genus capable of curing mental disturbances and disorders.
உன்மத்தரோகம்	உன்மத்தரோகம் uṉmattarōkam, பெ. (n.) வளி முதலா யெண்ணிய மூன்றும் (வாத பித்த சிலேட்டுமம்); தத்தம் வழியின்று தப்பி நடக்கும் போது உடலுக்குச் செல்லும் நரம்புகள் தாக்கப்பட்டு, மன வேறுபாட்டை (விசறப்த்தை); யுண்டுபண்ணுமோர் வகை மனநலக்கோளாறு (சித்தப் பிரமை);; a disease in which the deranged bodily humours transversing the upper part of the body, affect the up coursing nerves and produce thereby a distracted state of the mind, insanity
உன்மத்தவாதம்	உன்மத்தவாதம் uṉmattavātam, பெ. (n.) ஊதை (வாத);ச் சூலை அல்லது ஊதை (வாத);ப் பிடிப்பினால் ஏற்படும் கோட்டி (பைத்தியம்);; insanity due to gout or rheumatism, arthritic insanity.
உன்மத்தன்	உன்மத்தன் uṉmattaṉ, பெ. (n.) 1. வெறியன், பித்தன்; mad man, infatuated person. "மனவாசகங்கடந்தானெனைமத் தோன்மத்த னாக்கி" (திருவாச. 34, 3);. 2. வெறியன்; infatuated or intoxicated person. [Skt. un-matta → த. உன்மத்தன்.]
உன்மத்தி	உன்மத்தி uṉmatti, பெ. (n.) குறிஞ்சா; species of scammony swallow wort.
உன்மத்து	உன்மத்து uṉmattu, பெ. (n.) ஊமத்தை; datura. [Skt. un-matta → த. உன்மத்து.]
உன்மத்துவம்	உன்மத்துவம் uṉmattuvam, பெ. (n.) 1. மனநலக்கோளாறு (பைத்தியம்);; insanity. 2. குடி மயக்கம் (போதை);; intoxication.

உன்மத்தை	உன்மத்தை uṉmattai, பெ. (n.) ஊமத்தை (மலை.);; datura.
உன்மதகம்	உன்மதகம் uṉmadagam, பெ. (n.) 1. உன்மத்தம் பார்க்க; see unmattam. 2. செவிப்புறத்தில் வரும் நோய்; a disease of the outer ear.
உன்மதம்	உன்மதம் uṉmadam, பெ. (n.) 1. கழிகாமம்; intense lust, lasciviousness. "முன்னமுன் மதத்தான்" (பாரத. குரு. 95);. 2. அறிவு (புத்தி); மயக்கம்; stupor induced by drugs like ganjah. 3. கோட்டி (பைத்தியம்);; lunacy. 4. மயக்கம்; giddiness. 5. வெறி; intoxication.
உன்மதனம்	உன்மதனம் uṉmadaṉam, பெ. (n.) காமவெறி கொள்ளல்; being inflamed with love.
உன்மதீதம்	உன்மதீதம் uṉmatītam, பெ. (n.) வெறி (ஆவேசங்); கொள்ளல்; being excited, being wrought up into an ecstatic state.
உன்மந்தம்	உன்மந்தம் uṉmandam, பெ. (n.) செவ்விண்டுக் கொடி; a red variety of creeper of the species of mimosa.
உன்மனை	உன்மனை uṉmaṉai, பெ. (n.) இறங்கு வகை (பிராசாத); வியல்பி னொன்று;
உன்மாதபித்தம்	உன்மாதபித்தம் uṉmātabittam, பெ. (n.) பித்தம் மிகுதியினால் அறிவிழந்து, வெட்கம் விட்டுத் தூக்கமின்றிப் பித்தனைப் போன்ற குணங்களை யுண்டாக்குமோர் வகை நோய்; due to the excessive secretion of bile in the system any uneasiness or indisposition (malaise); marked by loss of Sense and shame, sleeplessness and expansive emotional state like that of a lunatic. [உன்மாதம் + பித்தம்.] [Skt. un-mada → த. உன்மாதம். பித்து → பித்தம்.]

உன்மாதம்	உன்மாதம்1 uṉmātam, பெ. (n.) 1. வெறி; madness, mania, intoxication. 2. மயக்கம்; giddiness. 3. மனநலக்கோளாறு (சித்தப்பிரமை);; mentals torpor. [Skt. un-mada → த. உன்மாதம்.] உன்மாதம்2 uṉmātam, பெ. (n.) உன்மத்தரோகம் பார்க்க; see unmatta-rogam.
உன்மாதரோகம்	உன்மாதரோகம் uṉmātarōkam, பெ. (n.) உன்மத்தரோகம் பார்க்க; see unmatta-rogam.
உன்மாதவானு	உன்மாதவானு uṉmātavāṉu, பெ. (n.) மன நலக்கோளாறு (சித்தப்பிரமை); கொண்டவன்; one who is affected with insanity, lunatic.
உன்மாதனம்	உன்மாதனம் uṉmātaṉam, பெ. (n.) பித்து பிடிக்கச் செய்தல்; causing lunacy as in sorcery.
உன்மானம்	உன்மானம் uṉmāṉam, பெ. (n.) அளவிடுகை, நிறுக்கை (பி.வி.23, உரை);; weighing, measuring. [Skt. un-mana → த. உன்மானம்.]
உன்மீலனல்	உன்மீலனல் uṉmīlaṉal, பெ. (n.) கண் ணிமைத்தல்; winking.
உன்முகம்	உன்முகம் uṉmugam, பெ. (n.) 1. முன் னோக்குகை; raising the face, looking up. 2. உதவியாயிருக்கை; taking a favourable attitude. "சிவசத்தி அவ்வக் காரியங்களில் உன்முகமாதலாகிய சங்கற்பம்" (சி.போ.5 2, 1, சிற்.);. 3. ஒன்றிற் கருத்தாயிருக்கை (வின்.);; intentness in a pursuit. [உன் + முகம்.] [Skt. un → த. உன்.]

உன்முகன்	உன்முகன் uṉmugaṉ, பெ. (n.) கருத்தொன்றியிருப்பவன்; he that is intent on an object. "சூதிலே யுன்முகனா யிருக்கிறான் (வின்.);. [உன் + முகன்.] [Skt. un → த. உன். முகம் → முகன், 'ன்' ஆ.பா.ஈறு.]
உன்முகி	உன்முகி uṉmugi, பெ. (n.) உன்முகன் (வின்.); பார்க்க; see un-mugan. [உன் + முகி.] [Skt. un → த. உன். முகம் → முகி. 'இ' உடைமை குறித்ததோ ரீறு.]
உன்மேடம்	உன்மேடம் uṉmēṭam, பெ. (n.) கண்ணிமை விரித்தல்; excessive separation of the eye lids, causing the eye to be open very wide.
உன்மேதை	உன்மேதை uṉmētai, பெ. (n.) கொழுப்பு; fat.
உன்மை	உன்மை uṉmai, பெ. (n.) தசை பிடுங்குங் குறடு; an instrument by which pieces of flesh or muscles are pulled out from the body.
உன்னதம்	உன்னதம் uṉṉadam, பெ. (n.) 1. உயர்ச்சி (திவா.);; height, elevation loftiness. 2. மேன்மை; eminence. [Skt. un-nata → த. உன்னதம்.]
உன்னததானம்	உன்னததானம் uṉṉadadāṉam, பெ. (n.) உயர்விடம், மேலிடம்; elevated place, high position. [Skt. un-nata + stanam → த. உன்னததானம்.]
உன்னதை	உன்னதை uṉṉadai, பெ. (n.) மும்முரம்; a periodical increase in the severity of any symptoms or of violence in a disease.
உன்னமாகதம்	உன்னமாகதம் uṉṉamākadam, பெ. (n.) புல்லாமணக்கு; creeping amanak.

உன்னயவங்கம்	உன்னயவங்கம் uṉṉayavaṅgam, பெ. (n.) பீசைப்புல்; a kind of grass (unidentified);.
உன்னயனம்	உன்னயனம் uṉṉayaṉam, பெ. (n.) 1. நீர் வாங்கல்; drawing out a fluid. 2. நீள நினைத்தல் (ஆலோசித்தல்);; thoughtful consideration. 3. ஊழ்கம் (தியானம்);; that form of intelligent and exercised attention in which the mind is elevated and the emotions are aroused.
உன்னலாகம்	உன்னலாகம் uṉṉalākam, பெ. (n.) முன் றொடரிக்கு எதிரானதும் மாயக் கலையில் பயன்படுவதுமான பின் தொடரி; a plant (unknown); causing bewilderment.
உன்னாகம்	உன்னாகம் uṉṉākam, பெ. (n.) காடி; sour gruel made from the fermentation or rice.
உன்னாகன்கொடி	உன்னாகன்கொடி uṉṉākaṉkoḍi, பெ. (n.) பெருமுசுட்டை; many flowered bind weed.
உன்னாம்	உன்னாம் uṉṉām, பெ. (n.) 1. (யுனானி); சீமையிலந்தைப் பழம்; foreign jujuba. 2. அரத்தி (ஆப்பிள்);ப்பழம்; apple.
உன்னாலயம்	உன்னாலயம் uṉṉālayam, பெ. (n.) நெஞ்சாங்குலை (இருதயம்);; heart.
உன்னிசன்னி	உன்னிசன்னி uṉṉisaṉṉi, பெ. (n.) இடைவிடாது கண்ணூன்றிப் பார்த்தலினாலும் நினைத்தல் அல்லது எண்ணு (யோசித்); தலாலும் ஏற்படும் மயக்கம் அல்லது துன்பம்; fainting or temporary suspension of consciousness due to steadfast looking or by constant thinking.
உனத்தகு	உனத்தகு uṉattagu, பெ. (n.) குறிஞ்சா; Indian ipecacuanha.
உனத்திதம்போக்கி	உனத்திதம்போக்கி uṉaddidambōkki, பெ. (n.) கற்றுளசி; stone basil.

உனினம்	உனினம் uṉiṉam, பெ. (n.) சிறு பூளை; wooly caper.
ஊக்கும்	ஊக்கும்ūkkum, பெ. (n.) உத்தரவு; order (P.T.L.);. [U. hukkum → த. ஊக்கும்.]
ஊகடகம்	ஊகடகம்ūgaḍagam, பெ. (n.) ஒரு வகை மீன்; a kind of fish.
ஊகடன்	ஊகடன்ūkaḍaṉ, பெ. (n.) முருங்கை (மூ.அ.);; horse radish tree.
ஊகண்டகம்	ஊகண்டகம்ūgaṇṭagam, பெ. (n.) கடலை; Bengal gram.
ஊகத்தாதனம்	ஊகத்தாதனம்ūkattātaṉam, பெ. (n.) ஒக விருக்கை வகை (யோகாசன வகை); (தத்துவப். 107, உரை);; (šaiva.); a yōgicposture.
ஊகாக்கியம்	ஊகாக்கியம்ūkākkiyam, பெ. (n.) கலவைக் கீரை; different varieties of greens mixed together for use in food.
ஊகாஞ்சிதம்	ஊகாஞ்சிதம்ūkāñjidam, பெ. (n.) தற்குறிப் பேற்றயணி வகை (தொன். வி. 346);; a figure of speech. [Skt. oha+ancita → த. ஊகாஞ்சிதம்.]
ஊந்து	ஊந்துūndu, பெ. (n.) கச்சோலம் (வின்.);; cardamom husk.
ஊர்ச்சங்கிழங்கு	ஊர்ச்சங்கிழங்குūrccaṅgiḻṅgu, பெ. (n.) நளி (கார்த்திகை);க் கிழங்கு; the root of November flower plant. [ஊர்ச்ச(ம்); + கிழங்கு. கீழ் → கீழ்ங்கு → கிழங்கு.]

ஊர்ச்சசம்	ஊர்ச்சசம்ūrssasam, பெ. (n.) வலிமை (பலம்);; strength.
ஊர்ச்சம்	ஊர்ச்சம்ūrccam, பெ. (n.) 1. நளி (கார்த்திகை); மாதம்; the Tamil month corresponding to November. 2. உயிர்; life. 3. மூச்சு; breath.
ஊர்ச்சிதப்படு-தல்	ஊர்ச்சிதப்படு-தல்ūrccidappaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) நிலைப்படுதல் (ஸ்திரப்படுதல்);; to be confirmed, as in an appointment, to be ratified, as an arrangement. [ஊர்ச்சிதம் + படு-,] [Skt. urjita → த. ஊர்ச்சிதம் 'படு' து.வி.]
ஊர்ச்சிதம்	ஊர்ச்சிதம்ūrccidam, பெ. (n.) 1. நம்பகத் தன்மை; confirmation, ratification. 2. வலுக்கட்டாயம்; importunity, compulsion. 'அவ்வளவு ஊர்ச்சிதமாய்க் கேட்கக்கூடாது'. [Skt. urjita → த. ஊர்ச்சிதம்.] வடமொழியில் வலிமைப்படுத்துதல், எழுச்சியூட்டுதல், புத்துயிரூட்டுதல் எனப் பொருள்படும் urj என்னும் அடியிலிருந்து உருவான urjita என்னும் சொல்லிற்கு வலிமை, உற்றல், பேராண்மை போன்ற பொருள்கள்
ஊர்ணநாபி	ஊர்ணநாபிūrṇanāpi, பெ. (n.) சிலந்திப் பூச்சி வகை; species of woolly spider. [Skt. urna-nabhi → த. ஊர்ணநாபி.]
ஊர்ணம்	ஊர்ணம்ūrṇam, பெ. (n.) 1. ஆட்டு மயிர்; sheep's hair. 2. புருவ நடுச் சுழி; the spiral or curve between the eye-brows.
ஊர்த்தசைவம்	ஊர்த்தசைவம்ūrttasaivam, பெ. (n.) சிவனியம் (சைவம்); பதினாறனுள் ஒன்று (அபி.சிந்.);; saiva sect which emphasises the fact that Sivan is above all tattvas, one of 16 šaivam. [Skt. urdhva → த. ஊர்த்த.] சிவ → சிவம் → சிவன் = சிவந்தன். [சிவன் → Skt. siva → saiva → த. சைவம்.]
ஊர்த்தம்	ஊர்த்தம்1ūrttam, து.வி. (adv.) ஊர்த்துவம் பார்க்க; see urttuvam. [Skt. urdhva → த. ஊர்த்தம்.] ஊர்த்தம்2ūrttam, பெ. (n.) மேடு (நாமதீப.);; upland, highland.

ஊர்த்தமுகி	ஊர்த்தமுகிūrttamugi, பெ. (n.) பூடு வகை (நாமதீப.);; a plant.
ஊர்த்தவெள்ளை	ஊர்த்தவெள்ளைūrttaveḷḷai, பெ. (n.) ஒரு வகை மீன்; a kind of fish. "கெண்டைக்கார லூர்த்த வெள்ளை" (பறாளை. பள்ளு. 16);.
ஊர்த்துவகததோசம்	ஊர்த்துவகததோசம்ūrdduvagadadōcam, பெ. (n.) ஒரு வகை எலும்புருக்கி நோய் (சய ரோகம்);; a morbid affection.
ஊர்த்துவககதம்	ஊர்த்துவககதம்ūrdduvagagadam, பெ. (n.) 1. மேற் செல்லல்; rising upwards. 2. மேன்முக நோக்கல்; upward tendency.
ஊர்த்துவகதி	ஊர்த்துவகதிūrdduvagadi, பெ. (n.) மேனோக்கிச் செல்கை; ascent, as of heavenly bodies, of celestials. [Skt. urdhva + gadi → த. ஊர்த்துவகதி.]
ஊர்த்துவகந்தம்	ஊர்த்துவகந்தம்ūrttuvagandam, பெ. (n.) தண்ணீர் விட்டான் கிழங்கு; climbing asparagus.
ஊர்த்துவகமனி	ஊர்த்துவகமனிūrttuvagamaṉi, பெ. (n.) மேலெழுப்பி வான் வழியே செல்பவன்; one who ascends in the aerial regions.
ஊர்த்துவகலிகை	ஊர்த்துவகலிகைūrttuvagaligai, பெ. (n.) கூத்தின் உடலசைவுகளுலொன்று (சிலப். பக். 81);; a mode of gesticulation in dancing. [Skt. urdhva + kalikai → த. ஊர்த்துவகலிகை.]
ஊர்த்துவகாமினி	ஊர்த்துவகாமினிūrttuvakāmiṉi, பெ. (n.) மேனோக்கிச் செல்லுங் குதிரை (வின்.);; horse which mounts to the skies. [Skt. urdhva + gamin → த. ஊர்த்துவகாமினி.]
ஊர்த்துவகாயம்	ஊர்த்துவகாயம்ūrttuvakāyam, பெ. (n.) 1. உடம்பின் மேற்புறம்; the upper part of the body as opposed to அதோ காயம், the lower part. 2. மேனோக்கிய முகம்; the face in or the lock towards the upward direction organs facing upwards. 3. மனித உடம்பு; the human body.

ஊர்த்துவகேசம்	ஊர்த்துவகேசம்ūrttuvaācam, பெ. (n.) மயிர்க் கூச்சிடல்; having the hair erect, horripilation.
ஊர்த்துவசிதம்	ஊர்த்துவசிதம்ūrdduvasidam, பெ. (n.) பாகற்காய்; balsam pear.
ஊர்த்துவசீலம்	ஊர்த்துவசீலம்ūrttuvacīlam, பெ. (n.) நெருப்பு; fire having a tendency to pass or spread upwards.
ஊர்த்துவசுவாசம்	ஊர்த்துவசுவாசம்ūrttuvasuvāsam, பெ. (n.) 1. மேல் மூச்சு; short breathing, as of a dying person. 2. இரைப்பு நோய்வகை; a kind of asthma attended with hard breathing. [Skt. urdhva + cuvasam → த. ஊர்த்துவசுவாசம்.]
ஊர்த்துவசூதம்	ஊர்த்துவசூதம்ūrttuvacūtam, பெ. (n.) 1. குடல் நோய் (ரோகங்);கள்; diseases of the bowels as in iliac passion. 2. வாய் நாற்றம் முதலிய குணங்களை யுண்டாக்கும் ஒரு வகை நோய்; a disease due to the Vital air a pa na passing upwards through the alimentary canal from various causes.
ஊர்த்துவதாண்டவம்	ஊர்த்துவதாண்டவம்ūrttuvatāṇṭavam, பெ. (n.) மேலே ஒரு பாதத்தைத் தூக்கியாடும் நடனம்; dance with one leg poised upward, as Sivan's. [ஊர்த்துவ(ம்); + தாண்டவம்.] [Skt. urdhva → த. ஊர்த்துவம்.] தாண்டுதல் = குதித்தாடுதல், தாண்டு → தாண்டவம், கூத்துவகை.
ஊர்த்துவதேகம்	ஊர்த்துவதேகம்ūrttuvatēkam, பெ. (n.) கொப்பூழ (நாபி);க்கு மேற்பட்டவுடற் பகுதி; that part of the body above the navel region the upper part of the body. [Skt. urdhva + deha → த. ஊர்த்துவதேகம்.]
ஊர்த்துவநயனம்	ஊர்த்துவநயனம்ūrttuvanayaṉam, பெ. (n.) சரபப் பறவை; a fabulous bird.
ஊர்த்துவநிருத்தம்	ஊர்த்துவநிருத்தம்ūrttuvaniruttam, பெ. (n.) 1. ஊர்த்துவதாண்டவம்; Sivan's dance with one leg poised upward. 2. ஒரு கால் மேனோக்கி நிற்க அதனை ஒரு கை கொண்டு கட்டி ஒரு காலினிற்கை (தத்துவப். 109. உரை);; [ஊர்த்துவ(ம்); + நிருத்தம்.] நளிதல் = ஒத்தல். நளி → நடி. நடித்தல் = ஒத்து நடத்தல், நாடகம் நிகழ்த்தல், கூத்தாடுதல், பாசாங்கு செய்தல். நடி → நடம் - நட்டம் (வட.வ.2.18);. நட்டம் → Skt. nrtta – த. நிருத்தம்.

ஊர்த்துவபாகம்	ஊர்த்துவபாகம்ūrttuvapākam, பெ. (n.) மேற்பாகம்; the upper part, the higher part. [ஊர்த்துவ(ம்); + பாகம்.] [Skt. urdhva → த. ஊர்த்துவம்.]
ஊர்த்துவபாதம்	ஊர்த்துவபாதம்ūrttuvapātam, பெ. (n.) மேனோக்கிய பாதத்தையுடைய எட்டுக்காற் பூச்சி; a spider with legs turned upwards. [ஊர்த்துவ(ம்); + பாதம்.] [Skt. urdhava → த. ஊர்த்துவம். பதி → பாதம்.]
ஊர்த்துவபாதனம்	ஊர்த்துவபாதனம்ūrttuvapātaṉam, பெ. (n.) 1. பதங்கித்தல்; sublimation. 2. இதள் (இரசம்); மேலே எழும்படிச் செய்தல்; the act of causing mercury to rise up. 3. இதள் (இரசம்); பதங்கம்; sublimation of mercury.
ஊர்த்துவபாதனயந்திரம்	ஊர்த்துவபாதனயந்திரம்ūrttuvapātaṉayandiram, பெ. (n.) ஆவியாக்கப் பயன்படும் துணைக்கருவி; an apparatus or vessel used in the process of vaporizing and condensing Substances such as mercury etc.
ஊர்த்துவபித்தம்	ஊர்த்துவபித்தம்ūrttuvabittam, பெ. (n.) மேனோக்கிய பித்தம்; bile tending to pass upwards. [ஊர்த்துவ(ம்); + பித்தம்.] [Skt. urdhava → த. ஊர்த்துவம். பித்து → பித்தம்.]
ஊர்த்துவபித்தரோகம்	ஊர்த்துவபித்தரோகம்ūrttuvabittarōkam, பெ. (n.) ஒரு வகைப் பித்த நோய்; a disease caused by the bile taking an upwards course in the system. [ஊர்த்துவ(ம்); + பித்தம் + ரோகம்.] [Skt. urdhva → த. ஊர்த்துவம்.] [Skt. roha → த. ரோகம்.]
ஊர்த்துவபிரகனநாளம்	ஊர்த்துவபிரகனநாளம்ūrttuvabiragaṉanāḷam, பெ. (n.) கார் குருதியை (ரத்தத்தை); மேனோக்கிக் கொண்டு போகும் ஒரு பெரிய நாளக் குழாய்; one of the two great venous trunks going upward. [ஊர்த்துவபிரகன + நாளம்.] நுள் → நள் → நாள் → நாளம் = உட்டுளையுள்ள தண்டு.

ஊர்த்துவபுண்டரம்	ஊர்த்துவபுண்டரம்ūrttuvabuṇṭaram, பெ. (n.) நெற்றியின் கீழிருந்து மேற் செல்லுமாறு இடுங் குறி; distinctive sect mark worn vertically esp. on the forehead. [Skt. urdhva + puntaram → த. ஊர்த்துவபுண்டரம்.]
ஊர்த்துவம்	ஊர்த்துவம்1ūrttuvam, து.வி. (adv.) மேல்; upwards, aloft, above. [Skt. urdhva → த. ஊர்த்துவம்.] Vridh என்னும் அடியிலிருந்து ஊர்த்துவம் என்னும் சொல் உருவாகியிருக்கிறது. எழுதல், மேனோக்குதல், மேலாதல், நேராக நிற்றல் போன்ற பல பொருள்களுடன் இச்சொல் வழக்கில் உள்ளன. பெரும்பாலும் இச்சொல் கூட்டுச் சொற்களிலேயே இடம் பெறுகிறது (மா.வி.);. மேல் என்னும் பொருளுடன் வழக்கிலுள்ள இச்சொல் பல கூட்டுச் சொற்களிலும் தமிழில் இடம் பெற்றுள்ளது. ஊர்த்துவம்2ūrttuvam, பெ. (n.) 1. மேலெழும்பல்; rising or tending upwards. 2. மேலே வைக்கப்பட்டது; anything placed higher or above. 3. நிமிர்ந்திருப்பது; that which is erect.
ஊர்த்துவமந்தினம்	ஊர்த்துவமந்தினம்ūrttuvamandiṉam, பெ. (n.) விந்து கீழ் நோக்காமை; keeping or restraining the semen from flowing out i.e. abstaining from sexual intercourse.
ஊர்த்துவமாயை	ஊர்த்துவமாயைūrttuvamāyai, பெ. (n.) துன்பமின்றி இன்பமே அளிப்பதும் சொல்லுலகத் (சுத்தப் பிரபஞ்சத்);திற்கு முதற்காரண மானதுமான மாயை (சுத்தமாயை);; pure maya, the material cause of cutta-p-pirapanjam yielding unmixed happiness, dist. fr. asutta-mâyaï. "ஒன்றுதானே ஊர்த்துவ மாயை.அதோமாயை என்றிரு வகைப்படு மென்பாரும்" (சி.போ. சிற். 2, 2, 3);. [ஊர்த்துவ + மாயை.]
ஊர்த்துவமுகம்	ஊர்த்துவமுகம்ūrttuvamugam, பெ. (n.) மேனோக்கின முகம் (சைவச. பொது. 338, உரை);; upturned face, one of the five faces of Sivan. [ஊர்த்துவ(ம்); + முகம்.] [Skt. urdhva → த. ஊர்த்துவம். த. முகம் → Skt. mukha.]
ஊர்த்துவமுகராசி	ஊர்த்துவமுகராசிūrttuvamugarāci, பெ. (n.) மேனோக்கிய முகத்தையுடைய ஒரை (இராசி); (விதான குணா. 69, உரை);; those signs of the zodiac that are supposed to look upwards. [Skt. urdhva → த. ஊர்த்துவம். த. முகம் → Skt. mukha. Skt. rasi → த. ராசி.] முகம் = முன்பக்கம், தலையின் முன்பக்கம், முகத்தின் முன் நீண்டுள்ள மூக்கு, நுனி, தொடக்கம், முன்பு
ஊர்த்துவமுகவாதம்	ஊர்த்துவமுகவாதம்ūrttuvamugavātam, பெ. (n.) முகத்தை அண்ணாந்த படியிருக்கச் செய்யும் ஒரு வகை ஊதை (வாத); நோய்; paralysis turning the face upwards. [ஊர்த்துவ(ம்); + முக(ம்); + வாதம்.] [Skt. urdhva → த. ஊர்த்துவம்.] [த. முகம் → Skt. mukha.] [Skt. vada → த. வாதம்.]

ஊர்த்துவமுகவிரத்தவொழுக்கு	ஊர்த்துவமுகவிரத்தவொழுக்குūrttuvamugavirattavoḻuggu, பெ. (n.) நாளத்தின் வழியாக மேனோக்கிய முகமாக (குருதி); அரத்தம் வெளிவருதல்; escape of blood from a vein with an upward flow as opposed to அதோ முக விரத்தவொழுக்கு, that from an artery with a downward flow. [ஊர்த்துவ முக(ம்); + இரத்த + ஒழுக்கு.] [Skt. urdhva → த. ஊர்த்துவம்.] [Skt. rakta → த. இரத்தம்.]
ஊர்த்துவயந்திரம்	ஊர்த்துவயந்திரம்ūrttuvayandiram, பெ. (n.) பதங்கத்திற்குப் பயன்படுத்தும் கருவி; an apparatus used in sublimations especially in that of mercury.
ஊர்த்துவரேதசு	ஊர்த்துவரேதசுūrttuvarētasu, பெ. (n.) வித்தமிழ்தை (சுக்கிலம்); இழக்குறாமல் மேல்முகப்பாக்குபவன்; lit. one who keeps the semen so that it may not flow downwards, i.e. one who abstains from sexual intercourse. [Skt. urdhva + retas → த. ஊர்த்துவரேதசு.]
ஊர்த்துவலோகம்	ஊர்த்துவலோகம்ūrttuvalōkam, பெ. (n.) மேலுலகம்; upper world, heaven. [ஊர்த்துவம் + லோகம்.] [Skt. urdhva → த. ஊர்த்துவம்.] [த. உலகம் → Skt. loka → த. லோகம்.]
ஊர்த்துவாங்கம்	ஊர்த்துவாங்கம்ūrttuvāṅgam, பெ. (n.) இடுப்பிற்கு மேலுள்ள உறுப்பு (தைலவ. தைல. 54, உரை);; part of the body above the waist. [Skt. urdhva + anga → த. ஊர்த்துவாங்கம்.]
ஊர்த்துவாமிச்சிரவாதம்	ஊர்த்துவாமிச்சிரவாதம்ūrttuvāmicciravātam, பெ. (n.) தலைவலியுண்டாக்கு மோர் ஊதை (வாத); நோய்; ncuralgia affecting chiefly the head or the facial region.
ஊர்வசி	ஊர்வசிūrvasi, பெ. (n.) தேவருலகத்து நாடகமகளிரி லொருத்தி; Urvasi, a nymph, celebrated for her superior skill, in dancing. [Skt. urvasi → த. ஊர்வசி.]
ஊரணம்	ஊரணம்ūraṇam, பெ. (n.) 1. புருவத்தின் இடையேயுள்ள மயிர்ச்சுழி; a circle or spiral of hair between the eye-brows. 2. சிலந்திப் பூச்சி; spider.

ஊரணாயு	ஊரணாயுūraṇāyu, பெ. (n.) 1. சிலந்தி; spider. 2. ஆடு; goat. 3. கம்பளம்; woolen blanket. [Skt. urnaya → த. ஊரணாயு.]
ஊருசன்	ஊருசன்ūrusaṉ, பெ. (n.) வணிகன் (வைசியன்); (நிகண்டு);; vaisya, reputed to have been born from Brahma's thigh. [Skt. uru-ja → த. ஊருசன்.]
ஊருத்தம்பம்	ஊருத்தம்பம்ūruttambam, பெ. (n.) தொடையில் உண்டாகும் ஒருவகை ஊதை (வாத); நோய்; paralysis of the thigh. "ஓங்கட லூருத்தமாட் சேபம்" (தைலவ. தைல.78);. [Skt. uru + tampam → த. ஊருத்தம்பம்.]
ஊருப்பிரகூடம்	ஊருப்பிரகூடம்ūruppiraāṭam, பெ. (n.) கலவியலின் வகை (ஆலிங்கன வகை); (கொக்கோ. 5, 45);; a mode of sexual embrace. [Skt. uru + prakuta → த. ஊருப்பிரகூடம்.]
ஊரோசம்	ஊரோசம்ūrōcam, பெ. (n.) பரந்த புகழ் (கீர்த்தி);; wide spread fame. 'ஊரோசம் வீடு பட்டினி'. [Skt. oru+ojas → த. ஊரோசம்.]
ஊலிகா	ஊலிகாūlikā, பெ. (n.) குதிரையின் அகவை (வயது); 20 என்றறியும் அடையாளமாக அதன் பற்களிலும் பற்சதைகளிலும் விழும் கொளை (அசுவசா. 6);; hollow in the gums and teeth of a horse, which indicates its age to be twenty
ஊலுகம்	ஊலுகம்ūlugam, பெ. (n.) கோட்டான் (வின்.);; rock horned-owl. [Skt. uluka → த. ஊலுகம்.] வடமொழியில் val என்னும் வேரிலிருந்து ஆந்தையைக் குறிக்கும் uluka என்னும் சொல் பிறந்துள்ளது (மா.வி.);. தமிழில் உலுகம், ஊலுகம் என்னும் இரு வடிவங்கள் உள்ளன.
ஊனமாசிகம்	ஊனமாசிகம்ūṉamācigam, பெ. (n.) இறந்த முன்னோர்க்குச் செய்யும் படையல் (சிராத்த); வகை; sraddha offering to a deceased ancestor performed on the 27th and 45th days, and in the 6th month as well as at the end of the year after death. [Skt. una+masika → த. ஊனமாசிகம்.]

எக்கண்டபரப்பு	எக்கண்டபரப்பு ekkaṇṭabarabbu, பெ. (n.) ஒன்றாக இருக்கும் பெரும்நிலப்பரப்பு (வின்.);; sheet of one piece. [எக்கண்டம் + பரப்பு.] [Skt. eka → த. ஏகம். ஏகக்கண்டம் → எக்கண்டம்.] கள் → கண்டு = துண்டு, கட்டி, நூற்பந்து, சக்கரைக்கட்டி. கண்டு → கண்டம் = துண்டு மாநிலப் பிரிவு. (படி); → பர → பரவு. பர → பரப்பு.
எக்கா	எக்கா ekkā, பெ. (n.) a single-horse carriage, in use in north India. [H. ekka → த. எக்கா.]
எக்கியம்	எக்கியம் ekkiyam, பெ. (n.) வேள்வி (திருவானைக். கோச்செங். 70);; sacrifice, ceremony in which oblations are offered. [Skt. yajna → த. எக்கியம்.] இறை யன்பினால் (தேவப்பிரீதியாய்); விருப்பப் பேற்றின் பொருட்டுச் செய்யப்படும் ஓகம் (யாகம்);. இது அன்றாடு (நித்தியமாய்ச்) செய்யப்படுவதும் சிறப்பாய்ச் செய்யப்படுவதும் என இரு வகைப்படும்
எக்கியோபவீதம்	எக்கியோபவீதம் ekkiyōpavītam, பெ. (n.) இருபிறப்பினர்கள் தம் தோளில் இட்டுக் கொள்ளும் நூல்; sacred thread worn over the shoulder by men of the twice-born castes. த.வ. பூணூல், முப்புரிநூல். [Skt. yajnopavita → த. எக்கியோபரீதம்.]
எக்கீன்	எக்கீன் ekāṉ, பெ. (n.) நம்பிக்கை (Muham.);; faith. 'மருந்தில் எக்கீன் வைத்துச் சாப்பிட வேண்டும்'. [Ar. yaggin → த. எக்கீன்.]
எகடம்	எகடம் egaḍam, பெ. (n.) தென்னை (சங்,அக.);; coco-palam.
எகுத்து	எகுத்து eguttu, பெ. (n.) வாயு; wind.
எகுன்று	எகுன்று eguṉṟu, பெ. (n.) குன்றிச்செடி; crab's eye.

எச்சன்	எச்சன் eccaṉ, பெ. (n.) 1. வேள்வி செய்வோன்; one who performs a sacrifice. "தக்கனையு முனிந்தெச்சன் றலைகொண்டான்காண் (தேவா. 596, 9);. 2. வேள்வியின் போது படைத்ததை ஏற்றுக் கொள்வதாகக் கருதப்படும் தேவதை (கந்தபு. யாகசங். 38);; the deity supposed to be present at a sacrifice and to accept the offerings given. [Skt. yajna → த. எச்சன்.]
எச்சினி	எச்சினி ecciṉi, பெ. (n.) ஏழாமாதம் (சங்.அக.);; the seventh month.
எசமாட்டி	எசமாட்டி esamāṭṭi, பெ. (n.) குடும்பத்தலைவி; mistress of a household. [எசமா(னன்); + ஆட்டி (பெ.பா.ஈறு.] [Skt. yajamana → த. எசமானன்.]
எசமான்	எசமான் esamāṉ, பெ. (n.) எசமானன் பார்க்க; see esamanan. "மறையோராட்டிட வெசமானாடியே" (மச்சபு. விருக்கவு. 7);. [Skt. yajamana → த. எசமான்.]
எசமானன்	எசமானன் esamāṉaṉ, பெ. (n.) 1. வேள்வித்தலைவன்; one who performs a sacrifice. "ஆன்மாயூப மெசமான் னளவேனும்" (மச்சபு. தடாகவிதி);. 2. தலைவன், முதலாளி, குடும்பத்தலைவன் (கொ.வ.);; lord, master, employer, owner, proprietor, head of a family. 3. கணவன் (கொ.வ.);; husband. [Skt. yajamana → த. எசமானன்.] வடமொழியில் வணங்குதல், ஏத்துதல், படைத்தல், மூலம், மதிப்பளித்தல் போன்ற பொருள்களுள் yaj என்னும் மூலத்திலிருந்து வேள்வியாற்றுதல், வணங்குதல் போன்ற பொருள்களுள்ள yajamana என்னும்
எசமானத்துவம்	எசமானத்துவம் esamāṉattuvam, பெ. (n.) தலைமைத்தன்மை; superiority rank. [Skt. yajamana-tva → த. எசமானத்துவம்.]
எசமானி	எசமானி esamāṉi, பெ. (n.) எசமாட்டி பார்க்க; see esamatti. எசமானன் (ஆ.பா.); - எசமானி (பெ.பா.); 'இ' பெ.பா.ஈறு. வேள்வித் தலைவன், தலைமைப் பூசகன், குடும்பம் அல்லது குலத்தலைவன் என்றாற்போன்று பொருள்படும் yajamana வடமொழியில் ஆண்பாற் சொல்லாகவே வருகிறது. தமிழில் பெண்பாற் சொல்லாய் ஆளப்படுகிறது.

எசமானிக்கை	எசமானிக்கை esamāṉikkai, பெ. (n.) தலைமை (யாழ்.அக.);; leadership.
எசு	எசு esu, பெ. (n.) ஆரிய வேதம் நான்கனு ளொன்றாகிய யசுர்வேதம்; yajur-veda. இருக்கெசுச் சாமவேத நாண்மலர்கொண்டு (திவ். பெரியாழ். 5,1,6);. [Skt. yajur → த. எசு.]
எசுர்வேதம்	எசுர்வேதம் esurvētam, பெ. (n.) எசு (சிவரக. காயத்திரி. 29); பார்க்க; see ešu [Skt. yajuveda → த. எசுர் வேதம்.]
எஞ்ஞம்	எஞ்ஞம் eññam, பெ. (n.) எக்கியம் பார்க்க; see ekkiyam. 'இருசு வெஞ்ஞவீதியினை" (மச்சபு. அநுக்கிர. 26);. [Skt. yajna → த. எஞ்சம்.]
எஞ்ஞவற்கியன்	எஞ்ஞவற்கியன் eññavaṟkiyaṉ, பெ. (n.) சமற்கிருத அறநூலாசிரியருளொருவர் (வேதாரணி. பிரமயாத்திரை.14);; Yajnavalkya, an ancient sage, the author of a code of laws in Sanskrit. [Skt. yajnavalkya → த. எஞ்ஞவற்கியன்.]
எட்கை	எட்கை eṭkai, பெ. (n.) தென்னை (சங்.அக.);; coco-palm. த.வ. ஏடகம்
எட்சம்	எட்சம் eṭcam, பெ. (n.) ஈருள்ளி; onion.
எட்சிணி	எட்சிணி eṭciṇi, பெ. (n.) இயக்கி, ஒரு வகை பெண் பேய்; kind of female demon. [Skt. yaksini → த. எட்சிணி, யட்சிணி.]
எட்சித்தோசம்	எட்சித்தோசம் eṭcittōcam, பெ. (n.) குழந்தைகட்கு வரும் ஒரு நோய் (பாலவா.62);; an etraciating disease of children. [எட்சி + தோசம்.] [Skt. dosam → த. தோசம்.] இந்நோய் குழந்தைகளுக்குக் குருதியில் கொதிப்புக் கண்டு, கண்ணிற் பீளைகட்டி, உடல்வற்றி, கனல்மீறி, மயங்கிக் கிடக்கச் செய்யும். (சா. அக.);

எட்சினி	எட்சினி eṭciṉi, பெ. (n.) 1. ஒரு பெண் பேய் (பிசாசு);; a demoners or a female friend. 2. ஒரு மாயக்கலை (சால வித்தை);; a magic performed with the aid of a female demon, attached to the service of Durga or Kali. இது அழகி பெண் போல் தோன்றி, நா மனிதருடன் புணர்ச்சி செய்வதாகக் கருதப்படுகிறது
எதளா	எதளா edaḷā, பெ. (n.) புளியமரம் (மலை.);; tamarind.
எதா	எதா etā, வி.எ. (adv.) எப்படி; always used as a relative, and in Tamil generally in compounds, in which manner, as much as. [Skt. yatha → த. எதா.]
எதாசத்தி	எதாசத்தி etācatti, வி.எ. (adv.) இயன்றவரை, கூடிய வரை; to the best of one's ability, one's mite. "பொருந்திய வெதாசத்தி யீந்தான்" (மச்சபு. தீர்த்தயாழ். 5);. [எதா + சத்தி.] [Skt. yatha → த. எதா.] சத்து → சத்தி.
எதாப்பிரகாரம்	எதாப்பிரகாரம் etāppirakāram, வி.எ. (adv.) வழக்கம் போல்; as usual. 'எதாப்பிரகாரம் நடக்கட்டும்'. [Skt. eta-pirakāram → த. எதாப்பிரகாரம்.]
எதார்த்தம்	எதார்த்தம் etārttam, பெ. (n.) உண்மை; truth. "எதார்த்தவாதி வெருசன விரோதி". [Skt. yathartha → த. எதார்த்தம்.]
எதார்த்தவாதி	எதார்த்தவாதி etārttavāti, பெ. (n.) 1. உண்மை விளம்பி; one who speaks truth. 2. வெளிப்படையாக இயங்குபவன்; one who acts openly. [Skt. yatharthavadin → த. எதார்த்தவாதி.]

எதிராசன்	எதிராசன் edirācaṉ, பெ. (n.) 1. துறவிகளுள் சிறந்தவன்; king of ascetics. 2. இராமானுசர்; an appellation of Ramanujacarya.. "முனியெதிராசன் பேர்மொழி (அஷ்டப். நூற்றெட். காப்பு);. [எதி + ராசன்.] [Skt. yati → த. எதி.] அரசன் → ராசன்.
எதுகுலகாம்போதி	எதுகுலகாம்போதி edugulagāmbōdi, பெ. (n.) ஓர் இசைப்பண் (இராகம்);;
எதுகுலம்	எதுகுலம் edugulam, பெ. (n.) யதுகுல அரசர் கால்வழியினர் (யதுவமிசம்);; dynasty of king Yadu. "எது குலத்துதித்து" (காஞ்சிப்பு. வாணி. 15);. [எது + குலம்.] [Skt. yadu → த. எது.] குல் → குலம் = கூட்டம், பெற்றோரும் பிள்ளைகளும் கூடிய குடும்பம், மரபுவழிக் குடும்பம், உயர்மரபு வழிக் குடும்பம்
எதேச்சாதிகாரம்	எதேச்சாதிகாரம் etēccātikāram, பெ. (n.) விருப்பம் போல் அதிகாரஞ் செலுத்துகை; autocracy.
எதேச்சையாக	எதேச்சையாக etēccaiyāka, வி.எ. (adv.) விருப்பத்தின் படி; agreeably to one is own sweet will and pleasure, without let or hindrance. [எதேச்சை + ஆக.] [Skt. yatha – iccaha → த. எதேச்சை.]
எதேட்டமாய்	எதேட்டமாய் etēṭṭamāy, பெ. (n.) 1. விருப்பப்படி; as much as could be wished for, in abundance. 2. மிகுதியாய்; abundantly. 'அது எதேஷ்டமாய் கிடைக்கிறது'. [Skt. yatha-ista → த. எதேட்ட.]
ஏக்கர்	ஏக்கர்ēkkar, பெ. (n.) நில அளவை வகைகளுள் ஒன்று; a kind of measurement. த.வ. குறுக்கம். [E. acre → த. ஏக்கர்.]

ஏக்கோசம்	ஏக்கோசம்ēkācam, பெ. (n.) சிற்றூர் நிலங்களை ஒருவர் பேரிற் பதிவு செய்கை; registry of the lands of a village in the name of a single ryot (P.T.L.);. [Hind. ak+kosa → த. ஏக்கோசம்.]
ஏககண்டமாய்	ஏககண்டமாய்ēgagaṇṭamāy, கு.வி.எ. (adv.) ஒரே குரலாய்; all together, unanimously with one voice. "குழலொடு கண்டங்கொள" (மணிமே.19:83);. 'ஏககண்டமாய் அதனை அவர்கள் ஒப்புக் கொள்கிறார்கள்' (பே.வ.);. [Skt. eka + த. கண்டம் + ஆய் → த. ஏககண்டமாய்.] [கண்டு → கண்டம் - தொண்டை, குரல்.]
ஏககுடும்பம்	ஏககுடும்பம்ēgaguḍumbam, பெ. (n.) சொத்து பிரிக்கப்படாதக் கூட்டுக் குடும்பம்; undivided family. 'அவர்கள் ஏக குடும்பமாக இருக்கிறார்கள்' (பே.வ.);. [ஏக + குடும்பம்.] [Skt. eka + த. ஏக.] குடி → (குழம்பு); குடும்பு → குடும்பம்.
ஏககுண்டலன்	ஏககுண்டலன்ēgaguṇṭalaṉ, பெ. (n.) ஒற்றைக் குழையை யணிந்த பலராமன்; Balarama, who had ear-ring in one ear only. [ஏக + குண்டலன்.] [Skt. eka + த. ஏக.] [குள் → குண்டு. உருண்டை குண்டு → குண்டலம் = வட்டம், சுன்னம், வானவட்டம், ஆடவர் காது வளையம் வடமொழியில் குண்டு என்னும் வடிவமும் இல்லை. குள் என்னும் மூலமும் இல்லை.]
ஏககுரு	ஏககுருēgaguru, பெ. (n.) உடன் கற்றோன்; fellow student, colleague (யாழ்.அக.);. [ஏக + குரு.] [Skt. aka + த. ஏக.]
ஏகசக்ரவர்த்தி	ஏகசக்ரவர்த்திēkasakravartti, பெ. (n.) தனியாளுமை செலுத்துவோன்; paramount sovereign, suzerain, emperor. த.வ. பேரரசன். [Skt. eka + cakra + vartin → த. ஏகசக்கரவர்த்தி.]

ஏகசக்கராதிபத்தியம்	ஏகசக்கராதிபத்தியம்ēkasakkarātibattiyam, பெ. (n.) தனியரசாட்சி; paramount sovereignty. த.வ. பேரரசு. [Skt. eka + cakra + adhi + patya → த. ஏகசக்கராதிபத்தியம்.]
ஏகசக்கராதிபதி	ஏகசக்கராதிபதிēkasakkarādibadi, பெ. (n.) ஏகசக்கரவர்த்தி பார்க்க; see eka-cakkaravartti. [Skt. eka + cakra + adhi + pati → த. ஏகசக்கராதிபதி.]
ஏகசகடு	ஏகசகடுēgasagaḍu, பெ. (n.) 1. மொத்தம்; aggregate, whole. 2. சராசரி; average. [Skt. eka + U. sakat → த. ஏகசகடு.]
ஏகசமன்	ஏகசமன்ēkasamaṉ, பெ. (n.) ஒரு நிகர் (வின்.);; uniformity, sameness. [ஏக + சமன்.] [Skt. eka + த. ஏக.] [உம் → அம் → சம் → சமம் → சமன்.]
ஏகசமானம்	ஏகசமானம்ēkasamāṉam, பெ. (n.) ஏகசமன் பார்க்க (வின்.);; see eka-saman. [ஏக + சமானம்.] [Skt. eka + த. ஏக.]
ஏகசரம்	ஏகசரம்ēkasaram, பெ. (n.) காண்டாமிருகம்; rhinoceros (யாழ்.அக.);. த.வ. கல்யானை. [Skt. ekacara → த. ஏகசரம்.]

ஏகசிந்தை	ஏகசிந்தைēkasindai, பெ. (n.) 1. ஒத்த மனம்; unanimity. 'இணையர் இருவரும் ஏக சிந்தை யுள்ளவர்கள்'. 2. ஒரே நினைவு; singleness of purpose, undivided attention. "நாடொறுமேக சிந்தையனாய்" (திவ்.திருவாய். 5, 10, 11);. த.வ. நினைவொருமை. [Skt eka + த. ஏக.] [சித்து → சிந்து → சிந்தை.]
ஏகசிருங்கி	ஏகசிருங்கிēkasiruṅgi, பெ. (n.) ஏகசரம் பார்க்க; see éka-saram (நாமதீப);. [Skt. eka + sriga → த. ஏகசிருங்கி.]
ஏகசுபாவம்	ஏகசுபாவம்ēkasupāvam, பெ. (n.) 1. ஒரே மாந்தத் தன்மை; evenness of disposition in a person. 2. பல மாந்தர்களின் ஒத்த தன்மை; similarity of nature in different person. [Skt. eka + sua-bhava → த. ஏகசுபாவம்.]
ஏகத்தாய்	ஏகத்தாய்ēkattāy, குவி.எ. (adv.) ஒருமைப்பட்டு; jointly, unanimously. 'இருவரும் ஏகஸ்தாய் எழுதிக் கொடுத்த உடன்படிக்கை' (வின்.);. த.வ. ஏகமனதாய். [Skt. eka + stha → த. ஏகத்தாய்.]
ஏகத்துவம்	ஏகத்துவம்ēkattuvam, பெ. (n.) ஒன்றா யிருக்குந் தன்மை; oneness, unity, identity. "ஏகத்துவத்திலே சுழுத்தி யிதயமுற் றின்பமே பெறுவாய்" (ஞானவா. தாகு.101);. [Skt. eka – tva → த. ஏகத்துவம்.]
ஏகத்தொகை	ஏகத்தொகைēgattogai, பெ. (n.) முழுத் தொகை; total amount (W.);. [Skt. eka → த. ஏக.] [தொகு → தொகை.]
ஏகதந்தன்	ஏகதந்தன்ēkadandaṉ, பெ. (n.) ஒற்றை மறுப்பை யுடையவரான பிள்ளையார்; pillaiyar, the one-tusked (பிங்.);. த.வ. ஒற்றைமருப்பன். [Skt. eka + danta → த. ஏகதந்தன்.]

ஏகதார்	ஏகதார்ēkatār, பெ. (n.) ஓர் இழையையுடைய வாய்ச்சியம்; one stringed tamboura. த.வ. சுரையாழ். [U. ek-tara → த. ஏகதார்.]
ஏகதாரவிரதன்	ஏகதாரவிரதன்ēkadāraviradaṉ, பெ. (n.) ஒருத்தியையே மனைவியாகக் கொள்ளும் உறுதியுள்ளவன்; one who adheres to one wife, monogamist (ஈடு. 4, 2, 8);. த.வ. ஒருதாலிநோன்பன். [Skt. eka + dara + virata → த. ஏகதாரவிரதன்.]
ஏகதாளம்	ஏகதாளம்ēkatāḷam, பெ. (n.) ஒலி தாளத்தொன்று; variety of time-measure, one of catta-talam. "ஏகதாளத்துக் கிலருவொன்றாமே" (பரத. தாள. 24);. [Skt. eka + த. ஏக.] [தாள் → தாளம்.] தாள் - காலைத் தட்டி எழுப்பப்படும் சீரொலி.
ஏகதிரீத்துவம்	ஏகதிரீத்துவம்ēkadirīdduvam, பெ. (n.) ஒன்றில் மூன்று மெய்மங்கள் உள்ள நிலை; unity in trinity. [Skt. eka + tri-tva → த. ஏகதிரீத்துவம்.]
ஏகதேசப்படு-தல்	ஏகதேசப்படு-தல்ēkadēcappaḍudal, செ.கு.வி. (v.i.) வேறுபடுதல்; to be incorrect, as an account. 'கணக்கு ஏகதேசப் பட்டிருக்கிறது' (W.);. [Skt. eka + tesam → த. ஏகதேசம் + படு-தல்.] [தேசம் → தேயம்.]

ஏகதேசம்	ஏகதேசம்ēkatēcam, பெ. (n.) 1. ஒருபுடை; one side (திருக்கோ, 70, உரை);. 2. சிறுபான்மை; small degree. "ஏகதேசம் தமிழாகவும் பிராயிகம் தற்சமம் தற்பவமாகவுங் கூறினாம்" (பி.வி.2, உரை);. 3. அருமை; rareness, scarceness. 'ஏகதேசமாக அங்கே அது கிடைக்கும்' (W.);. 4. வேறுபாடு; anomaly, different. 'அதற்கு மிதற்கு மேகதேசம்' (W.);. 5. மாறுபாடு; blunder, mistake (W.);. 6. சமமின்மை; unevenness. இந்த நிலம் ஏகதேசமா யிருக்கிறது. 7. நிந்தை; abuse. 'அவன் என்னை ஏகதேசமாகப் பேசினான்' (பே.வ.);. 8. குறைந்தது; low in rank or character, that which is inferior. 'பகவதானந்தத்தைப் பற்ற இது ஏகதேசமா யிருக்கையாலே' (ஈடு. 4, 1, 10);. த.வ. ஒருசார், ஒருபுடை. [Skt. eka + teas → த. ஏகதேசம்.] [திசை → தேசம்.]
ஏகதேசவறிவு	ஏகதேசவறிவுēkatēcavaṟivu, பெ. (n.) சிற்றுணர்வு; limited knowledge. "ஏகதேச வறிவைச் செய்தல் ஏகதேசப்படுந் தகுதியுடைய பொருட்கேயன்றி ஏனையதற் குரித்தன்று" (சி.சி.1, 41, சிவஞா);. த.வ. சிற்றறிவு. [Skt. eka + tesam → த. ஏகதேசம் + அறிவு.]
ஏகதேசவுருவகம்	ஏகதேசவுருவகம்ēgatēcavuruvagam, பெ. (n.) ஒரு பொருளின் ஏகதேசத்தை உருவகப்படுத்தும் உருவக அணி; metaphor in which the comparison is partially expressed (குறள், 24, உரை.);. [Skt. eka+tesam → த. ஏகதேசம் + உருவகம்.]
ஏகதேசாகாரம்	ஏகதேசாகாரம்ēkatēcākāram, பெ. (n.) அளவுபட்ட உணவு; finite form of food. "உபாதி பற்றி ஏகதேசகாரம் உயினெனவும் அகண்ட காரமீச னெனவும்" (உபநிடதம். பக். 12);. [Skt. eka+teas+a+hara → த. ஏகதேச + ஆகாரம்.]
ஏகதேசி	ஏகதேசிēkatēci, பெ. (n.) ஒரிடத் திருப்புடையது; that which is to be found only within a limited area. 'இவ்வைங் கோசங்களில் … ஏகதேசியாய்ப் போக்குவரவு செய்து நிற்கும்' (சி.சி. 4, 23, சிவஞா.);. [Skt. ekatesi.]

ஏகதேவன்	ஏகதேவன்ēkatēvaṉ, பெ. (n.) 1. இறைவன்; one supreme god (W.);. 2. புத்தன்; buddha (திவா.);. [Skt. eka → த. ஏக + தேவன்.] [தேய் → தீ → தேவன்.]
ஏகநாதன்	ஏகநாதன்ēkanātaṉ, பெ. (n.) தனித் தலைவன்; god, the one lord of the universe. [Skt. eka + natha → த. ஏகநாதன்.]
ஏகநாயகன்	ஏகநாயகன்ēganāyagaṉ, பெ. (n.) ஏகநாதன் பார்க்க; see ekanatan. 'ஏகநாயகனை மானதன் பிரவிருத்தியா லுதவும்' (பிரபோத. 28, 2);. [Skt. eka → த. ஏக.] [நாயன் → நாயகன்.]
ஏகப்பசலி	ஏகப்பசலிēkappasali, பெ. (n.) ஒரு விளைச்சல் நிலம்; land yielding one crop a year. [Skt. eka + U. fasli → த. ஏகபசலி.]
ஏகப்பிரளயம்	ஏகப்பிரளயம்ēkappiraḷayam, பெ. (n.) பெருவெள்ளம்; huge flood. [Skt. eka + pralaya → த. ஏகபிரளயம்.]
ஏகப்பிழை	ஏகப்பிழைēkappiḻai, பெ. (n.) முழுவதும் வழு; all error. [ஏகம் + பிழை.] [Skt. aka + த. ஏக..]
ஏகபந்தனம்	ஏகபந்தனம்ēkabandaṉam, பெ. (n.) ஒன்றிப்பு; uniting, fastening (யாழ்.அக.);. [Skt. eka + bandhana → த. ஏகபந்தனம்.]

ஏகபத்திரிகை	ஏகபத்திரிகைēgabattirigai, பெ. (n.) வெண்டு (து); ளசி பார்க்க; see ventulasi (மலை);. [Skt. eka + patrika → த. ஏகபத்திரிகை.]
ஏகபத்தினிவிரதம்	ஏகபத்தினிவிரதம்ēkabaddiṉiviradam, பெ. (n.) ஒரு மனையாள் நோன்பு; faithful adherence to one wife, monogamy. [Skt. eka + patni + vrata → த. ஏகபத்தினிவிரதம்.]
ஏகபாதம்	ஏகபாதம்ēkapātam, பெ. (n.) 1. ஒரே யெழுத்துத் தொடரால் அமைந்து வரும் மிறைப்பாடல்; stanza of four lines all apparently alike but really made up of different meanings. 2. ஒற்றைக்கால் விலங்கு; a one-legged sevage creature. 'ஈற்றா மதமா வேகபாதம்' (தொல்.பொ.249, உரை);. 3. இருக்கை வகை யொன்பதனுள் ஒன்று; a pose, one of nine irukkai, q.v. (சிலப். 8, 25, உரை.);. [Skt. eka + த. பாதம்.] [பதி → பதம் → பாதம்.]
ஏகபாதர்	ஏகபாதர்ēkapātar, பெ. (n.) ஒற்றைத் தாளர் ஆகிய சிவத் தோற்றம்; a manifestation of Siva with one foot. [Skt. eka + த. பாதர்.] [பதி → பாதம் → பாதர்.]
ஏகபாதனம்	ஏகபாதனம்ēkapātaṉam, பெ. (n.) ஒக இருக்கையாசன வகை; a yogic posture (தத்துவப். 108, உரை);. [Skt. eka + patina → த. ஏகபாதனம்.]
ஏகபாவம்	ஏகபாவம்ēkapāvam, பெ. (n.) ஒத்த எண்ணம்; unanimity. [Skt. eka + bhava → த. ஏகபாவம்.]
ஏகபாவனை	ஏகபாவனைēkapāvaṉai, பெ. (n.) ஒருமையாக எண்ணுகை; conception of oneness, as of the universe. [Skt. eka + bavana → த. ஏகபாவனை.]

ஏகபிங்கலன்	ஏகபிங்கலன்ēkabiṅgalaṉ, பெ. (n.) பசப்படைந்த ஒற்றைக் கண்ணையுடைய குபேரன்; kubera, having a yellow taint in one eye (சூடா.);. [Skt. eka + pingala → த. ஏகபிங்கலன்.]
ஏகபிராணன்	ஏகபிராணன்ēkabirāṇaṉ, பெ. (n.) ஒருயிர் போன்ற நட்பு; intimate friendship between persons, as if they were one (W.);. [Skt. eka + pirana → த. ஏகபிராணன்.]
ஏகபுத்திரன்	ஏகபுத்திரன்ēkabuttiraṉ, பெ. (n.) 1. ஒரே மகன்; only son. 2. ஒரு மகனுடையவன்; one who has an only son. த.வ. ஒருமகன். [Skt. eka + put-tra → த. ஏகபுத்திரன்.]
ஏகபோகம்	ஏகபோகம்1ēkapōkam, பெ. (n.) மொத்த நுகர்வு; sole enjoyment or possession. த.வ. ஒருமைத் துய்ப்பு. [Skt. eka + bhoga → த. ஏகபோகம்.] ஏகபோகம்2ēkapōkam, பெ. (n.) ஒரு விளைவு பயிர் வைத்தல், ஆண்டுக்கு ஒருமுறை வளரும் பயிர்; single crop for a year. [Skt. eka + த. போகம்.] [பூகம் → போகம்.]

ஏகம்	ஏகம்1ēkam, பெ. (n.) 1. ஒன்று; unit (திவா.);. 2. ஒப்பற்றது; that which is unique. 'ஏக மாநகர் வீதி நிரைத்தலே' (சீவக. 2398);. 3. தனிமை; solitariness, singleness (திவா.);. 4. வீடு; final liberation (சூடா.);. 5. மொத்தம்; total (W.);. 6. வேறுபாடின்மை; identity, unity. 'வாரிகணங்கட் கேகமெனல் போல' (வேதா.சூ.127);. 7. அக்குரோணி எட்டுகொண்ட சேனை; army consisting of eight akkuronis (பிங்.);. 8. மிகுதி; abundance. "பொருள் ஏகமாய்க் குவிந்து கிடக்கிறது". [Skt. eka → த. ஏகம்.] ஏகம்2ēkam, பெ. (n.) வெண்கலம்; bell-metal (யாழ்.அக.);.
ஏகம்பட்சாரம்	ஏகம்பட்சாரம்ēkambaṭcāram, பெ. (n.) மாழை வகை; kind of metal (W.);.
ஏகம்பம்	ஏகம்பம்ēkambam, பெ. (n.) காஞ்சி சிவன் தலம்; name of a Siva shrine, in conjeevaram. "ஏகம்பத் துறையீசன்" (தேவா.1033, 6);. [Skt. ekamra → த. ஏகம்பம்.]
ஏகம்பன்	ஏகம்பன்ēkambaṉ, பெ. (n.) காஞ்சிபுரத்தில் கோயில் கொண்ட சிவபிரான்; Siva worshipped in the shrine at conjeevaram. "ஏத்திநின்ற வேகம்பன்றன்னை" (தேவா. 1-39, 7);. [Skt. ekamara → த. ஏகம்பன்.]
ஏகமாயிரு-த்தல்	ஏகமாயிரு-த்தல்ēkamāyiruttal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒன்றாயிருத்தல்; to be united. நானேகமாய் நின்னோடிருக்கு நாளெந்த நாள்' (தாயு. எங்குநிறை. 6);. 2. மிகுதியா யிருத்தல்; to be abundant. [Skt. eka + த. ஆயிரு-த்தல்.]
ஏகரா	ஏகராēkarā, பெ. (n.) ஏக்கர் பார்க்க; see ekkar. [Eng. Acre → த. ஏகரா.]

ஏகராசி	ஏகராசிēkarāci, பெ. (n.) காருவா (அமாவாசை);; new moon. 'ஒளியோனை யேகராசியினி னெய்த வெதிர்க்கும் வேகராகு' (கம்பரா.இராவணன்றோ.19);. [Skt. ekarasi → த. ஏகராசி.]
ஏகரூபன்	ஏகரூபன்ēkarūpaṉ, பெ. (n.) இறைவன்; God (யாழ்.அக.); த.வ. கடவுள், ஒருருவன். [Skt. ēka + rupa → த. ஏகரூபன்.] த. உருவம் → Skt. rupa.
ஏகலபுச்சன்	ஏகலபுச்சன்ēkalabuccaṉ, பெ. (n.) கிறுக்கன்; crazy fellow.
ஏகவசனம்	ஏகவசனம்ēkavasaṉam, பெ. (n.) 1. ஒருமை; singular number. 'வாருமென் றவர்களே கவசனமுஞ் சொல்வர்' (திருவேங்.சத.78);. 2. மதிப்புயர்வாகப் பயன்படுத்தும் பன்மைச் சொல்லான அவர் நீர் என்று பேசாது அவன் நீ என்று பேசும் மதிப்பு குறைவானச் சொல்; disrespectful term, sing, for hon. pl. 'அவன் ஏக வசனமாய்ப் பேசினான்' (பே.வ.);. 3. சத்திய வசனம்; honesty, uprightness, truth, as singleness of statement (W.);. [Skt. eka + vasana → த. ஏகவசனம்.]
ஏகவட்டம்	ஏகவட்டம்ēkavaṭṭam, பெ. (n.) ஏகவடம் பார்க்க; see eka-vadam. "இனமணிப்பூணு மேகவட்டமும்" (பெருங். இலாவண. 5, 139);. [Skt. eka + த. ஏக.] [வல் → வள் → வட்டு → வட்டம்.]
ஏகவடம்	ஏகவடம்ēkavaḍam, பெ. (n.) ஏகாவலி பார்க்க; see ekavali. 'பொங்கிள நாகமொ ரேகவடத்தோடு' (தேவா. 350, 7);. [Skt. eka + த. ஏக.] [வட்டம் → வடம்.]
அசமஞ்சசம்	அசமஞ்சசம் asamañsasam, பெ. (n.) பொருத்தமில்லாதது; that which is inconsistent, improper. [Skt. a-samanjasa → த. அசமஞ்சசம்.]

ஏகவல்லி	ஏகவல்லிēkavalli, பெ. (n.) ஏகாவலி பார்க்க; see ekavali (பெருங்.உஞ்சைக்.46, 211);.
ஏகவாசம்	ஏகவாசம்ēkavācam, பெ. (n.) 1. தனிமையாய் இருக்கை; solitary life as of a hermit. 2. கூடியிருக்கை; dwelling together. [Skt. eka + vasa → த. ஏகவாசம்.]
ஏகவாணை	ஏகவாணைēkavāṇai, பெ. (n.) பொதுவற ஆளுகை; sole dominion. "ஏகவாணை வெண்குடை" (சீவக.141);. [Skt. eka + a-jna → த. ஏகவாணை.]
ஏகவாரம்	ஏகவாரம்1ēkavāram, பெ. (n.) ஒரு போது (ஒரே வேளை உணவு);; partial fasting, such as taking only one meal. 'இன்று ஏகவாரந்தான் உணவு'. [Skt. eka + hara → த. ஏகவாரம்.] ஏகவாரம்2ēkavāram, பெ. (n.) ஏகாவலி பார்க்க; see ekavali. 'ஏகவார மிலங்கு கழுத்தினன்' (பெருங்.நாவாண. 2, 26);. [Skt. eka + varam → த. ஏகவாரம்.]
ஏகவிடுகொடி	ஏகவிடுகொடிēgaviḍugoḍi, பெ. (n.) ஏகாவலி பார்க்க; see ekavali. "ஏகவிடுகொடி யெழிற்றே ளெழுதி" (பெருங். உஞ்சைக். 34, 21);. [ஏக + விடு + கொடி.] [Skt. eka → த. ஏக.]
ஏகவீரன்	ஏகவீரன்ēkavīraṉ, பெ. (n.) தனிவீரன்; unique or incomparable warrior (திவ்.திருவிருத்.13, வ்யா);. [Skt. eka + த. ஏக.] [வீறு → வீரு → வீரன்.]
ஏகவீரியன்	ஏகவீரியன்ēkavīriyaṉ, பெ. (n.) வீரபத்திரன்; vira-bhadra (பிங்.);. [Skt. eka + த. ஏக.] [வீறு → வீரியம் → வீரியன். 'அன்' - ஆண்பால் ஈறு.]
ஏகவெளி	ஏகவெளிēkaveḷi, பெ. (n.) பெருவெளி; wide, open space. [Skt. eka + த. ஏக.]

ஏகவேணி	ஏகவேணிēkavēṇi, பெ. (n.) ஒற்றைச் சடையுடைய மூதேவி; goddess of misfortune, wearing one lock (பிங்.);. [Skt. eka + veni → த. ஏகவேணி.]
ஏகன்	ஏகன்ēkaṉ, பெ. (n.) 1. ஒருவன்; one man. 2. கடவுள்; god, as one. 'ஏக னநேக னிறைவ னடிவாழ்க' (திருவாச.1, 5);. [Skt. eka → த. ஏகன்.]
ஏகாக்கிரசித்தம்	ஏகாக்கிரசித்தம்ēkākkirasittam, பெ. (n.) ஒன்றிலே ஊன்றிய மனம்; mind concentrated on one object. 'ஏகாக்கிரசித்தமென்னும் விரதங்கெடாத திடவிரதம்' (சிவப்பிரபந்.அபிஷேக.8);. [Skt. ekagra + citta → ஏகாக்கிரசித்தம்.]
ஏகாக்கிரதை	ஏகாக்கிரதைēkākkiradai, பெ. (n.) ஒன்றிலே மனம் பதிந்திருக்கை; concentration of mind. [Skt. ekagrata → த. ஏகாக்கிரதை.]
ஏகாக்கிரம்	ஏகாக்கிரம்ēkākkiram, பெ. (n.) வளமான சாப்பாடு; rich meal. த.வ. நிறைவுணா. [Skt. eka + agra → த. ஏகாக்கிரம்.]
ஏகாகம்	ஏகாகம்ēkākam, பெ. (n.) இறந்தவர்க்குப் பதினோராம் நாளிற் செய்யுங் செய்கை; ceremony for the deceased on the 11th day. த.வ. பதினோராம் நடப்பு. [Skt. ekaha → த. ஏகாகம்.]
ஏகாகாரம்	ஏகாகாரம்ēkākāram, பெ. (n.) 1. மாறாத உருவம்; unchanging form. 'சூரியன் சந்திரனைப் போலன்றி ஏகாகாரமாய்த் தோன்றுகின்றான்'. 2. ஒரு படி; uniform manner. 'நேற்று முழுதும் மழை ஏகாகாரமாகப் பெய்தது'. [Skt. eka + kara → த. ஏகாகாரம்.]
ஏகாகி	ஏகாகிēkāki, பெ. (n.) தனித்திருப்போன்; one who is alone, solitary man. [Skt. eka → த. ஏகாகி.]

ஏகாங்கநமக்காரம்	ஏகாங்கநமக்காரம்ēkāṅganamakkāram, பெ. (n.) தலை தாழ்த்திச் செய்யும் வணக்கம்; bowing the head in worship, as the act of a single member of the body (சங்.அக.);. [Skt. eka + anga + namaskara → த. ஏகாங்க நமஸ்காரம்.]
ஏகாங்கம்	ஏகாங்கம்ēkāṅgam, பெ. (n.) 1. தனிமை; solitude (யாழ்.அக.);. 2. சந்தனம்; sandal wood (பச்.மூ.);. [Skt. eka + anga → த. ஏகாங்கம்.]
ஏகாங்கரூபகம்	ஏகாங்கரூபகம்ēgāṅgarūpagam, பெ. (n.) உருவ வகை; a kind of metaphor (மாறனலங்.பக்.181);. [Skt. eka + anga + rupakam → த. ஏகாங்கரூபகம்.]
ஏகாங்கி	ஏகாங்கி1ēkāṅgi, பெ. (n.) திருமாலடியாருள் ஒரு வகையார்; a class of vaisnava devotees (குருபரம். ஆறா.172);. [Skt. ekagin → த. ஏகாங்கி.] ஏகாங்கி2ēkāṅgi, பெ. (n.) குடும்பமின்றித் தனித்து வசிப்பவன்-ள்; single person, one who has no family. த.வ. தனியன். [Skt. ekagin → த. ஏகாங்கி.]
ஏகாசம்	ஏகாசம்ēkācam, பெ. (n.) தளர்வு உடை; loose cloth Worn over the shoulders, scarf. "ஐந்தலைய மாசுணங்கொண்டம் பொற்றோண்மே லேகாசமா விட்டு" (தேவா. 257, 3);. [Skt. eka + amsu → த. ஏகாசம்.]
ஏகாட்சரம்	ஏகாட்சரம்ēkāṭcaram, பெ. (n.) நூற்றெட்டு மெய்ம்மறைகளுள் ஒன்று; name of a upanisad. [Skt. ekaksara → த. ஏகாட்சரம்.]
ஏகாட்சரி	ஏகாட்சரிēkāṭcari, பெ. (n.) 1. ஒரெழுத்தாலாய மந்திரம்; monosyllabic mantra. 2. உயிரோடும் தனித்தும் ஒரே மெய் வரும் இறைப்பாடல்; quatrain composed of the same consonant in combination with various vowels, as தித்தித்த தோதித் திதி (W);. [Skt. ekaksari → த. ஏகாட்சரி.]
ஏகாட்சி	ஏகாட்சிēkāṭci, பெ. (n.) 1. ஒன்றைக் கண்ணன் - ணி; one eyed person. 2. காகம்; crow, supposed to see only with one eye at a time. [Skt. ekaksa → த. ஏகாட்சி.]
ஏகாடம்	ஏகாடம்ēkāṭam, பெ. (n.) ஏளனம்; scoffing, Jest. 'என்னத்துக்கிந்த ஏகாடஞ் செய்கிறீர்' (கனம். கிருஷ்ணையா, கீர்த்.6);.

ஏகாண்டம்	ஏகாண்டம்ēkāṇṭam, பெ. (n.) முழுக்கூறு; that which is of one piece, not made of parts. 'ஏகாண்டமான தூண்'. [Skt. eka + த. கண்டம்.] [ஏக + கண்டம் → ஏகாண்டம்.]
ஏகாதசம்	ஏகாதசம்ēkātasam, பெ. (n.) பதினோரா மிடம்; the 11th sign from one's canmalakkinam. "ஏகாதசந்தன்னி லெக்கோளு நிகரென்ன" (பாரத. பதினேழாம்.228);. [Skt. ekadasan → த. ஏகாதசம்.]
ஏகாதசர்	ஏகாதசர்ēkātasar, பெ. (n.) 1. ஏகாதச ருத்திரர் பார்க்க; see ekatasaruttirar. "எண்வசுக்க ளேகாதசர்கள்" (தேவா.1040, 5);. 2. பதினோறாமிடத்துள்ள கோள்; kirakam in the 11th sign from one's canmalakkinam (கம்பரா.திருவவ.110);. [Skt. ekadasa → த. ஏகாதசர்.]
ஏகாதசருத்திரர்	ஏகாதசருத்திரர்ēkātasaruttirar, பெ. (n.) பெருந்தேவன், சிவன், உருத்திரன், சங்கரன், விசயன், நீலலோகிதன், ஈசானன், வீமதேவன், சுபாலி, பவோற்பவன், சௌமியன் (திவா.);, அரன் for சிவன் (பிங்.);; the 11 rudras, as class of gods viz. [Skt. ekadasa + rudras → த. ஏகாதச ருத்திரர்.]
ஏகாதசி	ஏகாதசிēkātasi, பெ. (n.) பதினோராம் நாள்; the 11th day of a bright or dark fort night. த.வ. பதினோரமை. [Skt. ekadasi → த. ஏகாதசி.]
ஏகாதசிவிரதம்	ஏகாதசிவிரதம்ēkādasiviradam, பெ. (n.) பதினோராம் நாளில் மேற்கொள்ளப்படும் உண்ணா நோன்பு; fast in honour of Visnu on the ekataci. [Skt. ekadasi + viratam → த. ஏகாதசிவிரதம்.]
ஏகாதிபத்தியம்	ஏகாதிபத்தியம்ēkātibattiyam, பெ. (n.) தனியராட்சி; paramount sovereignty, empire. 'ஏகாதிபத்தியம் விடாமல்' (இராமநா. பாலகா.2);. [Skt. eka + adhipatya → த. ஏகாதிபத்தியம்.]
ஏகாதிபதி	ஏகாதிபதிēkādibadi, பெ. (n.) மாமன்னன்; paramount sovereign. த.வ. தனியாண்மை அரசன். [Skt. eka + adhi + pati → த. ஏகாதிபதி.]

ஏகாந்தசேவை	ஏகாந்தசேவைēkāndacēvai, பெ. (n.) சில திருவிழாக்களில் இரவில் தனித்து நிகழும் இறைப்பணி; the appearance of the god in a temple in procession at midnight during some festivals. த.வ. தனிச்சேவை. [Skt. ekanta + sava → த. ஏகாந்தசேவை.]
ஏகாந்தஞ்சமர்ப்பி-த்தல்	ஏகாந்தஞ்சமர்ப்பி-த்தல்ēkāndañjamarppittal, செ.கு.வி. (v.i.) ஊர்திகளில் தெய்வ உருவங்களை வைத்துக் கச்சுச் சாத்துதல்; to fasten an idol to its vehicle for a procession. [Skt. eka + anta + samarpana → த. ஏகாந்தஞ் சமர்ப்பி-,]
ஏகாந்தம்	ஏகாந்தம்ēkāndam, பெ. (n.) 1. தனிமை; loneliness, solitude. 'ஏகாந்த மினிது' (தனிப்பா.1, 112, 35);. 2. ஒருவருமில்லாத இடம்; solitary place. 3. கமுக்கம்; secret. 'அவனுடன் உனக்கென்ன ஏகாந்தம்'. 4. உறுதியான (குறள், 563, உரை);; certainty. 5. நாடிய ஒரே பொருள் (அறநெறி.18);; sole end, one only end. 6. தகுதியானது; that which is appropriate or fit. 'பரஹிம்ஸைக்கு ஏகாந்தமான காலத்திலே' (திவ்.அமலனாதி. 2, வ்யா);. [Skt. eka + anta → த. ஏகாந்தம்.]
ஏகாந்தவாதி	ஏகாந்தவாதிēkāndavāti, பெ. (n.) துறவு நெறியாளர்; non-Jain, as one who looks at things from only one point of view. 'ஏகாந்த வாதிக ளெண்கெட்ட வாதம் போல்' (அறநெறி.18);. [Skt. ekanta + vddin → த. ஏகாந்தவாதி.]
ஏகாந்தவாழ்வு	ஏகாந்தவாழ்வுēkāndavāḻvu, பெ. (n.) 1. தனி வாழ்க்கை; single life. 2. துறவியின் வாழ்க்கை; monastic life. [ஏகாந்தம் + வாழ்வு.] [Skt. ekanta + த. ஏகாந்தம்.]
ஏகாந்தன்	ஏகாந்தன்ēkāndaṉ, பெ. (n.) சமய நோன்பினன்; devotee whose mind is fixed on god alone. "மாதேவர்க் கேகாந்த ரல்லராஇல்" (தேவா.1230, 10);.
ஏகாந்தி	ஏகாந்திēkāndi, பெ. (n.) 1. ஏகாந்தன் பார்க்க; see ekantan. 2. ஒரே வழி நோக்காளன்; one who looks at things from only one point of view ((தேசிகப்.பரமத.26);. [Skt. ekantam → ekanti → த. ஏகாந்தி.]

ஏகாந்தநித்திரை	ஏகாந்தநித்திரைēkāndanittirai, பெ. (n.) 1. அமைதியான தூக்கம்; sweet sleep. 2. உலக தொடர்பு சிறிதுமில்லாத துறவுநிலை; entire abstraction of the ascetic, free from worldly cares (சங்.அக.);. த.வ. தனித்தூக்கம். [Skt. ekanta + nidra → த. ஏகாந்தநித்திரை.]
ஏகாம்பரநாதர்	ஏகாம்பரநாதர்ēkāmbaranātar, பெ. (n.) காஞ்சிபுரத்தில் கோயில் கொண்டுள்ள சிவபிரான்; siva at conjeevaram. த.வ. சிவன். [Skt. ekamra + natha → த. ஏகாம்பரநாதர்.]
ஏகாம்பரர்	ஏகாம்பரர்ēkāmbarar, பெ. (n.) ஏகாம்பர நாதர் பார்க்க; see ékambaranathar. [Skt. ekamra → த. ஏகாம்பரர்.]
ஏகாம்பரம்	ஏகாம்பரம்ēkāmbaram, பெ. (n.) ஒரு மாமரத்தின் கீழ் சிவன் கோயிலைக் கொண்டுள்ள காஞ்சிபுரம்; a name for conjeevaram, a city famous for its Siva shrine under a mango tree. "தொல்லுலகு புகழ் காசியேகாம்பரம" (அறப்.சத.59);. [Skt. eka + amra → த. ஏகாம்பரம்.]
ஏகாம்பரன்	ஏகாம்பரன்ēkāmbaraṉ, பெ. (n.) ஏகம்பன் பார்க்க; see ekamban. [Skt. eka + amra → த. ஏகாம்பரன்.]
ஏகாயம்	ஏகாயம்ēkāyam, பெ. (n.) ஏகாசம் பார்க்க; see ekasam. "தோலுடையாடை யேகாயமிட்டு" (தேவா.159, 4);.
ஏகாயனர்	ஏகாயனர்ēkāyaṉar, பெ. (n.) மாத்துவர்; Madhvas, from their doctrine that Visnu alone needs to be worshipped for salvation (ஈடு. மஹாப்ர.);. [Skt. eka + ayana → த. ஏகாயனர்.]
ஏகார்க்களம்	ஏகார்க்களம்ēkārkkaḷam, பெ. (n.) தீயநாளறிதற்குரிய சக்கரம்; diagram drawn up to find out inauspicious days (விதான.பஞ்சாங்.28);. [Skt. eka + angala → த. ஏகார்க்களம்.]
ஏகார்ணவம்	ஏகார்ணவம்ēkārṇavam, பெ. (n.) ஊழிப் பெரு வெள்ளம்; cosmic deluge. "இப்படி ஏகார்ணவத்திலே தனியே சாய்ந்தருளுகிறவன் தான் ஆர் என்னில்" (ஈடு. 1, 5, 4, பக். 235);.

ஏகாரவல்லி	ஏகாரவல்லிēkāravalli, பெ. (n.) 1. பாகல் பார்க்க; see pagal (மலை.);. 2. பழுபாகல் பார்க்க; see palupagal. 3. பலா பார்க்க; see pala (மலை.);. [Skt. ekaravalli.]
ஏகாலத்தி	ஏகாலத்திēkālatti, பெ. (n.) ஏகாலாத்தியம் பார்க்க; see ekalattiyam.
ஏகாலாத்தியம்	ஏகாலாத்தியம்ēkālāttiyam, பெ. (n.) பூசையில் சாமிக்குமுன் ஏற்றும் ஒற்றைச் சுடர் தீபம்; single light waved before an idol in worship (பரத. ஒழிபி.41, உரை);. [Skt. ekaratrika → த. ஏகாலாத்தியம்.]
ஏகாவல்லி	ஏகாவல்லிēkāvalli, பெ. (n.) ஏகாவலி பார்க்க; see ekavalli (S.I.I.ii, 399);. [Skt. ekavali → த. ஏகாவல்லி.]
ஏகாவலி	ஏகாவலிēkāvali, பெ. (n.) ஒற்றைச்சர மாலை; long gold or pearl necklace of a single string. "ஏகாவலியுந் சாத்தீரே" (கலிங்.500, புதுப்.);. [Skt. eka-vali → த. ஏகாவலி.]
ஏகான்மவாதம்	ஏகான்மவாதம்ēkāṉmavātam, பெ. (n.) படைப்பு ஒன்றைத்தவிர வேறொன்றுமில்லை என அறுதியிடும் மதம் (சி.போ. அவைய. பக். 47);; monistic doctrine according to which there is only reality, Viz., the soul. த.வ. ஒராதன்மதம். [Skt. eka + atman + vadam → த. ஏகான்ம வாதம்.]
ஏகி	ஏகிēki, பெ. (n.) கைம்பெண் (வின்.);; widow as one who leads a lonely life in this world. [Skt. eka → த. ஏகி.]
ஏகீபவி-த்தல்	ஏகீபவி-த்தல்ēāpavittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஒன்றுபடுதல்; to combine, coalesce. [Skt. ekibhava → த. ஏகிபலி-த்தல்.]
ஏகீபாவம்	ஏகீபாவம்ēāpāvam, பெ. (n.) ஒன்றுபடுகை (சி.சி.6, 1, ஞானப்.);; [Skt. ekibhava → த. ஏகீபாவம்.]
ஏகீயன்	ஏகீயன்ēāyaṉ, பெ. (n.) தோழன்; friend (யாழ்.அக.); [Skt. ekiya → த. ஏகீயன்.]

ஏகூன்	ஏகூன்ēāṉ, பெ. (n.) முழுவதும்; whole. [Mahr. ekun-ek → த. ஏகூன்.]
ஏகோத்தரவிருத்தி	ஏகோத்தரவிருத்திēāttaravirutti, பெ. (n.) இறந்தவர்க்கு முதற் பத்துநாட் செய்யும் ஒரு சிராத்தம் ஈமக்கடன் (பிரா.);; obsequies distribution of doles of rice during the first ten days after death, the quantity given being increased each day by one unit of measure. த.வ. நீத்தார்கடன். [Skt. eka + ut-tara-vrddhi → த. ஏகோத்தர விருத்தி.]
ஏகோத்திட்டம்	ஏகோத்திட்டம்ēāttiṭṭam, பெ. (n.) இறந்தவர்க்குப் பதினோறாம் நாளிற் செய்யும் ஒரு நடப்பு; sraddha or funeral rite performed on the 11th day after death for the deceased exclusively, without including other ancestors. த.வ. நீத்தார்நடப்பு. [Skt. eka-ud-dista.]
ஏகோதகம்	ஏகோதகம்ēātagam, பெ. (n.) சிற்றாறுகள் ஒன்று கலக்குமிடம் (வின்.);; confluence of waters, union of one stream with another. [Skt. eko+udaka → த. ஏகோதகம்.]
ஏகோபி-த்தல்	ஏகோபி-த்தல்ēāpittal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) ஒன்றுபடுதல்; to be united. "ஏகோபித்து முளைத்துக் கொண்டார்" (இராமநா. உயுத்த. 88);. [Skt. ekibhava → த. ஏகோபி-த்தல்.]
ஏட்டு	ஏட்டுēṭṭu, பெ. (n.) காவல் துறையின் தலைமைக் காவலர்; head constable. [E. head → த. ஏட்டு.]
ஏணகம்	ஏணகம்ēṇagam, பெ. (n.) ஒருவகை மருந்துச் சரக்கு; a drug (நாமதீப.395);.
ஏணம்	ஏணம்ēṇam, பெ. (n.) மான்தோல்; deer skin (W.);. [Skt. ena → த. ஏணம்.]
ஏத்திரி	ஏத்திரிēttiri, பெ. (n.) சாதிபத்திரி; mace, a spice. [U. jawatri → த. ஏத்திரி.]

ஏத்துவாபாசம்	ஏத்துவாபாசம்ēttuvāpācam, பெ. (n.) ஏதுப்போலி (பிரபோத.42, 5); பார்க்க; see ettu-p-poli. [Skt. hetu + vapacam → த. ஏத்துவாபாசம்.]
ஏதனம்	ஏதனம்ētaṉam, பெ. (n.) மூச்சு விடுகை; breathing (யாழ்.அக.);. [Skt. etana → த. ஏதனம்.]
ஏதுனம்	ஏதுனம்ētuṉam, பெ. (n.) அரிதாரம்; yellow orpiment (யாழ்.அக.);.
ஏப்பிரன்	ஏப்பிரன்ēppiraṉ, பெ. (n.) இழுவண்டி முதலியவற்றில் உள்ள மூடுதுணி; apron, covering for legs, as in a rickshaw. [E. Apron → த. ஏப்பிரன்.]
ஏமகரம்	ஏமகரம்ēmagaram, பெ. (n.) பொன்; gold (அக.நி.);. [Skt. hemaka → த. ஏமகரம்.]
ஏமகூடம்	ஏமகூடம்ēmaāṭam, பெ. (n.) 1. எண்குல மலைகளுளொன்று (கந்தபு.அண்டகோ.34);; name of a mountain to the north of the Himalaya, one of asta-kula-parvatm. 2. மேரு (திவா.);; Mt. Meru. [Skt. hema-kuta → த. ஏமகூடம்.]
ஏமதாரி	ஏமதாரிēmatāri, பெ. (n.) பொன்னூமத்தை; parple stramony (பச்.மூ.);. [Skt. hema-dhustura → த. ஏமதாரி.]
ஏமந்தருது	ஏமந்தருதுēmandarudu, பெ. (n.) முன்பனிப் பருவம்; the months of markali and tai one of six rutu. [Skt. hemanta+rutu → த. ஏமந்தருது.]
ஏமநாகம்	ஏமநாகம்ēmanākam, பெ. (n.) ஊமத்தை; thorn-apple (சித்.அக.);. [Skt. hema+naga → த. ஏமநாகம்.]

ஏமாங்கி	ஏமாங்கிēmāṅgi, பெ. (n.) நிலவுருண்டை; earth (நாமதீப.);. த.வ. வையம். [Skt. hemangi → த. ஏமாங்கி.]
ஏரண்டி	ஏரண்டிēraṇṭi, பெ. (n.) திப்பிலி; long pepper (சங்.அக.);. [Skt. arandhi → த. ஏரண்டி.]
ஏவிளம்பி	ஏவிளம்பிēviḷambi, பெ. (n.) ஓர் ஆண்டு; the 31st year of the jupiter cycle of 60 years. [Skt. hema-lamba → த. ஏவிளம்பி.]
ஐக்கவாதசைவம்	ஐக்கவாதசைவம் aikkavātasaivam, பெ. (n.) சிவணியத்தின் அகப்புறச் சமயத் தொன்று (சி.போ.பா.அவை.);; [Skt. aikya+vata+saiva → த. ஐக்கவாதசைவம்.]
ஐக்கியநாடுகள்சபை	ஐக்கியநாடுகள்சபை aiggiyanāṭugaḷcabai, பெ. (n.) உலக ஒன்றிய நாடுகளின் பேரவை; united nations organization (UNO);. த.வ. உலகநாடுகள் ஒன்றியம். [Skt. aikya + த. நாடுகள் + சபை.]
ஐக்கியநாணயசங்கம்	ஐக்கியநாணயசங்கம் aikkiyanāṇayasaṅgam, பெ. (n.) கூட்டுறவால் பணம் பெருக்குஞ் கூட்டுறவுக் குழு; co-operative credit society. த.வ. கூட்டுறவுக்குழு. [ஐக்கிய + நாணயம் + சங்கம்.] [Skt. aikya + nanaya → த. ஐக்கியநாணயம்.]
ஐக்கியபாவம்	ஐக்கியபாவம் aikkiyapāvam, பெ. (n.) ஒற்றுமைத் தன்மை; unity. [Skt. aikya + bhava → த. ஐக்கியபாவம்.]
ஐக்கியம்	ஐக்கியம் aikkiyam, பெ. (n.) 1. ஒன்றுந் தன்மை; oneness. "ஐக்கியமுன்னி வருந்தி நிற்பேன்" (தாயு.ஆகார.29);. 2. ஒற்றுமை; union, communion, fellowship. த.வ. ஒன்றிப்பு, ஒன்றியம். [Skt. aikya → த. ஐக்கியம்.]

ஐககண்டியம்	ஐககண்டியம் aigaganṭiyam, பெ. (n.) கருத்தொத்திருக்கை; consensus of opinion. "சிவாக மங்களெல்லாம் ஐககண்டியமாகச் சொல்வது" (சிவசம்.67);. [Skt. aikakanthya → த. ஐககண்டியம்.]
ஐகமத்தியம்	ஐகமத்தியம் aigamattiyam, பெ. (n.) ஒற்றுமை; unanimity. "அவர்களும் ஐகமத்தியம் பண்ணிக் கொண்டு" (குருபரம். 226, பன்னீ);. [Skt. aikamatya → த. ஐகமத்தியம்.]
ஐகிகம்	ஐகிகம் aigigam, பெ. (n.) 1. இம்மைக்குரியது; that which pertains to this world. 2. இவ்வுலகம்; this world. "ஐகிகத்திலும் நபம்ஸகனாகிறதுக்கு ஏதுவான பாபமும்" (சி.சி.4, 40, சிவாக்.);. [Skt. aihika → த. ஐகிகம்.]
ஐசுவரியம்	ஐசுவரியம் aisuvariyam, பெ. (n.) 1. செல்வம்; wealth, riches, prosperity. 2. ஈச்சுவரத் தன்மை; the quality or nature of the Lord. [Skt. aisvarya → த. ஐகவரியம்.]
ஐதரேயம்	ஐதரேயம் aidarēyam, பெ. (n.) நூற்றெட்டு மறை நூல்களிலொன்று; name of an upanisad. [Skt. aitareya → த. ஐதரேயம்.]
ஐதிகப்பிரமாணம்	ஐதிகப்பிரமாணம் aidigappiramāṇam, பெ. (n.) உலகுரையாகிய அளவை; evidence or authority from tradition. [Skt. aitihya + piramana → த. ஐதிகப்பிரமாணம்.]
ஐதிகம்	ஐதிகம் aidigam, பெ. (n.) 1. உலகுரை; tradition. 2. ஐதிகப்பிரமாணம் பார்க்க; see aitika-p-piramanam. "அளவை மேலு மொழிபுண்மை யைதிகத்தோ டியல்பென நான்கு" (சி.சி. அளவை.);. [Skt. aitihya → த. ஐதிகம்.]
ஐதிகவளவை	ஐதிகவளவை aidigavaḷavai, பெ. (n.) ஐதிகப்பிரமாணம் (மணி.27, 49); பார்க்க; see aitika-p-piramanam.
ஐந்தவம்	ஐந்தவம் aindavam, பெ. (n.) மாழ்கு விண்மீன்; the fifth naksatra, mirukaciritam (யாழ்.அக.);. [Skt. aindava → த. ஐந்தவம்.]

ஐந்தாசால்	ஐந்தாசால் aindācāl, பெ. (n.) அடுத்த ஆண்டு; ensuing year. [U. ainda + U. sal → த. ஐந்தாசால்.]
ஐந்திரி	ஐந்திரி aindiri, பெ. (n.) இந்திரனைத் திக்குக் குழந்தையாகக் கொண்ட கிழக்கு (சூடா.);; East, being Indra's Quarter. [Skt. aindri → த. ஐந்திரி.]
ஐப்பசி	ஐப்பசி aippasi, பெ. (n.) 1. ஏழாவது மாதம் (உபதேசரத். 6);; the seventh Tamil month, October- November. 2. அசுவதி இரவை (சீவக.1770);; the first naksatra. த.வ. சிலைத் திங்கள். [Skt. asrayuj → த. ஐப்பசி.]
ஐப்பசிக்குழப்பம்	ஐப்பசிக்குழப்பம் aippasikkuḻppam, பெ. (n.) ஐப்பசி மாதத்தில் தோன்றுகிற புயல் (யாழ்ப்.);; rough weather at the setting in of the north-east monsoon in October. த.வ. சிலைப்புயல்.
ஐப்பசிமுழுக்கு	ஐப்பசிமுழுக்கு aippasimuḻukku, பெ. (n.) துலை மாதத்தில் காவிரியில் போடும் குளியல் (இலவ.);; bathing in the Kaveri during the month of Aippaci. த.வ. சிலைமுழுக்கு.
ஐமவதி	ஐமவதி aimavadi, பெ. (n.) பார்வதி (திருவானைக்கோச்செங்.81);; Parvati. [Skt. Haimavati → த. ஐமவதி.]
ஐராவதம்	ஐராவதம் airāvadam, பெ. (n.) எட்டு திக்கு யானைகளுள் ஒன்றான இந்திரனின் யானை; Indra's elephant said to be in the eastern quarter according to mythology, one of asta-tik-kajam. [Skt. airavata → த. ஐராவதம்.]
ஐரோப்பியன்	ஐரோப்பியன் airōppiyaṉ, பெ. (n.) ஐரோப்பா கண்டத்தான்; European, white man. [Ger. Europa → Fr., Gk. Europe → த. ஐரோப்பியன்.]

ஐவசு	ஐவசு aivasu, பெ. (n.) 1. ஈடு; substitute. 2. கைம்மாறு; recompense. 3. விளைவு; produce. [Arab. iwaz → த. ஐவசு.]
ஐவேசி	ஐவேசி aivēci, பெ. (n.) ஐவேசு பார்க்க; see aivacu. [U. aiwaz → த. ஐவேசி.]
ஐவேசு	ஐவேசு aivēcu, பெ. (n.) சொத்திருப்பு; property, wealth, stock, capital. [U. aiwaz → த. ஐவேசு.]
ஒயின்	ஒயின் oyiṉ, பெ. (n.) நாட்பட்ட கொடிமுந்திரிச் சாறு; vine.
ஒர்லோட்கட்டை	ஒர்லோட்கட்டை orlōṭkaṭṭai, பெ. (n.) பொழுதுகாட்டி (கெடியாரம்);; clock, timepiece. [Fr. horooge → Port. Relogio → த. ஒர்லோர்கட்டை.]
ஓர்லோசுகட்டை	ஓர்லோசுகட்டைōrlōcugaṭṭai, பெ. (n.) ஒர்லோட்கட்டை பார்க்க; see orlot-kattai.
ஒலிவு	ஒலிவு olivu, பெ. (n.) ஒருவகை மரம்; European olive. [Lat. oliva → த. ஒலிவு.]
ஒலு	ஒலு olu, பெ. (n.) தொழுகைக்குமுன் கைகால் முதலியன கழுவுகை; ablution before prayer. [Ar. wazu → த. ஒலு.]
ஒகணம்	ஒகணம் ogaṇam, பெ. (n.) மூட்டுப் பூச்சி; bug (யாழ்.அக.);. [Skt. okana → த. ஒகணம்.]

ஓசீவனம்	ஓசீவனம் ocīvaṉam, பெ. (n.) வாழ்வுத் தொகை (யாழ்ப்.);; support, livelihood alimony. [Skt. upa-jivana → த. ஓசீவனம்.]
ஓசு	ஓசுōcu, பெ. (n.) புகழ்; fame (யாழ்.அக.);. [Skt. ojas → த. ஓசை.]
ஓகவனம்	ஓகவனம் ogavaṉam, பெ. (n.) ஓசீவனம் (யாழ்ப்.); பார்க்க; see osivanam. [Skt. upa-jivana → த. ஓசுவனம்.]
ஓடதீசம்	ஓடதீசம் oḍatīcam, பெ. (n.) கருப்பூரம்; campher (சவ்.அக.);. [Skt. osadhi-ja → த. ஓடதீசம்.]
ஓடிகை	ஓடிகை oḍigai, பெ. (n.) காட்டு நெல்; wild paddy (யாழ்.அக.);. [Skt. odika → த. ஓடிகை.]
ஓது	ஓது odu, பெ. (n.) பூனை (நன்.273, மயலை);; cat. [Skt. out → த. ஓது.]
ஓமகுண்டம்	ஓமகுண்டம்ōmaguṇṭam, பெ. (n.) வேள்விக்குழி (கந்தபு.அசுரர்யாக.42);; pit dug out in the ground for keeping sacrificial fire. [Skt. homa+kunda → த. ஓமகுண்டம்.]
ஓமசாந்தி	ஓமசாந்திōmacāndi, பெ. (n.) தீ வளர்த்துச் அமைதிபண்ணுகை; propitiating by fire. [Skt. homa+santi → த. ஓமசாந்தி.]
ஓமசாலை	ஓமசாலைōmacālai, பெ. (n.) வேள்விச் சாலை (சிலப்.10, 143, அரும்);; sacrificial hall. [ஓம + சாலை.] [Skt. homa → த. ஓம.] [சால் → சாலை.]

ஓமத்திரவியம்	ஓமத்திரவியம்ōmattiraviyam, பெ. (n.) வேள்விச் செய்யும் பொருள்; requisites for a sacrifice, including fire wood. [Skt. homa+dravya → த. ஓமத்திரவியம்.]
ஓமாக்கினி	ஓமாக்கினி omākkiṉi, பெ. (n.) வேள்வித் தீ; sacrificial fire. [Skt. homa+agni → த. ஓமாக்கினி.]
ஓமி-த்தல்	ஓமி-த்தல்ōmittal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) வேள்வி செய்தல்; to perform the homa sacrifice. "யாவையும் வாரி யோமித்தான்" (உபதேசக. பண்டாக.65);. [Skt. homa → த. ஓமி-த்தல்.]
ஓமியம்	ஓமியம் omiyam, பெ. (n.) வேள்வி; sacrifice. "ஒமியஞ் செய்தங் குள்ளத் துணர்மினோ" (தேவா. 432, 8);. [Skt. homya → த. ஓமியம்.]
ஓர்சு	ஓர்சுōrcu, பெ. (n.) பொதுப்பணி முதலியவை மேற்பார்க்கும் மேற்பார்வையாளன்; overseer.
ஔசனம்	ஔசனம் oḷasaṉam, பெ. (n.) துணைத் தொன்மம் பதினெட்டுனுள் ஒன்று; a secondary purana, one of 18 upa-puranam. [Skt. ausanasa → த. ஔசனம்.]
ஔசித்தியம்	ஔசித்தியம் oḷasittiyam, பெ. (n.) தகுதி; fitness, suitableness. [Skt. aucitya → த. ஔசித்தியம்.]
ஔட்டு	ஔட்டு1 oḷaṭṭu, பெ. (n.) ஒருவகை வாண வெடி; fire work bomb which, when fired into the air, bursts into glowing sparks. [U. aut → த. ஔட்டு.] ஔட்டு2 oḷaṭṭu, பெ. (n.) சீட்டு விளையாட்டு வகை; a game at cards played by two persons, finished with saying out, when either has scored 108.
ஔத்தமர்ணிகம்	ஔத்தமர்ணிகம் auttamarṇigam, பெ. (n.) வட்டியோடு தருவதாக வாங்கிய பணம்; money borrowed on interest (சுக்கிரநீதி. 96);. [Skt. auttamarnika → த. ஔத்தமர்ணிகம்.]
ஔத்திரிதீட்சை	ஔத்திரிதீட்சை oḷattiritīṭcai, பெ. (n.) சிவ தீக்கையேழனு ளொன்று (சைவச.ஆசாரி 62, உரை);; [Skt. hautri + diksa → த. ஔத்திரிதீட்சை.]

ஔதா	ஔதா oḷatā, பெ. (n.) யானைமேல் அமைக்கும் இருக்கை (அம்பாரி);; Canopy. [U. haudah → த. ஔதா.]
ஔதாரியம்	ஔதாரியம் oḷatāriyam, பெ. (n.) தாராளக் குணம்; generosity, nobility, magnamity, liberality. [Skt. audarya → த. ஔதாரியம்.]
ஔபசாரிகம்	ஔபசாரிகம் oḷabacārigam, பெ. (n.) ஒன்றன் தன்மையை மற்றொன்றிலேற்றிக் கூறுவது; a kind of metonymy by which the attributes of one are spoken of as those of something or some one connected with it. [Skt. aupacarika → த. ஔபசாரிகம்.]
ஔபனிதிகம்	ஔபனிதிகம் oḷabaṉidigam, பெ. (n.) அடைக்கலப் பொருள்; deposit, entrusted for state safe keeping (சுக்கிரநீதி.96);. [Skt. aupanidhika → த. ஔபனிதிகம்.]
ஔபாசனம்	ஔபாசனம் oḷapācaṉam, பெ. (n.) காலை மாலைகளில் திருமணமான பிராமணர்கள் எழுப்பும் வேள்விப் புகை; the worship of the consecrated fire both morning and evening, a duty enjoined on a married Brahman. [Skt. aupasana → த. ஔபாசனம்.]
ஔபாதிகம்	ஔபாதிகம் aupātigam, பெ. (n.) கடமை தொடர்பானது (சி.சி.2, 1, ஞானப்.);; that which is limited by particular conditions which are valid under particular supposition. [Skt. aupadhika → த. ஔபாதிகம்.]
ஔரசபுத்திரன்	ஔரசபுத்திரன் oḷarasabuttiraṉ, பெ. (n.) சொந்தப்பிள்ளை, தத்துப் பிள்ளைக்கு எதிரானது; own son, legitimate son. [Skt. aurasa + putrra → த. ஔரசபுத்திரன்.]
ஔரசன்	ஔரசன் oḷarasaṉ, பெ. (n.) ஔரசபுத்திரன் பார்க்க; see aurasa-puttiran. [Skt. aurasa → த. ஔரசன்.]
ஔரதன்	ஔரதன் oḷaradaṉ, பெ. (n.) ஔரசபுத்திரன் பார்க்க; see aurasaputtiran. [Skt. aurasa → ஔரதன்.]

ஒள்ராத்து	ஒள்ராத்து oḷrāttu, பெ. (n.) நாள்தோறும் கூறும் வழிபாட்டுக்குரிய வழிபாட்டுச் சொல்; formulae of daily devotional exercises. "அவர்கள் காலை நேரங்களில் ஔராத்து ஓதிக்கொண்டிருப்பார்கள்" (முகமது.);. [Ar. aurad → த. ஔராத்து.]
ஔரிதம்	ஔரிதம் oḷaridam, பெ. (n.) ஓர் அறநூல் (திவா.);; code of laws by Harita. [Arab. hárita → த. ஔரிதம்.]
ஔலாத்து	ஔலாத்து oḷalāttu, பெ. (n.) கால்வழி; issue, children. ஔலாத்துகளை நல்வழியில் பயிற்ற வேண்டியது பெற்றோர்களின் கடமை. [Ar. aulad → ஔலாத்து.]
ஔலியா	ஔலியா oḷaliyā, பெ. (n.) பத்தர்கள்; saints (Muham);. [Ar. aulya → த. ஔலியா.]
கன்மபந்தம்	கன்மபந்தம் kaṉmabandam, பெ.(n.) முன்வினைப் பயனின் தொடர்பிலேயே எதிர்கால இன்பதுன்பம் அமையும் என தொடர்புபடுத்துவது; the result of past actions, good or bad, and the cause of future happiness or misery. த.வ.பழவினைக்கட்டு. [கன்மம்+பந்தம்.] [Skt.karman → த.கன்மம்.]
கன்மபாதகன்	கன்மபாதகன் gaṉmapātagaṉ, பெ.(n.) கொடியவன்(வின்);; heinous sinner. [Skt.karman+{} → கன்மபாதகன்.]
கன்மபாவம்	கன்மபாவம் kaṉmapāvam, பெ.(n.) தன் முன்னோர் செய்த தீவினைப் பயன் தான் பிறப்பெடுத்தபோது தன்னுட் கரிசாகத் (பாவமாகத்); தோன்றினது நிற்கத் தானே செய்த கரிசு (பாவம்);; sins actually committed by an individual. த.வ.தன்கரிசு. [Skt.karman+{} → கன்மபாவம்.]

கன்மபூமி	கன்மபூமி kaṉmapūmi, பெ.(n.) ஓகம் முதலிய நற்செயல்கள் புரிதற்குரிய பாரத ஆண்டு;{}, the land of Bharata or India where virtuous deeds such as religious sacrifices are performed. [Skt.karman+{} → த.கன்மபூமி.]
கன்மம்	கன்மம் kaṉmam, பெ.(n.) தொழில்; business, profession. "கன்மமன் றெங்கன் கையிற் பாவை பறிப்பது" (திவ்.திருவாய்.6.2:7);. [Skt.karman → த.கன்மம்.]
கன்மம்புசி-த்தல்	கன்மம்புசி-த்தல் kaṉmambusittal, 4 செ.கு,வி.(v.i.) வினைப்பயனை நுகர்தல்; to experience the results of one's deeds. த.வ.வினைத்துய்ப்பு. [கன்மம்+புசி-த்தல்.] [Skt.karman → த.கன்மம்+புசி-த்தல்.]
கன்மயக்ஞம்	கன்மயக்ஞம் kaṉmayakñam, பெ.(n.) விடிய ஐந்து நாழிகைக்கு முன் எழுந்து விடிவதற்குமுன் செய்யக்கூடிய செயல்களைச் சரிவரச் செய்கை (சி.சி.8:23.);; performance of ordained duties, as praying to God, etc., between 4 a.m. and dawn. த.வ.வைகறைக் கடன். [Skt.{} → கன்மயக்ஞம்.]
கன்மயாகம்	கன்மயாகம் kaṉmayākam, பெ.(n.) ஐம்பான் வேள்விகளுள் குலங்களுக்குரிய நாட்கடனிறுக்கும் (நித்தியக் கிரியைகளாகிய); வேள்வி (சி.சி.8, 23, சிவாக்.);; performing daily the rites appropriate to each {}, one of {}. த.வ.கருமவேள்வி. [Skt.karma+{} → த.கன்மயாகம்.]
கன்மவிந்தியம்	கன்மவிந்தியம் kaṉmavindiyam, பெ.(n.) கருமேந்திரியம் பார்க்க;see {}. "நீடிய கன்மவிந்தியத்தின்" (மச்சபு.பிரமமு.12.); [Skt.karman + Pkt.indiya → த.கன்மவிந்தியம். Skt. indriya → Pkt. indiya.]
கன்மவேள்வி	கன்மவேள்வி kaṉmavēḷvi, பெ.(n.) கருமயாகம் (சி.சி.8:, சிவஞா.); பார்க்க;see karuma-{}, performance of religious duties. [கன்மம்+வேள்வி.] [Skt.karman → த.கன்மன்+வேள்வி.]
கன்மாதிகன்	கன்மாதிகன் gaṉmātigaṉ, பெ.(n.) குல முன்னோர்களின் நினைவைப் போற்றும் வகையில் சடங்குகள் செய்வோன்; (பிதிர்கருமஞ்செய்வோன்); (சங்.அக.);; one who performs funered rites to his ancestors. த.வ.நினைவேந்தலோன். [Skt.karman+adhi-krta → கன்மாதிகன்.]

கன்மிட்டன்	கன்மிட்டன் kaṉmiṭṭaṉ, பெ.(n.) 1. எல்லாச் செயல்களையும் ஆர்வத்தோடு செய்பவன்; one who earnestly performs all religious rites. 2. செயல் செய்வதில் வல்லவன்; one skilled in business, clever man. "தயித்தியர்க்குக் கன்மிட்டனாகிக் காக்குங் கவி" (உத்தரரா. இலவண. 33); த.வ.வினைத்திறலன். [Skt.karmistha → த.கன்மிட்டன்.]
கன்மேந்திரியம்	கன்மேந்திரியம் kaṉmēndiriyam, பெ.(n.) கருமேந்திரியம் (பரிபா.3:77, உரை.); பார்க்க;see {}. த.வ.கருமப்பொறி. [Skt.karman+indriya → த.கன்மேந்திரியம்.]
கன்னிகாதானம்	கன்னிகாதானம் kaṉṉikātāṉam, பெ.(n.) 32 அறங்களுள் ஒன்றான, கன்னியை ஆடவனுக்கு மணம் செய்து கொடுக்கும் அறம் (பிங்.);; giving away a virgin in marriage, one of muppattirandaram. த.வ.மகட்கொடை. [கன்னிகா+தானம்.] [த.கன்னிகா → Skt.{}.] கன்னிகா → கன்னி என்னும் தமிழ்ச்சொல்லின் வடமொழித் திரிபு.
கன்னிகாமடம்	கன்னிகாமடம் kaṉṉikāmaḍam, பெ.(n.) கன்னியாத்திரீமடம் பார்க்க;see {}-madam. த.வ.கன்னிமாடம். [கன்னிகா+மடம்.] [த.கன்னி → Skt.{}.]
கன்னிப்பை	கன்னிப்பை kaṉṉippai, பெ.(n.) கோணிப்பை; gunny bag. [E.gunny → {} → த.கன்னி+பை]
கன்னியாசுல்கம்	கன்னியாசுல்கம் kaṉṉiyāculkam, பெ.(n.) 1. திருமணத்தில் மணமகன் மணமகளைச் சார்ந்தார்க்குக் கொடுக்கும் பரிசுப் பணம்; money given to the bride's father as her price; purchase money of a girl. 2. ஒருவன் ஒரு கன்னியை மணந்து கொள்வதற்கு ஏற்படுத்தும் வில் வளைக்கை ஏறு தழுவுகை போன்ற செயல்; arduous undertaking, as bending a bow or successfully handling a wild ox, set as a test to win the hand of a bride. த.வ.கன்னிப்பரிசம். [த. கன்னி → Skt.{}+{} → த.கன்னியா+சுல்கம்]
கன்னியாத்திரீ	கன்னியாத்திரீ kaṉṉiyāttirī, பெ.(n.) 1. கன்னிப் பெண் (மணமாகாத பெண்);; virgin, damsel. 2. கிறித்தவப் பெண் துறவு; nun. த.வ.கன்னியாத்திரீ. [த.கன்னி → Skt.{}+{} → த.கன்னியாத்திரீ.]

கன்னியாத்திரீமடம்	கன்னியாத்திரீமடம் kaṉṉiyāttirīmaḍam, பெ.(n.) கிறித்தவப் பெண் துறவிகள் வசிக்கும் இடம்; convent for nuns. [கன்னியாத்திரீ+மடம்.] [த.கன்னி → Skt.{}+{}.]
கன்னியாதானம்	கன்னியாதானம் kaṉṉiyātāṉam, பெ.(n.) கன்னிகாதானம் பார்க்க;see {}-{}. த.வ.மகட்கொடை. [கன்னியா+தானம்.] [த.கன்னி → Skt.{}.]
கன்னியாபுத்திரன்	கன்னியாபுத்திரன் kaṉṉiyāputtiraṉ, பெ.(n.) கன்னிப் பெண் பெற்ற மகன்; son of an unmarried woman. த.வ.கன்னிமகன். [கன்னியா+புத்திரன்.] [த.கன்னி → Skt.{}.]
கன்னியாமடம்	கன்னியாமடம் kaṉṉiyāmaḍam, பெ.(n.) கன்னியாத்திரீமடம் பார்க்க;see {}-madam. [கன்னியா+மடம்.] [த.கன்னி → Skt.{}.]
கன்னியாமாடம்	கன்னியாமாடம் kaṉṉiyāmāṭam, பெ.(n.) கன்னியாமாடம் பார்க்க;see {} "மணியிற் செய்த கன்னியா மாட மெய்தி" (சீவக.585); [கன்னியா+மாடம்.] [த.கன்னி → Skt.{}.]
கனகாசம்	கனகாசம் kaṉakācam, பெ.(n.) கண்ணோய்வகை (யாழ்.அக.);; a disease of the eye. [Skt.ghana+{} → த.கனகாசம்.]
கனரதம்	கனரதம் kaṉaradam, பெ.(n.) கனவிரதம் (உரி.நி.); பார்க்க;see {}. [Skt.ghana+rasa → த.கனரதம்.]

கனவிரதம்	கனவிரதம் kaṉaviradam, பெ.(n.) நீர் (பிங்.);; juice from the cloud, water. [கனரதம் → கனவிரதம்.]
கனிட்டமாத்திரை	கனிட்டமாத்திரை kaṉiṭṭamāttirai, பெ.(n.) சிறுவடிவிலான மாத்திரைவகை (சாரங்க.251.);; small-sized medicinal pill. த.வ.நுண்மாத்திரை. [கனிட்டம்+மாத்திரை.] [Skt.kanistha → த.கனிட்டம்.]
கனிட்டன்	கனிட்டன்1 kaṉiṭṭaṉ, பெ.(n.) 1. கடைசிப்பிள்ளை (C.G.);; last-born son. 2. தம்பி; younger brother. "ஆனைமுகார் கனிட்ட" (திருப்பு.513);. 3. கீழ்மகன் (திவா.);; base, vile, low person. த.வ. இளையன், கடைக்குட்டி. [Skt.kanistha → த.கனிட்டன்.] கனிட்டன்2 kaṉiṭṭaṉ, பெ.(n.) கனிட்டை, 3 (சிலப்.3:58 உரை.); பார்க்க;see {}, 3. [Skt.{} → த.கனிட்டன்.]
கனிட்டிகை	கனிட்டிகை gaṉiṭṭigai, பெ.(n.) கனிட்டை, 3 பார்க்க;see {}, 3. [Skt.{} → த.கனிட்டிகை.]
கனிட்டை	கனிட்டை kaṉiṭṭai, பெ.(n.) 1. கடைசியாகப் பிறந்த மகள்; last-born daughter. 2. தங்கை; sister, younger than oneself. 3. சிறுவிரல்; the little finger. "அணியலு மாகுங் கனிட்டை யங்குட்டமின்றி" (சைவச.பொது.190);. த.வ. கடைக்குட்டி. [Skt.{} → த.கனிட்டை.]
கனோபலன்	கனோபலன் kaṉōpalaṉ, பெ.(n.) ஆலங்கட்டி; hail-stone. "மழையிற் சுரும்பு கனோபலத்திற்கு கஞல" (சேதுபு.அகத்திய.15); த.வ.ஆலி. [Skt.ghana+upala → த.கனோபலம்.]
காக்கலாதிதம்	காக்கலாதிதம் kākkalādidam, பெ.(n.) காளான்; mushroom (சா.அக.);.

காக்கா	காக்கா kākkā, பெ.(n.) அண்ணன் (மு.வ.);; elder brother. [U.{} → த.காக்கா.]
காகிதம்	காகிதம் kākidam, பெ.(n.) 1. கடுதாசி; paper. 2. கடிதம்; epistle written on paper. U.{}. த.வ.தாள். [Mhr.{} → த.காகிதம்.]
காசச்சுரம்	காசச்சுரம் kācaccuram, பெ.(n.) ஈளை நோயால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு உண்டாகும் காய்ச்சல்; fever of an asthmatic patient followed by cough (சா.அக.);. [காசம்+சுரம்.] [Skt.{} → த.காசம்.]
காசசிலேட்டுமம்	காசசிலேட்டுமம் kāsasilēṭṭumam, பெ.(n.) ஈளை நோயினால் எழும் கோழை அல்லது சளி; the mucous sputum or phlegm arising from asthma (சா.அக.);. த.வ.ஈளைச்சளி. [Skt.{}+{} → த.காசசிலேட்டுமம்.]
காசசுவாசம்	காசசுவாசம் kāsasuvāsam, பெ.(n.) ஈளை நோய் இழுப்பு (காச இழுப்பு); (பதார்த்த. 24.);; asthmatic breathing, difficult breathing as in asthma (சா.அக.);. த.வ.ஈளை இழுப்பு. [Skt.{}+{} → த.காசசுவாசம்.]
காசபாகயந்திரம்	காசபாகயந்திரம் kācapākayandiram, பெ.(n.) வாலைக்குப் [நீர்மம் (திரவம்); வடிக்கும் பாண்டம்] பயன்படுத்தும் மூக்கு நீண்ட ஏனம்; a glass retort (சா.அக.);. த.வ.மூக்குஏனம். [Skt.{}+{}+{} → த.காசபாக யந்திரம்]
காசரணவாதம்	காசரணவாதம் kācaraṇavātam, பெ.(n.) ஈளை நோய் ஏற்பட்டு நெஞ்சு புண்ணாகிக் காணும் ஒரு இழுப்பு நோய்; a kind of rtheumatism attributed to irritation of the mucous membrane of the bronchial tubes (சா.அக.);. த.வ. ஈளை இழுப்பு. [Skt.{}+vrana+{} → த.காசரண வாதம்.]

காசரோகம்	காசரோகம் kācarōkam, பெ.(n.) நாசித் துளை எரிச்சலால் உடம்பில் ஏற்படும் ஈளை நோய்; bronchitis or asthma due to irritation of the mucous membrane of the bronchial tubes (சா.அக.);. த.வ. ஈளைநோய். [Skt.{}+{} → த. காசரோகம்.]
காசனம்	காசனம் kācaṉam, பெ.(n.) கொலை (வின்);; killing, slaying. [Skt.{} → த.காசனம்.]
காசாக்காரன்	காசாக்காரன் kācākkāraṉ, பெ.(n.) உரிமையாளன், சொந்தக்காரன்; owner, proprietor. [U.{} → த.காசா + காரன்]
காசாமண்டிகை	காசாமண்டிகை gācāmaṇṭigai, பெ.(n.) கோதுமை மாவினாலும், அரிசி மாவினாலும் செய்யப்படும் ஒருவகைப் பணியாரம் (இந்துபாக.326.);; a kind of cake made of wheat and rice flour. [U.{}+Skt.{} → த.காசாமண்டிகை.]
காசாயங்கொடு-த்தல்	காசாயங்கொடு-த்தல் kācāyaṅgoḍuttal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) காவி வண்ண ஆடையைக் கொடுத்துத் துறவி (சன்னியாசி); ஆக்குதல்; to initiate one into the order of {}, as by giving him a cloth dyed brown-red. [காசாயம் + கொடு-,] [Skt.{} → த.காசாயம்.]
காசாயநாதாந்தி	காசாயநாதாந்தி kācāyanātāndi, பெ.(n.) செம்பு; copper (சா.அக.);.
காசாயம்வாங்கிகொள்(ளு)-தல்	காசாயம்வாங்கிகொள்(ளு)-தல் gācāyamvāṅgigoḷḷudal, 16 செ.கு.வி. (v.i.) காவி வண்ண ஆடையைப் பெற்றுத் துறவியாதல்; to be admitted to the order of {}. த.வ. துறவறம் ஏற்றல். [காசாயம் + வாங்கி + கொள்(ளு);-,] [Skt.{} → த.காசாயம்.]
காசாயமூட்டு-தல்	காசாயமூட்டு-தல் kācāyamūṭṭudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) காவி வண்ணம் ஊட்டல்; to dye a cloth with ochre. [காசாயம் + ஊட்டு-,] [Skt.{} → த.காசாயம்.]

காசாவசம்	காசாவசம் kāsāvasam, பெ.(n.) பற்றுவரவுக் கணக்கில் தன் வயமானது; that which is received or paid personally by the individual in whose name the account stands. [U.{}+{} → த.காசாவசம்]
காசாவர்க்கம்	காசாவர்க்கம்1 kācāvarkkam, பெ.(n.) குடிக்கூலி கொடுக்கும் நல்ல குடிகள்; good tenants. [U.{} + Skt.varga → த.காசாவர்க்கம்] காசாவர்க்கம்2 kācāvarkkam, பெ.(n.) ஊர்ப்பொதுவேலை செய்வதென்னும் கட்டுப் பாட்டின் மேல் சிற்றூர் பொது மனைக்கட்டில் குடியிருக்கை; occupying the {} of a village, free or rent, in return for common village service. [Ar.{} + Skt.varga → த.காசாவர்க்கம்.]
காசாவெடு-த்தல்	காசாவெடு-த்தல் kācāveḍuttal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) சட்டயின் பொத்தான் துளையைத் தைத்தல்; to stitch a buttonhole. த.வ.பொல்லம் பொத்தல் [U.{} → த.காசா.]
காசியார்	காசியார் kāciyār, பெ.(n.) சட்டப்படி தீர்ப்பு வழங்கும் முறை மன்றாளரும் (நீதிபதியும்); முகம்மதிய குருவும், ஆனவர்; Muhammadan judge having jurisdiction over all cases of law, religious, moral, civil and criminal. [U.{} → த.காசியார்.]
காசீ	காசீ kācī, பெ.(n.) காசியார் பார்க்க;see {}. [U.{} → த.காசீ.]
காசீசம்	காசீசம் kācīcam, பெ.(n.) அன்ன பேதி; green-vitriol, Iron sulphate (சா.அக.);.
காசீயார்	காசீயார் kācīyār, பெ.(n.) காசியார் பார்க்க;see {}.
காசுசவாரி	காசுசவாரி kāsusavāri, பெ.(n.) பெரியோரின் சுற்றுலா (P.T.L.);; tour of a high or noble person. [Ar.{} + U.{} → த.காசுசவாரி]

காசுதாரி	காசுதாரி kācutāri, பெ.(n.) குதிரைக்காரன்; groom, syce, horsekeeper. [Ar.{} + {} → த.காசுதாரி.]
காசை	காசை kācai, பெ.(n.) ஈளை நோய் (வின்.);; consumption. [Skt.{} → த.காசை.]
காசையாடை	காசையாடை kācaiyāṭai, பெ.(n.) காவி வண்ணம் ஊட்டப்பட்ட ஆடை; brown-red cloth worn by ascetics. "காசையாடை மூடியோடி" (திவ். பெரியதி.2.2:1);. [காசா + ஆடை.] [Skt.{} → த.காசாயம்.]
காட்டாக்கினி	காட்டாக்கினி kāṭṭākkiṉi, பெ.(n.) கட்டையைக் கடைந்து உண்டாக்கும் நெருப்பு; fire produced from sticks by friction. [Skt.{}+agni → காஷ்டாக்கினி → த.காட்டாக்கினி]
காடாலிங்கனம்	காடாலிங்கனம் kāṭāliṅgaṉam, பெ.(n.) இறுகத்தழுவுகை; close embrace. [Skt.{}+{} → த.காடாலிங்கனம்.]
காடினியம்	காடினியம் kāṭiṉiyam, பெ.(n.) கடினத்தன்மை இறுகுத் தன்மை; hardness, rigidity, thoughness. [Skt.{} → த.காடினியம்.]
காடீசம்	காடீசம் kāṭīcam, பெ.(n.) வெங்காரம்; borax or biborate of soda - Soda biborous (சா.அக.);.
காணாதன்	காணாதன் kāṇātaṉ, பெ.(n.) கணாத மதத்தினன்; adherent of the school of {}. "கண்டகராய்நின்ற காணாதர் வாதங் கழற்றுவமே" (தேசிகப்.5:30.);. [Skt.{} → த.காணாதன்.]
காத்தியம்	காத்தியம் kāttiyam, பெ.(n.) கடித்துண்ணும் உணவு; food munched and eaten. [Skt.{} → த.காத்தியம்.]

காத்தியாயனம்	காத்தியாயனம் kāttiyāyaṉam, பெ.(n.) அறநூல் பதினெட்டனுள் காத்தியாயனரால் இயற்றப்பட்டது (திவா.);; a treatise in Sanskrit on Hindu law, ascribed to {} one of 18 {}. [Skt.{} → த.காத்தியாயனம்.]
காத்தியாயனர்	காத்தியாயனர் kāttiyāyaṉar, பெ.(n.) 1. அற (தரும); நூலாசிரியருள் ஒருவர்; name of a Hindu-law-giver. 2. வரருசி, சமற்கிருத இலக்கண ஆசிரியர் (பி.வி.1.);; Vararuci, a Sanskrit grammarian, as a descendant of Kata. [Skt.{} → த.காத்தியாயனர்.]
காத்தியாயனி	காத்தியாயனி kāttiyāyaṉi, பெ.(n.) 1. மலை மகள் (சிவரக. தாருக. 30.);;{}. 2. கொற்றவை (பிங்.);;{}. [Skt.{} → த.காத்தியாயனி.]
காத்திரவேயம்	காத்திரவேயம் kāttiravēyam, பெ.(n.) பாம்பு (உரி.நி.);; serpent. [Skt.{} → த.காத்திரவேயம்.]
காத்திரவேயர்	காத்திரவேயர் kāttiravēyar, பெ.(n.) கீழ்த்திசையில் வாழ்வதாகக் கருதப்படும் நாகர்; a class of {} or serpent demons supposed to inhabit the lower regions, as the children of Kadru. "காத்திரவேயரை மன்னன் மைந்தரு மொத்தார்" (பாரத. சம்பவ. 119);. [Skt.{} → த.காத்திரவேயர்.]
காத்திராந்தலேபனி	காத்திராந்தலேபனி kāttirāndalēpaṉi, பெ.(n.) நறுமணச் சந்தனம்; perfumed sandal paste. (சா.அக.);
காத்திரி	காத்திரி1 kāttiri, பெ.(n.) கீரி (திவா.);; mungoose. [Skt.{} → த.காத்திரி.] [P] காத்திரி2 kāttiri, பெ.(n.) சினம், வெகுளி (கோபம்);; displeasure, anger. [Skt.{} → த.காத்திரி.]
காத்திரை	காத்திரை kāttirai, பெ.(n.) காத்திரி3 (அக.நி.); பார்க்க;see {}.
காதர்	காதர் kātar, பெ.(n.) அனைத்து வல்லமைகளும் உடைய இறைவன் (முகமதி);; almighty. ம.காதர். [U.{} → த.காதர்.]

காதர்பசந்து	காதர்பசந்து kātarpasandu, பெ.(n.) சிறுநீரக வடிவில் இருக்கும் சுவைமிக்க மாம்பழவகை; a kidney-shaped graft mango, fleshy and of milky flavour when ripe. [U.{}+pasand → த.காதர்பசந்து.]
காதரோகம்	காதரோகம் kātarōkam, பெ.(n.) கரப்பான் (கிரந்தி); நோய்; glandular swellings; syphilis (சா.அக.);.
காதனவிரணம்	காதனவிரணம் kātaṉaviraṇam, பெ.(n.) அரிபுண்; rodent ulcer (சா.அக.);.
காதா	காதா kātā, பெ.(n.) பற்றுவரவுக் கணக்கு (C.G.);; current account in a person's name; ledger. [U.{} → த.காதா.]
காதி	காதி kāti, பெ.(n.) இரட்டுத் துணி; double-threaded coarse cloth. [U.{} → த.காதி.]
காதியம்	காதியம் kātiyam, பெ.(n.) மென்று தின்னும் மருந்து; a medicine to be taken by mastication (சா.அக.);.
காதேமார்	காதேமார் kātēmār, பெ.(n.) மிகப்பெரிய காய்களையுடைய புளிப்பான மாவகை; a mango tree that bears very big fruits sour to that taste. [U.{} → த.காதேமார்.]
காந்துவி	காந்துவி kānduvi, பெ.(n.) மண்ணீரல்; spleen. (சா.அக.);

காப்பி	காப்பி1 kāppi, பெ.(n.) 1. ஒரு வகையான செடி; Arabian coffee, Coffea arabica. 2. காப்பித் தூளைக் கொதிக்கும் நீரில் போட்டுத் தெளியவைத்துப் பால் கலந்து தேவையான அளவு இனிப்புச் சேர்த்துச் செய்யும் பருகக் கூடிய சிறப்பான சுவைப்பருகம்; coffee. த.வ.குளம்பி, காணீர் [E.coffee → த.காப்பி.] காப்பி2 kāppi, பெ.(n.) படி (நகல்);; copy. [E.copy → த.காப்பி.]
காப்பிக்கசாயம்	காப்பிக்கசாயம் kāppikkacāyam, பெ.(n.) காப்பிப் பொடியிட்டுக் காய்ச்சிய கொதிநீர், காணீர்க் கருக்கு; coffee decoction (சா.அக.);. [E.coffee + Skt.கஷாயம் → த.காப்பிக்கசாயம்.]
காப்பிக்கொட்டை	காப்பிக்கொட்டை kāppikkoṭṭai, பெ.(n.) காப்பிச் செடியின் பழத்தினின்று கொட்டையை எடுத்துக் காயவைத்துப் பதப்படுத்திய விதை; coffee seeds, coffea beans. It is from the ripe red berries that this seed is taken, washed and then dried. [காப்பி + கொட்டை.] [E.coffee → த.காப்பி.] இதற்குக் கோப்பிக் கொட்டையென்றும் பெயர். இக்கொட்டையின் தரம், காயின் வடிவு, நிறம், மணம், செழிப்பு முதலியவற்றைக் கருதி பலவகையாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. இதை வறுத்துப் பொடி செய்து
காப்பிச்சூரை	காப்பிச்சூரை kāppiccūrai, பெ.(n.) காப்பிச் செடியில் பூச்சிகளினால் ஏற்படும் நோய்; a disease common to coffee crops caused by a fungus, coffee blight (சா.அக.);. [காப்பி + சூரை.] [E.coffee → த.காப்பி.]
காப்பிச்செடிநோய்	காப்பிச்செடிநோய் kāppicceḍinōy, பெ.(n.) காப்பிச் செடியில் பூச்சி விழுந்து அதன் காய்ப்பைக் கெடுக்கும் ஒரு நோய்; a disease of the coffee plant caused by fungus (Hemibia vastatrix); which destroys the whole crops (சா.அக.);. [காப்பி + செடி + நோய்.] [E.coffee → த.காப்பி]

காப்பித்தண்ணீர்	காப்பித்தண்ணீர் kāppittaṇṇīr, பெ.(n.) காப்பித் துளை வெந்நீரில் கொதிக்க விட்டு, அந்நீரில் பாலும் சருக்கரையும் பலவாறாகக் கலந்துள்ள ஒருவகைப் பருகம்; coffee drink. It is a decoction of coffee powder to which are added milk and sugar in desired proportions (சா.அக.);. [காப்பி + தண்ணீர்.] [E.coffee → த.காப்பி.]
காப்பித்தூள்	காப்பித்தூள் kāppittūḷ, பெ.(n.) கொட்டையை வெண்ணெய் அல்லது நெய்யிட்டு வறுத்து இடித்து எடுத்த பொடி; powder of coffee seeds prepared by adding some butter or ghee to the seeds and then roasted (சா.அக.);. [காப்பி + தூள்.] [E.coffee → த.காப்பி.]
காப்பியடி-த்தல்	காப்பியடி-த்தல் kāppiyaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தேர்வின் நெறிமுறைகளுக்குப் புறம்பாக வினாக்களுக்குப் புத்தகம் முதலியவற்றைப் பார்த்து எழுதுதல்; copy, the answer from sources that are not allowed in the examination. காப்பியடித்துப் பிடிபட்டால் மூன்றாண்டுகள் தேர்வு எழுத முடியாது. 2. ஒன்றில் இருப்பதைப் போன்று அல்லது ஒருவர் செய்யும் செயலைப் பார்த்து அப்படியே அது போன்றே செய்தல்; imitate. 'தலை முடியை வாருவதில் கூட என்னைப் பார்த்துக் காப்பியடிக்க வேண்டுமா என்ன?'. [காப்பி + அடி-.] [E.copy → த.காப்பி.]
காபடிகன்	காபடிகன் gāpaḍigaṉ, பெ.(n.) மாயக்கலை (இந்திர சாலம்); செய்வோன்; a magician; one creating an illusion (சா.அக.);.
காபந்து	காபந்து kāpandu, பெ.(n.) காப்பு, பாதுகாப்பு; careful protection. 'முந்தும் அரவம் நச்சுயிரிகளால் ஏதம் வந்து கெடாமலே காபந்து செய்தாயே'. (சர்வசமய சமரசக் கீர்த்தனை);. [U.{} → த.காபந்து.]
காபந்துஅரசு	காபந்துஅரசு kāpanduarasu, பெ.(n.) மறு அரசு தேர்தெடுக்கப்படும் வரையுள்ள காலத்தில் நாட்டை ஆளும் அரசு; caretaker government. [காபந்து + அரசு.] [U.{} → த.காபந்து.]

காபரா	காபரா kāparā, பெ.(n.) குழப்பம், மனக்கலக்கம்; disorder, confusion, alarm, excitement. 'ஆள் மெத்த காபராகிவிட்டான்' (உ.வ.);. [U.{} → த.காபரா.]
காபி	காபி kāpi, பெ.(n.) காப்பி பார்க்க;see {}. [E.copy → த.காபி.]
காபிசம்	காபிசம் kāpisam, பெ.(n.) காபிசாயனம் பார்க்க;see {} (சா.அக.);.
காபிசாயனம்	காபிசாயனம் kāpicāyaṉam, பெ.(n.) கள்; toddy (சா.அக.);.
காபித்தம்	காபித்தம் kāpittam, பெ.(n.) விளா; wood-apple - Feronia elephantum (சா.அக.);.
காபிரம்	காபிரம் kāpiram, பெ.(n.) சாம்பிராணி; frankincense benzoin. (சா.அக.);
காபிரியமதம்	காபிரியமதம் kāpiriyamadam, பெ.(n.) ஒரு வகை மதம்; a kind of religion. இம்மதத்தவர்களின் படைப்புக் கடவுளுக்குக் குவினியாடிக்வோசா என்று பெயர். இவர்கள் பல சிலைகளைச் செய்து கோயில்களில் வைத்துப் பூசிப்பர். ஆடு, மாடுகளைப் பலியிடும் இவர்கள் மேபக் என்னும் புழுவை நல்லவற்றைத் தெரிவிக்கும் எனக் கருதிக் காப்பாற்றுவர். குருக்கள் தங்கள் விருப்பப்படிப் பெண்களை மணந்து கொள்ளலாம். இம்மத வழக்கப்படிக் கைம்பெண்கள் மறுமணம் செய்து கொள்ளலாம் (அபி.சிந்.);.
காபில்	காபில் kāpil, பெ.(n.) அனைத்துத் திறமைகளும் பொருந்தியவன்; a fit, clever or competent person. [U.qabil → த.காபில்.]

காபிலம்	காபிலம் kāpilam, பெ.(n.) 1. கபிலரது மதமான சாங்கிய மதம்;{}, one of the Indian systems of philosophy whose founder or the earliest systematic exponent was Kapilar. "காபிலப் பொருளென் றுரைசெயு நூலின்" (பிரபோத.11:6);. 2. தலையிலிருந்து கால்வரை ஈரத் துணியால் உடம்பைத் துடைத்துக் கொள்ளுதலாகிய குளியல் வகை; a kind of bath which consists in wiping the body clean from head to foot with a wet cloth and which is generally resorted to by persons who are not in a position to take a both. 3. கபிலம் என்னும் ஆ (பசு);வினது நெய்; ghee from a brown cow. "திருவிளக்கைக் காபிலத்தா னிகழ்த்துகவே" (சிவதரு.சிவஞானதா.24.);. 4. துணைத் தொன்ம (உப புராண); வகையுள் ஒன்று; a secondary Purana one of 18 upa-{}. [Skt.{} → த.காபிலம்.]
காபுரம்	காபுரம் kāpuram, பெ.(n.) 1. வயிற்றுப்பிசம்; tympany, wind dropsy. 2. பாக்கு மரம்; areca nut tree. 3. ஒரு வகைக் கோரைப்புல்; a kind of sedge grass-Cyperus pertinuis. 4. ஒரு நறுமணம்; a perfume (சா.அக.);.
காபுருசன்	காபுருசன் kāpurusaṉ, பெ.(n.) இழிந்தவன், சிறுமையுடையவன்; insignificant despicable person. "ஒரு காபுருசன் எடுக்கிலும்" (திவ்.திருநெடுந்.21, வியா.176);. [Skt.{} → த.காபுருசன்.]
காம்	காம் kām, பெ.(n.) சிற்றூர் (வின்.);; village. [த.கம்மம் → U.{} → த.காம்.]
காம்காரி	காம்காரி kāmkāri, பெ.(n.) அரசின் கட்டட வேலை (C.G.);; public works. [U.{}+{} → த.காம்காரி.]
காம்பரா	காம்பரா kāmbarā, பெ.(n.) 1. அறை; room, chamber. 2. இன்றியமையாத (முக்கியமான); பொருள்களை வைக்கும் அறை; room in which important articles are kept. [L.camera → த.காம்பரா.]
காம்பலிகம்	காம்பலிகம் gāmbaligam, பெ.(n.) காடி, மோர், கஞ்சி, யவாக்கஞ்சி முதலியவைகளின் கலப்பு; a mixture of vinegar, sour milk, whey, gruel, barley water etc. (சா.அக.);

காம்பவுண்டு	காம்பவுண்டு kāmbavuṇṭu, பெ.(n.) 1. ஒரு சுற்றுச் சுவரை உடைய கட்டடத் தொகுதி, வளாகம்; compound, building complex. 2. ஒரு வீடு அல்லது கட்டடத் தொகுதிக்கு வெளியில் உள்ள சுற்றுச் சுவர்; compound wall. [E.compound → த.காம்பவுண்டு.]
காம்பீரம்	காம்பீரம் kāmbīram, பெ.(n.) காம்பீரியம் பார்க்க;see {}.
காம்பீரியம்	காம்பீரியம் kāmbīriyam, பெ.(n.) 1. கம்பீரம்; dignity, majestic bearing. 2. ஆழம்; profundity, depth. [Skt.{} → த.காம்பீரியம்.]
காம்வார்	காம்வார்1 kāmvār, வி.எ.(adv.) சிற்றூர் வாரியாக; village by village. [U.{} → த.காம்வார்.] காம்வார்2 kāmvār, பெ.(n.) சிற்றூர் வருவாய் வகைத்திட்டம் (P.T.L.);; village settlement. [H.{} → த.காம்வார்.]
காமதாலம்	காமதாலம் kāmatālam, பெ.(n.) குயில்; Indian cuckoo (சா.அக.);. [P]
காமமீய்வோன்	காமமீய்வோன் kāmamīyvōṉ, பெ.(n.) கோழித் தலைக் கெந்தி; red sulphur found in irregular pieces of brick-dust colour (சா.அக.);.
காமராவுள்	காமராவுள் kāmarāvuḷ, பெ.(n.) சிறப்பான உடைமைகளை வைக்கக்கூடிய உள்ளறை; inner room in a house where valuable things are kept. [காமரா + உள்.] [L.camera → த.காமரா.]
காமலம்	காமலம் kāmalam, பெ.(n.) 1. கழுதைப்பீ, எச்சம் (லத்தி);; ass's dung. 2. கண்ணில் பீளை தள்ளும் ஒரு நோய்; an eye disease attended with purulent discharge. 3. பாலை நிலம்; desert. 4. இளவேனிற் காலம்; spring season. 5. காமம்; lust (சா.அக.);.

காமில்	காமில் kāmil, பெ.(n.) 1. முழுமை; completeness, entirety. 2. ஊரிலிருந்து வரியாக வாங்கும் மொத்தத் தொகை; the total land revenue realised from a village. [Ar.{} → த.காமில்.]
காய்தா	காய்தா kāytā, பெ.(n.) 1. முறை (வின்.);; order, rule. 2. வழக்கம்; custom, usage, practice. 3. கட்டுப்படுத்துகை; checking. [U.{} → த.காய்தா.]
காயகப்பிரியா	காயகப்பிரியா gāyagappiriyā, பெ.(n.) மேளகர்தாக்களுளொன்று (சங்.சந்.47.);; a primary {}. [Skt.{} → த.காயகப்பிரியா.]
காயம்பௌனாகவுல்	காயம்பௌனாகவுல் kāyambauṉākavul, பெ.(n.) ஏற்பட்ட நிலத்தீர்வையில் முக்கால் பங்கு நிலையாகச் செலுத்தும் குத்தகை உடன்படிக்கை; a cowle, according to the terms of which three-quarters of the original assessment is permanently payable. [Ar.{}+H.pauna → த.காயம்பௌனா+கவுல்.]
காயிதம்	காயிதம் kāyidam, பெ.(n.) காகிதம் பார்க்க;see {}.
காயிதா	காயிதா kāyitā, பெ.(n.) 1. முறை; order, rule. 2. வழக்கம்; custom, usage, practice. அங்கு அவனுக்கு ஒன்றும் கட்டுகாயிதா இல்லையோ (வழ.);. [U.{} → த.காயிதா.]
காயீ	காயீ kāyī, பெ.(n.) பாய்மரத்திற்குப் பற்றுக் கோடாகக் கட்டுப்படும் கயிறு (M.navi.84);; guy. [E.guy → த.காயீ.]
கார்க்கானாதார்	கார்க்கானாதார் kārkkāṉātār, பெ.(n.) பண்டசாலை அதிகாரி; proprietor of a favtory. [U.{} → த.கார்க்கானாதார்.]
கார்க்கோன்	கார்க்கோன் kārkāṉ, பெ.(n.) வாட்டாட்சியரின் கீழுள்ள ஓர் அரசிறை அலுவலர் (P.T.L.);; a subordinate revenue officer under a Tahsildar. [Persn.{} → த.கார்க்கோன்.]

கார்கானா	கார்கானா kārkāṉā, பெ.(n.) தொழில் செய்யும் இடம்; workshop, factory, place of business. த.வ. தொழிற்கூடம், பணியகம், தொழிற்சாலை. [U.{} → த.கார்கானா.]
கார்கோள்	கார்கோள் kārāḷ, பெ.(n.) தலைமைப் பதவியில் இருப்பவன்; chief executive. [U.{} → த.கார்கோன்]
கார்த்தபசத்துவம்	கார்த்தபசத்துவம் kārttabasattuvam, பெ.(n.) பெண்களுக்குரிய பத்துக் குணங்களுள் ஒன்று (கொக்கோ. 4 : 28);; the natural disposition of women of the donkey-class, one of pattu-cattuvam. [Skt.{} + sat-tva → த.கார்த்தபசத்துவம்.]
கார்த்தபம்	கார்த்தபம் kārttabam, பெ.(n.) கழுதை; ass. [Skt.gardabha → த.கார்த்தபம்.]
கார்த்திகம்	கார்த்திகம் gārttigam, பெ.(n.) நிலவின் சுழற்சியை அடிப்படையாகக் கொண்டு கணக்கிடப்படும் ஆண்டின் எட்டாவது மாதம்; eighth lunar month. [Skt.{} → த.கார்த்திகம்.]
கார்ப்படிகன்	கார்ப்படிகன் gārppaḍigaṉ, பெ.(n.) தூயப் (புனிதப்); பயணன் (யாழ்.அக.);; pilgrim. [Skt.{} → த.கார்ப்படிகன்.]
கார்பார்	கார்பார் kārpār, பெ.(n.) அதிகாரம்; rule, dominion. கார்பார் பண்ணுகிற வேங்கடராயர் காதிலேகேட்டிடவே (தேசிங்கு-கதை);. [U.{} → த.கார்பார்.]
கார்பாரி	கார்பாரி kārpāri, பெ.(n.) கார்வாரி பார்க்க;see {}. [U.{} → த.கார்பாரி.]

கார்வார்	கார்வார் kārvār, பெ.(n.) கார்பார் பார்க்க;see {} [U.{} → த.கார்வார்.]
கார்வாரி	கார்வாரி kārvāri, பெ.(n.) செயலாளன், செயல்காரன்; one who conducts the affairs or business of another, manager, agent, superintendent. [U.{} → த.கார்வாரி.]
கார்வாரித்தம்பிரான்	கார்வாரித்தம்பிரான் kārvārittambirāṉ, பெ.(n.) சிவமடத்தின் உசாவல் (விசாரணைத்); தம்பிரான்; a sanyasi superintendent of a {} monastery. [கார்வாரி + தம்பிரான்.] [U.{} → த.கார்வாரி.]
காரகபஞ்சகம்	காரகபஞ்சகம் gāragabañjagam, பெ.(n.) ஐவகைப் பொறிகளின் செயல் (சி.சி.1:5, சிவாக்);; the five organs of action. [Skt.{} + {} → த.காரகபஞ்சகம்.]
காரட்டு	காரட்டு1 kāraṭṭu, பெ.(n.) தங்கம், மணிகள் (இரத்தினம்); போன்றவற்றை நிறுக்கும் ஒரு நிறை; carat, standard weight for precious stones, 31/6gr.troy. [U/{} → E.carat → த.காரட்டு.] காரட்டு2 kāraṭṭu, பெ.(n.) மஞ்சள் முள்ளங்கி (சு.வை.ர.482);; carrot. [E.carrot → த.காராட்டு.]
காராகாரம்	காராகாரம் kārākāram, பெ.(n.) காராகிரகம் பார்க்க;see{}.
காராகிரகம்	காராகிரகம் gārāgiragam, பெ.(n.) சிறைச்சாலை; prison, dungeon. "காராகிரகங் கழிவுற்றபினும்" (தணிகைப்பு. பிரமன்.3);. [Skt.{} → த.காராகிரகம்.]
காருகத்தம்	காருகத்தம் gārugattam, பெ.(n.) இல்லற நிலை (சிலப். 9:28, உரை.);; the state of being a householder. [Skt.{} → த.காருகத்தம்.]
காருகத்தியம்	காருகத்தியம் gārugattiyam, பெ.(n.) காருகத்தம் பார்க்க;see {}. "நீதி நிலைபெறு காருகத்தியமா மாச்சிரமம்" (குற்றா. தல. மந்தமா.34.); [Skt.{} → த.காருகத்தியம்.]

காருகபத்தியம்	காருகபத்தியம் gārugabattiyam, பெ.(n.) துவிசனுக்குரிய வேதாக்கினி மூன்றனுள் முதன்மையானது; the central sacrifical fire of a {}, one of three {}. "காருக பத்தியமாதி மூன்றழல்" (தணிகைப்பு, அகத்.490);. [Skt.{} → த.காருகபத்தியம்.]
காருடவித்தை	காருடவித்தை kāruḍavittai, பெ.(n.) நஞ்சு மருத்துவம்; art of counteracting poison by charms, incantations, etc. [Skt.{}+{} → காருடவித்தை.]
காருண்ணியம்	காருண்ணியம் kāruṇṇiyam, பெ.(n.) காருணியம் பார்க்க;see {}. [Skt.{} → த.காருண்ணியம்.]
காருண்யபிதிர்க்கள்	காருண்யபிதிர்க்கள் kāruṇyabidirkkaḷ, பெ.(n.) மாளய பக்கத்தில் (பக்ஷித்திற்); பூசிக்கப்படும் பெயரறியப் படாத தென்புலத்தார் தொகுதி; the manes whose names are not known and who are propitiated during the {} fortlight. [Skt.{}+{} → த.காருண்ய பிதிர்க்கள்.]
காருண்யம்	காருண்யம் kāruṇyam, பெ.(n.) காருணியம் பார்க்க;see {}.
காருண்யமேகம்	காருண்யமேகம் kāruṇyamēkam, பெ.(n.) முகிலைப் (மேகம்); போன்ற கைம்மாறு கருதாது உதவி செய்பவன் (வின்.);; one whose bounty flows without stint or expectation of recompense, as a cloud. [Skt.{}+{} → த.காருண்யமேகம்.]
காருணிகன்	காருணிகன் gāruṇigaṉ, பெ.(n.) நல்ல குணம் கொண்டவன், அன்புள்ளவன்; kind, benevolent person. பரம காருணிகரான பெரியவாச்சான் பிள்ளை. [Skt. {} → த.காருணிகன்.]
காருணியம்	காருணியம் kāruṇiyam, பெ.(n.) இரக்கம், அருள், அன்பு; mercy, grace, compassion. "காருணியத்தால் வாவென வந்து" (திருப்போ.சந்.பிள்ளை.செங்கீரை 5.);. [காருண்யம் → த.காருணியம்.]

காருணியன்	காருணியன் kāruṇiyaṉ, பெ.(n.) காருணிகள் பார்க்க;see {}. [காருண்ய → காருணியன்.]
காலகன்	காலகன் gālagaṉ, பெ.(n.) சிவகணத் தலைவரின் ஒருவன்; Kalaga who one of the head to {} celestial hosts (அபி.சிந்.);.
காலசர்ப்பி	காலசர்ப்பி kālasarppi, பெ.(n.) ஒரு தூய நீர்த்துறை (தீர்த்தம்);; sacred bath-ghat (அபி.சிந்.);.
காலதட்சணி	காலதட்சணி kāladaṭcaṇi, பெ.(n.) ஒரு வகைப் பாம்பு; a kind of snake (சா.அக.);.
காலரா	காலரா kālarā, பெ.(n.) உமட்டல் மற்றும் வயிற்றுப் போக்கு; vomiting and diarrhoea (சா.அக.);.
காலா	காலா kālā, பெ.(n.) தாயின் உடம்பிறந்தவள் (முகமதி.);; mother's sister. [Ar.{} → த.காலா.]
காலாசயம்	காலாசயம் kālācayam, பெ.(n.) இரும்பு; iron (சா.அக.);.
காலாசுவரம்	காலாசுவரம் kālācuvaram, பெ.(n.) கொடிய காய்ச்சல் வகை (M.L.);; black fever. [U.{}+hazar → த.காலாசுவரம்.]
காலாயசம்	காலாயசம் kālāyasam, பெ.(n.) காலாசயம் பார்க்க;see {} (சா.அக.);.
காலாவதிகபத்திரம்	காலாவதிகபத்திரம் gālāvadigabaddiram, பெ.(n.) ஒன்றைச் செய்தற்குக் காலங் குறிப்பிட்டு எழுதிக் கொடுக்கும் ஆவணம் (சுக்கிரநீதி, 93);; document fixing a time-limit for the performance of an act. [Skt.{}+patra → த.காலாவதிகபத்திரம்.]

காலேசுத்தி	காலேசுத்தி kālēcutti, பெ.(n.) தீட்டு, பிள்ளைப்பேற்றுத் தீட்டு, சாவுத் தீட்டு; a period of ceremonial impurity or pollution as at the birth of a child or death of a relation (சா.அக.);. த.வ. தீட்டு, துடக்கு.
காலேசுரவாதி	காலேசுரவாதி kālēcuravāti, பெ.(n.) காலத்தையே கடவுளென எதிராடுபவன் (வாதிப்பவன்); (சி.சி.8:12, ஞானப்.);; one who maintains that time is the Supreme Being. [Skt.{}+{}+{} → த.காலேசுரவாதி.]
காவந்து	காவந்து kāvandu, பெ.(n.) காபந்து (வின்.); பார்க்க;see {}. [U.{} → த.காவந்து.]
காவாலி	காவாலி kāvāli, பெ.(n.) மனம் போனபடி நடப்பவன்; vagabond. அவன் மெத்த காவாலியாய்த் திரிகிறான் (உ.வ.);. த.வ. தெம்மாடி. [U.{} → த.காவாலி.]
காவிந்து	காவிந்து kāvindu, பெ.(n.) முதலாளி; master; employer. அதுகளைக் காவிந்தவர்கள் பார்வையிடுகிற இங்கிலீசு புத்தகத்திலும் எழுதுவித்தேன் (P.T.L.185.);. [Pers.khawand → த.காவிந்து.]
காற்பனிகம்	காற்பனிகம் gāṟpaṉigam, பெ.(n.) கற்பிக்கப்பட்டது; that which is invented, newly fashioned. "தியான பூசாதிநிமித்தம் காற்பனிக தேகம்" (சி.சி.1:47, ஞானப்.);. [Skt.{} → த.காற்பனிகம்.]
காறட்டுக்கிறங்கு	காறட்டுக்கிறங்கு kāṟaṭṭukkiṟaṅgu, பெ.(n.) காரட்டு2 பார்க்க;see {} (சா.அக.);.
காறுபாறு	காறுபாறு kāṟupāṟu, பெ.(n.) கார்பார் பார்க்க;see {}. [U.{} → த.கார்பார் → காறுபாறு.]
கான்	கான் kāṉ, பெ.(n.) 1. செவி; ear. 2. புகழ் (தக்கயாகப்.448, உரை.);; fame. [Skt.karna → Pkt.{} → த.கான்.]

கான்சாகிப்	கான்சாகிப் kāṉcākip, பெ.(n.) முகம்மதியர்க்குக் கொடுக்கும் சிறப்புப் பெயர்களுள் ஒன்று; a title of honour bestowed on distinguished Muhammadans. [U.{} → த.கான்சாகிப்.]
கான்பகதூர்	கான்பகதூர் gāṉpagatūr, பெ.(n.) முகமதியர்க்கு வழங்கப்படும் மதிப்புரவுப் பட்டப்பெயர்களுள் ஒன்று; a title of honour, higher than {}, bestowed on distinguished Muhammadans. [U.{} + Pkt.{} → த.கான்பகதூர்.]
கானகுப்பிசம்	கானகுப்பிசம் gāṉaguppisam, பெ.(n.) ஐந்து நாடுகளுள் (பஞ்ச கௌடத்துள்); ஒன்றாகிய கானிய குப்த நாடு (சங்.அக.);; Kanouj, one of {}-gaydan (சா.அக.);. [Skt.{}< த.கானகுப்பிசம்.]
கானிசுமாரிக்கணக்கு	கானிசுமாரிக்கணக்கு kāṉisumārikkaṇakku, பெ.(n.) கானேசு மாரிக்கணக்கு பார்க்க;see {}-k-kanakku. [கானிசுமாரி + கணக்கு.] [Pers.{}-{} → த.கானிசுமாரி.]
கானுகோ	கானுகோ kāṉuā, பெ.(n.) முகம்மதிய அரசு ஊழியன் (C.G.);; village or district officer who, under Muhammadan governments, recorded full details regarding landed property within his sphere. [U.{}+go → த.கானுகோ.]
கானூன்	கானூன் kāṉūṉ, பெ.(n.) சட்டம் (C.G.);; rule, regulation, statute. [U.{} → த.கானூன்.]
கானேசுமாரிக்கணக்கு	கானேசுமாரிக்கணக்கு kāṉēcumārikkaṇakku, பெ.(n.) குடிமதிப்புக் கணக்கு (P.T.L.);; census. [கானேசுமாரி+கணக்கு.]
கிசிமிசி	கிசிமிசி kisimisi, பெ.(n.) ஏசு கிறித்து பிறந்த நாள்; Christmas. [E.Christmas → கிறிஸ்மஸ் → த.கிசிமிசி.]

கிசுதி	கிசுதி kisudi, பெ.(n.) நிலச் சொந்தக்காரர்களிடம் பெறப்பட்ட நிலவரி; kist, land revenue payable in instalments. [U.quist → கிஸ்தி → த.கிசுதி.]
கிசுதிபந்தி	கிசுதிபந்தி kisudibandi, பெ.(n.) நிலவரியின் வரையறைத் திட்டம்; settlement of kists. [U.{} → கிஸ்திபந்தி → த.கிசுதிபந்தி]
கிசுதிபேரீத்து	கிசுதிபேரீத்து kisudipērīddu, பெ.(n.) சிற்றூரின் மொத்தத் தீர்வை; total revenue of a village. [U.quist+U.{} → கிஸ்திபேரீஸ்து → த.கிசுதிபேரீத்து.]
கிசுமிசு	கிசுமிசு kisumisu, பெ.(n.) விதையில்லாத கொடி முந்திரிப் பழம்; small seedless raisins, originally imported from Persia, Sultana raisin. [U.kishmish → த.கிசுமிசு.]
கிஞ்சிக்கியத்துவம்	கிஞ்சிக்கியத்துவம் kiñjikkiyattuvam, பெ.(n.) சிற்றறிவுடைமை; state of being limited in knowledge. [Skt.{} → த.கிஞ்சிக்கியத்துவம்.]
கிஞ்சிஞ்ஞன்	கிஞ்சிஞ்ஞன் kiñjiññaṉ, பெ.(n.) 1. சிற்றறிவினன்; one having limited knowledge. 2. ஆதன் (சீவான்மா);;{}, the individual soul. [Skt.{} → த.கிஞ்சிஞ்ஞன்.]
கிட்டிணகாரம்	கிட்டிணகாரம் kiṭṭiṇakāram, பெ.(n.) சவர்க்காரம்; fuller's earth; soap (சா.அக.);. [கிட்டிணம்+காரம்.] [Skt.krsna → த.கிட்டிணம்.]
கிட்டிணசாசி	கிட்டிணசாசி kiṭṭiṇacāci, பெ.(n.) கருஞ்சீரகம்; black cumin, Nigella sativa (சா.அக.);. [கிருட்டிணம்+சாசி.] [Skt.krsna → த.கிட்டிணம் + சாசி.]

கிட்டிணசாரம்	கிட்டிணசாரம் kiṭṭiṇacāram, பெ.(n.) திப்பிலி; long-pepper, Piper longam (சா.அக.);. [கிருட்டிணம் + சாரம்.] [Skt.krsna → த.கிட்டிணம்.]
கிட்டிணபேடம்	கிட்டிணபேடம் kiṭṭiṇapēṭam, பெ.(n.) கடுகுரோகிணி, ஒரு கடைச்சரக்கு; black hellebore, Helleborous niger (சா.அக.);. [Skt.krsna → த.கிட்டிணம்.]
கிட்டிணபோளம்	கிட்டிணபோளம் kiṭṭiṇapōḷam, பெ.(n.) கரிய போளம்; black murrh (சா.அக.);. [Skt.krsna → த.கிட்டிணம்.]
கிட்டிணன்	கிட்டிணன் kiṭṭiṇaṉ, பெ.(n.) கண்ணன்; Kirsna, son of {}, one of ten incarnations of Visnu. [Skt.krsna → த.கிட்டிணம்.]
கித்தம்	கித்தம் kittam, பெ.(n.) செய்யப்பட்டது (திருக்கோ.388, உரை);; that which is made. [Skt.krta → த.கித்தம்.]
கித்தா	கித்தா kittā, பெ.(n.) துரைப்பான் (தரங்.);; rubber. [Danish. kitta → த.கித்தா.]
கித்தாப்பு	கித்தாப்பு kittāppu, பெ.(n.) கண்ணியமான பட்டம்; title, degree, honour. த.வ.பட்டம். [U.{} → த.கித்தாப்பு.]
கித்தார்	கித்தார் kittār, பெ.(n.) மரவகை; fiddle wood, Citharexylon subseratum. த.வ.கின்னர மரம். [E.guitar → த.கித்தார்.]

கித்தான்	கித்தான்1 kittāṉ, பெ.(n.) ஒரு வகை உரப்புத்துணி; linen, canvas. த.வ.உரப்பு. [U.{}, M.{} → த.கித்தான்.] கித்தான்2 kittāṉ, பெ.(n.) ஒரு நூல்; cotton thread. த.வ.முரட்டுநூல். [U.{}, M.{} → த.கித்தான்.]
கித்தான்கட்டில்	கித்தான்கட்டில் kittāṉkaṭṭil, பெ.(n.) உரப்புத் (கித்தான்); துணி வைத்துத் தைத்த கட்டில்; canvas cot. த.வ.உரப்புக்கட்டில். [கித்தான் + கட்டில்.] [U.{} → த.கித்தான்.]
கித்தான்கயிறு	கித்தான்கயிறு kittāṉkayiṟu, பெ.(n.) சணற் கயிறு; hemp rope. த.வ.உரப்புக்கயிறு. [கித்தான் + கயிறு.] [U.{} → த.கித்தான்.]
கித்தான்பஞ்சு	கித்தான்பஞ்சு kittāṉpañju, பெ.(n.) கப்பலின் கலகை மூட்டுக்களை நீர்க் காப்புடையதாகச் செய்யப் பயன்படும் சணற்கூளம்; tow, oakum for caulking ships. த.வ. சனற்கூளம் [கித்தான்+பஞ்சு.] [U.{} → த.கித்தான்.]
கித்தான்பாய்	கித்தான்பாய் kittāṉpāy, பெ.(n.) கப்பலில் காற்றை முகப்பதற்காக முரட்டுச் சீலையாலமைந்த பாய்; canvas sail. [கித்தான்+பாய்.] [P] [U.{} → த.கித்தான்.]

கித்தில்	கித்தில் kittil, பெ.(n.) 1. ஒருவகைக் கூந்தற் கமுகு; jaggery-palm. 2. கூந்தற் கமுகின் நார்; kittul-fibre obtained from the leaf stalks of the jaggery-palm. த.வ. கமுகுநார். [Skt.kitul → த.கித்தில்.]
கித்துள்	கித்துள் kittuḷ, பெ.(n.) கமுகு வகை (பிங்.);; areca palm. த.வ. கமுகம்பாக்கு. [Sinh. kitul → த.கித்துள்.]
கித்மிவிதை	கித்மிவிதை kidmividai, பெ.(n.) சீமைத்துத்தி விதை; seeds of marsh-mallow (சா.அக.);.
கிதபம்	கிதபம் kidabam, பெ.(n.) ஊமத்தைச் செடி வகை; thorn-apple, Datura (சா.அக.);.
கிதபாடணம்	கிதபாடணம் kidapāṭaṇam, பெ.(n.) தீயசொல்; evil, wicked words. "பாங்கிலர்வாய்க் கிதபாடணனே" (சிவதரு.பலசிவி.); (த.சொ.அக.);. த.வ. தீச்சொல், கடுஞ்சொல்.
கிதம்	கிதம் kidam, பெ.(n.) நெய்; ghee (சா.அக.);.
கிதயுகம்	கிதயுகம் gidayugam, பெ.(n.) கிருதயுகம் பார்க்க;see kiruda-yugam. [Skt.krta+yuga → த.கிதயுதம்.]
கிதவபன்	கிதவபன் kidavabaṉ, பெ.(n.) போக்கிலி (நீலகேசி, 286, உரை);; rogue. [Skt.kitava → த.கிதவபன்.]
கிதவன்	கிதவன் kidavaṉ, பெ.(n.) கிதபம் பார்க்க;see kitabam (சா.அக.);.

கிதாப்பு	கிதாப்பு kitāppu, பெ.(n.) 1. பொத்தகத்தின் பெயர்; title of a book. 2. பொத்தகம்; book. [U.{} → த.கிதாப்பு.]
கிந்துக்கினம்	கிந்துக்கினம் kindukkiṉam, பெ.(n.) ஐந்திய (பஞ்சாங்க);க் கரணங்களுன் ஒன்றாய் வளர்பிறையின் முதனாளின் முதற் பகுதியாகிய வேளை (விதான.பஞ்சாங்க.29);; a division of the day, the first half of the first day of the bright fortnight, one of 11 karanam. [Skt.kintughna → த.கிந்துக்கினம்.]
கிபாயத்து	கிபாயத்து kipāyattu, பெ.(n.) நன்மை, ஊதியம்; profit, advantage, gain from lands held at reduced rent or tax. [U.{} → த.கிபாயத்து.]
கிம்புருடவருடம்	கிம்புருடவருடம் kimburuḍavaruḍam, பெ.(n.) ஒன்பது (நவ); ஆண்டுகளுள் ஒன்று (கந்தபு.அண்டகோ.37);; land between {} and {}, one of navavarutam. [Skt.kimpurusa+varuda → த.கிம்புருட வருடம்.]
கிம்மீரன்	கிம்மீரன் kimmīraṉ, பெ.(n.) ஓர் அரக்கன்; a giant. வீமனால் கொல்லப்பட்ட பகாசுரனின் தம்பி. பாண்டவர்கள் காட்டில் வாழ்ந்திருந்த போது பாஞ்சாலியைக் கவர வந்து வீமனால் கொல்லப்பட்டவன். இவனுக்குக் கிம்மீரணம் எனவும் பெயர் (அபி.சிந்.);.
கிருத்துக்கினம்	கிருத்துக்கினம் kiruttukkiṉam, பெ.(n.) 1. கிந்துக்கினம் பார்க்க;see {}. 2. புழு; worm. [Skt.kintughna → த.கிமித்துக்கினம்.]
கியமதம்	கியமதம் kiyamadam, பெ.(n.) நலிவு (யாழ்.அக.);; weakness.
கியாதம்	கியாதம் kiyātam, பெ.(n.) கியாதி (பிங்.); பார்க்க;see {}. [Skt.{} → த.கியாதம்.]
கியாதி	கியாதி1 kiyāti, பெ.(n.) புகழ் (சூடா.);; fame. த.வ. பாடாண். [Skt.{} → த. கியாதி.]
கியாரசம்பர்	கியாரசம்பர் kiyārasambar, பெ.(n.) சரக்கொன்றைப் புளி; a unani term referring to Indian laburnam (சா.அக.);.

கியால்	கியால் kiyāl, பெ.(n.) ஒரு வகை இந்துத்தானிப் பாட்டு; a Hindustani musical composition, or anything similar to it in Tamil. [U.{} → த.கியால்.]
கியாழம்	கியாழம் kiyāḻm, பெ.(n.) காய்ச்சிய மருந்துக் குடிநீர் (கஷாயம்);; decoction. "கலிகங் கியாழம்" (திருவேங்.சத.68);. த.வ.கருக்கு. [Skt.{} → த.கியாழம்.]
கியாழமிறக்கல்	கியாழமிறக்கல் kiyāḻmiṟakkal, தொ.பெ.(vbl.n.) மருந்தைக் காய்ச்சி வடித்து இறக்கல்; preparation of decoction or infusion (சா.அக.);. த.வ.கருக்கிறக்கல். [கியாழம்+இறக்கல்.] [Skt.{} → த.கியாழம்.]
கியானம்	கியானம் kiyāṉam, பெ.(n.) அறிவு (யாழ்.அக.);; wisdom, knowledge. [Skt.{} → த.கியானம்.]
கிரகக்கழிப்பு	கிரகக்கழிப்பு giragaggaḻippu, பெ.(n.) கிரகசாந்தி பார்க்க;see kiraga-{}. த.வ. கோளமைதி. [Skt.graha+ → த.கிரகம்+கழ்ப்பு.]
கிரககதி	கிரககதி giragagadi, பெ.(n.) கோளின் (கிரகத்தின்); நடை; planetary motion. த.வ. கோள்நடை. [Skt.graha → த.கிரகம்.]
கிரககபோதம்	கிரககபோதம் giragagapōtam, பெ.(n.) வீட்டுப் புறா; house-pigeon (சா.அக.);. த.வ.வீட்டுப்புறா. [P] [Skt.graha+{} → த.கிரக+கபோதம்.]

கிரகங்கழி-த்தல்	கிரகங்கழி-த்தல் giragaṅgaḻittal, செ.கு.வி.(v.i.) கோள்களை அமைதியடையச் செய்தல்; to perform a propitiatory ceremony to avert or mitigate the evil influence of planets. த.வ. கோள்கழித்தல். [கிரகம்+கழி-,] [Skt.graha → த.கிரகம்.]
கிரகச்சித்திரம்	கிரகச்சித்திரம் giragaccittiram, பெ.(n.) குடும்பக் கலகம் (சச்சரவு);; family dissensions. "சென்மித்த வருடமு முண்டான வத்தமுந் தீதாங் கிரகச் சித்திரமும்" (அறப்.சத.39);. த.வ. இல்லக்கலகம். [கிரகம்+சித்திரம்.] [Skt.graha → த.கிரகம்.]
கிரகச்சுற்று	கிரகச்சுற்று giragaccuṟṟu, பெ.(n.) கோள்கள் சுழலும் பாதை; revolution ofplanets. த.வ. கோள்சுற்று. [கிரகம்+சுற்று.] [Skt.graha → த.கிரகம்.]
கிரகசபுடம்	கிரகசபுடம் giragasabuḍam, பெ.(n.) பிறப்புக் கணியத்தில் (ஜாதகம்); கோள்களின் நிலையை வரையறுக்கை; determining the correct position of planets, at the time of one's birth. த.வ. கோள்வரையறை. [Skt.graha → த.கிரகம்.]
கிரகசம்	கிரகசம் giragasam, பெ.(n.) ஒரு வகை நிரயம் (சிவதரு.சுவர்க்க.115);; hell. [Skt.krakaca → த.கிரகசம்.]
கிரகசன்	கிரகசன் giragasaṉ, பெ.(n.) ஒரு காபாலிக மதத்தவன்; one who belonged to {} religion.
கிரகசாந்தி	கிரகசாந்தி giragacāndi, பெ.(n.) கோள்களால் உண்டாகக் கூடிய தீமைகள் கழியும் பொருட்டுச் செய்யும் நீக்கவினை; propitiation of planets by offering oblation prayer, etc., த.வ. கோளமைதி. [Skt. graha+{} → த.கிரகம்+சாந்தி.]

கிரகசாரம்	கிரகசாரம் giragacāram, பெ.(n.) 1. கோள்களின் சுழற்சி நிலை; planetary motion. 2. தீமை தரும் கோளின் பயன்; evil influence of planets, as pain, poverty, sickness. த.வ. கோள்பயன். [Skt.graha → த.கிரகம்.]
கிரகசுரம்	கிரகசுரம் giragasuram, பெ.(n.) பண்ணின் தொடக்க இசை; initial note of a melody-type. த.வ. தொடக்கப்பண். [Skt.graha+svaram → த.கிரகசுவரம்.]
கிரகசெபம்	கிரகசெபம் giragasebam, பெ.(n.) கோள்களினால் ஏற்படக் கூடிய தீமை கழியும் பொருட்டு உருவேற்றுகை; prayer offered to planets to propitiate them toward off their evil influence. த.வ. கோளுரு. [Skt.graha+{} → த.கிரகசெபம்.]
கிரகணச்சந்துக்கட்டு	கிரகணச்சந்துக்கட்டு giragaṇaccanduggaṭṭu, பெ.(n.) கோள் மறைப்புத் தொடங்கி, விடுமளவும் உள்ள காலம்; duration of an eclipse. த.வ. கோள்மறைப்புக்காலம். [Skt.grahana+sandhi+ → த.கிரகணச் சந்து+கட்டு.]
கிரகணசத்தி	கிரகணசத்தி giragaṇasatti, பெ.(n.) உணர்ந்து கொள்ளுந் திறமை; power of comprehension. த.வ. உள்ளுணர்திறன். [Skt.grahana → த.கிரகணசக்தி.]
கிரகணதோடம்	கிரகணதோடம் giragaṇatōṭam, பெ.(n.) சூலுற்றிருக்கும் காலத்தில் தாய், கோள் மறைப்பைக் காண்பதால், குழந்தைக்கு உண்டாவதாகக் கருதப்படும் மேலுதட்டுப் பிளவுநோய் (பைஷஜ.207);; harelip in a child, supposed to be the result of the mother's seeing an eclipse when pregnant. த.வ. கோட்குற்றம். [Skt.grahana+{} → த.கிரகணதோடம்.]
கிரகணம்	கிரகணம் giragaṇam, பெ.(n.) 1. பற்றுகை; holding fast, grasping, seizure. 2. மனத்தில் உணர்ந்து கொள்ளுகை; comprehension. 3. நிலவு மற்றும் ஞாயிற்றின் கோள் மறைப்பு; eclipse, as the seizing of the sun or moon by the nodes {} or {}. த.வ. கோள்பற்று, கோள்மறைப்பு. [Skt.grahana → த.கிரகணம்.]

கிரகணமோசனம்	கிரகணமோசனம் giragaṇamōcaṉam, பெ.(n.) கிரகணமோட்சம் பார்க்க;see kiragana-{}. த.வ. கோட்பேறு. [Skt.grahana+ → த.கிரகணமோசனம்.]
கிரகணமோட்சம்	கிரகணமோட்சம் giragaṇamōṭcam, பெ.(n.) கோள் மறைப்பு நீங்குகை; end of an eclipse. த.வ. கோட்பேறு. [Skt.girahana+{} → த.கிரகண மோட்சம்.]
கிரகணி	கிரகணி giragaṇi, பெ.(n.) செரியாமையால் உண்டாகும் வயிற்றுப் போக்கு (பைஷஜ.);; continual looseness of the bowels, chronic diarrhoea of six kinds. [Skt.grahani → த.கிரகணி.]
கிரகத்தி	கிரகத்தி giragatti, பெ.(n.) இல் வாழ்க்கையிலிருப்பள்; married woman (யாழ்.அக.);. த.வ. இல்லாள், மனைவி. [Skt.grha-sthi → த.கிரகத்தி.]
கிரகதானம்	கிரகதானம் giragatāṉam, பெ.(n.) ஒன்பது கோள்களின் நன்மைகளைப் பெறும் பொருட்டு செய்யும் கொடை; gift intended to avert the malignant influence of planets. த.வ. கோள்கொடை. [Skt.graja+{} → த.கிரகதானம்.]
கிரகதோடம்	கிரகதோடம் giragatōṭam, பெ.(n.) கோள்களினால் ஏற்படும் தீமை; affliction, calamity, suffering from the malignant influence of planets. த.வ கோள்குற்றம். [Skt.graha+{} → த.கிரகதோடம்.]

கிரகநடை	கிரகநடை giraganaḍai, பெ.(n.) கோள்களின் நகர்வுநிலை; planetary motion. த.வ. கோளியக்கம். [கிரகம்+நடை.] [Skt.graha → த.கிரகம்.]
கிரகநிலை	கிரகநிலை giraganilai, பெ.(n.) கோள் நிற்கும் ஐந்து நிலைமை; aspect of planets of which there are five. அவை; நட்பு, ஆட்சி, உச்சம், பகை, நீசம். த.வ. கோள்நிலை. [Skt.graha+ → த.கிரகம்.]
கிரகநோக்கு	கிரகநோக்கு giraganōggu, பெ.(n.) கோள்களின் பார்வை; relative aspect of planets, one to another; configuration, in four aspects, அவையாவன; கால்நோக்கு, அரை நோக்கு, முக்கால் நோக்கு, முழு நோக்கு, த.வ. கோள்நோக்கு. [Skt.graha → த.கிரகம்.]
கிரகப்பாடு	கிரகப்பாடு giragappāṭu, பெ.(n.) கதிரவனோடு வேறு கோள் இணைந்து ஓர் ஓரையில் நிற்கை (யாழ்.அக.);; the conjunction of the sun and a planet. த.வ. கோள்நிலை. [Skt.graha → த.கிரகம்.]
கிரகப்பிரவேசம்	கிரகப்பிரவேசம் giragappiravēcam, பெ.(n.) கிருகப்பிரவேசம் பார்க்க;see kirugappravesam, புதிதாகக் கட்டிய அல்லது வாங்கிய வீட்டில் நடப்பு (சடங்குகள்); செய்து குடியேறும் நிகழ்ச்சி; a ceremony performed at the time of occupying a newly built house; house warming. த.வ. புதுமனை புகுவிழா. கிரகப்பிரவேசம் என்பது தவறு.
கிரகப்பிரீதி	கிரகப்பிரீதி giragappirīti, பெ.(n.) கோள்களுக்குக் கொடை முதலியவற்றால் அன்பு செய்கை; propitiation of planets, by prayer, offerings, etc. த.வ. கோள்விருப்பம். [Skt. graha+{} → த.கிரகப்பிரீதி.]

கிரகப்பிழை	கிரகப்பிழை giragappiḻai, பெ.(n.) கிரகதோடம் பார்க்க;see kiraga-{}. த.வ.கோள்குற்றம். [Skt.graha → த.கிரகம்.]
கிரகப்பெயர்ச்சி	கிரகப்பெயர்ச்சி giragappeyarcci, பெ.(n.) கோள்கள் இடமாறுகை; transit of a planet from one zodiacal sign to another. த.வ. கோள்பெயர்நிலை. [கிரகம்+பெயர்ச்சி.] [Skt.graha → த.கிரகம்.]
கிரகபதனம்	கிரகபதனம் giragabadaṉam, பெ.(n.) கிடைவரை (அட்சரேகை);; latitude of a planet. [Skt.graha+patana → த.கிகபதனம்.]
கிரகபதி	கிரகபதி giragabadi, பெ.(n.) ஞாயிறு; sun, as lord of planets. த.வ. கோள்தலைவன். [Skt.graha+pati → த.கிரகபதி.]
கிரகபரிவிருத்தி	கிரகபரிவிருத்தி giragabarivirutti, பெ.(n.) கோள்களின் சுழற்சி; revolution of a planet. த.வ. கோள்சுழற்சி. [Skt.graha+parivirutti → த.கிரகபரி விருத்தி.]
கிரகபீடை	கிரகபீடை giragapīṭai, பெ.(n.) கிரக தோடம் பார்க்க;see kiraga-{}. த.வ. கோள்குற்றம். [Skt.graha+{} → த.கிரகபீடை.]

கிரகம்	கிரகம்1 giragam, பெ.(n.) 1. கோள்கள்; planets of which there are nine in the Hindu System. அவை; ஞாயிறு, திங்கள், செவ்வாய், அறிவன் (புதன்);, இராகு, கேது. 2. இசைப்பாட்டின் (கீர்த்தனை); தொடக்க காலத்தை உணர்த்துவதாகிய தாள அளவுகளுளொன்று (பரத.தாள.42);; the element of time-measure which specifies the starting beat of a song, of four kinds அவை; அதீதம், அநாகதம், சமம், விஷயம், one of ten {}. [Skt.graha → த.கிரகம்.] கிரகம்2 giragam, பெ.(n.) கிருகம் பார்க்க;see kirugam. த.வ. இல்லம். [Skt.grha → த.கிரகம்.]
கிரகமண்டலம்	கிரகமண்டலம் giragamaṇṭalam, பெ.(n.) கிரகவீதி பார்க்க;see kiraga-{}. த.வ. கோள்மண்டிலம். [கிரகம் + மண்டலம்.] [Skt.graha → த.கிரகம்.]
கிரகமாலிகை	கிரகமாலிகை giragamāligai, பெ.(n.) கிரகமாலை பார்க்க்;see kiraga-{}. த.வ. கோள்மாலை. [கிரகம்+மாலிகை.] [Skt.graha → த.கிரகம்.]
கிரகமாலை	கிரகமாலை giragamālai, பெ.(n.) கோள்கள் மாலை போன்று தொடர்ந்து நிற்கும் நிலை; position of two or more plants in the zodiacal signs following each other as a garland in their own order. த.வ. கோள்மாலை. [கிரகம்+மாலை.] [Skt.graha → த.கிரகம்.]
கிரகவட்டம்	கிரகவட்டம் giragavaṭṭam, பெ.(n.) கிரகவீதி பார்க்க;see kiraga-{}. 2. கோள்கடிளின் சுழற்சி; revolution of a planet. த.வ. கோள்வட்டம். [கிரகம்+வட்டம்.] [Skt.graha → த.கிரகம்.]

கிரகவீதி	கிரகவீதி giragavīti, பெ.(n.) கோள் செல்லும் வழி; planetary orbit. த.வ. கோள்வழி. [கிரகம்+வீதி.] [Skt.graha → த.கிரகம்.]
கிரகன்	கிரகன் giragaṉ, பெ.(n.) ஒரு வகைப் பறவை; a kind of bird (சா.அக.);.
கிரகாகமம்	கிரகாகமம் kirakākamam, பெ.(n.) பேய்ப் பிடிக்கை; demoniacal possession (சா.அக.);. த.வ. பேய்ப்பிடி.
கிரகாராதனை	கிரகாராதனை kirakārātaṉai, பெ.(n.) ஒன்பது கோள்களுக்கும் செய்யப்படும் பூசை; prayer, etc., offered to planets. த.வ. கோட்பூசை. [Skt.graha+{} → த.கிரகாராதனை.]
கிரகி-த்தல்	கிரகி-த்தல் giragittal, 11 செ.கு.வி.(v.i.) 1. பற்றுதல்; to seize, grasp. 2. நுண்ணிதின் உயர்ந்து கொள்ளுதல்; to comprehend, discern, understand. 3. ஏற்றுக் கொள்ளுதல்; to receive, accept. 4. குறிப்பாலறிதல்; to infer, deduce, conjecture. 5. துப்பறிதல்; to draw out, as secrets; to get information about. 6. தொகுப்பை (சாரம்); வாங்குதல்; to extract, as essence. த.வ. உள்வாங்குதல். [Skt.graha → த. கிரகி-த்தல்.]
கிரணம்	கிரணம் kiraṇam, பெ.(n.) 1. கதிர்; ray of light, beam. 2. ஒளி; light. brightness, brilliancy. "கிரணக் கலாபி" (கந்தரலங்.21);. 3. சிவத் தோன்றியங்கள் இருபத்தெட்டனுள் ஒன்று (சைவ.பொது.335, உரை);; an ancient {} scripture in sanskrit one of 28 {}. த.வ. கதிரொளி. [Skt.kirana → த.கிரணம்.]

கிரணம்வீசு-தல்	கிரணம்வீசு-தல் kiraṇamvīcudal, 5. செ.கு.வி. (v.i.) ஒளியடித்தல்; to emit rays. த.வ. கதிரொளித்தல். [கிரணம்+வீசு-,] [Skt.kirana → த.கிரணம்.]
கிரணமாலி	கிரணமாலி kiraṇamāli, பெ.(n.) பகலவன் (சூடா.);; sun, as emitting rays. த.வ. கதிரவன். [Skt.kirana-{} → த.கிரணமாலி.]
கிரணன்	கிரணன் kiraṇaṉ, பெ.(n.) ஞாயிறு, பகலவன், கதிரவன்; sun, as having rays. "கிளைத்த பல்பெருங் கிரணனில் வயங்கொளி கிளர்ந்தான்" (பாரத. பதினான்காம்.108);. [Skt. kirana → த.கிரணன்.]
கிரது	கிரது kiradu, பெ.(n.) 1. வேள்ளி; sacrifice. "கிரதுக்கடவுடானும்" (அரிசமய.பத்திசார.93);. 2. நிரய (நரக); வகை (சிவதரு.சுவர்க்கந.115);; a hell. 3. ஒரு முனிவர்; an ancient rsi. [Skt.kratu → த.கிரது.]
கிரந்தகர்த்தா	கிரந்தகர்த்தா girandagarttā, பெ.(n.) நூலாசிரியன்; author of a book, writer. [Skt.grantha → த.கிரந்தகர்த்தா.]
கிரந்தகாரன்	கிரந்தகாரன் kirandakāraṉ, பெ.(n.) 1. கிரந்தகர்த்தா பார்க்க;see kiranda-{}. 2. மதிப்புரவில்லாதவன்; impudentfellow. [Skt. granta → த.கிரந்த. 'காரன்'-உடைமைப் பெயரீறு.]
கிரந்தனம்	கிரந்தனம் kirandaṉam, பெ.(n.) 1. அழுகை; weeping. 2. ஒலி; cry, as of birds (யாழ்.அக.);. [Skt.granta → த.கிரந்தனம்.]
கிரந்தித்தொய்வு	கிரந்தித்தொய்வு kiranditoyvu, பெ.(n.) புண்களால் தோன்றும் நோய்வகை; a disease (யாழ்.அக.);. [கிரந்தி+தொய்வு.] [Skt.granthi → த.கிரந்தி.]

கிரமக்காரன்	கிரமக்காரன் kiramakkāraṉ, பெ.(n.) ஒழுங்காக நடப்பவன் (யாழ்.அக.);; well behaved person, man of good conduct. த.வ. நன்னடையன். [Skt.krama → த.கிரமம்.'காரன்'-உடைமைப் பொருள்ஈறு.]
கிரமச்சா	கிரமச்சா kiramaccā, பெ.(n.) கோள் கணக்கின் உறுப்பு; sine of a planet's declination. [Skt.krama+{} → த.கிரமச்சா.]
கிரமசிருட்டி	கிரமசிருட்டி kiramasiruṭṭi, பெ.(n.) இயற்கை (பிரகிருதி); முதல் மண் (பிருதி); வரை ஒன்றன்பின் ஒன்று அடைவே படைக்கப்படுகை (வேதா.சூ.80);; creation of elements one after another, dist.fr.{}-{}. [Skt.krama+{} → த.கிரமசிருட்டி.]
கிரமதாடி	கிரமதாடி kiramatāṭi, பெ.(n.) மறையின் ஒழுங்குமுறை தவறாமல் (கிரமபாட); ஓதுவதில் வல்லவன்; one well-versed in the krama method of reciting the {}. "இவனவதானியிவன் கிரமதாடி" (பிரபோத.11, 5);. [Skt.krama+{} → த.கிரமதாடி.]
கிரமதாவா	கிரமதாவா kiramatāvā, பெ.(n.) ஒழுங்கு வழக்கு; original suit, regular suit. [Skt.kirama+{} → த.கிரமதாவா.]
கிரமப்பிரசவம்	கிரமப்பிரசவம் kiramappirasavam, பெ.(n.) இயல்பான பிள்ளைப்பேறு (இங்.வை.393);; normal, easy delivery. த.வ. பிள்ளை நற்பேறு. [Skt.kirama+pra-sava → த.கிரமப்பிரசவம்.]
கிரமுகம்	கிரமுகம் giramugam, பெ.(n.) பாக்குமரம்; areca palm. த.வ. கமுகம். [Skt.kramuka → த.கிரமுகம்.]
கிரயசாசனம்	கிரயசாசனம் kirayacācaṉam, பெ.(n.) விற்பனை ஆவணம்; bill of sale, sale-deed. [Skt.kraya+{} → த.கிரயாசனம்.]
கிராகதி	கிராகதி kirākadi, பெ.(n.) செடிவகை; french, chiratta.

கிராம்	கிராம் kirām, பெ.(n.) கடிவாளம் (பிங்.);; bridle. [Skt.{} → த.கிராம்.]
கிராம்பாணி	கிராம்பாணி kirāmbāṇi, பெ.(n.) கிராம்பு வடிவிலான ஆணி வகை; nail resembling a clove. த.வ. இலவங்கவடிவாணி. [கிராம்பு + அணி.]
கிராம்பு	கிராம்பு kirāmbu, பெ.(n.) 1. இலவங்கம் (திவா.);; clove. 2. கிராம்பு (இலவங்கம்); மரம் (சீவக.1901);; clove-tree. [U.qaranful → த.கிராம்பு.] [P]
கிராமக்கணக்கன்	கிராமக்கணக்கன் kirāmakkaṇakkaṉ, பெ.(n.) ஊர்க் கணக்கு வேலை பார்ப்போன்; village accountant. த.வ. ஊர்க்கணக்கன். [கிராமம்+கணக்கன்.] [Skt.{} → த.கிராமம்.]
கிராமக்காவல்	கிராமக்காவல் kirāmakkāval, பெ.(n.) 1. ஊர்க்காவன்; service of a village watchman. 2. ஊர்க்காவற்காரன்; village watchma. த.வ. ஊர்க்காவலன் [கிராமம்+காவல்.] [Skt.{} → கிராமம்.]
கிராமச்சாவடி	கிராமச்சாவடி kirāmaccāvaḍi, பெ.(n.) ஊர்ப் பொதுவிடம்; public building in a village. த.வ. ஊர்ச்சாவடி. [கிராமம்+சாவடி.] [Skt.{} → த.கிராமம்.]

கிராமச்செலவு	கிராமச்செலவு kirāmaccelavu, பெ.(n.) ஊர்ப் பொதுவில் செய்யப்படும் செலவு; village contribution for the performance of public functions like festivals. த.வ. ஊர்நலச் செலவு. [கிராமம்+செலவு.] [Skt.{} → கிராமம்.]
கிராமசடகம்	கிராமசடகம் girāmasaḍagam, பெ.(n.) ஊர்க்குருவி; domestic sparrow (சா.அக.);. [கிராமம் + சடகம்.] [P]
கிராமசமுதாயம்	கிராமசமுதாயம் kirāmasamutāyam, பெ.(n.) வருமானமுள்ள ஊர்ப்பொதுச் சொத்து; rights enjoyed in common by villagers, as the produce or income from trees on common land,tanks, fisheries etc. [Skt. {}+samudaya → கிராம சமுதயாம்.]
கிராமசாந்தி	கிராமசாந்தி kirāmacāndi, பெ.(n.) சிற்றூரின் நன்மைக்காகக் அவ்வூர்த் தெய்வத்திற்குச் செய்யும் பூசை (சடங்கு);; propitiatory ceremony to the tutelary deity of a village. [கிராமம் + சாந்தி.] [Skt.{} → த.கிராமம்.]
கிராமசிம்மம்	கிராமசிம்மம் kirāmasimmam, பெ.(n.) நாய்; dog, as the lion of the village. "கிராமசிம்மம் போலே படுத்திருந்து" (குருபரம்.பன்னீ.177);. [Skt.{}+{} → கிராமசிம்மம்.]
கிராமணி	கிராமணி kirāmaṇi, பெ.(n.) 1. சிற்றூரின் தலைவன்; headman of a village. 2. தலைமையானவன் (கூர்மபு.ஆதவர்.4);; leader or chief. 3. சிற்றூரான்; peasant, villager. 4. சான்றோரிலும், கைக்கோளரிலும் ஒரு வகையினர்க்கு வழங்கும் சிறப்புப் பெயர்; title of some {} and {}. த.வ. ஊர்த்தலைவன். [Skt.{} → த.கிராமணி.]

கிராமத்தார்	கிராமத்தார் kirāmattār, பெ.(n.) சிற்றூரில் வாழும் மக்கள்; inhabitants of a village. த.வ. ஊர்மக்கள். [Skt.{}+ → த.கிராமம் → கிராமத்தார்.]
கிராமத்தான்	கிராமத்தான் kirāmattāṉ, பெ.(n.) நாட்டுப்புறத்தான்; rustic, uncivilized person. த.வ. ஊரான். [Skt.{} → த.கிராமம் → கிராமத்தான்.]
கிராமதேவதை	கிராமதேவதை kirāmadēvadai, பெ.(n.) ஊரைக் காவல் செய்து மக்களைக் காக்குந் தேவைதை; tutelary deity of a village. த.வ. ஊர்க்காவல்தெய்வம். [கிராமம் + தேவதை.] [Skt.{} → த.கிராமம்.]
கிராமநத்தம்	கிராமநத்தம் kirāmanattam, பெ.(n.) ஊரையடுத்து வீடுகள் கட்டக்கூடிய இடம்; ground in a village set apart for building houses, village site. த.வ. ஊர்ப்புறம். [கிராமம் + நத்தம்.] [Skt.{} → த.கிராமம்.]
கிராமப்பிரதட்சிணம்	கிராமப்பிரதட்சிணம் kirāmappiradaṭciṇam, பெ.(n.) ஊரைச் சுற்றுதல் (ஊர்வலம்);; procession round a village from left to right. த.வ. ஊர்வலம். [Skt.{}+piradatcina → த.கிராமப் பிரதட்சிணம்.]
கிராமப்பிரவர்த்திகம்	கிராமப்பிரவர்த்திகம் girāmappiravarttigam, பெ.(n.) ஊர் அவை; village council. [Skt.{} + iravartiga → த.கிராமப் பிரவர்த்திகம்.]

கிராமபாகம்	கிராமபாகம் kirāmapākam, பெ.(n.) தாங்கள் விட்டுக்கொடுத்த சில உரிமைகளுக்காக நிலக்கிழாருக்குச் சிற்றூரார் செலுத்தும் விளைச்சலின் ஒரு பகுதி; portion of the crop delivered to the {} if a village in lieu of their miras rights. த.வ. பகுதி. [கிராமம் + பாகம்.] [Skt.{} → த.கிராமம்.]
கிராமம்	கிராமம்1 kirāmam, பெ.(n.) 1. மருத நிலத்தூர்; village in an agricultural tract. "அந்தணருறைதருங் கிராமம்" (மணிமே.13: 102-3);. 2. ஊர்; village. 3. பண்களின் சேர்க்கை வகை (பரத. இராக.80);; combination of musical notes going up and down the scale. [Skt.{} → த.கிராமம்.] கிராமம்2 kirāmam, பெ.(n.) நீர்ப்பறவை (பிங்.);; water fowl. [{}.{} → த.கிராமம்.] [P]
கிராமாதிபதி	கிராமாதிபதி kirāmādibadi, பெ.(n.) ஊர்த்தலைவன்; head of a village, either the proprietor, headman or collector of the revenue on government account. த.வ. ஊர்நாயகன். [Skt.{}+adhipati → த.கிராமாதிபதி.]
கிராமாந்தரம்	கிராமாந்தரம் kirāmāndaram, பெ.(n.) நாட்டுப்புறம்; rural parts. [Skt.{}+antara → த.கிராமாந்தரம்.]
கிராமமானியம்	கிராமமானியம் kirāmamāṉiyam, பெ.(n.) பல, தலைமுறையாகக் கொடை பெற்றோர் (இனாம்தார்); நுகரும் இறையிலி நிலம்; land enjoyed rent-free by a hereditary proprietor of a part of the village lands. த.வ. இறையிலிநிலம். [Skt.{}+{} → த.கிராமமானியம்.]

கிராமமுன்சீபு	கிராமமுன்சீபு kirāmamuṉcīpu, பெ.(n.) ஊரை நிருவாகம் செய்பவர்; ஊரையாளக் கூடிய பதவியிலிருப்பர்; head of a village, vested with judicial, criminal and police powers, an office created by the British. த.வ. ஊர்நில அலுவலர், ஊர் நாயகம். [Skt.{}+ → த.கிராமம்+முன்சீபு.]
கிராமமேரை	கிராமமேரை kirāmamērai, பெ.(n.) சிற்றூர்களில் வேலைக்காரரின் உரிமை (சுதந்திரம்);; allowance of a portion of the crop to the village officers and servants. [Skt.{}+{} → த.கிராமமேரை.]
கிராமாதிகாரி	கிராமாதிகாரி kirāmātikāri, பெ.(n.) கிராமாதிபதி பார்க்க;see {}. [Skt.{}+{} → த.கிராமாதிகாரி.]
கிராமியம்	கிராமியம் kirāmiyam, பெ.(n.) 1. தாழ்ந்தோருடைய கொச்சைப் பேச்சு (இலக்.வி.635, உரை);; rustic, vulgar speech; language of uncultured people. 2. இழிவானது; barbarism, that which is corrupt. "கிராமியமாங் கருமச் சழக்கில்" (ஞானவா.நிருவா.11);. [Skt.{} → த.கிராமியம்.]
கிராமியன்	கிராமியன் kirāmiyaṉ, பெ.(n.) நாட்டுப் புறத்தவன் (சூடா.);; villager, rustic, pleasant. த.வ. நாட்டான், நாட்டுப்புறத்தான். [Skt.{} → த.கிராமியன்.]
கிராவாதி	கிராவாதி kirāvāti, பெ.(n.) இரும்பு (யாழ்.அக.);; iron. த.வ. இரும்பொன்.
கிரான்	கிரான் kirāṉ, பெ.எ.(adj.) விலை மிகுந்த; dear, high priced. [U.{} → த.கிரான்.]

கிரி	கிரி1 kiri, பெ.(n.) பன்றி; hog-boar. "கிரியுங் கிரியும் பேரையுஞ் சீரையுங் கேட்டு" (வெங்கைக்கோ.122);. [Skt.kiri → த.கிரி.] [P] கிரி2 kiri, பெ.(n.) மலை; hill, mountain. "கொண்டல்கொள் கிரி" (ஞான.50, 10);. [Skt.giri → த.கிரி.] கிரி3 kiri, பெ.(n.) பிணையாளி; hostage. "கிரியிருக்கிறவன்". [Perh.கரி → த.கிரி.]
கிரிகிரி	கிரிகிரி girigiri, பெ.(n.) மருட்டுப் பன்றி (திவா.);; wild hog. த.வ. காட்டுப்பன்றி. [Skt. giri+kiri → த.கிரிகிரி.]
கிரிகை	கிரிகை1 girigai, பெ.(n.) கிரியை பார்க்க;see kiriyai. [Skt.{} → த.கிரிகை.]
கிரிச்சம்	கிரிச்சம் kiriccam, பெ.(n.) வருத்தம், துன்பம்; difficulty, trouble, hardship. "காளைநீ கிரிச்சமெல்லாங் கழித்தி" (கம்பரா.திருமுடி.28);. த.வ. ஏதம். [Skt.krcchra → த.கிரிச்சம்.]
கிரிச்சரம்	கிரிச்சரம் kiriccaram, பெ.(n.) கிருச்சிரம் பார்க்க;see kirucciram. "கிரிச்சர மென்ப மன்னே" (காசிக.வியாதன்.சாப.14);. [Skt.krcchra → த.கிரிச்சரம்.]
கிரிச்சரரோகம்	கிரிச்சரரோகம் kiriccararōkam, பெ.(n.) சிறுநீர் நோய் வகை (சீவரட்.);; a urinary disease. [Skt.krcchra+ → த.கிரிச்சரரோகம்.]

கிரிச்சிரம்	கிரிச்சிரம் kiricciram, பெ.(n.) கிருச்சிரம் பார்க்க;see kirucciram. "சாந்திராயண கிரிச்சிரம் (காஞ்சிப்பு.சிவபு.57);. [Skt.krcchra → த.கிரிச்சிரம்.]
கிரிச்சிரீட்டம்	கிரிச்சிரீட்டம் kiriccirīṭṭam, பெ.(n.) கிரிச்சரீடம் பார்க்க (யாழ்.அக.);;see {}.
கிரிசம்	கிரிசம் kirisam, பெ.(n.) மென்மை (யாழ்.அக.);; slenderness, thinness, tenderness. த.வ. இளந்தை. [Skt.krsa → த.கிரிசம்.]
கிரிசரம்	கிரிசரம் kirisaram, பெ.(n.) மலையிற் பிறந்த யானை (திவா.);; elephant, as born in mountain. த.வ. மலையானை. [Skt.giri+cara → த.கிரிசரம்.]
கிரிசன்	கிரிசன் kirisaṉ, பெ.(n.) சிவன்;{}, as dwelling in Mt. {}. "கிரிசனை யுன்னி" (பாரத.அருச்சுனன்றவ.26);. [Skt.{} → த.கிரிசன்.]
கிரிசு	கிரிசு kirisu, பெ.(n.) கிரிசுக்கத்தி பார்க்க;see {}. [T.kirusu → த.கிரிசு.]
கிரிசுக்கத்தி	கிரிசுக்கத்தி kirisukkatti, பெ.(n.) குறுவாள்; malay dagger, small double edged sword. த.வ. சூரிக்கத்தி. [கிரிசு+கத்தி.] [Skt.kirisu → த.கிரிசு.] [P]
கிரிசுவா	கிரிசுவா kirisuvā, பெ.(n.) தக்கசன் மருகன்; son in law of {} (அபி.சிந்.);.

கிரிசை	கிரிசை1 kirisai, பெ.(n.) மலைமகள்;{}, as born of the himalaya. "பார்ப்பதியே வம்பறு கிரிசை" (திருவானைக்.கோள்செங்.81);. [Skt.giri-{} → த.கிரிசை.] கிரிசை2 kirisai, பெ.(n.) கிரியை பார்க்க;see kiriyai.
கிரிட்டணம்	கிரிட்டணம் kiriṭṭaṇam, பெ.(n.) உறைப்பு (யாழ்.அக.);; pungency.
கிரிட்டம்	கிரிட்டம் kiriṭṭam, பெ.(n.) கிரிட்டணம் பார்க்க;see {}.
கிரிதுர்க்கம்	கிரிதுர்க்கம் kiridurkkam, பெ.(n.) மலையாலான அரண்; hill fort, mountain stronghold. "பேரரணான கிரிதுர்க்க நீக்குதல்" (ஒருதுறைக்.41);. த.வ.மலையரண். [Skt.giri+durga → த.கிரிதுர்க்கம்.]
கிரிப்பிரதட்சிணம்	கிரிப்பிரதட்சிணம் kirippiradaṭciṇam, பெ.(n.) இறைவன் உறையும் நல்லிடமாய் உள்ள மலையை வலம் வருகை; going round a sacred hill from left to right. த.வ. மலைவலம். [Skt.giri+piradatcina → த.கிரிப் பிரதட்சிணம்.]
கிரிபுட்பகம்	கிரிபுட்பகம் giribuṭbagam, பெ.(n.) நறும் புகைத்தி (சாம்பிராணி);; benzoin (சா.அக.);.
கிரிமல்லிகை	கிரிமல்லிகை girimalligai, பெ.(n.) 1. கசப்பு வெட்பாலை (மரவகை); (பதார்த்த.235);; consessibark. 2. நீண்ட மரமல்லிகை; Indian cordk, Millingtonia hortensis. த.வ. காட்டுமல்லிகை. [கிரி+மல்லிகை.] [Skt.giri → த.கிரி.]
கிரிமிஞ்சி	கிரிமிஞ்சி kirimiñji, பெ.(n.) ஒருவகைச் சிவப்புச் சாயம்; cochineal, the dried female insect; scarlet dyestuff. [U.qirmiz → த.கிரிமிஞ்சி.]

கிரிமிஞ்சிப்புழு	கிரிமிஞ்சிப்புழு kirimiñjippuḻu, பெ.(n.) புழு வகை; cochineal insect, Coccus cacti. [கிரிமிஞ்சி+புழு.] [Skt.qirmiz → த.கிரிமிஞ்சி.]
கிரியன்	கிரியன் kiriyaṉ, பெ.(n.) சேரன் (யாழ்.அக.);; the {}.
கிரியாங்கக்கட்டளை	கிரியாங்கக்கட்டளை kiriyāṅgakkaṭṭaḷai, பெ.(n.) நடப்பு நெறி (சடங்கு விதி);; ceramonials. [கிரியாங்கம் + கட்டளை.] [Skt.kriya → த.கிரியா.]
கிரியாசக்தி	கிரியாசக்தி kiriyācakti, பெ.(n.) ஐந்து (பஞ்ச); ஆற்றல்களுள் ஒன்றாகி உலகப் படைப்புக்களைச் செய்து, அச்செயல்களுக்கு ஈடாக உள்ளுணர்வுகளை ஆதன்களுக்குக் கொடுக்குஞ் சிவஆற்றல் (சி.சி.1, 63);;{} energy which provides the souls with gross and subtle bodies and with experience-planes according to their karma, one of {}. த.வ. ஆக்கசத்தி. [கிரியா+சத்தி.] [Skt.{} → த.கிரியா.]
கிரியாசைவம்	கிரியாசைவம் kiriyācaivam, பெ.(n.) பதினாறு வகை சிவனிய சமயங்களுள் செயல்களையே முகாமையாகக் கொள்ளுஞ் சமயம் (த.நி.போ.256);; a saiva sect which gives prominence to rites and ceremoneis, one sect of 16 {}. [Skt. kriya+{} → த.கிரியாசைவம்.]
கிரியாத்து	கிரியாத்து kiriyāttu, பெ.(n.) செடிவகை; chiretta. [Skt.{} → த.கிரியாத்து.]
கிரியாதிகாரன்	கிரியாதிகாரன் kiriyātikāraṉ, பெ.(n.) பிள்ளையார் (யாழ்.அக.);; God {}. [Skt.{} → த.கிரியாதிகாரன்.]
கிரியாதீக்கை	கிரியாதீக்கை kiriyātīkkai, பெ.(n.) கிரியாவதி பார்க்க;see {}. [Skt.{} → த.கிரியா. கிரியா + திகைஷ → தீக்கை.]

கிரியாபதம்	கிரியாபதம் kiriyāpadam, பெ.(n.) வினைமுற்றுச் சொல்; finite verb, as the word denoting action. [கிரியா+பதம்.] [Skt.{} → த.கிரியா.]
கிரியாபாதம்	கிரியாபாதம் kiriyāpātam, பெ.(n.) சிவாகமத்தில் பராபராக்கிரியைகளின் வகைகளைக் கூறும் பகுதி; the section of the {}, which deals with the modes of worship. [கிரியா+பாதம்.] [Skt.{} → த.கிரியா.]
கிரியாபூசை	கிரியாபூசை kiriyāpūcai, பெ.(n.) சிவாகமத்தில் கூறியுள்ள வழிபாட்டுமுறை; the worship offered to {} through kiriyai. [கிரியா+பூசை.] [Skt.{} → த.கிரிய.]
கிரியாமார்க்கம்	கிரியாமார்க்கம் kiriyāmārkkam, பெ.(n.) முத்தியடைவதற்கு வழி வகையான (உபாயம்); செயல்கள்; rites and ceremonies as the means to attain salvation. [Skt.{}+{} → த.கிரியாமார்க்கம்.]
கிரியாலோபம்	கிரியாலோபம் kiriyālōpam, பெ.(n.) வேத ஒழுங்கு நடப்பை (வைதீகச் சடங்கு); கடைப்பிடிக்கும் போது சுருதி முதலியவை உறுப்புகளால் செய்யும் செயல்களில் நேருங்குறை; omission to perform duties ordained by {}, etc., [Skt.{}+{} → த.கிரியாலோபம்.]
கிரியாவதி	கிரியாவதி kiriyāvadi, பெ.(n.) குண்டல மண்டலாதிகளையும் மறை(வேதி);களையும் புறத்தே அமைத்து ஆகமத்திற் கூறியபடி செய்யும் ஔத்திரி தீகைஷ வகை (சி.சி.8, 3, சிவாக்.);; initiatory ceremony in which the guru actually performs the necessary rites, as dist. fr. {}, a kind of auttiri-{}. [Skt.{} → த.கிரியாவதி.]
கிரியாவான்	கிரியாவான்1 kiriyāvāṉ, பெ.(n.) ஒழுங்கே முள்ளவன்; one who duly performs his duties as ordained in Hindu {}. த.வ. நெறிமுறையாளன். [Skt.{} → த.கிரியாவான்.] கிரியாவான்2 kiriyāvāṉ, பெ.(n.) மனத்தால் பூசனை செய்பவன் (ஞானபூசா.14, உரை);; one who mentally worships God. [Skt.{} → த.கிரியாவான்.]

கிரியாவுத்திரி	கிரியாவுத்திரி kiriyāvuttiri, பெ.(n.) கிரியாவதி பார்க்க;see {}.
கிரியாவூக்கி	கிரியாவூக்கி kiriyāvūkki, பெ.(n.) தான் எந்த வகை மாற்றத்திற்கும் உள்ளாகாமல் தான் சேர்ந்துள்ளதில் வேதியியல் மாற்றத்தைத் தூண்டுவதற்கான பொருள்; catalyst. த.வ. செயலூக்கி. [Skt.{} → த.கிரியா.]
கிரியேந்திரியம்	கிரியேந்திரியம் kiriyēndiriyam, பெ.(n.) செயற் கருவிகள் அதாவது ஐவகைப் புலன்கள்; organs of motor action and they are so called from their five different actions in the body (சா.அக.);. [கிரியா + இந்திரியம்.]
கிரியை	கிரியை kiriyai, பெ.(n.) 1. செய்கை; act, action, deed. 2. சிவனை மறைகளில் கூறியவாறு புறத்தாலும், அகத்தாலும் வழிபடுகை (சி.போ.பா.359);; second of the fourfold means of attaining salvation, which consists in worshipping {} with rites and ceremonies prescribed in the {}. 3. இறந்தோர் பொருட்டு செய்யும் செய்கை; funeral rites and solemnities, ceremony of offering oblations to the deceased ancestors. 4. தாளப் பிராணத்தொன்று; mode of measuring time, one of ten {}. 5. வினை; verb. 6. கிரியாசத்தி பார்க்க;see {}. 7. கிரியாவதி பார்க்க (சி.சி.8, 3);;see {}. த.வ. செயல். [Skt.{} → த.கிரியை.]
கிரியைக்கேடு	கிரியைக்கேடு kiriyaikāṭu, பெ.(n.) முறைகேடு; slovenliness, debauchery, disorderliness. [கிரியை+கேடு.] [Skt.kriya → த.கிரியை.]
கிரியைகெடு-தல்	கிரியைகெடு-தல் giriyaigeḍudal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) ஒழுங்கறுதல்; to be disorderly. solvenly. destitute of good conduct, irregular in habits. "கிரியை கெட்டவன்". [கிரியை+கெடு-,] [Skt.kriya → த.கிரியை.]

கிரியையில்ஞானம்	கிரியையில்ஞானம் kiriyaiyilñāṉam, பெ.(n.) மனத்தால் பூசனை செய்யும் பொழுது நிகழும் நுகர்வு உணர்வு (சி.பொ.பா.8, 1, 2, பக்.358);; ecstatic condition during mental worship. [Skt.kriyayil+{} → த.கிரியையில் ஞானம்.]
கிரியையில்யோகம்	கிரியையில்யோகம் kiriyaiyilyōkam, பெ.(n.) மனத்தால் செய்யப்படும் பூசனை (சி.போ.பா.8, 1, 2, பக்.358);; mental worship of {}. [Skt.{}+{} → த.கிரியையில்யோகம்.]
கிரியையிற்கிரியை	கிரியையிற்கிரியை kiriyaiyiṟkiriyai, பெ.(n.) சிவாகமத்திற் கூறிய வாலிப்பு முறைப்படி (சுத்தி முன்னாக); சிவகுறி (சிவலிங்கம்); வடிவிற் செய்யும் பூசனை (சி.போ.பா.பக்.357);; purificatory ceremonies enjoined in {}. [Skt.{}+{} → த.கிரியையிற்கிரியை.]
கிரியையிற்சரியை	கிரியையிற்சரியை kiriyaiyiṟcariyai, பெ.(n.) சிவபூசனைக்கு வேண்டப்படும் துணைப் பொருட்களெல்லாம் செய்கை (சி.போ.பா.பக்.357);; collecting materials for the worship of {}. [Skt.{}+{} → த.கிரியையிற்சரியை.]
கிரிராசன்	கிரிராசன் kirirācaṉ, பெ.(n.) பனி (இமய); மலை (பிங்.);;{}, as the king of mountains. [கிரி+ராசன்.] [Skt.giri → த.கிரி.]
கிரிராளி	கிரிராளி kirirāḷi, பெ.(n.) பச்சைக் கருப்பூரம்; crude camphor (சா.அக.);.
கிரிவாணம்	கிரிவாணம் kirivāṇam, பெ.(n.) நீலாஞ்சனக் கல்; antimony. [Skt.kiri+ → த.கிரிவாணம்.]
கிரீச்செனல்	கிரீச்செனல் kirīcceṉal, பெ.(n.) ஓர் ஒலிக்குறிப்பு; onom, signifying creaking sound. [க்ரீச் + எனல்.]
கிரீசன்	கிரீசன் kirīcaṉ, பெ.(n.) சிவன் (பிங்.);;{}, as lord of Mt.Kailasa. [Skt.giri+{} → த.கிரீசன்.]
கிரீட்மருது	கிரீட்மருது kirīṭmarudu, பெ.(n.) முதுவேனிற் காலம்; summer, the months of {} and {}, one of six rutu. [Skt.{} → கிரீட்மருது.]

கிரீட்டுமம்	கிரீட்டுமம் kirīṭṭumam, பெ.(n.) முதுவேனிற் காலம் (பிங்.);; hot season, the months of {} and {}. [Skt.{} → த.கிரீட்டுமம்.]
கிரீடதாரி	கிரீடதாரி kirīṭatāri, பெ.(n.) முடிவேய்ந்தோன்; one who wears a diadem, crowned prince, kind. [Skt.{}+{} → த.கிரீடதாரி.]
கிரீடம்	கிரீடம்1 kirīṭam, பெ.(n.) மணிமுடி (திவா.);; crown, diadem. [Skt.{} → த.கிரீடம்.] [P]
கிரீடதாரணம்	கிரீடதாரணம் kirīṭatāraṇam, பெ.(n.) முடிசூடுதல்; crowning, coronation. [கிரீடம்+தாரணம்.] [Skt.{} → த.கிரீடம்.]
கிரீடாதிபதி	கிரீடாதிபதி kirīṭādibadi, பெ.(n.) முடி சூடிய மன்னன்; crowned king. [Skt.{}+{} → த.கிரீடாதிபதி.]
கிரீடாப்பிரமவாதி	கிரீடாப்பிரமவாதி kirīṭāppiramavāti, பெ.(n.) உலகத்திலுள்ள தோற்றங்களெல்லாம் முழுமுதற் பொருளி (பிரமத்தி);ன் விளையாட்டென்று எடுத்துரைக்கும் சமயத்தான் (தத்துவநிஜா.94);; a sect of {} who hold that all the manifestations in the universe are but the sport of brahman.
கிரீடாபர்வதம்	கிரீடாபர்வதம் kirīṭāparvadam, பெ.(n.) விளையாடுவதற்கென அமைக்கப் பெற்ற செய்குன்று; mound erected for pastime. [Skt.{}+பர்வதம் → பருவதம்.]

கிரீடி	கிரீடி1 kirīṭi, பெ.(n.) 1. அருச்சுனன் (திவா.);; Arjuna. 2. மணிமுடி அணிந்த மன்னன்; king. [Skt.{} → த.கிரீடி.] கிரீடி2 kirīṭittal, 11 செ.கு.வி.(v.i.) 1. விளையாடுதல்; to sport, play. "கிரீடிக்கும் பாடும்" (பதினொ.பொன்வண்.47);. 2. புணர்தல்; to copulate. [Skt.{} → த.கிரீடி2-த்தல்.]
கிரீடை	கிரீடை kirīṭai, பெ.(n.) 1. விளையாட்டு; play, sport, amusement. 2. மகளிர் விளையாட்டு (திவா.);; pastime of women. 3. புணர்ச்சி (சூடா.);; copulation, coition. [Skt.{} → த.கிரீடை.]
கிரீதம்	கிரீதம் kirītam, பெ.(n.) மென் சுண்ணம்; chalk (சா.அக.);. கிரீதம் kirītam, பெ.(n.) பெற்றோரிடமிருந்து விலைக்கு வாங்கப்பட்ட தன்னேற்பு (சுவீகார);ப் புதல்வன் (ஏலா.31);; son, purchased from his natural parents and adopted, one of 12 puttiran. [Skt.{} → த.கிரீதம்.]
கிரீவநாடி	கிரீவநாடி kirīvanāṭi, பெ.(n.) கழுத்து நாடி; carotid artery (சா.அக.);. [கிரீவம் + நாடி.]
கிரீவம்	கிரீவம் kirīvam, பெ.(n.) கழுத்து (திவா.);; neck. [Skt.{} → த.கிரீவம்.]
கிருககருசம்	கிருககருசம் girugagarusam, பெ.(n.) குழந்தைகளைத் தாக்கும் 'கொல்' எனும் இருமலும், துன்பமாக மூச்சு விடுகையும்; a spasmodic state of the glottis, specially characterised by crowing inspiration, occasioned by the narrowing of the glottis (சா.அக.);. [கிருகம் + கருசம்.]

கிருகச்சித்திரம்	கிருகச்சித்திரம் girugaccittiram, பெ.(n.) குடும்பச் சச்சரவு; family dissension. த.வ. குடும்பச் சண்டை. [Skt. grha+chidra → த.கிருகச்சித்திரம்.]
கிருகசாரி	கிருகசாரி girugacāri, பெ.(n.) இல்லற நிலையிலுள்ளவன்; house holder. "பேரறமோம்கிடுங் கிருகசாரியை யூட்டிய கேண்மையர்" (சிவதரு.கோபுர.179);. த.வ. இல்லறத்தான். [Skt. {} → த.கிருகசாரி.]
கிருகத்தம்	கிருகத்தம் girugattam, பெ.(n.) நான்கு வகையாகக் கூறப்படும் நிலைகளுள் ஒன்றான இல்லறநிலை; life of a householder, one of four {}. [Skt.grha-stha → த.கிருகத்தம்.]
கிருகத்தன்	கிருகத்தன் girugattaṉ, பெ.(n.) 1. இல்வாழ்வான்; householder, opne in the second stage of life or {}. 2. சிறப்பான நிலையிலுள்ளவன்; honest, worthy man; man of status. த.வ. இல்லறத்தாள். [Skt.gr ha-stha → கிருகஸ்தன் → த.கிருகத்தன்]
கிருகப்பிரதிட்டை	கிருகப்பிரதிட்டை girugappiradiṭṭai, பெ.(n.) புது வீடு கட்டிக் கொடுத்து ஏழைக் குடும்பத்தைக் குடியேற்றுகை; settling a poor family by providing it with house, provisions, etc., த.வ. குடிபுகல். [Skt.gr ha+ → த.கிருகப்பிரதிட்டை.]
கிருகப்பிரவேசம்	கிருகப்பிரவேசம் girugappiravēcam, பெ.(n.) 1. புது வீட்டிற் குடிபுகும் போது செய்யும் நடப்பு (சடங்கு);; ceremony performed when occupying a newly built house. 2. மணப்பெண்ணைக் கணவன் வீட்டிற்கு முதன் முறை அழைத்துக் கொள்ளும்போது செய்யும் நடப்பு (சடங்கு);; ceremony performed when a bride is first taken to her husband's house. த.வ.புதுமனைபுகுவிழா. [Skt.gr ha+{} → த.கிருகப்பிரவேசம்.]

கிருகபதி	கிருகபதி1 girugabadi, பெ.(n.) 1. வீட்டுத் தலைவன்; master of the house. 2. இல்லறத்தான்; house holder. "பரிகாரங் கிருகபதிக்கும் பிரமசரிக்கும் பகர்ந்திடுவாம்" (சிவதரு.பரிகார.2);. த.வ. குடும்பத்தலைவன். [Skt. gr ha+ → த.கிருகபதி.] கிருகபதி2 girugabadi, பெ.(n.) ஒரு நெருப்புக் கடவுள்; God of fire, fire God. த.வ. அங்கியங்கடவுள்.
கிருகம்	கிருகம்1 girugam, பெ.(n.) வீடு; house. "கிருகத்தின் மைந்தர்கண் மேவுறாமையில்" (விநாயகபு.20, 10);. த.வ. மனை, இல். [Skt.grha → த.கிருகம்.] கிருகம்2 girugam, பெ.(n.) மிடறு (யாழ்.அக.);; throat.
கிருகரன்	கிருகரன் girugaraṉ, பெ.(n.) பசி, சினம் முதலியவற்றை உண்டாக்கும் பத்து வகைக் காற்றுகளுள் ஒன்று (சிலப்.3, 26, உரை);; a vital air of the body, causing hunger, anger, etc., one of {}. [Skt.kr kara → த.கிருகரன்.]
கிருகவாயில்	கிருகவாயில் girugavāyil, பெ.(n.) சோறு, தண்ணீர் முதலியவை வாயின் வழியாக இறங்கும் குழாய்; the passage in the neck by which food and water are carried through into the stomach; carrier of food and drink, Oesophagus or gullet (சா.அக.);. த.வ. உணவுக்குழாய். [கிருகம் + வாயில்.] [Skt.grha → த.கிருகம்.]
கிருகாராதனை	கிருகாராதனை kirukārātaṉai, பெ.(n.) வீட்டுத் தெய்வ வழிபாடு; worship in the house. த.வ. மனைத் தெய்வவழிபாடு. [Skt.{} → த.கிருகாராதனை.]

கிருமி	கிருமி kirumi, பெ.(n.) இல்வாழ்வான்; householder. "பிரமசரி கிருகியென்னவே பேசு மிருவருமே" (சைவ.ஆசா.60);. த.வ. இல்லறத்தான். [Skt.grhin → த.கிருமி.] கிருமி1 kirumi, பெ.(n.) புழு; worm, insect, maggot. "ஈனமில் கிருமிச் செருவினிற் பிறைத்தும்" (திருவாச.4, 14);. த.வ. பூச்சி. [Skt.krmi → த.கிருமி.] கிருமி2 kirumi, பெ.(n.) மன்னன் உசீநரனின் நான்காவது மகன்; fourth son of a king {}.
கிருகிணி	கிருகிணி giruginị, பெ.(n.) மனைவி; mistress of the house, wife. த.வ. இல்லாள். [Skt.gr hini → த.கிருகிணி.]
கிருச்சிரம்	கிருச்சிரம் kirucciram, பெ.(n.) 1. கழுவாயாகக் (பிராயச்சித்தமாக); கடைப்பிடிக்கப்படும் நோம்பு; religious observance for the expiation of sin. "கிருச்சிரஞ் சாந்தபன முதலரிதாய விரதம்" (பிரபோத.13, 19);. 2. நீர்ச்சுருக்கு நோய்; urethral stricture. த.வ. நேர்ந்த நோன்பு. [Skt.krcchra → த.கிருச்சிரம்.]
கிருச்சிராகரம்	கிருச்சிராகரம் kiruccirākaram, பெ.(n.) கலிங்க நாட்டில் உள்ள ஒரு தூய நீர்த்துறை; sacred bath-ghat in kalinga (அபி.சிந்.);.
கிருச்சிரோன்மீலனவர்த்தமம்	கிருச்சிரோன்மீலனவர்த்தமம் kiruccirōṉmīlaṉavarttamam, பெ.(n.) ஒரு கண் நோய்; a disease of the eye. [கிருச்சிரோன் + மீலன + வர்த்தமம்.]
கிருச்சினம்	கிருச்சினம் kirucciṉam, பெ.(n.) கிரிச்சரம் பார்க்க;see kiriccaram (சா.அக.);.

கிருசம்	கிருசம்1 kirusam, பெ.(n.) இளைப்பு (சூடா.);; leanness, thinness, weakness. த.வ. இளைப்பு நோய். [Skt.krca → த.கிருசம்.] கிருசம்2 kirusam, பெ.(n.) 1. உழவு; ploughing. 2. கலப்பை; plough. 3. கொழு; ploughshare. [P]
கிருசயம்	கிருசயம் kirusayam, பெ.(n.) மலைப்பூவரசு; hill portia (சா.அக.);.
கிருசரான்னம்	கிருசரான்னம் kirusarāṉṉam, பெ.(n.) சோற்றுடன் எள்ளுப் பொடி கலந்த உணவு (சைவ.பொது.544, உரை);; a dainty made of sesamam and rice. த.வ.எள்ளுச்சோறு, எட்சோறு. [Skt.krsara+anna → த.கிருசரான்னம்.]
கிருசரோகம்	கிருசரோகம் kirusarōkam, பெ.(n.) உடலை வற்ற வைத்து ஒடுக்கும் நோய் (பைஷஜ.230);; emaciating disease. த.வ. உயிர்க்கொல்லிநோய். [Skt.{}+{} → த.கிருசரோகம்.]
கிருசாட்சம்	கிருசாட்சம் kirucāṭcam, பெ.(n.) சிலந்தி (யாழ்.அக.);; spider. [P]
கிருசாணு	கிருசாணு kirucāṇu, பெ.(n.) 1. பவளக் கொடி; coral reef. 2. நெருப்பு; fire (சா.அக.);.
கிருசாந்தன்	கிருசாந்தன் kirucāndaṉ, பெ.(n.) நெருப்பு; fire (சா.அக.);. [கிரு + சாந்தன்.]
கிருசாநாசி	கிருசாநாசி kirucānāci, பெ.(n.) மெல்லிய மூக்கு; a thin nose (சா.அக.);. த.வ. இல்லிமூக்கு.

கிருசி	கிருசி kirusi, பெ.(n.) 1. வேளாண்மை; cultivation of soil, tillage, agriculture. 2. முயற்சி; effort, activity. த.வ. வெள்ளாண்மை. [Skt.{} → த.கிருசி.]
கிருசிகன்	கிருசிகன் girusigaṉ, பெ.(n.) உழவன்; cultivation, ryot, farmer. த.வ. ஏருழவன். [Skt.{} → த.கிருசிகன்.]
கிருட்டவிரணம்	கிருட்டவிரணம் kiruṭṭaviraṇam, பெ.(n.) ஆறாத காயம் அல்லது புண்; a wound or sore not completely healed up (சா.அக.);. த.வ. ஆறாப்புண். [கிருட்ட + விரணம்.] [Skt.grsti+virana → த.கிருட்டவிரணம்.]
கிருட்டி	கிருட்டி1 kiruṭṭi, பெ.(n.) தலையீற்றுப் பசு (சூடா.);; young cow that has calved once. த.வ. தலையீற்று ஆ(ன்);. [Skt.grsti → த.கிருட்டி.] கிருட்டி2 kiruṭṭi, பெ.(n.) பன்றி; hog. "எதிர்த்த கிருட்டியின்" (அரிச்.பு.வேட்டஞ்.70);. த.வ. கேழல். [Skt. ghrsti → த.கிரட்டி.] கிருட்டி3 kiruṭṭi, பெ.(n.) 1. கொடி வகை; square stalked vine. 2. பறவை வகை (பதார்த்த.893);; a kind of bird. கிருட்டி4 kiruṭṭi, பெ.(n.) 1. அறிஞன்; wiseman. 2. வேள்வி செய்தவன்; one who has performed a sacrifice.

கிருட்டிகம்	கிருட்டிகம் giruṭṭigam, பெ.(n.) கொட்டையில்லா முந்திரிக் கொடி; creeper of seedless raisins (சா.அக.);. த.வ. கொடிமுந்திரி. [கிருட்டி + அகம்.]
கிருட்டிசாகியம்	கிருட்டிசாகியம் kiruṭṭicākiyam, பெ.(n.) கடற்பழம் என்னும் பெயருடைய மரம்; south sea island bottle-brush tree (சா.அக.);.
கிருட்டிசாரம்	கிருட்டிசாரம் kiruṭṭicāram, பெ.(n.) தீம்பிரண்டை; a variety of sweet adamant creeper (சா.அக.);. த.வ. இனிப்புப் பிரண்டை. [கிருட்டி + சாரம்.]
கிருட்டிணகந்தகம்	கிருட்டிணகந்தகம் giruṭṭiṇagandagam, பெ.(n.) கிடைப்பதற்கு அரிதான ஒரு வகைக் கறுப்புக் கந்தகம்; a black or dark and rare variety of sulphur (சா.அக.);. த.வ. கருங்கந்தகம். [கிருட்டிணம் + கந்தகம் - கிருட்டிணகந்தகம் வண்ணம்பற்றி வந்த சொல்லாகும்.]
கிருட்டிணகந்தம்	கிருட்டிணகந்தம் giruṭṭiṇagandam, பெ.(n.) 1. கறுப்பு அல்லி; black lotus, Nymphae tringra. 2. முருங்கை; moringa-Hyarin-thera moringa (சா.அக.);. [கிருட்டிணம் + கந்தம்.]
கிருட்டிணகர்க்கடகம்	கிருட்டிணகர்க்கடகம் giruḍḍiṇagarggaḍagam, பெ.(n.) கறுப்பு நண்டு; black crab (சா.அக.);. த.வ. கருநண்டு. [கிருட்டிண+கல்+கடகம்.]
கிருட்டிணகர்ப்பம்	கிருட்டிணகர்ப்பம் giruṭṭiṇagarppam, பெ.(n.) ஒரு வகைப்பூடு; a kind of plat (சா.அக.);. த.வ. கருங்கருப்பம்.

கிருட்டிணகரித்துருமம்	கிருட்டிணகரித்துருமம் giruṭṭiṇagaritturumam, பெ.(n.) பேய்த் தும்மை; wild leucas (சா.அக.);. த.வ. கருந்தும்பை. [கிருட்டிணம் + கரி + துருமம்.]
கிருட்டிணகருமம்	கிருட்டிணகருமம்1 giruṭṭiṇagarumam, பெ.(n.) வெள்ளை விழுந்த காயத் தழும்பைக் கறுப்பாக்குகை; the blackening of a white cicatrix, due to a bad or defective granulation (சா.அக.);. த.வ. காயமாற்றி. [கிருட்டிணம் + கருமம்.] கிருட்டிணகருமம்2 giruṭṭiṇagarumam, பெ.(n.) புண்களைச் சூடிடல் அல்லது தீய்க்கை; a peculiar way of cauterising a wound or sore (சா.அக.);. த.வ. சூட்டுக்கோல்போடுதல். [கிருட்டிணம் + கருமம்.]
கிருட்டிணகற்பம்	கிருட்டிணகற்பம் giruṭṭiṇagaṟpam, பெ.(n.) கருப்பத்திற்காக வேண்டிச் செய்யும் அயக் காந்தச் செந்தூரம்; calcined red oxide prepared with iron and magnet for purposes of rejuvenation (சா.அக.);. த.வ. காயகற்ப செந்தூரம். [கிருட்டிணம் + கற்பம்.]
கிருட்டிணகாம்போசி	கிருட்டிணகாம்போசி kiruṭṭiṇakāmbōci, பெ.(n.) பூலா என்னும் ஒருவகைச் செடி; black honey shrub (சா.அக.);. த.வ. கரும்பூலா.
கிருட்டிணகாயா	கிருட்டிணகாயா kiruṭṭiṇakāyā, பெ.(n.) பனை மரம்; palm tree (சா.அக.);. த.வ. கரும்புல், பனை. [P]
கிருட்டிணகுச்சம்	கிருட்டிணகுச்சம் giruṭṭiṇaguccam, பெ.(n.) கண்ணில் உண்டாகும் பூ; cataract of the eye (சா.அக.);. த.வ. கண்பூ.

கிருட்டிணகுட்டம்	கிருட்டிணகுட்டம் giruṭṭiṇaguṭṭam, பெ.(n.) ஒரு வகைக் குட்ட நோய்; black leprosy. த.வ. கருங்குட்டம். [கிருட்டிணம் + குட்டம்.]
கிருட்டிணகெந்தம்	கிருட்டிணகெந்தம் giruṭṭiṇagendam, பெ.(n.) பனை மரம்; palm tree (சா.அக.);. த.வ. கரும்புல்
கிருட்டிணகெந்தா	கிருட்டிணகெந்தா giruṭṭiṇagendā, பெ.(n.) முருங்கை; drum-stick tree (சா.அக.);. த.வ. கருப்பு முருங்கை.
கிருட்டிணகேழி	கிருட்டிணகேழி kiruṭṭiṇaāḻi, பெ.(n.) ஒரு செடி; brazilian hog weed (சா.அக.);.
கிருட்டிணகேளி	கிருட்டிணகேளி kiruṭṭiṇaāḷi, பெ.(n.) கொடி வகை; brazilian hogweed, Bougainvillea spectabilis.
கிருட்டிணசகாயம்	கிருட்டிணசகாயம் kiruṭṭiṇasakāyam, பெ.(n.) பாண்டவர்களில் ஒருவரான அருச்சுனன் (பிங்.);; Arjuna as having Krs na for his comrade. [Skt.krsna+ → த.கிருட்டிணசகாயன்.]
கிருட்டிணசகுனி	கிருட்டிணசகுனி giruṭṭiṇasaguṉi, பெ.(n.) காக்கை; crow (சா.அக.);. த.வ. அண்டங்காக்க. [கிருட்டிணம் + சகுனி.] [P]
கிருட்டிணசதுகம்	கிருட்டிணசதுகம் giruṭṭiṇasadugam, பெ.(n.) கறுப்பு சதுக மரம்; a black variety of 'Sadugam' an unknown tree (சா.அக.);.

கிருட்டிணசயந்தி	கிருட்டிணசயந்தி kiruṭṭiṇasayandi, பெ.(n.) ஆண்டு தோறும் கண்ணன் பிறந்த நாளில் கொண்டாடப்படும் விழா; celebration of {} birthday. [Skt.{} → கிருட்டிணம் + செயந்தி.]
கிருட்டிணசர்ப்பம்	கிருட்டிணசர்ப்பம் kiruṭṭiṇasarppam, பெ.(n.) 1. ஒரு வகைக் கரும்பாம்பு; a black snake. 2. கருநாகம்; lance hooded black cobra (சா.அக.);. த.வ. கருப்புநாகம், கருநாகம். [கிருட்டிணம் + சர்ப்பம்.]
கிருட்டிணசன்னுகம்	கிருட்டிணசன்னுகம் giruṭṭiṇasaṉṉugam, பெ.(n.) கறுப்புக் கடலை; black Bengal gram (சா.அக.);. த.வ. கருங்கடலை. [கிருட்டிணம் + சன்னுகம்.]
கிருட்டிணசாபம்	கிருட்டிணசாபம் kiruṭṭiṇacāpam, பெ.(n.) நிலப்பனை; ground palm (சா.அக.);. த.வ. கரும்பனை.
கிருட்டிணசாரம்	கிருட்டிணசாரம் kiruṭṭiṇacāram, பெ.(n.) கறுப்புப் புள்ளிகளை உடலில் கொண்ட மான்; deer whereon the black dots in whole body (சா.அக.);. த.வ. கரும்புள்ளிமான். [P]
கிருட்டிணசாலி	கிருட்டிணசாலி kiruṭṭiṇacāli, பெ.(n.) ஒரு கறுப்பு நெல்; a black variety of paddy (சா.அக.);. த.வ. கருஞ்சாலி. [கிருட்டிணம் + சாலி.]
கிருட்டிணசாலிச்சம்	கிருட்டிணசாலிச்சம் kiruṭṭiṇacāliccam, பெ.(n.) கறுப்பரிசி; a variety of black rice (சா.அக.);. த.வ. கருஞ்சாலியரிசி.

கிருட்டிணசிங்குவாததோடம்	கிருட்டிணசிங்குவாததோடம் kiruṭṭiṇasiṅguvātatōṭam, பெ.(n.) நாக்குக் கறுத்து இறப்பிற்கேதுவாகும் ஒரு நோய்; a fatal disease marked by the dark appearance of the tounge (சா.அக.);. [கிருட்டிணம் + சிங்கு + வாதம் + தோடம்.]
கிருட்டிணசீரகம்	கிருட்டிணசீரகம் giruṭṭiṇacīragam, பெ.(n.) சீரக வகை (பதார்த்த.1034);; black cumin, Nigella sativa. த.வ. கருஞ்சீரகம்.
கிருட்டிணசுக்கிலை	கிருட்டிணசுக்கிலை kiruṭṭiṇasukkilai, பெ.(n.) கதிரவனைச் சுற்றிக் காணப்படும் ஒளியுள்ள பகுதி (செந்.10, 238);; penumbra. த.வ. ஒளிவட்டம். [Skt.{} → த.கிருட்டிணசுக்கிலை.]
கிருட்டிணசுரம்	கிருட்டிணசுரம் kiruṭṭiṇasuram, பெ.(n.) ஒரு வகைக் காய்ச்சல்; a kind of fever. த.வ. கருஞ்சுரம். [கிருட்டிணம் + சுரம்.} [Skt.krsna → த.கிருட்டிணம்.] இக்காய்ச்சல் ஏற்பட்டால் உடம்பில் கருப்புத் தழும்பும், நாக்கு, பல், உதடு, முதலியவை கருப்பாயும் காணப்படும் (சா.அக.);.
கிருட்டிணசூரணம்	கிருட்டிணசூரணம் kiruṭṭiṇacūraṇam, பெ.(n.) இரும்புத் துரு; iron rust (சா.அக.);. த.வ. கருந்தூறு. [கிருட்டிணம் + சூரணம்.] [Skt.{} → த.கிருட்டிணசூரணம்.]
கிருட்டிணசூரிகை	கிருட்டிணசூரிகை giruṭṭiṇacūrigai, பெ.(n.) பாம்பின் நஞ்சு முறியும்படிக் கொடுக்கும் ஒரு மூலிகை வேர்; the root of an unknown plant given as an antidote for snake poison (சா.அக.);. த.வ. கருவேர்.
கிருட்டிணதுளசி	கிருட்டிணதுளசி kiruṭṭiṇaduḷasi, பெ.(n.) துளசி வகை (பதார்த்த.304);; purple-stalked basil, Ocimum sanctumtypica. த.வ. கருந்துளசி. [கிருட்டிண(ம்); + துளசி.] [Skt.{} → த.கிருட்டிணம்.]

கிருட்டிணதேவராயர்	கிருட்டிணதேவராயர் kiruṭṭiṇatēvarāyar, பெ.(n.) தொண்டை நாட்டுச் சிற்றரசர்; a petty king of Tondai-{} (அபி.சிந்.);.
கிருட்டிணதோடம்	கிருட்டிணதோடம் kiruṭṭiṇatōṭam, பெ.(n.) ஒருவகை நச்சுக் காய்ச்சல்; typhus fever. த.வ. கருங்காய்ச்சல். [Skt.{}த.கிருட்டிணம்.]
கிருட்டிணப்பக்கம்	கிருட்டிணப்பக்கம் kiruṭṭiṇappakkam, பெ.(n.) இருள் பக்கம்; dark half of a lunar month or the period of the waning moon. [கிருட்டிணம் + பக்கம்.] [Skt.{} → த.கிருட்டிணம்.]
கிருட்டிணபரணி	கிருட்டிணபரணி kiruṭṭiṇabaraṇi, பெ.(n.) ஒரு வகைத் துளசி; a kind of basil (சா.அக.);. த.வ.கருந்துளசி. [கிருட்டிணம் + பரணி.]
கிருட்டிணமாது	கிருட்டிணமாது kiruṭṭiṇamātu, பெ.(n.) கருப்புத் துளசி; black basil. த.வ. கருந்துளசி. [கிருட்டிணம் + மாது.]
கிருட்டிணமிச்ரர்	கிருட்டிணமிச்ரர் kiruṭṭiṇamicrar, பெ.(n.) ஒரு பார்ப்பனர்; a Brahmin (அபி.சிந்த.);.
கிருட்டிணமிருகம்	கிருட்டிணமிருகம் giruṭṭiṇamirugam, பெ.(n.) கருநிறமுள்ள மான் வகை; black antelope.
கிருட்டிணமூர்த்தி	கிருட்டிணமூர்த்தி kiruṭṭiṇamūrtti, பெ.(n.) கண்ணபிரான்; Lord {} த.வ. திருமால்.

கிருட்டிணமூலி	கிருட்டிணமூலி kiruṭṭiṇamūli, பெ.(n.) துளசி (மலை);; holy hasil.
கிருட்டிணயசுர்வேதம்	கிருட்டிணயசுர்வேதம் kiruṭṭiṇayasurvētam, பெ.(n.) எசுர் மறையின் (வேதத்தின்); இருபகுதிகளுள் மந்திரமும், மந்திரம் அல்லாத மறை (வேத);ப் பகுதி (பிராமணம்);யும் கலந்து கிடக்கும் பகுதி; the black {}, as having the mantras and brahmanas mixed up, dist. fr.{}-{}-{}. [Skt.{}+{}+{} → த.கிருட்டிணயசுர்வேதம்.]
கிருட்டிணராசன்	கிருட்டிணராசன் kiruṭṭiṇarācaṉ, பெ.(n.) 1. சூடாமணி நிகண்டில் புகழப்பட்டவன்; one who celebrated by {}. 2. செஞ்சியை ஆண்ட மன்னன்; a king of {}.
கிருட்டிணராயன்	கிருட்டிணராயன் kiruṭṭiṇarāyaṉ, பெ.(n.) பதினாறாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் விஜய நகரத்தை ஆண்ட முக்கியமான மன்னருள் ஒருவர்;{} the famous kind of the narasimha dynasty of vijayanagar, 1509-1530. "கிருட்டிண ராயன் கைபோற் கொடை மடமென்பது" (சூடா.9.10);.
கிருட்டிணவெலி	கிருட்டிணவெலி kiruṭṭiṇaveli, பெ.(n.) கறுப்பு எலி; black variety of rat, Musrattas. த.வ. காரெலி. [கிருட்டிணம் + எலி.] [Skt.krsna → த.கிருட்டிணம்.] இது கடித்தால் அடிக்கடி அரத்தமாகக் கக்குவதோடன்றி, மழைக் காலத்தில் மிகுதியாக அரத்தம் விழும் (சா.அக.);. [P]
கிருட்டிணன்	கிருட்டிணன் kiruṭṭiṇaṉ, பெ.(n.) 1. கண்ணபிரான்; kirusna, son of {}, one of ten incarnations of visnu. 2. கண்மணிப் பாவை; Iris of the eye. 3. அருச்சுனன் (பிங்.);; Arjuna. த.வ. கருங்கொண்டல். [Skt.krsan → த.கிருஷ்ணன்.]
கிருட்டிணா	கிருட்டிணா1 kiruṭṭiṇā, பெ.(n.) இந்தியாவில் ஆந்திர மாநிலத்தில் உள்ள ஒரு ஆறு; one river in Andrapradesh, India.
கிருட்டிணாசினம்	கிருட்டிணாசினம் kiruṭṭiṇāciṉam, பெ.(n.) கறுப்பு மானின் தோல்; skin of black antelope, used as a seat during religious meditation. [Skt.{}+{} → த.கிருட்டிணாசினம்.]

கிருட்டிணாசுரன்	கிருட்டிணாசுரன் kiruṭṭiṇācuraṉ, பெ.(n.) ஓர் அரக்கன்; a giant.
கிருட்டிணாஞ்சனம்	கிருட்டிணாஞ்சனம் kiruṭṭiṇāñjaṉam, பெ.(n.) 1. கருப்பு மை; black collyrium. 2. கருங்குமிழம் பூ மரம்; black kandahar tree, bearing blue or black flowers (சா.அக.);. [கிருட்டிணம் + அஞ்சனம்.]
கிருட்டிணாட்டமி	கிருட்டிணாட்டமி kiruṭṭiṇāṭṭami, பெ.(n.) கண்ணன் பிறந்த நாள்; birthday of {}, the eighth day of the dark half of the month {}. [Skt.{}+{} → த.கிருட்டிணாட்டமி.]
கிருட்டிணாப்பிரகம்	கிருட்டிணாப்பிரகம் giruṭṭiṇāppiragam, பெ.(n.) அப்பிரக வகை; mica. [Skt.kr s na + abhraka → த.கிருட்டிணாப்பிரகம்.]
கிருட்டிணார்ப்பணம்	கிருட்டிணார்ப்பணம் kiruṭṭiṇārppaṇam, பெ.(n.) செயலின் முடிவில் அதனைக் கண்ணனுக்குக் கொடுக்கும் தொடர்; expression used generally at the close of ablutions, rituals, etc., dedicating them to {}. [Skt.{}+arppana → த.கிருட்டிணார்ப்பணம்.]
கிருட்டிணை	கிருட்டிணை1 kiruṭṭiṇai, பெ.(n.) கதிரவனைச் சுற்றிக் காணப்படும் கருமையுள்ள பகுதி (செந். X, 238);; umbra, round the solar disc. கிருட்டிணை kiruṭṭiṇai, பெ.(n.) 1. திரௌபதை; Draubadai. 2. நான்கு வகை ஆற்றலுள் (பராசத்தியுள்); ஒன்று (சைவச.பொது.74, உரை);; a form of {}, one of 4. [Skt.{} → த.கிருட்டிணை.]
கிருத்தம்	கிருத்தம் kiruttam, பெ.(n.) செய்யப்பட்டது; that which is done, made, produced. "சத்தமணித்தங் கிருத்தத் தாலெனின்" (மணிமே.29: 395);. [Skt. krta → த.கிருத்தம்.]
கிருத்தி	கிருத்தி kirutti, பெ.(n.) தோல் (சூடா.);; skin, hide. [Skt.krtti → த.கிருத்தி.]

கிருத்திகாதீபம்	கிருத்திகாதீபம் kiruttikātīpam, பெ.(n.) கார்த்திகை விளக்கு; lights lit on theevening of {}. [Skt.{} → த.கிருத்திகா.] [தீ → தீவம் → Skt.{} → த.தீபம்.] [P]
கிருத்திகை	கிருத்திகை1 giruttigai, பெ.(n.) 1. ஏழு இருடிகளில் வசிட்டர் ஒழிந்த மற்ற அறுவரின் மனைவிமார்; six saints wives. 2. தீக்கடவுளின் (அக்னி); மனைவி; wife of Agni. 3. ஒரு விண்மீன்; constellation pleiades. கிருத்திகை2 giruttigai, பெ.(n.) ஒரு விண்மீன் (திவா.);; the constellation pleiades, part of {} and {}. த.வ. கார்த்திகை.
கிருத்திமம்	கிருத்திமம்1 kiruttimam, பெ.(n.) கிருத்தி பார்க்க;see kirutti. கிருத்திமம்2 kiruttimam, பெ.(n.) 1. செயற்கையானது (சூடா.);; that which is artificial. 2. பொய் (சூடா.);; falsehood, lie, fraud. 3. பூதம்; a class of demons. "கிருத்திமவினம் பல குதித்தன கிளைத்தே" (இரகு.திக்குவி.113);. த.வ. செய்மம்.
கிருத்தியம்	கிருத்தியம் kiruttiyam, பெ.(n.) 1. தொழில்; act, action, operation, functon. "பூதங்கள் கிருத்தியகர்த்தாவென்று" (சி.சி.1, 4, மறைஞா.);. 2. ஆதன் மும்மலங்களை ஒழித்து வீடு பெறுவதற்குத் துணையாயிருக்கும் படைப்பு (கிருட்டி); (சி.சி.1, 36);; the five functions of God, designed by divine grace for the deliverance of the souls. அவையாவன; சிருட்டி, திதி, சங்காரம், திரோபவம், அனுக்கிரகம் என்ற கடவுளின் ஐந்தொழில். 3. அபரக் கிரியை (உத்தரக் கிரியை);; funeral rites, obsequies. த.வ. வினை. [Skt.krtya → த.கிருத்தியம்.]
கிருத்தியமுறை	கிருத்தியமுறை kiruttiyamuṟai, பெ.(n.) செய்முறை; modus-operandi (சா.அக.);. த.வ. வினைமுறை. [கிருத்திய + முறை.] [Skt.krtya → த.கிருத்திய.]

கிருத்திரகூடம்	கிருத்திரகூடம் kiruttiraāṭam, பெ.(n.) மகதநாட்டில் உள்ள மலை; a hill in {}. [கிருத்திர + கூடம்.] [Skt.krtya → த.கிருத்திர(ம்);.]
கிருத்திரசிவாதம்	கிருத்திரசிவாதம் kiruttirasivātam, பெ.(n.) தொடை நரம்புகளைப் பற்றிய நோய் (இங்.வை.227);; sciatica. த.வ. தொடைநரம்பிசிவுநோய். [Skt.fr harasi+{} → த.கிருத்திரசி வாதம்.]
கிருத்திரம்	கிருத்திரம் kiruttiram, பெ.(n.) கழுகு (நிகண்டு);; eagle. த.வ. பருந்து, கலுழன். [Skt.gr dha → த.கிருத்திரம்.] [P]
கிருத்திராசுரன்	கிருத்திராசுரன் kiruttirācuraṉ, பெ.(n.) ஒரு அரக்கன்; giant.
கிருத்திரிமபுத்திரன்	கிருத்திரிமபுத்திரன் kiruttirimabuttiraṉ, பெ.(n.) கிருத்திரிமன் பார்க்க;see {}. [Skt. Krtrima+ → த.கிருத்திரிமபுத்திரன்.]
கிருத்திரிமம்	கிருத்திரிமம் kiruttirimam, பெ.(n.) 1. போலியானது; that which is artificial sham. "கிருத்திரிமவேடம்". 2. கரவடம் (வஞ்சனை);; deception, fraud. "கன்னியர் கிருத்திரிமத்தைக்காணரிது" (பஞ்ச.அர்த்தநா.61);. 3. குறும்பு (சேட்டை);; mischief. [Skt. krtrima → தி.கிருத்திரிமம்.]
கிருத்திரிமன்	கிருத்திரிமன் kiruttirimaṉ, பெ.(n.) பெற்றோர் இசைவின்றி தன்னேற்பு (சுவீகார); மகனாகச் செய்து கொள்ளப்பட்டவன்; aftificial or adopted son; adult son adopted without the consent of his natural parents, one of 12 {}.
கிருத்திவாசன்	கிருத்திவாசன் kiruttivācaṉ, பெ.(n.) காசியில் எழுந்தருளி இருக்கம் சிவன்; God {}. த.வ. உலகநாயகன்.

கிருத்துருணி	கிருத்துருணி kirutturuṇi, பெ.(n.) பம்பந்திராய்; Indian chick weed (சா.அக.);.
கிருதக்கிருமி	கிருதக்கிருமி kirudakkirumi, பெ.(n.) நெய்யில் உண்டாகும் புழு; a worm found in putrified ghee (சா.அக.);. த.வ. நெய்புழு. [Skt.krta+krmi → த.கிருதக்கிருமி.]
கிருதக்கினதை	கிருதக்கினதை kirudakkiṉadai, பெ.(n.) நெய்ந்நன்றி கோறல்; ingratitude. த.வ. செய்ந்நன்றிகொல்லல். [Skt.{} → த.கிருதக்கினதை.]
கிருதக்கினன்	கிருதக்கினன் kirudakkiṉaṉ, பெ.(n.) நன்றி கொன்றவன்; ungrateful person. த.வ.நன்றிமறந்தவன்.
கிருதக்கு	கிருதக்கு kirudakku, பெ.(n.) குறும்பு, போக்கிரித்தனம் (வக்கிரம்);; roguery, perveristy. த.வ. போக்கிலித்தனம். [Pkt.krtaka → த.கிருதக்கு.]
கிருதக்குளபாளித போசனம்	கிருதக்குளபாளிதபோசனம் kirudakkuḷapāḷidapōcaṉam, பெ.(n.) சர்க்கரைப் பொங்கல்; the rice mixed with sugar. த.வ. அக்காரவடிசில். [கிருதம் + குளம் + பாளிதம் + போசனம்.]
கிருதகன்	கிருதகன் girudagaṉ, பெ.(n.) கண்ணனின் தந்தையாகிய வாசுதேவருக்குப் பத்திரையிடம் பிறந்த மகன்; son of {} from pattirai.
கிருதகிருத்தியன்	கிருதகிருத்தியன் girudagiruddiyaṉ, பெ.(n.) செய்தற்குரிய கடமையைச் செய்து முடித்தவன் (சிலப்.10:177, உரை);; who has done his duty. த.வ. செய்வினையாளன்.
கிருதகோடி	கிருதகோடி kirudaāṭi, பெ.(n.) அளவை நூல் இயற்றிய முனிவன்; a saint authority of logic book.

கிருதகௌசகம்	கிருதகௌசகம் girudagausagam, பெ.(n.) விதர்ப்ப நாட்டிலுள்ள ஒரு பட்டணம்; ancient city in vidarpa country.
கிருதசமகன்	கிருதசமகன் girudasamagaṉ, பெ.(n.) ஒரு இருடி; a saint.
கிருதசூடன்	கிருதசூடன் kirudacūṭaṉ, பெ.(n.) உச்சிக் குடுமிக்காரன் (யாழ்.அக.);; man who has a knotted lock of hair on the crown of the head. த.வ. உச்சிக்குடுமி. [Skt.kr ta+ → த. கிருதசூடன்.]
கிருதஞ்ஞதை	கிருதஞ்ஞதை kirudaññadai, பெ.(n.) செய் நன்றியறிகை; gratitude. த.வ. செய்ந்நன்றிஅறிதல். [Skt.{} → த.கிருதஞ்ஞதை.]
கிருதஞ்ஞன்	கிருதஞ்ஞன் kirudaññaṉ, பெ.(n.) செய்நன்றி அறிபவன்; grateful person. த.வ. செய்ந்நன்றிஉடையான். [Skt.{} → த.கிருதஞ்ஞன்.]
கிருததன்வா	கிருததன்வா kirudadaṉvā, பெ.(n.) கண்ணனால் வெல்லப்பட்ட மன்னன்; a king defeated by Lord {}.
கிருதபாகம்	கிருதபாகம் kirudapākam, பெ.(n.) நெய்யினால் செய்த மருந்து; a medicinal preparation made of ghee (சா.அக.);. த.வ. நெய்ம்மருந்து. [கிருதம் + பாகம்.] [Skt.krta → த.கிருதம்.]
கிருதபிராயச்சித்தம்	கிருதபிராயச்சித்தம் kirudabirāyacciddam, பெ.(n.) ஒழுக்கக் கேட்டிற்கு நெய்யினால் வேள்வி செய்தல்; expiration, atonement, expiratory ceremoney for past sins. "கிருதப்ராயஸ்சித்தஞ்செய்துசுற்றராயினார்-வாரியத்துக் குடவோலை யெழுதிப்புகவிடப் பெறாததாகவும்" (உத்தரமேரூர் கல்வெட்டு, முதல் பராந்தகன், கி.பி.921);. த.வ. கழுவாய். "வழுவாய் மருங்கிற் கழுவாயுமுளவென" (புறநா.34,4);.

கிருதயுகம்	கிருதயுகம் girudayugam, பெ.(n.) நான்கு உகங்களுள் 17,28,000 ஆண்டு கொண்ட முதல் உகம்; the first of four yugas, golden age of the Hindus, consisting of 17,28,000 years. [Skt.kt ta+ → த.கிருதயுகம்.]
கிருதவன்மன்	கிருதவன்மன் kirudavaṉmaṉ, பெ.(n.) 1. பாரதப் போரில் முதல் நாள் கேகயனுடன் போர் புரிந்தவன்; the person who quarrel with {} in {} war. 2. இருதயன் மகன்; son of {}. 3. தேவமீடனுக்குத் தம்பி; brother of {}.
கிருதவீரியன்	கிருதவீரியன் kirudavīriyaṉ, பெ.(n.) தனகன் என்னும் மன்னனின் மகன்; son of king {}.
கிருதன்	கிருதன் kirudaṉ, பெ.(n.) செருக்குடையவன்; arrogant, insolent fellow. த.வ. செருக்காளன்.
கிருதா	கிருதா kirutā, பெ.(n.) கன்ன மீசை; ringlets on the cheeks almost touching the curls of moustache, whiskers. [U.{} → த.கிருதா.] [P]
கிருதாசி	கிருதாசி kirutāci, பெ.(n.) 1. குசநாபன் மனைவி; wife of {}. 2. ஒரு தேவ மகள்; a deity damsel. 3. ஒரு தெய்வக் கணிகை; a deity harlot. [Skt.{} → த.கிருதாசி.]
கிருதாந்தம்	கிருதாந்தம் kirutāndam, பெ.(n.) முடிந்த முடிவு (யாழ்.அக.);; established truth. த.வ.கொண்முடிபு. [Skt.{} → த.கிருதாந்தம்.]
கிருதாந்தன்	கிருதாந்தன் kirutāndaṉ, பெ.(n.) இயமன் (யாழ்.அக.);; yama. த.வ.எமன். [Skt.{} → த.கிருதாந்தன்.]

கிருதாமீசை	கிருதாமீசை kirutāmīcai, பெ.(n.) கிருதா பார்க்க;see kiruda த.வ.கன்னமீசை. [கிருதா + மீசை.] [U.{} → த.கிருதா.]
கிருதார்த்தன்	கிருதார்த்தன் kirutārttaṉ, பெ.(n.) பெரும் பேறு பெற்றவன்; one who has attained his object. த.வ. பெரும்பேறாளன். [Skt.krta+artha → த.கிருதார்த்தன்.]
கிருதி	கிருதி kirudi, பெ.(n.) ஓர் இசைப்பாட்டு (கீர்த்தனம்);; musical composition. "இரண்டு கிருதி பாடினான்". த.வ. இசைப்பாடல். [Skt.kr ti → த.கிருதி.]
கிருதிவந்தன்	கிருதிவந்தன் kirudivandaṉ, பெ.(n.) வாசுதேவருக்குத் தேவகியிடம் பிறந்த குமரன்; son of {} and Devaki.
கிருதுப்பாகை	கிருதுப்பாகை kiruduppākai, பெ.(n.) ஒரு பக்கமாக அணியும் தலைப்பாகை; turban slipped on one side of the head, heap near fixed on one side of the head. த.வ. சாய்தலைப்பாகை. [கிருது + பாகை.] [Skt.krudi → த.கிருது.]
கிருதுவுடை	கிருதுவுடை kiruduvuḍai, பெ.(n.) இயல்பல்லாத உடை; foppish dress, finery. த.வ.செயற்கெயுடை. [கிருது + உடை.] [Skt.krtu → த.கிருது.]

கிருபணத்துவம்	கிருபணத்துவம் kirubaṇattuvam, பெ.(n.) கடுங்கஞ்சத்தனம்; niggardliness, miserliness. த.வ.கடுங்கஞ்சம். [Skt.Kr pana-tva → த.கிருபணத்துவம்.]
கிருபணம்	கிருபணம் kirubaṇam, பெ.(n.) கிருபணத்துவம் பார்க்க;see kirubanattuvam. [Skt.kr pana → த.கிருபணம்.]
கிருபணன்	கிருபணன் kirubaṇaṉ, பெ.(n.) கடுங்கஞ்சன்; niggard, miser. த.வ. ஈர்ங்கைவிதிரான். [Skt.krpana → த.கிருபணன்.]
கிருபன்	கிருபன்1 kirubaṉ, பெ.(n.) கிருபாசாரியன் பார்க்க;see {}. [Skt.krpa → த.கிருபன்.] கிருபன்2 kirubaṉ, பெ.(n.) கௌதமர் குலத்தில் பிறந்தவன்; one who born in Kautama's lineage.
கிருபாகடாட்சம்	கிருபாகடாட்சம் kirupākaṭāṭcam, பெ.(n.) அருட்பார்வை; benign, gracious look; look of mercy, compassion. [Skt.{}+{} → த.கிருபாகடாட்சம்.]
கிருபாகரன்	கிருபாகரன் kirupākaraṉ, பெ.(n.) திருவருள்; divine grace. "உனது கிருபாகரமேதோ" (திருப்பு.499);. த.வ. திருவருட்கருணை. [Skt.krpakaram → த.கிருபாகரன்.] கிருபாகரன் kirupākaraṉ, பெ.(n.) அருளுக்கு இருப்பிடமானவன்; the fountain of mercy or grace, as god. "கிருபாகர ஞானாகர" (கந்தரலங்.21);. த.வ. அருளாளன். [Skt.{}+{} → த.கிருபாகரன்.]

கிருபாசமுத்திரம்	கிருபாசமுத்திரம் kirupācamuttiram, பெ.(n.) அருட்கடல்; oceanof grace, as god. [Skt.{}+samudra → த.கிருபா சமுத்திரம்.]
கிருபாசனம்	கிருபாசனம் kirupācaṉam, பெ.(n.) அருட்செல்வத்திற்கு இருப்பிடமான கடவுள்; mercy-seat, god, as the seat of mercy and grace. த.வ. அருட்செல்வன். [Skt.{}+{} → த.கிருபாசனம்.]
கிருபாசாரியன்	கிருபாசாரியன் kirupācāriyaṉ, பெ.(n.) கௌரவர்கள் மற்றும் பாண்டவர்களுக்கு வில்லித்தை கற்றுக் கொடுத்த ஆசிரியர்களுள் ஒருவர் (பாரத.);; a preceptor who taught archery to the Kauravas and {}, one of seven, {}. [Skt.{}+{} → த.கிருபாசாரியன்.]
கிருபாணம்	கிருபாணம் kirupāṇam, பெ.(n.) வாள் (யாழ்.அக.);; sword. [Skt.{} → த.கிருபாணம்.]
கிருபாமூர்த்தி	கிருபாமூர்த்தி kirupāmūrtti, பெ.(n.) அருள் வடிவானவன்; one who is the embodiment of mercy. த.வ. அருளாளன். [Skt.{}+moorthy → த.கிருபாமூர்த்தி.]
கிருபாளு	கிருபாளு kirupāḷu, பெ.(n.) உள்ளத்தில் அருள் உடையவன்; merciful, compassionate person. "மாம்ஸத்தை மாற்றி அன்னாதிகளினால் உருசிக்கப் பண்ணிற் கிருபாளுவாவான்" (சி.சி.பர.சௌத்.ம.6);. த.வ.அருளுள்ளமுடையான். [Skt.{} → த.கிருபாளு.]
கிருபி	கிருபி kirubi, பெ.(n.) நான்முகன் பேரன் சதாநந்தர் பெண்; great grand daughter of {} and {}. [Skt.krti → த.கிருபி.]
கிருபீடாபாலம்	கிருபீடாபாலம் kirupīṭāpālam, பெ.(n.) கடல் (யாழ்.அக.);; ocean. [Skt.{}+{} → த.கிருபீடபாலம்.]

கிருபை	கிருபை kirubai, பெ.(n.) அருள் (பிங்.);; grace, mercy, clemency, compassion, benevolence. த.வ. அருள். [Skt.{} → த.கிருபை.]
கிருபைக்கண்	கிருபைக்கண் kirubaikkaṇ, பெ.(n.) அருட்பார்வை (யாழ்.அக.);; gracious or merciful look. த.வ.அருட்கண். [கிருயை + கண்.] [Skt.kr pa → த.கிருபை.]
கிருமிக்கிரந்தி	கிருமிக்கிரந்தி kirumikkirandi, பெ.(n.) அரிபுண் (யாழ்.அக.);; canker, an eatging, spreading sore. [Skt.krmi+ → த.கிருமிக்கிரந்தி.]
கிருமிகண்டசோழன்	கிருமிகண்டசோழன் girumigaṇṭacōḻṉ, பெ.(n.) சோழ மன்னன்;{} king. [இவன் கூரத்தாழ்வார் கண்ணைப் பிடுங்கினவன் என்பர். ஆனால் வைணவர்கள், கூரத்தாழ்வாரே இவரைப் பார்க்கக் கூடாது எனத் தம் கண்ணைப் பிடுங்கி இவன் மேல் எறிந்தார். எனவே இவனுக்குக் கிருமி நோய் உண்டாயிற்று. அதனால் கிருமிகண்டசோழன் என்ற பெயர் பெற்றான் என்பர் (அபி.சிந்.);.]
கிருமிகொல்லி	கிருமிகொல்லி girumigolli, பெ.(n.) புழுக்கொல்லி; an agent either killing or rendering powerless the intestinal germs or parasites, vermicide (சா.அக.);. த.வ.பூச்சிக்கொல்லி. [கிருமி + கொல்லி.] [Skt.krmi → த.கிருமி.]
கிருமிச்சத்துரு	கிருமிச்சத்துரு kirumiccatturu, பெ.(n.) 1. பலாசு; Palas tree. 2. பலாசம் விதை; palas seed. த.வ. பூச்சிப்பகை. [Skt.krmi + {} → த.கிருமிச்சத்துரு.]

கிருமிச்சுரம்	கிருமிச்சுரம் kirumiccuram, பெ.(n.) நுண்ணுயிரிகளால் உண்டாகும் காய்ச்சல் வகை (மூ.அ.);; fever caused by worms. த.வ. நுண்ணுயிரிக்காய்ச்சல். [கிருமி + சுரம்] [Skt.krmi → த.கிருமி.]
கிருமிச்சூலை	கிருமிச்சூலை kirumiccūlai, பெ.(n.) நுண்ணுயிரிகளால் உண்டாகும் சூலை நோய் வகை (மூ.அ.);; gnawing pain caused by intestinal worms. த.வ. நுண்ணுயிரிவலி. [கிருமி + சூலை.] [Skt.krmi → த.கிருமி.]
கிருமிச்சொறி	கிருமிச்சொறி kirumiccoṟi, பெ.(n.) நுண்ணுயிர்களால் உண்டாகும் நொறி நோய் வகை (மூ.அ.);; itching caused by worms. த.வ. நுண்ணுயிரிசொறி. [கிருமி + சொறி.] [Skt.krmi → த.கிருமி.]
கிருமிசத்துடரு	கிருமிசத்துடரு kirumisattuḍaru, பெ.(n.) 1. புரசம் விதை; seed of palaus tree. 2. பலாசம் விதை; seed of portia tree. 3. ஆடு தின்னாப் பாலை; worm-killer, woody. 4. ஒரு பூடு; a plant (சா.அக.);. த.வ. நுண்ணுயிரிப்பகை. [Skt.krmi + {} → த.கிருமிசத்துரு.]
கிருமிநாசம்	கிருமிநாசம் kiruminācam, பெ.(n.) 1. குராசானியோமம் (மலை.);; black henbane. 2. பலாசம் விதை (மூ.அ.);; Palas seed. 3. கொடிவகை; bitter luffa. "சுரையொடு பேய்ப்பீர்க்குஞ் சுமந்த" (பு.வெ.3,25);. 4. புழுக்கொல்லிப்பூடு; worm killer. [கிருமி + நாசம்.] [Skt.krmi → த.கிருமி.]

கிருமிநாசி	கிருமிநாசி kiruminā̄ci, பெ.(n.) செடி வகை (மலை.);; tinnevelly senna. [கிருமி + நாசி.] [Skt. krmi → த.கிருமி.]
கிருமிநாசினி	கிருமிநாசினி kiruminā̄ciṉi, பெ.(n.) தீமை விளைவிக்கும் நுண்ணுயிரிகளைக் கொள்ளப் பயன்படும் திண்ம அல்லது நீர்ம வடிவில் இருக்கும் மருந்து; germicide; antiseptic. [கிருமி + நாசினி.] [Skt.krmi → த.கிருமி.]
கிருமிநிசயம்	கிருமிநிசயம் kiruminisayam, பெ.(n.) எட்டு வகையான அரச நிரயங்களுள் ஒன்று (சி.போ.பா.2, 3, 1);; a hell, one of eight {}. [Skt. krmi + {} → த.கிருமிநிசயம்.]
கிருமிமலடு	கிருமிமலடு kirumimalaḍu, பெ.(n.) கருப்பையில் புழுக்கள் உண்டாவதால் உண்டாகும் மலட்டுத் தன்மை (மூ.அ.);; sterility from animalculae in the uterus. [கிருமி + மலடு.] [Skt. krmi → த.கிருமி.]
கிருமியுணா	கிருமியுணா kirumiyuṇā, பெ.(n.) ஒரு வகை நிரயம்; a hell where souls in the form of worms eat and are eaten by worms. "கிருமியுணா வெனுநரகந் தனிற்புகுந்து-கிருமிகளுக்குணவாகித் தாமுவைதின்று" (சேதுபு.தனுக்.12);. த.வ. புழுநிரயம். [கிருமி + உணா.] [Skt. krmi → த.கிருமி.]
கிருமியோமம்	கிருமியோமம் kirumiyōmam, பெ.(n.) மருந்து வகை; a vermifuge containing omum. [கிருமி + ஓமம்.] [Skt.krmi → த.கிருமி.]
கிருமிரோகம்	கிருமிரோகம் kirumirōkam, பெ.(n.) நாக்குப் பூச்சியை உண்டாக்கும் நோய் (பைஷஜ.231);; worms, as a disease. த.வ. பூச்சிநோய். [Skt.krmi + {} → த. கிருமிரோகம்.]

கிருமிவை-த்தல்	கிருமிவை-த்தல் kirumivaittal, செ.கு.வி.(v.i.) புண்ணில் புழு உண்டாதல்; to breed maggots, as in a sore. த.வ. புழுப்புண். [கிருமி + வை-,] [Skt.krmi → த.கிருமி.]
கிருமுதலாடை	கிருமுதலாடை kirumudalāṭai, பெ.(n.) பொடுதலை; creeping vervain (சா.அக.);.
கிருவைசூரி	கிருவைசூரி kiruvaicūri, பெ.(n.) தட்டம்மை; measles; flat variola (சா.அக.);. த.வ. பெரியம்மை. [கிரு + வைசூரி.]
கிருனம்பீரம்	கிருனம்பீரம் kiruṉambīram, பெ.(n.) 1. வெங்காயம்; onion. 2. வெள்ளைப்பூண்டு; garlic (சா.அக.);. த.வ.ஈருள்ளி. [கிருனம் + பீரம்.] [P]
கிரேணு	கிரேணு kirēṇu, பெ.(n.) சிவபத்திமை கொண்ட பெண்; pious of {}. [இவள் மக்கட்பேறு வேண்டித் தவம் செய்து கங்கையைக் குழந்தையாக அடைந்தாள். அக்குழந்தையை வியிரமலையரசன் வளர்த்தான். பின் அக்குழந்தை சிவனை மணந்தது (அபி.சிந்.);.]
கிரேதம்	கிரேதம் kirētam, பெ.(n.) கிருதயுகம் பார்க்க;see kiruda-yugam. த.வ. கிரேதை. [Skt.krta → த.கிரேதம்.]
கிரேதயுகம்	கிரேதயுகம் girētayugam, பெ.(n.) கிருதயுகம் பார்க்க;see kiruda-yugam. [Skt.krta → த.கிரேதம்.]

கிரேந்தி	கிரேந்தி kirēndi, பெ.(n.) ஏலத்தோல் (மூ.அ.);; cardamom husk. த.வ. ஏலக்காய்த்தோல்.
கிரேனிடல்	கிரேனிடல் kirēṉiḍal, பெ.(n.) அஞ்சி ஒடுங்குதற் குறிப்பு; expr. signifying startling, standing aghast, being panic-stricken.
கிரோ	கிரோ kirō, பெ.(n.) அடைமானம் (P.T.L.);; pledge, mortgage, pawn. [Persn.{} → த.கிரோ.]
கிரௌஞ்சத்துவீபம்	கிரௌஞ்சத்துவீபம் kirauñjattuvīpam, பெ.(n.) கிரவுஞ்சத்துவு பார்க்க;see {}. [Skt.{} → த.கிரௌஞ்சத்து வீபம்.]
கிரௌஞ்சம்	கிரௌஞ்சம் kirauñjam, பெ.(n.) கிரவுஞ்சம் பார்க்க:see {}. [Skt.{} → த.கிரௌஞ்சம்.] கிரௌஞ்சம் kirauñjam, பெ.(n.) 1. ஒரு பட்டணம்; a city. 2. கிரவுஞ்சன் பார்க்க;see {} 1. இது எமபுரிக்குச் செல்லும் வழியில் உள்ளது. இந்த இடத்திற்கு உடலை நீங்கிய ஆதன் சேர ஆறு மாதம் ஆகும் (அபி.சிந்.);
கிரௌஞ்சன்	கிரௌஞ்சன் kirauñjaṉ, பெ.(n.) தேவர் உலகத்தவன்; heavenly men. சௌபரி முனிவரின் மனைவி மனோமயை தனியாக இருக்கும் போது அவன் அவளின் கையைப் பிடித்தான். இதைக் கண்ட முனிவன் அவனைப் பெருச்சாளியாகுமாறு தீமொழி கூறினான். பின் இவனது வேண்டுதலால் பிள்ளையாருக்கு வாகனமாக அருள் புரிந்தார் (அபி.சிந்.);.
கிரௌஞ்சாதனம	கிரௌஞ்சாதனம kirauñjātaṉama, பெ.(n.) 1. தாமரை நூல்; the 0. fibres of the stalk of the lotus. 2. திப்பிலி; long pepper. 3. தாமரைக் கொட்டை; the seed of the lotus (சா.அக.);.
கிரௌரியம்	கிரௌரியம் kirauriyam, பெ.(n.) கொடுமை; cruelty, hard-heartedness. [Skt.kraurya → த.கிரௌரியம்.]

கில்-தல் (கிற்றல்)	கில்-தல் (கிற்றல்) kiltalkiṟṟal, செ.கு.வி.(v.i.) சம்மதித்தல்; to agree, consent. 'இறைவி கிற்குமே' (தக்கயாகப்.57);.
கில்பிச(ஷ)ம்	கில்பிச(ஷ)ம் kilpisašam, பெ.(n.) இரக்கம் (பாவம்); (கோயிலொ.45);; sin. [Skt.{} → த.கில்பிச(ஷ);ம்.]
கில்லத்து	கில்லத்து killattu, பெ.(n.) பெரியோர் அல்லது மன்னர்களால் பரிசாகக் கொடுக்கப்படும் ஆடை; robe of honour conferred by the nobility or royalty. [Ar.Khilat → த.கில்லத்து.]
கில்லேதார்	கில்லேதார் killētār, பெ.(n.) கோட்டை உசாவல் (விசாரணை); தலைவன்; commandant of a fort. [U.{} → த.கில்லேதார்.]
கில	கில kila, பெ.(n.) எதிர்பார்த்தல் முதலிய பொருளையுணர்த்தும் வடமொழி இடைச் சொல்; a sanskrit word signifying expectation, probability, etc. "சுவாகதங்' கிலவென்று" (திருவிளை. இரசவாத.15);. [Port.kila → த.கில.]
கிலம்	கிலம் kilam, பெ.(n.) 1. சிதைகை; that which is ruined, dilapidated, laid waste, destroyed. "வீடு கிலமாய்விட்டது". 2. இழிவு (சூடா.);; that which is insufficient; trifle. த.வ. பகுது. [Skt.khila → த.கிலம்.]
கிலவம்	கிலவம் kilavam, பெ.(n.) கழுத்து (யாழ்.அக.);; neck.
கிலாசம்	கிலாசம் kilācam, பெ.(n.) 1. சதையை மூடிக்கொண்டிருக்கும் ஏழு வகைத் தோல்களில் ஒன்று; one of the seven layers of the skin covering the muscles of the body. 2. தேமல்; a form of skin disease.
கிலாசு	கிலாசு kilācu, பெ.(n.) கப்பல் தொழிலாளி; lascar; indian sailor. த.வ. மாலுமி. [U.{} → த.கிலாசு.]

கிலாதன்	கிலாதன் kilātaṉ, பெ.(n.) இரண்யகசிபுவின் குமரன்; son of {}. இவன் மனைவி தெமனி. மகன் வாதாபி. பிரகலாதனின் தம்பியான இவனுக்கு அனுக்கிலாதன் எனவும் பெயருண்டு (அபி.சிந்.);.
கிலாபத்து	கிலாபத்து kilāpattu, பெ.(n.) இசுலாம் மதத்தின் தலைமைப் பதவி; caliphate. [Ar.{} → த.கிலாபத்து.]
கிலாம்	கிலாம் kilām, பெ.(n.) சினம்; indignation, vexation. "கிலாந்தோற்றச் சொல்லுகிறாள்" (ஈடு, 6, 1, 1);.
கிலிகை	கிலிகை giligai, பெ.(n.) சிற்றெலி; small rat (சா.அக.);. த.வ. சுண்டெலி.
கிலிகோலம்	கிலிகோலம் kiliālam, பெ.(n.) சீர்கேடு; slovenliness, disorder,confusion.
கிலிசம்பறை	கிலிசம்பறை kilisambaṟai, பெ.(n.) கிலிகோலம் பார்க்க;see {}.
கிலிசைகெட்ட	கிலிசைகெட்ட gilisaigeṭṭa, பெ.எ.(adj.) வேலையற்ற; idle, unemployed, good for nothing.
கிலிட்டம்	கிலிட்டம் kiliṭṭam, பெ.(n.) எளிதில் பொருள் விளாளங்காமையாகிய குற்றம்; obscurity of a passage, unintelligibility. [Skt.{} → த.கிலிட்டம்.]
கிலியம்பறை	கிலியம்பறை kiliyambaṟai, பெ.(n.) கிலிசம்பறை பார்க்க;see {}.
கிலீடகம்	கிலீடகம் gilīṭagam, பெ.(n.) 1. ஒரு பூடு; a plant. 2. ஒரு நச்சு கிழங்குடைய பூடு; a plant with a poisonous bulbous root (சா.அக.);.

கிலீபம்	கிலீபம் kilīpam, பெ.(n.) ஆண், பெண் அல்லாதது (அலி); (உரி.நி.);; person or animal that is neither male nor female, hermaphrodite. த.வ. பேடு. [Skt.{} → த.கிலீபம்.]
கிலுசிதம்	கிலுசிதம் kilusidam, பெ.(n.) வறுமை (யாழ்.அக.);; poverty. [Skt.{} → த.கிலுசிதம்.]
கிலுப்தம்	கிலுப்தம் kiluptam, பெ.(n.) எப்பொழுதும்; readiness, settled order, certainty. [Skt.klpta → த.கிலுப்தம்.]
கிலேசம்	கிலேசம் kilēcam, பெ.(n.) துயர்; affliction, distress, pain, anguish, sorrow, grief. [Skt.{} → த.கிலேசம்.]
கிலேசி-த்தல்	கிலேசி-த்தல் kilēcittal, 11 செ.கு.வி.(v.i.) துன்பப்படுதல்; to be in anguish, distress, to be afflicted. [Skt.{} → த.கிலேசி-த்தல்.]
கிலேசு	கிலேசு kilēcu, பெ.(n.) கீழ்மை (யாழ்.அக.);; lowness.
கிலேதம்	கிலேதம் kilētam, பெ.(n.) உடலின் மேல் இடும் மருத்துநீர் (இங்.வை.21);; lotion. த.வ. நீர்மமருந்து. [Skt.{} → த.கிலேதம்.]
கிளப்	கிளப் kiḷap, பெ.(n.) 1. உணவகம்; restaurant; hotel. 2. பொழுதுபோக்காகக் கூடும் இடம்; recreation club. "கிளப்பில் சீட்டு விளையாடலாம்" (க்ரியா.);. த.வ.சாப்பாட்டிடம்.
கிளப்போசு	கிளப்போசு kiḷappōcu, பெ.(n.) சோற்றுக்கடை; உணவகம்; a restaurant, an eating-house, a hotel. [E.Club → த.கிளப்போசு.]

கிளாக்கி	கிளாக்கி kiḷākki, பெ.(n.) விலையேற்றம்; high price. [U.khiragi → த.கிறாக்கி.]
கிறாக்கிபண்ணு-தல்	கிறாக்கிபண்ணு-தல் kiṟākkibaṇṇudal, செ.கு.வி. (v.i.) அருமைப்படுத்திக் கொள்ளுதல்; to affect reserve.
கிறிசு	கிறிசு kiṟisu, பெ.(n.) கிரிசுக்கத்தி பார்க்க;see {}. [Malay.kris → த.கிறிசு.]
கிறித்து	கிறித்து kiṟittu, பெ.(n.) இயேசு கிறித்து; christ, the messiah. [Gr.kristos → த.கிறித்து.]
கிறித்துமசு	கிறித்துமசு kiṟittumasu, பெ.(n.) இயேசு பிறந்த நாள்; the day who birth in jesus. [E.{} → த.கிறித்துமசு.]
கிறித்துமார்க்கம்	கிறித்துமார்க்கம் kiṟittumārkkam, பெ.(n.) கிறித்துவ மதம்; christianity. [கிறித்து + மார்க்கம்.] [Gr.kristos → த.கிறித்து.]
கின்னரகண்டி	கின்னரகண்டி giṉṉaragaṇṭi, பெ.(n.) கின்னரகீதம் பார்க்க;see {}. [Skt.kinnara+kanta → த.கின்னரகண்டி.]
கின்னரகீதம்	கின்னரகீதம் kiṉṉaraātam, பெ.(n.) யாழ் இசைக் கலைஞ(கின்னர);ர்களால் பாடப்படும் இசை; the music of the celestial minstrels. "கின்னரகீதத்துக் கேள்வி மாந்தர்" (பெருங்.உஞ்சைக்.37, 103);. [Skt.{}+{} → த.கின்னரகீதம்.]
கினாரா	கினாரா kiṉārā, பெ.(n.) ஆறு முதலியவற்றின் கரை; side, bank, shore. [U.{} → த.கினாரா.]

கீகசம்	கீகசம்ākasam, பெ.(n.) உடலில் எலும்பை ஒட்டியுள்ள தசை; flesh on the bone. "வசைகீகசமென் றிருவகையாய்த் துன்னும் புலவு" (சேதுபு.வேதாள.30);. [Skt.{} → த.கீகசம்.]
கீசதாருகம்	கீசதாருகம்ācatārugam, பெ.(n.) மூங்கில் மரம்; bamboo tree (சா.அக.);.
கீசபாதிகம்	கீசபாதிகம்ācapātigam, பெ.(n.) நீலிச்செடி; Indigo plant (சா.அக.);.
கீசவல்லி	கீசவல்லிācavalli, பெ.(n.) கீசபர்ணி பார்க்க;see{} (சா.அக.);.
கீசா	கீசாācā, பெ.(n.) பொய் (யாழ்.அக.);; falsehood.
கீசுதி	கீசுதிācudi, பெ.(n.) இசைக் கருவிகளுள் ஒன்றாகிய வீணை வகை (பரத.ஒழிபி.15);; a kind of lute. [P]
கீடதந்தம்	கீடதந்தம்āṭadandam, பெ.(n.) நச்சுப் பற்களை உடைய விலங்கு; creature having cenomous teeth (சா.அக.);. [கீடம் + தந்தம்.] [Skt.kidam → த.கீடம்.]
கீதகோவிந்தம்	கீதகோவிந்தம்ātaāvindam, பெ.(n.) ஒரு வடநூல்; வடமொழி இசை நூல்; a sanskrit music book (த.சொ.அக.);. [Skt.gita+{} → த.கீதகோவிந்தம்.]
கீதசாத்திரம்	கீதசாத்திரம்ātacāttiram, பெ.(n.) இசை குறித்த நூல்; sciene of music. [Skt.{}+ → த.கீதசாத்திரம்.]

கீதசாலை	கீதசாலைātacālai, பெ.(n.) இசை பயிலுங் கூடம்; hall where music is taught; music hall. "கீதசாலையுங் கேள்விப்பந்தரும்" (பெருங்.இலாவாண.7, 131);. த.வ. இசைக்கல்லூரி. [கீதம் + சாலை.] [Skt.{} → த.கீதம்.]
கீதநடை	கீதநடைātanaḍai, பெ.(n.) நான்கு வகை மறைகளுள் ஒன்றாகிய சாம மறை (வேதம்); (திவா.);;{}, as composed of chants. [கீதம் + நடை.] [Skt.{} → த.கீதம்.]
கீதம்	கீதம்1ātam, பெ.(n.) 1. இசைப்பாட்டு; song, chant. "மங்கையரமுதகீதம்" (கம்பரா.கார்முக.40);. 2. இசை; melody, music. "கீதமினிய குயிலே" (திருவாச.18, 1);. 3. வண்டு (திவா.);; beetle, bee. த.வ. இசைப்பாடல். [Skt.{} → த.கீதம்.] கீதம்2ātam, பெ.(n.) 1. நொய்; ghee. 2. பழமை; oldness (த.சொ.அக.);.
கீதவீதி	கீதவீதிātavīti, பெ.(n.) இசை ஒலி வருகின்ற வழி; avenue through which music sounds proceed. "கனிந்த கீதவீதியே..... தடங்கணார்..... எய்தினார்" (சீவக.2039);. [கீதம் + வீதி.] [Skt.gita → த.கீதம்.]
கீதவுறுப்பு	கீதவுறுப்புātavuṟuppu, பெ.(n.) இசைப்பாட்டின் கூறு (சிலப்.3, 150, உரை);; limbs or componet elements of a musical piece, which are four. [கீதம் + உறுப்பு.] [Skt.{} → த.கீதம்.] அவையாவன; உக்கிரம், துருவை, ஆபோகம், பிரகலை.
கீதவேதம்	கீதவேதம்ātavētam, பெ.(n.) நான்கு வகை மறைகளில் ஒன்றாகிய சாமமறை (வேதம்);;{}, as composed of chants. [கீதம் + வேதம்.] [Skt.{} → த.கீதம்.]

கீதாங்கம்	கீதாங்கம்ātāṅgam, பெ.(n.) இசைக்கு வாசிக்கும் வாச்சியக்கூறு (சிலப்.3, 14, உரை);; instrumental accompaniment to vocal music. [Skt.{}+{} → த.கீதாங்கம்.]
கீதானுகம்	கீதானுகம்ātānugam, பெ.(n.) கூத்து வேறுபாடுகளுக்கிசைந்த இசைக்கூறுகளில் ஒன்று (சிலப்.3:14, அரும்.); music classification which accomodate with different pantomince (த.சொ.அக.);.
கீதானுகம்	கீதானுகம்ātāṉugam, பெ.(n.) கீதாங்கம் பார்க்க;see {}. [Skt.{}+{} → த.கீதானுகம்.]
கீதி	கீதி1āti, பெ.(n.) பாடகன் (யாழ்.அக.);; musician. [Skt.gita → த.கீதி.] கீதி2āti, பெ.(n.) 1. பாடுகை; singing, chanting. 2. பாட்டு; song. [Skt.{} → த.கீதி.] கீதி3āti, பெ.(n.) மரவகை; coromandal ebony of mysore.
கீதை	கீதைātai, பெ.(n.) 1. நல்ல அறங்களைக் கூறும் தெய்வப் பாடல்; sacred song or poem containing religious doctrines, by an inspired sage. 2. அருச்சுனன் பொருட்டுக் கண்ணன் போர்க்களத்தில் அறிவுரை கூறிய மொழிகள் உடையது, 18 பகுதிகள் கொண்டதுமான மகாபாரதத்தில் அடங்கியதுமான வடமொழி அறிவு (ஞான); நூல்; a section of 18 chapters in the {}, containing the sacred instruction of {} to {}. "கண்ணன்..... ஸ்ரீ கீதையருளிச் செய்து" (மதுரைக்.763, உரை);. [Skt.{} → த.கீதை.]
கீயாக்கணக்கு	கீயாக்கணக்குāyākkaṇakku, பெ.(n.) வடமொழியிலுள்ள கூட்டு மெய்யெழுத்துகளைக் குறித்து கூறும் நூல்; work dealing with conjunct consonants in sanskrit.

கீர்	கீர்1ār, பெ.(n.) 1. ஓரொலிக்குறிப்பு; onom sound. 2. சொல்; word (த.சொ.அக.);. கீர்2ār, பெ.(n.) பாட்டு; verse, song. "கீர்என்று பாட்டாய் அதுக்கு நிறம் சிவப்பாகி" (திவ்.பெரியாழ்.1, 5, அவ. பக்.86);. கீர்3ār, பெ.(n.) பாயச வகை; a semi-liquid food prepared with milk. த.வ.கன்னலமுது.
கீர்த்தனம்	கீர்த்தனம்ārttaṉam, பெ.(n.) கீர்த்தனை பார்க்க;see {}. [Skt.{} → த.கீர்த்தனம்.]
கீர்த்தனை	கீர்த்தனைārttaṉai, பெ.(n.) 1. இசைப்பாட்டு; song, psalm, hymn. 2. புகழ்ச்சி; praise. த.வ. இசைப்பாடல். [Skt.{} → த.கீர்த்தனை.]
கீர்த்தி-த்தல்	கீர்த்தி-த்தல்ārttittal, 11 செ.கு.வி.(v.i.) புகழுதல்; to praise, extol. "தன்சொல்லாற்றான்றன்னைக் கீர்த்தித்த மாயன்" (திவ்.திருவாய்.7, 9, 2);. [Skt.{} → த.கீர்த்தி-த்தல்.]
கீர்த்தி	கீர்த்திārtti, பெ.(n.) புகழ்; fame, celebrity, renown, distinction, glory. "விண்சுமந்த கீர்த்தி வியன்மண்டலத்தீசன்" (திருவாச.8, 8);. த.வ. மிகுபுகழ். [Skt.{} → த.கீர்த்தி.]
கீர்த்தித்தானம்	கீர்த்தித்தானம்ārttittāṉam, பெ.(n.) பிறப்பு நல்லோரை (சங்.அக.);; ascendant, house of one's birth. [Skt.{}+{}+ → த.கீர்த்தித்தானம்.]
கீர்த்திப்பிரதாபம்	கீர்த்திப்பிரதாபம்ārttippiratāpam, பெ.(n.) 1. புகழும் ஆற்றலும்; fame and splendour. 2. மிகு புகழ்; lustre of fame, glory, renown. [Skt.{}+{}+{} → த.கீர்த்திப்பிரதாபம்.]

கீர்த்திபூடணபாண்டியன்	கீர்த்திபூடணபாண்டியன்ārttipūṭaṇapāṇṭiyaṉ, பெ.(n.) அதுலகீர்த்தி பாண்டியனின் மகன்; son of {}.
கீர்த்திமதி	கீர்த்திமதிārddimadi, பெ.(n.) மன்னர் குலத்தைச் சேர்ந்த சுகனின் பெண்; daughter of kind {} (அபி.சிந்.);.
கீர்த்திமான்	கீர்த்திமான்1ārttimāṉ, பெ.(n.) வசுதேவருக்குத் தேவகியிடம் பிறந்த குமரன்; son of {} and {} (அபி.சிந்.);. கீர்த்திமான்2ārttimāṉ, பெ.(n.) புகழ் பெற்றவன்; celebrated person, illustrious personage. [Skt.{} → த.கீர்த்திமான்.]
கீர்த்திலட்சுமி	கீர்த்திலட்சுமிārttilaṭcumi, பெ.(n.) புகழாகிய திரு; fame personified as {}. [Skt.{}+{} → த.கீர்த்திலட்சுமி.]
கீர்த்திவர்த்தன சோழன்	கீர்த்திவர்த்தனசோழன்ārttivarttaṉacōḻṉ, பெ.(n.) ஒரு சோழ அரசன்; a {} king.
கீர்வாணம்	கீர்வாணம்ārvāṇam, பெ.(n.) வானுலகில் வாழும் தேவர்கள் பேசக்கூடியதாகக் கருதப்படும் வடமொழி;{}, believed as the language of the gods. [Skt.{} → த.கீர்வாணம்.]
கீரங்கீரனார்	கீரங்கீரனார்āraṅāraṉār, பெ.(n.) புலவர் கீரனின் மகனாகிய கீரனார்; son of {}.
கீலக	கீலகālaga, பெ.(n.) ஆண்டுகள் அறுபதில் நாற்பத்திரண்டாம் ஆண்டு (பெரியவரு.);; the 42nd year of the Indian cycle of 60 years.
கீலகம்	கீலகம்ālagam, பெ.(n.) கலகம்; intrigue, trouble. 'ஏவர் கீலகத்தினால்.... மெத்தவுங் காய்கிறாய்' (சீவக்.பிரபந்.கசரபேந்திர.குற.17, 7);. [Skt.{} → த.கீலகம்.]
கீலகை	கீலகைālagai, பெ.(n.) கீழ்மை (யாழ்.அக.);; lowness.

கீலம்கீலமாக	கீலம்கீலமாகālamālamāka, வி.அ. (adv.) துண்டு துண்டாக; into pieces. கீலம் கீலமாகக் கிழித்த ஓலை. [Skt.{}+{} → த.கீலம்கீலமாக.]
குகமுனிவர்	குகமுனிவர் gugamuṉivar, பெ.(n.) ஒரு இருடி; a saint.
குகர்த்தமன்	குகர்த்தமன் gugarttamaṉ, பெ.(n.) ஒரு மன்னன்; a king.
குகனேரியப்பமுதலியார்	குகனேரியப்பமுதலியார் gugaṉēriyappamudaliyār, பெ.(n.) தமிழில் உபதேச காண்டம் பாடிய ஆசிரியர்; the author of the Tamil {}.
குகூகண்டம்	குகூகண்டம் kuākaṇṭam, பெ.(n.) குயில் (யாழ்.அக.);; the Indian cuckoo. [Skt.{}_{} → த.குகூகண்டம்.]
குசலப்பிரசினம்	குசலப்பிரசினம் kusalappirasiṉam, பெ.(n.) நலம் குறித்து உசாவுதல்; friendly enquiry after a person's welfare. த.வ. நன்னலம் கேட்டல்.
குசலர்	குசலர் kusalar, பெ.(n.) 1. அறிஞர்; skillful person, expert. "அறநூலிற் குசலராகிய மாதவர்" (சேதுபு.இலக்கும்.21); (த.சொ.அக.);. த.வ. திருவோர்.
குசாமந்தி	குசாமந்தி kucāmandi, பெ.(n.) முகமன் (முகஸ்துதி);; flattery, coaxing, wheedling. "குசாமத்தித்தனம்". [U.{} → த.குசாமத்தி.]
குசாரத்து	குசாரத்து kucārattu, பெ.(n.) கைவழி; through a person. [U.{} → த.குசாரத்து.]

குசிகன்	குசிகன் gusigaṉ, பெ.(n.) விசுவாமித்திரனின் தந்தையாகிய ஒரு முனிவன்; a sage, the father of {}. [Skt.{} → த.குசிகன்.]
குசிராத்தி	குசிராத்தி kusirātti, பெ.(n.) கூர்ச்சர நாடு;{}. த.வ. குச்சரம்.
குசும்பாவிதை	குசும்பாவிதை kusumbāvidai, பெ.(n.) குசும்ப மரத்தின் விதை;seed of false saffron tree. [குசும்பா + விதை.]
குசுமை	குசுமை kusumai, பெ.(n.) சுதன்மன் என்னும் மறையோனின் இளைய மனைவி; younger wife of {}.
குடீரகம்	குடீரகம் guṭīragam, பெ.(n.) குடீரம் பார்கக;see {}. "குறியுறுஞ் செபத்தர் மேவுங் குடீரகங் குலவி" (வேதாரணிய. பலபத்.21);. [Skt.{} → த.குடீரகம்.]
குத்திரசங்கம்	குத்திரசங்கம் kuttirasaṅgam, பெ.(n.) ஊமச்சி (நாமதீப.);, நத்தை; snail.
குத்தினி	குத்தினி kuttiṉi, பெ.(n.) ஒருவகைப் பட்டுச்சீலை; a kind of striped silk. [U.{} → Skt.khutani → த.குத்தினி.]
குதப்பிரம்சம்	குதப்பிரம்சம் kudappiramcam, பெ.(n.) அண்டு தள்ளுகை (பைஷஜ.232);; prolapsus.
குதாம்	குதாம் kutām, பெ.(n.) பொருட்களைப் பாதுகாத்து சேர்த்து வைக்கும் இடம்; godwon. த.வ. பண்டகசாலை, கிடங்கு. [U.{} → த.குதாம்.]

குதூகலம்	குதூகலம் kutūkalam, பெ.(n.) அகக்களிப்பு; delight, rapture. த.வ. அகமகிழ்வு. [Skt.{} → த.குதூகலம்.]
குதோதரி	குதோதரி kutōtari, பெ.(n.) அரக்கர் இனப்பெண்; anthropomorlphous demoness.
குந்தமர்	குந்தமர் kundamar, பெ.(n.) ஓர் இருடி; a saint.
குந்தலம்	குந்தலம் kundalam, பெ.(n.) வடநாட்டில் பல்லாரியில் உள்ள நாடு; the city in North {} (அபி.சிந்.);.
குநகவெலி	குநகவெலி gunagaveli, பெ.(n.) மரக்காலைப் போல் உடல் உள்ள ஒரு வகை எலி; a species of rat with a cylinderical body resembling a wooden measure.
குநகி	குநகி gunagi, பெ.(n.) கெட்டுப் போன நகத்தை உடையவன்; one whose nails are rotten. "சிந்திய குநகியாவான் செம் பொனைத் திருடினானும்" (சிவதரு.சுவர்க்க நரகசேட.10);. [Skt.ku-nakhin → த.குநகி.]
குப்தம்	குப்தம் kuptam, பெ.(n.) பூனைக்காலி; cowhage (சா.அக.);. [P]
குப்தி	குப்தி kupti, பெ.(n.) மூன்று வகை செயல்களின் அடக்கம்; restraint, as in thought, speech or deed. [Skt.gupti → த.குப்தி.]
குபாகும்பர்	குபாகும்பர் kupākumbar, பெ.(n.) மார்வாட நாட்டுக் குயவர்; potter in {} city.
குபாடி	குபாடி kupāṭi, பெ.(n.) இழிவான சொற்களைப் பேசுபவன்; woman using foul language. 'நகையால்மய லெழுப்புங் குபாடிகள்' (நூற்றெட்டுத்.திருப்பு.15);. [Skt.{} → த.குபாடி.]

குபாண்டன்	குபாண்டன் kupāṇṭaṉ, பெ.(n.) பாணாசுரனின் அமைச்சன்; minister of {} (அபி.சிந்.);.
குபார்	குபார் kupār, பெ.(n.) 1. கூச்சலிடுகை; outcry, complaint. 2. ஒவ்வாமையால் ஏற்படும் வாந்தி பேதி; cholera. [U.{} → த.குபார்.]
குபாரா	குபாரா kupārā, பெ.(n.) குபார் பார்கக;see {}.
குபிகை	குபிகை gubigai, பெ.(n.) 1. எள்; sesamum seed. 2. நல்லெண்ணெய்; gingelly oil (சா.அக.);.
குபிதன்	குபிதன் kubidaṉ, பெ.(n.) சினங் கொண்டவன்; angry man. "இகழ்திட வவன் குபிதனாய்" (உத்தரரா.வரையெடு.67);. [Skt.kupita → த.குபிதன்.]
குபுர்	குபுர் kubur, பெ.(n.) நம்பிக்கையின்மை; disbelief. 'குபுரான காரியம் செய்தான்' (முகம்மதிய);. [Arab.kufr → த.குபுர்.]
கும்பதாசி	கும்பதாசி kumbatāci, பெ.(n.) 1. சங்கதூதி; procuress. 2. விலைமகள்; prostitute. [Skt.kumbha-{} → த.கும்பதாசி.]
கும்பானு	கும்பானு kumbāṉu, பெ.(n.) ஒரு அரக்கன்; a giant (அபி.சிந்.);.
கும்பீநசம்	கும்பீநசம் kumbīnasam, பெ.(n.) பெரும் பாம்பு வகை (யாழ்.அக.);; a kind of large serpent. [Skt.kumbhinasa → த.கும்பீநசம்.]

கும்மக்கு	கும்மக்கு kummakku, பெ.(n.) உதவி; aid, help, assistance. "குமுக்குப் பண்ண". [U.kumak → த.கும்மக்கு.]
குமாத்தா	குமாத்தா kumāttā, பெ.(n.) 1. செயலன்; agent, steward. 2. எழுத்தர் முதலிய வேலை பார்க்கும் கீழ்ப் பதவியிலிருப்பவன்; writer, clerk. த.வ. எழுத்தர். [U.{} → குமாஸ்தா → த.குமாத்தா.]
குமுர்தா	குமுர்தா kumurtā, பெ.(n.) தட்சன் பெண்; daughter of {} (அபி.சிந்.);.
குய்யபாசிதம்	குய்யபாசிதம் kuyyapācidam, பெ.(n.) கமுக்கச் சொல் (யாழ்.அக.);; secret speech. [Skt.guhya-{} → த.குய்யபாசிதம்.]
குர்த்தனம்	குர்த்தனம் kurttaṉam, பெ.(n.) கூத்து ஆடும் பொழுது செய்யும் உடற்செயல்களுள் ஒன்று (சிலப்.81, கீழ்க்குறிப்பு);; a kind of gesticulation in dancing.
குருதுரியம்	குருதுரியம் kuruduriyam, பெ.(n.) முத்தாத்துமாவின் தூயநிலை; [Skt.guru+{} → த.குருதுரியம்.]
குரதாரம்	குரதாரம் kuratāram, பெ.(n.) எட்டு வகையான மாநிரயங்களுள் ஒன்று (சி.போ.பா.2, 3);; a hell, one of eight {}. த.வ.பெருநிரயம்.
குராசோ	குராசோ kurācō, பெ.(n.) தென் அமெரிக்காவிலுள்ள ஒரு வகைப் பறவையினங்களைச் சார்ந்தது; the bird belonged to a South America's bird. இது ஒரு வான்கோழி அளவில் இருக்கும் என்பர். குரோசா தீவில் வாழுகின்றதால் இப்பெயர் பெற்றது (அபி.சிந்.);
குரான்	குரான் kurāṉ, பெ.(n.) முகமது நபி மூலமாக இறைவனால் அருளப்பட்டதாகக் கூறப்படும் மறை நூல்;{} (க்ரியா.);.
குரூப்பியம்	குரூப்பியம் kurūppiyam, பெ.(n.) துத்தநாகம்; zinc.

குரூபகூபகம்	குரூபகூபகம் gurūpaāpagam, பெ.(n.) வேறுபாட்டமைப்பு கொண்ட (விகாரப்பட்ட); இடுப்பு; a deformed pelvis, especially in a female distorted pelvis. த.வ. சப்பாணிஇடுப்பு [Skt.krupa+kupakam]
குரூபசன்மம்	குரூபசன்மம் kurūpasaṉmam, பெ.(n.) வேபாடுடைய (விகாரப்); பிறப்பு; monster birth. த.வ.கொடுந்தோற்றப்பிறப்பு
குரூபபிண்டம்	குரூபபிண்டம் kurūbabiṇṭam, பெ.(n.) வேறுபாடான (விகாரமான); பிண்டம்; monster fotus. த.வ.கொடும்பிண்டம் [குரூப + பிண்டம்.] [Skt.{} → த.குரூப.] புள் → (பின்); → பிண்டு → பிண்டம்.
குரூபம்	குரூபம் kurūpam, பெ.(n.) 1. இயல்பிலிருந்து மாறுபட்ட (விகாரமான); உருவம், உறுப்புக்கோடு; deformity in features, in limbs. 2. அழகின்மை; ugliness. த.வ.கொடுஉரு. [கு + ரூபம்.] [Skt.ku- → த.கு.] உருத்தல் = தோன்றுதல், உரு = தோற்றம், வடிவம், வடிவுடைப் பொருள், உடல். உரு → உருவு → உருவம். [த.உருவம் → Skt.{}(வ.வ.1.92);] வடமொழில் அழிகேடு, அவமதிப்பு, குறைபடு, குறை, சிறுமை, தடை, பழிக்கூறு, இகழ்ச்சி போன்ற பொருளுடன் 'கு' முன்னொட்டு இருக்கிறது.
குரூபி	குரூபி kurūpi, பெ.(n.) இயல்பிலிருந்து மாறுபட்ட உருவமுள்ளவ-ன்-ள்; ugly, illshaped, deformed person. த.வ. சப்பாணி. [Skt.ku- → த.கு.] த.உருவம் → Skt.{} → {} → த.ரூபி.

குரூரகோட்டம்	குரூரகோட்டம் kurūraāṭṭam, பெ.(n.) கழிச்சல் (பேதி); மருந்தாலும் அசையா கெட்டிக் குடல்; costive bowels unaffected by even strong purgatives. த.வ. கல்குடல். [குரூர + கோட்டம்.] குள் → கொள் → கோள் → கோடு → கோட்டம்.
குரூரகோட்டி	குரூரகோட்டி kurūraāṭṭi, பெ.(n.) கற்குடலோன்; one with costive bowels.
குரூரம்	குரூரம் kurūram, பெ.(n.) 1. கொடுமை (உரிநி);; cruelty, savageness. 2. வேறுபாடு (விகாரம்);; ugliness. த.வ.கரூரம். [Skt.{} → த.குரூரம்.] வடமொழியில் kravi என்னும் மூலத்திலிருந்து பிறந்த {} என்னும் சொல்லிற்கு ஊறு, புண், ஊறுபாடு, வெம்புண், நோவு, தீங்கு, இரக்கமற்ற, கடுப்பான, முரண்பாடான போன்ற பலபொருள்கள் உள்ளன. (மா.வி.);. இவற்றுள் கொடுமை வேறுபாடு ஆகிய பொருள்களிலேயே இச்சொல் தமிழில் வழக்கூன்றியுள்ளது.
குரூரமருந்து	குரூரமருந்து kurūramarundu, பெ.(n.) 1. கொடிய மருந்து; any medicine of a virulent type. 2. வேகமான மருந்து; drastic medicine. 3. உறைப்பான மருந்து; medicine with burning or pungent, acrimonious medicine. த.வ.கடுமருந்து. [குரூர + மருந்து.] [Skt.{} → த.குரூர.] மரு → மருந்து.
குரூரவதை	குரூரவதை kurūravadai, பெ.(n.) துன்புறுத்திக் கொல்லுகை (சித்திரவதை);; cruel butchery, in human murder. த.வ. துன்புறுத்தல் [Skt.{}+vatai → த.குரூரவதை.]
குரூரவாந்திபேதி	குரூரவாந்திபேதி kurūravāndipēti, பெ.(n.) கொடிய கக்கல் கழிச்சல் (வாந்தி பேதி);; cholera of a virulent or severe type cholera morbus. த.வ. கடுங்கக்கல் கழிச்சல்.

குரூரன்	குரூரன் kurūraṉ, பெ.(n.) கொடியவன்; cruel person. த.வ.அரம்பன். [Skt.{} → த.குரூரன். 'ன்' ஆ.பா.ஈறு.]
குரூராசயன்	குரூராசயன் kurūrācayaṉ, பெ.(n.) ள பார்க்க;see {}.
குரூராட்சம்	குரூராட்சம் kurūrāṭcam, பெ.(n.) ஆந்தை; owl. [P]
குரோசாணியோமம்	குரோசாணியோமம் kurōcāṇiyōmam, பெ.(n.) குராசானியோமம் பார்க்க;see {}-{}. [U.{}+{} → த.குரோசாணி யோமம்.]
குரோசானி	குரோசானி kurōcāṉi, பெ.(n.) குரோசானியோமம் பார்க்க;see {}.
குரோசானியோமம்	குரோசானியோமம் kurōcāṉiyōmam, பெ.(n.) குராசான்தேசத்தில் விளையும் ஓமம்; omum plant growing in {}.
குரோசானியோமப்பத்திரி	குரோசானியோமப்பத்திரி kurōcāṉiyōmappattiri, பெ.(n.) குராசான் நாட்டில் விளையும் ஓமச் செடியின் இலை (இது ஒரு கற்ப மூலிகை);; leaves of omum plant growing in {}, a re-juvenating drug. [குரோசான்+ஓமம்+பத்திரி.]
குரோட்டுசிரிடம்	குரோட்டுசிரிடம் kurōḍḍusiriḍam, பெ.(n.) முழங்கால் வீக்கம்; synovitis of the knee joints. த.வ. மூட்டு வீக்கம்.
குரோடீகரி-த்தல்	குரோடீகரி-த்தல் kurōṭīkarittal, பெ.(n.) முறைப்படுத்துத் தொகுத்தல்; to systematise and summarise. த.வ. முறைப்படுத்தல். [Skt.{}- → த.குரோடீகரி-த்தல். 'தல்' தொ.பெ.ஈ.]

குரோதம்	குரோதம்1 kurōtam, பெ.(n.) 1. சினம் (கோபம்);; anger, wrath. "குரோதமே குணமாயிருந்தவர்" (சி.சி.பர.ரோகா.மறு.29);. 2. செற்றம், காழ்ப்புணர்ச்சி; malice, rancour. 3. காய்ச்சல்; fever. த.வ. வன்மம். [Skt.{} → த.குரோதம்.] குரோதம்2 kurōtam, பெ.(n.) மார்பு; breast, chest. [Skt.{} → த.குரோதம்.]
குரோதவல்லபம்	குரோதவல்லபம் kurōtavallabam, பெ.(n.) ஒரு வகைக் கோரை; a variety of cyperus.
குரோதன்	குரோதன்1 kurōtaṉ, பெ.(n.) 1. ஒரு வகைச் கோழை (சிலேட்டும);க் கூறு; a form of phlegmatic humour or tendency. 2. கோழை மிகுதியினால் சினம் கொள்பவன்; a man angry, because of his phlegmatic tendency. குரோதன்2 kurōtaṉ, பெ.(n.) சினம் கொண்டவன் (கோபமுள்ளவன்); (வீரபத்திரன்.); (சூடா.);;{}, as being wrathful. த.வ.காய் சினத்தன். [Skt.{} → த.குரோதம் → குரோதன்.] 'ன்' ஆ.பா.ஈறு
குரோதன	குரோதன kurōtaṉa, பெ.(n.) அறுபதாண்டு வட்டத்தில் ஐம்பத்தொன்பதாம் ஆண்டு (வருடம்);; the 59th year of the Jupiter cycle of 60 years. [Skt.{} → த.குரோதன.]
குரோதனி	குரோதனி kurōtaṉi, பெ.(n.) காமங்கொள்ளும் பெண் (காமி);; a passionate or amorous woman. த.வ. காமி.

குரோதி	குரோதி1 kurōtittal, 11. செ.கு.வி.(v.i.) செற்றங் கொள்ளுதல்; to bear rancour. த.வ. சீறுதல். [Skt.{}- → த.குரோதி-.] குரோதி2 kurōti, பெ.(n.) செற்றங் கொண்டவன்-ள்; rancorous person. த.வ. சீறாடி, சீறாளி. [Skt.{} → த.குரோதி.] குரோதி3 kurōti, பெ.(n.) அறுபதாண்டு வட்டத்தில் முப்பத்தெட்டாம் ஆண்டு (வருடம்);; the 38th year of the Indian cycle of 60 years. [Skt.{} → த.குரோதி.]
குரோதிமுகம்	குரோதிமுகம் gurōtimugam, பெ.(n.) காண்டா விலங்கு; rhinoceros. த.வ. கல்யானை.
குல்கந்து	குல்கந்து kulkandu, பெ.(n.) சர்க்கரை அல்லது தேன் கலந்து பக்குவப்படுத்திய முளரி (ரோசா);ப்பூ இதழ்; a confection of rose prepared in sugar or honey-candied rose. த.வ. தேன்முளரி. [Pers.gul=Ar.gand → த.குல்கந்து]
குல்பேரீசு	குல்பேரீசு kulpērīcu, பெ.(n.) மொத்தத் தீர்வை; total revenue. [U.kul-{} → த.குல்கேரீசு]
குல்மகேது	குல்மகேது kulmaātu, பெ.(n.) ஆரை; sorrel.
குல்மரோகம்	குல்மரோகம் kulmarōkam, பெ.(n.) மண்ணீரல், ஈரல் முதலியவற்றில் வீக்கம் கண்டு அதனால் ஏற்படும் செரிமானக் கோளாறு (அசீரணம்); முதலிய குணங்கள்; indigestionand its consequent symptoms, due to the enlargement of the spleen,liver etc. abdominal tumor. த.வ. செரியாநோய்.

குல்மவாதம்	குல்மவாதம் kulmavātam, பெ.(n.) மண்ணீரலைப் பற்றிய ஊதை (வாத); நோய்; a disease of the spleen. த.வ. ஈரல் ஊதை.
குல்மாசம்	குல்மாசம் kulmācam, பெ.(n.) 1. கழுநீர், lotion with which wounds are cleaned 2. புளித்த கஞ்சி; sour-gruel. 3. ஒரு வகை மொச்சை; a kind of beans - Dolichos genus.
குல்யம்	குல்யம் kulyam, பெ.(n.) குல்லியம் பார்க்க;see kulliyam.
குல்லயம்	குல்லயம்1 kullayam, பெ.(n.) 1. பிட்டம்; buttocks. 2. இறைச்சி (மாமிசம்);; flesh, muscle. குல்லயம்2 kullayam, பெ.(n.) கருங்குவளை; blue nelumbo.
குல்லா	குல்லா1 kullā, பெ.எ.(adj.) வெளியான; open, plain, not hidden. [U.{} → த.குல்லா.] குல்லா2 kullā, பெ.(n.) 1. தலைக்கவிப்பு; a kind of cap, skull-cap, night cap, fez. "குல்லாவும் தொங்கற் பரியட்டமாகப் பட்டும் பருத்தியும்" (கோயிலொ.36);. 2. படகின் பாய்மரத்தைக் கட்டுங்கயிறு (யாழ்ப்);; out rigger of a boat. 3. கவிப்பு (குல்லா);த் தோணி (வின்.);; boat or dhony with an out rigger. த.வ. கவிப்பு. [U.{} → த.குல்லா] [P]
குல்லாச்சிப்பாய்	குல்லாச்சிப்பாய் kullāccippāy, பெ.(n.) காவல் துறையினன்; lit. one who wears a kulla, policeman.
குல்லாச்சேவகன்	குல்லாச்சேவகன் gullāccēvagaṉ, பெ.(n.) குல்லாச்சிப்பாய் பார்க்க;see {}. [U.kulla → த.குல்லா] [Skt.{} → த.சேவகன்.]

குல்லாப்போடு-தல்	குல்லாப்போடு-தல் kullāppōṭudal, 9 செ.குன்றாவி.(v.t) ஏமாற்றுதல்; lit., to cap one, to cajole coax. [குல்லா + போடு-,] [U.{} → த.குல்லா.]
குல்லாயிட்டுப்பிறத்தல்	குல்லாயிட்டுப்பிறத்தல் kullāyiṭṭuppiṟattal, பெ.(n.) முகத்தில் சவ்வு மூடிப் பிறக்கை; birth of child with a piece of the amniotic membrance oceasionally covering its face like a veil being born with a caul. த.வ. மூடுமுகப் பிறப்பு. [குல்லா + இட்டு + பிறத்தல்.] [U. kulla → த.குல்லா.]
குல்லாலி	குல்லாலி kullāli, பெ.(n.) 1. எல்லாம் வல்லவன் (சர்வ சக்தன்); the omnipotent. 2. திறமையானவன் (சாமர்த்தியசாலி);; clever person. 'வைப்பு நிசமாச்சோ குல்லாலி நீயோ' (விறலி விடுதூது.788);. த.வ. திறலன். [Ar.{} → த. குல்லாலி.]
குல்லிகம்	குல்லிகம் gulligam, பெ.(n.) சிவப்புக் குன்றிமணி; crab's eye - abrus precatorius. த.வ. செங்குன்றி.
குல்வார்	குல்வார் kulvār, பெ.(n.) குடியானவருடன் தனித்தனியே செய்யும் ஒப்பந்தம்; individual settlement with ryots. (C.G.119);. த.வ. உழவர் ஒப்பந்தம். [U.{} → த.குல்வார்.]
குலக்கினி	குலக்கினி kulakkiṉi, பெ.(n.) ஒருவகை அம்மை நோய்; a kind of small pox in which the scabs fall off.
குலகா	குலகா kulakā, பெ.(n.) பேய்ப்புடல் (மலை);; wild snak-gourd.
குலத்திரி	குலத்திரி kulattiri, பெ.(n.) 1. கற்புக்கரசி (பதிவிரதை);; chaste woman. 2. மனைவி (வின்.);; the lawful wife. த.வ. குலமகள். குல் → குலம் → Skt.kula. [Skt.{} → த.குலத்திரி.]

குலத்துருமம்	குலத்துருமம் kulatturumam, பெ.(n.) வெடியுப்பு; pottasium nitrate.
குலநர்சகம்	குலநர்சகம் gulanarcagam, பெ.(n.) ஒட்டகம் (யாழ்.அக.);; camel. [P]
குலபௌ	குலபௌ kulabau, பெ.(n.) கணுக்கால்; ankle.
குலவியூகம்	குலவியூகம் kulaviyūkam, பெ.(n.) படையணிகளுளொன்று (நவவியூகத்தொன்று); (சௌந்த, 1, உரை);; a kind of battle-array, one of nava-viyukam (q.v.);.
குலாசா	குலாசா kulācā, பெ.எ. (adj.) பரந்த; spacious, roomy, wide. [U.{} → த.குலாசா.]
குலாதினி	குலாதினி kulātiṉi, பெ.(n.) குலாதனி (தைலவ.தைல.1); பார்க்க;see {}. [Skt.{} → த.குலாதி.]
குலாப்சான்	குலாப்சான் kulāpcāṉ, பெ.(n.) இனிப்புப் பணியாரவகை (இ.வ.);; a kind of confectionery. த.வ. பாகுபணியாரம், இன்மிதவை. [Ar.{}+{} → த.குலாப்+சான்.]
குலாபி	குலாபி kulāpi, பெ.(n.) குலாபு பார்க்க;see {}. [U.{} → த.குலாபி.]
குலாபிமானம்	குலாபிமானம் kulāpimāṉam, பெ.(n.) பிறந்த குடியிடத்துக் கொள்ளும் பற்று; love of one's family or caste. த.வ. பிறந்தகப்பற்று. [குல(ம்); + அபிமானம்.] [த.குலம் → Skt.kula.] [Skt.{} → த.அபிமானம். வடமொழிப் புணர்ப்பு.]

குலாபு	குலாபு kulāpu, பெ.(n.) 1. சிவப்பு முளரி (ரோசா);, முட்செவந்தி; damask rose. 2. பன்னீர்; rose-water. த.வ. செம்முளரி. [U.{} → த.குலாபு.]
குலாபுசாயம்	குலாபுசாயம் kulāpucāyam, பெ.(n.) முளரி (ரோசா); நிறச் சாயம்; rose colour. த.வ. முளரிச்சாயம்.
குலாபுப்பூ	குலாபுப்பூ kulāpuppū, பெ.(n.) முளரி (ரோசா);ப்பூ; rose flower. [குலாபு + பூ.] [U.{} → த.குலாபு.]
குலாபுப்பூவித்து	குலாபுப்பூவித்து kulāpuppūvittu, பெ.(n.) அரச (இராச);ப் பூ அல்லது முளரி (ரோசா);ப்பூ விதை; rose seed. த.வ. முளரி வித்து. [குலாபு + பூ + வித்து.] [U.{} → த.குலாபு.] புகு → பூ, விந்து → வித்து.
குலாபூ	குலாபூ, kulāpū, பெ.(n.) அடுக்கு முளரி (ரோசா); இதழ்; cabbage rose petal. த.வ. முளரி இதழ். [குலா + பூ.] [U.{} → த.குலா.]
குலாம்	குலாம் kulām, பெ.(n.) அடிமை; slave, menial servant. 'அந்தப் பிரவுக்கு அவன் குலாமாயிருக்கிறான்'. [U.{} → த.குலாம்.]

குலாமர்	குலாமர் kulāmar, பெ.(n.) பணத்திற்கு அடிமையானவர், இவறன்மார் (உலோபிகள்);; misers, as slaves to money. "இச்செல்வம்............ கொடுக்கறியா திறக்குங் குலாமருக்கு" (பட்டினத்.திருப்பா.திருவோ.மா.7);. த.வ. தொழும்பர். [U.{} → த.குலாமர்.]
குலாயனம்	குலாயனம் kulāyaṉam, பெ.(n.) குலாயம்2 (திவா.); பார்க்க;see {}. [Skt.{} → த.குலாயனம்.]
குலால்	குலால் kulāl, பெ.(n.) 1. சிவப்பு; redness. 2. வடநாட்டில் அறுவடைக் காலத்தில் கொண்டாடப்படும் (Holi); பண்டிகையில் பயன்படுத்தும் ஒரு வகைச் செந்நிறப் பொடி (இ.வ.);; red powder thrown at the time of {} festival. [U.{} → த.குலால்.]
குலால்வண்டி	குலால்வண்டி kulālvaṇṭi, பெ.(n.) குலாரி (வின்.); பார்க்க;see {}. [குலால் + வண்டி.] [Mhr.{} → த.குலால்.] வண்டு → வண்டி=சக்ரத்தையுடைய ஊர்தி.
குலுத்தாகிதம்	குலுத்தாகிதம் kuluddākidam, பெ.(n.) பூஞ்சாந்துப் பட்டை; a bazzara drug.
குலேநிலோபர்	குலேநிலோபர் kulēnilōpar, பெ.(n.) வெண்டாமரைப் பூ; white lotus flower nelumbium speciosum.
குலைகீசம்	குலைகீசம் kulaiācam, பெ.(n.) ஆட்டுலா மரம்; a kind of tree.
குலோடி	குலோடி kulōṭi, பெ.(n.) தொப்புள் பகுதி; navel region.
குலோப்சாமூன்	குலோப்சாமூன் kulōpcāmūṉ, பெ.(n.) மைதாமாவைச் சில உருண்டைகளாக உருட்டிப் பொரித்து சருக்கரைப் பாகில் (சீராவில்); போட்டு ஊறவைத்துச் செய்யும் ஓர் இனிப்பு வகை; brownroasted-balls soaked in sugar treacle. த.வ. பாகுபணியாரம். [Ar.{} → த.குலோப்ஜாமூன்.]

குவர்	குவர் kuvar, பெ.(n.) மேலாக மூடும் பாய் (பாய்மரப் பாய்க்கு மேலுள்ள பாய்);; sky-sail. (M.Navi.84);. த.வ. மீப்பாய். [E.cover → த.குவர்.]
குவலையம்	குவலையம் kuvalaiyam, பெ.(n.) 1. நீலோற்ப மலர்; blue Indian water lily. 2. அரக்காம்பல், செவ்வாம்பல்; red water lily.
குவாகசாரவரிட்டம்	குவாகசாரவரிட்டம் kuvākacāravariṭṭam, பெ.(n.) சீமைப்பிசின் கொண்டு அணியமாக்கிய அரிட்டம்; ammonlated tincture of gulacum. த.வ. பிசினி.
குவாதோத்பவம்	குவாதோத்பவம் kuvātōtpavam, பெ.(n.) கொதிக்க வைத்தது; produced as collyrium. த.வ. கடுங்காய்ச்சு.
குவாமா	குவாமா kuvāmā, பெ.(n.) கூவைக் கிழங்கிலிருந்து எடுக்கப்படும் மாவு; Indian arrow-root flour. த.வ. குச்சுவள்ளி மாவு.
குவிலேசம்	குவிலேசம் kuvilēcam, பெ.(n.) கருங்கொள்; black gram.
குவேகசுமரம்	குவேகசுமரம் kuvēkasumaram, பெ.(n.) ஓக்கு மரம்; oak tree.
குளோப்பர்	குளோப்பர் kuḷōppar, பெ.(n.) உருண்டை வடிவாய்த் தொங்கும் ஒருவகைக் கண்ணாடி விளக்கு; globe lamp. த.வ. கோளவிளக்கு. [E.globe → த.குளோப்பர்.] [P]
குளோப்பு	குளோப்பு kuḷōppu, பெ.(n.) குளோப்பர் பார்க்க;see {}. [E.globe → த.குளோப்பு.]

குளோப்புக்கொன்னை	குளோப்புக்கொன்னை kuḷōppukkoṉṉai, பெ.(n.) யானைப் புளிய மரம்; elephant tamarind tree. த.வ. பப்பரப்புளி, பொந்தம், புளிமரம், பூரிமரம்.
குறுமா	குறுமா kuṟumā, பெ.(n.) கூட்டாணம் (குழம்புணவின் வகை);; a kind of stew seasoned with condiments. த.வ. கூட்டாணம். [U.{} → த.குறுமா.]
குனட்டை	குனட்டை kuṉaṭṭai, பெ.(n.) 1. குறும்பு; bomischief, pranks. 2. நோய் கொடியதாக மாறுகை; bounfavourable turn, as of a disease. க.குனஷ்டா; ம.குனஷ்டம். [Skt.ku-nasta → த.குனட்டை.]
கூசா	கூசாācā, பெ.(n.) a small round, short-necked vessel with a lid, golet, water-monkey. த.வ. கைச்சாடி. [U.{} → கூஜா → த.கூசா.] [P]
கூசாதூக்கு-தல்	கூசாதூக்கு-தல்ācādūkkudal, 9 செ.கு.வி. (v.i.) தான் சார்ந்தவரை மனநிறைவுபடுத்த செய்ய சிறு பணிகள் செய்து தாழ்ந்து நடத்தல்; to do menial things in support of one to please him. [கூஜா + தூக்கு-,] [U.{} → த.கூஜா → கூசா-,]
கூசுமாண்டம்	கூசுமாண்டம்ācumāṇṭam, பெ.(n.) பூசணி; white gourd cucurbita pepo. [Skt.{} → த.கூசுமாண்டம்.]
கூட்டிலிப்பாதி	கூட்டிலிப்பாதிāṭṭilippāti, பெ.(n.) மொச்சைக் காய்; country bean-dolichos (genus);.

கூடசன்	கூடசன்āṭasaṉ, பெ.(n.) பன்னிரண்டு வகை(ப்புத்திரருள்); மகன்களுள் கணவன் வீட்டிலில்லாதகாலத்தில் இன்னானென்றறியப்படாத ஒருவனுக்கு ஒருத்தியிடம் தோன்றிய மகன்; son born secretly of a woman when her husband is absent, the real father being unknown, one of twelve {}. த.வ. தப்பல். [Skt.{} → த.கூடசன்.]
கூடசாசனம்	கூடசாசனம்āṭacācaṉam, பெ.(n.) உண்டாக்கிய ஓலைகள் (சிருஷ்டித்த fabricated document சாசனம்); (கலைமகள் x 56);.
கூடத்தசைதன்னியம்	கூடத்தசைதன்னியம்āṭaddasaidaṉṉiyam, பெ.(n.) மேலான அறிவுருவாய் விளங்கும் நிலையான முழுமுதற்பொருள்; the immutable Brahman as the embodiment of supreme knowledge. த.வ. முதற்பொருள்.
கூடத்தப்பிரமம்	கூடத்தப்பிரமம்āṭattappiramam, பெ.(n.) நிலைப்பேறான முழுமுதற் பொருள் (நிர்விகாரப் பிரமம்);; the immutable Brahman. த.வ. முழுமுதல்வன். [Skt.{} → த.கூடத்தப்பிரமம்.]
கூடத்தன்	கூடத்தன்1āṭattaṉ, பெ.(n.) 1. முழு முதற் பொருள் (பரப்பிரமம்);; supreme soul, eternal and unchangeable (வேதா.சூ.79, உரை);. 2. குலத்தின் முன்னோன் (மூல புருஷன்);; the founder of a family. [Skt.{} → த.கூடத்தன்.] கூடத்தன்2āṭattaṉ, பெ.(n.) கூடசன் பார்க்க;see {}. "நம்முடைய கூடத்தர் கூறிய வாக்குக்களே" (சித்.மரபுகண்.19);. [Skt.{} → த.கூடத்தன்.]
கூடன்	கூடன்āṭaṉ, பெ.(n.) கூடசன் பார்க்க;see {}.
கூபகத்திபந்தனம்	கூபகத்திபந்தனம்ābagattibandaṉam, பெ.(n.) இடுப்பெலும்பைக் கவர்ந்துள்ள நார்; ligaments of the pelvis.
கூபகத்துருவம்	கூபகத்துருவம்āpagatturuvam, பெ.(n.) இடுப்பெலும்புக் கூட்டின் ஒடுவம் (மையம்);; axix of the pelvis.

கூபகமானம்	கூபகமானம்āpagamāṉam, பெ.(n.) இடுப்பெலும்புக் கூடு அல்லது இடுப்புக்குழி (அனாமிகை);யின் குறுக்கு அளவு; the transverse measurement of the pelvis.
கூபகமானி	கூபகமானிāpagamāṉi, பெ.(n.) இடுப்புக்குழி (அனாமிகை);யின் குறுக்களவை உறுதிப்படுத்தும் கருவி; an instrument used for measuring the diameter of the pelvis-pelvimeter.
கூர்க்கா	கூர்க்காārkkā, பெ.(n.) நேப்பாள நாட்டில் இருந்து வந்து காவல் காக்கும் பணி செய்பவர்; Nepali employed as a guard. த.வ. சேமக்காவலன்.
கூர்மசெயந்தி	கூர்மசெயந்திārmaseyandi, பெ.(n.) திருமால் எடுத்த ஆமைத் தோற்றரவத்தை (கூர்மாவதாரத்தை);க் கொண்டாடுதற்குரிய திருநாள்; the sacred day on which visnu incarnated himself as tortoise, a day of festivity.
கூர்மப்புராணம்	கூர்மப்புராணம்ārmappurāṇam, பெ.(n.) 1. பதினெண் தொன்ம (புராணங்);களுள் திருமால் ஆமை (கூர்மா); தோற்றரவம் எடுத்தபொழுது அறிவுறுத்திய நல்லுரைகள்; a chief {} narrated by Visnu, in his incarnation as tortoise, one of patinen-{}. 2. வட மொழியிலிருந்து அதிவீரராம பாண்டியன் செய்யுளுருவமாகத் தமிழிலியற்றிய நூல்; a metrical translation of the above in Tamil by {}-{}-{}. [Skt.{}+{} → த.கூர்மப் புராணம்.]
கூர்மபற்பம்	கூர்மபற்பம்ārmabaṟbam, பெ.(n.) ஆமையோட்டுச் சாம்பல் (இ.வ.);; calcinated medicinal powder of tortoise shell. த.வ. ஆமையோட்டுப்பொடி [Skt.{}+bhasman → த.கூர்மபற்பம்.]
கூர்மபிரிட்டம்	கூர்மபிரிட்டம்ārmabiriṭṭam, பெ.(n.) ஆமையின் முதுகோடு; shell of the tortoise.
கூர்மரிசிமுறிப்பு	கூர்மரிசிமுறிப்புārmarisimuṟippu, பெ.(n.) கூர்மமுனிமுறிப்பு பார்க்க;see {}-{}.
கூர்மண்டர்	கூர்மண்டர்ārmaṇṭar, பெ.(n.) கூசுமாண்டர் பார்க்க;see {}. "பாரிடப் படையுடைக் கூர்மாண்டர்" (திருவினை.திருமணப்.82.);. [Skt.{} → த.கூர்மாண்டர்]

கூலங்கசமாய்	கூலங்கசமாய்ālaṅgasamāy, வி.எ.(adv.) (இரண்டுகரையும் உராய்ந்து கொண்டு) முழுவதும்; completly, washing off both the banks. த.வ. இருகரை புரளி [கூலங்கசம் + ஆய்.] [Skt.{} → த.கூலங்கசம்.] 'ஆய்' - வி.எ.ஈறு.
கூனிதாரம்	கூனிதாரம்āṉitāram, பெ.(n.) கொலையாளி (இ.வ.);; murder. [கூனி + தாரம்.] [U.{} → த.கூனி.]
கூனிமித்திரம்	கூனிமித்திரம்āṉimittiram, பெ.(n.) மந்திரத்தால் கொல்லும் இறப்பு; killing by witchcraft or sorcery. த.வ. சாவிப்பு, சாவம்.
கெச்ச	கெச்ச kecca, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஏவல் வடிவம் போ; go. "கெச்ச நெறி" (சிவதரு. கோபுர.129);.
கெச்சு	கெச்சு keccu, பெ.(n.) கோடுகளால் வரைந்து காட்டப் பெற்ற மனை முதலியவற்றின் உருவம்; sketch as of a building. அமீன் கெச்சு (இ.வ.);. த.வ. வடிவுரு. [E.sketch → த.கெச்சு.]
கெசகங்காடம்	கெசகங்காடம் gesagaṅgāṭam, பெ.(n.) யானை; elephant. [கெச + கங்காடம் - கெசங்காடம்.]
கெசகரணம்	கெசகரணம் gesagaraṇam, பெ.(n.) கசகர்ணம் பார்க்க;see kasakarnam. [Skt.gaja+karna → த.கெசகரணம்.]

கெசட்டு	கெசட்டு kesaṭṭu, பெ.(n.) அரசு செய்தித் திரட்டுத் தாள் (இராஜாங்க விளம்பரப் பத்திரிகை);; gazette. த.வ. அரசிதழ். [E.gazette → த.கெசட்டு.]
கெசடம்	கெசடம் kesaḍam, பெ.(n.) நாகப்பூ; Ceylon ironwood.
கெசப்பி	கெசப்பி kesappi, பெ.(n.) பூடுவகை (மச்சபு.சருவ.8);; liquorice-plant.
கெசப்பிடி	கெசப்பிடி kesappiḍi, பெ.(n.) யானைக் கொம்பு; the tusk of an elephant.
கெசப்பிரியம்	கெசப்பிரியம் kesappiriyam, பெ.(n.) இலவம் பிசின்; the gum of silk cotton tree.
கெசபடசு	கெசபடசு kesabaḍasu, பெ.(n.) கெசப்பி பார்க்க;see kesapi.
கெசபுட்பி	கெசபுட்பி kesabuṭbi, பெ.(n.) பெருவேம்பு; mountain neem, melia azedaracham alias composita.
கெசபுடம்	கெசபுடம் kesabuḍam, பெ.(n.) நூற்றொரு புடம்; calcination repeated 101 items. [கெசம் + புடம்.]
கௌமாமுட்டி	கௌமாமுட்டி kaumāmuṭṭi, பெ.(n.) எட்டி (மலை);; strychnine tree.
கெசமூசம்	கெசமூசம் kesamūsam, பெ.(n.) இலைப்பாசி; species of duckweed.
கெண்டகச்சிலை	கெண்டகச்சிலை geṇṭagaccilai, பெ.(n.) கண்டகச்சிலை பார்க்க;see kandaka-c-cilai.

கெணசங்கியாபாகம்	கெணசங்கியாபாகம் keṇasaṅgiyāpākam, பெ.(n.) கணசங்கியாபாகம் பார்க்க;see {}.
கெத்தாமார்	கெத்தாமார் kettāmār, பெ.(n.) கத்தாமார் பார்க்க (இ.வ.);;see {}. [U.{}+{} → த.கெத்தமார்.]
கெத்தபரிவிருத்தி	கெத்தபரிவிருத்தி kettabarivirutti, பெ.(n.) கணிய சோதிட); வாய்பாட்டு வகை(வின்.);; the number of synodic revolutionsof a planet deducted as the first step in the use of the parivirutti tables த.வ. பரிப்பு வாய்பாடு.
கெதாயு	கெதாயு ketāyu, பெ.(n.) வாழ்நாள் (ஆயுள்); முடிந்தவன்; one whose life is extint. "சமர் புரிந்தவன் றானுங் கெதாய வாயினை" (பாரத.பதினான்காம்.37);.
கெதானுகெதிகநியாயம்	கெதானுகெதிகநியாயம் gedāṉugediganiyāyam, பெ.(n.) கதானுகதிகநியாயம் பார்க்க;see {}. [Skt. gata-anu-gatika-{} → த.கெதானுகெதிகநியாயம்.]
கெந்தனோபிதம்	கெந்தனோபிதம் kendaṉōpidam, பெ.(n.) பரம்பை; Indian mesquit or arjun as penance tree.
கெர்ப்பதத்தலைவன்	கெர்ப்பதத்தலைவன் kerppadaddalaivaṉ, பெ.(n.) சவ்வீரம்; corrosive sublimate. [கெர்ப்ப + தலைவன்.]
கெர்வம்	கெர்வம் kervam, பெ.(n.) ஆணவம், செருக்கு; pride, arrogance. [Skt.garva → த.கெர்வம்.]
கெர்விதம்	கெர்விதம் kervidam, பெ.(n.) செருக்குள்ள சொல்; words spoken in pride. "மாந்தர் கெர்விதங்கள் பேசி வந்து" (பட்டனத்துப்.பத்திரகிரி.பக்.343);.
கெரோசின்	கெரோசின் kerōciṉ, பெ.(n.) சீமைத்தண்ணி, மண்ணெய்; kerosine. [E.kerosine → த.கெரோசின்.]

கெவ்வியமலம்	கெவ்வியமலம் kevviyamalam, பெ.(n.) தயிர்; curd.
கெவின்பலுக்கா	கெவின்பலுக்கா keviṉpalukkā, பெ.(n.) கப்பலறைக் கதவு; companion door (Naut.);. [கெவின் + பலுக்கா.] [E.cabin → த.கெவின்.]
கெவின்வாசல்	கெவின்வாசல் keviṉvācal, பெ.(n.) கப்பலறைக்குச் செல்லும் வழி; companion way, stair-case leading to the cabin (Naut);. [கெவின் + வாசல்.] [E.cabin → த.கெவின்.] வாயில் → வாசல்.
கெவுதவரானி	கெவுதவரானி kevudavarāṉi, பெ.(n.) வெண்காக்கணம்; white-flowered mussel shell creeper.
கெவுனகலை	கெவுனகலை gevuṉagalai, பெ.(n.) சூரிய கலை; vital air or prana passing through the right nostril. [கெவுனம் + கலை.] கல் → கலை.
கெவுனகுளிகை	கெவுனகுளிகை gevuṉaguḷigai, பெ.(n.) வானில் பறப்பதற்காகச் சித்தார்கள் பயன்படுத்தும் ஒரு வகை இதன் (இரச);க் குளிகை; animated mercurial pills used by Siddharsw for flying in the aerial region. [கெவுனம் + குளிகை.] குள் → குளி → குளிகை.
கெவுனசித்தி	கெவுனசித்தி kevuṉasitti, பெ.(n.) வானத்தில் பறப்பதற்குண்டான ஆற்றல் (சித்தி);; success in the art of flying in the aerial region.
கெவுனம்பாய்-தல்	கெவுனம்பாய்-தல் kevuṉambāytal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) வானில் பறத்தல்; to fly in the air. [கெவுனம் + பாய்-,]

கெவுனயோகம்	கெவுனயோகம் kevuṉayōkam, பெ.(n.) ஒரு வகை ஓமம் (யோகம்);; a kind of yoga practice.
கெவுனலிகம்	கெவுனலிகம் gevuṉaligam, பெ.(n.) மூலாதாரம்; one of the six psychic centres in the human system known as sacral plescus.
கெற்பவிப்புருதி	கெற்பவிப்புருதி keṟpavippurudi, பெ.(n.) பெண்கள் வயிற்றில் கட்டி (சூதகம்); கட்டுவதனால் மாதவிடாய் காலத்தில் வயிற்றில் வலியுள்டாகி, சூலுண்டாகாது, உடல் மெலிந்து காணும் ஒரு நோய்; a swelling in the womb occasioned by the suspended flow or failure of the monthly course and it is marked by pain in the abdomen, absence of conception, emaciation etc.
கெற்பாதகினி	கெற்பாதகினி geṟpātagiṉi, பெ.(n.) சேவகனார் கிழங்கு; a kind of root, used medicinally.
கெற்பாதபூதகி	கெற்பாதபூதகி geṟpātapūtagi, பெ.(n.) சிற்றுயிரிகளுக்கு எதிரானது (கிருமி எதிரி);; that which destroys worms.
கெற்பாதனம்	கெற்பாதனம் keṟpātaṉam, பெ.(n.) கர்ப்பாதானம் பார்க்க;see {}. [கெற்ப(ம்); + ஆதனம்.] குருத்தல் = தோன்றுதல். குரு → கரு → (கருப்பு); - கருப்பம். கரு = சூல், பீள், முட்டை, சேய், குட்டி. த. கரு → Skt.garbha (வ.வ.1:107);. [Skt.{} → த.ஆதனம்.]
கேகாபலம்	கேகாபலம்ākāpalam, பெ.(n.) மயில்; peacock. [P]
கேசபாரம்	கேசபாரம்ācapāram, பெ.(n.) கேசரஞ்சனம்1 பார்க்க (தைலவ.தைல.134);;see {}. [Skt.{}+{} → த.கேசரஞ்சகம்.]
கேசரஞ்சனதைலம்	கேசரஞ்சனதைலம்ācarañjaṉadailam, பெ.(n.) பொற்றலைக்கையாந்தகரை எண்ணெய்; a scented hair-oil prepared from a plant - Ceylon cerbesina marigold.

கேசரஞ்சனம்	கேசரஞ்சனம்1ācarañjaṉam, பெ.(n.) 1. பொற்றலைக்கையாந் தகரை (சங்.அக.);; Ceylon verbesina. 2. தலை மயிர் வளர்க்கும் எண்ணெய் (தைல); வகை; a kind of hair-oil. த.வ. கையாந்தகரை [Skt. {}+{} → த.கேசரஞ்சனம்.] வடமொழியில் தலைமயிர்க்கு வண்ணம் ஊட்டும் எண்ணெய் எனப் பொருள் உள்ளது. தலை மயிர்க்குத் தடவும் எண்ணெய் தலைமயிர் வளர்க்கும் தன்மைத்து எனக் கருதியதால் அவ்வாறு பொருள் வரையப்பட்டுள்ளது. கேசரஞ்சனம்2ācarañjaṉam, பெ.(n.) 1. கரிசலாங்கண்ணி; a plant usually found in wet places. 2. பெருங்குறிஞ்சி; conehead.
கேசரமாதயம்	கேசரமாதயம்ācaramātayam, பெ.(n.) மகிழமரம்; ape-flower tree.
கேசராதனம்	கேசராதனம்ācarātaṉam, பெ.(n.) இருக்கை (ஆசன); வகை (தத்துவப்.108, உரை);; a yogic posture.
கேசராதிக்கசாயம்	கேசராதிக்கசாயம்ācarātikkacāyam, பெ.(n.) நாககேசரத்தை முதலாகக் கொண்டு திப்பிலி முதலிய கடைச் சரக்குகளைச் சேர்த்துப் பாண்டு நோய்க்காக இறக்குங் கருக்கு (இதனால் மண் தின்னும் ஆசை நீங்கும்);; a kind of docoction prepared with Ceylon iron wood as a chief ingredient along with other bazaar durgs such as long pepper etc. and prescribed for dropsical anemia, (it is a curative in morbid desire for eating mud etc);.
கேசரிப்பவுடர்	கேசரிப்பவுடர்ācarippavuḍar, பெ.(n.) கேசரிப்பொடி பார்க்க;see {}. [Skt.{} → த.கேசரி.] [E.powder → த.பவுடர்.]
கேசரிப்பொடி	கேசரிப்பொடிācarippoḍi, பெ.(n.) மஞ்சள் நிறமுள்ள ஒரு வகைப் பொடி; a powder in the colour of saffron. த.வ. செம்பொடி. [Skt.{} → த.சேகரி+பொடி.] புள் → பூள் → (பூழ்); → பூழி = தூள், புழுதி. புள் → பூழ்தி → புழுதி → புள் → (பொள்); → பொடி (மு.தா.127);.
கேசரிபாத்து	கேசரிபாத்துācaripāttu, பெ.(n.) குங்குமப்பூ, சருக்கரை முதலியவை கலந்த கலவைச் சோறு வகை; rice boiled with saffron, sugar and other ingredients. த.வ செம்பொடிச்சோறு. [Mhr.{} → த.சேகரிபாத்து.]

கேசரிமார்க்கம்	கேசரிமார்க்கம்ācarimārkkam, பெ.(n.) வானத்தினடு; the region of mid-air.
கேசரியாசனம்	கேசரியாசனம்ācariyācaṉam, பெ.(n.) கணைக்கால்கள் பிட்டத்தைத் தொடவும், விரித்த கைவிரல்கள் துடையிற் படிவும், வாய் மலர்ந்தும், பார்வை மூக்கு நுனியை நோக்கியும் இருக்கும் ஒக இருக்கை (யோகாசன); வகை; a {} posture in which the legs are disposed in such a way that the left ankle touches the right side and the right ankle touches the left side of perineum, the hands are on the thigh with wtretesed fingers the mouth is kept open and the gaze is fixed on the tip of the nose, one of nine {}. த.வ. அரிஓகநிலை. [Skt.{}+{} → த.கேசரியாசனம்.]
கேசரியோகம்	கேசரியோகம்ācariyōkam, பெ.(n.) பிறப்புக் (சென்ம); காலத்தில் திங்களுள்ள இடத்துக்கு நடுஇடத்தில் (கேந்திரலக்கினத்தில்); வியாழன் இருக்கும் ஓகம் (சங்.அக.);; situation of Jupiter in the 1st, 4th, 7th or 10th house from the position of the moon at the time of the birth of a child, considered auspicious. [Skt.{}-{} → த.கேசரியோகம்.]
கேசரிரூபம்	கேசரிரூபம்ācarirūpam, பெ.(n.) சூடன் (கற்பூரம்);; camphor.
கேசரீகம்	கேசரீகம்ācarīkam, பெ.(n.) நாயுருவி; a plant growing in hedges and thickets. [P]
கேசவர்த்தனம்	கேசவர்த்தனம்ācavarttaṉam, பெ.(n.) ஆனைக் குருந்தோட்டி; common balah.
கேசவற்குத்தோழன்	கேசவற்குத்தோழன்ācavaṟkuttōḻṉ, பெ.(n.) கண்ணனுக்குத் தோழானான, அருச்சுனன் (சூடா.);; the friend of {}, Arjuna. [கேசவற்கு + தோழன்.] [கேசவன் + கு → கேசவற்கு.] [Skt.{} → த.கேசவன்.] துள் → தொள் → தொழு → தோழம் → தோழன்
கேசவன்	கேசவன்ācavaṉ, பெ.(n.) 1. திருமால்; Visnu. 'கேசவன்றமர்' (திவ்.திருவாய்.2,7,1);. 2. சோழன் (பிங்.);;{} king. [Skt.{} → த.கேசவன்.]

கேசாங்காதனம்	கேசாங்காதனம்ācāṅgātaṉam, பெ.(n.) இருக்கை (ஆசன); வகை; a yogic posture.
கேசாதிபாதம்	கேசாதிபாதம்ācātipātam, பெ.(n.) 1. உச்சி தொட்டு உள்ளங்கால் வரை; from head to foot as opposed to from foot to head. 2. முழு உடம்பு; the entire body. [கேசம் + ஆதி + பாதம்.] பதி → பாதம்.
கேசாதியக்கு	கேசாதியக்குācātiyakku, பெ.(n.) தின் பீர்க்கு; edible luffa.
கேசாரங்கம்	கேசாரங்கம்ācāraṅgam, பெ.(n.) செவ்வந்தி; Indian chamomile.
கேசாரம்	கேசாரம்ācāram, பெ.(n.) சிவப்புச் (குங்குமச்); செவ்வந்தி; red champmile
கேசாவர்த்தம்	கேசாவர்த்தம்ācāvarttam, பெ.(n.) குதிரைக் காலிலுள்ள தீய கழிவகை (அசுவசா.149);; a whorl or ring of hair on the leg of a horse, considered inauspicious. [Skt.{}+{}-{} → த.கேசாவர்த்தம்.]
கேசி	கேசிāci, பெ.(n.) 1. நீண்ட கூந்தலையுடையப் பெண்; a woman with fine, long and flowing hairs. 2. அரிமா (சிங்கம்);; lion. [P]
கேசிகர்	கேசிகர்ācigar, பெ.(n.) சுமார்த்தப் பார்ப்பனர்களுள் ஒரு வகையார்; [Skt.{} → த.கேசிகர்.]
கேசிகன்	கேசிகன்ācigaṉ, பெ.(n.) உடம் முழுதும் மயிருடையவன்; a hairy man.
கேசு	கேசுācu, பெ.(n.) வழக்கு (வியாச்சியம்);; suit, complaint. [E.case → த.கேசு.]

சேசுப்புணர்ச்சி	சேசுப்புணர்ச்சி cēcuppuṇarcci, பெ.(n.) எதிர் வழக்கு (வியாச்சியம்); (இ.வ.);; counter case. [கேசு + புணர்ச்சி.] [E. case → த.கேசு.] புணர் → புணர்ச்சி.
கேடா	கேடாāṭā, பெ.அடை.(adj.) பிரிந்துள்ள (இ.வ.);; seperate, partitioned, divided. [U.{} → த.கேடா.]
கேத்திரக்கியன்	கேத்திரக்கியன்āttirakkiyaṉ, பெ.(n.) ஆதன் (ஆன்மா);, உடம்பிலுள்ள அறிவுப் பொருள்; the concious principle in the body. 'கேத்திரக்கியனைத் தொடர்ந்து' (வாயுசங்.பங்சப்பி.2);. [Skt.{}-{} → த.கேத்திரக்கியன்.]
கேத்திரகணிதம்	கேத்திரகணிதம்āddiragaṇidam, பெ.(n.) வரிகை (இரேகா); கணிதம்; geometry. [கேத்திர(ம்); + கணிதம்.] [Skt.{} → த.கேத்திர(ம்);.] கணி → கணிதம்.
கேத்திரபாலன்	கேத்திரபாலன்āttirapālaṉ, பெ.(n.) 1. தெய்வம் இருக்கும் இடத்தைக் காக்குஞ்சிறு தெய்வங்கள்; guardian deity of sacred places. 2. வைரவன் (பிங்.);; Bhairava. [Skt.{} → த.கேத்திரம் + பாலன்.]
கேத்திரி	கேத்திரிāttiri, பெ.(n.) திருமால்; Visnu. 'திப்பியநான்முகன் கேத்திரி புராந்தகன்" (வேதா.சூ.71);. [Skt.{} → த.கேத்திரி.]
கேதனம்	கேதனம்ātaṉam, பெ.(n.) கொடி; flag, banner. 'பொருங் கேதனப் படை மன்னரை' (அட்டப்.திருவரங்.மா.73);. [Skt.{} → .கேதனம்.]
கேதாரகௌரிநோம்பு	கேதாரகௌரிநோம்புātāragaurinōmbu, பெ.(n.) துலை (ஐப்பசி); மாத தேய்பிறை நான்காம் நாள் (கிருஷ்ண சதுர்த்தசியில்); கேதார திருப்பதியிலுள்ள கௌரியின் பொருட்டுப் பெண்பாலார் கடைப்பிடிக்கும் நோம்பு; religious vow observed by women on the day before the new moon in the month of Aippasi, in honour o {} who dwells in {}. [Skt.{}+gauri → த.கேதாரகௌரி+நோம்பு.]

கேதாரகௌளம்	கேதாரகௌளம்ātāragauḷam, பெ.(n.) ஒரு வகைப் பண் (பரத.இராக.55);; a musical mode.
கேதாரசிருங்கி	கேதாரசிருங்கிātārasiruṅgi, பெ.(n.) ஒரு வகைத் தாதுச் சரக்கு; a kind of mineral substance.
கேதாரயோகம்	கேதாரயோகம்ātārayōkam, பெ.(n.) ஏழு கோள்கள் இடையீடின்றி நான்கு ஓரைகளில் நிற்கவரும் நல்லூழ் (சங்.அக.);; presence of seven planets in four consecutive houses, indicating good fortune. [Skt.{}+{} → த.கேதாரயோகம்.]
கேதாரவிரதம்	கேதாரவிரதம்ādāraviradam, பெ.(n.) கேதாரிநோம்பு பார்க்க;see {}-{} → த.கேதாரவிரதம்.]
கேதாரிநோன்பு	கேதாரிநோன்புātārinōṉpu, பெ.(n.) கேதாரகௌரி நோம்பு; a religious observance by women (T.C.M.II, 548);.
கேதாரி	கேதாரிātāri, பெ.(n.) 1. குதிரைப்பிடர் (கலித்.96, உரை);; upper side of a horse's body.
கேதிசம்	கேதிசம்ātisam, பெ.(n.) ஒரு வகை மருந்து; a drug capable of converting black lead into copper.
கேதுக்கல்	கேதுக்கல்ātukkal, பெ.(n.) வயலின் எல்லைக் கல் (இ.வ.);; demarcation stone. [கேது + கல்.] [U.{} → த.கேது.]
கேதுப்பிரியம்	கேதுப்பிரியம்ātuppiriyam, பெ.(n.) விடரகன் (வைடூரியம்);; cat's eye.
கேதுமால்	கேதுமால்ātumāl, பெ.(n.) கேதுமாலம் பார்க்க;see {}. "கேதுமாலோ டிம்பர் புகழ் பத்திரம்" (கந்தபு.அண்டகோ.37);. [Skt.{} → த.கேதுமால்.]
கேதுமால்வருடம்	கேதுமால்வருடம்ātumālvaruḍam, பெ.(n.) கேதுமாலம் பார்க்க;see {}. "கந்தமாதனமேற் புணரி நாப்பண் கேதுமால் வருடம்" (கந்தபு.அண்டகோ.36);. [Skt.{}+{} → த.கேதுமால் வருடம்.]

கேதுமாலம்	கேதுமாலம்ātumālam, பெ.(n.) ஒன்பான் (நவ); கண்டங்களுள் ஒன்று; western portion of {}-dvipa, between the Gandhamadana range and the sea, one of nava kandam. "குட கடற்குக் கீழ்க் கேதுமாலமெனக் குறித்திடுக்" (சிவதரு. கோபுர.53);. [Skt.{} → த.கேதுமாலம்.]
கேதுரத்தினம்	கேதுரத்தினம்āturattiṉam, பெ.(n.) கேதுப்பிரியம் பார்க்க;see {}.
கேந்திக்கியக்கினி	கேந்திக்கியக்கினிāndikkiyakkiṉi, பெ.(n.) அண்டச் சுண்ணம்; a secret medicine prepared by Siddhars from the human skull.
கேநாரவென்பு	கேநாரவென்புānāraveṉpu, பெ.(n.) கன்னப் பொறியெலும்பு; temporal bone. [கேநார + என்பு.] [Skt.{} → த.கேநார.] எல் → என் → என்பு.
கேப்புமாறி	கேப்புமாறிāppumāṟi, பெ.(n.) 1. போக்கிரி, கயவன் (அயோக்கியன்);; knave. rogue. 2. தென்னார்க்காடு செங்கற்பட்டு மாவட்டங்களில் திருட்டுத் தொழிலாற் பிழைக்கும் ஒரு தெலுங்க இனத்தால் (E.T.);; name of a criminal caste, speaking Telugu in South Arcot and Chingleput districts. [E.cap → த.கேப்பு + மாறி → கேப்புமாறி.]
கேரா	கேராārā, பெ.(n.) தலையின் முன்பக்கமாக வளைந்து வரும் மயிர்; hair over the front part of the head and adjoining the kudumi. [U.{} → த.கேரா.]
கேரியர்	கேரியர்āriyar, பெ.(n.) உணவு எடுத்துச் செல்லும் அடுக்கு ஏனம்; box in tier system for packing lunch (tiffin);. [E.carrier → த.கேரியர்.] [P]
கேலாசம்	கேலாசம்ālācam, பெ.(n.) பளிங்கு (யாழ்.அக.);; crystal.
கேவகதிரவியம்	கேவகதிரவியம்āvagadiraviyam, பெ.(n.) மிளகு; black-pepper.

கேவர்த்தன்	கேவர்த்தன்āvarttaṉ, பெ.(n.) கரையான்; white ant.
கேவலசாக்கிரம்	கேவலசாக்கிரம்āvalacākkiram, பெ.(n.) விழிப்பு நிலையில் (சாக்கிரத்தில்); ஆதன் (ஆன்ம); நிலை; the condition of the embodied soul.
கேவலாவத்தை	கேவலாவத்தைāvalāvattai, பெ.(n.) ஆதனு (ஆன்மா); சூரிய மூன்று வகை துன்பங்களுள் (அவத்தை); ஒன்று; one of the three degrees of conscriousness of the soul.
கேவலோத்பத்தி	கேவலோத்பத்திāvalōtpatti, பெ.(n.) ஐவகை மணத்திலொன்று (பஞ்ச கல்யாணத் தொன்று); (திருநூற். 4, உரை);; one of {}-{}.
கேள்வாகம்	கேள்வாகம்āḷvākam, பெ.(n.) கருங்குன்றி; a black bead of the plant of rhynchosia genus.
கைசிகத்துவாதசி	கைசிகத்துவாதசி gaisigattuvātasi, பெ.(n.) நளி (கார்த்திகை); மாதத்தில் வெண்பக்கத்து வருவதும் நம்பாடு வானுக்குரியதுமான பளிரெண்டாம் நாள் (துவாதசி);; the twelth day of the bright fortnight in the month of {}, sacred to {}.
கைசிகநிடாதம்	கைசிகநிடாதம் gaisiganiṭātam, பெ.(n.) எழுவகைப் பண் (சோடக சுரங்);களுள் ஒன்று; middle variety of the seventh note of the gamut, one of {}-{}.
கைசிகவேகாதசி	கைசிகவேகாதசி gaisigavēgātasi, பெ.(n.) கைசிகமென்ற பண்ணைப் பாடிக்கொண்டு நம்பாடுவானென்பான் திருமாலை வழிபட்டு முத்திபெற்ற நாளாகிய நளி (கார்த்திகை); மாதத்துச் வெண்பக்கத்து (சுக்கில பட்சத்து); பதினோறாம் நாள் (ஏகாதசி);; the eleventh day of the bright fortnight in the month of {}, sacred to {} who sang the musical mode {} and obtained salvation.
கைசிகிவிருத்தி	கைசிகிவிருத்தி gaisigivirutti, பெ.(n.) காமம் பொருளாகக் காமுகராகிய மக்கள் தலைவராக வரும் நாடக நடை (சிலப். 3:13, உரை);; a variety of dramatic composition in which a libertine is the hero, one of four kinds of {}-virutti. (q.v.);.
கைடவை	கைடவை kaiḍavai, பெ.(n.) காளி (துர்க்கை); (யாழ்.அக.);;{}.
கைதி	கைதி kaidi, பெ.(n.) சிறைப்பட்ட குற்றவாளி; prisoner, captive, accused person. [U.{} → த.கைதி.]

கைது	கைது kaidu, பெ.(n.) சிறைக்காவல், தளை; imprisonment. [U.qaid → த.கைது.]
கைதுசெய்-தல்	கைதுசெய்-தல் kaiduseydal, 1. செ.குன்றாவி. (v.t.) சிறைப்படுத்துதல்; to arrest, imprison. [கைது + செய்-,] [U.qaid → த.கைது.]
கைப்பீது	கைப்பீது kaippītu, பெ.(n.) கைபீது பார்க்க;see {}. [U.kaifiyat → த.கைப்பீது.]
கைபத்து	கைபத்து kaibattu, பெ.(n.) 1. நேரில் செல்லாமை; absence. 2. உரிமை கொண்டாடுவோ ரின்மையால் கருவூலத்தில் தனியாக வைக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை (உ.வ.);; money in a treasury lying unclaimed. [U.gaibat → த.கைபத்து.]
கைபியத்து	கைபியத்து kaibiyattu, பெ.(n.) கைபீது பார்க்க;see {}. [U.{} → த.கைபியத்து.]
கைபியத்துநாமா	கைபியத்துநாமா kaibiyattunāmā, பெ.(n.) உறுதியோலை (பிரமாண பத்திரம்);; affidavit. [U.{}+{} → த.கைபியத்துநாமா.]
கைபீது	கைபீது kaipītu, பெ.(n.) விளக்கக் (விவர);க் குறிப்பு; statement, report, detailed account, particulars. [U.{} → த.கைபீது.]
கைமா	கைமா kaimā, பெ.(n.) கொத்தின இறைச்சி; minced meat. [U.{} → த.கைமா.]
கைர்	கைர் kair, வி.எ.(adv.) நல்ல; good (Muham.). [Ar.khair → த.கைர்.]

கைராத்து	கைராத்து1 kairāttu, பெ.(n.) ஒரு வசைமொழி; a term of abuse. [Ar.{} → த.கைராத்து.] கைராத்து2 kairāttu, பெ.(n.) 1. அறம்; charity, alms. 2. பயனற்றது; that which is useless. [U. khairat → த.கைராத்து.]
கைவீது	கைவீது kaivītu, பெ.(n.) கைபீது பார்க்க;see {}. [U.{} → த.கைவீது.]
கொசறு	கொசறு kosaṟu, பெ.(n.) குசர் பார்க்க;see {}. [U.khusr → த.கொசறு.]
கொர்னிசு	கொர்னிசு korṉisu, பெ.(n.) கொறடா பார்க்க; wsee {}. [Port.corda → த.கொரடா.]
கொரான்	கொரான் korāṉ, பெ.(n.) குறான் பார்க்க;see {}. [U.{} → த.கொரான்.]
கொரில்லா	கொரில்லா korillā, பெ.(n.) ஆப்பிரிக்க நாட்டுக் காடுகளில் காணப்படும் வால் இல்லாத பெரிய கருங்குரங்கு; gorilla. [P]
கொரில்லாபோர்	கொரில்லாபோர் korillāpōr, பெ.(n.) மறைவிடத்திலிருந்து திடீரென்று வெளிப்பட்டு, அரசுப் படைகளுக்கு எதிராக நடத்தும் தாக்குதல்; guerrilla warfare. [E.guerrilla → த.கொரில்லா+போர்.]
கோக்கோ	கோக்கோkā, பெ.(n.) பாலில் கலந்துண்ணக் கூடிய நீர்ம பண்டம்; cocoa. [E.cocoa → த.கோக்கோ.]

கோச்சு	கோச்சுāccu, பெ.(n.) 1. தொடர்வண்டிப் பெட்டி; train carriage. 2. பழங்கால அரசுக் குதிரை வண்டி; coach, a four-wheeled carriage draw by horses. [E.coach → த.கோச்சு.]
கோசத்தம்பரோகம்	கோசத்தம்பரோகம்ācattambarōkam, பெ.(n.) ஆண்குறித்தண்டிற் காணுமோர் நோய்; a disease of the male genital organ (penis); (சா.அக.);.
கோசமாதிகம்	கோசமாதிகம்ācamātigam, பெ.(n.) கொன்றை வகை; a kind of {} (சா.அக.);. [Skt.{}-matigam → த.கோசமாதிகம்.]
கோசயம்	கோசயம்ācayam, பெ.(n.) குதிரையின் நெஞ்சத்தசை; the two lumps of flesh near the heart of a horse (சா.அக.);.
கோசா	கோசா1ācā, பெ.(n.) திருநங்கை அலி (வின்.);; hermaphrodite, eunuch. [U.{} → த.கோசா.] கோசா2ācā, பெ.(n.) இசுலாமியப் பெண்கள் நெருங்கிய உறவினர்களைத் தவிரப் பிற ஆண்கள் தங்களைப் பார்க்காதவாறு உடலை மறைத்துக் கொள்ளுகை; covering the body so as not to be seen by men other then one's close relation as Practised by Muslim women, who wear screen o her face. [U.{} → த.கோசா.]
கோசாங்	கோசாங்ācāṅ, பெ.(n.) கோரைக் கிழங்கு; tuberous root (சா.அக.);.
கோசாதகி	கோசாதகிācātagi, பெ.(n.) பேய்ப்பீர்க்கு; bitter luffa-luffa acutangula. (சா.அக.);. [Skt.{} → த.கோசாதகி.]
சோசாரம்	சோசாரம் cōcāram, பெ.(n.) கோசரம்1, 4 பார்கக;see {}. [Skt.{} → த.கோசாரம்.]
கோசாரி	கோசாரிācāri, பெ.(n.) கோசாவதி பார்க்க;see {} (சா.அக.);.

கோசி-த்தல்	கோசி-த்தல்ācittal, 4. செ.குவி. (v.i.) பேரொலி ஒலித்தல்; to sound roar, "டமாரங்கள் கோசிப்ப" (பணவிடு.71); [Skt.{} → த.கோசி-த்தல்.]
கோசிகுவிகம்	கோசிகுவிகம்āciguvigam, பெ.(n.) உண்ணாக்க; the uvula (சா.அக.);.
கோசுபறுவான்	கோசுபறுவான்ācubaṟuvāṉ, பெ.(n.) கப்பலிற் பாயை இழுத்துக் கட்ட உதவும் அறை (M.Navi 82);; gaff. [E.gaff-spar → த.கோசுபறுவான்.]
கோசுமாசு	கோசுமாசுācumācu, பெ.(n.) ஏமாற்று; juggling, deception, hoax. [U.{} → த.கோசுமாசு.]
கோசை	கோசைācai, பெ.(n.) பேரொலி (வின்);; loud noise. [Skt.{} → த.கோசை.]
கோட்டசததோடம்	கோட்டசததோடம்āṭṭasadadōṭam, பெ.(n.) குழந்தைகளுக்கு வயிற்றுக்குள் காற்றை உலாவச் செய்து கக்கலையுண்டாக்கும் ஒரு வகை தோ(ஷ);ட நோய்; a morbific diathesis in children marked by flatulence of the stomach and vomiting (சா.அக.);
கோட்டசதம்	கோட்டசதம்āṭṭasadam, பெ.(n.) வயிறு; belly (சா.அக.);
கோட்டநாகம்	கோட்டநாகம்āṭṭanākam, பெ.(n.) மலச்சிக்கல்; constiveness, constipation. (சா.அக.);
கோட்டரோகம்	கோட்டரோகம்āṭṭarōkam, பெ.(n.) அடிவயிற்றில் ஏற்படும் நோய்; disease of the abdomen (சா.அக.); [Skt.{}-{} → த.கோட்டரோகம்.]
கோட்டா	கோட்டாāṭṭā, பெ.(n.) பகடி, கிண்டல் (கேலி);; ridicule, mockery. [U.{} → த.கோட்டா.]

கோட்டாங்கம்	கோட்டாங்கம்āṭṭāṅgam, பெ.(n.) அரத்தம் முதலியவை தங்கி நிற்பதற்காக உட்பக்கம் குழியமைந்துள்ளவுறுப்பு; an internal orgam with acavity for retaining the blook. (சா.அக.);
கோட்டிப்பு	கோட்டிப்புāṭṭippu, பெ.(n.) பேரொலி (வின்);; loud noise.
கோட்பாரா	கோட்பாராāṭpārā, பெ.(n.) கணக்குச் சுருக்கம்; abstract of account. [U.{} → த.கோட்பாரா.]
கோத்திரசன்	கோத்திரசன்āttirasaṉ, பெ.(n.) ஒரு குலவழியில் பிறந்தவன்; one born in the same {} or family. [Skt.{} → த.கோத்திரசன்.]
கோத்திரவன்	கோத்திரவன்āttiravaṉ, பெ.(n.) வரகு (பிங்.);; common millet. [Skt.{} → த.கோத்திரவம்.]
கோதாகொடு-த்தல்	கோதாகொடு-த்தல்ātākoḍuttal, 4 செ.குன்றாயி. (v.t.) ஏமாற்றி விட்டுப் போதல்; to give the slip, play the hoax. [U.{}+{} → த.கோதாகொடு-த்தல்.]
கோந்து	கோந்துāndu, பெ.(n.) பிசின்; gun. தெ.கோந்து [U.gond → த.கோந்து.]
கோந்துத்தான்	கோந்துத்தான்ānduttāṉ, பெ.(n.) பிசின் ஏனம் (C.G.); gum-pot, gum-bottle. [U.{} → த.கோந்துத்தான்.]
கோபக்கிதம்	கோபக்கிதம்āpakkidam, பெ.(n.) கழற்சி (சங்.அக.);; bonduc-nut. [Skt.{}-bhaksita → த.கோபக்கிதம்.]

கோபங்கம்	கோபங்கம்āpaṅgam, பெ.(n.) வைப்புநஞ்சு (சரகண்டபாடாணம்); (யாழ்.அக.);; a mineral poison.
கோபாலதாபனம்	கோபாலதாபனம்āpālatāpaṉam, பெ.(n.) நூற்றெட்டு உபநிடதங்களுள் ஒன்று; an Upanisad, one of 108. [Skt.{}-{} → த.கோபாலதாபனம்.]
கோபாலவார்னிசு	கோபாலவார்னிசுāpālavārṉisu, பெ.(n.) 1. பிசைமிகுந்த குங்கிலியத்தையும் சூடத்தையும் ஆறுக்கு ஒன்றாகக் கூட்டிச் சூரணமாக்கிச் சாராயத்தை விட்டுக் குழைத்துச் சித்தஞ் செய்யும் மின்னுநெய் செய்யும் வகை (உ.வ.);; spirit-varnish prepared by mixing hot alcohol with 6 parts of piney dammar and one part of camphor. த.வ. மினுப்பி. [E.copal+E.varnish → த.கோபாலவார்னிசு.]
கோபிகை	கோபிகைāpigai, பெ.(n.) இடையர் குலப்பெண்; herds woman, shep herdess.
கோபுளகம்	கோபுளகம்āpuḷagam, பெ.(n.) வைப்பு நஞ்சு (தாலபாடாணம்); (சங்.அக.);; a mineral poison. [Skt.{} → த.கோபுளகம்.]
கோர்சா	கோர்சாārcā, பெ.(n.) 20 உருப்படி அடங்கிய துணி மூட்டை (C.G);; bale of cloth containing 20 pieces. [U.{} → த.கோர்சா.]
கோர்ட்டார்	கோர்ட்டார்ārṭṭār, பெ.(n.) அறமன்ற நடுவர்; magistrate, judge. [E.court → த.கோர்ட்டார்.'ஆர்' தமிழ் உயர்வு ஒருமை ஈறு.]
கோர்ட்டு	கோர்ட்டுārṭṭu, பெ.(n.) அறமன்றம்; court. [E.court → த.கோர்ட்டு.]
கோர்ட்டுமௌகூப்பு	கோர்ட்டுமௌகூப்புārṭṭumauāppu, பெ.(n.) அறமன்றம் சாத்துகை (C.G.);; closing of the court. [E.court+U.{} → த.கோர்ட்டுமௌகூப்பு.]
கோரதந்தம்	கோரதந்தம்āradandam, பெ.(n.) வளைந்தகொடுந்தந்தம்; curvad tusks, as of wild boars. [Skt.{}+tandam → த.கோரதந்தம்.]

கோரதரம்	கோரதரம்āradaram, பெ.(n.) நிரயம் (சிவதரு.சுவர்க்க நரக.107);; a hell. [Skt.{}-tara → த.கோரதரம்.]
கோரரூபம்	கோரரூபம்ārarūpam, பெ.(n.) 1. அழகற்ற வடிவம்; ahideous figure. [Skt.ghora-{} → த.கோரரூபம்.]
கோராகோரம்	கோராகோரம்ārāāram, பெ.(n.) ஒருவகை நிரயம் (சிவதரு.சுவர்க்கநரக.107);; a hell. [Skt.{}+{} → த.கோராகோரம்.]
கோல்மால்	கோல்மால்ālmāl, பெ.(n.) குல்மால்பண்ணுதல் பார்க்க;see {}-{}-. [U.{} → த.கோல்மால்.]
கௌகப்	கௌகப் gaugap, பெ.(n.) தோலா எடையுள்ள ஒரு பண்டைக் காலத்து முகமதிய வெள்ளி நாணயம்; an ancient Mahomadan silver coin weighing 50 totals (சா.அக.);.
கௌசபாகம்	கௌசபாகம் kausapākam, பெ.(n.) ஒரு வகைக் கருக்கு நீர்; a kind of decoction (சா.அக.);. [Skt.{} + த.பாகம்.]
கௌசல்யம்	கௌசல்யம் kausalyam, பெ.(n.) திறமை; ability. "சிற்பகௌசல்யத்துடனே குண்ட மண்டபவேதிகளைச் சமைத்து" (சி.சி.8:3 சிவாக்.);. [Skt.{} → த.கௌசல்யம்.]
கௌசலம்	கௌசலம்1 kausalam, பெ.(n.) 1. கௌசல்யம் பார்க்க;see {}. 2. தந்திரம் (இ.வ.);; art, artfulness. [Skt.{} → த.கௌசலம்.] கௌசலம்2 kausalam, பெ.(n.) கள்; toddy (சா.அக.);.
கௌசலை	கௌசலை kausalai, பெ.(n.) இராமனின் தாய்; Rama's mother. "மன்னுபுகழ்க் கௌசலை தன் மணிவயிறு வாய்த்தவனே" (திவ்.பெருமாள்.8:1);. [Skt.{} → த.கௌசலை.]
கௌசனம்	கௌசனம் kausaṉam, பெ.(n.) கௌபீனம் (இ.வ.); பார்க்க;see {}. [Skt.{}-vali → த.கோவலி.]

கௌசனை	கௌசனை kausaṉai, பெ.(n.) 1. உறை; cover, envelope. 2. குதிரை முதலியவற்றின் மேற்றவிசு (வின்);; cushion or pad for a rider on a horse or elephant. தெ.கௌசினா. [Skt.{} → த.கௌசனை.]
கௌசாம்பி	கௌசாம்பி kaucāmbi, பெ.(n.) கங்கைக் கரையிலுள்ள ஒரு பழைய நகரம்; an ancient city on the banks of the Ganges in the lower part of the Doab. [Skt.{} → த.கௌசாம்பி.]
கௌசி	கௌசி kausi, பெ.(n.) வயிற்றி லுண்டாகும் ஓர் நீராமைக்கட்டி; dropsy of the belly or abdomen abdominal dropsy-Ascites (சா.அக.);.
கௌசிகம்	கௌசிகம் gausigam, பெ.(n.) 1. கூகை (பிங்.);; owl. 2. பட்டாடை (பிங்.);; silk cloth. 3. பண் வகை (சிலப்.6, 35, உரை);; a primary melody-type. [Skt.kausika → த.கௌசிகம்.]
கௌசிகன்	கௌசிகன் gausigaṉ, பெ.(n.) 1. விசுவா மித்திரன்;{}. "கௌசிகன் சொல்லுவான்" (கம்பரா.மிதிலை.42);. 2. இந்திரன் (பிங்.);; Indira. [Skt.{} → த.கௌசிகன்.]
கௌசிகேயம்	கௌசிகேயம் kausiāyam, பெ.(n.) வெள்ளைக் கிலுகிலுப்பை; fox frightener Crotolaria angulosa (சா.அக.);.
கௌசியல்	கௌசியல் kausiyal, பெ.(n.) தென்னைமரம்; cocoanut tree (சா.அக.);. [P]
கௌசிரர்நிலக்கு ரோசினை	கௌசிரர்நிலக்குரோசினை kausirarnilakkurōsiṉai, பெ.(n.) இது செம்பினின்றுகளிம்பெடுக்கும் மருந்து; an unknown paste used to remove verdigris from copper (சா.அக.);.
கௌசீகபலம்	கௌசீகபலம் kaucīkabalam, பெ.(n.) தேங்காய்; cocoanut (சா.அக.);.

கௌசீதகி	கௌசீதகி gaucītagi, பெ.(n.) நூற்றெட்டு (உபநிடதம்); துணைத் தோன்றியங்களுலொன்று; un upanisad, one of 108. [Skt.{} → த.கௌசீதகி.]
கௌசீதளம்	கௌசீதளம் kaucītaḷam, பெ.(n.) 1. வெள்ளை ஈர்கொல்லி; stinking swallow wort. 2. ஈர்கொல்லி பார்க்க;see {} (சா.அக.);.
கௌசுகம்	கௌசுகம்1 gausugam, பெ.(n.) குங்கிலியம் பார்க்க;see kungiliyam. [Skt.{} → த.கௌசுகம்.] கௌசுகம்2 gausugam, பெ.(n.) குங்கிலியம்; tripterocarp dammar. [Skt.{} → த.கௌசுகம்.]
கௌஞ்சம்	கௌஞ்சம்1 kauñjam, பெ.(n.) கிரவுஞ்சம் (சூடா.); பார்க்க;see {}. [Skt.kraunea → த.கௌஞ்சம்.] கௌஞ்சம்2 kauñjam, பெ.(n.) 1. அசாதமிற்கு கிழக்கேயுள்ள பனிமலை (இமயமலை);த் தொடர்; the eastern part of the Himalayan range in Assam. 2. திருநெல்வேலிக்கு அருகிலுள்ள ஒரு தீவு; an unknown island near Tirunelvelly Dt. (சா.அக.);.
கௌடதம்	கௌடதம் kauḍadam, பெ.(n.) 1. வெள்ளுள்ளி; garlic. 2. வெட்பாலை; Tellicherry bark - Nerium antidysentericum (சா.அக.);. [P]
கௌடநடை	கௌடநடை kauḍanaḍai, பெ.(n.) கௌடநெறி (வின்.); பார்க்க;see {}. [Skt.gauda → த.கௌடம் + நடை.]
கௌடநெறி	கௌடநெறி kauḍaneṟi, பெ.(n.) செறிவு முதலியவை தருப்ப நெறிக்குரிய குணங்கள் நிரம்பி வாராமல் சொற்பெருகத் தொடுக்குஞ் செய்யுணெறி (தண்டி.12, உரை);; the kautam style of poetry characterised mainly by verbosity, dist. fr. vaitarappa-neri. [Skt.gauda → த.கௌடம் + நெறி.]
கௌடம்	கௌடம் kauḍam, பெ.(n.) 1. வெல்லத்தினால் செய்த ஒரு மது; a liquor prepared out of jaggery; Molasses or that which is prepared from sugar. 2. ஒரு பின்னலான மருத்துவக் கொடி; a medicinal twining creeper. 3. வடதேயம்; North Indian (சா.அக.);. [Litt.{} (வெல்லம்); விந்தியத்தின் வடபால் பஞ்ச கௌடம் எனும் வடநாடு பஞ்சதிரவிடம் என்பதன் எதிர்.]

கௌடலி	கௌடலி kauḍali, பெ.(n.) 1. ஆடையில்லாள்; one having no clothes on. 2. சத்தி; the goddess sakti (சா.அக.);.
கௌடிலம்	கௌடிலம் kauḍilam, பெ.(n.) வளைவு; curve, bent. [Skt.kautilya → த.கௌடிலம்.]
கௌண்டன்	கௌண்டன் kauṇṭaṉ, பெ.(n.) 1. உயிர்க் கொல்லி; life-killer. 2. வேடன்; hunter (சா.அக.);.
கௌண்டினியன்	கௌண்டினியன் kauṇṭiṉiyaṉ, பெ.(n.) 1. ஒரு முனியன்; the name of a great sage. 2. கொடிவழி;
கௌணப்பொருள்	கௌணப்பொருள் kauṇapporuḷ, பெ.(n.) இலக்கண வகையாற் கொள்ளும் பொருள் (சி.சி.பாயி.2, ஞானப்.);; secondary meaning or sense of a word, metaphorical sense, opp. to {}. [Skt.gauna+porul → த.கௌணப்பொருள்]
கௌணம்	கௌணம் kauṇam, பெ.(n.) முகாமையல்லாதது; that which is subordinate or secondary. [Skt.gauna → த.கௌணம்.]
கௌணாவதாரம்	கௌணாவதாரம் kauṇāvatāram, பெ.(n.) ஒரு நிமித்தம் பற்றித் தன்சத்தியை ஒருவர்பால் ஏறிட்டு நிகழ்த்தும் தெய்வத் தோற்றரவு; secondary or patial incarnation in which God's spirit enters and works through a human being. த.கூடுபாய்தோற்றரவு. [Skt.gauna+ava-{} → த.கௌணாவதாரம்.]
கௌணியன்	கௌணியன் kauṇiyaṉ, பெ.(n.) கவுணியக் குலத்தான்; one born in the Kaudinya gotra. [Skt.கௌடிண்யம் → த.கவுணியம், கௌணியம்.] வடமொழியாளர் மரபின் வண்ணம் கௌடிண்ய கோத்திரத்தைச் சார்ந்தவனைக் கௌடிண்யன் என்பர். இது தமிழில் கவுணியன் விண்ணந்தாயின் எனும் புலவர் பெயர் உள்ளது.

கௌத்துபம்	கௌத்துபம் kauttubam, பெ.(n.) திருமால் மார்பிலணியும் மணி; by Visnu on his chest. [Skt. kaustuba → கௌஸ்துபம் → த.கௌத்துபம்.] கௌத்துபம் kauttubam, பெ.(n.) திருமால் மார்பிலணியும் மணி; the gem worn by Visnu on his chest. [Skt.kaustuba → த.கௌத்துபம்.]
கௌத்துவம்	கௌத்துவம்1 kauttuvam, பெ.(n.) மாணிக்கம்; a kind of carb-(gem);; a ruby (சா.அக.);. கௌத்துவம்2 kauttuvam, பெ.(n.) 1. கௌத்துபம் பார்க்க;see kaustubam. "கௌத்துவமுடைக் கோவிந்தன்" (திவ்.பெரியாழ்.4 5:8);. 2. தாமரைக்கல்; a kind of ruby (சூடா.);. [Skt.kaustubha → த.கௌத்துவம்2.] கௌத்துவம்3 kauttuvam, பெ.(n.) கவுத்துவம்1 பார்க்க;see kavuttuvam. [Skt.kaitava → த.கௌத்துவம்.]
கௌத்துவவழக்கு	கௌத்துவவழக்கு kauttuvavaḻkku, பெ.(n.) பொய்வழக்கு (இ.வ.);; barratry, vexatious litigation, false suit. [கௌத்தும் + வழக்கு.] [Skt. kaitava → த.கௌத்துவம்.]
கௌதம்	கௌதம் kaudam, பெ.(n.) கிச்சிலிக் குருவி; the king fisher Haicyon (சா.அக.);. [P]
கௌதமதந்திரம்	கௌதமதந்திரம் kaudamadandiram, பெ.(n.) விசவாமித்திரராற் செய்யப்பட்ட ஓர் ஆயுள் வேத நூல்; an Ayurvedic treatise by sage Viswamitra (சா.அக.);.
கௌதமநாடி	கௌதமநாடி kaudamanāṭi, பெ.(n.) கௌதமரால் தமிழில் செய்யப்பட்ட ஒரு கை வரிக் கணிய நூல், தமிழ், நாடி நூல்கள் பொதுவாக உள்ளங்கைக் கோடுகளைக் கொண்டே வரும். ஆகவே, கை வரி நூலிற்கும் கணிதத்திற்கும் நெருங்கிய தொடர்பு முண்டென்பது தெற்றென விளங்கும்; a work on Astrology written by sage Goutana C' Viswamitra, Tamil Nadu work is generally based on Palmistry; and therfore a close relation between palmistry and astrology is clearly established (சா.அக.);.

கௌதமம்	கௌதமம்1 kaudamam, பெ.(n.) அறநூல் பதினெட்டனுள் கௌதமரால் இயற்றப்பட்ட நூல்;{} by Gautama, one of 18 {}. [Skt.gautama → த.கௌதமம்.] கௌதமம்2 kaudamam, பெ.(n.) நறும் பிசின்; fragrant resin (சா.அக.0/
கௌதமன்	கௌதமன் kaudamaṉ, பெ.(n.) 1. ஒரு முனிவர்; an ancient rsi, husband of {}. 2. அறநூல் செய்த அக்க பாதர்; the founder of the {} system of Indian philosophy. 3. புத்தன்; the Buddha. 4. கிருபாசாரியார்;{}, a preceptor of the {}. "முன்னிருந்த கௌதமன்" (பாரத.வாரணா.66);. [Skt.Gautama → த.கௌதமன்.]
கௌதமனார்	கௌதமனார் kaudamaṉār, பெ.(n.) தலைச் சங்கப் புலவருள் ஒருவர்; a poet of the first {} [Skt.gautama → த.கௌதமனார்.]
கௌதமை	கௌதமை kaudamai, பெ.(n.) கௌதமி பார்க்க (வின்.);;see kaudami.
கௌதாரம்	கௌதாரம் kautāram, பெ.(n.) 1. உடும்பின் குட்டி; young of guana. 2. உடும்பின் நிறமான பாம்பு; a snake of the colour of guana (சா.அக.);.
கௌதுகம்	கௌதுகம் gaudugam, பெ.(n.) 1. மகிழ்ச்சி; joy pleasure. 2. சாலவிளையாட்டு; legerdemain, jugglery. "கதுமெனத்தரும் விஞ்சையர் கௌதுகம் போல" (சேதுபு.காசிப.37);. 3. காப்பாக மணிக்கட்டிற் கட்டும் நூல் (சங்.அக.);; thread worn on the wrist as amulet. [Skt.kautuka → த.கௌதுகம்.]
கௌதூகலம்	கௌதூகலம் kautūkalam, பெ.(n.) மிதி பாகல், நிலத்தில் படரும் சிறபாகல்; ground creeper mimordica humilis (சா.அக.);.
கௌதேரசர்ப்பம்	கௌதேரசர்ப்பம் kautērasarppam, பெ.(n.) சாரைப் பாம்பு, இது உடும்பு நிறத்தை போன்றதால் இப்பெயல்; rat-snake called from its resemblence in colour to guana. (சா.அக.);. [P]

கௌந்தியம்	கௌந்தியம் kaundiyam, பெ.(n.) வெண்மருது; white murdah - Terminalia arjuna (சா.அக.);.
கௌபம்	கௌபம் kaubam, பெ.(n.) கிணற்று நீர்; well water (சா.அக.);.
கௌபலம்	கௌபலம் kaubalam, பெ.(n.) மிளகாய்; chilly-Capsicum fruitescens (சா.அக.);. [P]
கௌபலா	கௌபலா kaubalā, பெ.(n.) தட்டுப் பலா; a kind of jack tree (சா.அக.);.
கௌபீனசுத்தம்	கௌபீனசுத்தம் kaupīṉasuttam, பெ.(n.) அயற்பெண்களைக் கூடாதிருக்குந் தூயதன்மை; man's sexual purity. [கௌபீனம்+சுத்தம்.] [Skt.{} → த.சுத்தம்.]
கௌபீனசுத்தன	கௌபீனசுத்தன kaupīṉasuttaṉa, பெ.(n.) பிற பெண்களைச் சேராதவன்; man of sexual purity (இ.வ.);. [Skt.{}+{} → த.கௌபீன சுத்தன.]
கௌபீனதோசம்	கௌபீனதோசம் kaupīṉatōcam, பெ.(n.) பிறபெண்களைச் சேர்தலாகிய குற்றம்; man's sexual impurity. [Skt.{}+{} → கௌபீனதோசம்.]
கௌபீனம்	கௌபீனம் kaupīṉam, பெ.(n.) நீர்ச்சீலை; man's loin-cloth. த.வ. கோவணம். [Skt.{} → த.கௌபீனம்.] [த.வ.கோவணம் → Skt.{}.]
கௌமாதம்	கௌமாதம் kaumātam, பெ.(n.) நளி (கார்த்திகை); மாதம்; the month of Novembar and December (சா.அக.);.

கௌமாரகம்	கௌமாரகம் gaumāragam, பெ.(n.) இளகை; juvenile age (சா.அக.);. த.வ. குமரம்.
கௌமாரதந்திரம்	கௌமாரதந்திரம் kaumāradandiram, பெ.(n.) பிள்ளைகளை வளர்ப்பதைப் பற்றியும், பயிற்சியைப் பற்றியும் கூறும் ஒரு வடமொழி மருத்துவ நூல்; the section of a medical work in Sanskrit treating of the rearing and education of children (சா.அக.);. த.வ. குமரகல்வி.
கௌமாரம்	கௌமாரம்1 kaumāram, பெ.(n.) 1. இளமை; youth; maiden age of sixteen. 2. இளமை பருவம்; childhood; young age. 3. ஒன்ற முதல் 16 வயது வரையுள்ள ஆண்; a male aged 1 to 16 years. 4. 16 வயது முதல் 32 வரையுள்ள பெண்; a female aged 16 to 32 years. த.வ. குமரம். [Skt.{} → த.கௌமாரம்.] கௌமாரம்2 kaumāram, பெ.(n.) 1. இளம் பருவம்; childhood. 2. முருகக் கடவுளே பரம்பொருளென்று வழிபடுஞ் சமயம்; the religion of the {} who hold Skanda as the supreme being and are exclusively decoted to his worship. த.வ. குமரம். [Skt.{} → த.கௌமாரம்.]
கௌமாரி	கௌமாரி kaumāri, பெ.(n.) 1. தூய பெண்களுள் ஒருத்தி; the female principle of {} or Skanda, one of catta-{}. 2. மாகாளி (பிங்.);;{}. [Skt.{} → த.கௌமாரி.]
கௌமீதி	கௌமீதி kaumīti, பெ.(n.) நிலவு; moon (சா.அக.);.
கௌமோதகி	கௌமோதகி gaumōtagi, பெ.(n.) திருமாலின் படைக்கலன் (பிங்.);; the mace of Visnu. [Skt.{} → த.கௌமோதகி.]
கௌரம்	கௌரம் kauram, பெ.(n.) 1. வெண்மை; whiteness. 2. பொன்னிறம் (சிலப்.12, 67, உரை.);; yellow colour. [Skt.gaura → த.கௌரம்.]

கௌரமிருகம்	கௌரமிருகம் gauramirugam, பெ.(n.) காட்டு மாடு; wild cow-Bos gaurus (சா.அக.);. [P]
கௌரவம்	கௌரவம் kauravam, பெ.(n.) 1. மேன்மை; dignity; eminence, honour. 2. பெருமிதம்; pride. "அடர்ச்சிமிகுங் கௌரவம்" சிவப்பிர.பொது.30). [Skt.gaurava → த.கௌரவம்.]
கௌரவர்	கௌரவர் kauravar, பெ.(n.) கவுரவர்; Kaurava princes. "வரிவெஞ்சிலைக்கைக் கௌரவர்" (பாரத.ஒன்பதாம்.31);. [Skt.kaurava → த.கௌரவர்.]
கௌராங்கம்	கௌராங்கம் kaurāṅgam, பெ.(n.) வெள்ளை அல்லது மஞ்சள் உடம்பை உடைத்தாயிருக்கை; having a white or yellowish body (சா.அக.);.
கௌரிகம்	கௌரிகம் gaurigam, பெ.(n.) வெள்ளைக் கடுகு; white mustard (சா.அக.);.
கௌரிகாளை	கௌரிகாளை kaurikāḷai, பெ.(n.) எக்காள வகை; a long brass trumpet. [Skt.gaurava+{} → த.கௌரிகாளை.]
கௌரிசிப்பி	கௌரிசிப்பி kaurisippi, பெ.(n.) வழிவாட்டுக் கலனாகப் பயன்படும் பெருஞ்சங்கு (வின்.);; a big conch which is used as a thing to be worshipped. [U.kauri+{} → த.கௌரி+சிப்பி.]
கௌரிசங்கம்	கௌரிசங்கம் kaurisaṅgam, பெ.(n.) 1. சிவனும் சிவையும் உருவினதாய் இணைந்து உள்ளதாகக் கருதப்பெறும் இருபிளவுபட்ட அக்கமணி; a double {} believed to represent Siva and Sivai. 2. கவுரிசங்கரம் பார்க்க;see {}. [Skt.{}+{} → த.கௌரிசங்கம்.]
கௌரிசங்காமணி	கௌரிசங்காமணி kaurisaṅgāmaṇi, பெ.(n.) கவுரிசங்கம் (வின்.); பார்க்க;see kauri-sangam.

கௌரிப்பழம்	கௌரிப்பழம் kaurippaḻm, பெ.(n.) ஒரு சிவப்புப் பழம், இது சாப்பிடவும் ஊறுகாய் போடவும் உதவும்; Indian black berry Rubus flavus. It is eaten and made into preserves (சா.அக.);.
கௌரிபாடாணம்	கௌரிபாடாணம் kauripāṭāṇam, பெ.(n.) ஒரு வைப்பு நஞ்சு (வின்.);; a prepared arsenic. [Skt.{}+{} → த.கௌரிபாடாணம்.]
கௌரிமாதி	கௌரிமாதி kaurimāti, பெ.(n.) மணமுறிப்பு மர வகை; a kind of Deoder tree (சா.அக.);.
கௌரிமைந்தன்	கௌரிமைந்தன் kaurimaindaṉ, பெ.(n.) முருகன் கடவுள், பார்வதி மைந்தன் (பிங்);; Skanda, as son of {}. [Skt.gauri+{} → த.கௌரிமைந்தன்.]
கௌரியச்சம்	கௌரியச்சம் kauriyaccam, பெ.(n.) ஒரு பூடு; an unknown plant (சா.அக.);.
கௌரியன்	கௌரியன் kauriyaṉ, பெ.(n.) பாண்டியன் பட்டப்பெயர்;{} title. "தவிரா லீகைக் கௌரியச் மருக" (புறநா.3, 5);. [Skt.kauravya → த.கௌரியன்.]
கௌரிலம்	கௌரிலம் kaurilam, பெ.(n.) 1. கௌரிகம் பார்க்க;see kaurigam. 2. இரும்புப் பொடி; iron filings (சா.அக.);.
கௌரீயந்திரம்	கௌரீயந்திரம் kaurīyandiram, பெ.(n.) சாரணை கொடுப்பதற்காகப் பயன்படுமோர் இயந்திரம்; an apparatus used in Alchemy for purposes of animating mercurial pills. (சா.அக.);. இவ்வியந்திரம் 8 சதுர செங்கல்லைக் கண்ணாடியைப் போல மெதுவாகத் தேய்த்துப் பிறகு அதன் நடுவில் மூளையைப் போற் குடைந்து அதற்குள் சுண்ணாம்பு தடவிப் பின் வெள்ளி, பொன், அப்பி ரேக்கு இவற்றை அரைத்து மூசையில் வார்த்து, வாய்மூடி சீலை மண் செய்து புடமிடப்படும்.
கௌரீலலிதம்	கௌரீலலிதம் kaurīlalidam, பெ.(n.) அரிதாரம் பார்க்க;see {}.
கௌரேகிதம்	கௌரேகிதம் kaurēkidam, பெ.(n.) பாம்பு; a serpent (சா.அக.);.

கௌரேசியம்	கௌரேசியம் kaurēciyam, பெ.(n.) வெள்ளை முகமுடைய கருங்குரங்கு; a black monkey with a white face (சா.அக.);. [Skt.{} → த.கௌரேசியம்.] [P]
கௌல்	கௌல்1 kaul, பெ.(n.) கவுள்1 பார்க்க;see kavul. கௌல்2 kaul, பெ.(n.) கவுல்2 பார்க்க;see kavul2. [U.qual → த.கௌல்.]
கௌல்தார்	கௌல்தார் kaultār, பெ.(n.) கவுல்தார் பார்க்க;see {}.
கௌலவம்	கௌலவம் kaulavam, பெ.(n.) கரணம் பதினொன்றனுள் ஒன்றாகிய காலப் பகுதி; a division of time, one of eleven karanam.q.v., (Astron.);. [Skt.kaulava → த.கௌலவம்.] கௌலவம்1 kaulavam, பெ.(n.) குதிரையுடலின் ஒரு பக்கத்திலிருக்கும் சுழிவகை (அசுவசா.149);; a curl of hair on one side of a horse's body.
கௌலகம்	கௌலகம் gaulagam, பெ.(n.) வால் மிளகு; long pepper (சா.அக.);. [P]
கௌலேயகன்	கௌலேயகன் gaulēyagaṉ, பெ.(n.) நாய்; dog (சா.அக.);.
கௌலியம்	கௌலியம் kauliyam, பெ.(n.) 1. கோரோசினை பார்க்க;see {}. 2. சாணி; dung. 3. கவ்வியம் பார்க்க;see kavviyam (சா.அக.);.
கௌவியம்	கௌவியம் kauviyam, பெ.(n.) ஆனைந்து, ஆவினின்று பெறப்படும் பால், தயிர், மோர், வெண்ணெய், நெய் ஆகிய பொருள்கள்; the five choice products of a cow. "தீதில் கௌவியங் கூட்டுபு பிசைந்தனர்" (சூத.சிவமா.2, 23);. [Skt.gavya → த.கௌவியம்.]

கௌளம்	கௌளம் kauḷam, பெ.(n.) பண் வகை; a primary melody-type (பரத.இராக.55);. [Skt.gauda → த.கௌளம்.]
கௌளா	கௌளா kauḷā, பெ.(n.) a kind of fruit much used by unani doctors for cooling the system. see கௌரிப்பழம் (சா.அக.);.
கௌளி	கௌளி1 kauḷi, பெ.(n.) கவுளி; house-lizard. கௌளி2 kauḷi, பெ.(n.) ஓர் இசை வகை; a specific melody-type (பரத.இராக.56);.
கௌளிக்கட்டு	கௌளிக்கட்டு kauḷikkaṭṭu, பெ.(n.) கௌளிக்காதல் (இ.வ.); பார்க்க;see {}.
கௌளிக்கட்டாய்ச் சொல்(லு)-தல்	கௌளிக்கட்டாய்ச்சொல்(லு)-தல் kauḷikkaṭṭāyccolludal, 8. செ.குன்றா. (v.t.) குறி சொல்லி ஏமாற்றுதல் (இ.வ.);; to deceive a person by professing to foretell, to mislead by sooth saying.
கௌளிக்காதல்	கௌளிக்காதல் kauḷikkātal, பெ.(n.) நன்மை தீமைகளை அறிவிக்கும் பல்லி ஒலி (வின்.);; chirp of a lizard, as presaging good or evil.
கௌளிசாத்திரம்	கௌளிசாத்திரம் kauḷicāttiram, பெ.(n.) பல்லிச் சொற்குப் பலன்கூறும் நூல்; treatise interpreting the chirps of lizards.
கௌளிசொல்	கௌளிசொல் kauḷisol, பெ.(n.) பல்லி எழுப்பும் சத்தம்; chirp of the lizard. கௌளி சொல்லுக்குப் பலன் சொல்லுவார்கள் (க்ரியா);.
கௌளிநூல்	கௌளிநூல் kauḷinūl, பெ.(n.) பல்லி சொல்லுவதின் பயன் கூறும் நூல்; a treatise containing the inter pretation of the chrips of lizards; a science on the noise of lizards and its presage (சா.அக.);.
கௌளிபத்திரம்	கௌளிபத்திரம் kauḷibattiram, பெ.(n.) வெள்ளை வெற்றிலை வகை; white betelleaf. [Skt.gaura + pattiram → த.கௌளிபத்திரம்.]

கௌளிபாத்திரம்	கௌளிபாத்திரம் kauḷipāttiram, பெ.(n.) 1. மஞ்சள் நிறமான காய்கள் காய்க்குந் தெங்கு வகை (இ.வ.);; a variety of coconut tree bearing yellow coconuts. 2. தேங்காயோட்டினால் செய்யப்பட்டுத் துறவிகள் நீர் அல்லது உணவு கொள்ளப் பயன்படுத்தும் ஏனம்; coconut shell used by ascetics ad a begging bowl, water-vessel, etc. [Skt.gaura → த.கௌரி + பாத்திரம்.]
கௌளிபந்து	கௌளிபந்து kauḷibandu, பெ.(n.) ஒரு பண்; a melody type. [T.gauli + → த.கௌளிபந்து.]
கௌனகுளிகை	கௌனகுளிகை gauṉaguḷigai, பெ.(n.) குளிகை பார்க்க;see kuligai (சா.அக.);.
கௌனிகம்	கௌனிகம் gauṉigam, பெ.(n.) 1. வான்; sky. 2. கரும்பளிங்கு; a black granite stone (சா.அக.);.
கௌசிதகி	கௌசிதகி gausidagi, பெ.(n.) நூற்றெட்டு உபநிடதங்களுள் ஒன்று; an upanisad, one of 108. [Skt.{} → த.கௌசிதகி.]
சக்கம்	சக்கம் cakkam, பெ.(n.) சாறு; extract (சா.அக.);.
சக்கரகபிரசங்கம்	சக்கரகபிரசங்கம் saggaragabirasaṅgam, பெ.(n.) வளைய வளையப் பேசுகை (பாண்டி.);; arguing in a vicious circle a defect in argumentation. த.வ. வேணாவெட்டிப்பேச்சு, வேண்டா வெற்றுப்பேச்சு.
சக்கரப்பிரதர்	சக்கரப்பிரதர் cakkarappiradar, பெ.(n.) சிவத்திருவுருவங்களு ளொன்று (காஞ்சிப்பு.சிவபுண்.23);; a manifestation of {} ({}); [Skt. cakra+prada → த.சக்கரப்பிரதர்.]
சக்கரகம்	சக்கரகம் caggaragam, பெ.(n.) 1. ஒரு வகைப் பாம்பு; a kind of serpent. 2. கொள்ளு; Madras horse gram-Dolichos unflorus. 3. வெண்குன்றி; white abrus-Abrus precatorius (சா.அக.);. [Skt.cakraka → த.சக்கரகம்.]
சக்கரநாமன்	சக்கரநாமன் cakkaranāmaṉ, பெ.(n.) ஒரு வகை அய மாட்சிகம்; a pyritic ore of iron (சா.அக.);.

சக்கரேந்திரகம்	சக்கரேந்திரகம் caggarēndiragam, பெ.(n.) ஒரு வகைக் கடுகு; a kind of mustard (சா.அக.);.
சக்காத்து	சக்காத்து cakkāttu, பெ.(n.) இலவயம் (நெல்லை.);; anything obtained free or gratis. [U.{} → த.சக்காத்து.]
சக்கிடுத்தார்	சக்கிடுத்தார் cakkiḍuttār, பெ.(n.) செயலாளர் (யாழ்ப்.);; secretary. [E.secretary → த.சக்கிடுத்தார்.]
சக்கிந்திரியம்	சக்கிந்திரியம் cakkindiriyam, பெ.(n.) கண்; the organ of sight (சா.அக.);.
சக்கியார்த்தம்	சக்கியார்த்தம் cakkiyārttam, பெ.(n.) சொல்லாற்றலால் உணரும் பொருள்; explicit, direct or literal meaning of a word or sentence. த.வ. வெளிப்படை. [Skt.{}+artha → த.சக்கியார்த்தம்.]
சக்கிரதரம்	சக்கிரதரம் cakkiradaram, பெ.(n.) பாம்பு; snake (சா.அக.);.
சக்கிரவாணு	சக்கிரவாணு cakkiravāṇu, பெ.(n.) கழுதை; ass (சா.அக.);.
சக்கிரிகம்	சக்கிரிகம் caggirigam, பெ.(n.) கொள்ளு; Madras horse gram, Dolichos unflorus. (சா.அக.);. த.வ. காணம்.
சக்கிரிதம்	சக்கிரிதம் cakkiridam, பெ.(n.) குதிரை நடை வகை (சுக்கிரநீதி, 72);; a pace of horses. [Skt.cakrita → த.சக்கிரிதம்.]
சக்கிரீவதம்	சக்கிரீவதம் cakkirīvadam, பெ.(n.) கழுதை; ass (சா.அக.);.

சக்கிலிடல்	சக்கிலிடல் cakkiliḍal, பெ.(n.) கண்ணுக்கிடல்; to apply to the eye, as collyrium (சா.அக.);.
சக்கினம்	சக்கினம் cakkiṉam, பெ.(n.) அம்பர்; ambersuccinum (சா.அக.);.
சக்குரம்	சக்குரம் cakkuram, பெ.(n.) கண்ணோய்ப் பொது; a general term for the diseases of the eye - Ophthal-mia (சா.அக.ஶ்ரீ.
சக்கேரா	சக்கேரா cakārā, பெ.(n.) சகேரா பார்க்க;see {}. [U.zakhira → த.சக்கேரா.]
சக்கைமுக்கி	சக்கைமுக்கி cakkaimukki, பெ.(n.) சக்கிமுக்கி பார்க்க;see sakkimukki (சா.அக.);.
சக்கோலி	சக்கோலி cakāli, பெ.(n.) ஒரு வகைப் பூடு (சங்.அக.);; a plant.
சக்சு	சக்சு cakcu, பெ.(n.) பார்வைத்திறன்; faculty of seeing (சா.அக.);.
சக்சுரியம்	சக்சுரியம் cakcuriyam, பெ.(n.) 1. கண்ணுக்கினிமை; agreeable to the eyes. 2. கண்மை; collyrium for the eyes, extracted from Amomum antorhiza. 3. தாழை; a fragrant plant - Pandanus odaratissimus (சா.அக.);. [Skt.cakcu → த.சக்சுசியம்.]
சக்சுபீதம்	சக்சுபீதம் cakcupītam, பெ.(n.) கண்வலி; pain of eye (சா.அக.);.
சக்சுரோகம்	சக்சுரோகம் cakcurōkam, பெ.(n.) கண்ணோய்; disease of the eye (சா.அக.);.

சக்தன்	சக்தன் caktaṉ, பெ.(n.) சக்திமான் பார்க்க;see {}. த.வ. திறமையாளன், ஆற்றலாளன். [Skt.{} → த. சக்தன்.]
சக்தி	சக்தி cakti, பெ.(n.) சத்தி பார்க்க;see {}. த.வ. ஆற்றல், திறமை, வல்லமை. [Skt.{} → த.சக்தி.]
சக்திபூசை	சக்திபூசை caktipūcai, பெ.(n.) பேராற்றலைப் பூசிக்கும் வாமமார்க்கம்; worship of sakti or the principle of energy in Godhead. த.வ. காளிவழிபாடு. [சக்தி + பூசை.] [Skt.{} → த.சக்தி.] [பூசு → பூசி → பூசை = வழிபாடு செய்தல்.]
சக்திபோற்றல்	சக்திபோற்றல் caktipōṟṟal, பெ.(n.) ஆண் வித்தமிழ்தை (விந்தைக்); காப்பாற்றல்; conservation of energy through preservation of semen in the system (சா.அக.);. [சக்தி + போற்றல்.] [Skt.{} → த.சக்தி.]
சக்திமாற்றம்	சக்திமாற்றம் caktimāṟṟam, பெ.(n.) ஒன்றன் வலிமையைப் பிறிதொன்றாக மாற்றுதல்; converting energy from one from into another (சா.அக.);. த.வ. திறன். [சக்தி + மாற்றம்.] [Skt.{} → த.சக்தி.]
சக்திமான்	சக்திமான் caktimāṉ, பெ.(n.) ஆற்றலுள்ளவன் (இ.வ.);; strong man, able or skilful person, a man of powerful personality. த.வ.திறவன். [Skt.{} → த.சக்திமான்.]

சக்திமுகம்	சக்திமுகம் cagtimugam, பெ.(n.) அரசாணை; [சக்தி + முகம்.] [Skt.{} → த.சக்தி.]
சக்தியானுசாரம்	சக்தியானுசாரம் caktiyāṉucāram, பெ.அ.(adv.) ஆற்றலுக்கு ஏற்ப; to the best of one's ability. "சக்தியானுசாரம் தானஞ் செய்ய வேண்டும்". [Skt.{}+-{} → த.சக்தியானுசாரம்.]
சக்பந்தி	சக்பந்தி cakpandi, பெ.(n.) செக்குபந்தி பார்க்க;see {}. [U.cakbandi → த.சக்பந்தி.]
சக்ரகம்	சக்ரகம் cagragam, பெ.(n.) சக்கரகம் பார்க்க;see {}. [Skt.cakraka → த.சக்ரகம்.]
சக்ரவத்துப்பிடி-த்தல்	சக்ரவத்துப்பிடி-த்தல் cakravattuppiḍittal, 4. செ.கு.வி. (v.i.) மாமன்னரென்ற சிறப்புப்பட்டம் எய்துதல்; to proclaim title to sovereignty. "நடைச் சக்கரவத்துப்பிடிக்கலாம் படி" (ஈடு.3, 9, 9);. [சக்ரவத்து + பிடி.] [Skt.cakravarti → த.சக்ரவத்து.]
சக	சக1 caga, பெ.அ.(adv.) ஒரே துறையில் பணிபுரிபவர்கள்; collegue, fello. "சக ஆசிரியர்களே ஒன்றுபடுங்கள்! சக எழுத்தாளருக்கு நேர்ந்தது நமக்கும் நேரலாம்" த.வ. உடன்கூட்டு. [Skt.saha → த.சக.] சக2 caga, பெ.(n.) கணிதத்தில் கூட்டல்குறி (இலங்.);; "ஐந்து சக ஐந்து சமன் பத்து". த.வ. கூட்டல்.
சககமனம்	சககமனம் cagagamaṉam, பெ.(n.) உடன்கட்டையேறுகை; self-immolationof a Hindu widow on her husband's funeral pyre, concremation, sati. த.வ. மாலை நிலை. [சக + கமனம்.] [Skt.saha → சக.] கம் → கமனம் = செல்லுதல்.

சகலரும்	சகலரும் cagalarum, பெ.(n.) எல்லோரும், அனைவரும் (அ.வ.);; all everyone. "சகலரும் இதையே சொல்கிறார்கள்" (கிரியா.);. [சகலர் + உம்.] [Skt.sakala → த.சகலர்.]
சககாரி	சககாரி cagagāri, பெ.(n.) துணைக்காரணம்; secondary cause. "அடுத்துவருமனன சககாரிகளாம்" (வேதா.சூ.134);. [Skt.{} → த.சககாரி.]
சகச்சிரம்	சகச்சிரம் cagacciram, பெ.(n.) 1. ஆயிரம்; the number 1000. 2. சிவத்தோன்றியங்கள் இருபத்தெட்டனுள் ஒன்று (சைவச.பொது.332, உரை);; an ancient {} scripute in sanskrit,one of 28 {}. [Skt.sahasra → த.சகச்சிரம்.]
சகசட்சு	சகசட்சு sagasaṭsu, பெ.(n.) கதிரவன் (யாழ்.அக.);; sun, as the eye of the world. [Skt.jagat-caksuh → த.சகசட்சு.]
சகசண்டி	சகசண்டி sagasaṇṭi, பெ.(n.) பெருமுரடன் (இ.வ.);; rough, quarrelsome person. த.வ. சண்டைக்காரன். [சக + சண்டி.] [Skt.jagat → த.சக.]
சகசநிட்டை	சகசநிட்டை sagasaniṭṭai, பெ.(n.) பயிற்சியால் (அப்பியாசத்தால்); ஒருவனுக்கு இயற்கையாயமைந்த ஊழ்கம் (நிட்டை);; religious meditation that has becomesecond nature by long practice. "இன்னணஞ் சகசநிட்டை யெய்திய நந்திப்புத்தேள்" (தணிகைப்பு.நந்தியு.147);. த.வ. இயல்பு ஊழ்கம், தன்மெய்யுணர்வு. [Skt.saha-ja+ni-stha → த.சகசநிட்டை.]
சகசமலம்	சகசமலம் sagasamalam, பெ.(n.) உயிர்கட்கு இயல்பாயுளதாகிய ஆணவமலம் (சிவப்பிர.2, 20, உரை);; the {}, as an obstructive principle or bond inherent in the soul. [சகச(ம்); + மரம்.] த.வ. பிறப்பு மலம். [Skt.saha-ja → த.சகசம்.]

சகசரநாமம்	சகசரநாமம் sagasaranāmam, பெ.(n.) கடவுளின் ஒராயிரம் திருப் பெயர்த (நாமங்);களைக் கூறும் நூல்; sacred book containing thousand names of a deity. த.வ. ஆயிரம் பெயர். [Skt.sahas-ra-{} → சகசுரநாமம்.]
சகசரநாமார்ச்சனை	சகசரநாமார்ச்சனை sagasaranāmārssaṉai, பெ.(n.) கடவுளுடைய ஓராயிரம் பெயர் (நாமங்);களையும் ஒவ்வொன்றாகச் சொல்லி மலர் முதலியவற்றை அவன் திருவடிகளில் இட்டு வழிபாடுசெய்கை; worship of a deity by offering at its feet a leaf, flower or pinch of saffron on pronouncing each of its thousand names. த.வ. ஆயிரம் பூசனை. [Skt.sahasra-{}+{} → த.சகசரநாமார்ச்சனை.]
சகசரம்	சகசரம் sagasaram, பெ.(n.) ஆயிரம்; the number 1000. [Skt.sahasra → த.சகசுரம்.]
சகசரன்	சகசரன் sagasaraṉ, பெ.(n.) தோழன்; fried, companion, associated. [Skt.saha-cara → த.சகசரன்.]
சகசரிதம்	சகசரிதம் sagasaridam, பெ.(n.) உடன் நிகழ்வது; concomitant. "ஆணவ சகசரிதமாக" (சி.சி.2.80, சிவாக்.);. த.வ. உடனிகழ்ச்சி. [Skt.saha+carita → த.சகசரிதம்.]
சகசவேது	சகசவேது sagasavētu, பெ.(n.) கூறப்பெற்ற பண்பினால் பண்பியைப் பற்றி அறியும் வழி, ஏது (சி.சி.அளவை.10, சிவாக்.);; inference by which a thing is determined from a predication of its nature. [Skt.saha-ja+{} → த.சகசவேது.]
சகசன்	சகசன் sagasaṉ, பெ.(n.) உடன்பிறந்தவன் (சகோதரன்); (சங்.அக.);; brother. த.வ. பிறவன். [Skt.saha-ja → த.சகசன்.]

சகசாலக்கில்லாடி	சகசாலக்கில்லாடி cagacālaggillāṭi, பெ.(n.) 1. தந்திரக்காரன்; a cunning person. 2. நாடறிந்த மாயவித்தைக்காரன்; a famous magician. த.வ. படுகில்லாடி. [சகசாலம் + கில்லாடி.] [Pkt.jaga → Skt.Jagat → த.சகம்.] சலுக்கு → சாலக்கு → சாலம். கிள்ளை + ஆடி → கிள்ளையாடி → கில்லாடி.
சகசாலப்புரட்டன்	சகசாலப்புரட்டன் cagacālappuraṭṭaṉ, பெ.(n.) பெருமோசக்காரன்; consummate deceiver, as a magician. த.வ. பெரும்புரட்டன். [சகசாலம் + புரட்டன்.] [Pkt.jaga → Skt.jagat → த.சகம்.]
சகசாலம்	சகசாலம் cagacālam, பெ.(n.) மாய வித்தை; magical ilusion. "மானெனுமோர் சகசாலச் சிறுக்கி" (அருட்பா.vi,தான்பெற்ற.9);. [சக + சாலம்.] [Pkt.jaga → Skt.jagat → த.சகம் + சாலம்.]
சகசாலவித்தை	சகசாலவித்தை cagacālavittai, பெ.(n.) ஞாலம் புகழும் மாயக்கலை; a famous magic or jugglery. த.வ. பெரும்மாயக்கலை. [சக + சால(ம்); + வித்தை.] [Pkt.jaga → Skt.jagat → த.சகம்.]
சகசாட்சி	சகசாட்சி cagacāṭci, பெ.(n.) sun, as spectator of the whole world. [Skt.jagat + {} → த.சகசாட்சி.]
சகசாதிசயம்	சகசாதிசயம் sagasātisayam, பெ.(n.) விந்தை (அதிசயம்); மூன்றனுள் ஒன்று (சீவக.2813, உரை);; innatepre-eminence, one of the three adisayam. [Skt.saha-ja+ato-{} → த.சகசாதிசயம்.]

சகசாலக்காரன்	சகசாலக்காரன் cagacālaggāraṉ, பெ.(n.) சகசாலக்கில்லாடி பார்க்க;see {}. த.வ. வித்தைக்காரன். [சகம் + சாலக்காரன்.] [Pkt.jaga → Skt.jagat → த.சகம்.]
சகிசரதாரை	சகிசரதாரை sagisaratārai, பெ.(n.) 1. முத்துமாலை வகை (தக்கயாகப்.106, உரை);; a garland of pearls. 2. திருநீராட்டில் (அபிஷேகத்தில்); பயன்படுத்தப்டுந் துளைகளுள்ள தட்டு (இ.வ.);; a seive-like vessel used in {}. [Skt.sahasra+{} → த.சகசிரதாரை.]
சகசிரம்	சகசிரம் sagasiram, பெ.(n.) சகச்சிரம்1 பார்க்க (திவா.);;see saga-c-ciram. [Skt.sahasra → த.சகசிரம்.]
சகசுரபேதி	சகசுரபேதி sagasurapēti, பெ.(n.) மாழை (உலோக); மண் வகை; a kind of ore.
சகசுராரசக்கரம்	சகசுராரசக்கரம் sagasurārasaggaram, பெ.(n.) புத்தரது பாதத்திலுள்ள வரி (இரேகை);ச் சிறப்பு. (விசேடம்); (மணிமே.5, 104, உரை);; a discus-mark on the foot of Lord Buddha, as having thousand spokes. த.வ. ஆயிரஆரச்சக்கரம். [சகசுரார(ம்); + சக்கரம்.] [Skt.sahasra → த. சகசுரார(ம்);.]
சகசுராரத்தட்டு	சகசுராரத்தட்டு sagasurārattaṭṭu, பெ.(n.) சகத்திரதாரை பார்க்க;see {}. [சகசுராரம் + தட்டு.] [Skt.sahasra-{} → த.சகசுரார(ம்);.]
சகசை	சகசை sagasai, பெ.(n.) உடன்பிறந்தாள் (சங்.அக.);; sister. த.வ. பிறவி. [Skt.saha-{} → த.சகசை.]
சகசோதி	சகசோதி cagacōti, பெ.(n.) 1. பேரொளி; brilliant light that illumines the whole world, over powering light. 2. (உலகிற்கு ஒளியாயிருப்பவன்); கடவுள் (வின்.);; God, as the light of the world. [Skt.jagat+jyotis → த.சசசோதி.]

சகடோல்	சகடோல் cagaṭōl, பெ.(n.) அம்பாரி (வின்.);; howdah. [U.{} → த.சகடோல்.]
சகத்குரு	சகத்குரு cagatguru, பெ.(n.) பரமகுரு (இ.வ.);; preceptor of the world, an eminent religious leader. [சக(ம்); + குரு.] [Skt.jagat → த.சகம்.]
சகத்தன்	சகத்தன் cagattaṉ, பெ.(n.) நடுவு நிலைமையுள்ளவன்; unbiassed, impartial person. "சகத்தனாய் நின்றொழுகுப் சால்பு" (பழ.339);. த.வ. நயனாளன். [Skt.{} → த.சகத்தன்.]
சகத்திரதாரம்	சகத்திரதாரம் cagattiratāram, பெ.(n.) ஆயிரம் முனைகளையுடைய திருமாலின் சக்கரப்டை (யாழ்.அக.);; discus of {}, as thousand pointed. த.வ. மாலாழி. [Skt. sahas-ra-{} → த.சகத்திரதாரம்.]
சகத்திரதாரை	சகத்திரதாரை cagattiratārai, பெ.(n.) பல கண்களுள்ள பூசை (அபிடேக);த் தட்டு; sieve like vessel used in bathing an idol. "சகத்திர தாரையாலே.... நீராட்டி" (விநாயகபு.பட்டாபி.74);. த.வ. ஆயிரம் கண்தட்டு. [Skt.sahasra-{} → த.சகத்திரதாரை.]
சகத்திரபேதி	சகத்திரபேதி cagattirapēti, பெ.(n.) 1. பெருங்காயம்; asafoetida. 2. சகச்ரபேதி பார்க்க;see {}. [Skt. {} → த.சகத்திரபேதி.]
சகத்திரம்	சகத்திரம் cagattiram, பெ.(n.) சகச்சிரம்; a kind of ore. "சகத்திர கோதான பலன்" (சேதுபு.பலதீர்.19);. [Skt.sahasra → த.சகத்திரம்.]

சகத்திரவீரியம்	சகத்திரவீரியம் cagattiravīriyam, பெ.(n.) அருகு (மலை);; hurrially grass. [சகத்திர(ம்); + வீரியம்.] [Skt.sahasra → த.சகத்திர(ம்);.] வீரம் → வீரி → வீரியம்.
சகத்திரவேதி	சகத்திரவேதி cagattiravēti, பெ.(n.) சகத்திரபேதி பார்க்க;see {}. [Skt.sahasra-{} → த.சகத்திரவேதி.]
சகத்திராட்சன்	சகத்திராட்சன் cagattirāṭcaṉ, பெ.(n.) Indra, as thousand eyed. [Skt.{} → த.சகத்திராட்சன்.]
சகத்து	சகத்து cagattu, பெ.(n.) உலகம்; universe, world, earth. [Pkt.jagat → Skt.jagat → த.சகத்து.]
சகதண்டம்	சகதண்டம் cagadaṇṭam, பெ.(n.) உலக உருண்டை; world, as being spherical, universe. "பெற்றாள் சகதண்டங்களனைத்தும்" (பாரத.அருச்சுனன்றீர்.15);. [Skt.jagat+anda → த.சகதண்டம்.]
சகதலப்புரட்டன்	சகதலப்புரட்டன் cagadalappuraṭṭaṉ, பெ.(n.) பெருஏமாற்றுக்காரன்; consummate cheat, as one capable of over turning or upsetting the whole world. த.வ. உலகப்புரட்டன். [சக(ம்); + தலம் + த.புரட்டன்.] [Pkt.jaga → Skt.{} → த.சகம்.]
சகதாத்திரி	சகதாத்திரி cagatāttiri, பெ.(n.) கொற்றவை (துர்க்கை); (உலகத்திற்குத் தாய்); (யாழ்.அக.);;see {}, as the mother of the universe. த.வ. வெற்றிச்செல்வி. [Skt.jagat+{} → த.சகதாத்திரி.]

சகதாதான்மியம்	சகதாதான்மியம் cagatātāṉmiyam, பெ.(n.) உலகத்தின் அழுந்திய பற்று (வின்.);; earthly connections worldliness, secularity. [Skt.jagat+{} → த.சகதாதான்மியம்.]
சகதீசன்	சகதீசன் cagatīcaṉ, பெ.(n.) கடவுள் (உலகத்திற்குத் தலைவன்);; God, as lord of the universe. த.வ. ஞாலமுதல்வன். [Skt.Jagad-{} → த. சகதீசன்.]
சகதேவம்	சகதேவம் cagatēvam, பெ.(n.) உண்கலமாக பயன்படுத்தத் தகாத இலைகளுடைய ஒருவகை மரம்; a kind of tree whose leaves should not be used for serving food. "சகதேவ முண்முருக்கு" (அறப்.சத.73);. [Skt.{} → த.சகதேவம்.]
சகதேவன்	சகதேவன் cagatēvaṉ, பெ.(n.) பாண்டவர் ஐவரின் இளையோன் (பாரத.);;{}, the youngest of the {} princes, one of {}. [சகம் + தேவன்.] [Skt.saha → த.சகம்.]
சகதேவி	சகதேவி1 cagatēvi, பெ.(n.) நிலமகள் (வின்.);; Goddess of the earth. [சகம் + தேவி.] [Skt.jagat → த.சகம்.] சகதேவி2 cagatēvi, பெ.(n.) நெய்ச்சிட்டி (தைலவ.தைல.64);; wild cumin. [Skt.{} → த.சகதேவி.] சகதேவி3 cagatēvi, பெ.(n.) திருமகள் (இலக்குமி); (யாழ்.அக.);; Lakshmi. [Skt.jagat → த.சகம். + த.தேவி.]
சகதேவித்தைலம்	சகதேவித்தைலம் cagatēvittailam, பெ.(n.) நெய்ச்சிட்டியினின்று வடிக்கப்பட்ட தைல மருந்து (தைலவ.தைல.64);; a medicinal oil extracted from {}. [Skt.{}+tailam → த.சகதேவித் தைலம்.]

சகந்நாதம்	சகந்நாதம் cagannātam, பெ.(n.) ஒரிசா மாநிலத்தில் பூரி என்று வழங்கும் (விட்டுணு); மாலியத்தலம்; Puri in Orissa famous as a Visnu shrine and place of pilgrimage. [Skt.jagan+{} → த.சகந்நாதம்.]
சகந்நாதன்	சகந்நாதன் cagannātaṉ, பெ.(n.) 1. கடவுள் (உலகிற்கு இறைவன்);; God, as Lord of the world. 2. பூரியில் கோயில் கொண்டுள்ள திருமால்; Visnu worshipped in Jagannath. த.வ. உலகிறைவன். [Skt.jagan-{} → த.சகந்நாதன்.]
சகநாதன்	சகநாதன் caganātaṉ, பெ.(n.) சகந்நாதன் பார்க்க;see sagan-{}. "தையலோர்புறம் வாழ் சகநாதனே" (தாயு.பொன்னை.59);. [Skt.jagat+{} → த.சகநாதன்.]
சகநாயகன்	சகநாயகன் caganāyagaṉ, பெ.(n.) காந்தம் (யாழ்.அக.);; magnet.
சகப்பிராந்தி	சகப்பிராந்தி cagappirāndi, பெ.(n.) உலகவின்பத்தால் ஏற்படும் மயக்கம்; infatuation in worldly enjoyments and attractions. த.வ. மண்ணுலகப்பற்று. [Skt.jagat + {} → த.சகப்பிராந்தி.]
சகப்புரட்டன்	சகப்புரட்டன் cagappuraṭṭaṉ, பெ.(n.) சகதலப்புரட்டன் பார்க்க;see {}. [சக+புரட்டன்.] [Skt.jagat → த.சக.]
சகப்புரட்டு	சகப்புரட்டு cagappuraṭṭu, பெ.(n.) பெருமோசம் (இ.வ.);; audacious swindling. [சகம்+புரட்டு.] [Skt.jagat → த.சகம்.]
சகப்புரளி	சகப்புரளி cagappuraḷi, பெ.(n.) சகப்புரட்டு பார்க்க (இ.வ.);;see {}. [சக+புரளி.] [Skt.jagat → த.சகம்.]

சகபாடி	சகபாடி1 cagapāṭi, பெ.(n.) ஒருசாலை மாணாக்கன்; classmate, school-fellow. த.வ.பள்ளித்தோழன். [Skt.saha-{} → த.சகபாடி.] சகபாடி2 cagapāṭi, பெ.(n.) சகலபாடி பார்க்க;see {}. சகபாடி3 cagapāṭi, பெ.(n.) கூடப்பாடுவோன் (யாழ்.அக.);; accompanist. த.வ. உடன்பாடி. [Skt.saha-{} → த.சகபாடி.]
சகமாதா	சகமாதா cagamātā, பெ.(n.) மலைமகள் (பார்வதி); (கூர்மபு.திருக்கலியாண.23);;{}. [Skt.jaga+{} → த.சகமாதா.]
சகமார்க்கம்	சகமார்க்கம் cagamārggam, பெ.(n.) கடவுளைப் போல் வடிவம் பெறுவதற்குரிய ஓக (யேகா); நெறி;{}, as the path leading to {}. "சகமார்க்கம்... அட்டாங்க யோகமுற்று முழத்தல்" (சி.சி.8, 21);. த.வ. தோழமைநெறி. [Skt.saha+{} → த.சகமார்க்கம்.]
சகமீன்றவன்	சகமீன்றவன் cagamīṉṟavaṉ, பெ.(n.) {}, as the mother of the universe. [சகம் + ஈன்றவள்] [Skt.{} → த.சகம்.] ஈல் → ஈன் → ஈன்ற → அவள்.
சகமுனியா	சகமுனியா cagamuṉiyā, பெ.(n.) மாமூதா என்னுங் கொடி (M.M.);; gum scam-mony.
சகர்ப்பபிராணா யாமம்	சகர்ப்பபிராணாயாமம் cagarbbabirāṇāyāmam, பெ.(n.) மத்திரத்தோடு செய்யப்படும் வளிநிலை (பிராமணாயாமம்); (திருக்காளத்.பு. ஞானயே.16);; restraint of breath, practised with the use of mantras. த.வ. மந்திர வளியோகம். [Skt. sa-kalpa+{} → த.சகர்ப்பபிராணாயாமம்.]

சகரர்	சகரர் cagarar, பெ.(n.) கடலுண்டாகுமாறு (பூமியை);த் தோண்டியவரான சகரமக் (புத்திரர்);கள்; the sons of sagara, who are believed to have dug out of the sea. "சகரர் தொட்டலாற் சாகர மெனப் பெயர் தழைப்ப" (கம்பரா.அகலி.43);. த.வ. கடலகழர். [Skt. {} → த.சகரர்.] இத்தொன்மக்கதையின் மூலம் தென்தமிழகக்கந்தபுராண காலத்து ஆகலாம். கடல் கொண்ட குமரி நாட்டின் கிழக்கிலிருந்ததாகக் கூறப்படும் இந்துமாக்கடல் பகுதிக்குத் தொடுகடல் எனும் பெயர் இருந்தது. தோண்டிய கடல்தொடுகடல் எனப்பட்டது. கடல்வழி மரத்தோணிப் போக்குவரத்துக்கு இடைஞ்சலாக இருந்த தீவுநில இணைப்புகளை வெட்டிக்கால்வாய் உண்டாக்கிய பழந்தமிழக மன்னர் மரபினர் கடலர் (சகரர்); - கடலகழர் ஏனம் பெயர் பெற்றிருக்கலாம்.
சகராதனம்	சகராதனம் cagarātaṉam, பெ.(n.) ஓகவிருக்கை (யோகாசன); வகை (தத்துவப்.109, உரை);; [சகரா + ஆதனம்.] [Skt.sakara → த.சகர.]
சகரூபன்	சகரூபன் cagarūpaṉ, பெ.(n.) உடன்பிறந்தவன் (யாழ்.அக.);; brother. [Skt.saha+{} → த.சகரூபன்.] த.உருவம் → Skt.{}.
சகலகலாவல்லவன்	சகலகலாவல்லவன் cagalagalāvallavaṉ, பெ.(n.) எல்லாக் கலைகளுங் கற்றுத் தேர்ந்தவன்; person well-versed in all branches of learning. [சகலம் + கலா + வல்லவன்.] [Skt. sakala+{} → த.சகலகலா.] த.கலை → Skt.{}
சகலகலாவல்லி	சகலகலாவல்லி cagalagalāvalli, பெ.(n.) Kalaimagal, as the Goddess of all learning. "சகலகலாவல்லி மாலை" (குமர.பிர.சகல);. த.வ. அருங்கலைச்செல்வி.
சகலகுணசம்பன்னன்	சகலகுணசம்பன்னன் sagalaguṇasambaṉṉaṉ, பெ.(n.) நற்குணங்களெல்லாம் நிரம்பியவன்; one endowed with all good qualities. த.வ. சான்றோன். [சகல + குணம் + சம்பன்னன்.] [Skt.sakala → த.சகல + குணம் + panna.]

சகலத்திராள்	சகலத்திராள் cagalattirāḷ, பெ.(n.) எல்லோரும் (இ.வ.);; all persons, including men, women and children. த.வ. ஐந்திணையார். [Skt.sakala → சகலம் + த.திரள் → திராள்.]
சகவபாடி	சகவபாடி cagavapāṭi, பெ.(n.) சகலன் பார்க்க;see {}. [சகலம் + பாடி.] [Skt.sakula → த.சகல.] படு → பாடி
சகலமோகினி	சகலமோகினி cagalamōgiṉi, பெ.(n.) உலகத் தோற்றத்திற்குக் காரணமாயுள்ள மாயை சக்தி (வின்.);;{}, the power of illusion in creation, personified as a female principle obscuring the mind. த.வ. மாயை மகள். [Skt.sakala+{} → த.சகலமோகினி.]
சகலர்	சகலர் cagalar, பெ.(n.) கடை மக்கள் மும்மலமுடைய ஆதன்; souls of the lowest class subject to mummalam. "அஞ்ஞான ரச்சகலத்தர் சகலராம்" (திருமந்.498);. [Skt.sakala → த.சகலர்.]
சகலவியாபி	சகலவியாபி cagalaviyāpi, பெ.(n.) சர்வவியாபி பார்க்க; God, as omni present. த.வ. அனைத்தூடி. [Skt.sa-kala+{} → த.சகலவியாபி.]
சகலன்	சகலன் cagalaṉ, பெ.(n.) தன் மனைவியின் உடன் பிறந்தாள் கணவன் (பிங்.);; wife's sister's husband. [Skt.sakula → த.சகலன்.]
சகலாகமபண்டிதர்	சகலாகமபண்டிதர் cagalāgamabaṇṭidar, பெ.(n.) சிவஞானசித்தியார் இயற்றிய அருணந்தி சிவாசாரியர்; Arunanti-{}, the author of {}, as learned in all the {}. [சகலாகமம் + பண்டிதர்.] [Skt.sa-kala+{} → த.சகலகமம்.] பண்டு → பண்டம் → பண்டிதம் → பண்டிதர்

சகலாத்துக்கீரை	சகலாத்துக்கீரை cagalāttugārai, பெ.(n.) கீரை வகை (வின்.);; sorrel. [சகலாத்து + கீரை.] [Port. escarlata → U.{} + த.சகலாத்து + கீரை.]
சகவாசம்	சகவாசம் cagavācam, பெ.(n.) நட்பு; association, friendship, intercourse. [Skt.saha-{} → த.சகவாசம்.]
சகவாசி	சகவாசி cagavāci, பெ.(n.) நண்பன் (பாண்டி.);; associate. [Skt.saha-{} → த.சகவாசி.]
சகளதத்துவம்	சகளதத்துவம் cagaḷadadduvam, பெ.(n.) வழிபாடு (கிரியை); மிகுந்து அறிவு குறைந்த தூயமெய்ப்பொருள் (ஈச்சுர தத்துவம்); (சி.சி.165, ஞானப்.);; ({}.); the function of God in which the principle of energy predominates over that of wisdom. [சகளம் + தத்துவம்.] [Skt.sakala → த.சகளம்+தத்துவம்.]
சகளபஞ்சகம்	சகளபஞ்சகம் cagaḷabañjagam, பெ.(n.) மாநோன்புடையாரது (மகாவிரதருடைய); முழுமையான பணி விடைசெய்கைக்குரிய மது மச்சிய மாங்கிச முத்திரை இணைவிழைச்சு என்பன (தக்கயாகப். 51, உரை);; the five categories, viz, drink, fish, flesh, pose and coition, required in {} worship of {}. [Skt.sakala+{} → த.சகளபஞ்சகம்.]
சகளீகரணஞ்செய்-தல்	சகளீகரணஞ்செய்-தல் cagaḷīgaraṇañjeytal, 1. செ.கு.வி.(v.i.) உடல் நிலம் புரள, வலம் வந்து வழிபடுதல் (சங்.அக.);; to perform anga-{} and kara-{}. த.வ. உருண்தண்டம். [Skt.{} → சகளீ + த.கரணம் + செய்-,]
சகளீகரி-த்தல்	சகளீகரி-த்தல் cagaḷīgarittal, 4. செ.கு.வி.(v.i.) உருவங்கொள்ளுதல் (சிவப்பிர.4, அவ.);; to assume form. [Skt.{}-, → த.சகளிகரி-.]
சகன்மகதாது	சகன்மகதாது cagaṉmagatātu, பெ.(n.) செயப்படு பொருள் குன்றாவினை (பி.வி.35, உரை);; transitive verb, as a verb accompanied by an object. [Skt.sakarmaka + த.தாது.]
சகன்மகர்த்தரிப்பிரயோகம்	சகன்மகர்த்தரிப்பிரயோகம் cagaṉmagarttarippirayōgam, பெ.(n.) செயல்படு பொருள் குன்றாவினை கொண்ட செய்வினை வழக்கு (பி.வி.36, உரை);; active voice of a transitive verb. [Skt.sakarma+kartari-prayoga.]
சகன்மம்	சகன்மம் cagaṉmam, பெ.(n.) சகன்மகாதாது பார்க்க;see {}.

சகாகோடிசங்கம்	சகாகோடிசங்கம் sakāāṭisaṅgam, பெ.(n.) சதகோடிசங்கம் பார்க்க (வின்.);;see {}.
சகாகௌலம்	சகாகௌலம் cakākaulam, பெ.(n.) நிரைய (நரக); வகை (யாழ்.அக.);; a hell.
சகாசீரகம்	சகாசீரகம் cagācīragam, பெ.(n.) சீமைச்சீரகம் (இந்துபா.96);; caraway.
சகாத்தம்	சகாத்தம் cakāttam, பெ.(n.) சகாப்தம் பார்க்க;see {}. "எண்ணிய சகாத்தமெண்ணூற் றேழின்மேல்" (கம்பரா.தனியன்.);. த.வ.நூறாண்டு, நூற்றாண்டு [Skt.{} → த.சகாப்தம்.]
சகாத்தன்	சகாத்தன் cakāttaṉ, பெ.(n.) தோழன் (யாழ்.அக.);; companion, fried. [Skt.{}+{} → த.சகாத்தன்.]
சகாதேவன்	சகாதேவன் cakātēvaṉ, பெ.(n.) சகதேவன் பார்க்க;see {}. [Skt.{} → த.சகா + த.தேவன்.]
சகாதேவி	சகாதேவி cakātēvi, பெ.(n.) சகதேவி2 பார்க்க;see {}. [Skt.saha → த.சகா + த.தேவி.]
சகாப்தம்	சகாப்தம் cakāptam, பெ.(n.) கி.பி.78-ல் தொடங்குவதும் சாலிவாகனன் பெயரால் வழங்குவதுமான ஆண்டுமானம்;{} era commencing from 78 A.D. [Skt.{} → த.சகாப்தம்.]
சகாபாடி	சகாபாடி cakāpāṭi, பெ.(n.) சகபாடி பார்க்க;see {}.
சகாயதனம்	சகாயதனம் cakāyadaṉam, பெ.(n.) உதவியாகக் கொடுக்கும் பணம்; grant in aid. [சகாயம் + தனம்.] [Skt.{}+ → த.சகாயம்.]

சகாயம்	சகாயம் cakāyam, பெ.(n.) 1. துணை (பிங்.);; help, aid, support, patronage. 2. விலைநயம்; cheapness, low or moderate price. 'சகாயமாக வாங்கினேன்'. 3. நலம் (செளக்கியம்);; relief, ease, improvement in health. 'எனக்கு உடம்பு கொஞ்சம் செளக்கியம்தான்' (இ.வ.);. த.வ. உதவி. [Skt.{} → த.சகாயம்.]
சகாயன்	சகாயன் cakāyaṉ, பெ.(n.) 1. உதவி செய்வோன்; assistant, helper. 2. தோழன் (பிங்.);; companion, friend. [Skt.{} → த.சகாயன்.]
சகாயி	சகாயி1 cakāyittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. உதவி செய்தல்; to assist, help. 2. மலிவாய்க் கொடுத்தல்; to sell cheap. த.வ. உதவுதல். [Skt.{} → த.சகாயி-.] சகாயி2 cakāyi, பெ.(n.) சகாயன் பார்க்க;see {}. [Skt.{} → த.சகாயி.]
சகார்த்தத்திருதியை	சகார்த்தத்திருதியை cakārddaddirudiyai, பெ.(n.) உடனிகழ்ச்சிப் பொருளில்வரும் மூன்றாம் வேற்றுமை (பி.வி.6, உரை);; [Skt.{}+{} → த.சகார்த்தத்திருதியை.]
சகாரி	சகாரி cakāri, பெ.(n.) {} of Ujjayini, as the enemy of the {}. [Skt.{}+ari → த.சகாரி.]
சகாவாங்கு-தல்	சகாவாங்கு-தல் cakāvāṅgudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) பின்வாங்குதல்; to withdraw, to retreat. [Skt.{} → த.சகா + த.வாங்கு-.]
சகானா	சகானா cakāṉā, பெ.(n.) ஒரு வகை அராசம் (பரத.இராக.55);; (Mus.); a specific melody type. [U.{} → த.சகானா.]

சகி	சகி1 cagi, பெ.(n.) தோழன்; male companion. "சிந்தை கலந்தசகியாகச் சேர்ந்து" (உத்தரரா.அனுமப்.45);. [Skt.sakhi → த.சகி.] சகி2 cagi, பெ.(n.) தோழி; female companion, lady's maid. [Skt.sakhi → த.சகி.] சகி3 cagittal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. பொறுத்தல் (சூடா.);; to bear, brook, toierate, forbear. 2. மன்னித்தல் (இ.வ.);; to excuse, forgive. [Skt.sah → த.சகி-.]
சகித்தல்	சகித்தல் cagittal, தொ.பெ.(vbl.n.) சமாதி இன்ப-துன்பங்களை ஒரு நிகராக நுகர்கை; "அமர்செயுஞ் சுகதுக்காதி யனுபவிப்பது சகித்தல்" (கைவல்.தத்துவ.9). த.வ. பொறுத்தல். [Skt.sah → த.சகித்தல்.]
சகித்துவம்	சகித்துவம் cagittuvam, பெ.(n.) தோழமை (யாழ்.அக.);; companionship, friendship. [Skt.sakhi-tva → த.சகித்துவம்.]
சகிதம்	சகிதம் cagidam, கு.வி.எ.(adv.) கூட; togeter, in company with. தன்சினேகிதன் சகிதம் வந்தான். [Skt.sahita → த.சகிதம்.]
சகிதன்	சகிதன்1 cagidaṉ, பெ.(n.) உடன் கூடியவன்; one in company with another. "உமாசகிதா போற்றி" (சிவரக.கணபதிகுமர.4);. [Skt.sahita → த.சகிதன்.] சகிதன்2 cagidaṉ, பெ.(n.) அஞ்சி நடுங்குபவன் (சூடா.);; timid person, coward. [Skt.cakita → த.சகிதன்.]
சகிப்பாளி	சகிப்பாளி cagippāḷi, பெ.(n.) பொறுமையுள்ளவன்; one who bears with patience; one who forgives. [Skt.caki → த.சகிப்பு+ஆளி.]

சகிப்பு	சகிப்பு cagippu, பெ.(n.) பொறுக்கை; bearing, sustaining, enduring, forgiving. த.வ. பொறுமை, பொறை. [Skt.caki → த.சகிப்பு.]
சகிப்புத்தன்மை	சகிப்புத்தன்மை cagipputtaṉmai, பெ.(n.) பொறுத்துக் கொள்ளும் குணம்; tolerance. "விட்டுக் கொடுக்கும் மனப்பான்மையும் சகிப்புத் தன்மையும் இல்லாவிட்டால் நட்பு என்பதே இயலாதே?. த.வ.பொறையுடைமை. [Skt.caki → த.சகிப்பு + தன்மை.]
சகு	சகு cagu, பெ.(n.) நெய்ப்பரிசி (சவ்வரிசி); (மூ.அ.);; sago. [Malay.sagu → த.சகு.]
சகுணத்தியானம்	சகுணத்தியானம் caguṇattiyāṉam, பெ.(n.) கடவுளைக் குணவுருவங்களுடையவராக ஊழ்கம் செய்கை (தியானிக்கை);; meditation on God, as having from and attributes. [Skt.{} → த.சகுணத்தியானம்.]
சகுல்யன்	சகுல்யன் cagulyaṉ, பெ.(n.) பேரனுக்குப் பேரன் முதலிய கொடிவழியொன்றிற் பிறந்த உரிமைப் பங்காளி (தாயாதி);; distant relation, remote kinsman, said to apply to a grandson's grandson, and sometimes extended to one of tenth remove. த.வ. தாயன், தாயப்பங்காளி. [Skt.sa-kulya → த.சகுல்யன்.]
சகுலாட்சம்	சகுலாட்சம் cagulāṭcam, பெ.(n.) வெள்ளறுகு (மலை);; white bermuda grass. [Skt.{} → த.சகுலாட்சம்.]
சகுனக்காரன்	சகுனக்காரன் caguṉaggāraṉ, பெ.(n.) குறிகூறுவோன் (இ.வ.);; fortune teller. த.வ. புள்கணியன். [சகுனம் + காரன்.] [Skt.{} → த.சகுன(ம்);.]

சகுணசாத்திரம்	சகுணசாத்திரம் caguṇacāttiram, பெ.(n.) அறுபத்துநாலு கலையுள் புள்குறிணர்த்தும் நூல்; science of augury, one of {}. த.வ. புள்குறி(நிமித்த); நூல், புள்ளோர்ப்புகல். [Skt.sakuna + {} → த.சாத்திரம்.]
சகுனத்தசை	சகுனத்தசை sagunattasai, பெ.(n.) கெட்டது காட்டும் குறி; ill-omen. த.வ. புள்தடை. [சகுனம் + தடை.] [Skt.{} → த.சகுனம்.]
சகுனப்பிழை	சகுனப்பிழை cagunappilai, பெ.(n.) சகுனத்தடை பார்க்க;see {}. [சகுனம் + பிழை.] [Skt.{} → த.சகுனம்.]
சகுனிகிரகம்	சகுனிகிரகம் cagunigiragam, பெ.(n.) குழந்தை பிறந்த ஆறாம் நாளிலேனும், ஆறாம் மாதத்திலேனும், ஆறாம் ஆண்டிலேனும் குழந்தை அல்லது தாயை வருத்துவதாகக் கருதப்படும் ஒரு தீக்கோள் (சீவரட்.227);; an evil planet supposed to cause distress to an infant or its mother on the 6th day, 6th month or 6th year of its birth. த.வ. ஆறாம் கேடு. [Skt.{}+graha → த.சகுனிகிரகம்.]
சகுனிமாமன்	சகுனிமாமன் cagunimāman, பெ.(n.) சகுனியைப் போல் கெடுமதியுடையோன்; evil counsellor, as {}. [Skt.{} → த.சகுனி + மாமன்.]
சகேரா	சகேரா caārā, பெ.(n.) பண்டசாலை (வின்.);; store, treasure, hoard. [U.{} → த.சகோரா.]
சகோத்தி	சகோத்தி caātti, பெ.(n.) உடனிகழ்ச்சியணி (அணியி.21);; a figure of speech. [Skt.{} → த.சகோத்தி.]
சகோடன்	சகோடன் caāṭaṉ, பெ.(n.) பிறனுக்குண்டான கருப்பத்தோடு திருமணமான பெண்ணிடம் அந்தக் கருப்பத்திற் பிறந்தவன் (மநு.9, 173);; son begotten by another father but born after marriage, as received with the bride one of twelve {}. [Skt.{} → த.சகோடன்.]

சகோத்திரன்	சகோத்திரன் caāttiraṉ, பெ.(n.) ஒரே குலத்தில் பிறந்தவன்; a kinsman belonging to the same kulam. தவ. ஒரு பிதிரன், ஒரு கிளையன். [Skt.{} → த.சகோத்திரன்.]
சகோதரன்	சகோதரன் caātaraṉ, பெ.(n.) 1. உடன் பிறந்தவன் (சூத.ஞான.7, 15);; brother. 2. தந்தையுடன் பிறந்தான், தாயுடன் பிறந்தாள் இவர்கள் மகன் (இ.வ.);; son of the father's brother or mother's sister, cousin. த.வ. பிறவன். [Skt.{} → த.சகோதரன்.]
சகோதரி	சகோதரி caātari, பெ.(n.) 1. உடன் பிறந்தாள்; sister. 2. தந்தையுடன் பிறந்தான் தாயுடன் பிறந்தாள் இவர்கள் மகள் (இ.வ.);; daughter of the father's brother or mother's sister, cousin. த.வ. பிறவி. [Skt.{} → த.கோதரி.]
சங்க	சங்க caṅga, பெ.(n.) 1. கக்கம்; the space below the arm-pit between the hip and the bend of arm. 2. அக்குள்; arm-pit (சா.அக.);.
சங்கங்காட்டிலுமரி	சங்கங்காட்டிலுமரி caṅgaṅgāṭṭilumari, பெ.(n.) நாகர வண்டு; a kind of golden coloured beetle supposed to live under the tree, four spined monetia (சா.அக.);.
சங்கங்கோலகம்	சங்கங்கோலகம் caṅgaṅālagam, பெ.(n.) மிளகாய் நங்கை; dhoby's itch (சா.அக.);.
சங்கதோசம்	சங்கதோசம் caṅgatōcam, பெ.(n.) பெற்றோர் தம் புணர்ச்சிக்குப் பிறகு குழந்தைகளைக் குளியாமற் தொடுவதால் ஏற்பட்ட குற்றம் (தோசம்);; a morbid affection in children due to parents handling them, immediately after sexual intercourse without having a bath. [Skt.san-ga+{} → த.சங்கதோசம்.]
சங்கநாபி	சங்கநாபி caṅganāpi, பெ.(n.) 1. ஒரு கடைச் சரக்கு; a bazaar drug. 2. வெண்ணாபி; white aconite (சா.அக.);.
சங்கபதம்	சங்கபதம் caṅgabadam, பெ.(n.) அறநூல்களுளொன்று (வின்.);; a treatise on Hindu law. [Skt.{}+pada → த.சங்கபதம்.]

சங்கபாடாணம்	சங்கபாடாணம் caṅgapāṭāṇam, பெ.(n.) பிறவி நஞ்சு வகை (மூ.வ.);; a mineral poison (சா.அக.);.
சங்கபோட்டம்	சங்கபோட்டம் caṅgapōṭṭam, பெ.(n.) புணர்ச்சி; sexual intercourse (சா.அக.);.
சங்கமர்	சங்கமர் caṅgamar, பெ.(n.) ஒருசார் வீரசைவர்; a class of {}, lingayats. [Skt.san-gama → த.சங்கமர்.]
சங்கமரூபம்	சங்கமரூபம் caṅgamarūpam, பெ.(n.) சிவவுருவம் (சங்.அக.);; a manifested form of {}. [Skt.san-gama+{} → த.சங்கமரூபம்.}
சங்கமலிங்கம்	சங்கமலிங்கம் caṅgamaliṅgam, பெ.(n.) சங்கம வகுப்பினன் (வின்.);; person belonging to the Jangama sect. [Skt.jangama+linga → த.சங்கமலிங்கம்.]
சங்கமாண்டி	சங்கமாண்டி caṅgamāṇṭi, பெ.(n.) 1. இலங்கங்கட்டிகளுள் ஒருவகையார் (திருநெல்.);; a sect of lingayats. 2. இரந்துண்ணும் இனத்தாருள் ஒருவகையார் (இ.வ.);; a sub-sect of {} caste. [சங்கமம் + ஆண்டி.] [Skt.san-gama → த.சங்கமாம்.]
சங்கயம்	சங்கயம் caṅgayam, பெ.(n.) ஐயம்; doubt. "சங்கய மெய்தி யநேகாந்திகமாம்" (மணிமே.29, 230);. [Skt.{} → த.சங்கயம்.]
சங்கருடணன்	சங்கருடணன் caṅgaruḍaṇaṉ, பெ.(n.) திருமாலின் ஐந்து நிலைகளுள் ஒன்று (அஷ்டாதச.தத்துவ.பக்.23);; a manifestation of Visnu, as destroyer, one of four {}. [Skt.sankarsana → த.சங்கருடணன்.]
சங்கரசாதி	சங்கரசாதி caṅgaracāti, பெ.(n.) கலப்புச் சாதி (சீவக.116, உரை);; mixed castes. [Skt.sangara+{} → த.சங்கரசாதி.]
சங்கரநமச்சிவாயர்	சங்கரநமச்சிவாயர் caṅgaranamaccivāyar, பெ.(n.) 18-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்தவரும் நன்னூல் விருத்தியுரை இயற்றியவருமான புலவர்; a commentator on {}, 18th C.

சங்கரநாராயணன்	சங்கரநாராயணன் caṅgaranārāyaṇaṉ, பெ.(n.) அரி அர(ன்); வடிவமான சிவத் திருமேனி; manifestation of God in the combined form orf {} and Visnu. [Skt.{}+{} → த.சங்கரநாராயணன்.]
சங்கரம்	சங்கரம்1 caṅgaram, பெ.(n.) இனக்கலப்பு; mixture of castes. [Skt.san-kara → த.சங்கரம்.] சங்கரம்2 caṅgaram, பெ.(n.) 1. போர்; war, battle. 2. நஞ்சு; poison. [Skt.san-gara → த.சங்கரம்.]
சங்கரர்	சங்கரர் caṅgarar, பெ.(n.) போர்வீரர் (யாழ்.அக.);; warriors. [Skt.{} → த.சங்கரர்.]
சங்கரன்	சங்கரன்1 caṅgaraṉ, பெ.(n.) 1. நலஞ் செய்பவன் (சிலப்.10, 186, உரை);; dispenser of happiness. 2. சிவன்;{}. 3. பதினோரு (ஏகாதச); உருத்திரருள் ஒருவர் (திவா.);; a Rudra, one of {}-ruttira. [Skt.{} → த.சங்கரன்.] சங்கரன்2 caṅgaraṉ, பெ.(n.) கலப்பினத்துள் பிறந்தவன்; a person born of a mixed caste, hybrid. "சதுரவேதஞ் சொலுமிதனைச் செய்திடானேற் சங்கரனாய் விடுவன்" (சிவரக.சிவடுண்டி.46);. [Skt.san-kara → த.சங்கரன்.]
சங்கரன்பெண்டிர்	சங்கரன்பெண்டிர் caṅgaraṉpeṇṭir, பெ.(n.) கவுரிபாடாணம்; a prepared yellow oxide of arsenic (சா.அக.);.
சங்கராசனம்	சங்கராசனம் caṅgarācaṉam, பெ.(n.) இரண்டு கால்களையும் மடக்கி, பாதங்களையும் நெருங்கி, முகப்பின் மேல் நிற்கும் ஓர் இருக்கை (ஆசனம்);; a posture in yoga practice in which the man rests on his knees with folded legs while feet remain close together (சா.அக.);.

சங்கராசாரியார்	சங்கராசாரியார் caṅgarācāriyār, பெ.(n.) அத்வைத மதநிறுவனமும் உபநிடத்து பிரமசூத்திரம் பகவத்கீதைகட்கு விரிவுரைகளும் பிற வடநூல்களும் செய்தவருமாகிய பெரியவர்; the celebrated teacher of Advaita philosophy and author of commentaries on Upanisads, {} and Bhagavadgita and many original works in Sanskrit. [Skt.{} → த.சங்கராச்சாரியர்.]
சங்கராதனம்	சங்கராதனம் caṅgarātaṉam, பெ.(n.) இருகால்களையும் மடக்கி இருபாதத்தையுங் கூட்டி நேரேயூன்றி இருகான் முகப்பின்மேல் நிற்பது (யாழ்.அக.);; a standing posture with legs bent and feet close together. [Skt.san-kara → த.சங்கரன் + ஆதனம் → த.சங்கராதனம்.] [P]
சங்கராந்தி	சங்கராந்தி caṅgarāndi, பெ.(n.) சங்கிராந்தி பார்க்க;see {}. [Skt.{} → த.சங்கராந்தி.]
சங்கராபரணம்	சங்கராபரணம் caṅgarāparaṇam, பெ.(n.) பண்வகை (பரத.இராக.55, உரை);; a specific melody type.[Skt.{} → த.சங்கராபரணம்.]
சங்கராவாசம்	சங்கராவாசம் caṅgarāvācam, பெ.(n.) கருப்பூர வகை (மூ.அ.);; a kind of camphor. [Skt.{} → த.சங்கராவாசம்.]
சங்கரி	சங்கரி1 caṅgari, பெ.(n.) மலைமகள் (பிங்.);; Malaimagal. [Skt.{} → த.சங்கரி1.] சங்கரி2 caṅgarittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) அழித்தல்; to destroy, annihilate. [Skt.sam-{} → த.சங்கரி-.]
சங்கரீகரணம்	சங்கரீகரணம் caṅgarīkaraṇam, பெ.(n.) இனக்கலப்பு (வின்.);; mixing of castes. [Skt.{} → த.சங்கரீகரணம்.]
சங்கருடம்	சங்கருடம் caṅgaruḍam, பெ.(n.) எதிரிடை (யாழ்.அக.);; opposition. [Skt.sankarsa → த.சங்கருடம்.]

சங்கரோகம்	சங்கரோகம் caṅgarōkam, பெ.(n.) வளி (வாத);கோழை (சிலேட்டுமம்);களினால் இரண்டு தாடைகளிலும், சிவந்து, வீங்கிப் பழுத்துடைந்து மூன்று நாளைக்குள் இறப்பையுண்டு பண்ணும் ஒரு நோய்; a phleg matic disease in which the tonsils are inflamed, glands swollen with redness of the parts and the characteristic exudation makes its appearance, resulting in a fatal termination within three dyas, probably Diphtheria (சா.அக.);. [Skt.sanka-{} → த.சங்கரோசம்.]
சங்கல்வகோட்டம்	சங்கல்வகோட்டம் caṅgalvaāṭṭam, பெ.(n.) பேரொலி ஆரவாரம்; Arabian costus - Costus speciosus (சா.அக.);.
சங்கலம்	சங்கலம்1 caṅgalam, பெ.(n.) சங்கலனம் பார்க்க (சங்.அக.);;see {}. சங்கலம்2 caṅgalam, பெ.(n.) ஊன் (யாழ்.அக.);; flesh, meat. {Skt.jangala → த.சங்கலம்]
சங்கலனம்	சங்கலனம்1 caṅgalaṉam, பெ.(n.) 1. கலப்பு; blending, inter mixture. 2. சங்கலிதம்2, பார்க்க;see {}. [Skt.sankalana → த.சங்கலனம்.] சங்கலனம்2 caṅgalaṉam, பெ.(n.) தொகுக்கை; collecting. "நீர்வேலிச் சங்கரபண்டித ரவர்களாற் சங்கலனஞ் செய்யப்பட்டு... பதிப்பிக்கப்பட்டது" (தாதுமாலை, முகப்புப் பக்கம்);. [Skt.sankalana → த.சங்கலனம்.]
சங்கலார்	சங்கலார் caṅgalār, பெ.(n.) பகைவர்; enemies, foes. "சங்கலாரிடை வளைத்த சக்கரத்தை" (பாரத.பதின்மூ.142);. [Skt.sanga → த.சங்கலார்.]
சங்கலிகிதம்	சங்கலிகிதம் caṅgaligidam, பெ.(n.) சங்கர் லிகிதர் என்ற முனிவரிருவரால் இயற்றப்பெற்றதும், அறநூல் பதினெட்டனுள் ஒன்றுமாகிய நூல்; a Sanskrit text book on Hindu law described two stages, {} and likhita, one of 18 taruma-{}. [Skt.{}-likhita → த.சங்கிலிகிதம்.]
சங்கலிதம்	சங்கலிதம் caṅgalidam, பெ.(n.) 1. கலப்பு (பிங்.);; blending, intermixture. 2. எட்டு (அட்ட); கணிதங்களுள் ஒன்றான எண் கூட்டல் (பிங்.);; 3. குறித்த கணிதமுறை யொன்றன்படித் தொடர்ந்து செல்லும் எண்களின் தொடர் அல்லது அவற்றின் கூட்டல்; [Skt.san-kalita → த.சங்கலிதம்.]

சங்கவாதவத்திர ோகம்	சங்கவாதவத்திரோகம் caṅgavātavattirōkam, பெ.(n.) வளி (வாயு);யானது கீழ் வயிற்று முகத்தை அடைத்து நீரை உள்ளில் சேர்த்துக் கட்டுப்படுத்துவதாலேற்படும் நோய்; suppression of urine due to vayu prevailing upon the downmost portion of the abdomen i.e., about the genital region, and obstructing the urethra (சா.அக.);. த.வ. அடிவயிற்று கழலை.
சங்கவிடம்	சங்கவிடம் caṅgaviḍam, பெ.(n.) 1. வெள்ளை நஞ்சு; white arsenic. 2. பாம்பு இன நஞ்சு; animal poisons (சா.அக.);.
சங்கற்பசிராத்தம்	சங்கற்பசிராத்தம் saṅgaṟpasirāttam, பெ.(n.) வேள்வி நெருப்பின்றி இறந்தோர் பொருட்டுச் செய்யுஞ் சடங்கு (சிராத்தம்);; [Skt.san-{}+{} → த.சங்கற்பசிராத்தம்.]
சங்கற்பஞானம்	சங்கற்பஞானம் caṅgaṟpañāṉam, பெ.(n.) அறிவிற்குரிய அறிவு அறிபொருள்கள் (சி.சி.11,2,சிவாக்.);; relative knowledge. "ஞானம்" (சி.சி.11,2,சிவாக்.);. [Skt.kankalpa + Pkt.{}
சங்கற்பநிராகரண ம்	சங்கற்பநிராகரணம் caṅgaṟpanirākaraṇam, பெ.(n.) மெய்கண்ட சாத்திரங்களுள் ஒன்றானதும் உமாபதி சிவாசாரியரால் இயற்றப் பெற்றதுமான நூல்; a text book on {} Philosophy by {}, being a statement and refutation of the doctrines of some of the {} sects related to the same {}, one of 14 {}. [Skt.sankalpa+nir-{} → த.சங்கற்ப நிராகரணம்.]
சங்கற்பம்	சங்கற்பம் caṅgaṟpam, பெ.(n.) 1. உறுதியுளளம் (மனோநிச்சயம்);; mental resolve, solemn row, determination. 2. சடங்குத் தொடக்கத்தில் அச்சடங்கினைச் செய்வதாகக் கூறும் உறுதிக் கட்டுரை; a declaration of intention made at the commencement of any ritual. 3. ஒருவன் தன்பட்டறிவால்பொருளின் குணங்களினின்று இன்னபொருளென்று துணியும் துணிவு (சி.போ.பா.2, 2, 171);; determination of an object from a consideration of its properties. 4. கருத்து; purpose, intention, design, motive. "மறைநூற் சங்கற்பவிதிப்படி" (திருவிளை.மலயத்துவச.18);. 5. கொள்கை; doctrine. "அழகிது நீங்கள் சங்கற்பம் நிராகரித்தமை" (சங்கற்ப.பாயி.);. 6. மனப்பாங்கு (சித்தவிருத்தி);; volition, mental activity. "அடத்தக்கது மனச்சங்கற்பம்" (திருக்கருவை.கலித்.33);. த.வ.மனவுறுதி, கடைப்பிடி. [Skt.san-kalpa → த.சங்கற்பம்.]

சங்கற்பமாசம்	சங்கற்பமாசம் caṅgaṟpamācam, பெ.(n.) 1. சாந்திரமான மாதம்; lunar month. 2. இரண்டு காருவா (அமாவாசைகளை);க் கொண்ட மாதம் (விதான.குணாகுண.81, உரை);; a solar month in which two new moon days occur. த.வ. இரு காருவா மாதம். [சங்கற்பம் + மாசம்.] மாதம் → மாசம்.
சங்கற்பனை	சங்கற்பனை caṅgaṟpaṉai, பெ.(n.) சங்கற்பம் பார்க்க;see {}. [Skt.{} → த.சங்கற்பனை.]
சங்கற்பனைஞானம்	சங்கற்பனைஞானம் caṅgaṟpaṉaiñāṉam, பெ.(n.) சங்கற்பஞானம் பார்கக;see {}. "ஞாதிரு ஞானஞேயந் தங்கிய ஞானஞ் சங்கற்பனை ஞானமாகும்" (சி.சி.11, 2);. [Skt.{}+{}<{} → த. சங்கற்பனைஞானம்.]
சங்கற்பி-த்தல்	சங்கற்பி-த்தல் caṅgaṟpittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) உறுதி செய்து கொள்ளுதல்; to determine, resolve. "துவரைப் பிரானுக்கே சங்கற்பித்து" (திவ்.நாய்ச்.1, 4);. த.வ. உறுதியேற்றல். [Skt.san-kalpa → த.சங்கற்பி-.]
சங்கற்பிதம்	சங்கற்பிதம் caṅgaṟpidam, பெ.(n.) முன்னே உறுதி செய்யப்பட்டது (சி.சி.2, 59, ஞானம்);; that which was will or pre - determined. த.வ. உறுதிப்பாடு. [Skt.san-kalpita → த.சங்கற்பிதம்.]
சங்கனனம்	சங்கனனம் caṅgaṉaṉam, பெ.(n.) நரம்பு (சூடா.);; nerves, tendons, veins. [Skt.sam-hanana → த.சங்கனனம்.]
சங்காசம்	சங்காசம் caṅgācam, பெ.(n.) ஒப்புமை (வின்.);; likeness, similarity, resemblance. [Skt.{} → த.சங்காசம்.]
சங்காடகம்	சங்காடகம் caṅgāṭagam, பெ.(n.) கொக்கோகத்திற் சொல்லியுள்ள 64 கலைகளில் ஒன்று; one of the 64 postures in the embrace of or sexual intercourse with women, described in the Erotic science of the sage named Kokkogamuni (சா.அக.);. [Skt.{} → த.சங்காடகம்.]

சங்காத்தி	சங்காத்தி caṅgātti, பெ.(n.) தோழன்; friend, intimate acquaintance, companion. "அளகைக்கோன்றன் சங்காத்தி" (தேவா.886, 5);. [Skt.{} → த.சங்காத்தி.]
சங்காதோசம்	சங்காதோசம் caṅgātōcam, பெ.(n.) பேய்க்கோளாறு; demoniac possession. [Skt.{}+{} → த.சங்காதோசம்.]
சங்காரகர்த்தா	சங்காரகர்த்தா caṅgāragarttā, பெ.(n.) {}, as the destroyer of the worlds. [Skt.sam-{}+{} → த.சங்கார கர்த்தா.] த.கரு → கருத்தன் → Skt.karta.
சங்காரம்	சங்காரம்1 caṅgāram, பெ.(n.) 1. அழிக்கை (சூடா.);; destruction, annihilation, dissolution in general. 2. மூலகாரணத்தில் அனைத்தும் ஒடுங்கும் உலகவழிவு (சி.சி.1, 33, ஞானப்.);; periodical destruction of the universe reducing it to the primitve {}, one of {}-kiruttiyam, q.v. 3. அடக்குகை (வின்.);; suppression, restraining. [Skt.{} → த.சங்காரம்1.] சங்காரம்2 caṅgāram, பெ.(n.) சங்காரித்தம் (சூடா.); பார்க்க;see {}. [Skt.{} → த.சங்காரம்.]
சங்காரமூர்த்தி	சங்காரமூர்த்தி caṅgāramūrtti, பெ.(n.) அறித்தற் தொழிலைப் புரியும் சிவன்;{}, the God of destruction. "சங்காரமூர்த்தி ஆறுமாக" (சி.சி.1, 47, மறை.);. [Skt.{}-{}+{} → த.சங்காரமூர்த்தி.]
சங்காரன்	சங்காரன் caṅgāraṉ, பெ.(n.) அறிப்பவன்; destroyer. "அந்தகாசுர சங்காரனை" (சிவரக.கத்தரிப்.15);. [Skt.sam-{} → த.சங்காரன்.]
சங்காராதனம்	சங்காராதனம் caṅgārātaṉam, பெ.(n.) ஓகவிருக்கை (யோகாசன); வகை (தத்துவப்.108, உரை);; [சங்காரா(ம்); + ஆதனம்.] [Skt.sam-{} → த.சங்காராம்.]
சங்காரி	சங்காரி caṅgāri, பெ.(n.) குதிரைவாலி (மலை.);; horse-tail millet. [Skt.sam-{} → த.சங்காரி.]

சங்காரித்தம்	சங்காரித்தம் caṅgārittam, பெ.(n.) ஏழு மேகங்களுள் பூவைப் பொழியும் மேகம்(பிங்.);; celestial cloud which rains flowers, one of catta-{}, q.v. [Skt.sam-hrta → த.சங்காரித்தம்.]
சங்காவர்த்தம்	சங்காவர்த்தம் caṅgāvarttam, பெ.(n.) சங்கினுட் பக்கத்துச் சுழியைப் போன்ற முறிவு; an ulcer resembling the inner spiral of a conch, an ulcer of a spiral form (சா.அக.);.
சங்காவியத்துக்குப் பார்-த்தல்	சங்காவியத்துக்குப்பார்-த்தல் caṅgāviyattukkuppārttal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) பேதலிப்பு நீங்க மந்திரித்தல் (யாழ்ப்.);; to attempt by magic to relieve one who is panicstricken. [Skt.{}+bhaya → த.சங்காரியம் + பார்-.]
சங்காவியம்	சங்காவியம் caṅgāviyam, பெ.(n.) அச்சத்தால் நிகழும், தன்வயப்படா (அவச); நிலை (யாழ்ப்.);; state of panic. த.வ. பேதலிப்பு. [Skt.{}+bhaya → த.சங்காவியம்.]
சங்கான்பெண்டிர்	சங்கான்பெண்டிர் caṅgāṉpeṇṭir, பெ.(n.) கவுரி பாடாணம்; a prepared yellow oxide of arsenic (சா.அக.);.
சங்கிதம்	சங்கிதம் caṅgidam, பெ.(n.) ஐயப்பட்டது (சி.சி.6, 5, சிவாக்.);; that which is questioned or doubted. [Skt.{} → த.சங்கிதம்.]
சங்கிதன்	சங்கிதன் caṅgidaṉ, பெ.(n.) தீரமில்லாதவன்; a timid person (சா.அக.);.
சங்கிதாமந்தரம்	சங்கிதாமந்தரம் caṅgitāmandaram, பெ.(n.) மந்திரவகை (தத்துவப்.70, உரை);; [சங்கிதா + மந்திரம்.] [Skt.{} → த.சங்கிதா.]
சங்கிதை	சங்கிதை caṅgidai, பெ.(n.) 1. செய்தித் தொகுதி; தொகுப்பியம் collection, extensive compilation, any systematically arranged collection of texts or verses. "வாயு சங்கிதை". 2. திருமறையை (வேதத்தை);ப் பதப்பிரிப்பின்றித் தொடர்ச்சியாக ஓதும் பாடம்; a continuous hymnal text of the {}, formed out of the padas or individual words by proper phonets changes. 3. மறையின் (வேதத்தின்); ஒரு பகுதி; the collectionof mantras in Rig-{}, etc. "ஒட்டரிய சங்கிதைகளும்" (கலிங்.170);. 4. வரலாறு (இலக்.அக.);; history. [Skt.sam-{} → த.சங்கிதை.]

சங்கியை	சங்கியை caṅgiyai, பெ.(n.) 1. எண் (சங்.அக.);; number. 2. எண்ணிக்கை; calculation, reckoning. 3. மதி (புத்தி); (இலக்.அக.);; intellect. [Skt.san-{} → த.சங்கியை.]
சங்கிரகக்கிராணி	சங்கிரகக்கிராணி caṅgiragaggirāṇi, பெ.(n.) வயிறு பொருமி, சோறு செரியாது, எருவாய் (அபானம்); சூடாகி, வாந்தி, மயக்கங் கண்டு, கண்ணிரண்டும் சுழலும் ஒரு வகைக் கழிச்சல்; a form of diarrhoea characterised by the following symptoms viz. rumbling noise, in the stomach, indigestion, purging, burning pain at the anus, fever, vomitting, giddiness, whirling of the eyes etc.-Lienteric diarrhoea (சா.அக.);. [Skt.san-graha+grahani → த.சங்கிரகக் கிராணி]
சங்கிரகம்	சங்கிரகம் caṅgiragam, பெ.(n.) சுருக்கம்; compendium, abridgement, epitome. "தர்க்கசங்கிரகம்". த.வ.சங்கிரகம். [Skt.san-graha → த.சங்கிரகரணம்.]
சங்கிரகி-த்தல்	சங்கிரகி-த்தல் caṅgiragittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சுருக்குதல்; to abridge, summarise. "இம்மூன்று விருத்தத்தினானும் சங்கிரகித்துச் சொன்ன" (சி.சி.1, 14, சிவாக்.);. [Skt.san-graha → த.சங்கிரகி-.]
சங்கிரந்தனன்	சங்கிரந்தனன் caṅgirandaṉaṉ, பெ.(n.) இந்திரன் (பிங்.);; Indiran. [Skt.san-krandana → த.சங்கிரந்தனன்.]
சங்கிரம்	சங்கிரம் caṅgiram, பெ.(n.) காடு (பிங்.);; jungle, forest. [Skt.Perh.{} → த.சங்கிரம்.]
சங்கிரமசாதி	சங்கிரமசாதி caṅgiramacāti, பெ.(n.) சங்கரசாதி பார்க்க (யாழ்.அக.);;see {}.
சங்கிரமணம்	சங்கிரமணம் caṅgiramaṇam, பெ.(n.) 1. ஒரு கோள் ஓர் ஓரை (இராசி);யிலிருந்து அடுத்த ஓரை (இராசி);க்குச் செல்லுகை; 2. கதிரவன் ஓர் ஓரை (இராசி);யிலிருந்து அடுத்த ஓரை (இராசி);க்குச் செல்லுகை; 3. கதிரவன் (சூரியன்); ஓர் ஓரை (இராசி);யிற் புகும் காலம்;த.வ. ஓரைச்செலவு. [Skt. san-kramana → த.சங்கிரமணம்.]

சங்கிரமதுரவம்	சங்கிரமதுரவம் caṅgiramaduravam, பெ.(n.) புதுவருடம் பிறக்கும் நாட்பொழுது (வின்.);;த.வ. புத்தாண்டு நேரடி.
சங்கிரமம்	சங்கிரமம் caṅgiramam, பெ.(n.) 1. சங்கிரமணம், 1,2 பார்க்க;see sangiramanam. "சீர்தரு சங்கிரமத்தினும்" (விதான.தெய்வவழி.1);. 2. சென்று பற்றுகை; meeting, approaching, entering into relationship. "சித்துக்கன்றிச் சடத்துச்குச் சங்கிரமங் கூடாது" (சி.சி.8, 28, சிவஞா.);. [Skt.san-krama → த.சங்கிரமம்.]
சங்கிரமி-த்தல்	சங்கிரமி-த்தல் caṅgiramittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. ஒரை (இராசி); மாறுதல் (விதான.குணாகுண.81);; 2. நோய் பரவுதல்; to spread, as a contagious disease. 3. சேர்தல்; to meet, encounter, enter. "முதல்வன் திருவருள், ஆன்மாவின் மாட்டுஞ் சங்கிரமித்துச் சென்று" (சி.போ.பா.7, 2, பக்.155);. த.வ. கலத்தல். [Skt.sankram → த.சங்கிரமி-.]
சங்கிராணி	சங்கிராணி caṅgirāṇi, பெ.(n.) வயிறூதி, சீழ், சீதம், நெய் போலும் மற்றும் பல விதமாய்க் கழிந்து, எருவாய்க் கடுத்து, வலியை உண்டாக்கும் ஒரு வகைக் கழித்தல் (சீதபேதி);; an acute form of dysentery accompanied by distension of abdomen, mucous discharge, passing of stool in varied forms, irritation of the anus attended with pain etc. (சா.அக.);. [Skt.san-grahani → த.சங்கிராணி.]
சங்கிராந்தசமவாதம்	சங்கிராந்தசமவாதம் saṅgirāndasamavātam, பெ.(n.) பாசுபதம் (சி.போ.பா.அவை.பக்.50);; a {} sect. [சங்கிராந்த(ம்); + சமம் + வாதம்.] [Skt.san-{} → த.சங்கிராந்தம் + த.சமம் + Skt.vata.]
சங்கிராந்தவாத சைவன்	சங்கிராந்தவாதசைவன் saṅgirāndavātasaivaṉ, பெ.(n.) சங்கிராந்தவாதி பார்க்க;see {}.
சங்கிராந்தவாதம்	சங்கிராந்தவாதம் caṅgirāndavātam, பெ.(n.) மலம் நீங்கிய ஆன்மாவின்கண் திருவருள் தோன்றும் தன்மை, அதனை அருள் வடிவம் என்று கூறும் சமயம் (சங்கற்ப.11);;த.வ. உள்ளங்கோயில் கோட்பாடு. [Skt.san-{}-{} → த.சங்கிராந்த வாதம்.]
சங்கிராந்தவாதி	சங்கிராந்தவாதி caṅgirāndavāti, பெ.(n.) சங்கிராந்தவாத சமயத்தைச் சார்ந்தவன் (சி.சி.9,1, நிரம்ப.);; flower of the doctrine of {}. [Skt.{} → த.சங்கிராந்தவாதி.]
சங்கிராந்தி-த்தல்	சங்கிராந்தி-த்தல் caṅgirāndittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) தொடர்புபடுத்தல்; to become connected, related. "முத்தான்மாவிற் சிவசத்தி சங்கிராந்திக்கும்" (சி.சி.10, 1, ஞானப்.);. [Skt.san-{} → த.சங்கிராந்தி-.]

சங்கிராந்தி	சங்கிராந்தி caṅgirāndi, பெ.(n.) 1. மாதப்பிறப்பு; beginning of a month, passage of the sun from one sign of the zodiac to another. "ஆசில் சங்கிராந்தி தன்னோடயனத்தில்" (சரசோ.தெய்வ.4, சங்.அக.);. 2. பொங்கல் விழா கொண்டாடும் தைமாதம் முதல் நாள்; tai, when {}-pandigai is celebrated. த.வ. மாதநாள், மாதப்பிறப்பு. [Skt.{} → த.சங்கிராந்தி.]
சங்கிராமம்	சங்கிராமம்1 caṅgirāmam, பெ.(n.) மலைமேல்வழி (யாழ்.அக.);; hill path. [Skt.{} → த.சங்கிராமம்.] சங்கிராமம்2 caṅgirāmam, பெ.(n.) போர் (திவா.);; war, battle, [Skt.{} → த.சங்கிராமம்.]
சங்கிராமவிலக்கணம்	சங்கிராமவிலக்கணம் caṅgirāmavilakkaṇam, பெ.(n.) அறுபத்துநான்கு கலைகளுள் ஒன்றாகிய போர்த்தொழில்கலை (வின்.);; art of warfare, one of {}-kalai,q.v. த.வ. போர்நூல். [சங்கிரராம(ம்); + இலக்கணம் சங்கிராம(ம்);] [Skt.{} → த.இலக்கணம்.]
சங்கிரியம்	சங்கிரியம் caṅgiriyam, பெ.(n.) நொய்; ghee, clarified butter (சா.அக.);.
சங்கிருதம்	சங்கிருதம்1 caṅgirudam, பெ.(n.) வடமொழி (வின்.);; sanskrit. [Skt.sam-s-krta → த.சங்கிருதம்.] சங்கிருதம்2 caṅgirudam, பெ.(n.) கலப்பு (யாழ்.அக.);; mixture. [Skt.san-krta → த.சங்கிருதம்.]
சங்கிருதி	சங்கிருதி1 caṅgirudi, பெ.(n.) ஒற்றொழித்து ஓரடிக்கு 24 எழுத்துக் கொண்டதாய்த் தமிழில் வழங்கும், வடமொழிச் சந்தம் (வீரசோ.யாப்.33, உரை);; metrical line of 24 letters exclusive of consonants adopted from sanskrit. த.வ. வடசந்தம். [Skt.sankrti → த.சங்கிருதி.] சங்கிருதி2 caṅgirudi, பெ.(n.) பேரழிவு; destruction. [Skt.sam-hrti → த.சங்கிருதி.]

சங்கிலிகரணம்	சங்கிலிகரணம் caṅgiligaraṇam, பெ.(n.) இயற்கைக்கு மாறான புணர்சி (யாழ்.அக.);; unnatural coition. த.வ. வன்புணர்வு. [Skt.{} → த.சங்கிலிகரணம்.]
சங்கிலிதம்	சங்கிலிதம் caṅgilidam, பெ.(n.) சங்கலிதம் பார்க்க (j.);see {}. [Skt.san-kalita → த.சங்கிலிதம்.]
சங்கின்னராகம்	சங்கின்னராகம் caṅginṉarākam, பெ.(n.) melody-type. [Skt.{}-{} → த.சங்கின்னராகம்.]
சங்கினி	சங்கினி caṅgiṉi, பெ.(n.) 1. காமநூல்கள் கூறும் நால்வகைப் பெண்களில், மூன்றாம் வகையினள் (கொக்கோ.1, 11-14);; (Erot.); the thrid of the four classes into which women are classified in {}. 2. பத்து வகை நாடிய ளொன்று (சிலப்.3, 23, உரை);; a principal tubular vessel of the human body, one of {}, q.v. 2. சங்கங்குப்பி (மலை);; smooth volkameria. [Skt.{} → த.சங்கினி.]
சங்கீதக்கச்சேரி	சங்கீதக்கச்சேரி caṅātakkaccēri, பெ.(n.) துணை இன்னியங்களுடன் நிகழும் பாட்டரங்கம்; music performance with accompaniments. த.வ. பல்லியப்பாட்டரங்கம். [Skt.{}+U.machahri → த.சங்கீதக் கச்சேரி.]
சங்கீதக்காரன்	சங்கீதக்காரன் caṅātakkāraṉ, பெ.(n.) 1. இசையில் வல்லவன்; musician. 2. கிறித்தவப் பாடல்களைப் பாடுவோன்; paslmist. [சங்கீதம் + காரன்.] த.வ. வாணன். [Skt.{} → த.சங்கீதம்.]
சங்கீதக்கியானம்	சங்கீதக்கியானம் caṅātakkiyāṉam, பெ.(n.) இசையறிவு; knowledge of music, skill in music. [Skt.{}-{}+{} → த.சங்கீதக் கியானம்.]

சங்கீதசாகித்தியம்	சங்கீதசாகித்தியம் caṅātacākittiyam, பெ.(n.) 1. இசைப் பாடல்கள்; the arts of music and poetry. 2. இசைப் பயிற்சி (யாழ்.அக.);; practice in the art of music. த.வ. பண்இலக்கியம். [Skt.{}-{}+{} → த.சங்கீத சாகித்தியம்.]
சங்கீதப்பாரி	சங்கீதப்பாரி caṅātappāri, பெ.(n.) பாட்டுடன் ஊர்காவல் செய்யும் இராக் காவலாளர் (Pd.); night watch patrolling the streets with instrumental music. த.வ. இராக்காவல்பாடகன். [Skt.{}_{}+U.pahra → த.சங்கீதப்பாரி.]
சங்கீதப்பிரியர்	சங்கீதப்பிரியர் caṅātappiriyar, பெ.(n.) இசை ஆர்வலர்; music affectionate. [Skt.{}-{}+priya த.சங்கீதப்பிரியர்.]
சங்கீதபூசணம்	சங்கீதபூசணம் caṅātapūcaṇam, பெ.(n.) இசைவல்லுநருக்கு வழக்கும் சிறப்புப் பட்டம்; a title given to musicians. த.வ. இசைமாமணி. [Skt.san-{}+{} → த.சங்கீதப்பூசணம்.]
சங்கீதப்பெட்டி	சங்கீதப்பெட்டி caṅātappeṭṭi, பெ.(n.) இசைக் கருவி வகை (இக்.வ.);; hand harmonium. த.வ. நொடிப்பிசைப்பெட்டி [சங்கீதம் + பெட்டி.] [Skt.san-{} → த.சங்கீதம்.]
சங்கீதலோலன்	சங்கீதலோலன் caṅātalōlaṉ, பெ.(n.) இசையில் பெரிதும் ஈடுபட்டவன்; one who revels in music, a votary of music. த.வ. இசையார்வலன். [Skt.{}+{}, த.சங்கீதலோலன்.]
சங்கீதவாத்தியம்	சங்கீதவாத்தியம் caṅātavāttiyam, பெ.(n.) இசைக்கருவி; musical instrument. [சங்கீதம் + வாத்தியம்.] [Skt. {} → த.சங்கீதம்.]

சங்கீதி	சங்கீதி caṅāti, பெ.(n.) கலந்துரையாடல் (யாழ்.அக.);; conversation. [Skt.{} → த.சங்கீதி.]
சங்கீர்ணசாதி	சங்கீர்ணசாதி caṅārṇacāti, பெ.(n.) ஒன்பது எழுத்துக் காலங் கொண்ட தாளவளவை (பரத.தாள.47, உரை);;த.வ. இருசீர்த்தாளம். [Skt.{}+{} → த.சங்கீர்ணசாதி.] கருவிளங்கனி, புளிமா போன்ற யாப்பு வகைக்குரிய தாளம்.
சங்கீர்ணம்	சங்கீர்ணம் caṅārṇam, பெ.(n.) சங்கீரணம் பார்க்க (இலக்.அக.);;see {}. [Skt.{} → த.சங்கீர்ணம்.]
சங்கீர்த்தனம்	சங்கீர்த்தனம் caṅārttaṉam, பெ.(n.) 1. சொல்லுகை; telling, reciting. 2. புகழ்கை (வின்.);; celebration, praise. 3. கரிசு (பாவ); அறிக்கை (R.C.);; confession to a priest. [Skt.{} → த.சங்கீர்த்தனம்.]
சங்கீர்தம்	சங்கீர்தம் caṅārtam, பெ.(n.) 1. ஒன்று சேர்கை; combination, amalgamation. 2. புணர்ச்சி; compulation. [Skt.{} → த.சங்கீர்த்தம்.]
சங்கீரணம்	சங்கீரணம் caṅāraṇam, பெ.(n.) 1. கலப்பு; mixing, commingling, coalescing. 2. கலவையணி (தண்டி.87);; 3. சங்கீர்ணசாதி பார்க்க (பரத.தாள.47);;see {}. 4. மத்தள வகை (பரத.ஒழியி.13);; a kind of mattalam. [Skt.{} → த.சங்கீரணம்.]
சங்குட்டம்	சங்குட்டம் caṅguṭṭam, பெ.(n.) எதிரொலி (யாழ்.அக.);; echo, reverberation. [Skt.san-ghusta → த.சங்குட்டம்.]
சங்குத்தான்	சங்குத்தான் caṅguttāṉ, பெ.(n.) கிறித்தவக் கோயிலைச் சார்ந்த பணியாளன்; [E.sacristan → த.சங்குத்தான்.]

சங்கேசுரரசன்	சங்கேசுரரசன் saṅāsurarasaṉ, பெ.(n.) கெந்தி, நாதப் பொடி, இதளியப் பொடி, வெண்காரம், பலகறை, நீலத்துத்தம் இவற்றைச் சேர்த்தரைத்து, ஆயுள்வேத முறைப்படி புடமிட்டெடுத்து நோய்க்காகக் கொடுக்கும் மருந்து; a medicine prepared by mixing sulphur, calcined zinc and mercury, berax, cowries and blue vitriol in due proportions and grinding them all together the products is then calcined according to Ayurvedic method. it is prescribed for consumption (சா.அக.);.
சங்கேதம்	சங்கேதம்1 caṅātam, பெ.(n.) 1. குறி; preconcerted sign, signal. 2. உடன்படிக்கை; agreement, stipulation, understanding between parties. 3. சாதிசமயங்களால் உளதாகும் ஒற்றுமையுணர்ச்சி (குறள், 735, உரை);; sense of solidarity due to religious or social identify. 4. குழூஉக்குறி; conventional terms limited to trades, professions. 5. உறுதிமொழி; word of assurance. "எனக்கோர் சங்கேதஞ் சொன்னால்" (சேதுபு.சாத்தி.17);. [Skt.{} → த.சங்கேதம்1.] சங்கேதம்2 caṅātam, பெ.(n.) கோயிலுக்கு இறையிலியாக விடப்பட்ட மானிய நிலம் (நாஞ்சி.);; land assigned to a temple and made tax-free.
சங்கேதமொழி	சங்கேதமொழி caṅātamoḻi, பெ.(n.) குறியீடு (அ); குழூஉக்குறி (பரிபாஷை); வார்த்தை; technical term; code word (சா.அக.);. [சங்கேதம் + மொழி.] [Skt.{} → த.சங்கேதம்.]
சங்கேதமொழிப்பி ரயோகம்	சங்கேதமொழிப்பிரயோகம் caṅātamoḻippirayōkam, பெ.(n.) சாத்திரார்த்தம்; use of term or technical expression; technicality (சா.அக.);. [Skt.{} → த.மொழி + pra-{}.]
சங்கேதி	சங்கேதி caṅāti, பெ.(n.) பார்ப்பனருள் ஒரு வகையினர் (இ.வ.);; a sub-sect among Brahmins. [Skt.{} → த.சங்கேதி.]
சங்கேப்பம்	சங்கேப்பம் caṅāppam, பெ.(n.) சுருக்கம்; abstract, epitome, compendium, abridgement. [Skt.{} → த.சங்கேப்பம்.]

சங்கேமாயி	சங்கேமாயி caṅāmāyi, பெ.(n.) ஒரு சேணிய (யுனானி); கடைச் சரக்கு; a bazaar drug useful in unani system (சா.அக.);.
சங்கைப்பாடு	சங்கைப்பாடு caṅgaippāṭu, பெ.(n.) ஐயப்பாடு; doubt, uncertainty. "எங்கள் குடியிருப்புச் சங்கைப்பா டென்னத்தகாது" (தெய்வச்.விறலிவிடு.233);. [Skt.{}+ → த.சங்கை+பாடு.]
சங்கைவிடம்	சங்கைவிடம் caṅgaiviḍam, பெ.(n.) பாம்பைத் தொடுதல், பார்த்தல் முதலியவற்றால் தோன்றிய அச்சத்தாலாகிய நோய் (சீவரட்.);; suffering caused by fear at the sight or touch of serpents. [Skt.{}+{} → த.சங்கைவிடம்.]
சங்கோசகம்	சங்கோசகம் caṅācagam, பெ.(n.) இறப்பை யுண்டாக்கும் ஒரு நச்சுக் கிழங்கு; a poisonous root causing death (சா.அக.);.
சங்கோசபரிவாரம்	சங்கோசபரிவாரம் caṅācabarivāram, பெ.(n.) தக்கோரை மதித்தழைப்பதற்கென்று, அரசனால் நியமிக்கப்பட்ட சிறு கூட்டத்தார் (சிலப்.28, 89, உரை);; a small company of men appointed by a king to receive guests. [Skt.{}+{} → த.சங்கோச பரிவாரம்.]
சங்கோசபிசுனம்	சங்கோசபிசுனம் saṅāsabisuṉam, பெ.(n.) செஞ்சாந்து (குங்குமம்.);; English saffron-croeus sativus (சா.அக.);.
சங்கோசம்	சங்கோசம் caṅācam, பெ.(n.) 1. சுருங்குகை; contracting, shrinking. "மாயையிதற் கிருதருமஞ் சங்கோச விகாச மென்றாம்" (வேதா.சூ.60);. 2. கூச்சம்; bashfulness, shyness, coyness, ticklishness. [Skt.{} → த.தங்கோசம்.]
சங்கோசனகாரி	சங்கோசனகாரி caṅācaṉakāri, பெ.(n.) துவர்ப்புப் பொருள் (பைஷஜ.12);; astringents. [Skt.{}+ → த.சங்கோசனகாரி.]
சங்கோசி	சங்கோசி caṅāci, பெ.(n.) கூச்சம் நிறைந்தவர் (அ.வ.);; shy person. "அவன் சரியான சங்கோஜி; பெண்களை சரியாக நிமிர்ந்துகூடப் பார்க்கமாட்டான்" (கிரியா.);.
சங்கோபனம்	சங்கோபனம் caṅāpaṉam, பெ.(n.) மறைவு (சங்.அக.);; secrecy. [Skt.{} → த.சங்கோபனம்.]

சங்கோலம்	சங்கோலம் caṅālam, பெ.(n.) தயிர்; curd (சா.அக.);.
சங்சேபம்	சங்சேபம் caṅcēpam, பெ.(n.) சுருக்கம்; abstract, epitome. [Skt.{} → த.சங்சேபம்.]
சச்சந்தன்	சச்சந்தன் caccandaṉ, பெ.(n.) சீவகனுடைய தந்தை (சீவக.);; father of {}. [Skt. satyan-dhara → த.சச்சந்தன்.]
சச்சம்	சச்சம் caccam, பெ.(n.) உண்மை (வின்.);; truth, genuineness. [Skt.satya → த.சச்சம்.]
சச்சம்பிரதாயம்	சச்சம்பிரதாயம் caccambiratāyam, பெ.(n.) நல்ல வரன்முறை; good custom or approved usage. "சச்சம்பிரதாயந் தாமுடையோர் கேட்டக்கால்" (உபதேசரத்.58);. [Skt.{} → த.சச்சம்பிரதாயம்.]
சச்சற்புடன்	சச்சற்புடன் caccaṟpuḍaṉ, பெ.(n.) இரண்டு குருவும், ஓர் இலகுவும், ஒரு புலுதமுமாக எட்டு மாத்திரை கொண்ட தாளவகை (பரத.தாள.11);;த.வ. எண்மாத்திரைத்தாளம். [Skt.caccat-puta → த.சச்சற்புடம்.]
சச்சாரம்	சச்சாரம் caccāram, பெ.(n.) யானைக்கூடம்; elephant-stable. "வாசமுறு சச்சாரமீ தென்னை..... மத்தகசமென வளர்த்தாய்" (தாயு.மௌனகுரு.1);. [T.{}<{}< த.சச்சாரம்.]
சக்கிக்காரம்	சக்கிக்காரம் cakkikkāram, பெ.(n.) உப்பு வகை; impuren carbonate of soda. [Skt.{} → த.சச்சிக்காரம்.]
சச்சிதானந்தன்	சச்சிதானந்தன் caccitāṉandaṉ, பெ.(n.) உளதாயிருத்தல் மெய்யறிவு இன்பம் என்னும் முக்குணங்களையுடைய பரம்பொருள்; the Supreme Spirit, as having the threefold attributes of existence, knowledge and bliss. [Skt.{}+{}+{} → த.சச்சிதானந்தன்.]

சச்சிதானந்தை	சச்சிதானந்தை caccitāṉandai, பெ.(n.) உளதாயிருத்தல். மெய்யறிவு, இன்பம் என்னும் முன்குணங்களுடைய உமாதேவி (சக்தி சொரூபம்);; the Supreme {}, as having the three fold attributes of existence, knowledge and bliss. "அகண்டாகார சச்சிதானந்தையை யறியாதபேர்" (சி.சி.148 சிவாக்.); [Skt.sat+cit+{}-nanda → த.சச்சிதானச்தை.]
சச்சினி	சச்சினி cacciṉi, பெ.(n.) ஆறாவது மாதம்; the sixth month (சா.அக.);.
சச்சுருவம்	சச்சுருவம் caccuruvam, பெ.(n.) மெய்யுருவம் (இ.வ.);; exact resemblance or likeness. [Skt.{} → Tu.{} → த.சச்சுருவம்.]
சச்சுவாயு	சச்சுவாயு caccuvāyu, பெ.(n.) 1. தூய்மைக்கேடான காற்று; contaminated air. 2. மாசடைந்த காற்று; impure air or gas. 3. கரியமில வாயு; carbonic acid gas (சா.அக.);. த.வ.கெடுங்காற்று. [T.tcaccu+{} → தசச்சுவாயு.]
சக்சை	சக்சை cakcai, பெ.(n.) 1. ஆராய்ச்சி; research, investigation, deliberation, discussion. 2. பலமுறை ஓதுகை; repeated reading, recitation. "சச்சை மறையின்" (பாரத.இராச.114);. [Skt.{} → த.சச்சை.]
சச்சையன்	சச்சையன் caccaiyaṉ, பெ.(n.) உண்மைப் பொருளானவன்; God, as reality. "சச்சையானே மிக்க தண்புனல்... விச்சையனே" (திருவாச.6, 31);. [Skt.{} → த.சச்யைன்.]
சசகதி	சசகதி sasagadi, பெ.(n.) குதிரை நடை ஐந்தனுள் முயலோட்டம் போன்ற நடை (திவா.);; a hare-like pace of horse, one of the five {}-kadi (q.v.);.
சசசிருங்கம்	சசசிருங்கம் sasasiruṅgam, பெ.(n.) முயற்கொம்பு; hare's horn, a term figuratively used for indicating an impossibility or sometimes rarity (சா.அக.);.

சசமதம்	சசமதம் sasamadam, பெ.(n.) மான்மணத்தி (கத்தூரி); (மூ.அ.);; musk. [சகம் + மதம்.] [Skt.{} → த.சச(ம்);.]
சசலம்	சசலம் sasalam, பெ.(n.) ஈரம்; dampness (சா.அக.);.
சசவிசாணம்	சசவிசாணம் sasavisāṇam, பெ.(n.) முயற்கொம்பு (இல்பொருட்டு எடுத்துக்காட்டாகக் காட்டப்படுவது); (வேதா.சூ.57, உரை);; hare's horn, a term for illustrating an impossibility. [Skt.{}+{}< த.சசவிசாணம்.]
சசிதரன்	சசிதரன் sasidaraṉ, பெ.(n.) சசிசேகரன் பார்க்க (பிங்.);;see {}.
சசிபுடம்	சசிபுடம் sasibuḍam, பெ.(n.) குறித்த காலத்தில் கோள்சாய்விலிருந்து நிலவு நிற்கும் நிலை (வின்.);; [Skt.{}-puta → த.சசிபுடம்.]
சசிமணாளன்	சசிமணாளன் sasimaṇāḷaṉ, பெ.(n.) IOndran, as husband of {}. [சசி + மணாளன்.] [Skt.{} → த.சசி.]
சசியுப்பு	சசியுப்பு sasiyuppu, பெ.(n.) இந்துப்பு; rock salt; sindh salt (சா.அக.);.
சசிவர்ணபோதம்	சசிவர்ணபோதம் sasivarṇapōtam, பெ.(n.) தத்துவராயர் தமிழில் இயற்றிய ஒரு மறைமுடிவு நூல்; a {} work in Tamil by {}. [Skt.{}-varna-{} → த.சசிவர்ண போதம்.]
சசிவல்லவன்	சசிவல்லவன் sasivallavaṉ, பெ.(n.) சசிமணாளன் பார்க்க (பிங்.);;see {}. [சசி + வல்லவன்.] [Skt.{} → த.சசி.]

சசிவன்	சசிவன் sasivaṉ, பெ.(n.) 1. அமைச்சன்; minister. 2. நண்பன்; friend. [Skt.saciva → த.சசிவன்.]
சசுந்தரம்	சசுந்தரம் sasundaram, பெ.(n.) ஒரு கடைச் சரக்கு; a bazaar drug (சா.அக.);.
சசுபாகிரம்	சசுபாகிரம் sasupākiram, பெ.(n.) முக்கூட்டு நெய்; நோய் தீர்ந்தவுடன் தலைமுழுகக் கொடுப்பது; a mixture of three oils viz., cow's ghee, gingelly oil and castor oil. It is prescribed for patients to have an oil bath immediately after cure (சா.அக.);. த.வ. முக்கூட்டெண்ணெய்.
சசேலசநானம்	சசேலசநானம் sasēlasanāṉam, பெ.(n.) சாச்சடங்கில் உடுத்த உடையோடு முழுகுகை; ceremonial bathing without undressing oneself. [Skt.{}-{}+{} → த.சசேலஸ்நானம்.]
சசோபநேத்திரபாகம்	சசோபநேத்திரபாகம் cacōpanēttirapākam, பெ.(n.) கண் நோவெடுத்து, குத்தல் குண்டு, பீளை சேர்ந்து, சீழும் நீரும் வடிந்து விழியில் எரிச்சலை யுண்டாக்கும் ஒரு கண்ணோய்; an eye disease attended with symptoms of itching sensation, pricking pain, suppuration of the eyes, deposit of mucous matters, slimy discharge lacrimation and inflammation with burning sensation (சா.அக.);. த.வ. குத்தல் கண்ணோய்.
சஞ்சத்தகர்	சஞ்சத்தகர் cañjattagar, பெ.(n.) போரில் வீரச் செய்கை ஒன்றைச் செய்வதாகச் சூளுரை செய்து, அச்சூளுரைப்படியே தவறாது நடக்கும் அரசவீரக் கூட்டத்தார்; a band of warrior kings who, under a vow, perform a heroic deed in battle. "அருச்சுனனைச் சஞ்சத்தகரொழிந்தார் வந்து அறை கூவிக்கொண்டு" (பாரதவெண்.772, உரைநடை);. த.வ. சூள்வாறாமறவர். [Skt.{} → த.சஞ்சத்தகத்.]
சஞ்சம்	சஞ்சம் cañjam, பெ.(n.) 1. பூணூல் (வின்.);; sacred cord or thread worn by the twice born. 2. கச்சு (யாழ்.அக.);; sash. [T.tjannidamu<,{} → த.சஞ்சம்.]
சஞ்சமஞ்சம்	சஞ்சமஞ்சம் cañjamañjam, பெ.(n.) ஆரவாரம் (கோஷ்டம்);; Arabian costus costus speciosus (ச.அக.);.

சஞ்சமனம்	சஞ்சமனம் cañjamaṉam, பெ.(n.) முப்பிணிக் கூறுகளைச்சமனப்படுத்தி, அதனாலுண்டான சினங்களை அமைதிப் (சாந்தம்);படுத்தி, உடம்பினின்று கழிவு ஏற்படாமல் செய்யும் மருந்து; medicine rectifying the deranged humoursis this system and calm their excitement without promoting the excretions (சா.அக.);. த.வ. சீர்செய் மருந்து.
சஞ்சயன்	சஞ்சயன் cañjayaṉ, பெ.(n.) திருதராட்டிரனுடைய தேர்ப்பாகன்; the cahrioteer of {}, a character in the Mahabharatam. "சஞ்சயன் றனை வருகவென்று" (பாரத.சஞ்சயன்றூது.2);. [Skt.{} → த.சஞ்சயன்.]
சஞ்சயனம்	சஞ்சயனம் cañjayaṉam, பெ.(n.) பால் தெளித்தலாகிய ஈமச்சடங்கு; funeral ceremony in which the ashes and bones of a cremated body are collected, sprinkled with milk and thrown into sacred waters. த.வ. பால்தெளி. [Skt.{} → த.சஞ்சயனம்.]
சங்சரம்	சங்சரம் caṅcaram, பெ.(n.) 1. சஞ்சலம் பார்க்க;see {}. "சஞ்சரத் திரைக்கரங்களால்" (பாரத.சம்பவ.40);. 2. உடல் (இலக்.அக.);; body. 3. வழி (சங்.அக.);; way path. [Skt.{} → த.சஞ்சரம்.]
சஞ்சரி-த்தல்	சஞ்சரி-த்தல் cañjarittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. நடமாடுதல்; to move about. 2. திரிதல்; to wander, range, haunt, as beasts. 3. வாழ்தல்; to lodge, dwell, abide. "மாலவிடஞ் சஞ்சரியாமல்" (தனிப்பா.ii.25, 57);. 4. நெறிதப்பி ஒழுகுதல் (இ.வ.);; to lead immoral life. [Skt.{} → த.சஞ்சரி.]
சஞ்சரீகம்	சஞ்சரீகம் cañjarīkam, பெ.(n.) வண்டுவகை; a large black bee, beetle. "சஞ்சரீக மிசைபாட" (மச்சபு.நைமிசா.9);. [Skt.{} → த.சஞ்சரி.]
சஞ்சலசீவனன்	சஞ்சலசீவனன் cañjalacīvaṉaṉ, பெ.(n.) ஒன்பான் மணியுளொன்று; topaz (சா.அக.);.

சஞ்சலம்	சஞ்சலம்1 cañjalam, பெ.(n.) 1. காற்று; wind. 2. மின்னல்; lighting. [Skt.{} → த.சஞ்சலம்.] சஞ்சலம்2 cañjalam, பெ.(n.) 1. நிலையின்மை; fickleness, unsteadiness. 2. விரைந்து அசைகை; rapid motion. 3. நடுக்கம் (உரி.நி.);; trembling, shivering, tremulousness. 4. துன்பம்; sorrow, grief, trouble. "சாந்துணையுஞ் சஞ்சலமே தான்" (நல்வழி.28);. 5. நோய்; disease, ailment. "அவன் சஞ்சலமாய்க் கிடக்கிறான்" (வின்.);. [Skt.{} → த.சஞ்சலம்.]
சங்சலரகிதன்	சங்சலரகிதன் caṅcalaragidaṉ, பெ.(n.) மனக்கலக்கமற்றன் (தாயு.கருணாகர.1);; a person of undisturbed equanimity; one who is resolute and steadfast. [Skt.{}+rahita → த.சஞ்சலரகிதன்.]
சஞ்சலனம்	சஞ்சலனம் cañjalaṉam, பெ.(n.) அச்சத்தால் உண்டாகும் நடுக்கம் (யாழ்.அக.);; trepidation. [Skt.{} → த.சஞ்சலனம்.]
சஞ்சலைசீவகன்	சஞ்சலைசீவகன் cañjalaicīvagaṉ, பெ.(n.) குருந்தம் (புட்பராகம்); (யாழ்.அக.);; topaz.
சஞ்சனம்	சஞ்சனம் cañjaṉam, பெ.(n.) அணிகலன்களால் எழும் ஒலி (யாழ்.அக.);; tinkling of ornaments. [Skt.{} → த.சஞ்சனம்.]
சஞ்சா	சஞ்சா cañjā, பெ.(n.) ஆற்றும் மருந்து; healling balm (சா.அக.);.
சங்சாமாருதம்	சங்சாமாருதம் caṅcāmārudam, பெ.(n.) சண்டமாருதம் பார்க்க;see {}. [Skt.{}+{} → த.சஞ்சாமாருதம்.]

சஞ்சாயக்குளி	சஞ்சாயக்குளி cañjāyakkuḷi, பெ.(n.) அரசாங்கத்தில் நடத்தும் முத்துக்குளி; pearl fishery undertaken by the government. [சஞ்சாயம் + குளி.] [Skt.{} → த.சஞ்சாயம்.]
சஞ்சாயகம்	சஞ்சாயகம் cañjāyagam, பெ.(n.) வண்டு; bee. "சஞ்சாயகமங்குச் சார்ந்தால்" (கச்சி.வண்டுவிடு.396);. [Skt.{} → த.சஞ்சாயகம்.]
சஞ்சாரசமாதி	சஞ்சாரசமாதி sañsārasamāti, பெ.(n.) பசி தாகத்தை அமைதி (சாந்தி); செய்து கொண்டு நடக்கையிலும், இருக்கையிலும் இருபுருவ நடுவில் (கேசரி); மனத்தை நாட்டிக் கடைப்பிடிக்கும் ஒரு நிலைமை; a state or condition in which one after appeasing his hunger and thirst, concentgrates his mind even while walking and sitting during his wakeful life (சா.அக.);. [சஞ்சாரம் + சமாதி.] [Skt.{} → த.சஞ்சாரம்.]
சஞ்சாரபிரேதம்	சஞ்சாரபிரேதம் cañjārabirētam, பெ.(n.) நடைப்பிணம் மக்கட்பதர்; a good for nothing person, worthless fellow. சிவபூசையில்லாதான்.... சஞ்சார பிரேதமெனக் கூறலாமே" (சிவரக.கத்தரிப்.19);. த.வ. நடைப்பிணம். [Skt.{}-{}+{} → த.சஞ்சார பிரேதம்.]
சஞ்சாரம்	சஞ்சாரம்1 cañjāram, பெ.(n.) 1. உலா; travelling, touring. 2. நடமாட்டம்; movement, frequenting. 3. அமைக்கப்படாது இயற்கையில் அமைந்த விடுதி (இ.வ.);; natural habitat. 4. நெறிதப்பிய ஒழுக்கம்; immoral life. 5. நடனத்திற்குரிய பாதவைப்பு வகை ஐந்தனுள் ஒன்று (சிலப்.3, 12, பக்.81, கீழ்க்குறிப்பு);; 6. எடுப்பிசையும் இறங்கிசையும் கலத்தல் (ஆரோகண அவரோகண); (விண்.);; [Skt.{} → த.சஞ்சாரம்.] சஞ்சாரம்2 cañjāram, பெ.(n.) சமுசாரம் பார்க்க;see {}. [Skt.sam-{} → த.சஞ்சாரம்.] சஞ்சாரம்3 cañjāram, பெ.(n.) 1. தொற்று நோய்; contagious disease. 2. நாக மணி (ரத்தினம்.);;{}, a fabulous gem. [Skt.{} → த.சஞ்சாரம்.]

சஞ்சாரவியாதி	சஞ்சாரவியாதி cañjāraviyāti, பெ.(n.) தொற்று நோய் (வியாதி); (இ.வ.);; contagion, infectious, disease. [Skt.{}-{}+{} → த.சஞ்சாரவியாதி.]
சஞ்சாரமன்	சஞ்சாரமன் cañjāramaṉ, பெ.(n.) 1. உயிர்; life 2. திரிந்து வாழ்பவன்; one leading a wandering life (சா.அக.);. [Skt.{}-{} → த.சஞ்சாரன்.]
சஞ்சாரிகன்	சஞ்சாரிகன் cañjārigaṉ, பெ.(n.) தூதன் (யாழ்.அக.);; ambassador, messenger. [Skt.{} → த.சஞ்சாரிகன்.]
சஞ்சாலி	சஞ்சாலி cañjāli, பெ.(n.) பெரிய துமுக்கி (வின்.);; large gun. [U.{} → த.சஞ்சாலி.]
சஞ்சாலிகம்	சஞ்சாலிகம் cañjāligam, பெ.(n.) சஞ்சரீகம் (சூடா.); பார்க்க;see {}.
சஞ்சாவாதம்	சஞ்சாவாதம் cañjāvātam, பெ.(n.) காற்றும் மழையும் (யாழ்.அக.);; wind and rain, stormy weather. [Skt.{}+{} → த.சஞ்சாவாதம்.]
சஞ்சாளிகம்	சஞ்சாளிகம் cañjāḷigam, பெ.(n.) சஞ்சரீசம் (சூடா.); பார்க்க;see {}.
சஞ்சி	சஞ்சி cañji, பெ.(n.) பை (இ.வ.);; bag, pouch. த.வ. தூக்குப்பை. [T.{} → த.சஞ்சி.]
சஞ்சிகை	சஞ்சிகை cañjigai, பெ.(n.) புத்தகம் அல்லது தாளிகையின் பகுதி; part, as of book; issue, number, as of a periodical. [Skt.{} → த.சஞ்சிகை.]

சங்சிதம்	சங்சிதம் caṅcidam, பெ.(n.) 1. சேர்த்து வைக்கப்பட்டது; what is stored up, accumulated. 2. தொடக்கம் கண்டறியப்படாத காலந்தொட்டு ஈட்டப்பட்டுள்ள கருமத்தில் துய்த்துத்தீர்ந்ததுபோக எஞ்சியது; accumulated karma of former births that still remains to be experienced, one of three karumam. q.v. "பிராயச்சித்தஞ் சஞ்சிதந் தவிர்க்கும் மன்றே" (பிரபோத.39, 18);. [Skt.{} → த.சஞ்சிதம்.]
சஞ்சிமூலி	சஞ்சிமூலி cañjimūli, பெ.(n.) உயிர்ப்பிக்கச் செய்யும் (சஞ்சீவி); மருந்து; elixir (சா.அக.);. [சஞ்சி + த.மூலி.] [Skt.{} → த.சஞ்சி.]
சஞ்சீவகரணி	சஞ்சீவகரணி cañjīvagaraṇi, பெ.(n.) 1. மூர்ச்சைதீர்த்து உயிர்தரு(ம்); மருந்து (மூ.அ.);; medicine that restores suspended animation. 2. புளியமரம் (பிங்.);; tamarind tree. [Skt.{}-{}-{} → த.சஞ்சீவகரணி.]
சஞ்சீவராயர்	சஞ்சீவராயர் cañjīvarāyar, பெ.(n.) அனுமன் (M.E.R.95 of 1923);;{}. [Skt.{}+K.{} → த.சஞ்சீவராயர்.]
சஞ்சீவனம்	சஞ்சீவனம்1 cañjīvaṉam, பெ.(n.) உயிர்ப்பிக்கை (யாழ்.அக.);; restoring to life, resuscitating. [Skt.{} → த.சஞ்சீவனம்.] சஞ்சீவனம்2 cañjīvaṉam, பெ.(n.) நிரய வகை (மணிமே.6, 181, அரும்.);; a hell. [Skt.{} → த.சஞ்சீவனம்.]
சஞ்சீவனி	சஞ்சீவனி cañjīvaṉi, பெ.(n.) சஞ்சீவி பார்க்க;see {}. "சஞ்சீவனி கண்ட செம்பொனிமயாசலத்தில்" (திருவாவடு.கோ.113);. [Skt.{} → த.சஞ்சீவனி.]
சஞ்சீவனை	சஞ்சீவனை cañjīvaṉai, பெ.(n.) 1. சஞ்சீவி பார்க்க;see {}. 2. நாங்கூழ்; earth worm. [Skt.Perh.{} → த.சஞ்சீவனை.]
சஞ்சீவி	சஞ்சீவி cañjīvi, பெ.(n.) உயிர்ப்பிக்கும் மருந்து அல்லது மூலிகை; medicine or herb for reviving one from swoon or death. "மூர்ச்சை கடிதகல வலியவரு ஞான சஞ்சீவியே" (தாயு.சின்மயானந்த.3);. 2. சீந்தில்; gulancha. [Skt.{} → த.சஞ்சீவி.]

சஞ்சீவிபருவதம்	சஞ்சீவிபருவதம் cañjīvibaruvadam, பெ.(n.) இறந்தவரைப் பிழைப்பிக்கும் மூலிகை யுடையதாக இராமாயணத்துக் கூறப்பட்ட ஒரு மலை; a mountain mentioned in Ramayana, as producing herbs which restore the dead to life. [Skt.{}-{}+{} → த.சஞ்சீவி பருவதம்.]
சஞ்சீவிமூலிகை	சஞ்சீவிமூலிகை cañjīvimūligai, பெ.(n.) உயிர்தரும் ஒருவகை மருந்துப் பச்சிலை (வின்.);; revivifying roots or herbs. த.வ. உயிரூட்டி. [சஞ்சீவி + மூலிகை.] [Skt.{} → த.சஞ்சீவி.]
சஞ்சீவினி	சஞ்சீவினி cañjīviṉi, பெ.(n.) சஞ்சீவி பார்க்க;see {}. "சோருமுயிர் பரக்குஞ் சஞ்சீவினிபோல்" (திருவாவடு.கோ.66);.
சஞ்சுவிருதம்	சஞ்சுவிருதம் cañjuvirudam, பெ.(n.) பறவை; bird (சா.அக.);.
சஞ்சோதனம்	சஞ்சோதனம் cañjōtaṉam, பெ.(n.) வளி, பித்த, கோழையின் தலைமை உடம்பில் அதிகமாகத் தங்காமலும், அப்படிச் சேர்ந்தாலும், கழிவு வழியாக வெளிப்படுத்தும் மருந்து; medicine preventing the accumulationof the deranged humours or discharging them even if retained, by excretions (சா.அக.);. [Skt.{} → த.சஞ்சோதனம்.]
சட்கோணம்	சட்கோணம் caṭāṇam, பெ.(n.) ஆறுகோணம் பார்க்க;see hexagon. "சட்கோண நெடுந்தேர் மிசை" (பாரத.பதினாறாம்.65);. [Skt.{}-{} → த.சட்கோணம்.]
சட்சம்	சட்சம் caṭcam, பெ.(n.) சுரவரிசையில் ஒன்று (சிலப்.3, 26, உரை);; [Skt.sad-ja → த.சட்சம்.]
சட்சமயம்	சட்சமயம் caṭcamayam, பெ.(n.) அறுசமயம்; the six {} religious systems. "சட்சமயவேத" (திருப்பு.132);. [சட் + சமயம்.] [Skt.sats-samaya → த.சட்சமயம்.]
சட்சரணம்	சட்சரணம் caṭcaraṇam, பெ.(n.) வண்டு; beetle (சா.அக.);.

சட்சுதீட்சை	சட்சுதீட்சை caṭcutīṭcai, பெ.(n.) குரு, சீடனைத் தனது அருட்பார்வையால் அறிவமுண்டாகும்படி செய்வது; gracious look, as a mode of initiation. த.வ. கண்குருவம். [Skt.caksuh+{} → த.சட்சுதீட்சை]
சட்சுபீடை	சட்சுபீடை caṭcupīṭai, பெ.(n.) கண் வலி; pain of the eyes (சா.அக.);. [சட்சு + பீடை.] [Skt.caksh → த.சட்சு.]
சட்சுருதிதைவதம்	சட்சுருதிதைவதம் caṭcurudidaivadam, பெ.(n.) எண்ணிரு (சோடச); சுரங்களுள் ஒன்று; [Skt.sat-{}+daivada → த.சட்சுருதி தைவதம்.]
சுட்சுருதிரிசபம்	சுட்சுருதிரிசபம் suṭsurudirisabam, பெ.(n.) பதினாறு (சோடக); சுரங்களுள் ஒன்று; [Skt.sat-{}+rsbaha → த.சட்சுருதி ரிசபம்.]
சட்சுரோகம்	சட்சுரோகம் caṭcurōkam, பெ.(n.) கண்ணோய்; disease of the eyes (சா.அக.);. [Skt. caksuh+{} → த.சட்சுரோகம்.]
சட்சுவை	சட்சுவை caṭcuvai, பெ.(n.) அறுசுவை; the six kind of tastes (சா.அக.);. [சட் + சுவை.] [Skt.sat → த.சட்.]
சட்டகன்	சட்டகன் caṭṭagaṉ, பெ.(n.) நீள உறங்குவோன்; one who indulges in excessive sleep-Hypersomnambulist (சா.அக.);. த.வ. நெட்டுறங்கி.
சட்டிபூர்த்தி	சட்டிபூர்த்தி caṭṭipūrtti, பெ.(n.) அறுபதாம் அகவை நிறைவு; attainment of one's sixtieth birthday. 2. சட்டிபூர்த்திசாந்தி பார்க்க;see satti-{}-{}. த.வ. அறுபான் நிறை. [சஷ்டி + பூர்த்தி.] [Skt. sasti+{}.]

சட்டிபூர்த்திசாந்தி	சட்டிபூர்த்திசாந்தி caṭṭipūrtticāndi, பெ.(n.) அறுபதாம் வயது நிரம்பிய நாளில் செய்யுஞ் சடங்கு; ceremony performed on one's sixtieth birthday. த.வ. அறுபதாம் சடங்கு. [Skt.sasti+{}+{} → த.சட்டிபூர்த்தி சாந்தி.]
சட்டிரசவர்க்கம்	சட்டிரசவர்க்கம் saṭṭirasavarkkam, பெ.(n.) அறுசுவைத் தொகுதி; the six palatable elements of a meal. "சட்டிரசவர்க்கத் தமுதருந்தி" (கொண்டல்விடு.412);. [Skt.sad-rasa+varga → த.சட்டிரசவர்க்கம்.]
சட்டிவிரதம்	சட்டிவிரதம் caṭṭiviradam, பெ.(n.) திங்கள்தோறும் வளர்பிறை ஆறாம் பக்கலில் மேற்கொள்ளும் நோம்பு; religious observance on the sixty day of the bright fortnight in every month. [Skt.sasthi+vrata → த.சட்டிவிரம்.]
சட்டினி	சட்டினி caṭṭiṉi, பெ.(n.) துவையல் வகை; chutney, a kind of strong relish. த.வ. பச்சினி. [U.catni]
சட்டுவர்க்கம்	சட்டுவர்க்கம் caṭṭuvarkkam, பெ.(n.) 1. அறுசுவை; the six flavours. 2. பிறப்பிய (சாதக);க் கணிப்பின் அறுவகைப் பிரிவு; (Astrol.);the six main modes of casting a horoscopical chart. [Skt.Sad-varga → த.சட்டுவர்க்கம்.]
சட்பதம்	சட்பதம் caṭpadam, பெ.(n.) அறுகால்; beetle, as six legged. "சட்பதங் குடைந்தெழு தாமம்" (செவ்வந்தி.4, நினைத்தது.4);. [Skt.sat-pada → த.சட்பதம்.]
சட்பலம்	சட்பலம் caṭpalam, பெ.(n.) ஆறு வகைக் கடைச்சரக்கு; the six kinds of bazaar drugs (சா.அக.);.
சட்பாவம்	சட்பாவம் caṭpāvam, பெ.(n.) உடலில் உண்டாகும் இருந்தல், தோன்றுதல், உருத்திரிதல், வளர்தல், சுருங்குதல், அழிதல் என்ற ஆறுநிலைகள்; the six states of the physical body, viz., iruttal, {}, uru-t-tiridal, valardal, curungudal, alidal. "சட்பாவம்.... இயைந்திடாப் புற்கலன் றன்னை" (காசிக.யோக.13);. த.வ. ஆறுநிலை. [Skt.sad-{} → த.சட்பாவம்.]

சட்பித்துதயிலம்	சட்பித்துதயிலம் caṭpiddudayilam, பெ.(n.) ஆயுள் வேத முறைப்படி, தலை நோய் முதலியவற்றிற்கு அணியம் செய்து மூக்கில் ஆறு துளியிடும் மெய்ம்மருந்து (தைலம்);; an Ayur vedic preparation of medicated oil, 6 drops of which are administered into the nostrils in oase of cerebral complaints (சா.அக.);. த.வ. ஆறுதுளி மருந்து.
சட்பிதாபுத்திரிகம்	சட்பிதாபுத்திரிகம் caṭpitāputtirigam, பெ.(n.) பஞ்சதாளங்களுள் ஒன்று (பரத.தாள.13);; [Skt.sat-{}-putraka → த.சட்பிதா புத்திரிகம்.]
சட்ரசநிகண்டு	சட்ரசநிகண்டு saṭrasaniganṭu, பெ.(n.) வடமொழி நூலினின்று மொழி பெயர்த்த சட்ரச (ஷட்ரச); நிகண்டு என்னும் நூல்; a vocabulary translated into Tamil from Sanskrit (சா.அக.);.
சட்ரசம்	சட்ரசம் saṭrasam, பெ.(n.) அறுசுவை; the six distinctive tastes. [Skt.sad-rasa → த.சட்ரசம்.]
சட்ரசம்பரிமாறு கை	சட்ரசம்பரிமாறுகை saṭrasambarimāṟugai, பெ.(n.) பூதக்கலம் (நெல்லை.);; serving of food by the bride to the bridegroom for the first time at the marriage. [Skt.sad-rasa → சட்ரசம் + த.பரிமாறுகை → த.சட்ரசம்பரிமாறுகை.]
சட்னி	சட்னி caṭṉi, பெ.(n.) சட்டினி பார்க்க;see {}. த.வ. பச்சினி. [U.{} → த.சட்னி.]
சடக்கரம்	சடக்கரம் caḍakkaram, பெ.(n.) குமரக் கடவுளுக்குரிய ஆறெழுத்துக்களாலாகிய மந்திரம் (இலக்.அக.);; the mantra of six letter, sacred to God Kumaran. த.வ. ஆறெழுத்து மந்திரம். [Skt.sad-aksara → த.சடக்கரம்.]
சடகாசம்	சடகாசம் caḍakācam, பெ.(n.) 1. மூச்சுக் குழல் வெடிப்பு; rupture or ulcar of the respiratory organs. 2. நுரையீரல் வெடிப்பு; fissure of the lungs (சா.அக.);.
சடங்கர்	சடங்கர் caḍaṅgar, பெ.(n.) சடங்கவி பார்க்க;see {}. "சடங்கர் வாயடங்கிட" (பெருந்தொ.1814);. [Skt.sad-anga → த.சடங்கர்.]

சடங்கவி	சடங்கவி caḍaṅgavi, பெ.(n.) வேதத்துக்குரிய ஆறங்கங்களையும் அறிந்தவன்; one who is well versed in the six {}. "புத்தூர்ச் சடங்கவி மறையோன் றன்பால்" (பெரியபு.தடுத்தாட்7);. த.வ. ஆறங்கவித்தகன். [Skt.sad-anga-vit → த.சடங்கவி.]
சடங்கன்	சடங்கன் caḍaṅgaṉ, பெ.(n.) கந்தக செய்நஞ்சு. இது 32 பிறவிச் செய்நஞ்சுகளுள் ஒன்று;
சடசம்	சடசம் saḍasam, பெ.(n.) ஒரு வகை இருமல்; a kind of cough (சா.அக.);.
சடசீதி	சடசீதி caḍacīti, பெ.(n.) 1. சரராசியின் ஏழாம் பாகையிலும், திரராசியின் ஐந்தாம் பாகையிலும் உபயராசியின் ஒன்பதாம் பாகையிலும், கதிரவன் நிற்கச் சம காரியங்கள் செய்யத்தகாவென்று விலக்கப்பட்ட காலம் (விதான.குணாகுண.33);; 2. சடசீதிமுகம், 1 (சைவச.பொது.15); பார்க்க;(Astron.); see {}-mugam. [Skt.sad-{} → த.சடசீதி.]
சடசீதிமுகம்	சடசீதிமுகம் caḍacītimugam, பெ.(n.) 1. ஆடவை (ஆனி);, கன்னி (புரட்டாசி);, சிலை (மார்கழி);, மீனம் (பங்குனி); மாதங்கள் பிறக்கும் நாள் (சைவச.பொது.14);; 2. கதிரவன் தனுசு 26வது பாகையிலும், மீனம் 22வது பாகையிலும், மிதுனம் 18வது பாகையிலும், கன்னி 14வது பாகையிலும், செல்லும் காலம் (செந்.X,378);; (Astron.); time when the sun is in the 26th degree of {}, 22nd degree of {}, 18th degree of {}, and 14th of {}. த.வ. கோளோட்டம். தெ.சடசீதிமுகம். [Skt.sad-{} → த.சடசீதி + த.முகம்.]
சடத்துவசாத்திரம்	சடத்துவசாத்திரம் caḍattuvacāttiram, பெ.(n.) பொய்த்தன்மையைக் குறிக்கும் நூல்; science which treats of the laws of nature and especially of the forces and general properties of matter-physics (சா.அக.);. [Skt.sad-{}+{} → த.சடத்துவ சாத்திரம்.]
சடத்துவா	சடத்துவா caḍattuvā, பெ.(n.) ஆவி (ஞான.68, 1, உரை);; [Skt.sad-{} → த.சடத்துவா.]
சடதன்	சடதன் caḍadaṉ, பெ.(n.) முட்டாள்; an idiot (சா.அக.);. [Skt.sad → த.சட → த.சடதன்.]
சடதை	சடதை caḍadai, பெ.(n.) 1. மடமை; modesty. 2. அறியாத்தனம்; idioey, void of understanding. 3. அறியாமை; ignorance. 4. அறியாப் பெண்; a simple woman, simpletion (சா.அக.);. [சடதன் → சடதை]

சடா	சடா caṭā, பெ.(n.) காற்சோடுவகை; slippers with pointed toes, usually worn by muhammadans. [U.chedao → த.சடா.]
சடாக்கரம்	சடாக்கரம் caṭākkaram, பெ.(n.) சடக்கரம் பார்க்க;see {}. "ஆய்க்குஞ் சடாக்கர மில்லாத நாவிற்கும்" (தனிப்பா.ii, 141, 357);. [Skt.sad{} → த.சடாக்கரம்.]
சடாட்சரம்	சடாட்சரம் caṭāṭcaram, பெ.(n.) ஆறு மந்திர எழுத்துகள்; the six mantric letters. (சா.அக.);. [Skt.sad-adsara.]
சடாதாரம்	சடாதாரம் caṭātāram, பெ.(n.) ஆறாதாரம்; the six mystic cakras in the body. [சடா + தாரம்.] [Skt.sad → த.சடா.]
சடாமுத்திரை	சடாமுத்திரை caṭāmuttirai, பெ.(n.) சபாமுத்திரை பார்க்க;see {}-muttirai (சா.அக.);.
சடானனன்	சடானனன் caṭāṉaṉaṉ, பெ.(n.) ஆறுமுகன்; God {}, as being six faced. "மனோலய முற்றமெய்ப் பண்பினைக்காட்டிய சடானனனை" (குமர.பிரபந்.முத்துக்.4);. [Skt.sad-{} → த.சாடனைன்.]
சடுத்தாசனம்	சடுத்தாசனம் caḍuttācaṉam, பெ.(n.) சலாசனம் பார்க்க (சைவச.பொது.523, உரை);;see {}.
சடுரசம்	சடுரசம் saḍurasam, பெ.(n.) அறுசுவை; the six flavours. [Skt.sad-rasa → த.சடுரசம்.]
சடுவர்க்கம்	சடுவர்க்கம் caḍuvarkkam, பெ.(n.) சட்டுவர்க்கம்2 பார்க்க;see {}-varkkam.
சடுவிதவாதம்	சடுவிதவாதம் caḍuvidavādam, பெ.(n.) அறுவகை ஊதை (வாதம்.);; the six kinds of rheumatic or nervous affections (சா.அக.);.
சடையரசன்	சடையரசன் saḍaiyarasaṉ, பெ.(n.) 1. வாணக்கெந்தி; stick sulphur. 2. குழாய்க் கெந்தி; roll sulphur (சா.அக.);.

சடோகரம்	சடோகரம் caṭōkaram, பெ.(n.) 1. புண்ணாற்றல்; healing of sores. 2. அகரு; aloe wood - Agallocah (சா.அக.);.
சடோதரம்	சடோதரம் caṭōtaram, பெ.(n.) 1. வயிற்றளைச்சல்; dysentry or flux. 2. செரியாத பண்டங்களினால் ஏற்பட்ட குடற்கோளாறு; disorder of bowels due to indigestive substances (சா.அக.);.
சண்டகன்	சண்டகன் caṇṭagaṉ, பெ.(n.) இலிங்க பாடாணம் (மூ.அக.);; a mineral poison. [Skt.prob.candaka → த.சண்டகன்.]
சண்டகோலாகலம்	சண்டகோலாகலம் caṇṭaālākalam, பெ.(n.) நிரய வகை (சேதுபு.துராசர்ர.22);; a hell. [Skt.canda-{} → த.சண்டகோலாகலம்.]
சண்டகோலாலம்	சண்டகோலாலம் caṇṭaālālam, பெ.(n.) கண்டகோலாகலம் பார்க்க (சிவதரு.சுவர்க்கநரக.180);;see sanda-{}. [Skt.canda-{} → த.சண்டகோலாலம்]
சண்டத்துவம்	சண்டத்துவம் caṇṭattuvam, பெ.(n.) ஆண் தன்மை யில்லாமை; impotency (சா.அக.);.
சண்டபானுரசம்	சண்டபானுரசம் saṇṭapāṉurasam, பெ.(n.) குளிர்க் காய்ச்சலுக்குக் கொடுக்கும் ஆயுள் வேத மருந்து; an Ayurvedic medicine prescribed for fever from chillness or cold (சா.அக.);.
சண்டமாருதசிந்தூரம்	சண்டமாருதசிந்தூரம் saṇṭamārudasindūram, பெ.(n.) சிந்தூர வகை (வின்.);; a medicinal powder. [Skt.canda+{} → கண்டமாருதம் + த.சிந்தூரம் → த.சண்டமாருதசிந்தூரம்.]
சண்டரசம்	சண்டரசம் saṇṭarasam, பெ.(n.) ஒரு வகை இனிப்புப் பற்பம்; a compound of mercury oxide (சா.அக.);.
சண்டாளக்கரு	சண்டாளக்கரு caṇṭāḷakkaru, பெ.(n.) கழுதைக் கொழுப்பு; ass'es fat (சா.அக.);.
சண்டேசானுக்கிரகர்	சண்டேசானுக்கிரகர் caṇṭēcāṉuggiragar, பெ.(n.) சண்டேசுரருக்கு அருள்புரிந்த சிவமூர்த்தம்;{}, as bestowing grace on {}-{}. [Skt.{}+{}-kar → த.சண்டேசானுக்கிரகர்.]

சண்டைக்குச்சூரன்	சண்டைக்குச்சூரன் caṇṭaikkuccūraṉ, பெ.(n.) 1. கோழி; fowl. 2. சேவல்; cock (சா.அக.);.
சண்மதம்	சண்மதம் caṇmadam, பெ.(n.) மறைநெறிக்குட்பட்ட ஆறுமதம்; six systems of philosophy. [Skt.san-mata → த.சண்மதம்.]
சண்முகக்கொடி யோன்	சண்முகக்கொடியோன் caṇmugaggoḍiyōṉ, பெ.(n.) 1. கோழி; fowl. 2. சேவல்; cock (சா.அக.);. [P]
சண்முகசாலம்	சண்முகசாலம் caṇmugacālam, பெ.(n.) அகத்தியர் செய்த நூற்களிலொன்று; one of the several treatises compiled by sage Agastiya; a book on magic (சா.அக.);.
சண்முகமுத்திரை	சண்முகமுத்திரை caṇmugamuttirai, பெ.(n.) சண்முகிமுத்திரை (செந். X, 423); பார்க்க;see {}-mugi-muttirai. [Skt.san-mukha → சண்முக(ம்); + த. முத்திரை.]
சண்முகத்திராவக ம்	சண்முகத்திராவகம் caṇmugattirāvagam, பெ.(n.) கொங்கணவன் ஊதை (வாத); பாவியத்திற் (காவியத்திற்); சொல்லியுள்ள ஒரு வகை எரிநீரகம் (திராவகம்);; an acid preparation contemplated in konganava works on Alchemy (சா.அக.);.
சண்முகப்பிரியை	சண்முகப்பிரியை caṇmugappiriyai, பெ.(n.) அராக (இராக); வகை (பரத.இராக.104);; (Mus.); a specific melody type. [Skt. sanmukha-{} → த.சண்முகப் பிரியை.]
சண்முகன்	சண்முகன் caṇmugaṉ, பெ.(n.) ஆறுமுகன்; Arumugam, as six-faced. "சண்முகன் பாங்க ரேகி" (கந்தபு.வள்ளியம்மை.194);. [Skt.san-mukha → த.சண்முகன்.]
சண்முகிமுத்திரை	சண்முகிமுத்திரை caṇmugimuttirai, பெ.(n.) நீராடும் போது காது, கண், மூக்குத்துளைகளை முறையே பெருவிரல், சுட்டுவிரல், அளிவிரல்களால் மூடும் முத்திரை; a hand-pose in bathing in which earholes, eyes and nostrils are closed respectivley by thumb, forefinger and ring-finger. [சண் + முகி + முத்திரை.] [Skt.san → த.சண்.]
சணபுட்பிகை	சணபுட்பிகை caṇabuṭbigai, பெ.(n.) கிலுகிலுப்பை; rattle-wort - crotalaria laburnifolia (சா.அக.);.

சணபேதி	சணபேதி caṇapēti, பெ.(n.) கணப் பொழுதில் மாழைகளை வேறு பிரித்துப் பொன்னாக்கும் மருந்து; medicine capable of trausmuting metals into gold in a moment (சா.அக.);.
சணப்பொழுது	சணப்பொழுது caṇappoḻudu, பெ.(n.) நொடிநேரம் (இ.வ.);; short space of time, a moment's time. த.வ. கணப்பொழுது. [Skt.ksana → சணம் + த.பொழுது.]
சத்தக்கருவி	சத்தக்கருவி cattakkaruvi, பெ.(n.) தோற்கருவி, துளைக்கருவி, நரம்புக்கருவி, கஞ்சக் கருவி, மிடற்றுக் கருவி என்ற ஐவகைப்பட்ட இசைக்கருவி (பிங்.);; musical instrument, of five kinds, viz.,{}, tulai-k-karuvi, narambu-k-karuvi, {}, {}. [சத்த(ம்); + கருவி.] [Skt.{}. த.சத்த.] [P]
சத்தக்கேடு	சத்தக்கேடு cattakāṭu, பெ.(n.) செவிடு; deafness, wanting, in the sense of hearing (சா.அக.);. [சத்தம் + கேடு.] [Skt.{} → த.கேடு.]
சத்தகன்னி	சத்தகன்னி cattagaṉṉi, பெ.(n.) சிவசத்தியின் வேறுபட்ட வடிவங்களான ஏழு கன்னியர்; the seven Deities or supreme divinities, called also sakthis (personified energies); as shown above (சா.அக.);. [சப்தம் + சத்த(ம்); + கன்னி.]
சத்தகன்னிகை	சத்தகன்னிகை cattagaṉṉigai, பெ.(n.) சத்தமாதர் பார்க்க (சங்.அக.);;see {}. [சத்த + கன்னிகை.] [Skt. சப்த → த.சத்த.] கன்னி → கன்னிகை
சத்தகுணம்	சத்தகுணம் cattaguṇam, பெ.(n.) ஒலி (சத்தம்);; sound (சா.அக.);. [சத்த(ம்); + குணம்.] [Skt.{} → த.சத்த(ம்);.]

சத்தகுலாசலம்	சத்தகுலாசலம் cattagulācalam, பெ.(n.) நிலத்தைத் தாங்குவனவாகக் கூறுப்படும் இமயம், ஏமகூடம், கயிலை, நிடதம், நீலமலை, மந்தரம், விந்தம் என்னும் ஏழுமலைகள் (சங்.அக.);; the seven mountain's believed to support the earth, viz., imayam, {}, kailai, nidadam, {}, mandaram, vindam.
சத்தங்கட்டு-தல்	சத்தங்கட்டு-தல் caddaṅgaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) களைக்கட்டு (வ);; to sound effectively.
சத்தங்காட்டு-தல்	சத்தங்காட்டு-தல் caddaṅgāṭṭudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒலியெழுப்புதல்; to give a vocal signal; to call; halloo, make a noise. 2. தீய ஆவிகள் விலகும்படி கைதட்டுதல்; to clap hands for scaring a way snakes of wild beasts. 3. ஏதமுறுகாலம் முதலியவற்றில் முறையிட்டுக் கூவுதல்; to cry of bawl out, as a signal in case of danger. [சத்தம் + காட்டு-.] [Skt.{} → த.சத்த(ம்);.]
சத்தசமுத்திரம்	சத்தசமுத்திரம் sattasamuttiram, பெ.(n.) ஏழுகடல் (சூடா.);; the seven concentric seas of the terrestrial sphere. [Skt.saptan + Samudra → த.சப்த சமுத்திரம் → சத்தசமுத்திரம்.]
சத்தசாட்டரணை	சத்தசாட்டரணை cattacāṭṭaraṇai, பெ.(n.) சத்திசாட்டரணை பார்க்க;see {} (சா.அக.);.
சத்தசாத்திரம்	சத்தசாத்திரம் cattacāttiram, பெ.(n.) எழுத்துச் சொற்களைப் பற்றிய இலக்கண நூல்; grammar, as the science of sounds and words. [Skt.{}+{} → த.சத்தசாத்திரம்.]
சத்தசிப்பி	சத்தசிப்பி sattasippi, பெ.(n.) கிளிஞ்சில் (இ.வ.);; mollusc. [சத்த(ம்); + சிப்பி.] [Skt.{} → த.சத்த(ம்);] இப்பி → சிப்பி.
சத்தசுரம்	சத்தசுரம் sattasuram, பெ.(n.) ஏழிசை (சங்.அக.);; the seven notes of the gamut. [சத்த(ம்); + சுரம்.] [Skt.saptan → சப்தம் → சத்த(ம்);.]

சத்ததந்தி	சத்ததந்தி caddadandi, பெ.(n.) ஏழிசையிசைக்கும் ஏழுகம்பிகளையுடைய வீணைவாச்சியம் (இ.வ.);;{}, as having seven strings or wires representing the seven {}. [சத்த(ம்); + தந்தி.] [Skt.saptan → சப்தம் → சத்த(ம்);.]
சத்ததாது	சத்ததாது cattatātu, பெ.(n.) உடம்பின் அமைப்பிலுள்ள இரதம், செங்குருதி, எலும், தோல், இறைச்சி, மூளை, வித்தமிழ்து என்ற எழுவகைப் பொருள்கள் (சூடா.);; the seven constituent elements of the human body, viz., iradam, utira, elumbu, {}, {}, {}, {}. cen-kurudi vitlamildu. [சத்தம் + தாது.] [Skt.saptan → த.சத்த(ம்);.]
சத்ததாரணை	சத்ததாரணை cattatāraṇai, பெ.(n.) தொண்கவனவூழ்கம் (நவதாரணையுளொன்று); (திவா.);; one of nava-{}. [சத்த(ம்); + த.தாரணை.] [Skt.sabda → த.சத்த(ம்);]
சத்ததாளம்	சத்ததாளம் cattatāḷam, பெ.(n.) துருவதாளம், அடதாளம், ஏகதாளம், திரிபுடைதாளம், ரூபகதாளம், சம்பைதாளம், மட்டிய தாள்ம என்ற எழுவகைத் தாளங்கள்; seven common varieties of time measure, viz., turuva-{}, ada-{}, {}-{}, tirupudai-{}, {}-{}, cambai-{}, mattiya-{}. [சத்த(ம்); + த.தாளம்.] [Skt.sabtan → த.சப்தம் → சத்த(ம்);.] தாள் → தாளம்
சத்ததானம்	சத்ததானம் cattatāṉam, பெ.(n.) வெடியுப்பு; saltpetre. [Skt.{}+{} → த.சத்ததாளம்.]
சத்ததீவு	சத்ததீவு cattatīvu, பெ.(n.) ஏழு தீவு; the seven conentric continents with Mt.{} as their centre. [சத்த(ம்); + தீவு.] [Skt.saptan → த.சப்தம் → சத்த(ம்);.]

சத்தநதி	சத்தநதி caddanadi, பெ.(n.) கங்கை, யமுனை, சரசுவதி, நருமதை, காவேரி, குமரி, கோதாவரி என்ற ஏழு தெய்வத் தன்மை வாய்ந்த ஆறுகள் (சங்.அக.);; the seven sacred rivers, viz., kangai, {}, saracuvati, {}, {}, kumari, {}. [Skt. {} → nadi → த.சப்தநதி → சத்த நதி]
சத்தநரகம்	சத்தநரகம் cattanaragam, பெ.(n.) எழுநிரயம்; the seven hells. [Skt. {}+naraka → த.சப்தநாகம் → த.சத்த நரகம்.]
சத்தநாரசம்	சத்தநாரசம் sattanārasam, பெ.(n.) உடம்பில் வயிறு, நெஞ்சு முதலிய உறுப்புகளில் இட்டு ஒலியை கண்டு பிடிக்கும் சலாகை; an instrument by which cavities as stomach, cheast etc., are sainded - stethescope (சா.அக.);.
சத்தநாராசம்	சத்தநாராசம் cattanārācam, பெ.(n.) அட்டை; leech (சா.அக.);.
சத்தநிலை	சத்தநிலை cattanilai, பெ.(n.) பனங்கள்; palmyra toddy (சா.அக.);.
சத்தநூல்	சத்தநூல் cattanūl, பெ.(n.) சத்தசாத்திரம் பார்க்க (பி.வி.18, உரை);;see {}-{}.
சத்தப்பிரகரணம்	சத்தப்பிரகரணம் cattappiragaraṇam, பெ.(n.) ஒரு மறை முடிவு நூல்; a treatise on {} in seven chapers of parts. [Skt.saptan → த.சத்தப்பிரகரணம்.]
சத்தப்பிரதி	சத்தப்பிரதி caddappiradi, பெ.(n.) கேள்விமூலம் தெரிவது (வின்.);; knowing only by hearsay. [Skt.{}+Prati → சப்தபிரதி → த.சத்தப்பிரதி]
சத்தப்பிரபஞ்சம்	சத்தப்பிரபஞ்சம் cattabbirabañjam, பெ.(n.) சொல்லுலகம் (சி.போ.பா.பக்.136);; [Skt.{}+pra-{} → த.சத்தப்பிரபஞ்சம்.]
சத்தப்பிரமம்	சத்தப்பிரமம் cattappiramam, பெ.(n.) 1. ஒலிவடிவாகிய முழுமுதற்பொருள் கடவுள்; word-Brahman, sound or word identified withs the supreme being. 2. அறுபத்துநாலு கலையுள் இசை வேறுபாடு அறியும் வித்தை; the art of modulation of sounds one of {}-kalai q.v. [Skt.{}+brahma → த.சத்தப்பிரமம்.]

சத்தப்பிரமவாதம்	சத்தப்பிரமவாதம் cattappiramavātam, பெ.(n.) the philosophic system which holds hat sound is Brahman. [Skt.{}-brahma-{} → த.சத்தப் பிரமவாதம்.]
சத்தப்பிரமாணம்	சத்தப்பிரமாணம் cattappiramāṇam, பெ.(n.) மெய்யுணர்வு விளக்கத்திற்காக மறை முதலியவற்றைக் கொண்டு அறியும் ஓர் அளவை; verbal authority; revelation or scripture, as a means of acquiring correct knowledge. த.வ. மெய்யுணர்வு அளவை. [Skt.{}-{} → த.சத்தப் பிரமாணம்.]
சத்தபரிபூரணம்	சத்தபரிபூரணம் cattabaribūraṇam, பெ.(n.) யகாரம்; the mystic letter 'ya' referring to cerebral region (சா.அக.);.
சத்தபரியாவாசம்	சத்தபரியாவாசம் cattabariyāvācam, பெ.(n.) காஞ்சிரை; nux vomica (சா.அக.);.
சத்தபருணி	சத்தபருணி cattabaruṇi, பெ.(n.) ஏழிலைப் பாலை (மலை.);; seven leaved milk-plant. [Skt.saptan-parna → த.சப்தபருணி → சத்தபருணி.] [P]
சத்தபுரி	சத்தபுரி cattaburi, பெ.(n.) அயோத்தி, மதுரை, மாயை, காசி, காஞ்சி, அவந்தி, துவாரகை என்ற ஏழு தெய்வத்தன்மை பெற்ற நகரங்கள் (சங்.அக.);; the seven sacred cities, viz., {}, Madurai, {}, {}, {}, Avandi, {}. [சத்த(ம்); + புரி.] [Skt.sabtan → த.சப்தம் → சத்தம்.]
சத்தபோடம்	சத்தபோடம் cattapōṭam, பெ.(n.) செய்யான்; a venomous centipede (சா.அக.);.
சத்தபோதம்	சத்தபோதம் cattapōtam, பெ.(n.) பூதணம் பார்க்க;see {} (சா.அக.);.

சத்தமண்டலம்	சத்தமண்டலம் cattamaṇṭalam, பெ.(n.) ஏழுலகங்கள் (வின்.);; seven regions of the universe. [சத்த(ம்); + மண்டலம்.] [Pkt.sabtan → த.சப்தம் → சத்தம்.]
சத்தமருத்து	சத்தமருத்து cattamaruttu, பெ.(n.) கிழக்கு, தெற்கு, மேற்கு, வடக்கு, மேல், கீழ், பலயோனியுயிர்கள் இவற்றினின்று வரும் ஏழுவகைக் காற்று (பிங்.);; the seven kinds of winds.
சத்தமருந்து	சத்தமருந்து cattamarundu, பெ.(n.) ஏழு வகை மருந்துகள்; the seven kinds of medicines (சா.அக.);. [Skt. saptan → த.சப்தம் → சத்த(ம்);.]
சத்தமன்	சத்தமன் cattamaṉ, பெ.(n.) யாவரினுஞ் சிறந்தவன் (இலக்.அக.);; most excellent person. [Skt.sat-tama → த.சத்தமன்.]
சத்தமாங்கிசம்	சத்தமாங்கிசம் sattamāṅgisam, பெ.(n.) [Skt.{}+{} → த.சத்தப் மாங்கிசம் → சத்தமாங்கிசம்.]
சத்தமாதர்	சத்தமாதர் cattamātar, பெ.(n.) சிவசக்தியின் வடிவவேறுபாடுகளான ஏழு மாதர்கள்; the seven divine mothers or personified energies of the perincipal deities. [சப்த → சத்த(ம்); + த.மாதர்.] [Skt.sapta → த.சப்த → சத்த.]
சத்தமாதாக்கள்	சத்தமாதாக்கள் cattamātākkaḷ, பெ.(n.) சத்தமாதர் (சிலப்.20, 37, உரை); பார்க்க;see {}-{}. [சத்த(ம்); + த.மாதாக்கள்.] [Skt.saptan → த.சப்தம் → சத்தம்.]
சத்தமி	சத்தமி cattami, பெ.(n.) 1. ஏழாம் பக்கல் (திதி); (விதான.குணாகுண.7);; the seventh titi in a lunar fortnight. 2. ஏழாம் வேற்றுமை (பி.வி.6, உரை);; [Skt.saptami → த.சப்தமி → சத்தமி.]

சத்தமேகம்	சத்தமேகம் cattamēkam, பெ.(n.) சம்வர்த்தம், ஆவர்த்தம், புட்கலாவர்த்தம், சங்காரித்தம், துரோணம், காளமுகி, நீல வருணம் என்ற ஏழு மேகங்கள் (பிங்.);; the seven celestial clouds under the control of Indra, viz., {}, {}, {}, {}, {}, {}, {}. "சத்தமேகங்களும் வச்ரதரனாணையிற் சஞ்சரித்திட வில்லையோ" (தாயு.பரிபூ.9);. [சத்த(ம்); + மேகம்.] [Skt.saptan → த.சப்தம் → சத்த(ம்);.]
சத்தராசிகம்	சத்தராசிகம் cattarācigam, பெ.(n.) கணித வகை (வின்.);; [Skt.{} → த.சப்தராசிகம் → சத்தராசிகம்.]
சத்தரி	சத்தரி cattari, பெ.(n.) ஊசிக்காந்தம்; magnet (சா.அக.);.
சத்தரிசிகள்	சத்தரிசிகள் sattarisigaḷ, பெ.(n.) அகத்தியன், புலத்தியன், அங்கிரசு, கௌதமன், வசிட்டன், காசிபன், மார்க்கண்டன் முதலான இருடிகள் எழுவர் (பிங்.);; the seven sages. [Skt.saptarsi → த.சப்தரிசிகள் → சத்தரிசிகள்.]
சத்தரிசிமண்டலம்	சத்தரிசிமண்டலம் sattarisimaṇṭalam, பெ.(n.) ஏழு இருடிகளாகிய ஏழு விண் மீன்களில் தோன்றும் மண்டிலம்; ursa major or the great Bear, the seven chief stars of which are personified as sapta ri si. [சத்தரிசி + மண்டிலம் → மண்டலம்.] [Skt.saptarsi + த.சப்தரிசி → சத்தரிசி.]
சத்தலோகம்	சத்தலோகம் cattalōkam, பெ.(n.) பொன், வெள்ளி, செம்பு, இரும்பு, ஈயம், தரா, கஞ்சம் என்ற ஏழுவகை மாழைகள் (உலோகங்கள்); (திவா.);; the seve metals, viz., {}, velli, cembu, irumbu, {}, {}, {}. [Skt.saptan+{} → த.சத்தலோகம்.]
சத்தவருக்கம்	சத்தவருக்கம் cattavarukkam, பெ.(n.) நெல்லி, வெட்டிவேர், இலாமிச்சை வேர், சடாமாஞ்சி, இலவங்கம், ஏலம், திராட்சை என்ற ஏழுவகை மருந்துப் பொருள்கள் (சங்.அக.);; the seven vegetable drugs, viz., nelli, {}, {}, {}, ilavangam, {}, {}. [Skt.saptan+varga → சத்தவருக்கம்.]
சத்தவிடங்கத்தலம்	சத்தவிடங்கத்தலம் cattaviḍaṅgattalam, பெ.(n.) தியாகராசமூர்த்தி கோயில் கொண்டுள்ள ஆரூர், நாகை, நள்ளாறு, மறைக்காடு, காறாயல், வாய்மூர், கோளிலி என்ற ஏழு தலங்கள் (திருவாரூ.25-26, அரும்.);; the seven shrines celebrated for the manifestation of {} as {}, viz. {}, {}, {}, {}, {}, {}, {}. [சத்தம் + விடங்கம் + தலம்.] [Skt.saptan → த.சப்தம் → சத்தம்.]

சத்தவுதகிருதம்	சத்தவுதகிருதம் caddavudagirudam, பெ.(n.) புண்ணின் மேல் தடவும் ஒரு மருந்து நெய்; a medicatede oil used for wounds as an external application (சா.அக.);.
சத்தவெடி	சத்தவெடி cattaveḍi, பெ.(n.) இலக்குக் குறியாது சுடும்வெடி (இ.வ.);; aimless shooting. [சத்தம் + த.வெடி.] [Skt.{} → த.சத்த(ம்);.]
சத்தவேகமணி	சத்தவேகமணி1 cattavēkamaṇi, பெ.(n.) இதளிய மணிவகையுளொன்று; a kind of consolidated mercurial pill (சா.அக.);. சத்தவேகமணி2 cattavēkamaṇi, பெ.(n.) மருந்து வகை (தஞ்.சர.iii, 58);; a kind of medicine.
சத்தறி	சத்தறி cattaṟi, பெ.(n.) நவகண்ட மூதண்டம்; the oldest of the seven worlds (சா.அக.);.
சத்தாகம்	சத்தாகம்1 cattākam, பெ.(n.) ஏழு நாளைக்குள் பாகவதம் போன்ற தொன்மங்களைப் படித்துப் பொருள் கூறுகை (இ.வ.);; an exposition of a religious work as {}, in seven days. [Skt.{} → த.சப்தாகம் → சத்தாகம்.] சத்தாகம்2 cattākam, பெ.(n.) சத்தாவரணம் பார்க்க (இ.வ.);;see {}.
சத்தாங்கசெவிடு	சத்தாங்கசெவிடு sattāṅgaseviḍu, பெ.(n.) முழுச் செவிடு; complete deafness; stone deafness (சா.அக.);.
சத்தாங்கமும்	சத்தாங்கமும் cattāṅgamum, கு.வி.எ.(adv.) அரசாட்சிக்குரிய ஏழுறுப்புகளும் மற்றும் அனைத்தும்; lit., all the seven limbs (of a kingdom.) wholly. "சத்தாங்கமும் தோற்றுவிட்டான்". [Skt.{} → த.சத்தாங்கம்.]
சத்தாங்கோபகாரம்	சத்தாங்கோபகாரம் cattāṅāpakāram, பெ.(n.) அன்னம், பருகுமுணவு, அம்பரம், மந்திரம், தாசபாலனம், காராமயத்திரிதயமோசனம், சவச்சேமம் என்ற உடல் தொடர்பாக நிகழும் ஏழுவகைத் தயாவிருத்தி (வின்.);; the seven acts of beneficence relating to the body, viz., {}, {}, ambaram, mandiram, {}, {}, tiritaya-{}, {}. [Skt.{}+{} → த.சத்தாங் கோபகாரம்.]

சத்தாண்டுமூலி	சத்தாண்டுமூலி cattāṇṭumūli, பெ.(n.) சித்தர்கள் பசியாமல் இருக்க வேண்டி ஏழு ஆண்டிற்கொரு முறை உண்ணும் மூலி; an unknown rare drug supposed to be taken by siddhars once in seven years to avoid hunger (சா.அக.);. [சத்த(ம்); + ஆண்டு + மூலி.] [Skt.{} → த.சப்தம் → சத்த(ம்);]
சத்தாமாத்திரம்	சத்தாமாத்திரம் cattāmāttiram, பெ.(n.) தாழ்நிலையுள்ளதாயிருக்கை; bare existence. "சுயம்பிரகாசமாய்... சத்தாமாத்திரமாய் இருக்குமென்னில்" (சி.சி.6, 9, ஞானப்.);. [Skt.{}-{} → த.சத்தாமாத்திரம்.]
சத்தாய்-த்தல்	சத்தாய்-த்தல் cattāyttal, 4 செ.குன்றா.வி.(v.t.) . 1. தொந்தரவு செய்தல்; to tease, torment. 2. பகடித்தல் (இ.வ.);; to ridicule, mock at. [U.{} → த.சத்தாய்-.]
சத்தார்	சத்தார் cattār, பெ.(n.) சாய்வு (இ.வ.);; oblique, slanting or sloping direction. [U.{} → த.சத்தார்.]
சத்தார்த்தம்	சத்தார்த்தம் cattārttam, பெ.(n.) சொல்லின் படி அமைந்த பொருள் (சிந்த.மரபுகண்.18);; literal meaning. [Skt.{}+artha → த.சத்தார்த்தம்.]
சத்தாவத்தை	சத்தாவத்தை cattāvattai, பெ.(n.) ஆதனுக்கு நிகழக்கூடிய அறியாமை, ஆவரணம், விட்சேபம், பரோட்சஞானம், அபரோட்ச ஞானம் சோகநிவர்த்தி, தடையற்றவானந்தம் என்னும் ஏழுவகை நிலைகள் (உபநி.17, உரை);; [Skt.{}+ava-{} → த.சப்தாவத்தை → சத்தாவத்தை.]
சத்தாவரணம்	சத்தாவரணம் cattāvaraṇam, பெ.(n.) விழாக்கொண்டாட்ட முடிவில், வழிவாட்டிற்குரிய தெய்வத்திருமேனி சுற்றுமதிலுக் குள்ளேயெ ஏழுதரஞ் சுற்றுகை; procession of the idol seven times round the shrine, made towards the close of festivals. [Skt.saptan+{}-varana → த.சப்தா வரணம் → சத்தாவரணம்.]
சத்தாவாசி	சத்தாவாசி cattāvāci, பெ.(n.) பூசபத்திரி; an unknown drug (சா.அக.);.
சத்தானபேதி	சத்தானபேதி cattāṉapēti, பெ.(n.) நல்ல கழிச்சல் மருந்து; a cathartic (சா.அக.);.

சத்திக்காய்ச்சல்	சத்திக்காய்ச்சல் cattikkāyccal, பெ.(n.) கக்கலோடு கூடிய காய்ச்சல்; fever accompanied by vomiting (சா.அக.);.
சத்திக்கூர்மைக்கல்	சத்திக்கூர்மைக்கல் cattikārmaikkal, பெ.(n.) படிகக்கல்; red crytal or cashmere stone (சா.அக.);.
சத்திசெய்-தல்	சத்திசெய்-தல் sattiseytal, செ.குன்றாவி.(v.t.) வாயிலெடுக்கை (திவா.);; to vomit. [Skt.chardi → த.சத்தி-.]
சத்திதத்துவம்	சத்திதத்துவம் caddidadduvam, பெ.(n.) தூமெய்ப்பொருள்களுள் ஒன்றாய்ச் சிவனது வினையாற்றலுக்கு இடமாய்ச் தூமாயை காரியப்படுவதாயுள்ள விருத்தி (சி.போ.பா.2, 2, பக்.139);; [சத்தி + தத்துவம்.] [Skt.{} → த.சக்தி → சக்தி.]
சத்திதீட்சை	சத்திதீட்சை cattitīṭcai, பெ.(n.) தீக்கைவகை யுளொன்று (ஞானவதி);; a mode of religious initiation. [Skt.{}+{} → த. சத்திதீட்சை.]
சத்திநிபாதம்	சத்திநிபாதம் cattinipātam, பெ.(n.) "ஒழிப்பன் மலஞ்சதுர்த்தா சத்திநிபாதத்தால்" (சி.சி.8, 2);. [சத்தி + நிபாதம்.] [Skt.{}+ni-{} → த.சத்திநி.]
சத்திநிபாதன்	சத்திநிபாதன் cattinipātaṉ, பெ.(n.) திருவருள் பதியப்பெற்றவன்; one on whom the divine grace has settled. "உலகர்க்குஞ் சத்திநிபா தர்க்கு நிகழ்த்தியது" (சி.சி.8, 15);. [Skt.sakti+ni-{} → த.சத்திநிபாதன்.]
சத்திப்பு	சத்திப்பு cattippu, பெ.(n.) கக்கல் (M.L.);; vomitting. [Skt.chard → த.சத்திப்பு.]
சத்திபீடம்	சத்திபீடம் cattipīṭam, பெ.(n.) மலைமகளின் திருவருள் நிறைந்த ஆலயம்; [சத்தி + பீடம்.] [Skt.{} → சக்தி → த.சத்தி.]

சத்திபூசை	சத்திபூசை cattipūcai, பெ.(n.) சக்திபூசை பார்க்க;see {}. [சக்தி + பூசை.] [Skt.{} → த.சத்தி.]
சத்திமத்து	சத்திமத்து cattimattu, பெ.(n.) நினைமுறை (ஞானவதி);; "சத்தி மத்தாலாத லத்துவா சுத்திபண்ணி" (சி.சி.8, 6);. [Skt.{}-mat → த.சத்திமத்து.]
சத்தியக்கடுதாசி	சத்தியக்கடுதாசி cattiyakkaḍutāci, பெ.(n.) உறுதிமொழி ஆவணம் (J.);; affidavit. [Skt.satya + Port.cardy → த.சத்திக் கடுதாசி]
சத்தியங்கேள்-தல்	சத்தியங்கேள்-தல் cattiyaṅāḷtal, 11 செ.குன்றாவி.(v.t.) உறுதிமொழி வாங்குதல் (வின்.);; to put one on oath. [சத்தியம் + கேள்] [Skt. satya → த.சத்தியம்.] கேள்-தல் = தொ.பெ.ஈறு
சத்தியசந்தன்	சத்தியசந்தன் sattiyasandaṉ, பெ.(n.) உண்மை விளம்பி; truthful man. [Skt.satya-sandha → த.சத்தியசந்தன்.]
சத்தியசந்தை	சத்தியசந்தை sattiyasandai, பெ.(n.) உண்மை விளம்பி; truthful woman. [Skt.satya → த.சத்தியசந்தை]
சத்தியசம்பன்னன்	சத்தியசம்பன்னன் sattiyasambaṉṉaṉ, பெ.(n.) சத்தியசந்தன் பார்க்க;see {}. [Skt.satya+sam-panna → த.சத்தியம் பன்னன்.]
சத்தியஞ்செய்-தல்	சத்தியஞ்செய்-தல் cattiyañjeytal, 1 செ.குன்றாவி.(v.t.) உறுதி மொழிதல்; to swear, take oath, as in a court of justice. [சத்தியம் + செய்] [Skt.satya → த.சத்தியம்.] செய்.தல் = தொ.பெ.ஈறு
சத்தியஞானம்	சத்தியஞானம் cattiyañāṉam, பெ.(n.) மெய்யுணர்வு (மணிமே.27, 286, உரை);; true, valid knowledge. [Skt.satya+Pkt.{} → {} த.சத்தியஞானம்.]

சத்தியநாதர்	சத்தியநாதர் cattiyanātar, பெ.(n.) சித்தருள் ஒருவர் (சது.);; name of a great siddha. [Skt.satya+{} → த.சத்தியநாதர்.]
சத்தியநிருவாணம்	சத்தியநிருவாணம் cattiyaniruvāṇam, பெ.(n.) சத்தியோநிர்வாணதீட்சை பார்க்க;see {}. [Skt satya+{} → த. சத்தியநிரவாணம்.]
சத்தியப்பிரமாணிக்கம்	சத்தியப்பிரமாணிக்கம் cattiyappiramāṇikkam, பெ.(n.) சத்தியப்பிரமாணம் (வின்.);;see {}. [Skt.satya+pra={} → த.சத்தியப்பிரமாணிக்கம்.]
சத்தியப்பொருள்	சத்தியப்பொருள் cattiyapporuḷ, பெ.(n.) உள்பொருள் (சி.போ.பா.6, பக்.114, சுவாமிநா.);; reality. [சத்தியம் + பொருள்.] [Skt. satya → த.சத்தியம்.]
சத்தியபாமை	சத்தியபாமை cattiyapāmai, பெ.(n.) கண்ணன் உகந்த தேவியருளொருத்தி (பாகவத.10, 25, 1);; a favourite wife of krsna. [Skt.saty-{} → த.சத்தியபாமை.]
சத்தியம்பண்ணு-தல்	சத்தியம்பண்ணு-தல் caddiyambaṇṇudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) சத்தியஞ்செய் பார்க்க;see {}-. [சத்தியம் + பண்ணு.] [Skt. satya → த.சத்தியம்.] செய்.தல் = தொ.பெ.ஈறு
சத்தியயுகம்	சத்தியயுகம் cattiyayugam, பெ.(n.) krtayuga, as the age of truth. [Skt.satya+yuga த.சத்தியயுகம்.]
சத்தியலேக்கியம்	சத்தியலேக்கியம் cattiyalēkkiyam, பெ.(n.) சிற்றூர்களும் பெரியநாடும் தம்முள் ஒற்றுமை குறித்து எழுதிக் கொள்ளும் ஆவணம் (சுக்கிரநீதி, 94);; deed of agreement between villages and province. [Skt.satya+{} → த.சத்தியலேக்கியம்.]
சத்தியலோகம்	சத்தியலோகம் cattiyalōkam, பெ.(n.) மேலேழுலகத்துள் நான்முகன் வசிப்பதாக் கருதப்படும் உலகம் (பிங்.);; an upper world, abode of {}, seventh of {}, q.v. [Skt.satya + {} → த. சத்தியலோகம்.]

சத்தியவந்தன்	சத்தியவந்தன் cattiyavandaṉ, பெ.(n.) சத்தியவந்தன் பார்க்க;see {}. [Skt.{} → த.சத்தியவந்தன்.]
சத்தியவாசகம்	சத்தியவாசகம் cattiyavācagam, பெ.(n.) சத்தியவசனம் பார்க்க;see {}. [சத்தியம் + வாசகம்.] [Skt.satya → த.சத்தியம்.] வாசி → வாசகம்.
சத்தியவாதி	சத்தியவாதி cattiyavāti, பெ.(n.) சத்தியசந்தன் பார்க்க;see {}. [Skt.satya-{} → த.சத்தியவாதி.]
சத்தியவான்	சத்தியவான் cattiyavāṉ, பெ.(n.) 1. சத்திவந்தன் பார்க்க;see {}. 2. சாவித்திரியின் கணவன் (நல்.பாரத.சாவித்திரி.14);; the husband of {}. [Skt.{} → த.சத்தியவான்.]
சத்தியவிரதன்	சத்தியவிரதன் caddiyaviradaṉ, பெ.(n.) உண்மைபேசுதலையே நோன்பாக உடையவன்; one who scrupulously adheres to truth, as under a vow. 2. தருமன்; Dharmaputra, the eldest of the five {}. "சத்திய விரதன்றம்பி" (பாரத.அருச்சுனன்றவ.31);. [Skt.satya+vrata → த.சத்தியவிரதன்.]
சத்தியானிருதம்	சத்தியானிருதம் caddiyāṉirudam, பெ.(n.) commerce, trade, as mixed with truth and falsehood. "சத்தியானிருதம் வாணிக விருத்தி" (காஞ்சிப்பு.ஒழுக்.37);. [Skt.satya+anrta → த.சத்தியானிருதம்.]
சத்தியோசாதம்	சத்தியோசாதம் cattiyōcātam, பெ.(n.) 1. சிவன் ஐம்முகங்களுள் மேற்கு நோக்கியது; a face of {} which looks west ward, one of {}, q.v. "சத்தியோசாதத்திற் காமிக மாதியைந்தும்" (சைவச.பொது.331);. 2. ஒரு சிவனியமந்திரம்; a {}. "சத்தியோசாதத் தபிடேகஞ் சாதிக்க" (சைவச.பொது.136);. [Skt.sad-{}-{} → த.சத்தியோசாதம்.]
சத்தியோசாரவிரணம்	சத்தியோசாரவிரணம் cattiyōcāraviraṇam, பெ.(n.) பக்குடன் கூடியிருக்கும் புண்; a scab wound (சா.அக.);.

சத்தியோநிர்வாண தீட்சை	சத்தியோநிர்வாணதீட்சை cattiyōnirvāṇatīṭcai, பெ.(n.) மாணாக்கனை உடனே வீடுபேறு எய்துவிக்கும் அவிப்பு தீக்கை (நிர்வாண தீட்சை); வகை (சி.சி.8, 4, சிவஞா.);; [Skt.sadyah+{}+{} → த.சத்தியோநிர்வாணதீட்சை.]
சத்தியோநிர்வாணம்	சத்தியோநிர்வாணம் cattiyōnirvāṇam, பெ.(n.) சத்தியோநிர்வாணதீட்சை பார்க்க;see {}. [Skt. sadyah + {} → த.சத்தியோ நிர்வாணம்.]
சத்தியோவிரணம்	சத்தியோவிரணம் cattiyōviraṇam, பெ.(n.) நேரக்கூடாததால் அல்லது காயங்களினால் உண்டாகும் ஒரு புண்; an extended or elongated would or sore which is traumatic or accidental in its character (சா.அக.);. [Skt.sadyah+vrana → த.சத்தியோவிரணம்.]
சத்திரக்கத்தி	சத்திரக்கத்தி cattirakkatti, பெ.(n.) சத்திரம் பார்க்க;see {}. [Skt.{} → சத்திரம்]
சத்திரக்கருவி	சத்திரக்கருவி cattirakkaruvi, பெ.(n.) தமிழ் மருத்துவத்தின் படி உடம்பின் பாகத்தை அறுத்துப் பண்டுவம் (சிகிச்சை); செய்வதற்கான 26 கருவிகள்; [சத்திரம் + கருவி.] [Skt.{} → சத்திரம்]
சத்திரக்குறடு	சத்திரக்குறடு cattirakkuṟaḍu, பெ.(n.) அறுவை மருத்துவத்தில் பயன்படுத்தும் குறடு; surgical pincers (சா.அக.);. [சத்திரம் + குறடு.] [Skt.{} → சத்திரம்.] [P]
சத்திரக்கத்திரி	சத்திரக்கத்திரி cattirakkattiri, பெ.(n.) அறுவை மருத்துவத்தில் பயன்கொள்ளும் கத்திரி; scissors used in operation (சா.அக.);. [சத்திரம் + கத்திரி.] [Skt.{} → சத்திரம்.]
சத்திரக்கருமம்	சத்திரக்கருமம் cattirakkarumam, வி.(v.) கத்தி கொண்டறுக்கும் பண்டுவம்; surgical operation (சா.அக.). த.வ. அறுவைப் பண்டுவம் [சத்திரம் + கருமம்.] [Skt.{} → சத்திரம்]

சத்திரகன்மம்	சத்திரகன்மம் cattiragaṉmam, பெ.(n.) ஆயுதத்தாலறுத்துச் செய்யும் பண்டுவம்; surgical operation. "வைத்திய சத்திர கன்மத்தால்" (சிவசம.68);. [Skt.{} → சத்திரம் + த.கருமம் → கன்மம் → சத்திரகன்மம்.]
சத்திரகோசம்	சத்திரகோசம் cattiraācam, பெ.(n.) கத்தி கொண்டறுக்கும் நோய்; instrument case, surgical case, a disease requiring operation (சா.அக.);. [Skt.{}+ த.கோசம் → சத்திரகோசம்.]
சத்திரசலாகை	சத்திரசலாகை sattirasalākai, பெ.(n.) புண்களைத் தூய்மை செய்யும் இரும்புச் சலாகை; an iron or steel probe used for exploring wounds (சா.அக.);. [Skt. {} → சத்திரம் + த.சலாகை → சத்திரசலாகை.]
சத்திரசாலை	சத்திரசாலை cattiracālai, பெ.(n.) சத்திரம்1 பார்க்க (யாழ்.அக.);;see {}.
சத்திரசிட்கா	சத்திரசிட்கா sattirasiṭkā, பெ.(n.) அறுவை மருத்துவத்தில் எளிதான பண்டுவமான கட்டு கட்டல், பத்தை கட்டல், தூய்மை செய்தல் முதலியவற்றைக் கூறும் நூல்; that branch of surgery which is connected with less operations such as bandagings, application and dressings - Minor surgery (சா.அக.);. த.வ. அறுவைமருத்துவ நூல்
சத்திரசேதனம்	சத்திரசேதனம் cattiracētaṉam, பெ.(n.) 1. கத்தியாலறுக்கை; operation with knife. 2. கத்தியால் துண்டித்தல்; amputation with knife or saw (சா.அக.);. த.வ.அறுவை
சத்திரசோபுட்பம்	சத்திரசோபுட்பம் cattiracōpuṭpam, பெ.(n.) குழலாதொண்டை; caper shurb-Caparis aphylla (சா.அக.);.
சத்திரட்சதை	சத்திரட்சதை caddiraṭcadai, பெ.(n.) கத்தி கொண்டறுக்கை; operating with a knife (சா.அக.);.
சத்திரண்டம்	சத்திரண்டம் cattiraṇṭam, பெ.(n.) அரக்கு; lac; shellac (சா.அக.);.

சத்திரப்படை	சத்திரப்படை cattirappaḍai, பெ.(n.) அறுவை மருத்துவக் கருவிகள்; surgical instruments in general (சா.அக.);. [Skt.{} → த.சத்திரம்] படை → சத்திரப்டை.
சத்திரப்பிரதிட்டை	சத்திரப்பிரதிட்டை caddirappiradiṭṭai, பெ.(n.) நற்செயல் ஏழுள் (சப்தசந்தானத்தில்); ஒன்றாகிய உண்டிச்சாலை கட்டிவைக்குந் தருமம்; building a choultry for public use, one of {}. [Skt.{}+prati-{} → த.சத்திரப் பிரதிஷ்டை → சத்திரப்பிரதிட்டை.]
சத்திரப்பிரயோகம்	சத்திரப்பிரயோகம் cattirappirayōkam, பெ.(n.) 1. கத்தியை உடம்பிற் செலுத்துதல்; inserting knife into the body. 2. அறுவை மருத்துவம்; operative surgery (சா.அக.);. [Skt.sastra+pra-{} → த.சத்திரப் பிரயோகம்.]
சத்திரபதி	சத்திரபதி caddirabadi, பெ.(n.) king, emperor, as the lord having an umbrella. "சத்திரபதி கனகனெற்றி நேராகவர" (இராமநா.பாலகா.17);. [Skt.{}+pati → சத்திரபதி.]
சத்திரம்வை-த்தல்	சத்திரம்வை-த்தல் cattiramvaittal, செ.கு.வி.(v.t.) ஆயுதத்தாற் புண்ணையறுத்தல் (இ.வ.);; to perform a surgical operation. [Skt.{} → த.சத்திரம் + வை-.]
சத்திரமேயோதி	சத்திரமேயோதி cattiramēyōti, பெ.(n.) புண் ஆற்றுமருந்து; any drug or composition useful in the cure of wounds, medicines used for healing operated wounds and sores-vulnerary (சா.அக.);.
சத்திரயாகம்	சத்திரயாகம் cattirayākam, பெ.(n.) சத்திரம் பார்க்க;see {}. [Skt.{}+{} → சத்திரயாகம்.]
சத்திரவாள்	சத்திரவாள் cattiravāḷ, பெ.(n.) அறுக்கும் கை வாள்; a small hand - saw used in surgery (சா.அக.);. [சத்திரம் + வாள்.] [Skt.{} → சத்திரம்]
சத்திரவித்தை	சத்திரவித்தை cattiravittai, பெ.(n.) 1. ஆயுதம் பயிலும் கல்வி; art of using weapons. 2. அறுவை மருத்துவம்; [Skt.{}+த.வித்தை.]

சத்திரவிதி	சத்திரவிதி caddiravidi, பெ.(n.) 1. சித்த நூற்படி அறுவை செய்வதற்காக வேண்டிய 26 ஆயுத விளத்தங்களையும், அவைகளின் இலக்கணங்களையும் கூறும் நூல்; 2. புண், கட்டி இவைகளை அறுப்பதில் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய முறைகளைப் பற்றிய விதி; rules of surgery regarding the mode of operating wounds, absess etc., and the principles involved in each case (சா.அக.);. த.வ. அறுவைநெறிநூல் [Skt.{}+vidhi → த. சத்திரவிதி.]
சத்திரவைத்தியம்	சத்திரவைத்தியம் cattiravaittiyam, பெ.(n.) அறுவை மருத்துவம் (இக்.வ.);; surgery. [Skt.{}+vaidya → த.சத்திர வைத்தியம்.]
சத்திராப்பை	சத்திராப்பை cattirāppai, பெ.(n.) 1. இருப்புச் சட்டி; iron vessel or kettle. 2. அறுவை மருத்துவத்தில் பயன்படும் சிறு கரண்டி; a spoon used in surgery (சா.அக.);.
சத்திரித்தல்	சத்திரித்தல் cattirittal, பெ.(n.) 1. பொதுவாகக் கத்தியாற் கீறுதல்; simple opening as abscess or tumour with knife. 2. கருவியால் அறுத்துப் பண்டுவம் செய்து மருத்திடல்; treating by operation and administering medicine (சா.அக.);. [Skt.{} → த.சத்திரித்தல்.]
சத்திரிய குலக்கரு	சத்திரிய குலக்கரு cattiriyagulaggaru, பெ.(n.) அரச குலத்தில் உதித்த பெண்ணின் கருப்பிண்டம்; the fetus of the woman of a royal family (சா.அக.);. த.வ. அரசகரு [சத்திரிய(ன்); + குலம் + கரு.] [Skt.ksatiriya → சத்திரிய]
சத்திரியநாபி	சத்திரியநாபி cattiriyanāpi, பெ.(n.) 1. நாபி வகை (மூ.அ.);; red variety of aconite. 2. வச்ச நாபிக்கு ஒரு மாற்று மருந்து (வின்.);; an antidote to {}. [Skt.ksatriya+{} → த.சத்திரியநாபி.]
சத்திரியன்	சத்திரியன் cattiriyaṉ, பெ.(n.) அரசகுலத்தான் (வின்.);; a person of the ksatriyan caste. [Skt.ksatgriya → த.சத்திரியன்.]
சத்திரீகம்	சத்திரீகம் cattirīkam, பெ.(n.) கத்தியால் அறுத்துச் செய்யும் மருத்துவம்; operation done by the use of knife, surgery, (சா.அக.);.
சத்தியங்கம்	சத்தியங்கம் cattiyaṅgam, பெ.(n.) காரீயம்; black lead (சா.அக.);.

சத்திவிப்புருதி	சத்திவிப்புருதி caddivippurudi, பெ.(n.) ஐந்து வகைப் புண்களுள் ஒன்று; one of the five kinds of cancer (சா.அக.);.
சத்திவினாசினி	சத்திவினாசினி cattiviṉāciṉi, பெ.(n.) அதிவிடயம்; Indian atees-Aconitum heterophyllum (சா.அக.);.
சத்தினாதம்	சத்தினாதம் cattiṉātam, பெ.(n.) 1. பொன்னி மிளை; gold-pyrites. 2. பெண்ணின் நாதம்; semen-like fluid in a female (சா.அக.);.
சத்துடியாவம்	சத்துடியாவம் cattuḍiyāvam, பெ.(n.) விருத்தி அல்லது மருது; winged myrobalan Terminalia alata (சா.அக.);.
சத்துமன்	சத்துமன் cattumaṉ, பெ.(n.) நன்கு பயிற்சி பெற்ற மருத்துவன் (அனுபோக வைத்தியன்.0; a quack or vitapathic practitioner-vitapath (சா.அக.);.
சத்துராதி	சத்துராதி catturāti, பெ.(n.) சத்துரவாதி பார்க்க (இ.வ.);;see {}. [Skt.{}+{} → த.சத்துராதி.]
சத்துருக்கன்	சத்துருக்கன்1 catturukkaṉ, பெ.(n.) மார்பில் நான்கு சுழிகளுள்ள குதிரை (அசுவசா.19);; a horse which has four curl marks on its breast. [Skt.catur → த.சத்துருக்கன்.] சத்துருக்கன்2 catturukkaṉ, பெ.(n.) சத்துருக்கனன் பார்க்க;see {}. "சத்துருக்கன்னெனச் சாற்றினன் நாமம்" (கம்பரா.திருவவ.123);.
சத்துருக்கனன்	சத்துருக்கனன் catturukkaṉaṉ, பெ.(n.) இராமனுடைய கடைசித் தம்பி; youngest brother of Rama.
சத்துருசங்காரம்	சத்துருசங்காரம் satturusaṅgāram, பெ.(n.) பகைவரை அழிக்கை; destructionof foes. "சத்துரசங்கார வேலா". [Skt.{}+sam-{} → த.சத்துருசங்காரம்.]
சத்துருத்தானம்	சத்துருத்தானம் catturuttāṉam, பெ.(n.) [Skt.{}+{} → த.சத்துருத்தானம்.]

சத்துருதுரந்தரன்	சத்துருதுரந்தரன் caddurudurandaraṉ, பெ.(n.) பகைவென்று முடிப்போன்; one who subdues his foes. "வென்றிதானடையான் றென்னன் சத்துருதுரந்தரன்" (இறை, 18, 149, உதர.);. [Skt.{}+dhurandhara → த.சத்துருதுரந்தரன்.]
சத்துருநாமத்தீ	சத்துருநாமத்தீ catturunāmattī, பெ.(n.) நஞ்சு வகை; a mineral poison.
சத்துருபட்சத்தார்	சத்துருபட்சத்தார் catturubaṭcattār, பெ.(n.) பகையினத்தவர்; hostile side or party. "வீமன்... சத்துருபட்சத்தாரை விநாசஞ் செய்து" (பாரதவெண்.782, உரைநடை);. [Skt.{}+paksa → த.சத்துருபட்சத்தார்.]
சத்துருபாடாணம்	சத்துருபாடாணம் catturupāṭāṇam, பெ.(n.) நச்சுத்தன்மையற்ற கத்தூரி மஞ்சள் (வின்.);; yellow zedoary.
சத்துருவுப்பு	சத்துருவுப்பு catturuvuppu, பெ.(n.) வெடியுப்பு; nitre-potassium nitrate, salt petre (சா.அக.);.
சத்துருவாதி	சத்துருவாதி catturuvāti, பெ.(n.) பகைவன் (இ.வ.);; foe, enemy.
சத்துரோதம்	சத்துரோதம் catturōtam, பெ.(n.) கெம்பு; ruby (சா.அக.);.
சத்துவக்கேடு	சத்துவக்கேடு cattuvakāṭu, பெ.(n.) 1. வலுவின்மை; weakness. 2. நரம்புத் தளர்ச்சி; nervous debility (சா.அக.);.
சத்துவசக்தி	சத்துவசக்தி sattuvasakti, பெ.(n.) இயல்பாயுளதாம் ஆற்றல்; potential energy (சா.அக.);. [Skt.sat-tva+sakti → த.சத்துவசக்தி] [த.சத்தி → Skt.sakti]
சத்துவரம்	சத்துவரம்1 cattuvaram, பெ.(n.) விரைவு; haste, hurry. [Skt.sa-tvaram → த.சத்துவரம்.] சத்துவரம்2 cattuvaram, பெ.(n.) வேதிகை (யாழ்.அக.);; dais pial. [Skt.catvara → த.சத்துவரம்2.]

சத்துவாரி	சத்துவாரி cattuvāri, பெ.(n.) longsight, as usually occuring in the fortieth year of a person. [Skt.{} → த.சத்துவாரி.]
சத்துவாலம்	சத்துவாலம்1 cattuvālam, பெ.(n.) 1. வேள்விக்குழி (ஓம குண்டம்);; the sacrificial pit. 2. கருப்பம்; pregnancy. [Skt.{} → த.சத்துவாலம்.] சத்துவாலம்2 cattuvālam, பெ.(n.) தருப்பைப்புல் (சங்.அக.);; darbha grass. [Skt.{}-vala → த.சத்துவாலம்2.]
சத்துவேது	சத்துவேது cattuvētu, பெ.(n.) நேர்மையான காரணம் (சங்.அக.);; [Skt.sat+{} → த.சத்துவேது.]
சத்துளமிருகக்கொம்பு	சத்துளமிருகக்கொம்பு cattuḷamirugaggombu, பெ.(n.) கல்யாண (காண்டாவிலங்கு);க் கொம்பு; horn of rhinoceros (சா.அக.);.
சத்தெடுக்காச்செம்பு	சத்தெடுக்காச்செம்பு catteḍukkāccembu, பெ.(n.) களிம்புள்ள செம்பு; ordinary copper with verdigris, copper green (சா.அக.);.
சத்தை	சத்தை cattai, பெ.(n.) 1. உளதாந்தன்மை; being, existence. 2. பலன் (கொ.வ.);; effect, use. 3. சத்து, 1, 4, 5 பார்க்க;see sattu. [Skt.sat-{} → த.சத்தை.]
சத்ரேசன்	சத்ரேசன் catrēcaṉ, பெ.(n.) சத்துருத் தானாதிபதி (சாதகசிந்.1098);; [Skt.{}+{} → த.சத்ரேசன்.]
சதக்கிரதம்	சதக்கிரதம் cadakkiradam, பெ.(n.) மின்னல் (யாழ்.அக.);; lightning. [Skt.{} → த.சதக்கிரதம்.]
சதக்கிரது	சதக்கிரது cadakkiradu, பெ.(n.) Indra, as one who performed hundred sacrifices. த.வ.நூறுவேள்வியன் [Skt.{}-kratu → த.சதக்கிரது.]

சதக்கிராணி	சதக்கிராணி cadakkirāṇi, பெ.(n.) ஒரு வகைக் கழிச்சல் நோய்; a kind of diarrhoea (சா.அக.);.
சதக்கிருதன்	சதக்கிருதன் cadakkirudaṉ, பெ.(n.) சதக்கிரது பார்க்க (வின்.);;see sada-k-kiradu.
சதக்கினா	சதக்கினா cadakkiṉā, பெ.(n.) அரசுக்கு; sealing wax, shellac (சா.அக.);.
சதக்கினி	சதக்கினி cadakkiṉi, பெ.(n.) நூற்றுவரைக் கொல்லி என்னும் மதிற்பொறி (சிலப்.15, 216, உரை);; a deadly machine mounted on forts, as killing hundred persons at a time. த.வ. நூற்றுவர்க்கொல்லி [Skt.{}-{} → த.சதக்கினி.]
சதக்கேசம்	சதக்கேசம் cadakācam, பெ.(n.) நீரடி முத்து; hydrogogue nut - Hydnocarpus inebrians (சா.அக.);.
சதகண்டம்	சதகண்டம் cadagaṇṭam, பெ.(n.) பொன்; gold (சா.அக.);.
சதகாசம்	சதகாசம் cadakācam, பெ.(n.) 1. நுரையீரல் கோளாறடைந்து இருமும்போது அரத்தம் வெளிவருவதுடன் நெஞ்சுவலி, நொதிக்கும் வலி முதலிய குணங்களைக் காட்டும் ஒரு வகை ஈளைநோய்; a kind of asthma affecting the lungs. Its is marked by bloody discharge followed by soring pain in the chest. 2. அரத்தம் கக்கும் இருமல்; coughj attended with vomitting of blood Hemoptysis (சா.அக.);.
சதகும்பம்	சதகும்பம் cadagumbam, பெ.(n.) பொன்மலை; mountain from which gold is dug out (சா.அக.);.
சதகோடி	சதகோடி cadaāṭi, பெ.(n.) 1. நூறுகோடி; hundred crores. "சதகோடி மின்சேவிக்க" (கம்பரா.மிதிலை.31);. 2. மழுவாய்தம் (வச்சி ராயுதம்); (பிங்.);; thunderbolt of Indra, as having 100 edges. [சத(ம்); + கோடி.] [Skt.{} + த.சத(ம்);.]
சதகோடிசங்கம்	சதகோடிசங்கம் sadaāṭisaṅgam, பெ.(n.) பெருங்கூட்டம் (வின்.);; very large assembly. [Skt.{} → சதம்+த.கோடி + த.சங்கம் → த.சதகோடிசங்கம்.]

சதங்கம்	சதங்கம் cadaṅgam, பெ.(n.) குளிர்ச்சி தரும் அறுவகைச் சரக்குகள்; the six cooling drugs (சா.அக.);.
சதசஞ்சீவி	சதசஞ்சீவி sadasañsīvi, பெ.(n.) நீண்ட ஆயுளையுடையோன் (பாண்டி.);; long lived person. [Skt.{}+{} → த.சதசஞ்சீவி.]
சதசத்து	சதசத்து sadasaddu, பெ.(n.) 1. உளதும் இலதும்; reality and illusion, entity and non entiry. "ஆன்மா... நித்தனாய்ச் சதசத்தாகி" (சி.சி.7, 2);. 2. ஆதன்; "தத்துவம்....சதசத்துமன்று" (சி.சி.6, 5);. [Skt.sat+a-sat → த.சதசத்து.]
சதசபகந்திரம்	சதசபகந்திரம் sadasabagandiram, பெ.(n.) மலவாயிற் (ஆசனவாய்); காணும் குறிக்கட்டி (பவுத்திரம்);யை சரிவரப் பண்டுவம் செய்யாததினால், மறுபடியும் கிளைத்துக் குதறி, புழுக்களுண்டாகி எருவாயைச் சுற்றிலும் அரித்திடும் நோய் வகை; a kind of fistula in ano which, if not properly treated or neglected, will develope ulcers and the worms which are bred, burrow anal orifice (சா.அக.);. த.வ. குதக்குரு
சதசல்லியம்	சதசல்லியம் sadasalliyam, பெ.(n.) பெருந்தொந்தரவு; great nuisance; worry from various causes. [Skt.sata+{} → த.சதசல்லியம்.]
சதசிருங்கம்	சதசிருங்கம் sadasiruṅgam, பெ.(n.) நூற்றுக் கணக்கான அடையாளங்கள்; hundreds of innumerable symptoms (சா.அக.);. [Skt.sata+srnga → த.சதசிருங்கம்.]
சதசு	சதசு sadasu, பெ.(n.) கல்வியாளர் கூடும் அவை; assembly, especially of learned men. த.வ.அறிஞர் அவை, கல்விக்களம்
சதசுக்கிலம்	சதசுக்கிலம் sadasukkilam, பெ.(n.) கருவிழியிலாவது பார்வையிலாவது காயம் படுவதாலேற்படும் கண்ணோய்; a disease of the eyes due to an injury to the iris to the lens (சா.அக.);.
சதசுலோகம்	சதசுலோகம் sadasulōkam, பெ.(n.) சொற்பொருள் (பதார்த்த); குணங்களைப் பற்றிய நூறு பாடல்களடங்கிய ஓர் ஆயுள் வேத நூல்; an Ayurvedic materia medica written in 100 stanzas, treating of plants ad drugs (சா.அக.);.

சதஞ்சீவி	சதஞ்சீவி cadañjīvi, பெ.(n.) long lived person, as living hundred years. "சதஞ்சீவியாயிரு" (வின்.);. த.வ.நீடுவாழி [Skt.{}+{} → த.சதஞ்சீவி.]
சதத்துவம்	சதத்துவம் cadadduvam, பெ.(n.) இயல்பு (சுபாவம்);; nature. 2. இயற்குணம் (சுபாவப் பழக்கம்);; second nature (சா.அக.);.
சததசுரம்	சததசுரம் sadadasuram, பெ.(n.) 1. பகலில் ஒரு முறையும், இரவில் ஒரு முறையும் வரும் முறைக் காயச்சல். இதனால் அதிக உணவு கொள்ளும்; fever occurring once in the day and once in the night, and in such cases, one is inclined to take more food. 2. எப்பொழுதும் காய்ச்சல் இருத்தல்; kalaazar or tuberculosis in which there is always a rise of temperature (சா.அக.);. [சதத(ம்); + சுரம்.] [Skt.{} → சதத(ம்);.]
சததம்	சததம் cadadam, பெ.(n.) எப்பொழுதும்; constantly, always, ever. [Skt.satatam → த.சததம்.]
சததளம்	சததளம் cadadaḷam, பெ.(n.) lotus, as having hundred petals. "சததளமின் வழிபடு தையலை" (மீனாட்.பிள்ளைத்.2);. [சத(ம்); + தளம்.] [Skt. {} → சதம்.]
சததாரை	சததாரை1 cadadārai, பெ.(n.) சதகோடி, 2 பார்க்க (யாழ்.அக.);;see {}. [சத(ம்); + தாரை.] [Skt. {} → சதம்.] சததாரை2 cadadārai, பெ.(n.) இடி; thunder.
சதநியுதம்	சதநியுதம் cadaniyudam, பெ.(n.) கோடி; one hundred lakhs, crore. "நிரந்தகற்ப சதநியுத நிகழ" (சிவதரு.ஐவகை.10);. [Skt.{}+ni-yuta → த.சதநியுதம்.]

சதபத்திரம்	சதபத்திரம் cadabaddiram, பெ.(n.) 1. சததளம் பார்க்க;see {}. "விழைவுபடப் பொதிவிரிசத பத்திரவீ" (இரகு.நகர.16);. 2. கிளி (யாழ்.அக.);; parrot. 3. மயில்; peacock. 4. வெண்ணாரை; white crane. 5. தச்சன் கருவி; carpenter's implement, woodpecker. [Skt.{} → த.சதபத்திரம்.]
சதபத்திரி	சதபத்திரி cadabaddiri, பெ.(n.) 1. சததளம் பார்க்க (திவா.);;see {}. 2. ஆடு தின்னாப் பாளை (மலை.);; worm-killer. [Skt.{} → த.சதபத்திரி.]
சதபதம்	சதபதம் cadabadam, பெ.(n.) 1. நூறு கால்களையுடைய ஓர் உயிரினம்; any creature or insect with 100 legs. 2. பூரான்; centepede (சா.அக.);. த.வ. ஆயிரக்காலி [சத(ம்); + பதம்.] [Skt.{} → த.சதம்.]
சதபதுமம்	சதபதுமம் cadabadumam, பெ.(n.) சததளம் பார்க்க (மலை.);;see sada-talam. [Skt.{}+padma → சதபதுமம்]
சதம்பவாசி	சதம்பவாசி cadambavāci, பெ.(n.) கற்பரி நஞ்சு (பாடாணம்);; a kind of native arsenic; a mineral poison (சா.அக.);.
சதமகன்	சதமகன் cadamagaṉ, பெ.(n.) சதக்கிரது பார்க்க;see {}. "சதமகனுடல மெல்லாங் காதுளானல்லே னென்றான்" (திருவிளை.விறகு.39);. [Skt.{}-makha → த.சதமகன்.]
சதமன்யு	சதமன்யு cadamaṉyu, பெ.(n.) சதக்கிரது பார்க்க;see {}-k-kiradu. [Skt.sata-manyu → த.சதமன்யு.]

சதமானம்	சதமானம் cadamāṉam, பெ.(n.) நூற்றுக்குரிய விழுக்காடு (வீதம்); (இ.வ.);; percentage. த.வ. விழுக்காடு [சத +மானம்] [Skt.{} → த.சதம்.]
சதமுகக்குருவி	சதமுகக்குருவி cadamugagguruvi, பெ.(n.) ஒரு வகைக் குருவி; a mystic sparrow (சா.அக.);.
சதமுனை	சதமுனை cadamuṉai, பெ.(n.) சதகோடி, 2 பார்க்க (வின்.);;see {}. [சத + முனை] [Skt. {} → த.சதம்]
சதயம்	சதயம் cadayam, பெ.(n.) கும்பவோரை (ராசி); ஓரையின் கூறான இருபத்து நான்காம் நாண்மீன் (நட்சத்திரம்); (பிங்.);; the 24th naksatra, part of Aquarius. [Skt.{} → த.சதயம்.]
சதர்கர்ச்சு	சதர்கர்ச்சு cadarkarccu, பெ.(n.) ஊர் வருமானத்திலிருந்து ஏரிச் சீரமைப்பு (மராமத்து); முதலியவற்றின் பொருட்டு அரசாள்வோர் விட்டுக் கொடுக்கும் தொகை (R.T.);; remission or allowance made by the Government, of a certain percentage of the revenue raised from a village, for repairing tanks, giving alms to mendicants, and other incidental expenses. [U.{}+kirc → த.சதர்கர்ச்சு.]
சதர்வாரித்து	சதர்வாரித்து cadarvāriddu, பெ.(n.) 1. சாதல்வார் பார்க்க;see {}. 2. பொதுத்துறை அலுவலகத்திற்குத் தேவையான மை, எண்ணெய், தாள் (காகிதம்); இவற்றின் பொருட்டுக் குடிகளிடம் தண்டல் (வசூல்); செய்து வந்த தொகை; charge formerly livied one ryots for supplying the public office with ink, paper, oil and the like. [U.{}+{} → த.சதர்வாரித்து.]
சதரதாலத்து	சதரதாலத்து cadaradāladdu, பெ.(n.) தலைமை முறைமன்றம் (C.G.); chief court of justice. [U.sadr+{} → த.சதரதாலத்து.]
சதரமீன்	சதரமீன் cadaramīṉ, பெ.(n.) முறைமன்ற நடுவருக்கு மகமதியராட்சியில் வழங்கிய பெயர்; the name given to the subordinate judge during Muhammadan rule. [U.sadr+{} → த.சதரமீன்.]

சதருத்திரீயம்	சதருத்திரீயம் cadaruddirīyam, பெ.(n.) உருத்திரர்க்குரிய மறை (வேத); மந்திரம்; a {} hymn addressed to {} or {} in his hundred aspects. [Skt.{}-{} → த.சதருத்திரீயம்.]
சதவிகிதம் / சதவீதம்	சதவிகிதம் / சதவீதம் cadavigidamcadavīdam, பெ.(n.) percentage. "இருபதுக்குப் பத்து மதிப்பெண் வாங்கினால், பெற்ற மதிப்பெண்ணின் சதவீதம் ஐம்பது / சில பொருள்களின் விலை நூற்றுப்பத்து சதவீதம் உயர்ந்துள்ளது" (கிரியா.);. த.வ. விழுக்காடு [Skt.{}+{}-hita → த.சதவிகிதம்.]
சதவிசர்ப்பி	சதவிசர்ப்பி sadavisarppi, பெ.(n.) கருவி (ஆயுதம்); முதலியவற்றால் அடிபட்டுப் புண்ணேற்பட்டவர்களுக்கு, அரத்தம் கெட்டுத் தடிக்கும்போது, எண்ணிறந்த கருநிறச் செந்நிற கொப்புளங்களை யுண்டாக்கும் நோய்; innumeral red and blue septic vesicles on the skin due to the contamination of blood with putrefied matter, arising from wounds caused by weapons (சா.அக.);. [Skt.{}+visarpi → த.சதவிசர்ப்பி.]
சதவுருத்திரம்	சதவுருத்திரம் cadavuruddiram, பெ.(n.) சதருத்திரீயம் பார்க்க;see {}. "சதவுருத்திரத்தினாலே முக்கணாரமுதையாட்டி" (குற்ற.தல.திருமால்.149);. [Skt.{}-rudra. த.சதவுருத்திரம்.]
சதவூசிக்காந்தம்	சதவூசிக்காந்தம் cadavūcikkāndam, பெ.(n.) பத்து அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட ஊசிகளைப் பிடிக்கும் காந்தம்; a magnet having the power of attracting ten or several needles (சா.அக.);. [சதம் + ஊசிக்காந்தம்.] [Skt.{} → த.சதம்.]

சதனம்	சதனம்1 cadaṉam, பெ.(n.) சதம்2 பார்க்க (பிங்.);;see {}. [Skt.chandana → த.சதனம்.] சதனம்2 cadaṉam, பெ.(n.) 1. இலை; leaf. 2. இறகு; feather. 3. நீர்; water (சா.அக.);. சதனம்3 cadaṉam, பெ.(n.) வீடு; house. "அச்சதன மேவருந் தபோதனன்" (பாரத.அருச்சுனன்றீர்.61);. [Skt.sadana → த.சதனம்.]
சதா	சதா1 catā, பெ.(n.) 1. மரக்கலம் (திவா.);; canoe, boat. 2. பழுது (J);; defect in timber; decay in fruit; rottenness. 3. காலத்தாழ்வு, தாமதம்; delay, procrastination, as of a business. "அதைச் சதாவிலே விடாதே" (இ.வ.);. [Pkt.{} → த.சதா.] சதா2 catā, குு.வி.எ.(adv.) எப்பொழுதும்; always, continually, perpetually. "சதாவின் மொழியால்" (திருப்பு.186);. [Skt.{} → த.சதா.]
சதாக்கினி	சதாக்கினி catākkiṉi, பெ.(n.) தேள் (எப்பொழுதும் தீயைப் போன்ற கொடுக்குடையது); (சங்.அக.);; scorpion, as always having a fiery sting. [Skt.{} → த.சதாக்கினி.] [P]
சதாகதி	சதாகதி cadākadi, பெ.(n.) காற்று (இடைவிடாமற் சஞ்சரிப்பது);; wind as being in perpetual motion. "சதாகதி மைந்தனும்" (பாரத.புட்ப.15);. [சதா + கதி.] [Skt.{} → த.சதா.] கது → கதி (மு.தா.58);
சதாகாசம்	சதாகாசம் catākācam, பெ.(n.) a mineral capable of curing overgrowth of flesh in the system or ordinarily dissolving flesh (சா.அக.);.
சதாகாலம்	சதாகாலம் catākālam, கு.வி.எ.(adv.) சதா2 பார்க்க;see {}.

சதாகுழை	சதாகுழை catākuḻai, பெ.(n.) குக்கில்; Indian gu, or resin - vateria indica (சா.அக.);.
சதாங்கம்	சதாங்கம் catāṅgam, பெ.(n.) தேர் (இரதம்); (சங்.அக.);; chariot, car. [Skt.{} → த.சதாங்கம்.]
சதாசார்வகாலம்	சதாசார்வகாலம் catācārvakālam, கு.வி.எ. (adv.) சதா2 பார்க்க (இ.வ.);see {}2. [சதா + சார்வ + காலம்.] [Skt.{}+sarva+ த.சதாசார்வ(ம்);]
சதாசாரம்	சதாசாரம் catācāram, பெ.(n.) நல்லோரொழுக்கம்; practice of the good or virtuous men; good old custom; approved usage. "சதாசாரம் விசாரணையே" (வேதா.சூ.146.);. [Skt.sad-{} → த.சதாசாரம்.]
சதாசிவத்தி	சதாசிவத்தி catācivatti, பெ.(n.) சீனக்காரம் (மூ.அ.);; alum. [Skt.{}-{}-{} → த.சதாசிவத்தி.]
சதாசிவதத்துவம்	சதாசிவதத்துவம் cadācivadadduvam, பெ.(n.) சிவ மெய்ப்பொருள் ஐந்தனு ளொன்று (திருக்கோ.112, உரை);; [சதாசிவம் + தத்துவம்.] [Skt.{} → த.சதாசிவம்.]
சதாசிவதினம்	சதாசிவதினம் cadācivadiṉam, பெ.(n.) பேரிறைவ (மகேச்சுர);னுடைய ஆயுட்காலம் இரண்டு கூடின காலம் (சங்.அக.);; [Skt.{}+dina → த.சதாசிவதினம்.]
சதாசிவதேவர்	சதாசிவதேவர் catācivatēvar, பெ.(n.) ஐந்து முகமும் பத்துக்கையும் இரண்டு பாதமுமுடைய சினுருவம் (சங்.அக.);; [சதாவசிவம் + தேவர்] [Skt.{} → த.சதாசிவம்.]
சதாசிவநாள்	சதாசிவநாள் catācivanāḷ, பெ.(n.) சகடு (உரோகிணி);, கை (அஸ்தம்);, முக்கோல் (திருவோணம்);, கொடிறு (பூசம்);, பனை (அனுடம்);, முரசு (உத்திரட்டாதி);, உத்திரம் (உத்திராடம்);, தோனி (இரேவதி); ஆகிய நாண்மீன்கன் (சோதிட கிரக.38);; the {}, {}, astam, {}, {}, {}, {}, uttiram, {}, {}. [சதாசிவம் + நாள்.] [Skt.{} → த.சதாசிவம்.]

சதாசிவம்	சதாசிவம்1 catācivam, பெ.(n.) 1. (பஞ்ச கர்த்தாக்களில்); படைப்பு முதலிய தொழில் புரியும் ஐவருள் முதல்வராய், உயிர்களுக்கு அருள் செய்யும் பொருட்டுச் சிவன் மேற்கொள்ளும் வடிவம் (சி.சி.1, 65);; 2. உருவாய் விளங்குதற்கு முன் உயிர்களின் பொருட்டுச் சிவன் மேற்கொள்ளும் அருவுருவாகிய வடிவம்; "சிவம் சத்திநாதம் விந்து சதாசிவந் திகழுமீசன்" (சி.சி.2, 74);. த.வ.அருஉருவன், இறைத்தோன்றல், அறாஇன்பன் [Skt.{} → த.சதாசிவம்.] சதாசிவம்2 catācivam, பெ.(n.) துணி வழலை (சவுக்காரம்); (தஞ்.சர.iii, 51);; soap.
சதாசிவவடிவம்	சதாசிவவடிவம் catācivavaḍivam, பெ.(n.) இலங்கமாய் அருவுருவத்திருமேனி கொண்ட சிவவடிவம்; [சதாசிவம் + வடிவம்.] [Skt.{} → த.சதாசிவம்.] படி → வடி → வடிவு → வடிவம்
சதாசிவன்	சதாசிவன் catācivaṉ, பெ.(n.) உயிர்கள் மாட்டு அருளிச் செய்யும் நல்லான்;{}, in his highest form, one of five {}, q.v. [Skt.{} → த.சதாசிவன்.]
சதாசிவன்வாசம்	சதாசிவன்வாசம் catācivaṉvācam, பெ.(n.) 1. பொன்மலை; mountain containing gold ore. 2. கைலாச மலை; mount kailas (சா.அக.);.
சதாசேர்வை	சதாசேர்வை catācērvai, பெ.(n.) நாளும் தொடரும் ஊழியம் (S.I.I.i, 127);; perpetual devotion. [Skt.{}+{} → த.சதாசேர்வை.]
சதாட்டகம்	சதாட்டகம் catāṭṭagam, பெ.(n.) நூற்றெட்டு; one hundred and eight. "அகோர சதாட்டகத்தைப் பகர்ந்து" (சிவதரு.பரி.26);. [Skt.{} → த.சதாட்டகம்.]
சதாநந்தம்	சதாநந்தம் catānandam, பெ.(n.) முடிவிலா இன்புறவு (இ.வ.);; perpetual happiness, eternal bliss. த.வ.அறாஇன்பம் [Skt.{}+{}-nanda → த.சதாநந்தம்.]
சதாநிருத்தமூர்த்தி	சதாநிருத்தமூர்த்தி catāniruttamūrtti, பெ.(n.) ஐந்தெழுத்தே திருமேனியாகக் கொண்டு நந்தியாதி பக்தர்கள் வணங்கும்படி ஐந்தொழில் (பஞ்சகிருத்திய); தாண்டவம் செய்யும் சிவத் திருமேனி (மூர்த்தம்); (சங்.அக.);;{} having the five lettered mantra for his form and performing his dance to the delight of his ardent devotees Nandi and others. [Skt.{} + nrtta + {} → த.சதா நிருத்தமூர்த்தி.]

சதாபடம்	சதாபடம் catāpaḍam, பெ.(n.) எருக்கு (மலை.);; madar.
சதாபதி	சதாபதி1 cadāpadi, பெ.(n.) மரவட்டை (வின்.);; a kind of millipede living in trees. [Skt.{} → த.சதாபதி.] சதாபதி2 cadāpadi, பெ.(n.) கடவுள் (வின்.);; God. [சதா + பதி.] [Skt.{} → த.சதா.]
சதாபரி	சதாபரி catāpari, பெ.(n.) தங்கம்; gold.
சதாபலம்	சதாபலம் catāpalam, பெ.(n.) எலுமிச்சை (பிங்.);; sour lime. [Skt.{}+phala → த.சதாபலம்.]
சதாபிடேகம்	சதாபிடேகம் catāpiṭēkam, பெ.(n.) எண்பது வயதிற்கு மேற்பட்டு வாழ்ந்து, ஆயிரம் பிறை கண்டவர்க்குச் செய்யுஞ் சடங்கு (விதான.நல்வினை.17);; ceremony performed when a man is past 80 years and hjas seen 1000 crescent moons. த.வ. ஆயிரம்பிளைநாளணி [Skt.{}+abhi-{} → த.சதாபிடேகம்.]
சதாபுசம்	சதாபுசம் satāpusam, பெ.(n.) வண்டுவகை (வின்.);; a kind of beetle.
சதாபுட்பம்	சதாபுட்பம் catāpuṭpam, பெ.(n.) 1. வெள்ளெருக்கு; white madar. 2. முல்லை; jasmine. [Skt.{}+puspa → த.சதாபுட்பம்.]
சதாபுட்பி	சதாபுட்பி catāpuṭpi, பெ.(n.) எருக்கு (தைலவ.தைல.73);; madar. [Skt.{}+puspa → த.சதாபுட்பி.] [P]
சதாபூடம்	சதாபூடம் catāpūṭam, பெ.(n.) சதாபடம் பார்க்க;see {}.

சதாமூர்க்கம்	சதாமூர்க்கம் catāmūrkkam, பெ.(n.) பாம்பு கொல்லி (மலை.);; a plant believed to cure snake - bite. [Skt.{}+{} → த.சதாமூர்க்கம்.]
சதாய்-த்தல்	சதாய்-த்தல் catāyttal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) ஏளனம் செய்தல் (Madr.);; to ridicule, mock at. [U.{} → த.சதாய்-.]
சதாயுசு	சதாயுசு satāyusu, பெ.(n.) ripe old man, as having lived hundred years. [சதா + ஆயுள் → ஆயுசு → சதாயுசு.] [Skt.{} → த.சதா.]
சதாயுசோன்	சதாயுசோன் catāyucōṉ, பெ.(n.) 1. நூறு வயதுடையோன்; one aged 100 years - centenarian. 2. கிழவன்; an old man. 3. வயது முதிர்ந்தவன்; an elderly person (சா.அக.);. [Skt.{} → த.சதா + த.ஆயுள் → ஆயுசு ஆயுசோன்.]
சதாவர்த்தி	சதாவர்த்தி catāvartti, பெ.(n.) சதாவிருத்தி பார்க்க;see {}-virutti. [Skt.{}+vrtti → த.சதாவர்த்தி.]
சதாவாதம்	சதாவாதம் catāvātam, பெ.(n.) தீராத ஊதை (வாதம்);; chronic rupture (சா.அக.);. [Skt.{} + vata → த.சதாவாதம்.]
சதாவிருத்தி	சதாவிருத்தி catāvirutti, பெ.(n.) சாலை முதலியவற்றில் வழிப்போக்கர் முதலாயினார்க்குத் நாள்தோறும் அளிக்கும் உணவுப்பொருள் (இ.வ.);; daily provisions to travellers and mendicants, as in a choultry. [Skt.{}+vrtti → த.சதாவிருத்தி.]
சதானகம்	சதானகம் catāṉagam, பெ.(n.) 1. இடுகாடு; burial ground. 2. சுடுகாடு; cremation ground (சா.அக.);.
சதானிகன்	சதானிகன் catāṉigaṉ, பெ.(n.) 100 காலாட் படைக்குத் தலைவன் (சுக்கிரநீதி, 74);; captain of a unit of 100 infantry men. [Skt.{}. த.சதானிகன்.]

சதிபதி	சதிபதி cadibadi, பெ.(n.) 1. சிவபெருமான் (வின்.);;{}, as lord of {}. 2. மணவிணையர் (தம்பதி); (இ.வ.);; husband and wife. [Skt.{}+pati → த.சதிபதி.]
சதிபுருடநியாயம்	சதிபுருடநியாயம் cadiburuḍaniyāyam, பெ.(n.) கணவன் மனைவியர் தம்மிலுள்ள உரிமை (சங்.அக.);; mutual rights and duties of husband and wife. [Skt.{}+puruta+{} → த.சதிபுருட நியாயம்.]
சதீலம்	சதீலம் catīlam, பெ.(n.) 1. மூங்கில் (மலை.);; bamboo. 2. காற்று (சங்.அக.);; wind. [Skt.{} → த.சதீலம்.]
சதீனகம்	சதீனகம் catīṉagam, பெ.(n.) பயறு (மலை.);; pulse. [Skt.{} → த.சதீனகம்.]
சதீனம்	சதீனம் catīṉam, பெ.(n.) சதீனகம் பார்க்க (மலை.);;see {}.
சதுங்கம்	சதுங்கம் caduṅgam, பெ.(n.) பறவை; a bird.
சதுசுருதிதைவதம்	சதுசுருதிதைவதம் sadusurudidaivadam, பெ.(n.) பதினாறு (சோடசசுரப்); குரலோசைகளுளொன்று; middle variety of the sixth note of the gamut, one of {}-{}, q.v. [Skt.catur+{}+dhaivata → த.சதுசுருதி தைவதம்.]
சதுசுருதிரிசபம்	சதுசுருதிரிசபம் sadusurudirisabam, பெ.(n.) சதுசுருதிதைவதம் பார்க்க;see sadu-suruti-taivadam. [Skt.catur+{}+rsabha → த.சதுசுருதி ரிசபம்.]
சதுட்கசாயம்	சதுட்கசாயம் caduṭkacāyam, பெ.(n.) கடுஞ்சினம், மானம், மாயை, கடும்பற்றுள்ள மாயை என்ற தீய எண்ணங்கள் (மேருமந்.397, உரை);; [Skt.catur+{} → த.சதுட்கசாயம்.]
சதுட்கிகை	சதுட்கிகை caduṭgigai, பெ.(n.) கட்டட உறுப்புகளுளொன்று; [Skt.catus → த.சதுட்கிகை.]

சதுட்டயம்	சதுட்டயம் caduṭṭayam, பெ.(n.) 1. நான்கன் தொகுதி; aggregate of four. "சாதன சதுட்டயம்". 2. நடுவம்; "கேந்திரங்கண்டஞ் சதுட்டயமென்று" (விதான.மரபி.3);. [Skt.catustaya → த.சதுட்டயம்.]
சதுதாரம்	சதுதாரம் cadudāram, பெ.(n.) அகட்டகம்; one of the six mystic centres of the human body in the genital region (சா.அக.);.
சதுரிகை	சதுரிகை cadurigai, பெ.(n.) தவ (தபசு); நாள்; [Skt.{} → த.சதுரிகை.]
சதேகமுத்தர்	சதேகமுத்தர் catēkamuttar, பெ.(n.) இப்பிறப்பிலேயே தன்னையறிவதற்கு உலகப் பற்றினின்று விலகியவர்கள்; that type of a person who has attained liberation of soul, having been restored from the influence of worldly maya or bondage (சா.அக.);. [Skt.sa-{}+mukta → த.சதேக முத்தர்.]
சதேகமுத்தி	சதேகமுத்தி catēkamutti, பெ.(n.) உயிர் முத்தி; final deliverance in the embodied condition of the soul, dist. fr. videga-mutti. [சதேக + முத்தி.] [Skt.se-{} → சதேகம்.] [த.முத்தி → Skt.mukti]
சதேகரு	சதேகரு catēkaru, பெ.(n.) இலவங்கப்பட்டை (மூ.அ.);; cinnamon bark.
சதேகை	சதேகை catēkai, பெ.(n.) உயிர் உள்ளொழுக்கத்திற் (நிஷ்டை); பொருந்தியிருக்கை (சி.சி.4, 35, மறை.);; [Skt.{} → த.சதேகை.]
சதேசன்	சதேசன் catēcaṉ, பெ.(n.) நூறு சிற்றூர்களுக்குத் தலைவன் (யாழ்.அக.);; chief of a hundred villages. [Skt.{} → த.சதேசன்.]
சதேந்திரர்	சதேந்திரர் catēndirar, பெ.(n.) 42 பவணேந்திரரும், 32 வயந்தரேந்திரரும், 22 கற்பேந்திரரும், சந்திரன், சூரியன், நரேந்திரன், மிருகேந்திரன் என்ற நால்வரும் ஆகிய இந்திரர் நூற்றுவர் (மணிமே.27, 171, உரை);; [Skt.{}+indra → த.சதேந்திரர்.]

சதேரன்	சதேரன் catēraṉ, பெ.(n.) பகைவன் (யாழ்.அக.);; foe, enemy. [Skt.{} → த.சதேரன்.]
சதோகநாதர்	சதோகநாதர் catōkanātar, பெ.(n.) நவநாத சித்தருள் ஒருவர் (சது.);; a {}, one of nava-{}-{}, q.v.
சதோகரு	சதோகரு catōkaru, பெ.(n.) சதேகரு பார்க்க (வின்.);;see {}.
சதோடம்	சதோடம் catōṭam, பெ.(n.) குற்றத்துடன் கூடியது; that which has flaws or defects. "சகுணமேனச் சதோடமென வவையிரண்டில்" (திருவிளை.மாணிக்க.66);. [Skt.sa-{} → த.சதோடம்.]
சதோதயம்	சதோதயம் catōtayam, பெ.(n.) எப்பொழுதும்; always. "வேண்டுவ தந்து சதோதயம் ஆதரிப்பர்" (இரகூடிணிய.13);. [சதம் + உதயம்.] [Skt.{} → சதம்.]
சந்த	சந்த canda, கு.பெ.அ.(adj.) தூய்மையான (R.C.);; saintly. [It.santo → த.சந்த.]
சந்தகபுட்பம்	சந்தகபுட்பம் candagabuṭbam, பெ.(n.) இலவங்கம் (மலை.);; cloves. [Skt.candana-puspa → த.சந்தகபுட்பம்.]
சந்தகன்	சந்தகன் candagaṉ, பெ.(n.) திங்கள் (யாழ்.அக.);; moon. [Skt.candaka → த.சந்தகன்.]
சந்தசு	சந்தசு sandasu, பெ.(n.) 1. யாப்பு; metre. 2. மறையுறுப்புகளுளொன்றாய் யாப்பிலக்கணங் கூறும் நூல்; science of {} prosody, one of six {}. "சந்தசுமுதலிய ஆறங்கங்களும்" (வேதா.சூ.6, உரை);. திருமறை (சங்.அக.);; {}. [Skt.chandas → த.சந்தசு.]

www.tamilvalarvallalarvattam.com 17678 of 19068.

சந்தசுரம்	சந்தசுரம் sandasuram, பெ.(n.) பொதுநிலைக் காய்ச்சல் (சாதாரண சுரம்);; common fever without complications (சா.அக.);. [சந்த + சுரம்.] [Skt.chandas → த.சந்த.]
சந்தஞ்சம்	சந்தஞ்சம் candañjam, பெ.(n.) 1. ஆண் மக்கட்குரிய கையமைதி வகைகளுள் ஒன்று (சிலப்.பக்.92, கீழ்க்குறிப்பு.);; ({}); one of the hand poses appropriate to men. 2. ஈக்கள் மொய்த்துத் துன்புறுத்திடக் காய்கின்ற இருப்புக்கடாரத்தில் கிடத்தித் திருடர்களைத் தண்டிக்கும், நிரயச்சிறப்பு (சேதுபு.தனுக்கோ.13);; a hell where thieves or dacoits are punished by being thrown into a boiling iron - cauldron, flies hovering about, and molesting them. [Skt.san-{} → த.சந்தஞ்சம்.]
சந்ததம்	சந்ததம் candadam, பெ.(n.) எப்பொழுதும்; always, perpetually, for ever. "சந்ததமுஞ் சிந்தித்தே" (மாறனலங்.663);. [Skt.santatam → த.சந்ததம்.]
சந்ததாவர்ணி	சந்ததாவர்ணி candatāvarṇi, பெ.(n.) பொன் வண்ணச்சாலி; an unknown plant supposed to be always yellow in colour (சா.அக.);.
சந்ததி	சந்ததி candadi, பெ.(n.) 1. வழித்தோன்றல்; descebdant, heir. "சந்ததி யெனக்கு நீயே" (பிரபோத.2, 33);. 2. மகன் (பிங்.);; son. 3. குலம்; lineage, pedigree. த.வ. பிறங்கடை [Skt.santati → த.சந்ததி.]
சந்ததிப்பிரவேசம்	சந்ததிப்பிரவேசம் candadippiravēcam, பெ.(n.) தலைமுறை தலைமுறையாய்; from generatin to generation. "ஆசந்திராற்கம் சந்ததிப்பிரவேசமே இறையிலியாக" (S.I.I.V.331);. [Skt.santati+pra-{} → த.சந்ததிப் பிரவேசம்.]
சந்ததிமுட்டு-தல்	சந்ததிமுட்டு-தல் candadimuṭṭudal, 5. செ.கு.வி. (v.i.) குலமற்றுப்போதல்; to become heirless or issueless. த.வ. காலற்றுபோதல். [சந்ததி + முட்டு-.] [Skt. santati → த.சந்ததி]

சந்தநதிவித்து	சந்தநதிவித்து candanadividdu, பெ.(n.) இடையீடின்றித் தொடர்ந்து ஊறும் வித்தமிழ்து; semen secreted constantly (சா.அக.);. [சந்தநதி + வித்து.] [Skt.santa-nati → த.சந்தநதி]
சந்தயம்	சந்தயம் candayam, பெ.(n.) 1. ஐயம்; doubt. "சந்தயந் தீரீர்" (மாறனலங்.303, உரை);. 2. ஐயவணி (மாறனலங்.136);; [Skt.{} → த.சந்தயம்.]
சந்தர்ப்பணை	சந்தர்ப்பணை candarppaṇai, பெ.(n.) பார்ப்பானுக்கு விழாவிற்செய்யும் விருந்து (சமாராதனை); (தைலவ.தைல.43);; feast given to Brahmins on religious or festive occasions. [Skt.san-tarp-pana → த.சந்தர்ப்பணை.]
சந்தர்ப்பம்	சந்தர்ப்பம் candarppam, பெ.(n.) 1. சமயம்; circumstance, opportunity. 2. முன் பின்னமைவு; context. 'சந்தர்ப்பத் தைநோக்கிப் பாடலுக்குப் பொருள் கொள்ள வேண்டும்'. [Skt.san-darbha → த.சந்தர்ப்பம்.]
சந்தலீலை	சந்தலீலை candalīlai, பெ.(n.) 1. நாற் கால் உயிரி (சீவன்); போற் புரியும், புணர்ச்சி; four leggted cohabitation. 2. கொக்கோகத்திற் சொல்லியுள்ள, 64 காமவிளையாட்டுகளில் ஒன்றாகிய. (பசுகரணம் என்பதைப் போன்ற); விலங்குப்புணர்ச்சி; human sexual intercourse like animals called pasukarnam-one of 64 sexual postures mentioned inthe Erotic Science (சா.அக.);. [Skt.sanda+{} → த.சந்தலீலை.]
சந்தனு	சந்தனு candaṉu, பெ.(n.) வீடுமற்குத் தந்தையான திங்கட்(சந்திர);குலத்தரசன் (பிங்.);; a king of the lunar race, father or {} (சா.அக.);. [Skt.santanu → த.சந்தனு.]
சந்தனுமுன்பெற்றோன்	சந்தனுமுன்பெற்றோன் candaṉumuṉpeṟṟōṉ, பெ.(n.) சந்தனுவின் முதற் புதல்வன் வீடுமன் (சூடா.);;{}, the eldest son of santanu. [சந்தனு + முன்பெற்றோன்.] [Skt.santanu → த.சந்தனு.]
சந்தனுமன்மைந்தன்	சந்தனுமன்மைந்தன் candaṉumaṉmaindaṉ, பெ.(n.) சந்தனுமுன்பெற்றோன் பார்க்க (பிங்.);;see {}. [சந்தனு + முன் + மைந்தன்.] [Skt.santanu → த.சந்தனு.]

சந்தா	சந்தா candā, பெ.(n.) செய்தித்தாள் முதலியவற்றுக்குச் செலுத்த வேண்டிய கட்டணம் (இக்.வ.);; money subscription. [U.{} → த.சந்தா.]
சந்தாக்கு	சந்தாக்கு candākku, பெ.(n.) சவப்பெட்டி; (Muham.); coffin. [Arab.{} → த.சந்தாக்கு.]
சந்தாதார்	சந்தாதார் candātār, பெ.(n.) உறுப்புக்கட்டணம் கொடுப்பவன் (இக்.வ.);; subscriber. [U.{} → த.சந்தாதார்.]
சந்தாபம்	சந்தாபம் candāpam, பெ.(n.) 1. சுடுகை (திவா.);; socrching, burning. 2. மனத்துன்பம்; distress, affliction. "சந்தாபந் தீர்ந்த சட கோபன்" (திவ்.திருவாய்.நூற்.15);. 3. எண் வகை நிரயங்களுள் ஒன்று (சி.போ.பா.2, 3, பக்.230.);; one of eight kinds of nirayam. 4. செய்த கரிசு (பாவத்து);க்கு இரங்குகை (R.C.);; repentance, confession, penitence. [Skt.{} → த.சந்தாபம்.]
சந்தாமப்பம்	சந்தாமப்பம் candāmappam, பெ.(n.) எருக்கு (மலை.);; madar.
சந்தாமியம்	சந்தாமியம் candāmiyam, பெ.(n.) வயிரம் (வச்சிரம்);; diamond (சா.அக.);.
சந்தாயம்	சந்தாயம் candāyam, பெ.(n.) 1. சஞ்சாயம், (இ.வ.);; management of lands, etc., by the proprietors themselves. 2. குமுகாயம் (சமுதாயம்);, 5. (R.T.); anything held, in common by villagers. [Skt.sam-ud-{} → த.சந்தாயம்.]
சந்தாயநிலம்	சந்தாயநிலம் candāyanilam, பெ.(n.) பொதுநிலம் (P.T.L.);; land held in common. [சந்தாய(ம்); + நிலம்.] [Skt.sam-du-{} → த.சந்தாய(ம்);.]

சந்தாயயானம்	சந்தாயயானம் candāyayāṉam, பெ.(n.) ஓர் அரசன் பின்தொடரும் பகைவனை வழி முறையினால், நண்பனாகச் செய்து கொண்டு முன்னிற்கும் பகைவனை எதிர்த்துச் செல்லுஞ் செலவு (சுக்கிரநீதி, 336);; the march of a king against his enemy in front, making an ally of the enemy who attacks him frm behind. [Skt.{}+{} → த.சந்தாயயானம்.]
சந்தானக்குறி	சந்தானக்குறி candāṉakkuṟi, பெ.(n.) கருத்தரித்தலை உறுதிசெய்யும் குறிகள்; sign or symptom of pregnancy (சா.அக.);. த.வ. கருஅடையாளம். [சந்தானம் + குறி.] [Skt.{} → த.சந்தானம்.]
சந்தானகுரு	சந்தானகுரு candāṉaguru, பெ.(n.) மரபு வழி அறிவாசிரியன் (யாழ்.அக.);; hereditary guru or spiritual teacher. [சந்தானம் + குரு.] [Skt.{} → த.சந்தானம்.]
சந்தானச்சாபம்	சந்தானச்சாபம்1 candāṉaccāpam, பெ.(n.) தலைமுறையில்லாமற் போகும்படி செய்யும் தீமொழி - சாவம் (I.M.P.Tn.328);; curse that prevents progeny. [Skt.san-{}+{} → த.சந்தானச்சாபம்.] சந்தானச்சாபம்2 candāṉaccāpam, பெ.(n.) குடும்ப முழுவதும் நசிக்கவொட்டாமல் பிறராற் பாதுகாக்கப்படுஞ் சிறுகுழந்தை (திவ்.அமலனாதி.5, வ்யா, பக்.64-65);; child kept away in hiding or safe custody in order that the line may not become extinct by a catastrophe. [Skt.san-{}+{} → த.சந்தானச்சாபம்.]
சந்தானசர்வோத்தம்	சந்தானசர்வோத்தம் sandāṉasarvōttam, பெ.(n.) சிவ துணைத்தோன்றியங்களுளொன்று; a treatise on {}, one of {}.
சந்தானசன்னிமாத்திரை	சந்தானசன்னிமாத்திரை sandāṉasaṉṉimāttirai, பெ.(n.) குளிர் சுரத்துக்குக் கொடுக்கும் மாத்திரை; a pill prescribed fer typhoid fever and delirium (சா.அக.);.
சந்தானதருமம்	சந்தானதருமம் candāṉadarumam, பெ.(n.) நற்கதியடைய வேண்டிச் செய்யப்படும் அறம்; meritorious act done with the hope of attaining salvation. (சா.அக.);. [சந்தான(ம்); + தருமம்.] [Skt.san-{} → சந்தான(ம்);.]

சந்தானபரணி	சந்தானபரணி candāṉabaraṇi, பெ.(n.) பெரு மருந்து; Indian birth-wort-aristolochia indica (சா.அக.);.
சந்தானபரம்பரை	சந்தானபரம்பரை candāṉabarambarai, பெ.(n.) மெய்கண்ட தேவர் முதல்வராக வந்த சிவணியக் கொண்முடிபைக் கற்பித்து (சைவசித்தாந்தத்தை உபதேசித்து); வந்த சிவகுரு (சைவாசாரிய);, கொடிவழி (பரம்பரை);; the line of succession of {} {} who promulgated the {} philosophy, {}, being regarded as the first among them. [Skt.san-{} + {} → த.சந்தானபரம்பரை.]
சந்தானம்	சந்தானம்1 candāṉam, பெ.(n.) 1. வழித்தோன்றல் (சந்ததி);; offspring, progeny, issue. "துதிவாணிவீரம் விசயம் சந்தானம்" (தனிப்பா.);. 2. குலம் (வமிசம்);; descent, lineage, pedigree. 3. தொடர்பு; uninterrupted succession. 4. குரு (பரம்பரை);; line of succession in spiritual preceptorship. "மெய்கண்ட சந்தானம்". 5. சிவத்தோன்றியம் இருபத்தெட்டனுள் ஒன்று (சைவச.பொது.335, உரை.);; an ancient {} scripture in sanskrit, one of 28 {}. 6. தேவருலகத்து ஐவகை மரங்களுள் ஒன்று (திவா.);; a tree of svarga, one of {}-taru. [Skt.san-{} → த.சந்தானம்.] சந்தானம்2 candāṉam, பெ.(n.) அம்பு எய்கை; shooting an arrow. [Skt.san-{} → த.சந்தானம்.]
சந்தானமறிப்பு	சந்தானமறிப்பு candāṉamaṟippu, பெ.(n.) 1. பிள்ளை பெறுவதைத் தடுத்தல்; birth control. 2. பிள்ளையில்லாமற் செய்தல்; to make a woman barren or sterile (சா.அக.);. [சந்தானம் + மறிப்பு.] [Skt.{} → த. சந்தான(ம்);.]
சந்தானரேகை	சந்தானரேகை candāṉarēkai, பெ.(n.) கை வரி (ரேகை); வகை (திருவாரூ.குற.Ms.);; [Skt.san-{}+{} → த.சந்தான ரேகை.]
சந்தானலட்சுமி	சந்தானலட்சுமி candāṉalaṭcumi, பெ.(n.) மகப்பேறுருடையவள் (புத்திரபாக்கியம்);; offspring, progeny, considered as wealth. [Skt.san-{}+{} → த.சந்தான லட்சுமி.]

சந்தானவிரதம்	சந்தானவிரதம் candāṉaviradam, பெ.(n.) மகப்பேறடையச் செய்யும் நோன்பு (வின்.);; religious observance for obtaining offspring. [Skt.san-{}+vrata → த.சந்தானவிரதம்.}
சந்தானிகசைவாசாரியர்	சந்தானிகசைவாசாரியர் sandāṉigasaivāsāriyar, பெ.(n.) சந்தான குரவர் மாணவகர் (சிஷ்ய); மரபில் வந்த (சைவக்குரவர்); (I.M.P.N.A.276);; a {} priest owing allegiance to {}-kuravar. [Skt.{}+{} → த.சந்தானிகசைவாசாரியர்.]
சந்தித்தம்	சந்தித்தம் candittam, பெ.(n.) ஐயம் கொள்ளப்பட்டது; that which is in doubt. "சந்தித்தமாயிருக்கின்ற வஸ்துவில்" (சி.சி.2, 59, ஞானப்.);. [Skt.san-digdha → த.சந்தித்தம்.]
சந்திபந்தனம்	சந்திபந்தனம் candibandaṉam, பெ.(n.) 1. நரம்பு; nerve. 2. மூட்டுகளை இறுகக் கட்டும் தசை நார்; fibrous tissue by which muscles are attached to bones or other parts Tendon (சா.அக.);. [சந்தி + பந்தனம்] [Skt.santi → த.சந்தி]
சந்தியாம்சம்	சந்தியாம்சம் candiyāmcam, பெ.(n.) வழிகள் சந்திக்கும்காலம், ஓகம், the period at the end of each yuga. [Skt.{}+{} → த.சந்தியாம்சம்.]
சந்தியாமடம்	சந்தியாமடம் candiyāmaḍam, பெ.(n.) நிலையான வழிபாடு செய்தற்குரிய நீர்க்கரை மண்டபம்; stone-building beside a tank or river where religious duties are performed. "சந்தியா மடத்தேகித் தபோதனர்" (திருவாலாவா.63, 10);. [சத்தியா + மடம்.] [Skt.san-{} → த.சந்தியா.]
சந்தியாமண்டபம்	சந்தியாமண்டபம் candiyāmaṇṭabam, பெ.(n.) சந்தியாமடம் பார்க்க;see {}-madam. [சந்தியா + மண்டபம்.] [Skt.san-{} → த.சந்தியா.]
சந்தியாராகம்	சந்தியாராகம் candiyārākam, பெ.(n.) செவ்வானம் (வின்.);; crimson colour of the evening sky. [Skt.{}+{} → த.சந்தியா ராகம்.]

சந்தியை	சந்தியை1 candiyai, பெ.(n.) சந்தி3, 1 பார்க்க;see {}3, 1. [Skt.{} → த.சந்தியை.] சந்தியை2 candiyai, பெ.(n.) மல்லிகை (சங்.அக.);; jasmine. [Skt.{} → த.சந்தியை.]
சந்திர	சந்திர candira, பெ.(n.) வெள்ளாடு; goat (சா.அக.);.
சந்திரகணம்	சந்திரகணம் candiragaṇam, பெ.(n.) நூலில் முதற் செய்யுளின் முதலில் அமையும்படிப் புளிமாங்காய் என்னும் வாழ்பாடு பற்றிவரும் நற்கணச்சீர்வகை (பிங்.);; metrical foot consisting of one nirai, and tow {}, considered auspicious at the commencement of a poem. [சந்திர(ம்); + கணம்.] [Skt.candra → த.சந்திர(ம்);.]
சந்திரகபாலம்	சந்திரகபாலம் candiragapālam, பெ.(n.) படுஞாயிறுநோய் (பரராச1, 24);; pain in the head, recurring in the evenings. [சந்திர(ம்); + கபாலம்.] [Skt.candra → த.சந்திர(ம்);.]
சந்திரகலை	சந்திரகலை candiragalai, பெ.(n.) 1. நிலவின்கூறு; digit of the moon. 2. நிலவொளி; moon light. "சந்திரகாந்தம்" (அரிச்.பு.விவாக.20);. 3. தலைமுடியிற் பெண்கள் அணிந்துகொள்ளும் ஓரணி; crescent shaped ornament for the hair, worn by women. "சந்திரகலையார் மேகக் கருக்குழலை" (பிரமோத்.பிரதோஷ.5);. 4. இடைகலை; breath passing through the left nostril. [சந்திர(ன்); + கலை.] [Skt.candra → த.சந்திரன்.]
சந்திரகாசம்	சந்திரகாசம் candirakācam, பெ.(n.) 1. சிவன் இராவணனுக்குக் கொடுத்த வாள்; the sword presented by {} to {}. 2. சந்திரகாசரசம் பார்க்க (பதார்த்த.122.);;see {}-{}-{}. [Skt.candra-{} → த.சந்திரகாசம்.]
சந்திரகாசரசம்	சந்திரகாசரசம் sandirakāsarasam, பெ.(n.) நீர் வடிவான ஒருவகை மருந்து (பதார்த்த.1221.);; a kind of decoction or medical infusion. [Skt.candra-{}+rasa → த.சந்திரகாசரசம்.]

சந்திரகாஞ்சம்	சந்திரகாஞ்சம் candirakāñjam, பெ.(n.) சந்தனம்; sandal (சா.அக.);.
சந்திரகாந்தக்கல்	சந்திரகாந்தக்கல் candirakāndakkal, பெ.(n.) சந்திரகாந்தம் பார்க்க (சிலப்.10, 25, உரை.);;see {}-{}. [சந்திரன் + காந்தம் + கல்.] [Skt.candra → த.காந்தம் + த.கல்.]
சந்திரகாந்தச்சிலை	சந்திரகாந்தச்சிலை candirakāndaccilai, பெ.(n.) சந்திரகாந்தம் பார்க்க (வின்.);;see {}-{}. [சந்திர(ன்); + காந்தம் + சிலை.] [Skt.candra → சந்திர(ன்);.]
சந்திரகாந்தச்சேலை	சந்திரகாந்தச்சேலை candirakāndaccēlai, பெ.(n.) சேலைவகை (பஞ்ச.திருமுக.116.);; a kind of saree. [சந்திரன் + காந்தம் + சேலை.] [Skt.candra → சந்திர(ம்);.]
சந்திரகாந்தம்	சந்திரகாந்தம் candirakāndam, பெ.(n.) நிலவினொளியில் நீர்கால்வதாகிய கல்வகை; moon stone, a crystal said to emit water when exposed to moon light, as moon beloved. "சந்திரகாந்த மென்னும் தண்மணி" (சீவக.585);. த.வ.நிலாக்கல் [சந்திர(ன்); + காந்தம்.] [Skt.candra → த.சந்திரன்.]
சந்திரகாந்தமணி	சந்திரகாந்தமணி candirakāndamaṇi, பெ.(n.) சந்திரகாந்தக்கல் (பிங்.);;see {}-{}-k-kal. [சந்திர(ன்); + காந்தம் + மணி.] [Skt.candra → த. சந்திரன்.]
சந்திரகாந்தாரி	சந்திரகாந்தாரி candirakāndāri, பெ.(n.) பண்வகை (பரத.இராக.103.);; a specific melody type.
சந்திரகாந்தி	சந்திரகாந்தி candirakāndi, பெ.(n.) ஒரு வகைப் பூஞ்செடி (பதார்த்த.255);; moon flower, Ipomaea. [சந்திர(ம்); + காந்தி.] [Skt.candra → த.சந்திரம்.] காந்தம் → காந்தி

சந்திரகாம்புயம்	சந்திரகாம்புயம் candirakāmbuyam, பெ.(n.) வெண்டாமரை (மலை.);; white lotus. [Skt.{} → த.சந்திரகாம் புயம்.]
சந்திரகாரம்	சந்திரகாரம் candirakāram, பெ.(n.) மதி (அ); திங்கள் போன்று வட்டமான தங்க வளையங்கள் கோக்கப் பெற்ற மாலைவகை (இ.வ.);; a necklace of moon-like gold ringlets. [Skt.candra+{} → த.சந்திரகாரம்.]
சந்திரகி	சந்திரகி candiragi, பெ.(n.) மயில்; peacock. "நீலச்சந்திரகி மேல்கொடு" (திருப்பு.896);. [Skt.{} → த.சந்திரகி.] [P]
சந்திரகிரகணம்	சந்திரகிரகணம் candiragiraganam, பெ.(n.) கருங்கோள் செங்கோள் (இராகு கேதுக்);களால் நிலவு மறைக்கப்படுகை; lunar eclipse. த.வ. நிலாமறை, கோள்மறை. [Skt.andra + grahana → த.சந்திரகிரகணம்.] கிரகணம் + பற்றுகை
சந்திரகுப்தன்	சந்திரகுப்தன் candiraguptaṉ, பெ.(n.) 1. கி.மு.நான்காம் நூற்றாண்டிலிருந்த மோரிய குலத்துப் பேரரசன்; the famous Maurya Emperor of the 4th century B.C. 2. சித்திரகுத்தன் பார்க்க (யாழ்.அக.);;see {}. [சந்திர(ன்); + குப்தன்.]
சந்திரகும்பம்	சந்திரகும்பம் candiragumbam, பெ.(n.) நிலவினை முன்னிருத்தி (உத்தேசித்து); மந்திரபூர்வமாக அமைத்துள்ள கும்பம் (வின்.);; a sanctified water-pot dedicaed to the moon. [சந்திர(ன்); + கும்பம்] [Skt.candra → த.சந்திர(ன்);.]

சந்திரகுரு	சந்திரகுரு1 candiraguru, பெ.(n.) வெண்முத்து (சிலப்.14, 195, அரும்.);; white pearl. [சந்திர(ன்); + குரு.] [Skt.candra → த.சந்திரன்.] சந்திரகுரு2 candiraguru, பெ.(n.) {}, as the white complexioned preceptor of Asuras. [சந்திர(ன்); + குரு] [Skt.candra → த.சந்திர(ன்);.]
சந்திரகுலம்	சந்திரகுலம் candiragulam, பெ.(n.) அரசகுலம் மூன்றனுள் திங்களைக் குலமுதல்வனாகக் கொண்ட மரபு; lunar race, as of kings descended from the moon, one of three {}-kulam, q.v. த.வ. திங்கள்மரபு [சந்திர(ன்); + குலம்] [Skt.candra → த.சந்திர(ன்);.]
சந்திரசாலிகை	சந்திரசாலிகை candiracāligai, பெ.(n.) சந்திரசாலை பார்க்க (யாழ்.அக.);;see {}. [சந்திர(ன்); + சாலிகை] [Skt.candra → த.சந்திர(ன்);.]
சந்திரசாலை	சந்திரசாலை candiracālai, பெ.(n.) நிலாமுற்றம் (யாழ்.அக.);; terrace on the house-top, as a place for enjoying moon light. [சந்திர(ன்); + சாலை] [Skt.candra → த.சந்திர(ன்);.]
சந்திரசிலை	சந்திரசிலை sandirasilai, பெ.(n.) சந்திரகாந்தம் பார்க்க;see {}. [சந்திர(ன்); + சிலை] [Skt.candra → த.சந்திர(ன்);]
சந்திரசுத்தசுபுடம்	சந்திரசுத்தசுபுடம் sandirasuttasubuḍam, பெ.(n.) வானத்தில் நிலவு நிற்கும் உண்மை நிலை (செந்.viii, 218);; [Skt.candra+{}+sphuta → த.சந்திரசுத்த புடம்.]
சந்திரசுவணம்	சந்திரசுவணம் sandirasuvaṇam, பெ.(n.) குதிரைப்பற் செய்நஞ்சு (சங்.அக.);; a mineral poison. [Skt.candra + su-parna → த.சந்திரசுவணம்.]

சந்திரசூடன்	சந்திரசூடன் candiracūṭaṉ, பெ.(n.) சந்திரசேகரன் பார்க்க;see {}. [சந்திர(ன்); + சூடன்] [Skt.candra → த.சந்திர(ன்);.]
சந்திரசேகரம்	சந்திரசேகரம் candiracēkaram, பெ.(n.) 586 கோபுர (சிகர);ங்களையும் 64 மேனிலைக் கட்டுகளையுமுடைய கோயில் (சுக்கிர நீதி, 230);; a temple with 586 towers and 64 storeys. [சந்திர(ம்); + சேகரம்] [Skt.candra → த.சந்திர(ம்);.]
சந்திரசேகரன்	சந்திரசேகரன் candiracēkaraṉ, பெ.(n.) பிறைசூடி சிவன்;{}, as having the moon on his crown. "சந்திரசேகர னமருந்தானங்கள்" (பெரியபு.கோச்செங்.14);. [Skt.canda-{} → த.சந்திரசேகரன்.]
சந்திரஞானம்	சந்திரஞானம் candirañāṉam, பெ.(n.) சிவத்தோன்றியம் இருபத்தெட்டனுள் ஒன்று (சைவச.பொது.334, உரை.);; an ancient {} scripute in sanskrit, one of 28 {}, q.v. [Skt.candra-{} → த.சந்திரஞானம்.]
சந்திரத்தீவு	சந்திரத்தீவு candirattīvu, பெ.(n.) குரு ஆண்டிற்கு அணித்தாக வடதிசையிலுள்ள தீவு (சி.போ.பா.2, 3, பக்.208);; an island to the north of kuruvarudam. [சந்திர(ம்); + தீவு] [Skt.candra → த.சந்திர(ம்);]
சந்திரதீபம்	சந்திரதீபம் candiratīpam, பெ.(n.) பிரிட்டிகதீவு; the Brittish Isles (சா.அக.);. [சந்திர + தீபம்] [Skt. candra → த.சந்திர] தீவம் → தீபம்.
சந்திரதரிசனம்	சந்திரதரிசனம் sandiradarisaṉam, பெ.(n.) 1. குழந்தைக்கு மங்கலக் காலத்தில் நிலவை முதன்முதற் காட்டுஞ் சடங்கு (வின்.);; ceremony of showing the moon to a child for the first time in an auspicious evening. 2. வளர்பிறையில் முதன்முதல் நிலவு கட்புலனாகுகை; sighting of the moon in the sky for the first time after new moon. த.வ.நிலாக்காட்சி [Skt.candra+{} → த.சந்திரசரிசனம்.]

சந்திரதிசை	சந்திரதிசை sandiradisai, பெ.(n.) north, as {} quarter. [சந்திரன் + திசை] [Skt. candra → த.சந்திரன்.]
சந்திரப்பிறை	சந்திரப்பிறை candirappiṟai, பெ.(n.) 1. மகளிரணியும் பிறைபோன்ற கழுத்தணி; crescent-shaped necklace of women. [சந்திரன் + பிறை] [Skt.candra → த.சந்திரன்.]
சந்திரபதம்	சந்திரபதம் candirabadam, பெ.(n.) நிலவு (சந்திர); மண்டலம் (திவ்.திருநெடுந்.5, வ்யா.);; lunar region. [சந்திர(ன்); + பதம்] [Skt.candra → த.சந்திர(ம்);.]
சந்திரபாணி	சந்திரபாணி candirapāṇi, பெ.(n.) வயிரக்கல்; diamond. "சந்திரபாணி தகைபெறு கடிப்பிணை" (சிலப்.6, 104.);. [Skt.candra + {} → த.சந்திரபாணி.]
சந்திரபாவலி	சந்திரபாவலி candirapāvali, பெ.(n.) மாதர்கள் காதில் அணியும் நிலவு வடிவான ஓராபரணம் (இ.வ.);; moon-sahped earornament worn by women. [Skt.candra+{} → த.சந்திரபாவலி.] [P]
சந்திரபிம்பம்	சந்திரபிம்பம் candirabimbam, பெ.(n.) நிலவுமண்டலம்; disc or orb of the moon. [Skt.candra + bimba → த.சந்திரபிம்பம்.]
சந்திரபீசம்	சந்திரபீசம் candirapīcam, பெ.(n.) தம்பலப்பூச்சி (மூ.அ.);; cochineal insect.
சந்திரபுட்கரணி	சந்திரபுட்கரணி candirabuṭkaraṇi, பெ.(n.) திருவரங்கத்து (சீரங்கத்து);க் கோயிலுள்ள பொய்மை; a small tank inside the {} temple. "தாழ்பிறப் பேழறுக்கு நன்னீருறை சந்திரபுட்கரணியு மேவும்" (குருகூர்ப்.5);. [Skt.candra + {} → த.சந்திரபுட்கரணி.]

சந்திரபுடம்	சந்திரபுடம்1 candirabuḍam, பெ.(n.) நிலவொளியில் வைத்தெடுக்கும் மருந்துப்புடம் (Med.);; calcination for medical purpose, done in moon light. [சந்திரம் + புடம்] [Skt.candra + த.சந்திரம்.] சந்திரபுடம்2 candirabuḍam, பெ.(n.) 1. வானத்தில் நிலவு (சந்திரன்); தோன்றும் நிலை (வின்.);; 2. சந்திரசுத்தசுபுடம் பார்க்க;see {}-{}. [Skt.candra+sphuta → த.சந்திரபுடம்.]
சந்திரமண்டலம்	சந்திரமண்டலம் candiramaṇṭalam, பெ.(n.) 1. நிலவி (சந்திர);னது வட்டம்; orb or disc of the moon. "சந்திரமண்டலம்போற் றாமோதரன் கையில்... ஏறி" (திவ்.நாய்ச்.,4);. 2. ஞாயிற்று (ஆதித்த); மண்டலத்திற்கு மேலுள்ளதும் வானுலகத்தைச் சார்ந்ததுமாகிய உலகம் (சி.போ.பா.2, 3);; the region or sphere of the moon belived to be above the sun's region. 3. கபாலமத்தியிலுள்ள ஓர் ஒகவிடம் (யோகஸ்தானம்); (வேதா.கட்.50);;த.வ. திங்கள்மண்டிலம் [சந்திர(ன்); + மண்டலம்.] [Skt.candra → சந்திர(ன்);.]
சந்திரமணி	சந்திரமணி candiramaṇi, பெ.(n.) சந்திரகாந்தம் பார்க்க (யாழ்.அக.);;see {}. [சந்திர(ன்); + மணி.] [Skt.candra → சந்திர(ன்);.]
சந்திரமத்திமபுத்தி	சந்திரமத்திமபுத்தி candiramattimabutti, பெ.(n.) நிலவினது சராசரி கதி (வின்.);; [சந்திரமத்திமம் + புத்தி.] [Skt.candra + madhya → த.சந்திரமத்திமம்.]
சந்திரமத்தியம்	சந்திரமத்தியம் candiramattiyam, பெ.(n.) துங்கமத்தியம் கழித்து தூய்மைச் செய்யப் படாத நிலவின் (சந்திர);கதி (செந்.viii, 218);; [Skt.candra + Madha → த.சந்திரமத்தியம்.]
சந்திரமதி	சந்திரமதி candiramadi, பெ.(n.) அரிச் சந்திரன் மனைவி (அரிச்.பு.);;{} queen.
சந்திரமந்தோச்சம்	சந்திரமந்தோச்சம் candiramandōccam, பெ.(n.) கதிவலயத்திலிருந்து திங்கள் (சந்திரன்); செல்லும் அதிக தூரம்; [Skt.candra+{} → த.சந்திரமந்தோச்சம்.]
சந்திரமவுலி	சந்திரமவுலி candiramavuli, பெ.(n.) வைப்பு நஞ்சு (நீலபாடாணம்);; a kind of arsenic (native); (சா.அக.);.

சந்திரமாசம்	சந்திரமாசம் candiramācam, பெ.(n.) இரண்டு மறை உலா மதிகட்கிடைப்பட்ட காலம் (சாந்திரமான மாதம்); (C.G.);; lunar month. [Skt.candra → த.சந்திர(ன்);.] மாதம் → மாசம்.
சந்திரமாலை	சந்திரமாலை candiramālai, பெ.(n.) கழுத்தணி வகை (இ.வ.);; a kind of necklace. [சந்திர(ம்); + த.மாலை.] [Skt.candra → த.சந்திர(ம்);.]
சந்திரமானம்	சந்திரமானம் candiramāṉam, பெ.(n.) சாந்திரமானம் பார்க்க (வின்.);;see {}. [Skt.candra → சந்திரன் + த.மானம் → சந்திரமானம்.]
சந்திரமுருகு	சந்திரமுருகு candiramurugu, பெ.(n.) பிறை வடிவாயமைந்த காதணி வகை; crescent shaped ear-ornament. [Skt.candra + U.candramuru + த.முருகு.]
சந்திரமோலி	சந்திரமோலி candiramōli, பெ.(n.) சந்திரமௌலி பார்க்க;see {}.
சந்திரமௌலி	சந்திரமௌலி candiramauli, பெ.(n.) சந்திரசேகரன் பார்க்க;see {}. "சந்திரமௌலி சீர் வெண்டாமரை" (பிரபுலிங்.வசவண்ணர்வ.45);. [Skt.candra+mauli → த.சந்திரமௌலி.]
சந்திரயோகம்	சந்திரயோகம் candirayōkam, பெ.(n.) பிறப்பு ஓரையிலிருந்து ஏழாமிடம் முதல் பன்னிரண்டாம் இடம் வரையும் ஏழு கோள்கள் வரிசையாய் நிற்கும் ஓகம் (சங்.அக.);; [Skt.candra+{} → த.சந்திரயோகம்.]
சந்திரரோகம்	சந்திரரோகம்1 candirarōkam, பெ.(n.) வெளியன் (உன்மத்தம்);; moon-struck (சா.அக.);. சந்திரரோகம்2 candirarōkam, பெ.(n.) 1. தொழுநோய்; a kind of leprosy. 2. பைத்தியம்; lunacy. [Skt.candra+{} → த.சந்திரரோகம்.]

சந்திரரோகி	சந்திரரோகி candirarōki, பெ.(n.) பித்துப் (பைத்தியம்); பிடித்தவன்; a man in the moon, mad man (சா.அக.);. [Skt.candra + {} → த.சந்திரரோகி.]
சந்திரரேகை	சந்திரரேகை1 candirarēkai, பெ.(n.) சந்திரகலை1 பார்க்க;see {}. [Skt.candra + {} → த.சந்திரரேகை.] சந்திரரேகை2 candirarēkai, பெ.(n.) கைவரி (ரேகை); வகை; "மருவுசீத சந்திரரேகையினால்" (திருவாரூ.குற.Ms.);. [Skt.candra+{} → த.சந்திரரேகை.]
சந்திரலக்கினம்	சந்திரலக்கினம் candiralakkiṉam, பெ.(n.) குறிப்பிட்டா ரொருவர் பிறந்த காலத்தில் திங்களிருக்கும் ஓரை; [Skt.candra+lagna → த.சந்திரலக்கினம்.]
சந்திரலவணம்	சந்திரலவணம் candiralavaṇam, பெ.(n.) 1. இந்துப்பு; rock salt. 2. கருப்பூரம் (மூ.அ.);; camphor. [Skt.candra+lavana → த.சந்திரலவணம்.]
சந்திரலேகை	சந்திரலேகை candiralēkai, பெ.(n.) சந்திரகலை, 1 பார்க்க;see {}. [Skt.candra-{} → த.சந்திரலேகை.]
சந்திரலோகம்	சந்திரலோகம் candiralōkam, பெ.(n.) சந்திரமண்டலம், 2 பார்க்க;see {} 2. [சந்திரன் + உலகம்] [Skt.candra + த.சந்திர(ன்);] [த.உலகம் → Skt.Loka]
சந்திரவங்கி	சந்திரவங்கி candiravaṅgi, பெ.(n.) பிறைவடிவாயமைந்த தலையணி வகை; cresecnt shaped ornament for head. [சந்திரன் + வங்கி.] [Skt.candra → த.சந்திரன்.]
சந்திரவட்டக்குடை	சந்திரவட்டக்குடை candiravaḍḍakkuḍai, பெ.(n.) அரசச் சின்னங்களில் ஒன்றாகிய வெண்கொற்றக்குடை (கொ.வ.);; state umbrella in the form of a moon, one of king's paraphernalia. [சந்திர(ம்); + வட்டம்குடை.] [Skt.candra → த.சந்திர(ன்);.]

சந்திரவட்டம்	சந்திரவட்டம் candiravaṭṭam, பெ.(n.) சந்திரவட்டக்குடை பார்க்க;see {}. "வெண்சந்திரவட்ட மேலாட" (காளத்.உலா.171);. [சந்திர(ம்); + வட்டம்.] [Skt.candra → த.சந்திர(ம்);.]
சந்திரவம்சம்	சந்திரவம்சம் candiravamcam, பெ.(n.) சந்திரகுலம் பார்க்க;see {}. [Skt.candra+{} → த.சந்திரவம்சம்.]
சந்திரவலயம்	சந்திரவலயம் candiravalayam, பெ.(n.) சிலம்புவடிவா யமைந்த இன்னியவகை (J);; brass-ring filled with pebbles, worn on each thumb by a street-singer and used as a small tabour. [சந்திர(ம்); + த.வலயம்.] [Skt.candra → த.சந்திர(ம்);.]
சந்திரவளையம்	சந்திரவளையம் candiravaḷaiyam, பெ.(n.) 1. தோற்கருவி வகை (சிலப்.3, 27, உரை);; a kind of drum. 2. சந்திரவலயம் பார்க்க;see {}. 3. தொட்டில் முதலியவற்றைத் தொங்கவிடுவதற்கு மேற்கூரையில் மாட்டு கின்ற வளைய வகை; ring fixed on the ceiling for suspending a swing. 4. கிணற்றுள் வட்டமாக அமைத்து இறக்கப்படும் நெல்லிக்கட்டை; a circular frame of nelli tree fixed at the bottom of a well. [சந்திர(ம்); + வளையம்.] [Skt.candra → த.சந்திர(ம்);.]
சந்திரவாதி	சந்திரவாதி candiravāti, பெ.(n.) நிலாவுலகம் அடைவதே முத்தியென்று தருக்குவோன் (த.நி.போ.287);; one who holds that final liberation consists in reaching the moon's world. [Skt.candra+{} → த.சந்திரவாதி.]
சந்திரவாள்	சந்திரவாள் candiravāḷ, பெ.(n.) சந்திரகாசம், 1 பார்க்க;see {}, 1. "எவ்வகைப் படையும் வெல்லுஞ் சந்திரவாளு மீந்தான்" (உத்தரரா.வரையெடுத்.75);. [சந்திர(ம்); + த.வாள்.] [Skt.candra → த.சந்திர(ம்);.]
சந்திரவாளி	சந்திரவாளி candiravāḷi, பெ.(n.) சேலைவகை (இ.வ.);; a kind of saree. [சந்திர(ம்); + வாளி.] [Skt.candra → த.சந்திர(ம்);.]

சந்திரன்	சந்திரன் candiraṉ, பெ.(n.) 1. திங்கள்; moon. 2. குபேரன்;{}. "சந்திரதிசை" (திவா.);. 3. இடைகலை; breath of the left nostril. "சந்திர னொடுங்கி நிற்பத் தபனனே சரிக்குமாறு" (பாரத.வாசுதேவனை.8);. த.வ.நிலவு, திங்கள் [Skt.candra → த.சந்திரன்.]
சந்திரன்சிப்பி	சந்திரன்சிப்பி candiraṉcippi, பெ.(n.) முத்துச்சிப்பி (யாழ்.அக.);; oyster-shell containing pearl. [சந்திர(ம்); + சிப்பி.] [Skt.candra → சந்திரன்]
சந்திரனுப்பு	சந்திரனுப்பு candiraṉuppu, பெ.(n.) இந்துப்பு; rock-salt (சா.அக.);.
சந்திராட்டமம்	சந்திராட்டமம் candirāṭṭamam, பெ.(n.) பிறப்பிய ஓரையினின்று எட்டாமிடத்திலமைந்த நாண்மீன்களுடன் திங்கள் கூடியிருக்கும் நிலை; [Skt.{} → சந்திராஷ்டமம் → த.சந்திராட்டமம்.]
சந்திராதபம்	சந்திராதபம் candirātabam, பெ.(n.) நிலவொளி (இலக்.அக.);; moon light. [Skt.candra+{} → த.சந்திராதபம்.]
சந்திராதித்தம்	சந்திராதித்தம் candirātittam, பெ.(n.) அருகனது முக்குடையுள் ஒன்று (சிலப்.11, 1, உரை);; an umbrella of Arhat, one of mu-k-kudai. [Skt.{} → த.சந்திராதித்தம்.]
சந்திராதித்தவரையும்	சந்திராதித்தவரையும் candirātittavaraiyum, வி.எ.(adv.) திங்கள், ஞாயிறுள்ள வரையில்; as long as moon and sun endure. "இத்தன்மம் சந்திராதித்தவரையும் நடக்கக் கடவதாகவும்" (S.I.I.i,109);. [சந்திராதித்த(ம்); + வரையும்.] [Skt.{} → த.சந்திராதித்தம்.]
சந்திராதித்தவல்	சந்திராதித்தவல் candirātittaval, வி.எ.(adv.) சந்திராதித்தவரையும் பார்க்க;see {}. "இத்தேவர்க்குச் சந்திராதித்தவல் இறுப்பார்களாகவும்" (S.I.I.iii,94);. [Skt.{} → த.சந்திராதித்தவல்.]

சந்திராபீடம்	சந்திராபீடம் candirāpīṭam, பெ.(n.) சந்திரசேகரன் பார்க்க (யாழ்.அக.);;see {}. [Skt.candra+{} → த.சந்திராபீடம்.]
சந்திராயுதம்	சந்திராயுதம் candirāyudam, பெ.(n.) பிறைவடிவான அம்பு; a crescent headed arrow. [Skt.candra+a-yudha → த.சந்திராயுதம்.]
சந்திராலோகம்	சந்திராலோகம் candirālōkam, பெ.(n.) ஓர் அணியிலக்கண நூல்; a treatise on rhetoric. [Skt.{} → த.சந்திராலோகம்.] த.உலகம் → Skt.லோகம்
சந்திராவர்த்தம்	சந்திராவர்த்தம் candirāvarttam, பெ.(n.) ஞாயிறுமறையும் நேரத்திலிருந்து நள்ளிரவு வரை உள்ளதாகிய தலைநோய் வகை (சீவரட்);; severe head-ache which begins at sunset and leves only after midnight. [Skt.{} → த.சந்திராவர்த்தம்.]
சந்திரி	சந்திரி1 candiri, பெ.(n.) பல ஆண்டுகளின் திங்கள், நாள் முதலியவற்றின் குறிப்பு (கொ.வ.);; almanac, calendar, usually of several years. [U.jantri → த.சந்திரி.] சந்திரி2 candiri, பெ.(n.) சந்திரகம்2, 3 பார்க்க;see {}3. "சந்திரியோலையைக் கண்டு" (இராமநா.அயோத்.2);.
சந்திரியம்	சந்திரியம் candiriyam, பெ.(n.) சந்திரகம்2, 3 பார்க்க;see {}2
சந்திரரோதயக்குளிகை	சந்திரரோதயக்குளிகை candirarōtayagguḷigai, பெ.(n.) குதம்பைச் சித்தர் முறைப்படி செய்து குளிர்க்காய்ச்சல், காய்ச்சல் போன்றவற்றிற்குக் கொடுக்கும் மாத்திரை; a pill prepared according to the process of kudambai siddha and prescribed for fever and delirum (சா.அக.);. த.வ.நிலாக்குளிகை [சந்திரோதயம் + குளிகை.] [Skt.candra+udaya → த.சந்திரோதயம்.]

சந்திரோதயம்	சந்திரோதயம் candirōtayam, பெ.(n.) 1. நிலாத்தோற்றம்; moon rise. 2. குளிர்ச்சியைத் தரும் ஒருவகை மாத்திரை (பதார்த்த.1221);;த.வ. நிலாவுதயம் [சந்திர(ன்); + உதயம்எ.] [Skt.candra → த.சந்திர(ன்);.]
சந்திரோபராகம்	சந்திரோபராகம் candirōparākam, பெ.(n.) சந்திரகிரகம் பார்க்க;see {}giraganam. [Skt.candra + {} → த.சந்திரோபராகம்.]
சந்திரோபாலம்பனம்	சந்திரோபாலம்பனம் candirōpālambaṉam, பெ.(n.) காதலருட்பிரிந்தோர் பிரிவுத் துன்பத்தால் திங்களைப் பழித்துக் கூறுகை; reproach of the moon by a lover in separation. "சந்திரோபாலம்பனப் படலம்" (நைடத.);. [Skt.candra+{}-lambhana → த.சந்திரோ பாலம்பனம்.]
சந்திவாதம்	சந்திவாதம் candivātam, பெ.(n.) கீல்வாயி என்னும் நோய் (பைஷஜ.190);; rheumatism. [Skt.san-dhi+{} → த.சந்திவாதம்.]
சந்திவிக்கிரகம்	சந்திவிக்கிரகம் candiviggiragam, பெ.(n.) ஐந்து சூழ்ச்சிகளுள் (பஞ்சதந்திரங்களுள்); ஒன்றாகிய அடுத்துக் கெடுக்கை; associating with a foe with a view to ruin him, one of {}. [Skt.san-dhi+vi-graha → த.சந்திவிக்கிரகம்.]
சந்திவிக்கிரகி	சந்திவிக்கிரகி candiviggiragi, பெ.(n.) அமைச்சன் (இ.வ.);; minister. [Skt.sandhi+vi-graha → த.சந்திவிக்கிரகி.]
சந்துக்கினம்	சந்துக்கினம் candukkiṉam, பெ.(n.) பெருங்காயம்; asafoetida (சா.அக.);.
சந்துகோபம்	சந்துகோபம் canduāpam, பெ.(n.) காரணம் இல்லாமலே மூட்டுகளுக்கேற்படும் அழற்சி; inflammation of a joint (சா.அக.);.
சந்துட்டன்	சந்துட்டன் canduṭṭaṉ, பெ.(n.) பொந்திகை (திருப்தி);யுடையவன்; one who is happy, contented. "ராஜனும் சந்துஷ்டனாய்" (குருபரம்.102, பன்னீ.);. [Skt.san-tusta → த.சந்துட்டன்.]

சந்துட்டி	சந்துட்டி canduṭṭi, பெ.(n.) சந்தோச(ட);ம் 1, 2 பார்க்க;see {} 1, 2. [Skt.san-tusti → த.சந்துட்டி.]
சந்தூக்கு	சந்தூக்கு candūkku, பெ.(n.) பெட்டி (வின்.);; chest, box, coffer. [U.{} → த.சந்தூக்கு.]
சந்தூக்குசட்சி	சந்தூக்குசட்சி sandūkkusaṭsi, பெ.(n.) கருவூலப் பேழை ஆய்வுச் சோதனை (வின்.);; inspection of coffers or treasury. [U/{}+{} → த.சந்தூக்குசட்தி.]
சந்தேகக்காரன்	சந்தேகக்காரன் candēkakkāraṉ, பெ.(n.) 1. எதனிடத்தும் ஐயங் (அச்சம்); கொண்டவன்; suspicious, mistrustful person. 2. (சந்தேகிக் கப்பட்டவன்); ஐயப்பாட்டிற்குரியவன் (இ.வ.);; suspect. [சந்தேகம் + காரன்.] [Skt.san-{} → த.சந்தேகம்.]
சந்தேகப்பிராணி	சந்தேகப்பிராணி candēkappirāṇi, பெ.(n.) மிக எளிதில் ஐயப்படுவோன்; one who is suspicious by nature (கிரியா.);. த.வ. ஐயங்கொளி [Skt.san-{} + {} → த.சந்தேகப்பிராணி.]
சந்தேகம்	சந்தேகம் candēkam, பெ.(n.) 1. ஐயம்; doubt, uncertainty, hesitation. "இதிலோ சந்தேகமில்லை" (தாயு.தேசோ.3);. 2. குற்றம் பற்றிக் கொள்ளும் ஐயம்; suspicion. 3. இல்லாமை; deficiency, want, used euphemistically. "சாப்பாட்டடுக்குச் சந்தேகம்" (J);. 4. பேரிடர்; peril, risk. த.வ. ஐயம் [Skt.san-{} → த.சந்தேகம்.]
சந்தேகவாரணம்	சந்தேகவாரணம் candēkavāraṇam, பெ.(n.) ஒழுக்கங்கள் பதினான்கனுள் ஒன்றாகிய ஐயந்தெளிவிக்கை (வின்.);; clearing of doubts, one of 14 {}-virutti, q.v. [Skt.san-{}+{} → த.சந்தேக வாரணம்.]
சந்தேகாலங்காரம்	சந்தேகாலங்காரம் candēkālaṅgāram, பெ.(n.) ஐயவணி (Rhet.);; a figure of speech. [Skt.san-{}+{}-{} → த.சந்தேகாலங்காரம்.]

சந்தேகி	சந்தேகி1 candēkittal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. துணிவு கொள்ளாதிருத்தல்; to doubt, hesitate. 2. (குற்றமுளதாக); ஐயப்படுதல்; to suspect. த.வ. ஐயப்படுதல் [Skt.san-{} → த.சந்தேகி-.] சந்தேகி2 candēki, பெ.(n.) சந்தேகக்காரன் பார்க்க;see {}. [Skt.san-{} → த.சந்தேகி.]
சந்தேசம்	சந்தேசம் candēcam, பெ.(n.) தூது; message,embassy. [Skt.san-{} → சந்தேசம்.]
சந்தைசொல்(லு)-தல்	சந்தைசொல்(லு)-தல் sandaisolludal, 8. செ.குன்றாவி.(v.t.) மறை முதலியன ஓதுதல்; to recite the {}, etc. "வேதச்சந்தை சொல்லி" (திருவாலவா.56, 19);. [Skt.chandas → சந்தை + த.சொல்(லு);-.]
சந்தோகசூத்திரம்	சந்தோகசூத்திரம் candōkacūttiram, பெ.(n.) சாமவேதபுலவனுக்குரிய கற்பநூல்;{} prescribing the rites and rituals of the {} sect. "இக்கோத்திரத்துச் சந்தோக சூத்திரத்து" (S.I.I.ii, 522, 54);. [Skt.{}-ga+{} → த.சந்தோக சூத்திரம்.]
சந்தோகன்	சந்தோகன் candōkaṉ, பெ.(n.) 1. சாமவேதத்துக்கு உரியவன்; brahmin belonging to the {} sect. 2. மறையொன்றால் மட்டும் அறியப்படும் பரம்பொருள்; God, as one who can be realised only through {}. "சந்தோகன்... சாமவேதி" (திவ்.பெரியதி.5, 5, 9);. [Skt.{}-ga → த.சந்தோகன்.]
சந்தோசம்	சந்தோசம் candōcam, பெ.(n.) 1. மகிழ்ச்சி; pleasure, delight. 2. மனநிறைவு; satisfaction, gratification. 3. நன்கொடை (இ.வ.);; present. [Skt.{} → த.சந்தோசம்.]
சந்தோசி-த்தல்	சந்தோசி-த்தல் candōcittal, செ.கு.வி.(v.i.) 1. மகிழ்தல்; to rejoice. 2. பொந்திகை அடைதல்; to be gratified. [Skt.{} → த.சந்தோசி-த்தல்.]
சந்தோடகினி	சந்தோடகினி candōṭagiṉi, பெ.(n.) துன்பநீக்கம்; to get rid of sufferings (சா.அக.);.

சந்தோடம்	சந்தோடம் candōṭam, பெ.(n.) சந்தோசம் பார்க்க;see {}. "சந்தோடமோட டக்கன்றனைத் தான் பார்த்திடலோடும்" (பிரபோத.5. 27);. [Skt.san-{} → த.சந்தோடம்.] சந்தோபிசிதம் __, பெ.(n.); சந்தோவிசிதி பார்க்க (திவா.);;see {}.
சந்தோபிசிதி	சந்தோபிசிதி sandōpisidi, பெ.(n.) சந்தோவிசிதி பார்க்க (வின்.);;see {}. [Skt.{} → த.சந்தோபிசிதி.]
சந்தோவிசிதி	சந்தோவிசிதி sandōvisidi, பெ.(n.) மறையின் ஓசைகளை (சந்தங்களை); உணர்த்தும் நூல் (சி.போ.பா.1, 1, பக்.62);; treatise on prosody, especially {}. [Skt.{}-viciti → த.சந்தோவிசிதி.]
சந்நத்தம்	சந்நத்தம் cannattam, பெ.(n.) சன்னத்தம் பார்க்க;see {}.
சந்நத்தன்	சந்நத்தன் cannattaṉ, பெ.(n.) சன்னத்தன் பார்க்க;see {}.
சந்நதம்	சந்நதம் cannadam, பெ.(n.) சன்னதம் பார்க்க;see {}.
சந்நபித்தம்	சந்நபித்தம் cannabittam, பெ.(n.) கண்டதுண்டம்; the name for several pieces sliced or eut off (சா.அக.);.
சந்நம்	சந்நம் cannam, பெ.(n.) 1. அராவிய பொடி; fine particles obtained by filing as of metals. 2. சிறுகெம்புக் கற்கள்; small fine rubies (சா.அக.);.
சந்நிகிதம்	சந்நிகிதம் cannigidam, பெ.(n.) அண்ணணியம்; மிக அருகிலுள்ளது (மணிமே.14, 29, உரை);; that which is near or proximate. த.வ. அண்மைநிலை [Skt.san-ni-hita → த.சந்நிகிதம்.]

சந்நிதானம்	சந்நிதானம் cannitāṉam, பெ.(n.) சன்னிதானம் பார்க்க;see {}. [Skt.{} → சந்நிதானம்.]
சந்நிதி	சந்நிதி cannidi, பெ.(n.) சன்னிதி பார்க்க;see {}. [Skt.{} → த.சன்னிதி → சந்நிதி.]
சந்நிதித்துவாரம்	சந்நிதித்துவாரம் cannididduvāram, பெ.(n.) கோயிற்கதவு தாழிட்டிருக்குங்கால் கருவறையில் உள்ள (மூல விக்கிரகத்தைக்); மூலவரை வழிபடுவதற்கு உதவியாகத் திருமதிலில் மைக்கப்பட்ட புழை (இ.வ.);; aperture in the wall of a temple through which the deity can be seen even when the door is shut. [Skt.san-ni-dhi+{} → த.சந்நிதித்துவாரம்.]
சந்நிபாதம்	சந்நிபாதம் cannipātam, பெ.(n.) சன்னிபாதம் பார்க்க;see {}. [Skt.{} → த.சந்நிபாதம்.]
சந்நியசி-த்தல்	சந்நியசி-த்தல் sanniyasittal, 4 செ.கு.வி. & செ.குன்றாவி (v.i.&v.t.) சன்னியசி-த்தல் பார்க்க;see {}-. [Skt.{} → த.சன்னியசி → சந்நியசி.]
சந்நியம்	சந்நியம் canniyam, பெ.(n.) 1. உடல் (தேகம்);; body. 2. மரமஞ்சள்; tree turmeric coscinum.fenestratum.(சா.அக.);.
சந்நியாசம்	சந்நியாசம் canniyācam, பெ.(n.) சன்னியாசம் பார்க்க;see {}. [Skt.san-{} → த.சன்னியாசம் → சந்நியாசம்.]
சந்நியாசயோகம்	சந்நியாசயோகம் canniyācayōkam, பெ.(n.) 1. ஆதன் (சீவான்மா); பரவாதனோடு (பரமான்மாவோடு); ஒன்றுதற்கு அடிப்படையாகும் பற்றொழிகை (சர்வசங்க பரித்தியாகம்);; complete renunciation as a means to the {} becoming one with {}. 2. துறவியாதலை (சன்னியாசியாதலை); உணர்த்தும் கோள்நிலை (கிரகநிலை);; configuration of planets at birth of a person, indicating that he is destined to become a {}. த.வ. பற்றுநீக்கம் [Skt.{}+{} → த.சந்நியாசயோகம்.]
சந்நியாசி	சந்நியாசி canniyāci, பெ.(n.) சன்னியாசி பார்க்க;see {}. [Skt.{} → த.சந்நியாசி.]

சந்நியை	சந்நியை canniyai, பெ.(n.) தோழி; a female companion (சா.அக.);.
சந்நிருத்தகுதம்	சந்நிருத்தகுதம் canniruddagudam, பெ.(n.) எருவாய்ச் சுருக்கம்; contraction of the orifice of the anus (சா.அக.);.
சந்நிரோதனம்	சந்நிரோதனம் cannirōtaṉam, பெ.(n.) சன்னிரோதனம் பார்க்க;see {}. [Skt.{} → த.சன்னிரோதனம் → சந்நிரோதனம்.]
சந்நிவேசம்	சந்நிவேசம் cannivēcam, பெ.(n.) சன்னிவேசம் பார்க்க;see {}. [Skt.san-ni+{} → த.சன்னிவேசம் → சந்நிவேசம்.]
சநாதனதர்மம்	சநாதனதர்மம் canādaṉadarmam, பெ.(n.) சனாதனதர்மம் பார்க்க;see {} (சா.அக.);. [சநாதன(ம்); + தருமம்.] [Skt.{} → த.சநாதனம.]
சநிட்குடி	சநிட்குடி caniḍkuḍi, பெ.(n.) ஏலம்; cardamon elleteria cardamomum (சா.அக.);.
சநிதம்	சநிதம் canidam, பெ.(n.) பிறப்பு; birth, child birth (சா.அக.);. [Skt.jan → த.ஜனிதம் → சநிதம்.]
சநுக்கிரகம்	சநுக்கிரகம் canuggiragam, பெ.(n.) வடமொழி (பேரகத்.141);; sanskrit. [Skt.samskrta → த.சநுக்கிரகம்.]
சநுசம்	சநுசம் sanusam, பெ.(n.) மிளகு; black pepper - Pipernigram (சா.அக.);.
சநைர்மேகம்	சநைர்மேகம் canairmēkam, பெ.(n.) ஒரு வகை வெள்ளை நோய் (மேக நோய்);. இதனால் சிறுநீர் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மிருதுவைப் பெற்று இறங்கும்; a venereal disease signifying the contraction of the urethra. It is marked by little dribbling out while trying to make water stricture of urine (சா.அக.);.

சப்சாகொட்டடி	சப்சாகொட்டடி capcākoḍḍaḍi, பெ.(n.) சேலை வகை (இ.வ.);; a saree of dark green colour. [சப்சலா + கொட்டடி.] [Persn. {} → சப்சா.]
சப்சாசேலை	சப்சாசேலை capcācēlai, பெ.(n.) ஒருவகைப் பட்டுச்சேலை (இ.வ.);; a kind of silk cloth worn by women. [சப்சா + சேலை.] [U.sabza → த.சப்சா.]
சப்சாடா	சப்சாடா capcāṭā, பெ.(n.) முழுவதும் (இ.வ.);; completely. [U.{} → த.சப்சாடா.]
சப்சீ	சப்சீ capcī, பெ.(n.) கீரை வகைகள் (இ.வ.);; greens. [U.sabzi → த.சப்சீ.]
சப்தக்கிரந்தி	சப்தக்கிரந்தி captakkirandi, பெ.(n.) மான், அகங்காரம், ஐம்பூதங்களின் நுண்ணிலைகள் (பஞ்சதன் மாத்திரை); என்னும் ஏழு மெய்ப் பொருள்கள் (தத்துவங்கள்); (சித்.சா.ஞான.10);; ({}); the seven principles in meta-physics, viz., {}, {}, {}. [Skt.saptan+grandhi → த.சப்தக்கிரந்தி.]
சப்தகம்	சப்தகம் captagam, பெ.(n.) 1. ஏழு கொண்டது; a collection of seven. 2. ஏழு தானம், கொடுக்கப்படும் ஒரு சவச் சடங்கு; a religious ceremony performed on the 12th day after death in which 7 things are given as charity (சா.அக.);. [Skt.saptan → த.சப்தகம்.]
சப்தசந்தானம்	சப்தசந்தானம் saptasandāṉam, பெ.(n.) தடாக நிலைகோள் (பிரதிஷ்டை);, நிலத்தடியில் செல்வத்தை புதைக்கை (தனநிட்சேபம்);, பார்ப்பனச்சேரி நிலைகோள் (அக்கிரகாரப் பிரதிஷ்டை);, தேவாலயநிலை கோள் (பிரதிஷ்டை); முதலான ஏழு வகையான நற்பெருஞ்செயல்களைச் செய்தலால் ஏற்படுங் புகழ்; fame resulting from seven kins of great deeds, viz., {}-p-piradistai, {}-{}, {}-p-piradstai, {}-p-{}, {}-P-{}, pirapanda-{}, cattira-p-{}. [Skt.saptan+san-{} → த.சப்தசந்தானம்.]
சப்தசமுத்திரம்	சப்தசமுத்திரம் saptasamuttiram, பெ.(n.) ஏழுகடல்; the seven circule concentric oceans. [Skt.saptan+samudra → த.சப்தசமுத்திரம்.]

சப்தாரி	சப்தாரி captāri, பெ.(n.) ஏழு சரமுள்ள கழுத்தணிவகை; a kind of necklace having seven strands. "சப்தசரியொன்றிற் கோத்த முத்து வட்டமும்" (S.I.I.ii, 143);. [சப்த(ம்); + சரி.] [Skt.sapta → த.சப்த(ம்);.] கரி → சரி
சப்தசாகரம்	சப்தசாகரம் captacākaram, பெ.(n.) [Skt.{}+{} → த.சப்தசாகரம்.]
சப்தசாதி	சப்தசாதி captacāti, பெ.(n.) ஏழு பிறப்பு; the seven kinds of birth (சா.அக.);. [Skt.saptan+{} → த.சப்தசாதி.]
சப்தசாலம்	சப்தசாலம் captacālam, பெ.(n.) ஒலித் திரள்; series of sounds. "சங்கீதம் அர்த்த மில்லாத சங்தஜாலந்தானே" (கோபால கிருஷ்ணபாரதி, 62);. [Skt.{}+{} → த.சப்தசாலம்.]
சப்தசுரம்	சப்தசுரம் saptasuram, பெ.(n.) ஏழிசை; [Skt.saptan+svara → த.சப்தசுரம்.]
சப்தசோதனைக்குழல்	சப்தசோதனைக்குழல் captacōtaṉaikkuḻl, பெ.(n.) இதயத் துடிப்பறியுங் கருவி (இக்.வ.);; stethescope. [சப்தசோதனை + குழல்.] [Skt.sabda+{} → த.சப்தசோதனை.] [P]
சப்ததாது	சப்ததாது captatātu, பெ.(n.) உடம்பின் ஏழு வகைத் தாதுக்கள்; the seven constituent parts of the body (சா.அக.);. த.வ. ஏழுமூல [சப்த(ம்); + தாது.] [Skt.sapta + த.சப்த(ம்);]
சந்திரிகாபைரவி	சந்திரிகாபைரவி candirikāpairavi, பெ.(n.) இசை வகை (பரத.இராக.102);; (Mus.); a specific melody-type. [Skt.{}+bhairavi → த.சந்திரிகா பைரவி.]

சப்ததாளம்	சப்ததாளம் captatāḷam, பெ.(n.) ஏழுவகைத் தாளம்; [சப்த(ம்); + தாளம்.] [Skt.saptan → த.சப்த(ம்);.]
சப்தபாலம்	சப்தபாலம் captapālam, பெ.(n.) குதிரை எருது ஒட்டகம் இவற்றின் அழுக்கைப் போக்கப் பயன்படுத்தும் கருவி (சுக்கிரநீதி, 325);; a kind of brush used in grooming horse, ox or camel. [Skt.sapta+{} → த.சப்தபாலம்.]
சப்தபுரி	சப்தபுரி cabtaburi, பெ.(n.) ஏழு தெய்வத்தன்மை நிறைந்த நகரங்கள்; the seven sacred cities. [சப்த(ம்); + புரி.] [Skt.sapta → த.சப்த(ம்);.]
சப்தம்	சப்தம்1 captam, பெ.(n.) ஒலி, ஓசை (சூடா.);; sound, voice. [Skt.{} → த.சப்தம்1.] சப்தம்2 captam, பெ.(n.) ஏழு (சூடா.);; seven. [Pkt.satt → Skt.saptan → த.சப்தம்2.] சப்தம்3 captam, பெ.(n.) suggestive and expressive use of gestures communicating the meaning of individual words (கிரியா.);.
சப்தமண்டலம்	சப்தமண்டலம் captamaṇṭalam, பெ.(n.) ஏழு வகை விண் மண்டிலங்கள் (சது.);; the seven regions of the universe, viz. [சப்தம் + மண்டலம்.] [Skt.saptan → த.சப்த(ம்);.] ஏழு வகை மண்டலங்கள்: 1. முகல் (மேக); மண்டிலம், 2. கதிரவ (சூரிய); மண்டிலம், 3. திங்கள் (சந்திரன்); மண்டிலம், 4. விண்மீன் (நட்சத்திர); மண்டிலம், 5.கோள் (கிரக); மண்டிலம், 6. ஏழு முனிவர்கள் (ஸப்தரிஷி); மண்டிலம், 7. துருவ மண்டிலம் என்று விட்ணு (விஷ்ணு); புராணமும், வாயு மண்டிலம், வருண மண்டிலம், சந்திர மண்டிலம், சூரிய மண்டிலம், நட்சத்திர மண்டிலம், அக்கினி மண்டிலம், திரிசங்கு மண்டிலம் என்று சதுரகராதி கூறுகின்றன.

சப்தமருத்து	சப்தமருத்து captamaruttu, பெ.(n.) ஏழு மண்டலங்களிலும் உள்ள ஏழு வளி (வாயுக்கள்);; the seven winds of the universe residing in the {}. [Skt.saptan+marut → சப்தமருந்து.] ஏழு வகை வாயுக்கள்: 1. ஆவகம், பிரவகம், சம்வகம், உத்வகம், விவகம், பரிவகம், பராவகம் என்பன.
சப்தராசிகம்	சப்தராசிகம் captarācigam, பெ.(n.) கணித வகை; [Skt.sapta-{} → த.சப்தராசிகம்.]
சப்தரிசிமண்டலம்	சப்தரிசிமண்டலம் saptarisimaṇṭalam, பெ.(n.) ஏழு விண்மீன்கள் அடங்கிய ஒரு விண்மீன் கூட்டம்; ursa major or the great bear (கிரியா.);. [சப்தரிசி + மண்டலம்.] [Skt.saptarsi → த.சப்தரிசி.]
சப்தவர்க்கம்	சப்தவர்க்கம் captavarkkam, பெ.(n.) 1. அரசு, படை, குடி, கூழ், அமைச்சு, நட்பு, அரண் என்ற அரசியற்குரிய ஏழுறுப்புகள்; the seven elements constituting a Government according to the Hindu polity, viz., {}, padai, kudi, {}, amaiccu, natpu. aran. 2. சத்த வருக்கம் பார்க்க;see {}-varukkam. [Skt.saptan+varga → த.சப்தவர்க்கம்.]
சப்தவாதம்	சப்தவாதம் captavātam, பெ.(n.) ஒரு நரம்பு நோய்; a kind of nervous disease (சா.அக.);. [Skt.sapta+{} → த.சப்தவாதம்.]
சப்தவாயு	சப்தவாயு captavāyu, பெ.(n.) சப்தமருத்து பார்க்க;see {}-marttdu (சா.அக.); [Skt.sapta+{} → த.சப்தவாயு.]
சப்தவேதி	சப்தவேதி captavēti, பெ.(n.) ஒலியின் மூலம் பொருளை இலக்காக வைத்து அம்பு எய்யும் வித்தை; the art of shooting at an unseen object, judging its position by sound. த.வ.ஒலியிலக்கு [Skt.{}-{} → த.சப்தவேதி.]
சப்தறா	சப்தறா captaṟā, பெ.(n.) கப்பலின் முன்னணியத்திலிருந்து வெளியே புறப்படும் உத்திரம் (M.Navi.81);; bowsprit. த.வ.அளியக்கால்
சப்தறாசேர்பறுவான்	சப்தறாசேர்பறுவான் captaṟācērpaṟuvāṉ, பெ.(n.) சப்தறாவுக்கு அருகிலுள்ள, சிறிய உத்திரம்;

சப்தறாபோயிபந்து	சப்தறாபோயிபந்து cabtaṟābōyibandu, பெ.(n.) கப்பலின் முன்னணியத்தின் (சப்தறாவின்); அடிப்பக்கத்தைக் கட்டுவதற்கு உதவுங் கயிறு அல்லது சங்கிலி (M.Navi.84);; bowspirit gammoning. த.வ.அணியக்கனல்கயிறு
சப்தறாலவுரான்	சப்தறாலவுரான் captaṟālavurāṉ, பெ.(n.) கப்பலின் முன்னணியத்தின் (சப்தறா மரத்தின்); பக்கப் பற்றுக்கோடு (ஆதாரம்);; bow spirit shrouds.
சப்தாகபாராயணம்	சப்தாகபாராயணம் captākapārāyaṇam, பெ.(n.) சத்தாகம் பார்க்க (கொ.வ.);;see {}. [Skt. {}+{} → த.சப்தாகபாராயணம்.]
சப்தாகம்	சப்தாகம் captākam, பெ.(n.) சத்தாகம் பார்க்க (இ.வ.);;see {}. [Skt.{} → த.சப்தாகம்.]
சப்தாங்கம்	சப்தாங்கம் captāṅgam, பெ.(n.) சப்தவர்க்கம், 1 பார்க்க;see sapda-varkkam. [Skt.{} → த.சப்தாங்கம்.]
சப்தார்த்தம்	சப்தார்த்தம் captārttam, பெ.(n.) சத்தார்த்தம் பார்க்க (இ.வ.);;see {}. [Skt.{}+artha → த.சப்தார்த்தம்.]
சப்தி	சப்தி capti, பெ.(n.) கைப்பற்றுகை (legal); attachment. [U.zapti → த.சப்தி.]
சப்திசெய்-தல்	சப்திசெய்-தல் saptiseytal, 1. செ.குன்றாவி.(v.t.) வரி முதலியவைகட்கு ஈடாகச் சொத்துக்களை அதிகாரிகள் அரசு வசப்படுத்துதல்;த.வ. கைப்பற்றல் [U.zabti + ஜப்தி → சப்தி → த.செய் → த.சப்திசெய்-.]
சப்தியிலிரு-த்தல்	சப்தியிலிரு-த்தல் captiyiliruttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பொருள்கள் நீதிமன்றத்தின் கட்டுப் பாட்டில் (ஆதீனத்தில்); இருத்தல்; [U.sabti → த.சப்தி + இல் + இரு-.]
சப்நிவீசு	சப்நிவீசு capnivīcu, பெ.(n.) எழுத்தர்; writer, scribe. [U.{} → த.சப்நிவீசு.]

சப்பங்கம்	சப்பங்கம் cappaṅgam, பெ.(n.) சப்பங்கி3 (M.M.); பார்க்க;see {}.
சப்பங்கிச்சாயம்	சப்பங்கிச்சாயம் cappaṅgiccāyam, பெ.(n.) சப்பங்கி வேரிலிருந்து எடுக்கும் வண்ணம்; colour or dye from the root of cappangi. [Skt.sapang → சப்பங்கி + த.சாயம் → த.சப்பங்கிச் சாயம்.] சால் → சாய் → சாயம்
சப்பங்கு	சப்பங்கு cappaṅgu, பெ.(n.) சப்பங்கி2 பார்க்க;see {}.
சப்பளாத்தி	சப்பளாத்தி cappaḷātti, பெ.(n.) 1. பருத்த உடலுடையவன்-ள்; corpulent person. 2. திறமையில்லாதவ-ன்-ள்; unintelligent, dull person.
சப்பன்னம்	சப்பன்னம் cappaṉṉam, பெ.(n.) ஐம்பத்தாறு; the number 56. "சப்பன்னபாசை" (வின்.);. [Pkt.cappanaca → த.சப்பன்னம்.]
சப்போட்டா	சப்போட்டா cappōṭṭā, பெ.(n.) மண் வண்ணத்தோலும், வெளிர்ப் பழுப்பு நிறச் சதைப் பகுதியுமுடைய சிறு பழம்; sapota plum (க்ரியா.);. த.வ.மண்ணிப்பழம், சீமைஇலுப்பை [P]
சப்ராசி	சப்ராசி caprāci, பெ.(n.) வில்லையூழியன்; [U.{} → த.சப்ராசி.]
சப்சா	சப்சா capcā, பெ.(n.) 1. கருமயிலை வண்ணம் (நிறம்);; iron-grey, as the colour of a house. 2. திருநீற்றுப்பச்சை; sweet basil. [U.sabza → த.சப்ஜா.]
சபக்கத்தொடர்ச்சி	சபக்கத்தொடர்ச்சி cabakkattoḍarcci, பெ.(n.) நற்பக்கத்தினின்று (சபக்கத்தினின்று); எடுத்துக்காட்டும் தொழில் (வியாத்தி); (மணிமே.29, 72);; affirmative statement of invariable concomitant illustrated by an affirmative example. [Skt.sa-paksa → சபக்கம் + தொடர்ச்சி → த.சபக்கத்தொடர்ச்சி.]
சபக்கம்	சபக்கம் cabakkam, பெ.(n.) நெருப்புண்மை துணியப்பட்ட அடுக்களைபோலத் துணியப்பட்ட பொருள் முன்பு வெளியான இடம்; an instance in which the major term is found concomitant with the middle term, as kitchen when fire is the major term. "சபக்கத்துண்டாதலும்" (மணிமே.29, 123);. [Skt.sa-paksa → த.சபக்கம்.]

சபட்சம்	சபட்சம் cabaṭcam, பெ.(n.) சபக்கம் பார்க்க;see sabakkam. [Skt.sa-paksa → த.சபட்சம்.]
சபதக்காரன்	சபதக்காரன் cabadakkāraṉ, பெ.(n.) சூளுரை செய்வோன் (இ.வ.);; one who bets or takes a vow. [சபதம் + காரன்.] [Skt.{} → த.சபதம்.]
சபதபம்	சபதபம் cabadabam, பெ.(n.) மறையொழுக்கங்கள் (வைதிகவொழுக்கங்கள்); (கொ.வ.);; religious or devotional exercises. [Skt.japa+tapas → த.சபதபம்.]
சபதம்போடு-தல்	சபதம்போடு-தல் cabadambōṭudal, 20 செ.கு.பி.(v.t.) 1. உறுதி செய்தல்; to take vow. 2. போட்டி போடுதல் (பந்தயங்கட்டுதல்); (கொ.வ.);; to lay a wager. த.வ. சூளுரைத்தல் [சபதம் + போடு-.] [Skt.{} → த.சபதம்.]
சபதமாயிரு-த்தல்	சபதமாயிரு-த்தல் cabadamāyiruddal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) இறுமாந்திருத்தல் (இ.வ.);; to be haughty and reserved. [Skt.sapatha → த.சபதம் + த.ஆய் + த.இரு → த.சபதமாயிரு-.]
சபப்நாமா	சபப்நாமா cababnāmā, பெ.(n.) முறை மன்றத்தின் ஆணையை நேரில் நிறைவேற்றாமைக்குச் சிற்றூர் அலுவலர் (கிராமாதிகாரி); முதலியவரைக் கொண்டு நயனகட்க கட்டளையர் (அமீனா); செய்து கொள்ளும் மெய்ச்சான்று (அத்தாட்சி); (இ.வ.);; [Skt.sapadi + U.{} → த.சபப்நாமா.]
சபப்பு	சபப்பு cababbu, பெ.(n.) காரணம் (C.G.);; reason, explanation. [U.sabab → த.சபப்பு.]

சபர்	சபர்1 cabar, பெ.(n.) கப்பற் செலவு (வின்.);; voyage. த.வ. கடற்செலவு [U.safar → த.சபர்1.] சபர்2 cabar, பெ.(n.) பொறுத்தற் குறிப்பு; expr.signifying 'silence!' 'pause'. [U.sabr → த.சபர்.] சபர்3 cabar, பெ.(n.) அரபி ஆண்டில் இராண்டாம் மாதம்; the second month in the Arabic year. [Arab.safar → த.சபர்.]
சபரசிந்தாமணி	சபரசிந்தாமணி sabarasindāmaṇi, பெ.(n.) மலையாளத்து மலைவாணர்கள் சாவமிடும் (சபிக்கும்); சாவிப்பு (மாரண); மந்திரத்தைக் கூறும் ஒரு கருநாடக மந்திர நூல்; a carnatic treatise on black art or sorcery practised by the mountaineers of Malabar (சா.அக.);.
சபரணை	சபரணை1 cabaraṇai, பெ.(n.) ஆதரவு (யாழ்.அக.);; support. [Skt.sam-raksana → த.சபரணை1.] சபரணை cabaraṇai, பெ.(n.) 1. நிறைவு; fulness. 2. முன்னேற்பாடு (ஆயத்தம்);; readiness. 3. ஒழுங்கு; propriety. "செட்டுஞ் சபரணையு மாயிருந்தான்" (நெல்லை.);. [Skt.sam-{} → த.சபரணை.]
சபரம்	சபரம் cabaram, பெ.(n.) கெண்டை மீன் (பிங்.);; carp, silvery, attainig 5 inch in length-Barbus chola. [Skt.{} → த.சபரம்.] [P]
சபரன்	சபரன் cabaraṉ, பெ.(n.) வேடன்; hunter. [Skt.{} → த.சபரன்.]

சபரி	சபரி1 cabari, பெ.(n.) இராமனின் அருள் பெற்றவளாக, இராமாயணத்திற் கூறப்படும் ஒரு வேட்டுவப் பெண்; a huntress devotee who won the blessings of {}. [Skt.{} → த.சபரி1.] சபரி2 cabari, பெ.(n.) சபரியை பார்க்க (வேதாரணி.இராமநாத.12);;see {}.
சபரியை	சபரியை cabariyai, பெ.(n.) பூசை; worship. "சபரியை விதிமுறை புரிகுவார்" (திருவிளை. திருமணப்.60);. [Skt.{} → த.சபரியை.]
சபலங்கெட்டவன்	சபலங்கெட்டவன் cabalaṅgeṭṭavaṉ, பெ.(n.) பயனற்றவன் (இ.வ.);; a useless or good for nothing fellow. [சபலம் + கெட்டவன்.] [Skt.sa-phala → த.சபலம்.]
சபலன்	சபலன் cabalaṉ, பெ.(n.) புலனடக்கமில்லாதவன் (இ.வ.);; a fickle minded person, one unable to control his senses. [Skt.capala → த.சபலன்.]
சபலி	சபலி cabali, பெ.(n.) மாலையொளி; evening twilight (சா.அக.);. [Skt.sabali → த.சபலி.]
சபலை	சபலை cabalai, பெ.(n.) 1. மின்னல் (பிங்.);; lightning. 2. மனத்திட்பமற்றவள் (இ.வ.);; fickleminded woman. 3. திருமகள் (சங்.அக.);; Tirumagal, the Goddess of wealth, as inconstant. [Skt.{} → த.சபலை.]
சபவடம்	சபவடம் cabavaḍam, பெ.(n.) உருச்செய்யும் மாலை (செபமாலை);; string of beads for keeping count in prayer, rosary. "சபவடமும் வெண்ணூல் மார்பும்" (திருவாலவா.27, 51);. [சபம் + வடம்.] [U.japa + த.வடம் → த.சபவடம்.]

சபவிசாரணை	சபவிசாரணை cabavicāraṇai, பெ.(n.) சவஆய்வு; coroner's inquest. [சபம் + விசாரணை.] [த.சவம் → Skt.சபம்.]
சபவேள்வி	சபவேள்வி cabavēḷvi, பெ.(n.) மந்திரவழிபாடு (செபயாகம்); (சி.சி.8, 23, சிவஞா.);; recitation of mantras. [சபம் + வேள்வி.] [Skt. japa → த.சபம்.]
சபா	சபா capā, பெ.(n.) கலை நிகழ்ச்சிகளை உறுப்பினர்களுக்காக நடத்தும் ஓர் அமைப்பு; organization conducting cultural programmes. "நாடக சபா/வருடம் தவறாமல் இசை விழாக்களை நடத்தும் சபாக்கள்" (க்ரியா.);. த.வ. அவை [த.அவை → சவை → சபை → Skt.sabha.] அமைதல் + நெருங்குதல், கூடுதல். அமை = கூட்டம். அமை → அவை → சபை → சபா.
சபாக்கிரமம்	சபாக்கிரமம் capākkiramam, பெ.(n.) தொழுகைக்குக் கூடும் கிறித்துவ மதக் கூட்டத்தின் கோட்பாடுகள் (R.C.);; church rules. [Skt. {}+{} → த.சபாக்கிரமம்.]
சபாகம்பம்	சபாகம்பம் capākambam, பெ.(n.) அவைக்கு அஞ்சுகை (இலக்.அக.);; stage fright, nervousness on facing an audience. [சபா + கம்பம்.] [த.சபை → Skt.{} → த.சபா] கம் → கம்பம் = அச்சம், நடுக்கம்
சபாகாரியம்	சபாகாரியம் capākāriyam, பெ.(n.) அவையோர் செய்யும் செயல் (T.A.S.i.249);; business transacted by an assembly. [Skt.{} → த.சபா + த.காரியம்.]
சபாகுசுமம்	சபாகுசுமம் sapākusumam, பெ.(n.) செம்பரத்தை மலர் (சி.சி.2, 67, சிவாக்.);; [சபா + த.குசுமம்.] [Skt.jaba → த.சபா.] குய் → குசு → குசுமம். குசுமம் + மலர் [P]

சபாசனம்	சபாசனம் capācaṉam, பெ.(n.) ஒருவனுக்குச் செய்யும் மதிப்புரவு (மரியாதை); (சங்.அக.);; honour done to a person. [Skt.{} → த.சபாசனம்.]
சபாசு	சபாசு capācu, பெ.(n.) 'மிகநன்று' எனப் பொருள்படும் குறிப்புச்சொல்; expression signifying 'well done!, bravo! excellent' a term of cheering. "சபாசென்று மெச்சிக் கொடுக்கு மதிகாரமே" (திருவேங்.சத.41);. த.வ.வல்லே, வலே [U.{} → த.சபாசு]
சபாத்தியட்சன்	சபாத்தியட்சன் capāttiyaṭcaṉ, பெ.(n.) அவைத் தலைவன்; president of an assembly. [Skt.{}+adhyaksa → த.சபாத்தியட்சன்.]
சபாதாம்பூலம்	சபாதாம்பூலம் capātāmbūlam, பெ.(n.) திருமணம் முதலிய காலங்களில் வந்துள்ள மக்களுக்கு வழங்கும் வெற்றிலை முதலியன (இ.வ.);; betel, arecanuts, etc., distributed at a public meeting or at a marriage. [சபா + தாம்பூலம்] [Skt.{} → த.சபா.] தம்பரம் → தம்பலம் → தாம்பூலம். (தமி.வ.58);
சபாநாதன்	சபாநாதன் capānātaṉ, பெ.(n.) 1. சபாத்தியட்சன் பார்க்க;see {}. 2. சபாபதி பார்க்க;see {}. [சபா + நாதன்.] [த.அவை → த.சபை] [Skt.{} + {} → த.சபாநாதன்.]
சபாநாயகன்	சபாநாயகன் capānāyagaṉ, பெ.(n.) 1. சபாத்தியட்சன் பார்க்க;see {}. 2. சபாபதி பார்க்க;see {}. [Skt. சபா + நாயகன்.]
சபாநாயகர்	சபாநாயகர் capānāyagar, பெ.(n.) பேரவைத் தலைவர்; speaker of the legislature (கிரியா.);. [சபா + நாயகர்.]
சபாபதி	சபாபதி capāpadi, பெ.(n.) சிதம்பர அவையின் தலைவன் - நடராச மூர்த்தி;{}, as the lord of the sacred hall at Chidambaram. [Skt.{}-pati → த.சபாபதி.]

சபாமண்டபம்	சபாமண்டபம் cabāmaṇṭabam, பெ.(n.) அவை கூடும் மண்டபம்; assembly - room, public hall. [சபா + மண்டபம்.] [Skt.{} → த.சபா + த.மண்டபம்.]
சபாமணி	சபாமணி capāmaṇi, பெ.(n.) சபாவணி பார்க்க;see {}. [U.{} → த.சபாமணி.]
சபாமுத்திரை	சபாமுத்திரை capāmuttirai, பெ.(n.) இரண்டு கைகளையும் இணைத்து சிறு விரல்களால் நீரை விடுவது;
சபாமூப்பன்	சபாமூப்பன் capāmūppaṉ, பெ.(n.) கிறித்தவக் கோயிலின் முதன்மைப் பாதிரியார்; [Skt.{} → த.சபா + த.மூப்பு → மூப்பன் → த.சபாமூப்பன்.]
சபாரஞ்சகம்	சபாரஞ்சகம் capārañjagam, பெ.(n.) அவையிலுள்ளோர் மனத்தைக் கவர்வது; that which is pleasing to an audience, as a speech. [Skt.{} → {} → த. சபாரஞ்சகம்.]
சபாரஞ்சிதம்	சபாரஞ்சிதம் capārañjidam, பெ.(n.) சபாரஞ்சகம் பார்க்க;see {}. [Skt.{}+{} → த.சபாரஞ்சிதம்.]
சபாலை	சபாலை capālai, பெ.(n.) மின்னல்; lightning (சா.அக.);. [Skt.{} → த.சுவாலை → சபாலை.]
சபாவணி	சபாவணி capāvaṇi, பெ.(n.) 1. ஒப்படைப் பொருளைப் பறித்துக் கொள்ளுகை; embezzlement. 2. வரி (தீர்வை);யில்லாது போகும்படி நிலத்தைக் கணக்கில் கொண்டு வராது மறைத்து விடுகை; non-mention in the records of a piece of land with a view to evade payment of revenue. [U.{} → த.சபாவணி.]

சபி	சபி1 cabittal, 4. செ.குன்றாவி.(v.t.) வெகுண்டுரைத்தல் (சவித்தல்);; to curse, utter an imprecation. "தலையற்று விழுகவெனச் சபித்தா ரன்றே" (உத்தரரா.திக்குவி.94);. த.வ.சாவித்தல், சவித்தல் [Skt.{} → த.சபி-.] சபி2 cabittal, 4. செ.குன்றாவி.(v.t.) மந்திரத்தை நிரல்பட சொல்லுதல்; to recite, as {}; to pray. [Skt.jap → த.சபி-.]
சபிகர்	சபிகர் cabigar, பெ.(n.) அவையோர்; members of an assembly. [Skt.sabhika → த.சபிகர்.]
சபிண்டர்	சபிண்டர் cabiṇṭar, பெ.(n.) முன்னோர்க்குப் பிண்டச்சோறு (பிதிர்ப்பிண்டன்); இடுதற்குரிய ஏழு தலைமுறைக்குட்பட்ட தாய்வழி முன்னோர்; agnates up to the seventh degree, as participating in pindam offered to a common ancestor, sometimes extended to certain maternal relations also. [Skt.sa-pinda → த.சபிண்டர்.]
சபிண்டி	சபிண்டி cabiṇṭi, பெ.(n.) சபிண்டீகரணம் பார்க்க;see{}-garanam. "அத்தலத்திற் செயத்தகுஞ் சபிண்டி" (சேதுபு.சங்கரபாண்.55);. [Skt.sa-pindi → த.சபிண்டி.]
சபிண்டீகரணம்	சபிண்டீகரணம் cabiṇṭīkaraṇam, பெ.(n.) முன்னோர்கட்குரிய ஈமச்சடங்கை இறந்தவனுக்கும் உரிமையாதற் பொருட்டு, பெரும் பாலும் இறந்த பன்னிரண்டாம் நாள் செய்யப்படும் பிண்டப் படையல் (சிராத்தம்); (திருவானைக்.கோச்செங்.15);;{}, usually performed on the 12th day after death for the purpose of including the deceased among the manes. த.வ.பிண்டப்படையல் [Skt.{} → சபிண்டி + ச.கரணம் → சபிண்டீகரணம்.]
சயினம்	சயினம் cayiṉam, பெ.(n.) வசம்பு (மலை.);; sweet flag. [Skt.{} → த.சபினம்.]
சபீசதீட்சை	சபீசதீட்சை capīcatīṭcai, பெ.(n.) அறிவொழுக்கங்களில் சிறந்துள்ள சைவசமய நெறிமுறைகள் செய்து வரும்படி அறிவுறுத்தும், வினைமுறை தீக்கை (தீட்சை); வகை (சி.சி.8,3,சிவாக்.);; [Skt.{}+{} → த.சபீசதீட்சை.]
சபீசை	சபீசை capīcai, பெ.(n.) சபீசதீட்சை பார்க்க (சி.சி.8, 4, ஞானப்.);;see {}. [Skt.{} → த.சபீசை.]

சபீனம்	சபீனம் capīṉam, பெ.(n.) சபினம் பார்க்க (சங்.அக.);see {}. [Skt.{} → த.சபினம் → சபீனம்.]
சபு	சபு cabu, பெ.(n.) துணிவழலை (சவுக்காரம்);; soap (சா.அக.);.
சபுத்தி	சபுத்தி cabutti, பெ.(n.) பற்றுகை (ஜப்தி);; 'சபுத்தி வாரண்டுப் பியோனொடு' (பஞ்ச.திருமுக.1583);. [Arab.zabt → த.சபுத்தி.]
சபுபிளாசுத்திரி	சபுபிளாசுத்திரி cabubiḷācuttiri, பெ.(n.) துணிவழலை (சவுக்கார);ச் சீலை; soap plaster (சா.அக.);.
சபுனீற்று	சபுனீற்று cabuṉīṟṟu, பெ.(n.) 1. துணி வழலைக் கல் (சவுக்காரக் கல்);; soap stone saponite. 2. மாக்கல்; stealite (சா.அக.);.
சபேடம்	சபேடம் capēṭam, பெ.(n.) உள்ளங்கை; palm of the hand (சா.அக.);.
சபேடிகை	சபேடிகை capēṭigai, பெ.(n.) கைத்தலத்தால் அறைகை (இ.வ.);; slapping. [Skt.{} → த.சபேடிகை.]
சபேதா	சபேதா capētā, கு.பெ.எ.(adj.) வெண்மையான (இ.வ.);; white. [U.{} → த.சபேதா.]
சம்	சம்1 cam, பெ.(n.) வடமொழித் தொடரின் தொக்கத்தில் வளமைப்பொருளில் வரும் வடசொல் முன்னொட்டு (இலக்.அக.);; a sanskrit word meaning prosperity used as a prefix, as in {}. [Skt.{} → த.சம்.] சம்2 cam, பெ.(n.) நிறைவு மிகுதி சிறப்பு முதலிய பொருள்களில் வரும் வடமொழியிடைச் சொல்; a sanskrit particle meaning completeness, abundance or excellence used as prefix, as in {}. [Skt.sam → த.சம்.]

சம்காரம்	சம்காரம் camkāram, பெ.(n.) அழித்தல் (இ.வ.);; destruction, annihilation. "சூரசம்ஹாரம்" (கிரியா.);.
சம்சயம்	சம்சயம் camcayam, பெ.(n.) சமுசயம் பார்க்க;see {}.
சம்சர்க்கம்	சம்சர்க்கம் camcarkkam, பெ.(n.) 1. சேர்க்கை; association. 2. புணர்ச்சி; sexual union. [Skt.sam-sarga → த.சம்சர்க்கம்.]
சம்சா	சம்சா camcā, பெ.(n.) கரண்டி (இந்துபாக.65);; spoon. [U.camca → த.சம்சா.]
சம்சாயி	சம்சாயி1 camcāyi, பெ.(n.) 1. கடன் (இ.வ.);; debt, liabilities. 2. நிறைவு செய்கை; satisfying one's needs. [U.{} → த.சம்சாயி.] சம்சாயி2 camcāyittal, 4. செ.கு.வி.(v.i.) ஏற்பாடு செய்தல் (இ.வ.);; to make arrangements, settle. [U.{} → த.சம்சாயி-.] சம்சாயி3 camcāyittal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) அமைதிப்படுத்துதல் (இ.வ.);; to reconcile hostile parties, bring to an understanding. [U.{}. த.சம்சாயி-த்தல்.]
சம்சாயிசி	சம்சாயிசி samsāyisi, பெ.(n.) விளக்கம்; [Skt.{}. த.சம்சாயிசி.]
சம்சாரசீவன்	சம்சாரசீவன் camcāracīvaṉ, பெ.(n.) வினைத்தொடர்பால் நிரயகதி, விலங்குகதி, மக்கட்கதி தேவகதிகளில் உழலும் உயிர் (மேருமந்.71, உரை);; [Skt.{}+{} → த.சம்சாரசீவன்.]
சம்சாரம்	சம்சாரம் camcāram, பெ.(n.) சமுசாரம் பார்க்க (இ.வ.);;see {}. [Skt.sam-{} → த.சம்சாரம்.]

சம்சாரி	சம்சாரி1 camcāri, பெ.(n.) குடியினவன்; person of large family. [Skt.sam-{} → த.சம்சாரி.] சம்சாரி2 camcāri, பெ.(n.) நிலத்தில் பயிரிடுபவர்; உழவர்; farmer. cultivator. "மழையே இல்லையென்றால் சம்சாரி எப்படிப் பிழைப்பான்?" (கிரியா.);. [Skt.sam-{} → த.சம்சாரி.]
சம்சிலேசம்	சம்சிலேசம் camcilēcam, பெ.(n.) சேர்க்கை (ஈடு.);; union. [Skt.sam-{} → த.சம்சிலேசம்.]
சம்சோதனம்	சம்சோதனம் camcōtaṉam, பெ.(n.) வயிற்றால் போக்கியும் வாயாலெடுத்தும உடம்பை தூய்மையாக்கல்; a medication which purifies the system by purgative and vomiting (சா.அக.);.
சம்ஞாகந்தம்	சம்ஞாகந்தம் camñākandam, பெ.(n.) குறிப்பு, 18 (சி.போ.பா.அவை.பக்.38);; [Skt.sam-{}+skandha → த.சம்ஞாகந்தம்.]
சம்ஞை	சம்ஞை camñai, பெ.(n.) 1. செய்கை; significant gesture. 2. குறியீடு; technical term. [Skt.sam-{} → த.சம்ஞை.]
சம்பத்தி	சம்பத்தி cambatti, பெ.(n.) 1. பேறு; attainment, acquisition. 2. சம்பத்து பார்க்க;see {}. "ஒடிவி லியமாதி சம்பத்தியுள்ளோ னாகி" (சூத.ஞானயோ.5,3);. [Skt.sam-patti → த.சம்பத்தி.]
சம்பத்து	சம்பத்து1 cambattu, பெ.(n.) செல்வம்; wealth, prosperity. [Skt.sam-pad → த.சம்பந்து.] சம்பத்து2 cambattu, பெ.(n.) பொன்; gold. "மேனானிற் சம்பத்துதிக்குந் தரணி தராசென்ன" (பத்ம.தென்றல்விடு.3);. [Skt.sampat → தசம்பத்து.]
சம்பத்துவேட்டம்	சம்பத்துவேட்டம் cambattuvēṭṭam, பெ.(n.) ஐந்து தாளத்தொன்று (பரத.தாள.14);; [Skt.{} → த.சம்பத்துவேட்டம்.]

சம்பந்தக்காரர்	சம்பந்தக்காரர் cambandakkārar, பெ.(n.) சம்பந்தக்குடியார் பார்க்க (இ.வ.);;see {}-k-{}. [Skt.sambandha → த.சம்பந்தக்காரர்.]
சம்பந்தக்குடியார்	சம்பந்தக்குடியார் cambandakkuḍiyār, பெ.(n.) உறவாடிகள் (சம்பந்திகள்); (இ.வ.);; relatives by marriage. [Skt.sambandha → சம்பந்தம் + த.குடியார் → த.சம்பந்தக்குடியார்.]
சம்பந்தகிரேத்தன்	சம்பந்தகிரேத்தன் cambandagirēttaṉ, பெ.(n.) நாணயமற்றவன்; lit., worthy householder. Unreliable person, used ironically. [Skt.sam-panna + {} → த.சம்பந்தகிரேத்தன்.]
சம்பந்தங்கல-த்தல்	சம்பந்தங்கல-த்தல் cambandaṅgalattal, 3. செ.கு.வி.(v.i.) மக்கள் தம் திருமணத்தால் தொடர்புடைய பெற்றோர் உறவு கொள்ளுதல் (இ.வ.);; to contract relationship, as parents by marriage of their children. த.வ.மணஉறவாடல் [சம்பந்தம்+கல-த்தல்] [Skt.sam-bandha → த.சம்பந்தம்]
சம்பந்தங்கூறல்	சம்பந்தங்கூறல் cambandaṅāṟal, பெ.(n.) மண உறுதியின் போது இருதிறத்தாரும் கள்ளுண்டு தங்கள் உறவுமுறையைக் கூறிக் கொள்ளுகை; proclamation of relationship by the headmen of bridegroom's and bride's parties, exchanging drinbks of toddy on the betrothal day. த.வ.உறவுகூறல் [சம்பந்தம்+கூறல்] [Skt.sam-bandha → த.சம்பந்தம்]
சம்பந்தச்சொல்	சம்பந்தச்சொல் cambandaccol, பெ.(n.) இனமான சொல் (பாண்டி.);; correlative word. [சம்பந்தம் + சொல்] [Skt.sam-bandha → த.சம்பந்தம்]
சம்பந்தத்திரயம்	சம்பந்தத்திரயம் cambandattirayam, பெ.(n.) சமானாதிகரண்யசம்பந்தம் விசேடண விசேடியபாவ சம்பந்தம் லட்சிய லட்சணபாவ சம்பந்தம் என்னும் மூவகைப் பட்ட தொடர்பு (வேதாந்தசாரம், பக்.79);; the three kinds of relation, {}-{}-campantam, {}-{}-{}-campantam, {}-catcana-{}-campandam. [Skt.campantam+traya → த.சம்பந்தத்திரயம்.]

சம்பந்தப்பட்ட	சம்பந்தப்பட்ட cambandappaṭṭa, கு.பெ.அ.(adj.) குறிப்பிட்ட ஒன்றோடு தொடர்புடைய; connected with comething; related, concerned. திரைப்படம் சம்பந்தப்பட்ட துறைகள், திருட்டில் சம்பந்தப்பட்ட இருவர் கைது (கிரியா.);. [சம்பச்தம்+பட்ட]
சம்பந்தப்படுத்து	சம்பந்தப்படுத்து cambandappaḍuttu, கு.வி.எ.(adv.) குற்றத்தில் மற்றொருவரையும் தொடர்புபடுத்திக் கூறுதல்; implicate. கள்ளக்கடத்தல் தொடர்பாகக் கைதாகியிருப்பவர் சில உயர் அதிகாரிகளையும் அதில் சம்பந்தப்படுத்தியிருப்பதாகச் தெரிகிறது (கிரியா.);.
சம்பந்தப்பொருள்	சம்பந்தப்பொருள் cambandapporuḷ, பெ.(n.) ஆறாம் வேற்றுமைப் பொருள்; significance of genitive case. [சம்பந்தம்+பொருள்] [Skt.sam-bandha → த.சம்பந்தம்]
சம்பந்தம்	சம்பந்தம் cambandam, பெ.(n.) 1. தொடர்பு; relation, connection, relevancy, agreement. 2. திருமணத்தால் ஏற்படும் உறவு; alliance, relationship by marriage. 3. சன்னிகரிடம் பார்க்க (சி.சி.அளவை.6, மறைஞா.);;see {}. [Skt.sam-bandha → த.சம்பந்தம்.]
சம்பந்தம்பேசு-தல்	சம்பந்தம்பேசு-தல் cambandambēcudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) மணம் பேசுதல் (இ.வ.);; to n egotiate a marriage. [சம்பந்தம்+பேசு-தல்] [Skt.sam-bandha → த.சம்பந்தம்]
சம்பந்தவாட்டி	சம்பந்தவாட்டி cambandavāṭṭi, பெ.(n.) பெண் கொடுத்த உறவு (சம்பந்தஞ்); செய்தவள் (இ.வ.);; woman having married son or daughter. [சம்பந்தம்+ஆட்டி] [Skt.sam-bandha → த.சம்பந்தம்]
சம்பந்தி-த்தல்	சம்பந்தி-த்தல் cambandittal, 4 செ.கு.வி.(v.t.) 1. சேர்த்தல்; to connect, blend, mix. intr. 2. உறவாதல்; to become related. [Skt.sambanam → த.சம்பந்தி-த்தல்.]
சம்பர்க்கம்	சம்பர்க்கம் cambarkkam, பெ.(n.) சேர்க்கை; union, contact, association. [Skt.sam-parka → த.சம்பர்க்கம்.]

சம்பர்க்கார்த்தம்	சம்பர்க்கார்த்தம் cambarkkārttam, பெ.(n.) 1. கதிரவ மறைப்பில் (சூரிய கிரகணத்தில்); கதிரவன் (சூரியன்); நிலா (சந்திரன்); இவற்றின் பாதிக் குறுக்களவைக் கூட்டி வந்தே அளவு (சூடா.உள்.436, உரை);; 2. நிலவு மறைப்பில் (சந்திர கிரகணத்தில்); நிலா பூமியின் சாயையிவற்றின் பாதிக்குறுக்களவைக் கூட்டிவந்த அளவு (சூடா.உள்.443, உரை);;த.வ.கோளக்குறுக்கம் [Skt.sam-parka+ardha → த.சம்பர்க் கார்த்தம்.]
சம்பரசூதன்	சம்பரசூதன் cambaracūtaṉ, பெ.(n.) சம்பரசூதனன் பார்க்க (உரி.நி.);;see {}-{}.
சம்பரசூதனன்	சம்பரசூதனன் cambaracūtaṉaṉ, பெ.(n.) 1. சம்பரனைக் கொன்ற காமன் (பிங்.);;{}, the Hindu god of love, as the slayer of {}. 2. சம்பராரி, 2 பார்க்க;see {}. [Skt.{}-{} → த.சம்பரசூதனன்.]
சம்பரநாரை	சம்பரநாரை cambaranārai, பெ.(n.) ஒரு நாரை; a red crane (சா.அக.);. [P]
சம்பரன்	சம்பரன் cambaraṉ, பெ.(n.) 1. காமனால் கொல்லப்பட்ட; அரக்கன் {} killed by {}. "சம்பரனுக் கொருபகைவா" (கந்தபு காமதக.99);. 2. தசரதனாற் கொல்லப்பட்ட அரக்கன்; an {} killed by {}. "சம்பரனைக் குலத்தோடுத் தொலைந்து" (கம்பரா.கையடை.8);. [Skt.{} → த.சம்பரம்.]
சம்பராரி	சம்பராரி cambarāri, பெ.(n.) 1. சம்பரனது பகைவன்; lit., the enemy of {}. "சம்பராரி நாணேற்றுந் தனுவைப் பொருவ" (திருப்போ.சந்.சிற்றில்.9);. 2. தசரதன்;{}. [Skt.{}+ari → த.சம்பராரி.]
சம்பவப்பிரமாணம்	சம்பவப்பிரமாணம் cambavappiramāṇam, பெ.(n.) பொருளின் இயற்கைக் குணத்தைச் சுட்டிச் சொல்வதாகிய ஓர் அளவை; [Skt.sam-bhava+pra-{} → த.சம்பவப் பிரமாணம்.]
சம்பவம்	சம்பவம் cambavam, பெ.(n.) 1. பிறப்பு; birth, origin. "சம்பவச்சருக்கம்" (பாரத.);. 2. நிகழ்ச்சி; occurrence, event. 3. சம்பவப் பிரமாணம் (மணிம.27:55, உரை);; பார்க்கsee {}-p-{}. [Skt.sam-bhava → த.சம்பவம்.]

சம்பவர்	சம்பவர் cambavar, பெ.(n.) இருபத்து நான்கு தூய நீரவருள் (தீர்த்தங்கரருள்); ஒருவர் (திருக்கலம்.காப்பு.உரை);; Jaina Arhat, one of 23 {}. [Skt.sam-bhava → த.சம்பவர்.]
சம்பவி-த்தல்	சம்பவி-த்தல் cambavittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) நிகழ்தல்; to happen, occur. come to pass. [Skt.sam-bhava → த.சம்பவி-.]
சங்பளங்கி	சங்பளங்கி caṅpaḷaṅgi, பெ.(n.) நக்கவாரத் தீவு; Nicobar islands. [Malay.sam-balang → த.சம்பளங்கி.]
சம்பற்காத்தம்	சம்பற்காத்தம் cambaṟkāttam, பெ.(n.) சம்பர்க்கார்த்தம் பார்க்க;see {}-k-{}.
சம்பன்னகிருகத்தன்	சம்பன்னகிருகத்தன் cambaṉṉagirugattaṉ, பெ.(n.) நாணயமற்றவன்; lit., worthy householder, unreliable person, used ironically. [Skt.sam-panna+grah-stha → த.சம்பன்ன கிருகத்தன்.]
சம்பாசணம்	சம்பாசணம் cambācaṇam, பெ.(n.) ஒருவரோடொருவர் பேசுகை; conversation, dialogue. த.வ. உரையாட்டு, உரையாடல் [Skt.{} → சம்பாஷணம் → த.சம்பாசணம்.]
சம்பாசணை	சம்பாசணை cambācaṇai, பெ.(n.) ஒருவரோடொருவர் உரையாடுவதுபோல் எழுதிய பாடல்; lesson in the form of a dialogue. [Skt.{} → த.சம்பாசணை.]
சம்பாசி-த்தல்	சம்பாசி-த்தல் cambācittal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) ஒருவரோடொருவர் பேசுதல்; to converse. [Skt. sambhasana → த.சம்பாசி-.]
சம்பாவனை	சம்பாவனை cambāvaṉai, பெ.(n.) 1. மதிப்புரவு; honour. 2. வெகுமானம்; offering, gift. [Skt.{} → த.சம்பாவனை.]
சம்பாவிதம்	சம்பாவிதம் cambāvidam, பெ.(n.) நிகழக் கூடியது; that which is probable or likely. [Skt.sam-{} → த.சம்பாவிதம்.]

சம்பிரஞ்ஞாதசமாதி	சம்பிரஞ்ஞாதசமாதி sambiraññātasamāti, பெ.(n.) சவிகற்பசமாதி பார்க்க;see {}-{}. [Skt.sam-pra-{}+{} → த.சம்பிரஞ்ஞாதசமாதி.]
சம்பிரதம்	சம்பிரதம் cambiradam, பெ.(n.) 1. விளைவு; that which is caused; effect, result. "வித்தின்றிச் சம்பிரதமில்" (பழ.327);. 2. வியத்தகு செயல் செய்வதாக, ஒரு பொருள் தோன்றுமாறு அமைத்துப்பாடும் கலம்பகவுறுப்பு (திவா.);; a constituent theme in kalambagam which apparently relates the wondrous performances of a magician but really signifies ordinary things. 3. விண்ணுலகத்தார் செய்யும் மாயக்கலை (இந்திரசாலம்);; magic, jugglery. "மணிவண்ணன் மலையுமோர் சம்பிரதம்" (திவ்.பெரியாழ். 3, 6, 10);. [Skt.swam-bhrta → த.சம்பிரதம்.]
சம்பிரதாபனம்	சம்பிரதாபனம் cambiratāpaṉam, பெ.(n.) அளறு (நரக); வகை (மணிமே.6, 181, அரும்.);; a hell. த.வ. நிரயம் [Skt.{} → த.சம்பிரதாபனம்.]
சம்பிரதாயக்காரன்	சம்பிரதாயக்காரன் cambiratāyakkāraṉ, பெ.(n.) சம்பிரதாயத்தன் பார்க்க;see {}. [Skt.sam-pra-{} → த.சம்பிரதாயம் + காரன்.]
சம்பிரதாயத்தன்	சம்பிரதாயத்தன் cambiratāyattaṉ, பெ.(n.) 1. முன் வழக்க வொழுக்கங்களைப் பின் பற்றுபவன் (அனுசரிப்பவன்);; one who respects customs or traditions, a traditionist. 2. திறமைசாலி (சாமர்த்தியசாலி);; clever, skilfulman. த.வ. மரபாளி, தொன்மரவன் [Skt.sam-{} + stha → த.சம்பிரதாயத்தன்.]
சம்பிரதாயி	சம்பிரதாயி cambiratāyi, பெ.(n.) சம்பிரதாயத்தன் பார்க்க;see {}. [Skt.sam-pra-{} → த.சம்பிரதாயி.]
சம்பிரதாரணை	சம்பிரதாரணை cambiratāraṇai, பெ.(n.) ஆராய்ந்து செய்யுந் தீர்மானம் (யாழ்.அக.);; decision after due deliberation. [Skt.sam-pra+{} → த.சம்பிரதாரணை.]

சம்பிரதானம்	சம்பிரதானம் cambiratāṉam, பெ.(n.) 1. கொடை; donation, gift. 2. நான்காம் வேற்றுமைப் பொருள்; meaning of dative case. "ஒழியாது கொள்பவன் சம்பிரதானம்" (பி.வி.9);. த.வ.கொடை [Skt.sam-pra-{} → த.சம்பிரதானம்.]
சம்பிரதி	சம்பிரதி cambiradi, பெ.(n.) 1. தலைமைக் கணக்கன் (I.M.P. Mr.225);; public accountant; accountant in a temple or a zemindary. 2. சிற்றூர்க்கணக்கனுக்கு உதவி செய்யும் எழுத்தன் (C.G.82);; assistant to a village accountant; writer, clerk. 3. வட்டத் தலைமைக் கணக்கன் (இ.வ.);; taluk head accountant. [Te.samprati → த.சம்பிரதி.]
சம்பிரமம்	சம்பிரமம் cambiramam, பெ.(n.) 1. பரபரப்பு; confusion, agitation, flurry. 2. களிப்பு; elation, high spirit. "தீரசம்பிரம வீரா" (திருப்பு.94);. 3. வட்டத் தலைமைக் கணக்கன் (இ.வ.);; taluk head accountant. [Te.samprati → த.சம்பிரதி.] சம்பிரமம் cambiramam, பெ.(n.) 1. பரபரப்பு; confusion, agitation, flurry. 2. களிப்பு; elation, high spirit. "தீரசம்பிரம வீரா" (திருப்பு.94);. 3. சிறப்பு; splendour, pomp,excellence. "கல்யாணசம்பிரமம் சொல்லத் தரமன்று". 4. நிறைவு; fluness, plenty, sumptuousness. ஆகாரம் சம்பிரமமாகக் கிடைத்தது (இ.வ.);. 5. வெள்ளை நீர் நஞ்சு (வின்.);; a mineral poison. [Skt.sam-bhrama → த.சம்பிரமம்.]
சம்பிரமலோலன்	சம்பிரமலோலன் cambiramalōlaṉ, பெ.(n.) பகட்டுக்காரன் (வின்.);; pompous person. [Skt.sam-bhrama+lola → த.சம்பிரமலோலன்.]
சம்பிரமி-த்தல்	சம்பிரமி-த்தல் cambiramittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) மகிழ்தல் (தக்கயாகப், 109, உரை);; to be glad. [Skt.sambhrama → த.சம்பிரமி-.]

சம்பிராத்தி	சம்பிராத்தி cambirātti, பெ.(n.) பேறு; anything obtained, blessing, acquisition. "மற்றுமேற்பட்ட சம்பிராத்தியும்" (T.A.S.i.:280);. [Skt.sam-{} → த.சம்பிராத்தி.]
சம்பிரேட்சியம்	சம்பிரேட்சியம் cambirēṭciyam, பெ.(n.) ஆராய்ந்தறிகை (வின்.);; deliberation, consideration. [Skt.{} → த.சம்பிரேட்சியம்.]
சம்பினத்தாதி	சம்பினத்தாதி cambiṉattāti, பெ.(n.) வாயு விளங்கம்; wind-killer-Embelia ribes (சா.அக.);.
சம்புகானா	சம்புகானா cambukāṉā, பெ.(n.) சிவப்பு வண்ணத் தரைவிரிப்பு (இரத்தினக் கம்பவளம்); (இ.வ.);; carpet. த.வ.தரைவிரிப்பு [U.{} → த.சம்புகானா.]
சம்புசேச்சுரம்	சம்புசேச்சுரம் cambucēccuram, பெ.(n.) ஆனைக்கா; a {} shrine. [Skt.{} → த.சம்புகேச்சுரம்.]
சம்புத்தி	சம்புத்தி cambutti, பெ.(n.) ஒருமைவிளி (பி.வி.5, உரை);; vocative singular. [Skt.sam-buddhi → த.சம்புத்தி.]
சம்புபட்சம்	சம்புபட்சம் cambubaṭcam, பெ.(n.) தூ(சுத்தமாயை);யுலகத்தில் தொழில் புரியும் சிவபேதங்கள் (சி.போ.பா.2:4. பக்.223);; the manifestations of {} functioning in the universe of pure {}, viz., {} and dist. fr. anu-patcam. [Skt.{}-bhu+paksa → த.சம்புபட்சம்.]
சம்புரோட்சணம்	சம்புரோட்சணம் camburōṭcaṇam, பெ.(n.) துப்புரவிற்காகக் கோயில்களில் செய்யும் நடப்புகள்; purificatory ceremony, as in a temple. த.வ.தூவிகம் [Skt.sam-{} → த.சம்புரோட்சணம்.]
சம்புரோட்சணை	சம்புரோட்சணை camburōṭcaṇai, பெ.(n.) சம்புரோட்சணம் பார்க்க;see {}. [Skt.sam-{} → த.சம்புரோட்சணை.]

சம்பூகை	சம்பூகை cambūkai, பெ.(n.) கிளிஞ்சில்; bivalve-shell; mollusc (சா.அக.);.
சம்பூயயானம்	சம்பூயயானம் cambūyayāṉam, பெ.(n.) திறன் வாய்ந்த சிற்றரசர் பலரோடு, ஓர் அரசன் தன் பகைவன்மேற் செல்லுகை (சுக்கிரநீதி,337);; the march of a king with his able feudatories to meet his enemy. த.வ.படையியக்கம் [Skt.{}+{} → த.சம்பூயயானம்.]
சம்பூர்த்தி	சம்பூர்த்தி cambūrtti, பெ.(n.) சம்பூரணம், 1, 2 பார்க்க (இ.வ.);;see {}. [Skt.sam-{} → த.சம்பூர்த்தி.]
சம்பூரணம்	சம்பூரணம் cambūraṇam, பெ.(n.) 1. நிறைவு; fulness, completion. 2. முடிவு பல பெண் குழந்தைகளைப் பெற்றுச் சலித்தோர் மேலும் பெறுதலில் வெறுப்புற்று, இதுவே கடைப்பெண்ணாக என்று பிறந்த பெண் குழந்தைக்கிடும் பெயர்; name given to a female child by parents who have had enough of female children and wish to have no more end, termination. 3. மிகுதி; abundance, plenty. 4. சம்பூரணராகம் (சிலப்.13, 106, உரை); பார்க்க;see {}-{}. [Skt.sam-{} → த.சம்பூரணம்.]
சம்பூரணராகம்	சம்பூரணராகம் cambūraṇarākam, பெ.(n.) எல்லா இசை, ஒலிக்குறிப்புகளும் (சுரங்களும்); அமைந்த பண்; primary melody type, as containing all the notes of the gamut. த.வ. நிறைபண் [Skt.sam-{}+{} → சம்பூரணராகம்.]
சம்பேதனம்	சம்பேதனம் cambētaṉam, பெ.(n.) கரையச் செய்யும் வேதிப்பொருள் (கர்த்தா);; a dissolving agent as gastric juice-catalysis (சா.அக.);.
சம்போக்கு	சம்போக்கு cambōkku, பெ.(n.) கப்பற் கூட்டம்; fleet of ships (R.);. [Persn.sumbuk → த.சம்போக்கு.]
சம்போகம்	சம்போகம் cambōkam, பெ.(n.) 1. புணர்ச்சி; sexual enjoyment. 2. இருவரும் துய்க்கும் இன்பம்; the sexual pleasures enjoyed by both. 3. ஒத்த இன்பம்; sexual enjoyments shared equally (சா.அக.);. த.வ. புணர்ச்சி. [Skt.sam-bhoga → த.சம்போகம்.]

சம்போகவிவரணம்	சம்போகவிவரணம் cambōkavivaraṇam, பெ.(n.) புணர்ச்சியைப் பற்றியும், தொழிலி யற்றும் விளத்தங்களையும், காமநுகர்ச்சியின் இன்பங்களையும் விளக்கமாகக் கூறும் நூல்; that branch of sexual science dealing particularly about sexual intercourse, the process of the effecting it successfully and the sexual pleasures and enjoyments derived from it Physiology of coitus (சா.அக.);. த.வ.புணர்ச்சிநூல் [Skt.sam - bhoga + vivarana → த.சம்போகவிவரணம்.]
சம்போகியடிக்கடி	சம்போகியடிக்கடி cambōkiyaḍikkaḍi, பெ.(n.) சேவல்; cock, so called from its frequent copullation (சா.அக.);.
சம்போதனம்	சம்போதனம் cambōtaṉam, பெ.(n.) பன்மைவிளி (பி.வி.17);; vocative plural. [Skt.{} → த.சம்போதனம்.]
சம்போதனை	சம்போதனை cambōtaṉai, பெ.(n.) விளி வேற்றுமை (வின்.);; vocative case. [Skt.{} → த.சம்போதனை.]
சம்போர்	சம்போர் cambōr, பெ.(n.) பூதம் (அக.நி.);; goblin. [Skt.{} → த.சம்போர்.]
சம்மதக்கைக்சீட்டு	சம்மதக்கைக்சீட்டு cammadakkaiccīṭṭu, பெ.(n.) சம்மதிப்பத்திரம் பார்க்க;see {}-p-pattiram. [Skt.sam-mata+U.citthi → த.சம்மதக்கைச் சீட்டு.]
சம்மதம்	சம்மதம் cammadam, பெ.(n.) 1. உடன்பாடு; approval, acquiescence, consent. "ஈது பயவாதிகள் சம்மதம்" (தாயு.எங்கு.3);. 2. நட்பு; friendship. "சானஞ் சம்மத மின்சொல்" (காசிக.தீர்த்.7);. 3. கொள்கை (யாழ்.அக.);; opinion. [Skt.sam-mata → த.சம்மதம்.]
சம்மதன்	சம்மதன் cammadaṉ, பெ.(n.) 1. நண்பன்; friend. 2. மைத்துனன்; wife's brother. [Skt.sam-mata → த.சம்மதன்.]

சம்மதி	சம்மதி1 cammadi, பெ.(n.) சம்மதம், 1 பார்க்க;see {}, "தனியேகச் சம்மதியின்றேல்" (சிவரக.கணபதியு.10);. [Skt.sam-mati → த.சம்மதி.] சம்மதி2 cammadiddal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) உடன்படுதல்; to agree, consent, acquiesce. [Skt.sam-mati → த.சம்தி2-.] சம்மதி3 cammadidda, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) நன்கு மதித்தல்; to esteem, regard, approve. "சதுரமென்று தம்மைத் தாமே சம்மதித்து" (திவ்.திருவாய்.9. 1:5);. [Skt.sam-mati → த.சம்மதி-.]
சம்மதிப்பு	சம்மதிப்பு cammadippu, பெ.(n.) உடன்பாடு (சம்மதம்); (வின்.);; willingness, consent. த.வ.இணக்கம் [Skt.sam-mati → த.சம்மதிப்பு.]
சம்மதிபத்திரம்	சம்மதிபத்திரம் cammadibaddiram, பெ.(n.) உடன்படிக்கை ஆவணம் (சாசனம்);; [Skt.sam-mati+patra → த.சம்மதிபத்திரம்.]
சம்மதிவசனம்	சம்மதிவசனம் sammadivasaṉam, பெ.(n.) மேற்கோள் (இ.வ.);; a text or except cited as authority. [Skt.sam-mati → த.சம்மதிவசனம்.]
சம்மந்தம்	சம்மந்தம் cammandam, பெ.(n.) தொடர்பு (சம்பந்தம்); (வின்.);; connection. உளவு relaionship. [சம்பந்தம் + சம்மந்தம்.]
சம்மந்தி	சம்மந்தி cammandi, பெ.(n.) சம்பந்தி பார்க்க;see sambandi

சம்மன்	சம்மன் cammaṉ, பெ.(n.) நடுவர் மன்ற அதிகாரியின் அழைப்புக் கட்டளை; order to be issue by court officer. த.வ.அழைப்பாணை, விளியாணை [E.summons → த.சம்மன்.]
சம்மனசு	சம்மனசு sammaṉasu, பெ.(n.) வேததூதன் (R.C.);; divine spirit, angel. [Skt.su-manas → த.சம்மனசு.]
சம்மார்ச்சனம்	சம்மார்ச்சனம் cammārccaṉam, பெ.(n.) துடைப்பத்தாற் பெருக்குகை (சங்.அக.);; sweeping. [Skt.{} → த.சம்மார்ச்சனம்.]
சம்மாரம்	சம்மாரம் cammāram, பெ.(n.) அழிவு; destruction. [Skt.sam-{} → த.சம்மாரம்.]
சம்மிதை	சம்மிதை cammidai, பெ.(n.) 1. ஏதாவதொரு கலையைப் பற்றிக் கூறும் நூல், சாரங்கதர சம்மிதை; a treatise on any branch of knowledge or science, for example sarangadara sammidah, an Ayurvedic science. 2. சரகசம்மிதை; a medicdal treatise by charaka (சா.அக.);. த.வ. நூல், பொத்தகம்
சம்மியஞானம்	சம்மியஞானம் cammiyañāṉam, பெ.(n.) பேரறிவு; supreme wisdom (சா.அக.);.
சம்மிராட்டு	சம்மிராட்டு1 cammirāṭṭu, பெ.(n.) தனியாணைப் பேரரசன்; supreme ruler, paramount sovereign. [Skt.sam-{} → த.சம்திராட்டு.] சம்மிராட்டு2 cammirāṭṭu, பெ.(n.) ஆண்டொன்றுக்கு வெண்பொற்காசுகள் ஒரு கோடிக்கு மேல் பத்துக்கோடி வரை வருவாயாகவுடைய அரசன் (சுக்கிரநீதி, 26);; king whose annual revenue is above 1 crore and below 10 crores of silver coins. [Skt.{} → த.சம்மிராட்டு.]
சம்மேளனம்	சம்மேளனம் cammēḷaṉam, பெ.(n.) 1. கலப்பு; mixing intermingling. 2. கூட்டம் (இக்.வ.);; conference. [Skt.sam-{} → த.சம்மேளனம்.]

சம்மோகம்	சம்மோகம் cammōkam, பெ.(n.) சம்மோகனம் பார்க்க;see {}.
சம்மோகனம்	சம்மோகனம் cammōkaṉam, பெ.(n.) ஈர்ப்பு, (அ); வயப்படுத்துகை (வசீகரம்);; fascination, delusion, infatuation. [Skt.{} → த.சம்மோகனம்.]
சம்யுக்தசமவாயம்	சம்யுக்தசமவாயம் samyuktasamavāyam, பெ.(n.) அயல்வழித் தொடர்பு; intimate relation with that which is in direct contact with another. [Skt.sam-yukta+{} → த.சம்யுக்த சமவாயம்.]
சம்யுக்தாட்சரம்	சம்யுக்தாட்சரம் camyuktāṭcaram, பெ.(n.) வடமொழிக் கூட்டு மெய்யெழுத்து; conjunct consonant is Sanskrit. த.வ. மெய்ம்மயக்கம் [Skt.sam-yukta+sksara → த.சம்யுக்தாட் சரம்.]
சம்யோகசம்பந்தம்	சம்யோகசம்பந்தம் samyōkasambandam, பெ.(n.) இருபொருள்கள் கூடியிருத்ததால் ஏற்படும் தொடர்பு; direct material contant. [Skt.sam-{}+sam-bandham → த.சம்யோகசம்பந்தம்.]
சம்யோகம்	சம்யோகம் camyōkam, பெ.(n.) 1. சேர்க்கை; combination, union. "அவனது ஞானசக்தி சம்யோகத்தால்" (சி.சி.பாயி.5, சிவாக்.);. 2. புணர்ச்சி; copulatio. 3. சம்யோக சம்பந்தம் பார்க்க;see {}-{}. [Skt.sam-{} → த.சம்யோகம்.]
சம்ரட்சணம்	சம்ரட்சணம் camraṭcaṇam, பெ.(n.) காப்பாற்றுகை; preservation, maintenance, protection. [Skt.samraksana → த.சம்ரட்சணம்.]
சம்ரட்சணை	சம்ரட்சணை camraṭcaṇai, பெ.(n.) சம்ரட்சணம் பார்க்க;see {}.
சம்ரட்சி-த்தல்	சம்ரட்சி-த்தல் camraṭcittal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) காப்பாற்றுதல்; to maintain, support, protect. [Skt.samraks → த.சம்ரட்சி-.]

சம்ரம்பம்	சம்ரம்பம்1 camrambam, பெ.(n.) பரபரப்பு; activity. "கிரியாசத்தி சம்ரம்பத்தோடு அகங்காரங் கிளம்பி" (சி.சி.2; 62, ஞானப்.);. [Skt.sam-rambha → த.சம்ரம்பம்.] சம்ரம்பம்2 camrambam, பெ.(n.) முயற்சி (அஷ்டப்பிர.80);; diligence. [Skt.samrambha → த.சம்ரம்பம்.]
சம்வகம்	சம்வகம் camvagam, பெ.(n.) ஏழு மருந்துகளுள் ஒன்று; one of capta-marundu. [Skt.sam-vaha → த.சம்வகம்.]
சம்வச்சரம்	சம்வச்சரம் camvaccaram, பெ.(n.) ஆண்டு; year. "அறுபதினாயிரம் சம்வச்சரபலன்" (இராமநா.);. த.வ.யாண்டு [Skt.sam-vatsara → த.சம்வச்சரம்.]
சம்வத்சரவாரியம்	சம்வத்சரவாரியம் camvatcaravāriyam, பெ.(n.) ஆண்டுதோறும் தெரிந்தெடுக்கப்படும் சிற்றூர் செயற்பாட்டவை (நிருவாக சபை); (I.M.P.Rd.241);; supervising committee elected annually by a village assembly. [சம்வத்சர+வாரியம்] [Skt.sam-vatsara → த.சம்வத்சர]
சம்வர்த்தம்	சம்வர்த்தம் camvarttam, பெ.(n.) 1. ஏழு முகில்களுள் (சத்த மேகங்களுள்); மணி பொழியும் முகில் (பிங்.);; a celestial cloud which rains gems, one of catta-{}. 2. வடமொழியிலுள்ள அறநூல் பதினெட்டனுள் ஒன்று; a Sanskrit text-book of Hindu law, one of 18 taruma-{},. [Skt.sam-varta → த.சம்வர்த்தம்.]
சம்வரம்	சம்வரம் camvaram, பெ.(n.) சம்வரை பார்க்க;see {}.
சம்வரை	சம்வரை camvarai, பெ.(n.) ஒன்பது வகைக் கறி யுணவில் ஆதனை வினை அணுகவொட்டாதபடி தடுப்பது (சீவக.2814, உரை);; [Skt.sam-vara → த.சம்வரை.]
சம்வற்சரம்	சம்வற்சரம் camvaṟcaram, பெ.(n.) சம்வச்சரம் பார்க்க;see {}.

சம்வன்னம்	சம்வன்னம் camvaṉṉam, பெ.(n.) தன்வயமாக்குதல் (வசிகரித்தல்);; to gain love (சா.அக.);.
சம்வாகம்	சம்வாகம் camvākam, பெ.(n.) நெல்லும் புல்லும் நிறைந்த மலையூர் (தி.வா.);; fertile town on a hill abounding in paddy, etc. [Skt.sam-{} → த.சம்வாகம்.]
சம்வாதம்	சம்வாதம் camvātam, பெ.(n.) 1. தருக்கம்; disputation, debate. 2. சம்பாசணம் பார்க்க;see {}. [Skt.sam-{} → த.சம்வாதம்.]
சம்வாதிசுரம்	சம்வாதிசுரம் samvātisuram, பெ.(n.) வாதி இசையுடன் (சுரம்); ஒத்தொலிக்கும் பண் (சுரம்); (Mus. of India. P.26);; a not which is in consonance with the {}. [Skt.{}+svara → த.சம்வாதிசுவரம்.]
சம்வாரம்	சம்வாரம் camvāram, பெ.(n.) உதட்டுச் சுருக்கம்; compression of lips (சா.அக.);.
சம்வித்து	சம்வித்து camvittu, பெ.(n.) அறிவு; consciousness, intelligence. "இந்திரியாதி களனைத்தினும் வியாபித்து நிற்கும் சம்வித்து" (சிவசம.42);. [Skt.sam-vit → த.சம்வித்து.]
சம்விற்பத்திரம்	சம்விற்பத்திரம் camviṟpattiram, பெ.(n.) அரசர்கள் தம்முட் பகைமையின்றி ஒத்து வாழ்வதற்கு, எழுதிக் கொள்ளும் ஆவணம் (சுக்கிரநீதி, 94);; treaty of friendship and cooperation between kings. [Skt.sam-vit+patra → த.சம்விற்பத்திரம்.]
சம்வேகம்	சம்வேகம் camvēkam, பெ.(n.) அறத்திலும் அறப்பயனலும் ஆசையுடைமை (சீவக.3133, கீழ்க்குறிப்பு);; [Skt.sam-{} → த.சம்வேகம்.]
சமக்காளம்	சமக்காளம் camakkāḷam, பெ.(n.) விரிப்பு வகை (இ.வ.);; carpet. [U.{} → த.சமக்காளம்.]
சமக்கிரதம்	சமக்கிரதம் camakkiradam, பெ.(n.) வடமொழி (சமற்கிருதம்);; Sankrit languae. "பாவினங்களுட் சமக்கிரதமும் வேற்றுப்பாடையும் விரவிவந்தால்" (யாப்.வி.பக்.461);. [Skt.sam-s-krta → த.சமக்கிரதம்.]

சமக்கிரமாய்	சமக்கிரமாய் camakkiramāy, பெ.(n.) நிறைவாய்; fully. completely. [Skt.samagra → சமக்கிரம் + ஆய் → த.சமக்கிரமாய்.]
சமகலி	சமகலி camagali, பெ.(n.) உடல் அசைவுகளுள் ஒன்று (சிலப்.பக்.81);; [Skt.sama-{} → த.சமகலி.]
சமகோலம்	சமகோலம் camaālam, பெ.(n.) பாம்பு; snake (சா.அக.);.
சமசத்தமம்	சமசத்தமம் samasattamam, பெ.(n.) வியாழன் நின்ற ஓரை (இராசி);க்கு ஏழாம் ஓரை (இராசி);யிலே வெள்ளி (சுக்கிரன்); நிற்கும் நிலை; "பொன்னவனின்ற ராசிக் கேழதாய்ப் புகன்ற ராசி தன்னிலே வெள்ளி நின்றாற் சமசத்தமப்பே ராகும்" (சங்.அக.);. [Skt.sama+saptama → த.சமசத்தமம்.]
சமசம்	சமசம் samasam, பெ.(n.) ஒருவகை மது (சோமரசம்); வைத்தற்குரிய கைப்பிடியுள்ள வேள்வியேனம்; a sacrifical vessel with a handle for keeping {} juice. "வேள்வியிற் சமசம்போலும்" (காஞ்சிப்பு.ஒழுக்கப்.03);. [Skt.camasa → த.சமசம்.]
சமசாதி	சமசாதி camacāti, பெ.(n.) ஒத்த இனத்தார் (இ.வ.);; homogeneous race. [Skt.sama+{} → த.சமசாதி.]
சமசி	சமசி1 samasi, பெ.(n.) நிறைவு; முடிவு (பூர்த்தி); (வின்.);; completeness, fulness. [Skt.samrddhi → த.சமசி1.] சமசி2 samasi, பெ.(n.) சமசை பார்க்க;see {}.
சமசு	சமசு samasu, பெ.(n.) கலகக் கூட்டம் (இ.வ.);; seditious assembly, faction, junto. [Skt.{} → த.சமசு.]
சமஞ்சசம்	சமஞ்சசம் samañsasam, பெ.(n.) உரு வொப்புமை; conformity, resemblance. "பொன் சமஞ்சஸங் காண்பதற்கு" (S.I.I.vi., 149);. [Skt.{}-jasa → த.சமஞ்சசம்.]

சமட்சம்	சமட்சம் camaṭcam, பெ.(n.) நேருரை (இ.வ.);; presence. [Skt.sam-aksam → த.சமட்சம்.]
சமட்டியாத்தி	சமட்டியாத்தி camaṭṭiyātti, பெ.(n.) தொகுபடு (அவிபக்த); சொத்து (கொ.வ.);; joint or undivided property. [Skt.samasti+{} → த.சமட்டியாத்தி.]
சமத்காரம்	சமத்காரம் camatkāram, பெ.(n.) 1. பேச்சுத் திறமை; cleverness, skill in speaking. 2. செய்யுணயம்; poetic charm. 3. தோற்றம்; aspect, manifestation. "சொரூபத்தியற் சமத்காரந்தான்" (ஞானவா.வில்வ.12);. [Skt.camat-{} → த.சமத்காரம்.]
சமத்தம்	சமத்தம் camattam, பெ.(n.) எல்லாம்; all everything. [Skt.samasta → த.சமத்தம்.]
சமத்தானபதி	சமத்தானபதி camaddāṉabadi, பெ.(n.) அரசன்; ruler of a state, king, chief. [Skt.sam-{}+pati → த.சமத்தானபதி.]
சமத்தானம்	சமத்தானம் camattāṉam, பெ.(n.) 1. அரசாண்மை நிலம் (அ); ஆள்புலம் (இராச்சியம்);; kingdom, state, dominion. 2. தலைநகரம் (வின்.);; place of residence, especially of a king or chief; capital. [Skt.{} → த.சமத்தானம்.]
சமத்தானவித்துவான்	சமத்தானவித்துவான் camattāṉavittuvāṉ, பெ.(n.) அரசவைப் புலவன்; poet-laureate, court poet. [Skt.{}+{} → த.சமத்தானவித்துவான்.]
சமத்தானாதிபதி	சமத்தானாதிபதி camaddāṉādibadi, பெ.(n.) சமத்தானபதி பார்க்க;see {}. [Skt.{}+adhi-pati → த.சமத்தானாதிபதி.]

சமதக்கினி	சமதக்கினி camadakkiṉi, பெ.(n.) பரசுராமனது தந்தையாகியமுனிவர்; a Rsi father of {}. [Skt.jamadagni → த.சமதக்கினி.]
சமதரிசி	சமதரிசி samadarisi, பெ.(n.) பொது நோக்கு டையவன் (இ.வ.);; one who views impartially. [Skt.sama-{} → த.சமதரிசி.]
சமதன்	சமதன்1 camadaṉ, பெ.(n.) சம்மதன், 1 பார்க்க;see {}. சமதன்2 camadaṉ, பெ.(n.) பொறிவாய விப்பவன் (சங்.அக.);; one who enables another to subdue his senses. [Skt.{} → த.சமதன்2.]
சமதானநிலை	சமதானநிலை camatāṉanilai, பெ.(n.) சமனிசை (மத்தியஸ்தாயி.);; middle octave. [சமதானம்+நிலை] [Skt.sama+{} → சமதானம்]
சமதிருட்டி	சமதிருட்டி camadiruṭṭi, பெ.(n.) அதிகாலையில் வியாழன் மறைய, வெள்ளி உதிக்கும் நன்றல்லா (தோஷ); காலம் (விதான.குணாகுண.49);; inauspicious time in early mornings when Venus rises just as Jupiter sets. [Skt.sama+drsti → த.சமதிருட்டி.]
சமதீதம்	சமதீதம்1 camatītam, பெ.(n.) கழிந்தது (சங்.அக.);; that which is past. [Skt.sam-atita → த.சமதீகம்.]
சததீதம்	சததீதம்2 cadadīdam, பெ.(n.) ஒன்றியம் (ஐக்கியம்); (யாழ்.அக.);; union. [Skt.{} → த.சமதீதம்.]
சமந்தகம்	சமந்தகம் camandagam, பெ.(n.) கண்ணபிரான் கழுத்தில் அணிந்த தெய்வமணி வகை; a gem of miraculous virtue worn by Krsna on his neck. [Skt.syamantaka → த.சமந்தகம்.]
சமந்தகமணி	சமந்தகமணி camandagamaṇi, பெ.(n.) சமந்தகம் (பாகவத.10, சத்தியாபா, 7); பார்க்க;see {}. [Skt.samantaka + த.மணி → த.சமந்தகமணி.]

சமந்தகவிரத்னம்	சமந்தகவிரத்னம் camandagaviratṉam, பெ.(n.) சமந்தகம் பார்க்க;see {}. "சமந்தக விரத்னந் தாவென" (பிரபோத.26 : 34);. [Skt.syamantaka+ratna → த.சமந்தகவிரத்னம்.]
சமந்தபத்திரன்	சமந்தபத்திரன் camandabattiraṉ, பெ.(n.) புத்த தேவன்; lord Buddha. [Skt.samanta-bhadra → த.சமந்தபத்திரன்.]
சமமுகம்	சமமுகம் camamugam, பெ.(n.) முகநளிநயம் (அபிநயம்); பதினான்கனுள் ஊழ்கஞ்செய்வது (தியானிப்பது); போல அசையாது நேற்முக மாயிருக்கும் நளிநயம் (அபிநயம்); (சது.);;
சமமூலம்	சமமூலம் camamūlam, பெ.(n.) வளையலுப்பு; glass gall-felvitri (சா.அக.);.
சமர்ச்சனம்	சமர்ச்சனம் camarccaṉam, பெ.(n.) வழி படுகை (இ.வ.);; worshipping, offering obeisance. [Skt.sam-arccana → த.சமர்ச்சனம்.]
சமர்த்தம்	சமர்த்தம் camarttam, பெ.(n.) அறநூல்களில் (சுமிருதிகளில்); நெறிப்படுத்திய சடங்கு; rites prescribed by the smrtis. "சமர்த்தமென்னும் புகழ்ந் தெவருமேத்துந் தருமம்" (கூர்மபு.அழற்கரும.5);. [Skt.{} → த.சமர்த்தம்.]
சமர்ப்பணம்	சமர்ப்பணம் camarppaṇam, பெ.(n.) கடவுடள் - பெரியோர்களுக்குக் காணிக்கை முதலாயின அளிக்கை; dedication, votice offering. த.வ.படையல் [Skt.samarppana → த.சமர்ப்பணம்.]
சமர்ப்பணை	சமர்ப்பணை camarppaṇai, பெ.(n.) சமர்ப்பணம் பார்க்க;see {}.
சமர்ப்பி-த்தல்	சமர்ப்பி-த்தல் camarppittal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) கடவுள் - பெரியோர்களுக்குக் காணிக்கை முதலாயின அளித்தல்; to offer, as to God; to dedicate, as a book. "ஈசனிடத் தெப்பொருளுஞ் சமர்ப்பித்து" (ஞானவா.அருச்.13);. த.வ.படை-த்தல் [Skt.samarppi → த.சமர்ப்பி-.]

சமரதம்	சமரதம் camaradam, பெ.(n.) நால்வகைத் தேர் (இரதம்);களுள்ஒன்று (பத்ம.தென்றல் விடு.67, உரை);; a class of chariots, one of four iradam. [Skt.samaratha → த.சமரதம்.]
சமரதி	சமரதி camaradi, பெ.(n.) கலவி வகை; a mode of sexual enjoyment. [Skt.samarati → த.சமரதி.]
சமரவி	சமரவி camaravi, பெ.(n.) கோள்களின் நடுநிலையைக் குறிக்கும் கதிரவன் நிரைகோடு, (வி.ன்.);; [Skt.samaravi → த.சமரவி.]
சமரிக்கேசு	சமரிக்கேசு camarikācu, பெ.(n.) சுருக்கமாக உசாவுகை (விசாரணை); செய்யப்படும் வழக்கு (இ.வ.);; a judicial enquiry conducted summarily. [E.summary+case → த.சமரிக்கேசு.]
சமலம்	சமலம் camalam, பெ.(n.) 1. மலம்; crdure, refuse. 2. அழுக்கு (யாழ்.அக.);; impurity. [Skt.sa-mala → த.சமலம்.]
சமலன்	சமலன் camalaṉ, பெ.(n.) soul, as being with malam. "சமலர்க்குப் பாசந்தடுத்து" (சைவச.ஆசா.23);. [Skt.sa-mala → த.சமலன்.]
சமலாவத்தை	சமலாவத்தை camalāvattai, பெ.(n.) ஆதன் (ஆன்மா); மலத்தோடு கூடியிருக்கும் பொழுது அடையும் நிலை (சி.சி.4, 36, மறைஞா.);; [Skt.sa-mala+{} → த.சமலாவத்தை.]
சமவசரணம்	சமவசரணம் samavasaraṇam, பெ.(n.) கேவலியிடமிருந்து அறிவுரை பெறுதற்குப் பூமிக்குமேலே 5000 விற்கிடைத் தூரத்தில் தேவர்களால் உருமா(நியமி);க்கப்பட்ட சினாலயம் (Jaina.);; heavenly pavilion erected by the Gods at a distance of 5000 bow lengths above the earth for receiving sacred instructions from {}, the perfected soul. "சமவசரணச்சருக்கம்" (மேருமந்.);. [Skt.sama-{} → த.சமவரணம்.]
சமவாகாரம்	சமவாகாரம் camavākāram, பெ.(n.) தேவர் அரக்கர்களுடைய வீரச் செயல்களைக் காட்டுவதாய் மூன்று உறுப்புகளைக் (மூன்றங்களைக்); கொண்ட உருவக வகை (சிலப்.பக்.84);; [Skt.sam-{} → த.சமவாகாரம்.]
சமவேதசமவாயம்	சமவேதசமவாயம் samavētasamavāyam, பெ.(n.) காட்சிக்குக்கரணியமான பொறி புலத் தொடர்பு (சன்னிகரிடம்); ஆறுனுள் நீக்கமின்றியிருப்பதனோடு நெருங்கியுள்ள நற்றொடர்பு (தருக்கசங்.நியாய.31);; [Skt.sam-{}+sam-{} → த.சமவேதசமவாயம்.]

சமற்கிருதம்	சமற்கிருதம் camaṟkirudam, பெ.(n.) வடமொழி; the Sanskrit language. [Skt.sams-krta → த.சமற்கிருதம்.]
சமன்சாரிசெய்-தல்	சமன்சாரிசெய்-தல் samaṉsāriseytal, 1 செ.கு.வி.(v.i.) அழைப்பாணை (சம்மன்); நிறைவேற்றுதல் (கொ.வ.);; to serve summons. [E.summons → த.சம்மன் → த.சமன் + சர்செய்-.]
சமனத்துவயம்	சமனத்துவயம் camaṉattuvayam, பெ.(n.) ஒரு மூலிகை; an unknown drug (சா.அக.);.
சமாக்கினி	சமாக்கினி camākkiṉi, பெ.(n.) 1. வயிற்றுத்தீ; want of the chief solvent fluid in the digestive process. 2. இயல்பான பசி; moderate-appetite (சா.அக.);.
சமா	சமா camā, பெ.(n.) குழுமம்; company. [U.{} → த.சமா.]
சமாகமம்	சமாகமம் camākamam, பெ.(n.) சேர்க்கை; union. [Skt.sam-{}-gama → த.சமாகமம்.]
சமாகிதம்	சமாகிதம் camākidam, பெ.(n.) ஒருவன் முயலுந்தொழிலின் பயன் அத்தொழிலாற் கைகூடாது (சித்தியாகாது); வேறொன்றாற் கைகூடுவதாகக் கூறும் அணி (தண்டி.71);;த.வ. அயற்காரணஅணி [Skt.sam-{}-hita → த.சமாகிரம்.]
சமாகோராத்திரம்	சமாகோராத்திரம் camāārāttiram, பெ.(n.) பகலிரவுகள் நாழிகையளவில் ஒத்தநாள் (பாண்டி.);; equinox. த.வ.நடுநாள் [Skt.sama+{} → த.சமாகோராத்திரம்.]
சமாச்சிரயம்	சமாச்சிரயம் camāccirayam, பெ.(n.) ஆற்றலில்லாத ஒருவன் தன்னைக் காப்பாற்று பவனைச் சார்ந்தொழுகை (சுக்கிரநீதி.336);; dependence of a weak person upon his protector. த.வ.புலிடச்சார்பு [Skt.sam-{}-{} → த.சமாச்சிரயம்.]

சமாசம்	சமாசம்1 camācam, பெ.(n.) அவை (சபை);; assembly, association. [Skt.sam-{} → த.சமாசம்1.] சமாசம்2 camācam, பெ.(n.) தொகைமொழி; "நன்மொழியானுரைத்தார்கள் சமாசம்" (வீரசோ.தொகை.6);. த.வ.தொகை [Skt.{} → த.சமாசம்.] சமாசம்3 camācam, பெ.(n.) நஞ்சு வகைகளில் ஒன்று (யாழ்.அக.);; a mineral poison.
சமாசன்	சமாசன் camācaṉ, பெ.(n.) சமாசம்2 பார்க்க;see {}. "கற்பவர் கூறுஞ் சமாசன்களே" (பி.வி.20);.
சமாசாரபத்திரிகை	சமாசாரபத்திரிகை camācārabattirigai, பெ.(n.) வணிகச் செய்தித்தாள் (இக்.வ.);; newspaper. த.வ.செய்தித்தாள் [Skt.sam-{}-{}+{} → த.சமாசாரப் பத்திரிகை.]
சமாசாரம்	சமாசாரம் camācāram, பெ.(n.) செய்தி; new, intelligence, information. [Skt.sam-{}-{} → த.சமாசாரம்.]
சமாசிரயணம்	சமாசிரயணம் camācirayaṇam, பெ.(n.) சமயத் தலைவன் (ஆசாரியன்); சங்கு சக்கர முத்திராதானஞ் செய்து மாலியம் (வைணவத்துவம்); அளிக்கும் சடங்கு; Initiation ceremony in which a priest brands upon his disciple's shoulders the marks of discus and conch. [Skt.{}-{} → த.சமாசிரணயம்.]
சமாசிரயம்	சமாசிரயம் camācirayam, பெ.(n.) பால்; milk (சா.அக.);.
சமாசோக்தி	சமாசோக்தி camācōkti, பெ.(n.) 1. ஒட்டணி (தண்டி.51, உரை);; 2. அடைமொழி ஒப்புமையாற்றல்களால் அல்பொருட் செய்தி தோன்றப் புகழ்பொருட் செய்தியைச் சொல்லும் அணி (அணியி.23);;த.வ.அல்பொருளணி [Skt.{} → த.சமாசோக்தி.]

சமாதானக்கொடி	சமாதானக்கொடி camātāṉakkoḍi, பெ.(n.) அமைதியைத் (சமாதானத்தை); தெரிவிக்குங் கொடி (வின்.);; flag of truce. த.வ.அமைதிக்கொடி [Skt.sam-{}-{} + த.கொடி → த.சமாதானக் கொடி.]
சமாதானத்தினாவி	சமாதானத்தினாவி camātāṉattiṉāvi, பெ.(n.) அமைதியின் அதிதேவதை (கிறித்.);; the spirit of peace. [Skt.sam-{}-{} → த.சமாதானத் தினாவி.]
சமாதானநீதிவான்	சமாதானநீதிவான் camātāṉanītivāṉ, பெ.(n.) நயன்மை (நீதி); அதிகாரி (J.);; justice of the peace. த.வ.நயனாளன், நாயன் [Skt.sam-{}-{}+niti → த.சமாதான நீதிவான்.]
சமாதானம்	சமாதானம்1 camātāṉam, பெ.(n.) 1. அமைதி; peace, transquillity, equanimity. 2. உடன்பாடு; reconciliation, compromise. 3. தடைக்குவிடை; answe to an objection; explanation. 4. இன்பதுன்பங்களைப் பொருட்படுத்தாத மனநிலை (வின்.);; stoicism; indifference to pain or pleasure, as of a yogi or sage. 5. இறைவிருப்பு (சமாதி சட்கசம்பத்துள்); கொள்கைகளுள் ஒன்றான சிந்தனை எளிதாக நிகழுமாறுள்ள மனநிலை; "சத்தஞ் சிந்திக்குமாறு சரசமாய்வைக்குமித்தைச் சமாதான மென்பர்" (கைவல்.தத்துவ.10);. 6. உடன்பாடு (வின்.);; consent, agreement. [Skt.sam-{}-{} → த.சமாதனம்.] சமாதானம்2 camātāṉam, பெ.(n.) மனவொருக்கம் (நாநார்த்த.909);; concentration of mind. [Skt.sam-{}-{} → த.சமாதானம்.]
சமாதானலங்கனம்	சமாதானலங்கனம் camātāṉalaṅgaṉam, பெ.(n.) அமைதிக்கேடு உண்டாக்குகை (இ.வ.);; breach of peace. [Skt.sam-{}-{}+langhana → த.சமாதானலங்கனம்]
சமாதானி	சமாதானி camātāṉi, பெ.(n.) நடுக்கற்றவன்-ள் (யாழ்.அக.);; even-tempered person. [Skt.sam-{}-{} → த.சமாதானி.]

சமாதி	சமாதி camāti, பெ.(n.) 1. எண்ணுறுப்பு ஓகங்களுள் மனத்தைப் பரம்பொருளோடு, ஒன்றிணைத்து நிறுத்துகை (சிலப்.14, 11, உரை);; 2. மனவுறுதி (சங்கற்பம்);; will, as of God. "பிஞ்ஞகன் சமாதியாலே" (திருவாலவா.16:5);. 3. கல்லறைக்குழி பார்க்க;see {}. 4. தொழுநோயளியை உயிருடன் புதைக்கை; burial alive of a leper (R.E.);. 5. ஒன்றன் வினையை, ஒப்புடைப் பொருள்மேல் ஏற்றிச் சொல்லுகையாகிய செய்யுட் குணம் (தண்டி.24);;த.வ. 1.மனவொழுக்கம், 2.கல்லறை [Skt.{} → த.சமாதி.]
சமாதிக்கல்	சமாதிக்கல்1 camātikkal, பெ.(n.) கல்லறையை மூடங்கல்; tomb-stone. [Skt.{} → சமாதி + த.கல் → த.சமாதிக்கல்.] சமாதிக்கல்2 camātikkal, பெ.(n.) மணிக்குடல் (மூ.அ.);; small intestines.
சமாதிக்குழி	சமாதிக்குழி camātikkuḻi, பெ.(n.) 1. நிமிர்ந்து உட்கார்ந்த நிலையிலேயே இறந்த துறவியை அடக்கஞ் செய்யுங் குழி; grave for interring the remains of an ascetic in an erect sitting posture. 2. கல்லறை; grave. "அவனுமொளித்தான் சமாதிக்குழி புகுந்தே" (தனிப்பா.i.238, 8);. [Skt.{} → சமாதி + த.குழி → த.சமாததிக்குழி.]
சமாதிகநீர்	சமாதிகநீர் camātiganīr, பெ.(n.) சித்தர்கள் கமுக்கமாய் உருவாக்கும் ஐங்காயச் செயநீர்; a pungent liquid extracted from a foetus by a secret process known only to siddhar (சா.அக.);.
சமாதிசட்கசம்பத்து	சமாதிசட்கசம்பத்து samātisaṭkasambattu, பெ.(n.) சமம், தமம், விடல் அல்லது உபரதி, சகித்தல் அல்லது திதிட்சை, சமாதானம், சிரத்தை என்ற அறுகுணங்களும் நிறைகை யாகிய கோட்பாடு (கைவல்.தத்துவ.9);; [Skt.{}+{}+{}+sam-pad → த.சமாதிசட்கசம்பத்து.]
சமாதிட்டன்	சமாதிட்டன் camātiṭṭaṉ, பெ.(n.) சமாதிமான் பார்க்க;see {}. [Skt.P{+stha → த.சமாதிட்டன்.]
சமாதிபெறு-தல்	சமாதிபெறு-தல் camādiberudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) குருவினிடம் ஊழ்கவொருக்கம் (தியானநிட்டை); பெறுதல் (வின்.);; to get initiated into yogism. த.வ.ஊழ்கநிறைபெறுதல் [Skt.{} + த.பெறு → த.சமாதி + பெறு-.]

சமாதிமான்	சமாதிமான் camātimāṉ, பெ.(n.) தவத்திலிருப்பன் (சங்.அக.);; person absorbed in the contemplation of God, yogi. த.வ. ஓகி, தவசி [Skt.{}-{} → த.சமாதிமான்.]
சமாதியடை-தல்	சமாதியடை-தல் camādiyaḍaidal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. அகவழிபாட்டு வழிமுறை (ஓக); நிலையில் அமர்தல்; to sit in yogic contemplation. 2. வீடுபேறு (சித்தி); பெறுதல்; to die, said euphemistically an ascetic. [சமாதி + அடை-தல்.] [Skt.{} → சமாதி]
சமாதியில்வை-த்தல்	சமாதியில்வை-த்தல் camātiyilvaittal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. இறந்த துறவி முதலியோரை அமர வைத்துப் புதைத்தல்; to bury in a sitting posture, as the remains of an ascetic. 2. கேடுசெய்தல் (இ.வ.);; to slay, crush out utterly. த.வ. அமர்வுஅடக்கம் [சமாதி+இல்+வை+(த்);தல்] [Skt.{} → சமாதி]
சமாதியுப்பு	சமாதியுப்பு camātiyuppu, பெ.(n.) 1. உடம்பு அழுகாதிருத்தற்பொருட்டு கல்லறையில் இடும் உப்பு; salt cast into the grave at interment to prevent putrefaction. 2. நல்லடக்கம் (சமாதி); செய்த இடத்தினின்று எடுக்கும் உப்பு; salt from a corpse taken some years after burial. [சமாதி + உப்பு] [Skt.samadhi → சமாதி]
சமாப்தி	சமாப்தி camāpti, பெ.(n.) முடிவு; end, conclusion, completion. [Skt.sam-{} → த.சமாப்தி.]
சமாபந்தி	சமாபந்தி camāpandi, பெ.(n.) அரசுக்குச் செலுத்த வேண்டிய வரிப்பணத்தைக் குறித்து ஏற்படும் யாண்டிறுதி வருவாய்க் கணிப்பு; annual settlement of revenue. த.வ.ஆண்டுவரிக்கணிப்பு, வரித்தணிக்கை [U.{} → த.சமாபந்தி.]
சமாபந்தித்தீர்ப்பு	சமாபந்தித்தீர்ப்பு camāpandittīrppu, பெ.(n.) தீர்மானங்கள் (W.G.);; orders or particulars of revenue orders at {}. [சமாபந்தி+தீர்ப்பு] [U.{} → த.சமாபந்தி]

சமாபனம்	சமாபனம் camāpaṉam, பெ.(n.) சமாப்தி பார்க்க;see {}. [Skt.sam-{}-pana → த.சமாபனம்.]
சமாய்-த்தல்	சமாய்-த்தல் camāyttal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) ஒரு செயலைத் திறமையோடு செய்தல் (இ.வ.);; to do excellently. த.வ. திறனாடல் [U.{} → த.சமாய்-.]
சமாராதனை	சமாராதனை camārātaṉai, பெ.(n.) பார்ப்பனர் உணவு (பிராமண போசனம்); (Brah.);; feeding of Brahmins. த.வ. பார்ப்புணவு [Skt.sam-{}-{} → த.சமாராதனை.]
சமால்கொட்டை	சமால்கொட்டை camālkoṭṭai, பெ.(n.) 1. நேர் வாளவிதை; croton seed. 2. இன்புலவு வகை (இக்.வ.);; a kind of sweet meat. [சமால்+கொட்டை] [U.{}+ → த.சமால்]
சமால்ம்பம்	சமால்ம்பம் camālmbam, பெ.(n.) பூசுகை (சங்.அக.);; smearing; coating. [Skt.{}-lambha → த.சமாலம்பம்.]
சமாலேபனம்	சமாலேபனம் camālēpaṉam, பெ.(n.) சாணியால் மெழுகுகை (சங்.அக.);; cleansing floor with cow-dung solution. [Skt.sam-{}-[} → த.சமாலேபனம்.]
சமாவர்த்தனம்	சமாவர்த்தனம் camāvarttaṉam, பெ.(n.) பதினாறு (சோடச); நோன்புகளுள் குருவினிட மிருந்து (ஆசாரியனிடமிருந்து); மறை (வேதம்); ஓதி, மீண்டு வந்ததும் மாணியநோன்பு (பிரமசரிய விரதம்); நீங்கும்படி செய்யும் சடங்கு (சீவக.822, உரை);; ceremony observed on the return home of a {} after finishing his {} studies at his preceptor's house, one of {}-{}, q.v. [Skt.sam-{}-vartana → த.சமாவர்த்தனம்.]
சமாவர்த்தனை	சமாவர்த்தனை camāvarttaṉai, பெ.(n.) சமாவர்த்தனம் பார்க்க;see {}. [Skt.sam-{}-vartana → த.சமாவர்த்தனை.]

சமாவேசம்	சமாவேசம் camāvēcam, பெ.(n.) 1. நன்கு தெய்வமேறுகை (ஆவேசிக்கை);; entrance, possession, as by spirits. "சமாவேசமாகிய கபாலமுத்தியும்" (சி.சி.8:12, மறைஞா.);. 2. மணமக்களின் முதற்சேர்க்கை; consummation of marriage. [Skt.sam-{}-{} → த.சமாவேகம்.]
சமானகோத்திரன்	சமானகோத்திரன் camāṉaāttiraṉ, பெ.(n.) 1. ஒரே குல மரபைச் (கோத்திரத்தை); சேர்ந்தவன்; person of the same clan. த.வ. ஒருகுடியன்
சமானதை	சமானதை camāṉadai, பெ.(n.) சமானம், 1. பார்க்க;see {}. "சிவசமானதையா யிருக்கும்" (சிவப்.பிரபந்.சிவஞானபாலை.திருப்பள்.1);. [Skt.{} → த.சமானதை.]
சமான்ம	சமான்ம camāṉma, பெ.(n.) 1. ஒப்பு; likeness, equality. 2. ஒத்துள்ளது; that which is equal or similar. [Skt.{} → த.சமானம்.]
சமானரகிதம்	சமானரகிதம் camāṉaragidam, பெ.(n.) ஒப்பற்றது; that which is incomparable or unequalled. [Skt.{}+rahita → த.சமானரகிதம்.]
சமானாதிகரணசம் பந்தம்	சமானாதிகரணசம்பந்தம் samāṉātigaraṇasambandam, பெ.(n.) ஒரே தொடரியத்தில், ஒரு பொருளையே பற்றிவரும் பல சொற்களுக்குள் தொடர்பு (சம்பந்தம்); (வேதா.சூ.117);; appositional relation, in a sentence, of words having the same denotation but different connotations.
சமானாதிகரணியம்	சமானாதிகரணியம் camāṉātigaraṇiyam, பெ.(n.) சமானாதிகரணசம்பந்தம் பார்க்க (வேதா.சூ.117, உரை);;see {}-{}. [Skt.{}-karanya → த.சமானாதிகாணியம்.]
சமானார்த்தபதம்	சமானார்த்தபதம் camāṉārddabadam, பெ.(n.) ஒரு பொருட்பன்மொழி (பி.வி.18);; synonyms, words having the same meaning. [Skt{}+pada → த.சமானார்த்தபதம்.]
சமானோதகன்	சமானோதகன் camāṉōtagaṉ, பெ.(n.) எட்டாந் தலைமுறை முதல் பதினான்காந் தலைமுறைவரையும், முன்னோர்கட்கு எள்ளுந் தண்ணீரும் விடுதற்கு உரிமையுள்ள தாயாதியர்; (legal); agnates from the 8th to the 14th degree, extended to remoter agnates also if the relationship can be clearly established, as connected through libations of water. [Skt.{} → த.சமாமோதகன்.]
சமிக்கத்தக்க	சமிக்கத்தக்க camikkattakka, பெ.(n.) செரிமானமாகக் கூடிய; digestable (சா.அக.);.

சமிக்கை	சமிக்கை camikkai, பெ.(n.) 1. செய்கை; signal, hint, gesture, as winking of the eyes. 2. குறியீட்டுப் பெயர்; technical term in art or science. [Skt.sam-{} → த.சமிக்கை.]
சமிஞ்ஞாட்சரம்	சமிஞ்ஞாட்சரம் camiññāṭcaram, பெ.(n.) இயற்பெயர், தந்தை பெயர், ஊர்ப்பெயர், குடிப்பெயர்களைக் குறிக்க வழங்கும் முதற் குறிப்பெழுத்து; a letter, often an initial, denoting name of a person or thing. த.வ. முன்னெழுத்து [Skt.sam-{}+aksara → த.சமிஞ்ஞாட்சரம்.]
சமிஞ்ஞை	சமிஞ்ஞை camiññai, பெ.(n.) 1. சமிக்கை, 1 பார்க்க;see {}, 2. பெயர் (த.நி.போ.25);; name, appellation. [Skt.{} → த.சமிஞ்ஞை.]
சமித்தம்	சமித்தம் camittam, பெ.(n.) வேள்வி மண்டபம்; sacrifical hall. "நின்றதோர் சமித்தங்கண்டான்" (சகம்பரா.பொழிலிறுத்த.49);. [Skt.sam-iddha → த.சமித்தம்.]
சமிதி	சமிதி camidi, பெ.(n.) 1. அவை (சபை);க் கூட்டம்; association, conference. 2. கருமந் தொடர்ந்து பற்றாமைப் பொருட்டுக் கடைப் பிடிக்கும் ஒழுக்கமான நிறை; "கோபனஞ் சமிதி தம்மம்" (மேருமந்.99);. 3. சமீகம் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}. [Skt.samiti → த.சமிதி.]
சமிதை	சமிதை camidai, பெ.(n.) வேள்வி (யாகத்து);க்குரிய ஆல், அரசு, அத்தி, இத்தி, மா, பலாசு, வன்னி, நாயுருவி, கருங்காலி என்பவற்றின் சுள்ளி; sacrificial fuel, of which there are nine kinds, viz., {}, {}, atti, itti, {}, {}, {}, {}, {}. "புண்ணியப் பலாசின் கண்ணிறை சமிதை" (பெருங்.இலாவண.3. 14);. [Skt.{} → த.சமிதை.]
சமிதைக்கிரிகை	சமிதைக்கிரிகை camidaiggirigai, பெ.(n.) மந்திரமுன்னிட்டு வேள்விச்சுள்ளிகளை தீ (அக்னி);யிலிட்டு, வேள்வி செய்யுஞ் செயல்; act of kindling sacred fire by throwing {} into sacrifical pit with appropriate mantras. "சமிதைக்கிரிகை சால் புளிக் கழிப்பி" (பெருங்.இலாவாண.3:81);. [Skt.{}+{} → த.சமிதைக் கிரிகை.]
சமிபாடு	சமிபாடு camipāṭu, பெ.(n.) 1. செரிக்கும் (சீரணிக்கும்); காலம்; time required for digestion. 2. செரித்தல் (சீரணம்);; digestion. [சமி+பாடு]
சமியன்	சமியன் camiyaṉ, பெ.(n.) அருகன் (வின்.);; [Skt.samyama → த.சமியன்.]

சமிர்த்தி	சமிர்த்தி camirtti, பெ.(n.) நிறைவு; fulness, abundance. "அன்னசமிர்த்தி" (குற்றா.தல.சிவபூசை.46);. [Skt.samrddhi → த.சமிர்த்தி.]
சமிரணன்	சமிரணன் camiraṇaṉ, பெ.(n.) சமீரணன் பார்க்க;see {}. "சமிரணன்றன் மதலை" (சேதுபு.இராமதீர்.68);.
சமிராட்டு	சமிராட்டு camirāṭṭu, பெ.(n.) சம்பிராட்டு பார்க்க;see {}. "சுராட்டுமச் சமிராட்டு மானானே" (சேதுபு.கோடிதீர்.48);. [Skt.sam-{} → த.சமிராட்டு.]
சமீகம்	சமீகம் camīkam, பெ.(n.) போர் (ஆ.நி.);; war, battle, fight. [Skt.{} → த.சமீகம்.]
சமீசணம்	சமீசணம் camīcaṇam, பெ.(n.) ஆராய்ச்சி (யாழ்.அக.);; investigation. [Skt.sam-{} → த.சமீசணம்.]
சமீந்தார்	சமீந்தார் camīndār, பெ.(n.) குடிகளிடம் தாமே வரி தண்டுதல் செய்து அரசுக்கு மொத்த வரி செலுத்தி (பூமியை); ஆள்வோர்; zemindar, landed proprietor paying landtax to Government. த.வ. நிலக்கிழார் [U.{}-{} → த.சமீந்தார்.]
சமீந்தாரி	சமீந்தாரி camīndāri, பெ.(n.) 1. சிற்றூர் நிலச்சொத்து; estate of a zemindar. 2. சமீந்தார் பார்க்க;see {}. த.வ. நிலக்கிழமை [U.{} → சமீந்தார் → த.சமீந்தாரி.]
சமீபம்	சமீபம் camīpam, பெ.(n.) அண்மை; nearness, proximity. "நஞ்சமீபத்தில் வாவென்று" (மச்சபு.ஆதிசி.8);. [Skt.sam-{} → த.சமீபம்.]
சமீபலசணை	சமீபலசணை samīpalasaṇai, பெ.(n.) ஒரு பொருளை உணர்த்துஞ் சொல் அப்பொருளினை அடுத்துள்ள பிறிதொரு பொருளை உணர்ந்து வதாகிய இலக்கணை (சி.சி.பு.28, சிவாக்.);;த.வ.பிறிதுணர் இலக்கணம் [Skt.{}+{} → த.சமீபலசணை]

சமீபலபசணை	சமீபலபசணை samībalabasaṇai, பெ.(n.) சமீபலசணை பார்க்க;see {}.
சமீபவிலக்கணை	சமீபவிலக்கணை camīpavilakkaṇai, பெ.(n.) சமீபலட்சணை பார்க்க;see {}.
சமீபி-த்தல்	சமீபி-த்தல் camīpittal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) கிட்டுதல்; to approach, come close. M.{}. [Skt.{} → த.சமீபி-.]
சமீரணம்	சமீரணம் camīraṇam, பெ.(n.) 1. கிடாரை (மலை.);; seville orange. 2. எலுமிச்சை; bergamotte orange. [Skt.sam-{} → த.சமீரணம்.]
சமீரணன்	சமீரணன் camīraṇaṉ, பெ.(n.) காற்றுக் கடவுள் (வளிச்செல்வன்);; air, wind-god. "சமீரணன் றுடைப்ப மன்னோ" (கம்பரா.மாரீச.15);. [Skt.sam-{} → த.சமீரணன்.]
சமீரணி	சமீரணி camīraṇi, பெ.(n.) வளிமகன் (வாயுபுத்திரன்);;{}, as son of {}. "சங்கையுறாது சமீரணி கேட்டு" (பாரத.புட்ப.79);. [Skt.{} → த.சமீரணி.]
சமீரன்	சமீரன் camīraṉ, பெ.(n.) சமீரணன் (உரி.நி.); பார்க்க;see {}. [Skt.sam-{} → த.சமீரன்.]
சமீன்	சமீன் camīṉ, பெ.(n.) சமீந்தாரி பார்க்க;see {}. [U.{} → த.சமீன்.]
சமீனம்	சமீனம் camīṉam, பெ.(n.) ஆண்டிற்கு ஒருமுறை உண்டாவது (யாழ்.அக.);; that which is produced once a year. [Skt.{} → த.சமீனம்.]

சமு	சமு camu, பெ.(n.) 729 யானைகளும் 729 தேர்களும் 2187 குதிரைகளும் 3645 காலாட்களும் அடங்கிய படை (சூடா.);; large army consisting of 729 elephants, 729 chariots, 2187 horsesand 3645 foot soldiers. [Skt.{} → த.சமு.] பழந்தமிழ் படைவகுப்பில் 9x9=81 கொண்ட நாற்படை அடுக்காகிய அணிவகுப்பு நிலவியது. 9x9x9=729 யானைப்படை, தேர்ப்படைகளும அதன் மும்மடங்காகிய, குதிரைப்படையும் (2187); ஐம்மடங்காகிய (3645); காலாட்படையும் ஒரு பெரும்படை எனப்பட்டது. இதனை வடமொழியாளர் 'சமு' என்னும் சேனையாகக் கருதினார்.
சமுக்கா	சமுக்கா1 camukkā, பெ.(n.) திசையறிகருவி (J.);; mariner's compass. [P] சமுக்கா2 camukkā, பெ.(n.) சமுக்காக்குழல் பார்க்க;see {}.
சமுக்காக்குழல்	சமுக்காக்குழல் camukkākkuḻl, பெ.(n.) தொலைநோக்குக் கண்ணாடி (வின்.);; telescope. த.வ. தொலைநோக்கி [Skt.{} + த.குதல் → சமுக்காக்குழல்.]
சமுக்காரம்	சமுக்காரம் camukkāram, பெ.(n.) தூய்மைப்படுத்தும் விழா (சமற்காரம்); (யாழ்.அக.);; purificatory ceremony. [Skt.sam-s-{} → த.சமுக்காரம்.]
சமுக்காளக்கோட் டுப்புலி	சமுக்காளக்கோட்டுப்புலி camukkāḷakāṭṭuppuli, பெ.(n.) புலி வகை (யாழ்.அக.);; a kind of tiger. [சமுக்காளம்+கோட்டுப்புலி] [U.{} → த.சமுக்காளம்.]
சமுக்காளம்	சமுக்காளம் camukkāḷam, பெ.(n.) சமக்காளம் பார்க்க;see {}.
சமுக்கு	சமுக்கு camukku, பெ.(n.) குதிரை மாடு முதலியவற்றின் முதுகில் இவர்ந்தூருதற்கு இடப்பெறுந் தவிசு; saddle. "இடப முதுகிடைச் சமுக்கிட்டேறி" (திருப்பு.902);. த.வ.சேணம் [U.{} → த.சமுக்கு.]

சமுயங்கா-த்தல்	சமுயங்கா-த்தல் camuyaṅgāttal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. அருள் (தயை); வேண்டிப் பிறரிடம் (சேவை); பணி செய்தல் (இ.வ.);; to serve as attendant for favour. 2. ஒருவரது நல்ல நேரம் கிடைத்தற்குக் காத்திருத்தல்; to wait one's convenience. [சமுகம்+கா-த்தல்] [Skt.sam-mukha → த.சமுகம்]
சமுகங்கொடு-த்தல்	சமுகங்கொடு-த்தல் camugaṅgoḍuttal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) தெளிவாயிருத்தல் (பிரன்னம்);; to attend, used respectfully. "அத்தருணம் தாங்களும்சமுகங்கொடுத்துச் சிறப்பித்துச் சொல்லுமாறு வேண்டுகின்றோம்". த.வ. செவ்விதருதல் [சமுகம்+கொடு] [Skt.sam-mukha → த.சமுகம்.]
சமுகசேவை	சமுகசேவை camugacēvai, பெ.(n.) அரசன், குரு முதலானோரது ஆள்கணத்தில் (சன்னிதானத்தில்); செய்யும் ஊழியன் (வின்.);; serving or waiting on a king, guru, etc. [Skt.sam-mukha+{} → த.சமூகசேவை.]
சமுகத்தார்	சமுகத்தார் camugattār, பெ.(n.) அமைச்சர்கள் (வின்.);; councillors, courtiers. [Skt.sam-mukha → சமூகம் → த.சமுகத்தார்1.]
சமுகளி-த்தல்	சமுகளி-த்தல் camugaḷittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) நேரில் வருகை தருதல் (இலங்.);; be present (in a meeting);. கூட்டத்திற்குப் பலர் சமுகமளித்திருந்தனர்., [சமுகம்+அளி]
சமுசயப்பட்டவன்	சமுசயப்பட்டவன் samusayappaṭṭavaṉ, பெ.(n.) சந்தேகக்காரன் பார்க்க (இ.வ.);;see {}-{}-{}. த.வ.ஐயமுடையன் [Skt.sam-{} → த.சமுசயம்+பட்டவன்.]
சமுசயம்	சமுசயம் samusayam, பெ.(n.) 1. ஐயம்; doubt, hesitation. 2. குற்றம பற்றிக் கொள்ளும் ஐயம் (சந்தேகம்);; suspicion. [Skt.sam-{} → த.சமுசயம்.]
சமுசயவாதி	சமுசயவாதி samusayavāti, பெ.(n.) எதனையும் ஐயுறுபவன் (சந்தேகிப்பவன்); (வின்.);; sceptic. [Skt.sam-{}+vadin. → த.சமுசயவாதி]

சமுசாகி	சமுசாகி camucāki, பெ.(n.) தொந்தரை; worries. அவனுக்கு சமுசாகி அதிகம் (கொ.வ.);.
சமுசாகிசெய்-தல்	சமுசாகிசெய்-தல் samusākiseytal, 1 செ.கு.வி(v.i.) 1. மனநிறைவு (திருப்தி); செய்தல்; to satisfy. 2. போக்குச் சொல்லுதல் (இ.வ.);; to give evasive explanations.
சமுசாரக்காரன்	சமுசாரக்காரன் camucārakkāraṉ, பெ.(n.) பெரிய குடும்பத்தை உடையவன் (இ.வ.);; a man having a large family. த.வ. பெருங்குடும்பி [Skt.sam-{} → த.சமுசாரம்+காரன்.]
சமுசாரபந்தம்	சமுசாரபந்தம் camucārabandam, பெ.(n.) இல்லற வாழ்க்கையில் கட்டுப்படல்; bondage of married life (சா.அக.);. த.வ. குடும்பக்கட்டு [Skt.sam-{}+bandha → த.சமுசாரபந்தம்.]
சமுசாரம்	சமுசாரம்1 camucāram, பெ.(n.) 1. உலக வாழ்க்கை; cycle of mundane existence; worldly life. "சமுசாரத்தின் புத்தி நீங்குமாறருளும் பார்ப்பதி" (விநாயகபு.2, 7);. 2. குடும்பம்; family. 3. மனைவி (இ.வ.);; wife. [Sak.sam-{} → த.சமுசாரம்1.] சமுசாரம்2 camucāram, பெ.(n.) 1. சமாசாரம் (நாஞ்.); பார்க்க;see {}. 2. பொருண்மை, செய்தி (விஷயம்);; business, affair. உன்னிடத்தில் ஒரு சமுசாரம் சொல்ல வேணும். [Skt.{} → த.சமுசாரம்.]
சமுசாரவாட்டி	சமுசாரவாட்டி camucāravāṭṭi, பெ.(n.) பெரிய குடும்பத்தையுடையவன் (இ.வ.);; a woman having a large family. [Skt.{}-{} → த.சமுசாரம் + ஆட்டி.]
சமுசாரவாளி	சமுசாரவாளி camucāravāḷi, பெ.(n.) சமுசாரக்காரன் பார்க்க (இ.வ.);;see {}. [Skt.sam-{} → த.சமுசாரம்+த.ஆளி.]

சமுசாரவிருத்தி	சமுசாரவிருத்தி camucāravirutti, பெ.(n.) குடும்ப நிகழ்ச்சி (J.);; family cares or concerns. [Skt.sam-{}+vrtti → த.சமுசாரவிருத்தி.]
சமுசாரி	சமுசாரி camucāri, பெ.(n.) 1. இல்வாழ்வான் (கிருகத்தன்);; married person, house holder. 2. சமுசாரக்காரன் பார்க்க;see {}. 3. குடியானவன்; husbandman, farmer. 4. கருமம (கர்ம);த் தொடர்புடையவன்; one involved in the cycle of births as a result of karma. "சேதனன்றான் சமுசாரியோ" (சி.சி.வரலாறு);. த.வ. குடும்பி [Skt.sam-{} → த.சமுசாரி.]
சமுசாரித்தொழில்	சமுசாரித்தொழில் camucārittoḻil, பெ.(n.) உழவுத்தொழில்; husbandry. [சமுசாரி + தொழில்] [Skt.sam-{} → த.சமுசாரி]
சமுசாரிமகன்	சமுசாரிமகன் camucārimagaṉ, பெ.(n.) நல்ல குடும்பத்திற் பிறந்தவன் (வின்.);; man born of good family. [சமுசாரி+மகன்] [Skt.sam-{} → த.சமுசாரி.]
சமுசு	சமுசு samusu, பெ.(n.) 1. கலகக் கூட்டம் (யாழ்.அக.);; seditious or riotous assembly. 2. துராலோசனை (வின்.);; evil counsel, plot. [Skt.sam-aj → த.சமுசு.]
சமுசுசெலுத்து-தல்	சமுசுசெலுத்து-தல் samususeluddudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) கெடு சிந்தனைபடி நடத்தல் (R.);; to put the plot in execution. [சமுசு+செலுத்து-.] [Skt.sam-aj → த.சமுசு]
சமுத்தி	சமுத்தி1 camutti, பெ.(n.) சமிர்த்தி பார்க்க;see {}. [Skt.samrddhi → த.சமுத்தி.] சமுத்தி2 camutti, பெ.(n.) சமதை பார்க்க;see {}.

சமுத்திகட்டு-தல்	சமுத்திகட்டு-தல் camuddigaṭṭudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) செய்யுளின் முடிப்புறுப்பை நிறைவு செய்தல்; to complete a {}. [சமுத்தி+கட்டு-.] [Skt.samrddhi + த.சமுத்தி.]
சமுத்திபாடு-தல்	சமுத்திபாடு-தல் camuddipāṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) சமுத்திகட்டு-தல் பார்க்க;see {}. [சமுத்தி+பாடு-] [Skt.samrddhi → சமுத்தி]
சமுத்திரக்கடம்பு	சமுத்திரக்கடம்பு camuttirakkaḍambu, பெ.(n.) வெண்கடம்பு (L.);; seaside Indian oak. [Skt.samudra+kadamba → த.சமுத்திரக கடம்பு.]
சமுத்திரக்கல்லுப்பு	சமுத்திரக்கல்லுப்பு camuttirakkalluppu, பெ.(n.) கடலினுள் பாறைகளில் உறைந்திருக்கும் கல்லுப்பு; rock salt found adhering to the surface of rocks at the bottom of the sea from where it is dug out (சா.அக.);. [சமுத்திரம்+கல்+உப்பு] [Skt.{} → சமுத்திரம்]
சமுத்திரக்கபம்	சமுத்திரக்கபம் camuttirakkabam, பெ.(n.) சமுத்திரகோசம் பார்க்க (மூ.அ.);;see {}-{}. [Skt.samudra+kaba → த.சமுத்திரகபம்.]
சமுத்திரகலசநியாயம்	சமுத்திரகலசநியாயம் samuttiragalasaniyāyam, பெ.(n.) கடலில் நிரம்ப நீரிருப்பினும் முகக்கும் முகவையளவே நீர் கொள்ளுதல் போலும் நெறி (சி.சி.8, 13, சிவாக்.);; principle of sea and cup, illustrating the fact that the knowledge one can acquire is limited to one's mental capacity, as the cup can hold only its own measure of water through a large quantity is available in the sea. த.வ.நாழிமுகப்பு நெறி [Skt.samudra + த.கலசம் + {} → த.சமுத்திரகலச நியாயம்.]
சமுத்திரகோசம்	சமுத்திரகோசம் camuttiraācam, பெ.(n.) கடனுரை (வின்.);; cuttlefish bone, as sepiae. [Skt.samudra+{} → த.சமுத்திரகோசம்.]
சமுத்திரச்செடி	சமுத்திரச்செடி camuttiracceḍi, பெ.(n.) சமுத்திரப்பாலை (பாண்டி.);; elephant creeper. [சமுத்திரம்+செடி] [Skt.samudra → சமுத்திரம்]

சமுத்திரசித்தி	சமுத்திரசித்தி samuttirasitti, பெ.(n.) ஆரால் மீன் (மலை.);; lamprey, brownish, attaining 15 in. in length-Rhynchobdella aculeata. [Skt.samudra+siddhi → த.சமுத்திரசித்தி.] [P]
சமுத்திரசுண்டி	சமுத்திரசுண்டி samuttirasuṇṭi, பெ.(n.) கிளிஞ்சில் (வின்.);; bivalve mollusc. [சமுத்திரம்+சுண்டி-] [Skt.samudra → சமுத்திரம்]
சமுத்திரசோகி	சமுத்திரசோகி camuttiracōki, பெ.(n.) சமுத்திரப்பாலை (மலை.); பார்க்க;see {}-p-{}. [Skt.samudra+{} → த.சமுத்திரம்+சோகி.]
சமுத்திரத்தானம்	சமுத்திரத்தானம் camuttirattāṉam, பெ.(n.) சடலாட்டு;see-batch (சா.அக.);.
சமுத்திரதோயம்	சமுத்திரதோயம் camuttiratōyam, பெ.(n.) முடக்கொன்றான் வகை; lesser balloon vine, s.cl. cardiospermum canescens (சா.அக.);. [Skt.samudra+{} → த.சமுத்திரதோயம்.]
சமுத்திரநாதம்	சமுத்திரநாதம் camuttiranātam, பெ.(n.) முப்பு;
சமுத்திரநீலக்கல்	சமுத்திரநீலக்கல் camuttiranīlakkal, பெ.(n.) நீலப் பவளம்; acorus (சா.அக.);.
சமுத்திரப்பச்சை	சமுத்திரப்பச்சை camuttirappaccai, பெ.(n.) சமுத்திரப்பாலை பார்க்க;see {}.
சமுத்திரப்பழம்	சமுத்திரப்பழம் camuttirappaḻm, பெ.(n.) கடல் மீன்; sea-fish.

சமுத்திரப்பாலை	சமுத்திரப்பாலை camuttirappālai, பெ.(n.) மருந்துக்கொடி வகை (L.);; elephant creeper, m.cr., Argyreia speciosa. [சமுத்திரம் + பாலை.] [Skt.samudra → த.சமுத்திரம்.] [P]
சமுத்திரப்புளியன்	சமுத்திரப்புளியன் camuttirappuḷiyaṉ, பெ.(n.) இரிக்கி (இ.வ.);; scimitar pod. [Skt.samudra → த.சமுத்திரம் + த.புளியன்.]
சமுத்திரபகவான்	சமுத்திரபகவான் camuttirabagavāṉ, பெ.(n.) சமுத்திரராசன் பார்க்க;see {}. [Skt.samudra+{} → த.சமுத்திபகவான்.] [த.பகவான் → Skt.{}.]
சமுத்திரம்	சமுத்திரம் camuttiram, பெ.(n.) 1. கடல் (பிங்.);; sea, ocean. 2. ஒன்றையடுத்துப் பதினான்கு கன்னம் கொண்ட பேரெண் (பிங்.);; a very large number, one followed by fourteen cyphers. 3. சமு (பிங்.); பார்க்க;see {}. 4. மிகுதி; large quantity, abundance. 5. சமுத்திரதோயம் (வின்.); பார்க்க;see {}-{}. [Skt.samudra → த.சமுத்திரம்.]
சமுத்திரமட்டப்பாரை	சமுத்திரமட்டப்பாரை camuttiramaṭṭappārai, பெ.(n.) கடல் மீன் வகை; a kind of mackerel, caranx. [P]
சமுத்திரராசன்	சமுத்திரராசன் camuttirarācaṉ, பெ.(n.) கடற்குரிய கடவுள் வருணன்; Varunan, the sea-god. [Skt.samudra+{} → த.சமுத்திரராசன்.] [த.அரசன் → Skt.{}.]

சமுத்திரலவணம்	சமுத்திரலவணம் camuttiralavaṇam, பெ.(n.) ஐந்து உப்பு (பஞ்சலவணத்துள்); வகையுள் ஒன்றாகிய கடலுப்பு; sea-salt, one of {}-lavanam, q.v. த.வ. கடலுப்பு [Skt.samudra+lavana.]
சமுத்திரவருணக்கல்	சமுத்திரவருணக்கல் camuttiravaruṇakkal, பெ.(n.) Beryl, as being sea green. [சமுத்திரம் + வருணம் + கல்.] [Skt.samudra → த.சமுத்திரவருணக்கல்.] த.வண்ணம் → Skt.Varna
சமுத்திரவருணச்சிலை	சமுத்திரவருணச்சிலை camuttiravaruṇaccilai, பெ.(n.) 1. சமுத்திரவருணக்கல் பார்க்க;see {}-varuna-k-kal. 2. கருங்கல் வகை; a variety of granite stone. [Skt.samudra+Varna+த.சிலை.] த.வண்ணம் → Skt.varna
சமுத்திரவிலாசம்	சமுத்திரவிலாசம் camuttiravilācam, பெ.(n.) தன்னைப் பிரிந்திருக்கும் தலைவனைக் குறித்துத் தலைவி கடற்கரையிலிருந்து புலம்புவதாகப் பாடும் சிற்றிலக்கியவகை; poem in which a maiden laments on the sea-shore her lover's separation. த.வ. நெய்தல்நிலப்பா [Skt.samudra+vi-{} → த.சமுத்திரவிலாசம்.]
சமுத்திராப்பச்சை	சமுத்திராப்பச்சை camuttirāppaccai, பெ.(n.) சமுத்திரப்பாலை (வின்.); பார்க்க;see {}.
சமுத்திராப்பழம்	சமுத்திராப்பழம் camuttirāppaḻm, பெ.(n.) கீழைத் தீவுகளினின்று மருந்தின் பொருட்டுக் கடல் வழியாகக் கொண்டு வரப்பட்டாகக் கூறப்படும் குந்தளப்பழம் (வின்.);; a medicinal fruit said to have been brought to India from the eastern islands. த.வ.குந்தளப்பழம், கடற்பழம் [Skt.samudra+phal(K.pan);(M.samudra-p-palam); → த.சமுத்திராப்பழம்.]
சமுதாடு	சமுதாடு camutāṭu, பெ.(n.) ஈட்டி வகை; dagger. "வேல்சமுதாடு வீரவாள் காட்டுதல்" (பரத.பாவ.20);. [U.{} → த.சமுதாடு.]

சமுதாளி	சமுதாளி camutāḷi, பெ.(n.) சமுதாடு (வின்.); பார்க்க;see {}.
சமுதிரபிரயோசனம்	சமுதிரபிரயோசனம் camudirabirayōcaṉam, பெ.(n.) பகிர்ந்துண்ணுகை (R.C.);; communion of saints. [Skt.samudita + {} → த.சமுதிதபிரயோசனம்.]
சமுயமினி	சமுயமினி camuyamiṉi, பெ.(n.) காலனின் தலைநகர் (சி.போ.பா.2, 3, பக்.206);; yama's capital. [Skt.sam-{} → த.சமுயமினி.]
சமுவரம்	சமுவரம் camuvaram, பெ.(n.) சம்வரை (சி.போ.பா.அவை.பக்.40); பார்க்க;see {}. [Skt.sam-vara → த.சமுவரம்.]
சமுற்கம்	சமுற்கம் camuṟkam, பெ.(n.) இரண்டு அல்லது பல அடிகள் சொல்லளவில் ஒத்தும் பொருளளவில் வேறுபட்டும் வரும் மிறைக்கவி (வின்.);; stanza in which two or more lines correspond in sound but differ in sense. த.வ. பொருள்முரண்அணி [Skt.sam-ud-ga → த.சமுற்கம்.]
சமுற்பவம்	சமுற்பவம் camuṟpavam, பெ.(n.) பிறப்பு (யாழ்.அக.);; birth, origin. [Skt.sam-ud-bhava → த.சமுற்பவம்.]
சமுன்னதி	சமுன்னதி camuṉṉadi, பெ.(n.) செருக்கு (அகந்தை); (வின்.);; self-conceit, arrogance. [Skt.sam-unnati → த.சமுன்னதி.]
சமுனையம்	சமுனையம் camuṉaiyam, பெ.(n.) ஈரம்; moisture (சா.அக.);.
சமூ	சமூ camū, பெ.(n.) சமு (சங்.அக.); பார்க்க;see {}.

சமூகக்காடு	சமூகக்காடு camūkakkāṭu, பெ.(n.) ஊராரின் தேவைகளை நிறைவு செய்யவும் சுற்றுச்சூழலைப் பாதுகாக்கவும் பொது இடங்களில் வளர்க்கப்படும் காடு; social forestry (கிரியா.);. த.வ.பொதுக்காடு [Skt.{} + த.சமூகம் + த.காடு.]
சமூகசேவகி	சமூகசேவகி camūgacēvagi, பெ.(n.) குமுகாயத்திலெழும் சிக்கலைத் தீர்த்தல், ஏழைகளுக்கு உதவுதல் போன்ற ஊழியத்தில் ஈடுபட்டுள்ள பெண்; a woman social worker (கிரியா.);. த.வ.பொதுநலப்பணிமடந்தை
சமூகம்	சமூகம்1 camūkam, பெ.(n.) திரள்; assembly, multitude. "சுரசமூகமும்" (பாரத.குருகுல.27);. த.வ.குமுகம், மன்பதை [Skt.{} → த.சமூகம்1.] சமூகம்2 camūkam, பெ.(n.) தேர், யானை, பரி, காலால் என்பவை மும்மடி கொண்ட படை வகுப்பு (திவா.);; a division of an army consisting of three times the unit required for {}. [Skt.{} → த.சமூகம்.]
சமூகவாதம்	சமூகவாதம் camūkavātam, பெ.(n.) கரணியத்தின் கூட்டமே காரியமாம் என்று கொள்ளும் (வாதம்); தருக்கம் (சி.போ.பா.2, 2, பக்.142);; a doctrine which holds that the effect is simply the aggregate of its causes and nothing more. [Skt.{}+{} → த.சமூகவாதம்.]
சமூகவியல்	சமூகவியல் camūkaviyal, பெ.(n.) குழுவாக வாழும் மனிதர்களைப் பற்றியும், சமூக அமைப்பைப் பற்றியும் ஆராயும் படிப்பு; sociology. "சமூகவியல் துறை/சமூகவியல் பேராசிரியர்" (கிரியா.);. [சமூகம் + இயல்.] [Skt.{} → த.சமூகம்.]
சமூகவிரோதி	சமூகவிரோதி camūkavirōti, பெ.(n.) குமுகாயத்துக்குக் கேடு விளைவிக்கும் செயல்களில் ஈடுபடுபவர்; racketeer, antisocial element (கிரியா.);. த.வ. பொதுநலப்பகைவன் [Skt.{}+{} → த.சமூகவிரோதி.]

சமூகனி	சமூகனி camūkaṉi, பெ.(n.) துடைப்பன் (யாழ்.அக.);; broom. [Skt.sam-{} → த.சமூகனி.]
சமூலம்	சமூலம்1 camūlam, பெ.(n.) வேர்முதல், இலையீறாகவுள்ள எல்லாம் (தைலவ.தைல.41);; whole, all. [Skt.an-{} → த.சமூலம்.] சமூலம்2 camūlam, கு.வி.எ.(adv.) முழுவதும்; wholly. [Skt.sa-{} → த.சமூலம்.]
சமேதராக	சமேதராக camētarāka, கு.வி.எ.(adv.) (அ.வ.) (மணவினையர் (தம்பதி) ஒன்று கூடி இணைந்து, உடனிருக்க; "தாங்கள் தம்பதி சமேதராகத் திருமணத்திற்கு வந்து சிறப்பிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்/வள்ளி தெய்வானை சமேதராகக் காட்சியளிக்கும் முருகன் படம்" (கிரியா.). த.வ. உடனாக [Skt.{} → த.சமேதர் + ஆக.]
சமேதன்	சமேதன் camētaṉ, பெ.(n.) கூடியிருப்பவன்; companion, associate. "அம்பைசமேதனா யமர்தலினால்" (சங்.அக.);. த.வ. உடனாளி [Skt.{} → த.சமேதன்.]
சமேதார்	சமேதார் camētār, பெ.(n.) படையதிகாரி (சுபேதார்);க்கு அடுத்த அலுவலன்; Indian military officer of the rank of lieutnant, second to the subhadar. த.வ.சாமந்தன் [U.{} → த.சமேதார்.]
சமைதார்	சமைதார் camaitār, பெ.(n.) சமேதார் (வின்.); பார்க்க;see {}.
சமோகி	சமோகி camōki, பெ.(n.) அடிக்கடி ஒருவர் கையிலிருந்து மற்றொருவர் கைக்கு மாறி துய்த்தாளப்படும் ஊர் (கிராம); நிலங்கள் N.A.(R.T.);; tenure in which village or lands of a community are held individually under periodical distribution. த.வ. காலநிரல் ஆள்நிலம் [Skt.sama-{} → த.சமோகி.]

சய்யம்	சய்யம் cayyam, பெ.(n.) சருக்கரை; sugar (சா.அக.);.
சயகாசரோகம்	சயகாசரோகம் cayakācarōkam, பெ.(n.) நுரையீரலில் ஏற்படும் புற்று நோய் (சயரோகம்);; a tubercular disease of the lungs-Pulmonary consumption or phthisis (சா.அக.);. த.வ. ஈரல்புற்று
சயங்கொண்டசோழமண்டலம்	சயங்கொண்டசோழமண்டலம் cayaṅgoṇṭacōḻmaṇṭalam, பெ.(n.) முதலாம் இராசராசனது சிறப்புப் பெயரால் வழங்கிய, தொண்டை மண்டலம்;த.வ.வெற்றிகொண்டசோழன் [Skt.jaya → த.சயம்+கொண்ட+சோழமண்டலம்.]
சமயங்கொண்ட சோழன்	சமயங்கொண்டசோழன் camayaṅgoṇṭacōḻṉ, பெ.(n.) முதலாம் இராசராசனின் சிறப்புப் பெயர்களுள் ஒன்று (S.I.I.11, 7);; a surname assumed by the chola king Raja-Raja I. [Skt.jaya → த.சயம் + கொண்டசோழன்.]
சயங்கொண்டதொண்டைமண்டலம்	சயங்கொண்டதொண்டைமண்டலம் cayaṅgoṇṭadoṇṭaimaṇṭalam, பெ.(n.) சயங்கொண்டசோழமண்டலம் பார்க்க (I.M.P.Madr.315);;see {}-konda-{}-mandalam. [Skt.jaya → த.சயம்+கொண்டதொண்டைமண்டலம்.]
சயங்கொண்டமண்டலம்	சயங்கொண்டமண்டலம் cayaṅgoṇṭamaṇṭalam, பெ.(n.) சயங்கொண்டசோழமண்டலம் பார்க்க (I.M.P.N.A.390);;see {}-konda-{}-mandalam. [Sky.jay → த.சயம் + கொண்டமண்டலம்.]
சயங்கொண்டான்	சயங்கொண்டான் cayaṅgoṇṭāṉ, பெ.(n.) 11-ம் நூற்றாண்டினரும் கலிங்கத்துப்பரணி இயற்றியவருமான புலவர்; the author of the kalingattu-p-parani, 11th C. "பரணிக்கோர் சயங்கொண்டான்" (தனிப்பா.);. [சயம் + கொண்டான்.] [Sky.jaya → த.சயம்.]
சயசய	சயசய sayasaya, பெ.(n.) வெற்றி குறித்த வாழ்த்து மொழி; expr meaning 'may victory attend three!' - addressed to kings and great personages. த.வ.உகேஉகே [Skt.jaya+jaya → த.சயசய.]
சயசீலன்	சயசீலன் cayacīlaṉ, பெ.(n.) வெற்றிச் செல்வன்; victorious person. [Skt.jaya+{} → த.சயசீலன்.]

சயசெம்பு	சயசெம்பு sayasembu, பெ.(n.) மாசுடைச் செம்பு; impure copper (சா.அக.);.
சயத்தம்பம்	சயத்தம்பம் cayattambam, பெ.(n.) வெற்றித்தூண்; triumphal column. "சயத்தம்பம் பல நாட்டி" (கலிங்.10);. [Skt.jaya+stambha → த.சயத்தம்பம்.]
சயத்திரதன்	சயத்திரதன் cayaddiradaṉ, பெ.(n.) பாரதத்திற் கூறப்படும் சிந்துநாட்டரசனும் துரியோதனன் தமக்கை கணவனுமான வீரன் (பாரத.பதின்மூன்றாம்.117);; a hero mentioned in {}, king of the sindhu country and brother-in-law of {}. [Skt.jayad-ratha → த.சயத்திரதன்.]
சயதம்	சயதம் cayadam, பெ.(n.) 1. உடம்பில் அரத்தக் கேட்டினால் ஏற்படும் கண்டமாலை, சயநோய் முதலியன; an idiopathic blood disease producting tubercle, struma or scrofula; phthisis etc. - Tubercular diseases. 2. இடுப்பெலும்கின் ஒரு பகுதி; that portion of the hip bone(சா.அக.);.
சயதரன்	சயதரன் cayadaraṉ, பெ.(n.) கலிங்கத்துப் பரணித் தலைவனான முதற் குலோத்துங்கன் சிறப்புப் பெயர்; a surname of {}, 1. the hero of kalingattu-p-parani. [Skt.jaya-dhara → த.சயதரன்.]
சயந்தகுமாரன்	சயந்தகுமாரன் cayandagumāraṉ, பெ.(n.) சயந்தன் (சிலப்.3, 2, அரும்.); பார்க்க;see {}. [Skt.jayanta+{} → சயந்தகுமாரன் → த.குமரன் → Skt.குமாரன்.]
சயந்தமம்	சயந்தமம் cayandamam, பெ.(n.) சாதி அடையாளம் (லிங்கம்);; vermilion Bisulpheret of mercury (சா.அக.);.
சயந்தி	சயந்தி cayandi, பெ.(n.) 1. பிறந்தநாட் பெருவிழா; birthday celebration. 2. வாத மடக்கி (மலை.);; wind-killer. 3. சிற்றகத்தி (தைலவ.தைல.89);; common sesban. த.வ.வெள்ளணிநாள் [Skt.{} → த.சயந்தி.]
சயபத்திரம்	சயபத்திரம் cayabattiram, பெ.(n.) தருக்கத்தில் தடைவிடைகளை முறைமையாக ஆய்ந்து அவையோரளிக்கும் வெற்றியாவணம் (பு.வெ.8, 19, உரை);; certificate of sucess; record of contentions with the final decision of learned council. த.வ. நாநலவாகை [Skt.jaya+Patra → த.சயபத்திரம்.]
சயபருவதம்	சயபருவதம் cayabaruvadam, பெ.(n.) காவிரியாறு தோன்றும் மலை; a mountain. "ஆம்பல்பூத்த சயபருவத மடுவிலே" (இராமநா.பக்.21);. [Skt.sahya+Parvata → த.சயபருவதம்.]

சயபித்தம்	சயபித்தம் cayabittam, பெ.(n.) tuberculosis. [சய + பித்தம்.] [Skt.ksaya → த.சயம்.]
சயபேரி	சயபேரி cayapēri, பெ.(n.) சயபேரிகை பார்க்க;see {} த.வ.வெற்றிமுரசு
சயபேரிகை	சயபேரிகை cayapērigai, பெ.(n.) வெற்றி முரசு; drum of victory. த.வ.வெற்றிபேரிகை [சய+பேரிகை.] [Skt.jaya → த.சயம்.]
சயம்பு	சயம்பு cayambu, பெ.(n.) 1. தானாக உருவானது (நீல.வேதவாத.3);; that which is self-existent. 2. சிவன் (பிங்.);;{}. 3. பிரமன் (உரி.நி.);;{}. 4. அருகன்; Arhat. "சங்கர னீசன் சயம்பு" (சிலப்.10, 186);. த.வ.தான்தோன்றி [Skt.svayam-{} → த.சயம்பு.]
சயம்புலிங்கம்	சயம்புலிங்கம் cayambuliṅgam, பெ.(n.) திருக்கோயிலிலுள்ள இலங்கத்தொன்று (சைவச.பொது.431);; one of {}-lingam [Skt.svayam-{}+{} → த.சயம்புலிங்கம்.]
சயமகள்	சயமகள் cayamagaḷ, பெ.(n.) 1. (வெற்றிக்குரிய பெண்); கொற்றவை;{}, as Goddess of victory, "கலைமகள் சயமகள்" (தேவா.569, 11);. 2. இரட்டை (மிதுன); யோரை (திவா.);; gemini of the zodiac. [சயம் + மகள்.] [Skt.jaya → த.சயம்.]
சயமங்கலம்	சயமங்கலம் cayamaṅgalam, பெ.(n.) ஒள்ளூரியம் (வைடூரியம்); போன்ற கண்ணும் பல நிறத்தினையுமுடைய குதிரை (சுக்கிரந்தி.317);; a horse of variegated colour with eyes like cat's eye. [சயம் + சங்கலம்.] [Skt.jaya → த.சயம்.]

சயமரம்	சயமரம்1 cayamaram, பெ.(n.) தன் விழைவு வரைவு (சுயம்பரம்);; self-choice of a husband by a princess or a daughter of a ksatriya at a public assembly of suitors. "சயமர மறைதுமேனும்" (சூளா.மந்திர.119);. [Skt.svayam-vara → த.சயமரம்.] சயமரம்2 cayamaram, பெ.(n.) வெற்றிக் குறியான தோரணம்; triumphal arch. "எத்திசையுஞ் சயமரங் கோடித்த" (திங்.பெரியாழ்.1, 1, 8);. [சயம் + மரம்.] [Skt.jaya → த.சயம்.]
சயரோகம்	சயரோகம் cayarōkam, பெ.(n.) சயமித்தம் பார்க்க;see {}. [Skt.ksaya+{} → த.சயரோகம்.]
சயலட்சுமி	சயலட்சுமி cayalaṭcumi, பெ.(n.) கொற்றவை; the Goddess of victory. [Skt.jaya+laksmi → த.சயலட்சுமி.]
சயவிசயர்	சயவிசயர் sayavisayar, பெ.(n.) மாலுலகத்தில் (வைகுண்டத்தில்); திருமால் கோவிலின் வாயில்காவலரான இருவர்; the twin-deities guarding the portals of {} residence at Vaigundam. "பரந்தாமன் சீர்ப் புனைமணி வாயில் காத்தபுகழ்ச் சயவிசயர்" (பாகவ.7, 1, 8);. [Skt.jaya+vijaya → த.சயவிசயர்.]
சயனக்கிருகம்	சயனக்கிருகம் cayaṉaggirugam, பெ.(n.) பள்ளியறை; bed-room. [Skt.{}+grha → த.சயனக்கிருகம்.]
சயனம்	சயனம் cayaṉam, பெ.(n.) 1. படுக்கை (திவா.);; bed, couch. 2. படுத்திருக்கை; lying down,taking rest. 3. உறக்கம் (நித்திரை); செய்கை; sleeping. 4. புணர்ச்சி; sexual union. [Skt.{} → த.சயனம்.]
சயனாதனம்	சயனாதனம் cayaṉātaṉam, பெ.(n.) ஓகவிருக்கை (யோகாசன); வகை (தத்துவப்.109, உரை);; [சயனம்+ஆதனம்.] [Skt.{} → சயனம்]

சயனாதி	சயனாதி cayaṉāti, பெ.(n.) கனவு (சொற்பனம்);; dream (சா.அக.);.
சயனி-த்தல்	சயனி-த்தல் cayaṉittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. படுத்தல்; to lie down, take rest. 2. கண் வளர்தல் அல்லது (நித்திரை); உறங்குதல்; to sleep. 3. புணர்தல்; to ave sexual intercourse. த.வ.உறங்கல் [Skt.{} → த.சயனி-.]
சயனிப்பு	சயனிப்பு cayaṉippu, பெ.(n.) 1. உறக்கம் (நித்திரை);; slumber. 2. புணர்கை; the act or state or having intercourse, cohabitation (சா.அக.);. [Skt.{} → த.சயனிப்பு.]
சயி-த்தல்	சயி-த்தல் cayittal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) வெல்லுதல்; to conquer. "சலங்கொடு சயித்த வினை" (சேதுபு.கத்துரு.110);. [Skt.jay → த.சயி-.]
சயித்தகம்	சயித்தகம் cayittagam, பெ.(n.) சிற்ப நூல் முப்பத்திரண்டனுள் ஒன்று (இருசமய.சிற்பசாத்.3);; to treatise on architecture, one of 32 {}. [Skt.caityaka → த.சயித்தகம்.]
சயித்தம்	சயித்தம் cayittam, பெ.(n.) அறிவன் கோயில் (சைத்தியம்);; Buddhist temple. "வானோங்கு சிமையத்து வாலொளிச் சயித்தம்" (மணிமே.28, 131);. [Skt.caitya → த.சயித்தம்.]
சயித்தான்	சயித்தான் cayittāṉ, பெ.(n.) பேய்; satan, devil. [U.{} → த.சயித்தான்.]
சயித்தி	சயித்தி cayitti, பெ.(n.) அரசு (சங்.அக.);; pipal. [Skt.caitya → த.சயித்தி.]
சயிதூன்	சயிதூன் cayitūṉ, பெ.(n.) ஒலிவையெண்ணெய்; olive oil-olivae oleum (சா.அக.);.
சயிந்தம்	சயிந்தம் cayindam, பெ.(n.) 1. இலிங்கம்; vermilion. 2. இந்துப்பு; rock-salt or sindh salt (சா.அக.);.

சயிந்தர்	சயிந்தர் cayindar, பெ.(n.) சிந்து நாட்டினர்; people of sind. "விராடர் மயிந்தர் சயிந்தர்களே" (கலிங்.317);. [Skt.sindhu → த.சயிந்தர்.]
சயிந்தவலவணம்	சயிந்தவலவணம் cayindavalavaṇam, பெ.(n.) ஐந்துவகை உப்பில் (பஞ்சலவனத்துள்); ஒன்றும் சிந்து நாட்டில் உண்டாவதுமாகிய கல்லுப்பு வகை; a kind of rock salt found in sind, one of {}-lavanam, q.v. [Skt.saindhava+lavana → த.சயிந்தவலவணம்.]
சயிந்தவி	சயிந்தவி cayindavi, பெ.(n.) ஓர் (இராகம்); பண் (பரத.இராக.55);; [Skt.{} → த.சயிந்தவி.]
சயிரேகம்	சயிரேகம் cayirēkam, பெ.(n.) மேக வண்ணக் குறிஞ்சி (மலை.);; western Ghats blue nail dye. [Skt.{} → த.சயிரேகம்.]
சயிலகோபன்	சயிலகோபன் cayilaāpaṉ, பெ.(n.) Indra, as one angry with mountains. "தருவுடைச் சயிலகோபனும்" (கம்பரா.திருவவ.106);. [Skt.{}+{} → த.சயிலகோபன்.]
சயிலநீர்	சயிலநீர் cayilanīr, பெ.(n.) 1. தூய்மையான கங்கை; pure water. 2. பாறை நீர்; rock-water (சா.அக.);. [சயிலம் + நீர்.] [Skt.{} → சயிலம்.]
சயிலவருக்கு	சயிலவருக்கு cayilavarukku, பெ.(n.) மலை விளை மூலி; mountain herb (சா.அக.);. [Skt.{}+varga → த.சயிலவருக்கு.]
சயிலங்கமாலை	சயிலங்கமாலை cayilaṅgamālai, பெ.(n.) வெட்டிவேர் (மலை.);; cuscus grass.
சயிலம்	சயிலம் cayilam, பெ.(n.) மலை (பிங்.);; mountain. [Skt.{} → த.சயிலம்.]

சயிலாதி	சயிலாதி1 cayilāti, பெ.(n.) Mr.{}, as the foremost of mountains. [Skt.{} → த.சயிலம் + ஆதி.] சயிலாதி2 cayilāti, பெ.(n.) Nandi, sone of {}. "சயிலாதி-வாய்மொழியும்" (காஞ்சிப்பு.குமர.20);. [Skt.{} → த.சயிலாதி.]
சயிலுப்பு	சயிலுப்பு cayiluppu, பெ.(n.) வளையலுப்பு (மூ.அ.);; glass-gall. [Skt.{} → த.சயிலம் + உப்பு.]
சயிலேகம்	சயிலேகம் cayilēkam, பெ.(n.) ஒரு நறுமணப் பண்டம்; a kind of fragrant resin, one of 32 {}. "எண்ணுஞ் சயிலேக மின்புழுகு" (சிலப்.6, 77, உரை);. [Skt.{} → த.சயிலேகம்.]
சயு	சயு cayu, பெ.(n.) 1. பெரும்பாம்பு; big snake. 2. மலைப்பாம்பு; mountain snake (சா.அக.);.
சர்க்கராகசூரி	சர்க்கராகசூரி sarkkarākasuri, பெ.(n.) மூத்திரப்பையில் கல் உண்டாகும் நோய் (இங்.வை.);; gravel. [Skt.{}+{} → த.சர்க்கராகசுமரி.]
சர்க்கரா	சர்க்கரா carkkarā, பெ.(n.) நோய் வகை (M.L.);; (Med.); calculus.
சர்க்கரைபேரி	சர்க்கரைபேரி carkkaraipēri, பெ.(n.) பேரிவகை (இ.வ.);; a kind of pear.
சர்க்கா	சர்க்கா carkkā, பெ.(n.) கையினால் நூல் நூற்கும் கருவி ராட்டினம் (G.Sm.D.I.i, 264); hand spinning wheel. த.வ. இராட்டை [U.{} → த.சர்க்கா.]
சர்க்கார்	சர்க்கார் carkkār, பெ.(n.) 1. அரசு; government. 2. தாழ்வாரம் (வின்.);; veranda under a sloping roof. [U.{} → த.சர்க்கார்.]

சர்க்கார்காரியத்தன்	சர்க்கார்காரியத்தன் carkkārkāriyattaṉ, பெ.(n.) அரசு அலுவலன் (உத்தி யோகஸ்தன்);; public servant. [U.{}+{}-stha → த.சர்க்கார் காரியத்தன்.]
சர்க்கார்தட்டி	சர்க்கார்தட்டி carkkārtaṭṭi, பெ.(n.) அரசு (சர்க்கார்); உத்தரவு பெற்று கடை முகப்பில் வெயிற்படாதபடி இடும் தட்டு (இ.வ.);; lit., screen put upon official sanction, screen, awning of a shop-window. [சர்க்கார்+தட்டி.] [U.{} → த.சர்க்கார்.]
சர்க்காரூழியம்	சர்க்காரூழியம் carkkārūḻiyam, பெ.(n.) ஊதியமின்றி அரசாங்கத்துக்குச் செய்யும் வேலை (R.T.);; work done for Government without remuneration. த.வ. அரசுஊழியம் [சர்க்கார் + ஊழியம்] [U.{} + சர்க்கார்.]
சர்க்கில்தார்	சர்க்கில்தார் carkkiltār, பெ.(n.) நாட்டின் செயலலுவல் புரியும் அலுவலன் (உத்தியோகத்தன்); (இ.வ.);; executive officer in charge of a circule. [E.circle → த.சர்க்கில் + தார்.]
சர்க்கீல்	சர்க்கீல் carkāl, பெ.(n.) மராட்டியர் ஆட்சியில் அரசியற் பணி செய்து வந்த அமைச்சர் (R.T.); the minister or chief officer vested with general control over administration, under Mahratta Government. [U.sarkhail → த.சர்க்கீல்.]
சர்க்கூட்டு	சர்க்கூட்டு carkāṭṭu, பெ.(n.) ஊர்சுற்றுச் செலவு (பிரயாணம்); (இ.வ.);; tour, circuit. [E.circuit → த.சர்க்கூட்டு.]
சர்க்கெல்	சர்க்கெல் carkkel, பெ.(n.) சர்க்கீல் (R.T.); பார்க்க;see {}. [U.sarkhail → த.சர்க்கெல்.]

சர்க்கோடு	சர்க்கோடு carkāṭu, பெ.(n.) சர்க்கூட்டு (இ.வ.); பார்க்க;see {}.
சர்க்கோணம்	சர்க்கோணம் carkāṇam, பெ.(n.) மலைமகள் (சாமளாதேவி); திருவீற்றிருக்கும் அறுகோணவிருக்கை; a hexagonal magical diagram forming the seat of the Goddess samala. [P]
சர்த்தி-த்தல்	சர்த்தி-த்தல் carttittal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) வாயாலெடுக்கை; vomit. "சீறி மிகவே சர்த்திக்கும்" (பாலவா.931);. [Skt.chardi → த.சர்த்தி-.]
சர்தார்	சர்தார் cartār, பெ.(n.) அரசாங்க மேலதிகாரிகளுள் ஒருவன்; an officer of rank. [U.{} → த.சர்தார்.]
சர்நாமா	சர்நாமா carnāmā, பெ.(n.) மேல்முகவரி (விலாசம்); (C.G.);; superscription, address of a letter. [U.{} → த.சர்நாமா.]
சர்ப்பகேது	சர்ப்பகேது carppaātu, பெ.(n.) அரவக் கொடியோன், துரியோதனன்;{}, as having a banner with serpent-ensign. "தன் மைந்தனையு முடனேவினன் சர்ப்பகேது" (பாரத.பதின்மூன்றாம்.81);. [Skt.sarpa-{} → த.சர்ப்பகேது.]
சர்ப்பயாகம்	சர்ப்பயாகம் carppayākam, பெ.(n.) பாம்புகள் சாகும்படி செய்யும் வேள்வி (யாகம்); (பாகவத.);; sacrificial rite for the destruction of serpents. த.வ.அரவவேள்வி [Skt.sarpa+{} → த.சர்ப்பயாகம்.]
சர்ப்பராச்சி	சர்ப்பராச்சி carpparācci, பெ.(n.) பீநாறிச் சங்கு; smooth volkameria.
சர்ப்பராசி	சர்ப்பராசி carpparāci, பெ.(n.) நாணல் (சங்.அக.);; kaus. [Skt.sarpa-{} → த.சர்ப்பராசி.]

சர்ப்பராட்சியம்	சர்ப்பராட்சியம் carpparāṭciyam, பெ.(n.) அக்கமணிக்காய் (உருத்திராட்சம்);; olice linden-Eleocarpus tuberculatus (சா.அக.);.
சர்ப்பனை	சர்ப்பனை carppaṉai, பெ.(n.) ஏய்ப்பு; hyporcrisy, deception. "சாமங்கடோறு மிவர்செய்யும் பூசைகள் சர்ப்பனையே" (பட்டினத்.பொது.44);. [Skt.sarppana → த.சர்ப்பனை.]
சர்ப்பாராதி	சர்ப்பாராதி carppārāti, பெ.(n.) 1. கருடன்; brahminy kite. 2. கீரி; mungoose. 3. மயில்; pea-cock (சா.அக.);.
சர்ப்பாரூடம்	சர்ப்பாரூடம் carppārūṭam, பெ.(n.) கணிய (ஆரூட); வகை (தஞ்.சர.iii,34);; [Skt.sarpa+a-rudha → த.சர்ப்பாரூடம்.]
சர்ப்பிராசி	சர்ப்பிராசி carppirāci, பெ.(n.) உணவு, உறைவிடம் முதலியன உதவுகை (வின்.);; providing accomodation, etc., supplying. [U.{} → த.சர்ப்பராசி.]
சர்ப்பி	சர்ப்பி carppi, பெ.(n.) நெய்; ghee. "சர்ப்பிசமுத்திரம்". [Skt.sarpis → த.சர்ப்பி.]
சர்ப்பிராகி	சர்ப்பிராகி carppirāki, பெ.(n.) சர்ப்பிராசி பார்க்க;see {}. [Persn.sarba-{} → த.சர்ப்பிராகி.]
சர்ப்பிராயி	சர்ப்பிராயி carppirāyi, பெ.(n.) சர்பிராகி பார்க்க;see {}.
சர்பத்து	சர்பத்து carpattu, பெ.(n.) சரபத்து பார்க்க;see sarapattu. [U.sharbat → த.சர்பத்து.]

சர்பரா	சர்பரா carparā, பெ.(n.) உணவு முதலியன உதவுகை; purveying, supplying. "சர்பராவுக்கெனப் பொருள் பறித்தான்" (இ.வ.);. [U.{} → த.சர்பரா.]
சர்பராசு	சர்பராசு carparācu, பெ.(n.) புகழ்பெற்ற (வின்.);; distinguished, famous. [U.{} → த.சர்பராசு.]
சர்மம்	சர்மம் carmam, பெ.(n.) சருமம் பார்க்க;see {}. [Skt.carman → த.சர்மம்.]
சர்மா	சர்மா carmā, பெ.(n.) பார்ப்பனர் (பிராமணர்); பெயர்களின் பின் சேர்க்கப்படும் பட்டப் பெயர்; honorific title added at the end of names of Brahmins. [Skt.{} → த.சர்மா.]
சர்மாசனம்	சர்மாசனம் carmācaṉam, பெ.(n.) சருமாசனம் பார்க்க;see {}. [Skt.carman+{} → த.சர்மாசனம்.] த.ஆதனம் → Skt.{}.
சர்வஅக்கிரகாரம்	சர்வஅக்கிரகாரம் carvaakkirakāram, பெ.(n.) முற்றூட்டாக (சர்வமானியமாக); விடப்பட்ட இறையிலி நிலம் (பிரமதாயம்); (R.T.);; village granted to Brahmins tax-free. [Sktsarva+agra-{} → த.சர்வஅக்கிரகாரம்.]
சர்வஇனாம்	சர்வஇனாம் carvaiṉām, பெ.(n.) சர்வமானியம் பார்க்க;see {}. [Skt.sarva+U.{} → த.சர்வஇனாம்.]

சர்வஉத்தரவு	சர்வஉத்தரவு carvauttaravu, பெ.(n.) விருப்பப்படி உத்தரவு முதலியன எழுதிக் கொள்ளும்படியாக ஒருவனுக்குக் கையெழுத்திட்டுக் கொடுத்த தாள் (பாண்டி.);; carte balanche, signed paper given to a person to write his own terms on it. [சர்வம்+உத்தரவு.] [Skt.sarva → த.சர்வம்.]
சர்வக்கியானம்	சர்வக்கியானம் carvakkiyāṉam, பெ.(n.) முற்ற (பூரண); பேரறிவு; [Skt.sarva+{} → த.சர்வக்கியானம்.]
சர்வகடையம்	சர்வகடையம் carvagaḍaiyam, பெ.(n.) கையணி வகை (parav.); a kind of bracelet.
சர்வகர்த்திருத்துவம்	சர்வகர்த்திருத்துவம் carvagarttiruttuvam, பெ.(n.) எல்லாவற்றையும் இயற்றுந் தன்மை; power to create all things. [Skt.sarva+kartr-tva → த.சர்வகர்த்திருத்துவம்.]
சர்வகலாசாலை	சர்வகலாசாலை carvagalācālai, பெ.(n.) பல்கலைக்கழகம்; university. [சர்வம் + கலை + சாலை.] [Skt.sarva → சர்வ → த.கலை → Skt.கலா → த.கலா.]
சர்வகலையகராதி	சர்வகலையகராதி carvagalaiyagarāti, பெ.(n.) எல்லாக் கலைகளையும் விளக்கும் அகராதி (பாண்டி.);; encyclopaedia. [சர்வம்+கலை+அகராதி.] [Skt.sarva → சர்வம்.]
சர்வகாடி	சர்வகாடி carvakāṭi, பெ.(n.) கடும் புளிப்பாயிருக்கும் ஊறுகாய் (காடி); (இ.வ.);; very strong vinegar. [சர்வம்+காடி.] [Skt.sarva → சர்வம்.]

சர்வகிரகணம்	சர்வகிரகணம் carvagiragaṇam, பெ.(n.) வான கோள்களின் முழு மறைப்பு (கிரகணம்); (C.G.);; total eclipse. த.வ.நிறை ஒளிமறை [Skt.sarva+grahana → த.சர்வகிரகணம்.]
சர்வகொள்ளை	சர்வகொள்ளை carvagoḷḷai, பெ.(n.) முழுக்கொள்ளை (இ.வ.);; whole sale plunder. [சர்வம்+கொள்ளை.] [Skt.sarva → சர்வம்.]
சர்வசக்தி	சர்வசக்தி sarvasakti, பெ.(n.) முழு (சர்வ); வல்லமையுடையவன்; he who is omnipotent. "சர்வசக்தி திரித்ததாகையாலே" (திருவிருத்.51, வ்யா.);. [Skt.sarva+{} → த.சர்வசக்தி.]
சர்வசத்திமத்துவம்	சர்வசத்திமத்துவம் sarvasattimattuvam, பெ.(n.) பெருவல்லமையுடைமை (விவேகசிந்.பக்.4);; omnipotence. [Skt.sarva+{}-mat+tva → த.சர்வசத்திமத்துவம்.]
சர்வசங்கநிவிர்த்தி	சர்வசங்கநிவிர்த்தி sarvasaṅganivirtti, பெ.(n.) எல்லாப் பொருளினும் பற்றுவிடுகை; renunciaton of all worldly ties. "சர்வசங்க நிவிர்த்தி வந்த தபோதனர்கள்" (சி.சி.8, 35);. த.வ.முற்றாகப்பற்றறுத்தல் [Skt.sarva-sanga+ni-vrtti → த.சர்வசங்கநிவிர்த்தி.]
சர்வசங்கபரித்தி யாகம்	சர்வசங்கபரித்தியாகம் sarvasaṅgabarittiyākam, பெ.(n.) சர்வசங்கநிவிர்த்தி பார்க்க;see {}-sanga-nivirtti. [Skt.sarva-sanga+{} → த.சர்வசங்கபரித்தியாகம்.]
சர்வசங்காரகாலம்	சர்வசங்காரகாலம் sarvasaṅgārakālam, பெ.(n.) உலக முழுவதும் அழியுங்காலம்; the day of universal destruction, the Doomsday. த.வ.பேரழிவுக்காலம் [சர்வ+சங்காரம்+காலம்.] [Skt.sarva+sam-hara → சர்வசங்காரம்+காலம்.]
சர்வசாட்சி	சர்வசாட்சி carvacāṭci, பெ.(n.) God, as observing everything. [Skt.sarva+{} → த.சர்வசாட்சி.]

சர்வசாதகம்	சர்வசாதகம் carvacātagam, பெ.(n.) 1. எல்லா வகையாலும் உதவியாவது; that which is helpful in every day. 2. வேங்கை (மலை.);; East Indian kino. [Skt.sarva+{} → த.சர்வசாதகம்.]
சர்வசாமானியம்	சர்வசாமானியம் carvacāmāṉiyam, பெ.(n.) மிகப் பொதுநிலையானது (சாதாரணமானது.);; anything very common. [Skt.sarva+{} → த.சர்வ சாமானியம்.]
சர்வசாரம்	சர்வசாரம் carvacāram, பெ.(n.) நூற்றெட்டுப் நிடதங்களுள் ஒன்று; an upanisad, one of 108. [Skt.sarva-{} → த.சர்வசாரம்.]
சர்வசாரமூலிகை	சர்வசாரமூலிகை carvacāramūligai, பெ.(n.) கற்றாழை, நீராரை, சிறுசின்னி, பற்பாடகம், வெள்ளறுகு, வல்லாரை, பெருங்கரந்தை, விஷ்ணுகாந்தி, சிவனார் வேம்பு ஆகிய ஒன்பது மூலிகைகளுக்கு வழங்கும் பொதுப்பெயர் (தைலவ.தைல.135, 38, உரை);; a general name for the nine important medicinal plants, viz.. {}, {}, {}, {}-{}, {}, {}, perun-karandai, {}, {}. த.வ.ஒன்பான்மூலிகை [சர்வம்+சாரம்+மூலிகை.] [Skt.sarva → சர்வ.]
சர்வசித்திரசம்	சர்வசித்திரசம் sarvasittirasam, பெ.(n.) மருந்து வகை (பதார்த்த.1214);; a medicine. [Skt.sarva+siddhi+rasa → த.சர்வசித்தி ரசம்.]
சர்வசித்து	சர்வசித்து sarvasittu, பெ.(n.) வடமொழியாளரின் அறுபது ஆண்டுகளுள் இருபத்தொன்றாவது; the 21st year of the Jupiter cycle. [Skt.sarva-jit → த.சர்வசித்து.]
சர்வசுரந்திரம்	சர்வசுரந்திரம் sarvasurandiram, பெ.(n.) முழுவுரிமை; absolute right. [Skt.sarva+sva-tantra → த.சர்வசுந்திரம்.]
சர்வசுவதானம்	சர்வசுவதானம் sarvasuvatāṉam, பெ.(n.) எல்லாச் சொத்தையும் கொடுத்துவிடுகை; donation of one's entire property. [சர்வசுவ(ம்);+தானம்.] [Skt.sarva+sva → த.சர்வசுவ(ம்);.]
சர்வசுவாதீனம்	சர்வசுவாதீனம் sarvasuvātīṉam, பெ.(n.) 1. சர்வசுதந்திரம் பார்க்க;see {}. 2. முற்றும் கட்டுப்படுதல்; absolute control. [Skt.sarva+{} → த.சர்வசுவாதீனம்.]

சர்வஞ்ஞுத்துவம்	சர்வஞ்ஞுத்துவம் carvaññattuvam, பெ.(n.) முற்றுமுணர்ந்தவனாயிருக்குந் தன்மை; omniscience. [Skt.sarva-{} → த.சர்வஞ்ஞுத்துவம்.]
சர்வஞ்ஞுதை	சர்வஞ்ஞுதை carvaññadai, பெ.(n.) God, as omniscient. [Skt.sarva-{} → த.சர்வஞ்ஞுன்.]
சர்வத்தியாகம்	சர்வத்தியாகம் carvattiyākam, பெ.(n.) முற்றத் துறக்கை; complete renunciation. [Skt.sarva+{} → த.சர்வத்தியாகம்.]
சர்வத்திர	சர்வத்திர carvattira, வி.எ.(adv.) எங்கும்; everywhere, in every case. [Skt.sarva-tra → த.சர்வத்திர.]
சர்வத்திரரும்	சர்வத்திரரும் carvattirarum, பெ.(n.) எல்லாரும் (இ.வ.);; all people. [Skt.sarva-tva → த.சர்வத்திரரும்.]
சர்வதா	சர்வதா carvatā, கு.வி.எ.(adv.) எப்பொழுதும்; at all time, always. [Skt.sarva-{} → த.சர்வதா.]
சர்வதாரி	சர்வதாரி carvatāri, பெ.(n.) வடமொழியாளரின் அறுபது ஆண்டுகளுள் இருபத்திரண்டாவது; the 22nd year of the Jupiter cycle. [Skt.sarva-{} → த.சர்வதாரின்.]
சர்வதும்பால-இனாம்	சர்வதும்பால-இனாம் carvadumbālaiṉām, பெ.(n.) அரசு முத்திரையோடு கூடி உரிமையைக் கொடுக்கும் ஆவண(ம்); (சன்னது); மூலமாகப் பிரித்தாளும் இறையிலி நிலம் (R.T.);; land granted rent-free under a dumbala or sanad. [Skt.sarva+U.{}+U.{} → த.சர்வதும்கால-இனாம்.]
சர்வதுமாலா	சர்வதுமாலா carvadumālā, பெ.(n.) சர்வதும்பால-இனாம் (வின்.); பார்க்க;see {}-{}. [Skt.sarva+{} → த.சர்வதுமாலா.]

சர்வதேசம்	சர்வதேசம் carvatēcam, பெ.(n.) அனைத்துலக நாடுகள்; International. "உலக வங்கி ஒரு சர்வதேச நிறுவனம் / இந்தக் கருத்தரங்கில் சர்வதேச நிபுணர்கள் கலந்து கொள்வார்கள்" (கிரியா.);. [Skt.sarva+த.தேயம் → தேசம் → த.சர்வதேசம்.]
சர்வதோபத்திரம்	சர்வதோபத்திரம் carvatōpattiram, பெ.(n.) 1. மிறைக்கவி (தண்டி.95, உரை);; a fantastic metrical composition. எல்லாப் பக்கங்களிலும் போர் புரியுமாறு அமைக்கப்பட்ட படை வகுப்பு (வியூகம்);; array of an army with fronts in all directions. [Skt.{}-bhadra → த.சர்வதோபத்திரம்.]
சர்வதோமுகமா-தல்	சர்வதோமுகமா-தல் carvatōmugamātal, 6 செ.கு.வி.(v.i.) எல்லா வழியிலும் நோக்கி நிற்றல்; to face all directions. "விமலமுமாய்ச் சர்வதோமுகமாயிருக்கிற சிவஞானம்" (சி.சி.10, 5, மறைஞா.);. த.வ.பன்நோக்கு முகமாதல் [Skt.{}-mukha → த.சர்வதோ முகம் + ஆ-தல்.]
சர்வப்பிராயச்சித்தம்	சர்வப்பிராயச்சித்தம் carvappirāyaccittam, பெ.(n.) எல்லாத் தீங்குகளும் நீங்கும்படி பெரும்பாலும் இறப்புக் (மரண); காலத்தில் செய்து கொள்ளும் சடங்கு (இ.வ.);; ceremony for the explation of all sins, performed generally at the time of death. த.வ.அனைத்துக்கரிசு நீக்கச்சடங்கு [Skt.sarva+praya-c-citta → த.சர்வப்பிரயச்சித்தம்.]
சர்வம்	சர்வம் carvam, பெ.(n.) முழுதும்; whole. [Skt.sarva → த.சர்வம்.]
சர்வமங்கலை	சர்வமங்கலை carvamaṅgalai, பெ.(n.) Malaimagal, as the dispenser of all blessings. [Skt.sarva-{} → த.சர்வமங்கலை.]
சர்வமானியம்	சர்வமானியம் carvamāṉiyam, பெ.(n.) எவ்வகை வரியுமில்லாது துய்த்தாளப்படும் நிலம்; rent-free grants; land exempt from all kinds of tax. த.வ. முற்றூட்டு [Skt.sarva+{} → த.சர்வமானியம்.]

சர்வமுக்தியார்நாமா	சர்வமுக்தியார்நாமா carvamuktiyārnāmā, பெ.(n.) எல்லாவற்றுக்குமாகக் கொடுக்கும் அதிகார ஆவணம் (C.G.);; general power of attorney. த.வ.முற்றதிகார ஆவணம் [Skt.sarva+U.{} → த.சர்வமுக்தியார்நாமா.]
சர்வமுகாசா	சர்வமுகாசா carvamukācā, பெ.(n.) ஊழியம் புரிய வேண்டிய கட்டுப்பாட்டுக்குட்படாத இறையிலியாக விடப்பட்ட சிற்றூர் (மானிய கிராமம்); (R.T.);; village granted without any condition of service. [Skt.sarva+{} → த.சர்வமுகாஸா → சர்வமுகாசா.]
சர்வமுகூர்த்தம்	சர்வமுகூர்த்தம் carvamuārttam, பெ.(n.) எல்லா நற்கரமங்கட்குமுரிய நல்வேளை; time held auspicious for all ceremonies. த.வ.நன்முழுத்தம் [Skt.sarva+{} → த.சர்வமுகூர்த்தம்.]
சர்வமுட்டாள்	சர்வமுட்டாள் carvamuṭṭāḷ, பெ.(n.) அடிமடையன் (இ.வ.);; absolute idiot. [சர்வம்+முட்டாள்.] [Skt.sarva → சர்வம்.]
சர்வர்	சர்வர் carvar, பெ.(n.) waiter; (in India); server. த.வ. படையலன், பரிமாறி [Skt.server → த.சர்வர்.]
சர்வரசம்	சர்வரசம் sarvarasam, பெ.(n.) கறியுப்பு (R);; common salt. [Skt.sarva+rasa → த.சர்வரசம்.]
சர்வரோகநிவாரணி	சர்வரோகநிவாரணி carvarōkanivāraṇi, பெ.(n.) அனைத்து நோய்களையும் குணப்படுத்தவல்லது; cure all, panacea. "இந்த மூலிகை ஒரு சர்வரோகநிவாரணி" (கிரியா.);,. த.வ.அனைத்து நோய் நீக்கி [Skt.sarva+{}+{} → த.சர்வரோகநிவாரணி.]

சர்வலோத்திரம்	சர்வலோத்திரம் carvalōttiram, பெ.(n.) காகோளி; caper-shrub-Capparis aphylla (சா.அக.);. [Skt.sarva+{} → த.சர்வலோத்திரம்.]
சர்வவல்லமை	சர்வவல்லமை carvavallamai, பெ.(n.) எல்லாம் வல்லனாந் தன்மை; omnipotence. "சர்வ வல்லமையுள்ள தெய்வத்தின் முன்பாக". த.வ.பேராற்றல் [சர்வம்+வல்லமை] [Skt.sarva → சர்வம்]
சர்வவித்தியாகரநூல்	சர்வவித்தியாகரநூல் carvavittiyākaranūl, பெ.(n.) சர்வகலையகராதி (பாண்டி.); பார்க்க;see {}-kalai-y-{}. [சர்வம்+வித்தியாகரம்+நூல்] [Skt.sarva+{} → சர்வவித்தியாகரம்.]
சர்வவியாபி	சர்வவியாபி carvaviyāpi, பெ.(n.) God, as omnipresent. த.வ.எங்கும்பரவி [Skt.sarva-{} → த.சர்வவியாபி.]
சர்வவில்லங்கசுத்தி	சர்வவில்லங்கசுத்தி sarvavillaṅgasutti, பெ.(n.) சொத்தின் பேரில் எவ்வகை முறை கேடுமின்றியிருக்கை; freedom from all encumberance; clearness of title-used in conveyancing. த.வ.அவ்வில்லங்கச்செப்பம் [Skt.sarva+த.வில்லங்கம் + {} → சர்வவில்லங்கசுத்தி.]
சர்வன்	சர்வன்1 carvaṉ, பெ.(n.) சிவன்;{}. [Skt.{} → த.சர்வன்.] சர்வன்2 carvaṉ, பெ.(n.) சிவனது பதினொரு உருத்திரருள் ஒருவர் (ஏகாததசருத்திரருளொருவர்); (தக்கயாகப்.443, உரை);; one of {}-ruttirar, q.v. [Skt.{} → த.சர்வன்.]

சர்வாங்கசவரன்	சர்வாங்கசவரன் sarvāṅgasavaraṉ, பெ.(n.) உடல் முழுவதும் மயிர் மழிக்கை (இ.வ.);; shaving the whole body. த.வ.முழுமழிக்கை [Skt.sarva+anga+ksaura → த.சர்வாங்கசுந்தரன்.]
சர்வாங்கதகனபலி	சர்வாங்கதகனபலி carvāṅgadagaṉabali, பெ.(n.) முற்றும் எரித்து விடுவதாகிய கருமியம் (பலி); (Chr.);; whole burnt-offering, holocaust. Skt.sarva+anga+த.தகனம்+Skt.bali → சர்வாங்கதகனபலி.]
சர்வாங்கதகனம்	சர்வாங்கதகனம் carvāṅgadagaṉam, பெ.(n.) 1. முழுமையும் எரிக்கை; burning the whole. 2. சர்வாங்கதகனபலி (வின்.); பார்க்க;see {}-{}. த.வ.முற்றெரிவு [Skt.sarva+anga → சர்வாங்கம்+த.தகனம் → சர்வாங்கதகனம்.]
சர்வாங்கவாயு	சர்வாங்கவாயு carvāṅgavāyu, பெ.(n.) நோய் வகை (கடம்ப.பு.இலீலா.132);; a disease. [Skt.sarva + anga + {} → த.சர்வாங்கவாயு.]
சர்வாணி	சர்வாணி1 carvāṇi, பெ.(n.) Malaimagal, as the spouse of {}. [Skt.{} → த.சர்வாணி.] சர்வாணி2 carvāṇi, பெ.(n.) பார்ப்பன (பிராமண);க் கூட்டத்துள் எல்லார்க்கும் ஒப்பக் கொடுக்கும் பொருள்(பூரி); (தட்சினை);; [Skt.{} → த.சர்வாணி.]
சர்வாத்துமகத்துவம்	சர்வாத்துமகத்துவம் carvāttumagattuvam, பெ.(n.) எல்லாவற்றிலும் ஊடுருவியிருக்கை (விவேகசிந்.4);; all pervasiveness, immanence. த.வ.அனைத்து ஊடாட்டம் [Skt.{}={}+mahat-tva → த.சர்வாத்துமகத்துவம்.]
சர்வாதிகாரம்	சர்வாதிகாரம் carvātikāram, பெ.(n.) தனிமனிதன் அல்லது ஒர் அமைப்பு வெல்லா அதிகாரங்களையும் வைத்துக் கொண்டு அடக்கி ஆளும் முறை; dictatorship. "சர்வாதிகார ஆட்சியை மக்கள் ஒழித்திருக்ககிறார்கள்" (கிரியா.);. த.வ.முற்றதிகாரம் [Skt.{} → த.சர்வம்+த.அதிகாரம் → சர்வாதிகாரம்.]

சர்வாதிகாரி	சர்வாதிகாரி1 carvātikāri, பெ.(n.) எல்லா செயல் (காரியம்); களையும் கவனிக்கும் அதிகாரி; general superintendent. த.வ.முற்றதிகாரி [Skt.sarva → சர்வம்+த.அதிகாரி → சர்வாதிகாரி.] சர்வாதிகாரி2 carvātikāri, பெ.(n.) அரசியல் முதலிய செயல்களைத் தனித்து நிருவகிப் போன் (இக்.வ.);; dictator. [Skt.{} → சர்வம்+த.அதிகாரி → சர்வாதிகாரி.]
சர்வாதித்தியம்	சர்வாதித்தியம் carvātittiyam, பெ.(n.) பெருவிருந்து; public feast. [Skt.sarva+{} → த.சர்வாதித்தியம்.]
சர்வாந்தர்யாமி	சர்வாந்தர்யாமி carvāndaryāmi, பெ.(n.) God, as Immanent. த.வ.அனைத்துள்ளகன் [Skt.sarva+{} → த.சர்வாந்தர்யாமி.]
சர்வே	சர்வே carvē, பெ.(n.) நில அளவை, (land); survey. "சர்வே எண்/சர்வே கல்" (கிரியா.);. த.வ.அளவை [E.survey → த.சர்வே.]
சர்வேக்கல்	சர்வேக்கல் carvēkkal, பெ.(n.) அரசு நில அளவையாளர் நிலத்தை அளந்து பிரித்திடும் எல்லைக்கல்; boundary stone fixed in surveying. த.வ.அளவைக்கல், எல்லைக்கல் [சர்வே+கல்] [E.survey → சர்வே]
சர்வேச்சுரன்	சர்வேச்சுரன் carvēccuraṉ, பெ.(n.) God, as the Lord of all. [Skt.{}+{} → த.சர்வேச்சுரன்.]

சர்வேசன்	சர்வேசன் carvēcaṉ, பெ.(n.) சர்வேச்சுரன் பார்க்க;see {}. "சர்வேசவென்று நான்" (தாயு.கருணாகர.1);. [Skt.{}+{} → த.சர்வேசன்.]
சரகாடி	சரகாடி carakāṭi, பெ.(n.) சர்வகாடி (வின்.); பார்க்க;see {}.
சரச்சா	சரச்சா caraccā, பெ.(n.) கடகத்தினின்றுங் கொண்ட வாக்கிய எண்; [Skt.cara-{} → த.சரச்சா.]
சரச்சுவதி	சரச்சுவதி caraccuvadi, பெ.(n.) 1. கலைமகள்; Kalaimagal. 2. ஓர் ஆறு; a river. "சாமியோடு சரச்சுவதியவள்" (தேவா.432, 8);. [Skt.{} → த.சரச்சுவதி.]
சரச்சொதி	சரச்சொதி caraccodi, பெ.(n.) 1. சரசுவதி1 பார்க்க;see {}. 2. மலைமகள்; Malaimagal "சுருதி சருவாணி சரச்சொதி" (கூர்மபு.திருக்கல்.22);. [Skt.{} → த.சரச்சொதி.]
சரசக்காரன்	சரசக்காரன் sarasakkāraṉ, பெ.(n.) 1. இனிய குணமுள்ளவன்; courteous, sweet-natured person. 2. பகடியன் (விகடன்);; a mimic. [சரசம்+காரன்] [Skt.sarasa → த.சரசம்]
சரசகேளிக்கை	சரசகேளிக்கை sarasaāḷikkai, பெ.(n.) மகளிர் விளையாட்டு; love play (சா.அக.);.
சரசங்காட்டு-தல்	சரசங்காட்டு-தல் sarasaṅgāṭṭudal, 5 செ.குன்றா.(v.t.) உறுப்பசைவால் (அ); விளையாட்டு செய்தல் (அங்க சேட்டைகளால் பரிகசித்தல்); (இ.வ.);; to ridicule by mimicking. [சரசம்+காட்டு] [Skt.sa-rasa → சரசம்]
சரசச்சேட்டை	சரசச்சேட்டை sarasassēṭṭai, பெ.(n.) காமச் செய்கை (சேட்டை);; wanton sport (சா.அக.);. [Skt.sa-rasa+{} த.சரசச்சேட்டை.]

சரசசல்லாபம்	சரசசல்லாபம் sarasasallāpam, பெ.(n.) சரசப்பேச்சு பார்க்க;see {}-p-{}. [Skt.sa-rasa+{} → த.சரசசல்லாபம்.]
சரசப்பேச்சு	சரசப்பேச்சு sarasappēssu, பெ.(n.) 1. காதற்பேச்சு; amorous talk. 2. வேடிக்கைச் சொல் (வார்த்தை);; pleasantry, jest. "தாயென்ற நீலிக்குஞ் சரசப்பேச்சு மாச்சு" (தனிப்பா.i,388, 41);. [சரசம்-பேச்சு] [Skt.sa-rasa → சரசம்]
சரசபம்	சரசபம் sarasabam, பெ.(n.) கடுகு (தைலவ.);; mustard. [Skt.sarsapa → த.சரசபம்.]
சரசம்	சரசம்1 sarasam, பெ.(n.) 1.இனிய குணம்; courteousness, sociability. 2. பகடி (பரிகாசம்); (வின்.);; joking, mimicry, banter. 3. காமச் செய்கை (சேஷ்டை);; amorous gestures. "சரசவித மணவாளா" (திருப்பு.133);. 4. மலிவு; cheapness, lowness of price. 5. தேக்கு (மலை.);; teak. 6. உண்மை; truth. "சரசம் போன் முந்துள் வளவிற் சிலவுடைமை வைத்து வைத்தே னென்றாய்" (விறலிவிடு.803);. [Skt.sa-rasa → த.சரசம்.] சரசம்2 sarasam, கு.வி.எ.(adv.)இனிமையாக; sweetly. pleasantly. "சரசம் வாசியென்று சொல்வை" (அழகர்கல.25);. [Skt.sa-rasa → த.சரசம்.]
சரசமாடு-தல்	சரசமாடு-தல் sarasamāṭudal, 5 செ.கு.வி.(v.t.) போலியாக நடித்தல், ஏமாற்றுதல்; to feign. "யாரிடம் சரசமாடுகிறாய்" (கிரியா.);. [சரசம்+ஆடு] [Skt.sa-rasa → த.சரசம்+ஆடு]
சரசயனம்	சரசயனம் sarasayaṉam, பெ.(n.) சரதல்பம் பார்க்க;see {}. [Skt.{}+{}-ana → த.சரசயனம்.]

சரசலீலை	சரசலீலை sarasalīlai, பெ.(n.) புணர்ச்சி (அ); காம (சுரத); விளையாட்டு (இ.வ.);; amorous caressing; dallying. [Skt.sarasa+{} → த.சரசலீலை.]
சரசா	சரசா caracā, பெ.(n.) சரச்சா (வின்.); பார்க்க;
சரசாங்கி	சரசாங்கி caracāṅgi, பெ.(n.) மேள சர்த்தாக்களு ளொன்று (சங்.சந்.47);; [Skt.{} → த.சரசாங்கி.]
சரசி	சரசி sarasi, பெ.(n.) 1. இனிய குணமுள்ளவன்-ள்; courteous, sweet-natured person. 2. கிண்டல் செய்பவன்-ள் (பரிகாசக்காரன் - (வின்.);; jester, humorist. [Skt.sa-rasa → த.சாசி.]
சரசிசம்	சரசிசம் sarasisam, பெ.(n.) lotus, as born in a pond. [Skt.sarasi-ja → த.சரசீசம்.]
சரசீருகம்	சரசீருகம் caracīrugam, பெ.(n.) சரசிசம் (சங்.அக.); பார்க்க;see {}. [Skt.{}-ruha → த.சரசீருகம்.]
சரசு	சரசு sarasu, பெ.(n.) நீர் நிலை; a tank, pond, lake. "பால்புரை வாவிகள் சரசு" (திருக்காளத்.பு.14, 8);. [Skt.saras → த.சரசு.]
சரசுராதி	சரசுராதி sarasurāti, பெ.(n.) பெரு மருந்து; Indian birthwort-Aristolochia indica (சா.அக.);.

சரசுவதி	சரசுவதி1 sarasuvadi, பெ.(n.) 1. நான்முகன் (பிரமன்); தேவியாகிய கலைமகள் (சூடா.);; the spouse of {}, the divine embodiment of speech and learning. 2. ஓர் ஆறு; a river. 3. பள்ளிக்கூடத்திற்கு முதலில் வரும் பையன் (இ.வ.);; boy who is earliest in class-attendance. [Skt.{} → த.சரசுவதி.] சரசுவதி2 sarasuvadi, பெ.(n.) நூற்றெட்டு உபநிடதங்களுள் ஒன்று; an upanisad, one of 108. [Skt.sarasavati-rahasya → த.சரசுவதி.] சரசுவதி2 sarasuvadi, பெ.(n.) பண் வகை (பரத.ராக.104);; a specific melody-type. [Skt.sarasvati → த.சரசுவதி.]
சரசுவதிகிருதம்	சரசுவதிகிருதம் sarasuvadigirudam, பெ.(n.) சரசுவதிநெய் பார்க்க;see {}. [Skt.sarasvati+ghrta → த.சரசுவதிகிருதம்.]
சரசுவதிநெய்	சரசுவதிநெய் sarasuvadiney, பெ.(n.) நினைவாற்றல் முதலியவற்றை வளர்க்கும் (விருத்தி); மருந்துவகை (J.);; medicinal ghee for improving memory, voice, etc. [சரசுவதி+நெய்] [Skt.{} → சரசுவதி]
சரசுவதிபண்டாரம்	சரசுவதிபண்டாரம் sarasuvadibaṇṭāram, பெ.(n.) library, as the treasure-house of {}. [சரசுவதி+பண்டாரம்] [Skt.{} → சரசுவதி]
சரசுவதிபீடம்	சரசுவதிபீடம் sarasuvadipīṭam, பெ.(n.) 1. (கலைமகள் தங்குமிடம்); கல்வியாளன்; learned man, as the abode of {}. 2. கல்வி விளங்கும் இடம்; seat of learing. 3. சிக்குப்பலகை (இ.வ.); பார்க்க;see {}-p-palagai. [சரசுவதி+பீடம்] [Skt.{} → சரசுவதி] பீடு → பீடம்

சரசுவதிபூசை	சரசுவதிபூசை sarasuvadipūsai, பெ.(n.) தொள்ளிராவில் (நவராத்திரியில்); கலைமகள் (சரசுவதி); தேவியைப் பூசிக்கும் ஒன்பதாம் நாள்; the ninth day of {} when {} is worshiped by the Hindus. [சரசுவதி+பூசை] [Skt.{} → சரசுவதி] பூசி → பூசை
சரசுவதிமனோகரி	சரசுவதிமனோகரி sarasuvadimaṉōkari, பெ.(n.) பண் வகை (பரத.ராக.103);; (mus.); a specific melody-type. [Skt.{}+manohari → த.சரசுவதி மனோகரி.]
சரணக்கிரந்தி	சரணக்கிரந்தி caraṇakkirandi, பெ.(n.) 1. கணுக்கால் சதை; that portion of the muscle between the knee and the ankle. 2. கணுக்கால்; ankle (சா.அக.);. [Skt.carana+granthi → த.சரணக்கிரந்தி.]
சரணகோசம்	சரணகோசம் caraṇaācam, பெ.(n.) மேற்சோடு (Pond); stockings. [Skt.carana+{} → த.சரணகோசம்.]
சரத்து	சரத்து carattu, பெ.(n.) 1. ஆள்வினையுடைமை (சிரத்தை);; diligence. "சரத்துளதீரன்" (பிரதாப.விலா.2);. 2. பந்தயம்; wager. "சரத்துப் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன்" (இ.வ.);. [U.shart → த.சரத்து.]
சரத்தொட்டி	சரத்தொட்டி carattoṭṭi, பெ.(n.) நீர்த்தொட்டி; water-tube (சா.அக.);.
சரந்தம்	சரந்தம் carandam, பெ.(n.) எருது; bull (சா.அக.);.
சரப்பம்	சரப்பம் carappam, பெ.(n.) மயிர்; hair. (சா.அக.);.

சரபத்து	சரபத்து1 carabattu, பெ.(n.) இன்சுவைப் பருகவகையுளொன்று; a kind of sherbet. [U/sharbat → சர்பத் → த.சரபத்து.] சரபத்து2 carabattu, பெ.(n.) கம்பி (தந்தி); களமைந்த வாத்தியவகை; a kind of guitar with catgut strings. [U.sarod → த.சரபத்து2.]
சரபா	சரபா carapā, பெ.(n.) உணவு முதலியன உதவுகை; purveying. [U.{} → த.சரபா.]
சரமகவி	சரமகவி caramagavi, பெ.(n.) இறந்தவர்மீது இரங்கிப்பாடும் கையறுநிலைப் பாட்டு (கவி.);; elegy, dirge. [Skt.carma+kavi → த.சரமகவி.]
சரமகிரியை	சரமகிரியை caramagiriyai, பெ.(n.) ஈமக்கடன் (உத்திரக் கிரியை);; funeral rites. [Skt.carama+{} → த.சரமைகிரியை.]
சரமசுலோகம்	சரமசுலோகம் saramasulōkam, பெ.(n.) 1. சரமகவி பார்க்க;see {}. 2. இறைவனிடம் தஞ்சமேற்பு (பிரபத்தி); முதலானவற்றைத் தெரிவிக்குஞ் செஞ்சொல் (அ); வடமொழிச் செய்யுள் (சுலோகம்); (அஷ்டாதச முழுக்ஷுப்);; verse which teaches the means of attaining final bliss. [Skt.carama+{} → த.சரமசுலோகம்.]
சரமண்	சரமண் caramaṇ, பெ.(n.) தூய்மையானமண்; dhoby's earth. (சா.அக.);.
சரமதசை	சரமதசை saramadasai, பெ.(n.) இறக்கும் தறுவாய்; dying moments, laste moments. "பட்டர் சரமதசையிலே அருளில் செய்த வார்த்தை" (ஈடு, 10, 10, 7);. [Skt.carama+{} → த.சரமதசை.]
சரமதிசை	சரமதிசை saramadisai, பெ.(n.) சரமதசை பார்க்க;see {}. (சா.அக.);. [சரமதசை → சரமதிசை]

சரமதேகதாரி	சரமதேகதாரி caramatēkatāri, பெ.(n.) முத்திக்கு முன்னுள்ள கடைசி உடல் முடையோன்; [Skt.carma+{}+{} → த.சரமதேகதாரி.] தாரி-தரிப்பவன் என்னும் பொருள்பயக்கும் ஓர் ஈறு.
சரமம்	சரமம் caramam, பெ.(n.) 1. முடிவு; end, finality. "சரம முலகந் தவத்தழலாற் சாரும்" (வேதாரணிய.திரிசங்.18); 2. மேற்கு (இலக்.அக.);; west. [Skt.carma → த.சரமம்.]
சரமநாதம்	சரமநாதம் caramanātam, பெ.(n.) ஓரைக்கு உற்ற சித்திரை, ஆடி, ஐப்பசி, தை மாதம் (வின்.);; the month cittiraiati, aippaci or tai corresponding to its appropriate cara-{}. [Skt.cara+{} → த.சரமநாதம்.]
சரமை	சரமை caramai, பெ.(n.) பெண்ணாய்; bitch, female dog (சா.அக.);.
சரமோபாயம்	சரமோபாயம் caramōpāyam, பெ.(n.) பரமனையே ஆம்புடை (உபாயமாகப்);யாகப் பற்றுகை (பிரபத்தி);; ({}); absolute surrender to God, as final means of salvation. [Skt.carama+{} → த.சரமோபாயம்.]
சரயு	சரயு carayu, பெ.(n.) அயோத்திக்கருகிலுள்ள ஓர் ஆறு; a rivers on which stands the ancient city of {}. "சரயுவென்பது தாய்முலை யன்னது" (கம்பரா.பாலகா.ஆற்றுப்.12);. [Skt.{} → த.சரயு.]
சரராசி	சரராசி cararāci, பெ.(n.) வழிநடைச் செலவுப் (பயணம்); முதலியவற்றுக்கு நற்காலமாகக் கொள்ளப்படும் மேடம், கற்கடகம், துலாம், மகரம் என்னும் ஓரை (இராசி);களுள் ஒன்று (விதான மரபி.5, உரை);; one of the four signs of the zodic, viz., {}, {}, {}, makaram, auspicious of activities involvingmovement. [Skt.cara-{} → த.சரராசி.]
சரலகம்	சரலகம் caralagam, பெ.(n.) நீர், தண்ணீர்; water (சா.அக.);.
சரவணப்பொய்கை	சரவணப்பொய்கை caravaṇappoykai, பெ.(n.) இமயமலைச்சாரலிலுள்ளதும் முருகக் கடவுள் தோன்றிய இடமுமான நாணற் புல் உள்ள நீர்நிலை (பு.வெ.9, 21, உரை);; a sacred pond in the {} amidst a thicket of kaus, where Murugan was born. [Skt.{}-vana+த.பொய்கை → சரவணப்பொய்கை.]

சரவணபவன்	சரவணபவன் caravaṇabavaṉ, பெ.(n.) Kandan, as born in {}. "சரவணத்தின் பாங்கரின் வருதலாலே சரவணபவனென்றானான்" (கந்தபு.திருவிளை.16.);. [Skt.{}-vana+bhava → த.சரவணபவன்.]
சரவணோற்பவன்	சரவணோற்பவன் caravaṇōṟpavaṉ, பெ.(n.) சரவணபவன் பார்க்க;see {}. [Skt.{}-vana+ud-bhava → த.சரவணோற்பவன்.]
சரவாச்சம்	சரவாச்சம் caravāccam, பெ.(n.) கறியுப்பு (வின்.);; comman salt. [Skt.sarva-rasa → த.சரவாச்சம்.]
சரற்காலம்	சரற்காலம் caraṟkālam, பெ.(n.) 1. கூதிர்காலம்; autumn. "சரற்கால சந்திரனிடையிவாவில் வந்து" (திவ்.நாய்ச்.7, 3);. 2. கார்காலம் (திவா.);; rainy season. [சரத்து+காலம்] [Skt.sarat → த.சரத்.]
சராங்கு	சராங்கு carāṅgu, பெ.(n.) 1. தோணிக்காரர் கண்காணி; native boatswain, chief of a lascar crew, skipper of a small native vessel. 2. தொடர்வண்டியில் வேலை செய்யும் தொழிலாளிகளுள் ஒருவன்; a railway mechanic. [U.sar-hang → த.சராங்கு.]
சராசரந்தாங்கி	சராசரந்தாங்கி carācarandāṅgi, பெ.(n.) 1. இளவழுக்கை; tender cocoanut. 2. மூன்று திங்கள் (மாதம்); ஆன கருப்பிண்டம்; three month foetus. 3. நீர்ச்சுழல் வண்டு; whirling beetle inwate (சா.அக.);.
சராத்தி	சராத்தி carātti, பெ.(n.) இயங்குடைமைப் பொருள் (சங்கம); (C.G.);; movable property. [Skt.cara+{} → த.சராத்தி.]
சராதீதை	சராதீதை carātītai, பெ.(n.) மலைமகள் (கூர்மபு.திரக்கலியாண.23.);;{}. [Skt.{} → த.சராதீதை.]

சராப்பு	சராப்பு carāppu, பெ.(n.) 1. பணப் பொறுப்பாளன்; teller employed by banks and commercial firms. 2. கருவூல (பொக்கிச); வேலைக்காரன்; treasury assistant. 3. காசுக்கடைக்காரன்; banker, dealer in precious metals. த.வ.காசாளன் [Skt.{} → த.சராப்பு.]
சராப்புகடை	சராப்புகடை carāppugaḍai, பெ.(n.) காசுக்கடை (madr);; a place of business where precious metals are sold. த.வ.காசுக்கடை [Skt.{} → சராப்பு]
சராயம்	சராயம் carāyam, பெ.(n.) 1. வரவர வரி (தீர்வை); மிகுதிப்படும் நிலம்; land held on a progressive rent for a term of years. 2. முன் நிலவரித்தள்ளுபடி (வஜாச்); செய்தததற்குப் ஒத்ததன்மை (பிரதி);யாகத் தீர்வையில் அதிகமாகக் கூட்டும் வரி (M.N.A.D.I.285.);; additions, made to the assessment, of a sum equal to the amount of temporary remissions. [U.{} → த.சராயம்.]
சராயு	சராயு carāyu, பெ.(n.) கருப்பப் பை; womb. [Skt.{} → த.சராயு.]
சராயுசம்	சராயுசம் sarāyusam, பெ.(n.) உயிர்த்தோற்றம் நான்கனுள் கருப்பையினின்று தோன்றுவன (சி.சி.2, 89);; viviparous animals, one of four {}. [Skt.{} → த.சராயுசம்.]
சராரோபம்	சராரோபம் carārōpam, பெ.(n.) சராசனம் (சூடா.); பார்க்க;see {}. [Skt.{}+{}-{} → த.சராரோபம்.]
சராவிகை	சராவிகை carāvigai, பெ.(n.) மடக்குக்கட்டி; an abscess raised at the margin and depressed in its centre.
சரிங்கம்	சரிங்கம் cariṅgam, பெ.(n.) மொச்சைக்காய்; country bean or green beans-Dolichous (genus);(சா.அக.);.

சரித்திரகாரன்	சரித்திரகாரன் carittirakāraṉ, பெ.(n.) வரலாற்றாசிரியன்; historian. [சரித்திரம்+காரன்] [Sktcaritra → சரித்திரம்]
சரித்திரம்	சரித்திரம் carittiram, பெ.(n.) 1. வரலாறு; history, biography. "எம்மான் சரித்திரங்கேட்டோர்" (சிவரக.பசாசு.42);. 2. ஒழுக்கம்; conduct. "அவன் சரித்திரம் நன்றாயில்லை" (இ.வ.);. த.வ.வரலாறு [Skt.caritra → த.சரித்திரம்.]
சரிதம்	சரிதம் caridam, பெ.(n.) 1. சரித்திரம்1 பார்க்க;see {}, "ஆரிச்சந்திரன்றன் சரிதமதை" (அரிச்.பு.பாயி.13);. 2. சரித்திரம், பார்க்க;see sarittiram "நெறியில் சரிதமும்" (பாரத.வேத்திர.40); [Skt.carita → த.சரிதம்.]
சரிதை	சரிதை caridai, பெ.(n.) 1. சரித்திரம் பார்க்க;see sarittiram. "வேடம் பலவாஞ் சரிதை கண்டேன்" (தேவா.830, 3);. 2. சரியை பார்க்க; (siva); see {}. "சரிதை நற்கிரியை யோகம்" (பிரபுலிங்.சித்தரா.69);. 3. இரவலர்க்கு வழங்கும் பொருள்; alms. "இன்றுநீர் சரிதை போகி நன்மிடை வருக" (யசோதர.1, 22);. [Skt.carita → த.சரிதை.]
சரியாபாதம்	சரியாபாதம் cariyāpātam, பெ.(n.) சிவாகமப் பகுதி நான்கனுள் ஒன்று (பெரியபு.தில்லைவா.சூச.பக்.59);.; [Skt.{}+த.பாதம் → த.சரியாபாதம்.]
சரியாவான்	சரியாவான் cariyāvāṉ, பெ.(n.) தொண்டு (சரியை); செய்பவன். (சி.சி.12, 5, சிவாக்.);; one who practises the religious duties of {}. [Skt.{}+வான் → த.சரியாவான்.]
சரியையில்ஞானம்	சரியையில்ஞானம் cariyaiyilñāṉam, பெ.(n.) சிவபெருமானைக் குறித்த ஒன்றல் (தியானம்); உணர்வில் (பாவனை); உறைப்பான ஓர் அனுபவ உணர்ச்சி. (சி.போ.பா.8,1, பக்.357);; siva); ecstatic state in the meditation on {}. [Skt.{} → சரியை+த.இல்+Skt.{} → த.சரியையில்ஞானம்.]
சரியையில்யோகம்	சரியையில்யோகம் cariyaiyilyōkam, பெ.(n.) மனத்தின்கண் சிவபெருமானை நினைத்து ஒன்றுதல் (தியானிக்கை); (சி.போ.பா.8, 1, பக்.357);; [Skt.{} → த.சரியை + த.இல் Skt.yoga.]

சரியையிற்கிரியை	சரியையிற்கிரியை cariyaiyiṟkiriyai, பெ.(n.) திருக்கோயில் அலகிடல் மெழுகல் முதலிய திருப்பணிச்செயல் (சி.போ.பா.8,1.பக்.357);; [Skt.{}+த.இல்+ {} → த.சரியையில் சரியை.]
சரிலம்	சரிலம் carilam, பெ.(n.) தண்ணீர்; cold water (சா.அக.);.
சரிற்புதல்வன்	சரிற்புதல்வன் cariṟpudalvaṉ, பெ.(n.) {}, as the son of the river Ganges. "சரிற்புதல்வனுக்கு நல்லறக்கடவுளுக்கு முரையா" (பாரத.வாரணா.54);. [சரித்+புதல்வன்] [Skt.sarit → த.சரித்]
சரீரக்கனப்பு	சரீரக்கனப்பு carīrakkaṉappu, பெ.(n.) உடற்குருதி (அரத்த); மிகுதியால் உடல் கனமாயிருக்கை; heaviness of body as in plethora. [சரீரம்+கனப்பு] [Skt.{} → த.சரீரம்]
சரீரக்கூறு	சரீரக்கூறு carīrakāṟu, பெ.(n.) 1. உடலின் பகுதி; component or anatomical parts of the body. 2. சரீரப்போக்கு பார்க்க;see {}. "சரீரக்கூறு அறிந்து மருந்து கொடுக்க வேண்டும்" (இ.வ.);. [சரீரம்+கூறு] [Skt.{} → சரீரம்]
சரீரசகாயம்	சரீரசகாயம் sarīrasakāyam, பெ.(n.) உடலுழைப்பாற் செய்யக்கூடிய உதவி (இ.வ.);; help afforded by personal labour. [Skt.{}+{} → த.சரீரசகாயம்.]
சரீரசம்பந்தம்	சரீரசம்பந்தம் sarīrasambandam, பெ.(n.) 1. அரந்த உறவு; blood relationship. 2. புணர்ச்சி (இ.வ.);; sexual intercourse. [Skt.{}+sam-bandha → த.சரீர சம்பந்தம்.]
சரீரசம்ரட்சனை	சரீரசம்ரட்சனை sarīrasamraṭsaṉai, பெ.(n.) 1. உடலைப் போற்றுகை; protection of care of the person. 2. வாழ்க்கைப்படி (சீவனாம்சம்); (இக்.வ.);; maintenance. [Skt.{}+samraksana → த.சரீரசம்ரட்சனை.]
சரீரசரீரிபாவம்	சரீரசரீரிபாவம் sarīrasarīripāvam, பெ.(n.) உடலுக்கும் (சரீரத்திற்கும்); உயிர்க்கும் (சரீரமுடையவனுக்கும்); உள்ள உறவு (சம்பந்தம்); (சி.போ.பா.8,4, பக்.375);; relationship of body and soul. த.வ.உடலுயிர் உறவு [Skt.{}-{}-{} → த.சரீரசரீரிபாவம்.]

சரீரசாத்திரம்	சரீரசாத்திரம் carīracāttiram, பெ.(n.) உடற்கூறு பற்றி நூல் (இக்.வ.);; physiology. த.வ.உடற்கூற்றுநூல் [Skt.{}+{} → த.சரீரசாஸ்திரம் → சரீரசாத்திரம்.]
சரீரத்திரயம்	சரீரத்திரயம் carīrattirayam, பெ.(n.) பருவுடல், நுண்ணுடல் காரண உடல்கள்; (phil.); three kinds of bodies, viz.{}, {}, {}. [Skt.{}+traya+ → த.சரீரத்திரயம்.]
சரீரத்துபானம்	சரீரத்துபானம் carīrattupāṉam, பெ.(n.) முலையமுது; women's breast milk. [Skt.sarira → த.சரீரம்+த.அத்து+Skt.{} → சரீரத்துபானம்.]
சரீரதண்டனை	சரீரதண்டனை carīradaṇṭaṉai, பெ.(n.) மெய்வருத்தம்; corporal punishment. [சரீரம்+தண்டனை] [Skt.{} → த.சரீரம்]
சரீரதருமம்	சரீரதருமம் carīradarumam, பெ.(n.) சரீரப்போக்கு பார்க்க;see {}. [சரீரம்+தருமம்.] [Skt.{} → த.சரீரம்.]
சரீரப்பழுது	சரீரப்பழுது carīrappaḻudu, பெ.(n.) உறுப்புக் குறைவு (அங்கவீனம்);(R);; deformity. [சரீரம்+பழுது] [Skt.{} → த.சரீரம்]
சரீரப்போக்கு	சரீரப்போக்கு carīrappōkku, பெ.(n.) உடல்நிலை; nature of the body, constitution. [சரீரம்+போக்கு] [Skt.{} → த.சரீரம்]

சரீரபதனம்	சரீரபதனம் carīrabadaṉam, பெ.(n.) இறப்பு; lit.falling off of the body, death. "சரீரபதனபர்யந்தஞ் செய்யப்படும் நித்தியகன் மாதிகன்" (சிவசம.69.);. [சரீரம்+பதனம்] [Skt.{} → த.சரீரம்]
சரீரபந்தம்	சரீரபந்தம் carīrabandam, பெ.(n.) சரீரசம்பந்தம் பார்க்க;see {}.
சரீரம்	சரீரம் carīram, பெ.(n.) 1. உடல (பிங்.);; body. 2. தனியொருவர்; individual person. "இப்பன்னிருவருக்குஞ் சரீரம்பிரதி ஆழாக்கு நெய்யும்" (S.i.i.iii.3);. [Skt.{} → த.சரீரம்.]
சரீரயாத்திரை	சரீரயாத்திரை carīrayāttirai, பெ.(n.) பிழைப்பு (சீவனம்);; livehihood, as means of sustaining the body. [Skt.{}=yatra → த.சரீரயாத்திரை.]
சரீரவதை	சரீரவதை carīravadai, பெ.(n.) உடல் உறும் துன்பம் (காயக்கிலேசம்); (வின்.);; mortification of body by austere penance. [சரீரம்+வதை.] [Skt.{} → த.சரீர.]
சரீரவாக்கு	சரீரவாக்கு carīravākku, பெ.(n.) சரீரப்போக்க (வின்); பார்கக;see {}. [Skt.{} → சரீரம்+த.வாக்கு → சரீரவாக்கு.]
சரீரவாகு	சரீரவாகு carīravāku, பெ.(n.) சரீரப்போக்கு பார்க்க;see {}. [Skt.{} → சரீரம்+த.வாகு → த.சரீரவாகு.]
சரீரி	சரீரி carīri, பெ.(n.) soul, as the owner of the body. [Skt.{} → த.சரீரி.]

சரீராவரணம்	சரீராவரணம் carīrāvaraṇam, பெ.(n.) தோல்; the skin convering the body; integument (சா.அக.);. [சரீரம்+ஆவரணம்.] [Skt.{}=a-varana → த.சரீராவரணம்.]
சருக்கராபம்	சருக்கராபம் carukkarāpam, பெ.(n.) மணி (இரத்தின); வகை (சுக்கிரநீதி, 186.);; a kind of gem. [Skt.{}-{} → த.சருக்கராபம்.]
சருப்பணம்	சருப்பணம் caruppaṇam, பெ.(n.) குதிரை கதிவகை (சுக்கிரநீதி, 72);; a pace of horse. [Skt.sarpana → த.சருப்பணம்.]
சருப்பதோபத்திரம்	சருப்பதோபத்திரம் caruppatōpattiram, பெ.(n.) 1. சதுரமொன்றில் 64 அறைகள் அமைத்து அவற்றில் 32 எழுத்துள்ள செய்யுளை இருமுறை எழுதிச் சதுரத்தின் எந்தபக்கத்தினின்று தொடங்கினும், அது படிக்கவரும்படி அமைக்கப்படும் மிறைக்கவி (தண்டி.95,உரை);; a fancy verse of 32 leatters which, when entered twice in a square of 64 compartments, will read identically from any corner of the squae. 2. சர்வதோபத்திரம் 2. பார்க்க;see {}-pattiram "போர்யூகஞ் சருப்பதோ பத்திரமாக வணிசெய்து" (பாரத.ஒன்பதாம்.10);. 3. பலநிறப்பொடிகளைக் கொண்டு வேள்வி (ஓம);க் குண்டத்திற்கு முன்பாக இடும் கோலம்; figure drawn with powders of varied colours on the floor of a sacrificial ground. "நுண்பொடிகடொக்க பன்னிறச் சருப்பதோ பத்திரந் துணையும்" (காஞ்சிப்பு.திருக்கண்.24);. [Skt.{}.த.சருப்பதோபத்திரம்.]
சருப்பாங்கக்கல்	சருப்பாங்கக்கல் caruppāṅgakkal, பெ.(n.) ஒரு வகைக்கல் (M.M.248);; serpentine hydrous silicateof magnesia. [Skt.sarpa+anga+த.கல் → த.சருப்பாங்கக்கல்.]
சருபந்து	சருபந்து carubandu, பெ.(n.) சருவந்து பார்க்க;see {}.
சருமகன்	சருமகன் carumagaṉ, பெ.(n.) சருமகாரன் பார்க்க;see {}
சருமகாரன்	சருமகாரன் carumakāraṉ, பெ.(n.) செம்மான்; leather-worker. [Skt.carma → சருமம்+த.காரன் → த.சருமகாரன்.]
சருமசோபை	சருமசோபை carumacōpai, பெ.(n.) தோல் தடித்திருக்கையாகிய நோய் (இங்.வை.);; hypertrophy of the skin. [Skt.carman+{} → த.சருமசோபை.]

சருமபந்தம்	சருமபந்தம் carumabandam, பெ.(n.) மிளகு (தைலவ.தைல.5);; black pepper. [Skt.dharmapattana → த.சருமபந்தம்.]
சருமம்	சருமம் carumam, பெ.(n.) 1. தோல்; skin, hide, leather. "தைப்பகை சருமத்து" (தொல்.சொல்.402, உரை); 2. தோலாலாகிய பாய் (பிங்.);; skin commonly of antelope or tiger, used as seat or bed. 3. கேடயம் (சங்.அக.);; shied. 4. மரப்பட்டை; bark of a tree. [Skt.carman → த.சருமம்.]
சருமன்	சருமன்1 carumaṉ, பெ.(n.) சருமகன் (வின்); பார்க்க;see {}. [Skt.carman → த.சருமன்1.] சருமன்2 carumaṉ, பெ.(n.) சர்வா பார்க்க;see {}. "சருமன் வருமன்... சார்த்தி வழங்குமியற் பெயர்கள்" (திருவானைக்.கோச்செங்.69);. [Skt.{} → த.சருமன்2.]
சருமாசனம்	சருமாசனம் carumācaṉam, பெ.(n.) ஒரு வகை ஒகவிருக்கை (யோகாசனம்);; a kind of yogic posture. [Skt.{} → த.சருமாசனம்.]
சருவக்கியம்	சருவக்கியம் caruvakkiyam, பெ.(n.) முற்றறிவுடையோன்; God, as omniscient. "உயர் சருவக்கியன்" (வாயசங்.பாசுப.10);. [Skt.{} → த.சர்வஞ்ஞன → சருவக்கியன்.]
சருவகம்	சருவகம் caruvagam, பெ.(n.) 1. தண்ணீர்; water. 2. மனம்; mind.
சருவசங்காராதனம்	சருவசங்காராதனம் saruvasaṅgārātaṉam, பெ.(n.) ஓகவிருக்கை (யோகாசன); வகை. (தத்துவப்.108, உரை);; [Skt.sarva+sa.{} → த.சருவசங்காரம்+த.ஆதனம் → சருவசங்காராதனம்.] [P]
சருவசக்தி	சருவசக்தி saruvasakti, பெ.(n.) மலைமகள் (பார்வதி); (கூர்மபு.திருக்கலியாண.23);;{}. [Skt.sarva-{} → த.சருவசக்தி.]
சருவசாதகம்	சருவசாதகம் caruvacātagam, பெ.(n.) சர்வசாதகம் பார்க்க;see {}. [Skt.sarva+{} → த.சருவசாதகம்.]

சருவசித்து	சருவசித்து1 saruvasittu, பெ.(n.) எல்லாவற்றையும் வென்றவன்; all-cconqueror. "சருவசித்தாகிமே லக்ஷயனாகுவாய்" (சரபேந்திர.குற.17, 8);. [Skt.sarva-jit → த.சருவசித்து.] சருவசித்து2 saruvasittu, பெ.(n.) சர்வசித்து பார்க்க;see {}. [Skt.sarva-jit → த.சர்வசித்து → சருவசித்து.]
சருவணம்	சருவணம் caruvaṇam, பெ.(n.) 1. உண்ணல்; to eat. 2. வாய்; the mouth (சா.அக.);.
சருவதா	சருவதா caruvatā, வி.எ.(adv.) சர்வதா பார்க்க;see {}. "இருவரன்பும் ருவதா ஒருவரன்பாக" (சிலப்.1, 62, உரை);. [Skt.sarva-{} → த.சர்வதா → சருவதா.]
சருவதாரி	சருவதாரி caruvatāri, பெ.(n.) சர்வதாரி பார்க்க;see {}. [Skt.sarva-{} → த.சர்வதாரி → சருவதாரி.]
சருவமுத்திப்பிரச ங்கம்	சருவமுத்திப்பிரசங்கம் saruvamuttippirasaṅgam, பெ.(n.) எல்லாரும் முத்தி பெறலாமென்ற கொள்கை; theory of universal salvation. [Skt.sarva-mukti-prasanga → த.சருவமுத்திப்பிரசங்கம்.]
சருவரி	சருவரி caruvari, பெ.(n.) 1. இரவு; night. "சருவரி வாரல்" (பதினொ.திருவலஞ்.7);. 2. இருள் (பிங்.);; darkness, gloom. [Skt.{}த.சருவரி.]
சருவவியாபி	சருவவியாபி caruvaviyāpi, பெ.(n.) சர்வவியாபி பார்க்க;see {}. [Skt.sarva+{} → த.சர்வவியாபி → சருவலியாபி.]
சருவாங்கம்	சருவாங்கம் caruvāṅgam, பெ.(n.) 1. உடம்பு முழுதும்; body as a whole. 2. எல்லா உறுப்புகள்; all organs. [Skt.sarva+anga → த.சர்வாங்கம் → சருவாங்கம்.]

சருவிதம்	சருவிதம் caruvidam, பெ.(n.) உண்ணல்; eating (சா.அக.);.
சருவே	சருவே caruvē, பெ.(n.) நில முதலியவற்றை அளக்கை (இக்.வ.);; measurement of land, etc. [E.survey → த.சருவே.]
சருவோக்தம்	சருவோக்தம் caruvōktam, பெ.(n.) சிவாகமங்கள் இருபத்தெட்டனுள் ஒன்று. (சைவச பொது.335, உரை);; an ancient {} scripture in Sanskrit, one of 28 {} q.v. [Skt.{} → த.சருவோக்தம்.]
சரூபாயனம்	சரூபாயனம் carūpāyaṉam, பெ.(n.) வழிபாட்டு உருபோடுதல் (செபம்);; prayers (சா.அக.);.
சரோசம்	சரோசம் carōcam, பெ.(n.) சரோருகம், 1 (சூடா.); பார்க்க;see {}. [Skt.{} → த.சரோசம்.]
சரோசரம்	சரோசரம் carōcaram, பெ.(n.) இரும்பு; iron (சா.அக.);.
சரோசனம்	சரோசனம் carōcaṉam, பெ.(n.) சினத்தோடு கூடயிருக்கை; being in anger. [Skt.{} → த.சரோசனம்.]
சரோருகம்	சரோருகம் carōrugam, பெ.(n.) 1. தாமரை; lotus. "முக சரோருகத்தினார்" (பாரத.வாரணா.65);. 2. அளறு (நாக);வகை (சிவதரு.சுவர்க்க நரக.108);; a hell. [Skt.{} → த.சரோருகம்.]
சரோருகன்	சரோருகன் carōrugaṉ, பெ.(n.) {}, as born in lotus. "கமலமென் பொகுட்டுமேவிய வரசரோருகன்" (கம்பரா.திருவை.5);. [Skt.{} → த.சரோருகன்.]
சரோவரம்	சரோவரம் carōvaram, பெ.(n.) சிறந்த பொய்மை; lake of special excellence. [Skt.{} → த.சரோவரம்.]

சல்தி	சல்தி calti, வி.எ.(adv.) விரைவு; quickly. [U.{} → த.சல்தி.]
சல்லாத்து	சல்லாத்து callāttu, பெ.(n.) மா, பலா முதலிய பழங்களைத் துண்டாக நறுக்கிக் கூட்டிச் செய்யும் ஒருவகை இனிப்புணவு; salad. த.வ.பழக்கூட்டு [E.salad → த.சல்லாத்து.]
சல்லாபத்தரு	சல்லாபத்தரு callāpattaru, பெ.(n.) வினா விடையாக நாடகவரங்கிற் பாடும் பாடல் (வின்.);; stage song in the form of a duet. [Skt.{}+dhruva → த.சல்லாபத்தரு.]
சல்லாபம்	சல்லாபம் callāpam, பெ.(n.) 1. கலந்துரையாடல் pleasant conversation, dialogue. 2. காகற்பேச்சு; a amorous talk. "சல்லாப மாதுலீலர்" (குற்றா.குற.16);. 3. வினா விடை (திவா);; catechism, discourse in the form of questions and answers. [Skt.{} → த.சல்லாபம்.]
சல்லாபன்	சல்லாபன் callāpaṉ, பெ.(n.) மகிழ்நன் (பிங்.);; jovial person. [Skt.{} → த.சல்லாபன்.]
சல்க்கரணை	சல்க்கரணை calkkaraṇai, பெ.(n.) 1. ஏந்து வசதி (சௌகரியம்);; convenience, pleasantess, comfortableness. "இவ்விடத்துக்கு அவ்விடம் சலக்கரணை" (இ.வ.); 2. தணிவு (வின்.);; all eviation, mitigation; reductionof a debt in one's favour. 3. உரிமை (வின்.);; privilege, prerogative. K/salakarane [Skt.saukarya → த.சலக்கரணை.]
சலவியம்	சலவியம் calaviyam, பெ.(n.) முள்ளம்பன்றி; porcupine (சா.அக.);. [P]

சலவுகம்	சலவுகம் calavugam, பெ.(n.) 1. ஆண்குறி; the genital organ of a male. 2. இலிங்கம்; the penis (சா.அக.);.
சலாக்கியம்	சலாக்கியம் calākkiyam, பெ.(n.) சிலாக்கியம் பார்க்க;see {}. [Skt.{} → த.சலாக்கியம்.]
சலாகாபுருடர்	சலாகாபுருடர் calākāpuruḍar, பெ.(n.) 23 தூய நீரவர் (தீர்த்தங்கரரை); உள்ளிட்ட 63 சமண (சைன);ப் பெரியோர்கள் (Jainam.);; saints, 63 in number, including the 24 {}. [Skt.{}+purusa → த.சலாகாபுருடர்.]
சலாசத்து	சலாசத்து calācattu, பெ.(n.) சிலாசத்து பார்க்க (இ.வ.);;see {}. [Skt.{} → த.சலாசத்து.]
சலாசலம்	சலாசலம் calācalam, பெ.(n.) ஆன் (பசு);; cow (சா.அக.);.
சலாசலலிங்கம்	சலாசலலிங்கம் calācalaliṅgam, பெ.(n.) வழிபாட்டிற்குரிய இலலிங்கங்கள் (சைவச.பொது.123);; various kinds of linga, such as {}, irattina-linga, such as {}, irattina-lingam, etc., used for both private and public worship. [Skt.cala+{}-cala+linga → த.சலாசலலிங்கம்.]
சலாசனம்	சலாசனம் calācaṉam, பெ.(n.) வழிபாட்டில் சிவவிலங்கம் அமைதற்குரிய (அனந்தர், தன்மம், ஞானம், வைராக்கியம், ஐசுவரியம், பதுமம் என்ற அறுவகை); இருக்கை (ஆசனம்); (சைவச.பொது.523);; [Skt.cala+{}-sana → த.சலாசனம்.] [த.ஆதனம் → Skt.{}-sana.]
சலாஞ்செய்-தல்	சலாஞ்செய்-தல் calāñjeytal, பெ.(n.) __, 1. செ.குன்றாவி. (v.t.); 1. கையை நெற்றியில் வைத்து வணக்கம் செலுத்தும் முறை; to salute by raising the hand to the forehead. 2. வணங்குதல் (உரி.நி.);; to bow in obeisance. "குறவர் மகட்குச் சலாமிடற் கேக்கறு குமரனை" (மீனாட்.பிள்ளைத்.காப்பு.4);. [U.{} → த.சாலம்+த.செய்-.]
சலாடு	சலாடு calāṭu, பெ.(n.) காய்கறிகள்; vegetables (சா.அக.);.

சலாந்தரு	சலாந்தரு calāndaru, பெ.(n.) நாட்டியவுறுப்பு வகை ({});; a saluting pose in dancing. "தள்ளரிய சலாந்தருவும்" (குற்றா.தல,தருமசாமி.55);. [U.{}+dhruva → த.சலாந்தரு.]
சலாபத்து	சலாபத்து calāpattu, பெ.(n.) 1. விடுதலை தன்வயம் (சுவாதீனம்); (வின்.);; freedom, liberty. 2. எளிமை (சுலபம்);; ease, facility. "இதைச் சலாபத்தாய் முதுக்கலாம்". 3. பெரியது (விசாலம்);; commodiousness, spaciousness. "இடம் சலாபத்தாயிருக்கிறது" (இ.வ.);. [U.{} → த.சலாபத்து.]
சலாம்	சலாம் calām, பெ.(n.) வணக்கம் (வந்தனம்);; salutation. "மாலயன்... சலாமிடு" (திருப்பு.189);. [U.{} → த.சலாம்.]
சலாவத்து	சலாவத்து calāvattu, பெ.(n.) சலாபத்து பார்க்க;see {}. [Skt.U.{} → த.சலாபத்து → சலாவத்து.]
சலான்	சலான் calāṉ, பெ.(n.) 1. பணத்துடன் கருவூலகத்திற்கு (கஜானா); அனுப்பும் விவரக்குறிப்புச் சான்று (நமூனா.); (C.G.);; a form of particulars concerning money remitted to a treasury. 2. பணம் கட்டும்படி வழக்குமன்றம் (கோர்ட்டு); வழங்கம் ஆணை (உத்தரவு); (இ.வ.);; order issued by a court directing deposit of money. [U.{}.த.சலாம்.]
சலிசு	சலிசு salisu, பெ.(n.) சலீசு பார்க்க;see {}.
சலிதம்	சலிதம் calidam, பெ.(n.) 1. வெறுப்பு; hatred. 2. இளைப்பு; emaciation (சா.அக.);.
சலீகம்	சலீகம் calīkam, பெ.(n.) போர் (ஆ.நி.);; war. [Skt.{} → த.சலீகம்.]
சலீசு	சலீசு calīcu, பெ.(n.) 1. எளிமை (சுலபம்);; ease, facility. 2. மலிவு; cheapness. [U.{} → த.சலீசு.]

சலூன்	சலூன் calūṉ, பெ.(n.) முடி திருத்தகம்; hair dressing saloon. [E.saloon → த.சலூன்.]
சலேசரம்	சலேசரம் calēcaram, பெ.(n.) 1. நீர்ப் பறவை; water bird. 2. மீன்; fish.(சா.அக.);.
சலேருகம்	சலேருகம் calērugam, பெ.(n.) செங்கழுநீர்; red Indian water lily-Nympae orderata.(சா.அக.);.
சலோகிதம்	சலோகிதம் calōkidam, பெ.(n.) வயல் நெட்டி (அ); நீர் நெட்டி; a species of pith plant Aeschynomenle aspera. (சா.அக.);.
சலோதயம்	சலோதயம் calōtayam, பெ.(n.) பேறு காலத்திற் பனிக்குடம் உடைகை; flooding at the beginning of delivery. [Skt.jala+udaya → த.சலோதயம்.]
சலோதரசன்னிபாதம்	சலோதரசன்னிபாதம் salōtarasaṉṉipātam, பெ.(n.) வயிற்றுப்பிசத்தாலேற்படும் குளிர் காய்ச்சல்; typhoid fever as a result of abdominal dropsy.(சா.அக.);. [சலம்+உதரம்+சன்னி+பாதம்.]
சலோதரம்	சலோதரம் calōtaram, பெ.(n.) ஒரு வகையான வயிற்றுப்பிச நோய்; ropsy, ascitis. [Skt.jala+udara → த.சலோதரம்]
சலோபாதை	சலோபாதை calōpātai, பெ.(n.) 1. சிறுநீர் கழிப்பதில் தொல்லை; difficulty in passing urine-Dysuria. 2. உடற் கழிவை வெளியேற்றுவதில் தொல்லை; a term loosely employed for evacuations by stool, urine and other excrements (சா.அக.);. [Skt.jala+{} → த.சலோபாதை]
சவ்வச்சரலவணம்	சவ்வச்சரலவணம் cavvaccaralavaṇam, பெ.(n.) நாட்பட்ட வயிற்று நோவைப் போக்கும் ஒரு வகை யுப்பு; a kind of salt used in chronic dyspepsia and it also tends to remove chronic colic (சா.அக.);.
சவ்வர்ச்சலம்	சவ்வர்ச்சலம் cavvarccalam, பெ.(n.) சவ்வர்ச்சலவணம் பார்க்க;see savvarccalacanam.

சவ்வர்ச்சலலவணம்	சவ்வர்ச்சலலவணம் cavvarccalalavaṇam, பெ.(n.) ஐவகை உப்புகளுள் ஒன்று; mineral alkali, natron, one {}. [Skt.sauvrarcala+lavana → த.சவ்வர்ச்சலவணம்]
சவ்வாது	சவ்வாது cavvātu, பெ.(n.) ஒரு வகைப் பூனையினின்று கொள்ளப்படும் மணப் பொருள்; a kind of scent being the secretionof the civet cat, civet. "கலவைபுழுகொடு சவ்வாதார்ந்த" (தனிப்பா.i,227:21);. [U.{} → சவ்வாது]
சவ்வியசாசி	சவ்வியசாசி cavviyacāci, பெ.(n.) இடக் கையாலும் அம்பு தொடுப்பவனான அருச்சுனன் (பாரத.அருச்சனன்றீர்.44);; Arjuna, as shooting arrows with his left hand also. [Skt.savya+{} → த.சவ்வியசாசி.]
சவர்க்குந்தா	சவர்க்குந்தா cavarkkundā, பெ.(n.) கப்பலின் மேலிடத்துள்ள மூன்றாம் பார்யமரம்; top-gallant mast. [U.saba+kunda → த.சவர்க்குந்தா]
சவர்க்குந்தாபாஞ்சிறா	சவர்க்குந்தாபாஞ்சிறா cavarkkundāpāñjiṟā, பெ.(n.) சவர்க்குந்தாவில் கயிறு மாட்டுஞ் சட்டம்; cross - trees at the head of the top-gallant mast.
சவர்ணவிருத்தி	சவர்ணவிருத்தி cavarṇavirutti, பெ.(n.) ஆவணமெழுதும் வேலை; profession of writing documents. த.வ.ஆவணவேலை [Skt.savarna+{} → த.சவர்ணவிருத்தி]
சவர்ப்பருவான்	சவர்ப்பருவான் cavarpparuvāṉ, பெ.(n.) கப்பலின் மூன்றாம் மேற்பாய் சுருட்டும் குறுக்குமரம்; top-gallant yard. [U.sabar-p-{} → த.சவர்ப்பருவான்]
சவர்ப்புளோதி	சவர்ப்புளோதி cavarppuḷōti, பெ.(n.) பாய்மரத்தின் பின் கயிறு; top-gallant backstay.
சவர்பாய்	சவர்பாய் cavarpāy, பெ.(n.) சவர்மரத்திற் கட்டப்படும் பாய் (M.Navi.83);; top-gallant sail. [சவர்+பாய்] [U.sabar → த.சவர்+பாய்.]

சவர்மரம்	சவர்மரம் cavarmaram, பெ.(n.) காவி மரத்துக் மேலுள்ள பாகம் (M.Navi.81);; top gallant mast. [சவர்+மரம்] [U.sabar → த.சவர்]
சவர்லவனான்	சவர்லவனான் cavarlavaṉāṉ, பெ.(n.) பாய் மரத்தின் மேற்கயிறு; top-gallant rigging. [U.sabar+{} → த.சவர்லவளான்]
சவர அலகு	சவர அலகு cavaraalagu, பெ.(n.) முகத்தை மழிப்பதற்குப் பயன்படும் இரண்டு பக்கங்களிலும் கூரிய விளிம்புடைய இரும்பினாலான மெல்லிய தகடு, மழிதகடு (யாழ்ப்.);; blade. த.வ.மழிப்பி [Skt.ksaura → த.சவர+அலகு] [P]
சவரக்கத்தி	சவரக்கத்தி cavarakkatti, பெ.(n.) முகம் மழிப்பதற்குதவுங் கத்தி; razor. [Skt.ksaura → த.சவரம்+கத்தி] [P]
சவரக்காரன்	சவரக்காரன் cavarakkāraṉ, பெ.(n.) சவரகன் பார்க்க;see {}. த.வ.பரியாரி, மழிப்பாளன், நாவி [Skt.ksauraka → த.சவரக்காரன்]
சவரகன்	சவரகன் cavaragaṉ, பெ.(n.) முகம்மழிக்குந் தொழிலாளி; barbar. [Skt.ksauraka → த.சவரகன்]
சவரட்சணை	சவரட்சணை cavaraṭcaṇai, பெ.(n.) காப்பாற்றுகை; preservation, maintenance, protection. [Skt.{} → த.சம்ரட்சணம் → சம்ரட்சணை → சவரட்சணை]
சரவரம்	சரவரம் caravaram, பெ.(n.) மயிர் மழிக்கை; shaving. "சம்பந்தனுக்கு... தலைச்சவரம் பண்ணுவதேன்" (தமிழ்நா.108);. [Skt.ksaura → த.சவரம்]

சவரியார்	சவரியார் cavariyār, பெ.(n.) சேவியர் என்ற அர்ச்சியசிட்டர்; St.Xavier. [E.St.Xavier → த.சவரியார்]
சவரியார்குழம்பு	சவரியார்குழம்பு cavariyārkuḻmbu, பெ.(n.) ஒரு வகைக் கழிச்சல் மருந்து; St.Xavier's purgative mxiture. [சவரியர்+குழம்பு] [E.St.Xavier → த.சவரியர்]
சவனிக்கை	சவனிக்கை cavaṉikkai, பெ.(n.) 1. திரை; screen, curtain. 2. நாடகவரங்கிலிடுந் திரை; curtain used on the stage. 3. சவனிக்கை மண்டபம் (வின்); பார்க்க;see {}-mandabam. த.வ.அரங்கத் திரை [Skt.{} → த.சவனிக்கை]
சவனிக்கைத்தரு	சவனிக்கைத்தரு cavaṉikkaittaru, பெ.(n.) சவனிக்கைப்பாட்டு பார்க்க;see {}.
சவனிக்கைப்பாட்டு	சவனிக்கைப்பாட்டு cavaṉikkaippāṭṭu, பெ.(n.) நாடகவரங்கில் நடிகன் தோன்றும் போது பாடும் பாட்டு (வின்.);; song on the appearance of an actor on the stage. [சவனிக்கை+பாட்டு] [Skt.{} → த.சவனிக்கை]
சவனிக்கைபடித்தல்	சவனிக்கைபடித்தல் cavaṉikkaibaḍittal, பெ.(n.) நாடகவரங்கில் கடைசி நடிகன் வரும் பொழுது பாடும் பாட்டு (வின்.);; song sung when the last player in a performance enters and dances on the stage. [சவனிக்கை+படித்தல்] [Skt.{} → த.சவனிக்கை]
சவனிக்கைபிடி-த்தல்	சவனிக்கைபிடி-த்தல் cavaṉikkaibiḍittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) நடிகர்கள் வருமன் நாடகத்திரையைப் பிடித்தல் (வின்.);; to hold a curtain before actors in a performance, when they are about to show themselves on the stage. [சவனிக்கை+பிடி-] [Skt.{} → த.சவனிக்கை]

சவனிக்கைமண்டபம்	சவனிக்கைமண்டபம் cavaṉikkaimaṇṭabam, பெ.(n.) வீதிப்புறப்பாட்டின் பின்உலாத்திருமேனி (உற்சவ மூர்த்தி); வீற்றிருக்கும் விளையாற்றுமண்டலம்(வின்.);; hall in which a deity takes rest after procession. [சவனிக்கை+மண்டபம்] [Skt.{} → த.சவனிக்கை]
சவனிகை	சவனிகை cavaṉigai, பெ.(n.) சவனிக்கை (வின்); பார்க்க;see {}. [Skt.{} → த.சவனிக்கை → சவனிகை]
சவாசனம்	சவாசனம் cavācaṉam, பெ.(n.) அவையோர்; councillors. "சவாசனங்களுந் தானுமே மகிழ்ந்து" (உத்தரரா.அசுவமே.127);. [Skt.{}+jana → த.சவாசனம்]
சவாசு	சவாசு cavācu, பெ.(n.) 'மிகநன்று' எனப் பொருள்படும் குறிப்பிச்சொல்; expression signifying "well done!" 'bravol', excellent a term of cheering. [U.{} → த.சபாசு → சவாசு]
சவாது	சவாது cavātu, பெ.(n.) படி (நகல்); (வின்.);; copy, transcript, duplicate. [U.{} → த.சவாது]
சவாப்தார்	சவாப்தார் cavāptār, பெ.(n.) சவாப்புதாரி பார்க்க;see {}.
சவாப்நவீசு	சவாப்நவீசு cavāpnavīcu, பெ.(n.) 1. முறைமன்ற நடுவரின் மொழிபெயர்ப்பாளர்; interpreter and clerk of a magistrate. 2. செயலாளர்; secretary. [U.{} → சவாப்நவீசு]
சவாப்பு	சவாப்பு cavāppu, பெ.(n.) மறுமொழி, விடை (உ.வ.);; answer, reply. [U.{} → சவாப்பு]

சவாப்புதாரி	சவாப்புதாரி cavāpputāri, பெ.(n.) பொறுப்பாளி (உ.வ.);; responsible person. [U.jawab+{} → த.சவாப்புதாரி]
சவாபுட்பம்	சவாபுட்பம் cavāpuṭpam, பெ.(n.) முளரி, முட்செவ்வந்தி (யாழ்.அக.);; rose.
சவாய்	சவாய் cavāy, பெ.(n.) கப்பலிற் பாய் மரந்தாங்குங் கயிறு; stay rope supporting mast (naut);. [U.{} → சவாய்]
சவாரி	சவாரி cavāri, பெ.(n.) 1. வண்டி முதலியவற்றிற் செல்லுகை; ride, drive. 2. சுற்றுச் செலவு (பிரயாணம்);; circuit, tour. "துரை சவாரியிலிருக்கிறார்" (இ.வ.);. 3. ஊர்தி (வாகனம்); (வின்.);; conveyance, vehicle. த.வ.இவரி [U.{} → சவாரி]
சவாரிசெய்-தல்	சவாரிசெய்-தல் savāriseytal, செ.கு.வி.(v.i.) ஊர்திகளில் ஏறிச் செல்லுதல்; to ride, drive. த.வ.இவர்த்துசெல்லுதல் [சவாரி + செய்தல்] [U.{} → த.சவாரி]
சவாரிபோ-தல்	சவாரிபோ-தல் cavāripōtal, பெ.(n.) 1. சுற்றுச் செலவு (சுற்றுப் பிரயாணம்); போதல்; to go on circuit or tour. 2. சவாரிசெய்-, பார்க்க;see {}. [சவாரி+போ-] [U.{} → த.சவாரி]
சவால்	சவால்1 cavāl, பெ.(n.) 1. வினா; question, interrogation. 2. மூர் என்னுஞ் சாதியினர்க்குள் வழங்கும் ஒரு வகைப் பாட்டு (வின்.);; a sacred song of the Moors. [U.{} → த.சவால்] சவால்2 cavāl, பெ.(n.) அறைகூவல் (இக்.வ.);; challenge. [Persn.{} → Arab.sual → த.சவால்]

சவால்சவாப்பு	சவால்சவாப்பு cavālcavāppu, பெ.(n.) வினாவிடை; question and answer.(C.G.);. [U.sawal+jawb → த.சவால்சவாப்பு]
சவான்	சவான் cavāṉ, பெ.(n.) 1. வலுவான ஆள்; strong robust person. 2. பணியாளன்; peon. 3. காவலன்; costable. [U.{} → ஜவான் → த.சவான்]
சவிகற்பக்காட்சி	சவிகற்பக்காட்சி cavigaṟpaggāṭci, பெ.(n.) ஒரு பொருளின் பெயர் இனம், குணம் முதலிய எல்லாக் கூறுகளும நிறைந்த அறிவு, (சி.சி.அளவை.3, மறைஞா.);; [சிவிகற்பம்+காட்சி] [Skt.sa-vikarpak → த.சவிகற்பகம்]
சவிகற்பசமாதி	சவிகற்பசமாதி savigaṟpasamāti, பெ.(n.) கொங்கணவர் வாத காவியத்திற் சொல்லியுள்ள ஐந்துவகை சமாதிகளுளொன்று (இது ஞேயம், ஞாதுரு ஞானம் என்னும் வேறுபடவுணரும் உணர்ச்சியோடு கூடிய யோக நிலை);; one of the five kinds of samadhi (abstract meditation); contemplated in Kongavanava works (3000); on Alohemy. (It is a meditation in which the sense of unit is aware of the differentiations between the knower and the known/ so it is the one in which the mind is in a lesser degree. It consists of two kind. vis. sathanu and Tvisanu as mentioned in the above stanzas. [Skt.sa-vikal+{}.த.சவிகற்பசமாதி]
சவிகற்பஞானம்	சவிகற்பஞானம் cavigaṟpañāṉam, பெ.(n.) ஒரு மனிதன் அல்லது பொருள் தன்னை அடைந்த மாத்திரத்தில் அதன் குணாகுணம் முதலிய முழுத் தன்மைகளையும் தானே உணரும் அறிவு; a faculty of divining by mental operation, the qualities and properties of an object coming in contact with him or of persons approaching him psychometrical knowledge. [Skt.sa-vikalpa-{} → த.சவிகற்பஞானம்]
சவிகற்பம்	சவிகற்பம் cavigaṟpam, பெ.(n.) சவிகற்பக்காட்சி பார்க்க;see sa-vikalpa-k-{}. (சி.சி.அளவை 3, ஞான);
சவித்தாரம்	சவித்தாரம் cavittāram, பெ.(n.) 1. விரிவுடையது; that which is wide or eleborate. 2. இன்றியமையாச் செயல் (இ.வ.);; anything of importance or consequence. [Skt.sa-{} → த.சவித்தாரம்]
சவித்திரு	சவித்திரு cavittiru, பெ.(n.) பன்னிரு ஞாயிற்றுக் கடவுள்களுள் ஒருவர்; sun-god, one of {}. [Skt.savitr → த.சவித்திரு]
சவிதா	சவிதா cavitā, பெ.(n.) பகலவன்; sun. "சந்திரன் சவிதா வியமானனானீர்" (தேவா.613, 3);. [Skt.{} → த.சவிதா]

சவிர்சங்கி	சவிர்சங்கி cavircaṅgi, பெ.(n.) சிறுதகரி (சிறுபீரங்கி); (வின்.);; samll cannon. [U.jabarjangi → த.சவிர்சங்கி]
சவிலைக்கொடி	சவிலைக்கொடி cavilaikkoḍi, பெ.(n.) ஒருவகைக்கொடி; a creeper-Rubia mangith. [Skt.savili → த.சவிலை]
சவுக்கியக்குறைவு	சவுக்கியக்குறைவு cavukkiyakkuṟaivu, பெ.(n.) 1. நலக்குறைவு; ill health. 2. நலங்குன்றுகை; alight indisposition. (சா.அக.);. [சவுக்கியம் + குறைவு] [Skt.savili → சௌக்கியம் → த.சவுக்கியம்]
சவுக்கியம்	சவுக்கியம் cavukkiyam, பெ.(n.) 1. நலம்; health. 2. மலங்கழிக்கை; the act of clearing the bowels. (சா.அக.);. [Skt.saukhya → த.சவுக்கியம்]
சவுக்கியமுறைவிளக்கம்	சவுக்கியமுறைவிளக்கம் cavukkiyamuṟaiviḷakkam, பெ.(n.) தூய்மை விளக்கம் (புதுவை.வழக்கு);; hygiene. [சவுக்கியம்+முறை+விளக்கம்] [Skt.saukhya → த.சவுக்கிய(ம்);]
சவுக்கியவீனம்	சவுக்கியவீனம் cavukkiyavīṉam, பெ.(n.) நலக்குறைவு; break of health, ill-health.(சா.அக.);. [சவுக்கியம் + ஈனம்] [Skt.saukhya → த.சவுக்கியம்]
சவுக்கிரியா	சவுக்கிரியா cavukkiriyā, பெ.(n.) எரிபூடு (அ); பூண்டு; garlic. (சா.அக.);
சவுகதநூல்	சவுகதநூல் cavugadanūl, பெ.(n.) புத்தர்களுக்குரிய முப்பிடகம்; Buddhist scriptures. [சவுகத+நூல்] [Skt.saugata → த.சவுகத(ம்);]

சவுகதன்	சவுகதன் cavugadaṉ, பெ.(n.) புத்தன்; Budhan. "தன்னே ரில்லாச் சவுகதன்". (பிரபோத.18, 18); [Skt.sugata → த.சவுகதன்]
சவுகந்திகம்	சவுகந்திகம் cavugandigam, பெ.(n.) செங்கழுநீர்; red Indian water lily-Nymphae lotus alias N.odorata.(சா.அக.);
சவுகந்திரா	சவுகந்திரா cavugandirā, பெ.(n.) கந்தகம்; sulphur. (சா.அக.);
சவுகரியம்	சவுகரியம் cavugariyam, பெ.(n.) நலம்; convenience. [Skt.saukarya → த.சவுகரியம்.]
சவுசம்	சவுசம் savusam, பெ.(n.) தூய்மை; cleansing, ablution. "ஒருங்குறச் சவுச முடித்த பின்". (குற்றா.தல.சிவபூ.19); [Skt.{} → த.சவுசம்]
சவுசன்னியம்	சவுசன்னியம் savusaṉṉiyam, பெ.(n.) 1. இனிய குணம்; kindly disposition, amiability. 2. நட்பு, உறவின் நெருக்கம்; friendship intimacy. [Skt.saujanya → த.சௌசன்னியம்]
சவுடால்	சவுடால் cavuṭāl, பெ.(n.) சவடால் பார்க்க;see {}.
சவுடோல்	சவுடோல் cavuṭōl, பெ.(n.) அம்பாரி (வின்.);; howdah. [U.haudah → சவுடோல்]
சவுண்டம்	சவுண்டம் cavuṇṭam, பெ.(n.) சவுண்டி பார்க்க;see savundi.
சவுண்டி	சவுண்டி cavuṇṭi, பெ.(n.) திப்பிலி (மலை.);; long pepper. [Skt.{} → த.சவுண்டி]

சவுத்தியம்	சவுத்தியம் cavuttiyam, பெ.(n.) வெள்ளி; silver.(சா.அக.);.
சவுத்திராந்திகம்	சவுத்திராந்திகம் cavuttirāndigam, பெ.(n.) புத்தமதப் பிரிவு; a Buddhist sect. [Skt.{} → த.சவுத்திராந்திகம்]
சவுத்திராந்திகன்	சவுத்திராந்திகன் cavuttirāndigaṉ, பெ.(n.) சவுத்திராந்திக பிரிவைச் சேர்ந்த புத்த மதத்தினர்; follower of {} sect of Buddhism. [Skt.{} → த.சவுந்திராந்திகன்]
சவுதலியா	சவுதலியா cavudaliyā, பெ.(n.) கப்பலின் முகப்புக்கட்டை; Bowsprit (Navt);. [Skt.savadari → த.சவுதலியா.]
சவுதாகிரி	சவுதாகிரி cavutākiri, பெ.(n.) குதிரைக்காரன்; horsse-dealer. [Persn.{} → த.சவுதாகிரி]
சவுதி	சவுதி cavudi, பெ.(n.) 1. மறைநெறியறிந்த பார்ப்பான்; Brahmin proficient in {} rituals. "மாதவச் சவுதிமார்கள் வந்தனர்". 2. மறை நிகழ்வுகளை நடத்துபவன்; one who performs {} sacrifices. [Skt.{}.த.சவுதி]
சவுந்தம்	சவுந்தம் cavundam, பெ.(n.) ஒருவகை நஞ்சு; a kind of native arsonic. (சா.அக.);
சவுந்தரம்	சவுந்தரம்1 cavundaram, பெ.(n.) அழகு; beauty especially of fearaler.(சா.அக.);. [Skt.saundarya → த.சவுந்தரியா → சவுந்தரம்] சவுந்தரம்3 cavundaram, பெ.(n.) சவுந்தரியம் பார்க்க;see savundariyam. "சவுந்தரமானே". (அருட்பா, 1, வடிவுடை.26); [Skt.saundarya → த.சவுந்தரம்]

சவுந்தரி	சவுந்தரி cavundari, பெ.(n.) 1. அழகுடையவள்; a beautiful woman. 2. மலைமகள் (யாழ்.அக.);; goddess {}. [Skt.sundari → த.சவுந்தரி]
சவுந்தரிகை	சவுந்தரிகை cavundarigai, பெ.(n.) சோலை வெண்தேக்கு; looking glass plant. (சா.அக.);.
சவுந்தரியம்	சவுந்தரியம் cavundariyam, பெ.(n.) அழகு; beauty. "பெயர் சவுந்தரியலகரியென". (சௌந்த பாயி.6); [Skt.saundarya → த.சவுந்தரியம்]
சவுப்பு	சவுப்பு cavuppu, பெ.(n.) முறை மன்றத்துக்குத் திரும்பும் அழைப்புக் கட்டளையிற் கண்டிருக்கும் விவரம் (இ.வ.);; return on a court - process. [Arab.sawb → சவுப்பு]
சவுபஞ்சம்	சவுபஞ்சம் cavubañjam, பெ.(n.) புனல் முருங்கை; forest drum-stick. (சா.அக.);.
சவுபாக்கியசுண்டி	சவுபாக்கியசுண்டி savupākkiyasuṇṭi, பெ.(n.) ஆயுள் வேத முறைப்படி தயாரித்த ஒரு இளகியம் (இதை குன்மம் கிராணி, பிரசவ சுரம் முதலிய நோய்களுக்குக் கொடுக்கப்படும்);; an ayurvedic preparationof an electuary prescribed for dyspesia, chronic diarrboea and pusrperall fever. (சா.அக.);.
சவுபாக்கியம்	சவுபாக்கியம் cavupākkiyam, பெ.(n.) 1. சுக்கு; dried ginger. 2. ஒரு வானியல் (சோதிட); நூல்; a kind of astrology. (சா.அக.); சவுபாக்கியம்1 cavupākkiyam, பெ.(n.) ஏந்துகள்; auspiciousness. த.வ.பெரும்பேறு. [Skt.{} → த.சவுபாக்கியம்]
சவுபாச்சியம்	சவுபாச்சியம்2 cavupācciyam, பெ.(n.) நீர் முள்ளி; water thistle-Barleria longifelia.
சவுபானம்	சவுபானம் cavupāṉam, பெ.(n.) மாடிப்படி; stair, ascending series or scale. "சவுபான நன்னெறி விரும்பவில்லை". (தாயு.சிற்சுசோ 4); [Skt.{} → த.சவுபானம்] [P]

சவுமியம்	சவுமியம் cavumiyam, பெ.(n.) அமைதி; calmness, gentleness. "சவுமியப் படிவமும்". (பிரபோத.14, 5); 2. பொதுமை; patience. [Skt.saumya → த.சவுமியம்]
சவுமியன்	சவுமியன் cavumiyaṉ, பெ.(n.) பண்பாளன்; noble or gentle person. "வாழ்வர் சவுமியர்". (பிரபோத.9, 7); [Skt.saumya → த.சவுமியன்]
சவுரசம்	சவுரசம் savurasam, பெ.(n.) 1. அரத்தத்திலுண்டான ஒருவகைப் பூச்சி; a minute organism found in the blood. 2. மலப்பூச்சி யாலுண்டாகும் ஒரு வகை நோய்; a disease due to the worm in the intestines.(சா.அக.);.
சவுரம்	சவுரம் cavuram, பெ.(n.) சவரம் பார்க்க;see savaram.(சா.அக.);.
சவுரமாதம்	சவுரமாதம் cavuramātam, பெ.(n.) பகலவன் ஒரு கோளை (இராசியை);க் கடந்து செல்லும் நாளளவாற் கணக்கிடப்பெறும் மாதம்; solor month. (விதான.குணாகுண.80); [சவுரம்+மாதம்] [Skt.saura → த.சவரம்]
சவுரர்	சவுரர் cavurar, பெ.(n.) பகலவனை வழிபடும் மதத்தினர்; sun-worshippers. "சைவரேயன்றியல்லாச் சவுரச் சாத்தர்". (விநாயக4.68:36); [Skt.saura → த.சவுரர்]
சவுரேசுரம்	சவுரேசுரம் cavurēcuram, பெ.(n.) நொச்சி; five-leaved chaste tree-vitex negundo.(சா.அக.);.
சவுனாகம்	சவுனாகம் cavuṉākam, பெ.(n.) சவுநாயகம் பார்க்க;see {}. (சா.அக.);
சவுனாதிதம்	சவுனாதிதம் cavuṉādidam, பெ.(n.) விராலி; bog myrtle-Dodonaea.(சா.அக.);.
சற்கரி-த்தல்	சற்கரி-த்தல் caṟkarittal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) விருந்தோம்புதல்; to accord welcome, show hospitality. "தனதிருநாள் வணங்கினரைத் தலையிற் சொல்லால் விழியாற் சற்கரித்தான்" (ஞானவா.வைரா.56);. [Skt.sat-kar → த.சற்கரி-த்தல்]

சற்கருமம்	சற்கருமம் caṟkarumam, பெ.(n.) நற்செய்பை; good deed, meritorious act. "சற்கருமஞ் செய்வோர்தம் பக்க மேகி" (குசேலோ.குசேலர்தந்.126);. [சற்+கருமம்] [Skt.sat → த.சற்]
சற்காரம்	சற்காரம் caṟkāram, பெ.(n.) ஓம்புகை; welcome, hospitality. "கண்டெழுந்து சற்காரஞ் செய்து" (பிரபோத.11, 87);. [Skt.sat-{} → த.சற்காரம்]
சற்பாரியம்	சற்பாரியம் caṟpāriyam, பெ.(n.) சற்கருமம் பார்க்க;see sa-karumam. [சற்+காரியம்] [Skt.sat → த.சற்]
சற்காரியவாதம்	சற்காரியவாதம் caṟkāriyavātam, பெ.(n.) தோற்றத்துக்கு (உற்பத்திக்கு); மூன்னும் காரியப் பொருள் காரணப்பொருளில் உள்ளது என்னுங் கொள்கை (சி.போ.பா.1,2,பக்.64);; [Skt.sat-karya+{} → த.சற்காரியவாதம்]
சற்குணம்	சற்குணம் caṟkuṇam, பெ.(n.) நற்குணம்; good nature, nobility of character. [சற்+குணம்] [Skt.sat → த.சற்]
சற்குணன்	சற்குணன் caṟkuṇaṉ, பெ.(n.) குணவான்; person of noble character, virtuous man. "மாசனங்காள் சற்குணர்நீ ரென்றிருந்தேன்" (தனிப்பா.);. [சற்குணம் → சற்குணன்]
சற்குரு	சற்குரு caṟkuru, பெ.(n.) அறிவாசிரியன்; spiritual preceptor. "சற்குருவுங் கண்ணாரக் காணின்" (தனிப்பா.ii,116, 296);. [சற்+குரு] [Skt.sat → த.சற்]
சற்சங்கம்	சற்சங்கம் caṟcaṅgam, பெ.(n.) நல்லோருடன் கூடுகை; association with the good. "பேருவகைக் கடறழவு சற்சங்கம்" (இரகு.தேனுவ.108);.

சற்சலம்	சற்சலம் caṟcalam, பெ.(n.) தெளிந்த நீர் (திவா.);; fresh, limpid water. [சத்+சலம்] [Skt.sat → த.சற்]
சற்சவுக்கம்	சற்சவுக்கம் caṟcavukkam, பெ.(n.) சச்சவுக்கம் பார்க்க;see saccavukkam. [சச்சவுக்கம் → சற்சவுக்கம்]
சற்சனர்	சற்சனர் caṟcaṉar, பெ.(n.) நல்லோர்; good, virtuous persons. "நகர்க்குறுதி சேர்ந்திடும் சற்சனர்களாம்" (குமரே.சத.76);. [Skt.sat+jana → த.சற்சனர்]
சற்சுகாதி	சற்சுகாதி caṟcukāti, பெ.(n.) பெருமருந்து (மலை.);; Indian birthwort. [Skt.sat+sukha+{} → த.சற்சுகாதி]
சற்சூத்திரன்	சற்சூத்திரன் caṟcūttiraṉ, பெ.(n.) ஊனுண்ணலை ஒழித்துச் சமய ஒழுக்கத் தோடிருக்குஞ் சூத்திரவகுப்பினன் (சி.போ.பா.சிறப்புப்பாயி.பக்.26);; sect of {} who abstain from animal food and are strict in religious observances. [Skt.sat+sudran → த.சற்சூத்திரன்]
சற்பம்	சற்பம் caṟpam, பெ.(n.) பாம்பு; serpent. "சற்பவெம் பதாகை வேந்தன்" (பாரத.வாசு.9);. [Skt.sarpa → த.சற்பம்]
சற்பனை	சற்பனை caṟpaṉai, பெ.(n.) சர்பனை பார்க்க;see {}. "ஆறு முகவேலர் மலர்த்தாரீயா துற்றதென்ன சற்பனையோ" (தனிப்பா.ii,57, 140);.
சற்பாத்திரம்	சற்பாத்திரம் caṟpāttiram, பெ.(n.) கொடை (தானம்); பெறுதற்குத் தகுதியானவன்; worthy recipient for gifts, virtuous person. "சற்பாத்திரமிருக்க மிருதானமது குணமிலார்க் கீந்த பேரும்" (குமரே.சத.95);. [Skt.sat+{} → த.சற்பாத்திரம்]
சற்பாவம்	சற்பாவம் caṟpāvam, பெ.(n.) 1. உளதாந் தன்மை; existance. "அஞ்ஞான விலேச சற்பாவ வுடன்பாட்டால்" (வேதா.சூ.162);. 2. நால்வகைக் குருசேவைகளுள் நற்குருவை இறையுருவாய்க் கருதிப் போற்றுகை (பாவிக்கை); (வேதா.சூ.12);; the conception that guru is a manifestation of the supreme being, one of four kuru-{}, q.v. [Skt.sat+{} → த.சற்பாவம்]

சற்பிரசாதம்	சற்பிரசாதம் caṟpiracātam, பெ.(n.) படையல் சோறு (நற்குருணை);; sacrament of Lord's supper. [Skt.sat+{} → த.சற்பிரசாதம்]
சற்புத்தி	சற்புத்தி caṟputti, பெ.(n.) நல்லறிவு; noble mind. [Skt.sat+putti → த.சற்புத்தி]
சற்புத்திரமார்க்கம்	சற்புத்திரமார்க்கம் caṟputtiramārkkam, பெ.(n.) சமயவொழுக்க வழி; a mode of religious discipline. [Skt.sat+putra+{} → த.சற்புத்திரமார்க்கம்]
சற்புத்திரன்	சற்புத்திரன் caṟputtiraṉ, பெ.(n.) நற்குண நற்செய்கையுள்ள புதல்வன்; good, virtuous, dutiful son. [Skt.sat+putra → த.சற்புத்திரன்] த.வ.நற்புதல்வன்.
சற்புருடன்	சற்புருடன் caṟpuruḍaṉ, பெ.(n.) உத்தமன்; good, virtuous person. "ஐயவிங்கி வரெலாந் சற்புருடர்" (அறப்.சத.16);. [Skt.sat+purusa → த.சற்புருடன்]
சன்	சன் caṉ, பெ.(n.) ஆண்டு (இ.வ.);; year. [U.san → த.சன்]
சன்மக்கவிச்சு	சன்மக்கவிச்சு caṉmakkaviccu, பெ.(n.) பிறப்பிலேயே உடம்பிலுண்டான புலால் நாற்றம்; the smell of a rottenflesh, from the natural perspiration of the body.(சா.அக.); [சன்மக்+கவிச்சு] [Skt.janma → த.சன்மக்]
சன்மகாலம்	சன்மகாலம் caṉmakālam, பெ.(n.) 1. பெண்கள் கருப்பமடைந்து குழந்தை பெறுதற்குரிய காலம்; the time of delivery after full-term of pregnancy. 2. குழந்தை பிறந்த நேரம்; the time of a child's birth. [சன்ம+காலம்] [Skt.janma → த.சன்மம்]

சன்மச்சனி	சன்மச்சனி caṉmaccaṉi, பெ.(n.) தீங்கின் அறிகுறியாய்ப் பிறப்புக்கோளில் இருக்கும் காரி (சனி);; saturn occupying one's {}, generally considered malignant. [Skt.janma+cani → த.சன்மச்சனி]
சன்மசாபல்லியம்	சன்மசாபல்லியம்1 caṉmacāpalliyam, பெ.(n.) 1. இறத்தல்; death. 2. பிறவிப்பேறு; the fruitful results derived from one's birth.(சா.அக.); [Skt.janma+sapalya → த.சன்மசாபல்லியம்]
சன்மபல்லியம்	சன்மபல்லியம்2 caṉmaballiyam, பெ.(n.) பிறவிப்பயனைப் பெறுகை; realisation of one's life-purpose. [Skt.janma+sapalya → த.சன்மபல்லியம்]
சன்மசூலை	சன்மசூலை caṉmacūlai, பெ.(n.) பிறவிச் சூலைநோய் (பிறக்கும் பொழுதே பெருங்குடல் கோளாறுகளினால் ஏற்படும் வயிற்று வலி);; a condition of colic in the vermiform appendix of the large intestine occasioned by inflammation-vermicular colic or Appendicular colic. (சா.அக.); [Skt.janma+culai → த.சன்மசூலை]
சன்மதினம்	சன்மதினம் caṉmadiṉam, பெ.(n.) சன்மநாள் பார்க்க;see {}. [Skt.janma+dina → த.சன்மதினம்]
சன்மநட்சத்திரம்	சன்மநட்சத்திரம் caṉmanaṭcattiram, பெ.(n.) பிறந்த நாண்மீன்; natal star. (சா.அக.); [Skt.janma+naksatra → த.சன்மநட்சத்திரம்]
சன்மநாள்	சன்மநாள்1 caṉmanāḷ, பெ.(n.) ஒருவரின் பிறந்த நாள்; birthday. [சன்ம+நாள்] [Skt.janma → த.சன்ம] சன்மநாள்2 caṉmanāḷ, பெ.(n.) பிறந்த நாளைக் குறித்து பெருமை கொண்டாடல்; celebration of birthday ceremony. (சா.அக.);
சன்மநோய்	சன்மநோய் caṉmanōy, பெ.(n.) பிறவி நோய்; a disease present at birth, congenital disease. (சா.அக.); [சன்ம+நோய்] [Skt.janma → த.சன்ம]

சன்மப்பகை	சன்மப்பகை caṉmappagai, பெ.(n.) 1. இயற்கைப் பகை; natural enmity. "பூனைக்கும் எலிக்கும் சன்மப்பகை". 2. தீராப்பகை; inveterate enmity. "அவனுக்கும் இவனுக்கும் சன்மப் பகை". த.வ.பிறவிப்பகை [சன்ம+பகை] [Skt.janma → த.சன்ம]
சன்மப்போழ்து	சன்மப்போழ்து caṉmappōḻtu, பெ.(n.) பிள்ளை பெறும் சமயம்; பேறு காலம்; delivery time, the approximate time of giving birth to a child.(சா.அக.); [சன்ம+போழ்து] [Skt.janma+poldu]
சன்மபாடை	சன்மபாடை caṉmapāṭai, பெ.(n.) தாய் மொழி; mother-tongue. [Skt.janma+parda → த.சன்மபாடை]
சன்மபாவம்	சன்மபாவம் caṉmapāvam, பெ.(n.) தன் முன்னோர் செய்த தீவினைப் பயனால் தான் பிறந்த போது தன்னுள் தோன்றும் கரிசு (பாவம்);; original sin, dist. fr.{}. [Skt.janma+paba → த.சன்மபாவம்]
சன்மபீதம்	சன்மபீதம் caṉmapītam, பெ.(n.) கடற்றாமரை; a big variety of lotus-sea-lotus.(சா.அக.);
சன்மபூமி	சன்மபூமி caṉmapūmi, பெ.(n.) பிறப்பிடம்; one's native land, motherland.
சன்மம்	சன்மம்1 caṉmam, பெ.(n.) பிறப்பு; birth. "சன்மம் பலபல செய்து" (திவ்.திருவாய்.3,10,1);. [Skt.janma+த.சன்மம்] சன்மம்2 caṉmam, பெ.(n.) தோல் (சி.சி.2,61,சிவாக்.);. skin.

சன்மமலடு	சன்மமலடு caṉmamalaḍu, பெ.(n.) வெளிக் காரணங்களினால் ஏற்படாமல் உடலியல் பினாலே ஏற்படும் மலட்டுத் தன்மை (இதனால் வயிற்றில் மூன்று மடிப்புகள் விழுந்து இடுப்பு பருந்து உடம்பும் பெருக்கும்);; natural incapability of re-production in women without due regard to external causes.(The condition is marked by three folds of the skin in the stomach broad hip and corpulency. (சா.அக.); [Skt.janman+த.மலடு]
சன்மமெடு-த்தல்	சன்மமெடு-த்தல் caṉmameḍuttal, செ.கு.வி. (v.i.) மீண்டும் பிறத்தல்; to be born again.
சன்மராசி	சன்மராசி caṉmarāci, பெ.(n.) ஒருவன் (சாதகன்); பிறந்த காலத்திற் நிலவு (சந்திரன்); இருந்த நிலை; zodiacal sign occupied by the moon at the time of one's birth.(சா.அக.); [Skt.janman+rasi → த.சன்மராசி]
சன்மலக்கனம்	சன்மலக்கனம் caṉmalakkaṉam, பெ.(n.) ஒருவன் பிறக்கும் பொழுது தோன்றும் (இலக்கனம்); ஓரையின் உதயம்;
சன்மவாரம்	சன்மவாரம் caṉmavāram, பெ.(n.) சன்மதினம் பார்க்க;see {}.
சன்மன்	சன்மன் caṉmaṉ, பெ.(n.) சர்மா பார்க்க;see {}. "கண்ணின் மணி நிகர் சன்மனும்" (பாரத.வேத்திரகீய.44);. [Skt.sarman → த.சர்மா+சன்மன்]
சன்மாந்திரம்	சன்மாந்திரம் caṉmāndiram, பெ.(n.) முற்பிறப்பு; previous birth.(சா.அக.);
சன்மார்க்கசித்தியார்	சன்மார்க்கசித்தியார் saṉmārkkasittiyār, பெ.(n.) பண்டாரசாத்திரத்துள் ஒன்றானதும் அம்பலவாண தேசிகரியற்றியதுமான மெய்ப் பொருள் நூல் (சித்தாந்த சாஸ்திரம்);; a treatise on Saiva {} by {}-{}, one of {}, q.v.
சன்மார்க்கம்	சன்மார்க்கம் caṉmārkkam, பெ.(n.) 1. நன்னெறி; good contact, morality, the path of virtue. "சன்மார்க்க நெறியிலாத் துன்மார்க்கனேனையும்" (தாயு.சின்மய.1);. 2.அறிவு (ஞான);நெறி (சி.சி.8,22);;த.வ.நன்னெறி [Skt.sat+markha → த.சன்மார்க்கம்]

சன்மானம்	சன்மானம் caṉmāṉam, பெ.(n.) சம்மானம் பார்க்க;see {}. த.வ.அன்பளிப்பு
சன்மி	சன்மி1 caṉmi, பெ.(n.) இப்பூமியில் வந்து பிறந்தவன்; one who has taken birth this world.(சா.அக.); [Skt.janmi → த.சன்மி.] சன்மி2 caṉmi, பெ.(n.) நிலக்கிழார்; land owner. [M.janmi → த.சன்மி]
சன்மிப்பு	சன்மிப்பு caṉmippu, பெ.(n.) பிறக்குந் தன்மை; the state of being born. (சா.அக.);. [சன்மி-சன்மிப்பு]
சன்மினி	சன்மினி caṉmiṉi, பெ.(n.) கொற்றவைக்குத் தொண்டு புரியும் பெண்பேய் (திவா.);; demoness attendant on {}. [Skt.{} → த.சன்மினி]
சன்வாது	சன்வாது caṉvātu, பெ.அ. (adj.) ஆண்டு தோறும் (இ.வ.);; yearly. "சன் வாது பாக்கி". [U.san-{} → த.சன்வாது]
சன்னத்தம்	சன்னத்தம் caṉṉattam, பெ.(n.) ஆயத்தம்; preparedness, readiness. "அடைவொடு சன்னத்த மாருவர்" (திருக்காளத்.பு.28, 39);. த.வ.அணியம் [Skt.san-naddha → த.சன்னத்தம்]
சன்னத்துமானியம்	சன்னத்துமானியம் caṉṉattumāṉiyam, பெ.(n.) சன்னது மூலமாக விடப்பட்ட ஒரு வகை இறையிலி (இனாம்); நிலம் (C.G.);; rent - free land granted under a sanad. [U.sanad+{} → த.சன்னத்துமானியம்]

சன்னத்தன்	சன்னத்தன் caṉṉattaṉ, பெ.(n.) 1. மெய்யிரை பூண்டவன்; person clad with armour. "சன்னத் தனாகித் தனுவேந்துதற் கேதுவென்றான்" (கம்பரா.நகர்நீ.126);. 2. போர்முதலியவற்றுக்கு அணியமாயிருப்பவன்; one who is ready for any emergency; one armed and prepared for war. "சன்னத் தனானாலெவர்வந்து சமர்க்கெதிர்ப்பார்" (பிரபோத.26, 99);. [Skt.san-naddha → த.சன்னத்தம்]
சன்னதக்காரன்	சன்னதக்காரன் caṉṉadakkāraṉ, பெ.(n.) தெய்வ மேறிக் குறி சொல்பவன் (வின்);; one who acts as soothsayer under inspiration of a deity. [சன்னதம்+காரம்] [Skt.sannadam → த.சன்னதம்.]
சன்னதங்கேள்-தல்	சன்னதங்கேள்-தல் caṉṉadaṅāḷdal, செ.கு.வி.(v.i.) குறிகேட்டல் (இ.வ.);; to consult oracle. [சன்னதம்+கேள்-] [Skt.sannadam → த.சன்னதம்]
சன்னதம்	சன்னதம் caṉṉadam, பெ.(n.) 1. வெறி (ஆவேசம்);; temporary possession by a spirit. "சன்னதமானது குலைந்தாற் கும்பிலெடங்கே" (தண்டலை.34);. 2. தெய்வங் கூறுகை (வின்.);; oracle, utterance of oracles. 3. கடுஞ்சினம் (வின்.);; rage fury. 4. வீறாப்பு (வின்.);; vanity elation. [Skt.sannam → த.சன்னதம்.]
சன்னதி	சன்னதி caṉṉadi, பெ.(n.) 1. சன்னிதி பார்க்க (உ.வ.);;see {}. 2. அண்மை நிலை; nearness, proximity. 3. தெய்வம் குரு பெரியோர் இவர்களின் திருமுன்பு; presence of deity guru or some great person. 3. கோயில்; temple. 4. சன்னிதானம் பார்க்க;see {}. [Skt.san-nidhi → த.சன்னதி]
சன்னது	சன்னது caṉṉadu, பெ.(n.) அரசாங்க முத்திரையோடு உரிமையைக் கொடுக்கும் ஆவணம்; grant, charter, patent, document creating rights and given under the seal of the ruling authority. [U.sanad → த.சன்னது.]

சன்னல்	சன்னல் caṉṉal, பெ.(n.) பலகணி, காலதர்; window. [Port.janella → த.சன்னல்.] [P]
சன்னாசி	சன்னாசி caṉṉāci, பெ.(n.) சன்னியாசி பார்க்க;see {}. "சன்னாசியார் சடலம்படுத்து" (பதினொ.ஆளு.திருவந்.66);.
சன்னி	சன்னி1 caṉṉi, பெ.(n.) 1. சந்நிநாயகம் பார்க்க;see {}. 2. சந்நிகுன்மம் பார்க்க;see {}. 3. காட்டுக் கரணை; common Indian hellet-Pavelta indica. 4. குளிர் நோய்; disease due to extreme chillness (சா.அக.); சன்னி2 caṉṉi, பெ.(n.) பேருள்ளது; the which has a name. "யாவையுந் தோற்செவியுடைய சன்னியாம்" (மேருமந்.1352);.
சன்னிக்கட்டி	சன்னிக்கட்டி caṉṉikkaṭṭi, பெ.(n.) காதுவீக்கம்; tumour near or in, the ear. [சன்னி+கட்டி] [Skt.sanni → த.சன்னி]
சன்னிக்கட்டு	சன்னிக்கட்டு caṉṉikkaṭṭu, பெ.(n.) 1. இசிவு நோய்க் கட்டு அல்லது குறி; symptoms of apoplexy. 2. இசிவு நோய்த் தொடர்பானது; predisposing causes of apoplexy. 3. போலி இசிவு; a soporous state resembling apoplexy - False apoplexy or par-apoplexy.(சா.அக.); [சன்னி+கட்டு] [Skt.sanni → த.சன்னி]
சன்னிக்காய்ச்சல்	சன்னிக்காய்ச்சல் caṉṉikkāyccal, பெ.(n.) 1. இசிவுடன் கூடிய குளிர்க்காய்ச்சல்; thphus fever exhibiting the symptoms of delirimi, typhoid fever with marked cerebral complications. 2. மூளைக் காய்ச்சல்; fever affecting the brain as in apoplexy-brain fever.(சா.அக.); [சன்னி+காய்ச்சல்]
சன்னிக்கிருமி	சன்னிக்கிருமி caṉṉikkirumi, பெ.(n.) வீட்டுப் புறக் கடையின் புழுதியில் மாட்டு சாணத்தில் அல்லது மனித மலத்திற் காணப்படும் இசிவு நோயையுண்டாக்கும் புழு; the micro-organism in the rubbish in the backyard of the dwelling house or in the faces of cattle or human beings. It is produces a powerful toxin which causes tatanus. (சா.அக.);.

சன்னிக்குடோரி	சன்னிக்குடோரி caṉṉikkuṭōri, பெ.(n.) சன்னி நோய் கொண்ட காலையில் தலையைக் கீறிப் புகட்டும் மருந்து; the medicine applied in cases of apoplexy by scarification.(சா.அக.);
சன்னிக்கோட்டி	சன்னிக்கோட்டி caṉṉikāṭṭi, வலிப்பு நோய் வகை; valippunōyvagai, [சன்னி+கோட்டி]
சன்னிகம்	சன்னிகம் caṉṉigam, பெ.(n.) சதுகமரம் பார்க்க;see {}.
சன்னிகரிடம்	சன்னிகரிடம் caṉṉigariḍam, பெ.(n.) காட்சிக்கும் காரணமாய்ப் பொறியும் புலனும் அடுத்து நிற்கும் சையோகம், சையுத்தசமவாயம், சையுத்த சமவேதசமவாயம், சமவாயம், சமவேதசமவாயம், விசேடண விசேடியபாவமாகிய அறுவகைச் சம்பந்தம் (சி.சி.அளவை.6, மறைஞா.);; relation existing between a sense-organ and its object as the cause of perception of six kind viz., {}, caiyutta-{}, caiyutta {}-{}, {}, {}-{}, {}, {}-{}, {}-{}-{}.
சன்னிகுணம்	சன்னிகுணம் caṉṉiguṇam, பெ.(n.) வலிப்பு அல்லது இசிவு; spasmodic convulsion which is a characteristic symptom of apoplexy.(சா.அக.); [சன்னி + குணம்] [Skt.sanni → த.சன்னி]
சன்னிசயித்தியம்	சன்னிசயித்தியம் saṉṉisayittiyam, பெ.(n.) 1. இசிவு நோயில் காணும் குளிர்; a condition of the body which is bathed in cold sweat through apoplexy. 2. மூடு சன்னி; catalepsy. (சா.அக.);.
சன்னிசேட்டை	சன்னிசேட்டை caṉṉicēṭṭai, பெ.(n.) 1. நினைவு தடுமாற்றத்திற்கு பின்னதாக ஏற்படும் ஒரு வகை மூளைப் பிறழ்ச்சி; the mental derangement as in frenzy or delirium following a violent agitation of mind. 2. இசிவு நோயின் கெட்ட குறிகள்; the bad or unfavourable symptoms of apoplexy, delivium or tetanus (சா.அக.); [சன்னி+சேட்டை]
சன்னித்தலைவலி	சன்னித்தலைவலி caṉṉittalaivali, பெ.(n.) இசிவு நோயில் ஏற்படும் தலைவலி இது தலையின் கோளாறினால் உண்டாகும்; headache in apoplexy as a result of cerebral affections. (சா.அக.); [சன்னி + தலைவலி] [Skt.sanni → த.சன்னி]
சன்னித்துடிப்பு	சன்னித்துடிப்பு caṉṉittuḍippu, பெ.(n.) 1. இசிவு நோயுற்ற போது காணும் நெஞ்சுத் துடிப்பு; violent tremulous beating of the heart-Delirium cordis. 2. இசிவு நோயிலுண்டாகும் நாடித் துடிப்பு; irregularity of pulse in a apoplexy or delirium.(சா.அக.); [சன்னி+துடிப்பு] [Skt.sanni → த.சன்னி]

சன்னிதானம்	சன்னிதானம் caṉṉitāṉam, பெ.(n.) 1. திருமுன்பு; presence. "பெரியோரது சன்னிதானத்தில் அடக்கமாயிருக்க வேண்டும்". 2. கடவுளின் திருமுன்பு; sacred presence of a deity. 3. வெறியேறுகை; entrance or advent of divine spirit. "தாவிலாவாகன சன்னிதான சன்னி ரோதனந் தான் மேவவமைத்து" (சிவரக.பசாசுமோ.11);. 4. மடத்துத் தலைவர்கள் போன்ற பெரியோரைக் குறிக்க வழங்கும் மதிப்புரவுச் சொல்; a term of respect, used in addressing or referring to great personages, especially in mutts. "சன்னிதானத்தைத் தரிசிக்க வந்தேன்"
சன்னிதானம்பண்ணு-தல்	சன்னிதானம்பண்ணு-தல் caṉṉidāṉambaṇṇudal, செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. திருமுன்பு கொணர்தல் (வின்.);; to bring into the presence. 2. தெய்வ வெறி ஏறியிருத்தல்; to be present, as the divine spirit entering idol. [சன்னி+தானம்+பண்ணு-,] [Skt.san-ni-dhana → த.சன்னிதானம்]
சன்னிதானமுத்திரை	சன்னிதானமுத்திரை caṉṉitāṉamuttirai, பெ.(n.) பெருவிரல்களுயர்ந்து முன்கைகள் (முட்டிகள்); இணைந்த கைமுத்திரைவகை (செந். X, 425);; juxtaposition of the two fists with thumbs erect6, used in religious worship. [சன்னிதான + முத்திரை] [Skt.san-ni-{} → த.சன்னிதான(ம்);] [P]
சன்னிதி	சன்னிதி caṉṉidi, பெ.(n.) 1. அண்மைநிலை (பி.வி.19, உரை);; nearness, proximity. 2. தெய்வம் குரு பெரியோர் இவர்களின் திருமுன்பு; presence of deity guru or some great person. 3. கோயில்; temple. 4. சன்னிதானம் பார்க்க;see {}. [Skt.san-ni-dhi → த.சன்னதி]
சன்னிதிக்கடா	சன்னிதிக்கடா caṉṉidikkaṭā, பெ.(n.) சிறு தெய்வத்திற்குக்காக வெட்டப்படும் ஆட்டுக்கடா; sheep reared for sacrifice to a deity. [சன்னிதி+கடா] [Skt.san-ni-dhi → த.சன்னிதி]
சன்னிதிப்படு-தல்	சன்னிதிப்படு-தல் caṉṉidippaḍudal, செ.குன்றாவி.(v.t.) முன்னிலையிற் சேருதல்; to enter into one's presence. [சன்னிதி+படு]

சன்னிதியிலடி-த்தல்	சன்னிதியிலடி-த்தல் caṉṉidiyilaḍiddal, செ.குன்றாவி.(v.t.) உறுதி கூறுதல்; to take oath. [சன்னி+அடி]
சன்னிதோடம்	சன்னிதோடம் caṉṉitōṭam, பெ.(n.) 1. இசிவு நோயினைப் போல, மண்டைக்குள் அரத்தம் பாயாமலே, அரத்தாதிக்கத்தினால் வெறும் குறிகள் மட்டுமே காணும் இசிவு; congestion without extracasation of blood; but followed by mere symptoms resembling those of true apoplexy-congestive apoplexy. 2. பல காரணங்களினால் இசிவு இல்லாமலே அவைத் தொடர்பான தீக் குறிகள் காணும் போலி இசிவு நோய்; attacks without apparent apoplexy, exhibiting only certain symptoms from various causes:a condition resembling apoplexy but without cerebral hemorrhage. 3. மயக்கம் வாய்குளறல் முதலிய இசிவு நோயின் முற்குறிகள்; premonitary sysptoms of apoplexy such as giddiness, faltering speech etc. (சா.அக.);
சன்னிநரம்பு	சன்னிநரம்பு caṉṉinarambu, பெ.(n.) காலின் கட்டைவிரல்நரம்பு (சன்னியை உண்டாக்கும் நரம்பு); (வின்.);; nerves of the great toe, as causing lock jaw when injured. [சன்னி+நரம்பு] [Skt.sanni → த.சன்னி]
சன்னிநோய்	சன்னிநோய் caṉṉinōy, பெ.(n.) சன்னி பார்க்க:see {}. (சா.அக.);
சன்னிப்பிதற்றம்	சன்னிப்பிதற்றம் caṉṉippidaṟṟam, பெ.(n.) இசிவுக் காய்ச்சலால் காணும் வாய் குழறல்; incoherant talk or delirious utterances through typhoid fever; delirious talks. (சா.அக.); [சன்னி+பிதற்றம்]
சன்னிப்பைத்தியம்	சன்னிப்பைத்தியம் caṉṉippaittiyam, பெ.(n.) இசிவு நோயுற்றதாலுண்டாகும் மூளைப் பிறழ்ச்சி (இதனால் தன்னை மறந்து கூச்சலிடல், பினத்தல், கடுஞ் செய்கைகள் முதலிய தீய குணங்களோடு கூடிய மனோ நிலைமைய ஏற்படும்);; a kind of tetanus characterised by an expansive emotional state (such as incoherent speech, crying or bawling out, delusions, violent tendencies etc. as distinguished from real insanity with depression);.(சா.அக.);.
சன்னிபாதக்காய்ச்சல்	சன்னிபாதக்காய்ச்சல் caṉṉipātakkāyccal, பெ.(n.) இசிவுடன் கூடிய காய்ச்சல்; typhus fever. (சா.அக.); [சன்னிபாதம் + காய்ச்சல்] [Skt.sanni → த.சன்னி]
சன்னிபாதசிர்க்கரம்	சன்னிபாதசிர்க்கரம் saṉṉipātasirkkaram, பெ.(n.) சந்நிபாதசிர்க்கராரோகம் பார்க்க;see {} (சா.அக.);

சன்னிபாதசுரக்கட்டி	சன்னிபாதசுரக்கட்டி saṉṉipātasurakkaṭṭi, பெ.(n.) இசிவுக் காய்ச்சலினாலுண்டாகும் ஆறாத கட்டி; a chronic abscess following typhoid fever - post typhiod abscess.(சா.அக.);
சன்னிபாதசுரம்	சன்னிபாதசுரம் saṉṉipātasuram, பெ.(n.) சன்னிபாதக்காய்ச்சல் பார்க்கsee {}. [சன்னி+பாதம்+சுரம்] [Skt.sanni → த.சன்னி]
சன்னிபாதபிதற்றல்	சன்னிபாதபிதற்றல் caṉṉibādabidaṟṟal, பெ.(n.) சந்நிபாதபிதற்றல் பார்க்க;see {}.(சா.அக.);
சன்னிபாதபைரவம்	சன்னிபாதபைரவம் caṉṉibātabairavam, பெ.(n.) நீடித்து அல்லது அடுத்தடுத்து வரும் பலவிதக் காய்ச்சலைக் குணப்படுத்த வேண்டி 18 வகை மூலிகைகளைச் சமனிடை கொண்டு கருக்கிட்டுக் கொடுக்கும் ஓர் ஆயுள் வேத மருந்து; an Ayurvedic decoction composed of 18 drugs taken in equal measure and prescribed for various kinds of fevers chronic or intermittent.(சா.அக.);
சன்னிபாதம்	சன்னிபாதம் caṉṉipātam, பெ.(n.) 1. சன்னி பார்க்க (மூ.அ.);;see {}. 2. கண்டகுப்சம், சிம்பகம், தாந்திரிகம், பக்கின நேத்திரகம், ருக்தாகம், சிஃகுலீகம், பிரலாபம், அந்தகம், இரத்தஷ்டீவி, சித்தவிப்பிரமம், சீதாங்கம், கர்ணிகம், அப்ன்னியாசம் என்ற பதின்மூன்று வகைப்பட்ட சன்னிநோய் (சீவரட்.22);; deseases resulting from the morbid condtion of the three bodily humours 13 in number viz., kantakupcam, cimpakam, {}, {}, {}, cikkulikam, {}, antakam, iratta.stivi, cittavippiramam, {}, karnikam,{}.(சா.அக.); சன்னிபாதம் caṉṉipātam, பெ.(n.) சந்நிபாதம் பார்க்க;see {}. (சா.அக.);
சன்னிபாதமதம்	சன்னிபாதமதம் caṉṉipādamadam, பெ.(n.) வெண்ணீர் (விந்துப்); பெருக்கத்தினால் மதங்கொண்டு எழும்பிய காமக் காய்ச்சலினால் ஏற்பட்ட சன்னி பாதக் குறிகள்; complex symptoms of delirium exhibited through fever due to sexual excitement arising from the accumulation of semen or virile power in the system.(சா.அக.);
சன்னிபாதமூலம்	சன்னிபாதமூலம் caṉṉipātamūlam, பெ.(n.) சந்நிபாதமூலம் பார்க்க;see {}.
சன்னிபிற-த்தல்	சன்னிபிற-த்தல் caṉṉibiṟattal, செ.கு.பி.(v.i.) இசிவு நோயுண்டாதல்; being in a state of delirium. [Skt.sanni+த.பிற-,]

சன்னிபோக்கி	சன்னிபோக்கி caṉṉipōkki, பெ.(n.) இசிவுநோயை விலக்கக் கூடிய மருந்து; any drug or medicine efficient in preventing or affording relief in cases of apoplexy-anti-apoplectic.(சா.அக.); [சன்னி+போக்கி] [Skt.sanni → த.சன்னி]
சன்னிமயக்கம்	சன்னிமயக்கம் caṉṉimayakkam, பெ.(n.) இசிவுநோயால் ஏற்பட்ட உணர்ச்சியற்ற மெய் மயக்கம்; stupor or deep sleep attended with complete unconsciousness-Apoplectic coma.(சா.அக.); [சன்னி+மயக்கம்] [Skt.sanni → த.சன்னி]
சன்னிமாந்தம்	சன்னிமாந்தம்1 caṉṉimāndam, பெ.(n.) மாந்தத்தினால் குழந்தைகளுக்குக் காணும் இசிவோடு கூடிய வலிப்பு; convulsion from indigestion or gastric disturbances due to over indulgence in eating and drinking found in children in whom it isa predisposing cause of typhoid. [சன்னி+மாந்தம்] [Skt.sanni → த.சன்னி] சன்னிமாந்தம்2 caṉṉimāndam, பெ.(n.) உணவு செரியாமையால் (அசீரணத்தால்); குழந்தைகளுக்கு வரும் மாந்த வகை (சீவரட்);; converlsions of children due to indigestion. [சன்னி+மாந்தம்]
சன்னிமூர்ச்சை	சன்னிமூர்ச்சை caṉṉimūrccai, பெ.(n.) சன்னிமயக்கம் பார்க்க;see {}. (சா.அக.);
சன்னியசி-த்தல்	சன்னியசி-த்தல் saṉṉiyasittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) துறத்தல்; to renounce the world, become an ascetic. [Skt.san-nyas → த.சன்னியசி-,]
சன்னியநாயன்	சன்னியநாயன் caṉṉiyanāyaṉ, பெ.(n.) சந்நிநாயகம் பார்க்க;see {}. (சா.அக.);

சன்னியாசம்	சன்னியாசம்1 caṉṉiyācam, பெ.(n.) உலகத் தொடர்பை விட்டு முற்றும் துறந்த, முத்தியடைய வேண்டி கொள்ளும் துறவு (இது நால்வகைத் துறவு நிலைகளில் ஒன்று, அதாவது கடைசி நிலை);; asceticism consisting in renouncing all worldly affections and possessions with a view to work out for salvation. It is one of the four states and the last stage of the religious act contemplated in a man's life. (சா.அக.); த.வ.துறவு சன்னியாசம்2 caṉṉiyācam, பெ.(n.) 1. குடீசகம், பகூதகம், அம்ஸம், பரமஅம்ஸம் என்ற நால்வகைப்பட்ட துறவு; rrenunciation of the world asceticism of four kinds viz., {}, {}, hamsam, parama-hamsam. 2. நூற்றெட்டுச் சிற்றிலக்கியங்களுள் ஒன்று; an upanisad, one of 108. [Skt.san-{} → த.சன்னியாசம்]
சன்னியாசமுத்திரை	சன்னியாசமுத்திரை caṉṉiyācamuttirai, பெ.(n.) கோல், குவளை, துவராடை ஆகிய துறவிகட்குரிய அடையாளங்கள் (w);; distinctive marks of a {}, as staff, water-pot, salmon-coloured. [Skt.san-{} → த.சன்னியாச] [P]
சன்னியாசி	சன்னியாசி1 caṉṉiyāci, பெ.(n.) துறவிகள்; one who has abandoned or renounced worldly affairs, religous, mendicant of four classes viz., [Skt.san-{} → த.சன்னியாசி] சன்னியாசி2 caṉṉiyāci, பெ.(n.) சன்னியாசி-பார்க்க;see {}-. "சன்னியாசித்தனன்று"(குமரே.சத.81);.
சன்னியாசிரோகம்	சன்னியாசிரோகம் caṉṉiyācirōkam, பெ.(n.) உடலை அசைவறச் செய்யும் நோய்வகை (பைஷஜ.235);; catalepsy.
சன்னிரோதனம்	சன்னிரோதனம் caṉṉirōtaṉam, பெ.(n.) கடவுளது இறையுணர்வை ஓரிடத்து நிறுத்துகை; circumscribing the divine presence to a particular spot or place. "சன்னிதான சன்னிரோதனந்தான் மேவவமைத்த" (சிவரக.பசாசுமோ.11);. [Skt.san-ni-{} → த.சன்னிரோதனம்]
சன்னிரோதனமுத்திரை	சன்னிரோதனமுத்திரை caṉṉirōtaṉamuttirai, பெ.(n.) முட்டிகளை இணைக்குங் கைமுத்திரைவகை (செந் x, 425);; juxtaposition of two fists with thumbs bent in, used in religious worship.(சா.அக.);
சன்னிவலிப்பன்	சன்னிவலிப்பன் caṉṉivalippaṉ, பெ.(n.) மாட்டு நோய்வகை; a kind of cattle disease. [சன்னி+வலிப்பன்] [Skt.sanni → த.சன்னி]

சன்னிவாதசுரம்	சன்னிவாதசுரம் saṉṉivātasuram, பெ.(n.) மார்பு, கழுத்து, நெற்றி வியர்த்து, விக்கலுடன் வாய்பிதற்றி, மேல் மூச்சுடன் வயிறு கழிந்து காணும் ஒருவகைக் காய்ச்சல்; a form of rtheumatic fever attended with perspiration in the region of the chest, nect and forehead, hiccough, impaired speech, hard-breating diarrhoea and other characteristic symptoms of apoplexy. (சா.அக.); சன்னிவாதசுரம் saṉṉivātasuram, பெ.(n.) சன்னிபாதசுரம் பார்க்க;see {}.
சன்னிவாதசூலை	சன்னிவாதசூலை caṉṉivātacūlai, பெ.(n.) உடம்பில் வளி தங்குவதினால் கை, கால், மூட்டுகளில் மோது கட்டி, உடம்பு வீங்கி, அயர்ந்து, நரம்பு தோன்றி, நாவு குளறி, காது மந்தித்து, கை, கால் குளிர்ந்து காணும் ஒரு வகைச் சூலை நோய்; a gouty condition of the system forming a predisposing cause of apoplexy. It then exhibits all the symptoms of apoplexy but chiefly the rigidity of the joints, swelling, fatigue, nervous affection, faltering speech, deafness, chillness of the extremities and other cerebral disturbances.(சா.அக.);
சன்னிவாதசெவிடு	சன்னிவாதசெவிடு saṉṉivātaseviḍu, பெ.(n.) காது அல்லது மூளையின் கோளாறினால் உடம்பு வெளுத்து மயக்கம் முதலிய இசிவு நோய்க் குறிகளால் ஏற்படும் செவிட்டுத் தனம்; complete or partial deafness, due to the aural and sevebral disturbances and marked by swimming in the head. vertigo paleness of the skin etc-A peplectiform deafness.(சா.அக.);
சன்னிவாதத்தலை நோய்	சன்னிவாதத்தலைநோய் caṉṉivātattalainōy, பெ.(n.) நெஞ்சடைத்து பெருமூச்சுண்டாகி, இரண்டு காகிலும் ஆப்படித்தாற் போல கேளாது, வாய் பேசாது உணர்சியறிவில்லாத குணங்களைக் காட்டும்; a form of neuralgic head-ache exhibiting almost all the symptoms of apoplexy, due to suspension of senseperceptions such as affection of the chest, deep sign, in audibleness, as if stuck with a plug in the ear speechlessness, unconsciousness etc. (சா.அக.);
சன்னிவாதம்	சன்னிவாதம் caṉṉivātam, பெ.(n.) வாதபித்த சிலேட்டுமம் மிகுமாகில் உடம்பில் வெப்பு மிகுந்த மூளையைத் தாக்கி அதனால் சீதள முண்டாகி எப்பொழுதும் கெடுதியையே விளைவிக்கும் ஊதைநோய்; rheumatism always attended with chillness as a result of excessof heat due to the cerebral affections manifested by the derangements of the three humours in the system.(சா.அக.);
சன்னிவிசபாகம்	சன்னிவிசபாகம் saṉṉivisapākam, பெ.(n.) மதுபானம், அபினி சாப்பிடல் முதலிய காரணங்களினால் உடம்பில் வீக்கம் ஏற்பட்டு, அதனால் இசிவு நோய்க்குரிய குறிகளைக் காட்டுமோர் நிலைமை (இதனால் வயிற்றுப் போக்கு, சுரம், மயக்கம், முகவீக்கம், பிதற்றல் அசதி முதலிய குணங்கள் உண்டாகும்.);; attacks resembling tetanus resulting from over indulgence in intoxi cating liquors, opium eating and other narcotic poisoning. The symptoms are: diarrhoea, fever, giddiness, swelling of the face raving:fatigue etc.-Toxic tetanus.(சா.அக.);

சன்னிவேசம்	சன்னிவேசம் caṉṉivēcam, பெ.(n.) அமைப்பு; lie, situation. "வீட்டின் சன்னிவேசம் நன்றாயிருக்கிறது". த.வ.கட்டமைப்பு [Skt.san-ni-{} → த.சன்னிவேசம்]
சனக்கட்டு	சனக்கட்டு caṉakkaṭṭu, பெ.(n.) 1. உறவினர்களின் கூட்டம்; family circle. 2. உறவினரது பற்று (இ.வ.);; family tie. 3. மக்களின் கூட்டமைப்பு; unity among the people. [சனம்+கட்டு] [Skt.jana → த.சனம்]
சனக்குறைவு	சனக்குறைவு caṉakkuṟaivu, பெ.(n.) மக்கள் குடியோடிப் போகை (புதுவை);; depopulation. [சனம்+குறைவு] [Skt.jama → த.சனம்]
சனகபிதா	சனகபிதா caṉagabitā, பெ.(n.) பெற்றெடுத்த தந்தை; natural father dist.fr.{}. [Skt.janaka+pita → த.சனகபிதா]
சனகமாதா	சனகமாதா caṉagamātā, பெ.(n.) பெற்றதாய்; natural mother, dist.fr.,{}. [Skt.janaka+{} → த.சனகமாதா]
சனகன்	சனகன்1 caṉagaṉ, பெ.(n.) 1. தந்தை; father, progenitor. "சனகனுக்கென் றுதகமுடன்..... ஈந்தான்" (குற்றா.தல.கவுற்சன.84);. 2. இராமகாதையின் கதைத்தலைவியாகிய சீதையின் தந்தையாகிய மிதிலையரசன்; a king of Mithila, father of {}, considered a royal sage. "கோமகன் முன் சனகன் குளிர்நன்னீர்....... தடக்கையினீந்தான்" (கம்பரா.கடிமண.87);. [Skt.janaka → த.சனகன்] சனகன்2 caṉagaṉ, பெ.(n.) சனகாதியருள் ஒரவராகிய முனிவர்; aa sage, one of four {}, q.v. "துங்கமிகு பக்குவச் சனகன் முதன் முனிவோர்கள்" (தாயு.சின்மயாநந்த.1);. [Skt.sanaka → த.சனகன்]

சனகாதியர்	சனகாதியர் caṉakātiyar, பெ.(n.) சனகன், சனாதனன், சனற்குமாரன், சனந்தனன் என்ற நான்முகனது பிரமனது மானச மக்கள் (புத்திரர்);களான நான்கு இருடிகள்; the four celebrated sages, spiritual or mindborn sons of {}, viz., {}, {}, {}-{}, {}. [Skt.janaka+{}.த.சனகாதி]
சனகி	சனகி caṉagi, பெ.(n.) சானகி பார்க்க;see {}. "சனகன்மா மகள்பெயர் சனகி" (கம்பரா.கடாயுவு.39);. [Skt.janaki → த.சனகி]
சனசதளம்	சனசதளம் saṉasadaḷam, பெ.(n.) மக்கட் கூட்டம் (வின்.);; crowd of people. [சன+சதளம்] [Skt.jana → த.சதளம்] அதித்தல் = மிகுதல். அதி + அனம் - அதனம் = அதிகம், மிகுதி, மிகை. அதனம் → சதனம் → சதளம்
சனஞ்சேர்-த்தல்	சனஞ்சேர்-த்தல் caṉañjērttal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. ஆட்கூட்டுதல்; to assemble partisans, constituents, voters. 2. படைதிரட்டுதல்; to enlist forces, levy an army. [சனம்+சேர்] [Skt.jana → த.சனம்.]
சனந்தனன்	சனந்தனன் caṉandaṉaṉ, பெ.(n.) சனகாதியருள் ஒருவராகிய முனிவர் (பிங்.);; a sage, one of four {}, q.v. [Skt.sanandana → த.சனந்தனன்]
சனப்பெருக்கம்	சனப்பெருக்கம் caṉapperukkam, பெ.(n.) மக்கட்செறிவு; dense population. [சனம் + பெருக்கம்] [Skt.jana → த.சனம்]
சனபதம்	சனபதம் caṉabadam, பெ.(n.) நாடு (திவா.);; country. rural district. [Skt.jana-pada → த.சனபதம்]
சனபதி	சனபதி caṉabadi, பெ.(n.) அரசன்; king, emperor. "சனபதியடியிற் புகவிழு பொழுதத்தே" (கலிங்.36);.

சனம்	சனம் caṉam, பெ.(n.) 1. மக்கள்; people, community. "மாசன மிடம்பெறாது" (சீவக.116);. 2. இனத்தார் (கொ.வ.);; relation, one's own people. 3. கூட்டம்; crowd, herd. "தானப்பகடு முதலாய சனங்கள்" (பாரத.சம்பவ.47);. [Skt.jana → த.சனம்]
சனமடிவு	சனமடிவு caṉamaḍivu, பெ.(n.) சனக்குறைவு பார்க்க (புதுவை.);;see {}. [சனம்+மடிவு] [Skt.jana → த.சனம்]
சனமாலி	சனமாலி caṉamāli, பெ.(n.) சன்மலி1 (மலை.); பார்க்க;see {}.
சனமேசயன்	சனமேசயன் caṉamēcayaṉ, பெ.(n.) பரீட்சித்தின் மகனும் அர்ச்சுனன் பேரனுமாகிய அத்தினாபுரவரசன்; a celebrated king of {} son of {} and grandson of Arjuna. [Skt.{} → த.சனமேசயன்]
சனலோகம்	சனலோகம் caṉalōkam, பெ.(n.) மேலேழுலகத்துள் முன்னோர் முதலிய தேவதைகளின் வாழ்விடமாகிய உலகம்; an upper world inhabited by the sons of {}, manes and celestials, fifth of {}, q.v. "இகலோகம் பரவு சனலோகம்" (கந்தபு.அண்டகோ.64);. [Skt.jana-{} → த.சனலோகம்]
சனற்குமாரம்	சனற்குமாரம் caṉaṟkumāram, பெ.(n.) துணைத் தொன்மங்கள் பதினெட்டனுளொன்று (திவா.);; a secondary {}, one of 18 {}, q.v. [Skt.sanat-{} → த.சனற்குமாரம்]
சனற்குமாரன்	சனற்குமாரன் caṉaṟkumāraṉ, பெ.(n.) சனகாதியருள் ஒருவராகிய முனிவர் (பிங்.);; a sage, one of four {}, q.v. [Skt.{} → த.சனற்குமாரன்]
சனற்சுசாதன்	சனற்சுசாதன் caṉaṟcucātaṉ, பெ.(n.) பிரமாவின் மானப்புத்திரரான ஒரு முனிவர் (அபி.சிந்.);; a sage, one of the mind-born sons of {}. [Skt.{} → த.சனற்சுசாதன்]

சனனகாண்டம்	சனனகாண்டம் caṉaṉakāṇṭam, பெ.(n.) உலகப் பெருக்கத்தைக் கூறும் முதற்தோன்றியம் (ஆதியாகமம்);; Book of Genesis. [சனன+காண்டம்] [Skt.janana → த.சன்ன]
சனனகாலம்	சனனகாலம் caṉaṉakālam, பெ.(n.) 1. பிறக்கம் காலம் அல்லது பொகுது (அ); நேரம்; period or time of birth. 2. பிறக்கிற பொழுது கோள்கள் அமையப்பெற்ற நேரம் அல்லது வேளை; the time of birth in consideration of the position of the planets or the zodiacal constellations. (சா.அக.); [சனை+காலம்] [Skt.janana → த.சன்ன]
சனனத்தடை	சனனத்தடை caṉaṉattaḍai, பெ.(n.) பிறப்புத் தடுப்பு; preventing birth through contraception-Birth control.(சா.அக.); [சனனம்+தடை] [Skt.janana → த.சனனம்]
சனனத்தடையம்	சனனத்தடையம் caṉaṉattaḍaiyam, பெ.(n.) கருத் தரித்தலை மறுக்கப் பயன்படுத்தும் பொருள்; anything used to prevent conception - contraceptive.(சா.அக.); [சனன(ம்);=தடையம்] [Skt.janana → த.சனனம்]
சனனதத்துவம்	சனனதத்துவம் caṉaṉadadduvam, பெ.(n.) 1. பிறவிச் சத்து; procreative power. 2. பிறப்பின் இயற்கை; the real or essential nature of coporeal existence. (சா.அக.); [சனனம்+தத்துவம்] [Skt.janana → த.சனனம்]
சனைநீயம்	சனைநீயம் caṉainīyam, பெ.(n.) நெய்; ghree.
சனனபூமி	சனனபூமி caṉaṉapūmi, பெ.(n.) சன்மபூமி பார்க்க;see {}. [Skt.janana+bumi → த.சனனபூமி]
சனனம்	சனனம் caṉaṉam, பெ.(n.) 1. பிறப்பு; birth. 2. மறுபிறப்பு; rebirth. (சா.அக.);. [Skt.janana → த.சனனம்]

சனனமரணக்கணக்கு	சனனமரணக்கணக்கு caṉaṉamaraṇakkaṇakku, பெ.(n.) மக்களின் பிறப்பிறப்புப் பதிவு (இக்.வ.);; vital statistics. த.வ.தோற்றமறைவுக்கணக்கு [சனனம்+மரணம்+கணக்கு] [Skt.jananamarana+த.சனனமரணம்]
சனனமரணம்	சனனமரணம் caṉaṉamaraṇam, பெ.(n.) பிறப்பு, இறப்பு; birth and death. (சா.அக.); [Skt.janana+marana → த.சனனமரணம்]
சனனமறு-த்தல்	சனனமறு-த்தல் caṉaṉamaṟuttal, பெ.(n.) பிறவி வேண்டாமை அதாவது கடவுளை நோக்கிப் பிறவா வரம் வேண்டுமே; praying God to prevent from taking birth in the world.(சா.அக.); த.வ.பிறவிநீககல் வேண்டுகை [சனனம்+மறு-] [Skt.janana → த.சனனம்]
சாக்கணாக்கறி	சாக்கணாக்கறி cākkaṇākkaṟi, பெ.(n.) மதுவுண்போர் தின்னும் புலால்; meat prepared and sold at taverns to be taken by drunkards along with the drink. த.வ.களியாஊன் [சாக்கணா+கறி] [U.{} → த.சாக்கணா]
சாக்கியநாயனார்	சாக்கியநாயனார் cākkiyanāyaṉār, பெ.(n.) புத்தமதத்திலிருந்து சிவனிய மதத்தைத் தழுவியவரும் நாயன்மார் அறுபத்துமூவருள் ஒருவருமாகிய சிவனடியார் (பெரியபு.);; a canonized {} saint converted to {} from Buddhism, one of 63. [சாக்கிய(ம்);+நாயனார்] [Skt.{} → த.சாக்கிய(ம்);]
சாக்கியம்	சாக்கியம் cākkiyam, பெ.(n.) புத்தமதம்; Buddhism, as founded by {}. "சாக்கியங் கற்றோஞ் சமண்கற்றோம்" (பெருந்தொ,1812);. த.வ.அறிவன்மதம் [Skt.{} → த.சாக்கியம்]

சாக்கியமுனி	சாக்கியமுனி cākkiyamuṉi, பெ.(n.) புத்தர்; Gautama Buddha. [சாக்கியம்+முனி] [Skt.{}+த.சாக்கியம்]
சாக்கியர்	சாக்கியர் cākkiyar, பெ.(n.) 1. புத்தர்; Buddhists. சாக்கியரும் (தி.வ்.திருவாய், 4, 10, 5.); 2. அருகர் சைனர்; Jainas. "பாக்கியமில் சாக்கியர்கள்" (திருவாலவா.38, 50);. [Skt.{} → த.சாக்கியர்]
சாக்கியன்	சாக்கியன்1 cākkiyaṉ, பெ.(n.) 1. புத்தர் (பிங்.);; Gautama Buddhar. 2. சாக்கிய நாயனார் பார்க்க;see {}. சாக்கியன்2 cākkiyaṉ, பெ.(n.) சாக்கையன் பார்க்க;see {}.
சாக்கிரக்கருவி	சாக்கிரக்கருவி cākkirakkaruvi, பெ.(n.) பொறிகள் புலன்கள் தன்மாத்திரைகள் உயிர்வளி ஆதன் என்னும் விழிப்புணர்வுக்கு (சாக்கிராவத்தைக்கு); உரிய கருவிகள் (சி.சி.4,34.);;த.வ.விழிப்பேந்துகள் [சாக்கிரம்+கருவி] [Skt.{} → த.சாக்கிரம்]
சாக்கிரத்தானம்	சாக்கிரத்தானம் cākkirattāṉam, பெ.(n.) சாக்கிரத்தில் ஆதனில் இடமாகக் கருதும் புருவ நடுவம் (மத்தியம்);; centre between the eyebrows where the soul dwells in the waking state. "ஆன்மா வானவன் சாக்கிரத் தானமாகிய புருவமத்தியத்தைப் பொருந்தும் போது (சி.சி.4, 33, மறைஞா.); த.வ.புருவநடு [Skt.Jagrat-{} → த.சாக்கிரத்தானம்.]
சாக்கிரத்திலதீதம்	சாக்கிரத்திலதீதம் cākkirattilatītam, பெ.(n.) ஆன்மா தொடர்பானவற்றைத் துய்க்கின்ற (விடயங்களை யனுபவிக்கிற); வேளையில் உயிர் வளியும் (பிராணவாயுவும்); இயங்காமல் ஒன்றையும் அறியாமல் மூர்ச்சித்து முயங்கி நிற்கும் நிலை (ஞானா. கட்.29);; [சாக்கிரம் → சாக்கிரத்தில் + அதீதம்]
சாக்கிரத்திற்சாக்கிரம்	சாக்கிரத்திற்சாக்கிரம் cākkirattiṟcākkiram, பெ.(n.) ஆதன் (ஆன்மா); கொண்முடிபு நிலை (தத்துவதாத்துவிகங்);களோடு கூடித் (விடயங்களை); துய்க்கும் நிலை (அனுபவிக்கும் அவசரம்); (ஞான.கட்.30);; [சாக்கிரத்தில் + சாக்கிரம்]
சாக்கிரத்திற்சுழுத்தி	சாக்கிரத்திற்சுழுத்தி cākkirattiṟcuḻutti, பெ.(n.) ஆதன் உயிர்வளியுடனும் மெய்ப்பாட்டுடனுங் கூடி அறிவுணர்ச்சியடங்கி நிற்கும் நிலை (ஆன்மா சித்தத்துடனும் பிராணவாயுவுடனுங் கூடி அறிவுணர்ச்சி முதலியன அடங்கி நிற்கும் அவசரம்); (தத்துவ தாத்துவிகங்); (ஞானா.கட்.30);; [சாக்கிரம் → சாக்கிரத்தில் + சுழுத்தி]
சாக்கிரத்திற்சொப்பனம்	சாக்கிரத்திற்சொப்பனம் cākkirattiṟcoppaṉam, பெ.(n.) ஆதன் மனத்துடனும் உயிர்வளியுடனுங் கூடிய அறிவுணர்ச்சி முதலியன தெளிவின்றி நிகழும் நிலை (ஆன்மா சித்தத்துடனும் பிராணாதி வாயுவுடனுங் கூடிய அறிவுணர்ச்சி முதலியன தெளிவின்றி நிகழும் அவசரம்); (ஞானா.கட்.30);; [சாக்கிரம் → சாக்கிரத்தில் + சொப்பனம்]

சாக்கிரத்திற்றுரியம்	சாக்கிரத்திற்றுரியம் cākkirattiṟṟuriyam, பெ.(n.) ஆதன் மனமழிந்து உயிர்வளி சிறிதே இயங்கி நிற்கும் நிலை (ஆன்மா சித்தமழிந்து பிராணவாயு சிறிதே இயங்கி நிற்கும் அவசரம்); (ஞானா.கட்.30);;
சாக்கிரத்திற்றுரீயாதீதம்	சாக்கிரத்திற்றுரீயாதீதம் cākkirattiṟṟurīyātītam, பெ.(n.) சாக்கிரத்திலதீதம் பார்க்க;see {}. [சாக்கிரம் → சாக்கிரத்தில் + துரியாதீதம்]
சாக்கிரதை	சாக்கிரதை cākkiradai, பெ.(n.) விழிப்பு; wake fulness vigilance. த.வ.கூர்ங்கவனம் [Skt.jagrat-ta → த.சாக்கிரதை]
சாக்கிரபாலன்	சாக்கிரபாலன் cākkirapālaṉ, பெ.(n.) விழிப்பு நிலையில் இயங்கும் ஆதன் (ஆன்மா); (சி.சி.4, 33, மறைஞா); (சாக்கிரதசையில் வளங்குபவன்);; soul, as active in the waking state. [Skt.{} → த.சாக்கிரபாலன்]
சாக்கிரம்	சாக்கிரம் cākkiram, பெ.(n.) ஆன்மா புருவ நடு நின்று கோட்பாட்டு (தத்துவங்);களுடன் கூடி (விடய); நுகர்ச்சியில் மெத்தென நிற்கும் நிலை (சி.போ.பா.4, 3, பக்.275, புது.);;த.வ.விழிப்புநிலை [Skt.{} → த.சாக்கிரம்]
சாக்கிராதீதம்	சாக்கிராதீதம் cākkirātītam, பெ.(n.) சாக்கிரத்திற்றுரியாதீதம் பார்க்க;see {}. [Skt.{} → த.சாக்கிராதீதம்]
சாக்கிலி	சாக்கிலி cākkili, பெ.(n.) அடிமைவேலை; menial service. த.வ.ஏவற்பணி, சிறுபணி, தொழும்பு [U.{} → த.சாக்கிலி]
சாக்குக்கட்டி	சாக்குக்கட்டி cākkukkaṭṭi, பெ.(n.) கரும்பலகையில் எழுதப்பயன்படும் சீமைச் சுண்ணாம்புத் துண்டு; chalk piece; piece of chalk. [சாக்கு+கட்டி] [E.chalk → த.சாக்கு]
சாக்தம்	சாக்தம் cāktam, பெ.(n.) மலைமகளே மீமிசைத் தெய்வமென வழிபடுஞ் சமயம். சிவையம்; (சக்தியே பரதேவதையாக வழிபடுங் சமயம்);; the religion which enjoins the exclusive worship of {} as the supreme Being. [Skt.{} → த.சாக்தம்]

சாக்தன்	சாக்தன் cāktaṉ, பெ.(n.) கொற்றவை அல்லது காளி (சிவை); வழிபாட்டாளன்; follower of {} religion. [Skt.{} → த.சாக்தன்]
சாக்தேயம்	சாக்தேயம் cāktēyam, பெ.(n.) சாக்தம் பார்க்க;see {}. [Skt.{} → த.சாக்தேயம்]
சாகசக்கியம்	சாகசக்கியம் sākasakkiyam, பெ.(n.) 1. திறமை, ஆற்றல் (சாமர்த்தியம்);; cleverness, as in speech; trickery. 2. போலித்தனம் (பாசாங்கு);; false pretence "சாகசக்கியம் பண்ணுகிறான்" த.வ.ஏமாற்றுவேலை [Skt.{} → த.சாகசக்கியம்]
சாகசபட்சி	சாகசபட்சி sākasabaṭsi, பெ.(n.) 1. சாகசத்தொழில் செய்யலாகாது என்று பிறவற்றுக்கு அறிவுரை செய்து அரிமா (சிங்கம்); வாயைத் திறக்கும் போது தான் உட்புகுந்து அதன் தொண்டைத் தசையைத் தின்னும் இயல்பினதாகக் கூறப்படும் குலிங்கமென்னும் பறவை, a fabulous bird which preaches against cruelty but itself enters the lion's mouth when it gapes, and eats its flesh. 2. முதலையின் பல்லழுக்கைக் கவரும் துணிவுள்ளதொரு பறவை(வின்.);; a kind of bird bold enough to pick the crocodile's teeth. [Skt.{} → த.சாகசபட்சி] [P]
சாகசரியம்	சாகசரியம் sākasariyam, பெ.(n.) கோழமை; companionship. த.வ.நட்பு [Skt.{} → த.சாகசரியம்]
சாகசிகன்	சாகசிகன் sāgasigaṉ, பெ.(n.) 1. துணிவுள்ளவன்; daring man. 2. பாசாங்கு செய்வோன், போலியாக நடிப்போன்; pretender [Skt.{} → த.சாகசிகன்]
சாகதன்	சாகதன் cākadaṉ, பெ.(n.) சாகசன் பார்க்க;see {}. [Skt.{} → சாகசன் → த.சாகதன்]

சாகபசுநியாயம்	சாகபசுநியாயம் sākabasuniyāyam, பெ.(n.) முன்னர் ஆ(பசு);வெனப் பொதுப் பெயராற் கூறிப் பின்னர் புல்லுண்ணி ஆ(சாகபசு); வெனச் சிறப்புப் பெயரடையோடு பொது நீக்கிக் கூறுதலான் முன்னர்க் கூறிய ஆ (பசு);வும் புல்லுண்ணியே (சாகமே); எனப் பொருள் கொள்ள நிற்பதோர் நெறி. (சி.போ.பா.1,2,பக்.73); Illustration of sacrificial animal and goat by which a general term like sacrificial animal in a text is construed in limited sense like goat because of subsequent specification. [Skt.{} → த.சாகபசுநியாயம்]
சாகபட்சிணி	சாகபட்சிணி cākabaṭciṇi, பெ.(n.) இலையுணவு கொள்ளும் விலங்கு; Herbivorous animal த.வ.இலைக்கறியுண்ணி [Skt.{}+patcini → த.சாகபட்சிணி]
சாகரணம்	சாகரணம் cākaraṇam, பெ.(n.) சாகரம்1 பார்க்க;see {}. "சாகரணா வஸ்கையில் இருக்கிறான்" [Skt.{} → த.சாகரணம்]
சாகரப்பிரபை	சாகரப்பிரபை cākarabbirabai, பெ.(n.) எப்பொழுதும் விழித்தே இருக்க வேண்டிய ஒரு நிரயம் (நரகம்); (யாழ்.அக.);; hell of perpetual sleeplessness.
சாகவாசம்	சாகவாசம் cākavācam, பெ.(n.) தோழமை, நட்பு; association, fiendship. [Skt.{} → த.சாகவாசம்]
சாகாசந்திரநியாயம்	சாகாசந்திரநியாயம் cākācandiraniyāyam, பெ.(n.) நிலவு கிளைக்கு மேலிருப்பதாகக் காட்டி உணர்த்துவதுபோலப் பார்வைக்குத் தொடர்புள்ளது போலிருக்கும் பொருளை அடையாளமாகக் காட்டி வேறொரு முகாமையானப் (முக்கியமான); பொருளைத் தெரிவிக்கும் நெறி; Illustration of the bough and the moon by which an object in question, like moon, has its position assigned in reference to another object, like bough, with which it is apparently connected. [Skt.{}+santira-niyaya → த.சாகாசந்திரநியாயம்]
சாகித்திய சக்தி	சாகித்திய சக்தி sākittiyasakti, பெ.(n.) பாத்திறன்; பாடுந்திறமை; poetic skill. [சாதித்திய(ம்);+சக்தி] [Skt.{} → த.சாகித்திய(ம்);] [த.சக்தி → Skt.skti]
சாகித்தியம்	சாகித்தியம் cākittiyam, பெ.(n.) 1. பா; செய்யுள்; literary composition. 2. இசைப்பாட்டு; musical composition.

சாகியம்	சாகியம் cākiyam, பெ.(n.) நட்பு (இலக்.அக.);; friendship. [Skt.sakhya → த.சாகியம்]
சாகேதம்	சாகேதம் cāātam, பெ.(n.) அயோத்தி (திவா.);; [Skt.{} → த.சாகேதம்]
சாகோபசாகையாய்	சாகோபசாகையாய் cāāpacākaiyāy, து.வி.(Adv.) Lit; with branches and branchlets, luxuriantly abundantly. [சாகோப(ம்); + சாகையாய்] [Skt.{} → த.சாகோப(ம்);]
சாங்கமாய்	சாங்கமாய் cāṅgamāy, து.வி.(adv.) 1. முழுதும், wholly, completely. "சாங்கமாயனுட்டிக்கும் சாமர்த்திய மில்லா தாராய் (சி.சி.8,4,ஞானப்); 2. காப்பாய் (பத்திரமாய்); (வின்.); with safety. 'அந்த வழியிலே சாங்கமாய் நடக்கலாம்". [Skt.{} → த.சாங்க + த.ஆய்]
சாங்கமிலார்	சாங்கமிலார் cāṅgamilār, பெ.(n.) சாதிவிலக்குப்பட்டவர்; outcastes. "சூளைக்காரச் சாங்கமிலார்" (திருப்பு.589); [சாங்கம்+இலார்] [Skt.{} → த.சாங்கம்]
சாங்கரம்	சாங்கரம் cāṅgaram, பெ.(n.) கலப்பின வகுப்பு (சாதி);; mixed caste. "சாங்கரத்திணங்கு பலவேறு சாதியினும்" (திருவானைக்.நகரப்.64); [Skt.{}.த.சாங்கரம்]
சாங்கரர்	சாங்கரர் cāṅgarar, பெ.(n.) கலப்பினத்தார்; persons of mixed caste. "வெய்யகாருகர்க்குஞ் சாங்கரரார்க்குமடாது வேந்தே" [Skt.{} → த.சாங்கரர்]
சாங்கரிசம்	சாங்கரிசம் sāṅgarisam, பெ.(n.) சாங்கரியம் பார்க்க;see {}.

சாங்கரியம்	சாங்கரியம் cāṅgariyam, பெ.(n.) கலப்பு; mixture. "சாங்கரியம் வாராமல்" (சிவசம.40); [Skt.{} → த.சாங்கரியம்]
சாங்கரீயம்	சாங்கரீயம் cāṅgarīyam, பெ.(n.) கலப்பானது; that which is mixed as caste. "சாங்கரீய மரபிற் சனித்தவன்" (சேது4.தனுக்.24); [Skt.{} → த.சாங்கரீயம்]
சாங்கியன்	சாங்கியன் cāṅgiyaṉ, பெ.(n.) சாங்கியவாதி; follower of the {} philosophy. "பௌத்தன் மாறாய் நின்ற சாங்கியனைக் குறித்து" (மணிமே.29, 169.); [Skt.{}.த.சாங்கியன்]
சாங்குசித்தன்	சாங்குசித்தன் sāṅgusittaṉ, பெ.(n.) குருவிடம் நல்லுரை (உபதேசம்); பெற விரும்புவோன்; one who wishes to be initiated by a guru. [Skt.sam-siddha → த.சாங்குசித்தன்]
சாங்கேதிகம்	சாங்கேதிகம் cāṅātigam, பெ.(n.) அடையாளம், கட்டுப்பாடு முதலியவற்றால் நிகழ்வது; that which is conventional; signs based on agreement. "அந்த அகாரங்களினுடையசாங்கேதிகத்துக்கு அபிவ்யஞ்சகம்" (சி.சி.2,62 சிவாக்); [Skt.{} → த.சாங்கேதிகம்]
சாங்கோபாங்கம்	சாங்கோபாங்கம் cāṅāpāṅgam, பெ.(n.) 1. முழுமை; completeness. 2. சிறந்த கிருத்துவர்களின் வாழ்க்கை (கிருத்);; true christian perfection. [Skt.{} → த.சாங்கோபாங்கம்]
சாங்கோபாங்கமாகப் பண்ணு-தல்	சாங்கோபாங்கமாகப் பண்ணு-தல் cāṅāpāṅgamākappaṇṇudal, செ.கு.வி. (v.t.) சுறுசுறுப்பாகச் செய்வது போல நடித்தல் (யாழ்ப்);; to make pretence of being diligent or active.
சாங்கோபாங்கமாய்	சாங்கோபாங்கமாய் cāṅāpāṅgamāy, து.வி.(adv.) முழுவதும்; completely, in detail.
சாசனக்காணி	சாசனக்காணி cācaṉakkāṇi, பெ.(n.) அரசனால் விடப்பட்ட உரிமை நிலம் (யாழ்ப்.);; hereditary property held under a royal grant. [சாசனம்+காணி] [Skt.{} → த.சாசனம்] காண் → காணி

சாசனம்பண்ணு-தல்	சாசனம்பண்ணு-தல் cācaṉambaṇṇudal, 12 செ.குன்றாவி.(v.t.) நிலம் முதலியவற்றை விற்பனை செய்தல்; to sell or convey by deed. [சாசனம் + பண்ணு] [Skt.{} → த.சாசனம்]
சாசனவிருத்தி	சாசனவிருத்தி cācaṉavirutti, பெ.(n.) maintenance enjoyed under a written deed or grant. (R.T.); [Skt.sasana+{} → த.சாசனவிருத்தி]
சாசாரம்	சாசாரம் cācāram, பெ.(n.) தேவருலகத்துளொன்று; a celestial world. "நிலையிலா வுடம்பு நீங்கி.... சாசாரம் புக்கான்" (மேருமந்.480); [Skt.{} → த.சாசாரம்]
சாசிபம்	சாசிபம் cācibam, பெ.(n.) தவளை (சது.);; frog. [Skt.{}த.சாசியம்] [P]
சாசுவதக்கவுல்	சாசுவதக்கவுல் cācuvadakkavul, பெ.(n.) குத்தகைதாரனும் அவன் வழித்தோன்றல்களும் உடன்படிக்கைத் திட்டப்படி வரி செலுத்தி (நிரந்தரமாக அனுபவித்து); தொடர்ந்து துய்த்து வரும் வழியுரிமை (கவுல்); நிலம்; perpetual lease of land to be enjoyed by the lessee and his heirs, subject to payment of the rent agreed upon, which generally is only nominal (R.F.); [Skt.{}-kauvl → த.சாசுவதக்கவுல்]
சாசுவதக்குத்தகை	சாசுவதக்குத்தகை cācuvadagguddagai, பெ.(n.) சாசுவதக்கவல் பார்க்க;see {}.
சாசுவதப்பகுதி	சாசுவதப்பகுதி cācuvadappagudi, பெ.(n.) வழியுரிமை (கவுல்); நிலக்குத்தையில் வாங்கப்படும் நிலைக் குத்தகைப்பணம்; fixed rent, as in a permanent lease. [சாசுவதம் + பகுதி] [Skt.{}த.சாசுவதம்]
சாசுவதப்பனை	சாசுவதப்பனை cācuvadappaṉai, பெ.(n.) பட்டாநிலமுழுதிலும் பிறர்க்குரித்தன்றிப் பட்டாதார்க்கே உரிமையான பனை; [சாசுவதம் + பனை] [Skt.{} → த.சாசுவதம்]

சாசுவதம்	சாசுவதம் cācuvadam, பெ.(n.) 1. நிலை பேறுடைமை; ஈறில்காலம் (நிக்கியம்);; perpetuity, eternity. "சாசுவதபுட்கல....வ் யோம நிலையை (தாயு.திருவருள்வி.3); 2. அசையாநிலை; immobility, steeddd fastness. 3. வீடுபேறு (மோட்சம்); (சங்.அக);; eternal bliss, salvation. 4. சாசுவதக்கவுல் பார்க்க;see {}. [Skt.{} → த.சாசுவதம்]
சாஞ்சலியம்	சாஞ்சலியம் cāñjaliyam, பெ.(n.) நிலையின்மை; instability, fickleness. "அவன் மனத்துச் சாஞ்சலியம் உடையவன்" (சங்.அக); [Skt.{} → த.சாங்சலியம்]
சாஞ்சித்தன்	சாஞ்சித்தன் cāñjittaṉ, பெ.(n.) சாமுசித்தன் (பதிபசுபாச); பார்க்க;see {}. [Skt.samsiddha → த.சஞ்சித்தன்]
சாட்சாத்கரி-த்தல்	சாட்சாத்கரி-த்தல் cāṭcātkarittal, 4. செ.குன்றாவி (v.t.) நேரே காணுதல்; to visualise, realize. "தியானித்துச் சமாதித்துச் சாட்சாத்கரிப்பன் (சி.சி.66,ஞானப்);. [Skt.{} → த.சாட்சாத்கரி-,]
சாட்சாத்காரம்	சாட்சாத்காரம் cāṭcātkāram, பெ.(n.) நேரில் உணர்கை; direct or actual perception, realization. "சாட்சாத்காரக் கிரமத்தில் அறிந்து" (சி.சி.6,6.ஞானப்);. [Skt.{} → த.சாட்சாத்காரம்]
சாட்சாத்து	சாட்சாத்து cāṭcāttu, பெ.(n.) 1. வெளிப்படை; manifestly, evidently 2. கண்கூடு; actually, really, directly. [Skt.{} → த.சாட்சாத்து]
சாட்சி	சாட்சி cāṭci, பெ.(n.) 1. நேரிற் பார்த்தறிந்தவன்-ள்; eye-witness. 2. வழக்கில் சான்று கூறுவோ-ன்-ள்; witness in court. "சாட்சியழைத்ததும்" (திருவு சாத்தான நான்மணிமாலை, 53; திருவாலவா.பக்.27);. 3. உடனுண்ணும் விருந்து; guest, as dining at the same table. "சாட்சியறப் பசியாறியை" (திருப்பு.266);. 4. சைதன்யம் (வின்.);;த.வ.சான்றாளர் [Skt.{} → த.சாட்சி]

சாட்சிக்கட்டளை	சாட்சிக்கட்டளை cāṭcikkaṭṭaḷai, பெ.(n.) சான்றுரைக்க அழைப்பு (சாட்சி, சம்மன்); summons for witnesses. [சாட்சி+கட்டளை] [Skt.{} → த.சாட்சி]
சாட்சிக்காரன்	சாட்சிக்காரன் cāṭcikkāraṉ, பெ.(n.) சாட்சி பார்க்க;see {}. [சாட்சி + காரன்]
சாட்சிகாட்டு-தல்	சாட்சிகாட்டு-தல் cāṭcikāṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) தன் கூற்றுக்கு சான்றாக எடுத்துச் சொல்லுதல் (வின்.);; to cite authority for a statement. [சாட்சி + காட்டு-] [Skt.{} → த.சாட்சி]
சாட்சிகோரு-தல்	சாட்சிகோரு-தல் cāṭciārudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) வழக்கில் சான்றாளரைக் குறிப்பிடுதல்; to name or cite witnesses. [சாட்சி+கோரு-] [Skt.{} → த.சாட்சி]
சாட்சிசாப்தா	சாட்சிசாப்தா cāṭcicāptā, பெ.(n.) சாட்சிப்பட்டி பார்க்க;see {}. [சாட்சி சாப்தா → சாட்சிப்பட்டி]
சாட்சிப்பட்டி	சாட்சிப்பட்டி cāṭcippaṭṭi, பெ.(n.) சான்றாளர்களின் பெயர் குறிக்கப்பட்ட பட்டியல்; list of witnesses. [சாட்சி + பட்டி] [Skt.{} → த.சாட்சி]
சாட்சிப்படி	சாட்சிப்படி cāḍcippaḍi, பெ.(n.) வழிச் செலவிற்காகச் சான்றுரைப்போர்களுக்குக் கட்டும் பணம்; [சாட்சி + படி] [Skt.{} → த.சாட்சி]

சாட்சிப்பெட்டி	சாட்சிப்பெட்டி cāṭcippeṭṭi, பெ.(n.) சான்றாளர்கள் நின்று வாக்குமூலம் கொடுக்கும் இடம்; witness-box. த.வ.சான்றாளர் கூண்டு [சாட்சி + பெட்டி] [Skt.{} → த.சாட்சி] [P]
சாட்சிபூதம்	சாட்சிபூதம் cāṭcipūtam, பெ.(n.) சான்றா (சாட்சியா);யிருப்பது (சங்.அக.);; that which is a witness. [Skt.{} → த.சாட்சிபூதம்]
சாட்சிபூதமாயிரு-த்தல்	சாட்சிபூதமாயிரு-த்தல் cāṭcipūtamāyiruttal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) நோக்கின்றி (உதாசீனனாய்); நோக்கியிருத்தல்; to be an indifferent or passive witness to an event. [சாட்சி + பூதமாய் + இரு]
சாட்சிபோசனம்	சாட்சிபோசனம் cāṭcipōcaṉam, பெ.(n.) விருந்தினரோடு உண்ணும் உணவு; dining in company with guests. த.வ.விருந்துணா [Skt.{} → த.சாட்சிபோசனம்]
சாட்சிபோடு-தல்	சாட்சிபோடு-தல்1 cāṭcipōṭudal, 17 செ.குன்றாவி (v.t.) சாட்சி கோருதல்; to cite, as witness. [சாட்சி + போடு-,] [Skt.{} → த.சாட்சி] சாட்சிபோடு-தல்2 cāṭcipōṭudal, 20 செ.கு.வி.(v.i.) (பத்திர); ஆவணம் முதலியவற்றின் சான்றொப்பமிடுதல்; to sign one's name as attesting witness in bond etc., [Skt.{} → த.சாட்சி]
சாட்சியம்	சாட்சியம் cāṭciyam, பெ.(n.) வழக்கிற் கூறுஞ்சான்று (சங்.அக.);; testimony, deposition. [Skt.{} → த.சாட்சியம்]
சாட்சியொப்பனை	சாட்சியொப்பனை cāṭciyoppaṉai, பெ.(n.) 1. சாட்சியம் பார்க்க;see {}. 2. வாய் மூலமாகவும் எழுத்து மூலமாக கவுமாயுள்ள சான்று; oral and documentary evidence. 3. சான்று ஒப்பம்; attestation by a witness. [Skt.{} → த.சாட்சி]

சாட்சிவாங்கு-தல்	சாட்சிவாங்கு-தல் cāṭcivāṅgudal, 9 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சான்றாளரை உசாவல் (வின்.);; to examme witness, to take down evidence. 2. சான்றாளரின் கையொப்பம் வாங்குதல்; to get the attestation. [Skt.{} → த.சாட்சி]
சாட்சிவிசாரணை	சாட்சிவிசாரணை cāṭcivicāraṇai, பெ.(n.) சான்றாளரை அறமன்றத்தில் வானவுதல்; examination of witness. த.வ. சான்றுஉசாவல் [Skt.{}-{} → த.சாட்சிவிசாரணை]
சாட்சிவிடு-தல்	சாட்சிவிடு-தல் cāḍcividudal, 20 செ.கு.வி.(v.i.) வழக்கில் சான்றாளரை உசாவல் செய்தல்; to let in evidence. [Skt.{} → த.சாட்சி]
சாட்சிவிளங்கு-தல்	சாட்சிவிளங்கு-தல் cāṭciviḷaṅgudal, 7 செ.கு.வி.(v.i.) சான்றாளரை (ஆய்வு); உசாவல் செய்தல்; to examine witness. [Skt.{} → த.சாட்சி]
சாட்சிவை-த்தல்	சாட்சிவை-த்தல் cāṭcivaittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) சாட்சி போடுதல் பார்க்க;see {}. [சாட்சி+வை-,]
சாட்சுதீட்சை	சாட்சுதீட்சை cāṭcutīṭcai, பெ.(n.) அருணோக்க நோன்புறுதி (நயனதீட்சை);; "சாட்சுச தீட்சையினாலே ஆணவ மலத்தையும் நீக்கி (சி.சி.12,7, சிவாக்.); த.வ.நோக்கு அருளிப்பு [Skt.{} → த.சாட்சுதீட்சை]
சாட்டங்கமாக	சாட்டங்கமாக cāṭṭaṅgamāka, வி.அ.(adv.) உடலின் எட்டு இடங்களை தரையில் படும்படியாக prostrating 'பெரியவர்கள் முன் சாட்டாங்கமாக விழுந்து வணங்கினான்'. த.வ.நெடுஞ்சான் கிடையாக
சாடியாயனீ	சாடியாயனீ cāṭiyāyaṉī, பெ.(n.) நூற்றெட்டு மறைகளுள் ஒன்று(சங்.அக.);; an upanisad one of 108. [Skt.{} → த.சாட்டியாயனீ]
சாட்ணி	சாட்ணி cāṭṇi, பெ.(n.) அறிப்பு; burning, destruction, as of records. "பழைய பத்திரங்கள் சாட்ணிக்கு அனுப்பப்பட்டன." (C.G.); த.வ.நசிவு, அழிப்பு. [U.{} → த.சாட்ணி]

சாடராக்கினி	சாடராக்கினி cāṭarākkiṉi, பெ.(n.) உணவைச் செரிக்கச் செய்யும் வயிற்றுத்தீ; digesting agency, considered a fire or heat abiding in the stomach. "தேபமிலகுவாகுஞ் சாடராக்கினி சொலிக்கும்." (பிரபோத.44, 16); [Skt.{}-agni → த.சாடராக்கினி]
சாடாவாக	சாடாவாக cāṭāvāka, completely, entirely.
சாண்டில்லியம்	சாண்டில்லியம் cāṇṭilliyam, பெ.(n.) நூற்றெட்டு மறை நூல்களொன்று (சங்.அக.);; an upanisad, one of 108. [Skt.{} → த.சாண்டில்லியம்]
சாண்மாதுரன்	சாண்மாதுரன் cāṇmāturaṉ, பெ.(n.) முருகக்கடவுள் (இலக்.அக.);; Lord Murugan. [Skt.{} → த.சாண்மாதுரன்]
சாணக்கி	சாணக்கி cāṇakki, பெ.(n.) சானிகை (இ.வ.); பார்க்க;see {}. [U.{} → த.சாணக்கி]
சாணக்கியம்	சாணக்கியம் cāṇakkiyam, பெ.(n.) கரவடம் (தந்திரம்);; art, stratagem. "அவன் சாணக்கியமெல்லாம் பலிக்கவில்லை (நாஞ்.);. த.வ.வலக்காரம், நுண்சூழ்ச்சித்திறம் [Skt.{} → த.சாணக்கியம்]
சாணக்கியன்	சாணக்கியன் cāṇakkiyaṉ, பெ.(n.) 1. வடமொழியில் அர்த்தசாத்திரம் இயற்றிய வரும் சந்திரகுப்தரின் அமைச்சராகவும் விளங்கியவர்; author of the Artha-{} in sanskrit and minister of Candra gupta 2.2.சந்திரக்காரன்; cunning, artful person. [Skt.{} → த.சாணக்கியன்]
சாணாக்கு	சாணாக்கு cāṇākku, பெ.(n.) சாக்கணாக்கறி (வின்.); பார்க்க;see {}. [U.{} → த.சாணாக்கு]
சாத்திகம்	சாத்திகம் cāttigam, பெ.(n.) சாத்துவிகம் பார்க்க;see {}. "தாமதத்துடனிராசதஞ் சாத்திக மென்னும்" (ஞானவா.திதி.7);. [Skt.{} → த.சாத்தியம்]

சாத்திகன்	சாத்திகன் cāttigaṉ, பெ.(n.) சாத்துவிகன் பார்க்க;see {}. "சாத்திகனாய்ப் பரதத்துவந் தானுன்னி" (திருமந்.1696);. [Skt.{} → த.சாத்திகன்]
சாத்தியதன்மவிகலம்	சாத்தியதன்மவிகலம் cāddiyadaṉmavigalam, பெ.(n.) சாதன்மியதிட்டாந்த வாபாசம் ஐந்தனுள் ஒன்றாய் சத்தம் நித்தம் அமூர்த்தத்தால் புத்திபோல் என்று காட்டப்பட்ட திருட்டாந்தத்திற் புத்தி அமூர்த்தமாய் நின்றும் அநித்தியமாதல் போலச் சாத்தியதன்மங்குறைவு பட்டிருப்பது (மணிமே.29:349);; a fallacious example defective in {} or the major term, one of five-{}-{}-v-{}, q.v. [Skt.{}-dharma-vi-kala → த.சாத்தியதன்மவிகலம்]
சாத்தியம்	சாத்தியம் cāttiyam, பெ.(n.) 1. இயல்வது (சாதிக்கத்தக்கது);; that which is practicable, possible, attainable. "விழைவெ லாஞ்சாத்திய மாக்கம்" (சேதுபு.சாத்தியா.);. 2. சாத்தியரோகம் பார்க்க;see {}. "பிணியளவு சாத்தியம் அசாத்தியம் யாப்பிய மென்னுஞ் சாதிவேறுபாடும்" (குறள், 949, உரை);. 3. அனுமானவுறுப்புள் துணியப் படவேண்டும் பொருள் (log);; that which remains to be proved or concluded, the major term, dist fr. {}. "சாதன சாத்திய மிவையந்து வயம்" (மணிமே.27, 29);. 4. யோக மிருபத்தேழனுள் ஒன்று (விதான.பஞ்சாங்க.24, உரை);; 5. எண் வகையுரிமைகளுள் (அட்டபோகங்);களுள் விளைபொருளுரிமை (C.G.);; right to fruits of the earth, one of {}, q.v. [Skt.{} → த.சாத்தியம்]
சாத்தியர்	சாத்தியர் cāttiyar, பெ.(n.) தேவருள் ஒரு சாரார்; a class of celestial beings. "விசுவதேவர் வசுக்கள் சாத்தியராதி விண்ணவர்" (சேதுபு.கலிதீர்த்.7);. [Skt.{} → த.சாத்தியம்]
சாத்தியரோகம்	சாத்தியரோகம் cāttiyarōkam, பெ.(n.) தீர்க்கக்கூடிய நோய்; curable disease, oneof three {}, q.v. [Skt.{}+rogam → த.சாத்தியரோகம்]
சாத்தியாவியாவிருத்தி	சாத்தியாவியாவிருத்தி cāttiyāviyāvirutti, பெ.(n.) வைதன்மிய திட்டாந்தவாபாசவகை ஐந்தனுள் ஒன்றாய் சத்தம் நித்தன் அமூர்த்தத்தால் பரமாணுப்போல் என்று காட்டப்பட்ட வைதன்மிய திருட்டாந்தத்தில் பராமவை நித்தமும் மர்த்தமுமாதலால் சாதனதன்மம் மீண்டு சாத்தியதன்மம் மீளாதொழிவது (மணிமே.29:403);; [Skt.{}+a-{} → த.சாத்தியாவியாவிருத்தி]
சாத்தியேகவசனம்	சாத்தியேகவசனம் sāttiyēkavasaṉam, பெ.(n.) சாதியையுணர்த்துதற்கு வரும் ஒருமை; [Skt.{}-vacana → த.சாத்தியேகவசனம்]
சாத்திரதீட்சை	சாத்திரதீட்சை cāttiratīṭcai, பெ.(n.) தீக்கை (தீட்சை);யேழனள் சிவாகமதத்துவங்களை ஆசிரியன் மாணவனுக்கு ஓதுவிப்பது (உபதேசிப்பது); (சாத்திரதீக்ஷையானது சைவாகமாதி சிவசாத்திரப் பொருளைப் போதித்தலாம்); (சி.சி.8,3, உரை);;

சாத்திரபஞ்சகம்	சாத்திரபஞ்சகம் cāttirabañjagam, பெ.(n.) இலெளகிக சாத்திரம், வைதிகசாத்திரம், அத்தியாத்துமசாத்திரம், அதிமார்க்கிகசாத்திரம், மந்திரசாத்திரம் என்று ஐவகைப்பட்ட சாத்திரம்; the five sciences, ilaukika-{}, vaitika {}, {}-{}, {}-k-kika-{} and mantira-{}.
சாத்திரபேதி	சாத்திரபேதி cāttirapēti, பெ.(n.) மாழை கலந்த மணல் வகை (வை.மூ.);; a kind of ore.
சாத்திரம்	சாத்திரம்1 cāttiram, பெ.(n.) 1. நூல்; science. 2. சோதிடநூல்; astrology or astromony. 3. தயிர்; curd. 4. மருத்துவம் (வைத்தியம்);; medical science. சாத்திரம்2 cāttiram, பெ.(n.) 1. நூல்; treastise, especially religion or scientific. 2. வேதாந்தம், தருக்கம் முதலிய நூல், department of knowledge as {}, tarka, {} etc. 3. அறிவியல் நூல்; science. "சாத்திரம் பலபேசுஞ் சழக்கர்காள்" (தேவா.1070,3);. த.வ.அறிவுநூல் [Skt.{} → த.சாஸ்திரம் → சாத்திரம்]
சாத்திரமாணி	சாத்திரமாணி cāttiramāṇi, பெ.(n.) மாணவன் (S.I.I.V.500);; student. [சாத்திரம்+மாணி] [Skt.{} → த.சாத்திரம்]
சாத்திரமுயற்சி	சாத்திரமுயற்சி cāttiramuyaṟci, பெ.(n.) சாத்திரமுறைப்படி சடங்கு செய்கை (வின்.);; performing religious ceremonies according to the {}. [சாத்திரம்+முயற்சி] [Skt.{} → த.சாத்திரம்]
சாத்திரர்	சாத்திரர் cāttirar, பெ.(n.) மாணவர்; students. "மூவர்சாத்திரர் அமிர்துசெய்வது" (T.A.S.III.173);. [Skt.{} → த.சாத்திரர்]

சாத்திரவாராய்ச்சி	சாத்திரவாராய்ச்சி cāttiravārāycci, பெ.(n.) நூலாராய்ச்சி; scientific research. [சாத்திரம்+ஆராய்ச்சி] [Skt.{} → த.சாத்திரம்]
சாத்திரவேரி	சாத்திரவேரி cāttiravēri, பெ.(n.) தண்ணீர் விட்டான் (மலை.);; a common climber. [Skt.{} → த.சாத்திரவேரி]
சாத்திராலவணம்	சாத்திராலவணம் cāttirālavaṇam, பெ.(n.) பொட்டிலுப்பு; saltpetre.
சாத்திரி	சாத்திரி cāttiri, பெ.(n.) 1. வேதமறிந்தவன்; one versed in the {}. 2. கற்றவன்; learned man. 3. பார்ப்பனர்களுக்கு வழங்கும் பட்டப் பெயர்களுள் ஒன்று; a title, especially of {}-Brahmin. [Skt.{} → த.சாத்திரி]
சாத்திரிய	சாத்திரிய cāttiriya, பெ.அ.(adj.) 1. பழங்காலத்தில் தோற்றுவிக்கப்பட்ட அமைப்பு, தரம் முதலியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்ட உயர்வான, கலப்பற்ற; classical. "சாஸ்திரிய சங்கீரம், சாஸ்திரிய கலைகள்". 2. (அ.வ.); (குறிப்பிட்ட ஒன்றின்); வரையறுக்கப்பட்ட, ஒழுங்கான; traditional. "இங்கே சாஸ்திரிய முறைப்படி தையல் கற்றுத்தரப்படும்". [Skt.{} → த.சாத்திரிய]
தக்கிசராயன்	தக்கிசராயன் takkisarāyaṉ, பெ. (n.) ஒரு வகை நறுமணப் (வாசனை); பண்டம் (பொன்னம்பர்); (மூ.அ.);; a kind of amber.
தக்கிணாக்கினி	தக்கிணாக்கினி takkiṇākkiṉi, பெ. (n.) யாகத் தீ மூன்றனுள் ஒன்று (திருமுரு.181, உரை);; one of the three sacred fires of {} sacrifice. [Skt. {} → த. தக்கிணாக்கினி]
தக்கியா	தக்கியா takkiyā, பெ. (n.) முகமதிய சடங்கா சிரியர் (fakir);களின் இருப்பிடம்; residence for fakirs. (C.G.);. [Persn. takya → த. தக்கியா]

தக்சீர்	தக்சீர் takcīr, பெ. (n.) குற்றம் (C.G);; guilt, fault, offence, crime. [Ar. {} → த. தக்சீர்]
தக்சீர்நாமா	தக்சீர்நாமா takcīrnāmā, பெ. (n.) குற்றப்பத்திரிகை; charge-sheet (C.G.);. [Ar. Taqsir + U. {} → த. தக்கசீர்நாமா]
தக்பீர்	தக்பீர் takpīr, பெ. (n.) அல்லாகு அக்பர் என்று முகமதியர் கூறும் வாழ்த்துச் சொல்; exclamation of praise (Muham);. [Ar. takbir → த. தக்பீர்]
தக்ரமானிசம்	தக்ரமானிசம் takramāṉisam, பெ.(n.) மோருடன் உண்ணும் வறுத்த இறைச்சி; meat fried with ghee and eaten with buttermilk. (சா.அக.);. [Skt. {} → த. தக்ரமானிசம்]
தகசில்தார்	தகசில்தார் tagasiltār, பெ.(n.) வட்டாட்சியர், மாவட்ட ஆட்சியருக்குக் கீழ் வட்டத்தில் அரசிறை தண்டும் அதிகாரி; a revenue- officer incharge of a taluk under the district collector. த.வ. வட்டாட்சியர் [U. {} → த. தகசில்தார்]
தகரீர்	தகரீர் tagarīr, பெ.(n.) முற்காலத்தில் பராமரிப்பு மேற்பார்வையாளர்களுக்குக் கொடுத்து வந்த தரகு; percentage or allowance given in former days to superintendents of public works. (C.G.);. [Ar. {} → த. தகரீர்]
தகீத்து	தகீத்து taāttu, பெ.அ.(adj.) 1. சரியான; correct, true (C.G.);. 2. தெளிவான; distinct, clear. [Ar. tahqiq → த. தகீத்து]
தகீதாய்	தகீதாய் taātāy, வி.அ.(adv.) நம்பிக்கையாய்; reliably, as from personal knowledge. அவன் தகீதாய்ச் சொல்லுகிறான்' (செ.வ.);. [Ar. aqida → த. தகீது + ஆய்]

தசக்கீரிவன்	தசக்கீரிவன் tasakārivaṉ, பெ.(n.) பத்துத் தலையோன், இராவணன்;{} as ten heads. "தசக் கிரீவற் கிளையோற்கு" (திவ். பெரியதி. 8, 6, 7);. [Skt. {} → த.தசக்கீரிவன்]
தசகண்டன்	தசகண்டன் tasagaṇṭaṉ, பெ.(n.) தசக் கீரிவன் பார்க்க (இலக். அ.);;see {}. [Skt. {} + தச + கண்டன்]
தசகம்	தசகம் tasagam, பெ.(n.) பத்து செய்யுட் கொண்ட பனுவல் (பிரபந்தம்);; a poem of ten stanzas. த.வ. பதிகம் [Skt. {} → த. தசகம்]
தசகரம்	தசகரம் tasagaram, பெ.(n.) 1. பகல் உறக்கம்; day sleep. 2. காமம்; lust. (சா.அக.);
தசகாரியம்	தசகாரியம் tasakāriyam, பெ.(n.) 1. மெய் யுருவம் (தத்துவரூபம்);, மெய்க்காட்சி (தத்துவதரிசனம்);, மெய்த்தூய்மை (தத்துவ சுத்தி);, ஆதன் உருவம் (ஆன்மரூபம்);, ஆதன் காட்சி (ஆன்ம தரிசனம்);, ஆதன்தூய்மை (ஆன்மசுத்தி);, சிவனுருவம் (சிவரூபம்);, சிவக்காட்சி (சிவதரிசனம்);, சிவயோகம், சிவநுகர்ச்சி (சிவயோகம்); என்ற ஆதன் பட்டறிவு (ஆன்மா நுபவ); நிலைகள்; (Saiva);, the ten spiritual experiences of the soul in its path towards final deliverance, viz. {}, tattuva- sutti, {}, 2. பண்டார சாத் திரத்துள் அம்பலவாண தேசிகர், தட்சிணா மூர்த்தி தேசிகர், சுவாமி நாத தேசிகர் என்ற மூவரால் இயற்றப்பட்ட மூன்று சைவக் கொண்முடிபு (சைவ சித்தாந்த); நூல்கள்; the three saiva {} treatises by {} and {} (q.v.);. 3. சிதம்பர நாத தேசிகர் இயற்றிய சைவக்கொண்முடிவு (சைவ சித்தாந்த); நூல்; a Saiva {} treatise by {}. 4. மாயாரூபம், மாயாதரிசனம், மாயாசுத்தி, சிவரூபம், சீவதரிசனம், சீவகத்தி, பிரமரூபம், பிரமதரிசனம், தேக கைவல்லியம், விதேக கைவல்லியம் என்ற அதன் நுகர்வு ஆன்மாநுபவ நிலைகள் (வேதா.தச. கட்.);; the ten achievements of the self in its path towards realization, viz.: {}. த.வ. பதின் கருமம் [Skt. {} → த. தச]
தசகுணம்	தசகுணம் tasaguṇam, பெ.(n.) பதின்மடங்கு; ten times. (சா.அக.);. [Skt. {} → த. தச+குணம்]
தசசீலம்	தசசீலம் tasasīlam, பெ.(n.) புத்தத் துறவி களுக்கான பத்து வகையான ஒழுக்க நெறிகள் (மணிமே. 21, 57, உரை);; [Skt. {} + {} → த. தசசீலம்]

தசதானம்	தசதானம் tasatāṉam, பெ.(n.) பார்ப்பனர் (பிராமணர்);களுக்கு நன்னாட்களில் தருகின்ற மாடு (பசு);, நிலம் (பூமி); எள், பொன், நெய், ஆடை, வெல்லம், நெல், வெள்ளி, உப்பு என்ற பத்து வகைக் கொடைகள்; gifts to brahmins made on ceremonial occasions of ten kinds viz. {}, nilam, {}. [Skt. {} → த. தச]
தசதிக்கு	தசதிக்கு dasadikku, பெ.(n.) நான்கு பெரிய திசைகளும், நான்கு கோணத் திசைகளும், மேலுங் கீழும் ஆகிய பத்துத் திக்குகள்; the ten regions of the earth, comprising the eight directions and the upper and the lower regions. [Skt. {} → த. தச+திக்கு]
தசதீட்சை	தசதீட்சை tasatīṭsai, பெ.(n.) 1. மந்திர (மாந்திரிக); நூலிற் சொல்லியுள்ள சத்தி குருவம் (தீட்சை);, சிவக்குருவம் (தீட்சை); இது இயல்பாக (சாதாரணமாக); மூச்சுப்பயிற்சி (பிராணாயாமம்); செய்வதற்கு முன்னதாகவே உடம்பைப் வலுப்படுத்த வேண்டி ஒதப்பட்ட மந்திர வெழுத்துகள்; 2. பூநீருப்பை, பத்துத் தடவை கறைத்தும், காயவைத்தும் அல்லது காய்ச்சியும் தெளிவுறுத்தும் உப்பைத் தூய்மை (சுத்தி); செய்தல்; purifying or cleaning the fuller's earth. It is disolved in pure rain water filtered and kept in the hot sun for evaporation the resulting salt is again dissolved in rain water filtered and evaporated as before thus it is repeated ten times, this salt is used in Alchemy. (சா.அக.);
தசநரம்பு	தசநரம்பு tasanarambu, பெ.(n.) தசநாடி பார்க்க;see {}. (சா.அக.); [Skt. dasa →த. தச + நரம்பு]
தசநவம்	தசநவம் tasanavam, பெ.(n.) ஒருநாடு; a country. "தசநவப் பெயர் .... அகணிநாடு" (கம்பரா. ஆறுசெல். 16);.
தசநாடி	தசநாடி tasanāṭi, பெ.(n.) இடை, பிங்கலை, சுழுமுனை, காந்தாரி, அத்திசிங்குவை, சங்கினி, பூடா, குகு, கன்னி, அலம்புடை யெனப் பத்துவகைப்பட்டு உயிர் (சுவாச);க் காற்று இயங்குதற்குரிய வழியாகிய நாடிகள் (சிலப். 3, 26, உரை, பக். 84);; the ten tubular vessels of the human body, believed to be the principal channels of the vital spirit viz. {}. [Skt. {} → த. தசம் +நாடி]

தசநாதம்	தசநாதம்2 tasanātam, பெ.(n.) மனித உடம்பில் உள் (அந்தர்);முக நோக்குடையவர் களுக்கு விளங்கும் பத்து வகை ஓசைகள்; the ten sounds heard by those who have the in sight. (சா.அக.); [Skt. {} → த. தசநாதம்] 1. மணி - bell, 2. கடல் - sea, 3. யானை - elephant, 4. குழல் - fruit, 5. மேகம் - clouds thunder, 6. வண்டு - bees, 7. தும்பி - dragonfly, 8. வளை - conch, 9. பேரிகை - big drum, 10. யாழ் - veena like instrument.
தசப்பிரசாபதி	தசப்பிரசாபதி dasappirasāpadi, பெ.(n.) மரீசி, அத்திரி, அங்கிரசு, புலத்தியர், புலகர், கிரது, வசிட்டர், தசர், பிருகு, நாரதர் என்ற பத்து துணைப் பிரமர்கள் (சி.சி.2, 29, சிவாக்.);; lords of created beings, numbering ten, viz. {}, arikiresu, pulastiyar, pulakan, kiratu, vasi star, tak sar, piruku, {}. [Skt. {} → த. தசப் பிரசாபதி]
தசப்பிராதுற்பவம்	தசப்பிராதுற்பவம் tasappirāturpavam, பெ.(n.) திருமாலின் பத்து பிறப்புகளைப் பற்றிக் கூறும் நூல்; [Skt. {} → த. தசப்பிராதுற்பவம்]
தசப்பொருத்தம்	தசப்பொருத்தம் tasapporuttam, பெ.(n.) பத்துவகைத் திருமணப் பொருத்தங்கள்; the ten kinds of marriage fitnesses. [Skt. {} → த. தசம்+பொருத்தம்]
தசபந்தம்	தசபந்தம் tasabandam, பெ.(n.) 1. செலுத்த வேண்டும் வரியிற் பத்திலொன்றை குளம் வெட்டல் முதலிய பொதுச் செயல் (தருமங்); களை நடத்தும் பொருட்டு நீக்குகை (W.G.);; deduction of 1/10 of the land-tax to compensate for some public work, as the construction of a tank. 2. தசபந்தவினாம் பார்க்க;see {}. [Skt. {} → த. தசம்]
தசபந்தவினாம்	தசபந்தவினாம் tasabandavinām, பெ.(n.) பொதுச் செயல் (தருமங்);கள் நடப்பதற்காகத் தீர்வை குறைத்து விடப்பட்ட மானியம் (C.G.);; grant of land at a favourable assessment of grant of land-revenue given on account of some work of public utility rendered by the grantee.
தசபலன்	தசபலன் tasabalan, பெ.(n.) புத்தன் (மணிமே. 29, 26, உரை);; Buddha, as fortified by tasa- {}. [Skt. {} → த. தசம்]

தசபாரமிதை	தசபாரமிதை dasapāramidai, பெ.(n.) புத்த பதவிக்குரிய தானம், குணம் (சீலம்);, பொறுமை (ஷமை);, வீரியம், ஊழ்கம் (தியானம்);, பிரஞ்ஞை, வழிவகை (உபாயம்);, இரக்கம் (தயை);, பயன் (பலம்);, அறிவு (ஞானம்); என்ற பத்துக் குணச் சிறப்பு (விசேடங்);கள் (மணிமே. 26, 45, உரை);; the ten transcendental virtues necessary for buddhahood viz. {}.
தசபின்னம்	தசபின்னம் tasabiṉṉam, பெ.(n.) தசாமிசம் பார்க்க;
தசமச்சபாடாணம்	தசமச்சபாடாணம் tasamassapāṭāṇam, பெ.(n.) கச்சால நஞ்சு; a kind of arsenic. (சா.அக.);.
தசமப்புள்ளி	தசமப்புள்ளி tasamappuḷḷi, பெ.(n.) முழு எண்ணை அடுத்து, மதிப்பில் ஒன்றைவிடக் குறைந்த எண்ணைப் பதின்ம (தசம);ப் பகுதிகளாகப் பிரித்துக் காட்ட இடப்படும் புள்ளி; decimal point. த.வ. பதின்புள்ளி [Skt. {} → த. சமம் + புள்ளி]
தசமபாகம்	தசமபாகம் tasamapākam, பெ.(n.) 1 பத்தில் ஒரு பங்கு; 1/10 of a share, 2. நாடிக் கணியத்தில் ஒரு பகுதி; a portion of {} astrology (சா.அக.);. [Skt. {} → த. தசமம்+பாகம்]
தசமம்	தசமம் tasamam, பெ.(n.) பத்தவாது; tenth. "தசமஸ்கந்தம்". [Skt. {} → த. தசமம்]
தசமன்	தசமன் tasamaṉ, பெ. (n.) உயிர்; soul. (சா.அக.);.
தசமா	தசமா tasamā, பெ.(n.) உறுதிப் படுத்தப்பட்ட மனித வாழ்நாள் (ஆயுள்); நூறு ஆண்டின் இறுதி பாகம்; the 10th and the last stage of the prescribed human life (from 91 to 100 years);. (சா.அக.); [Skt. dasama → த. தசமா]
தசமாசியம்	தசமாசியம் tasamāsiyam, பெ.(n.) பத்து மாதக் குழந்தை; full term foetus, 10 months foetus. (சா.அக.); [Skt. dasa, {} → த. தசமாசியம்]
தசமி	தசமி tasami, பெ.(n.) 1. பத்தாம் நாள் (திதி);; the tenth lunar day of the bright or dark fornight. "உளம் விரும்புந் தசமிதனி லுஞற்று மானால்" (சேதுபு. துரா. 30);. 2. பத்தாம் நாளி (தசமியி);ல் உண்ணும் பணியாரம்; a kind of bread, eaten especially in tasami. [Skt. {} → த. தசமி]

தசமித்திரம்	தசமித்திரம் tasamittiram, பெ.(n.) பத்து வகைத் துணைச் சரக்குகள்; the ten friendly drugs. 1. வெண்ணெய்-butter. 2. செங்காரம்-borax. 3. குன்றி-jeweller's bead. 4. வெல்லம்-jaggery. 5. ஆமணக்கு-castor seed. 6. பழம்-lime fruit. 7. தேன்-honey. 8. அளி-sweet liquor. 9. காடி -fermented liquor, vinegar. 10. புறாவின் எச்சம் - doves excreta. (சா.அக.); [Skt dasa+mitra → த. தசமித்திரம்]
தசமுகநதி	தசமுகநதி dasamuganadi, பெ.(n.) கங்கை (பிங்.);; the ganges. [Skt. {} + த. muga+nati → த. தசமுகநதி]
தசமுகவுதயாக்கினி	தசமுகவுதயாக்கினி dasamugavudayāggiṉi, பெ.(n.) காய்ச்சல் ஏற்படும் பொழுது கொடுக்கும் ஓர் ஆயுர்வேத மருந்து; an ayurvedic medicine prescribed for fevers. (சா.அக.);
தசமுகன்	தசமுகன் tasamugaṉ, பெ.(n.) பத்துத் தலை யுடையவன் (இராவணன்);;{}. "தசமுக னெரிதா ஒன்று சண்பையான்" (தேவா. 141, 9);. [Skt. {} → த. தச+முகன்] பிள்ளைப்பருவத்தில் இராவணன் கழுத்தில் அணிவித்த தொண் (நவ); மணி மாலையில் ஒவ்வொரு மணியிலும் அவன் முகம் தெரிந்ததால் மொத்தம் பத்து முகம் எனக் கருதியிட்ட பெயர் தகமுகன் என "பவுமசரிய" என்னும் சமண இராமாயண நூலில் கூறப்பட்டுள்ளது.
தசமூலக்கசாயம்	தசமூலக்கசாயம் tasamūlakkasāyam, பெ.(n.) 1. பத்து வகை மருந்து வேர்களைக் கொண்டு உருவாக்கும் கருக்கு; decoction prepared from the roots of ten plants. 2. தசமூலம் பார்க்க;see {}. (சா.அக.); [Skt. {} → த.தசம்+மூலம்+Skt. {} → த.கசாயம்]
தசமூலம்	தசமூலம் tasamūlam, பெ.(n.) கண்டங்கத்தரி, சிறு வழுதுணை, சிறுமல்லி, பெருமல்லி, நெருஞ்சி, வில்வம், பெருங்குமிழ், தழுதாழை, [p] பாதிரி, வாகை என்ற பத்து மருந்து வேர்கள் (பதார்த்த. 498);; the ten medicinal roots viz. {}. [Skt. {} → த. தசம்+மூலம்]

தசமொழி	தசமொழி tasamoḻi, பெ.(n.) மோசே வரையறுத்த (விதித்த); பத்துக்கட்டளைகள்; the decalogue, ten commandments. (Chr.);. [Skt. {} → த.தசம் + மொழி]
தசரதன்	தசரதன் dasaradaṉ, பெ.(n.) அயோத்தி மன்னன்; the king of {}.
தசரா	தசரா tasarā, பெ.(n.) காளி (துர்க்கை);யின் பொருட்டு மாளய காருவாவை (அமா வாசையை); அடுத்து நிகழ்த்தப்படும் பத்துநாட் பண்டிகை; a festival of 10 days in honour of {} in the bright fortnight immediately after {}. [Skt. {} → த. தசரா]
தசராத்திரஞாதி	தசராத்திரஞாதி tasarāttirañāti, பெ.(n.) பத்துநாள் தீட்டுக் காத்தற்குரிய ஏழு தலைமுறைக்குட்பட்ட வழிக்கு உரிமைப் பங்காளி; agnatic relations within the 7th degree, as persons for whom pollution for 10 days is ordained on occasions of birth and death.
தசராத்திரம்	தசராத்திரம் tasarāttiram, பெ.(n.) பத்து நாள்; ten days. (சா.அக.);
தசரிப்பு	தசரிப்பு tasarippu, பெ.(n.) இலவயம், அன்பளிப்பு (இனாம்); (வின்.);; reward, present. [Ar. Tashrif → த. தசரிப்பு]
தசவந்தம்	தசவந்தம் tasavandam, பெ.(n.) தசபந்தம் பார்க்க;see tasapandam. (S.I.I. III, 161);. "தசவந்தங் காலளவு கூலியும்".
தசவருக்கம்	தசவருக்கம் tasavarukkam, பெ.(n.) பிறப்பு காலச் சக்கரத்தை ஒரை (இராசி);, பிறப்போரை, திரேக்காணம், சத்தமாங்கிசம், நவாங்கிசம், தசாங்கிசம், துவாதசாங்கிசம், கலாங்கிசம், திரிசாங்கிசம், சட்டியாங்கிசம் எனப் பத்து வகையாகப் பிரிக்கும் பிரிவு; ten fold division of horoscope. viz. {}.
தசவவதாரன்	தசவவதாரன் tasavavatāraṉ, பெ.(n.) {}. [Skt. {}+{} → த. தசவவதாரன்]
தசவாயு	தசவாயு tasavāyu, பெ.(n.) பத்து வகை வளிகள் (பிராணன், அபானன், உதானன், வியானன், சமானன், நாகன், கூர்மன், கிருகரன், தேவதத்தன், தனஞ்சயன்); (பிங்.);; the ten vital airs of the body viz. {}. [Skt. dasa+{} → த. தசவாயு]

தசவாயுக்கள்	தசவாயுக்கள் tasavāyukkaḷ, பெ.(n.) பத்து வளிகள் (தசவாயுக்கள்); கையின் ஐந்து விரல்களில் தங்கி நிற்கும் பத்து வகை வளி (வாயு);க்கள்; the ten vital airs found to prevail in the five fingers. (சா.அக.); [Skt. dasa+ {} → த. தசவாயு. 'கள்' பன்மையீறு]
தசனப்பொடி	தசனப்பொடி tasaṉappoḍi, பெ.(n.) கருநிறம் உள்ள பற்பொடி வகைகள் (வின்.);; a black tooth powder which colours and strengthens the teeth. [Skt. {} → த. தசனம்]
தசனம்	தசனம் tasaṉam, பெ.(n.) 1. பல் (பிங்.);; tooth. 2. மலை முடி (யாழ்.அக.);; peak, summit. 3. கவசம் (பிங்.);; armour. [Skt. {} → த. தசனம்]
தசனாஞ்சு	தசனாஞ்சு tasaṉāñsu, பெ.(n.) பல்லை மூடிக் கொண்டிருக்கும் மினுமினுப்பான ஒரு பொருள்; enamel of tooth. (சா.அக.);. த.வ. பற்காரை
தசனோற்பவம்	தசனோற்பவம் tasaṉōṟpavam, பெ.(n.) பல் முளைக்கை (பைஷஜ. 264);; dentition, teething. த.வ. முளைப்பு [Skt. {}+udbhava → த.தசனோற்பவம்]
தசாகம்	தசாகம் tacākam, பெ.(n.) இறந்தவர்க்குப் பத்தாம் நாட் செய்யுஞ் சடங்கு (Brah.);; ceremony on the tenth day after a person's death. த.வ. பத்தாம்நாள் நடப்பு [Skt. {} → த. தசாகம்]
தசாங்கத்தயல்	தசாங்கத்தயல் tacāṅgattayal, பெ.(n.) ஆசிரிய மண்டிலத்(விருத்);தால் அரசிய லுறுப்புகள் பத்தனையும் பாடும் பனுவல் (பிரபந்த); வகை (தொன்.283, உரை);; a poem in {} metre celebrating the ten constituents of a kingdom, one of 96 pirabandam. த.வ. ஆசிரியப்பதினம் [Skt. dasa+{} → த. தசாங்கம் + இயல்]
தசாங்கப்பத்து	தசாங்கப்பத்து tacāṅgappattu, பெ.(n.) நேரிசை வெண்பாவால் அரசியலுறுப்புகள் பத்தனையும் பாடும் பனுவல் (பிரபந்த); வகை (இலக். வி. 840);; a panegyric poem in {} celebrating the ten constituents of a kingdom one of 96 pirabantam (q.v.);. [Skt. dasa+{} → த. தசாங்கம்+பத்து]

தசாங்கம்	தசாங்கம்1 tacāṅgam, பெ.(n.) 1. பெயர், நாடு, ஊர், ஆறு, மலை, ஊர்தி, படை, முரசு, தார், கொடி (திருவாச.);; யானை, நாடு, ஊர், ஆறு, மலை, குதிரை, தேர், முரசு, தார், கொடி (திவா & பிங்.);; யானை, நாடு, ஊர், ஆறு, மலை, குதிரை, செங்கோல், முரசு, தார், கொடி (வெண்பாப்.);; யானை, நாடு, ஊர், ஆறு, மலை, குதிரை, தானை, முரசு, தார், கொடி (சூடா.); என்று பலவகையாகக் கூறும் பத்து அரசியலுறுபபுகள்; the ten constituents of a kingdom, viz. {}, according to {}, instread of {}, according to {}, instead of {} according to {} instead of {}, according to {}. 2. பத்து வகை நறுமணப் பொருள் (திரவியங்);களா லாகிய பொடி; incense prepared from ten aromatic substances, used in worship. [Skt. {} → த.தசாங்கம்] தசாங்கம்2 tacāṅgam, பெ.(n.) உடம்பின் பத்து உறுப்புகளினின்று பிறக்கும் மேகநோய்; a kind of veneral disease emanating from the affection often organs in the human system.
தசாங்கிசம்	தசாங்கிசம் tasāṅgisam, பெ.(n.) 1. ஒரை (இராசி);யைப் பத்தாகப் பிரித்துக் கோள் (கிரகங்);களின் நிலையைக் குறிக்குச் சக்கரம் (சோதிட. சிந். 123);; a horoscopical chart wherein the position of each planet is determined by dividing its raci into ten parts, one of tasa-varukkam. 2. தசாமிசம் பார்க்க;see {}.
தசாசந்தி	தசாசந்தி tacācandi, பெ.(n.) கோள் திசைகளின் சந்திப்பு; junction of the regnal periods of two planets. [Skt. {} → த. தசா]
தசாட்சரி	தசாட்சரி tacāṭcari, பெ.(n.) தசாக்கரி பார்க்க (சா.அக.);;see {}.
தசாண்டக்கூறு	தசாண்டக்கூறு tacāṇṭakāṟu, பெ.(n.) ஐந்து வகைப் பறவைகளாகிய கருடன், கோழி, மயில், குருவி, காக்கை ஆகியவற்றின் முட்டை களும், ஊர்வனவாகிய உடும்பு, அளுங்கு, ஆமை, முதலை, பாம்பு ஆகியவற்றின் முட்டை களும் ஆக இருபது முட்டைகளைக் கொண்டு உருவாக்கும் எண்ணெய் (தைலம்); அல்லது மெழுகு; a medicated oil or wax like preparation made from the eggs of five birds such as bramini kite, fowl, peacock, sparrow and crow and those of reptiles such as guana, biwalve fish, tortoise, alligator and snake. (சா.அக.);. [Skt. dasa + {} → த. தசாண்டம் + கூறு]
தசாண்டம்	தசாண்டம் tacāṇṭam, பெ.(n.) மயில், கருடன், அடைக்கலங் குருவி, செம்போத்து, அளுங்கு, உடும்பு, முதலை முதலியவற்றின் பத்து வகை முட்டை; the eggs of ten different kind of birds and reptiles-peacock, bramani kite, Indian house sparrow, shall fish, guana, alligator etc. (சா.அக.);. [Skt. dasa+ {} → த. தசாண்டம்]
தசாதரு	தசாதரு tacātaru, பெ.(n.) குதிரைச் சுழிகள் பத்து (அசுவ. 17);; ten marks of horses.

தசாநாதன்	தசாநாதன் tacānātaṉ, பெ.(n.) 1. திசைக்குத் தலைமை கொள்ளும் கோள்; the reigning planet of a particular period. 2. நல்ல கோள் நிலை (தசாபலன்);; benign influence of a planet. [Skt. {} → த. தசாநாதன்]
தசாப்தம்	தசாப்தம் tacāptam, பெ.(n.) decade. 'இரண்டு தசாப்தங்களில் பல அரசியல் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு விட்டன'. [Skt. dasa+abda → த. தசாப்தம்]
தசாபலன்	தசாபலன் tacāpalaṉ, பெ.(n.) கோள் ஆட்சிக்காலத்தின் பலன்; influence of a planet in its regnal period. [Skt. {} → த. தசா]
தசாம்சம்	தசாம்சம் tacāmcam, பெ.(n.) 1. பத்திலொரு பாகம்; a tenth part. த.வ. பதின்மம் [Skt. {} → த.தசாமிசம்]
தசார்	தசார் tacār, பெ. (n.) அணியம் (யாழ்.அக);; ready. [Persn. tayar → த. தசார்]
தசாவதாரம்	தசாவதாரம் tacāvatāram, பெ.(n.) மீன், ஆமை, பன்றி, மாந்த அரிமா (நரசிங்கம்);, வாமனம், பரசுராமன், இராமன், பலராமன், கண்ணன் (கிருட்டிணன்);, குதிரை (கல்கி); என்னும் திருமாலின் பத்துப் பிறப்புகள் (பிங்.);; the ten avatars of Visnu viz.: matsyam, {}, kalki. த.வ. ஒன்பான் தோற்றரவு [Skt. {} →த. தசாவதாரம்]
தசாவதானம்	தசாவதானம் tacāvatāṉam, பெ.(n.) ஒரே நேரத்தில் நிகழும் (பத்து); செயல்களைக் கவனித்து நினைவில் இருத்தும் கலைத் திறமை; the skill of responding to (ten); tasks performed simultaneously. த.வ. பதின்திறன்
தசாவதானி	தசாவதானி tacāvatāṉi, பெ.(n.) தசாவதானம் செய்பவர்; one who performs {}. த.வ. பதின்திறனாளர், பதின் கவனகர்

தசானன்	தசானன் tacāṉaṉ, பெ.(n.) தசமுகன் பார்க்க (யாழ்.அக.);;see {}.
தசியு	தசியு tasiyu, பெ.(n.) 1. மண்ணின் மைந்தரான ஆரியரல்லாத இந்திய இனத்தார்; a non- Aryan natives of India. [Skt. dasyu → த. தசியு]
தசிரதேவதை	தசிரதேவதை dasiradēvadai, பெ.(n.) இரட்டை (அசுவினி);த் தேவர் (யாழ்.அக.);;{} the twin-gods.
தசேந்திரியம்	தசேந்திரியம் tacēndiriyam, பெ.(n.) கன்மேந்திரியம் ஐந்தும் ஞானேந்திரி யமைந்துங் கூடிய பத்து புலன் (இந்திரியங்);கள் (யாழ்.அக.);; the ten organs of the human body consisting of the five {} and five {}.
தசோபநிடதம்	தசோபநிடதம் dacōpaniḍadam, பெ.(n.) ஈசம், கேனம், கடம், பிரசினம், முண்டகம், மாண்டுக்கியம், தைத்தீரியம், ஐத்திரேயம், சாந்தோக்கியம், பிருகதாரணியம் என்ற பத்துச் சிறப்புடைய உபநிடதங்கள்; ten important upanishads, viz. {}.
தசோபநிசத்து	தசோபநிசத்து tasōpanisattu, பெ.(n.) தசோபநிடதம் பார்க்க;see {}.
தஞ்சகம்	தஞ்சகம் tañjagam, பெ.(n.) காய்ச்சலினால் உடம்பின் மேற்காணும் தழும்புகள்; eruptions or purple spots which appear on the skin in malignant fevers. (சா.அக.);
தட்சணகெளளி	தட்சணகெளளி taṭcaṇageḷaḷi, பெ.(n.) மங்களமாக வலது பக்கத்தில் இருந்து பலுக்கும் பல்லி; lizard chirping from the right side which is considered auspicious. (சா.அக.);
தட்சணநட்சத்திர ராசி	தட்சணநட்சத்திரராசி taṭcaṇanaṭcattirarāci, பெ.(n.) ஒரை (இராசி); மண்டல விண்மீன் the southern constellations.
தட்சணநீர்	தட்சணநீர் taṭcaṇanīr, பெ.(n.) தென் நாட்டு (பூமி); நீர், அதாவது காவேரி; water of the south i.e. the river cauvery. (சா.அக.); [Skt. {} → த. தட்சண + நீர்]

தட்சணப்புல்	தட்சணப்புல் taṭcaṇappul, பெ.(n.) சாணப்புல்; deccany grass. (சா.அக.); [Skt. {} → த. தட்சணம் + புல்]
தட்சணபத்திரி	தட்சணபத்திரி taṭcaṇabattiri, பெ.(n.) 1. ஓட்டொட்டுப்புல்; sticking grass. 2. சாணம்; deccany grass as distinguished from bengal grass. (சா.அக.);
தட்சணம்	தட்சணம் taṭcaṇam, பெ.(n.) 1. உடனே; instantaneously. 2. வலப்பக்கம்; right side (சா.அக.);
தட்சணாமூர்த்தி	தட்சணாமூர்த்தி taṭcaṇāmūrtti, பெ.(n.) தட்சிணாமூர்த்தி பார்க்க (சங்.அக.);;see {}.
தட்சணை	தட்சணை taṭcaṇai, பெ.(n.) தட்சிணை பார்க்க (இ.வ.);;see {}.
தட்சன்	தட்சன் taṭcaṉ, பெ.(n.) 1. சேவல்; cock. 2. நெருப்பு; fire. 3. பரத்தைகளிடம் உறவு கொள்பவன்; sexual attraction towards other woman. (சா.அக.);
தட்சாயம்	தட்சாயம் taṭcāyam, பெ.(n.) கருடன்; brahminury kite. (சா.அக.);
தட்சிகம்	தட்சிகம் taṭcigam, பெ.(n.) வலப்பக்கம்; right side. (சா.அக.);
தட்சினபூமி	தட்சினபூமி taṭciṉapūmi, பெ.(n.) நில வுருண்டையின் (பூகோளத்தின்); தென் குளிர் (சீதள); பாகம்; antarctic zone. (mod.);
தட்சிணம்	தட்சிணம் taṭciṇam, பெ.(n.) 1. தெற்கு; south. 2. வலப்பக்கம்; right side. 3. காளாமுகம் பார்க்க;see {} (சி.சி.2,73 சிவாக்.);. 4. தாராளம் (யாழ்.அக.);; liberality. 5. விவேகம் (யாழ்.அக.);; discrimination. [Skt. {} → த.தட்சிணம்]

தட்சிணமார்க்கம்	தட்சிணமார்க்கம் taṭciṇamārkkam, பெ.(n.) காளாமுகம், மாநோன்பை (மாவிரதத்தை);ப் பெரும்பாலும் ஒத்த சிவனியத்தின் உட்பகுதி; one of the minor systems of saivaism closely allied to maviradam.
தட்சிணாக்கினி	தட்சிணாக்கினி taṭciṇākkiṉi, பெ.(n.) தக்கிணாக்கினி பார்க்க;see {}.
தட்சிணாட்சம்	தட்சிணாட்சம் taṭciṇāṭcam, பெ.(n.) நில வுருண்டையின் (பூகோளத்தின்); தென்பாகம்; south latitude (Mod.);.
தட்சிணாபந்தம்	தட்சிணாபந்தம் taṭciṇāpandam, பெ.(n.) மூன்று வகைப் பாகங்களில் ஒன்று; one of the three kinds of bondage. (சா.அக.);.
தட்சிணாமூர்த்தம்	தட்சிணாமூர்த்தம் taṭciṇāmūrttam, பெ.(n.) சிவன் தென்புறமாக அமர்ந்து நான்முக (பிரம); குழந்தைகளாகிய சனகர், முதலிய (சன காதியர்); நால்வருக்கும் அருளிய திருவுருவம்; the posture of {} facing the south and instructing the four sons of Brahma. [Skt {} → த.தட்சிணாமூர்த்தம்]
தட்சிணாமூர்த்தி	தட்சிணாமூர்த்தி taṭciṇāmūrtti, பெ.(n.) 1. தென்முக மாயிருக்கும் சிவனுருவம் (திருவிளை. பாயி. 13);;{} facing the south. 2. அகத்தியர் (வின்.);; Agastya, as dwelling in the south. 3. நூற்றெட்டுபநிடதங்களுள் ஒன்று; an upanisad, one of 108.
தட்சிணாமூர்த்தி தேசிகர்	தட்சிணாமூர்த்திதேசிகர் taṭciṇāmūrttitēcigar, பெ.(n.) பண்டார நூல் (சாத்திரங்); களுள் இரண்டு நூல் செய்தவரும் திருவாவடு துறை மட (யாதீன);த்தைச் சார்ந்தவருமாகிய ஒரு சிவனியத் துறவி; a Saiva ascetic of the {}, author of two works in {}.
தட்சிணாயனம்	தட்சிணாயனம் taṭciṇāyaṉam, பெ.(n.) கடகம் (ஆடி); முதல் ஞாயிறு (சூரியன்); தெற்கு முகமாகச் செல்லும் ஆறு மாத காலம்; period of the sun's southward passage extending for six months from {}.
தட்சிணாவசரம்	தட்சிணாவசரம் taṭsiṇāvasaram, பெ.(n.) குழந்தை கருப்பையில் வலது பக்கம் உலாவல்; moving in the right part of the womb as foetus. (சா.அக.);
தட்சிணாவர்த்தம்	தட்சிணாவர்த்தம் taṭciṇāvarttam, பெ.(n.) 1. வலம்புரிச் சங்கு; conch shell having its spiral twisted forwards on the right side. 2. பெண்ணின் கொப்பூழ்; woman's naval. (சா.அக.);. [p]

தட்சிணை	தட்சிணை taṭciṇai, பெ.(n.) 1. குரு முதலிய பெரியோர்க்குக் கொடுக்கும் பொருள்; offering or fee to a guru, school master, etc. 2. தன்னக் கட்டுதல்; bribe, inducement, used in contempt. 3. தண்டனை (சிட்சை); (யாழ்ப்);; discipline, punishment.
தட்சியராசன்	தட்சியராசன் taṭciyarācaṉ, பெ.(n.) பொன்னம்பர்; gold coloured amber. (சா.அக.);
தணிக்கை	தணிக்கை taṇikkai, பெ.(n.) கண்காணிப்பு; audit, investigation. [Ar. tanqiya → த. தணிக்கை]
தத்கால்	தத்கால் tatkāl, பெ.(n.) விரைந்த உடனடித் தேவை கருதி தரப்படும் முன்னுரிமை, முன்னுரிமைப் பயணச்சீட்டு; preference or travel ticket given on the basis of immediate and urgent need. த.வ. உடனடி
தத்தாங்காரம்	தத்தாங்காரம் tattāṅgāram, பெ.(n.) மாநரகங்களுள் ஒன்று(சி.போ.பா.2,3,பக்.203);; a hell, one of {}.
தத்தாத்திரேயம்	தத்தாத்திரேயம் tattāttirēyam, பெ.(n.) நூற்றெட்டு உபநிடதங்களுள் ஒன்று; an upanisad one of 108.
தத்தாபகாரம்	தத்தாபகாரம் tattāpakāram, பெ.(n.) நன்கொடையைத் திரும்பப்பெறும் கரிசு (பாவம்);; the sin of taking back what was once given as gift.
தத்தியோதனம்	தத்தியோதனம் tattiyōtaṉam, பெ.(n.) தயிர்ச் சோறு (கொ.வ.);; a delicious preparation of boiled rice mixed with curds. [Skt. dadhi+Odana → த. தத்தியோதனம்]
தத்துப்புத்திரன்	தத்துப்புத்திரன் tattupputtiraṉ, பெ.(n.) ஏற்றுக்கொண்ட மகன் (சுவிகாரப் புத்திரன்);; adopted son. த. ஏற்புமகன் [Skt. datta → த. தத்து+புத்திரன்]
தத்துவசம்பிரதம்	தத்துவசம்பிரதம் dadduvasambiradam, பெ.(n.) ஒரு பூதத்தில் வேறொரு பூதந்தோற்றுவிக்கும் மகேந்திர சாலவித்தை (சௌந்தரிய, ஆனந். 30, உரை);; magic art by which one of the five elements is made to appear from another.

தத்துவசுத்தி	தத்துவசுத்தி tattuvasutti, பெ.(n.) முப்பத்து ஆறு மெய்ம்மை (தத்துவங்);கட்கும் (ஆன்மா); ஆதன் தொடர்பாக ஏற்படும் பட்டறிவு(அனுபவ); நிலை; spiritual experience of the soul not influenced by the thirty six constituent priciples of the body by knowing itself to be a different entity. (சா.அக.);
தத்துவஞானம்	தத்துவஞானம் tattuvañāṉam, பெ.(n.) 1. கடவுளை அறியும் அறிவு; knowledge of the deity. 2. மெய்ம்மை (தத்துவங்);களை அறியும் அறிவு (ஞானம்);; spiritual knowledge of the constituent parts of the body. (சா.அக.);
தத்துவத்திரயம்	தத்துவத்திரயம் tattuvattirayam, பெ.(n.) 1. மூவகை மெய்ம்மை (தத்துவங்);களாகிய ஆத்துமம், சிவம், வித்தியம்; the three classes of faculties or power. 2. மூவகை உண்மைப் பொருள்கள்; the metaphysical triad viz;god, spirit and matter. (சா.அக.);
தத்துவதரிசனம்	தத்துவதரிசனம்1 dadduvadarisaṉam, பெ.(n.) பதின்கருமத்தொன்று; a spiritual experience of the soul, one of {}. தத்துவதரிசனம்2 dadduvadarisaṉam, பெ.(n.) மூலப் பொருள்களாகிய முப்பத்து ஆறு மெய்ம்ம (தத்துவ);ங்களும் மாயையின் செயலால் தோன்றிய பருப்பொருள்கள் என்று ஆன்மா தன்னறிவிலே விளங்கக் காணும் பட்டறிவு நிலை;({}.); a spiritual experience of the soul in which it realises that the 36 tattvas or real are the outcome of {} and are inert matter, one of the tasa-kariyam. தத்துவதரிசனம்3 dadduvadarisaṉam, பெ.(n.) அறிவு (ஞான);க் காட்சி; real vision. (சா.அக.);
தத்துவபிரகாசவியாக்கினம்	தத்துவபிரகாசவியாக்கினம் tattuvabirakācaviyākkiṉam, பெ.(n.) சுந்தரா னந்த சித்தரால் கற்பிக்கப்பட்ட அறிவு (ஞான);ச் செய்தி; a treatise on spiritual wisdom by {} siddhar. (சா.அக.);
தத்துவபிரசாதம்	தத்துவபிரசாதம் tattuvabiracātam, பெ.(n.) ஒரு மறை மந்திரம்; a vedic mantram. (சா.அக.);
தத்துவம்	தத்துவம் tattuvam, பெ.(n.) 1. இயல்பு; nature. 2. இயற்கை; the essential or real nature of things. 3. பரம்பொருள்; the universal soul. 4. உடம்பின் தொழில்கள்; the doings and functions of the body. 5. முப்பிணியின் தொழில்கள் (வாதபித்த சிலேட்டும தத்துவங்கள்);; the functions of three humours (vatha, pitha and kapha); wind, bile and phlegm. (சா.அக.);. 6. 96 மெய்ம்மை (தத்துவங்);கள்; the 96 tatvas postulated by the siddhar's school which are the constituent principles in nature.

தத்துவமசி	தத்துவமசி tattuvamasi, பெ.(n.) "அது" நீயாயிருக்கிறாய் என்னும் பொருள் கொண்ட மறைச் சொற்றொடர் (வேத வாக்கியம்);; the vedic quotation "that thou are".
தத்துவரூபம்	தத்துவரூபம்1 tattuvarūpam, பெ.(n.) உண்மை வடிவம்; true figure. (சா.அக.); தத்துவரூபம்2 tattuvarūpam, பெ.(n.) மெய்ம்மை (தத்துவங்);களின் குணங்களை ஆன்மா காணும் ஒர் பட்டறிவு நிலை; a spiritual experience of the soul in which it is cognizant of the operations of the 36 tatvas. (சா.அக.); த.வ. மெய்ம்மப்பட்டறிவு [Skt. tatva →த. தத்துவம்] உருவர் → Skt. {} → த. ரூபம்
தத்துவலயசமாதி	தத்துவலயசமாதி tattuvalayasamāti, பெ.(n.) ஆன்ம மெய்ம்மை (தத்துவங்); களையும் அவற்றின் செய்கைகளையும் அறிந்த அறிஞன். (சா.அக.);; spiritual experienced mystic.
தத்துவாத்துவா	தத்துவாத்துவா tattuvāttuvā, பெ.(n.) ஆறு அத்துவாக்களுள் முப்பத்தாறு தத்துவங் களாகிய அத்துவா வகை; tattuvas or reals as path to salvation, one of six attuva (q.v.);. "தத்துவாத்துவா முதலான தெல்லாம்" (சி.சி.8,6 மறைஞா.);.
தத்துவாதி	தத்துவாதி tattuvāti, பெ.(n.) மாத்துவ அந்தணர்; a sect of Brahmins who hold the doctrines of {}.
தத்துவாதீதன்	தத்துவாதீதன் tattuvātītaṉ, பெ.(n.) மெய்ம்மை (தத்துவங்); கடந்த பரம் பொருள் (சி.சி.2, 73, சிவாக்.);; god, as trascending all reals.
தத்துவார்த்தம்	தத்துவார்த்தம் tattuvārttam, பெ.(n.) மெய்ப்பொருள் முறையான தன்மை; philosophical nature. 'நீங்கள் கூறும் தத்துவார்த்தமான பொருளில் அவர் இந்தக் கவிதையை எழுதவில்லை'. [Skt. tatva+artha→த.தத்துவார்த்தம்]
தத்துவான்மா	தத்துவான்மா tattuvāṉmā, பெ.(n.) நுண்ணுடலை (சூக்குமதேகத்தை);ப் பற்றி நிற்கும் ஆன்மா(சி.போ.பா.6,2,பக்.317);; state of the soul when it is associated with the subtle body.
தத்பரம்	தத்பரம் tatparam, பெ.(n.) ஒன்றில் முப்பது விநாடி; 1/30 of a second. (சா.அக.); [Skt. tatpara → த. தத்பரம்]

தத்பூர்வம்	தத்பூர்வம் tatpūrvam, பெ.(n.) முதலில் ஏற்படுவது; happening for the first time. (சா.அக.); [Skt. {} → த. தத்பூர்வம்]
தத்போதம்	தத்போதம் tatpōtam, பெ.(n.) உண்மையறிவு; knowledge or understanding of truth. (சா.அக.);
தத்ரூபம்	தத்ரூபம் tatrūpam, பெ.(n.) முழுதும் ஒற்றுமையான வடிவு ஒருமையுறுத்தோற்றம் exact resemblance. 'காட்சி அதன் தத்ரூபாமாயிருக்கும்' (கொ.வ.);. [Skt. {} → த. தத்ரூபம்]
ததகாமேந்தினி	ததகாமேந்தினி dadakāmēndiṉi, பெ.(n.) தேற்றான் கொட்டை; water clearing nut. (சா.அக.);
ததபத்திரி	ததபத்திரி dadabaddiri, பெ.(n.) வாழை (மலை.);; plantain, musa.
ததாத்து	ததாத்து tatāttu, இடை.(int.) அங்ஙனமே ஆகுக எனப் பொருள்படும் ஒரு வடமொழி வாழ்த்துத் தொடர் (Brah.);; a Sanskrit expression meaning 'amen', 'so be it'.
ததுமல்	ததுமல் dadumal, பெ.(n.) 1. தெளிவு இல்லாமல் குழம்பி இருக்கை; that which is confusion. 2. கூட்டம்; crowd.
ததேகத்தியானம்	ததேகத்தியானம் tatēkattiyāṉam, பெ.(n.) ஒன்றையே இடைவிடாது எண்ணுகை (சிந்திக்கை); (Brah.);; concentrated meditation on one and the same subject.
ததேகநிட்டை	ததேகநிட்டை1 tatēkaniṭṭai, பெ.(n.) ததேகத்தியானம் (வின்.); பார்க்க;see {}. ததேகநிட்டை2 tatēkaniṭṭai, பெ.(n.) 1. அசைவற ஊழ்கத்தி (தியானத்தி);லிருத்தல்; being absorbed in contemplation or meditation without disturbance of mind. (சா.அக.);

தந்தக்கட்டி	தந்தக்கட்டி tandakkaṭṭi, பெ.(n.) 1. தந்த சூலை (இ.வ.); பார்க்க;see {} 2. பல்லில் உண்டாகும் கட்டி; an abcess on the gum of the teeth gumabcess, gum-boil.
தந்தக்கட்டில்	தந்தக்கட்டில் tandakkaṭṭil, பெ.(n.) 1. யானை மருப்பினாலியன்ற கட்டில்; ivory cot. 2. உயர்ந்த கட்டில் (இ.வ.);; any fashionable cot.
தந்தக்கிருமி	தந்தக்கிருமி tandakkirumi, பெ.(n.) பற்களிடையே தோன்றும் நுண்ணுயிரி, பற்பூச்சி; worm found in the tooth. (சா.அக.); த.வ. பற்புழு
தந்தக்குறி	தந்தக்குறி tandakkuṟi, பெ.(n.) புணர்ச்சி காலத்தில் பல்லால் உண்டான அடையாளம் (கொக்கோ);; marks made by the teeth of the lover on the limbs of his beloved. த.வ. பற்குறி
தந்தகபாலிகாநோய்	தந்தகபாலிகாநோய் tandagapāligānōy, பெ.(n.) பற்களின் முனைகள் தேய்ந்து வெடித்துப் பொடிப்பொடியாக உதிரும் நோய்; a disease in which the edges of the teeth are softened cracked and sometimes crushed and dropped in pieces of particles.
தந்தகரானநோய்	தந்தகரானநோய் tandagarāṉanōy, பெ.(n.) பல்லீறுகள் தேய்ந்து பற்களை வெளியில் சாய்க்கும் ஒருவகைப் பல்நோய்; a diseases in which the gums are eaten away leaving the teeth exposed to its full length. [Skt. danda → த. தந்தகரானம் + நோய்]
தந்தகரிசம்	தந்தகரிசம் tandagarisam, பெ.(n.) சுண்ணாம்பு; lime. (சா.அக.);
தந்தகரிசனம்	தந்தகரிசனம் tandagarisaṉam, பெ.(n.) சுண்ணாம்பு; lime, calcium carbonate. [Skt. danda → த. தந்தம் + கரிசனம்]
தந்தகரிடநோய்	தந்தகரிடநோய் tandagariḍanōy, பெ.(n.) பல்நோய் வகை; a disease of the teeth. [Skt. danda → த. தந்தகரிடம் + நோய்]

தந்தகரிநோய்	தந்தகரிநோய் tandagarinōy, பெ.(n.) பல்நோய்; a disease of the teeth. [Skt. danda → த.தந்தகரி + நோய்]
தந்தச்சீப்பு	தந்தச்சீப்பு tandaccīppu, பெ.(n.) மருப்பு அல்லது கொம்பினாற் செய்த சீப்பு; comb of horn of ivory. [Skt. danda → த.தந்தம் + சீப்பு]
தந்தசம்	தந்தசம் tandasam, பெ.(n.) 1. பல்லீறு; gum of teeth. 2. யானைக் கொம்பு; elephant tusk. த.வ. தந்தச்சதை
தந்தசருக்கராரோகம்	தந்தசருக்கராரோகம் tandasarukkarārōkam, பெ.(n.) பற்களின் பின்புறத்தில் சுண்ணாம்பு அல்லது காரையைப் போல் கரடு கட்டியிருக்கும் செதில்கள்; a hard reddish crust or a concretion which is sometimes formed behind the teeth; tartar on the teeth, the teeth become as rough as gravels. (சா.அக.);
தந்தசருக்கரை	தந்தசருக்கரை tandasarukkarai, பெ.(n.) பல் ஊத்தை (சீவரட்.);; tartar on the teeth. த.வ. பற்காறை [Skt. danda → த.தந்தம் + சருக்கரை]
தந்தசருக்கரைநோய்	தந்தசருக்கரைநோய் tandasarukkarainōy, பெ.(n.) பற்களின் பின்புறம் கரடு கூட்டிய செதில்கள் போன்ற காறை; a hard reddish crust, which is sometimes formed behind the teeth. [Skt. danda → த.தந்தம் + சருக்கரை + நோய்]
தந்தசியாவகரோகம்	தந்தசியாவகரோகம் tandasiyāvagarōgam, பெ.(n.) பற்களை நீலம் அல்லது கருப்பு நிறமாகச் செய்யுமோர் நோய்; a disease in which the teeth are rendered black or blue. (சா.அக.);
தந்தசுடிகரோகம்	தந்தசுடிகரோகம் tandasuḍigarōgam, பெ.(n.) பல்லீறுகள் வீங்கிச் சிறு ஒட்டைகளை உண்டாக்கும் ஒரு வகை நோய்; a disease of the teeth marked by swelling of the gums and small holes in the teeth. (சா.அக.);
தந்தசுத்தி	தந்தசுத்தி tandasutti, பெ.(n.) பல் விளக்குதல்; cleaning the teeth. (சா.அக.);

தந்தசூகம்	தந்தசூகம் tandacūkam, பெ.(n.) 1. பாம்பு(வின்);; snake. 2. பாம்புகள் நிரம்பிய நிரையம்(நரகம்); (சேது 4. துனுக்கோ 4); a hell infested with serpents. 3. நச்சுயிர் reptile.
தந்தசூகன்	தந்தசூகன் tandacūkaṉ, பெ.(n.) 1. கொடி யவன் (யாழ்.அக.);; malignant person.
தந்தசூலை	தந்தசூலை tandacūlai, பெ.(n.) 1. பல்வலி (இங். வை.369);; tooth-ache, inflammation of the dental pulp, odontalgia. 2. பல் நரம்பில் உண்டாகும் குத்தல் நோய்; a nervous pain experienced in the gum of the teeth. (சா.அக.); [Skt danda → த. தந்தம் + சூலை]
தந்தத்தையுதிரப்பண்ணி	தந்தத்தையுதிரப்பண்ணி dandaddaiyudirappaṇṇi, பெ.(n.) தில்லை மரம்; tiger's sparge. (சா.அக.);
தந்ததி	தந்ததி dandadi, பெ.(n.) மரபுவழி; lineage. இரவி சிரிகண்டன் தந்ததிப் (பிரகிருதியாய் T.A.S. ii 175);.
தந்தந்தண்ணீர்	தந்தந்தண்ணீர் tandandaṇṇīr, பெ.(n.) எலும்பை நீர்மமாக்கவுதவும் கரைசல் (அஸ்திபேதி);; a solvent reducing bones into liquid. (சா.அக.); [Skt. danda → த. தந்தம் + தண்ணீர்]
தந்தமூலம்	தந்தமூலம் tandamūlam, பெ.(n.) பல்வேர்; root of the tooth. [Skt danda → த. தந்தம் + மூலம்]
தந்தயோடதம்	தந்தயோடதம் dandayōṭadam, பெ.(n.) 1. பல், உதடு போன்றவற்றின் தொடர்பு; relation to teeth and the lip-dentilabial.
தந்தரூடி	தந்தரூடி tandarūṭi, பெ.(n.) பல்வேர் புண்ணாகித் தீநாற்றம் வீசும் நோய்; a disease of the teeth marked by ulceration at the root followed by a discharge of pus and blood with fetid smell-Pyorrhoea.
தந்தவாயு	தந்தவாயு tandavāyu, பெ.(n.) 1. பல்வலி; tooth pain. 2. பல்லின் நரம்பிற்குள் காணும் குத்தல் நோய்; a nervous plain experienced in the gum of the teeth. (சா.அக.);
தந்தவித்திருதி	தந்தவித்திருதி dandaviddirudi, பெ.(n.) பல்லின் உட்புறம் அல்லது வெளிப்புறத்துச் சதையில் வீக்கமான கட்டிகளை உண்டாக்கும் ஒரு வகை நோய்; a disease of the teeth in which abcesses or boils are developed in the front or the rear side of the gum attended With much swelling. (சா.அக.);

தந்தவிதர்ப்பம்	தந்தவிதர்ப்பம் dandavidarppam, பெ.(n.) பல்லாட்டம்; a disease which is consequent upon the friction of the gums marked by the appearance of violent swelling.
தந்தவைத்தியம்	தந்தவைத்தியம் tandavaittiyam, பெ.(n.) பல்லைப் பிடுங்குதல், பல் கட்டல், பல் தூய்மைப் படுத்தல் முதலியவற்றுடன் பற்களில் ஏற்படும் நோய்களுக்குச் செய்யும் மருத்துவம்; the art of curing dental complaints along with the act of extracting the teeth, repairing or replacing them when decayed, cleaning etc. (சா.அக.);
தந்தவைத்தியன்	தந்தவைத்தியன் tandavaittiyaṉ, பெ.(n.) பற்களின் நோய்க்கு மருத்துவம் செய்பவன்; one whose occupation is not only to treat tooth complaints but also to clean, extract repair and replace them when necessary. (சா.அக.);. த.வ. பல்மருத்துவன்
தந்தவைதர்ப்பம்	தந்தவைதர்ப்பம் dandavaidarppam, பெ.(n.) அழற்சியினாலேற்படும் பல்லாட்டம்; looseness of the teeth through external injury.
தந்தி	தந்தி1 tandi, பெ.(n.) 1. ஆண் யானை, களிறு (பிங்.);; male elephant. "தந்தியும் பிடிகளுந் தடங்க ணோக்கின" (கம்பரா. சித்திரக் கூட : 43);. 2. பாம்பு (நச்சுப் பற்களையுடையது);; snake, as having fangs. "தந்தி நஞ்சுந் தலைக் கொளச் சாய்ந்தவர்" (கந்தபு. சயந்தன்கனவு. 21);. [Skt. dantin → த. தந்தி] தந்தி2 tandi, பெ.(n.) 1. கம்பி; wire. "நார் தந்திமிடையப் பின்னி" (தைலவ. பாயி. 22);. 2. யாழ் நரம்பு (வின்.);; catgut, string of a musical instrument. 3. நரம்பு; sinew, tendon. 4. தொலைவரி (மின் கம்பி வழி யனுப்புஞ் செய்தி);; telegram. 5. யாழ் (பிங்.);; lute. த.வ. தொலைவரி [Skt. {} → த. தந்தி]
தந்திக்கம்பி	தந்திக்கம்பி tandikkambi, பெ.(n.) 1. வீணை முதலியவற்றின் நரம்பு; string of a lute. 2. தொலைவரி அல்லது தொலைபேசிக் கம்பி; telegraph or telephone wire. [Skt. dandi → த. தந்தி+கம்பி]

தந்திகொடு-த்தல்	தந்திகொடு-த்தல் tandigoḍuttal, செ.கு.வி. (v.i.) ஓர் இடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்கு விரைவாக) கம்பி வழியாகச் செய்தி அனுப்புதல்; to send a telegram, wire. 'மும்பை போய்ச் சேர்ந்ததும் உடனே தந்திக்கொடு'. த.வ. தொலைவரி தருதல் [Skt. dandi → த.தந்தி + கொடு-,]
தந்திபூட்டு-தல்	தந்திபூட்டு-தல் dandipūṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வீணை, யாழ் முதலியவற்றிற்குக் கம்பி யமைத்தல் (வின்.);; to fit up with strings, as in a lute. [Skt. dandi → த.தந்தி + பூட்டு-,]
தந்திபேசல்	தந்திபேசல் tandipēcal, தொ.பெ.(vbl.n.) நாடியடித்தல்; beating of the pulse. [Skt dandi → த.தந்தி + பேசு + அல் - அல் = தொ.பொ.ஈறு]
தந்திபேசு-தல்	தந்திபேசு-தல் dandipēcudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) தந்தியடி1-த்தல் பார்க்க;see tandi-y-adi1-.
தந்திபோல்தெரித்தல்	தந்திபோல்தெரித்தல் tandipōlterittal, பெ.(n.) விட்டு விட்டுச் சுரீர் என நோதல்; a sort of pain experienced in hemicrania.
தந்திமுறுக்கு-தல்	தந்திமுறுக்கு-தல் dandimuṟukkudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) யாழ் நரம்பை இறுக்குதல்; to tighten the lute-string.
தந்திமுறுக்குதல்	தந்திமுறுக்குதல் dandimuṟukkudal, பெ.(n.) நரம்பிற்குச் சுறுசுறுப்பையுண்டாக்கல்; stimulating the nerves. [Skt. dandi → த. தந்தி + முறுக்குதல்]
தந்தியடி	தந்தியடி1 tandiyaḍittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) தொலைவரிச் செய்தியனுப்புதல்; to send a telegram, wire. [Skt. dandi → த. தந்தி +அடி-,] தந்தியடி2 tandiyaḍittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) வீணை, யாழ் முதலியவனவற்றில் மீட்டும் மெல்லிய கம்பியை மேலுங்கீழுமாக அசைப்பது போன்று ஆட்டுதல்; to tremble. [Skt. dandi → த.தந்தி + அடி-,] தந்தியடி3 tandiyaḍittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) நாடிபேசல்; to beat the pulse. [Skt. dandi → த.தந்தி + அடி-,]

தந்தியம்	தந்தியம்1 tandiyam, பெ.(n.) பல்லடுக்கு; filth in the teeth. [Skt. dandi → த.தந்தி → தந்தியம்] தந்தியம்2 tandiyam, பெ.(n.) முலைப்பால்; woman's breast milk.
தந்தியறுதல்	தந்தியறுதல் dandiyaṟudal, பெ.(n.) 1. நாடி விழல்; dropping of the pulse. 2. நரம்பு வீழ்ச்சி; nervous break down. [Skt. dandi → த. தந்தி + அறுதல்]
தந்தியாரிட்டம்	தந்தியாரிட்டம் tandiyāriṭṭam, பெ.(n.) மூல நோய்க்கான ஆயுள் வேத மருந்து; an {} wine prescribed for piles.
தந்தியூசிவன்னச் சேலை	தந்தியூசிவன்னச்சேலை tandiyūcivaṉṉaccēlai, பெ.(n.) கம்பியூசி போலும் மெல்லிய கோடுகள் அமைக்கப் பெற்ற, புடைவை வகை (இ.வ.);; a kind of saree with needle-like stripes.
தந்திரம்	தந்திரம் tandiram, பெ.(n.) யாழ் நரம்பு (வின்.);; wire or string of a lute.
தந்திரயுக்தி	தந்திரயுக்தி1 tandirayukti, பெ.(n.) குறியீடு; குழூஉக்குறி; technical terms, code word. (சா.அக.); தந்திரயுக்தி2 tandirayukti, பெ.(n.) மந்திர நூலின் அறிவினால் அமைக்கப்படும் பொருள்; anything or substance created or formed by secrets revealed by Tantric science. (சா.அக.);
தந்திராகமம்	தந்திராகமம் tandirākamam, பெ.(n.) எந்திர மந்திரங்களைப் பற்றிச் சொல்லும் தோன் றியத்(ஆகமம்);தின் ஓர் பிரிவாகிய தந்திரம்; one of the divisions of the Agama philosophy treating on rites, operation of diagrams etc. (சா.அக.);
தந்திராணுசார ணை	தந்திராணுசாரணை tandirāṇucāraṇai, பெ.(n.) கல்வி (தந்திர); நூலைப் பின்பற்றி நடப்பது; following the authority of the Tantrams. (சா.அக.);
தந்திரி	தந்திரி tandiri, பெ.(n.) யாழ் நரம்பு; string of musical instruments. "வீணைத் தந்திரியும்" (பிரமோத். 2, 62);.
தந்திரிகம்	தந்திரிகம் tandirigam, பெ.(n.) தந்திரிகரம் பார்க்க;see tandiri-garam.

தந்திரிகரம்	தந்திரிகரம் tandirigaram, பெ.(n.) செங்கோட்டியாழ் உறுப்புகளில் ஒன்று; a part of {}. "செங்கோட்டி யாழிற்றத் திரிகரத் தொடு" (சிலப். 13 : 107);.
தந்திரிகை	தந்திரிகை tandirigai, பெ.(n.) கம்பி; wire. "தந்திரிகை சுற்றி" (தைலவ. தைல. 41);.
தந்திவன்னம்	தந்திவன்னம் tandivaṉṉam, பெ.(n.) தந்தியூசிவன்னச்சேலை (இ.வ.); பார்க்க;see {}.
தந்துபாவம்	தந்துபாவம் tandupāvam, பெ.(n.) விலங்கு - நிலத்திணை ஆகியவற்றில் கட்டியாக உறையக்கூடிய கசிவு ஊனீர்; fibrin. (சா.அக.);
தந்துமாத்திரிகம்	தந்துமாத்திரிகம் tandumāttirigam, பெ.(n.) நார்த்தசைகள் உருவாக்கக்கூடிய உயிரணு; fibroblasto. (சா.அக.);
தந்துமேகம்	தந்துமேகம் tandumēkam, பெ.(n.) அடிவயிறு நொந்து, வீணா தண்டத்தின் அடியில் விம்மி விருவிருப்பை உண்டாக்கி ஆண்குறி வழியாய்ச் சளியைப் போல் ஒழுகும் ஒரு வகை நோய்; a transparent mucous wiry discharge from the urethra. (சா.அக.);
தநம்	தநம் tanam, பெ.(n.) சந்தனம்; saldal wood. (சா.அக.);
தநு	தநு tanu, பெ.(n.) உடல்; body. [Skt. tanu → த. தநு.]
தநுச்சாயை	தநுச்சாயை tanuccāyai, பெ.(n.) உடம்பின் நிழல்; shadow of ones body. (சா.அக.);
தநுத்துவசம்	தநுத்துவசம் tanuttuvasam, பெ.(n.) சிறு நெல்லிச் செடி; Indian goose berry shrub. (சா.அக.);
தநுத்துவசை	தநுத்துவசை tanuttuvasai, பெ.(n.) தநுத்துவசம் பார்க்க;see {}. (சா.அக.);

தநுபம்	தநுபம் tanubam, பெ.(n.) வெண்ணெய்; butter. (சா.அக.);
தநுவாயு	தநுவாயு tanuvāyu, பெ.(n.) தாள்கிட்டி; lock jaw. (சா.அக.);
தநூநபம்	தநூநபம் tanūnabam, பெ.(n.) நெய்; ghee, clarified butter. (சா.அக.);
தநூருகம்	தநூருகம் tanūrugam, பெ.(n.) மயிர்; hair. (சா.அக.);
தப்சீல்	தப்சீல் tapcīl, பெ.(n.) தப்சீல்வார் பார்க்க (C.G.);;see {}. [Ar. tafsil → த. தப்சீல்]
தப்சீல்வார்	தப்சீல்வார் tapcīlvār, பெ.(n.) விளக்க (விவர);க் குறிப்பு (C.G.);; particulars, details of an account and the like, schedule.
தப்டர்தோட்டம்	தப்டர்தோட்டம் tapṭartōṭṭam, பெ.(n.) டப்டர்தோட்டம் பார்க்க(R.T.);;see {}.
தப்தர்	தப்தர் taptar, பெ.(n.) 1. துணியிற் கட்டி வைக்கும் ஆவணம்; record, register, account, official statement, report, bundle of written documents tied together in a cloth. 2. ஆவணங்களைப் பேணி வைக்கும் அலுவலகம்; record office. த.வ. பொதியாவணம் [Persn. daftar → த. தப்தர்]
தப்தர்பந்து	தப்தர்பந்து taptarpandu, பெ.(n.) தப்தரங்கு மாத்தா பார்க்க (C.G.);;see {}.
தப்தரங்குமாத்தா	தப்தரங்குமாத்தா taptaraṅgumāttā, பெ.(n.) ஆவணங்களைப் பாதுகாத்துப் பேணும் உதவியாளர்; record keeper. [Persn. daftar+gumasta → த. தப்தரங்குமாத்தா]

தப்தீல்	தப்தீல் taptīl, பெ.(n.) மாறுகை (C.G.);; change, alteration, substitution.
தப்பீக்	தப்பீக் tappīk, பெ.(n.) ஊரில் பொது குடிகளுக்கேனும் மானியம் மிகுதியாகக் கொண்டவர்களுக்கேனும் அலுவலர்கள் இடும் வரி (R.T.);; extra contribution imposed by the village officers on all the villagers or on those who hold a greater portion of the rent-free lands.
தப்புதோத்திரம்	தப்புதோத்திரம் tapputōttiram, பெ.(n.) முகமன் (முகத்துதி); (இ.வ.);; flattery.
தப்ரீக்	தப்ரீக் taprīk, பெ.(n.) சிற்றூர் அலுவலரால் சிற்றூருக்கு வரையறு (விதி);க்கப்படும் அதிகவரி; any extra contribution which the village officers, suomoto, used to impose on the villagers.
தபசில்	தபசில் tabasil, பெ.(n.) தப்சீல் பார்க்க;see {}. [Ar. tafsil → த. தபசில்]
தபசுநாள்சுத்தபோசனம்	தபசுநாள்சுத்தபோசனம் tabasunāḷsuttabōsaṉam, பெ.(n.) தவசுநாளிற் கொள்ளும் நோன்பு (விரதம்);; lent fast.
தபதி	தபதி dabadi, பெ.(n.) சிற்பி, கம்மியன்(பிங்.);; sculptor, statuary. "தபதியர் யாவரும் வியந்தார்" (பாரத. இந்திர. 12);. [Skt. sthapati → ஸ்தபதி → த. தபதி]
தபநதநயை	தபநதநயை dabanadanayai, பெ.(n.) வன்னி மரம்; the suma tree. (சா.அக.);
தபம்பண்ணல்	தபம்பண்ணல் tabambaṇṇal, பெ.(n.) தவம் மேற்கொள்ளல் (தவசு பண்ணுதல்);; leading an anstre life, to make penance. (சா.அக.); [தவி → தவம் → Skt. tapas → த. தபம்]
தபலா	தபலா tabalā, பெ.(n.) தபளா பார்க்க (இ.வ.);;see {}.

தபலை	தபலை tabalai, பெ.(n.) ஏனவகை; a kind of metal vessel. "தம்பிக்கை யென்றுந் தவலையென்றும் (விறலிவிடு 747);. [தவலை → தபலை]
தபளா	தபளா tabaḷā, பெ.(n.) மத்தள வகை (இ.வ.);; a kind of tabret. [Ar. tabal → த. தபளா] [p]
தபனன்	தபனன் tabaṉaṉ, பெ.(n.) 1. கொடுவேலி; plumbago. 2. நெருப்பு; fire. 3. கதிரவன்; sun. (சா.அக.);
தபா	தபா tapā, பெ.(n.) தடவை; time, occasion, turn. 'இரண்டு தபா வந்து போனான்'. (இ.வ.);. த.வ. தடவை [Ar. dafa → த. தபா]
தபாக்கினி	தபாக்கினி tapākkiṉi, பெ.(n.) தபோக்கினி (வின்.); பார்க்க;see {}.
தபாகா	தபாகா tapākā, பெ.(n.) அரிசி; topioca. (சா.அக.);
தபாத்தியம்	தபாத்தியம் tapāttiyam, பெ.(n.) மாரிகாலம்; rainy season. (சா.அக.);
தபாது	தபாது tapātu, பெ.(n.) தபாவத்து பார்க்க (வின்.);;see {}. 2. தவறு (யாழ்.அக.);; mistake.
தபாய்-த்தல்	தபாய்-த்தல் tapāyttal, செ.கு.வி.(v.i.) 1. ஏமாற்றுதல்; to deceive. 2. சதாய் பார்க்க (இ.வ.);;see {}.
தபால்	தபால் tapāl, பெ.(n.) 1. அஞ்சல்; post, mail, tapal. 2. கெடி; regular stopping-place in route, stage. [U. {} → த. தபால்]

தபால்மாடு	தபால்மாடு tapālmāṭu, பெ.(n.) பயண வண்டிக்குரிய கெடிமாடு; relay of bullocks, as in journey by stage. [U. {} → த. தபால் + மாடு]
தபால்வண்டி	தபால்வண்டி tapālvaṇṭi, பெ.(n.) கெடிவைத்துச் செல்லும் பயண வண்டி (இ.வ.);; stage-coach. த.வ. எல்லை அஞ்சல் வண்டி [U. {} → த. தபால் + வண்டி]
தபாலதிபர்	தபாலதிபர் dabāladibar, பெ.(n.) postmaster. [U. {} → த. தபால் + அதிபர்]
தபாவத்து	தபாவத்து tapāvattu, பெ.(n.) ஏமாற்றுகை; cheating, defrauding (C.G.);.
தபாற்கட்டளை	தபாற்கட்டளை tapāṟkaṭṭaḷai, பெ.(n.) postal order. [U. {} → த. தபால் + கட்டளை]
தபாற்காரன்	தபாற்காரன் tapāṟkāraṉ, பெ.(n.) 1. கடிதத்தை அஞ்சலிற் கொண்டு செல்லுவோன். 2. அஞ்சல் (தபாற்); கடிதங் கொடுப்போன்; postman. த.வ. அஞ்சலன் [U. {} → த. தபால்+காரன்]
தபானாக்கினி	தபானாக்கினி tapāṉākkiṉi, பெ.(n.) செங்கொட்டை; marking nut. (சா.அக.);
தபிலா	தபிலா tabilā, பெ.(n.) தபளா (இ.வ.); பார்க்க;see {}.
தபேதார்	தபேதார் tapētār, பெ.(n.) தலைமை ஏவலாள்; head peon. த.வ. முதன்மை ஏவலர் [Persn. daftardar → த. தபேதார்]

தபேலா	தபேலா tapēlā, பெ.(n.) விரல்களாலும் உள்ளங்கையாலும் தட்டி வாசிக்கப்படும் அரைக்கோள வடிவில் ஒன்றும் நீள் உருளை வடிவில் ஒன்றுமாக அமைந்த இசைக் கருவி; tabla. 'தமிழ்த் திரைப்படங்களில் தபேலாவைக் கொண்டு இசைக்கப்பட்ட பாடல்கள் இன்றும், என்றும் கேட்பதற்கு இனிமையாக இருக்கும்?' [Ar. tabal → த. தபேலா]
தபோக்கினி	தபோக்கினி tapōkkiṉi, பெ.(n.) 1. தவத்தால் தோன்றும் கனல்; fire of austere penance. 2. தவஞ் செய்தற்கு வளர்க்கும் தீ; fire kinded for doing penance. [Skt. {} → த. தபோக்கினி]
தபோயக்கியம்	தபோயக்கியம் tapōyakkiyam, பெ.(n.) ஐவகை வேள்விகளுளொன்று (சிவதரு. ஐவகை, 1, உரை);; one of {}.
தபோவனம்	தபோவனம் tapōvaṉam, பெ.(n.) தவம் செய்யும் காடு; forest where ascetics perform penance. 'அம்முனிப் பெருங் கடவுளுந் தபோவன மடைந்தனன்' (பாரத. சம்ப. 30);. [த. தவ → Skt. {}-vana → த.தபோவனம்]
தம்	தம் tam, பெ.(n.) 1. மூச்சடக்குகை; holding the breath. 2. மூச்சு; breath. "அவன் தம் பிடிக்கிறான்".
தம்பதி	தம்பதி dambadi, பெ.(n.) கணவனும் மனைவியும் (சூடா.);; Wedded couple, husband and wife. த.வ. இணையர் [Skt. dampati → த. தம்பதி]
தம்பவகம்	தம்பவகம் tambavagam, பெ.(n.) விலாமிச்சை வேர்; lime tree root. (சா.அக.);

தம்பனக்குளிகை	தம்பனக்குளிகை1 tambaṉagguḷigai, பெ.(n.) புணர்ச்சியின் போது உயிர்ப்புச் சத்துக் கூடவும் வீணாக விந்து ஒழுகுவதைத் தடுக்கவும் குங்குமப்பூ, அபினி, அரத்திப் பழம் (ஆப்பிள்); விதை ஆகியவற்றுடன் சாதிக்காயைச் சேர்த்து தேன் விட்டு அரைத்து மாலை ஆறுமணிக்குச் சாப்பிடக் கொடுக்கும் கடலை யளவு மாத்திரை; a Bengal gram size pill made of suffron, opium, seed of apple nutmug grind with honey and is given during being six 'o' clock to increase the vitality, consolidate the semen and prevent it from flowing out during intercourse. (சா.அக.); த.வ. கட்டு குளிகை [Skt. {} → த. தம்பனம் + குளிகை] தம்பனக்குளிகை2 tambaṉagguḷigai, பெ.(n.) துமுக்கி (துப்பாக்கி); அல்லது குண்டடி கத்தி வெட்டுக் காயங்களுக்கும் உடம்பு இடங் கொடாது இருக்க வேண்டியும் வானத்தில் அசைவற நிறுத்தச் செய்யவும் பயன்படுத்தும் ஒரு வகை மாத்திரை; a kind of magical pill by which the body is made a proof to gun shot wounds, to render impenetrable to kinfe cut etc., so as not to sustain any injury on the body and it also enables one to remain motionless in the region of the sky. (சா.அக.);
தம்பி-த்தல்	தம்பி-த்தல் tambittal, செ.குன்றாவி.(v.t.) வளி (வாயு); அல்லது மூச்சை அடக்குதல்; to suppress breath or respiration. (சா.அக.);
தம்பிக்கச்செய்தல்	தம்பிக்கச்செய்தல் tambikkacceytal, பெ.(n.) 1. அசைவறச் செய்தல்; causing to become motion less. 2. நிறுத்துதல்; causing to stop. 3. நெருப்பிற்கு ஒபாமறப்படிச் செய்தல்; causing a body not to evaporate before fire. 4. வாயு நிறுத்தல்; stopping the respiration. (சா.அக.); [Skt. stambh → த. தம்பிக்க + செய்தல்]
தம்போலி	தம்போலி tambōli, பெ.(n.) வச்சிரப்படை (ஆயுதம்);(சங்.அக.);; thunderbolt.
தம்மத்திகாயம்	தம்மத்திகாயம் tammattikāyam, பெ..(n.) ஐவகை (பஞ்சாத்திரம்); மறைப்பொருள்களுள் மீனுக்கு நீர்போல உயிரினது கமனத்துக்குச் சாதனமான (திரவியம்); பொருள்;
தமனியமாக்கல்	தமனியமாக்கல் tamaṉiyamākkal, பெ.(n.) பொன்னாக்கல்; making into gold. (சா.அக.);
தமாம்	தமாம் tamām, பெ.(n.) முழுவதும் (வின்.);; whole, entireness, completeness. [U. {} → த. தமாம்]
தமான்	தமான் tamāṉ, பெ.(n.) 1. காற்சட்டை; longtrousers. 2. மூர் என்னுஞ் வகுப்பார் அணியும் அங்கி வகை (வின்.);; a kind of cloak worn by moors. [U. {} → த.தமான்]

தமாசு	தமாசு tamācu, பெ.(n.) சிரிப்பை வரவழைத்தல், நகைச்சுவை; humour, joke. 'அவன் எப்போதும் தமாசாகப் பேசிக் கொண்டிருப்பான்?', 'அவர் தமாசு செய்கிறார், புரியவில்லையா?' 2. சிரிப்பூட்டக்கூடிய வகையில் சுவாரசியமாக நிகழ்வது; வேடிக்கை; fun, amusement. 'தமாசு பார்க்க வந்ததைப் போல கூட்டம் அவனைச் சுற்றி நின்றது'. 3. (-ஆன); விளையாட்டான போக்கியல் அமையும் தன்மை; being playfull, being funny. 'பழகுவதைப் பார்த்துத் தமாசான நபர் என்று நினைத்து ஏமாந்து விடாதே'.
தமாசாவரி	தமாசாவரி tamācāvari, பெ.(n.) கேளிக்கைவரி; entertainment tax.
தமிசிரம்	தமிசிரம் tamisiram, பெ.(n.) 1. இருள்; darkness. 2. குறைவு (யாழ்.அக.);; deficiency. [Skt. tamisra → த. தமிசிரம்]
தமோமணி	தமோமணி tamōmaṇi, பெ.(n.) மின்மினிப் பூச்சி; firefly. (சா.அக.);
தமோமயம்	தமோமயம் tamōmayam, பெ.(n.) இருளடைந்த மனம்; the mind enveloped with darkness. (சா.அக.);
தமோவிகாரம்	தமோவிகாரம் tamōvikāram, பெ.(n.) நோய்; disease. (சா.அக.);
தயவு	தயவு tayavu, 1. அருள்; grace, mercy, compassion. "கண்டித் தொடையான் தயவுடையான்" (சிவரக. நைமிசா. 47);. 2. அன்பு; love, passion. "தாசி மேல் வைத்தேன் தயவு நான்" (விறலிவிடு. 106);. 3. இறைப் பற்று; piety. "உயர் தயவினினையுமவர்" (திருப்போ. சந். பெரியகட். 2 : 2);. 4. பிறர் கொடை யுள்ளத்துடன் நடப்பதால் கிடைக்கும் ஆதரவு; favour that one wins or receives. 'உங்களுடைய தயவினால் இன்று நல்ல நிலையில் இருக்கிறேன்' (உ.வ.); த.வ. கனிவு, அருளிப்பு [Skt. {} → த. தயவு]

தயவுதாட்சண்யம்	தயவுதாட்சண்யம் tayavutāṭcaṇyam, பெ.(n.) ஈவிரக்கம்; pity or consideration. [Skt. {} → த. தயவதாட்சண்யம்]
தயனியம்	தயனியம் tayaṉiyam, பெ.(n.) இரங்கத்தக்கது. that which deserves one's pity. "தயனியக்கவி பாடுவோம்" (தமிழ்நா.231);. [Skt. {} → த. தயனியம்]
தயா	தயா tayā, பெ.(n.) அன்பு, அருள்; love, grace. "தாயிற் தயாவுடைய தம்பெருமான்" (திருவாச. 13.3);. [Skt. {} → த. தயா]
தயாகரம்	தயாகரம் tayākaram, பெ.(n.) இரக்கம்; pity.
தயாகரன்	தயாகரன் tayākaraṉ, பெ.(n.) அருளுணர்வு மிக்கவன்; store - house of mercy. [Skt. {} → த.தயாகரன்]
தயாதருமம்	தயாதருமம் tayātarumam, பெ. (n.) அருளாகிய அறம்; duty of love and mercy towards others. "அவனுக்குத் தயாதருமத்தை உபதேசஞ் செய்து" (மணிமே. 11 : 10 உரை);.
தயாநிதி	தயாநிதி dayānidi, பெ.(n.) அருட்செல்வர்; benevolent, merciful. "இன்னருள் சேர் தயாநிதியே" (திருவாலவா. 24..3);.
தயாபம்	தயாபம் tayāpam, பெ.(n.) அருள் (புதுவை.);; grace, mercy.
தயாபரன்	தயாபரன் tayāparaṉ, பெ.(n.) 1. கடவுள் (தயை மிக்கவன்);; God, as all merciful. "தானேயாகிய தயாபரனெம்மிறை" (திரவாச. 2: 96);. 2. தயாசீலன் பார்க்க;see {}. [Skt. {} → த. தயாபரன்]
தயாபாரமிதை	தயாபாரமிதை dayāpāramidai, பெ.(n.) அருண் மிகுகையாகிய பாரமிதை (மணிமே. 26. 455, உரை);; the transcendental virtue of universal love, one of taca-{}.

தயார்	தயார் tayār, பெ.(n.) 1. அணியம், ஆயத்தம்; readiness, preparedness. 2. (ஒருவர்); மனத்தளவில் அல்லது செயல் அளவில் உடனடியாக ஒன்றைச் செய்யத் தகுந்தவாறு இருக்கும் நிலை / (ஒன்று); உடனடியாகப் பயன்படுத்தக்கூடிய அளவில் இருக்கிற நிலை; 'சண்டையை மறந்து அமைதியாகச் செல்ல நான் தயார்', 'வெளியே புறப்படத் தயாராகிவிட்டான்', 'மெழுகு வர்த்தியைத் தயாராக எடுத்து வை, எந்த நேரத்திலும் மின்சாரம் போய் விடலாம்'. த.வ. அணியம் [U. taiyar → த.தயார்]
தயாரி-த்தல்	தயாரி-த்தல் tayārittal, செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. பயன்பாட்டுக்கு ஏற்ற வகையில் உருவாக்குதல், உண்டு பண்ணுதல்; to produce, manufacture (goods, articles);. 'வண்டிகளுக்கான உதிரிப் பாகங்களை தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை', 'காற்றாலை களைக் கொண்டு மின்சாரம் தயாரிக்கலாம்', 2. (உணவு); சமைத்தல், குளம்பி(காப்பி);, தேநீர் முதலியவை); போடுதல்; to cook (food);, make (coffee, etc.);. 'பல வகை உணவுகள் நொடியில் தயாரிக்கப்பட்டு விட்டன'. 3. (கட்டுரை, திட்டம் போன்றவற்றை); எழுதி அல்லது வரைந்து உருவாக்குதல்; to write (a letter, etc.);; draw up (a plan, etc.);. 'ஒரு கட்டுரை தயாரித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்'. [U. taiyar → த. தயார் → தயாரி]
தயாரிப்பாளர்	தயாரிப்பாளர் tayārippāḷar, பெ.(n.) 1. பொருள்களை உருவாக்குபவர், உண்டு பண்ணுபவர்; manufacturer, producer (of goods);. 'திரைப்படத் தயாரிப்பாளர் சங்கம்'. 2. திரைப்படம், நாடகம் போன்றவற்றை உருவாக்குவதில் ஆளுவ (நிர்வாக);ப் பொறுப்பையும், பொருட் (நிதிச்); செலவையும் ஏற்பவர்; producer (of a film or play);. 'இந்தப் படத்தினால் தயாரிப்பாளருக்குப் பெரும் இழப்பு'. த.வ. ஆக்குநர் [U. taiyar → த.தயார் → தயாரிப்பு + ஆளர்]
தயாரிப்பு	தயாரிப்பு tayārippu, பெ.(n.) 1. பொருளை உருவாக்கல்; the act of producing or manufacturing. 'இன்றியமையான மருந்துப் பொருள்களின் தயாரிப்புச் செலவு அதிகரித்துவிட்டது'. 2. உருவாக்கப்பட்ட பொருள்; product. 'எங்கள் நிறுவனத்தின் தயாரிப்புகளை நீங்கள் நம்பி வாங்கலாம்'. 3. (திரைப்படம், நாடகம் போன்றவற்றை); உருவாக்கும் செயல்; production (of a flim, etc.);. 'இந்தத் திரைப்படத்தின் தயாரிப்பில் உதவிய அனைவருக்கும் நன்றி'. த.வ. உருவாக்கம், ஆக்கம் [U. taiyar → த.தயார் → தயாரிப்பு]

தயாவிருத்தி	தயாவிருத்தி tayāvirutti, பெ.(n.) அருளொடு புரியும் செயல்களுள் பிறர்க்குப் பொருள் வரவில் உவப்பு, பிறர் செல்வம் பொறுக்கை, பிறர்செயற் பாட்டிற்கு உடன்படல், தீமைக் கஞ்சல், பிறர் செயற்பாடு முடிக்கவிரைதல், பிறர் ஐயம் தீர்க்கை, நன்மை கடைப்பிடிக்கை, பிறர் துயர்க் கிரங்கல் என்ற எண்வகைச் செயல்கள் அல்லது உயிர்த்தொடர்பான ஏழும் உடம்புத் தொடர்பான ஏழுமான 14 செயல்கள் (களாபாடனம், வியதாகரம் நீர்க்கத தண்டனம், சந்தேக வாரணம், அன்னிய குணசகனம், பரதிருதூனயோகம், பரார்த்த தேவப் பிரார்த்திதம், அன்னம், பானம், அம்பரம், மந்திரம், தாசபாலனம், காராமயத்திரித மோசனம், சவச்சேமம்);; acts of beneficence eight in number viz. {}-p-porul {} or 14 in number, seven relating to the soul and seven relating to body, viz., {}, {}, ambaram, mandiram, {}. [Skt. {}-vridhi → த.தயாவிருத்தி]
தயாளசிந்தை	தயாளசிந்தை tayāḷasindai, பெ.(n.) பரந்த மனப்பான்மை; large heartendness. 'கலைவாணர் மிகுந்த தயாளச்சிந்தை படைத்தவர்' (உ.வ.); த.வ. இரக்ககுணம்
தயாளம்	தயாளம் tayāḷam, பெ.(n.) 1. ஈகம், தாராளம்; liberal. 'அவர் மிகுந்த தயாளகுணம் உடையவர்' (உ.வ.);. 2. பெருந்தன்மை; generosity. 'அவருடைய தயாளத்தைப் பாராட்டாதவர்களே இல்லை' (உ.வ.); த.வ. பெருந்தகைமை [Skt. {} → த. தயாளம்]
தயாளன்	தயாளன் tayāḷaṉ, பெ.(n.) தாராளக் குணம் கொண்டவன்; one Who has liberal mind. [Skt. {} → த. தயாளம் → தயாளன்]
தயிலக்காப்பு	தயிலக்காப்பு tayilakkāppu, பெ.(n.) கடவுள் திருமேனிக்கு எண்ணெய் சாத்துகை (கோயிலொ. 8);; smearing an idol with oil. [Skt. taila → த. தயிலம்+காப்பு]
தயிலகாதனம்	தயிலகாதனம் tayilakātaṉam, பெ.(n.) நஞ்ச நெய்; ghee prepared with aconite.
தயிலகித்தம்	தயிலகித்தம் tayilagittam, பெ.(n.) பிண்ணாக்கு; oil-cake.

தயிலச்சிக்கல்	தயிலச்சிக்கல் tayilaccikkal, பெ.(n.) எண்ணெய் அடியில் தங்கும் கசடு; the deposit found in stagnating oil. (சா.அக.); த.வ. எண்ணெணய்க்கசடு [Skt. taila → த. தயிலம்+சிக்கல்]
தயிலப்பீப்பிலிகை	தயிலப்பீப்பிலிகை tayilappīppiligai, பெ.(n.) எண்ணெய்ப் பசையுள்ள எறும்பு; oily ant. (சா.அக.);
தயிலபீதம்	தயிலபீதம் tayilapītam, பெ.(n.) அத்திப் பிசின் (மலை.);; milk of the fig tree. [Skt. taila+pita → த. தயிலபீதம்]
தயிலம்	தயிலம் tayilam, பெ.(n.) 1. வடித்த மருந் தெண்ணெய் (சூடா.);; ointment, medicated oil, balm. 2. எண்ணெய்; oil. த.வ. நெய்மம் [Skt. taila → த.தயிலம்]
தயிலம்காய்ச்சு-தல்	தயிலம்காய்ச்சு-தல் dayilamkāyccudal, செ.கு.வி. (v.i.) எண்ணெய் உருவாக்கல் (தயாரித்தல்);; to prepare medicated oil. (சா.அக.); [Skt. taila → த.தயிலம் + காய்ச்சு-,]
தயிலம்தேய்-த்தல்	தயிலம்தேய்-த்தல் tayilamtēyttal, செ.கு.வி. (v.i.) நோய் கொண்ட இடத்தை மருந்து எண்ணெயால் உடம்பில் தேய்த்தல்; to rub medicated oil on the affected part of the body. (சா.அக.); [Skt. taila → த. தயிலம் + தேய்-,]
தயிலமாட்டு-தல்	தயிலமாட்டு-தல் dayilamāṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) பிணத்தை எண்ணெயிட்டுக் கெடாமற் காத்தல்; to embalm preserve in medicated oil, as a corpse.
தயிலமாடு-தல்	தயிலமாடு-தல் dayilamāṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. செக்காட்டி எண்ணெயெடுத்தல் (யாழ்.அக.);; to extract oil from oil-seeds, in an oil-press. 2. எண்ணெய் தேய்த்துக் கொள்ளுதல்; to besmear one's body with oil. [Skt. taila → த. தயிலம் + ஆடு-,]
தயிலமாலி	தயிலமாலி tayilamāli, பெ.(n.) எண்ணெய்த் திரி; oil wick. (சா.அக.);
தயிலமிறக்கு-தல்	தயிலமிறக்கு-தல் dayilamiṟakkudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) பொருள்களினின்று நெய்மம் எடுத்தல்; to extract essence. [Skt. taila → த. தயிலம் + இறக்கு-,]

தயிலமெடு-த்தல்	தயிலமெடு-த்தல் tayilameḍuttal, செ.குன்றாவி. (v.t.) நிலைத்திணை (தாவரம்); அல்லது தாது வகைகளினின்று எண்ணெய் சாறம் எடுத்தல்; extracting oil from oily substances whether of vegetable or mineral kingdom. (சா.அக.); [Skt. taila → த. தயிலம் + எடு-,]
தயிலமெரி-த்தல்	தயிலமெரி-த்தல் tayilamerittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சுடரெண்ணெய் இறக்குதல்; to prepare {}. 2. மருந்தெண்ணெய் காய்ச் சுதல்; to heat and prepare medicated oil. [Skt. taila → த. தயிலம் + எரி-,]
தயிலவருணம்	தயிலவருணம் tayilavaruṇam, பெ.(n.) தேன்; honey.
தயிலவாரிப்பிரசாதனம்	தயிலவாரிப்பிரசாதனம் tayilavārippiracātaṉam, பெ.(n.) தேற்றான் கொட்டை; water clearing nut.
தயிலவினையாளன்	தயிலவினையாளன் tayilaviṉaiyāḷaṉ, பெ.(n.) செக்கான் (சேக்கிழார் 4 : 36);; oil- monger. Skt taila → த. தயிலம் + வினையாளன்]
தயினாத்து	தயினாத்து tayiṉāttu, பெ.(n.) 1. அமர்த்தம்; appointment. 2. ஊழியம்; attendance. "ஒத்தாசைக்காரன் வீட்டில் தயினாத்துக்கு இரண்டு பேர்" (தாசீல்தார்நா.13);.
தர்க்கம்	தர்க்கம் tarkkam, பெ.(n.) வினாவிடையாக நாடகவரங்கில் பாடும் பாடல்; duet, song in the form of a dialogue, sung alternated by two characters in a play. [த.தருக்கம் → Skt. tarka → த. தர்க்கம்] தர்க்கம் tarkkam, பெ.(n.) 1. தருக்கம், வாக்குவாதம்; discussion (in the nature of an argument);, dispute, 'காலையில் மனைவியோடு சின்ன தர்க்கம்', 'புதிய நாடக உததியைப் பற்றி அவர்களுக்கு இடையே தர்க்கம் நடந்தது'. 2. காரணகாரிய அடிப்படையில் படிப்படியாக தருக்கம் அமைத்து ஒன்றை நிறுவும் முறை; logic. த.வ. எதிராடல், நேராடல் [த. தருக்கம் → Skt .tarka → த. தர்க்கம்]
தர்க்கரீதியில்	தர்க்கரீதியில் tarkkarītiyil, வி.எ.(adv.) காரணகாரிய அடிப்படையில்; logically. [Skt. tarka + {} → த. தர்க்கரீதி]

தர்க்காத்து	தர்க்காத்து tarkkāttu, பெ.(n.) நில முதலிய பெறற் பொருட்டு அரசாங்கத்தார்க்குச் செய்து கொள்ளும் வேண்டுகோள் (விண்ணப்பம்); tender, representation or petition, as for an assignment of land, for the cultivation of land, for farming any brach of the revenue, application, as for an appointment. த.வ. விழைவு மடல் [U. {} → த. தர்க்காத்து]
தர்க்காத்துதார்	தர்க்காத்துதார் tarkkāttutār, பெ.(n.) தர்க்காத்துப் பெற மனு கொடுப்போன்; one who applies to Government for assignment of lands, one who makes a darkhast, petitioner. [U. {} → த. தர்காத்துதார்]
தர்க்காத்துமனு	தர்க்காத்துமனு tarkkāttumaṉu, பெ.(n.) பயன்படுத்தாத கரம்பு நிலத்தைத் தனக்குக் கொடுக்கும் படி கேட்கும் முறையீடு (விண்ணப்பம்);; petition for assignment of waste lands. [U. darkhast → த. தர்காத்து+மனு]
தர்கா	தர்கா tarkā, பெ.(n.) பள்ளிவாசல்; mosque, shrine of a muhammadan saint, place of religious resort and prayer. [U. {} → த. தர்கா]
தர்க்கி-த்தல்	தர்க்கி-த்தல் tarkkittal, செ.குன்றாவி.(v.t.) உரையாடல்; to argue, dispute, discuss. [த. தருக்கம் → Skt. tarka → த. தர்க்க – தர்க்கி-,]
தர்கியகரம்	தர்கியகரம் targiyagaram, பெ.(n.) உப்பு வாயு; nitrogen. (சா.அக.);
தர்கியசம்	தர்கியசம் tarkiyasam, பெ.(n.) நச்சு வளி; a gas unfit for respiration formerly known as nitrogen. (சா.அக.);
தர்க்கியம்	தர்க்கியம் tarkkiyam, பெ.(n.) பொட்டிலுப்பு; nitre. (சா.அக.);

தர்க்கியாமிலம்	தர்க்கியாமிலம் tarkkiyāmilam, பெ.(n.) வெடியுப்பு எரிநீர்; nitric acid. (சா.அக.);
தர்க்கு	தர்க்கு tarkku, பெ.(n.) புலி; tiger. (சா.அக.);
தர்க்குமயம்	தர்க்குமயம் tarkkumayam, பெ.(n.) நூல் திரிக்கும் ஊசியின் வடிவம்; a pin in the shape of a spindle. (சா.அக.);
தர்ச்சனி	தர்ச்சனி tarccaṉi, பெ.(n.) சுட்டு விரல்; fore- finger. "தர்ச்சனி யாதிதனிற் செறிக்க" (சைவச. பொ. 153);. [Skt. {} → த. தர்ச்சனி]
தர்சசிராத்தம்	தர்சசிராத்தம் tarsasirāttam, பெ.(n.) முன்னோரைக் குறித்து காருவாவில் செய்யுஞ் சடங்கு;(Brah.); sraddha performed on new-moon day. [Skt. {} → த. தர்சசிராத்தம்]
தர்சனம்	தர்சனம் tarcaṉam, பெ.(n.) தரிசனம், பார்க்க;see {}.
தர்சனவுண்டியல்	தர்சனவுண்டியல் tarcaṉavuṇṭiyal, பெ.(n.) பார்த்தவுடன் தொகை செலுத்த வேண்டிய உண்டியல்; hundi payable at sight.
தர்ணா	தர்ணா1 tarṇā, பெ.(n.) கடன் கொண்டவன், வரி பாக்கிதாரன் இவர்கள் வாயிலில் உட்கார்ந்து கொண்டு அவர் கொடுக்க வேண்டியதை நெருக்கிக் கேட்கை; forcing payment as of a debt, by sitting at the door of a debtor's house. [U. {} → த. தர்ணா] தர்ணா2 tarṇā, பெ.(n.) மறியல்; picketing. 'தண்ணீர்ச் சிக்கலைத் தீர்க்கக் கோரிச் சாலையில் உட்கார்ந்து பெண்கள் தர்ணா நடத்தினார்கள்'. த.வ. மறியல்
தர்தூது	தர்தூது tartūtu, பெ.(n.) முயற்சி; exertion, endeavour, contrivance. 'அதரற்கு வேண்டிய தர்தூது செய்யச் சொல்லியும்' (P.T.L. 180);.

தர்ப்பகெந்தி	தர்ப்பகெந்தி tarppagendi, பெ.(n.) தலைச்சூடு வெள்ளி; an unknown drug said to be capable of binding mercury. (சா.அக.);
தர்ப்பபீத்து	தர்ப்பபீத்து tarppapīttu, பெ.(n.) 1. பயிற்சி; education practice, training. 2. ஒழுக்கம்; conduct, character. "தர்ப்பீது கெட்டவன்". [U. tarbiyat → த. தர்ப்பீத்து]
தரளம்	தரளம் taraḷam, பெ.(n.) 1. நடுக்கம் (உரி.நி);; tremulousness. 2. முத்து (பிங்.);; pearl. "வாரித்தரள நகை செய்து (சிலப். 7, 38);. 3. உருட்சி (சூடா.);; globularity. [த. திரள் → Skt. {} → த. தயாபரன்]
தரன்	தரன் taraṉ, பெ.(n.) 1. தரிப்பவன் (கங்காதரன்);; one who wears or supports, used as the second member of sanskrit compounds. 2. எண்வசுக்களுள் ஒருவன் (பிங்.);; a Vasu, One of a.sta-vacukkal. [Skt. dhara → த. தரன்]
தரா	தரா1 tarā, பெ.(n.) எட்டுப்பாகம் செம்பும் ஐந்து பாகம் காரீயமுங் கலந்த ஒரு மாழை (உலோகம்);; alloy of 8 parts of copper to 5 of tin, used for making metal vessels. "புகழ்தராப் போக்கில்லை" (சினேந்.169);. தரா2 tarā, பெ.(n.) திராய் (தைலவ. தைல. 76);: Indian chick weed. தரா3 tarā, பெ.(n.) பூமி (தராபதி);; earth. [Skt. {} → த. தரா]
தார	தார4 tāra, பெ.(n.) சங்கு (அக.நி.);; conch. [Skt. {} → த. தார]
தராங்கம்	தராங்கம் tarāṅgam, பெ.(n.) மலை (யாழ்.அக.);; mountain. [Skt. {} + {} → த. தராங்கம்]

தராசம்	தராசம் tarācam, பெ.(n.) 1. வயிரக் குணங்களுள் ஒன்று; a quality in diamonds. "இலகிய தாரையுஞ் சுத்தியுந் தராசமும்" (சிலப். 14,180,உரை);. 2. மரகதக் குற்றம் எட்டனுள் ஒன்று (சிலப்.14,184, உரை);; a plaw in emeralds, one of eight Marakata-k- {}. [Skt. {} → த. தராசம்]
தராசு	தராசு tarācu, பெ.(n.) 1. நிறைகோல்; Balance. "தராசினிறுத்த பின்" (திருமந்.2918);. 2. எண்ணூறு பலவளவு; a measure of weight - 800 palams. 3. துலாவிராசி; ; libra in the zodiac. 4. தாழி (பரணி); (சூடா.);; the second naksatra. [U. {} → த.தராசு]
தராசுக்காசு	தராசுக்காசு tarācukkācu, பெ.(n.) கிழக்கிந்தியா காலத்தில் மும்பை மாநிலத்தில் வழங்கி வந்த செப்பு காசு; old copper coins with the figure of weighing - scales on one side, issued by the east Indian company for use in Bombay.
தராசுக்குண்டு	தராசுக்குண்டு tarācukkuṇṭu, பெ.(n.) நிறை கல்; weight. [U. {} → த.தராசு+குண்டு]
தராசுக்கொடி	தராசுக்கொடி tarācukkoḍi, பெ.(n.) 1. பெருமருந்து; Indian birthwort. 2. முல்லை; wild jasmine.
தராசுக்கோல்	தராசுக்கோல் tarācukāl, பெ.(n.) துலாக்கோல்; beam [U. {} → த. தராசு+கோல்]
தராசுத்தட்டு	தராசுத்தட்டு tarācuttaṭṭu, பெ.(n.) துலாத் தட்டு; scales of a balance. [U. {} → த. தராசு+தட்டு]

தராதரம்	தராதரம்1 tarātaram, பெ.(n.) மலை; mountain. "கடதராதர நிகர்(இரகு.குலமு.1);. தராதரம்2 tarātaram, பெ.(n.) ஏற்றத்தாழ்வு; distinction of rank, place, class or other particulars. "தராதரந்தெரிந்து" (திருவிளை. திருமண. 94);. 2. நிலைப்பாடு; status, position. த.வ. தகுதி
தராப்பு	தராப்பு tarāppu, பெ.(n.) கப்பலின் வெளியே வைக்கப்பட்டிருக்கும் ஏணி; accom- modation ladder. [Ar. taraf → த. தராப்பு]
தராப்புப்பண்ணு-தல்	தராப்புப்பண்ணு-தல் darāppuppaṇṇudal, செ.குன்றாவி. (v.t.) வைப்பகத்தில் போட்டிருந்த வைப்புப் பொருளைத் திரும்ப வாங்கிக்கொள்ளுதல் (chetti);; to draw from a bank as a deposit. [E. draw → த. தராப்பு + பண்ணு-,]
தராபதி	தராபதி darāpadi, பெ..(n.) அரசன்; king, ruler. "இவர்குலத் தராபதி காண்" (கம்பரா. குலமுறை. 1);. [Skt. dhara-pati → த. தராபதி]

தரி	தரி1 tarittal, பெ.(n.) 11 செ.கு.வி. (v.i.); 1. நிலைபெற்று நிற்றல்; to stop, stand still. தரியாதே ஓடா நின்றது (4.வெ.11. ஆண்பாற்.7,உரை);. 2. இருப்புக் கொள்ளுதல்; to abide. "வணிகன் கண்டவன்தரித்து" (கடம்ப.4.இலீலா.53);. 3. ஊன்றி நிற்றல்; to stand firm, to be firm. வேர் தரித்திருக்கிறது. [Skt. dhr → த. தரி-,] தரி2 tarittal, 11 செ.கு.வி. (v.t.) 1. அணிதல்; to invest, put on, as dress, flowers, etc. "ஆபரணந் தரித்தாள்" 2. தாங்குதல்; to keep, support, carry. "உமையோர் பாகந் தரித்தானை (தேவா-4442,2);. 3. பொறுத்தல்; to bear patiently, endur, "தார்க்குவளை கண்டு தரியா விவன் முகத்துக் கார்க்குவளை. (4.வெ.12.பெண்பாற்.11);. 4. அடக்கிக் கொள்ளுதல்; to control.
தரிசனம்	தரிசனம்1 tarisaṉam, பெ.(n.) 1. பார்வை; view, auspicious sight, perception. 2. கண்; eye. 3. தோற்றம்; appearance. 4. தெய்வம் அல்லது பெரியோர்களைக் காண்கை; sight as of a great person, a deity. "தரிசன முந் தீர்ந்து" (ஞானவா. மாவலி. 48);. 5. கனவு முதலிய தோற்றம் (வின்.);; dream, vision, trance, supernatural appearance. 6. கண்ணாடி; mirror, looking-glass. 7. மதக் கொள்கை; religious doctrine. நமது தரிசனத்துக் கடியப்பட்டவாற்றால் தேனுண்டலைப் பரிகரிக்க (சிலப். 10, 85, உரை);. த.வ. காட்சி [Skt. {} → த.தரிசனம்] தரிசனம்2 tarisaṉam, பெ.(n.) நூற்றெட்டுபநிட தங்களுள் ஒன்று; an upanisad, one of 108. [Skt. {} → த.தரிசனம்]
தரிசனவேதி	தரிசனவேதி tarisaṉavēti, பெ.(n.) தாழ்ந்த மாழை (உலோகங்);களை உயர்ந்த மாழை (உலோகங்);களாக மாற்றவல்ல பச்சிலை வகை; an alchemic drug. [Skt. {}+{} → த.தரிசனவேதி]

தரிசனாவரணியம்	தரிசனாவரணியம் tarisaṉāvaraṇiyam, பெ.(n.) எண் குற்றத்துள் உண்மைக் கொள்கையைக் காணவொட்டாமல் தடுக்கும் செயல் (சிலப். 10, 177, உரை);; the karma which prevents the vision of the true faith, one of {}. (q.v.);. [Skt. {} → த. தரிசனா வரணியம்]
தரிசனீயம்	தரிசனீயம் tarisaṉīyam, பெ.(n.) காட்சிக் கினியது; that which is sight-worthy. [Skt. {} → த. தரிசனீயம்]
தரிசனை	தரிசனை tarisaṉai, பெ.(n.) 1. காட்சி; sight. 2. அறிகை; understanding. "பாவனா தரிசனை கருதியுய்த்து" (மணிமே. 30, 258);. 3. கண்ணாடி; mirror. [Skt. {} → த. தரிசனை]
தரிசி	தரிசி1 tarisittal, செ.குன்றாவி. (v.t.) கடவுளர், பெரியோர்கள், புண்ணிய விடத்தையுங் காணுதல்; to see behold, to obtain sight, as of an idol a great person a sacred place. [Skt. drs → த. தரிசி-,]
தரிசில்	தரிசில் tarisil, பெ.(n.) 1. கதப்பைப் புல்லை எரித்ததினாலாகிய சாம்பல் உப்பு; a salt obtained by burning the bearded grass into ashes. 2. உவருப்பு, இரலியுப்பு, இந்துப்பு என்று குழூஉக்குறி (பரிபாஷை);யாக உரோக முனிவன் 200 இல் பாடியுள்ளதும் மூன்று மாதத்தில் பிண்டத்தினின்று உருவாக்கியது மான ஒரு பிண்டமுப்பு; a mystic salt prepared from the foetus of three months by a secret process, it is known by different hidden names as codified in the treatise of Roma Rishi 200. 3. பூநீறு; fuller's earth. 4. மூவுப்பு; the mystic three salts used in alchemy. (சா.அக.);
தரிசு	தரிசு tarisu, பெ.(n.) வேளாண்மை செய்யப்படாத நிலம்; land lying waste or follow. "தரிசு கிடந்த தரையை (ஈடு,2,7,4);. த.வ. கரம்பு, [U. tar → த. தரிசு]
தரித்திரம்	தரித்திரம் tarittiram, பெ.(n.) வறுமை (பிங்.);; poerty, want, destitution. [Skt. daridra → த. தரித்திரம்]
தரித்திரம்பிடி-த்தல்	தரித்திரம்பிடி-த்தல் tarittirambiḍittal, செ.கு.வி.(v.i.) 1. வறுமையடைதல் (வின்.);; to become poor. 2. கறுமியாயிருத்தல் (இ.வ.);; to be stingy. [Skt. daridra → த.தரித்திரம் + பிடி-,]

தரிபீத்செய்-தல்	தரிபீத்செய்-தல் taripītceytal, செ.குன்றாவி. (v.t.) பழக்குதல்; to train up, as a novice. [Skt. taru → த. தரிபீத் + செய்-,]
தரிம்விலா	தரிம்விலா tarimvilā, வி.அ.(adv.) இது தொடர்பாய் என்னும் பொருள்படும்படி கடிதத் திலெழுதும் வக்கணை (C.G.83);; in this connection, afterwards subsequently, herinafter used in official correspondance to connect the substance of the communication with the salutation with which is usually opens. [U. {} → த. தரிம்பிலா]
தரிபாபத்து	தரிபாபத்து taripāpattu, பெ.(n.) 1. உசாவல்; enquiry, investigation. 2. கண்டு பிடிக்கை; discovery, detection. 3. வழக்கு (திருநெல். வழ);; dispute. [U. {} → த.தரியாபத்து]
தரியாமை	தரியாமை tariyāmai, பெ.(n.) கொள்ளாமை, கருப்பந்தாங்காமை; not conceiving as pregnancy. (சா.அக.); [Skt. dhr → த. தரி] 'ஆ' e\எ.ம.இ.நி.
தரீப்பு	தரீப்பு tarīppu, பெ.(n.) 1. தீர்மானம்; deter mination. 2. தீர்வைப்பட்டியல்; tariff, list or table of duties upon merchandise. (வின்.G.512);. [U. {} → த. தரீப்பு]
தரு	தரு1 taru, பெ.(n.) மரக்கலப்பாய் இறக்குகை; striking of sail. தரு2 taru, பெ.(n.) 1. மரம்; tree. "தருவனத்துள்" (கம்பரா.கையடைப்.10);. 2. கற்பக மரம்; the kar- pakam tree of Svarga. "தரு நிலை (மணி.5, 114);. [Skt. taru → த. தரு] தரு3 taru, பெ.(n.) 1. இசைப்பாட்டு வகை (இராமநா. பாலகா);; a stage - song in a peculiar metre and tune. 2. றுவகைச் சந்தம் (வின்.);; meaningless syllable sung to a tune as an interlude, formed of the letters. த்,ந்,ன் combined with a long or short vowel.

தருசாரம்	தருசாரம் tarucāram, பெ.(n.) கருப்பூரம் (சங்.அக.);. (மரத்தின் சாரமாயுள்ளது);; camphor, as the essence of a tree. [Skt. taru + {} → த. தருசாரம்]
தருக்கபரிபாசை	தருக்கபரிபாசை tarukkabaribācai, பெ.(n.) தருக்க பரிபாசை, பார்க்க;see {}.
தருக்கல்	தருக்கல் tarukkal, பெ.(n.) 1. ஒரு வகை நாகக்கல்; zinc spar. 2. சூடாலைக் கல்; zinc ore. (சா.அக.);
தருசணி	தருசணி tarusaṇi, பெ.(n.) விலைமகள்; prostitute. (சா.அக.);
தருணதை	தருணதை daruṇadai, பெ.(n.) 1. கற்றாழை; aloe. 2. மங்கை பருவமுள்ள பெண்; a girl between 12 and 13 years of age. 3. பதினாறு அகவை (வயது); தொடங்கி முப்பது அகவை (வயது); வரையுள்ள பருவப்பெண்; woman's age 16 and 30 years. 4. ஓர் செடி; rosa alba. (சா.அக.);
தருணம்	தருணம் taruṇam, பெ.(n.) 1. இளமை; prime of life youthfulness. "தருண வஞ்சிக் கொம்பு" (கம்பரா. தைலமாட்டு);. 2. ஏற்ற வேளை; right time, proper season. "வெஞ்சமா தொடர்ந்த தத்தருணமாம் (சங்.அக.);; 3. நல்லெண்ணம்; good intention. "தருணங் கெட்டவன்". 4. பெருஞ்சீரகம் (மலை.);; chinese anise. 5. ஆமணக்கு (மூ.அ.);; castor. [Skt. {} → த. தருணம்]
தருணன்	தருணன் taruṇaṉ, பெ.(n.) இளைஞன்; youth man. "அறவுந்தருண னறவும்விருத்தன்" (சைவச.ஆசா.16);. [Skt. {} → த. தருணன்]
தருணி	தருணி taruṇi, பெ.(n.) 1. இளமைப் பருவ முடையவள்; young woman. 2. 16 முதல் 30 ஆண்டு வரையுள்ள மகளிர் பருவம் (திவா.);; the period from the 16th to the 30th year in the lifetime of a woman.

தருப்பகசிலேட்டுமம்	தருப்பகசிலேட்டுமம் taruppagasilēṭṭumam, பெ.(n.) உடம்பைக் காப்பாற்ற வேண்டி (அமைந்த); ஐந்து பிரிவாகிய கோழையில் (சிலேட்டுமத்தில்); தலையி (சிரசி);லுள்ள ஒரு பகுதி; one of the five phlegms. (சா.அக.);
தருப்பணம்	தருப்பணம்1 taruppaṇam, பெ.(n.) 1. தேவர் களுக்கும், முனிவர்களுக்கும், முன்னோ ருக்கும் இறுக்கும் நீர்க்கடன்; libations of water to gods, munivars and manes. 2. உணவு; food, refreshment. "தருப்பணப் பிண்டியும்" (திவா. 11);. 3. அவல்; fried paddy pestled and cleaned. "கருப்புக் கட்டியொடு தருப்பணங் கூட்டி" (பெருங். உஞ்சைக். 40, 129);. [Skt. {} → த. தருப்பணம்] தருப்பணம்2 taruppaṇam, பெ.(n.) கண்ணாடி (பிங்.);; mirror. [Skt. {} → த. தருப்பணம்]
தருப்பாக்கிரம்	தருப்பாக்கிரம் taruppākkiram, பெ.(n.) தருப்பை நுனி; spike of darbha grass. "நெய்க்குள்ளே விடுகிற தருப்பாக்கிரத்தை' (சீவக. 2465 உரை);. [Skt. {} → த. தருப்பாக்கிரம்]
தருமக்கட்டை	தருமக்கட்டை tarumakkaṭṭai, பெ.(n.) 1. பிறர் தருமத்தால் வாழும் ஏதிலியர் (ஆதரவற்றோர்);; orphan, as supported by charity. 2. ஆவுரிஞ்சு தறி; rubbing post for cattle, set up as a charity. [Skt. dharma → த. தருமம்+கட்டை]
தருமக்கல்	தருமக்கல் tarumakkal, பெ.(n.) ஒருவன் செய்த அறச்செயல் பொறிக்கப்பட்ட கல்வெட்டு (இ.வ.);; memorial slab inscribed with the charitable deeds of a person. த.வ. கொடைக்கல் [Skt. dharma → த. தருமம் + கல்]
தருமக்குரல்	தருமக்குரல் tarumakkural, பெ.(n.) இலவய உணவுக்காக விடுக்கப்படும் பொது அழைப்பு; general call or invitation, as in a free distribution food. த.வ. அறவிளி [Skt. dharma → த.தருமம் + குரல்]

தருமக்கொள்ளி	தருமக்கொள்ளி tarumakkoḷḷi, பெ.(n.) அறநிலையத்தார் செய்யும் ஈமக்கடன்; cremation, in charity, of a person who dies homeless. த.வ. அறக்கொள்ளி [Skt. dharma → த.தருமம் + கொள்ளி]
தருமக்கோள்	தருமக்கோள் tarumakāḷ, பெ.(n.) மறைமுகமாகச் செய்த குற்றத்தைக் குறிப்பாக வெளிப்படுத்தல் (யாழ்ப்.);; indirect information as to a secred crime. த.வ. அறக்கோள் [Skt. dharma → த.தருமம் + கோள்]
தருமகருத்தா	தருமகருத்தா tarumagaruttā, பெ.(n.) 1. அறங்காவலர், திருக்கோயில் ஆட்சித் தலைவர்; manager or trustee of a Hindu temple. 2. அற முரைப்பவர், நீதியரசர் (R.T.);; judge, arbitrator, magistrate.
தருமகாரியம்	தருமகாரியம் tarumakāriyam, பெ.(n.) அறச்செயல்; act of charity. [Skt. dharma → த. தருமம் + காரியம்]
தருமச்சேட்டை	தருமச்சேட்டை tarumaccēṭṭai, பெ.(n.) நெற்களத்தில் ஏழைகட்குக் கொடுக்க வேண்டி முறத்தில் தனியே வைக்கப்பட்டுள்ள கூலம்; corn set apart in a winnowing fan at the threshing - floor to be given to the poor. [Skt. dharma → த. தருமம் + சேட்டை]
தருமசக்கரம்	தருமசக்கரம் tarumasakkaram, பெ.(n.) அறவாழி; Buddham and Jaina - the wheel of Dharmam. "தருமசக்கர முருட்டினன் வருவோன்" (மணிமே. 10.. 26);. [Skt. dharma → த. தரும(ம்); + சக்கரம்]
தருமசங்கடம்	தருமசங்கடம் tarumasaṅgaḍam, பெ.(n.) மாறுபட்ட இரண்டு கடமைகளுள், எதனை முடிப்பது என்று தெரியாத நிலைமை, அறத் தடுமாற்றம்; difficulty of discerning which of two contradictory duties is proper. த.வ. இரண்டுங்கெட்டான் நிலை, அறத்தடுமாற்றம் [Skt. dharma → த. தரும(ம்); + சங்கடம்]
தருமசத்திரம்	தருமசத்திரம் tarumasattiram, பெ.(n.) தருமசாலை பார்க்க;see {}. மறுவ. அன்ன சத்திரம்

தருமசபை	தருமசபை tarumasabai, பெ.(n.) முறை மன்றம்; council of arbitrators, court of justice, tribunal. த. அவை → சவை → [Skt. dharma → த. தருமம் + சபை]
தருமசாட்சி	தருமசாட்சி tarumacāṭci, பெ.(n.) அறமன்றத் தாரால் அழைக்கப்பட்டுக் கேட்கப்படும் சான்று (இ.வ.);; king's evidence, court witness. 2. அறமகளறியக் கூறுஞ்சாட்சி; testimony given in the name of the Goddess of Virtue.
தருமசாதனம்	தருமசாதனம் tarumacātaṉam, பெ.(n.) அறச் செயலைக் குறிக்குஞ் செப்புப் பட்டயம்; deed of endowment inscribed on a copper-plate. த.வ. அறப்பட்டயம்
தருமசாலி	தருமசாலி tarumacāli, பெ.(n.) அறவோன்; charitable person. [Skt. dhama → த. தரும(ம்); + சாலி]
தருமசாலை	தருமசாலை tarumacālai, பெ.(n.) வழிப் போக்கருக்கு இலவயமாக உணவு வழங்கும் சாவடி; rest-house for travellers with free provision for food. [Skt. dharma → த. தரும(ம்); + சாலை]
தருமசிந்தை	தருமசிந்தை tarumasindai, பெ.(n.) அறம் புரியும் எண்ணம்; charitable or virtuous disposition. த.வ. கொடையுள்ளம் [Skt. dharma → த. தரும(ம்); + சிந்தை]
தருமசீலன்	தருமசீலன் tarumacīlaṉ, பெ.(n.) தருமசாலி பார்க்க;see {}.
தருமத்தியானம்	தருமத்தியானம் tarumattiyāṉam, பெ.(n.) ஆதனின் இயல்பு, அதன் இன்ப துன்ப உணர்வு; அது நல்வழியடைதலைத் தடுக்கும் தடைகள், அது முடிவில் நிலையாய இன்பத்தை எய்துகை ஆகிய மெய்ப் பொருளைப் பற்றிய உணர்வு;
தருமதாயம்	தருமதாயம் tarumatāyam, பெ.(n.) அறத்திற்காக விடும் இறையிலி நிலம் (W.G.137);; inam granted for any charitable purpose; property or funds bequeathed and dedicated to pious uses. [Skt. dharma → த. தரும + தாயம்]

தருமதானம்	தருமதானம் tarumatāṉam, பெ.(n.) சமய நடை முறைப்படி செய்யும் கொடை; charity according to prescribed texts. "எங்கோள் முற்பவத்திற் புண்ணியத்தையுந் தரும தானத்தையுஞ் செய்தோ னாதலின" (சிலப். 15 : 30, உரை);. [Skt. dharma → த. தருமம்]
தருமதேவதை	தருமதேவதை darumadēvadai, பெ.(n.) 1. இயக்கி (சூடா.);; Jaina Goddess of benevolence. 2. எமன்; Yaman. "தனைப் பயந்த நற்றரும தேவதை திருவருளால்" (பாரத. நச்சுப். 47);. [Skt. dharma → த. தரும(ம்); + தேவதை]
தருமநீதி	தருமநீதி tarumanīti, பெ.(n.) சட்ட நூல்களில் கூறப்படும் அறம்; justice as based on the legal codes. த.வ. அறமுறை
தருமநூல்	தருமநூல் tarumanūl, பெ.(n.) மனு, அத்திரி, விண்டு, வாசிட்டம், யமம், ஆபத்தம்பம், யாஞ்ஞவற்கியம், பராசரம், ஆங்கிரசம், உசனம், காத்தியாயனம், சம்வர்த்தம், வியாசம், பிரகற்பதி, சங்கலிதம், சாதாதபம், கௌதமம், தக்கம் எனப்பதினெண் வகைப்பட்ட அறநூல் (பிங்.);; ancient text books on kind law in Sanskrit 18 in number viz. {}, attiri, {}, yamam, {}, samvarttam, {}, takkam. த.வ. அறநூல் [Skt. dharma → த. தரும(ம்); + நூல்]
தருமநூற்பிரிவு	தருமநூற்பிரிவு tarumanūṟpirivu, பெ.(n.) ஆசாரம், விவகாரம், பிராயச்சித்தம் எனத் தரும சாத்திரம் கூறும் மூன்று பகுதிகள்; sections in the legal treatise, numbering three viz.. {}. [Skt. dharma → த. தரும(ம்); + நூல் +பிரிவு]
தருமப்பத்தினி	தருமப்பத்தினி tarumappattiṉi, பெ.(n.) கணவனோடு உடனிருந்து வைதீகச் செயல் களை நடத்துதற்குரிய இல்லறக்கிழத்தி; legitimate wife entitled to take part along With her husband in all rituals.
தருமப்பிரபு	தருமப்பிரபு tarumabbirabu, பெ.(n.) மிகுதியாக அறம் புரிவோன்; benefactor benevolent lord.
தருமப்பிள்ளை	தருமப்பிள்ளை tarumappiḷḷai, பெ.(n.) கழைக் கூத்தரின் வளர்ப்புப் பிள்ளை (வின்.);; one brought up by public charity in the profession of pole-dancing. [Skt. dharma → த. தருமம் + பிள்ளை]

தருமபீடிகை	தருமபீடிகை tarumapīṭigai, பெ.(n.) புத்தரது இணையடி அமைந்த இருக்கை-மேடை; pedestal bearing Buddha's feet, worshipped in many places. "புரையோ ரேத்துந் தரும பீடிகை தோன்றியது (மணிமே. 8 : 63);. [Skt. dharma → த. தரும(ம்); + பீடிகை]
தருமபுத்திரன்	தருமபுத்திரன் tarumabuttiraṉ, பெ.(n.) 1. மாபாரதக் கதையில் பாண்டவர்களுள் மூத்தவன்; the eldest of the {} of {}. 2. முறைப்படி மணந்து கொண்ட மனைவியின் மகன்; lawful son, son of legally wedded wife. [Skt. dharma → த. தரும + புத்திரன்]
தருமபுரம்	தருமபுரம் tarumaburam, பெ. (n.) 1. கூற்றுவன் நகர்; city of {}. 2. தஞ்சை மாவட்டத்தில் மயிலாடுதுறைக்கு அருகில் இருக்கும் புகழ்மிக்க சிவமடமுள்ள ஒரு சோணாட்டு ஊர்; a {} shrine near {}, {} district, famous for {} mutt. [Skt. dharma → த. தரும + புரம்]
தருமம்	தருமம் tarumam, பெ.(n.) 1. நற்செயல் (பிங்.);; virtuous deed. 2. விதி (உரி.நி.);; statute, ordinance law, sacred law. 3. தருமநூல் (உரி.நி.); பார்க்க;see {}. 4. ஒழுக்கம் (உரி.நி.);; usage, practice, customary observance or prescribed conduct. 5. கடமை; duty. 6. நீதி; justice, righteousness. "பொருந்து மென்கை தருமமோ" (பாரத.சூதுபோர்.186);. 7. தான முதலிய அறம்; charity, benevolence.
தருமமன்று	தருமமன்று tarumamaṉṟu, பெ.(n.) அற (நீதி); மன்றம்; court of justice. "ஒரடியிடாமற் றடுத்து வா தரும மன்றுள்" (திருவாலவா. 41,10);. த.வ. அறமன்றம் [skt. dharma → த. தரும + மன்று]
தருமமுதல்வன்	தருமமுதல்வன் darumamudalvaṉ, பெ.(n.) அருகக் கடவுள்; Arhat "சித்தன் பகவன் தரும முதல்வன்" (சிலப். 10 : 178);. [Skt. dharma → த. தரும + முதல்வன்]
தருமமூர்த்தி	தருமமூர்த்தி tarumamūrtti, பெ.(n.) அறமே உருவானவன்; embodiment of dharma. "நந்தமாலவாய்த் தரும மூர்த்தி" (திருவாலவா. 20, 8);.
தருமராசன்	தருமராசன் tarumarācaṉ, பெ.(n.) 1. தருமன் (சூடா.); பார்க்க;see {}. "விண்ணிடைத் தருமராசன் விரும்பினால் விலக்குவாரார்" (தேவா. 523 : 2);. 2. பாலை (மலை.);; silvery- leaved ape flower.

தருமவாகனன்	தருமவாகனன் tarumavākaṉaṉ, பெ.(n.) தரும வடிவான காளையை, ஊர்தியாகக் கொண்ட சிவன் (யாழ்.அக.);;{}, as riding on bull which is Tarumam personified.
தருமவாசனம்	தருமவாசனம் tarumavācaṉam, பெ.(n.) முறை மன்றம்; court. "தருமவா, சனத்திலேற" (திருவாலவா. 41, 13);.
தருமவாடி	தருமவாடி tarumavāṭi, பெ.(n.) ஈகைக் கூடம்; place in which alms are given. [Skt. dharma → த. தரும + வாடி]
தருமவான்	தருமவான் tarumavāṉ, பெ.(n.) அற நோக்குடையோன்; charitable and virtuous man. "தணிகைவாழ் தருமவானையே" (அருட்பா.5, பணித்திறஞ் சாலாமை, 1);.
தருமவினைஞர்	தருமவினைஞர் tarumaviṉaiñar, பெ.(n.) அறப்புறங்களை மேற்பார்க்கும் அரசு அலுவலர்கள்; officers in charge of charities. "தரும வினைஞருந் தந்திர வினைஞரும்" (சிலப். 26 : 41);. [தரும(ம்); + வினைஞர்] வினை → வினைஞர்.
தருமவுபாயம்	தருமவுபாயம் tarumavupāyam, பெ.(n.) கொடுத்த கடனை வாங்கும் பொருட்டுக் கடன்காரன் வீட்டு வாயிலிற் பழிகிடக்கும் முறைமை; dharma a mode of extorting payment or complainant or creditor sitting at the debetors door and there remaining without tasting food till his demand shall be complied with (R.F.);. த.வ. அறப்பாடு
தருமவைத்தியசாலை	தருமவைத்தியசாலை tarumavaittiyacālai, பெ.(n.) இலவய மருத்துவமனை, பணமின்றி மருத்துவம் செய்யுமிடம்; hospital of free dispensary. த.வ. அறமருத்துவச்சாலை [Skt. dharma+vaidya → த. தருமவைத்திய(ம்); + சாலை] [த. சாலை → Skt. சாலா]
தருமவைத்தியம்	தருமவைத்தியம் tarumavaittiyam, பெ.(n.) பணம் வாங்காது இலவயமாச் செய்யும் மருந்துவம்; free medical treatment. (சா.அக.);. [Skt. dharma+vaidya → த. தருமவைத்தியம்]

தருமன்	தருமன் tarumaṉ, பெ.(n.) 1. அறக் கடவுள்; God of justice and righteousness. "தருமன் றண்ணளியால்" (சீவக. 160);. 2. காலன் (எமன்); (பிங்.);;{}. "தருமனு மடங்கலும்" (பரிபா. 2.);. 3. பாண்டவர்களுள் மூத்தவன்; elder brother of {}. "தருமனித்தனை நாட்செய்த தருமமும் பொய்யோ" (பாரத. சூது. 191);. 4. புத்தன் (பிங்.);; Buddhan. 5. அருகன்; Arhat. "தருமன் பொருளன்" (சிலப். 10 : 178);. 6. திருக்குறளுரை காரருள் ஒருவர்; one of the commentators on {}. "தருமர் மணக்குடவர்" (தனிப்பா.); [Skt. dharma → த.தரும]
தருமாசனத்தார்	தருமாசனத்தார் tarumācaṉattār, பெ.(n.) நடுவர்கள்; judges. "அறங்கூறுந் தருமா சனத்தார் உரைக்கும் நடுவு நிலைமை" (சிலப். 5 : 135, உரை);. த.வ. அறங்கூறு அவையத்தார்
தருமாத்திகாயம்	தருமாத்திகாயம் tarumāttikāyam, பெ. (n.) அறவழி நடக்கத் தேவையான பொருள்; money required to live in the righteous way. "தருமாததி காயந் தானெங்கு முளதாய்" (மணிமே. 27 : 187);.
தருமி	தருமி tarumi, பெ.(n.) கொடையாளி, புரவலன்; munificence person. [Skt. dharmi(n); → த.தருமி]
தரோகா	தரோகா tarōkā, பெ.(n.) பொய்; falsehood. த.வ. இரண்டகம் [U. {} → த.தரோகா]
தல்லால்	தல்லால் tallāl, பெ.(n.) தரகுக்காரன்; broker, intermediary.
தலவகாரம்	தலவகாரம் talavakāram, பெ.(n.) சாமவேத உட்பிரிவு (சாகை);களுள் ஒன்று; a reseension of the {}. "தலவகார சரணத்தார்க்கு" (T.A.S.I.S, 3);.

தலாக்	தலாக் talāk, பெ.(n.) மனைவியை விலக்குகை (நிராகரிக்கை); (முகமதிய);; divorce. [U. {} → த.தலாக்]
தலாசி	தலாசி talāci, பெ.(n.) உசாவல் (விசாரணை); (C.G.);; enquiry, detection.
தலாயத்து	தலாயத்து talāyattu, பெ.(n.) வில்லைச் சேவகன்; liveried attendant, peon.
தலால்	தலால் talāl, பெ.(n.) தரகன் (C.G.);; broker. [U. {} → த.தலால்]
தலாலி	தலாலி talāli, பெ.(n.) தரகு; brokerage. [U. {} → த. தலாலி]
தவளம்	தவளம் tavaḷam, பெ.(n.) 1. வெள்ளைக் கோடா சூரி; a virulent type of arsenic. 2. பற்பம்; calcined powder. 3. வெள்ளைக் கரு; white of the egg albumin. 4. சாம்பல் நிறம்; ash colour. (சா.அக.); தவளம் tavaḷam, பெ. (n.) 1. வெண்மை; white, ash-Colour, grey. "தவளவாணகை கோவல னிழப்ப" (சிலப். 4:55);. 2. வெண்மிளகு (மலை);; white pepper, the mature seed of black pepper. 3. எரியணம் (கருப்பூரம்); (யாழ்.அக.);; camphor. 4. சங்கநஞ்சு (யாழ். அக.);; an arsenic. [தவள் + அம். 'அம்' சொல்லாக்க ஈறு. ஒ.நோ பவளம்.]
தளகர்த்தர்	தளகர்த்தர் taḷagarttar, பெ.(n.) தளபதி; general (of an army);. "இராணுவத்தில் தளகர்த்தர் முக்கிய முடிகிகளை எடுப்பதுண்டு". த.வ. படைத்தலைவர்

தற்காலம்	தற்காலம் taṟkālam, பெ.(n.) 1. நிகழ்காலம்; present time. "தற்காலமதை நோவனோ". (தாயு.பரிபூரண.7);. 2. குறித்த காலம்; exact or precise time of an action or occurrence. த.வ. இற்றைக்காலம் [Skt. {} → த. தற்காலம்] தற்காலம் taṟkālam, பெ. (n.) 1. நிகழ்காலம்; present time. "தற்காலமதை நோவனோ" (தாயு. புரிபூரண. 7);. 2. குறித்தகாலம் (இ.வ.);; exact or precise time of an action or occurrence. மறுவ. நடப்புக்காலம், நிகழ்காலம் [தன் + காலம்.]
தற்சமயம்	தற்சமயம்1 taṟcamayam, பெ.(n.) 1. குறித்த வேளை (வின்.);; particular juncture, exact moment required. 2. உற்ற வேளை (சங்.அக.);; best opportunity favourable juncture. த.வ. இற்றைப்பொழுது, இவ்வேளை தற்சமயம்2 taṟcamayam, வி.எ.. (adv.) இப்பொழுது; at present. தற்சமயம்1 taṟcamayam, பெ. (n.) 1. குறித்த வேளை (வின்.);; particular juncture, exact moment required. 2. உற்றவேளை (சங்.அக.);; best opportunity, favourable juncture. தற்சமயம்2 taṟcamayam, கு.வி.எ. (adv.) இப்பொழுது (இ.வ.);; at present (செ.அக.); [தன் + சமயம்.]
தற்சனி	தற்சனி taṟcaṉi, பெ.(n.) சுட்டுவிரல்; fore finger "சிறுவிர றன்னி னின்றுந் தற்சனியளவும்" (காசிக.சிவச.அக்கினி 22);. [Skt. tarjani → த. தற்சனி] தற்சனி taṟcaṉi, பெ. (n.) சுட்டுவிரல்; forefinger. "சிறுவிர றன்னி னின்றுந் தற்சனியளவும்" (காசிக. சிவச. அக்கினி. 22);. [தன் + சனி.]

தற்புருடம்	தற்புருடம் taṟpuruḍam, பெ.(n.) சிவனைம் முகத்துள் கிழக்கு நோக்கியிருப்பது (சைவச.பொது.334);; a face of {} which is turned eastward, one of {}-ai-m- mukam. தற்புருடம் taṟpuruḍam, பெ. (n.) சிவனாரின் ஐந்துமுகத்துள், கிழக்கு நோக்கியிருப்பது (சைவச. பொது. 334);; a face of Sivan which is turned eastward, one of five faces of Sivan. (செ.அக.);.
தன்மவாரியப்பெருமக்கள்	தன்மவாரியப்பெருமக்கள் taṉmavāriyapperumakkaḷ, பெ.(n.) அறநிலையங்களை மேற்பார்வைப் பார்க்கும் அவையோர் (S.I.I.iii.10);. Officers of incharge of charities.
தன்மவிசேடவிபரீதசாதனம்	தன்மவிசேடவிபரீதசாதனம் taṉmavicēṭavibarītacātaṉam, பெ.(n.) விருத்த வேதப்போலி நான்கனுள் கூறப்பட்ட ஏது, பக்கத்தின் விசேடத்தன்மையைக் குறிக்காது அதனை வியாபகப் பொருளென்று தவறி நினைக்குமாறு செய்வது(மணிமே. 29, 277);; a fallacious middle term which fails to denote the particular quality of the minor term so as to make it appear to belong to a spicies of wider denotation, one of four virutta-v-{}.
தன்மிச்சொரூபவிபரீதசாதனம்	தன்மிச்சொரூபவிபரீதசாதனம் taṉmiccorūbavibarītacātaṉam, பெ.(n.) விருத்த வேதப்போலி நான்கனுள் கூறப்பட்ட ஏது, பக்கத்தில் ஒருபோதும் இல்லாமிருப்பது (மணிமே. 29, 278);; a fallacious middle term which does not at all exist in the minor term, one of four virutta-v-{}.
தன்மிட்டன்	தன்மிட்டன் taṉmiṭṭaṉ, பெ.(n.) 1. நன்னெறியில் நிற்பவன்; virtuous person. "தன்மிட்ட னாயவந்த யயாதிக்கு" (உத்தரரா. இலவண.33);. 2. கொடை மனமுள்ளவன் (கொ.வ.);; charitable person.
தன்மிவிசேடவிபரீதசாதனம்	தன்மிவிசேடவிபரீதசாதனம் taṉmivicēṭavibarītacātaṉam, பெ.(n.) விருத்த வேதப்போலி நான்களுள் கூறப்பட்ட ஏது, பக்கத்தின் விசேடத்தன்மையைக் குறிக்காது அதனை வியாப்பியப் பொருளென்று தவறி நினைக்குமாறு செய்வது (மணிமே. 29,279);; a fallacious middle term which fails to denote the particular quality of the minor term and restricts its denotation, one of four virutta-{}.
தன்யன்	தன்யன் taṉyaṉ, பெ.(n.) நல்வினையாளன், பேற்றாளன்; fortunate person.
தன்யாசி	தன்யாசி taṉyāci, பெ.(n.) தன்னியாசி பார்க்க;see {}.
தன்மாதிகாயம்	தன்மாதிகாயம் taṉmātikāyam, பெ.(n.) ஆன்மாவானது நல்வினை தீவினைக்கு ஏற்றாற் போல் மரணத்திற்குப் பிறகு தானே மாற்றிக் கொண்ட உடம்பு; the body assumed by the soul of its own accord suitable to the past karma the death of its previous body. (சா.அக.);
தன்யம்	தன்யம் taṉyam, பெ.(n.) பெண் முலை; female breast. (சா.அக.);
தன்வந்தரி	தன்வந்தரி taṉvandari, பெ.(n.) தேவ மருத்துவன்; the physician of the gods. "தன்வந்தரி பகவான் உருவமாகி நல் லமுதுறை கடத்தொடு முதித்தான்" (பாகவத.மாயவ.30);.

தன்வந்தரிமால்	தன்வந்தரிமால் taṉvandarimāl, பெ.(n.) மருத்துவமனை; hospital. "அரமனைத் தன்வந்தரிமால் வைத்தியருள்" (தஞ்.சர.iii.88);.
தன்னியாசி	தன்னியாசி taṉṉiyāci, பெ.(n.) ஒரு வகை அராகம் (பரத.இராக.56);; a specific melody type. [Skt. {} → த. தன்னியாசி] தன்னியாசி taṉṉiyāci, பெ. (n.) இசைப்பண் (பரத. இராக. 56);; a specific melody-type. தெ. தன்யாசி.
தனசுதானம்	தனசுதானம் taṉasutāṉam, பெ.(n.) பிறப்பியத்தின்படி பிறப்பு ஓரையிலிருந்து இரண்டாம் இடமாகிய செல்வத்தைக் குறிக்குமிடம்; second house from the ascendant, as indicating wealth (Astrol.); [Skt. dhana+{} → த. தனசுதானம்.]
தனதன்	தனதன் daṉadaṉ, பெ. (n.) 1. குபேரன் (செல்வந்தன்);; kubera (திவா.);. 2. ஈகையாளன்; liberal person (W.);. [Skt. dhana-da → த. தனதன்.] தனதன் daṉadaṉ, பெ. (n.) 1. பெருஞ்செல்வன் குபேரன் (திவா.);; Kuberan. 2. ஈகையாளன் (வின்.);; liberal person. [தனம் + த் + அன்.]
தனநிசேபம்	தனநிசேபம் taṉanicēpam, பெ.(n.) ஏழு செல்வங்களுள் ஒன்றை மண்ணுக்கடியில் புதைத்து வைத்தல்; storing treasure under earth, one of capta-{} (q.v.);. [Skt. dhana-ni-{} → த. தனநிசேபம்.]
தனபாரம்	தனபாரம் taṉapāram, பெ.(n.) கொங்கைச் சுமை; breast-weight, well-developed breast. "அதிபார தனபார வதிரூப மலர்மானை யனையாய்" (அரிச்.பு. விவாக. 218);. [Skt. stana+{} → த. தனபாரம்.] தனபாரம் taṉapāram, பெ. (n.) கொங்கைச் சுமை; breast-weight, well-developed breast. "அதிபார தனபார வதிரூப மலர்மானை யனையாய்" (அரிச். பு. விவாக. 218); (செ.அக.);. [தனம் + பாரம்.]

தனம்	தனம்1 taṉam, பெ.(n.) 1. செல்வம் (வின்.);; wealth, property, substance. 2. பொன் (பிங்.);; gold. 3. முத்திரை; seal. 4. உத்திரம்; beam across roofing. 5. கூட்டற்கணக்கு; addition. [Skt. stana → த. தனம்.] தனம்2 taṉam, பெ.(n.) முலை; Woman's breast. "அரும்பெருந் தனத்தை வேட்டாண் டின வளை "விற்பான் வந்தோன்" (திருவாலவா.23,15);. [Skt. stana → த. தனம்.] தனம்1 taṉam, பெ. (n.) பண்புணர்த்தற்குப் பெயரின்பின் வரும் இடைச்சொல்; affix added to many nouns giving them an abstract meaning. "வள்ளற்றனமும் வகுத்தனன் கூறி" (பெருங். நரவாண. 8, 6);.
தனரோகம்	தனரோகம் taṉarōkam, பெ.(n.) பால் வழியும் துளைகள் அடைப்பட்டு அதனால் ஏற்படும் நோய்; a disease in which the milk carrying ducts remain closed in the breast of a multipara, a disease of the mammary gland (சா.அக.);. [Skt. stana + {} → த. தனரோகம்.]
தனலட்சுமி	தனலட்சுமி taṉalaṭcumi, பெ.(n.) செல்வமாகிய திரு; goddess of wealth. [Skt. dhan+laksmi → த. தனலட்சுமி.]
தனவான்	தனவான் taṉavāṉ, பெ.(n.) செல்வன்; wealthy man. "நெடிய தனவானாத லரிது (அறப்சத.); [Skt. dhama-{} → த. தனவான்.] தனவான் taṉavāṉ, பெ. (n.) 1. செல்வன் wealthy man. "நெடிய தனவானாத லரிது" (அறப். சத. 1);. 2. கொடியரசு; peepul-creeper. மறுவ. பெருஞ்செல்வன். [தனம் + வ் + ஆன்.]

தனவிபாகம்	தனவிபாகம் taṉavipākam, பெ.(n.) கீழ்வாய் இலக்கக் கூறுபாடு; metric analysis (சா.அக.);.
தனாதிபதி	தனாதிபதி daṉādibadi, பெ.(n.) தனவான் (வின்.); பார்க்க;see {}. [Skt. dhana+adhi+pati → த. தனாதிபதி.]
தனாபியம்	தனாபியம் taṉāpiyam, பெ. (n.) பெருமுன்னை; broad leaved premna-premna latifolia (சா.அக.);.
தனிகம்	தனிகம் taṉigam, பெ.(n.) தனிகா (மலை.); பார்க்க;see {}. [Skt. {} → த. தனிகம்.] தனிகம் taṉigam, பெ. (n.) தனிகா (மலை.); கொத்துமல்லி; coriander-seed. [தனியம் → தனிகம்.]
தனிகன்	தனிகன் taṉigaṉ, பெ.(n.) செல்வன் (இ.வ.);; rich man (colloq.);. [Skt. dhanika → த. தனிகன்.] தனிகன் taṉigaṉ, பெ. (n.) செல்வன் (இ.வ.); rich man. [தனியன் → தனிகன்.]
தனிகா	தனிகா taṉikā, பெ.(n.) கொத்தமல்லி [Skt. {} → த. தனிகா.] தனிகா taṉikā, பெ. (n.) தனிகம் பார்க்க;see tanigam. [தனி → தனிகா. ஒருகா; தனியா → தனிகா.]

தனிட்டாபஞ்சமி	தனிட்டாபஞ்சமி taṉiṭṭāpañjami, பெ.(n.) தாம் நிலவொடு கூடியிருக்குங்கால் ஒரு வீட்டில் மரணம் நேர்ந்தால் பின்னர் அங்கு வாழ்வார்க்குத் தீங்கு விளைப்பனவாகக் கருதப்படும் அவிட்டம் முதலிய ஐந்து நாண்மீன்கள்; five stars commencing from {}, believed to portend further evil to the occupants of a house, if death occurs when the moon is in conjunction with any one of them. [Skt. {}+pancami → த. தனிட்டா பஞ்சமி.]
தனுசநாசினி	தனுசநாசினி taṉusanāsiṉi, பெ.(n.) நஞ்சுக் கடியைக் குணப்படுத்தல்; curing poisonous bite or sting. 2. ஒரு பூச்சி; a kind of insect (சா.அக.);.
தனுசம்	தனுசம் taṉusam, பெ.(n.) 1. பாம்புக் கடிவாய்; the spot bitten by a snake. 2. கொட்டும் பூச்சி; stinging insect. 3. ஆடுமாடுகளைக் கடிக்கும் ஈ; gad fly. 4. உடம்பு மூட்டு; joint of the body (சா.அக.);.
தனுசமூலம்	தனுசமூலம் taṉusamūlam, பெ.(n.) 1. காரவேர்; pungent root. 2. முருங்கை மரம்; drum stick tree (சா.அக.);.
தனுசன்	தனுசன்1 taṉusaṉ, பெ.(n.) மகன்; son (வின்.);. [Skt. tanu-ja → த. தனுசன்.] தனுசன்2 taṉusaṉ, பெ.(n.) அசுரன் (தனுவினிடம் தோன்றியவன்);; Asura, as descended from Danu. "சம்புவன் சம்பு மாலியெனும் பெயர்த்தனுசர் தம்மை" (பாரத.நிவாத.27);. [Skt. dhanu-ja → த. தனுசன்.] தனுசன் taṉusaṉ, பெ. (n.) மகன் (வின்.); son.
தனுசு	தனுசு taṉusu, பெ.(n.) தனு3 பார்க்க;see {}. [Skt. dhanus → த. தனுசு.] தனுசு taṉusu, பெ. (n.) வில்; bow. [தனு → தனுசு.]

தனுசுகோடி	தனுசுகோடி taṉusuāṭi, பெ.(n.) இராமேசுவரத்திற்குத் தென்கிழக்காக நீண்ட தரைமுனையிலுள்ள புகழ்பெற்ற தூயநீராடும் துறைகள்; the promontory in the south- east of and the bay enclosed thereby, being one of the most sacred places in India. த.வ. கோடிக்கரை [Skt. dhanus → த. தனுசு+கோடி.]
தனுசோணிதம்	தனுசோணிதம் daṉucōṇidam, பெ.(n.) மருளூமத்தை; burrweed xanthium orientale (சா.அக.);.
தனுட்டிரதந்தம்	தனுட்டிரதந்தம் daṉuṭṭiradandam, பெ.(n.) பன்றிக்கொம்பு; hog's horn (சா.அக.);.
தனுட்டிரம்	தனுட்டிரம் taṉuṭṭiram, பெ.(n.) பெரிய பல்; large tooth (சா.அக.);.
தனுட்டிரவிடம்	தனுட்டிரவிடம் taṉuḍḍiraviḍam, பெ.(n.) பல்லின் நஞ்சு; venom in the teeth of a lizard (சா.அக.);.
தனுத்தம்பவாதம்	தனுத்தம்பவாதம் taṉuttambavātam, பெ. (n.) உடம்பை வில்லைப் போல் வளைக்கும் ஓர் வகை ஊதை வலிப்பு, இது வளியினால் உடம்பை உள்ளாகவும் வெளிப்புறமாகவும் வளைக்கும், ஆகவே, இது பின்னிசிவு, முன்னிசிவு என இரு வகைப்படும்; a form of tetanic spasm or spasmatic contraction in which the enraged vayu bends the body like a bow, it consists of two different types according to the bending of the body of the patient internally (forwards); or externally (backwards);. If internally it is known as empros-thotomus and if externally opisthotomus (சா.அக.);.
தனுப்பாடாணம்	தனுப்பாடாணம் taṉuppāṭāṇam, பெ.(n.) வைப்பு நஞ்சு; a mineral poison. [Skt.dhanus+{} → த. தனுப்பாடாணம்.]
தனுப்பீசம்	தனுப்பீசம் taṉuppīcam, பெ.(n.) தம்பலப்பூச்சி (யாழ்.அக.);; cochoneal insect coccus cacti scarlet moth. [Skt. dhanus + bija → த. தனுப்பீசம்.]
தனுமத்தியம்	தனுமத்தியம் taṉumattiyam, பெ.(n.) இடுப்பு;

தனுமானசி	தனுமானசி taṉumāṉasi, பெ.(n.) இவ்வுலகப்பற்றுகளிலிருந்து அறுபட்டிருக்கும் மனநிலை (வேதா.சூ.147);; the state of non-attachment of the mind towards worldly pleasures. [Skt. tanu-{} → த. தனுமானசி.]
தனுர்மாசம்	தனுர்மாசம் taṉurmācam, பெ.(n.) சிலை (மார்கழி); மாதம்; month of {} (December-January);. [Skt. dhanus+{} → த. தனுர்மாசம்.] தனுர்மாசம் taṉurmācam, பெ. (n.) சிலை (மார்கழி); மாதம்; month of Margali = December – January.
தனுவெலும்பு	தனுவெலும்பு taṉuvelumbu, பெ.(n.) நாவைத் தாங்கி, குரல் வளைக்கு மேலே முன் கழுத்தில் புடைப்பாகவும், வளைந்தும் ஒடுங்கிய சிறுவெலும்பு; the protuberance just above the larnyx and the root of the tongue on the fore-part of the throat-Adamisapple (சா.அக.);.
தாக்கல்	தாக்கல் tākkal, பெ.(n.) 1. கணக்கிற் பதிவு; entry in an account. 2. தரவு; giving of a notice, reference. 3. தன்வயப்படுத்துகை; taking possession, occupancy. [U. {} → த. தாக்கல்] தாக்கல்1 tākkal, பெ. (n.) 1. அடித்து அழிக்கை, பாய்ந்து மோதுகை; striking, attacking, charging. "பொருதகர் தாக்கற்குப் பேருந் தகைத்து" (குறள், 486);. 2. எதிர்க்கை (சூடா.);; opposing. [தாக்கு → தாக்கல்.] தாக்கல்2 tākkal, பெ. (n.) 1. பதிகை; 2. தகவல் (C.G.);; giving of a notice, reference. 3. சொந்தப்படுத்துகை; taking possession, occupancy. 4. செய்தி; information, news, intimation. அவன் போனது தொடர்பாக ஒரு தாக்கலும் கிடைக்கவில்லை. தொடர்பு

தாக்கீது	தாக்கீது1 tākātu, பெ.(n.) summons;order. "நீதிமன்றத்தால் அனுப்பப்பட்ட தாக்கீதைப் பெற மறுப்பது குற்றமாகும். ஒப்பந்தப் புள்ளிகள் மூலம்தான் பாடப் புத்தகங்கள் அச்சடிக்க வேண்டுமென்று அரசு தாக்கீது பிறப்பித்துள்ளது" (இ.வ.);. தாக்கீது2 tākātu, பெ.(n.) உத்தரவு; injunction, command, order (W.G.);. [U. {} → த. தாக்கீது.]
தாகத்து	தாகத்து tākattu, பெ.(n.) ஆற்றல் (P.T.L.);; power, ability. [Ar. {} → த. தாகத்து]
தாகீது	தாகீது tāātu, பெ.(n.) தாக்கீது பார்க்க;see {}. [U. {} → த. தாகீது.]
தாசநம்பி	தாசநம்பி tācanambi, பெ.(n.) இறைவனுக் கருகில் நின்று தீவட்டிப்பந்தம் பிடிப்பவன் ({});; torch-bearer near the deity in procession. [Skt. {} → த. தாச+நம்பி.] தாசநம்பி tācanambi, பெ. (n.) சாத்தானி வகுப்பினரின் பட்டப்பெயர் (வின்.);; title of the sattani caste.
தாசபாலனம்	தாசபாலனம் tācapālaṉam, பெ.(n.) பதினான்கு அருள்புரியும் செயல்களுள் ஒன்றான அடிமைகளைக் காத்தல் (வின்.); protection of slaves and dependents one of 14 {}. [Skt. {}+ த. தாச+பாலனம்.]
தாசமார்க்கம்	தாசமார்க்கம் tācamārkkam, பெ.(n.) ஒழுக்கம்; conduct, good behaviour. தாசமார்க்கம் tācamārkkam, பெ. (n.) தாசநெறி பார்க்க;see tasa-neri (செ.அக.);. [தாயம் → தாசம் + மார்க்கம். மார்க்கம் = வழி. Skt. Marga.]

தாசன்	தாசன்3 tācaṉ, பெ.(n.) 1. (சில தொடர்களில் ஒரு கடவுளைத் தீவிரமாக வழிபடுபவன் fervent devotee (of a deity);. காளிதாசன், சக்திதாசன், கண்ணதாசன். 2. (வாழ்வியல் வழிகாட்டியாக கருதப்படும் ஒருவரின் வழிநடப்பவர்; ardent follower or admire. நான் பாரதியின் தாசன் (க்ரியா.);. தாசன்1 tācaṉ, பெ. (n.) 1. ஊழியக்காரன்; servant. "தாசர் தாசியர்" (விநாயகபு. 53, 57);. 2. அடிமை (சூடா.);; slave. 3. பத்தன்; devotee. 4. அந்தணர் அல்லாதாருக்கான பொதுப்பெயர்; title of non-bhrahmin castes. "தருமன் வருமன் றனன் றாசன்" (திருவானைக். கோச். 69);. 5. மாலியரின் வணக்கச்சொல்; a term used in salutation among vaisnavas. "அடியேன் றாசனென்றி றைஞ்சி" (பிரபோத. 11, 11);. [தாயம் → தாயர் → தாசன். தாயம் = உரிமை உரிமையுடன் வழிவழித் தொண்டு புரிபவராக இற்றைக்கும் பிறவிக்கும் உள்ளத்தில் தாங்கித்
தாசாகலம்	தாசாகலம் tācākalam, பெ.(n.) மடல் முதலியவற்றில் கையெழுத்திட்டபின் சேர்க்கும் குறிப்பு (C.G.);; postscript. [Skt. taja → த. தாசா+கலம்.]
தாசாபண்ணு-தல்	தாசாபண்ணு-தல் dācāpaṇṇudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. பிறன் துன்பப்படுங் காலத்து ஆற்றுதல்; to refresh; to comfort one in sorrow. 2. பயிற்சி செய்வித்தல்; to train. 3. இன்சொற்களால் வயப்படுத்துதல் (கொ.வ.);; to coax, flatter; to appease conciliate by kind words or deeds. [Skt. taja → த. தாசா+பண்ணு-,]
தாசாபிரதி	தாசாபிரதி dācāpiradi, பெ.(n.) தெளிவானபடி (C.G.);; faircopy. [Skt. taja+prati → த. தாசாபிரதி.]

தாசாமசாலா	தாசாமசாலா tācāmacālā, பெ.(n.) ஊக்கமடையும் பொருட்டுக் குதிரைக்குக் கொடுக்கும் மருந்து வகை (அசுவசா.136);; a medicinal preparation to instill spirit in horses. [U. {} → த. தாசாமசாலா.] தாசாமசாலா tācāmacālā, பெ. (n.) உற்சாகம் அடையும் பொருட்டுக் குதிரைக்குக் கொடுக்கும் மருந்து வகை (அசுவசா.136);; a medicinal preparation to instill spirit in horses. [தாசா + மசாலா.]
தாசியநாமம்	தாசியநாமம் tāciyanāmam, பெ.(n.) தூய்மைப்படுத்தும் சமயவைப்பின் (சடங்கு); போது சமய ஆசிரியர் தரும் பெயர்; name given to a devotee at the time of his religious initiation by his guru. [Skt. {}+ namam → த. தாசியநாமம்.]
தாசியம்	தாசியம் tāciyam, பெ.(n.) தாசத்துவம் பார்க்க;see {}. [Skt. dasya → த. தாசியம்.]
தாசில்தார்	தாசில்தார் tāciltār, பெ.(n.) மாவட்ட ஆட்சியரின் கீழுள்ள வட்ட அரசிறை வருவாய்த்துறை அதிகாரி; a revenue officer incharge of a taluk under the district collector. [U. {} → த. தாசில்தார்.]
தாசில்	தாசில் tācil, பெ.(n.) தாசில் பார்க்க;see {}. [U. tahsil → த. தாசீல்.]
தாசுயநாமம்	தாசுயநாமம் tācuyanāmam, பெ.(n.) குருவினால் சீடனுக்கு இடப்பட்ட அடிமைப் பெயர்;{}, a name given to a disciple by his guru. [Skt. {} → த. தாசுயநாமம்.]
தாட்சண்யம்	தாட்சண்யம் tāṭcaṇyam, பெ.(n.) உயிர்களுக்காகக் கொள்ளும் இரக்கம்; பரிவு; consideration (for s.o. or sth.);. முதியவர் என்பதற்காகக் கொஞ்சம் தாட்சண்யம் காட்டக் கூடாதா? (இ.வ.);.

தாட்சணைச்சீட்டு	தாட்சணைச்சீட்டு tāṭcaṇaiccīṭṭu, பெ.(n.) தன்மேற் கடன் பொறுத்தற்கு ஏற்குங் குறிப்புச் சீட்டு (Pond.);; accommodation bill. [Skt. {} → த. தாட்சணைச்சீட்டு.]
தாட்சாயணி	தாட்சாயணி tāṭcāyaṇi, பெ.(n.) மலைமகள்; Parvadi, as daughter of Daksa. "தக்கன்றன் குமாரி தாட்சாயணி" (மச்சபு.கவுரிநாம.11);. [Skt. {} → த. தாட்சாயணி.]
தாட்சிணியம்	தாட்சிணியம் tāṭciṇiyam, பெ.(n.) 1. கண்ணோட்டம்; kindness, benignity, kind feelings. 2. இரக்கம்; mercifulness, compassion. 3. ஒருதலை பக்கம்; partiality. 4. மதிப்புரவு; courtesy, politeness. [Skt. {} → த. தாட்சிணியம்.]
தாட்டிகம்	தாட்டிகம் tāṭṭigam, பெ.(n.) 1. மும்முரமாய்; vehemence, insolvence, pride. 2. ஆற்றல்; strength, power, authority. [Skt. {} → த. தாட்டிகம்.] தாட்டிகம் tāṭṭigam, பெ. (n.) 1. வலிமை; strength. "தாட்டிகமுடன் வெகுபோட்டி" (இராமநா. உயு. 16);. 2. குறும்புத்தனம்; mischievousness.
தாட்டிகன்	தாட்டிகன் tāṭṭigaṉ, பெ.(n.) 1. கொடுமைக் காரன்; proud autocrat. "தந்தியெல்லா முண்டாக்குந் தாஷ்டிகா" (பணவிடு.278);. செல்வாக்குள்ளவன் (வின்.);; powerful, influential person. [Skt. {} → த. தாட்டிகன்.] தாட்டிகன் tāṭṭigaṉ, பெ. (n.) 1. உரவோன், வலிமையானவன்; powerful, strong man. "மயிறனிற் புக்கேறு தாட்டிகன்" (திருப்பு. 911);. 2. கொடியவன்; mischievous man. அவன் பெரிய தாட்டிகன் (உ.வ.);.
தாடிமபட்சணம்	தாடிமபட்சணம் tāṭimabaṭcaṇam, பெ.(n.) கிளி (யாழ்.அக.);; parrot, as fond of pomegranates (மாதுளைப் பழம் தின்பது);. [Skt. {} → த. தாடிமபட்சணம்.]

தாத்திரியாதிகசாயம்	தாத்திரியாதிகசாயம் tāttiriyātigacāyam, பெ.(n.) நெல்லி வற்றலோடு மற்ற கடைச் சரக்குகளையும் சேர்த்து இறக்கும் வடிநீர்; decoction extracted from a mixture of dried indian gooseberry, with a few other bazaar drugs (சா.அக.);. த.வ. நெல்லிக்கருக்கு
தாத்திரியாதிசூரணம்	தாத்திரியாதிசூரணம் tāttiriyāticūraṇam, பெ.(n.) பித்தச் சூலைக்குக் கொடுக்கும். வாழ்நாள் மறைமருந்து. நெல்லி வற்றல் சூரணத்துடன் தேன் கலந்து அல்லது கடுக்காய் தோல் சூரணத்தில் வெல்லம் நெய் கலந்து சாப்பிடுவது; an ayurvedic medicine containing either gooseberry or gallnut powder. The former is given with honey late with jaggery and ghee for rheumatic pain caused by heat (சா.அக.);. த.வ. நெல்லித்தூளம்
தாத்திரேயகி	தாத்திரேயகி tāttirēyagi, பெ.(n.) பால் கொடுக்கும் பெண், முலைத்தாய்; a nurse engaged to suckle an infant-wet nurse (சா.அக.);.
தாத்து	தாத்து tāttu, பெ.(n.) 1. நியாயம்; justice. 2. முறையீடு; complaint, representation. [U. {} → த. தாத்து.] தாத்து1 dāddudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கொழித்தல் (யாழ்ப்.);; to winnow. 2. இழிந்ததை உயர்ந்ததற்கு மாற்றுதல்; to shift off bad articles for good. 'அவன் தாத்திப் போட்டான்' (யாழ்ப்.);. 3. செலவழித்தல் (தஞ்சை);; to spend. 4. ஒளித்து வைத்தல் (யாழ்ப்.);; to conceal, as stolen bullocks. [தாற்று → தாத்து-,]
தாத்பரியம்	தாத்பரியம் tātpariyam, பெ.(n.) purpose, meaning. "திருமணச் சடங்கின் தாத்பரியத்தைப் புரிந்துகொள்ளவில்லை" (இ.வ.);.
தாதச்சி	தாதச்சி tātacci, பெ.(n.) துறவிப்பெண் (யாழ்.அக.);; a female ascetic. [Skt. {} → த. தாதச்சி.] தாதச்சி tātacci, பெ. (n.) தவப்பெண் (யாழ்.அக.);; a female ascetic. [தாதன் → தாதச்சி.]

தாதமார்க்கம்	தாதமார்க்கம் tātamārkkam, பெ.(n.) 1. ஒழுக்கம்; conduct, good behaviour. 2. சிவனை உருவவடிவமாகக் கோயிலில் வைத்து வழிபடுகை (சி.போ.பா.8, 1, பக்.359);; 3. பிச்சை (பிங்.);; alms. [Skt. {} → த. தாதமார்க்கம்.]
தாதர்த்தியேசதுர்த்தி	தாதர்த்தியேசதுர்த்தி dādarddiyēcadurddi, பெ.(n.) பொருட்டுப் பொருளில் வரும் நான்காம் வேற்றுமை (பி.வி.16, உரை);; [Skt. {} → த. தாதர்த்தியே சதுர்த்தி]
தாதான்மியசக்தி	தாதான்மியசக்தி tātāṉmiyasakti, பெ. (n.) சிவபெருமானை ஒருபோதும் விட்டு நீங்காத படைப்பாற்றல்; Inseparable {}. [Skt. {}+sakti → த. தாதான்மாய சக்தி.]
தாதான்மியம்	தாதான்மியம் tātāṉmiyam, பெ. (n.) ஒன்றுபட்டிருக்கை; identity, unity, sameness. "தாதான்மிய மொன்றுறும் பரிசு" (பிரபுலிங்வி மலை47);. த.வ. ஒன்றிப்பு [Skt. {} → த. தாதான்மியம்.]
தாதானம்	தாதானம் tātāṉam, பெ.(n.) கரிக்குருவி; kin crow (சங்.அக.);. த.வ. காரி [Skt. {} → த. தாதானம்.] தாதானம்1 tātāṉam, பெ. (n.) மருக்காரை; common emetic nut (சா.அக.);. தாதானம்2 tātāṉam, பெ. (n.) கரிக்குருவி (சங்.அக.);; king crow. [P]
தாதிராசகம்	தாதிராசகம் tātirācagam, பெ.(n.) ஒளிநீர் (தாது);; semen (சா.அக.);.
தாதுகல்பம்	தாதுகல்பம் tātugalpam, பெ.(n.) மாழை அல்லாதது; any of the elements which are non metalic in the chemical sense (சா.அக.);.

தாபரம்	தாபரம் tāparam, பெ.(n.) 1. மரப்பொது (சூடா.);; vegetable kingdom. 2. அசையாப்பொருள்; category of the immovables. "சங்கமந்தாபரங்க டத்தங்கன் மத்துக்கீடா" (சி.சி.2, 41);. 3. இடம் (பிங்.);; place, location, habitation. 4. நிலம் (அக.நி.);; Earth. 5. மலை (அக.நி.);; mountain. 6. உடல் (சூடா.);; body. 7. கோயில் (அக.நி.);; temple. 8. இலிங்கம் (Saiva.);;{}, as fixed and immovable. "தாபர மணலாற் கூப்பி" (தேவா. 192, 3);. 9. உறுதி (சூடா.);; stability, steadiness. 10. பற்றுக் கோடு; shelter, support, prop. "மருதூர னென்றாம் பரமே" (மருதூரந்.60);. 11. ஆதாரம்; basis, foundation (யாழ்.அக.);.
தாபிதா	தாபிதா tāpitā, பெ.(n.) பட்டாடை (C.G.);; silk cloth. [U. {} → த. தாபிதா.]
தாபே	தாபே tāpē, பெ.(n.) 1. சார்ந்தவன்; dependant, follower. 2. வசம்; charge, custody. [U. {} → த. தாபே.]
தாபேதார்	தாபேதார் tāpētār, பெ.(n.) சார்ந்தவன் (C.G.);; department, follower, subordinate. [U. {} → த. தாபேதார்.]

தாம்	தாம் tām, பெ.(n.) விலை (C.G.);; price. [U. {} → த. தாம்.] தாம்1 tām, ப.பெ. (pron.) 1. அவர்கள்; they. "தாரமார் புத்திரரார் தாம் தாமாரே" (தேவா. 523:10);. தாம் சொன்னதை உறுதி செய்தனர். 2. மரியாதை குறிக்கும் முன்னிலைச் சொல்; you, a term of respect. "தாமென்ன சொன்னீர்கள்?" 3. முதல் வேற்றுமையில் பன்மைப்பெயரைச் சார்ந்து வரும் சாரியை; particle suffixed to plural nouns of any person in the nominative case for emphasis. "அவர்தாம் வந்தார்" [தம் → தாம் = தாம் என்பது படர்க்கைப் பன்மையைக் குறிக்கும் உருபேற்ற வடிவமாகும். 'ஆ' என்னும் சேய்மைச் சுட்டடியினின்று பிறந்துள்ள, தான், தாம் என்னும் படர்க்கைப் பெயர்கள், 'அவன்', 'அவள்' முதலிய ஐம்பாற்சுட்டுப் பெயர்கள் தோன்றியபின், தற்சுட்டுப் பெயர்களால் (Reflexive Pronouns); மாறிவிட்டன (த.வ. 135);.] தாம்2 tām, இடை. (part.) அசைநிலை (நன். 441);; an expletive, as in வருவர்தாம்.
தாமசபதார்த்தம்	தாமசபதார்த்தம் tāmasabatārttam, பெ.(n.) செரியாமையை மிகுதிப்படுத்தும் உணவு பொருள்; stupefying food (சா.அக.);. த.வ. செரியா உண்டி
தாமசம்	தாமசம் tāmasam, பெ.(n.) 1. சோம்பல் பண்பு; quality of being dull. 2. மனிதப் பண்புகள் மூன்றனுளொன்று; one of the three inherent qualities of man- Tamasic. 3. மடமை; want of knowledge - Nescience. 4. இருள் மயக்கம், இது தூக்கத்தை மூட்டும்; principle of illusion sleeps sets in (சா.அக.);.
தாமாசா	தாமாசா1 tāmācā, பெ.(n.) சரிக்குச்சரி (வின்.);; average. [U. {} → த. தாமாசா.] தாமாசா2 tāmācā, பெ.(n.) 1. களிப்பு; show, pomp. 2. காட்சி; spectable, sight. 3. வேடிக்கை; sport, fun. [U. {} → த. தாமாசா.]

தாமாசு	தாமாசு tāmācu, பெ.(n.) சரியாகப் பகிர்ந்து கொடுக்கை (W.G.);; fair and equitable distribution (R.F.);. [U. {} → த. தாமாசு.]
தாமான்	தாமான் tāmāṉ, பெ.(n.) கப்பற் பின் பக்கத்துக் கயிறு; தாமான் tāmāṉ, பெ. (n.) கப்பற் பின் பக்கத்துக் கயிறு; lower back rope of a dhoney sail, back clew line (செ.அக.);. [தாமம் + ஆன் → தாமான்.]
தாயித்து	தாயித்து tāyittu, பெ.(n.) 1. மந்திரத்தகடு அடங்கிய அணி; small gold or silver case worn on the person as a amulet; cylindrical talisman. 2. அணி வகை (இ.வ.);; an ornament. [U. {} → த. தாயித்து.]
தார்சா	தார்சா tārcā, பெ.(n.) மொட்டைமாடி; terraced roof. [E. terrace → த. தாயித்து.]
தார்சு	தார்சு tārcu, பெ.(n.) தார்சா பார்க்க;see {}.
தார்சுக்கட்டிடம்	தார்சுக்கட்டிடம் tārcukkaḍḍiḍam, பெ.(n.) மெத்தை வீடு (Tj.);; storied house. [E. {} + த. கட்டிடம்.]
தார்ட்டாந்திகம்	தார்ட்டாந்திகம் tārṭṭāndigam, பெ.(n.) 1. தாட்டாந்திகம் பார்க்க;see {}. 2. உபமேயம்; that which is illustrated by an example or simile. "தரு திருட்டாந்த முந்தாட்டாந்திகமும்" (சங்கற்ப. 11, அடி.35);. [Skt. {} → த. தாட்டாந்திகம்.]
தார்த்தராட்டிரர்	தார்த்தராட்டிரர் tārttarāṭṭirar, பெ.(n.) திருதராட்டிரன் மகன்களாகிய துரியோதனாதியர்; kaurava princes, the sons of {}. "வெம்பரித்தேர்த்தார்த்தராட்டிரர்" (பாரத.திரௌ.98);. [Skt. {} → த. தார்த்தராட்டிரர்.]

தார்மரம்	தார்மரம் tārmaram, பெ.(n.) மரவகை (M.M.294);; scotch pine, I. tr., pinus sylvestris. [E. tar → த. தார்+மரம்.] தார்மரம் tārmaram, பெ. (n.) மரவகை; scotch pine. [தார் + மரம்.]
தார்மிகன்	தார்மிகன் tārmigaṉ, பெ.(n.) அறச் சிந்தனை உள்ளவன்; charitable person, generous man. "சில தார்மிகர் அவ்வளவிலேயே செல்லுகிறார்கள்" (திவ். திருப்பா.அவ.பக்.16);. த.வ. அறவோன் [Skt. {} → த. தார்மிகன்.]
தாரணயோகம்	தாரணயோகம் tāraṇayōkam, பெ.(n.) ஆழ்ந்த உள்ளொடுக்கம் (தியானம்);; deep devotion (சா.அக.);.
தாரணா	தாரணா tāraṇā, பெ.(n.) மூச்சடக்கி மனத்தை ஒரு வழிப்படுத்தல்; concentration of mind joined with the retention or breath (சா.அக.);.
தாரணாசத்தி	தாரணாசத்தி tāraṇācatti, பெ.(n.) 1. குலிச சத்தி; power of amulet. 2. தியானசத்தி; power of concentration
தாரப்பிரம்	தாரப்பிரம் tārappiram, பெ.(n.) கற்பூரம்; camphor (சா.அக.);. தாரப்பிரம் tārappiram, பெ. (n.) எரியணம்; camphor (சா.அக.);. [தார் + அப்பிரம் → தாரப்பிரம்.]

தாரா	தாரா1 tārā, பெ.(n.) star. தாரா2 tārā, பெ.(n.) ஒரு சமணப் பெண் தெய்வம் (நீலகேசி.236, உரை);; a jaina Goddess. [Skt. {} → த. தாரா.] தாரா1 tārā, பெ. (n.) 1. குள்ளவாத்து; a kind of duck. 2. குருகு, நாரை; heron. 3. வாத்து நடை; walking as of a duck.. 4. துரா; king of herbs. 5. வேக்காலி; conocarpus latifolia. 6. ஓம்; mystic monosyllable "Öm". தாரா வகைகள்:- 1. காட்டுத்தாரா; wild duck 2. பெருந்தாரா; large duck or goose.
தாராப்பூடு	தாராப்பூடு tārāppūṭu, பெ.(n.) நாரத்தை; bitter orange-citrus auvantium (சா.அக.);. தாராப்பூடு tārāppūṭu, பெ. (n.) நாரத்தை; bitter orange (சா.அக.);. [தாரா + பூடு.]
தாளிசம்	தாளிசம் tāḷisam, பெ.(n.) 1. ஒப்பந்தம்; agreement, consent, union. "தாரிசம் பண்ணினான்". 2. செப்பமானது; reasonableness, as of price. "தாரிசமாய் விற்கிறான்". தாளிசம் tāḷisam, பெ. (n.) சிறு மரவகை (பதார்த்த. 1006);; Indian plum.
தாரித்திரம்	தாரித்திரம் tārittiram, பெ.(n.) வறுமை (பிங்.);; poverty, want, destitution. [Skt. daridra → த. தாரித்திரம்.]

தாரித்திரியம்	தாரித்திரியம் tārittiriyam, பெ.(n.) தரித்திரம் பார்க்க;see tarittiram. "நோயுற்ற தாரித்திய நன்றுகாண்" (குமரேச.சத.52);.
தாரிப்பு	தாரிப்பு tārippu, பெ.(n.) 1. மதிப்பு (வின்.);; estimation, guess. 2. தாங்கிப் பேசுகை; recommendation, commendation. 3. மேம்படச் செய்கை; causing to excel;encouraging, as a pupil. "அவனைத் தாரிப்புப் பண்ணினான்" (வின்.);. தாரிப்பு1 tārippu, பெ. (n.) உதவி; support. 'ஓர் தாரிப்பின்றி' (பெரியபு. இளையான். 9);. [தரு → தார் → தாரிப்பு.]
தாரிவியாதிகியாழம்	தாரிவியாதிகியாழம் tāriviyātigiyāḻm, பெ.(n.) மரமஞ்சள், சீந்தில் கொடி, கடுகுரோகிணி, வசம்பு, மஞ்சிட்டி, வேப்பீர்க்கு, திரிபலை சம எடை கொண்டு கசாயம் வைத்து சகல குட்டத்திற்கும் குடிக்க கொடுக்கும் ஓர் ஆயுள்வேத மருந்து; an ayurvedic decoction of tree turmeric moon creeper, black hellebore, sweet flag, Indian madder, mid rib or margosa leaf and the three myrobalams (சா.அக.);.
தாரெண்ணெய்	தாரெண்ணெய் tāreṇīey, பெ.(n.) கெட்டியான நீர்வடிவ கரிநெய் (தார்); (உ.வ.);; liquid tar. த.வ. கருங்கசடு [E. tar → த. தார்+எண்ணெய்.]
தாரோகா	தாரோகா tārōkā, பெ.(n.) காவற்காரர் தலைவன் (வின்.);; superintendent of peons. [U. {} → த. தாரோகா.]
தாலகேதனன்	தாலகேதனன் tālaātaṉaṉ, பெ.(n.) 1. பலராமன்;{}. 2. வீடுமன் Bhisma (பனையின் உருவம் எழுதிய கொடியையுடையோன்);; Lit. he who has palmyra-banner. [Skt. {} → த. காலகேதனன்.]
தாலகேது	தாலகேது tālaātu, பெ.(n.) தாலகேதனன் பார்க்க;see {}. "தாள கேதுவையுஞ் சேர.... கொண்டு நீ செல்க" (பாரத.வாசு.17);. [Skt. {} → த. தாலகேது.]

தாலபீசநியாயம்	தாலபீசநியாயம் tālapīcaniyāyam, பெ.(n.) விதையும் முளையும் போல எது முந்தியது என்று கூற முடியாத நிலை; the {} of reasoning in a circle, as wheather seed comes from the plant or plant from the seed. [Skt. {} + த. பீசநியாயம்.]
தாலம்	தாலம் tālam, பெ.(n.) மூன்று பிடிகொண்ட நீட்டலளவு (சுக்கிரநீதி.197);; a lineal measure of three hands. [Skt. {} → த. தாலம்.] தாலம்1 tālam, பெ. (n.) 1. பனை; palmyra-palm. "தாலமுயர் கொடியினன்" (பாரத. குரு. 141);. 2. கூந்தற்கமுகு (பிங்.);; a kind of areca-palm. 3. கூந்தற்பனை (மலை.);; talipot-palm. 4. மடலேறுதலுக்காகக் குதிரை வடிவில் புனையும் உரு (அகப்.);; palmyra leaf-stalk shaped like a horse. "தாலத் திவர்க" (வெங்கைக்கோ. 110);. 5. தேன்; honey. [தாள் → தால் + அம் – தாலம். 'அம்' சாரியை.] தாலம்2 tālam, பெ. (n.) 1. நிலம்; earth. "தால முறைமையிற் பரிந்து காத்தான்" (திருவாலவா. 36:1);.
தாலிம்கானா	தாலிம்கானா tālimkāṉā, பெ.(n.) சிலம்பம் பயிலும் இடம் (தட்சிண.சிந்.சரித்திரம், பக்.224);; fencing ground. [Skt. {} → த. தாலிம்கானா.]
தாலீபாகம்	தாலீபாகம் tālīpākam, பெ.(n.) இந்து சமயச் சட்டங்களைக் கூறும் பழைய வடமொழி நூலாகிய சுமிருதியில் விதிக்கப்பட்டதும் இல்வாழ்வோர் காருவா முழுநிலா நடப்பு செய்யப்படுவதுமான (சடங்கு); வகை; new and full moon ceremonies enjoined by smrti to be performed by a house holder. "தாலீபாகம் பண்ணவும்" (சி.சி.8, 3, மறை.);. [Skt. {} → த. தாலீபாகம்.]
தாலிபுலாகநியாயம்	தாலிபுலாகநியாயம் tālibulākaniyāyam, பெ.(n.) ஒரு பானைச் சோற்றிற்கு ஒர் அவிழைப் பதம் பார்ப்பது போல ஒன்றன் ஒரு புடைத்தன்மையிலிருந்து அதன் முழு நிலையையும் அறியும் நெறி (சிவசம.24);; the{} of boiled rice in a cooking vessel, illustrating the principle that the condition of the whole may be inferred from that of a part. த.வ. பானைச் சோற்று நெறி [Skt. {} → த.தாலீ புலாக நியாயம்.]
தாலுக்கா	தாலுக்கா tālukkā, பெ.(n.) தாலுகா1 பார்க்க;see {} (C.G.);.

தாலுகா	தாலுகா tālukā, பெ.(n.) 1. உரிமை (C.G.);; connection dependence, possession, property. 2. தீர்வை தண்டும் பொருட்டுப் பிரிக்கப்படும் சிறிய வட்டம்; dependency, revenue subdivision, convenient division of a district for purposes of revenue administration. 3. முறைமன்றம் (யாழ்.அக.);; court of justice. [U. ta-allu-ka → த. தாலுகா.]
தாவரஉண்ணி	தாவரஉண்ணி tāvarauṇṇi, பெ.(n.) நிலத்திணைகளை உணவாக உண்ணும் உயிரினம்; herbivore.
தாவரஎண்ணெய்	தாவரஎண்ணெய் tāvaraeṇīey, பெ.(n.) தேங்காய், கடலை, எள் முதலியவற்றில் இருந்து எடுக்கப்படும் நெய்மம்; oil extracted from coconut, groundnut, etc. vegetable oil.
தாவரசங்கமம்	தாவரசங்கமம் tāvarasaṅgamam, பெ. (n.) 1. இயங்குதிணை நிலைத்திணை வகை; the category of the movable and the immovable. "தாவர சங்கம மென்னுந் தன்மைய" (கம்பரா.குக. 1);. 2. வீட்டுப் பண்டங்களான அசையும் பொருளும் நிலம் வீடு முதலிய அசையாப் பொருள்களும்; 3. சிவபிரானது திருமேனிகளாகக் கருதப்படும் இலிங்கமும் அடியார்களும் (வின்.);; lingam and devotees of {}, as the fixed and movable forms sof {}. த.வ. இயங்கு [Skt. {} → த.தாவரசங்கமம்.]
தாவரசங்கமவிடம்	தாவரசங்கமவிடம் tāvarasaṅgamaviḍam, பெ.(n.) 1. செடிமரங்கள், விலங்கு களின் நஞ்சு, இது ஊமத்தை வித்தினால் குணப்படும்; vegetable and animal poison as opposed to mineral poison. 2. தாது நஞ்சு இது ஊமத்தை வித்தினால் குணப்படும்; dhatura seed cures those poisons (சா.அக.);.
தாவரசாத்திரம்	தாவரசாத்திரம் tāvaracāttiram, பெ.(n.) பூண்டுகளைப் பற்றிய நூல்; science of plants botany - Phytology (சா.அக.);.
தாவரசாத்திரி	தாவரசாத்திரி tāvaracāttiri, பெ. (n.) 1. மரம், செடி, கொடி பற்றிய புலமை பெற்றவன்; one skilled in botany-botanist. 2. மூலிகை அறிஞன்; an early botanist who used to collect, sell or administer plants of herbs - Herbalist (சா.அக.);.
தாவரசாம்பல்	தாவரசாம்பல் tāvaracāmbal, பெ.(n.) 1. பூண்டுகளை எரிப்பதனால் கிடைக்கும் சாம்பல்; ash obtained by burning plants. 2. காரச்சாம்பல்; ash containing potash or soda or both (சா.அக.);.
தாவரசாலம்	தாவரசாலம் tāvaracālam, பெ.(n.) பூஞ்செடி முதலிய பிரிவுகளைப் பற்றிய நூல்; a work containing a descriptive enueration of plants or vegetable species of a particular place-Flora (சா.அக.);.

தாவரசாரம்	தாவரசாரம் tāvaracāram, பெ.(n.) பூண்டுகளை எரித்தெடுத்த ஒர்வகைச் சாரம்; vegetable alkali, obtained by burning plants (சா.அக.);.
தாவரத்தியலி	தாவரத்தியலி tāvarattiyali, பெ.(n.) பேராமுட்டி; fragrant pavonia-Pavonia odorata (சா.அக.);.
தாவரதத்துவநூல்	தாவரதத்துவநூல் dāvaradadduvanūl, பெ.(n.) பூண்டுகளின் தன்மை அமைப்பு, விளையு முறை, தொழில், வகுப்பு முதலியவைகளைப் பற்றிக் கூறும் நூல்; the science which treats of the form, structure and tissues of plants, the laws which regulate their growth, functions and their classification etc. - botany (சா.அக.);.
தாவரதாதுவிடம்	தாவரதாதுவிடம் tāvaratātuviḍam, பெ. (n.) மாழைகளிலும், பயிர் வகைகளிலும் உள்ள நஞ்சுகள்; mineral and vegetable poisons (சா.அக.);.
தாவரநூல்	தாவரநூல் tāvaranūl, பெ. (n.) நிலைத்திணைப் பற்றிப் பொதுவாகக் கூறும் நூல்; the science of vegetable kingdom in general (சா.அக.);. [Skt. {} → த. தாவரம்+நூல்.]
தாவரம்	தாவரம் tāvaram, பெ. (n.) 1. நிலைத்திணை; category of immovables, opp. to {}. "செல்லா அநின்றவித் தாவர சங்கமத்துள்" (திருவாச.1, 30);. 2. வீடு போன்ற அசையாப் பொருள்; 3. மரப்பொது (சூடா.);; the vegetable kingdom. 4. அடிப்படை; basis, foundation. 5. இடம் (சங்.அக.);; place, habitation. 6. உடல் (சூடா.);; body, as the abode of the soul. 7. இலிங்கம்;(Saiva.); lingam. "சங்க மவடிவிற்குக் கூறிப்போந்த இயல்பில்லாத தாவரவடிவின்" (சி.போ.சிற்.12, 3,2, உரை);. 8. உறுதி (வின்.);; stability, steadiness. [Skt. {} → த. தாவரம்.]
தாவரவியல்	தாவரவியல் tāvaraviyal, பெ.(n.) மரம், செடி, கொடிகளைப் பற்றி விவரிக்கும் அறிவியல் துறை; botany. த.வ. நிலைத்திணையியல் [Skt. {} → த. தாவரம் + இயல்]

தாவரவியல்பூங்கா	தாவரவியல்பூங்கா tāvaraviyalpūṅgā, பெ.(n.) botanical garden.
தாவா	தாவா tāvā, பெ.(n.) 1. (பிராது); முறையீடு முதலியன; complaint, petition. 2. தடை; objection, obstruction. [U. {} → த. தாவா.] தாவா1 tāvā, பெ. (n.) வெண்கருங்காலி அல்லது வெக்காலி; white sandara (சா.அக.);. [தரு → தார் → தாவா = இயற்கை தந்த மரம்.] தாவா2 tāvā, பெ. (n.) பிணக்கு, தகராறு; dispute. நதிநீர்ப் பங்கிட்டுத் தாவாவைத் தீர்க்க நடுவர் மன்றம் அமைக்கப்பட்டது. [தா → தாவா.]
தாவாதார்	தாவாதார் tāvātār, பெ.(n.) முறை யீட்டாளர் (வாதி);; complaint, plaintiff (Loc.);. [U. {} → த. தாவாதார்.]
தாளா	தாளா1 tāḷā, பெ.(n.) ஒப்பு (C.G.);; comparison. [U. {} → த. தாளா.] தாளா tāḷā, பெ. (n.) கட்டுமரத்தைச் செலுத்த நீரைத்துழாவும் பலகை (இ.வ.);; paddle for catamaran. [தாள் → தாளா.]
தாற்காலிகம்	தாற்காலிகம் tāṟgāligam, பெ. (n.) குறுங்காலம்; that which is temporary, occassional. [Skt. {} → த. தாற்காலிகம்.]
தாற்பரியம்பண்ணு-தல்	தாற்பரியம்பண்ணு-தல் dāṟpariyambaṇṇudal, செ. குன்றாவி.(v.t.) 1. விளக்கிச் சொல்லுதல் (யாழ்.அக.);; to explain, expound. 2. புகழ்ந்து பேசுதல் (வின்.);; to applaud, as performances; to magnify, as one's talents. [Skt. {} → த. தாற்பரியம் -,]

தாற்பரியமானவன்	தாற்பரியமானவன் tāṟpariyamāṉavaṉ, பெ. (n.) மதிப்புள்ளவன் (வின்.);; person held in high esteem. [Skt.{} → த.தாற்பரிய+ஆனவன்.]
தாறு	தாறு tāṟu, பெ.(n.) கீலெண்ணெய் (பாண்டி.);; tar. [E. tar → த. தாறு.] தாறு1 tāṟu, பெ. (n.) 1. வாழை முதலியவற்றின் குலை (பிங்.);; bunch, cluster, as of plantains, dates, areca-nuts. "உழிஞ்சிற் றாறு சினை விளைந்த நெற்றம்" (அகநா. 151);. தாறுபுறப்பட்டுத் தாய்வாழையைக் கெடுத்தாப் போல (பழ.);. க. தாறு [P] தாறு2 tāṟu, பெ. (n.) உண்டை நூல் சுற்றுங் கருவி (யாழ்.அக.);; weaver's bobbin, reel. தாறு3 tāṟu, பெ. (n.) பின்கச்சக் கட்டு; puting on a cloth in the fashion of the divided skirt. [P]
தானக்கோல்	தானக்கோல் tāṉakāl, பெ.(n.) யாழ் நரம்புகளைத் தெறிக்க பயன்படுத்துங் கருவி; instrument used in playing {}. "நரம்பு ஏழும்.... தானக் கோலின் அகப்பட்டு" (கலித்.8, உரை);. [Skt. {} → த. தானம்+கோல்.]
தானசாசனம்	தானசாசனம் tāṉacācaṉam, பெ.(n.) கொடை கொடுத்ததற்குரிய ஆவணம்; instrument of gift. த.வ. கொடையாவணம் [Skt. {} → த. தானசாசனம்.]
தானசீலம்	தானசீலம் tāṉacīlam, பெ.(n.) கொடைத் தன்மை (யாழ்.அக.);; liberality. [Skt. {} → த. தானசீலம்.]

தானசீலன்	தானசீலன் tāṉacīlaṉ, பெ.(n.) ஈகையாளன்; liberal, charitable man. [Skt. {} → த. தானசீலன்.]
தானசுத்தி	தானசுத்தி tāṉasutti, பெ.(n.) ஐவகைத் தூய்மைப்படுத்தலில்பூசையிடத்தை மந்திரத்தால் தூய்மைப்படுத்தல் (சைவச.502, உரை);;({}); purification of the place of worship, one of {}-cutti. [Skt. {} + {} → த. தானசுத்தி.]
தானசூரன்	தானசூரன் tāṉacūraṉ, பெ.(n.) பெருங்கொடையாளன் (சிலப்.15, 181, உரை);; one who is heroically charitable. [Skt. {} → த. தானசூரன்.]
தானத்தார்	தானத்தார் tāṉattār, பெ.(n.) கோவிலதிகாரிகள் (I.M.P.Cg.214);; temple trustees. [Skt. {} → த. தானத்தார்.]
தானதருமம்	தானதருமம் dāṉadarumam, பெ.(n.) ஈகை (வின்.);; charity, charitableness. [Skt. {} + dharma → த. தானதருமம்.]
தானதாய்	தானதாய் tāṉatāy, பெ.(n.) ஒலிக்கருவிகள்;த.வ. ஒலிகாணி [Skt. {} → த. தானதாய்.]
தானப்பதி	தானப்பதி dāṉappadi, பெ.(n.) கோயில் முகவர் (இ.வ.);; agent of a temple. [Skt. {} → த.தானம் + பதி.]
தானப்பரீட்சை	தானப்பரீட்சை tāṉapparīṭcai, பெ.(n.) மருத்துவர்கள் ஆராய்ச்சியினால் நோயாளிகளிடம் கவனிக்க வேண்டிய பல வகை குறிகள்; studying of various symptoms exhibited by patients - diagnosis (சா.அக.);.
தானப்பெருக்கம்	தானப்பெருக்கம் tāṉapperukkam, பெ.(n.) 1. பத்து நூறு ஆயிரம் முதலிய எண்களாற் பெருக்குகை; multiplication of numbers by ten and its multiples, as dist. fr. {}-perukkam. 2. மனக்கோட்டை கட்டுகை; idle imagining, building castles in the air. "என்ன, தானப் பெருக்கம் செய்கிறாய்?" (இ.வ.);. [Skt. sthana → த.தானம் + பெருக்கம்.]

தானபத்திரம்	தானபத்திரம் tāṉabattiram, பெ. (n.) கொடை கொடுத்தற்குரிய ஆவணம்; instrument of gift. த.வ. கொடையாவணம் [Skt. {}+pattira → த. தானப்பத்திரம்.]
தானபந்தி	தானபந்தி tāṉabandi, பெ.(n.) விளைச்சல் மதிப்பீடு (சோதனை); (W.G.);; estimated value of the standing crops in a field. [Skt. {} → த. தானம்+பந்தி.]
தானவண்ணம்	தானவண்ணம் tāṉavaṇṇam, பெ.(n.) ஒருவகை இசைப்பாட்டு (வின்.);; a kind of musical composition. [Skt. {} + த. தானம் + வண்ணம்] தானவண்ணம் tāṉavaṇṇam, பெ. (n.) இசைப்பாட்டு வகை (வின்.);; a kind of musical composition. [தானம் + வண்ணம்.]
தானவிச்சை	தானவிச்சை tāṉaviccai, பெ.(n.) அறிவுக் கூறு; the sources of knowledge. "பதினெட்டாகிய தானவிச்சையும்" (பெருங்.வத்தவ.3, 64);.
தானாதிகாரி	தானாதிகாரி tāṉātikāri, பெ. (n.) அறக்கட்டளை அதிகாரி; superintendent of charities, as of a royal household. [Skt. {} → த. தானாதிகாரி.]
தானாதிபதி	தானாதிபதி dāṉādibadi, பெ.(n.) 1. அமைச்சர்; minister. "அதிபுத்தியுத்தி யுண்டாயினோன் றானாதிபதி யாகுவான்" (அறப்.சத.85);. 2. நடுநிலையானவன்; mediator (Loc.);. [Skt. {} + adhipati → த. தானாபதி.]
தானாந்தராயம்	தானாந்தராயம் tāṉāndarāyam, பெ.(n.) impediment or obstacle to the making of gifts. [Skt. {} → த. தானாந்தராயம்.]

தானாபத்தியம்	தானாபத்தியம் tāṉāpattiyam, பெ.(n.) 1. தூது (வின்.);; office of an ambassador. 2. இணக்கம் உண்டுபண்ணுபவர் அலுவலகம் நடுநிலையானவன் (இ.வ.);; office of mediator. 3. ஆசாரிய பதவி (இ.வ.);; office of a priest. [Skt. {}-patya → த. தானாபத்தியம்.]
தானாபதி	தானாபதி dāṉāpadi, பெ.(n.) 1. படைத் தலைவன்; commander. "தானாபதிகளொடு சமர்க்கிளையாத தளகர்த்தரும்" (அறப்.சத.82);. 2. தூதன்; "விந்தைபுரி தானாபதி" (திருவேங்.சத.89);(வின்.);. 3. அரசர்க்கும் அவர் தேவியர்க்கும் இடைநின்று செய்தியறிவிக்கும் அந்தப்புரத்துத் தூதி (Rd.);; woman who carries messages between the king and queen in a palace. [Skt. {}-pati → த. தானாபதி.] தானாபதி dāṉāpadi, பெ. (n.) வேதியியல் கலப்பு; a chemical compound (சா.அக.);.
தானியராசன்	தானியராசன் tāṉiyarācaṉ, பெ.(n.) கோதுமை; wheat, a kind of grains (சா.அக.);.
தானு	தானு tāṉu, பெ. (n.) காற்று; wind (சா.அக.);.
தானுவனமூலி	தானுவனமூலி tāṉuvaṉamūli, பெ.(n.) ஊர்க்கள்ளி; a kind of spurge- sarcostemma intermedium (சா.அக.);.
தானைப்புழு	தானைப்புழு tāṉaippuḻu, பெ. (n.) மலவாயிலிருந்து கொண்டு அரிக்கும் ஓர் வகைப்புழு; a kind worm in the rectum (சா.அக.);.
திக்கரி	திக்கரி1 tikkarittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) புறக்கணித்தல்; to treat with contempt to shun. "சினத்துப்பொற் பொருப்பை... திக்கரித்து" (திருப்பு.427);. [Skt. dhikkr → த. திக்கரி-]
திகர்	திகர் tigar, பெ.எ.(adj.) வேறு; another, different. "திகர் சில்லா" (இ.வ.);. [U. digar → த. திகர்.]

திகரடியாயிருத்தல்	திகரடியாயிருத்தல் tigaraḍiyāyiruttal, பெ. (n.) திணருதல்; feeling difficulty to breath freely being choked (சா.அக.);.
திகாம்பரன்	திகாம்பரன் tikāmbaraṉ, பெ.(n.) ஆடை களற்ற துறவி; naked mendicant (சா.அக.);.
திகிரிக்குள்கலந்த சிலை	திகிரிக்குள்கலந்தசிலை tigiriggu்ḷgalandasilai, பெ.(n.) மாந்துளிர்க்கல்; red stone red ochre (சா.அக.);.
திகிரிக்குளடுக்கும் பச்சை	திகிரிக்குளடுக்கும்பச்சை tigirigguḷaḍuggumbaccai, பெ.(n.) பைம்மணி பச்சை; emerald (சா.அக.);.
திகேசம்	திகேசம் tiācam, பெ.(n.) முல்லைக் குருந்து;
திசனிதசாதி	திசனிதசாதி disaṉidasādi, பெ.(n.) நால்வகை ஆண்குலத்திலொன்று; one of the four classes of men divided according to lust (சா.அக.);.
திசா	திசா ticā, பெ.(n.) கால் நீண்ட பருந்து; long legged eagle - Aquila hastata (சா.அக.);.
திசாரகம்	திசாரகம் ticāragam, பெ.(n.) தும்பி; a bettle of the pterois genus (சா.அக.);.
திசித்துவம்	திசித்துவம் tisittuvam, பெ.(n.) 1. கருப்பத்தில் குழந்தையைத் தாங்கிக்கவர்ந்து கொண்டிருக்கும் மென்படலப் பை. இது பேற்றிற்குப் பின் வெளிதள்ளும்; a membrane of uterus in women and in certain animals produced during gestation and thrown offer parturition. 2. கருப்பையில் சினையைத் தாங்கியுள்ள சவ்வு; a part of decidua which is raflected upon and surrounds the ovum- membrana deci (சா.அக.);.
திசுவறிவிளக்கம்	திசுவறிவிளக்கம் tisuvaṟiviḷakkam, பெ.(n.) 1. உயிர் மரபு அல்லது நிலைத்திணை மரபுகளின் மூலத்தைப்பற்றி சொல்லும் நூல்; the science relating to the tissues of animal or vegetable kingdom. 2. உயிர்த் தாதுவைப் பிரிவினைப் பாகமாகச் சொல்லும் நூல்; the science regarding the minute structure and composition of animal tissues - Histology (சா.அக.);.
திட்சு	திட்சு tiṭcu, பெ.(n.) கரும்பு; sugar (சா.அக.);.

திட்டகன்மம்	திட்டகன்மம் tiṭṭagaṉmam, பெ.(n.) அரசர் பகைவர் முதலியோரால் இப்பிறவியில் உண்டாகும் துன்பம் (சிவப்பிர. 2, 19, பக்.213, உரை);; miseries experienced in this life from kings, enemies, etc. த.வ. பிறவியிலுறு துயர் [Skt. drsta +kanma → த. திட்டகன்மம்.]
திட்டத்துய்மன்	திட்டத்துய்மன் tiṭṭattuymaṉ, பெ.(n.) திரெளபதியின் உடன்பிறந்தவன்; brother of Draupadi (பாரத. முதற்போர்.15);. [Skt. {} → த. திட்டத்துய்மன்.]
திட்டமாகச்சேர்த்தல்	திட்டமாகச்சேர்த்தல் tiṭṭamākaccērttal, பெ.(n.) செவ்வையாக அல்லது அளவுப்படி கூட்டுகை; mixing well and proportionately (சா.அக.);.
திட்டாந்தரம்	திட்டாந்தரம் tiṭṭāndaram, பெ. (n.) எடுத்துக்காட்டு illustration, example. "வகையமையடுக்களை போற்றிட்டாந்தம்" (மணி.29, 61);. [Skt. }+ → த. திட்டாந்தரம்.]
திட்டாந்தவாபாசம்	திட்டாந்தவாபாசம் tiṭṭāndavāpācam, பெ.(n.) இயைபில்லாத எடுத்துக்காட்டு; a fallacious illustration. பக்கப் போலியு மேதுப் போலியுந் திட்டாந்தப் போலியுமாம் (மணிமே.29, 326);. [Skt. {} → த. திட்டாந்தவா பாசம்.]
திட்டித்தம்பம்	திட்டித்தம்பம் tiṭṭittambam, பெ.(n.) 64 கலைகளில் ஒன்றாகிய கண்கட்டுக் கலை வித்தை; the act of fascinating the eyes or suspending the sight which is regarded as one of the 64 of the ancient arts and science (சா.அக.);. த.வ. கண்கட்டுக்கலை
திட்டித்தோசம்	திட்டித்தோசம் tiṭṭittōcam, பெ.(n.) கண்ணேறு; evil eyes (சா.அக.);.
திட்டிதோசக்கிராணி	திட்டிதோசக்கிராணி tiṭṭitōcakkirāṇi, பெ.(n.) கண்ணேறுவினால் உண்டாகும் வயிற்றுப்போக்கு; diarrhoea caused by evil eyes (சா.அக.);.
திடகாத்திரதேகி	திடகாத்திரதேகி tiḍakāttiratēki, பெ.(n.) வன்மையுடைய உடம்பை உடையவன்; person with strong body (சா.அக.);.
திடசரீரம்	திடசரீரம் tiḍasarīram, பெ. (n.) திடகாத்திரம் பார்க்க;see {} (சா.அக.);.

திடப்பிரஞ்ஞுன்	திடப்பிரஞ்ஞுன் tiḍappiraññaṉ, பெ.(n.) உயிர்முத்தன் (யாழ்.அக.);; a soul liberated while yet in this life. [Skt. {} → த. திடப்பிரஞ்ஞுன்.]
திடபத்தி	திடபத்தி tiḍabatti, பெ.(n.) உறுதியான பற்று (யாழ்.அக.);; firm devotion, strong faith.
திடபுருசன்	திடபுருசன் tiḍaburusaṉ, பெ.(n.) ஆற்றல் மிகுந்தவன் (கொ.வ.);; strong well-built person. "தேகவலியுள்ளவன் தாண்டுபரி தூண்டு திடசாயீலலி" (தனிப்பா.i, 362, 100);. [Skt. {}+ purusa → த. திடபுருசன்.]
திடமோகனம்	திடமோகனம் tiḍamōkaṉam, பெ.(n.) முளரிப்பூ (ரோசாப்பூ);; rose flower (சா.அக.);.
திடவீரியம்	திடவீரியம் tiḍavīriyam, பெ.(n.) வட்டச்சாரணை; a kind of trianthma (சா.அக.);.
திடனற்ற	திடனற்ற tiḍaṉaṟṟa, பெ.(n.) வலிமையற்ற; weak (சா.அக.);.
திண்டிபிராட்சம்	திண்டிபிராட்சம் tiṇṭibirāṭcam, பெ.(n.) திண்டிராவிச்சி பார்க்க;see {} (சா.அக.);.
திண்டிராட்சி	திண்டிராட்சி tiṇṭirāṭci, பெ.(n.) திண்டிராவிச்சி பார்க்க;see {} (சா.அக.);.
தித்ததாது	தித்ததாது tittatātu, பெ.(n.) உடம்பிலுள்ள கசப்பு பொருள்; bitter elementary (சா.அக.);.
தித்தபத்திரி	தித்தபத்திரி tittabattiri, பெ.(n.) கசப்பிலை; bitter leaf (சா.அக.);.
தித்தபத்திரேதி	தித்தபத்திரேதி tittabattirēti, பெ.(n.) சீரகம் (சாசி);; cummin seed (சா.அக.);.

தித்தபித்தரோகம்	தித்தபித்தரோகம் tittabittarōkam, பெ.(n.) வாய் கசந்து, இருமலுடன் நெஞ்சிற் கோழை. கண்சூழலல் முதலிய குறிகள் காட்டும் பித்தநோய்; a disease caused by vitiation of heat humour characterised by bitter taste inthe mouth, cough with phelgm in the throat, whirling eyes etc. (சா.அக.);.
தித்தமரிசம்	தித்தமரிசம் tittamarisam, பெ.(n.) தேற்றான் விதை; water clearing nut- strychnos potatorum (சா.அக.);.
தித்தரோகிணி	தித்தரோகிணி tittarōkiṇi, பெ. (n.) 1. கொம்மட்டி; a watermelon. 2. தும்மறப்பூடு; sneezewort-Arteniesia scermititoria (சா.அக.);.
தித்தவல்லி	தித்தவல்லி tittavalli, பெ.(n.) மருள்; hyacinth aloe Sansevira roxburghiana (சா.அக.);.
தித்தாமிர்தம்	தித்தாமிர்தம் tittāmirtam, பெ. (n.) சீந்தில்; moon creeper - menispermum glabrum (சா.அக.);.
தித	தித dida, பெ.(n.) 1. பீதரோகணி; an unknown plant. 2. வட்டத்திருப்பி; Indian pareira-cissamplelos pareira (சா.அக.);.
திதகம்	திதகம் didagam, பெ.(n.) மலைவேம்பு; wild neem - Melia composita (சா.அக.);.
திதசுதாபகம்	திதசுதாபகம் didasudāpagam, பெ.(n.) தன்னிலைக்கு மீளுகை (வின்.);; elasticity, tendency to return to a former position. [Skt. sthita+stapaga → த. திதசுதாபகம்.]
திதத்தாபகம்	திதத்தாபகம் didaddāpagam, பெ.(n.) 1. தன்னிலைக்கு மீளுந்தன்மை; the state or returning to the form which it is bent, tendency of returning to former position when pulied, rebounding. 2. சவ்வுத் தன்மை; elasticity (சா.அக.);.
திதாம்	திதாம் titām, பெ.(n.) பீதரோகணி, கண்ணுக்கிடுமோர் மூலி; an unknown plant useful in eye disease (சா.அக.);.

திதி	திதி1 didi, பெ.(n.) 1. நினைவு நாள்; celestial day. 2. பிறைக்காலம்; lunar day of different lengths i.e. 15 days after new moon - phases of the moon (சா.அக.);. த.வ. பிறைநிலை, பிறை நாள் திதி2 didi, பெ.(n.) 1. உவா நாள் (பிங்.);; lunar day. 2. இறந்த நாளில் முன்னோர்க்கு ஆண்டுதோறுஞ் செய்யும் நீத்தார்க் கடன்; ceremony performed in honour of a deceased person on the anniversary of his death. [Skt. tithi → த. திதி.] திதி3 didi, பெ.(n.) 1. நிலைபேறு (பிங்.);; steadfastness, stability, permanence. "திதியுறச் சின்மொழி செவியிற் செப்பினான்" (பாரத.இரா.94);. 2. காப்பு; preservation. 3. வளர்ச்சி (அக.நி.);; growth, increase. "திதிவாய்மதி" (வெங்கைக்.62);. 4. நிலைமை (கொ.வ.);; state, condition.
திதிகர்த்தா	திதிகர்த்தா didigarddā, பெ.(n.) திருமால்;{}, as the preserver. (காத்தற் கடவுள்);. "திதிகர்த்தாத்தானாய்" (பிரபோத. 45, 2);. த.வ. காப்பிறை [Skt. sthiti + {} → த. திதிகர்த்தா.]
திதிகாலம்	திதிகாலம் didikālam, பெ.(n.) வாழ்நாள் (வின்.);; life time. [திதி + காலம்.] [Skt. sthiti → த. திதி.]
திதிகேயம்	திதிகேயம் didiāyam, பெ.(n.) மயில்; peacock fowl-vitex alata (சா.அக.);.
திதிகொடு-த்தல்	திதிகொடு-த்தல் didigoḍuddal, செ.குன்றாவி. (v.t.) ஒருவர் இறந்த ஆண்டு முடிவில் அவருக்குப் படையல் செய்தல்; to perform the anniversary ceremony of a deceased person. "தந்தை தாய்க்குத் திதி கொடுத்தான்" (நன்.விருத்.298, உரை);. [Skt. tithi → த. திதி+கொடு.]

திதிகொள்(ளு)-தல்	திதிகொள்(ளு)-தல் didigoḷḷudal, செ.கு.வி.(v.i.) சூரியமாதத்தில் ஒரே திதி இருமுறை வரும்போது ஒன்றனை நீத்தார் கடன் முதலியவற்றுக்குக் கொள்ளுதல் (வின்.);; to choose one of two similar titi occurring in a solar month for performing ceremonies, etc.
திதிசர்	திதிசர் didisar, பெ.(n.) திதியின் மகனான அசுரர் (வின்.);; Asuras, as sons of diti. [Skt. diti-ja → த. திதிசர்.]
திதிசுதர்	திதிசுதர் didisudar, பெ.(n.) திதிசர் பார்க்க;see {}. [Skt. diti+sudar → த. திதிசுதர்.]
திதிட்சயம்	திதிட்சயம் didiṭcayam, பெ.(n.) 1. காருவா (வின்.);; new moon day. 2. திதியின் முழுக்காலமும் ஆத்தியந்த வியாபகம் அறுபது நாழிகைக்குக் குறைந் திருப்பது (பஞ்.);; the occasion when the total duration of a titi is less than sixty {}. [Skt. tithi + ksaya → த. திதிட்சயம்.]
திதிட்சை	திதிட்சை didiṭcai, பெ.(n.) அமைதிச் செல்வம் ஆறில் ஒன்றாகிய பொறுமை; patience, endurance, one of {} (q.v.);. த.வ. பொறுமை [Skt. {} → த. திதிட்சை.]
திதித்திரயம்	திதித்திரயம் dididdirayam, பெ.(n.) மூன்று பிறை நாட்கள் ஒரு நாளிற் கூடுவது (விதான.குணாகுண.109);; the solar day having three titi. [Skt. tithi+traya → த. திதித்திரயம்.]
திதித்துவம்	திதித்துவம் dididduvam, பெ.(n.) நோன்பு, வழிபாடு (விரதம் அனுட்டானம்); முதலிய வற்றைக் காட்டும் காலக் குறிப்பு (வின்.);; a calendar which marks the dates of all the prescribed fasts, religious observances, etc. [Skt. tithi-tva → த. திதித்துவம்.]
திதித்துவயம்	திதித்துவயம் dididduvayam, பெ.(n.) இரண்டு இறந்த நாட் கடன்கள் செய்தற் குரியதாகிய ஒரே நாள் (பஞ்.);; the solar day having two titi in which the ceremonies of both are performed. [Skt. tithi + dvaya → த. திதித்துவயம்.]

திதிநாடி	திதிநாடி didināṭi, பெ.(n.) கோள்மறைவு நாழிகைக் காலம் (வின்.);; duration of an eclipse in {}. [Skt. tithi → த. திதி + நாடி.]
திதிநிச்சயம்	திதிநிச்சயம் didiniccayam, பெ.(n.) சடங்கு செய்தற்குரிய நாளைத் தீர்மானிக்கை (வின்.);; determination of the correct titi for any ceremony. த.வ. பிறைக்கால வரையறை [Skt. tithi+nis-caya → த. திதிநிச்சயம்.]
திதிபண்ணு-தல்	திதிபண்ணு-தல் didibaṇṇudal, செ.கு.வி. (v.i.) திதிகொடு-த்தல் பார்க்க;see {}. [Skt. titi → த. திதி+பண்ணு-,]
திதிபத்திரம்	திதிபத்திரம் didibaddiram, பெ.(n.) ஐந்தியம் (பஞ்சாங்கம்); (இ.வ.);; Hindu almanac. த.வ. ஐந்தியம் [Skt. tithi+patra → த.திதிபத்திரம்.]
திதிபரன்	திதிபரன் didibaraṉ, பெ.(n.) திருமால் (காத்தற் கடவுள்);; Visnu, as the preserver. [Skt. sthiti+para → த. திதிபரன்.]
திதிபுதல்வர்	திதிபுதல்வர் didibudalvar, பெ.(n.) திதிசர் பார்க்க;see titicar. "திதிபுதல்வர்" (திருவாலவா.கடவுள்வா.12);. [Skt. didi → த. திதி+புதல்வர்.]
திதீட்சை	திதீட்சை1 titīṭcai, பெ.(n.) திதிட்சை பார்க்க;see {}. [Skt. {} → த. திதீட்சை.] திதீட்சை2 titīṭcai, பெ.(n.) உள்ளொடுக்கம் (தேகநிட்டை);; spiritual contemplation fixing the mind on one object-concent-ration (சங்.அக.);. த.வ. ஊழ்கநிலை

திப்பியவனிதம்	திப்பியவனிதம் dippiyavaṉidam, பெ. (n.) சிவப்பம்மான் பச்சரிசி; red spurge (சா.அக.);. த.வ. செவ்வம்மான் பச்சரிசி
திபதிசம்	திபதிசம் dibadisam, பெ.(n.) வாலுளுவை; climbing staff plant, intellect tree- Celastrus paniculata (சா.அக.);.
திபதீசம்	திபதீசம் tibatīcam, பெ.(n.) திபதிசம் பார்க்க;see {} (சா.அக.);.
திபனாசாதி	திபனாசாதி tibaṉācāti, பெ.(n.) காமநுகர்வு அடிப்படையில் ஆண்களை நான்கு பகுப்பாகப் பிரித்தலில் ஒன்று; one of the four classes of men divided according to lust (சா.அக.);.
திம்மாக்கு	திம்மாக்கு timmākku, பெ.(n.) வீண் பெருமை (இ.வ.);; conceit, arrogance, haughtiness. [U. {} → த. திம்மாக்கு.]
திமாகு	திமாகு timāku, பெ.(n.) திம்மாக்கு (இ.வ.); பார்க்க;see {}. [U. {} → த. திமாகு.]
திமிலகுமிலம்	திமிலகுமிலம் timilagumilam, பெ.(n.) 1. இரைச்சல்; noise, stir, bustle. 2. மகிழ்ச்சி; joy, mirth, joviality. 3. மிகுதி; abundance, plenty. 4. மிகைச் செலவாளித் தனம்; extravagance.
தியக்கிநீர்	தியக்கிநீர் tiyakkinīr, பெ.(n.) 1. பனிக் குடத்து நீர்; amniotic fluid liquor amni. 2. வழலை நாதம்; fuller's earth (சா.அக.);.
தியாகம்	தியாகம் tiyākam, பெ. (n.) 1. கைவிடுகை; abandonment, desertion. 2. கொடை (பிங்.);; offering, gift, donation, present. 3. பிறர்பொருட்டுத் தன்னலமிழக்குந் தன்மை; spirit of self sacrifice. த.வ. ஈகம் [Skt. {} → த. தியாகம்.]

தியாகமுரசு	தியாகமுரசு tiyākamurasu, பெ.(n.) அரசர்க்குரிய மும்முரசுகளுள் கொடை யளித்தலைக் குறித்தற்கு முழங்கும் முரசம்; trumpet sounded on occasions of royal bounty, one of mummurasam, "இடி போலுந் தியாகமுரசு முழங்கப் பூண்களை வரையாமற் கொடுத்து" (சீவக.2599, உரை);. த.வ. கொடைமுரசு [Skt. {}+murasu → த. தியாகமுரசு.]
தியாகர்	தியாகர் tiyākar, பெ.(n.) தியாகராசர் பார்க்க;see {}.
தியாகராசர்	தியாகராசர் tiyākarācar, பெ.(n.) திருவாரூர்ச் சிவபெருமான்;{}, as worshipped in {}. [Skt. {} → த. தியாகராசர்.]
தியாகி	தியாகி1 tiyāki, பெ.(n.) தன்னலம் கருதாதவர்; one who sacrifices (for a public cause);. தியாகி2 tiyāki, பெ.(n.) 1. கொடையாளி (பிங்.);; liberal giver, donor. 2. பிறர் பொருட்டுத் தன்னலந் துறப்போன்; one who sacrifices his self-interest. [Skt. {} → த. தியாகி.]
தியாகையர்	தியாகையர் tiyākaiyar, பெ.(n.) தெலுங்கில் இசைப்பாடல்கள் இயற்றியவரும் திருவை யாற்றில் வாழ்ந்தவருமான ஓர் இசைவாணர்; a great musical composer in Telugu, native of {}.
தியாச்சியம்	தியாச்சியம் tiyācciyam, பெ.(n.) 1. விடத் தக்கது; that which ought to be given up. 2. ஒவ்வொரு விண்மீனிலும் நல்வினைக்குத் தகாததென்று கருதி விலக்கப்படும் 3 3/4 நாழிகையளவுள்ள காலம்; duration of an hour and a half in an asterism which is deemed unsuited for auspicious deeds. [Skt. {} → த. தியாச்சியம்.]
தியாத்துவம்	தியாத்துவம் tiyāttuvam, பெ.(n.) உள் ளொடுக்கம் (தியானம்); (யாழ்.அக.);; contemplation, meditation. [Skt. {}-tattva → த. தியாத்துவம்.]
தியாதன்	தியாதன் tiyātaṉ, பெ.(n.) நினைக்கப் பட்டவன்; he who is thought of or meditated upon. "தனக்கு நாயகனின் மையால் தியாத நாயகனாக மானதத்தான் நோக்கி" (சிலப்.8, 24, உரை);. [Skt. {} → த. தியாதன்.]

தியாமம்	தியாமம் tiyāmam, பெ.(n.) 1. அறுகு (மலை.);; harialligrass. 2. இருவேரி; cuscus grass, Anatherium muricatum.
தியானச்சுலோகம்	தியானச்சுலோகம் tiyāṉacculōkam, பெ. (n.) அகவழிபாடு (தியானஞ்); செய்யுந் தெய்வத்தின் வடிவம் முதலியவற்றைப் பற்றிக் கூறும் வடமொழி சொலவம்; Sanskrit verse describing the form, etc., of the deity contemplated in a mantra. [Skt.{}+{} → த. தியானச்சுலோகம்.]
தியானசமாதி	தியானசமாதி tiyāṉasamāti, பெ.(n.) ஒக நிலையில் ஒன்று; one of the postures in yoga practice, i.e. sitting in deep and silent contemplation (சா.அக.);. த.வ. அடக்கநோன்பு
தியானநானம்	தியானநானம் tiyāṉanāṉam, பெ.(n.) அமுதமாக ஒன்றித்து முழுகுகை;(தத்துவப். 51);;
தியானம்	தியானம் tiyāṉam, பெ.(n.) 1. மனத்தை அலைபாய விடாமல் ஒருமுகப்படுத்துவது, ஊழ்கம், தவநிலை (பிங்.);; meditation. தியானம் உடலுக்கு நல்லது, முனிவர் தியானத்தில் இருக்கிறார். (இ.வ.);. 2. எண் வகைத் தவ நிலையில் (அட்டாங்க யோகத்தில்); ஒன்றான இடையறாச் சிந்தனை (பிங்.);;({}); steady, uninterrupted contem- plation of an object, one of {}. த.வ. ஊழ்கம், தவம் [Skt. {} → த. தியானம்.]
தியானமுத்திரை	தியானமுத்திரை tiyāṉamuttirai, பெ.(n.) சிவஓகத்தில் உட்கார்ந்து இருப்பதற்காக அமைத்துக் கொள்ளும் ஒரு வகை நிலைமை; a prescribed attitude or posture, when meditation upon deity, in yoga practice (சா.அக.);. [Skt. {} → த. தியானம் + முத்திரை.] [p]
தியானயாகம்	தியானயாகம் tiyāṉayākam, பெ.(n.) ஐவகை வேள்வியுள் வழிபாடு செய்தலாகிய வேள்வி (சிவதரு.ஐவகை.1, உரை);; religious meditation, considered as a form of sacrifice, one of {}. [Skt. {} → த. தியானயாகம்.]
தியானவான்	தியானவான் tiyāṉavāṉ, பெ.(n.) தியானி பார்க்க;see {}. [Skt. {} → த. தியானவான்.]
தியானவிந்து	தியானவிந்து tiyāṉavindu, பெ.(n.) நூற்றெட்டுப நிடதங்களுள் ஒன்று; an upanisad, one of 108. [Skt. {}-bindu → த. தியானவிந்து.]

தியான வேள்வி	தியான வேள்வி tiyāṉavēḷvi, பெ.(n.) தியானயாகம் பார்க்க;see {} (சி.சி.8, 23, சிவஞா.);. [Skt. {} → த. தியானம்+ வேள்வி.]
தியானி	தியானி1 tiyāṉi, பெ.(n.) விடாது இறை ஊழ்கம் செய்வோன்; one engaged in uninterrupted religious meditation. த.வ. ஊழ்கத்தன் [Skt. {} → த.தியானி.] தியானி2 tiyāṉittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஒன்றை விடாது ஊழ்கம் செய்தல்; to meditate, contemplate, to give undivided attention to a deity, an object, etc. "அமுதலிங்கத்தைத் தியானித்து" (திருவானைக்.வாங்.2);. த.வ. ஊழ்கமொன்றல் [Skt. {} → த. தியானி-,]
தியானித்தல்	தியானித்தல் tiyāṉittal, தொ.பெ.(vbl.n.) சிந்தித்தல்; meditating (சா.அக.);.
தியானிப்பு	தியானிப்பு tiyāṉippu, பெ.(n.) ஊழ்கம் (தியானம்);; meditation (சா.அக.);. த.வ. ஒன்றிப்பு, ஒன்றல்
தியுகம்	தியுகம் tiyugam, பெ.(n.) பறவை; bird (சா.அக.);.
தியுகாரி	தியுகாரி tiyukāri, பெ.(n.) காக்கை; crow (சா.அக.);.
தியுதம்	தியுதம் diyudam, பெ.(n.) தியுதி பார்க்க;see tiyuti (யாழ்.அக.);. [Skt. {} → த. தியுதம்]
தியுதி	தியுதி diyudi, பெ.(n.) 1. ஒளி; light (யாழ்.அக.);. 2. ஒளிக்கீற்று; ray of light. [Skt. dyuti → த. தியதி.]

தியுமணி	தியுமணி tiyumaṇi, பெ.(n.) ஞாயிறு; sun (யாழ்.அக.);. [Skt. dyu-mani → த. தியுமணி.]
தியூசணாதிலோகம்	தியூசணாதிலோகம் tiyūcaṇātilōkam, பெ.(n.) மேக குட்டத்திற்குக் கொடுக்கும் ஆயுள்வேத மருந்து; an ayurvedic medicine given for some skin affection (சா.அக.);.
தியூதம்	தியூதம் tiyūtam, பெ.(n.) சூதாட்டம் (சங்.அக.);; dice-play gambling. [Skt. {} → த. தியூதம்.]
தியேசேயே	தியேசேயே tiyēcēyē, பெ.(n.) மரமஞ்சள் (மலை.);; tree turmeric.
தியோதம்	தியோதம் tiyōtam, பெ.(n.) 1 ஒளி; light (யாழ்.அக.);. 2. வெயில்; sunshine. [Skt. {} → த. தியோதம்.]
திரக்கிரசம்	திரக்கிரசம் tirakkirasam, பெ. (n.) கண்வலி (யாழ்.அக.);; eyesore. [Skt. {} → த. திரக்கிரசம்.]
திரகலாதிகம்	திரகலாதிகம் tiragalātigam, பெ.(n.) காளான்; mushroom-pungus (சா.அக.);.
திரசர்	திரசர் tirasar, பெ.(n.) மருத்துவமனை மருத்துவருக்கு உதவி செய்யும் வேலைக்காரன் (இ.வ.);; dresser. [E. dresser → த. திரசர்.]
திரசரேணு	திரசரேணு tirasarēṇu, பெ.(n.) அணுத்தூசி; the mote or atom moving in the sun beam considered as an ideal weight either of the lowest denomination or equal to three invisible atoms (சா.அக.);.
திரசாதிசூரன்	திரசாதிசூரன் tiracāticūraṉ, பெ. (n.) வீரம் எனும் வேதியியல் பொருள்; corrosive sublimate - mercuric chloride (சா.அக.);.

திரசுகரி-த்தல்	திரசுகரி-த்தல் tirasugarittal, செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அவமதித்தல்; to despise. 2. மறைத்தல்; to coneal, cover. 3. விலக்குதல்; to reject, set aside. த.வ. புறக்கணித்தல் [Skt. {} → த. திரசுகரி-,]
திரசுகாரம்	திரசுகாரம் tirasukāram, பெ.(n.) 1. அவமதிப்பு; contempt, disrepect. 2. மறைக்கை; concealment. 3. விலக்குகை; rejection. த.வ. புறக்கணிப்பு [Skt. {} → த. திரசுகாரம்.]
திரணகிருமி	திரணகிருமி tiraṇagirumi, பெ.(n.) சன்ன உயிரி(கிருமி);; thin worm (சா.அக.);.
திரணக்கிரகி	திரணக்கிரகி tiraṇaggiragi, பெ.(n.) கற்பூரமணி (அ); பொன்னம்பர்; amber- succinum (சா.அக.);.
திரணபூலிகம்	திரணபூலிகம் tiraṇapūligam, பெ.(n.) கருவழித்தல்; human abortion (சா.அக.);.
திரணம்	திரணம் tiraṇam, பெ.(n.) ஒரு நோய்; a disease (சா.அக.);.
திரணமண்டலி	திரணமண்டலி tiraṇamaṇṭali, பெ.(n.) புல்விரியன் பாம்பு; grass viper, grass adder (சா.அக.);. [p]
திரணமிருதம்	திரணமிருதம் diraṇamirudam, பெ.(n.) கண்பூ; cataract of the eye (சா.அக.);. த.வ. கண்புரை
திரணாக்கியன்	திரணாக்கியன் tiraṇākkiyaṉ, பெ. (n.) ஒரு சித்தன், குறத்திக்குப் பிறந்தவன்; a Siddhar, son of Jamath agni born to kurathi (சா.அக.);.

திரணாக்கினி	திரணாக்கினி tiraṇākkiṉi, பெ.(n.) புல் நெருப்பு; grass fire (சா.அக.);.
திரணிக்கல்	திரணிக்கல் tiraṇikkal, பெ.(n.) காகச்சிலை, அதாவது காக்கைக் கல் இது உபரசச் சரக்கில் ஒன்று; black load stone- magnetic oxide of iron, it is one of the 120 kinds of natural substances enumerated in Tamil medical science (சா.அக.);.
திரத்துவம்	திரத்துவம் tirattuvam, பெ.(n.) நிலைப்பு; fixedness, stability, permanence. "திரத்துவமா நிறைந்தான்" (ஞானவா. தாசூ.50);. [Skt. sthira-tva → த. திரத்துவம்.]
திரநட்சத்திரம்	திரநட்சத்திரம் tiranaṭcattiram, பெ.(n.) நற்செயல்கள் தொடங்குதற்குரிய உருள் (உரோகிணி);, மானேறு (உத்திரம்);, கடைக்குளம் (உத்திராடம்);, பிற்கொழுங்கால் (உத்திரட்டாதி); நாள்கள் (விதான. பஞ்சாங்க.20, உரை);; the naksatras, {}, uttiram, {} and {}, auspicious for works of long stading nature. [Skt. sthira + naksatra → த. திரநட்சத்திரம்.]
திரப்சம்	திரப்சம் tirapcam, பெ.(n.) கொஞ்சம் (கொ.வ.);; small quantity. [Skt. drapsa → த. திரப்சம்.]
திரப்படு-தல்	திரப்படு-தல் dirappaḍudal, செ.கு.வி.(v.i.) உறுதிப்படுதல்; to be fixed, firm, permanent, steady. [Skt. sthira → த. திரப்படு-,]
திரப்பியம்	திரப்பியம் tirappiyam, பெ.(n.) திரவியம் பார்க்க;see tiraviyam. "மிம்முதலாகுந் திரப்பியத்தில்" (விரசோ.தத்தி.4);. [Skt. dravya → த. திரப்பியம்.]
திரப்புசம்	திரப்புசம் tirappusam, பெ.(n.) 1. கக்கரி பார்க்க;see kakkari. 2. கத்திரி (மலை);; brinjal. [Skt. trapusa → த. திரப்புசம்.]
திரபம்	திரபம் tirabam, பெ.(n.) நாணம் (யாழ்.அக.);; shame, bashfulness. [Skt. {} → த. திரபம்.]
திரபிபுவலி	திரபிபுவலி tirabibuvali, பெ.(n.) வங்க மணல்; lead mixed with sand-leadore (சா.அக.);.

திரபு	திரபு tirabu, பெ.(n.) 1. தகரம்; tin. "திரபுத்தனை.... எடுக்குமிழுதையும்" (சிவதரு.பாவ.24);. 2. நிரய வகை; hell. "உழுத்ததசை திரபு வெனச் செப்புநவும்" (சிவதரு.சுவர்.115);. [Skt. trapu → த. திரிபு.]
திரபுட்பவம்	திரபுட்பவம் tirabuṭbavam, பெ.(n.) சிறுவிடு கொள்; a kind of gram (சா.அக.);.
திரபுலம்	திரபுலம் tirabulam, பெ.(n.) துத்தநாகம் (யாழ்.அக.);; zinc. [Skt. trapula → த. திரபுலம்.]
திரபொருள்	திரபொருள் tiraboruḷ, பெ.(n.) நிலையான பொருள்; fixed body (சா.அக.);.
திரமாதம்	திரமாதம் tiramātam, பெ.(n.) நிலை நிற்க வேண்டும் செயல்களைத் தொடங்குவதற்கு ஏற்றனவாகக் கருதப்படும் ஞாயிறு இருக்கும் விடை (வைகாசி); மடங்கல் (ஆவணி); நளி (கார்த்திகை); கும்பம் (மாசி); ஆகிய மாதங்கள் (வின்.);; the four months in which the sun is in {}. [Skt. sthira → த. திர+மாதம்]
திரமிடம்	திரமிடம் tiramiḍam, பெ.(n.) திரமிளம் பார்க்க;see {}. [Skt. {} → த. திரமிடம்.]
திரமிளம்	திரமிளம் tiramiḷam, பெ.(n.) 1. திராவிடம்; south India. 2. தமிழ் மொழி (பி.வி.2, உரை);; Tamil language. [Skt. {} → த. திரமிளம்.]
திரயப்பிணிகடம்	திரயப்பிணிகடம் tirayappiṇigaḍam, பெ.(n.) 1. பருத்தவுடம்பு; fat body. 2. பரு(தூல);வுடம்பு; corporeal or material body as opposed to spiritual body (சா.அக.);.
திரயம்	திரயம் tirayam, பெ.(n.) மூன்று; three (ஈஷ்ணாத்திரயம்);. [Skt. traya → த. திரயம்.]

திரயம்பகன்	திரயம்பகன் tirayambagaṉ, பெ.(n.) சிவபெருமான் முக்கண்ணுள்ள;{}, as three-eyed. "தாதை யெனுந் திரயம்பகன்" (கந்தபு:உபதேசப.20);. [Skt. tryambaka → த. திரயம்பகன்.]
திரயமுகம்	திரயமுகம் tirayamugam, பெ.(n.) கோள் முதலியவற்றின் குறுக்குப் பார்வை (விதான. பஞ்சாங்க.19);; [Skt. {} → த. திரயமுகம்.]
திரயாங்கநமசுகாரம்	திரயாங்கநமசுகாரம் tirayāṅganamasukāram, பெ. (n.) தலையிலே இரண்டு கைகளையும் குவித்து வணங்குகை (சிவாலயதரிசனவிதி, பக்.11);; rendering obeisance by folding both hands over one's head. [Skt. {} → த. திரயாங்க நமசுகாரம்.]
திரயாங்கம்	திரயாங்கம் tirayāṅgam, பெ.(n.) நாள், கிழமை விண்மீன்களைக் காட்டும் குறிப்பு (கொ.வ.);; calendar showing the three elements, titi, {} and {}. [Skt. traya + {} → த. திரயாங்கம்.]
திரயோதசி	திரயோதசி tirayōtasi, பெ.(n.) கரும் வெண்பக்கங்களில் வரும் பதின்மூன்றாம் நாள்; the 13th titi of the waxing or waning moon. "திங்க டிரயோதசி யாதிரையும் வந்து செறிந்திடும்" (சிவரக. அபுத்தி.23);. [Skt. {} → த. திரயோதசி.]
திரராசி	திரராசி tirarāci, பெ.(n.) நிலைநிற்க வேண்டுஞ் செயல்களைத் தொடங்குதற்கு ஏற்றனவாகக் கருதப்படும் விடை (இடபம்);, மடங்கல் (சிங்கம்);, நளி (விருச்சிகம்);, கும்பம் என்ற ஒரைகள் (விதான.மரபி.5, உரை);; [Skt. sthira + {} → த. திரராசி.]
திரலிங்கம்	திரலிங்கம் tiraliṅgam, பெ.(n.) பரார்த்த லிங்கம் (சங்.அக.);; a kind of {}. [Skt. sthira + {} → த. திரலிங்கம்.]
திரவகம்	திரவகம் tiravagam, பெ.(n.) நாசியிலிருந்து குருதி சிந்தல்; bleeding from the nostruls, nosebleed-Epistaxis (சா.அக.);.
திரவகாரி	திரவகாரி tiravakāri, பெ. (n.) உமிழ் நீரைப்பெருக்கும் மருந்து; medicine promoting the flow of saliva-salivant-Sialogogue (சா.அக.);.
திரவகாரிகள்	திரவகாரிகள் tiravagārigaḷ, பெ. (n.) வாயில் உமிழ் நீரை மிகுதிப்படுத்தும் மருந்துகள் (பைஷஜ.13);; Sialogogues, agents to promote the flow of saliva. [Skt. {} → த. திரவகாரிகள்.]
திரவச்சத்து	திரவச்சத்து tiravaccattu, பெ.(n.) குழம்பு; liquid extract, tincture (சா.அக.);.

திரவசுவேதம்	திரவசுவேதம் tiravasuvētam, பெ.(n.) வேதுபிடித்தல்; medicated bath (சா.அக.);.
திரவணம்	திரவணம் tiravaṇam, பெ.(n.) வெப்பம்; heat (சா.அக.);.
திரவணாங்கம்	திரவணாங்கம் tiravaṇāṅgam, பெ.(n.) உருக்குப்பதம்; melting point (சா.அக.);.
திரவத்திரவியம்	திரவத்திரவியம் tiravattiraviyam, பெ.(n.) நீர்மப்பொருள்கள்; fluid substance (சா.அக.);.
திரவத்துங்கம்	திரவத்துங்கம் tiravattuṅgam, பெ. (n.) 1. ஒரு பொருள் இயற்கையாகவோ, செயற்கையாகவோ நீர்மத் தன்மையடையும் நிலைமை; a natural or artificial fluid condition of a substance. 2. நீர்த் தன்மையும் கசிவும்; fluidity and wetness (சா.அக.);.
திரவத்துவம்	திரவத்துவம் tiravattuvam, பெ.(n.) நீர்மப் பொருள்களின் நெகிழ்ச்சித் தன்மை; flowing property of liquids. "திரவத்துவஞ் சினேகம்" (பிரபோத.42, 2);.
திரவந்திசம்	திரவந்திசம் tiravandisam, பெ.(n.) ஒரு பூடு; a plant - Anthericum tuberosum (சா.அக.);.
திரவபதார்த்தம்	திரவபதார்த்தம் tiravabatārttam, பெ. (n.) திரவத்திரவியம் பார்க்க;see tirava-t-tiraviyam (சா.அக.);.
திரவம்	திரவம்1 tiravam, பெ.(n.) 1. நீர் முதலிய வற்றின் ஒடுந் தன்மை (வின்.);; flowing property of liquids. 2. கசிவு (வின்.);; oozing of liquids. 3. சாறு (வின்.);; juice, essence. 4. நீர்மம்; liquid (தைலவ. தைல.);. [Skt. drava → த. திரவம்.] திரவம்2 tiravam, பெ.(n.) 1. சாறம்; essence. 2. புளிமநீர்; acid. 3. கருப்பையிலிருந்து வடியும் குருதி; blood discharged from the womb (சா.அக.);.

திரவாதாரம்	திரவாதாரம் tiravātāram, பெ.(n.) நீர்மப் பொருளைக் கொள்ளும் ஏனம்; fluid holder (சா.அக.);.
திரவாரம்	திரவாரம் tiravāram, பெ.(n.) காரிக்கிழமை (பஞ்.);; saturday. [Skt. {} → த. திரவாரம்.]
திரவி	திரவி tiravi, பெ.(n.) 1. சாறு; juice. 2. இதளியம் (பாதரசம்);; mercury (சா.அக.);.
திரவிணம்	திரவிணம் tiraviṇam, பெ.(n.) வெப்பம்; heat (சா.அக.);.
திரவித்தல்	திரவித்தல் tiravittal, பெ.(n.) 1. நீர்பொசியப் பண்ணல்; making water to ooze out. 2. நீர் வடித்தல்; drawing out fluid from anything as ascities (பெருவயிறு); (சா.அக.);.
திரவித்தை	திரவித்தை tiravittai, பெ.(n.) பொன்னாக்கல் கல்வி; the art of transmuting mercury into gold (சா.அக.);.
திரவியகுணசாத்திரம்	திரவியகுணசாத்திரம் tiraviyaguṇacāttiram, பெ.(n.) கறியுணவுகளின் பண்பு களைக் கூறும் நூல்; that branch of medical science which treats of quality actition etc. of drugs employed in medicine materia medica (சா.அக.);.
திரவியசம்பத்து	திரவியசம்பத்து tiraviyasambattu, பெ. (n.) பேறு; riches. [Skt. dravya + sampad → த. திரவிய சம்பத்து.]
திரவியசுத்தி	திரவியசுத்தி1 tiraviyasutti, பெ. (n.) 1. கடவுளின் அருளால் சுத்தியுள் ஒன்றாய், தன்னை மறந்து முன்வினைப் பயனாகிய எல்லாச் செயல்களும் கடவுளின் அருளால் உண்டாவன என்று நோக்குகை (கட்டளைக்.228);; 2. ஐந்தூய்மையுள் மந்திர நீரைத் தெளித்துப் பொருள்களை தூய்மை செய்வது (சைவச.502, உரை);; [Skt. dravya + {} → த. திரவியசுத்தி.] திரவியசுத்தி2 tiraviyasutti, பெ.(n.) ஐந்து வகை குற்ற நீங்கியியல்களுள் ஒன்று (பஞ்ச சுத்தியிலொன்று);; one of the five methods of cleansing medicines or purifications of drugs this should not be confounded with the ஐந்தூய்மை (பஞ்ச சுத்த); (purification); practised among the sheivas (சா.அக.);.

திரவியசுதானம்	திரவியசுதானம் tiraviyasutāṉam, பெ.(n.) தனசுதானம் பிறப்பியத்தில் பிறப்பு ஒரையிலிருந்து இரண்டாம் வீடு; second house from the ascendant (Astrol.);. [Skt. dravya → த. திரவியசுதானம்.]
திரவியப்பட்டை	திரவியப்பட்டை tiraviyappaṭṭai, பெ.(n.) திரு மஞ்சனப் பட்டை (இ.வ.);; bark of the lodhra tree. [Skt. dravya → த. திரவியம் + பட்டை.]
திராசிலை	திராசிலை tirācilai, பெ.(n.) இயற்கையில் கிடைக்கும் பொருட்களுள் ஒன்று; one of the 120 kinds of natural substances (சா.அக.);.
திராட்சக்காடி	திராட்சக்காடி tirāṭcakkāṭi, பெ.(n.) 1. கொடி முந்திரியில் (திராட்சை); இருந்து வடிக்கும் புளிப்பு; fermented juice from the fruit of grape vine-grapes vinegar. 2. கொடி முந்திரி மது; an intoxicated liquor obtained from the fermented juice of grapes-vine (சா.அக.);.
திராட்சசர்க்கரை	திராட்சசர்க்கரை tirāṭsasarkkarai, பெ.(n.) 1. குருதியிலும் கருப்பு ஈரலிலும் சிறிதளவாய்க் காணப்படும் ஒரு வகை சருக்கரை; grape sugar-glucose. 2. கொடிமுந்திரி சாற்றி னின்று வடித்தெடுக்கும் சருக்கரை; a variety of sugar extracted from grape-Grape sugar, it is less sweet than sugarcane (சா.அக.);
திராட்சாசவம்	திராட்சாசவம் tirāṭcācavam, பெ.(n.) 1. உலர்ந்த கொடி முந்திரிப் பழத்தின் வடிநீர் எடுத்து வெல்லத்துடன் கலந்து கரைத்து, புளிக்க வைத்து பிறகு அதினின்று வடிக்கும் ஒரு வகையான மருந்து; a tincture prepared from the decoction of raisins combined with jaggery by allowing it to ferment for a sufficient period (சா.அக.);.
திராட்சாரிட்டம்	திராட்சாரிட்டம் tirāṭcāriṭṭam, பெ.(n.) இது தேன், சருக்கரை, கொடி முந்திரி வடிநீர் இவைகளுடன் சில நறுமண நீர்மங்கள் கலந்த ஒரு மதுவகை, இது நோயினால் இளைத்தவர் களுக்குச் சுறுசுறுப்பை உண்டாக்கும்; a drink analogous to wine prepared with honey, sugar and decoction of raisin with the addition of a few aromatics. it is used as a stimulant in exhausting diseases (சா.அக.);.
திராட்சாபாகம்	திராட்சாபாகம் tirāṭcāpākam, பெ.(n.) கொடி முந்திரி சாறு போல துய்ப்பதற்கு எளிதான செய்யுள் நடை; [Skt. {} → த. திராட்சாபாகம்.]
திராட்சியுப்பு	திராட்சியுப்பு tirāṭciyuppu, பெ.(n.) கொடி முந்திரிச்சாற்றைப் புளிக்க வைக்குங்கால் அதினின்று இறக்கும் காரவுப்பு; a crystaline salt deposited during fermentation of the juice of grapes-turtrate of potash - potassae turtrat, acid turtrate of potash- Acidum turtaricum (சா.அக.);.

திராட்சை	திராட்சை tirāṭcai, பெ.(n.) கொடிவகை; common grape vine, 1. cl., vitis vinifera. த.வ. கொடிமுந்திரி [Skt. {} → த. திராட்சை.] [p]
திராட்சைசாராயம்	திராட்சைசாராயம் tirāṭcaicārāyam, பெ.(n.) கொடி முந்திரி சாற்றினின்று வாலை யிலிட்டிறக்கி வடித்த காரமான மதுவகை, இதனால் ஊதை பித்த தீவினை. உடம் பழற்சிபோம், அரத்தம் பெருகும் காமத்தை யுண்டாக்கும்; an ardent spirit distilled from wine-brandy (சா.அக.);. [Skt. {} → த. திராட்சை+சாராயம்]
திராட்சைரசம்	திராட்சைரசம் tirāṭsairasam, பெ.(n.) சீமைச் சாராயம்; wine prepared from the fermented juice of grapes (சா.அக.);.
திராட்டு	திராட்டு tirāṭṭu, பெ.(n.) 1. குதிரை நடை வகை (இ.வ.);; trot. 2. நெருக்கடி நிலைமை (உ.வ.);; difficult situation. [E. trot → த. திராட்டு.]
திராணம்	திராணம் tirāṇam, பெ.(n.) உறை (யாழ்.அக.);; sheath, cover. [Skt. {} → த. திராணம்.]
திராணியின்மை	திராணியின்மை tirāṇiyiṉmai, பெ.(n.) வலிமையற்றவன்; weakness (சா.அக.);.
திராபம்	திராபம் tirāpam, பெ.(n.) 1. வானம்; sky. 2. சேறு; mire. 3. மூடன்; idiot. [Skt. {} → த. திராபம்.]
திராபை	திராபை tirāpai, பெ.(n.) 1. பயனற்றவன்; fool, good-for nothing fellow. 2. பயனற்றது; worthless stuff. "அவன் வாங்கி வந்த பொருள் சுத்தத் திராபை". [Skt. {} → த. திராபை.]
திராய்	திராய் tirāy, பெ.(n.) திராவி பார்க்க;see {}. [Port. trava → த. திராய்2.]

திராய்க்கம்பம்	திராய்க்கம்பம் tirāykkambam, பெ.(n.) உத்தரம் (இ.வ.);; beam, as supporting joists. [திராய்+கம்பம்] [Port. trava → த. திராய்.]
திராயந்தி	திராயந்தி tirāyandi, பெ.(n.) கம்பந்திராய்; a kind of wild chickweed (மலை.);. திராயந்தி tirāyandi, பெ.(n.) 1. கம்பந்திராய்; a species of indian chick weed- Phurmaceum genus. 2. பிரமிய வழுக்கை; thymeleaved gratiola - Gratiola monieri (சா.அக.);.
திராவகநீர்	திராவகநீர் tirāvaganīr, பெ.(n.) திராவகரசம் (பாண்டி.); பார்க்க;see {}-rasam.
திராவகநீறு	திராவகநீறு tirāvaganīṟu, பெ.(n.) வெடியுப்புச் சுண்ணம் (வின்.);; precipitate of nitre or sulphur. [Skt. {} → த. திராவகம் + நீறு.]
திராவகப்பிரியை	திராவகப்பிரியை tirāvagappiriyai, பெ.(n.) எரிநீரில் கொழுமையால் செழித்து வளரும் பூண்டு அல்லது பூச்சிகள்; any individual plant or micro organisms that grow well in the highly acid media-Acidophile (சா.அக.);.
திராவகப்புளிப்பு	திராவகப்புளிப்பு tirāvagappuḷippu, பெ.(n.) காரப் புளிப்பு; extreme sourness causing iritation, sourness sharp or biting to the taste (சா.அக.);. [Skt. {} → த. திராவகம் + புளிப்பு.]
திராவகம்	திராவகம்1 tirāvagam, பெ.(n.) 1. மருத்துச் சரக்குகளினின்று இறக்கப்படும் சத்து நீர்; tincture, distilled spirit, strong liquor, mineral acid. 2. காந்தக்கல்; load stone. 3. செயநீர்; a medical liquid preparation. 4. வாலையினின்றிறக்கிய தாதுப்புளிப்பு; distilled mineral acid (சா.அக.);. த.வ. எரிநீரம், நீர்மம் [Skt. {} → த. திராவகம்.]

திராவகமயக்கம்	திராவகமயக்கம் tirāvagamayaggam, பெ.(n.) உடம்பினில் புளிப்புச் சத்து அதிகமாக ஏற்படுவதனால் உண்டாகும் மயக்கம்; giddiness caused by excess of sourness in the system (சா.அக.);. [Skt. {} → த. திராவகம் + மயக்கம்.]
திராவகமருந்து	திராவகமருந்து tirāvagamarundu, பெ.(n.) எரி நீரின் உதவியைக் கொண்டு செய்யப்படும் மருந்து; medicine prepared with the aid of acids (சா.அக.);. [Skt. {} → த. திராவக(ம்); + மருந்து.]
திராவகரசம்	திராவகரசம் tirāvagarasam, பெ.(n.) காயகற்ப மருந்து (பாண்டி.);; elixir. [Skt. {} + rasam → த. திராவகரசம்.]
திராவகரம்	திராவகரம் tirāvagaram, பெ.(n.) 1. ஓர் வகை வெண்காரம்; a kind of borax. 2. ஓர் உருக்கு மருந்து; a flux to assist the fusion of metals. 3. வாய்நீர்; saliva as over flowing (சா.அக.);.
திராவணஞ்செய்-தல்	திராவணஞ்செய்-தல் tirāvaṇañjeytal, செ.குன்றாவி.(v.t.) ஒட்டுதல்; to drive, remove. "துயரைத் திராவணஞ்செய் யிலகுகருணை" (திருக்காளத். 4, 5, 51);. [Skt. {} → த.திராவணம் + செய்-,]
திராவம்புரி-தல்	திராவம்புரி-தல் dirāvamburidal, செ.குன்றாவி. (v.t.) உருக்குதல்; to melt. "எவற்றினையுந் திராவம் புரியுந் தொழிலாலும்" (திருக்காளத்.பு. 5, 50);. [Skt. {} → த. திராவம்+புரி-தல்.]
திராவி	திராவி tirāvi, பெ.(n.) துலாக்கட்டை; joist. [Port. trava → த. திராவி.]
திராவிடப்பிரபந்தம்	திராவிடப்பிரபந்தம் tirāviḍabbirabandam, பெ.(n.) திவ்வியப்பிரபந்தம் பார்க்க;see tivviyappirapandam;{} sacred poems by the {}. [Skt. {}+pirapantam → த. திராவிடப் பிரபந்தம்.]

திராவிடப்பிராமணர்	திராவிடப்பிராமணர் tirāviḍappirāmaṇar, பெ.(n.) விந்திய மலைக்குத் தெற்கில் குடியேறிய தென்னிந்தியப் பார்ப்பனர்; Brahmins living south of the vindhya range, dist.fr. {}. [Skt. {}+ {} → த. திராவிடப் பிராமணர்.] விந்திய மலைக்கு வடக்கில் குடியேறி வாழ்வோரை கௌட பிராமணர் என்பதும் தெற்கில் குடியேறியவரைத் திராவிட பிராமணர் என்பதும் வழக்கம்.
திராவிடவேதம்	திராவிடவேதம் tirāviḍavētam, பெ.(n.) தமிழ்வேதம் பார்க்க;see {}. [Skt. {} → த.திராவிட வேதம்.]
திரிகம்	திரிகம் tirigam, பெ.(n.) 1. முதுகெலும்புக்குக் கீழுள்ள முச்சந்தி; the sacral region. 2. இரண்டு காரை எலும்புகளும் மார்பு எலும்போடு கூடியது; the meeting of the two clavicles with the breast bone. 3. மூன்று கூடியது; that which constitutes three (சா.அக.);.
திரிகர்த்தம்	திரிகர்த்தம் tirigarttam, பெ.(n.) ஐம்பத்தாறு நாடுகளுள் வடக்கில் லூதியானா, பாதியாலா பகுதிகளையும், தெற்கில் பாலைவனப் பகுதியையும் கொண்டதும், சத்லட்சு சரசுவதி ஆறுகளுக்கு இடையிலுள்ளதுமான நாடு (பாரத.இராச..51);; An arid country between the sutlej and the sarasvati rivers, containing Ludhiana and Patiala on the north and some portion of the desert on the south, one of 56 {}. [Skt. trigarta → த. திரிகர்த்தம்.]
திரிகரணசுத்தி	திரிகரணசுத்தி tirigaraṇasutti, பெ.(n.) மனம், மொழி, மெய்த்தூய்மை; purety of chasteness in thought, word and deed (சா.அக.);.
திரிகரணம்	திரிகரணம் tirigaraṇam, பெ.(n.) மனம், சொல், காயம் என்ற மூன்று கருவிகள்; the three organs, viz., {}, kayam (குமர.பிர.கந்தர்.9);. [Skt. tri-karana → த. திரிகரணம்.]
திரிகாண்டம்	திரிகாண்டம் tirikāṇṭam, பெ.(n.) கொங் கணவர் செய்த மூன்று காண்ட மடங்கிய ஓர் ஊதை காவியம்; the three chapters on alchemy compiled by a great siddha named {}. (சா.அக.);.
திரிகாலஞானம்	திரிகாலஞானம் tirikālañāṉam, பெ.(n.) முக்காலவுணர்ச்சி (சிலப்.10, 167, அரும்.);; knowledge of the part, the present and the future. [Skt. {} → த. திரிகாலஞானம்.]
திரிகாலம்	திரிகாலம் tirikālam, பெ.(n.) 1. காலை, உச்சி, மாலை என்று முப்பகுதி நாட்காலம்; the three parts of the day, viz.., {} (S.I.I.i, 78);. 2. இறப்பு நிகழ்வு, எதிர்வு என்ற முக்காலங்கள் (Gram.);; time, of three kinds, viz., {}, etirvu. [Skt. tri- → த. திரி + காலம்.]

திரிகாயம்	திரிகாயம் tirikāyam, பெ.(n.) பெருங்காயம், மிளகு, பூண்டு என மூன்று வகைக் காயப் பொருள்; the three alternatives prescribed for parturition or child birth-asafoetida, black pepper and garlic (சா.அக.);.
திரிகாரசிகம்	திரிகாரசிகம் tirigārasigam, பெ.(n.) மூன்று துவர்ப்பு பொருள்கள், சுக்கு, அதிவிடயம், கோரை; the three astrigent drugs-dry ginger, atee, and musta (சா.அக.);.
திரிகாரம்	திரிகாரம் tirikāram, பெ.(n.) மூன்று காரம், படிகாரம், வெண்காரம், சவர்க்காரம்; the three karams viz., alum, borax and soap (சா.அக.);. [Skt. tri → த. திரி + காரம்.]
திரிகாலக்கியானம்	திரிகாலக்கியானம் tirikālakkiyāṉam, பெ.(n.) முக்காலம் உணரும் அறிவு; knowledge of knowing the past, prest and future (சா.அக.);.
திரிகிருதம்	திரிகிருதம் dirigirudam, பெ.(n.) மூன்று வகை நெய்ச் சத்து, வெண்ணெய், எண்ணெய், கொழுப்பு; the three kinds of oleum- clarified butter, gingelly oil and curd (சா.அக.);.
திரிகினம்	திரிகினம் tiriginam, பெ.(n.) அரைப்பதமான புலாலை (மாமிசத்தை); உட்கொள்வதால் உடலில் உண்டாகும் நுண்ணுயிர் (கிருமி); வகை; nematoid worm produced from eating meat insuffiencietly cooked,. Trichina Spiralis. [E. trichina → த. திரிகினம்.]
திரிகுணசல்	திரிகுணசல் tiriguṇasal, பெ.(n.) தாளகம், செம்மஞ்சுள்ளி, கெந்தி ஆக மூன்று பொருள் களையும் கொண்டது. இது சத்திநாதப் பொருள்களைச் சேர்ந்த இனம்; a compound of three drugs viz., orpiment, red arsenic and sulphur (சா.அக.);.
திரிகுணம்	திரிகுணம் tiriguṇam, பெ.(n.) அன்பு, வெகுளி, மயக்கம் (சத்துவம், இராசதம், தாமதம்); என்று மூவகைக் குணங்கள்; the three fundamental qualities, viz., cattuvam, {}. [Skt. tri → த. திரி + குணம்.]
திரிகூடம்	திரிகூடம் tiriāṭam, பெ.(n.) 1. ஒரு மலை; a sacred mountain. "திரிகூடமென்னுந் துங்க வெங்கிரியின்" (இரகு.திக்.224);. 2. திருக் குற்றால மலை (மூன்று சிகரங்களை யுடையது); (குற்றால.தல.);; [Skt. tri → த. திரி + கூடம்.]

திரிகோணம்	திரிகோணம் tiriāṇam, பெ.(n.) 1. முக் கோணம்; triangle. 2. பெண்குறி; female genital (சா.அக.);. [Skt. tri → த. திரி + கோணம்.]
திரிகோணவுப்பு	திரிகோணவுப்பு tiriāṇavuppu, பெ.(n.) ஒரு வகை உப்பு (சத்தியுப்பு);; a kind of salt (சா.அக.);.
திரிச்சிரமம்	திரிச்சிரமம் tiricciramam, பெ.(n.) முக்கால வழிபாடு; daily prayer in the morning, noon and evening. [Skt. tri + srama → த. திரிச்சிரமம்.]
திரிசரம்	திரிசரம் tirisaram, பெ.(n.) மூன்று கொத்துக் களுடைய மாலை; three stringed necklace. "திரிசரம் பஞ்சசரம் ஸப்தசரம் என்றாப்போல சொல்லுகிற.... முத்து வடங்களையும்" (திவ்.அமலனாதி.10, வ்யா.பக்.10);. [Skt. tri-sara → த. திரிசரம்.]
திரிசரேணு	திரிசரேணு tirisarēṇu, பெ.(n.) காணக்கூடிய நிறையளவில் மிக நுண்ணியதெனக் கருதப் படுவதும் சாளரவாசலில் சூரிய கிரணத் திற்றோன்றும் துகள் வடிவானதும் ஆகிய அணு (சிவதரு.கோபுரவி.3, உரை);; Mote or dust moving in a sunbeam, considered as an ideal weight of the lowest denomination. [Skt. trasa-{} → த. திரிசரேணு.]
திரிசாகபத்திரம்	திரிசாகபத்திரம் tiricākabattiram, பெ.(n.) வில்வம்; Indian bael (சங்.அக.);. [Skit. {}-patra → த. திரிசாகபத்திரம்.]
திரிசிகி	திரிசிகி tirisigi, பெ.(n.) நூற்றெட்டுபநிட தங்களுள் ஒன்று; an upanisad, one of 108. [Skt. {} → த. திரிசிகி.]
திரிசிகை	திரிசிகை tirisigai, பெ. (n.) சூலம்; trident. "திரிசிகையுங்கையும் வாளும்" (சிவதரு. கோபு.111);. [Skt. tri-sigai → த. திரிசிகை.].
திரிசிரபுரம்	திரிசிரபுரம் tirisiraburam, பெ.(n.) திருச்சிராப் பள்ளி;{}. [Skt. {}+puram → த. திரிசிரபுரம்.]
திரிசியம்	திரிசியம் tirisiyam, பெ.(n.) மாயாகாரியமான சடப்பொருள் (வேதா.சூ.25);; matter, as an object of perception. [Skt. {} → த. திரிசியம்.]

திரிசியை	திரிசியை tirisiyai, பெ.(n.) ஓர் கணிதக்கோடு;
திரிசிரசாதி	திரிசிரசாதி tirisirasāti, பெ.(n.) தாளத்துக் குரிய சாதி ஐந்தனுள் மூன்று அட்சர காலங் கொண்ட பிரிவு (பாரத.தாள.47, உரை);; [Skt. tryasra + cati → த. திரிசிரசாதி.]
திரிசூலம்	திரிசூலம் tiricūlam, பெ.(n.) முத்தலைச்சூலம்; trident. "தண்டாயுதமுந் திரிசூலமும் விழத்தாக்கி" (கந்தரல.25);. [Skt. {} → த. திரிசூலம்.] [p]
திரிசூலமுத்திரை	திரிசூலமுத்திரை tiricūlamuttirai, பெ.(n.) கைமுத்திரை வகை (சைவாநு.பி.20);;({}.); a hand-pose. [Skt. {}+muttirai → த.திரிசூல முத்திரை.]
திரிசூலன்	திரிசூலன் tiricūlaṉ, பெ.(n.) எமன்; Yama, as having a trident. (திரிசூலமுடையவன்); "எருமைகடவு கடியகொடிய திரிசூலன்" (திருப்பு.118);. [Skt. {} → த. திரிசூலன்.]
திரிதகர்மம்	திரிதகர்மம் diridagarmam, பெ.(n.) கண்ணி லிருந்து நீர்வடியும் வரை நாசி நுனியைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கை (யோகஞானா:34);; [Skt. dhrta+karmam → த. திரிகர்மம்.]
திரிதண்டசன்னியாசி	திரிதண்டசன்னியாசி diridaṇṭasaṉṉiyāsi, பெ.(n.) முக்கோல் தாங்கும் வைணவத் துறவி; vaisnava ascetic Who Carries a tiri- {}. [Skt. tri-{} → த. திரதண்ட சன்னியாசி.]
திரிதண்டம்	திரிதண்டம் diridaṇṭam, பெ.(n.) வைணவ சன்னியாசிகள் கையில் தாங்கும் முக்கோல்; trident staff carried by Vaisnava ascetics. [Skt. tri → த. திரி+தண்டம்.] [p]
திரிதியை	திரிதியை diridiyai, பெ.(n.) கரும்பக்கம் வெண்பக்கங்களில் (கிருட்டிண சுக்கில பட்சங்களில்); வரும் மூன்றாம் பிறை நிலை; third titi in the bright or the dark fortnight. [Skt. {} → த. திரிதியை.]
திரிதீர்க்கம்	திரிதீர்க்கம் tiritīrkkam, பெ.(n.) திருமண (கலியாண);ப் பொருத்தம் பத்தனுள் மணமக்கள் நாண் மீன்களின் (நட்சத்திரங் களின்); பொருத்த வகை (விதான.கடிமண.9);; a kind of agreement between the naksatras of the bridegroom and bride, one often {}-p-poruttam. [Skt. {} → த. திரிதீர்க்கம்.]

திரிதேகம்	திரிதேகம் tiritēkam, பெ.(n.) பருவுடல், நுண்ணுடல் காரண உடல் எனும் மூவுடம்பு, (தூலம், சூக்குமம், காரணம்);; the three fold nature of the body viz., physical or material, subtle or abstract (sentient soul); and casual unmaterial soul (சா.அக.);.
திரிதோடசமனம்	திரிதோடசமனம் tiritōṭasamaṉam, பெ.(n.) தயிர்; curdled milk (சா.அக.);.
திரிதோடசமனி	திரிதோடசமனி tiritōṭasamaṉi, பெ.(n.) ஊதை, பித்தம், கோழை ஆகிய குணங்களைச் சமன்படுத்தும் மூலிகைகள்; drugs capable of regulating the three humours in the system (சா.அக.);.
திரிதோடசன்னி	திரிதோடசன்னி tiritōṭasaṉṉi, பெ.(n.) ஊதை, மஞ்ச, கோழை ஆகிய குற்றத்தினால் உடம்புக்கு ஏற்படும் ஒரு வகை வலிப்பு; a kind of apoplexy attend with its due to the disorder of all the three humours of the body (சா.அக.);.
திரிநாடி	திரிநாடி tirināṭi, பெ.(n.) மூன்று வகையான நாடி; the three kinds of pulse to the three humours in the system (சா.அக.);. [Skt. trit → த. திரி+நாடி.]
திரிபங்கம்	திரிபங்கம் tiribaṅgam, பெ.(n.) முத்திறமாக உடம்பை வளைத்து நிற்கும் நிழல் (பிம்பங்);களின் நிலை; a kind of graceful posture in images with three bendings. [Skt. tri-bhanga → த. திரிபங்கம்.]
திரிபங்கி	திரிபங்கி tiribaṅgi, பெ.(n.) 1. ஒரு செய்யுளாய் நின்றே ஒரு பொருள் பயப்பதன்றி அதுவே மூன்று செய்யுளாய்ப் பிரிந்து முடிந்து வெவ்வேறு பொருள் பயக்கத் தக்கதாகவும் பாடும் சித்திர கவிவகை (தண்டி.95, உரை);; a stanza Curiously wrought so that it may be divided into three stanzas, each With a different mening, one of cittira-kavi, q.v. 2. திரிபங்கம் பார்க்க;see {}. "வெள்கிய திரிபங்கியுடன்" (அழகர்கலம். 1);.
திரிபதகை	திரிபதகை diribadagai, பெ.(n.) கங்கை (திவா.);; the ganges. "இதழி திரிபதகை தலைபொதி சடையர்" (திருவாலவா. கடவுள்,12);. [Skt. tri-patha-{} → த. திரிபதகை.]
திரிபதாகை	திரிபதாகை tiribatākai, பெ.(n.) அணிவிரலும் பெரு விரலுங் குஞ்சித்து நிற்ப ஏனை விரல்களை நிமிரநிறுத்தும் இணையாவினைக் கை வகை (சிலப்.3, 18, உரை);; gesture With one hand in which the thumb and the ring-finger are bent while the rest are held upright, one of 33 {}. [Skt. Tri-{} → த. திரிபதாகை.] [p]

திரிபதார்த்தம்	திரிபதார்த்தம் tiribatārttam, பெ.(n.) கடவுள், உயிர், பற்று (பதி, பசு, பாசம்); என்ற மூவகை நிலைப் பொருள்கள் (சி.சி.8, 27, ஞானப்.);; [Skt. Tri-{} → த. திரிபதார்த்தம்.]
திரிபாத்விபூதிம காநாராயணம்	திரிபாத்விபூதிமகாநாராயணம் tiripātvipūtimakānārāyaṇam, பெ.(n.) நூற் றெட்டுபநிடதங்களுள் ஒன்று; an upanisad, one of 108. [Skt. {} → த. திரிபாத்விபூதிமகாநாராயணம்.]
திரிபாதம்	திரிபாதம் tiripātam, பெ.(n.) வாலுளுவை யரிசி; intellect tree (சா.அக.);.
திரிபிடகம்	திரிபிடகம் tiribiḍagam, பெ.(n.) சூத்திர பிடகம், வினயபிடகம், அபிதர்மபிடகம் என்ற மூன்று வகைப்பட்ட புத்தத்தோன்றிய (பௌத்தாகம);த் தொகுதி (மணிமே. 26, 66,அரும்.);; the three collections of Buddhist sacred writings, viz., {}-pitakam, {}. [Skt. tri-{} → த. திரிபிடகம்.]
திரிபுண்டரம்	திரிபுண்டரம் tiribuṇṭaram, பெ.(n.) சைவர் நெற்றியில் திருநீர் அணியும் மூவரி கொண்ட குறி; saivaite mark in three horizontal lines made on the forehead with holy ashes. [Skt. {} → த. திரிபுண்டரம்.]
திரிபுரசுந்தரி	திரிபுரசுந்தரி tiriburasundari, பெ.(n.) பார்வதி;{} (அபிரா.);. [Skt. tri-pura → த. திரிபுரசுந்தரி.]
திரிபுரதகனன்	திரிபுரதகனன் diriburadagaṉaṉ, பெ.(n.) சிவபெருமான் (திரிபுரத்தை எரித்தவன்);; Siva, as the who burnt tiripuram. [Skt. tri-pura+ {} → த. திரிபுரதகனன்.]
திரிபுரம்	திரிபுரம் tiriburam, பெ.(n.) சிவனால் எரிக்கப் பட்டதாக தொன்மத்தில் (புராணத்தில்); கூறப் படும், வானில் உலவிய பொன், வெள்ளி, இரும்புக்கோட்டை நகரங்கள்; the thre aerial cities of gold, silver and iron burnt by Siva. திரிபுர மெரித்த விரிசடைக் கடவுளும்" (இறை.பாயி.);. [Skt. tri-pura → த. திரிபுரம்.]
திரிபுராதாபினி	திரிபுராதாபினி tiriburātābiṉi, பெ.(n.) நூற்றெட்டுபநிடதங்களுள் ஒன்று; an upanisad, one of 108. [Skt. {} → த. திரிபுராதாபினி.]
திரிபுராதிசெந்தூரம்	திரிபுராதிசெந்தூரம் tiriburātisendūram, பெ.(n.) உடம்பு சூடு குறைவு, செரியாமைக்குக் கொடுக்கும் ஒரு செந்தூரம்; a red coloured oxidised medicine given to cure indigestion, loss of appetite etc. (சா.அக.);.

திரிபுரை	திரிபுரை tiriburai, பெ.(n.) 1. பார்வதி;{}. "திரிபுரை யிங்கு வந்திருந்தால்" (சிவரக. கணபதியு.13);. 2. நூற்றெட்டுப நிடதங்களுள் ஒன்று; an upanisad, one of 108. [Skt. {} → த. திரிபுரை.]
திரிபுவனசக்கரவர்த்தி	திரிபுவனசக்கரவர்த்தி tiribuvaṉasakkaravartti, பெ.(n.) வடமொழிச் செல்வாக் கால் சோழர்களுக்கு இடைக்காலத்தில் இடப்பட்ட பட்டப்பெயர்;த.வ. மூவுலகக் கோவேந்தன் [Skt. tri-bhuvana → த. திரிபுவன சக்கரவர்த்தி.]
திரிபுவனதிலகம்	திரிபுவனதிலகம் diribuvaṉadilagam, பெ.(n.) ஒரு பழைய கணித நூல் (கணக்கதி.5, உரை);; an ancient mathematical treatise. [Skt. tribuvana+tilagam → த. திரிபுவன திலகம்.]
திரிமதம்	திரிமதம் dirimadam, பெ.(n.) மூன்று மயக்குமூலி, சடாமாஞ்சி, சித்திர மூலம், வாயு விலங்கம்; the three nalotics valerrian root, plumbago, embelia ribes (சா.அக.);.
திரிமதுரம்	திரிமதுரம் dirimaduram, பெ.(n.) மூன்று வகை (வித); சுவை பொருட்கள்: தேன், இன்பண்டம் (சர்க்கரை);, நெய்; three sweet substances - honey, sugar and ghee (சா.அக.);.
திரிமலம்	திரிமலம் tirimalam, பெ.(n.) மும்மலம்; the three impurities of souls. "திரிமலங்க ளறுத்து" (சி.சி.12, 1);. [Skt. tri + malam → த. திரிமலம்.]
திரிமழுகம்	திரிமழுகம் tirimaḻugam, பெ.(n.) பால், நெய், தேன்; milk, clarified butter and honey (சா.அக.);.
திரிமனம்	திரிமனம் tirimaṉam, பெ.(n.) நினைவு, புத்தி, அறிவு; thoughts, understanding and knowledge (சா.அக.);.
திரிமாத்திரை	திரிமாத்திரை tirimāttirai, பெ.(n.) துணைத் தாளம் ஐந்தனுள் ஒன்று (பரத.தாள.3);; [Skt. tri → த. திரி + மாத்திரை.]
திரிமூர்த்தி	திரிமூர்த்தி tirimūrtti, பெ.(n.) 1. இரும்பு (அயம்);, காந்தம், மண்டூரம்; iron, magnet and hydrated oxide of iron. 2. நான்முகன், திருமால், சிவன் இம்மூன்று பெயரும் குறிக்கும் அன்றியும் முறையே காலம், நீர், நெருப்பு இவற்றையும் குறிக்கும்; the three names signify the three qualities. It is also said to refer time water and fire respectively (சா.அக.);.

திரிமூலம்	திரிமூலம் tirimūlam, பெ.(n.) திப்பிலி, சித்திரம், கண்டு மூலம் என்ற மூவகை வேர்கள் (சங்.அக.);; the three kinds of roots or plants, viz., {}, cittiram, {}. [Skt. tri → த. திரி + மூலம்.]
திரியங்முகம்	திரியங்முகம் tiriyaṅmugam, பெ.(n.) கோள் (கிரகங்);களின் குறுக்குப் பார்வை; [Skt. {}-mukha → த. திரியங்முகம்.]
திரியம்பகம்	திரியம்பகம் tiriyambagam, பெ.(n.) சிவன்வில்;{} bow. "சுடர்க்கடவுடன் பல்லிறுத்தவன் வலிக்கமை திரியம்பக மெனும் வில்" (கம்பரா.நட்புக்.7);. [Skt. tryambaka → த. திரியம்பகம்.]
திரியாகதசுரம்	திரியாகதசுரம் diriyākadasuram, பெ.(n.) மூன்று நாளைக்கொரு முறை வரும் காய்ச்சல், முறைக் காய்ச்சல்; fever returning every third day, tertian fever (சா.அக.);.
திரியாயுடம்	திரியாயுடம் tiriyāyuḍam, பெ.(n.) வாணாளை நீடிக்கச் செய்யும் மந்திர வகை; a mantra believed to grant long life. "பின்னருந் தியாவுடந் திரியம்பக மனுவால்" (காஞ்சிப்பு. களற். 15);. [Skt. {} → த. திரியாயுடம்.]
திரிலவங்கம்	திரிலவங்கம் tirilavaṅgam, பெ.(n.) சிறு நாகப்பூ, செண்பகப்பூ, கிராம்பு என்ற மூவகை மணப் பண்டம் (சங்.அக.);; the three aromatic spices, viz., {}. [Skt. tri+ {} → த. திரிலவங்கம்.]
திரிலிங்கம்	திரிலிங்கம் tiriliṅgam, பெ.(n.) கண்டுவிரல் மோதிரவிரல் நடுவிரல்களை வளைத்துப் பெருவிரல் நுனியையும் கூட்டி மணிக்கட்டை வளைத்துக் காட்டும் நளினமான கைவகைக் குறிப்பு (பரத.பாவ.36);; [Skt. {} → த. திரிலிங்கம்.]
திரிலோகக்கலவை	திரிலோகக்கலவை tirilōkakkalavai, பெ.(n.) மூன்று வகையான மாழை (உலோகம்); பொன், வெள்ளி, செம்பு இவற்றின் கலப்பு; an alloy of gold, silver and copper (சா.அக.);.

திரிவிக்கிரமன்	திரிவிக்கிரமன்1 tirivikkiramaṉ, பெ.(n.) 1. ஒரு மருத்துவ நூலாசிரியன்; a medical author. 2. ஒரு மருந்துக் கலப்பு; the name of a mixture (சா.அக.);. திரிவிக்கிரமன்2 tirivikkiramaṉ, பெ.(n.) 1. திருமால்;{}, as one who measured the world in three strides. (மூன்றடியால் உலகமளந்தவன்);. "திரிவிக்கிரமன் செந்தாமரைக் காணம்மான்" (திவ்.திருவாய்.2, 7, 7);. 2. சூரியன் (பிங்.);; sun. [Skt. tri-vikrama → த. திரிவிக்கிரமன்.]
திரிவேணிசங்கமம்	திரிவேணிசங்கமம் tirivēṇisaṅgamam, பெ.(n.) அலகாபாத்து அருகில் பிரயாகையில் கங்கை, யமுனை, சரசுவதி (அந்தர் வாகினியான); என்னும் மூன்று ஆறுகள் கூடுமிடம் (யாழ்.அக.);; confluence of the Ganges with the Jamna and the subterrancan Sarasvati near Allahabad. [Skt. {} → த. திரிவேணி சங்கமம்.]
திரீலிங்கம்	திரீலிங்கம் tirīliṅgam, பெ.(n.) பெண்பால்; feminine gender (Gram.);. "ஆண்பால் பெண்பால் அலிப்பால் என்னுமிம்மூன்றும் புல்லிங்கம், திரீலிங்கம், நபுஞ்சகலிங்கம் எனவாம்" (பி.வி.44);. [Skt. {} → த. திரீலிங்கம்.]
திருசியம்	திருசியம் tirusiyam, பெ.(n.) 1. கண்ணுக்குத் தோன்றுவது; that which is visible anything perceived by the eye. 2. கண்; eye (சா.அக.);.
திருட்டசன்மம்	திருட்டசன்மம் tiruṭṭasaṉmam, பெ.(n.) இம்மை; the present birth. "திருஷ்டஜன்ம போக்கியம்" (சி.சி.4, 40, சிவாக்.);. [Skt. {}-janman → த. திருட்டசன்மம்.]
திருட்டபோக்கியம்	திருட்டபோக்கியம் tiruṭṭapōkkiyam, பெ.(n.) இம்மையிற்செய்த கருமங்களின் பலனைக் கொள்ளுகை (அனுபவிக்கை); (சி.சி.2, 39, ஞானப்.);; effects of actions done in this birth. [Skt. {} → த. திருட்டபோக்கியம்.]
திருட்டாந்தம்	திருட்டாந்தம் tiruṭṭāndam, பெ.(n.) எடுத்துக் காட்டு (உதாரணம்);; example, illustration. [Skt. {} → த. திருட்டாந்தம்.]
திருட்டி-த்தல்	திருட்டி-த்தல் tiruṭṭittal, , 11 செ.குன்றாவி.(v.t.) கண்ணுக்குப் புலனாதல்; to become visible. "திருட்டித்த வாலமன் மதனொரு பாலிருக்க" (சீதக்.118);. [Skt. {} → த. திருட்டி-,]

திருட்டி	திருட்டி tiruṭṭi, பெ.(n.) 1. கண்; eye. 2. கரு விழியின் நடுவேயுள்ள சிறிய புள்ளி (பிந்து); போன்ற பாகம், பாவை; the aperture in the [p] middle of the iris, pupil. 3. அறிவு; intellect. 4. பாம்பு; snake. 5. பார்வை; sight. 6. கருவிழியின் மையத் திலுள்ள ஒளி பகுதி; the point of clearest vision at the centre of retina-macula lutea. 7. நஞ்சு; poison. 8. கெட்டப் பார்வை; evil sight. 9. மெய் யறிவால் பார்த்தல்; viewing with mental eye. 10. தினை; millet (சா.அக.);.
திருட்டிக்கழி-த்தல்	திருட்டிக்கழி-த்தல் tiruṭṭikkaḻittal, செ.கு.வி. (v.i.) நீக்குவினையால் கண்ணூறு போக்குதல்; to dispel the supposed effects of the evil eye by ceremonial rites. த.வ. கண்ணேறு கழித்தல் [Skt. {} → த. திருட்டி + கழி-,]
திருட்டிக்கழிப்பு	திருட்டிக்கழிப்பு tiruṭṭikkaḻippu, பெ.(n.) கெட்ட பார்வையால் நேர்ந்த தீவினையை நீக்குகை;
திருட்டிசாத்திரம்	திருட்டிசாத்திரம் tiruṭṭicāttiram, பெ.(n.) கண்ணின் ஒளியையும் பார்வையையும் பற்றிக் கூறும் நூல்; the science that treats of lights and vision - optics (சா.அக.);.
திருட்டிசுற்று-தல்	திருட்டிசுற்று-தல் diruṭṭisuṟṟudal, செ.கு.வி. (v.i.) கண்ணேறு கழித்தற் பொருட்டுச் சில பண்டங்களைச் சுற்றுதல் (இ.வ.);; to wave specified articles round a person, to avert the evil eye. [Skt. {} → த. திருட்டி + சுற்று-,]
திருட்டிதோடம்	திருட்டிதோடம் tiruṭṭitōṭam, பெ.(n.) கெட்ட பார்வையாலேற்படும் குற்றம்; evil effects caused by evil eyes (சா.அக.);. த.வ. கண்ணேறு துகடம்

திருட்டிபரிகாரம்	திருட்டிபரிகாரம் tiruṭṭibarikāram, பெ.(n.) கண்ணேறு பட்டதாலுண்டாந் தீங்கினை நீக்குகை (உ.வ.);; averting of the evil eye. த.வ. கண்ணேறு கழிப்பு [Skt. {} → த. திருட்டிபரிகாரம்.]
திருட்டிமாவிளக்கு	திருட்டிமாவிளக்கு tiruṭṭimāviḷakku, பெ.(n.) பெண்ணுக்குக் கண்ணேறு நீக்க வினையாகச் சல்லடையில் வைத்துச் சுற்றும் மாவிளக்கு (இ.வ.);; small lamps of flour - paste placed on a sieve and waved before a girl in the ceremony of her puberscence with a view to avert the evil eye. [Skt. {} → த.திருட்டி + மா விளக்கு.]
திருட்டிவிடம்	திருட்டிவிடம் tiruḍḍiviḍam, பெ.(n.) பார்வை யால் நஞ்சுமிழும் ஒரு பாம்பு (மணிமேகலை);; snake causing poison by mere sight (சா.அக.);. "திருஷ்டிவிஷம் போலே காணில் முடிவன்" (ஈடு, 4, 9, 7);. [Skt. {}+visam → த. திருட்டிவிடம்.]
திருட்டிவித்தை	திருட்டிவித்தை tiruṭṭivittai, பெ.(n.) கண்ணைப் பற்றிய நூல்; science of vision- optics.
திருணபஞ்சமூலம்	திருணபஞ்சமூலம் tiruṇabañjamūlam, பெ.(n.) ஐந்து வகை வேர்க்கூட்டு; நாணல், தர்ப்பை, பரும்பு, நெற்பயிர், வெள்ளறுகு; a group of five roots, consisting that of koosa grass, sugarcane, paddy, white doob (சா.அக.);.
திருணம்	திருணம்1 tiruṇam, பெ.(n.) 1. உலர்ந்த புல் (பிங்.);; piece of straw. 2. வில் (யாழ்.அக.);; bow. [Skt. {} → த. திருணம்.] திருணம்2 tiruṇam, பெ.(n.) தேள் (யாழ்.அக.);; scorpion. [Skt. {} → த. திருணம்.] திருணம்3 tiruṇam, பெ.(n.) தேனீ (யாழ்.அக.);; bee.

திருதி	திருதி1 dirudi, பெ.(n.) 1. உறுதி; firmness, boldness. "இத்தகைய யாவ ததுவென் றிருதியாமால்" (பிரபோத. 27, 82);. 2. துணை (சது.);: help, assistance. 3. மனநோன்பி ருபத்தேழுனுள் ஒன்று (யோகம்);; [Skt. dhrti → த. திருதி1.] திருதி2 dirudi, பெ.(n.) 1 எரிநீர் (திராவகம்);; tincture. 2. ஊட்டம், ஆற்றல் (சத்து);; extract. [Skt. druti → த. திருதி2.] திருதி3 dirudi, பெ.(n.) விரைவு (இ.வ.);; haste. [Skt. druta → த. திருதி1.] திருதி4 dirudi, பெ.(n.) 1. செய் மருந்தைப் பனியில் வைத்து, செயநீரைப் போல் செய்யுமோர் ஆயுள்வேத முறை; 2. ஓர் மீன்; a
திருதிமை	திருதிமை dirudimai, பெ.(n.) மனத்திட்பம்; boldness, courage, strength of will. "திருதிமையா லைவரையுங் காவலேவி" (தேவா.812, 8);. [Skt. dhrti+mai → த. திருதிமை.]
திருதியை	திருதியை dirudiyai, பெ.(n.) 1. மூன்றாம் நாள் (திதி);; the third titi of the bright or dark fortright. 2. மூன்றாம் வேற்றுமை (பி.வி.6);; [Skt. {} → த. திருதியை.]
திருப்தி	திருப்தி tirupti, பெ.(n.) மனநிறைவு; satisfaction. த.வ. பொந்திகை, தணிவு, நிறைவு [Skt. trpti → த. திருப்தி.]
திருப்பிரம்	திருப்பிரம் tiruppiram, பெ.(n.) நெய்; clarified butter, ghee (சா.அக.);.
திரேக்காணாதிபன்	திரேக்காணாதிபன் tirēkkāṇātibaṉ, பெ.(n.) குறித்த நாளுக்குரிய உடைமையான வான்கோள்;
திரேகம்	திரேகம் tirēkam, பெ.(n.) 1. உடல்; body. 2. மூன்று; three (சா.அக.);.

திரேதாக்கினி	திரேதாக்கினி tirētākkiṉi, பெ.(n.) முத்தீ; the triple at a sacrifice. [Skt. {} → த. திரேதாக்கினி.]
திரேதாயுகம்	திரேதாயுகம் tirētāyugam, பெ.(n.) நான்கு யுகங்களுள் 1296000 ஆண்டுகள் கொண்ட இரண்டாம் யுகம் (திவ்.திருநெடுந்.வ்யா.3);;{} yuga or age, consisting of 1,296,000 solar years, second of four yukam, q.v. [Skt. {}+yuga → த. திரேதாயுகம்.]
திரேதை	திரேதை tirētai, பெ.(n.) திரேதாயுகம் பார்க்க;see {}. "திரேதைக்கண் வளையுரு வாய்த் திகழ்ந்தான்" (திவ். திருநெடுந்.3);.
திரைலோக்கியம்	திரைலோக்கியம் tirailōkkiyam, பெ.(n.) 1. மூவுலகம்; the three worlds. "திரைலோக்கிய சுந்தரன்" (திருவிசைப். கருவூர்த்.5);. 2. பேரழகுள்ளது; that which is very fine, often used ironically. "அவன் செய்த காரியம் திரைலோக்கியமா யிருக்கிறது"(உ.வ.);.
திரோதகம்	திரோதகம்1 tirōtagam, பெ.(n.) மறைத்தலைச் செய்வது; that which causes obscurity. "அதுதான் ஞானதிரோதகமாய் மறைத்துக் கொடுநிற்றலான்" (சி.போ.பா.4, 2);. [Skt. {} → த. திரோதகம்.] திரோதகம்2 tirōtagam, பெ.(n.) மறைத் தலைச் செய்வது; that which causes obscurity. "அதுதான் ஞான திரோதமாய் மறைத்துக் கொடுநிற்றலான்" (சி.போ.பா.4, 2);. [Skt. {} → த. திரோதகம்]
திரோதம்	திரோதம் tirōtam, பெ.(n.) 1. மறைக்கை; concealment, obscuration. "இருட்டி ரோதம் புரிந்தாங்கு" (திருப்போ. சந்.மாலை. 69);. 2. திரோதானசத்தி பார்க்க;see {}(சிவப்பிர.உண்மை.42);. [Skt. {} → த. திரோதம்.]
திரோபவம்	திரோபவம் tirōpavam, பெ.(n.) 1. ஐந்து கிருத்தியங்களுள் ஒன்றாய் ஆவிஉரு தன் கன்மம் முடியும் வரையில் உலகானுபவங்களில் உழன்று மயங்கும்படி உண்மையை மறைத் தலைச் செய்யும் சிவபெருமானது அருட் செயல்;({}.); function of veiling or darkening, designed to keep the souls engrossed in the experiences of the world until their karma is completely Worked out, one of {}-kiruttiyam. 2. மறைகை; vanishing, dis-appearance. "செவ்வருட் குறியி லீசன்றிரோபவஞ் செய்தான்" (சேதுபு. சங்கரபா.102);. [Skt. {}-bhava → த. திரோபவம்.]

திரௌபதி	திரௌபதி direḷabadi, பெ.(n.) பாண்டவர் ஐவரின் மனைவி (துருபதனுடைய மகள்);; the wife of the five {} brothers, as daughter of Drupada, king of {} country. "திரௌபதி மாலையிட்ட சருக்கம்" (பாரத.);.
தில்பசந்து	தில்பசந்து tilpasandu, பெ.(n.) ஒருயர்ந்த ஒட்டு மாம்பழ வகை (G.Sm.D.I. i, 235);; a kind of superior mango. [U. dilpasand → த. தில்பசந்து.]
திலகை	திலகை tilagai, பெ.(n.) எள்ளுப்போற் கருநிறமுள்ள மான்மத (கத்தூரி); வகை (பதார்த்த.1081);; musk, black like sesame, one of five kinds of {}. [Skt. tilakå → த. திலகை.]
திலதக்கலித்துறை	திலதக்கலித்துறை diladakkaliddurai, பெ.(n.) கட்டளைக் கலித்துறை வகை (தஞ்சைவா.1, உரை);; a kind of {} verse. [Skt. tilaka+kalitturai → த. திலதக்கலித் துறை.]
திலதண்டுலம்	திலதண்டுலம் diladaṇṭulam, பெ.(n.) 1. எள்ளுடன் கலந்த அரிசி; mixture of sesame and rice. 2. சுரத காலத்துப் புரியும் எண் வகையாலிங்கனத்துள் ஒன்று (கொக்கோ.5,43);; a mode of sexual embrace, one of {}. [Skt. tila+{} → த. திலதண்டுலம்.]
திலதண்டுலகம்	திலதண்டுலகம் diladaṇṭulagam, பெ.(n.) அரிசியும் எள்ளும் கலந்தது போல் நாயகியும் நாயகனும் ஒருவரை ஒருவர் தழுவுதல்; fixed embrace in Which both man and woman lie face to face and embrace so closely like a mixture of rice and sesamum seeds tha the arms and thighs of one are encircled by those of the other (சா.அக.);.
திலதம்	திலதம் diladam, பெ.(n.) திலகம் பார்க்க;see tilagam. "தெரிமுத்தஞ் சேர்ந்த திலதம்" (கலித்.92);. [Skt. tilaka → த. திலதம்.]
திலதமிடல்	திலதமிடல் diladamiḍal, பெ.(n.) பொட்டிடல், சந்தனம் அல்லது மந்திர மை; wearing dot between eye brows as sandal paste or magic paint (சா.அக.);.
திலதர்ப்பணம்	திலதர்ப்பணம் diladarppaṇam, பெ.(n.) மூதாதையர் பொருட்டு எள்ளுந் தண்ணீரும் கலந்திறைக்கும் நீர்க்கடன்; libations of sesame and water offered to the manes. [Skt. tila+tarppanam → த. திலதர்ப்பணம்.]
திலதவசீகரம்	திலதவசீகரம் diladavacīkaram, பெ.(n.) மாயவித்தையால் விரும்பியவர்களை வசப் படுத்திக் கொள்ளுகை; power of fascinating persons by wearing a magic tilka on one's forehead (குற்றா.குற.116, 2);. [Skt. tilaka+{} → த. திலத வசீகரம்.]

திலதைலம்	திலதைலம் diladailam, பெ.(n.) நல் லெண்ணெய்; gingelly oil. [Skt. tila+tailam → த. திலதைலம்.]
திலப்பொறி	திலப்பொறி tilappoṟi, பெ.(n.) எள்ளிட் டாட்டும் செக்கு; oil press. "திலப்பொறி யிலிட்டனர் திரிப்பவும்" (யசோதா.5, 33);. [Skt. {} → த. திலப்பொறி.] [p]
திலோதகம்	திலோதகம் tilōtagam, பெ.(n.) எள்ளும், நீரும், இது நீர்ப்படையலுக்காக உதவுவது; a symbolical combination of gingelly seed and water used in ceremony for the dead or of ones forefathers who are no more (சா.அக.);.
திவ்விய	திவ்விய tivviya, வி.எ.(adj.) இனிய; sweet. "தேன்றரு மாரிபோன்று திவ்விய கிளவி தம்மால்" (சீவக.581);. [Skt. {} → த. திவ்விய.]
திவ்வியதொனி	திவ்வியதொனி divviyadoṉi, பெ.(n.) தேவர்கள் அருகக் கடவுள் முன்பு செய்யும் ஆரவாரத்தொனி (சீவக.3013,உரை);; [Skt. divya+{} → த. திவ்வியத்தொனி.]
திவ்வியதேசம்	திவ்வியதேசம் tivviyatēcam, பெ.(n.) ஆழ்வார்களாற் பாடப்பட்ட திருப்பதிகள்; [Skt. divya+{} → த. திவ்வியதேசம்.]
திவ்வியநாமசங்கீர்த்தனம்	திவ்வியநாமசங்கீர்த்தனம் tivviyanāmasaṅārttaṉam, பெ.(n.) பாடகர் பலர் விளக்கைச் சுற்றி நடனம் செய்து கடவுளின் திருப்பெயர்(நாமங்);களைச் சொல்லிப் புகழ்ந்து பாடுகை; praising and singing a god's name while dancing around a lamp placed in the middle of a hall. [Skt. divya+{} → த. திவ்வியநாமசங்கீர்த்தனம்]
திவ்வியநானம்	திவ்வியநானம் tivviyanāṉam, பெ.(n.) நீராடல் ஏழனுள் வெய்யில் காயும்பொழுது பெய்யும் மழையில் செய்யும் நீராடல் (வின்.);; bathing in the rain during sunshine, one of seven {}. [Skt. divya + {} → த. திவ்விய ஸ்நானம்.]
திவ்வியப்பிரபந்தம்	திவ்வியப்பிரபந்தம் tivviyabbirabandam, பெ.(n.) ஆழ்வார் பன்னிருவரும் அருளிச் செய்ததும் நாலாயிரஞ் செய்யுள் கொண்டது மான தொகுதி; collection of 4000 stanzas composed by 12 {} saints. த.வ. துய்யபெரும்பனுவல் [Skt. divya+p+pirapantam → த. திவ்வியப் பிரபந்தம்.]

திவ்வியம்	திவ்வியம் tivviyam, பெ.(n.) 1. தெய்வத் தன்மையுள்ளது; divinity, anything celestial or god-like. 2. மேலானது (உ.வ.);; that which is excellent, supreme. 3. சந்தனவகை (யாழ்.அக.);; a kind of sandal. த.வ. துய்யம், தேவிகம் [Skt. divya → த. திவ்வியம்.]
திவ்வியமணி	திவ்வியமணி tivviyamaṇi, பெ.(n.) மேளகர்த்தாக்களுளொன்று (சங்.சந்.47);; (Mus.); a primary raga. [Skt. divya → த. திவ்விய+மணி.]
திவ்வியமுத்திரை	திவ்வியமுத்திரை tivviyamuttirai, பெ.(n.) கட்டை விரலும் மோதிரவிரலுஞ் சேர்ந்த முத்திரை (செந். 10, 426);; a finger-pose in [p] which, the ring-finger and the thumb are joined. [Skt. divya → த. திவ்விய+முத்திரை.]
திவ்வியவராடி	திவ்வியவராடி tivviyavarāṭi, பெ.(n.) குறிஞ்சிப்பண் வகை (பிங்.);; a melody type of the {} class (Mus.);. [Skt. divya + {} → த. திவ்வியவராடி.]
திவ்வியவுணவு	திவ்வியவுணவு tivviyavuṇavu, பெ.(n.) நேர்த்தியான உணவு; delicious food (சா.அக.);. த.வ. தூய உணவு [Skt divya → த. திவ்வியம் + உணவு.]
திவ்வியாகந்தம்	திவ்வியாகந்தம் tivviyākandam, பெ.(n.) பேரேலம்; large cardamom (சா.அக.);.
திவ்வியாசாரம்	திவ்வியாசாரம் tivviyācāram, பெ.(n.) குங்குலியம்; Indian dammer shorca robusta.
திவ்வியாஞ்சனம்	திவ்வியாஞ்சனம் tivviyāñjaṉam, பெ.(n.) நளிரி நீர் காய்ச்சல்களுக்கு ஆயுள்வேத முறையில் உருவாக்கிய கண்ணிற்கிடும் கலிங்கம்; an eye salve prepared as per ayurvedic process to be used in delirious fever (சா.அக.);.
திவ்வியாத்திரம்	திவ்வியாத்திரம் tivviyāttiram, பெ.(n.) தெய்வப்படைக்கருவிகள்; weapons. "திவ்வியாத்திர மோட்டியே" (வரத.பாகவத. நாரசிங்க.157);. [Skt. divya+{} → த. திவ்வியாத்திரம்.]

திவ்வியாபரணம்	திவ்வியாபரணம் tivviyāparaṇam, பெ.(n.) அரசர் முதலியோர் அணியும் சிறந்த அணிகலன் (வின்.);; superior ornaments worn by a sacred or royal personage. [Skt. divya + paranam → த. திவ்வியா பரணம்.]
திவசம்	திவசம் tivasam, பெ.(n.) 1.பகல்; day time (பிங்.);. 2. நாள்; day. "இத்திவசத்தின் முடித்தும்" (கம்பரா.நாகபா.171); 3. இறந்த நாட்கடன்; anniversary commemorative of a person's death. "எத்திவசமும் புசித்திவ் வுலகை வஞ்சிக்குந் திருடர்" (பிரபோத.11, 5);. [Skt. divasa → த. திவசம்.]
திவாணம்	திவாணம் tivāṇam, பெ.(n.) 1. முகம்மதிய அரசாங்கம்; Muhammadan government. "காலந் திவாணமான தினாலே" (திருப்பணி.மதுரைத்த. 10);. 2. கோழில் வருவாயிலிருந்து செய்யப்படுஞ் செலவு; expenditure from temple funds. 'அது திவாணத்து உத்ஸவம்'. [U. {} → த. திவாணம்.]
திவாந்தகாலம்	திவாந்தகாலம் tivāndakālam, பெ.(n.) மாலை; evening. "தினகரன் றிவாந்த காலத்திற் சேர்த்திய வினவொளி" (இரகு. திக்கு.1);. [Skt. {}+anta → த. திவாந்த+காலம்.]
திவாராத்திரி	திவாராத்திரி tivārāttiri, பெ.(n.) பகலுமிரவும் (யாழ்.அக.);; day and night. [Skt. {} → த. திவாராத்திரி.]
திவால்	திவால் tivāl, பெ.(n.) கடனிறுக்கச் ஆற்றலற்ற (சத்தியற்ற); நொடிவுநிலை; bankruptcy, insolvency. த.வ. நொடிவு [U. {} → த. திவால்.]
திவாலர்சி	திவாலர்சி tivālarci, பெ.(n.) நொடிவாளர் மனு (Mod.);; petition in bankruptcy, insolvency petition. [U. {}+arzi → த. திவாலர்சி.]

திவாலா	திவாலா tivālā, பெ.(n.) திவால் பார்க்க;see {}.
திவாலெடு-த்தல்	திவாலெடு-த்தல் tivāleḍuttal, செ.கு.வி.(v.i.) நொடிந்தவராதல் (C.G.);; to become a bankrupt; to seek the benefit of the insolvency act. [U. {} + → த. திவாலா+எடு-,]
திவான்	திவான் tivāṉ, பெ.(n.) 1. முதல் அமைச்சர்; Prime Minister, chief officer of a native state. 2. அரசிறை யதிகாரி; head officer of the revenue or financial department (R.F.);. [U. {} → த. திவான்.]
திவான்பகதூர்	திவான்பகதூர் tivāṉpagatūr, பெ.(n.) அரசாங்கத்தார் வழங்கும் ஒரு பட்டப் பெயர் dewan bahadur, a title conferred by Government. [U. {} + bahadur → த. திவான்பகதூர்.]
திவானி	திவானி tivāṉi, பெ.(n.) முறை (நீதி);மன்றம் (நியாயஸ்தலம்); (வின்.);; place of justice.
திவி	திவி tivi, பெ.(n.) மேல் உலகம்; Indra's heaven. "தரையொடு தவிதல நவிதரு" (தேவா. 568, 2);. [Skt. divi → த. திவி1.]
திவிகண்டம்	திவிகண்டம் tiviganṭam, பெ.(n.) ஓர் வகை செம் மஞ்சுள்ளி, இது சிறிது சிவப்பாகவும் பச்சையாகவும் கனமுள்ளதாகவும் இருக்கும்; impure trisulphate of arsenic little red and green in colour and heavy (சா.அக.);.
திவிதிராட்சம்	திவிதிராட்சம் dividirāṭcam, பெ.(n.) கொடி முந்திரிகை (மலை.);; common grape vine. [Skt. divya+ {} → த. திவிதிராட்சம்.]
திறாங்கு	திறாங்கு tiṟāṅgu, பெ.(n.) கதவடை தாழ் (j.); bolt. [Fr. triangle → த. திறாங்கு.]

திறாம்	திறாம் tiṟām, பெ.(n.) 1. அறுபது துளிகொண்ட ஒரு நீரளவு; fluid dram = 60 drops. 2. ஒரு நிறுத்தலளவை; dram in apothecaries weight = 5/16 tola. [E. dram → த. திறாம்.]
திறாவல்	திறாவல் tiṟāval, பெ.(n.) கலிமி பாய் மரத்துக்குப் பிற்பக்கமாய்க் கோசுபறுவான் பூம் என்ற உத்திரத்தில் விரிக்கப்படும் பாய் (M.Navi.251);; spanker.
தினக்காய்ச்சல்	தினக்காய்ச்சல் tiṉakkāyccal, பெ.(n.) 1. விடாத காய்ச்சல்; hectic fever occuring daily. 2. அன்றாடம் வரும் காய்ச்சல்; a fever whose paroxysms every day - Quotidian fever (சா.அக.);. த.வ. நாட்காய்ச்சல்
தினக்கிரமவலங் காரம்	தினக்கிரமவலங்காரம் tiṉakkiramavalaṅgāram, பெ.(n.) தேரையர் செய்தவோர் தமிழ் மருத்துவ நூல்; a treatise in medicine in daily practice compiled by Teraiyar in Tamil (சா.அக.);.
தினகரன்	தினகரன் tiṉagaraṉ, பெ.(n.) சூரியன் (பிங்.); (பகலைச் செய்வோன்);; sun, as maker of the day. "தினகரனை யனைய" (கம்பரா. மூலபல. 163);. [Skt. dina-kara → த. தினகரன்.] [p]
தினகவி	தினகவி tiṉagavi, பெ.(n.) 1. அரசன் திருவோலக்க மண்டபத்தில் உட்காரும் போதும் எழுந்திருக்கும் போதும் பாடும் பாட்டு; poem in praise of a king at the beginning and close of his durbar. 2. நாட்கவி பாடுவோன்; poet who composes {}. [Skt. dina + kavi → த. தினகவி.]
தினசரி	தினசரி tiṉasari, பெ.(n.) 1. நாட்செயல்; daily occupation, daily routine of business. 2. நாட்குறிப்பு (வி.எ.);; account or journal of the day, diary. 3. தினந்தோறும் பார்க்க;see {}. "அவன் தினசரி வருகிறான்". [Skt. dina + {} → த. தினசரி.]
தினசரிதக்காரன்	தினசரிதக்காரன் diṉasaridakkāraṉ, பெ.(n.) நாட்குறிப்பு எழுதுவோன் (பணவிடு.20);; diarist. [Skt. dina +saritam +karan → த. தின சரிதக்காரன்.]
தினசரிபத்திரிகை	தினசரிபத்திரிகை tiṉasaribattirigai, பெ.(n.) நாளேடு; daily newspaper. த.வ. நாளேடு [Skt. dina+{}+pattirikai → த. தினசரி பத்திரிகை.]

தினசேடம்	தினசேடம் tiṉacēṭam, பெ.(n.) ஆண்டு எச்சத்திற்கும் (சேசத்திற்கும்); கோள்சுற்றில் குறைந்த நாட்களுக்கும் உள்ள வேறுபாடு (வின்.);; [Skt. dina+{} → த. தினசேடம்.]
தினத்திரயம்	தினத்திரயம் tiṉattirayam, பெ.(n.) மூன்று விண்மீன்கள் வரும் நாள் (விதான. குணாகுண.109);; day when three naksatras are in conjunction with the moon. [Skt. dina+traya → த. தினத்திரயம்.]
தினந்தோறும்	தினந்தோறும் tiṉandōṟum, பெ.(n.) ஒவ்வொரு நாளும்; daily. "தினந்தோறு முள்ளுருகிச் சீர்பாடு மன்பர்" (அருட்பா.ii, நெஞ்சுறு.18);. த.வ. நாள்தோறும் [Skt. dinam → த. தினம்+தோறும்.]
தினநாதன்	தினநாதன் tiṉanātaṉ, பெ.(n.) ஞாயிறு (சூரியன்);; sun, as lord of the day. (நாளுக்குத் தலைவன்);. தினநாதன் றனயர் தம்பால்" (பாரத.திரௌ. 86);. [Skt. dina+{} → த. தினநாதன்.]
தினப்படி	தினப்படி tiṉappaḍi, பெ.(n.) 1. நாட்படித்தரம்; daily allowance. 2. தினந்தோறும் பார்க்க;see {}. [Skt. dina → த. தினம்+படி.]
தினப்பிரமாணம்	தினப்பிரமாணம் tiṉappiramāṇam, பெ.(n.) கோளின் பணி தொடக்கத்திலிருந்து இறுதிவரையில் அளவிடும் நாட்பொழுது; [Skt. dna+{} → த. தினப் பிரமாணம்.]
தினப்பிரளயம்	தினப்பிரளயம் tiṉappiraḷayam, பெ.(n.) நான்முகனது வாணாளில் ஒருநாளின் முடிவில் உண்டாகும் ஊழிக்காலம் (வின்.);; cosmic dissolution at the close of each aeon, as ending one day of Brahma. [Skt. dina + piralayam → த. தினப்பிரளயம்.]
தினப்பொருத்தம்	தினப்பொருத்தம் tiṉapporuttam, பெ.(n.) விண்மீன்கள் பொருத்தம் (விதான.கடிமண.5);; [Skt dina → த. தினம் + பொருத்தம்.]
தினபலன்	தினபலன் tiṉabalaṉ, பெ.(n.) ஒரு நாளின் பிறை நிலை (திதி); வாரங்களின் சங்கியை களுடன் வாழ்நாள் விண்மீன் முதல் அந்நாளின் விண்மீன் வரை எண்ணி வந்த தொகையைக் கூட்டி வருந்தொகையை ஒன்பதால் வகுத்து வந்த மிச்சத்தால் அறியும் நற்பலன் (பெரிய வரு.204);; [Skt. dina + {} → த. தினபலன்.]

தினம்	தினம் tiṉam, பெ.(n.) 1. நாள் (பிங்.);; day of 24 hours. 2. பகல் (பிங்.);; day time. 3. விண்மீன்; constellation. "சித்திரைத் தினத்து" (திருவாலவா.1, 33);. 2. தினந் தோறும் பார்க்க;see {}. "தினம் வந்து கொண்டிருந்தான்". [Skt. dina → த. தினம்.]
தினமணி	தினமணி tiṉamaṇi, பெ. (n.) சூரியன்; sun. "தினமணி யெனப்படும்... கெழுமணி" (சிவப்.பிர.பெரியநா.1);. [Skt. dina + {} → த. தினமணி.]
தினமானம்	தினமானம் tiṉamāṉam, பெ.(n.) 1. கலி ஆண்டு தொடங்கிக் கணித்த நாள் எண்ணிக்கை; 2. தினந்தோறும் பார்க்க;see {}. [Skt. dina → த. தினம்+மானம்.]
தினமிருத்து	தினமிருத்து tiṉamiruttu, பெ.(n.) அத்தம் அவிட்டங்களின் முதற்கால், விசாகம் திருவாதிரைகளில் இரண்டாங்கால், ஆயிலியம் உத்திரட்டாதிகளின் மூன்றாங் கால், பரணி மூலங்களின் நாலாங்கால் என்ற கெடுங் கால வகை (விதான.குணாகுண.20);; [Skt. dina+miruttu → த. தினமிருத்து.]
திணிகை	திணிகை tiṇigai, பெ.(n.) நாட்கூலி (யாழ்.அக.);; daily wage. [Skt. dini+kai → த. தினிகை.]
தினிசு	தினிசு tiṉisu, பெ.(n.) பொருளின் தரம் (தைலவ.தைல.22);; kind, sort, grade. [U. jinis → த. தினிசு.]
தினுசு	தினுசு tiṉusu, பெ.(n.) தினிசு பார்க்க;see {}. [U. jinis → த. தினுசு.]
தீக்கை	தீக்கை tīkkai, பெ.(n.) தீட்சை பார்க்க;see {}. "இஃது இருவர் தீக்கையுங் கூறிற்று" (சீவக. 2634, உரை); த.வ. நோன்புறுதி [Skt. {} → த. தீக்கை]

தீட்சணம்	தீட்சணம் tīṭcaṇam, பெ.(n.) 1. கடுமை (உக்கிரம்);; fiercemess. "தீட்சணமான வெயில்" 2. உறைப்பு; pungency. 3. கூர்மை; sharpness, acuteness, as of the intellect. "தீட்சண புத்தியுள்ளவன். 4. ஆய்தம் (ஆயுதம்); (யாழ். அக.);; weapon. 5. இரும்பு(யாழ்.அக);; iron 6. கொள்ளைநோய் (யாழ்.அக.);; epidemic. 7. சாவு (மரணம்); (யாழ்.அக.);; death 8. கஞ்சாங்கோரை, 1 (மலை);; white basil 9. மிளகு (தைலவ. தைல);; pepper. [Skt. {} → த. தீட்சணம்]
தீட்சாகுரு	தீட்சாகுரு tīṭcākuru, பெ.(n.) ஒருவனுக்கு நோன்புறுதி (தீட்சை செய்விக்கும்); செய்விக்கும் குரு; Guru who performs the initiation ceremony of titcai. [Skt. {} → த. தீட்சா]
தீட்சாநாமம்	தீட்சாநாமம் tīṭcānāmam, பெ.(n.) நோன் புறுதி (தீட்சை); எடுத்துக் கொள்ளும்போது கொள்ளும் பெயர்; [Skt. {} → த. தீட்சாநாமம்]
தீட்சி-த்தல்	தீட்சி-த்தல் tīṭcittal, 11 செ.கு.வி. (v.t.) நோக்கம், உற்றறிவு அல்லது தொடுகை (பரிசம்);, அறிவுரை அல்லது கற்பிப்பு (உபதேசம்); முதலிய வற்றால் அருள்புரிந்து குரு நோன்புறுதி (தீட்சை); செய்வித்தல் (வின்.);; to impart spiritual illumination to a disciple by look, touch or teaching as in a religious initiation by a guru. [Skt. {} → த. தீட்சி-த்தல்]
தீட்சிதர்	தீட்சிதர் dīṭcidar, பெ.(n.) 1. வேள்வி (யாகம்); செய்தோர்; those who have performed {} sacrifices. 2. வேள்வி (யாகம்); பண்ணின பார்ப்பான் (பிராமணர்); அல்லது அவர் வழியினர் தாங்கும் பட்டப்பெயர்; a title assumed by Brahmins who have performed {} sacrifices, or their descendants. 3. மனவுறுதி (சங்கற்பம்); கொண்டவர்; those who have undertaken a vow. 4. தில்லை மூவாயிரவர்; Brahmin temple - priests at Chidambaram. 5. சமயநோன்பு (தீட்சை); பெற்றோர்; persons who have received religious initiation. [Skt. {} → த. தீட்சிதர்]

தீட்சை	தீட்சை tīṭcai, பெ.(n.) 1. உறுதியுரைப்பு (அ); நோன்பு (விரதம்);; vow, solemn resolution. 2. சமய தீட்சை, விசேடதீட்சை, நிருவாண தீட்சை என்ற முத்திறப்பட்ட சைவசமயச் சடங்குகள்; (Saiva); initiation of a disciple into the mysteries of the {} religion of three stages, viz., camaya-{}. 3. நயன தீட்சை, பரிசதீட்சை, மானசதீட்சை, வாசகதீட்சை, சாத்திரதீட்சை, யோகதீட்சை, ஔத்திரதீட்சை என்ற எழுவகையான சைவசமயச் சடங்குகள். (சைவச. ஆசாரி 65, உரை.);; 4. குறித்த காலத்தின் முடிவு வரை மயிர்வளர்க்கை; allowing the hair to grow for a specified period, as after marriage, during wife's pregnancy, etc. த.வ.அருளிப்பு [Skt. {} → த. தீட்சை]
தீட்சைக்குறை	தீட்சைக்குறை tīṭcaikkuṟai, பெ.(n.) சைவ சமயத்துக்குரித்தான நோன்பு (தீட்சை); செய்துகொள்ளுகை. (உ.வ.);; initiation into the mysteries of {} religion. [Skt. {} → த. தீட்சை + குறை]
தீட்சைகேள்-தல் (தீட்சை கேட்டல்)	தீட்சைகேள்-தல் (தீட்சை கேட்டல்) tīṭcaiāḷtaltīṭcaiāṭṭal, செ.கு.வி. (v.i.) குருவினிட மிருந்து நோன்புறுதி (தீட்சை); பெறுதல் (வின்.); to receive religious initiation from a guru. [Skt. {} → த. தீட்சை+கேள்]
தீத்தானம்	தீத்தானம் tīttāṉam, பெ.(n.) தலைவனது இயற்பெயரின் நான்கைந்தாம் எழுத்துகள் பனுவில் (பிரபந்த); முதலில் வரப்பாடுதலாகிய கேடு விளைவிக்குஞ் செய்யுட்டானம். (பிங்.);; the use, as the initial letter in a eulogistic poem, of the fourth or the fifth letter of the name of its hero, considered inauspicious.
தீப்தம்	தீப்தம் tīptam, பெ.(n.) அராகவகையு (ராகம்);ளொன்று. (பரத.இராக.47);; (Mus.); a classs of {}. [Skt. {} → த. தீப்தம்]
தீபகம்	தீபகம் tīpagam, பெ.(n.) 1. விளக்கு; lamp, light. 2. தீவகம்1 (தண்டி.38,உரை); பார்க்க;see {}; 3. பார்வை விலங்கு; decoying bird or beast. "ஒரு தீபகம்போல் வருமண்ணல்" (திருவிளை.வாலூ.46); [Skt. {} → த. தீபகம்]
தீபகமருந்து	தீபகமருந்து tīpagamarundu, பெ.(n.) வலிமை உண்டாக்கும் மருந்து; any drug or medicine which tends to bone the system (சா.அக.);.
தீபகற்பூரம்	தீபகற்பூரம் tīpagaṟpūram, பெ.(n.) ஆரத்தி எரியணம் (வின்.);; camphor used as incense. [Skt. {} → த. தீபகற்பூரம்]

தீபசாலம்	தீபசாலம் tīpacālam, பெ.(n.) 1. ஒளிவிடும் மரம்; burning bush, luminous tree in the dark or during nights (சா.அக.);
தீபபுடம்	தீபபுடம் tībabuḍam, பெ.(n.) சித்தஞ்செய்த மருந்தை மண்ணால் மூடி சோறு பதமாகும் நேரமளவு அடுப்பினுள் வைத்தெடுக்கும் புடம்; the process off calcination in which a medicine is covered with mud and heated in an oven for as long a time as it will take to preparee boiled rice. [Skt.{} → த. தீபம்+புடம்]
தீபமரம்	தீபமரம் tīpamaram, பெ.(n.) சுடரொளி மரம் (சோதிவிருட்சம்); (பெரியபு. கண்ணப்ப. 131);; phosphorescent tree. [Skt. dipa → த. தீபம்+மரம்]
தீபமாலை	தீபமாலை tīpamālai, பெ.(n.) சரவிளக்கு (S.I.I.V,273);; row of lights, as in a chandelier. [Skt.{} → த. தீபம்+மாலை] [p]
தீபனம்	தீபனம் tīpaṉam, பெ.(n.) 1. அதிகப்படுத் துவது; stimulant, exciting agent. "இசையுங் கூத்தும் காமத்திற்குத் தீபனமாகலின்" (சீவக.2597, உரை); 2. பசி; hunger "கூர்த்த தீபனங்கூடக் குறுகினர்க்கு" (சிவதரு.பாவ.79); 3. உணவு (J.);; eatables food. 4. மஞ்சள்(யாழ்.அக.);; turmeric. [Skt. {} → த. தீபனம்]
தீபனியவர்க்கம்	தீபனியவர்க்கம் tīpaṉiyavarkkam, பெ.(n.) 1. உணவு செரிமானம் அடைய வைக்கும் மருந்துகள் மிளகு, திப்பிலி, சிக்கிரமூலவேர், சுக்கு,வேராள், பெருங்காயம், ஓமம்; drugs that induce appetite, e.g. black pepper, long pepper, root of plumbage, dried ginger, marking nut. (சா.அக.);
தீபாக்கினி	தீபாக்கினி tīpākkiṉi, பெ. (n.) ஆயுர் வேதாக்கினி மூன்றனுள் இரண்டு விரல் கனமுள்ள ஒரு விறகால் எரிக்கும் எரிப்புத் திட்டம் (பைஷஜ.4);; fire lighted with a chip of fuel two fingers thick, one of three {}. [Skt. {}+agni → த. தீபாக்கினி]
தீபாரதனை	தீபாரதனை dīpāradaṉai, பெ.(n.) சுடர் ஏற்றி தெய்வச்சிலை முன் சுழற்றிக் காட்டுதல்; waving lamps before an idol. [Skt. {} → த. தீபாரதனை]

தீபாவளி	தீபாவளி tīpāvaḷi, பெ.(n.) துலாம் (ஐப்பசி); திங்களிற் கரும்பக்கத்தில் (கிருட்டிணபட்சம் பதினான்காம்); நாள் வைகறையில் மங்கள நீராடிக் கொண்டாடப்படும் பெரும் பண்டிகை; a festive celebration on the night of the 14th day of the dark fortnight at moon-rise in the month of {}, believed to be observed from Naicka period of Telugu Chieftains in Tamil nadu. த.வ. விளக்கணி விழா [Skt. {} → த. தீபாவளி . ஆவளி * வரிசை] நாயக்க மன்னர் காலத்தில் தமிழ்நாட்டில் அறிமுகமான மாலியப் (வைணவ); பண்டிகை. நளி (கார்த்திகை); மாதத்தில் ஒளி விளக்கு (கார்த்திகை தீபம்); ஏற்றுவது 2000 ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட பண்டைத் தமிழ் மரபார்ந்த வழிபாட்டு விழா. தீபாவளி2 tīpāvaḷi, பெ.(n.) பண நொடிவு (திவால்);; insolvent.
தீபிகை	தீபிகை tīpigai, பெ.(n.) விளக்கு (சங்.அக.);; lamp. த.வ. விளக்கு [Skt. {} → த. தீபிகை]
தீபிகைத்தைலம்	தீபிகைத்தைலம் tīpigaittailam, பெ.(n.) பெரும் ஜம்மூல எண்ணெய்; காதிற்கு விடும் துளியெண்ணெய்; ear drops off hot oil this is generally prepared by taking panchamoolam. (சா.அக.);
தீர்க்கசத்திரம்	தீர்க்கசத்திரம் tīrkkasattiram, பெ.(n.) பன்னிரண்டாண்டுகட்குமேல் நடைபெறும் வேள்வி (யாகம்);; sacrifice extending over more than 12 years. "தீர்க்கசத்திரமாக நடத்தினர்" (சேதுபு.இலக்கும.7);. த.வ. மீப்பன்னீராட்டை வேள்வி [Skt. {}-gha-satra → த. தீர்க்கசத்திரம்]
தீர்க்கசதுரம்	தீர்க்கசதுரம் dīrkkasaduram, பெ.(n.) கோணங்களொத்தும் பக்கங்கள் ஒவ்வாதது மான நாற்கோட்டுருவம்; rectangle. [Skt. {} → த. தீர்கம்+ சதுரம்]
தீர்க்கசந்தி	தீர்க்கசந்தி tīrkkasandi, பெ.(n.) ஓர் உயிர் தன்னினத்துயிரோடு புணரும்போது அவ்விரண்டும் அவ்வினத்து நெட்டுயிராக மாறும். வடமொழிச்சந்தி; [Skt. {} + த. சந்தி]

தீர்க்கசுமங்கலி	தீர்க்கசுமங்கலி tīrkkasumaṅgali, பெ.(n.) நன்மங்கலையாய் (சுமங்கலை); நெடுங்காலம் வாழ்பவள்; Woman blessed with a long and happy married life, a term used in benediction. த.வ. வாழ்வரசி, முற்றிழையாள் [Skt. {} → த. தீர்க்கசுமங்கலி]
தீர்க்கதண்டன்	தீர்க்கதண்டன் dīrkkadaṇṭaṉ, பெ. (n.) நெடுஞ்சாண்கிடை வணக்கம் (சாட்டாங்க நிலை);; a form of obeisance or homage which consists in prostrating at full length with the arms extended.
தீர்க்கதரிசி	தீர்க்கதரிசி dīrkkadarisi, பெ.(n.) முற்காண் பறிவுடையவன் (தீர்க்கதரிசனமுடையவன்);; seer, prophet. "தீர்க்கதரிசி யாமெவனா னீயில் வுறையுள் சேர்வுற்றாய்" (ஞானவா. பசுண்.42);. [Skt. {} → த. தீர்க்கதரிசி]
தீர்க்கதிருட்டி	தீர்க்கதிருட்டி dīrkkadiruṭṭi, பெ.(n.) 1. முற்காண்டல்; foresight. 2. காணி(ஞானி);; sagacious person, wise man. த.வ. முன்னெடு நோக்கு, அறிவன் [Skt. {} → த. தீர்க்கதிருட்டி]
தீர்க்கம்	தீர்க்கம் tīrkkam, பெ.(n.) 1. நீட்சி; length in space or time. 2. நெட்டெழுத்து; long vowl. "கூறு மிரச்சுவந் தீர்க்கம்" (பி.வி.5);. 3. உறுதி முடிவு (சூடா);; decision, positiveness, certainty. 4. பெருமித (கம்பீரம்);த்தோற்றம்; majestic appearance. "மெழுகு பிள்ளையார் போல யானிருந்த தீர்க்க மறியீரோ" (விறலிவிடு.987);. 5. அறிவுத்தெளிவும் ஈர்ப்புள்ள (வசீகரம்); தோற்றம்; intelligent and attractive expression, as of face. 6. பிறப்பு (சன்); ஒரைக்கு(லக்கினம்); 6,7-ஆம் ஒரைகள் (இராசி); (யாழ்.அக.);; 7. நிறைவு (பூரணம்); (யாழ்.அக.);; perfection, completeness. 8. துணிகரச் செயல்; daring act "தீர்க்கஞ்செய்ய அஞ்ச மாட்டான்" (நாஞ்.); 9. தெளிவு (யாழ்.அக.);; clearness. [Skt. {} → த. தீர்க்கம்]
தீர்க்கம்போடு-தல்	தீர்க்கம்போடு-தல் dīrkkambōṭudal, செ.கு.வி. (v.intr.) நெட்டெழுத்தின் நீட்சிக் குறி வரைதல்; to write the mark of length of a long vowel. [Skt. {} → த. தீர்க்கம்+போடு-,]

தீர்க்கரேகை	தீர்க்கரேகை tīrkkarēkai, பெ.(n.) line of longitude. (க்ரியா); த.வ.நெடுவரை
தீர்க்கரோகி	தீர்க்கரோகி tīrkkarōki, பெ.(n.) 1. நறுஞ் சோந்தி; உப்பை வைரமாக்கிக் காட்டும் செடி; an unknown plant capable of consolidating common salt.(சா.அக.);
தீர்க்கவசனம்	தீர்க்கவசனம் tīrkkavasaṉam, பெ.(n.) 1. உறுதிமொழி (யாழ்.அக.);; definite promise. [Skt. {}+ vacana → த. தீர்க்கவசனம்]
தீர்க்காயுசு	தீர்க்காயுசு tīrkkāyusu, பெ.(n.) 1. தீர்க்காயுள் பார்க்க;see {}. 2. காக்கை(யாழ்.அக.);; crow. 3. என்றும் பதினாறன் (மார்க்கண்டன்); (யாழ்.அக.);;{}. [Skt. {} → த. தீர்க்காயுசு]
தீர்க்காயுள்	தீர்க்காயுள் tīrkkāyuḷ, பெ.(n.) நீண்ட ஆயுள்; long life. த.வ. நீடுவாழ்வு [Skt. {} → த. தீர்க்காயுள்]
தீர்க்காலோசனை	தீர்க்காலோசனை tīrkkālōcaṉai, பெ.(n.) அழ்ந்த சிந்தனை; deep counsel. த.வ. நீள் நினைவு, நெட்டோர்ப்பு [Skt. {} → த. தீர்க்காலோசனை]
தீர்த்தக்கரை	தீர்த்தக்கரை tīrttakkarai, பெ.(n.) தூய நீர்த்துறை; sacred bathing ghat. [Skt. {} → த. தீர்த்தம்+கரை]
தீர்த்தக்காரர்	தீர்த்தக்காரர் tīrttakkārar, பெ.(n.) கோயில் பூசைக்குப் பின் கடவுளின் (சுவாமி); பெயரால் வழங்கப்படும் நன்னீர் (தீர்த்தம்); முன்னர்ப் பெறும் உரிமையாளர் ({});; persons having the right to receive {} first after worship of an idol in a temple. [Skt. {} → த. தீர்த்தம்+காரர்]

தீர்த்தகட்டம்	தீர்த்தகட்டம் tīrttagaṭṭam, பெ.(n.) நீராடும் கட்டம் (ஸ்நாநகட்டம்);; bathing ghat. [Skt. {} → த. தீர்த்தகட்டம்]
தீர்த்தகர்	தீர்த்தகர் tīrttagar, பெ.(n.) தீர்த்தகரர் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}.
தீர்த்தகரர்	தீர்த்தகரர் tīrttagarar, பெ.(n.) 1. தீர்த்தங்கரர் பார்க்க;see {}. "திருமொழியருளுந் தீர்த்தகரர்களே துயர்கடீர்ப்பார்" (யசோதர. 1,49);. 2. தூய்மையானவர் (பரிசுத்தர்);; holy person. "பேதைகாள் தீர்த்தகர ராமின் திரிந்து" (திவ்.இயற்.2,14);. [Skt. {}-kara → த. தீர்த்தகரர்]
தீர்த்தகவி	தீர்த்தகவி tīrttagavi, பெ.(n.) திருமண் அணிந்து (தரித்து); கொள்ளும்போது நீர் வைத்துக்கொள்ள உதவும் தேங்காயோட்டுக் கல் ({});; cup made of coconut shell used by {} to hold water for preparing paste for their caste - marks. [Skt. {} → த. தீர்த்தகவி]
தீர்த்தங்கரர்	தீர்த்தங்கரர் tīrttaṅgarar, பெ.(n.) சைனருள் அருகபதவியடைந்த விருசபர், அசிதர், சம்பவர், அபிநந்தனர், சுமதி, பத்மபிரபர், சுபார்சுவர், சந்திரபிரபர், புட்(ஷ்);பதந்தர் அல்லது சுவிதி, சீதளர், சிரேயாஞ்சர், வாசுபூச்சியர், விமலர், அநந்தர், தர்மர், சாந்தி, கிரந்து அல்லது குந்து, அரர், மல்லி, முனிசுவ்விரதர், நமி, நேமி, பார்சுவர், வர்த்தமானர் என்ற இருபத்து நால்வர். (திருக்கலம். காப்பு, உரை);; Jaina Arhats, 24 in number, viz., {}, Acitar, Campavar, {}, Cumati, Patmapirapar, {}, Cantira-pirapar, {}, Vimalar, Anantar, Tarmar, {}, Kirantu or Kuntu, Arar, Malli, {}: Cuv-viratar, Nami, {}. த.வ. தூய நீரவர் [Skt. {} → த. தீர்த்தங்கரர்]
தீர்த்தங்கொடு-த்தல்	தீர்த்தங்கொடு-த்தல் tīrttaṅgoḍuttal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) கோயிலில் கடவுளின் பெயரால் அளிக்கப்படும் துய்யநிர் அளித்தல்; to distribute water With which the chief idol of a temple has been bathed. 2. திருநாள் முடிவில் அடியார்கள் நீராடும்படி கடவுள் நீர்த்துறையில் நீராடும்படிச் செய்தல்; to take bath, as an idol, at Sacred waters at the close of a festival, the devotees bathing there immediately. [Skt. {} → த. தீர்த்தம்+கொடு-,]
தீர்த்தநீர்	தீர்த்தநீர் tīrttanīr, பெ.(n.) புண்ணிய நீர்; sacred water, "தீர்த்த நீர் பூவொடு பெய்து" (பு.வெ.6,27.); [Skt. {} → த. தீர்த்தம்+நீர்]

தீர்த்தம்	தீர்த்தம் tīrttam, பெ.(n.) 1. முழுத்தூய்மை; ceremonial purity. "தீர்த்த முக்கண் முதல்வனை" (தேவா.584,9.); 2. நீர் (சூடா);; water, drinking - water. "பாததீர்த்தம் பருகினான்" (காஞ்சிப்பு, திருமண.59);. 3. புண்ணிய நீர்த்துறை; sacred bathing – ghat. "குமரித் தீர்த்த மரீஇய வேட்கையின்" (பெருங்.உஞ்சைக். 36,236); 4. அடியார்கட்கு வழங்கப்படும் வழிபாட்டு நீர்; water used in worshipping an idol and distributed to devotee. 5. திருப்பாதநீர் (தீர்த்தம்);; water used in washing the feet of great men as gurus. 7. திருவிழா. (சூடா);; temple festival. 8. சமண மதத் தோன்றிய நூல்; (Jaina.); sacred books. 9. தீர்த்தவாரி பார்க்க;see {}. "தீர்த்தத்தினன் றிராத் திருமாலையைப்பாடி" (ஈடு.5,10,6);. 10. தீ (யாழ்.அக.);; fire. 11. வேள்வி (யாகம்); (யாழ்.அக.);; sacrifice. 12. பிறப்பு (யாழ்.அக.); birth. 13. பெண்குறி
தீர்த்தயாத்திரை	தீர்த்தயாத்திரை tīrttayāttirai, பெ.(n.) நந் நீர்த்துறைகளில் நீராடச் செல்லும் செலவு (பிரயாணஞ் செல்லுகை); (குறள், 586, உரை.);; pilgrimage to sacred bathing ghats. (எ.கா.); கங்கை,காவிரிபோன்ற ஆறுகளுக்குத் தீர்த்த யாத்திரை செல்லல். த.வ. நீராடற் செலவு [Skt. {} → த. தீர்த்தயாத்திரை]
தீர்த்தவாரி	தீர்த்தவாரி tīrttavāri, பெ.(n.) 1. திருவிழா முதலில் இறைவனுக்கு நடைபெறும் நீராட்டு கொண்டாட்டம்(நீராட்டுற்சவம்);; bathing of an idol in a river or tank at the close of a festival. 2. தீர்த்தவேதி. (இ.வ.); பார்க்க;see {}. [Skt. {} → த. தீர்த்தவாரி]
தீர்த்தவேதி	தீர்த்தவேதி tīrttavēti, பெ.(n.) 1. திருமுழுக்கு மேடை; a seat on which an idol is kept and bathed. 2. இறைவனின் திருமுழுக்கு நீர் விழும்படி வைக்கப்படும் ஏனம் (பாத்திரம்.);; receptacle for the water with which an idol has been bathed. "தீர்த்த வேதி வெண்சங்கு தர்ப்பணம்" (பிரபோத. 11, 32);. [Skt. {} → த. தீர்த்தவேதி]

தீர்த்தன்	தீர்த்தன் tīrttaṉ, பெ.(n.) முழுத் தூய்மையன்; holy person. "புலவன் தீர்த்தன் புண்ணியன் புராணன்" (மணி.5, 98);. 2. கடவுள்; God. "தீர்த்தனற்றில்லை" (திருவாச.7,12);, "தீர்த்த னுலகளந்த சேவடி மேல்" (திவ்.திருவாய்.2,8,6);. 3. தகைஞன் (அருகன்); (சூடா.);; Arhat. 4. குரு (பிங்.);; guru. [Skt. {} → த. தீர்த்தன்]
தீரசங்கராபரணம்	தீரசங்கராபரணம் tīrasaṅgarāparaṇam, பெ.(n.) மேளகர்த்தாக்களுள் ஒன்றான அரும்பாலை (சங்கராபரணம்); (பரத.ராக. 104);; [Skt. dhira+{} → த. தீரசங்கராபரணம்]
தீரம்	தீரம்1 tīram, பெ.(n.) 1. துணிவு (தைரியம்);; courage, valour. "தீரத்தினாற்றுறவு சேராமல்" (தாயு.பராபர.271);. 2. வலி (சூடா);; strength, vigour, power. 3. அறிவு (யாழ்.அக.);; intelligence. த.வ. திறன் [Skt. {} → த. தீரம்1] தீரம்2 tīram, பெ.(n.) 1. கரை; shore, bank. "தீரமும் வையையுஞ் சேர்கின்ற கண்கவின்" (பரிபா. 22,35);. 2. செய்வரம்பு (பிங்.);; dyke, as of a paddy field. 3. அம்பு (யாழ்.அக.);; arrow. [Skt. {} → த. தீரம்2]
தீரவாசம்	தீரவாசம் tīravācam, பெ.(n.) ஆற்று (நதி); பாய்ச்சலுள்ள இடம்; tract adjoining a river. "அவனுக்குத் தீரவாசத்தில் நாலுகோட்டை நிலமுண்டு". [Skt. {} → த. தீரவாசம்]
தீவகச்சாந்தி	தீவகச்சாந்தி tīvagaccāndi, பெ.(n.) பண்டைக்காலத்தில் காவிரிப்பூம்பட்டிணத்தில் நடைபெற்று வந்த இந்திர விழா; an ancient festival celebrated to propitiate Indra at {}. "தீவகச்சாந்தி செய்தரு நன்னாள்" (மணி.1,35);. [Skt. {} → த. தீவகச்சாந்தி]

தீவகம்	தீவகம்1 tīvagam, பெ.(n.) 1. விளக்கு; lighted lamp, flame. 2. முதனிலைத் தீவகம், இடைநிலைத் தீவகம், கடைநிலைத் தீவகம் என மூவகைப்பட்டு ஒரு சொல் ஓரிடத் தினின்று பலவிடத்துஞ் சென்று பொருள் விளக்கும் அணி (தண்டி.38.);; 3. பார்வை விலங்கு; decoy-bird, decoy beast. "தீவகமாமென வருவாய் வந்து" (சிவப்பிர.பாயி.8);. [Skt. {} → த. தீவகம்1] தீவகம்2 tīvagam, பெ.(n.) தீவு; island. "தீவகச் சாந்தி"(மணி 2, 3);. [Skt.{} → த. தீவகம்2]
தீவம்	தீவம் tīvam, பெ.(n.) விளக்கு; lamp. "செம் பொற் றீவங்க ளுமலிதர" (கோயிற்பு. திருவிழா.30);. [Skt.{} → த. தீவம்1]
தீவரம்	தீவரம் tīvaram, பெ.(n.) தீவு; island. "இலங்கா தீவத்து" (மணி.28, 107.); [Skt. {} → த. தீவம்2]
தீவி	தீவி1 tīvi, பெ.(n.) புலி (உநி.நி.);; tiger. [Skt. {} → த. தீவி1] [p] தீவி2 tīvi, பெ.(n.) பறவை(பட்சி); வகை(சங்.அக.);; a bird.
தீவிகை	தீவிகை tīvigai, பெ.(n.) விளக்கு; lamp. "மீன் குழாத்தி னெங்குந் தீவிகை" (சீவக.2325);. [Skt. {} → த. தீவிகை]
தீவிரச்சிகிச்சைப் பிரிவு	தீவிரச்சிகிச்சைப் பிரிவு tīviraccigiccaippirivu, பெ.(n.) மருத்துவமனையில் சிக்கலா (ஆபத்தா);ன நிலையில் உள்ள நோயாளி களுக்கு இடை விடாத கவனிப்பும் பண்டுவமும் (சிகிச்சை); வழங்கும் பிரிவு; intensive care unit (in a hospital); (க்ரியா.); த.வ. கடுங்கவன மருத்துவப் பிரிவு

தீவிரம்	தீவிரம் tīviram, பெ.(n.) 1. விரைவு (உ.வ.);; speed, celerity. 2. பெருங்கோபம் (சூடா.);; fury, rag. 3. கதிரவன் பற்றுகை (சூரிய கிரணம்); (பிங்.);; sun's ray. 4. கொடுமை; intensity, severity. "வெயில் தீவிர மாயிருக்கிறது". 5. உறைப்பு; pungency, sharpness. குழம்பு தீவிரமாயிருக்கிறது". 6. ஒரு அளறு (நரகம்);. a hell. "அறக்கொடிய தீவிரமே" (சிவதரு.சுவர்க்க.126);. [Skt.{} → த. தீவிரம்]
தீவிரவாதம்	தீவிரவாதம் tīviravātam, பெ.(n.) extremism. த.வ. கொடும்போக்கு, வன்முறை
தீவிரவாதி	தீவிரவாதி tīviravāti, பெ.(n.) தீவிரப்போக்கை (வாதத்தை);க் கடைப்பிடிப்பவர்; extremism. (க்ரியா); த.வ. வன்முறையாளன்
தீவிளி	தீவிளி tīviḷi, பெ.(n.) தீபாவளி பார்க்க;see {}. [Skt. {} → த. தீவிளி]
தீனதயாளு	தீனதயாளு dīṉadayāḷu, பெ.(n.) எளியா ரிடத்தும் அருளுள்ளவன்; one who is compassionate to the poor. த.வ. எளியார்க்கருளி [Skt.{}-{} → த. தீனதயாளு]
தீனபந்து	தீனபந்து tīṉabandu, பெ.(n.) 1. எளியார்க் கன்பன்; a friend of the poor. invalid. 2. கடவுள்; god. [Skt. dina-bandhu → த. தீனபந்து]
தீனம்	தீனம் tīṉam, பெ.(n.) நட்பு (யாழ்.அக.);; friendship. [Skt. adhina → த. தீனம்2]

துக்கக்காரன்	துக்கக்காரன் tukkakkāraṉ, பெ.(n.) இழவு வீட்டுக்காரன் (வின்.);; mourner. [Skt.{} → த. துக்கம் + காரன்]
துக்கக்கேடு	துக்கக்கேடு tukkakāṭu, பெ.(n.) துக்கம், 1 பார்க்க;see tukkam, 1. "சொன்னால் வெட்கக்கேடு, அழுதால் துக்கக்கேடு". [Skt. {} → த. துக்கம்+கேடு]
துக்கங்கேள்-தல் (துக்கங்கேட்டல்)	துக்கங்கேள்-தல் (துக்கங்கேட்டல்) tukkaṅāḷtaltukkaṅāṭṭal, செ.குன்றா.வி. (v.t.) இழவு கேட்டல்; to. comfort mourners, condole with. [Skt. duhkha → த. துக்கம்+கேள்-]
துக்கச்சல்லா	துக்கச்சல்லா tukkaccallā, பெ.(n.) துயர் (துக்கம்); அடையாளமாகக் கட்டிக்கொள்ளும் கறுப்புத்துணி (பாண்டி);; crepe. [Skt.duhkha+{} → த. துக்கச்சல்லா]
துக்கசாகரம்	துக்கசாகரம் tukkacākaram, பெ. (n.) பெருந்துயர் (துயர்க்கடல்);; overwhelming grief, as an ocean of grief. [Skt. duhkha → த. துக்கசாகரம்]
துக்கசுரம்	துக்கசுரம் tukkasuram, பெ. (n.) 1. பிதற்றல், அழுதல் முதலிய குணங்களைக் காட்டும் ஒரு வகைக் காய்ச்சல்; a kind of fever attended with the sympony of raving crying. (சா.அக.);
துக்கநாடகம்	துக்கநாடகம் tugganāṭagam, பெ. (n.) துன்ப (துக்க);மான முடிவையடையும் நாடக வகை (பாண்டி.);; tragedy. த.வ. துன்பியல் நாடகம் [Skt. duhkha → த. துக்கம் + நாடகம்]
துக்கநிவர்த்தி	துக்கநிவர்த்தி tukkanivartti, பெ. (n.) துக்க நிவாரணம் பார்க்க;see {}. [Skt.duhkha + ni – {} → த. துக்கநிவர்த்தி]
துக்கநிவாரணம்	துக்கநிவாரணம் tukkanivāraṇam, பெ. (n.) 1. துன்ப நீக்கம்; deliverance from all ills. 2. வாய்மை நான்கனுள் அவாவற்று நிற்கும் நிலையே துயரநீக்கமாகிய வீடு என்ற அறிவமதக் (பௌத்தம்); கொள்கை. (மணிமே.2,65,உரை.);;த.வ. துயர் துடைப்பு, துயர் தணிப்பு [Skt. {} → த. துக்கநிவாரணம்]

துக்கநிவாரணமார ்க்கம்	துக்கநிவாரணமார்க்கம் tukkanivāraṇamārkkam, பெ. (n.) வாய்மை நான்கனுள் பற்றறுவதே துயர் நிலை - வீட்டுக்குரிய (துக்க நிவாரணம்); வழியென்ற அறிவ மதத்தின் (பௌத்த மதம்); கொள்கை. (மணிமே.2,66-7,உரை.);; [Skt. duhkha+ {} marga → த. துக்கநிவாரண மார்க்கம்]
துக்கம்	துக்கம்1 tukkam, பெ. (n.) 1. துன்பம் (சூடா.);; sorrrow, distress, affliction. "துக்கமித் தொடர்ச்சியென்றே (கம்பரா. கும்பகருண.142);; 2. அளறு (நரகம்.); (வின்.); hell. 3. நோய் (யாழ்.அக.);; disease; 4. வாய்மை நான்கனுள் உலகப் பிறப்பே துக்கமென்று கூறும் அறிவமதக் (பௌத்த மதம்); கொள்கை. (மணிமே.2, 64, உரை.);; [Skt.duhkha → த. துக்கம்1] துக்கம்2 tukkam, பெ. (n.) வானம் (ஆகாசம்);; sky. "நிலந்துக்க நீர்வளி தீயானான்" (தேவா.844,3);. [Skt. dyu+kha → த. துக்கம்2]
துக்கர்	துக்கர் tukkar, பெ. (n.) எலும்புருக்கி நோயுடையவர்; consumptive patients. "துக்கர் துருநாமர்" (சிறுபஞ்.76.); [Skt.duhkha → த. துக்கர்]
துக்கரம்	துக்கரம் tukkaram, பெ. (n.) செய்தற்கரியது; that which is difficult to be made or done. "துக்கரமான கொன்றைத் தொடையலால் வளைத்தவாறும்" (பாரத. பதின் மூ.161); [Skt. dus-kara → த. துக்கரம்]
துக்கராகம்	துக்கராகம் tukkarākam, பெ. (n.) 1. இழவுக்குரிய பண் (யாழ்.அக.);; mournful tune. 2. பாலையாழ்த்திறவகை (பிங்.);; [Skt. {} → த. துக்கராகம்] [த. அராகம் → Skt. {}]
துக்கவீடு	துக்கவீடு tukkavīṭu, பெ. (n.) இழவு கொண்டாடும் வீடு; house of mourning. [Skt. {} → த. துக்கம் + வீடு]
துக்கவுன்மத்தம்	துக்கவுன்மத்தம் tukkavuṉmattam, பெ. (n.) துயரம் மிகுதியானால் ஏற்படும் மனநோய்; depression of spirits induced by grief. It takes the form of an insanity marked by abnormal inhibitation of mental and bodily activity. (சா.அக.); [Skt. {}+unmath → த. துக்கவுன்மத்தம்]

துக்காதீதம்	துக்காதீதம் tukkātītam, பெ. (n.) மனமகிழ்வு, வளமை, செழுமை (சுகம்.); (யாழ்.அக.);; pleasure, happiness. த.வ. இன்பநுகர்வு, நற்பேறு [Skt. {} → த. துக்காதீதம்]
துக்கி	துக்கி1 tukkittal, செ.கு.வி. (v.i.) மனம் வருந்துதல்; to sorrow, mourn, to be in distress. த.வ. துயருறுதல் [Skt.{} → த. துக்கி1-,] துக்கி2 tukki, பெ. (n.) துக்கிதன் பார்க்க;see {}. "துகியாயிருக்கிறதும் துக்கியா யிருக்கிறதும்... சுபாவங்காணும்" (சி.சி.2,5, மறைஞா.); [Skt.{} → த. துக்கி2]
துக்கிரி	துக்கிரி tukkiri, பெ. (n.) inauspiciousness. "திடீரென்று நான் இறந்துவிட்டால் என்ன செய்வாய்? என்று கேட்டதற்கு எதற்கு இந்தத் துக்கிரிப்பேச்சு என்று கடிந்து கொண்டாள்." 2. கெடுதல் விளைவதற்குக் காரணமாகக் கருதப்படும் ஆள் (நபர்);; one who is thought to bring bad luck. "இந்தக் துக்கிரி பிறந்ததிலிருந்து வியாபாரத்தில் பயங்கர நட்டம்". (இ.வ.);.
துக்கை	துக்கை tukkai, பெ. (n.) காளி;{}. "துக்கைபட்டி பிடாரிபட்ட" (S.I.I.1,91);. [Skt. {} → த. துக்கை1]
துக்கோற்பத்தி	துக்கோற்பத்தி tukāṟpatti, பெ. (n.) வாய்மை நான்கனுள் அவாவே துயரத்திற்குக் காரண மென்று கூறும் அறிவமதக் (பௌத்தம்); கொள்கை (மணி.);; [Skt. du.hkha+ut-patti → த. துக்கோற்பத்தி]
துச்சனம்	துச்சனம் tuccaṉam, பெ. (n.) தீயகுணம் (துட்டத்தனம்); நெல்லை; viciousness, mischievous disposition. த.வ. அரம்பத்தனம், துடுக்கு [Skt. dur-jana → த. துச்சனம்]
துச்சாரி	துச்சாரி tuccāri, பெ. (n.) தீயநடத்தையோன்; licentious person, profligate. " துச்சாரி நீகண்ட வின்ப மெனக்கெனைத்தாற் கூறு (நாலடி.84);. [Skt. {} → த. துச்சாரி]

துச்சோதனன்	துச்சோதனன் tuccōtaṉaṉ, பெ. (n.) துரியோதனன் பார்க்க;see {}. "சுழலைபெரிதுடைத்துச்சோதனனை" (திவ்.பெரியாழ்.1,8,5);. [Skt. Dur-{}-dhana → த. துச்சோதனன்]
துசாரோகணம்	துசாரோகணம் tucārōkaṇam, பெ. (n.) கோவிலின் கொடியேற்றம்; ceremonial hoisting of the flag in a temple, at the commencement of the annual festival. "காணுந் துசாரோகணஞ் செய்து" (கடம்ப. உலா,52);. [Skt.dhvaja - {} → த. துசாரோகணம்]
துசாவந்தி	துசாவந்தி tucāvandi, பெ. (n.) ஒரு வகை அராகம் (இராகம்.); (இ.வ.);; [Skt. {} → த. துசாவந்தி]
துட்டக்கிளவி	துட்டக்கிளவி tuṭṭakkiḷavi, பெ. (n.) தீச்சொல்; bad words. "துட்டக்கிளவி பெட்டவை பயிற்றி" (பெருங்.உஞ்சைக்.40,82);. [Skt.{} → த. துட்டம் + கிளவி]
துட்டகண்டகன்	துட்டகண்டகன் tuṭṭagaṇṭagaṉ, பெ. (n.) 1. மிகக்கொடியவன்; hard-heartedman. 2. பிறரைக் கசக்கி வேலை வாங்குவோன்; sweater. [Skt. {} → த. துட்டகண்டகன்]
துட்டகம்	துட்டகம் tuṭṭagam, பெ. (n.) பொல்லாங்கு (யாழ்.அக.);; wickedness. [Skt. {} → த. துட்டகம்]
துட்டத்தனம்	துட்டத்தனம் tuṭṭattaṉam, பெ. (n.) தீக்குணம்; mischievous disposition. [Skt. {} → த. துட்டம்+தனம்]
துட்டதேவதை	துட்டதேவதை duṭṭadēvadai, பெ. (n.) மாடன் காட்டேரி முதலிய கொடுந் தெய்வங்கள்; malignant deity. "பலிகொடுத்தேன் கர்ம துட்டதேவதைகளில்லை" (தாயு.கருணாகர.8);. [Skt.{} → த. துட்டதேவதை]
துட்டநிக்கிரகம்	துட்டநிக்கிரகம் tuṭṭaniggiragam, பெ. (n.) தீயோரையழிக்கை; destruction of the wicked. "துட்ட நிக்கரகஞ் செய்யத் தோன்றலார் தோன்றாநிற்பர்" (குற்றா.தல. தக்கன் வேள்விச்.128);. [Skt. {} → த. துட்டநிக்கிரகம்]

துட்டம்	துட்டம்1 tuṭṭam, பெ. (n.) 1. தீமை; evil. 2. பச்சைக் கல் (மரகத); குற்றங்களுள் ஒன்று; flaw in emeralds. "துட்டமே தோடமூர்ச் சிதமே" (திருவிளை. மாணிக்.68);. 3. இகழத்தக்கத்து (நிந்தித்தல்); (நீலகேசி,530. உரை);; that which is censurable. [Skt. {} → த. துட்டம்]
துட்டன்	துட்டன் tuṭṭaṉ, பெ. (n.) 1. தீயோன்; wicked, mischievous fellow. "துட்டனைத் துட்டுத் தீர்த்து" (தேவா.1194,10);. 2. தேள் (சூடா);; scorpion. [Skt. {} → த. துட்டன்]
துட்டை	துட்டை tuṭṭai, பெ. (n.) 1. கற்பில்லாதவள் (சூடா.);; profligate, unchaste woman. 2. கட்டுக்கடங்காதவள்; termagant, turbulent woman. [Skt. {} → த.துட்டை]
துட்பதம்	துட்பதம் duṭpadam, பெ. (n.) பாசாங்கு; pretension. "துட்பதத்துட எழுதிடுஞ் சுயோதனன்" (பாரத.வாரணா.13);. த.வ. போலி நடிப்பு [Skt. dus-pada → த. துட்பதம்]
துட்பரிசம்	துட்பரிசம் tuṭparisam, பெ. (n.) சிறுகாஞ் சொறி (தைலவ.தைல.76);; small climbing nettle. [Skt.dus-{} → த. துட்பரிசம்]
துட்பிரச்சாரம்	துட்பிரச்சாரம் tuṭpiraccāram, பெ. (n.) false propaganda, slander, campaign. "தன்னைப் பற்றி நடந்து வரும் துஷ்பிரச்சாரத்தைப் பற்றிக் கவலைப் படவில்லை என்றார் கல்லூரி முதல்வர். முறையாகத் தேர்தலில் வெற்றி பெற்றவரைப் பற்றி துஷ்பிரச்சாரம் செய்கிறார்களே?. (இ.வ.);
துடிதலோகம்	துடிதலோகம் duḍidalōkam, பெ. (n.) அறிவமத (பௌத்தம்); நூல் கூறும் தேவருலகத்தில் (தேவலோகம்); ஒன்று; "துடித லோகத்து மிக்கோன் பாதம்" (மணிமே.12, 73);. [Skt.{} → த. துடிதலோகம்]
துணியா	துணியா tuṇiyā, பெ. (n.) நாடு(வின்.);; country, district. [U. Duniya → த. துணியா]
துணிவினந்தரம்	துணிவினந்தரம் tuṇiviṉandaram, பெ. (n.) முன்சொன்ன நற்பொருளை யொழித்துப் பிறிதொரு பொருளை மொழிகை (த.நி.போ. சங்கற்ப.2);; stating a theory different from one's own former theory.

துத்தபாடாணம்	துத்தபாடாணம் tuttapāṭāṇam, பெ. (n.) வைப்பு நஞ்சு (பிறவிப்பாடாணம்); வகை (வின்.);; a mineral poison. [Skt. tuttha + {} → த. துத்தபாடாணம்]
துதசிரம்	துதசிரம் dudasiram, பெ. (n.) பேய்பிடித்தவர் போலத் தலையை ஆட்டும் நளிநய வகை;(பரத பாவ.72);; [Skt.dhuta+{} → த. துதசிரம்]
துதமுகம்	துதமுகம் dudamugam, பெ. (n.) முகநளிநயம் (அபிநயம்); பதினான்கனுள் வேண்டாமை குறித்தற்கு இடம் வலமாகத் தலையை யாட்டுகை. (சது.);;({}); shaking one's head in refusal, one of 14 muka-v- {}. [Skt. dhuta → த. துதம்+முகம்]
துதாங்கனம்	துதாங்கனம் tutāṅgaṉam, பெ. (n.) தூயவொழுக்கம்; good habits. துன்ப வர்க்குத் துதாங்கனத் தொன்றுமே" (நீலகேசி, 316);.
துதாங்கு	துதாங்கு tutāṅgu, பெ. (n.) துதாங்கனம் பார்க்க;see {}. "துதாங்கென் றாத்தர் சொன்னவ" (நீலகேசி, 356);.
துதிகை	துதிகை dudigai, பெ. (n.) துதியை 1 பார்க்க;see tudiyai, 1. "துதிகைப் பிறைபோலுந் தோற்றச் சேய் தன்னை" (இரகு.இந்து.62);. [Skt. {} → த. துதிகை]
துதிநிந்தை	துதிநிந்தை dudinindai, பெ. (n.) இகழா விகழ்ச்சி (யாழ்.அக.);; censure or ridicule under the garb of praise. [Skt. stuti + ninda → த. துதிநிந்தை]
துதிபாடி	துதிபாடி dudipāṭi, பெ. (n.) sycophant, flatterer. "அமைச்சர்கள் துதிபாடிகளுக்கு இடம் கொடுக்கக்கூடாது". (க்ரியா); த.வ. புகழ்பாடி
துதிபாடு-தல்	துதிபாடு-தல் dudipāṭudal, செ.குன்றாவி. (v.t.) to sing the praises of, flatter (the powerful and the rich to gain advantage);. "தலைவர்களைத் துதிபாடவே தொண்டர்களுக்கு நேரம் இல்லை!/ தனி நபருக்குத் துதிபாடும் வழக்கம் ஒழிய வேண்டும்". (இ.வ.); [Skt. stuti → த. துதி+பாடு]

துதியரிசி	துதியரிசி dudiyarisi, பெ. (n.) வழிபாட்டுக்குரிய செஞ்சாந்து (குங்குமம்); கலந்த அரிசி (சோபனாட்சதை); (தைலவ. தைல);; saffron - stained rice, used in benediction. த.வ. மங்கலஅரிசி [Skt. stuti → த. துதி + அரிசி]
துதியை	துதியை dudiyai, பெ. (n.) 1. வெண்பக்கம் (சுக்கிலம்); அல்லது கரும்பக்கம் (கிருட்டிண பட்சங்களில்); இரண்டாம் பிறை நிலை (திதி);; second day of the bright or dark fortnight. "துதியைத் திங்கள் கண்டெென" (இரசு.தேனுவ.122); 2. இரண்டாம் வேற்றுமை(வி.வி.6);;(Gram.); second case. [Skt. {} → த. துதியை]
துதிவாதம்	துதிவாதம் dudivādam, பெ. (n.) புகழுரை; panegyric, word of praise. "அர்த்தவாத துதிவாதங்களுக்கும் அப்பொருள் கூடாமை யால்" (சிவசம.35);. [Skt. stuti-{} → த. துதிவாதம்]
துந்தரோகம்	துந்தரோகம் tundarōkam, பெ. (n.) செரி மானமின்மையால் (அசீரணம்); உண்டாகும் குழந்தை நோய் வகை. (சீவரட்.23.);; a disease of children caused by indigestion. [Skt tunda + {} → த. துந்தரோகம்]
துந்திரோகம்	துந்திரோகம் tundirōkam, பெ. (n.) பெருவயிறு நோய் (மகோதரம்); (தைலவ.தைல 97.);; a disease of the abdomen, dropsy. [Skt. tundi + {} → த. துந்திரோகம்]
துந்நிமித்தம்	துந்நிமித்தம் tunnimittam, பெ. (n.) தீக்குறி (அபசகுணம்);; evil omen. "இவனைக் கண்டாலுந் துந்நிமிதித்தம் என்பார்" (சிலப்.16,112,உரை);. [Skt. durnimitta → த. துந்நிமித்தம்]
துந்நெறி	துந்நெறி tunneṟi, பெ. (n.) தீயவழி (துன்மார்க்கம்);; evil conduct. "துந்நெறிப் பாவப்பயன்" (திருக்காளத்.4, 29, 28);. [Skt. dur → த. துன்+நெறி]
துப்பட்டா	துப்பட்டா tuppaṭṭā, பெ. (n.) 1. துப்பட்டி (வின்.); பார்க்க;see {}. 2. மேலுக்கு அணியும் விலையுயர்ந்த நல்லாடை (கொ.வ);; a fine cloth worn by men over their shoulders. த.வ. நல்லாடை [H. do-{} → த. துப்பட்டா]

துப்பாக்கி	துப்பாக்கி tuppākki, பெ. (n.) 1. குறி நோக்கிச் சுடுங் கருவி; musket, gun. 2. கதிர்த் தலையைக் கத்தரித்து வீழ்த்தும் நெற்பயிர் நோய். (இ.வ.);; blight affecting paddy, making its ears fall as if cut off. த.வ. துமுக்கி [Turk.tupak → த. துப்பாக்கி]
துபாசி	துபாசி tupāci, பெ. (n.) 1. இடைநின்று மொழி பெயர்த்துச் சொல்லுவோன்; interpreter. 2. ஐரோப்பியரின் வணிகத்தில் (வியாபாரம்); இடைநின்று பேசும் இந்தியத் தரகன்; Indian agent attached to an European mercantile firm, acting as broker. [U. {} → த. துபாசி]
துபாரா	துபாரா tupārā, பெ. (n.) இரு முறை (C.G.);; twice, double. [U. {} → த. துபாரா]
தும்சம்	தும்சம் tumcam, பெ. (n.) அழிவு; destruction. [Skt. {} → த. தும்சம்]
தும்பாலா	தும்பாலா tumbālā, பெ. (n.) அரசுவரி நீக்கிய ஆணை (உத்தரவு); (R.T.);; an order giving up the government share of produce. [U. {} → த. தும்பாலா]
துமாலா	துமாலா tumālā, பெ. (n.) வெள்ளி அல்லது பொன் ஒள்ளிழைக்கரை (சரிகை); இழுக்குந் தொழிலின் கடைசிச் செயல் (வின்.);; a final process in lengthening gold or silver threads.
துயோதகம்	துயோதகம் tuyōtagam, பெ. (n.) ஒரு சொல்லின் ஆற்றலால் வெளிப்படத்தோன்றும் பொருளின்றி அதன் இயைபுபட்ட பொருள் சிறப்புக் குறிப்பிற் தோன்றுகை (தொல்.சொல். குறிப்.பக்.240.);; [Skt. {} → த. துயோதகம்]
துர்	துர் tur, இடை. (part.) தீமைப் பொருளைக் குறிக்கும் ஒரு வடமொழி பெயர் வினை முன்னொட்டு (உபசருக்கம்);; Sanskrit prefix signifying evil, bad. [Skt. dur → த. துர்]

துர்க்கடம்	துர்க்கடம் turkkaḍam, பெ. (n.) இடர்ப்பாடு; untoward circumstances, troubles. "துர்க்கடத்தில் மாட்டிக்கொண்டேன்". (நாஞ்.); [Skt. {} → த. துர்க்கடம்]
துர்க்கதன்	துர்க்கதன் durkkadaṉ, பெ. (n.) வறியவன்; poor, destitute person. "இரந்து ஜீவிக்கும்படி துர்க்கதராவர்கள்" (ஈடு,4,1,1.); [Skt. dur- gata → த. துர்க்கதன்]
துர்க்கதி	துர்க்கதி durkkadi, பெ. (n.) 1. கெட்ட நிலைமை; evil life, bad conduct. 2. வறுமை; poverty. 3. அளறு (நரகம்);; hell. [Skt. dur-gati → த. துர்க்கதி]
துர்க்கந்தம்	துர்க்கந்தம் turkkandam, பெ. (n.) கெட்ட நாற்றம் (தீவிர);; bad smell, stink. [Skt. dur- gan-dha → த. துர்க்கந்தம்]
துர்க்கம்	துர்க்கம் turkkam, பெ. (n.) அரண் (உரி.நி.);; fortress, hill-fort, stronghold. "பலமான துர்க்கமும்" (அறப்.சத.82);. [Skt.durga → த. துர்க்கம்]
துர்க்கருமம்	துர்க்கருமம் turkkarumam, பெ. (n.) தீச்செயல்; evil action. [Skt. {} → த. துர்க்கருமம்]
துர்க்காதேவி	துர்க்காதேவி turkkātēvi, பெ. (n.) காளி; Durga. "பேய்மிக்க படையினையுமுடைய துர்க்காதேவி" (பு.வெ.1,20,உரை.); [Skt. Durga → த. துர்க்கா+தேவி]
துர்க்காபூசை	துர்க்காபூசை turkkāpūcai, பெ. (n.) தொள்ளிரா (நவராத்திரி); காலத்து மூன்று நாள் துர்க்காதேவியின் பொருட்டு நடத்தப் பெறும் வழிபாடு (ஆராதனை);; worship of Durga for three days during {} festival. [Skt. {} → த. துர்க்கா+பூசை]

துர்க்கிரகம்	துர்க்கிரகம் turggiragam, பெ. (n.) 1. நோயை உண்டாக்கும் பேய்; a demon causing illness. 2. வலிப்பு; spasm. 3. குரக்கை; cramps. (சா.அக.);
துர்க்குணம்	துர்க்குணம் turkkuṇam, பெ. (n.) தீக்குணம்; evil disposition. "துர்க்குணக் கடற்சோங்கன்ன பாவியேற்கு" (தாயு. பொன்னை.6);. [Skt. dur-guna → த. துர்+குணம்]
துர்க்குறி	துர்க்குறி turkkuṟi, பெ. (n.) 1. தீபுள்குறி (நிமித்தம்);; evil omen; bad sign. 2. கேட்டைக் குறிக்கும் அடையாளம்; unfavourable symptom. 3. சென்றவிடங்களில் தீமை விளைவிக்கக் கூடிய போகூழ் கொண்டவன்; person of such ill-luck as to bring misfortune wherever he goes. [Skt. dur → த. துர்+குறி]
துர்க்கை	துர்க்கை1 turkkai, பெ. (n.) 1. சிவன் தேவியும் பாலை நிலத்தெய்வமுமாகிய பெண் தெய்வம் (பிங்.);; Durga, goddess of the desert tract, consort of Siva. "துர்க்கை மரக்காலின் மேனின் றாடினாள்" (சிலப்.6,58,அரும்.); 2. கணை நாள் (பூரநாள்); (திவா.);; the 11th {}. த.வ. கொற்றவை [Skt. {} → த. துர்க்கை] துர்க்கை2 turkkai, பெ. (n.) புகழானி (மகமதியர்); கல்லறையிடம் (சமாதி.);(வின்.);; tomb or shrine of a Muhammadan saint. [Persn. {} + → த. துர்கை]
துர்ச்சனன்	துர்ச்சனன் turccaṉaṉ, பெ. (n.) தீயோன்; wicked person. "துர்ச்சனருக் கங்க முழுதும் விடமே யாம்" (நீதிவெண்.18);. [Skt. dur-jana → த.துர்ச்சனன்]
துர்ச்செய்கை	துர்ச்செய்கை turcceykai, பெ. (n.) தீச்செயல்; evill action. [Skt. dur → த. துர்+செய்கை]
துர்ச்சொப்பனம்	துர்ச்சொப்பனம் turccoppaṉam, பெ. (n.) தீக்கனா; evil ominous dream. [Skt. dur+svapna → த. துர்ச்சொப்பனம்]

துர்த்தசை	துர்த்தசை turttasai, பெ. (n.) கெட்ட காலம்; evil times. [Skt. {} → த. துர்+தசை]
துர்த்தமன்	துர்த்தமன் turttamaṉ, பெ. (n.) கொடுமையன் (தூர்த்தன்); (யாழ்.அக.);; a dissolute person. [Skt. durdama → த. துர்த்தமன்]
துர்த்தானம்	துர்த்தானம் turttāṉam, பெ. (n.) பெறுவது கரிசு என்று கருதப்படுங்கொடை. (பகவத் கீதை.மானமி.11);; a gift whose acceptance is sinful. [Skt.dur+sthana → த. துர்த்தானம்]
துர்த்தினம்	துர்த்தினம் turttiṉam, பெ. (n.) 1. தீயநாள்; inauspicious, unlucky day. "கருதிய விருந்துடனுண்ணாத தனியுணவு, காணு மதுவே துர்த்தினம்" (திருவேங்.சத.39);. 2. கதிரவன் பற்றுகையன்றி (சூரிய கிரகணம்); முகில் மூட்டமுள்ள (மேகமூட்டம்); நாள்; dark, cloudy day. [Skt. dur-dina → த. துர்த்தினம்]
துர்நாற்றம்	துர்நாற்றம் turnāṟṟam, பெ. (n.) பொறுத்துக் கொள்ள முடியாத நாற்றம், வீச்சம்; foul smell, stink. (க்ரியா); [Skt. dur → த. துர்+நாற்றம்]
துர்நிமித்தம்	துர்நிமித்தம் turnimittam, பெ. (n.) துர்க்குறி பார்க்க;see {}. [Skt. dur+ni-mitta → த. துர்நிமித்தம்]
துர்நீர்	துர்நீர் turnīr, பெ. (n.) உடலிலுள்ள கெட்ட நீர்; serous fluid. [Skt.dur → த. துர்+நீர்]
துர்ப்பலம்	துர்ப்பலம் turppalam, பெ. (n.) 1. வலிவின்மை; weakness, feebleness. 2. தாழ்நிலை(வின்.);; reduced circumstances. [Skt.dur-bala → த. துர்ப்பலம்]

துர்ப்பாக்கியம்	துர்ப்பாக்கியம் turppākkiyam, பெ. (n.) போகூழ் (துரதிர்ட்டம்);; misfortune, ill-luck. த.வ. தீயபேறு [Skt.dur-{} → த.துர்ப்பாக்கியம்]
துர்ப்புத்தி	துர்ப்புத்தி turpputti, பெ. (n.) 1. கெடுமதி; evil mind. 2. தீயகொள்கை; evil doctrine. "பாதகர் வஞ்சித் துலகிற் பற்பலர்க்கத் துர்ப்புத்தி பயிற்றல் செய்தார்" (பிரபோத.13, 20);. 3. கெடுமதியுடையவ-ன்-ள்; evil-minded person. துர்ப்போதனை (உ.வ.); பார்க்க;see {}. [Skt.dur-buddhi → த. துர்ப்புத்தி]
துர்ப்போதனை	துர்ப்போதனை turppōtaṉai, பெ. (n.) தீய அறிவுரை (உபதேசம்);; bad counsel, evil advice, instigation. "ஓவி றுர்ப்போதனை யெனும் வேல்" (பிரபோத.34.11); [Skt.dur-{} → த. துர்ப்போதனை]
துர்மணம்	துர்மணம் turmaṇam, பெ. (n.) கெட்ட நாற்றம்; bad smell. [Skt. dur → த. துர்+மணம்]
துர்மதி	துர்மதி durmadi, பெ. (n.) 1. துர்ப்புத்தி, 2 பார்க்க;see durputti. 2. ஆண்டு(வருடம்); அறுபதனுள் ஐம்பத்தைந்தாவது; the 55th year of the jupiter cycle. [Skt. dur-mati → த. துர்மதி]
துர்மந்திரி	துர்மந்திரி turmandiri, பெ. (n.) one who gives evil counsel, as a bad minister. [Skt. dur – mantrin → த. துர்மந்திரி]
துர்மரணம்	துர்மரணம் turmaraṇam, பெ. (n.) நோயி னாலன்றித் தற்கொலை முதலிய வற்றால் நேரும் சாவு (மரணம்);; unnatural death, as by drowning or hanging oneself, murder, etc. "பழித்த துர்மரண மாவார்" (குமரேச. சத.62);. த.வ. தீய இறப்பு [Skt. dur-{} → த.துர்மரணம்]
துர்மலம்	துர்மலம் turmalam, பெ. (n.) 1. மும்மலம்; ஆணவம்; மாயை, காமியம்; the three evil passions inherent in man egoism, dilusion and lost. 2. மலம்; faeces. (சா.அக.);

துர்லபம்	துர்லபம் turlabam, பெ. (n.) பெறுதற் கருமையானது; rarity, that which is difficult to obtain. [Skt.dur-labha → த. துர்லபம்]
துர்வர்ணம்	துர்வர்ணம் turvarṇam, பெ. (n.) 1 வெள்ளி; silver. 2. நோய்களின் கெட்ட குறிகளைக் காட்டும் பலவிதமான நிறங்கள்; presetation of different colours in the body by the patient according to the nature of disease which is considered as a bad symptom. (சா.அக.);
துர்வாசன்	துர்வாசன் turvācaṉ, பெ. (n.) எளிதிற் சினம் (கோபங்);கொள்பவரென்று பேர் பெற்ற ஒரு முனிவர்; a Rsi known for his irascibility. [Skt. {} → த. துர்வாசன்]
துர்வாதம்	துர்வாதம் turvātam, பெ. (n.) நேர்மையற்ற எடுத்துரைப்பு (வாதம்);; vain disputation, unreasonable argument. [Skt. dur+{} → த. துர்வாதம்]
துர்வாயகம்	துர்வாயகம் turvāyagam, பெ. (n.) வசவு; abusive language. "பிராமணரைத் துர் வாயகம் பறைகில்" (T.A.S.iii,195);. [Skt. dur-{} → த. துர்வாயகம்]
துரகம்	துரகம் turagam, பெ. (n.) 1. குதிரை; horse. "துரகவாய் கீண்டதுழாய் முடியாய்" (திவ்.இயற்.3,47); 2. குதிரைபற் பாடாணம் (பாஷாணம்); (யாழ்.அக.);; a mineral poison. 3. குதிரைத்தறி; a wooden contrivance for closing a breach in an embankment. "தட்டுவார் துரகங்கொடு தாங்குவார்" (அரிச்.4.நாட்டுச்.30);. [Skt. tura-ga → த. துரகம்]
துரகமேதம்	துரகமேதம் turagamētam, பெ. (n.) பரிவேள்வி (அசுவமேதம்);; a vedicsacrifice. "சுத்தனானது தான் பண்ணுந் துரகமே தத்தாலென்றான்" (உத்தரரா.அசுவ.8);. [Skt. turaga-{} → த. துரகமேதம்]
துரங்கவதனன்	துரங்கவதனன் duraṅgavadaṉaṉ, பெ. (n.) a kinnara, celestial musician, as horse - faced. [Skt. {}-vadana → த. துரங்கவதனன்]

துரங்கவேள்வி	துரங்கவேள்வி turaṅgavēḷvi, பெ. (n.) பரிவேள்வி (அசுவமேதம்);; a {} sacrifice. "இராசசூயமுந் துரங்கவேள்வியும் பேல்வன அரசர்க்குரிய வேள்வியாம்" (தொல்.பொ.75, உரை,பக்.249);. [Skt.tura-ga → த. துரங்கம்+வேள்வி]
துரதிருட்டம்	துரதிருட்டம் duradiruṭṭam, பெ. (n.) தீயபேறு (துர்ப்பாக்கியம்);; ill-luck, misfortune. [Skt. dur-{} → த. துரதிருட்டம்]
துரந்தரி	துரந்தரி turandari, பெ. (n.) பொறுப்பு கொண்டுள்ளவள் (வகிப்பவள்);; woman who assumes a responsibility. "இமயத் துரைராச துரந்தரி தன்றிருமுன்" (சிவரக. நந்திகண.8);. [Skt. dhuran-dhaa → த. துரந்தரி]
துரந்தரிகன்	துரந்தரிகன் turandarigaṉ, பெ. (n.) துரந்தரன்;see turandaran. "சசூராதிசூர துரந்தரிகன்" (கொண்டல்விடு.320);. [Skt. dhurandhara → த. துரந்தரிகன்]
துரபிமானம்	துரபிமானம் turabimāṉam, பெ. (n.) 1. முறையற்ற அன்பு (தகாதவிடத்து வைக்கப் பட்ட பிரியம்);; unworthy love. 2. வீண் செருக்கு; vanity, false prides. "நுமது துரபிமானத்தின் பெருமை வியக்கற் பாலது" (சித்.மரபுகண்.21);. 3. வெறுப்பு (இ.வ.);; hatred. [Skt. dur-{} → த. துரபிமானம்]
துராக்கிரகம்	துராக்கிரகம் turāggiragam, பெ. (n.) 1. தேவையற்ற பற்று (வீணபிமானம்); (இ.வ.);; false pride, vanity. 2. வீண் பகை (Madr.);; unreasonable, groundless hatred. 3. அதிக ஆசை (இ.வ.);; covetousness. [Skt. dur-{} → த. துராக்கிரகம்]
துராகதம்	துராகதம் durākadam, பெ. (n.) துராகிருதம் பார்க்க;see {}. "ஆகாவி துராகதம் புரிவார் கன்னியர்கள்" (தனிப்பா;i,366,110);.
துராகிருதம்	துராகிருதம் durākirudam, பெ. (n.) 1. கெட்ட நடத்தை; misconduct, misdemeanour, misbehavious. 2. வலுக்கட்டாயக் (பலவ ந்தம்); கற்பழிப்பு; ravishing, outrage. "அவளைத் துராகிருதம் பண்ணினான்" 3. துன்புறுத்தல் (நிந்தை);; abuse. 4. உரிமை யில்லாவிடத்து வலிய நிகழ்த்துஞ் செயல்; a deed done by force in violation of a right. [Skt {} → த. துராகிருதம்]

துராசர்	துராசர் turācar, பெ. (n.) கெட்ட ஆசை யுடையவர்; persons having evil desire. "துராசரன்பிலர்" (பாரத.சஞ்சய.9.); [Skt. {} → த. துராசர்]
துராசாரம்	துராசாரம் turācāram, பெ. (n.) 1. தீயொழுக்கம்; depravity, vicious life, evil ways. 2. மதிப்பின்மை (அவமரியாதை);(வின்.); 3. ஒழுக்கக்கேடு (ஆசாரக்கேடு);; violation of the rules of religion, of caste or of country. [Skt. dur-{} → த. துராசாரம்]
துராசை	துராசை turācai, பெ. (n.) பொருந்தாகாமம் (தகாத இச்சை);; evil desire, lust, covetousness. "துராசையெனும் பால்பருகி" (ஞானவா.உத்தால,11);. [Skt. {} → த. துராசை]
துராத்தியம்	துராத்தியம் turāttiyam, பெ. (n.) ஏழைமை (யாழ்.அக.);; poverty. [Skt {} → த. துராத்தியம்]
துராத்துமா	துராத்துமா turāttumā, பெ. (n.) தீயோன்; evil - mined person, scoundrel, villain. [Skt. {} → த. துராத்துமா]
துராதுரை	துராதுரை turāturai, பெ. (n.) துரைகளுக் கெல்லாம் தலைவன் (அதிபதி);; overlord, lord of lords. "துராதுரைக் கிணையுண்டோடி" (கனம் கிருட்டிணயர், கீர்த்.50);.
துராரம்பம்	துராரம்பம் turārambam, பெ. (n.) தீச்செயல்; evil deed. "துராரம்பங்க டீக்குணங்கள்" (ஞானவா.பசுண்.79);. [Skt. {} → த. துராரம்பம்]
துராலோசனை	துராலோசனை turālōcaṉai, பெ. (n.) தீய சிந்தனை (யோசனை);; bad counsel, evil advice. [Skt. {} → த. துராலோசனை]

துரிதம்	துரிதம்1 duridam, பெ. (n.) 1. வேகம்; speed, quickness, expedition. "துரிதமான் நேரிற் போனான்" (கம்பரா.தைல.54);. 2 ஆடல் பாடல்களில் தாள விரைவு; a quick movement in singing or dancing. "துரிதமாக்கள் விளம்பித நெறிவழாமைக் கந்தர்ப்ப மகளிராடும்" (கம்பரா.ஊர்தேடு.106);. 3. தாளத்தின் கால மாறுபாட்டில் (பேதம்); 8192 கணங்கொண்டது. (பரத.தாள.27);; 4. தாளத்தின் உறுப்பு (அங்கம்); வகையுள் இரண்டு அசரகாலங் கொண்டது. (பரத.தாள.35.);; 5. விரைந்த செலவினதாகிய இலய வகை (பரத.தாள.51.);; a variety of ilayai, having a quick pace. [Skt. druta → த. துரிதம்1] துரிதம்2 duridam, பெ. (n.) 1. கரிசு, அறங்கடை (பாவம்); (சூடா.);; vice, wickedness, sin, tarpitude. 2. கலக்கம் (சூடா.);; agitation of mind, perturbation, confussion. 3. கேடு (வின்.);; destruction, ruin, annihilation. [Skt. durita → த. துரிதம்2]
துரிதம்போடு-தல்	துரிதம்போடு-தல் duridambōṭudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. காலவிரைவுபட நடித்தல்; to dance with a quick step. 2. தேவையற்ற (தகாத); ஒன்றை அடிக்கடி கேட்டு வற்புறுத்துதல்;(J.);; to persist in an improper request. [Skt. durita → த. துரிதம்+போடு-]
துரிதமடித்தல்	துரிதமடித்தல் duridamaḍiddal, பெ. (n.) காலவிரைவுபட மத்தளமடித்தல் (வின்.);; to beat drums to the quickest movement. [Skt. druta → த. துரிதம்+அடித்தல்]
துரியச்சந்தி	துரியச்சந்தி turiyaccandi, பெ. (n.) இரவிற் செய்யும்படி விதிக்கப்பட்டுள்ள ஒழுக்கம் (அனுட்டானம்);;({}.); religious rites ordained to be performed after nightfall. "முடித்துநற் றுரியச் சந்தி" (தசகா.குருபூ.5);.
துரியசிவன்	துரியசிவன் turiyasivaṉ, பெ. (n.) மும்மூர்த்திகட்கும் கடந்த நிலையான (அதீதம்); சிவபெருமான். (இ.வ.);; [Skt. turya → த. துரியம்+சிவன்]
துரியத்தானம்	துரியத்தானம் turiyattāṉam, பெ. (n.) ஆதன் (ஆன்மா); துரிய நிலையில் அடங்கு தற்குரிய உந்திப் பேரிடம் (பிரதேசம்);; a mystic region near the navel into which the soul retires in its turiyam stage. "துரியத்தானம் எனப்படும் உந்தியில்" (சி.போ.சிற்.4,3,பக்.99);. [Skt. turya+{} → த. துரியத்தானம்]
துரியபாகம்	துரியபாகம் turiyapākam, பெ. (n.) கால்பங்கு; one fourth portion.

துரியாசிரமம்	துரியாசிரமம் turiyāciramam, பெ. (n.) நாலாவது தவமனை (ஆசிரமம்);, துறவுநிலை (சன்னியாசம்);; asceticism, as the fourth stage. [Skt. turya+srama → த. துரியாசிரமம்]
துரியாதீதத்தானம்	துரியாதீதத்தானம் turiyātītattāṉam, பெ. (n.) ஆதன் (ஆன்மா); துரியாதீத முறையில் ஒழுங்குதற்குரிய அடிப்படை (மூலாதாரம்); நிலை அல்லது இடம் (ஸ்தானம்); சி.கோ.சிற்.4,3,பக். 99);; the {} into which the soul retiresinitsturiyatitam stage. [Skt. {} → த. துரியா தீதத்தானம்]
துரியாதீதநிலை	துரியாதீதநிலை turiyātītanilai, பெ. (n.) ஆன்மாவின் தூய்மை நிலை; the highest state of purity of the soul. (சா.அக.);
துரியாதீதம்	துரியாதீதம் turiyātītam, பெ. (n.) 1. அடிப்படையில் (மூலாதாரம்); ஆதன் (ஆன்மா); தங்கி அவிச்சை மாத்திரையை நுகரும் (விசய்கரிக்கும்); ஐந்தாம் ஆதன் (ஆன்மா); நிலை, (சி.போ.பா.4,3,பக்.278,புதுப்.);; 2. நூற்றெட்டு மறைமங்களுள் (உபநிடதம்);ஒன்று;an {}, one of 108. [Skt. {} → த. துரியாதீதம்]
துருக்கன்	துருக்கன் turukkaṉ, பெ. (n.) 1. துருக்கி தேசத்தான்; native of Turkey. "துருக்கர்தர வந்த... வயப்பரிகள்3 (கம்பரா.வரைக்.13);. 2. முகமதியன் (அக.நி.);; Muhammadan. [Skt. turuska → த. துருக்கன்]
துருக்கி	துருக்கி turukki, பெ. (n.) 1. ஒரு நாடு; the country of Turkey. 2. துருக்கிதேயத்துக் குதிரை (வின்.);; a large Turkish horse. [Skt. {} → த. துருக்கி]
துருச்செய்-தல்	துருச்செய்-தல் turucceytal, செ.குன்றாவி. (v.t.) ஓரந் தைத்தல் (இ.வ.);; to overcast in sewing. [E. Through → த. துரு+செய்-,]
துருச்சொல்லு-தல்	துருச்சொல்லு-தல் duruccolludal, செ.குன்றா.வி. (v.t.) ஒரு வகை முறையில் மறை (வேதம்); ஓதுதல்; to recite a Vedic text in a particular mode. "சூத்திரத்திலும் சூத்திரா ரணத்திலுந் துருச்சொல்லி" (T.A.S.i,8);.
துருதம்	துருதம் durudam, பெ. (n.) துரிதம்1 (வின்.);; quickness. [Skt.druta → த. துருதம்]

துருப்பு	துருப்பு1 turuppu, பெ. (n.) படை (சேனை);; troop, army. "துருப்புக்குஞ் சரியேறி" (தனிப்பா.i, 381,28);. [Skt. troop → த. துருப்பு1] துருப்பு2 turuppu, பெ. (n.) அட்டையாட்டத்துக் குறிப்புத்தாள் (சீட்டுத்துருப்பு); (இக்.வ.);; trump in card game. [E. trump → த. துருப்பு2]
துருபதன்	துருபதன் durubadaṉ, பெ. (n.) திரௌபதியின் தந்தையாகிய பாஞ்சாலதேசத்தரசன்; a king of {}, father of Draupadi. "துங்கவேற் றுருபதன்றான் சூழ்ந்தது சொல்லலுற்றாம்" (பாரத.திரௌபதி மா.1);. [Skt. Drupada → த. துருபதன்]
துருவ மண்டலம்	துருவ மண்டலம் turuvamaṇṭalam, பெ.(n.) ஏழு (சப்த); மண்டலங்களுள் ஒன்றாகிய துருவப்பகுதி; region of the pole-star, one of capta-mantalam. [Skt.dhruva → த.துருவம்+மண்டலம்]
துருவாசம்	துருவாசம் turuvācam, பெ. (n.) துணைத் தொன்மம்(உபபுராணம்); பதினெட்டனுள் ஒன்று (பிங்.);; a seondary {}, one of 18 {}. [Skt. {} → த. துருவாசம்]
துருவாட்சரம்	துருவாட்சரம் turuvāṭcaram, பெ. (n.) மேழவோரையிலிருந்து (மேஷம்); கோள்களுக் குள்ள (கிரகம்); தொலைவு (தூர);வளவு(வின்.);; the longitudinal distance of the sun or a planet from the first point of aries, at the end of synodic periods.
துரோகம்	துரோகம் turōkam, பெ. (n.) 1. தீங்கு; harm, evil. 2. பெருங்கேடு (பாதகம்);; crime, heinous offence, wrong, sin. 3. இராசத்துரோகம், சுவாமித்துரோகம், குருத்துரோகம், இனத் துரோகம், பிதிர்த்துரோகம் என்ற ஐவகை நன்றியில் செய்கை; perfidy, treason, treachery, ingratitude, of which there are five kinds, viz., {}. 4. ஏமாற்றுகை (இ.வ.);; cheating, deceiving. த.வ. இரண்டகம் [Skt. {} → த. துரோகம்]
துரோகி	துரோகி turōki, பெ. (n.) 1. நம்பிக்கை இரண்டகம் (துரோகம்); செய்பவன்; betrayer, treacherous person, traitor. 2. கொடும்பாவி (யாழ்.அக.);; sinner. 3. ஏமாற்றுவோன் (இ.வ.);; cheat. 4. இரக்கமற்றவன் (வின்.);; merciless, crruel, hard-hearted person. த.வ. இரண்டகன் [Skt.{} → த.துரோகி]

துரோணம்	துரோணம்1 turōṇam, பெ. (n.) 1. பதக்கு(பிங்.);; a measure off capacity = 2 marakkal. "துரோணந் தேனெய்" (சேதுபு.சங்கர.75);. 2. எழுவான் முகிலில் (சத்தமேகம்); மண் செறியும் முகில் (மேகம்); (திவா.);; a mythical cloud which rains sand, one of catta-{}. 3. காக்கை (பிங்.);; crow, raven. 4. சரபப்புள் (திவா.);; a fabulous eight - legged bird. 5. தும்பை வகை (பிங்.);; a kind of white dead nettle. "துன்னிய துரோண வெண் மலரைச் சூட்டுவார்" (செவ்வந்தி,4.இந்திரச். 20);. 6. தேக்கு (அக.நி.);; teak. 7. கிணற் றருகிலுள்ள நீர்நிலை (வின்.);; reservoir near a well. 8. தொன்னை (இ.வ.);; cup. [Skt. {} → த. துரோணம்1] துரோணம்2 turōṇam, பெ. (n.) 1. வில் (திவா.);; bow, 2. வில் ஓரை (தனுராசி.); (சூடா.);; sagittarius in the zodiaz. [Skt. {} → த. துரோணம்2]
துரோணாசாரியன்	துரோணாசாரியன் turōṇācāriyaṉ, பெ. (n.) குருகுலத்தரசரின் வில்லாசிரியர்; a warrior who taught archery to {} and Kurus. "துகளறு கேள்வித் துரோண வாசிரியன்" (பாரத.பதினொ.2);. [Skt. {} → த. துரோணன்]
துரௌபதி	துரௌபதி dureḷabadi, பெ. (n.) பாண்டவர் மனைவி; Draupadi, wife of the five {} princes. [Skt. Draupadi → த. துரௌபதி]
துலாகாவரிசுநானம்	துலாகாவரிசுநானம் tulākāvarisunāṉam, பெ. (n.) துலை திங்களின் (ஐப்பசி மாதம்); சிறப்பு நாளில் காவிரியிற் செய்யப்படும் நீராட்டம்; bathing in the {} during the month of Aippaci, considered meritorious.
துலாதானம்	துலாதானம் tulātāṉam, பெ. (n.) துலா புருடதானம் பார்க்க;see {}. "சாற்றருந் துலாதானம்" (சிவரக.தேவர் முறை.19);. [Skt. }{ → த. துலாதானம்]
துலாந்திரம்	துலாந்திரம் tulāndiram, பெ. (n.) நீர் முதலியவற்றை ஏனத்தில் (பாத்திரம்); இட்டு கயிற்றால் அந்த ஏனம் (பாத்திரம்); தீயிற்படும்படி செய்து காய்ச்சும் ஒரு கருவி. (வின்.);; a contrivance for boiling things. [Skt. {} + yantra → த. துலாந்திரம்]

துலாப்பாயசம்	துலாப்பாயசம் tulāppāyasam, பெ. (n.) கோயில் படையலமுது (நைவேத்தியம்); வகை. (நாஞ்சி);; a kind of rice-preparation offered in temples. [Skt. {} → த. துலாப்பாயசம்]
துலாபாரம்	துலாபாரம் tulāpāram, பெ. (n.) 1. பார்ப்பானுக்குத் (பிராமணன்); தானம் செய்யும் பொருட்டு அரசன் போன்றோர் ஒரு தட்டில் பொன்னும் ஒரு தட்டிற் றாமுமாக இருந்து பொன்னிறுக்குஞ் சடங்கு; ceremony of weighing a great person like a king against gold, which is then offered as a gift to Brahmins. "துலாபுருடமண்டபங் கட்டித் துலாபாரந் தூக்கி" (கோயிலொ.12);. (I.M.P.Tj.412);. 2. துலா புருடதானம் பார்க்க;see {}. அவன் துலாபாரம் வாங்கினான். [Skt. {} → த. துலாபாரம்]
துலாபாரவரி	துலாபாரவரி tulāpāravari, பெ. (n.) வரிவகை (S.I.I.vii,403);; a tax. [Skt. {} → த.துலாபாரம் + வரி]
துலாபுருடதானம்	துலாபுருடதானம் tulāpuruḍatāṉam, பெ. (n.) ஒருவன் தனது நிறையுள்ள பொன்னைப் பார்ப்பானுக்குக் கொடுக்கும் கொடை (கோயிலொ.);; ceremonial gift of Brahmins of gold equal to a person's weight. [Skt.tula+purusa → த. துலாபுருடன்+தானம்]
துலாபுருடம்	துலாபுருடம் tulāpuruḍam, பெ. (n.) துலாபுருடதானம் பார்க்க;see {}. "மூதறிவுடைய நீரார் மொழி துலாபுருடமென்பார்" (கூர்மபு.தான.19);. [Skt. {} → த. துலாபுருடம்]
துலாபுருடமண்டபம்	துலாபுருடமண்டபம் tulāburuḍamaṇḍabam, பெ. (n.) துலைபாரம் ஏறும் மண்டபம்; a hall where {}, is conducted. [Skt. {} → த. துலாபுருடன்+மண்டபம்]
துலாவிசுவம்	துலாவிசுவம் tulāvisuvam, பெ. (n.) துலாம் ஒரையில் (ராசி); கதிரவன் புகுங்காலம்; autumnal equinoctial point whence the apparent course of the sun turns from north to south; the first point of libra. [Skt. {} → த. துலாவிசுவம்]
துலுக்கச்செவ்வந்தி	துலுக்கச்செவ்வந்தி tulukkaccevvandi, பெ. (n.) செடி வகை (வின்.);; African marigold. [Skt. turuska → த. துலுக்கம்+செவ்வந்தி]

துலுக்கன்	துலுக்கன் tulukkaṉ, பெ. (n.) துருக்கி நாட்டினன்; Mussalman, Turk. "டில்லீ சுவரனான துலுக்கன்" (கோயிலொ.21);. [Skt+ {} → த. துலுக்கன்]
துலுக்காணம்	துலுக்காணம் tulukkāṇam, பெ. (n.) 1. துருக்கித்(ஸ்);தானம் என்ற நாடு; Turkestan, as the original home of the Turks. "மக்க மராடந் துலுக்காண மெச்சி" (குற்றா.குற.60;1);; 2. துருக்க அரசாண்மை (ராஜ்யம்); (வின்.);; Muhammadan dominion. 3. கட்டரங்கு (சதுரங்கம்); விளையாட்டு வகை (வின்.);; a game of chess. 4. துருக்கத் தொடர்பானது(வின்.);; anything Turkish. [Skt. {} → த. துலுக்காணம்]
துலுக்காணியம்	துலுக்காணியம் tulukkāṇiyam, பெ. (n.) துலுக்காவணம் பார்க்க;see {}. "இப்படித் துலுக்காணியமாக இருக்கும் நாளையில்" (மதுரைத்தல.பக்.2);.
துலுக்காவணம்	துலுக்காவணம் tulukkāvaṇam, பெ. (n.) துருக்க அரசாட்சி; Muhammadan rule. "துலுக்காவணத்திலே அக்கினி பாதையால் சேதமாகையாலே" (கோயிலொ.138);.
துவசங்கட்டு-தல்	துவசங்கட்டு-தல் duvasaṅgaṭṭudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. வெற்றி முதலியன குறிப்பதற்குக் கொடியேற்றுதல்; to hoist a flag, erect a banner, as a challenge or as a sign of victory. 2. முயன்று நிற்றல்; to set about a thing with the utmost zeal and energy, especially in a bad cause. 3. எதிராளியாய் நிற்றல் (உ.வ.);; to be defiant. [Skt. dhvja → த. துவசம்+கட்டு-,]
துவசத்தம்பம்	துவசத்தம்பம் tuvasattambam, பெ. (n.) கோயிற் கொடிக்கம்பம்; flag - staff in a temple, pillar or columnerected before a temple having a vertical wooden frame at the top to represent a flag. [Skt. dhvaja+tamba → த. துவசத்தம்பம்]
துவசம்	துவசம் tuvasam, பெ. (n.) 1. கொடி (பிங்.);; banner, flag. "துவசமார் தொல்லமருள்" (கம்பரா.சரபங்கர்.26.); 2. அடையாளம்; sign. 3. ஆண்குறி; virile membrum. 4. மரவுரி (இலக்.அக.);; bark, used, as dress. 5. கள்ளுக்கடை முதலியவற்றில் அவ்வவ் வாணிபம் (வியாபாரம்); குறிக்க சமைக்கும் குறி; the sign of any trade, especially of a tavern. [Skt. dhvaja → த. துவசம்]

துவசாரோகணம்	துவசாரோகணம் tuvacārōkaṇam, பெ. (n.) 1. கோயில் திருவிழாத் தொடக்கத்தில் நிகழும் கொடியேற்றம். 2. தொடக்கம் (ஆரம்பம்); (உ.வ.);; beginning. [Skt. dhvaja+{} → த. துவசாரோகணம்]
துவசாவரோகணம்	துவசாவரோகணம் tuvacāvarōkaṇam, பெ. (n.) கோயில் திருவிழா இறுதியில் நிகழும் கொடியிறக்கம்; ceremonial lowering of flag in a temple at the commencement of the annual festival. [Skt. {} → த. துவசாவரோகணம்]
துவட்டா	துவட்டா tuvaṭṭā, பெ. (n.) தெய்வத்தச் சனாகிய விசுவகருமன்;{}, the architect of the gods. "துவட்டா வீன்ற தனயன்" (திருவிளை.இந்திரன்-பழிப8);. [Skt. {} → த. துவட்டா]
துவந்தன்	துவந்தன் tuvandaṉ, பெ. (n.) துவந்துவ துக்கத்திற்கு இடமாயிருப்பவன்; person subject to tuvantuva - tukkam. "ஐயா துவந்தனை நாயேனை" (அஷ்டப். திருவேங்கடத்தந்.14);. [Skt. dvandva → த. துவந்தன்]
துவந்தனை	துவந்தனை tuvandaṉai, பெ. (n.) 1. பந்தம்; bondage. "துவந்தனைப் பிறப்பையு பிறப்பையும்" (பாரத. கிருட்.77);. 2. தடை; hindrance "எத்துவந்தனைகளூ நீக்கி" (அருட்பா, vi, சற்குருமணி 8);. 3. வேதனை (வின்.);; vexation. [Skt. dvandva → த. துவந்தனை]
துவந்தி-த்தல்	துவந்தி-த்தல் tuvandittal, 4 செ.குன்றா.வி (v.t.) தொடர்புறுதல்; to get bound up or attached "அவிரோதமாக ஒன்றை யொன்று துவந்தித்துத் தோன்றுமென்று சொன்னது" (சி.சி.265,சிவாக்.);. [Skt. dvandva → த. துவந்தி-]
துவந்துவசமாசம்	துவந்துவசமாசம் tuvanduvasamāsam, பெ. (n.) உம்மைத்தொகை (வீரசோ.தொகை. 2,உரை);; a copulative compound. [Skt. dvandva+ {} → த. துவந்துவமாசம்]
துவந்துவதுக்கம்	துவந்துவதுக்கம் duvanduvadukkam, பெ. (n.) நலதுன்பம் (சுகதுக்கம்); பருவகால மாறுதல் (சீதோஷ்ணம்); என்பன போன்று தம்முன் மாறுபட்ட இரு வகை நிலைகளாலுண்டாகும் துன்பம்; distress from pairs of opposite conditions or qualities, such as cukatukkam, {}. [Skt.dvandva+duhkha → த. துவந்துவம் + துக்கம்]

துவந்துவம்	துவந்துவம் tuvanduvam, பெ. (n.) 1. இரட்டை; two, pair, couple, as male and female, brace. 2. தம்முன் மாறுபட்ட இரு வகை நிலை; pair of opposites, as cold and heat, profit and loss, joy and sorrow. "துவந்துவங்க டூய்மை செய்து" (திருவாச. 40,3);. 3. துவந்துவ சமாசம் (வீரசோ. தொகை.2); பார்க்க;see tuvanduva {}. 4. நோய்களின் பிணைப்பு; complication, as of disease. "வியாதி துவந்துவப் பட்டுக் காண்கிறது". 5. சண்டை; fight, duel; அவனுக்கும் இவனுக்கும் துவந்துவம்". 6. ஐயம் (சந்தேகம்);; doubt. "காரிய முடிவு துவந்துவமாயி ருக்கிறது" 7. தொடர்பு; union, connection. "அவனுக்கு அவளோடு துவந்துவமுண்டு. 8. பழவினைத் தொடர்பு. (இ.வ.);; karma. [Skt. dvandva → த. துவந்துவம்]
துவம்	துவம்1 tuvam, பெ. (n.) அசையாநிலை; fixedness, immutability, stability, permanence. "துவமிகு முனிவரோடு" (பாரத.பதினெட்டாம்.126);. [Skt. dhruva → த. துவம்1] துவம்2 tuvam, பெ. (n.) இரண்டு(தைலவதைல.);; two. [Skt.dvi → த. துவர்2] துவம்3 tuvam, பெ. (n.) பண்புணர்த்தும் ஒரு வடமொழி ஈறு(விகுதி);; a sanskrit suffix in abstract nouns. "சந்தத்துவம்போ லெனச்சாற்றிடுதல்" (மணி.29,273);. [Skt. tva → த. துவம்3]
துவம்சம்	துவம்சம் tuvamcam, பெ. (n.) destruction (utter); ruin. "மாடு வயலில் புகுந்து பயிர்களைத் துவம்சம் செய்தது / விமானங்கள் குண்டு வீசி நகரம் இருந்ததே தெரியாதபடி துவம்சம் செய்து விட்டன". (க்ரியா);

துவயம்	துவயம் tuvayam, பெ. (n.) 1. இரண்டு; two. "மாதத்துவயம்" 2. இரண்டு சொற்றொடரிய (வாக்கிய);மாய் திருமாலைப் பற்றி அமைந்த மந்திர சிறப்பு (விசேடம்);;({}); a mantra of two sentences. [Skt.dvaya → த. துவயம்]
துவரிதம்	துவரிதம் duvaridam, பெ. (n.) விரைவு (உ.வ.);; rapidity, quickness. [Skt.tvarita → த. துவரிதம்]
துவரிதன்	துவரிதன் duvaridaṉ, பெ. (n.) விரைந்து தொழிலியற்றுவோன்; quick, active person. "துவரிதனுடைய பராஸக்தியில்" (திவ். திருவாய்.6,1,பன்னீ.ப்ர.);. [Skt. tvarita → த. துவரிதன்]
துவா	துவா tuvā, பெ. (n.) தொழுகை (இ.வ.);; Prayer. [Ar. {} → த. துவா]
துவாசந்தி	துவாசந்தி tuvācandi, பெ. (n.) ஒரு வகை அராகம்; (Mus.); a kind of tune. [Skt.{} → த. துவாசந்தி]
துவாட்சரி	துவாட்சரி tuvāṭcari, பெ. (n.) இரண்டு இனவெழுத்துக்களால் (வர்க்கம்); இயன்ற செய்யுள் வகை (யாழ்.அக.);; a stanza formed only of two series of vowel-consonants. [Skt. {} → த.துவாட்சரி]
துவாட்டரம்	துவாட்டரம் tuvāṭṭaram, பெ. (n.) 1. ஒன்றுக்கும் உதவாதவ-ன்-ள்; useless, good - for - nothing person. 2. அருவருக் கத்தக்க பொருள்; ugly disgusting thing.
துவாட்டிரம்	துவாட்டிரம் tuvāṭṭiram, பெ. (n.) இரவு 15 முழுத்தத்துள் (முகூர்த்தம்); பதினான்காவது (விதான.குணாகுன.73,உரை);; the14th of15 divisions of night. [Skt. {} → த. துவாட்டிரம்]

துவாதசாந்தம்	துவாதசாந்தம் tuvātacāndam, பெ. (n.) 1. உச்சிக்கு மேல் பன்னிரண்டு விரலகலம் (அங்குலம்); உள்ளதாகக் கருதப்படும் ஒகவிடம் (யோகஸ்தானம்.);; "துவாதசாந்தப் பெருவெளி" (குமர பிடி.மீனாட்.பிள்ளை.42.); 2. ஒகத்தில் (யோகம் பன்னிரண்டாமவத்தை (வின்.);;({}); the 12th and last stage of experience of the soul in {} practice. [Skt. {} → த. துவாதசாந்தம்]
துவாதசி	துவாதசி tuvātasi, பெ. (n.) பன்னிரண்டாம் நாள் (திதி.);; the 12th day of the luna fortnight. "மான்மகிழுந் துவாதசியில் (சேதுபு.துராசா. 33);. [Skt. {} → த. துவாதசி]
துவாபரயுகம்	துவாபரயுகம் tuvāparayugam, பெ. (n.) 8,64,000 ஆண்டுகள் (வருடம்); கொண்ட மூன்றாம் ஊழி (யுகம்.);; the third of the fou yugas, consisting of 8,64,000 years. [Skt. {} + yuga → த. துவாபரம்+யுகம்]
துவாய்	துவாய் tuvāy, பெ. (n.) towel. "துவாயால் முகத்தைத் துடைத்துச் கொண்டான்". (க்ரியா); [E.towal → த. துவாய்]
துவாரகாபுரி	துவாரகாபுரி tuvārakāpuri, பெ. (n.) துவாரசை பார்க்க;see {}.
துவாரகை	துவாரகை tuvāragai, பெ. (n.) 1. குசராத்தில் இருங்கோவேள் பாண்டிய மரபினரால் 49 தலைமுறைகளாக ஆளப்பட்டதும் கி.மு.ஏழாம் நூற்றாண்டு வரை தமிழர் வாழிடமாக இருந்ததுமாகிய செம்புருக்கி வார்த்த கோட்டை சூழ்ந்த துவரை மாநகர்; Tuwara capital of {} Pandyas before 70 B.C. in Gujarat. 2. ஆரியர் வரவுக்குப் பின் சத்தபுரியு ளொன்றாயதும் கடலாற் கொள்ளப் பட்டதென்று கருதப்படுவதும் கண்ண பெருமான் (பிரான்); அரசு புரிந்ததாகக் கருதப்படுவதுமான நகரம்; the capital of {} on the western side of Gujarat, supposed to have been submerged by the sea, one of catta-puri, q.v. [Skt. {} → த. துவாரகை]
துவாரசமுத்திரம்	துவாரசமுத்திரம் tuvārasamuttiram, பெ. (n.) தற்காலம் அளெபீடு என வழங்கும் வல்லாளவரசர் தலைநகர் (Insc.);;{}, capital of the Hoysala {}, founded in the 12th century, modern Halebidin Mysore.
துவாரசாகை	துவாரசாகை tuvāracākai, பெ. (n.) மடக்குக் கதவு (யாழ்.அக.);; folding door. [Skt. {} → த. துவாரசாகை]
துவாரபாலகர்	துவாரபாலகர் tuvārapālagar, பெ. (n.) 1. வாயில் காப்போர்; door keepers, warderns. 2. கோயிலின் வாயில் காவற் றெய்வங்கள்; deitiess guarding the inner shrine of a Hindu temple. "துவாரபாலகர் எழுவராவார்" (சைவச.பொது.498,உரை);.

துவாரபாலர்	துவாரபாலர் tuvārapālar, பெ. (n.) துவாரபாலகர் பார்க்க;see {}. "தண்டலி றுவாரபாலர் சயனொரு விசயனென் பார்க்கு" (மச்சபு.உத்த.1,10);.
துவாரபிண்டி	துவாரபிண்டி tuvārabiṇṭi, பெ. (n.) வாசற்படி (யாழ்.அக.);; door-step.
துவாரம்	துவாரம் tuvāram, பெ. (n.) 1 துளை (திவா.);; hole, opening, slit, perforation. 2. மனை வாயில் (பிங்.);; gateway, main entrance. 3. வழி; passage, avenue, outlet. 4. மூலம்; instrumentality, means. [Skt. {} → த. துவாரம்]
துவாரமண்டபம்	துவாரமண்டபம் tuvāramaṇṭabam, பெ. (n.) கோயிலின் உள்மண்டபம் (M.M.);; inner porch of a temple. [Skt.{} → த. துவாரம்]
துவாரா	துவாரா tuvārā, வி.எ. (adv.) மூலமாய்; through, by means of. "ஞானேந்திரியத் துவாரா வஸ்துக்களை யறிவது" (சி.சி.1, அளவை.சிவாக்);. [Skt. {} → த. துவாரா]
துவாரை	துவாரை tuvārai, பெ. (n.) துவாரகை பார்க்க;see {}. "ஆயனும் புறகிட வவன்றுவாரையும்" (சிவதரு.செனன.55);. [Skt. {} → த. துவாரை]
துவிகு	துவிகு tuvigu, பெ. (n.) எண் தொடர்ந்தியன்ற பண்புத்தொகை (பி.வி.20.);; a kind of parbuttogai in which the first member is a numeral. [Skt. dvigu → த. துவிகு]
துவிச்சக்கரவண்டி	துவிச்சக்கரவண்டி tuviccakkaravaṇṭi, பெ. (n.) மிதிவண்டி, ஈருருளி; bicycle. [Skt dvi → த. துவி+சக்கரவண்டி] [p]

துவிதம்	துவிதம்1 duvidam, பெ. (n.) இருமை; doubleness, quality. "துவிதமோ சிற்றறிவது" (தாயு. மௌனகுரு.10);. [Skt. {} → த. துவிதம்1] துவிதம்2 duvidam, பெ. (n.) துவைதம் பார்க்க;see tuvaidam. [Skt. dvaita → த. துவிதம்2]
துவிதா	துவிதா tuvitā, வி.எ. (adv.) இரு வகையாக; in two ways. "துவிதா சத்திருபாதத்தாற் கழிப்பன் மலம்" (சி.சி.8,2);. [Skt. {} → த. துவிதா]
துவிதியை	துவிதியை duvidiyai, பெ. (n.) 1. இரண்டாந்திதி (பெரியவரு.);; the second day of a bright or dark fortnight. 2. இரண்டாம் வேற்றுமை; 3. கொஆமணகம் (ரோசனை); (தைலவ.தைல.);; bezoar. [Skt. {} → த. துவிதியை]
துவிபதை	துவிபதை duvibadai, பெ. (n.) இசைப்பலகை; a kind of musical composition. "கட்கா துவிபதை திரிபதை தண்டகம் முதலியன" (கோபாலகிருஷ்ணபாரதி.86);. [Skt. dvi-pada → த.துவிபதை]
துவிபாசிகன்	துவிபாசிகன் tuvipācigaṉ, பெ. (n.) 1. இடை நின்று மொழி பெயர்த்துச் சொல்லுவோன்; interpreter. 2. ஐரோப்பியரின் வாணிகத்தில் (வியாபாரம்); இடை நின்றுதவும் இந்தியத் தரகன்; Indian agent attached to a European mercantile firm, acting as broker. [Skt.{} → த. துவிபாசிகன்]
துவிவேசரை	துவிவேசரை tuvivēcarai, பெ. (n.) இரண்டு கோவேறு கழுதைகளால் இழுக்கப்படும் வண்டி வகை (யாழ்.அக.);; a kind of carriage drawn by two mules. [Skt. {} → த. துவிவேசரை]
துவேசம்	துவேசம் tuvēcam, பெ. (n.) 1. பகை; hatred, enmity. 2. வெறுப்பு; aversion, dislike. [Skt. {} → த. துவேசம்]

துவேசி	துவேசி1 tuvēcittal, 11 செ.குன்றா.வி. (v.t.) 1. பகைத்தல்; to hate. 2. வெறுத்தல்; to dislike, to be averse to. [Skt. {} → த. துவேசி-] துவேசி2 tuvēci, பெ. (n.) 1. பகைவன்; enemy. 2. வெறுப்பவன்; one who abhors. [Skt.{} → த. துவேசி2]
துவைதம்	துவைதம்1 duvaidam, பெ. (n.) மத்துவா சாரியரால் பரப்புரை(பிரச்சாரம்); செய்யப் பெற்றதும் சிற்றுயிரும் (சீவான்மா); பரமான் மாவும் வேறு வேறெனக் கொள்ளப்படுவது மாகிய சமயம்; dualism, the doctrine that the supreme soul is essentially different from the human soul and from the material world, expounded by {}, opp. to attuvaidam. [Skt.dvaita → த. துவைதம்1] துவைதம்2 duvaidam, பெ. (n.) துவை தீபாவம், 2 பார்க்க;see {}. 2. "தடத்திரு மன்னவர் தம்மின் மாறு கொண் டிடப்பொது விருத்தலே துவைதமென்பரால்" (இரகு. திக்குவி.22);. [Skt. {} → த. துவைதம்2]
துவைதி	துவைதி duvaidi, பெ. (n.) இருமைக் (துவைதம்); கொள்கையைப் பின்பற்றுபவன்; follower of the doctrine of {}. [Skt.dvaiti → த. துவைதி]
துவைதீபாவம்	துவைதீபாவம் tuvaitīpāvam, பெ. (n.) 1. தனக்கு மேம்பட்ட பகைவரின் படைகளைப் பலவிடங்களிலிருந்து தாக்குமாறு தன் படைகளை (சேனை); கூட்டங்கூட்டமாகப் பிரித்துவைக்கை. (சுக்கிர நீதி, 334);; dividing one's army into small groups for encountering a superior enemy at different points. 2. பகைவரிருவரைத் தம்முட் பொருமாறு செய்து இருவருக்கும் நட்பாக நடித்துத்தான் பொதுப்பட விருக்கை; keeping apparently friendly relationship with two of one's enemies who are with two of one's enemies who are fighting with each other. [Skt.dvai – {} → த. துவைதீபாவம்]
துன்மதி	துன்மதி duṉmadi, பெ. (n.) 1. மூடம்; folly. "கண்டுகொள்ளார் தொண்டர் துன்மதியால்" (தேவா.414,6);. 2. கெடுமதி; ill-nature, wickedness. 3. தீயோன்; wicked person. "சுடுதியைத் துகிலிடைப் பொதிந்த துன்மதி" (கம்பரா.விபீடண.47);. 4. வடமொழியாளர் ஆண்டு (வருடம்); அறுபதனுள் ஐம்பத்தைந் தாவது; the 55th year of the jupiter cycle. [Skt. dur+mati → த. துன்மதி]

துன்மரணம்	துன்மரணம் tuṉmaraṇam, பெ. (n.) நோயினாலன்றித் தற்கொலை முதலிய வற்றால் நேரும் சாவு (மரணம்);; unnatural death. "துன்மரணம் புக்கிறந்தோர்" (குற்றா. நல.வடவருவி.46);. [Skt. dur+marana → த. துன்மரணம்]
துன்மார்க்கம்	துன்மார்க்கம் tuṉmārkkam, பெ. (n.) தீநெறி; evil life, vicious course of conduct, vice, immorality. "வாய் வாதமிட்டுலறி வருந்து கின்ற துன்மார்க்கத்தை" (அருட்பா, அவலத்தமுங்கல்,2);. த.வ. தீவழி [Skt. dur+{} → த. துன்மார்க்கம்]
துன்மார்க்கன்	துன்மார்க்கன் tuṉmārkkaṉ, பெ. (n.) தீநெறியோன்; vicious man. "சன்மார்க்க நெறியிலாத் துன்மார்க்கனேனையும்" (தாயு. சின்மயா:26);. [Skt. dur+{} → த. துன்மார்க்கன்]
துன்முகன்	துன்முகன் tuṉmugaṉ, பெ. (n.) 1. குதிரை; horse. 2. சிங்கம்; lion. [Skt. dur-mukha → த. துன்முகன்]
துன்முகி	துன்முகி tuṉmugi, பெ. (n.) 1. தீய முகத் தோற்றமுள்ளவன்; wicked-looking person. 2. வடமொழியாளர் ஆண்டு (வருடம்); அறுபதனுள் முப்பதாவது; the 30th year of the jupiter cycle. [Skt.dur+mukhin → த. துன்முகி]
துன்னிமித்தம்	துன்னிமித்தம் tuṉṉimittam, பெ. (n.) தீக்குறி (அபசகுனம்);; ill omen. "துன்னிமித்தங்க ளெங்கணும் வரத் தொடர்வ" (கம்பரா.யுத்த. மந்திரப்.95);. [Skt. dur+ni-mitta → த. துன்னிமித்தம்]
துன்னீதி	துன்னீதி tuṉṉīti, பெ. (n.) துன்னெறி (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}. [Skt.dur+{} → த.துன்னீதி]

தூசணம்	தூசணம்1 tūcaṇam, பெ. (n.) 1. இகழ்ச்சி (நிந்தை);; abuse, calumny, contumely, insult. 2. வசைச் சொல் (நிந்தைச்சொல்);; abusive language. 3. அவையல்கிளவி (அசப்பியம்); சொல். (வின்.);; obscenity, ribaldry, vulgarity 4. தெய்வத்தை இகழுதல் (தேவதூஷணம்); (chr.);; blasphemy. 5. கண்டனம்; criticism, blame. [Skt. {} → த. தூசணம்] தூசணம்2 tūcaṇam, பெ. (n.) இராவணன் தம்பி முறையான அரக்கன்; a {}, a cousin of {}. [Skt. {} → த. தூசணன்]
தூசணன்	தூசணன்3 tūcaṇaṉ, பெ. (n.) பிறரைப் பழிப்போன் (நிந்தித்தல்);; reviller, one who abuses another. "தூசணன் சண்டாளன்" (நீதிசாரம்,98);. [Skt. {} → த. தூசணன்]
தூசனம்	தூசனம் tūcaṉam, பெ. (n.) வசைச் (நிந்தை); சொல்; abusive language. "தூசனஞ் சொல்லுந் தொழுத்தைமாரும்" (திவ். பெரியாழ்.2,9,8.); [Skt. {} → த. தூசனம்]
தூசி-த்தல்	தூசி-த்தல் tūcittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பழித்தல்; to revile, calumniate, slander. 2. இறைவனைப் பழித்தல் (கிறித்து);; to blaspheme, vilify sacred things. [Skt. {} → த. தூசி-த்தல்]
தூசியாதி	தூசியாதி tūciyāti, பெ. (n.) கந்தகம் கலந்த ஒரு வகை நஞ்சு (அஞ்சனபாஷாணம்.);; a poisonous compound of sulphate of antimony. (சா.அ.);
தூடணம்	தூடணம் tūṭaṇam, பெ. (n.) வழு, குற்றம்; defect, fault. "அவ்வியாத்தி அதிவியாத்தி அசம்பவம் என்னும் தூடணங்களும்" (இலக்.வி.897,உரை);. [Skt. {} → த. தூடணம்]
தூடணன்	தூடணன் tūṭaṇaṉ, பெ. (n.) இராவணன் தம்பி முறையான அரக்கன்; a {}. "தூடணன் திரிசிராத் தோன்ற லாதியர்" (கம்பரா.கரன்.51);.] [Skt. {} → த. தூடணன்]
தூடிதம்	தூடிதம் dūṭidam, பெ. (n.) கெடுக்கப்பட்டது; that which is spoiled or made dirty. "மலத்தாற் றூடிதமென் மூத்திரத்துவம்" (சிவதரு.பரிகார.6);. [Skt.{} → த. தூடிதம்]

தூபக்கால்	தூபக்கால் tūpakkāl, பெ. (n.) நறும்புகைக் காட்டுங் (தூபம்); கருவி; censer - stand. "பெருந்தகைய தூபக்கா றீபக்கால்" (திருவிளை.மூர்த்திவி.28);. [Skt. {} → த. தூபம் +கால்]
தூபங்காட்டு-தல்	தூபங்காட்டு-தல் dūpaṅgāṭṭudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. கடவுள் முதலியோர்க்கு நறும்புகை காட்டுதல்; to offer incense, as before an idol. 2. படையலமுது (நிவேதனம்); செய்தல் (இ.வ.);; to make an offering. [Skt.{} → த. தூபம்+காட்டு]
தூபம்	தூபம் tūpam, பெ. (n.) 1. நறும்புகை; incense, fragrant smoke, aromatic vapour. "சலம்பூவொடு தூபமறந்தறியேன்" (தேவா. 946,6);. 2. புகை; smoke, fume. "தூபமுற்றிய காரிருள்" (கம்பரா.கைகேசி சூழ்.61);. 3. நெருப்பு; fire. "அழலுந் தூபமின்றி" 4. நிமிர்ந்த நடுவிரலும் சுட்டுவிரலும் பாதிப்பட வளைய நிற்கும் இணையாவினைக்கை வகை. (சிலப். 3,18, உரை.);; 5. கடம்பு2(பிங்.);; common cadamba. 6. வெள்ளைக் குந்துருக்கம் (L);; piny varnish. 7. நீண்ட மர வகை (L);; white piny varnish, vatica roxburghiana. 8. கருங்குங்குலியம்; black. [Skt. {} → த. தூபம்]
தூபம் போடு-தல்	தூபம் போடு-தல் dūpambōṭudal, செ.கு.வி. (v.i.) சினப் பரப்பரப்பு (ஆவேசம்); வருவதற்கு நறும்புகை (தூபம்); விடுதல் (உ.வ.);; to burn incense invoking a spirit to possess a person or reveal itss presence in him. 2. முகமன் (இச்சகம்); பேசுதல்; to talk in flattering terms. 3. தூண்டிவிடுதல் (உ.வ.);; to incite, stirup. [Skt.{} → த. தூபம்+போடு-,]
தூபயோகம்	தூபயோகம் tūpayōkam, பெ. (n.) 1. செவ்வாயின் மீத்தலைவனுக்கும் (மிசாதிபதி);, திங்கள் பிறப்போரையின் தலைவனுக்கும் (சநதிரலக்கினாதிபதி); ஐந்து ஒன்பதிற் வெள்ளிக்கோளிருக்கப் (சுக்கிரன்); பத்தா மிடத்தில் காரிக்கோள் (சனி); உச்சமா யிருந்தலால் உண்டாம் நல்ஒகம் (சுபயோகம்); (சங்.அக.சோதிடக்கடல்); 2. ஒரையின் அதிபதி (இலக் கினாதிபதி); நின்ற அங்கிசத்தின் தலைவன் (அதிபதி); ஐந்தா மிடத்திலிருக்க அதனை வெள்ளிக்கோள் (சுக்கிரன்.); பார்க்கில் வரும் ஓகம் (யோகம்);;
தூபவருக்கம்	தூபவருக்கம் tūpavarukkam, பெ. (n.) நறும் புகையுண்டாக்குதற்கு உரிய பண்டத்தொகுதி (வின்.);; articles of incense. [Skt. {} + varga → த. தூபவருக்கம்]
தூபாரத்தி	தூபாரத்தி tūpāratti, பெ. (n.) 1. நறும்புகை (தூபம்); காட்டுகை; offering of incense. 2. தூபக்கால் பார்க்க;see {}. [Skt. {} → த. தூபாரத்தி]

www.thiruvalluvarvallalarvattam.com

தூபி	தூபி tūpi, பெ. (n.) 1. கோபுரத்தின் உயரம் (விமான சிகரம்.);; Pinnacle, as of a tower, temple, palace, etc., finial. 2. கோபுரம்,; tower. "தூல லிங்கமாந் தூபி" (சைவச. பொது.127);. 3. மலைமுகடு (மலைச்சிகரம்);; mountain peak. "தூபிச் செம்பொன் வியன் மணி-கஞலும் வேரம்" (கந்தபு.நகரழி.5.); 4. உச்சி (யாழ்.அக.);; top, roof, as of a house. [Skt. {} → த. தூபி]
தூபிகை	தூபிகை tūpigai, பெ. (n.) தூபி பார்க்க;see {}. "தூபிகைச் சூளிகை பலபல தொட்டு வீசினான்". (கந்தபு.நகரழி.22);. [Skt.{} → த. தூபிகை]
தூம்பிரரோகம்	தூம்பிரரோகம் tūmbirarōkam, பெ. (n.) கண்களிற் புகைகம்மியதுபோலச் செய்யும் நோய் வகை. (சீவரட்.257);; an eye-disease. [Skt. {}+roga → த. தூம்பிரரோகம்]
தூமம்	தூமம் tūmam, பெ. (n.) 1. புகை; smoke. "தூமவே லரக்கர்" (கம்பரா.வேள்வி.49);. 2. நறும் புகை மணம்; perfume. "தூமங்கமழ் பூந்துகில்" (சீவக.1070);. 3. நறும்புகை (தூபம்); கலசம்; censer. "பொங்கு தூமக் கொழு மென் புகை" (சீவக.2592);. 4. தூமபுடம் பார்க்க;see {}. "வெங்கதிர்மே னான்கிராசி பன்மூன்று விளங்குபாகந் தங்கிடத் தூமம்" 5. மட்கலஞ்சுடுஞ் சூளை (யாழ்.அக.);; poter's kiln. 6. தூமகேது பார்க்க;see {}. "தூமந் தோன்றினும்" (புறநா.117);. 7. இறந்தவர்கள் வாழும் உலகத்துக்கு (பிதிர்லோகம்); போகும் வழியில் முதலிற் சந்திக்கும் ஒரு கடவுள் (தேவதை);; a deity first met with on the way to the world of the manes. தூமாதி மார்க்கம். 8. மரவகை (பைஷஜ);; entire leaved tree of heaven. 9. கொடி வகை (L.);; bristy trifoliate vine.
தூர்ச்சடி	தூர்ச்சடி tūrccaḍi, பெ. (n.) பாரமான சடை தரித்த சிவன்; Siva, as wearing heavy matted locks. "யூதிகாத்துவாரப் பதிவயிற் றூர்ச்சடியெனவும்" (காஞ்சிப்பு.இருபத்.106);. [Skt. {} → த. தூர்ச்சடி]

தூர்ணகம்	தூர்ணகம் tūrṇagam, பெ. (n.) காசுமீர தேசத்து நெல்; a species of paddy grown in Kashmir. (சா.அக.);
தூர்த்தன்	தூர்த்தன் tūrttaṉ, பெ. (n.) 1. காமவெறியன் (திவா.);; debauchee, libertine. 2. பரத்தமை கொண்டொழுகுவோன்; a dissolute man fond of prostitutes. "விடருந் தூர்த்தரும்" (மணிமே.14,61);. 3. கொடியோன்; wicked person. "தூர்த்தர் மூவெயிலெய்து" (தேவா.628,3);. [Skt. {} → த. தூர்த்தன்]
தூரதிருட்டிக்கண்ணாடி	தூரதிருட்டிக்கண்ணாடி dūradiruṭṭikkaṇṇāṭi, பெ. (n.) தூரத்துப் பொருளை அண்மையில் (சமீபம்); காட்டுங் கருவி. (இக்.வ.);; telescope. த.வ. தொலைநோக்காடி [Skt. {} → த. தூரதிருட்டி]
தூலகன்மம்	தூலகன்மம் tūlagaṉmam, பெ. (n.) மனம் மொழி மெய்களாற் (மனோவாக் காயம்); செய்யப்படும் கருமம் (கன்மம்); (சி.சி.2, 13,மறைஞா.);; acts performed through the mind. speech and body. [Skt. {}+karman → த. தூலகன்மம்]
தூலசகளத்துவம்	தூலசகளத்துவம் tūlasagaḷattuvam, பெ. (n.) தூய்மைத்(சுத்தாசுத்தம்); தத்துவம் ஏழனுள் ஆதனுக்குப் (ஆன்மா); பகுத்தறிவைத் தருந்தத்துவம் (சி.சி.1:65,ஞானப்.);;
தூலசரீரம்	தூலசரீரம் tūlasarīram, பெ. (n.) 1. நுண்மையயான (சூட்சுமம்); உடலைப் (சரீரம்); போர்த்திருக்கும் ஐந்து (பஞ்ச); பூத திரிபாக்கத்தால் (பரிணாமம்); உண்டான உடல் (சரீரம்); (சைவவி.7.);; gross material body with which the subtle body is invested. 2. பருத்தவுடல்; stout body. த.வ. மெய்யுடல், பருவுடல் [Skt. {} → த. தூலசரீரம்]
தூலசித்து	தூலசித்து tūlasittu, பெ. (n.) சிற்றுயிர் (சீவான்மா);; individual soul. "உயிர் தூலசித்தாதலின்" (சி.சி.7,3,சிவஞா.);. [Skt. {} → த. தூலசித்து]
தூலதேகம்	தூலதேகம் tūlatēkam, பெ. (n.) தூல சரீரம் பார்க்க;see {}. "தூலதேகமே யன்றிவண் சூக்குமி வுடலும்" (திருவானைக். திருமால்.7);. த.வ. பருவுடல் [Skt. {} → த. தூலதேகம்]

தூலபஞ்சகிருத்தியம்	தூலபஞ்சகிருத்தியம் tūlabañjagiruttiyam, பெ. (n.) இறைவன் புடவிகளிடம் (சராசரம்); ஐங்கடவுள்களைக் கொண்டு (பஞ்சமூர்த்தி); செய்விக்கும் ஐந்தொழில்கள் (சி.சி.1,65. ஞானப்.);; the five acts of {} performed through the agency of his five manifest forms. viz. ஐந்தொழில்கள்: சிருட்டி, திதி, சங்காரம், திரோபவம், அனுக்கிரகம்.
தூலபஞ்சாக்கரம்	தூலபஞ்சாக்கரம் tūlabañjākkaram, பெ. (n.) தூலபஞ்சாட்சரம் பார்க்க;see {} {}. "சூக்கும பஞ்சாக்கரமே தூலபஞ்சாக்கரரூபமாக நிற்பன" (சி.போ.பா. 4.1, பக்.258);. [Skt. {} → த. தூலபஞ்சாக்கரம்]
தூலபஞ்சாட்சரம்	தூலபஞ்சாட்சரம் tūlabañjāṭcaram, பெ. (n.) சிவபெருமானை அதிதெய்வமாகக் கொண் டதும் "நமசிவாய, என்ற ஐந்து எழுத்து களாலானதுமான மந்திரம்"; [Skt. {} → த.தூலபஞ்சாட்சரம்]
தூலபூதம்	தூலபூதம் tūlapūtam, பெ. (n.) கண்ணுக்குப் புலனாகும் ஐந்து (பஞ்ச); பூதங்கள்; the gross elements. "தூலமான வைம்பூதமுந் தோற்று வித்து" (திருக்காளத்.பு.உலகின்றோ.8);. [Skt. {} → த. தூலம் + பூதம்]
தூலபோதம்	தூலபோதம் tūlapōtam, பெ. (n.) கண்ணுக்குப் புலப்படும் வடிவு; the visible body. "தூலபோதம் வருந்து பரமந்திரமாம்" (தத்துவப்பாயி.2);. [Skt. {}+ perh. {} → த. தூலபோதம்]
தூலலிங்கம்	தூலலிங்கம் tūlaliṅgam, பெ. (n.) 1. கோபுரம்; temple tower, as a huge form of lingam. "தூலலிங்கமாந் தூபி" (சைவச.பொது.127);. 2. சிவாலயம்; temple of {} shrine. "தூலலிங்கமாகிய ஆலயமெனவே சூக்கும மாகிய சிவலிங்கம் எனப்பெறும்" (சி.சி.12,1, மறைஞா.);. [Skt. {} → த. தூலலிங்கம்]
தூலாருந்ததி நியாயம்	தூலாருந்ததி நியாயம் dūlārundadiniyāyam, பெ. (n.) நுண்மையான அருந்ததி விண் மீனைக்காட்ட (நட்சத்திரம்); அதன் அருகிலுள்ள பெரிய விண்மீன் (நட்சத்திரம்); களைக் கொண்டு குறிப்பிடுதல் போல நுண்பொருளை விளக்குதற்கு அதன் சம்பந்தமான பருப்பொருளைக் கொண்டு குறிப்பிட்டுணர்த்தும் நெறி; nyaya in illustration of indicating that which is obscure by reference to a plain fact closely allied to it, as the star Arundhati is pointed out by a reference to the bigger star near it. "சுபக்கத்தைச் சிறப்பு வகையான் அறியலுறுவார்க்குத் தூலாருந்ததி நியாயம் பற்றி அதனைச் சிறந்தெடுத்தோதுதல்" (சி.போ.பா.6,2,பக்.318);.

தூலி-த்தல்	தூலி-த்தல் tūlittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பருத்தல்; to grow stout, bulky or corpulent. அவன் தேகம் தூலித்து விட்டது. 2. பெருகுதல்; to increase, abound. "தூலிக்கும் வினைகள்" (ஞானவா.தாம.15);. [Skt. {} → த. தூலி-த்தல்]
தெரிசம்	தெரிசம் terisam, பெ. (n.) காருவா (அமாவாசை);; new moon. "இரட்டிய தெரிசஞ் சேர்ந்த மலமதியொழித்து" (திருவிளை.இந்திரன்முடி.9);. [Skt. {} → த. தெரிசம்]
தெரிசனம்	தெரிசனம் terisaṉam, பெ. (n.) 1. பார்வை; auspicious sight, perception, view. 2. கண் (குருபரம்.);; eye. 3. தோற்றம்; appearance. "சுவாமிதரிசனம் அழகாயிருந்தது". 4. தெய்வம் அல்லது பெரியோர்களைக் காண்கை; sight as of a great person, a deity. "தரிசனமுந் தீர்ந்து" (ஞானவா.மாவலி.48);. 5. கனவு (சொப்பனம்); முதலிய தோற்றம் (வின்.);; dream, vision, trance, supernatural appearance. 6. கண்ணாடி; mirror, looking - glass. 7. மதக் கொள்கை; religious doctrine. "நமது தரிசனத்துக் கடியப்பட்ட வாற்றால் தேனுண் டலைப் பரிகரிக்க" (சிலப்.10, 85, உரை);. [Skt. {} → த. தெரிசனம்]
தெரிசனவேதி	தெரிசனவேதி terisaṉavēti, பெ. (n.) தாழ்ந்த மாழை (உலோகங்);களை உயர்ந்த மாழை (உலோகங்);களாக மாற்றவல்ல பச்சிலை வகை; an alchemic agent. "தெரிசனவேதி கண்ட சீருணம்போல" (சேதுபு.வேதாள.71);. [Skt. {} → த. தெரிசனவேதி]
தெரிசனை	தெரிசனை terisaṉai, பெ. (n.) 1. காட்சி (உ.வ.);; auspicious sight. 2. தர்சன வுண்டியல்; hundi payable at sight. [Skt. {} → த.தெரிசனை]
தெரிசி-த்தல்	தெரிசி-த்தல் terisittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) கடவுளர் பெரியோர்களையும் நல்வினைப்பயன் அளிக்கும் இடத்தையும் (புண்ணியதலம்); காணுதல்; to see, behold, to obtain sight, as of an idol, a great person, a sacred place. [Skt. {} → த. தரிசி → தெரிசி-]

தேக்சா	தேக்சா tēkcā, பெ. (n.) ஒரு வகைக் கிடாரம்; a cauldron. [U. {} → த. தேக்சா] தேக்சா2 tēkcā, பெ. (n.) வாய்கன்றகுடம்; broad vessel. [U. {} → த. தேக்சா.]
தேகக்கட்டளை	தேகக்கட்டளை tēkakkaṭṭaḷai, பெ. (n.) 1. உடம்பின் ஒழுங்கு அதாவது உடம்பையடுத்த ஊதை பித்தங் கோழையா(வாதபித்த சிலேட்டுமமா);கிய முக்குணங்களின் பண்பு (கிரமம்);; the characteristics of the three humours in the human system. 2. உடம்பின் தத்துவக் கட்டளை; the philosophical conceptions on the structure of human body.
தேகக்கட்டு	தேகக்கட்டு tēkakkaṭṭu, பெ. (n.) 1. உடம்பின் திடம்; the robustness of the body. 2. தளர்வற்ற உடலமைப்பு; strong - built constitution. [Skt. {} → த. தேகம்+கட்டு]
தேகக்கட்டுவிடல்	தேகக்கட்டுவிடல் tēkakkaḍḍuviḍal, பெ. (n.) உடம்பின் திடம் கெடுதல் (அ); குறைதல்; decaying of the build or robustness of the body. [Skt. {} → த. தேகம்+கட்டுவிடல்]
தேகசம்பந்தம்	தேகசம்பந்தம் tēkasambandam, பெ. (n.) 1. உறவு; blood relationship. இனி நம்மிருவர்க்கும் தேகசம்பந்த மொழிய அர்த்தசம்பந்தமில்லை. 2. புணர்ச்சி (உ.வ.);; copulation.
தேகநாளம்	தேகநாளம் tēkanāḷam, பெ. (n.) காரி ரத்தத்தை உடம்பின் பல பகுதிகளினின்று இருதயத்தின் வலது பக்கத்திற்கு திருப்பி விடும் ஓர் குழல்; one of those blood vessels which return impure blood to the right side of the heart.
தேகநிதானம்	தேகநிதானம் tēkanitāṉam, பெ. (n.) 1. நோயின் பூர்வரூபம்; premonitory symptoms of the disease. 2. நோய்களின் குணங்களை விவரிக்கும் ஓர் வடமொழி நூல்; an Ayurvedic science determining the quality of diseases.
தேகப்பயிற்சி	தேகப்பயிற்சி tēkappayiṟci, பெ. (n.) உடம்பின் வலுவிற்கும் (ஆரோக்கியத்திற்கும்); பலப்படுத்தவும் வேண்டி, தினப்படி பயிலுதல்; the art or practice of taking exercise for health and strength callesthenic performances. த.வ. உடற்பயிற்சி

தேகபரிவர்த்தம்	தேகபரிவர்த்தம் tēkabarivarttam, பெ. (n.) இருதயத்தினின்று கண்டரை வழியாய்ப் பிரிந்து உடம்பு முழுவதும் செவ்விரத்தமாய்ப் பரவி மறுபடியும் நாளங்கள் வழியாய் காரிரத்தமாக இருதயத்திற்கு செல்லும் கற்றோட்டம்; the circulation of the blood from the heart through aorta and other arteries throughout the body and back through the veins.
தேகபலம்	தேகபலம் tēkabalam, பெ. (n.) 1. உடல் வலிமை; strength of the body. 2. குருவி; Indian sparrow, so called from its giving strength and vigour to the system when consumed. 3. மஞ்சள்; turmeric.
தேகபலவீனம்	தேகபலவீனம் tēkabalavīṉam, பெ. (n.) உடம்பின் வலிமைக் குறைபாடு; bodily weakness, physical debility.
தேகம்	தேகம் tēkam, பெ. (n.) உடம்பு (சூடா);; body. [Skt. {} → த. தேகம்]
தேகமூறல்	தேகமூறல் tēkamūṟal, பெ. (n.) உடம்பு வளமாதல்; growing stout through nourishment.
தேகமெலிவு	தேகமெலிவு tēkamelivu, பெ. (n.) உடம்பிளைப்பு; general or physical debility general weakness.
தேகவமைப்புநூல்	தேகவமைப்புநூல் tēkavamaippunūl, பெ. (n.) 1. உடம்பின் கட்டுப்பாட்டை கூறும் நூல்; that branch of science dealing with the physiological structure of the body-physiology.
தேகளிதீபநியாயம்	தேகளிதீபநியாயம் tēkaḷitīpaniyāyam, பெ. (n.) இடைகழியில் வைத்த விளக்கு இருபுறமும் ஒளிவீசுவது போல ஒரு பொருள் இடையினின்று இரண்டிடத்தும் பயின்று வரும் நெறி;{} of the lamp at {}, illustrating how one abject serves simultaneously a two-fold purpose as the lamp at {} lights the portions on either side.
தேகாத்துமவாதம்	தேகாத்துமவாதம் tēkāttumavātam, பெ. (n.) உடலே ஆதன் (ஆன்மா); என்று கூறும் சாருவாகமதம்; materialism that identifies the soul with the body. [Skt. {} → த. தேகாத்துமவாதம்]
தேகாதனம்	தேகாதனம் tēkātaṉam, பெ. (n.) கையின் மேற் கை மலரவிரியவும் கண்கள் நுனி மூக்கைப் பார்க்கவும் அமையும் ஒக இருக்கை (யோகாசன); வகை. (தத்துவப்.107,உரை);; cyogal sitting posture with the back of one hand placed against the palm of the other the eyes being fixed at the tip of the nose. [Skt. {} → த. தேகாதனம்]

தேகாப்பியாசம்	தேகாப்பியாசம் tēkāppiyācam, பெ. (n.) 1. உடம்பின் பயிற்சி; bodily or physical exercise. 2. அடயோகத்திற்கு உடம்பின் உழைப்பு; bodily exercise indispensible or Hutha yoga. த.வ. உடற்பயிற்சி
தேகாரோக்கியம்	தேகாரோக்கியம் tēkārōkkiyam, பெ. (n.) உடம்பின் நலநிலைமை; healthy condition of the body.
தேகான்மவாதி	தேகான்மவாதி tēkāṉmavāti, பெ. (n.) தேகாத்தும ஊதை (வாத);க் கொள்கையினன் (சி.போ.பா.பக்.36.புதுப்.);; a follower of the doctrine of {}. [Skt. {}+atma → த. தேகான்மாவாதி]
தேகி	தேகி1 tēki, பெ. (n.) 1. ஆதன்; soul. "தேகமுந் தேகியும் (திருமந்.1785);. 2. புல்லுருவி (மலை);; joneysuckle mistletoe, loranthus. [Skt. {} → த. தேகி] தேகி2 tēki, பெ. (n.) 1. உடம்பை உடையவன்; any person embodied. 2. புல்லூரி; parasitic plant. 3. சீவாத்துமா; individual soul or life. [Skt. {} → த. தேகி]
தேகியெனல்	தேகியெனல் tēkiyeṉal, பெ. (n.) ஈ என இரத்தற் குறிப்பு; expr. signifying one's request for alms. "ஐயத் தேகியெனச் செப்பி" (சைவச.பொது.366);.
தேகசு	தேகசு tēkasu, பெ. (n.) 1. ஒளி; splendour. 2. கண் விளக்கம்; clearness of the eyes. 3. உடம்பின் வனப்பு; the heating and strengthening faculty of the human frame seated in the bile. 4. விந்து; semen virile. 5. உயிர் (பிராண); வலிவு; vital power.
தேசத்துரோகி	தேசத்துரோகி tēcatturōki, பெ. (n.) நாட்டைக் காட்டிக் கொடுப்பவன், நாட்டுக்குத் தீமை செய்பவன்; traitor. த.வ. தாயகக்கயவன்
தேசமுகி	தேசமுகி tēcamugi, பெ. (n.) அரசிறையதிகாரி (யாழ்.அக.);; head of the revenue department. [Skt. {} + mukhya → த. தேசமுகி]

தேசா	தேசா tēcā, பெ. (n.) ஒரு பண் (வின்);; a melody- type. [Skt. {} → த. தேசா]
தேசாசாரம்	தேசாசாரம் tēcācāram, பெ. (n.) நாட்டு வழக்கம்; customs, usages and manners of a country. [Skt. {} → த. தேசாசாரம்]
தேசாந்தரம்	தேசாந்தரம் tēcāndaram, பெ. (n.) 1. அயல் நாடு; foreign country. 2. நிலநடுக்கோட்டின் தொலைவு; 3. நிலநடுக்கோட்டின் தொலைவை கணிப்புச் செய்ய உதவும் கணனபாகம் (வின்.);;
தேசாந்தரரேகை	தேசாந்தரரேகை tēcāndararēkai, பெ. (n.) ஒருத்தியின் மங்கள நாண் (தாலி); வலிமையைக் குறிப்பதாகக் கருதப்படும் உள்ளங்கை வரி (இரேகை); வகை. (திருவாரூ.குற.);; a distinctive mark in the palm of a woman, believed to denote a long period of married life.
தேசாந்திரம்	தேசாந்திரம் tēcāndiram, பெ. (n.) நோக்கம் எதுவுமின்றி நாட்டின் பல இடங்களுக்கும் தன் விருப்பப்படி செல்லும் பயணம்; moving about places free from responsibilities. தேசாந்திரம் போகிறேன் என்று கிழவர் கிளம்பிவிட்டார். (இ.வ.);
தேசாபிமானம்	தேசாபிமானம் tēcāpimāṉam, பெ. (n.) தாய் (நாட்டுப்); பற்று; love of one's country. [Skt. {} → த. தேசாபிமானம்]
தேசிகப்பிரபந்தம்	தேசிகப்பிரபந்தம் tēcigabbirabandam, பெ. (n.) வேதாந்த தேசிகர் தமிழில் இயற்றிய பனுவல் (பிரபந்தம்); தொகுதி; Tamil poems composed by {}. [Skt. {}+pra-bandha → த. தேசிகப்பிரபந்தம்]

தேசிகம்	தேசிகம்1 tēcigam, பெ. (n.) 1. அவ்வந்நாட்டுச் சொல்; provincialism, local idiom, word peculiar to a province. 2. அயல்நாட்டுச் சொல்; foreign terms introduced into a language. "தேசிகச் சொல்லோடு செறிவட மொழியினை" (பி.வி.2,உரை);. 3. இயற்சொல், திரிசொல், திசைச்சொல், வடசொல் என இசைப்பாடல்களில் வரும் சொற்பயன்பாடு (சிலப்.3:47, உரை);; 4. கூத்துவகை (அக.நி.);; a kind of dance. 5. சிந்தகம் (இந்துத்தானி); போன்ற அயல் நாட்டுப்பண்; foreign melody-type as Hindustani. [Skt. {} → த. தேசிகம்] தேசிகம்2 tēcigam, பெ. (n.) 1. ஒளி; light, lustre, brightness. "பல்லினைத் தேசிகம் படத்துடைத்து" (சீவக.1480);. 2. பொன் (பிங்.);; gold. 3. அழகு (பிங்.);; beauty. [Skt. {} → த. தேசிகம்2]
தேசிகன்	தேசிகன் tēcigaṉ, பெ. (n.) 1. குரு (பிங்.);; spiritual teacher preceptor. "முன்னர்த் தேசிகர்ப் பிழைத்து" (கம்பரா.மிதிலை.109);. 2. சிவணிய (சிவ);ச் சமய (சைவம்); குருக்கள் வகுப்பினருள் ஒரு சாரான்; title of a section of Non-Brahmin briestly caste. "வாய்மைதரு தியாகராச தேசிகனே" (இலக்.பி.பதிகம்);. 3 மடாதிபதிக்கு வழங்கும் பட்டப் பெயர்; title of the head of a mutt. "அம்பலவாண தேசிகன்" (மீனாட்.பிர. ஶ்ரீஅம்.பிள்.1);. 4. தந்தை (பிதா.);; father. "தேசிகன் வரங்குறை படுத்திடா" (காஞ்சிப்பு. இரேணு.13); 5. மனம் போன போக்கில் சுற்றித் திரிபவன் (தேசாந்தரி); (பிங்.);; traveller, wanderer, foreigner. 6. வணிகன் (பிங்.);; merchant. 7. வேதாந்த தேசிகர்;a {}. 8. ஆசிரியன் (உபாத்தி யாயன்);; teacher. "எங்கள் தேசிகனடிப்பான்" (பெரியபு. திருமுறைகண்டபு.5);. [Skt. {} → த. தேசிகன்]
தேசூரஞ்சு	தேசூரஞ்சு tēcūrañju, பெ. (n.) 1. வேட்டியின் ஒரத்தில் அமைக்குங் கரைவகை; a kind of straight broder of red colour about one or more inches in breadth, woven along the selvedge of men's cloths.
தேசூரான்வேட்டி	தேசூரான்வேட்டி tēcūrāṉvēṭṭi, பெ. (n.) காஞ்சீபுரம் பட்டுக்கரை வேட்டி; cloth with crushed-strawberry-coloured silk broder.

தேசோமயம்	தேசோமயம் tēcōmayam, பெ. (n.) 1. பேரொளி; splendour, light, brilliance. "அறிவான தெய்வமே தேசோமயானந்தமே" (தாயு. தேசோ.);. 2. அழகு (யாழ்.அக.);; beauty. [Skt. {}-maya → த. தேசோமயம்]
தேதி	தேதி tēti, பெ. (n.) மாதத்தின் ஒரு பகுதியாகிய நாள்; date, day of the month. "மாசித் திங்களில் முதற்றேகியில்" (சீவக.493,உரை);. த.வ. பக்கல் [Skt. tithi → த. தேதி]
தேதிமழை	தேதிமழை tētimal̠ai, பெ. (n.) ஐந்திய நூலில் (பஞ்சாங்கம்); குறிப்பிட்டுள்ள நாளிற் பெய்யும் மழை (உ.வ.);; rain that falls on the date specified in the calendar. த.வ. பக்கல்மழை [Skt. tithi → த. தேதி + மழை]
தைத்தியர்	தைத்தியர் taittiyar, பெ. (n.) திதி என்பவளின் பிள்ளைகளும் பதினெண்கணத்துள் ஒரு வகையினருமான அரக்கர் (பிங்.);; Asuras, as sons of Diti, one of {}. [Skt. daitya → த. தைத்தியர்]
தைத்தியன்	தைத்தியன் taittiyan̠, பெ. (n.) உடம்பு அல்லது உடலுறுப்பு (அவயவம்); பருத்தவன்; man with a body of great size giant.
தைத்திரியன்	தைத்திரியன் taittiriyan̠, பெ. (n.) எசுர் வேதத்தில் தைத்திரிய சாகையைச் சேர்ந்தவன்; a follower of the {} recension of the yajur-{}. "ஐந்தழ லோம்பு தைத்திரியன்" (திவ்.பெரியதி. 5.5.9);. [Skt. {} → த. தைத்திரியன்]
தைத்திரீயசம்மிதை	தைத்திரீயசம்மிதை daiddirīyasammidai, பெ. (n.) தைத்திரேயே முனிவரால் (ரிஷி); செய்யப்பட்ட ஓர் ஆயுள் வேத நூல்; an Ayurvedic science compiled by Thithreya sage.
தைரியம்	தைரியம் tairiyam, பெ. (n.) மனத்துணிவு; courage, self-confidence. [Skt.dhairya → த. தைரியம்]

தைலம்	தைலம் tailam, பெ. (n.) 1. நல்லெண்ணெய் (சூடா.);; sesame oil. 2. ஆமணக்கெண்ணெய் (மூ.அ.);; castor oil. 3. எண்ணெய்; oil, unguent. 4. மண(வாசனை);ப் பண்டங்களு ளொன்று (சிலப். 14, 108, உரை.);; fragrant oil. 5. கூட் டெண்ணெய் (வின்);; essential vegetable oil, balsam, medicinal oil. 6. மரச்சத்து (வின்.);; sap of a tree or plant. [நுல் (எண்);-தில் → திலம் → Skt. Taila → த. தைலம்]
தைலமாட்டு-தல்	தைலமாட்டு-தல் dailamāṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. எண்ணெய்க்காப்பிடுதல்; to anoint the head or body. 2. உடலை எண்ணெய்யால் சேமித்து வைத்தல்; to preserve a corpse by immersing it in oil, embalm. "தைலமாட்டு படலம்" (கம்பரா.);.
தைவிகம்	தைவிகம் taivigam, பெ. (n.) 1. கடவுள் தன்மையுள்ளது; the supernatural; that which relates to the gods. "புத்தகமிங்கு நண்ணும் புதுமை தைவிகமாம்" (திருவாத. பு.திருவடி.17);. 2. ஆதிதைவிகம் பார்க்க;see {}. "தைவிக மாதிய மூன்றில்" (சிவதரு.கோபு.62);. 3. தைவிகலிங்கம் பார்க்க;see taivikalingam. "சயம்புவுந் தைவிகமும்" (சைவச.பொது.431);.
தைனாத்து	தைனாத்து taiṉāttu, பெ. (n.) 1. பணியமர்த்தம்; appointment. 2. வேலையாள்; peon, personal attendant. [U. {} → த. தைனாத்து]
தைனாத்துச்சேவகன்	தைனாத்துச்சேவகன் taiṉāttuccēvagaṉ, பெ. (n.) தொழில் கற்றுக்கொள்ளும் பொருட்டுச் சம்பளமில்லாமல் வேலை பார்க்குஞ் சேவகன் (வின்.);; a volunteer peon.
தைனியம்	தைனியம் taiṉiyam, பெ. (n.) 1. எளிமை; poverty, affliction, depression. 2. கீழ்மை (வின்.);; meanness. 3. இவறன்மை (உலோபம்); (வின்.);; covetousness. [Skt. {} → த. தைனியம்]

தோகம்	தோகம்1 tōkam, பெ. (n.) குழந்தை; child. [Skt. {} → த. தோகம்] தோகம்2 tōkam, பெ. (n.) சிறுமை (சூடா.);; smallness, minuteness, trifle. [Skt. {} → த. தோகம்] தோகம்3 tōkam, பெ. (n.) வருத்தம் (துக்கம்);; grief. "தோக மொருமிக்கத் தந்தீர்" (இராமநா.உயுத்.60);. [Perh. {} → த. தோகம்] தோகம்4 tōkam, பெ. (n.) பால்; milk. [Skt. {} → த. தோகம்]
தோசம்	தோசம் tōcam, பெ. (n.) 1. குற்றம்; fault. 2. பாவம்; sir, guilt. 3. குறை; defect, lack. 4. நாடிக்கொதிப்பு; disorder of the humours of the body. 5. கண்ணேறு முதலானவற்றால் வருந்தீங்கு; illness believed to be due to the evil eye. [Skt. {} → த். தோசம்]
தோடம்	தோடம் tōṭam, பெ. (n.) தோசம் பார்க்க;see see {}. "ஐம் பூதத்தாலே யலக்கழிந்த தோடமற". (தாயு.எந்நாட்தத்துவ.1);.
தோடமூர்ச்சிதம்	தோடமூர்ச்சிதம் dōṭamūrccidam, பெ. (n.) பசுமைநிறங் காட்டும் மரகதக் குற்ற வகை (திருவிளை.மாணிக்.68);; a flaw in emerald giving the colour of grass.
தோடலேசம்	தோடலேசம் tōṭalēcam, பெ. (n.) தாமரை யிலை நிறங் காட்டும் மரகதக் குற்றவகை (திருவிளை.மாணிக்.68);; a flaw in emerald giving the colour of lotus leaf. [Skt. {} → த. தோடலேசம்]
தோத்திரம்	தோத்திரம் tōttiram, பெ. (n.) 1. புகழ்ச்சி; praise, laudation, eulogy, panegyric. 2. வணக்கமொழி, வழிபாடு; words of salutation. "இருக்கொடு தோத்திர யியம்பினர்" (திருவாச.20.4);. 3. தோத்திரப் பாட்டு பார்க்க;see {}. [Skt. {} → த. தோத்திரம்]

தோத்திரி-த்தல்	தோத்திரி-த்தல் tōttirittal, 4 செ.குன்றாவி (v.t.) புகழ்தல்; to praise, extol, belaud. "எளிய ரேந்துயருமிறுத் தருளென்று தோத்திரித்தார்" (விநாயகபு.75.336);. [Skt. {} → த. தோத்திரி]
தோப்பறா	தோப்பறா tōppaṟā, பெ. (n.) 1. குதிரைக்குக் கொள்ளுவைக்கும் பை; leather bag used in feeding horses. 2. நீரிறைக்கும், தோலான கருவி வகை; leather bucket for drawing water. [U. {} → த. தோப்புறா]
தோயசம்	தோயசம் tōyasam, பெ. (n.) தாமரை (சங். அக.);; lotus. [Skt. {} → த. தோயசம்]
தௌட்டியம்	தௌட்டியம் teḷaṭṭiyam, பெ. (n.) தீச்செயல் (உ.வ.);; mischievousness. [Skt. {} → த. தௌஷ்டியம்]
தௌத்தியம்	தௌத்தியம்1 teḷattiyam, பெ. (n.) 1. தூது; message, mission. 2. ஒருத்தியைக் கூட்டிவிடுகை; pimping pandering. [Skt. dautya → த. தௌத்தியம்] தௌத்தியம்2 teḷattiyam, பெ. (n.) போற்றி, புகழ் (யாழ்.அக.);; praise. [Skt. stauya → த. தௌத்தியம்]
தௌதிகம்	தௌதிகம் deḷadigam, பெ. (n.) முத்து (மூ.அ.);; pearis. [Skt. tautika → த. தௌதிகம்]
தௌமியன்	தௌமியன் teḷamiyaṉ, பெ. (n.) பாண்டவர் கரணக் குரு (புரோகிதன்);; the priest of the {}. "தௌமியமுனியைக் கண்டு" (பாரத.திரௌபதி.9);. [Skt. dhaumya → த. தௌமியன்]
தௌர்ப்பல்லியம்	தௌர்ப்பல்லியம் teḷarppalliyam, பெ. (n.) வலுவின்மை; weakness of mind or body. [Skt. daurbalya → த. தௌர்ப்பல்லியம்]

தௌலேயம்	தௌலேயம் teḷalēyam, பெ. (n.) ஆமை (மூ.அ.);; turtle. [p]
தௌவாரிகன்	தௌவாரிகன் teḷavārigaṉ, பெ. (n.) வாயில் காப்போன் (சங்.அக.);; doorkeeper. [Skt. {} → த. தௌவாரிகன்]
நக்சா	நக்சா nakcā, பெ. (n.) படம் (C.G.57);; picture, plan, map. [Ar. naqsha → த. நக்சா]
நக்த்சமாகர்சு	நக்த்சமாகர்சு naktcamākarcu, பெ.(n.) கருவூலக் குறிப்பேடு (C.G);; account of cash receipts and disbursements. [Ar. naqdi-{} + {} → த. நக்த்சமாகர்சு]
நக்தி	நக்தி nakti, பெ.(n.) கருவூலம் (C.G.145);; treasury. [Ar. naqdi → த. நக்தி]
நக்திகுமாசுதா	நக்திகுமாசுதா nagtigumācutā, பெ.(n.) கருவூலக்கணக்கர் (C.G.145);; treasury clerk, cash-keeper.
நக்திசிட்டா	நக்திசிட்டா naktisiṭṭā, பெ.(n.) கருவூலத்தில் வருமானத்தைப் பதிவு செய்யும் பதிவேடு (C.G. 145);; account showing cash receipts in a treasury. [Ar. {} → த. நக்திசிட்டா]
நகத்	நகத் nagat, பெ. (n.) கைப்பணம் (ரொக்கம்);; ready money, cash. [Ar. naqad → த. நகத்]
நகத்துசாமீன்	நகத்துசாமீன் nagattucāmīṉ, பெ. (n.) பிணையத் தொகை; cash security. [Ar.naqad+{} → த. நகத்துசாமீன்]
நகத்பாபு	நகத்பாபு nagatpāpu, பெ. (n.) மீன் பிடித்தல், வேளாளர்களல்லாதார் குடியிருப்பு, தென்னை மாபுளி முதலியவுள்ள தோட்டம் இவற்றுக்கு வாங்கப்படும் வரி (R.T);; a tax on tank fishery, on the houses of those not engaged in agriculture and on coconut, mango and tamarind topes. [Ar.naqad+{} → த.நகத்பாபு]

நகதா	நகதா nagatā, பெ. (n.) காக்காய்ச்சரிகை நூல் (இ.வ.);; imitation lace-thread.
நகதி	நகதி nagadi, பெ. (n.) 1. பணக்காரன்; person having ready money. 2. பொற்கட்டி முதலியன; bullion, gold or silver in the mass. 3. பணமாகச் செலுத்தும் நிலத்தீர்வை (R.T);; land revenue in money. 4. நக்தி (C.G); பார்க்க;see nakti. [U. naqdi → த. நகதி]
நகரோபாந்தம்	நகரோபாந்தம் nagarōpāndam, பெ. (n.) நகரெல்லை (யாழ். அக.);; outskirts of a city. [Skt. {} → த. நகரோபாந்தம்]
நகரெளடதி	நகரெளடதி nagareḷaḍadi, பெ. (n.) வாழை (சங்.அக.);; plantain tree.
நகுசன்	நகுசன் nagusaṉ, பெ. (n.) 100 குதிரைவேள்வி செய்ததற்குப் பயனாக இந்திரப்பட்டம் பெற்றுச் சிவிகையேறிச் செல்லுகையில் அச்சிவிகை காவுவோருள் ஒருவரான அகத்தியரால் சாவிக் கப்பட்டுப் பாம்புருவமடைந்த (நிலவு); சந்திர குலத்தரசன்; a king of the lunar race who obtained possession of Indra's throne as a reward for having performed 100 horse-sacrifices, offended Agastya, one of his palanguin - bearers, and was cursed by him and turned into a serpent. [Skt. {} → த. நகுசன்]
நசிந்தா	நசிந்தா nasindā, பெ. (n.) கணக்கர் (C.G.);; accountant, clerk. [U. {}-sindah → த. நசிந்தா]
நசீப்	நசீப் nacīp, பெ. (n.) 1. ஊழ்; fate, destiny 2. ஆகூழ்; good luck, fortune. [U. {} → த. நசீப்]
நட்சத்திர ஆபீசு	நட்சத்திர ஆபீசு naṭcattiraāpīcu, பெ. (n.) வான்மண்டலத்தைப்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்யும் தலம் (இக்.வ.);; observatory. த. வ. வானாய்வுக் கூடம் [Skt.{} + E. office → த. நட்சத்திர ஆபிசு]

நட்சத்திரக்குறி	நட்சத்திரக்குறி naṭcattirakkuṟi, பெ. (n.) அச்சுப்பதிப்பில் விண்மீன் வடிவமைந்த குறிப்படையாளம்; asterisk. த. வ. விண்மீன்குறி
நட்சத்திரகன்	நட்சத்திரகன் naṭcattiragaṉ, பெ. (n.) நட்சத்திரையன் பார்க்க;see {}.
நட்சத்திரசக்கரம்	நட்சத்திரசக்கரம் naṭsattirasakkaram, பெ. (n.) 1. விண்மீன் மண்டலம்(யாழ். அக.);; stellar sphere. 2. நிலவு மண்டலத்திற்குரிய உடுக்குழு (நட்சத்திரங்கள்); (வின்);; 3. கலப்பைச் சக்கரம் முதலியன போலக் கணிய (சோதிட); கணனத்துக்குரிய சக்கர வகை; [Skt. {} → த. நட்சத்திரம்+சக்கரம்]
நட்சத்திரசாலை	நட்சத்திரசாலை naṭcattiracālai, பெ. (n.) வானத்திற்செல்லும் கதிரவன் நாண்மீன்கள் முதலியவற்றைப் பார்த்துக் கணிக்குங்களம்; observatory. த. வ. உடுக்கணிப்புக் களம் [நட்சத்திரம் + சாலை] [Skt. {} → த. நட்சத்திரசாலை]
நட்சத்திரசீரகம்	நட்சத்திரசீரகம் naṭcattiracīragam, பெ. (n.) பெருஞ்சீரகம் (மூ.அ.);; common anise.
நட்சத்திரதீபம்	நட்சத்திரதீபம் naṭcattiratīpam, பெ. (n.) ஒரு வகை விளக்கு (வின்.);; a kind of lamp. த. வ. உடுவிளக்கு [Skt. {} + dipa → த. நட்சத்திரதீபம்]
நட்சத்திரநேமி	நட்சத்திரநேமி naṭcattiranēmi, பெ. (n.) 1. நிலவு; moon. 2. திருமால்;{}. 3. துருவவிண்மீன்; the pole star. [Skt. {} → த. நட்சத்திரநேமி]
நட்சத்திரப்பணி	நட்சத்திரப்பணி naṭcattirappaṇi, பெ. (n.) ஒருவகை மேற் (விதான);கட்டு; a kind of ornamentation in a canopy.

நட்சத்திரப்பப்பளி	நட்சத்திரப்பப்பளி naṭcattirappappaḷi, பெ. (n.) புடைவை வகை; a kind of saree. [Skt. {} + pappali → த. நட்சத்திரப்பப்பளி]
நட்சத்திரப்பிரமாணம்	நட்சத்திரப்பிரமாணம் naṭcattirappiramāṇam, பெ. (n.) விண்மீனின் (நட்சத் திரத்தின்); அளவு (வின்);; the dimension of a Star. [Skt. nak satra + {} → த. நட்சத்திரப்பிரமாணம்]
நட்சத்திரப்பொருத்தம்	நட்சத்திரப்பொருத்தம் naṭcattirapporuttam, பெ. (n.) பத்துவகைக் கலியாணப் பொருத்தங்களுள் மணமக்களின் பிறப்பு ஒரைகளின் (வதூவரர்களின் சென்ம நட்சத் திரங்களின்); இசைவு (சோதிட. சிந். 195);;த. வ. நாள்மீன் பொருத்தம் [Skt. naksata → த. நட்சத்திரம்]
நட்சத்திரபதம்	நட்சத்திரபதம் naṭcaddirabadam, பெ. (n.) விண்மீன் (நட்சத்திர); பதவி; the region of the stars. "சந்திரபதத்துக்கு மேலே நூறாயிரக் காதமாறு உண்டிறே நட்சத்திரபதம்" (திவ். திருநெடுந். 5. வியா.); த. வ. விண்மீன் பதவி [Skt. naksatra → த. நட்சத்திரம்]
நட்சத்திரபதவி	நட்சத்திரபதவி naṭcaddirabadavi, பெ. (n.) 1. விண்மீன் வானம்; starry sky. 2. அறம் புரிந்தோரில் ஒரு வகையினர் தம் மரணத்தின் பின் அடையும் விண்மீன் மண்டலம்; region of stars, as the abode of those who have done certain deeds of religious merit. 3. அறத்தின் பயனாக மறுமையில் விண்மீனாய் விளங்குபவர்களின் நிலை; state of the soul becoming a star as a result of certain deeds of religious merit. த. வ. உடுமண்டலப்பதவி [Skt. naksatra → த. நட்சத்திரம்]
நட்சத்திரம்	நட்சத்திரம் naṭcattiram, பெ. (n.) 1. விண்மீன் கூட்டம் வானமண்டலத்தில் தோன்றும் வானமீன்; star (in astronemy); a special form of constellation called aferism in the moon's path; star in general. 2. (அசுவினி, பரணி, கார்த்திகை, உரோகிணி, மிருகசீரிடம், திருவாதிரை, புனர்பூசம், பூரம், ஆயிலியம், மகம், பூரம், உத்திரம், அஸ்தம், சித்திரை, சுவாதி, விசாகம், அனுஷம், கேட்டை, மூலம், பூராடம், உத்திராடம், திருவோணம், அவிட்டம், சதையம், பூரட்டாதி, உத்திரட்டாதி, இரேவதி என்னும், இருபத்தேழு நாண்மீன்; 3. திங்கள் , நாண்மீனில் தங்கிச்செல்லுங் காலம்; period during which the moon is passing through an asterism. த. வ. நாண்மீன், உடு. [Skt. {} → த. நட்சத்திரம்]
நட்சத்திரமண்டலம்	நட்சத்திரமண்டலம் naṭcattiramaṇṭalam, பெ. (n.) விண்மீன் வட்டம் (வின்);; the starry heavens. த. வ. உடுமண்டலம் [Skt. {} → த. நட்சத்திரம்]

நட்சத்திரமாதம்	நட்சத்திரமாதம் naṭcattiramātam, பெ. (n.) அசுவினி முதல் இருபத்தேழு நட்சத்திரங் களைக் கொண்டு கணிக்கப்படும் மாதம் (விதான. குணாகுண. 80 உரை);; sidereal month. [Skt. {} → த. நட்சத்திரம்]
நட்சத்திரமாலை	நட்சத்திரமாலை naṭcattiramālai, பெ. (n.) 1. விண்மீன் கூட்டம்; constellation, star group. 2. நிலவுக்குரித்தான 27 விண் மீன்கள் (வின்);; lunar zodiac. 3. நட் சத்திர வீதி பார்க்க;see {}. 4. விண்மீன் களைப் பற்றிக் கூறும் ஒரு கணிய நூல் (வின்);; a treatise on the lunar constellations. 5. இருபத்தேழு பாடல் கொண்ட சிற்றிலக்கிய வகை; a poem of twenty seven stanzas. த. வ. உடுமாலை
நட்சத்திரமீன்	நட்சத்திரமீன் naṭcattiramīṉ, பெ.(n.) ஒரு வகைக் கடல் மீன்; a kind of sea fish - star fist. த. வ. உடுமீன்
நட்சத்திரவாணம்	நட்சத்திரவாணம் naṭcattiravāṇam, பெ. (n.) வானவெடிப்பு (ஆகாசவாண); வகை; a kind of rocket. த. வ. உடுவாணம் [Skt. {} → த. நட்சத்திரவாணம்]
நட்சத்திரவீதி	நட்சத்திரவீதி naṭcattiravīti, பெ. (n.) 1. நிலவு உலாவும் வானவழி; moons's path in the zodiac. 2. விண்மீன்கள் செறிந்து தோன்றும் பால்வீதி மண்டலம்; the milky way.
நட்சத்திரையன்	நட்சத்திரையன் naṭcattiraiyaṉ, பெ. (n.) 1. விசுவாமித்திரர்கடனைக் கொடுக்கும்படி அரிச்சந்திரனை வருத்தியவனான பார்ப் பனன்; the Brahmin who harassed {} to pay his dues to {}. 2. கடன்மீட்டுவதிற் கொடியோன் (உ.வ.);;a cruel oppressor, dun. த. வ. கொடுங்கேடன்
நட்டசந்திரன்	நட்டசந்திரன் naṭṭasandiraṉ, பெ. (n.) தேய்பிறை; [Skt. {} → த. நட்ட(ன்);]
நட்டப்படுத்து-தல்	நட்டப்படுத்து-தல் naḍḍappaḍuddudal, 5. செ.கு.வி. (v.i.) அழிவு உண்டாக்குதல் (வின்);; to cause damage, involve in loss. [Skt. {} → த. நட்டம்]
நட்டமிறு-த்தல்	நட்டமிறு-த்தல் naṭṭamiṟuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சேதத்திற்கு ஈடு கொடுத்தல்; to make good a loss, indemnify. த. வ. ஈடுதரல் [Skt. {} → த. நட்டம்]

நட்டவாளி	நட்டவாளி naṭṭavāḷi, பெ. (n.) 1. நட்டப் பட்டவன்; one who sustains loss, loser. த. வ. இழப்பாளி
நட்டை	நட்டை naṭṭai, பெ. (n.) 1. புலக்குறும்பு, குறும்பு; mischief. 2. கண்டனம்; criticism, censure. [Skt. {} → த. நட்டை]
நதி	நதி nadi, பெ.(n.) ஆறு (திவா.);; river. [Skt. nadi → த. நதி]
நதிக்குதிரை	நதிக்குதிரை nadikkudirai, பெ.(n.) நீர்யானை; hippopotamus. [நதி + குதிரை]
நதிகேள்வன்	நதிகேள்வன் nadiāḷvaṉ, பெ. (n.) ஆறுகளின் நாயகனான வருணன் (பிங்.);;{}, as Lord of the Rivers. [நதி + கேள்வன்]
நதிசரம்	நதிசரம் nadisaram, பெ.(n.) ஆற்றுச்சார்பாகப் பிறந்த யானை (திவா.);; elephant born and bred up on the banks of a river. [நதி + சரம்]
நதிதீரம்	நதிதீரம் nadidīram, பெ.(n.) ஆற்றங்கரை; bank of a river. [நதி + தீரம்]
நதிமூலம்	நதிமூலம் nadimūlam, பெ.(n.) ஆறு தோன்றும் இடம்; source of river. [நதி + மூலம்]
நதீமாதுருகம்	நதீமாதுருகம் natīmāturugam, பெ.(n.) ஆற்றுப் பாய்ச்சலுள்ள நிலம்; land irrigated by a river. "நதிமாதுருகம் இரண்டு பூ விளைகையாலே" (ஈடு. 1: 1 : 1, ஜீ);. [Skt. nadi + {} → த. நதீமாதுருகம்]

நதீவடம்	நதீவடம் natīvaḍam, பெ.(n.) கருப்பு ஆலமரம் (மூ.அ.);; black banyan tree.
நபம்	நபம் nabam, பெ.(n.) 1. வானம் (சூடா.);; sky. "நபமுகில்" (பாரத. சடா. 8);. 2. மடங்கல் (ஆவணி); மாதம்; the month {} = August - september. 3. கார்காலம் (இலக். அக.);; rainy season. [Skt. nabhas → த. நபம்]
நபர்	நபர்1 nabar, பெ.(n.) மாந்தன், ஆள்; person, individual. 'குற்றம் சாட்டப்பட்ட நபரைத் துறையினர் தேடி வருகிறார்கள்', 'இந்தக் கடிதத்தைக் கொண்டுவரும் நபரிடம் பணத்தைக் கொடுக்கவும்'. (இ.வ.); த.வ. ஆள் [U. nafar → த. நபர்]
நபர்கதி	நபர்கதி nabarkadi, கு.வி.எ.(adv.) ஒவ்வொரு வருக்கு; individually. த.வ. ஆள்வாரி [U. nafar + gatti → த. நபர்கதி]
நபர்கதிபைசல்	நபர்கதிபைசல் nabarkadibaisal, பெ.(n.) ஒவ்வொருவருக்கும் தனித்தனியாக செய்யும் முடிவு (C.G.);; individual settlement. [நபர்கதி + பைசல்]
நபர்சாமீன்	நபர்சாமீன் nabarcāmīṉ, பெ.(n.) ஆட் பிணை (C.G.);; personal security. [Skt. Nafar + {} → த.நபர்சாமீன்]
நபனம்	நபனம் nabaṉam, பெ.(n.) 1. நீராட்டம்; bathing. "விதியின்மை நபனமாடி" (சிவப். பிரபந்.இட்ட. அபிஷே. 9);. 2. திருமுழுக்காட்டுப் (அபிடேகப்); பொருளைத் தூய்மை செய்யுஞ் சடங்கு; ceremony of purifying articles used in bathing an idol. "சம்புரோக்கணநபனம்" (திருவானைக். கோச்செங். 40);. [Skt. snapana → த. நபனம்]

நபனமண்டபம்	நபனமண்டபம் nabaṉamaṇṭabam, பெ.(n.) கருவறைக்கு (கர்ப்ப கிருகத்துக்கு); முன்னே யுள்ள திருமஞ்சன மண்டபம்(Ins.);; that portion of a temple in front of the inner sanctuary, where the {} ceremony, is performed. [Skt. snapana → த. நபனமண்டபம்]
நபா	நபா napā, பெ.(n.) ஊதியம் (இலாபம்);(C.G.);; profit, gain, advantage. [U. nafa → த. நபா]
நபாபு	நபாபு napāpu, பெ.(n.) மொகலாய வரசரின் கீழமைந்த ஆளுநர் (இராசப் பிரதிநிதி); முதலானோர்; Nabob, Muhammadan official or governor under the great Mogul. 2. முகமதியர்க்கு அரசாங்கத்தாரால் வழங்கப் படும் பட்டங்களிலொன்று; a little conferred on Muhammadan gentlemen of distinction. [U. {} → த. நபாபு]
நபி	நபி nabi, பெ.(n.) வருவதுரைப்பவர் (தீர்க்கதரிசி); (யாழ்.அக.);; prophet. 2. முகம்மது; Muhammad, as the Prophet. த.வ. கணியர் [U. nabi → த. நபி]
நபிலம்	நபிலம் nabilam, பெ.(n.) கொள்; horse gram - Dolichos biflorus. (சா.அக.);
நபுஞ்சகம்	நபுஞ்சகம் nabuñjagam, பெ.(n.) 1. நபுஞ்சகன் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}. 2. ஆண்டன்மையின்மை; impotency. 3. நபுஞ்சகலிங்கம் பார்க்க;see {}. [Skt. na-pumsaka → த. நபுஞ்சகம்]
நபுஞ்சகலிங்கம்	நபுஞ்சகலிங்கம் nabuñjagaliṅgam, பெ.(n.) அலிப்பால் (பி.வி.44, உரை);; neuter gender. [Skt. na-{} + linga → த.நபுஞ்சக லிங்கம்]
நபுஞ்சகவேதம்	நபுஞ்சகவேதம் nabuñjagavētam, பெ.(n.) ஓர் அலி மற்றோர் அலியின் நட்பை விரும்புவதான குற்றம்; the fault which consists in the desire of a neuter for the companionship of another neuter. [Skt. napumsaka-{} → த. நபுஞ்சக வேதம்]
நபுஞ்சகன்	நபுஞ்சகன் nabuñjagaṉ, பெ.(n.) ஆண்தன்மை இழந்தவன்; man who is impotent. 2. அலி (பிங்);; hermaphrodite. [Skt. na-pumsaka → த. நபுஞ்சகன்]

நபுரி	நபுரி naburi, பெ.(n.) ஒருவகைக் கஞ்சக்கருவி (தாளம்); (அபி.சிந்);; cymbals. [U. nafiri → த. நபுரி]
நபுரு	நபுரு naburu, பெ.(n.) நபர் பார்க்க;see nabar. [U. nafar → த. நபுரு]
நபோமணி	நபோமணி napōmaṇi, பெ.(n.) விண்ணின் மணியாகிய கதிரவன் (யாழ்.அக.);; the Sun, as the gem of the sky. [Skt. {} → த. நபோமணி]
நபோரேணு	நபோரேணு napōrēṇu, பெ.(n.) அணு (யாழ்.அக.);; atom. [Skt. {} → த. நபோரேணு]
நம்தா	நம்தா namtā, பெ.(n.) சேணத்தின் அடி மெத்தை; Belt or wollen saddle-cloth. [U. namda → த. நம்தா]
நம்பர்	நம்பர் nambar, பெ.(n.) 1. எண்; number. 2. வழக்கு; dispute. கோர்ட்டில் எனக்கு நம்பர் இருக்கிறது. [E. Number → த. நம்பர்]
நம்பர்பண்ணு-தல்	நம்பர்பண்ணு-தல் nambarpaṇṇudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) வழக்கிடுதல்; to file a suit. [நம்பர் + பண்ணுதல்]
நம்பர் போடு-தல்	நம்பர் போடு-தல் nambarpōṭudal, 20 செ.கு.வி.(v.i) நம்பர் பண்ணு-தல் பார்க்க;see nambar {}. [நம்பர் + போடு-தல்]
நமசுகரி-த்தல்	நமசுகரி-த்தல் namasugarittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) கைகூப்பி அல்லது காலில் விழுந்து வணங்குதல்; mode of showing respect with folded hands or by prostrating. தம்பதிகளைப் பார்த்து 'தாத்தாவை வணங்குங்கள்' என்று கூற அவர்கள் அவர் காலைத் தொடக் குனிந்தனர். [Skt. namaskåra → நமஸ்கரி → த. நமசுகரி - → நமசுகரி-த்தல்]

நமசுகாரபாகுடம்	நமசுகாரபாகுடம் namasukārapākuḍam, பெ.(n.) சமண வழிபாட்டு நூல்; books of Jaina hymns. [நமசுகாரம் + பாகுடம்]
நமசுகாரம்	நமசுகாரம் namasukāram, பெ.(n.) வணக்கம்; reverential bow, worship, adoration by bowing or prostration. [Skt. namas → த. நமசுகாரம்]
நமசுகாரமண்டபம்	நமசுகாரமண்டபம் namasukāramaṇṭabam, பெ.(n.) வணக்கம் செய்வதற் காக அமைத்த மண்டபம் (T.A.S.Vi. 63);; a mandabam in front of the central shrine of a temple, for devotees to perform {}. [நமசுகாரம் + மண்டபம்]
நமாசு	நமாசு namācu, பெ.(n.) முகமதியர் தொழுகை; prayer in a mosque. [U. namas → த. நமாசு]
நமூது	நமூது namūtu, பெ.(n.) 1. மெய்ப்பிப்பு, சான்று கரி; proof, evidence. 2. பொறுப்பாளி; responsible person. "இந்தச் செயலுக்கு அவன் தான் நமூது". 3. நமோது பார்க்க;see {}. [U. {} → த. நமூது]
நமோது	நமோது namōtu, பெ.(n.) விளத்தக்குறிப்பு; that which is particularised, entered as in an account. [U. {} → த. நமோது]
நயச்சென்னை	நயச்சென்னை nayacceṉṉai, பெ.(n.) செந்தினை; red millet (சா.அக.);
நயனக்கத்தி	நயனக்கத்தி nayaṉakkatti, பெ.(n.) கண்ணிற்குள் அறுவை செய்தவற்காக பயன் கொள்ளும் கத்தி; a surgical knife or other instrument used in the operation of the eyes. (சா.அக.); [நயனம் + கத்தி]

நயனக்குறி	நயனக்குறி nayaṉakkuṟi, பெ.(n.) 1. கண்ணோயினால் ஏற்படும் குறிகள் symptoms occuring in diseases of the eye. 2. கண்ணினால் காட்டும் சைகைகள்; gestures of the eye as in love. 3. நோயி னால் கண்ணில் தோன்றும் குறிகள்; the symptoms that appear in the eye due to the disease eg. yellow eyes in jaundice, pale eyes in anemia. (சா.அக.); [நயனம் + குறி]
நயனகத்தூரி	நயனகத்தூரி nayaṉagattūri, பெ.(n.) 1. ஒரு வகைக் கண் மருந்து; eye-salve, ointment for the eye. 2. இன்பமானது; that which is refreshing, soft and pleasant, as medicine for the eye. [Skt. nayana + {} → த. நயனக்த்தூரி]
நயனகாசப்படலம்	நயனகாசப்படலம் nayaṉakācappaḍalam, பெ.(n.) கண் மேலேற்படும் படல நோய்; a film over the eyes. (சா.அக.);
நயனகாசம்	நயனகாசம் nayaṉakācam, பெ. (n.) கண் மேற்படர்சதை; film over the eye. [Skt. nayana-{} → த. நயனகாசம்] நயனகாசம் nayaṉakācam, பெ.(n.) கண்மேற் படர்சதை; film over the eye. [Skt. nayana-{} → த. நயனகாசம்]
நயனசஞ்சீவி	நயனசஞ்சீவி nayaṉasañsīvi, பெ.(n.) தூதுவளை; three lobed night shade - Solanum trilobatum. 2. கண்ணிற்குப் பயன்படும் (சஞ்சீவியைப் போன்ற); சிறந்த மருந்து; a reputed application for the eyes. (சா.அக.); [நயனம் + சஞ்சீவி] நயனசஞ்சீவி nayaṉasañsīvi, பெ.(n.) தூதுவளை; three lobed night shade - solanum trilobatum. 2. கண்ணிற்குப் பயன்படும் சஞ்சீவியைப் போன்ற சிறந்த மருந்து; a reputed application for eyes. (சா.அக.);
நயனசாணம்	நயனசாணம் nayaṉacāṇam, பெ.(n.) நயகுஞ்சனம்; ointment for the eye. (சா.அக.); [நயனம் + சாணம்]
நயனசூலை	நயனசூலை nayaṉacūlai, பெ. (n.) கண்குத்தல் நோய்; stabbing pain in the eyes. (சா.அக.);

நயனத்தரிப்புகண்	நயனத்தரிப்புகண் nayaṉattarippugaṇ, பெ.(n.) கண் நமைச்சல்; irritation of the eyes. (சா.அக.);
நயனத்தாபிதம்	நயனத்தாபிதம் nayaṉaddāpidam, பெ.(n.) கண்ணிற்கேற்படும் அழற்சி; inflammation of the eye ophthalmitis. (சா.அக.);
நயனப்பத்திரி	நயனப்பத்திரி nayaṉappattiri, பெ.(n.) வட்டசாரணை, இதன் இலைகள், கண் மருத்துவத்திற்குப் பயன்படுவதால் பெற்ற பெயர்; rounded mucronate - leaved trianthemaorgia trianthemodes. It is so called because of its usefulness in ophthalmia and other diseases of the eye. (சா.அக.);
நயனப்பரிகாரம்	நயனப்பரிகாரம் nayaṉapparikāram, பெ. (n.) கண் வைத்தியன்; one skilled in the treatment of eye diseases - Oclist. (சா.அக.);
நயனப்பிரபந்தம்	நயனப்பிரபந்தம் nayaṉabbirabandam, பெ.(n.) கடைக்கண்; outer corner of the eye. (சா.அக.);
நயனம்	நயனம் nayaṉam, பெ.(n.) 1. கண்; eye in general. 2. கண்மணி; pupil of the eye. (சா.அக.);
நயனமாலை	நயனமாலை nayaṉamālai, பெ.(n.) அக்கமணி (உருத்திராட்ச); மாலை; garlands of elaeocarpus bead. "வனைதரு நயன மாலை" (பிரமோத். 12, 6);. [Skt. {} → த. நயனமாலை] [p]
நயனமோக்கம்	நயனமோக்கம் nayaṉamōkkam, பெ.(n.) சிற்பி, சிலைகள் முதலியவற்றிற்குக் கண்ணைத் திறந்து விடுதல்; chise or forming the eye. [Skt. {} → த. நயனமோக்கம்]
நயனரோகம்	நயனரோகம் nayaṉarōkam, பெ.(n.) 1. கண் நோய்; a disease of the eye-ophthalmia. 2. கண்ணில் அரத்தால் அறுப்பது போல் வலிகாணும் ஓர் நோய்; an eye disease characterised by sawing pain in the eyes. (சா.அக.); [Skt. nayana → த.நயனரோகம்]
நயனவிதி	நயனவிதி nayaṉavidi, பெ.(n.) கண் மருத்துவ நூல்; treatise dealing with eye-diseases. [Skt. {} → த.நயனம் + விதி]

நரகம்	நரகம் naragam, பெ.(n.) 1. கொடுமையும் துன்பங்களும் நிறைந்த உலகம்; hell. இதனால் எனக்கு நரகம் கிடைக்கும் என்றால் நான் போவேன். 2. துன்பமயமானது; unbearable misery hell. "அடிப்படைத் தேவைக்கும் (அவத்தை); தொல்லைப்படுகிற நரக வாழ்க்கை".
நரகாவத்தை	நரகாவத்தை narakāvattai, பெ.(n.) நிரயத் துன்பம் (நரகலோகம்);; hellish torture. [Skt. naraka → த. நரகாவச்தை]
நவ	நவ nava, பெ.அ. (adj.) பழமையிலிருந்து விடுபட்டுப் புதுமையை நோக்கிய (புதிய);; modern. நவ பாரதம் / நவ நாகரிகம்.
நவக்கிரகசெபம்	நவக்கிரகசெபம் navaggiragasebam, பெ.(n.) மனிதர்க்கு உண்டாகும் தீமைகளை விலக்குவதற்காக (சூரியாதி); ஒன்பது கோள் மீன்களையும் (கிரகங்களையும்); மந்திர பூர்வமாக உருவேற்றி (செபித்து); வேண்டிக் கொள்ளுதல்; propitiating the nine planets by mantras, with a view to avert their evil effects. [Skt. nava+graha+japa → த. நவக்கிரகசெபம்]
நவக்கிரகத்தும்பை	நவக்கிரகத்தும்பை navaggiragattumbai, பெ.(n.) தன்னுடைய உருவை அடிக்கடி மாற்றக்கூடிய தும்பை; a kind of leucas plant capable of changing its form frequently. (சா.அக.);
நவக்கிரகதோசம்	நவக்கிரகதோசம் navaggiragatōcam, பெ.(n.) 1. குழந்தைகளுக்கு ஒன்பான் கோள் மீன்கள் கோளாறினாலேற்படும் ஒன்பது வகை நோய்கள்; the nine kinds of diseases of infants life which are attributed to the influences of the nine malignant stars or demons. 2. ஒன்பது கோள்மீன்கள். கதிரவன், நிலா, செவ்வாய், அறிவன், வியாழன், வெள்ளி, காரி, கரும்பாம்பு, செம்பாம்பு; the nine planets viz. Sun, Moon, Mars, Mercury, Jupiter, Venus, Saturn, Rahu and {}. (சா.அக.);

நவக்கிரகம்	நவக்கிரகம்1 navaggiragam, பெ.(n.) தாளகம்; orpiment (சா.அக.); நவக்கிரகம்2 navaggiragam, பெ.(n.) 1. கதிரவன், திங்கள், செவ்வாய், அறிவன், வியாழன், வெள்ளி, காரி, கரும்பாம்பு, செம்பாம்பு ஆகிய ஒன்பது கோள்மீன்கள்; nine planets (supposed to govern one's destiny);. 2. சிவக் கோவில்களில் ஒரே பீடத்தில் ஒன்றை ஒன்று பார்க்காமல் நிற்கும்,மேற்குறிப்பிட்ட ஒன்பது கோள்மீன்களின் சிலைகள்; nine deities presiding over the nine planets (placed in different directions on a base in Saiva temples);. [Skt. navan → த. நவக்கிரகம்] நவக்கிரகம் navaggiragam, பெ. (n.) தொண்கோள்; nine planets. [Skt. nava-graha → த. நவக்கிரகம்.]
நவக்கிரகவாதி	நவக்கிரகவாதி navaggiragavāti, பெ.(n.) ஒன்பான்கோள் மீன்களே படைப்பு முதலிய முத்தொழிற்கும் மூலகாரணமென கூறும் சமயத்தினன் (த.நி.போ. 285);; follower of the doctrine that the creation, preservation and destruction of universe are caused by nava-k-kiragam. [நவக்கிரகம் + வாதி]
நவகண்டம்	நவகண்டம் navagaṇṭam, பெ.(n.) கீழ்பால் விதேகம், மேல் பால் விதேகம், வட பால் விதேகம், தென்பால் விதேகம், வடபாலி ரேபதம், தென்பாலிரேபதம், வடபாற்பரதம், தென்பாற் பரதம், மத்திம கண்டம் என நிலவுலகப் பிரிவாயமைந்துள்ள ஒன்பது கண்டங்கள் (பிங்.);; the nine continents of the earth. "நவகண்டபூமிப் பரப்பை" (தாயு. சின்மயா. 11);. [நவ + கண்டம்] [Skt. navan + த. கண்டம்]
நவகதிர்	நவகதிர் navagadir, பெ.(n.) ஆசிவகரது சமயநூல் (மணிமே.27, 112, உரை);; scriptures of the Ajivaka sect. [Skt. navan + த. நவன்+கதிர்]
நவகருமம்	நவகருமம் navagarumam, பெ.(n.) புதுப் பிக்கும் வேலை; renovation, repairs. [Skt. nava → த.நவ+கருமம்]
நவகம்	நவகம் navagam, பெ.(n.) ஒன்பது; nine. (சா.அக.);
நவகிரகக்கிசம்	நவகிரகக்கிசம் navagiragaggisam, பெ.(n.) ஒன்பது கோள்மீன்களைப் பற்றிய ஒரு மந்திர வினை நூல். (சா.அக.);; a magic science book on the nine planets.

நவகிருத்தியம்	நவகிருத்தியம் navagiruttiyam, பெ.(n.) புதிதாய்க் கண்டது; discovery. [நவ + கிருத்தியம்]
நவகெந்தி	நவகெந்தி navagendi, பெ.(n.) ஒன்பான் கெந்திக் கல்; brim stone. (சா.அக.);
நவகோசாதிபதி	நவகோசாதிபதி navaācādibadi, பெ.(n.) கட்டளை இடம் (ஆக்கினை);; one of the six mystic centres in the cerebral region. (சா.அக.);
நவகோடிசித்தபுரம்	நவகோடிசித்தபுரம் navaāṭisittaburam, பெ.(n.) திருவாவடுதுறையென்னும் ஊர் (சங்.அக.);;{}. [Skt. navan → த. நவ+கோடிசித்தபுரம்]
நவகோடிசித்தர்	நவகோடிசித்தர் navaāṭisittar, பெ.(n.) ஒன்பது வகைச் சித்தர் கூட்டம்; the assembly of nine classes of {} Who were skilful in medicine. [Skt. nava → த. நவ+கோடிசித்தர்]
நவகோணத்தாள்	நவகோணத்தாள் navaāṇattāḷ, பெ.(n.) மலைமகள்;{}. "நவகோணத் தாட்கிறையை" (சிவரக. தேவர்முனிவர். 1);.
நவச்சங்கு	நவச்சங்கு navaccaṅgu, பெ.(n.) முள்சங்கு; a kind a conch with thorn like elevations on its surface. (சா.அக.);
நவச்சார ஆக்கிராணம்	நவச்சார ஆக்கிராணம் navaccāraākkirāṇam, பெ.(n.) மூக்கினால் முகரும் காரவுப்பு; smelling salt of volatile. (சா.அக.);
நவச்சாரக்கட்டு	நவச்சாரக்கட்டு navaccārakkaṭṭu, பெ.(n.) இறுகச் செய்த எவட்சாரம்; concentrated sal ammoniac. [Skt. {} + த. கட்டு → த. நவச்சாரக்கட்டு]
நவச்சாரக்கிராணம்	நவச்சாரக்கிராணம் navaccārakkirāṇam, பெ.(n.) மோத்தற்குரிய எவட்சார வுப்பு; volatile sal-ammoniac. [நவச்சாரம் + கிராணம்] [Skt. navaccaram → த. நவச்சாரம்]

நவச்சாரச்சுண்ணம்	நவச்சாரச்சுண்ணம் navaccāraccuṇṇam, பெ.(n.) ஆங்கிலேய முறைப்படி செய்த ஒரு வகை எவட்சாரவுப்பு; carbonate of ammonia (2NH4-OZCo2);. "நெஞ் செரிச்சல், வயிற்றுவலி, சுரம், சொறி, பக்க வலி (பாரிச வாயு);, நீரிழிவு முதலிய நோய்களுக்குப் பயன்படும். மேலும் வெந்நீர் குளியலில் இதைச் சேர்க்கலாம். இதன் ஆவியை மூச்சுத் திணறலுக்கும் மூர்ச்சைக்கும் பயன் படுத்தலாம். (சா.அக.);
நவச்சாரத்தண்ணீர்	நவச்சாரத்தண்ணீர் navaccārattaṇṇīr, பெ.(n.) எவட்சாரங் கரைத்த தண்ணீர்; water of Ammonia-Aqua amoniac. (சா.அக.);
நவச்சாரப்பதங்கம்	நவச்சாரப்பதங்கம் navaccārappadaṅgam, பெ.(n.) ஒரு வகை எவட் (நவச்);சாரப் புளிப்பு; salammonac turned into a sublimate. (சா.அக.);.
நவச்சாரப்பற்று	நவச்சாரப்பற்று navaccārappaṟṟu, பெ.(n.) எவட்சாரத்தினால் மாழைகள் ஒன்றுடனொன்று பொருந்துமாறு செய்யும் பற்றாசு; a solder, metallic cement. [நவச்சாரம் + பற்று]
நவச்சாரம்	நவச்சாரம் navaccāram, பெ.(n.) பள பளப்பான வெள்ளை நிறமும் காரத் தன்மையும் உடைய உப்பு; ammonium chloride.
நவச்சாரமெழுகு	நவச்சாரமெழுகு navaccārameḻugu, பெ. (n.) பொன் மணல்; gold ore. (சா.அக.);
நவச்சாரவாயு	நவச்சாரவாயு navaccāravāyu, பெ.(n.) நீலச்சாயச் சாலையிலும், தோல் பதப்படுத்து மிடத்திலும் உண்டாகிற காற்று (வாயு);; a product of the purification of animal matter or the gas, evolved in indigo factories and tanneries Ammonia gas. (சா.அக.);
நவச்சி	நவச்சி navacci, பெ.(n.) எவட்சாரம்; nitre- Nitrate of potash. (சா.அக.);

நவசக்தி	நவசக்தி navasakti, பெ.(n.) ஒன்பது வலிமைகள் (சத்திகள்);; the personified female energies or faculties. (சா.அக.); 1. பார்ப்பனி; eneray of Brahma. 2. கார்த்திகை; eneray of Subramania. 3. இந்திராணி; eneray of Indira. 4. மலைமகள்; eneray of Shiva, the great Lord. 5. நரசிம்மி; eneray of the first origenent. 6. ரௌத்திரி; eneray of Rudra. 7. வராகி; eneray of Vishnu in the form of boar. 8. வைணவி; eneray of Vishnu.
நவசாரத்தான்	நவசாரத்தான் navacārattāṉ, பெ.(n.) பொன்மணல்; gold ore. (சா.அக.);.
நவசாரம்	நவசாரம் navacāram, பெ.(n.) ஒன்பது நீரின் சாரம்; salammoniac turned into wax or prepared to form like wax. (சா.அக.);
நவசாரவுப்பு	நவசாரவுப்பு navacāravuppu, பெ.(n.) நவசாரத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்ட உப்பு; carbonate of ammonia. [Skt. navaksaram → த. நவசாரவுப்பு]
நவசித்தர்	நவசித்தர் navasittar, பெ.(n.) காய சித்தி யடைந்த ஒன்பது சித்தர்கள்; the nine famous 'Siddhars' exempted from infirmities of old age. (சா.அக.);.
நவசிந்தாமணிலேகியம்	நவசிந்தாமணிலேகியம் navasindāmaṇilēkiyam, பெ.(n.) தாம்பூர செந்தூரத்துடன் துணைப் பருகமாக (அனுபானமாக);க் கொள்ளும் அகத்தியர் 300-ல் சொல்லியுள்ள ஓர் வகை இளகியம்; a kind of electuary taken as a vehicle along with calcined red oxide of copper as contemplated in Aasthiyas wook 300. (சா.அக.);
நவசுரேபாங்குசரசம்	நவசுரேபாங்குசரசம் navasurēpāṅgusarasam, பெ.(n.) சுரத்தைப் போக்கி வியர்வையையுண்டாக்கும் ஒரு ஆயுர் வேத மருந்து; an Ayurvedic medicine which causes more sweating and cures fever. (சா.அக.);
நவசூதிகை	நவசூதிகை navacūtigai, பெ.(n.) ஈன்றணி மையுள்ளவள்; a woman recently delivered of a child. [Skt. nava+ {} → த. நவசூதிகை]

நவத்தம்	நவத்தம் navattam, பெ.(n.) சடாமாஞ்சில்; Indian spikenard - Cyprus stoloniferus. (சா.அக.);
நவத்தாழை	நவத்தாழை navattāḻai, பெ.(n.) நத்தைக் கூடு; snail shell. (சா.அக.);
நவத்துவாரம்	நவத்துவாரம் navattuvāram, பெ.(n.) தொண்டொளை (கண்கள், மூக்குத் தொளைகள், காதுகள், வாய், மலவாய்த் தொளை, குறித்தொளை என்னும் ஒன்பது உடல் வாயில்களாம் தொளைகள் (வின்.);; the nine apertures of the body viz. two eyes, two nostrils, two ears, mouth, anus and meatus urinarius. [நவம் + துவாரம்] தொண்டு * ஒன்பது. தொண் + தொளை → தொண்டொளை.
நவதளம்	நவதளம் navadaḷam, பெ.(n.) தாமரைத்தளிர் (சங்.அக.);; tender lotus-leaf. [Skt. nava → த. நவ(ம்); + தளம்]
நவதா	நவதா navatā, பெ.(n.) யானையின் மேல் அமைக்கப்படும் இருக்கை (தவிசு); (யாழ்.அக.);; howdah on an elephant. [Skt. navada → த.நவதா]
நவதானியம்	நவதானியம் navatāṉiyam, பெ.(n.) தொண்தவசம் (அவரை, உளுந்து, எள், கடலை, கொள்ளு, கோதுமை, துவரை, நெல், பாசிப்பயறு ஆகிய ஒன்பது வகை தவசங்கள்; nine kinds of grains, viz. beans, blackgram, sesame, bengalgram, horsegram, wheat, red gram, paddy, green gram. [நவ + தானியம்]
நவதாரணை	நவதாரணை navatāraṇai, பெ. (n.) 1. தொண்கவனவூழ்கம். (நாமதாரணை, அக்கரதாரணை, செய்யுட்டாரணை, சதுரங்க தாரணை, சித்திரத்தாரணை, வயிரத்தாரணை, வாயுத்தாரணை, நிறைவுகுறைவாகிய வெண் பொருட்டாரணை, வத்துத்தாரணை யென்னும் ஒன்பது அவதான வகைகள்); (யாப்.வி.96. பக்.516); (திவா.);; the nine modes in the art of concentrated meditation. 2. ஓகத்தில் ஒன்பது வகைப்பட்ட மனோதாரணை the nine kinds of meditation practised by yogins. [Skt. nava-{} → த. நவதாரணை]

நவதாலி	நவதாலி navatāli, பெ.(n.) தொண்கோள் சாந்தியாக விளக்கிடு கல்யாணத்தில் சிறுமிக்குக் கட்டும் ஒரு வகைத் தாலி (இ.வ.);; the tali tied round the neck of girls, on the occasion of {} in propitiation of nava-k-kirakam. [நவம் + தாலி] [Skt. Navan + த. தாலி → த. நவதாலி]
நவதாளம்	நவதாளம் navatāḷam, பெ.(n.) தொண்டாளம். (அரிதாளம், அருமதாளம், சமதாளம், சயதாளம், சித்திரதாளம், துருதாளம், நிவிர்த்ததாளம், படிமதாளம், விடதாளம் என்ற ஒன்பது வகைத் தாளம்" (பரத. தாள. 6);; nine kinds of time-measure, viz. aritalam, {}, turuvatalam, {}. [நவ(ம்); + தாளம்] [Skt. nava → த. நவம் + த. தாளம்]
நவதாளகம்	நவதாளகம் navatāḷagam, பெ.(n.) இனிப்புப் புளி; sweet tamarind. (சா.அக.);. [நவம் + நாகம்]
நவதி	நவதி1 navadi, பெ.(n.) பொடுதலை; creeping vervain - Lippia nodiflora alias verbina nodiflera. (சா.அக.);. நவதி2 navadi, பெ.(n.) தொண்ணூறு (யாழ்.அக.);; ninety. [Skt. navadi → த. நவதி]
நவதிகை	நவதிகை navadigai, பெ.(n.) தூரியக்கோல் (யாழ்.அக.);; brush. [Skt. {} → த. நவதிகை]
நவதீர்த்தம்	நவதீர்த்தம் navatīrttam, பெ.(n.) தொண்ணீர்க்குளம், கங்கை, யமுனை, சரசுவதி, நருமதை, சிந்து, காவேரி,கோதாவரி, சோனை, துங்கபத்திரை என்னும் ஒன்பது நற்பேறு தரும் நீர், நீர்த்தம்; the nine sacred rivers of the Hindus. "கங்கை நதியாதி நவதீர்த்தக் கரை நாட்டுள்" (சைவச.ஆசாரிய. 2);. [Skt. nava → த. நவ + தீர்த்தம்]
நவதை	நவதை navadai, பெ.(n.) புதுமை (யாழ்.அக.);; newness, freshness. [Skt. nava → த. நவதை]

நவநாகம்	நவநாகம்1 navanākam, பெ.(n.) ஓமம் (மலை.);; bishop's weed. [நவம் + நாகம்] நவநாகம்2 navanākam, பெ.(n.) அட்ட(எட்டு); மாநாகமும் ஆதி (முதல்);சேடனும் ஆகிய ஒன்பது மகா நாகங்கள் (வின்.);; the nine serpents of the nether world comprising {} and {}. [Skt. navan → த.நவநாகம்]
நவநாணயம்	நவநாணயம் navanāṇayam, பெ.(n.) புதுவழக்கம் (யாழ்.அக.);; new practice, innovation. [Skt. nava + {} → த. நவநாணயம்]
நவநாதசித்தர்	நவநாதசித்தர் navanātasittar, பெ.(n.) சத்தியநாதர், சதோகநாதர், ஆதிநாதர், அனாதிநாதர், வகுளிநாதர், மதங்கநாதர், மச்சேந்திரநாதர், கடேந்திரநாதர், கோரக்க நாதர் ஆகிய முதன்மைச் சித்தர் ஒன்பதின்மர்; the nine principal {}, viz. cattiyanatar, {}, Anatinatar, Vakulinatar, matankanatar, maccentira- natar, katentiranatar, korakkanatar. "நவநாத சித்தர்களுமுன்னட் பினை விரும்புவார்" (தாயு. மௌன. 7);. [Skt. Navan → த.நவநாதசித்தர்]
நவநாதசித்தத்தைலம்	நவநாதசித்தத்தைலம் navanātasittattailam, பெ.(n.) கையாந்தகரை, ஆடாதோடை, நொச்சி, ஊமத்தை, சதுரக்கள்ளி, கண்டங் கத்திரி, ஆமணக்கு, தழுதாழை, எருக்கு ஆக ஒன்பது சரக்குகளைக் கொண்டு சம எடை கொண்டு மற்றும் சில கடைச் சரக்குகளையும் சேர்த்து நல்லெண்ணெய், விளக்கெண்ணெய், வேப்பெண்ணையும் கூட்டிக் காய்ச்சிய நெய்மம் (தைலம்);, இது தலை முழுகவும், ஊதை வலிக்குத் தேய்க் கவும் உதவும்; a bathing and smearing oil for vadha diseases prepared with the juices of nine herbs, and three oils as mentioned above along with some bazaar drugs. (சா.அக.);
நவநாதரசம்	நவநாதரசம் navanātarasam, பெ.(n.) எலும்பைப் பற்றிய காய்ச்சலுக்கு கொடுக்கப் படும் ஓர் ஆயுள் வேத மருந்து; an Ayurvedic medicine given for fevers affecting the bones. (சா.அக.);
நவநிதி	நவநிதி navanidi, பெ.(n.) தொண்ணிதி; பதுமம், மாபதுமம், சங்கம், மகரம், கச்சபம், முகுந்தம், நந்தம், நீலம், கர்வம் ஆகிய ஒன்பது வகைப்பட்ட பெருஞ்செல்வம்; the nine treasures of {}. "பிங்கலன்றானருள் பெருக நவநிதியும்" (சேதுபு. துராசா. 20);(பிங்.);. [Skt. navanidi → த. நவநிதி]
நவநீதகம்	நவநீதகம் navanītagam, பெ.(n.) 1. நெய்; ghee, melted butter. 2. ஒரு வகை கந்தகம்; sulphur of a particular kind. (சா.அக.);
நவநீதசெயநிர்	நவநீதசெயநிர் navanītaseyanir, பெ.(n.) தலைப்பிண்டச் செயநீர்; a strong pungent liquid extracted from the first born foetus. (சா.அக.);

நவநீதசோரன்	நவநீதசோரன் navanītacōraṉ, பெ.(n.) கண்ணபிரான் (யாழ்.அக.);; Krishna as butter - stealer. [நவம் + நீதம் + சோரன்]
நவநீதநீர்	நவநீதநீர் navanītanīr, பெ.(n.) தூய நீர்; nutritional fluid. (சா.அக.);
நவநீதப்பூடு	நவநீதப்பூடு navanītappūṭu, பெ.(n.) மூளையின் மாங்கிசம்; brain tissue - Cerebrin. (சா.அக.);
நவநீதம்	நவநீதம்1 navanītam, பெ.(n.) 1. புது வெண்ணெய்; fresh butter. 2. ஆவின் வெண்ணெய்; butter collected from cow's milk. 3. புத்துருக்கு நெய்; freshly melted ghee. 4. தண்ணீரின் அடியில் நிற்கும் வண்டல்; fine sediment at the bottom of water. (சா.அக.); நவநீதம்2 navanītam, பெ.(n.) மேள கர்த்தாக்களுளொன்று (சங்.சந். 47);; a primary {}. [நவம் + நீதம்]
நவநீதபாகம்	நவநீதபாகம் navanītapākam, பெ.(n.) எளிதிற் பொருளுணர்தற்குரிய செய்யுணடை (யாழ்.அக.);; transparent simplicity of style. [நவம் + நீதம் + பாகம்]
நவநீதபாகு	நவநீதபாகு navanītapāku, பெ.(n.) மூளையின் பாகைப் போன்ற நீர்; a syrup like liquid derived from the brain.
நவநீதம்பண்ணல்	நவநீதம்பண்ணல் navanītambaṇṇal, பெ.(n.) வெண்ணெயைப் போல் செய்தல்; making as fine as butter, making an emulsion. (சா.அக.);
நவநீதமருவிப்பாய்தல்	நவநீதமருவிப்பாய்தல் navanītamaruvippāytal, பெ.(n.) வெண்ணெயைப் போலாதல்; becoming an oily mass like butter - Emulsion. (சா.அக.);
நவநீதரசம்	நவநீதரசம் navanītarasam, பெ.(n.) 1. இதளியத்தோடு சாரம், வீரம், சிப்பி நீர், சேங்கொட்டை இட்டு உருக்கும் வெண்ணெய்; a glutinous mercury. 2. இதளிய (சுத்தரச);த்தினின்று செய்யும் 10 வகை இதளியச் சத்துக்களிலொன்று; one of the 10 kinds of mercury preparations as contemplated in sidha medicine. it is capable of transmating inferier metals into gold and rejuvenating the human body. (சா.அக.);

நவநீதி	நவநீதி navanīti, பெ. (n.) வெண்ணெய்; butter. (சா.அக.);
நவப்பிரமர்	நவப்பிரமர் navappiramar, பெ.(n.) மரீசி, பிருகு, அங்கிரா, கிரது, புலகன், புலத்தியன், தக்கன், வசிட்டன், அத்தரி என்ற ஒன்பது படைப்பு கடவுள்; the nine creators. viz. {}, pirugu, {}, kiratu, {}, attiri. [நவம் + பிரமரி]
நவப்பிரமவுயிர்	நவப்பிரமவுயிர் navappiramavuyir, பெ.(n.) தூயநீர் (சுத்தசலம்);; amniotic fluid Liquoramni. (சா.அக.);
நவப்பிரேதம்	நவப்பிரேதம் navappirētam, பெ.(n.) எண்டிக்கும் மேலிடமுமாகிய ஒன்பது திசை களையும் காவல் புரியும் பூதங்கள் (வின்.);; the nine demons who are believed to protect the eight cardinal points, and the zenith.
நவப்பீரிதி	நவப்பீரிதி navappīridi, பெ.(n.) வெடியுப்பு (சங்.அக.);; salt petre. [நவம் + பீரிதி]
நவபண்டம்	நவபண்டம் navabaṇṭam, பெ.(n.) கோதுமை, நெல், துவரை, பயறு, கடலை, அவரை, எள், உளுந்து, கொள் ஆகிய ஒன்பது வகைத் தவசங்கள் (வின்.);; the nine kinds of grain. [Skt. navan → த. நவபண்டம்]
நவபதார்த்தம்	நவபதார்த்தம் navabatārttam, பெ.(n.) சீவம், அசீவம், புண்ணியம், பாவம், ஆசிரவம், சம்வரை, நீர்ச்சரை, பந்தம், மோட்சம் என ஒன்பது வகைப்பட்ட சைன மத தத்துவங்கள் (சீவக. 2814, உரை);; the nine categories or fundamental realities. civam, acivam, punniyam, povam, aciravam, camurai, niraccarai, pantam, motcam. [Skt. navan → த. நவ + பதார்த்தம்]
நவபந்தனம்	நவபந்தனம் navabandaṉam, பெ.(n.) உடம்பி லுள்ள ஒன்பது வாயில்களையும் அடக்குதல்; suppressing the action of the nine appertures in the body. (சா.அக.);
நவபல்லவம்	நவபல்லவம் navaballavam, பெ.(n.) 1. தளிர்; tender leaf. 2. இலையாமணக்கு; a kind of castor plant. (சா.அக.);

நவபாண்டம்	நவபாண்டம் navapāṇṭam, பெ.(n.) புதுப்பானை (இ.வ.);; new pots. [Skt. nava → த. நவ + பாண்டம்]
நவபாசாணம்	நவபாசாணம் navapācāṇam, பெ.(n.) தெண்ணச்சு; கடற்கரை நீரில் அமைக்கப் பெற்ற நவக்கிரகச் சீலைகளை உடையதும் இராமநாதபுரத்தையடுத்துள்ளதும் யாத் திரைக்குரிய தலமுமான தேவிபட்டணம் என்ற ஊர்; Devipattanam a place of pilgrimage near Ramnad, having nine large stones representing the nine planets, fixed in shallow water along the seashore. [Skt. navan → த. நவ + பாசாணம்]
நவபாடாணம்	நவபாடாணம் navapāṭāṇam, பெ.(n.) கடையில் விற்கப்படும் ஒன்பது வகைப் பாடாணங்கள்; the nine kinds poisons generally sold in bazars. (சா.அக.);
நவபுண்ணியம்	நவபுண்ணியம் navabuṇṇiyam, பெ.(n.) எதிர்கொளல், பணிதல், இருக்கையீதல், கால்கழுவல், அருச்சித்தல், நறுமண புகை ஊட்டல் (தூபங் கொடுத்தல்);, தீபங்காட்டல், புகழ்தல், உண்டியீதல் என ஒன்பது வகைப்பட்ட விருந்தோம்பல் செயல்கள் (யாழ்.அக.);; the nine acts of hospitality shown to an honoured guest. [Skt. nava → த. நவ + புண்ணியம்]
நவபூசாவந்தம்	நவபூசாவந்தம் navapūcāvandam, பெ.(n.) ஒன்பது முகமுடைய கடுக்கன் வகை (வின்.);; nine-faced ear ring. [Skt. navan → த. நவ + பூசாவந்தம்]
நவபேதமூர்த்தம்	நவபேதமூர்த்தம் navapētamūrttam, பெ.(n.) சிவம், சத்தி, நாதம், விந்து, சதாசிவம், ஈசன், உருத்திரன்,மால், அயன் என்ற ஒன்பது வகையான சிவபேதம் (சி.சி.2, 74);; the nine manifestations of siva (viz., civam, catti {}, vintu, {}, ican, {});. [Skt. Navan → த. நவ + பேதமூர்த்தம்]

நவம்	நவம்1 navam, பெ.(n.) 1. புதுமை (பிங்.);; freshness, novelty. "நவமாய செஞ்சுடர் நல்குதலும்" (திருவாச. 11, 4);. 2. நட்பு (திவா.);; friendship, affection. 3. நிலம் (அந.நி.);; earth. [Skt. nava → த. நவம்] நவம்2 navam, பெ.(n.) 1. பாம்பு; snake. 2. சாரணை; one styled trianthema – Trian thema monogyna. 3. மாரிக்காலம்; rainy season. 4. புதுமை; novelty. (சா.அக.); நவம்3 navam, பெ.(n.) ஒன்பது (பிங்.);; the number nine. [Skt. navan → த. நவம்] நவம்4 navam, பெ.(n.)
நவமணி	நவமணி navamaṇi, பெ.(n.) தொண்மணி. கோமேதகம், நீலம், பவளம், மரகதம், மாணிக்கம், முத்து, புருடராகம், வைடூரியம், வயிரம் ஆகிய ஒன்பது வகை அரத்தனங்கள் (திவா.);; the nine gems or precious stones. viz., {}, maragatam, {}, muttu, {}, vairam. [Skt. Navan → த. நவம்+மணி]
நவமணிச்சிந்தூரம்	நவமணிச்சிந்தூரம் navamaṇiccindūram, பெ.(n.) வீரம், பூரம், இலிங்கம், கந்தகம், படிகாரம், வெண்காரம், எவட் (நவா);ச் சாரம், வெடியுப்பு, அயம் ஆகிய இவ்வொன்பது சரக்கு களைப் புடமிட்ட சிந்தூரம்; red oxide obtained by calcining the following nine drugs corresive sublimate, sub chloride of mercury, vermillion, sulphur, alum, borax, salammoniac, nitre and iron. (சா.அக.);.
நவமணிமாலை	நவமணிமாலை navamaṇimālai, பெ.(n.) 1, தொண்மணி மாலை; a necklace of the nine gems. "அணிகிளர் மாடவீதி நச்சரவுச் சியாட்கு நவமணி மாலைமானும்" (குற்றா. தல. நகரச்சருக். 13);. 2. ஒன்பது பாவகையால் ஈறு தொடக்கி (அந்தாதி);யாக இயற்றப்படும் ஒரு பிரபந்தம் (இலக். வி. 837);; a poem of nine verses of various metres in {}. [நவமணி + மாலை]
நவமல்லி	நவமல்லி navamalli, பெ.(n.) சித்தினி இன (சாதி);ப்பெண்; one of the four classes of woman divided according to lust. (சா.அக.);

நவமாதம்	நவமாதம் navamātam, பெ.(n.) ஒன்பது மாதம்; nine month. (சா.அக.);
நவமாலி	நவமாலி navamāli, பெ.(n.) மனோசிலை (சங்.அக.);; realgar. [Skt. navamali → த. நவமாலி]
நவமி	நவமி1 navami, பெ.(n.) உவா ஒன்பது; the ninth lunar day after the new or full moon. நவமி2 navami, பெ.(n.) காருவா (அமாவாசை); அல்லது வெள்ளுவா (பௌர்ணமி); கழிந்த ஒன்பதாவது நாள்; the ninth lunar day after the new moon and after the full moon. "நவமிதனி விழைத்திடுமேல்ஞ (சேதுபு. துரா. 29);. [Skt. navami → த. நவமி]
நவமுகில்	நவமுகில் navamugil, பெ.(n.) சம்வர்த்தம், ஆவர்த்தம், புட்கலம், துரோணம், காளம், நீலம், வாருணம், வாயுவம், தமம் ஆகிய ஒன்பது வகை மேகங்கள் (வின்.);; the nine kinds of clouds viz. camvarttam, {}, putkalam, turonam, kalam, {}, tamam. [Skt. navan → த. நவமுகில்] நவமூர்த்திமெழுகு —, பெ.(n.); எவட் (நவாச்);சாரம், வீரம், பூரம், கௌரி, தாரம், இலிங்கம், வெள்ளை, வெடியுப்பு, கறிப்பு ஆகிய இவ்வொன்பதையும் ஒவ்வொன்றாக நாதத்தினால் 9 நாள் மெழுகைப் போல் அரைத்துத் திரட்டி வைத்துக் கொள்ளும் ஒரு வகை மருந்து; a wax like preparation or medicine obtained by grinding for nine days the following nine drugs first separately and then all to gether with Natham a prepared fluid- Salammoniac, corrosive sublimate subchloride of mercury golden arsenic, yellow orpiment vermillion white arsenic, nitre, common salt they must be grinded till they obtain the wax like consistency.
நவமூலம்	நவமூலம் navamūlam, பெ.(n.) மூளை மூலம், இரத்தமூலம், சீழ்மூலம், உள்மூலம் முதலிய ஒன்பது வகை நோய்கள்; the nine varieties of piles. (சா.அக.);
நவர்	நவர் navar, பெ.(n.) ஆள் (இ.வ.);; person. [U. nafar → த. நவர்]
நவர்சிட்டா	நவர்சிட்டா navarciṭṭā, பெ.(n.) பேர்வாரி வரிக்கணக்கு (சிட்டா);; revenue account of holdings with assessment arranged under the names of the holders. [U. nafar → த. நவ+சிட்டா]

நவரங்கப்பணி	நவரங்கப்பணி navaraṅgappaṇi, பெ. (n.) கோயில் மேற்கூரை (விதானம்); வேலைகளில் ஒரு வகை (நாஞ்.);; a kind of ornamentation in a canopy. [U. nava + {} → த. நவரங்கப்பணி]
நவரங்கப்பளி	நவரங்கப்பளி navaraṅgappaḷi, பெ.(n.) புடைவை வகை; a kind of saree. [Skt. nava + ranga → த. நவரங்கபப்பளி]
நவரசம்	நவரசம்1 navarasam, பெ.(n.) 1. தொண்சுவை, ஒன்பது வகைச் சுவை; the nine kinds of juices or essences. 2. வாலை உப்பு; quintessence of salt. (சா.அக.); நவரசம்2 navarasam, பெ.(n.) the nine sentiments or emotions prevailing in a literary work, chiefly poetry or drama viz. {}, irauttiram, {}, bayam, {}. (வடமொழியில் குறிப்பிடப்படும் ஒன்பது வகையான மெய்ப்பாடுகள்);. [Skt. navan + (Rhet.); → த. நவரசம்] [நவ + ரசம்]
நவரசமெழுகு	நவரசமெழுகு navarasameḻugu, பெ.(n.) இராசபிளவை போக்கும் மருந்து; a waxy medicine that cures diabetic carbuncle. (சா.அக.);
நவரங்கம்	நவரங்கம் navaraṅgam, பெ.(n.) 1. நாடக சாலை (பிங்.);; theatre. 2. கோயில் நடுவரங்கம் கோயிலிலுள்ள முதன்மை மண்டபம் (இ.வ.);; central hall of a temple. [Skt. nava+{} → த. நவரங்கம்]
நவரத்தினவைப்பு	நவரத்தினவைப்பு navarattiṉavaippu, பெ.(n.) ஒன்பது வகை அரத்தினங்களைச் செய்யும் வைப்பு முறையைப் பற்றிச் சொல்லும் மருத்துவ நூல்; a treatise on medicine compiled by siddha named Sattaimuni dealing with the artificial process of making the nine gems synthetically together with their qualities and uses in medicine. (சா.அக.);
நவவரிகை	நவவரிகை navavarigai, பெ.(n.) புதுமணப் பெண் (யாழ்.அக.);; a woman recently married. [Skt. navavarika → த. நவவரிகை]
நவவாயில்	நவவாயில் navavāyil, பெ.(n.) ஒன்பது (நவத்துளை வாரம்);; the nine gates or openings in the human system. (சா.அக.); [நவம் + வாயில்]

நவவானோர்கள்	நவவானோர்கள் navavāṉōrkaḷ, பெ.(n.) கிறித்தவ மதத்தில் வழங்கும் ஒன்பது வகைப்பட்ட தேவகணங்கள் (வின்.);; nine choirs of celestial spirits. [Skt. nava → த. நவ + வானோர்கள்]
நவவியாகரணம்	நவவியாகரணம் navaviyākaraṇam, பெ.(n.) இந்தியாவில் இருந்த ஒன்பது இலக்கண நூல்கள்; the nine ancient treatises on Indian grammar. [Skt. navan → த. நவ + வியாகரணம்] இவற்றுள் முதலாவதும் காலத்தால் மிகுந்த தொன்மையுடையதும் ஐந்திரத் தமிழிலக்கணம் என நூல்கள் குறிப்பிடுகின்றன.
நவவியூகம்	நவவியூகம் navaviyūkam, பெ.(n.) கால வியூகம், குல வியூகம், நாமவியூகம், ஞான வியூகம், சித்த வியூகம், நாதவியூகம், விந்து வியூகம், கலா வியூகம், சிவவியூகம் என்ற ஒன்பது வகைப் பொருட்டொதொகுதிகள் (சௌந்த. 1, உரை);; the nine categories of things. [Skt. navan → த. நவ + வியூகம்]
நவராசிகம்	நவராசிகம் navarācigam, பெ.(n.) கணக்கு வகை (வின்.);; rule of nine. [Skt. navan +(math); → த. நவராசிகம்]
நவராத்திரி	நவராத்திரி navarāttiri, பெ.(n.) தொள்ளிரா (புரட்டாசி மாதம் வளர்பிறையின் முதல் நாளிலிருந்து ஒன்பது இரவுகள் கொண்டா டப்படும் பண்டிகை);; a festival for the Goddessess Durga. Lakshmi. Saraswathi. celebrated for nine days. "நவராத்திரிக்குக் கொலு வைக்கப் போகிறீர்களா?" (இ.வ.);. [Skt. nava(n);+{} → த.நவராத்திரி]
நவரோசு	நவரோசு navarōcu, பெ.(n.) ஓர் இசை, பண், இராகம் (வின்.);; a kind of tune. [U. {}(mus.); → த.நவரோசு]
நவரோதயம்	நவரோதயம் navarōtayam, பெ.(n.) சீனிக் கற்கண்டு (சர்க்கரை கற்கண்டு);; white sugar candy. (சா.அக.);

நவலோகம்	நவலோகம் navalōkam, பெ.(n.) பொன், இரும்பு, செம்பு, ஈயம்,வெள்ளி, பித்தளை,தரா, துத்தநாதம், வெண்கலம் ஆகிய ஒன்பது மாழைகள் (பிங்.);; the nine kinds of metal, viz. {}, irumpu, {}. [Skt. navan → த. நவம் + உலோகம்] நவலோகம் navalōkam, பெ.(n.) ஒன்பது வகை மாழை (உலோகங்);களான, பொன், வெள்ளி, செம்பு, இரும்பு, ஈயம், வங்கம், நாகம், குருத்துவம், குடவன் (அ); பித்தளை; gold, silver, copper, iron, tin, lead, zinc, platinum and brass. (சா.அக.); [நவம் + உலோகம்]
நவலோகக்களங்கு	நவலோகக்களங்கு navalōkakkaḷaṅgu, பெ.(n.) ஒன்பது உலோகங்களையும் இதளிய (இரச);த்தையும் சேர்த்துச் செய்யும் உருண்டை; alloy prepared with nine metals along with mercury. (சா.அக.);
நவலோகக்களிம்பு போக்கு	நவலோகக்களிம்புபோக்கு navalōkakkaḷimbupōkku, பெ.(n.) தேவதாளி அல்லது பேய்ப்பீர்க்கு; snake luffa - Luffaechinata. (சா.அக.); [நவம் + உலோகம் + களிம்பு + போக்கி]
நவலோகக்குப்பி	நவலோகக்குப்பி navalōkakkuppi, பெ.(n.) சுதை மண் (யாழ்.அக.);; chunam. [Skt. nava → த. நவம் + உலாகக்குப்பி]
நவலோகச்சத்து	நவலோகச்சத்து navalōkaccattu, பெ.(n.) ஒன்பது மாழை (லோக); வகைகளைச் சேர்த்துப் புடமிட்டு எடுத்த சத்து; the essence derived by subjecting the nine metals to violent heat or calcination - Calx of nine metals. (சா.அக.); [நவம் + உலோகம் + சத்து]
நவலோகத்தகடு	நவலோகத்தகடு navalōgattagaḍu, பெ.(n.) ஒன்பது மாழை (லோகங்);களையும் ஒன்று சேர்த்து உருக்கித் திரட்டித் தட்டிய தகடு; the foil or plate of an alloy of nine metals. (சா.அக.); [நவம் + உலோகம் + தகடு]
நவலோகபூபதி	நவலோகபூபதி navalōkapūpadi, பெ.(n.) ஒரு வகைக் கூட்டு மருந்து; a medicinal compound. [நவலோகம் + பூபதி]

நவலோகபூபதிமாத்திரை	நவலோகபூபதிமாத்திரை navalōkapūpadimāddirai, பெ.(n.) ஒன்பது மாழை (லோகங்); களையும் சேர்த்துச் செய்த காய்ச்சல், இசிவு முதலிய நோய்களுக்குக் கொடுக்கும் கூட்டு மருந்துக் குளிகை; a reputed pill prepared as per process of Tamil medicine from a mixture of nine metals. (சா.அக.); [நவம் + உலோகம் + பூபதி + மாத்திரை]
நவலோகபேதி	நவலோகபேதி navalōkapēti, பெ.(n.) 1. கெந்தி பாடாணம்; a poisonous compound of sulphur in its native state, a mineral poison. 2. ஒன்பது மாழை (லோகங்); களையும் பேதிக்கச் செய்யும் மருந்து; any substance capable of acting chemically on nine metals. (சா.அக.); [நவம் + உலோகம் + பேதி]
நவலோகமேமமாக்கி	நவலோகமேமமாக்கி navalōkamēmamākki, பெ. (n.) 1. இலவண பாடாணம்; a kind of prepared arsenic. 2. குங்கும பாடாணம்; one of the 32 kinds of prepared arsenic. (சா.அக.);
நவலோகவக்கினிகுமாரன்	நவலோகவக்கினிகுமாரன் navalōgavagginigumāran, பெ.(n.) உடம்பினிலுள்ள நோய்களை நெருப்பைப் போல் எரிக்கக் கூடிய ஒன்பது மாழை (லோகங்);களைக் கொண்டு செய்யப்பட்ட ஓர் மருந்து; a reputed or well known remedy for curing or reducing to nothing like fire, all oilments in the system radically, prepared with the aid of nine metals. (சா.அக.); [நவம் + உலோகம் + வக்கினி + குமாரன்]
நவலோகவங்குசம்	நவலோகவங்குசம் navalōkavaṅgusam, பெ. (n.) காந்தம்; load stone magnet. (சா.அக.); [நவம் + உலோகம் + வங்குசம்]
நவலோகவேதிச்சி	நவலோகவேதிச்சி navalōkavēticci, பெ.(n.) கருநெல்லி; black Indian gooseberry - Phyllanthus emblica. (சா.அக.); [நவம் + உலோகம் + வேதிச்சி]
நவலோகாங்கம்	நவலோகாங்கம்1 navalōkāṅgam, பெ.(n.) காந்தம்; load stone, magnet. (சா.அக.);. நவலோகாங்கம்2 navalōkāṅgam, பெ.(n.) காந்தம் (மூ.அ.);; magnet. [Skt. nava-{} → த. நவலோகாங்கம்]
நவாக்கரி	நவாக்கரி navākkari, பெ.(n.) தொள்ளெழுத்து மந்திரம், ஒன்பது எழுத்துகளுள்ள மந்திர வகை; a sacred mantra of nine letters. "நவாக்கரி சக்கர நானுரை செய்யின்" (திருமந். 1319);. [Skt. nava(n); + {} → த. நவாக்கரி]

நவாச்சரக்கட்டு	நவாச்சரக்கட்டு navāccarakkaṭṭu, பெ.(n.) நெருப்புக்கு ஒடாதபடி கட்டிய (நவாச்சாரம்);; consolidated salt ammoniac which resists fire. (சா.அக.);
நவாச்சாரக்காரம்	நவாச்சாரக்காரம் navāccārakkāram, பெ.(n.) 1. நவாச்சாரநீர்; strong solution of ammonia - Liquor ammoniac. 2. நவாச் சாரவுப்பு; carbonate of ammonia - Ammoniac carbonas. 3. நவாச்சார செயநீர்; a liquid with a very pungent odour and strong alkaline reaction obtained by exposing salammoniac with other ingredients in the night's dew. (சா.அக.);
நவாச்சாரக்கிராணம்	நவாச்சாரக்கிராணம் navāccārakkirāṇam, பெ.(n.) ஒன்பது (நவாச்);சாரத்தோடு கூட இரண்டு பங்கு சீமைச் சுண்ணாம்பும் நன்றாகக் காய வைத்துக் கலந்து பதங்கமாக வெரித்த ஓர் வகை ஒடுஞ் சரக்கு; smelling salt volatile salt ammoniac. வலிப்பு, இழுப்பு, மூர்ச்சை, சூதகசன்னி ஆகிய நோய்களுக்கு மூக்கில் முகருவதற்காக உபயோகப் படுத்தப்படும் மருந்து. (சா.அக.);
நவாச்சாரம்	நவாச்சாரம் navāccāram, பெ.(n.) வாசனை யற்ற, பளபளப்பான நாரிழை போன்ற ஓர் வெண்மையான பொருள்; a colouress, in odourous and translucent fibrous mass known as salammoniac – Ammonis ahlaridum. (சா.அக.);
நவாச்சாரவாயு	நவாச்சாரவாயு navāccāravāyu, பெ.(n.) நவாச்சாரத்தினின்று கிளம்பும் நச்சுக்காற்று; gas ammonia (NH3);. It is a poisonous gas found in sal ammoniac. மனிதனின் மூத்திரத்திலும் அழுகி நாற்றமுள்ள உயிரி (சீவராசி);களிலும் பொருந்தியுள்ளது. (சா.அக.);
நவாச்சாரவாயுசெயநீர்	நவாச்சாரவாயுசெயநீர் navāssāravāyuseyanīr, பெ.(n.) தாம்பூரபற்பம், செந்தூரத்திலுள்ள குற்றங்களை நீக்கும் தன்மை யுடையது; solution of ammonia. it is capable of removing the defects in calcined oxides of copper either red or white. (சா.அக.);
நவாட்டுச்சருக்கரை	நவாட்டுச்சருக்கரை navāṭṭuccarukkarai, பெ.(n.) பூராச்சருக்கரை (இ.வ.);; fine, white can-sugar. [நவாது + சருக்கரை]
நவாமிசம்	நவாமிசம் navāmisam, பெ.(n.) தொண்பகிர்வு, ஒரை(இராசி);யை ஒன்பதாகப் பகிர்கை (சோதிட. சந். 123);; division of a sign of the zodiac into nine equal parts. [Skt. navan → த. நவாமிசம்]
நவார்ப்பட்டை	நவார்ப்பட்டை navārppaṭṭai, பெ.(n.) பல நிறமான பட்டை (R.);; multi-coloured tape. [Skt. {} → த. நவார் + பட்டை]

நவிசிந்தா	நவிசிந்தா navisindā, பெ.(n.) உதவியாளர் (C.G.);; accountant, clerk. [U. {}-sindah → த. நவிசிந்தா]
நவிசு	நவிசு navisu, பெ.(n.) உதவியாளர் (C.G.);; writer, scribe. [U. nawis → த. நவிசு]
நவீன	நவீன navīṉa, பெ.எ. (adj.) 1. புதிய; modern. 2. தற்காலத்திய; pertaining to the present time. 3. வியப்புக்குரிய கதை; novel. (சா.அக.);
நவீனநூலாராய்ச்சி	நவீனநூலாராய்ச்சி navīṉanūlārāycci, பெ.(n.) புதிய நூலாய்வு; modern scientific research. (சா.அக.);
நவீனம்	நவீனம் navīṉam, பெ.(n.) 1. புதுமை (உரி.நி.);; newness, novelty. 2. புதிய முறையில் எழுதப்பட்ட கதை; novel. [Skt. navina → த. நவீனம்]
நவோத்திரிதம்	நவோத்திரிதம் navōddiridam, பெ.(n.) வெண்ணெய் (சங்.அக.);; butter. [Skt. {} → த. நவோத்திரிதம்]
நாக்குச்சதம்பனம்	நாக்குச்சதம்பனம் nākkuccadambaṉam, பெ.(n.) நாக்கு இழுப்பு நோய் (பைஷஜா.);; palsy of the tongue. [Skt. {} → த. நாக்கு + சதம்பனம்]
நாச்சநார்	நாச்சநார் nāccanār, பெ.(n.) நஞ்சா; spurge laurel. (சா.அக.);
நாகபஞ்சமி	நாகபஞ்சமி nākabañjami, பெ.(n.) பால் பயறு முதலியவற்றை நாகத்துக்கு இட்டு அதனை வணங்கும் நாளாகிய சிராவண சுக்கில பஞ்சமி (இ.வ.);; the fifth lunar day of the bright for night in the month of sravana in which the Nagas or serpent - gods are worshipped with offerings of milk, grain, etc. [Skt naga → த. நாகபஞ்சமி]

நாகபசுமம்	நாகபசுமம் nākabasumam, பெ.(n.) வெள்ளடத்தை (துத்தநாகத்தை); நீற்றி யெடுத்த மருந்து (இங்.வை.);; oxide of zinc, Zinci oxidum. [Skt. {} + bhasman → த. நாகபசுமம்]
நாகப்பிரதிட்டை	நாகப்பிரதிட்டை nākappiradiṭṭai, பெ.(n.) பாம்பைக் கொன்ற தீவினையைப் போக்கு வதற்குச் சிலை முதலியவற்றில் நாகத்தை நிலைகோள் செய்தல்; ceremony of setting up a serpentidol under a pipal tree to expiate the sin of having killed a cobra. [நாகம் + பிரதிட்டை]
நாகபாடாணம்	நாகபாடாணம் nākapāṭāṇam, பெ.(n.) சூதம், இலிங்கம், கருவங்கம், பச்சை, பொன் அரிதாரம், காரம் இவைகளைப் பொடித்துக் குகையில் வைத்து மேல்மூடிச் சீல் மண் செய்து கசப்புடத்தில் போட்டு முதிர அனல் மூட்டிப் பிறகு ஆறியபின் உடைத்துப் பார்க்க மருந்து உருகி ஈயம் போல் வலிந்து இறுகிக் கட்டி யாயிருக்கும் இதுவே நாக பாடாணம் மாழையில் (உலோகத்தில்); பழுத்திடும்; a kind of prepared arsenic an alchemical compound of zinc. (சா.அக.);
நாசகாரிவாயு	நாசகாரிவாயு nācakārivāyu, பெ.(n.) நைட்ரசன்; nitrogen. (சா.அக.);
நாசகேரளம்	நாசகேரளம் nācaāraḷam, பெ.(n.) சிவதை வேர்; India rhubarb, Indian jalap - Ipomaea turpethum. (சா.அக.);
நாசவக்கணை	நாசவக்கணை nācavakkaṇai, பெ.(n.) காகதும்புரு; kanjilals mottled ebony - Diospyros kanjiali. (சா.அக.);
நாசாக்கிரம்	நாசாக்கிரம் nācākkiram, பெ.(n.) மூக்கு நுனி; tip of the nose. (சா.அக.);
நாசாகிராவம்	நாசாகிராவம் nācākirāvam, பெ.(n.) மூக்கிலொழுகும் அரத்தவொழுக்கு; bleeding from the nose - Epistaxiz. (சா.அக.);
நாசாதக்கணம்	நாசாதக்கணம் nācātakkaṇam, பெ.(n.) வலது நாசி; right nostrill. (சா.அக.);
நாசாபாக்கரோகம்	நாசாபாக்கரோகம் nācāpākkarōkam, பெ.(n.) மூக்கு நோய்; a nose disease. (சா.அக.);

நாசாபுடம்	நாசாபுடம் nācāpuḍam, பெ.(n.) மூக்குத் துளை; nostrill. (சா.அக.);
நாசாரிசம்	நாசாரிசம் nāsārisam, பெ.(n.) மூக்கில் வளரும் சதை; polypus of the nose. (சா.அக.);
நாசாவாமம்	நாசாவாமம் nācāvāmam, பெ.(n.) இடது மூக்கு; nose. (சா.அக.);
நாவான்னம்	நாவான்னம் nāvāṉṉam, பெ.(n.) வெஞ்சோறு, சுடுசோறு; hot cooked rice. (சா.அக.);
நவான்னபானம்	நவான்னபானம் navāṉṉapāṉam, பெ.(n.) புது அரிசியைச் சமைத்த சோறு, புது மது பானம்; cooked new rice and new wines. (old rices old wines are always beneficial);. (சா.அக.);
நாசி	நாசி nāci, பெ.(n.) 1. மூக்கு; nose. 2. வஞ்சி; rattan of S. India - calamus rotang. 3. மூக்குத் துளை; nostril. (சா.அக.); நாசி nāci, பெ.(n.) மூக்கு; nose.
நாசிஉக்கிரமம்	நாசிஉக்கிரமம் nāciukkiramam, பெ.(n.) மூக்கு நோய்; disease of the nose. (சா.அக.); [நாசி + உக்கிரமம்]
நாசிஉதிரம்	நாசிஉதிரம்1 nāciudiram, பெ.(n.) மூக்கு நோய்; disease of the nose. [நாசி + உதிரம்] நாசிஉதிரம்2 nāciudiram, பெ.(n.) மூக்கில் அரத்தம் வடிதல்; bleeding from the nose - Epistaxis. (சா.அக.);
நாசிஉயிர்	நாசிஉயிர் nāciuyir, பெ.(n.) ஒகப்பயிற்சிக்கு உதவும் இயல்புள்ள நீர்மம் (சுக்கிலம்);; semen which is considered important for suppressing the breath in the {} practice and hence the name. (சா.அக.);

நாசிக்கனைப்பு	நாசிக்கனைப்பு nācikkaṉaippu, பெ.(n.) சளி முதலியவற்றால் மூக்கு வீங்கியிருக்கை (வின்.);; inflammation of the nose from cold or mucus. [Skt. naci → த. நாசி + கனைப்பு]
நாசிகாக்கிரம்	நாசிகாக்கிரம் nācikākkiram, பெ.(n.) நுனிமூக்கு; tip of the nose. "விழித் துணைகணாசி காக்கிரத்தினுற" (பிரபோத. 44, 14);. [Skt. {} + agra → த. நாசிகாக்கிரம்]
நாசிக்கிரந்தி	நாசிக்கிரந்தி nācikkirandi, பெ.(n.) மூக்கை யரிக்கும் மேகப்புண்; a kind of syphilitic ulcer eating away or otherwise affecting the nose. (சா.அக.);
நாசிகதமம்	நாசிகதமம் nācigadamam, பெ.(n.) மூக்குச் சிந்தல்; blowing the nose. (சா.அக.);
நாசிகமலம்	நாசிகமலம் nācigamalam, பெ.(n.) 1. மூக்குப் பீ; nose dirt. 2. மூக்குச் சளி; mucous from the nose snot. (சா.அக.);
நாசிகாசிராவம்	நாசிகாசிராவம் nācikācirāvam, பெ.(n.) மூக்கினின்று அதிகமாய் நீர் வடியும் ஓர்வகைப் உளைச்சளி (பீனசம்);; catarrh of the nose. (சா.அக.);
நாசிகாசூரணம்	நாசிகாசூரணம் nācikācūraṇam, பெ.(n.) 1. நாசிவழியாக ஏற்றும் அல்லது இழுக்கும் மருந்துப் பொடி; a medicinal powder sniffed. 2. மூக்குத் தூள்; snuff. (சா.அக.);
நாசிகாபீடம்	நாசிகாபீடம் nācikāpīṭam, பெ.(n.) மூக்கிற்குள் சதை வளரும் நோய்; polypus of the nose. (சா.அக.);
நாசிகாபீடை	நாசிகாபீடை nācikāpīṭai, பெ.(n.) 1. மூக் கழுக்கு; rheum. 2. மூக்குச் சளி; mucous from the nose snot. (சா.அக.);
நாசிகாபூசணி	நாசிகாபூசணி nācikāpūcaṇi, பெ.(n.) மேளகர்த்தாக்களுளொன்று (சங்.சந், 47);; a primary {}. [நாசிகா +பூசணி]
நாசிகாரோகம்	நாசிகாரோகம் nācikārōkam, பெ.(n.) பொதுவாக மூக்கில் வரும் நோய்கள்; diseases in general of the nose. (சா.அக.);

நாசிச்சளி	நாசிச்சளி nāciccaḷi, பெ.(n.) மூக்குச்சளி; mucous from the nose. (சா.அக.);
நாசிசிந்தல்	நாசிசிந்தல் nāsisindal, பெ.(n.) மூக்குச் சிந்தல்; blowing the nose. (சா.அக.);
நாசித்தாரு	நாசித்தாரு nācittāru, பெ.(n.) மேல் வாய் உதடு; upper lips. (சா.அக.);
நாசித்தாரை	நாசித்தாரை nācittārai, பெ.(n.) மூக்குத் துளை வழி; passage of the nose. (சா.அக.);
நாசித்துவாரம்	நாசித்துவாரம் nācittuvāram, பெ.(n.) மூக்குத்துளை; nostril. (சா.அக.); [நாசி + துவாரம்]
நாசித்தூள்	நாசித்தூள் nācittūḷ, பெ.(n.) மூக்குப்பொடி; snuff. "மிளகுப் பொடி நாசித்தூளாய்" (சரவண. பணவிடு. 123);. [நாசி + தூள்]
நாசிநீரோட்டம்	நாசிநீரோட்டம் nācinīrōṭṭam, பெ.(n.) மூக்கின் வழியாய் நீர் வழிதல்; catarrh of the nose. (சா.அக.);
நாசிநீர்ப்பாய்ச்சல்	நாசிநீர்ப்பாய்ச்சல் nācinīrppāyccal, பெ.(n.) மூக்கினின்று நீர் வழிதல்; catarrah of the nose. (சா.அக.);
நாசிநீர்வர்த்தினி	நாசிநீர்வர்த்தினி nācinīrvarttiṉi, பெ.(n.) மூக்கில் நீர் வழிந்து தும்மலையுண்டாக்கும் நோய்; errhinc. (சா.அக.); [நாசி + நீர்வர்த்தினி]
நாசிப்பரிசோசம்	நாசிப்பரிசோசம் nācipparicōcam, பெ.(n.) மூக்கடைப்பு; difficulty of respiration. "மூக்கின் வறட்சினால் சளி திரண்டு மூச்சு விட முடியாத படி மூக்கையடைத்துக் கொள்ளும்". (சா.அக.);

நாசிப்பரிச்சிராவம்	நாசிப்பரிச்சிராவம் nācipparicciravam, பெ.(n.) மூக்கு நோய்; a disease of nose. "இரவு காலங்களில் மூக்கினின்று சதா சளி நீர் வழியச் செய்யும்" (சா.அக.);
நாசிப்பிணி	நாசிப்பிணி nācippiṇi, பெ.(n.) உட்சளி; various diseases of the nose. (சா.அக.);
நாசிப்பிரதிநாகம்	நாசிப்பிரதிநாகம் nācippiradinākam, பெ.(n.) மூக்கடைப்பு தலையில் நிற்கும் உதானவளி, கோளாறடைந்து சளியோடு கூடி மூக்கின் துளையை அடைக்கும்; the condition under which the upcoursing udana vayu of the region of the head is deranged in its passaged by a sur charge of kapha stuff the nasal passages. (சா.அக.);
நாசிப்புண்	நாசிப்புண் nācippuṇ, பெ.(n.) நாசியில் தோன்றும் புண்; ulcer in the nose. (சா.அக.);
நாசிப்பீனிசம்	நாசிப்பீனிசம் nāsippīṉisam, பெ.(n.) மூக்கின் சளி சவ்வு வீக்கம் (தாபிதங்); கண்டு அதனால் மூக்கின் வழியாய் நீர்ச் சளியாய் வடிதல்; a catarrhal affection of the nasal mucous membrance attended with a ropy discharge from the nostrils coryza. (சா.அக.);
நாசிப்பொடி	நாசிப்பொடி nācippoḍi, பெ.(n.) 1. மூக்குத் தூள்; snuff. 2. மூக்குச் சூரணம்; powder for snuffing. (சா.அக.);
நாசிபங்கம்	நாசிபங்கம் nācibaṅgam, பெ.(n.) மூக்கழிவு; decaying or destruction of the nose. (சா.அக.);
நாசிபாகம்	நாசிபாகம் nācipākam, பெ.(n.) மூக்கி லுண்டாகும் அழற்சி; inflammation of the nose. (சா.அக.); [நாசி + பாகம்]
நாசிம்வேதனை	நாசிம்வேதனை nācimvētaṉai, பெ.(n.) பாகல்; bitter cucumber - momordiea charantia. (சா.அக.);
நாசியிரத்தபித்தம்	நாசியிரத்தபித்தம் nāciyirattabittam, பெ.(n.) மூக்கினின்று அரத்தம் வடிதல்; bleeding from the nose - Epistaxis. (சா.அக.);

நாசியெலும்பு	நாசியெலும்பு nāciyelumbu, பெ.(n.) மூக்கெலும்பு; nasal bone. (சா.அக.);
நாசிரந்திரம்	நாசிரந்திரம் nācirandiram, பெ.(n.) மூக்குத் துளை; nostrill nose-aperture. (சா.அக.);
நாசிரோகம்	நாசிரோகம் nācirōkam, பெ.(n.) மூக்கு நோய் வகை (தைலவ. தைல. 53);; discharge of the fetid matter from the nostrils. oxena. [நாசி + ரோகம்]
நாசிவால்	நாசிவால் nācivāl, பெ.(n.) மணத்தக்காளி; black berried solanum - solanum nigrum. (சா.அக.);
நாசிவிடம்	நாசிவிடம் nācividam, பெ.(n.) நோய்வகை; a disease. "எரிகுணா நாசிவிடமே" (திருப்பு. 260, புதுப்.); [நாசி + விடம்]
நாசினி	நாசினி1 nācini, பெ.(n.) அழிக்கக் கூடியது. கொல்லி; used in compound formation. "கிருமி நாசினி". நாசினி2 nācini, பெ.(n.) திப்பலி மூலம்; root of long pepper. (சா.அக.);
நாசுகாதீதம்	நாசுகாதீதம் nācukātītam, பெ.(n.) 1. பீர்க்கு; gourd plant, strainer vine - cucurbita acutangularis. 2. விழி, அதாவது விழுதி; chilli fruited capper- Cadaba indica alias stromeria tetrandra. (Rox);. (சா.அக.);
நாசுடம்	நாசுடம் nācuḍam, பெ.(n.) கட்டு மருந்து; a quack patent or secret remedy-Nostrum. "இது நாட்டு மருத்துவர் பயன்படுத்தும் மருந்து". (சா.அக.);
நாசுதா	நாசுதா nācutā, பெ.(n.) சிற்றுண்டி; lunch. (சா.அக.);
நாசித்துளை	நாசித்துளை nācittuḷai, பெ.(n.) நாசித் துவாரம் பார்க்க;see {}.
நாணயசுதன்	நாணயசுதன் nāṇayasudaṉ, பெ.(n.) நேர்மை யானவர்; honest man.

நாத்தியோசம்	நாத்தியோசம் nāttiyōcam, பெ.(n.) வரகு; a kind of black millet - Paspalum frumentaceum. (சா.அக.);
நாதசுவரம்	நாதசுவரம் nātasuvaram, பெ.(n.) மரத்தால் நீண்ட குழல் வடிவில் செய்து சீவாளி பொருத்தி மங்கல நிகழ்ச்சிகளில் இசைக்கப்படும் இசைக்கருவி(ஒலகம்);; wind instrument with a long pipe. த.வ. ஒலகம் நாதசுவரம் nātasuvaram, பெ. (n.) பெரு வாக்கியம்; ஒலகம்; a musical wind instrument. த.வ. ஒலகம் [Skt. nad-{} → த. நாதசுவரம்.]
நாதவசுது	நாதவசுது nādavasudu, பெ.(n.) நாதச் சினைக்குள்ளிருக்கும் அணுவிற்கணுவான பொருள்; a microscopic matter in which life is manifested and as such forms the essential material of all plants and animal cells. It is usually viscid holding fine granules in suspension - protoplasm. (சா.அக.);
நாபிக்கட்டி	நாபிக்கட்டி nāpikkaṭṭi, பெ.(n.) கொப்பூழில் எழும்பும் ஓர் வித்திரதிக்கட்டி; a deep seated local abscess in the navel region. (சா.அக.);
நாபிக்கமலம்	நாபிக்கமலம் nāpikkamalam, பெ.(n.) 1. கொப்பூழ்; lotus like navel. 2. உந்தியைச் சுற்றிலுமுள்ள இடுக்குகள்; the interstice space about the umbilicus. (சா.அக.);
நாபிக்கமலவிரணம்	நாபிக்கமலவிரணம் nāpikkamalaviraṇam, பெ.(n.) 1. நாபியழற்சி; inflame- mation of the navel omphalitis. 2. நாபியைச் சுற்றிலும் கானும் கொப்புளங்கள்; boils around the navel in the navel region - omphalel cosis. 3. நாபியின் கீழ்க் கொண்ட விரணம்; suppurative lessions of the umbilical region or navel ill - omphalophlebitis.
நாபிக்கழலை	நாபிக்கழலை nāpikkaḻlai, பெ.(n.) நாபிக் கமலத்தில் காணும் கழலைக் கட்டி; tumour of the umbilicus ophaloma. (சா.அக.);
நாபிக்கிழங்கு	நாபிக்கிழங்கு nāpikkiḻṅgu, பெ.(n.) பச்சை நாவிக் கிழங்கு; green aconite root Aconitum ferox (root of.);. (சா.அக.);
நாபிக்கூரிகம்	நாபிக்கூரிகம் nāpigārigam, பெ.(n.) நேர்வாளக் கொட்டை; croton seeds-physic nul. (சா.அக.);

நாபிகந்தம்	நாபிகந்தம் nāpigandam, பெ.(n.) கத்தூரி நறுமணம்; musk adour. (சா.அக.);
நாபிகை	நாபிகை nāpigai, பெ.(n.) 1. உந்தியைப் போன்ற குழி; a navel like cavity. 2. ஒரு பூண்டு; a plant. (சா.அக.);
நாபிக்கொடி	நாபிக்கொடி1 nāpikkoḍi, பெ.(n.) தொப்புட் கொடி (இங்.வை.);; umbilical card. [நாபி + கொடி] நாபிக்கொடி2 nāpikkoḍi, பெ.(n.) கொடிவகை; malabar glory - lily - Gloriosa superba. [நாபி + கொடி] நாபிக்கொடி nāpikkoḍi, பெ.(n.) 1. கொப்பூழ்க் கொடி; navel or umbilical cord. 2. காந்தள்; country aconite - Gloriosa superba. (சா.அக.);
நாபிச்சக்கரம்	நாபிச்சக்கரம் nāpiccakkaram, பெ.(n.) தொப்புள் வளையம்; navel circle. (சா.அக.);
நாபிச்சுற்று	நாபிச்சுற்று nāpiccuṟṟu, பெ.(n.) நாபிக் கமலம் பார்க்க;see {}.
நாபிச்சூத்திரம்	நாபிச்சூத்திரம் nāpiccūttiram, பெ.(n.) நாபிக்கொடி பார்க்க;see {}.
நாபிச்சூரை	நாபிச்சூரை nāpiccūrai, பெ.(n.) நாபிச்சூலை பார்க்க;see {}.
நாபிச்சூலை	நாபிச்சூலை nāpiccūlai, பெ.(n.) தொப்பு களிலும், கீழி வயிற்றிலும், நடுக்கல் வாந்தி, ஆண் குறியிலும் வலி முதலிய குணங்களைக் காட்டும் ஓர் வாத நோய்; a kind of disease of the navel region marked by cruciating pain in the navel abdomen a stomach, vomiting, trembling pain the anus and genital. (சா.அக.);
நாபித்தாரி	நாபித்தாரி nāpittāri, பெ.(n.) வசம்பு; sweet flag - Acoruscalamus. (சா.அக.);

நாபித்தானம்	நாபித்தானம் nāpittāṉam, பெ.(n.) சூழ்வகம் (உத்திரபிரதேசம்);; region of the navel. [Skt. {} → த. நாபித்தானம்]
நாபிப்பாலாமிர்தம்	நாபிப்பாலாமிர்தம் nāpippālāmirtam, பெ.(n.) சாராயம்; arrack. (சா.அக.);
நாபகம்	நாபகம் nāpagam, பெ.(n.) கடுக்காய்; Indian gallnut - Terminalia chebula. (சா.அக.);
நாபாஞ்சம்	நாபாஞ்சம் nāpāñjam, பெ.(n.) பற்பாடகம்; fever plant. (சா.அக.);
நாபாரிசம்	நாபாரிசம் nāpārisam, பெ.(n.) 1. நாக்குப் பக்கம்; sides of the tongue. 2. நாபாகம்; part adjointing the tongue, ligual region. (சா.அக.);
நாபி	நாபி1 nāpi, பெ. (n.) 1. கொப்புழ்; navel. 2. கத்தூரி; musk. 3. நாபித்தானம்; umbillical region. 4. மூலத்தானம்; principal seat in the human system. 5. இடுப்பெலும்பு; pelvis. 6. குருவண்டு., (சா.அக.); நாபி2 nāpi, பெ.(n.) 1. கொப்பூழ் (பிங்.);; navel. 2. மான்மணத்தி (கஸ்தூரி); (தைலவ. தைல);; musk. [Skt. {} → த. நாபி] நாபி3 nāpi, பெ.(n.) அந்தண நாபி, சத்திரிய நாபி, வைசிய நாபி, சூத்திர நாபி என்று நால் வகைப்பட்ட வச்சநாபி முறிவு (வின்.);; antidoes to aconite, being four in number viz. {}, cattiriya-napi, {}. [Skt. vatsa-{} → த. நாபி]
நாபிசன்	நாபிசன் nāpisaṉ, பெ.(n.) பிரமன் (யாழ்.அக);;{}, as born of {} navel. "திருமாலின் உந்தியிற் பிறந்தோன்". [Skt. {} → த. நாபிசன்]

நாபிசாருவாதம்	நாபிசாருவாதம் nāpicāruvātam, பெ.(n.) தொப்புளைப் பற்றி வலிப்பு நோய்; a kind of monoplegia about the navel region. (சா.அக.); [நாபி+ சாரு வாதம்]
நாபிசூத்திரம்	நாபிசூத்திரம் nāpicūttiram, பெ.(n.) கொப்பூழ்க் கொடி, தொப்புட் கொடி (வின்.);; umblical cord. [Skt. {} → த. நாபிசூத்திரம்]
நாபிநாடி	நாபிநாடி nāpināṭi, பெ.(n.) 1. உந்திக் கொடி; umbilical cord. 2. உந்தியின் இரத்தக் குழாய்கள்; cateries of the navel region - navel artery. (சா.அக.);
நாபிநாளம்	நாபிநாளம் nāpinālam, பெ.(n.) 1. நஞ்சுக் கொடி; umblical card. 2. நஞ்சினின்று பிண்டத்திற்குப் போகும் இரத்தக்குழல்; a vessel which conveys back the blood after its purification from the placenta to the foetus - Umbilical vein. (சா.அக.);
நாபிநாளோதயம்	நாபிநாளோதயம் nāpinālōtayam, பெ.(n.) பிள்ளைப் பேற்றில் நஞ்சுக் கொடி வெளிக் காணல்; presentation of navel cord or umblical card. (சா.அக.);
நாபிபதுமம்	நாபிபதுமம் nābibadumam, பெ.(n.) 1. மணி பூரகம்; p. 2. தாமரைப் போன்ற உந்தி; navel lotus and the power to destroy and create is dequired. (சா.அக.);
நாபிரம்	நாபிரம் nāpiram, பெ.(n.) விந்து (சங்.அக.);; semen. [Skt. {} → த. நாபிரம்]
நாபியம்	நாபியம் nāpiyam, பெ.(n.) வெள்ளுமத்தை; white flowered dhatura - Datura fastuosa. (சா.அக.);
நாபியுருக்காந்தம்	நாபியுருக்காந்தம் nāpiyurukkāndam, பெ.(n.) ஊசிக்காந்தம்; magnet attracting needles. (சா.அக.);
நாபிரசம்	நாபிரசம் nāpirasam, பெ.(n.) விந்து; semen. (சா.அக.);
நாபிலம்	நாபிலம் nāpilam, பெ.(n.) கொப்பூழ்க்குழி; cavity of the navel. (சா.அக.);

நாபிவத்திகம்	நாபிவத்திகம் nāpivattigam, பெ.(n.) கொப்பூழில் சிறு கொப்புளம்; umbilical vesicle. (சா.அக.);
நாபிவர்த்தனம்	நாபிவர்த்தனம் nāpivarttaṉam, பெ.(n.) 1. நாபியின் பிதுக்கம்; umbilical hernia. 2. தடித்தவுடம்பு; corpulency. (சா.அக.);
நாபிவளையம்	நாபிவளையம் nāpivaḷaiyam, பெ.(n.) தொப்புள் வளையம்; umbilical ring-Annulus umbilicus. (சா.அக.);
நாபிவிரேசனம்	நாபிவிரேசனம் nāpivirēcaṉam, பெ.(n.) மருந்தை தொப்புளில் தடவ பேதியாதல்; causing euacuation from the bowels by an external application of medicine on the naval region. (சா.அக.);
நாபீலம்	நாபீலம் nāpīlam, பெ.(n.) 1. கடிதடம்(யாழ்.அக.);; pudendum muliebre. 2. கொப்பூழ்க் கொடி (குழி);; the cavity of the navel. [Skt. {} → த.நாபீலம்]
நாமத்தராசு	நாமத்தராசு nāmattarācu, பெ.(n.) தராசு வகை (இ.வ.);; the common balance. [நாமம் + தராசு]
நாமகரணம்	நாமகரணம் nāmagaraṇam, பெ.(n.) பெயரீட்டுக் கரணம் சோடச சம்சகாரத்துள் பிறந்த குழந்தைக்குப் பதினொராம் நாளிற் பெயரிடுவதான சடங்கு; ceremony of naming a child on the 11th day at two birth, one of {}. "மாதவிமகட்கு நாமகரணம் பண்ணுவோமென்று" (சிலப். 13, 26, உரை); (திருவானைக். கோச்செங். 14);. [Skt. {} + த. கரணம் → த. நாமகரணம்] நாமகரணம் nāmagaraṇam, பெ.(n.) பெயர் சூட்டல்; christening.
நாமகீர்த்தனம்	நாமகீர்த்தனம் nāmaārttaṉam, பெ.(n.) திருப்பெயர் ஏத்தற்பா, கடவுள் திருப்பெயர் ஒதுகை; singing God's names. [நாமம்(ம்); + கீர்த்தனம்] [Skt. {} → த. நாமம்(ம்);]
நாமதேயம்	நாமதேயம் nāmatēyam, பெ.(n.) யாகங் களுக்குப் பெயரிடும் வேத வாக்கியவகை (விவேக சிந். பக். 5);; the {} passages which give the names of sacrifices etc. [Skt. {} → த. நாமதேயம்]

நாமநட்சத்திரம்	நாமநட்சத்திரம் nāmanaṭcattiram, பெ.(n.) ஒருவனுடைய பெயரின் முதலெழுத்திலிருந்து விதிப்படி கொள்ளப்படும் அவனது நட்சத்திரம் (பஞ்ச.);; the natal star of a person dedued by set rules, from the initial letter of his name. [நாமம் + நட்சத்திரம்]
நாரக்கரந்தை	நாரக்கரந்தை nārakkarandai, பெ.(n.) நாட்டு முள்ளங்கி; wall radish. "பழைய சுவரின் சந்துகளிலும் சுடுகாட்டிலும் விளையும் இதையே சுவர் முள்ளங்கி என்று கூறலாம்". (சா.அக.);
நாரங்கசீகம்	நாரங்கசீகம் nāraṅgacīkam, பெ.(n.) சித்தா முட்டி; yellow stick mallow - paonia zeylanica alias p. glechomifolia. (சா.அக.); நாரங்கசீகம் nāraṅgacīkam, பெ.(n.) சித்தா முட்டி; yellow stickmallow - pavonia zeylanica. (சா.அக.);
நாரசிம்மரசம்	நாரசிம்மரசம் nārasimmarasam, பெ.(n.) சரகரால் சொல்லப்பட்ட புராண சுரத்தை ஒட்டும் ஓர் ஆயுள்வேத மருந்து; an Ayurvedic preparation prescribed for chronic fever named Narasimharasam. (சா.அக.);
நாராயணாட்திரம்	நாராயணாட்திரம் nārāyaṇāṭtiram, பெ.(n.) திருமாலை அதிதேவதையாகவுடைய அம்பு; a powerful arrow whose presiding dlity is {}. [Skt. {} → த. நாராயணாட்திரம்]
நாரீதூசணம்	நாரீதூசணம் nārītūcaṇam, பெ.(n.) பாதி விரத்தியத்தைக் கெடுப்பது (யாழ்.அக.);; that which makes a woman loss her honour. [Skt. {} → த. நாரீதூசணம்]
நால்சாதிவிசக்கல்	நால்சாதிவிசக்கல் nālsātivisakkal, பெ.(n.) நான்கு வகைச் சாதிப் பெண்களின் கருப் பிண்டம்; the foetuses of four kinds of women divided according to their lust as referred to in the Tamil Erotic Science. (சா.அக.);
நாயச்சுரம்	நாயச்சுரம் nāyaccuram, பெ.(n.) மூக்கில் வருமோர் நோய்; a disease of the nose. (சா.அக.);

நிகண்டு	நிகண்டு nigaṇṭu, பெ.(n.) 1. பொதுவாக ஒரு சொல்லுக்குள்ள பலபொருள்களைச் செய்யுள் வடிவாக விளக்கும் நூல்; any book containing words arranged in order with their several meanings explained breifly in verses - poetic vocabulary. 2. வைத்திய நிகண்டு; a word book which communicates information in an entire subject or branch of a subject in medicine arranged in verses, a medical vocabulary of plants and drugs complied in intelligible verse. (சா.அக.);
நிகரணம்	நிகரணம் nigaraṇam, பெ.(n.) 1. மிடறு; pharynx. 2. தொண்டை; larynx, throat. 3. விழுங்குதல்; swallowing. (சா.அக.);
நிகற்பம்	நிகற்பம் nigaṟpam, பெ.(n.) பத்து இலட்ச கோடி (பிங்.);; ten kalpas. [Skt. nikalpa → த. நிகற்பம்]
நிகா	நிகா nikā, பெ.(n.) 1. குறிப்பு(வின்.);; mark, aim, idea, notion. 2. எச்சரிக்கை; care, carefulness. 3. கொழுப்பு; impudence. "உனக்கு உடம்பில் நிகா ஏறிவிட்டது" (Madr);. [U. {} → {} → த. நிகா]
நிகாதன்	நிகாதன் nikātaṉ, பெ.(n.) வஞ்சகன் (பிங்.);; deceiver crafty man.
நிகாயன்	நிகாயன் nikāyaṉ, பெ.(n.) கடவுள் (யாழ்.அக);; God, as formless. (காயமற்றவன்);. [Skt. nikaya → த. நிகாயன்]
நிகிதம்	நிகிதம் nigidam, பெ.(n.) 1. படை (வின்.);; army, troops. 2. பொருத்தப்பாடின்மை; unsuita- bility. "வெந்துயற் குதவுமவ னிகித குரு" (வேதா.சூ, 16, உரை);. [Skt. nihita → த. நிகிதம்]
நிகிர்தம்	நிகிர்தம் nigirtam, பெ.(n.) பிசி (இலக். வி. 904, உரை);; a verse which has an inner significance. [Skt. nikrta → த. நிகிர்தம்]
நிகிருட்டம்	நிகிருட்டம் nigiruṭṭam, பெ.(n.) இழிவு (சா.அக.);; baseness. [Skt. {} → த. நிகிருட்டம்]

நிகிருதி	நிகிருதி nigirudi, பெ.(n.) 1. வறுமை(யாழ்.அக.);; poverty. 2. பொல்லாங்கு; evil, wickedness. 3. பழிப்பு; reproach. [Skt. {} → த.நிகிருதி]
நிகிலம்	நிகிலம் nigilam, பெ.(n.) எல்லாம்; entireness, whole. "பாதாளமாதி லோக நிகிலமும்". [Skt. nikhila → த. நிகிலம்]
நிகீனன்	நிகீனன் niāṉaṉ, பெ.(n.) கீழ்மகன் (யாழ்.அக.);; base person. [Skt. nihina → த. நிகீனன்]
நிகுஞ்சம்	நிகுஞ்சம் niguñjam, பெ.(n.) 1. புதர் வீடு(வின்.);; bower, place overgrown with creepers. 2. குகை (பிங்.);; cavern. 3. சிற்றில் (யாழ்.அக.);. [Skt. {} → த. நிகுஞ்சம்]
நிகுட்டம்	நிகுட்டம் niguṭṭam, பெ.(n.) இரைச்சல் (யாழ்.அக.);; noise, sound. [Skt. {} → த. நிகுட்டம்]
நிகுத்தை	நிகுத்தை niguttai, பெ.(n.) கதவு (பிங்.);; door. [Cf. ni-gupta → த. நிகுத்தை]
நிகுதி	நிகுதி nigudi, பெ.(n.) 1. செய் வழக்கம்; method, custom. 2. வரி; fee, tribute (C.G.);. [Skt. niyati → த. நிகுதி]
நிகும்பன்	நிகும்பன் nigumbaṉ, பெ.(n.) கும்பகருணன் மகனாகிய ஓர் அரக்கன் (கம்பரா.);; a giant, Son of kumbhakarna. [Skt. nikumbha → த. நிகும்பன்]

நிகூடம்	நிகூடம் niāṭam, பெ.(n.) 1. மறைவு (யாழ்.அக.);; concealment. 2. ஆழம்; depth. [Skt. {} → த. நிகூடம்]
நிகேதனம்	நிகேதனம் niātaṉam, பெ.(n.) 1. வீடு (அக.நி.);; house, habitation. "நிதி நிகேதனங்களெங்கும்" (பெரியபு.திருநாட்.33);. 2. கோவில்; temple. "இந்நிகேதன மேகுதி நீயென்றன்" (கந்தபு. திருவி. 119);. 3. நகரம் (பிங்.);; town, city. [Skt. {} → த. நிகேதனம்]
நிகோதம்	நிகோதம் niātam, பெ.(n.) 1. கொடிய கீழாம் நரகவகை (சீவக. 2793, உரைக் குறிப்பு);; a hell. 2. விலங்கினம்; animal kingdom. "நிகோதப் பிறவியும்" (சூளா. துற. 118);. [Skt. {} → த. நிகோதம்]
நிச்சலம்	நிச்சலம்1 niccalam, பெ.(n.) 1. அசைவின்மை (யாழ்.அக.);; immobility, fixedness, steadfastness. 2. இலக்கு (நால்வகையுள் அசைவற்றிருப்பது); (பாரத.வாரண.56);; fixed target, one of four ilakku. q.v. 3. நித்தி யத்துவம் (யாழ்.அக.);; etermity. [Skt. {}-cala → த.நிச்சலம்] நிச்சலம்2 niccalam, பெ.(n.) நீருமுண்ணா திருக்கும் முழுப் பட்டினி (இ.வ.);; complete fasting in which even water is forbiden. [Skt. nir-jala → த. நிச்சலம்] நிச்சலம்3 niccalam, பெ.(n.) பட்டினி; starvation. 2. அசைவின்மை; state of being without motion or movement, state of being still. (சா.அக.);
நிச்சத்தம்	நிச்சத்தம் niccattam, பெ.(n.) சத்தமின்மை (இ.வ.);; absence of noise, silence. [Skt. {} → த. நிச்சத்தம்]
நிச்சாரகம்	நிச்சாரகம் niccāragam, பெ.(n.) காற்று; wind. (சா.அக.);

நிச்சலன்	நிச்சலன் niccalaṉ, பெ.(n.) 1. அசைவற்றவன்; steadfast, immovable person. 2. கடவுள்; God. [Skt. {} → த. நிச்சலன்]
நிச்சித்தம்	நிச்சித்தம் niccittam, பெ.(n.) 1. விருப்பழிவு (வின்.);; extinction of the will;cessation of volition. 2. கவலையின்மை (சங்.அக.);; absence of anxiety. [Skt. {}-citta → த. நிச்சித்தம்]
நிச்சிந்தன்	நிச்சிந்தன் niccindaṉ, பெ.(n.) 1. கவலை யற்றவன்; one who is free from care. 2. நிசிந்தன்; God, as free from all passions. 3. அருகன் (பிங்.);; Arhat. [Skt. {} → த. நிச்சிந்தன்]
நிச்சிந்தை	நிச்சிந்தை niccindai, பெ.(n.) கவலையின்மை (வின்.);; freedom from care or anxiety, unconcern peace of mind, entire repose. [Skt. {} → த. நிச்சிந்தை]
நிச்சரேணி	நிச்சரேணி niccarēṇi, பெ.(n.) ஏணி (யாழ்.அக.);; ladder. [Skt. {} → த. நிச்சரேணி]
நிச்சிரேயசம்	நிச்சிரேயசம் nissirēyasam, பெ.(n.) முத்தி, வீடுபேறு (யாழ்.அக.);; salvation. [Skt. {} → த. நிச்சிரேயசம்]
நிச்சுவசனம்	நிச்சுவசனம் nissuvasaṉam, பெ.(n.) 1. பெரு மூச்சு; sigh. 2. கோபம்; anger. (சா.அக.);
நிச்சுவாசம்	நிச்சுவாசம் niccuvācam, பெ.(n.) 1. மூச்சு வெளிவிடுகை (தக்கயாகப். 674, உரை);; expiration. 2. மூச்சு; breath. 3. மூச்சடக்குகை (சி.சி. 4, 8, ஞானப்);; suspension of breath. 4. சிவாகமம் இருபத்தெட்டனுள் ஒன்று (சைவச.பொது.333, உரை);; an ancient saiva scripture in sanskrit, one of [Skt. {} → த. நிச்சுவாசம்]
நிச்சேட்டை	நிச்சேட்டை niccēṭṭai, பெ.(n.) செயலற் றிருக்கை (சி.சி. 4,8, சிவாக்.);; inactivity. [Skt. {} → த. நிச்சேட்டை]

நிச்சேடம்	நிச்சேடம் niccēṭam, பெ.(n.) மிச்சமின்மை (சி.சி.2, 56, சிவாக்.); (சங்.அக.);; being without remainder. [Skt. {} → த. நிச்சேடம்]
நிசங்கம்	நிசங்கம் nisaṅgam, பெ.(n.) 1. அம்புக் கூடு (யாழ்.அக.);; quiver of arrows. 2. இணக்கம்; acquiescence. [Skt. {} → த. நிசங்கம்]
நிசதம்	நிசதம் nisadam, வி.எ.(adv.) நாள்தோறும்; daily without fail. "ஒரு நந்தா விளக்கினுக்கு நிசதம் உழக்கு நெய்" (S.I.I. i, 142);. [Skt. niyata → த. நிசதம்]
நிசசதன்	நிசசதன் nisasadaṉ, பெ.(n.) நிசவான் (வின்.);; honest man. [நிசம் → நிசகதன்]
நிசப்தம்	நிசப்தம் nisaptam, பெ.(n.) எந்தவிதச் சத்தமும் இல்லாத நிலை, அமைதி; silence, stillness. "நிசப்தமான இரவு. கூட்டத்தினர் இடையே சலசலப்பு ஓய்ந்து நிசப்தம் நிலவியது". (இ.வ.); நிசப்தம் nisaptam, பெ.(n.) ஒலியின்மை; silence, stillness. [Skt. {} → த. நிசப்தம்]
நிசப்பசி	நிசப்பசி nisappasi, பெ.(n.) உண்மையாக அல்லது சாதாரணமாகவுண்டாகும் பசி; true hunger occuring in the usual course as opposed to, false hunger. (பொய்ப்பசி);.(சா.அக.);
நிசர்மசேபம்	நிசர்மசேபம் nisarmasēpam, பெ.(n.) தோலுட் புகட்டல் (lit);; inserting through the skin intro dermal. (சா.அக.);.
நிசம்	நிசம் nisam, பெ.(n.) 1. நிச்சயம்; certainty, assurance, ascertainment. 2. சத்தியம்; truth, veracity. "சோர மங்கையர்கணிச முரையார்கள்" (குமரே. சத. 36);. 3. இயல்பாக வுரியது; that which is proper or one's own. "என்னிச வடிவினையாண் காண" (கைவல். தஞ். 64);. [Perh. Njia(T.nijamu, K., Tu.nija, M. nijam);]

நிசவலி	நிசவலி nisavali, பெ.(n.) உடம்பில் நோயினால் உண்டாகும் வலி; p. (சா.அக.);
நிசவான்	நிசவான் nisavāṉ, பெ.(n.) உண்மையுள்ளவன் (வின்.);; true, sincere, upright, honest man. [நிசம் → நிசவான்] [நிசம் + வான்]
நிசவிரணம்	நிசவிரணம் nisaviraṇam, பெ.(n.) திரிதோசங் களினாலும், தொந்தத்தினாலும் ஏற்படும் விரணம்; sores caused in the body either constitutionally or by infection. It is opposed to inflicted wounds or injuries. (சா.அக.);
நிசனம்	நிசனம் nisaṉam, பெ.(n.) தனிமை (உரி.நி.);; loneliness, solitude. [Skt. nir-jana → த. நிசனம்]
நிசா	நிசா1 nicā, பெ.(n.) போதை; intoxication. 2. குடி மயக்கம்; giddiness due to drunkenes. (சா.அக.); [Skt. {} → த. நிசா] நிசா2 nicā, பெ.(n.) இரவு (பிங்.);; night. [Skt. {} → த. நிசா]
நிசாகரி	நிசாகரி nicākari, பெ.(n.) கூகை; owl. (சா.அக.);
நிசாகரன்	நிசாகரன் nicākaraṉ, பெ.(n.) 1. திங்கள் (பிங்.);; moon. 2. சேவல் (சங்.அக.);; cock. [Skt. {} + த. கரன் → த. நிசாகரன்]
நிசாசதா	நிசாசதா nicācatā, பெ.(n.) கோதுமைச்சத்து; malt prepared from wheat. (சா.அக.);
நிசாசரம்	நிசாசரம் nicācaram, பெ.(n.) 1. ஆந்தை; owl. 2. பாம்பு; snake. [Skt. {}-cara → த. நிசாசரம்]

நிசாசரன்	நிசாசரன் nicācaraṉ, பெ.(n.) 1. அசுரன்; Asura (இரவில் திரிவோன்); night-rover. "நிசாசரர் மேற் பேராழி கொண்ட பிரான்" (திவ். இயற். 1, 83);. 2. அரக்கன்;{}. "நிசாசர னுருப்புணர் நெருப்பு நீர்மையான்" (கம்பரா. யுத்த. மந்திரப். 42);. 3. திங்கள்; moon. "இப்பெண் சிறையைச் சீர்த்த நிசாசரனுஞ் செய்யுமோ" (திருவாரூ. 299);. [Skt {} → த. நிசாசரன்]
நிசாசரி	நிசாசரி nicācari, பெ.(n.) 1. அரக்கி;{}. "ஓர் நிசாசரி தான் வந்தாளை" (திவ். இயற். சிறியம. 39);. 2. கூகை (பிங்.);; owl. 3. பரத்தை (யாழ்.அக.);; whore. [Skt. {}-cari → த. நிசாசரி]
நிசாசலம்	நிசாசலம் nicācalam, பெ.(n.) பனி(யாழ்.அக.);; dew. [Skt. {} + த. சலம் → த. நிசாசலம்]
நிசாடம்	நிசாடம் nicāṭam, பெ.(n.) ஆந்தை (யாழ்.அக.);; owl. [Skt. {} → த. நிசாடம்]
நிசாதன்	நிசாதன் nicātaṉ, பெ.(n.) வஞ்சகன் (சூடா.);; deceiver. 2. கீழ்மகன் (யாழ்.அக.);; low, mean person. [Skt. {} → த. நிசாதன்]
நிசாதி	நிசாதி nicāti, பெ.(n.) மாலை நேர ஒளி (யாழ்.அக.);; evening twilight. [Skt. {} → த. நிசாதி]
நிசாதைலம்	நிசாதைலம் nicātailam, பெ.(n.) பவுத்திரத்தின் மேல் பூசும் ஒரு தைல மருந்து; an ointment used in fistula. (சா.அக.); [Skt. {} → த. நிசாதைலம்]

நிசாந்தம்	நிசாந்தம்1 nicāndam, பெ.(n.) வைகறை, விடியற்காலம் (வின்.);; day break, as the end of the night. [Skt. {} → த. நிசாந்தம்] நிசாந்தம்2 nicāndam, பெ.(n.) விடியற்காலம்; day break dawn. (சா.அக.);
நிசாபதி	நிசாபதி nicāpadi, பெ.(n.) கற்பூரம்; camphor. (சா.அக.); நிசாபதி nicāpadi, பெ.(n.) 1. திங்கள் (பிங்.);; moon, as Lord of the night. 2. கருப்பூரம் (எரியணம்); (சங்.அக.);; camphor. [Skt. {} → த. நிசாபதி]
நிசாபுட்பம்	நிசாபுட்பம் nicāpuṭpam, பெ.(n.) 1. இரவில் மலரும் வெள்ளாம்பல்; white indian water-lily, as opening its petals at night. 2. செவ்வாம்பல் (மலை.);; red indian water-lily. 3. உறைபனி (யாழ்.அக.);; ice. [Skt. {} → த. நிசாபுட்பம்] நிசாபுட்பம் nicāpuṭpam, பெ.(n.) 1. உறைபனி; foozen dew, snow. (சா.அக.);
நிசாமணி	நிசாமணி1 nicāmaṇi, பெ.(n.) மின்மினி; glow woom, fire fly. (சா.அக.); நிசாமணி2 nicāmaṇi, பெ.(n.) 1. திங்கள் (வின்.);; moon, as the gem of night. 2. மின்மினி (யாழ்.அக.);; firefly, glow-worm. [Skt. {} → த. நிசாமணி]
நிசாமனம்	நிசாமனம் nicāmaṉam, பெ.(n.) 1. கேள்வி (யாழ்.அக.);; listening to words of wisdom. 2. பார்வை; sight. 3. நிழல்; shade. [Skt. {} → த. நிசாமனம்] நிசாமனம் nicāmaṉam, பெ.(n.) உடம்பின் உள்ளுறுப்புகளைக் கருவியால் சோதித்துத் திட்டமாக்கல்; a kind of diagnosis or determining the disease by examination of the internal organs of the body through instruments such as stesthoscope used for chest auscultation. (சா.அக.);
நிசாமனி	நிசாமனி nicāmaṉi, பெ.(n.) இருதயத் துடிப்பு முதலிய உள்ளுறுப்புகளின் நிலைமையைக் கண்டறியும் கருவி; an instrument used for determining or distinguishing the state of the internal organs of the body - stethoscope. (சா.அக.);

நிசாமானம்	நிசாமானம் nicāmāṉam, பெ.(n.) இரவு கால வளவு (வின்.);; night time, duration. [Skt. {} + mana → த. நிசாமானம்]
நிசர்	நிசர் nisar, பெ.(n.) 1. இராத்திரி; night. 2. நடு ராத்திரி; mid night. (சா.அக.);
நிசார்	நிசார் nicār, பெ.(n.) நீண்ட காற்சட்டை; long drawers or trousers. "தங்கரேக் கென்னத் தயங்கு நிசார் தொட்டிறுக்கி" (கூளப்ப. 42);. [U. {} → த. நிசார்]
நிசாரணம்	நிசாரணம் nicāraṇam, பெ.(n.) கொலை; murder. (சா.அக.);
நிசாரணன்	நிசாரணன் nicāraṇaṉ, பெ.(n.) கொலைஞன் (யாழ்.அக.);; executioner, murderer. [Skt. {} → த. நிசாரணன்]
நிசாரி	நிசாரி nicāri, பெ.(n.) கதிரவன்; sun, as enemy of the night. "நிசாரி புதல்வன்" (பாரத. அணி. 20);. [Skt. {}+ari → த. நிசாரி]
நிசாறு	நிசாறு nicāṟu, பெ.(n.) நீண்ட கால் சட்டை; trousers. "நேயத்தாற் பொற்பூ நிசாறு தந்தான்" (விறலிவிடு. 1120);. [U. {} → த. நிசாறு]
நிசான்	நிசான் nicāṉ, பெ.(n.) கொடி; flag, banner. "நாடு நகரு நிசா ஏட்டிய பாளயமும்" (தாயு. பராபரக். 232);. [U. {} → த. நிசான்]
நிசார்த்தம்	நிசார்த்தம் nicārttam, பெ.(n.) நிதார்த்தம் பார்க்க (யாழ்.அக.);;see {}.
நிசிசரன்	நிசிசரன் nisisaraṉ, பெ.(n.) இரவில் திரிவோன்; night rover. "நிசிசரன்முடியுடைதர" (தேவா. 615, 8);. [Skt. {}-cara → த. நிசிசரன்]

நிசிச்சுரம்	நிசிச்சுரம் nisissuram, பெ.(n.) நடு இராத்திரியில் வரும் சுரம்; midnight fever. (சா.அக.);
நிசித்தம்	நிசித்தம் nisittam, பெ.(n.) நெறிமுரண்; that which is contrary to the rule or objectionable. "விதி நிசித்தமெல்லாம்" (சைவச. பொது. 224);. 2. இகழ்ச்சி (இ.வ.);; meanness, vileness, ignominy. [Skt. ni-siddha → த. நிசித்தம்]
நிசிதம்	நிசிதம்1 nisidam, பெ. (n.) 1. கூர்மை; sharp- ness, keenness. "நிசித பாணங்களால்" (பாரதவெண். 801, உரைநடை);. 2. இரும்பு (யாழ்.அக.);; iron. [Skt. {} → த. நிசிதம்] நிசிதம்2 nisidam, பெ.(n.) இகழ்ச்சி (யாழ்.அக.);; meanness, vileness, ignoring. [Skt. ni-siddha → த. நிசிதம்]
நிசிந்தன்	நிசிந்தன் nisindaṉ, பெ.(n.) சிவன்; God, as free from all passions. "புனலன் மேனியினிசிந்தன் விடுமம்பு" (தக்கயாகப். 710);. [Skt. {}-cinta → த. நிசிந்தன்]
நிசிந்தா	நிசிந்தா nisindā, பெ.(n.) உதவியாளர்; 2. கோயிற்கணக்கன்; temple accountant. "கோயில் நிசிந்தா கடுமுடுக்காயிருக்கிறார்". [U. nawisindah → த.நிசிந்தா]
நிசீத்தியை	நிசீத்தியை nicīttiyai, பெ.(n.) இரவு(யாழ்.அக.);; night. [Skt. {} → த. நிசீத்தியை]

நிசீதம்	நிசீதம்1 nicītam, பெ.(n.) 1. இரவு; night. 2. நள்ளிரவு; midnight. [Skt. {} → த. நிசீதம்] நிசீதம்2 nicītam, பெ.(n.) கூர்மை (யாழ்.அக.);; sharpness. [Skt. {} → த. நிசீதம்] நிசீதம்3 nicītam, பெ.(n.) சிறுமை, அற்பம் (யாழ்.அக.);; trifling. [Skt. ni-siddha → த. நிசிதம்]
நிசீதிகை	நிசீதிகை nicītigai, பெ.(n.) உண்ணா நோன்பால் உயிர் விடுகை; death by fasting, a custom among jains. "சந்திரநந்தி யாசிரிகர் நிசீதிகை" (T.A.S.I.1, 231);. [Skt. {} → த. நிசீதிகை]
நிசும்பம்	நிசும்பம் nisumbam, பெ.(n.) கொலை (யாழ்.அக.);; murder, slaughter. [Skt. {} → த. நிசும்பம்]
நிசும்பன்	நிசும்பன் nisumbaṉ, பெ.(n.) கொலைஞன்; murderer. "நிசும்பரன்னதோர் நோலர்" (கந்தபு. வச்சிர. 24);. [Skt. {} → த. நிசும்பன்]
நிசும்பனம்	நிசும்பனம் nisumbaṉam, பெ.(n.) கொலை; murder. [Skt. {} → த. நிசும்பனம்]
நிசுலகம்	நிசுலகம் nisulagam, பெ.(n.) மார்புக் கவசம் (யாழ்.அக.);; coat of mail. [Skt. niculaka → த. நிசுலகம்]
நிசுவாசம்	நிசுவாசம் nisuvāsam, பெ.(n.) expiration. [Skt. {} → த. நிசுவாசம்]

நிசுளாபுரி	நிசுளாபுரி nisuḷāpuri, பெ.(n.) சோழர் தலைநகராகிய உறையூர் (குருபரம்);;{}, the chola capital. [Skt. nicula-puri → த. நிசுளாபுரி]
நிசூதனம்	நிசூதனம் nicūtaṉam, பெ.(n.) அழிக்கை (யாழ்.அக.);; destroying, killing. [Skt. {} → த. நிசூதனம்]
நிசேகம்	நிசேகம் nicēkam, பெ.(n.) கருத்தரித்தல்; conception. (சா.அக.); [Skt. {} → த. நிசேகம்]
நிசேடம்	நிசேடம் nicēṭam, பெ.(n.) முழுமை; entireness, completeness. [Skt. {} → த. நிசேடம்]
நிசை	நிசை nisai, பெ.(n.) இரவு; night. "தெவ்வரா நிசையழிந்து வெளியாக" (பாரத. இராச. 45);. [Skt. {} → த. நிசை]
நிட்கம்	நிட்கம்1 niṭkam, பெ.(n.) 1. வராகனெடை (தைலவ. தைல.);; weight of a gold pagoda. 2. நாணயவகை; a coin. 3. பொன்; gold. நிட்கம்2 niṭkam, பெ.(n.) பறை வகை (யாழ்.அக.);; a kind of drum. நிட்கம்3 niṭkam, பெ.(n.) 1. பலம்; one pallam weight. 2. பொன்; gold. 3. ஒரு வராகனெடை; a pagoda weight. (சா.அக.); [Skt. {} → த. நிட்கம்]

நிட்கண்டகம்	நிட்கண்டகம் niṭgaṇṭagam, பெ.(n.) 1. தீமை யின்மை; freedom from danger or trouble. 2. இரக்கமின்மை; mercilessness, lack of consideration. "நிட்கண்டக்ஞ்க் செய்து வாழ்வேன்" (தேவா. 743,5);. [Skt. {} → த. நிட்கண்டகம்]
நிட்கண்டகன்	நிட்கண்டகன் niṭgaṇṭagaṉ, பெ.(n.) சிவ பெருமான் (பகையற்றவன்);; Siva as having no enemies. "தக்கன் றன்பெருவேள்வி நிரந்தரஞ் செய்த நிட்கண்டக" (தேவா. 1049, 9);. [Skt. {} → த. நிட்கண்டகன்]
நிட்கலம்	நிட்கலம் niṭkalam, பெ.(n.) பெண்குறி; female genitals. (சா.அக.);
நிட்கலி	நிட்கலி niṭkali, பெ.(n.) மாதவிடாய் நின்ற பெண்; a woman whose menstruration has stopped (i.e.); a woman of 40 or 45 years old. (சா.அக.);
நிட்கலை	நிட்கலை niṭkalai, பெ.(n.) பூப்பு நின்று போனவள் (யாழ்.அக.);; woman past menstruation. [Skt. {} → த. நிட்கலை]
நிட்களங்கம்	நிட்களங்கம் niṭkaḷaṅgam, பெ.(n.) மாசின்மை; immaculateness, purity. [Skt. {} → த. நிட்களங்கம்]
நிட்களசிவம்	நிட்களசிவம் niṭkaḷasivam, பெ.(n.) அருவ மான சிவம் (சதா.சிவ. 3, உரை);; the formless aspect of {}. [Skt. {} + (saiva); → த.நிட்களசிவம்]
நிட்களம்	நிட்களம் niṭkaḷam, பெ.(n.) உருவமின்மை; formlessness. "நிட்களங் கட்காண்டகுதி நீளிடை" (ஞானா. 61, 3);. [Skt. {} → த. நிட்களம்]
நிட்களர்	நிட்களர் niṭkaḷar, பெ.(n.) அருவடிவாகிய சிவபிரான்; formless {}. [Skt. {} → த. நிட்களர்]
நிட்காபட்டியம்	நிட்காபட்டியம் niṭkāpaṭṭiyam, பெ.(n.) கவடின்மை; guilelessness, sincerity simplicity. [Skt. {} → த. நிட்காபட்டியம்]

நிட்காமியம்	நிட்காமியம்1 niṭkāmiyam, பெ.(n.) பயனை விரும்பாது செய்யுஞ் செயல்; deed done without expectation of any reward. [Skt. {} → த. நிட்காமியம்] நிட்காமியம்2 niṭkāmiyam, பெ.(n.) ஆசை யின்மை; freedom from desire. (சா.அக.); நிட்காமியம்3 niṭkāmiyam, பெ.(n.) 1. முற்றுந் துறத்தல்; leaving or abandoning one's house. casting off the house holders mode of life for adoption of sanyasam or life renuniciation. 2. விருப்பமின்மை; freedom from selfish desire as in the proper performance duties. (சா.அக.); [Skt. {} → த. நிட்காமியம்]
நிட்காமியகருமம்	நிட்காமியகருமம் niṭgāmiyagarumam, பெ.(n.) பயனை விரும்பாது செய்யுஞ் செயல்; deed done without expectation of any reward.
நிட்காரணம்	நிட்காரணம் niṭkāraṇam, பெ.(n.) காரண மின்மை; being without cause or reason. [Skt. {} → த. நிட்காரணம்]
நிட்கருடபத்திரிகை	நிட்கருடபத்திரிகை niḍgaruḍabattirigai, பெ.(n.) 1. உறுதிப்பத்திரம்; a certificate or warrant. 2. விடுதலைப் பத்திரம்; a deed of renuniation.
நிட்கருடம்	நிட்கருடம் niḍkaruḍam, பெ.(n.) நிச்சயம்; certainty, assurance, finality. [Skt. {} → த. நிட்கருடம்]
நிட்கருடை	நிட்கருடை niḍkaruḍai, பெ.(n.) நிச்சயம்; assurance, certainly, finality.
நிட்கிராமம்	நிட்கிராமம் niṭkirāmam, பெ.(n.) கூத்துவகை (யாழ்.அக.);; a kind of dance. [Skt. {} → த. நிட்கிராமம்]
நிட்கிரியம்	நிட்கிரியம் niṭkiriyam, பெ.(n.) தொழிற் செய்யாதது (வேதாந். சா. 85);; that which is inactive. [Skt. {} → த. நிட்கிரியம்]

நிட்க்கிரமப்பிரசவம்	நிட்க்கிரமப்பிரசவம் niṭkkiramappirasavam, பெ.(n.) அக்கிரமப் பிரசவம்; abnormal labour. (சா.அக.); [Skt. {} → த. நிட்க்கிரமப்பிரசவம்]
நிட்கிறாமணம்	நிட்கிறாமணம் niṭkiṟāmaṇam, பெ.(n.) காரணமின்மை; being without cause or reason. "ஆயுளும் வளர வம்மழவினுக்கு நிட்கிறாமணந்தானாற்றுதல் வேண்டும்" (திருவானைக். கோச்செங். 84);. [Skt. {} → த. நிட்கிறாமணம்]
நிட்சணம்	நிட்சணம் niṭcaṇam, பெ.(n.) முத்தம் கொடுப்பு (யாழ்.அக.);; kissing. [Skt. {} → த. நிட்சணம்]
நிட்சேபம்	நிட்சேபம் niṭcēpam, பெ.(n.) புகட்டல்; injection. (சா.அக.); நிட்சேபம் niṭcēpam, பெ.(n.) எண் வகைத் துய்ப்பு (போகப்); பொருள்களில் ஒன்றாகிய புதை பொருள்; treasure-trove, one of {}.
நிட்டுரதரன்	நிட்டுரதரன் niṭṭuradaraṉ, பெ.(n.) கடு நெஞ்சன் (கடுஞ்சித்தமுள்ளவன்);; hard- hearted person. "கடுஞ்சித்தமுள்ளவன் நிட்டுதரர் நினைவழியவும்" (சிவதரு.சுவர். 47);. [Skt. {} – tara → த. நிட்டுரதரன்]
நிட்டூரம்	நிட்டூரம் niṭṭūram, பெ.(n.) கொடுமை; harshness, severity. "இந்த நிட்டூர மென்னோ" (பாரத. நச்.40);. [Skt. {} → த. நிட்டூரம்] நிட்டூரம் niṭṭūram, பெ.(n.) கொடுமை; harshness, in humanity. (சா.அக.);
நிட்டூரி	நிட்டூரி niṭṭūri, பெ.(n.) கொடியவள் (வின்.);; hard hearted woman. [Skt. {} → த. நிட்டூரி]
நிட்டீவனம்	நிட்டீவனம் niṭṭīvaṉam, பெ.(n.) கக்கல் வாந்தி; vomitting. (சா.அக.);

நிட்டை	நிட்டை niṭṭai, பெ.(n.) observance of religious duties and vows. "விரதானுட்டானம்". "நிட்டையிலேயிருந்து மனத்துறவடைந்த பெரியோர்க்கும்" (தனிப்பா.);. [Skt. {} → த. நிட்டை]
நிடதன்	நிடதன் niḍadaṉ, பெ.(n.) நிடத நாட்டரசனான் நளன்; Nala, the king of {}.
நிடூதனம்	நிடூதனம் niṭūtaṉam, பெ.(n.) கொலை (யாழ்.அக.);; slaughter murder. [Skt. {} → த. நிடூதனம்]
நிடூதனன்	நிடூதனன் niṭūtaṉaṉ, பெ.(n.) கொலைஞன் (சது.);; murderer. [Skt. {} → த. நிடூதனன்]
நித்தியசிலேட்டும ரோகம்	நித்தியசிலேட்டுமரோகம் nittiyasilēṭṭumarōkam, பெ.(n.) 1. சதா ஒக்காளம் எப்பொழுதும் இருமல், சுரம் முதலிய குணங்களையுண்டாக்கும் ஓர் வகை ஈளை நோய்; a kind of phlegmatic disease marked by constant straining to vomit, fever, cough etc. 2. ஈளைநோய்; asthma. (சா.அக.);
நித்தியசீவி	நித்தியசீவி nittiyacīvi, பெ.(n.) 1. எக்காலும் வாழ்ந்து இருப்பது; that which exists for a long time - Everlasting. 2. அழிவில்லாச் சீவன்; eternal spirit. 3. என்றும் நீடுவாழி (சிரஞ்சீவி);; eternal being. (சா.அக.);
நித்தியானுட்டான ம்	நித்தியானுட்டானம் nittiyāṉuṭṭāṉam, பெ.(n.) நாட்(தினசரிக்); கருமம் (வின்.);; daily religious duties. [Skt. nitya+{} → த. நித்தியா னுட்டானம்]
நித்திராபங்கம்	நித்திராபங்கம் nittirāpaṅgam, பெ.(n.) தூக்கமின்மை; sleeplessness. (சா.அக.);
நித்திராலு	நித்திராலு nittirālu, பெ.(n.) தூங்குபவன்; sleepy, drowsy person. "நித்திராலுவை மீளவுங் கொல்லுவான்" (பாரத. வாரணா. 8);. [Skt. {} → த. நித்திராலு]

நித்திரை	நித்திரை1 nittirai, பெ.(n.) உறக்கம்; sleep, repose. "நிசிவேலை நித்திரையாத்திரை பிழைத்தும்" (திருவாச. 4, 29);. [Skt. {} → த.நித்திரை] நித்திரை2 nittirai, பெ.(n.) 1. உணவினாலே மயக்கம்; drowsiness arising from taking food. "உண்ட மயக்கம் தொண்டருக்கு முண்டு". 2. ஆழ்ந்த தூக்கம்; deep sleep. 3. சுழுத்தி; entire insensibility in deep sleep. 4. யோக நித்திரை; a conscious sleep. 5. தூக்கம்; sleep. (சா.அக.);
நித்திரைக்கலிதம்	நித்திரைக்கலிதம் niddiraikkalidam, பெ.(n.) 1. தூங்கும் போது விந்து கழலுதல்; reflex emission of semen during sleep - Nocturnal emission uet - dream. 2. தூக்கத்தில் தன்னை அறியாமலே அடிக்கடி விந்து கழலும் ஓர் நோய்; an involuntary, too frequent and excessive discharge of semen without copulation - Spermatorrheca. (சா.அக.);
நித்திரைகுலை-த்தல்	நித்திரைகுலை-த்தல் nittiraigulaittal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. தூக்கத்தைக் கலைத்தல்; sleepless. 2. பித்தியத்தினால் தூக்கம் பிடியமை; entire absence of the capacity to sleep as in sanity-Ahypnosis. (சா.அக.);
நித்திரைகொள்ளு-தல்	நித்திரைகொள்ளு-தல் niddiraigol̤l̤udal, 3 செ. குன்றாவி.(v.t.) தூங்குதல்; sleeping. (சா.அக.);
நித்திரைசோபம்	நித்திரைசோபம் nittiraicōpam, பெ.(n.) மயக்கம்; drewsiness. (சா.அக.);
நித்திரைதெளி-தல்	நித்திரைதெளி-தல் niddiraidel̤idal, 3 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. தூக்கந் தெளிதல்; recovering from drowsiness or sleep. 2. தூக்கத்தினின்று எழுதல்; rising from sleep. (சா.அக.);
நித்திரைப்பரிகாரம்	நித்திரைப்பரிகாரம் nittiraipparikāram, பெ.(n.) 1. தூக்கம் வராதிருக்கும் படிச் செய்யும் முயற்சி; preventive measures taken for doing away with sleep. 2. நான்கு வகை பரிகாரத்திலொன்று; one of the four prescribed remedies (i.e.); preventing sleep. (சா.அக.);
நித்திரைமயக்கம்	நித்திரைமயக்கம் nittiraimayakkam, பெ.(n.) தூக்கக் கலக்கம்; sleepingness, drowsi- ness. (சா.அக.);
நித்திரைமருந்து	நித்திரைமருந்து nittiraimarundu, பெ.(n.) தூக்கத்தைத் தரும் மருந்து; a drug of medicine that has the quality of inducing profound sleep - Soparific. (சா.அக.);
நித்திரைவரு-தல்	நித்திரைவரு-தல் niddiraivarudal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) தூக்கம் பிடித்தல்; becoming sleepy, to be sleepy. (சா.அக.);

நித்திரைவருவி-த்தல்	நித்திரைவருவி-த்தல் nittiraivaruvittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) தூக்கம் வரும்படிச் செய்தல்; inducing sleep 5 or 7 grains of veronal taken mixing in water before bed time is enough. "படுப்பதற்கு முன் இதற்கு விரோணல் 55-7 துளி தண்ணீரில் கலந்து குடிக்கத் தூக்கம் வரும்" (சா.அக.);
நித்திரைவெறி	நித்திரைவெறி nittiraiveṟi, பெ.(n.) தூக்கத் திலாவது தூக்கத்தினின்று எழுந்தாவது திடீரென முறை பிசகான காரியத்தைச் செய்தல்; a condition of incomplete sleep in which some of the faculities are excited when the person becomes violent-sleep drungness - Somnolentia. (சா.அக.);
நித்திராகாரிலேகியம்	நித்திராகாரிலேகியம் nittirākārilēkiyam, பெ.(n.) தூக்கத்தைத் தரும் மருந்து; anodyne confection or electuary. (சா.அக.);
நிதர்சனம்	நிதர்சனம் nidarcaṉam, பெ.(n.) வெளிப் படையானது, தெளிவானது, கண்கூடு; obuious, evident. "இந்த நிதர்சனமான உண்மையை உன்னால் ஏன் ஏற்க முடியவில்லை? உன் வாதம் பொய் என்பது இப்போது நிதர்சனம் ஆகிவிட்டது". (இ.வ.);.
நிதனம்	நிதனம் nidaṉam, பெ.(n.) 1. சாவு; death. 2. அழிவு; loss. (சா.அக.);
நிதாகம்	நிதாகம் nitākam, பெ.(n.) 1. முதிர்வேனிற் காலம்; severe summer days. 2. உட்காங்கை; internal heat. 3. வியர்வை; sweat, perspiration. (சா.அக.); நிதாகம் nitākam, பெ.(n.) 1. முதுவேனிற் காலம்; summer. 2. வெப்பம்; heat, warmth. 3. வியவை; sweat. [Skt. {} → த. நிதாகம்]
நிதாககரன்	நிதாககரன் nitāgagaraṉ, பெ.(n.) கதிரவன் (யாழ்.அக.);; sun. [Skt. {}-kara → த. நிதாககரன்]
நிதானக்காரன்	நிதானக்காரன் nitāṉakkāraṉ, பெ.(n.) கருத்துள்ளவன் (யோசனையுள்ளவன்);; careful person. [Skt. {} + த. காரன் → நிதானக்காரன்]

நிதானம்	நிதானம்1 nitāṉam, பெ.(n.) 1. முதல் காரணம்; first cause, origin. "பந்த நிதானஞ் சங்கற்ப மன்றோ" (ஞானவா. மானுவே 8);. 2. நோய்க் காரணம்; cause of a disease. "வாத முதலிய பிணிகட்கு..... நிதான மாயினவன்றி மாறாயவியல் பினையுடையனவாம்" (குறள், 1102, உரை). 3. சார்பு (மணிமே. 24.105, உரை);; cause of misery. [Skt. nidana → த. நிதானம்] நிதானம்2 nitāṉam, பெ.(n.) 1. முதற் காரணம்; primary cause, the disease and which gives clue to diagnosis. 2. பொன்; gold. 3. இரத்தினப் பொது; gem in common. (சா.அக.); நிதானம்3 nitāṉam, பெ.(n.) நோயின் காரணங்கள்; those causes which induce diseases. (சா.அக.); நிதானம்4 nitāṉam, பெ.(n.)
நிதானன்	நிதானன் nitāṉaṉ, பெ.(n.) கடவுள் (வின்.);; deity, as the first cause. [நிதானம் -→ நிதானன்]
நிதானவித்தை	நிதானவித்தை nitāṉavittai, பெ.(n.) நோயின் காரணத்தையும் குறியையும் தெரிந்து கொள்ளும் வித்தை; the determination of disease, its causes any symptoms - Diagnosis. (சா.அக.);
நிதானி-த்தல்	நிதானி-த்தல் nitāṉittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உறுதி செய்தல் (நிச்சயித்தல்);; to ascertain, determine, resolve. 2. மதிப்பீடுதல் (உத்தே சித்தல்);; to estimate, judge. 3. அளவு திட்டப் படுத்துதல் (வின்.);; to fix a measure or standard. 4. (அனுமானித்தல்); உன்னித்தல்; to inferdeduce. [நிதானம் நிதானித்தல்]

நிதானி	நிதானி nitāṉi, பெ.(n.) 1. வேண்டிய கவனம் மேற்கொள்ளுதல்; pause, exercise caution pay due attention. 2. உறுதிப்படுத்துதல்; make sure, determine. "அமைச்சர் உடனடியாக பதில் சொல்லாமல் சற்று நிதானித்தார்."குரல் எந்தச் திசையிலிருந்து வருகிறது என்பதை அவரால் நிதானிக்க முடியவில்லை". (இ.வ.); நிதானி nitāṉi, பெ.(n.) முன் எச்சரிக்கை உள்ளவன் (யோசனையுள்ளவன்);; careful person. [Skt. {} → த. நிதானி]
நிதி	நிதி1 nidi, பெ.(n.) 1. குவை, பொருட்டிரள்; treasure-hoard. "பெருநல நிதி தலை சிறந்தது" (சீவக. 331);. 2. பொன் (சூடா.);; gold. 3. ஒன்றிய ஐக்கிய நாணயச் சங்கம்; joint- stock company. [Skt. niidhi → த. நிதி] நிதி2 nidi, பெ.(n.) 1. செல்வம், பணம்; wealth, money. 2. பொது வருவாய்; finance, fund. "நிதி அமைச்சர், வெள்ள நிவாரண நிதி". "நிதியும் மதியும் இருந்தால் எதையும் அடையலாம்". (இ.வ.);.
நிதிஅறிக்கை	நிதிஅறிக்கை nidiaṟikkai, பெ.(n.) வரவு செலவுத் திட்டம்; budget. "மக்களவையில் நிதிஅறிக்கை படைக்கப்பட்டது". த.வ. பாதீடு
நிதிஆண்டு	நிதிஆண்டு nidiāṇṭu, பெ.(n.) வரவு செலவுத் திட்டம் செயலாக்கப்படும் மாதத்திலிருந்து அடுத்த வரவு செலவுத் திட்டம் வரையிலான காலம்; financial year. த.வ. திட்ட ஆண்டு, பாதீட்டு ஆண்டு
நிதிக்கிழவன்	நிதிக்கிழவன் nidikkiḻvaṉ, பெ.(n.) தலைச்சங்கப் புலவருள் ஒருவர்; a poet of the first sangam. "நிதியின் கிழவன்" (இறை. களா. 1, உரை. பக்.4.);
நிதிசாத்திரம்	நிதிசாத்திரம் nidicāddiram, பெ.(n.) புதையல் கண்டுபிடிக்கும் நூல்; treastise on the discovery of treasure-troves. [Skt. nidi → த. நிதிசாத்திரம்]

நிதித்தியாசனம்	நிதித்தியாசனம் nididdiyācaṉam, பெ.(n.) இடைவிடா ஊழ்கம் (தியானம்);; un- interrupted meditation. "நிதித்தியா சனத்தின் மன்னுவாய்" (பிரபுலிங். கதலி. 16);. [Skt. {} → த. நிதித்தியாசனம்]
நிதித்துறை	நிதித்துறை nididduṟai, பெ.(n.) அரசின் செல்வத்துறை; finance department of the Government. த.வ. செல்வத்துறை
நிதிநிசேபம்	நிதிநிசேபம் nidinicēpam, பெ.(n.) நிலத்தின் (பூமியின்); கீழுள்ள புதையல்; treasure hidden underground, a documentary term. (R.F.); [Skt. nidhi + {} → த.நிதிநிசேபம்]
நிதிப்பலகை	நிதிப்பலகை nidippalagai, பெ.(n.) பொற் பலகை; golden seat. "தண்ணிதிப் பலகைச் சந்தனச் சார்வணை" (பெருங். இலாவாண. 18. 41); [Skt. nidi + த. பலகை → த. நிதிபலகை]
நிதிப்பொதி	நிதிப்பொதி nidippodi, பெ.(n.) பொற்கிழி (வின்.);; a purse of gold. [நிதி + பொதி]
நிதியமைச்சர்	நிதியமைச்சர் nidiyamaiccar, பெ.(n.) செல்வத்துறையின் அமைச்சர்; minister for finance. த.வ. செல்வ அமைச்சர்
நிதுவனம்	நிதுவனம் niduvaṉam, பெ.(n.) 1. கலப்பு; mixing. 2. புணர்ச்சி; sexual union. 3. மகிழ்ச்சி; joy. 4. விளையாட்டு; sport. [Skt. nidhvana → த. நிதுவனம்]
நிதேசம்	நிதேசம் nitēcam, பெ.(n.) 1. கட்டளை; command. 2. சொல்; word. 3. அருகில். அண்மை (சமீபம்);; proximity. [Skt. ni-{} → த. நிதேசம்]
நிந்தக்காணி	நிந்தக்காணி nindakkāṇi, பெ.(n.) ஒருவனுக்கே உரிமையான நிலம்; land which is the exclusive property of a single proprietor.

நிந்தகன்	நிந்தகன் nindagaṉ, பெ.(n.) இழிவுரைஞன் (இழிவாக பேசுவோன்);; who despises, scoffes. "வேதநிந்தகனே புன்மை விடாக்குணும் புலையவனாவான்" (சிவ. தருசுவர்க். சேட. 37);. [Skt. {} → த. நிந்தகன்]
நிந்தம்	நிந்தம் nindam, பெ.(n.) தனி உரிமை; one's own exclusive right. [Skt. nija → த. நிந்தம்]
நிந்தனை	நிந்தனை nindaṉai, பெ.(n.) இகழ்ச்சி; censure, scorn. [Skt. {} → த. நிந்தனை]
நிந்தாட்சணை	நிந்தாட்சணை nindāṭcaṇai, பெ.(n.) இரக்க மின்மை; mercilessness, implacable nature, severity.
நிந்தாசுதுதி	நிந்தாசுதுதி nindācududi, பெ.(n.) எள்ளி யேத்தல் (இகழ்தல் போலப் புகழ்கை);; praise in the apparent from of abuse. [Skt. {} +cutudi → த. நிந்தாசுதுதி]
நிந்தி-த்தல்	நிந்தி-த்தல் nindittal, 3 செ.கு.வி.(v.i.) 1. இகழ்தல்; to vilify, abuse, slander. 2. அசட்டை பண்ணுதல் (பொருட்படுத்தா திருத்தல்);; to neglect, disregard. [Skt. nind + (-த்தல்); → த. நிந்தித்தல்]
நிந்திதம்	நிந்திதம் nindidam, பெ.(n.) 1. இகழப்பட்டது; which is abused or despised. 2. பரிகாசம் (எள்ளல்); (யாழ்.அக.);; prohibition. [Skt. nindita → த. நிந்திதம்]
நிந்து	நிந்து nindu, பெ.(n.) இறந்த மக வீன்றாள் (யாழ்.அக.);; woman delivered of a still-born child. [Skt. nintu → த.நிந்து]
நிந்தை	நிந்தை nindai, பெ.(n.) இகழ்ச்சி; reproach, blasphemy, abuse. [Skt. {} → த. நிந்தை]

நிந்தைவுவமை	நிந்தைவுவமை nindaivuvamai, பெ.(n.) உவமேயத்தை உயர்த்தி உவமானத்தை இகழ்ந்து சொல்லும் உவமையணி வகை (தண்டி. 30, உரை);; figure of speech in which the object chosen for comparison is belittled. [நிந்தை + உவமை]
நிப்பரம்	நிப்பரம் nipparam, பெ.(n.) 1. பாரமின்மை (சுமையின்மை);; lightness. 2. அசைவின்மை; firmness. [Skt. nir-bhara → த. நிப்பரம்]
நிபச்சொல்	நிபச்சொல் nibaccol, பெ.(n.) பழிச்சொல் (வின்.);; slandex backbiting, calumny. [Skt. nibha → த. நிபச்சொல்]
நிபடிதம்	நிபடிதம் nibaḍidam, பெ.(n.) studying. [Skt. {} → த. நிடிதம்]
நிபத்தியை	நிபத்தியை nibattiyai, பெ.(n.) போர்க்களம் (யாழ்.அக.);; battle-field. [Skt. {} → த. நிபத்தியை]
நிபதனம்	நிபதனம் nibadaṉam, பெ.(n.) 1. விழுகை (யாழ்.அக.);; falling down. 2. கீழ் இறக்குகை; throwing down, letting down;dropping. [Skt. ni-patana → த. நிபதனம்]
நிபந்தம்	நிபந்தம் nibandam, பெ.(n.) 1. தாவரப் பொருள்; immoveable property. 2. தவணையாகச் செலுத்துவது; that which has been qromised or is deliverable in instalments. (R.F.);. 3. கோவில்களுக்கு விடப்பட்ட சொத்து; endowment of property for temple workship. "நிபந்த வகுப்பு நாதன் வைத்தபணியென" (கோயிற்பு. திருவிழா.18);. 4. கடமை (வின்.);; obligation, duty. 5. அணை (யாழ்.அக.);; dam. 6. யாப்பு (யாழ்.அக.);; poem. [Skt. ni-bhandha → த. நிபந்தம்]
நிபந்தனக்கிரந்தம்	நிபந்தனக்கிரந்தம் nibandaṉakkirandam, பெ.(n.) பல நூல்களிலிருந்து திரட்டிய மறைநூல் (வின்.);; a treatise compiled from various smrtis. [Skt. nibandhana+kiranta → த. நிபந்தனக் கிரந்தம்]

நிபந்தனம்	நிபந்தனம் nibandaṉam, பெ.(n.) தொகுப்பு (வின்.);; collection, compendium. [Skt. nibandhana → த. நிபந்தனம்]
நிபந்தனை	நிபந்தனை nibandaṉai, பெ.(n.) 1. கட்டுப்பாடு; agreement, compact, condition. 2. பொது விதி; canon, regulation, general rule. 3. ஏற்பாடு (இ.வ.);; arrangement. 4. தண்டனை (வின்.);; punishment, penalty. [Skt. {} → த. நிபந்தனை]
நிபாகம்	நிபாகம் nipākam, பெ.(n.) சமைக்கை (யாழ்.அக.);; cooking. [Skt {} → த.நிபாகம்]
நிபாதம்	நிபாதம் nipātam, பெ.(n.) 1. இறங்குகை (வின்.);; falling, descending. 2. செயலொழிகை (வின்.);; cessation of activity, prostration. 3. இறப்பு (யாழ்.அக.);; death. 4. உடம்பொடு புணர்த்தல் (பி.பி.50, உரை);; a device in literary art. [Skt. {} → த. நிபாதம்]
நியாதனம்	நியாதனம் niyātaṉam, பெ.(n.) கொல்லுகை (யாழ்.அக.);; destroying, killing. [Skt. {} → த. நிபாதனம்]
நிபானம்	நிபானம் nipāṉam, பெ.(n.) 1. கிணறு (யாழ்.அக.);; well. 2. நீர்த் தொட்டி; reservoir of water trough for watering cattle. 3. பாற் கலசம்; milk pail. [Skt. {} → த. நிபானம்]
நிபிடாருட்சா	நிபிடாருட்சா nibiṭāruṭcā, பெ.(n.) கருப்புக் கடலை; black bengal gram. (சா.அக.);
நிபிடீகரம்	நிபிடீகரம் nibiṭīkaram, பெ.(n.) 1. நெருக்கம்; closeness, thickness, as of men, of leaves. 2. கடுமை; sevenity as of disease, urgency, pressure. [Skt. {} → த. நிபிடீகரம்]

நிபீடனம்	நிபீடனம் nipīṭaṉam, பெ.(n.) மற்போர் (சுக்கிரநீதி. 215);; wrestling. [Skt. {} → த. நிபீடனம்]
நிபீடிதம்	நிபீடிதம் nipīṭidam, பெ.(n.) 1. பிசைதல்; squeezing. 2. தழுவல்; embracing. (சா.அக.);
நிபுணத்துவம்	நிபுணத்துவம்1 nibuṇattuvam, பெ.(n.) 1. நுண்திறன் (சாமர்த்தியம்);; skill, cleverness. 2. திறப்பாடு; excellence, superiority. "வாசிட்டமா நிபுண ஞான நூல்" (ஞானவா. வைரா. 16);. [Skt. {} → த. நிபுணத்துவம்] நிபுணத்துவம்2 nibuṇattuvam, பெ.(n.) தேர்ச்சி; expertise, professionalism.
நிபுணர்	நிபுணர் nibuṇar, பெ.(n.) தேர்ச்சியும், திறமையும் பெற்றவர்; expert, specialist. "மருத்துவ நிபுணர் / வேறு எதில் அவர் நிபுணரோ எனக்குத் தெரியாது, ஆனால் பொய் சொல்வதில் நிபுணர்". (இ.வ.);. த.வ. திறவோன்
நிபுணன்	நிபுணன் nibuṇaṉ, பெ.(n.) 1. நுண் திறத்தன், மிக வல்லோன் (திவா.);; skilful man, expert. 2. கலைவல்லோன் (பிங்.);; learned man. 3. அறிவன் (புதன்); (வின்.);; mercury. [Skt. {} → த. நிபுணன்]
நிமிடம்	நிமிடம் nimiḍam, பெ.(n.) 1. 60 விநாடி கொண்ட காலம் (நிமையம்);; a period of 60 minutes (i.e.); a minute. 2. சிமிட்டுக் கண் (இமைப் போது);; continous winking - Blepharism. (சா.அக.);
நிமித்தகம்	நிமித்தகம் nimittagam, பெ.(n.) முத்தமிடல் (யாழ்.அக.);; kissing. [Skt. nimittaka → த. நிமித்தகம்]
நிமிதகம்	நிமிதகம் nimidagam, பெ.(n.) கொக்கோக நூலின்படி ஓர் வகை முத்தமிடல்; a mode of kissing, limited or normal kiss in which the girl merely touches the lips or her lover with her own but not operate or take any other active part. (சா.அக.);

நிமித்தக்காரன்	நிமித்தக்காரன் nimittakkāraṉ, பெ.(n.) கோள் நிலையை நோக்கி வருங் காரியஞ் சொல்வோன் (வின்.);; Astrologer, soothsayer. [Skt. nimitta → த. நிமித்தக்காரன்]
நிமித்தகாரணம்	நிமித்தகாரணம்1 nimittakāraṇam, பெ.(n.) மூலகாரணம்; primary cause. (சா.அக.); நிமித்தகாரணம்2 nimittakāraṇam, பெ.(n.) காரணம் மூன்றனுள் குடத்துக்குக் குயவன் போலக் காரியத்தோடு அனுவிருத்தியில்லாத கரணியம்; efficient cause, as the potter for a pot one of three {}. "அதற்கு நிமித்த காரணங்கேவலப் பொருளென் பதூஉம்" (குறள், 352, உரை); (தருக்க. சங்.பக்.24);. [நிமித்தம் + காரணம்] [Skt. nimitta → த. நிமித்தகாரணம்]
நிமிர்ச்சுவாசம்	நிமிர்ச்சுவாசம் nimirccuvācam, பெ.(n.) நிமிர்ந்தபடி இருந்தாலொழிய மூச்சுவிட முடியாமை; inability to breathe except in an upright position-Orthopnea. (சா.அக.);
நிமித்தசுரம்	நிமித்தசுரம் nimittasuram, பெ.(n.) வேண்டு மென்று உண்டாக்கிய சுரம்; fever that is wantenly brought about - indued fever. (சா.அக.);
நிமித்தசூடாமணி	நிமித்தசூடாமணி nimittacūṭāmaṇi, பெ.(n.) ஒரு புட்குறிநூல் (சகுனதுால்); (யாழ்.அக.);; a treatise on omens. [Skt. nimitta → த. நிமித்தசூடாமணி]
நிமித்தம்	நிமித்தம் nimittam, பெ.(n.) 1. காரணம்; cause, motive, occasion. "புணர்தலும் புணர்தனி மித்தமும்" (தொல்.பொ.13, உரை);. 2. குறி சொல்லுதல்; omen. "நெறியி னல்கின புள்ளு நிமித்தமும்" (சீவக. 2168);. 3. அடையாளம் (வின்.);; mark, sign, spot, token. 4. சபிண்டீ கரணத்தில் இறந்தோர்க்கு நிகராளியாய் (பிரதிநிதி);வரிக்கப் பெற்றவர்க்குரிய இடம்; the office of a Brahmin representing deceased on the 12th day ceremony. 5. பொருட்டு; for the sake of, on account of. "அதனிமித்தம் வந்தேன்" (வின்.); [Skt. ni-mitta → த. நிமித்தம்]

நிமித்ததானம்	நிமித்ததானம் nimittatāṉam, பெ.(n.) பிணத்திற்கு உருக்கமாகச் செய்யும் கொடை (வின்.); (பிரேதப் பிரீதியாகச் செய்யுந் தானம்);; gifts or offerings made for the benefit of the soul of a deceased person before he is included among manes. [Skt nimitta + த. தானம் → த.நிமித்ததானம்]
நிமீலனம்	நிமீலனம் nimīlaṉam, பெ.(n.) 1. கண்ணிமைப்பு; twinkling of the eye. 2. மரணம்; death. (சா.அக.);
நிமேடா	நிமேடா nimēṭā, பெ.(n.) அடிக்கடி கண் சிமிட்டல்; winking very often. (சா.அக.);
நிமேடவர்த்தமம்	நிமேடவர்த்தமம் nimēṭavarttamam, பெ.(n.) கண்ணின் இமைச்சந்தில் வாயு நிற்கும் போது, ஓயாது இமைகளைக் கொட்டி ஒரு வேளை மூடவும், திறக்கவும் செய்யுமோர் வகைக் கண்ணோய்; an eye disease characterised by constent winking of the eyelids owing to the incarceration of the deranged vayu within the nerves or veins controlling their winking. (சா.அக.);
நியக்கி	நியக்கி niyakki, பெ. (n.) மான் (யாழ்.அக.);; deer. [Skt. {} → த. நியக்கி]
நியக்கரணம்	நியக்கரணம் niyakkaraṇam, பெ.(n.) அவமதிப்பு (யாழ்.அக.);; degradation, disrespect. [Skt. {} → த. நியக்கரணம்]
நியங்கு	நியங்கு niyaṅgu, பெ.(n.) பொன்; gold. (சா.அக.);
நியசி-த்தல்	நியசி-த்தல் niyasittal, செ.குன்றாவி.(v.t.) வைத்தல்; to place, to locate. 2. பதித்தல்; to insert. [Skt. nyas → த. நியசித்தல்]

நியதம்	நியதம்1 niyadam, பெ.(n.) 1. அடக்கம் (யாழ்.அக.);; restraint, self-control. 2. எப்பொழுதும்; always, invariablity. "நியதமு மத்தாணிச் சேவகமும்" (திவ். திருப்பல். 8);. [Skt. niyata → த. நியதம்] நியதம்2 niyadam, பெ.(n.) ஒழுங்கு; regularity. [Skt. niyata → த. நியதம்]
நியதி	நியதி1 niyadi, பெ.(n.) 1. செய்கடன்; religious or moral duty, obligation. "புனல் கொண்டு நியதிகள் முடித்து" (கோயிற்பு. பதஞ். 4);. 2. ஒழுக்க நெறி; custom, usage, law, rule. "அருநியதி நாடிய சன்னியாசப் பெருந் தவத்த னாயினான்" (இராகு. 8);. 4. ஊழ்; destiny. (குறள், அதி, 38, அவ.);. 6. வரையறை முறைமை (இ.வ.);; method. 5. வரையறை; restriction. "இன்னவிடத்து என்னும் நியதியின்றி" (நன். 393, மயிலை);. [Skt. niyati → த. நியதி] நியதி2 niyadi, பெ.(n.) 1. கிரமம்; fixed order of things. 2. ஊழ்; destiny, fate. 3. செய்கடன்; religious or moral duty. 4. தத்துவம்; one of the thirty six principles in mystic philosophy.
நியதி-த்தல்	நியதி-த்தல்3 niyadiddal, செ.கு.வி.(v.i.) உறுப்புகளை (அங்கங்களை); மந்திரத்தால் தெய்வங்கட்கு உரிய வாக்குதல் (வின்.);; to appropriate, assign parts of the body to a deity in incantations. [Skt. nyas → த. நியதி-த்தல்]
நியதிதத்துவம்	நியதிதத்துவம் niyadidadduvam, பெ.(n.) சுத்தாசுத்ததத்துவத்துள் ஒவ்வோர் ஆன்மாவும் தன் கருமபலனை நுகரச் செய்வது (சி.கோ. பா.2.2.பக்.150);; category of desting which makes each soul experience the fruits of its own karma, one of seven {}-tattu-vam. q.v. [Skt. niyati → த. நியதி + தத்துவம்]
நியதிப்பெயர்	நியதிப்பெயர் niyadippeyar, பெ.(n.) ஏற்புடைய மொழி (வின்.);; appropriate word or epithet. [Skt. niyati → த. நியதிப்பெயர்]

நியதிபண்ணுதல்	நியதிபண்ணுதல் niyadibaṇṇudal, செ.குன்றாவி. (v.t.) நீக்குதல் (சங்கற்ப. 3 வரி 187, உரை);; to remove. [Skt. niyati → த. நியதி + பண்ணுதல்]
நியது-தல்	நியது-தல் niyadudal, செ.குன்றாவி.(v.t.) விடுதல் (சது.);; to leave, let go, release. [Skt. nyas → த. நியதுதல்]
நியதேந்திரியன்	நியதேந்திரியன் niyatēndiriyaṉ, பெ.(n.) இந்திரியங்களை அடக்குபவன்; one who suppresses the five senses one restraining his passions. (சா.அக.); நியதேந்திரியன் niyatēndiriyaṉ, பெ.(n.) புலனடக்கி (இந்திரியங்களை அடக்கினவன்); (யாழ்.அக.);; one who has subdued his senes. [Skt. {} → த. நியதேந்திரியன்]
நியந்தா	நியந்தா niyandā, பெ.(n.) 1. கட்டளையிடுவோன்; one who guides, controls. 2. கடவுள்; God. "அசடமொடுசட நியந்தா வின்மிக்கோர்" (வாயுசங். ஞானநி.5);. [Skt. {} → த. நியந்தா]
நியமக்காரன்	நியமக்காரன் niyamakkāraṉ, பெ.(n.) 1. விரதம் பூண்டவன்; one who has taken a religious vow. 2. (ஆசாரமுள்ளவன்); ஒழுக்க முள்ளவன்; he who strictly observes religious ordinances. [நியமம் + காரன்]
நியமக்கிரிகை	நியமக்கிரிகை niyamaggirigai, பெ.(n.) சாத்திரம் (கலை, நூல்); வகுத்த (அனுட்டானம்); நடைமுறை; duties enjoined by sastras. "நீர்க்கட னாற்றிய நியமக் கிரிகையன்" (பெருங். உஞ்சைக். 53, 92);. [நியமம் + கிரிகை]
நியமங்கெட்டவன்	நியமங்கெட்டவன் niyamaṅgeṭṭavaṉ, பெ.(n.) ஒழுக்கந் தவறியவன்; man of unrighteous habits. [நியமம் + கெட்டவன்]
நியமச்சிலேடை	நியமச்சிலேடை niyamaccilēṭai, பெ.(n.) பல பொருளுக்கு இயையுமாறு ஒன்றுக்கு நிய மிக்கும் சிலேடையணி (தண்டி.755); (சிலேடை - இரட்டுறமொழிதல்);; a figure of speech wherein an expression capable of many applications is restricted to only one object by suitable devices. [நியமம் + சிலேடை]
நியமச்சூத்திரம்	நியமச்சூத்திரம் niyamaccūttiram, பெ.(n.) ஓரிடத்திற் பலவிதிகள் நிகழும் நிலையில் குறித்த ஒன்றை வரையறுக்குஞ் சூத்திரம் (யாப். வி. 1. பக். 11);; a {} directing the application of a particular rule when along with others, it is merely optional. [நியமம் + சூத்திரம்]

நியமஞ்செய்-தல்	நியமஞ்செய்-தல் niyamañjeytal, 1 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. ஏற்படுத்துதல்; to make an engage- ment, form a purpose. 2. வேலையில் அமர்த்துதல்; to appoint to an office. [நியமம் + செய்தல்]
நியமநிட்டை	நியமநிட்டை niyamaniṭṭai, பெ.(n.) சமயா னுட்டானம், சமய நடைமுறைகள்; religious, duties. [நியமம் + நிட்டை]
நியமம்	நியமம்1 niyamam, பெ.(n.) 1. செய்கடன் (திவா.);; moral or religious duty. "நித்தலுங் நியமஞ் செய்து" (தேவா. 39, 1);. 2. அட்டாங்க யோகத் துள் தவம், தூய்மை, தத்துவமோர்தல், மழை வந்திருத்தல்,தெய்வ வழிபாடு என்ற விதிமுறை களில் வழுவாதொழுகல் (திவா.);; 3. விதி; ordinance, injunction. 4. உறுதி (பிங்.);; certainty, assurance. 5. வழக்கு (வின்.);; usage, practice. 6. வரையறுக்கை; defining, delimiting. [Skt. niyama → த. நியம(ம்);] நியமம்2 niyamam, பெ.(n.) 1. முடிவு; close, end, finish. 2. நகரம் (பிங்.);; town, city. "நெடுநீர்க் கழனிசூழ் நியமஞ் சேர்த்தி" (சீவக. 2601);. 3. கோயில்; temple. "உவணச் சேவ லுயர்த்தோ னியமமும்" (சிலப். 14, 8);. 4. கடைத் தெரு; bazaar street. "ஒவ[illegible] விழுப்பெரு நியமத்து" (மதுரைக். [illegible]
நியமவிஞ்சனம்	நியமவிஞ்சனம் niyamaviñjaṉam, பெ.(n.) இன்றியமையாத துணைப் பொருள்கள்; necessary accessories. "மங்கலப் கருவிக்கு நியமவிஞ்சன மமைமின்" (பெருங். உஞ்சைக். 34, 171-2);. [Skt. ni-yama + {} → த. நியமம் + விஞ்சனம்]
நியமவிலக்குச்சிலேடை	நியமவிலக்குச்சிலேடை niyamavilakkuccilēṭai, பெ.(n.) நியமஞ் செய்து கூறிய சிலேடையை வேறொன்றற்குங் கூறி அந் நியமத்தை விலக்கும் சிலேடையணி (தண்டி. 76, உரை);; a figure of speech in which an expression capable of many applications is restricted to one of them in the first instance and then extended to another. [நியமம் + விலக்குச்சி + சிலேடை]
நியமவுவமை	நியமவுவமை niyamavuvamai, பெ.(n.) உவமானமாகக் கூறத்தக்கன பலவற்றுள் சிறந்ததொன்றனையே தேற்றே காரத்தால் நிச்சயித்துக் கூறும் உவமை வகை (தண்டி. 30, உரை, 9);; simile in which only one object, among many, is expressly taken as {}. [நியமம் + உவமை]

நியமசதன்	நியமசதன் niyamasadaṉ, பெ.(n.) 1. அமர்த்தம் பெற்ற அலுவலன்; person appointed to an office or duty. 2. நடைமுறைகளை பின்பற்று பவன்; regular observer of religious duties. [Skt. niyama + த. சதன் → த. நியமசதன்]
நியமி-த்தல் niyami-	நியமி-த்தல் niyami-4 niyamittalceguṉṟāvi, to appoint, designate, ordian, institute,assign, appropriate. 2. தீர்மானித்தல்; to resolve, determine. "இடமுங்காலமும் நியமித்து" (தொல். பொ. 3, உரை);. 3. உறுதி செய்தல்; to consecrate, dedicate, devote. 4. ஓரிடத்திற் பல நெறி (விதி);கள் நிகழ் நிலையில் ஒன்று அல்லது சிலவே வரும் என்று வரையறுத்தல். (தொல். 87, சேனா.);; 5. பிறப்பித்தல் (சூடா.); to produce, originate, bring into being. 6. கட்டளையிடுதல்;({}); to order, command. 7. வகைப்படுத்துதல்; to classify. எவ்வாறு நியமிக்கப்படும் (கூர்மபு. பிரகிருதி.2);; [Skt. niyama → த. நியமி-]
நியமித்தல்	நியமித்தல் niyamittal, பெ.(n.) பிறப்பித்தல்; causing to originate, bringing into being.
நியமிதம்	நியமிதம் niyamidam, பெ.(n); 1. அமர்த்தம் பெற்றது (வின்.); that which is prescribed, appointed, fixed, regulated, determined. 2. உறுதியானது (யாழ்.அக);; determination. [Skt. ni-yamita → த. நியமிதம்]
நியாக்கியம்	நியாக்கியம் niyākkiyam, பெ.(n.) பொரி யரிசி. (யாழ்.அக.);; fried rice. [Skt. {} → த. நியாக்கியம்]
நியாக்குரோதம்	நியாக்குரோதம் niyākkurōtam, பெ.(n.) நியக்குரோதம் பார்க்க;see niyakkurodam. (சா.அக.);. [Skt. {} → த. நியாக்குரோதம்] நியாசசுவரம்1 __, பெ.(n.); பண் முடிவில் அமையும் இசைச் சுரம்; tonic at the conclusion of a piece. [Skt. {}. (Mus.); → த. நியாசசுவரம்]
நியாசசுவரம்	நியாசசுவரம்2 niyāsasuvaram, பெ.(n.) பண்ணைக் காட்டி முடித்தற்குரிய சுரம் (mus. of Ind. 39.);; [Skt. {}+swara → த. நியாஸஸ்வரம்]

நியாசம்	நியாசம்1 niyācam, பெ.(n.) 1. வைக்கை; putting down; placing; inserting; 2. கடவுளே புகலென்று அவரிடம் மனச் சுமையை வைத்தல்; placing one's burden on God, as one's final refuge. "கைவிடா நன்னியாசத் தருநியதி" (இரகு. இரகுக. 18);. 3. மந்திர எழுத்துகளைப் பலுக்கித் தேவதை களை உறுப்புகளில் வைக்கும் சடங்கு; assignment of the various parts of the body to different deities with appropriate mantras. "நியாசமுந் தியானமுமாற்றி" (காஞ்சிப்பு. சனற். 13);. 4. ஈடுவைத்த பொருள். (வின்); deposit, pledge, mortgage. [Skt. {} → த. நியாசம்] நியாசம்2 niyācam, பெ.(n.) வேம்பு (மலை.);; margosa. நியாசம்3 niyācam, பெ.(n.) 1. முணு முணுத்தல்; uttering words with a low voice and compressed lips – muttering. 2. துறவு; renouncement (சா.அக.);.
நியாசிசம்	நியாசிசம் niyāsisam, பெ.(n.) கருப்பு மரு; a painless circulor eruption of dark colour. (சா.அக.);.
நியாதம்	நியாதம்1 niyātam, பெ.(n.) நியாசம்1 பார்க்க;see niyasam1. "பண்ணி நியாதம் பரம சிவன்பாத முண்ணினைக." (சைவச. பொது. 328);. [Skt. {}. → த. நியாதம்.] நியாதம்2 niyātam, பெ.(n.) நியாசம்2 (மூ.அ.); பார்க்க;see {}. [Skt. nyasa → த. நியாதம்.]
நியாமகம்	நியாமகம் niyāmagam, பெ.(n.) கட்டுப் படுத்துவது; that which binds or sanctions. "நியாமகம் என்னையென்பீராயின்" (சிவசம. 51);. [Skt. {} → த. நியாமகம்.]

நியாமகன்	நியாமகன் niyāmagaṉ, பெ.(n.) 1. இயக்கு பவன், ஆள்பவன் (நியமிப்பவன்);; one who rules; director. "உயிர்க்குயிராகி நியா மகனாய்" (அஷ்டப். திருவரங்கத். மா. 4);. 2. தேரோட்டி (யாழ்.அக.);; charioteer. 3. கப்பலைச் செலுத்துவோன் (யாழ். அக);; sailor. [Skt. {} → த. நியாமகன்.]
நியாயக்கேடு	நியாயக்கேடு niyāyakāṭu, பெ.(n.) நியாயத்தப்பு பார்க்க;{}. [Skt. {} → த. நியாயக்கேடு.]
நியாயங்களிலார்	நியாயங்களிலார் niyāyaṅgaḷilār, பெ.(n.) ஒருசார் கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவர் (T.A.S. iv, 122.);; members of an association. [Skt. {} → த. நியாயங்களிலார்.]
நியாயங்காட்டு-தல்	நியாயங்காட்டு-தல் niyāyaṅgāṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) காரணங்கூறுதல்; to adduce argument, account for. [Skt. {} → த. நியாயம்+காட்டு-]
நியாயங்கேள்-தல்	நியாயங்கேள்-தல் niyāyaṅāḷtal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) வழக்கு உசாவுதல் (வின்.); to hear a complaint, try a case. [Skt. {} → த. நியாயம்+கேள்-]
நியாயசபை	நியாயசபை niyāyasabai, பெ.(n.) முறை மன்றம்; court. [Skt. {} → த. நியாயசபை]
நியாயசாத்திரம்	நியாயசாத்திரம் niyāyacāttiram, பெ.(n.) நியாயநூல், 1, 2. பார்க்க;see {}, 1, 2. [Skt. {} → த.நியாயசாத்திரம்]
நியாயத்தப்பு	நியாயத்தப்பு niyāyattappu, பெ.(n.) முறைகேடு (நீதிக்கேடு);; unfairness, injustice. [Skt. {} → த. நியாயம் + தப்பு.]
நியாயத்தார்	நியாயத்தார் niyāyattār, பெ.(n.) நடுவர், நீதிபதிகள் (T.A.S. iv, 122.);; judges. [Skt. {} → த. நியாயத்தார்]

நியாயத்தீர்ப்பு	நியாயத்தீர்ப்பு niyāyattīrppu, பெ.(n.) வழக்கில் நடுவர் (நீதிபதி); கொடுக்குந் தீர்ப்பு (வின்.);; judgement. [Skt. {} → த. நியாயம்+தீர்ப்பு.]
நியாயத்தீர்ப்புநாள்	நியாயத்தீர்ப்புநாள் niyāyattīrppunāḷ, பெ.(n.) உலக முடிவில் இயேசுநாதர் தீர்ப்பு கொடுக்கும் நாள் (கிறித்);; the day of judgement. [Skt. {} → த. நியாயம் +தீர்ப்புநாள்]
நியாயதுரந்தரன்	நியாயதுரந்தரன் niyāyadurandaraṉ, பெ.(n.) 1. வழக்குரைஞர்; Barrister, advocate, proctor, pleader, Lawyer. 2. நீதியுள்ளவன்; just person, one who maintains justice. (யாழ். அக.);.
நியாயநிட்டூரம்	நியாயநிட்டூரம் niyāyaniṭṭūram, பெ.(n.) முறைகேடு; injustice, unreasonableness. [Skt. {} → த. நியாயநிட்டூரம்]
நியாயநூல்	நியாயநூல் niyāyanūl, பெ.(n.) 1. தருக்க நூல். logic, dialecticals. நியாய நூலா ராய்ச்சி யென்க. (தொல்.பொ.514, உரை);; 2. சட்ட நூல். (யாழ்.அக.);; code of laws. 3. ஒழுக்க நூல் (வின்.);; ethical treatise. [Skt. {} → த. நியாயம்+நூல்]
நியாயநெட்டூரம்	நியாயநெட்டூரம் niyāyaneṭṭūram, பெ.(n.) நியாயநிட்டூரம் (யாழ். அக.); பார்க்க;see {}. [Skt. {} → த. நியாயநெட்டூரம்.]
நியாயப்பிரமாணம்	நியாயப்பிரமாணம் niyāyappiramāṇam, பெ. (n.) முறைமைச்சட்டம்; law, divine or human. [Skt. {} → த. நியாயப்பிரமாணம்.]
நியாயப்பிரமாணி	நியாயப்பிரமாணி niyāyappiramāṇi, பெ.(n.) 1. ஒழுக்கமுள்ளவன்; upright man. 2. முறை தவறாது நடப்பவன் (வின்.);; one who conforms to laws. [Skt. {} → த. நியாயப்பிரமாணி.]
நியாயப்பிரமாணிக்கன்	நியாயப்பிரமாணிக்கன் niyāyappiramāṇikkaṉ, பெ.(n.) நியாயப்பிரமாணி பார்க்க;see {}. (இ.வ.); [Skt. {} → த. நியாயப்பிரமாணிக்கன்.]

நியாயபத்திரம்	நியாயபத்திரம் niyāyabattiram, பெ.(n.) வழக்குத் தீர்ப்பு (i.nsc);; judgement or decree. [Skt. {} → த. நியாயபத்திரம்.]
நியாயபரிபாலனம்	நியாயபரிபாலனம் niyāyabaribālaṉam, பெ.(n.) அறநெறியாட்சி; administration of justice. [Skt. {} → த. நியாயபரிபாலனம்.]
நியாயபோதனை	நியாயபோதனை niyāyapōtaṉai, பெ.(n.) 1. நன்னெறியுணர்த்துகை; inculcation of natural virtues. 2. அறமொழிகள் (வின்.);; precept. [Skt. {}+bothana → த. நியாயபோதனை.]
நியாயம்	நியாயம்1 niyāyam, பெ.(n.) 1. முறை (நீதி);; propriety, fairness, equity, justice, right. 2. வாய்மை (பிங்);; truth, honesty. 3. நன்னனெறி; morality, natural virtues "நியாயமத்தனைக்கு மோர் நிலய மாயினான்" (கம்பரா. கிளை. 55);. 4. சட்டம்; law, rule, precept. 5. காரணம்; cause, reason, ground of action. 6. தருக்கம் (வாக்குவாதம்);, (யாழ்.அக.);; argument, debate. 7. கௌதமர் மதம் பற்றிய தருக்கநூல். (phil.); the {} system of philosophy, founded by Gautama. "நியாய வைசேஷிகங்களை" (தக்கயாகப் 246 , உரை);; 8. நியாயவை சேஷிகங்களாகிய தருக்கநூல்;{} systems. 9. ஒப்பு; resemblance. "நீலக்கரு நிறமேக நியாயற்கு". 10. உலக வியலாகவும் நூலியலாகவும் வழங்கும் எடுத்துக்காட்டு நெறி
நியாயம்பேசு-தல்	நியாயம்பேசு-தல் niyāyambēcudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வழக்கை விளக்குதல் (விவரித்தல்);; to discuss a lawsuit. 2. வழக்கில் தீர்ப்புக் கொடுத்தல்; to give judgment, as a friend between contending parties. [Skt. {} → த. நியாயம்+பேசு-,]
நியாயமலைவு	நியாயமலைவு niyāyamalaivu, பெ.(n.) 1. ஏரண (தருக்க); நூல் கருத்துக்கு எதிரான கூற்று. (தண்டி. 120.);; illogical statement. [Skt. {} → த. நியாயம் + மலைவு.]

நியாயமுத்தரி-த்தல்	நியாயமுத்தரி-த்தல் niyāyamuttarittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. நியாயங்காட்டுதல்; to state arguments, give reasons. 2. எதிர் வழக்குச் சொல்லுதல்; to reply in agrument. [Skt. {} → த. நியாயமுத்தரி-த்தல்.]
நியாயமுரசு	நியாயமுரசு niyāyamurasu, பெ.(n.) மும்முரசுகளுள் அரசன் முறை புரிவதற்கு அறிகுறியாக முழங்கும் முரசு. (கலித். 132, உரை););; drum proclaiming the adminis- tration of justice by a king, one of mummuracu. [Skt. {} → த. நியாயம்+முரசு.]
நியாயர்	நியாயர் niyāyar, பெ. (n.) ஏரண (தருக்க); நூல் வல்லோர். persons versed in {} philosophy. [Skt. {} → த. நியாயர்]
நியாயவாதி	நியாயவாதி niyāyavāti, பெ. (n.) 1. வழக்கறிஞர், pleader, advocate, lawyer. 2. முறை தவறாது சொல்வோன் one who utters nothing but what is just, justice - loving person. [Skt. {} → த. நியாயவாதி]
நியாயவான்	நியாயவான் niyāyavāṉ, பெ. (n.) 1. நேர்மை யாளன் (நீதிமான்);; just man. 2. நியாயவாதி பார்க்க;see {}. 3. நியாயாதிபதி; judge. [Skt. {}. → த. நியாயவான்]
நியாய விசாரணை	நியாய விசாரணை niyāyavicāraṇai, பெ. (n.) வழக்கு உசாவல்; judicial trail, enquiry or, examination. [Skt. {} → த. நியாயவிசாரணை]
நியாயவிதாயகன்	நியாயவிதாயகன் niyāyavitāyagaṉ, பெ. (n.) சட்டம் உருவாக்குபவன் (நிருமானஞ் செய்வோன்);; law – giver, legislator. [Skt. {} → த.நியாயவிதாயகன்]
நியாயவிரோதம்	நியாயவிரோதம் niyāyavirōtam, பெ.(n.) முறைமைத்தவறு; violation of justice. [Skt. {}+ {} → நியாயவிரோதம்]
நியாயத்தலம்	நியாயத்தலம் niyāyattalam, பெ.(n.) முறைமன்றம் உசாவல் செய்யுமிடம்; court of justice, tribunal. [Skt. {}+sthala → த. நியாயாத்தலம்]

நியாயாசனம்	நியாயாசனம் niyāyācaṉam, பெ. (n.) முறை (நீதி); வழங்குவோர் அமரும் அற (தரும); இருக்கை (வின்.);; Judgement seat, tribunal. [Skt. {} → த. நியாயாசனம்]
நியாயாசாரன்	நியாயாசாரன் niyāyācāraṉ, பெ. (n.) ஒழுக்கமுள்ளோன் (யாழ். அக);; a man of righteous conduct. [Skt. {}+ → த.நியாயாசாரன்]
நியாயாதிபதி	நியாயாதிபதி niyāyādibadi, பெ.(n.) நடுவர், நீதிவழங்குபவன்; judge; [Skt. {}+tatipati → த. நியாயாதிபதி]
நியாளம்	நியாளம் niyāḷam, பெ. (n.) ஒரு வகைப் பாறை a kind of drum. "இடக்கை யுடுக்கை நன்னியாளம்" (திருவாலவா. 39.18);; [Skt. {} → த. நியாளம்]
நியானம்	நியானம் niyāṉam, பெ.(n.) 1. பொதுவான அறிவு; knowledge in general. 2. மெய்யறிவு (அ); மெய்யியல் அறிவு; knowledge of a specific and religious kind derived from meditation and study of philosophy. 3. ஆண் அல்லது பெண்ணின் பெயர்; name of male or female especially among christians.
நியுத்தம்	நியுத்தம் niyuttam, பெ.(n.) மற்போர் (யாழ். அக.);; boxing. [Skt. niyuddha → த. நியுத்தம்]
நியுத்தன்	நியுத்தன் niyuttaṉ, பெ.(n.) 1. மனங்கவிந்தவன். (வின்.);; one engrossed in any matter. 2. ஒரு குறிப்பிட்ட செயல் செய்தற்கு அமர்த்தப் பெற்றவன். (யாழ்.அக.);; one engaged for a specific purpose. [Skt. ni-yukta. → த. நியுத்தன்]
நியுதம்	நியுதம் niyudam, பெ.(n.) பத்து இலக்கம் (சுக்கிர நீதி, 106.);; a million = 10,00,000. [த. நெய்தல் → Skt. ni-yuta. → த. நியுதம்] நெய்தல் என்பது பழந்தமிழில் (10,00,000); பத்திலக்கத்தைக் குறித்த எண்ணுப் பெயர். குவளை கோடியைக் குறித்த சொல். பத்து நெய்தல் கொண்டது ஒரு குவளை. நெய்தல் ஒரியா மொழியில் நியுத்த எனவும், வடமொழியில் நியுத எனவும் கடன் கொள்ளப்பட்டுள்ளது
நியுப்பிசம்	நியுப்பிசம் niyuppisam, பெ.(n.) 1. நோய்; disease. 2. பருமன் இல்லாத தன்மை, ஒல்லி; not stout but thin and slendor. 3. வீக்கமின்மை; a absence of swelling. (சா.அக).

நியூனம்	நியூனம் niyūṉam, பெ.(n.) 1. குறைவு. defect, deficiency. "நியூனாதிகங்களுமிம்சையு மசுசியும்" (சி.சி.2,28,சிவாக்);. 2. தோல்வித்தான வகை. (சி.சி. அளவை,14. நிரம்ப.);; a weak position in disputation [Skt. {} → த. நியூனம்]
நியோக்கியம்	நியோக்கியம் niyōkkiyam, பெ.(n.) தகுதி. (யாழ்.அக.);; fitness. [Skt. {} → த. நியோக்கியம்]
நியோககுற்றம்	நியோககுற்றம் niyōgaguṟṟam, பெ.(n.) ஏரண (தருக்க);த்தில் எதிரியின் தோல்வி அல்லது அறியாமைத்தன்மை; ignorance of opponent's weakness or defeat in disputation. "எதிரிதன் றோல்வித்தன மறியாமையிசைப்பரு நியோக குற்றந்தான்" (த.நி.போ.304);; [Skt. {} → த. நியோக(ம்);+குற்றம்] அல்லது அறியாமைத்தன்மை; ignorance of opponent's weakness or defeat in disputation. "எதிரிதன் றோல்வித்தன மறியாமையிசைப்பரு நியோக குற்றந்தான்" (த.நி.போ.304);; [Skt. {} → த. நியோக(ம்);+குற்றம்]
நியோகதர்மம்	நியோகதர்மம் niyōkadarmam, பெ.(n.) ஆரிய மரபின் வண்ணம் மகப்பேறில்லாதவனுடைய மனையாள் மகப்பெறுதற்கு உறவினரு ளொருவனை (ஞாதியொருவனை); அமர்த்தும் முறை; the Aryan system of appointing a kinsman to raise up seed to a childless person by consorting with his wife (R.F);. [Skt. {} + dharma → த. நியோகதர்மம்]
நியோகம்	நியோகம் niyōkam, பெ.(n.) 1. கட்டளை. (S.I.I.Vi, 13.);; command, order, authority. 2. அமர்த்தப்பட்ட தொழில். (யாழ். அக.);; appointed task, commission, charge. 3. உறுதி; certainty. 4. முயற்சி (யாழ். அக.);; exertion. 5. நியோக தர்மம் பார்க்க;see niyogatarmam. [Skt. {} → த. நியோகம்]

நியோகி	நியோகி niyōki, பெ.(n.) பெரியோன்; sage, wise man. "போந்திடு நியோகியர்கள் வார்த்தையுசிந்தான் பொருந்தவே வாது வெல்வார்" (திருவேங். சத.19);. [Skt. {} → த. நியோகி] நியோகி1 niyōkittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) கட்டளையிடுதல்; to command, order, direct. [Skt. {} → த. நியோகி –த்தல்] நியோகி2 niyōki, பெ. (n.) நியோகிப் பிராமணன் பார்க்க;see {}. "பிரசண்ட நியோகிகளும்" (விறலிவிடு.); [Skt. Perh. {} → த. நியோகி2]
நியோகிப்பிராமணன்	நியோகிப்பிராமணன் niyōkippirāmaṇaṉ, பெ. (n.) ஒரு தெலுங்குப் பார்ப்பன வகுப்பு; a class of secular Andhra Brahmins, as distinguished from Vaidika Brahmins. [Skt. {} → த. நியோகிப்பிராமணன்]
நியோசனம்	நியோசனம் niyōcaṉam, பெ. (n.) 1. கட்டளை; Order, Command. 2. இசைவு; fastening, Joining. [Skt. ni {}. → த. நியோசனம்] நியோதூற்றி —, பெ. (n.); 1. கடம்பு; cadamba free. (சா.அக.);
நிர்க்கததண்டனம்	நிர்க்கததண்டனம் nirkkadadaṇṭaṉam, பெ. (n.) தயாவிருத்தி பதினான்கனுள் தண்டனை யினின்று பிறனை விடுவிக்கை. (வின்.);; releasing or saving one from punishment, one of 14 {}. [Skt. nirgata-dandana. → த. நிர்க்கதண்டனம்]
நிர்க்கதி	நிர்க்கதி nirkkadi, பெ. (n.) கதியின்மை; complete absence of refuge, utter helplessness. த.வ. காப்பிலி [Skt. nir – gati. Dana. → த. நிர்க்கதி]
நிர்க்கந்தவாதி	நிர்க்கந்தவாதி nirkkandavāti, பெ. (n.) சைனரில் பிரிவினராகிய நிகண்டவாதி. (மணி/27.167, / மே அடிக்குறிப்பு.);; a jainasect. [Skt. ni -grantha → த. நிர்க்கந்தவாதி]

நிர்க்கந்தன்	நிர்க்கந்தன் nirkkandaṉ, பெ. (n.) அருகக் கடவுள்; Arhat. [Skt.ni –grantha → த. நிர்க்கந்தன்]
நிர்கதம்பம்	நிர்கதம்பம் nirkadambam, பெ.(n.) நெஞ்சாங்குலையின் உட்புறத்து சவ்விற்குக் காணும் அழற்சி, இது ஊதைச்சூலை, மிகு காய்ச்சல் முதலிய நோய்களிற் காணும்; inflammation of the epithecial lining of the heart (endocardium); - Endocarditis. It is generally associated with acute rhemtism nad febrile diseases (சா.அக.);.
நிர்க்கிரந்தம்	நிர்க்கிரந்தம் nirkkirandam, பெ. (n.) 1. தங்கு தடையில்லாமை; free from all ties and hindrances. 2. உலகத்தை வெறுத்து துறவறம் பூண்டு அம்மணமாய்த் திரியும் துறவி a saint who has withdrawn from the world, living as a hermit or religious mendicant and wandering about naked. (சா.அக.);
நிர்க்குணசைவம்	நிர்க்குணசைவம் nirkkuṇasaivam, பெ. (n.) சைவம் பதினாறனுள் சிவனைக் குணமற்ற வனாக எண்ணி ஊழ்கம் செய்ய (தியானம்); வேண்டும் என்று கூறும் சமயம்; a {} sect which holds that {} should be contemplated as the attributeless being, one of 16 saivam, i.v.);; releasing or saving one from punishment, one of 14 {} i.v. [Skt. nir-guna → த. நிர்க்குணசைவம்]
நிர்க்குணம்	நிர்க்குணம் nirkkuṇam, பெ. (n.) 1. குண மில்லாமை. "சுத்த நிர்க்குணமான பர தெய்வமே" (தாயு. சுகவாரி. 1);; being devoid of qualities, attributes, etc. 2. இழிகுண மில்லாமை; being devoid of evil qualities. [Skt. nir-guna → த. நிர்க்குணம்]
நிர்க்குணன்	நிர்க்குணன் nirkkuṇaṉ, பெ. (n.) 1. (குண மற்றவன்); கடவுள்; god, as without attributes. 2. குணமிகவுடையவன் (சி. போ. பா. 9, 2, பக். 195.);; one who is beyond all attributes. [Skt. nir-guna → த. நிர்க்குணன்]
நிர்க்குணி	நிர்க்குணி nirkkuṇi, பெ. (n.) மணமகள் (பார்வதி); (கூர்மபு. திருக்கலியாண. 23);;{}. 2. குணமிகவுடையவன் (சி.போ. பா. 9, 2, பக். 195.);; one who is beyond all attributes. [Skt. nir-guna → த. நிர்க்குணி]
நிர்க்கோத்திரம்	நிர்க்கோத்திரம் nirkāttiram, பெ. (n.) கோத்திரமின்மை. (சிலப், 10, 188, உரை.); the state of belonging to no family. [Skt. nir-{} → த. நிர்க்கோத்திரம்]
நிர்கூடம்	நிர்கூடம் nirāṭam, பெ.(n.) மரப் பொந்து; hallow of a tree.

நிர்ச்சரம்	நிர்ச்சரம் nirccaram, பெ.(n.) கடுபாறையிற் கிடத்தல், தலைமயிர் பறித்தல், முதலிய சமண சமய நோன்பு (சி. போ. பா. அவைய. 12);; [Skt. {} → த. நிர்ச்சரம்]
நிர்ச்சரை	நிர்ச்சரை nirccarai, பெ.(n.) நவபதார்த்தத்து ளொன்றும் சஞ்சித கர்மத்தை அழிக்க வல்லதுமான சமணதத்துவம். (சீவக, 2814, உரை.);; [Skt. {} → த. நிர்ச்சரை]
நிர்ச்சலம்	நிர்ச்சலம்1 nirccalam, பெ.(n.) 1. நீரின்மை. "நிர்ச்சலமான பிரதேசம்; being waterless. 2. நீருமுண்ணாப்பட்டினி; fasting without even drinking water, as in {} (உ.வ.);. [Skt. {} → த. நீர்ச்சலம்] நிர்ச்சலம்2 nirccalam, பெ.(n.) அசைவின்மை. state of rest or inactivity. "நிர்ச்சல நிஸ்தரங்க போதப்பிராவக சமாதியிலும்" (சி.சி. 8, 22, ஞானப்.);. [Skt. {} - cala → த. நிர்ச்சலம்2]
நிர்ச்சலதேசம்	நிர்ச்சலதேசம் nirccalatēcam, பெ. (n.) நீர் வறட்சியுள்ள நாடு; dry or barren country. (சா.அக.);
நிர்ச்சலயோகி	நிர்ச்சலயோகி nirccalayōki, பெ. (n.) கருமங்களை விடுத்துச் சலனமற்ற சமாதி நிலையிலுள்ள துறவி (சங். அக);; an ascetic in deep meditation, forsaking all karma; [Skt. {} → த. நிர்ச்சலயோகி]
நிர்ச்சலை	நிர்ச்சலை nirccalai, பெ.(n.) அசைவமற்ற சிவை ஆற்றல் (சிவசக்தி);; calm or undisturbed energy of {}. "நிர்ச்சலைகளாயிருக்கின்ற ஈசான்னியாதி மூர்த்தியந்த பஞ்சசத்தி" (சி.சி. 147, ஞானப்.); [Skt. {}. → த. நீர்ச்சலை]
நிர்ச்சீவனா - தல்	நிர்ச்சீவனா - தல் nirccīvaṉātal, 6 செ.கு.வி. (v.i.) முற்றும் சத்தியற்றுப் போதல்; to become lifeless, utterly devoid of vitality or strength. [Skt. {} → த. நீர்ச்சீவனா – தல்]
நிர்ணயம்	நிர்ணயம் nirṇayam, பெ.(n) நிருணயம் பார்க்க;see determination. [Skt. nir-naya. → த. நிர்ணயம்.]
நிர்ணயி - த்தல்	நிர்ணயி - த்தல் nirṇayittal, 4 செ. குன்றாவி (v.t.) முடிவுபடுத்துதல்; to determine, resolve. [Skt. nir-naya. → த. நிர்ணயி-,]

நிர்ணாயகம்	நிர்ணாயகம் nirṇāyagam, பெ. (n.) நிருணயிக்க உதவுவது; that which helps to determine; determinant. "இவ்வர்த்தத்திற்கு நிர்ணாயகம் இசையாயிற்று" (ஈடு, 6,1,6);. [Skt. {} → த. நிர்ணாயகம்]
நிர்த்தத்துவன்	நிர்த்தத்துவன் nirttattuvaṉ, பெ. (n.) god, as beyond tattuvam. [Skt. nistattva → த. நிர்த்தத்துவன்]
நிர்த்தம்	நிர்த்தம் nirttam, பெ. (n.) 1. நிருத்தம்1 பார்க்க;see niruttam, "ஆனந்த நிர்த்தமிடு கருணாகரக்கடவுளே" (தாயு. கருணாகர.1); 2. வரிக்கூத்துவகை; a kind of masquerade dance. "தக்கபிடார் நிர்த்தந் தளிப்பாட்டு" (சிலப். 3, பக். 88, உரை); [Skt. nrtta. → த. நிர்த்தம்]
நிர்த்தமாராயன்	நிர்த்தமாராயன் nirttamārāyaṉ, பெ. (n.) நட்டுவர் தலைவன்; dancing master. "மும்முடிச் சோழ நிர்த்தமாராயனுக்குப் பங்கு இரண்டும்" (S.1.1.ii.274); [Skt. nrtta. → த. நிர்த்தமாராயன்]
நிர்த்தனம்	நிர்த்தனம் nirttaṉam, பெ. (n.) நிருத்தம்1 (உ.வ); பார்க்க;see niruttam, (சா.அக);
நிர்த்தனன்	நிர்த்தனன் nirttaṉaṉ, பெ.(n.) 1. சொத்துரிமை யற்றவன்; person disqualified to hold property, as a slave, an idiot (R.f);. 2. எளியவன்; poor man. [Skt. nir-dhana. → த. நிர்த்தனன்]
நிர்த்தாட்சிணியம்	நிர்த்தாட்சிணியம் nirttāṭciṇiyam, பெ. (n.) இரக்கமின்மை; unkindness, merciless- ness, pitilessness, sternness. [Skt. {} → த. நிர்த்தாட்சிணியம்]
நிர்த்தாரணம்	நிர்த்தாரணம் nirttāraṇam, பெ. (n.) 1. நிலை யிடுகை; setting ascertainment, establishing. [Skt. {} → த. நிர்த்தாரணம்]
நிர்த்துகம்	நிர்த்துகம் nirttugam, பெ.(n.) வடிநீர். (தைலவ. தைல.);; decoction [Skt. {} → த. நிர்த்துகம்] நிர்த்துகம் nirttugam, பெ. (n.) வடிநீர் (கசாயம்);; decoction (சா.அக.);.

நிர்த்தூள்	நிர்த்தூள் nirttūḷ, பெ.(n.) சிறுதுகள்; atom. "பொருப்பை நிர்த்தூளாக்கி" (சந்திர கலாமாலை, 15); [Prob. nis + {} → த. நிர்த்தூள்]
நிர்த்தூளி	நிர்த்தூளி nirttūḷi, பெ. (n.) முழுச்சேதம்; utter destruction "ஆசை நிகளத்தினை நிர்த்தூளி படவுதறி" " நிர்த்தமிடு கருணாகரக் கடவுளே" (தாயு.மௌனகுரு.1);. [Skt. {} → த. நிர்த்தூளி]
நிர்த்தேசம்	நிர்த்தேசம் nirttēcam, பெ, (n.) கட்டளை; order, command 2. குறித்துக் காட்டுகை painting out. "வத்து நிர்த்தேசமென" (வேதா. சூ.8); 3. சூத்திர பீடத்தின் ஒரு பகுதி. (மணி மே.26.66 உரை);; a section of {}. [Skt. {} → த. நிர்த்தேசம்]
நிர்த்தேசி-த்தல்	நிர்த்தேசி-த்தல் nirttēcittal, 4 செ.குன்றாவி(v.t) குறித்துக்காட்டுதல்; to point out. rder, command. "நிர்த்தேசித்த வஸ்து" (வேதா. சூ.8, உரை);. [Skt. {} → த. நிர்த்தேசி-த்-தல்]
நிர்த்தேசியம்	நிர்த்தேசியம் nirttēciyam, பெ. (n.) கட்டளை; order, command. 2. குறித்துக் காட்டுகை; pointing out - emphasised; point. [Skt. {}. → த. நிர்த்தேசியம்]
நிர்த்தொந்தம்	நிர்த்தொந்தம் nirttondam, பெ. (n.) 1. பற்றின்மை; absence of connection or attachment. 2. தொந்ததுக்கமின்மை; indifference to the opposite pairs of feelings, as pleasure and pain; stoicison. "நிர்த்தொந்தமாய்க்குவிதலுடன் விரிதலற்று" (தாயு சின்மய.8);. [Skt. nir-dvandva → த. நிர்த்தொந்தம்]
நிர்த்தோசம்	நிர்த்தோசம் nirttōcam, பெ. (n.) குற்ற மின்மை; faultlessness, innocence. [Skt. {} → த. நிர்த்தோசம்]
நிர்நாசம்	நிர்நாசம் nirnācam, பெ.(n.) 1. அழியாமை; indestructibility, imperishableness. 2. முழுச்சேதாரம்; utter destruction [Skt. {} → த. நிர்நாசம்]

நிர்நாமம்	நிர்நாமம் nirnāmam, பெ.(n.) பெயரின்மை (சிலப் 10, 188, உரை.);; namelessness. [Skt. {} → த. நிர்நாமம்]
நிர்நாமன்	நிர்நாமன் nirnāmaṉ, பெ. (n.) god, as nameless. [Skt. {} → த. நிர்நாமன்]
நிர்நிமித்தம்	நிர்நிமித்தம் nirnimittam, பெ. (n.) காரண மின்மை; absence of cause or reason. [Skt. nir-nimitta. → த. நிர்நிமித்தம்]
நிர்நிமித்தியம்	நிர்நிமித்தியம் nirnimittiyam, பெ. (n.) நிர்நிமித்தம் (வின்); பார்க்க;see nirnimittam.
நிர்ப்பத்தியம்	நிர்ப்பத்தியம் nirppattiyam, பெ. (n); பத்தியமின்மை; no restriction in diet; non - diet (சா.அக.);.
நிர்பந்தம்	நிர்பந்தம் nirpandam, பெ,(n) 1. வலக்காரம், வல்லந்தம், வலுவந்தம்; restraint, compul- sion. 2. துன்புறுத்துதல்; to afflict. [Skt. nir-bandha → த. நிர்பந்தம்]
நிர்பந்தி-த்தல்	நிர்பந்தி-த்தல் nirpandittal, 4 செ. குன்றாவி (v.t.) 1. கட்டாயப்படுத்துதல்; to force, compel. 2. துன்புறுத்துதல்; to afflict. [Skt. nirbandh. → த. நிர்வந்தி – த்தல்]
நிர்பாக்கியம்	நிர்பாக்கியம் nirpākkiyam, பெ. (n.) போகூழ்; unluckiness, misfortune. [Skt. nir-{} → த.நிர்பாக்கியம்]
நிர்ப்பீசம்	நிர்ப்பீசம் nirppīcam, பெ.(n.) நிர்ப்பீசதீட்சை பார்க்க;see {}. "நிர்ப்பீசம் பீசமெனவிரண்டாய் நிகழும்" (சி.சி. 8, 3);. [Skt. {} → த. நிர்ப்பீசம்]
நிர்ப்பீசதீட்சை	நிர்ப்பீசதீட்சை nirppīcatīṭcai, பெ. (n.) சமயானுட்டானங்கள் செய்ய முடியாதவர் களுக்குத் அவற்றைச் செய்வதற்கு மாற்றாகச் செய்யும் ஔத்திரி தீட்சைவகை. (சைவச. ஆசாரி. 62. உரை);; [Skt. {} → த. நிர்ப்பீசதீட்சை]

நிர்ப்பீசை	நிர்ப்பீசை nirppīcai, பெ.(n.) நிர்ப்பீச தீட்சை. (சங்.அக); பார்க்க;see {}. [Skt. nir {}. → த. நிர்ப்பீசை]
நிர்ப்புதம்	நிர்ப்புதம் nirppudam, பெ. (n.) நியர்ப்புதம். (வின்); பார்க்க see niyarppudam.
நிர்மதி	நிர்மதி nirmadi, பெ. (n.) மனக்கவலையின்மை; tranquility, absence of anxiety. [Skt. nir-mati. → த. நிர்மதி]
நிர்மலத்துவம்	நிர்மலத்துவம் nirmalattuvam, பெ. (n.) தூய்மையாயிருத்தல்; the state of being pure. (சா.அக.);.
நிர்மலதை	நிர்மலதை nirmaladai, பெ. (n.) மலமற்றிருக்குந் தன்மை. the state of being spotless or pure. "ஸமலநிர்மலதையினாலே" (சி.சி.2,1, சிவாக்.); [Skt. nir mala- {}. → த. நிர்மலதை]
நிர்மலம்	நிர்மலம்1 nirmalam, பெ. (n.) அழுக்கின்மை; free from dirt, freedom from impurity. 2. தூய்மை; தெளிவு; pure. 3. வெந்தயச் செடி; horse shoe - fenugreek. (சா.அக.);. நிர்மலம்2 nirmalam, பெ. (n.) 1. மாசின்மை; immaculateness, purity. "நிர்மலசகித நிஷ்ப்ரபஞ்சப் பொருள்" (தாயு. திருவருள்வி.3); 2. நிர்மதி (மதுரா);பார்க்க;see nirmadi. [Skt. nir-mala. → த. நிர்மலம்]
நிர்மலன்	நிர்மலன் nirmalaṉ, பெ. (n.) மாசற்றவனான கடவுள்; the supreme being, as immaculate. [Skt. nir-mala. → த. நிர்மலன்]
நிர்மலிபாவனம்	நிர்மலிபாவனம் nirmalipāvaṉam, பெ. (n.) தேற்றாங் கொட்டை; water clearing nut. (சா.அக.);

நிர்மாணம்	நிர்மாணம்1 nirmāṇam, பெ. (n.) 1. இயற்றுகை; production, manufacture. 2. ஏற்பாடு (வின்);; institution, ordiance. 3. கட்டமைப்பு; construction. [Skt. nir-{}. → த. நிர்மாணம்1] நிர்மாணம்2 nirmāṇam, பெ. (n.) நிர்வாணம், 3 (உ.வ); பார்க்க;see nirvanam.
நிர்மாலியதரிசனம்	நிர்மாலியதரிசனம் nirmāliyadarisaṉam, பெ. (n.) முந்தைய நாள் பூவொப்பனைகளைக் களைதற்குமுன் காலையிற் செய்யும் இறை வழிபாடு (நாஞ்சில்);; morning worship of a deity before the removal of the decoration done on the previous day. [Skt. nir {} + taricana → த. நிர்மாலிய தரிசனம்]
நிர்மாலியம்	நிர்மாலியம் nirmāliyam, பெ. (n.) நிர்மலம்; which see. (சா.அக.); நிர்மாலியம் nirmāliyam, பெ. (n.) பூசித்துக் கழித்த பொருள்; the remains of an offering made to a deity. "அர்ச்சித்து வைத்த சிர புட்பமான நிர்மானிய புட்பம் எடுத்துப்போக வந்த" (தக்கயாகப். 51, உரை);. [Skt. nir {} → த. நிர்மாலியம்]
நிர்மாலினியம்	நிர்மாலினியம் nirmāliṉiyam, பெ. (n.) கண்தூய்மை அல்லது துலக்கம்; clear eyes. (சா.அக);
நிர்மானுசியம்	நிர்மானுசியம் nirmāṉusiyam, பெ. (n.) மாந்த நடமாட்டமின்மை; state of being uninhabited or unfrequented by men. [Skt. nir – {} → த. நிர்மானுஷ்யம்]
நிர்மித்தல்	நிர்மித்தல் nirmittal, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. இயற்றுதல், அமைத்தல்; to produce by art, construct, form. 2. நிறுவுதல் (விதித்தல்); (வின்);; to ordain, to constitute. [Skt. {}. → த. நிர்மாலியம்]
நிர்மிதம்	நிர்மிதம் nirmidam, பெ. (n.) 1. உண்டாக்கப் பட்டது. that which is created. "ஈச்சர நிர்மிதமான ஏகாரமும்" (த.நி.போ. பக். 115);. 2. படைக்கை; creation, construction, production. 3. புனைந்து கூறுகை (கற்பிதம்); (இ.வ);; fabrication. 4. அமர்த்துகை (விதிக்கை); (வின்);; destiny; appointment, allotment. [Skt. nir-mita. → த. நிர்மிதம்]

நிர்மூடன்	நிர்மூடன் nirmūṭaṉ, பெ. (n.) முழுமூடன்; absolute fool, blockhead. "நீணி திதனைக் கண்டாணவமான நிர்மூடனை" (திருப்பு. 44);. [Skt. nir-{} → த. நிர்மூடன்]
நிர்மூடி	நிர்மூடி nirmūṭi, பெ.(n.) 1. மூடப்பெண்; stupid woman. "வாழும் மனைக்கு வங்காய் வந்தாயே நிர்மூடி" (ஆதியூரவதானி. 9);. [Skt. nir - {} → த. நிர்மூடி]
நிர்மூலம்	நிர்மூலம் nirmūlam, பெ. (n.) 1. காரண மற்றது; 2. பாழாகை; extirpation, utter destruction. [Skt. nir-{}. → த. நிர்மூலம்]
நிர்யாணம்	நிர்யாணம் niryāṇam, பெ. (n.) நிரியாணம் பார்க்க;see {}, appointment, allotment. [Skt. {} → த. நிர்யாணம்]
நிர்லோகம்	நிர்லோகம் nirlōkam, பெ. (n.) வெள்ளைப் போளம் என்னும் கடைச்சரக்கு myrrh. (சா.அக.);.
நிர்வகணம்	நிர்வகணம் nirvagaṇam, பெ. (n.) துய்த்தல் பார்க்க;see catastrophe of a drama. [Skt. nir-{} → த. நிர்வகணம்]
நிர்வகி-த்தல்	நிர்வகி-த்தல் nirvagittal, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. ஆளுதல், காரியம் நடப்பித்தல்; to manage, carry on one's affairs successfully; to maintain, perform, fulful. "எப்படி நிர்வகிப்பேன்" (இராமநா. அயோத். 10);. 2. பொறுத்தல் (வின்);; to bear, endure, sustain. உறுதிப்படுத்துதல் (வின்);; to make certain. {}. [Skt. nirvah. → த. நிர்வகி-த்தல்]
நிர்வசனீயம்	நிர்வசனீயம் nirvasaṉīyam, பெ. (n.) நிர்வசனம்1, பார்க்க;see {}. [Skt. nir-vaca-niya → த. நிர்வசணீயம்]
நிர்வபனம்	நிர்வபனம் nirvabaṉam, பெ. (n.) சமனப் படுத்தல்; Soothing. (சா.அக);.

நிர்வமிசியம்	நிர்வமிசியம் nirvamisiyam, பெ. (n.) முதுகுத் தண்டின்மை; absence of spine, absence of back bone or verebral column; having a body consisting of single cavity enclosing all their vital organs as sponges, corals, startish, worm, centipede, spider, insect etc., it is opposed to வமிசியம். (சா.அக);.
நிர்வாகம்	நிர்வாகம் nirvākam, பெ. (n.) 1. ஆளுவம்; administration. 2. புணர்ச்சியில் ஏற்படும் நீண்ட நேர இன்பம்; prolonged intercourse (சா.அக.);. த.வ. ஆளுவம் நிர்வாகம் nirvākam, பெ. (n.) 1. நடப்பிக்கை; managing, maintaining, supporting. 2. பொறுப்பு. (வின்);; burden, care, responsibility. 3. பேணுதல், பராமரிப்பு. (வின்);; husbandry;economy. 4. மேற்பார்வை; supervision, management. 5. பொறுக்கை (வின்); endurance, tolerance. 6. பொருள் கொள்ளுமுறை; method of interpretation. "இது பட்டர் நிர்வாகம்" (ஈடு); 7. முடிவு(வின்);; settlement, establishment, conclusion. 8. உறுதி (வின்); certainty, assurance.
நிர்வாகம் பண்ணு-தல்	நிர்வாகம் பண்ணு-தல் nirvākambaṇṇudal, 5 செ. குன்றாவி (v.t.) 1. மேலாண்மை செய்தல் (வின்);; to economise. 2. நிர்வாகி 1,2, 3. பார்க்க;see nirvagi. முடிவு செய்தல் (வின்);; to acquit one self creditably. 4. மெச்சும்படி யொன்றைச் செய்து காட்டுதல்; to settle, conclude. [Skt. nir-{} → த. நிர்வாகம்பண்ணு – தல்]
நிர்வாகமா-தல்	நிர்வாகமா-தல் nirvākamātal, 6 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நேர்மையாய் நடத்தப்படுதல். (வின்);; to be managed properly. 2. இளம் பெண்ணிற்கு முறைப்படி திருமணம் செய் வித்தல்; to be married regularly, as a girl. "குமாரி நிர்வாகமானதா?" (இ.வ.);. [Skt. nir- {}. → த. நிர்வாகமா-,]
நிர்வாகவிலக்கை	நிர்வாகவிலக்கை nirvākavilakkai, பெ. (n.) ஆளுவப் பணிக்காக (நிருவாகத்திற்கு); தரப்படும் சம்பளம். (S.I.I.V. 504.);; fee for management. [Skt. {}. → த. நிர்வாகவிலக்கை]

நிர்வாகன்	நிர்வாகன் nirvākaṉ, பெ. (n.) நிர்வாகி, பார்க்க;see {}. "வசனை நிர்வாக ரென்றபேரும்" (தாயு. பரிபூ.); [Skt. nir {} → த. நிர்வாகன்]
நிர்வாகி	நிர்வாகி nirvāki, பெ. (n.) 1. திறமைசாலி; person of ability. 2. வாய்மையானவன் (வின்);; one faithful to his world; honest man. 3. மேலாளன் (வின்);; manager. 4. பொறுப் பாளி; one who is responsible. த.வ. ஆளுவன், ஆளுவர்
நிர்வமீசம்	நிர்வமீசம் nirvamīcam, பெ. (n.) கொடி வழியின்மை; being heirless. த.வ. பூண்டறுதல் [Skt. nir-{}. → த. நிர்வமீசம்]
நிர்வர்த்தியம்	நிர்வர்த்தியம் nirvarttiyam, பெ. (n.) மூவகைச் செயப்படு பொருள்களுள் ஒன்றான இயற்றப்படுவது; [Skt. nir-vartya. → த. நிர்வர்த்தியம்]
நிர்வாக சபை	நிர்வாக சபை nirvākasabai, பெ. (n.) செயல்களைச் செய்துமுடிக்கும் குழு. (I.M.P. ii, 995.);; executive or managing committee. த.வ. செயற்குழு [Skt. {}. → த. நிர்வாகசபை]
நிர்வாகப்படு-தல்	நிர்வாகப்படு-தல் nirvākappaḍudal, 20 செ.கு.வி.(v.i.) நிலைப்படுதல்; to become settled, established. "அவன் குடும்பம் நிர்வாகப்பட்டது". (இ.வ); [Skt. nir- {}. → த. நிர்வாகப்படு-,]
நிர்வாசம்	நிர்வாசம் nirvācam, பெ. (n.) குடியற்றது. (வின்);; that which is uninhabited. [Skt. nir {}. → த. நிர்வாசம்]
நிர்வாணதீட்சை	நிர்வாணதீட்சை nirvāṇatīṭcai, பெ. (n.) தீட்சையில் மூன்றாவதும் செய்து கொண்ட வரின் முன் செய்த வினைகளைப் போக்க வல்லதுமான தீட்சை. (சைவச. ஆசாரி. 20, உரை.);;({}); third or last state in initiation which enables the discilpe to free himself from the bonds of existence and attain emanacipation, one of three {}. [Skt. nir {} → த. நிர்வாண தீட்சை]

நிர்வாணம்	நிர்வாணம் nirvāṇam, பெ. (n.) 1. சைன பௌத்தர்களின் முத்தி நிலை. (சூடா.); (Buddh. Jaina.); absolute extinction or annihilation of all desires and passions and attainment of perfect beatitude; nirvana. 2. வீடுபேற்றின்பம்; highest bliss or beatitude "நித்தமிப் படி செய்தக்கானிர் வாணம் பெறுவாய்" (கைவல். தத். 92); 3. அம்மணம். (உ.வ);; nakedness, nudity. [Skt. nir {} → த. நிர்வாணம்]
நிர்வாணமார்க்கம்	நிர்வாணமார்க்கம் nirvāṇamārkkam, பெ. (n.) புத்த சைன மதங்கள்; buddhism or Jainism. "வேதமார்க்க முதலாகிய மகா மார்க்கங்களைத் தவிர்ந்து நிர்வாண மார்க்கமாகிய மிக்க குற்றமேறின . . . அமணர்" (தக்கயாகப். 7, உரை);. [Skt. nir {} + த. நிர்வாண மார்க்கம்]
நிர்வாணி	நிர்வாணி1 nirvāṇi, பெ. (n.) தான் நிற்குந் திக்கை நோக்கிப் பயணஞ் செய்வதற்காகாத படி கிழமைதோறும் இடம்மாறி நிற்குந் தேவதை. (பஞ்.);; a deity in a particular direction each day of the week, when it is inauspicious to start on a journey in that direction. [Skt. nir {} → த. நிர்வாணி] நிர்வாணி2 nirvāṇi, பெ. (n.) 1. உடை யில்லாதவன்; naked person. 2. அருகன்; arhat. [Skt. {} → த. நிர்வாணி]
நிர்விக்கினம்	நிர்விக்கினம் nirvikkiṉam, பெ. (n.) இடையூறின்மை; absence of obstruction or impediment. [Skt. nir vighna. → த. நிர்விக்கினம்]
நிர்விகற்பக்காட்சி	நிர்விகற்பக்காட்சி nirvigaṟpaggāṭci, பெ. (n.) பொருளின் உண்மை மாத்திரம் உணரும் உணர்வு (சி.சி. அளவை, 3. மறை.);;(log.); indefinite knowledge in which only the bare existence of a thing is apprehended. [Skt. nir vikalpa → த. நிர்விகற்பக் காட்சி]
நிர்விகற்பசமாதி	நிர்விகற்பசமாதி nirvigaṟpasamāti, பெ. (n.) தான்வேறு கடவுள்வேறென்ற வேறுபாட்டு உணர்வற்ற ஒக (யோக); நிலை. (சி.சி.10, 4, ஞானப்.);;({}.); highest state of concentration, in which the soul loses all conciousness of its being different from the universal soul. [Skt. nir vikalpa → த. நிர்விகற்பம்+ சமாதி]
நிர்விகற்பம்	நிர்விகற்பம் nirvigaṟpam, பெ. (n.) 1. வேறு பாடின்மை; absence of differentiation or change. 2. ஐயமின்மை; absence of doubt. [Skt. nir-vikalpa. → த. நிர்விகற்பம்]

நிர்விகாரம்	நிர்விகாரம் nirvikāram, பெ. (n.) 1. விகார மின்மை; unchangeableness, immutability. 2. நிர்விகாரி பார்க்க;see {}. "சுத்தமான நிர்விகாரத்தை" (தாயு. திருவருள்வி.3.);. [Skt. {} → த. நிர்விகாரம்]
நிர்விகாரி	நிர்விகாரி nirvikāri, பெ.(n.) கடவுள்; the supreme being, as immutable. [Skt. {} → த. நிர்விகாரி.]
நிர்விசாரம்	நிர்விசாரம் nirvicāram, பெ.(n.) 1. கவலை யின்மை; carelessness, recklessness. 2. தூக்கமின்மை; tranquillity, freedom from anxiety. [Skt. {} → த. நிர்விசாரம்.]
நிர்வியாசம்	நிர்வியாசம் nirviyācam, பெ.(n.) காரணமாகச் சொல்லக்கூடியது யாதுமில் லாதது; that which has no apparent reason or excuse. [Skt. nir- {} → த. நிர்வியாசம்.]
நிர்விவாதபோகம்	நிர்விவாதபோகம் nirvivātapōkam, பெ.(n.) வில்லங்கமற்ற துய்ப்பு உரிமை (அனுபவ பாத்தியம்);; undisturbed or undisputed possession as the basis of, or as confering a title to, property (R.F.);. [Skt. {} → த. நிர்விவாத போகம்.]
நிர்விவாதம்	நிர்விவாதம் nirvivātam, பெ.(n.) எதிரா டலுக்கு இடமில்லாதது; that which is undisputed or indisputable. [Skt. {} → த. நிர்விவாதம்.]

நிர்விசம்	நிர்விசம் nirvisam, பெ.(n.) 1. நஞ்சற்றது; that which is poisonless or innocuous. 2. பூடுவகை (வின்.);; a plant, curcuma zedoaria. 3. கத்தூரி மஞ்சள்; zedoary. 4. அழிப்பன், கொடியவன் (துன்மார்க்கன்); (வின்.);; a wicked person. [Skt. nir-{} → த. நிர்விசம்.] நிர்விசம் nirvisam, பெ.(n.) 1. நஞ்சில் லாதது; non-poisonous. 2. நஞ்சில்லாத பாம்பு; non- venomous snake. 3. மன்மணத்தி மஞ்சள்; round zodoary. 4. நஞ்சற்ற ஒருவகைக் கிழங்கு; non-poisonous aconite root (சா.அக.);. [Skt. nirvishaya → த. நிர்விசம்.]
நிர்விடம்	நிர்விடம் nirviḍam, பெ.(n.) நஞ்சை நீக்கும் மருந்து; antidote for poison. "நிர்விடமு விடமுமொருமுதலாய் நின்றும்" (சிவநெறிப். 65);. [Skt. nir - visa → த. நிர்விடம்.]
நிர்விடயம்	நிர்விடயம் nirviḍayam, பெ.(n.) இல்பொருள்; that which is non-existent. "பிரயத்தின பூர்வகமாய் நிர்விடயம் பண்ணவேண்டும்" (வேதாந்தசா.42);. [Skt. nir-visaya → த. நிர்விடயம்.]
நிர்விசயம்	நிர்விசயம் nirvisayam, பெ.(n.) புலனறிவு கடந்தது; that which is beyond sense - perception. "நிர்விஷய சுத்தமான நிர்விகாரத்தை" (தாயு.திருவருள்வி.3);. [Skt. nir-visaya → த. நிர்விஷயம்.]
நிர்விசக்கிழங்கு	நிர்விசக்கிழங்கு nirvisakkiḻṅgu, பெ.(n.) சதாவேரிக் கிழங்கு; water root (சா.அக.);. [Skt. nirvisha → த. நிர்விசம் + கிழங்கு.]
நிர்விசம்சுத்தி	நிர்விசம்சுத்தி nirvisamsutti, பெ.(n.) நிருவிடம் (நிர்விஷம்); என்னும் கிழங்கைத் துண்டு துண்டாக நறுக்கி எருமைச் சாணியும், எருமை மூத்திரமும் கலந்து அதிலிட்டு எரித்துக் கழுவி உலர்த்தி யெடுப்பது ஒருவகைத் தூய்மை முறை; cleaning process of non poisonous aconite root. In this the root drug is sliced and soaked in buffalo dung and urine mixture and boiled. The product is then taken out, washed and dried (சா.அக.);.
நிர்விவரம்	நிர்விவரம் nirvivaram, பெ.(n.) பெண்ணின் முலைகள் நெருங்கவிருத்தல்; contiguous- ness as of female breasts (சா.அக.);.

நிர்வீரியம்	நிர்வீரியம் nirvīriyam, பெ.(n.) 1. ஆண் தன்மையில்லாமை; impotency. 2. சோர்வு; exhaustion (சா.அக.);. [நீர் + வீரியம்.]
நிரக்கம்	நிரக்கம் nirakkam, பெ.(n.) சுட்டறிவின்மை; absence of consciousness or sense- perception, as in ecstasy. "நிரக்கம் பெருகியிரக்க மலிவுற்ற" (கோயிற்பு.நட.46);. [Skt. nir-aksa → த. நிரக்கம்.]
நிரக்கரகுக்கி	நிரக்கரகுக்கி niraggaraguggi, பெ.(n.) நிரட்சரகுட்சி பார்க்க;see {}. "பிறரெலா நிந்தை செய்யு நிரக்கர குக்கியான்" (குற்றா.தல.மந்தமா.92);. [Skt. niraksara + kuksi → த. நிரக்கரகுக்கி.]
நிரக்கு	நிரக்கு nirakku, பெ.(n.) 1. அகவிலை (C.G.);; price, rate, tariff, especially as established by authority, price-current. 2. நேர்மை; correctness, precision. "அளவு நிரக்கா யிருந்தது" (உ.வ.);. த.வ. நறுக்கு [U. nirkh → த. நிரக்கு.]
நிரக்குநாமா	நிரக்குநாமா nirakkunāmā, பெ.(n.) நடப்பு விலைப்பட்டி; current price or market rate. [U. nirkh+ {} → த. நிரக்குநாமா.]
நிரகங்காரம்	நிரகங்காரம் niragaṅgāram, பெ.(n.) செருக் கின்மை; absence of egotism or pride, humility. [Skt. nir- {} → த. நிரங்காரம்.]
நிரகங்கிருதி	நிரகங்கிருதி niragaṅgirudi, பெ.(n.) புற விவகாரம் (வேதா.சூ.148, உரை);; [Skt. nirahan – krti → த. நிரகங்கிருதி.]
நிரங்கிருதி	நிரங்கிருதி niraṅgirudi, பெ.(n.) நிரகங்கிருதி பார்க்க;see {}. "அகங்கிருதி நிரங்கிருதி யுறாமல்" (வேதா.சூ.148);. [Skt. {} → த. நிரங்கிருதி.]
நிரங்குசம்	நிரங்குசம் niraṅgusam, பெ.(n.) கட்டுப் படாமை (வின்.);; state of being self-willed or uncontrollable. [Skt. nir- {} → த. நிரங்குசம்.]

நிரங்குசன்	நிரங்குசன் niraṅgusaṉ, பெ.(n.) கட்டுப் படாதவன் (யாழ்.அக.);; uncontrollable person, self-willed person. [Skt. nir-{} → த. நிரங்குசன்.]
நிரசசாத்திரம்	நிரசசாத்திரம் nirasasāttiram, பெ.(n.) கனிமங்களை (தாதுவை);ப் பற்றிக் கூறும் நூல்; the science which treats of the properties of mineral Substances and their classi- fications (சா.அக.);.
நிரசநூல்	நிரசநூல் nirasanūl, பெ.(n.) நிரசசாத்திரம் பார்க்க;see nirasa-sattiram (சா.அக.);.
நிரசம்	நிரசம் nirasam, பெ.(n.) 1. சாரமின்மை (யாழ்.அக.);; lack of juice. 2. சுவையின்மை; tastelessness. [Skt. ni- rasa → த. நிரசம்.]
நிரசவர்க்கம்	நிரசவர்க்கம் nirasavarkkam, பெ.(n.) தாது வருக்கம்; mineral kingdom (சா.அக.);. [Skt. {}- rasa+varkka → த. நிரசவர்க்கம்.]
நிரசவசுது	நிரசவசுது nirasavasudu, பெ.(n.) 1. சுவை யற்ற பொருள் (யாழ்.அக.);; tasteless things. 2. இரும்பு முதலிய கனிப்பொருள் (வின்.);; mineral substance. [Skt. {}-rasa → த. நிரசவஸ்து.]
நிரசவுப்பு	நிரசவுப்பு nirasavuppu, பெ.(n.) கனிம (தாது);வுப்பு; mineral salt (சா.அக.);. [நிரசம் + உப்பு.]
நிரசனம்	நிரசனம்1 nirasaṉam, பெ.(n.) 1. அழிக்கை (யாழ்.அக.);; destruction. 2. எதிரிடை; opposition. 3. தள்ளுகை; rejection. 4. கக்கல்; vomiting. [Skt. nir-asana → த. நிரசனம்.] நிரசனம்2 nirasaṉam, பெ.(n.) பட்டினி; fasting. [Skt. {} → த. நிரசனம்.]

நிரசி-த்தல்	நிரசி-த்தல் nirasittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அழித்தல்; to destroy. "பாண்டவரையும் நிரஸிக்கப் பிராப்தமாயிருக்க" (ஶ்ரீவசன.21); 2. தோல்வியுறச் செய்தல்; to defeat, as ïn an argument. [Skt. nir-as-, → த. நிரசி-த்தல்]
நிரஞ்சனன்	நிரஞ்சனன் nirañjaṉaṉ, பெ.(n.) 1. அழுக் கற்ற தூய வடிவினனான கடவுள்; the supreme being, as immaculate. "நிரஞ்சன நிருத்தானந்த" (திருவிளை. தீர்த்தவி.7);. 2. அருகன் (சூடா.);; Arhat. 3. சிவன் (நாமதீப. 16);;{}. [Skt. nir- {} → த. நிரஞ்சனன்.]
நிரஞ்சனி	நிரஞ்சனி nirañjaṉi, பெ.(n.) பார்வதி (யாழ்.அக.);;{}. [Skt. {} → த. நிரஞ்சனி.]
நிரட்சதேசம்	நிரட்சதேசம் niraṭcatēcam, பெ.(n.) 1. வெப்ப நாடு (யாழ்.அக.);; equatorial region. 2. இராப்பகல் நாழிகை சரியாயுள்ள நாடு; region where days and nights are of equal duration. [Skt. niraksa- → த. நிரட்ச+தேசம்.]
நிரட்சம்	நிரட்சம் niraṭcam, பெ.(n.) நிலநடுக்கோடு (பூமத்திய ரேகை); (வின்.);; terrestrial equator. [Skt. niraksa → த. நிரட்சம்.]
நிரட்சரகுட்சி	நிரட்சரகுட்சி niraṭcaraguṭci, பெ.(n.) எழுத்தறிவற்றவன்; literate person. [Skt. nirak-sara+kuksi → த. நிரட்சரகுட்சி.]
நிரட்சரேகை	நிரட்சரேகை niraṭcarēkai, பெ.(n.) நிரட்சம் (வின்.); பார்க்க;see {}. [Skt. niraksa → த. நிரட்சரேகை.]
நிரத்தகம்	நிரத்தகம் nirattagam, பெ.(n.) பயனின்மை (யாழ்.அக.);; fruitlessness, futility. [Skt. nir-arthaka → த. நிரத்தகம்.]

நிரத்திமாலி	நிரத்திமாலி nirattimāli, பெ.(n.) சிவபிரான் (யாழ்.அக.);;{}. [Skt. {} → த. நிரத்திமாலி.]
நிரத்தியயம்	நிரத்தியயம் nirattiyayam, பெ.(n.) குற்ற மின்மை (யாழ்.அக.);; faultlessness. [Skt. nir-atya-ya → த. நிரத்தியயம்.]
நிரத்திரியம்	நிரத்திரியம் nirattiriyam, பெ.(n.) 1. பேடித் தனம்; impotency. 2. ஆண்மை இல்லாமை; destitude of manly power (சா.அக.);.
நிரதம்	நிரதம் niradam, பெ.(n.) எப்பொழுதும்; ever, always. "நிரதங் கொடுத்திளைத்த தாதா" (தனிப்பா. i, 92, 7);. [Skt. nirantara → த. நிரதம்.]
நிரதன்	நிரதன் niradaṉ, பெ.(n.) மிக்க பற்றுடையவன்; a man of excessive attachment. "தூய நிரதராயினர் சிலர்" (பிரபோதசந். 7, 37);. [Skt. nirata → த. நிரதன்.]
நிரதி	நிரதி niradi, பெ.(n.) பற்று (யாழ்.அக.);; attachment, connection. [Skt. nirati → த. நிரதி.]
நிரதிகரணதீட்சை	நிரதிகரணதீட்சை niradigaraṇadīṭcai, பெ.(n.) சைவதீக்கை வகை;(Saiva); a way of initiation. "சத்திசங்கற்ப மாத்திரமா யிருக்கின்ற நிதிகரண தீஷையினாலே" (சி.சி.பாயி.3, ஞானப்.);. [Skt. {}+ → த. நிரதிகரண தீஷை.]
நிரதிகாரதீக்கை	நிரதிகாரதீக்கை niradikāradīkkai, பெ.(n.) நிர்ப்பீசதீட்சை பார்க்க (சைவச.ஆசாரி.62, உரை);; [Skt. {}+ → த. நிரதிகார தீக்கை.]
நிரதிகாரன்	நிரதிகாரன் niradikāraṉ, பெ.(n.) ஒன்றற் குரிய அதிகாரமற்றவன்; incompetent or unqualified person; an unauthorised person. [Skt. niradhi-{} → த. நிரதிகாரன்.]
நிரதிகாரி	நிரதிகாரி niradikāri, பெ.(n.) நிரதிகாரன் பார்க்க;see {}.

நிரதிகாரை	நிரதிகாரை niradikārai, பெ.(n.) நிரதிகார தீக்கை பார்க்க;see {}. "தானுமொழி னிரதி காரை யெனநின்று" (சி.சி.8, 4);. [Skt. nir- {} → த. நிரதிகாரை.]
நிரதிசயம்	நிரதிசயம் niradisayam, பெ.(n.) உயர்வற உயர்ந்த நிலைமை (இலக்.அக.);; the state of being unsurpassed. [Skt. nir- {} → த. நிரதிசயம்.]
நிரதிசயவின்பம்	நிரதிசயவின்பம் niradisayaviṉpam, பெ.(n.) salvation, as unsurpassed bliss. "நிரதிசயவின்பத்துக்குரிய நீ.... இன்னையாதல் தகாது" (குறள், 1103, உரை);. [Skt. nir- {} → த. நிரதிசயவின்பம்.]
நிரந்தம்	நிரந்தம்1 nirandam, பெ.(n.) முடிவற்றது; that which is endless. த.வ. நிலைப்பு [Skt. nir-anta → த. நிரந்தம்1.] நிரந்தம்2 nirandam, பெ.(n.) 1. நிரந்தரம், 5 பார்க்க;see nirantaram. "அன்னிரந்த வினங்களங்க ணடைந் திராமனை" (சேதுபு. கவிதீர். 4); (நாமதீப.225);. 2. நெருக்கிடை (வின்.);; being closely pressed, as by a pursuing enemy. [Skt. nir-antara → த. நிரந்தரம்.]
நிரந்தரசுரம்	நிரந்தரசுரம் nirandarasuram, பெ.(n.) விடாக்காய்ச்சல் (M.L.);; unintermittent fever. [Skt. nir-antara → த. நிரந்தரசுரம்.]
நிரந்தரம்	நிரந்தரம் nirandaram, பெ.(n.) 1. இடை விடாமை; continuity "நின்றன் வார்கழற் கன்பெனக்கு நிரந்தரமா யருளாய்" (திருவாச. 5, 6);. 2. முடிவற்று எப்போதுமிருக்கை; eternity, endlessness. 3. நெருக்கம்; closeness, nearness. "நிரந்தரந் தோன்றி நின்றார்" (கம்பரா.இந்திரசித்.57);. 4. அழிவு; ruin. "தக்கன்றன் பெருவேள்வி நிரந்தரஞ் செய்த நிட்கண்டகனை" (தேவா.1049, 9);. 5. குரங்கு (திவா.);; monkey. 6. சராசரி; average. "நிரந்தரம் தேங்காயொன்றுக்கு முக்காலணா தருகிறேன்" (நாஞ்சில்.);. [Skt. nir-antara → த. நிரந்தரம்.]

நிரந்தரன்	நிரந்தரன் nirandaraṉ, பெ.(n.) 1. எப்போது முள்ளவனான கடவுள் (இலக்.அக.);; the supreme being, as eternal. 2. சிவன் (நாமதீப.16);;{}. [Skt. nir-antara → த. நிரந்தரன்.]
நிரந்தரி	நிரந்தரி1 nirandari, பெ.(n.) மலைமகள் (யாழ்.அக.);;{}. [Skt. nir-antara → த. நிரந்தரி1.] நிரந்தரி2 nirandarittal, 11 செ.கு.வி.(v.i.) எப்போதுமிருத்தல்; to live or exist for ever. "எருமைகணிரந்தரித்தன" (விநாயகபு. திருநாட்.76);. [Skt. nirantara → த. நிரந்தரி-.]
நிரநுயோச்சியாநு யோகம்	நிரநுயோச்சியாநுயோகம் niranuyōcciyānuyōkam, பெ.(n.) தோல்வித்தானத்து ளொன்று (செந்.iii, பக்.13);; [Skt. {} → த. நிரநுயோச்சியா நுயோகம்.]
நிரபம்	நிரபம் nirabam, பெ.(n.) 1. நீரற்றது; sapless- ness. 2. சாறற்றது; devoid of juice (சா.அக.);.
நிரபராதி	நிரபராதி nirabarāti, பெ.(n.) குற்றமற்றவன் (மணிமே.26, 28, உரை);; innocent, guiltness person. [Skt. {} → த. நிரபராதி.]
நிரபி	நிரபி nirabi, பெ.(n.) 1. மரமஞ்சள்; tree turmeric. 2. மஞ்சள்; turmeric (சா.அக.);.
நிரபிமானம்	நிரபிமானம் nirabimāṉam, பெ.(n.) 1. பற்றின்மை (யாழ்.அக.);; absence of bias or attachment. 2. அடக்கம்; self-restriant. [Skt. {} → த. நிரபிமானம்.]
நிரபேட்சம்-	நிரபேட்சம்- nirapēṭcam, பெ.(n.) ஒன்றைச் சார்ந்து இல்லாமை; that which is not dependent. "இந்திரியாந்தக்கரண நிரபேட்சம்" (சி.சி.அளவை, 1,சிவாக்.பக்.109);. [Skt. {} → த. நிரபேட்சம்.]
நிரபேட்சை	நிரபேட்சை nirapēṭcai, பெ.(n.) விருப்ப மின்மை (யாழ்.அக.);; absence of attachment or desire, unconcernedness, opp. to {}. [Skt. {} → த. நிரபேட்சை.]
நிரம்சம்	நிரம்சம் niramcam, பெ.(n.) பகுக்கத் தகாதது; that which is indivisible. "ஏகபிரதேதியாகலின் நிரம்சமாகிய பரமாணுவினுக்கு" (நீலகேசி.397, உரை);. [Skt. {} → த. நிரம்சம்.]

நிரயாசிப்பால்	நிரயாசிப்பால் nirayācippāl, பெ.(n.) நிரியாசப்பால் பார்க்க;see {}. (சா.அக.);.
நிரர்த்தகம்	நிரர்த்தகம் nirarttagam, பெ.(n.) நிரர்த்தம் பார்க்க (வின்.);;see nirarttam. [Skt. nir-arthaka → த. நிரர்த்தகம்.]
நிரர்த்தம்	நிரர்த்தம் nirarttam, பெ.(n.) பயனற்றது; that which is meaningless, worthless, useless. [Skt. nir-artha → த. நிரர்த்தம்.]
நிரவ்வியயம்	நிரவ்வியயம் niravviyayam, பெ.(n.) நீண்ட காலம் வாழவல்லது; that which is eternal (யாழ்.அக.); [Skt. nir-avyaya → த. நிரவ்வியயம்.]
நிரவகாசவிதி	நிரவகாசவிதி niravakācavidi, பெ.(n.) குறித்த இடந்தவிர வேறு இடத்திற் செல்லக் கூடாத விதி (சிவசமவா.பக்.65);; a rule or precept applicable only to the point in question, opp. to {}. [Skt. {} → த. நிரவகாசவிதி.]
நிரவகாலிகை	நிரவகாலிகை niravagāligai, பெ.(n.) திறந்த வெளி (யாழ்.அக.);; open space. [Skt. Perh. {} → த. நிரவகாலிகை.]
நிரவதிகம்	நிரவதிகம் niravadigam, பெ.(n.) நிரவதி பார்க்க;see niravati. "நிரவதிகதேஜோ மயமாய்" (குருபரம்.);. [Skt. nir-avayava → த. நிரவதிகம்.]
நிரவயம்	நிரவயம் niravayam, பெ.(n.) உறுப்பற்றது; that which is without limbs or parts. "நிரவாயவமாயுள்ள வான்மாவை" (மணி.29, 299);. [Skt. nir - avayava → த. நிரவயம்.]
நிரவயன்	நிரவயன் niravayaṉ, பெ.(n.) கடவுள் (அழிவில் லாதவன்); (சங்.அக.);; god, as undecaying. [Skt. nir-avyaya → த. நிரவயன்.]

நிராகம்	நிராகம் nirākam, பெ.(n.) உடலின்மை (வின்.);; incorporeality. [Skt. nir+augam → த. நிராகம்.]
நிராகரணம்	நிராகரணம் nirākaraṇam, பெ.(n.) 1. மறுப்பு; refutation, confutation, repudiation. "ஈசுவர நிராகரணம் பண்ணுமவன்" (தக்கயாகப். 183, உரை);. 2. மதிப்பளிக்காமை; disregard. [Skt. {} → த. நிராகரணம்.]
நிராகரன்	நிராகரன் nirākaraṉ, பெ.(n.) உருவமற்ற கடவுள் (யாழ்.அக.);; god, as formless. [Skt. {} → த. நிராகரன்.]
நிராகரி-த்தல்	நிராகரி-த்தல் nirākarittal, பெ.(n.) 1. மறுத்தல்; to refute, reject, as the terms of an appointment. 2. மதிப்புக் குறைவு செய்தல்; to disregard, treat with disrespect. [Skt. {} → த. நிராகரி-,]
நிராகாரநிலை	நிராகாரநிலை nirākāranilai, பெ.(n.) உண்ணாமலே நிற்கும் ஒக நிலை; a stage of yoga in which the practising yogi remains abstaining from food and drink (சா.அக.);.
நிராகாரம்	நிராகாரம்1 nirākāram, பெ.(n.) 1. நிராகரணம் பார்க்க (வின்.);;see {}. 2. உருவின்மை; shapelessness, formless- ness. "நிராகார வடிவேயோ" (திருப்பு.970);. 3. விண் (யாழ்.அக.);; air, ether, as formless. 4. வீடுபேறு (யாழ்.அக.);; beatitude. [Skt. {} → த. நிராகாரம்.] நிராகாரம்2 nirākāram, பெ.(n.) உண வின்மை; fasting; lack of food. "நிராகாரத் தொடுவைகி" (விநாயகபு. 29, 4);. [Skt. nir- {} → த. நிராகாரம்2.] நிராகாரம்3 nirākāram, பெ.(n.) 1. உண வின்மை; want of food. 2. உணவு வேண்டாமை; no appetite for food (சா.அக.);.

நிராகாரன்	நிராகாரன் nirākāraṉ, பெ.(n.) 1. சிவ பெருமான் (பிரான்);;{}. 2. திருமால்;{} (யாழ்.அக.);. [Skt. nir- {} → த. நிராகாரன்.]
நிராகிருதம்	நிராகிருதம் nirākirudam, பெ.(n.) 1. தள்ளுண்டது; that which is refuted or rejected. 2. உருவமற்றது (யாழ். அக.);; formless thing. [Skt. nir-{}-krta → த. நிராகிருதம்.]
நிராகிருதி	நிராகிருதி nirākirudi, பெ.(n.) 1. வடிவின்மை (யாழ்.அக.);; formlessness. 2. நிராகரணம் பார்க்க (இலக்.அக.);;see {}. [Skt. {} → த. நிராகிருதி.]
நிராகுலம்	நிராகுலம் nirākulam, பெ.(n.) கலக்கமின்மை; absence of anguish. [Skt. {} → த. நிராகுலம்.]
நிராசனர்	நிராசனர் nirācaṉar, பெ.(n.) கடவுளர்; gods. "நிராசனர் வருக வென்றான்" (கம்பரா. மிதிலைக். 114);. [Skt. {} → த. நிராசனர்.]
நிராசாரம்	நிராசாரம் nirācāram, பெ.(n.) தூய்மை யின்மை (யாழ்.அக.);; want of ceremonial purity, impurity. [Skt. {} → த. நிராசாரம்.]
நிராசிராவம்	நிராசிராவம் nirācirāvam, பெ.(n.) மாத விடாய் அரத்தம் படாமை; absence of discharge of blood (சா.அக.);.
நிராசை	நிராசை nirācai, பெ.(n.) 1. ஆசையின்மை; freedom from or absence of desire or attachment. "வருபோகங்களினிராசை" (கைவல்.தத்.84);. 2. நம்பிக்கையறுகை; despair, hopelessness (LOC.);. [Skt. nir- {} → த. நிராசை.]
நிராட்சேபணை	நிராட்சேபணை nirāṭcēpaṇai, பெ.(n.) தடை யின்மை; being unobjectionable. [Skt. nir- {} → த. நிராட்சேபணை.]

நிராடகோலம்	நிராடகோலம் nirāṭaālam, பெ.(n.) வேங்கைப்புலி; man-eater (சா.அக.);.
நிராடங்கம்	நிராடங்கம் nirāṭaṅgam, பெ.(n.) தடை யின்மை அற்றது; an unobjectionale thing. [Skt. nir + T. {} → த. நிராடங்கம்.]
நிராடபதி	நிராடபதி nirāṭabadi, பெ.(n.) உடும்பின் கொழுப்பு; fat of guana. (சா.அக.);.
நிராதபகை	நிராதபகை nirātabagai, பெ.(n.) இரவு (யாழ்.அக.);; night. [Skt. nir- {} → த. நிராதபகை.]
நிராதாரம்	நிராதாரம்1 nirātāram, பெ.(n.) 1. ஆதார மின்மை; absence or lack of foundation or support. 2. சார்பு வேண்டாமை; inde- pendance, not needing extraneous support, as an attribute of deity. 3. நிராதாரயோகம் பார்க்க;see {}. "நிராதாரத்தே சென்று" (திருவுந்தி.8);. [Skt. nir – {} → த. நிராதாரம்] நிராதாரம்2 nirātāram, பெ.(n.) ஆறாதாரங் களுள் ஒன்றான சுவாதிட்டானம்; which see. one of the six regions of the body situated in genitals. c.f. ஆறாதாரம் (சா.அக.);.
நிராதாரயோகம்	நிராதாரயோகம் nirātārayōkam, பெ.(n.) ஆதன் (ஆத்மா); தன்னறிவிழந்து அறிவுரு வாகிய (ஞானசொரூபமாகிய); சிவனை யடைந்து பற்றற நிற்கும் நிலை; the state of the soul in which it loses all self- consciousness, attains {}hood and remains without any attachment. "ஆதாரயோக நிராதாரயோகமென" (திருக்களிற்றுப்.22, உரை);. [Skt. {} → த. நிராதாரயோகம்.]
நிராதாரன்	நிராதாரன் nirātāraṉ, பெ.(n.) பற்றுக் கோடற்றவன் ஆகிய கடவுள் (யாழ்.அக);; god, as independent. [Skt. {} → த. நிராதாரன்]

நிராதேசம்	நிராதேசம் nirātēcam, பெ.(n.) 1. கடனி றுக்கை (யாழ்.அக.);; compulsory payment. 2. சார்பின்மை, ஆதாரமின்மை; want of support. 3. இழப்பு; loss.
நிராதேவி	நிராதேவி nirātēvi, பெ.(n.) வட்டத்திருப்பி; sickle leaf (சா.அக.);.
நிராபாதை	நிராபாதை nirāpātai, பெ.(n.) துன்பம் அல்லது வலியற்றது; not causing any injury or pain (சா.அக.);.
நிராமயசெயநீர்	நிராமயசெயநீர் nirāmayaseyanīr, பெ.(n.) அண்டச் செயநீர்; a pungent liquid extracted from a fowl's egg or from the foetus (சா.அக.);. [நிராமயம் + செயநீர்.] [Skt. {} → த. நிராமயம்.]
நிராமயதி	நிராமயதி nirāmayadi, பெ.(n.) கலவியின் பந்தருகை; giving pleasure by sexual union (சா.அக.);.
நிராமயம்	நிராமயம் nirāmayam, பெ.(n.) 1. நோயின்மை; freedom from disease or ailment, as an attribute of deity. 2. நோயற்றது; that which is free from ailment. "நிரஞ்சன நிராமயத்தை" (தாயு. திருவருள்வி.3);. [Skt. {} → த. நிராமயம்.] நிராமயம்2 nirāmayam, பெ.(n.) பன்றி; hog (சா.அக.);.
நிராமயன்	நிராமயன்1 nirāmayaṉ, பெ.(n.) கடவுள்; the Supreme Being. "நிராமய பராபரபுராதன" (தேவா,148, 6);. [Skt. {} → த. நிராமயன்.] நிராமயன்2 nirāmayaṉ, பெ.(n.) 1. நோயற்றவன்; one who is free from illness, healthy man. 2. மூச்சுக் காற்றை நிறுத்தும் கலைவல்லோன்; one who suppresses respiration. 3. முனிவர்; a yogi (சா.அக.);.
நிராமாதிசாரம்	நிராமாதிசாரம் nirāmāticāram, பெ.(n.) வெப்பக் கழிச்சல்; diarrhoea from excessive heat of the body. 2. குளிர்க் கழிச்சல்; dysentery (சா.அக);.

நிராமிலம்	நிராமிலம் nirāmilam, பெ.(n.) எரிமச் சத்தற்றது; non acid (சா.அக.);.
நிராயுசியம்	நிராயுசியம் nirāyusiyam, பெ.(n.) அகவை யின்மைத் தன்மை (சிலப்.10, 188, அரும்.);; agelessness. [Skt. {} → த. நிராயுசியம்.]
நிராயுதபாணி	நிராயுதபாணி nirāyudapāṇi, பெ.(n.) நிராயுதன், 1 பார்க்க;see {}. [Skt. {} → த. நிராயுதபாணி.]
நிராயுதன்	நிராயுதன் nirāyudaṉ, பெ.(n.) 1. படைக்கல மில்லாதவன்; unarmed person. "மறைந்து நிராயுதன் மார்பினெய்யவோ" (கம்பரா. வாலிவ.90);. 2. அருகன் (சூடா.);; arhat. [Skt. {} → த. நிராயுதன்.]
நிராலம்பம்	நிராலம்பம் nirālambam, பெ.(n.) 1. பற்றுக் கோடின்மை; absence of support, independence. "நிராலம்ப வாலம்ப சாநதபத வியோமநிலையை" (தாயு. திருவருள்வி.3);. 2. திறந்தவெளி; open space. "நிரயமிசை நிராலம்பத் துச்சிமிசை" (சிவதரு.கோபுர.18);. 3. நூற்றெட்டு துணைத் தொன்மங்களுள் ஒன்று; an upanisad one of 108. [Skt. nir-lamba → த. நிராலம்பம்.]
நிராலம்பயோகம்	நிராலம்பயோகம் nirālambayōkam, பெ.(n.) நிட்களத்தைப் பற்றிச் செய்யும் ஒகம் (சி.போ.8, 1);; a kind of {} in which the formless God is contemplated. [Skt. nir-lamba +{} → த. நிராலம்பயோகம்.]
நிராலம்பன்	நிராலம்பன் nirālambaṉ, பெ.(n.) the supreme being, as independent. [Skt. {} → த. நிராலம்பன்.]
நிரிகதாபனரோகம்	நிரிகதாபனரோகம் nirigatāpaṉarōgam, பெ.(n.) முட்டையின் வெள்ளை போன்ற நீர்மம் பிறப்புறுப்பிலிருந்து வெளிப்படும் ஒரு நோய்; a whitish viscid discharge like the white of an egg from the vagina and uterine cavity (சா.அக.);.
நிரிகம்	நிரிகம் nirigam, பெ.(n.) தாமரைக் காயின் அல்லது நெஞ்சாங்குலையின் உட்புறத்துச் சவ்வு; the membrane lining the interior of the heart-Endocardium (சா.அக.);.

நிரியாசப்பால்	நிரியாசப்பால்1 niriyācappāl, பெ.(n.) நிரியாசம், 1 பார்க்க;see {}. [Skt. {} → த. நிரியாசப்பால்.] நிரியாசப்பால்2 niriyācappāl, பெ.(n.) எரிகாசு; java stora. 2. நெரியாசிப்பால் பார்க்க;see {} (சா.அக.);.
நிரியாசம்	நிரியாசம்1 niriyācam, பெ.(n.) 1. புகை வகை (தூபவர்க்கம்); ஆறனுள் ஒன்று, ஒருவகைப் பிசின் (சிலப்.5, 14);; a kind of resin used as incense, one of six {}-varkkam. 2. வேம்பு; neem. [Skt. {} → த. நிரியாசம்.] நிரியாசம்2 niriyācam, பெ.(n.) 1. மராமரம்; Indian dammar, black dammar. 2. ஒரு வகைப் பிசின்; gum or resin. 3. மரத்தின்பால்; exudation from tree, as சால நிரியாசம், அசுவகரண நிரியாசம், which means shorea resin. 4. பூண்டின் பால் அல்லது சாறு; juice of plants resin, milk any thick fluid substance from plants, நெரியாசிப்பால் பார்க்க;see {} (சா.அக.);.
நிரியாணசக்கரம்	நிரியாணசக்கரம் niriyāṇasakkaram, பெ.(n.) ஒருவன் இறப்புக் காலத்தைக் கணக்கிட உதவும் சக்கர வடிவம் (வின்.);; [Skt. {}+ → த. நிரியாணசக்கரம்.]
நிரியாணதசை	நிரியாணதசை niriyāṇadasai, பெ.(n.) இறப்பைக் குறிக்குங் கோள்நிலை (வின்.);; influence of the planet that forebodes death. [Skt. nir- {} + → த. நிரியாணதசை.]
நிரியாணதிசை	நிரியாணதிசை niriyāṇadisai, பெ.(n.) இறக்குங் காலம்; period of death (சா.அக.);.

நிரியாணம்	நிரியாணம்1 niriyāṇam, பெ.(n.) 1. யானை யின் கடைக்கண் (பிங்.);; outer corner of an elephant's eye. 2. இறப்பு (பிங்.);; death. 3. வீடுபேறு (வின்.);, emancipation from births, final beatitude. [Skt. {} → த. நிரியானம்.] நிரியாணம்2 niriyāṇam, பெ.(n.) 1. இறப்பு; death. 2. பிறவி நீங்கல்; freedom from birth (சா.அக.);.
நிரியானக்குறி	நிரியானக்குறி niriyāṉakkuṟi, பெ.(n.) இறப்புக்குறி; symptoms of death (சா.அக.);. த.வ. சாக்குறி
நிரீக்கணம்	நிரீக்கணம் nirīkkaṇam, பெ.(n.) 1. பார்வை; sight. 2. இடக்கண்ணிலே அமுதங்கொண்டு நனைத்துத் தூய்மை செய்வதாகப் பாவிக்குஞ் செய்கை (சைவச.பொது.354);; [Skt. {} → த. நிரீக்கணம்.]
நிரீச்சுரசாங்கியன்	நிரீச்சுரசாங்கியன் nirīccuracāṅgiyaṉ, பெ.(n.) நீர்ச்சுவரசாங்கியன் பார்க்க (தத்துவப்.176);;see {}. [Skt. nir- {}+ → த. நிரீச்சுரசாங்கியன்.]
நீரீச்சுரம்	நீரீச்சுரம் nīrīccuram, பெ.(n.) கடவுளில்லை யென்று கூறும் மதம்; atheism, atheistic doctrine. [Skt. {} → த. நீரீக்சுரம்.]
நீரீச்சுரவாதி	நீரீச்சுரவாதி nīrīccuravāti, பெ.(n.) நிரீச்சுவாதி பார்க்க;see {}. [Skt. {}+ → த. நீரிச்சுரவாதி.]
நீரீச்சுவரசாங்கி	நீரீச்சுவரசாங்கி nīrīccuvaracāṅgi, பெ.(n.) நிரீச்சுவரசாங்கியன் பார்க்க;see {}. "நிரீச்சுவரசாங்கி புகல்வது தானறியாத பிரகிருதியாவும்" (தத்துவப். 174);. [Skt. {} → த. நிரீச்சுவர சாங்கி.]
நிரீச்சுவரசாங்கியம்	நிரீச்சுவரசாங்கியம் nirīccuvaracāṅgiyam, பெ.(n.) கடவுளின்மையைக் கூறும் சாங்கிய மதம் (தக்கயாகப். 246, உரை);; atheistic school of the {} system of philosophy. [Skt. {} → த. நிரீச்சுவர சாங்கியம்.]

நிரீச்சுவரசாங்கியன்	நிரீச்சுவரசாங்கியன் nirīccuvaracāṅgiyaṉ, பெ.(n.) நிரீச்சுவரசாங்கியக் கொள்கையைக் கொண்டவன் (சங்.அக.);; one who follows the doctrines of {}. [Skt. {} → த. நிரீச்சுவர சாங்கியன்.]
நிரீச்சுவரவாதம்	நிரீச்சுவரவாதம் nirīccuvaravātam, பெ.(n.) நிரீச்சுவரசாங்கியம் பார்க்க (சங்.அக.);;see {}. [Skt. {} → த. நிரீச்சுவர வாதம்]
நிரீச்சுவரவாதி	நிரீச்சுவரவாதி nirīccuvaravāti, பெ.(n.) கடவுளில்லையென்போன் (சி.சி.1, 1, சிவாக்.);; atheist. [Skt. {} → த. நிரீச்சுவரவாதி.]
நிரீட்சணசுத்தி	நிரீட்சணசுத்தி nirīṭsaṇasutti, பெ.(n.) கண்ணேறு கழிக்கை (சங்.அக.);; purification to prevent the evil eye. [Skt. {}+ → த. நிரீட்சணசுத்தி.]
நிரீட்சணம்	நிரீட்சணம் nirīṭcaṇam, பெ.(n.) 1. பார்வை (சங்.அக.);; sight. 2. எதிர்பார்த்திருக்கை; expectation. 3. மதிப்பு; honour. 4. நிர்க்கணம், 2 பார்க்க;see {}. 5. பார்வையின்மை; absence of sight. [Skt. nir-{} → த. நிரீட்சணம்.]
நிரீட்சமாணம்	நிரீட்சமாணம் nirīṭcamāṇam, பெ.(n.) 1. நம்பிக்கை; faith. 2. பார்க்கை;seeing. [Skt. nir-{} → த. நிரீட்சமாணம்.]
நிரீட்சணமுத்திரை	நிரீட்சணமுத்திரை nirīṭcaṇamuttirai, பெ.(n.) கண்முத்திரை என்னும் நாட்டிய குறி; a hand pose. [Skt. {}+ த. முத்திரை.]
நிரீட்சி-த்தல்	நிரீட்சி-த்தல் nirīṭcittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பார்த்தல்; to cast a look. 2. பார்வை பார்த்தல்; to cure a disease by incantation. 3. எதிர்பார்த்தல்; to expect. [Skt. {} → த. நிரீட்சி-த்தல்.]

நிரீட்சிதம்	நிரீட்சிதம் nirīṭcidam, பெ.(n.) பார்க்கப்பட்டது (சங்.அக.);; that which is seen. [Skt. nir- {} → த. நிரீட்சிதம்.]
நிருக்கிட்டுக்கொடுத்தல்	நிருக்கிட்டுக்கொடுத்தல் nirukkiḍḍukkoḍuttal, தொ.பெ.(vbl.n.) மருந்தை அள விட்டுக் கொடுத்தல்; giving medicine in pro. portionate doses (சா.அக.);.
நிருக்கிரம்	நிருக்கிரம் nirukkiram, பெ.(n.) 1. கொடுமை யின்மை; absence of violence, non-violent. 2. உச்சமற்றது; non-malignant as in fever, tumour etc. (சா.அக.);. [நிர் + உக்கிரம்.]
நிருகம்	நிருகம் nirugam, பெ.(n.) மானிடருக்கடுத்த நோய்; diseases peculiar to human beings (சா.அக.);.
நிருகேசரி	நிருகேசரி niruācari, பெ.(n.) நிருசிங்கம் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}. [Skt. {} → த. நிருகேசரி.]
நிருச்சத்தன்	நிருச்சத்தன் niruccattaṉ, பெ.(n.) அரக்கன் (இராக்கதன்); (யாழ்.அக.);;{}. [Skt. {} → த. நிருச்சத்தன்.]
நிருச்சுவாசம்	நிருச்சுவாசம்1 niruccuvācam, பெ.(n.) மூச்சு விடாதிருக்கை (சிவதரு.சுவர்க்கநரக. 147);; breathlessness. [Skt. nir-{} → த. நிருச்சுவாசம்.] நிருச்சுவாசம்2 niruccuvācam, பெ.(n.) 1. மூச்சின்மை; absence of breath. 2. மூச்சடக்கம்; suppression of breath. 3. மூச்சொடுக்கம்; suspension of breath (சா.அக.);.
நிருச்சுவாசவுச்சுவாசம்	நிருச்சுவாசவுச்சுவாசம் niruccuvācavuccuvācam, பெ.(n.) அரச நிரயம் எட்டனுள் ஒன்று (சி.போ.பா.2, 3 பக்.204);; a hell, one of eight {}-nirayam. [Skt. {} → த. நிருச்சுவாசவுச் சுவாசம்.]
நிருசிம்மதாபினி	நிருசிம்மதாபினி nirusimmatāpiṉi, பெ.(n.) நூற்றெட்டு துணைத் தொன்மங்களுள் (உபநிடதம்); ஒன்று; an upanisad, one of 108. [Skt. {} → த. நிருசிம்ம தாபினி.]

நிருணயக்கணக்கு	நிருணயக்கணக்கு niruṇayakkaṇakku, பெ.(n.) குறிக்கணக்கு (பீசகணிதம்);; algebra (Pond.);. [Skt. {} → த. நிருணயம்+கணக்கு]
நிருணயம்	நிருணயம் niruṇayam, பெ.(n.) 1. உறுதி (யாழ்.அக.);; determination, resolution. 2. ஆராய்வு (சங்.அக.);; ascertaining. [Skt. {} → த. நிருணயம்.]
நிருணயி-த்தல்	நிருணயி-த்தல் niruṇayittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) உறுதி செய்தல்; to determine. [Skt. nir – {} → த. நிருணயி-,]
நிருணாமன்	நிருணாமன் niruṇāmaṉ, பெ.(n.) 1. பெயரில் லாதவனாகிய கடவுள் (சங்.அக.);; god, as nameless. 2. அருகன்; Arhat. த.வ. பெயரிலி [Skt. nir- {} → த. நிருணாமன்.]
நிருணி-த்தல்	நிருணி-த்தல் niruṇittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) நிருணயி- (வின்.); பார்க்க;see {}.
நிருத்தக்கண்டம்	நிருத்தக்கண்டம் niruttakkaṇṭam, பெ.(n.) 1. மூச்சுவிட முடியாமை; having the breath obstructed; suffocated. 2. தொண்டை யடைப்பு; obstruction in the throat (சா.அக.);.
நிருத்தக்கை	நிருத்தக்கை niruttakkai, பெ.(n.) சதுரச்சிரம், உத்துவீதம், தலமுகம், சுவத்திகம், விப்பிர கீர்ணம், அருத்தரேசிதம், அராளகடகாமுகம், ஆவித்தவத்திரம், சூசீமுகம், கிரேசிதம், உத்தானவஞ்சிதம், பல்லவம், நிதம்பம், கசதந்தம், இலதை, கரிக்கை, பக்கவஞ்சிதம், பக்கப்பிரதியோகம், கருடபக்கம், தண்ட பக்கம், ஊர்த்துவமண்டலி, பக்கமண்டலி, முட்டிச்சுவத்திகம், நளினீபதுமகோசம், அலபதுமம், உற்பணம், இலளிதை, வலிதை என்னும் முப்பது வகைப்பட்ட அவிநயக்கை (சிலப்.3,13, உரை, பக்.81);;{}, pallavam, {}, iladai, karikkai, {}. [Skt. nrtta+ → த. நிருத்தக்கை.]
நிருத்தகீதவாத்தியம்	நிருத்தகீதவாத்தியம் niruttaātavāttiyam, பெ.(n.) கூத்தும் பாட்டுங் கொட்டும் (வின்.);; dancing, singing and instrumental music. [Skt. nrtta-gita-{} → த. நிருத்தகீத வாத்தியம்.]
நிருத்தகுதம்	நிருத்தகுதம் niruddagudam, பெ.(n.) எரு வாய்ச் சுருக்கம்; constriction of the anus stricture of the rectum; constraction or obstruction the anus. In this cathetars should be used or inserted in the same way as in case of urethra (சா.அக.);.

நிருத்தசபை	நிருத்தசபை niruttasabai, பெ.(n.) 1. சிவன் கோயிலில் ஆடல் வல்லானின் நாட்டிய அவை; dancing hall of {} in {} temples. 2. கூத்து நிகழ்த்தும் இடம்; dancing-hall. த.வ. ஆடரங்கு [Skt. nrtta → த. நிருத்தசபை.]
நிருத்தப்பிரகாசம்	நிருத்தப்பிரகாசம் niruttappirakācam, பெ.(n.) 1. வாயுவினால் இலிங்க மணிக்கு மேலாக இழுத்த முன் தோல் அம்மலரில் வலுவாக பிடித்து அதனால் கீழுக்குத் தள்ள முடியாமலும்; மூத்திரத்தாரையை நீர் வெளிவராது அழுத்தியும் வலியையுண்டாக்கித் துன்பத்தைக் கொடுக்கும் ஓர் நோய்; the prepuce affected by deranged vayu when once drawn quite behind the glans penis cannot be drawn down to its original position owing to its contraction by which the passage of the urethra is obstructed and the emission of urine is completely stopped-paraphimosis. நிருதிமொய்த்தல் பார்க்க. 2. மேக சம்பந்தத்தினால் மூத்திரத் தாரை அடைப்பட்டு, அதனால் சிறுநீர் வெளிவராது வருத்தத்தையும் வலியையும் உண்டாக்கும் ஒரு நோய்; obstruction to the free passage of urine due to the abnormal narrowing of the urethra either from contraction or from deposit of abnormal tissue. This condition is attributed to venereal or syphilitic causes (சா.அக.);.
நிருத்தப்பிரசவம்	நிருத்தப்பிரசவம் niruttappirasavam, பெ.(n.) பெண்ணின் யோனித் தாரையில் கழலையாகத் தடுத்தும் அல்லது மேற்படி தாரைச் சுருக்கம் அடைந்தும் இருப்பதால் கருப்பிண்டம் வெளிவர முடியாது துன்பப்படும் பிள்ளைப்பேறு; child birth which is attended by some mechanical hindrance as from a tumour or a contracted parturient cannal (சா.அக.);
நிருத்தமண்டபம்	நிருத்தமண்டபம் niruttamaṇṭabam, பெ.(n.) நிருத்தசபை (I.m.p.ii, 1226, 128); பார்க்க;see nirutta-{}. த.வ. நாட்டியமண்டபம், ஆடரங்கு [Skt. nrtta → த. நிருத்த+மண்டபம்.]
நிருத்தமாது	நிருத்தமாது niruttamātu, பெ.(n.) நாடகக் கணிகை (சூடா.);; dancing-girl. [Skt. nrtta → த. நிருத்த+மாது.]
நிருத்தன்	நிருத்தன் niruttaṉ, பெ.(n.) நடனமாடுவோன் (பிங்.);; dancer. "உமையொடு மொருபாக மதுவாய நிருத்தன்" (தேவா.194, 5);. [Skt. nrtta → த. நிருத்தன்.]
நிருத்தாங்கம்	நிருத்தாங்கம் niruttāṅgam, பெ.(n.) நிருத் தத்துக்கு வாசிக்கும் மத்தளந் தாளம் முதலியன (சிலப்.3, 14, உரை);; musical instruments accompanying dancing. த.வ. ஆடல் இன்னியம் [Skt. nrtta+{} → த. நிருத்தாங்கம்.]
நிருத்தாசனம்	நிருத்தாசனம் niruttācaṉam, பெ.(n.) தெளிவு (நாமதீப.647);; clearness, clarity of vision. [Skt. {} → த. நிருத்தாசனம்.]

நிருத்தாட்சிணியம்	நிருத்தாட்சிணியம் niruttāṭciṇiyam, பெ. (n.) கண்ணோட்டமின்மை (யாழ்.அக.);; impartiality. [Skt. nir-{} → த. நிருத்தாட்சிணியம்.]
நிருத்தாதனம்	நிருத்தாதனம் niruttātaṉam, பெ.(n.) ஒருகாலைத் தூக்கிநிற்கும் நிலை வகை (யாழ்.அக.);; a dancing posture in which one of the legs is held aloft. [Skt. {}-sana → த. நிருத்தாதனம்.]
நிருத்தானுகம்	நிருத்தானுகம் niruttāṉugam, பெ.(n.) நிருத்தாங்கம் (சிலப்.3, 14, அரும்); பார்க்க;see {}. [Skt. nrtta + anu-ga → த. நிருத்தானுகம்.]
நிருத்தியலங்காரம்	நிருத்தியலங்காரம் niruttiyalaṅgāram, பெ.(n.) பிரிநிலை நவிற்சியணி (சங்.அக.);; a figure of speech. [Skt. nir-ukti+alam-{} → த. நிருத்தி யலங்காரம்.]
நிருதர்	நிருதர் nirudar, பெ.(n.) பதினெண்கணத்துள் ஒருவராகிய அரக்கர்;{}, one of {}, "நிருதாதியர் வேரற" (கம்பரா.சடாயுவு.79);. [Skt. nairrta → த. நிருதர்.]
நிருதி	நிருதி1 nirudi, பெ.(n.) 1. எட்டுத் திக்குப் பாலகருள் தென்மேற்றிசைக்காவலன் (சூடா.);; regent of the south-west, one of asta-tikku-p-{}. "நிருதி வாயுத்திப்பிய சாந்தனாகி" (தேவா.663, 6);. 2. முதல் வள்ளல்கள் எழுவருள் ஒருவன் (சூடா.);; a liberal chief, one of seven {}. 3. பகல் 15 முழுத்தத்துள் (முகூர்த்தத்துள்); பன்னிரண்டாவது (விதான.குணாகுண.73, உரை);; the 12th of 15 divisions of day-time. [Skt. nirrti → த. நிருதி1.] நிருதி2 nirudi, பெ.(n.) அரக்கி; raksasa woman. "நிருதி கூறும்" (கம்பரா. சூர்ப்பணகை.138);. [Skt. nirrti → த. நிருதி.]
நிருதிரம்	நிருதிரம் nirudiram, பெ.(n.) குரத்தம் அதாவது அரத்தமின்மை; bloodless ness-anemia (சா.அக.);. [Skt. nir-rudhira → த. நிருதிரம்.]

நிருதூளி	நிருதூளி nirutūḷi, பெ.(n.) தூசி (யாழ்.அக.);; dust. [Skt. nir → த. நிரு+தூளி.]
நிருதிதிசை	நிருதிதிசை nirudidisai, பெ.(n.) the s.w.quarter, as that of niruti. [Skt. nirrti → த. நிருதி+திசை.]
நிருதிபாசம்	நிருதிபாசம் nirudipācam, பெ.(n.) கடற்பாசி (மலை.);; seaweed.
நிருநாசம்	நிருநாசம் nirunācam, பெ.(n.) அழிவின்மை (யாழ்.அக.);; indestructibility. [Skt. {} → த. நிருநாசம்.]
நிருநாசன்	நிருநாசன் nirunācaṉ, பெ.(n.) God, as indestructible. [Skt. {} → த. நிருநாசன்.]
நிருநாமன்	நிருநாமன் nirunāmaṉ, பெ.(n.) கடவுள் (யாழ்.அக.);; the supreme being, as nameless. [Skt. {} → த. நிருநாமன்.]
நிருபச்சம்படம்	நிருபச்சம்படம் nirubaccambaḍam, பெ.(n.) அரசர் ஆணைகளைக் கொண்டு வருவோனுக்குரிய கூலி (M.E.R.1921-22, P.109);; pay of the messenger carrying royal orders. [Skt. {} → த. நிருப+சம்படம்.]
நிருபசரிதம்	நிருபசரிதம் nirubasaridam, பெ.(n.) மதிப் புரவாக (உபசாரமாக); ஏற்றிக் கூறப்படாதது; that which is not complimentary, secondary or figurative. "சிவசத்திகட்குப் பிரிப்பில்லாவந்தரங்கவா நந்தியம் இயற்கை யாகய் நிருபசரிதமாயும்" (சி.சி.1, 68, ஞானப்.);. [Skt. nir-upacarita → த. நிருபசரிதம்.]
நிருபத்திரவம்	நிருபத்திரவம் nirubattiravam, பெ.(n.) தொல்லையில்லாத தன்மை (யாழ். அக.);; freedom from trouble, calamity or danger. [Skt. nir-upodrava → த.நிருபத்திரவம்.]

நிருபத்திரன்	நிருபத்திரன் nirubattiraṉ, பெ.(n.) நுண்ணு டம்புடன் (சூக்கும சரீரத்துடன்); இருக்கும் ஆதன் (ஆன்மா); (யாழ்.அக.);; soul having a subtle body. [Skt. nir-upadrava → த. நிருபத்திரன்.]
நிருபதி	நிருபதி nirubadi, பெ.(n.) 1. அரசன் (வின்.);; king, sovereign. 2. குபேரன் (யாழ்.அக.);;{}. [Skt. nr-pati → த. நிருபதி.]
நிருபதுங்கராகம்	நிருபதுங்கராகம் nirubaduṅgarākam, பெ.(n.) பெரும்பண் வகை (பிங்.);; [Skt. nrpa-{} → த. நிருபதுங்க ராகம்.]
நிருபம்	நிருபம் nirubam, பெ.(n.) 1. எழுதியனுப்புங் கட்டளை; letter of authority; epistle from a king or other superior; mandate; order. "நாயனார் கோயில் தானத்தார்க்கு நிருபம்" (S.I.I. i. 120, 123);. 2. மடல் (யாழ்.அக.);; note, letter. 3. தீர்மானம் (வின்.);; decree. [Skt. {} → த., ம. நிருபம்.]
நிருபமம்	நிருபமம் nirubamam, பெ.(n.) ஒப்பின்மை; state of being unequalled, incompara- bleness. [Skt. nir-upama → த. நிருபமம்.]
நிருபமன்	நிருபமன் nirubamaṉ, பெ.(n.) ஒப்பாரும் மிக்காரும் இல்லாதவன்; ஒப்பில்லாதவன்; one who has no equal. [Skt. nir-upama → த. நிருபமன்.]
நிருபவல்லவை	நிருபவல்லவை nirubavallavai, பெ.(n.) அரசி (யாழ்.அக.);; queen. [Skt. nrpa + {} → த. நிருபவல்லவை.]

நிருபர்	நிருபர் nirubar, பெ.(n.) நாளிதழ்களுக்குச் செய்திக் குறிப்பு எழுதுவோன்; corres- pondent (mod.);. த.வ. செய்தியாளர் [Skt. {} → த. நிருபர்.]
நிருபன்	நிருபன் nirubaṉ, பெ.(n.) 1. அரசன் (திவா.);; king, sovereign. 2. ஓர் இலக்கத்திற்கு மேல் மூன்று இலக்கம் வரை வருமானமுடைய அரசன் (சுக்கிரநீதி.25);; a king whose revenue is above one lakh and below 3 lakhs. [Skt. nr-pa → த. நிருபன்.]
நிருபாதானம்	நிருபாதானம் nirupātāṉam, பெ.(n.) முதற்காரணமின்மை; absence of a material cause. "சகத்து நிருபாதானமோ. சி.சி. (வரலாறு. பக்.7);" (சங்.அக.);. [Skt. nir-{} → த. நிருபாதானம்.]
நிருபாதானவாதி	நிருபாதானவாதி nirupātāṉavāti, பெ.(n.) முதற்காரணத்தினின்றும் இவ்வுலகம் (பிரபஞ்சம்); தோன்றவில்லை யென்ற கொள்கை யுடையோன்; one who holds that the phenomenal world has no material cause. [Skt. {} → த. நிருபாதான வாதி.]
நிருபாதி	நிருபாதி1 nirupāti, பெ.(n.) வருத்தம் அல்லது வலியின்மை; absence of pain or suffering (சா.அக.);. நிருபாதி2 nirupāti, பெ.(n.) 1. தொல்லை (உபாதி);யின்மை; freedom or liberation from passions, from pain. 2. காரண மின்மை; being without a cause, absolute. 3. தடை யின்மை (யாழ்.அக.);; freedom from limitations or abstacles. [Skt. nir-{} → த. நிருபாதி.]
நிருபாதிகம்	நிருபாதிகம் nirupātigam, பெ.(n.) துன்பம், தொல்லை (உபாதி);யில்லாமை; freedom from secularities (சா.அக.);. நிருபாதிகம் nirupātigam, பெ.(n.) 1. காரண மற்றது (சங்.அக.);; that which is without cause. 2. தடையற்றது; that which is free from limitations. [Skt. rnir- {} → த. நிருபாதிகம்.]
நிருபி-த்தல்	நிருபி-த்தல் nirubittal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) நிரூபி பார்க்க;see {}.
நிருமதம்	நிருமதம் nirumadam, பெ.(n.) 1. யானை (பிங்.);; elephant. 2: மதமொழிந்த யானை (சது.);; rutless elephant. [Skt. nir-mada → த. நிருமதம்.]

நிருமலதானம்	நிருமலதானம் nirumalatāṉam, பெ.(n.) அறிவாளர் (ஞானி);கட்கு உதவுங் கொடை; gifts to the wise. [Skt. nirmala → த. நிருமலதானம்.]
நிருமலம்	நிருமலம்1 nirumalam, பெ.(n.) பால் துத்தம்; white vitriol (சா.அக.);. நிருமலம்2 nirumalam, பெ.(n.) மாசின்மை; spotlessness, "நித்த நிருமல சகித" (தாயு.திருவருள்வி.3);. [Skt. nir-mala → த. நிருமலம்.]
நிருமலன்	நிருமலன் nirumalaṉ, பெ.(n.) 1. குற்ற மற்றவன்; spotless person, blameless one. "நெறியிலை சாதலலாதெனக் கேட்ட நிருமல னிரங்கி" (திருவாலவா.39, 14);. 2. கடவுள்; the supreme being, as immaculate. [Skt. nir-mala → த. நிருமலன்.]
நிருமலி	நிருமலி nirumali, பெ.(n.) மலைமகள்;{} as immaculate... "எண்ணான்கு நிகரிலாவற நிருமலி வளர்த்தனள் வருங்கால்" (காஞ்சிப்பு. கழுவா.87);. [Skt. nir-mala → த. நிருமலி.]
நிருமாலியம்	நிருமாலியம்1 nirumāliyam, பெ.(n.) பெரிய மாவிலிங்கம் (L.);; sacred lingam tree. நிருமாலியம்2 nirumāliyam, பெ.(n.) கூவிளம்; garlic pear (சா.அக.);. நிருமாலியம்3 nirumāliyam, பெ.(n.) 1. இறைக்குப் படைத்து எடுத்தது (நிர்மாலியம்);; offering made to an idol and removed. "மதுகேச னருமாலிய மதேற்று" (பிரபுலிங். மாயைபூசை.58);. 2. வில்வம்; sacred bael. [Skt. nir- {} → த. நிருமாலியம்.]

நிருமி-த்தல்	நிருமி-த்தல் nirumittal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. படைத்தல்; to create, produce by art, form. "வானோர் நிருமித்தனபடை" (கம்பரா.இராவணன்வதை.47);. 2. உறுதி கொள்ளுதல்; to determine. "அசுரர்களை நீறாகும்படியாக நிருமித்து" (திவ்.திருவாய். பு.7, 1);. 3. ஏற்படுத்துதல்; to ordian, constitute. 4. ஆராய்தல் (பிங்.);; to examine, investigate. 5. பொய்யாகக் கற்பித்தல்; to fabricate, concoct. [Skt. {} → த. நிருமி-,]
நிருமிதம்	நிருமிதம் nirumidam, பெ.(n.) 1. உண்டாக் கப்பட்டது; that which is created or formed. "நினைத்திருந் தியற்றிய நிருமித மகனிவன்" (சீவக.707);. 2. பொய்யாகக் கற்பித்தது; that which is fabricated. [Skt. nir-mita → த. நிருமிதம்.]
நிருமிதி	நிருமிதி1 nirumidi, பெ.(n.) அம்மணம்; nakedness (சா.அக.);. நிருமிதி2 nirumidi, பெ.(n.) படைப்பு; creation. "இலதுகாத்தல் நிருமிதி யிச்சை செய்தி நிழனட மாகுமன்றே" (கோயிற்பு.பதஞ்.66);. [Skt. nir-mita → த. நிருமிதி.]
நிருமூடம்	நிருமூடம் nirumūṭam, பெ.(n.) முழுதும் அறிவின்மை; utter ignorance. [Skt. nir-{} → த. நிருமூடம்.]
நிருமூடன்	நிருமூடன் nirumūṭaṉ, பெ.(n.) முழுதும் அறிவற்றவன்; man of utter ignorance. [Skt. nir- {} → த. நிருமூடன்.]
நிருமூடி	நிருமூடி nirumūṭi, பெ.(n.) 1. முழுதும் அறிவற்றவள்; an utterly ignorant woman. 2. உதவுங் குணமில்லாதவன் (இ.வ.);; miserly woman. [Skt. nir- {} → த. நிருமூடி.]
நிருமூலம்	நிருமூலம் nirumūlam, பெ.(n.) நிர்மூலம் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}.

நிருமூலி	நிருமூலி nirumūli, பெ.(n.) நிர்மூலி பார்க்க;see {}. (சா.அக.);.
நிருமூளி	நிருமூளி nirumūḷi, பெ.(n.) நிருமூடி, 2 பார்க்க;see {}.
நிருவகம்	நிருவகம் niruvagam, பெ.(n.) நிருவாகம் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}.
நிருவகி-த்தல்	நிருவகி-த்தல் niruvagittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) நிர்வகி- (வின்.); பார்க்க;see nirvagi.
நிருவசனம்	நிருவசனம் niruvasaṉam, பெ.(n.) நிருத்தி (பி.வி.50, உரை); பார்க்க;see nirutti. [Skt. nir-vacana → த. நிருவசனம்.]
நிருவாககன்	நிருவாககன் niruvāgagaṉ, பெ.(n.) நிர்வாகி பார்க்க;see {}. [Skt. nir-{} → த. நிருவாககன்.]
நிருவாகசபை	நிருவாகசபை niruvākasabai, பெ.(n.) நிர்வாகசபை பார்க்க;see {}. [Skt. nir-{} → த. நிருவாகம்+சபை.]
நிருவாகம்	நிருவாகம் niruvākam, பெ.(n.) நிர்வாகம் பார்க்க (வின்.);;see {}.
நிருவாகன்	நிருவாகன் niruvākaṉ, பெ.(n.) நிர்வாகி பார்க்க;see {}. [Skt. {} → த. நிருவாகன்.]
நிருவாகி	நிருவாகி niruvāki, பெ.(n.) நிர்வாகி (வின்.); பார்க்க;see {}.
நிருவாசம்	நிருவாசம் niruvācam, பெ.(n.) குடியின்மை (யாழ்.அக.);; the state of being uninhabited. [Skt. nir- {} → த. நிருவாசம்.]

நிருவாணதீட்சை	நிருவாணதீட்சை niruvāṇatīṭcai, பெ.(n.) சிவதீக்கை மூன்றில் ஒன்று; the last of three introducing rites & ceremony of initiation by a spiritual Guru according to Saiva system (சா.அக.);.
நிருவாணதீக்கை	நிருவாணதீக்கை niruvāṇatīkkai, பெ.(n.) நிருவாணதீட்சை (சி.போ.பா.சிறப்.); பார்க்க;see {}. [Skt. {} → த. நிர்வாணதீக்கை.]
நிருவாணம்	நிருவாணம் niruvāṇam, பெ.(n.) 1. நிர்வாணம், 1 பார்க்க;see {}. "நித்திரை தெளியுமாபோல நிருவாண நிலைமெய்யாமே" (கைவல்.தத்வ.56);. 2. நிர்வாணதீட்சை பார்க்க;see {}. "தரித்துச்சமய விசேட நிருவாணம்" (சைவச.மாணாக்.29);. 3. நூற்றெட்டு துணைத் தொன்மங்களுளொன்று; an upanisad, one of 108. [Skt. {} → த. நிருவாணம்.]
நிருவாணி	நிருவாணி niruvāṇi, பெ.(n.) 1. ஆற்றல் (சக்தி);; the universal energy represented in the form of a naked woman. 2. பெண் தெய்வ பத்து ஆற்றல்களுளொன்று (தேவிதச வித்தை களிலொன்று);; one of the ten active powers of the female energy or deity (சா.அக.);.
நிருவிகற்பசமாதி	நிருவிகற்பசமாதி1 niruvigaṟpasamāti, பெ.(n.) நிர்விகற்பசமாதி பார்க்க;see {}. நிருவிகற்பசமாதி2 niruvigaṟpasamāti, பெ.(n.) சவ்விகற்ப சமாதி முற்றி அருளம்மை யால் அறிவிக்கப்பட்ட அருளாளன் ஆகிய அப்பனை அறிந்த ஞான்றே சிவதத்துவங் களும் அவற்றின் செயற்கைகளும் நன்கு விளங்கப் பெற்று, அந்தப் பரம்பொருளைக் கூடி நின்று விட்டுப் பிரியாது மகிழ்வது; a state of ecstacy which one obtains wisdom by the grace of the diety and enjoys the bliss by the union with the almighty (சா.அக.);. நிருவிகற்பசமாதி3 niruvigaṟpasamāti, பெ.(n.) தன்னை மறந்து தூக்கமுறும், மயக்கம் போல பிறர் சத்தம் காதிற் கேளாது ஐம்புலனும் ஒடுங்கி, சித்தமானது பூரணத்தில் இலயித் திருக்கும் ஓர் ஒக நிலை, விவகாரத்தாலே உலகமே பொய்யென்று உணர்ந்து உலக பாசத்தைத் தள்ளி நிற்பதினால் அடையும் மெய்யுணர்வு (சைதன்ய); நிலை; that state of perfect and spiritual ecstacy experienced by a sitting yogi, in which he remains in audible to the surrounding disturbances being absorbed in eternal bliss. Saitanyam is a stage where nothing exists but the transformation of mental consciousness in the form of Atman (soul);. It is an abstract meditation (சா.அக.);.
நிருவிக்கினம்	நிருவிக்கினம் niruvikkiṉam, பெ.(n.) இடையூ றின்மை; absence of obstacles. [Skt. nir-Vighna → த. நிருவிக்கினம்.]
நிருவிகற்பநிட்டை	நிருவிகற்பநிட்டை niruvigaṟpaniṭṭai, பெ.(n.) நிர்விகற்பசமாதி பார்க்க;see {}. "நிருவிகற்ப நிட்டை நிலையென்று வருமோ வறியேனே" (தாயு.உடல்பொய்.32);.

நிருவிகற்பம்	நிருவிகற்பம் niruvigaṟpam, பெ.(n.) 1. நிர்விகற்பக்காட்சி (சி.சி.11, சிவாக்.); பார்க்க;see {}. 2. நிர்விகற்ப சமாதி பார்க்க;see {}. "விரைந்தே நிருவிகற்ப மெய்த" (தாயு. உடல்பொய்.39);. [Skt. nir-vikarpa → த. நிருவிகற்பம்.]
நிருவிகற்பமாதல்	நிருவிகற்பமாதல் niruvigaṟpamātal, பெ.(n.) விவகாரத்தாலே உலகமே பொய் யென்று தனக்குள் நினைத்து உலக பாசத்தைத் தள்ளி மெய்யுணர்வு (சைதன்ய); நிலையை அடைதல்; that state of insensibility to one's own surroundings, arrived at by a practising yogi by renunciation being appraised of the supreme knowledge that the material world is false. This stage can only be acquired by those who attain super natural illumination without the aid of physical or mental organs (சா.அக.);.
நிருவிகற்பவாழ்க்கை	நிருவிகற்பவாழ்க்கை niruvigaṟpavāḻggai, பெ.(n.) பேசாதிருத்தல்; to remain silent (சா.அக.);.
நிருவிசாரம்	நிருவிசாரம் niruvicāram, பெ.(n.) கவலை யின்மை; absence of anxiety. [Skt. nir- {} → த. நிருவிசாரம்.]
நிருவிடம்	நிருவிடம் niruviḍam, பெ.(n.) மருந்துவகை (யாழ்.அக.);; a kind of medicine. [Skt. nir-visa → த. நிருவிடம்.]
நிருவிடயானந்தம்	நிருவிடயானந்தம் niruviḍayāṉandam, பெ.(n.) புலனுணர்ச்சிக்கு எட்டாத களிப்பு; supreme bliss, not enjoyed by the sense. "கூடார் நிருவிடயானந்தசுக நீங்காத நோக்கும்" (ஒழிவி.அவத்தை.39);. [Skt. nir-visaya+{}-nanda → த. நிருவிட யானந்தம்.]
நிருவேதுகம்	நிருவேதுகம் niruvētugam, பெ.(n.) நிரேதுகம் (சி.சி.8, 2, சிவாக்.);;see {}. [Skt. {} → த. நிருவேதுகம்.]
நிரூகம்	நிரூகம்1 nirūkam, பெ.(n.) மலங் கழிவதற்காக குதவாயில் உள்ளே வைக்கப்படும் ஒரு பொறி; a purging clyster, an enema not of an oil kind (சா.அக.);. நிரூகம்2 nirūkam, பெ.(n.) 1. உறுதி (யாழ்.அக.);; certainty. 2. சொற்போர்; logic, disputation. 3. வெளிப்படைச் சொல்; explicit- term. [Skt. nir-{} → த. நிரூகம்.]

நிருகணம்	நிருகணம் nirūkaṇam, பெ.(n.) எருவாய் வழியாக வழலை நீர் ஏற்றி மலங்கழிக்கும்படிச் செய்தல்; causing to purge with the aid of a clyster (சா.அக.);.
நிருகவத்தி	நிருகவத்தி nirūkavatti, பெ.(n.) வடிநீர் முதலியவற்றை எருவாய் வழியாய் உள்ளுக்குச் செலுத்திக் குடலைக் கழுவல்; a liquid form of medicine as decoction etc. thrown into the rectum by a clyster (சா.அக.);.
நிருடபசுபந்தம்	நிருடபசுபந்தம் nirūṭabasubandam, பெ.(n.) வேள்வி வகையுளொன்று (வின்.);; a kind of sacrifice. [Skt. {}-bandha → த. நிருடபசு பந்தம்.]
நிருடி	நிருடி nirūṭi, பெ.(n.) 1. நெட்டுரு; rote. 2. தெளிவு; clearness, certainty. [Skt. {} → த. நிருடி.]
நிருபணம்	நிருபணம்1 nirūpaṇam, பெ.(n.) இசைப்பாட்டு வகையான வரலாற்று நூலின் முதலில் அவ் வரலாற்றைச் சுருக்கிக்கூறும் பகுதி (கோபால கிருஷ்ண பாரதி, 39);; section containing the argument of a story, in musical composition. [Skt. {} → த. நிருபணம்.] நிருபணம்2 nirūpaṇam, பெ.(n.) மெய்ப்பித்தல்; to prove (சா.அக.);. நிருபணம்3 nirūpaṇam, பெ.(n.) 1. ஆராய்ச்சி; investigation. 2. செயல்முறை விளக்கம்; demonstration. "சிவாபாவநா நிருபணம்" (சி.சி.6, 7, சிவாக்.);. [Skt. {} → த. நிருபணம்.]
நிருபம்	நிருபம் nirūpam, பெ.(n.) உருவில்லாமை; shapelessness (சா.அக.);.
நிருபன்	நிருபன் nirūpaṉ, பெ.(n.) god, as formless. [Skt. {} → த. நிருபன்.]
நிருபாவர்த்தம்	நிருபாவர்த்தம் nirūpāvarttam, பெ.(n.) உயர் மணி வகை (யாழ்.அக.);; a kind of gem.

நிரூபி-த்தல்	நிரூபி-த்தல் nirūpittal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. மெய்ப்பித்தல்; to prove, demonstrate. 2. ஆராய்தல் (வின்.);; to examine, investigate, search. [Skt. {} → த. நிரூபி-,]
நிரூபிதம்	நிரூபிதம் nirūpidam, பெ.(n.) உறுதிப்படுத்தப் பட்டது; that which has been ascertained or proved. "நிரூபிதமான வஸ்துவை நானறிந்தேன்" (சி.சி.பு., 5, சிவாக்.);. [Skt. ni-{} → த. நிரூபிதம்.]
நிரேசுவரசாங்கியம்	நிரேசுவரசாங்கியம் nirēcuvaracāṅgiyam, பெ.(n.) நிரீச்சுவரசாங்கியம் (யாழ்.அக.);;see {}.
நிரேதுகம்	நிரேதுகம் nirētugam, பெ.(n.) ஏதுவற்றது; that which is causless. "ஜகத்து நிரேதுகமென்றது தள்ளப்பட்டது" (சி.சி.1, 1, சிவாக்.);. [Skt. {} → த. நிரேதுகம்.]
நிரோகி	நிரோகி nirōki, பெ.(n.) நோயில்லாதவன்; one free from disease, healthy man (சா.அக.);.
நிரோசாதம்	நிரோசாதம் nirōcātam, பெ.(n.) நிரோதி பார்க்க;see {}. "விரற்புகை நிரோசாதம்" (தத்துவப். 140);. [Skt. {} → த. நிரோசாதம்.]
நிரோட்டகம்	நிரோட்டகம் nirōṭṭagam, பெ.(n.) இதழி யைந்து பிறவா எழுத்துகளால் ஆகிய செய்யுள் - திருச்செந்தில் நிரோட்டகயமக வந்தாதி; a kind of verse Without labial or labiodentals. த.வ. இதழகல்பா [Skt. nir – {} → த. நிரோட்டகம்.]
நிரோட்டம்	நிரோட்டம் nirōṭṭam, பெ.(n.) நிரோட்டகம் பார்க்க;see {}. [Skt. nir- {} → த. நிரோட்டம்.]
நிரோட்டி	நிரோட்டி nirōṭṭi, பெ.(n.) நிரோட்டகம் (யாப்.வி.510); (pros.);; poem composed without using the labials. [Skt. nir- {} → த. நிரோட்டி.]
நிரோட்டியம்	நிரோட்டியம் nirōṭṭiyam, பெ.(n.) நிரோட்டகம் பார்க்க;see {}. "இதழ் குவிந்தியையா தியல்வது நிரோட்டியம்" (மாறனலங். 274);. [Skt. nir- {} → த. நிரோட்டியம்.]

நிரோட்டியவோட்டியம்	நிரோட்டியவோட்டியம் nirōṭṭiyavōṭṭiyam, பெ.(n.) செய்யுளின் முற்பாதி நிரோட்டியம் பிற்பாதி ஒட்டியமுமாகப் பாடும் பா (கவி); (மாறனலங்.276, உரை);; a stanza in which the first half is {} and the second half {}. [Skt. nir- {} → த. நிரோட்டிய வோட்டியம்.]
நிரோதகரணி	நிரோதகரணி nirōtagaraṇi, பெ.(n.) மின்சார சத்தியைத் தடுக்கும் பொருள்; a substance which does not transmit electricity (சா.அக.);.
நிரோதம்	நிரோதம்1 nirōtam, பெ.(n.) 1. தடை; impediment, pediment, hindrance. 2. அடக்கம்; restraint, control. [Skt. {} → த. நிரோதம்.] நிரோதம்2 nirōtam, பெ.(n.) சுருக்கம்; stricture (சா.அக.);.
நிரோதனை	நிரோதனை nirōtaṉai, பெ.(n.) புலனடக்கம்; "வீரனிரோதனை யம்பிற் கொன்றான்" (சீவக.3080);. [Skt. {} → த. நிரோதனை.]
நிரோதானமுத்திரை	நிரோதானமுத்திரை nirōtāṉamuttirai, பெ.(n.) சிறுவிரலை நீக்கி ஏனைய விரல்களை நுனிகள் பொருந்தச் சேர்த்துக் குவிக்கும் முத்திரை வகை (சைவாநுட்.வி.17);; [Skt. {} → த. நிரோதான+முத்திரை.]
நிரோதி	நிரோதி nirōti, பெ.(n.) உடம்பிலுள்ள 16 வகையான மந்திர நிலைகளுள் (சோட கலையுள்); ஒன்று; "சந்திரன்மேல் நிரோதிநாதம்" (செந்., 9, 248);. [Skt. {} → த. நிரோதி.]
நிரோதினி	நிரோதினி nirōtiṉi, பெ.(n.) நிரோதி பார்க்க (தத்துவப்.130, உரை);;see {}. [Skt. {} → த. நிரோதினி.]
நிலிகாவியங்கம்	நிலிகாவியங்கம் nilikāviyaṅgam, பெ.(n.) முகத்திற்காணும் ஒருவகைப் பரு; a variety of mole (சா.அக.);.
நிலிஞ்சிகை	நிலிஞ்சிகை niliñjigai, பெ.(n.) ஆன்; cow (சா.அக.);.
நிலிநாதியம்	நிலிநாதியம் nilinātiyam, பெ.(n.) பாண்டு நோய்க்குக் கொடுக்கும் ஒருவகை மருந்துப் பொடி; medicinal powder for dropsy (சா.அக.);.

நிவசதி	நிவசதி1 nivasadi, பெ.(n.) வீடு (சங்.அக.);; house, abode. [Skt. ni-vasati → த. நிவசதி.] நிவசதி2 nivasadi, பெ.(n.) ஒருவகைப் பூண்டு; an unknown plant (சா.அக.);.
நிவசனம்	நிவசனம்1 nivasaṉam, பெ.(n.) ஆடை (சங்.அக.);; clothes. [Skt. ni-vasana → த. நிவசனம்.] நிவசனம்2 nivasaṉam, பெ.(n) 1. சீலை; cloth. 2. சீலைத்துண்டு; piece of cloth (சா.அக.);.
நிவசி-த்தல்	நிவசி-த்தல் nivasittal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) குடியிருத்தல் (ஜிவப்பிரம்மைக்ய. பக்.640);; to dwell. [Skt. ni-vas → த. நிவசி-,]
நிவந்தக்காரர்	நிவந்தக்காரர் nivandakkārar, பெ.(n.) கோயில்தொண்டு செய்வோர்; temple servants. "பலபணி நிவந்தக்காரர்க்கும்" (S.I.I. (iii);, 137);. [Skt. ni-bandha → த. நிவந்தம்+காரர்.]
நிவந்தம்	நிவந்தம் nivandam, பெ.(n.) 1. கட்டுப்பாடு (நிபந்தனை);; condition, agreement. 2. வேலைத்திட்டம்; allotted duties, as of servants. "பலபணி நிவந்தக்காரர்க்கு நிவந்தஞ் செய்தபடி" (S.I.I.(iii);, 137);. 3. கோயிற்செலவு; temple expenses. "மஹா தேவர்க்கு வேண்டும் நிவந்தங்களுக்கு" (S.I.I. (iii);, 25);. 4. கோயிற்றொண்டு நிவந்தக்காரர்; temple service. 5. கடவுளை வழிபடும் இடம்; place of worship. "புனைமணி நிவந்தம்" (உபதேசகா. திவபிரத. 223);. 6. தொகுப்பு நூல்; compilation, compendium. [Skt. ni-bandha → த. நிவந்தம்.]
நிவர்த்தாளம்	நிவர்த்தாளம் nivarttāḷam, பெ.(n.) ஒன்பான் தாளத்தொன்று (பரத.தாள.6); (Mus.);; a variety of time-measure, one of nava- {}. [Skt. nivartta+ → த. நிவர்+தாளம்.]

நிவர்த்தனம்	நிவர்த்தனம் nivarttaṉam, பெ.(n.) 1. திரும்புகை; returning, turning back. 2. போக்குகை; removing curing. 3. 25 கோலேனும் 100 அல்லது 125 முழமேனும் கொண்டதோரளவு (சுக்கிரநீதி, 28);; a lineal measure of 25 {}, 100 or 125 cubits. [Skt. ni-vart-tana → த. நிவர்த்தனம்.]
நிவர்த்தி	நிவர்த்தி1 nivartti, பெ.(n.) நிவிர்த்தி பார்க்க;see nivirtti. [Skt. ni-vrtti → த. நிவர்த்தி.] நிவர்த்தி2 nivartti, பெ.(n.) 1. விடுதலை; release. "பந்தத்தினின்றும் நிவிர்த்திபெற்ற ஆன்மாக்கள்" (சி.போ.பா.பக்.143, புதுப்.);. 2. நிவாரணம், 3 பார்க்க;see {}. 3. துறவு (பிங்.);; renunciation of the world, opp. to piravirtti. "பரிபக்குவர் நிட்டை நிவர்த்தியினில்" (திருப்பு.310);. 4. நிவர்த்திக் கலை பார்க்க;see nivartti-k-kalai(சி.சி.2,74, ஞானப்.);. 5. போக்கு; remedy. அப்படிச் செய்யாமல் வேறு நிவர்த்தி இல்லை. [Skt. ni – vrtti → த. நிவர்த்தி2.]
நிவர்த்திகலை	நிவர்த்திகலை nivarttigalai, பெ.(n.) ஐந்து (பஞ்ச); கலையுள் ஆதன்களைப் பாசத் தினின்றும் விடுவிப்பதாகிய கலை (சி.போ. பா.2, 2, பக்.143, புதுப்.);; [Skt. ni-vrtti → த. நிவர்த்தி+கலை.]
நிவர்தல்	நிவர்தல் nivartal, பெ.(n.) ஓங்குதல்; growing high (சா.அக.);.
நிவலம்	நிவலம் nivalam, பெ.(n.) அவுபல பாடாணம் என்னும் ஒருவகைச் செய்ந்நஞ்சு; the 32 kinds of native arsenic (சா.அக.);.
நிவாசம்	நிவாசம் nivācam, பெ.(n.) தெய்வம் அல்லது பெரியோர்கள் வாழிடம் (வின்.);; abode, habitation, as a deity or a great person. [Skt. ni- {} → த. நிவாசம்.]
நிவாபம்	நிவாபம் nivāpam, பெ.(n.) தென்புலத் தார்க்குச் (பிதிர்க்களுக்குச்); செய்யுந் தருப்பணம் (யாழ்.அக.);; obalation of water to the manes. [Skt. ni-{} → த. நிவாபம்.]

நிவாரணம்	நிவாரணம் nivāraṇam, பெ.(n.) 1. தடுக்கை; preventing; hindering. 2. தடை; prohibition; impediment. 3. ஒழிப்பு; abolition; removal; expiation; termination; extinction. 4. (அதிட்ட நிவாரணம், உரோகநிவாரணம், கன்மநிவாரணம், சனிம நிவாரணம், பாவ நிவாரணம், கடனிவாரணம் என்ற); அறுவகைப்பட்ட துன்ப நீக்கம்; extinction of evil, of six kinds, viz., arista-{}, {}. த.வ. தணிப்பு, நீக்கம் [Skt. {} → த. நிவாரணம்.]
நிவாரணி	நிவாரணி nivāraṇi, பெ.(n.) நோயைக் குணப்படுத்தும் மருந்து; curative agents or medicines (சா.அக.);.
நிவாரம்	நிவாரம்1 nivāram, பெ.(n.) தடை (w.);; impediment. [Skt. ni-{} → த. நிவாரம்.] நிவாரம்2 nivāram, பெ.(n.) காட்டுநெல்; wild paddy (சா.அக.);.
நிவாரி	நிவாரி nivāri, பெ.(n.) 1. நிவாரணி பார்க்க;see {}. 2. காட்டுநெல்; wild paddy. 3. காட்டரிசி; wild rice. 4. மலைநெல்; mountain paddy (சா.அக.);.
நிவிசிந்தா	நிவிசிந்தா nivisindā, பெ.(n.) கணக்கு முதலியன பார்க்கும் கணக்காளர் (C.G.);; accountant, clerk. [U. {} → த. நிவிசிந்தா.]
நிவிர்த்தன்	நிவிர்த்தன் nivirttaṉ, பெ.(n.) உலக ஆசை களை-ஆசைத் தளைகளை அறுத்தவனாகிய துறவி; ascetic free from bondage of life (சா.அக.);.

நிவிர்த்தி	நிவிர்த்தி nivirtti, பெ.(n.) 1. துறவு; renuni-cation. 3. அசையாநிலை; cessation of action or motion (சா.அக.);.
நிவிருத்தப்பிரசவம்	நிவிருத்தப்பிரசவம் niviruttappirasavam, பெ.(n.) மகப்பேற்றிற்குப் பிறகு ஐந்து ஆண்டிற்கு மேலாகும் வரையில் மகப்பேறு இல்லாதிருத்தல்; a woman in whom conception does not occur for a period more than five years after a previous child birth (சா.அக.);.
நிவிருத்தி	நிவிருத்தி nivirutti, பெ.(n.) 1. பிறப்பறல்; release from transmigration. 2. ஆதன் (ஆன்மா); கதி பெறல்; final emancipation of the soul. 3. குணமாதல்; cure. 4. ஒழிவு; extinction or cessation. 5. ஒன்றுதல்; dissolution. (சா.அக.);.
நிவிருத்திமார்க்கம்	நிவிருத்திமார்க்கம் niviruttimārkkam, பெ.(n.) துறவுநெறி; the path of renunciation. [Skt. nivrtti → த. நிவிருத்திமார்க்கம்.]
நிவேசம்	நிவேசம் nivēcam, பெ.(n.) 1. உடம்பில் ஊசியேற்றல், என்னும் நேர்த்திக் கடன் (in Religion); hook swing in satisfaction of a vow. 2. நோய்க் குணமாக வேண்டி உடம்பில் மருந்தை ஊசியால் குத்திச் செலுத்துதல்; the act of throwing of a liquid medicine into the body through a needle injection. 3. உடம்பில் ஊசியைச் செலுத்துதல்; insertion of a needle into the body for any purpose inoculation (சா.அக.);.
நிவேசனம்	நிவேசனம் nivēcaṉam, பெ.(n.) 1. இடம்; place; site. 2. வீடு (தைலவ.தைல.);; house, dwelling. 3. ஊர் (சூடா.);; town, city. 4. 2400 சதுர அடி கொண்ட மனையளவு (வின்.);; a ground, a piece of land measuring 2,400 sq.ft. த.வ. மனை [Skt. {} → த. நிவேசனம்.]
நிவேத்தியம்	நிவேத்தியம் nivēttiyam, பெ.(n.) நிவேதனம் பார்க்க (பிங்.);;see {}. [Skt. {} → த. நிவேத்தியம்.]
நிவேதனஞ்செய்-தல்	நிவேதனஞ்செய்-தல் nivētaṉañjeytal, பெ.(n.) நிவேதி பார்க்க;see {}. [Skt. ni-{} → த. நிவேதனஞ்செய்-தல்.]

நிவேதனப்பாவாடை	நிவேதனப்பாவாடை nivētaṉappāvāṭai, பெ.(n.) கடவுளுக்கு இடும் பெரும்படையல்; food-offerings on a large scale, made to a deity, (LOC.);. [Skt. {} → த. நிவேதனம்+ பாவாடை.]
நிவேதனம்	நிவேதனம் nivētaṉam, பெ.(n.) 1. ஒப்பு விக்கை; offerings, dedicating. 2. கடவு ளுக்குப் படைக்கும் அமுது; offering of rice, etc, made to a deity. "நிவேதனஞ் செய்தான்" (சேதுபு. சங்கர.85);. [Skt. {} → த. நிவேதனம்.]
நிவேதி-த்தல்	நிவேதி-த்தல் nivētittal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) படையல் படைத்தல்; to dedicate, offer to a deity, as food. [Skt. ni-vid → த. நிவேதி-த்தல்.]
நின்மலசாக்கிரம்	நின்மலசாக்கிரம் niṉmalacākkiram, பெ.(n.) சிவபெருமானது அருளால் சத்தாதி விசயங்களைச் சிவாகாரமாகவும், விசயசுகங் களைச் சிவானந்தமாகவும் அனுபவிக்கும் சுத்தாவத்தைவகை (சி.சி.4, 34, சிவாக்.);;
நின்மலசுழுத்தி	நின்மலசுழுத்தி niṉmalasuḻutti, பெ.(n.) ஆன்மா ஞாதுரு, ஞானம், ஞேயம் என்ற வேறு பட்ட அறிவுடன் அருண்மயமாகிச் சுகத்தை யனுபவிக்கும் சுத்தாவத்தை வகை (சி.சி.பு.34, சிவாக்.);; [Skt. nir-mala → த. நின்மலசுழுத்தி.]
நின்மலசொப்பனம்	நின்மலசொப்பனம் niṉmalasoppaṉam, பெ.(n.) ஆதன் (ஆன்மா); அருளிடத்தே நின்று அதனையுணரும் சுத்தாவத்தை வகை (சி.சி.பு.34, சிவாக்.); ({}.);, a condition of the sould in its uplifted state when it gets a vision of the Divine Grace, one of five {}, q.v. [Skt. nir-mala → த. நின்மலசொப்பனம்.]
நின்மலதுரியம்	நின்மலதுரியம் niṉmaladuriyam, பெ.(n.) ஆதனின் (ஆன்மாவின்); மலங்கழல அதற்கு ஆனந்தவொளி தோன்றுதலாகிய சுத்தா வத்தை வகை (சி.சி.பு.34, சிவாக்.);; "Light of Bliss", one of five {}. [Skt. nir-mala → த. நின்மலதுரியம்.]
நின்மலதுரியாதீதம்	நின்மலதுரியாதீதம் niṉmaladuriyādīdam, பெ.(n.) பொருள் - பொருள் நாட்டம் (ஞாதுரு ஞேயம்); என்ற வேறுபாடற்று (ஆன்மா); ஆதன் ஆனந்த மயமாகி விளங்கும் சுத்தாவத்தை வகை (சி.சி.பு.34, சிவாக்.);; [Skt. nir-mala → த. நின்மலதுரியாதீதம்.]
நின்மலம்	நின்மலம் niṉmalam, பெ.(n.) மாசின்மை; purity. [Skt. nir-mala → த. நின்மலம்.]
நின்மலரசம்	நின்மலரசம் niṉmalarasam, பெ.(n.) பத்து வகை சாற்றுச் சத்துக்களில் ஒன்று (இது சாரணைக்குதவும். இதை 201தரம் சாரணைத் தீர்த்தால் (ககனம்); வான்வழியே பாயலாம் எனக் கருதப்படுவது;
நின்மலன்	நின்மலன் niṉmalaṉ, பெ.(n.) 1. அழுக்கற்ற வனாகிய கடவுள்; God, as immaculate. "நின்மலா போற்றி போற்றி" (திருவாச.5, 61); 2. அருகன் (சூடா.);; arhat. [Skt. nir-mala → த. நின்மலன்.]

நின்மலாவத்தை	நின்மலாவத்தை niṉmalāvattai, பெ.(n.) சாக்கிர முதலாயுள்ள ஐந்து வகையான உயிர் நிலைத் தொல்லைகளை நீக்குவதற்காக அடையும் நிலைகள்; 2. நின்மலசாக்கிரம்; soul coming to a full vision. 3. நின்மலசொற்பனம்; sould being affected by dream. 3. நின்மலசுழுத்தி; insensibility to sinful disires. 4. நின்மல துரியம்; reaching the regions of happiness. 5. நின்மலதுரியாதீதம்; enjoying transcend- dental bliss which is the highest state of the soul free from all corporal entanglements (சா.அக.);.
நின்மலி	நின்மலி niṉmali, பெ.(n.) வில்வம் (நாமதீப. 289);; sacred bael. [Perh. nir-mala → த. நின்மலி.]
நின்மாலியம்	நின்மாலியம் niṉmāliyam, பெ.(n.) நிர்மாலியம் பார்க்க;see {}. "எந்தை நின்மாலியங் கவர்ந்தனன்" (காசிக.சிவ.வாயு.38);. [Skt. nir-malya → த. நின்மாலியம்.]
நின்மிதம்	நின்மிதம் niṉmidam, பெ.(n.) நிருமிதம் (நாமதீப.691); பார்க்க;see nirumidam.
நின்மிதி	நின்மிதி niṉmidi, பெ.(n.) 1. உண்டாக்குகை; formation, creation, making. 2. தொடக்கம்; beginning. "நின்மிதி யின்றி யூர்பாடின்று" (மணிமே.30, 37);. [Skt. nir-miti → த. நின்மிதி.]
நின்மூடன்	நின்மூடன் niṉmūṭaṉ, பெ.(n.) முழுமூடன்; absolute fool. "நிலமத்தனை பொன்னை நின்மூடர்க் கீந்தால்" (திருமந். 501);. [Skt. nir-{} → த. நின்மூடன்.]
நின்னாமன்	நின்னாமன் niṉṉāmaṉ, பெ.(n.) 1. பெயரில் லாதவன், அருகன் (சூடா.);; arhat, as nameless. 2. சிவன் (நாமதீப.16);;{}. [Skt. nir-{} → த. நின்னாமன்.]
நினாதம்	நினாதம் niṉātam, பெ.(n.) ஓசை (வின்.);; sound, noise. [Skt. ni-nada → த. நினாதம்.]
நீசக்கிரகம்	நீசக்கிரகம் nīcaggiragam, பெ.(n.) 1. நட்பு நிலையில் இல்லாதகோள் (நீசத் தானத்திலிருக்கும் கிரகம்);; 2. நிழல் கோள் களான ராகு கேதுகள்; nodes of the moon (யாழ்.அக.);. [Skt. {}+ → த. நீசக்கிரகம்.]

நீசத்தானம்	நீசத்தானம் nīcattāṉam, பெ.(n.) கோளின் உச்சத்திற்கு ஏழாவதான இடம்; position of the planets in the seventh house from the uccam, considered weak. [Skt. {}+ → த. நீசத்தானம்.]
நீசப்படு-தல்	நீசப்படு-தல் nīcappaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஈனப்படுதல்; to become base, vile or degraded, as by mean or improper actions. 2. நீசத்தானமுறுதல்; [Skt. {} → த. நீசம்+படு-,]
நீசபங்கரசயோகம்	நீசபங்கரசயோகம் nīsabaṅgarasayōkam, பெ.(n.) கணிய ஒகவகையுள் (சோதிட யோகவகையுள்); நன்மை பயப்ப தொன்று (பெரியவரு.144);; [Skt. {}+yoga → த. நீச பங்கராயோகம்.]
நீசராசி	நீசராசி nīcarāci, பெ.(n.) நீசத்தானம் பார்க்க; (C.G.); see {}. [Skt. {} → த. நீசராசி.]
நீசவாகனம்	நீசவாகனம் nīcavākaṉam, பெ.(n.) கழுதை (வின்.);; ass, as a mean conveyance. [Skt. {} → த. நீசவாகனம்.]
நீசன்	நீசன் nīcaṉ, பெ.(n.) 1. இழிந்தோன்; low, vile person. "நீசர் வெகுளி கெடுங்கால மின்றிப் பரக்கும்" (நாலடி, 68);. 2. நீசக்கிரகம், 1 பார்க்க (Astrol.); see {}. [Skt. {} → த. நீசன்.]
நீதப்பிழை	நீதப்பிழை nītappiḻai, பெ.(n.) நீதிக்கேடு பார்க்க;see {}. [Skt. {}+ → த. நீதப்பிழை.]
நீதம்	நீதம் nītam, பெ.(n.) 1. தகுதியானது; that which is suitable, proper. "அருளாய் நிற்கும்நிலை கற்பதுவே நீதம்" (தாயு.பராபர. 353);. 2. முறைமை (நீதி);; propriety, justice. "பொல்லாத சேயெனில் தாய்தள்ளனீதமோ" (தாயு. சுகவாரி.3);. 3. தவசம் (தானியம்); (யாழ்.அக.);; grain. 4. நற்பேறு (பாக்கியம்); (யாழ்.அக.);; prosperity. [Skt. {} → த. நீதம்.]

நீதம்பாதம்	நீதம்பாதம் nītambātam, பெ.(n.) முறைமை (நீதி);; justice (Loc.);. [Skt. {}+Perh.{} → த. நீதம்பாதம்.]
நீதவான்	நீதவான் nītavāṉ, பெ.(n.) 1. நீதிமான் பார்க்க;see {} (colloq.);. 2. நியாயாதி பதி (வின்.);; judge. [Skt. {} → த. நீதவான்.]
நீதன்	நீதன்1 nītaṉ, பெ.(n.) நீதிமான் பார்க்க;see {}. "நீதன்... துன்மேத னூர்புரக்க வைத்து" (சேதுபு.சீதைகண்ட.9);. [Skt. {} → த. நீதன்1.] நீதன்2 nītaṉ, பெ.(n.) நீசன்; low, vile person. "நீதரல்லார் தொழுமாமருகல்" (தேவா. 660, 10);. [Skt. {} → த. நீதன்2.]
நீதாசனம்	நீதாசனம் nītācaṉam, பெ.(n.) வழக்குமன்றம் (யாழ்.அக.);; court of justice. [Skt. {} → த. நீதாசனம்.]
நீதி	நீதி nīti, பெ.(n.) 1. நயன், நியாயம்; equity, justice. "நீதியாவன யாவையு நினைக்கிலேன்" (திருவாச.26, 2);. 2. முறைமை; discipline. "கட்டமை நீதிதன்மேற் காப்பமைந்து" (சீவக. 1145);. 3. ஒழுக்கநெறி; right conduct, morality. "நீதியா லவர்கடம்மைப் பணிந்து" (பெரியபு. தடுத்தாட்.197);. 4. மெய் (பிங்.);; truth. 5. உலகத்தோடு பொருந்துவகை (குறள்.97, உரை);; conformity with the ways of the world. 6. இயல்பு; nature. "ஊர்தியிற் சேறலு நீதியாகும்" (நம்பியகப்.83);. 7. தருமசாத்திரம்; law. "உணர்ந்தாய் மறைநான்கு மோதினாய் நீதி" (திவ்.இயற்.2, 48);. 8. நடத்துவது (சி.போ.பா. பக்.20, சுவாமிநா.);; that which guides. 9. வழிவகை (உபாயம்);; means, contrivance. "உலகமெல்லா மாண்டிட விளைக்கு நீதி" (சீவக.755);. 10. பார்வதி (கூர்மபு திருக்

நீதிக்கேடு	நீதிக்கேடு nītikāṭu, பெ.(n.) 1. நியாயத் தவறு; injustice, illegality. 2. ஒழுக்கத் தவறு; immorality. த.வ. முறைகேடு [Skt. {}+ → த. நீதிக்கேடு.]
நீதிகர்த்தா	நீதிகர்த்தா nītigarttā, பெ.(n.) முறை மன்றத் தலைவர்; judge (pond.);. [Skt. {}+ → த. நீதிகர்த்தா.]
நீதிகர்மம்	நீதிகர்மம் nītigarmam, பெ.(n.) பதி னோரங்குல நீளமுள்ள நூலை நாசியிற் செலுத்தி வாய் வழியாக வாங்குகை (யோகஞான.பக்.33);; inserting a thread 11 inches long through the nostril and drawing it out of the mouth. [Skt. {}+ → த. நீதிகர்மம்.]
நீதிகெட்டவன்	நீதிகெட்டவன் nītigeṭṭavaṉ, பெ.(n.) முறைமை தவறியவன்; unjust man. [Skt. {} → த. நீதி+கெட்டவன்.]
நீதிகேள்-தல் (நீதிகேட்டல்)	நீதிகேள்-தல் (நீதிகேட்டல்) nītiāḷtalnītiāṭṭal, 12 செ.கு.வி.(v.i.) வழக்கு விசாரித்தல் (வின்.);; to hear or try a case. த.வ. வழக்கு நேர் கேட்டல் [Skt. {} → த. நீதி+கேள்-,]
நீதிச்செல்வம்	நீதிச்செல்வம் nīticcelvam, பெ.(n.) தலை மழிப்பு (சௌளம்);; tonsure ceremony of a child. "தலைகுன்றா நீதிச்செல்வம் மேன்மேனீந்தி" (சீவக.366);. [Skt. {} → த. நீதி+செல்வம்.]
நீதிசாத்திரம்	நீதிசாத்திரம் nīticāttiram, பெ.(n.) அறு பத்து நாலு கலைகளுள் அரசியல் பற்றிய சாத்திரம் (வின்.);; science of polity, one of {}-kalai. [Skt. {} → த. நீதிசாத்திரம்.]
நீதிசாரம்	நீதிசாரம் nīticāram, பெ.(n.) நீதி நூல்களில் ஒன்று (யாழ்.அக.);; a diactic work. [Skt. {} → த. நீதி+ சாரம்]
நீதித்தொழில்	நீதித்தொழில் nītittoḻil, பெ.(n.) ஒருவனுக்கு உரிய செய்கை (வின்.);; one's proper or professional duty. [Skt. {} → த. நீதி+தொழில்.]

நீதிநியாயம்	நீதிநியாயம் nītiniyāyam, பெ.(n.) 1. நீதி முறை; justice and reason. 2. சட்ட திட்டங்கள்; law, legislative enactments. 3. முறைமன்ற ஒழுங்கு; practice or procedure in the courts of law. த.வ. முறைமை ஒழுங்கு [Skt. {}+ → த. நீதிநியாயம்.]
நீதிநூல்	நீதிநூல் nītinūl, பெ.(n.) 1. அறப் பொருள் களைக் பற்றிக் கூறும் நூல்; science of polity and ethics. "வியாழவெள்ளிகள் துணிபு தொகுத்துப் பன்னீதி நூலுடையார் கூறியவாறு" (குறள், 662, உரை);. 2. சட்ட நூல் (வின்.);; legal treatise. த.வ. முறைநூல், அறநூல் [Skt. {} → த. நீதி+நூல்.]
நீதிநூலன்	நீதிநூலன் nītinūlaṉ, பெ.(n.) 1. நியாயப் பிரமாணிகள் (வின்.);; legislator. 2. அருகன் (சது.);; Arhat. [Skt. {} → த. நீதி+நூலன்.]
நீதிநெறி	நீதிநெறி nītineṟi, பெ.(n.) நல்லொழுக்கம் (வின்.);; morality, moral conduct. த.வ. நன்னெறி [Skt. {} → த. நீதி+நெறி.]
நீதிமதி	நீதிமதி nīdimadi, பெ.(n.) மேள கர்த்தாக்களுள் ஒன்று (சங்.சந்.);;
நீதிமான்	நீதிமான் nītimāṉ, பெ.(n.) நன்னெறி நிற்போன்; just righteous man. nom. masc. sing. of {}-mat. [Skt. {} → த. நீதிமான்.]
நீதியதிபதி	நீதியதிபதி nīdiyadibadi, பெ.(n.) முறைமன்ற நடுவர்; judge. "நீதியதிபதி நாமுணர்வீர்" (வேதநாயகம்);. [Skt. {}+ → த. நீதி+அதிபதி.]
நீதியறிந்தோன்	நீதியறிந்தோன் nītiyaṟindōṉ, பெ.(n.) அமைச்சர் (வின்.);; minister of state. [Skt. {} → த. நீதி+அறிந்தோன்.]

நீதியொழுங்கு	நீதியொழுங்கு nītiyoḻuṅgu, பெ.(n.) நீதிநெறி பார்க்க;see {}. [Skt. {} → த. நீதி+ஒழுங்கு.]
நீதிராசா	நீதிராசா nītirācā, பெ.(n.) நீதியதிபதி பார்க்க (j.);;see {}. [Skt. {} → த. நீதிராஜா.]
நீதிவழு	நீதிவழு nītivaḻu, பெ.(n.) முறைமைத் தவறு; injustice. த.வ. முறைகேடு [Skt. {} → த. நீதி+வழு.]
நீதிவான்	நீதிவான் nītivāṉ, பெ.(n.) 1. நீதிமான் பார்க்க;see {}. 2. நீதியதிபதி (இ.வ.); பார்க்க;see {}. [Skt. {} → த. நீதிவான்.]
நீதிவிளக்கம்	நீதிவிளக்கம் nītiviḷakkam, பெ.(n.) முறை மன்றத்தில் செய்யும் முறை, நேர்கேட்பு (விசாரணை); (யாழ்.அக.);; inquiry or trial of a suit or case. [Skt. {} → த. நீதி+விளக்கம்.]
நீதிவிளங்கு-தல்	நீதிவிளங்கு-தல் nīdiviḷaṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) நீதிகேள் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}. [Skt. {} → த. நீதி+விளங்கு-,]
நீதினி	நீதினி nītiṉi, பெ.(n.) முறைமை தவறாதவள் (நன். 146, மயிலை);; she who is just. [Skt. {} → த. நீதினி.]
நூதனக்காரன்	நூதனக்காரன் nūtaṉakkāraṉ, பெ.(n.) நூதனன், 3 (வின்.); பார்க்க;see {}. [Skt. {} → த. நூதனக்காரன்.]
நூதனம்	நூதனம் nūtaṉam, பெ.(n.) 1. புதுமை (திவா.);; newness, novelty, strangeness. 2. புதியது; anything new, un common or extra- ordinary. "நொய்யப் பஃறுகி னூதனஞ் சாத்தினார்" (கந்தபு.தேவகிரி.26);. [Skt. {} → த. நூதனம்.]
நூதனம்விடு-த்தல்	நூதனம்விடு-த்தல் nūtaṉamviḍuttal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) ஆர்வமான கதைகள் கூறி மகிழ்வித்தல் (j.);; to amuse with curious stories. [Skt. {} → த. நூதனம்+விடு-.]

நூதனன்	நூதனன் nūtaṉaṉ, பெ.(n.) 1. புதியவன்; new- comer. 2. புதியனவற்றில் விருப்பமுடையவன்; person fond of curiosities. 3. புதிய செய்திகளை உண்டாக்குபவன்; innovator. [Skt. {} → த. நூதனன்.]
நூதனி	நூதனி nūtaṉi, பெ.(n.) 1. புதிய ஆள்; new comer, stranger, male or female. 2. நூதனன், 3 பார்க்க;see {}. [Skt. {} → த. நூதனி.]
நூனதை	நூனதை nūṉadai, பெ.(n.) குறைவு; defect. "சிவனுக்கு... நூனதை ஆரோபித்தலின் சுவாமித் துரோகிகளாய்" (சிவசமவா.பக்.38);. [Skt. {} → த. நூனதை.]
நூனாதிகம்	நூனாதிகம் nūṉātigam, பெ.(n.) குறை சொல்லுங் குணம் (வின்.);; finical criticism. [Skt. {} → த. நூனாதிகம்.]
நேத்திரஅபிசியந்தம்	நேத்திரஅபிசியந்தம் nēttiraabisiyandam, பெ.(n.) ஒரு கண்ணோய், இதற்கு கற்பூர சிலாசத்து, கடுக்காய், மரமஞ்சள், காவிக்கல், இந்துப்பு, சமனெடையாகத் தண்ணீரில் கண்களுக்குப் பற்றுப்போட அபிசியந்தம் குணப்படும்; an eye disease. It is cured by applying of a paste of the drugs mentioned above with water (சா.அக.);. [நேத்திரம் + அபிசியந்தம்]
நேத்திரஉபத்திரவாதம்	நேத்திரஉபத்திரவாதம் nēttiraubattiravātam, பெ.(n.) கண்மயக்கு வாதம் பார்க்க;see {} (சா.அக.);. [நேத்திரம் + உபத்திரவாதம்.]
நேத்திரக்கடுப்பு	நேத்திரக்கடுப்பு nēttirakkaḍuppu, பெ.(n.) கண்கடுப்பு; irritation of the eyes (சா.அக.);. [நேத்திரம் + கடுப்பு.] [Skt. {} → த. நேத்திரம்]
நேத்திரக்கழுநீர்	நேத்திரக்கழுநீர் nēttirakkaḻunīr, பெ.(n.) கண்ணோயில் கண்ணைக் கழுவ பயன் படுத்தும் ஒரு மருந்து நீர்; lotion for cleaning the diseased eyes (சா.அக.);.

நேத்திரக்காப்பு	நேத்திரக்காப்பு nēttirakkāppu, பெ.(n.) கோயில் மூர்த்திக்கு ஒப்பனை செய்கை; adoring an idol in the temple. [Skt. {} → த. நேத்திரம் + காப்பு.]
நேத்திரக்காப்புச் சாத்து	நேத்திரக்காப்புச்சாத்து nēttirakkāppuccāttu, பெ.(n.) சிலைக்கு அழகு (மூர்த்திக்கு அலங்கார); செய்யும் பொருட்டுக் கோயிலினுட் கதவை அடைக்கை (இ.வ.);; closing the inner of a temple at certain times, as for adorning the deity (Loc.);. [நேத்திரம்+காப்பு+சாத்து.] [Skt. {} → த. நேத்திரம்.]
நேத்திரக்குத்தல்	நேத்திரக்குத்தல் nēttirakkuttal, பெ.(n.) கண்குத்தல்; penetrating or pin prick pain in the eye (சா.அக.);. [நேத்திரம் + குத்தல்.]
நேத்திரக்குமுதம்	நேத்திரக்குமுதம் nēddirakkumudam, பெ.(n.) கண்ணின் கருவிழியில் சதை வளர்ச்சி; morbid growth of flesh over the pupil or in the black of the eye (சா.அக.); [நேத்திரம் + குமுதம்.]
நேத்திரங்காட்டி	நேத்திரங்காட்டி nēttiraṅgāṭṭi, பெ.(n.) நேத்திரநாயகம் பார்க்க;see {} (சா.அக.);. [நேத்திரம் + காட்டி.]
நேத்திரகண்டு	நேத்திரகண்டு nēttiragaṇṭu, பெ.(n.) கண்தினவு; itching of the eye (சா.அக.);. [நேத்திரம் + கண்டு.]
நேத்திரகமலி	நேத்திரகமலி nēttiragamali, பெ.(n.) 1. நேத்திரஞ்சிமிட்டி; a kind of plant. 2. கண்சிமிட்டிப்பூடு பார்க்க;see {} (சா.அக.);.
நேத்திரகாசம்	நேத்திரகாசம் nēttirakācam, பெ.(n.) 1. கண் புரை (கண்காசம்);; cataract. 2. கண்பூ; opacity of the cornea. 3. கண்காசம் பார்க்க;see {} (சா.அக.);. [நேத்திரம் + காசம்.]

நேத்திரச்சதம்	நேத்திரச்சதம் nēddiraccadam, பெ. (n.) கண்மடல் (யாழ்.அக.);; eye-lid. [Skt. {}+cata → த. நேத்திரச்சதம்.]
நேத்திரரசம்	நேத்திரரசம் nēttirarasam, பெ.(n.) கண்ணீர்; tears (சா.அக.);. [நேத்திரம் + ரசம்.]
நேத்திரசிராவம்	நேத்திரசிராவம் nēttirasirāvam, பெ.(n.) கண்ணினின்று நீரும் பீளையும் வடிந்து கொண்டிருக்கும் ஒருவகைக் கண்நோய்; an eye disease marked by slimy secretion and mucopurulent discharge from the eyes (சா.அக.);. [நேத்திரம் + சிராவம்.]
நேத்திரசுக்கிலம்	நேத்திரசுக்கிலம் nēttirasukkilam, பெ.(n.) கண்ணினின்று விந்துவைப்போல் வெண்மை யான பிசுபிசுப்புள்ள நீர் வடியும் கண்ணோய்; an eye disease attended with white slimy secretion from the eyes (சா.அக.);. [நேத்திரம் + சுக்கிலம்.]
நேத்திரச்சுடர்	நேத்திரச்சுடர் nēttiraccuḍar, பெ.(n.) கற்பூரம்; camphor (சா.அக.);. [நேத்திரம் + சுடர்.]
நேத்திரசூலை	நேத்திரசூலை nēttiracūlai, பெ.(n.) கண்ணி லுண்டாகும் குத்தல் வலி; acute pain in the eyes (சா.அக.);. [நேத்திரம் + சூலை.]
நேத்திரத்தம்பம்	நேத்திரத்தம்பம் nēttirattambam, பெ.(n.) வாதத்தினால் கண்விழி உணர்ச்சியறல்; paralysis of the eye (சா.அக.);. [நேத்திரம் + தம்பம்.]

நேத்திரத்தம்பவாதம்	நேத்திரத்தம்பவாதம்1 nēttirattambavātam, பெ.(n.) கண்களைக் கையால் தடவிப் பார்க்கில் ஒட்டாங் கிளிஞ்சலைப் போல் தோற்றும்படி தம்பிக்கும் ஒருவகைக் கண்ணோய்; a disease in which the eye ball is so hardered that when touched, it makes one feel as if it is a brivalve shell. It is said to be due to windly humour of the system (சா.அக.);. [நேத்திரம் + தம்பம் + வாதம்.] நேத்திரத்தம்பவாதம்2 nēttirattambavātam, பெ.(n.) வடமொழியில் திர்க்குத்தம்ப வாதம் எனக் குறிப்பிடும் உணவு நடைமுதலிய குற்றங்களினால் விழிகளின் மூலத்தில் வாயு மிகுந்து, கண், புருவம், இமையாகிய இடங் களில் உணர்ச்சியற்று, கண்களைத் தம்பிக்கச் செய்யும் ஒரு வகை ஊதை (வாத); நோய்; an eye disease marked by loss of sensation in the eye brows, eye lids and pupil. It is a kind of paralysis of the muscles of the eyes said to be due derangement of windy humour of the system arising from the errors in diet and defects of physical functions (சா.அக.);. [நேத்திரம் + தம்பம் + வாதம்.]
நேத்திரத்தர்ப்பணம்	நேத்திரத்தர்ப்பணம் nēttirattarppaṇam, பெ.(n.) காற்றோட்டம், தும்பு, தூசு இவை களில்லாவிடத்தில் நோயாளியை படுக்க வைத்து உளுத்த மாவை தண்ணீரில் பிசைந்து இரண்டு கண்களைச் சுற்றிலும் பற்றுப்போட்டு, கண்களை மூடிக்கொண்டு இளஞ்சூடுள்ள நெய்யை இரப்பை அமிழும்வரை ஊற்றியபின் கண்களை மெள்ள மெள்ளத் திறந்துவிடச் செய்யுமோர் ஆயுர்வேத பண்டுவமுறை; a treatment given in general to the diseases of the eye according to the process of Ayurveda. It is as follows. The patient is made to be down in a dustless room where there is no breeze. The flour of black gram mixed water is applied around the eyes and a lukeworm cow's ghee is poured on the eyes till the eye lids get completely immersed or covered with ghee. Then, the eyes are opened frequently so as to allow the ghee enter into the eyes (சா.அக.);. [நேத்திரம் + தர்ப்பணம்.]
நேத்திரத்திமிர்	நேத்திரத்திமிர் nēttirattimir, பெ.(n.) கண் திமிரம்; loss of vision or blindness due to the affection or loss of sensation in the optic nerve (சா.அக.);. [நேத்திரம் + திமிர்.]
நேத்திரத்துலக்கம்	நேத்திரத்துலக்கம் nēttirattulakkam, பெ.(n.) கண்விளக்கம்; clearness of vision (சா.அக.);. [நேத்திரம் + துலக்கம்.]
நேத்திரத்தோசம்	நேத்திரத்தோசம்1 nēttirattōcam, பெ.(n.) 1. கண்ணுக்குரிய அல்லது வேறு காரணங் களினால் ஏற்படும் குற்றங்கள்; natural or langenital predisposition to diseases of the eye. 2. பார்வை தோஷம்; evil effects of malignant eyes (சா.அக.);. [நேத்திரம் + தோஷம்.]
நேத்திரதோசம்	நேத்திரதோசம்2 nēttiratōcam, பெ.(n.) பார்வை மங்கல்; dimness of vision, defective sight. [நேத்திரம் + தோஷம்.] [Skt. {} → த. நேத்திரதோசம்.]

நேத்திரதாரகா	நேத்திரதாரகா nēttiratārakā, பெ.(n.) மண்டலம்; கருவிழி; black of the eye (சா.அக.);. [நேத்திரம் + தாரகா.]
நேத்திரநாயகம்	நேத்திரநாயகம் nēttiranāyagam, பெ.(n.) கண்கட்டிப்பூடு; a plant used in the abscess of the eye lids (சா.அக.);.
நேத்திரநிருமாலி	நேத்திரநிருமாலி nēttiranirumāli, பெ.(n.) சிறு சண்பகம்; cananga flower tree (சா.அக.);.
நேத்திரநோக்கம்	நேத்திரநோக்கம் nēttiranōkkam, பெ.(n.) கண் பார்வை; eye sight, vision (சா.அக.);. [நேத்திரம் + நோக்கம்.]
நேத்திரநோய்	நேத்திரநோய் nēttiranōy, பெ.(n.) 1. கண்ணோய்; disease of the eye in general. 2. கண்வலி; pain in the eye (சா.அக.);. [நேத்திரம் + நோய்.]
நேத்திரப்பச்சை	நேத்திரப்பச்சை nēttirappaccai, பெ.(n.) கதிர்ப்பச்சை; a fragrant plant used in perfumes (சா.அக.);. [நேத்திரம் + பச்சை.]
நேத்திரப்படலம்	நேத்திரப்படலம் nēttirappaḍalam, பெ.(n.) வெள்விழியில் மாசுபடரும் ஒரு வகைக் கண்ணோய்; coats or films over the sclerotic of the eye (சா.அக.);. [நேத்திரம் + படலம்.]
நேத்திரப்பால்	நேத்திரப்பால் nēttirappāl, பெ.(n.) பனங்கள்; palmyra toddy (சா.அக.);. [நேத்திரம் + பால்.]
நேத்திரப்பிடி	நேத்திரப்பிடி nēttirappiḍi, பெ.(n.) கோயில் மூர்த்தியின் கண்மடல்களிற்சாத்தும் உயர்ந்த வாசனைச் சந்தனத்தாலாகிய காப்பு; the well ground perfumed sandal paste used in adorning the eyes of an idol (Loc.);. [நேத்திரம் + பிடி.] [Skt. {} → த. நேத்திரம்.]

நேத்திரப்பிண்டம்	நேத்திரப்பிண்டம் nēttirappiṇṭam, பெ.(n.) கண்விழி; eye ball (சா.அக.); [நேத்திரம் + பிண்டம்.]
நேத்திரப்புகை	நேத்திரப்புகை nēttirappugai, பெ.(n.) கண் புகைச்சல்; smoky affection of the eye (சா.அக.);. [நேத்திரம் + புகை.]
நேத்திரபிரியந்தம்	நேத்திரபிரியந்தம் nēttirabiriyandam, பெ.(n.) கடைக்கண்; corner of the eye (சா.அக.);.
நேத்திரபடலரோகம்	நேத்திரபடலரோகம் nēttirabaḍalarōkam, பெ.(n.) கண்ணோய் வகை (M.L.);; cataract. [நேத்திரம் + படலம் + ரோகம்.] [Skt. {} → த. நேத்திரம்.] [Skt. roha → த. ரோகம்.]
நேத்திரபாடவம்	நேத்திரபாடவம் nēttirapāṭavam, பெ.(n.) கண்ணின் பார்வைத் திறன்; keen eyesight, strong power of vision. [Skt. {} → த. நேத்திரபாடவம்.]
நேத்திரபிண்டம்	நேத்திரபிண்டம் nēttirabiṇṭam, பெ.(n.) 1. கண்விழி (யாழ்.அக.);; eye-ball. 2. பூனை; cat. [Skt. {} → த. நேத்திர+பிண்டம்.]
நேத்திரபிந்து	நேத்திரபிந்து1 nēttirabindu, பெ.(n.) கண்ணுக்கு விடும் மருந்து (இக்.வ.);; medicinal solution for the eye. [Skt. {} → த. நேத்திரபிந்து.] நேத்திரபிந்து2 nēttirabindu, பெ.(n.) கண் சிவப்பு; inflammation of the eye (சா.அக.); [நேத்திரம் + பிந்து.]
நேத்திரபுட்டி	நேத்திரபுட்டி nēttirabuṭṭi, பெ.(n.) செங்கத்தாரி; false peacock's foot tree (சா.அக.);.

நேத்திரபூளை	நேத்திரபூளை nēttirapūḷai, பெ.(n.) கண் பீளைச் செடி; long leaved trumpet plant (சா.அக.);. [நேத்திரம் + பூளை.]
நேத்திரம்	நேத்திரம்1 nēttiram, பெ.(n.) 1. கண் (திவா.);; eye. 2. மயிர்பீலிக்கண்; peacock-eye. "சுருள்பங்கி நேத்திரத்தா லணிந்து" (திவ். பெரியாழ்.3, 4, 5);. 3. பட்டாடை (திவா.);; silk cloth. "காம்பினொடு நேத்திரங்கள் பணித்தருள வேண்டும்" (தேவா.676, 2);. 4. நேத்திரமுத்திரை (சதாசிவ.130, உரை); பார்க்க;see {}-muttirai ({});. [Skt. {} → த. நேத்திரம்.] நேத்திரம்2 nēttiram, பெ.(n.) 1. கண்வேர்; nerves and blood vessels of the eye. 2. மருந்துகளை ஆசன வழியாய் உள்ளே புகட்டுவதற்காக அமைத்த ஓர் கருவி; an apparatus for introducing or throwing liquid into the rectum (சா.அக.);.
நேத்திரமங்களம்	நேத்திரமங்களம் nēttiramaṅgaḷam, பெ.(n.) சிலை முதலியவற்றிற்குக் கண் திறந்து விடுகை (நயனமோட்சம்);; forming the eyes of an image or picture. [நேத்திரம் + மங்கலம்.] [Skt. {} → த. நேத்திரம்.]
நேத்திரமஞ்சம்	நேத்திரமஞ்சம் nēttiramañjam, பெ.(n.) மிளிறை; an unknown plant (சா.அக.);.
நேத்திரமருத்துவம்	நேத்திரமருத்துவம் nēttiramaruttuvam, பெ.(n.) கண் மருத்துவம் (வைத்தியம்);; ophthalmic treatment (சா.அக.);.
நேத்திரமலம்	நேத்திரமலம் nēttiramalam, பெ.(n.) கண் பீளை; gummy secretions from the eye- muco parulence (சா.அக.);.
நேத்திரமாலி	நேத்திரமாலி nēttiramāli, பெ.(n.) சிறு சண்பகம்; cananga flower tree (சா.அக.);.
நேத்திரமுத்திரை	நேத்திரமுத்திரை nēttiramuttirai, பெ.(n.) சுண்டு விரலையும் பெருவிரலையுங் கூட்டி நடுவணுள்ள மூன்று விரலையும் உயர நிமிர்த்திக் கண்ணுக்கு எதிரிற்காட்டும் முத்திரை வகை (செந்.x, 424);; [Skt. {} → த. நேத்திர+முத்திரை.]

நேத்திரபேதி	நேத்திரபேதி nēttirapēti, பெ.(n.) கண்களில் நிற்கும் மாசுநீர் கழலும்படி கண்ணுக்குத் தடவுமருந்து; a collyrium to the eyes for purpose of bring out the collection of morbid fluid (சா.அக.);.
நேத்திரராசி	நேத்திரராசி nēttirarāci, பெ.(n.) இருவாட்சி; a kind of jasmine (சா.அக.);.
நேத்திரரோகம்	நேத்திரரோகம் nēttirarōkam, பெ.(n.) கண்ணோய்; disease around the eye (colloq.);. [Skt. {}+ → த. நேத்திரரோகம்.]
நேத்திரவர்த்தமம்	நேத்திரவர்த்தமம் nēttiravarttamam, பெ.(n.) 1. கண்ணிமை; eye laid. 2. கண்ணிமை நோய் (ரோகம்);; diseases of the eye lid. 3. கண்ணின் துளை (துவாரம்); அல்லது புரை; the course of a sinus or cavity occuring in the region of the eyes (சா.அக);.
நேத்திரவலி	நேத்திரவலி nēttiravali, பெ.(n.) 1. கண்வலி; eye pain. 2. கண்வலிப்பூஞ்செடி; a flowering plant used in eye disease. 3. கண் சிவத்தல்; inflammation of the eye (சா.அக.);.
நேத்திரவாயு	நேத்திரவாயு1 nēttiravāyu, பெ.(n.) 1. கண்ணரம்புவலி; neuralgia around the eyes. 2. கண்ணோய் வகை (வின்.);; ophthalmia. [Skt. {} → த. நேத்திரவாயு.] நேத்திரவாயு2 nēttiravāyu, பெ.(n.) வாயுக் கோளாறினாலேற்படும் கண்ணோய்; a disease of the eye due to the derangement of vayu in the system inflammation of the eyes (சா.அக.);.
நேத்திரவாழை	நேத்திரவாழை nēttiravāḻai, பெ.(n.) மேற்றிசைக் கடற்கரைத் தேசங்களில் (மலையாளத்தில்); விளைவதும், நோயணு காதிருக்க வேண்டி சுட்டுக் கறிசமைப்பதுமான வாழையிற் கடைப்பட்ட வகை (சாதி);; an inferior special of plantain tree grown in the western coast (Malabar);. It is baked and used in curries as a preventive for diseases. Chips prepared out of it are very tasty, ripe fruits are also eaten
நேத்திரவிதி	நேத்திரவிதி nēddiravidi, பெ.(n.) கண்ணோய் களைப் பற்றிய நூல் (யாழ்.அக);; a treatise on diseases of the eye. [Skt. {}+vidhi → த. நேத்திரவிதி.]

நேத்திரவிரணம்	நேத்திரவிரணம் nēttiraviraṇam, பெ.(n.) கண்ணின் விரணம்; ulceration of the eye (சா.அக.);.
நேத்திரவிரணம் போக்கி	நேத்திரவிரணம்போக்கி nēttiraviraṇambōkki, பெ.(n.) சதகுப்பை சக்களத்தி எனப்படும் காட்டுச் சதகுப்பை; a plantakin to common dill (சா.அக.);.
நேத்திரவுபத்திர வாதம்	நேத்திரவுபத்திரவாதம் nēttiravubattiravātam, பெ.(n.) கண்மயக்குவாதம் பார்க்க;see {} (சா.அக.);.
நேத்திரவைத்தியம்	நேத்திரவைத்தியம் nēttiravaittiyam, பெ. (n.) கண் மருத்துவம்; ophthalmic treatment (சா.அக.);.
நேத்திரவைத்திய ன்	நேத்திரவைத்தியன் nēttiravaittiyaṉ, பெ. (n.) கண் மருத்துவன் (வின்.);; eye-doctor. த.வ. கண் மருத்துவன் [Skt. {}+vaidya → த. நேத்திரவைத்தியன்.]
நேத்திராஞ்சனம்	நேத்திராஞ்சனம்1 nēttirāñjaṉam, பெ. (n.) கண்மருந்து வகை (யாழ்.அக.);; a medicine for the eye. [Skt. {} → த. நேத்திராஞ்சனம்.] நேத்திராஞ்சனம்2 nēttirāñjaṉam, பெ.(n.) 1. கண்மருந்து; collyrium for the eye salve. 2. இமையைப் பற்றிய ஒருவகைக் கண்ணோய்; a disease of the eye lid. 3. கண்ணிலிடும் ஒரு மந்திரீக மை; a magic paint used for finding hidden treasured by applying it to the eye (சா.அக.);. நேத்திராஞ்சனம்3 nēttirāñjaṉam, பெ.(n.) கருடப் பார்வைக்கு (திருட்டிக்க);ச் சமானமான பார்வை கிடைப்பதாகக் கருதப்படும் நாக சிந்தூரம், இரசகற்பூரம், வெண்காரம், சவ்வீராஞ்சனம், படிகாரம், தாம்பூர பற்பம், அய சிந்தூரம், பச்சைக் கற்பூரம், கடுகுரோகிணி, தேத்தாங்கொட்டை, இந்துப்பு, பால்துத்தம், திரிகடுகு, திரிபலம், அதிமதுரம் சமயிடை கொண்டு புங்கம் பட்டைச் சாற்றிலரைத்து மாத்திரை செய்து கண்ணிற்கிடும் கலிங்கம்; a pill rubbed with water and applied to the eyes to improve its vision. It is prepared with various drugs as mentioned in the text above (சா.அக.);.
நேத்திராதி	நேத்திராதி nēttirāti, பெ.(n.) நோக்கு நோக்கிச் செடி; an unknown plant probably used to improve the vision (சா.அக.);. [நேத்திர +ஆதி.]

நேத்திரராம்பு	நேத்திரராம்பு nēttirarāmbu, பெ.(n.) கண்ணீர்; tears (சா.அக.);.
நேத்திராமயம்	நேத்திராமயம் nēttirāmayam, பெ.(n.) கண் முழுவதும் பற்றிய நோய்; a disease affecting the whole eye (சா.அக.);. [Skt. {} → த. நேத்திராமயம்.]
நேத்திராமியம்	நேத்திராமியம் nēttirāmiyam, பெ.(n.) நேத்திராமயம்; which see (சா.அக.);. [நேத்திரம் + ஆமியம்.]
நேத்திராரி	நேத்திராரி1 nēttirāri, பெ.(n.) கள்ளி (L.);; spurge. [Skt. {} → த. நேத்திராரி.] நேத்திராரி2 nēttirāri, பெ.(n.) கள்ளி மரம்; any spurge tree (சா.அக.);.
நேத்திராவுடதம்	நேத்திராவுடதம் nēddirāvuḍadam, பெ.(n.) கண் மருந்து (நேத்திராவுடதம்);; medicines (சா.அக.); [நேத்திரம் + அவுடதம்.] [Skt. {}+ausadha → த. நேத்திராவிடதம்.]
நேத்திரானந்தம்	நேத்திரானந்தம் nēttirāṉandam, பெ.(n.) நேத்திரோற்சவம் பார்க்க;see {}. [Skt. {}-nanda → த. நேத்திரானந்தம்.]
நேத்திரோற்சவம்	நேத்திரோற்சவம் nēttirōṟcavam, பெ.(n.) கண்ணுக்கு விருப்பமான காட்சி (யாழ்.அக.);; sight pleasing to the eyes. [Skt. {}+ut-sava → த. நேத்திரம் + உற்சவம்.]
நேத்திரௌசதம்	நேத்திரௌசதம் nēddireḷasadam, பெ.(n.) நேத்திராவுடதம்; medicines applicable to the diseases of the eye (சா.அக.);. [நேத்திரம் + அவுஷதம்.]

நேதா	நேதா nētā, பெ.(n.) தலைவன்; ruler, master, lord. "நினைந்தளித் துயிரளிக்கு நேதாவாகி" (வேதாரணியிரவா.6);. [Skt. {}.nom.sing. of {} → த. நேதா.]
நேதி	நேதி1 nēti, பெ.(n.) முறை; routine duty. "நேதிமதகலை யாரவார" (திருப்பு.394);. [Skt. niyati → த. நேதி1.] நேதி2 nēti, பெ.(n.) 'இன்னபடியன்று' எனப் பொருள்படும் வடமொழித்தொடர் (சங்.அக.);; a Sanskrit phrase meaning 'not like this'. [Skt. {} → த. நேதி2.]
நேபத்தியம்	நேபத்தியம் nēpattiyam, பெ.(n.) 1. அலங் காரம் (இலக்.அக.);; decoration. 2. வேடம் (இலக்.அக.);; guise, dress. 3. நாடகவரங்கில் வேடம்பூணும் மறைவிடம் (இலக்.அக.);; place behind the stage, tiring-house. 4. நாடக மேடை (இக்.வ.);; stage. [Skt. {} → த. நேபத்தியம்.]
நேபாளங்கரும்பு	நேபாளங்கரும்பு nēpāḷaṅgarumbu, பெ.(n.) நேப்பாள தேசத்தில் விளையும் கரும்பு; sugarcane grown in Nepal (சா.அக.);. [நேபாளம்+கரும்பு.]
நேபாளவேம்பு	நேபாளவேம்பு nēpāḷavēmbu, பெ.(n.) நேப்பாளத்தில் விளையும் வேப்பமரம்; margosa tree of Nepal (சா.அக.);. [நேபாளம் + வேம்பு.]

நேமகம்	நேமகம்1 nēmagam, பெ.(n.) 1. அமர்த்தம்; appointment. 2. தீர்மானம் (வின்.);; deter- mination. 3. திருமண உறுதி (வின்.);; betrothal. 4. காணிக்கை நேர்ந்துவைக்கை (இ.வ.);; dedication to a deity. 5. ஒழுங்கு; orderliness. "நேமகஞ் சேர் முத்துப்பவளம்" (கொண்டல்விடு.406);. [Skt. {} → த. நேமகம்1.] நேமகம்2 nēmagam, பெ.(n.) இருப்பிடம்; hall, residence. "நீதானெழுந்தருளு நேமகத்தின்" (கொண்டல்விடு.58);. [Skt. nigama → த. நேமகம்2.]
நேமநிட்டை	நேமநிட்டை nēmaniṭṭai, பெ.(n.) நோன்புகளை (விரதங்களை); உறுதியோடு செய்கை; rigid observance of prescribed rites. [Skt. niyama – {} → த. நேமநிட்டை.]
நேமம்	நேமம்1 nēmam, பெ.(n.) 1. பணியமர்த்தம்; appointment. 2. நாட்கருமங்களும் கடைப்பிடி (நியமங்);களும்; daily rites and obser- vances. 3. விதிமுறைமை; regulation. "நேமக்கலை மகளும்" (கொண்டல்விடு.8);. 4. ஊழ் (வின்.);; destiny, fate. [Skt. niyama → த. நேமம்1.] நேமம்2 nēmam, பெ.(n.) 1. நேரம் (யாழ்.அக.);; time. 2. சாயுங்காலம்; evening. 3. பங்கு; share. 4. பிளப்பு; fissure. 5. வேர்; root. 6. மேலிடம்; upper part. 7. வேலி; hedge, fence. 8. ஏமாற்றுகை; cheating.
நேமன்	நேமன் nēmaṉ, பெ.(n.) சீரிய ஒழுக்க முள்ளவன்; person of exemplary conduct. "செயமொடு கோசலம் வாழு நேமன்" (இராமநா.பாலகா.1);. [Skt. {} → த. நேமன்.]

நேமனம்	நேமனம் nēmaṉam, பெ.(n.) நியமனம் (இ.வ.); பார்க்க;see {}. த.வ. அமர்த்தம் [Skt. ni-yamana → த. நேமனம்.]
நேமி-த்தல்	நேமி-த்தல் nēmittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. அமர்த்துதல் (நியமி);; to appoint. "நேமியாத பாங்கியர்" (தணிப்பா. i, 327, 26);. 2. சிந்தித்தல்; to conceive. "நற்கணி நேமித்தெழுதாச் சித்திர வடிவார்தோள்" (திருப்பு.598);. த.வ. அமர்த்தல் [Skt. niyama → த. நியமி1-த்தல். நியமித்தம் -→ நியமித்தல்]
நேமிகாதகம்	நேமிகாதகம் nēmigātagam, பெ.(n.) நிரய வகை (சிவதரு.சுவர்க்கநரக.114);; a hell.
நேமிவலவன்	நேமிவலவன் nēmivalavaṉ, பெ.(n.) 1. கடவுள் (வின்.);; god. 2. திருமால்;{}. "திருநேமிவலவா" (திவ்.திருவாய்.6 10, 2);. 3. அரசன் (வின்.);; king. [Skt. {}+ → த. நேமிவலவன்.]
நேமுகம்	நேமுகம் nēmugam, பெ.(n.) பணியமர்த்தம் (நியமனம்);(இ.வ.);; appointment. [Skt. {} → த. நேமுகம்.]
நேமுகன்	நேமுகன் nēmugaṉ, பெ.(n.) அலுவலன்; officer. "நிசக்கட்டாகக் கொடுக்கும் நேமுகர்போல்" (சரவண. பணவிடு. 139);.
நைகமேசக்கிரகம்	நைகமேசக்கிரகம் naigamēcaggiragam, பெ.(n.) குழந்தைகளைத் தாக்கும் ஒரு கிரக நோய், இதனால் வாந்தியில் நுரை தள்ளல், முதுகு வளைதல், மிரண்ட பார்வை, இளைப்பு, மூர்ச்சை முதலிய குணங்களுண்டாகும்; a disease in children due to the evil influence of a star. It is characterised by frothy vomits, bending the middle of the trunk, anxious look, constant eructations and unconciousness (சா.அக.);.
நைச்சியானுசந்தானம்	நைச்சியானுசந்தானம் naissiyāṉusandāṉam, பெ.(n.) தன்னைத் தாழ்த்திக் கூறுகை (வின்.);; profession of humility. [Skt. naicya+anu-{} → த. நைச்சியானுசந்தானம்.]

நைசர்க்கிகம்	நைசர்க்கிகம் naisarggigam, பெ.(n.) 1. இயற்கையாகத் தோன்றியது; that which is natural or inherent. "நைசர்க்கிக பலன்கள்" (மங்களே.பக்.40);. 2. இயல்பு; nature (சா.அக.);. [Skt. naisargika → த. நைசர்க்கிகம்.]
நைசுபண்ணு-தல்	நைசுபண்ணு-தல் naisubaṇṇudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) புகழ்ச்சியாகப் பேசி இணங்கச் செய்தல்; cajole. 'நீ என்னதான் நைஸ்பண்ணினாலும் நான் பணம் தரப்போவதில்லை'? த.வ. சரிக்கட்டல், இனிப்பு காட்டல் [E. nice → த. நைசு+பண்ணு]
நைட்டிகதீட்சை	நைட்டிகதீட்சை naiṭṭigatīṭcai, பெ.(n.) சிவதருமணி (சைவச.ஆசாரி.62.உரை);; [Skt. {} → த. நைட்டிகதீட்சை.]
நைட்டிகப்பிரமசாரி	நைட்டிகப்பிரமசாரி naiṭṭigappiramacāri, பெ.(n.) குரவர் (ஆசாரியர்);க்கும் பெற்றோ ருக்கும் பணிவிடை செய்து கொண்டு வாழ்நாள் இறுதி வரை மாணியம் (பிரமசரியம்); பூண்டிருப்பவன் (சிவதரு.பரிகா.2,உரை);; religious audent who serves his preceptor and parents in life-long celibacy. [Skt. nai-sdhika+brahma+{} → த. நைட்டிகப்பிரமசாரி.]
நைட்டிகம்	நைட்டிகம்1 naiṭṭigam, பெ.(n.) வாழ்நாள் முழுவதும் மாணியம் (பிரமசரியம்); பூண் டொழுகும் நிலை (சி.சி. 8, 32 சிவாக்.);; state of being a life-long celibate religious student. [Skt. naisthika → த. நைட்டிகம்.] நைட்டிகம்2 naiṭṭigam, பெ.(n.) நிட்டை அதாவது மனம் அசைவற்றிருத்தல்; fixedness of mind (சா.அக.);.
நைட்டிகன்	நைட்டிகன் naiṭṭigaṉ, பெ.(n.) நைட்டிகப் பிரமசாரி (கூர்மபு.வருணா.36); பார்க்க;see {}. [Skt. naisthika → த. நைட்டிகன்.]
நைட்டிகாசிரியன்	நைட்டிகாசிரியன் naiṭṭikāciriyaṉ, பெ.(n.) வேள்வித்தீ போன்ற செயற்பாடுகள் எதுவு மின்றி (அக்கினிகாரியாதி கருமங்களாலின்றி); யாவையும் ஞானத்தாலே பண்ணும் ஆசிரியன் (சி.சி.8, 5, சிவாக்.);; priest who performs initiatory rites mentally. [Skt. naisthika → த. நைட்டிகாசிரியன்.]
நைட்டூரியம்	நைட்டூரியம் naiṭṭūriyam, பெ.(n.) கொடுமை (யாழ்.அக.);; cruelty, inhumanity. [Skt. {} → த. நைட்டூரியம்.]
நைத்திகம்	நைத்திகம் naittigam, பெ.(n.) நைத்தியம் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see naittiyam.

நைத்தியம்	நைத்தியம் naittiyam, பெ.(n.) நீடுநிலை (நித்தியத்துவம்); (யாழ்.அக.);; perpetuity eternity. [Skt. naitya → த. நைத்தியம்.]
நைமிசம்	நைமிசம்1 naimisam, பெ.(n.) நைமி சாரணியம், நைமிசப்படலம் பார்க்க;see {}. [Skt. {} → த. நைமிசம்.]
நைமிசாரணியம்	நைமிசாரணியம் naimicāraṇiyam, பெ.(n.) 1. புகழ் பெற்ற ஒரு தவச்சாலை; a forest in India famous as the resort of ascetics. "நைமிசாரணியத்தருள்கூர் சூத முனியடைந்தான்" (கூர்மபு.இந்திர.2);. 2. நைமிசாரணியத்துள்ள திருமால் திருப்பதி;a {} shrine in {}. "நைமி சாரணியத்து ளெந்தாய்" (திவ். பெரியதி.1,6,1);. [Skt. {} → த. நைமி சாரணியம்.]
நைமித்தகருமம்	நைமித்தகருமம் naimittagarumam, பெ.(n.) நைமித்திகம் (பிரபோத.39, 13); பார்க்க;see naimittigam. [Skt. {} → த. நைமித்தகருமம்.]
நைமித்திகசிராத்தம்	நைமித்திகசிராத்தம் naimittigasirāttam, பெ.(n.) நாள்தோறும் செய்தலன்றித் தென் புலத்தார்க்குச் செய்யும் சிறப்பு வழிபாடு (சேது. மங்கலதீர்த். 43);; offerings to the manes on special occassions. [Skt. naimittika+{} → த. நைமித்திக+ சிராத்தம்]
நைமித்திகப்பிரளயம்	நைமித்திகப்பிரளயம் naimittigappiraḷayam, பெ.(n.) நான்முகனது (பிரமனது); பகற்காலம் நீங்கியதும் தோன்றும் ஊழி முடிவு (பிரளயம்); (சங்.அக.);; deluge said to occur at the close of a Brahma's day. [Skt. naimittika+pra-laya → த. நைமித்திகப் பிரளயம்.]
நைமித்திகம்	நைமித்திகம் naimittigam, பெ.(n.) சிறப்பான காலங்களில் நிகழ்வது; that which is occassional or periodical, as rite, ceremoney, festival, etc. "நைமித்திகத் தொடு கூடிய நித்தியம்" (குறள், 18, உரை);. [Skt. naimittika → த. நைமித்திகம்.]
நைமித்தியம்	நைமித்தியம் naimittiyam, பெ.(n.) நைமித்திகம் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see naimittigam.
நைர்மல்லியம்	நைர்மல்லியம் nairmalliyam, பெ.(n.) 1. தூய்மை (சுத்தம்);; cleanliness; purity. 2. மாசின்மை; free from stain or flaw; free from all defects (சா.அக.);.

நைராசியம்	நைராசியம் nairāciyam, பெ.(n.) நம்பிக்கை யின்மை; hopelessness. [Skt. {} → த. நைராசியம்.]
நைராத்மியதர்சனம்	நைராத்மியதர்சனம் nairādmiyadarcaṉam, பெ.(n.) ஆதன் (ஆன்மா); இல்லை என்ற வாதம் (நீலகேசி,528, உரை);; the doctrine of the non-existence of the soul. [Skt. nis+{} → த. நைராத்மிய தர்சனம்.]
நைருதம்	நைருதம் nairudam, பெ.(n.) பகலின் 12ஆம் முழுத்தம் (முகூர்த்தம்); (சங்.அக);; the 12th {} of the day-time. [Skt. nairrta → த. நைருதம்.]
நைருதி	நைருதி nairudi, பெ.(n.) தென்மேற்கு (சங்.அக.);; the south west quarter. [Skt. nairrti → த. நைருதி.]
நைவேத்தியம்	நைவேத்தியம் naivēttiyam, பெ.(n.) கடவு ளுக்குப் படைக்கும் உணவு; offering made to a deity. "என்னாவி நைவேத்தியம்" (தைலவ. தைல. பாயி. 1);. [Skt. nai-{} → த. நைவேத்தியம்]
நைவேதனம்	நைவேதனம் naivētaṉam, பெ.(n.) 1. ஒப்ப டைக்கை; dedication. 2. நைவேத்தியம் பார்க்க;see {}. "மதுவர்க்கமொடே கனித்தொகை மன மிகுந்த நைவேதனம்" (சிவரக. சுகமுனி. 24);. [Skt. nai-{} → த. நைவேதனம்]
நைவேதி-த்தல்	நைவேதி-த்தல் naivētittal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) கடவுளுக்கு உணவு முதலியன படைத்தல்; to offer to a deity, as food. "பொற்கிண்ணத் தூற்றளவி நைவேதித்து" (தைலவ. தைல. 137);.
நொசுட்டு	நொசுட்டு nosuṭṭu, பெ.(n.) குறை கூறுகை; criticism, fault-finding. [Skt. {} → த. நொசுட்டு]
நொத்தாரிசு	நொத்தாரிசு nottārisu, பெ.(n.) ஆவணம் எழுதிப் பதிவு செய்பவன்; notary public officer authorized to attest documents.
நொந்தாவிகம்	நொந்தாவிகம் nondāvigam, பெ.(n.) சினாசிகா (சூழ்ப்பிராய்);; demon tree. (சா.அக.);

நோட்டீசு	நோட்டீசு nōṭṭīcu, பெ.(n.) அறிவிப்புச்சீட்டு; notice. த.வ. அறிக்கை [E. notice → த. நோட்டீசு]
நோட்டு	நோட்டு nōṭṭu, பெ.(n.) 1. உறுதிச்சீட்டு; promisory note. 2. அரச அறிவிப்பு; king's written announcement. 3. அரசாங்கத்தால் வெளியிடும் பணத்தாள்; currency note. 'ஐந்து உருவா நோட்டுக் கொடுத்தான்?'. 4. எழுதுவதற்குரிய குறிப்பேடு; note book. 5. ஆங்கிலப் பண்வகை; an English tune. [E. note → த. நோட்டு]
நோதாங்குசம்	நோதாங்குசம் nōtāṅgusam, பெ.(n.) தருப்பைப் புல்; sacrificila grass. (சா.அக.);
நௌகர்	நௌகர் neḷagar, பெ.(n.) வேலைக்காரன்; servant. [U. naukar → த. நௌகர்]
நௌகரி	நௌகரி naugari, பெ.(n.) வேலை; service. (C.G.);. [U. naukari → த. நௌகரி]
நௌகரிமானியம்	நௌகரிமானியம் neḷagarimāṉiyam, பெ.(n.) ஊழியத்திற்காக விடப்படும் மானியம்; service inam.
நௌகாதானம்	நௌகாதானம் neḷakātāṉam, பெ.(n.) இறந்த பதினொன்றாம் நாள் இறந்தவர் பொருட்டு கரும்பால் படகு வடிவமாகச் செய்து பார்ப்பனர்க்குக் கொடுக்கும் தானம்; present of a boat made of sugar-canes given to a brahmin on behalf of a deceased person on the eleventh dan after his death.

பக்கோடா	பக்கோடா pakāṭā, பெ.(n.) கடலை மாவில் நீர் ஊற்றிப் பிசைந்து வெங்காயம், பச்சை மிளகாய், கறிவேப்பிலை, கொத்துமல்லித்தழை முதலியவற்றைச் சேர்த்து சிறு சிறு உருண்டைகளாக எண்ணெயில் போட்டு எடுக்கும் ஒரு வகைத் தின்பண்டம்; a kind of spicy savoury prepared from chickpea paste and fried in oil. த.வ. முறுவடம் [U. {} → த. பக்கோடா]
பக்தவத்சலன்	பக்தவத்சலன் paktavatcalaṉ, பெ.(n.) அடியவர்களுக்கு அன்பனான கடவுள் (உ.வ.);. God, as fond of His devotees. த.வ. அடியார்க்கருளி [Skt. bhakta-vatsala → த. பக்தவத்சலன்]
பக்தன்	பக்தன் paktaṉ, பெ.(n.) இறையுணர்வாளன், கடவுள் பற்று உள்ளவன்; pious; godly man. த.வ. பத்தன் [Skt. bhakta → த. பக்தன்]
பக்தாதாயம்	பக்தாதாயம் paktātāyam, பெ.(n.) நெல் வருவாய்; revenue in paddy. [Skt. bhakta +{} → த. பக்தாதாயம்]
பக்தி	பக்தி pakti, பெ.(n.) 1. கடவுள் குரு முதலியோரிடத்தில் காட்டும் அன்பு; piety; faith; devotion, as to a deity, guru, etc. 2. வழிபாடு (வின்.);; service, worship. த.வ. பத்திமை, இறையன்பு [த. பத்தி → Skt. bhakti → த. பக்தி]
பக்திச்சுவாலகர்	பக்திச்சுவாலகர் pagticcuvālagar, பெ.(n.) இறைத் (தேவ); தூதர் வகையினர்; an order of angels.

பக்திநூல்	பக்திநூல் paktinūl, பெ.(n.) கடவுளிடத் துண்டான அன்பு, போற்றல், இரக்கம் (தயை);, இறையுணர்வு, பத்தி, ஊழ்கம் (தியானம்); முதலியவற்றால் ஆதன் கரிசி(பாவத்தி);னின்று விடுதலைப் பெற்றுத் தூய (பரிசுத்த); நிலையில் வீடுபேறு (விதேக முத்தி); அடைவதைப் பற்றிக்கூறும் நூல் (சா.அக.);; book of science and Philosophy of piety that liberates the soul from sins and reveals the truths of perfection through devotion, prayer, piety, reverence and meditation. த.வ.தெய்வப்பனுவல் [த. பத்தி → Skt. bhakti → த. பக்தி]
பக்திமான்	பக்திமான் paktimāṉ, பெ.(n.) இறைப்பற்று (கடவுள் பத்தி); நிறைந்தவர்; devotee. 'அவர் பெரிய பக்திமான்' (இ.வ.);. த.வ. இறைப்பற்றாளன் [த. பத்தி → Skt. bhakti → த. பக்தி]
பக்தியோகம்	பக்தியோகம் paktiyōkam, பெ.(n.) பயன் கருதாது கடவுளை வழிபடுதலால் விண்ணுலக வாழ்வை அடைவதற்குரிய வழிவகை; piety or devotion without the expectation of any reward, as a means of salvation. [Skt. bhakti → த. பக்தி]
பக்து	பக்து paktu, பெ.(n.) கு.வி.எ. (adj.); மாத்திரம்; only, merely, simply. [U. faqt → த. பக்து]
பக்தை	பக்தை paktai, பெ.(n.) இறைப்பற்றுள்ளவள் (தென்.இந்.சேடத்.பக்.313);; woman devotee. [Skt. {} → த. பக்தை]
பக்ரீத்	பக்ரீத் pakrīt, பெ.(n.) ஒரு முகம்மதியப் பண்டிகை; a Muhammadan festival. [Skt. {} → த. பக்ரீத்]
பக்ரு	பக்ரு pakru, பெ. (n.) செருக்கு; pride. [Ar. fakhr → த. பக்ரு]

பகரு	பகரு pagaru, பெ.(n.) பணிப்பெருமிதம் (இ.வ.);; prestige of power. [E. power → த. பகரு]
பகவத்கீதை	பகவத்கீதை pagavatātai, பெ.(n.) அருச்சுனன் பொருட்டுக் கண்ணன் மொழிந்ததும் பதினெட்டுப் பகுதியுடையதும் மகாபாரதத்தில் அடங்கியதுமான வடமொழி நூல்; a section of 18 chapters in the {}, containing the sacred instruction of {} to Arjuna. [Skt. Bhagavat-{} → த. பகவத்கீதை]
பகவத்விசாயம்	பகவத்விசாயம் pagavatvicāyam, பெ.(n.) கடவுள் தொடர்பான திருவாய் மொழி விளக்கவுரை; the commentary of {}, as consisting of discourses relating to the Supreme Being. [Skt.bhagavat-{} → த. பகவத்விசாயம்]
பகவதிநாள்	பகவதிநாள் pagavadināḷ, பெ.(n.) கணை (பூர); நாள் (திவா.);; the 11" naksatra. [Skt. Bhagavati → த. பகவதி+நாள்]
பகாங்குரம்	பகாங்குரம் pakāṅguram, பெ.(n.) 1. பெண்குறி அரத்தம், அதாவது மாதவிடாய்; menstrual blood. 2. பெண்குறி (நோனி);யின் முனை; clitoris. 3. பெண்குறி மயிர்; pubic hair. (சா.அக.); [பகு+அங்குரம் – பகாங்குரம்]
பகாசுரன்	பகாசுரன் pakācuraṉ, பெ.(n.) 1. வீமனால் கொல்லப்பட்ட ஓர் அசுரன்; a giant stain by {}. 2. பெருந்தீனிக்காரன் (இ.வ.);; a glutton. 3. செய்த வேலைக்குக் கூலி அதிகமாகக் கேட்பவன் (இ.வ.);; one who is extravagant in his demand. [Skt. {} → த. பகாசுரன்]
பகாப்பிடுகு	பகாப்பிடுகு pagāppiḍugu, பெ.(n.) பல்லவரது பட்டப் பெயர்களுள் ஒன்று; the title of the Pallava kings.
பகாய்பாக்கி	பகாய்பாக்கி pakāypākki, பெ.(n.) பழைய நிலுவை (C.G.);; old balance, arrears. [U. {}-baqi → த. பகாய்பாக்கி]

பகாரிசம்	பகாரிசம் pakārisam, பெ.(n.) பெண்களின் உடம்பில் கோளாறடைந்த காற்றானது (வாயுவானது); பெண்குறி(நோனி);ப்பாதையில் தங்கி அவ்விடத்தில் சதை வளர்ந்து காளானைப் போல் பருத்துத் தீய (துர்); நீர் வழிவதால் தீய நாற்றத்தை வீசும் ஒரு நோய்; a disease of the vagina in which the deranged (vayu); wind humour etc., of the body is lodged in the vaginal region giving rise to crops of soft polypus in the passage which after sometime assumes the shape of a mushroom secreting foul smelling fluid c.f. இலிங்காரிசம். (சா.அக.);
பகிசங்கை	பகிசங்கை pagisaṅgai, பெ.(n.) மலங்கழிக்கை; evacuation of the bowels, dist.fr. {}. [Skt. {} → த. பகிசங்கை]
பகிசுகரி-த்தல்	பகிசுகரி-த்தல் pagisugarittal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) விலக்குதல்; to expel excommunicate, boycott. [Skt. {} → த. பகிசுகரி-,]
பகிசுகாரம்	பகிசுகாரம் pagisugāram, பெ.(n.) விலக்குகை; expulsion, excommunication ostracism, boycott. [Skt. {} → த. பகிசுகாரம்]
பகிரங்கம்	பகிரங்கம் pagiraṅgam, பெ.(n.) வெளிப்படை; publicity, openness. [Skt. {} → த. பகிரங்கம்]
பகிரண்டம்	பகிரண்டம் pagiraṇṭam, பெ.(n.) வெளிப் புடவி (அண்டம்);; the outer spaces of the universe. "மல்லாண்ட தடக்கையாற் பகிரண்டமகப்படுத்த காலத்து" (திவ்.பெரியதி. 11,6:2);. த.வ.பேரண்டம் [Skt. {} → த. பகிரண்டம்]
பகிரதன்	பகிரதன் pagiradaṉ, பெ.(n.) பகீரதன் பார்க்க;see {}. "பகிரத னெனும் பார்த்திபன் வந்தனன் பரிவால்" (கம்பரா.அகலி.43);.
பகிரந்தரசத்தி	பகிரந்தரசத்தி pagirandarasatti, பெ.(n.) 1. தாமரை வளையம்; lotus stalk. 2. உண்டாக்கும், காக்கும், அழிக்கும் ஆற்றல் (சத்தி); (சா.அக.);; the power of creating, acting and destroying.
பகீரதப்பிரயத்தனம்	பகீரதப்பிரயத்தனம் paāradappirayaddaṉam, பெ.(n.) கங்கையைக் கொண்டு வருதற்குப் பகீரதன் செய்த முயற்சி, பெரு முயற்சி; super human effort, as that of Bagiratan in bringing down the sacred {}. [Skt. {}-prayatna → த. பகீரதப் பிரயத்தினம்]

பகீரதம்	பகீரதம் paāradam, பெ.(n.) பனைச் சருக்கரை; palmyra sugar (சா.அக.);
பகீரதன்	பகீரதன் paāradaṉ, பெ.(n.) சாம்பலாய்ப் போன வரும் தன் மூதாதையருமான சகரர்கள் நற்கதியடைதற் பொருட்டு வானத்தினின்று கங்கையை நிலத்திற்குக் கொணர்ந்து பாதாளத்துச் செலுத்தியதாகச் சொல்லப்படும் ஞாயிற்று (சூரிய);க் குலத்து அரசன்; an ancient king of the solar race who is believed to have brought down the sacred {} from the heaven to the earth and conducted her to the nether world in order to purify the ashy remains of his ancestors. [த. பகிரதம் → Skt. → பகீரதன்] தென்புலத்தார் வழிபாடு தமிழ் மரபு. பகுப்புண்ட மடல் கொண்ட பனையின் பெயர் பகிரம் – பகிரதம். பகிரதன் எனும் சொல் பனையன் எனப் பொருள்படும். பனையன் என்னும் பெயர் பகிரதன் - பகீரதம் என வடமொழியில் திரிந்தது எனலாம்.
பகீரதி	பகீரதி paāradi, பெ.(n.) பகீரதனால் கொண்டு வரப்பட்ட ஆறு, கங்கை; the sacred {}, as brought down by {}. "பகீரதி மணங்கொளச் சடை வைத்த மறையவன்" (தேவா.497,9);. [Skt. Bhagirathi → த. பகீரதி]
பகுசா	பகுசா pagucā, கு.வி.எ.(adv.) பெரும் பான்மையாய் (அனேகமாய்);; very likely, for the most part. த.வ.பெரும்பகுதி [Skt. {} → த. பகுசா]
பகுசுருதியாகமம்	பகுசுருதியாகமம் pagusurudiyāgamam, பெ.(n.) சைனாகமம் மூன்றனுள் ஒன்று (சீவக.213,உரை);; one of the three {}. [Skt. bahu-{} → த. பகுசுருதியாகமம்]
பகுசுவாசம்	பகுசுவாசம் pagusuvāsam, பெ.(n.) மேல் மூச்சு (சா.அக.);; hard breath;heavy breathing.
பகுத்திரரோகசமனி	பகுத்திரரோகசமனி paguttirarōgasamaṉi, பெ.(n.) திருநாமப் பாலை (சா.அக.);; wild sarsaparilla.
பகுதாகம்	பகுதாகம் pagutāgam, பெ.(n.) அதிக நீர் வேட்கை (சா.அக.);; indefatigable thirst, unquenchable thirst. [Skt. bahu → த. பகு]

பகுதூக்கம்	பகுதூக்கம் pagutūggam, பெ.(n.) மிகுந்த தூக்கம் (சா.அக.);; excessive sleep. [பகு+தூக்கம்] [Skt. bahu → த. பகு]
பகுநாயகம்	பகுநாயகம் pagunāyagam, பெ.(n.) செல்வராட்சி (வெகுநாயகம்);; plutocracy. "பகுநாயகம் ஜகத்து என்கிறதைத் தவிர்த்துக் குறுகவிட்டு வைத்தார்களிறே சில வேதாந்திகள்" (திவ்.திருநெடுந்.2,வ்யா.பக்.19);. [Skt. {} → த. பகுநாயகம்]
பகுபித்தம்	பகுபித்தம் bagubittam, பெ.(n.) அதிக பித்தம்; excessive bile. (சா.அக.); [Skt. bahu → த. பகு]
பகுமதி	பகுமதி pagumadi, பெ.(n.) பகுமானம் பார்க்க;see {}. "பகுமதி நிமித்தமாகப் போர்த்தே னென்னில்" (நீலகேசி,272,உரை);. [Skt. bahumati → த. பகுமதி]
பகுமானம்	பகுமானம் pagumāṉam, பெ.(n.) பெரு மதிப்பு; high esteem, great respect;honour, dignity. "பாட்டொன்றோ வென்ன பகுமானம்" (பஞ்ச.திருமுக.924);. [Skt. bahu → த. பகு]
பகுமூத்திரம்	பகுமூத்திரம் pagumūttiram, பெ.(n.) நீரிழிவு; diabetes. [Skt. bahu → த. பகு] மோள்+திரம் - (மோட்டிரம்); → மோத்திரம் → மூத்திரம் த. மூத்திரம் → Skt. {}
பகுவசனம்	பகுவசனம் paguvasaṉam, பெ.(n.) பன்மை (வீரசோ.வேற்.4,உரை);; plural number. [Skt. bahu +{} → த. பகுவசனம்]
பகுவபஞ்சம்	பகுவபஞ்சம் baguvabañjam, பெ.(n.) நூற்றெட்டு உபநிடதங்களுள் ஒன்று; an Upanisad, one of 108. [Skt. bahva-{} → த. பகுவபஞ்சம்]
பகூதகம்	பகூதகம் paātagam, பெ.(n.) துறவு (சன்னியாசம்); நான்கனுள் ஏழு வீடுகளில் மட்டும் இரந்துண்டு (பிச்சை - எடுத்து); மரபொழுக்கப் (நியம);படியொழுகும் துறவு (சன்னியாச); வகை (கைவல்.சந்தே.158);; a kind of asceticism in Which the ascetic lives on alms from seven houses, one of four {}. த.வ.ஏழக இரப்புத்துறவு [Skt. {} → த. பகூதகம்]

பகூதகன்	பகூதகன் paātagaṉ, பெ.(n.) துறவி (சன்னியாசி);கள் நால்வருள் ஏழு வீடுகளில் பிச்சையெடுத்துண்டு மரபொழுக்கப் (நியம);ப்படி யொழுகும் துறவி (சூதசங். ஞான யோக 6:3);; ascetic who lives on the alms from seven houses, one of four {}. த.வ.ஏழுக இரப்புத்துறவன் [Skt. {} → த. பகூதகன்]
பகேடா	பகேடா paāṭā, பெ.(n.) 1. சண்டை, தொந்தரவு; wrangling, dispute, quarrel. 2. வம்பு செய்பவ-ன்-ள்; quarrelsome person. 'அவள் பெரிய பகேடா'. (இ.வ.);. த.வ.வம்பாளன், வம்பாடி [U. {} → த. பகேடா]
பகேடாவேலை	பகேடாவேலை paāṭāvēlai, பெ.(n.) சிக்கலான வேலை; troublesome or vexatious business. [U. {} → த. பகேடா]
பகைர்சரத்	பகைர்சரத் pagaircarat, கு.வி.எ.(adv.) கட்டுப்பாடு இல்லாமல்; without any condition, unconditionally. [U. baghair+shart → த. பகைர்சரத்]
பகோடா	பகோடா paāṭā, பெ.(n.) பக்கோடா பார்க்க;see {}. த.வ. முறுவடம் [Skt. {} → த. பகோடா]
பங்கசார்த்தம்	பங்கசார்த்தம் paṅgacārttam, பெ.(n.) இவறன்மை (உலோபத்தனம்); (யாழ்.அக.);; miserlines.
பங்கசூரணம்	பங்கசூரணம் paṅgacūraṇam, பெ.(n.) 1. தாமரை வேர்ச் சூரணம்; powder of lotus root. 2. தாமரை வேர்; lotus root. (சா.அக.); [பங்கம்=சூரணம்]
பங்கணம்	பங்கணம் paṅgaṇam, பெ.(n.) தாழ்த்தப்பட்ட வராகக் கருதப்படுவோர் வாழும் இடம் (யாழ்.அக.);; the quarters of the outcastes. [Skt. {} → த. பங்கணம்]

பங்கத்தி	பங்கத்தி paṅgatti, __. பெ.(n.) விலா பக்கத்தில் ஏற்படும் குத்தல் நோய்; pin prick or shooting pain felt on the side. (சா.அக.);.
பங்கதாளம்	பங்கதாளம் paṅgatāḷam, பெ.(n.) தாள வகை (பரத. தாள.4,உரை);; a variety of time measure. [Skt. {} → த. பங்க] தாள் = கால், அடி. தாள் → தாளம் = ஆடுபவர் காலால் தட்டும் காலக் கணிப்பு. ஆட்டத்திற்கும் பாட்டிற்கும் உரிய காலக் கணிப்பு, காலக் கணிப்பிற்குத் தக்க இசைக் கருவி. த. தாளம் → Skt. {}.
பங்கப்பிரபை	பங்கப்பிரபை baṅgabbirabai, பெ.(n.) ஏழு நிரய (நரக);த் தொன்று (சீவக.2817,உரை);; a hell, one of elu-naragam. [Skt.{}+pirapa → த. பங்கப்பிரபை]
பங்கயச்செல்வி	பங்கயச்செல்வி paṅgayaccelvi, பெ. (n.) தாமரையிலுள்ள திருமகள் (இலக்குமி);;{}, as seated on a lotus. "பங்கயச் செல்வி பாண்டிமா தேவி" (தேவா.868,1);. [Skt. {} → த. பங்கயம்]
பங்கயப்படு	பங்கயப்படு paṅgayappaḍu, பெ.(n.) தாமரை மடு; lotus tank. "பங்கயப்படு வொத்துளை பாவாய்"(சீவக.898);. Skt. {} → த. பங்கயம்.
பங்கயப்பீடிகை	பங்கயப்பீடிகை paṅgayappīṭigai, பெ.(n.) புத்தரது பாதங்கள் அமைந்த தாமரைப்(பதும); பீடம்; lotus-shaped pedestal of Buddha's feet. "அறவோன் பங்கயப் பீடிகை" (மணிமே, 28:211);. [Skt. {} → த. பங்கயம்]
பங்கயம்	பங்கயம் paṅgayam, பெ.(n.) 1. சேற்றில் தோன்றும், தாமரை; Lotus, as mud-born. "பங்கயங் காடு கொண் டலர்ந்த பாங்கெலாம்" (சூளா.நாட்டு.2); 2. தாமரை வடிவினதாகிய ஒரு கருவி; a lotus - shaped weapon. "மணிமலர்ப் பங்கயந் தண்டம்" (கந்தபு. விடைபெறு.37);. 3. நாரை (இலக்அக);; heron. [Skt. {} → த. பங்கயம்] வடமொழியில் {} என்னும் சொல்லிற்குச் சேற்றில் பிறந்தது என்று பொருள். மாலையில் குவியும் மலரினையுடைய ஒரு வகைத் தாமரை போன்ற பயிர் வகைகள் உள்ளன. இது மண், சேறு, சகதி, களிமண் போன்ற பொருள்களுள்ள {} என்னும் சொல்லிலிருந்து வளர்ந்தது. தமிழில் தாமரை போன்ற பொருள்களுள்ள பங்கயமும், சேறு போன்ற பொருள்களுள்ள பங்கயமும் வழக்கில் இருக்கின்றன. ஆயினும், பங்கயன், பங்கயம் என்பன போல வருவன வடசொல் pankajaவிலிருந்து வளர்ந்தனவாக இருக்கின்றன. பங்கம் என்னும் சொல்லிலிருந்து நேரடியாக இவ்வாறான சொற்கள் வளருவதற்கு இடமுண்டு. அவ்வகையைத் தவிர்த்து pankaja விலிருந்து சொற்கள் வளர்ந்து வந்துள்ளமை pankaja என்னும் சொல்லின் பெருவழக்கைக் காட்டுகிறது.

பங்கயன்	பங்கயன் paṅgayaṉ, பெ.(n.) 1. தாமரையில் தோன்றிய நான்முகன்;{}, as lotus- born. 2. பகலவன்; Sun, as Lord of the lotus. [Skt. {} → த. பங்கயன்.] 'ன்' ஆ.பா.ஈறு
பங்கலா	பங்கலா paṅgalā, பெ.(n.) பங்களா பார்க்க;see {}. [U. {} → த. பங்கலா]
பங்கவாசம்	பங்கவாசம் paṅgavācam, பெ.(n.) சேற்றில் வாழும் நண்டு (யாழ்.அக.);; crab, as living in mud. [Skt. {} → த. பங்கவாசம்] பதி → வதி = தங்குமிடம். வதி → வஸ் → வாஸ் (வ.வ.2.83);. வாஸ் → வாஸ → த. வாசம்.
பங்களா	பங்களா paṅgaḷā, பெ.(n.) தோட்ட வீடு, வளமனை; bungalow. [U. {} → த. பங்களா]
பங்கா	பங்கா paṅgā, பெ.(n.) ஆட்டுதற்குரிய தூங்கு விசிறி வகை (வின்.);; punkan, a large swinging fan. [U. {} → த. பங்கா] [p]
பங்காரு	பங்காரு paṅgāru, பெ.(n.) பொன் (இ.வ.);; gold.
பங்காளசம்பா	பங்காளசம்பா paṅgāḷasambā, பெ.(n.) ஒரு வகை நெல்; a kind of paddy. [பங்காளம்+சம்பா]
பங்காளபாத்து	பங்காளபாத்து paṅgāḷapāttu, பெ.(n.) தயிரில் செய்த உணவு வகை; rice mixed with curds and seasoned.
பங்காளம்	பங்காளம் paṅgāḷam, பெ.(n.) 1. வங்காள நாடு; Bengal. 2. ஒரு பண் (இராகம்); (பரத. இராக.56);; a specific melody - type. [Skt. {} → த . பங்காளம்]

பங்காளமுத்து	பங்காளமுத்து paṅgāḷamuttu, பெ.(n.) போலி முத்து; false or imitation pearl, as from Bengal. [பங்காளம்+முத்து] முள் → முட்டு → முத்து = உருண்டை வடிவாயிருக்கும் சிறு பொருள், தொண் (நவ); மணிகளுள் ஒன்று.
பங்காளா	பங்காளா paṅgāḷā, பெ.(n.) 1. ஒரு வகை வாழை; a kind of plantain. 2. பண் வகை; a kind of melody-type. [பங்ககாளம் → பங்காளா]
பங்கியிலை	பங்கியிலை paṅgiyilai, பெ.(n.) கஞ்சாயிலை; leaf of cannabis sativa. (சா.அக.);
பங்கில்லம்	பங்கில்லம் paṅgillam, பெ.(n.) நத்தைச் சுண்டி; bristly button weed;shaggy button weed. (சா.அக.); த.வ.குழிமீட்டான்
பங்கிவித்து	பங்கிவித்து paṅgivittu, பெ.(n.) கஞ்சாவிதை; seed of cannabis sativa. (சா.அக.);
பங்குவாதம்	பங்குவாதம் paṅguvātam, பெ.(n.) இடுப்பில் இடைநின்ற காற்று விரைப்பு அடைவதினால் இரண்டு தொடைகளின் நரம்புகளை இழுத்து முடமாக்கும் ஓர் ஊதை (வாத); நோய்; a kind of rheumatic affection in which the nerve trunks of both the legs are drawn up owing to the deranged vayu lying about the region of the waist, thus rendering the patient completely lame. 2. உடம்பின் கீழ்ப்பாகத்தையாவது இடுப்பினின்று கால் வரை வளியினால் உணர்ச்சி (சுவர்ணை); யற்றதாகவும் அசைக்க முடியாததாகவும் செய்யுமோர் ஊதை நோய்; paralysis of both the legs and lower part of the body with loss of both sensation and movement.
பங்குனன்	பங்குனன் paṅguṉaṉ, பெ.(n.) மானேறு (உத்தர); நாளிற் பிறந்த அருச்சுனன்; Arjuna, as having been born in the uttara-phalguni naksatra. "வென்றிப் பங்குனனென்னு நாமம் பகுதியாற் படைத்திட்டானே" (பாரத. சம்பவ. 83);. [Skt. {} → Pkt. Phagguna → த. பங்குனன்]
பங்குனிக்கதிர்	பங்குனிக்கதிர் paṅguṉikkadir, பெ.(n.) மீன (பங்குனி); மாதத்தில் உழமண் தரையில் கதிர்போல் வளரும் பூநீறு; a crop like growth of efflоresent, salt said to be found on the soil of fuller's earth in the month of March. (சா.அக.); [Skt. phalguni → Pkt. phaguni → த. பங்குனி]
பங்குனியுத்தரம்	பங்குனியுத்தரம் paṅguṉiyuttaram, பெ.(n.) மீன (பங்குனி); மாத வெள்ளுவாவும் மானேறு விண்மீனும் (உத்தரமும்); கூடிய ஒரு சிறப்பு நாள் (இறை.கள.17,உரை);; special festival day when the moon is in conjunction with the 12th naksatra. [பங்குனி+உத்தரம்]

பங்கேருகம்	பங்கேருகம் paṅārugam, பெ.(n.) சேற்றில் தோன்றும் தாமரை; lotus, as mud - born. "இராமநாதன் பாதபங்கேருகங்கள்" (சேதுபு. தோத்.40.); [Skt. {}-ruha → த. பங்கேருகம்]
பச்சக்கம்	பச்சக்கம் paccakkam, பெ.(n.) நேர்ச்சான்று (பிரத்தியட்சப் பிரமாணம்);; direct proof. perception. "மற்ற பச்சக்கமாகும்" (மேருமந்.1320);. [Skt. {} → Pkt. paccakka → த. பச்சக்கம்]
பச்சகானாம்	பச்சகானாம் paccakāṉām, பெ. (n.) 1. கூத்தாடிப் பையன்; dancing boy. 2. சிறு துணி; small cloth, as given to boys. [U. {} → த. பச்சகானா]
பச்சம்	பச்சம் paccam, பெ.(n.) பட்சம் பார்க்க;see {} "பச்சம் முடை யடிகடிருப் பாதம்" (தேவா.166,2);. [Skt. {} → த. பச்சம்]
பச்சவாதம்	பச்சவாதம் paccavātam, பெ.(n.) உடலின் ஒரு பக்கத்தை உணர்ச்சியறச் செய்யும் நோய் வகை. (பைஷஜ.302);; paralytic attack on one side of the body, Hemiplegia. [Skt. {} → → த. பச்சவாதம்]
பச்சவாயு	பச்சவாயு paccavāyu, பெ.(n.) வளி (வாயு);யினால் உடம்பின் ஒரு பக்கத்தில் உணர்ச்சி இல்லாமல் போகை; loss of sensation on either side of the body due to the deranged condition of vayu prevailing on that side. (சா.அக.); த.வ.பக்கஊதை [த. பக்கம் → Skt. {} → த. பட்சம் → பச்சம்]
பச்சாத்தாபம்	பச்சாத்தாபம் paccāttāpam, பெ.(n.) 1. கழிவிரக்கம் கொள்ளுகை; repentance; regret, contrition 2. இரக்கம்; compassion, pity. [Skt. {} → த. பச்சாத்தாபம்]
பச்சாது	பச்சாது paccātu, கு. பெ.எ. (adv.) பின்பு (யாழ்.அக.);; afterwards. [Skt. {} → த. பச்சாது]

பச்சி	பச்சி pacci, பெ.(n.) ஒரு வகை மாப்பண்டம்; a kind of cake. த.வ.மாவேய்ச்சி, வேய்ச்சி [U. {} → பஜ்ஜி → த. பச்சி]
பச்சிமதோகரன்	பச்சிமதோகரன் paccimatōkaraṉ, பெ.(n.) 1. தட்டான்; goldsmith. 2. கள்வன்; thief. [Skt. {}-hara → த. பச்சிமதோகரன்]
பச்சியகுன்மக்கட்டி	பச்சியகுன்மக்கட்டி pacciyaguṉmaggaṭṭi, பெ.(n.) பருத்த குன்மக்கட்டி; matured and enlarged abdominal tumour (சா.அக.);. [பச்சிய குன்மம்+கட்டி]
பச்சியமானகுன்மம்	பச்சியமானகுன்மம் pacciyamāṉaguṉmam, பெ.(n.) பச்சியகுன்மக்கட்டி பார்க்க (சா.அக.);;see {}.
பச்சிராசன்	பச்சிராசன் paccirācaṉ, பெ.(n.) கருடன்; Brahmini kite (சா.அக.);. Skt. pakshi + raja]
பச்சினி	பச்சினி pacciṉi, பெ.(n.) 1. பத்தாம் மாதம்; tenth month. 2. பத்து மாதம் நிறைந்த கருப்பவதி; a woman of full term pregnancy i.e., ten months pregnant woman. (சா.அக.);
பசலி	பசலி pasali, பெ.(n.) நிலவரி வாங்கும் தொடராண்டாக கி.பி.1555 முதல் அக்பரால் அறிவிக்கப்பட்ட வருவாய்த்துறை ஆண்டு; a revenue year meant for tax collection introduced by the emperor Akbar from 1555 A.D. த.வ. நிலவரி ஆண்டு [Ar. Pers. fasil - separating → U. fasali → த. பசலி] அரபி மொழியில் அறுவடையையும் அறுவடைக் காலத்தையும் குறித்த சொல் நாளடைவில் அறுவடைக் காலத்தில் வாங்கும் வரியையும் நிலவரி ஆண்டையும் குறிப்பதாயிற்று. கி.பி.1-7-591 முதல் வழக்கூன்றிய இச்சொல்லாட்சி அரபி பாரசீக மொழிகளின் வாயிலாக உருதுமொழியில் இடம் பெற்றுள்ளது எனவும், கி.பி.1555 முதல் இந்தியாவில் பேரரசர் அக்பரால் இது நிலவளிவாங்கும் தொடராண்டாக மாறியது எனவும் கூறுவர். அக்பருக்கு 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே தமிழ் மூவேந்தர் காலத்தில் நிலவரித் திட்டம் தமிழகத்தில் நடப்பில் இருந்தது. பசலி என்னும் சொல்லை ஆள்வதால் அக்பர் காலத்திலிருந்துதான் நிலவரி முறை இந்தியாவில் அறிமுக மாயிற்று என்னும் தவறான வரலாற்றுக் குறிப்பு இடம் பெற வழி வகுத்துவிடும். ஆதலின் பசலி என்பதை ஆள வேண்டிய நிலை இருப்பின் நிலவரி ஆண்டு என்பது பொருந்தும்.

பசனை	பசனை pasaṉai, பெ.(n.) கடவுளைப் போற்றிப் பாடுகை; chanting devotional songs. [Skt. bhajana → த. பசனை]
பசாசரதம்	பசாசரதம் pacācaradam, பெ.(n.) பேய்த்தேர்; mirage, as a goblin's car. "ஒத்தன பசாசரதமே" (அரிச்.பு.விவாக.107);. [Skt. pacana → த. பசனம்]
பசாசு	பசாசு pacācu, பெ. (n.) பேய்; devil, vampire, goblin, demon, fiend. நரிபசாசேனம் (திருவாலவா.28,64);.
பஞ்சகசாயம்	பஞ்சகசாயம் pañjagacāyam, பெ.(n.) 1. ஐந்து வகைச் சரக்குகளான தேன், நெய், பால், வாழை, சருக்கரை, இவைகளைக் கொண்டு ஆயுள்வேத முறையில் வடிக்கும் ஒரு குடிநீர்; a decoction extracted by boiling a mixture of substances viz, honey, ghee, milk, plantain and sugar. 2. நெல்லி, தும்பை, கடுக்காய், வெள்ளி லோத்திரம், மஞ்சிட்டி ஆகிய இவ்வைந்து சரக்குகளையும் கொண்டு தமிழ் முறைப்படி இறக்கும் கருக்கு நீர் (சா.அக.);; a kind of decoction extracted from five drugs viz. goose berry leucas flower, gall nut, wood apple fruit shell, Indian madder. 3. ஐந்து வகை மருந்துகள்; five varieties of decoction 'seperately or as a whole. [பஞ்சம்+கசாயம்]
பஞ்சகவ்வியம்	பஞ்சகவ்வியம் pañjagavviyam, பெ.(n.) ஆவினின்று கிடைக்கும் பால், தயிர், நெய், மூத்திரம், சாணம் என்ற ஐந்து பொருள் களைக் கொண்டு மந்திரப்படிச் சேர்க்கப் படுவது; the five products of the cow mixed together while reciting mantras, viz., milk, curd, ghee, urine and dung. "பஞ்சகவ்வியம் கொள்ளவோர் பசுவருளென்றான்" (உத்தரரா. அசுவ.129);. [Skt. {}+gavya → த. பஞ்சகவ்வியம்]
பஞ்சகற்பம்	பஞ்சகற்பம் pañjagaṟpam, பெ.(n.) கத்தூரி மஞ்சள், மிளகு, வேப்பங் கொட்டை, கடுக்காய்த் தோல், நெல்லிப் பருப்பு என்ற ஐவகைப் பண்டங்களாலாகியதும் தலையிற் பூசப்படுவதுமான மருந்துப் பூச்சு வகை (திருமந்.849);; medicinal paint for the head, made of five ingredients, viz., {}, nelli-p-paruppu. [பஞ்ச+கற்பம்] [Skt. {} → த. பஞ்ச]
பஞ்சகற்பமாத்திரை	பஞ்சகற்பமாத்திரை pañjagaṟpamāttirai, பெ.(n.) சந்தனம், மஞ்சள், கடுக்காய், நெல்லி, தான்றிக்காய் இவைகளை சமனெடை கொண்டு, ஆடாதோடைச் சாற்றினா லரைத்துத் திரட்டி உலர்த்திய மாத்திரை. இதனால் மலச்சிக்கல், வெள்ளை, அரத்தக்கொதிப்பு, தாதுத் தளர்ச்சி போகும்; pill or tablet containing sandal, turmeric and the three myrobalans. It is said to cure constipation. White discharge, blood pressure and weakness. [பஞ்சம்+கற்பம்+மாத்திரை]
பஞ்சகாயம்	பஞ்சகாயம் pañjakāyam, பெ.(n.) திரிபலை, வெங்காயம், காயம் என்ற ஐவகை மருந்துச் சரக்கு; the five medicinal substances, viz., tiripalai, {}, etc., [பஞ்சம்+காயம்]

பஞ்சகாரகம்	பஞ்சகாரகம் pañjagāragam, பெ.(n.) காயம், வெள்ளுள்ளி, வெங்காயம், கடுகு, வெந்தயம் என்ற ஐவகைச் சரக்கு (சங்.அக.);; the five pungent substances, viz., {}, vendayam. [Skt. {} → த. பஞ்சகாரகம்]
பஞ்சகாரம்	பஞ்சகாரம் pañjakāram, பெ.(n.) ஐந்து வகையான காரச் சரக்குகள்; five kinds of alkaline. 'சீனக்காரம் அல்லது படிகாரம், வெண்காரம், பூங்காரம், காடிக்காரம், சவர்காரம்' (சா.அக.);.
பஞ்சகாலம்	பஞ்சகாலம்1 pañjakālam, பெ.(n.) காலை, முற்பகல், நண்பகல், பிற்பகல், மாலை (பிராதக் காலம், சங்கவகாலம், மத்தியான்ன காலம், அபரான்னகாலம், சாயங்காலம்); என முறையே காலை முதல் அவ்வாறு நாழிகை கொண்ட ஐந்து பகற்பகுதிகள்; the five divisions of day-time, viz., {}. "பஞ்ச கால முறைமை.... அனுஷ்டித்து வருகிற..... கூரத் தாழ்வான்" (பட்டர்வைபவம்,பக்.1);. [பஞ்சம்+காலம்] [Skt. {} → த. பஞ்சம்] பஞ்சகாலம்2 pañjakālam, பெ.(n.) வறுமைக் காலம்; அகவிலை குறைந்த காலம்; time of famine. "கார் தட்டிய பஞ்ச காலத்திலே" (தனிப்பா.i,236:4);. [பஞ்சம்+காலம்]
பஞ்சகாவியம்	பஞ்சகாவியம் pañjakāviyam, பெ.(n.) சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, சீவக சிந்தா மணி, வளையாபதி, குண்டலகேசி என்ற ஐம்பெரும் வனப்புகள் (காவியங்கள்);; the five great epics in Tamil, viz., {}. த.வ.ஐம்பெருங்காப்பியம் [Skt. {} → த. பஞ்ச]
பஞ்சகிருத்தியம்	பஞ்சகிருத்தியம்1 pañjagiruttiyam, பெ.(n.) ஆதன் மும்மலங்களை ஒழித்து வீடு பெறு வதற்குத் துணையாய் இருக்கும் படைக்கை, நிலைபேறு, அழிக்கை, மறைக்கை, அருளுகை (சிருட்டி, திதி, சங்காரம், திரோபாவம், அனுக்கிரகம்); என்ற கடவுளின் ஐந்தொழில் (சி.சி.1, 36);; the five functions of God, designed by Divine Grace for the deliverance of the souls, viz., {} 2. படைக்கலத்தாற் பொரும்பொழுது வீரன் செய்ததற்குரிய தொடை, விலக்கு, செலவு சேமம், தவிர்த்துவினை செயல் என்ற ஐந்தொழில் (சீவக.1676, உரை);; the five acts of a warrior in a fight with weapons, viz., {}, vilakku, {}. த.வ. ஐந்தொழில் [Skt. {} → த. பஞ்சகிருத்தியம்] பஞ்சகிருத்தியம்2 pañjagiruttiyam, பெ.(n.) உழுது பயிர் செய்தல், பொருள்களை நிறுத்து விற்றல், நூல் நூற்றல், எழுதுதல், படை கொண்டு காரியம் பயிலுதல் ஆகிய ஐந்து தொழில்கள்; the five occupations, viz., agriculture, trade, weaving, writing and fighting. [பஞ்சம் + கிருத்தியம்]

பஞ்சகுத்தம்	பஞ்சகுத்தம் pañjaguttam, பெ.(n.) ஐந்துறுப்பு களையும் அடக்கும் ஆமை (யாழ். அக.);; tortoise, as hiding its five limbs. [Skt. {}+ gupta → த. பஞ்சகுத்தம்]
பஞ்சகோசம்	பஞ்சகோசம் pañjaācam, பெ.(n.) அன்னமய கோசம், பிராணமயகோசம், மனோமயகோசம், விஞ்ஞான மயகோசம், ஆனந்தமயகோசம் என ஆன்மாவை மூடிக் கொண்டுள்ள ஐவகைக் கோசங்கள் (சி.சி.ப்ர.மாயா.8.);; the five vestures of the soul, viz., {}. [Skt. {} → த. பஞ்சகோசம்]
பஞ்சகோணம்	பஞ்சகோணம் pañjaāṇam, பெ.(n.) ஐந்து நேர்க் கோடுகளாற் சூழப்பட்ட வடிவம் (வின்.);; pentagon. [Skt. {} → த. பஞ்சம்]
பஞ்சகோலகிருதம்	பஞ்சகோலகிருதம் pañjaālagirudam, பெ.(n.) குன்மம், பச்சை நோய், மண்ணீரல், விருத்தி, இருமல், காய்ச்சல் இவைகளைப் போக்க வேதிமுறைப்படி செய்து கொடுக்கும் ஒரு மருந்து; an ayurvedic medicinal ghee phlegm, dyspepsia, chlorosis, enlarged spleen, cough and fevers (சா.அக.); [பஞ்சம்+கோலம்+கிருதம்]
பஞ்சகோலம்	பஞ்சகோலம் pañjaālam, பெ.(n.) சுக்கு, திப்பிலி, திப்பிலிமூலம், செவ்வியம், சித்திர மூலம் என்ற ஐவகைப் பண்டங்களின் கூட்டு; mixture of the five drugs, {}, tippali, tippali-{}, cevviyam, cittira-{}. [Skt. {} → த. பஞ்சகோலம்]
பஞ்சகௌடம்	பஞ்சகௌடம் pañjageḷaḍam, பெ.(n.) சுத்தகௌடம், கானகுப்சம், சாரசுவதம், உற்கலம், மிதிலை என்ற ஐம்பகுதி கொண்ட பழைய கௌடப் பகுதி (சது.);; the ancient province of gaur, comprising the five districts, {}, mitilai. [Skt. {} → த. பஞ்சகௌடம்]
பஞ்சகௌவியம்	பஞ்சகௌவியம் pañjageḷaviyam, பெ.(n.) பார்க்க பஞ்சகவ்வியம்;see {}-kavviyam. "பாங்கினாற் பஞ்ச கௌவிய மஞ்செனு மமிர்தம்" (சிவரக. நாரத.4);.
பஞ்சசத்தி	பஞ்சசத்தி pañsasatti, பெ.(n.) பராசக்தி, திரோதானசத்தி அல்லது ஆதிசக்தி, இச்சா சத்தி, ஞானசத்தி, கிரியா சத்தி என்ற ஐவகைச் சிவ சத்திகள் (சதாசிவ.);; the five energies of {}, viz., {} or {}.
பஞ்சசமிதி	பஞ்சசமிதி pañsasamidi, பெ.(n.) உணவுத் தூய்மை, நிறைவு, நோன்பு, ஓதல், இறைப்பற்று என்ற ஐந்து ஒழுக்கங்கள் (மேருமந்.145, உரை.);; the five kind of discipline, viz., {}, tirupti, tavam, attiya-{}, deyva-patti.

பஞ்சசயனம்	பஞ்சசயனம் pañsasayaṉam, பெ.(n.) 1. அன்னத்தூவி, பூ, இலவம் பஞ்சு, கோரை, மயிர் இவற்றால் அமைந்த ஐவகைப் படுக்கை (திவா.);; the five kinds of bed stuffed variously with swan-feathers, flowers, silk- cotton, sedge and hair. 2. அழகு, குளிர்ச்சி, மெதுத் தன்மை, மிகுமணம், வெண்மை என்ற ஐவகைத் தன்மை கொண்ட படுக்கை; good bed having the five qualities of being beautiful, cool, soft, fragrant and white; "மெத்தென்ற பஞ்சசயனத்தின் மீதேறி" (திவ்.திருப்பா.19,வ்யா.);. [Skt. {} → த. பஞ்சசயனம்]
பஞ்சசரக்கு	பஞ்சசரக்கு pañsasarakku, பெ.(n.) வீரம், சவுரி, இலிங்கம், அரிதாரம், பூரம் ஆகிய இவ்வைந்துவகைச் சரக்குகள்; the five kinds of minerals, corrosive sublimate, yellow arsenic, vermilion, orpiment and subchloride of mercury (சா.அக.);. [Skt. {} → த. பஞ்ச]
பஞ்சசரம்	பஞ்சசரம் pañsasaram, பெ.(n.) ஐந்து சரடுடைய தாழ்வடம்; a necklace of five strings. "த்ரிஸரம் பஞ்சஸரம் ஸப்தஸரம் என்றற் போலே சொல்லுகிற முத்து வடங் களையும்" (திவ்.அமலனாதி.10,வ்யா. பக்.104);. [Skt. {}+sara → த. பஞ்சசரம்]
பஞ்சசரன்	பஞ்சசரன் pañsasaraṉ, பெ.(n.) காமன் (மன்மதன்);; the god of love. "கன்னல் விற் பஞ்சசரனாதியோர்" (சிவக்.பிரபந்.பக்.247);. [Skt. {}+sara → த. பஞ்சசரன்]
பஞ்சசரி	பஞ்சசரி pañsasari, பெ.(n.) ஐந்து சரங்கொண்ட அணி வகை (S.I.I. ii, 181.);; ornament of five strings.
பஞ்சசருக்கரை	பஞ்சசருக்கரை pañsasarukkarai, பெ.(n.) சீந்தில் துண்டு, நீர்வள்ளிக்கிழங்கு, நிலப்பனைக் கிழங்கு, நிலக்குமிழ் வேர், கற்கோவைத் தண்டு; இவைகள் ஒவ்வொன் றிலும் இருந்து காய்ச்சி தனித்தனியே வாங்கிய ஐந்து வகைச் சருக்கரை. இதை வங்க பற்பத்தில் கலந்து கொடுக்க நீரழிவு போகும் (சா.அக.);; calcified tin given with the five salts extracted from each of the above drugs separately.
பஞ்சசன்மவாதனம்	பஞ்சசன்மவாதனம் pañsasaṉmavātaṉam, பெ.(n.) ஒக வகை; a {} posture. "பஞ்சசன்ம வாதனத்திடைப் பண்பொடு மிருந்து" (விநாயகபு.80,716);.
பஞ்சசனன்	பஞ்சசனன் pañsasaṉaṉ, பெ.(n.) கிருட்டிண னால் கொல்லப்பட்ட ஓர் அசுரன்; an asura slain by {}. "பஞ்சசனனுடலில் வளர்ந்து போய்" (திவ். நாய்ச்.7,2);. [Skt. {} → த. பஞ்சசனன்]
பஞ்சசாதனம்	பஞ்சசாதனம் pañjacātaṉam, பெ.(n.) ஒகிகளுக்குரிய இருக்கை, ஒகக் கச்சை, கோல், கமண்டலம், மந்திரமாலை ஆகிய துறவிக்குரிய ஐங்கருவிகள் (சி.சி.ப்ர.மாயா.15);; the five requisites of a {}, viz., {}. [பஞ்ச+சாதனம்] [Skt. {} → த. பஞ்ச]

பஞ்சசாதாக்கியம்	பஞ்சசாதாக்கியம் pañjacātākkiyam, பெ.(n.) சிவசாதாக்கியம், அமுர்த்தி சாதாக்கியம், மூர்த்திசாதாக்கியம், கர்த்திரு சாதாக்கியம், கன்ம சாதாக் கியமென்ற ஐவகைச் சிவபேதங்கள் (தத்துவப்.191,உரை.);; the five manifestations of {}, viz., {}, karttiru, {}. [Skt. {} → த. பஞ்சசாதாக்கியம்]
பஞ்சசாரம்	பஞ்சசாரம் pañjacāram, பெ.(n.) 1. ஐந்து வகை சாரங்கள் - நவச்சாரம், சத்திசாரம், சிவசாரம், எவட்சாரம், கதலிச்சாரம்; the five kinds of acid salts viz., salt petre or nitrate of potash, salammonial, sakthi, salt, siva salt and plantin salt 2. ஐந்து வகை சத்துகள்; அவையாவன, காய்ச்சியப் பால், சருக்கரை, தேன், திப்பிலி, நெய் ஆகிய வைகளை நன்றாகக் கலக்கி பயன்படுத்தும் ஒரு ஆயுள் வேத மருந்து. an ayurvedic compound consisting of boiled milk, sugar, honey, piper longum and clarified butter well stirred up (சா.அக.);.
பஞ்சசிகை	பஞ்சசிகை pañsasigai, பெ.(n.) மழிப்பு பண்ணத்தகாத உச்சி, புருவங்கள், முழங்கைகள் என்ற ஐந்திடங்கள் (சங்.அக.);; the five parts of the body that must not be shaved, viz., crown of the head, brows and fore-arms. [Skt. {}+sikai → த. பஞ்சசிகை]
பஞ்சசித்தர்	பஞ்சசித்தர் pañsasittar, பெ.(n.) ஐந்து சித்தர்கள், அசுவினி தேவர், அகத்தியர், புலத்தியர், இராமதேவர், யூகிமுனி (சா.அக.);; the five well siddhars viz., Asavin kumar, Agastyar, Pulastyar, Rama devar or Yacob and Uginumi.
பஞ்சசியம்	பஞ்சசியம் pañsasiyam, பெ.(n.) lion, as broad-faced. [Skt. {} → த. பஞ்ச சியம்]
பஞ்சசிலேத்துமம்	பஞ்சசிலேத்துமம் pañsasilēttumam, பெ.(n.) ஐந்து சிலேத்தும வகைகள், அவலம்பகம், கிலேதம், போதகம், தற்பககம், சந்திகம்; the five phlegms humours viz., avalampagam, kiletham, pothagam, tharpagam and santhigam (சா.அக.);.
பஞ்சசீதம்	பஞ்சசீதம் pañjacītam, பெ.(n.) பொன்னாங் காணி, சிறுகீரை, ஆவாரை, வல்லாரை, சீந்தில் எனும் ஐந்தின் பொதுப் பெயர்; five plants of herbs that cause cold. (சா.அக.);.
பஞ்சசீலம்	பஞ்சசீலம் pañjacīlam, பெ.(n.) காமம், கொலை, கள், பொய், களவு என்னும் ஐந்தனையும் முற்றத் துறத்தலாகிய பௌத்த ரொழுக்கம் (மணிமே.21:57,உரை.);; the five rules of conduct, viz., abstinence from passion, killing, toddy-drinking, lying and stealing. [Skt. {} → த. பஞ்சசீலம்]
பஞ்சசுண்ணக்குகை	பஞ்சசுண்ணக்குகை pañsasuṇṇaggugai, பெ.(n.) ஐந்து சுண்ணாம்பினால் செய்த மூசை; crucible made out of the five calciums (சா.அக.);.

பஞ்சசுண்ணம்	பஞ்சசுண்ணம் pañsasuṇṇam, பெ.(n.) ஐந்து வகைச் சுண்ணம், குக்கிடத்தின் சுண்ணம், காரக் கிளிஞ்சில் சுண்ணம், வெள்ளைக்கல் சுண்ணம், கடல் நுரைச் சுண்ணம், வலம்புரிச் சங்கின் சுண்ணம்; the five calciums or slaked limes viz. fowls excreta, bivale shell calcium, lime stone calcium, cutle fish calcium and right tuisted conch shell calcium (சா.அக.);.
பஞ்சசுத்தி	பஞ்சசுத்தி1 pañsasutti, பெ.(n.) 1. மன வழிபாட்டில் அன்றாட கரிசு தூய்மை, ஆதன் தூய்மை, மந்திர நீராற் தூய்மை, மந்திரத் தூய்மை என்ற ஐவகைத் தூய நடப்பு (சி.சி.8,20, நிரம்ப.);; the five kinds of purification in mental worship, viz., {}, tíraviyacutti, mantiracutti, {} 2. பூசைக்கு இன்றி யமையாத ஆத்மசுத்தி, தானசுத்தி, மந்திர சுத்தி, திரவியசுத்தி, தேவசுத்தி என்ற ஐவகைச் சுத்திக்கிரியை; the five kinds of purification indispensable for worship, viz., {},{}, mantiracutti, {}. பஞ்சசுத்தி2 pañsasutti, பெ.(n.) 1. தமிழ் மருத்துவத்தில் சொல்லியுள்ள ஐந்து வகை சுத்தி முறைகள்; the five kinds of cleaning or purifying process adopted in Tamil medicine. 1. மண்ணிற்குள் புதைத்து வைத்தல் 2. தண்ணீர், கடுக்கு நீர், எரிநீர், செயநீர், புளித்தசாறு முதலியவைகளால் கழுவுதல் 3. அவித்தல், புடமிடல், எரித்தல் முதலியவை 4. காற்றில் உலர வைத்தல் 5. கதிரவன் ஒளியில் இடல்'. 2. சைவ சமயத்தைத் தழுவியவர்கள் கைக்கொள்ளும் தூய்மைப்படுத்தும் முறைகள்; the five kinds of purification practised among saivites. '1.குளியல் 2. உள்ளொடுக்கம் 3. ஏனத்தூய்மை
பஞ்சசூனை	பஞ்சசூனை pañjacūṉai, பெ.(n.) வீட்டில் உயிர்கட்குத் தற்செயலாய்க் கேடு விளைக்கக் கூடிய அடுப்பு, அம்மி, துடைப்பம், உரலுலக்கை, நீர்க்குடம் என்ற ஐவகைப் பண்டங்கள் (யாழ்.அக.);; the five household articles, capable of causing harm to animal life, viz., oven, grinding stone, broom, pestle and mortar, and water-pot. [Skt. {} → த. பஞ்சசூனை]
பஞ்சடைப்பு	பஞ்சடைப்பு pañjaḍaippu, பெ.(n.) கண் பஞ்சடைந்த நிலை; the state where in the eye looks grim, dim and dark losing its reflex action (சா.அக.);. மறுவ. பூஞ்சகன்
பஞ்சணகுலம்	பஞ்சணகுலம் pañjaṇagulam, பெ.(n.) பெருந்திருக்கம்மியன் (விசுவகர்ம குலம்); (மங்களே.சிறப்புப்);; the caste of {}. [Skt. {} → த. பஞ்சண]

பஞ்சணிப்படலம்	பஞ்சணிப்படலம் pañjaṇippaḍalam, பெ.(n.) பீளை சேர்ந்து பார்வை புகைச்சலும் கண் உறுத்தலும் ஒரு புறப் பார்வையும் உண்டாக்கும் கண்ணோய் வகை. (சா.அக.);; an eye disease characterised by irritation, discharge from the eye squint eye etc. (சா.அக.);.
பஞ்சத்துரோகம்	பஞ்சத்துரோகம் pañjatturōkam, பெ.(n.) பார்க்க பஞ்சமாபாதகம்;see {}.
பஞ்சதசப்பிரகரணம்	பஞ்சதசப்பிரகரணம் pañsadasappiragaraṇam, பெ.(n.) ஓர் அத்துவைத நூல்; a treatise on advaita.
பஞ்சதசி	பஞ்சதசி pañsadasi, பெ.(n.) காருவா (அமாவாசை); அல்லது வெள்ளுவா (பௌர்ணமி); (சைவச.பொது.12.);; the new moon or the fullmoon.
பஞ்சதந்திரம்	பஞ்சதந்திரம் pañjadandiram, பெ.(n.) மித்திரபேதம், சுகிர்லாபம், சந்திவிக்கிரகம், அர்த்தநாசம், அசம்பிரேட்சியதுரித்துவம் என ஐம்பகுதியுடையதாய்த் தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்பட்ட நூல்; the Tamil version of {}-tantra consisting of five books, viz., mittira-{}, {}, candi- vikkiragam, artta-{}, {}- karittuvam. [Skt. {}+tantira → த. பஞ்சதந்திரம்]
பஞ்சதம்	பஞ்சதம் pañjadam, பெ.(n.) death, as being the dissolution of the five elements. [Skt. {} → த. பஞ்சதம்]
பஞ்சதாரை	பஞ்சதாரை1 pañjatārai, பெ.(n.) விக்கிதம், வற்சிதம், உபகண்டம், சவம், உபசவம் அல்லது மாசவம் என்ற ஐவகைக் குதிரை நடை; "the five paces of a horse, viz., vikkidam, {}. "புக்குள பஞ்சதாரையோடு (திருவாலவா,28,47);, (பு.வெ.ஒழிபு,வென்றிப். 13,உரை.); [Skt.{} → த. பஞ்சதாரை] பஞ்சதாரை2 pañjatārai, பெ.(n.) சருக்கரை; pure cane-sugar, refined sugar. "வீழ்சுவையினும் விரும்பத்தக்கதெனும் பஞ்சதாரையினில்" (மாறனங்.235,உரை.);. க.ம.பஞ்சதாரா [Skt. {} → த. பஞ்சதாரை]
பஞ்சதாளப்பிரபந்தம்	பஞ்சதாளப்பிரபந்தம் bañjatāḷabbirabandam, பெ.(n.) ஐந்து தாளத்தால் அமைந்தது (சிலப்.3:154, உரை.);; that which is composed of the five {}.
பஞ்சதாளம்	பஞ்சதாளம் pañjatāḷam, பெ.(n.) சிவ பெருமானது ஐந்து முகத்தினின்றும் பிறந்த தாகச் சொல்லப்படும் கச்சற்புடம், சாசற்புடம், சட்பிதாபுத்திரகம், சம்பத்து வேட்டம், உற்கடிதம் என்ற ஐந்து தாளங்கள் (பரத.தாள.2.);; time- measures, viz., {} - puttirakam, {} said to have originated from the five faces of Siva. [Skt. {} → த. பஞ்சதாளம்]

பஞ்சதிரவியம்	பஞ்சதிரவியம்1 pañjadiraviyam, பெ.(n.) மலைபடு பொருள், காடுபடு பொருள், நாடுபடு பொருள், நகர்படுபொருள், கடல்படு பொருள் என்ற ஐவகைப் பொருள்கள்; the five kinds of products, viz., {}-tiraviyam, {}. [Skt. {} → த. பஞ்ச] பஞ்சதிரவியம்2 pañjadiraviyam, பெ.(n.) மஞ்சள், மா, நெல்லி முள்ளி, திரவியப் பட்டை முதலிய முழுக்காட்டுப் பொருள்கள் (S.I.I.V,86.);; the five articles used in bathing an idol, viz., {}, etc. [Skt. {} → த. பஞ்ச]
பஞ்சதீக்கிகம்	பஞ்சதீக்கிகம் pañjatīggigam, பெ.(n.) வயிறு, கண், கை,மார்பு, மூக்கு, ஆகிய உடம்பின் ஐந்து உறுப்புகள்; five parts of the body viz - abdomen, eye, arms, chest and nose (சா.அக.);.
பஞ்சதீபாக்கினி	பஞ்சதீபாக்கினி pañjatīpākkiṉi, பெ.(n.) சுக்கு, மிளகு, திப்பிலி, சீரகம், ஏலம் ஆகிய பசியை எழுப்பும் ஐந்து வகை சரக்குகள்; the five drugs that stimulate hunger, fire in the stomach viz- dried ginger, black pepper, long pepper, cumin seeds and cardomum (சா.அக.);.
பஞ்சதீர்க்கம்	பஞ்சதீர்க்கம் pañjatīrkkam, பெ.(n.) உடல் இலக்கணப்படி நீண்டிருக்க வேண்டிய புயம், கண், வயிறு, மூக்கு, மார்பு என்ற ஐவகை உடலுறுப்புகள்; the five parts of the body which ought to be long according to the ideal of personal beauty, viz, the arms, eyes, abdomen, nose and breast. [Skt. {} → த. பஞ்சதீர்க்கம்]
பஞ்சதீர்த்தம்	பஞ்சதீர்த்தம் pañjatīrttam, பெ.(n.) தேவர், முன்னோர், இருடிகள், பூதம், மாந்தர் என்ற ஐவர்க்குமாக உள்ளங்கையின் பல பக்கங் களினின்று வெளிவிடப்படும் நீர் (சைவச. பொது. 66, உரை.);; water poured from the palm of the hand to {} and human beings. [Skt. {} → த. பஞ்சதீர்த்தம்]
பஞ்சதுட்டன்	பஞ்சதுட்டன் pañjaduṭṭaṉ, பெ. (n.) பஞ்சமாபாதகன் பார்க்க;see {}. "பஞ்ச துட்டனைச் சாதுவேயென்று" (தேவா.648,5.);. [Skt. {} → த. பஞ்சதுட்டன்]
பஞ்சதூபம்	பஞ்சதூபம் pañjatūpam, பெ.(n.) அகில், சாம்பிராணி, குந்துருக்கம், குக்குலு, சூடன் என்ற ஐவகையான புகைத்தற்குரிய நறுமணப் பொருட்கள் (சங்.அக.);; the five kinds off incense, viz, agil, {}, kundurukkam, kukkulu, {}. [Skt. {} → த. பஞ்சதூபம்]
பஞ்சநதம்	பஞ்சநதம் pañjanadam, பெ.(n.) தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலுள்ள திருவையாறு என்னும் இடம்;{} district.

பஞ்சநமசுகாரம்	பஞ்சநமசுகாரம் pañsanamasukāram, பெ.(n.) அருகர், சித்தர்,சமயத்தலைவர், ஆசிரியர், சாதுக்கள் என்ற ஐவரையும் முறையே வணங்குதற்குறியாகச் சைன மதத்தில் வழங்கும் அ,சி,ஆ,உ,சா என்ற ஐந்தெழுத்துக்களாலாகிய மந்திரம் (சீவக. 951, உரை.);; a mantra of five letters, viz., a, ci, {}, u, {} being the initial letters respectively of arukar, cittar, {}. [Skt. {}]
பஞ்சநாடி	பஞ்சநாடி pañjanāṭi, பெ.(n.) 1. பஞ்சேந்திரியம்; the five senses of the body. 2. உடம்பிலுள்ள ஐந்து வகை நாடிகள்; the five kinds of pulsations in the body. 'அவைகள், வாத நாடி, பித்த நாடி, ஐய நாடி, பூதநாடி, குருநாடி' (சா.அக.);. [பஞ்ச+நாடி]
பஞ்சநாதம்	பஞ்சநாதம் pañjanātam, பெ.(n.) ஐந்து வகையான இசைக் கருவிகள் (பஞ்சுமாசத்தம்); (பெரியபு. அதிபத். 19.);; the five kinds of musical instruments. [Skt. {} → த. பஞ்சநாதம்]
பஞ்சநீராஞ்சனம்	பஞ்சநீராஞ்சனம் pañjanīrāñjaṉam, பெ.(n.) விளக்கு, தாமரை, சீலை, தளிர் இவற்றைத் தெய்வத்துக்கு முன் சுழற்றியும் அதற்கு முன் தண்டனிட்டும் புரியும் ஐவகைப் பூசனைச் செயல் (யாழ்.அக.);; worship of an idol in five ways, viz., waving of lamp, lotus, cloth and leaf and then falling prostrate before it. த.வ. ஐம்பூசனை [Skt. {} → த. பஞ்சம்]
பஞ்சப்பிரமம்	பஞ்சப்பிரமம் pañjappiramam, பெ.(n.) 1. நூற்றெட்டு உபநிடதங்களுள் ஒன்று; an upanisad, one of 108. 2. ஈசானம், தற்புருடம், அகோரம், வாமதேவம், சத்தியோசாதம் என்ற சிவனைம் முகங்கள் (அபி.சிந்.);; the five faces of Siva, viz., {} 3. சிவபெரு மானது ஐந்து திருமுகம் பற்றிய மந்திரங்கள்; the mantras relating to the five faces of Siiva " அடைவுறு பஞ்சப் பிரம மந்திரத்தால்" (காஞ்சிப்பு.சனற்.14);. த.வ.ஐம்பரம் [Skt. {}-brahma → த. பஞ்சப்பிரமம்]
பஞ்சபட்சிக்காதல்	பஞ்சபட்சிக்காதல் bañjabaṭcikkātal, பெ.(n.) ஐவகைப்பட்சிகளின் ஒலியைக் கொண்டு குறி சொல்லும் நூல்; treatise on sooth saying from the notes of {}. [பஞ்ச(ம்);+பட்சி+காதல்]
பஞ்சபட்சிசாத்திரம்	பஞ்சபட்சிசாத்திரம் bañjabaṭcicāttiram, பெ.(n.) வல்லூறு,ஆந்தை, காகம்,கோழி, மயில் ஆகிய பறவைகள் எழுப்பும் ஒலிகளை வைத்துப் பலன் சொல்லும் கணிய முறை; system off divination from the call of certain birds. [Skt. {} → த. பஞ்சபட்சிசாத்திரம்]

பஞ்சபட்சிபாடாணம்	பஞ்சபட்சிபாடாணம் bañjabaṭcibāṭāṇam, பெ.(n.) வைப்பு நஞ்சு வகை (வினி.);; a prepared arsenic. [Skt. {} → த. பஞ்ச பட்சிபாடாணம்] மச்சமுனி '800-இல் சொல்லியபடி பூரசம், அப்பு ரசம், மகாரசம், பச்சை, வெள்ளை, மனோசிலை, வீரம், இலிங்கம் இவைகளைப் பொடித்து குப்பியில் அடைத்து சீலைமண் ஏழு செய்து தாழியில் மணலிட்டு வைத்து குறுகத்தீயிட்டு ஆறு சாமம் எரிந்து தணல் ஆறிய பின் குப்பியை உடைத்துப் பார்க்க நஞ்சாகும்' (சா.அக.);.
பஞ்சபட்சிவேளை	பஞ்சபட்சிவேளை bañjabaṭcivēḷai, பெ.(n.) 1. ஐவகைப்புட்களால் குறியறியும் நேரம்; auspicious hour ascertained by augury. 2. காருவா, வெள்ளுவாக்களின் (அமாவாசை பூர்ணிமைகளின்);இடையே ஐவகைப் புட்களின் உண்டி, துயில், நடை, அரசு, சாவுகளினின்று அறியும் குறி; augury from the eating, sleeping, walking, ruling and dying of {} between the full and the new moon. [Skt. {} → த. பஞ்சபட்சி+வேளை]
பஞ்சபடலம்	பஞ்சபடலம் bañjabaḍalam, பெ.(n.) கருவிழியில் ஏற்படும் 'தசை, நீர், அரத்தம், வரி, வெண்சதை' என்னும் ஐந்து வகைப் படலங்கள்; in the black of the eye which is divided into five varieties. (சா.அக.);.
பஞ்சபத்திரகசாயம்	பஞ்சபத்திரகசாயம் bañjabattiragacāyam, பெ.(n.) பற்பாடகம், கோரைக் கிழங்கு, சீந்தில் கொடி, அதிவிடயம், நிலவேம்பு, இவைகள் சேர்ந்த கருக்கு நீர்; decoction prepared out of fever plant root of Indian papryus, stem moon creeper, Indian atees and ground neem (சா.அக.);.
பஞ்சபத்திரம்	பஞ்சபத்திரம்1 bañjabattiram, பெ.(n.) கடவுளுக்குப் படைத்தற்குரிய படையலமுது வகை (நைவேத்திய வகை); (S.I.I.iv,141.);; offering of food stuffs, made along with cooked rice, to a deity. [Skt. {}+bhadha → த. பஞ்சபத்திரம்] பஞ்சபத்திரம்2 bañjabattiram, பெ.(n.) ஐந்து வகை இலைகள்; ஆடாதோடை, கரிசலை, நொச்சி, அழவணை, கண்டங்கத்திரி; the herbacous leaves of Malabar winter cherry, eclipse plant, five leaved notchy and nail dye (சா.அக.);.
பஞ்சபர்வம்	பஞ்சபர்வம் bañjabarvam, பெ.(n.) ஒவ்வொரு மாதத்திலும் வரும் சங்கரமணம் என்னும் ஐந்து நோன்பு நாள்கள்; அவை கரும்பக்கத்தின் எட்டாவது பதினான்காவது அல்லது பதினோராவது பிறை நிலை (திதி);யும் தெய்வத்துக்குரிய நாண்மீனும் வெள்ளுவா காருவா நாள்களும் என ஐந்தாகும்.(இ.வ.);; the five ceremonial days in a month, viz., {}, eighth and the fourteenth titi of the dark half or the 11th titi and the day of a deity, the newmoon and the fulmoon 2. ஒவ்வொரு பக்க (பட்ச);த்திலும் வரும் ஐந்து நோன்பு நாள்கள் (வின்.);; the five ceremonial days in each lunar fortnight. [Skt. {} + parvam → த. பஞ்சபர்வம்]
பஞ்சபரமேட்டிகள்	பஞ்சபரமேட்டிகள் bañjabaramēṭṭigaḷ, பெ.(n.) அருகர், சித்தர், ஆசாரியர், ஆசிரியர், துறவி என்ற ஐவகை சைன சமயப் பெரியார் (சிலப்.10,18,உரை.);; five chief worthies, viz., arugar. {}. [Skt. {} → த. பஞ்சபரமேட்டிகள்]
பஞ்சபரிவர்த்தனம்	பஞ்சபரிவர்த்தனம் bañjabarivarttaṉam, பெ.(n.) உயிர் செயற்பாட்டுக்குரிய பொருள் (திரவியம்);, இடம் (க்ஷேத்திரம்);, காலம், பவம், கரிசு (பாவம்); ஆகிய ஐவகைப்பட்ட நிலைமைகள் (நீலகேசி,1,உரை.);; the five conditions of one's activities, viz., diraviyam, {}, pavam, {}. [Skt. {}+parivarttana → த. பஞ்சபரிவர்த்தனம்]

பஞ்சபரிவர்த்தனை	பஞ்சபரிவர்த்தனை bañjabarivarttaṉai, பெ.(n.) கருமம், அவிச்சை, மணம், சுவை, மாயைத் தொடர்பு (வாசனை,உருசி, மாயா சம்பந்தம்); என ஐவகையாய் மாறி வரும் செய்திகள் (மேருமந்.71,உரை.);; the five conditions that come in rotation, viz., karumam, aviccai, {}. [Skt. {}+parivar+{} → த. பஞ்ச பரிவர்த்தனன்]
பஞ்சபல்லவம்	பஞ்சபல்லவம் bañjaballavam, பெ.(n.) பூசனைக்குரிய ஆத்தி, மா, முட்கிளுவை, முல்லை, வில்வம் என்ற ஐந்தன் தளிர்கள் (யாழ்.அக.);; springs off {}, mullai vilvam used for worship. [Skt. {}+ pallavam → த. பஞ்சபல்லவம்]
பஞ்சபலோதகம்	பஞ்சபலோதகம் bañjabalōtagam, பெ.(n.) எலுமிச்சை, நாரத்தை, தமரத்தை, கொழுஞ்சி, மாதுளை என்ற ஐவகைப் பழங்களிலிருந்து எடுக்கும் சாறு (தத்துவப்.65,உரை.);; juice extracted from {}, tamarattai, {} and {} fruits. [Skt. {}+phola+utaka → த. பஞ்ச பலோதகம்]
பஞ்சபாடாணம்	பஞ்சபாடாணம் pañjapāṭāṇam, பெ.(n.) ஐந்து வகை நஞ்சுகள் (சா.அக.);; five kinds of poisonous drugs; 1. தாளகம்; yellow orpiment, 2. கௌரி; yellow oxide of arsenic, 3. இலிங்கம்; cinnabar, 4. வெள்ளை; white arsenic, 5. வீரம்; corrosive sublimate
பஞ்சபாண்ட செந்தூரம்	பஞ்சபாண்ட செந்தூரம் pañsapāṇṭasendūram, பெ.(n.) பிரமமுனி மருத்துவ நூலிற் சொல்லியுள்ளள ஒரு வகைச் செந்தூரம்; a red oxide prepared by process of calcination according to the principles laid down in Brahmamuni work in medicine (சா.அக.);.
பஞ்சபாண்டவர்	பஞ்சபாண்டவர் pañjapāṇṭavar, பெ.(n.) பாண்டுவின் புதல்வர்களான தருமன், வீமன், அருச்சுனன், நகுலன், சகதேவன் என்ற ஐவர்; the five {} brothers, sons of king {}, viz., {}. "பஞ்சபாண்ட வர்க்காகி..... தூதுசென்று" (பெரியதி.2,3,5.);. [Skt. {} → த. பஞ்ச பாண்டவர்]
பஞ்சபாண்டவர்கள் படுக்கை	பஞ்சபாண்டவர்கள் படுக்கை pañjapāṇḍavarkaḷpaḍukkai, பெ.(n.) மலைக் குகையிலுள்ளள கற்படுக்கை; stone-beds in the caves of a hill. "பஞ்சபாண்டவர்கள் படுக்கை பொற்றைக்குக் கிழக்கு" (T.A.S.i.262.);. [Skt. {} → த. பஞ்சபாண்டவர்]
பஞ்சபாணம்	பஞ்சபாணம் pañjapāṇam, பெ.(n.) தாமரை மலர், அசோக மலர், மாமலர், முல்லை மலர், கருங்குவளை மலர் என்ற ஐவகை காமனுடைய மலரம்புகள் (பாணங்கள்);; the five arrows off {}, viz., {}. [Skt. {} → த. பஞ்சபாணம்]

பஞ்சபாணன்	பஞ்சபாணன் pañjapāṇaṉ, பெ.(n.) காமன் (ஐங்கணையோன்); (திவா.);;{}, as armed with five arrows. [Skt. {} → த. பஞ்சபாணன்]
பஞ்சபாணாவத்தை	பஞ்சபாணாவத்தை pañjapāṇāvattai, பெ.(n.) காமநோயால் உண்டாகும் (சுப்பிர யோகம், விப்பிரயோகம், சோகம், மோகம் மரணம் என்ற); ஐவகைத் துன்பநிலை (சூடா.);; the five states of love-stricken persons, viz., {}. [Skt. {} → த. பஞ்ச பாணாவத்தை]
பஞ்சபாணி	பஞ்சபாணி pañjapāṇi, பெ.(n.) மலைமகள்;{}. "பஞ்சபாணி தந்த முருகோனே" (திருப்பு.682);. [Skt {} → த. பஞ்சபாணி]
பஞ்சபாத்திரம்	பஞ்சபாத்திரம்1 pañjapāttiram, பெ.(n.) வழிபாட்டில் (அர்க்கியம், பாத்தியம், ஆசமனீயம், ஸ்நாநீயம், சுத்தோதகம் என்பவைகளுக்கு); பயன்படுத்தப்படும் ஐந்து நீர்வட்டில்கள் (வின்.);; the five cups used in worship to hold water for arkkiyam, {}. [Skt. {} → த. பஞ்சபாத்திரம்] பஞ்சபாத்திரம்2 pañjapāttiram, பெ.(n.) அகன்ற வாயுள்ள தண்ணீர் ஏனம் (இ.வ.);; water-vessel with a wide mouth. [Skt. {} → த. பஞ்சபாத்திரம்]
பஞ்சபாதகம்	பஞ்சபாதகம் pañjapātagam, பெ.(n.) பஞ்சமாபாதககம் பார்க்க (திவா.);;see {}. [Skt. {} → த. பஞ்சபாதகம்]
பஞ்சபாதகன்	பஞ்சபாதகன் pañjapātagaṉ, பெ.(n.) பஞ்சமாபாதகன் பார்க்க;see {}. "பாய வெண்டிரை நிலத்துழல் பஞ்சபாதகரே" (உபதேசகா.உருத்திராக்.53);. [Skt. {} → த. பஞ்சபாதகன்]
பஞ்சபாரதீயம்	பஞ்சபாரதீயம் pañjapāratīyam, பெ.(n.) நாரத முனிவர் இயற்றியதாகக் கருதப்படும் ஓர் இசைத்தமிழ் நூல் (சிலப்.உரைப்பா.);; a Tamil musical work attributed to the sage {}.

பஞ்சபிராணாவத்தை	பஞ்சபிராணாவத்தை bañjabirāṇāvattai, பெ.(n.) மாந்தருக்குக் காமத்தினால் ஏற்படும் ஐந்து வகைத் துன்பங்கள் அவை; effects of love on men and women. 1. நேசிப்பவரைப் பற்றி எப்பொழுதும் நினைப்பதும், பேசுவதும், 2. பெரு மூச்செறிதலும் அழுதலும், 3. அருவருத்தல் 4. அனத்துதல். 5. ஓலமிட்டு அலறல் (சா.அக.);
பஞ்சபீசம்	பஞ்சபீசம் pañjapīcam, பெ.(n.) மாழைகளின் தன்மையைப் போக்கித் தங்கச் செம்பாக மாற்றிப்பொன்னின் குணத்தை உண்டாக்கும் ஐந்து வகை செம்புப்பொடி; the alchemical substance known as philosopher's powder used for converting the following metals into alchemical copper before they are transmuted into gold viz., 1. தங்கச் செம்பு; gold copper, 2. வெள்ளிச் செம்பு; silver copper, 3. அப்பிரகச்செம்பு; mica copper, 4. காந்தச் செம்பு; magnetic copper, 5.அயச் செம்பு; ferrou copper. (சா.அக.);.
பஞ்சபுலன்	பஞ்சபுலன் bañjabulaṉ, பெ.(n.) ஐம்புலன்கள்; மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி; the five sense organs viz, skin, mouth (tongue);, eye, nose and ear (சா.அக.);.
பஞ்சபூசாவந்தம்	பஞ்சபூசாவந்தம் pañjapūcāvandam, பெ.(n.) கொடிறு விண்மீனைப் (பூச நட்சத்திரத்தைப்); போல ஐந்து உருக்களைக் கொண்ட காதணி வகை; ear-ring having small pieces of stones arranged like the five stars of {}. [Skt. {} → த. பஞ்ச பூசாவந்தம்]
பஞ்சபூடணதைலம்	பஞ்சபூடணதைலம் pañjapūṭaṇadailam, பெ.(n.) அதிமதுரம், இலவங்கம் பட்டை, நன்னாரி, கருஞ்சீரகம், முத்தக்காசு ஆகிய இவ்வைந்தும் சேர்த்துச் செய்யும் ஒரு தலை முழுக்கெண்ணெய்; a bathing medicated oil prepared with the following drugs. liquorice root or root of honey creeper, cinnamon bark, sarsaparilla, black cumin seeds and coray root (சா.அக.);. [பஞ்சம்+பூடணம்+தைலம்]
பஞ்சபூதக்குகை	பஞ்சபூதக்குகை pañjapūtaggugai, பெ.(n.) கடல் நுரை, கற்சுண்ணம், சாரம்,கல்லுப்பு,சீனம் ஆகிய ஐந்து சரக்கினால் செய்த மூசை; a crucible made out of the following five drugs viz., cutile fish (see a froth); time stone, salammoniac, sea salt and alum. This is used for alchemic purpose (சா.அக.);.

பஞ்சபூதக்கூறு	பஞ்சபூதக்கூறு pañjapūtakāṟu, பெ.(n.) உடம்பினுள் அமைந்துள்ள ஐம்பூதத்தின் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் பொருந்திய ஐந்து வகைப் பொருள் வகுப்புகள், ஆகவே இவ்வகுப்புகள் முழுவதும் 5 x 5 அல்லது 25 பிரிவுகள் ஆகும்; 25 constitutional parts of the human body which are proportioned as five substances to each of the five lements composing the body viz; 1. நில (பிருதிவி); வகுப்பு - 5 மயிர், எலும்பு, தோல், சதை, நரம்பு; earth-hair, bone, skin, flesh and nerve. 2. அப்பு வகுப்பு - 5 நீர், இரத்தம், மச்சை, வெண்ணீர், கொழுப்பு; water - lymph, blood, marrow, semon and fat. 3. தீ (தேயு); வகுப்பு - 5, உணவு, துஞ்சல், அச்சம், சோம்பல், போகம்; fires - food, sleep, fear, laziness and sexuality. 4. காற்று (வாயு); வகுப்பு – 5, உடலோடு கிடத்தல், இருக்கை, நடத்தல், இருத்தல், நிற்றல்; air - lying, simply, remaining, walking, sitting and standing. 5. வான் (ஆகாய); வகுப்பு - 5, காமம், பகை (குரோதம்);, சினம் (கோபம்);, மதம், மாச்சரியம்; sky - evil passions lust, anger, desire infatuations and envy (சா.அக.);.
பஞ்சபூதச்சரக்கு	பஞ்சபூதச்சரக்கு pañjapūtaccarakku, பெ.(n.) தாளகம், வீரம், கௌரி, வெள்ளை, லிங்கம் என்ற ஐவகை மருந்துச் சரக்குகள் (சங்.அக.);; the five medicinal substances {}, kauri, {}. [பஞ்சம்+பூதம்+சரக்கு] [Skt.{} → த. பஞ்சபூதம்]
பஞ்சபூததாதுப் பொருள்கள்	பஞ்சபூததாதுப் பொருள்கள் pañjapūtatātupporuḷkaḷ, பெ.(n.) சட்டை முனி நிகண்டில் சொல்லிய ஐந்து பூதங்களையும் குறிக்கும் தாது சரக்குகள்; five minerals referring the five elements. They are yellow orpiments, corrosive sublimate, yellow arsenic and vermilion. (சா.அக.);.
பஞ்சபூதநாடி	பஞ்சபூதநாடி pañjapūtanāṭi, பெ.(n.) ஊதை (வாத); நாடி, பித்த நாடி, சிலேட்டும நாடி, குரு நாடி, பூத நாடி; vatha pulse; pitha pulse, kapha pulse, guru pulse and bhutha pulse. (சா.அக.);. [பஞ்சபூதம்+நாடி]
பஞ்சபூதநிறம்	பஞ்சபூதநிறம் pañjapūtaniṟam, பெ.(n.) ஐம்பூதங்களின் வண்ணம்; colour of the five elements. 1. நிலம் (பிருதிவி);, மண் (earth); - பொன்னிறம்; golden colour. 2. அப்பு (நீர்); water- பளிங்கு நிறம்; crystial colour. 3. தீ (தேயு);, நெருப்பு; fire - செம்பு நிறம் copper colour. 4. வளி (வாயு);, காற்று; air - கருப்பு
பஞ்சபூதம்	பஞ்சபூதம் pañjapūtam, பெ.(n.) ஐந்து பூதங்கள் - மண், நீர், நெருப்பு, காற்று, விண்; the five elements viz., earth, water, fire, air and sky (சா.அக.);. [Skt. {} → த. பஞ்சம்+பூதம்]

பஞ்சபூதமூலி	பஞ்சபூதமூலி pañjapūtamūli, பெ.(n.) ஐம்பூதங்களையும் குறிக்கும் மருந்து மூலிகைகள், வெள்ளெருக்கு, மாவிலிங்கம், கொடிவேலி, புனல் முருங்கை, பீர்க்கு; the five kinds of medicinal plants referring to the five elements viz., white madar, lingam tree, Ceylon lead wort, wild morunga and luffa (ribbed ground);(சா.அக.);. [பஞ்சம்+பூதம்+மூலி]
பஞ்சபூதவெழுத்து	பஞ்சபூதவெழுத்து pañjapūtaveḻuttu, பெ.(n.) ஐம்பூத வகுப்பின்படி பிரித்த மந்திர எழுத்துகள்; the five kinds of substances divided according the mantra words. 1. மண் (பிருதிவி);, அ- A ந- Na ஐயும், Iyu. 2. அப்பு, இ- I ம- Ma கிலியும், kiliyu 3. தீ (தேயு);, உ- u சி- si சவ்வும், cavvu 4. வளி (வாயு);, எ- E வ- va றீயும், ree 5. விண் (ஆகாயம்);, ஒ- o ய- ya ஸ்ரீயும், sree(சா.அக.);
பஞ்சமகர்	பஞ்சமகர் pañjamagar, பெ.(n.) கட்டரங்கு (சதுரங்கம்); ஆட்டத்தில் இரு பக்கங்களின் காய்களும் சேர்ந்து ஐந்தாவதால் விளையாட்டு முடிவுறுகை; a way of ending a game in chess, when the total of pieces on both sidess is five. [Skt. {}+muhra → த. பஞ்சமகர்]
பஞ்சமகா பாவங்கள்	பஞ்சமகா பாவங்கள் pañjamakāpāvaṅgaḷ, பெ.(n.) கொலை, களவு, காமம், கள்ளுண்டல், பொய்; the five capital vices viz., murder, theft, lust, intoxicating drink and lie (சா.அக.);. [பஞ்சம்+மகா+பாவங்கள்]
பஞ்சமகாவிரதம்	பஞ்சமகாவிரதம் pañjamakāviradam, பெ.(n.) அகிம்சை, சத்தியம், அத்தேயம், பிரம்மசரியம், அபரிக்கிரகம் என்ற துறவி களுக்குரிய ஐம்பெரும் நோன்புகள் (மேருமந், முக.xv.);;{}, aparikkiragam (non- killing, truth speaking, non-stealing, celibacy and not taking gifts.); த.வ. ஐம்பான் நோன்பு [Skt. {}- vrata→ த. பஞ்ச மகாவிரதம்]
பஞ்சமசுருதி	பஞ்சமசுருதி pañsamasurudi, பெ.(n.) ஏழிசை களுள் ஒன்று (பரத.);; fifth note of the gamut. [Skt. {} → த. பஞ்சமசுருதி]
பஞ்சமணம்	பஞ்சமணம் pañjamaṇam, பெ.(n.) ஐந்து வகையான இன்சுவை பொருள்கள் (பஞ்ச வாசம்); (பொதி. நி.30.);; the five aromatics. [Skt. {}→ த. பஞ்ச]

பஞ்சமம்	பஞ்சமம் pañjamam, பெ.(n.) 1. ஐந்தாவது; the fifth "பஞ்சமத்தையமைக்க" (சிவதரு.சிவ.69);. 2. ஏழிசைகளுள் ஐந்தாவது; fifth note of the gamut, one of {}. "பஞ்சமத்தி யற்றும் வீணை" (பிரமோத்.3,44);. 3. குறிஞ்சி அல்லது பாலைப் பண் வகை (பிங்.);; a secondary melody - type of the {} or {} class. 4. அழகு (யாழ்.அக.);; beauty. 5. திறமை; வல்லமை (சாமர்த்தியம்); (யாழ்.அக.);; cleverness, skill. [Skt. {} → த. பஞ்சமம்]
பஞ்சமர்	பஞ்சமர் pañjamar, பெ.(n.) ஆரியர் வரவுக்குப் பின் புகுத்தப்பட்ட நால்வருணப் பிரிவை ஏற்றுக்கொள்ளாத ஐந்தாம் பிரிவினர்; non-caste Hindus outside the four-fold caste system introduced after the advent of Aryans. [Skt. {} → த. பஞ்சமர்]
பஞ்சமலம்	பஞ்சமலம் pañjamalam, பெ.(n.) ஆணவம், கன்மம், மாயை, மாயேயம், திரோதானம் என்ற ஐவகை மலங்கள் (பிங்.);; the five impurities bringing the soul into bondage, viz.,{}. [Skt. {}+malam → த. பஞ்சமலம்]
பஞ்சமவேதம்	பஞ்சமவேதம் pañjamavētam, பெ.(n.) ஐந்தாம் மறையாகக் கருதப்படும் மகாபாரதம்; the {}, considered as the fifth {}. "பஞ்சவேதமான மகாபாரதத்தில் எழுதக்கூடாதிறே" (திவ்.பெரியதி.1,1,வ்யா. பக்.48);. [Skt. {} → த. பஞ்சவேதம்]
பஞ்சமாசத்தக்கருவி	பஞ்சமாசத்தக்கருவி pañjamācattakkaruvi, பெ.(n.) தோற் கருவி, துளைக்கருவி, நரப்புக் கருவி, கஞ்சக் கருவி, மிடற்றுக் கருவி என்ற ஐவகை இசைக் கருவிகள் (திவா.);; the five kinds of musical instrument, viz., {}, narappu-k-karuvi, {}. [Skt. {}+ma+catta → த. பஞ்சமாசத்தம்]
பஞ்சமாபாதகம்	பஞ்சமாபாதகம் pañjamāpātagam, பெ.(n.) கொலை, பொய், களவு, கள்ளுண், ஆசிரியரைப் பழித்தல் என்ற ஐவகைக் கொடுஞ்செயல் (வின்.);; the five heinous sins of killing, lying, stealing, drinking and abusing one's guru. த.வ. பாழ்வினை [Skt. {} → த. பஞ்சமா பாதகம்]
பஞ்சமாபாதகன்	பஞ்சமாபாதகன் pañjamāpātagaṉ, பெ.(n.) கொடுஞ்செயல் செய்தோன்; one guilty of heinous sins. "பஞசமாபாதக ரெனினும்" (உபதேசகா.விபூதி.12);. த.வ. பாழ்வினையாளன் [Skt. {} → த. பஞ்சமா பாதகன்]

பஞ்சமி	பஞ்சமி pañjami, பெ.(n.) 1. ஐந்தாம் நாள் (திதி);; fifth lunar day. "பஞ்சமிப் பெயர் படைத்துள திதி" (கம்பரா.மீட்சிப்.140); 2. இருபத்து ஏழு விண்மீன்களுள் கடைசி ஐந்து; the last five of the 27 {}. 3. ஐந்தாம் வேற்றுமை; the fifth case. "பஞ்சமியாகிய இன் ஐந்தாம் வேற்றுமையாம்" (பி.வி.6,உரை.); 4. மலைமகள் (நாமதீப.23);;{}. த.வ. ஐம்மி [Skt. {} → த. பஞ்சமி]
பஞ்சமித்திரம்	பஞ்சமித்திரம் pañjamittiram, பெ.(n.) 1. நல்லெண்ணெய், தேங்காய்ப் பால், இலுப்பைப் பூச்சாறு, ஆவின் நெய், தேன் ஆகிய இவ்வைந்துங் கலந்த கூட்டு; a mixture of five liquid substances viz., gingelly oil, cocoanut milk, juice of mowah flower, cow's ghee and honey. 2. மாழை (உலோகங்);களை உருக்கும்பொழுது அதைப் வேதிக்கச் செய்யும்படி சேர்க்கும் ஐந்து வகை நட்புச் (மித்துரு); சரக்குகள்; the five friendly drugs capable of effecting a change in metals viz., jew - eller's bead, ghee, jaggery, alkaline substance like borax, honey 3. உயர்ந்த செம்பு கிடைக்க வேண்டி இச்சரக்குகளை இட்டு உருக்க பயன்படும்; to obtain superior or high class copper these are used when melting it (சா.அக.);.
பஞ்சமுகச் செப்புச் சலாகை	பஞ்சமுகச் செப்புச் சலாகை pañjamugacceppuccalāgai, பெ.(n.) அறுவை (சத்திர);க் கருவி இருபத்து ஆறில் ஒன்றான; five faced copper probe, this is one of the 26 surgical instrument. (சா.அக.);.
பஞ்சமுகம்	பஞ்சமுகம்1 pañjamugam, பெ.(n.) அறுவை மருத்துவத்தில் பயன்படுத்தும் கருவி வகை (தஞ்.சா. iii, 40.);; a kind of surgical instrument. [Skt. {} → த. பஞ்சம்+முகம்]
பஞ்சமுகருத்திரி	பஞ்சமுகருத்திரி pañjamugaruttiri, பெ.(n.) காட்டாமணக்கு; wild castor plant (சா.அக.);.
பஞ்சமுகவாசம்	பஞ்சமுகவாசம் pañjamugavācam, பெ.(n.) பஞ்சவாசம் பார்க்க;see {} "அமிழ்தனைய பஞ்சமுக வாசமமைத்து" (சீவக.2026);. [பஞ்சமுகம்+வாசம்]
பஞ்சமுகன்	பஞ்சமுகன்1 pañjamugaṉ, பெ.(n.) சிவன் (சூடா.);; Siva. [Skt. {} → த. பஞ்சம்] பஞ்சமுகன்2 pañjamugaṉ, பெ.(n.) அரிமா (சிங்கம்); (யாழ்.அக.);; lion. [Skt. {} → த. பஞ்ச]
பஞ்சமுகாத்திரம்	பஞ்சமுகாத்திரம் pañjamukāttiram, பெ.(n.) ஐம்முகங்கொண்ட கருவி வகை; a five pointed weapon. [Skt. {}-mukha+ttiram → த. பஞ்ச முகாத்திரம்]

பஞ்சமுட்டிக்கஞ்சி	பஞ்சமுட்டிக்கஞ்சி pañjamuṭṭikkañji, பெ.(n.) துவரை, கடலை, உளுந்து, சிறு பயறு, பச்சரிசி இவ்வைந்தும் வகைக்கு ஒரு பிடி எடுத்து, தனித்தனியே மெல்லிய சீலைகளில் முடிந்து ஒரு ஏனத்தில் போட்டு அதில் ஆற்று நீர் ஊற்றி எட்டில் ஒரு பங்காய்க் காய்ச்சும் கஞ்சி; a kind of conjee -porridge prepared with the following five substances viz., red gram, black gram, green gram and raw rice. It is useful for emaciated patients. It cures billiousness, phlegm and wind humours. Tie each substance in a muslin cloth and put them in a vessel containing river water which is boiled down to one eight. (சா.அக.);. இக்கஞ்சி நோயாளிக்குக் கொடுப்பது. இதனால் பித்தம்,இளைப்பு, கபம், காற்று தீரும். [Skt. {} → த. பஞ்ச+முட்டி+கஞ்சி]
பஞ்சமுத்திரை	பஞ்சமுத்திரை1 pañjamuttirai, பெ.(n.) 1. பாதங்களில் காணப்படும் (பதுமம், சங்கம், மகரம், சக்கரம், தண்டம் என்ற); ஐந்து அடையாளங்கள்; the five marks on a person's foot, viz., padumam, {}, magaram, {} "திருவடியிற் றிருப்பஞ்ச முத்திரையுந் திகழ்ந் திலங்க" (பெரியபு.மானக்.24); 2. திருநீறு, உருத்திராக்கம், பூணூல், உத்தரீயம், உட்டிணீடம் என்று ஆசாரியர்க்கு உரியன வாகச் சொல்லப்படும் ஐந்து அடையாளங்கள் (சைவசா.ஆசாரிய.45,உரை.);; the five sacerdotal signs of an {}, viz., {}. [பஞ்சம்+முத்திரை] [Skt. {} → த. பஞ்சம்] பஞ்சமுத்திரை2 pañjamuttirai, பெ.(n.) ஐந்து கருவி வடிவங்களாகச் செய்து சேர்த்த காலணிகலன் (சீகாழிக்.411.);; an ornament worn on the foot, consisting of pieces shaped like the five weapons of {}. [பஞ்சம்+முத்திரை] [Skt. {} → த. பஞ்சம்] பஞ்சமுத்திரை3 pañjamuttirai, பெ.(n.) 1. சிவ தவத்தோருக்குரிய அடையாளங்கள் அல்லது சின்னங்கள்; உருத்திராக்கம், கமண்டலம், காவி வேட்டி, சடைமுடி, ஒகதண்டு; the five distinguishing marks of the Siva mendicants viz- holy beads, dried shell of battle gouard reddish brown cloth, tursted tuft of hairs of the head and yoga rod or stick 2. ஒக சாதனைக்காக ஏற்பட்ட ஐந்து வகை ஒகவிருக்கை; the five different postures of a practising yogi.
பஞ்சமூலிகை	பஞ்சமூலிகை pañjamūligai, பெ.(n.) கற்பத் திற்கு உதவும் ஐந்து வகை மூலிகைகளான: ஏலம், பத்திரி, தக்கோலம், சாதிக்காய், கோலவித்து (திருமூ.600);; the five drugs useful in rejuvenation viz., cardamon, mace, cubeb pepper, nutmeg and root of long pepper(சா.அக.);. [பஞ்சம்+மூலிகை]
பஞ்சமேளம்	பஞ்சமேளம் pañjamēḷam, பெ.(n.) சாவில் வழங்கும் சங்கு, சாலர், தவுல், மத்தளம், பம்பை என்ற ஐவகை இசைக் கருவிகள் (நெல்லை);; the five kinds of drum, used at funerals, viz., {}, tavul, {}, pampai. [Skt. {} → த. பஞ்சம்]
பஞ்சயாகம்	பஞ்சயாகம் pañjayākam, பெ. (n.) 1. பஞ்சமகாயாகம் (பிங்.); பார்க்க;see {}. 2. கன்மயாகம், செபயாகம், ஞானயாகம், தவயாகம், ஊழ் (தியான); யாகம் என்ற ஐவகை வழிபாட்டு முறை (சிவதரு. ஐவகை1 , உரை.);; five kinds of worship, viz., {}. [Skt. {} → த. பஞ்சயாகம்]

பஞ்சர்	பஞ்சர் pañjar, பெ.(n.) தரிசு நிலம்; waste or fallow land. [Vandhya → U. {} → த. பஞ்சர்]
பஞ்சரத்தினம்	பஞ்சரத்தினம் pañjarattiṉam, பெ.(n.) 1. செம்மணி, முத்து அல்லது வயிடூரியம், வயிரம், பச்சை, நீலம் என்ற ஐவகை மணிகள்; the five kinds of precious stones, viz., {} muttu or {}, vayiram, paccai, {}. 2. ஐந்து செய்யுள் கொண்ட நூல் (பிரபந்தம்);; a poem of five stanzas. [Skt. {}+rattina → த. பஞ்சரத்திம்]
பஞ்சலட்சணம்	பஞ்சலட்சணம் pañjalaṭcaṇam, பெ.(n.) எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு அணி என்ற ஐவகைத் தமிழ் இலக்கணம்; the five sections of Tamil grammar, viz., {}. [Skt. {} → த. பஞ்சலட்சணம்]
பஞ்சலத்தார்	பஞ்சலத்தார் pañjalattār, பெ.(n.) பஞ்ச கம்மாளர் (I.M.P.Cg.692.);; the five artisan communities. [Perh. {} → த. பஞ்சலத்தார்]
பஞ்சலவணபற்பம்	பஞ்சலவணபற்பம் bañjalavaṇabaṟbam, பெ.(n.) ஐந்து வகை உப்புகளைக் கொண்டு செய்யும் உப்புப் பற்பம். இது செரியாமைக்குக் கொடுக்கப்படும் மருந்து; the calcified powder prepared out of the five salts. which is given for indigestion (சா.அக.);.
பஞ்சலவணம்	பஞ்சலவணம் pañjalavaṇam, பெ.(n.) ஐந்து வகை உப்புகள் - இந்துப்பு, கல்லுப்பு, கறியுப்பு, வளையலுப்பு, வெடியுப்பு; sindh salt, rock salt, common salt, glass gall and nitre (சா.அக.);.
பஞ்சலாங்கலதானம்	பஞ்சலாங்கலதானம் pañjalāṅgalatāṉam, பெ.(n.) ஐந்து ஏர்களை நிலத்துடன் அந்தணர்க்கு உதவுந்தானம்; a gift of five ploughs with lands to Brahmins. "பஞ்சலாங்கலதானத்தின் பகுதியை" (கூர்மபு. தானமுறை.64);. [Skt. {} → த. பஞ்சலாங்கல தானம்]

பஞ்சலிங்கம்	பஞ்சலிங்கம் pañjaliṅgam, பெ.(n.) சிவனைக் குறிக்கும் ஐந்து வகை இலிங்கங்கள்; நில (பிருதிவி);லிங்கம், அப்புலிங்கம், நெருப்பு (தேயு);லிங்கம், காற்று (வாயு);லிங்கம், விண் (ஆகாய); லிங்கம். ஆகவே, ஐம்பூதங்களையும் கொண்ட இந்த லிங்கங்கள் ஐந்து இடங்களில் நிறுவப்பட்டிருக்கின்றன; the five kinds of lingam (phallus); referring to emblem of {} and they are: Prithivi lingam, appu lingam, theyu lingam, vayu lingam, aukasa lingam. Representing the five elements the following are the five places in South India where they establised. 1. காஞ்சிபுரம் - Conjeevaram where there is the Prithivi lingam made of each. 2. சம்புகேசுவரம் - Jambukeswaram (Thiruvanaikaval); near Trichy where Appullingam is established water excides perpetually under it. 3. திருவண்ணாமலை- Thiruvannamalai where the Tejolingam sparkles with light. 4. காளத்தி - Kallathi where Vayu lingam is established a lamp near the lingam constantly flickers showing that the win and or air is blowing. The other lamps there do not flicker. 5. சிதம்பரம் - Chidambaram where Akasa lingam or etheral lingam is kept in the temple. (சிதம்பர ரகசியம்); (சா.அக.);. [Skt. {}+lingam → த. பஞ்சலிங்கம்]
பஞ்சலோகசிந்தூரம்	பஞ்சலோகசிந்தூரம் pañsalōkasindūram, பெ.(n.) பொன், வெள்ளி, செம்பு, இரும்பு, காந்தம் என்னும் ஐந்து வகை மாழைகளைக் கொண்டு செய்த சிவப்புப் பொடி; red oxide by calcining the five metals viz-gold, silver, copper, iron, magnet (சா.அக.);.
பஞ்சலோகப்புரவி	பஞ்சலோகப்புரவி pañjalōkappuravi, பெ.(n.) ஐந்து வகை மாழைகளைக் கொண்டு சீன நாட்டவரால் உண்டாக்கியதாகக் கருதப்படும் ஒரு வான ஊர்தி; a kind of aeroplane in the shape of horse constructed by the ancient Chinese out of five metals (சா.அக.);.
பஞ்சலோகம்	பஞ்சலோகம் pañjalōkam, பெ.(n.) 1. பொன், இரும்பு, செம்பு, ஈயம், வெள்ளி என்னும் ஐவகைத் தாதுக்கள் (பிங்);.; the five kinds of metal, {}, irumbu, cembu, {}, {}. 2. ஐவகை மாழை (உலோக);க் கலப்பு; amalgam of the five metals. [Skt. {} → த. பஞ்சலோகம்]
பஞ்சவர்	பஞ்சவர் pañjavar, பெ.(n.) பஞ்சபாண்டவர் பார்க்க;see {}. "பஞ்ச வர்க்குத் தூது நடந்தானை" (சிலப்.17);.
பஞ்சவர்க்கம்	பஞ்சவர்க்கம் pañjavarkkam, பெ.(n.) ஆல், அரசு, அத்தி, நாவல், இத்தி எனும் ஐந்து வகை துவர்ப்புச் சுவையுள்ள மரங்களின் பட்டை; five peepal tree, fig tree, jamoon tree and rhomboid leaved fig tree (சா.அக.);. [பஞ்சம்+வர்க்கம்]
பஞ்சவர்ணக்கிளி	பஞ்சவர்ணக்கிளி pañjavarṇakkiḷi, பெ.(n.) ஐந்து நிறமுடைய கிளி வகை; macaw, a species of parrot, Trichoglossus, as having five colours. "கிள்ளையும் பஞ்சவர்ணக்கிளிக் கூட்டமும்" (குற்றா.குற. 87,3);. [பஞ்சம்+வர்ணம்+கிளி]

பஞ்சவர்ணப்பூ	பஞ்சவர்ணப்பூ pañjavarṇappū, பெ.(n.) பச்சை, மஞ்சள், சிவப்பு, கருப்பு, வெள்ளை ஆகிய ஐந்து நிறமுடைய பூ; flowers with five colours. 2. பஞ்சவர்ணம் பார்க்க (சா.அக.);;see {}. [Skt.பஞ்ச+வர்ண+பூ]
பஞ்சவர்ணம்	பஞ்சவர்ணம் pañjavarṇam, பெ.(n.) வெள்ளை, கறுப்பு, சிவப்பு, மஞ்சள், பச்சை என்ற ஐவகை நிறம்; the five colours, white, black, red, yellow, green. [Skt. {} → த. பஞ்சம்] [த. வண்ணம் → Skt. வர்ணம்]
பஞ்சவர்ணவுப்பு	பஞ்சவர்ணவுப்பு pañjavarṇavuppu, பெ.(n.) கட்டியவுப்புக்கு ஐந்து வண்ணம் ஏற்றி மணியாகச் செய்து தாழ்வடமாய்க் கோத்து ஒதுகைக்குப் பயன்படுத்தும் உப்பு; consolidated salt to which five colours are imparted and beads made. These beads if used in worship (சா.அக.);. [பஞ்சவர்ணம்+உப்பு]
பஞ்சவற்கலம்	பஞ்சவற்கலம் pañjavaṟkalam, பெ.(n.) அத்தி, அரசு, ஆல், பூவரசு, வேல் என்பவற்றின் பட்டை (மலை.);; bark of the five tree satti, {}. [Skt. {}+varka → த. பஞ்சவற்கலம்]
பஞ்சவறிவு	பஞ்சவறிவு pañjavaṟivu, பெ.(n.) பகுத்தறிவு, மெய்யறிவு, பேரறிவு, ஆதன் அறிவு, தத்துவ அறிவு; reasoning power, senses of the body, wisdom, knowledge of soul and philosophy (சா.அக.);.
பஞ்சவாசம்	பஞ்சவாசம் pañjavācam, பெ.(n.) இலவங்கம், ஏலம், கருப்பூரம், சாதிக்காய், தக்கோலம் என்ற ஐந்து வகை நறுமணப் பொருட்கள் (சிலப். 5,26,உரை.);; the five aromatics, viz., {}. [Skt. {} → த. பஞ்சவாசம்]
பஞ்சவிருத்தி	பஞ்சவிருத்தி pañjavirutti, பெ.(n.) மாபூதம் 5, தன்மாத்திரை 5, கருமவுறுப்புகள் (கன்மேந்திரியம்); 5, உணர்தற்குரிய பொறிகள் (ஞானேந்திரியம்);5, மனம், அகங்காரம், மகத்து, மூலப்பகுதி, ஆதன் ஆகிய இருபத்தைந்து மூலப் பொருள்கள் (குறள்,27,உரை.);; reals, 25 in number, viz., 5 {}, 5 {}. [Skt. {} → த. பஞ்சவிருத்தி]
பஞ்சவில்வம்	பஞ்சவில்வம் pañjavilvam, பெ.(n.) 1. வில்வம், நொச்சி, மாவிலங்கை, முட்கிளுவை, விளா ஆகிய ஐந்து வகை மரங்கள்; the five kinds of trees viz., bael, notchy, lingam tree, thorny balsam and wood apple. "வில்வ நொச்சி மாவிலங்கை முட்கிளுவை வெள்ளில் பஞ்ச வில்வமென்பார்" (சிவராத்.பு. சிவமான். 37);. 2. சில நூல்களின்படி வில்வம், ஆத்தி, மா, முட்கிளுவை, முல்லை; according to some literature bael, common mountain ebony, lingam tree, thorny balsam and wood apple (சா.அக.);. [Skt. {}+vilva → த. பஞ்சவில்வம்]

பஞ்சவேம்பு	பஞ்சவேம்பு pañjavēmbu, பெ.(n.) ஐந்து வகை வேம்பு - நல்வேம்பு, மலைவேம்பு, நிலவேம்பு, கறிவேம்பு, சிவனார் வேம்பு; the five kinds of neem-margosa, common bead tree, ground neem, curry leaf neem, Shiva's neem. (சா.அக.);
பஞ்சணாவமிர்தம்	பஞ்சணாவமிர்தம் pañjaṇāvamirtam, பெ.(n.) புனல் முருங்கை; three leaved indigo. (சா.அக.);
பஞ்சாக்கரப் பஃறொடை	பஞ்சாக்கரப் பஃறொடை pañjākkarappak̲roḍai, பெ.(n.) பண்டார சாத்திரத்துள் பின் வேலப்பதேசிகர் இயற்றிய நூல்; a Siava {}, treatise by {}, one of {}. [பஞ்சாக்கரம்+பஃறொடை]
பஞ்சாக்கரம்	பஞ்சாக்கரம் pañjākkaram, பெ.(n.) பஞ்சாட்சரம் பார்க்க;see {}. "எந்தைபிரான் பஞ்சாக்கரம் போல்" (திருவாலவா.திருநகரச்.3);. [Skt. {} → த. பஞ்சாக்கரம்]
பஞ்சாக்கினி	பஞ்சாக்கினி pañjākkin̲i, பெ.(n.) 1. தவஞ் செய்வோன் தன்னைச் சுற்றி நான்கு திசை களிலும் மூட்டிய நான்கு தீ(அக்கினி);யும் மேலே காய்கிற கதிரவனும் (சூரியனும்); ஆகிய ஐவகைத் தீ (அக்கினி);; the five fires amidst which an ascetic practises self- mortification, four fires at the four points of the compass the fifth being the sun. "பஞ்சாக்கினி முதலியவற்றினின்று அரிய தவசுகளைச் செய்தும்" (சி.சி.8,11,மறைஞா.); 2. அராகம்,வெகுளி, காமம், சடம், தீபனம் என்ற ஐவகைத் தேகாக்கினி (பிங்.);; the five mystic fires of the body, viz., {} 3. (உதராக்கினி);, சூரியதாபாக்கினி, (தவாக்கினி);, நிதாக காலாக்கினி, இரவிகாந்தக்கினி என்ற ஐவகைத் தீ(சங்.அக.);; the five kinds of fires, viz., {}. 4. சுக்கு, திப்பிலி, மிளகு, சீரகம், ஏலம் என வயிற்றுத் தீயைக் கிளரச் செய்யும் ஐவகை மருந்துச் சரக்கு (தைலவ.தைல.16.);; the five kinds of stomachics, viz., cukku, tippali, milagu, {}. [Skt. {} → த. பஞ்சாக்கினி]
பஞ்சாக்கினிக்கொடி	பஞ்சாக்கினிக்கொடி pañjākkin̲ikkoḍi, பெ.(n.) வேலிப் பருத்தி, காட்டுக் கருணை, மரல், புளி நறளை, நறளைக்கிழங்கு என்ற ஐவகைக் கொடிகள் (சங்.அக.);; the five creepers, viz., {}, maral, {}. [Skt. {} → த. பஞ்சாக்கினி]
பஞ்சாக்கினி வித்தை	பஞ்சாக்கினி வித்தை pañjākkin̲ivittai, பெ.(n.) ஆதன் வானுலகத்தினின்று பிறந்ததற்காக முறையே செல்லுதற்குரிய துறக்கம், மேக மண்டலம், நிலம், தந்தை, தாய் என்னும் ஐந்திடத்தையும் தீயாகவும் தன்னை ஆகுதியாகவும் வைத்துப் புரியும் ஊழ்கம் (தியானம்); (சி.போ.பா.பக்.200);; meditation in which the five regions, heaven, clouds, earth, father and mother, travelled by a soul from heaven to earth are considered as five fires and the self as an offering made in it. [Skt. {} +vitta → த. பஞ்சாக்கினிவித்தை]
பஞ்சாகசூரணி-த்தல்	பஞ்சாகசூரணி-த்தல் pañjākacūraṇittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) மெதுவாகும்படி பொடி செய்தல்; pulversing so as to become soft (சா.அக.);.

பஞ்சாங்கக்காரன்	பஞ்சாங்கக்காரன் paññāṅgakkāraṉ, பெ. (n.) 1. கணியன்; one proficient in preparing almanac, astrologer. 2. பார்ப்பனர் அல்லாதவரின் போற்றாளி (புரோகிதன்);; a class of Brahmins who officiate as priests to certain castes of non-Brahmins. த.வ. ஐந்தியன் [பஞ்சாங்கம்+காரன்]
பஞ்சாங்கவணக்கம்	பஞ்சாங்கவணக்கம் paññāṅgavaṇakkam, பெ.(n.) முழங்கால்கள், கைகள், தலையாகிய ஐந்து உறுப்புக்கள் நிலந்தோய வணங்குகை; prostration with the knees, hands and head touching the earth. "அட்டாங்கமுடன் பஞ்சாங்க முடனாதல்... பணிவோர்" (திருவிளை.மூர்த்தி.30);. [Skt. {} → த. பஞ்சாங்கம்+வணக்கம்]
பஞ்சாங்கப்புடம்	பஞ்சாங்கப்புடம் paññāṅgappuḍam, பெ.(n.) ஐந்து வகை அங்கமும் பொருந்திய புடம்; calcination satisfying the five conditions required (சா.அக.);. [பஞ்சாங்கம்+புடம்]
பஞ்சாங்கபலன்	பஞ்சாங்கபலன் baññāṅgabalaṉ, பெ.(n.) அந்தந்த ஆண்டுக்கு ஐந்தியம் (பஞ்சாங்கம்); கூறும் பலன்; astrological forecasts for the year as given in the almanac. த.வ.ஐயுறுப்புப் பலன் [Skt. {} → த. பஞ்சாங்கம்+பலன்]
பஞ்சாங்கம்	பஞ்சாங்கம்1 paññāṅgam, பெ.(n.) 1. நாள், கிழமை, விண்மீன், ஒகம்,கரணம் (திதி, வாரம், நட்சத்திரம், யோகம், கரணம்); என்ற ஐந்து உறுப்புகளுடைய கலைக் குறிப்பு (பிங்.);; almanac, as comprising five parts, viz., titi, {} 2. பிறப்பியம் (சாதகம்); (இ.வ.);; horoscope 3. சடங்காளனுக்கு (புரோகிதத்துக்கு); விடப்படும் நல்கை (மானியம்);; inam or grant of land held on favourable terms by the village priest for his service. 4. சடங்காண்மை (புரோகிதத் தொழில்);; office of the ceremonial priest of certain non- Brahmin castes. 5. குதிரை (யாழ்.அக.);; horse 6. ஆமை (யாழ்.அக.);; tortoise. த.வ. ஐந்தியம் [Skt. {} → த. பஞ்சாங்கம்]
பஞ்சாங்கமவிழ்-த்தல்	பஞ்சாங்கமவிழ்-த்தல் paññāṅgamaviḻttal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. வீண் கதைப் பேசுதல்; to bring in irrelevant matters. 2. பொய் கதை புனைதல்; to fabricate false stories. த.வ. கட்டுக்கதை பேசுதல் [Skt. {} → த. பஞ்சாங்கம்]
பஞ்சாங்கி	பஞ்சாங்கி paññāṅgi, பெ.(n.) முறிவு மருத்துவத்தில் ஒரு வகைக் கட்டு; a kind of bandage in surgery. (சா.அக.);

பஞ்சாச்சரியம்	பஞ்சாச்சரியம் pañjāccariyam, பெ.(n.) அருகக் கடவுள் பொருட்டு நிகழும் பொன்பொழிவு (கனகவர்ஷம்);, மலர்ப்பொழிவு (புஷ்பவர்ஷம்);, ஆலவட்டம் (மந்தமாருதம்);, மங்கலவாழ்த்து (சுபகோஷம்);, தேவமுரசம் (தேவதுந்துபி); என்ற ஐந்து வியப்புக்குரிய நிகழ்ச்சிகள் (நரிவிருத்.);; the five heavenly wonders, viz., {}-tundupi. த.வ. ஐஞ்சடங்கு [Skt. {} → த. பஞ்சாச்சரியம்]
பஞ்சாசத்	பஞ்சாசத் pañjācat, பெ.(n.) ஐம்பது; fifty "பஞ்சாசத்கோடி" (சிவதரு.கோபுர.77.);. [Skt. {} → த. பஞ்சாசத்]
பஞ்சாசது	பஞ்சாசது pañjācadu, பெ.(n.) பஞ்சாசத் (சங்.அக.); பார்க்க;see {}.
பஞ்சாசாரியர்	பஞ்சாசாரியர் pañjācāriyar, பெ.(n.) கோயில் பூசகர் (S.I.I. ii, 111.);; temple priests. [Skt. {} → த. பஞ்சாசாரியர்]
பஞ்சாட்சரக்காவடி	பஞ்சாட்சரக்காவடி pañjāḍcarakkāvaḍi, பெ.(n.) திருநீறு (விபூதி);க் காவடி (நாஞ்.);; a {} in which the main offering is the sacred ash. த.வ. திருநீற்றுக்காவடி [Skt. {} → த. பஞ்சாட்சரம்]
பஞ்சாட்சரக்கோயில்	பஞ்சாட்சரக்கோயில் pañjāṭcarakāyil, பெ.(n.) திருநீற்று(விபூதி);ப்பை (நாஞ்சி.);; bag containing sacred ashes. த.வ. நீற்றுப்பை [Skt. {} → த. பஞ்சாட்சரம்]
பஞ்சாட்சரப்படி	பஞ்சாட்சரப்படி pañjāḍcarappaḍi, பெ.(n.) சிதம்பரம் கோயிலுள் சிற்சபையில் ஏறுதற் கமைந்த ஐந்துபடிகள்; the five steps leading to {} in Chidambarm temple. த.வ. ஐந்தெழுத்துப்படி [Skt. {} → த. பஞ்சாட்சரம்]
பஞ்சாட்சரம்	பஞ்சாட்சரம் pañjāṭcaram, பெ.(n.) 1. சிவனை அதி தெய்வமாகக் கொண்டதும் 'நமசிவாய' என்று ஐந்து எழுத்துகளாலானதுமான மந்திரம்; the five lettered mantra whose presiding deity is Siva, viz., na ma ci vaya 2. திருநீறு (இ.வ.);; sacred ashes. [Skt. {} → த. பஞ்சாட்சரம்]

பஞ்சாட்சரவருணி	பஞ்சாட்சரவருணி pañjāṭcaravaruṇi, பெ.(n.) நெல்லிக்காய்; Indian goose berry. (சா.அக.);
பஞ்சாணுவிரதம்	பஞ்சாணுவிரதம் pañjāṇuviradam, பெ.(n.) சமணருள் இல்வாழ்வான் மேற்கொள்ளும் ஐந்து நோன்புகள் (மேருமந்.கதை.24);; the five vows practised by laymen.
பஞ்சாமியம்	பஞ்சாமியம் pañjāmiyam, பெ.(n.) இலந்தை; jujube (சா.அக.);.
பஞ்சாமிர்தம்	பஞ்சாமிர்தம் pañjāmirtam, பெ.(n.) வாழைப்பழம், தேன், சருக்கரை, நெய், திராட்சை என்ற இனிய பண்டங்களால் செய்வதும் இறை முழுக்காட்டிற்குப் பயன்ப டுத்துவதுமான பண்டம் (TA.S.I.268);; a mixture of five delicious substances, usually, plantain, honey, sugar, ghee, grape used for anointing idols. த.வ.ஐயமுது, ஐந்தமுதம் [Skt. {} → த. பஞ்சாமிர்தம்]
பஞ்சாமிலம்	பஞ்சாமிலம் pañjāmilam, பெ.(n.) இலந்தை, மாதுளை, புளியாரை, நெல்லி, எலுமிச்சை என்ற புளிப்புச் சுவையுள்ள ஐவகை மரங்கள் (சங்.அக.);; the five acid-producing plants, viz., ilandai, {}, nelli, elumiccai. த.வ.ஐம்புளிகம் [Skt. {} → த. பஞ்சாமிலம்]
பஞ்சாய்	பஞ்சாய் pañjāy, பெ.(n.) புகை காட்டும் கருவி (தூபக்கால்); (வின்.);; censer. [U. {} → த. பஞ்சாய்] [p]
பஞ்சாயத்தார்	பஞ்சாயத்தார் pañjāyattār, பெ.(n.) வழக்குத் தீர்ப்பாளர்; arbitrators, mediators; assessors, jurors. த.வ. ஊரவையார் [U. {} → த. பஞ்சாயத்து]
பஞ்சாயத்து	பஞ்சாயத்து pañjāyattu, பெ. (n.) 1. பெரும்பாலும் தீர்ப்பாளர் ஐவர் கூடி வழக்கை ஆராயும் ஊர்மன்றம் (சபை);; a body of persons sitting as a court of arbitration, usually five in number. 2. வழக்குத் தீர்ப்பாளரால் செய்யப்படும் வழக்கு ஆராய்வு; arbitration by disinterested persons chosen by the contending parties. த.வ. ஊரவை, ஐந்தாயம், பேராயம் [U. {} → த. பஞ்சாயத்து]

பஞ்சாயத்து நாமா	பஞ்சாயத்து நாமா pañjāyattunāmā, பெ.(n.) பொது நல முறைமடல் (மனு);; general affidavit inquest; report. [U. {} → த. பஞ்சாயத்துநாமா]
பஞ்சாயத்துயூனியன்	பஞ்சாயத்துயூனியன் pañjāyattuyūṉiyaṉ, பெ.(n.) ஊராட்சி ஒன்றியம்; panchayat union. த.வ. ஊராட்சி ஒன்றியம் [Skt. {} +E. Union → த. பஞ்சாயத்து யூனியன்]
பஞ்சாயுதபாணி	பஞ்சாயுதபாணி pañjāyudapāṇi, பெ.(n.) ஐம்படைக்கையினன், திருமால்;{}, as holding five weapons in his hand. [Skt. {}(n); → த. பஞ்சம்+ஆயுதம்+பாணி]
பஞ்சாயுதம்	பஞ்சாயுதம் pañjāyudam, பெ.(n.) 1. சங்கம், சக்கரம், தண்டு (கதை);, வில் (சார்ங்கம்);, வாள் (கட்கம்); என்ற திருமாலின் ஐவகைக் கருவிகள்; the five weapons of {}, viz., {} 2. ஐம்படைத்தாலி (விதான.மைந்தர்.1.);; a gold ornament worn by women and children. த.வ.ஐம்படை [Skt. {} → த. பஞ்சம்+ஆயுதம்]
பஞ்சாயுதமணி	பஞ்சாயுதமணி pañjāyudamaṇi, பெ.(n.) ஐவகை வுருக்களாலான சிறுவர் கழுத்தணி வகை (யாழ்ப்.);; a necklace of gold beads with {} as pendant, worn by children. த.வ.ஐம்படைத்தாலி [Skt. {} → த. பஞ்சம்+ஆய்தம்+மணி]
பஞ்சார்க்கம்	பஞ்சார்க்கம் pañjārkkam, பெ.(n.) தூமம், விதிபாதம், இந்திரதனு, பரிவேடம்,கேது என்ற ஐந்து கரந்துறை கோள்கள் (விதான. குணாகுண.55.);; the five celestial phenomena of daily occurrence regarded as exerting evil influence, viz., {}. [Skt. {} → த. பஞ்சார்க்கம்]
பஞ்சாரங்கட்டி	பஞ்சாரங்கட்டி pañjāraṅgaṭṭi, பெ.(n.) பஞ்சார மாலையணியும் மகளிரைக் கொண்ட இடையர் வகுப்பு; a sub-division of the idaiyar caste, so named from the {} necklace worn by their women. [பஞ்ச+ஆரம்+கட்டி]

பஞ்சாரூடபத்திரம்	பஞ்சாரூடபத்திரம் bañjārūṭabattiram, பெ.(n.) கொடுத்தவன், வாங்கியவன், சான்றாளர்களிருவர், எழுதியவன் ஆகிய இவ்வைவரும் கையொப்பமிட்ட ஆவணம் (சங்.அக.);; a document having the signature of the executant, executee, two witnesses and the scribe. [Skt. {}-patra → த. பஞ்சாரூட பத்திரம்]
பஞ்சாவயவம்	பஞ்சாவயவம் paññāvayavam, பெ.(n.) தருக்க நூலில் (சாத்திரத்தில்); வரும் மேற்கோள், ஏது, எடுத்துக்காட்டு, உபநயம், நிகமம் என்பன (சி.சி.அளவை,11, சிவாக்.);; the five elements in a logical statement, viz., {}, upanayam, nigamam. [Skt. {} → த. பஞ்சாவயவம்]
பஞ்சாவரணம்	பஞ்சாவரணம் paññāvaraṇam, பெ.(n.) தளம், தளாக்கிரம், பீடத்தின் கண்டம், கீழ்ப்பீடம், ஆதார சிலை என்னும் இலிங்கபீடத்தின் ஐவகை உறுப்பு (சைவச.பொது.59.);; the five sections of the pedestal of a {}. [Skt. {} → த. பஞ்சாவரணம்]
பஞ்சாளத்தார்	பஞ்சாளத்தார் paññāḷattār, பெ.(n.) பஞ்சகம்மாளர் பார்க்க;see {}. தெ.பஞ்சாணுலு
பஞ்சாத்திகாயம்	பஞ்சாத்திகாயம் paññāttikāyam, பெ.(n.) சீவாத்திகாயம், தர்மாத்திகாயம், அதர்மாத்தி காயம், ஆகாசாத்திகாயம், புற்காலாத்திகாயம் அல்லது அசீவாத்திகாயம் என்ற ஐந்து சைன மத தத்துவங்கள் (திருநூற்.23,உரை.);; the five ontological categories under which reals are distributed, viz., {}. [Skt. {} → த. பஞ்சாத்திகாயம்]
பஞ்சீகரணம்	பஞ்சீகரணம் paññīkaraṇam, பெ.(n.) நுண்ணுடற் கூறு கொண்ட (சூக்கும); பூதங்கள் ஒவ்வொன்றையும் இரண்டு சம பாகமாகப் பிரித்துஒரு பாகத்தைத் தன் பருவுடல்(ஸ்தூல); பூதத்திலும் மற்றொரு பாகத்தை நான்கு சமபாகமாகப் பிரித்து ஒவ்வொரு சிறு பாகத்தையும் மற்ற நான்கு பருவுடல் (ஸ்தூல); பூதங்களிலும் சேர்க்கை (கைவல்.தத்.10.);; the process of dividing each of the five subtler elements into two equal parts and apportioning one part to its corresponding grosser element and one-fourth of the other part to each of the other grosser elements. [Skt. {} → த. பஞ்சீகரணம்]
பஞ்சேந்திரியம்	பஞ்சேந்திரியம் paññēndiriyam, பெ.(n.) மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்ற ஐம்பொறிகள் (பிங்.);; the five organs of sense, viz., mey, {}, cevi. [Skt. {] → த. பஞ்சேந்திரியம்]
பட்சசுரம்	பட்சசுரம் paṭsasuram, பெ.(n.) பதினைந்து நாளைக்கு ஒருமுறை வரும் காய்ச்சல்; a kind of fever occuring once in fifteen day. (சா.அக.); [பட்ச(ம்);+சுரம்]

பட்சணம்	பட்சணம் paṭcaṇam, பெ.(n.) 1. உண்கை; eating, devouring, consuming. 2. விலங்கின உணவு (வின்.);; food of beasts and birds; prey. 3. சிற்றுண்டி; cakes, sweet – meats. [Skt. {} → த. பட்சணம்]
பட்சணம்பண்ணு-தல்	பட்சணம்பண்ணு-தல் paṭcaṇambaṇṇudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) . 1. உண்ணுதல்; to eat; to eat up, to consume, to devour 2. கவர்தல்; to misappropriate. த.வ. உண்ணுதல், தின்னுதல் [Skt. {} → த. பட்சணம்]
பட்சணி	பட்சணி paṭcaṇi, பெ.(n.) 1. உண்போன்; one who eats "சருகுசல பட்சணிக ளொரு கோடி" (தாயு.மௌனகுரு.8);. 2. பெருந்தீனி தின்போன்; one who indulges to excess in eating. 3. அகத்தியர் செய்த ஒரு தமிழ் மருத்துவ நூல்; a Tamil treatise on medicine compiled by Sage Agastiyar. 4. ஒக அறிவைப் பற்றி, குறியீடாக 132 செய்யுட்களால் பாடிய ஒரு நூல்; a secret science of yoga practice and philosophy compiled in 132 poems or verses (சா.அக.);. [Skt. {} → த. பட்சணி]
பட்சணியம்	பட்சணியம் paṭcaṇiyam, பெ.(n.) உண்ணத் தகுந்த பொருள்; substance fit or suitable to eat. (சா.அக.);
பட்சத்தில்	பட்சத்தில் paṭcattil, இடை. (Part.) ஆயின்; case that, granting that. 'அவன் வரும் பட்சத்தில் நான் போவேன்'. [Skt. {} → த. பட்சத்தில்]
பட்சதாபம்	பட்சதாபம் paṭcatāpam, பெ.(n.) இரக்கம் (வின்.);; sympathy, compassion. [Skt. {} → த. பட்சதாபம்]
பட்சப்போலி	பட்சப்போலி paṭcappōli, பெ.(n.) தருக்கத்தில் பக்கத்தின் போலி(ஆபாசம்); (மணிமே.29:145.);; fallacious minor term. [Skt. {} → த. பட்சம்+போலி]
பட்சபாதகவாதம்	பட்சபாதகவாதம் paṭcapātagavātam, பெ.(n.) பட்சபாதவாதம் பார்க்க (சா.அக.);;see {}.

பட்சபாதம்	பட்சபாதம்1 paṭcapātam, பெ.(n.) ஒரு தலைச் சார்பு; partisanship partiality. [Skt. {}+pata → த. பட்சபாதம்] பட்சபாதம்2 paṭcapātam, பெ.(n.) இரக்கம் (வின்.);; sympathy, compassion. [Skt. {} → த. பட்சபாதம்]
பட்சபாதவாதம்	பட்சபாதவாதம் paṭcapātavātam, பெ.(n.) ஊதையும், கோழையுங் கூடி அதனால் நோய் கண்டு நாக்கு, கை, கால் இழுத்து அசந்து போகச் செய்யும் ஒரு வகை ஊதை நோய்; a kind of paralysis marked by loss of sensation and function of the tongue, face and the limbs due to the concerted action of wind and phlegm humours (சா.அக);.
பட்சபாதி	பட்சபாதி paṭcapāti, பெ.(n.) ஒருதலைச் சார்பானவன்; biased person, partisan, schismatic. [Skt. {} → த. பட்சபாதி]
பட்சம்	பட்சம்1 paṭcam, பெ.(n.) 1. கட்சி; side, party. 2. அன்பு; kindness, affection, friendship. "பட்சமுற வைத்தார் பதி" (தனிப்பா. i,363,101);. 3. சிறகு; wing 4. 15 நாள் (திதி); கொண்ட காலம்; lunar fortnight 5. நூல்; treatise 6. கோட்பாடு; theory; opinion 7. மீனம்பர் (யாழ்.அக.);; ambergris. [Skt. {} → த. பட்சம்] பட்சம்2 paṭcam, பெ.(n.) சார்பு (சைவப்பிரகாசன. 16.);; leaning. [Skt. paksa → த. பட்சம்]
பட்சம்போடு-தல்	பட்சம்போடு-தல் paṭcambōṭudal, 20 செ.கு.வி.(v.i.) பதினைந்து நாள் வரை வெயிலில் காய வைத்தல்; drying for fifteen days under the sun (சா.அக.);.
பட்சம்வை-த்தல்	பட்சம்வை-த்தல் paṭcamvaittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) பதினைந்து நாள் வைத்திருத்தல்; to keep for fifteen days. (சா.அக.);
பட்சமமண்டலம்	பட்சமமண்டலம் paṭcamamaṇṭalam, பெ.(n.) கண்ணிமை வட்டம்; circles of the eye lashes. (சா.அக.); [Skt. paksa → த. பட்சம்]

பட்சமூலி	பட்சமூலி paṭcamūli, பெ.(n.) சித்தர்கள் பசியெடுக்காதிருக்க பதினைந்து நாளைக் கொரு தரம் உட்கொள்ளும் ஒரு மூலிகை; an unknown drug taken by Sidhhars once in a fortnight to keep them off from hunger so that they may not be disturbed in their yoga practice. (சா.அக.); [பட்சம்+மூலி]
பட்சாந்தரம்	பட்சாந்தரம் paṭcāndaram, பெ.(n.) கொள்ளப் பட்ட கொள்கையில் இருந்து மாறுபட்ட கொள்கை; alternative, another side or view of an argument. [Skt. {} → த. பட்சாந்தரம்]
பட்சாபாசம்	பட்சாபாசம் paṭcāpācam, பெ.(n.) பக்கப் போலி; a fallacious argument. [Skt. {} → த. பட்சபாசம்]
பட்சி	பட்சி1 paṭcittal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. உண்ணுதல்; to eat, devour, gobble, glut. "தசைகள் பட்சித்து" (திருப்பு.507); 2. கவர்தல்; to misappropriate. அவன் சொத்தை எல்லாம் பட்சித்துவிட்டான் (இ.வ.);); 3. அழித்தல்; to mar, destroy. 'இரட்சித்தாலும் சரி பட்சித்தாலும் சரி'. [Skt. {} → த. பட்சி-த்தல்.] பட்சி2 paṭci, பெ.(n.) 1. பறவை; bird, winged creature. "கின்னர மிதுன பட்சிகள் (தக்கயாகப்.610, உரை.); 2. குதிரை (அக.நி.);; horse. [Skt. {} → த. பட்சி]
பட்சிக்கப்பு	பட்சிக்கப்பு paṭcikkappu, பெ.(n.) சங்கு; conch. (சா.அக.);
பட்சிக்கல்	பட்சிக்கல் paṭcikkal, பெ.(n.) கருடக்கல் ; a white stone. (சா.அக.);

பட்சிசாத்திரம்	பட்சிசாத்திரம் paṭcicāttiram, பெ.(n.) பஞ்சபட்சி சாத்திரம் பார்க்க;see {}. [பட்சி+சாத்திரம்]
பட்சிதோடம்	பட்சிதோடம் paṭcitōṭam, பெ.(n.) மாலையில் பறவை நிழல்படுதலால் உண்டாவதாகக் கருதப்படும் குழந்தை நோய் வகை; a disease of children, believed to be caused by the shadow of a bird falling on it in the evening. [Skt. {} → த. பட்சிதோடம்]
பட்சியிராசன்	பட்சியிராசன் paṭciyirācaṉ, பெ.(n.) 1. கருடப்பச்சைக்கல்; beryl 2. பால் கருடக் கல்; a white stone or concretion supposed to be derived from the eye or head of Brahmini kite (சா.அக.);.
பட்சியினெச்சம்	பட்சியினெச்சம் paṭciyiṉeccam, பெ.(n.) பொன்னம்பர் (யாழ்.அக.);; resinous amber.
பட்சிராசன்	பட்சிராசன் paṭcirācaṉ, பெ.(n.) மூவுப்பு, மூவகையுப்பு; the quint essence salt derived from the effloresence found on the fuller's earth (சா.அக.);.
பட்டாசாரி	பட்டாசாரி paṭṭācāri, பெ.(n.) 1. புலவன்; learned man, scholar 2. கோயில் பூசகன்; Brahmin priest of a temple. [Skt. {} → த. பட்டாசாரி]
பட்டாசாரியன்	பட்டாசாரியன் paṭṭācāriyaṉ, பெ.(n.) 1. பட்டாசாரி பார்க்க;see {} 2. மீமாஞ்ச மதத்தினுள் ஒரு பகுதிக்கு ஆசிரியன் (சி.போ.பா.பக்.44.);; founder of a sub-sect of {}. [Skt. {} → த. பட்டாசாரி] 'அன்' உடைமைப் பொருள் ஈறு
பட்டாசுகாய்	பட்டாசுகாய் paṭṭācukāy, பெ.(n.) சிலந்தி நாயகம் (சா.அக.);; ulcer plant.
பட்டாணிக்கடலை	பட்டாணிக்கடலை paḍḍāṇikkaḍalai, பெ.(n.) கடலை வகை;seed of the garden - pea.
பட்டாணித்தைலம்	பட்டாணித்தைலம் paṭṭāṇittailam, பெ.(n.) ஒரு சிரங்கெண்ணெய்; a medicated oil used for itch and sores (சா.அக.);.

பட்டாணிப்பயறு	பட்டாணிப்பயறு paṭṭāṇippayaṟu, பெ.(n.) பட்டாணி விதை; sea seed. (சா.அக.);
பட்டாரிகை	பட்டாரிகை paṭṭārigai, பெ.(n.) கொற்றவை (S.I.I. iii, 136, n.);;{}. [Skt. {} → த. பட்டாரிகை]
பட்டாவியம்	பட்டாவியம் paṭṭāviyam, பெ.(n.) பட்டாவியா (ஜாவா); நாட்டில் பயிராகும் ஆரஞ்சு அல்லது கிச்சிலி; orange grown in Batavia (Java); (சா.அக.);.
பட்டாளம்	பட்டாளம்1 paṭṭāḷam, பெ.(n.) 500 முதல் 1000 வரை காலாட்கள் கொண்ட படை வகை; regiment, body of foot soldiers of 500 to 1000 men. த.வ.காலாட்படை [E. battalion → த. பட்டாளம்] பட்டாளம்2 paṭṭāḷam, பெ.(n.) கூட்டம்; a large gang (of persons mentioned); 'மாணவர் பட்டாளம்', 'சிறுவர் பட்டாளம்' (உ.வ.);. [E. battalion → த. பட்டாளம்]
பட்டுவாடா	பட்டுவாடா paṭṭuvāṭā, பெ.(n.) ஊதியம், மடல் (கடிதம்); பொருள் போன்றவற்றை உரியவர்களுக்கு வழங்குதல், உரியவர்களிடம் கொண்டு சேர்த்தல்; distribution; disbursement of salary; delivery of letters etc.. 'உரிய காலத்தில் ஊதியத்தைப் பட்டு வாடா செய்தால்தான் பணியாளர்களுக்கு மகிழ்ச்சி ஏற்படும்'. 'தபால்காரர் கடிதங்களைப் பட்டுவாடா செய்யக் கிளம்பிவிட்டார்'. (இ.வ.); த.வ. வழங்கல் [U. {} → த. பட்டுவாடா]
பட்மாசு	பட்மாசு paṭmācu, பெ.(n.) கயவன் (அயோக்கியன்); (வின்.);; rascal. [U. {} → த. பட்மாசு]
பட்வாரி	பட்வாரி paṭvāri, பெ.(n.) பதிவு செய்யும் பதிவாளர்; registrar. [Mhr. {} → த. பட்வாரி]

படவா	படவா paḍavā, பெ.(n.) 1. போக்கிரி; rascal, base scoundrel 2. கூட்டிக் கொடுப்போன் (இ.வ.);; pimp. ower of creating, acting and destroying 3. விலை மகள் (கூத்தி); (இ.வ.);; prostitute. 4. ஒருவரைத் திட்டவும், பாசத் துடன் அழைக்கவும் பயன்படுத்தும் சொல்; பயல்; a term of abuse as well as endearment;chap. 'திருட்டுப் படவாக்கள்', 'படவா! நீ தான் என் பேனாவை எடுத்து ஒளித்து வைத்தாயா?" (இ.வ.); [U. {} → த. படவா]
பண்டாபீசு	பண்டாபீசு paṇṭāpīcu, பெ.(n.) கூட்டுறவு நிலை வைப்பகம் (ஐக்கிய நாணய நிதிச்சாலை); (இக்.வ.);; office of a permanent fund; co-operative. [E. fundoffice → த. பண்டாபீசு]
பண்டிதசாத்திரம்	பண்டிதசாத்திரம் paṇṭidacāddiram, பெ.(n.) மருத்துவ (வைத்திய); நூல் (வின்.);; science of medicine. [Skt. {} → த. பண்டிதசாத்திரம்]
பண்டிதம்பண்ணு-ல்	பண்டிதம்பண்ணு-ல் paṇṭidambaṇṇul, 12 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மருத்துவம் செய்தல்; according treatment. applying remedies, cure diseases, practising medicine, application of remedies on a patient or a disease. 2. இயற்பியல் (பௌதிக); முடித்தல் (சா.அக.);; subjecting to the chemical action of a substance.
பண்டிதரிலக்கணம்	பண்டிதரிலக்கணம் paṇṭidarilakkaṇam, பெ.(n.) நல்ல மருத்துவரின் குணம் முதலிய இலக்கணங்கள் (அ); செப்பம்; the qualities of a good physician. 1. மருத்துவ நூல் கற்றல், அதில் பழக்கமுறல், 2. பொருளாசை அற்று நிற்றல், 3. சரக்கு மூலிகை நிறை குணமறிதல், 4. சினம் கொள்ளாது அடக்கமுறல், 5. மருந்து செய்யும் திறத்தை அறிதல், 6. கடவுளை வழிபடல், 7. அறமியற்றல், 8. குருவையடுத்து முறையைக் கற்றல், 9. நெடுநாள் பழக்கமுறல், 10. கைபாகம் செய்பாகத்தில் தெளிவுறல் 11. இலக்கண இலக்கியம் கல்வித்திறம் கற்றல், 12. பிறர் உயிரைத் தன்னுயிரைப் போல் எண்ணல், 13. அனுபான வேறுபாடு அறிதல், 14. நோய், குறி குணங்கள் அறிதல், 15. சரக்குத் தூய்மையில்

பத்தாந்து	பத்தாந்து pattāndu, பெ.(n.) தான் நுட்பமாக உண்டாக்கிய பொருளைப் போல் பிறர் செய்யாமல் தடுத்து, தானே செய்து பயன் பெறுதற்கு அரசு அளிக்கும் உரிமை (இ.வ.);; patent. த.வ. தன்னுரிமை
பத்திரக்கடன்காரன்	பத்திரக்கடன்காரன் pattirakkaḍaṉkāraṉ, பெ.(n.) ஆவணத்தின் மேல் கடன் கொடுத்தவன் (வின்.);; bond-creditor. [Skt. patra → த. பத்திரம்]
பத்திரக்காரன்	பத்திரக்காரன் pattirakkāraṉ, பெ.(n.) ஆவணம் பதிவு செய்வோன் (இ.வ.);; notary public. த.வ. சான்றுறுதியாளன் [Skt. bhadra → த. பத்திரம்.] ['காரன்' உடைமைப் பொருள் ஈறு.]
பத்திரகடம்	பத்திரகடம் pattiragaḍam, பெ.(n.) நற்காரியங் களுக்காக மாவிலை முதலியவற்றை வைத்துக் கட்டி அழகு செய்து நீர் நிறைக்கப்பட்ட குடம் (பூரணகும்பம்);;(T.A.S.V.162.);; pot filled with water and sanctified by rites. [Skt. bhadra+ghata → த. பத்திரகடம்]
பத்திரகம்	பத்திரகம் pattiragam, பெ.(n.) 1. இலை; leaf, 2. சந்தனம்; sandal, 3. இறகு; feather, 4. விழுதி; a plant, 5. நீர்முள்ளி; a thorny plant. (சா.அக.);.
பத்திரகாளி	பத்திரகாளி pattirakāḷi, பெ.(n.) கொற்றவை (சிலப்.20:38,உரை.);;{}. [Skt. Bhadra-{} → த. பத்திரகாளி]
பத்திரதீபம்	பத்திரதீபம் pattiratīpam, பெ.(n.) கோயில் களில் நடைபெறும் விளக்கேற்றும் விழா வகை; an illumination ceremony conducted in temples. [Skt. bhadra- {} → த. பத்திரதீபம்]
பத்திரபாலா	பத்திரபாலா pattirapālā, பெ.(n.) வலிமை கொடுக்கும் மூலிகை; a kind of rejuvanate medicine (சா.அக.);.
பத்திரலிங்கம்	பத்திரலிங்கம் pattiraliṅgam, பெ.(n.) சிவாலயத்துப் பலிபீடம் (சைவச.பொது. 127, உரை.);; altar of sacrifice. [Skt. bhadra+linka → த. பத்திரலிங்கம்]

பத்திரவீரியகம்	பத்திரவீரியகம் pattiravīriyagam, பெ.(n.) 1. மூங்கில் வகை; a kind of bamboo. 2. பிரம்பு; rattan. [Skt. patra+{} → த. பத்திரவீரியகம்]
பத்திரன்	பத்திரன் pattiraṉ, பெ.(n.) 1. வீரபத்திரன்;{}. "மீண்ட பத்திரன் விண்ணுலக டைந்தனன்" (உபதேசகா.விபூதி.31);. 2. சிவ பிரான் (வின்.);; Siva. 3. பாணபத்திரன்; a devotee. "சிறந்தானங்கட் பத்திர னென்றோர் பாணன்" (திருவாலவா.54,1);. [Skt. bhadra → த. பத்திரன்]
பத்திராகாரன்	பத்திராகாரன் pattirākāraṉ, பெ.(n.) அழகிய வடிவினன்; well built handsome man. "என்பத்திராகாரன் புறம்புல்குவான்" (திவ். பெரியாழ்.110:6);. [Skt. bhadra+{} → த. பத்திராகாரன்]
பத்திராசனர்	பத்திராசனர் pattirācaṉar, பெ.(n.) ஒரு வகைத் தேவ கணத்தார்; a class of angelss or heavenly inhabitants.
பத்திராஞ்சனம்	பத்திராஞ்சனம் pattirāñjaṉam, பெ.(n.) மை; collyrium, black paint (சா.அக.);.
பத்திராட்சி	பத்திராட்சி pattirāṭci, பெ.(n.) அந்திமந்தாரை அல்லது அந்தி மல்லிகை; evening Jasmine, four o' clock plant. (சா.அக.);.
பத்திராட்சிமணி	பத்திராட்சிமணி pattirāṭcimaṇi, பெ.(n.) உருத்திராக்கம் போல அணிதற்குரிய கொட்டை மணி வகை; four o' clock seeds worn by religious mendicants. [Skt. {} → த. பத்திராட்சி]
பத்திராதி	பத்திராதி pattirāti, பெ.(n.) ஆகாய கருடன்; sky root.
பத்திராதிபர்	பத்திராதிபர் battirātibar, பெ.(n.) செய்தித் தாள் நடத்தும் தலைவர் (இக்.வ.);; editor of a journal. த.வ. இதழாசிரியர் [Skt. patra+adhipa → த. பத்திராதிபர்]

பத்திராலாபனம்	பத்திராலாபனம் pattirālāpaṉam, பெ.(n.) நலம் கூறுகை (சீவக.2180,உரை.);; telling a person of one's welfare. [Skt. {} → த. பத்திராலாபனம்]
பத்திரிகம்	பத்திரிகம் pattirigam, பெ.(n.) சீரகம்; cumin seed (சா.அக.);.
பத்திரிகா	பத்திரிகா pattirikā, பெ.(n.) 1. வெள்ளை நாகணம்; white croton plant. 2. இருள் விடு செடி; an unknown plant.
பத்திரிகை	பத்திரிகை pattirigai, பெ.(n.) 1. மடல் (கடிதம்);; letter, ola. 2. இலை; leaf. 3. அச்சடித்த தாள்; printed paper; news paper; journal; pamphlet. 4. ஆவணம்; document, deed. 5. விளம்பரத்துண்டு; notice, advertisement. [Skt. {} → த. பத்திரிகை]
பத்திரிகையாளர்	பத்திரிகையாளர் pattirigaiyāḷar, பெ.(n.) செய்தித்தாளுக்குச் செய்தி திரட்டுபவர் அல்லது செய்தித்தாள் தொடர்பான பணி யிலிருப்பவர்; journalist. த.வ. செய்தியாளர், தாளிகையாளர்
பத்திரிகைவை-த்தல்	பத்திரிகைவை-த்தல் pattirigaivaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) குடும்பச் சடங்கு களுக்கான அழைப்பிதழை நேரில் கொடுத்து நிகழ்ச்சிக்கு வருமாறு அழைத்தல்; invite formally in person. [பத்திரிகை+வை-த்தல்,]
பத்மகம்	பத்மகம் patmagam, பெ.(n.) ஒரு வகை மரம்; a kind of tree. (சா.அக.);.
பத்மகெந்தஞ்சம்	பத்மகெந்தஞ்சம் patmagendañjam, பெ.(n.) தாமரைக் கிழங்கு; lotus root. (சா.அக.);.
பத்மம்	பத்மம் patmam, பெ.(n.) பதுமம் (S.I.I.ii,395); பார்க்க;see padumam.

பத்மயோனி	பத்மயோனி patmayōṉi, பெ.(n.) நான்முகன்; Brahma. "மாமுனிகணத்தர் தம்மொடுங் கூடி நின்றனன் பத்மயோனியே" (தக்கயாகப்.472);. [Skt. padma + {} → த. பத்மயோனி]
பத்மராகம்	பத்மராகம் patmarākam, பெ.(n.) மாணிக்கம்; சிவப்புக் கல்; a species of ruby.
பத்மவரி	பத்மவரி patmavari, பெ.(n.) தாமரைத் தளங்களையொத்து அமைக்கப்பட்ட கோயிலின் அடிப்பகுதி; the lowermost tier of a temple shaped in the form of the petals of a lotus flower. [Skt. padma → த. பத்மம்+வரி]
பத்மாசனம்	பத்மாசனம் patmācaṉam, பெ.(n.) ஓர் ஒக நிலை; a posture in yoga practice (சா.அக.);.
பத்மாட்சம்	பத்மாட்சம் patmāṭcam, பெ.(n.) தாமரை மணி (சா.அக.);; lotus beads or seeds.
பத்மினிகண்டகம்	பத்மினிகண்டகம் patmiṉigaṇṭagam, பெ.(n.) தாமரைச் செடியின் முட்களைப் போல் உடம்பின் தோலைப் பற்றி உண்டாகும் ஒரு நோய்; தவளைச் சொறி; a skin disease marked by thickening and keratinisation of the skin. Follicular and popular eruptions and degeneration of sebaceous and sweet glands toad skin (சா.அக.);.
பத்மினிசாதிப்பெண்	பத்மினிசாதிப்பெண் patmiṉicātippeṇ, பெ.(n.) நால்வகை இனப் பெண்களில் முதல் வகை; padmini is the first of the four classes of Women classified according to their lust (சா.அக.);.
பத்மினி செயநீர்	பத்மினி செயநீர் patmiṉiseyanīr, பெ.(n.) ஒன்பது அல்லது பத்து மாதக் கருப்பிண்டக் கருவினின்று செய்யும் செயநீர்; a pungent liquid extracted from a foetus of nine or ten months old (சா.அக.);.
பத்ரகாளி	பத்ரகாளி patrakāḷi, பெ.(n.) கொற்றவை;{}. "பத்ரகாளி படை கண்டு" (தக்கயாகப்.592);. [பத்திரகாளி → பத்ரகாளி]
பத்வா	பத்வா patvā, பெ.(n.) முகம்மதியச் சட்டப்படிக் கூறும் தீர்ப்பு; judicial sentence or judgement by a Mufti. [U. fatwa → த. பத்வா]

பதகதார்	பதகதார் padagadār, பெ.(n.) சிற்றூர் தொகுதியாகிய பதகத்தின் தலைவர் (G.Tj.D.I. 170.);; head of a Patakam. [Skt. pata-ga → த. பதகதார்]
பதச்சாரியை	பதச்சாரியை padaccāriyai, பெ.(n.) ஒரெழுத்துக்கு மேற்பட்ட எழுத்துகளாலாகிய சாரியை (வின்.);; augment consisting of more than one letter, as இன், வற்று. த.வ.எழுத்துச்சாரியை [Skt. pada → த. பதம்]
பதச்சேதம்	பதச்சேதம் padaccēdam, பெ.(n.) 1. சொற்றொடரைத் தனித் தனிச் சொல்லாகப் பிரிக்கை (வின்.);; splitting into component parts, as a sentence. 2. சீர்; metrical foot. "சீரைப் பதச் சேதமென்றும் பகர்வர்" (யாப்.வி.22,பக்.97);. த.வ. சொற்பிரிப்பு [Skt.pada+{} → த. பதச்சேதம்]
பதசகம்	பதசகம் padasagam, பெ.(n.) அத்தினி இனப் பெண்கள் நால் வகைகளுள் ஒரு பிரிவினர்கள்; one of the four classes of women divided according to their tust (சா.அக.);.
பதசாரம்	பதசாரம் padacāram, பெ.(n.) பதப் பிரயோசனம் பார்க்க;see pada-p- {}. [Skt. pada + {} → த. பதசாரம்]
பதஞ்சலி	பதஞ்சலி padañjali, பெ.(n.) வடமொழியில் ஒக சூத்திரமும் வியாகரண மகாபாடியமும் மருத்துவ நூலொன்றும் இயற்றியவரும் ஆதி சேடனவதாரமாகக் கருதப்படுபவருமான ஒரு முனிவர்; a sage, author of the {}, {} and a treatise on medicine in Sanskrit, considered an incarnation of {}. [Skt. {} → த. பதஞ்சலி]
பதப்பிரயோசனம்	பதப்பிரயோசனம் padappirayōcaṉam, பெ.(n.) சொல்லின் பொருணயம்; the significance of a word. [Skt. pada+{} → த. பதப்பிரயோசனம்]
பதப்புணர்ச்சி	பதப்புணர்ச்சி padappuṇarcci, பெ.(n.) நிலை மொழியும் வருமொழியும் ஒன்றுபடுகை (நன்.242,மயிலை.);; sandhi, combination of one word with another. [Skt. pada → த. பதம்]

பதபாடம்	பதபாடம் padapāṭam, பெ.(n.) மறையின் (வேதத்தின்); சொற்றொடர்களைப் பதம்பதமாக எடுத்தோதுமுறை; method of reciting {} word by word. [Skt. pada → த. பதம்]
பதர்பேணி	பதர்பேணி padarpēṇi, பெ.(n.) கோதுமையாற் செய்யப்படும் ஒரு வகைப் பணிகாரம் (இந்துபாக.);; a kind of cake prepared from wheat. [U. padar + {} → த. பதர்பேணி]
பதரிகாசிரமம்	பதரிகாசிரமம் padarikāciramam, பெ.(n.) இமயச் சாரலில் உள்ளதும், நரநாராயணர் தவம் புரிந்ததும், திருமாலுக்குச் சிறந்ததுமான, தலம் (65sir.);; a sacred place on the Himalayas said to be the hermitage of {}, sacred to {}. [Skt. {} → த. பதரிகாசிரமம்]
பதரிரீட்சம்	பதரிரீட்சம் padarirīṭcam, பெ.(n.) ஒட்டை மரம்; Camel tree (சா.அக.);.
பதனகேந்திரம்	பதனகேந்திரம் padaṉaāndiram, பெ.(n.) கிடைக்கோட்டின் (அட்சரேகையின்); விம்ப நிலை (வின்.);; argument of the latitude of planets. [Skt. patina +{} → த. பதனகேந்திரம்]
பதாகினி	பதாகினி1 patākiṉi, பெ.(n.) தானை (திவா.);; army. "கடாங்கதழ் பதாகினி (ஞானா.26,18);. [Skt. {} → த. பதாகினி] பதாகினி2 patākiṉi, பெ.(n.) கொடிப்படை; army carrying banners. . "கடாங்கதழ் பதாகினி" (ஞானா.26,8);. "நாயகி பதாகினிகளே" (தக்கயாகப். 433);. [Skt. {} → த. பதாகினி]
பதாத்துவா	பதாத்துவா patāttuvā, பெ.(n.) அறுவகை அத்து வாக்களுள் பத உருவமானது (சி.சி.8;6-9, மறைஞா.);; the path of words, one of six {}. [Skt. pada+ {} → த. பதாத்துவா]

பதார்த்தம்	பதார்த்தம்1 patārttam, பெ. (n.) 1. சொற்பொருள்; meaning of a word. 2. பொருள்; thing, substance matter, article, commodity, drug;being form of existence, whether spiritual or material. "ஐம்பொறிக்குந் தொடர்பாய் நிற்குமான்ற பதார்த்தங்களெலாம்" (ஞானவா.உற்பத்.68);. 3. சோறு ஒழிந்த கறி முதலிய உணவுப் பொருள் (உ.வ.);; curry, any food-stuff except rice. 4. சொத்து (வின்.);; wealth;movable property. 5. பத்து கருடம் கொண்ட நிறை (சுக்கிர நீதி,105.);; weight of ten {}. 6. செல்வம் (திரவியம்);, குணம், கருமம், சாமானியம், விசேடம், சமவாயம், அபாவம் என நியாய சாத்திரத்தில் வழங்கும் ஏழுவகைப் பொருள்கள்; category, predicable, of seven kinds, viz., diraviyam, kunam, karumam, {} 7. சிவ சமயத்துக் கூறப்படும் பதி, பசு, பாசம் என்ற மூவகை மூலப் பொருள்கள்; eternal, uncreated things in the universe, three in number, viz., padi, {}. 8. சித்து, அசித்து, ஈசுவரன் என்ற மூவகை மூலப் பொருள்கள்; eternal uncreated things, viz., {} 9. சமண சமயத்துக் கூறப்படும் சீவன், அசீவன் என்ற இரு வகை மூலப்பொருள்கள்; entity of two kind, viz., {}. [Skt. {} → த. பதார்த்தம்] பதார்த்தம்2 patārttam, பெ.(n.) 1. சாறப் பொருளினால் செய்யப்பட்ட பொருள்; all substances made up of matter, material substances that which
பதிகிருத்தியம்	பதிகிருத்தியம் padigiruddiyam, பெ.(n.) சமய சொற்பொருள் (பதார்த்தம்); எட்டனுள் ஒன்றான கடவுள் செயல் (சைவப்.67.);; the acts of the Supreme Being, one of eight {}. [Skt. {} → த. பதிகிருத்தியம்]
பதிசேவை	பதிசேவை padicēvai, பெ.(n.) கணவனுக்குத் தொண்டு புரிதல்; service of a woman to her husband. [Skt.padi+{} → த. பதிசேவை]
பதிஞானம்	பதிஞானம் padiñāṉam, பெ.(n.) 1. இறைவனைப் பற்றிய அறிவு(சி.சி.9,2,மறை.);; knowledge of the Supreme Being. 2. துறவி; hermit. [Skt. padi+{} → த. பதிஞானம்]
பதிஞானவாழ்வு	பதிஞானவாழ்வு padiñāṉavāḻvu, பெ.(n.) பரம் பொருளொடு இரண்டறக் கலத்தலாகிய நுகர்வு(அனுபவம்); (திருப்பு.888.);; the spiritual experience in which the individual soul becomes merged in the Supreme Being.
பதிஞை	பதிஞை padiñai, பெ.(n.) ஆய்வுப் பொருள்; தெரிவு; proposition. "பதிஞை யிடமலை வெவ் வழலுடைத்தென்பது" (வேதா.சூ.21);. [Skt. prati-{} → த. பதிஞை]
பதிட்டி-த்தல்	பதிட்டி-த்தல் padiṭṭiddal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) நிறுவுதல்; நிலைநாட்டுதல்; to establish, setup. "பாசம தகற்றி லிங்கம் பதிட்டியும்" (சீகாளத்.பு,கன்னி.149);. [Skt. prati-{} → த. பதிட்டி-த்தல்]

பதிட்டிதம்	பதிட்டிதம் padiṭṭidam, பெ.(n.) நிலையாக ஆக்கப்பட்டது; that which is made certain. "பதிட்டிதம் பிறந்ததின்று" (பாரத. பன்னிரண்.39);. [Skt. prati-{} → த. பதிட்டிதம்]
பதிட்டை	பதிட்டை padiṭṭai, பெ.(n.) நிறுவுதல்; establishment. "பானையானாப் பரிவினாற் பதிட்டை செய்து" (திருவிளை.இரச.29);. [Skt. {} → Pkt. {} → த. பதிட்டை]
பதிதபாவனன்	பதிதபாவனன் padidapāvaṉaṉ, பெ.(n.) ஒழுக்கம் தவறியவரைப் புனிதராக்குபவன் கடவுள்; God, as the redeemer of sinners. [Skt. {} → த. பதிதபாவனன்]
பதிதரிராப்போசனம்	பதிதரிராப்போசனம் padidarirāppōcaṉam, பெ.(n.) இயேசுவின் கடைசி இரவு உணவு; the Lord's supper. [பதிதன்+இரா+போசனம்]
பதிதன்	பதிதன் padidaṉ, பெ.(n.) வருண வாழ்வொழுக்க அறம் (வருணாசிரம தருமம்); தவறியவன் (சீவக.2783,உரை.);; one who has lost caste or religion, apostate. [Skt. patita → த. பதிதன்]
பதிநிச்சயம்	பதிநிச்சயம் padiniccayam, பெ.(n.) கடவுளுண்மை தெளிகை (வின்.);; ascertainment of the existence of God. [Skt. pati+{} → த. பதிநிச்சயம்]
பதிநிதானம்	பதிநிதானம் padinidāṉam, பெ.(n.) பதிநிச்சயம் (வின்.); பார்க்க;see padi- {}. [Skt. pati+{} → த. பதிநிதானம்]
பதிநிர்ணயம்	பதிநிர்ணயம் padinirṇayam, பெ.(n.) பதி நிச்சயம்(வின்.); பார்க்க;see padi-niccayam. [Skt. pati+{} → த. பதிநிர்ணயம்]
பதிநூல்	பதிநூல் padinūl, பெ.(n.) பரம் பொருளைப் பற்றிக் கூறும் நூல்; treatise dealing about the Supreme Being. [Skt. pati → த. பதி]

பதிப்பிரஞ்ஞுன்	பதிப்பிரஞ்ஞுன் padippiraññaṉ, பெ.(n.) வழியறிந்தவன் (வின்.);; one who knows the ways and means. [Skt.pathi-{} → த. பதிப்பிரஞ்ஞுன்]
பதிபுண்ணியம்	பதிபுண்ணியம் badibuṇṇiyam, பெ.(n.) சிவபிரானுக்குச் செய்யும் திருப்பணி (சி.சி. 2,24);; service to Siva. [Skt. pati +{} → த. பதிபுண்ணியம்]
பதிபோதம்	பதிபோதம் padipōdam, பெ.(n.) பரம் பொருளைப் பற்றிய அறிவு (ஞானம்);; knowledge and experience of the Supreme Being. த.வ. இறையறிவு [Skt. pati+{} → த. பதிபோதம்]
பதியிலார்	பதியிலார் padiyilār, பெ.(n.) கணிகையர்; dancing girls. "உருத்திர கணிகைமாராம் பதியிலார் குலத்திற் றோன்றி" (பெரியபு. தடுத்தாட்.132);.
பதில்	பதில் padil, பெ. (n.) 1. மாற்றீடு; exchange; substituion. 2. மாற்றம், விடை; reply. [U. badl → த. பதில்]
பதிலாமை	பதிலாமை padilāmai, பெ.(n.) குற்றச்சாட்டு (இ.வ.);; accusation, charge. [U. {} → த. பதிலாமை]
பதிலாள்	பதிலாள் padilāḷ, பெ.(n.) மாற்றாக நியமிக்கும் ஆள்; substitute, deputy, representative, proxy. மறுவ. நிகராளி, நிகராளர், மாற்றாள் [U. badl → த. பதில்+ஆள்]
பதிலாளி	பதிலாளி padilāḷi, பெ.(n.) பதிலாள் (வின்.); பார்க்க;see {}. த.வ. மாற்றாள்

பதிலி	பதிலி padili, பெ.(n.) மாற்றாக நியமிக்கும் ஆள் அல்லது பொருள்; substitute; person or thing substituted for some other person or thing. [U. badli → த. பதிலி])
பதிலிப்பத்திரம்	பதிலிப்பத்திரம் padilippaddiram, பெ.(n.) அதிகார பத்திரம் (இக்.வ.);; writ of authority or proxy. [U. badli+Skt. pattira → த. பதிலிபத்திரம்]
பதிவதம்	பதிவதம் padivadam, பெ.(n.) பதிவிரதம் பார்க்க;see padi-viradam. "பதிவத மாதர் பரத்தையர்" (பரிபா.10,23);.
பதிவிம்பம்	பதிவிம்பம் padivimbam, பெ.(n.) எதிருரு; reflection, reflected image. "துரிய சுடர்ப் பதிவிம்பம்" (வேதா.சூ.106);. மறுவ. எதிர் வடிவு [Skt. prati-bimba → Pkt. padi-bimba → த. பதிவிம்பம்]
பதிவிரதம்	பதிவிரதம் padiviradam, பெ.(n.) பதிவிரதா தர்மம் (தக்கயாகப்.119, உரை.); பார்க்க;see padivirada-tarmam. [Skt.pati-{} → த. பதிவிரதம்]
பதிவிரதமுல்லை	பதிவிரதமுல்லை padiviradamullai, பெ.(n.) கற்புக்கு அறிகுறியாக அணியும் முல்லை;(தக்கயாகப்.119,உரை.);; mullai flower worn by a woman to indicate her chastity. [Skt.{} → த. பதிவிரதம்]
பதிவிரதாதர்மம்	பதிவிரதாதர்மம் padiviradādarmam, பெ.(n.) கற்பு நெறி; the law of chastity. [Skt. {}+tarma → த. பதிவிரதாதர்மம்]
பதிவிரதாபுண்ணியம்	பதிவிரதாபுண்ணியம் padiviradāpuṇṇiyam, பெ.(n.) பதிவிரதாதர்மம் (வின்.); பார்க்க;see {}-darmam. [Skt. {} → த. பதிவிரதா புண்ணியம்]
பதிவிரதை	பதிவிரதை padiviradai, பெ.(n.) கற்புடை மனைவி; chaste and virtuous wife. "அன்பு கூறும் பதிவிரதை" (திருப்பு.126);. த.வ. கற்புக்கரசி [Skt. pati-{} → த. பதிவிரதை]

பதுமகாட்டம்	பதுமகாட்டம் padumakāṭṭam, பெ.(n.) தென்னிந்தியா மாளவம் முதலிய இடங்களில் கிடைக்கின்ற தூணி மரத்தைப் போன்ற ஒரு நறுமணக் கட்டை; a fragrant wood resembling toon grown in South India and Malwa (சா.அக.);.
பதுமகுல்கந்து	பதுமகுல்கந்து padumagulgandu, பெ.(n.) வெண்டாமரைப் பூவினிதழ் உலர்ந்ததைக் கொண்டு தயாரிக்கும் ஒரு சேணியச் (யுனானி); சருக்கரைப் பாகு மருந்து; a confection of dried white lotus petals prepared in sugar or honey, candied white lotus prepared by Unani physicians (சா.அக.);.
பதுமகூடம்	பதுமகூடம் padumaāṭam, பெ.(n.) 154 கோபுரங்களையும் 19 மேனிலைக் கட்டினை யுமுடைய கோயில் (சுக்கிரநீதி,230.);; temple with 154 towers 19 storeys. த.வ. தாமரைக்கூடம் [Skt. patuma → த. பதுமம்]
பதுமகேசரம்	பதுமகேசரம் padumaācaram, பெ.(n.) புன்னை (சங்.அக.);; mastwood. [Skt. padma-{} → த. பதுமகேசரம்]
பதுமகோசம்	பதுமகோசம் padumaācam, பெ.(n.) 301 கோபுரங்களையும், 36 மேனிலைக் கட்டினையு முடைய கோயில் (சுக்கிரநீதி,230);; temple with 301 towers and 36 storeys.
பதுமகோசிகம்	பதுமகோசிகம் padumaācigam, பெ.(n.) தாமரைக்காய் உருவமாகக் கை குவித்து ஐந்து விரலையும் அகல விரித்துக் காட்டும் இணையாவிணைக்கை வகை (சிலப்.3:18, உரை.);; a gesture with one hand in which the fingers are so held as to appear like the calyx of a lotus. [Skt. padma+ {} → த. பதுமகோசிகம்]
பதுமசாரிணி	பதுமசாரிணி padumacāriṇi, பெ.(n.) 1. ஒரு வகைத் தாமரை; a kind of lotus. 2. வெளித்தாமரை; sky lotus (சா.அக.);.
பதுமதந்து	பதுமதந்து padumadandu, பெ.(n.) தாமரை நாளம்; the hallow stalk of lotus plant (சா.அக.);.
பதுமநாபன்	பதுமநாபன் padumanāpaṉ, பெ.(n.) உந்தித் தாமரையோன், திருமால்;{}, as lotus- navelled. [Skt. padma- {} → த. பதுமநாபன்]
பதுமநாளம்	பதுமநாளம் padumanāḷam, பெ.(n.) 1. தாமரைக்கொடி; lotus creeper. 2. தாமரைத் தண்டு அல்லது தாமரை வளையம் (சா.அக.);; lotus stalk.

பதுமநிதி	பதுமநிதி1 padumanidi, பெ.(n.) குபேரனது ஒன்பான் செல்வங்களு(நவநிதியி);லொன்று; one of the nine treasures of {}. "சங்கநிதி பதுமநிதி யிரண்டுந்தந்து" (தேவா.1230,10);. [Skt. padma+niti → த. பதுமநிதி] பதுமநிதி2 padumanidi, பெ.(n.) தாமரை யுருவாய்க் கிடக்கும் பொன் கனிமம்; gold ores found in oval masses (சா.அக.);.
பதுமபீடத்தன்	பதுமபீடத்தன் padumapīṭaddaṉ, பெ.(n.) நான்முகன்; Brahma. "பதுமபீடத்தன்ன கரும்" (கம்பரா.கையடைப்.7);. [Skt. padma+{} → த. பதுமபீடத்தன்]
பதுமபீடம்	பதுமபீடம் padumapīṭam, பெ.(n.) தாமரை வடிவாகச் செய்யப்பட்ட பீடம் (மணிமே.3:66, அரும்.);; seat in the shape of a lotus. [Skt. padma + {} → த. பதுமபீடம்]
பதுமபுராணம்	பதுமபுராணம் badumaburāṇam, பெ.(n.) பதினெண் தொன்மத்தொன்று; one of padin- {}. [Skt. padma-{} → த. பதுமபுராணம்]
பதுமமணி	பதுமமணி padumamaṇi, பெ.(n.) பதும வீசம் (சங்.அக.); பார்க்க;see paduma-{}. [Skt. padma → த. பதுமம்+மணி]
பதுமமூலம்	பதுமமூலம் padumamūlam, பெ. (n.) தாமரைக் கிழங்கு; bulbous root of lotus (சா.அக.);. [பதும(ம்);+மூலம்] [Skt. padma → த. பதும(ம்);]
பதுமர்	பதுமர் padumar, பெ.(n.) பழைய புத்தருள் ஒருவர் (மணிமே.பக்.369);; one of the Buddhas that preceded Gautama Buddha. [Skt. padma → த. பதுமர்]
பதுமரசாதி	பதுமரசாதி padumaracādi, பெ.(n.) காம வகைப்பாட்டில் நான்காம்பிரிவு (அத்தினி); மகளிர் நால் வகைகளில் ஒன்றான; one of the four class i.e. last class of women divided according to their lust (சா.அக.);.
பதுமராகம்	பதுமராகம் padumarākam, பெ.(n.) மாணிக்க வகை (திவா.); (திருவாலவா.25,12.);; jacinth, a species of ruby, hyacinth. [Skt.padma-{} → த. பதுமராகம்]

பதுமரேகை	பதுமரேகை padumarēkai, பெ.(n.) ஒருவனது நல்வாய்ப்பை (அதிட்டத்தை);க் குறிப்பதாகக் கருதப்படும் தாமரை வடிவமான கைவரிகை; lotus - mark on the palm of the hand, believed to indicate one's good fortune. [Skt. padma + {} → த. பதுமரேகை]
பதுமரோகம்	பதுமரோகம் padumarōkam, பெ.(n.) கண்ணிமையில் செஞ்சதை வளர்ந்திருக்கும் நோய் வகை (சங்.அக.);; red fleshy excrescence with in the eyelid causing redness of the eye. [Skt. padma+ {} → த. பதுமரோகம்]
பதுமவியூகம்	பதுமவியூகம் padumaviyūkam, பெ.(n.) தாமரை வடிவமாக வகுக்கப்பட்ட படையணி (சீவக.2311, உரை.);; order of an army in the form of a lotus. [Skt.padma+{} → த. பதுமவியூகம்]
பதுமாசனம்	பதுமாசனம் padumācaṉam, பெ.(n.) இருக்கை (ஆசனம்); ஒன்பதனுள் இடக்காலை வலத்தொடையிலும் வலக்காலை இடத் தொடையிலும் வைத்து உட்கார்ந்து வலக் கையால் வலது பெரு விரலையும், இடக்கையால் இடது பெருவிரலையும் முதுகில் கை மாற்றிப் பிடித்துக் கொண்டு மோவாய்க் கட்டையை மார்பின் மேலூன்றி நாசி நுனியில் நாட்டம் வைத்திருக்கும் இருக்கை (ஆசன); வகை (சீவக.656,உரை.);; lotus - posture, a yogic posture which consists in placing the right foot on the left thigh and the left foot on the right thigh and grasping the toes with the hands crossed over the back, while the chin presses on the chest and the gaze is fixed on the tip of the nose, one of nine {}. [Skt.{}-sana → த. பதுமாசனம்]
பதுமாசனன்	பதுமாசனன் padumācaṉaṉ, பெ.(n.) தாமரையில் வீற்றிருப்பவன், பிரமன்;{}, as seated on a lotus. "பழியாது மில்லாத பதுமாசனற்கும்" (பிரபோத.3:6);. [Skt. {} → த. பதுமாசனன்]
பதுமாசனி	பதுமாசனி padumācaṉi, பெ.(n.) தாமரையில் வீற்றிருப்பவள், திருமகள், Laksmi, as seated on a lotus. [Skt. {} → த. பதுமாசனி]
பதுமாஞ்சலி	பதுமாஞ்சலி padumāñjali, பெ.(n.) இரு கையையும் பதும கோசிகமாகக் கூட்டும் இணைக்கை வகை (சிலப்.3,18,உரை.);; a gesture with both hands in which they are joined in paduma- {} pose. [Skt. padma+{} → த. பதுமாஞ்சலி]
பதுமாதனம்	பதுமாதனம் padumādaṉam, பெ.(n.) பதுமாசனம் (தத்துவப்.108, உரை.); பார்க்க;see {}.
பதுமாதீதம்	பதுமாதீதம் padumādīdam, பெ.(n.) மூன்றெழுத்தில் ஒன்றாகிய சவ்வு; one of the three mystic letters 'cawvic' (சா.அக.);.

பதுமாந்தரம்	பதுமாந்தரம் padumāndaram, பெ.(n.) தாமரையிதழ்; petals of lotus flower (சா.அக.);.
பதுமாலயம்	பதுமாலயம் padumālayam, பெ.(n.) 1. சீதேவி செங்கழுநீர்; purple fleabane 2. பொன்னாங் கண்ணி; sessile plane (சா.அக.);.
பதுமினி	பதுமினி padumiṉi, பெ.(n.) நால்வகைப் பெண்டிருள் மேன்மைமிக்க இலக்கண முடையவள்; woman of the superior order, one of four pen. [Skt. padmini → த. பதுமினி]
பதுமுகம்	பதுமுகம் padumugam, பெ.(n.) 1. பதுமாசனம் (சிலப்.8,26,உரை.); பார்க்க;see {} 2. ஒமாலிகை முப்பத்திரண் டனுள் மஞ்சன நீரிற் கலக்கும் நறும் பண்ட வகை (சிலப்.6,77,உரை.);; a fragrant substance used in bathing, one of 32 {}.
பதேசம்	பதேசம் patēcam, பெ.(n.) நாடு; country. "நரகமேழும் நிகோதமும் பதேசமும்" (மேருமந்.110);. [Skt. pra-{} → த. பதேசம்]
பந்த்	பந்த் pand, பெ.(n.) total stoppase (of business activities in a town, etc., (in India); bandh. 'பொது மக்கள் பாதிக்காத வகையில் பந்த் நடத்த வேண்டும்' (உ.வ.);. த.வ. அடைப்பு [U. bandh → த. பந்த்]
பந்தர்	பந்தர் pandar, பெ.(n.) முற்பிறப்பில் செய்த தீவினையால் அறிவு பெறாது பாசத்துக்கு உள்ளானவர் (வின்.);; persons subject to the influence of karma and not yet eligible for divine illumination. [Skt. bandha → த. பந்தர்]

பந்தனம்	பந்தனம் pandaṉam, பெ.(n.) 1. கட்டு; tie. 2. தடை; obstruction. 3. மறியல்; suppression as urine or stool. 4. விசி; ligature. 5. வளையக்கூடிய இழுவற்ற தடிப்பான சவ்வுக் கயிறு; any flexible in elastic tough fibrous band. 6. எலும்புகளை பிணைக்கும் கடினமான கயிறு போன்ற பொருள்; a strong compact substance serving to bind one bone to another. 7. அரைஞாண்; waist string. 8. கட்டு; fastening binding. 9. சிறைப்படுத்துகை; restricting or rest raining the actions or movements as of devils spirits, dieties etc. 10. திணை; millet (சா.அக.);. [Skt. bandhana → த. பந்தனம்]
பந்தனாலயம்	பந்தனாலயம் pandaṉālayam, பெ.(n.) சிறைச் சாலை (யாழ்.அக.);; prison. [Skt. {} → த. பந்தனாலயம்]
பந்தனை	பந்தனை pandaṉai, பெ.(n.) 1. பந்தனம், 1,2 பார்க்க;see {}. "ஐம்புலப் பந்தனை வாளர விரிய" (திருவாச.3,70); 2. பற்று; attachment. "பந்தனையிலா தான்" (பாரத. வாசுதேவனைப்.8); 3. ஆணவாதி குற்றங்கள் (சி.சி.9,12);; bondage of soul. 4. குழந்தைக் கான நோய்; disease of children. "பந்தனை தீரப் பல்லாண்டு.... பாடுதுமே" (திவ்.திருப்பல்.6);. 5. மகள் (பிங்.);; daughter. [Skt. bandhana → த. பந்தனை]
பந்தா	பந்தா pandā, பெ.(n.) தன் பதவி, மேனிலை முதலியவற்றை வெளிப்படுத்தக் கூடிய மிடுக்கு; over bearing attitude. அவர் 'தான் ஒரு பெரிய நடிகர் என்ற பந்தாவே இல்லாமல் எல்லோரிடமும் இயல்பாகப் பழகுவார்'. த.வ. மிடுக்கு [Skt. Panthah → த. பந்தா]

பந்தாதிகாரி	பந்தாதிகாரி pandātikāri, பெ.(n.) சிறைச்சாலையின் அதிகாரி (திருவாலவா. அரும்.);; superintendent of a jail. த.வ. சிறைச்சாலை மேற்காணி [Skt. {} → த. பந்தாதி]
பந்துரம்	பந்துரம் panduram, பெ.(n.) அழகு(வின்.);; line of beauty, beauty. [Skt. bandhura → த. பந்துரம்]
பந்தேகானா	பந்தேகானா pandēkāṉā, பெ.(n.) சிறைக் கூடம்; prison, jail. [U. {} → த. பந்தேகானா]
பந்தோக்கு	பந்தோக்கு pandōkku, பெ.(n.) கூட்டம் (இ.வ.);; gang. [U. {} → த. பந்தோக்கு]
பந்தோபத்து	பந்தோபத்து pandōpattu, பெ.(n.) 1. திட்டப் படுத்தப்பட்ட ஒழுங்கு; agreement, settlement, bargain, adjustment, arrangement, any system or mode of regulation, revenue settlement. 2. காவல்; care, safety, safe custody. முதலமைச்சரின் வருகையை முன்னிட்டுப் பலத்த பந்தோபத்து ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. த.வ. முறைக்காவல், பாதுகாவல் [U. {} → த. பந்தோபத்து]
பப்பரப்பெண்டு	பப்பரப்பெண்டு papparappeṇṭu, பெ.(n.) வரிக் கூத்து வகை (சிலப்.3,13,உரை,பக்.88);; a kind of masquerade dance. [பப்பரம்+பெண்டு]
பப்பரம்	பப்பரம் papparam, பெ.(n.) ஐம்பத்தாறு நாடுகளுள் ஒன்று (திருவேங்.சத.96.);; an ancient country of India, one of 56 {}. 2. பதினெண்மொழிகளுள் ஒன்று (திவா.);; a language, one of 18. [Skt. Barbara → த. பப்பரம்]
பப்பரர்	பப்பரர் papparar, பெ.(n.) பப்பர (குச்சர); நாட்டார்; people of Papparam. "பப்பர ரெயினர் சீனகர்" (கம்பரா.மிதிலை,99);.
பப்பளி	பப்பளி1 pappaḷi, பெ.(n.) பப்பாளி (வின்.);;பார்க்க;see {}. பப்பளி2 pappaḷi, பெ.(n.) கிச்சிலி வகை; pomelo, the largest of the orange species.

www.valluvarvallalarvattam.com

பப்பளிச்சேலை	பப்பளிச்சேலை pappaḷiccēlai, பெ.(n.) சேலைவகை (இ.வ.);; a kind of saree. [பப்பளி+சேலை] [K. pappali → த. பப்பளி]
பப்பளிமாசு	பப்பளிமாசு1 pappaḷimācu, பெ.(n.) பப்பளி2 பார்க்க;see {}. பப்பளிமாசு2 pappaḷimācu, பெ.(n.) பெரு நாரத்தை; batavian orange (சா.அக.);. [டச்சு → pampalmoes → த. பப்பளிமாசு]
பப்பாயி	பப்பாயி pappāyi, பெ.(n.) பப்பாளி பார்க்க;see {}.
பப்பாளி	பப்பாளி pappāḷi, பெ.(n.) ஒரு வகைச் சிறுமரம்; Papaya Papaw. [Malay. Papaya → த. பப்பாளி]
பப்பாளிப்பால்	பப்பாளிப்பால் pappāḷippāl, பெ.(n.) பப்பாளி பார்க்க;see {} (சா.அக.);.
பப்புருவாகனன்	பப்புருவாகனன் pappuruvākaṉaṉ, பெ.(n.) மணலூர்ப் புரத்துப் பாண்டியன் மகளான சித்திராங்கதையிடம் அருச்சுனற்குப் பிறந்த மகன் (பாரத.);; son of Arjuna by he {} princess {} of {}. [Skt. {} → த. பப்புருவாகனன்] பப்பரம் எனப்படும் குச்சர நாட்டின் ஒரு பகுதியில் மணலூரைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆண்டு வந்த பாண்டியக் கிளை மரபினரைக் குறித்த கதையாகலாம்.
பம்	பம் pam, பெ.(n.) விண்மீன் (பிங்.);; Star. [Skt.bha → த. பம்]
பம்பாய்	பம்பாய் pambāy, பெ.(n.) இந்தியாவின் மேல் கடற்றுறைமுகமான ஒரு பெரு நகரம்; Bombay. [Port.bombain → த. பம்பாய்] தற்போது மும்பை என வழங்கப்படுகிறது.

பம்மகத்தி	பம்மகத்தி pammagatti, பெ.(n.) பார்ப்பனக் கொலை (பிரமகத்தி);; the sin of killing a Brahmin. "காளையர்க ளெல்லா மடிந்த பம்மகத்தி வரலும்" (திருக்காள.உலா,19);. [Pkt. Bammahatti → த. பம்மகத்தி]
பம்மன்	பம்மன் pammaṉ, பெ.(n.) 1. சமணமாணி (சைன பிரமசாரி); (அருங்கலச்.168.);; Jain bachelor. 2. பார்ப்பான்(இ.வ.);; Brahmin. [Skt. Brahman → த. பம்மன்]
பமம்	பமம் pamam, பெ.(n.) பமாதம் பார்க்க;see {}. "பமத்தினைப் பறித்தெறிந் திட்டான்" (மேருமந்.162);.
பமரம்	பமரம் pamaram, பெ.(n.) வண்டு; bee. "பமர மடுப்பக் கடா மெடுத்து" (குமர.பிர.மீனாட். பிள்.4);. [Skt.bhramara → Pkt. bhamara → த. பமரம்]
பமாதம்	பமாதம் pamātam, பெ.(n.) விழிப்பின்மை, எச்சரிக்கையின்மை; want of care; negligence. "பமாத சரிதம்" (அருங்கலச்.93);. [Skt. pra- {} → Pkt. {} → த. பமாதம்]
பயகம்பனம்	பயகம்பனம் payagambaṉam, பெ.(n.) அச்சத்தால் நடுங்குகை; trembling on account of fears. "பயகம்பனாதி மருவுதல் போல்" (வேதா.சூ.160);. [பயம்+கம்பனம்]
பயகர்ப்பதம்	பயகர்ப்பதம் payagarppadam, பெ.(n.) ஒரு கருத்தரிப்பின் மேல் மற்றொரு கருதரிக்கை; a pregnant lady concewing again super imposed pregnancy (சா.அக.);.
பயங்கரம்	பயங்கரம் payaṅgaram, பெ.(n.) 1. அச்சம்; fear, terror. 2. அச்சந்தருவது; that which causes fright or terror; alarming thing. "கமலத்தவளைப் பயங்கரமாக நின்றாண்ட வவயத்தின்" (திருக்கோ.33);. [Skt. bhaya +kara → த. பயங்கரம்]
பயங்கரவாதம்	பயங்கரவாதம் payaṅgaravātam, பெ.(n.) அரசியல் நோக்கத்திற்காக மக்களிடையே அச்சத்தைக் கிளப்பும் வகையில் வன் முறையை மேற்கொள்ளும் போக்கு; terrorism. பயங்கரவாதத்தை அறவே ஒழிக்க எல்லோரும் முன் வர வேண்டும். த.வ. வன்கொடுமை [பயங்கரம்+வாதம்]

பயங்கரவாதி	பயங்கரவாதி payaṅgaravāti, பெ.(n.) பேரச்ச முறைகளை மேற்கொண்டவர்; terrorist. பயங்கரவாதிகளை அரசு ஒடுக்க வேண்டும் அல்லது அவர்களாகவே திருந்த முற்பட வேண்டும். த.வ. வன்கொடியன்
பயங்காட்டு	பயங்காட்டு1 payaṅgāṭṭudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) அச்சமடையத்தக்க தோற்றங் காட்டுதல்; to assume a threatening appearance. [Skt. bhaya → த. பயம்] பயங்காட்டு2 payaṅgāṭṭudal, செ.குன்றாவி. (v.t.) அச்சுறுத்தல் செய்தல்; to frighten, threaten, menace. [பயம்+காட்டு-] [Skt. bhaya → த. பயம்]
பயங்காளி	பயங்காளி payaṅgāḷi, பெ.(n.) பயங்கொள்ளி பார்க்க;see {}. "இந்தப் பயங்காளிப் பயல்" (அருட்பா.vi, வேண்டுகோள், 5,பக்.748);. [பயம்+(கொள்ளி);காளி]
பயங்கொள்ளி	பயங்கொள்ளி payaṅgoḷḷi, பெ.(n.) அச்சமுள்ளோன் (இ.வ.);; coward. [பயம்+கொள்ளி]
பயச்சுரம்	பயச்சுரம் payaccuram, பெ.(n.) நடுக்கம் முதலிய அச்சக் குறிகளை உண்டாக்கும் காய்ச்சல் நோய் (சீவரட்.);; fever in which the patient shows symptoms of fear. [Skt. bhaya → த. பயம்]
பயசம்	பயசம் payasam, பெ.(n.) 1. திருநாமப் பாலை; wild sarsa-parilla. 2. தண்ணீர்; water. 3. பால்; milk. 4. முலைப் பால்; breast milk. 5. அச்சம்; fright (சா.அக.);.
பயணஉத்தரவுச் சீட்டு	பயணஉத்தரவுச் சீட்டு payaṇauttaravuccīṭṭu, பெ.(n.) கப்பல் துறைமுகத்தை விட்டு போகும் முன் கொடுக்கப்படும் அனுமதிச் சீட்டு; port clearance. [பயணம்+உத்தரவு+சீட்டு]

பயணங்கட்டு-தல்	பயணங்கட்டு-தல் payaṇaṅgaṭṭudal, 5 செ.கு.வி (v.i.) பயணத்திற்கு ஆயத்தமாதல்; to prepare for a journey. [Skt. pra-{} → Pkt. Payana → த. பயணம்]
பயணச்சீட்டு	பயணச்சீட்டு payaṇaccīṭṭu, பெ. (n.) பொதுப்போக்குவரத்து ஊர்திகளில் செல்வதற்காகத் தரப்படும் கட்டண நறுக்குச் சீட்டு; a piece of paper or card giving the holder a right to admission to travel on public transport. [பயணம்+சீட்டு] [Skt. {} → Pkt. {} → த. பயணம்]
பயணச்சீட்டுப்பரி சோதகர்	பயணச்சீட்டுப்பரிசோதகர் payaṇaccīṭṭupparicōtagar, பெ. (n.) பேருந்து, இரயில் முதலியவற்றில் செல்பவர்களின் செலவுச்சீட்டு, சுமைக்கான கட்டணச் சீட்டு முதலியவற்றைக் கேட்டு வாங்கிச் சரி பார்க்கும் பன்னியைச் செய்பவர்; ticket examiner (in a bus, train, etc., while travelling);. த.வ. நோட்டகர்
பயணசன்னாகம்	பயணசன்னாகம் payaṇasaṉṉākam, பெ. (n.) பயண அணியம்; preparation for a journey.
பயணநூல்	பயணநூல் payaṇanūl, பெ. (n.) ஒருவர் தான் சென்று வந்த நாட்டைப் பற்றியும் சந்தித்த மக்களைப் பற்றியும் எழுதும் நூல்; literature of travel. 'ஒரு நாட்டின் பண்பாடு, அவர்களின் பழக்கவழக்கங்களைப் பயண நூலில் அறிந்து கொள்ளலாம்'. [பயணம் + நூல்] [Skt. {} → Pkt. pavana → த. பயணம்]
பயணப்படி	பயணப்படி payaṇappaḍi, பெ. (n.) அலுவலக வேலையின் பொருட்டு வெளி இடங்களுக்குச் செல்பவர்களின் செலவை ஈடுகட்டக் குறிப்பிட்ட விழுக்காட்டில் வழங்கப்படும் தொகை; travelling allowance (T.A.);. த.வ. ஏகல் செலவு [Skt. pra- {} → Skt. payana → த. பயணம்]
பயணப்படு-தல்	பயணப்படு-தல் payaṇappaḍudal, 20 செ.கு.வி (v.i.) பயணங்கட்டு-தல் பார்க்க;see {}, [பயணம்+படு-தல்,]

பயணப்படுத்து-தல்	பயணப்படுத்து-தல் payaṇappaḍuddudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. செலவுக்கு ஆயத்தப்படுத்துதல்; to prepare one for a journey. 2. செலவுக்கு (பயணத்திற்கு); அழைத்துச் செல்லுதல் (வின்.);; to take one on a journey. 3. சிதறுவித்தல்; to squander, put out of the way. "உள்ளதையெல்லாம் பயணப் படுத்தி விட்டான்" (வின்.);. [பயணம்+படுத்து-தல்.]
பயணம்	பயணம் payaṇam, பெ. (n.) 1. செலவு (பயணம்);; journey, travel, voyage. "பயணமுடன்... ஆரூர்தொழுது" (பெரியபு.சேரமான்.129);. 2. இறப்பு (மரணம்); (உ.வ.);; death, as a journey. [Skt. {} → Pkt. {} → த. பயணம்]
பயணம் வைத்தல்	பயணம் வைத்தல் payaṇamvaittal, பெ. (n.) சாதல்; death (சா.அக.);. [பயணம்+வைத்தல்]
பயணவிரோதி	பயணவிரோதி payaṇavirōti, பெ. (n.) பூனை; cat (சா.அக.);.
பயணி	பயணி1 payaṇittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பயணப்படு-தல் பார்க்க;see {}, பயணி2 payaṇi, பெ. (n.) செலவு மேற்கொள்பவர்; செலவு செல்பவர்; one who undertakes a journey; traveller; passenger. 'பயணிகள் தங்கும் இடம்', 'வெளிநாட்டுப் பயணிகள் தமிழ்நாட்டின் முக்கிய சுற்றுலாத் தலங்களைக் கண்டு களித்தனர்' (உ.வ.);.
பயதத்தம்	பயதத்தம் payadaddam, பெ. (n.) அச்சத்தால் அரசன் முதலியோர்க்குக் கொடுக்கும் பொருள் (சுக்கிரநீதி, 145.);; gift made to the king, etc., through fear. [Skt.bhaya+datta → த. பயதத்தம்]
பயந்தாரி	பயந்தாரி payandāri, பெ. (n.) பயங்கொள்ளி (திருநெல்.); பார்க்க;see {}. [பயம்+தாரி-,] [Skt.bhaya → த. பயந்தாரி]

பயந்தான்கொள்ளி	பயந்தான்கொள்ளி payandāṉkoḷḷi, பெ. (n.) துணிவு இல்லாதவர்; coward. [பயந்தான்+கொள்ளி]
பயப்படல்	பயப்படல் payappaḍal, பெ. (n.) 1. அஞ்சுகை; fearing, being afraid. 2. பயன்படல் (சா.அக.);; useful.
பயப்படு-தல்	பயப்படு-தல் payappaḍudal, 18 செ.கு.வி. (v.i.) தீங்கு, துன்பம் முதலியவை வந்துவிடுமோ என்று எண்ணி அச்சம் கொள்ளுதல்; அஞ்சி நிற்றல்; be afraid of. 'தவறு செய்கிறவர் பயப்பட வேண்டும், தவறு செய்யாதவர்கள் எதைக் கண்டும் பயப்படத் தேவையில்லை' (உ.வ.);. [பயம்+படு-,]
பயபக்தி	பயபக்தி bayabakti, பெ. (n.) அச்சத்தோடு கூடிய பணிவு அல்லது மதிப்புரவு (மரியாதை);; reverential attitude. 'புத்தகத்தை பய பக்தியோடு அவர் கையில் கொடுத்தான்' (உ.வ.);.
பயம்காட்டு-தல்	பயம்காட்டு-தல் payamkāṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பயமுறுத்து-தல் பார்க்க;see {}, 'பூதம், பேய் என்று சொல்லிக் குழந்தையைப் பயம் காட்டுதல் கூடாது'. [பயம்+காட்டு-,]
பயமுறுத்து-தல்	பயமுறுத்து-தல் payamuṟuddudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அச்சமுண்டாக்குதல்; to threaten, intimidate, frighten. 2. கண்டித்தல் (வின்.);; to upbraid, rebuke.
பயா	பயா payā, பெ. (n.) தக்கா என்னும் முழவு (கலைமகள், XII, 402.);; a kind of drum.
பயாம்வார்	பயாம்வார் payāmvār, பெ. (n.) விளக்கக் குறிப்பு; detail. [U. {} → த. பயம்வார்]
பயானகக்கண்	பயானகக்கண் payāṉagaggaṇ, பெ. (n.) அச்சத்தைத் தோற்றுவிக்கும் ஒரு வகைக் கண்ணவிநயம் (பரத.பாவ.69.);; a glance of the eyes intended to convey fear. [பயானகம்+கண்]
பயானகம்	பயானகம் payāṉagam, பெ. (n.) 1. அச்சச் சுவை; sentiment of terror, one of nava-{}, q.v. 2. நிரய வகை (சிவதரு.சுவர்க்க நரக. 107);; a hell. [Skt. {} → த. பயானகம்]

பயிண்டு	பயிண்டு1 payiṇṭu, பெ. (n.) சுமார் 2 1/2 ஆழாக்களவு (இ.வ.);; about 2 1/2 {}. [E. Pint = 1/2 quant < த. பயிண்டு] பயிண்டு2 payiṇṭu, பெ. (n.) புத்தகக் கட்டடம்; binding, as of books. த.வ. கட்டாப்பு [E. Bind → த. பயிண்டு]
பயித்தியக்கரப்பான்	பயித்தியக்கரப்பான் payittiyakkarappāṉ, பெ. (n.) பித்தத்தை உண்டாக்கும் ஒரு வகைக் கரப்பான்; a variety of skin eruption causing in sanity or unsoundness of mind (சா.அக.);.
பயித்தியக்காரன்	பயித்தியக்காரன் payittiyakkāraṉ, பெ. (n.) 1. பித்துப் பிடித்தவன் (சிவசமவா.58.);; madman; lunatic. 2. மூடன்; foolish person. [Skt. paitya → த. பயித்தியம்] "காரன்" உடைமைப் பெயர் ஈறு
பயித்தியகாசம்	பயித்தியகாசம் payittiyakācam, பெ. (n.) மனத் தடுமாற்றத்தை உண்டு பண்ணும் ஈளை நோய்; asthma causing depression of mental faculties (சா.அக.);. [பயித்தியம்+காசம்]
பயித்தியதோசம்	பயித்தியதோசம் payittiyatōcam, பெ. (n.) . காலையில் எழுந்தவுடன் தூய்மையான நீர் குடிப்பதால் நீங்கும் நோய்; a disease which is cured by taking pure water as soon as getting from well (சா.அக.);. [பயித்தியம்+தோசம்]
பயித்தியம்	பயித்தியம் payittiyam, பெ. (n.) 1. பித்து; madness, insanity. "பயித்தியங் கொண்டலை கிறாய்" (இராமநா.உயுத்.31.); 2. மதிகேடு; folly, foolishness, absurdity, stupidity. 3. தீராமோகம்; infatuation. 'பணப்பயித்தியம்'. 4. பயித்தியக்காரன் பார்க்க;see {}. [Skt. paitya → த. பயித்தியம்]
பயித்தியம்கொள்ளல்	பயித்தியம்கொள்ளல் payittiyamkoḷḷal, பெ. (n.) பித்துப் பிடித்தல்; growing mad, becoming insanc (சா.அக.);.

பயிரபதிசாதி	பயிரபதிசாதி bayirabadicādi, பெ. (n.) ஆண் இனம் நால் வகைகளில் ஒன்று; one of the four classes of men divided according to their lust (சா.அக.);.
பயிராகி	பயிராகி payirāki, பெ. (n.) பிச்சை எடுத்து செலவு மேற்கொள்ளும் வடநாட்டார்; religious mendicant from north india. [U. {} → த. பயிராகி]
பயில்வான்	பயில்வான் payilvāṉ, பெ. (n.) மற்போர் புரிவோன்; wrestler, boxer. 'பயில்வான்கள் இருவரும் மேடைக்கு வந்தார்கள்' (உ.வ.);. த.வ. மல்லன் [U. {} → த. பயில்வான்]
பர்க்கன்	பர்க்கன் parkkaṉ, பெ.(n.) 1. கதிரவன் (பிங்.);; the Sun. 2. சிவன் (பிங்.);;{}. 3. நான்முகன் (யாழ்.அக);;{} 4. திருமால் (யாழ்.அக.);;{}. [Skt. bharga(ஒளி); → த. பர்க்கன்]
பர்க்கா	பர்க்கா parkkā, பெ.(n.) விதையிற் பாதியையும் வரியையும் நிலக்கிழார் கொடுக்க குடிவாரத்துக் குரியவன் நிலக்கிழாருக்கு விளைவிற் பாதியைக் கொடுப்பதாகச் செய்துகொள்ளும் உடன் படிக்கை (R.F.);; agreement by which a cultivator engages to pay his landlord half the produce, the latter providing half the seed and paying the whole revenue. [U. {} → த. பர்க்கா]
பர்க்காசுது	பர்க்காசுது parkkācudu, பெ.(n.) 1. இசை நிகழ்ச்சி முதலியன வேலை முடிந்து கலைகை; closing or rising of a court, an office or a business (R.F.);. 2. திருப்பி வாங்கிக் கொள்கை; withdrawal. 3. பறிமுதல் மீட்கை (C.G.);; raising an attachment. [U. {} → த. பர்க்காசுது]
பர்கத்து	பர்கத்து parkattu, பெ.(n.) செழிப்பு; prosperity, thriving. "இந்த வீடு பர்கத்து இல்லை' (C.G.);. [U. barakat → த. பர்கத்து]

பர்காணா	பர்காணா parkāṇā, பெ.(n.) மாவட்டப் பகுதி; sub-division of a district (C.G.);. [U. {} → த. பர்காணா]
பர்காவணி	பர்காவணி parkāvaṇi, பெ.(n.) காசாய்வு; shroffing, assaying money. [U. {} → த. பர்காவணி]
பர்ச்சனியன்	பர்ச்சனியன் parccaṉiyaṉ, பெ.(n.) விண்ணுலக தலைவன் (இந்திரன்);; Indra. (திவ்.திருப்பா.4,வ்யா.);. 2. பன்னிரு இனத்தி ளொருவர்; a deity representing the Sun, one of {}(q.v.);. [Skt.parjanya → த. பார்ச்சனியன்]
பர்ணசாலை	பர்ணசாலை parṇacālai, பெ.(n.) 1. இலை வேய்ந்த குடில்; leafy hut, hermitage. 2. முனிவர் குடில்; abode or hermits. [Skt. {} → த. பர்ண]
பர்ணம்	பர்ணம் parṇam, பெ.(n.) இலை; leaf. [Skt.{} → த. பர்ணம்]
பர்த்தா	பர்த்தா parttā, பெ.(n.) கணவன்; husband. [Skt. {} → த. பர்த்தா]
பர்த்தி	பர்த்தி partti, பெ.(n.) 1. படி (பிரதி);; substitute; return. 2. பணக்குறை நிரப்புகை; reimbursement. 'எடுத்த பணத்துக்குப் பர்த்தி செய்ய வேண்டும்' (C.G.);. [U. bharti → த. பர்த்தி]
பர்த்துருதத்தம்	பர்த்துருதத்தம் parddurudaddam, பெ.(n.) 1. மனைவிக்குச் சொந்தமாகக் கணவனாற் கொடுக்கப்பட்ட பரிசப் (சீதனப்); பொருள் (W.G.); property bequeathed to a woman by her husband which becomes her separate property, a variety of {}. [Skt. {}+data → த. பர்த்துருதத்தம்]

பர்தா	பர்தா partā, பெ.(n.) பிற ஆடவர் தம்மை பார்க்காத வகையில் இசுலாமியப் பெண்கள் தங்கள் உடலையும் முகத்தையும் மறைத்துக் கொள்ள அணியும் மேல் அங்கி; purdah. த.வ. மேலங்கி [U. Bartar → த. பர்தா]
பர்ப்பட்டீரகம்	பர்ப்பட்டீரகம் parppaṭṭīragam, பெ.(n.) இதளியம், கெந்தி முதலியவைகளை மந்தாக்கினியில் வேகவைத்து, சாணி மீது வாழையிலையை மூடி சாணியிட்டு ஆறிய பின் எடுத்த இரசம் அல்லது கெந்தி, இது ஆயுள் வேத மருந்து (சா.அக.);; an Ayurvedic preparation of containing mercury, sulphur etc., in which the said drugs are heated in moderate heat and then thrown on a plantain leaf spread for the purpose over the surface of cowdung then it is covered with another plantain leaf and preserved till the heat sulsides.
பர்ப்பயூன்	பர்ப்பயூன் parppayūṉ, பெ.(n.) கொத்துக் கொத்தாய் இலைகளுடன் முட்களும் நிறைந்த ஒரு வகைச் செடியில் சுரக்கக்கூடியதும்; உறைவதும் சாம்பல் நிறத்தோடு விறுவிறுக்கும் காரமுள்ளதும் பொதுவாக, திருகுகள்ளிப் பாலுக்கு மாற்றாகப் பயன்படுத்தக்கூடியது மான பால். (சா.அக.);; milk extracted from a thorny shrub filled with bunches of leaves. It is grey in colour title acrid to taste and pungent. It is generally substituted for milk of fursted spurge.
பர்பி	பர்பி parpi, பெ.(n.) கோதுமைக் குறுணை, (சருக்கரை); தேங்காய் முதலியன சேர்த்துச் செய்யப்படும் பணியார வகை (உ.வ.);; a kind of sweet prepared with wheat-flour, sugar, coconut, etc., த.வ. இனிப்பம் [U.bar-{} → த. பர்பி] பர்பி parpi, பெ. (n.) தெங்கின்மா; a sweet. [U. bar-fi → த. பர்பி.]
பர்லாங்கு	பர்லாங்கு parlāṅgu, பெ.(n.) 220 படைச்சால் நீட்டலளவை; 220 yards, furlong. த.வ.படைச்சால் [E. Furlong → த. பர்லாங்கு]
பர்வதம்	பர்வதம் parvadam, பெ.(n.) மலை; mountain. [Skt. parvata → த. பர்வதம்]
பர்வானா	பர்வானா parvāṉā, பெ.(n.) 1. ஆணையிடல்; order, written command. 2. இலவயம் (இனாம்);; grant. [U. {} → த. பர்வானா]

பரக்கு	பரக்கு parakku, பெ.(n.) 1. ஆய்கை; examination. 2. காசாய்கை; assaying of coins. [U. {} → த. பரக்கு]
பரகாயசரிதர்	பரகாயசரிதர் parakāyasaridar, பெ.(n.) கூடுவிட்டுக் கூடு பாயும் வல்லமையுள்ளோர் (பரகாயப் பிரவேசம் செய்பவர்);; those who are adept in {}. 'தகவுடைய பாண்டவரும்... பரகாய சரிதர் போல' (பாரத.நிரைமீட்சி.141);. [Skt. {}+ caritar → த. பரகாயசரிதர்]
பரகாயப்பிரவேசம்	பரகாயப்பிரவேசம் parakāyappiravēcam, பெ.(n.) உடலை விட்டு வேறு உடல் புகும் வித்தை கற்றவர்; art of leaving one's own body and entering another body at pleasure, metempsychosis. [Skt. {} → த. பரகாயப் பிரவேசம்]
பரகிதம்	பரகிதம் paragidam, பெ.(n.) 1. பிறர்க்கு நன்மையானது; that which is good for others. 2. பண்டைக் கணியவகை; [Skt. para-hita → த. பரகிதம்]
பரகிதமூலச்சா	பரகிதமூலச்சா paragidamūlaccā, பெ.(n.) கணிதவாய்பாடு வகை (வின்.);; [Skt.para-hita+{} → த. பரகிதமூலச்சா]
பரகேசரி	பரகேசரி paraācari, பெ.(n.) 1. பகைவர்க்கு அரிமா போன்றவன்; one who is a lion to his enemies. 2. சோழரிற் சிலர்க்கு வழங்கிய பட்டப் பெயர்; title of certain {} kings. 'மதுரை கொண்ட கோப்பர கேசரி வன்மர்க்கு' (S.I.I.V.214);. [Skt. para- {} → த. பரகேசரி]
பரகேசரிக்கல்	பரகேசரிக்கல் paraācarikkal, பெ.(n.) பொன் நிறுத்தற்குச் சோழர் காலத்தில் பயன்படுத்தப்பட்ட எடைக்கல் வகை. (S.I.I.V.85);; a kind of weight used in the days of {} kings for weighing gold. [Skt. para-{} → த. பரகேசரி = பகைவர்க்கு அரிமாபோன்றவன்]
பரசமயகோளரி	பரசமயகோளரி parasamayaāḷari, பெ.(n.) திருஞானசம்பந்தருக்குரிய ஒரு பட்டப்பெயர் (புறச்சமயிகளுக்குச் சிங்கம் போன்றவர்);; a title of {}, meaning a lion to heretice. 'பரசமய கோளரிக்கு நிகரா' (பதினொ.ஆளுடை.திருவந்.54);. [Skt. para-samaya+{} → த. பரசமய கோளரி]
பரசுபரம்	பரசுபரம் barasubaram, பெ.(n.) ஒருவர்க்கொருவர் (அல்லது); ஒன்றுக் கொன்று; mutually, reciprocally. [Skt. paras-param → த. பரசுபரம்]

பரதநாட்டியம்	பரதநாட்டியம் paradanāṭṭiyam, பெ.(n.) தென்னகப் பழந்தமிழர் நடனம்; dancing and acting according to ancient Tamil works. த.வ. அவிநயம் [Skt. bharata+{} → த. பரதநாட்டியம்]
பரதாரம்	பரதாரம் paratāram, பெ.(n.) பிறன் மனைவி; another's wife. [Skt. para-{} → த. பரதாரம்]
பரதேசி	பரதேசி paratēci, பெ.(n.) 1. அயல் நாட்டான்; foreigner, stranger. (சிலப்.5,11,உரை);. 2. அயல்நாடு செல்வோன்; (வின்);; sojourner, pilgrim, traveler. 3. ஆண்டி; beggar, religious mendicant. 4. கதியற்றவன்; miserable, destitute person. 'பரதேசி காவலர்' (திருவிளை.அங்கம்.27);. த.வ. இரவலன், நாடோடி [Skt. para-{} → த. பரதேசி]
பரந்தபன்	பரந்தபன் barandabaṉ, பெ.(n.) பகைவரை வருத்துவோன்; he who distresses his enemy. [Skt. paran-tapa → த. பரந்தபன்]
பரந்தாமம்	பரந்தாமம் parandāmam, பெ.(n.) மேலுலகம்; heaven, as resplendent. 'பரந்தாம மென்னுந் திவந்தரும்' (திவ்.இராமாநுச.94);. [Skt. paran-{} → த. பரந்தாமன்]
பரந்தாமன்	பரந்தாமன் parandāmaṉ, பெ.(n.) திருமால்;{}, as Lord heaven. [Skt. paran-{} → த. பரந்தாமன்]
பரப்பைபதம்	பரப்பைபதம் barabbaibadam, பெ.(n.) வடமொழிச் செய்வினைச் சொற்களுள் சிலவற்றின் ஈறுகள்; terminations of certain verbs in active voice. 'பன்னிய போதறி லாதேச மென்னும் பரப்பைபதம்' (பி.வி.36);. [Skt. parasmaipada → த. பரப்பைபதம்]

பரம்பரம்	பரம்பரம் parambaram, பெ.(n.) 1. வழிவழியாக வருகின்ற மரபுரிமை (வின்.);; hereditary succession. 2. குலமுறை (வமிசம்);; lineage, race. 3. பரம்பரை பார்க்க;see paramparai. 4. முத்தி; final bliss. 'பத்தி செய் யடியரைப் பரம்பரத்துய்ப்பவன்' (திருவாச.2,119);. 5. பரம்பரன் பார்க்க;see param-{}, 'நீயாதி பரம்பரமும்' (கம்பரா.விராதன்.4);. 6. ஒன்றுக்கொன்று மேலானது; that which goes higher and higher. 'சென்று சென்று பரம்பரமாய்' (திவ்.திருவாய்.8,8,5);. [Skt. {} → த. பரம்பரம்]
பரம்பரை	பரம்பரை parambarai, பெ.(n.) 1. இடையறாத் தொடர்பு; uninterrupted series or succession, as of waves. 2. தலைமுறைத் தொடர்பு; hereditary sucession proceeding from father to son, from guru to disciple, from generation to generation. 'பயில்யோகம் பரம்பரையின் விரும்பினார்'. (பெரியபு. தடுத்தாட்.181);. [Skt. {} → த. பரம்பரை]
பரமகாரணன்	பரமகாரணன் paramakāraṇaṉ, பெ.(n.) கடவுள்; God, as the first cause. (ஆதிகாரணமானவன்);. 'பரமகாரணன்றிரு வருள தனால்' (திருக்கோ.1, அகவல்);. [Skt. parama +{} → த. பரமகாரணன்]
பரமகுரு	பரமகுரு paramaguru, பெ.(n.) 1. சிறந்த ஆசான்; great guru. 'பரமகுருவாய்ப் போதிக்கு முக்கணிறை' (தாயு.சுகவாரி.9);. 2. பரமாசாரியன்,1. பார்க்க;see {}. [Skt. parama-kuru → த. பரமகுரு]
பரதசண்டாளன்	பரதசண்டாளன் paradasaṇṭāḷaṉ, பெ.(n.) கொடும்பாவி; highly wicked person. [Skt. parama- {} → த. பரதசண்டாளன்]
பரமசிவன்	பரமசிவன் paramasivaṉ, பெ.(n.) சிவபிரான்;{}. [Skt. parama +{} → த. பரமசிவன்]

பரமநாழிகை	பரமநாழிகை paramanāḻigai, பெ.(n.) பிறை நிலை (திதி); கிழமை (வாரம்);, ஒகம், கரணம், நாண்மீன் ஆகியவற்றின் முழு நாழிகை; ful duration, as of a titi, {}. [Skt.parama-{} → த. பரமநாழிகை]
பரமபத்தி	பரமபத்தி baramabatti, பெ.(n.) பரம் பொருளை விட்டுப் பிரிதற்கு ஆற்றாத பத்தியின் முதிர்ந்த நிலை; the third and highest stage of devotion in which a devotee does not brook the slightest separation from the supreme being. 'நனியாம் பரமபத்தியானைந்து' (திவ். இராமாநுச.100);. [Skt. parama+bhakti → த. பரமபத்தி]
பரமபதவாசல்	பரமபதவாசல் baramabadavācal, பெ.(n.) விண்ணுலக வாயில்; a gateway in a {} temple. [Skt. paramapada-{} → த. பரமபதவாசல்]
பரமபிதா	பரமபிதா baramabitā, பெ.(n.) கடவுள் (Chr.);; god, as the father of all beings. [Skt.parama-{} → த. பரமபிதா]
பரமரகசியம்	பரமரகசியம் paramaragasiyam, பெ.(n.) மிகை மறைபொருள்; profound secret, great mystery. 2. மறைவான தத்துவக் கொள்கை; secret doctrine. [Skt. {} → த. பரமரகசியம்]
பரமலோபி	பரமலோபி paramalōpi, பெ.(n.) இவறன், ஈயாதவன்; great niggard. 'பரமலோபி கண்டாய்,(திருவேங்.சத.45);. த.வ. ஈயாமாரி [Skt. parama +{} → த. பரமலோபி]
பரமஅம்சன்	பரமஅம்சன் paramaamcaṉ, பெ.(n.) துறவிகள் நால்வகையினரில் கடவுள் நிலை யிலுள்ளவன்; ascetic of the highest order, one of four {}. த.வ. இறைமையன் [Skt. parama-{} → த. பரமஅம்சன்]
பரமேசுவரன்	பரமேசுவரன் paramēcuvaraṉ, பெ.(n.) 1. கடவுள்; God. 2. சிவபிரான்; Siva. [Skt. parama+{} → த. பரமேசுவரன்]
பரமேசுவரி	பரமேசுவரி paramēcuvari, பெ. (n.) 1. மலைமகள்;{} (S.I.I. ii, 170,24);.

பரர்	பரர் parar, பெ.(n.) 1. பகைஞர் (சூடா.);; foes, 2. பிறர்; others, strangers. [Skt. para → த. பரர்]
பரராசசிங்கம்	பரராசசிங்கம் pararāsasiṅgam, பெ.(n.) 1. பகையரசர்க்கு அரிமா (சிங்கம்); போல்வான்; one who is a lion to his foes. 2. அரசர் சிலருடைய பட்டப்பெயர்; title of certain kings. 'பரராசசிங்கம் பொற்பந்த மின்றளித்தபோது' (தமிழ்நா.243);. [Skt. para+{} → த. பரராசசிங்கம்]
பரராசசேகரன்	பரராசசேகரன் pararācacēkaraṉ, பெ.(n.) தமிழை ஆதரித்த யாழ்ப்பாணத்தரசருள் ஒருவன்; a Jaffna king, patron of Tamil literature. 'பரராசசேகர மன்னனின்ப மனங்கொள' (இரகு.பாயி.9);.
பரவசம்	பரவசம் paravasam, பெ.(n.) 1. பிறனுக்கு வயப்படல்; subjection to another. 2. மிகுகளிப்பு; ecstacy, transport of joy, rapture. 3. தன்சவமிழக்கை; loss of the senses, unconsciousness. 'மயலெலா மொழிந்து பரவசமாங் காலம்' (சிவப்.பிரபந்.சிவஞா.கலம்.26);. 4. நெறி (வின்.);; oath. 5. பராக்கு; inattention. heedlessness. 'பரவசத்தை விட்டு... கேண்மினோ' (திருவாலவா.8,1);. [Skt. para+{} → த. பரவசம்]
பரவசமாதல்	பரவசமாதல் paravasamātal, பெ.(n.) கடந்த நிலையடைதல், அதாவது ஆறாம் துன்ப நிலையை உயிர் கடந்து செல்லுதல்;
பராக்	பராக் parāk, இ.சொ.(அ.வ.); அரசர் போன்றோர் வருவதை அறிவித்துக் கவனமாக இருக்கும் படி வேண்டும் சொல்; a term used in the sense of 'attention' when announcing the arrival of king etc. 'ராஜாதிராஜ வீரமார்த்தாண்டர் வருகிறார்' பராக், பராக்' (நாடக.);. [Skt. {} → த. பாரக்]
பராக்கிரம பாண்டியன்	பராக்கிரம பாண்டியன் parākkiramapāṇṭiyaṉ, பெ.(n.) வடமொழிச் செல்வாக்கால் பாண்டியவரசர் சிலர் கொண்ட பெயர் (Insc);; name of certain later {} kings. [Skt. {} → த. பராக்கிரம பாண்டியன்]
பராக்கிரமம்	பராக்கிரமம் parākkiramam, பெ.(n.) 1 வீரம்; valour, bravery, prowess, martial courage. 2. வல்லமை; vigour, strength, power, might, force, as of a wild beast. [Skt. {}-krama → த. பராக்கிரமம்]

பராக்கிரமி-த்தல்	பராக்கிரமி-த்தல் parākkiramittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வீரச்செயல் காட்டுதல்; to display bravery. 'பல்லாயிர வண்டமும் பயமெய்தப் பராக்கிர மித்து' (அருட்பா, ii,திருவருள்.8);. [Skt. {} → த. பராக்கிரமித்தில்]
பராங்குசன்	பராங்குசன் parāṅgusaṉ, பெ.(n.) 1. எதிரிகளாகிய யானைகளை அடக்கும் அங்குசம் போன்றவன் (இறை.கள.10,77.);; one who is like an elephant's goad to his enemies. 2. நம்மாழ்வார்;{}. 'வகுளத் தொங்கற் பராங்குசன்' (அஷ்டப். அழகரந்.காப்பு);. [Skt. {} → த. பராங்குசன்]
பராசத்தி	பராசத்தி parācatti, பெ.(n.) 1. மெய்யுணர்வு வடிவான உமையம்மை (ஞானமயமான சிவசத்தி); (சி.சி.1,61,சிவஞா.);;({}.); Siva's supreme energy which is all intelligence. 2. பஞ்சசத்திகளுள் இரத்தை, சுக்கிலை, அசிதை, கிருட்ணை என்ற நாற்பிரிவுள்ள சிவசத்தி (சைவச.பொது,74, உரை.);;({}.); Siva's supreme energy which manifests itself in four forms, viz., irattai, cakkilai, acitai, {}, one of {}. [Skt. {} → த. பராசத்தி]
பராசரபட்டர்	பராசரபட்டர் barācarabaṭṭar, பெ. (n.) இராமானுசாசாரியர்க்குப் பின் வைண வாசாரியத்தலைமை வகித்த பெரியார் (குருபரம்);; a {}, successor of {}. [Skt. {} → த. பராசரட்டர்]
பராசரன்	பராசரன் parācaraṉ, பெ.(n.) வியாசர்க்குத் தந்தையும் பராசரசுமிருதியா சிரியருமான முனிவர்; a {}, author of a {} and father of {}. 'பராசரன் குலமாயினும்' (பாரத.சஞ்சயன்றூ.9);. [Skt.{} → த. பராசரன்]
பராதீனம் பண்ணு-தல்	பராதீனம் பண்ணு-தல் parādīṉambaṇṇudal, 11 செ.கு.வி. (v.t.) தன் சொத்தைப் பிறர் வயப்படுத்துதல்; to alienate one's property. [Skt.{} → த. பரர்தீனம்-பண்ணுதல்]
பராபர்	பராபர் parāpar, பெ.எ. (adj.) சரியான; correct, exact, straight forward, full. அவன் பராபர் ஆள்" (C.G.);. த.வ. பொருத்தமான [U. {} → த. பராபர்]
பராபரம்	பராபரம் parāparam, பெ.(n.) பராபரன் (தாயு.பராபரக்.1.); பார்க்க;see {}.

பராபவம்	பராபவம் parāpavam, பெ.(n.) 1. தோல்வி; discomfiture, defeat. 'பராபவத் தீச்சுட' (குமர.பிர.மீனாட்.பிள்ளைத்.5);. 2. ஒவ்வாத செயல்; disrespect. [Skt. {} → த. பராபவம்]
பராமரி-த்தல்	பராமரி-த்தல் parāmarittal, கலந்தாய்தல் (ஆலோசித்தல்); to inquire, examine, investigate, consider. 'சிந்தை பராமரியாத் தென்றிருவாரூர்புக்கு (தேவா. 744,1);. [Skt. {} → த. பராமரி-த்தல்]
பராமுகம்	பராமுகம் parāmugam, பெ.(n.) புறக்கணிப்பு (அலட்சியம்);; neglect, disregard, as purposely turning the face away. 'பராமுகந் தவிர்தி' (கந்தபு.வள்ளியம்.72);. [Skt. {}-mukha → த. பராமுகம்]
பரார்த்தம்	பரார்த்தம்1 parārttam, பெ.(n.) பிறர் பொருட்டானது; that which is intended for the benefit of others. 'தன்னைப் பரார்த்தமாக்கி' (திவ்.திருக்குறுந்.3,வ்யா. பக்.15);. [Skt. {} → த. பரார்த்தம்] பரார்த்தம்2 parārttam, பெ.(n.) 1. பேரெண் (பிங்.);; a large number = 100,000 billion. 2. பிரமகற்பத்திற் பாதி (காஞ்சிப்பு.வீராட்.2);; the number of human days corresponding to 50 years of Brahma's life. [Skt {}(வின்.); → த. பரார்த்தம்2]
பரிக்கிரயம்	பரிக்கிரயம் parikkirayam, பெ.(n.) விற்பனை; sale. 'ஒற்றிப் பரிக்கிரயத்துக்கு உரித்தாவ தாகக் கொடுத்தோம்' (S.I.I.i,105);. [Skt. parikraya → த. பரிக்கிரயம்]

பரிகரி	பரிகரி1 parigarittal, 4 செ.கு.வி. (11 v.i.) நீக்குதல்; to do away with, remove, expel,Dispel. "தலைவிக்கு வந்த வருத்தத்தைப் பரிகரித்தல் தனக்குக் கடனாதலின்' (தொல். பொருள்.239,உரை.);. 2. நோயைக் குண மாக்குதல்; to remedy, redress. 3. முன் கூறியதை மறுத்தல்; to avoid, retract, recant, amend or correct one's erroneous statement, revoke. 4. நீக்கம் செய்தல்; to expiate, atone for. 5. அடக்குதல்; to control, suppress. 'சித்தந்தன்னைப் பரிகரியாது விட்டால்' (ஞானவா.வைராக்.129);. 5. கஞ்சத் தனம் செய்தல்; to hold back with a miserly spirit, stint. 'வறியவர்க்குப் பரிகரியாராய்க் கொடுப்பின்' (பு.வெ.10,1);. 7. கடத்தல்; to pass beyond, cross over. [Skt. {} → த. பரிகரி1-த்தல்] பரிகரி2 parigarittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. போற்றுதல் (பு.வெ.8,20, உரை.);; to safeguard, take care of. 2. பத்திய முதலியன உதவி நோயாளியைக் கவனித்தல்; to nurse, tend, as a sick person, a lying - in - woman. [Skt. {} → த. பரிகரி2-த்தல்]
பரிகாசம்	பரிகாசம் parikācam, பெ.(n.) 1. பகடி; jest, joke, burlesque. 2. இகழ்ச்சி; mockery, raillery, jeer, derision, ridicule. 3. விளையாட்டு; sport, play. [Skt. pari-{} → த. பரிகாசம்]
பரிகார நூல்	பரிகார நூல் parikāranūl, பெ.(n.) மருத்துவ நூல்; a book on treatment of diseases (சா.அக.);.

பரிகாரம்	பரிகாரம்1 parikāram, பெ.(n.) 1. நீக்குகை; entire destraction, abolition, cancelling removal. 2. கழுவாய்; expiation, atonement. 'மனு முதலான நூல் கற்றுச் செய் பரிகாரங்களின்றியே' (சேதுபு.தனுக்.66);. 3. மாற்று வழிவகை; remedy, antidote. 'என்னாற்றாமைக்குப் பரிகாரமாவ தியாதுஞ் சிந்தியாது' (திருக்கோ.189,உரை);. 4. மருத் துவம்; art of healing, curing. 5. பராமரிப்பு (j);, nursing, rending. 6. கேடு நீங்கக் கூறும் வாழ்த்து (சீவக.264,உரை.);; benediction uttered with the intention of averting evil. 7. வழுவமைதி; deviations from grammatical rules, sanctioned by usage. 'இன்னும் இப்பரிகாரத் தாலே கோழியை வாரண மென்றலும் வெருகினை விடை யென்றலும் போல்வன பலவுங்கொள்க' (தொல்.பொருள்.624,உரை.);. 8. விலக்கு; exemption, immunity (S.I.I.ii,98,51.);. [Skt. {} → த. பரிகாரம்]
பரிகாரி	பரிகாரி parikāri, பெ.(n.) 1. மருத்துவன்; doctor, medical practitioner. 'சோலை மலைப் பரிகாரி வந்தால்' (தனிப்பா.i,253,1);. 2. முடிமழிப்பாளன் (கொ.வ.);; barber, as being also a physician. [Skt. pari-{} → த. பரிகாரி]
பரிச்சேதம்	பரிச்சேதம்1 pariccētam, பெ.(n.) 1. துண்டிப்பு; cutting off, dissection, division. 2. எல்லை; limit, boundary. 3. அளவுக்குட்படுகை; limitation. 'காலபரிச்சேதம், தேசபரிச்சேதம், வசுத்துபரிச்சேதம்'. 4. பிரிவு (அத்தியாயம்); (பிங்.);; section, chapter. 5. பகுத்தறிவு; discrimination, positive ascertainment. 6. முழுமை (வின்.);; entireness, absolute- ness. 'பரிச்சேதம் அப்படிச் சொல்லவில்லை'. [Skt. pari-c-{} → த. பரிச்சேதம்] பரிச்சேதம்2 pariccētam, பெ.(n.) சிறு பகுதி (poud);; small portion, part. [Skt. {} → த. பரிச்சேதம்]

பரிசனம்	பரிசனம் parisaṉam, பெ.(n.) 1. சேனைகள் (பரிவாரம்);; train, retinue. 'சேவித் தணையும் பரிசனங்கள்' (பெரியபு.சேரமான்.84);. 2. ஏவல் செய்வோர் (திவா.);; dependants, servants. 'பரிசனர் கணங்கள் யாரும்' (கந்தபு. திருக்கல்.80);. 3. சுற்றம் (சூடா.);; relationship, affinity. [Skt. pari-jana → த. பரிசனம்]
பரிசாரகன்	பரிசாரகன் paricāragaṉ, பெ.(n.) பணியாள்; servant. 2. சமையற்காரன்; cook. [Skt. {} → த. பரிசாரகன்]
பரிசீலனை	பரிசீலனை paricīlaṉai, பெ.(n.) ஆய்தல் (சோதனை);; examination, investigation, enquiry. த.வ. நோட்டம் [Skt. pari-{} → த. பரிசீலனை]
பரிசுத்தம்	பரிசுத்தம் parisuttam, பெ.(n.) 1. தூய்மை; holiness, sanctity, purity, immaculate- ness. 2. துப்புரவு; cleanliness, as of dress, clearness, as of water. [Skt. pari-{} → த. பரிசுத்தம்]
பரிசோதி-த்தல்	பரிசோதி-த்தல் paricōtittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நன்கு ஆராய்தல்; to examine carefully, test thoroughly. த.வ. நிறை நோட்டம் செய்தல் [Skt. pari-{} → த. பரிசோதி-த்தல்]
பரிணாமம்	பரிணாமம் pariṇāmam, பெ.(n.) ஒன்று பிறிதொன்றாக மாறுகை; transformation, evolution, modification, as the turning of milk into curd. 'அவன் பரிணாமத்தோடு சிவணும்' (ஞானா.11,30);. த.வ.படிமுறை வளர்ச்சி [Skt. pari-{} → த. பரிணாமம்]
பரித்தியாகம்	பரித்தியாகம் parittiyākam, பெ.(n.) முற்றும் துறக்கை; complete renunciation. [Skt. {} → த. பரித்தியாகம்]

பரிதாபம்	பரிதாபம் paritāpam, பெ.(n.) 1. துயரம்; pain, anguish, sorrow. 2. கழிவிரக்கம்; pity, 5 பரிபாலி-த்தல் Sympathy, solicitude. 3. 5Tsit GleFig5 குற்றத்துக்கு இரங்குகை; repentance. 4. Glucts 55 sta, th; burning thirst. 'sli, திளைத்து முன்னையினும் பரிதாபமுதிர்ந்து, (பாரத, வசந்த1);. [Sktpar7-fapa→ A5. Lefl5лший]
பரிநிர்வாணம்	பரிநிர்வாணம் parinirvāṇam, பெ.(n.) ஐந்து வகை நற்பேறுகளுள் ஒன்று(சீவக.316.உரை;(Jaina.); absolute extinction or annihilation of individual extinction one of pañcakalyāṇam, [Sktparniväga→s. Loffhara]
பரிபக்குவம்	பரிபக்குவம் baribakkuvam, பெ.(n.) 1 செம்பாகம், அறிவு முதிர்ச்சி, maturity of Wisdom. 2.5(55; fitness. [sktpampakva→த. பரிபக்குவம்]
பரிபவம்	பரிபவம் baribavam, பெ.(n.) 1 மானக்கேடு, அவமானம்; contempt, scorn. பாலனென்று பரிபவஞ் செய்யேல் (திவ்.பெரியாழ்.1,4,7);. 2. 6T6fson (SLIT.);; [degradation. Skt. pari-bhava→As. Lufla]
பரிபாசை	பரிபாசை paripācai, பெ.(n.) 1மறைவான சொல்; code word. 2. TbGlas Tsão; scientific word. 3. தொழிற்சொல் (சா.அக.);; technical or Code Word Nomenclature. It is used in medical literature to avoid long names.
பரிபாலனம்	பரிபாலனம் paripālaṉam, பெ.(n.) பாதுகாவல்; protection, preservation; fostering. வரங்கொடுத்துப் பரிபாலனங்கள் செய்தாய் (சிவரக.கணபதியு4);. [Sktparipäana→As. Linfravat]
பரிபாலி-த்தல்	பரிபாலி-த்தல் paripālittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. Urgest 55 so; to protect maintain in prosperty. 2. அருள்புரிதல் (கடாட்சித்தல்); (sissist.);; to show benign compassion. [ISktpari-på-ø. Lufhmad]
பரிமளம்	பரிமளம் parimaḷam, பெ.(n.) 1. நறுமணம்; fragrance, perfume. 'பரிமளங் கமழ்வன பாராய்' (கம்பரா.சித்தி.25);. [Skt. pari-mala → த. பரிமளம்]

பரிமாணம்	பரிமாணம் parimāṇam, பெ.(n.) அளவு(சூடா.);; size, measure, dimension. [Skt. pari-{} → த. பரிமாணம்]
பரியந்தம்	பரியந்தம் pariyandam, பெ.(n.) 'ஆயுள் வரையில் இந்தக் (பரியந்தம்); கொடுமை தீராதோ!' (உ.வ.);.
பரியாசம்	பரியாசம் pariyācam, பெ.(n.) பரிகாசம் பார்க்க;see {}. 'யார் சொலும் பரியாசமே' (குமர.பிர.மீனாட்.குறம்.8);. [Skt.pari-{} → த. பரியாசம்]
பரியாயப் பெயர்	பரியாயப் பெயர் pariyāyappeyar, பெ.(n.) ஒரு பொருட் பல் பெயர் (சூடா.);; synonymous noun. 'ஆணையென்னும் பரியாயப் பெயருடைய' (சி.போ.பா.2,பக்.54);. [பரியாயம்+பெயர்]
பரியாயம்	பரியாயம் pariyāyam, பெ.(n.) 1. நேர் சொற்பொருள்; synonym. 2. பன்னோக்கு (நானாவிதம்); (தி.வா.);; diverse methods or ways. 3. பொருளை வெளிப்படையாய்க் கூறாது குறிப்பாற் கூறும் அணி (தண்டி.71);; 4. படிமுறைத் திரிவு (பரிணாமம்);; transformation, change. 'பால் தயிர் முதலாயின புற்கலத்தினது பரியாய மென்பேன்' (நீல.);. 5. தடவை; turn, times. பலபரியாயம் வந்தேன். [Skt. {} → த. பரியாயம்]
பரிவத்தனம்	பரிவத்தனம் parivattaṉam, பெ.(n.) 1. சுற்றுகை; circumambulation, going around. 'வலமிடம் பரிவத்தனம் செய்து' (திருவாலவா. 28,34);. 2. பரிவருத்தனை, 1 பார்க்க;see parivaruttanai. [Skt. pari-variana → த. பரிவத்தனம்]
பரீட்சி-த்தல்	பரீட்சி-த்தல் parīṭcittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நோட்டம் செய்தல், சோதித்தல்; to examine, to try; to experiment. 2. ஆராய்தல்; to search, investigate. [Skt. {} → த. பரீட்சி]
பருசை	பருசை parusai, பெ.(n.) ஊர் அவை; assembly of villagers. 'பெரும் பற்றப் புலியூர் மூல பருஷையாநில்' (S.I.I.iii,214);. [Skt. pari-{} → த. பருஷை]

பரோட்டா	பரோட்டா parōṭṭā, பெ.(n.) மைதாமாவில் செய்யப்படும் ஒரு வகை அடை வகை; unleavened bread of maize flour, thick in size and round in shape. த.வ. சூட்டடை
பரோபகாரம்	பரோபகாரம் parōpakāram, பெ.(n.) பிறர்க்குச் செய்யும் உதவி; philanthropy. [Skt. {} → த. பரோபகாரம்]
பரோல் விடுப்பு	பரோல் விடுப்பு parōlviḍuppu, பெ.(n.) தண்டனைக் காலத்தில் நன்னடத்தை கருதி குறிப்பிட்ட காலத்துக்கு வெளியில் செல்ல வழங்கப்படும் இசைவு; parole.
பல்டி	பல்டி palṭi, பெ.(n.) தலை குப்புற எம்பிக் குதித்தல்; உடற்பயிற்சியில் ஒரு வகை; a gymnastic feat. த.வ. கவிழ்ந்தடி [U. {} → த. பல்டி]
பல்டிஅடி-	பல்டிஅடி- palḍiaḍi, palti-ati, செ.கு.வி. (v.i.); 1. குட்டிக்கரணம் போடுதல்; somersault. 2. ஒப்புக்கொண்டதைச் செய்யாமல் பின் வாங்குதல்; make a retreat;go back on one's word. 3. தோல்வியடைதல்; fail. 'இந்தத் தடவையும் தேர்வில் பல்டி அடித்துவிட்டாயா?' (உ.வ.);.
பலசாலி	பலசாலி palacāli, பெ.(n.) உடல்வலியுள்ளோன்; strong person. த.வ. மல்லன் [Skt. bala-{} → த. பலசாலி]
பலசித்தி	பலசித்தி palasitti, பெ.(n.) பயனடைகை; reaching fruition;achieving success. [Skt. phala+ {} → த. பலசித்தி]
பலதேவன்	பலதேவன்1 palatēvaṉ, பெ.(n.) பலராமன் பார்க்க;see {}. [Skt. bala- {} → த. பலதேவன்]

பலராமன்	பலராமன் palarāmaṉ, பெ.(n.) கண்ணனுக்கு மூத்தவன் (பிங்.);; elder brother of {}, one of {}. [Skt. Bala-{} → த. பலராமன்]
பலவந்தப் புணர்ச்சி	பலவந்தப் புணர்ச்சி palavandappuṇarcci, பெ.(n.) கட்டாயப்படுத்தி ஒரு பெண்ணைப் புணர்கை; rape. [Skt. bala-vant → த. பலவந்தம்]
பலவந்தம்	பலவந்தம் palavandam, பெ.(n.) வலக்காரம், கட்டாயப் படுத்தல்; force, violence, compulsion. [Skt. bala-vat → த. பலவந்தம்]
பலவான்	பலவான் palavāṉ, பெ.(n.) வலிமையானவன்;(உ.வ.);; strong, powerful man. த.வ. மல்லன், வல்லாளன் [Skt. bala-{}-bala-vat → த. பலவந்தம்]
பலவீரம்	பலவீரம் palavīram, பெ.(n.) சவ்வீரம்; a sublimated compound of mercury, sulphur, alum and sal ammonia (சா.அக.);.
பலவீனம்	பலவீனம் palavīṉam, பெ.(n.) 1. வலியின்மை (உ.வ.);; weakness. 2. அசதிநோய் (இ.வ.);; debility, neurasthenia. த.வ. நலிவு [Skt. bala+{} → த. பலவீனம்]
பலாங்	பலாங் palāṅ, பெ.(n.) கப்பற் சதுரப்பாய்ககளைச் சுருட்டும்பொழுது அவற்றின் கீழ் மூலைகளைப் பறுவானுக்கு இழுக்க உதவுங் கயிறு;(M.Navi);; clew-garnets.
பலாஞ்சீப்பு	பலாஞ்சீப்பு palāñjīppu, பெ.(n.) கப்பலின் பலாஞ்சீப்பூம் என்ற உத்தரத்தில் விரிக்கப்படும் பாய் (M.Navi.); sail tied to the flying-jib. [E. flying + E. jib → த. பலாஞ்சீப்பு]

பலாத்காரம்	பலாத்காரம் palātkāram, பெ.(n.) கட்டாயப் படுத்துதல் (இ.வ.);; force, violence, compulsion. த.வ. வலக்காரம் [Skt. {} → த. பலாத்காரம்]
பலாபலம்	பலாபலம் palāpalam, பெ.(n.) இலாபநட்டம்; profit and loss. த.வ. ஆகுபோகு [Skt. phala + a-phala → த. பலாபலம்]
பலான்	பலான் palāṉ, பெ.(n.) அப்பேர்ப்பட்டவன் (C.G.);; such a one. [U. {} → த. பலான்]
பலானது	பலானது palāṉadu, பெ.(n.) குறிப்பிட்டது; the particular.
பலானவன்	பலானவன் palāṉavaṉ, பெ.(n.) இன்னான்; certain or such and such a person. 'அவன் பலானவனென்று தெரியுமா?'. [U. {} → த. பலானவன்]

பலி	பலி1 palittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நேர்தல்; to happen, 'அசனியேற்றின் வீழ்வெனப் பலித்தது பாவியேற்கென்க' (இரகு.சீதைவ. 116);. 2. பயன் விளைத்தல்; to take effect, yield results, produce good or evil. 'வயலிடுந் தழையும்... பின்பலிக்குமாபோல்' (சி.சி.2,17);. 3. செழித்தல்; to thrive, as a crop. 'பலிப்பறிந்து.... வித்தினார்' (அரிச்.பு.நாட்டுப். 38);. 4. மிகுதல்; to increase, swell. 'நீர்பலிப்ப வான்றிரை யெறிந்து' (இரகு.நாட்டுப்.38.);; 5. கொடுத்தல். to give 'பூசையின் பலத்தினைப் பலிப்பாய்' (செவ்வந்திப்பு. அகத்தியச்.41);. [Skt. phala → த. பலி-,] பலி2 pali, பெ.(n.) 1. நிறைவேறல்; that which takes effect (பிங்.);. 2. காய்கனிகளுள்ள மரம்(யாழ்.அக.);; tree laden with fruit. [Skt. phalin → த. பலி]
பலிகொடு-த்தல்	பலிகொடு-த்தல் paligoḍuttal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. தெய்வத்திற்குப் பலியிடுதல்; to sacrifice a victim; to present. offerings to a deity. 'வளநகர் சிலம்பப் பாடிப் பலிகொடுத்து' (அகநா.22);. 2. கொல்லுதல் (உ.வ.);; to kill. த.வ. காவு கொடுத்தல் [Skt. bali → த. பலி]
பலிசை	பலிசை palisai, பெ.(n.) 1. ஆதாயம் (இலாபம்);; profit. 'பலிசையாற் பண்டம் பகர்வான்' (பு.வெ.12,வென்றிப்.2);. 2. வட்டி; interest. ' இப்பொன் பதினெண் கழஞ்சே மூன்று மஞ்சாடி குன்றிக்கும் பலிசையாற் சந்திராதித்தவல்... அட்டுவோமானோம்' (S.I.I.i,116);. [Skt. phala → த. பலம்]
பலிதேர்-தல்	பலிதேர்-தல் palitērtal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) பிச்சையெடுத்தல்; to beg alms. 'வற்றலோடு கலனாப்பலி தேர்த்து' (தேவா.61,2);. த.வ. இரத்தல் [Skt. bali → த. பலி-,]

பலிப்பு	பலிப்பு palippu, பெ.(n.) 1. சித்தி; success. 2. பயன்; fruit, result. 'செய்தவப் பலிப்பை நோக்கி' (இரகு.யாகப்.2);. 3. நன்றாய் விளையுந் தன்மை; productivity. 'பெரும்பூமி பலிப் பெய்தும்' (குற்றா.தல.நூற்ப.13);. 4. வினைப் பயன்; result of karma. [Skt. bali → த. பலிப்பு]
பலிபீடம்	பலிபீடம் palipīṭam, பெ.(n.) பலியிடும் இடம்; altar. 'நீண்ட பலி பீடத்தி லறுத்துவைத்த சிரத்தை' (கலிங்.98);. த.வ. காவு முற்றம் [Skt. bali → த. பலி]
பலிபீடிகை	பலிபீடிகை palipīṭigai, பெ.(n.) பலிபீடம் பார்க்க;see {}. 'விலைப்பலி யுண்ணு மலர்ப்பலி பீடிகை' (சிலப்.12, 43);. [Skt. bail →த. பலி]
பலிவாங்கு-தல்	பலிவாங்கு-தல் palivāṅgudal, 9 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தொந்தரவு செய்தல்; to tormant. 2. நீரில் அடிக்கடி மூழ்க வைத்து இறக்கச் செய்தல்; to make victims of, as by drowning frequently. 'குளம் பலி வாங்கும்'. [Skt. bali → த. பலி]
பலிவெட்டு	பலிவெட்டு palivеṭṭu, பெ.(n.) பூசை முதலியவற்றின் பொருட்டுக் கோயிலுக்கு விடப்பட்ட சிற்றூர்; village given to a temple to meet the expenses of worship and festivals. [Skt. bali → த. பலி]
பலே	பலே palē, பெ.(n.) 'நன்று' என்ற பொருளைக் குறிக்குஞ்சொல்; a term of approbation denoting 'excellent!'. த.வ. வல்லே, வலே [U. {} → த. பலே]
பவ	பவ1 pavattal, 2 செ.கு.வி. (v.t.) தோன்றுதல்; to appear; to be born. 'ஊழியூழி பவந் திட்ட பரமனார்' (தேவா.952,2);. [Skt. bhava → த. பவ-,]

பவகாரணி	பவகாரணி pavakāraṇi, பெ.(n.) அழகர் மலையில் உள்ள ஒரு பழம் பொய்கை; an ancient pool in {}-malai. 'புண்ணிய சரவணம் பவகாரணியொடு' (சிலப்.11,94);. [Skt. bhava+ {} → த. பவகாரணி]
பவந்தா-தல் (பவந்தருதல்)	பவந்தா-தல் (பவந்தருதல்) pavandādalpavandarudal, 15 செ.கு.வி. (v.i.) தோன்றுதல்; to appear. 'நன்றினொன்றாய்ப் பவந்தரும்' (சி.சி.2,74);. [Skt. bhava → த. பவ]
பவம்	பவம்1 pavam, பெ.(n.) 1. பிறப்பு; birth, origin (பிங்.);; 'பவத்திற மறுகெனப் பாவை நோற்ற காதை' (மணிமே.30);. 2. உலக வாழ்க்கை; earthly life. 'சரியாப் பிறவிப் பவந்தரும்' (திவ்.இராமாநுச.94);. 3. உலகம்; world. 'பேரின்ப வீட்டுப்பவம்' (சிவப்.பிர.வெங்கைக்க. 75);. 4. கரணம் பதினொன்றனுள் ஒன்று; 5. உண்மை; existence. 'கொள்பவத்தின் வீடென்' (சி.போ.8,2, வெண்பா.2.);. [Skt.bhava → த. பவம்]
பவுண்டு	பவுண்டு1 pavuṇṭu, பெ.(n.) பதினாறு அவுன்சு அளவு கொண்ட ஒரு நிறை; a standard weight = 16 ounces a voirdupois. [Lat. Pond → த. பவுண்டு] பவுண்டு2 pavuṇṭu, பெ.(n.) கொண்டித் தொழு; enclosure for detention of stray cattle. [E. pound → த. பவுண்டு]
பவுத்தர்	பவுத்தர் pavuttar, பெ.(n.) புத்தமதத்தோர்; Buddhists. 'அயர்த்தார் பவுத்தர்' (திவ்.இயற். நான்முகன்.6);. [Skt. bauddha → த. பவுத்தர்]
பவுதிகீதீட்சை	பவுதிகீதீட்சை pavudiādīṭcai, பெ.(n.) குரு அருளிப்பு (தீட்சை); வகை; a religious initiation. [Skt.bhautiki+{}]
பவுன்	பவுன் pavuṉ, பெ.(n.) 1. இங்கிலாந்து நாட்டுப் பொன்னாணயம்; pound, sterling, sovereign.
பனியன்	பனியன் paṉiyaṉ, பெ.(n.) ஆண்களின் மெய்யாப்பு, உள்ளொட்டி; vest;undershirt. (in India); banian. த.வ.உள்ளொட்டி

பாக்கி	பாக்கி pākki, பெ.(n.) 1. நிலுவை; balance, outstandings, arrears. 2. மிச்சம்; remainder. வங்கி, பாக்கிப் பணத்தைச் செலுத்துவோருக்கு மூன்று மாதம் காலக்கெடு விதித்துள்ளது. (உ.வ.);. [U. {} → த. பாக்கி]
பாக்கிகைபீது	பாக்கிகைபீது pāggigaipītu, பெ.(n.) நிலுவைக் கணக்கு; statement or account of outstanding balances (R.F.);. [U. {} → த. பாக்கிகைபீது]
பாக்கிசாக்கி	பாக்கிசாக்கி pākkicākki, பெ.(n.) 1. பாக்கி பார்க்க;see {}. 2. குறைவு (கொசுறு); (இ.வ.);; extra quantity obtained into the bargain. த.வ.மிச்சமீதி [U. {} → த. பாக்கிசாக்கி]
பாக்கிதார்	பாக்கிதார் pākkitār, பெ.(n.) வரி முதலியன செலுத்தாதிருப்பவன்; revenue defaulter;one who is in arrears. [U. {} → த. பாக்கி → பக்திதார்]
பாகதச்சிதைவு	பாகதச்சிதைவு pākadaccidaivu, பெ.(n.) பிராகிருத மொழியிலிருந்து தமிழிற் சிதைந்து வழங்கிய சொல். (திருக்கோ.53,உரை);;{} words used in Tamil in a modified form. [பாகதம்+சிதைவு]
பாகதம்	பாகதம் pākadam, பெ.(n.) பிராகிருதம் பார்க்க;see {}. [Skt. {} → Pkt. {} → த. பாகவதம்]
பாகவத நடனம்	பாகவத நடனம் pākavadanaḍaṉam, பெ.(n.) மாலிய மத அடியார்கள் ஆடும் நடனம் (வின்.);; a religious dance performed by {}. த.வ.ஆழ்வார் ஆட்டம் [Skt. {} → த. பாகவதம் + த. நடனம்]

பாகவதபுராணம்	பாகவதபுராணம் bākavadaburāṇam, பெ.(n.) 1. வடமொழியிலுள்ள பதினெட்டு தொன்மங்களுள் தலையாயது; a chief {} in Sanskrit. one of {}. 2. செவ்வைச் சூடுவாரால் தமிழ்ச் செய்யுளில் இயற்றப்பட்ட மொழி பெயர்ப்பு நூல்; a metrical translation of sanskrit {} in Tamil by Sevvai – c – {}. 3. கி.பி.1543ல் நெல்லிநகர் வரதராச ஐயங்கார் வடமொழி யினின்று தமிழ்மொழியிற் செய்யுளாக இயற்றிய நூல்; a Tamil-version of the Sanskrit {} by Varadaraja {} of Nelinagar, 1543 A.D. [Skt. {} → த. பாகவதபுராணம்]
பாகவதர்	பாகவதர் pākavadar, பெ.(n.) 1. திருமாலை முதற்கடவுளாகக் கொண்டு வழிபடுஞ் சமயத்தோர் (பிங்.);;{}, worshippers of {}. "பாகவதப் பிரமசாரி" (திருவாலவா. 31,2);. 2. இசைப்பாட்டுடன் சமயச் சார்பான பழங்கால வரலாறுகளை எடுத்துரைப்போர்; those who expound religious stories to the accompaniment of music. 3. பாடகர் (இ.வ.);; masters of music, music teachers. த.வ.மாலியர் [Skt. {} → த. பாகவதர்]
பாகியம்	பாகியம் pākiyam, பெ.(n.) 1. புறம்பானது; that which is external. "பூசை பாகிய மாப்பியந் தரமென விரண்டாகும்" (சூதசங்.சிவமா.5,2);. 2. மலங்கழிக்கை (இ.வ.);; evacuation. த.வ.வெளிப்புறம் [Skt. {} → த. பாகியம்]
பாகியாங்கம்	பாகியாங்கம் pākiyāṅgam, பெ.(n.) புறவழி; the outer path. "பிரமத்தை யடைகிறதற்கு பாகியாங்க மென்றும் அந்தராங்கமென்று மிரண்டங்கங்களுண்டு" (வேதாந்தசா.26);. த.வ.வெளிப்பாதை [Skt. {} → த. பாகியாங்கம்]
பாகீரதி	பாகீரதி pāāradi, பெ.(n.) கங்கை; the Ganges, the daughter of Bhagiratha. "பாகீரதி கிருபா சமுத்திர" (திருப்பு.மூன்றாம் பாகம்,996);. [Skt. {} → த. பாகீரதி]
பாகுடக்கவி	பாகுடக்கவி pākuḍakkavi, பெ.(n.) காணிக்கையாகக் கொடுக்கும் பாட்டு (செந்.vi,335);; dedicatory poem. [Skt.{} → Pkt. {} → த. பாகுடக்கவி]
பாகுபதம்	பாகுபதம் bākubadam, பெ.(n.) பாகுபக்குவம் (சா.அக.);; gummy states;a stage of thick consistence.

பாங்கா	பாங்கா pāṅgā, பெ.(n.) வாங்கா என்ற ஊதுகொம்பு (அபி.சிந்.);; a kind of bugle-horn. [U. {} → த. பாங்கா]
பாசண்டச்சாத்தன்	பாசண்டச்சாத்தன் pācaṇṭaccāttaṉ, பெ.(n.) சமய நூல்களில் வல்லவரான ஐயனார். (சிலப்.9,15.);;{}, a deity versed in treatises on heretical religions. த.வ. ஐயனார் [Skf. {} → த. பாசண்டம்+சாத்தன்]
பாசண்டம்	பாசண்டம் pācaṇṭam, பெ.(n.) 1. புறச்சமயக் கொள்கை; heresy, non-conformity to the orthodox doctrines of religion. 2. தொண்ணூற்றாறு வகைச் சமய நூற் கோவை. (சிலப்.9,15.);; doctrines relating to 96 heretic sects. [Skt. {} → த. பாசண்டம்]
பாசண்டமூடம்	பாசண்டமூடம் pācaṇṭamūṭam, பெ.(n.) பாசண்டிமூடம் (வின்.); பார்க்க;see {}. [Skt. {} → த. பாசண்டம்]
பாசண்டன்	பாசண்டன் pācaṇṭaṉ, பெ.(n.) 1. புறச்சமயி; heretic. "பாசண்டர் நவிற்று வாக்கியத்தில்"(விநாயகபு.83,77);. 2. சமய ஒழுக்கங்களைக் கெடுப்பவன் (இ.வ.);; person of heterodox conduct. [Skt. {} → த. பாசண்டம்]
பாசண்டி	பாசண்டி pācaṇṭi, பெ.(n.) பாசண்டன் பார்க்க;{}. "பழுதாகும் பாசண்டியார்க்கு" (அறநெறி.17);. [Skt. {} → த. பாசண்டம்]
பாசண்டிமூடம்	பாசண்டிமூடம் pācaṇṭimūṭam, பெ.(n.) புறச்சமயத்தினரைப் போற்றும் மடமை; "பாசண்டி மூடமாய்... நாட்டப்படும்" (அறநெறி.16);. [Skt. {} → த. பாசண்டி]
பாசந்தி	பாசந்தி pācandi, பெ.(n.) சுண்டக் காய்ச்சிய பாலில் படியும் பாலாடையுடன், சருக்கரை சேர்த்துக் குளிரவைத்து உண்ணும் இனிப்பு வகை; thick cream of milk with sugar (served cold);. த.வ.பாலாடை இனிகம்
பாசாணக்கல்	பாசாணக்கல் pācāṇakkal, பெ.(n.) 1. பாம்புக் கல்; snake stone. 2. நஞ்சை முறிக்கும் கல் வகை; a kind of stone applied to poison - bites as antidote. [Skt. {} → த. பாசணம்+கல்]

பாசாந்தரப்படுத்து-தல்	பாசாந்தரப்படுத்து-தல் pācāndarappaḍuddudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) மொழி பெயர்த்தல்; to translate. [Skt. {} → த. பாசாந்தரம்+படுத்து-தல்]
பாசாந்தரம்	பாசாந்தரம் pācāndaram, பெ.(n.) அயல்மொழி; foreign language. த.வ.வேற்றுமொழி [Skt. {} → த. பாசாந்தரம்]
பாசி-த்தல்	பாசி-த்தல் pācittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) பேசுதல்; to speak "பாசிக்கத்தகாது" (திருப்பு.1088);. [Skt. {} → த. பாசி]
பாசிசம்	பாசிசம் pāsisam, பெ.(n.) அனைத்து முதன்மைத் தொழில்களையும் தன் முழுமை யான கட்டுப்பாட்டில் வைத்துக் கொண்டு, அரசியல் எதிர்ப்பே எழாத வகையில் அடக்கு முறையைப் பயன்படுத்தி நடத்தும் ஆட்சி முறை; fascism.
பாசிபாப்பு	பாசிபாப்பு pācipāppu, பெ.(n.) சில்லறை வரி வகை (G.N.A.D.II,278);; miscellaneous items of revenue derivedd from small farms, license, etc. [U. {} → த. பாசிபாப்பு]
பாசியகாரர்	பாசியகாரர் pāciyakārar, பெ.(n.) பிரம்ம சூத்திரத்திற்கு விரிவுரை (பாஷ்யம்); இயற்றிய இராமானுசாசாரியர்;{}, a commen-tator on Brahma {}. [Skt. {} → த. பாசிய+காரர்]
பாசியம்	பாசியம் pāciyam, பெ.(n.) ஒரு வகை விரிவுரை; an elaborate commentary. த.வ.விளக்கவுரை [Skt. {} → த. பாசியம்]
பாசுகுத்திருநாள்	பாசுகுத்திருநாள் pācuguttirunāḷ, பெ.(n.) ஒரு கிறித்துவப் பண்டிகை; Easter festival. [F. paque த. பாசுகு+திருநாள்]
பாசுதிகருமம்	பாசுதிகருமம் pācudigarumam, பெ.(n.) சிறுநீர் விடுமுன் மலங்கழிக்கை (யோகஞானா.33);; passing stools before passing urine.

பாசுபதம்	பாசுபதம் bācubadam, பெ.(n.) ஆணவ மலம் இல்லையென்றும் இறைவன் (ஈசன்); பக்குவ மடைந்த ஆதன்களிடம் தன் பண்புகளைப் பற்றுவித்துத் தான் அதிகாரத்தினொழிவு பெற்றிருப்பனென்று கூறும் அகப்புறச் சமய வகை (சி.போ.பா.அவை.);; a Saiva sect which does not recognise the existence of {} and holds that {} entrusts the perfected soul with His function, one ofaka-p-{}-c-camayam. 2. நூற்றெட்டு மறைநூல்களில் ஒன்று; an Upanisad, one of 108. 3. பாசுபதாத்திரம் பார்க்க;see {}. "பாசுபதம் பார்த்தர்க் களித்தார் போலும்" (தேவா.720,2);. 4. சிவமல்லி (நாநார்த்த.152);; taper - pointed mountain ebony. [Skt. {} → த. பாசுபதம்]
பாசுபதன்	பாசுபதன் bācubadaṉ, பெ.(n.) 1. சிவபெருமான்;{}. "பார்த்தனுக் கருள்கள் செய்த பாசுபதன்" (தேவா.389,6);. 2. பாசுபத முறையை மேற்கொள்ளும் சிவனியர்;(திவா.);; follower of the system of pasupadam among the {}. 3. சிவனை வழிபடுவோன் (சூடா.);; worshipper of {}. [Skt. {} → த. பாசுபதன்]
பாசுபதாத்திரம்	பாசுபதாத்திரம் bācubatāttiram, பெ.(n.) சிவபெருமானையே தெய்வமாகக் கொண்ட அம்பு; arrow which has Siva as its presiding deity. [Skt. {}+astra → த. பாசுபதாத்திரம்]
பாசுபதிரம்	பாசுபதிரம் bācubadiram, பெ.(n.) செரிமானத்திற்காகத் தன்வந்திரி முறைப்படி அணியம் செய்த ஓர் ஆயுள்வேத மருந்து (சா.அக.);; a {} medicine prepared for indigestion according to the process laid by Danvantari. த.வ.செரிமருந்து
பாசைக்கருத்து	பாசைக்கருத்து pācaikkaruttu, பெ.(n.) சொல்லின் உட்பொருள் (தாதுமாலை,பக்.132);; implied meaning of a word. [Skt. {} → த. பாசை+கருத்து]
பாசைபங்கம்	பாசைபங்கம் bācaibaṅgam, பெ.(n.) பழிவாங்குவதாகச் சூளுரைத்து அச்சுறுத்துகை (வின்.);; threat of vengeance by oath. த.வ.சூளுறவு, வெகுண்டுரை [Skt. {} → த. பாசை+பங்கம்]
பாஞ்சத்திகம்	பாஞ்சத்திகம் pāñjattigam, பெ.(n.) இசைக் கருவி பொது. (யாழ்.அக.);; musical instrument. [Skt. {}-sabdika → த. பாஞ்சசத்திகம்]

பாஞ்சசன்னியம்	பாஞ்சசன்னியம் pāñsasaṉṉiyam, பெ.(n.) 1. திருமாலின் சங்கு; conch of {}. "மதுசூதன் வாயமுதம் பன்னாளு முண்கின்றாய் பாஞ்ச சன்னியமே" (திவ்.நாயச்.7,5);. 2. தீ (நாநார்த்த.179);; fire. 3. நாணல் (நாநார்த்த. 179);; reed. [Skt. {} → த. பாஞ்சசன்னியம்]
பாஞ்சராத்திரம்	பாஞ்சராத்திரம் pāñjarāttiram, பெ.(n.) மாலியத் தோன்றியங்களுள் ஒன்று (சி.போ.பா.);; a {}. [Skt. {} → த. பாஞ்சராத்திரம்]
பாஞ்சராத்திரி	பாஞ்சராத்திரி pāñjarāttiri, பெ.(n.) மாலிய சமயத்திற் பாஞ்சராத்திரத்தை பின்பற்றுபவன்(சி.போ.பா.அவை.4,சாமிநா.);; a follower of {}. [Skt. {} → த. பாஞ்சராத்திரி]
பாஞ்சராத்திரிகன்	பாஞ்சராத்திரிகன் pāñjarāttirigaṉ, பெ.(n.) பாஞ்சராத்திரி (வின்.); பார்க்க;see {}. [Skt. {} → த. பாஞ்சராத்திரிகன்]
பாஞ்சலம்	பாஞ்சலம் pāñjalam, பெ.(n.) 1. காற்று; wind. 2. கனல்; fire. 3. மிகு(இலாபம்); ஆதாயம்; gain. [Skt. {} → த. பாஞ்சலம்]
பாஞ்சாலம்	பாஞ்சாலம்1 pāñjālam, பெ.(n.) 1. நாடுகள் ஐம்பத்தாறனுள் ஒன்று; an ancient country, one of 56 {}. "துளங்கில் பாஞ்சால மிக்கன வட்டம்" (திருவிளை. நரிபரி.104);. 2. எழில் (யாழ்.அக.);; beauty, noble appearance. [Skt. {} → த. பாஞ்சாலம்] பாஞ்சாலம்2 pāñjālam, பெ.(n.) இலக்கிய நடை மூன்றனுள்ள கௌடத்திற்கும் வைதருப்பத திற்கும் இடைப்பட்ட நடை. one of the three literary styles, midway between kautam and vaitaruppam. [Skt. {} → த. பாஞ்சாலம்]
பாஞ்சாலமட்டியம்	பாஞ்சாலமட்டியம் pāñjālamaṭṭiyam, பெ.(n.) தாள வகை (யாழ்.அக.);; a special mode of marking time. [Skt. {}+madhya → த. பாஞ்சாலம்+ அட்டியம்]

பாஞ்சாலன்	பாஞ்சாலன் pāñjālaṉ, பெ.(n.) 1. பாஞ்சால நாட்டினன் (யாழ்.அக.);; inhabitant of {}. 2. பாஞ்சால நாட்டரசன்; King of {}. 3. அழகிய தோற்றமுள்ளவன்; a person of noble appearance. [Skt. {} → த. பாஞ்சாலன்]
பாஞ்சாலி	பாஞ்சாலி pāñjāli, பெ.(n.) 1. பாஞ்சால இளவரசி பாஞ்சாலி (துரோபதை);; Draupadi, the princess of {}. "பந்தார் விரலாள் பாஞ்சாலி கூந்தன் முடிக்க" (திவ்.பெரியதி. 6,7,8); 2. மரப்பாவை, மரப்பொம்மை (உ.வ.);; wooden doll. [Skt. {} → த. பாஞ்சாலி]
பாஞ்சாலிகம்	பாஞ்சாலிகம் pāñjāligam, பெ.(n.) மரப்பாவை விளையாட்டு; play with wooden doll. "பாஞ்சாலிக முன்னான நல்ல விளையாட்டின்" (திருவாலவா.62,26);. த.வ.பொம்மை விளையாட்டு [Skt. {} → த. பாஞ்சாலிகம்]
பாட்கா	பாட்கா pāṭkā, பெ.(n.) கூட்டிக் கொடுப்போன்; pimp, go-between. [U. {} → த. பாட்கா]
பாட்சா	பாட்சா pāṭcā, பெ.(n.) முகம்மதிய அரசன் (வின்.);; Muhammadan king or governor. [U. {} → த. பாட்சா]
பாட்சிகன்	பாட்சிகன் pāṭcigaṉ, பெ.(n.) பறவை பிடிப்பவன் (வின்.);; bird catcher, fowler. த.வ.குருவிக்காரன், குறவன் [Skt. {} → த. பாட்சிகன்]
பாட்டலாக்குக்கம்மல்	பாட்டலாக்குக்கம்மல் pāṭṭalākkukkammal, பெ.(n.) மாட்டியணிதற்குரிய கம்மல் வகை; women's ear - ornament, resembling a padlock, fastened behind the ear-lobe with a screw. த.வ. திருகுக்கம்மல் [E.padlock → த. பாட்டலாக்கு+கம்மல்]

பாட்டியமி	பாட்டியமி pāṭṭiyami, பெ.(n.) வெள்ளுவா, காருவாவிற்கு அடுத்து வரும் நாள் (பிரதமை திதி);; the day after the full or new moon. மறுவ. முதலுவா [Skt. prathama → Te. {} → த. பாட்டியமி]
பாட்டில்	பாட்டில்1 pāṭṭil, பெ.(n.) ஒரு வகைக் கையணி (வின்.);; a kind of flat bracelet, worn by women or children. த.வ. தட்டை வளையல் [Mhr. {} → த. பாட்டில்] பாட்டில்2 pāṭṭil, பெ.(n.) குப்பி (இக்.வ.);; bottle. [E. bottle → த. பாட்டில்]
பாட்லாக்கு	பாட்லாக்கு pāṭlākku, பெ.(n.) பூட்டு, தாழ்ப்பாள், சங்கிலி இவை மாட்டவுதவும் கதவின் நிலையுறுப்பு; hasp of a lock, staple, clincher of a chain. த.வ.கொண்டி [E. padlock → த. பாட்லாக்கு]
பாடாணக்கட்டு	பாடாணக்கட்டு pāṭāṇakkaṭṭu, பெ.(n.) வெள்ளை நஞ்சு (வின்.);; white arsenic. [Skt. {} → த. பாடாணம்+ கட்டு]
பாடாணக்கல்	பாடாணக்கல் pāṭāṇakkal, பெ.(n.) 1. பாம்புக் கல்; snake-stone. 2 நஞ்சை மாற்றுங் கல் வகை; a kind of stone applied to poison- bites as antidote. த.வ.நஞ்சுமுறிக்கல் [Skt. {} → த. பாடாணம்+கல்]
பாடாணச்செடி	பாடாணச்செடி pāḍāṇacceḍi, பெ.(n.) திருநீற்றுப் பச்சை; sweet basil. [Skt. {} →த. பாடாணம்+செடி]
பாடணத்தாபனம்	பாடணத்தாபனம் pāṭaṇattāpaṉam, பெ.(n.) இறந்தவர்களுக்கு நினைவுக்கல் (நடுகல்); நடும் விழா (உ.வ.);; the rite of setting up a stone to represent the deceased in a funeral ceremony. த.வ.நடுகல்விழா [Skt. {} → த. பாடாணத் தாபனம்]

பாடாணமாரி	பாடாணமாரி pāṭāṇamāri, பெ.(n.) கல்மழை (சா.அக.);; hail stone rain. த.வ.ஆலங்கட்டி மழை
பாடாணமுத்தி	பாடாணமுத்தி1 pāṭāṇamutti, பெ.(n.) ஆதன் கற்போலக் கிடப்பதாகக் கருதப்படும் முத்தி நிலை; the state of salvation in which the soul is supposed to lie still like a piece of stone. [Skt. {}+Pkt. mukti → பாஷாணமுத்தி → த. பாடாணமுத்தி] பாடாணமுத்தி2 pāṭāṇamutti, பெ.(n.) உடலும், ஆதனும் அழியும் பௌத்தர்களின் வீடுபேறு (சா.அக.);; annihilation of the body and soul by Buddhists. [Skt. {} + Pkt. mukti → பாஷாணமுத்தி → த. பாடாணமுத்தி]
பாடாணோத்துவாசனம்	பாடாணோத்துவாசனம் pāṭāṇōttuvācaṉam, பெ.(n.) சாச்சடங்கில் இறந்தவர் பொருட்டு நாட்டிய கல்லை நீரிலிடுஞ் செய்கை (உ.வ.);; the rite of removing the stone representing the deceased and casting it into water at the close of a funeral ceremony. த.வ.கல் நீராட்டு [Skt. {} → த. பாடாணோத்து – வாசனம்]
பாடி-த்தல்	பாடி-த்தல் pāṭittal, 4 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. பேசுதல்; to speak. "காழிவேந்தர்... சமணரோடும் பாடித்த தோடந் தீர" (திருவாலவா.38,67);. 2. பலுக்குதல்; to pronounce, utter, as mantra. "சிவனுக்கு மூலத்தைப் பாடித்தே" (சைவச.பொது.295);. [Skt. {} → த. பாடித்தல்]
பாடிதம்	பாடிதம் pāṭidam, பெ.(n.) பலுக்கப்படுவது; speech, anything pronounced. "பாடித வசன மென்றா" (சிவதரு.சிவஞானயோ.81);. [Skt. {} → த. பாடிதம்]
பாடியகாரர்	பாடியகாரர் pāṭiyakārar, பெ.(n.) 1. பேருரை காரர்; author of an elaborate commentary. 2. பாணினீயத்தின் பேருரையாளரான பதஞ்சலி (பி.வி.1, உரை.);;{}, the commentator on the Grammar of {}. 3. நான்முகனின் நூற்பாவிற்கு விரிவுரை (பாஷ்யம்); இயற்றிய இராமானுசாச்சாரியர்;{}, a commentator on Brahma {}. த.வ.உரையாசிரியர் [Skt. {} → த. பாடியகாரர்]

பாடியம்	பாடியம் pāṭiyam, பெ.(n.) பேருரை (வின்.);; an elaborate commentary on {}. த.வ.விளக்கவுரை [Skt. {} → த. பாடிய]
பாடைபேசு-தல்	பாடைபேசு-தல் pāṭaipēcudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வேற்றுமொழி பேசுதல்; to speak a foreign language. 2. ஆங்கிலம் பேசுதல்; to speak English. 3. வெகுண்டுரைத்தல்; to bind oneself with oath.
பாண்டாகாரம்	பாண்டாகாரம் pāṇṭākāram, பெ.(n.) 1. பண்ட சாலை (யாழ்.அக.);; storehouse. 2. கருவூலச் சாலை (மேருமந்.56, உரை.);; treasury. த.வ.இருப்புக் கிடங்கு [Skt. {} → த. பாண்டாகாரம்]
பாண்டாகாரி	பாண்டாகாரி pāṇṭākāri, பெ.(n.) கருவூலக் காரன்; treasurer. [Skt. {} → த. பாண்டாகாரி]
பாணக்கல்	பாணக்கல் pāṇakkal, பெ.(n.) ஒன்பான் மணிகளுள் ஒன்றான விடரியம் (வைடூரியம்);. (சா.அக.);; one of the nine gems-Cat's eye.
பாணிவாதன்	பாணிவாதன் pāṇivātaṉ, பெ.(n.) வாணிகன் (யாழ்.அக.);; merchant. [Skt. {}-vat →த. பாணிவாதன்]
பாணினீயம்	பாணினீயம் pāṇiṉīyam, பெ.(n.) பாணினி இயற்றிய வடமொழி இலக்கணம்(வியாகரணம்);;{} grammar. [Skt. {} → த. பாணினீயம்]
பாத்தியா	பாத்தியா pāttiyā, பெ.(n.) முகம்மதிய மதத்தார் திருமணம் அல்லது இறப்பு (மரண); காலத்தில் குரான் ஓதுகை. (உ.வ.);; the rite of reading the first chapter of the Quran, at a Muhammadan wedding or funeral. பாத்தியா ஓதினான். [U. fatiha → த. பாத்தியா]

பாத்திரப்பிரவேசம்	பாத்திரப்பிரவேசம் pāttirappiravēcam, பெ.(n.) நடிகர் மேடையில் தோன்றும் முதற் காட்சி (இக்.வ.);; entrance of actors on the stage. [Skt. {} → த. பாத்திரப்பிரவேசம்]
பாத்திரபதம்	பாத்திரபதம் bāddirabadam, பெ.(n.) 1. ஆறாவது நிலா மாதம் (வின்.);; sixth lunar month. 2. முற்கொழுங்கால் (பூரட்டாதி); பிற்கொழுங்கால் (உத்திரட்டாதி); எனும் விண்மீன்கள்; the name common to 25th and 26th {}. 3. தொழுபஃறி (இரேவதி);; the 27th {}. [Skt. {}-pada → த. பாத்திரபதம்]
பாத்திரபாகம்	பாத்திரபாகம் pāttirapākam, பெ.(n.) ஏனத்தில் (பாத்திரம்); எண்ணெய் கெடாதபடி யிருக்க இடும் மணப்பொருள் (நாஞ்.);; preservative used to prevent oil from becoming rancid. த.வ.கசடுநீக்கி [Skt. {} → த. பாத்திர+பாகம்]
பாத்திரவேதிகை	பாத்திரவேதிகை pāttiravētigai, பெ.(n.) வழிபாட்டு ஏனங்கள் முதலியன வைக்கும் மேடை (பீடம்);(இ.வ.);; a platform or support for the utensils and cups used in divine worship. [Skt. {} → த. பாத்திரவேதிகை]
பாத்திரன்	பாத்திரன் pāttiraṉ, பெ.(n.) தக்கோன்; competent, worthy person. "உயர்ந்த பாத்திரன்" (சேதுபு.சேதுபல.67);. த.வ.தகுதியானவன், உயர்ந்தவன் [Skt. {} → த. பாத்திரன்]
பாத்திலார்	பாத்திலார் pāttilār, பெ.(n.) விலைமகள்; prostitutes. "பாத்திலார் தாம்விழையும் நாடகஞ் சாராமை" (ஏலாதி,25);. த.வ.பரத்தை, கணிகையர்

பாதகம்	பாதகம்1 pātagam, பெ.(n.) பெருந்தீமை, பெருங்கரிசு; grievous sin, heinous crime "நாரினிற் பாலன் செய்த பாதக நன்மை யாய்த்தே" (சி.சி.2,29);. த.வ.வங்கொடுமை, பெருங்கொடுமை [Skt. {} → த. பாதகம்] பாதகம்2 pātagam, பெ.(n.) தடை; hindrance, objection. "அதனாற் பாதகமில்லை" (உ.வ.);. த.வ.முட்டுக்கட்டை, இடையூறு [Skt. {} → த. பாதகம்]
பாதகன்	பாதகன் pātagaṉ, பெ.(n.) பெருங்குற்றஞ் செய்தோன்; man guilty of a heinous crime. "ஐம்பெரும் பாதகர்காள்" (திவ்.நாய்ச்.9,4);. த.வ.கயவன் [Skt. {} → த. பாதகன்]
பாதகி	பாதகி1 pātagi, பெ.(n.) பெருங்கொடுமை செய்தவள்; woman guilty of a heinous crime. "பாரியா யிருந்து கொன்ற பாதகி பெற்ற பேற்றால்" (உபதேசகா.சிவபுண்.202);. த.வ.கொடுமைக்காரி [பாதகன் → பாதகி] பாதகி2 pātagi, பெ.(n.) பெருங்கேடன் (பாதகன்);; criminal. "பக்திமான்களும் பாதகிகளும் ஒக்கவாழ்ந்து போய்த்து" (திவ்.அமலனாதி.2, வியா.பக்.33);. த.வ.கொலைகாரன், கயவன் [Skt. patakin → த. பாதகி]
பாதங்கம்	பாதங்கம் pātaṅgam, பெ.(n.) பொடி; ash. "பாதங்க நீறேற்றார்" (தேவா. 225, 1);. த.வ.தூள், துகள், சாம்பல் [படி → பதி → பதிகம் → பதகம் → பதங்கம் → Skt. {} → த. பாதங்கம்]
பாதர்	பாதர் pātar, பெ.(n.) பகதூர்; Bahadur. "பாதர் வெள்ளை யென்று கூப்பிடுவேன்" (கட்ட பொம்மு.பக்.26);. [Persn. {} → த. பாதர்]

பாதரசம்	பாதரசம் pātarasam, பெ.(n.) இதளியம்; mercury, quicksilver. "பாதரசமாய் மனது சஞ்சலப்படுமலால்" (தாயு.பரிபூரண.6);. [Skt. {}-rasa → த. பாதரசம்]
பாதராயணன்	பாதராயணன் pātarāyaṇaṉ, பெ.(n.) பிரம்ம நூல், மகாபாரதம் முதலியவற்றின் ஆசிரியராகிய வியாசமுனிவர் (வின்.);; the sage {}, author of Brhama {}, Mahabharata, etc. [Skt. {] → த. பாதராயணன்]
பாதவம்	பாதவம்1 pātavam, பெ. (n.) மரம்; tree. "பாதவக் கண்ணிழல்" (ஞானா.18,11);. 2. தோப்பு (பிங்.);; garden, grove. த.வ. பூங்கா [Skt. {}-pa → த. பாதவம்] பாதவம் pātavam, பெ.(n.) மலை (பிங்.);; hill, mountain. [Skt. parvata → த. பாதவம்]
பாதன்	பாதன் pātaṉ, பெ.(n.) 1. கதிரவன் (சா.அக.);; the sun. 2. நெருப்பு; fire. த.வ. எரிகதிர், ஞாயிறு
பாதனம்	பாதனம்1 pātaṉam, பெ.(n.) 1. வணக்கம்; homage, reverence, prostration in worship. "பாதனஞ் செய்தார்" (பாரத. சூது.139);. 2. கீழ்முகமாகச் செய்கை; causing to turn downwards. "பாதனமாகப் பரிந்தது பார்த்தே" (திருமந்.1041);. [Skt. {} → த. பாதனம்] பாதனம்2 pātaṉam, பெ.(n.) குத்தியெடுக்கை அல்லது கத்தியால் பிளக்கை (சா.அக.);; opening by, lancet or incison.
பாதாங்கொட்டை	பாதாங்கொட்டை pātāṅgoṭṭai, பெ.(n.) வாதாங்கொட்டை (இ.வ.);; almond. த.வ. முற்பழக் கொட்டை [U. {} → த. பாதாம்+கொட்டை]

பாதாமல்வா	பாதாமல்வா pātāmalvā, பெ.(n.) பாதுமல்வா (இ.வ.); பார்க்க;see {}.
பாதாலத்தாம்பி	பாதாலத்தாம்பி pātālattāmbi, பெ.(n.) நிலக்காளான் (தைலவ.தைல.);; mushroom, fungi.
பாதாலம்	பாதாலம் pātālam, பெ.(n.) 1. பாதாளம் பார்க்க;see {}. 2. வடவைத் தீ; submarine fire. "மொய்கொள் பாதால முத்தீ" (சீவக. 2462);. த.வ. கீழுலகம் [Skt. {} → த. பாதாலம்]
பாதாளக்கரண்டி	பாதாளக்கரண்டி pātāḷakkaraṇṭi, பெ.(n.) கிணற்றில் விழுந்த பொருளை எடுக்குங் கருவி (உ.வ.);; grapnel, hook to lift things fallen into a well. த.வ. முள்குறடு [Skt. {} → த. பாதாளக் கரண்டி]
பாதாளகங்கை	பாதாளகங்கை pātāḷagaṅgai, பெ.(n.) நிலத்தின் கீழ் ஒடும் நீரோட்டம் (வின்.);; subterranean stream. த.வ.நிலத்தடி நீர் [Skt. {} → த. பாதாளம்+கங்கை]
பாதாளகிரகணம்	பாதாளகிரகணம் pātāḷagiragaṇam, பெ.(n.) 1. கண்ணுக்குப் புலப்படாத கோள்பற்று (கிரகணம்); (C.G.);; eclipse below the horizon. 2. அரைகுறையாய்ப் புலப்படும் கோள் பற்றுகை; eclipse which is only partly visible. [Skt. {} → த. பாதாளகிரகணம்]
பாதாளகொலுசு	பாதாளகொலுசு pātāḷagolusu, பெ.(n.) பாதாளக்கரண்டி பார்க்க;see {}. [Skt. {} → Te. golusu → த. பாதாளகொலுசு]
பாதாளத்தார்	பாதாளத்தார் pātāḷattār, பெ.(n.) பாதாள வாசிகள் பார்க்க;see {}. "பாரார் விசும்புள்ளார் பாதாளத்தார் புறத்தார்" (திருவாச.8,2);. [Skt. {} → த. பாதாளத்தார்]

பாதாளம்	பாதாளம் pātāḷam, பெ.(n.) 1. கீழுலகம் ஏழனுள் அடியில் உள்ளது; the lowest subterranean region, one of {}. 2. கீழுலகம்; any of the nether worlds. "பாதாள மேழினுங் கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்" (திருவாச. 7,10);. 3. குகை, பள்ளம் (வின்.);; deep cavern, pit, chasm, gulf, abyss, cleft. 4. அளறு (நரகம்.); (சூடா.);; hell. 5. கணியத்தில் கதிரவனுக்கு நான்காமிடம் (வின்.);; 6. மறைவிடம் (வின்.);; secret place. [Skt. {} → த. பாதாளம்]
பாதாளயோகம்	பாதாளயோகம் pātāḷayōkam, பெ.(n.) கணிய நூல் வகையுளொன்று (சங்.அக.);; [Skt. {} → த. பாதாளயோகம்]
பாதாளலிங்கம்	பாதாளலிங்கம் pātāḷaliṅgam, பெ.(n.) நிலத்தில் ஆழப்பதிந்த சிவலிங்கம் (உ.வ.);; Siva-lingam, which is deeply rooted in the earth. [Skt. {}+linga → த. பாதாளலிங்கம்]
பாதாளலோகம்	பாதாளலோகம் pātāḷalōkam, பெ.(n.) பாதாளம், 1, 2 (வின்.); பார்க்க;see {}, 1, 2. [Skt. {} → த. பாதாளலோகம்]
பாதாளவயிரவன்	பாதாளவயிரவன் pātāḷavayiravaṉ, பெ.(n.) 1. கிணறு வெட்டவும் புதைபொருளை வெளி யிடவும் காணிக்கை கொள்ளும் வைரவக் கடவுள் (வின்.);; Bhairava of the nether world, to whom sacrifice is offered When digging wells or discovering treasure hidden under ground. [Skt. {}+bhairava → த. பாதாளவயிரவன்]
பாதாளாஞ்சனம்	பாதாளாஞ்சனம் pātāḷāñjaṉam, பெ.(n.) கருநிற மை முதலிய மூன்றனுள் மறை பொருளைக் காண உதவுவதும் மை; magical black pigment or collyrium used in discovering treasures buried underground, one of the three {}. [Skt. {} → த. பாதாளாஞ்சணம்]
பாதாளி	பாதாளி pātāḷi, பெ.(n.) 1. மிகச் சிக்கலானது; anything very difficult to unravel. 'இழவும் பாதாளியுமாகவிருக்கிறது' (தஞ்.); 2. தொல்லை செய்பவள் (இ.வ.);; a worrying or trouble- some woman. த.வ.நச்சரிப்பவள் [Skt. {} → த. பாதாளி]
பாதித்தியம்	பாதித்தியம் pātittiyam, பெ.(n.) தரக்குறைவு (பதிதத்தன்மை); (யாழ்.அக.);; apostasy, degradation. [Skt. patitya → த. பாதித்தியம்]

பாதிரியார்	பாதிரியார் pātiriyār, பெ.(n.) கிறித்தவத் தேவாலயத்தில் வழிபாடு நடத்திவைப்பவர்; [E. Father → த. பாதிரியார்]
பாதிவிரத்தியம்	பாதிவிரத்தியம் pātivirattiyam, பெ.(n.) கற்பொழுக்கம்; chastity, fidelity, conjugal virtues. த.வ.இல்லற ஒழுக்கம் [Skt. {} → த. பாதிவிரத்தியம்]
பாதுகாகாரன்	பாதுகாகாரன் pātukākāraṉ, பெ.(n.) மிதியடி, செருப்பு செய்பவர் (யாழ்.அக.);; cobbler, shoe-maker. த.வ.தோல்வினைஞன் [Skt. {} → த. பாதுகாகாரன்]
பாதுசா	பாதுசா1 pātucā, பெ.(n.) முகம்மதிய அரசன்; sultan, Muhammadan ruler. [U. {} → த. பாதுசா] பாதுசா2 pātucā, பெ.(n.) இனிப்புப் பணியார வகை (இ.வ.);; a kind of sweet cake.
பாதுமல்வா	பாதுமல்வா pātumalvā, பெ.(n.) கற்பழவிதை (வாதாம்);யாலான இன்களி(அல்வா);; a kind of confection prepared with almond. "பாதுமல்வா நெய்யுருண்டை" (பஞ்ச.திருமுக. 1837); [Persin. {} + Ar. {} → த. பாதுமல்வா]
பாதூனசந்திரன்	பாதூனசந்திரன் pātūṉasandiraṉ, பெ.(n.) நிலவுக்கும் கருங்கோள் செங் கோளுக்கும் இடையே உள்ள தொலைவு (வின்);; [Skt. {}+candra → த. பாதூனசந்திரன்]
பாதேயம்	பாதேயம் pātēyam, பெ.(n.) கட்டுச்சோறு; food carried for use on a journey, viaticum. "பரலோக பாதேயம்" (வின்.);. த.வ.கட்டுணவு [Skt. {} → த. பாதேயம்]

பாதோசம்	பாதோசம் pātōcam, பெ.(n.) தாமரை (மலை.);; lotus, as water-born. த.வ.கமலம் [Skt. {} → த. பாதோசம்]
பாநியாமலகம்	பாநியாமலகம் pāniyāmalagam, பெ.(n.) ஒரு வகை நெல்லி (நீர் வேட்கையைத் தடுப்பது);; a kind of gooseberry. which prevents and arrests thirst (சா.அக.);.
பாபக்கிரகம்	பாபக்கிரகம் pāpaggiragam, பெ.(n.) நன்மை செய்யாக்கோள் (விதான.மரபி.2,உரை.);; unfavourable or malevolent planet. த.வ.தீயகோள் [Skt. {}+graha → த. பாபக்கிரகம்]
பாபக்கினம்	பாபக்கினம் pāpakkiṉam, பெ.(n.) எள் (சங்.அக.);; sesame. [Skt. {}-ghna → த. பாபக்கினம்]
பாபசங்கீர்த்தனம்	பாபசங்கீர்த்தனம் pāpasaṅārttaṉam, பெ.(n.) பாழ்வினை அல்லது கரிசு நீங்க அவற்றைச் சமயக் குருவிடம் தெரிவிக்கை (கிறித்து.);; confession of sin. த.வ.குற்றம் ஏற்பு [Skt. {} → த. பாபசங்கீர்த்தனம்]
பாபசமனம்	பாபசமனம் pāpasamaṉam, பெ.(n.) கரிசுக் கழுவாய்; removal or expiation of sin. [Skt. {} → த. பாபசமனம்]
பாபத்தி	பாபத்தி pāpatti, பெ.(n.) வேட்டை (சூடா.);; hunting, fishing. [Skt. {}-ddhi → த. பாபத்தி]
பாபத்து	பாபத்து pāpattu, பெ.(n.) 1. செய்தி; item, article, matter, business, affair. 2. கணக்கு; account, head in accounts. 'அவன் பாபத்திலே செல்லும் ரூபாய் ஐந்து'. (இ.வ.);. [U. babat → த. பாபத்து]

பாபதண்டி	பாபதண்டி pāpadaṇṭi, பெ.(n.) கரிசுக்காகத் தண்டனைக்கு உரியவன் (தக்கயாகப், 505);; sinner who deserves punishment. [Skt. {} → த. பாபதண்டி]
பாபதத்தம்	பாபதத்தம் pāpadaddam, பெ.(n.) 1. தீவினை களிற் செலவழிக்கப்படும் பொருள்; property or money lost in evil purseuts. 2. கள்வர் முதலியோராற் கவரப்படும் பொருள்; property lost in theft. [Skt. {}+data → த. பாபதத்தம்]
பாபது	பாபது pāpadu, பெ.(n.) பாபத்து பார்க்க;see {}.
பாபம்	பாபம் pāpam, பெ.(n.) தீவினைப் பயன்; accumulated result of sinful action. [Skt. {} → த. பாபம்]
பாபமூர்த்தி	பாபமூர்த்தி pāpamūrtti, பெ.(n.) வேடன் (யாழ்.அக.);; hunter. [Skt. {}+murti → த. பாபமூர்த்தி]
பாபவிக்கியானம்	பாபவிக்கியானம் pāpavikkiyāṉam, பெ.(n.) பாபசங்கீர்த்தனம் பார்க்க;see {}. [Skt. {} → த. பாபவிக்கியானம்]
பாபவிமோசனம்	பாபவிமோசனம் pāpavimōcaṉam, பெ.(n.) பாழ்வினை (குற்றம்); அல்லது கரிசு நீங்குகை; liberation from sins. 'நீ செய்த இந்தக் கொடுஞ்செயலுக்கு பாபவிமோசனம் உண்டா?' (இ.வ.);. த.வ.தீவினைக்கழுவாய் [Skt. {} → த. பாபவிமோசனம்]
பாபிட்டன்	பாபிட்டன் pāpiṭṭaṉ, பெ.(n.) தீச்செயல் புரிந்தவன்; sinful man. [Skt. {} → த. பாபிட்டன்]
பாபிட்டை	பாபிட்டை pāpiṭṭai, பெ.(n.) கொடுந்தீமை செய்தவள்; sinful woman. [Skt. {} → த. பாபிட்டை]

பாமரம்	பாமரம் pāmaram, பெ.(n.) 1. முட்டாள்தனம்; ignorance, stupidity. "பாமரத் திமிரபானு" (பிரபோத.6,20); 2. மூடன்; dullard. "பாமரமே யுனக்கென்ன" (இராமநா.அயோத்தி. 5);. [Skt. {} → த. பாமரம்]
பாமரன்	பாமரன் pāmaraṉ, பெ.(n.) 1. அறிவிலான்; ignorant, stupid person. "பாமரரெனக் காண்பிப்பார் பண்டிதத் திறமை காட்டார்". (கை வல். தத்து.96); 2. இழிந்தோன்; vile, low, base person. 3. அரசற்குத் துணைவன் (யாழ்.அக.);; king's companion. [Skt. {} → த. பாமரன்]
பாயகாரி	பாயகாரி pāyakāri, பெ.(n.) குறிப்பிட்ட காலம் வரை குடிவாரத்துக்கு உழுபவன்; temporary cultivator, one who cultivates the land of another for a stipulated term, obtaining a certain share of the crop. [U. {} → த. பாயகாரி]
பாயுரு	பாயுரு pāyuru, பெ.(n.) எருவாய்(குதம்);; anus, fundament. [Skt. {} → த. பாயுரு]
பார்க்கவம்	பார்க்கவம் pārkkavam, பெ.(n.) துணைத் தொன்மங்கள் பதினெட்டனுள் ஒன்று; a secondary {} one of 18 upa-{}. [Skt. {} → த. பார்க்கவம்]
பார்க்கவசுபத்தியம்	பார்க்கவசுபத்தியம் bārkkavasubattiyam, பெ.(n.) இரவின் 15 முழுத்தங்களுள் பதினொன்றாவது (விதான்.குணாகுண.73, உரை);; the 11th of the 15 divisions of night. [Skt. {} → த. பார்க்கவசுபத்தியம்]
பார்சி	பார்சி pārci, பெ.(n.) 1. பாரசிக இனத்தான்; Parsee. 2. பாரசீகப்பண்; a Persian tune. 3. பாரசிக நாடு(வின்.);; Persia. [U. {} → த. பார்சி]
பார்சுவகிரகணம்	பார்சுவகிரகணம் pārcuvagiragaṇam, பெ.(n.) குறை கோள்பற்று (பஞ்.);; partial eclipse. [Skt.{} → த. பார்சுவ கிரகணம்]

பார்சுவர்	பார்சுவர் pārcuvar, பெ.(n.) 1. சமணத்துறவியர் இருபத்து நால்வருள் ஒருவர் (திருக்கலம், காப்பு, உரை.);; a Jaina Arhat, one of 24 {}. [Skt. {} → த. பார்ச்சுவர்]
பார்சுவவாயு	பார்சுவவாயு pārcuvavāyu, பெ.(n.) பக்க ஊதை நோய்; paralysis. [Skt. {} → த. பார்சுவவாயு]
பார்த்தசாரதி	பார்த்தசாரதி pārddacāradi, பெ.(n.) கண்ணபெருமான்;{}, Arjuna's charioteer. [Skt. {} → த. பார்த்தசாரதி]
பார்த்திபன்	பார்த்திபன் bārttibaṉ, பெ.(n.) அரசன், king. "பார்த்திபகுமரன் சேர்ந்தான் (சீவக.1683);. [Skt. {} → த. பார்த்திபன்]
பார்த்திவ	பார்த்திவ pārttiva, பெ.(n.) ஆண்டு அறுபதனுள் பத்தொன்பாவது; the 19th year of the jupiter cycle. [Skt. {} → த. பார்த்திவ]
பார்ப்பதிகொழுநன்	பார்ப்பதிகொழுநன் pārppadigoḻunaṉ, பெ.(n.) சிவபெருமான் (பிங்.);; Sivan the consort of {}. [Skt. {} + த. கொழுநன்]
பார்ப்பதிபுதல்வன்	பார்ப்பதிபுதல்வன் bārbbadibudalvaṉ, பெ.(n.) பிள்ளையார் (பிங்.);;{} son of {}. [Skt. {} +த. புதல்வன்]
பார்வணசிராத்தம்	பார்வணசிராத்தம் pārvaṇasirāttam, பெ.(n.) 1. பருவ காலங்களில் முன்னோர்க்குச் செய்யுஞ் சடங்கு; ceremony performed in honour of the manes at the paruvam. 2. காலை மாலை நேரங்களில் இல்லறத்தான், முன்னோர்களுக்கு (வேள்வித் தீ வளர்த்து); நடத்தும் காரியம்; ceremony to the manes accompanied with oblation in {}. [Skt. {} → த. பார்வணசிராத்தம்]
பார்வணவோமம்	பார்வணவோமம் pārvaṇavōmam, பெ.(n.) ஈமக்கடனுக்காகச் செய்யும் வேள்வித் தீ (சேதுபு.சேதுபல.98);; fire oblation in the ceremonies to the manes. [Skt. {} → த. பார்வனம்+ஒமம்]

பார்வதி	பார்வதி pārvadi, பெ.(n.) 1. உமை (திவா.);; மலை அரசி; Parvati, daughter of Parvata-{}. 2. திரௌபதி (யாழ்.அக.);; Draupadi. 3. இடைச்சி (யாழ்.அக.);; shepherdess. 4. காவி மண் (யாழ்.அக.);; red ochre. 5. ஆனை நெருஞ்சில் (சங்.அக.);; a small plant. [Skt. {} → த. பார்வதி]
பார்வதிலோசனம்	பார்வதிலோசனம் pārvadilōcaṉam, பெ.(n.) 16 மாத்திரைகள் கொண்ட துணைத் தாள வகை (பரத.தாள.3.);; a variety of time-measure consisting of 16 {}, one of five upa-{}. [Skt. {} → த. பார்வதிலோசனம்]
பாரங்கதன்	பாரங்கதன் pāraṅgadaṉ, பெ.(n.) கல்வித் துறையிற் கரை கண்டவன்; a learned person, one who has reached the further shore or utmost limit of an art. [Skt. {}-gata → த. பாரங்கதன்]
பாரசி	பாரசி pārasi, பெ.(n.) 1. பன்னிரண்டாம் நாள் பிறைநிலா (துவாதசி);; the 12th day of the lunar fortnight. "வாட் கண்ணார் பாரசிநாள் பைம்பூந் தொடையலோடேந்திய தூபம் (திவ்.இயற்.1:82);. [Skt. {} → Pkt. {} → த. பாரசி]
பாரசீகம்	பாரசீகம் pāracīkam, பெ.(n.) ஒருநாடு; Persia one of 56 tesam. "பாரசீகத்திற் புக்கான் (இரகு.திக்கு.226);. [Skt.{} → த. பாரசீகம்]
பாரணை	பாரணை pāraṇai, பெ.(n.) பாரணம்1 2 பார்க்க;see {} 2. "துவாதசிப் பாரணையருந்த (வரத.பாகவத.அம்பரீட.8); [Skt. {} → த. பாரணை]
பாரத்துவாசன்	பாரத்துவாசன் pārattuvācaṉ, பெ.(n.) 1. துரோணாச்சாரியன் (பிங்.);;{}. 2. அகத்திய முனிவர் (யாழ்.அக.);; sage Agastya. 3. ஒரு துறவி; a {} believed to be nursed by a bird. [Skt. {} → த. பாரத்துவாசன்]
பாரதகண்டம்	பாரதகண்டம் pāradagaṇṭam, பெ.(n.) இந்திய நாடு; India. இமயகிரிக்கும் தென் கடற்குமிடைப் பாகம் பாரதமே (சிவதரு. கோபுர.51);. [Skt. {} → த. பாரதம்+கண்டம்]

பாரதப்போர்	பாரதப்போர் pāradappōr, பெ.(n.) பாண்டவ கௌரவப்போர் (திவ்.பெரியதி.4,6,6);; the Mahabarata war. 2. பெருஞ்சச்சரவு; a big fight or quarrel. [Skt. {}+ த. போர்]
பாரதாயன்	பாரதாயன் pāratāyaṉ, பெ.(n.) பாரத்துவாச குலத்தைச் சேர்ந்தவன்; one belonging to {}. "பாரதாயன் கேசவன்" (S.I.I. iii, 150, 1);. [Skt. {} → த. பாரதாயன்]
பாரதாரிகம்	பாரதாரிகம் pāratārigam, பெ.(n.) பிறர்மனை விழைகை (யாழ்.அக.);; sexual intercourse with the wife of another, adultery. [Skt. {} → த. பாரதாரிகம்]
பாரதி	பாரதி pāradi, பெ.(n.) 1. கலைமகள் (பிங்.);; Sarasvati. 2. பைரவி; goddess Bhairavi. "பாரதியாடிய பாரதி யரங்கத்து (சிலப்.6,39);. 3. புலமையாளன்; learned person. 4. சொல் (யாழ்.அக.);; word. [Skt. {} → த. பாரதி]
பாரதிகொழுநன்	பாரதிகொழுநன் pāradigoḻunaṉ, பெ.(n.) நான்முகன் (பிங்.);; Brahma, the consort of Sarasvati. [Skt. bharati → த. பாரதி+கொழுநன்]
பாரதியினாம்	பாரதியினாம் pāradiyiṉām, பெ.(n.) கோயில்களில் பாரதம் படித்தற்கு ஏற்படுத்தப் பட்ட மானியம்; endowment for reading the {} in temples. [Skt. {} → த. பாரதியினாம்]
பாரபட்சம்	பாரபட்சம் bārabaṭcam, பெ.(n.) ஒரு பாற்கோடல்; partiality bias. [Skt. {} → த. பாரபட்சம்]
பாரபத்தியக்காரன்	பாரபத்தியக்காரன் bārabattiyakkāraṉ, பெ.(n.) 1. மேல் உசாவல் (விசாரணை); செய்யும் அதிகாரி; overseer. 2. வரி ஈட்டும் (வசூல்); அதிகாரி முதலியோர் (யாழ்.அக.);; bailiff, collector of village revenue. 3. அலுவலன் (உத்தியோகத்தன்); (யாழ்.அக.);; Officer. 4. பொறுப்பான வேலையுள்ளவன் (நெல்லை.);; a person saddled with responsible duties. [பாரபத்தியம்+காரன் – பாரபத்தியக்காரன்]

பாரபத்தியம்	பாரபத்தியம் bārabattiyam, பெ.(n.) 1. மேல் உசாவல் (விசாரணை); (வின்.);; inspection;stewardship. 2. வாய்மையாளனின் (நியாயம்); ஆளுமை (வின்.);; judicial cognisance. 3. பொறுப்புமிக்க வேலை (இ.வ.);; a work of great responsibiliy. 4. கொடுக்கல் வாங்கல் (வின்.);; money - dealings. த.வ.முறை உசாவல், நயன் உசாவல், நேர் கேட்பு [Te. {} → த. பாரபத்தியம்]
பாரம்பரம்	பாரம்பரம் pārambaram, பெ.(n.) பாரம்பரியம் (யாப்.வி.பாயி.பக்.5.); பார்க்க;see {}. [Skt. {} –para → த. பாரம்பரம்]
பாரம்பரிய நியாயம்	பாரம்பரிய நியாயம் pārambariyaniyāyam, பெ.(n.) மரபாக (பரம்பரையாக); வரும் வழக்கம் (வின்.);; rights or usages handed down from generation to generation. த.வ.குலவழக்கம், குடும்ப மரபு [Skt. {} → த. பாரம்பரிய நியாயம்]
பாரம்பரியம்	பாரம்பரியம் pārambariyam, பெ.(n.) 1. மரபு (பரம்பரை.);; series, unbroken succession, hereditary line. "பாரம்பரிய மதிமந்திரி" (இராமநா.உயுத்.1.);. 2. முறைமை (சூடா.);; regular order. 3. உலக முறை (ஐதிகம்); (வின்.);; tradition. த.வ.தலைமுறை, கால்மரபு, குலவழக்கம் [Skt. {} → த. பாரம்பரியம்]
பாரம்பரியரோகம்	பாரம்பரியரோகம் pārambariyarōkam, பெ.(n.) குல (வம்சம்); வழியாய் வரும் நோய் (M.L.);; hereditary disease. த.வ.குடும்பநோய், தலைமுறை நோய் [Skt. {} → த. பாரம்பரியரோகம்]
பாரமார்த்திகம்	பாரமார்த்திகம் pāramārttigam, பெ.(n.) 1. முடிவில் உண்மையானது; ultimate reality. 2. மெய் அறிவிற் (ஞானத்து);குரியது; that which relates to highest truth or spiritual knowledge, opp. to {}. 3. ஏய்க்கும் எண்ணம் இல்லா தன்மை (இ.வ.);; good faith; guilelessness. 4. ஈடுபாடு (C.G.);; devotedness, loyalty. [Skt. {} → த. பாரமார்த்திகம்]
பாரமிதை	பாரமிதை pāramidai, பெ.(n.) புத்தப் பதவிக் குரிய பத்து நன்னடத்தைகள் (விசேடம்);; "அளப்பரும் பாரமிதை யளவின்று நிறைத்து" (மணிமே.26, 45.);. [Skt. {} → த. பாரமிதை]

பாரமேட்டி	பாரமேட்டி pāramēṭṭi, பெ.(n.) ஒரு வகைத் துறவி (சந்நியாசி);; a superior order of ascetics, "சந்நியாசிரியரிற் பாரமேட்டி யோகியென விருவருளர்" (கூர்மபு.வரு.40);. [Skt. {} → த. பாரமேட்டி]
பாரவதம்	பாரவதம் pāravadam, பெ.(n.) பாராவதம்1; 1. (சூடா.); பார்க்க;see {}, 1. [Skt. {} → த. பாராவதம்]
பாரவம்	பாரவம் pāravam, பெ.(n.) வில்லின் நாண் (யாழ்.அக.);; bow-string. த.வ.வில்நரம்பு [Skt. {} → த. பாரவம்]
பாரவிருதம்	பாரவிருதம் pāravirudam, பெ.(n.) 1. உதவி (உபகாரம்);; help, benefit. 2. வேள்வி முதலிய வற்றில் தேவர், முன்னோர் முதலியோரை எண்ணி இடும் உணவுப்பொருள்; anything offered in sacrifice. த.வ.கைம்மாறு, உயிர்க்காணிக்கை
பாராக்காரன்	பாராக்காரன் pārākkāraṉ, பெ.(n.) காவலாள் (உ.வ.);; guard, sentry. [U. {} → த. பாரா+காரன்]
பாராசாரி	பாராசாரி pārācāri, பெ.(n.) பெரும் உடல் கொண்ட குதிரை (வின்.);; big-sized horse. [U. {} → த. பாராசாரி]
பாராபசலி	பாராபசலி pārāpasali, பெ.(n.) ஆங்கிலேயரிடம் கருநாடக மாநிலம் முடிவாக ஒப்புவிக்கப்பட்ட கி.பி.1801 ஆகிய 1212 ஆம் பசலியாண்டு (R.T.);; fasli 1212 or the year 1801 when the Carnatic country was finally ceded to the English. [U. {} → த. பரா+பசலி.]
பாராவதம்	பாராவதம்1 pārāvadam, பெ.(n.) 1. புறா (திவா.);; dove, pigeon. 2. கரும்புறா (பிங்.);; blue rock pigeon, Columba intermedia. 3. குரங்கு (யாழ்.அக.);; monkey 4. மலை (யாழ்.அக.);; mountain. [Skt. {} → த. பாராவதம்] பாராவதம்2 pārāvadam, பெ.(n.) கருங்காலி மரம்(மூ.அ.);; ebony.

பாராவபாத்	பாராவபாத் pārāvapāt, பெ.(n.) முகமது நபி இறந்த (மரண); நாளைக் (தினம்); கொண்டாடுந் திருவிழா (W.G.);; the day of Muhammad's death, observed by the Muhammadans as a religious festival. [U. {}-wafat → த. பாராவபாத்]
பாராவளையம்	பாராவளையம் pārāvaḷaiyam, பெ.(n.) வளைதடி (பிங்.);; a kind of boomerang. சதங்கை மாலையைப் பாராவளையமாக எறிந்தும்(சீவக.2656, உரை);.
பாரிகத்து	பாரிகத்து pārigattu, பெ.(n.) நுண்மை (இ.வ.);; minuteness. [U. {} → த. பாரிகத்து]
பாரிகன்	பாரிகன் pāriga<u>n</u>, பெ.(n.) தோட்சுமைக்காரன். (யாழ்.அக.);; carrier, porter. த.வ.சுமைதூக்கி [Skt. {} → த. பாரிகன்]
பாரிகாரிகன்	பாரிகாரிகன் pārigārigan̲, பெ.(n.) மாலை தொடுப்போன் (யாழ்.அக.);; one who makes garlands. [Skt. {} → த. பாரிகாரிகன்]
பாரிகாரியம்	பாரிகாரியம் pārikāriyam, பெ.(n.) முதன்மை யான பணி (யல்.அக.);; important business. [U. {} → த. பாரி+காரியம்]
பாரிசச்சூலை	பாரிசச்சூலை pārisassūlai, பெ.(n.) பக்க ஊதை (இராசவைத்.160.);; paralytic attack on one side of the body. த.வ.கை கால் விழுதல் [Skt. {} → த. பாரிச்சூலை]
பாரிசஞ்செய்-தல்	பாரிசஞ்செய்-தல் pārisañseytal, 1 செ.குன்றாவி. (v.t.) பொறுப்பாக்குதல்; to entrust. "திருவாவடுதுறை மடத்துப் பாரிசஞ் செய்திருப்பதால்" (T.A.S.i,150);. [Skt. {} → த. பாரிசம்+செய்-தல்]

பாரிசம்	பாரிசம் pārisam, பெ.(n.) 1. பக்கம்; side. "காவிரிக்கு வடபாரிசத்தில்" (திருப்பு.183);. 2. உடலின் ஒரு பக்கம்; side of a body. "இரு பாரிசத்திலும் பணிசெயுந் தொழிலாளர் போல்" (தாயு.சித்தர்கணம்.2);. 3. வயம் (உ.வ.);; care, custody. 4. திசை (வின்.);; quarter, region. [Skt. {} → த. பாரிசம்]
பாரிசம்விழு-தல்	பாரிசம்விழு-தல் pārisamviḻudal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பக்க வலிப்பு (பக்கவாதம்); அடைதல்; to become paralised. 2. சாதல் (மரித்தல்);; to die, said of a benefactor. [Skt. {} → த. பாரிசம்+விழு-தல்]
பாரிசவாதம்	பாரிசவாதம் pārisavātam, பெ.(n.) 1. உடலின் ஒரு பக்கத்தை உணர்ச்சியறச் செய்யும் நோய் வகை (பைஷஜ.302);; paralytic attack on one side of the body, Hemiplegia. 2. குடலிறக்கம் (இ.வ.);; hernia. த.வ. கை கால் விழுதல், பக்கவலிப்பு [Skt. {} → த. பாரிசவாதம்]
பாரிசவாயு	பாரிசவாயு pārisavāyu, பெ.(n.) பாரிசவாதம் பார்க்க (உ.வ.);;see {}. [Skt. {} → த. பாரிசவாயு]
பாரிசாதம்	பாரிசாதம் pāricātam, பெ.(n.) ஐவகை (பஞ்ச); மரங் (தரு);களுள் ஒன்று; a tree of svarga, one of {}-taru. "பாரிசாத நேர்பூக்கவி னிமிர்புயம்" (இரகு.திருவவ.9);. 2. முண்முருக்கு (மலை.);; night-flowering jasmine. 3. பவள மல்லிகை மர வகை (மலை.);; Indian coral tree. [Skt. {} → த. பாரிசாதம்]
பாரிசு	பாரிசு pārisu, பெ.(n.) மழை (R.T.);; rain. [U. {} → த. பாரிசு]
பாரிசுபட்டி	பாரிசுபட்டி bārisubaṭṭi, பெ.(n.) மழை பெய்த அளவைக்குறிக்கும் கணக்கு; account of rainfall. [பாரிசு+பட்டி]

பாரிசேடப்பிரமாணம்	பாரிசேடப்பிரமாணம் pāricēṭappiramāṇam, பெ.(n.) எஞ்சுவதைக் கொள்ளுகை ஆகிய ஆணை (பிரமாணம்); (சி. போ. பா. 110, புதுப்);;(Log.); law of elimination. [Skt. {} → த. பாரிசேடப் பிரமாணம்]
பாரிசேடம்	பாரிசேடம் pāricēṭam, பெ.(n.) பாரிசேடப் பிரமாணம் பார்க்க;see {}. "பாரிசேட மதனிற் பரனுக்கு" (ஞானா.5.);. [Skt. {} → த. பாரிசேடம்]
பாரியாத்திரம்	பாரியாத்திரம் pāriyāttiram, பெ.(n.) 449 கோபுரங்களையும் (சிகரம்); 57 மேனிலைக் கட்டுகளையுமுடைய கோயில் (சுக்கிரநீதி, 230);; temple having 449 towers and 57 storeys. [Skt. {} → த. பாரியாத்திரம்]
பாரியாள்	பாரியாள்1 pāriyāḷ, பெ.(n.) பெருத்தவன் (வின்.);; stout, robust man. த.வ.எருத்தன், கொழுத்தவன் [U. {} → த. பாரி+ஆள்] பாரியாள்2 pāriyāḷ, பெ.(n.) பாரியை பார்க்க;see {}. த.வ. அகமுடையாள், வாழ்வரசி [Skt. {} → த. பாரி+ஆள்]
பாரியை	பாரியை pāriyai, பெ.(n.) மனைவி; wife. த.வ. இல்லாள், வாழ்க்கைத்துணை, மனையாள், அகமுடையாள் [Skt. {} → த. பாரியை]
பாரீகத்து	பாரீகத்து pārīkattu, பெ.(n.) 1. விடுதலை ஆவணம் (பத்திரம்); (வின்.);; release deed. 2. பிரிவினை; partition, division 3. பிரிவினை ஆவணம் (பத்திரம்);; partition deed. [U. {} → த. பாரீகத்து]
பாலக்கண்ணாடி	பாலக்கண்ணாடி pālakkaṇṇāṭi, பெ.(n.) சிறுவர்க்கு அமைந்த மூக்குக் கண்ணாடி (வின்.);; spectacles adapted to young eyes. [Skt. {} → த. பாலன்+ கண்ணாடி → பாலக் கண்ணாடி]

பாலக்கிரகாரிட்டம்	பாலக்கிரகாரிட்டம் pālakkirakāriṭṭam, பெ.(n.) 1. கோள்களின் தீய பார்வையால் குழந்தைகட்கு உண்டாகும் பீடை (சீவக.306, உரை.);; frequent sickness of children believed to be due to the malign influence of planets. 2. குழந்தைகளுக்கு உண்டாகும் வயிற்றுப்போக்கு (இ.வ.);; inflammatory diarrhoea of infants. த.வ.கோள் குற்றக் கழிச்சல் [Skt. {}+graham+{} → த. பாலக்கிரகாரிட்டம்]
பாலக்கிராணி	பாலக்கிராணி pālakkirāṇi, பெ.(n.) நோய் வகை (இராசவைத்.159);; a kind of disease. [Skt. {} → த. பாலக்கிராணி]
பாலகரை	பாலகரை pālagarai, பெ.(n.) குழந்தையிசிவு (M.L.);; infantile convulsions. த.வ.குழந்தை இழுப்பு [Skt. {}+hara → த. பாலகரை]
பாலகன்	பாலகன்1 pālagaṉ, பெ.(n.) காப்போன் (வின்.);; protector, guardian. [Skt. {} → த. பாலகன்1] பாலகன்2 pālagaṉ, பெ.(n.) 1. குழந்தை; infant. "பாலகனென்று பரிபவஞ் செய்யேல்" (திவ். பெரியாழ்.1,5,7);. 2. புதல்வன் (புத்திரன்);; son. "இந்தப் பாலக னரிறந்தானென்னா" (அரிச். பு.மயான.8);. [Skt. {} → த. பாலகன்2]
பாலசிட்சை	பாலசிட்சை pālasiṭsai, பெ.(n.) 1. குழந்தை களுக்குக் கற்பித்தல் (உ.வ.);; teaching of children. 2. சிறுவர்களுக்கான (தொடக்கப் பாடப்); புத்தகம்; a primer for infants. [Skt. {} → த. பாலசிட்சை]
பாலமை	பாலமை pālamai, பெ.(n.) அறியாமை; childish innocence. "பாலமை யுடையராகிப் படருறப் படுவதென்னே" (உபதேசகா.சிவபுண்ணிய.339);. த.வ.சிறுபிள்ளைத்தனம், வெகுளித்தனம் [Skt. {} → த. பாலமை]
பாலலீலை	பாலலீலை pālalīlai, பெ.(n.) 1. குழந்தை விளையாட்டு; play of children. 2. இளைஞரின் இன்ப விளையாட்டு; youthful sport. "பொய்யொன்றுண் மெய்யிற் புகும்பால லீலைதனை" (அருட்பா, i, நெஞ்சறி.533);. [Skt.{} → த. பாலலீலை]

பாலலோசனன்	பாலலோசனன் pālalōcaṉaṉ, பெ.(n.) நெற்றிக்கண்ணுடைய சிவன்; Siva, having an eye on His forehead. "பாலலோசனற் கெனத் திருவிழாவுறப் பணிப்பார்" (உபதேசகா.சிவபுண்ணி.5);. த.வ.நெற்றிக்கண்ணோன், முக்கண்ணன் [Skt. {} → த. பாலலோசனன்]
பாலவிலோசனன்	பாலவிலோசனன் pālavilōcaṉaṉ, பெ.(n.) பாலலோசனன் பார்க்க;see {}. "பால விலோசனர் பாதம்" (உபதேசகா. சிவநாம்.133);. [Skt. {} → த. பால விலோசனன்]
பாலன்	பாலன்1 pālaṉ, பெ.(n.) பாலகன்2 பார்க்க;see {}. "பாலனாய் விருத்தனாகி" (தேவா.8,10);. [Skt. {} → த. பாலன்1] பாலன்2 pālaṉ, பெ.(n.) காப்போன்; protector, guardian, used in compounds. "பூபாலன், கோபாலன்". த.வ. பேணுபவன் [Skt. {} → த. பாலன்2]
பாலனம்	பாலனம் pālaṉam, பெ.(n.) பாதுகாப்பு; protection, defence. "என் பாலனத்துக்குன் பாலனம் வேண்டுங்காண்" (தனிப்பா.i, 344,61);. [Skt. {} → த. பாலனம்]
பாலனைக்காத்தான்	பாலனைக்காத்தான் pālaṉaikkāttāṉ, பெ.(n.) மணத்தக்காளி (மூ.அ.);(பதார்த்த.690);; black nightshade. [Skt. {} → த. பாலன்+ஐ+காத்தான்]
பாலாசிரியன்	பாலாசிரியன் pālāciriyaṉ, பெ.(n.) சிறுவர்க்குக் (பாலர்); கற்பிக்கும் ஆசிரியன்; teacher of children. "மதுரைப் பாலாசிரியர் நற்றாமனார்" (அகநா.92);. (S.I.I.iii,154,26);. [Skt. {} → த. பாலன்+ ஆசிரியன்]
பாலாலயம்	பாலாலயம் pālālayam, பெ.(n.) கருவறையைப் பழுதுபார்த்துப் புதுப்பிக்குங் காலத்தில் சிறிது காலம் கடவுளை வேறிடத்தில் எழுந்தருளச் செய்திருக்குஞ் சிறிய ஆலயம்; temporary structure to accommodate a deity when its inner shrine is under repair. த.வ.மாற்றுஆலயம், பிள்ளைக்கோயில் [Skt. {} → த. பாலாலயம்]

பாலிசம்	பாலிசம் pālisam, பெ.(n.) அறியாமை (ஈடு,6,2:6, ஜீ);; ignorance. த.வ. மடமை [Skt. {} → த. பாலிசம்]
பாலிசன்	பாலிசன் pālisaṉ, பெ.(n.) மூடன் (ஈடு, 6,2,6,ஜீ);; ignorant person. த.வ. முட்டாள், மடையன், அறிவிலி [Skt. {} → த. பாலிசன்]
பாலியம்	பாலியம் pāliyam, பெ.(n.) 1. இளமை; youth. 2. குழந்தைப் பருவம்; childhood. த.வ. 1. விடலை, 2. மழலைப்பருவம் [Skt. {} → த. பாலியம்]
பாலியன்	பாலியன் pāliyaṉ, பெ.(n.) 1. இளைஞன்; lad, boy, youth. 2. ஆண் குழந்தை (வின்.); male infant. த.வ. விடலை [Skt. {} → த. பாலியன்]
பாவகாரி	பாவகாரி pāvakāri, பெ.(n.) கரிசு (பாவம்); செய்தவன்; sinner. "பாவகாரிகள் பார்ப்பரிதென்பரால் தேவதேவன் சிவன் பெருந்தன்மையே (தேவா.1218,5);. [Skt. {} → த. பாவகாரி]
பாவச்சடம்	பாவச்சடம் pāvaccaḍam, பெ.(n.) பழவினைக்கீடாக எடுத்த உடல் (வின்.);; bodies assumed by a soul as the effect of its former deeds. த.வ.முன்வினை பிறப்பு [Skt. {} → த. பாவச்சடம்]
பாவச்சுமை	பாவச்சுமை pāvaccumai, பெ.(n.) துய்த்துக் கழித்தற்குரிய அறங்கடை (வின்.);; burden of sin, accumulated evil, to be expiated by suffering. த.வ. கழுவாய்த் துன்பம் [Skt.{} → த. பாவம்+சுமை]

பாவசங்கீர்த்தனம்	பாவசங்கீர்த்தனம் pāvasaṅārttaṉam, பெ.(n.) தன் அறங்கடைகளைக் குருவிடத்தில் சொல்லுகை (கிறித்து.); (வின்.);; confession of sin. த.வ.குற்றம் ஒப்புவித்தல் [Skt.{} → த. பாவசங்கீர்த்தனம்]
பாவசன்மம்	பாவசன்மம் pāvasaṉmam, பெ.(n.) அறங்கடையுள்ள பிறவி (வின்.);; sinful birth. த.வ.முன்வினை பிறப்பு [Skt. {}+janman → த. பாவசன்மம்]
பாவசுத்தி	பாவசுத்தி1 pāvasutti, பெ.(n.) அறங்கடை நீங்குகை; removal of sin. த.வ.குற்ற நீக்கம் [Skt. {} → த. பாவசுத்தி1] பாவசுத்தி2 pāvasutti, பெ.(n.) மனத்தூய்மை (கோயிலொ.44);; purity of heart. த.வ.தூய உள்ளம் [Skt. {} → த. பாவசுத்தி]
பாவசேடம்	பாவசேடம் pāvacēṭam, பெ.(n.) 1. தூய்மை யான (பரிசுத்தம்); ஆடவனிடத்து (புருசன்); எஞ்சியிருக்குந் தீவினை; remains of sin attaching to holy persons. 2. துய்த்துக் கழிக்க வேண்டிய கரும பலன்; demerit of soul remaining at the close of a term of existence to be exhausted in future births. [Skt. {} → த. பாவசேடம்]
பாவதி	பாவதி pāvadi, பெ.(n.) பற்றுச்சீட்டு (ரசீது); (C.G.);; receipt for money paid, acknowledgment. [U. {} → த. பாவதி]
பாவநாசம்	பாவநாசம் pāvanācam, பெ.(n.) 1. அறங் கடையை நீக்குகை; removal of sin, absolution. "பாவநாச மாக்கிய பரிசும்" (திருவாச.2,57);. 2. அறங்கடை (பாவம்); போக்கும் இடம் அல்லது நீர் (தீர்த்தம்); (சேதுபு. பாவ. 9.);; sacred place or water which removes or absolves from sin. [Skt. {} → த. பாவநாசம்]

பாவப்படு-தல்	பாவப்படு-தல் pāvappaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) இரக்கம் காட்டுதல்; take pity on;sympathize. அவனுக்குப் பாவப்பட்டு உதவி செய்தேன் (உ.வ.);. புயலில் பெற்றோரைப் பறி கொடுத்த பாவப்பட்ட குழந்தைகள். (உ.வ.);. த.வ.கரிசனம் காட்டுதல், அருள்கொள்ளல் [Skt. {} → த. பாவம்+படு-தல்]
பாவப்பிரகாசம்	பாவப்பிரகாசம் pāvappirakācam, பெ.(n.) ஒரு வடமொழி ஆயுள்வேத நூல்; a Sanskrit {} book (சா.அக.);. [Skt. {} → த. பாவப்பிரகாசம்]
பாவபரிகாரம்	பாவபரிகாரம் bāvabarikāram, பெ.(n.) கழுவாய் (பிராயச்சித்தம்);; expiation of sin. [Skt. {} → த. பாவபரிகாரம்]
பாவபாணம்	பாவபாணம் pāvapāṇam, பெ. (n.) இச்சையைத் தூண்டி, மனதை மெய் மறக்கச் செய்யும், காமனின் வில்லிலிருந்து வரும் அம்புகள் (சீவக.706, உரை);; excited state of mind, considered as Cupid's arrows inducing sexual love, dist.fr.tiraviya {}. த.வ.காதல் அம்பு [Skt. {} → த. பாவபாணம்]
பாவபுண்ணியம்	பாவபுண்ணியம் bāvabuṇṇiyam, பெ.(n.) நல்வினை தீவினைகள்; demerits and merits. த.வ.நன்மை தீமைகள் [Skt. {} → த. பாவபுண்ணியம்]
பாவம்பழி	பாவம்பழி pāvambaḻi, பெ.(n.) கொடுந் தீச்செயல்; heinous sin. த.வ.கொடுங்குற்றம் [Skt. {} → த. பாவம்+பழி]
பாவமன்னிப்பு	பாவமன்னிப்பு pāvamaṉṉippu, பெ.(n.) அறங்கடையைப் (பாவம்); பொறுத்து மன்னித்தல் (கிறித்து.);; forgiveness of sins. த.வ.குற்ற மன்னிப்பு [Skt. {} → த. பாவம்+மன்னிப்பு]

பாவமூர்க்கத்தனம்	பாவமூர்க்கத்தனம் pāvamūrkkattaṉam, பெ.(n.) தான் செய்த அறங்கடைக்கு (பாவம்); இரங்காமை (கிறித்து.);; impenitence. [Skt. {}+tva → த. பாவ மூர்க்கத்தனம்]
பாவர்	பாவர் pāvar, பெ.(n.) தீவினையாளர்; sinners. "பாவர் சென்றல்கு நரகம்" (திருக்கோ.337);. த.வ.அறங்கடையாளர் [Skt. {} → த. பாவர்]
பாவரசம்	பாவரசம் pāvarasam, பெ.(n.) 1. கருத்து நயம்; beauty of an idea. 2. மெய்ப்பாட்டுச் சுவை (பணவிடு.187);; [Skt. {}+rasa → த. பாவரசம்]
பாவலா	பாவலா pāvalā, பெ.(n.) சுற்றித்திரிகை (இ.வ.);; loitering. த.வ.சோம்பித்திரிகை [U. {} → த. பாவலா]
பாவனசம்	பாவனசம் pāvaṉasam, பெ.(n.) உள்ளிழுத்த மூச்சை வயிற்றில் நிறுத்தும் மூச்சுப் பயிற்சிக்கலை (பிராணாயாம வகை);; suppresion of breath retention of vital air which is breathed in. (சா.அக.);
பாவனத்துவனி	பாவனத்துவனி pāvaṉattuvaṉi, பெ.(n.) சங்கு (சிந்தாமணி நிகண்டு, 102);; conch. [Skt. {}-dhvani → த. பாவனத்துவனி]
பாவனாதீதம்	பாவனாதீதம் pāvaṉātītam, பெ.(n.) எண்ணுதற்கரியது; that which transcends thought. த.வ.கருதத்தக்கது [Skt. {} → த. பாவனாதீதம்]

பாவனை	பாவனை pāvaṉai, பெ.(n.) 1. நினைப்பு (மணிமே,30:258);; imagination, fancy. 2. தெளிகை (நன்.விருத்.பாயிரவுரை);; clear understanding. 3. உருவம்,வேதனை, குறிப்பு, பாவனை, உண்மையறிவு எனும் ஐவகை மன வெளிப்பாடுகளுள் ஒன்று (மணிமே.30:189);; 4. ஊழ்கம் (தியானம்);; religious meditation. "எம்பாவனை தீர்த்த" (திருநூற்.88);. 5. ஊழ்கிக்கப்படுவது (தியானம்); (வின்.);; subject of contemplation. 6. ஒப்பு; likeness, similitude. பிள்ளை பாவனையாகச் செய்தான். 7. அடையாளம் (வின்.);; repr- sentation, symbol. 8. போலி (வின்.);; dissimulation. 9. நடத்தை; manners, deportment, carriage. வடிவழகும் பாவனையும் (இ.வ.);. 10. நூற்றெட்டு துணை மறைமங்களுள் (உபநிடதம்); ஒன்று; an {}, one of 108. [Skt. {} → த. பாவனை]
பாவனைக்கு நட-த்தல்	பாவனைக்கு நட-த்தல் pāvaṉaikkunaḍattal, 3 செ.கு.வி.(v.i.) நடிப்புக் காட்டுதல் (யாழ்ப்.);; to keep up appearances. [Skt. {} → த. பாவனை+க்கு+நட+த்தல்]
பாவனைகாட்டு-தல்	பாவனைகாட்டு-தல் pāvaṉaikāṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. போலச் செய்தல்; imitate. 2. மெய்ப்பாடு, நயநெளிவு காட்டுதல் (அபிநயம்);;({}); to express by gesturess in dancing or acting. 3. மாற்றுரு கொள்ளுதல்; to assume an appearance, to counterfeit, dissemble. 4. வரைந்து காட்டுதல்; to show by figures or diagrams, to portray. [Skt. {} → த. பாவனை+காட்டு-தல்]
பாவாபாவம்	பாவாபாவம் pāvāpāvam, பெ.(n.) உண்மையும் இன்மையும்; existence and non- existence. த.வ.உளவும் இலவும் [Skt. {} → த. பாவாபாவம்]

பாவி	பாவி1 pāvittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. எண்ணுதல்; to think, conceive. 2. ஆழ்ந்து எண்ணுதல்; to contemplate, meditate. "பாவியேனுன்னையல்லால்" (திவ்.திருமாலை,35);. 3. அழகுறு ஒப்பனை செய்தல்; to imagne fancy. "தானுமதுவாகப் பாவித்து" (வாக்குண்.14);. த.வ. 1. கருதுதல் 2. உள்ளொடுக்கம் 3. மினுக்குதல் [Skt. {} → த. பாவி1-த்தல்] பாவி2 pāvi, பெ.(n.) தீமையாளன்; sinner. "அழுக்கா றெனவொரு பாவி" (குறள்,168);. த.வ. கொடுமைக்காரன் [Skt. {} → த. பாவி2]
பாவிகம்	பாவிகம் pāvigam, பெ.(n.) தொடக்கம் முதல் முடிவு வரை அழகுடையதாக அமையும் பாவியப் (காவியம்); பண்பு (தண்டி.89);;த.வ.பாவிய நடை [Skt. {} → த. பாவிகம்]
பாவிட்டன்	பாவிட்டன் pāviṭṭaṉ, பெ.(n.) கொடுந்தீமை செய்தவன்; sinful man. "பாவிட்டன் மேலோர் கோபம் பணித்திலா மணத்தினார்" (மேருமந். 745);. [Skt. {} → த. பாபிட்டன்]
பாவேப்பிரயோகம்	பாவேப்பிரயோகம் pāvēppirayōkam, பெ.(n.) "மக்களாற் (சனம்); இன்பப்படுதல் என்பது போன்ற வடமொழி வினைவழக்கு (பி.வி.36,உரை.);; impersonal voice in sanskrit, as {}. [Skt. {} → த. பாவேப்பிரயோகம்]
பாற்கரன்	பாற்கரன் pāṟkaraṉ, பெ.(n.) ஞாயிறு; sun. த.வ.எரிகதிர் [Skt. {}-kara → த. பாற்கரன்]
பாற்கரியம்	பாற்கரியம் pāṟkariyam, பெ.(n.) முழுமுதற் பொருளில் இருந்து உலகம் தோன்றிற்று என்னும் மதம் (சி.சி.பர.பாற்கரி.1,உரை.);; the doctrine which holds that the world is evolved from the supreme being. [Skt. {} → த. பாற்கரியம்]

பாற்குனம்	பாற்குனம் pāṟkuṉam, பெ.(n.) மீனம் (பங்குனி);; the month of the Tamil year, March-April. [Skt. phalguna → த. பாற்குனம்]
பாற்குனி	பாற்குனி pāṟkuṉi, பெ.(n.) 1. பன்னிரண்டாம் விண்மீனாகிய மானேறு (சூடா.);; the 12th {}. 2. பாற்குனம்,1. (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}, 1. [Skt. {} → த. பாற்குனி]
பானகம்	பானகம் pāṉagam, பெ.(n.) 1. சர்க்கரை ஏலம் முதலியன கலந்த குடிநீர்; sweet drink, especially prepared with jaggery and spices. "முப்பழம் பானகம்" (சேதுபு.சேதுபல. 137);. 2. நீர்மோர் (யாழ்.அக.);; a preparation of butter-milk. 3. பருகும் குடிப்பு, அருந்துதல் (பிங்.);; drinking. த.வ. பருகம் [Skt. panaka → த. பானகம்]
பானம்	பானம் pāṉam, பெ.(n.) 1. குடிக்கை; drinking சலபானங்கூட இல்லை. 2. அருளொடு செய்யும் செயல்கள் பதினான்கனுள் குடித்தற்கு நீரளிக்கை (நீர்க்கத் தண்டனம்);; giving drinking water, one of 14 {}-virutt. 3. மது அல்லது புளித்த பிற நீரகங்கள்; toddy or other fermented liquor. "பானந்தனையொத்து" (அரிச். பு.நாட்.4);. 4. பருகுமுணவு (பிங்.);; luquid food. த.வ. பானம் [Skt. {} → த. பானம்]
பானீயம்	பானீயம் pāṉīyam, பெ.(n.) 1. நீர் (பிங்.);; water. "பானீயத்துக் கைவரு மெய்பதையா நிற்பர்" (பாரத. நச்சுப். 21);. 2. பருகுமுணவு; drink. "பானீய நிவேதனம்" (திருவிளை. இந்திரன் முடி.16);. த.வ.அருந்துணவு [Skt. {} → த. பானீயம்]

பானு	பானு pāṉu, பெ.(n.) 1. கதிரவன் (பிங்.);; Sun. 2. ஒளி(பிங்.);; brightness 3. அழகு (யாழ்.அக.);; beauty. 4. சிற்ப நூல் வகை (இருசமய. சிற்பசாத்.2);; a treatise on architecture. 5. தலைவன் (யாழ்.அக.);; master 6. அரசன் (யாழ்.அக.);; king. த.வ. எரியோன் [Skt. {} → த. பானு]
பானுகம்பன்	பானுகம்பன் pāṉugambaṉ, பெ.(n.) சிவனிய கூட்டத்தாருள் ஒருவன் (கோயிற்பு.நடராச.6.);; a member of Siva's hosts. [Skt. {}-kampa → த. பானுகம்பன்]
பானுகோபன்	பானுகோபன் pāṉuāpaṉ, பெ.(n.) சூரபதுமன் மகன் (கந்தபு.புதல்வ.15.);; an Asura, son of {}. [Skt. {} → த. பானுகோபன்]
பானுவாரம்	பானுவாரம் pāṉuvāram, பெ.(n.) ஞாயிற்றுக் கிழமை; Sunday. [Skt. {} → த. பானுவாரம்]
பிக்கலம்	பிக்கலம் pikkalam, பெ.(n.) இன்னாரால் எழுதப்பட்டது என்று பொருள்படுவதும் ஆவணம் எழுதினோன் கையெழுத்துக்கு முன் வரையப்படுவதுமான சொல்; term signifying 'written by' and prefixed to the signature of the writer of a document. [U. baqalami → த. பிக்கலம்]
பிக்காசு	பிக்காசு pikkācu, பெ.(n.) குந்தாலி; pick-axe. த.வ.கொத்துகுறடு [E. pick-axe → த. பிக்காசு] [p]
பிக்காரி	பிக்காரி pikkāri, பெ.(n.) வறியவன்; poor, miserable, wretched fellow. "பெரிய குடி பெயர்ந்து பிக்காரி யானேனே" (ஆதியூரவதானி,9);. த.வ.ஏழை, ஏதிலி [U. {} → த. பிக்காரி]

பிங்கலிகை	பிங்கலிகை piṅgaligai, பெ.(n.) ஒண்பான் செல்வங்களுள் ஒன்று (சீவசம். Ms);; one of the nine treasures. [Skt. {} → த. பிங்கலிகை]
பிங்கலை	பிங்கலை piṅgalai, பெ.(n.) 1. பத்து வகை நாடித் துடிப்புகளுள் ஒன்று (சிலப்.3,26.உரை);; a principal tubular vessel of the human body. 2. வலது மூக்கு வழியாக வரும் மூச்சு (யாழ்.அக.);; breath through the right nostril. 3. ஆந்தை வகை (சூடா.);; a kind of owl. 4. எண் திசைகளுள் தென்றிசையிலுள்ள பெண் யானை; the female elephant mate of {} guarding the Southern directions. 5. மலைமகள்; Parvathi. [Skt.{} → த. பிங்கலை]
பிங்கான்	பிங்கான் piṅgāṉ, பெ.(n.) உணவு உண்பதற்கு உரிய தட்டு; plate. அலுமினியப் பிங்கான்/ பிங்கானில் சாப்பாடு வை!. [Persin. {} → த. பீங்கான் → பிங்கான்]
பிங்கி	பிங்கி piṅgi, பெ.(n.) ஒரு முனிவன்; a sage. "தண்டி குண்டோதரன் பிங்கிருடி" (தேவா. 1225,7.);. [Skt. {} → த. பிங்கி]
பிச்சடம்	பிச்சடம் piccaḍam, பெ.(n.) 1. ஈயம்; lead. 2. துத்தநாகம்; zinc. 3. ஒரு வகைக் கண்ணோய்; an eye disease. (சா.அக.);
பிச்சல்	பிச்சல் piccal, பெ.(n.) கப்பலின் பின்னணியம் (M.Navi);; back-part of a ship. [Skt.piccha → த. பிச்சல்]
பிச்சாணா	பிச்சாணா piccāṇā, பெ.(n.) படுக்கை (உ.வ.);; bed. [U. {} → த. பிச்சாணா]

பிச்சுவா	பிச்சுவா piccuvā, பெ.(n.) 1. கையீட்டி (வின்.);; dagger. 2. நுனியிற் கூருடைய கத்தி(உ.வ.);; a kind of knife. த.வ. குத்தீட்டி [U. {} → த. பிச்சுவா] [p]
பிசாத்து	பிசாத்து picāttu, பெ.(n.) சிறுமை, இழிவு, நொய்மம்; trifle. அதென்ன பிசாத்து (C.G.);. [U. {} → த. பிசாத்து]
பிசாகாரம்	பிசாகாரம் picākāram, பெ.(n.) பிச்சையுணவு (வின்.);; alms. [Skt. {} → த. பிசாகாரம்]
பிசுக்கோத்து	பிசுக்கோத்து pisukāttu, பெ.(n.) கோதுமை முதலியவற்றின் மாவிற் செய்த ஈரட்டி (இக்.வ.);; a kind of biscuit. த.வ. ஈரட்டி [E. biscuit → த. பிசுக்கோத்து]
பிஞ்சரம்	பிஞ்சரம்1 piñjaram, பெ.(n.) பூச்சுப் பொன்துகள் (அரிதாரம்);; yellow orpiment. (சா.அக.); [Skt. {} → த. பிஞ்சரம்] பிஞ்சரம்2 piñjaram, பெ.(n.) தருப்பை; sacrificial grass. [Skt. {} → த. பிஞ்சலம் → பிஞ்சரம்] பிஞ்சரம்3 piñjaram, பெ.(n.) நெஞ்சறை; thorax (சா.அக.);.
பிஞ்சானம்	பிஞ்சானம் piñjāṉam, பெ.(n.) பொன்; gold. (சா.அக.); [Skt. {} → த. பிஞ்சரம் → பிஞ்சானம்]

பிட்டன்	பிட்டன் piṭṭaṉ, பெ.(n.) 1. மதத்துக்குப் புறம்பானவன்; excommunicated person, heretic. "பிட்டர்தம் மறவுரை" (தேவா.266,10);. 2. புழுக்கொல்லிப்பூடு (மலை.);; worm-killer. த.வ.நம்பாமதத்தோன் [Skt. {} → த. பிட்டன்]
பிதிருபந்து	பிதிருபந்து bidirubandu, பெ.(n.) தந்தை வழி நெருங்கிய உறவு; close relative of the father. [Skt. {}+bandhu → த. பிதிருபந்து]
பிதிவி	பிதிவி pidivi, பெ.(n.) ஊழியன் (C.G.);; slave, servant, used in official correspondence. த.வ. பணியாள் [U. {} → த. பிதிவி]
பிதூரி	பிதூரி pitūri, பெ.(n.) சூழ்ச்சி (C.G.);; intrigue, plot, conspiracy. த.வ. ஏய்ப்பு [U. {} → த. பிதூரி]
பிந்து	பிந்து pindu, பெ.(n.) 1. துளி; drop of water. 2. விந்து; semen. 3. ஆற்றல் மெய்ம்மை (சி.சி.2,50,சிவாக்.);; sakti the embodiment of energy. 4. புள்ளி (வின்.);; dot over a letter, speck, spot, mark. த.வ. உயிரணு [Skt. bindu → த. பிந்து]
பிந்துசாரம்	பிந்துசாரம் pinducāram, பெ.(n.) நஞ்சு மருத்துவத் தொடர்பான வடமொழி நூல்; a Sanskrit treatise regarding poisons (சா.அக.);
பிபாசை	பிபாசை pipācai, பெ.(n.) வேட்கை; thirst. "கூத்பிபாசைகளாலே நலிவுபட்டவன்" (அட்டதச.அர்த்தபஞ்.பக்.26);. த.வ.வேட்கை [Skt. {} → த. பிபாசை]

பிபீலிகாசந்தானம்	பிபீலிகாசந்தானம் pipīlikācandāṉam, பெ.(n.) எறும்புகள் தொடர்ந்தூர்வது போன்ற தொடர்ச்சி (மணிமே.30,38,கீழ்க்குறிப்பு);; continuity, as of a line of ants. [Skt. {} → த. பிபீலிகாசந்தானம்]
பிபீலிகை	பிபீலிகை pipīligai, பெ.(n.) எறும்பு(சூடா.);; ant, emmet, pismire. [Skt. {} → த. பிபீலிகை]
பிம்பப்பிரதிபிம்ப பாவம்	பிம்பப்பிரதிபிம்பபாவம் bimbabbiradibimbabāvam, பெ.(n.) உருவமும் நிழலுருவ முமாய் அமைந்திருக்குந் தன்மை; the condition of original and its counterfeit. [Skt. bimba-prati-bimba-bhava → த. பிம்பப் பிரதிபிம்பபாவம்]
பிம்பம்	பிம்பம் pimbam, பெ.(n.) 1. உருவம்; form, shape, image. 2. நிழலுருவிற்கு(பிரதிபிம்பம்); மூலப்பொருள்; original. 3. படிமை (பிரதிமை);; statue. 4. கொடிவகை; common creeper of the hedges. த.வ. வடிவம் [Skt. bimba → த. பிம்பம்]
பிம்பமுத்திரை	பிம்பமுத்திரை pimbamuttirai, பெ.(n.) வழிபாட்டு முத்திரை வகை (சைவா.வி.19);; a hand-pose in worship. த.வ. வணக்க மெய்ப்பாடு [Skt. bimba → த. பிம்பம்+முத்திரை]
பியாக்கு	பியாக்கு piyākku, பெ.(n.) பண் வகை (Mus);; a musical mode. [U. {} → த. பியாக்கு]
பியாகடம்	பியாகடம் piyākaḍam, பெ.(n.) பண் வகை (பரத.ராக.பக்.102);; a specific melody-type. [U. {} → த. பியாகடம்]
பியானா	பியானா piyāṉā, பெ.(n.) ஐரோப்பிய இசைக்கருவி; a musical instrument, piano. [E. piano → த. பியானா]

பிர்க்கா	பிர்க்கா1 pirkkā, பெ.(n.) வட்டாட்சியர் பகுதி; division, portion of a taluk, group of villages in charge of a revenue inspector. [U. {} → த. பிர்க்கா1] பிர்க்கா2 pirkkā, பெ.(n.) 1. உடம்பு முழுவதையும் மறைக்கும் நெட்டுடை (அங்கி.);; a kind of Veil covering the entire body. 2. வண்டி முதலிய ஊர்திகளின் உறை (இ.வ.);; cover for vehicles. த.வ.மூடாப்பு [U. {} → த. பிர்க்கா2]
பிரக்கியாதன்	பிரக்கியாதன் pirakkiyātaṉ, பெ.(n.) பேர் பெற்றவன், புகழ் பெற்றவன் (சர்வசமய.பக்.39);; one who is well-known or famous. [Skt. {} → த. பிரக்கியாதன்]
பிரக்கியாதி	பிரக்கியாதி pirakkiyāti, பெ.(n.) 1. பரப்புரை (பிரசித்தம்.); (வின்.);; publicity. 2. புகழ்; fame, celebrity. [Skt. pra-{} → த. பிரக்கியாதி]
பிரக்கினை	பிரக்கினை pirakkiṉai, பெ.(n.) உணர்ச்சி (உ.வ.);; consciousness. த.வ.நினைவோட்டம் [Skt. {} → த. பிரக்கினை]
பிரகச்சாதகம்	பிரகச்சாதகம் piragaccātagam, பெ.(n.) வராகமிகிரர் வடமொழியில் இயற்றிய ஒரு கணிய (சோதிடம்); நூல்; an astrological work in Sanskrit by {}. [Skt. {} → த. பிரகச்சாதகம்]
பிரகசனன்	பிரகசனன் piragasaṉaṉ, பெ.(n.) 1. சிரிப்பு (யாழ்.அக.);; laughter. 2. நையாண்டி (யாழ்.அக.);; satire. 3. உருவகங்கள் (ரூபகங்கள்); பத்தனுள் ஒன்று; fance, one of ten {}. [Skt. pra-hasana → த. பிரகசனம்]
பிரகசுபதி	பிரகசுபதி biragasubadi, பெ.(n.) 1. வியாழன்; the planet Jupiter. 2. தேவகுரு; priest of the Gods. 3. நடப்புக் (சடங்கு); காரியங்கள் செய்யும் சமய ஆசிரியன்.(புரோகிதன்);(இ.வ.);; priest. [Skt. {}-s-pati → த. பிரகசுபதி]
பிரகசுபதிசக்கரம்	பிரகசுபதிசக்கரம் biragasubadisaggaram, பெ.(n.) சக ஆண்டின் (கி.பி.78);போது தோன்றிய வியாழவட்டமான அறுபது ஆண்டுகள் (வின்.);; the Jupiter cycle of 60 years. [Skt. Brha-s-pati → த. பிரகசுபதி+சக்கரம்]

பிரகசுபதிசம்பாவனை	பிரகசுபதிசம்பாவனை biragasubadisambāvaṉai, பெ.(n.) நடப்புக் காரியங்கள் (சடங்கு); செய்யும் சமய மறையோது வோனுக்குக் கொடுக்கும் பரிசில் (சம்மானம்);; gift made at the end of a ceremony to the priest who conducts the rites. [Skt. Brha-s-pati+sam-{} → த. பிரகசுபதி சம்பாவனை]
பிரகசுபதிமதம்	பிரகசுபதிமதம் biragasubadimadam, பெ.(n.) உலகிய மதம் (சார்வாகமதம்); (தக்கயாகப்.183,உரை.);;{} school of philosophy. [Skt. Brha-s-pati → த. பிரகசுபதி+மதம்]
பிரகண்டம்	பிரகண்டம் piragaṇṭam, பெ.(n.) தோட்பட்டை எலும்பின் (புயம்); முற்பகுதி(யாழ்.அக.);; upper arm. 2. தோள் பட்டை எலும்பு (வின்.);; bone of the upper arm. [Skt. praganda → த. பிரகண்டம்]
பிரகத்தம்	பிரகத்தம் piragattam, பெ.(n.) விரிந்த கை (யாழ்.அக.);; the open hand with the fingers extended. [Skt. pra-hasta → த. பிரகத்தம்]
பிரகத்வாதம்	பிரகத்வாதம் piragatvātam, பெ.(n.) வயிற்றுப் பொருமலால் உண்டாகும் நோய் (வின்.);; a disease caused by flatulence. த.வ.வயிற்றுப்புசம் [Skt. {} → த. பிரகத்வாதம்]
பிரகதாரணியம்	பிரகதாரணியம் piragatāraṇiyam, பெ.(n.) பத்து மெய்ம்மறை நூல்களுள் (உபநிடதம்); ஒன்று; an Upanisad, one of {}. [Skt. {} → த. பிரகதாரணியம்]
பிரகதி	பிரகதி piragadi, பெ.(n.) தும்புருவினுடைய வீணை (பரத.ஒழிபி.15);; a stringed musical instrument of Tumpuru. [Skt. brhati → த. பிரகதி]
பிரகம்பனம்	பிரகம்பனம் piragambaṉam, பெ.(n.) 1. காற்று; air. 2. நிரய (நரகம்); வகை; a hell. [Skt. pra-kampana → த. பிரகம்பனம்]

பிரகரணம்	பிரகரணம் piragaraṇam, பெ.(n.) 1. சமயம்; opportunity, occasion. 2. நூற்பிரிவு (அத்தியாயம்);; chapter, section. 3. வாய்ப்பு (இ.வ.);; context. 4. பத்துவகை நாடகங்களுள் (ரூபகம்); ஒன்று (சிலப்.3,13,உரை,பக்,84, கீழ்க்குறிப்பு.);; a species of love-drama, one of ten {}. 5. அறம், பொருள் இவற்றைப் பொருளாகக் கொண்ட நாடக வகை. (சிலப்.3,13, உரை.);; a drama dealing with {} and porul. [Skt. pra-karana → த. பிரகரணம்]
பிரகரம்	பிரகரம் piragaram, பெ.(n.) 1. அடி; blow; beating. "பிரகரத் துயர்தீர" (திருப்பு.310);. 2. மாணிக்கக் குற்றத்துள் ஒன்று (S.I.I.ii/78);; a flaw in gem. [Skt. pra-hara → த. பிரகரம்]
பிரகலாதன்	பிரகலாதன் piragalātaṉ, பெ.(n.) இரணிய கசிபுவின் மகன்; a Daitya of great piety, son of {}. "பிரகலாதனாஞ் சீர் தழைந்தவன்" (பாகவத.7,இரணிய.29);. [Skt. {} → த. பிரகலாதன்]
பிரகலை	பிரகலை piragalai, பெ.(n.) இசைவுறுப்புகள் நான்கனுள் ஒன்று (சிலப்.3,150,உரை.);; a component of a musical piece, one of four {}. [Skt. pra-kala → த. பிரகலை]
பிரகன்னளை	பிரகன்னளை piragaṉṉaḷai, பெ.(n.) அருச்சுனன் கரந்துறைவு (அஞ்ஞாதவாசம்); காலத்தில் பேடியுருக்கொண்டு விராட நகரத்தில் வாழ்ந்து வந்தபோது புனைந்து கொண்ட பெயர் (பாரத.நாடுக.19.);; name assumed by Arjuna while he lived incognito as a hermaphrodite in {} city. [Skt. {} → த. பிரகன்னளை]
பிரகாசம்	பிரகாசம் pirakācam, பெ.(n.) 1. ஒளி; brightness, splendour, radiance, reflected light, lustre. "எங்கும் பிரகாசமாய்" (தாயு.திருவருள்விலா.1.);. 2. வெயில் (வின்.);; sunshine. 3. புகழ் (வின்.);; illustriousness, conspicuousness. 4. பண்பு (வின்.);; nature, characteristic. த.வ.வெளிச்சம் [Skt. pra-{} → த. பிரகாசம்]
பிரகாசன்	பிரகாசன் pirakācaṉ, பெ.(n.) 1. ஒளி (காந்தி); யுடையோன்; one full of light, mental or spiritual, illustrious person. 2. கடவுளோடு கலந்த முத்தாதன்; soul, liberated from births, illumined by and identified with the Supreme Being. [Skt. {} → த. பிரகாசன்]

பிரகாசனம்	பிரகாசனம் pirakācaṉam, பெ.(n.) 1. பிரகாசம், பார்க்க;see {}, 2. விரித்து விளக்குகை; exposition. சைவப் பிரகாசனம். 3. வெளிப்படுத்துகை (சங்.அக.);; publishing. [Skt. {} → த. பிரகாசனம்]
பிரகாரணம்	பிரகாரணம் pirakāraṇam, பெ. (n.) நன்கொடை(யாழ்.அக.);; gift. [Skt. {} → த. பிரகாரணம்]
பிரகாரம்	பிரகாரம் pirakāram, பெ.(n.) 1. வழிவகை; manner, mode, way, means. 2. ஒப்பு; like- ness, similarity. 3. வகுப்பு (வின்.);; kind, species, sort. 4. தன்மை (வின்.);; quality, property, nature, essence. [Skt. pra-{} → த. பிரகாரம்]
பிரகிருதம்	பிரகிருதம் piragirudam, பெ.(n.) 1. தற்காலம்; present time. 2. வாய்ப்பு (சந்தர்ப்பம்);; occasion. த.வ.நிகழ்காலம் [Skt. pra-{} → த. பிரகிருதம்]
பிரகிருதி	பிரகிருதி piragirudi, பெ.(n.) 1. மூலம்; cause, original source. 2. மூலப்பகுதி; original producer or passive creative power of the material world. "பிரகிருதிக்குக் குணத்தை நல்கியதார்" (தாயு.பராபர.166);. 3. பண்பு (சுபாவம்);; nature, character. "உங்கள் பிரகிருதிக்குச் சேர்ந்தோ" (ஈடு,5,9,2);. 4. பகுதி (நன். 133,விருத்.);; root or uninflected part of a word. 5. குடி (யாழ்.அக.);; subject. [Skt. pra-{} → த. பிரகிருதி]
பிரகிருதிகள்	பிரகிருதிகள் piragirudigaḷ, பெ.(n.) அரசனிடத்து ஊதியம் (வேதனம்); பெற்று அரசியல்தொழில் செய்வோருள் தலைவர் (சுக்கிரநீதி, 64.);; chief officials of a king; ministers. [Skt. pra-{} → த. பிரகிருதிகள்]
பிரகிருதிதத்துவ சாத்திரம்	பிரகிருதிதத்துவசாத்திரம் piragirudidadduvacāddiram, பெ.(n.) இயற்கைப் பொருணூல், இயற்பியல். (இக்.வ.);; physics. [Skt. pra-{} +tattva + {} → த. பிரகிருதிதத்துவசாத்திரம்]

பிரகிருதிநியாயப் பிரமாணம்	பிரகிருதிநியாயப்பிரமாணம் piragirudiniyāyappiramāṇam, பெ.(n.) இயற்கையா யமைந்த நெறி (வின்.);; the law of nature. [Skt. pra-{} → த. பிரகிருதி நியாயப்பிரமாணம்]
பிரகீரணம்	பிரகீரணம் piraāraṇam, பெ.(n.) கரிசு (பாவம்); வகை (வேதாரணி.சேதுசி.10.);; a sin. த.வ. கரிசு, பாழ்வினை [Skt. pra-{} → த. பிரகீரணம்]
பிரகுஞ்சம்	பிரகுஞ்சம் piraguñjam, பெ.(n.) ஒரு பலங்கொண்ட நிறுத்தலளவை வகை (நாமதீப. 805);; a measure of weight = 1 palam. [Skt. pra-{} → த. பிரகுஞ்சம்]
பிரகுத்தம்	பிரகுத்தம் piraguttam, பெ.(n.) மான் கொம்பு (சங்.அக.);; stag's horn.
பிரகேலிகை	பிரகேலிகை piraāligai, பெ.(n.) பிதிர்ச் செய்யுள் (இலக்.அக.);; stanza in the form of a riddle. த.வ.பிசி [Skt. pra-{} → த. பிரகேலிகை]
பிரகோவம்	பிரகோவம் piraāvam, பெ.(n.) கடுமை; vehemence, severity. அம்மை பிர கோவமாயிருக்கிறது. (இ.வ.);. த.வ.தீவிரம் [Skt. pra-{} → த. பிரகோவம்]
பிரச்சாரகர்	பிரச்சாரகர் piraccāragar, பெ.(n.) பரப்புரை (பிரச்சாரம்); செய்பவர்; propagandist. மதப் பிரச்சாரகர் / குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுப் பிரச்சாரகர். (உ.வ.);. த.வ. பரப்புரையாளர் [Skt. pra-{} → த. பிரச்சாரகர்]

பிரச்சாரம்	பிரச்சாரம் piraccāram, பெ.(n.) ஆதரவு தேடி அல்லது மனமாற்றம் ஏற்படுத்த ஒரு கருத்தை அல்லது கொள்கையைப் பரப்புகை; propaganda, campaign, (religious); preaching. "குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுப் பிரச்சாரம்/தேர்தல் நாள் அறிவிக்கப்பட்டவுடன் கட்சிகள் முழுமூச்சாகப் பிரச்சாரத்தில் இறங்கின/மதப் பிரச்சாரம்". த.வ. பரப்புரை [Skt. pra-{} → த. பிரச்சாரம்]
பிரசக்தி	பிரசக்தி pirasakti, பெ.(n.) உரிய நேரம்; occasion, opportunity. த.வ.நல்வாய்ப்பு [Skt. pra-sakti → த. பிரசக்தி]
பிரசங்கம்	பிரசங்கம் pirasaṅgam, பெ.(n.) 1. சொற் பொழிவு (உபநியாசம்);; discourse, lecture, speech, oration, sermon. 2. வெளிப் படுத்துகை (பகிரங்கம்); (வின்.);; proclamation, public declaration. த.வ. 1. விளக்கவுரை, 2. அறிவுறுத்துகை, 3. பரப்புரை
பிரசங்கமேடை	பிரசங்கமேடை pirasaṅgamēṭai, பெ.(n.) சொற்பொழிவு (உபநியாசம்); செய்தற்கு அமைந்த உயர்ந்த இடம் (இக்.வ.);; platform for speakers. [Skt. pra-{} → த. பிரசங்கம்+மேடை]
பிரசங்கயானம்	பிரசங்கயானம் pirasaṅgayāṉam, பெ.(n.) செல்லுமிடம் பிறர்க்குத் தெரியாதபடி இடம் மாறுதலாகக் குறிப்பிட்டு அரசன் செய்யும் செலவு (யாத்திரை); (சுக்கிரநீதி, 337);; the march of a king who misleads others about his destination. த.வ. மறை செலவு, தெரியாப் பயணம் [Skt. pra-{} → த. பிரசங்க]

பிரசங்கி	பிரசங்கி1 pirasaṅgittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சமய அறிவுரை; to discourse, expound, preach. 2. விளம்பரப்படுத்துதல் (வின்.);; to publish, proclaim. [Skt. pra- {} → த. பிரசங்கம்→பிரசங்கி1-த்தல்] பிரசங்கி2 pirasaṅgittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) குறிப்பிட்டுச் சொல்லுதல் (சிவநெறிப். நூல்வர.பக்.2.);; to refer to. [Skt. pra-{} → த.பிரசங்கம் → பிரசங்கி-த்தல்] பிரசங்கி3 pirasaṅgi, பெ.(n.) சொற்பொழி வாற்றுபவன் (உபநியாசகன்);; preacher, lecture. த.வ. சொற்பொழிவாளர் [Skt. pra-{} → த. பிரசங்கம் → பிரசங்கி2]
பிரசண்டம்	பிரசண்டம் pirasaṇṭam, பெ.(n.) கடுமை, வலிமை; violence, force, strength. "பிரசண்டகோதண்டமும்" (இராமநா.உயுத்.8);. [Skt. pra-{} → த. பிரசண்டம்]
பிரசண்டமாருதம்	பிரசண்டமாருதம் pirasaṇṭamārudam, பெ.(n.) வலுத்த காற்று; a dreadful tempest. (சா.அக.); த.வ.சூறைக்காற்று, புயற்காற்று [Skt. pra-{} → த. பிரசண்டமாருதம்]
பிரசண்டன்	பிரசண்டன் pirasaṇṭaṉ, பெ.(n.) கடுமை யானவன்; powerful, formidable man. த.வ. முரடன் [Skt. pra-{} → த. பிரசண்டம்]
பிரசத்தி	பிரசத்தி1 pirasatti, பெ. (n.) தக்க சமயம்; suitable opportunity. த.வ.நல்வாய்ப்பு, தக்க வேளை [Skt. pra- {} → த. பிரசத்தி1] பிரசத்தி2 pirasatti, பெ.(n.) ஆவணம் (சாசனம்); (T.A.S. iv,46.);; publication. [Skt. prasiddhi → த. பிரசித்தி]

பிரசம்சை	பிரசம்சை pirasamsai, பெ.(n.) புகழ்ச்சி; fame, praise. த.வ.பாராட்டு, புகழுரை [Skt. pra-{} → த. பிரசம்சை]
பிரசயம்	பிரசயம் pirasayam, பெ.(n.) நலிவொலியை (சுவரிதம்); அடுத்து எடுத்தலோசையைச் (அநுத்தாத்தம்); சேர்த்துக் கூறும்போது உள்ள இசை (ஸ்வரம்.); (பி.வி.40,உரை.);; the one occurring in a series of unaccented syllables following a svarita. [Skt. pra-caya → த. பிரசயம்]
பிரசரணம்	பிரசரணம் pirasaraṇam, பெ.(n.) 1. கொள்ளை யிடுகை; dacoity. 2. பகைவரைச் சூழ்ந்து கொள்ளுகை; surrounding the enemy. த.வ.முற்றுகை [Skt. pra-{} → த. பிரசரணம்]
பிரசலை	பிரசலை pirasalai, பெ.(n.) மனக்கலக்கம் (சீவக.3076,உரை.);; agitation, excitement, mental disturbance. த.வ.அறிவுப்பிறழ்வு [Skt. pra-{} → த. பிரசலை]
பிரசவகாரி	பிரசவகாரி pirasavakāri, பெ.(n.) ஈற்றுளையைப் (பிரசவவேதனை); பெருக்கிக் குழந்தையை (சிசு); விரைவில் வெளிப்படுத்தும் மருந்து (பைஷஜ.13.);; parturifacient. [பிரசவம்+காரி]
பிரசவசன்னி	பிரசவசன்னி pirasavasaṉṉi, பெ.(n.) மகப்பேற்றிற்குப் (பிரசவம்); பின் வரும் நளிர்நோய் (சன்னி.); (பைஷஜ.);; puerperal convulsions, eclampsia. 2. ஈன்றபிறகு ஆவுக்கு உண்டாகும் நோய் வகை (இ.வ.);; dropping after calving. த.வ. இழுப்பு நோய் [Skt. pra-sava+san-ni → த. பிரசவசன்னி]
பிரசவசுரம்	பிரசவசுரம் pirasavasuram, பெ.(n.) மகப்பேற்றுக்குப்(பிரசவம்); பின்னர் உண்டாகும் காய்ச்சல் (இங்.வை.);; puerperal fever. [Skt. pra-sava+juara → த. பிரசவசுரம்]
பிரசவப்பெரும்பாடு	பிரசவப்பெரும்பாடு pirasavapperumbāṭu, பெ.(n.) மகப்பேற்றிற்குப் (பிரசவம்); பின்னர் குருதிப்பெருக்கு (சூதகம்.); மிகுதியாய் வெளிப்படுகை (இங்.வை.);; uterine haemorrhage after parturition. [பிரசவம்+பெரும்பாடு]

பிரசவப்பைத்தியம்	பிரசவப்பைத்தியம் pirasavappaittiyam, பெ.(n.) மகப்பேற்றிற்குப் (பிரசவம்); பின்னர் உண்டாகும் மனத்தடுமாற்றம் (இங்.வை.);; puerperal mania. த.வ.பேறுகால வருத்தம் [Skt. pra-sava+paittiya → த. பிரசவபைத்தியம்]
பிரசவம்	பிரசவம் pirasavam, பெ.(n.) மகப்பேறு; child birth, parturition. த.வ. பாயம், பயப்பு, ஈனல் [Skt. pra-sava → த. பிரசவம்]
பிரசவவிடுதி	பிரசவவிடுதி pirasavaviḍudi, பெ.(n.) தாய்சேய் நலவிடுதி; maternity hospital. த.வ.மகப்பேற்று இல்லம், குழந்தை நலக் காப்பகம்
பிரசவவேதனை	பிரசவவேதனை pirasavavētaṉai, பெ.(n.) மகப்பேறு (பிரசவம்); நிகழ்வதற்காக உண்டாகும் நோவு (உ.வ.);; pains of childbirth, labour, labour pain. த.வ. பேறுகாலத்துன்பம் [Skt. pra-sava+{} → த. பிரசவவேதனை]
பிரசவவைராக்கியம்	பிரசவவைராக்கியம் pirasavavairākkiyam, பெ.(n.) வெறுப்பு (வைராக்கியம்); மூன்றனுள் மகப்பேற்றுத் துன்பப் (பிரசவவேதனை); படுபவள் அத்துன்பத்தால் பின்னர்க் காம நுகர்ச்சியை வெறுத்துவிடுவதாக அப்போது கருதும் எண்ணம்; determination of a woman at the time of confinement to abstain in future from intercourse, one of the three kinds of vairakkiyam. த.வ.பேறுகால உறுதி [Skt. pra-sava + {} → த. பிரசவ வைராக்கியம்]
பிரசவி-த்தல்	பிரசவி-த்தல் pirasavittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஈனுதல்; to bring forth, as a child. த.வ. பிள்ளைபெறுதல், பயத்தல், ஈனுதல் [Skt. pra-sava → த. பிரசவி-த்தல்]
பிரசவீகம்	பிரசவீகம் pirasavīkam, பெ.(n.) மகப்பேறு மருத்துவம்; midwifery. (சா.அக.);

பிரசன்னம்	பிரசன்னம் pirasaṉṉam, பெ.(n.) 1. தெளிவு; clearness, brightness. "முகம் பிரசன்னமாக இருக்கின்றது" (வின்.);. 2. கடவுள் பெரியோர் முதலியோரின் காட்சி; gracious appearance or presence of a deity or sacred person. த.வ.அருட்காட்சி, கலக்கமின்மை [Skt. pra-sanna → த. பிரசன்னம்]
பிரசன்னமா-தல்	பிரசன்னமா-தல் pirasaṉṉamātal, 6 செ.கு.வி.(v.i.) காட்சி தருதல்; to appear graciously, to become visible, as a deity or sacred person. [Skt. pra-sanna → த. பிரசன்னம்+ஆ-தல்]
பிரசன்னமுகம்	பிரசன்னமுகம் pirasaṉṉamugam, பெ.(n.) மலர்ந்த முகம்(வின்.);; smiling countenance, benign or gracious look. த.வ.சிரித்த முகம் [Skt. pra-sanna → த. பிரசன்னம்+முகம்]
பிரசன்னமுத்திரை	பிரசன்னமுத்திரை pirasaṉṉamuttirai, பெ.(n.) முத்திரை வகை (சைவாநு.வி.17.);; a hand-pose in worship. த.வ.வணக்க மெய்ப்பாடு [Skt. prasanna → த. பிரசன்னம்+முத்திரை]
பிரசன்னன்	பிரசன்னன் pirasaṉṉaṉ, பெ.(n.) காட்சி யருளுபவன் (வின்.);; one manifesting himself as an act of grace or kindness. [Skt. pra-sanna → த. பிரசன்னன்]
பிரசாதஞ்செய்-தல்	பிரசாதஞ்செய்-தல் piracātañjeytal, 1 செ.குன்றாவி. (v.t.) அருள் செய்தல்; to bestow, grant, as a favour. "ஶ்ரீமுகம் பிரசாதஞ்செய் தருளி (S.I.I.iii,157,7);. த.வ.இரக்கங்காட்டல் [Skt. pra-{} → த. பிரசாதம்+செய்-தல்]
பிரசாதப்படு-தல்	பிரசாதப்படு-தல் piracādappaḍudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. உண்ணுதல்; to eat. "ஊரடங்கலும் பிரசாதப்பட்டு மகிழலாயிற்று" (குருபரம்.513);. 2. திருவாணையேற்றல்; to receive the favour or order, as of a king. "முகம்... தலைமேற்கொண்டு பிரசாதப்பட்டு" (S.I.I.iii.,157,7);. த.வ. 1. சாப்பிடுதல், 2. அரசாணை ஏற்றல் [Skt. pra-{} → த. பிரசாதம்+படு-தல்]

பிரசாதபத்திரம்	பிரசாதபத்திரம் biracātabattiram, பெ.(n.) வீரச்செயல் முதலியவற்றிற்கு மகிழ்ந்து அரசன் கொடுக்கும் நிலம் முதலியவற்றைக் குறிக்கும் ஆவணம். (சுக்கிரநீதி,93);; royal grant of land, etc., in appreciation of one's bravery. த.வ.வீரக்கொடை ஆவணம் [Skt. {}+patra → த. பிரசாதபத்திரம்]
பிரசாதம்	பிரசாதம்1 piracātam, பெ.(n.) 1. தெளிவு; clearness. "தெளிவு பிரசாதமென்ன" (வாயுசங்.ஞானயோ.57);. 2. அருள், இரக்கச் செயல்; favour, kindness, grace. 3. கடவுளுக்கு ஒப்புவிக்கும் சோறு முதலிய படையல் (S.I.I. iii,248,4.);; boiled rice, etc., offered to an idol. 4. சோறு; boiled rice. [Skt. pra-{} → த. பிரசாதம்] பிரசாதம்2 piracātam, பெ.(n.) 1. கருப்ப முண்டாக்கு மருந்து; medicine for conception. 2. பிள்ளைப் பேறு; delivery of the child. (சா.அக.); த.வ. 2. மகப்பேறு, குழந்தைப்பேறு
பிரசாதருமம்	பிரசாதருமம் piracātarumam, பெ.(n.) 1. குடிக்கடமைகள் (இ.வ.);; rules regulating the conduct of citizens. 2. மகவின் கடமை (யாழ்.அக.);; duty of a son or daughter. [Skt. praja+dharma → த. பிரசாதருமம்]
பிரசாதலிங்கம்	பிரசாதலிங்கம் piracātaliṅgam, பெ.(n.) ஆறு வகை இலங்கங்களுளொன்று (சித்.சிகா.201.);; a {}, one of {}. 2. சிவ பெருமானுக்குப் படையிலிடப்பட்ட பண்டம் (வின்.);; offerings that which is dedicated to {}. த.வ.சிவபடையலமுது [Skt. {} → த. பிரசாதலிங்கம்]
பிரசாதனம்	பிரசாதனம் piracātaṉam, பெ.(n.) 1. வெள்ளி (யாழ்.அக.);; silver. 2. கொக்கு (சங்.அக.);; crane. [Skt. {} → த. பிரசாதனம்]
பிரசாதிபத்தியம்	பிரசாதிபத்தியம் biracātibattiyam, பெ.(n.) மக்கள் ஆட்சி (இக்.வ.);; democracy. த.வ.குடியாட்சி [Skt. {} → த. பிரசாதிபத்தியம்]
பிரசாந்தி	பிரசாந்தி piracāndi, பெ.(n.) உள்ளும் புறமுமுள்ள அறியாமையை ஒழிக்கை (வாயுசங். ஞானயோ.57);; removing ignorance, both internal and external. [Skt. {} → த. பிரசாந்தி]

பிரசாபத்தியம்	பிரசாபத்தியம் piracāpattiyam, பெ.(n.) 1. மணப்பெண்ணிற்குப் பணம் பெறாது மகட்கொடை நேரும் மணவகை; a form of marriage which consists in the gift of a girl by her father to the bridegroom without receiving bride price from him. 2. பகல் 15 முழுத்தத்துள் ஒன்பதாவதும், இரவு 15 முழுத்தத்துள் எட்டாவதும் ஆன காலம். (விதான.குணாகுண.73,உரை.);; the ninth of the 15 divisions of day, and eighth of those of night. [Skt. {} → த. பிரசாதபத்தியம்]
பிரசாபதி	பிரசாபதி1 piracāpadi, பெ.(n.) 1. நான்முகன் (பிங்.);; Brahma. 2. துணை நான்முகன்; upa- Brahma as Daksa. etc., 3. அரசன்; king. 4. ஆண்டு அறுபதனுள் ஐந்தாவது; the fifth year of the Jupiter cycle. 6. மக்கட் பெருக்கம்; increase of population. த.வ. படைப்புக் கடவுள் [Skt. {}-pati → த. பிரசாபதி] பிரசாபதி2 piracāpadi, பெ.(n.) 1. ஆண் குறி; penis. 2. நெருப்பு; fire. 3. தந்தை (பிதா);; father. (சா.அ.);.
பிரசாமம்	பிரசாமம் piracāmam, பெ.(n.) மனவமைதி (சங்.அக.);; tranquility of mind. த.வ.உள்ளத்தெளிவு [Skt. pra-{} → த. பிரசாமம்]
பிரசாரம்	பிரசாரம் piracāram, பெ.(n.) 1. பரவுகை; extension. 2. பரவச் செய்கை; promulgation, propaganda. த.வ. பரப்புரை [Skt. pra-{} → த. பிரசாரம்]
பிரசாவிருத்தி	பிரசாவிருத்தி piracāvirutti, பெ.(n.) 1. மக்கட் பெருக்கம்; increase of population. 2. கால்வழி பெருக்கம்; increase of progeny. [Skt. {} → த. பிரசாவிருத்தி]
பிரசிசியன்	பிரசிசியன் pirasisiyaṉ, பெ.(n.) மாணாக் கனுக்கு மாணாக்கன்; pupil's pupil. "இவ்வுடையார் சிஷ்யரும் பிரசிஷ்யருமாய்" (S.I.I. ii, 107);. [Skt. {} → த. பிரசிசியன்]

பிரசித்த கடுதாசி	பிரசித்த கடுதாசி pirasittagaḍutāsi, பெ.(n.) அறிக்கை ஆவணம்; advertisement, notice, notification proclamation. [Skt. pra-siddha → த. பிரசித்தம்+கடுதாசி]
பிரசித்தப்படுத்து-தல்	பிரசித்தப்படுத்து-தல் pirasiddappaḍuddudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வெளியாக்குதல்; to publish, divulge. 2. விளம்பரஞ் செய்தல்; to promulgate, advertise, proclaim. 3. புகழ் முதலியவற்றை பரப்புதல்; to spread, as one's fame. [Skt. pra-siddha → த. பிரசித்தம்+படுத்து- தல்]
பிரசித்தபத்திரம்	பிரசித்தபத்திரம் birasittabattiram, பெ.(n.) பிரசித்தகடுதாசி பார்க்க (வின்.);;see {}. [Skt. pra-siddha+patra → த. பிரசித்தபத்திரம்]
பிரசித்தபத்திரிகை	பிரசித்தபத்திரிகை birasittabattirigai, பெ.(n.) பிரசித்த கடுதாசி பார்க்க;see {}. த.வ.விளம்பரம், வெளிப்படுத்துகை [Skt. pra-siddha+{} → த. பிரசித்தபத்திரிகை]
பிரசித்தம்	பிரசித்தம் pirasittam, பெ.(n.) 1. வெளிப்படை; publicity. 2. அறிவிப்பு; promulgation, proclamation, publication, announcement, advertisement. 3. புகழ் (வின்.);; fame, celebrity. 4. நன்கு அறியப்பட்ட நிலை; state of being well known. "சிலபதம் பிரசித்த மாகியும்" (பி.வி.18,உரை.);. த.வ.பெயர் பெற்றது, பெயர் போனது, புகழ் பெற்றது, பெருமையுடையது [Skt. pra-siddha → த. பிரசித்தம்]
பிரசித்தி	பிரசித்தி pirasitti, பெ.(n.) புகழ் (கொ.வ.);; fame. [Skt. pra-siddhi → த. பிரசித்தி]
பிரசினம்	பிரசினம் pirasiṉam, பெ.(n.) 1. வினா; question, enquiry. 2. பத்து வகையயான மெய்ம்மறை நூல்களுள் ஒன்று; an upanisad, one of {}. [Skt. {} → த. பிரசினம்]

பிரசுரம்	பிரசுரம்1 pirasuram, பெ.(n.) 1. அறிவிப்பு; publishing, notification. 2. நூல் வெளியீடு; publication, edition. [Skt. pra-cara → த. பிரசுரம்] பிரசுரம்2 pirasuram, பெ.(n.) மிகுதி (இலக்.அக.);; immonseness; plenty. [Skt. pra-cura → த. பிரசுரம்]
பிரசுரன்	பிரசுரன்1 pirasuraṉ, பெ.(n.) வெள்ளிக்கோள் (சாதகசிந்.7.);; the planet Venus. த.வ.விடிவெள்ளி, விடி மீன் பிரசுரன்2 pirasuraṉ, பெ.(n.) மிக்கவன்; one who excels. "திணிசுடர்ப் பிரசுர னிராசி சேர்வுற (அரிசமய.குலசே.32);. [Skt. pra-cura → த. பிரசுரம்]
பிரசுராலயம்	பிரசுராலயம் pirasurālayam, பெ.(n.) புத்தக வெளியீட்டு நிறுவனம்; publishing house. த.வ. பதிப்பகம், வெளியீட்டகம் [Skt. pra-cara → த. பிரசுர+ஆலயம்]
பிரசுரி	பிரசுரி pirasuri, பெ.(n.) செய்தித்தாள் போன்ற வற்றில் கட்டுரை, கதை முதலியவற்றை வெளி யிடுகை, புத்தகம் போன்றவை வெளியிடுகை, பதிப்பிக்கை; publish (an article, a book, etc.,);. "பிரசுரிக்கத் தகுதி இல்லை எனக் கதையைத் திருப்பி அனுப்பிவிட்டார்" (உ.வ.);. [Skt. pra-{} → த. பிரசுரி]
பிரசூதிகா வாயு	பிரசூதிகா வாயு piracūtikāvāyu, பெ.(n.) கருவளி (கர்ப்பவாயு);; a vital air which assists in parturition. [Skt. pra- {} → த. பிரசூதிகாவாயு]
பிரசூதிகை	பிரசூதிகை piracūtigai, பெ.(n.) மகப்பேற்று அறையிலிருப்பவள் (வின்.);; woman recently confined. [Skt. {} → த. பிரசூதிகை]

பிரசூதி வைராக்கியம்	பிரசூதி வைராக்கியம் piracūtivairākkiyam, மகப்பேற்று வேதனையால் பின்னர் இச்சையை வெறுத்து விடுவதாக அப்போது கருதும் எண்ணம், உறுதி; determination of a woman at the time of confinement to attain in future from intercourse, one of the three kinds of vairakkiyam. [Skt. pra-sava+vairagya → த. பிரசவ வைராக்கியம்]
பிரசூனம்	பிரசூனம் piracūṉam, பெ.(n.) பூ(நாமதீப.367.);; flower. த.வ.மலர் [Skt. pra-{} → த. பிரசூனம்]
பிரசை	பிரசை pirasai, பெ.(n.) 1. குடி; citizen, subject. 2. வழித்தோன்றல்; child, progeny. "உத்தரப் பிரசைப் பலத்தோடு" (சிவதரு.கோபு.162);. த.வ. 1. மக்கள், 2. கால்வழி, மரபு வழி [Skt. pra-{} → த. பிரசை1]
பிரஞ்சாணி	பிரஞ்சாணி pirañjāṇi, பெ.(n.) ஆணி வகை; french nail, wire nail. [E. French → த. பிரஞ்சு+ஆணி]
பிரஞ்சிலாகா	பிரஞ்சிலாகா pirañjilākā, பெ.(n.) பிரஞ்சுக்காரரர் ஆட்சிக்குட்பட்ட இந்திய நாட்டுப் பகுதி; French territory. [Skt. French+Arab.ilaga → த. பிரஞ்சிலாகா]
பிரஞ்ஞன்	பிரஞ்ஞன் piraññaṉ, பெ.(n.) அறிஞன்; intelligent, wiseman. த.வ.புலமையாளன் [Skt. {} → த. பிரஞ்ஞன்]
பிரஞ்ஞாபங்கம்	பிரஞ்ஞாபங்கம் piraññāpaṅgam, பெ.(n.) அறிவுகேடு; unconsciousness. த.வ.நினைவு தவறல், நினைவிழப்பு [Skt. {} → த. பிரஞ்ஞாபங்கம்]

பிரஞ்ஞாபனபத்திரம்	பிரஞ்ஞாபனபத்திரம் biraññābaṉabattiram, பெ.(n.) ஆசிரியர் முதலான பெரியோர்க்கு வணக்கத்தோடு வரையப்படும் மடல் (சுக்கிரநீதி,93);; letter submitted respect - fully to a greatman, such as one's guru. த.வ.திருமடல் [Skt. {} → த. பிரஞ்ஞாபனபத்திரம்]
பிரஞ்ஞாபாரமிதை	பிரஞ்ஞாபாரமிதை piraññāpāramidai, பெ.(n.) பிரஞ்ஞை,2 பார்க்க;see {},2. [Skt. {} → த. பிரஞ்ஞாபாரமிதை]
பிரஞ்ஞை	பிரஞ்ஞை piraññai, பெ.(n.) 1. அறிவு: consciousness, knowledge, intelligence. 2. முழு மெய் அறிவு; 3. முன்னிகழ்ந்ததை யறிவுமறிவு (சி.சி.4,28, மறைஞா.);; knowledge of past events. த.வ. உள்ளுணர்வு [Skt. {} → த. பிரஞ்ஞை]
பிரட்சாளனம்	பிரட்சாளனம் piraṭcāḷaṉam, பெ.(n.) நீராற் கழுவுகை; washing, cleaning or ceremonially purifying with water, ablution. த.வ.தூயநீராட்டு [Skt. {} → த. பிரட்சாளனம்]
பிரணயம்	பிரணயம் piraṇayam, பெ.(n.) அன்பு (ஈடு);; love. த.வ.காதல் [Skt. pra-{} → த. பிரணயம்]
பிரணயரோசம்	பிரணயரோசம் piraṇayarōcam, பெ.(n.) ஊடல்; sulks, bouderie. [Skt. pra-{} → த. பிரணயசோரம்]
பிரணவம்	பிரணவம் piraṇavam, பெ.(n.) ஓங்கார மந்திரம்;{}, the principal mantra of Hindus. த.வ. ஓம், ஓங்காரம் [Skt. pra-nava → த. பிரணவம்] [p]
பிரணவரூபி	பிரணவரூபி piraṇavarūpi, பெ.(n.) ஓங்கார வடிவாயுள்ள இறைவன்; the supreme being, the embodiment of {}. [Skt. pra-{} → த. பிரணவரூபி]

பிரணாமம்	பிரணாமம் piraṇāmam, பெ.(n.) கடவுள் அல்லது பெரியோர் முன்பு செய்யும் வணக்கம்; prostration or respedtful salutation before a deity or superior. த.வ.கும்பிடல், வணக்கம் [Skt. {} → த. பிரணாமம்]
பிரணீதபாத்திரம்	பிரணீதபாத்திரம் piraṇītapāttiram, பெ.(n.) வேள்வி போன்ற நடப்புக் காரியத்திற்கு உரிய ஏனம் (சீவக.2463, உரை.);; a cup used in sacrifical ceremonies. [Skt. {} → த. பிரணீதபாத்திரம்]
பிரத்தாரம்	பிரத்தாரம் pirattāram, பெ.(n.) 1. கட்டளை யடியிற் பல்வேறு வகையாக வரக்கூடும் அசைகளையெல்லாம் மொத்தக் கணக் கிடுகை. (யாப்.வி.பக்..471.);; enumeration of all the possible combinations of metrical syllables in a given versemode. 2. தாளக் கூறுகளுள் ஒன்று; [Skt. {} → த. பிரத்தாரம்]
பிரத்தியக்கம்	பிரத்தியக்கம் pirattiyakkam, பெ.(n.) பிரத்தியட்சம் பார்க்க;see {}. "சுட்டுணர்வைப் பிரத்தியக்க மெனச்சொலி" (மணிமே.29:49);.
பிரத்தியக்கவிருத்தம்	பிரத்தியக்கவிருத்தம் pirattiyakkaviruttam, பெ.(n.) காட்சிக்கு மாறுபட்டது; that which is contrary to direct perception. "பிரத்தியக்கவிருத்தங் கண்ணிய காட்சி மாறுகொளலாகும்" (மணிமே.29:148);. [Skt. {} → த. பிரத்தியக்கவிருத்தம்]
பிரத்தியகான்மா	பிரத்தியகான்மா pirattiyakāṉmā, பெ.(n.) உயிராதன்; individual soul. "பிரத்திய கான்மாவின் சோதியாம்" (வேதா.சூ.106);. [Skt. {} → த. பிரத்தியகான்மா]
பிரத்தியட்சக்கிரகணம்	பிரத்தியட்சக்கிரகணம் pirattiyaṭcaggiragaṇam, பெ.(n.) கண்ணுக்குப் புலப்படும் கோள் பற்றுகை; visible eclipse. [Skt. {} → த. பிரத்தியட்சக் கிரகணம்]
பிரத்தியட்சதரிசனம்	பிரத்தியட்சதரிசனம் piraddiyaṭsadarisaṉam, பெ.(n.) கண்களாற்கண்ட காட்சி (வின்.);; ocular vision. [Skt. {} → த. பிரத்தியட்ச தரிசனம்]
பிரத்தியட்சப்பிரமாணம்	பிரத்தியட்சப்பிரமாணம் pirattiyaṭcappiramāṇam, பெ.(n.) அளவை (பிரமாணம்); கள் ஆறனுள் காண்டலளவை. [Skt. {} → த. பிரத்தியட்சப் பிரமாணம்]

பிரத்தியட்சம்	பிரத்தியட்சம் pirattiyaṭcam, பெ.(n.) 1. காட்சி; perception. 2. அளவை (பிரமாணம்); ஆறனுள் காண்டலளவை; [Skt. prat-{} → த. பிரத்தியட்சம்]
பிரத்தியபகாரம்	பிரத்தியபகாரம் birattiyabakāram, பெ.(n.) தீமைக்கு மாறாக செய்யுந் தீமை (சங்.அக.);; retaliation. த.வ.பழிக்குப் பழி [Skt. {} → த. பிரத்தியபகாரம்]
பிரத்தியபிஞ்ஞானம்	பிரத்தியபிஞ்ஞானம் birattiyabiññāṉam, பெ.(n.) வேற்றுமையின்மை ஒப்பு(சாதிருசியம்); முதலியவை பற்றிப் பிறக்கும் மீட்டுணர்ச்சி (நீலகேசி,119, உரை.);; recognition of identity or similarity. [Skt. {} → த. பிரத்தியபிஞ்ஞானம்]
பிரத்தியம்	பிரத்தியம் pirattiyam, பெ.(n.) பிரத்தியட்சம் 2 பார்க்க;see {}. "மெய்ப்பிரத்திய மனுமானஞ் சாத்தம்" (மணிமே.27:83);.
பிரத்தியயம்	பிரத்தியயம் pirattiyayam, பெ.(n.) ஈறு (விகுதி); முதலிய இடைச்சொல்; affix or suffix. "மன்னும் பிரத்தியயமே தத்திதாந்தம்" (பி.வி.29);. [Skt. pratyaya → த. பிரத்தியயம்]
பிரத்தியருத்தம்	பிரத்தியருத்தம் pirattiyaruttam, பெ.(n.) 1. எதிருரை; rejoinder. 2. மறுமொழி; answer. த.வ. 1. எதிர்விளக்கம், 2. விடைமொழி [Skt. pratyantha → த. பிரத்தியருத்தம்]
பிரத்தியவற்கந்தனம்	பிரத்தியவற்கந்தனம் pirattiyavaṟkandaṉam, பெ.(n.) எடுத்துரைப்போனால் எழுதிக் கொடுக் கப்பட்ட செய்திகளை முற்றும் ஒப்புக்கொண்டு வழக்கெதிராளி கூறும் உடன்பாடு (சுக்கிரநீதி, 270.);; statement by a defendant explaining his position after admitting the plaintiff's allegations. [Skt. pratyava-skandana → த. பிரத்தியவற் கந்தனம்]
பிரத்தியவாயம்	பிரத்தியவாயம் pirattiyavāyam, பெ.(n.) குற்றம் (யாழ்.அக.);; harm. [Skt. {} → த. பிரத்தியவாயம்]
பிரத்தியனீகவலங்காரம்	பிரத்தியனீகவலங்காரம் pirattiyaṉīkavalaṅgāram, பெ.(n.) வெல்லக்கூடாத உவமேயத்தையொத்த பிறிதொரு பொருள் மேல் உவமைப் பொருள் பகைமை சாதிப்ப தாகக் கூறும் அணி வகை (மாறன.135);; a figure of speech in which one is described as trying to injure a person or thing resembling one's enemy when the enemy himself cann't be injured. [Skt. {} → த. பிரத்தியனீகவலங்காரம்]
பிரத்தியாகதம்	பிரத்தியாகதம் piraddiyākadam, பெ.(n.) உள்ளாளம் (கமகம்); பத்தனுள் ஒன்று (பரத.இராக.24); [Skt. {}-hata → த. பிரத்தியாகதம்]

www.valluvarvallalarvattam.com 18326 of 19068.

பிரத்தியாகாரம்	பிரத்தியாகாரம் pirattiyākāram, பெ.(n.) எண் வகை ஒகத்துள் புலனுறுப்புகளை வெளி நிகழ்வுகளிலிருந்து திருப்புகை; withdrawal of the senses from external objects, one of {}. 2. வடமொழி நூல்களின் முதல் கடைகளில் நின்றவெழுத்துகளைக் கூட்டி இடை நின்றவெழுத்துகளை நீக்கி அனைத்தையுமுணர்த்துங் குறியீடாக வமைக்கை (பி.வி.4);; comprehension of a series of letters of a {} in one syllable by combining its first letter with the last and omitting the intermediate letters, as ac in sanskrit grammar. [Skt. {} → த. பிரத்தியாகாரம்]
பிரத்தியாப்திகம்	பிரத்தியாப்திகம் pirattiyāptigam, பெ.(n.) இறந்தவர் பொருட்டு அவர் இறந்த இரண்டாம் ஆண்டு முதல் ஒவ்வொரு ஆண்டும் நடக்கும் நீர்பிண்டப் படையல்; annual ceremany other than the first, for the manes. த.வ.ஆண்டு ஈமக்கடன் [Skt. {} → த. பிரத்தியாப்திகம்]
பிரத்தியாலீடம்	பிரத்தியாலீடம் pirattiyālīṭam, பெ.(n.) 1. வில்லோர் நிலை நான்கனுள் இடக்கால் முந்துற வலக்கால் பின்னுற வைக்கும் நிலை (பிங்.);; an attitude in shooting in which the left foot is advanced and the right is drawn back, one of villor-nilai. 2. பன்னிரண்டு விரலகத்துக்குள்ளே இரண்டு காலும் அடங்க நிற்கை (தத்துவப்.109,உரை.);; a standing posture in which the two legs are within 12 inches of each other. [Skt. pratya- {} → த. பிரத்தியாலீடம்]
பிரத்தியும்னன்	பிரத்தியும்னன் pirattiyumṉaṉ, பெ.(n.) 1. கண்ணபெருமானுக்கும் உருக்குமினிக்கும் பிறந்த மகன்; son of {} and {}. 2. திருமாலின் நிலை ஐந்தனுள் சங்கருடணன், பிரத்தியும்னன், அதிருத்தன் என்ற மூவகை யாகவும், வாசுதேவனைச் சேர்த்து நால்வகை யாகவும் வகைப்படுத்தப்பட்டவருள் ஒருவர் (பரிபா.3,82,உரை.);; a manifestation of {}, one of four {}. [Skt. Pradyumna → த. பிரத்தியும்னன்]
பிரத்தியேகம்	பிரத்தியேகம் pirattiyēkam, பெ.(n.) 1. தனிமை; separateness;singleness. 2. சிறப்பியல்பு; peculiarity, singularity. த.வ.தனித்தன்மை [Skt. {} → த. பிரத்தியேகம்]
பிரத்துவஞ்சாபாவம்	பிரத்துவஞ்சாபாவம் pirattuvañjāpāvam, பெ.(n.) அழிந்ததனால் அஃதில்லை யென்னும் நிலை (அபாவம்); (சி.சி.அளவை,1.மறைஞா.);; non-existence caused by destruction. [Skt. {} → த. பிரத்துவஞ்சா பாவம்]
பிரதட்சிணம்	பிரதட்சிணம் piradaṭciṇam, பெ.(n.) வலம் வருகை; circumambulation from left to right. த.வ. வலச்சுற்று, வலனேர்பு [Skt. pradaksina → த. பிரதட்சிணம்]

பிரதம்	பிரதம் piradam, பெ.(n.) கொடுப்பது; that which gives, used at the end of compounds. ஞானப் பிரதமான நூல். (உ.வ.);. த.வ.தருவது, அளிக்கும் [Skt. pra-da → த. பிரதம்]
பிரதமகாலம்	பிரதமகாலம் piradamakālam, பெ.(n.) விடியற்காலம் (யாழ்.அக.);; morning. த.வ. புலர்காலை [Skt.prathama → த. பிரதமம்+காலம்]
பிரதமசாகர்	பிரதமசாகர் piradamacākar, பெ.(n.) முதலில் சுக்கில யசூர் (யஜூர்); மறையைப் படித்து மனனம் செய்ய உரிமைப் பெற்ற பார்ப்பன வகையினர்; a class of Brahmins who are enjoined to study the Sukla-yajur – {} first. [Skt. prathama → த. பிரதமம்+சாகர்]
பிரதமசிருட்டி	பிரதமசிருட்டி piradamasiruṭṭi, பெ.(n.) 1. முதலில் நிகழ்ந்த படைப்பு; first creation. 2. தொடக்கத்திற் படைக்கப்பட்ட பொருள் (வின்.);; that which is first created. [Skt. Prathama+{} → த. பிரதமசிருட்டி]
பிரதமபுருடன்	பிரதமபுருடன் biradamaburuḍaṉ, பெ.(n.) படர்க்கை (பி.வி.44,உரை.);; third person. த.வ.அயலிடம், வேறிடம் [Skt. pirathama + purusa → த. பிரதமபுருடன்]
பிரதமம்	பிரதமம் piradamam, பெ.(n.) 1. முதன்மை; priority. 2. தொடக்கம்; beginning, commencement. த.வ. முன்னுரிமை [Skt. prathama → த. பிரதமம்]
பிரதமமந்திரி	பிரதமமந்திரி piradamamandiri, பெ.(n.) ஒரு நாட்டை ஆளும் அமைச்சரவையில் முதன்மைப் பொறுப்பு வகிப்பவர்; Prime Minister, premier. த.வ. முதன்மை அமைச்சர் [Skt. prathama+mantrin → த. பிரதமமந்திரி]

பிரதமர்	பிரதமர் piradamar, பெ.(n.) பிரதம மந்திரி பார்க்க;see piratama-mandiri. த.வ. முதன்மை அமைச்சர் [Skt. prathama+mantrin → த. பிரதமமந்திரி]
பிரதமவாக்கியம்	பிரதமவாக்கியம் piradamavākkiyam, பெ.(n.) கருதலளவை உறுப்புகளுளொன்று; major premise. [Skt. prathama+{} → த. பிரதமவாக்கியம்]
பிரதமவிசாரணை	பிரதமவிசாரணை piradamavicāraṇai, பெ.(n.) தொடக்கத்திற் செய்யும் உசாவுகை; preliminary investigation or enquiry. த.வ. முதல் உசாவல் [Skt. prathama+vi- {} → த. பிரதம விசாரணை]
பிரதமன்	பிரதமன்1 piradamaṉ, பெ.(n.) பாற்கன்னல் வகை; a kind of sweet milk-porridge. [M. Prathaman → த. பிரதமன்] பிரதமன்2 piradamaṉ, பெ.(n.) தலைவன்; head, chief. "மூடர்க்கெலாம் பிரதமன்" (பாடு.92,8);. [Skt. prathama → த. பிரதமன்]
பிரதமானுயோகம்	பிரதமானுயோகம் piradamāṉuyōkam, பெ.(n.) சமணர்களுக்குரிய நான்கு மறைகளில் முதலாவது (நீலகேசி,1,உரை,பக்.9);; the first of the four {} of the Jains. [Skt. prathama+ {} → த. பிரதமானுயோகம்]
பிரதமிகர்	பிரதமிகர் piradamigar, பெ.(n.) தேவதூதர் வகை (R.C.);; archangels. த.வ.இறைத்தூதர் [Skt. {} → த. பிரதமிகர்]
பிரதமை	பிரதமை piradamai, பெ.(n.) 1. காருவாவிற்குப் பின்னும், வெள்ளுவாவிற்குப் பின்னும் வரும் முதல் நாள் (நிலாமான நாள்); (முதல்திதி);; first titi after new moon or full moon in a lunar fortnight. 2. கடுக்காய் (வின்.);; chebulic myrobalan, being the first of tiripalai. த.வ.ஓரி [Skt. {} → த. பிரதமை]

பிரதரம்	பிரதரம் piradaram, பெ.(n.) பெரும்பாடு (பைஷஜ.);; menorrhagia. [Skt. pra-dara → த. பிரதரம்]
பிரதரிசிப்பி-த்தல்	பிரதரிசிப்பி-த்தல் piradarisippiddal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) விளக்குதல் (சங்.அக.);; to explain, illuminate. [Skt. pra-{} → த. பிரதரிசிப்பி-த்தல்]
பிரதன்	பிரதன் piradaṉ, பெ.(n.) கொடையாளன்; bestower, giver, used at the end of compounds, munificent. "வரப்பிரதன்". த.வ.வள்ளல் [Skt. pra-da → த. பிரதன்]
பிரதனை	பிரதனை piradaṉai, பெ.(n.) 243 தேரும், 243 யானையும், 729 குதிரையும், 1215 காலாளுங் கொண்ட ஒரு படைவகுப்பு (வின்.);; division of an army, consisting of 243 chariots, 243 elephants, 729 horses and 1215 foot. [Skt. {} → த. பிரதனை]
பிரதாபம்	பிரதாபம் piratāpam, பெ.(n.) 1. வீரம்; bravery, heroism. "காமற்றெறு பிரதாபமும்" (சிவப்.பிர. சிவஞா.கலம்.39);. 2. பெருமை; greatness, magnificence. 3. புகழ்; fame, glory, celebrity. 4. ஒளி; splendour. த.வ. 1. மறம் 2. செருக்கு 3. பெயர் பெற்ற 4. மிகுவெளிச்சம் [Skt. pra- {} → த. பிரதாபம்]
பிரதாபலங்கேச்சுரம்	பிரதாபலங்கேச்சுரம் piratāpalaṅāccuram, பெ.(n.) இதளியம், கந்தகம் முதலியவற்றாற் செய்த கூட்டு மருந்து வகை (பதார்த்த,1224.); (பைஷஜ. 153);; a medicine, compounded of mercury, sulphur and other ingredients. [Skt. pra-{}-vara → த. பிரதா பலங்கேச்சுரம்]
பிரதாபி-த்தல்	பிரதாபி-த்தல் piratāpittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) பெருமைப்படுதல் (வின்.);; to become glorious, famous or exalted. த.வ.புகழடைதல், சிறப்படைதல் [Skt. pratapa → த. பிரதாபி-த்தல்]

பிரதானகோயில்	பிரதானகோயில் piratāṉaāyil, பெ.(n.) 1. மூல தெய்வம் உள்ள கோயில்; the shrine of the chief deity in a temple. 2. கிறித்தவர்களின் தலைமைக்கோயில் (கட்டட.நாமா.4.);; cathedral. த.வ. 1. கருவறைக்கோயில் 2. தேவாலயம் [Skt. pradhana → த. பிரதானம்+கோயில்]
பிரதான நீதிக்காரன்	பிரதான நீதிக்காரன் piratāṉanītikkāraṉ, பெ.(n.) தலைமை நடுவர்; chief judge. [Skt. {} → த. பிரதான + நீதிக்காரன்]
பிரதானபுருடச்சுரி	பிரதானபுருடச்சுரி biratāṉaburuḍaccuri, பெ.(n.) மலைமகள் (கூர்மபு.திருக்கலியாண, 23);; the Goddess {}. த.வ.உமையாள் [Skt. {} → த. பிரதான புருடேச்சுரி]
பிரதானபுருடன்	பிரதானபுருடன் biratāṉaburuḍaṉ, பெ.(n.) முதன்மையானவன்; chief of prominent person. த.வ.தலைவன், சிறந்தவன் [Skt. {} → த. பிரதானபுருடன்]
பிரதானபூதம்	பிரதானபூதம் piratāṉapūtam, பெ.(n.) முதன்மையானது; that which is chief or important. [Skt. pra-{} → த. பிரதானம்+பூதம்]
பிரதானம்	பிரதானம் piratāṉam, பெ.(n.) 1. இயற்கையின் உட்பொருள்; படைப்பின் மெய்ம்மை; material cause of creation, matter. "இரும்பிரதானத் தெழுமன தத்துவம்" (ஞான.64,1);. 2. மிகத் தேவையானது; importance, eminence, essence. 3. தலைமைப்பொருள்; that which is important. "பிரதானத்தோ டப்பிரதானம்" (பி.வி.16,உரை.);. த.வ.1.முதன்மைமெய்ப்பொருள் 2. இன்றி யமையாதது [Skt. {} → த. பிரதானம்]
பிரதானமடி-த்தல்	பிரதானமடி-த்தல் piratāṉamaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) தற்பெருமை கொண்டாடுதல்; to boast, make much of oneself; blow one's own triumph. த.வ.தம்பட்டம் அடித்தல் [Skt. {} → த. பிரதானம் + அடித்தல்]

பிரதானன்	பிரதானன் piratāṉaṉ, பெ.(n.) 1. தலைமை யானவன்; chief man. 2. அரசியற்காரியங்கள் எல்லாவற்றையும் நடத்தும் அமைச்சன் (சுக்கிரநீதி,66.);; a minister who attends to all the functions of a state. த.வ. முதன்மையானவள் [Skt. {} → த. பிரதானன்]
பிரதானி	பிரதானி piratāṉi, பெ.(n.) அமைச்சர்; minister. "திகழ்வடுக நாததுரை மெச்சும் பிரதானி" (தனிப்பா.i.260,1);. [Skt. {} → த. பிரதானி]
பிரதானிக்கம்	பிரதானிக்கம் piratāṉikkam, பெ.(n.) 1. கருவூல அதிகாரியின் அலுவலகம் (வின்.);; office of a treasurer. 2. அமைச்சகம்; ministerial office. [Skt. {} → த. பிரதானிக்கம்]
பிரதானிசோடி	பிரதானிசோடி piratāṉicōṭi, பெ.(n.) அமைச்சர் பயன்படுத்தும் இலவய நிலம் (S.I.I.);;{} held on a fixed quit-rent by a minister. த.வ.இலவய நிலம் [Skt. pradhana → த. பிரதானி+சோடி]
பிரதானை	பிரதானை piratāṉai, பெ.(n.) மலைமகள் (கூர்மபு.திரு.20.);;{}. த.வ.இறையரசி, உமையவள் [Skt. {} → த. பிரதானை]

பிரதி	பிரதி1 piradi, பெ.(n.) 1. ஒத்த தன்மை; likeness. "பிரதிபிம்பம்". 2. மாற்று, நிகரி, பதிலி; substitute. "வயிரத்துக்குப் பிரதி புட்பராகம் வைக்கப்பட்டது". 3. விடை; answer, response. 4. படி; copy, transcript, duplicate. "இது கையெழுத்துப் பிரதியா? 5. நூல்படி; manuscript 6. மாறு, எதிர்ச்சொல்; opposition. நான் சொல்லுவதற் கெல்லாம் பிரதி சொல்லுகிறான். 7. போட்டி; competition. அவன் கடைக்கு இது பிரதியாக வைத்தது. 8. எதிர்வழக்காளி; defendant. அவன் இந்த வழக்கிலே பிரதி (இ.வ.); [Skt. prati → த. பிரதி]
பிரதிக்கடமை	பிரதிக்கடமை piradikkaḍamai, பெ.(n.) செய்ந்நன்றி(கல்வி.வி.1,1,7.);; gratitude. த.வ.நன்றிக்கடன் [Skt. prati → த. பிரதி+கடமை]
பிரதிக்கிரகம்	பிரதிக்கிரகம் piradiggiragam, பெ.(n.) 1. கொடை பெறுகை; acceptance of gifts. 2. படையின் பின்புறம், பின்பக்கம் (குறள்,767, அடிக்குறிப்பு);; rear of an army. த.வ. ஈகை பெறல் [Skt. prati – graham → த. பிரதிக்கிரகம்]
பிரதிக்கிரகி-த்தல்	பிரதிக்கிரகி-த்தல் piradiggiragiddal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) கொடை கொள்ளுதல்; to accept a gift. த.வ. ஏற்றல், ஈகை கொள்ளல் [Skt. pratigraha → த. பிரதிக்கிரகி-த்தல்]
பிரதிக்கிரமணம்	பிரதிக்கிரமணம் piradikkiramaṇam, பெ.(n.) மன்னிப்பு; pardon. "அப்பாவங்கெடப் பிரதிக்கிரமனஞ் சொல்லி" (நீலகேசி,315, உரை);. த.வ.குற்ற ஒப்புகை, குற்ற வருத்தம் [Skt. {} → த. பிரதிக்கிரமணம்]

பிரதிக்கிரியை	பிரதிக்கிரியை piradikkiriyai, பெ.(n.) 1. பிரதி கருமம் பார்க்க;see piradikarumam. 2. கழுவாயாக செய்யுஞ் செய்கை; redress, remedy. த.வ. கழுவாய், குற்ற ஈடு செயல் [Skt. prati+kriya → த. பிரதிக்கிரியை]
பிரதிக்கினை	பிரதிக்கினை piradikkiṉai, பெ.(n.) 1. கருதிய செய்தி (பி.வி.2,உரை.);; that which is proposed or resolved upon. 2. ஊக உறுப்புகளில் நிறைவேற்ற (சாதிக்க); வேண்டிய பொருள் (தருக்க.சங்.49);; major premise. 3. சூளுறவு; vow, solemn declaration. 4. தீர்மானம்; pledge, resolve. 5. உடன்பாடு (யாழ்.அக.);; assent. 6. பாபசங்கீர்த்தனம் (கிறித்து.); (வின்.); பார்க்க;see {}. த.வ. 1. கருத்தூகம், 3. வெகுண்டுரை, 4. எண்ண முடிவு, 5. ஒத்த முடிவு ஒப்பளிப்பு [Skt. {} → த. பிரதிக்கினை]
பிரதிகருமம்	பிரதிகருமம் piradigarumam, பெ.(n.) 1. செய்ததற்கு மாறு செய்கை; retaliation, requital. 2. புனைகை(யாழ்.அக.);; adornment, decoration. த.வ. 1. பழிவாங்குகை, 2. அழகுபடுத்துகை, ஒப்பனை செய்கை [Skt. prati-karman → த. பிரதிகருமம்]
பிரதிகுலம்	பிரதிகுலம் piradigulam, பெ.(n.) பிரதிகூலம் பார்க்க;see {}. "பிரதிகுலமேற் றீதாம்" (சினேந்.443);. [Skt. {} → த. பிரதிகூலம் → பிரதிகுலம்]
பிரதிகை	பிரதிகை piradigai, பெ.(n.) தும்புருவுக்குரிய வீணை (பரத.ஒழிபு.15.);; a lute of Tumburu. [Skt.cf. {} → த. பிரதிகை]
பிரதிச்சீட்டு	பிரதிச்சீட்டு piradiccīṭṭu, பெ.(n.) 1. எதிர் குறிப்புத்தாள்; bond given in return, counter-part. 2. நகல்; copy of a bond. [Skt. prati → த. பிரதி+சீட்டு]
பிரதிசருக்கம்	பிரதிசருக்கம் piradisarukkam, பெ.(n.) தட்சன் முதலிய துணை படைப்புக் கடவுளரால் படைக்கப்படும் படைப்பு (மச்சபு.நைமிச.37);; secondary creation by the upa-p-piramar. [Skt. prati-sarga → த. பிரதிசருக்கம்]

பிரதிட்டாகலை	பிரதிட்டாகலை piradiṭṭākalai, பெ.(n.) சிவஆற்றலின் ஐந்து கலைகளுள் உயிராதனை வீடுபேற்றில் உய்க்குங் கலை (சி.போ.பா.5,2, பக்.143, புதுப்.);; sphere of action of the energy of Siva, which lead the soul to the liberated state, one of {}-kalai. [Skt. prati-{} → த. பிரதிட்டா+கலை]
பிரதிட்டி-த்தல்	பிரதிட்டி-த்தல் piradiṭṭiddal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கோயில் முதலியவற்றில் தெய்வத்தை நிறுவுதல்; to establish a deity, as in a temple. "அக்கினியைப் பிரதிட்டிப்பதற்கு முன்பே" (சீவக.2464,உரை);. 2. நிலை நாட்டுதல்; to settle, as a family. த.வ.நிலைக்கச் செய்தல், நிலைகோள் செய்தல் [Skt. {} → த. பிரதிட்டி-த்தல்]
பிரதிட்டை	பிரதிட்டை1 piradiṭṭai, பெ.(n.) 1. தெய்வத்தைப் புதுக்கோயில் முதலியவற்றில் நிறுவுகை; establishing a deity, as in a newly built temple. 2. நிலை பெறுகை; founding as of a family establishing setting in security. "பிராண பிரதிட்டை (இராமநா.உயுத்.5);. 3. உயிராதனை வீடுபேற்றில் உய்க்குங் கலை (சி.போ.பா.5,2,பக்.143.புதுப்.);; sphere of action of the energy of {}, which lead the soul, to the liberated state, one of {}. [Skt. prati-{} → த. பிரதிட்டை]
பிரதிட்டைப்பண்டிகை	பிரதிட்டைப்பண்டிகை piradiṭṭaippaṇṭigai, பெ.(n.) முதற்பேறுகளைக் கடவுட்குக் கொடுக்கும் காணிக்கைத் திருவிழா (கிறித்து.);; feast of dedication. த.வ.முதற்காணிக்கை, நேர்த்திக்கடன் விழா [Skt. {} → த. பிரதிட்டை+பண்டிகை]
பிரதிதானம்	பிரதிதானம் piradidāṉam, பெ.(n.) 1. கைம்மாறு; remuneration, gift in return. 2. பிற்பயன் கருதி உதவுங் கொடை; gift made in expectation of a return. 3. சரக்குகளுக்கு விலையாகக் கொடுக்கப்பட்ட பொருள் (சுக்கிரநீதி,98);; price. த.வ. 1. சிறுகடன் 2. எதிர்நோக்கு உதவி 3.. மாறுகொள்ளல் 4. பண்டமாற்று [Skt. prati –{} → த. பிரதிதானம்]
பிரதிதுரை	பிரதிதுரை piradidurai, பெ.(n.) உதவியதிகாரி (வின்.);; a deputy governor. த.வ.துணை ஆளுநர் [Skt. prati + dhurya → த. பிரதிதுரை]

பிரதிதொனி	பிரதிதொனி piradidoṉi, பெ.(n.) எதிரொலி (யாழ்.அக.);; echo, reverberation. த.வ.எதிரொலி, மாறுஒலி [Skt. prati-dhvani → த. பிரதிதொனி]
பிரதிநாதம்	பிரதிநாதம் piradinādam, பெ.(n.) பிரதிதொனி (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}. [Skt. prati + {} → த. பிரதிநாதம்]
பிரதிநாயகன்	பிரதிநாயகன் piradināyagaṉ, பெ.(n.) பாட்டுடைத் தலைவனின் பகைவன்; the chief adversary of the hero of any poetic composition. த.வ. கொடும்பன் [Skt. prati + {} → த. பிரதிநாயகன்]
பிரதிநிதி	பிரதிநிதி piradinidi, பெ.(n.) 1. மாற்று ஆள்; deputy, representative. 2. காலத்தின் தகுதி நோக்கி ஒரு செயலைச் செய்தற்கும் ஒழிதற்கும் உரிமையுள்ள அமைச்சன் (சுக்கிரநீதி,66.);; a minister who does or forbears from doing an act, good or evil, as occasion demands. த.வ.நிகராளி, நிகராளர், நிகரர் [Skt. prati-nidhi → த. பிரதிநிதி]
பிரதிப்பிரயோசனம்	பிரதிப்பிரயோசனம் piradippirayōcaṉam, பெ.(n.) கைம்மாறு (உ.வ.);; benefit in return, consideration, remuneration. த.வ.எதிர்நோக்கு உதவி [Skt.prati+pra- {} → த. பிரதிப்பிரயோசனம்]
பிரதிபடன்	பிரதிபடன் biradibaḍaṉ, பெ.(n.) எதிராளி; opponent, competitor. "ஹேயப்ரதி படனாய்" (திவ்.திருவாய்.4,1,10.பன்னீ.);. த.வ.போட்டியாளர் [Skt. prati-{} → த. பிரதிபடன்]
பிரதிபத்தி	பிரதிபத்தி biradibaddi, பெ.(n.) 1. மதிப்பு; regard, respect. ஆசாரியனிடத்தில் பிரதிபத்தி யுள்ளவன். 2. நம்பிக்கை; confidence, faith. மந்திரத்தில் பிரதிபத்தியிருந்தால் பலன் கை கூடும். த.வ. மதிப்புரவு [Skt. prati-patti → த. பிரதிபத்தி]

பிரதிபதம்	பிரதிபதம் biradibadam, பெ.(n.) 1. ஒரு பொருட்பன்மொழி (பி.வி.42);; synonym. 2. சொற்பொருளுரை; explanation or interpretation, word by word. த.வ. பொழிப்புரை [Skt. prati +pada → த. பிரதிபதம்]
பிரதிபந்தகம்	பிரதிபந்தகம் biradibandagam, பெ.(n.) தடை (உ.வ.);; obstacle, impediment. த.வ.இடையூறு, தடங்கல், முட்டுக்கட்டை [Skt. prati-bandha-ka → த. பிரதிபந்தகம்]
பிரதிபந்தம்	பிரதிபந்தம் biradibandam, பெ.(n.) பிரதிபந்தகம் (வேதா.சூ.141,உரை); பார்க்க;see piradipandagam. [Skt. prati bandha → த. பிரதிபந்தம்]
பிரதிபலம்	பிரதிபலம் biradibalam, பெ.(n.) பிரதிப் பிரயோசனம் பார்க்க;see piradi-p- {}. [Skt. prati-phala → த. பிரதிபலம்]
பிரதிபலனம்	பிரதிபலனம் biradibalaṉam, பெ.(n.) 1. எதிருரு; reflection, shadow, mirrored image. "பிரதிபலனச் சாயையாகிய சீவேசுர சகத்திற்கு" (வேதா.சூ.56,உரை);. த.வ.எதிர்நிழல், எதிர்சாயை [Skt. pratiphalana → த. பிரதிபலனம்]
பிரதிபலி-த்தல்	பிரதிபலி-த்தல் biradibaliddal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கண்ணாடியில் எதிருரு தோன்றுதல் (கைவல். தத்துவ.32,உரை.);; to be reflected, as an Image In a mirror. த.வ.எதிரொலித்தல் [Skt. prati-phal → த. பிரதிபலி-த்தல்]
பிரதிபாத்தியம்	பிரதிபாத்தியம் piradipāddiyam, பெ.(n.) எடுத்து விளக்கப்படுவது (வேதா.சூ.9,உரை.);; that which is explained or propounded. த.வ.விளக்கவுரை, விரிவுரை [Skt. {} → த. பிரதிபாத்தியம்]
பிரதிபாதகம்	பிரதிபாதகம் piradipādagam, பெ.(n.) எடுத்து விளக்குவது (வேதா.சூ.9,உரை.);; that which explains. த.வ.விரிவுரை [Skt. {} → த. பிரதிபாதகம்]

பிரதிபாதி-த்தல்	பிரதிபாதி-த்தல் piradipādiddal, 4 செ.கு.வி. (v.t.) எடுத்து விளக்குதல்; to explain, illustrate. "இவ்வருத்தந்தனையே பிரதிபாதிக்கும்" (சூத.எக்.உத்.தைத்தரீக.16);. த.வ.விரிவுரையாற்றுதல் [Skt. prati-pad → த. பிரதிபாதி-த்தல்]
பிரதிபிம்பம்	பிரதிபிம்பம் biradibimbam, பெ.(n.) கண்ணாடி போன்ற பொருளில் தோன்றும் படிவுருவின் தோற்றம்; counterpart of an original, mirrored image. த.வ.எதிருரு, நிழலுரு [Skt. prati+bimba → த. பிரதிபிம்பம்]
பிரதிபுண்ணியவ ராகன்	பிரதிபுண்ணியவராகன் biradibuṇṇiyavarākaṉ, பெ.(n.) பழைய காசு வகை (பணவிடு.116.);; an ancient coin. [Skt. prati+{} → த. பிரதி புண்ணியவராகன்]
பிரதிமத்தியமம்	பிரதிமத்தியமம் piradimaddiyamam, பெ.(n.) எழுவகைப் பண்களுள் நான்காவதாகிய "ம" என்ற பண் (சிலப்.3,23,உரை);; [Skt. prati+madhyana → த. பிரதிமத்தியமம்]
பிரதிமாலை	பிரதிமாலை piradimālai, பெ.(n.) ஈற்றெழுத்து கவி (யாழ்.அக.);; a stanza which begins with the last word or syllable of another stanza a capping verse. [Skt. prati → த. பிரதி+மாலை]
பிரதிமானம்	பிரதிமானம் piradimāṉam, பெ.(n.) யானைக் கொம்புகளுக்கு இடையிலுள்ள முகப்பகுதி (பிங்.);; the part of an elephant's head between its tusks. த.வ. நுதல் [Skt. prati {} → த. பிரதிமானம்]
பிரதிமுகம்	பிரதிமுகம் piradimugam, பெ.(n.) ஐவகை நாடக சந்தியுள் முளைத்து இலை தோன்றி நாற்றாய் முடிவதுபோல நாடகப்பொருள் நிற்பது (சிலப்.3,13,உரை.);; that part of a drama which embraces the main action of the play and leads on to the catastrophe, epitasis, one of five kinds of {}-c-candi. [Skt. prati → த. பிரதி+முகம்]
பிரதிமூர்த்தி	பிரதிமூர்த்தி piradimūrddi, பெ.(n.) 1. ஒத்த வடிவம்; likeness, image, representation. 2. பெயர்த்தெழுதுகை; transcript. த.வ.ஒத்தபடி, ஒத்த உரு [Skt. prati → த. பிரதி+மூர்த்தி]

பிரதிமை	பிரதிமை piradimai, பெ.(n.) உருவம்; puppet, figure, effigy, statue, portrait. த.வ.உருவம், பொம்மை, கொடும்பாவி, சிலை, உருத்தோற்றம் [Skt. {} → த. பிரதிமை]
பிரதியத்தனம்	பிரதியத்தனம் piradiyaddaṉam, பெ.(n.) 1. எதிரிடை; opposition. 2. சிறைப்படுத்துகை; imprisonment. 3. பழிவாங்குகை; avenging. 4. விருப்பம்; liking. த.வ. 1. நேர் எதிர், 4. ஆசை [Skt. prati-yatna → த. பிரதியத்தனம்]
பிரதியாதனை	பிரதியாதனை piradiyādaṉai, பெ.(n.) ஒத்த வடிவம் (யாழ்.அக.);; representation, image. த.வ.சார்பு வடிவம் [Skt. prati-{} → த. பிரதியாதனை]
பிரதியுத்தரம்	பிரதியுத்தரம் piradiyuddaram, பெ.(n.) மறுமொழி; answer. த.வ.விடை [Skt. pratyuttara → த. பிரதியுத்தரம்]
பிரதியுபகாரம்	பிரதியுபகாரம் biradiyubakāram, பெ.(n.) கைம்மாறு; favour in return, recompense. த.வ.எதிர்நோக்கு உதவி [Skt. {} → த. பிரதியுபகாரம்]
பிரதியோகம்	பிரதியோகம் piradiyōkam, பெ.(n.) 1. எதிரிடை; opposition, contrariety. 2. கூட்டம்; union. [Skt. prati-{} → த. பிரதியோகம்]

பிரதியோகி	பிரதியோகி1 piradiyōki, பெ.(n.) 1. எதிர் மறைவினை; verb implying negation. "விதியனுயோகி மறைபிரதியோகி" (பி.வி. 16,உரை);. 2. எதற்கு இன்மை கூறப்படுகிறதோ அது;(Log.); a thing whose non-existence is predicated. த.வ. எதிர்வினை [Skt. prati-{} → த. பிரதியோகி] பிரதியோகி2 piradiyōki, பெ.(n.) எதிராளி (சி.சி.3,4,சிவாக்.);; opponent. [Skt. prati-{} → த. பிரதியோகி]
பிரதிரூபம்	பிரதிரூபம் piradirūpam, பெ.(n.) பிரதிமூர்த்தி (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}. [Skt. prati-{} → த. பிரதிரூபம்]
பிரதிலோமசன்	பிரதிலோமசன் piradilōmasaṉ, பெ.(n.) உயர்குலப் பெண்ணுக்கும் இழிகுல ஆணுக்கும் பிறந்த மகன் (பிங்.);; one born of a union between a man of inferior caste and a woman of a superior caste. [Skt. prati-{}-ja → த. பிரதிலோமசன்]
பிரதிவசனம்	பிரதிவசனம் piradivasaṉam, பெ.(n.) 1. மறுமொழி; answer, reply. 2. எதிரொலி (யாழ்.அக.);; echo. த.வ. 1. விடை, 2. மறு ஒலி [Skt. prati-vacana → த. பிரதிவசனம்]
பிரதிவத்தூபமை	பிரதிவத்தூபமை piradivaddūpamai, பெ.(n.) மறுபொருளுவமை (தண்டி.30,6.);; a kind of simile. [Skt. prati-{} → த. பிரதிவத்தூபமை]
பிரதிவாதம்	பிரதிவாதம் piradivādam, பெ.(n.) எதிர்உரை (வாதம்.);; defence, replication, answer in law. [Skt. prati+{} → த. பிரதிவாதம்]

பிரதிவாதி	பிரதிவாதி1 piradivādi, பெ.(n.) 1. எதிர் வழக்கன்; defendant, respondent, the accused. 2. எடுத்துரைப்பில் எதிராளி; opponent in a controversy. [Skt. prati+{} → த. பிரதிவாதி] பிரதிவாதி2 piradivādiddal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) எதிராடல்; to reply, present a defence. த.வ.சொற்போர், சொல்லாடல் [Skt. prati+{} → த. பிரதிவாதி-த்தல்]
பிரதிவாபம்	பிரதிவாபம் piradivāpam, பெ.(n.) மருந்து ஊர்தியில் மருந்தோடு எடுத்துச் செல்லப்படும் துணைப் பொருள் (யாழ்.அக.);; any substance taken along with a medicine vehicle. [Skt. prati- {} → த. பிரதிவாபம்]
பிரதிவிம்பம்	பிரதிவிம்பம் piradivimbam, பெ.(n.) எதிர் நிழல்; reflection, image, counterpart of an original. "தோன்றிடும் பிரதிவிம்பம்" (இரகு. குசன.27);. த.வ.எதிருரு, நிழலுரு [Skt. pratibimba → த. பிரதிபிம்பம்]
பிரதிவிம்பீகரி-த்தல்	பிரதிவிம்பீகரி-த்தல் piradivimbīkariddal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பிரதியுருவந் தோன்றுதல்; to take shape again. "நடராஜ மூர்த்தமே பிரதிவிம்பீகரித்துப் பெரியோனெனச் சொல்ல வந்ததால்" (சந்திரகலாமாலை,15);. [Skt. prati-bimba+{} → த. பிரதிவிம்பீகரி-த்தல்]

பிரதீகாரம்	பிரதீகாரம்1 piratīkāram, பெ.(n.) 1. மருத்துவம்; remedy. 2. சினமாறுகை; conciliation. 3. சீர்திருந்துகை; reforming. 4. பழி வாங்குகை; avenging. த.வ. 1. தீர்வு, 2. அமைதிப்படுகை, 3. நல்வழிப்படுத்துகை, 4. எதிர்பழி தீர்க்கை [Skt. prati-{} → த. பிரதீகாரம்] பிரதீகாரம்2 piratīkāram, பெ.(n.) 1. கதவு; door. 2. ஏமாற்றுகை; deception. த.வ. 1. கபாடம்
பிரதீதி	பிரதீதி piratīti, பெ.(n.) 1. அறிவு (சி.சி.2, 54, சிவாக்.);; clear apprehension or insight. 2. புகழ் (யாழ்.அக.);; fame. 3. மகிழ்ச்சி; delight. 4. விருப்பம் (யாழ்.அக.);; desire. 5. தோன்றுகை; perception. த.வ. 1. மூளை 2. பெருமை 3. பெருங்களிப்பு, பேருவகை 4. ஆசை 5. உதிக்கை [Skt. {} → த. பிரதீதி]
பிரதீபம்	பிரதீபம் piratīpam, பெ.(n.) 1. எதிர் நிலை; contrariness, opposition. 2. உவமேயங்களை மாற்றிச் சொல்லும் எதிர் நிலை அணி (அணியி.4.);; a figure of speech. த.வ. மாறுநிலை [Skt. {} → த. பிரதீபம்]

பிரதீரம்	பிரதீரம் piratīram, பெ.(n.) கரை (யாழ்.அக.);; bank, shore. த.வ.ஒரம் [Skt. pra- {} → த. பிரதீரம்]
பிரதேசம்	பிரதேசம் piratēcam, பெ.(n.) இடம்; place, locality. "ஆன்மா சரீரத்திலே ஒரு பிரதேசத்திலே இருப்பன்" (சி.சி.4,16,மறைஞா.);. த.வ.பகுதி [Skt. pra-{} → த. பிரதேசம்]
பிரதை	பிரதை piradai, பெ.(n.) பாண்டுவின் மனைவியான குந்தி தேவி (பாரத.சம்பவ.25.);;{}, wife of {}. [Skt. {} → த. பிரதை]
பிரதோடம்	பிரதோடம் piratōṭam, பெ.(n.) 1. ஞாயிறு மறைவிற்கு முன்னும் பின்னுமுள்ள மூன்றே முக்கால் நாழிகை; evening, 3 3/4 {} before and after sunset. 2. சிவபெருமானை வழிபடுதற்குரியதான கரும்பக்கத்தின் பதின் மூன்றாம் உவா நாள் (கிருஷ்ணத் திரயோதசி); கூடிய மாலைக்காலம்; evening of the 13th titi of dark fortnight, considered auspicious for worshipping Siva. த.வ.பதின்மும்மி [Skt. pra-{} → த. பிரதோடம்]
பிரபஞ்சக்கட்டு	பிரபஞ்சக்கட்டு birabañjakkaṭṭu, பெ.(n.) உலகப் பற்று; worldly attachment. த.வ.அன்புத்தளை, உறவுக்கட்டு [Skt. pra-{} → த. பிரபஞ்சம்+கட்டு]
பிரபஞ்சகாரியம்	பிரபஞ்சகாரியம் birabañjakāriyam, பெ.(n.) உலகியல் பற்று, தொடர்பு; secular matter, worldly affair. த.வ.இம்மைஆசை, உறவுத்தளை, உலகத்தொடர்பு [Skt. pra-{} → த. பிரபஞ்சகாரியம்]
பிரபஞ்சசாகரம்	பிரபஞ்சசாகரம் birabañjacākaram, பெ.(n.) கடல்போல் பரந்துள்ள உலகியல் பற்று(வின்.);; the ocean of worldly attachment. த.வ.இம்மைப் பற்று, வாழ்க்கைப் பற்று, உலக ஆசை [Skt. pra-{} → த. பிரபஞ்சசாகரம்]

பிரபஞ்சம்	பிரபஞ்சம் birabañjam, பெ.(n.) 1. உலகம்; universe, phenomenal world. "பிரபஞ்ச வைராக்கியம்" (திருவாச.);. 2. உலக வாழ்வு; mundane existence. 3. உலகியல்; worldliness. த.வ. 1. அண்டம் 2. இம்மை வாழ்க்கை 3. வாழ்வியல் [Skt. pra-{} → த. பிரபஞ்சம்]
பிரபஞ்சமயக்கம்	பிரபஞ்சமயக்கம் birabañjamayakkam, பெ.(n.) உலக நிகழ்ச்சிகளிலுள்ள மனமயக்கம்; delusion caused by worldly attachment. த.வ.அண்டமயக்கம், உலகியல் தடுமாற்றம் [Skt. pra-{} → த. பிரபஞ்சம்+மயக்கம்]
பிரபஞ்சமாயை	பிரபஞ்சமாயை birabañjamāyai, பெ.(n.) 1. உலகமாயை; illusion of the phenomenon of the world. 2. மூலம்; matter. 3. உலகப் பொருள்களின் போலித் தோற்றரவு; vanity of earthly things. த.வ. அடிப்படை [Skt. pra-{} → த. பிரபஞ்சம்]
பிரபஞ்சவாசனை	பிரபஞ்சவாசனை birabañjavācaṉai, பெ.(n.) உலகத்தின் இன்பதுன்ப நுகர்வு; experience of the joys and sorrows of the world. [Skt. pra-{} → த. பிரபஞ்சவாசனை]
பிரபஞ்சவாழ்வு	பிரபஞ்சவாழ்வு birabañjavāḻvu, பெ.(n.) உலக வாழ்க்கை (வின்.);; worldly prosperity, temporal enjoyment. த.வ.இம்மை மகிழ்வு, உலகியல் நுகர்வு [Skt. pra-{} → த. பிரபஞ்சம்+வாழ்வு]
பிரபஞ்சவியாபாரம்	பிரபஞ்சவியாபாரம் birabañjaviyābāram, பெ.(n.) உலகியல் செயல் (வின்.);; worldly dealings, earthly concern. த.வ.நடைமுறை வாழ்க்கை, உலக நடவடிக்கை [Skt. pra-{} → த. பிரபஞ்ச வியாபாரம்]

பிரபஞ்சவிருத்தி	பிரபஞ்சவிருத்தி birabañjavirutti, பெ.(n.) 1. உலகச் செயல்கள்; worldly actions, work or trade. 2. போலித் தோற்றரவு (மாயா); செயல்; exhibition or development of {} in the production of the universe. த.வ. 1. அண்ட நிகழ்வுகள் 2. பொய்மைத் தோற்றம் [Skt.pra-{} → த. பிரபஞ்சவிருத்தி]
பிரபஞ்சவிலாசம்	பிரபஞ்சவிலாசம் birabañjavilācam, பெ.(n.) இன்மைத் தோற்றத்தின் விந்தையூட்டும் பல வகையான அழகு வெளிப்பாடுகள் (வின்.);; exhibition of {} in creation, displaying variety, order and beauty. த.வ.பொய்மை வெளிப்பாடு [Skt. pra-{} → த. பிரபஞ்சவிலாசம்]
பிரபஞ்சவைராக்கியம்	பிரபஞ்சவைராக்கியம் birabañjavairākkiyam, பெ.(n.) உலக வாழ்க்கையி லுண்டாகும் வெறுப்பு; disgust in worldly affairs. த.வ. பற்றுநீக்கம் [Skt. pra-{} → த. பிரபஞ்ச வைராக்கியம்]
பிரபஞ்சனன்	பிரபஞ்சனன் birabañjaṉaṉ, பெ.(n.) காற்று (பிங்.);; wind. த.வ.வளி [Skt. {} → த. பிரபஞ்சனன்]
பிரபஞ்சானுக்கிரகம்	பிரபஞ்சானுக்கிரகம் birabañjāṉuggiragam, பெ.(n.) உயிர்களிடத்துக் கடவுள் காட்டும் திருவருள்; grace of deity towards souls of the world. த.வ.இறையருள், கடவுள் கருணை, தெய்வ இரக்கம் [Skt. pra-{}+anu-graha → த. பிரபஞ்சானுக்கிரகம்]
பிரபஞ்சி	பிரபஞ்சி birabañji, பெ.(n.) உலகை உள்ளடக்கியது (சி.சி.2,50,ஞானப்,);; that which constitutes the universe. த.வ.விரிந்த அண்டம் [Skt. {} → த. பிரபஞ்சி]
பிரபத்தி	பிரபத்தி birabatti, பெ.(n.) இறைவனிடம் அடைக்கலம் புகுகை; taking refuge, as in God. "பிரபத்தியென்னும் பேருடை நெறியால்" (பிரபோத.45,10);. த.வ.திருவடிப் பற்றுகை [Skt. pra-patti → த. பிரபத்தி]

பிரபதனம்	பிரபதனம் birabadaṉam, பெ.(n.) இறப்பு (சா.அக.);; death. த.வ.சாவு, மாள்வு
பிரபந்தகற்பனை	பிரபந்தகற்பனை birabandagaṟbaṉai, பெ.(n.) கட்டுக்கதை (வின்.);; fable, fiction, fictitious language, allegorical expression. த.வ.கற்பனைக் கதை, புனை கதை [Skt. pra-bandha → த. பிரபந்தம்+கற்பனை]
பிரபந்தம்	பிரபந்தம் birabandam, பெ. (n.) சிற்றிலக்கியம்; fable, fiction. [Skt. pra-bandha → த. பிரபந்தம்]
பிரபந்தீகரி-த்தல்	பிரபந்தீகரி-த்தல் birabandīkarittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) நூலாக இயற்றுதல் (ஈடு,அவ,ஜீ.);; to produce in a literary form. த.வ.இலக்கியமாக்குதல் [Skt. {} → த. பிரபந்தீகரி]
பிரபலம்	பிரபலம் birabalam, பெ.(n.) 1. புகழ்; fame, celebrity. 2. வல்லமை; strength, power. "பிரபலச்சூரர்" (திருப்பு.613);. 3. வலிமை யுள்ளது; that which is powerful or authoritative. "சுருதிகட்குத் தம்முட் பிரபல துர்ப்பலங்கள் அறிய மாட்டாது" (சித். மரபுகண்.பக்.7);. த.வ. 1. பெயர் பெற்றது 2. வலிமை 3. ஆற்றல் [Skt. pra-bala → த. பிரபலம்]
பிரபலன்	பிரபலன் birabalaṉ, பெ.(n.) புகழ் பெற்றவன் (யல்.அக.);; famous, renowned or powerful person. த.வ.பெயர் பெற்றவன், பெருமை பெற்றவன் [Skt. pra-bala → த. பிரபலன்]
பிரபவ	பிரபவ birabava, பெ.(n.) சக ஆண்டு (கி.பி.78); தொடக்கத்தில் வடமொழியாளரின் ஆண்டு கள் அறுபதனுள் முதலாம் ஆண்டு; the first year of the Jupiter cycle of 60 years. [Skt. Prabhava → த. பிரபவ]

பிரபவாதிச்சுவடி	பிரபவாதிச்சுவடி birabavāticcuvaḍi, பெ.(n.) சிறுவர்களுக்கான இந்துக்களின் ஐந்திய (பஞ்சாங்க); நூல்; a primer explaining the Hindu calender.
பிரபன்னன்	பிரபன்னன் birabaṉṉaṉ, பெ.(n.) தன்னுடைய ஒரே அடைக்கலம் இறைவனே என்று சரணடைந்தவன்; he who accepts God as his sole refuge. [Skt. pra-panna → த. பிரபன்னன்]
பிரபாகரம்	பிரபாகரம் pirapākaram, பெ.(n.) பிரபாகர னென்பவனாற் பரப்புரை செய்யப்பெற்ற (பிரச்சாரம்); மீமாஞ்சமதவகை; a system of {} Philosophy expounded by {}. [Skt. {} → த. பிரபாகரம்]
பிரபாகீடம்	பிரபாகீடம் pirapāāṭam, பெ.(n.) மின்மினி (சங்.அக.);; fire-fly, glow-worm. த.வ.மின்னாம்பூச்சி [Skt. {} → த. பிரபாகீடம்]
பிரபாணி	பிரபாணி pirapāṇi, பெ.(n.) உள்ளங்கை (யாழ்.அக.);; hollow of the hand, palm. த.வ.அங்கை [Skt. pra-{} → த. பிரபாணி]

பிரபாதம்	பிரபாதம்1 pirapātam, பெ.(n.) 1. செங்குத்து; precipice. 2. மலைவீழருவி; cascade, waterfall. 3. கரை; bank, shore. த.வ. 1. நெட்டுவாக்கு 2. நீர் வீழ்ச்சி 3. ஓரம் [Skt. pra-{} → த. பிரபாதம்] பிரபாதம்2 pirapātam, பெ.(n.) விடியற்காலை (யாழ்.அக.);; break of day. த.வ.வைகறை, விடியற்பொழுது [Skt. pra-{} → த. பிரபாதம்] பிரபாதம்3 pirapātam, பெ.(n.) தெரு (யாழ்.அக.);; street. வீதி பொதுப்பாதை பொதுவழி
பிரபாதிகம்	பிரபாதிகம் pirapātigam, பெ.(n.) மயில் (யாழ்.அக.);; peacock. [Skt. {} → த. பிரபாதிகம்]
பிரபாலன்	பிரபாலன் pirapālaṉ, பெ.(n.) மாணாக்கன் (யாழ்.அக.);; disciple, pupil. த.வ.கற்பவன், பயில்பவன் [Skt. pra-{} → த. பிரபாலன்]
பிரபாவம்	பிரபாவம் pirapāvam, பெ.(n.) 1. மேன்மை; dignity, majesty, pre-eminence, grandeur. 2. புகழ்; glory, renown. 3. ஒளி; light, splendour, lustre. 4. வலிமை; strength, valour. த.வ. 1. உயர்வு, மதிப்பு 2. பெருமை, 3. வெளிச்சம், 4. ஆற்றல் [Skt. pra-{} → த. பிரபாவம்]

பிரபாவளி	பிரபாவளி pirapāvaḷi, பெ.(n.) திருவாசி (M.E.R. 151 of 1924);; ornamental arch over the figure of a deity. த.வ.இறை ஒளிவட்டம் [Skt. {} → த. பிரபாவளி]
பிரபாவனம்	பிரபாவனம் pirapāvaṉam, பெ.(n.) குளிர் சோலை (யாழ்.அக.);; cool grove. த.வ.பூங்காவனம் [Skt. {} → த. பிரபாவனம்]
பிரபிதாமகன்	பிரபிதாமகன் birabitāmagaṉ, பெ.(n.) கொட்பாட்டன்; great - grandfather. "பிதாபிதமகர்... பிரபிதாமகரா மருவு மூவர்" (சேதுபு.துராசா.55);. த.வ.பூட்டன் [Skt. {} → த. பிரபிதாமகன்]
பிரபிதாமகி	பிரபிதாமகி birabitāmagi, பெ.(n.) கொட்பாட்டி; great-grandmother. த.வ.பூட்டி [Skt. pra-{} → த. பிரபிதாமகி]
பிரபு	பிரபு birabu, பெ.(n.) 1. பெருமையிற் சிறந்தோன்; lord, noble. 2. செல்வன்; a man of wealth. 3. அதிகாரி; a man in power. 4. கொடையாளி (உ.வ.);; benefactor. 5. இதளியம் (பாதரசம்); (யாழ்.அக.);; quick silver, mercury. த.வ. 1. மேன்மையானவன், உயர்ந்தோன் 2. பணக்காரன் 3. மேல் அலுவலர் 4. வள்ளல் [Skt. pra-bhu → த. பிரபு]
பிரபுசத்தி	பிரபுசத்தி birabusatti, பெ.(n.) மூன்று ஆற்றல்களுள் பொருள் படைகளால் அரசர்க்கு அமையும் ஆற்றல் (இரகு.திக்கு.25);; the power of a king derived from his resources in men and money, one of mu-c-catti. [Skt. pra-bhu+{} → த. பிரபுசத்தி]

பிரபுத்தன்	பிரபுத்தன் birabuttaṉ, பெ.(n.) 1. விழிப் புள்ளவன்; wakeful person. 2. இளமைப் பருவமடைந்தவன்; one who has attained majority. "குமாரன் பிரபுத்தனானவாறே கொடுக்கச் சொல்லுமா போலே" (குருபரம். 319);. த.வ. 1. கவனமுள்ளவன், 2. விடலை, காளையன் [Skt. pra-buddha → த. பிரபுத்தன்]
பிரபுத்துவம்	பிரபுத்துவம் birabuttuvam, பெ.(n.) 1. மீப்பெருமையாளன் தன்மை; rank or status of a nobleman. "பிரபுத்துவகுமார" (திருப்பு.870);. 2. ஆட்சி; power, sovereignty. த.வ.பெருந்தகைமை, பெரும்புகழுடைமை [Skt. pra-bhu-tva → த. பிரபுத்துவம்]
பிரபுமோடி	பிரபுமோடி birabumōṭi, பெ.(n.) பெருமிதம்; lordly style. த.வ.செறுக்கு, உள்ளக்களிப்பு [Skt. pra-bhu → த. பிரபு+மோடி]
பிரபுலிங்கலீலை	பிரபுலிங்கலீலை birabuliṅgalīlai, பெ.(n.) சிவப்பிரகாசரால் கி.பி.1652இல் இயற்றப்பட்ட சிவ எழிலுருவோனான அல்லமாப் பிரபுவின் வரலாறு; a poem on the exploits of {}-p-pirapu, a manifestation of {}, by {}, composed in A.D. 1652. [Skt. pra-bhu+{}+lila → த. பிரபுலிங்கலீலை]
பிரபூதபலி	பிரபூதபலி birabūtabali, பெ.(n.) இறந்தவர் பொருட்டுப் பத்தாம் நாளில் அடை முதலிய வற்றோடு இடும் சோற்றுப்படையல்; boiled rice and cakes offered to the spirit of the deceased on the tenth day of his death. த.வ.பிண்டச்சோறு [Skt. {} → த. பிரபூதபலி]
பிரபேதம்	பிரபேதம் pirapētam, பெ.(n.) வகை; kind, variety. த.வ.பகுப்பு, பிரிவு [Skt. pra-{} → த. பிரபேதம்]

பிரபை	பிரபை1 birabai, பெ.(n.) 1. ஒளி; light, radiance, brightness, lustre. "தமனியப் பிரபை" (திருப்பு.319);. 2. திருவாசி (S.I.I.ii,136,96);; nimbus, halo, aureole over the head of a deity. 3. கொற்றவை (யாழ்.அக.);;{}. த.வ. 1. வெளிச்சம், 2. ஒளிவட்டம், 3. அம்மன், காடுகாள், காளி, மோடி [Skt. pra-{} → த. பிரபை]
பிரபோதசந்திரோதயம்	பிரபோதசந்திரோதயம் pirapōtasandirōtayam, பெ.(n.) பிரபோத சந்த ரோதயமென்ற வடமொழி நாடகத்தைப் பின்பற்றித் தமிழ் மொழியில் மாதைத் திருவேங்கடநாதர் இயற்றிய வேதாந்தம் தொடர்பான பாவியம்; a metaphysical poem adapted by {} from a Sanskrit drama of the same name. [Skt. {} → த. பிரபோத சந்திரோதயம்]
பிரபோதம்	பிரபோதம் pirapōtam, பெ.(n.) பேரறிவு; wisdom, knowledge. த.வ.முழு அறிவு, பெரும்புலமை [Skt. pra-{} → த. பிரபோதம்]
பிரபோதனம்	பிரபோதனம் pirapōtaṉam, பெ.(n.) 1. எழுப்புகை; waking. 2. கற்பிக்கை; teaching. த.வ. 1. விழிப்படைகை, 2. சொல்லிக் கொடுக்கை [Skt. {} → த. பிரபோதனம்]
பிரபோதிகை	பிரபோதிகை pirapōtigai, பெ.(n.) கற்பிப்பது; that which instructs or illuminates. "விதிநிஷேதப் பிரபோதிகையா யிருக்கின்ற" (சி.சி.2,1,ஞானப்.);. த.வ.விளக்குகை [Skt. {} → த. பிரபோதிகை]
பிரமக்கிரந்தி	பிரமக்கிரந்தி piramakkirandi, பெ.(n.) 1. பூணூல் முடிச்சு வகை; a kind of knot tied in the sacred thread. 2. சிவமும் சத்தியும் கூடுதற்கு அறிகுறியாக இடும் தருப்பை முடி வகை (வின்.);; tying together two bunches of sacrificial grass in representation of the union of {} and {}. [Skt. brahman + granthi → த. பிரமக்கிரந்தி]

பிரமகத்தி	பிரமகத்தி piramagatti, பெ.(n.) 1. பார்ப்பனக் கொலை; murder of a Brahmin. 2. கொன்றானைத் தொடர்ந்து பற்றும் பார்ப்பனக் கொலைப் பாவம்; sin of Brahminicide, haunting and pursuing the murderer. "பிரமகத்தியி னீங்கிப் பிறங்குவான்" (சேதுபு.தனுக்.57);. 3. பார்ப்பனைக் கொலை செய்தோனைத் தொடர்ந்து வரும் இறந்தவனுருவம்; ghost of a murdered Brahmin, believed to haunt the murderer. த.வ. பார்ப்பனப் பேய் [Skt. brahma-{} → த. பிரமகத்தி]
பிரமகபாலம்	பிரமகபாலம் piramagapālam, பெ.(n.) 1. நான்முகனின் ஐந்தாந்தலையைக் கிள்ளி இரப்பு ஓடாகச் சிவன் கைக்கொண்ட தலையோடு; skull of the fifth head of {}, plucked off by Siva and carried in his hand as a begging bowl. 2. இமய மலையிலுள்ள ஒரு தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த இடம்; a sacred place of pilgrimage in Badarinath. த.வ. 1. இரப்பு மண்டையோடு, 2. நற்பேறு இடம், தூய இடம் [Skt. brahman+{} → த. பிரமகபாலம்]
பிரமகலை	பிரமகலை piramagalai, பெ.(n.) வலது நாசியின் வழியாக வரும் மூச்சுக் காற்று (சா.அ.);; vital air passing through the right nostril. [Skt. bhrama+ {} → த. பிரமகலை]
பிரமகற்பம்	பிரமகற்பம் piramagaṟpam, பெ. (n.) 1. நான்முகனது வாழ்நாள்; the age or cosmic period of {}. "முன்னமோர் பிரமகற்ப முடிவினில்" (திருவாலவா.47,1);. 2. ஒரு பேரெண் (திவா.);; a very large number. [Skt. brahman → த. பிரமன்]
பிரமகன்னிகை	பிரமகன்னிகை piramagaṉṉigai, பெ.(n.) கலைமகள் (யாழ்.அக.);; Sarasvati, the Goddess of learning. த.வ.நான்முகன் தலைவி, புலமகள் [Skt. Brahma-{} → த. பிரமகன்னிகை]
பிரமகாதகன்	பிரமகாதகன் piramagātagaṉ, பெ.(n.) பார்ப்பனனைக் கொலை செய்தோன் (சங்.அக.);; murderer of a Brahmin. [Skt. brahman + {} → த. பிரமகாதகன்]

பிரமகாயத்திரி	பிரமகாயத்திரி piramakāyattiri, பெ.(n.) பார்ப்பனர் நாள்தோறும் வழிபடும் மந்திரவகை; a sacred mantra repeated by the Brahmins in their daily worship. [Skt. brahman + {} → த. பிரமகாயத்திரி]
பிரமகீதை	பிரமகீதை piramaātai, பெ.(n.) தத்துவ ராயசுவாமிகள் இயற்றிய ஒரு வேதாந்த நூல்; a treatise on {} by Tattuva-{}. [Skt. brahman + gita → த. பிரமகீதை]
பிரமகுலம்	பிரமகுலம் piramagulam, பெ.(n.) பார்ப்பனக்குலம்; the Brahmin caste. [Skt. brahman → த. பிரம்மன்]
பிரமகூர்ச்சம்	பிரமகூர்ச்சம் piramaārccam, பெ.(n.) 1. தருப்பை முடிச்சு; a knot of darbha graff. "பிரமகூர்ச்சந் தோயுநீர்" (கூர்மபு.தான முரைத்.17);. 2. ஆனைந்தை மட்டும் உட்கொள்ளும் நோன்புச் சிறப்பு; a religious fast in which {}-kavviyam alone is taken. 3. ஆனைந்து; the five products of the cow. [Skt. brahman → த. பிரம்மன்]
பிரமகைவர்த்தம்	பிரமகைவர்த்தம் piramagaivarttam, பெ.(n.) பதினெண் தொன்மத்து (புராணம்); ளொன்று; a chief {}, as of {}. [Skt. brahma-vaivartta → த. பிரமகைவர்த்தம்]
பிரமசடங்கம்	பிரமசடங்கம் piramasaḍaṅgam, பெ.(n.) உடலின் ஆறுறுப்புகளைத் தொட்டுப் பலுக்கும் ஆறு மந்திரங்கள் (வின்.1);; a group of six mantras recited while touching the six members of the body in consecration. [Skt. Brahman+{} → த. பிரமசடங்கம்]
பிரமசமாசம்	பிரமசமாசம் piramasamāsam, பெ.(n.) புத்தாக்கம் பெற்ற இந்து சமயங்களுள் ஒன்று; the Brahma {}, a reformed sect of the Hinduism. [Skt. brahman+{} → த. பிரமசமாசம்]
பிரமசரியம்	பிரமசரியம் piramasariyam, பெ.(n.) 1. தவமனை நான்கனுள் குருவிடமிருந்து, ஒதுதலும் நோன்பு காத்தலுமாகிய நிலை (சீவக.712);; student life, life of one devoted to the study of the {}, one of four{}. 2. திருமணம் இல்லாத வாழ்வு (இ.வ.);; celibate life. 3. தவம் (அக.நி.);; penance. 4. பார்ப்பனர் (அக.நி.);; Brahmins. [Skt. brahmacarya → த. பிரமசரியம்]

பிரமசாத்தன்	பிரமசாத்தன் piramacāttaṉ, பெ.(n.) முருகக் கடவுளது பதினெண்ணுருவங்களுள் ஒன்று (தணிகைப்பு.அகத்தியன்.75);; a manifest-tation of lord Murugan. [Skt. brahma-{} → த. பிரமசாத்தன்]
பிரமசாரி	பிரமசாரி piramacāri, பெ.(n.) 1. குழுவிடமிருந்து ஒதுதலும், நோன்பு காத்தலுமாகிய செய் கடன்களை மேற்கொண்டொழுகும் முதலாம் குருகுலத்திலுள்ளவன்; a religious student who prosecutes the study of the {} under a preceptor and leads a life of celibacy, one in the first {}. "குறட் பிரமசாரி" (திவ்.பெரியாழ்.4,9,7);. 2. திருமண மாகாதவன் (உ.வ.);; celibate. 3. வீடுமன் (பீஷ்மர்); (சூடா.);;{}. த.வ.மணமிலி [Skt. brahma-{} → த. பிரமசாரி]
பிரமசூத்திரம்	பிரமசூத்திரம் piramacūttiram, பெ.(n.) 1. முப்புரிநூல் (யாழ்.அக.);; sacred thread consisting of three strands, worn by Brahmins. 2. வியாசர் செய்த உத்தரமீ மாஞ்சை நூல்; a treattise on {} philosophy, by the sage {}. [Skt. brahman + {} → த. பிரமசூத்திரம்]
பிரமஞானம்	பிரமஞானம் piramañāṉam, பெ.(n.) 1. கடவுளைப் பற்றிய அறிவு; knowledge of the Supreme Being. 2. எல்லாவற்றையும் முழு முதற்பொருளாகக் காணும் அறிவு; pantheism, wisdom which regards everything as God. 3. சமய நல்லிணக்கம் அமைந்த ஒரு புத்தாக்க மதம் (இக்.வ.);; theosophy. த.வ.பேரறிவு [Skt. brahma-{} → த. பிரமஞானம்]
பிரமதண்டம்	பிரமதண்டம் piramadaṇṭam, பெ.(n.) 1. மந்திராயுத வகை; a magical weapon. "வசிட்டனாங் கேந்துமோர் பிரமதண்டம்" (சேதுபு.கவிதீர்த்த.19);. 2. ஒகதண்டம் (வின்.);; a staff to support the chin, used by {} during meditation. 3. நற்செயல்களுக்கு உதவாததாகக் கருதப்படுவதும் கதிரவன் நின்ற விண்மீனுக்குப் பதினைந்தாவதுமான விண்மீன்; the fifteenth {} from that occupied by the sun, considered in auspicious. "பிரமதண்டங் கொடியென்று பொல்லா யோகங்கள்" (விதான. குணாகுண.34);. [Skt. brahman → த. பிரமன்+தண்டம்]
பிரமதாயம்	பிரமதாயம் piramatāyam, பெ.(n.) பார்ப்பனர்க்கு விடப்படும் இறையிலி நிலம்; land granted to Brahmins free of assessment. "ஐஞ்னூறூர் பிரதமதாயங் கொடுத்து" (பதிற்றுப்.இரண்டாம்பத்து, பதிகம்);. த.வ.பார்ப்புத்தாயம் [Skt. brahman → த. பிரமன்+தாயம்]
பிரமதானம்	பிரமதானம் piramatāṉam, பெ.(n.) 1. பார்ப்பனர்க்குச் செய்யும் கொடை; gift to Brahmins. 2. வேதத்தைக் கற்பிக்கை; teaching the {}. [Skt. Brahman → த. பிரமன்+தானம்]

பிரமதேயம்	பிரமதேயம் piramatēyam, பெ.(n.) பார்ப் பனர்க்குக் கொடையாகக் கொடுக்கப்பட்ட ஊர்; village granted to Brahmins and inhabited by them. [Skt. brahma → த. பிரமன்+தேயம்]
பிரமப்பொழுது	பிரமப்பொழுது piramappoḻudu, பெ.(n.) கதிரவன் எழுவதற்கு இரண்டு நாழிகைக்கு முன்னுள்ள (இரண்டு நாழிகை); நேரம்; the period of time between the fourth and the second {} before sunrise. "பிரமப் பொழுதத்திலெழுந்து" (சேதுபு. அமுததீர்த்.11);. த.வ.பிரமமுகூர்த்தம், பிரமமுழுத்தம், பிராமமுழுத்தம் [Skt. Brahman → த. பிரமன்+பொழுது]
பிரமமாராயன்	பிரமமாராயன் piramamārāyaṉ, பெ. (n.) பார்ப்பனவமைச்சரின் பட்டப்பெயர்; title of Brahmin ministers in ancient times. "மும்மடிச்சோழ பிரமமாராயன்". [Skt. brahman+{} → த. பிரமமாராயன்]
பிரமரகசியம்	பிரமரகசியம் piramaragasiyam, பெ.(n.) கடுங்கமுக்கம்; profound secret. "பிரம ரகசியம் பேசி யென்னுள்ளத்தே" (அருட்பா, vi, அருட்பெருஞ்.1046);. [Skt. brahman+ragashya → த. பிரமரகசியம்]
பிரமரி	பிரமரி piramari, பெ.(n.) 1. ஒரு வகைக் கூத்து; a kind of dance. 2. ஒரு அருக (சைன); மந்திரம் (மேருமந்.994.);; a Jaina mandram. [Skt. {} → த. பிரமரி]
பிரமவாதி	பிரமவாதி piramavāti, பெ.(n.) உலகம் நான்முக (பிரம);னிட்ட முட்டை என்று சொற்போரிடுபவன்; one who holds the tenet that the universe is an egg of {}. "பிரமவாதியோர் தேவனிட்ட முட்டை யென்றனன்" (மணிமே.27:96);. [Skt.brahma-{} → த. பிரமவாதி]
பிரமன்	பிரமன் piramaṉ, பெ.(n.) 1. மும்மூர்த்திகளுள் ஒருவரும் படைப்பவனாகக் கருதப்படு பவனுமான நான்முகன்;{}, the creator, one of tiri-{}. 2. மூல (பிரகிருதி); மாயை; primordial Matter. 3. பார்ப்பனன்; Brahmin. "பிரமன் முதல் நால்வருணத்து" (திருவானைக். கோச்செங்.69.);. 4. வறட்சுண்டி (சங்.அக.);; a sensitive plant. [Skt. brahman → த. பிரமன்]

பிரமன்படை	பிரமன்படை piramaṉpaḍai, பெ.(n.) 1. சுருக்குக் கயிறு (பாசம்);; noose, a Brahma's weapon. 2. தண்டம்; club, a Brahma's weapon. [Skt. {} → த. படை → பிரமன்படை]
பிரமனூர்தி	பிரமனூர்தி piramaṉūrti, பெ.(n.) ஒதிமம் (அன்னம்); (பிங்.);; swan, the vehicle of {}. த.வ.நான்முகனூர்தி [Skt:பிரமன் → த. பிரமன்+ஊர்தி]
பிரமாஞ்சலி	பிரமாஞ்சலி piramāñjali, பெ.(n.) மறை சொல்லும்போது இரண்டு கைகளையுஞ் சேர்த்து அபிமுகமாக ஏந்துகை; joining the hollowed hands in respectful salutation, while reciting the {}. [Skt. {} → த. பிரமாஞ்சலி]
பிரமாண்டம்	பிரமாண்டம் piramāṇṭam, பெ.(n.) 1. உலகம்; the Universe, considered as an egg of Brahma. 2. மிகப்பெரியது; that which is large, gigantic, huge or colossal. "பிரமாண்டமாகச் செய்யும்" (தாயு.தந்தை தாய்.6);. 3. பதினெண் தொன்மங்களுள் ஒன்று; a chief {} one of {}. 4. பதினெட்டுத் துணைத் தொன்மத் (துணைபுராணத்); தொன்று (பிங்.);; a secondary {}, one of 18 upa-{}. [Skt. {} → த. பிரமாண்டம்]
பிரமாணம்	பிரமாணம் piramāṇam, பெ.(n.) 1. அளவு(பிங்.);; measure, degree, quantity. 2. சான்று; criterion, ground of inference or belief. 3. நெறி; rule, method, order, law. 4. (பிரத்தியட்சம், அனுமானம், ஆகமம், உவமானம், அருத்தாபத்தி, அபாவம் (குறள்.252.உரை.); என); அறுவகையாகவும் (பிரத்தியட்சம், அனுமானம், ஆகமம், உவமானம், அருத்தாபத்தி, அனுபலத்தி, சம்பவம், ஐதிகம் (வேதா.சூ.20.); என); எண் வகையாகவும்); உண்மை அறிவை அறிதற்கு உதவும் கருவி; means of acquiring certain knowledge according to {} or eight accordingto {}. 5. கரி, சான்று (சாட்சியம்);; proof, testimony, evidence. 6. ஆணை (பிங்.);; oath, solemn declaration. 7. ஆவணம்; document. "இந்நிலம் விலை கொண்ட பிரமாணங்கள் கோயிலிலே ஒடுக்கவும்" (S.i.i.iii,215);. 8. அரசனாணை (இராசாக் கினை);; royal authority, sovereign command. 9. மறை; the {}. த.வ. சான்று

பிரமாணவாக்குமூலம்	பிரமாணவாக்குமூலம் piramāṇavākkumūlam, பெ.(n.) சூளுரை செய்து அறமன் றத்திற் சொல்லுஞ் செய்தி; deposition, sworn statement, affidavit. [Skt. {} + த. வாக்குமூலம்]
பிரமாணன்	பிரமாணன் piramāṇaṉ, பெ.(n.) 1. மெய்யன்; truthful person. 2. திருமால்;{} [Skt. {} → {} → த. பிரமாணன்]
பிரமாதி	பிரமாதி piramāti, பெ.(n.) சக (கி.பி.78); ஆண்டின்போது தொடங்கிய வடமொழி யாளரின் ஆண்டு அறுபதனுள் பதின் மூன்றாவது; the 13th year of the Jupiter cycle of sixty years. [Skt. {} → த. பிரமாதி]
பிரமி	பிரமி1 piramittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மயங்குதல்; to be bewildered, confused, perplexed. "மனமே யேன்பிரமிக்கின்றாய்" (ஞானவா.உத்தா.24); 2. திகைத்தல் (உ.வ.);; to be astonished or surprised, to wonder, to be amazed. [Skt. bhrama → த. பிரமி1-த்தல்]
பிரமிப்பு	பிரமிப்பு piramippu, பெ.(n.) 1. மயக்கம்; be wild erment, confusion, perplexity. 2. திகைப்பு; amazement, astonishment, surprise. [Skt. bhrami → த. பிரமிப்பு]
பிரமிருதம்	பிரமிருதம் piramirudam, பெ.(n.) 1. உழவுத் தொழில்; tillage, cultivation. 2. உழவால் வரும் பொருள்; cultivated produce. "உழவின் வந்துறல் பிரமிருதம்" (காஞ்சிப்பு. ஒழுக்.36);. [Skt. pra-{} → த. பிரமிருதம்]
பிரமுகர்	பிரமுகர் piramugar, பெ.(n.) பலராலும் அறியப்பட்டு மதிக்கப்படுபவர், குறிப்பிடத்தக்க பெருமகன்; eminent person, prominent citizen. த.வ. பெருமகன், பெரும்புள்ளி, பெருந்தகையர்
பிரமுகன்	பிரமுகன் piramugaṉ, பெ.(n.) சிறந்தோன்; chief, prominent man. [Skt. pra-mukha → த. பிரமுகன்]

பிரமை	பிரமை piramai, பெ.(n.) 1. மயக்கம்; wondering, bewilderment perplexity, confusion, stupor. "மனக்கவலைப் பிரமையுற்று" (திருப்பு.310);. 2. பித்தியம்(பயித்தியம்);; insanity, madness. 3. பெருமோகம்; infatuation. "நிமலமூர்த்தி பேரிலே பிரமை கொண்ட பெண்" (குற்றா.குற.38);. 4. அறியாமை (யாழ்.அக.);; Ignorance. [Skt. bhrama → த. பிரமை1]
பிரமோத்தரகாண்டம்	பிரமோத்தரகாண்டம் piramōttarakāṇṭam, பெ.(n.) பதினாறாம் நூற்றாண்டில் வரதுங்கராம பாண்டியனியற்றிய ஒரு சிவனியத்தொன்மம்; a Saiva {} by {}, 16th C.A.D. [Skt. Brahm {} → த. பிரமோத்தர காண்டம்]
பிரமோதூத	பிரமோதூத piramōtūta, பெ.(n.) ஆண்டு அறுபதனுள் நான்காவது; the 4th year of the Jupiter cycle of sixty years. [Skt. {} → த. பிரமோதுத]
பிரமோற்சவம்	பிரமோற்சவம் piramōṟcavam, பெ.(n.) கோயிலில் ஆண்டுக்கொருமுறை நடக்கும் தலைமைத் திருவிழா; principal annual festival in a temple. த.வ.பெருவிழா, பெருந்திருவிழா [Skt. {} → த. பிரமோற்சவம்]
பிரயத்தனம்	பிரயத்தனம் pirayattaṉam, பெ.(n.) முயற்சி; effort, exertion, endeavour. [Skt. prayatna → த. பிரயத்தனம்]
பிரயாசப்படு-தல்	பிரயாசப்படு-தல் pirayācappaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. முயற்சியெடுத்தல்; to try, exert oneself, endeavour. 2. வருந்தி யுழைத்தல்; to take pains. த.வ.பெருமுயற்சியெடுத்தல் [Skt. pra-{} → த. பிரயாசப்படுதல்]
பிரயாசம்	பிரயாசம் pirayācam, பெ.(n.) 1. முயற்சி; endeavour, effort. 2. உழைப்பு; pains, labour, struggle. 3. தொல்லை, கடினம் (கஷ்டம்);; trouble, difficulty, hardship. [Skt. pra-{} → த. பிரயாசம்]
பிரயாணம்	பிரயாணம் pirayāṇam, பெ.(n.) 1. செலவு (பயணம்);; travel, journey, tour. 2. இறப்பு (மரணம்);; death. [Skt. pra-{} → த. பிரயாணம்]

பிரயோகம்	பிரயோகம் pirayōkam, பெ.(n.) 1. செலுத்துகை; discharge, as of weapons. 2. பயன் படுத்துகை; use, application to a purpose,use of means. 3. மந்திர ஏவல்; practice of magic. 4. மருந்து; medicine. 5. மேற்கோள்; authority, quotation. 6. உவமை, உவமானம் (யாழ்.அக.);; example, illustration. 7. குதிரை (யாழ்.அக.);; horse. [Skt. pra- {} → த. பிரயோகம்]
பிரயோகவிவேகம்	பிரயோகவிவேகம் pirayōkavivēkam, பெ.(n.) வடமொழி இலக்கணவமைதியைத் தழுவிச் சுப்பிரமணிய தீட்சிதர் இயற்றிய தமிழ் இலக்கண நூல்; a treatise on Tamil grammar based on the principles of Sanskrit grammar by {}. [Skt. pra-{} → த. பிரயோகவிவேகம்]
பிரயோசனம்	பிரயோசனம் pirayōcaṉam, பெ.(n.) 1. பயன்படுகை; usefulness. 2. வரவு (ஆதாயம்);; profit, advantage. 3. பயன் (நன்.விருத்.சிறப்புப்பாயி.);; result of actions, good or bad, reward. 4. சடங்கு; ceremonial rites, as in a wedding. [Skt. {} → த. பிரயோசனம்]
பிரவகி-த்தல்	பிரவகி-த்தல் piravagittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நீர்ப்பெருக்கெடுத்தல்; to flood, to be in spate. [Skt. pravah → த. பிரவகி-த்தல்]
பிரவஞ்சன்	பிரவஞ்சன் piravañjaṉ, பெ.(n.) வளி (வாயு); (சங்.அக.);; wind. [Skt. pra-{} → த. பிரவஞ்சன்]
பிரவாகம்	பிரவாகம் piravākam, பெ.(n.) 1. வெள்ளம்; food, inundation. "நின்கருணைப் பிரவாக வருளை" (தாயு.எங்குநிறை.6);. 2. குளம் (யாழ்.அக.);; tank. 3. தொழில் (யாழ்.அக);; action. [Skt. pra-{} → த. பிரவாகம்]
பிரவேசம்	பிரவேசம் piravēcam, பெ.(n.) 1. நடிகர் முதலியோர் உள்நுழைதல் (பிரவேசம்);; entry entrance, as of actors. 2. வேலை முதலியவற்றின் தொடக்கம்; entrance in a work or study, commencement, initiation. 3. வாயில்; place of entry, gateway. [Skt. pra-{} → த. பிரவேசம்]

பிரளயகாலம்	பிரளயகாலம் piraḷayakālam, பெ.(n.) உலகத்தின் முடிவு காலம்: cosmic deluge or dissolution. த.வ.ஊழிப்பேரழிவு [Skt. pralaya → த. பிரளயம்]
பிரளயம்	பிரளயம் piraḷayam, பெ.(n.) 1. கற்ப முடிவு (கூர்மபு.பிராகிருத.1);; end of a Kalpa when the destruction of the world occurs. 2. அழிவு; dissolution, destruction, annihilation. 3. வெள்ளம் (பிங்.);; flood, inundation. 4. ஒரு பேரெண்; a large number. "பிரளயத்தினிற் றிரளவே" (கலிங். 330, புதுப்.); 5. 243 யானைகளும், 243 தேர் களும், 729 குதிரைகளும், 1215 காலாட்களுங் கொண்ட படை (பிங்.);; division of an army consisting of 243 elephants, 243 chariots, 729 horses and 1215 foot - soldiers. த.வ.ஊழிக்காலம் [Skt. pra-laya → த. பிரளயம்]
பிராகாரம்	பிராகாரம் pirākāram, பெ.(n.) 1. கோயிலைச் சுற்றியுள்ள வெளி; court or arcade surrounding a shrine in a temple. 2. மதில்(பிங்.);; fort wall. த.வ.சுற்றாலை, மதில் [Skt. {} → த. பிராகாரம்]
பிராகிருதம்	பிராகிருதம் pirākirudam, பெ.(n.) 1. வடதமிழ் (பாகதம்); என்னும் வடமொழித் திரிபாயுள்ள மொழி;{}, applied to dialects derived from Sanskrit, which show more or less phonetic, decay. "எகர ஒகரம் பிராகிருதத் திற்கும் உரிய" (நன்.73. விருத்.);. 2. மூலம் தொடர்பானது; that which is of material world. "பிராகிருத லோகமே அநித்தியம்" (சி.சி.6.3, சிவாக்.);. 3. இயற்கை யானது; that which is natural. 4. அழியத் தக்கது (வின்.);; mortality, perishableness. [Skt. {} → த. பிராகிருதம்]
பிராசாதம்	பிராசாதம் pirācātam, பெ.(n.) 1. கோயில்; temple. 2. மேன்மாடம்; top story of a lofty building. 3. கருவறை (கர்ப்பக்கிருகம்); (சுக்கிரநீதி,239);; the sanctum sanctorum of a temple. 4. ஒரு மந்திரம்; a mantra. "முலைப்பால் பிராசாதஞ் சொல்லி யருத்தி" (திருவானைக்.கோச்செங்.73);. [Skt. {} → த. பிராசாதம்]

பிராணசேதம்	பிராணசேதம் pirāṇacētam, பெ.(n.) உயிர்ச்சிதைவு (சேதம்); (சா.அக.);; loss of life. [Skt. {} → த. பிராணசேதம்]
பிராணலிங்கம்	பிராணலிங்கம் pirāṇaliṅgam, பெ.(n.) வீரசைவர்கள் உடலில் அணிந்து வழிபடும் இலிங்கம் (வின்.);; the {} worshipped by a {} and worn on his person. [Skt. {} → த. பிராணன்+இலங்கம்]
பிராணவாயு	பிராணவாயு pirāṇavāyu, பெ.(n.) 1. பிராணன், 3 பார்க்க;see {}. "அறிந்திடும் பிராணவாயு" (சி.சி.3,4);. 2. உயிர்வளி; oxygen. 3. நோய் வகை; angina pectoris.
பிராணன்	பிராணன் pirāṇaṉ, பெ.(n.) 1. உயிர் (திவா.);; life, vitality. 2. மூச்சு; breath, breathing. 3. பத்து வகை வளி(காற்று);களுள் மூச்சை நிகழ்விப்பது (பிங்.);; the vital air of the body which causes respiration, one of {}. 4. வலிமை (உ.வ.);; strength. 5. ஞாயிறு நடுவில் உள்ள சொற் (வாக்கியப்); பிழை தீர்க்கை (வின்.);; correction applied to the Sun's mean position. [Skt. {} → த. பிராணன்]
பிராணி	பிராணி1 pirāṇittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) மூச்சுவிடுதல் (திவ்.பெரியதி.1,2,8,வ்யா.);; to breathe, respire. [Skt. {} → த. பிராணி-,] பிராணி pirāṇi, பெ. (n.) உயிரி; animal. [Skt. {} → த. பிராணி.]
பிராதானியம்	பிராதானியம் pirātāṉiyam, பெ.(n.) முதன்மை (இ.வ.);; importance. [Skt. {} → த. பிராதானியம்]
பிராதிபதிகம்	பிராதிபதிகம் birādibadigam, பெ.(n.) பெயர்ப்பகாப்பதம்; base of a noun. "பன்னும் பகாப்பதப்பேரே பிராதிபதிகம்" (பி.வி.7.);. [Skt. {}-padika → த. பிராதிபதிகம்]

பிராது	பிராது pirātu, பெ.(n.) முறையீட்டு விண்ணப்பம்; a complaint, suit. [U. {} → த. பிராது]
பிராதுபண்ணு-தல்	பிராதுபண்ணு-தல் birādubaṇṇudal, 5 செ.கு.வி (v.i.) வழக்கிடுதல் (உ.வ.);; to lodge or file a plaint or complaint.
பிராந்தி	பிராந்தி pirāndi, பெ.(n.) மது; brandy. [E. Brandy → த. பிராந்தி]
பிராமணபோசனம்	பிராமணபோசனம் pirāmaṇapōcaṉam, பெ.(n.) பிராமணர்க்குச் செய்யும் விருந்து (சமாராதனை);; a feast for Brahmins. [Skt. {} → த. பிராமண போசனம்]
பிராமணம்	பிராமணம் pirāmaṇam, பெ.(n.) 1. பிராமணர் தொடர்பானது (கூர்மபு.பிருகி.4.);; that which relates to or befits a Brahmin. 2. மந்திரப்பகுதியல்லாத மறையின் பகுதி; Brahmanas, a portion of the {} other than the mantras. [Skt. {} → த. பிராமணம்]
பிராமணி	பிராமணி1 pirāmaṇi, பெ.(n.) ஏழு கன்னியருள் ஒருத்தி;{}, consort of {}, one of {}. [Skt. {} → த. பிராமணி] பிராமணி2 pirāmaṇi, பெ.(n.) 1. பார்ப்பனப் பெண்; Brahmin woman. 2. பர்ப்பனன் மனைவி; wife of a Brahmin. "பிராமணிக்குப் பிழைப்பரிது" (உத்தரரா.சம்யு.22);. 3. பாம் பரணை; a species of streaked lizard. [Skt. {} → த. பிராமணி]
பிராமிசரிநோட்டு	பிராமிசரிநோட்டு pirāmisarinōṭṭu, பெ.(n.) வேண்டும்போது திரும்பப் பணங்கொடுப்பதாக எழுதித்தரும் கடன் ஆவணம்; promissory note, note of hand. த.வ. கடன்சீட்டு [E. promissary note → த. பிராமிசரி நோட்டு]

பிராயச்சித்தம்	பிராயச்சித்தம் pirāyaccittam, பெ.(n.) 1. அறங்கடை தணிவிப்புச் சடங்கு (சீவக.910, உரை.);; expiatory ceremony for past sins. 2. மரணகாலத்தில் எல்லா அறங்கடைகளுக் கும் விலக்காகச் செய்யப்படும் தணிவிப்புச் சடங்கு; a ceremony performed on the eve of death, in expiation of all sins. 3. தணி விப்புச் சடங்கு; remedy, counteraction; redress. 4. அறநூல் பிரிவு மூன்றனுள் அறங்கடை போக்குந் தண்டனைகளைக் கூறும் பகுதி (குறள்,பரி.அவ.கீழ்க்குறிப்பு.);; a section of Dharma – {} dealing with punish- ments as atonement for sins, one of three tarma – {} - pirivu. 5. தண்டனை (சங்.அக.);; punishment. [Skt. praya-s-citta → த. பிராயச்சித்தம்]
பிராயம்	பிராயம் pirāyam, பெ.(n.) 1. அகவை; age. "பிராய மிருவது" (திருமந்.863);. 2. நிலை; condition, stage. "வியூகம் முக்தப் பிராயர்க்கு" (ஈடு,7,3,3);. 3. சமானம்; like, used in compounds. அவனுக்குக் கள் சலப்பிராயம் (இக்.வ.);. [Skt. {} → த. பிராயம்]
பிரார்த்தனை	பிரார்த்தனை pirārttaṉai, பெ.(n.) 1. வேண்டுகோள்; prayer, supplication. 2. நேர்த்திக் கடன்; vow. 3. வழிபாடு; worship, prayer, rite. 4. கிறித்தவர்கள் குருமார் மூலம் செய்யும் விண்ணப்ப வகை (R.C.);; litany. [Skt. {} → த. பிரார்த்தனை]
பிரான்	பிரான் pirāṉ, பெ.(n.) 1. தலைவன்; lord, king, chief, master. "கோவணம் பூணுமேனும் பிரானென்பர்" (தேவா.640,7.);; 3. கடவுள்; god. "பிரான் பெருநிலங் கீண்டவன்" (திவ். திருவாய்.1,7,6);. 3. சிவன் (சது.);;{}. [Skt. {} → த. பிரான்]
பிரான்மலை	பிரான்மலை pirāṉmalai, பெ.(n.) பாண்டி நாட்டிலுள்ள சிவன் கோயில்களுள் ஒன்று; an ancient {} shrine in {} country. [பிரான்+மலை]

பிருகற்பதி	பிருகற்பதி pirugaṟpadi, பெ.(n.) 1. வியாழன் (திவா.);; the planet Jupiter, Guru of the gods. 2. சடங்காளன் (புரோகிதன்);; family priest. 3. அறநூலாசிரியருள் ஒருவர்; author of a {} (R.F.);. 4. அறநூல் பதினெட் டனுள் பிருகற்பதியால் இயற்றப்பட்ட நூல்; a Sanskrit text-book on Hindu law, ascribed to {} one of 18 taruma-{}. [Skt. {}-pati → த. பிருகற்பதி]
பிருகா	பிருகா pirukā, பெ. (n.) ஒன்றியம்; division of a taluk or district. [U. firk {} → த. பிருகா]
பிருந்தாவனம்	பிருந்தாவனம் pirundāvaṉam, பெ.(n.) 1. யமுனைக்கரையில் கோகுலத்துக்குப் பக்கத் திலுள்ளதும் கண்ணபிரான் இளமையில் விளையாடியதுமான காடு (ஈடு,அவ.ஜீ);; forest near the town of {} on the Jumna, where {} played in His child hood. 2. திருந்துழாய்க்காடு (துளசிவனம்);; basil garden. 3. கல்லறைக்கட்டடம் ({});; sepulchre of an ascetic. [Skt. {}-vana → த. பிருந்தாவனம்]
பிரும்மமுத்திரை	பிரும்மமுத்திரை pirummamuttirai, பெ.(n.) கையை விரித்துப் பெருவிரலினை நடுப் பணித்திடப் பிடிப்பதாகிய முத்திரை வகை (செந்.x,425);;({}.); a kind of hand-pose. [Skt. brahma → த. பிரம்ம+முத்திரை]
பிரேதக்குழி	பிரேதக்குழி pirētakkuḻi, பெ.(n.) கல்லறை; grave. [பிரேதம்+குழி]
பிரேதகும்பம்	பிரேதகும்பம் pirētagumbam, பெ.(n.) பிணத்துக்கு உடைக்கும் மட்குடம் (வின்.);; earthen pot broken after a corpse is laid on the pyre. [பிரேதம்+கும்பம்]
பிரேதபரிசோதனை	பிரேதபரிசோதனை birētabaricōtaṉai, பெ.(n.) இறப்பு (மரணம்); நேர்ந்த காரணத்தை அறியப் பிணத்தை அறுத்து ஆய்கை (C.G.);; post-mortem examination. த.வ. பிண அறுவை [Skt. {} → த. பிரேத பரிசோதனை]

பிரேதம்	பிரேதம் pirētam, பெ.(n.) 1. பிணம்; dead body, corpse. நின்று பேதுறிற் பிரேதம் (இரகு.இந்தும.84);. 2. பேய் (சூடா.);; ghose. 3. தெற்கு; south. 4. முன்னோர்; manes. 5. பின்; back. [Skt. {} → த. பிரேதம்]
பிரேதவனம்	பிரேதவனம் pirētavaṉam, பெ.(n.) இடுகாடு; cremation ground. [Skt. {}+vana → த. பிரேதவனம்]
பிரேதவிசாரணை	பிரேதவிசாரணை pirētavicāraṇai, பெ.(n.) ஐயப்பட்ட இறப்புக் காரணத்தைப் பற்றிய ஆராய்ச்சி (விசாரணை); (C.G.);; coroner's inquest. [Skt. {} → த. பிதேவிசாரணை]
பிரேமம்	பிரேமம் pirēmam, பெ.(n.) காதல், அன்பு, மோகம்; love; passion. அவள் மீது அவனுக்கு உள்ள பிரேமத்தின் வெளிப்பாடு இது (இ.வ.);. [Skt. {} → த. பிரேமம்]
பிரேரணை	பிரேரணை pirēraṇai, பெ.(n.) 1. தூண்டுகை; direction, instigation, inducement. 2. அவையோர் முடிவறிய ஒரு செய்தியை (விடயம்); முதலில் எடுத்துக் கூறுகை; resolution, motion in a meeting. [Skt. {} → த. பிரேரணை]
பில்லு	பில்லு pillu, பெ.(n.) விலைச்சீட்டு; bill. [E. bill → த. பில்லு]
பிலவகம்	பிலவகம் pilavagam, பெ.(n.) 1. குரங்கு; monkey. 2. தவளை; toad. [Skt. plavaka → த. பிலவகம்]

பினாகினி	பினாகினி piṉākiṉi, பெ.(n.) தென் பெண்ணையாறு (யாழ்.அக.);; the river {}. [Skt. {} → த. பினாகினி]
பினாமி	பினாமி piṉāmi, பெ.(n.) ஆள் மாற்று சொத்துரிமை; transaction entered into by one person in the name of another. த.வ. ஆள்மாற்று [U. {} → த. பினாமி]
பீங்கான்	பீங்கான் pīṅgāṉ, பெ.(n.) ஒரு வகை மண்ணாற் செய்து சுடப்பட்ட பாண்டம்; porcelain, China-ware. [Persn. {} → த. பீங்கான்]
பீட்டி	பீட்டி pīṭṭi, பெ.(n.) உடுப்பில் இரட்டையாக இணைக்கப்பட்ட மார்புத்துணி(வின்.);; breast of a garment, stitched in two folds. [U. {} → த. பீட்டி]
பீடா	பீடா pīṭā, பெ.(n.) பாக்குத் தூளுடன் பிற மணப் பொருள்களும் வைத்துச் சுருட்டப் பட்ட வெற்றிலை; roll of betel leaf with pieces of arecanut and aromatic stuff (in India); paan. த.வ. சுருள்
பீடி	பீடி1 pīṭi, பெ.(n.) சரவளி, பிறங்கடை தலைமுறை (C.G.);; generation, lineage. [U. {} → த. பீடி] பீடி2 pīṭi, பெ.(n.) ஒருவகைப் புகைச்சுருட்டு (உ.வ.);; a kind of cigarette. த.வ. இலைச்சுருட்டு [U. {} → த. பீடி]
பீடை	பீடை pīṭai, பெ. (n.) 1. துன்பம்; affliction, sorrow, distress, misery. "பீடை தீர வடியாருக் கருளும் பெருமான்" (தேவா.531,10);. 2. காலம், கோள் முதலியவற்றால் நிகழுந் தீமை; in auspiciousness, as of a season, evil influence, as of a planet. [Skt. {} → த. பீடை]

பீதலம்	பீதலம் pītalam, பெ.(n.) பித்தளை (மூ.அ.);; brass. [Skt. {} → த. பீதளம்]
பீதன்	பீதன் pītaṉ, பெ.(n.) குடிகாரன்,குடிப்பவன்; one who drinks. "மதுவைப் பீதர்க் கிணையும் பேசுவமே" (சிவதரு.பாவ.28);. [Skt. {} → த. பீதன்]
பீதாம்பரம்	பீதாம்பரம் pītāmbaram, பெ.(n.) 1. பொன்னாலான ஆடை; gold cloth. 2. பொற் கரையுள்ள ஆடை (வின்.);; gold bordered silk cloth. த.வ. பொன்னாடை [Skt. {} → த. பீதாம்பரம்]
பீதாம்பரன்	பீதாம்பரன் pītāmbaraṉ, பெ.(n.) பொன் னாடை அணிந்த திருமால் (பிங்.);; Tirumal, as wearing a cloth of gold. [Skt. {} → த. பீதாம்பரன்]
பீப்பா	பீப்பா pīppā, பெ.(n.) எண்ணெய் முதலியன அடைக்கும் மரப்பெட்டி வகை (உ.வ.);; barrel, cask. [Port. pipa → த. பீப்பா] [p]
பீபி	பீபி pīpi, பெ.(n.) முகம்மதிய பெண்ணின் மதிப்புரவுப் பெயர்; title of a Muhammadan lady. [U.{} → த. பீபி]
பீமபாகம்	பீமபாகம் pīmapākam, பெ.(n.) சிறந்த சமையல்; excellent cooking, as that of {}. [Skt. {} → த. பீம+பாகம்]
பீமன்	பீமன் pīmaṉ, பெ.(n.) 1. பாண்டுவின் மகன் களுள் இரண்டாமவன்; Bhima, second of the son of {}, renowned for super human courage and strength. 2. தமயந்தியின் தந்தை; father of Damayandi. 3. உருத்திரன்; Rudra. [Skt. {} → த. பீமன்]

பீர்	பீர் pīr, பெ.(n.) 1. முகம்மதியப் பெரியார்; Muhammadan {}. 2. முகம்மதியர் ஊர் வலத்தில் எடுத்துச் செல்லும் அரைத்தேர்; shrine carried in procession by Muhammadans. [U. {} → த. பீர்]
பீரங்கி	பீரங்கி pīraṅgi, பெ.(n.) பெருங்குழாயுள்ள வெடிகருவி; cannon, gun. த.வ.வேட்டெஃகம், தகரி [Port. firangi → த. பீரங்கி] [p]
பீரோ	பீரோ pīrō, பெ.(n.) நிலைப்பேழை; book-case, shelf. [F. bureau → த. பீரோ]
புசபலம்	புசபலம் busabalam, பெ.(n.) தோள்வலிமை; strength of arm. "உன்னையரியாதே தன் வரபல புசபலங்களை விசுவசித்திருக்கும் மதிகேடன்" (திவ். திருச்சந். 25, வியா.);. [புசம்+பலம்]
புசம்	புசம் pusam, பெ.(n.) 1. தோள்பட்டை; arm, shoulder. 2. கோணத்தின் புறக்கோடு; side of a geometrical figure. [Skt. bhuja → த. புசம்]
புட்கரணி	புட்கரணி puṭkaraṇi, பெ.(n.) கோவிலைச் சேர்ந்த திருக்குளம்; sacred tank belonging to a temple. [Skt. {} → புட்கரணி]
புட்கரம்	புட்கரம் puṭkaram, பெ.(n.) 1. வடநாட்டில் பொகார் என இக்காலத்தார் வழங்கும் ஒரு தலம்; a celebrated place of pilgrimage, now called Pokhar in Ajmir. 2. வானம் (பிங்.);; sky, heaven.
புட்பகவிமானம்	புட்பகவிமானம் puṭpagavimāṉam, பெ.(n.) குபேரனூர்தி; aerial car of {}. புட்பக விமானம்வந் தவனியை யணுக (கம்பரா. மீட்சி.146);.

புட்பம்	புட்பம் putpam, பெ.(n.) 1. மலர்; flower. புட்பவிதி மாலைப்படியே (புட்ப.54);. நட்ட கல்லைத் தெய்வம் என்று நாலு புட்பம் சாத்தியே சுற்றி வந்து மொண மொணென்று சொல்லும் மந்திரம் ஏதடா (சிவ.வா.494);. 2. வாழை (மலை);; plantain. 3. கண்ணோய் வகை (யாழ்.அக.);; an eye disease. 4. மகளிர் சூதகம் (யாழ்.அக.);; menstruation. [Skt. {} → த. புட்பம்]
புட்பவதி	புட்பவதி putpavadi, பெ.(n.) பூப்பெய்தியவள்; girl who has attained puberty. "புட்பவதியாம் வாரகால பலன்" (அறப்.சத.69);. [Skt. {} → த. புட்பவதி]
புட்பாஞ்சலி	புட்பாஞ்சலி putpāñjali, பெ.(n.) 1. கை நிறையக் கொண்ட பூ; a handful of flowers. "சாரத்தொடு புட்பாஞ்சலி தாண் மீது சொரிந்தார்" (சிவரக.நைமிச.50);. 2. கைக் கொண்ட பூவையிட்டு வழிபடுகை; offering of handful of flowers in worship. 3. இரண்டு கையுங் தடங்கையாக வந்து ஒன்றும் இணைக்கை வகை (சிலப்.3,18,உரை.); ({}); a gesture with both hands inwhich they are joined in {} pose. த.வ. பூப்படையல் [Skt.{} → த. புட்பம்+அஞ்சலி] [p]
புத்தம்	புத்தம் puttam, பெ.(n.) புத்த மதம்; Buddhism. [Skt. Buddha → த. புத்தம்]
புத்தமதம்	புத்தமதம் puddamadam, பெ.(n.) பௌத்த சமயம்; the Buddhist religion. [Skt. Buddha → த. புத்த+மதம்]
புத்தமித்திரன்	புத்தமித்திரன் puttamittiraṉ, பெ.(n.) 11ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்த வீரசோழிய நூலாசிரியர்;{}, the author of {}, 11th century.
புத்தர்	புத்தர் puttar, பெ.(n.) 1. புத்தப்பதவி பெற்ற பெரியோர்கள்; Buddhas, of whom there are several. "எண்ணில் புத்தர்களும்" (மணிமே. 30:14);. 3. புத்தமதத்தவர்; Buddhists. "புந்தியில் சமணர் புத்தரென்றிவர்கள்" (திவ்.பெரியதி.9,8,9);. [Skt. Buddha → த. புத்தர்]

புதவாரம்	புதவாரம் pudavāram, பெ.(n.) அறிவன் கிழமை; wednesday. [Skt. budha+vara → த. புதவாரம்]
புதன்	புதன் pudaṉ, பெ.(n.) 1. கோள் ஒன்பதனுள் ஒன்று (சாதகா. பொது.17);; the planet Mercury. one of nine kiragam. 2. அறிவன்கிழமை; wednesday. 3. புலவன் (அக.நி.);; wise or learned man, poet. 4. வானவன்; Celestial Being. "புதர்க்கடு வேள்விச்சாலை" (திருவிளை. மாணிக்.31);. [Skt. Budha → த. புதன்]
புதீனா	புதீனா putīṉā, பெ.(n.) கீரை வகை (மு.அ.);; mint. த.வ மணக்கீரை [U. {} → த. புதீனா]
புயங்கமலை	புயங்கமலை puyaṅgamalai, பெ.(n.) ஆதி சேடனது வடிவாகக் கருதப்படும் திருவேங்கட மலை; Tirupati, considered a form of {}. "இடபமலைக்கும் புயங்கமலைக்கும்" (அட்டப். திருவரங்கத்தந்.35);. [p]
புராதன காண்டம்	புராதன காண்டம் purātaṉakāṇṭam, பெ.(n.) விவிலிய நூலின் பழைய ஏற்பாடு (வின்.);; the Old Testament. [Skt. {} → த. புராதனம்+காண்டம்]
புராதனம்	புராதனம் purātaṉam, பெ.(n.) 1. பழமையானது; that which is ancient. "புராதன மறைக்கும்" (அஷ்டப்.திருவரங்கக். 32);. 2. பழமை; antiquity. 3. கிழத்தனம்; old age. "புராதனத் தாலல்லா திந்தப் புத்திர சோகத்தாலே புலம்பும்" (உத்தரரா.சம்புவ.22);. 4. பழையசோறு (உ.வ.);; boiled rice preserved in water. [Skt. {} → த. புராதனம்]
புராதனர்	புராதனர் purātaṉar, பெ.(n.) முன்னோர் (வீரசோ.அலங்.4);; ancients. [Skt. {} → த. புராதனர்]

புருடன்	புருடன் puruḍaṉ, பெ.(n.) 1. ஆடவன்; man 2. பரமான்மா (வின்.);; God, as the Supreme Soul. 3. ஆதன்; soul. [Skt. {} → த. புருடன்]
புருடோத்தமநம்பி	புருடோத்தமநம்பி puruṭōttamanambi, பெ.(n.) திருவிசைப்பா பாடிய சிவனடியாருள் ஒருவர்; the author of a padigam in Tiru-v- {}. [Skt. {} → த. புருடோத்தமன்+ நம்பி]
புருடோத்தமன்	புருடோத்தமன் puruṭōttamaṉ, பெ.(n.) 1. சிறந்தவன்; most excellent man. பிறர் பொருட்காசையில்லாத செய்கையோன் புருஷோத்தமன் (திருவேங்.சத.53);. 2. திருமால்;{}, as the Supreme Being புருடோத்தமன் தெய்வமென்பதும் (திருவேங். சத.1.); 2. புருடோத்தமநம்பி பார்க்க;see {}-nambi. [Skt. {} → த. புருடோத்தமன்]
புரோகிதன்	புரோகிதன் purōkidaṉ, பெ.(n.) 1. சடங்கு செய்விக்குங் குரு; family priest. தூய புரோகிதனும் போந்து (பாரதவெண்.66.புதுப்);. 2. ஊர் கணியன்; prognosticator, village astrologer (R.F.);. 3. இந்திரன் (சூடா.);; Indran. த.வ. பூசகன் [Skt. {}-hita → த. புரோகிதன்]
புரோசை	புரோசை purōcai, பெ.(n.) யானைக் கழுத்திலிடும் கயிறு; halter or head-stall of an elephant. "புரோசையிற் பயின்ற கழற்கொள் சேவடி" (சூளா.சீய.139);.
புல்லிங்கம்	புல்லிங்கம் pulliṅgam, பெ.(n.) வடமொழியில் ஆண்பால் (பி.வி.44.);; [Skt. {} → த. புல்லிங்கம்]
புல்லின்	புல்லின் pulliṉ, பெ.(n.) கப்பலின் முன் பக்கத்தில் அதன் பாயை இணைக்கும் கயிறு (Naut.);; bowline. [E. bowline → த. புல்லின்]
புலாக்கு	புலாக்கு pulākku, பெ.(n.) மூக்கில் தொங்கவிடும் அணிவகை; nosependant set with precious stones. த.வ. மூக்குத் தொங்கட்டான் [U. {} → த. புலாக்கு]

புலீன்	புலீன் pulīṉ, பெ.(n.) கப்பலின் சதுரப்பாய்களை இழுத்துக் கட்டுங் கயிறு (M.navi);; bowline. [E. bowline → த. புலீன்]
புலுதசந்தி	புலுதசந்தி puludasandi, பெ.(n.) உயிரள பெடை தோன்றும் புணர்ச்சி (பி.வி.5, உரை);; lengthening of a vowel in the combination of two words, as {}. [Skt. pluta → த. புலுதம் + சந்தி]
புலுதம்	புலுதம் puludam, பெ.(n.) 1. உயிரளபெடை (பி.வி.5, உரை);; lengthening a vowel, in poetry. 2 .மெய்யெழுத்து (திவா.);; consonant. 3. குதிரை நடை வகை ஐந்தனுள் ஒன்று; caper of a horse, one of five {}-kati. 4. இசையில் 49,152 கணங்கள் கொண்ட காலவகை (பரத. தாள. 27);; one of the ten varieties of {}, which consists of 49,152 {}. 5. 12 தாள அளவை உறுப்பு கொண்ட அங்கவகை (பரத. தாள. 35);; a variety of {}, which consists of 12 {}. [Skt. pluta → த. புலுதம்]
புவ்வம்	புவ்வம் puvvam, பெ.(n.) 1. பழைமையானது; that which is ancient. 2. ஒரு சமண தோன்றியம்; a Jaina Agama. "அங்க புவ்வமாதியாய வாதிநூல்" (காரிகை, உறுப். 13, மேற்.);. [Skt. {} → pkt. puvva → த. புல்வம்]
புவசம்படு	புவசம்படு puvasambaḍu, பெ.(n.) மூன்றெழுத்தில் ஒன்றாகிய 'கிலி'; one of the three mystic letter 'kili'. (சா.அக.);
புவம்	புவம் puvam, பெ.(n.) விண்வெளி (ஆகாயம்);; space. "புவம்வளிகனல் புனல்புவி" (தேவா.615,1);. [Skt. bhuva → த. புவம்]
புவன்	புவன் puvaṉ, பெ.(n.) தான் தோன்றிக் கடவுள்; God, as self - existent. "புவனெம்பிரான்" (திருவாச. 5:9);. [Skt. bhuva → த. புவன்]
புவனசாத்திரம்	புவனசாத்திரம் puvaṉacāttiram, பெ.(n.) நிலவியல் நூல் (வின்.);; geography. [Skt. {} → த. புவனசாத்திரம்]

புவனநாயகன்	புவனநாயகன் puvaṉanāyagaṉ, பெ.(n.) உலகிற்கு இறைவன்; lord of universe. புவனநாயகனே யகவுயிர்க்கமுதே (திரு விசைப். கருவூர். திருமுகத். 1);. [Skt. {} → த. புவனம்+நாயகன்]
புவனம்	புவனம் puvaṉam, பெ.(n.) 1. உலகம் (பிங்.);; world. புவன மூன்றன் பயனாகி (காஞ்சிப்பு. திருவேகம். 55);. 2. நிலவுலகு (பிங்.);; earth. 3. இடம் (வின்.);; place, locality. 4. நீர் (பிங்.);; water. 5. மாந்த இனம் (வின்.);; mankind. [Skt. {} → த. புவனம்]
புவனமெண்வச்சிரம்	புவனமெண்வச்சிரம் puvaṉameṇvacciram, பெ.(n.) பளிங்குப் படிகம் (யாழ். அக.);; crystal glass. [புவனம் + எண் + வச்சிரம்]
புவனாத்துவா	புவனாத்துவா puvaṉāttuvā, பெ.(n.) வீடுபேறடையும் வழிகள் ஆறனுள் ஒன்று (சி.சி.8: 6-9, மறைஞா.);; a path to salvation in the form of bhuvanas, worlds one of six {}. [Skt. bhuvana + tadhvan → த. புவனாத்துவா]
புவனி	புவனி puvaṉi, பெ.(n.) நிலவுலகம்; earth. புவனியிற் சேவடி தீண்டினன் காண்க (திருவாச. 3:61);. [Skt. bhuvana → த. புவனி]
புவனை	புவனை puvaṉai, பெ.(n.) மலைமகள்;{}. புவனை காதலமணியே (திருப்போ. சந். மட்டு. 5);.
புனர்ச்சனனம்	புனர்ச்சனனம் puṉarccaṉaṉam, பெ.(n.) 1. மறுபிறவி (வின்.);; transmigration of souls, rebirth. 2. கடுந்தொல்லை, கடுநோய் முதலிய நேர்ச்சியினின்று தப்பிப் பிழைக்கை; recovery from serious illness or accident, considered as a rebirth. அவன் பிழைத்தது புணர்ச்சனனம். [Skt. punar-janana → த. புனர்ச்சனனம்]
புனர்செனனம்	புனர்செனனம் puṉarceṉaṉam, பெ.(n.) புனர்ப்பவம் பார்க்க;see {}.
புனர்நவம்	புனர்நவம் puṉarnavam, பெ.(n.) 1. நகம்; finger or toe nail. 2. வெள்ளைச் சாட்டறணை; train-thema decandra. 3. மூக்கிரட்டை; spread- ing hog weed - Boerhaavia diffsusa. (சா.அக.);

புனர்நவவாதி	புனர்நவவாதி puṉarnavavāti, பெ.(n.) the five drugs - castor root, pavonia zeylanica, black gram plant, dew gram plant; trianthema decandra. (சா.அக.);
புனர்ப்பவம்	புனர்ப்பவம் puṉarppavam, பெ.(n.) மறுமுறை பிறத்தல்; second birth - regeneration. (சா.அக.); [Skt. punar → த. புனர்+பவம்]
புனர்ப்பாகம்	புனர்ப்பாகம் puṉarppākam, பெ.(n.) குழைத்த கஞ்சி (உணவு);; rice cooked second time. [Skt. punar+{} → த. புனர்ப்பாகம்]
புனர்பூசம்	புனர்பூசம் puṉarpūcam, பெ.(n.) கழை, ஏழாவது நாண்மீன்; the seventh naksatra. புனர்பூசத்துக் கடையின் வெள்ளி எல்லையாக (புறநா.229,உரை);. த.வ. கழை [Skt. punarvasu → த. புனர்பூசம்]
புனர்வசு	புனர்வசு puṉarvasu, பெ.(n.) புனர்பூசம் பார்க்க;see {}.
புனராவர்த்தகசுரம்	புனராவர்த்தகசுரம் puṉarāvarttagasuram, பெ.(n.) புனர்சுரம் பார்க்க;see {}.
புனராவர்த்தம்	புனராவர்த்தம் puṉarāvarttam, பெ.(n.) மறுதரம் (வின்.);; second time, that succeeding the first, as of an occurrence. [Skt. punar-{} → த. புனராவர்த்தம்]
புனரமை-த்தல்	புனரமை-த்தல் puṉaramaittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. திருத்தி யமைத்தல், சீரமைத்தல்; renovate, rejuvenate. பாழடைந்த கோயில்களைப் புனரமைக்க அரசு உதவ வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார். 2. திரும்ப இயல்பான வாழ்க்கையை மேற்கொள்ள உரிய பயிற்சி அளித்தல்; rehabilitate. [புனர்+அமை]
புனரமைப்பு	புனரமைப்பு puṉaramaippu, பெ.(n.) 1. கோயில் புதுப்பிப்புப் பணி; renovation. 2. இயல்பான வாழ்க்கையை மேற்கொள்ளப் பயிற்சி அல்லது உதவி; rehabilitation. [புனர்+அமைப்பு]

புனருத்தம்	புனருத்தம் puṉaruttam, பெ.(n.) புனருத்தி பார்க்க;see {}.
புனருத்தி	புனருத்தி puṉarutti, பெ.(n.) கூறியது கூறல் (சூடா.);; repetition. [Skt. punar-ukti → த. புனருத்தி]
புனருத்தாரணம்	புனருத்தாரணம் puṉaruttāraṇam, பெ.(n.) மீண்டும் நிலை நிறுத்துகை; redemption. [Skt. punar-{} → த. புனருத்தாரணம்]
புணாநவி	புணாநவி puṇānavi, பெ.(n.) புனர்நவம் பார்க்க;see {}.
புனிதம்	புனிதம் puṉidam, பெ.(n.) தூய்மம், நனிதூய்மை, தூய்யம் (திவ். திருமாலை);; purity, holiness, sanctity. [Skt. punita → த. புனிதம்]
புனிதவெள்ளி	புனிதவெள்ளி puṉidaveḷḷi, பெ.(n.) இயேசு குறுக்கையில் (சிலுவையில்); அறையப்பட்டு இறந்த நாளான வெள்ளிக் கிழமை; Good Friday. [புனிதம் + வெள்ளி]
புனிதன்	புனிதன் puṉidaṉ, பெ.(n.) 1. தூய்மையானவன்; pure, holy person. "வேதம் விரித்துரைத்த புனிதன்" (திவ். பெரியதி. 2.1:4);. 2. சிவன் (அரு.நி.);;{}. "புற்றில் வாளரவு மாமையும் பூண்ட புனிதனார்" (தேவா. 136, 6);. 3. இந்திரன் (திவா.);;{}. 4. அருகன் (திவா.);; Arhat. 5. புத்தன் (திவா.);; Buddha. [Skt. punida → த. புனிதன்]
புனியாத்து	புனியாத்து puṉiyāttu, பெ.(n.) கடைகால் (C.G.);; foundation. [U. {} → த. புனியாத்து]

பூகந்தகம்	பூகந்தகம் pūgandagam, பெ.(n.) பதங்கித்த கந்தகம்; sublimed sulphur. 2. கந்தகபற்பம்; calcined sulphur. (சா.அக.);.
பூதங்குசம்	பூதங்குசம் pūtaṅgusam, பெ.(n.) சீழ்ப் புண்ணைக் கரையச் செய்யும் ஒரு மருந்து; a mineral capable of dissolving over growth of flesh in ulcers. (சா.அக.);
பூதரகிதம்	பூதரகிதம் pūdaragidam, பெ.(n.) சிலந்தி; an insect. (சா.அக.);.
பூதிகந்தம்	பூதிகந்தம் pūtigandam, பெ.(n.) 1. கந்தகம்; sulphur. 2. துர்க்கந்தம்; stench. (சா.அக.);.
பூபாலாசனம்	பூபாலாசனம் pūpālācaṉam, பெ.(n.) ஒக வகை; a kind of yogic posture. த.வ. அரசஓகம் [Skt. {} → த. பூபலாசனம்]
பூபாளம்	பூபாளம் pūpāḷam, பெ.(n.) காலையிற் பாடும் ஒரு பண்வகை (பிங்.);; a specific melody-type appropriate to early dawn. [Skt. {} → த. பூபாளம்]
பூமம்	பூமம் pūmam, பெ. (n.) மிகுதி; abundance, plenty. "பூமச் சோதியருளால்" (பாடு. 100, சாற்றுபறை);. [Skt. {} → த. பூமம்]
பூமாதேவி	பூமாதேவி pūmātēvi, பெ.(n.) நிலமகள்; Goddess of earth. அகாசவாணி பூமாதேவி அறிய. (உ.வ.);. [Skt. {} → த. பூ+மாதேவி]

பூமி	பூமி pūmi, பெ.(n.) 1. நிலவுலகு; earth. "இந்தப் பூமி சிவனுய்யக் கொள்கின்றவாறு" (திருவாச. 20: 10);. 2. நிலமகள்; Goddess of earth. "பூமி கொழுநன்" (சூடா.);. 3. நிலப்பகுதி; land, soil. ground, plot of land. 4. நிலச் சொத்து; landed property. 5. தேயம்; country, district. 6. இடம்; place. 7. கோணங்களின் கீழ் வரி (யாழ்.அக.);; base of geometrical figure. 8. நிலை; a stage or condition in life. "அஞ்ஞான பூமி, ஞானபூமி" (ஞானவா. உற்ப, 39;49);. 9. பொறியால் கணித்துக் கொள்வதற்குரிய பொருள்; object of sense- perception. "ஒருவர்க்கு அறிகைக்குப் பூமியோ என்கிறார்" (ஈடு.);. 10. நாக்கு (இலக்.அக.);; tongue. [Skt. {} → த. பூமி]
பூமிசக்கரம்	பூமிசக்கரம் pūmisakkaram, பெ.(n.) சித்திரக் கவி வகை (யாப். வி. 497);; a kind of metrical composition. [பூமி+சக்கரம்]
பூமிசருக்கரை	பூமிசருக்கரை pūmisarukkarai, பெ.(n.) சீந்தில் சருக்கரை; a bitter substance prepared from the stalk of '{}' moon creeper - Tinosphora Cordifolia alias cocculus cordifolia. (சா.அக.);
பூமிசாத்திரம்	பூமிசாத்திரம் pūmicāttiram, பெ.(n.) 1. நிலத்தின் பகுதிகளை விளக்கும் நூல் (நில இயல்);; geography. 2. நிலத்தின் அமைப்பைப் பற்றிய நூல் (மண்ணூல்);; geology. [Skt. {} → த. பூமிசாத்திரம்]
பூமிதானம்	பூமிதானம் pūmitāṉam, பெ.(n.) நிலக் கொடை; gift of land, one of {}. தசதானங்களுள் நிலத்தைத் தானம் பண்ணுகை. த.வ. நிலக்கொடை [பூமி+தானம்]
பூமிதேவி	பூமிதேவி pūmitēvi, பெ.(n.) நிலமகள்; Goddess of earth. "பூமிதேவி தான் காண்கலேன் கடியன கண்ணி னாலெனா" (சீவக. 2233);. [பூமி+தேவி]

பூமிநடுக்கம்	பூமிநடுக்கம் pūminaḍukkam, பெ.(n.) பூமியதிர்ச்சி (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}. த.வ. நிலநடுக்கம்
பூமிப்பரீட்சை	பூமிப்பரீட்சை pūmipparīṭcai, பெ.(n.) 64 கலைகளுளொன்றாகிய நிலத்தியல்பு பற்றியறியும் கலை; one of 64 sciences - Geology. (சா.அக.);
பூமிபாரம்	பூமிபாரம் pūmipāram, பெ.(n.) 1. இறை யாண்மை (வின்.);; responsibilities of sovereignty. 2. தீயோர் (நிலத்திற்குச் சுமையாயிருப்பவர்);; wicked people, as being a burden to the earth. "பூமிபாரங்களுண்ணுஞ் சோற்றினை வாங்கி" (திவ். பெரியாழ். 4,4:5);. [பூமி+ பாரம்]
பூமிபாலன்	பூமிபாலன் pūmipālaṉ, பெ.(n.) பூபாலன் பார்க்க;see {}. [பூமி + பாலன்]
பூமிபூசை	பூமிபூசை pūmipūcai, பெ.(n.) மனையில் கட்டடம் கட்டும் வேலை துவங்குவதற்கு நல்ல நாளைத் தேர்ந்தெடுத்து அந்நாளில் இறைவனை வேண்டிச் செய்யும் பூசை (வீடு கட்டுவதற்கு முன் செய்யும் பூசை);; inaugurating the construction work of a building with a puja invoking the blessings of god for successful completion. [பூமி+பூசை]
பூமிமுனை	பூமிமுனை pūmimuṉai, பெ.(n.) மூன்று புறங்களிலும் கடல் சூழ்ந்திருக்கும் நிலக்கோடி; cape, promontory. [பூமி+முனை]
பூமியதிர்ச்சி	பூமியதிர்ச்சி pūmiyadircci, பெ.(n.) நில நடுக்கம் (பூகம்பம்);; earthquake. [பூமி+அதிர்ச்சி]
பூயம்	பூயம் pūyam, பெ.(n.) 1. புண்சீழ்; purulent matter, pus, suppuration, discharge from an ulcer or wound. 2. வெறுக்கத்தக்க பொருள்; that which is disgusting. "பூயத்தான் மிக்கதொரு பூதத்தா லாகாதோ" (தனிச் செய்யுட். சி.29:3);. [Skt. {} → த. பூயம்]

பூர்ச்சம்	பூர்ச்சம் pūrccam, பெ.(n.) மரவகை; indian birch tree. [Skt. {} → த. பூர்ச்சம்]
பூர்த்தம்	பூர்த்தம்1 pūrttam, பெ.(n.) குளம் வெட்டல் முதலிய அறச் செயல் (அறப்பணி); (யாழ்.அக.);; meritorious work, act of pious liberality; as digging a well. [Skt. {} → த. பூர்த்தம்] பூர்த்தம்2 pūrttam, பெ.(n.) நிறைவு; saturation. (சா.அக.);
பூர்த்தி	பூர்த்தி pūrtti, பெ.(n.) 1. நிறைவு; wholeness, fulness, completeness. 2. நிறைவெய்துகை; satisfaction. 3. தெய்வத்துடன் ஒன்றுதல், கலத்தல் (கடவுளிடத்து ஐக்கியம்); (வின்.);; absorption into the deity. [Skt. {} → த. பூர்த்தி]
பூர்த்திபண்ணு-தல்	பூர்த்திபண்ணு-தல் būrddibaṇṇudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. செய்து முடித்தல்; to complete, finish. 2. நிரப்புதல்; to fill up. [Skt. {} → த. பூர்த்தி+பண்ணு-தல்]
பூர்வ	பூர்வ pūrva, பெ.எ. (adj.) 1. முந்திய; former, bygone. 2. பழங்கால, ஆதி; ancient. "பூர்வக் குடிகள்".
பூர்வக்காட்சியனுமானம்	பூர்வக்காட்சியனுமானம் pūrvakkāṭciyaṉumāṉam, பெ.(n.) பட்டறிவை அடிப்படை யாகக் கொண்டு அறுதியிடும் உன்னிப்பு (அனுமானம்);; a kind of inference which is based on previous experience. "போது நாற்றத்தாலறிதல் பூர்வக் காட்சியனுமானம்" (சி.சி.அளவை. 12);.
பூர்வகதை	பூர்வகதை pūrvagadai, பெ.(n.) 1. பண்டைக் காலக் கதை (பழங்கதை);; ancient story. 2. கதையின் முன் தொடர்ச்சி; resume of the narrative. [பூர்வம்+கதை]
பூர்வகம்	பூர்வகம் pūrvagam, வி.எ. (adv.) முன்னிட்டு; along with. ஞானபூர்வகம். [Skt. {} → த. பூர்வகம்]

பூர்வகருமம்	பூர்வகருமம் pūrvagarumam, பெ.(n.) முன்னை வினை; result of actions of former births. [Skt. {}+karumam → த. பூர்வகருமம்]
பூர்வகாலம்	பூர்வகாலம் pūrvakālam, பெ.(n.) சென்ற காலம்; the past. "பூர்வ காலத்துப் புண்யவசத்தினால்" (தனிப்பா. i. 266:3);. [பூர்வம்+காலம்]
பூர்வகுணம்	பூர்வகுணம் pūrvaguṇam, பெ.(n.) மருந்து களுக்கு இயற்கையாகவே உள்ள குணம், the natural properties of drug or medicine. (சா.அக.); [பூர்வம்+குணம்]
பூர்வகுளம்	பூர்வகுளம் pūrvaguḷam, பெ.(n.) 1. பனி நீர்; dew water. 2. தூய நீர்; crystal or pure water. 3. பனிக்குடத்து நீர்; liquor amni. (சா.அக.); [பூர்வம்+குளம்]
பூர்வகௌளம்	பூர்வகௌளம் pūrvageḷaḷam, பெ.(n.) பண் வகை (பரத. ராக. பக். 103);; a specific melody -type. [Skt. {} → த.பூர்வகௌளம்]
பூர்வசன்	பூர்வசன் pūrvasaṉ, பெ.(n.) 1. மூத்த மகன்; eldest son. 2. தமையன்; elder brother. 3. முதல் மனைவிக்குப் பிறந்த புதல்வருள் மூத்தவன்; eldest son by the first married wife, although born subsequent to sons by other wives (R.F.);. [Skt. {}+ja → த. பூர்வசன்]
பூர்வசன்மம்	பூர்வசன்மம் pūrvasaṉmam, பெ.(n.) முற்பிறப்பு; previous or past birth. [Skt. {} → த. பூர்வசன்மம்]
பூர்வசன்மவாசனை	பூர்வசன்மவாசனை pūrvasaṉmavāsaṉai, பெ.(n.) முந்திய பிறவியின் தொடர்பு; the propensities of a person in his previous birth which continue to exist in his present life. [பூர்வம்+சன்மம்+வாசனை]

பூர்வசென்மவாசனை	பூர்வசென்மவாசனை pūrvaseṉmavāsaṉai, பெ.(n.) பூர்வசன்மவாசனை பார்க்க;see {}. [பூர்வ+சென்மம் + வாசனை]
பூர்வதனம்	பூர்வதனம் pūrvadaṉam, பெ.(n.) முன்பே அமைந்துள்ளது (சி.சி.2:33, சிவாக்.);; that which exists already. [Skt. {}+tana → த. பூர்வதனம்]
பூர்வதிக்கு	பூர்வதிக்கு pūrvadikku, பெ.(n.) கிழக்கு; east. "'பூர்வதிக்கில் வாழ்வார்க்கு" (சைவச. பொது. 227);. [பூர்வம்+திக்கு]
பூர்வதிசை	பூர்வதிசை pūrvadisai, பெ.(n.) பூர்வதிக்கு பார்க்க;see {}-tikku.
பூர்வதுவந்தம்	பூர்வதுவந்தம் pūrvaduvandam, பெ.(n.) ஊழ்வினைப் பயன் (வின்.);; result of past karma. [Skt. {}+dvand → த. பூர்வதுவந்தம்]
பூர்வதொந்தம்	பூர்வதொந்தம் pūrvadondam, பெ.(n.) பூர்வதுவந்தம் பார்க்க (வின்.);;see {}.
பூர்வபக்கம்	பூர்வபக்கம் būrvabakkam, பெ.(n.) பூர்வபட்சம் பார்க்க;see {}.
பூர்வபட்சம்	பூர்வபட்சம் būrvabaṭcam, பெ.(n.) 1. வளர்பிறை; bright fortnight. 2. எதிரியின் சொற்போர் (வாதம்);; first part of an argument, containing the views of an opponent, opp. to {}; prima facie view or argument on any question. [Skt. {} → த. பூர்வபட்சம்]
பூர்வபட்சி-த்தல்	பூர்வபட்சி-த்தல் būrvabaṭcittal, 4. செ.குன்றாவி. (v.t.) எதிரி கூறிய மறுப்புரையை எடுத்துக்காட்டி விடையளித்தல்; to state the opponent's views and arguments for the purpose of answering them. "ஒரர்த்தத்தைத் தாயார் வார்த்தையாலே பூர்வபட்சித்து மகள் வார்த்தையாலே சித்தாந்திக்கிறது" (திவ்.திருநெடுந். 18, வியா);. [Skt. purva +paksa → த. பூர்வபட்சி-த்தல்]
பூர்வபதம்	பூர்வபதம் būrvabadam, பெ.(n.) தொகை மொழியுள் முதலிலுள்ள சொல் (பி.வி.22,உரை);; first member of a compound word. [Skt. {}+pata → த. பூர்வபதம்]

பூர்வபற்குனி	பூர்வபற்குனி būrvabaṟkuṉi, பெ.(n.) கணை விண்மீன் (பூரம்); (வின்.);; the 11th naksatra. [Skt. {} → த. பூர்வபற்குனி]
பூர்வபுண்ணியத் தானம்	பூர்வபுண்ணியத்தானம் būrvabuṇṇiyattāṉam, பெ.(n.) பிறப்பியத்தில் (சாதகம்); முன்னை நல்வினையைத் தெரிவிக்கும் ஐந்தாம் வீடு (C.G.);; fifth house in a horoscope, showing past meritorious deeds. [Skt. {} → த. பூர்வ புண்ணியத்தானம்]
பூர்வபுண்ணியம்	பூர்வபுண்ணியம் būrvabuṇṇiyam, பெ.(n.) முன்னை நல்வினை (வின்.);; meritorious deeds of past births. [Skt. {} → த. பூர்வபுண்ணியம்]
பூர்வம்	பூர்வம்1 pūrvam, பெ.(n.) குறிப்பிடும் ஒன்றின் நிறைந்த தன்மை (அல்லது); அடிப்படை என்ற பொருளில் பெயர்ச் சொற்களோடு இணைந்து வரும் சொல்; combining with nouns to give the sense of the nature of being full (with the thing mentioned); basis (of);. பூர்வம்2 pūrvam, பெ.(n.) 1. தொடக்கம் (ஆதி);; first, beginning. 2. பழைமை; antiquity, oldness. 3. கிழக்கு; east. 4. முதன்மை(வின்.);; periority, precedence. 5. முற்காலம்; former time. [Skt. {} → த. பூர்வம்] பூர்வம்3 pūrvam, வி.எ.(adv.) பூர்வகம் பார்க்க;see {}.
பூர்வமாய்	பூர்வமாய் pūrvamāy, வி.எ.(adv.) பூர்வகம் (வாயுசங். பலவ. 3); பார்க்க;see {}.
பூர்வமீமாஞ்சை	பூர்வமீமாஞ்சை pūrvamīmāñjai, பெ.(n.) மறையில் கூறப்படும், வினை, ஒகம், சமயவழிபாடு முதலியவற்றை விளக்கிக் கூறும் சைமினி முனிவர் எழுதிய கலைநூல்; system of Indian philosophy, founded by Jaimini, investigating and determining the nature of dharma or the duties, rites, and rituals enjoined by the {} law and also incidentally enunciating the correct principles of {} exegesis, dist.fr. {}. [பூர்வம்+மீமாஞ்சை]

பூர்வவேதம்	பூர்வவேதம் pūrvavētam, பெ.(n.) தொடக்கக் (ஆதி); காலத்து மறைகள். இவை 4 வகை தைத்திரியம், பௌடிகம், தலவகாரம், சாம வேதம் என்பன; the preancient Vedam which consists of four parts - Thaithirium poudikam, {}. (சா.அக.); 1. தைத்திரியம் - அற ஒழுக்கமாகிய ஐந்து பெரிய வேள்விகளைப் பற்றிச் சொல்வது. 2. பௌடிகம் - பொருள் பற்றிய ஒழுக்கமாகிய அரச நீதியைப் பற்றியது. 3. தலவகாரம் - முல்லை நிலத்துச் செய்கை யாகிய கற்பொழுக்கத்தை அறிவிப்பது. 4. சாமவேதம் - அறம், பொருள், இன்பம் ஆக இம்மூன்றின் நிலையாமை பற்றியும் அதற்கு மேலுள்ள வீடு பேறாகிய அழிவற்ற பேரின்பப் பொருளைப் பற்றியும் நன்கு விளக்குவது.
பூர்வாங்கம்	பூர்வாங்கம்1 pūrvāṅgam, பெ.(n.) திருமணம் முதலியவற்றுக்குறுப்பாய் அவற்றின் முன்னிகழ்த்தப்படுவது; anything preliminary, the preliminary rites forming part of a ceremony, as marriage. [Skt. {} → த. பூர்வாங்கம்] பூர்வாங்கம்2 pūrvāṅgam, பெ.(n.) மேல் நிலையில் பாடும் இசை ஓசைகளுள் முதல் நான்கு (Mus.of Ind.63);; lower tetrachord of the octave. [Skt. {} → த. பூர்வாங்கம்]
பூர்வாசாரம்	பூர்வாசாரம் pūrvācāram, பெ.(n.) பழைய வழக்கம்; ancient custom. "பூர்வாசாரங் கொண்டு இறையிலியாக" (S.I.I.vi, 145);. [Skt. {} → த. பூர்வாசாரம்]
பூர்வாசிரமம்	பூர்வாசிரமம் pūrvāciramam, பெ.(n.) துறவியின் முந்திய நிலை; previous stage of life, as of an ascetic. [Skt. {} → த. பூர்வாசிரமம்]
பூர்வாப்பியாசம்	பூர்வாப்பியாசம் pūrvāppiyācam, பெ.(n.) தொன்று தொட்ட வழக்கம் (வின்.);; ancient usage or custom; manners and customs of former times. [Skt. {} → த. பூர்வாப்பியாசம்]
பூர்வாபரம்	பூர்வாபரம் pūrvāparam, பெ.(n.) மணவினை பிணவினைக்குரிய மந்திரங்கள்; collection of mantras, used in marriages and funerals. [Skt. {}+param → த. பூர்வாபரம்]
பூர்வார்சிதம்	பூர்வார்சிதம் pūrvārcidam, பெ.(n.) முன்னோர் ஈட்டிய பொருள்; ancestral property. [Skt. {}+arjita → த.பூர்வார்சிதம்]

பூர்விகன்	பூர்விகன் pūrvigaṉ, பெ.(n.) அகவை (வயது); முதிர்ந்தவன்(கோயிலொ.29);; old man. [Skt. {} → த. பூர்விகன்]
பூர்வீகசரித்திரம்	பூர்வீகசரித்திரம் pūrvīkasarittiram, பெ.(n.) பழைய வரலாறு (வின்.);; ancient history. [Skt. {}+caritra → த. பூர்வீகசரித்திரம்]
பூர்வீகம்	பூர்வீகம் pūrvīkam, பெ.(n.) 1. முற்காலம்; antiquity, old times. 2. மூலம் (வின்.);; origin. [Skt. {} → த. பூர்வீகம்]
பூர்வோத்தரம்	பூர்வோத்தரம் pūrvōttaram, பெ.(n.) 1. முழு விளக்கம்; முழுச்செய்தி (விருத்தாந்தம்);; all the circumstances, antecedent and subsequent. "அவனைப் பூர்வோத்தரங் களைக் கேட்குமளவில்" (கோயிலொ. 30);. 2. வடகிழக்கு; north east. த.வ. தொய்வரவு [Skt. {}-tara → த. பூர்வோத்தரம்]
பூர்வோத்தரவிருத்தம்	பூர்வோத்தரவிருத்தம் pūrvōttaraviruttam, பெ.(n.) முன்னொடு பின் மாறுபடுகை; self- contradiction, inconsistency. [Skt. {}+viruddha → த. பூர்வோத்தர விருத்தம்]
பூர்னீசு	பூர்னீசு pūrṉīcu, பெ.(n.) கம்பளிப் போர்வை (C.G.);; flannel or woollen covering. [U. {} → த. பூர்னீசு]
பூரட்டாதி	பூரட்டாதி pūraṭṭāti, பெ.(n.) முற்கொழுங்கால் என்னும் இருபத்தைந்தாம் நாண்மீன்; the 25th {}. [Skt. {} → த. பூரட்டாதி]
பூரணகருப்பம்	பூரணகருப்பம் pūraṇagaruppam, பெ.(n.) எல்லா உறுப்புகளும் வெளித்தோன்றி அமையப் பெற்று உடம்பும் நன்னிலை எய்தி காணும் நிலைமை; நிறைந்த கருப்பம்; full term or period of pregnancy. (சா.அக.);.
பூரணகருப்பிணி	பூரணகருப்பிணி pūraṇagaruppiṇi, பெ.(n.) நிறைமாத பிள்ளைத்தாய்ச்சி; நிறைசூலி; woman in advanced state of pregnancy. [Skt. {} → த.பூரணகருப்பிணி]

பூரணகலசம்	பூரணகலசம் pūraṇagalasam, பெ.(n.) பூரணகும்பம் பார்க்க;see {}.
பூரணகிரகணம்	பூரணகிரகணம் pūraṇagiragaṇam, பெ.(n.) முழுக்கோள் பற்றுகை; total eclipse. த.வ. நிறைகோள்பற்று [Skt. {} → த. பூரணகிரகணம்]
பூரணகுணம்	பூரணகுணம் pūraṇaguṇam, பெ.(n.) முழுமையாக நலமடைதல்; complete cure. (சா.அக.);
பூரணகும்பம்	பூரணகும்பம் pūraṇagumbam, பெ.(n.) மாவிலை தருப்பை முதலியவற்றால் ஒப்பனை செய்து நீர் நிறைக்கப்பட்ட குடம்; pot full of water and decorated, used on auspicious occasions. "பூரண கும்பமும் பொலம்பாலி கைகளும்". (மணிமே.1:44); த.வ. நிறைகுடம் [Skt. {} → த. பூரணம்+கும்பம்]
பூரணகும்பமரியாதை	பூரணகும்பமரியாதை pūraṇagumbamariyātai, பெ.(n.) நற்காரியங்களுக்காக முகாமையா (முக்கியமா);னவர்களுக்குத் தரப்படும் மதிப்புரவு; welcome accorded to dignitaries with-{} (usually in a temple);. [பூரணம்+கும்பம்+மரியாதை]
பூரணத்திற்புக்கியாடல்	பூரணத்திற்புக்கியாடல் pūraṇattiṟpukkiyāṭal, பெ.(n.) உட்லினின்று உயிரை தன்னிச்சைப்படி பிரித்தலும் மறுபடி உடலிற் கொண்டு வந்து சேர்த்தலும் ஆகிய கூடு விட்டு கூடு பாய்கை; soul passing from one body to the other. (சா.அக.);
பூரணத்துவம்	பூரணத்துவம் pūraṇattuvam, பெ.(n.) நிறைவான நிலை; perfection, wholeness.
பூரணபாத்திரம்	பூரணபாத்திரம் pūraṇapāttiram, பெ.(n.) 1. 256 சிறங்கையரிசி கொள்ளும் ஏனம் (பாத்திரம்);; a vessel of the capacity of 256. handful of rice. 2. பூரண கும்பம் பார்க்க;see {}. [Skt. {} → த. பூரணபாத்திரம்]
பூரணபிண்டம்	பூரணபிண்டம் būraṇabiṇṭam, பெ.(n.) முழுவளர்ச்சி பெற்ற கரு; full grown foetus. (சா.அக.);. [பூரணம்+பிண்டம்]

பூரணமதுமேகம்	பூரணமதுமேகம் pūraṇamadumēkam, பெ.(n.) முக்கோள் வேறுபாட்டினால் நோயாளியை நெடு நாளைக்கு உயிருடன் வைத்திருக்கும் ஒரு வகை நீரழிவு நோய்; diabetes which does not end the life. (சா.அக.); [பூரணம்+மதுமேகம்]
பூரணன்	பூரணன் pūraṇaṉ, பெ.(n.) 1. குணங்கள் நிரம்பினவன்; perfect being; one perfect in all attributes. 2. கடவுள்; God, as the most perfect. "பூரணன் றிருமுன்னர்" (சிவரக. மேரு. 20);. 3. மூர்த்த பாடாணம் (சங்.அக.);; a kind of prepared arsenic. [Skt. {} → த. பூரணன்]
பூரணை	பூரணை1 pūraṇai, பெ.(n.) 1. நிறைவு; fullness, perfection. "பூரணையாற் பதினாற் கயிற்றோக் கப்புவன மெல்லாம்" (திருநூற்.91);. 2. வெள்ளுவா, நிறையுவா; the tank to the north of a full moon. 3. ஐம்மி, பதின்மி, உவா என்ற நிலவு நாள்கள் (திவா.);; the 5th, 10th and 15th titi in a lunar fortnight. 4. நிலவுலகிற்கு மேல் தேவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட சிவனாலயத்தின் (சமவ சரணத்தின்); வடப்புறமுள்ள வாவி (மேருமந். 1086, உரை);. [Skt. {} → த. பூரணை] பூரணை2 pūraṇai, பெ.(n.) ஐயனார் தேவி (பிங்.);; the consort of {}. [Skt. {} → த. பூரணை]
பூரணைகேள்வன்	பூரணைகேள்வன் pūraṇaiāḷvaṉ, பெ.(n.) ஐயனார் (பிங்.);;{}, as husband of {}. [Skt. {} → த. பூரணை+கேள்வன்]
பூரத்திரயம்	பூரத்திரயம் pūrattirayam, பெ.(n.); கணை (பூரம்);, முற்குளம் (பூராடம்);, முற்கொழுங்கால் (பூரட்டாதி); என்ற விண்மீன்கள் (விதான. குணாகுண. 13, உரை);; the 11th, 20th and 25th naksatras. [Skt. {} → த. பூரத்திரயம்]

பூரா	பூரா1 pūrā, கு.பெ.எ.(adj.) 1. முழுவதுமான; complete, full, whole. 2. முழுவதும்; fully, completely. [U. {} → த. பூரா] பூரா2 pūrā, பெ.(n.) பூராசருக்கரை (C.G.); பார்க்க;see {}. [U. {} → த. பூரா]
பூராக்கை	பூராக்கை pūrākkai, பெ.(n.) கைதேர்ந்தவன் (வின்.);; expert. [U. {} → த. பூரா+கை]
பூராக்கைகாரன்	பூராக்கைகாரன் pūrākkaikāraṉ, பெ.(n.) பூராக்கை பார்க்க;see {}. [U. {} → த. பூரா+கைகாரன்]
பூராசர்க்கரை	பூராசர்க்கரை pūrācarkkarai, பெ.(n.) பூரா சருக்கரை பார்க்க;see {}. [U. {} → த. பூரா+சர்க்கரை]
பூராசருக்கரை	பூராசருக்கரை pūrācarukkarai, பெ.(n.) பழுப்புச் சருக்கரை; fine brown sugar. (சா.அக.); [பூரா+சருக்கரை]
பூராடம்	பூராடம் pūrāṭam, பெ.(n.) முற்குளம் என்னும் இருபதாம் நாள்மீன்; the 20th naksatra. [Skt. {} → த. பூராடம்]
பூராடமாசு	பூராடமாசு pūrāṭamācu, பெ.(n.) பால்வெளி மண்டலம் (வின்.);; galaxy, the milky way. [Skt. {} → த. பூராட+மாசு]
பூருவம்	பூருவம் pūruvam, பெ.(n.) 1. பழமை; antiquity, oldness. "பூருவ வயிரநாடிப் போர் விளைத்து" (சேதுபு. கத்து. 37);. 2. கிழக்கு; east. [Skt. {} → த. பூருவம்]

பூருவாசாரியர்	பூருவாசாரியர் pūruvācāriyar, பெ.(n.) 1. பழைய சமயாசாரியர்; religious preceptors of ancient times. "பூருவாசாரியர்கள் போத மனுட்டானங்கள்" (உபதேசரத். 72);. 2. பண்டைய நூலாசிரியர் (பி.வி.8);; ancient authors. [Skt. {} → த. பூருவ+ஆசாரியர்]
பூரை	பூரை pūrai, பெ.(n.) 1. நிறைவு (யாழ்.அக.);; fullness. 2. போதியது; sufficiency. "மாதர்க டோதகப் பொய்யிலாழும் புலையினிப் பூரைகாண்" (தாயு. பொன்னைமாத. 40);. 3. முடிவு; end, finish. "கூத்தினிப் பூரையிட வமையாதோ" (திருப்பு. 879);. 4. இன்மை(வின்.);; nothingness, naught. 5. உதவாக் கரை; worthless person or thing. "அமரரிதுபூரை யதிசயமெ னருள்பாட" (திருப்பு.593);. [U. {} → த. பூரை]
பெகுலம்	பெகுலம் pegulam, பெ. (n.) மிகுதி; a large number or quantity. "அம்பு பெகுலந் தொடுத்து" (பாரத.பதினேழாம்.73);. [Skt. bahula → த. பெகுலம்]
பெட்டில்	பெட்டில் peṭṭil, பெ.(n.) நரம்புக் கருவி வகை; fiddle. [E. fiddle → த. பெட்டில்]
பேசரா	பேசரா pēcarā, பெ.(n.) குடியற்ற சிற்றூர்; uninhabited village. [U.{}-ciradh → த. பேசரா]
பேசரி	பேசரி pēcari, பெ.(n.) வைரக்கற்கள் பதித்த பகுதியும் அதனுள் இணைந்த சிறு வளையமும் கொண்ட ஒரு வகை மூக்குத்தி; a kind of nose jewel studded with (eight); diamonds and a ring attached to it. [U. {} → த. பேசரி]
பேசன்லாடு	பேசன்லாடு pēcaṉlāṭu, பெ.(n.) 1. பிசிறுலாடு; a kind of confection-ball of green pulse. 2. கடலைமாவாற் செய்த பணியார வுருண்டை (இந்துபாக.308);; a kind of confection-ball of bengalgram. [Mhr. {} + த. லாடு.]

பேசா	பேசா pēcā, பெ.(n.) மட்டமான தரமுடையது; low quality. [U. {} → த. பேசா]
பேசாவியாச்சியம்	பேசாவியாச்சியம் pēcāviyācciyam, பெ. (n.) அடிப்படையில்லாத வழக்கு; groundless or vexatious suit. [Skt. {} → த. பேசாவியாச்சியம்]
பேசாறு-தல்	பேசாறு-தல் pēcāṟudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) இளைப்புறுதல் (இ.வ.);; to become wearied. [Skt. {} → த. பேசாறு-,]
பேசிராக்கிராமம்	பேசிராக்கிராமம் pēcirākkirāmam, பெ.(n.) குடியிருப்பில்லாத ஊர் (C.G.);; uninhabited village. [U. {} → த. பேசிராக்கிராமம்]
பேசுகிசுதி	பேசுகிசுதி pēsugisudi, பெ.(n.) 1. வரி; tax, tribute. 2. பெருநிலக்கிழார் கட்டும் வரி; rent payable to government by the owners of permanently settled estates. [U. {}-kist → த. பேசுகிசுதி.]
பேட்டா	பேட்டா pēṭṭā, பெ.(n.) 1. தலைப்பாகை; turban. 2. பட்டும் பருத்தியும் கலந்து நெய்த தலைக் குட்டைத் துணி (G.Sm.D.I.i:266);; turban cloth woven of silk and cotton. [H. {} → த. பேட்டா]
பேட்டி	பேட்டி pēṭṭi, பெ.(n.) நேர்காணல்; interview, audience. [U. {} → த. பேட்டி]
பேட்டு	பேட்டு1 pēṭṭu, பெ.(n.) 1. பட்டைக்கரை; stripe, broad border. 2. சரடு(இ.வ.);; string, as of a necklace. waist- cord containing more than one strand. [Te. {} → த. பேட்டு] பேட்டு2 pēṭṭu, பெ.(n.) கூடுதல் இழைகளைக் கொண்டு நெய்யப்படும் வடிவமைப்பு; pattern or design woven with extra warp threads.

பேட்டை	பேட்டை1 pēṭṭai, பெ.(n.) 1. நகர்ப்புறங்களில் ஏழை மக்கள் வசிக்கும் வசதி குறைந்த பகுதி; area or locality (of a town);. 'எங்கள் பேட்டைக்கே வந்து தகராறு செய்கிறாயா 2. நகரத்திற்கருகே கூடும் சந்தை (யாழ்.அக);; market-place near a town. 3. பயண (பிரயாண); வண்டி தங்குமிடம்; caravanserai. [Skt. {} → Mhr.{} → த. பேட்டை] பேட்டை2 pēṭṭai, பெ.(n.) 1. குறிப்பிட்ட ஊர்தி அல்லது தொழில் நிறைந்து காணப்படும் பகுதி; locality where a particular kind of vehicle or work is found in large numbers. 'வண்டிப் பேட்டை'. [பேட்டை1 → பேட்டை]
பேடம்	பேடம் pēṭam, பெ.(n.) 1. வெள்ளாடு (யாழ்.அக.);; goat. [Skt. {} → த. பேடம்]
பேத்வரி	பேத்வரி pētvari, பெ.(n.) நகரையடுத்த ஊருக்கு வாங்கும் வரி (R.T.);; a tax on a suburban village. [Mar. {} → த. பேத்+வரி]
பேதகம்	பேதகம் pētagam, பெ.(n.) 1. மனவேறுபாடு; difference, disagreement, variance, discord. 2. தன்மை வேறுபாடு; change; tranformation. "உயிரை மாய்த்தோ பேதகம் புரிவீர்" (குற்றா. தல. தருமசா. 118);. 3. கபடம் (வஞ்சனை); (இ.வ.);; deceit. [Skt. {} → த. பேதகம்]
பேதகன்	பேதகன் pētagaṉ, பெ.(n.) 1. கருத்து வேறுபட்டவன்; one who is disaffected. "பேதகனான பிதாமரு ளெய்தா" (பாரத. வாரணா. 103);. 2. மூன்று வகைக் கலப்பு இனத்தைச் சார்ந்தவன்; one belonging to any of the three mixed castes. "பின்னாகிய மும்மை கொள்தேகரை" (கந்தபு. காமதக. 18);. [Skt. {} → த. பேதகன்]
பேதசித்தாந்தம்	பேதசித்தாந்தம் pētasittāndam, பெ.(n.) இருளும் ஒளியும் போல ஆதனும் சிவமும் இரண்டாயிருக்குமென்ற கொண்முடிபு (சங்.அக.);; the doctrine that the Supreme Being and the individual Soul exist as two different entities, as light and darkness. [Skt. {} → த. பேதசித்தாந்தம்]

பேதசைவம்	பேதசைவம் pētasaivam, பெ.(n.) சிவனியம் (சைவம்); பதினாறனுள் குருலிங்க சங்கமபத்தி பூண்டு சிவனை உருவமாகவும் அருவமாகவும் அருவுருவமாகவும் ஊழ்கித்தால் வீடுபேறு கிட்டுமெனக் கூறும் சமயம்; a {} sect which holds that the path of salvation lies through worship of {}, guru and devoties, and meditation and {} in His triple aspect of uruvam, aruvam and aru-v-uruvam one of 16 {}. [Skt. {} → த. பேதசைவம்]
பேதப்படு-தல்	பேதப்படு-தல் pēdappaḍudal, 20 செ.கு.வி.(v.i.) 1. வேற்றுமைப்படுதல்; to disagree, to be discordant. 2. மயங்குதல்; to be bewildered. "பேதப் படுகின்ற பேதைமீர்காள்" (தேவா. 30,7);. [பேதம்+படு-தல்]
பேதம்	பேதம் pētam, பெ.(n.) 1. வேறுபாடு (திவா.);; difference, dissimilarity. 2. மனமாறுகை; disagreement, variance, disaffection. 3. முரண்பாடு; diversity, variety. "கீத நின்ற பேதங்கள்" (கம்பரா. கடறாவு. 74);. 4. திரிபு (வின்.);; modification, alteration. 5. இணக்கமின்மை (வின்.);; incongruity, inconsistency. 6. பிறிதொன்றற்கு இல்லாத ஏற்றம்; distinctive merit. 'சமயிகள் பேதங்கள் சொல்லிப் பிதற்றும் பிரான்' (திவ். திருவாய். 4.2:4);. 7. பகுப்பு; subdivision, sect. division. 8. நால்வகை வழிகளுள் ஒருவர்க் கொருவர் பகையுண்டாக்கும் நெறி (சீவக. 747, உரை);; policy of division or sowing discord among confederates, one of four kinds of {}. 9. (சுகதபேதம், சுசாதிபேதம், லிசாதிபேதம் என்ற); மூன்று வகை வேறுபாடு (வேதா. சூ. 27, உரை);; difference, of three kinds, viz. {}.
பேதலி-த்தல்	பேதலி-த்தல் pētalittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மாறுதல்; to vary, alter, change in form, appearance or nature; to be estranged. 2. வேற்றுமைப்படுதல் (வின்.);; to be different; to differ. நிறம் பேதலிக்கிறது. 3. மனம் குழம்புதல்; to be discouraged, agitated or dismayed. பிணியினி லுடைந்து வாடிப் பேதலித் திரங்கு வார்கள் (சங்.அக.);. [Skt. {} → த. பேதலி-த்தல்]
பேதவாதசைவம்	பேதவாதசைவம் pētavātasaivam, பெ.(n.) அகச் சமயமாறனுள் இறைவனருளால் மலம் நீங்குமென்றும் முத்த நிலையில் இறைவனும் ஆதனும் (ஆதன்); தலைவன் தலைவி போல் வரென்றுங் கூறும் சமயம் (சி.சி.11, 5, சிவஞா.);; a Saiva sect which holds that the soul gets rid of corruption by the grace of God and that even in the state of emancipation it bears to God the relation of the beloved to the lover, one of six aka-c-camayam. [Skt. {} → த. பேதவாதசைவம்]

பேதவாதம்	பேதவாதம் pētavātam, பெ.(n.) ஆதனின் தலைவனுக்கு (ஜீவேசுரர்க்கு); வேற்றுமை கூறுங் கொள்கை; doctrine of the quality of the universe and the Supreme Soul opp. to {}. [Skt. {} → த. பேதவாதம்]
பேதனம்	பேதனம் pētaṉam, பெ.(n.) 1. எட்டு கருமத் தொன்றும் மக்களுள் வேற்றுமை விளைப்பது மான கலை; magic art of causing discord between persons, one of {}-karumam. 2. மாழையை பிறிதொன்றாக மாற்றும் கலை; the art of transmutation. 3. பன்றி (சங்.அக.);; hog. [Skt. {} → த. பேதனம்]
பேதாபேதம்	பேதாபேதம் pētāpētam, பெ.(n.) 1. வேற்றுமையும் ஒற்றுமையும்; similarity and dissimilarity, agreement and disagreement. [Skt. {} → த. பேதாபேதம்]
பேதாபேதி	பேதாபேதி pētāpēti, பெ.(n.) பேதாபேத சித்தாந்தமுடையோன் (திவ்.திருச்சந்.1,வ்யா. பக். 9);; follower of the {} school of philosophy. [Skt. {} → த. பேதாபேதி]
பேதானா	பேதானா pētāṉā, பெ.(n.) 1. சீமை மாதுளை; quince. 2. சீமை மாதுளை விதை; quince seed. [U. {} → த. பேதானா]
பேதி	பேதி1 pēti, பெ. (n.) 1. பிரிப்பது; that which divides, detaches or separates. 2. பிரிந்தவன் (பேதமானவன்); (யாழ்.அக.);; one who is estranged. 3. இதளியம் (அக.நி);; mercury, quicksilver. 4. கழிச்சல்; diarrhoea, purging. 5. கக்கல் கழிச்சல்; cholera. 6. குடலைத் துப்புரவு செய்யும் கழிச்சல் மருந்து (பேதிமருந்து); (வின்.);; purgative, cathartic. [Skt. {} → த. பேதி] பேதி2 pētittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மாறுபடுதல்; to change, vary, differ. "பேதியா வின்ப வெள்ளத்தை" (திவ். பெரியதி. 4,3:2);. 2. கெடுதல் (யாழ்.அக.);; to degenerate, deteriorate. 3. உடைதல்; to be broken, interrupted, frustrated. 4. கழிச்சலாகுதல் (வின்.);; to purge. 5. குழம்புதல் (சங்.அக.);; to become confused. 6. மனம் மாறுபாடுதல் (யாழ்.அக.);; to become changed in mind.

பேதிக்குக்கொடு-த்தல்	பேதிக்குக்கொடு-த்தல் pētikkukkoḍuttal, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. கழிச்சல் மருந்து கொடுத்தல் (வின்.);; to administer a cathartic. 2. அச்சமுண்டாக்குதல்; to terrify, cause fear. [Skt. {} → த. பேதி → பேதிக்கு+கொடு-த்தல்]
பேதிகட்டல்	பேதிகட்டல் pētigaṭṭal, பெ.(n.) பேதியாதலை நிறுத்தல்; to stop motion. (சா.அக.);
பேதித்துநட-த்தல்	பேதித்துநட-த்தல் pētittunaḍattal, 3 செ. குன்றாவி.(v.t.) நாடி மாறுபட்டு ஓடுதல்; variation or deviation in the beating of pulse. (சா.அக.); [பேதி+அத்துநட-த்தல்]
பேதிபண்ணு-தல்	பேதிபண்ணு-தல் bēdibaṇṇudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) துப்புரவு செய்தல்; to cause purging. (சா.அக.); [பேதி+பண்ணு-தல்]
பேதிமருந்து	பேதிமருந்து pētimarundu, பெ.(n.) கழிச்ச லுக்குக் கொடுக்கும் மருந்து; a medicine given for cleansing the bowels cathartic purgative. (சா.அக.); [பேதி+மருந்து]
பேதிமாத்திரை	பேதிமாத்திரை pētimāttirai, பெ.(n.) கழிச்சல் மாத்திரை; pills causing motions. (சா.அக.); [பேதி+மாத்திரை]
பேதியாகுமூலி	பேதியாகுமூலி pētiyākumūli, பெ.(n.) கழிச்சலையுண்டாகும் சரக்கு; anything that causes motions such as. சிவதை,நேர்வாளம், நிலாவரை போன்றவை. (சா.அக.);
பேதுரு	பேதுரு pēturu, பெ.(n.) இராயப்பர் என்ற கிறித்தவப் பெரியார்; St. Peter.
பேப்பர்	பேப்பர் pēppar, பெ.(n.) 1. தாள்; paper. 2. செய்தித்தாள் (இக்.வ.);; news paper. [E. paper → த. பேப்பர்]
பேபந்து	பேபந்து pēpandu, பெ.(n.) 1. ஒழுங்கின்மை; being without order confusion, irregular. 2. கட்டுக் காவலின்மை; insecurity. [U. {} → த. பேபந்து]

பேபர்வா	பேபர்வா pēparvā, கு.பெ.எ.(adj.) கவனக் குறைவான (C.G.);; careless, headless, negligent. [U. {} → த. பேபர்வா]
பேபாக்கி	பேபாக்கி pēpākki, பெ.(n.) மீதியின்மை (C.G.);; out right settlement, payment in full. [U. {} → த. பேபாக்கி]
பேமாலம்	பேமாலம் pēmālam, பெ.(n.) மூடன்; simpleton, foolish, fellow. [U. {} → த. பேமாலம்]
பேரீசு	பேரீசு pērīcu, பெ.(n.) 1. கணக்கின் மொத்தத் தொகை; total or aggregate of an account. 2. பட்டாதார் அல்லது ஊரார் கட்டும் மொத்தவரி; total amount of a revenue assessment. [U. {} → த. பேரீசு.]
பேலம்	பேலம் pēlam, பெ.(n.) 1. விதை; testicle. 2. சிறுபங்கு; small portion or share. 3. போகுதல்; going. [Skt. pela → த. பேலம்.]
பேலா	பேலா pēlā, பெ.(n.) கிண்ணவகை; a kind of cup. சந்தனப் பேலா. [U. {} → த. பேலா.]
பேவார்சு	பேவார்சு pēvārcu, பெ.(n.) 1. பிறங்கடை யற்றவன்; one who is without an heir or representative, one who has no one to claim as his relation or to inherit his property. 2. கேட்பாரற்ற பொருள்; unclaimed property. 3. பயனற்ற தன்மை; worthless- ness. "அவ்வேலை பேவார்சா யிருக்கிறது". [U. {} → த. பேவார்சு.]

பேனா	பேனா pēṉā, பெ.(n.) மைதோய்த்து எழுதுங் கருவி; pen, quill. த.வ. தூவல் [E. pen → த. பேனா.]
பேனாகத்தி	பேனாகத்தி pēṉākatti, பெ.(n.) சிறுகத்தி வகை; pen knife (pond.);. [E. pen → த. பேனாகத்தி.]
பைக்கே	பைக்கே paikā, பெ.(n.) பணம் (P.T.L.);; money. [T. paikam → த. பைக்கே.]
பைசல்	பைசல் paisal, பெ.(n.) 1. வழக்கு முதலிய வற்றின் தீர்மானம்; decree, judgment, decision, settlement of a quarrel, settlement of a debt. 2. 1801ஆம் ஆண்டு சென்னைத் துரைத்தனத்தாராற் செய்யப்பட்ட நிலவரித் திட்டம்; original settlement, assessment fixed at the time of the original settlement, assessmnet fixed at the time of the original survey in Madras, generally about the year 1801. 3. இறத்தல்; die. "ஆள் பைசல்" (உ.வ.);. த.வ. தீர்வு [U. {} → த. பைசல்.]
பைசல்கம்மி	பைசல்கம்மி paisalkammi, பெ.(n.) விளைவுக் குறைவால் ஏற்படும் வரிக்குறைப்பு; partial remission of revenue on account of scanty crop. [U. faisal+ → த. பைசல்கம்மி.]
பைசல்தீர்வை	பைசல்தீர்வை paisaltīrvai, பெ.(n.) தீர்வை திட்டப்படுத்திய காலத்தில் ஏற்பட்ட நிலவரி; rate of assessment fixed on each field at the time of the first settlement. [U. faisal+ → த. பைசல்தீர்வை.]
பைசல்நாமா	பைசல்நாமா paisalnāmā, பெ.(n.) எழுத்து மூலமான தீர்ப்பு; written order or award. [U. faisal → த. பைசல்நாமா.]

பைசல்புல்வரி	பைசல்புல்வரி paisalpulvari, பெ.(n.) மேய்ச்சற் புல்லுக்கு இடும் தீர்வை; fixed grazing tax or cess. [U. faisal → த. பைசல்புல்வரி.]
பைசல்சாச்தி	பைசல்சாச்தி paisalsāsti, பெ.(n.) கணக்குத் தீர்வைக்கு அதிகமாக தண்டப்படும் வரி; any payment levied over and above the {}. [U. faisal+{} → த. பைசல்சாச்தி]
பைசா	பைசா1 paicā, பெ.(n.) 1. பை பார்க்க;see {}. 2. காலணா; quarter anna. 3. சில்லறை; copper change. [U. {} → த. பைசா.] பைசா2 paicā, பெ.(n.) பைதா பார்க்க;see {}. [U. {} → த. பைசா.]
பைசாசசத்துவம்	பைசாசசத்துவம் paisāsasattuvam, பெ.(n.) பெண்டிரது பத்துசத்துவங்களுள் ஒன்று (கொக்கோ.4, 24);; a quality of woman, one of pattu-cattuvam. [U. {} → த. பைசாசசத்துவம்.]
பைசாசசுரம்	பைசாசசுரம் paisāsasuram, பெ.(n.) ஒருவகைக் காய்ச்சல் நோய்; a kind of fever. [U. {} → த. பைசாச+சுரம்.]
பைசாசத்துத்தி	பைசாசத்துத்தி paicācattutti, பெ.(n.) பேய்த்துத்தி; a kind of abutilon (சா.அக.);. த.வ. காட்டுத்துத்தி
பைசாசத்தும்புலா	பைசாசத்தும்புலா paicācattumbulā, பெ.(n.) பேய்த்தும்புலா; a plant (சா.அக.); த.வ. காட்டுத்தும்புலா [பைசாசம்+தும்புலா.]
பைசாசத்தும்பை	பைசாசத்தும்பை paicācattumbai, பெ.(n.) பேய்த்தும்பை; wild tumbai plant (சா.அக.);. த.வ. காட்டுத் தும்பை

பைசாசத்தூரிதம்	பைசாசத்தூரிதம் paicācaddūridam, பெ.(n.) பேயூமத்தை பார்க்க;see {} (சா.அக.);. த.வ. காட்டுமத்தை
பைசாசநிலை	பைசாசநிலை paicācanilai, பெ.(n.) பைசாசம்1-2 பார்க்க;see paisasam1-2.
பைசாசநெல்	பைசாசநெல் paicācanel, பெ.(n.) மலைநெல்; paddy grown in mountains (சா.அக.);. த.வ. காட்டுநெல் [பைசாசம் + நெல்.]
பைசாசப்புணர்ச்சி	பைசாசப்புணர்ச்சி paicācappuṇarcci, பெ.(n.) 1. பெண் தூங்கும்போது அல்லது மயங்கிக் கிடக்கும்போது புணர்தல்; having sexual connection with a woman while she is sleeping or un consiousness. 2. வலக்காரமாய் அல்லது ஒப்புதலில்லாது கலவி செய்தல்; seducing a woman by force or without her consent. 3. கொக்கோக 64 விளையாட்டுகளில் ஒன்று; one of the 64 postures of sexual intercourse with a woman as described in erectic science called kokkogam compiled by kokkogamuni (சா.அக.);. த.வ. இயல்பலாத புணர்ச்சி, பெருந்திணை [Skt. paisasa → த. பைசாசம்+புணர்ச்சி.]
பைசாசபூமி	பைசாசபூமி paicācapūmi, பெ.(n.) தொன்மங்கள் கூறும் நிலங்களுளொன்று (அபி.சிந்.);; one of the mythological divisions of the world. [Skt. {}+ → த. பைசாசபூமி.]
பைசாசம்	பைசாசம்1 paicācam, பெ.(n.) 1. பேய்; devil, goblin. 2. வில்லோர் நிலை நால் வகையுள் ஒரு காலை நிலையாக ஊன்றி ஒருகாலை மடக்கி நிற்கும் நிலை (பிங்.);; position of an archer in which one leg is held straight and the other bent, one of four {}. 3. எண் வகை மணங்களுள் துயின்றாள், களித்தாள், மூத்தாள், இழிந்தவள் முதலிய மகளிரைச் சேரும் மணம்; a form of sexual dealing in which a man embraces a sleeping or intoxicated woman or a woman older than himself or of a lower caste as prevailing among the {}. த.வ. பூதம் [U. {} → த. பைசாசம்.] பைசாசம்2 paicācam, பெ.(n.) 1. இரும்பு (சங்.அக.);; iron. 2. பேய்; devil. (சா.அக.);. [U. {} → த. பைசாசம்.]

பைசாசி	பைசாசி1 paicāci, பெ.(n.) 1. வடதமிழ் எனப்பட்ட பிராகிருத மொழியின் கிளை மொழி (சி.சி.பாயி.2, மறைஞா.);;{} a prakrit dialect. 2. சடாமாஞ்சி; spikenard. 3. பெண் பிசாசு; she-goblin. [U. {} → த. பைசாசி.] பைசாசி2 paicāci, பெ.(n.) சடாமாஞ்சி; a kind of medicinal grass valerian or Indian spinard (சா.அக.);.
பைசாத்தும்புலி	பைசாத்தும்புலி paicāttumbuli, பெ.(n.) தூம்பரவாலி; a plant (சா.அக.);.
பைசார்	பைசார் paicār, பெ.(n.) காலில் அணியும் சோடு (வின்.);; slippers, Indian shoes. த.வ. அடிபுதை அரணம் [U. {} → த. பைசார்.]
பைசு	பைசு paisu, பெ.(n.) பால் (சங்.அக.);; milk. [U. payas → த. பைசு.]
பைசுன்யம்	பைசுன்யம் paisuṉyam, பெ.(n.) இவறன்மை (உலோபம்);; miserliness. "பைசுன்ய பண்பினர்" (பாடு.28, அடியவர்);. த.வ. இவறற்றன்மை [Skt. {} → த. பைசுன்யம்.]
பைத்தியக்காரத்தனம்	பைத்தியக்காரத்தனம் paittiyakkārattaṉam, பெ.(n.) மூடத்தனம்; the state of being imbecile (சா.அக.);.
பைத்தியக்காரன்	பைத்தியக்காரன் paittiyakkāraṉ, பெ.(n.) பித்தம் பிடித்தவன்; a mad or insane man (சா.அக.);. த.வ. கோட்டி
பைத்தியங்காரி	பைத்தியங்காரி paittiyaṅgāri, பெ.(n.) புகையிலை; tobacco (சா.அக.);.

பைத்தியச்சாலை	பைத்தியச்சாலை paittiyaccālai, பெ.(n.) பித்தர்சாலை; dark house (சா.அக.);. [பைத்தியம் + சாலை.]
பைத்தியச்சுரம்	பைத்தியச்சுரம் paittiyaccuram, பெ.(n.) பித்தத்தினால் வெறியையுண்டாக்குமோர் வகைக் காய்ச்சல்; a kind of fever brought about by excess of bile humour causing perplexity of mind or madness which is due to the billious affection (சா.அக.);. [பைத்தியம் + சுரம்.]
பைத்தியநாடி	பைத்தியநாடி paittiyanāṭi, பெ.(n.) 1. பித்தநாடி; pulse indicating the bile humour; bilious condition indicated by pulsation. 2. கோட்டிக்காரரின் நாடி நடை; the pulsation indicating insanity (சா.அக.);. [பைத்தியம் + நாடி.]
பைத்தியநீக்கி	பைத்தியநீக்கி paittiyanīkki, பெ.(n.) கோட்டியை நீக்கு மூலிகைகள், மிளகு, சித்திரத்தை, கோட்டம், அதிமதுரம், கிரந்திநாகம், விலாமிச்ச வேர், சீரகம், காட்டுச் சீரகம், பிளப்புச் சீரகம், கொத்துமல்லி, செங்கடுகு, வெண் சிவதை வேர், குங்குமப்பூ, அட்டுப்பு, கல்லுப்பு; drug that alleviate insanity (சா.அக.);. [பைத்தியம் + நீக்கி.]
பைத்தியப்புலப்பம்	பைத்தியப்புலப்பம் paittiyappulappam, பெ.(n.) வெறிப்பிதற்றலான மூளைக் கோளாறு; delirium (சா.அக.);. த.வ. வெறிப்புலம்பல் [பைத்தியம் + புலப்பம்.]
பைத்தியப்புலம்பல்	பைத்தியப்புலம்பல் paittiyappulambal, பெ.(n.) பிதற்றல்; raving (சா.அக.);. [பைத்தியம் + புலம்பல்.]
பைத்தியம்	பைத்தியம் paittiyam, பெ.(n.) பித்தமானது தலையின் மேலேறி செருக்கை (அகங் காரத்தை); எழுப்பு வதினால் அறிவுமயக்கம் (பிரமை); தோன்றி மனம்விட்டுக் கூத்தாடி வெளிவந்து பிசாசு கொண்டவன்போல் திரியும் ஒரு வகை நோய்; a mental affection causing a disordered intelect and furiousness due to action of bile entering the brain (சா.அக.);. த.வ. மனநோய், தெரள் [Skt. paittiya → த. பைத்தியம்.]
பைத்தியமான	பைத்தியமான paittiyamāṉa, பெ.எ. (adj.) 1. பித்துக்கொண்ட; rabid. 2 பைத்தியங் கொண்ட; mad (சா.அக.);.

பைத்தியமிறக்கு வோன்	பைத்தியமிறக்குவோன் paittiyamiṟakkuvōṉ, பெ.(n.) பைத்திய நோயைத் தீர்ப்போன்; a specialist in the treatment of insanity - Alienist (சா.அக.);. [பைத்தியம் + இறக்குவோன்.]
பைத்தியமிறங்கல்	பைத்தியமிறங்கல் paittiyamiṟaṅgal, பெ.(n.) பித்தம் குறைதல்; reduction of bile humour; reduction of madness (சா.அக.);. [பைத்தியம் + இறங்கல்.]
பைத்தியமேகம்	பைத்தியமேகம் paittiyamēkam, பெ.(n.) பித்தமேகம்; mega disease due to vitiation of bile humour (சா.அக.);. [பைத்தியம் + மேகம்.]
பைத்தியரோகம்	பைத்தியரோகம் paittiyarōkam, பெ.(n.) 1. மனநோய், கோட்டி; a disease, lunacy, insanity and other mental disorders are due to want of mental equilibrium. 2. பித்த மயக்கம்; giddiness. 3. தலைசுற்றல்; vertigo (சா.அக.);. த.வ. மனநோய், தெரள்
பைத்தியவிகாரம்	பைத்தியவிகாரம் paittiyavikāram, பெ.(n.) பித்தத்தால் அடையும் மாறுதல்; change in attitude and character due to insanity (சா.அக.);. த.வ. வெறிமாற்றம்
பைத்தியன்	பைத்தியன் paittiyaṉ, பெ.(n.) கோட்டிக்காரன்; madman. த.வ. கோட்டி [Skt. paittiyam → த. பைத்தியன்.]
பைதிருதி	பைதிருதி paidirudi, பெ.(n.) கொடிச் சம்பங்கி; sampac creeper (சா.அக.);.
பைபிள்	பைபிள் baibiḷ, பெ.(n.) கிறித்தவர் வேதாகமம்; bible. [E. bible → த. பைபிள்.]

பைபீலவாதம்	பைபீலவாதம்1 paipīlavātam, பெ.(n.) அறுபத்து நாலு கலையுள் எறும்பு முதலிய உயிரிகளின் மொழிகளை அறியும் கலை (யாழ்.அக.);; the art of upwards one of {}-kalai. [Skt. pai-pila-{} → த. பைபீலவாதம்.] பைபீலவாதம்2 paipīlavātam, பெ.(n.) பீலுவாதம்; a system of meta physics. [Skt. {} → த. பைபீலவாதம்.]
பைபீலிகாவாதம்	பைபீலிகாவாதம் paipīlikāvātam, பெ.(n.) பைபீலவாதம்1 பார்க்க;see {}. [Skt. {} → த. பைபீலிகாவாதம்.]
பைமாசு	பைமாசு paimācu, பெ.(n.) 19ஆம் நூற் றாண்டில் ஆங்கிலேயர்களால் இந்தியா விற் செய்யப்பட்ட நிலவளவு; land measure-ment made early in the nineteenth century by the British in India. [U. {} → த. பைமாசு.]
பைமாசுதார்	பைமாசுதார் paimācutār, பெ.(n.) நிலவளவு செய்யும் அலுவலர்; surveyor. [U. {} → த. பைமாசுதார்.]
பைமூலவாதம்	பைமூலவாதம் paimūlavātam, பெ.(n.) 1. எறும்புகளின் பேச்சறிதல்; a science studying the language of ants. 2. பிபீலவாதம்; a system of philosophy amongst ancients (similar to Epicurean philosophy); about the theory of atoms and atomic nature (சா.அக.);.
பைரவம்	பைரவம் pairavam, பெ.(n.) 1. கொடுமைத் தன்மை (வின்.);; terribleness. 2. அச்சம் (வின்.);; dread, awe, fear. 3. சிவசமய வகை; a subdivision of Saiva religion. 4. செவ்வழியாழ்த் திறங்களுள் ஒன்று (பிங்.);; an ancient secondary melody-type of {} class. [Skt. bhairava → த. பைரவம்.]
பைரவன்	பைரவன் pairavaṉ, பெ.(n.) 1. சிவத் திருமேனிகளுள் ஒருவரான வைரவக் கடவுள்; a manifestation of Siva. 2. நிசாதனக்கும் இழிகுலப் (சூத்திரப்); பெண்ணுக்கும் பிறந் தவன்; man born of a {} and a {} woman. "பின்னவர்மாது நிடாதனைப் புணரப் பிறந்தவன் பைரவனென்பான்" (சூத.சிவமான். 12, 31);. [Skt. bhairava → த. பைரவன்.]
பைரவி	பைரவி pairavi, பெ.(n.) 1. கொற்றவை;{}. "பைரவி யகம்படியரே" (தக்கயாகப். 431);. 2. ஒரு வகைப்பண்; a specific melody type (பரத. இராக.56);. த.வ. காளி [Skt. bhairavi → த. பைரவி.]

பைராகி	பைராகி pairāki, பெ.(n.) வடநாட்டுத் துறவி; asceticpilgrim from North India. த.வ. துறவி [U. {} → த. பைராகி.]
பைல்வான்	பைல்வான் pailvāṉ, பெ.(n.) மற்போர் செய்வோன்; athlete, wrestler, pugilist. த.வ. மற்போராளன் [U. {} → த. பைல்வான்.]
பொக்கிசக்காரன்	பொக்கிசக்காரன் pokkisakkāraṉ, பெ. (n.) 1. கருவூலத்தின் பொறுப்பாளி; treasurer. 2. பெருந்தனக்காரன் (யாழ்.அக.);; rich man. த.வ. காசுக்கடைக்காரன் [Skt. pokkisam → த. பொக்கிசம்+காரன்.]
பொக்கிசம்	பொக்கிசம் pokkisam, பெ.(n.) 1. அரசுக் கருவூலம்; treasury. 2. கருவூலவேலை பார்க்கும் பணி; office of a treasurer. "பொக்கிசம் முத்திருளப்ப பிள்ளை' (I.M.P.Rd.);.
பொக்கிசசாலை	பொக்கிசசாலை pokkisasālai, பெ.(n.) பொருட்களின் சேமவிடம்; treasury. [Skt. pokkisam.]
பொக்கிசதார்	பொக்கிசதார் pokkisatār, பெ.(n.) பொக்கிசக்காரன் (இக்.வ.); பார்க்க;see {}. த.வ. பெருந்தனக்காரர் [Skt. pokkisam.]
பொக்கிசப்பெட்டி	பொக்கிசப்பெட்டி pokkisappeṭṭi, பெ.(n.) பணம் முதலியன வைக்கும் பேழை (வின்.);; chest for money and other valuables. த.வ. பணப்பெட்டி [Skt. pokkisam → த. பெட்டி.]

பொக்கிசவீடு	பொக்கிசவீடு pokkisavīṭu, பெ.(n.) பொக்கிசசாலை பார்க்க;see {}. த.வ. கருவூலம் [Skt. pokksam + த. வீடு.]
பொடிமாசு	பொடிமாசு poḍimācu, பெ.(n.) 1. வெஞ்சன வகை; a kind of relish. 2. சிற்றுண்டி வகை (மதி. க. ii, 15);; a confection. த.வ. உசிலி
பொதீலகம்	பொதீலகம் potīlagam, பெ.(n.) பூனைப்புல்; a kind of grass (சா.அக.);.
பொலீசு	பொலீசு polīcu, பெ.(n.) 1. காவல்துறை; police. 2. காவலர்; constable. த.வ. காவல் [E. police → த. பொலீசு.]
போக்கியதார்	போக்கியதார் pōkkiyatār, பெ.(n.) பயனீட்டு (அனுபோக); ஒற்றிக்காரன்; usufructuary mortgage. [Skt. {}+U. {} → த. போக்கியதார்.]
போக்கியதாரன்	போக்கியதாரன் pōkkiyatāraṉ, பெ.(n.) போக்கியதார் பார்க்க;see {}. [Skt. {} + U.dar → த. போக்கியதாரன்.]
போக்கியப்பொருள்	போக்கியப்பொருள் pōkkiyapporuḷ, பெ.(n.) நுகர்ச்சிக்குரிய பண்டம் (சங்.அக.);; object of enjoyment. த.வ. நுகர்பொருள் [Skt. {} → த. போக்கியம்+பொருள்.]
போக்கியபத்திரம்	போக்கியபத்திரம் bōkkiyabattiram, பெ.(n.) பயனீட்டு (அனுபோக); ஒற்றிச்சீட்டு; usufructuary mortgage deed. த.வ. ஒற்றியாவணம் [போக்கியம் + பத்திரம்.] [Skt. {}+ → த. போக்கியம்+பத்திரம்.]

போக்கியம்	போக்கியம்1 pōkkiyam, பெ.(n.) 1. நுகர் பொருள்; object of enjoyment. "தாரகபோசக போக்கியங்கள் எல்லாம்" (ஈடு, 6, 7, 1);. 2. கருமாவின் நுகர்ச்சி (வின்.);; experience of good or evil karma. 3. செல்வம் (வின்.);; felicity, wealth. 4. ஒற்றியுரிமையின் வருவாய் (உ.வ.);; use, usefruct. 5. ஒற்றியுரிமை (இ.வ.);; mortgage with possession. 6. பொருளுக்காகவும் நால்வகைச் சேனைக்காகவும், சிற்பம் நாட்டியம் முதலியவற்றிற்காகவும் செலவு செய்யும் பொருள் (சுக்கிரநீதி, 98);; royal revenue spent on coinage, jewels, army, artisans. [Skt. {} → த. போக்கியம்.] போக்கியம்2 pōkkiyam, பெ.(n.) சித்திரக் கவி வகை (யாப். வி.497);; a kind of metrical composition. த.வ. ஓவியச் செய்யுள் [Skt. {} → த. போக்கியம்.]
போகக்கலப்பை	போகக்கலப்பை pōkakkalappai, பெ.(n.) நுகர்ச்சிக்குரிய பல்வகைப் பண்டம்; object of enjoyment. "அரும்பெறன் மரபிற்போகக் கலப்பையும் பொறுத்தனர் மயக்கி" (பெருங்.உஞ்சைக்.38, 177);. த.வ. நுகர்வுப் பண்டங்கள் [Skt. {} → த. போகம்+கலப்பை.]
போகக்கலவை	போகக்கலவை pōkakkalavai, பெ.(n.) உயர்ந்த கலவைச் சாந்து; perfumed paste. "போகக்கலவை யாகத்தப்பி" (பெருங். இலாவாண.18, 108);. த.வ. சந்தனக்களபம் [Skt. {} → த. போகம்+கலவை.]
போகக்களஞ்சி	போகக்களஞ்சி pōkakkaḷañji, பெ.(n.) 1. பாவை; lady. 2. பெண்; girl (சா.அக.); [போகம் + களஞ்சி.]
போககாண்டம்	போககாண்டம் pōkakāṇṭam, பெ.(n.) சுத்தாசுத்தத்துவம் (சி.சி.2,70); பார்க்க;see {}. [Skt. {} → த. போககாண்டம்.]
போகக்குளிகை	போகக்குளிகை pōgagguḷigai, பெ.(n.) கலவி மாத்திரை; a pill to increase the virility or power of sexual intercourse (சா.அக.);. [போகம் + குளிகை.]
போககாமி	போககாமி pōkakāmi, பெ.(n.) உலக வின்பத்தை விரும்புபவன்-ள் (ஞானபூசா.10, உரை);; worldly person. [Skt. {} → த. போககாமி.]

போககாரகன்	போககாரகன் pōgagāragaṉ, பெ.(n.) பிறப்பியக்காரனின் மகிழ்நுகர்ச்சிகளைக் குறிக்கும் வெள்ளிக்கோள் (சுக்கிரன்);; the planet venus, as indicative of marital happiness, enjoyment of pleasures. த.வ. வெள்ளிக்கோள் [Skt. {} → த. போககாரகன்.]
போககாரிகை	போககாரிகை pōgagārigai, பெ.(n.) சிவனியக் கொண்முடிபு நூல்; treatise on saiva {} philosophy. [Skt. {} → த. போககாரிகை.]
போகசக்தி	போகசக்தி1 pōkasakti, பெ.(n.) கலவிக்குரிய ஆண்மை; power of sexual intercourse; vital power (சா.அக.);. த.வ. பேராண்மை [போகம் + சக்தி.]
போகசத்தி	போகசத்தி2 pōkasatti, பெ.(n.) போகசிவனது ஆற்றல்; the Sakti of Siva in his {} aspect (சி.சி.2, 75, மறைஞா.);. [Skt. {} → த. போகசத்தி]
போகணம்	போகணம் pōkaṇam, பெ.(n.) பெருமருந்து எனும் செடி; a turning plant, Indian birth wort (சா.அக.);.
போகத்தானம்	போகத்தானம் pōkattāṉam, பெ.(n.) 1 உடல் (சங்.அக.);; body. 2. நுகர்ச்சிக் குறிய இடம் (ஆனந்தமய கோசம்); (யாழ்.அக.);; the sheath of bliss. 3. கணியத்தில் செல்வம், மகிழ்ச்சி போன்றவற்றைக் (போகங்களைக்); குறிக்கும் ஏழாமிடம்; the seventh house from the ascendant as indicating marital ppiness. [Skt. {} → த. போகம்+தானம்.]
போகதத்துவம்	போகதத்துவம் pōkadadduvam, பெ.(n.) சாதாக்கிய தத்துவம் (சி.போ.பா.பக்40);; the stage in which both knowledge and action are balanced. [Skt. {} → த. போகம்+தத்துவம்.]
போகநட்டி	போகநட்டி pōkanaṭṭi, பெ.(n.) இரு விளைச்சல் (போக); நிலங்களுக்கு இரண்டாம் விளைச்சலில் (போகத்தில்); நீரின்மை பற்றிச் செய்யும் வரிவிலக்கு (இ.வ.);; remission on double-crop land when there is no water for a second crop. த.வ. தீர்வைவிலக்கு [Skt. {} → த. போகநட்டி.]

போகநிதானம்	போகநிதானம் pōkanitāṉam, பெ.(n.) புணர்ச்சிக்குரிய காலம்; time suitable for copulation (சா.அக.);. [போகம் + நிதானம்.]
போகநீர்	போகநீர் pōkanīr, பெ.(n.) கருநீர் (விந்து);; seminal fluid, sperm. "போகநீர் பன்னீராற் போக்கியே" (விறலிவிடு.576);. [Skt. {} → த. போகம்+நீர்.]
போகப்பவிந்திரி	போகப்பவிந்திரி pōkappavindiri, பெ.(n.) 1. ஏகம்பச்சாரம்; a kind of salt mineral. 2. (போகம்); புணர்ச்சி; intercourse, enjoyment (in philosophy); it is the perception of objects upon which enjoyment (சா.அக.);.
போகபத்திரம்	போகபத்திரம் bōkabattiram, பெ.(n.) ஒரு பொருளைப் பயன்கொள்ள எழுதிக் கொடுக்கும் ஆவணம் (சுக்கிரநீதி, 93);; document granting the use of specific property. [Skt. {} → த. பத்திரம்.]
போகபந்தம்	போகபந்தம் bōkabandam, பெ.(n.) ஆதனைக் (ஆன்மாவைக்); கட்டுப்படுத்தும் உலகவின்பம் (வின்.);; worldly pleasures, as ensnaring the soul. த.வ. உலகப்பற்று [Skt. {} → த. போகபந்தம்.]
போகபிசாசிகை	போகபிசாசிகை bōgabicācigai, பெ.(n.) பசி; hunger (சா.அக.);. [போகம் + பிசாசிகை.]
போகபுவனம்	போகபுவனம் bōkabuvaṉam, பெ.(n.) வினைப்பயனை நுகருமிடமாகிய துறக்க நிரயங்கள்; heavens and hells, as the regions where the fruits of one's actions in this world are experienced. "போகபுவன முண்டென" (மணிமே.27:44);. [போகம் + புவனம்.] [Skt. {} → த. போகபுவனம்.]

போகபூமி	போகபூமி1 pōkapūmi, பெ.(n.) 1. துறக்கம் (சொர்க்கம்);; svarga, as a place of enjoyment. 2. விளைநிலம் (சது.);; fruitful field. 3. ஆதியரிவஞ்சம், நல்லரி வஞ்சம், ஏமதவஞ்சம், ஏமவஞ்சம், தேவகுருவம், உத்தரகுருவம் என அறுவகைப்பட்ட போக நுகர்ச்சியிடங்கள்; blissful regions where the fruits of good karma are enjoyed, six in number, viz., {}, uddara-kuruvam, dist, fr. {} 4. மாக்கள் புசித்தற்கு இடமாக வுள்ள முப்பத்தாறு தத்துவங்கள் (சதாசிவ.85);; categories, 36 in number, as the regions for enjoyment of karma by souls. த.வ. நுகர்புலம் [Skt. {} → த. போகபூமி.] போகபூமி2 pōkapūmi, பெ.(n.) கரும பலத்தை நுகர்தற்குரிய இடப்பகுதி; place for enjoyment of the fruits of karma, dist. karuma-{}. "இதுதான் நவகண்டமாய் அதில் எட்டுக்கண்டமும் போகபூமியாய் ஒன்பதாம் கண்டமான பரதகண்டம் கருமபூமியா யிருக்குமென்றபடி" (திவ். திருச்சந்.8, வ்யா, பக்.27);. த.வ. நுகர்வு நிலம் [Skt. {} → த. போகபூமி2.]
போகபூமியர்	போகபூமியர் pōkapūmiyar, பெ.(n.) பதினெண்கணத்துள் ஒருசாரார் (பிங்.);; a class of demigods, one of {} (பிங்.);. [Skt. {} → த. போகபூமியர்.]
போகபோக்கியம்	போகபோக்கியம் pōkapōkkiyam, பெ.(n.) 1. நுகர்ச்சிப் பொருள் (சங்.அக.);; object of enjoyment. 2. செல்வநுகர்வு (வின்.);; prosperity, enjoyment of wealth. [Skt. {} → த. போகபோக்கியம்.]

போகம்	போகம்1 pōkam, பெ.(n.) 1. எண்வகைப் போகம் பார்க்க;see {}. 2. இன்பம்; pleasure, happiness. "போகம் வைத்த பொழில்" (தேவா.639, 9);. 3. புணர்ச்சி; sexual enjoyment. "புணர்முலையார் போகத்தே மையலுற" (திருவாச.51, 3);. 4. உண்ணுகை; eating. "உயிரின் போகம் வெறுத்தனமைனும்" (கம்பரா.முதற்போ.148);. 5. பழவினைப்பட்டறிவு (அனுபவம்);; experience, as a result of past karma, whether painful or pleasant. 6. செல்வம்; perity, wealth. 7. விளைவு; crop, produce of a season. "போகந்தரு சீர்வயல்" (தேவா.70);. 8. கூலி (யாழ்.அக.);; wages. 9. பாம்பினுடல் (சூடா.);; body of a snake. "அனந்தன் மோகத்தில்" (உத்தரரா.தோத்திர.17);. 10. பாம்பின் படம் (யாழ்.அக);; hood of cobra.
போகமகள்	போகமகள் pōgamagaḷ, பெ.(n.) 1. இன்ப நுகர்ச்சிக்குரியவளாகக் கருதப்படும் பெண்; woman, considered an object of enjoyment. "போகமகள் புகழ்த் தந்தை" (திவ்.திருவாய். 4, 8, 9);. 2. மனைவி; wife. "போகமகளிர் வலக்கண் குடித்த" (சீவக. 2173);. 3. போகத்திரீ பார்க்க (இ.வ.);;see {}. [Skt. {}+ → த. போகம்+மகள்.]
போகமிகவாசி	போகமிகவாசி pōgamigavāci, பெ.(n.) முட்பலாசு என்னும் மரம்; tree {}. (சா.அக.);.
போகமுண்டாக்கி	போகமுண்டாக்கி pōkamuṇṭākki, பெ.(n.) காமத்தை மூட்டுப் பொருள்; drug that increases the sexual power; following are a few such drugs. நறுந்தாளி, நன் முருங்கை, தூதுளம், பசளை, அறுகீரை. இதிலொன்றைப் புளிநீக்கி நெய்யிட்டு உண்ண நிருவாகம் உண்டாம். (சா.அக.);. [போகம் + உண்டாக்கி.]
போகரோகணி	போகரோகணி pōkarōkaṇi, பெ.(n.) புல்லூரி; a parasitic plant (சா.அக.);. [போகம் + ரோகணி.]

போகவதி	போகவதி pōkavadi, பெ.(n.) 1. நாக லோகத்துத் தலைநகரம் (பிங்.);; the city of the serpent race in the other world. 2. நல்ல பெண் (சங்.அக.);; prosperous, happy woman. [Skt. {} → த. போகவதி.]
போகவதிக்கிறை	போகவதிக்கிறை pōkavadikkiṟai, பெ.(n.) போகவதிநகர்க்கு அரசனான அனந்தன் (பிங்.);;{}, the serpent lord of {}. [Skt. {}-vathi → த. போகவதிக்கிறை.]
போகவரிசி	போகவரிசி pōkavarisi, பெ.(n.) கார்போக வரிசி, போகி பார்க்க;see {} (சா.அக.);. [போகம்+அரிசி.]
போகவலிமை	போகவலிமை pōkavalimai, பெ.(n.) பெண்ணிடம் புணர்ச்சி செய்யும் திறன்; the power of sexual intercourse (சா.அக.);. [போகம் + வலிமை.]
போகவிச்சை	போகவிச்சை pōkaviccai, பெ.(n.) புணர்ச்சியில் ஆசை; liking to have intercourse (சா.அக.);. த.வ. புணர்விருப்பு [போகம் + இச்சை.]
போகவிடயம்	போகவிடயம் pōkaviḍayam, பெ.(n.) இன்பத்தைத் துய்த்தல்; enjoyment. "போகவிடயங்களுண் மையால்" (வேதா. சூ.165);. த.வ. பெண்ணின்பம் பெறல் [Skt. {} → த. போகவிடயம்.]
போகவிர்த்தி	போகவிர்த்தி pōkavirtti, பெ.(n.) நல்லரிசி; increase of harvest (சா.அக.);.
போகவிருத்திக்கீரைகள்	போகவிருத்திக்கீரைகள் pōgaviruttigāraigaḷ, பெ.(n.) நறுந்தாளி, நன்முருங்கை, தூதுவளை, பசளை, அறுகீரை; the greens that increase the power of virility; they are given above (சா.அக.);. [போகம்+விருத்தி+கீரைகள்.] [p]

போகவிருப்பம்	போகவிருப்பம் pōkaviruppam, பெ.(n.) போகவிச்சை பார்க்க;see {} (சா.அக.);. த.வ. புணர்விருப்பு [போகம் + விருப்பம்.]
போகப்பெண்	போகப்பெண் pōkappeṇ, பெ.(n.) 1. வைப்பாட்டி; concubine. 2. வானுலகக் கணிகை (வின்.);; courtezan of svarga (w.);. 3. கணிகை; courtezan (யாழ்.அக.);. [Skt. {}.]
போகன்	போகன் pōkaṉ, பெ.(n.) சிவத்திரு மேனிகளுள் ஒன்று; an aspect of Siva. "சதாசிவ னென்றும் போகனென்றும்... பன்னிரண்டு பெயரும் பெற்று நிற்பன்" (சி.சி. 1, 65, ஞானப்.);. [Skt. {} → த. போகன்.]
போகாங்கம்	போகாங்கம் pōkāṅgam, பெ.(n.) சிவகணாதிபர் (வின்.);;{} and other chief attendants of Siva, as subserving his enjoyment (w.);. [Skt. {} → த. போகாங்கம்.]
போகாந்தராயம்	போகாந்தராயம் pōkāndarāyam, பெ.(n.) துய்த்தற்குரிய போகங்களை விலக்குகை (சீவக. 3081, உரை);; renunciation of worldly enjoyments. [Skt. {} → த. போகாந்த ராயம்.]
போகாநிழலி	போகாநிழலி pōkāniḻli, பெ.(n.) சாயாமரம் (சாயாவிருட்சம்);; a kind of tree which does not cast its shadow (சா.அக.);.
போகாவத்தை	போகாவத்தை pōkāvattai, பெ.(n.) உலகத்தைப் படைத்துக் காக்கும் சிவனது நிலை (சி.போ.பா. அருந்தொடர், பக்.21, சுவாமிநா.);; the state of Siva, as the creator and protector of the world. [Skt. {}+ava-stha → த. போகாவத்தை.]
போகாவாசம்	போகாவாசம் pōkāvācam, பெ.(n.) அந்தப் புரம் (யாழ்.அக.);; woman's apartments in Palace. த.வ. உவளகம் [Skt. {} → த. போகா+வாசம்.]

போகி	போகி1 pōkittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கலவி இன்பம் நுகர்தல்; to enjoy sexual pleasure. 2. வினையின் பயனுகர்தல்; to experience pleasure or pain, as a result of karma. 3. புணர்தல்; to copulate. த.வ. உடலுறவு கொள்ளல் [Skt. {} → த. போகி1-த்தல்.] போகி2 pōki, பெ.(n.) 1. இந்திரன் (பிங்.);;{}. "போகிதரு காளி" (கந்தபு.அமரர்சிறை. 31);, 2. வெள்ளிக் கோள் (நாமதீப.101);; venus. 3. பாம்பு (பிங்.);; snake. 4. செல்வந்தன்; wealthy man, man of good forture and prosperity, epicure. "இருபோது போகியே" (நீதிவெண்.9);. 5. தலைமைக்காரன் (யாழ்.அக.);; headman. [Skt. {} → த. போகி.] போகி
போகிகாந்தம்	போகிகாந்தம் pōkikāndam, பெ.(n.) காற்று; wind (சா.அக.);. [போகி+காந்தம்.]
போகித்தூரிதம்	போகித்தூரிதம் pōkiddūridam, பெ.(n.) மணித்தக்காளி; a plant (சா.அக.);. த.வ. சிறுமணித்தக்காளி [போகிச+தூரிதம்.]
போகிதேரம்	போகிதேரம் pōkitēram, பெ.(n.) புளி நறளைக் கிழங்கு; the root of a creeper (சா.அக.);. த.வ. புளியம்பிரண்டைக் கிழங்கு [போகி + தேரம்.]

போசகம்	போசகம்1 pōcagam, பெ.(n.) எட்டி மரம்; a tree nuxvomica (சா.அக.);. போசகம்2 pōcagam, பெ.(n.) ஊட்டமாய் வளர்க்கை; that which nourishes. "தாரக போஷக போக்கியங்களும்" (ஈடு, 6, 7, 1);. [Skt. {} → த. போசகம்.]
போசகன்	போசகன் pōcagaṉ, பெ.(n.) 1. வளர்ப்பவன்; one who cherishes or nourishes. 2. ஆதரிப்பவன்; patron. 3. ஒருவனை இளமையிற் காப்பாற்றுபவன் (இக்.வ.);; guardian. [Skt. {} → த. போசகன்.]
போசகி	போசகி pōcagi, பெ.(n.) அகத்திக் கீரைமரம்; a tree-sesbania grandiflora alias coronilla grandiflora (சா.அக.);.
போசணக்கோளாறு	போசணக்கோளாறு pōcaṇakāḷāṟu, பெ.(n.) உணவு வகையிலேற்பட்ட குழப்பம்; derangement of the nutrition (சா.அக.);. [போசணம்+கோளாறு.]
போசணசாலை	போசணசாலை pōcaṇacālai, பெ.(n.) குழந்தைகளைப் பால் கொடுத்து வளர்க்கு மிடம்; nursing home (சா.அக.);. [Skt. poshana → த. போசணம்+சாலை.]
போசணத்தந்துகி	போசணத்தந்துகி pōcaṇattandugi, பெ.(n.) ஊட்டச் சத்தை எடுத்துச் செல்லும் தந்துகி; lacteal, the primary lymphatic vessel that remains in the centre of intestina villies is known as lacteal (சா.அக.);. [போசணம்+தந்துகி.]
போசணநாடி	போசணநாடி pōcaṇanāṭi, பெ.(n.) உயிர் நாடி என்னும் குருதிக்குழாய்; arteries contributing to the assimilation of food nutrient (சா.அக);. [போசணம்+நாடி.]
போசணம்	போசணம் pōcaṇam, பெ.(n.) 1. உடம்பை வளர்த்து வலுவைக் கொடுக்குந் தொழில்; nutriment. 2. கொழுப்பிக்குமுணவு: nourishing food (சா.அக.);. த.வ. நல்லுணா, வல்சி

போசணரோகம்	போசணரோகம் pōcaṇarōkam, பெ.(n.) ஊட்டச்சத்துக் குறைவினால் உண்டாகும் நோய் அல்லது உடற்குறைபாடு; any disease or disorder to nutritional cause (சா.அக.);. [போசணம்+ரோகம்.]
போசணை	போசணை pōcaṇai, பெ.(n.) நன்கு வளர்க்கை; fastering, nourishing, cherishing. [Skt. {} → த. போசணை.]
போசம்	போசம் pōcam, பெ.(n.) போசகி பார்க்க;see {} (சா.அக.);.
போசரோகணி	போசரோகணி pōcarōkaṇi, பெ.(n.) கடுகுரோகிணி; root of a plant (சா.அக.);.
போசலம்	போசலம் pōcalam, பெ.(n.) தஞ்சாவூர் மராட்டிய அரசரின் குலப்பெயர் (சரபேந்திர பூபாலக் குறவஞ்சி); the family name of the Tanjore Maharatta rulers. [Mhr. {} → த. போசலம்.]
போசன்	போசன் pōcaṉ, பெ.(n.) 1. வடமொழிக் கவிஞுரைப் போற்றிய அரசன்; a king, famous as a patron of Sanskrit poets. "போசன் கவிஞருக்கே மோதப் பரிந்தளித்து" (சோ-மே. முதுமொழி.24);. 2. கள்ளத்தொடர்பில் அரசி பெற்ற பிள்ளை (சங்.அக.);; son born of a lady of royal family in liaison. [Skt. {} → த. போசன்.]
போசனக்குழல்	போசனக்குழல் pōcaṉakkuḻl, பெ.(n.) உணவுக் குழாய்; alimentary canal (சா.அக.);. த.வ. உணவுக் குழல் [போசனம் + குழல்.]
போசனக்குறடா	போசனக்குறடா pōcaṉakkuṟaṭā, பெ.(n.) 1. மிளகாய்; chilly; fruit of a plant. 2. ஊறுகாய்; fruit such as limes, mango, etc. preserved in salt (சா.அக.);. [போசனம் + குறடா.]

போசனகத்தூரி	போசனகத்தூரி pōcaṉagattūri, பெ.(n.) நாரத்தங்காய் அல்லது கச்சல்; fruit of a variety of citrus tree (சா.அக.);. [போசனம் + கத்தூரி]
போசனகுடாரி	போசனகுடாரி pōcaṉaguṭāri, பெ.(n.) சீரகம்; cumin seeds of the plant (சா.அக.);. [போசனம் + குடாரி.]
போசனசஞ்சீவி	போசனசஞ்சீவி pōsaṉasañsīvi, பெ.(n.) எட்டுவகைக் குன்மத்திற்குக் கொடுக்கப்படும் மருந்து; a medicine given for the eight kind of gunmum (சா.அக.);.
போசனசாலை	போசனசாலை pōcaṉacālai, பெ.(n.) 1. அன்னம் படைக்குமிடம் (மணிமே.20, 7, அடிக்குறிப்பு);; dining hall. 2. விலைக்கு உணவு பெறுமிடம்; hotel. [Skt. {}+saukhya → த. போசனசாலை.]
போசனசௌக்கியம்	போசனசௌக்கியம் pōsaṉaseḷakkiyam, பெ.(n.) 1. நல்லுணவு; wholesomeness or pleasantness of food. 2. நல்வாழ்க்கை; good living. [Skt. {}+ → த. போசனசௌக்கியம்.]
போசனப்பதார்த்தம்	போசனப்பதார்த்தம் pōcaṉappatārttam, பெ.(n.) தின்பண்டம்; eatables (சா.அக.);. த.வ. உண்பண்டம் [போசனம்+பதார்த்தம்.]
போசனப்பரிகாரம்	போசனப்பரிகாரம் pōcaṉapparikāram, பெ.(n.) பேருண்டிவிழைவு (போசனப்பிரியம்);; gastronome (சா.அக.);. த.வ. சாப்பாட்டுக்காரன் [போசனம்+பரிகாரம்.]
போசனப்பிரியன்	போசனப்பிரியன்1 pōcaṉappiriyaṉ, பெ.(n.) பேருணவு கொள்வோன்; வயிறுதாரி; a glutton (சா.அக.);. த.வ. பேருண்டியாளன்;பெருவயிற்றன் போசனப்பிரியன்2 pōcaṉappiriyaṉ, பெ.(n.) பிள்ளையார் (வின்.); (நாமதீப.28);; God {}. [Skt. {}+priya → த. போசனப்பிரியன்.] [p]

போசனப்பெருக்கம்	போசனப்பெருக்கம் pōcaṉapperukkam, பெ.(n.) வயிற்றுத்தீ மிகுவதால் அதிகமாகச் சாப்பிடுகை; eating more due to excessive hunger (சா.அக.);. த.வ. ஆனைத்தீ [போசனம்+பெருக்கம்.]
போசனம்	போசனம் pōcaṉam, பெ.(n.) 1. உணவு; food. 2. உண்ணுகை (சூடா.);; eating, feeding. [Skt. {} → த. போசனம்.]
போசனவிதி	போசனவிதி pōcaṉavidi, பெ.(n.) உணவு கொள்ளும்போது கவனித்தற்குரிய நெறிகள் (வேதா. சூ.184, உரை);; rules about taking food. [Skt. {} → த. போசனம்+விதி.]
போசனாங்கம்	போசனாங்கம் pōcaṉāṅgam, பெ.(n.) நால்வகை யுண்டிகளையும் உதவும் கற்பகம் (தக்கயாகப்.757, உரை, அடிக்குறிப்பு);; a celestial tree, a besto wing all kinds of food. [Skt. {} → த. போசனாங்கம்.]
போசனாசயம்	போசனாசயம் pōcaṉācayam, பெ.(n.) இரைப்பை; stomach (சா.அக.);. [போசனம்+ஆசயம்.]
போசனாந்தம்	போசனாந்தம் pōcaṉāndam, பெ.(n.) சாப்பிட்ட பிறகு, உண்ட பிறகு; at the end of meals (சா.அக.);.
போசாக்கு	போசாக்கு pōcākku, பெ.(n.) 1. போசணை பார்க்க;see {}. 2. விழிப்புணர்வு (ஜாக்கிரதை);; care. 'உனக்கு போசாக்குப் போராது'.
போசி-த்தல்	போசி-த்தல் pōcittal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) போற்றிக் காத்தல், ஆதரித்தல்; to foster, nourish, cherish, feed. [Skt. pus → த. போசி-த்தல்.]
போசிக்கத்தக்கன	போசிக்கத்தக்கன pōcikkattakkaṉa, பெ.(n.) உடலிற்கு ஊட்டத்தைக் கொடுப்பன; nutritions (சா.அக.);. [போசிக்க+தக்க.]
போசிக்குமுணவு	போசிக்குமுணவு pōcikkumuṇavu, பெ.(n.) உடம்பிற்கு வலுவைக் கொடுக்கும் உணவு; nourishing food (சா.அக.);. [போசிக்கும் + உணவு.]

போசிப்பு	போசிப்பு pōcippu, பெ.(n.) போசணை பார்க்க (இ.வ.);;see {}. [Skt. pus → த. போசிப்பு.]
போசியபுத்திரன்	போசியபுத்திரன் bōciyabuttiraṉ, பெ.(n.) வளர்ப்புப் பிள்ளை; adopted child. த.வ. ஏற்புப்பிள்ளை [Skt. {}+put-tra → த. போசியபுத்திரன்.]
போசியன்	போசியன் pōciyaṉ, பெ.(n.) 1. பிறரால் வளர்க்கப்படுபவள்-ன் (வின்.);; one who is brought up by a stranger. 2. வளர்ப்புப் பிள்ளை (யாழ்.அக.);; foster-son.
போசுதக்காய்	போசுதக்காய் pōcudakkāy, பெ.(n.) கசகசா நெற்று (வின்.);; dried poppy heads. [U. post → த. போசுதக்காய்.]
போசுதக்காய்ச்செடி	போசுதக்காய்ச்செடி pōcudakkāycceḍi, பெ.(n.) கசகசாச் செடி; poppy plant-garden poppy (சா.அக.);. த.வ. கசகசாச்செடி [Skt. postukkai → த. போசுதக்காய்.]
போசுகதாது	போசுகதாது pōcugatātu, பெ.(n.) மூவகைத் தாதுக்கள்; three dhathus (சா.அக.);. [Skt. poshaka + தாது.]
போடகசுரம்	போடகசுரம் pōṭagasuram, பெ.(n.) பயற்றளவு சிறு கொப்புளங்கள் உடம்பு முழுவதிலும் காணும் ஒருவகைக் காய்ச்சல்; fever due to the rising of blebs on the body (சா.அக.);. மறுவ. அம்மைச்சுரம். [போடகம்+சுரம்.]
போடகநாறி	போடகநாறி pōṭaganāṟi, பெ.(n.) போதக நாறி பார்க்க;see {} (சா.அக.);. [போடகம்+நாறி.]

போடசெமிக்கி	போடசெமிக்கி pōṭasemikki, பெ.(n.) வயிறு; stomach (சா.அக.);.
போடோபில்லி	போடோபில்லி pōṭōpilli, பெ.(n.) சீன நாட்டுச் செடி; a chinese plant (சா.அக.);.
போத்தல்	போத்தல் pōttal, பெ.(n.) கண்ணாடிக் குப்பி (இ.வ.);; bottle. [E. bottle → த. போத்தல்.]
போத்தா	போத்தா pōttā, பெ.(n.) 1. போக்தா பார்க்க;see {}. "நானே போத்தா" (விநாயகபு.83, 85);. 2. உண்போன்; one who eats. [Skt. {} → த. போத்தா.]
போத்திராயுதம்	போத்திராயுதம் pōddirāyudam, பெ.(n.) போத்திரி பார்க்க (சங்.அக.);;see {}. [Skt. {} → த. போத்திராயுதம்.]
போத்திருத்துவம்	போத்திருத்துவம் pōttiruttuvam, பெ.(n.) 1. நுகர்ச்சிக்கு வினைமுதலாதற்றன்மை (சி.சி.2, 80, சிவஞா.);; condition of being the enjoyer. 2. நுகரும் தன்மை (சி.சி.2, 80);; capacity or desire for enjoyment. [Skt. {}-tva → த. போத்திருத்துவம்.]
போதக்கிரியை	போதக்கிரியை pōtakkiriyai, பெ.(n.) குளிர்க் காய்ச்சலால் தானே புலம்பிக் கொண்டே உடுத்திருக்கும் துணியைக் கிழித்தும், உண்ணாமல் மயக்கத்தோடு கிடக்கும் ஒரு செய்கை; a delirious condition marked by crying, fainting, tearing of the cloth worn by him, etc. (சா.அக.);.
போதகசிலேட்டுமம்	போதகசிலேட்டுமம் pōtagasilēṭṭumam, பெ.(n.) 1. நாவிலிருக்கும் ஒரு வகை நீர்ப்பசை; a variety of kapham named போதகம், which is said to be at the tongue (சா.அக.);.
போதககுரு	போதககுரு pōtagaguru, பெ.(n.) சாத்திரப் பொருளை அறிவிக்கும் குரு (விவேகசிந்.பக். 28);; preceptor who explains the purport of the {}. [Skt. {} → த. போதககுரு.]
போதகப்புல்	போதகப்புல் pōtagappul, பெ.(n.) ஒரு வகைப் புல்; a kind of grass (சா.அக.);.

போதகநாறி	போதகநாறி pōtaganāṟi, பெ.(n.) கொள்ளிக் கட்டைத் தேக்கு; a kind of tree (சா.அக.);. த.வ. கருந்தேக்கு
போதகன்	போதகன் pōtagaṉ, பெ.(n.) 1. போதகா சிரியன் பார்க்க;see {}. "நியதிபுரிந் தருளுவான் போதகன்" (சைவச. ஆசார.30);. 2. நாட்டையர்; pastor, ordained minister. 3. ஒற்றன் (யாழ்.அக.);; spy. [Skt. {} → த. போதகன்.]
போதகாசிகம்	போதகாசிகம் pōtagācigam, பெ.(n.) மட்டிச் சாம்பிராணி; benzoin (சா.அக.);.
போதகாசிரியன்	போதகாசிரியன் pōtakāciriyaṉ, பெ.(n.) 1. கல்வி கற்றுக்கொடுப்போன்; teacher. "நாலுரை போதகாசிரியர்" (இலக்.கொத். பாயி.6);. 2. குருவம் (சைவச.ஆசார.28, உரை);; a religious preceptor, one who initiates into religious mysteries. [Skt. {} → த. போதகா சிரியன்.]
போதகிவர்த்தமம்	போதகிவர்த்தமம் pōtagivarttamam, பெ.(n.) கண் இமைகளினுட் பாகத்தில் செந்நிறமான கட்டிகளுண்டாகி அரத்தம் வடிந்து கொண்டு நமைச்சலுடன் கூடிய மிக்க வலியை யுண்டாக்குமோர் கண்ணோய்; a number of red boils or postules resembling red mustard seeds attended with pain, itching and exudation of blood (சா.அக.);.
போதகி	போதகி pōtagi, பெ.(n.) 1. சளியின் மேலீட்டினாலேற்படும் கண்களில் கடுகள வுள்ள கட்டிகள்; small mustard size blabs in the eye due to excess of phlegm humour. 2. பெண் ஊர்க்குருவி; a female species of sparrow. 3. பசளைக் கொடி; spinach climber. 4. வேங்கை மரம்; a tree pterocarpus marsupium. 5. சீரகம்; cumin seed. 6. ஒரு வகைக் கண்நோய்; a kind of eye disease. 7. போதகிவர்த்தமம் பார்க்க;see {} (சா.அக.);.
போதச்சயம்	போதச்சயம் pōtaccayam, பெ.(n.) ஒரு வகை மயக்கம், அதிகமுத்தி; a long or prolonged sleep (சா.அக.);. த.வ. நீள்துயில்

போதசு	போதசு pōtasu, பெ.(n.) ஒரு வகைப்பூடு; an herb (சா.அக.);.
போதத்தம்	போதத்தம் pōtattam, பெ.(n.) சிவப்பு மந்தாரை; a tree (சா.அக.);.
போதநாசினி	போதநாசினி pōtanāciṉi, பெ.(n.) கோவைக்கொடி; a creeper-Bryonia grandis (சா.அக.);.
போதப்பிரகாரம்	போதப்பிரகாரம் pōtappirakāram, பெ.(n.) இலக்கணம், பரீக்கை எண்ணம் என்ற தருக்கவாதப் பிரிவு (வின்.);; terms, in three divisions, viz..,{}. [Skt. {} → த. போதப்பிரகாரம்.]
போதயத்தம்	போதயத்தம் pōtayattam, பெ.(n.) பட்டாணி; pea pulse (சா.அக.);.
போதயந்தரத்தான்	போதயந்தரத்தான் pōtayandarattāṉ, பெ.(n.) சிறுகாடை; a bird; quail (சா.அக.);.
போதனம்	போதனம்1 pōtaṉam, பெ.(n.) 1. போதனை (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}. 2. தூபங்காட்டுகை; waving incense. [Skt. {} → த. போதனம்.] போதனம்2 pōtaṉam, பெ.(n.) 1. புகை காட்டல்; funigating, exposing. 2. அறிவு; knowledge. 3. பாதாளமூலி; a creeper.
போதனமரம்	போதனமரம் pōtaṉamaram, பெ.(n.) காசுக்கட்டி உண்டாகும் மரம்; catchu nigrum (சா.அக.);.
போதனாசக்தி	போதனாசக்தி pōtaṉācakti, பெ.(n.) கற்பிக்குந் திறமை (வின்.);; ability to teacher. [Skt. {} → த. போதனாசக்தி.]

போதனாமுறை	போதனாமுறை pōtaṉāmuṟai, பெ.(n.) கல்வி கற்பிக்கும் நெறி; mod. method in teaching. [Skt. {} → த. போதனா+முறை.]
போதனாவாக்கி	போதனாவாக்கி pōtaṉāvākki, பெ.(n.) செம்முள்ளி; a red species of the Indian shade (சா.அக.);.
போதனை	போதனை1 pōtaṉai, பெ.(n.) 1. கற்பிக்கை; teaching, instruction, advice, inculcation. "போதனை செய்ய வல்லார்" (தாயு.கற்புறு.3);. 2. அறிவு; knowledge, wisdom. 3. தூண்டுகை; instigation, counsel, tutoring, used ironically. "துன்மார்க்க போதனை செய்தனன்றோ" (தாயு.கற்புறு.4);. த.வ. அறிவுறுத்தம் [Skt. {} → த. போதனை.] போதனை2 pōtaṉai, பெ.(n.) போதனமரம் பார்க்க;see {}-maram (சா.அக.);.
போதாயனர்	போதாயனர் pōtāyaṉar, பெ.(n.) 1. அற (தரும); நூலும் கற்ப நூலுமியற்றிய ஒரு முனிவர்; a writer of {} and Kalpa. 2. போதாயனீயத்தில் கூறப்பட்ட முறை (விதி);களைப் பின்பற்றுபவர்; follower of the kalpa or the manual of rites of {}. [Skt. {} → த. போதாயனார்.]
போதாயனீயம்	போதாயனீயம் pōtāyaṉīyam, பெ.(n.) வைதிகச் சடங்குகளைச் செய்யுமுறை கூறும் (கற்ப); நூல்வகை (தொல்.பொ.75, உரை);; a kalpa or ceremonial guide containing short aphoristic rules for the performance of {}sacrifices. [Skt. {} → த. போதாயனீயம்.]
போதாலயம்	போதாலயம் pōtālayam, பெ.(n.) அறிவுக் கிருப்பிடம்; temple of wisdom. "போதா லயத்துட்புலன்" (திருமந்.1707);. த.வ. அறிவாலயம் [Skt. {} → த. போதாலயம்.]
போதிகைப்பலகை	போதிகைப்பலகை pōtigaippalagai, பெ.(n.) தூணின் தலையில் வைக்கும் பலகை;த.வ. அரசாணிப் பலகை [Skt. bodhgai → த. போதிகை+பலகை.]

போதிசத்துவன்	போதிசத்துவன் pōtisattuvaṉ, பெ.(n.) 1. அறிவு முதிர்ந்து அடுத்தபிறவியில் புத்தனாக ஆவதற்குரியான (மணிமே.பக். 506, அரும்.);; buddhist ascetic who has arrived at the stage when there is only one more birth before attaining buddhahood. 2. புத்தன்; Gautama, the Buddha. [Skt. {}-sattva → த. போதிசத்துவன்.]
போனகம்	போனகம் pōṉagam, பெ.(n.) 1. உணவு; food. "நால்வகைப் போனகமேந்தி" (மணிமே.28, 242);. 2. அன்னம் (சைவச. பொது.454);; boiled rice. 3. அப்பவருக்கம் (பிங்.);; a kind of cake. 4. உண்ணுகை (பிங்.);; eating. த.வ. ஆகூழுணவு
பௌகண்டம்	பௌகண்டம் peḷagaṇṭam, பெ.(n.) ஆறு முதல் பத்து அகவை (வயது); வரையுள்ள குழந்தைப் பருவம் (விசாரசந். பக்.343);; period in the life of a child, between the ages of six and ten. [Skt. {} → த. பௌகண்டம்.]
பௌசம்	பௌசம் peḷasam, பெ.(n.) சுறவ (தை); மாதம் (வின்.);; the lunar month of Tai. [Skt. pausa → த. பௌசம்.]
பௌசிகம்	பௌசிகம்1 peḷasigam, பெ.(n.) பௌடியம்1 பார்க்க;see {}. பௌசிகம்2 peḷasigam, பெ.(n.) பௌடியம்2 பார்க்க;see {}.
பௌசியம்	பௌசியம்1 peḷasiyam, பெ.(n.) பௌடியம் (வின்.);; a Purana. பௌசியம்2 peḷasiyam, பெ.(n.) வருங்காலம்; the future. "பௌசியப் பிரதிபந்தம்" (பஞ்சதசப்.பக்.84);. [Skt. bhavsyat → த. பௌசியம்.]
பௌசுதாரி	பௌசுதாரி peḷasutāri, பெ.(n.) குற்ற நேர் கேட்புக்குரிய (விசாரணைக்குரிய);வன் (C.G.);; magisterial, criminal. [U. faujddri → த. பௌசுதாரி.]

பௌசுதாரிக்கட்டளை	பௌசுதாரிக்கட்டளை peḷasutārikkaṭṭaḷai, பெ.(n.) குற்றச்சாட்டு நடவடிக்கை (C.G.);; criminal proceedings. [U. {} → த. பௌசுதாரி+கட்டளை.]
பௌஞ்சு	பௌஞ்சு peḷañju, பெ.(n.) பவுஞ்சு பார்க்க (வின்.);;see {}. [U. fauz → த. பௌஞ்சு.]
பௌட்கரம்	பௌட்கரம் peḷaṭkaram, பெ.(n.) 1. சிவனிய துணைத் தொன்மங்களுள் ஒன்று; a secondary Saiva Agama. 2. பாஞ்சராத்திர சங்கிதைகளு ளொன்று; a {} Samhita. [Skt. pauskara → த. பௌட்கரம்.]
பௌட்டிகம்	பௌட்டிகம் peḷaṭṭigam, பெ.(n.) 1. பவுட்டிகம் பார்க்க (சங்.அக.);;see {}, a ceremony. 2. நிலத்தில் விழுமுன் தாமரை யிலையில் ஏந்திய பசுஞ்சாணம் (சைவச. பொது. 169, உரை);; cow dung gathered on a lotus-leaf before it falls to the ground. [Skt. {} → த. பௌட்டிகம்.]
பௌடிகம்	பௌடிகம்1 peḷaḍigam, பெ.(n.) பௌடியம்1 பார்க்க (திவா.);;see {}. பௌடிகம்2 peḷaḍigam, பெ.(n.) பௌடியம்2 பார்க்க (திவா.);;see paudiyam.
பௌடியம்	பௌடியம்1 peḷaḍiyam, பெ.(n.) இருக்கு மறை (வேதம்); (கலித்.கடவுள்.உரை);; rig {}. [Skt. bahvrc → த. பௌடியம்.] பௌடியம்2 peḷaḍiyam, பெ.(n.) பவிடிய புராணம் (திவா.); பார்க்க;see {}. [Skt. bhavisyat → த. பௌடியம்.]
பௌண்டரிகம்	பௌண்டரிகம் peḷaṇṭarigam, பெ.(n.) ஈகம் (பவுண்டரிகம்);; a sacrifice. [Skt. {} → த. பௌண்டரிகம்.]
பௌண்டிரம்	பௌண்டிரம் peḷaṇṭiram, பெ.(n.) 1. ஒரு நாடு (வின்.);; a country, said to include part of South Bihar and Bengal. 2. பவுண்டம் பார்க்க;see {}. [Skt. {} → த. பௌண்டிரம்.]

பௌண்டிரவம்	பௌண்டிரவம் peḷaṇṭiravam, பெ.(n.) பாஞ்சாலிக் கொடி எனும் ஒரு வகைக் கொடி; a kind of climber. (சா.அக.);.
பௌண்டு	பௌண்டு1 peḷaṇṭu, பெ.(n.) 1. பவுண்டு1 பார்க்க;see {}. 2. பவுன், 1 பார்க்க;see {}, 1. [E. pound → த. பௌண்டு.] பௌண்டு2 peḷaṇṭu, பெ.(n.) பவுண்டு2 பார்க்க;see {}. [E. pound → த. பௌண்டு.]
பௌத்தம்	பௌத்தம் peḷattam, பெ.(n.) புத்தமதம் (சூடா.);; Buddhism. [Skt. Bauddha → த. பௌத்தம்.]
பௌத்தரதாமரை	பௌத்தரதாமரை peḷattaratāmarai, பெ.(n.) குளிர்தாமரை; lotus (சா.அக.);.
பௌத்தரன்	பௌத்தரன் peḷattaraṉ, பெ.(n.) பௌத்திரன்1 (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}.
பௌத்தன்	பௌத்தன் peḷattaṉ, பெ.(n.) 1. புத்த சமயத்தான் (திவா.);; Buddhist. 2. பௌத் தாவதாரம் (பிங்.); பார்க்க;see {}. [Skt. Bauddha → த. பௌத்தன்.]
பௌத்தாவதாரம்	பௌத்தாவதாரம் peḷattāvatāram, பெ.(n.) திருமாலின் தோற்றரவுகளில் ஒன்று (பிங்.);; Buddha an incarnation of {}. [Skt. buddha+avatara → த. பௌத்தாவதாரம்.]
பௌத்தி	பௌத்தி peḷatti, பெ.(n.) இறப்பு (வின்.);; death. [U. faut → த. பௌத்தி.]
பௌத்திரத்தினை	பௌத்திரத்தினை peḷattirattiṉai, பெ.(n.) மஞ்சள் தினை; yellow Itallian millet (சா.அக.);.

பௌத்திரநெல்லி	பௌத்திரநெல்லி peḷattiranelli, பெ.(n.) அரிநெல்லி; joose-berry. (சா.அக.);; [p]
பௌத்திரப்புல்	பௌத்திரப்புல் peḷattirappul, பெ.(n.) தருப்பைப் புல்; sacrificial or sacred grass.
பௌத்திரபோளம்	பௌத்திரபோளம் peḷattirapōḷam, பெ.(n.) கரியபோளம் பார்க்க;see kariya-{} (சா.அக.);.
பௌத்திரம்	பௌத்திரம்1 peḷattiram, பெ.(n.) சிறுநீரக (பவுத்திர); நோய்; urinary fistula. [Skt. bhagandara → த. பௌத்திரம்.] பௌத்திரம்2 peḷattiram, பெ.(n.) பவித்திரம்1,1 (யாழ்.அக.);; sacredness; purity. [Skt. pavitra → த. பௌத்திரம்2.] பௌத்திரம்3 peḷattiram, பெ.(n.) 1. பௌத்திர ரோகம் பார்க்க;see {}. 2. மூலத்தில் (வாயு); கண்டு மேகநீர் உண்டாகிப் புரையோடிச் சீழ்ப் பாய்ச்சல் கண்டு முளைவிழும் ஒருவகை நோய்; fistula in anus due to other causes than venereal (சா.அக.);.
பௌத்திரமுருங்கை	பௌத்திரமுருங்கை peḷattiramuruṅgai, பெ.(n.) புனல் முருங்கை; a kind of drumstick (சா.அக.);.
பௌத்திராயம்	பௌத்திராயம் peḷattirāyam, பெ.(n.) செந்திராய் பார்க்க;see {} (சா.அக.);.
பௌத்திராவம்	பௌத்திராவம் peḷattirāvam, பெ.(n.) ஊதளை; physic nut plant (சா.அக.);.

பௌத்திரரோகம்	பௌத்திரரோகம் peḷattirarōkam, பெ.(n.) சிற்றின்பத்தினால் கனல் மிகுதியாகிப் படை யுண்டாகிப் புணர்உறுப்பிற்கும் எருவாய்க்கும் இடையில் கொடியில் அடிநரம்பின் மேலாவது அதன் இரு பக்கத்திலாவது, அண்டம், அபானவாயு ஆகிய இவைகளிலாவது நமைச்சலெடுத்து வீங்கி நொந்து கொப் புளித்து சீழும் சலமும் வடிந்து பிறகு புரையோடி நரம்பழுகி, கண்கள் உண்டாகி அதன் வழியே சிறுநீரும் மலமும் இறங்கி அதனால் உடம்பு மெலிந்து சாப்பாடு செல்லாது களைப்பை யுண்டாக்கும் ஒரு வகை மூலநோய்; a deep narrow sinuous ulcer extending between the surface of the body and internal an cavity near the anus said to have been caused by accumulation of venereal secreations due to excess of heat caused by sexual intercourse (சா.அக.);. [பௌத்திரம்+ரோகம்.]
பௌத்திரவிரல்	பௌத்திரவிரல் peḷattiraviral, பெ.(n.) மோதிர விரல்; ring finger (சா.அக.);. [பௌத்திரம்+விரல்.]
பௌத்திரன்	பௌத்திரன்1 peḷattiraṉ, பெ.(n.) மகன் வழிப் பேரன்; grandson who is a son's son. "உம்பத்திர பௌத்திரர் தங்களுக்கும்... அருந்துயரில்லையே" (உத்தாரா.திருவோலக். 20);. [Skt. pautra → த. பௌத்திரன்.] பௌத்திரன்2 peḷattiraṉ, பெ.(n.) தூய்மை யானவன் (யாழ்.அக.);; holly person. [Skt. பவித்ரம் → பவித்ரன் → பௌத்திரன்.]
பௌத்திரி	பௌத்திரி peḷattiri, பெ.(n.) மகன் வயிற்று மகள்; grand daughter who is a son's daughter. [Skt. pautri → த. பௌத்திரி.]
பௌத்துவம்	பௌத்துவம் peḷattuvam, பெ.(n.) பச்சை மணிக்கல் (மரகதம்);; a precious gem; emerald (சா.அக.);.
பௌதிகக்கவர்ச்சி	பௌதிகக்கவர்ச்சி peḷadigaggavarcci, பெ.(n.) வேதியியல் கவர்ச்சி; chemical attraction of atoms of the element of others resulting in chemical compound (சா.அக.);. [பௌதிகம்+கவர்ச்சி.]
பௌதிகக்கிரணம்	பௌதிகக்கிரணம் peḷadigaggiraṇam, பெ.(n.) வேதியல் கதிர்; chemical ray (சா.அக.);. [பௌதிகம்+கிரணம்.]

பௌதிகக்கூட்டு	பௌதிகக்கூட்டு peḷadigagāṭṭu, பெ.(n.) வேதியியற் கலவை; chemical composition (சா.அக.);. [பௌதிகம்+கூட்டு.]
பௌதிகக்கூட்டுப் பாடு	பௌதிகக்கூட்டுப்பாடு peḷadigagāṭṭuppāṭu, பெ.(n.) வேதியியல் கலவை; chemical composition (சா.அக.);. [பௌதிகம்+கூட்டுப்பாடு.]
பௌதிகக்கூறுபா டு	பௌதிகக்கூறுபாடு peḷadigagāṟupāṭu, பெ.(n.) வேதியியல் கூர்ந்தாய்வு; chemical analysis (சா.அக.);. [பௌதிகம்+கூறுபாடு.]
பௌதிகசந்தி	பௌதிகசந்தி peḷadigasandi, பெ.(n.) வேதியியல் இணைவு; chemical union (சா.அக.);. [பௌதிகம்+சந்தி.]
பௌதிகசரக்கு	பௌதிகசரக்கு peḷadigasaraggu, பெ.(n.) வேதியியல் மருந்துவகை; chemical drug as delirium. (சா.அக.);. [பௌதிகம்+சரக்கு.]
பௌதிகசரீரம்	பௌதிகசரீரம் peḷadigasarīram, பெ.(n.) 1. பூதவுடம்பு; physical body. 2. ஐம்பூதத்திற் குரிய வுடம்பு; body consisting of elements (சாஅக.);. [பௌதிகம்+சரீரம்.]
பௌதிகசாத்திரம்	பௌதிகசாத்திரம் peḷadigacāddiram, பெ.(n.) இயற்கைத் தத்துவநூல்; physical science. த.வ. இயற்பியல் [Skt. bhautika+{} → த. பௌதிகசாத்திரம்.]
பௌதிகஞானம்	பௌதிகஞானம் peḷadigañāṉam, பெ.(n.) 1. ஐம்பூதத் தொடர்பான வுடம்பிற்குரிய அறிவு; wisdom of man in his physical body. 2. புத்த மதத்திற் கூறிய அறிவு; the eminence of wisdom related to Buddhistic philosophy. [பௌதிகம்+ஞானம்.]
பௌதிகப்பிரமசா ரி	பௌதிகப்பிரமசாரி peḷadigappiramacāri, பெ.(n.) மாணிய நோன்பு முடித்து மணம் புரிவோன் (சிவதரு.பரி.2, உரை);; Brahmin youth who marries upon the completion of his duties as a Brahmacarin. [பௌதிகம்+பிரமசாரி.]

பௌதிகபரீட்சை சாலை	பௌதிகபரீட்சைசாலை beḷadigabarīṭcaicālai, பெ.(n.) வேதியியல் ஆராய்ச்சி செய்யுமிடம்; chemical laboratory (சா.அக.);. [பௌதிகம்+பரீட்சைசாலை.]
பௌதிகபாவனை	பௌதிகபாவனை peḷadigapāvaṉai, பெ.(n.) கடவுளை உருவனாக ஊழ்கம் செய்கை (சங்.அக.);; meditation of God, as having form. [Skt. bhautika → த. பௌதிகபாவனை.]
பௌதிகபிரிவி னை	பௌதிகபிரிவினை beḷadigabiriviṉai, பெ.(n.) வேதியியல் விதிப்படி ஒரு பொருளி லிருந்து பிரிதல்; chemical decomosition (சா.அக.);.
பௌதிகபுலன்	பௌதிகபுலன் beḷadigabulaṉ, பெ.(n.) ஐம்புலனிலொன்று; one of the five physical senses (சா.அக.);.
பௌதிகம்	பௌதிகம் peḷadigam, பெ.(n.) 1. ஐம்பூதத் தொடர்பானது; that which pertains to the five elements; that which is physical. "தேகங்களத்தனையு மோகங் கொள் பௌதிகம்" (தாயு.பரிபூ.2);. 2. உலகம் (வின்.);; the world.
பௌதிகமங்கை	பௌதிகமங்கை peḷadigamaṅgai, பெ.(n.) பொன்னாங்கண்ணி என்னும் மூலிகை; sessile plant (சா.அக.);. [பௌதிகம்+மங்கை.]
பௌதிகயோகசந் நியாசி	பௌதிகயோகசந்நியாசி peḷadigayōgasanniyāsi, பெ.(n.) பௌதிக பாவனைச் செய்வோன் (சங்.அக.);; ascetic practising pautika-{}. [பௌதிகம்+ஒகம்+சந்நியாசி.]
பௌதிகவாதம்	பௌதிகவாதம்1 peḷadigavādam, பெ.(n.) உலோகாயதமதம் (பிரபஞ்சவி);; materialism. [Skt. bhautika+ {} → த. பௌதிகவாதம்.] பௌதிகவாதம்2 peḷadigavādam, பெ.(n.) வேதியியல் நூல்; chemistry (சா.அக.);. [பௌதிகம்+வாதம்.]
பௌதிகவாதி	பௌதிகவாதி peḷadigavādi, பெ.(n.) வேதியியல் வல்லுநர்; chemist (சா.அக.);. [பௌதிகம்+வாதி.]

பௌதிகன்	பௌதிகன் peḷadigaṉ, பெ.(n.) சிவபிரான் (யாழ்.அக.);;{}. [Skt. bhautika → த. பௌதிகன்.]
பௌதிகாசாரியன்	பௌதிகாசாரியன் peḷadikācāriyaṉ, பெ.(n.) மூத்த குருக்களின் உதவியாளன்; assistant to the head priest. [பௌதிகம்+ஆசாரியன்.]
பௌந்திரம்	பௌந்திரம் peḷandiram, பெ.(n.) மூலநோய்; piles. [Skt. bhagandara → த. பௌந்திரம்.]
பௌமம்	பௌமம்1 peḷamam, பெ.(n.) நிலம் தொடர் பானது (வின்.);; that which is produced in or related to the earth. [Skt. bhauma → த. பௌமம்.] பௌமம்2 peḷamam, பெ.(n.) நிலத்திற் பிறப்பன; physical bodies (சா.அக.);.
பௌமன்	பௌமன் peḷamaṉ, பெ.(n.) 1. செவ்வாய்; the planet Mars, as the son of Earth. "பௌமனுக்கான செழுமண்" (அறப்.சத.50);. 2. நரகாசுரன் (யாழ்.அக.);; Narahasura. [Skt. bhauma → த. பௌமன்.]
பௌமசுநானம்	பௌமசுநானம் peḷamasunāṉam, பெ.(n.) தூய்மையான அரசு துளசி முதலிய மரஞ் செடிகளின் அடிமண்ணை உடல்மீது தூவிக் கொள்ளுவதான குளியல் (வின்.);; purification by sprinkling with dust taken from the vicinity of sacred trees, shrubs, etc. [Skt. bhauma+{} → த. பௌமசுநானம்.]
பௌமி	பௌமி peḷami, பெ.(n.) நிலமகளின் புதல்வி யாகிய சீதை (சங்.அக.);; Sita, as daughter of the Earth. [Skt. bhaumi → த. பௌமி.]
பௌர்ணசந்திரன்	பௌர்ணசந்திரன் peḷarṇasandiraṉ, பெ.(n.) நிறைமதி; full moon. [Skt. {} → த. பௌர்ணசந்திரன்.]

பௌர்ணமாசம்	பௌர்ணமாசம் peḷarṇamācam, பெ.(n.) நிறை நிலா நாளில் (பௌர்ணமி); செய்யும் வேள்வி; sacrifice on a full moon day. [Skt. {} → த. பௌர்ணமாசம்.]
பௌர்ணமி	பௌர்ணமி peḷarṇami, பெ.(n.) நிறைமதி நாள்; full moon day. த.வ. முழு நிலவு [Skt. {} → த. பௌர்ணமி.]
பௌர்ணமிச்சந்துக்கட்டு	பௌர்ணமிச்சந்துக்கட்டு peḷarṇamiccandukkaṭṭu, பெ.(n.) நோயாளிக்கு ஆகாததாகக் கருதப்படும் நிறைமதி நாளும் அதற்கு முன்னும் பின்னுமுள்ளனவுமான நாள்கள்; the full moon day and the days just before and after the full moon, as unfavourable to patients. [Skt. {} → த. பௌர்ணமி+சந்துக் கட்டு.]
பௌர்ணிமை	பௌர்ணிமை peḷarṇimai, பெ.(n.) பௌர்ணமி (சங்.அக.); பார்க்க;see {}.
பௌரகம்	பௌரகம்1 peḷaragam, பெ.(n.) நகரை யடுத்தப் புறச்சோலை (யாழ்.அக.);; grove adjoining a city. [Skt. pauraka → த. பௌரகம்.] பௌரகம்2 peḷaragam, பெ.(n.) நொச்சி; a garden plant, chastity plant (சா.அக.);.
பௌரம்	பௌரம் pauram, பெ.(n.) நகரத் தொடர்பானது (சங்.அக.);; that which pertains to a city. [Skt. paura → த. பௌரம்.]
பௌரவர்	பௌரவர் pauravar, பெ.(n.) புரு மன்னனின் குலத்தார்; descendants of Puru. [Skt. paurava → த. பௌரவர்.]
பௌரன்	பௌரன் peḷaraṉ, பெ.(n.) நகரத்தில் வாழ்பவன்; urban man. [Skt. paura → த. பௌரன்.]

பௌராணிகம்	பௌராணிகம் peḷarāṇigam, பெ.(n.) பௌராணிகச்சமயம் (வின்.); பார்க்க;see {}. [Skt. {}+ → த. பௌராணிகம்+சமயம்.]
பௌராணிகமதம்	பௌராணிகமதம் peḷarāṇigamadam, பெ.(n.) தொன்மத்தைப் பின்பற்றும் சமயம்; a system of doctrines founded on the {}. [Skt. {} → த. பௌராணிகம்+மதம்.]
பௌராணிகமந்திரம்	பௌராணிகமந்திரம் peḷarāṇigamandiram, பெ.(n.) ஓங்காரம் சேராத மந்திரம் (யாழ்.அக.);; mantra without pranava. [Skt. {} → த. பௌராணிகம்+மந்திரம்.]
பௌராணிகன்	பௌராணிகன் peḷarāṇigaṉ, பெ.(n.) 1. தொன்மக் கொள்கையுடையவன் (சி.சி.1, 1 மறைஞா.7);; one who follows the {}. 2. தொன்மக்கதைகளை எடுத்துரைப்பவன்; one who expounds the {} stories. [Skt. pauranika → த. பௌராணிகன்.]
பௌரிக்காய்	பௌரிக்காய் peḷarikkāy, பெ.(n.) சவுரிக்காய்; fruit of climber (சா.அக.);.
பௌரிகன்	பௌரிகன் peḷarigaṉ, பெ.(n.) குபேரன் (யாழ்.அக.);; Kubera. [Skt. bhaurika → த. பௌரிகன்.]
பௌருசம்	பௌருசம் peḷarusam, பெ.(n.) ஆண்டகைமை (வின்.);; manliness, nobleness. [Skt. paurusa → த. பௌருசம்.]
பௌருசத்துவம்	பௌருசத்துவம் peḷarusattuvam, பெ.(n.) ஆண் தன்மை; manly power.
பௌருசேயம்	பௌருசேயம் peḷarucēyam, பெ.(n.) மாந்தனாற் செய்யப்பட்டது (சி.சி.அளவை.13, சிவாக்.);; that which is man made. [Skt. {} → த. பௌருசேயம்.]
பௌரைக்கல்	பௌரைக்கல் peḷaraikkal, பெ.(n.) கற்சிட்டம்; over burnt brick (சா.அக.);.

பௌரோகித்தியம்	பௌரோகித்தியம் peḷarōkittiyam, பெ.(n.) போற்றாளித்துவம் (வின்.);; priesthood. [Skt. {} → த. பௌரோகித்தியம்.]
பௌலசுதியன்	பௌலசுதியன் peḷalasudiyaṉ, பெ.(n.) 1. இராவணன்;{}. 2. குபேரன்;{}. [Skt. paulastya → த. பௌலசுதியன்.]
பௌவம்	பௌவம்1 peḷavam, பெ.(n.) பவ்வம்1 (சூடா.); பார்க்க;see pavvam. [Skt. parvan → த. பௌவம்1.] பௌவம்2 peḷavam, பெ.(n.) 1. பவ்வம்2 பார்க்க;see pavvam. "திறை பிறழிய விரும்பௌவத்து" (பொருந.178);. 2. ஆழம்; deep. "பௌமார் கடல்" (தேவா.556, 8);. 3. உப்பு (யாழ்.அக.);; salt. பௌவம்3 peḷavam, பெ.(n.) 1. கடல்; sea; ocean. 2. உப்பு; salt. 3. நுரை; forth. 4. நீர்க்குமிழ்; water bubble (சா.அக.);.
பௌழியசரணத்தார்	பௌழியசரணத்தார் peḷaḻiyasaraṇattār, பெ.(n.) இருக்குவேதிகள்; Rg {}. [Skt. bahurc → த. பௌழியசரணத்தார்.]
பௌழியசரணம்	பௌழியசரணம் peḷaḻiyasaraṇam, பெ.(n.) பௌடியம்1 பார்க்க;see {}. [Skt. bahurc → த. பௌழியசரணம்.]
பௌழியம்	பௌழியம் peḷaḻiyam, பெ.(n.) பௌடியம்1 பார்க்க;see {}. "சந்தோகா பௌழியா" (திவ்.பெரியதி.7,7,2);.

பௌழியன்	பௌழியன்1 peḷaḻiyaṉ, பெ.(n.) சேர மன்னனான பூழியன்;{} king. [Skt. bahura → த. பௌழியன்.] பௌழியன்2 peḷaḻiyaṉ, பெ.(n.) இருக்கு மறையில் வேதத்தால் விவரிக்கப்படுபவனான கடவுள்; God as described in the Rig {}. "சந்தோகன் பௌழியன்" (திவ்.பெரியதி.5,5,9);. [Skt. bahurc → த. பௌழியன்.]
பௌன்	பௌன் peḷaṉ, பெ.(n.) பொற்காசு, பவுன்; pound sterling. [E. pound → த. பௌன்.] [p]
பௌனர்ப்பவன்	பௌனர்ப்பவன் peḷaṉarppavaṉ, பெ.(n.) புத்திரர் பன்னிரு வகையினருள் ஒருத்தியிடம் முதற்கணவனுக்குப் பிறந்தவனும் கைம்பெண் ணானபின் அவளை மணந்த இரண்டாங் கணவனால் மகனாகக் கருதப்படுபவனுமான மகன் (ஏலாதி.31);; son born to a woman by her first husband considered as a son of the husband who marries her on her widowhood one of 12 {}. [Skt. paunarbhava → த. பௌனர்ப்பவன்.]
மக்கா	மக்கா makkā, பெ.(n.) அரேபியாவிலுள்ளதும் முகம்மது பிறந்ததால் பேர் பெற்றதுமான இடம்; Mecca, one of the two chief cities of Arabia, celebrated as the birth-place of Muhammad. "வேரியம் பணைசூழ் மக்க மிக்கொக்கு" (திருவிளை.நரியர்.105);. [Ar. makkah → த. மக்கா.]
மக்கினம்	மக்கினம் makkiṉam, பெ.(n.) 1. அழுந்துகை; immersion. "மக்கினம் பட்டுள்ளே மருவி யிருந்தாண்டி" (பட்டினத்துப்.பக்.235);. 2. அவமானம்; disgrace. "அந்தச் சபையில் அவன் மக்கினப்பட்டான்". [Skt. magna → த. மக்கினம்.]
மக்பி	மக்பி makpi, பெ.(n.) கமுக்கமான (C.G.);; secret, confidential. [Ar. mahfi → த. மக்பி.]
மக்பூல்	மக்பூல் makpūl, பெ.(n.) ஒப்பளிப்புச் செய்யப் பட்டது (C.G.);; that which is approved. [Ar. {} → த. மக்பூல்.]

மக்மல்	மக்மல் makmal, பெ.(n.) கனமாய் மெத்தென் றிருக்கும் பட்டுவகை (வின்.);; velvet. [H. magmul → த. மக்மல்.]
மக்ரிபு	மக்ரிபு makribu, பெ.(n.) மாலைத் தொழுகை; prayer at sunset (muham.);. [Skt., Ar. maghrib → த. மக்ரிபு.]
மகத்து	மகத்து magattu, பெ.(n.) 1. பெரியது; that which is great, large or huge. "மகத்தாகி நின்றனை நீ" (தாயு. பராபர. 226);. 2. அதிகம் (வின்.);; greatness, intensity. 3. பெருமையானது; that which is magnificent, exalted, majestic. "மகத்தான பன்னிரு வெய்யவர்" (குலோத். கோ.18);. 4. பேராதன்(யாழ்.அக.);; great person, in a religious or moral sense;saint. 5. நாடு (இலக்.அக.);; country. 6. நூற்றெட்டுபநிடதங்களுள் ஒன்று; an Upanisad, one of 108. [Skt. mahat → த. மகத்து.]
மகத்துவம்	மகத்துவம் magattuvam, பெ.(n.) பெருமை; greatness, magnificence, majesty, excellence. "மகத்துவமாப் பிரமாண்டமாகச் செய்யும்" (தாயு.தந்தைதாய்.6);. [Skt. mahat-tva → த. மகத்துவம்.]
மகதைசுவரியம்	மகதைசுவரியம் magadaisuvariyam, பெ.(n.) பெருஞ்செல்வம்; great opulence. [Skt. mahat+{} → த. மகதைசுவரியம்.]
மகரத்துவசம்	மகரத்துவசம் magarattuvasam, பெ.(n.) ஒரு மருந்து; a kind of medicine (சா.அக.);.
மகரதோரணம்	மகரதோரணம் magaratōraṇam, பெ.(n.) சுறவ (மகர); வடிவமைந்த ஒப்பனைத் தொங்கல்; ornamental hangings representing makara fishes. "மதிதொட நிவந்தன மகரதோரணம்" (கம்பரா.மந்தரை.31);. [Skt. makara-{} → த. மகரதோரணம்.]

மகரந்தம்	மகரந்தம் magarandam, பெ.(n.) 1. மலர்த் துகள் (திவா.);; filament of the lotus; pollen and anther of flowers. 2. பூந்தேன் (பிங்.);; nectar or honey of flowers. 3. கள் (பிங்.);; toddy. 4. வண்டு; honey-bee. 5. குயில் (மூ.அ.);; Indian cuckoo. [Skt. makaranda → த. மகரந்தம்.]
மகரராசி	மகரராசி magararāci, பெ.(n.) சுறவம், பத்தாம் ஓரை; capricorn of the zodiac. [Skt. makara+raci → த. மகரராசி.]
மகரரேகை	மகரரேகை magararēgai, பெ.(n.) செல்வந்த னென்பதைக் காட்டுங் குறியாக உள்ளங் கையில் அமையும் கைவரி வகை (இரேகை வகை); (சங்.அக.);; line on the palm of hand, believed to indicate wealth. த.வ. மீனக்கைவரி [Skt. makara → த. மகரரேகை.]
மகரவலயம்	மகரவலயம் magaravalayam, பெ.(n.) மகரப்பகுவாய் பார்க்க;see magara-p- {}. "மகரவலய மணிதிகழ் நுதலியர்" (பரிபா. 10, 77);. [Skt. makara → த. மகரம்+வலயம்.]
மகரவாகனன்	மகரவாகனன் magaravāgaṉaṉ, பெ.(n.) வருணன் (சங்.அக.);;{} [Skt. makara+{} → த. மகரவாகனன்.]
மகரவியூகம்	மகரவியூகம் magaraviyūgam, பெ.(n.) மகரமீனின் வடிவான படைவகுப்பு; array of army in the shape of a magaram. "வருபடை தன்னை நிறுத்தி விதம்பட மகரவியூகம் வகுத்து" (பாரத. பதின் மூன்றாம்.7);. [Skt. magara+{} → த. மகரவியூகம்.]
மகரவீணை	மகரவீணை magaravīṇai, பெ.(n.) மகரயாழ் பார்க்க;see magara-{}. "தீந்தொடை மகரவீணைத் தெள்விளி" (சீவக.608);. த.வ. சுறவ யாழ் [Skt. makara → த. மகரம் + வீணை.]
மகராகரம்	மகராகரம் magarāgaram, பெ.(n.) கடல் (யாழ்.அக.);; sea. [Skt. {}-kara → த. மகராகரம்.]

மகராங்கம்	மகராங்கம் magarāṅgam, பெ.(n.) கடல் (யாழ்.அக.);; sea. [Skt. {} → த. மகராங்கம்.]
மகராங்கன்	மகராங்கன் magarāṅgaṉ, பெ.(n.) மகரக் கொடியோன் பார்க்க (சங்.அக.);;see {}. [Skt. {} → த. மகராங்கன்.]
மகராசன்	மகராசன் magarācaṉ, பெ.(n.) மகாராசன் பார்க்க;see {}. "வருராம தேவ மகராசன்" (நம்பியுலா.);. [Skt. {} → த. மகராசன்.]
மகராசா	மகராசா magarācā, பெ.(n.) மகாராசன் பார்க்க;see {}. [Skt. {} → த. மகராசா.]
மகராசி	மகராசி magarāci, பெ.(n.) 1. இராணி; queen. 2. பெருஞ்சொத்துள்ளவள்; wealthy blessed woman. "மகராசியாக விருப்பாயே" (திருவாரூ.குற.);. [Skt. maha-{} → த. மகராசி.]
மகராசுவன்	மகராசுவன் magarācuvaṉ, பெ.(n.) மகரவாகனன் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}. [Skt. {} → த. மகராசுவன்.]
மகராட்டிரம்	மகராட்டிரம் magarāṭṭiram, பெ.(n.) மகாராட்டிரம் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}.
மகராயனம்	மகராயனம் magarāyaṉam, பெ.(n.) கதிரவன் வடக்கு நோக்கித் திரும்புங்காலம் (பஞ்.);; winter solstice. [Skt. {} → த. மகராயனம்.]

மகராலயம்	மகராலயம் magarālayam, பெ.(n.) கடல் (திவா.);; sea, as the abode of fish. "வானுமின்றி மகராலயமு மின்றி" (தக்கயாகப்.408);. [Skt. maka-{} → த. மகராலயம்.]
மகரிகை	மகரிகை magarigai, பெ.(n.) 1. அணி முதலிய வற்றிலமைந்த சுறாமீன் வடிவு; the figure of shark, as in ornaments. "மகரிகை வயிர குண்டலமலம்புந்... தோள்புடை வயங்க" (கம்பரா.நித்னை.17);. 2. மகரம்1, 4 பார்க்க;see magaram. "மாதின் மகரிகை வயங்கு பொற்பூண் சூழுறு கவானே" (கந்தபு. மாயை.56);. 3. தோரணம் (சது.);; ornamental hangings. 4. மகரவடிவாய்ச் செய்த பெட்டி; a shark-shaped box. "மகரிகை நிறைய" (பெருங்.மகத.17,161);. [Skt. makarika → த. மகரிகை.]
மகரிசி	மகரிசி magarisi, பெ.(n.) தவமுனிவர்; great sage. [Skt. maharsi → த. மகரிசி.]
மகலோகம்	மகலோகம் magalōgam, பெ.(n.) மேலேழுலகத் தொன்று (திவா.);; an upper world, fourth of {}-ulagam. "கோவுலோக மகலோக மடையக் குமுறவே" (தக்கயாகப். 704);. [Skt. {} → த. மகலோகம்.]
மகா	மகா makā, பெ.(n.) 1. பெருமையான; great, high, exalted, dignified, noble, honourable. "மகாசபையோம்" (S.I.I.i, 68);. 2. அளவற்ற; immense, prodigious, stupendous, monstrous, extreme. 3. உயர்ந்த; superior, paramount. 4. மிகுந்த; intense. [Skt. mahat → த. மகா.]
மகாஅகதம்	மகாஅகதம் magāagadam, பெ.(n.) நஞ்சு முறிக்கும் செய்முறையைக் குறிக்கும் பெயர்; the name of an antitoxic preparation (சா.அக.);.
மகாஅவுசத நாசனி	மகாஅவுசத நாசனி makāavusadanāsaṉi, பெ.(n.) பூசணிக்காய்; pumpkin (சா.அக.);.

மகாக்கினி	மகாக்கினி1 makākkiṉi, பெ.(n.) வேள்வித்தீ (ஒமாக்கினி); (யாழ்.அக.);; sacrificial fire. [Skt. {} → த. மகாக்கினி.] மகாக்கினி2 makākkiṉi, பெ.(n.) 1. காட்டுத்தீ (காடாக்கினி);; great fire which see. 2. அழல்விரி தீச்சுடர் (தீபாக்கினி);; moderate fire spreading flames (சா.அக.);.
மகாகச்சம்	மகாகச்சம்1 makākaccam, பெ.(n.) கடல் (யாழ்.அக.);; sea. த.வ. மாக்கடல் [Skt. {}-kacha → த. மகாகச்சம்.] மகாகச்சம்2 makākaccam, பெ.(n.) 1. பெருங்கடல்; ocean. 2. மலை; mountain (சா.அக.);.
மகாகணரோகம்	மகாகணரோகம் makākaṇarōkam, பெ.(n.) குழந்தை நோய் வகை (சீவரட்.);; a disease of children. த.வ. மாக்கண நோய் [மகாகணம் + ரோகம்.]
மகாகதம்	மகாகதம் makākadam, பெ.(n.) 1. காய்ச்சல்; fever. 2. மிகுந்த வெப்பம்; intense heat. 3. மிகுந்த சினம்; great anger (சா.அக.);. த.வ. மாகதம்
மகாகதி	மகாகதி makākadi, பெ.(n.) மேற்கதி (யாழ்.அக.);; upward progress. த.வ. மாக்கதி [Skt. {}-gati → த. மகாகதி.]
மகாகந்தம்	மகாகந்தம்1 makākandam, பெ.(n.) பூண்டு, உள்ளி (யாழ்.அக.);; garlic. த.வ. மாக்கந்தம் [Skt. {}-kanda → த. மகாகந்தம்.] மகாகந்தம்2 makākandam, பெ.(n.) 1. வெண்காயம் அல்லது உள்ளி; onion or garlic. 2. அரிசந்தனம்; red sandal (சா.அக.);. த.வ. மாக்கந்தம்

மகாகபித்தம்	மகாகபித்தம் makākabittam, பெ.(n.) வில்வம் (மூ.அ.);; bael. [Skt. {}-kapittha → த. மகாகபித்தம்.]
மகாகபெலம்	மகாகபெலம் makākabelam, பெ.(n.) கொம்மட்டி; a creeping plant-water melon (சா.அக.);.
மகாகர்வம்	மகாகர்வம் makākarvam, பெ.(n.) பத்திலக் கங்கோடி (பிங்.);; ten billions. [Skt. {}-kharva → த. மகாகர்வம்.]
மகாகல்யாணகம்	மகாகல்யாணகம் magāgalyāṇagam, பெ.(n.) உடலை தூய்மையாக்குவதும் நினைவை வலுப்படுத்துவதுமான ஒருவகை நெய்; a medicinal ghee in ayurveda for insanity an for strengthening memory (சா.அக.);.
மகாகவம்	மகாகவம் makākavam, பெ.(n.) பெரும்போர் (யாழ்.அக.);; great war. [Skt. {} → த. மகாகவம்.]
மகாகவி	மகாகவி makākavi, பெ.(n.) பெரும்புலவர் (பெருங்கவி);; great poet. "மகாகவி யொருவர் ஒரு காவியத்தில் இட்டனர்" (தக்கயாகப்.8, உரை);. த.வ. பெரும்பாவலர் [Skt. {}-kavi → த. மகாகவி.]
மகாகாமி	மகாகாமி makākāmi, பெ.(n.) 1. மிக்க காமங் கொண்டவன்; a lascivious person. 2. முத்திருக்கஞ்செவி என்னும் மூலிகை; a plant, which see (சா.அக.);. த.வ. மாகாமி
மகாகாயம்	மகாகாயம்1 makākāyam, பெ.(n.) 1. பெரிய உருவம் அல்லது யானை; elephant. 2. பருத்தவுடம்பு; a stout body (சா.அக.);. த.வ. மாகாயம் மகாகாயம்2 makākāyam, பெ.(n.) பெரு வெளி (இலக்.அக.);;த.வ. மாகாயம் [Skt. {} → த. மகாகாயம்2.]

மகாகாயன்	மகாகாயன் makākāyaṉ, பெ.(n.) பனி மலையின் தெற்கு வாயில் காப்போன் (சங்.அக.);; the guard at the Southern gate of mt. {}. த.வ. மாகாயன் [Skt. {} → த. மகாகாயன்.]
மகாகாலம்	மகாகாலம் makākālam, பெ.(n.) 1. நெடுங் காலம்; a long time. 2. மாமரம்; mango tree. 3. குறட்டை என்னும் மூலிகை; korattay (சா.அக.);. த.வ. மாக்காலம்
மகாகாலன்	மகாகாலன் makākālaṉ, பெ.(n.) உருத்திரன் (அபி.சிந்.);; rudra, as the final destroyer. [Skt. {} → த. மகா+காலன்.]
மகாகாளமூர்த்தி	மகாகாளமூர்த்தி makākāḷamūrtti, பெ.(n.) மகாகாலன் பார்க்க (தக்கயாகப்.271, விசேடக்.);;see {}. [Skt {} → த. மகாகாளம்+மூர்த்தி.]
மகாகாளர்	மகாகாளர் makākāḷar, பெ.(n.) 1. மகாகாலன் (சங்.அக.); பார்க்க;see {}. 2. மகாசாத்தாவின் வீரருள் தலைமை பெற்றவன்; a servant of {}. "மகாகாளர் வருபடலம்" (கந்தபு.);. த.வ. மாகாளர் [Skt. {} → த. மகா+(காலன்); → காளர்.]
மகாகாளிசரண்	மகாகாளிசரண் makākāḷisaraṇ, பெ.(n.) களாவிழுது (தைலவ.தைல.119);; the aerial root of {} plant.
மகாகாளை	மகாகாளை makākāḷai, பெ.(n.) ஒன்பான் செல்வங் (நிதி); களிலொன்று (அபி.சிந்.940);; one of nava-niti. [Skt. {} → த. மகாகாளை.]
மகாகிதி	மகாகிதி makākidi, பெ.(n.) கோடிகோடா கோடி (த.நி.போ.பக்.25);; a great number, one thousand trillions.
மகாகிரிவம்	மகாகிரிவம் makākirivam, பெ.(n.) ஒட்டகம் (யாழ்.அக.);; camel. [Skt. {} → த. மகாகிரிவம்.]
மகாகிருதம்	மகாகிருதம் makākirudam, பெ.(n.) தூய்மை செய்த வெண்ணெய்; fresh carified butter (சா.அக.);.

மகாகீரிவம்	மகாகீரிவம் makāārivam, பெ.(n.) 1. ஒட்டகம்; camel. 2. நீண்ட கழுத்து; long neck (சா.அக.);. த.வ. ஒட்டகம்
மகாகுண்டலினி	மகாகுண்டலினி makākuṇṭaliṉi, பெ.(n.) மூலாதாரத்திலுள்ள பாம்பின் வடிவமைந்த ஒரு ஆற்றல் (பிரபோத.44,20);; the cosmic energy in the form of serpent, abiding in the {}.
மகாகுணபாடம்	மகாகுணபாடம் makākuṇapāṭam, பெ.(n.) தேரையர் செய்த ஒரு தமிழ் மருத்துவ நூல்; a Tamil medical science (சா.அக.);. த.வ. மாகுணபாடம்
மகாகும்பம்	மகாகும்பம் makākumbam, பெ.(n.) நூறாயிரங் கோடி (திவா.);; a great number, billion. த.வ. மாகும்பம் [Skt. {}-kumbha → த. மகாகும்பம்.]
மகாகும்பாவம்	மகாகும்பாவம் makākumbāvam, பெ.(n.) 1. குமிள் அல்லது குமிழ்; Kashmere tree. 2. மேகாதிவாதம், கபம், கிரகணி, பாண்டு இவற்றை நீக்கும் ஒரு மூலிகை; it is useful for anaemia, diarrhoea (chronic); rheumatism etc. (சா.அக.);.
மகாகெசம்	மகாகெசம் makākesam, பெ.(n.) மாந்தர் கைக்கு நூறுமுழங்கொண்ட அளவு (த.நி. போ.);; hundred cubits. [Skt. {}-gaja → த. மகாகெசம்.]
மகாகைலாயம்	மகாகைலாயம் makākailāyam, பெ.(n.) சிவபெருமான்(பிரான்); வீற்றிருக்கும் மலை; the great {}, abode of {}. [Skt. {} → த. மகாகைலாயம்.]
மகாகோடாசுழிமாத்திரை	மகாகோடாசுழிமாத்திரை makāāṭācuḻimāttirai, பெ.(n.) மாலைக்கண் காமாலை, சோகை, நச்சுக் குற்றம், விப்புருதி, பீலிகை, காசம், புண் முதலியவற்றைக் குணமாக்கும். தாளகம், வீரம், கவுரி, லிங்கம், பாடாணம், சூதம், கெந்தி, துரிசு, வெண்காரம், அன்ன பேதி, பால்துத்தம், மனோசிலை, செப்புத் தொட்டி, படிகாரம், வாளம், இவற்றைத் தூய்மை செய்து கடைச் சரக்குகளுடன் சேர்த்து அணியம் செய்து சித்த நூலிற் கண்ட அளவுப்படி கொடுக்கும் மாத்திரை; a pill containing the above drugs which is used for jaundice, dropsy, bronchitis diseases of spleen, night blindness etc. (சா.அக.);. [Skt. {} → த. கோடாசுழி+மாத்திரை]

மகாகோடி	மகாகோடி makāāṭi, பெ.(n.) ஒரு பேரெண் (நாமதீப.80, உரை.);; a great number. த.வ. மாகோடி [மகா+கோடி.] [Skt. {} → த. மகாகோடி.]
மகாகோணி	மகாகோணி makāāṇi, பெ.(n.) இலக்கங் கோடா கோடி (யாழ்.அக.);; a great number, ten trillions. த.வ. மாகோணி [Skt. {} → த. மகாகோணி.]
மகாகோரம்	மகாகோரம் makāāram, பெ.(n.) 1. நிரய (நரக); வகை (வின்.);; a hell. 2. கண்ணால் பார்க்க முடியாத வன்கொடுமை (உ.வ.);; atrociousness, awfulness. [Skt. {} → த. மகாகோரம்.]
மகாகோசம்	மகாகோசம் makāācam, பெ.(n.) பேரொலி (சங்.அக.);; great tumult or noise. த.வ. பெருங்கூச்சல், பெருங்கூவல் [Skt. {} → த. மகாகோசம்.]
மகாகோசா	மகாகோசா makāācā, பெ.(n.) மாமரக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த பிசிடேசியா இண்டகிரி மாமரத்தில் தோன்றும் கொம்பு போன்ற புது வளர்ச்சியான கற்கடகசிங்கி; a growth like the claws of crab seen on the leaves petioles of pistacia integerrima; galls of pistacia integerrima (சா.அக.);. த.வ. மாகோசா
மகாங்கம்	மகாங்கம் makāṅgam, பெ.(n.) ஒட்டகம் (யாழ்.அக.);; camel. [Skt. {} → த. மகாங்கம்.]
மகாச்சாயம்	மகாச்சாயம் makāccāyam, பெ.(n.) ஆல்; banyan. [Skt. {} → த. மகாச்சாயம்.]

மகாச்சுவாலம்	மகாச்சுவாலம் makāccuvālam, பெ.(n.) வேள்வித் தீ வகை (யாழ்.அக.);; a sacrificial fire. த.வ. பேரொளிப்பிழம்பு [Skt. {} → த. மகாச்சுவாலம்.]
மகாசக்தி	மகாசக்தி makācakti, பெ.(n.) 1. சிவசக்தி;{}, the female energy of God {}. 2. குமாரக் கடவுள் (யாழ்.அக.);; Skanda. த.வ. மாசத்தி, பெருஞ்சத்தி. [Skt. {} → த. மகாசக்தி.]
மகாசகா	மகாசகா1 makācakā, பெ.(n.) 1. வாடா மல்லிகை (மலை.);; bachelor's buttons. 2. மறு தோன்றிமரம்; a tree yielding unfading flowers. [Skt. {} → த. மகாசகா.]
மகாசங்காரம்	மகாசங்காரம் makācaṅgāram, பெ.(n.) ஊழி முடிவு; the final dissolution of the universe. த.வ. ஊழிமுடிவு [Skt. {} → த. மகாசங்காரம்.]
மகாசங்கை	மகாசங்கை makācaṅgai, பெ.(n.) சங்கை பதின்மடங்கு கொண்டது (சங்.அக.);; a great number, consisting of ten {}. த.வ. மாசங்கை [Skt. {} → த. மகாசங்கை.]
மகாசண்டம்	மகாசண்டம் makācaṇṭam, பெ.(n.) நிரய (நரக); வகை (சிவதரு. சுவர்க்கநரக.708);; a hell. [Skt. {} → த. மகாசண்டம்.]
மகாசண்டன்	மகாசண்டன் makācaṇṭaṉ, பெ.(n.) எமனது ஏவலாளரில் ஒருவன்; a servant of Yama. "ஒத நமனுற்ற மகாசண்டன்" (சிவதரு. சுவர்க்கநரக. 101);. [Skt. {} → த. மகாசண்டன்.]

மகாசதாசிவன்	மகாசதாசிவன் makācatācivaṉ, பெ.(n.) இருபத்தைந்து திருமுகத்தையுடையவனாயும் சதாசிவமூர்த்திக்கு மேற்பட்டவனாயுமுள்ள சிவத்திருமேனி(அபி.சிந்.);;({}); manifest- tation of {}. த.வ. மாசதாசிவன் [Skt. {} → த. மகாசதா சிவன்.]
மகாசதிக்கல்	மகாசதிக்கல் makācadikkal, பெ.(n.) உடன் கட்டையேறிய கற்புடையாட்டியின் நினைவாக அவளுடைய வடிவம் பொறித்த சிலை; stone in memory of a chaste woman who immolates herself on the funeral pyre of her deceased husband. [Skt. {} → த. மகாசதி+கல்.] சதி என்னும் வடசொல் மனைவி எனப் பொருள்படும். உடன்கட்டை ஏறியதால் வணங்கத் தக்க பெருமையுடையவளாகக் கருதப்பட்டதால் மகாசதிக்கல் எனும் கற்சிலை நாட்டப்பட்டது.
மகாசப்தமி	மகாசப்தமி makācaptami, பெ.(n.) இரத சப்தமி (பஞ்.);; the seventh day in the bright fortnight of the lunar month of {}. [Skt. {} → த. மகாசப்தமி.]
மகாசபை	மகாசபை makācabai, பெ.(n.) ஊர்ப் பொதுக் காரியங்களை ஆளுவம் செய்யும் அதிகார அவை (S.I.I.i, 60,69);; great assembly for the administration of public affairs. த.வ. மாமன்றம் [Skt. mahat +→ த. மகாசபை.]
மகாசம்பு	மகாசம்பு makācambu, பெ.(n.) பெருநாவல்; a tree yielding a large variety of jambo fruits (சா.அக.);. [மகா+சம்பு.]
மகாசம்மோகனம்	மகாசம்மோகனம் makācammōkaṉam, பெ.(n.) விழித்திருப்பவர்களை மெய்ம்மறந்து உறக்கம் கொள்ளச் செய்யும் மந்திர வகை (சங்.அக.);; a mantra used to induce sound sleep in others. [Skt. {}-sam-{} → த. மகாசம் மோகனம்.]
மகாசமுத்திரம்	மகாசமுத்திரம் makācamuttiram, பெ.(n.) 1. பெருங்கடல் (தக்கயாகப்.140, உரை);; ocean. 2. ஒரு பேரெண் (நாமதீப.800, உரை);; a great number, as a hundred. [மகா+சமுத்திரம்.] [Skt. mahat → த. மகா+சமுத்திரம்.]

மகாசயம்	மகாசயம்1 makācayam, பெ.(n.) பெருங்கடல் (யாழ்.அக.);; ocean. [Skt. {} → த. மகாசயம்.] மகாசயம்2 makācayam, பெ.(n.) கொடிய ஈளைநோய்; advanced consumption.
மகாசயன்	மகாசயன் makācayaṉ, பெ.(n.) பெருமகன் (யாழ்.அக.);; lord, noble. த.வ. பெருமான். [Skt. {} → த. மகாசயன்.)
மகாசலம்	மகாசலம் makācalam, பெ.(n.) புண்ணிய நீர் (தக்கயாகப்.247, உரை);; sacred water. த.வ. மாசலம். [Skt. {}-jala → த. மகாசலம்.]
மகாசனசுரோத்திரியம்	மகாசனசுரோத்திரியம் makāsaṉasurōttiriyam, பெ.(n.) சிற்றூரில் பொது மக்களுக்காகத் தள்ளுபடி செய்த வரி (G.Tn.D. I.311);; a partial remission of assessment in a village on account of occupation. [Skt. {}-jana → த. மகாசன சுரோத்திரியம்.]
மகாசனி	மகாசனி makācaṉi, பெ.(n.) வாலுளுவை யரிசி; seed of intellect tree-Celastrus paniculata (சா.அக.);.
மகாசாகரம்	மகாசாகரம் makācākaram, பெ.(n.) சாகரம் பதினெட்டுக்கொண்ட பேரெண் (த. நி.போ. பக்.25);; a great number consisting of 18 {}. [Skt. {} → த. மகாசாகரம்.]
மகாசாகை	மகாசாகை makācākai, பெ.(n.) மரத்தின் பெருங்கிளை (S.I.I. ii, 201);; main branch of a tree. [Skt. {} → த. மகாசாகை.]
மகாசாத்தா	மகாசாத்தா makācāttā, பெ.(n.) ஐயனார் (கந்தபு.மகாசாத்.);;{}, nom. sing. of {}. [Skt. {} → த. மகாசாத்தா.]
மகாசாத்திரன்	மகாசாத்திரன் makācāttiraṉ, பெ.(n.) 1. சமயங்களின் மூலநூல்களைப் பயின்றவன்; one who is versed in the basic texts of the various systems of religion. 2. ஐயனார் (சிலப்.9, 15, உரை); பார்க்க;see {}. [Skt. {} → த. மகாசாத்திரன்.]

மகாசாந்தபனம்	மகாசாந்தபனம் makācāndabaṉam, பெ.(n.) முதனாள் கோசலமும், இரண்டாம் நாள் கோமயமும், மூன்றாம் நாள் பாலும், நாலாம் நாள் தயிரும், ஐந்தாம் நாள் நெய்யும், ஆறாம் நாள் தருப்பை நீரும் உண்டு நோற்கும் ஒரு நோன்பு (சங்.அக.);; a fast in which the six articles, viz., cow's urine, cow-dung, milk, curds, ghee and water consecrated with quitch grass, are taken, one on each of six consecutive days. [Skt. {} → த. மகா சாந்தபனம்.]
மகாசாமந்தன்	மகாசாமந்தன் makācāmandaṉ, பெ.(n.) பெரும்படைத்தலைவன்; generalissimo; vassel chief. "மகா சாமந்தாதிபதி சிக்க வீரபத்திர நாயகர்" (I.M.P.Sm. 103);. த.வ. மாசாமந்தன். [Skt. {} → த. மகாசாமந்தன்.]
மகாசாலி	மகாசாலி1 makācāli, பெ.(n.) பெரும்பீர்க்கு (சங்.அக.);; a kind of spongegourd. த.வ. மாசாலி. மகாசாலி2 makācāli, பெ.(n.) 1. சிவப்பு நெல்; red paddy. 2. வெள்ளையரிசி; white rice. 3. கோதுமை; wheat (சா.அக.);. த.வ. மாசாலி.
மகாசிங்கி	மகாசிங்கி makāciṅgi, பெ.(n.) கருஉயிர்நீர் (சங்.அக.);; semen virile. த.வ. மாசிங்கி.
மகாசிங்கிச்சுண்ணம்	மகாசிங்கிச்சுண்ணம் makāciṅgiccuṇṇam, பெ.(n.) துருசுச் சுண்ணம்; calcined white powder of copper sulphate (சா.அக.);.
மகாசித்தன்	மகாசித்தன் makācittaṉ, பெ.(n.) பனி மலையின் (கைலாசத்தின்); கீழைவாயில் காப்போன் (அபி.சிங்.);; guard at the eastern gate of {}. [Skt. {}-siddha → த. மகாசித்தன்.]
மகாசித்திரசயானம்	மகாசித்திரசயானம் makāsittirasayāṉam, பெ.(n.) தாளிப்பனை; talipot palm (சா.அக.);.
மகாசிந்தாதிலேகியம்	மகாசிந்தாதிலேகியம் makācindātilēkiyam, பெ.(n.) an electuary preparation as in Agastiar Vallathi 600. It is useful in jaundice, dropsy, anaemia etc. (சா.அக.);.

மகாசிவராத்திரி	மகாசிவராத்திரி makācivarāttiri, பெ.(n.) கும்ப (மாசி); மாதத்துக் கரும்பக்கத்துப் (கிருட்ணபட்சத்து); பதினான்மியும் முக்கோல் (திருவோணம்); நாண்மீனும் கூடிய இரவு; the night of the dark fortnight in the month of {}, sacred to Siva, when the 14th tithi and {}-are current. த.வ. மாசிவனிரவு. [Skt. mahat → த. மகா+சிவராத்திரி.]
மகாசீனம்	மகாசீனம் makācīṉam, பெ.(n.) சீனதேசம் (வின்.);; China proper. [Skt. mahat → த. மகா+சீனம்.]
மகாசுக்கம்	மகாசுக்கம் makācukkam, பெ.(n.) மகாகசா பார்க்க;see {} (சா.அக.);.
மகாசுகந்தரசம்	மகாசுகந்தரசம் magāsugandarasam, பெ.(n.) இருசுவசற்பாட்சி பார்க்க;see {} (சா.அக.);. த.வ. மாசுகந்தரசம்.
மகாசுகம்	மகாசுகம் magācugam, பெ.(n.) புணர்ச்சி, மகிழ்வு (யாழ்.அக.);; sexual intercourse. [Skt. {}-sukha → த. மகாசுகம்.]
மகாசுராங்கிசக்குளிகை	மகாசுராங்கிசக்குளிகை magāsurāṅgisagguḷigai, பெ.(n.) நாட்காய்ச்சல் இருமுறைக் காய்ச்சல், மும்முறைக் காய்ச்சல், நால்முறைக் காய்ச்சல் மற்றும் அனைத்துக் காய்ச்சலுக்குக் கொடுக்கும் ரசம், கெந்தி, ஊமத்தம் விதை, திரிகடுகு சமன்கொண்டு எலுமிச்சம் பழச் சாற்றினால் அரைத்துருட்டிய மாத்திரை; a mediated pill prepared with mercury, sulphur, etc. for fevers (சா.அக.);.
மகாசுவாசரோகம்	மகாசுவாசரோகம் makācuvācarōkam, பெ.(n.) மூச்சு நோய் வகையுள் ஒன்று (சீவரட். 58);; a disease affecting respiration. [Skt. {} → த. மகாசுவாச ரோகம்.]
மகாசுவாலை	மகாசுவாலை makācuvālai, பெ.(n.) விலைமகளிர் அடையும் நிரயவகை (அபி.சிந்.);; a hell for unchaste women. [Skt. {} → த. மகாசுவாலை.]
மகாசுவேதம்	மகாசுவேதம்1 makācuvētam, பெ.(n.) வாலுளுவை (மலை.);; climbing staff plant. [Skt. {} → த. மகாசுவேதம்1.] மகாசுவேதம்2 makācuvētam, பெ.(n.) சிறு வாலுளுவை; intellect plant (சா.அக.);.

மகாசுவேதை	மகாசுவேதை makācuvētai, பெ.(n.) கலைமகள் (யாழ்.அக.);; goddess of learning. [Skt. {} → த. மகாசுவேதை.]
மகாசூசிகை	மகாசூசிகை magācūcigai, பெ.(n.) பெரியம்மை (தஞ்.சர.iii, 68);; small-pox. [Skt. {} → த. மகாசூசிகை.]
மகாசூத்திரன்	மகாசூத்திரன் makācūttiraṉ, பெ.(n.) இடையன் (யாழ்.அக.);; cow-herd. [Skt. {} → த. மகாசூத்திரன்.]
மகாசூதம்	மகாசூதம் makācūtam, பெ.(n.) போர்ப் பறை (யாழ்.அக.);; war-drum. [Skt. {} → த. மகாசூதம்.]
மகாசூரன்	மகாசூரன் makācūraṉ, பெ.(n.) 1. பெரு வீரன்; a great warrior. 2. திறமை மிகுந்தவன்; very able man. [Skt. {} → த. மகாசூரன்.]
மகாசூலை	மகாசூலை makācūlai, பெ.(n.) மூட்டு வலி நோய் வகை; rheumatism (சா.அக.);.
மகாசேனன்	மகாசேனன் makācēṉaṉ, பெ.(n.) 1. படைத் தலைவன் (யாழ்.அக.);; generalissimo, commander of a large force. 2. படைத் தளபதியான குமாரக் கடவுள்; skandha, as the general of celestual forces. 3. அருகன்; arhat. 4. புத்தன்; the Buddha. [Skt. {} → த. மகாசேனன்.]
மகாசைவம்	மகாசைவம் makācaivam, பெ.(n.) சிவ னியம் பதினாறனுள் திருநீறு, அக்கமணி பூண்டு சடைவளர்த்துச் சிவனைச் சமகுண னாகவும் குணமிலியாகவும் எண்ணி வழிபாடு செய்ய வேண்டுமெனக் கூறுஞ் சமயம்; ({}.); a {} sect which holds that the initiate should wear holy ashes, rudrak beads and matted hair, and meditate on {}, in his conditioned and unconditioned forms one 16 Saivam, q.v. த.வ. மாசிவனியம். [Skt. {} → த. மகாசைவம்.]
மகாசைவன்	மகாசைவன் makācaivaṉ, பெ.(n.) சிவ தீக்கை பெற்ற பார்ப்பனன் (சைவச.பொது. 475);;({}); brahmin who has been initiated. [Skt. maha-{} → த. மகாசைவன்.]

மகாசோபம்	மகாசோபம் makācōpam, பெ.(n.) நூறு கோடி, கோடாகோடி (த.நி.பேர். பக்.25);; a great number, hundred thousand trillions. [Skt. {} → த. மகாசோபம்.]
மகாத்தியாகம்	மகாத்தியாகம் makāttiyākam, பெ.(n.) பெருந்துறவு; complete renunciation of the world. [Skt. {} → த. மகாத்தியாயகம்.]
மகாத்துமா	மகாத்துமா makāttumā, பெ.(n.) பேராதன் (மிகு முது முனிவர்);; highly spiritual person;exceedingly wise man;lofty soul. [Skt. {} → த. மகாத்துமா.]
மகாத்மியம்	மகாத்மியம் makātmiyam, பெ.(n.) மாகாத் மியம் (த.நி.போ.பக்.247); பார்க்க;see {}. [Skt. {} → த. மகாத்மியம்.]
மகாதசை	மகாதசை makātasai, பெ.(n.) பிறப்பியக் காரருக்கு ஒரு கோளின் நடப்புக்காலம்; [Skt. {} → த. மகாதசை.]
மகாதண்பனை	மகாதண்பனை makātaṇpaṉai, பெ.(n.) ஒரு பேரெண் (நாமதீப.801);; a great number. [Skt. mahat → த. மகா+தண்பனை.]
மகாதந்தம்	மகாதந்தம் makātandam, பெ.(n.) 1. யானை (யாழ்.அக.);; elephant. 2. யானைக் கொம்பு; tusk of an elephant. [Skt. {}-danta → த. மகாதந்தம்.]
மகாதமனி	மகாதமனி makātamaṉi, பெ.(n.) நெஞ்சாங் குலையின் இடது பக்கத்தினின்று கிளம்பும் ஒரு பெரிய செவ்விரத்தக் குழல்; a large artery starting from the left ventricle of the heart-Aorta (சா.அக.);.

மகாதலம்	மகாதலம்1 makātalam, பெ.(n.) 1. நிலவுலகம் (பிங்.);; the earth. 2. அரிதாரம் (சங்.அக.);; yellow orpiment. [Skt. {} → த. மகாதலம்1.] மகாதலம்2 makātalam, பெ.(n.) கீழேழுலகத் தொன்று (சூடா.);; a nether world, fifth of {}. த.வ. பேரிடம். [Skt. {} → த. மகாதலம்2.] மகாதலம்3 makātalam, பெ.(n.) 1. புண்ணியத் தலம்; sacred place. 2. முதன்மைத் தலம் (வின்.);; head quarters;chief place;court. [Skt. {}-sthala → த. மகாதலம்3.] மகாதலம்4 makātalam, பெ.(n.) அரிதாரம்; yellow orpiment (சா.அக.);.
மகாதனம்	மகாதனம் makātaṉam, பெ.(n.) 1. பொன்; gold. 2. வேளாண்மை; agriculture. 3. நறுமணப்புகை; incense. [Skt. {}-dhana → த. மகாதனம்.]
மகாதாது	மகாதாது makātātu, பெ.(n.) பொன் (யாழ்.அக.);; gold. [Skt. {} → த. மகாதாது.]
மகாதிக்தம்	மகாதிக்தம் makātiktam, பெ.(n.) மருந் தூட்டப்பட்ட கசப்புச் சுவையுடைய நெய்; abitter medicated ghee given for skin diseases. It is a Ayurvedic preparation (சா.அக.);.
மகாதிசை	மகாதிசை1 makātisai, பெ.(n.) நாற்பெருந் திசை; the four cardinal points. த.வ. மாத்திசை. [Skt. mahat → த. மகா+திசை1.] மகாதிசை2 makātisai, பெ.(n.) மகாதசை பார்க்க;see {}-tasai. [Skt. {} → த. மகாதிசை2.]

மகாதிரகிருதம்	மகாதிரகிருதம் magādiragirudam, பெ.(n.) குட்ட நோய் வகைகள் எல்லாவற்றிற்கும் தரப்படும் ஒரு வகை மருந்து நெய்மம்; a medicinal ghee used for all kinds of leprosy (சா.அக.);.
மகாதிராவகம்	மகாதிராவகம் magātirāvagam, பெ.(n.) ஆயுள்வேத முறைப்படி சித்திர மூலவேர், நாயுருவி, புளியம்பட்டை, இலைக்கள்ளி, பிரம்பு, மூக்கிரட்டை, முதலியவற்றைச் சுட்டுச் சாம்பலாக்கி மற்ற கடைச் சரக்குகளுடன் சேர்த்து வாலையிலிட்டு வடிக்கும் எரிநீர்; an ayurvedic preparation obtained by distilling the ashes of some plants along with some bazaar drugs (சா.அக.);.
மகாதிலதம்	மகாதிலதம் makādiladam, பெ.(n.) சாரிபாதி; கோட்டியை(பைத்தியத்தை); ப் போக்கும் ஒரு மூலிகை; an unidentified plant said to cure madness or insanity. (சா.அக.);.
மகாதிவ்விய	மகாதிவ்விய makātivviya, பெ.(n.) மருந்து கலக்கப்பட்ட மெழுகு வகை; a wax like medicinal preparation (சா.அக.);.
மகாதீவு	மகாதீவு makātīvu, பெ.(n.) மாலத் தீவுகள் (வின்.);; the maldives. [Skt. mahat → த. மகா+தீவு.]
மகாதுந்துமி	மகாதுந்துமி makātundumi, பெ.(n.) போர்ப்பறை (யாழ்.அக.);; war-drum. த.வ. பெருந்துந்தூமி. [Skt. mahat → த. மகா+துந்துமி.]
மகாதுருவம்	மகாதுருவம் makāturuvam, பெ.(n.) வெண்கடம்பு; white cadamba (சா.அக.);.
மகாதேசம்	மகாதேசம் makātēcam, பெ.(n.) இதளியம் (பாதரசம்); (மூ.அ.);; mercury. [Skt. {} → த. மகாதேசம்.]
மகாதேவர்திருமஞ்சனம்	மகாதேவர்திருமஞ்சனம் makātēvartirumañjaṉam, பெ.(n.) வடமுனைத்தீ (வடவாமுகாக்கினி); (தக்கயாகப்.379, உரை);; the submarine fire. [Skt. {} → த. மகாதேவர் + திரு மஞ்சனம்.]

மகாதேவன்	மகாதேவன் makātēvaṉ, பெ.(n.) 1. கடவுள்; god. 2. சிவபெருமான் (பிரான்);;{}, as the great God. 3. வருணன் (வின்.);;{}. த.வ. மாதேவன், பெருவுடையார். [Skt. {} → த. மகாதேவன்.]
மகாதேவி	மகாதேவி1 makātēvi, பெ.(n.) 1. மலைமகள் (பார்வதி); (தக்கயாகப்.80, உரை);;{}, as the consort of {}. 2. தலைமையரசி; chief queen. "வாணாதி ராசர் மகாதேவியார்" (S.I.I. iii, 399);. [Skt. {} → த. மகாதேவி.] மகாதேவி2 makātēvi, பெ.(n.) வையங் காப்பவளாகிய மலைமகள்; the geat mother (சா.அக.);.
மகாதோசக்குறி	மகாதோசக்குறி makātōcakkuṟi, பெ.(n.) உந்தியில் ஒரு விரல் பொருந்தும் அளவு எக்கி உயர எழும்பினால் இத்தோசமாம்; a symptom or morid condition- தோஷம்.
மகாதோசநீக்கி	மகாதோசநீக்கி makātōcanīkki, பெ.(n.) 1. சித்தா மல்லி, சிற்றாமல்லி பார்க்க;see {}. 2. பாவட்டை; a small tree - Pavata indica (சா.அக.);.
மகாதோசம்	மகாதோசம் makātōcam, பெ.(n.) பாழ்வினை, பெரும்பாவம் (கொ.வ.);; great sin. [Skt. {} → த. மகாதோசம்.]
மகாதோரணம்	மகாதோரணம் makātōraṇam, பெ.(n.) கோயில் விளகு வகை (M.E.R., 608 of 1916);; a kind of temple lamp. [Skt. {} → த. மகா+தோரணம்.]
மகாதோரை	மகாதோரை makātōrai, பெ.(n.) ஒரு பேரெண் (யாழ்.அக.);; a great number. [Skt. mahat → த. மகா+தோரை.]
மகாந்தம்	மகாந்தம் makāndam, பெ.(n.) மலர்த்துகள் (மகரந்தம்);; pollen (சா.அக.);.

மகாநட்சத்திரம்	மகாநட்சத்திரம் makānaṭcattiram, பெ.(n.) குறித்த நாளில் நிலவொடு (சந்திரனுடன்); கூடியிருக்கும் விண்மீன் (நட்சத்திரம்); (இ.வ.);; lunar asterism occupied by the moon on a particular day. த.வ. பெருவிண்மீன் [Skt. mahat → த. மகாநட்சத்திரம்.]
மகாநடன்	மகாநடன் makānaḍaṉ, பெ.(n.) சிவ பெருமான் (பிரான்); (யாழ்.அக.);;{}, as the great dancer. த.வ. மாநடன் [Skt. {}-nata → த. மகாநடன்.]
மகாநடனன்	மகாநடனன் makānaḍaṉaṉ, பெ.(n.) மகாநடன் (சங்.அக.); பார்க்க;see {}. [Skt. {} → த. மகாநடனன்.]
மகாநதி	மகாநதி makānadi, பெ.(n.) 1. பேராறு; great river. 2. கங்கை (சங்.அக.);; the Ganges. 3. மகாநதியென்னும் ஆறு (இக்.வ.);; the river {}. [Skt. {} → த. மகாநதி.]
மகாநரகம்	மகாநரகம் magānaragam, பெ.(n.) நிரய (நரக); வகை (யாழ்.அக.);; a hell. [Skt. {}-naraka → த. மகாநரகம்.]
மகாநவமி	மகாநவமி makānavami, பெ.(n.) கலைமகள் விழா நிகழும் ஒன்பான் இரவின் இறுதி நாள்; the last day of {}, as a day sacred for the worship of {}. த.வ. மாத்தொண்மி [Skt. {}+ → த. மகாநவமி.]
மகாநாகம்	மகாநாகம் makānākam, பெ.(n.) 1. சுர புன்னை; long leaved two sepalled gamboge. 2. பெரும்பாம்பு; great cobra. [Skt. {} → த. மகாநாகம்.]

மகாநாடு	மகாநாடு makāṉāṭu, பெ.(n.) பொது மக்களின் கூட்டம்; great assembly or council held by headmen; general meeting of all the members of a society; conference. த.வ. மாநாடு [Skt. mahat → த. மகா+நாடு.]
மகாநாதம்	மகாநாதம்1 makāṉātam, பெ.(n.) 1. சங்கு (யாழ்.அக.);; conch. 2. பேரொலி; great noise. 3. இசைக் கருவி; a wind instrument. 4. அரிமா (சிங்கம்);; lion. 5. யானை; elephant. 6. மேகம்; cloud. த.வ. மாநாதம் [Skt. {} → த. மகாநாதம்.] மகாநாதம்2 makāṉātam, பெ.(n.) 1. பொன்; gold. 2. பொன்னிமிளை; a kind of yellow bismuth (சா.அக.);. [மகா+நாதம்.]
மகாநாமியம்	மகாநாமியம் makāṉāmiyam, பெ.(n.) மதத் தொடர்பான செயல் வகை (த.நி.போ.பக்.24);; a religious observance. [Skt. {} → த. மகாநாமியம்.]
மகாநாராயணம்	மகாநாராயணம் makāṉārāyaṇam, பெ.(n.) நூற்றெட்டு (உபநிடதங்கள்); துணைத் தொன் மக்களுள் ஒன்று; an uparisad, one of 108. [Skt. maha-{} → த. மகாநாராயணம்.]
மகாநாளிகம்	மகாநாளிகம் magāṉāḷigam, பெ.(n.) போரில் பயன்படும் இயந்திர வகை (சுக்கிரநீதி, 80);; a kind of war-machine. [Skt. {} → த. மகாநாளிகம்.]
மகாநிகற்பம்	மகாநிகற்பம் magāṉigaṟpam, பெ.(n.) ஒரு பேரெண் (வின்.);; a great number. [Skt. {}-nikharva → த. மகாநிகற்பம்.]
மகாநிசி	மகாநிசி makāṉisi, பெ.(n.) நள்ளிரவு (யாழ்.அக.);; midnight. [Skt. {} → த. மகாநிசி.]

மகாநித்திரை	மகாநித்திரை makānittirai, பெ.(n.) பெருந் துயில் (மரணம்); (யாழ்.அக.);; death, as the long sleep. த.வ. மிளாத்துயில் [Skt. {} → த. மகாநித்திரை.]
மகாநிதி	மகாநிதி makānidi, பெ.(n.) குபேரன் நிதி களிலோன்று (யாழ்.அக.);; a treasure of {}. [Skt. {}-nidhi → த. மகாநிதி.]
மகாநிம்பம்	மகாநிம்பம்1 makānimbam, பெ.(n.) மலைவேம்பு (மூ.அ.);; Persian lilac. த.வ. மாநிம்பம் [Skt. {}-nimba → த. மகாநிம்பம்.] மகாநிம்பம்2 makānimbam, பெ.(n.) 1. பூவரசு மரம்; portia tree. 2. பெரிய வேம்பு; big species of neem tree. 3. நூறாண்டு அகவையுடைய வேப்ப மரம்; a margosa tree of 100 years old. 4. சர்க்கரை வேம்பு; neem whose bark is sweet to taste (சா.அக.);. மகாநிம்பம்3 makānimbam, பெ.(n.) பெரு மரம் (மலை.);; toothed-leaved tree of Heaven.
மகாநியோகம்	மகாநியோகம் makāniyōkam, பெ.(n.) அரசனது ஆணை; royal command. "மகா நியோகமும் புறப்பட்டு" (S.I.I.iv, 152);. த.வ. அரசகட்டளை [Skt. {}+ {} → த. மகாநியோகம்.]
மகாநிர்குண்டிதைலம்	மகாநிர்குண்டிதைலம் makānirkuṇṭidailam, பெ.(n.) கண்ணோய், தலைநோய் ஆகியவற்றுக்குத் தலை முழுகும் நெய்மம்; a bathing oil prepared out of nocci vitex negundo (சா.அக.);.
மகாநிரயம்	மகாநிரயம் makānirayam, பெ.(n.) நிரய வகை (மணிமே.6,181, அரும்.);; a hell. த.வ. மாவளறு. [Skt. {}-niraya → த. மகாநிரயம்.]

மகாநீலம்	மகாநீலம் makānīlam, பெ.(n.) 1. கையாந்த கரை, என்னும் மூலிகை (மலை.);; a plant growing in wet places. 2. மரகதம் (யாழ்.அக.);; emerald. த.வ. மாநீலம். [Skt. {} → த. மகாநீலம்.]
மகாநேமி	மகாநேமி makānēmi, பெ.(n.) காக்கை; crow (சா.அக.);.
மகாநைவேத்தியம்	மகாநைவேத்தியம் makānaivēttiyam, பெ.(n.) கடவுட்குப் படைக்கும் அன்னம்; main offerings made to a deity, as cooked rice. [Skt. {} → த. மகாநைவேத்தியம்.]
மகாநோன்பு	மகாநோன்பு makānōṉpu, பெ.(n.) ஒன்பானிராத் திருவிழா (இ.வ.);; festival of nava-{}. த.வ. மாநோன்பு [Skt. mahat → த. மகா+நோன்பு.]
மகாப்பிரகாசத்தி	மகாப்பிரகாசத்தி makāppirakācatti, பெ.(n.) காக்கைப்பொன் (அப்பிரகம்); (சங்.அக.);; mica. த.வ தகட்டிழை [Skt. {} → த. மகாப்பிரகா+சத்தி.]
மகாப்பிரசாதம்	மகாப்பிரசாதம் makāppiracātam, பெ.(n.) கோயில்களில் கடவுளுக்குப் படைத்து அடியவர்களுக்கு கொடுக்கும் பொங்கல் முதலியன (இ.வ.);; food, sweet meats, etc., which are offered to an idol and distributed afterwards to devotees. த.வ. அருட்படையல் [Skt. {} → த. மகாப்பிரசாதம்.]
மகாப்பிரதோசம்	மகாப்பிரதோசம் makāppiratōcam, பெ.(n.) இரண்டு பக்கங்களிலும் வரும் பதின்மும்மியொடு (திரயோதசியோடு); கூடிய கதிரவன் மறையும் வேளை; evening twilight of the 13th titi of the bright and dark fortnights. [Skt. {} → த. மகாப் பிரதோசம்.]
மகாப்பிரபு	மகாப்பிரபு makābbirabu, பெ.(n.) 1. பெருஞ் செல்வன்; great, lord; wealthy person. 2. பெருங்கொடையாளி; a person of great liberality. [Skt. mahatprabu → த. மகாப்பிரபு.]

மகாப்பிரளயம்	மகாப்பிரளயம் makāppiraḷayam, பெ.(n.) 1. உலகம் முடிகின்ற ஊழியிறுதி; final dissolution of the world at the end of a kalpa or the period of Brahma's lifetime, dist. fr. {}. 2. ஒரு பேரெண் (வின்.);; a great number. த.வ. பேரூழி [Skt. {}-pralaya → த. மகாப்பிரளயம்.]
மகாப்பிரத்தானம்	மகாப்பிரத்தானம் makāppirattāṉam, பெ.(n.) 1. வடதிசை நோக்கிச் செல்லும் மீளாப் பெரும்பயணம்; the great journey northward, made with the intention of ending one's days. 'மகாப்பிரத்தான பருவம்.' 2. அருகக் கடவுளின் பஞ்ச கல்யாணத் தொன்றாகிய பெருந்துறவு (திருநூற்.பு.உரை);;த.வ. பெரும்பிரிவு. [Skt. {} → த. மகாப் பிரத்தானம்]
மகாப்பிராசத்தி	மகாப்பிராசத்தி makāppirācatti, பெ.(n.) ஒரு வகை அப்பிரகம்; a kind of mica (சா.அக.);.
மகாப்பிராணம்	மகாப்பிராணம் makāppirāṇam, பெ.(n.) காக்கை (சங்.அக.);; crow. [Skt. {} → த. மகாப்பிராணம்.]
மகாப்பிரியபான்னி	மகாப்பிரியபான்னி makāppiriyapāṉṉi, பெ. (n.) சிறுவிடு கொள்; which see (சா.அக.);.
மகாப்பிராணன்	மகாப்பிராணன் makāppirāṇaṉ, பெ.(n.) வலிந்து பலுக்கப்படும் மெய்யெழுத்து (பி.வி.4, உரை);; aspirate. த.வ. மூச்சொலி. [Skt. {} → த. மகாப்பிரணன்.]
மகாபஞ்சகாவியகிருதம்	மகாபஞ்சகாவியகிருதம் magāpañjagāviyagirudam, பெ.(n.) மருந்தூட்டப் பெற்ற ஒரு வகை நெய்; a medicated ghee used for epilepsy, insanity dropsy, abdominal tumour, piles, chlorosis and jaundice (சா.அக.);.
மகாபட்சி	மகாபட்சி makāpaṭci, பெ.(n.) ஆந்தை (சங்.அக.);; owl. த.வ. பெரும் பறவை. [Skt. {}-paksin → த. மகாபட்சி.] [p]

மகாபத்திர	மகாபத்திர makāpattira, பெ.(n.) பூசபத்திரி; a plant to help pooja (சா.அக.);.
மகாபதுமபெந்தம்	மகாபதுமபெந்தம் makābadumabendam, பெ.(n.) சித்திரக் கவி வகை (மாறனலங்.283, உரை);; a kind of cittirakavi of great complexity. [Skt. {}-padma → த. மகாபதும பெந்தம்.]
மகாபதுமம்	மகாபதுமம் makāpadumam, பெ.(n.) 1. குபேரன் ஒன்பான் குவைகளுள் ஒன்று; one of nine treasures of {}. 2. ஒரு பேரெண் (பிங்.);; a great number. 3. வெண்டாமரை (யாழ்.அக.);; white lotus. 4. 176 கொடுமுடிகளையும் 22 மேனிலைக்கட்டுகளையுமுடைய கோயில் (சுக்கிரநீதி. 230);; a temple of 176 towards and 22 storeys. 5. மகாபதுபெந்தம் பார்க்க;see {}. த.வ. பெருந்தாமரை. [Skt. {}-pandma → த. மகாபதுமம்.]
மகாபதுமன்	மகாபதுமன் makāpaduman̲, பெ.(n.) எட்டு மாநாகங்களுள் நிலத்தை வடப்பக்கத்தில் தாங்கும் நாகம் (பிங்.);; the divine serpent which supports the earth in the north one of {}. [Skt. {}-padma → த. மகாபதுமன்.]
மகாபதுமவிசர்ப்பி	மகாபதுமவிசர்ப்பி makāpadumavisarppi, பெ.(n.) சிறுவர்களுக்குத் தலையிலும் கீழ் வயிற்றிலுமுண்டாகி இறப்பையுண்டாக்கும் புண்; a kind of scabis (சா.அக.);. த.வ. பெரும்புண். (முதலில் நரம்பின் வழியாக நெற்றியில் கண்டு, பிறகு மார்பிலிறங்கி கடைசியாகக் குதத்திலிறங்கும்); மறுவ. பாலவிசர்ப்பி
மகாபரணி	மகாபரணி makāparaṇi, பெ.(n.) தென் புலத்தார்க்குச் (பிதிரர்களுக்கு); சிறப்பானதும் மகாளயபக்கத்தில் வருவதுமான பரணி (விண்மீன்); (பஞ்.);; the day of the second naksatra, in {}, auspi- cious for worshipping the manes. த.வ. பெரும்பரணி. [Skt. {} → த. மகாபரணி.]
மகாபலன்	மகாபலன் makāpalan̲, பெ.(n.) 1. வலு மிக்கவன்; strong person. 2. காற்று (வின்.);; air, wind. [Skt. {}-bala → த. மகாபலன்.]

மகாபலி	மகாபலி makāpali, பெ.(n.) மாவலி என்னும் அரசன்; an Asura sovereign. த.வ. மாவலி. [Skt. {}-bali → த. மகாபலி.]
மகாபலை	மகாபலை makāpalai, பெ.(n.) வில்வம் (தைலவ.தைல.);; bael tree. [Skt. {}-phala → த. மகாபலை.]
மகாபவன்	மகாபவன் makāpavaṉ, பெ.(n.) வெள்ளி (யாழ்.அக.);;{}. [Skt. {}-bhava → த. மகாபவன்.]
மகாபற்பம்	மகாபற்பம் makāpaṟpam, பெ.(n.) மகா பதுமம், (திவா.); பார்க்க;see {}-padumam.
மகாபற்பன்	மகாபற்பன் makāpaṟpaṉ, பெ.(n.) மகாபதுமன் பார்க்க;see {}.
மகாபாகவதம்	மகாபாகவதம் makāpākavadam, பெ.(n.) கி.பி. 1543-ல் நெல்லி நகர் வரதராச ஐயங்கார் வடமொழியினின்று தமிழ் மொழியிற் செய்யுளாக இயற்றிய பாகவத நூல்; a Tamil version of the Sanskrit Bhagavatam by Varadaraja Aiyanga of Nellinakar, 1543 A.D. [Skt. mahat+ {} → த. மகாபாகவதம்.]
மகாபாகன்	மகாபாகன் makāpākaṉ, பெ.(n.) நற் பேறுள்ளவன்; blessed person. "பண்டிதனும் மகாபாகனும் கிருதார்த்தனும்" (சி.சி.பு.84, சிவாக்.);. [Skt. {} → த. மகாபாகன்.]
மகாபாசகன்	மகாபாசகன் magāpācagaṉ, பெ.(n.) புத்தபிக்கு (யாழ்.அக.);; a Bauddha mendicant. த.வ. மாபாசகன். [Skt. {} → த. மகாபாசகன்.]

மகாபாதகம்	மகாபாதகம் magāpātagam, பெ.(n.) ஐம்பெருங்கேடு (பஞ்சமா பாதகம்);; the five heinous crimes. "மகாபாதகந் தீர்த்த திருவிளையாடல்" (திருவாலவா.);. [Skt. {} → த. மகாபாதகம்.]
மகாபாபத்தழகி	மகாபாபத்தழகி makāpāpattaḻki, பெ.(n.) சீவகமூலி; which see (சா.அக.);.
மகாபாரதம்	மகாபாரதம் makāpāradam, பெ.(n.) 1. வடமொழியில் பாண்டவர் வரலாற்றைக் கூறும் வியாசபாரதம்; the great sanskrit epic, dealing with the story of the {}, by the sage {}. 2. பெருந்தேவனார், வில்லிபுத்தூரர், நல்லாப் பிள்ளை போன்றோர் தமிழில் இயற்றிய பாரத நூல்கள்; the tamil renderings of the {}, by {}. த.வ. மாபாரதம். [Skt. {} → த. மகாபாரதம்.]
மகாபாரதவிருத்தி	மகாபாரதவிருத்தி makāpāradaviruddi, பெ.(n.) கோயிலில் மகாபாரதம் படித்துச் சொற்பொழிவு செய்வதற்கு விடப்படும் மானியம் (I.m.p.Tn.91);; allowance for expounding the {} in a temple. [Skt. {} → த. மகாபாரத விருத்தி.]
மகாபாரிசவாதம்	மகாபாரிசவாதம் makāpārisavātam, பெ.(n.) கையுங் காலும் ஒரு பக்கங்கனத்து, திமிர்த்து, உடல் வீழ்ந்து, நாவு தடுமாறிப் பிழைக்கும் வழியில்லாத தீராத வலிப்பை (சன்னியை); யுண்டாக்குமோர் ஊதை நோய் (யூகி.1200);; para plegia (சா.அக.); த.வ. பெருமுடக்குநோய்.
மகாபிண்டம்	மகாபிண்டம் makāpiṇṭam, பெ.(n.) இயல், இசை, நாடகம் போலப் பல பிண்டங்களை உறுப்பாகக் கொண்ட பெருநூல் (மாறனலங். 20);; a big treatise consisting of several {}. த.வ. மாபிண்டம் [Skt. mahat → த. மகா+பிண்டம்.]
மகாப்பிரதானன்	மகாப்பிரதானன் makāppiratāṉaṉ, பெ.(n.) தலைமைப் படைத் தளபதி (M.E.R. 497 of 1926);; commandar in chief. த.வ. முதன்மையன். [Skt. {} → த. மகாப்பிரதானன்.]
மகாபிரதானி	மகாபிரதானி makāpiratāṉi, பெ.(n.) தலைமையமைச்சர்; prime minister. [Skt. {} → த. மகாபிரதானி.]

மகாபிரளயம்	மகாபிரளயம் makāpiraḷayam, பெ.(n.) உலகம் முடிகின்ற ஊழியிறுதி; dissolution of universe; deluge (வின்.);. 2. ஒரு பேரென்; a great number. த.வ. பேரூழி.
மகாபுடம்	மகாபுடம்1 makāpuḍam, பெ.(n.) நிலத்தில் ஒன்றரை முழச் சதுரமும், இரண்டு முழ ஆழமுள்ள பள்ளத்தில் காட்டெருவையிட்டுப் போடும் புடம் (உ.வ.);; calcination of metals by placing them in a heap of burning {} in a pit one cubit and a cialf square and two cubits deep. [Skt. mahat → த. மகா+புடம்.] மகாபுடம்2 makāpuḍam, பெ.(n.) நான்கு முழ அகலம், நீளம், ஆழமுள்ள சதுரப் பள்ளத்தில் அல்லது குழியில் 1000, வரட்டியில் போடும் மருந்து புடம்; a process of calcining medicines in a pit measuring 2yds x 2yds x 2yds or 2 cubic yeards with 1000, cowdung cakes. The luted cuucible withe medicine is placed in the centre of the pile or above 750 cakes and set fire with camphor when all the cakes are completly burnt into ashes and cooled the crucible is taken out and opened (சா.அக.);. த.வ. மாப்புடம்.
மகாபுராணம்	மகாபுராணம் makāpurāṇam, பெ.(n.) 1. முதன்மையான பதினெண் தொன்மங்கள் (தக்கயாகப். 113, உரை);. ; the 18 chief {}. 2. ஒரு சமண சமயத் தொன்மம்; a Jaina {}. [Skt. {}-purana → த. மகாபுராணம்.]
மகாபுருடன்	மகாபுருடன் makāpuruḍaṉ, பெ.(n.) நற் குணம் வாய்ந்தவன்; a man distinguished for great personal qualities. "அடைக்கலமெனத் தேடிவருவோர்தனமக் காக்குமவனே மகாபுருடனாம்" (அற்ப.சத. 17);. [Skt. {}-purusa → த. மகாபுருடன்.]
மகாபூ	மகாபூ makāpū, பெ.(n.) பெருஞ்சீரகம் அல்லது சோம்பு; anise-Aniseed-Anetham foeniculum (சா.அக.);.
மகாபூசிதம்	மகாபூசிதம் makāpūcidam, பெ.(n.) பெருஞ்சீரகம், மகாபூ பார்க்க்;see {} (சா.அக.);.
மகாபூசுரபி	மகாபூசுரபி makābūcurabi, பெ.(n.) புன்னை; a tree (சா.அக.);. த.வ. பெரும்புன்னை.
மகாபூதகடிதானம்	மகாபூதகடிதானம் magāpūtagaḍitāṉam, பெ.(n.) கொடை வகை (S.I.I.vii, 21);; a kind of gift.

மகாபூதம்	மகாபூதம் makāpūtam, பெ.(n.) ஐம்பெரும்பூதங்கள்; gross elements opp. to {}. "பூமி முதலான மகாபூதங்க ளைந்தும்" (பு.வெ.8,33, உரை);. த.வ. பெரும்பூதம். [Skt. {} → த. மகாபூதம்.]
மகாபூரணசந்திரோதயம்	மகாபூரணசந்திரோதயம் makāpūraṇasandirōtayam, பெ.(n.) மருந்து வகை (தஞ்.சர.iii, 68);; a kind of medicine. [Skt. {}+candra+udaya → த. மகாபூரண சந்திரோதயம்.]
மகாபூரி	மகாபூரி makāpūri, பெ.(n.) ஒரு பேரெண் (பிங்.);; a great number, ten quintillions. [Skt. mahat → த. மகா+பூரி.]
மகாபெலா	மகாபெலா makāpelā, பெ.(n.) பேராமுட்டி (மலை); பார்க்க;see fragrant sticky mallow. [Skt. {} → த. மகாபெலா.]
மகாபேகன்	மகாபேகன் makāpēkaṉ, பெ.(n.) தவளை; frog (சா.அக.);. த.வ. மாப்பேகன்
மகாபைசாசிகம்	மகாபைசாசிகம் magāpaicācigam, பெ.(n.) மனநோயைக் குணமாக்கும் மருந்தூட்டப்பட்ட நெய்; a medicated ghee for insanity (சா.அக.);.
மகாபோதி	மகாபோதி makāpōti, பெ.(n.) கௌதமர் தங்கியிருந்து அறிவு எழுச்சி பெற்றுப் புத்தரான அரசமரம் (மணிமே. 11, 43, உரை);; the Bo-tree in {} which the Buddha received enlightment. த.வ. பெரும்போதி. [Skt. {} → த. மகாபோதி.]
மகாம்	மகாம் makām, பெ.(n.) முகாம் (இ.வ.); பார்க்க;see halting place, camp. [Ar. {} → த. மகாம்.]

மகாமகம்	மகாமகம் magāmagam, பெ.(n.) பன்னி ரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை வருவதும் கும்ப (மாசி); மாதத்தில் வியாழன் முழு நிலாவொடு கொடுநுகம் விண்மீன் (மகம்); சேரப்பெறுவதுமான நன்னாளில் கும்ப கோணத்தில் நிகழும் முழுக்கு விழா; the great luni-solar festival at kumbakonam, held once in 12 years in {} when jupiter is in leo and the full moon is in or about makam. [மகா+மகம்.] த.வ. மாமாங்கம். [Skt. {} → த. மகாமகம்.]
மகாமகரப்பூ	மகாமகரப்பூ magāmagarappū, பெ.(n.) வழலை; which see (சா.அக.);.
மகாமகரம்	மகாமகரம் magāmagaram, பெ.(n.) ஒரு பேரெண் (நாமதீப.801);; a great number. [மகா+மகரம்.] [Skt. {}-makara → த. மகாமகரம்.]
மகாமகவிருட்சம்	மகாமகவிருட்சம் magāmagaviruṭcam, பெ.(n.) கற்பக மரம்; a celestical tree which gives whatever is wished for (சா.அக.);. [மகாமக + விருட்சம்.]
மகாமகோபாத்தியாய	மகாமகோபாத்தியாய makāmaāpāttiyāya, பெ.(n.) அரசினரால் பெரும் புலவர் களுக்கு அளிக்கப்படும் பட்டம்; a title confered by the Government on scholars. [Skt. {} → த. மகாமகோபாத்தியாய.]
மகாமசானம்	மகாமசானம் makāmacāṉam, பெ.(n.) காசி நகரம் (யாழ்.அக.);; Benares city. த.வ. பெருஞ்சுடலை. [Skt. {} → த. மகாமசானம்.]
மகாமண்டபம்	மகாமண்டபம் makāmaṇṭabam, பெ.(n.) கோயிலில் அர்த்த மண்டபத்தை அடுத்துள்ள பெரிய மண்டபம் (I.m.p.Tn.270);; large pillared-hall next to the artta-{} in a temple. த.வ. பெருமண்டபம். [Skt. mahat → த. மகா+மண்டபம்.]
மகாமண்டலிகன்	மகாமண்டலிகன் magāmaṇṭaligaṉ, பெ.(n.) மகாமண்டலேசுவரன் பார்க்க;see {}. [Skt. {} → த. மகாமண்லிகன்.]

மகாமண்டலேசுவரன்	மகாமண்டலேசுவரன் makāmaṇṭalēcuvaraṉ, பெ.(n.) மண்டலத்தை யாளும் தலைவன் (அதிபதி);; Governor. மகாமண்டலேசுவர ராமராஜ திம்மராஜ விட்டல மகாராஜா" (I.m.p. Tn.275);. [Skt. {} → த. மகாமண்டலேசுவரன்.]
மகாமண்டூரம்	மகாமண்டூரம் makāmaṇṭūram, பெ.(n.) பாண்டு நோயைத் தீர்க்கும் மருந்து (பதார்த்த.1210);; a medicine for a anemia. [Skt. {} → த. மகா மண்டூரம்.]
மகாமதம்	மகாமதம் makāmadam, பெ.(n.) 1. மத யானை (யாழ்.அக.);; elephant in rut. 2. வெறி; blinding excitement. த.வ. மிகுமதம். [Skt. {}-mada → த. மகாமதம்.]
மகாமந்திரம்	மகாமந்திரம் makāmandiram, பெ.(n.) மூலமந்திரம்; chief mantra. த.வ. மாமந்திரம். [Skt. {}-mantra → த. மகாமந்திரம்.]
மகாமந்திரமூர்த்திகள்	மகாமந்திரமூர்த்திகள் magāmandiramūrttigaḷ, பெ.(n.) ஏழரைக்கோடியினரான உயர்தர ஆன்மாக்கள் (வின்.);; a class of souls of superior order, numbering seventy five millions. [Skt. mahat+mantra → த. மகாமந்திரம்+ மூர்த்திகள்.]
மகாமந்திரி	மகாமந்திரி makāmandiri, பெ.(n.) முதன்மை மந்திரி (யாழ்.அக.);; prime minister. த.வ. முதன்மை அமைச்சர். [Skt. mahat → த. மகா+மந்திரி.]
மகாமரு	மகாமரு makāmaru, பெ.(n.) கருப்பு வாகை; black speicies of sirissa (சா.அக.);.
மகாமாத்திரன்	மகாமாத்திரன் makāmāttiraṉ, பெ.(n.) 1. மந்திரி; minister. 2. செல்வன்; wealthy man. 3. யானைப்பாகன்; mahout. [Skt. {} → த. மகாமாத்திரன்.]

மகாமாத்திரி	மகாமாத்திரி makāmāttiri, பெ.(n.) 1. குருவின் மனைவி (யாழ்.அக.);; preceptor's wife. 2. செல்வி; wealthy woman. [Skt. {} → த. மகாமாத்திரி.]
மகாமாயாசக்தி	மகாமாயாசக்தி makāmāyācakti, பெ.(n.) 1. மகாமாயை, 1 (தக்கயாகப்.104, உரை); பார்க்க;see {}. [Skt. {} → த. மகாமாயாசக்தி.]
மகாமாயி	மகாமாயி makāmāyi, பெ.(n.) கொற்றவை (வின்.);;{}. த.வ. மாமாயி, மகமாயி. [Skt. {} → த. மகாமாயி.]
மகாமாயை	மகாமாயை makāmāyai, பெ.(n.) 1. மலை மகள் (யாழ்.அக.);;{}. 2. தூய மாயை (சங்.அக.);;({}); pure {}. [Skt. {} → த. மகாமாயை.]
மகாமார்க்கம்	மகாமார்க்கம் makāmārkkam, பெ.(n.) சிறந்த சமயநெறி; great religion, as a path to salvation. "வேதமார்க்கம் முதலிய மகாமார்க்கங்களை" (தக்கயாகப். 7, உரை);. த.வ. பெருநெறி. [Skt. {} → த. மகாமார்க்கம்.]
மகாமாரி	மகாமாரி makāmāri, பெ.(n.) 1. கொற்றவை (துர்க்கை);;{}. 2. கொள்ளைநோய்; plague, epidemic disease. த.வ. மாமாரி. [Skt. {} → த. மகாமாரி.]
மகாமிருகம்	மகாமிருகம் magāmirugam, பெ.(n.) யானை (யாழ்.அக.);; elephant. [Skt. {}-mrga → த. மகாமிருகம்.]
மகாமிருத்து	மகாமிருத்து makāmiruttu, பெ.(n.) சிவபிரான் (யாழ்.அக.);;{}. [Skt. {}-mrtyu → த. மகாமிருத்து.]

மகாமிருத்துயஞ்சயம்	மகாமிருத்துயஞ்சயம் makāmiruttuyañjayam, பெ.(n.) ஒரு மந்திரம்; a mantra. [Skt. {}+purnam → த. மகாமிருத்து யஞ்சயம்.]
மகாமுகம்	மகாமுகம் magāmugam, பெ.(n.) முதலை (யல.அக.);; crocodile. [Skt. {}-mukha → த. மகாமுகம்.]
மகாமுத்திரை	மகாமுத்திரை makāmuttirai, பெ.(n.) திரிசூல முத்திரையில் தர்ச்சனியை அநாபிகை வளைப்பதாகக் காட்டும் முத்திரை (செங்.10);;({}); a hand-pose in which the ring- finger in {}-muttirai close round the forefinger. [Skt. {}-mudra → த. மகாமுத்திரை.]
மகாமுனி	மகாமுனி makāmuṉi, பெ.(n.) 1. பெருந்தவ முனிவன்; eminent sage. 2. அகத்தியர் (வின்.);; agastya. 3. புத்தன் (யாழ்.அக.);; the Buddha. த.வ. மாமுனி. [Skt. {}+muni → த. மகாமுனி.]
மகாமூலி	மகாமூலி makāmūli, பெ.(n.) 1. ஆகா சகருடன் கிழங்கு; sky root-climbing shrub. 2. கற்பத்துக்கு உதவும் சட்டமுனியின் ஊதை (வாத); நூல் 1000த்தில் சொல்லியுள்ள 23 சிறந்த மூலிகைகள்; the 23 superior drugs related in the Tamil alchemical science 1000 of the siddhar named satta muni- All healing drugs of high potency (சா.அக.);. த.வ. மாமூலி.
மகாமெலம்	மகாமெலம் makāmelam, பெ.(n.) கொம்மட்டி (சங்.அக.);; country cucumber.
மகாமேகராசாங்கதைலம்	மகாமேகராசாங்கதைலம் makāmēkarācāṅgadailam, பெ.(n.) மருந்தெண்ணெய் வகை (தைலவ.தைல.135, வரி, 3, உரை);; a medicinal oil. [Skt. mahat +{} → த. மகாமேக ராசாங்கதைலம்.]
மகாமேகரோகம்	மகாமேகரோகம் makāmēkarōkam, பெ.(n.) பிரமேகம், வெட்டை நோய்; gonorrhoea. (சா.அக.);.

மகாமேதை	மகாமேதை makāmētai, பெ.(n.) 1. பேரறிவு; great intellect. 2. பேரறிவாளன்; man of great intellect. 3. மருளூமத்தை என்னும் மூலிகை (மலை.);; cockle-bur. த.வ. மாமேதை. [Skt. mahat+{} → த. மகாமேதை.]
மகாமேதோ	மகாமேதோ makāmētō, பெ.(n.) மகா மேதை பார்க்க;see {} (சா.அக.);.
மகாமேரு	மகாமேரு makāmēru, பெ.(n.) மேருமலை (பிங்.); mt. {}. "சாற்று மகாமேருவரைச் சிகரத் துற்றால்" (சிவரக.சிவதன்மா.21);. த.வ. மாமேரு [Skt. {} → த. மகாமேரு.]
மகாமேருதானம்	மகாமேருதானம் makāmērutāṉam, பெ.(n.) மன்னவர் புரியும் கொடை வகை (த. நி.போ.பக்.25);; a kind of gift made by kings. [Skt. {}+ → த. மகாமேருதானம்.]
மகாமேருப்பிரசம்சை	மகாமேருப்பிரசம்சை makāmēruppirasamsai, பெ.(n.) அளவு கடந்த புகழ்ச்சி; immoderate praise. "தெரிந்தவர் போலக் காட்டி மகாமேருப்பிரசம்சை பண்ணினீர்" (சிவசம. பக்.36);. [Skt. {} → த. மகாமேருப் பிரசம்சை.]
மகாயக்கியம்	மகாயக்கியம் makāyakkiyam, பெ.(n.) மகாயஞ்ஞம் பார்க்க;see {}. த.வ. மாவேள்வி.
மகாயஞ்ஞம்	மகாயஞ்ஞம் makāyaññam, பெ.(n.) மகாயாகம் பார்க்க;see {}. த.வ. மாவேள்வி. [Skt {} → த. மகாயஞ்ஞம்.]
மகாயாகம்	மகாயாகம் makāyākam, பெ.(n.) பஞ்சமகா யாகம்(யாழ்.அக.);; the five sacrifices. த.வ. ஐம்மாவேள்வி. [Skt. {} → த. மகாயாகம்.]
மகாயானம்	மகாயானம் makāyāṉam, பெ.(n.) பௌத்தசமய வகை (நீலகேசி, 342, உரை);; a school of Buddhism. [Skt. {} → த. மகாயானம்.]

மகாயுகம்	மகாயுகம் magāyugam, பெ.(n.) நான்கு யுகங் கூடியதும் 43,20,000 வருடங்கள் கொண்டதுமான காலம் (வின்.);; colossal cycle of time, comprising the four yugas, reckoned as 43,20,000 solar years. த.வ. மாவூழி. [Skt. {}-yuga → த. மகாயுகம்.]
மகாயோசனை	மகாயோசனை makāyōcaṉai, பெ.(n.) கோடி யோசனை (நாமதீப.800, உரை);; a crore of {}. [Skt. mahat+{} → த. மகாயோசனை.]
மகாயோனி	மகாயோனி makāyōṉi, பெ.(n.) காற்றா (வாயுவா);னது அல்குல் (யோனி); கருப்பம் இவ்விடங்களில் புகும்போது அல்குலில் சதை வளர்ந்து பருமனாக பருக்கும் ஒரு வகையான, பெண்களுக்குண்டாகும் நோய்; a disease of the vagina wherein it is extremely dilated (சா.அக.);. த.வ. மாயோனி.
மகாரசசூதம்	மகாரசசூதம் makārasasūtam, பெ.(n.) ஓர் உயர் வகை தேமா (மூ.அ.);; a superior kind of mango tree. [Skt. {} → த. மகாரசசூதம்.]
மகாரசதம்	மகாரசதம் makārasadam, பெ.(n.) பொன் (யாழ்.அக.);; gold. [Skt. {}-rajana → த. மகாரசதம்.]
மகாரசம்	மகாரசம் makārasam, பெ.(n.) 1. மரவகை (சங்.அக.);; a tree. 2. கஞ்சி (யாழ்.அக.);; gruel. [Skt. {}-rasa → த. மகாரசம்.]
மகாரசனம்	மகாரசனம் makārasaṉam, பெ.(n.) மகாரசதம் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}. [Skt. {}-rajana → த. மகாரசனம்.]
மகாரணியம்	மகாரணியம் makāraṇiyam, பெ.(n.) பெருங்காடு(வின்.);; great forest. த.வ. பெருங்காடு. [Skt. {} → த. மகாரணியம்.]

மகாரதம்	மகாரதம் makāradam, பெ.(n.) 1. மகா ரதனுடைய தேர் (பொருட்.நி.);; the chariot of a {}. 2. பேராசை; great desire. த.வ. பெருந்தேர். [Skt. {}-ratha → த. மகாரதம்.]
மகாரதன்	மகாரதன் makāradaṉ, பெ.(n.) தான் ஒருவனாகிப் பதினாயிரம் வீரரை எதிர்த்துப் பொரவல்ல தேர்வீரன் (பாரத.அணிவ.1);; a warrior on a chariot, capale of fighting single-handed against 10,000 warriors, one of four {}, q.v. த.வ. பெருந்தேரன். [Skt. {}-ratan → த. மகாரதன்.]
மகாரபஞ்சகம்	மகாரபஞ்சகம் magārabañjagam, பெ.(n.) மகரவெழுத்தில் தொடங்கும் மது, மச்சம், புலால் (மாமிசம்); முத்திரை, மைதுனம் என்ற ஐந்து வகைகள் (தக்கயாகப்.51, விசேடக் குறிப்பு);; the five objects whose names begin with the consonant ma, viz., matu, maccam, {}. த.வ. ஐம்மகரம், [மகார+பஞ்சகம்.]
மகாராசமிருகாங்கம்	மகாராசமிருகாங்கம் makārācamirukāṅgam, பெ.(n.) ஈளைநோய் தீர்க்குங் வடி நீர் வகை (பதார்த்த.219);; a decoction for the cure of asthma. [Skt. {} → த. மகாரச மிருகாங்கம்.] மகாராசமிருகாங்கம் makārācamirukāṅgam, பெ.(n.) சளி, ஈளைநோய், வீக்கம் முதலிய நோய்களைப் போக்கும் ஓர் ஆயுள் வேத மாத்திரை; an Ayurvedic medicine used for consumption, bronchitis, anaemia etc (சா.அக.);.
மகாராசன்	மகாராசன் makārācaṉ, பெ.(n.) 1. மகா ராசா, 1, 2, 3 பார்க்க;see {}. 2. கவலை யற்றவன் (யாழ்.அக.);; person free from cure. 3. சமண குரு (யாழ்.அக.);; Jaina priest. [Skt. {} → த. மகாராசன்.] மகாராசன் makārācaṉ, பெ.(n.) 1. பேரரசன்; monarch. 2. குபேரன்;{}. 3. பெருஞ்செல்வன்; very wealthy man. 4. கவலையற்றவன் (யாழ்.அக.);; person free from care. 5. சமணகுரு (யாழ்.அக.);; Jaina priest. [Skt. {} → த. மகாராசா.]

மகாராசா	மகாராசா makārācā, பெ.(n.) 1. பேரரசன்; paramount king, monarch. 2. குபேரன் (வின்.);;{}. 3. பெருஞ்செல்வன்; very wealthy man. 4. அரசு அளித்து வரும் ஒரு பட்டம்(இக்.வ.);; a title conferred by the Government. த.வ. பேரரசன். [Skt. {} → த. மகாராசா.]
மகாராசி	மகாராசி makārāci, பெ.(n.) மகராசி, 2 (உ.வ..); பார்க்க;see {}. [Skt. {} → த. மகாராசி.]
மகாராட்டிரம்	மகாராட்டிரம் makārāṭṭiram, பெ.(n.) 1. ஒரு நாடு (யாழ்.அக.);; the mahratta country. 2. ஒரு மொழி; the mahratta language. [Skt. {} → த. மகாராட்டிரம்.] மகாராட்டிரம் makārāṭṭiram, பெ.(n.) 1. ஒரு மாநிலம்; the mahratta country. 2. மராட்டிய மொழி; the Maharatta language.
மகாராணி	மகாராணி makārāṇi, பெ.(n.) பேரரசி; empress. "மகாராணி மங்கம்மா". (உ.வ.); [Skt. {} → த. மகாராணி.]
மகாராசாதுறவு	மகாராசாதுறவு makārācātuṟavu, பெ.(n.) குமார தேவரியற்றிய ஒரு நூல்; a work by {}-tevar. [மகாராசா+துறவு.]
மகாராத்திரம்	மகாராத்திரம் makārāttiram, பெ.(n.) நள்ளிரவு (யாழ்.அக.);; mid night. [Skt. {} → த. மகாராத்திரம்.]
மகாருத்திரர்	மகாருத்திரர் makāruttirar, பெ.(n.) சிவபெருமான் (சி.போ.பா.1, பக்.54);; lord {}. த.வ. உருத்திரன். [Skt. {}-rudra → த. மகாருத்திரர்.]

மகாரூபகம்	மகாரூபகம் magārūpagam, பெ.(n.) ஒரு நாடகத் தமிழ் நூல் (யாழ்.அக.);; a work probably written in {}-t-tamil. [Skt. {} → த. மகாரூபகம்.]
மகாரூபை	மகாரூபை makārūpai, பெ.(n.) 1. நல்லுரு வுள்ளவன்; woman of beautiful form. 2. பார்வதி (கூர்மபு. திருக்கல்.21);;{}. [Skt. {} → த. மகாரூபை.]
மகாரேவதம்	மகாரேவதம் makārēvadam, பெ.(n.) முட் பலாசு என்னும் முள்முருக்கு மரம்; a tree erythrina indica (சா.அக.);. [Skt. {}+revadam]
மகாரோகம்	மகாரோகம் makārōkam, பெ.(n.) குட்டம் முதலிய பெருநோய் (சங்.அக.);; leprosy and other serious diseases. த.வ. பெருநோய். [Skt. {} → த. மகாரோகம்.]
மகாரௌரவம்	மகாரௌரவம் makārauravam, பெ.(n.) நிரய வகை (சங்.அக.);; a hell. [Skt. {}-raurava → த. மகாரௌரவம்.]
மகால்	மகால் makāl, பெ.(n.) அரண்மனை; palace. "திருமலைநாயக்கர் மகால்" (உ.வ.);. [U. mahal → த. மகால்.]
மகாலக்குமி	மகாலக்குமி makālakkumi, பெ.(n.) திரு மகள்; Laksmi. [Skt. {}-laksmi → த. மகாலக்குமி.]
மகாவாதம்	மகாவாதம் makāvātam, பெ. (n.) 1. பெருங்காற்று; tempestuous wind. 'மகாவாதம் சென்று தாக்கிய பொழுது' (தக்கயாகப். 144. உரை); 2. மகாவாதரோகம் பார்க்க;see {}. [Skt. {} → த. மகாவாதம்.]

மகாவாதரோகம்	மகாவாதரோகம் makāvātarōkam, பெ. (n.) வாதக் குடைச்சல் நோய் (பைஷஜ);; nervous disease, palsy.
மகாவித்துவான்	மகாவித்துவான் makāvittuvāṉ, பெ. (n.) பெரும்புலவன் என்னும் பட்டம்; a title meaning 'great scholar' த.வ. பெரும்புலவன் [Skt. {} → த. மகாவித்வான்.]
மகாவிரதம்	மகாவிரதம் makāviradam, பெ. (n.) 1. சைவ சமயத்தின் உட்சமய மாறனுளொன்றான மாவிரதம். (யாழ். அக.);; a section of Saivaisam. 2. சைன விரத வகை. (சீவக. 2818, உரை.);; [Skt. {}-virata → த. மகாவிரதம்.]
மகாளயம்	மகாளயம் makāḷayam, பெ. (n.) 1. கன்னி (புரட்டாசி); மாதத்துக் கரும்பக்கம்; the dark fortnight in ther lunar month of {}. 2. தென்புலத்தார்க்குக் கன்னித் (புரட்டாசி); திங்களில் வரும் கரும்பக்கத்தில் செய்யும் நினைவேந்தல் நிகழ்ச்சி; offerings to deseased ancestors made during {}. [Skt. {} → த. மகாளயம்.]
மகான்	மகான் makāṉ, பெ. (n.) பெருந் தன்மையுள்ள பெருமகன்; a respectable the man. 'மூலப்பகுதியான மகானுண்டாகும்' (பாகவ. சுக முன் 2.5.);. [Skt. {} → த. மகான்.]
மகிடமர்த்தனி	மகிடமர்த்தனி magiḍamarttaṉi, பெ. (n.) மலைமகள் (துர்கை); (சங்.அக.);. {}. [Skt. mahisa-mardani → த. மகிடமர்த்தனி மகிசம் – எருமை. மர்த்தனி – கொன்றவள்]
மகிபாலன்	மகிபாலன் magipālaṉ, பெ. (n.) அரசன் (பிங்.);; king, monarch. [Skt. {} → த. மகிபாலன்]
மகிமா	மகிமா magimā, பெ. (n.) எண் வகை ஆற்றலுள் (அட்டமாசித்திகளுள்); விருப்பம் போல உருவத்தைப் பருக்கச் செய்யும் பேராற்றல்; the supernatural power of increasing size of will one of {}. "உள்ளும்புறனு நிறையும் பெருமைதனை யன்றோ மகிமா வென்னும்" (திருவிளை. அட்டமா.23.);; [Skt. {} → த. மகிமா.]

மகிமைப்படுத்து-தல்	மகிமைப்படுத்து-தல் magimaippaḍuddudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மதிப்புரவு செய்தல்; to magnify, glorify, dignify. 2. புகழ்தல்(வின்.);; to extol, praise. த.வ. பெருமைப்படுத்துதல் [Skt. {} → த. மகிமை+படுத்து-.]
மகேச்சுரர்	மகேச்சுரர் maāccurar, பெ. (n.) சிவனடியார். (சிலப்பிர. 48, உரை.);; devotees as Siva. [Skt. {} → த. மகேச்சுரர்.]
மகேசன்	மகேசன் maācaṉ, பெ. (n.) சிவபிரான்; Siva. மேலவர்க் கல்லா லின்றே விழுமிய மகேச நாமம் (இரகு. யாக.58);. [Skt. {} → த. மகேசன்.]
மகேந்திரம்	மகேந்திரம் maāndiram, பெ. (n.) 1. ஒரு மலைத் தொடர்; a range of mountains. 2. கஞ்சம் மாவட்டத்திலுள்ள ஒரு மலை; a mountain 32 miles south - west of Berhampore, in Ganjam of with ancient Siva shrine. மந்திர மாமலை மகேந்திர வெற்பன் (திருவாச. 2,100);. த.வ. மாவிந்தம் [Skt. {} → த. மகேந்திரம்.]
மகோதரம்	மகோதரம் maātaram, பெ. (n.) பெருவயிற்று நோய்; dropsy of the abdomen, ascitis. த.வ. பெருவயிற்றுநோய் [Skt. மகா+உதரம்.]
மகோந்நதம்	மகோந்நதம் maānnadam, பெ. (n.) பனைமரம் palmyra tree - Borassus flabellifer. (சா.அக.); [Skt. மகா + உன்னதம்.]
மகோற்சவம்	மகோற்சவம் maāṟcavam, பெ. (n.) பெரிய திருநாள்; great festival. த.வ. பெருவிழா [Skt. {}-sava → த. மகோற்சவம்.]
மகோன்மதம்	மகோன்மதம் maāṉmadam, பெ. (n.) மிகு மயக்க வெறி. (யாழ். அக.);; extreme intoxication. [Skt. {} → த. மகோன்மதம்.]

மகோன்னதம்	மகோன்னதம் maāṉṉadam, பெ. (n.) 1. மிக்க உயரம்; height, loftiness. 2. உயர்ந்த நிலை; high rank, high position. 3. பனை. (மூ.அ);; palmyra, palm. [Skt. {}-nata → த. மகோன்னதம்.]
மங்களாசாசனம்	மங்களாசாசனம் maṅgaḷācācaṉam, பெ. (n.) 1. நன்மையை வேண்டுகை; invocation of blessings by great persons. மங்களா சாச னத்தின் மற்றுள்ள வாழ்வார்கள் தங்களார் வத்தளவு (உபதேசரத். 18);; 2. ஆழ்வாராதி யாரால் துதிக்கப் பெறுகை; benediction on a sacred place, as by {}, etc. 3. பெரியோர்களின் வழிபாடு; worship by great men. பெருமாளை மங்களாசாசனம் செய்தாயிற்றா?. [Skt. {} → த. மங்களாசானம்.]
மச்சக்காவடி	மச்சக்காவடி maccakkāvaḍi, பெ.(n.) மீன் கலயங்கள் கொண்ட காவடி; a {} with vessels containing fish. [Skt. matsya+சாவடி.] [மச்சம் + காவடி]
மச்சக்கொடி	மச்சக்கொடி maccakkoḍi, பெ.(n.) காமனுக்கும் பாண்டியனுக்கும் உரியதான மீன்கொடி (வின்);; banner of {} and the {} bearing fishen sign. [மச்சம் + கொடி]
மச்சகந்தி	மச்சகந்தி maccagandi, பெ.(n.) பரிமளகந்தி (பாரத);; Vyasa's mother. [Skt. matsyagandhi → த. மச்சகந்தி]
மச்சத்தில்செனித்த மலக்கல்	மச்சத்தில்செனித்தமலக்கல் maccattilceṉittamalakkal, பெ.(n.) பொன்னம்பர்; amber of a gold colour a mineral describes in the Tamil siddha medical science.
மச்சபுராணம்	மச்சபுராணம் maccaburāṇam, பெ.(n.) 1. பதினெண் தொன்ம (புராண);த்துள் மீன்தோற்றரவு எடுத்த திருமாலால் சிவனுடைய பெருமை விளங்க அறிவுரைப் பெற்ற தொன்மம் (பிங்);; a chief {} in honour of Siva, narrated by {} in His fish in carnation, one of {}. 2. திருநெல்வேலி வடமலையப்ப பிள்ளை யினால் கி.பி. 1706-இல் தமிழில் மொழி பெயர்த்துப் பாடப்பெற்ற நூல்; a metrical rendering of matsya-{} in Tamil by {} of Thirunelveli, 1706 A.D. [Skt. matsya+{} → த. மச்சபுராணம்]

மச்சம்பி	மச்சம்பி maccambi, பெ.(n.) 1. தமக்கை கணவன்; elder sister's husband. 2. அம்மான் மகன்; maternal uncle's son. 3. அத்தை மகன்; paternal aunt's son. 4. கணவனுடைய தமையன்; husband's elder brother.
மச்சயந்திரம்	மச்சயந்திரம் maccayandiram, பெ.(n.) அம்பெய்வதற்கு மீன் வடிவாயமைத்த குறி (அபி. சிந்.);; mark for archers in the shape of a fish. [மச்ச + யந்திரம்]
மச்சரம்	மச்சரம் maccaram, பெ.(n.) 1. பொறாமை (வின்);; envy; jealousy at another's success or prosperity. 2. போட்டி; competition, rivalry. [Pkt. maccara → Skt. {} → த. மச்சரம்]
மச்சராசன்	மச்சராசன் maccarācaṉ, பெ.(n.) 1. மீன் களின் தலைவன்; king of fishes. "மச்சராசன் மேல் வரவே" (தக்கயாகப். 469);. 2. மச்ச தேசத்தரசன்; king of Matsya country. [Skt. {} → த. மச்சராசன்]
மச்சரூபன்	மச்சரூபன் maccarūpaṉ, பெ.(n.) காய்ச்சு நஞ்சு; a kind of arsenic. (சா.அக.);
மச்சவிளக்கம்	மச்சவிளக்கம் maccaviḷakkam, பெ.(n.) மீன்களைப் பற்றிய நூல்(பாண்டி.);; treatise on marine zoology. [மச்சம் + விளக்கம்]
மச்சனா	மச்சனா maccaṉā, பெ.(n.) முள்ளங்கி; raddish (சா.அக.);.
மச்சாமேகம்	மச்சாமேகம் maccāmēkam, பெ.(n.) இது நாவல் வேரினால் தீரும் நோய் வகை; a variety of mega disease it is curses by the infusion of the root of jambolana.
மச்சாழ்வி	மச்சாழ்வி maccāḻvi, பெ.(n.) மச்சாவி (M.E.R. 479 of 1917 - B); பார்க்கச;see {}.
மச்சிகம்	மச்சிகம் maccigam, பெ.(n.) முடிதிருத்தத் தொழில் (நீலகேசி,280.);; barber's work.

மச்சிகன்	மச்சிகன் maccigaṉ, பெ.(n.) வணிகன்; trader. "மச்சிகனெழுந்து கம்பவாணரை மகிழ்ந்து போற்றி" (திருவிரிஞ்சைப். வழித்துணை-42);.
மச்சிபம்	மச்சிபம் maccibam, பெ.(n.) கடுகுரோகிணி (மலை);; chiristmas rose.
மச்சியம்	மச்சியம்1 macciyam, பெ.(n.) மச்சம்1 பார்க்க;see maccam. மச்சியம்2 macciyam, பெ.(n.) கடுகுரோகிணி; a root uses as purgative. (சா.அக.);
மச்சியராசன்	மச்சியராசன் macciyarācaṉ, பெ.(n.) மச்சராசன் (தக்கயாகப் 469, உரை, பார்க்க;see {}.
மச்சியாத்தி	மச்சியாத்தி macciyātti, பெ.(n.) பொன்னாங் கண்ணி; sessile plant. (சா.அக.);
மச்சேந்திரநாதர்	மச்சேந்திரநாதர் maccēndiranātar, பெ. (n.) நவநாத சித்தருளொருவர் (சது.);; a mystic, one of {}. [Skt. {} → த. மச்சேந்திரநாதர்]
மச்சேந்திரநாதன்	மச்சேந்திரநாதன் maccēndiranātaṉ, பெ.(n.) நவநாத சித்தரில் ஒருவர்; one of the Siddhars. (சா.அக.);
மச்சேந்திரன்	மச்சேந்திரன் maccēndiraṉ, பெ.(n.) மச்ச முனி நாயனார்; a Siddhar. (சா.அக.);
மச்சைசமுற்பவம்	மச்சைசமுற்பவம் massaisamuṟpavam, பெ.(n.) மாதப்போக்கின் போது வெளியாகும் கெட்ட அரத்தம் (சுரோணித நீர்);; menstrual blood. (சா.அக.);.
மச்சைதாதுக்கிருமி	மச்சைதாதுக்கிருமி maccaitātukkirumi, பெ.(n.) எலும்புச் சோற்றை உண்ணும் நுண்ணுயிரி; parasite or germ that eats the bone marrow. (சா.அக.);
மச்சைதாதுகதசுரம்	மச்சைதாதுகதசுரம் massaidādugadasuram, பெ.(n.) எலும்புச் சோற்றைத் தாக்கும் காய்ச்சல்; a fever affecting the marrow of the bone. (சா.அக.);

மச்சைவித்திரதி	மச்சைவித்திரதி maccaividdiradi, பெ.(n.) எலும்புச் சோற்றைத் தாக்கும் ஒரு கட்டி; abscess affecting the marrow. (சா.அக.);
மசமசப்பு	மசமசப்பு masamasappu, பெ.(n.) சொறிவு; itching sensation. (சா.அக.);
மசரசமலர்	மசரசமலர் masarasamalar, பெ. (n.) 1. குழந்தைகளுக்குக் கருப்பாக நுரைத்து கழியும் ஒரு வகை நோய்; a disease in children accompanies by black mucus clots. 2. செறி புழு; a kind of worm in the in festine. (சா.அக.);
மசரா	மசரா masarā, பெ.(n.) உட்கிடைக் கிராமம்; hamlet.
மசரைப்புழு	மசரைப்புழு masaraippuḻu, பெ. (n.) மசரசமலர் பார்க்க;see {}-malar. (சா.அக.); [மசரை+புழு]
மசனம்	மசனம் masaṉam, பெ. (n.) வருத்துகை (சங். அக.);; trouble someness. [Skt. masana → த. மசனம்]
மசாகம்	மசாகம் macākam, பெ.(n.) குருவி (சங். அக.);; small bird. [Skt. {} → த. மசாகம்]
மசாரம்	மசாரம் macāram, பெ.(n.) 1. பைம்மணி; a precious gem. 2. நீல அரத்தினம்; a blue gem. (சா.அக.);.
மசால்சி	மசால்சி macālci, பெ.(n.) 1. தீவட்டி பிடிப்பவன் (வின்.);; torch-bearer. 2. விளக்குத் துடைத் தேற்றுபவன் (இ.வ.);; servant who trims the lamps. [U. mashalci → த. மசால்சி]

மசால்தோசை	மசால்தோசை macāltōcai, பெ.(n.) உருளைக் கிழங்கு உசிலையை உள்ளே மடித்துத் தரப்படும் தோசை; a dosai with a filling of fried potato and onion. "உணவு விடுதிக்கு வருபவர்கள் அதிகம் விரும்பிச் சாப்பிடுவது மசால்தோசை". த.வ.உசிலைத் தோசை [U. mashal → த. மசால்]
மசால்வடை	மசால்வடை macālvaḍai, பெ.(n.) வெங் காயமும் பிறவும் கலந்த வடைப் பணிகார வகை; a kind of {} made with onions and condiments. த.வ. உசிலை வடை [U. {} → த. மசால்]
மசாலா	மசாலா macālā, பெ.(n.) பொதுவாக புலால் உணவில் பயன்படுத்தப்படும் கசகசா, இலவங்கப்பட்டை, பூண்டு முதலியவை சேர்த்து அரைக்கப்பட்ட கலவை; mixed condiments and spices (for meat dishes);; curry stuff. 'மசாலா இல்லாமல் கறிக்குழம்பு சுவை இருக்காது'. 2. மரக்கறி சமையலில் துவையல் போல் அரைக்கப்பட்ட தேங்காய் அல்லது மிளகாய்; mashed coconut or chilli in vegetarian preparations. 3. உருளைக் கிழங்குத் துண்டுகளோ, மிளகாய், வெங்காயம் முதலியவற்றைக் கலந்து தாளித்துச் செய்யப்பட்ட கலவை; boiled potato mixed with chilli and onion. 'பூரிக்கு இன்னும் கொஞ்சம் மசாலா போட்டுக் கொள்!' (பே.வ.);. 4. திரைப்படம், நாடகம் முதலியவற்றில் மக்கள் விரும்பி பார்க்கக் கூடிய பொழுதுபோக்குப் பகுதிகளான சண்டை, பாட்டு, காதல் காட்சி முதலியவை குறிப்பிட்ட அளவில் நிறைந்த கலவை; (of film, play); a mix of stereotype box-office elements. 'சரியான மசாலாப் படம், இதற்கு எப்படி பரிசு கிடைத்தது?" (உ.வ.);. த.வ.உசிலை
மசிகாந்தசாதி	மசிகாந்தசாதி masikāndasāti, பெ.(n.) சைதன்னிய பிரகாசி சாதியாகிய ஆண் சாதிவகையில் ஒன்று; one of the four classification of men. (சா.அக.);.
மசிகூபி	மசிகூபி masiāpi, பெ.(n.) எழுதுமை வைக்குங்குப்பி; ink-bottle, ink-stand. த.வ. மைக்குப்பி [Skt. {} → த. மசிகூபி]
மசிமை	மசிமை masimai, பெ.(n.) பெருமை; greatness. "மசிமையில் கூறைதாராய்" (திவ். நாய்ச். 3,9);. [Skt. {} → த. மசிமை]

மசியகிரி	மசியகிரி masiyagiri, பெ.(n.) மேற்கூரை, மேற் கவிகை; canopy. "திருத்திரை கட்டுகிறதும் மசியகிரி கட்டுகிறதும்" (கோயிலொ.96);. [மசிய + கிரி] [Skt. masaka-hari → த. மசியகிரி]
மசியம்	மசியம் masiyam, பெ.(n.) 1. கருஞ்சீரகம்; black cumin seeds. 2. மிளகு; pepper. (சா.அக.);
மசிலி	மசிலி1 masili, பெ.(n.) மசியகிரி (இ.வ.);பார்க்க;see {}. மசிலி2 masili, பெ.(n.) பாதையில் தங்கிச் செல்லும் இடம் (P.T.L.);; stage in a journey. [U. mazil → த. மசிலி]
மசிலிக்கால்	மசிலிக்கால் masilikkāl, பெ.(n.) மேற்கவிகை கட்டுங் கட்டிலின் மேற்கால் (இ.வ.);; the four posts of a cot. [மசிலி+ கால்]
மசுமாஞ்சரி	மசுமாஞ்சரி masumāñsari, பெ.(n.) உத்தா மணி; a creeior (சா.அக.);.
மசூதி	மசூதி macūti, பெ.(n.) பள்ளிவாசல்; mosque. [U. {} → த. மசூதி]
மசூரம்	மசூரம் macūram, பெ.(n.) 1. தவச வகையுள் ஒன்று (சுக்கிர- நீதி, 321.);; a kind of pulse. 2. மூட்டுப்பூச்சி (சங்.அக.);; bug. [Skt. {} → த. மசூரம்]
மசூரி	மசூரி1 macūri, பெ.(n.) மசூரிகை (வின்.); பார்க்க;see {}. [Skt. {} → த. மசூரி] மசூரி2 macūri, பெ.(n.) மசூதி (சங். அக.); பார்க்க;see {}. [Skt. masjid → த. மசூதி]

மசூரிகம்	மசூரிகம்1 macūrigam, பெ.(n.) மசூரிகை (வின்.); பார்க்க;see {}. மசூரிகம்2 macūrigam, பெ.(n.) மசூரி1 பார்க்க;see {} (சா.அக.);.
மசூரிகாரோகம்	மசூரிகாரோகம் macūrikārōkam, பெ. (n.) சுரத்தினால் உடம்பு முழுதும் குருவெழும்பும் நோய்; a disease -eruptive fevers. (சா.அக.);
மசோதா	மசோதா macōtā, பெ.(n.) 1. மூல ஆவணத்துக்கு முன் படி; rough draft, as of a document. 2. சட்டமாவதற்கு முன் சட்டமன்றத்தில் கொண்டு வரப்படும் சட்ட முன்வரைவு (இக்.வ.);; draft bill of an act. த.வ. முள் வரைவு [U. musau-wada → த. மசோதா]
மஞ்சக்கல்	மஞ்சக்கல் mañjakkal, பெ.(n.) நூற்றிருபது இயற்கைச் சரக்குகளுள் ஒன்று; one of the 120 natural drugs. (சக.அக.);.
மஞ்சகணை	மஞ்சகணை mañjagaṇai, பெ.(n.) சுரம், வேட்கை இவற்றிற்குப் பயன்படும் ஒரு சரக்கு; a drug used for fever and thirst. (சா.அக.);.
மஞ்சகாசிரயம்	மஞ்சகாசிரயம் mañjakācirayam, பெ.(n.) மூட்டுப் பூச்சி; bug. (சா.அக.);
மஞ்சரி	மஞ்சரி1 mañjari, பெ.(n.) 1. பூங்கொத்து (பிங்.);; cluster of flowers. "மாணிக்க மஞ்சரியின்.......ஒளிசேர்" (திவ். இயற். பெரிய. 26);. 2. பூமாலை (பிங்.);; flower garland. 3. தளிர் (பிங்.);; shoot, sprout. 4. மலர்க் காம்பு (வின்.);; flower stalk. 5. ஒழுக்கம் (சூடா.);; rectitude; conformity to rules of conduct. 6. மஞ்சரிப்பா (யாழ். அக.); பார்க்க;see {}. 7. மருந்து வகை (யாழ். அக.);; a kind of medicine. 8. முத்து (சங்.அக.);; pearl. [Skt. {} → த. மஞ்சரி] மஞ்சரி2 mañjari, பெ.(n.) நாயுருவி (மலை);; plant growing in hedges and thickets. [Skt. khara-{} → த. மஞ்சரி]

மஞ்சரிப்பா	மஞ்சரிப்பா mañjarippā, பெ.(n.) பனுவல் வகை; a kind of poetic composition. "கிருஷ்ணராயற்கு மஞ்சரிப்பா........ செய் ஞானப்ர காச குருராயன்" (தொண்டை. சத. 95.); [Skt. {} → த. மஞ்சரி]
மஞ்சரிப்புட்பம்	மஞ்சரிப்புட்பம் mañjarippuṭpam, பெ.(n.) புங்கு; a tree.(சா.அக.);.
மஞ்சரீகம்	மஞ்சரீகம் mañjarīkam, பெ.(n.) மருக் கொழுந்து (மூ.அ.);; southern wood.
மஞ்சல்	மஞ்சல் mañjal, பெ.(n.) மஞ்சூர் (இ.வ.); பார்க்க;see {}.
மஞ்சலி	மஞ்சலி mañjali, பெ.(n.) உருத்திர சடை; sweet basil. (சா.அக.);.
மஞ்சலோகயம்	மஞ்சலோகயம் mañjalōkayam, பெ.(n.) தூக்கணாங்குருவி; a bird which see the loxia bird that builds hanging nests on the top of tree. (சா.அக.);.
மஞ்சிட்டிமேகம்	மஞ்சிட்டிமேகம் mañjiṭṭimēkam, பெ.(n.) சிறுநீரில் காணப்படும் ஒருவகைக் காரப் பொருள்; an alkaloid substance found in the urine. (சா.அக.);. [மஞ்சிட்டி + மேகம்]
மஞ்சிடாலிகம்	மஞ்சிடாலிகம் mañjiṭāligam, பெ.(n.) மலை நொச்சி; hill nocci. (சா.அக.);.
மஞ்சிடாலை	மஞ்சிடாலை mañjiṭālai, பெ.(n.) வாழை; plantain. (சா.அக.);.
மஞ்சிடாவிகம்	மஞ்சிடாவிகம் mañjiṭāvigam, பெ.(n.) கண் சிவந்து கண்ணீர் வடிகை; an eye disease marked by redness of the eye and watering. (சா.அக.);.
மஞ்சிபத்திரி	மஞ்சிபத்திரி mañjibattiri, பெ.(n.) 1. ஒரு நறுமணப்பூண்டு; a fragrant leaf. 2. காட்டு மல்லிகை; jasminum Angustifolium. 3. மகர வாழை; a kind of plantain. (சா.அக.);.

மஞ்சிலை	மஞ்சிலை mañjilai, பெ.(n.) செங்கல்; brick. (சா.அக.);.
மஞ்சினி	மஞ்சினி mañjiṉi, பெ.(n.) புழுங்கலரிசி; boiled rice. (சா.அக.);.
மஞ்சீரம்	மஞ்சீரம் mañjīram, பெ.(n.) காற்சிலம்பு; tinkling anklet. "மஞ்சீர மாறாவனகிரி" (அழகர்கல. 8); [Skt. {} → த. மஞ்சீரம்]
மஞ்சுகம்	மஞ்சுகம் mañjugam, பெ.(n.) கொக்கு; stork. (சா.அக.);.
மஞ்சூர்	மஞ்சூர் mañjūr, பெ.(n.) ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்டது; that which is accepted or approved. [U. {} → த. மஞ்சூர்]
மஞ்சூரம்	மஞ்சூரம்1 mañjūram, பெ.(n.) கடலை (பிங்);; bengal gram. [Skt. {} → த. மஞ்சூரம்] மஞ்சூரம்2 mañjūram, பெ.(n.) மஞ்சாடி மரம்; barbadoes. "மஞ்சூர் மிலக்கங்கொண்டு" (வீரவன. உமையாண். 20);
மஞ்சூருத்திரவு	மஞ்சூருத்திரவு mañjūruttiravu, பெ.(n.) உறுதி செய்யப்பட்டதைக் குறிக்குங் கட்டளை (இ.வ.);; order of confirmation. [மஞ்சூர் + உத்திரவு]
மஞ்சொட்டி	மஞ்சொட்டி mañjoṭṭi, பெ.(n.) பூடுவகை; a kind of herb.
மட்சத்திரியம்	மட்சத்திரியம் maṭcattiriyam, பெ.(n.) பேய்ச் சுரை; a wild and bitter gourd. (சா.அக.);.

மட்சிகம்	மட்சிகம் maṭcigam, பெ.(n.) ஈ (சங்.அக.);; fly. [Skt. {} → த. மட்சிகம்]
மட்சிகை	மட்சிகை maṭcigai, பெ.(n.) மட்சிகம் (சங்.அக.); பார்க்க;see {}. [Skt. {} → த. மட்சிகை]
மட்சிமயம்	மட்சிமயம் maṭcimayam, பெ.(n.) அதிமதுரம்; liquorice. (சக. அக.);
மணிலா	மணிலா maṇilā, பெ.(n.) நிலக்கடலை; peanut groundnut. மணிலா தேயத்திலிருந்து கொண்டு வந்து பயிர் செய்யப்பட்டமையால் இதற்கு இப்பெயர் உண்டாயிற்று.
மணிலாக்கடலை	மணிலாக்கடலை maṇilākkaḍalai, பெ.(n.) வேர்க்கடலை; ground nut exported from Manilla. (சா.அக.);.
மணிலாக்கயிறு	மணிலாக்கயிறு maṇilākkayiṟu, பெ.(n.) பேயன் வாழை நாராற் செய்த கயிறு; manilla rope. [மணிலா + கயிறு] [E. manilla+karyiru → த. மணிலாக்கயிறு]
மணிலாக்கிச்சிலி	மணிலாக்கிச்சிலி maṇilākkiccili, பெ.(n.) கத்தூரி எலுமிச்சை; lime berry - tree of manila. [மணிலா + கிச்சிலி]
மணிலாக்கொட்டை	மணிலாக்கொட்டை maṇilākkoṭṭai, பெ. (n.) நிலக்கடலை; peanut; ground-nut. [மணிலா + கொட்டை]
மணிலாச்சுருட்டு	மணிலாச்சுருட்டு maṇilāccuruṭṭu, பெ.(n.) ஒரு வகைப் புகைச் சுருட்டு; Manila cheroot. [மணிலா + சுருட்டு]

மணிலாத்தா	மணிலாத்தா maṇilāttā, பெ.(n.) மணிலா சீத்தாப்பழம்; manilla custard apple. (சா.அக.);.
மணிலாப்பயறு	மணிலாப்பயறு maṇilāppayaṟu, பெ.(n.) வேர்க்கடலை; groundnut. (சா.அக.);.
மத்திபகந்தம்	மத்திபகந்தம் mattibagandam, பெ.(n.) மாமரம்; mango tree. (சா.அக.);.
மத்திபம்	மத்திபம் mattibam, பெ.(n.) மத்திமம் பார்க்க;see mattimam. (சா.அக.);.
மத்திம	மத்திம mattima, பெ.(n.) நடு; sub acute. (சா.அக.);.
மத்திமக்கிராமம்	மத்திமக்கிராமம் mattimakkirāmam, பெ.(n.) பண்வகை (பரத.இராக.80);; a melody type. [Skt. modhyama+{} → த. மத்திமக்கிராமம்]
மத்திமக்கூர்மை	மத்திமக்கூர்மை mattimakārmai, பெ.(n.) நிலச்சாரம் (யாழ்.அக.);; salt extracted from sesame seeds. [Skt. madhyan → த. மத்திம+கூர்மை]
மத்திமகண்டம்	மத்திமகண்டம் mattimagaṇṭam, பெ.(n.) ஒன்பான் (நவ); கண்டத்தில் ஒன்று (பிங்);; a continent, one of navakandam. [Skt. madhyama → த. மத்திம]
மத்திமகாலம்	மத்திமகாலம் mattimakālam, பெ.(n.) விரைவு இல்லாமல் நடுத்தரமாகப் பாடும் முறை; medium speed in singing, moderato. த.வ. நடுவண் காலம் [Skt. madhyama → த. மத்திம]
மத்திமச்சம்	மத்திமச்சம் mattimaccam, பெ. (n.) வாலுழுவை (சங்.அக.);; black oil tree.

மத்திமசங்காரம்	மத்திமசங்காரம் mattimasaṅgāram, பெ. (n.) மாயை வரை அழிக்கப்படும் சங்காரம் (சி.சி. 1, 35, மறைஞா.);; partial dissolution of the universe. [Skt. madhyama +sam-{} → த. மத்திமசங்காரம்]
மத்திமசாகசம்	மத்திமசாகசம் mattimasākasam, பெ. (n.) ஐந்நூறு பணம் அளவுள்ள தண்டத்தொகை (சுக்கிரநீதி,172);; fine of 500 fanams. [Skt. madhyama + {} → த. மத்திமசாகசம்]
மத்திமதீபம்	மத்திமதீபம் mattimatīpam, பெ. (n.) இடைநிலைத் தீவகம் (சீவக. 27, உரை.);; a figure of speech. [Skt. madhyama +{} → த. மத்திமதீபம்]
மத்திமதேசம்	மத்திமதேசம் mattimatēcam, பெ.(n.) இமயமலைக்குத் தெற்கும், விந்தியத்திற்கு வடக்கும். வினசனத்துக்குக் கிழக்கும், பிரயாகைக்கு மேற்குமுள்ள நாட்டுப்பகுதி; midland country lying between the {} on the north, the vindhayas on the south, Vinasana on the west and Prayaga on the east. [Skt. madhyama+{} → த. மத்திமதேசம்]
மத்திமப்பிரகிருதி	மத்திமப்பிரகிருதி maddimappiragirudi, பெ. (n.) உடம்பில் பித்தத்தின் தன்மை அதிகமாகப் பெற்றிருத்தல்; billous temperament of the body. (சா.அக.);
மத்திமபதலோபன்	மத்திமபதலோபன் maddimabadalōbaṉ, பெ. (n.) நடுச்சொல் தொக்க தொகை (பி.வி.21, உரை.);; compound word which omits the middle member. [Skt. madhyama + pada +lopa → த. மத்திமபதலோபன்]
மத்திமபரிசம்	மத்திமபரிசம் mattimabarisam, பெ.(n.) கோள்மறைப்புத் தொடக்கத்தின் நடுவேளை (வின்.);; mean time of the beginning of an eclipse. [Skt. madhyama +{} → த. மத்திமபரிசம்]
மத்திமபுடம்	மத்திமபுடம் mattimabuḍam, பெ.(n.) கோள் அளவை வகை (வின்.);; mean longitude of a planet. [Skt. madhyama+{} → த. மத்திமபுடம்]
மத்திமபுத்தி	மத்திமபுத்தி mattimabutti, பெ.(n.) கோளின் நாலும் இயங்கு வகை (வின்.);;
மத்திமபுருடன்	மத்திமபுருடன் mattimaburuḍaṉ, பெ.(n.) முன்னிலை இடம் (பி.வி.44);; second person. த.வ. முன்னிலை [Skt. madhyama+ purusa → த. மத்திமபுருடன்]

மத்திமபூமி	மத்திமபூமி mattimapūmi, பெ.(n.) 1. உலகத்தின் நடுப்பாகம் (இக்.வ.);; torrid zone. 2. குளிர்ச்சியும் வெப்பமும் சமமான நிலம் (வின்.);; temperate zone.
மத்திமம்	மத்திமம்1 mattimam, பெ.(n.) 1. நடு (சூடா.);; middle position. 2. நடுத்தரம்; mediocrity; what is middling or ordinary. 3. மட்டமானது; anything interior or dull. "அவனுக்குக் காது மத்திமம்". 4. சமனிசை (பரத. இராக. 13.); (சூடா.);; middle sound. 5. ஏழிசைகளில் நான்காவதாகிய 'ம' என்ற பண் (சிலப். 3,23,உரை);; fourth note of the gamut. 6. இலயை வகை (பரத. தாள. 51);; a variety of ilayai of moderate speed. 7. இடையுறுப்பு (பிங்.);; the waist. 8. மத்திமதேசம் பார்க்க;see mattima-{} "மத்திம நன்னாட்டு" (சிலப்.15,178); 9. சராசரியளவை (வின்.);; mean average. 10. அசுவகதி ஐந்தனுள் ஒன்று (குறள்,814, உரைக்குறிப்பு);; a pace of horse, one of five a {}-kadi.
மத்திமவிம்சதி	மத்திமவிம்சதி maddimavimcadi, பெ.(n.) அறுபது ஆண்டுக் கணக்கில் சர்வசித்து முதல் பிராபவ ஆண்டு வரையுள்ள இடையிருபது ஆண்டுகள் (பஞ்.);; the second period of 20 years from {} to {} in the jupiter cycle. [மத்திமம் + விம்சதி] [Skt. madhyma+vimcati → த. மத்திமவிம்சதி]
மத்திமன்	மத்திமன் mattimaṉ, பெ.(n.) 1. எளிமையாக இருப்பவன்; man of ordinary abilities. 2. நடுநிற்போன்; impartial person; unpire. 3. நடுத்தரமானவன் (யாழ். அக.);; person of middling status or position. [Skt. madhyama → த. மத்திமன்]
மத்தியமாவதி	மத்தியமாவதி maddiyamāvadi, பெ.(n.) பண் வகை; [Skt. {} → த. மத்தியமாவதி]
மத்தியரேகை	மத்தியரேகை mattiyarēkai, பெ.(n.) நிலநடுக்கோடு (பூமத்திய ரேகை); (இக்.வ.);; equator. [Skt. madhya-{} → த. மத்தியரேகை]

மத்தியத்தம்	மத்தியத்தம் mattiyattam, பெ.(n.) அமைவு செய்தல், இணக்கம் செய்தல் (பஞ்சாயத்து);; mediation, arbitrators. த.வ. இணக்கம் [Skt. madhyastiba → த. மத்தியத்தம்]
மத்தியத்தர்	மத்தியத்தர் mattiyattar, பெ.(n.) இணக்கம் செய்வோர்(பஞ்சாயத்தார்);;{}, arbitrators, umpires. த.வ. இணக்கர், நடுவர் [Skt. madhyastha → த. மத்தியத்தர்]
மத்தியானசுரம்	மத்தியானசுரம் mattiyāṉasuram, பெ.(n.) நடுப்பகலில் காணும் ஒரு வகைக் காய்ச்சல்; a fever appearing at noon (சா.அக.);. [Skt madhyana → த. மத்தியான]
மத்தியானம்	மத்தியானம் mattiyāṉam, பெ.(n.) நடுப்பகல் (பிங்.);; noon mid-day. " மத்தியானமு மானயு மகன்ற பின்" (பிரபோத.10,12);. த.வ. நண்பகல் [Skt. {} → த. மத்தியானம்]
மத்தோன்மத்தன்	மத்தோன்மத்தன் mattōṉmattaṉ, பெ.(n.) 1. முழுப் பித்தன்; person who has gone utterly mad. "எனை மத்தோன் மத்தனாக்கி" (திருவாச. 34, 3);. 2. மிகச் செருக்கு உடையோன்; person eaten up with pride. [Skt. {} → த. மத்தோன்மத்து]
மதனி	மதனி madaṉi, பெ.(n.) 1. மதினி பார்க்க;see {}. "இச்சீதையும் உன் மதனி" (இராமநா. அயோத். 21);.
மதினி	மதினி madiṉi, பெ.(n.) 1. அண்ணன் மனைவி; elder brother's wife. 2. மைத்துனி (இ.வ.);; wife's sister. 3. மாமன் மகளிருள் தனக்கு மூத்தவள்; daughter of one's maternal uncle, older than oneself. 4. தமையன் மகள்; elder brother's daughter.
மதுசூதனன்	மதுசூதனன் maducūdaṉaṉ, பெ.(n.) திருமால் (மதுவென்னும் அசுரனைக் கொன்றவன்);;{}, as the slayer of madhu. [Skt. madhu+{} → த. மதுசூதனன்]

மதுசூதன்	மதுசூதன் maducūdaṉ, பெ. (n.) மது சூதனன் பார்க்க;see {} "மதுசூதனையயன்றி மற்றிலே னென்று" (திவ். திருவாய்.2,7,6.);
மதுரகவி	மதுரகவி maduragavi, பெ. (n.) 1. நாற் கவிகளுள் இனிமை பெருகப் பாடும் பாவலன் (கவி); (பிங்.);; poem specially characterised by mellifluous language, one of {} - kavi 2. இன்கவி பாடும் புலவன்; poet who composes poems in mellifluous language. 3. நம்மாழ்வாரின் மாணாக்கரும் நாலாயிரம் தெய்வப் பனுவலில் (திவ்யப் பிரபந்தத்தில்); 'கண்ணி நுண் சிறுத்தாம்பு' என்ற பனுவல் பாடிய வருமான ஆழ்வார்;(திவ். கண்ணிநுண். 10.); a {} saint an disciple of {}, the author of {} Divya-p-pirapandam. [Skt. madura-kavi → த. மதுரகவி]
மம்மதுகான்வராகன்	மம்மதுகான்வராகன் mammadukāṉvarākaṉ, பெ. (n.) காசு வகை (பணவிடு.116);: a coin. [Ar. மகமதுகான் + வராகன்]
மம	மம mama, பெ.அ. (adj.) என்னுடைய; mine. "மமவி நாயகன்" (திருப்பு.16.);. [Skt. mama → த. மம]
மமதை	மமதை mamadai, பெ. (n.) செருக்கு; conceit, vanity. "பரசுராமனுக்கு மமதையைப் பிரித்து" (இராமநா. பாயி. 5);. [Skt. mama-{} → த. மமதை]
மய்யம்	மய்யம் mayyam, பெ. (n.) நடு, இடை (இ.வ.);; middle, centre. [Skt. madhya → த. மய்யம்]
மயுராசன்	மயுராசன் mayurācaṉ, பெ. (n.) குபேரன் (யாழ்.);;{}, as lord of kinnaras.
மயூரகதி	மயூரகதி mayūragadi, பெ. (n.) குதிரை நடை ஐந்தனுள் மயில் போன்ற நடை; a pace of horse, remembling that of a Peacock.

மயூரம்	மயூரம் mayūram, பெ.(n.) 1. மயில் (சூடா.);; peacock. "வழிக்குத் துணை வடிவேலும்..... மயூர முமே" (கந்தரலங். 70.);. 2. மயூராசனம் பார்க்க;see {}. "மயூர முழங்கை யிரண்டு முந்திப் புறத்தழுந்தப் புவிகை யூன்றி யகமொருமித் தடிநீட்டித் தலைநிமிர்த்து வைகல்" (பிரபோத. 44,10.);. 3. மயூரகதி பார்க்க;see {}-kadi. 4. செடி வகை; peacock's crest. 5. வாத நாராயணம்; flamboyant. 6. ஒருவகை சிறு மரம்; false peacock's foot tree. 7. நாயுருவி; a plant growing in hedges and thickets. 8. குராசானி என்னும் ஒமமுண்டாகும் ஒருவகைப் பூடு; black henbane. [Skt. {} → த. மயூரம்]
மயூராசனம்	மயூராசனம் mayūrācaṉam, பெ. (n.) ஒக வகையிலொன்று; a kind of posture.
மயேச்சரன்	மயேச்சரன் mayēccaraṉ, பெ. (n.) 1. சிவன்;{}. 2. யாப்பிலக்கண நூலாசிரியருள் ஒருவர்; the author of a treatise on prosody. "மயேச்சுரர் முதலாகிய ஒரு சார் ஆசிரியர்." (காரிகை, உறுப்பு. 14. உரை.);. த.வ. பெருவுடையார் [Skt. {} → த. மயேச்சுரன்.]
மாகதர்	மாகதர் mākadar, பெ. (n.) 1. வடநாட்டிலுள்ள மகதநாட்டார். (யாழ்.அக.);; inhabitants of Magadha, in North India. 2. தென் னாட்டுள்ள நடுநாடாகிய மகதநாட்டினர்;(msc);; inhabitants of {}. 3. அரசர் திருமுன் இருந்து அவர் புகழ்பாடும் தொழிலினர் (சிலப் 5, 48.);; professional Minister's who assuming a sitting posture in the presence of sovereigns sing their praises and exploits. [Skt. {} → த. மாகதர்.]
மாகதி	மாகதி mākadi, பெ. (n.) 1. பிராகிருத மொழி வகை;{}, a secondary {} language. 2. திப்பிலி (மலை);; long pepper. 3. முல்லைவகை (நாமதீப.346);; trichotomus - flowering smooth jasmine. 4. ஊசிமுல்லை (பிங்.);; eared jasmine 5. சீனிச்சருக்கரை (சங்.அக.);; sugar. [Skt. {} → த. மாகதி.]

மாகாத்மியம்	மாகாத்மியம் mākātmiyam, பெ. (n.) மகிமை, greatness. [Skt. {}-mya → த. மாகாத்மியம்.]
மாகாளன்	மாகாளன் mākāḷaṉ, பெ. (n.) 1. மகாசாத் தனுடைய தலைமைக் கணக்கன்; the chief attendant of {}. 'வீர மாகாள னென்போன்' (கந்தபு. மாகாளர்வரு.3); 2. சிவகணத்தலைவரில் ஒருவன் (அபி. சிந்);, a commander of Siv'a's hosts. [Skt. {} → த. மாகாளன்.]
மாங்கலியசூத்திரம்	மாங்கலியசூத்திரம் māṅgaliyacūttiram, பெ. (n.) 1. தாலிச்சரடு (சிலப். 1, 47, அரும்.);; the cord of the marriage-badge. [Skt. {} → த. மாங்கலியசூத்திரம்.]
மாங்கலியப்பிச்சை	மாங்கலியப்பிச்சை māṅgaliyappiccai, பெ. (n.) தான் தாலியுடன் வாழும் வகையில் தன் கணவனுயிரைக் காக்குமாறு ஒருத்தி வேண்டுகை; intercession of a wife for the life of her husband, as pleading for the retention of her tali. [Skt. {} → த. மாங்கலியபிச்சை.]
மாங்கலியம்	மாங்கலியம் māṅgaliyam, பெ. (n.) தாலி (சிலப். 2, 63 உரை.);; marriage badge. [Skt. {} → த. மாங்கலியம்.]
மாங்கிசம்	மாங்கிசம் māṅgisam, பெ. (n.) இறைச்சி (மாமிசம்);; flesh; meat. 'மாங்கிசத்துடனே விரவின சோறு' (சிலப். 5, 68, அரும்.); [Skt. {} → த. மாங்கிசம்.]
மாச்சரியம்	மாச்சரியம் māccariyam, பெ. (n.) 1. பொறாமை; envy. 'மாச்சரியத் தாலிகழின் வந்த தென்' (உபதேசரத். 2);. 2. பகைமை; malice, hostility. 'மாச்சரியங் கொண்டரக்கர் அட்ட திசை மேலும் மேவினார்' (இராமநா. யுத். 88.);. [Skt. {} → த. மாச்சரியம்.]
மாசூல்	மாசூல் mācūl, பெ. (n.) பயிரின் விளைச்சல்; product of a field, produce of grain. [U. {} → த. மாசூல்.]

மாசூன்	மாசூன் mācūṉ, பெ. (n.) சுவையும் நறுமணமும் ஊட்டிய மயக்கவுணவு வகை (C.G.);.; an inebriating preparation, sweetened and spiced. [u. {} → த. மாசூன்.]
மாஞ்சா	மாஞ்சா māñjā, பெ. (n.) காற்றாடிக் கயிற்றில் தடவுதற்குக் கண்ணாடிப் பொடியோடு கலந்த பிசின் வகை; a kind of glue, prepared with glass - dust and used to rub the kite- string. [U. {} → த. மாஞ்சா.]
மாத்துவர்	மாத்துவர் māttuvar, பெ. (n.) மாத்துவர் மதத் தினரான துவைதிகள்; followers of Madhva's Dvaita philosophy. [Skt. {} → த. மாத்துவர்.]
மாதா	மாதா mātā, பெ. (n.) 1. தாய் (பிங்.);; mother 'மாதாபிதாவாகி' (தேவா.1227,7);. 2. மலைமகள் (பிங்.);;{}. 3. கலைமகள் (பிங்.);; Saraswati. 4. அறிபவன் (சங். அக.);; the knower. [Skt. {} → த. மாதா]
மாதுலன்	மாதுலன் mātulaṉ, பெ. (n.) 1. தாயுடன் பிறந்த ஆண், மாமன்; maternal uncle. 'ஒரு சாரவன் மாதுலனென (கல்லா. 43, 24); 2. பெண் கொடுத்த மாமன்; father-in-law. 3.'நம்பன் மாதுலன் வெம்மையை நண்ணினான்' (கம்பரா. ஆற்றுப்.3.); [Skt. {} → த. மாதுலன்.]
மாந்திரீகன்	மாந்திரீகன் māndirīkaṉ, பெ. (n.) மந்திர ஆற்றலால் சிறந்த ஆற்றலைச் செலுத்துபவன் (இ.வ.);; one who exercises supernatural powers by means of mantras. [Skt. {} → த. மாந்திரீகன்.]
மாபாடியம்	மாபாடியம் māpāṭiyam, பெ. (n.) 1. பேருரை; elaborate commentary. 'சிவஞானபோத மாபாடியம்' 2. பாணினி சூத்திரங்களுக்குப் பதஞ்சலியார் செய்த பேருரை. (நன். 373, விருத்.);;{} commentary on the {} of {}. [Skt. {} → த. மாபாடியம்.]

மாமிசபட்சணம்	மாமிசபட்சணம் māmisabaṭsaṇam, பெ. (n.) ஊனுணவு; flesh eating. [Skt. {} → த. மாமிசபட்சணம்.]
மாமிசபட்சணி	மாமிசபட்சணி māmisabaṭsaṇi, பெ. (n.) 1. ஊனுண்போன் (வின்.);; flesh eater. 2. புலாலுண்ணும் விலங்கு (இக்.வ.);; flesh eating animal, dist.fr. {}. [Skt. {} → த. மாமிசபட்சணி.]
மாமிசம்	மாமிசம் māmisam, பெ. (n.) 1. தசை; flesh muscle. 2. இறைச்சி; meat. [Skt. {} → த. மாமிசம்.]
மாமூல்	மாமூல் māmūl, பெ. (n.) பழைய வழக்கம்; that which is established, customary or usual, established usage, immemorial custom. [Skt. {} → த. மாமூல்.]
மாமூல்கடமை	மாமூல்கடமை māmūlkaḍamai, பெ. (n.) குலவழக்கப்படி ஏற்பட்ட வரித்திட்டம் (உ.வ.);; revenue rate fixed by longstanding custom. [Skt. {} → த. மாமூல்+கடமை.]
மாயாவாதம்	மாயாவாதம் māyāvātam, பெ. (n.) உலகம் யாவும் மாயையே என்று பௌத்தம் அத்துவைத மதங்களில் கூறப்படும் கொள்கை; the doctrine that regards the material universe as an illusion, applied to the doctrines of the Advaita and Buddhism. 'மிண்டிய மாயாவாத மென்னுஞ் சண்ட மாருதம்' (திருவாச. 4, 54.); [Skt. {} → த. மாயாவாதம்.]
மாயூரம்	மாயூரம் māyūram, பெ. (n.) 1. மயில்; Peacock; 2. தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலுள்ள ஒரு சிவன் கோயில்;{}, a siva shrine in the Tanjore District. [Skt. {} → த. மாயூரம் → த. மயில்.]

மார்க்கம்	மார்க்கம் mārkkam, பெ. (n.) 1. வழி (பிங்.);; road, path, way, orbit. 2. நெடுந்தெரு (பிங்.);; street, long street. 3. ஒழுங்கு (உ.வ..);; regularity, order . 4. முறை; manner. 'இன் னுயிர் போமார்க்கம்' (நாலடி, 323);. 5. ஒழுக்கம் (வின்.);; conduct, behaviour, course of duty. 6. சமயம் (பிங்);; religion. 7. மூலம்; first principle, cause. 8. குலம்; Lineage, line of family அவன் வேரற மார்க்க முடித்த விலாளிகள் நாயகன்' (திருப்பு. 266.);. 9. மறுதலை. (அக.நி.);; alternative. 10. ஆராய்ச்சி (யாழ்.அக.);; investigation. 11. வழி; ways, means. 'மார்க்கமொன்றறிய மாட்டா மனிசரிற் றுரிசனாய மூர்க்கனேன்' (திவ். திருமாலை, 32.); 12. மார்கழி. பார்க்க;see {}. 13. [illegible]
மார்கழி	மார்கழி mārkaḻi, பெ. (n.) சிலைத் திங்கள் சூரிய மாதம் பன்னிரண்டுள் ஒன்பதாவது; the ninth solar month = December - January. "மார்கழித் திங்கள் மதிநிறைந்த நன்னாளால்' (திவ். திருப்பா..1); [Skt. {} → த. மார்கழி.]
மார்வாரி	மார்வாரி mārvāri, பெ. (n.) வடஇந்தியா விலுள்ள மார்வார் நாட்டிலிருந்து வந்து கொடுக்கல் வாங்கல் வணிகம் முதலிய தொழில் புரியும் ஓர் இனத்தவர்; a caste of traders and money lenders, from {} in North India. [Skt. {} → த. மார்வாரி.]
மார்வாடி	மார்வாடி mārvāṭi, பெ. (n.) மார்வாரி பார்க்க;see {}.
மார்த்தாண்டன்	மார்த்தாண்டன் mārttāṇṭaṉ, பெ. (n.) கதிரவன் (பிங்.);; the sun. 'மார்த்தாண்டர் பன்னிருவ ருலாவல் போலும்' (திருப்போ. சந்த ஊசல்.2.); [Skt. {} → த. மார்த்தாண்டன்.]
மார்ச்சாலநியாயம்	மார்ச்சாலநியாயம் mārccālaniyāyam, பெ.(n.) ஒரு தலை சார்பான முடிவு (வின்.);; biassed judgment, as that of a cat. [Skt. {} → த. மார்ச்சாலநியாயம்.]

மார்ச்சாலம்	மார்ச்சாலம் mārccālam, பெ. (n.) 1. பூனை; cat. 2. கோமேதகம்; a gem, cat's eye - cinnamon stone. 3. மரநாய்; pole, cat or palmyra dog. (சா.அக.);. [Skt. {} → த. மார்ச்சாலம்.]
மாரணஞ்செய்தல்	மாரணஞ்செய்தல் māraṇañjeytal, தொ.பெ. (vbl.n.) இறக்கும்படியாக மந்திரத்தால் அல்லது செய்வினையால் செய்கை; causing death by magic or witch craft.
மாரணம்	மாரணம் māraṇam, பெ. (n.) 1. இறப்பு; death. "மாரணஞ் செயலன்றி வதிவனோ" (சேதுபு. இராமனருச். 188);. 2. அழிவு (இலக். அக.);; destruction. 3. எட்டுவகை கருமத்துள் ஒருவனை மந்திரத்தாலிறக்கச் செய்யும் கலை; the art of causing one's death by incantation, one of {}-karumam. 'நெஞ்சமாகிய பாதரச மாரணமாய் விடும்' (தாயு. பாயப்புலி.25);. manthiram causing death. (சா.அக.);. [Skt. {} → த. மாரணம்.]
மாரணமந்திரம்	மாரணமந்திரம் māraṇamandiram, பெ. (n.) இறப்பை உண்டாக்கும் மந்திரம்; mandiram causing death. (சா.அக.);.
மாரணவேதர்	மாரணவேதர் māraṇavētar, பெ. (n.) பொன்னாக்கும் முறைகளை இயற்றிய சித்தர்களிலொருவர்; one of the Siddhars who is an alchemist. (சா.அக.);.
மாரீசம்	மாரீசம் mārīcam, பெ. (n.) 1. ஏய்ப்பு, வஞ்சகம் (வின்.);; hypocrisy, dissimulation. 2. மூர்ச்சை (இராசவைத்.103);; swoon. [Skt. {} → த. மாரீசம்.]
மாரீசன்	மாரீசன் mārīcaṉ, பெ. (n.) இராமாயணத்தில் இராவணன் ஏவலாற் பொன்மானுருக் கொண்ட அரக்கன்; a {}, who, in the guise of a golden deer and at {} instigation, enticed {} away from his hermitage. 'இந்திய மடக்கி நின்ற மாரீச னிருக்கை சேர்ந்தான்' (கம்பரா. மாரீச. 169.);. [Skt. {} → த. மாரீசன்.]
மாருதம்	மாருதம் mārudam, பெ. (n.) காற்று (பிங்.);; wind. 'மறிகடலு மாருதமும்' (திவ். இயற்.1, 10);. [Skt. {} → த. மாருதம்.]

மாருதகணம்	மாருதகணம் mārudagaṇam, பெ. (n.) தேமாங்கனி என்னும் வாய்பாடு பற்றி வருவதும் நூன்முதற் செய்யுளின் முதலில் அமையத் தகாததும் அமங்கலமுமான செய்யுட்கணம். (திவா.);; metrical foot of {} and one nirai (two);, as {}, considered inauspicious at the commencement of a poem.
மாருதன்	மாருதன் mārudaṉ, பெ. (n.) காற்றுக்கடவுள்;{}, the God of wind. "மாருத னிசைந்து ... தேரின் மீமிசைப் பாய்ந்து" (கந்தபு. படையெ.2); [Skt. {} → த. மாருதன்.]
மாருதி	மாருதி mārudi, பெ. (n.) 1. அனுமான்; Hanuman, as a son of the wind-god. 'மாருதியல்ல னாகி னீயெனு மாற்றம் பெற்றேன்' (கம்பரா.அங்கத.13);. 2. வீமன் (பிங்);;{}, as a son of the wind-god. [Skt. {} → த. மாருதி.]
மால்குசாரி	மால்குசாரி mālkucāri, பெ. (n.) வரிசெலுத்து தற்குரிய நிலம் (C.G.);; land liable to pay revenue to government, opp. to {}. [U. {} → த. மால்-குசாரி.] [Skt. {} → த. மாருதகணம்.]
மால்சாமீன்	மால்சாமீன் mālcāmīṉ, பெ. (n.) பிணைய சொத்து (C.G.);; property security. [Ar. {} + {} → த. மால்சாமீன்.]
மால்தார்	மால்தார் māltār, பெ. (n.) உரிமையன் (இ.வ.);; proprietor. [Ar. {} → த. மால்தார்.]
மால்பண்டாரி	மால்பண்டாரி mālpaṇṭāri, பெ. (n.) 1. வீட்டுப் பொருள்களைப் பாதுகாக்கும் மேலாள்; steward, store keeper. 2. கப்ப லுரிமையாளனுடைய கீழாள் (Naut.);; clerk of a ship owner. [Ar. {} + {} → த. மால்பண்டாரி.]
மால்போடு-தல்	மால்போடு-தல் mālpōṭudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) எல்லை வரைதல் (இ.வ.);; to draw a plan; to demarcate. [Ar. {} → த. மால்+போடு-தல்.]
மால்முடி-தல்	மால்முடி-தல் mālmuḍidal, 4 செ.கு.வி. (v. i.) வலை பின்னுதல் (இ.வ.);; to make a net. [Ar. {} → த. மால்முடி-தல்.]

மால்வெட்டு-தல்	மால்வெட்டு-தல் mālveṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) முன்வடிவு (மாதிரி); செய்தல். (வின்.);; to out a form or pattern, make a plan or diagram. 2. பாத்தியமைத்தல் (யாழ். அக.);; to form plots bounded by ridges. 3. கையூட்டு தருதல்; to bribe (இ.வ.);. [Ar. {} → த. மால்+வெட்டு-தல்.]
மாலதி	மாலதி māladi, பெ. (n.) 1. மல்லிகை (சூடா.);; arabian jasmine. 2. சிறு செண்பகம் (சூடா.);; cenpaka flower tree. 3. சந்திரிகை. (இலக். அக.);; moon light. 4. விளக்குத் தண்டு (பிங்.);; lamp-stand. 5. நிருவாணம்; salvation. [Skt. {} → த. மாலதி.]
மாலாதீபகம்	மாலாதீபகம் mālātīpagam, பெ. (n.) 1. ஒரு சொல் மாலைபோலத் தொடர்ந்து எல்லா வாக்கியங்களோடும் சென்று பொருள் தருவதாகிய அணிவகை; [Skt. {}-dipaka → த. மாலாதீபகம்.]
மாலிக்	மாலிக் mālik, பெ. (n.) 1. சொத்துக்கு உரியவன்; 2. இறைவன்; lord, king. [Ar. {} → த. மாலிக்.]
மாலிசு	மாலிசு mālisu, பெ. (n.) குதிரை முதலிய வற்றைத் தேய்த்துத் தூய்மைப் படுத்துகை (இ.வ.);; rubbing, as a horse;scrubbing, polishing, as a floor. [Persn. {} → த. மாலிசு.]
மாலியவான்	மாலியவான் māliyavāṉ, பெ. (n.) 1. இராவணன் பாட்டனாகிய தலைமை யமைச்சன். (கம்பரா. இலங்கைகா. 6.);; a {}, grandfather and chief counsellor of {}. 2. ஒரு மலை. (கந்தபு. அண்டகோ. 34.); a mount. 3. 513 சிகரங்களையும் 65 மேனிலைக் கட்டுகளை யுமுடைய கோயில் (சுக்கிரநீதி, 230);; temple with 513 towers and 65 floors. [Skt. {} → த. மாலியவான்.]
மாலின்யம்	மாலின்யம் māliṉyam, பெ. (n.) 1. கேடுறுகை; being spoiled. 2. அழுக்கு (இலக்.அக.);; dirt. [Skt. {} → த. மாலின்யம்.]
மாலுதானம்	மாலுதானம் mālutāṉam, பெ. (n.) பச்சைப் பாம்பு (சூடா.);; whipsnake. [Skt. {} → த. மாலுதானம்.]

மாலுமி	மாலுமி mālumi, பெ. (n.) கப்பலோட்டி (பிங்.);; captain of a vessel, pilot, navigator. [U. muallin → த. மாலுமி.]
மாவுத்தன்	மாவுத்தன் māvuttaṉ, பெ. (n.) யானைப்பாகன்; elephant-driver. 'மாவுத்தர் நெய்ய வேலெடுத்து' (பணவிடு.261.);. [H. {} → த. மாவுத்தன்.]
மாளயம்	மாளயம் māḷayam, பெ. (n.) 1. மாளயபட்சம்; the dark fortnight in the lunar month of {}. 'கன்னி வியன்றிங்கள் வெண்டிங்கள் மெலியும் பக்க மாளயத்தை' (சேதுபு. துராசா.13);. 2. முன்னோற்குக் கன்னி (பாத்திரபத); மாதத்துக் கரும்பக்கத்து கிருட்டிணபட்சம்);ச் செய்யும் சடங்கு; offerings to deceased ancestors made during {}. [Skt. {} → த. மாளயம்.]
மாளவகவுளம்	மாளவகவுளம் māḷavagavuḷam, பெ. (n.) ஓர் பண் வகை; a musical mode. [Skt. {}-gauda → த. மாளவகவுளம்.]
மானசதீட்சை	மானசதீட்சை māṉasatīṭsai, பெ. (n.) நோன்புவகை ஏழனுள் சீடனது மனத்துள் ஒகசித்தியால் ஆசிரியன் நுழைந்து அவனுக்கு மன, மொழி, மெய் ஆகியவற்றால் தூய தாக்கும் நோன்பு வகை (சைவச. ஆசாரி. 65, உரை);; [Skt. {} → த. மானசதீட்சை.]
மானசீகம்	மானசீகம் māṉacīkam, பெ. (n.) மனத்தில் மட்டும் இருப்பது, உள்ளத்தில் நினைப்பது ; that which is or which is done in the mind. 'அவர் பிழைக்க வேண்டும் என்று மானசீகமாக வணங்கினாள். என்னுடைய மானசீக குரு.' (உ.வ.);.
மானிடசென்மம்	மானிடசென்மம் māṉiḍaseṉmam, பெ. (n.) 1. மக்கட் பிறப்பு; birth as a human being. 2. மானிடம் (வின்.);; mankind, ingeneral. த.வ. மாந்தப்பிறப்பு [Skt. {}+janma → த. மானிடசென்மம்.]
மானியம்	மானியம் māṉiyam, பெ. (n.) 1. சிற்றூர் மேம்பாட்டுக்காகச் செய்த நன்மைக்குப் பலனாக விடப்பெற்ற இறையிலி நிலம்; land held either rent free or at a low rate of rent in consideration of services rendered to a village community (R.F.); 2. நிலத்தின் தீர்வையை மானமாகப் பெறும் கற் கழுவனீர்; grant of revenue of a certain extent of land. 3. அளவிடுகை. (யாழ்.அக.);; computation. [Pkt. {} → த. மானியம்.]

மானுடதீர்த்தம்	மானுடதீர்த்தம் māṉuḍatīrttam, பெ. (n.) ஐவகை தெய்விய நீர்த்துறைகளுள் சிறு விரல் மூலம் விடும் மந்திர நீர் (சைவச பொது. 66, உரை);; sanctified water ceremoniously poured down through the little finger one of {}. [Skt. {} → த. மானுடதீர்த்தம்.]
மானுடம்	மானுடம் māṉuḍam, பெ. (n.) மானிடசென்மம் பார்க்க;see {} - senmam. 'கிலுத்த மானுட மலான மற்றை மானுடமில்லை' (காஞ்சிப்பு.நகரேற்.106.); 'ஊர்வபதி னொன்றா மொன்பது மானுடம்' (குறள்/, 62, உரை);. 2. மானிடவேள்வி. (வின்.);;{}. [Skt. {} → த. மானுடம்.]
மிசல்கர்ணம்	மிசல்கர்ணம் misalkarṇam, பெ. (n.) தலைமைக் கணக்கன் (அ); சரியாய் நியமனம் பெற்ற கணக்கன்; [Skt. {}+ U. misl → த. மிசல் கர்ணம்.]
மிசல்தீர்வை	மிசல்தீர்வை misaltīrvai, பெ. (n.) பக்க நிலங்கட்கு அமைந்த தீர்வையை ஒட்டி ஏற்படுத்தப்பட்ட தீர்வை; [U. misl → த. மிசல்தீர்வை.]
மிசல்பந்தி	மிசல்பந்தி misalpandi, பெ. (n.) ஒவ்வொரு சிற்றூரிலும் சிற்றூர் வேலைக்காரரின் பெயர்களைப் பதிவு செய்திருக்கும் நூல்; [U. misl → த. மிசல்பந்தி.]
மிசிர்தேசம்	மிசிர்தேசம் misirtēsam, பெ. (n.) எகிப்து தேசம்; egypt. [Ar. {} → த. மிசிர்தேசம்.]
மிசிரவர்ணம்	மிசிரவர்ணம் misiravarṇam, பெ. (n.) 1. சாதிக்கலப்பு (வின்.);; mixed class or tribe. 2. கலப்பு நிறம்; mixed colour. [Skt. {} → த. மிசிரவர்ணம்.]
மிசிரன்	மிசிரன் misiraṉ, பெ. (n.) கல்வி முதலிய வற்றால் உயர்ந்தவருக்கு வழங்கும் பட்டப்பெயர் 'பட்டபாண மிசிரன் (வின்.);; a honorific title affixed to names of great man and scholars. [Skt. {} → த. மிசிரன்.]
மிட்டாய்	மிட்டாய் miṭṭāy, பெ. (n.) பண்ணிகார வகை; sweetmeat. [Ar. {} → த. மிட்டாய்.]

மிட்டாய்க்காரன்	மிட்டாய்க்காரன் miṭṭāykkāraṉ, பெ. (n.) மிட்டாய் விற்பவன்; confectioner, dealerin sweetmeats. [Ar. {} → த. மிட்டாய்க்காரன்.]
மித்தாச்சமயம்	மித்தாச்சமயம் mittāccamayam, பெ. (n.) பொய்ச்சமயம்; falsereligion 'மித்தாச்சமயத் தனை வரும்' (திருநூற்.90.); [Skt. mithya → த. மித்தாச்சமயம்.]
மித்தியம்	மித்தியம் mittiyam, பெ. (n.) பொய்; [Skt. mithya → த. மித்தியம்.]
மித்தியாநயம்	மித்தியாநயம் mittiyānayam, பெ. (n.) ஏழிசை நயங்களைப் பிழைபடப் பயன்படுத்தும் முறை. (மேரு மந் 704 உரை);; [Skt. {}-naya → த. மித்தியாநயம்.]
மித்தியாவாதி	மித்தியாவாதி mittiyāvāti, பெ. (n.) பொய்யன் (ஈச்சுரநிச்சயம், 179);; liar. [Skt. {} → த. மித்தியாவாதி.]
மித்திரத்துரோகி	மித்திரத்துரோகி mittiratturōki, பெ. (n.) நண்பன் போல் நடித்துத் தீங்கு புரிவோன் (வின்.);; traitor, asbetraying friendship. [Skt. mitra+{} → த. மித்திரத் துரோகி.]
மித்திரபேதம்	மித்திரபேதம் mittirapētam, பெ. (n.) நட்பினரைப் பிரிக்கை (பஞ்சதந். கதைவா. 9.);; sowing discord among friends. [Skt. mitra + {} → த. மித்திரபேதம்.]
மித்திரன்	மித்திரன் mittiraṉ, பெ. (n.) 1. நண்பன்; friend, ally, adherent. 'மித்திரர் வதன நோக்கான்' (கம்பரா. மாயாசீ. 60);. 2. உறவினன். (நாமதீப. 188);; relative. 3. பன்னிருஆதித்தரு ளொருவன். (நாமதீப. 66.);; adeity repre- senting the sun, one of {}. 4. கதிரவன்; sun. [Skt. {} → த. மித்திரன்.]
மிதாசனம்	மிதாசனம் mitācaṉam, பெ. (n.) அற்பவுணவு (யாழ்.அக.);; scanty food. [Skt. {} → த. மிதாசனம்.]

மிதுனராசி	மிதுனராசி miduṉarāci, பெ. (n.) ஆண்- பெண் இரட்டை ஒரை; twin sign of the zodic - gemini. த.வ. ஆடவை [Skt. mituna +rasi → த. மிதுனராசி.]
மிராசு	மிராசு mirācu, பெ. (n.) 1. நிலவுரிமை, அது தொடர்பாக குலமுறையாய் வரும் முழு உரிமை (W.G.);; absolute hereditary right or claim to lands or office. 2. குல வழியாய் வந்த சொத்து (வின்.);; heritage, patrimony. [U. {} → த. மிராசு.]
மிராசுதாரன்	மிராசுதாரன் mirācutāraṉ, பெ. (n.) நில வுரிமைக்காரன் (வின்.);; hereditary proprietor or any right to office or property. த.வ. நிலக்கிழான் [U. {} → த. மிராசுதாரன்.]
மிராண்டி	மிராண்டி mirāṇṭi, பெ. (n.) மிருகாண்டி பார்க்க;see {}.
மிருகசிரம்	மிருகசிரம் mirugasiram, பெ. (n.) 1. ஆட் காட்டி விரலையும் சுண்டு விரலையும் நிமிர்த்தி மற்ற விரல்களை ஒரு சேர வைக்கும் முத்திரை வகை. (பரத. பாவ. 18.); {}) a hand-pose in which the index finger and the little finger are stretched out and the rest are kept closed. 2. மிருக சீருடம் பார்க்க;see miruga-{}. [Skt. {} → த. மிருகசிரம்.]
மிருகசீருடம்	மிருகசீருடம் mirugacīruḍam, பெ. (n.) மாழ்கு, ஐந்தாம் விண்மீன்; the fifth {}. [Skt. {} → த. மிருகசீருடம்.]
மிருகத்தனம்	மிருகத்தனம் mirugattaṉam, பெ. (n.) விலங்கின் தன்மை; beastly nature - brutishness.

மிருகம்	மிருகம்1 mirugam, பெ. (n.) 1. மான் (சூடா.);; deer, an telope. 2. விலங்கின் பொது (சூடா.);; animal in general. 3. பன்றி (வின்.);; pig, hog. 4. யானைவகை (யாழ். அக.);; a kind of elephant. 5. கத்தூரிமான் (யாழ்.அக.);; musk deer. 6. மிருகசீருடம் (யாழ். அக.); பார்க்க;see miruga-{}. 7. பாம்பு; snake. (நாமதீப. 258);.
மிருகாண்டி	மிருகாண்டி mirukāṇṭi, பெ. (n.) விலங்காண்டி (வின்.);; rustic;ill-bred person. [Skt. {} → த. மிருகாண்டி.]
மிருத்தியு	மிருத்தியு miruttiyu, பெ. (n.) 1. இறப்பு; death. 'மிருத்தியுவை வெல்வான்' (சேதுபு. துரா.27);. 2. இயமன். (யாழ்.அக.);; yama. 3. தீராப்பகைவன்; inveterate enemy. 'அவன் எனக்கு மிருத்தியுவாய்த் தலைப்பட்டான்.' 4. ஆணவமலம். (சி.போ. 4,2, சிற். பக்.96.);;({}.); matter which is eternally encasing the soul. [Skt. mrtyu → த. மிருத்தியு.]
மிருத்து	மிருத்து1 miruttu, பெ. (n.) மண்; earth. 'இரு நில மிருத்திட்டு' (மதுரைப்பதின். 62.);. [Skt. mrt → த. மிருத்து1] மிருத்து2 miruttu, பெ. (n.) 1. இறப்பு; death. 2. எமன்; yama. [Skt. mrtya → த. மிருத்து2]
மிருதாரசிங்கி	மிருதாரசிங்கி mirutārasiṅgi, பெ. (n.) 1. தூய்மை செய்யப்படாத ஈயம்; impure oxide of lead, plumbi oxidum. 2. ஈயம் (யாழ். அக.);; lead. 3. வைப்பு நஞ்சு வகை. (பதார்த்த 1159, தலைப்பு.);; a plant, பூடுவகை. (யாழ். அக.); [U. {} → த. மிருதாரசிங்கி.]

மிருதி	மிருதி mirudi, பெ. (n.) 1. நினைவு; remembrance. 'யதார்த்த மிருதிஞானத் திற்கு விடயமாய்' (சிவசம.பக்.41.); 2. அறநூல்; smrti, Hindu Law treatise. 3. அறநூல் வல்லோன்; one learned in smrti. 'மெய்யா மிருதிகள்' (திருவிளை. உலவாக்.19);. 4. மலை மகள்; Parvati. (கூர்மபு. தருக் கலியாண. 22.); [Skt. smrdi → த. மிருதி.]
மிருது	மிருது1 mirudu, பெ. (n.) 1. மென்மை (சூடா.);; softness. 2. சாந்தம் (சங்.அக.);; gentleness, mildness, benignancy. 3. மந்தம் (யாழ்.அக.);; slowness. 4. மழுங்கல். (யாழ். அக.);; bluntness. 5. நொய்ம்மை (யாழ்.அக.);; low quality. 6. இசைவகையுள் ஒன்று (பரத.இராக 47.);; a kind of musical note. 7. மிருதுபலா. (சங். அக.); பார்க்க;see {}. 8. சமுத்திரப் பாலை. (மலை.);; elephant creeper. 9. வெள்ளரி (நாமதீப. 336.);; cucumber. [Skt. mrdu → த. மிருது] மிருது2 mirudu, பெ. (n.) மிருதி1 (அரு. நி); பார்க்க;see miruti1 [Skt. mrti → த. மிருது.]
மிருதுளம்	மிருதுளம் mirudu!am, பெ. (n.) மென்மை யானது; that which is soft, tender. 'மிருதுள மிருதுள நவமணி' (திருப்பு. 319.);. [Skt. mrdula → த. மிருதுளம்]
மிலாகத்து	மிலாகத்து milākattu, பெ. (n.) சந்திப்பு (P.T.L.);; meeting, interview. [H. {} → த. மிலாகத்து]
மிலேச்சத்தனம்	மிலேச்சத்தனம் milēccattaṉam, பெ. (n.) அநாகரிகம்; barbarism. [Skt. {} → த. மிலேச்சத்தனம்]

மிலேச்சம்	மிலேச்சம் milēccam, பெ. (n.) 1. சரசுவதி ஆற்றின் வடகரையில் பழந்திரவிடர் வாழ்ந்த நாடு (சது.);; Non-Aryan country situated on the northern bank of river Sarasvadi. [Skt. {} → த. மிலேச்சம்]
மிலேச்சன்	மிலேச்சன் milēccaṉ, பெ. (n.) 1. நாகரிகமற்ற புறநாட்டான்; barbarian, uncivilised foreigner. 'மிலேச்ச ரேறலின்' (சீவக. 216);. 2. திருத்தமற்ற மொழியைப் பேசுவோர். (சீவக. 93 உரை);; person speaking barbarous language. 3. அறிவீனன் (யாழ்.அக.);; ignorant person. 5. வேடன் (யாழ்.அக.);; hunter. 6. தாழ்ந்தோன் (யாழ். அக.);; low person. 7. ஆரியன்; aryan. (அக.நி.); [Skt. {} → த. மிலேச்சன்]
காந்துகன்	காந்துகன் gāndugaṉ, பெ. (n.) 1. பந்தடிப்போன்; one who plays with ball. 2. தின்பண்டம் விற்பவன்; one who sells snacks (த.சொ.அக.);. [கந்து → கந்துகள் → காந்துகள்]
காந்தை	காந்தை kāndai, பெ. (n.) 1. மனைவி; beloved woman, wife. "குலக்காந்தை யொருத்தி" (பெருந்தொ. 1581);. 2 பெண்; woman. "காந்தையருக் கணியனைய சானகியார்" (கம்பரா. இராவணன்வ 241); [கந்து → காந்து → காந்தை → காந்து புற்றுக்கோடு]
காந்தைக்கண்	காந்தைக்கண் kāndaikkaṇ, பெ. (n.) இரண்டு இமைகளையும் விரித்து விழித்து உள்ளக்குறிப்பைக் காட்டும் கண் (பரத. பாவ. 9);; an expressive ocular movement which consists in opening both the eyes wide. [காந்தை + கண்]
காப்பவிழ்-த்தல்	காப்பவிழ்-த்தல் kāppaviḻttal, 2. செ.கு.வி. (v.i.) மணம் முதலிய விழாவில் கையில் கட்டிய காப்பு நாணை நீக்குதல்; to untie the ceremonial string from the wrist with appropriate ceremonies. [காப்பு+ அவிழ்.]
காப்பன்	காப்பன் kāppaṉ, பெ. (n.) காவலாளி; guard. "கடையருங் கணக்கருங் காப்பரு முளப்பட"(பெ.ருங் உஞ்சைக் 32.82);. [கா + காப்பன்]
காப்பாடு-தல்	காப்பாடு-தல் kāppāṭudal, 5.செ.குன்றாவி. (v.t.) மறைத்துக்காத்தல்; to conceal, screen. "துறைவன் கொடுமை நம்முணாணிக் காப்பா டும்மே" (குறுந். 9);. தெ. காபாடு [காப்பு + ஆடு]

காப்பாள்	காப்பாள் kāppāḷ, பெ. (n.) காவல்வீரன்; one who defends guards. "மாரிக் குன்றத்துக் காப்பாளன்' (ஐங்குறு.206);. [காப்பு + ஆள்]
காப்பாற்று-தல்	காப்பாற்று-தல் kāppāṟṟudal, 5 செ.குன்றாவி (v.i.) உதவி செய்து காப்பாற்றுதல்; to preserve, guard, watch, take care of, protect, save. உன்னைக் கடவுள் காப்பாற்றுவார் (உ.வ.);. ம. காப்பாற்றுக காப்பாத்துக;க.தெ. காபாடு [காப்பு +ஆற்று]
காப்பிடு-தல்	காப்பிடு-தல் kāppiḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நெற்றியில் திருநீறு அல்லது மண்ணைக் குழைத்திட்டுக் காப்புச் செய்தல்; to rub sacred ashes or earth on the forehead. as a means of protection. "சீரார் செழும்புழுதிக் காப்பிட்டு" (திவ்.இயற். சிறிய.ம. 16);. 2. காப்புநாண் கட்டுதல்; to tie a string, round the wrist of a person on occasions like marriage, with mantras toward off evil. 3. பிறந்த குழந்தைக்கு ஐந்தாவது, ஏழாவது, ஒன்பதாவது நாளில் காப்புப் பூட்டுதல்; to provide a new born baby with bangles and anklets on the 5th, 7th or 9th day after its birth. 4. திருக்காப்புச் சாத்துதல்; to close the temple doors after worships. 5. ஆவணங்களில் அரச முத்திரை இடுதல்; to impress documents with the royal seal. [காப்பு # காப்பிடு]
காப்பியக்கலித்துறை	காப்பியக்கலித்துறை kāppiyakkalittuṟai, பெ. (n.) நெடிலடி நான்காய்வருங் கலித்துறை (வீரசோ.யாப்.18. உரை);; a variety of {} verse. [காப்பியம் + கலித்துறை]
காப்பியம்	காப்பியம் kāppiyam, பெ. (n.) நால்வகை உறுதிப்பொருளையும் கூறுவதாய்க் கதைபற்றி வரும் தொடர்நிலைச் செய்யுள்; a narrative poem dealing with aram, porul, inpam and {} describing the exploits of a hero, being of two kinds. viz peru-{}-{}. "காபபியக் கவிகள்' (சீவக.1585);. ம. காப்பியம் skt. kavya [காப்பு - இயம்] 2 காப்பு
காப்பியன்	காப்பியன் kāppiyaṉ, பெ. (n.) 1. உழவன்; farmer. 2. வெள்ளிமுனி (பிங்.);; Sukra, the son of Kavi or Bhrgu. ம. காப்பியன். [காப்பு → காப்பியன்]

காப்பிரிக்கோழி	காப்பிரிக்கோழி kāppirikāḻi, பெ. (n.) மயிர்ச்சுருள் அடர்ந்த சிறகுகளையுடைய கோழிவகை; frizzled fowl, having curly feathers. ம. காப்பிரிக்கோழி [காப்பிரி + கோழி.]
காப்பிரிமிளகாய்	காப்பிரிமிளகாய் kāppirimiḷakāy, பெ. (n.) குடைமிளகாய் (M.M.170);. bell-pepper. [காப்பிரி + மிளகாய்]
காப்பிலியர்	காப்பிலியர் kāppiliyar, பெ. (n.) திருநெல்வேலி போன்ற தென்மாவட்டங்களில் குடியேறிய கவந்தன் என்றழைக்கப்படும் கன்னட இனத்தவர்; a caste of Kanarease cultivator, found chiefly in Madura and Tirunalvelly districts, using the title Kavandan. [காப்பு → காப்புளார் → காப்பிலியர்]
காப்பிலியெலுமிச்சை	காப்பிலியெலுமிச்சை kāppiliyelumiccai, பெ. (n.) காட்டெலுமிச்சை (யாழ்ப்);; Indian wild lime. [காப்பிலி + எலுமிச்சை]
காப்பீடு	காப்பீடு kāppīṭu, பெ. (n.) 1. காப்பாற்று; safeguarding, protecting. 2. காக்கப்படுவது (சங்.அக.);; that which is protected. 3. உயிர் போனால் தொகை வழங்கும் திட்டம்; insurance scheme. [காப்பு + இடு - காப்பிடு → காப்பீடு]

காப்பு	காப்பு kāppu, பெ. (n.) 1. காவல் (பிங்.); ; watching. 2. காவலாயுள்ளது; that which serves as a protective. "கண்ணேறு காத்திட்ட காப்பென" (குமர.பிர.மதுரைக்.101); 3. காப்புநாண் பார்க்க;see {} 4. மூலிகை கெடாமல் இருக்கவும் அதன் கெட்ட குணங்கள் நீங்கவும் அதைச் சுற்றிக் கட்டும் மந்திர கயிறு; string or cord tied round medicinal plants with mantras either by way of preserving them from injury, or by way of attenuating their pernicious effects, before using them in medicine. 5. தொடங்கிய செயல் இனிது முடிய வேண்டி நூலின் தொடக்கத்திற் செய்யும் கடவுள் வணக்கம்; invocation of deities at the commencement of a poem to facilitate its successful completion. 6. காப்புப் பருவம் (இலக்.வி. 806); பார்க்க: see {}. 7. திருநீறு; sacred ashes, as an amulet. " விருத்தனாகிக் கூனிவந்துயர் காப்பிட்டான்' (திருவாலவா.38, 56); 8. கைகால்களில் அணியும் வளை; bangle, bracelet, anklet. "மைந்தரும்... காப்பணியாக் கொள்ளுங் கலைசையே" (கலைசைச். 53. 9. வேலி (பிங்.);; fence, hedge. 10. மதில்; surrounding wall, fortification. "திருத் துஞ்சுந் திண்காப்பின்" (பட்டினப். 41);
காப்புக்கட்டிப்போடு-தல்	காப்புக்கட்டிப்போடு-தல் kāppukkaṭṭippōṭudal, 19 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. செயலை இடையில் நிறுத்துதல் (வின்.);; to leave a business half done. 2. பின் வரும் நிகழ்விற்காக முன்னமே மற்றொரு செயலை நிறுத்தி வைத்தல்; to reserve keep back anything for subsequent use. [காப்பு + கட்டி + போடு]

காப்புக்கட்டு-தல்	காப்புக்கட்டு-தல்1 kāppukkaṭṭudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மஞ்சணூற்காப்பு அணிதல்; to tie an amulet, a yellow string on the arm in token of a vow and as a pledge of its fulfilment. 2, மூலிகைக்குக் காப்புநாண் கட்டுதல் (இ.வ.);; to tie a string round herbs in order to dispel any evil curse. 3, ஊக்கத்துடன் செயலைத் தொடங்குதல் (வின்.);; to engage in a pursuit with earnestness. 4. கோயிலில் திருவிழாத் தொடங்குதல்; to commence a temple festival. ம. காப்புகட்டுக [காப்பு. + கட்டு] காப்புக்கட்டு-தல் kāppukkaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.t.) கொங்கு நாட்டில் பொங்கல் நாளுக்கு முதல்நாள், வீட்டின் முகப்பில் பூளைப்பூ, ஆவாரம் பூ, வேப்பிலை ஆகிய மூன்றையும் கொத்தாகச் செறுகி வைத்தல்; inserting the bunch containing, {}, {} and neem. [காப்பு + கட்டு.] காப்புக்கட்டு-தல் kāppukkaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.t.) கொங்கு நாட்டில் பொங்கல் நாளுக்கு முதல்நாள், வீட்டின் முகப்பில் பூளைப்பூ, ஆவாரம் பூ, வேப்பிலை ஆகிய மூன்றையும் கொத்தாகச் செறுகி வைத்தல்; inserting the bunch containing, {}, {} and neem. [காப்பு + கட்டு.] காப்புக்கடவுள்
காப்புக்கடவுள்	காப்புக்கடவுள் kāppukkaḍavuḷ, பெ. (n.) திருமால் (பிங்.);; as preserver. [காப்பு + கடவுள்]
காப்புக்கரப்பறி-தல்	காப்புக்கரப்பறி-தல் kāppukkarappaṟidal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) பொருளறிந்து ஏட்டெழுத்தைப் படித்தல்; to read intelligently, as without confounding the letters கா and கர- காப்புக்கரப்பறியாமல் வாசிக்கிறான் (வின்.);. [காப்பு + கரப்பு + அறி] தமிழ் எழுத்துகளில் ஈ,ர ஆகிய இரு எழுத்துகளும் அடிக்கோடின்றி முன்பு எழுதப்பட்டன. இடத்திற்கேற்பப் பொருள் வேறுபாடு அறிந்து காப்பு என்றும் படிக்க வேண்டும். திண்ணைப்பள்ளியில் தொடக்கக் கல்வி பயிலும் மாணவர்களைக் "காடு, கரடு பிரித்துப் படிக்கக் கற்றுக் கொண்டானா வெனக்" கேட்பதும் மரபு. இன்றும் ர், ரி, ரீ என்றே ரகரத்திற்கு அடிக்கோடின்றி எழுதுகிறோம்.
காப்புக்காடு	காப்புக்காடு kāppukkāṭu, பெ. (n.) காவற் கட்டுள்ள காடு; reserved forest. ம. காப்புக்காடு [காப்பு + காடு]
காப்புச்செய்-தல்	காப்புச்செய்-தல் kāppucceytal, 1 செ.கு.வி. (v.i.) ஒலைச்சுவடியைக் கட்டிவைத்தல்; to tie up, as a cadjan bundle. "உடன்காப்பு செய்து" (தணிகைப்பு. அகத். 167); [காப்பு + செய்.]

காப்புத்தடை	காப்புத்தடை kāpputtaḍai, பெ. (n.) கோயில் திருவிழாக்கள் தொடங்குவதற்குக் காப்புக் கட்டியபின் யாரும் ஊரை விட்டு வெளியே செல்லக்கூடாதென்ற மரபு; the practice of staying in the village and not going out after the temple celebration commenced. [காப்பு + தடை] 104 காப்புமாலை
காப்புதாரி	காப்புதாரி kāpputāri, பெ. (n.) தற்காப்புரிமை (C.G.);; right of private defence. காப்புரிமை பார்க்க;see {}. [காப்பு + தாரி]
காப்புதாரிக்காடு	காப்புதாரிக்காடு kāpputārikkāṭu, பெ. (n.) காப்புக்காடு (C.G.); பார்க்க;see {}.. [காப்பு + சதாரி + காடு]
காப்புநாண்	காப்புநாண் kāppunāṇ, பெ. (n.) விழாக் காலங்களில் காப்பாகக் கையில்கட்டும் மஞ்சள் நனைத்த கயிறு; string tied round the wrist of a person with mantras to ward off evils, as an amulet, in times of marriage, illness, etc. "காப்பு நாண் கட்டக்கனாக்கண்டேன்" (திவ்.நாய்ச். 64);. [காப்பு + நாண்]
காப்புப்பணம் கட்டு-தல்	காப்புப்பணம் கட்டு-தல் kāppuppaṇamkaṭṭudal, 5.செ.கு.வி. (v.i.) தெய்வத்துக்கு நேர்ந்துகொண்ட பணத்தை மஞ்சள் தோய்த்த துணியிற் கட்டி வைத்தல்; to tie up a coin in a piece of cloth dyed in saffron, as a vow to a deity in any temple. [காப்பு + பணம் + கட்டு]
காப்புப்பருவம்	காப்புப்பருவம் kāppupparuvam, பெ. (n.) பிள்ளைத்தமிழ் கூறும் பத்துப் பருவங்களுள் முதற்பருவம் (இலக்.வி.808, உரை); ; the first section of {}-t-{}. [காப்பு + பருவம்.]
காப்புமறம்	காப்புமறம் kāppumaṟam, பெ. (n.) காவல்வீரர்; military guard. "காப்புமறம் தான்விட்டான் அக்கோ" (பதிற்றுப். 90 பதி);. [காப்பு + மறம்]
காப்புமாலை	காப்புமாலை kāppumālai, பெ. (n.) தெய்வங் காப்பதாக மூன்று ஐந்து அல்லது ஏழு செய்யுளார் காப்புவாவரிசி பாடப்படும் ஒரு சிற்றிலக்கியம் (இலக்.வி, 832);; poem of three, five or seven verses in which the protection of deities is implored. [காப்பு + மாலை.]
காப்புவாவரிசி	காப்புவாவரிசி kāppuvāvarisi, பெ. (n.) கா போகரிசி (சு.வை.ர. 227);; seed of scurfy pea. [கார்புகா + அரிசி – காம்புவாவரிசி.]

காப்பொன்	காப்பொன் kāppoṉ, பெ. (n.) நூறு பல நிறையுள்ள பொன் ; a weight of gold = 100 palam. "அவர்க்கு ஒன்பதுகாப் பொன்னுங்.... கொடுத்து" (பதிற்றும்.60 பதி); க.கப்பொன் [கா + பொன்.]
காபட்டியம்	காபட்டியம் kāpaṭṭiyam, பெ. (n.) இரண்டகக் கபடத்தன்மை; guile, deceit. [கவடு → கவட்டியம் → காட்டிய → காபட்டிய ம் (கொ.வ.);]
காபனங்கட்டு-தல்	காபனங்கட்டு-தல் kāpaṉaṅgaṭṭudal, 5. செ.கு. (v.i.) காப்புப்பணம் கட்டுதல் பார்க்க;see {}, [காப்புப்பணம் கட்டு → காயணங்கட்டு]
காபனம்	காபனம் kāpaṉam, பெ. (n.) ஒற்றடம் (இ.வ.);; fomentation. ம. காபணம்;தெ.காபடமு. [கப்பணம் அகாயணம்]
காபாலம்'	அஅன்ன ஆவன்னா aaṉṉaāvaṉṉā, பெ. (n.) அரிவரி யென்னும் தமிழ் வண்ணமாலை (குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்);; Tamil Alphabet. எழுத்துகளைக் கல்லா மக்கள், சிறப்பாகச் சிறுவர் சிறுமியர், எளிதாக ஒலித்துக் கற்கும் பொருட்டு, பண்டைத் தொடக்கப்பள்ளி யாசிரியர் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய இருவகைக் குறிலுக்கும்'அன்ன'ச் சாரியையும், இருவகை நெடிலுக்கும் அன்னா'ச் சாரியையும் ஏற்படுத்தினர்; 'அஆ' என்னும் ஈரெழுத்தும் தமிழ் வண்ணமாலையின் முதலெழுத்துகளாதலின், அவை முதற்குறிப்பாகி, அம் முதற்குறிப்பே'அஅன்ன ஆவன்னா' என்று வண்ணமாலைப் பெயராயிற்று. இது 'alpha', 'beta' என்னும் கிரேக்க இரு முதலெழுத்துகளும் சேர்ந்து"alphabetum' என்று இலத்தீனிலும், 'alphabet' என்று ஆங்கிலத்திலும், வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்குவது போன்றது; அ, இ, க, கி என்று ஒரு மாத்திரை யொலிக்குங்குறிலெழுத்துகளை விட்டொலிப்பது, சிறுபிள்ளைகட்குச் சற்று வருத்தமுற மூச்சு வாங்குவதால்,'அஅன்ன' என்பது"ஆனா" என்றும் இஅன்ன என்பது'ஈனா' என்றும், மாணாக்க நிலையிலும் பின்னும் ஒலிக்கப்பட்டுவந்தன. இவ்வொலிப்புமுறை குறில்களின் உண்மையான ஒலியளவை உடனே தெரிந்துகொள்ளத் தடையாயிருந்தமையின், இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியற் கல்வித்துறையறிஞர், சாரியையின்றி ஒலிநூன் முறைப்படி அ, ஆ, இ, ஈ,... என்று ஒலித்துப் பயிலும் முறையைப் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், இன்று 'அஆ' என்பது வண்ணமாலைப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது. இது புணர்ச்சியில்'அவ்வா' என்றாகும்;
காபாலம்	காபாலம்1 kāpālam, பெ. (n.) குட்டநோய் (தொழுநோய்);; leprosy (சா.அக.);. [கரும் + கொப்புளம் - கருங்கொப்புளம் → அகப்புளம் → அகாபாலம் (கொ.வ.);]

காபாலி	காபாலி kāpāli, பெ. (n.) 1. சிவன்; Siva. "விடையேறு காபாலி யீசன்" (திவ்.பெரியாழ் 13:2);. 2. காபால சமயத்தான்; one who holds the kapala doctrine. "இம்மொழியைக் காபாலி யியம்புமுன்" (பிரபோத, 1829);. ம.காபாலி [கன்னப்புலம் → கப்பாளம் → கபாலி → காபாலி.] காபாலி kāpāli, பெ. (n.) திருகுதாளி என்னும் செடி வகை; twisledia. 'தில்லைமுள்ளும் திருகுதாளியும்' (பழ.); [கவல் → கவலி → காபாலி.]
காபாலிகம்	காபாலிகம் gāpāligam, பெ. (n.) காபாலம் பார்க்க: see kabalam. "இவ்விரதங் காபாலிக மென்பது" (பிரபோத18:25);. [காபாலி → காபாலிகம்] காபினி
காபினி	காபினி kāpiṉi, பெ. (n.) ஒருவகைப் பண்(பரத. இராக.55);; a musical mode. [ஒருகா. காப்பு → காப்பு → காப்பினி →காபினி]
காபோதி	காபோதி kāpōti, 1. கண்ணிலி; blind person. 2. அறிவிலி; illiterate ignorant person. 'அறிவிலாத காபோதி" (திருப்பு:530); [கண்போகி →கபோகி → கபோதி → காபோதி]
காம்பி	காம்பி kāmbi, பெ. (n.) நீரிறைக்குங்கருவி(திவா.);; an ancient water-lift. [காராம்பி → காம்பி]
காம்பிரம்	காம்பிரம் kāmbiram, பெ. (n.) முருக்குமரம் (மலை.);; palas tree. [காள் → காம்பு → காம்பிரம்]
காம்பிலி	காம்பிலி kāmbili, பெ. (n.) வடநாடுகளுள் ஒன்று: of an ancient kingdom in N. India. "காம்பிலிக் காவன்மன்னன்" (சீவக.611.); மறுவ. காம்பிலியம் [காப்பு → காப்பிலி → காம்பிலி (உழவர் ஊர்);]

காம்பு-தல்	காம்பு-தல் kāmbudal, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. அரிசிபயறு முதலிய உணவுப்பொருள்கள் நீண்ட நாளுக்குப்பின் சுவையற்றுப்போதல்; to become insipid, as food stuff. [குமுல் → கமல் → காமல் → காம்பு.]
காம்புக்கிண்ணம்	காம்புக்கிண்ணம் kāmbukkiṇṇam, பெ. (n.) 1. கைப்பிடியுள்ள ஏனம்; small cup with a handle. 2. அகப்பை (யாழ்.அக.);; ladle, [காம்பு → கிண்ணம்]
காம்புச்சத்தகம்	காம்புச்சத்தகம் gāmbuccattagam, பெ. (n.) ஓலைவாருஞ் சிறுகத்தி (யாழ்ப்);; iron handled curved knife, used in basket-making. [காம்பு + சத்தகம்]
காம்புச்சல்லடை	காம்புச்சல்லடை kāmbuccallaḍai, பெ. (n.) சல்லடை வகை; colander. [காம்பு + சல்லடை]
காம்புப்புகையி லை	காம்புப்புகையிலை gāmbuppugaiyilai, பெ. (n.) காம்புடன் கூடிய புகையிலை (வின்.);; tabacco leaf with a part of its stem. [காம்பு + புகை + இலை.]
காம்போதி	காம்போதி kāmbōti, பெ. (n.) ஒரு பண் (திவா.);. a specific melody-type. காமக்கடப்பு [கமம் → காம் + பொதி + காம்பொதி → காம்போதி.]
காமக்கடப்பு	காமக்கடப்பு kāmakkaḍappu, பெ. (n.) காம மிகுதி; inordinate passion, uncontrollable lust. "காமக் கடப்பினுட்பணித்த கிளவி" (தொல்பொருள்.16); [காடி - கடம்.]
காமக்கடவுள்	காமக்கடவுள் kāmakkaḍavuḷ, பெ. (n.) 1. வழிபடு தெய்வம்: the particular manifestation of god which one chooses to worship as the god of one's choice. "கண்டு மயரறுக்குங் காமக் கடவுள்" (பரிபா.15.37);. 2. மன்மதவேள், மதன், காமவேள்;{}, the God of love. [காமம் + கடவுள்]

காமக்கண்ணி	காமக்கண்ணி kāmakkaṇṇi, பெ. (n.) காஞ்சியில் கோயில் கொண்டிருக்கும் காமாட்சியம்மன்; lit, she who has love-inspiring eyes, a name of Parvati as enshrined at {} param. "காமக்கண்ணியாம் பெயரெய்துவை" (காஞ்சிப்பு வீராட். 45);. [காமம் + கண்ணி]
காமக்கலகம்	காமக்கலகம் gāmaggalagam, பெ. (n.) 1. புணர்ச்சி; copulation. "காமக்கலகந் தெளிந்த பின்" (தனிப்பா.1821.64);. 2. ஊடல்; lovers tiff. [காமம் + கலகம்]
காமக்கவலை	காமக்கவலை kāmakkavalai, பெ. (n.) காம மிகுதியால் தோன்றும் நோய்; mental distress caused by sexual desire. [காமம் + கவலை]
காமக்காய்ச்சல்	காமக்காய்ச்சல் kāmakkāyccal, பெ. (n.) காமநோய்; love sickness. காமக்கூட்டம் [காமம்+காய்ச்சல்]
காமக்காணி	காமக்காணி kāmakkāṇi, பெ. (n.) காமக்கிழவு (சாச. தமிழ்க்.147); பார்க்க;see {}. [காமம் காணி]
காமக்கிழத்தி	காமக்கிழத்தி kāmakkiḻtti, பெ. (n.) ஒருவர்க்கே உரிமை பூணுங் குலப்பரத்தை மகளாய்க் காமங்காரணமாகத் தலைமகனால் வரைந்து கொள்ளப்பட்டவள் (நம்பியகப். 113);; faithful concubine or mistress. [காமம் + கிழத்தி]
காமக்கிழவு	காமக்கிழவு kāmakkiḻvu, பெ. (n.) ஊர் உரிமை (சாச. தமிழ்க்.21,2);; proprietory right to a village. [காமம் + கிழவு. கிழவு + கிழமை, உரிமை]
காமக்கிழான்	காமக்கிழான் kāmakkiḻāṉ, பெ. (n.) ஊர்க் காணியாளன் (சாச.தமிழ்க்.147);; proprietor of a village. [காமம் + கிழான்]
காமக்குறிப்பு	காமக்குறிப்பு kāmakkuṟippu, பெ. (n.) 1. காதலிற்றோன்றும் மெய்ப்பாடு; bodily changes wrought by love. 2. காதலை வெளியிடும் சைகை; amorous gestures. [காமம் + குறிப்பு]

காமக்கூட்டம்	காமக்கூட்டம் kāmakāṭṭam, பெ. (n.) தலைவனுந் தலைவியும் தம்முள் அன்பொத்துக் கூடுங் கூட்டம்; literary theme expounding clandestine inter course between lovers before marriage. [காமம் + கூட்டம்.] காமக்கொடி
காமக்கொடி	காமக்கொடி kāmakkoḍi, பெ. (n.) காமக்கண்ணி பார்க்க;see {}; "கச்சிப்பொலி காமக்கொடியுடன் கூடி" (தேவா,7724);. [காமம் + கொடி]
காமக்கோட்டத்தி	காமக்கோட்டத்தி kāmakāṭṭatti, பெ. (n.) உமை (சூடா.);; Parvadi, who dwells in {}. [காமக்கோட்டம் → காமக்கோட்டத்தி]
காமக்கோட்டம்	காமக்கோட்டம் kāmakāṭṭam, பெ. (n.) 1. காஞ்சியிலுள்ள காமக்கண்ணி கோயில்; temple of Kamaksi at {}. "காமக்கோட்டங் கர்வன் மெச்சி" (சிலம்:5:95உரை);. 2. கோயில்களில் இறைவிக்கான தனிக்கோயில்; separate temple for Goddess. [காமம் + கோட்டம்]
காமக்கோட்டி	காமக்கோட்டி kāmakāṭṭi, பெ. (n.) 1. மலைமகள் (திவத.); Parvati, as enshrined at {}. 2. காமக்கோட்டம் பார்க்க;see {}. 'உமையமர் காமக் கோட்டியை" (கந்தபு. நகரப். 78]); [காமம் + கோட்டி] காமக்கோட்டி2 kāmakāṭṭi, பெ. (n.) காமப்பித்து (நெல்லை);; mad, craving for sexual union. [காமம் + கோட்டி]
காமகாண்டம்	காமகாண்டம் kāmakāṇṭam, பெ. (n.) காமன் வில்லாகப் பயன்படும் ஒருவகைப்பூ; a kind of flower used by {} as a bow. "கயக்க ணின்ற பூவின்மிக்க காமகாண்டம்" (கந்தபு.காமத.62); [காமம் + காண்டம்]
காமசாரி	காமசாரி kāmacāri, பெ. (n.) 1. அடைக்கலாங் குருவி; domestic sparrow. 2. காமுகன்; one who has mad craving for sexual union. 3. தன் காமதேவன் விருப்பப்படி உருவெடுத்து உலாவருவது; one who roam round with desired outlook. [காமம் + சாரி]

காமசாலை	காமசாலை kāmacālai, பெ. (n.) சிற்றின்பத்துக்குரிய இடம்; a place intended for amorous dalliance. "தோகையர் மாதவக் காமசாலையுமே கணக்கில்லவே" (அரிச்.பு. நகரச். 14); [காயம் + சாலை]
காமத்தீ	காமத்தீ kāmattī, பெ. (n.) காமமாகிய நெருப்பு; venereal principle manifesting itself in the form of sexual desire. மறுவ. காமாக்கினி [காமம் + தீ]
காமத்துப்பால்	காமத்துப்பால் kāmattuppāl, பெ. (n.) காமத்தைப் பற்றிக் கூறும் 25 அதிகாரங்களைக் கொண்ட திருக்குறட் பகுதி; section of a book treating of love, in 25 chapters in Thirukkural. [காமம் + அத்து + பால்]
காமத்துப்பாலோர்	காமத்துப்பாலோர் kāmattuppālōr, பெ. (n.) ஒழுக்கமிலார் (திவா.);; lascivious persons. [காமம் + அத்து + பாலோர்.]
காமதகனன்	காமதகனன் gāmadagaṉaṉ, பெ. (n.) சிவன் (திவா.);; Siva, as one who burnt {}, god of love. மறுவ. காமநாசன் [காமம் + சதகனன்.]
காமதேவன்	காமதேவன் kāmatēvaṉ, பெ. (n.) காதல்தெய்வமாகிய காமன், மன்மதன்; Indian Cupid, the god of love. "முயன்றுன்னை நோற்கின்றேன் காமதேவா" (திவ். நாய்ச்.1,2.); காமதேனு ம. காமதேவன் [காமம் + தேவன்.]
காமதேனு	காமதேனு kāmatēṉu, பெ. (n.) விரும்பியதை யளிக்கும் தேவருலக ஆன் கறவை; celestial cow, which supplies every want. "போனக மமைந்த தெனவக் காமதேனு.... சொலுமே" (தாயு.மௌன.7);. ம. காமதேனு [காமம் + தேனு]
காமநாசன்	காமநாசன் kāmanācaṉ, பெ. (n.) சிவன் (பிங்.);; siva, the destroyer of love. [காமம் + நாசன்]

காமநிலம்	காமநிலம் kāmanilam, பெ. (n.) இன்பம் துய்க்கும் நிலம்; world of enjoyment, paradise. "காதலாற் காமபூமிக் கதிரொளியவரு மொத்தார்" (சீவக.159.); [காமம் + நிலம்]
காமநீர்	காமநீர் kāmanīr, பெ. (n.) காமமிகுதியால் தோன்றும் நீர்; veneral secretion as semen, virile. "கீண்ட பாறொறுமூறிய காமநீ ரொழுகிற் றென்ப" (கந்தபு.அசுரர்தோற்.15.); [காமம் + நீர்]
காமநூல்	காமநூல் kāmanūl, பெ. (n.) 1. காமம் பற்றிய நூல்; science of sex. 2. காமகாண்டம் பார்க்க: (சிலப்.2, 44. உரை); see {}. [காமம் + நூல்]
காமநோய்	காமநோய் kāmanōy, பெ. (n.) காமத்தால் உண்டாகும் நோய்; love-sickness. "உரவோர்கட் காமநோ யோஒ கொடிதே" (நாலடி, 88);. [காமம் + நோய்] 9 காமப்போர்
காமப்பால்	காமப்பால் kāmappāl, பெ. (n.) முலைப்பால்; mother's milk. "காமப்பால் விட்டரைப்பாய்" (சங்.அக.); [காமம் + பால்]
காமப்பித்து	காமப்பித்து kāmappittu, பெ. (n.) அறிவினை யழிக்குந் தீராப் பெருங்காம்ம்; inordinate passion or lust maddening passion. 2.காமமிக்கவன்; person given to inordinate lust. [காமம் + பித்து]
காமப்புணர்ச்சி	காமப்புணர்ச்சி kāmappuṇarcci, பெ. (n.) இயற்கைப் புணர்ச்சி (தொல். பொருள்.498);; first union of lovers brought about by destiny. [காமம் + புணர்ச்சி]
காமப்பூ	காமப்பூ kāmappū, பெ. (n.) மதனகாமப்பூ என்னும் ஒருவகைக் கொடி (மலை.);; cowslip Creeper. [காமம் + பூ]
காமப்பேய்	காமப்பேய் kāmappēy, பெ. (n.) காமப்பித்து பார்க்க ;see {}. [காமம் + பேய்]

காமப்பைத்தியம்	காமப்பைத்தியம் kāmappaittiyam, பெ. (n.) காமப்பித்து பார்க்க; see {}. [காமம் + பைத்தியம்]
காமப்போர்	காமப்போர் kāmappōr, பெ. (n.) புணர்ச்சி; sexual union. [காமம் + போர்] காமபாணம் 11
காமபாணம்	காமபாணம் kāmapāṇam, பெ. (n.) காமன் அம்பு; arrow of God for love. "காமப் பாணம் படப்பட" (இரகு.மட்சி.1);. [காமம் + பாணம்]
காமபாலன்	காமபாலன் kāmapālaṉ, பெ. (n.) பலராமன்; Balaraman, the brother of Krishna, as the fulfiller of his followers' desires. "காம பாலனுஞ் சொன்னான்" (பாரத.உலா.க.3); [காமம் + பாலன்.]
காமபூமி	காமபூமி kāmapūmi, பெ. (n.) காமநிலம் பார்க்க;see {}-nilam, "காதலாற் காமபூமிக் கதிரொளி அவருமொத்தார்" (சீவக.189); [காமம் + பூமி]
காமம்	காமம் kāmam, பெ. (n.) 1. விருப்பம்; desire. "காமம் வெகுளி மயக்கம்" (குறள் 360);. 2. உறுதிப் பொருள்களுள் ஒன்றான இன்பம்; happiness in love, one of three kinds of beneficence. "காமத்தின் மன்னும் வழிமுறையே நிற்றுநாம்" (திவ்இயற். பெரியதி.ம 10:37); 3. புணர்ச்சியின்பம்; sexual pleasure. "காமத்திற் செம்பாக மன்று"(குறள்,1092);. 4. காமநீர்; venereal secretion. "மெய் பொடித் திருங்காம மிக்கொழுக்கும்" (உபதேசகா, அயமு.கி. 25);. 5. விரும்பிய பொருள்; object of desire "தாம் வேண்டுங் காமமே காட்டுங்கடிது" (திவ். இயற்.2,92);. 6. பிறப்போரைக்கு (இலக்கினத்துக்கு); ஏழாவது இடம் (சங்.அக.);; the seventh house from the ascendant. 7. காம்மரம் (மூ.அ.); பார்க்க;see {}. [கமம் + நிறைவு, மகிழ்வு, விருப்பம் "கமம் நிறைந்தியலும்"(தொல்.); கமம் → காமம்] வடமொழியாளர் காம் என்னும் சொல்லுக்கு 'கம்' என்பதை வேராகக் காட்டுவர். ஆயின் வடமொழியில் 'கம்' இடைச்சொல்லாகவும், ஆம், நலம் என்னும் பொருள்களில் வழங்குவதாகவும் நான்காம் வேற்றுமை உருபாகவும் வழங்குகிறது.

காமமரம்	காமமரம் kāmamaram, பெ. (n.) சவ்வரிசி தரும் மரவகை (மூ.அ.);; sago ferm palm. [காமம் + மரம்]
காமமலடி	காமமலடி kāmamalaḍi, பெ. (n.) கனவினால் கருப்பம் சிதைவுற்றவள் (சைவச.பொது.241. உரை);. woman who has had an abortion because of a dream. [காமம் + மலடி]
காமரசி	காமரசி kāmarasi, பெ. (n.) நெருஞ்சி (மலை.); பார்க்க;see {}. [காமம் + அரசி]
காமரம்	காமரம்1 kāmaram, பெ. (n.) 1. அடுப்பு (திவா.);; fire place for cooking. 2. அத்த நாள் (சூடா.);; the 13th star. [கமர் → கமரம் → காமரம்] காமரம்2 kāmaram, பெ. (n.) 1. இசை (பிங்.);; singing, music, melody. 2. சீகாமரம் என்னும் பண்; a musical mode. "தும்பி காமரஞ் செய்யும்" (சிறு. பாண்.77);. [கமரம் → காமரம்] காமரம்3 kāmaram, பெ. (n.) அகில் (மலை); பார்க்க; see agil. [கா3 + மரம்] காமரம்4 kāmaram, பெ. (n.) ஆல்1 (வின்); பார்க்க; See {}.
காமரி	காமரி kāmari, பெ. (n.) புளிநறளை (மலை.); பார்க்க: see {}: [கமர் → கமளி → காமரி]
காமரீசம்	காமரீசம் kāmarīcam, பெ. (n.) புல்லுருவி (மலை.); பார்க்க;see puluruvi [கமர் →கமரிசம் → காமரீசம்]

காமரு	காமரு kāmaru, பெ. (n.) விருப்பம் பொருந்துகின்ற, விரும்பத்தக்க; likeable. [காம் + மரு (மருவு); – காமரு. (வ.மொ.வ.115);.]
காமரூபம்	காமரூபம் kāmarūpam, பெ. (n.) 1. பண்டைய இந்தியாவின் 56 நாடுகளுள் ஒன்று, இன்றைய அசாம் பகுதி; an ancient country, now part of Assam. 2. விரும்பிய படி மேற்கொள்ளும் உருவம்; form assumed at pleasure. "காமரூபங் கொண்டெழுந்தளிப்பான் (திவ்.திருவாய். 10,1,10); [காமம் + உருவம் – காமவுருவம் → காமரூபம்]
காமரூபி	காமரூபி kāmarūpi, பெ. (n.) 1. நினைத்த உருவங் கொள்பவன்; one able to assume any form at pleasure. 2. பச்சோந்தி பார்க்க;(திவா.);;see {}. [காமம் + உரூபி]
காமல்லிகை	காமல்லிகை gāmalligai, பெ. (n.) வனமல்லிகை (பதார்த்த. 478); பார்க்க;see {}-malligai. [கா+மல்லிகை.]
காமலீலை	காமலீலை kāmalīlai, பெ. (n.) காமவிளையாட்டு பார்க்க;see {}. காமவிளையாட்டு ம. காமலீல [காமம் + லீலை.]
காமலை	காமலை kāmalai, பெ. (n.) காமாலை பார்க்க;see kamala "பந்தியங் காமலை குட்டங்கள்" (மருதூ.32); [காமாலை → காமலை]
காமவர்த்தனி	காமவர்த்தனி kāmavarttaṉi, பெ. (n.) பண்வகைகளுள் ஒன்று (சங்.சந்:47);; a primary raga. [காமம் + வர்த்தனி.]
காமவல்லி	காமவல்லி kāmavalli, பெ. (n.) 1. கற்பகத்திற் படருங்கொடி; fabled creeper of gold that twines round the celestial kalpaga tree. "எரிமணிப் பளிக்கு மாடத் தெழுந்ததோர் காம வல்லி" (சிந்தா.காந்த.57);. 2. பெண்; woman. "இலங்கார் வலவடக் கொங்கை வெற்பாலிணை நீலவுண்கட் பொலங் காமவலவடக் கொங் காமவல்லி கடைந்த வப்போது" (வாண:54);. [காமம் + வல்லி]
காமவாயில்	காமவாயில் kāmavāyil, பெ. (n.) இயற்கையன்பு; love as the gateway to conjugal happiness. "உருவு நிறுத்த காம வாயில்"(தொல், பொருள்.273);. [காமம் + வாயில்]

காமவிடாய்	காமவிடாய் kāmaviṭāy, பெ. (n.) கலவி விருப்பம்; thirst for sexual union. "ஆறேனோ வெய்தாமக் காம விடாய்" (நள.சுயம். 44); [காமம் + விடாய்]
காமவிளையாட்டு	காமவிளையாட்டு kāmaviḷaiyāṭṭu, பெ. (n.) புணர்ச்சி வேட்கைக் கேளிக்கைச் செயல்கள்; love sports. காமவின்னிசை மறுவ. காமலீலை [காமம் + விளையாட்டு]
காமவின்னிசை	காமவின்னிசை kāmaviṉṉisai, பெ. (n.) செந்துறைப்பாட்டின்வகை (யாப்.வி.538);; a kind of sendurai verse. [காமம் + இன்னிசை]
காமவெறி	காமவெறி kāmaveṟi, பெ. (n.) காமப்பித்து பார்க்க: see {}. [காமம் + வெறி]
காமவேதம்	காமவேதம் kāmavētam, பெ. (n.) காமநூல் பார்க்க;see {}. "காமவேதத்தைக் கருங் கடைக் கண்களான் மொழிவார்" (பாரத.அருச்சுனன்தவ. 62);. [காமம் + வேதம்]
காமவேழம்	காமவேழம் kāmavēḻm, பெ. (n.) நாணல் (பிங்.); பார்க்க;see {}. [காமம் + வேழம்]
காமவேள்	காமவேள் kāmavēḷ, பெ. (n.) காமன்;{}, the Indian cupid, "கருப்புவின் மலர்க்கனைக் காம வேளை" (திவ்.நாய்ச். 110); [காமம் + வேள்.]
காமற்கடந்தோன்	காமற்கடந்தோன் kāmaṟkaḍandōṉ, பெ. (n.) புத்தன் (மணிமே.5.102);, Buddha, as having conquered {} the Buddhistic God of evil. [காமம் → காமன் + கடந்தோன்.]
காமற்காய்ந்தோன்	காமற்காய்ந்தோன் kāmaṟkāyndōṉ, பெ. (n.) 1. அருகன் (திவா.);; Arhat. 2. சிவன்; {}. [காமன் + காய்ந்தோன்] 2 காமனாள்

காமன்	காமன்1 kāmaṉ, பெ. (n.) 1. காதற் கடவுள்; the Indian cupid. "பண்டாரங் காமன் படையிவள் கண்காண்மின்" (பரிபா.11.123ம்);. 2. புத்த சமயத்திற் கூறும் தீமைவிளைக்கும் தெய்வம்; the Buddhistic god of evil. 3. ஒருவகை வரிக்கூத்து (சிலப். 3,13, உரை]; a kind of masquerade dance. [கமம் → காமம் → காமன்] காமன் kāmaṉ, பெ. (n.) 1. வண்டு (சூடா);; beete, that abides in a grove. 2. திப்பிலி (திவா.);; long pepper. [கா+மன்-காமன்]
காமன்கொடி	காமன்கொடி kāmaṉkoḍi, பெ. (n.) காமவேளின் அடையாள மீன் (பிங்.);; fish, as the emblem of {} banner. [காமன் + கொடி]
காமன்பண்டிகை	காமன்பண்டிகை gāmaṉpaṇṭigai, பெ. (n.) காமனை எரிக்கும் திருவிழா; a spring festival in the lunar month of Magam to commemorate the burning of Kama by Siva. [காமன் + பண்டிகை]
காமன்ரதி	காமன்ரதி1 kāmaṉradi, பெ. (n.) கருந்துளசி; black basil (ச.அக.);. [காமன் +ரதி skt.rat→த.ரதி.]
காமன்வில்	காமன்வில் kāmaṉvil, பெ. (n.) கரும்பு (பிங்.);; sugar-cane, as {} bow. [காமன் + வில்]
காமனாள்	காமனாள் kāmaṉāḷ, பெ. (n.) காமன் திருநாள் கொண்டாடும் பருவம்; spring season. [காமன் + நாள்.] காமனி
காமனி	காமனி kāmaṉi, பெ. (n.) நவச்சாரம்; Ammonium chloride (ச.அக.);. [கமம் → கமனம் → கமன → காமனி]

காமனூர்தி	காமனூர்தி kāmaṉūrti, பெ. (n.) தென்றல் (பிங்.);; south breeze, as the vehicle of {}. [காமன் + ஊர்தி]
காமனை	காமனை1 kāmaṉai, பெ. (n.) சிறு கிழங்கு (மலை.);; goa potato. [கா+மனை.] காமனை2 kāmaṉai, பெ. (n.) விருப்பம்; desire. "காமனைகள் பூரித்து" (தேவா 134:9);. [கமம் → காமம் → காமன் → காமனை.]
காமனைங்கனை	காமனைங்கனை kāmaṉaiṅgaṉai, பெ. (n.) காமனின் ஐந்து அம்புகள்;{} five arrows. க. காமபாண [காமன் + ஐங்கனை.] கமனின் ஐந்து அம்புகள் : 1. தாமரை மலர் 2. அசோகுமலர் 3. மாமலர் 4. முல்லைமலர் 5. கருங்குவளை மலர்
காமாட்சி	காமாட்சி kāmāṭci, பெ. (n.) காஞ்சியிலுள்ள அம்மன் (சிவரக. தேவிமேரு. 13);; Parvadi worshipped at Kanjipuram, as having love - inspiring eyes. Skt.{} [கமம் + காமம் (விருப்பம்); + அட்சி.(கண்); Skt. atssa→த.அட்சி.கண்.]
காமாட்சிக்கீரை	காமாட்சிக்கீரை kāmāṭcikārai, பெ. (n.) கீரைவகை; a kind of greens. [காமாட்சி + கீரை]

காமாட்சிப்புல்	காமாட்சிப்புல் kāmāṭcippul, பெ. (n.) 1. புல்வகை (LP);, black khus-khus grass. 2. காவட்டம்புல் (வின்.);.; citronella grass. 3. சுன்னாறிப்புல் (M.M. 3. காமாட்சி விளக்கு 765);; roussa oil grass. 4. கருப்பூரப்புல் (M.M.);. lemon grass [காமாட்சி + புல்]
காமாட்சிப்புல் தைலம்	காமாட்சிப்புல் தைலம் kāmāṭcippultailam, பெ. (n.) காவட்டம் புல்லை, மற்றக் கடைச் சரக்குகளோடு சேர்த்து அணியமாக்கும் மருந்து எண்ணெய்; a medicated oil extracted from the root of citronella mixed with other ingredients and used for colic and sprain (சா.அக.);. மறுவ.காவட்டம்புல் எண்ணெய். [காமாட்சி + புல் + தைலம்] காவட்டம் புல் எண்ணெய் பார்க்க;see {}
காமாட்சியம்மாள் கை விளக்கு	காமாட்சியம்மாள் கை விளக்கு kāmāṭciyammāḷkaiviḷakku, பெ. (n.) வீட்டின் முன்சுவர்ப் பக்கத்தில் மாடப்புரையில் வைக்கும் விளக்கு (இ.வ.); hand-lamp put in a niche of the front wall of a house. [காமாட்சி + அம்மாள் + கை + விளக்கு]
காமாட்சி விளக்கு	காமாட்சி விளக்கு kāmāṭciviḷakku, பெ. (n.) திருமணம் முதலிய விழாக்களில் பயன்படுத்தும் பாவை விளக்கு [E.T.]; brass lamp in the form of a woman who holds with both her hands, a hollow vessel for oil and wick, used during marriage occasions. [காமாட்சி + விளக்கு] காமாட்சி விளக்கு காமாட்டி
காமாட்டி	காமாட்டி kāmāṭṭi, பெ. (n.) 1. மண்வெட்டுவோன்; labourer, one who works with a hoe, digger of earth. 2. மூடன்; fool, idiot, dunce. "உன் பிள்ளை பரதன் காமாட்டி யானானே" (இராமநா.அயோத்.6);. ம. காமாட்டி, க.தெ., காமாடி; ம காமாட்டி;து.- காமாதெ. மரா. காமாட்கி Mar-{} [கம்மம் (உழவு); + ஆள் - கம்மாள் → கம்மாளி → கம்மாத்தன் → கம்மாத்தி → கம்மாட்டி காமாட்டி…]
காமாடு-தல்	காமாடு-தல் kāmāṭudal, 5 செ.குவி (v.i.) காமவின்பம் நுகர்தல்; to indulge in sexual pleasures. [காமம் + ஆடு]

காமாதுரன்	காமாதுரன் kāmāturaṉ, பெ. (n.) காம ஆசை மிக்கவன்; libidinous person. காமி பார்க்க;see {}. Skt.{}. [காமன் + ஆதுரன். Sk.{}.→த.ஆதுரன்.]
காமாந்தகன்	காமாந்தகன் gāmāndagaṉ, பெ. (n.) சிவன்; Siva, the destroyer of {}. ம. காமந்தகன், க. காமாந்தக. [காமன் + அந்தகன்]
காமாப்பலகை	காமாப்பலகை gāmāppalagai, பெ. (n.) மரக்கலத்தின் சுற்றுப் பலகை (வின்.);; top board around the side of a boat. [ககம் → காமம் + பலகை – காமப்பலகை → காமாப்பலகை]
காமாரி	காமாரி kāmāri, பெ. (n.) 1. சிவன் (பிங்.);; Siva, the enemy of {} 2. காளி; Durga. "காமாரி திருமுன்னர்ச் சாந்திகனைக் காட்டுறலும்' (உபதேசகா. உருத்திராக்க. 162);. ம. க., காமாரி. Skt.{} [காமம் + மாரி] 114 கர்மிகம்
காமாலை	காமாலை kāmālai, பெ. (n.) பித்தம் அதிகமாவதால் ஏற்படும் ஒருவகை நோய்; jaundice. "காமாலை சோகை சுரம்" (திருப்பு. 153);. ம. காமால, காமில தெ. காமிலாது. காமால, காமெலி: Skt{}:Mar: {} மறுவ. காமாலை, மஞ்சள் காமாலை. [கமம் → காமம் + ஆலை]

காமி	காமி1 kāmittal, 4 செ. குன்றாவி. [v.t.] 1.விரும்புதல்; to desire. "தப்புதி யறத்தை யேழாய் தருமத்தைக் காமி யாதே" (கம்பரா. நிந்த 54);, 2. காமங் கொள்ளுதல்; to have sexual desire. ம. காமிக்குக [காமம் → காமி] காமி3 kāmi, பெ. (n.) காமம் மிக்கவன்; lustful person. 'களிம, மானிகாமிகள்வன்" (நன். 38.); ம. க. காமி Skt. {} [காமம் → காமி] காமி4 kāmi, பெ. (n.) 1. உவர்மண்; fuller's earth. 2. பொன்னிமிளை; gold-coloured antimony. [கம் →கம்மு →காமு →காமி]
காமி2-த்தல்1	காமி2-த்தல்121 kāmittal, காண்பித்தல், காட்டுதல்; to show, exhibit, display. [காண்பி → காமி]
காமிகம்	காமிகம் gāmigam, பெ. (n.) சிவனிய நூல்கள் இருபத்தெட்டுள் ஒன்று; anancient Saivascripture in Sanskrit, one of 28 Sivagamam. "காமிக மாதி யைந்து முற்பவித்து"(சைவக பொது,33); ம.காமிகம்;க. காமிகாகம் காமிண்டன் 115 Skt. {} [காமம் → காமிகம்]
காமிண்டன்	காமிண்டன் kāmiṇṭaṉ, பெ. (n.) 1. காவலன்; king, captain. 2. தலைவன்; chief. [மிண்டு + வலிமை. மிண்டன் + வல்லோன். கா + மிண்டன் (த.மி.வ..300);]
காமியக்கல்	காமியக்கல் kāmiyakkal, பெ. (n.) கோமேதகம் (வின்.);; cinnamon stone. [காமியம் + கல்.]
காமினி	காமினி kāmiṉi, பெ. (n.)

காமம்மிக்க	காமம்மிக்க kāmammikka, பெண்; lustful woman. "கஞ்சமலராலனைய காமினி" (உத்தரரா. அசுவமே.65);. ம. க. காமினி Skt. {} [காமி2 + காமினி]
காமீனி	காமீனி kāmīṉi, பெ. (n.) பிறப்போரையிலிருந்து ஏழாமிடத்துள்ள கோள் (சா.அக.);; the planet in the seventh house from the ascendant. [காமி2 → காமீனி]
காமுண்டன்	காமுண்டன் kāmuṇṭaṉ, பெ. (n.) படைத்துறை மறவரின் பதவிப் பெயர்; designation of the chief of an army formation. [சாமன் → சாமந்தன் → சாமுண்டன் → காமுண்டன்.] காய்-தல்
காமுருகி	காமுருகி1 gāmurugi, பெ. (n.) கொடியவள் (யாழ்.அக.);; wicked woman. [காமம் → உருகி] காமுருகி gāmurugi, பெ. (n.) ஓணான் (வின்.);;ɔlood – Sucker. [கா + முருகி]
காமுறு - தல்	காமுறு - தல் kāmuṟudal, 20 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. விரும்புதல் ; to desire, wish for. "இன்பமே காமுறுவ ரேழையார்" (நாலடி, 60);. 2. வேண்டிக் கொள்ளுதல்; to beseech, pray for. "கனைகதிர்க் கனலியைக் காமுற லியைவதோ"(கலித் 16);. [காமம் + உறு-]
காமூச்சு	காமூச்சு kāmūccu, பெ. (n.) முக்கால் நாழிகை வழி (யாழ்.அக.);; distance which would take 18 minutes io walk. [கா+முக்கால், மூச்சு + நாழிகை கா +மூச்சு] ஒரு காதத் தொலைவில் பத்தில் ஒரு பகுதி நடப்பதற்கு ஆகும் காலம்.

காய்	காய்1 kāytal, 4செ.கு.வி (v.i.) 1. நீர் முதலியன வெப்பமுறுதல் ; to become hot. 2. சுடுதல்; to burn, to be warm, as body in temperature. சுரத்தால் உடல் காய்கிறது. 3. உலர்தல்; to wither, as vegetables by the sun; to parch, as the lips or mouth; to dry, as the ground. வெயிலிற் காய்ந்த பொருள். 4. மெலிதல் (வின்);; to be dried up, as he humours of the body, to become emaciated. 5. வயிறு பசியால் வருந்துதல்; starving due to nunger. ம. காயுக; க. காய்; தெ. காகு; து. காயுனி; குட. கோத். காய்; துட.கேகாய்; கொலா., நா. காங்க்; பர். காபிப்; கோண். காசனா; குரு. காய்னா; மா. க்வயெ;கூ. காந்த. Fin. kajo, Es. kajastada, Jap. kaga; Q. jaya. {} to be hot, to burn. The Tel. {} (also {});, Can. {}, to burn, and the Can. {}, heat, compared with the Tamil {};காய்-தல் show that the ultimate root is {} to which y or gu is added dialectically as a formative. The only Sans. word which seems to be related to this Drav. One is {}, to desire;
காய்க்கட்டி	காய்க்கட்டி kāykkaṭṭi, பெ. (n.) பழுக்காத கட்டி; undeveloped abscess (சா.அக.); [கா → காய்]
காய்க்கடுக்கண்	காய்க்கடுக்கண் kāykkaḍukkaṇ, பெ. (n.) அக்கமணி வைத்துக்கட்டிய கடுக்கன் (யாழ்ப்);; ear ring with rudraksa pendants, the water falling from which during baths is believed to have a purifying effect. [காய் + கடுக்கன்]
காய்க்கரு	காய்க்கரு kāykkaru, பெ. (n.) 1. முதிராத கரு; Child not fully developed. 2. சிதைந்த கரு; aborted child (சா.அக.);. [காய் → கரு]
காய்க்கழலை	காய்க்கழலை kāykkaḻlai, பெ. (n.) கெட்டியானதும், பழுக்காததுமாகிய கழலைக்கட்டி; a hard fibrous tumour (சா.அக.);. [காய் → கழலை.]
காய்க்கறியமிது	காய்க்கறியமிது kāykkaṟiyamidu, பெ. (n.) கடவுட்குப் படைக்குங் கறி; vegetable curry, as an offering to a deity. "அப்பக் காய்க் கறியமிதுக்கு மிளகு முக்காற் செவிடும்" (SII.I.26-13pg.127);. [காய் + கறி + அமுது]

காய்க்கீரை	காய்க்கீரை kāykārai, பெ. (n.) முருங்கைக் கீரை; moringa leaf (சா.அக.);. [காய் + கீரை.]
காய்க்குடல்	காய்க்குடல் kāykkuḍal, பெ. (n.) 1. புடைவளர்ச்சி கொண்ட குடல் ; appendages of the intestines. 2. நெஞ்சங்குலையோடு சேர்ந்த குடல்; entrails. 3. கெட்டிக் குடல்; a condition of the bowels in which evacuations are not freed easy. 4. காயினுள்ளிருக்கும் சக்கை; soft pithy substance inside certain fruits such as jack, pumpkin etc (சா.அக.);. [காய் + குடல்.]
காய்க்கும் பருவம்	காய்க்கும் பருவம் kāykkumbaruvam, பெ. (n.) 1. காய் தோன்றும் காலம்; fruit-bearing season. 2. பிள்ளைபெறும் பருவம் (வின்.);; age of child bearing. [காய்க்கும் + பருவம்]
காய்க்குலை	காய்க்குலை1 kāykkulai, பெ. (n.) நெஞ்சங் குலையோடு கூடிய ஈரற்குலை; the heart including the lungs and the liver (சா.அக.);. [காய் + குலை.] காய்க்குலை2 kāykkulai, பெ. (n.) காய்களுள்ள கொத்து; bunch of unripe fruits. "காய்க்குலைத் தெங்கும்" (சிலப் 13:193);. [காய் + குலை]
காய்கண்டிதம்	காய்கண்டிதம் kāykaṇṭidam, பெ. (n.) வேளைச் செடி; five leaved cloeme (சா.அக.);. [காய் + கண்டிதம்]
காய்கறி	காய்கறி kāykaṟi, பெ. (n.) உணவுக்குரிய மரக்கறிகள்; unripe fruits, vegetables and the like used for preparing Curry. ம. காய்கறி, து. காயிகசிப்பு [காய் + கறி]
காய்கொள்(ளு)-தல்	காய்கொள்(ளு)-தல் kāykoḷḷudal, செ.கு.வி.(v.i.) 1. காய்த்தல்; to bear fruit. 2. காயாதல்; to take the shape of a fruit [5m.3.13.]. து. காயிபோபுனி [காய்+கொள்]

காய்ங்கனி	காய்ங்கனி kāyṅgaṉi, பெ. (n.) காயும் கனியும் (தொல். எழுத். 48. உரை.);; fruits ripe and unripe. ம. காய்கணி. [காய் + உம் + கனி]
காய்ச்சல்வெள்ளம்	காய்ச்சல்வெள்ளம் kāyccalveḷḷam, பெ. (n.) புழுதிப்பருவத்தில் விதைத்தபின் வயலிற் பாய்ச்சம் பாசனநீர் (நாஞ்சில்);; water let into a field aft sowing in a dry condition. [காய்ச்சல் + வெள்ளம்]
காய்ச்சலடக்கி	காய்ச்சலடக்கி kāyccalaḍakki, பெ. (n.) காய்ச்ச நோயை போக்கும் மருந்து; febrifuge, antidote fever. [காய்ச்சல் + அடக்கி]
காய்ச்சற்கட்டி	காய்ச்சற்கட்டி kāyccaṟkaṭṭi, பெ. (n.) காய்ச்ச நோயால் வயிற்றில் உண்டாகுங்கட்டி; enlarge-me of the spleen, etc., ague-cake. [காய்ச்சல் + கட்டி]
காய்ச்சற்காரன்	காய்ச்சற்காரன் kāyccaṟkāraṉ, பெ. (n.) 1. காய்ச்சல் நோய் உள்ளவன்; one who suffer from fever. 2. பணம் இல்லாதவன்; one who suffer from penury. 3. பொறாமையால் மனவெரி ச்சலுள்ளவன் (இ.வ.);; a jealous or rancoro person. [காய்ச்சல் + காரன்]
காய்ச்சற்பாடு	காய்ச்சற்பாடு kāyccaṟpāṭu, பெ. (n.) 1. நில கடலை பருப்பின் நன்றாகக் காய்ந்தநிலை; condition of beingfully dried, as ground-nutkernels rea for crushing, opp. to {}, நெல் காய்ச்சப் பாடானது (உ.வ.);. 2. நெல் முதலியவற்றை யுலர்த்துதலால் உண்டாகும் அளவுக் குறை; reduction in quantity, as of paddy, etc., when dried. 3. பொருளிழந்து ஏங்கிநிற்கும் நிறை; barrenness, impoverished state. [காய்ச்சல் + பாடு]
காய்ச்சி	காய்ச்சி kāycci, பெ. (n.) துவரை (இ.வ.); pigeon - pea, dhal. [காய் → காய்ச்சி]

காய்ச்சிக்கிழங்கு	காய்ச்சிக்கிழங்கு kāyccikkiḻṅgu, பெ. (n.) காச்சிக்கிழங்கு (நாஞ்சில்); பார்க்க;see kaccik. {}. [காய் + காய்ச்சி + கிழங்கு]
காய்ச்சிப்பதப்படுத்து-தல்	காய்ச்சிப்பதப்படுத்து-தல் kāyccippadappaḍuddudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. மாழைகளை அடிப்பதற்கு இசையும்படி நைப்புண்டாக முன்ன தாகவே பதமாகக் காய்ச்சுதல்; the process of applying heat to a metal and then cooling it very slowly for purposes of removing its brittleness and increasing its ductility and malleability. 2. துவைச்சல்; the process of giving the requisite temper or degree of hardness of softness as to iron or steel (சா. அக.);. [காய்ச்சி + பதம் + படுத்து]
காய்ச்சிரக்கு	காய்ச்சிரக்கு kāyccirakku, பெ. (n.) காட்டுக் காய்ச்சுரை; wild sour greens (சா.அக.); [காய் + சரக்கு- காய்ச்சரக்கு → காய்ச்சிரக்கு (கொ.வ);.]
காய்ச்சிரங்கு	காய்ச்சிரங்கு kāycciraṅgu, பெ. (n.) பழுக்காத கட்டி; unripe boil or abscess (சா. அக.);. [காய் + சிரங்கு] காய்ச்சிரங்கு2 kāycciraṅgu, பெ. (n.) காசிலிக் கீரை (சு.வை.ர. 448] பார்க்க {} [காசிலி → காச்சிலி → காச்சிரங்கு (கொ.வ.);]
காய்ச்சிவடி-த்தல்	காய்ச்சிவடி-த்தல் kāyccivaḍittal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. வாலையிலிட்டிறக்கல்; distilling. 2. நெருப்பிற் கொதிக்க வைத்து வடிகட்டுதல்; filtering after boiling (சா. அக.);. [காய்ச்சி + வடி.]
காய்ச்சீர்	காய்ச்சீர் kāyccīr, பெ. (n.) நேரீற்று மூவசைச்சீர் (யாப். வி.1); ; metrical foot of three {}, ending in {}. [காய் + சீர்]

காய்ச்சு	காய்ச்சு1 kāyccudal, 5 செ. குன்றாவி (v.i.) 1. காயச் செய்தல்; to boil. கஞ்சி காய்ச்சினாள். 2. சமைத்தல்; to cook. 3. தீயாற் சூடாக்குதல்; to heat by fire. 4. உலர்த்துதல் (வின்.);; to dry, warm, as in the sun or by putting near the fire. 5. கடிதல்; to scold, reprove, take to task. 6. நையப்புடைத்தல்; to beat, belabour. முதலாளி அவளை நன்றாக்க் காய்ச்சிவிட்டார் (உ.வ.);. 7. சாயமிடுதல். (யாழ்);; to dye, tinge, as a cloth, ம. காயிக்குக: பட காக. Fin. {} Es. keeta, Mari, küam, Jap, gutaguta, Q. janchay. [காய் → காய்ச்சு-.] காய்ச்சு2 kāyccu, பெ. (n.) தீயிற்காய்ச்சுகை; heating, as metal or a stone, boiling, as a liquid. அதனைத் தீயில் இரண்டு காய்ச்சுக் காய்ச்சினான்.
காய்ச்சுக்கட்டி	காய்ச்சுக்கட்டி kāyccukkaṭṭi, பெ. (n.) காசுக் கட்டி பார்க்க;see kasu-k-{} [காய்ச்சு + கட்டி]
காய்ச்சுக்கல்	காய்ச்சுக்கல் kāyccukkal, பெ. (n.) போலி மாமணி (இரத்தினம்); (வின்.);; lit., dyed or tinged stone, counterfeit gem. [காய்ச்சு + கல்]
காய்ச்சுக்குப்பி	காய்ச்சுக்குப்பி kāyccukkuppi, பெ. (n.) செய்நீர் (திராவகம்); காய்ச்சி இறக்கும் குப்பி (வின்.);; glass vessel used in sublimation, elembic, still. ம. காசகுப்பி [காய்ச்சு + குப்பி]
காய்ச்சுகுறி	காய்ச்சுகுறி gāyccuguṟi, பெ. (n.) கொதிவரும் சூட்டின் வரம்பு; the temperature at which boiling commences (சா. அக.);. [காய்ச்சு + குறி]

காய்ச்சுசாரம்	காய்ச்சுசாரம் kāyccucāram, பெ. (n.) வளையலுப்பு; glass-gall (சா.அக.);. [காய் → காய்ச்சு + சாரம்]
காய்ச்சுண்டி	காய்ச்சுண்டி kāyccuṇṭi, பெ. (n.) காசுக்கட்டி; black catechu (சா. அக.);. மறுவ. காய்ச்சுண்டை [காய்ச்சு + சுண்டி]
காய்ச்சுநீர்	காய்ச்சுநீர் kāyccunīr, பெ. (n.) வெந்நீர்; hot water (சா.அக.);. [காய்ச்சு + நீர்]
காய்ச்சு நீருப்பு	காய்ச்சு நீருப்பு kāyccunīruppu, பெ. (n.) கடல் நீரைக் காய்ச்சியெடுத்த உப்பு; common salt obtained by boiling sea-water (சா. அக.);. மறுவ. கடலுப்பு [காய்ச்சு + நீர் + உப்பு] இனவகை. கடலுப்பு, கவட்டுப்பு. கல்லுப்பு
காய்ச்சுப்பு	காய்ச்சுப்பு kāyccuppu, பெ. (n.) 1. சவட்டுப்பு (மூ.இ.);; common salt, extracted from soils by filtration and evaporation or by boiling. 2. உவர்நீரைக் காய்ச்சியெடுக்கும் உப்பு(வின்.);; salt obtained from saltwater. [காய்ச்சு + உப்பு]
காய்ச்சுமண்	காய்ச்சுமண் kāyccumaṇ, பெ. (n.) வளையல் செய்வதற்குரிய மணல் (G.TPD 175);; fine sand obtained by washing alkaline earth, for making glass-armlets. [காய்ச்சு +. மண்.] காய்ச்சுரை
காய்ச்சுரை	காய்ச்சுரை1 kāyccurai, பெ. (n.) புடமிட்ட பொ (தைலவ. தைல);; gold purified by fire. [காய்ச்சு+உரை.] காய்ச்சுரை2 kāyccurai, பெ. (n.) 1. புளிச்சைக்கீரை (மூ.அ.); பார்க்க;see pul-c-cal-k-kira 2. பேய் சுரை; bitter gourd. 3. காட்டுக் காய்ச்சுரை; w sour greens [(சா. அக.); [காய் + கரை]

காய்ச்சுலவனம்	காய்ச்சுலவனம் kāycculavaṉam, பெ. (n.) காய்ச்சுப்பு (வின்.); பார்க்க;see {}. [காய்ச்சு + உலவனம் த. உலவணம்→ Skt. Lavana.]
காய்ச்சுறுக்கு	காய்ச்சுறுக்கு kāyccuṟukku, பெ. (n.) புளிச்சைக் கீரை பார்க்க;see puf-ci-cal-k-{} [காய்ச்சுரை → காய்ச்சுறுக்கு (கொ.வ.);]
காய்ச்செண்ணெய்	காய்ச்செண்ணெய் kāycceṇīey, பெ. (n.) 1. மருந்து கலந்த எண்ணெய்; oil boiled with drugs. 2. ஊற்றிய விளக்கெண்ணெய்; hot-drawn castor-oil (சா. அக.); [காய்ச்சு + எண்ணெய்]
காய்சரக்கு	காய்சரக்கு kāycarakku, பெ. (n.) 1. உலர்ந்த மருந்துச் சரக்கு; dried herbs or drugs. 2. ஊமத்தைத் தும்மப் பேரி காயாகவே இருக்கும் மருந்துச் சரக்கு; unripe medicinal fruit such as datura, bitter-app etc (சா. அக.);. [காய் + சுரக்கு]
காய்சினவழுதி	காய்சினவழுதி kāyciṉavaḻudi, பெ. (n.) தலை சங்கத்தின் தொடக்கத்திலிருந்த பாண்டியன் [இசை 1, உரை); the first Pandyan of the first Tar Sangam. [காய் + சினம் + வழுதி. காய்சினம் = கடுஞ்சிற் வழுதி பாண்டியர்களின் குடிப்பெயர்]
காய்த்த	காய்த்த kāytta, இடை(part.) ஓர் உவமவாய்பாடு; particle of comparison. Glsulolosum of ostill: விளங்குமணி (தொல். பொருள். 291 உரை.);. [காய் → காய்த்த (முதிர்தல், நிறைதல்முழுமைய ஒப்புதல்);.] 120 காய்நீரூற்று
காய்த்தனியம்	காய்த்தனியம் kāyttaṉiyam, பெ. (n.) முசுக் கட்டை; Indian mulberrry tree (சா. அக.);. மறுவ. கம்பளிகொண்டான் [காய் + தனியம்]
காய்த்தானியம்	காய்த்தானியம் kāyttāṉiyam, பெ. (n.) 1. முதிரை (வின்.);; pulses, containing seeds in pods or legumes, dist, fr. {}. 2. முசுக்கட்டை (மூ.அ.);; Indian mulberry. [காய் + தானியம்]

காய்த்து-தல்	காய்த்து-தல் kāyddudal, செ.குன்றாவி. (v.i.) 1. எரியச் செய்தல; to ignite, cause to burn, "காய்த்திய பொற்றொடி யேவ" (சிலம்பு 21:55);. 2. சினத்தல் (சிலம். 21:55 அரும்.);. 3. காய்ச்சு-1, 2,3;see {} [காய் → காய்த்து]
காய்த்தும்பை	காய்த்தும்பை kāyttumbai, பெ. (n.) கறித்தும்பை (வின்.); பார்க்க;see kari-t-tumbai [காய் + தும்பை]
காய்த்தொட்டி	காய்த்தொட்டி kāyttoṭṭi, பெ. (n.) ஆதொண்டை; thorny caper (சா.அக.); [காய் + தொட்டி]
காய்நீர்	காய்நீர் kāynīr, பெ. (n.) வெந்நீர் (பதார்த்த 78);; warm-water. ம. காய்நீர் [காய் + நீர்]
காய்நீரூற்று	காய்நீரூற்று kāynīrūṟṟu, பெ. (n.) வெந்நீரூற்று; hot water spring (சா.அக.);. மறுவ. காய்நீர்க்காயம் [காய் + நீர் + ஊற்று] காய்ந்த பதம்
காய்ந்த பதம்	காய்ந்த பதம் kāyndabadam, பெ. (n.) உலர்ந்த பதம்; dried state (சா.அக.);. [காய்ந்த + பதம்]
காய்ந்தமீன்	காய்ந்தமீன் kāyndamīṉ, பெ. (n.) கருவாடு; dried fish (சா.அக.);. [காய்ந்த + மீன்.]
காய்ந்துபோ-தல்	காய்ந்துபோ-தல் kāyndupōtal, 8 செ.கு.வி.(v.i.) 2 உலர்தல்; growing dry (சா.அக.);. [காய்ந்து + போ]

காய்ந்தெரியான்	காய்ந்தெரியான் kāynderiyāṉ, பெ. (n.) கருஞ்செம்பை; common Sesban (சா.அக);. [காய்ந்து + எரியான்]
காய்நெரிஞ்சில்	காய்நெரிஞ்சில் kāyneriñjil, பெ. (n.) நெருஞ்சில் வகையுள் ஒன்று; downy fuinjuifoil voine (சா.அக.);. [காய் + நெரிஞ்சில்]
காய்ப்ப	காய்ப்ப kāyppa, ஒர் உவம உருபு (தொல்.பொருள். 286); a particle of comparison. [காய் + காய்ப்ப]
காய்ப்பலா	காய்ப்பலா kāyppalā, பெ. (n.) கறிக்குதவும் பலா; edible jack as distinguished from other varieties of non-edible fruit (சா.அக.);. [காய் + பலா] காய்ப்பலா
காய்ப்பழம்	காய்ப்பழம் kāyppaḻm, பெ. (n.) முற்றும் பழுக்காத ugih (இ.வ);; fruit not fully riped. [காய் + பழம்] 21 காய்ப்புக்காய்-த்தல்
காய்ப்பறங்கி	காய்ப்பறங்கி kāyppaṟaṅgi, பெ. (n.) கோழி நோய்களிலொன்று (சங்.அக.);; a disease of fowls. [காய் + பறங்கி]
காய்ப்பனை	காய்ப்பனை kāyppaṉai, பெ. (n.) சாறெடுக்காத பெண்பனை (G.Tn.D.307);; fruit-bearing palmyra which has not been tapped, one of five varieties of idarayittam-panai. [காய் + பனை]
காய்ப்பாகல்	காய்ப்பாகல் kāyppākal, பெ. (n.) 1. பாகற்கொடி; spiked bitter cucumber. 2. ஒருவகைக் கசப்புப் பாகல்; a bitter variety of ({}); bitter-gourd (சா.அக.); [காய் + பாகல்]
காய்ப்பாலை	காய்ப்பாலை kāyppālai, பெ. (n.) பாற்சோற்றிப் பாலை; Indian gutta-percha (சா.அக.);. [காய் + பாலை]

காய்ப்பு	காய்ப்பு1 kāyppu, பெ. (n.) 1.வெறுப்பு (வின்.);; dislike, aversion, disgust. 2. மட்டமான இரும்பு (யாழ்ப்);; hard inferior iron. ம. காய்பு [காய் →காய்ப்பு] காய்ப்பு2 kāyppu, பெ. (n.) மரஞ்செடி முதலியன பலன் தருகை; produce of a tree, crop of fruit or grain. ம. காய்பு தெ. காபு [காய் → காய்ப்பு] காய்ப்பு3 kāyppu, பெ. (n.) 1. தோலின் தடிப்பு; callousness of skin. 2. தழும்பு (ஈடு. 4,2,5 ஜீ.);; scar, callous excrescence. [காய் → காய்ப்பு]
காய்ப்புக்காய்-த்தல்	காய்ப்புக்காய்-த்தல் kāyppukkāyttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) உடம்பின் தோல் உரம் பெறுதல்; the hardening
தலைமயக்கம்	தலைமயக்கம் talaimayakkam, பெ. (n.) 1. தலைமயக்கு பார்க்க;see talai-mayakku. 2. மனமயக்கம்; dizziness of the mind. மறுவ, தலைச்சுற்று [தலை + மயக்கம்.]
தலைமயக்கு	தலைமயக்கு talaimayakku, பெ. (n.) தலைச் சுற்று; dizziness, giddiness (செ. அக.);. தெ. தலமயகமு. [தலை + மயக்கு.]

தலைமயங்கு	தலைமயங்கு1 dalaimayaṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பிரிதல்; to go astray, as a deer from its herd. "இனந் தலைமயங்கி" (புறநா. 157: 9);. [தலை + மயங்கு-.] தலைமயங்கு2 dalaimayaṅgudal, 5 செ.குவி (v.i.) 1. பெருகுதல்; to increase. "மறந்தலை மயங்கி" (சூளா. மந்திர. 28);. 2. கைகலத்தல்; to fight at close quarters. "தமிழ் தலைமயங்கிய தலையாலங்கானத்து" (பிறநா. 19: 2);. 3. கலந்திருத்தல்; to be mixed up. "வளந்தலை மயங்கிய" (சிலப். 14:178);. 4. கெடுதல்; to be ruined, to perish. "அறந்தலைமயங்கி வைய மரும்பட ருழக்கும்" (சூளா. மந்திர. 25); (செ. அக.);. [தலை + மயங்கு.]
தலைமயிர்வாங்கு-தல்	தலைமயிர்வாங்கு-தல் dalaimayirvāṅgudal, 5 செ.குவி (v.i.) 1. கைம்பெண் தலைமயிரை முதலில் எடுப்பித்தல்; to shave a woman's head for the first time on her widowhood. 2. முடியிறக்குதல்; to shave the hair in fulfilment of a vow (செ. அக.);. மறுவ, மழித்தல் (குறள்); மொட்டையடித்தல் [தலைமயிர் + வாங்கு-.]
தலைமயிருதிரல்	தலைமயிருதிரல் dalaimayirudiral, பெ. (n.) தலையை வழுக்கையாக்கும் நோய் (பைஷ. ஜ. 194);; baldness, Alopecia. மறுவ முடிகொட்டுதல் தலைப்புழுவெட்டு வழுக்கைவிழுதல். [தலை + மயிர் + உதிரன்.]
தலைமழி-த்தல்	தலைமழி-த்தல் talaimaḻittal, 4 செகுன்றாவி. (v.t.) மொட்டையடித்தல்; to tonsure (செ. அக.);. [தலை + மழித்-.]
தலைமறிதல்	தலைமறிதல் dalaimaṟidal, 4 செ..கு.வி. (v.i.) 1. நோய்முதலியன நீங்குதல்; to disappear, as disease, distress, etc., "மாயனைக் காணில் தலைமறியும்" (திப். நாய்ச். 12:2);. 2. செருக்கால் மகிழ்தல் (இ.வ.);; to be puffed up with pride. [தலை + மறி-.]
தலைமறை-தல்	தலைமறை-தல் dalaimaṟaidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒளித்துக்கொள்ளுதல்; to be concealed. 2. மறைந்துபோதல்; to abscond. விடுதலைப் போராட்ட காலத்தில், அரசின் அடக்கு முறைக்குப் பயந்து, பலர் தலைமறைந்து வாழ்ந்தனர் (உ.வ.);. மறுவ. தலைமறைவாதல் [தலை + மறை-.]

தலைமறைவாகு-தல்	தலைமறைவாகு-தல் dalaimaṟaivākudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஒளிந்துவாழுதல்; to go underground or into hiding abscond. அலுவலகப் பணத்தைக் கையாடிவிட்டுத் தலைமறைவாகி விட்டான் (உ.வ.);. [தலை + மறைவாகு-.]
தலைமறைவு	தலைமறைவு talaimaṟaivu, பெ. (n.) அந்தக்கட்சி சட்டப்படி தடை செய்யப்பட்டுவிட்டதால் தலைமறைவு இயக்கமாகச் செயல்படுகிறது (இ.வ.);. [தலை + மறைவு.]
தலைமாட்டுவைத்தியன்	தலைமாட்டுவைத்தியன் talaimāṭṭuvaittiyaṉ, பெ. (n.) மருத்துவந் தெரியாது உயிருக்குத் தீங்கு விளைவிப்போன்; a pretenderto medical skill likely to endanger life - Quack. [தலைமாடு + வைத்தியன்.]
தலைமாடு	தலைமாடு talaimāṭu, பெ. (n.) 1. படுக்கையில் தலைப்பக்கம்; head of a bed. 2. தூரவளவு; distance. ஏரை இரண்டுகாணித் தலைமாட்டிலே ஓட்டினேன் (இ.வ.); 3. பக்கம்; end, side, as of land. மேலைத்தலை மாட்டின் எல்லை (இ.வ.);. மறுவ, தலைப்பக்கம் [தலை + மாடு = படக்கடத.] ஒரு கட்டிலில் தலைவைத்துப் படுக்கும் பகுதி தலைமாடு கால் இருக்கும் பகுதி கால்மாடு, தலையணை வைத்துப்படுப்பதால், தலை சற்று உயர்ந்திருக்கும். கண் விழித்தவுடன் கால்மாட்டில் அமர்ந்திருப்பவர் தெரிவார்;தலைமாட்டில் அமர்ந்திருப்பவர் தெரியார் மாபாரதக் கதையில் இச்சூழல் பயன்படுத்திக் கொள்ளப்பட்டது.
தலைமாணாக்கன்	தலைமாணாக்கன் talaimāṇākkaṉ, பெ. (n.) முதல்மாணவன் (நன்.38);; ideal pupil (செ. அக.);. [தலை + மாணாக்கன்.]
தலைமாந்தம்	தலைமாந்தம் talaimāndam, பெ. (n.) குழந்தைகட்குக் காணும் வயிற்றுநோய் (பாலவா. 37);; a disease of children caused by indigestion. [தலை + மாந்தம்.]
தலைமாந்தநோய்	தலைமாந்தநோய் talaimāndanōy, பெ. (n.) தலை, கழுத்து, வீங்கி உடலில் வலியை உண்டாக்கும் செரியாமைநோய்; a kind of dyspepsia attended with swelling of the head and the neck and pain all over the body. [தலைமாந்தம் + நோய்.]
தலைமாராயம்	தலைமாராயம் talaimārāyam, பெ. (n.) [தலை + மாராயம்.]

தலைமாலை	தலைமாலை talaimālai, பெ. (n.) 1. தலைக் கணியும் கண்ணி; garland of flowers for the head. 2. சிவன் அணியுஞ் மண்டையோடுகள் கோர்த்த மாலை; garland of skulls worn by Šivan. "தலைமாலை தலைக்கணிந்து" (தே.வா. 1181: 1);. மறுவ, மண்டையோட்டு மாலை [தலை + மாலை.]
தலைமாறு	தலைமாறு talaimāṟu, பெ. (n.) மாற்றாள்; substitute, exchange. "அவ்விரண்டற்குந் தலைமாறாக, இக் காமநோயினையும் பசலையையும் எனக்குத் தந்து" (குறன், 1183, உரை);. [தலைமாற்று → தலைமாறு.]
தலைமிதழ்	தலைமிதழ் dalaimidaḻ, பெ. (n.) மூளை (C.G. 28);; the brains brain substance (செ.அக.);. தெ. மெதடு மறுவ. தலைச்சோறு [ஒருகா. தல் → தலை + இதழ் → தலைமிதழ் → தலைமிதழ்.]
தலைமுகறந்தளன்	தலைமுகறந்தளன் talaimugaṟandaḷaṉ, பெ. (n.) தேற்றான்கொட்டை; water clearing nut.
தலைமுடி	தலைமுடி talaimuḍi, பெ. (n.) 1. தலையினுச்சி; crown of the head. 2. தலை மண்டையோடு; the skull. 3. தலைச்சிகை; lock of hair. [தலை + முடி. ஒ.நோ. கொடுமுடி, முடி = உச்சி.]
தலைமுடிச்சுண்ணம்	தலைமுடிச்சுண்ணம் talaimuḍiccuṇṇam, பெ. (n.) 1. மயிர்ச்சுண்ணம்; any medicinal powder prepared from the skull. 2. தலைக் குழந்தை மண்டையோட்டிலிருந்து அணியமாக்கும் கண்ணமருந்து; a calcined oxide prepared from the skull of the first bron child. [தலைமுடி + சுண்ணம்.]
தலைமுடியுப்பு	தலைமுடியுப்பு talaimuḍiyuppu, பெ. (n.) தலைக்குழந்தை மண்டையோட்டை எரித்துச் சாம்பலிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட உப்பு; salt extracted from the ash obtained by burning the skull of a first child. [தலைமுடி + உப்பு.]
தலைமுண்டு	தலைமுண்டு talaimuṇṭu, பெ. (n.) மேலாடை (நாஞ்.);; upper cloth. [தலை + முண்டு (முண்டு = சிறுவேட்டி.]

தலைமுள்	தலைமுள் talaimuḷ, பெ. (n.) முதலில் முறைக்கும் முள்; rostral spine. மறுவ, முதல்முள் [தலை + முள்.]
தலைமுழுக்கு	தலைமுழுக்கு talaimuḻukku, பெ. (n.) 1. மெய்ம்முழுதுங் குளிக்கை; bathing head and all. 2. எண்ணெய்முழுக்கு; bathing with oil. 3. மகளிர் துட்டு; catamenia, as requiring ceremonial bath. "பெண்கள் தலைமுழுக்க துண்டேல்" (சினேந். 460);. 4. நோய்நீங்கிய பிறகு செய்யும் முதல்குளியல்; first bath in the convalescent stage. 5. கைவிடுதல்; abandon. காதலனுடன் ஒடிப்போன மகளுக்காக தலைமுழுக்கு போட்டுவிட்டார் (உ.வ.);. [தலை + முழுக்கு.]
தலைமுழுகாமலிரு-த்தல்	தலைமுழுகாமலிரு-த்தல் talaimuḻukāmaliruttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கருப்பமாயிருத்தல் (இ.வ.);; to be pregnant. [தலை + முழுகாமல் + இரு-.]
தலைமுழுகு	தலைமுழுகு1 dalaimuḻugudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மெய்முழுதுங்குளித்தல்; to bathe head and al. 2. எண்ணெய்க்குளியல் செய்தல்; to take an oil-bath. 3. மாதவிலக்கு முடிவில் குளித்துத் துஹய்மையாதல்; to take a ceremonial bath after menstruation. 4. நிலைகெடுதல் (இ.வ.);; to be ruined utterly. [தலை + முழுகு-.] தலைமுழுகு2 dalaimuḻugudal, 5 செகுன்றாவி. (v.t.) 1. உறவை வெட்டிக்கொள்ளல்; to server one's connection with, as a relative. 2. கை விடுதுல்; to give up as ir-recoverable, as a loan. கொடுத்த கடன் வராதென்று தெரிந்தால் தலை முழுகி விட வேண்டியதுதான் (உ.வ.);. [தலை + முழுகு-.]
தலைமுறி	தலைமுறி1 talaimuṟi, பெ. (n.) மீன் முதலியவற்றின் தலைக்கடுத்த துண்டம் (யாழ்ப்.);; portion near the head, as of yam, fish, ctc. [தலை + முறி = முழுமைக்கருத்தினின்று முறித்தற்கருத்து தோன்றும்.] தலைமுறி2 talaimuṟi, பெ. (n.) ஆண்குறியின் நுனித்தோலையறுத்தல் (சுன்னத்து);; circumcision. [தலை + முறி. ஒ.நோ. நுனி → முனி, நுப்பது → முப்பது.]

தலைமுறியன்	தலைமுறியன் talaimuṟiyaṉ, பெ. (n.) கன்னத்து செய்து கொண்டவன்; one who circumcised penis. [தலை + முறியன் = நுணித் தோலை அறுத்துக் கொண்டவன்.]
தலைமுறை	தலைமுறை talaimuṟai, பெ. (n.) கால்வழி, வழிவழி; generation, lineal descent. "இவன் வழியாய்வரு மெட்டாந் தலைமுறையில்" (பிரமோத் 5, 38);. கருப்புப்பன்றியை முழுதும் வெள்ளைப்பன்றியாக மாற்ற ஏழு தலைமுறை வேண்டும் (உ.வ.); மறுவ, கொடிவழி. [தலை + முறை.]
தலைமுறைதத்துவமாய்	தலைமுறைதத்துவமாய் dalaimuṟaidadduvamāy, கு.வி.எ. (adv.) வழிவழியாய்; from generation to generation. மறுவ, கொடிவழியாய், வாழையடி வாழையாய். [தலைமுறை + தத்துவம் + ஆய். தத்துவம் = அசைச்சொல்லாக நின்றது.]
தலைமுறைப்பட்டவன்	தலைமுறைப்பட்டவன் talaimuṟaippaṭṭavaṉ, பெ. (n.) பழங்குடியிற் பிறந்தவன் (வின்.);; scion of an ancient and honourable family. [தலைமுறை + பட்டவன். தொன்று தொட்டு வருத்தொல்பழங்குடியினன்.]
தலைமூத்த	தலைமூத்த talaimūtta, கு.பெ.எ. (adj.) முதலாவதாகப் பிறந்த; cldest-born (செ. அக.);. [தலை + மூத்த.]
தலைமூத்தமகன்	தலைமூத்தமகன் talaimūttamagaṉ, பெ. (n.) முதல்மகன்; first-son. மறுவ. தலைமகன் தனையன் [தலை + மூத்தமகன்.]
தலைமூர்ச்சனை	தலைமூர்ச்சனை talaimūrccaṉai, பெ. (n.) வருத்தம், துன்பம்; trouble, vexation, arduousness. "தலைமூர்ச்சனையான வேலை" (வின்.); (செ. அக.); மறுவ. தலைநோவு [தலை + மூர்ச்சனை.]

தலைமேற்கொள்ளு-தல்	தலைமேற்கொள்ளு-தல் dalaimēṟkoḷḷudal, 7 செகுன்றாவி. (v.t.) 1. தலையால் வகித்தல், பணிவுடன் செய்தல்; to accept with respect, as a command, etc., "இப்பணி தலைமேல் கொண்டேன்" (கம்பரா. கைகேசி. 110);. 2. பொறுப்பையேற்றல்; to undertake responsibility. அவன் எல்லாச் செயல்களையும் தலைமேற்கொண்டு பார்ப்பவன் (உ. வ.); [தலைமேல் + கொள்(ளு);-.]
தலைமை	தலைமை1 talaimai, பெ. (n.) 1. முதன்மைத் தன்மை; headship, leadership. "முறைசெய்யான் பெற்ற தலைமை" (திரிகடு. 80.); 2. மேன்மை; superiority, pre-eminence, excellence. "சண்முகத் தலைமை மைந்தன்' (சிவரக. மேரு. 21);. 3. முதன்மையான நிலைமை; priority, as of rank, birth, etc., 4. உரிமை (உ.ரி.நி.);; ownership. [தல் → தலை + மை. "மை" பண்புப் பெயரீறு.] தலைமை2 talaimai, பெ. (n.) அதிகாரங்கள் நிறைந்த முதன்மை; leadership. [தல் → தலை + மை.]
தலைமைஉரை	தலைமைஉரை talaimaiurai, பெ. (n.) கூட்டத் தலைமை தாங்குபவர் நிகழ்த்தும் உரை; address of the president. [தலைமை + உரை.]
தலைமைச்சிறியன்	தலைமைச்சிறியன் talaimaicciṟiyaṉ, பெ. (n.) தலைமாணாக்கன், சட்டாம்பிள்ளை (யாழ்ப்);; senior pupil in a school or class monitor. மறுவ முதல்மாணாக்கன் [தலைமை + சிறியன். தலைமைப் பண்டரினின்று கினைத்த இச் சொல், அறிவு முதிர்ச்சியிலும், அகவையிலும் சிறந்த முதனிலைமாணவனைக் குறித்து வழங்கலாயிற்று.]
தலைமைச்செயலகம்	தலைமைச்செயலகம் talaimaicceyalagam, பெ. (n.) அரசின் முதன்மை அலுவலகம்; head-quarters, secretariat. ஐக்கிய நாடுகள் அவையின் தலைமைச்செயலகம், நியூயார்க்கில் அமைந்துள்ளது. தமிழ்நாடு அரசின் தலைமைச் செயலக ஊழியர் நலச்சங்கம் தலைமைச் செயலகக் கோட்டையில் உள்ளது. [தலைமை + செயலகம்.]

தலைமைஞ்சல் கொடி	தலைமைஞ்சல்கொடி talaimaiñjalkoḍi, பெ. (n.) தலைமைந்தக் கொடி; a kind of creeper. [தலைமைஞ்சல் + கொடி.]
தலைமை தாங்கு-தல்	தலைமை தாங்கு-தல் dalaimaidāṅgudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) வழிநடத்தும் பொறுப் பேற்றல்; preside over. நடக்கப் போகும் திரைப்பட வெள்ளிவிழாவிற்கு அமைச்சர் தலைமை தாங்குவார் (உ.வ.);. [தலைமை + தாங்கு-.]
தலைமைப்பாடு	தலைமைப்பாடு talaimaippāṭu, பெ. (n.) பெருமை; greatness, excellence. "இவன் தலைமைப்பாட்டிற்குப் போதாதென (திருக்கோ. 22, உரை.);. [தலைமை + பாடு – தலைமைப்பாடு கொண்ட, அரும்பணிக்குப் பெருமையும், புகழுஞ் சேர்க்குமுகத்தான், அரும்பாடு பட்டு உழைத்தல், "தேவநேயர்தம் தலைமைப்பாடு பேரகரமுதலிக்குப் பெருமை சேர்த்தது.]
தலைமையாசிரியர்	தலைமையாசிரியர் talaimaiyāciriyar, பெ. (n.) பள்ளிக்குத் தலைமையேற்பவர்; headmaster. [தலைமை + ஆசிரியர்.]
தலைமை வகை	தலைமை வகை talaimaivagai, பெ. (n.) ஒன்றன் சார்பானன்றித் தலைமைப்பற்றிக் கூறும் முறை; mode of stating a thing directly, dist.fr. sârttu-vagai. "அகத்திணைக்கட் சார்த்து வகையான் வந்தனவன்றித் தலைமைவகையாக வந்தில" (தொல். பொருள். 54, உரை.);. [தலைமை + வகை.]
தலைமைவினை	தலைமைவினை talaimaiviṉai, பெ. (n.) முதன்மை நிலையைச் சுட்டும் வினை; main verb. [தலைமை + வினை.]
தலையகண்டம்	தலையகண்டம் talaiyagaṇṭam, பெ. (n.) ஓனான்; lizard.
தலையகம்	தலையகம் talaiyagam, பெ. (n.) நெல் அறுவடையானவுடன் விற்கும் விலை; Price of paddy prevailing immediately after the harvest. "நீக்கி நின்ற நெல்லுக்குத் தலையகப் படிகாசு இடவும்" (S.I.I. vii, 499);. [தலை + அக்கம் → தலையக்கம் → தலைம/கம் (அக்கம் = சிறுகாச);. தலையகம் = களத்துமேட்டில், அறுவடையாக்கி . குவித்துவைத்துள்ள, நெற்பொலிக்கு இடப்படும் வரி.]

தலையங்கம்	தலையங்கம் talaiyaṅgam, பெ. (n.) 1. செய்தித் தாள் ஆசிரியர் எழுதுங்கட்டுரை (editorial);; leader, leading article, prevailing immediately after thcharvest. 2. செய்தித்தாளின் தலைப்பில் செய்திகளைக் குறிப்பாக எடுத்துக்காட்டும் செய்திச்சுருக்கம்; heading, headline. மறுவ, முகப்புரை [தலை + அங்கம் = செய்தித்தானின் ஆசிரியர் எழுதும் முகப்புக்கட்டுரை.]
தலையட	தலையட1 talaiyaḍattal, 4 செகுன்றாவி. (v.t.) அல்லற்படுத்துதல் (வின்.);; to trouble, tease. மறுவ, நெற்றியடி துன்புறுத்துதல். [தலை + அடி-.]
தலையடி	தலையடி2 talaiyaḍi, பெ. (n.) தலையடிப்பு (வின்.); துன்பம், தொல்லை, தொந்தரவு; trouble, vexation, annoyance. [தலை + அடி.]
தலையடித்துக்கொள்(ளு)-தல்	தலையடித்துக்கொள்(ளு)-தல் dalaiyaḍiddukkoḷḷudal, 13 செ.கு.வி. (v.i.) தானே அல்லற்படுதல்; to trouble one-self. "தத்துவப் பேயோடே தலையடித்துக் கொள்ளாமல்" (தாயு. உடல். பொய். 29.);. [தலை + அடித்து + கொள்(ளு);-.]
தலையடிநெல்	தலையடிநெல் talaiyaḍinel, பெ. (n.) நெற் கதிரின் முதலடி நெல் (நெல்லை);; paddy obtained at the first threshing of sheaves, considered superior (செ. அக.); மறுவ, தலையடிப்பு [தலை + அடி + தென் - தலையடிதெல் அறுவடைக்குப்பின், முதற்கண் அடித் தெடுக்கப்படும் நெல்; இரண்டாவது முறை அடிக்கப்படும் தெல் சூட்டடிநெல்லாகும்.]
தலையடிநெற்றாள்	தலையடிநெற்றாள் talaiyaḍineṟṟāḷ, பெ. (n.) நெற்கதிர் முதலடிக்குப்பின் அடுக்கிவைக்கப் படும் வைக்கோற்போர்; hay stalk after first threshing. மறுவ, வைக்கோற் போர் வைக்கோற்படப்பு [தலை + அடி + தெல் + தான். தாள் = வைக்கோல்.]
தலையடிப்பு	தலையடிப்பு talaiyaḍippu, பெ. (n.) 1. அலைக்கழிப்பு, தொந்தரவு (வின்.);; trouble, vexation, annoyance. 2. நெற்கதிரின் முதலடி (இ.வ.);; first threshing of paddy by beating the sheaves against the ground. [தலை + அடிப்பு.]
தலையடுத்-தல்	தலையடுத்-தல் talaiyaḍuttal, 4 செகுன்றாவி. (v.t.) சேர்த்துக் கூறுதல்; to add, as in speaking. "அன்பு தலையடுத்த வன்புறைக் கண்ணும்" (தொல். பொருள். 114);. [தலை + அதி-.]

தலையண்டக்கருவழுக்கை	தலையண்டக்கருவழுக்கை talaiyaṇṭakkaruvaḻukkai, பெ. (n.) மூன்று திங்கள் நிரம்பிய தலைக்குழந்தைக் கரு; immature three month's first foetus. மறுவ. இளவழுக்கை [தலையண்டம் + கரு + வழுக்கை.]
தலையண்டம்	தலையண்டம் talaiyaṇṭam, பெ. (n.) மண்டையோடு; skull bone.
தலையணி	தலையணி talaiyaṇi, பெ. (n.) 1. தலைப் பாகை; head dress. 2. தலைக்கவசம்; helmet. மறுவ. நெற்றிச்சுட்டி;தலைக்கோலம் [தலை + அணி.]
தலையணை	தலையணை talaiyaṇai, பெ. (n.) 1. தலை வைத்துப்படுப்பதற்குப் பஞ்சு முதலியன அடைத்துத் தைத்த பை (திவா.);; pillow. 2. ஆற்றுப்போக்கில், முதலில் உள்ள அணை; the very first dam or anicut near the source of a river (செ. அக.);. ம. தலயண [தலை + அணை → தலையணை. அணை = தண்ணீரைத் தேக்கும் தடுப்பு. தலைமனை = தலைக்கு அணையாக உள்ள பை.]
தலையணைகண்டம்	தலையணைகண்டம் talaiyaṇaigaṇṭam, பெ. (n.) முதிர்கரு; foctus. [தலையணை + கண்டம் → தலையணை கண்டம் = குழவியுருவடைந்த முழுக்கரு.]
தலையணைதாங்கி	தலையணைதாங்கி talaiyaṇaitāṅgi, பெ. (n.) கட்டிலின் ஒருறுப்பு (யாழ். அக.);; a constituent part of a cot. [தலை + அணை + தாங்கி.]
தலையணைமந்திரம்	தலையணைமந்திரம் talaiyaṇaimandiram, பெ. (n.) மனைவி கணவனுக்கு இரவில் கமுக்கமாய்க் கூறும் அறிவுரை; curtain lectures, private advice of a wife to her husband, as given over the pillow. நான் சொன்னால் சரி என்று சொல்கிறவன் இன்று முடியாது என்கிறான். மருமகள் தலையணை மந்திரம் ஓதிவிட்டாளா? (உ.வ);. [தலையணை + மத்திரம்.]

தலையரங்கேறு-தல்	தலையரங்கேறு-தல் dalaiyaraṅāṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) தான் கற்ற கலையை முதன் முறை அவையோர்க்குக் காட்டுதல்; to make one's first appearance on the stage as a performer. "தலைக்கோ லெய்தித் தலையரங்கேறி" (சிலப். 3: 161.);. மறுவ, அரங்கேற்றம் [தலை + அரங்கேறு-.]
தலையரட்டை	தலையரட்டை talaiyaraṭṭai, பெ. (n.) 1. செருக்குடன் வீண்பேச்சுப் பேசுபவன்; To vain babbler. 2. வீண்பேச்சு; vain babbling (செ. அக.); க. தலெகரதெ [தலை + அரட்டை → தலையரட்டை = விண்பேச்சு ஒன்றையே மூலதனமாக உடையவன். செயற்பாடு ஏதுமின்றி, செருக்குடன் பதர்மொழி பலபகன்று, தலைபரட்டைக்காரன், தலையரட்டை பிடித்தவன் எண்டது தென்மாவட்டங்களின் காணப்படும், வழக்காகும்.]
தலையரை	தலையரை talaiyarai, பெ. (n.) வரி வகை (S.I.I.vi, 155);; a tax. [தலை + அரை = தலையரை. ஊரிலுன்ன ஒவ்வொருவருக்கும், ஊரவையார் விதித்த வரி.]
தலையல்	தலையல் talaiyal, பெ. (n.) 1. சொரிகை (சூடா.);; pouring, raining. 2. தலைப்பெய்மழை (பிங்.);; first rains. 3. மழைபெய்து விடுகை (திவா.);; cessation of rain. 4. புதுப்புனல் வரவு (அகநி.);; freshet. மறுவ. தலைமழை, தலைப்பெயல், புதுப்பெயல். [தலை + பெயல் - தலைப்பெயல் → தலையல் = முதன்மழை, புதுத்தூறல்; அஃதாவது, நீண்ட இடைவெளிக்குப் பின்பு பெய்யும், முதன்மழை..]
தலையலங்காரம்	தலையலங்காரம் talaiyalaṅgāram, பெ. (n.) 1. தலையை அழகு செய்தல் (இ.வ.);; decoration of the head. 2. தேர்க்கொடிஞ்சி (ஞானா. 7: உரை.);; conical ornamental top of a car. "பொற்றே ரிருக்கத் தலையலங்காரம் புறப்பட்டதே" (தனிப்பா. தி. i, 146: 45);. மறுவ, தலைக்கோலம் [தலை + அவங்காரம்.]
தலையவதாரம்பண்ணு-தல்	தலையவதாரம்பண்ணு-தல் dalaiyavadārambaṇṇudal, 12 செ.குன்றாவி. (v.t.) தூக்கிடல்; to behead. மறுவ, தலைவாங்குதல். [தலை + அவதாரம் + பண்ணு-.]

தலையழி	தலையழி1 dalaiyaḻidal, 1 செ.கு.வி. (v.i.) அடியோடு கெடுதல், எச்சமின்றியழிதல், வசைமொழியாலழிதல்; to be ruined utterly; to perish miserably, used in cursing. மறுவ. முற்றுமழிதல், முழுதுங்கெடுதல். [தல் → தலை + அழி = முழுவது மழிதல், முற்றுங்கெடுதல்.] தலையழி2 talaiyaḻittal, 4 செகுன்றாவி. (v. t.) 1. அடியோடுகெடுத்தல்; to ruin utterly. "தானவரை யென்றுந் தலையழித்தான்" (இலக். வி. 646. உரை);. 2. தலைமை தீர்த்தல்; to destroy one's power. "சென்று தலையழிக்குஞ் சிறப்பிற் றென்ப" (தொல். பொருள். 70);. மறுவ முற்றுங்கெடுத்தல்;முழுவதும் ஒழித்தல் அனைத்தையும் அழித்தல் [தலை + அழி-.]
தலையழுக்கு	தலையழுக்கு1 talaiyaḻukku, பெ (n.) தலைமுழுக்கு (வின்.); பார்க்க;see talai-mulukku. [தலை + அழுக்கு.] தலையழுக்கு2 talaiyaḻukku, பெ. (n.) முதல் மாதவிலக்கு; the first monthly menstural blood of a female - Catamenia. [தலை + அழுக்கு.]
தலையளி	தலையளி1 talaiyaḷittal, 4 செகுன்றாவி (v.t.) காத்தல்; to protect, save. "தானேவந் தெம்மைத் தலையளித்து" (திருவாச. 7:6.);. 2. அருளோடு நோக்குதல்; to regard with grace. "நாடுதலை யளிக்கு மளிமுகம்போல" (பிறநா. 67);. [தல் → தலை + அளி-.] தலையளி2 talaiyaḷittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வரிசைசெய்தல்; to give presents. "தலைய ளித்தான் றண்ணடையுந் தந்து" (பு. வெ. 2, 12);. [தலை + அளி-.] தலையளி3 talaiyaḷi, பெ. (n.) 1. முகமலர்ந்து இனிய கூறுகை; kind speech. "யாவர்க்குந் தலையளி செய்தலும்" (குறள், 390);. 2. குறைவிலா அன்பு; idcallove. "ஆவிநீங்கின டலையளியாகிய ததுவன்றோ" (கந்தபு. இரணியன்பு. 2.); காட்டுகை அருள்பாலிப்பு

தலையற்றநாள்	தலையற்றநாள் talaiyaṟṟanāḷ, பெ. (n.) களை (புனர்பூசம்);, சுள்கு (விசாகம்);, முற்கொழுங்கால் (பூரட்டாதி); என்ற விண்மீன்கள் (சோதிடகிரக. 40);; the stars, punarpūcam, visāgam, pūrattādi (செ.அக.);. [தலை + அற்ற + நாள்.]
தலையற்றாள்	தலையற்றாள் talaiyaṟṟāḷ, பெ. (n.) கைம்பெண் (நிகண்டு); (தலைவனை யிழந்தவள்);; widow, as one who has lost her husband (செ.அக,);. மறுவ, அறுதாலி, அறுதலி [தலை + அற்றாள் + தலையற்றாள்; தலை = தலைவன் அல்லது கணவன். கல்வாழ்விற்கு முதன்மையானவன் அற்றாள் = கணவனைத் துறத்தவன்.]
தலையறை	தலையறை talaiyaṟai, பெ. (n.) உடற்குறை (நிகண்டு); முண்டம்; headless body (செ.அக);. [தலை + அறை = அறுபட்ட தலையையுடைய முண்டம். தலையில்லாவுடல்.]
தலையன்பு	தலையன்பு talaiyaṉpu, பெ. (n.) தலையளி3 (திருவுந்தி. 7, உரை); பார்க்க;see talail-y-alli3. மறுவ, பேரன்பு, தலையளி [உல் → துல் → தல் → தலை தலை, + அல் + பு = தலையன்பு. 'பு' பண், பெ., தொ. பெ. ஈறு. ஒ. நோ: தெல் + பு = தென்பு, நல் + பு = நன்பு. உள்ளம் ஒன்றிப் பொருந்துவதன் விளைவே அன்பு.] தலையன்பு: எவ்வுயிருந் தம்முயிர் போலெண்ணி, எல்லோரிடத்தும் முதல் அன்பு பூண்டொழுகுவதே தலையன்பு; எல்லாம் வல்ல பேரருளாளன் இறைவன்;நில்லா வுலகத்தில், நிலைத்த புகழ் பெறவிழையும், எல்லா மாந்தர்க்கும், முதற்கண் வேண்டற்பாலது, முதலன்பாம், இத்தலையன் பேயாகும். இப்பொதுப் பண்பாம் தலையன்பே, மன்பதை மாந்தர்க்குரிய அடிப்படை அன்பாகும். இத் தலையன்புடையாரே எல்லா முடையார். அதனாற்றான் வள்ளுவரும், "அன்புடையார் எல்லாம் உடையார்" என்றார். இத் தலையன்பு முதற்கண் தொடர்புடையார் மாட்டுத் தோன்றிப் பின்னரனைவரிடத்துஞ் சுரக்கும் அருள்வெள்ளமாக மாறுமென்பார்" தேவநேயர். அன்பகத்தில்லாத உயிரின் வாழ்க்கையால், பயன் ஏதுமில்லை. அதனாற்றன் மொழிஞாயிறு, தலைவன், தலைவியரிடத்தே இத் தலையன்பு, முதற்கண் முகிழ்க்கு மென்கிறார். இதுவே நாளடைவில், அருளாக வளருமென்பார். இல்வாழ்வாரிடத்து முகிழ்த்த இத் தலை யன்பே, காலப்போக்கில், குழவியர்தம் மழலையிற் கரைந்து, உற்றார், உறவினரிடத்தே பற்றிப்படர்ந்து, கொடிவழி மலர்ந்து, விருந்தோம்பிக் காத்து, இனியவை கூறித் துறந்தாரைப்பேணி, நடுவுநின்றோங்கி, ஒழுக்கத்துட் சிறந்து, ஒழுகியுயர்ந்து, தொடர்பற்றாரிடத்தும் அருளாகக் கனிந்து, மாந்தர்தமை வாழ்விக்கின்றது. வாழ்வாங்கு வாழ்விக்க தலையன்பு இதுவே அனைவருக்கும்
தலையா-தல்	தலையா-தல் talaiyātal, 6 செ.கு.வி. (v.i.) மென்மையாதல்; to become prominent. "தமருட் டலையாதல்" (பு. வெ. 3 6);. [தலை + ஆ-. மாந்திரனைவரிடத்தும், அன்பும், அ ரு ஞ க் கொ ண் டொ மு கி , மேன்மையுடைத்தாதல், இதுவே, தலைமைத்தன்மைக்கு வேண்டப்படும் பண்புகளுள், தலையாய பண்பாகும்.]

தலையாகுமோனை	தலையாகுமோனை talaiyākumōṉai, பெ. (n.) செய்யுளின் ஒரடியின் எல்லாச் சீரிலும், மோனையெழுத்து ஒன்றிவரத் தொடுப்பது (காரிகை, ஒழிபி. 6, உரை.);, [தலையாகு + மோனை.]
தலையாகெதுகை	தலையாகெதுகை dalaiyāgedugai, பெ, (n.) முதற்சீர் முழுதும் ஒன்றிவரும் எதுகை (காரிகை. ஒழிபி. 6, உரை);; rhyming of the initial foot in each line of a stanza (செ.அக.);. [தலையாகு + எதுகை.]
தலையாட்டம்	தலையாட்டம் talaiyāṭṭam, பெ. (n.) 1. தலை நடுக்கம்; trembling of the head, as from palsy. "வந்த தலையாட்டமன்றி வந்தது பல்லாட்டம்" (அருட்பா. நாமாவளி. 164);. 2. பேரச்சம் (இ.வ.);; extreme fear. 3. செருக்கு (இ.வ.);; arrogance. 4. குதிரைத் தலையணிவகை; plume of hair on a horse's head. "துஞ்சாகிய சிவந்த தலையாட்டத் தினையும்" (கலித். 96, உரை);. தெ. தலாயட்டமு;ம. தலையாட்டம் [தலை + ஆட்டம்.]
தலையாட்டி	தலையாட்டி talaiyāṭṭi, பெ. (n.) தலையாட்டிப்பொம்மை (இ.வ.); பார்க்க;see talai-y-atti-p-pommai. [தலை + ஆட்டி.]
தலையாட்டிப் பொம்மை	தலையாட்டிப் பொம்மை talaiyāṭṭippommai, பெ. (n.) எதற்கும் இணங்கி நடப்பவன் (இங்கு மங்கும் தலையசைத்தாடும் பொம்மை);; lit.., a doll moving its head to and fro. a servile person. நீ சொல்வதையெல்லாம் செய்வதற்கு நான் என்ன தலையாட்டிப் பொம்மையா? (உ.வ.);. மறுவ, தஞ்சாவூர்ப்பொம்மை ஆமாம்சாமி போடுபவன். [தலை + ஆட்டி + பொம்மை = தலையாட்டிப் பொம்மை. வண்ணத் தாள்களை ஒட்டிச் செய்யப்படும சுடுமண் பொம்மை. இப் பொம்மையின் அடித்தனம் எவ்வளவு சாய்த்தாலும், நிமிர்ந்து கொள்ளுந் தன்மையில் வளைவாகச் செய்யப்பட்டிருக்கும் தஞ்சாவூர்ப் பகுதியில், இது மிகுதியாகச் செய்யப்படுவதால், "தஞ்சாவுர்த் தலையாட்டிப் பொம்மை" எனப்பெயர் பெற்றது. இப் பொம்மை நிலையாக நிற்காது. இப் பொம்மை போன்று நிலையற்ற குணத்தன். எடுப்பார் கைப்பிளைளை போன்று, அனைவர் பேச்சினுக்கும், செயல்பாட்டினுக்கும், ஆமாம்சாமி போடுந்தன்மையன். கொள்கையிலோ அறத்திலோ, ஊட்டமின்றி வளைந்து கொடுப்பவன்.]
தலையாட்டு-தல்	தலையாட்டு-தல் dalaiyāṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) உடன்பாட்டை எளிதில் தெரிவித்தல்; nod, (as a gesture that he should agree to any proposal without thinking it over.); தன்னறிவு இல்லாதவன் யார் சொன்னாலும் தலையாட்டுவான் (உ.வ.);. [தலை + ஆட்டு-.]

தலையாடி	தலையாடி talaiyāṭi, பெ. (n.) 1. பனை மரத்தின் நுனிப்பாகம் (யாழ்ப்.);; top most part of the trunk of a trec, commonly of a palm, as unit for use. 2. ஒரு செய்யுளின் பிற்பகுதி (ஈடு, 7. 5 : 10);; latter half of a stanza. 3. திருமணமானபின் வரும் ஆடிப்பண்டிகை; the first aidi month after marriage in which the bridegroom will receive gifts from father-in-law. 4. கடகத் (ஆடித்); திங்களின் முதல் நாள் – திருநாள்; the first day of the Tamiladimonth a festival (சா. அக.);. மறுவ, முதலாடி [தலை + ஆடி.]
தலையாடை	தலையாடை talaiyāṭai, பெ. (n.) கரும்பு முதலியவற்றின் நுனிப்பாகம் தோகை; top portion of the stem of plants, like sugar - canes, etc., "எட்டுக் கண்ணான கரும்பிலே வேர்ப்பற்றுந் தலையாடையுங் கழிந்தால்" (ரஹஸ்ய. 822); [தலை + ஆடை = தலையாடை, கரும்பு, சோளம், கம்பு முதலான பயிர்கனிடைத் தோன்றும் நுனித்தாள் பகுதி அல்லது முதல்குருத்துதாள் தலையாடை.]
தலையாண்டு	தலையாண்டு talaiyāṇṭu, பெ. (n.) 1. முதலாமாண்டு நினைவு நாள்; first anniversary of a deceased person. 2. முந்திய ஆண்டு; previous year, as dist.fr. tannându. மறுவ, முதலாண்டு [தலை + ஆண்டு.]
தலையாப்பு	தலையாப்பு talaiyāppu, பெ. (n.) வடி சோற்றின் மேற் பரந்துள்ள கஞ்சியாடை; thin layer of crust formed over boiled rice gruel. "தலையாப்புப் பரத்தலை யுடைய அடிசிலை" (பெரும்பாண். 476 உரை.);. மறுவ, கஞ்சியேடு [தலை + அப்பு = தலையாப்பு (அப்பு = நீர்.] சோற்றுநீரை வடித்தெடுக்குங்கால், அந்நீற்றின் மேற்படர்ந்த ஆடை போன்ற மெல்லிய கஞ்சியேடு, 'தலையாப்பு' எனப்படும்.
தலையாய்ச்சல்	தலையாய்ச்சல் talaiyāyccal, பெ. (n.) முன்னது (யாழ்ப்.);; first process, first time, front part. [தலை + ஆம்ய்ச்சல், ஒருகா. பாய்ச்சல் → ஆய்ச்சல்.]
தலையாய	தலையாய talaiyāya, பெ.கு.எ. (adj.) முதன்மை வாய்ந்த மிகச்சிறந்த; forcmost, principal. இவர் உலகின் தலையாய அறிவியல் வல்லுநர் (உ.வ.);. ஊழல்களை வெளிப்படுத்தியதில், இந்தத் தாளிகைக்கு தலையாய பங்கு உண்டு (உ.வ.);

தலையாயார்	தலையாயார் talaiyāyār, பெ. (n.) பெரியோர்; persons of the first rank, eminent persons. "கல்லாக் கழிப்பர் தலையாயார்" (நாலடி, 36, 6);. மறுவ, மேலோர். [தலை + ஆயவர் = தலையாயவர் → தலையாயார் அனைத்துப் பண்பிலும், முதன்மையாகத் திகழுஞ் சான்றோர்.]
தலையாரி	தலையாரி1 talaiyāri, பெ (n.) ஊர்க் காவற்காரர் (G. D. I. 208);; village - watchman.one of the menial servants of a village administration, whose duty includes giving information of offences, guiding travellers etc., (செ.அக.);. தெ, க. தலாரி, ம. தலயாளி. மறுவ, மேலோர் [தலைமை + ஆர் = தலைமையார் → தலையார் → தலையாரி தலையாரி : ஊரவையாரால் பணியமர்த்தஞ் செய்யப்பட்ட ஊர்க் காவலன்.] தலையாரி2 talaiyāri, பெ. (n.) பம்பர விளையாட்டு வகையுளொன்று; a kind of top-play. [தலை + ஆரி → தலையாரி. ஆரி → ஆரித்தல் = ஆட்டுதல்தவையில் கயிறு சுற்றி ஆட்டும் சிறுவர் விளையாட்டு (செ.ப.சீ. 20);.]
தலையாரிக்கம்	தலையாரிக்கம் talaiyārikkam, பெ. (n.) தலையாரிக் காவலுக்குச் செலுத்தும் வரி (1. M. TJ. I3I2);; watchman's dues. [தலை + ஆரிக்கம், ஊர்க்காவல் செம்வோர்; அவர் செலுத்தும் வரி.]
தலையாரிப்பு	தலையாரிப்பு talaiyārippu, பெ. (n.) 1. கட்டிய கல்லுப்பு; consolidated common-salt. 2. உப்பு மணி; beads obtained by consolidated salt.
தலையாலங்காடு	தலையாலங்காடு talaiyālaṅgāṭu, பெ. (n.) தலையாலங்கானம் பார்க்க;see talai -y- alanganam (செ.அக.);. [தலை + ஆலங்காடு.]
தலையாலங்கானம்	தலையாலங்கானம் talaiyālaṅgāṉam, பெ. (n.) சோணாட்டில் பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் போர்புரிந்து வெற்றி கொண்ட ஒர் ஊர்; a place in Tañjore district, where the Pandyan king Nedun-Seliyan won a great Victroy. "தமிழ்தலை மயங்கிய தலையாலங் கானத்து" (புறநா. 19: 2.);. மறுவ. ஆலங்கானம்;தலையாலங்காடு (அபிதா. சிந்); ஆலங்காடு [தலை + ஆலங்கானம் = தலையாலங் கானம். ஆரியப்ப்படை கடந்த நெடுஞ்செழியன், இருபெருவேந்தரையும், ஐம்பெகுவேனிரையும், பொருதுவென்ற ஊர்.]
தலையாறு	தலையாறு talaiyāṟu, பெ. (n.) ஆற்றின் தோற்றுவாய் (வின்.);; source of a river. [தலை + ஆறு = ஆற்றின் பிறப்பிடம்.]

தலையானட-த்தல்	தலையானட-த்தல் talaiyāṉaḍattal, 3 செ.குவி (v.i.) 1. செருக்குமிகுதல்; to be reckless, haughty. 2. பெருமுயற்சி செய்தல்; to put forth great efforts. 3. முழு ஈடுபாட்டுன் பணி செய்தல் (இ.வ.);; to render service whole heartedly (செ.அக.);. [தலை + ஆல் + நட-, ஆல் = மூன்றாம் வேற்றுமை உருபு.]
தலையிடி	தலையிடி talaiyiḍi, பெ. (n.) தலைவலி; Headache. "பொன்றிணி கழற்கான்மைந்தன் றலையிடி பொருந்திப்பட்டான்" (உபதேசகா. சிவத்துரோ. 476);. மறுவ, மண்டையிடி தலைக்குத்து, தலைநோவு [தலை + இடி, (இடி = குத்து நோவு.]
தலையிடிப்பு	தலையிடிப்பு talaiyiḍippu, பெ. (n.) தலையிடி பார்க்க;see talai-idi (சா.அக.);. [தலை + இடிப்பு.]
தலையிடு	தலையிடு1 dalaiyiḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நுழைதல்; to engage, venture, enter. "தலையிட்டு வாதுமுயல் சாக்கியர்" (அரிசமய. பாயி.);; 2. தேவையில்லாமல், பிறர்செயலில் புகுதல்; to meddle, interfere in other's affairs. [தலை + இதி-.] தலையிடு2 dalaiyiḍudal, 19 செகுன்றாவி. (v.t.) கூட்டுதல்; to add, superimpose. "மூன்று தலையிட்ட முப்பத்திற் றெழுத்தின்" (தொல். எழுத். 103);. மறுவ, மூக்கு நுழைத்தல் [தலை + இடு-.]
தலையில்லாச்சேவகன்	தலையில்லாச்சேவகன் talaiyillāccēvagaṉ, பெ. (n.) 1. நண்டு (யாழ். அக.);; crab. 2. தலையில்லாத வேலையாள்; lit, headless servant (செ.அக.);. [தலை + இல்லா + சேவகன்.]
தலையில்விடி-தல்	தலையில்விடி-தல் dalaiyilviḍidal, 2 செ. குன்றாவி, (v.t.) பிறர்பொறுப்பு தன்மேல் விழல்; toll to one's lot. எதிர்பாராது தந்தை இறந்ததால் குடும்பத்தை நிருவகிக்கும் பொறுப்பு அவன் தலையில் விடிந்தது (உ.வ.);. [தலையில் + விடி. பிறர் ஆற்ற வேண்டி பணி, நிருவகிக்கும் பொறுப்பு முதலானவை, அவர் எதிர்பாராதவாறு அவரிடம் வந்து சேர்தல்.]
தலையில்விழு-தல்	தலையில்விழு-தல் dalaiyilviḻudal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) தலையில் விடி-தல் பார்க்க:see talai-y- il-vidi-. [தலை + இல் + விழு-.]

தலையிலடி-த்தல்	தலையிலடி-த்தல் talaiyilaḍittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. ஒருவனது தலையைத் தொட்டு ஆணைடுதல்; to swear, take an oath, as by striking on the head of a person. 2. நேர்மையற்ற செயர் செய்தல்; to do injustice, as in offering an absurdly low price. [தலைமயில் + அடி-.]
தலையிலாக்குருவி	தலையிலாக்குருவி talaiyilākkuruvi, பெ. (n.) குருவிவகை (பிங்.);; sparrow, Hirundinidae (செ.அக.);. மறுவ மழைக்குயில், தூக்கனாங்குருவி [தலை + இலா + குருவி.]
தலையிலாவாணி	தலையிலாவாணி talaiyilāvāṇi, பெ. (n.) ஆணி வகை (C.E.M.);; broad nail. [தலை + இலா + ஆணி = மேல் முகப்பில்லாத ஆணி.]
தலையிலெழுத்து	தலையிலெழுத்து talaiyileḻuttu, பெ. (n.) தலையெழுத்து பார்க்க;see talai-y-eluttu (செ. அக.);. [தலைவில் + எழுத்து.]
தலையிலெழுது-தல்	தலையிலெழுது-தல் dalaiyileḻududal, 5 செகுவி. (v.i.) விதியமைத்தல்; to predetermine one's fate or destiny, as writing on one's head (செ.அக.);. [தலையில் + எழுது-.]
தலையிற்கட்டு-தல்	தலையிற்கட்டு-தல் dalaiyiṟkaṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) ஒருவனை ஒன்றற்குப் பொறுப்பாக்குதல்; to impose a responsibility upon another, as the care of a child, payment for goods, etc. நுகர்பொருள் அங்காடிக்குச் செல்லும் வேலையை யார் தலையில் கட்டலாம் என்று எண்ணுகிறாயா? (உ.வ.);. இரண்டு பிள்ளைகளையும் என் தலையில் கட்டிவிட்டுத் திரைப்படத்திற்குச் சென்று விட்டார்கள் (இ.வ.);. நீ சற்று ஏமாந்தால் கடைக்காரன் அழுகல் தக்காளியை உன் தலையில் கட்டிவிடுவான் (உ.வ);. [தவையில் + கட்டு-.]
தலையிற்போடு-தல்	தலையிற்போடு-தல் dalaiyiṟpōṭudal, 19 செகுன்றாவி. (v.t.) 1. உறுதியாக்குதல்; to make responsible as putting on one's head. 2. பழி சுமத்துல்; to impute blame, accuse (செ.அக.);, [தவையில் + போடு-.]

தலையிறக்கம்	தலையிறக்கம் talaiyiṟakkam, பெ. (n.) 1. (தலைசாய்கை); சாவு; grief, chagrin, as hanging down one's head. 2. தலை நாணுகை; looseness of the head. நாணத்தால வெட்கி தலைசாய்கை. [தலை + இறக்கம். (இறக்கம் = இறப்பு);. (ஒருகா உறக்கம் → இறக்கம்.] "உறங்குவது போலும் சாக்காடு" (குறன், 339);. தலையிறக்கம்2 talaiyiṟakkam, பெ. (n.) சாவுக்குண்டான அறிகுறி; head hangs down a death symptom. மறுவ. சாக்குறி, தலையுருட்டல். [தலை + இறங்கு → தலைமிறங்கு → தலைமயிறக்கம் (இறக்கம் = சாவு);.]
தலையீடு	தலையீடு1 talaiyīṭu, பெ. (n.) 1. தலையிடுகை; engaging, undertaking. உங்கள் செயற்பாடு பற்றி, அவர் தெரிவித்த கருத்தைத் தலையீடு என்று கருத வேண்டாம் (உ.வ.);. தொழிலாளர்கள் தங்கள் சம்பளத்தை முடிவுசெய்ய, அரசின் தலையீட்டைக் கோரினர் (இ.வ.);; first quality, highest grade. தலையீட்டு நிலம் (உ.வ.);. [தலை + இடு → ஈடு.] தலையீடு2 talaiyīṭu, பெ. (n.) 1. தலைப்பிலிருந்து; that which is nearest or first. "ஆற்றங்கரையில் தலையீட்டுக் கொல்லையில்" (S.I.I. vii, 18);. 2. முதலுற்று (இ.வ.);; first delivery or yeaning first crop. 3. சுவரின் அழகுமுகடு; coping (செ. அக);. [தலை + ஈடு.]
தலையீண்டு-தல்	தலையீண்டு-தல் dalaiyīṇṭudal, 12 செ.கு.வி. (v.i.) ஒன்றுகூடுதல்; to assemble, gather. "மாயிரு ஞாலத்தரசு தலையீண்டும்" (மணிமே. 1: 25); (செ.அக.);. [தலை + ஈண்டு-. (ஈண்டு-தல் = கூடுதல்.]
தலையீற்று	தலையீற்று talaiyīṟṟu, 1. முதலினுகை; first calving, yeaning. 2. முதற்கன்று; firstling of cattle. ம. தலயீற்று மறுவ, முதலீத்து [தலை + ஈத்து → ஈற்று (ஒ. நோ. காத்து → காற்று. மாத்து → மாற்று (ஈற்று = ஈனுகை.]
தலையீற்றுக்கடாரி	தலையீற்றுக்கடாரி talaiyīṟṟukkaṭāri, பெ. (n.) முதலில் ஈன்ற பெண்கன்று; firstborn female calf (சா. அக.);. மறுவ தலயீத்துக்கடாரி [தலையீற்று + கடாரி. (கடாரி = ஆவின் பெண் கன்று.]

தலையீற்றுப்பசு	தலையீற்றுப்பசு talaiyīṟṟuppasu, பெ. (n.) முதன்முதற் கன்றீன்ற பசு; cow that has calved but once (செ. அக.);. [தலை + அத்து → ஈற்று + பசு.]
தலையுடைத்துக் கொள்ளு-தல்	தலையுடைத்துக்கொள்ளு-தல் dalaiyuḍaiddukkoḷḷudal, 13 செ.கு.வி. (v.i.) பெரும் முயற்சி எடுத்தல்; to take great trouble, as breaking the head over a work. [தலை + உடைத்து + கொள்-.]
தலையுடைப்பு	தலையுடைப்பு talaiyuḍaippu, பெ. (n.) 1. அல்லல்மிக்க வேலை; troublcsome, intricate work. 2. தலையிடி பார்க்க;see talai-y-idi. மறுவ, திருக்குமறுக்கு வேலை [தலை + உடைப்பு = தலையுடைப்பு மென்மேலும் தொல்லை தருந் தன்மையுள்ள தெளிவற்ற வேலை.]
தலையுண்டம்	தலையுண்டம் talaiyuṇṭam, பெ, (n.) தலைச்சவ்வு; membrane of the head (செ. அக.);.
தலையுதயம்	தலையுதயம் dalaiyudayam, பெ. (n.) பேறு காலத்தில், தலை வெளிப்படுகை; presentation of head in delivery.
தலையுதிர்நெல்	தலையுதிர்நெல் dalaiyudirnel, பெ. (n.) பெரும்பான்மையும் விதைக்குப் பயன் படுவதும், முதலடிப்பில் எடுக்கப்படுவதுமான நெல்i (நாஞ்.);; the paddy collected at the first threshing and used generally as seed., மறுவ, விதைநெல், தலையடிநெல் [தலை + உதிர் + நெல் = தலையுதிர்தெல், நன்கு முற்றித்திரண்டு, முதிர்த்த நெல்மணி முதவடிப்பிலேயே தெரிவு எடுக்கப்பட்ட நேர்த்தியான விதைநெல்.]
தலையுருட்டல்	தலையுருட்டல் talaiyuruṭṭal, பெ. (n.) தலையை உருட்டிக்கொண்டேயிருத்தல், சாவின் அறிகுறி; rolling of the head of a patient restlessly, while in bed which is considered as a symptom of death.
தலையுலாஞ்சல்	தலையுலாஞ்சல் talaiyulāñjal, பெ. (n.) 1. தலைநடுக்கம்; involuntary trembling of the head. 2. தலை கிறுகிறுத்தல்; reeling of the head.
தலையுவா	தலையுவா talaiyuvā, பெ. (n.) காருவா; the new moon. "தலையுவாவிற் செய்யோ னாயிறெழ" (விதான. எச்ச. 38);. [தலை + உவா.]

தலையெடு	தலையெடு1 talaiyeḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தலைநிமிர்தல்; to stand with head erect, as in pride. "தேவரெதிர் தலையெடுத்து விழியாமைச் சமைப்பதே" (கம்பரா. சூர்ப்பன. 101);. 2. புகழ் பெறுதல்; to become eminent, celebrated, distinguished. "வானவர் தலையெடுத்திலர்" (கம்பரா. கும்பக. 338);. 3. பெருகுதல்; become prosperous. "மனுநெறி தலை யெடுக்கவே" (கலிங். 251);. 4. தோன்றுதல்; to sprout, come into being. செடி தலையெடுக்கிற போதே (உ.வ.);. 5. இழந்த நிலையைத் திரும்ப வடைதல்; to recover, as a lost position. "வானவர்கோன் றலையெடுக்க" (கம்பரா. இந்திரசி. 63);. [தலை + எடு.] தலையெடு2 talaiyeḍuttal, 4 செகுன்றாவி (v.t.) நீக்குதல்; to remove. "தாழ்தரு துனபந் தலையெடுத்தா யென" (மணிமே. 22: 103);. தெ. தலயெட்டு
தலையெடுப்பு	தலையெடுப்பு talaiyeḍuppu, பெ. (n.) 1. தலை நிமிர்ச்சி; holding the head erect. 2. செருக்கு; pride, arrogance. "அவட்கேது தலையெடுப்பே" (குமர. பிர. சிவகாமி. இரட். 114);. 3. தக்கபருவ மெய்தி, ஒரு துறையில் நிலையுறுகை; growing up and establishing oneself in life, as a youth. 4. மேன்மை; loftiness, prominence, distinction. 5. தாழ்நிலையினின்று மேம்படுகை; improvement in circumstances, recovery from adversity. [தலை + எடுப்பு-, இச்சொல் நிமிர்தற் கருத்தினின்று கிளைத்தது. ஒருவன் தொழிற்றுறையிலோ, அல்லது தாம் தெரிவு செய்த வேறு துறையிலோ, ஆழங்காற் பட்டு வளர்ந்து, தன்னிகரற்ற தனிச்சிறப்புடன் மேம்படுதலைக் குறித்த தெனலாம்.]
தலையெலும்பு	தலையெலும்பு talaiyelumbu, பெ. (n.) மண்டையெலும்பு; cranial bone. [தவை + எலும்பு.]

தலையெழுத்து	தலையெழுத்து1 talaiyeḻuttu, பெ. (n.) 1. மண்டையோடு இணையும் பகுதியில் தெரியும் வளைவுக்கோடு; the curved line in the joints of parts of skull. "தன றலையெழுத்தே யென்ன" (பிரபுலிங். அக்கமா. உற் 35);. 2. நூன் முகப்பு (வின்.);; heading or title of a book. [தலை + எழுத்து மண்டையோட்டின் இணைப்புக்கோடு, பொருள் புரிய எழுத்தைப்போன்று தோன்றுவதால், தவையெழுத்து எனப்பட்டது. நாளை நடக்கப்போவதை யாரும் அறிந்து கொள்ள முடியாத்து கலின், இதனைத் தலைமெழுத்து என்று அழைக்கலாயினர்.] தலையெழுத்து2 talaiyeḻuttu, பெ. (n.) வாழ்க்கையை அமைப்பதாகக் கருதப்படும் விதி; ஊழாற்றல்; விலக்க இயலாத முடிவு: மாற்றமுடியா அமைவு; fate destiny. இப்பேறு பெற வேண்டும் என்று என் தலையெழுத்து இருந்தால் அதை யார் மாற்ற முடியும்? இப்படி அலைய வேண்டும் என்று என் தலையெழுத்து இருந்தால் அதை மாற்றுவார் யார்? [தலை + எழுத்து.] தலையெழுத்து3 talaiyeḻuttu, பெ. (n.) உயிரெழுத்து (பேரகத். 8, உரை);; vowels, as the primary letters. [தலை + எழுத்து = மொழியின் முதலெழுத்து.]
தலையேறுதண்டம்	தலையேறுதண்டம் dalaiyēṟudaṇṭam, பெ. (n.) 1. பொறுக்கக்கூடாத தண்டனை; lunbearable punishment. 2. துன்பப்படுத்தி வாங்கும் வேலை; கட்டாயமாகச் செய்யவிக்கும் பணி; heavy labour, compulsory service. 3. மிக்க துன்பம்; excessive trouble. [தலை + ஏறு + தண்டம்.]
தலையைத்தடவு-தல்	தலையைத்தடவு-தல் dalaiyaiddaḍavudal, 4 செகுவி. (v.i.) தலைகொடு- பார்க்க;see talai-k-kodu-. [தலையை + கொடு-.] தலையைத்தடவு-தல் dalaiyaiddaḍavudal, 5 செகுன்றாவி. (v.t.) ஏமாற்றிப் பொருளைப் பெற்றுக்கொள்ளுதல் (ஒருவனது தலையைத் தடவுதல் (இ.வ.);; lit., to stroke one's head. to cheat a person out of his money; கேளிக்கை விடுதிக்குச் செல்ல யார் தலையைத் தடவுவது? (உ.வ.);. திரைப்படம் செல்ல யார் தலையைத் தடவலாம்? (இ.வ.);. மறுவ ஏமாற்றுதல், தலையில் மிளகாயரைத்தல் [தலையை + தடவு-.]
தலையைவாங்கு-தல்	தலையைவாங்கு-தல் dalaiyaivāṅgudal, 5 செகுவி. (v.i.) 1. தலையைவெட்டுதல் போன்ற கடுந்தண்டனை தருதல்; cause heads to rol. 2. சிறிய குற்றத்திற்கு எதிர்பாராவண்ணம் பெருந்தண்டனை தருதல்; in a context where one is convinced that a severe punishment cannot be given to a small crime. நான் உன்னை அடித்ததாகச் சொன்னால் உன் அப்பா என் தலையை வாங்கிவிடுவாரா? (உ.வ.); [தலை + ஐ + வாங்கு-.]

தலையொடுமுடிதல்	தலையொடுமுடிதல் dalaiyoḍumuḍidal, பெ. (n.) போர்க்களத்தில் மாண்ட கணவனது வெட்டுண்ட தலையைப் பிடித்துக்கொண்டு, இறந்துபட்ட மனைவியைப் பற்றிக் கூறும் புறத்துறை (பு.வெ. 4,13);; [தலையொடு + முடிதல்.]
தலையோட்டுச்செயநீர்	தலையோட்டுச்செயநீர் talaiyōṭṭucceyanīr, பெ. (n.) அண்டச்செயநீர்; a strong alkaline liquid prepared from the human skull.
தலையோட்டுப் பொருத்து	தலையோட்டுப்பொருத்து talaiyōṭṭupporuttu, பெ. (n.) தலையோடுகளை ஒன்றாகச் சேர்க்கும் பொருத்துகள்; seams or joints which unit the bones of the skull.
தலையோடு	தலையோடு talaiyōṭu, பெ. (n.) மண்டையோடு, skull. "ஊன்முகமார் தலையோட்டூண்" (திவ். பெரியதி. 3, 4:2);. மறுவ, மண்டையோடு. ம. தலயோடு, [தலை + ஒடு.]
தலையோணம்	தலையோணம் talaiyōṇam, பெ. (n.) திருமணத்திற்குப்பின் வரும் முதல்ஒணம் பண்டிகை (நாஞ்);; the first onam celebration after one's marriage. மறுவ, முதல் ஒனம் [தலை + ஒனம்.]
தலைவட்டம்	தலைவட்டம் talaivaṭṭam, பெ. (n.) நெற்கதிர் சூடடித்தலில் முதற்சுற்று (நாஞ்.);; the first round in threshing grain. மறுவ, முதல் வட்டம் [தலை + வட்டம்.]
தலைவடி	தலைவடி talaivaḍi, பெ. (n.) சாராயச் சத்து (புதுவை);; alcohol. [தலை + வடி.]

தலைவணங்கு	தலைவணங்கு1 dalaivaṇaṅgudal, 5 செகுன்றாவி. (v.t.) உரிய முறையில் மதித்து வணங்குதல்; to do homage, to bow the head. தேர்தலில் மக்கள் வழங்கிய தீர்ப்பிற்கு நாங்கள் தலை வணங்குகிறோம் (இக்.வ.);. தலைவணங்கு2 dalaivaṇaṅgudal, 7 செ.கு.வி. (v.i.) பயிரின் தலை வளைதல்; to incline, bend down, as grain in the field. நெல்மணி முற்றித் தலை வணங்குதல் அறிவு சான்ற பெரியோர்தம் பணிவையொத்து இருந்தது (உ.வ.); [தலை + வணங்கு-.]
தலைவர்	தலைவர் talaivar, பெ. (n.) 1. அணி, கட்சி முதலியவற்றின் செயற்பாடு, போக்கு, நிருவாகம் ஆகியவற்றிற்குக் கரணியமாக விருந்து, அனைவரையும் நன்முறையில் வழிநடத்திச் செல்பவர்; leader, head of an organization, party, etc. தொழிற்சங்கத் தலைவர் 2. வயதில் மூத்தவராகவும், பொருளீட்டுவதில் வல்லவராகவும் இருந்து, குடும்பத்தைத் தன்மேற்பார்வையில், கட்டிக்காக்கும் தலைவர்; head of a family. 3. கூட்டம் திருமணம் முதலானவற்றை, தலைமைதாங்கி நடத்தித் தருபவர்; one who presides over a meeting, council, etc. [தல் → தலை + வ் + அர் – தலைவர். 'அர்' மரியாதை குறித்த ஈறு. 'வ்' சாரியை (ஒ.நோ.); இயக்குநர், கணவர் நடத்துநர், ஓட்டுநர்.]
தலைவரம்பு	தலைவரம்பு talaivarambu, பெ. (n.) மேலான எல்லை பொடுமுடி; acme, highest point. "முன்பெருமைக்குத் தலைவரம்பாகிய பெருமை" (நீலகேசி. 180: உரை.);. [தலை + வரம்பு.]
தலைவரி	தலைவரி talaivari, பெ. (n.) 1. மேல்வரிச் சட்டம்; set line, as in a copy-book. 2. ஆள் வரி; poll-tax. ம. தலவரி மறுவ, தலைக்கட்டுவரி [தலை + வரி = தலைவரி. ஒவ்வொரு தலைக்கும் இடப்பட்ட வரி.]
தலைவரிசை	தலைவரிசை talaivarisai, பெ. (n.) உயர்ந்த பரிச; magnificent gift. "காலன் கொடுத்த மிக்க தலைவரிசையால்" (சிலப். 15:2: உரை.);. மறுவ, முதற்பரிசு, முதல்மரியாதை [தலை + வரிசை = முதற்றரமான பரிசு.]
தலைவரை	தலைவரை talaivarai, பெ. (n.) தரைமுனை (வின்.);; headland, cape, promontory. மறுவ, தரைக்கோடி [தலை + வரை.]

தலைவலி	தலைவலி1 talaivali, பெ. (n.) 1. தலைநோவு; head-ache, Cephalalgis. "தலைவலி மருத்தீடு காமாலை" (திருப்பு. 15:3);. 2. முகத்திலுள்ள நரம்புநோவு; facial neuralgia, Myalgia. 3. தொந்தரவு; painful task or labour. தலைவலியான காரியம் (உ.வ.); 4. தொந்தரவு தருகிற ஆள்; a person who action cause hcadachc. அவன் ஒரு தலைவலியாயிருக்கிறான் [தலை + வலி.] தலைவலி1 talaivali, பெ. (n.) நீக்குவதற்கு வழி இல்லாத துன்பம் தரும் தொல்லை; painful task. புரட்சியாளர் அரசிற்குப் பெருந் தலை வலியாய் உள்ளனர் (உ.வ.); [தலை + வலி, எஞ்ஞான்றும், எவ் வழியினும், தீர்க்கவியலாத தொல்லை தரும், துன்பத்தாலேற்படுத் தலைவலி.]
தலைவலித்தான்	தலைவலித்தான் talaivalittāṉ, பெ (n.) தலைமையானவன்; pre-eminent, superior person, as one poweful in leadership. "தேவர்களில் தலைவலித்தானாயிருக்கிற" (ஈடு. 8. 4:9);. மறுவ. மேன்மையாளன், மேலோன். [தலை + வலித்தான்.]
தலைவலிபோக்கி	தலைவலிபோக்கி talaivalipōkki, பெ. (n.) 1. கிச்சிலிக்கிழங்கு; orange root. 2. மான் மணத்தி (கத்தூரி); மஞ்சள்; musk turmeric. [தலைவலி + போக்கி.]
தலைவலிமருந்து	தலைவலிமருந்து talaivalimarundu, பெ. (n.) தலைவலியைப் போக்கும்பொருட்டு பயன்படுத்தப்படும் மருந்து; that which is acting remedically on the head any medicine for head-achc. மறுவ, தலைவலித் தையிலம், தலைவலிச் சூரணம், தலைவலியுப்பு [தலைவலி + மருத்து.]

தலைவழி	தலைவழி1 dalaivaḻidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) நிரம்பிவழிதல்; to overflow. தலைவழிந்தது (உ.வ.);. மறுவ, பொங்கிவழிதல். [தலை + வழி-.] தலைவழி2 talaivaḻittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தலைமழித்தல் (இ.வ.);; to shave one's head. 2. முகத்தல் அளவைகளில், கூம்பு வரை முழுமையாக அளக்காமல், விளிம்பு வரை மட்டமாகத்தட்டி அளத்தல்; to strike off the excess of grain at the top of measure, in measuring. தலைவழித்து ஒருபடி அரிசி கொடுத்தான் (உ.வ.);. மறுவ, மொட்டையடித்தல், மொட்டையாய் அளத்தல் [தலை + வழி-.]
தலைவழுக்கு	தலைவழுக்கு1 talaivaḻukku, பெ. (n.) தலைவழுக்கை பார்க்க;see talai-valukkai. [தலை + வழுக்கு.] தலைவழுக்கு2 talaivaḻukku, பெ. (n.) தலையழுக்கு பார்க்க;see talai-y-alukku. [தலை + வழுக்கு.]
தலைவழுக்கை	தலைவழுக்கை talaivaḻukkai, பெ. (n.) தலையை வழுக்கையாகச் செய்யும் நோய் வகை; baldness, Alopecia. மறுவ. தலைப்புழுவெட்டு, பூச்சிகடி [தலை + வழுக்கை.]
தலைவள்ளல்கள்	தலைவள்ளல்கள் talaivaḷḷalkaḷ, பெ. (n.) வரையாது வழங்கிய முதலேழு வள்ளல்கள்: munificent patrons of the first order (செ. அக.);. மறுவ, தலையேழு வள்ளல்கள். [தலை + வள்ளல்கள், வரையாது கொடுப் போராகிய செம்பியன், காரி, விராடன், நிருதி துந்துமாரி சக்ரன், நளன் ஆகிய ஏழு வள்ளல்கள்.]
தலைவளர்-த்தல்	தலைவளர்-த்தல் talaivaḷarttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நோன்பு முதலியவற்றில், தலைமுடி வளர்த்தல்; to let the hair grow as required ceremonially. [தலை + வளர்-.]
தலைவறட்சி	தலைவறட்சி talaivaṟaṭci, பெ. (n.) சூட்டினால் ஏற்படும் தலைவறட்சி; dryness in the head due to excess of constitutional heat.

தலைவறை	தலைவறை talaivaṟai, பெ. (n.) தலைவரை (வின்.);;see talai-varai. [தலை + வறை.]
தலைவன்	தலைவன் talaivaṉ, பெ. (n.) 1. முதல்வன்; chief, headman, lord. "கயிலாய மென்னும் மலைத் தலைவா" (திருவாச. 6: 40);. 2. அரசன் (பிங்.);; king, ruler, governor. 3. கணவன் (சூடா.);; husband. 4. ஆசிரியர் (பிங்.);; preceptor. 5. அண்ணன் (திவா.);; elder brother. 6. சிறந்தோன்; great person. "தரும முதல்வன் றலைவன்" (சிலப். 10: 178);. 7. கடவுள்; God. "தலைவன் காக்கும்" (மணி. 21, 63);. 8. அகப் பொருட்கிழவன்; hero of a lowe-pocm. தலைவனும் தலைவியும் சந்திக்கும் இடம். காப்பியத் தலைவன் (இலக்.வ.);. "தலைவனை இல்லிடத்தே வரக்காணினும்" (தொல். பொருள். 115.உரை.);. 9. கதைத்தலைவன்; hcro of a story. "தன்னேரில்லாத் தலைவனை யுடைத்தாய்" (தண்டி. 7);.
தலைவா-தல் (தலைவருதல்)	தலைவா-தல் (தலைவருதல்) dalaivādaldalaivarudal, 18 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தோன்றுதல்; to happen, be fall. "தலைவரும் விழுமநிலை" (தொல். பொருள.39);. 2. மிகுதியாக நேர்தல்; to increase. "அழிவு தலைவரினும்" (தொல். பொருள்: 115);. 3. எதிர்க்குமாறு முன்வருதல்; to advance for an attack. "தலைவந்த போர் தாங்குந் தன்மையறிந்து" (குறள், 767);. 4. மேன்மையாதல், to be lofty, eminent. "தலைவரும் பொருளைத் தக்காங் குணர்த்தி" (பு.வெ. 10: காஞ்சி. 5: கொளு);. [தலை + வா-, (வரு-,);.]
தலைவாங்கி	தலைவாங்கி talaivāṅgi, பெ. (n.) 1. தூக்குப் போடுவோன்; hangman. 2. கேடு விளைவிப்பவன்; villain (இ.வ.);. [தலை + வாங்கி.]

தலைவாங்கு	தலைவாங்கு1 dalaivāṅgudal, 5 செகுன்றாவி. (v.t.) தலையை வெட்டுதல்; to behead. [தலை + வாங்கு-.] தலைவாங்கு2 dalaivāṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) தலைமயிர்வாங்கு-தல் (இ.வ.); பார்க்க;see talai-mayir-vangu-. [தலை + வாங்கு-.]
தலைவாசகம்	தலைவாசகம் talaivācagam, பெ. (n.) பாயிரம் (வின்.);; introduction to a writing, preface, invocation. மறுவ, முன்னுரை, முகவுரை. ம. தலவாசகம், [தலை + வாசகம்.]
தலைவாசல்	தலைவாசல் talaivācal, பெ. (n.) 1. தலைவாயில் பார்க்க:see talai-vayil. "பகைவர் பொறுத்த லாற்றாத போரினை யுடைய தலைவாசலிலே" (மலைபடு. 529, உரை.);. "தன்னையும் தானே மறந்து தலைவாசல் தாழ் போட்டே உன்னை நினைத்துள்ளே உறங்குவதும் எக்காலம்" (பத்திரிகிரியார் பாடல், 214);. தலைவாசலில் தோரணம் கட்டியிருந்தது (உ.வ.);. தலைவாசலை இவ்வளவு உயரக்குறைவாகவா கட்டுவார்கள்? (உ.வ.);. மறுவ, முதல்வாசல், [தலை + வாசல்.]
தலைவாதை	தலைவாதை talaivātai, பெ. (n.) தலைநோய்; head-ache.
தலைவாய்	தலைவாய் talaivāy, பெ. (n.) முதன்மடை; main-sluice. "தலைவா யோவிறந்து வரிக்கும்" (மலைபடு. 475.);. மறுவ, முதல் மதகு, முதல்காண்ணாறு, தலைமடை [தலை + வாய்.]
தலைவாய்ச்சேரி	தலைவாய்ச்சேரி talaivāyccēri, பெ. (n.) முகப்பிலுள்ள ஊர்ப்பகுதி (S.I.I.i,64);; quarter near the gate of a village. மறுவ, தலைச்சேறி, புறஞ்சேரி. [தவை + வரம் + சேரி. ஊர்க்காவல் புரிவோர், ஊரின்கண்ணே நிகழும் சிறப்புப் பணிகணைத் திறம்படச் செய்வோர், ஊரின் முதல் பகுதியில் அல்லது தலைப்பகுதியில் சேர்த்து வதியுமிடம், தலைவாய்ச்சேரி என்று கல்வெட்டுகன் கூறுகின்றன.]

தலைவாய்தல்	தலைவாய்தல் talaivāytal, பெ. (n.) தலைவாயில் பார்க்க;see talai-vayil. [தலை + வாய்தல்.]
தலைவாயில்	தலைவாயில் talaivāyil, பெ. (n.) 1. முதல் வாயில்; main gate, as of a city, house. "தலைவாயி னிற்பள்" (தனிப்பா. Ii. 160: 398);. 2. வாயில்நிலையின் மேற்பகுதி; lintel. தச்சனடித்த தலைவாயிலெல்லாம் உச்சியிடிக்க உலாவித் திரிந்தான் (உ. வ.); [தலை + வாயில்.]
தலைவாரி	தலைவாரி talaivāri, பெ. (n.) சீப்பு; comb. ம. தலவாரி. [தலை + வாரி.]
தலைவாரு-தல்	தலைவாரு-தல் dalaivārudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) தலைமுடி வாருதல்; to comb the hair. மறுவ, தலைசீவுதல் [தலை + வரு-.]
தலைவாருகை	தலைவாருகை talaivārugai, பெ. (n.) முதன்முறை கருவுற்ற பெண்ணுக்கு 4 அல்லது 6-ஆம் மாதத்தில், கணவன் வீட்டார் செய்யும் தலைக் கோலச் சடங்கு (இ.வ.);; ceremony of adorning the head of a woman at the house of her father-inlaw in the fourth or six month of her first pregnancy. மறுவ. முதற்பூவைக்கை, தலைப்பூச் சூட்டுகை [தலை + வாருகை.]
தலைவாரை	தலைவாரை talaivārai, பெ. (n.) தலை வாரைப்பட்டை பார்க்க;see talai-vairai-p- pattai. [தலை + வரை.]
தலைவாரைப்பட்டை	தலைவாரைப்பட்டை talaivāraippaṭṭai, பெ. (n.) பனைஒலைத் தொப்பி (யாழ்ப்.);; head-cover made of palm-leaf. மறுவ, தலைக்குடை [தலை + வாரை + பட்டை.]

தலைவாழையிலை	தலைவாழையிலை talaivāḻaiyilai, பெ. (n.) நுனியோடு கூடிய வாழையிலை; plantain leaf with pointed end. மாப்பிள்ளைக்குத் தலை வாழையிலையில் விருந்து போடுதல், இன்றும் காணப்படும் மரபாகும். [தலை + வாழை + இலை.]
தலைவாள்	தலைவாள் talaivāḷ, பெ. (n.) மீனெலும்பு; fishbone. [தலை + வாள் → தலைவாள், வாள் போன்று நீண்ட கூரிய எலும்பு.]
தலைவி	தலைவி talaivi, பெ. (n.) 1. தலைமைப் பெண் (பிங்);; lady, mistress, matron. 2. மனைவி; wife. 3. அகப்பொருட்கிழத்தி; heroine of a lovepocm. "தலைவிகூற்று நிகழ்த்துமாறு" (தொல். பொருள். 111: உரை);. 4. கதைத்தலைவி; heroine of a story. 5. தலைவனின் மனைவி; wife of hero. [தலை + வி (பெண்பால் விகுதி.] தமிழ்வழக்கின்படி, பெண் ஆணுக்கு அடங்கியவள் அல்லள்;கணவனுக்குச் சமமானவள் என்பதைத் தலைவன் தலைவி என்ற சொல்வழக்கால், அறியலாம். பல குடும்பங்களில் கணவனை அடக்கி ஆளும் தலைவியாகவும் உள்ளமை கண்கூடு.
தலைவிதி	தலைவிதி dalaividi, பெ. (n.) ஊழ்; fate. ம. தலவிதி. [தலை + விதி.] இப்படித்தான் நிகழும் என்று (இறைவனால்); விதிக்கப்பட்டது, விதி என்பர். அதை யாராலும் முன்னரே கூற இயலாது தலையில் மண்டை ஒட்டை இணைக்கும்கோடுகள் எழுத்துப்போல தோன்றினும், பொருளற்ற கோடுகள், விதி என்பது இன்றும் விளங்காத ஒன்றேயாம். தலையில் உள்ள விளங்கா எழுத்துப்போன்றது ஊழாகலின் "தலைவிதி" என்றாயிற்று.
தலைவிதிபாராயணம்	தலைவிதிபாராயணம் dalaividipārāyaṇam, பெ. (n.) துயில்நிலை; the highest degree next to absorption in which the ascetic attains cntire quiescence.

தலைவிரிகோலம்	தலைவிரிகோலம் talaiviriālam, பெ. (n.) தலைமுடியை வாரி முடியாமல் விரித்துப் போட்ட நிலை; dishevelled hair, as of persons in fright or sorrow. நல்லநாளில் இது என்ன தலைவிரிகோலம்? தலைவிரி கோலமாக ஓடிவந்து தன் கணவனின் உடலின்மீது விழுந்து அழுதாள் (உ.வ.);. மறுவ, தலையவிழ்நிலை [தலை + விரி + கோலம்.] தமிழ்நாட்டுப்பெண்கள், தலைமுடிக்கு எண்ணெயிட்டு வாரிமுடிப்பதை வழக்கமாகக் கொண்டுள்ளனர். அல்லற் காலத்தும் தலையை முடித்து பின்னலிட்டு வாருவது, தமிழர்பண்பு. இந்தியாவின் வடபுலத்தில், தலைக்கு எண்ணெய் தடவிச் சீவுவது வழக்கமில்லை. எப்போதும் முழுநீள முடியும் காற்றில் தவழ்ந்து கொண்டிருக்கும்.
தலைவிரிச்சான்	தலைவிரிச்சான் talaiviriccāṉ, பெ. (n.) 1. கூந்தல் முடியாதவன்; person with dishevelled hair. 2. சாரணை (மலை.);; purslane - leaved trianthema. 3. செருப்படைவகை (மலை.);; a disffuse prostrate herb, coldenia procumbens. [தலை + விரிச்சான்.] முந்தைய காலத்தில் ஆண்கள் தலைநிறைய முடி வைத்திருப்பர். அதனைச் சீவிமுடித்து பக்கக் கொண்டையிட்டுக் கொள்வர். அவ்வாறின்றி வாராத்தலை கொண்டவர், தலைவிரிச்சான் எனப் பயர் பெற்றனர்.
தலைவிரிச்சான் கோளம்	தலைவிரிச்சான்கோளம் talaiviriccāṉāḷam, பெ. (n.) மாட்டுத்தீனியின் பொருட்டு மானாமாரியாய்ப் பயிரிடும் சோளவகை (G.Sm.D.I.i.220);; a variety of millet that is rain-fed and grown for fodder (செ.அக.); [தலை + விரிச்சான் + சோனம்.]
தலைவிரித்தாடு-தல்	தலைவிரித்தாடு-தல் dalaiviriddāṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) பஞ்சம், கையூட்டு, வன்முறை முதலியவை கட்டுக்கடங்காமல் பரவிக்காணப்படுதல் அல்லது நிலவுதல்;இரண்டு நாள் நடந்த இனக்கலவரத்தில் வன்முறை தலைவிரித் தாடியது (உ.வி.);. குறுக்குவழியில் செல்வந்தன் ஆகிவிடவேண்டும் என்னும் வெறி நாட்டில் தலைவிரித்தாடுகிறது. [தலைவிரித்து + ஆடு-.]
தலைவிரித்தான்	தலைவிரித்தான் talaivirittāṉ, பெ. (n.) ஒரு மூலிகை; herbal-plant. [தலை + விரித்தான்.]
தலைவிரிபறை	தலைவிரிபறை talaiviribaṟai, பெ. (n.) பறை வளை (பிங்.);; a kind of. drum, [தலை + விரி + பறை.]

தலைவிலை	தலைவிலை talaivilai, பெ. (n.) 1. களத்தில் விற்கும் தானியவிலை; price of grain fixed at the threshing floor. 2. அறுவடைக்கு முன் முடிவு செய்யும் நெல்விலை (நாஞ்.);; price of paddy fixed before harvest. 3. இனவரி (T.A.S. iii, 215);; taxes imposed or individuals. "தலைவிலையும் முலைவிலையும்" (TA.S. ii 81);. 4. உயிர் ஒறுப்பு; life scntence. மறுவ, முதல்விலை ம. தலவில [தலை + விலை. "அற்றார், அழிபழி செய்தாரைக் குத்துதல், கொல்லுதலுக்குத் தலைவிலை யில்லையாக".]
தலைவிளை	தலைவிளை talaiviḷai, பெ. (n.) வயலின் முதல் விளைச்சல்; first crop of a cultivated field. "தலைவிளை கானவர் கொய்தனர்" (ஐங்குறு. 270);. மறுவ முதல்போகம், முதலறுவடை முதல்விளைச்சல் [தலை + விளை.]
தலைவீச்சு	தலைவீச்சு talaivīccu, பெ. (n.) 1. தலைச்சுழற்சி; reeling of the head. 2. தலையாட்டம்; shaking of the head. 3. நரம்புக் குறைபாட்டினால் ஏற்படும் தலையசைவு; a spasmodic retroplexion of the head.
தலைவெட்டிக்கருவாடு	தலைவெட்டிக்கருவாடு talaiveṭṭikkaruvāṭu, பெ. (n.) 1. தலையில்லாது விற்கும் ஒருவகைக் கருவாடு; the headless trunk of a (karuvadu); dried fish. [தலைவெட்டி + கருவாடு.]
தலைவெட்டி	தலைவெட்டி talaiveṭṭi, பெ. (n.) 1. தலை முடியைக் கத்திரித்துக்கொள்ளுவோன்; one who has cropped his hair. 2. போக்கிரி; vagabond. 3. நம்பிக்கை கொல்லி; a treacherous person. 4, ஆட்டுநோய்வகை; a disease of sheep (செ.அக.);. மறுவ, கீழறுப்புக்காரன் சூழ்ச்சியாளன் [தலை + வெட்டி.]

தலைவெட்டிமுனி யப்பன்	தலைவெட்டிமுனியப்பன் talaiveṭṭimuṉiyappaṉ, பெ. (n.) சேலம் குகைப்பகுதியில் உள்ள மாற்றுத்தலை பொறுத்திய சமணத் தீர்த்தங்கரர், முனியப்பன் எனும் பெயரில் வணங்கப்படுகிற சிலை; a jain Thirthañgarar statue with a replaced head, worshipped as Lord Muniyappar. தலையில்லாமல், வீணே கிடந்த சமணத் தீர்த்தங்கரர் சிலைக்கு, வேறு ஒருதலை பொறுத்தப்பட்டு, உள்ளூர் மக்களால், முனியப்பராக வணங்கப்படுகிறது. ஆடு, கோழி பலியிடப்படுகிறது. சமணத் தீர்த்தங்கரர் என்று அடையாளங் காணப் பட்ட பின்னும், ஆடு, கோழி பலியிடுவதை, மக்கள் நிறுத்தவில்லை. [தலை + வெட்டி.]
தலைவெட்டு-தல்	தலைவெட்டு-தல் dalaiveṭṭudal, 5 செகுன்றாவி. (v. t.) 1. தலையைவெட்டுதல்; to behead, decapitate. மடிமாங்காய் போட்டுத் தலை வெட்டுகிறது (பழ.); 2. தலைதட்டு-, (இ.வ.); பார்க்க;see talai-latitu-. 3. மோசஞ்செய்தல்; to do a treacherous act. 4. முறைமன்ற அஞ்சல் வில்லையில் குத்துதல்; to punch a court fee stamp. 5. தலைமுடி சீர்த்திருத்தல் (இ.வ.);; to crop one's hair. [தலை + வெட்டு-.]
தலைவைத்தல்	தலைவைத்தல் talaivaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தலையிடு-,2. பார்க்க;see talai-y-idu, 1.2; to interferc. 2. நீர் முதலியன பாயத் தொடங்குதல்; to begin to flow. இப்பொழுது தான் தண்ணீர் வயலில் தலைவைத்திருக்கிறது (நாஞ்.); அவன் அந்தப் பக்கமே தலைவைத்துப் படுப்பதில்லை (உ. வ.);. [தலை + வை-.]
தவ்வல்	தவ்வல் tavval, பெ. (n.) 1. சிறுகுழந்தை; tiny infant. 2. விலங்கு மரமுதலியவற்றின் இளமை; young of animals and plants. தெ. தவ்வ [தவழ்தல் → தவ்வல்.]
தவ்வி	தவ்வி tavvi, பெ. (n.) அகப்பை; ladle. "கையாற் றவ்வி பிடித்துச் சமைத்து" (தெய்வீகவுலா, 176);. ம. தவ்வி. [தவ் – தவ்வி.]

தவ்வு	தவ்வு1 davvudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. குறைதல் (அக.நி.);; to lessen, decrease, shrink. 2. குவிதல்; to close the petals, as a flower. "தவ்வா திரவும் பொலிதாமரையின்" (கம்பரா. சரபங். 2);. 3. கெடுதல், அழிதல், உருக்குலைதல்; to perish, decay, waste away. 4. தவறுதல்; to fail. "எறிந்த வீச்சுத் தவ்விட" (கம்பரா. அதிகாயன். 213);. [தபு - தவ்வு-.] தவ்வு2 tavvu, பெ. (n.) 1. முற்றுமழிகை, கெடுகை; shrinking, perishing, decay, failure. 2. பலகையிலிடுந் துளை; hole in a board (செ.அக.);. [தபு → தவ்வு-.] தவ்வு3 davvudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. தாவுதல்; to leap, jump, spring. "தவ்வுபுனல்" (திருவாலவா. 30:32);. 2. [illegible]
தவ்வெனல்	தவ்வெனல் tavvenal, பெ. (n.) 1. சுருங்குதற் குறிப்பு; expr. denoting shrinking, withering, fading "தவ்வென்னுந் தன்மை யிழந்து" (குறள். 1144.);. 2. மழையின் ஒலிக்குறிப்பு; expr. denoting sound, as of rain, pattering. "தவ்வென் றசைஇத் தாதுளி மறைப்ப" (நெடுதல். 185);. [தரவு → தவ்வு + எனல்.]
தவ்வை	தவ்வை tavvai, பெ. (n.) 1. தாய்; Mother. "பட்டோன் றவ்வை படுதுயர் கண்டு" (சிலப். 15:80);. 2. தமக்கை; elder sister. "தாரை தவ்வை தன்னொடு கூடிய" (மணிமே. 7:104);. 3. மூதேவி (சூடா.); (இலக்குமியின் மூத்தாள்);; goddess of misfortune, as the elder sister of Thirumagal. "செய்யவ டவ்வையைக் காட்டிவிடும்" (குறள். 167);. தெ. அவ்வ [அவ்வை → தவ்வை.]

தவ	தவ1 tava, கு.வி.எ. (adv.) மிக; much, intensely. "உறுதவ நனியென" (தொல். சொல். 301);. க. தவெ [தவ = மிகுதி குறித்து வழங்கும் உரிச்சொல்.] தவ2 tavattal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நீங்குதல்; to ccase. "மயக்கந் தவந்த யோகியர்" க. தவெ [தபு → தவ.]
தவக்கணக்கு	தவக்கணக்கு tavakkaṇakku, பெ. (n.) கோயிலவைக் கணக்கு (நாஞ்);; accountkept by the managing committee of a temple. [அவை → சவை → தவை + கணக்கு.]
தவக்கம்	தவக்கம் tavakkam, பெ. (n.) 1. தடை, இடர்ப் பாடு, குறை; impediment, hindrance. 2. இல்லாமை; scarcity, destitution, want, absolute need. தண்ணீர்த் தவக்கத்தால் விளை வில்லை (உ.வ.); 3. காலத்தாழ்வு (இ.வ.);; delay. 4. நெடுநீர்மை; procrastination. 5. கவலை; anxiety, solicitude.. அவன் தவக்கமாய்த் திரிகிறான்;கதைமாவு (சிமிண்டு); கிடைக்காததால் கட்டுமானப் பணியில் தவக்கம் ஏற்பட்டது (உ.வ.);. க. தவக [தவங்கு → தவக்கம்.]
தவக்கரடி	தவக்கரடி tavakkaraḍi, பெ. (n.) தவழ்கரடி பார்க்க;see ta val-karadi (சா.அக.);.
தவக்களை	தவக்களை tavakkaḷai, பெ. (n.) தவளை (இ.வ.); frog. [தவழ் → தவளை → தவக்களை - தவழ்கையினாற் பெற்ற பெயர்.]

தவக்காய்	தவக்காய் tavakkāy, பெ. (n.) தவளை பார்க்க;see ta valai. [தவழ்க்காய் – தவக்காய்.]
தவக்கிடை	தவக்கிடை tavakkiḍai, பெ. (n.) நோன்பு கருதி உண்ணாமலிருத்தல் (நாஞ்.);; observinga fast. [தவம் + கிடை.]
தவக்கு	தவக்கு tavakku, பெ. (n.) நாணம்; sense of sense of shame. "தவக்குற்று" (மாறனலங். 279, பக்.202);. [தவங்கு – தவக்கு.]
தவக்குறை	தவக்குறை tavakkuṟai, பெ. (n.) முற்பிறப்பில் ஏற்பட்ட குறையை, இப் பிறப்பில் சமன் செய்தல்; a defect of penance in the former birth to be made up or compensated in the present birth (சா.அக.);.
தவக்கை	தவக்கை tavakkai, பெ.(n.) தவளை பார்க்க (வின்.);;see tavalai. [தவழ்கை → தவக்கை.]
தவக்கொடி	தவக்கொடி tavakkoḍi, பெ. (n.) தவப்பெண்; female ascetic, nun. "மாபெருந் தவக்கொடி யீன்றனை" (மணிமே. 7: 37);. [தவம் + கொடி.]
தவகரடி	தவகரடி tavagaraḍi, பெ. (n.) தவழ்கரடி பார்க்க;see taval-karadi. [தவம் + கரடி. 'ழ்' இடைக்குறை.]
தவங்கம்	தவங்கம் tavaṅgam, பெ. (n.) வருத்தம், துயர், துன்பம் (துக்கம்); (யாழ்ப்.);; sorrow, sadness, grief. [தவங்கு → தவங்கம்.]
தவங்கிடத்தல்	தவங்கிடத்தல் tavaṅgiḍattal, பெ. (n.) தவ நிலையில் நிற்றல்; being in a state of resolved pcnance (சா.அக.);. [தவம் + கிடத்தல்.]

தவங்கு-தல்	தவங்கு-தல் davaṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தடைப்படுதுல்; to be hindered, impeded. வேலை தவங்கிப் போயிற்று (உ.வ.); 2. பொருட் குறையால் வருந்துதல் (வின்.);; to be in distress, as for necessaries of life. 3. வாடுதல்; to be faint, sad, dejected, despondent. தெ. தமகு [தபு → தவ → தவங்கு-.]
தவச்சட்டை	தவச்சட்டை tavaccaṭṭai, பெ, (n.) முரட்டுத் துணியாலான ஆடை (புதுவை);: sack-cloth. [தவம் + சட்டை.]
தவச்சாலை	தவச்சாலை tavaccālai, பெ. (n.) தவஞ் செய்யும் இடம்; hermitage, as a place for the performance of austerities. "விரதங்களை அனுட்டித்திருத்தற்குரிய தவச் சாலைகள்" (மணிமே. 28:67 உரை);. [தவம் + சாலை.]
தவச்செறி	தவச்செறி tavacceṟi, பெ. (n.) தலைச்செறி பார்க்க;see talai-c-ceri (சா.அக.);.
தவசம்	தவசம் tavasam, பெ. (n.) 1. கூலம்; grain, especially dry. 2. தொகுத்த கூலம்; grain and other provisions laid by in store. "சலவையோ பட்டோ தவச தானியமோ" (குற்றா. குற. 70: 19);. தெ. தவசமு, க. தவச.
தவசத்தொம்பை	தவசத்தொம்பை tavasattombai, பெ. (n.) நெற் களஞ்சியம்; granary. மறுவ, தவசக்கோட்டகம் [தவசம் + தொம்பை.]
தவசவட்டி	தவசவட்டி tavasavaṭṭi, பெ. (n.) கூல (தவச); மாகக் கொடுக்கும் வட்டி; interest payable in paddy. [தவசம் + வட்டி. பண்டையநாளில் பணமாகச் செலுத்துதற்குப் பதிலாக வேளாண்மை செய்வோர், தங்களிடமுள்ள தவசத்தையே, வட்டியாகச் செலுத்தினர்.]

தவசி	தவசி1 tavasi, பெ. (n.) தவத்தோன்; ascetic, rcligious mendicant, recluse. "ஐயம் புக.உந் தவசி" (நாலடி, 99);. மறுவ, துறவி, ஆண்டி தவசி2 tavasi, பெ. (n.) 1. நாரை;crane. 2. முருங்கை விதை; moringa seed. 3. முருங்கைப் பிசின்; gum of drum stick tree (சா.அக.);.
தவசிப்பட்சி	தவசிப்பட்சி tavasippaṭsi, பெ. (n.) வவ்வால் (தவஞ்செய்யும் பறவை);; flying fox, Pteropus giganticus, as seeming to perform penance. மறுவ, தலைகீழ்த்தொங்கி [தவம் → தவசி + Skt. பட்சி.]
தவசிப்பிள்ளை	தவசிப்பிள்ளை tavasippiḷḷai, பெ. (n.) 1. பூசைப்பணியாள்; Saiva servant helping in the performance of puja. 2. சமையல் வேலை செய்வோன்; cook. 3. துறவிக்குச் சமைப்பவன்; a cook boy tending a ascetic. மறுவ, மடையன், மடைப்பள்ளியாளன் [தவம் → தவசி + பிள்ளை.]
தவசு	தவசு tavasu, பெ. (n.) தவம்1 பார்க்க;see tavam; religious austerity. "தவசு வஞ்சித் துறையே" (பன்னிரு. பா. 211); (சூடா.);. மறுவ, துறவறம் [தவம் → தவசு.]
தவசுமரம்	தவசுமரம் tavasumaram, பெ, (n.) 1. நாட்டு வாதுமை மரம்; sage tree. 2. காட்டு மாமரம்; hermits tree (சா.அக,);.
தவசுமுருங்கை	தவசுமுருங்கை tavasumuruṅgai, பெ, (n.) மருந்துச்செடி (பதார்த். 542);; Tranquebar gendarussa. மறுவ, நரிமுருங்கை, புண்ணாக்குப் பூண்டு [தவசி → தவச + முருங்கை = நரிமுருங்கை என்று அழைக்கப்பெறும் இம்மரத்தின் இலை, ஆ அனைத்தும் மருத்துக் குணமுடையவை. மஞ்சள் திறமுள்ள இம் முருங்கை மரத்தின் இலைச்சாறு, உடம்பிற்கு குளிர்ச்சி பயக்கும் நாட்பட்ட கோழையைப் போக்கும். மலத்தை இளக்கும் இம்மரத்தின் இலையை வதக்கி நாட்பட்ட அடிப்பட்ட வெளிப்புண்கணில் வைத்துக் கட்டினால், விரைவில் ஆறும். ஈளை, இருமல், சிணுக்குருமல் போன்ற நோய்களுக்கு, இம் முருங்கை மர இலையினின்று வடித் தெடுக்கப்பட்ட சுருக்குநீர் (கியாழம்); கைகண்ட மருத்தென்று சாம்பசிவ மருத்துவ அகரமுதலி கூறும்.]
தவட்டை	தவட்டை tavaṭṭai, பெ. (n.) கபிலப்பொடி (L);; kamela dye.

தவடுமரம்	தவடுமரம் tavaḍumaram, பெ. (n.) தவசுமரம் பார்க்க;see tavašu-maram (செ.அக);. [தவடு + மரம்.]
தவடை	தவடை tavaḍai, பெ. (n.) கன்னம், தாடை; chcek, jaw. தெ. தவட, க. தவடெ [செவிடு → செவிடை → தவிடை → தவடை.]
தவடைசுத்தி	தவடைசுத்தி tavaḍaisutti, பெ. (n.) கன்னத்தில் விழும் அறை; a slap on the cheek. [தவடை + சுத்தி.]
தவண்	தவண்1 tavaṇ, பெ. (n.) கடித்த இடத்திலேயே நஞ்சு தங்குமாறு இடும், சுண்ணாம்புவட்டம் அல்லது கயிற்றுக்கட்டு (யாழ்ப்);; circle drawn with lime, or string tied round a limb, above the site of a poisonous bite with incantations to stop the spread of the poision. [தங்கு → தகு → தகன் → தவண். தகன் → தவண்.] தவண்2 tavaṇ, பெ. (n.) தகன், கிழங்கு விழுந்த பனங்கொட்டையின் உள்ளீடு; white pulpy matter in the palmyra nut. [தகன் – தவண்.]
தவண்டைப்படு-தல்	தவண்டைப்படு-தல் davaṇḍaippaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) தவண்டையடி-,2. (யாழ்ப்.); பார்க்க;see tavanda-y-adi-2. [தவண்டை + படு-.]
தவண்டையடி-த்தல்	தவண்டையடி-த்தல் tavaṇḍaiyaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நீர்விளையாடுதல்; to splash and play in the water, as children. 2. வறுமைப்படுதல்; to be in straits. [தவண்டை + அடி-.]
தவண்டையாடு-தல்	தவண்டையாடு-தல் davaṇṭaiyāṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) தவண்டையடி-. 2 பார்க்க:see tavandai-y-aglli-. 2. [தவண்டை + ஆடு-.]
தவணியம்	தவணியம் tavaṇiyam, பெ. (n.) கந்தகம்; sulphur (சா.அக.);. [தகன் → தகண். எரிப்பது. தகணியம் → தவணியம்.]

தவணை	தவணை1 tavaṇai, பெ. (n.) 1. சட்டம் பதிக்குங் காடி; joint, in carpentry. 2. கட்டுப்பானைத் தெப்பம் (வின்.);; raft or float for crossing rivers, especially one made of earthen pots and bamboos. [கவம் = காடி. கவண் →தவண் → தவணை.] தவணை2 tavaṇai, பெ. (n.) 1. தொகை செலுத்துதல் முதலியவற்றிற்கு ஏற்படுத்திய கெடு; limited time, fixed term for payment of a due or instalment, period of revenue collection, especially of land tax. உறுவன்கூறுந் தவணை யன்றாதலாலே" (சேதுபு. வேதாள. 70);. இந்த மின்விசிறியைத் தவணை முறையில் வாங்கினேன் (இக்.வ.);. வங்கியில் வாங்கிய கடனைப் பத்துத் தவணைகளில் செலுத்திவிட வேண்டும் (உ.வ.); 2. தடவை, முறை; occasion, number of times. எத்தனை தவணைதான் இந்தத் திரைப்படத்தைப் பார்ப்பது? (உ.வ.);. தெ. தவந, ம, தவண [தவண் → தவணை.]
தவணைக்கடை	தவணைக்கடை tavaṇaikkaḍai, பெ. (n.) நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டியார்களின் வட்டிக்கடை (தஞ்சை.);; banking house of a Nattukkö!ai šesti. [தவணை + கடை.]
தவணைக்கணக்கு	தவணைக்கணக்கு tavaṇaikkaṇakku, பெ. (n.) கெடுவிற் செலுத்தற்குரிய நிலவரியின் கணக்கு; periodical accounts of land-revenues. [தவணை + கணக்கு.]
தவணைக்காடி	தவணைக்காடி tavaṇaikkāṭi, பெ. (n.) வரி வகை; a kind of tax. "தவணைக்காடி யென்றும்" (S. I I V. 383);. [தவணை + கரடி.]
தவணைக்கிரயம்	தவணைக்கிரயம் tavaṇaikkirayam, பெ. (n.) தவணைக்குள் ஒத்தித்தொகை செலுத்தா விடில், ஒத்திக்காரனுக்கே நிலம் உரிமையாவது என்ற, கட்டுப்பாட்டிற்குட்பட்ட ஒற்றி: mortgage by conditional sale. [தவணை + கிரயம்.]
தவணைகேட்டல்	தவணைகேட்டல் tavaṇaiāṭṭal, பெ. (n.) தவணை2 பார்க்க:see tavanai. [தவணை + கேட்டல்.]

தவணைச்சீட்டு	தவணைச்சீட்டு tavaṇaiccīṭṭu, பெ. (n.) கெடு வைத்தெழுதிய ஓலை; bond specifying a fixed term. [தவணை + சிட்டு.]
தவணைசெலுத்து-தல்	தவணைசெலுத்து-தல் davaṇaiseluddudal, 5 செகுன்றாவி. (v.t.) முறையாகச் செலுத்துதல்; to be paid instalments. பொன்னட்டிகைக்கு மூன்றாவது தவணை செலுத்த யாரிடம் போய் கடன் பெறுவது? (உ.வ.);. [தவணை + செலுத்து-.]
தவணைத்திரட்டு	தவணைத்திரட்டு tavaṇaittiraṭṭu, பெ. (n.) விளைச்சல்வரி தண்டும் கணக்கு (நாஞ்.);; kistbundy or account showing the demand and collection of cach kist. [தவனை + திரட்டு = ஒவ்வொரு அறுவடைக் காலத்தும், தவணை முறையிற் செலுத்தும் வரி.]
தவணைப்பணம்	தவணைப்பணம் tavaṇaippaṇam, பெ. (n.) கெடுப்படி செலுத்தவேண்டிய தொகை; money payable in instalments, periodical payment. "கருது நிலுவைப்பணந் தவணைப் பனங்கள் கொடுத்தும்" (திருவேங் சத 28 தொலைக்காட்சிப் பெட்டிக்கு இரண்டாவது தவணைப் பணம் கட்ட வேண்டும் (இக்.வ.);.); [தவணை + பணம்.]
தவணைப்புளி	தவணைப்புளி1 tavaṇaippuḷi, பெ. (n.) தவனப்புளி (நெல்லை); பார்க்க;see tavana-p- puli. [தவணை + புளி.]
தவணைப்பொருத்து	தவணைப்பொருத்து tavaṇaipporuttu, பெ. (n.) கதவுநிலை முதலியவற்றிலுள்ள சந்து; a groove or mortise on the top of a gate or doorpost. [தவணை + பொருத்து.]
தவணைபார்-த்தல்	தவணைபார்-த்தல் tavaṇaipārttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) விளைச்சல் கணக்குப் பார்த்தல்; to record and inspect the register of growing crops. [தவணை + பார்-.]
தவணைமறியல்	தவணைமறியல் tavaṇaimaṟiyal, பெ. (n.) குறிப்பிட்ட காலம்வரை அடைக்குஞ் சிறைக் காவல் (யாழ்ப்.);; imprisonment for a limited term. [தவணை + மறியல்.]
தவணைமுடக்கம்	தவணைமுடக்கம் tavaṇaimuḍakkam, பெ. (n.) நிலவரி தண்டும் கணக்கு (நாஞ்);; annual account showing particulars of the demand, collection and balance of land-revenue, arrears and current. [தவணை + முடக்கம்.]

தவணைமுறை	தவணைமுறை tavaṇaimuṟai, பெ. (n.) மொத்தமாகச் செலுத்தவேண்டிய பணத்தை வகைப்படுத்தி முறையாகப் பகுத்துக் கொண்டு, குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் செலுத்துவது; hire-purchase. இந்த வீட்டு மனையைத் தவணைமுறையில் வாங்கினேன் (உ.வ.);. [தவணை + முறை.]
தவணையுண்டி	தவணையுண்டி tavaṇaiyuṇṭi, பெ. (n.) கெடுவில் கொடுத்தற்குரிய உண்டியற் சீட்டு; bill of exchange payable at a fixed period after presentation. [தவணை + உண்டி.]
தவணை வட்டி	தவணை வட்டி tavaṇaivaṭṭi, பெ. (n.) வரையறுக்கப்பட்ட கெடுவுக்குள் திரும்பக் கொடுக்கும் பணத்துக்குரிய வட்டி (இ.வ.); interest on fixed deposit. [தவணை + வட்டி. குறிப்பிட்ட காலத்திற் குரிய வட்டி.]
தவத்தர்	தவத்தர் tavattar, பெ. (n.) முனிவர்; ascetics. "தவத்த ரிரப்பெனக் கொண்டுசென்று குறுகினர்" (கந்தபு. த்துசியுத். 58.);. [தவம் → தவத்தர் = தவ நிலையில் எஞ்ஞான்றும், மூழ்கியிருப்பவர், ஒருகா தவம் + அத்து + அர் → தவத்தவர்.]
தவத்தி	தவத்தி tavatti, பெ. (n.) 1. தவப்பெண்; female ascetic. 2. மாதாகோயில் வேலைக்காரி; female care-taker in a Roman Catholic church. [தவம் → தவத்தி.]
தவத்திரு	தவத்திரு tavattiru, பெ. (n.) சிவணிய மடங்களின் தலைவருக்கு வழங்கும் முன்னடை வணக்கத்திற்குரிய என்னும் பொருளடை; title for the head of Saiva mutt meaning 'His Holiness'. [தவம் + திரு.]
தவந்து	தவந்து tavandu, பெ. (n.) தவசம் (யாழ். அக.);. grain. [தவம் – தவந்து.]

தவநிலை	தவநிலை tavanilai, பெ. (n.) தவச்செயல்: performance of penance. "அருச்சுன்ன் தவ நிலைச் சருக்கம்" (பாரத.);. [தவம் + நிலை.]
தவப்பழி	தவப்பழி tavappaḻi, பெ. (n.) நினைத்ததைப் பிறரிடம் பெறற்பொருட்டுக் கொலைப் பட்டினி கிடக்கை (கல்.);; hunger-strike. மறுவ, உண்ணாநோன்பு [தவம் + பழி.]
தவப்பள்ளி	தவப்பள்ளி tavappaḷḷi, பெ. (n.) முனிவர் தவச்சாலை; hermitage. "எய்தினாள். தவப்பள்ளியே" (சீவக. 347);. மறுவ, தவச்சாலை [தவம் + பள்ளி.]
தவப்பெண்	தவப்பெண் tavappeṇ, பெ. (n.) மடத்தில் வாழும் பெண், கன்னிப்பெண்; a virgin separated from the world-Nun (சா.அக.);. [தவம் + பெண்.]
தவபோடகம்	தவபோடகம் tavapōṭagam, பெ. (n.) ஆவிரை; tanners cassia (சா.அக.);.

தவம்	தவம்1 tavam, பெ. (n.) 1. பற்றை நீக்கி, உடலை வருத்திக்கொண்டு, கடவுளை வழிபடுகை; penance, religious austerities. "தவஞ்செய்வார் தங்கருமஞ் செய்வார்" (குறன், 266);. இறவாவரம் வேண்டித் தவம் இருப்பவரை இக்காலத்தில் காண்பதரிது (இ.வ.); தவமிருந்து பெற்றபிள்ளை தாய்க்குச் சோறு போடவில்லை (உ.வ.); தலைவரைப் பார்க்கக் கட்சித் தொண்டர்கள் தவம் கிடக்க வேண்டியதாயிருந்தது. (இக் வ.);. 2. நல்வினை (புண்ணியம்);; result of menitorious decds. "தவந்துர் மருங்கிற் றனித்துய ருழந்தோய்" (சிலப். 14: 26);. 3. இல்லறம்; householder's life, dist. fr. narravam. "தவஞ்செய்வார்க்கு மஃதிடம்" (சீவக. 77);. 4. கற்பு; chastity. "தேவியுள்ளத் தருந்தவ மமையச் சொல்லி" (கம்பரா. திருவடி. 9);. 5. தவத்தைப் பற்றிக் கூறும் கலம்பகவுறுப்பு; a section of the kalanpagam poem dealing with ta vam. 6. வெப்பம்; heat. தவி → தவம் = உடலை எரித்தாற்போல் வருத்துந் துறவறப் பயிற்சி;வெப்பத்தால் உடலை வருத்தி ஐம்புலனை அடக்குதல் "உற்ற நோய் நோன்றல் உயிர்க்குறுகண் செய்யாமை அற்றே தவத்திற் குரு" - குறள். 261. (திரு. தமி.
தவம	தவம3 tavama, பெ. (n.) 1. காடு; forest. 2 வெண் கருங்காலி; a whitish black wood.
தவம்புரிமாதர்	தவம்புரிமாதர் tavamburimātar, பெ. (n.) கலைமான்; the male red deer. முற்காலத்தே காட்டில் தவமியற்றும் மரபு காட்டில் வாழும் மானையும் தவமியற்றுதல் எனும் பொருண்மையில் குறித்திருக்கலாம். [தவம்புரி + மாதர் – தவம்புரிமாதர்.]
தவமுதல்வி	தவமுதல்வி davamudalvi, பெ. (n.) தவமுதுமகள் பார்க்க;see tava-mudu-magal "இருந்தவ முதல்வியொடு பின்னையு மல்லிடைப் பெயர்ந்தனர்" (சிலப். 13: 135);. [தவம் + முதல்வி.]
தவமுதுமகள்	தவமுதுமகள் davamudumagaḷ, பெ. (n.) தவத்தில் முதிர்ந்தவள்; a female ripe in asceticism. "உரிமையோடு பயின்றாளொரு தவமுது மகளைவிட்டு" (குறன், 501, உரை);. [தவம் + முதுமகள்.]
தவமுதுமகன்	தவமுதுமகன் davamudumagaṉ, பெ. (n.) தவத்தில் முதிர்ந்த முனிவன்; a male ripe in asceticism, "தவமுதுமகனொடு கருமங் கூறி" (பெருங். இலாவாண 20: 69);. [தவம் + முதுமகன்.]

தவமுருங்கை	தவமுருங்கை tavamuruṅgai, பெ. (n.) தவசு;see ta vasu-murtuiiigai. [தவம் + முருங்கை.]
தவயாகம்	தவயாகம் tavayākam, பெ. (n.) ஐவகை வேள்வி செய்து மேற்கொள்ளும் நோன்பு; performance of penance or religious austerities, as a sacrifice, one of five kinds of velvi. "தவயாகமாவது உடல்வாடச் சாந்திராயண முதலிய விரதங்களை யனுட்டித்தல்" (சிவதரு. ஐவகை. 2. உரை);. [தவம் + யாகம்.]
தவராசம்	தவராசம் tavarācam, பெ. (n.) வெள்ளைச் சருக்கரை (மூ.அ.);; white sugar from Arabian manna. [தவர் → தவராசம்.]
தவராசன்	தவராசன் tavarācaṉ, பெ. (n.) தவராசம் பார்க்க;see tavarasam. [தவம் + ராசன்.]
தவருக்கம்	தவருக்கம் tavarukkam, பெ. (n.) வடமொழியில், தகர ஒலி நான்கும் நகரம் ஒன்றும் ஆகிய ஐந்து எழுத்துகள்; the dental series in Sanskrit ai-varukkam. [த + வருக்கம்.]

தவல்	தவல்1 davalludal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) நீங்குதல்; to leave, depart. "அழுங்க றவலா வுள்ள மொடு" (மணிமே. 4: 119);. [தவல் – தவல்(லு);-.] தவல்2 taval, பெ. (n.) 1. குறைவு; diminishing, decreasing. "தவலருங் கருநீர்க் குண்டகழ்" (கல்லா. 54, 38);. 2. கேடு; failure. "தவலருஞ் செய்வினை" (கலித். 19);. 3. குற்றம்; fault. "தவலருந் தொல்கேள்வி" (நாலடி. 137);. 4. இறப்பு; death. "அவலமறுசுழி மறுகலிற் றவலே நன்று" (புறநா. 238:18);. 5. வறுமையால் வருந்துகை; suffering from poverty. "தவலுங் கெடலு நணித்து" (குறள், 856);. க. தவு
தவலம்	தவலம் tavalam, பெ. (n.) 1. அவுபல செய்நஞ்சு (யாழ். அக.);; an arsenic. 2. புறா வகை; a kind of dove. [தவல் + அம் → தவலம்.]
தவலல்	தவலல் tavalal, பெ. (n.) தவல்2 - 1, 4 பார்க்க;see ta val2 -1. 4. [தவல் + அல் → தவலல்.]
தவலி	தவலி tavali, பெ. (n.) 1. எருது; bull. 2 ஒரு மீன்; a kind of fish. 3. வெள்ளை ஆ; white cow. 4. வெண்ணிறம்; white colour (சா.அக.);. [தவல் → தவலி.]
தவலிமன்	தவலிமன் tavalimaṉ, பெ. (n.) வெண்ணிறம்; white colour (சா.அக.);. [தவலி – தவலிமன்.]

தவலை	தவலை tavalai, பெ. (n.) அகன்ற வாயுடைய மாழையாலான ஏனவகை; metallic pot with a wide mouth. தெ. தபெல; க. தபெலே;ம. தவல [தவ → தவலை.]
தவலைச்செம்பு	தவலைச்செம்பு tavalaiccembu, பெ. (n.) செம்புவகை; a kind of vessel. [தவலை + செம்பு.]
தவலைப்பானை	தவலைப்பானை tavalaippāṉai, பெ. (n.) தவலை (நெல்லை); பார்க்க;see tavalai. [தவலை + பானை.]
தவலையடை	தவலையடை tavalaiyaḍai, பெ. (n.) தவலையிலிட்டுச் சமைத்த அடை வகை; rice-cake cooked in a tavalai. [தவலை + அடை - தவலையடை. ஒருகா. தவளையடை → தவலையடை. தவளை போன்று தட்டையாயும், சிறிது தடித்து முள்ள வடை.]
தவலோகசீவன்	தவலோகசீவன் tavalōkacīvaṉ, பெ. (n.) காந்தம்; magnet (சா.அக.);. [தவம் + Skt. லோகசீவன்.]
தவலோகம்	தவலோகம் tavalōkam, பெ. (n.) மேலேழுலகத்துள் ஆறாவது; an upper world, sixth of mel-el-ulagam. "தவலோகங் கடந்துபோய்" (திருவிளை. மலயத்துவ. 28);. [தவம் + Skt. லோக.]
தவவிளக்கு	தவவிளக்கு tavaviḷakku, பெ. (n.) தவமாகிய பெருவிளக்கு (முக்காலத்தையும் விளக்க வல்லது);; penance, considered as a light illuminating the past, present and future. "எதிர்வது மிறந்தது மெய்திநின்றது மதிர்வறு தவவிளக்கெறிப்பக் கண்டவன்" (சீவக. 2850);. [தவம் + விளக்கு.]
தவவீரர்	தவவீரர் tavavīrar, பெ. (n.) தவம் இயற்றுவதில் வீரராயுள்ள முனிவர்; sages, as heroic in performing austerities. "தவவீரர் திசை சிலம்பத் துதியோதி" (சீவக. 3104);. மறுவ. தவத்தர் [தவம் + வீரர்.]

தவவேடம்	தவவேடம் tavavēṭam, பெ. (n.) முனிவர் கோலம்; ascetic's garb or guisc. "தகவில தவவேடம்" (கம்பரா. வனம்புகு 24);. மறுவ. தவக்கோலம் [தவம் + வேடம்.]
தவவேள்வி	தவவேள்வி tavavēḷvi, பெ. (n.) தவத்தில் செய்யப்படும் வேள்வி (யாகம்); (சி.சி. 8:23, சிவஞா..);; performance of penance or religious austeritics, as a sacrifice, one of aivagai-velvi. [தவம் + வேள்வி.]
தவழ்-தல்	தவழ்-தல் tavaḻtal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஊர்தல், நகர்தல்; to creep, crawl, as infants, lizards, snakes. "தங்கள் பாடியில் வளர்ந்துமா மருதிடைத் தவழ்ந்த... கருணையங்கடலே" (பாரத. கிருட்டிணன். 91);. குழந்தை மெல்லத் தவழ்ந்து வந்து தந்தையின் கால்களைக் கட்டிக் கொண்டது. (உ.வ.);. 2. தத்துதல்; to leap and flow, as waves. "ஒதங் கரைதவழ்நீர் வேலியுலகினுள்" (பு.வெ. 8: 9);. 3. பரத்தல்; to extend, traverse, spread on all sides. 'உடன்று நோக்கும்வா யெரிதவழ" (புறநா. 38:5);. க. தெவள் [தவ → தவழ்-.]
தவழ்கரடி	தவழ்கரடி tavaḻkaraḍi, பெ. (n.) விலங்கு வகை; badger, Indian ratel, Mellivora indica, as a creeping bear. [தவதும் + கரடி.]
தவழ்சாதி	தவழ்சாதி tavaḻcāti, பெ. (n.) தவழுயிரி பார்க்க;see tavaluyiri. [தவழ் + சாதி.]
தவழ்புனல்	தவழ்புனல் tavaḻpuṉal, பெ. (n.) மெல்லச் செல்லும் ஆற்று நீர்; water of a stream flowing gently. "தவழ் புனலிருதுாணி" (தைலவ. தைல. 13);. [தவழ் + புனல்.]
தவழ்வன	தவழ்வன tavaḻvaṉa, பெ. (n.) தவழுயிரி பார்க்க;see tavvaluyiri. [தவம் → தவழ்வன.]

தவழவாங்கிக்கட்டு-தல்	தவழவாங்கிக்கட்டு-தல் davaḻvāṅgikkaṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. மாட்டுக்காலைக் கழுத்துடன் பிணைத்துத் தளைதல்; to tic a bullock's neck to its forelegs to prevent straying. 2. தண்டனையாக சிறுவரின் கால்விரலையும் கழுத்தையும். கயிற்றால் பிணைத்தல்; to tic a string binding the neck of a boy and his toe together, as a punishment. மறுவ. தாழக்கட்டுதல் [தவழ் + அ + வாங்கிக்கட்டு-.]
தவழவாங்கு-தல்	தவழவாங்கு-தல் davaḻvāṅgudal, 5 செகுன்றாவி (v.t.) 1. ஒருவனைக் குனியவைத்து துன்புறுத்தி அவன்சொத்து முழுமையும், தமதாக்கிக் கொள்ளுதல் (யாழ்ப்.);; to deprive a person of all his property, holding him down and robbing him. 2. மிகுதியாக வேலை கொடுத்து ஒருவனை வாட்டுதல் (இ.வ.);; to wearya person by over work. மறுவ. தாழவாங்குதல் [தவம் + அ + வாங்கு-.]
தவழுயிரி	தவழுயிரி tavaḻuyiri, பெ. (n.) ஊர்ந்து செல்லும் உயிரினம்; class of creatures that more slowly on all fours. ஊருயிரி. [தவழ் + உயிரி.]
தவளச்சங்கு	தவளச்சங்கு tavaḷaccaṅgu, பெ. (n.) வெண்சங்கு; white conch (சா.அக.);. [தவனம் + சங்கு.]
தவளசத்திரம்	தவளசத்திரம் tavaḷasattiram, பெ. (n.) அரசர்க்குரிய வெண்கொற்றக்குடை; white umbrella, one of the insignia of royalty. "தவளசத்திரத்தையுமுடைய வேந்தற்கு" (பு.வெ. 9, 23, உரை);. [தவனம் + சத்திரம்.]
தவளத்திசைநாதம்	தவளத்திசைநாதம் tavaḷattisainātam, பெ. (n.) தவளச்சங்கு பார்க்க;see tavala-c-cangu. [தவளம் + திசைநாதம்.]
தவளத்தொடை	தவளத்தொடை tavaḷattoḍai, பெ. (n.) தும்பைமாலை (காளத். உலா, 132);; garland of tumpai flowers. [தவளம் + தொடை.]
தவளநிறக்காக்கணம் t	தவளநிறக்காக்கணம் t tavaḷaniṟakkākkaṇam, பெ. (n.) வெள்ளைக்காக்கணம்; clitoria ternatia bearing whitc flowers (சா.அக.);. [தவளதிறம் + காக்கணம்.]

தவளநீறு	தவளநீறு tavaḷanīṟu, பெ. (n.) வெண் சாம்பல்; white ash. [தவளம் + நீறு.]
தவளபக்கம்	தவளபக்கம் tavaḷabakkam, பெ. (n.) வெண்ணாரை; white crane (சா.அக.);. [தவளம் + பக்கம்.]
தவளபாடலி	தவளபாடலி tavaḷapāṭali, பெ. (n.) வெண்மை; white trumpet flower trce (சா.அக.); [தவளம் + பாடலி.]
தவளம்பண்ணி	தவளம்பண்ணி tavaḷambaṇṇi, பெ. (n.) காட்டுத் துளசி; wild-basil. [தவளம் + பண்ணி.]
தவளமா கை	தவளமா கை tavaḷamākai, பெ. (n.) வெண்ணிறமாக மாறுகை; becoming white. [தவனம் = வெண்மை. தவளம் → தவளமாகை.]
தவளமாய்நீறு-தல்	தவளமாய்நீறு-தல் davaḷamāynīṟudal, 5 செகுன்றாவி (v.t.) 1. வெண்சாம்பலாய் போதல்; to be reduce to white ashes. 2. துகளாகுதல்; to become a full calcined powder. [தவளம் + ஆய் + நீறு-.]
தவளமிருத்திகை	தவளமிருத்திகை tavaḷamiruttigai, பெ. (n.) 1. சுண்ணாம்பு (யாழ்.அக.);; limc. 2. வெள்ளை நஞ்சு; white arsenic. 3. வெள்ளைமணல்; white sand (சா.அக.);. [தவளம் = வெண்மை. தவளம் + மிருத்திகை.]
தவளமிளகு	தவளமிளகு tavaḷamiḷagu, பெ. (n.) வெண் மிளகு; white-pepper (சா.அக.);. [தவளம் = வெண்மை. தவளம் + மிளகு.]
தவளவருணம்	தவளவருணம் tavaḷavaruṇam, பெ. (n.) தோல் நோய், இணைவிழைச்சு (மேக);நோய் 18 வகைகளுளொன்று; one of the 18 venerial diseases (சா.அக.);. [தவளம் + வருணம்.]

தவளவைசூரி	தவளவைசூரி tavaḷavaicūri, பெ. (n.) ஒரு வகை அம்மை நோய்; a kind of smallpox (சா.அக.);. [தவளம் + வைசூரி.]
தவளாங்கம்	தவளாங்கம் tavaḷāṅgam, பெ. (n.) 1. வெண்ணிறமானவுடம்பு; white body. 2. வெளுத்தவுடம்பு; pale-body. [தவளம் + அங்கம். தவளம் = வெண்மை, ஒருகா. தவளங்கம் → தவளாங்கம்.]
தவளாம்பரி	தவளாம்பரி tavaḷāmbari, பெ. (n.) தலைமைப் பண்களுளொன்று (மேளகருத்தாக்களு ளொன்று); (சங்.சந். 47);; a primary raga.
தவளாமுரிகம்	தவளாமுரிகம் tavaḷāmurigam, பெ. (n.) சிறுநீரக நோய்களிளொன்று; a disease of the kidneys. [தவளாமுரிகம் = சிறுநீரில் மிகுதியான உப்புடன், முட்டையின் வெண்கருவைப் போல் நீர் பிரியும், நோய் என்றும் சா.அக. கூறும்.]
தவளிதம்	தவளிதம் davaḷidam, பெ. (n.) வெண்மை (வின்);; whiteness. [தவளி-தவளிதம்.]
தவளை	தவளை tavaḷai, பெ. (n.) நீண்ட பின்னங் கால்களால் நிலத்தில் தாவியும், நீரில் நீந்தியும் செல்லும் உயிரி; animals of the frog and toad variety, Batrachiaccandata. "தவளைத் தண்டுறை கலங்கப் போகி" (பெருங். மகத. 3:21);. க., ம. தவள வ. மண்டுகம் [தவழ் → தவள் → தவளை = தாவிச் செல்வதால் பெற்றபெயர். சதுப்புநிலத்தில் பூச்சி புழுக்களைத் தின்று வாழுந் தன்மைத்து, வேனிற்காலத்தே வயற் பொந்துகளில் வாழும். காலற்ற சிறு தவணை, நீண்ட வாலின் உதவியால் உலா வரும் அழுகிய பொருட்களையுந் தின்னுந் தன்மைத்து என்று சா. அக. கூறும்.] தவளை வகைகள்: 1. துடுப்புக்கால் தவளை; 2. மிடர்த்தவளை; bull frog. 3. சொறியாந்தவளை; flying frog. 4. குளத்துத்தவளை; tank frog. 5. கிணற்றுத்தவளை; well frog. 6. பச்சைத்தவளை; green frog. 7. மணற்றவளை; sand frog. 8. சிறுதவளை; small frog. 9. சிவப்புத்தவளை; red frog. வறட்டுத்தவளை

தவளைக்கடி	தவளைக்கடி tavaḷaikkaḍi, பெ. (n.) 1. சொறிப் புண்வகை (தஞ். சர. Iii, 159);; a kind of cruption. 2. தவளைக் கடியினால் உண்டாகும் ஒருவகை நோய்; a kind of frog bite disease (சா.அக.); [தவளை + கடி.]
தவளைக்கல்	தவளைக்கல் tavaḷaikkal, பெ. (n.) சொறிக்கல் (வின்); laterite. மறுவ, இரும்பகக்களிமண் [தவளை + கல்.]
தவளைக்காய்	தவளைக்காய் tavaḷaikkāy, பெ. (n.) 1. தவளை; frog. 2. நீரில் தத்திச் செல்லும்படி எறியுங்கல்; flat tile ricochetting on the water. 3. புடைத்தல் முதலியன செய்யும்போது, மேற்கையில் எழும்பித் தோன்றிமறையுந் தன்மையுள்ள சதைத் திரட்சி; swelling of the biceps, as caused by a blow. [தவழ் → தவளை + காய்.]
தவளைக்கால்	தவளைக்கால் tavaḷaikkāl, பெ. (n.) தவளைக் குரங்கு (வின்.);;see tavalai-k-kuraigu. [தவளை + கால்.]
தவளைக்கிண்கிணி	தவளைக்கிண்கிணி tavaḷaikkiṇkiṇi, பெ. (n.) தவளைபோல் ஒலிக்கும் கிண்கிணி கொண்ட காலணிவகை (சீவக. 2481);; an anklet with bells giving the sound of a frog's croak. "தவளைக் கிண்கிணி ததும்பு சீறடியர்" (பெருங். உஞ்சைக். 46.);. [தவளை + கிண்கிணி.]
தவளைக்குஞ்சு	தவளைக்குஞ்சு tavaḷaikkuñju, பெ. (n.) தவளைக்குட்டி பார்க்க;see tavalai-k-kutti. [தவணை + குஞ்சு.]
தவளைக்குட்டம்	தவளைக்குட்டம் tavaḷaikkuṭṭam, பெ. (n.) தோல்நோய், ஒருவகைப்பெருநோய்; a variety of leprosy (சா.அக);. [தவணை + குட்டம்.]
தவைளைக்குட்டி	தவைளைக்குட்டி tavaiḷaikkuṭṭi, பெ. (n.) தவளையின் இளைமை; tadpole, periwinkle. "தவளைக் குட்டியென வரும்" (தொல். பொருள். 561: உரை);. [தவளை + குட்டி.]

தவளைக்குரங்கு	தவளைக்குரங்கு tavaḷaikkuraṅgu, பெ. (n.) 1. பணிப்பூட்டுவகை (வின்.);; a kind of clasp in a chian, in jewellery. 2. கொக்கித்தாழ்ப்பாள்; hook for fastenting a door. 3. இரட்டைக் கொக்கி; double iron-hook for suspending, as a cradle. [தவளை + குரங்கு.]
தவளைச்சங்கு	தவளைச்சங்கு tavaḷaiccaṅgu, பெ. (n.) சொறிச்சங்கு; rough conch. [தவளை + சங்கு.]
தவளைச்சுக்கான்	தவளைச்சுக்கான் tavaḷaiccukkāṉ, பெ. (n.) கருஞ்சுக்கான்; a black lime stone. [தவணை + சுக்கான்.]
தவளைச்சினை	தவளைச்சினை tavaḷaicciṉai, பெ. (n.) தவளை வயிற்றுவுள்ள சினை; the ovum of a frog. [தவனை + சினை.]
தவளைச்சொறி	தவளைச்சொறி tavaḷaiccoṟi, பெ. (n.) சொறி புண்வகை; a kind of eruption. த. தவளைச்சொறி → வ. கண்டகரோகம் [தவணை + சொறி → தவளைச்சொறி. உடம்பரில் வலியோ புண்ணோ இல்லாமல், கருப்பாகத் தடிப்புடன், தாமரைக் கொடியின் சிறியமுள் போன்று தோற்றத்தரும் தோல்நோய்.]
தவளைதத்து-தல்	தவளைதத்து-தல் davaḷaidaddudal, 5 செ.கு.வி (v.i.) தத்திவிளையாடுதல் (வின்.);; to play at lcap frog. மறுவ. பச்சைக் குதிரையாடுதல் தவளைப் பாய்ச்சலாட்டம் தவளைப்பாய்த்து (நன்.); [தவளை + தத்து-.]
தவளைதின்னி	தவளைதின்னி davaḷaidiṉṉi, பெ. (n.) பறையருள் ஒரு பிரிவினர்; a subscct of Pariahs (G.Sm.D. I.I:ll0);. [தவளை + தின்னி.]
தவளைநஞ்சு	தவளைநஞ்சு tavaḷainañju, பெ. (n.) தவளை தோலில் உள்ள நஞ்சு; a poisonous principle contained in the skin of toads. [தவளை + நஞ்சு.]

தவளைநுரை	தவளைநுரை tavaḷainurai, பெ. (n.) முட்டையுடன் உள்ள தவளையெச்சில் (வின்.);; frog's froth containing spawn. [தவனை + நுரை.]
தவளைநோய்	தவளைநோய் tavaḷainōy, பெ. (n.) 1. வாழை நோய் வகை; a plantain disease. 2. காலை நீட்டுவிக்கும் மாட்டுநோய் வகை; a cattle disease that lengthens the foot. மறுவ, தவளைச்சுருட்டி [தவளை + நோய் → தவளைநோய். சொறித்தவளையின் மஞ்சள்தோல் போன்று சுருங்கியும், திட்டுதிட்டாய்த் தீய்த்தும் காணப்படும், வாழைமர நோய்.]
தவளைப்பாய்ச்சல்	தவளைப்பாய்ச்சல் tavaḷaippāyccal, பெ. (n.) தவளைப்பாய்த்து பார்க்க;see tavalai-p-payttu. [தவளை + பாய்ச்சல்.]
தவளைப்பாய்த்து	தவளைப்பாய்த்து tavaḷaippāyttu, பெ. (n.) நூற்பா நான்கனுள், தவளைப்பாய்ச்சல் போல இடைவிட்டுச் செல்லும் நிலை (நன். 19);; the principle of the frog's leap, whereby a Sittiram is so constructed as to have reference to the next but one that follows it, one of four šūt tira-nilai. மறுவ, தவளைப்பாய்ச்சல் [தவளை + பாய்த்து.]
தவளைமுகம்	தவளைமுகம் tavaḷaimugam, பெ. (n.) மூக்கால் ஏற்பட்ட சப்பைமுகம்; flatness of the face due to intra-nasal disease Frag face. [தவளை + முகம்.]
தவளைமூக்கடைப்பன்	தவளைமூக்கடைப்பன் tavaḷaimūkkaḍaippaṉ, பெ. (n.) மாட்டுநோய் வகை (மாட்டுவா. 32);; a cattle disease. [தவனை + மூக்கடைப்பன்.]
தவளையம்மை	தவளையம்மை tavaḷaiyammai, பெ. (n.) சின்ன அம்மை; measles (சா. அக);. [தவனை + அம்மை.]
தவளையுடம்பு	தவளையுடம்பு tavaḷaiyuḍambu, பெ. (n.) சொறியுடல்; body with eruptive itch. [தவனை + உடம்பு.]

தவளைவயிறு	தவளைவயிறு tavaḷaivayiṟu, பெ. (n.) பருத்த வயிறு; frog-belly. மறுவ, சூனவயிறு [தவளை + வயிறு.]
தவளைவாய்	தவளைவாய் tavaḷaivāy, பெ. (n.) அணிகலன் வகை (SI. 1. V, 212);; an ornament. [தவளை + வாய்.]
தவளைவெட்டு-தல்	தவளைவெட்டு-தல் davaḷaiveṭṭudal, 5 செ.கு.வி . (v.i.) கைமுண்டாவில் சதைதிரளும்படி குத்துதல் (இ.வ.);; to strike at the muscles of the arm so that they gather up into a protuberance. [தவளை + வெட்டு-.]
தவளோற்பலம்	தவளோற்பலம் tavaḷōṟpalam, பெ. (n.) வெள்ளாம்பல் (மலை);; Indian white water-lily. [தவளை + உற்பலம்.]
தவறனை	தவறனை tavaṟaṉai, பெ. (n.) place where liquor is sold or consumed. கள்ளுத் தவறனை (இ.வ.);.சாராயத் தவறனை (யாழ்ப்.);.
தவறவிடு-தல்	தவறவிடு-தல் davaṟaviḍudal, 18 செகுன்றாவி. (v.t.) 1. விடும்படி நேர்தல்; to miss. இந்தப் பேருந்தைத் தவறவிட்டால், அலுவலகத்திற்கு உரிய நேரத்திற்குப் போகமுடியாது? (உ.வ.);. 2. தொலைத்தல்; to lose. பொன் வளையலைத் தவறவிட்டு வந்து நிற்கிறாயே? [தவறு → தவற + விடு-.]
தவறாக	தவறாக tavaṟāka, கு.வி.எ. (adv.) தெரியாமல்; by mistake. உங்களிடம் தரவேண்டிய கடிதத்தைத் தவறாக அவரிடம் கொடுத்துவிட்டேன் (உ.வ.);. [தவறு + ஆக.]
தவறாமல்	தவறாமல் tavaṟāmal, பெ. (n.) 1. தவிர்த்து விடாமல்; without fail. திருமணத்தில், தாங்கள் தவறாமல் கலந்துகொள்ள வேண்டும் என்று நண்பர் கூறினார் (உ.வ.);. 2. மாறாமல்; without changing any. ஆண்டுதோறும் தவறாமல் நான் என்று சொந்த ஊருக்குச் செல்வேன் (உ.வ);. [தவறு + ஆம் + அல்.]

தவறிப்பேசு-தல்	தவறிப்பேசு-தல் davaṟippēcudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பிழைபடக் கூறுதல்; to slip of the tongue. [தவறி + பேசு-.]
தவறிப்போ-தல்	தவறிப்போ-தல் tavaṟippōtal, 5 செகுன்றாவி. (v.t.) 1. இறத்தல்; to pass away. அவருடைய தந்தை தவறிப்போய், ஆறு ஆண்டுகள் ஆகிறது (உ.வ.);. 2. காணாமற் போதல்; to be lost. திருவிழாவில் குழந்தை தவறிப் போய்விட்டது (உ.வ.);. [தவறு → தவறி + போ-.]
தவறு	தவறு1 davaṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தப்பி விழுதல்; to slip, miss, fall, tumble over, trip, lose one's hold. "உள்ளத்தன்பு தவறிலான் பொருட்டு" (திருவிளை. மெய்க்கா. 36);. 2. வாய்க்காமற்போதல்; to fail, miscarry, prove abortive. 3. வெற்றிவாய்ப் பிழத்தல்; to be unsuccessful. 4. குற்றப்டுதல்; to fail in duty, to fall from moral rectitude, to transgress, sin. 5. காணாமாற்போதுல்; to stray, lose the way, to belost. 6. பிழையாதல்; to err, mistake, blunder. கணக்குப் போடுவதில் தவறினான் (உ.வ.);. 7. சாதல்; to die. 8. குறைதல்; to fall short. தவறு2 davaṟudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) தாண்டுதல் (பிங்.);; to pass over, go beyond. [தரவு → தவல் → தவறு-.] தவறு3 tavaṟu, பெ. (n.) 1. பிழை
தவறுகம்	தவறுகம் tavaṟugam, பெ. (n.) எரிசாலை; a plant (சா.அக);. [தவறு → தவறுகம்.]
தவறுதல்	தவறுதல் davaṟudal, பெ. (n.) தவறு பார்க்க;see tavaru (கிரி. அக.);. [தவல் → தவறு.]

தவறுதலாக	தவறுதலாக davaṟudalāka, கு.வி.எ. (adv.) தவறாக பார்க்க;see lavarga. [தவறுதல் + ஆக.]
தவறை	தவறை tavaṟai, பெ. (n.) சிறுகப்பலிற் சங்கிலி சுற்றும் கருவீ; capstan, machine for winding up a cable in small craft (naut.);. தெ. தபற, [தவர் – தவறை.]
தவறைப்பாள்	தவறைப்பாள் tavaṟaippāḷ, பெ. (n.) தவறையைச் சுற்றாமல் நிறுத்தற்குரிய இருப்புப்பட்டை; short bar which acts as a catch to a windlass (naut.);. E. Paul [தவறை + பாள்.]
தவறைமூட்டான்	தவறைமூட்டான் tavaṟaimūṭṭāṉ, பெ. (n.) நங்கூரச்சங்கிலி; anchor-chain (naut.);. [தவறை + மூட்டான்.]
தவறைவாரி	தவறைவாரி tavaṟaivāri, பெ. (n.) கப்பலின் இருப்புக்கருவி வகை; handspike (naut.);. [தவறை + வாரி.]
தவன்	தவன்1 tavaṉ, பெ. (n.) தவசி; ascetic. "குலத் தலைவர் தவர்குறிப்புக் குறித்து ளார்போல்" (பெரியபு. புராணசா. 22); [தவம் → தவன்.] தவன்2 tavaṉ, பெ. (n.) தவம்1 பார்க்க;see tavam. religious austerity. "தவன்செயத் தவன்செய்த தவனென்" (கம்பரா. சூர்ப்ப: 18);. [தவம் → தவன் = தவஞ்செய்தவன். மாதவன் = பெருத்தவஞ் செய்தவன். "மாதவர் நோன்பு மடவார் கற்பும்" (மணிமே. 22, 208); (ல.வ. 16);.] தவன்3 tavaṉ, பெ. (n.) கணவன் (சூடா.);; husband. [தம் எனும் கருதற்கருத்து வேரடி. தம் → தமன் → தவன். அனைத்து நிலையிலும், அன்பினையும், அருளையுந் தத்து மனைவியைக் காத்து ஓம்புபவன். இல்லாளைக் காத்து, தவமியற்றுபவருக்கு உணவு தத்து வாழ்பவனே தவன்.]

தவனகம்	தவனகம் tavaṉagam, பெ. (n.) 1. தவனம்2 பார்க்க;see ta vanama. 2. மருக்கொழுந்து; warmwood, maidslove.
தவனகி	தவனகி tavaṉagi, பெ. (n.) 1. எரிபூடு; plant causing burning sensation. 2. எரியும்பூடு; burning bush. [தகன் → தவன் → தவனகி.]
தவனச்செட்டி	தவனச்செட்டி tavaṉacceṭṭi, பெ. (n.) செட்டி வகையினர் (S..I.I. viii. 98);; a sect of setti caste. [தவனம் + செட்டி.]
தவனட்சபுட்டம்	தவனட்சபுட்டம் tavaṉaṭcabuṭṭam, பெ. (n.) குயில்; Indian cuckoo. [தவன் + Skt. அட்சம் + புட்டம்.]
தவனட்சம்	தவனட்சம் tavaṉaṭcam, பெ. (n.) ஒரு மருந்துப் பூடு; a medicinal plant. [தவனம் + அட்சம்.]
தவனட்சமாசி	தவனட்சமாசி tavaṉaṭcamāci, பெ. (n.) இரவில் பூக்கும் சிறுவழுதலை; Indian night shade. [தவனட்சம் → தவனட்சமாசி.]
தவனத்திராவகம்	தவனத்திராவகம் tavaṉattirāvagam, பெ. (n.) வெடியக்காடி; nitric acid (சா.அக);, [தகனம் → தவனம் + திராவகம்.]
தவனப்புளி	தவனப்புளி tavaṉappuḷi, பெ. (n.) 1. மிளகாயும் உப்பும் சேர்த்திடித்த புளி; tamarind paste mixed with salt and chillies. 2. நுர்வேட்கையை நீக்கவல்ல புளி; acid preparation potent in quenching thirst. [தவனம் + புளி.]

தவனம்	தவனம்1 tavaṉam, பெ. (n.) 1. வெப்பம்; heat. "அனலூடே தவனப்படவிட்டு" (திருப்புகழ்த். 308L: 50);. 2. நீர்வேட்கை; thirst. "தவனமா பசியுடையவன்" (திருவிளை. அன்னக்:2);. 3. ஆசை; longing, desire. "தவனசலதியின் முழுகியே" (திருப்பு. 121);. 4. வருத்தம்; Distress. "தவனமூன் றடைந்து" (கைவல். தத். 12);. [தவி → தவம் → தவன்→ தவனம். தவம் = வெப்பம்.] தவனம்2 tavaṉam, பெ. (n.) 1. மருக்கொழுந்து; southern wood, s. sh., Artemisia abrotanum. 2. காஞ்சிரை (மாசிப்பத்திரி);; Indian absinth. 3. களைப்பு: fatigue (சா.அக.);. [தவன் – தவனம்.]
தவனம்தீர்-த்தல்	தவனம்தீர்-த்தல் tavaṉamtīrttal, 4 செகுன்றாவி. (v.t.) நாவறட்சியைத் தணித்தல்; to quench the thirst. மறுவ, தாகந்தணித்தல் [தவி → தவன் → தவனம் + தீர்-.]
தவனமடங்கல்	தவனமடங்கல் tavaṉamaḍaṅgal, பெ. (n.) தாகம் துரல்; thirst becoming quenched (சா.அக);. மறுவ, நாவறட்சியடங்கல் [தவனம் + அடங்கல்.]
தவனமாயிருத்தல்	தவனமாயிருத்தல் tavaṉamāyiruttal, பெ. (n.) தாகமாயிருத்தல்; being thirsty. மறுவ, நாவறட்சியாயிருக்கை [தவனம் + ஆய் + இருத்தல்.]
தவனன்	தவனன் tavaṉaṉ, பெ. (n.) 1. ஞாயிறு; Sun. 2. நெருப்பு; fire. மறுவ, வெய்யோன், பகலவன், கதிரவன், ஞாயிறு, சூரியன், காய்கதிர்ச்செல்வன். [தவம் → தவன் + அவன். தவம் = வெப்பம்.]

தவனாட்சவல்லி	தவனாட்சவல்லி tavaṉāṭcavalli, பெ. (n.) புன்குமரம்; tree (சா.அக.);, [தவனாட்சம் + வல்லி.]
தவனிபோதம்	தவனிபோதம் tavaṉipōtam, பெ. (n.) ஒருவகைப் புல்; a kind of grass (சா.அக.);. [தவனி + போதம்.]
தவனியம்	தவனியம் tavaṉiyam, பெ. (n.) பொன்; gold. "தவனியப் பைம் பூண்" (பெருங். இலாவண. 8, 169);. [தவன் + இயம் = தவனியம். தவன் = சூரியன்; ஞாயிறு போன்று ஒளிருவதால் பொன், தவனியம் எனப்பட்டது. 'அம்' அருமைப் பெயரீறு. ஒருகா. தமனியம் → தவனியம்.]
தவா	தவா tavā, பெ. (n.) தாதகி, காட்டத்தி; downy grisilea (சா.அக.);.
தவாக்கினி	தவாக்கினி1 tavākkiṉi, பெ. (n.) 1. தவத்தால் தோன்றும் கனல்; fire of austere penance. 2. தவஞ்செய்வதற்கு வளர்க்கும் தீ; fire kindled for doing penance. [தவம் + அக்கினி.] தவாக்கினி2 tavākkiṉi, பெ. (n.) காட்டுத் தீ (யாழ். அக.);; forest fire. [தவம் + அக்கினி. அழனி → அக்கினி.]
தவாங்கம்	தவாங்கம் tavāṅgam, பெ. (n.) தவப்புனைவு (மகாராஜா துறவு, 66);; hermit's garb. மறுவ தவவேடம் [தவம் + அங்கம் → தவாங்கம்.]
தவாட்சரி	தவாட்சரி tavāṭcari, பெ. (n.) தவாட்சொரி பார்க்க;see taviticori (சா.அக.);. [தவாட்சொரி → தவாட்சரி.]
தவாட்சொரி	தவாட்சொரி tavāṭcori, பெ. (n.) ஒரு பூண்டு; an unknown plant (சா.அக.);.

தவாணகம்	தவாணகம் tavāṇagam, பெ. (n.) காற்று; wind.
தவாநிலை	தவாநிலை tavānilai, பெ. (n.) உறுதிநிலை; stable condition (சா.அக.);. [தவு + ஆ. எ.ம.இ. நிலை. தவு = குன்றுகை, குறைகை..]
தவாவினை	தவாவினை tavāviṉai, பெ. (n.) வீடுபேறு; salvation, deliverance. 2. மலை; hill. mountain (செ.அக.);. [தவம் + ஆ (எ.ம.இடைநிலை); + வினை); ஒருகா தவம்வினை – தவாவிணை.]
தவாளி	தவாளி1 tavāḷittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கால்வாய் முதலியன தோண்டுதல் (யாழ்ப்.);; to make flutings or grooves, as in carpentry, to dig a channel. [துவாளி → தவாளி-.] தவாளி2 tavāḷittal, 4 செகுன்றாவி. (v.t..) தாக்குப்பிடிக்கவியலாது தத்தளித்தல் (புதுவை);; to be unable to manage. [தவு → தவா → தவாளி-.]
தவாளிப்பு	தவாளிப்பு1 tavāḷippu, பெ. (n.) எழுதகக்குழி (யாழ்ப்.);; cavity in a moulding, groove. [தவா → தவாளி → தவாளிப்பு.] தவாளிப்பு2 tavāḷippu, பெ. (n.) பார்வைக்கு மதிப்பாயிருக்கை (யாழ்ப்.);; maintaining a seemingly creditable appearance. [சமாளிப்பு → தவாளிப்பு.]
தவி-த்தல்	தவி-த்தல் tavittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. இல்லாமை பிற்றி வருந்துதல்; to be distressed, to pant for. "தாகத்தாற் றடுமாறித் தவித்தேநின்று" (சிவரக. பசாசு. 34);. 2. நீர்வேட்கையுண்டாதல்; to be feel thirst. தண்ணீர் தவிக்கிறது (உ.வ.); 3. இளைத்தல் (யாழ். அக.);; to be wearicd to languish. த. தவி – Skt. தப் [தவு → தவி-. தவித்தல் - வெப்பக் கருத்தினின்று கிளைத்த இச் சொல், தற்காலத்தே, மருத்துவச்செலவிற்குப் பணமின்றித் 'தவியாய்த் தவிக்கிறான்' போன்ற வழக்குகளில், வறுமைக் கருத்தையுங் குறித்தது.]
தவிசணை	தவிசணை tavisaṇai, பெ. (n.) கட்டில் (வின்.);; bed, cot. [தவிசு + அணை. தவிச = இருக்கை.]

தவிசம்	தவிசம் tavisam, பெ. (n.) 1. கடல்; sea. 2. மேலுலகம்; deliverance from rebirth.
தவிசு	தவிசு1 tavisu, பெ. n. 1. தடுக்கு முதலிய இருக்கை; small seat, stool, mat to sit on. "கோலத்தவிசின் மிதிக்கின்" (திருக்கோ. 238);. 2. பாய்; Mat. "செய்வினைத் தவிசின்" (சிலப். 16: 37); (வின்.); 3. மெத்தை (பிங்.);; matress. 4. யானை முதலியவற்றின் மேலிடும் மெத்தை (சூடா.);; cushion, padded seat, saddle, as on an elephant. "அடுகளிற் றெருத்தினிட்ட வண்ணப்பூந் தவிசுதன்னை" (சீவக. 202);. 5. பீடம் (பிங்.);: platform. மறுவ, சிற்றிருக்கை Pers. divasi [தவி → தவிச = தரையின் மீது அமரும் வண்ணம் அமைக்கப்படும் அமைப்பு.] தவிசு2 tavisu, பெ. (n.) நீர்மம்; distilled, liquid.
தவிட்டம்மை	தவிட்டம்மை taviṭṭammai, பெ. (n.) சின்னம்மை (இ.வ.);; chicken-pox, measles, rash. [தவிடு + அம்மை (தவிடு = சிறிய உலக்கையால் உரலில் இட்டுப் பொடியாக்கப்பட்ட கிடப்பதைக் குறிக்கும்);.]
தவிட்டான்	தவிட்டான் taviṭṭāṉ, பெ. (n.) பட்டைவிரசு வகை (யாழ். அக.);; rough ovate - leaved ivory - wood, m. tr., Ehretia lacvisaspera. as having fruit like bran.
தவிட்டுக்களி	தவிட்டுக்களி taviṭṭukkaḷi, பெ. (n.) தவிட்டாலாக்கிய களி; bran pap (செ.அக);. [தவிடு + களி.]
தவிட்டுக்கிளி	தவிட்டுக்கிளி taviṭṭukkiḷi, பெ. (n.) ஒருவகை வெட்டுக்கிளி; grasshopper, Attilabus, as bran-brown. ம. தவிட்டுக்கிளி [தவிடு + கிளி.]

தவிட்டுக்குஞ்சு	தவிட்டுக்குஞ்சு taviṭṭukkuñju, பெ. (n.) மீன் பூச்சியினங்களின் இளமை (வின்.);; young of frog of fish, larva of insects. மறுவ, மீன்பொடி தவிடு + குஞ்சு.]
தவிட்டுக்கூழ்	தவிட்டுக்கூழ் taviṭṭukāḻ, பெ. (n.) தவிட்டால் ஆக்கிய கூழ்; bran porridge (சா.அக.); [தவிடு + கூழ்.]
தவிட்டுக்கொய்யா	தவிட்டுக்கொய்யா taviṭṭukkoyyā, பெ. (n.) மரவகை (மலை);; hill guava, S. tr., Rhodomyrtus tomentosa. [தவிடு + கொய்யா.]
தவிட்டுச்செடி	தவிட்டுச்செடி taviḍḍuccedi, பெ. (n.) தவிட்டுக் கொய்யா (யாழ். அக.); பார்க்க;see tavittu-k- koyya. [தவிடு + செடி.]
தவிட்டுச்சோளம்	தவிட்டுச்சோளம் taviṭṭuccōḷam, பெ. (n.) சோளவகை (விவசா. 3.);; a kind of maize. [தவிடு + சோளம்.]
தவிட்டுண்ணி	தவிட்டுண்ணி taviṭṭuṇṇi, பெ. (n.) 1. ஆட்டு உண்ணிவகை (வின்.);; small sheep tick. 2 புதர்களில் வசிக்கும் உண்ணி; ticks frequenting woody places. 3. சிறுஉண்ணி; small tick. [தவிடு + உண்ணி.]
தவிட்டுநிறம்	தவிட்டுநிறம் taviṭṭuniṟam, பெ. (n.) தவிடு போன்ற மங்கல்நிறம்; brown, dun colour. மெ. தவிட்டுநிறம் [தவிடு + நிறம்.]
தவிட்டுப்பழம்	தவிட்டுப்பழம் taviṭṭuppaḻm, பெ. (n.) 1. சிறுநெல்லி; otaheite gooseberry. 2. தவிட்டுக் கொய்யா (மலை); பார்க்க;see tavittu-k-koyya. மறுவ. மலைநெல்லி [தவிடு + பழம்.]

தவிட்டுப்பாற்சொற்றி	தவிட்டுப்பாற்சொற்றி taviṭṭuppāṟcoṟṟi, பெ. (n.) ஒருவகைப் பூடு; a plant, Ruellia. [தவிடு + பாற்சொறி.]
தவிட்டுப்பிட்டு	தவிட்டுப்பிட்டு taviṭṭuppiṭṭu, பெ. (n.) ஒருவகைப் பண்ணிகாரம் (வின்.);; fired ball made of bran. ம. தவிட்டுப்பிட்டு [தவிடு + பிட்டு.]
தவிட்டுப்பில்லை	தவிட்டுப்பில்லை taviṭṭuppillai, பெ. (n.) வெண்ணிறமும் தவிட்டு நிறமும் கலந்திருக்கப் பெற்ற ஆ; cow, partly white and partly brown coloured. மறுவ. பில்லைக்காளை [தவிடு + பில்லை. புல்லை → பில்லை = மங்கிய மஞ்சள்நிறம், முதற்கண் வண்ணத்தைக் குறிக்கப் பயன்பட்ட தவிடு, பில்லை போன்ற சொற்கள், அந்நிறம் கொண்ட ஆவினையுங் குறித்து வழங்கின.]
தவிட்டுப்பு	தவிட்டுப்பு taviṭṭuppu, பெ. (n.) தவிட்டுமேனி பார்க்க;see tavittu-meni [தவிடு + உப்பு.]
தவிட்டுப்புறா	தவிட்டுப்புறா taviṭṭuppuṟā, பெ. (n.) தவிட்டு நிறமுள்ள சிறுபுறாவகை (பதார்த்த 909);; little brown dove, Turtur cambayensis. ம. தவிட்டுப்ராவு [தவிடு + புறா. பருந்து, பலாப்பழம் போன்ற மேலுதடும் கீழுதடும் ஒட்டிடப் பிறக்கும் எழுத்துகள், ப்ராந்து, பலாப்பழம் என்று தமிழ் மக்களல் பலுக்கப்படும். மேற்பல் வரிசையும் கீழுதடும் ஒட்டிவரும் வசுரமும் பசுரமும் போன்று இரண்டு உதடும் ஒட்டிவரும் மகரம் ஆகாமை அறிக.]
தவிட்டுப்பேன்	தவிட்டுப்பேன் taviṭṭuppēṉ, பெ. (n.) சிறுபேன் வகை (வின்.);; a kind of small lousc. [தவிடு + பேன்.]
தவிட்டுப்பொட்டு	தவிட்டுப்பொட்டு taviṭṭuppoṭṭu, பெ. (n.) 1. கழி பட்ட தவிடு; refuse of bran. 2. ஆடைகளின் பூச்சியரிப்பு (வின்.);; moth-eaten places in cloths. [தவிடு + பொட்டு.]
தவிட்டுமச்சி	தவிட்டுமச்சி taviṭṭumacci, பெ. (n.) செடிவகை (விவசா. 6);; a plant. [தவிதி + ஊமச்சி → தவிட்டுமச்சி.]

தவிட்டுமயிர்	தவிட்டுமயிர் taviṭṭumayir, பெ. (n.) 1. செம்பட்டமயிர்; brown hair. 2. முதன் முதலில் முளைக்கும் இறகு; first down of birds. [தவிடு + மயிர்.]
தவிட்டுமாக்களி	தவிட்டுமாக்களி taviṭṭumākkaḷi, பெ. (n.) தவிட்டுக்களி; bran pap. [தவிடு + மா + களி.]
தவிட்டுமுருங்கை	தவிட்டுமுருங்கை taviṭṭumuruṅgai, பெ. (n.) முருங்கைவகை (நாஞ்.);; a speeeies of horse-radish tree. [தவிடு + முருங்கை.]
தவிட்டுமேனி	தவிட்டுமேனி taviṭṭumēṉi, பெ. (n.) சவட்டுப்பு (யாழ். ஆக.);; carbonate of soda. மறுவ. கரிக்காடியுப்பு, கரியகை [தவிடு + மேனி.]
தவிட்டுவிலை	தவிட்டுவிலை taviṭṭuvilai, பெ. (n.) மிகக் குறைவான விலை (யாழ். அக.);; low nominal price. மறுவ. மலிவுவிலை, அடிமாட்டுவிலை [தவிடு + விலை.]
தவிட்டை	தவிட்டை1 taviṭṭai, பெ. (n.) தவிட்டான் (யாழ். அக.); பார்க்க;see tavittan. [தவிட்டு → தவிட்டை.] தவிட்டை2 taviṭṭai, பெ. (n.) தவுட்டை பார்க்க;see tavuttai (சா. அக.);. [தவுட்டை → தவிட்டை.]
தவிட்டைப்புறா	தவிட்டைப்புறா taviṭṭaippuṟā, பெ. (n.) தவிட்டுப்புறா (யாழ். அக.); பார்க்க;see tavittu-p-puta. [தவிட்டுப்புறா → தவிட்டைப் புறா.]
தவிடச்சு	தவிடச்சு taviḍaccu, பெ. (n.) மஞ்சட்பூ பூக்கும் செஞ்சடைச்சிக் கொடி; yellow-flowered climbing Indian linden. [தவிடு + அச்சு → தவிடச்சு.]

தவிடாதிகம்	தவிடாதிகம் taviṭātigam, பெ. (n.) கொய்யா (ஒருளன் பழம்);; guava. [தவிடு + இலை → தவிட்டிலை → தவிடிலை.]
தவிடு	தவிடு taviḍu, பெ. (n.) 1. நெல் முதுலியவற்றைக் குத்தி அரிசி முதலியன எடுத்தபின், உமியொயக் கழிந்தபகுதி; bran. நெல்லினுக்குத் தவிடுமிகளனாதியாயும்" (சி.சி.116);. 2. பொடி; minute particle. "தவிடுபடு தொகுதி யென" (உத்தரகா. கந்திருவர்.50);. 3. தவுட்டைச் செடி; felted lance-leaved Indian linden, m.sh., Grewia hirsuta. [தவு → தவிடு. தவு = குறைதல், குன்றுதல்.]
தவிடுபொடியா-தல்	தவிடுபொடியா-தல் taviḍuboḍiyātal, 6 செ.கு.வி. (v.i.) பொடிப்பொடியாதல்; to be broken into minute pieces. 2. நிலைகுலைதல்; to be ruined bcyond recovery. ஆட்சியைக் கைப்பற்ற முயன்ற தலைவரின் எண்ணம் தவிடு பொடியானது (உ.வ.);. [தவிடு + பொடியா-.]
தவிப்பில்லாக்குருவி	தவிப்பில்லாக்குருவி tavippillākkuruvi, பெ. (n.) தரையில்லாக்குருவி (புதுவை);; swallow. [தவிப்பு + இல்லா + குருவி.]
தவிப்பு	தவிப்பு tavippu, பெ. (n.) 1. வருந்துகை; anxicty, distress for a thing, languishing, as for a thing. "நோன்பின் றவிப்பு" (சேதுபு. சேதுச. 50);. 2. வேட்கை; Thirst. "நிரப்புறு தவிப்பினை யொழித்திட" (அரிச். பு. விவாக 107);. [தவி – தவிப்பு.]

தவிர்	தவிர்1 tavirtal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. விலகுதல் (பிங்.);; to abstain, refrain. 2. இல்லாமற்போதல்; become extinct. அவன் வேலை தவிர்ந்தது (உ.வ.);. 3. தங்கிவருதல்; to stay, abide. "இடைச்சுர மருங்கிற் றவிர்த லில்லை" (தொல். பொருள். 194);. 4. தணிதல்; to subside, abate. அவன் சினந் தணிந்தது (உ.வ.);. [தவி → தவிர்-.] தவிர்2 tavirtal, 4 செகுன்றாவி. (v.t..) 1. பிரிதல் (பிங்.);; to leave, separate from, forsake. 2. நீக்குதல் (பிங்.);; to shun, avoid, omit, renounce. 3. ஒழிதல்; to give up, cease from. "தவிரா வீகை" (புறநா. 3:5);. [தவி - தவிர்-.] குன்றாவி
தவிர்ச்சி	தவிர்ச்சி tavircci, பெ. (n.) 1. தங்குகை; abiding, staying. "களவினுட் டவிர்ச்சி வரைவி னீட்டம்" (இறை. 32);. 2. இடையீடு; interruption, cessation, break. "களவினுட் டவிர்ச்சி கிழவோற் கில்லை" (இறை. 33);. [தவிர் → தவிர்ச்சி.]
தவிர்த்துவினைசெயல்	தவிர்த்துவினைசெயல் tavirttuviṉaiseyal, பெ. (n.) ஐவகைக் கரணங்களுள் பகைவ ரெய்யும் அம்பினைத்தடுத்து, அவர் மேல் அம்பு எய்யுஞ்செயல்; warding off hostile arrows and shooting arrows in return, one of panja – kiruttiyam. "தொடையும். தவிர்த்து வினை செயலும் என ஐவினையாம்" (சீவக. 1676, உரை);. [தவிர்த்து + வினைசெயல்.]
தவிர்ந்த	தவிர்ந்த tavirnda, இடை (conj.) நீங்கலாக தவிர; exeept. வீடு தவிர்ந்தி ஏனைய சொத்துகள் (உ.வ.);. [தவிர் – தவிர்த்த.]

தவிர	தவிர1 tavira, இடை (conj.) நீங்கலாக, ஒழிய; exeept. அது ஒன்றுதவிர எல்லாம் உண்டு (உ.வ.);. [தவிர் → தவிர.] தவிர2 tavira, இடை. (conj.) ஒழிய; unless. நீ வந்தால் தவிர நடவாது (உ.வ.);. மழை பெய்ததே தவிர வெப்பம் குறையவில்லை (உ.வ.);. [தவிர் → தவிர.]
தவிரவும்	தவிரவும் taviravum, இடை. (conj.) மேலும்; further, moreover. அந்த மருந்து நோயைக் குறைக்கவும் இல்லை, தவிரவும் பக்கவிளைவு களையும், ஏற்படுத்தியுள்ளது. [தவிர → தவிரவும்.]
தவில்	தவில் tavil, பெ. (n.) மேளவகை; a kind of two hcadcd drum. "செந்தவில் சங்குடனே" (திருப்பு. 550);. [தவில் எனும் சொல் தபல் என்னும் உரதுச் சொல்லிரிந்து வந்ததாகச் சென்னை அகரமுதலி கருதுகிறது. தபலா என்ற ஒரு பக்கத் தொற்கருவியையே அது சுட்டும். தவில் என்பது இருபக்கத் தோற் கருவியைச் சுட்டும் தமிழ்ச் சொல்லே.]
தவிலை	தவிலை tavilai, பெ. (n.) தவலை (யாழ். அக);; one type of brass vessel. [தவலை → தவிலை.]
தவிவு	தவிவு tavivu, பெ. (n.) இடையீடு; Obstruction. "தவிவில் சீர்" (திவ். திருவாய். 3. 4:4);. [தவிர் → தவிவு.]
தவீசம்	தவீசம் tavīcam, பெ. (n.) தவிசம் பார்க்க;see tavisam. [தவிசம் → தவீசம்.]
தவு-தல்	தவு-தல் davudal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. குன்றுதல்; to shrink, to be reduced, to be ruined. "எஞ்ஞான்றுந் தவா,அப் பிறப்பீனும் வித்து" (குறள். 361);. 2. சாதல்; to die. க. தவு [தபு → தவு.]

தவுக்கார்	தவுக்கார் tavukkār, பெ. (n.) 1. சுண்ணச்சாந்து (யாழ்.அக.);; pounded line. 2. எழுதக வளைவு (வின்);; curves of a cornice. 3. மதிற்செங்கலின் இடைவெளி (வின்.);: interstices between the bricks of a wall. [தவன் = வெண்மை. தவள் → தவர் → தவுர் → தவுர்க்கார்.]
தவுக்கார்பண்(ணு)-தல்	தவுக்கார்பண்(ணு)-தல் davukkārpaṇṇudal, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) மட்டிக்காரை பூசித் தேய்த்தல் (இ.வ.);; to plaster roughly. [தவுக்கார் + பண்(ணு);-.]
தவுக்கை	தவுக்கை tavukkai, பெ. (n.) தட்டுவகை (S.I.I. ii, 15, வரிவு);; a kind of plate. க. தபகு. [தவு → தவுக்கை.]
தவுகஞ்சம்	தவுகஞ்சம் tavugañjam, பெ. (n.) தாமரைமணி; lotus bead [தவுகம் → தவுகஞ்சம்.]
தவுசயம்	தவுசயம் tavusayam, பெ. (n.) தவுசலம் பார்க்க;see tavulsalam (சா. அக);. [தவுசலம் → தவுசயம்.]
தவுசலம்	தவுசலம் tavusalam, பெ. (n.) முருங்கை (மலை); மரம்; horse-radish tree. [தவுசயம் → தவுசிலம்.]
தவுசிலம்	தவுசிலம் tavusilam, பெ. (n.) 1. தண்டங்கிழங்கு; a tuber. 2. நிலப்பனை; ground-palm. [தவுசலம் – தவுசிலம்.]
தவுசெலம்	தவுசெலம் tavuselam, பெ. (n.) தவுசலம் (யாழ். ஆக.); பார்க்க;see tavusalam. [தவுசலம் → தவுசெலம்.]

தவுட்டை	தவுட்டை1 tavuṭṭai, பெ. (n.) செடிவகை (வின்.);; felted lance-leaved - Indian linden, m.sh, Grewia hirsuta. தவுட்டை2 tavuṭṭai, பெ. (n.) 1. தவுட்டுமரம்; bran plant. 2. நாய்த்தவிட்டுச் செடி; dog bran plant. 3. ஐங்கணைக்கள்ளி; a kind of milkys shrub of the Euphorbia genus (சா.அக);.);.
தவுடி	தவுடி1 tavuḍi, பெ. (n.) ஆடமரம்; nilgiri elm Celtis tctrandra (சா.அக.);.
தவுடு	தவுடு1 tavuḍu, பெ. (n.) 1. குதிரைப்பாய்ச்சல்; running, galloping. 2. படையெடுப்பு; invasion, incursion, military expedition. [தாவு → தவு → தவுடு. தாவு = குதிரைப் பாய்ச்சல்.] தவுடு2 tavuḍu, பெ, (n.) தவிடு;see tavidu. [தவிடு → தவுடு.] தவுடு3 tavuḍu, பெ. (n.) தவடை (இ.வ.); பார்க்க;see tavadai (செ.அக.);. [தவடை → தவுடு.]
தவுடை	தவுடை tavuḍai, பெ. (n.) தவடை (இ.வ.); பார்க்க;see a tavadai (செ.அக.);. [தவடை → தவுடை.]
தவுதபடம்	தவுதபடம் davudabaḍam, பெ. (n.) வெண்டுகில் (வேதா.சூ. 43, உரை);; white cloth. மறுவ. தவுதம்
தவுதம்	தவுதம் davudam, பெ. (n.) தவுதபடம் (வேதா. சூ. 43); பார்க்க;see tavuda-padam. [தவு – தவுதம்.]
தவுதாயப்படல்	தவுதாயப்படல் tavutāyappaḍal, பெ. (n.) தபு தாரநிலை பார்க்க;see tabudirai-nilai (சா.அக.);
தவுரிதகம்	தவுரிதகம் davuridagam, பெ. (n,) குதிரை நடையுள்ள ஒன்று; trotting pace of a horse. [தவுரி = விரைவு. விரைவான குதிரை நடை, தவுரி + தகம் → தவுரிகம்.]

தவுல்	தவுல் tavul, பெ. (n.) தவில் (கொ.வ.); பார்க்க; see tavil. [தவில் → தவுல்.]
தவுவறுத்துத்தை-த்தல்	தவுவறுத்துத்தை-த்தல் tavuvaṟuttuttaittal, 4 செகுன்றாவி. (v.t.) துளைசெய்து தைத்தல்; to perfore and stitch. (சா.அக.);. [தவுவறுத்து + தை-.]
தவை	தவை tavai, பெ. (n.) முருங்கை விதை; seed of Erythrina indica (சா.அக.);. [தவு → தவை. தவு = முருங்கை வக.]
தழங்கல்	தழங்கல் taḻṅgal, பெ. (n.) 1. பேரொலி; roaring 2. யாழ்நரம்போசை; sound of a lute (செ.அக.);. மறுவ, ஆரவாரம் [துள் → தன் → தழ → தழங்கு + அல் - தழங்கல் = அசைதல், அதிரல், அதிர்வின7ல் உண்ட7கும் ஒலி, யாழ் தரம்பினின்று எழும் இன்னொலி கடுஞ் சினத்தாலுருவாகும் பேரொலி(மு.தா. 234.);.]
தழங்கு-தல்	தழங்கு-தல் daḻṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) முழங்குதல்; to sound, roar, resound. "தழுங்குகுரன் முரசமொடு" (அகநா. 24);. [துள் → தள் → தழ → தழங்கு-. (மு.தா. 234);.]
தழங்குரல்	தழங்குரல் taḻṅgural, பெ. (n.) ஒலிக்குமோசை; rattling sound, as of a drum. "தழங்குரன் முரசிற் சாற்றி" (சீவக. 378);. மறுவ முழங்கோசை [தழங்கு + குரல். தமங்கு = முரசம், முரசிலெழும் பேரொலி.]
தழம்	தழம் taḻm, பெ. (n.) நெய்மம், எண்ணெய் (யாழ். அக.);. ointment medicated oil. [தைமிலம் → தலம் → தளம் → தழம்.]

தழல்	தழல்1 dal̲l̲udal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அழலுதல்; to glow, to be very hot, to burn. "தழன்றெரி குண்டம்" (திருவிளை. நாக. 6);. 2. ஒளி விடுதல்; to shine. "தழலுந் தாமரையானொடு" (தேவா. 1215:27);. [தள → தழ → தழல்(லு);-, ஒருகா; உள் → அள் → அழில். அழல்(லு);- மிகுதியாகக் காய்தல், கனலுதல், கனலும், எரிகுண்டம்.] தழல்2 tal̲, பெ. (n.) 1. நெருப்பு (பிங்);; fire. 2. தணல்; live coals of fire, cmbers. 3. நளி (கார்த்திகை);,); (திவா.);; the third star of 27. 4. கேட்டை (திவா.);; the l8th star of 27. 5. நஞ்சு; poison. "தழலுமி ழரவம்" (தேவா. 232:7);. 6. கொடுவேலி (மலை.); (தைலவ. தைல. 72); பார்க்க; ceylon leadwort, see kodu Veli. 7. கிளிகடி கருவி; a mechanism for scaring away parrots.
தழல்விழுங்கி	தழல்விழுங்கி tal̲vil̲uṅgi, பெ. (n.) தனல் விழுங்கி (வின்.);; நெருப்புக்கோழி; ostrich. [தழல் + விழுங்கி. ஒருகா. அழல் விழுங்கி → தழல்விழுங்கி.]
தழலகலல்	தழலகலல் tal̲agalal, பெ. (n.) அழற்சி நீங்குதல்; subsiding inflammation. [தழில் + அகலல்.]
தழலல்	தழலல் tal̲al, பெ. (n.) 1. அழலல்; bcing inflammed. 2. சூடாயிருத்தல்; being very hot. 3. காந்தல்; glowing as body in fever. [உள் → அள் → அழல் → தழல். தழல் = தீ, நெருப்பு, சூடு, தீப்போல் உடலில் உண்டாகும் சுரம், மிகு காய்ச்சலால் உடம்பிலேற்படும் காந்தல்.]
தழலாடி	தழலாடி tal̲āṭi, பெ. (n.) சிவன் (தீயோடு ஆடுபவன்);; sivan, as dancing with fire. "சடையானே தழலாடி" (திவாச. 39: 2);. மறுவ, அழலாடி, அனலாடி [தழல் + ஆடி. ஆடு → ஆடி. 'இ' வினை முதலீறு.]

தழலாடிவீதி	தழலாடிவீதி taḻlāṭivīti, பெ. (n.) நெற்றி; forchead. "தழலாடி வீதிவட்ட மொளி" (திருப்பு. 3:20);. மறுவ, அழலாடி வீதி, அனலாடி வீதி, தீயாடித் திருவீதி [தழலாடி + வீதி.]
தழலி	தழலி taḻi, பெ. (n.) நெருப்பு (பிங்.);; fire. "தழலியென்பா னூக்கமோ டொருவ னின்றான்" (சேதுபு. சுத்துரு. 58);. [தள் → தழ → தழல் → தழலி (வ.மொ. 2. 169);.]
தழற்கல்	தழற்கல் taḻṟkal, பெ. (n.) சுக்கான்கல் (யாழ். அக.);; kunkar. Lime-stone. [தழல் + கல்.]
தழற்கொடி	தழற்கொடி taḻṟkoḍi, பெ. (n.) கொடுவேலி; ccylon leadwort. 2. பெரிய தழற்காய்க் கொடி; buffalo cowitch. [தழல் + கொடி..]
தழற்சி	தழற்சி taḻṟci, பெ. (n.) 1. அழலுகை (வின்.);; heat, glow, burning. 2. வேக்காடு; inflammation. 3. கொதிப்பு; intense heat. மறுவ, அழற்சி [தள் → தழ → தழல் → தழற்சி. ஒருகா. அழல் → தழல். தழல் = மிகுவெப்பம். வெப்பத்தினால் விளையும் வேக்காடு.]
தழற்சொல்	தழற்சொல் taḻṟcol, பெ. (n.) அச்சத்தைத் தோற்றுவிக்கும் கொடுஞ்சொல் (தழலைப் போன்ற சொல்);; threat, warning, as fiery words. "தண்ணிய சிறிய வெய்ய தழற்சொலாற் சாற்று கின்றான்" (சீவக. 7.47);. மறுவ, தீச்சொல், அழற்சொல், சுடுசொல் [தழல் + சொல்.]
தழற்பூமி	தழற்பூமி taḻṟpūmi, பெ. (n.) உவர்மண் (சங். அக.);; brackish soil. [தழல் + பூமி.]

தழனாள்	தழனாள் taḻṉāḷ, பெ. (n.) நளிநாள், விளக்கணி நாள் (திவா.); (விளக்கேற்றி வணங்கும் நாள்);; the third star Karttigai as having Agni as the presiding deity. மறுவ. தீபத்திருநாள் [தழில் + நாள்.]
தழாத்தொடர்	தழாத்தொடர் taḻāttoḍar, பெ. (n.) ஒரு சொல் அடுத்துவருஞ் சொல்லை, நேரே தழுவாது அமையுந்தொடர் (நன். 153, உரை);; phrase in which a word does not qualify or govern the word immediately following it, opp. to taluvu - todar. [தழு(வு); + ஆ + தொடர். 'ஆ' எ.ம. இடைநிலை.]
தழால்	தழால் taḻāl, பெ. (n.) தழுவுகை; embrace, union. "தழாஅல் வேண்டும்" (தொல் பொருள். 644);. "சுற்றம் தழால்' (திருக். 35 அதி);. [தழு(வு); + ஆல்.]
தழிச்சு-தல்	தழிச்சு-தல் daḻiccudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தழுவுதல்; to embrace, include. 2. புகுதல்; to penetrate,as an arrow, "பொருகணை தழிச்சிய புண்டீர் மார்பின்" (தொல். பொருள். 63, உரை);. [துள் → தள் → தழ் → தழி → தழச்சு-.]
தழிஞ்சி	தழிஞ்சி taḻiñji, பெ. (n.) 1. போரில் படைக் கலங்களால் தாக்குண்டு, கேடுற்ற தன் படையாளரை முகமன் கூறியும், பொருள் கொடுத்தும், அரசன் தழுவிக்கோடலைக் கூறும் புறத்துறை; theme describing the honour and presents offered by the king to the soldiers maimed in battle. "அழிபடைதட்டோர் தழிஞ்சியொடு தொகைஇ" (தொல். பொருள். 63);. 2. ஒரு வீரன் தனக்குத் தோற்றோடுவோர்மேற் படையெடாத மறப்பண்பினைக் கூறும் புறத்துறை (பு.வெ. 3, 20);; theme describing the valour of a warrior who does not pursue and destroy a routed adversary in full retreat. 3. பகைவர்படை, தம்எல்லையிற் புகாதபடி அரியவழியைக் காத்தலைக் கூறும் புறத் (பு. வெ. 3, 20);; [தழு → தழுவு → தமிஞ்சி (தமி. வ. 267);.]
தழீஇந்தழிஇமெனல்	தழீஇந்தழிஇமெனல் taḻīindaḻiimeṉal, பெ. (n.) ஓர் ஒலிக்குறிப்பு; onom. expr. of rattling, as of a drum. "தழிஇந்தழிஇந் தண்ணம் படும்" (நாலடி. 6);. [தழீஇம் + தழீஇம் + எனல்.]

தழு	தழு1 taḻuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) தழுதழு-த்தல், பார்க்க;see talu-talu-. "குரல் தழுத்தொழிந்தேன்" (திவ். பெரியதி. 1: 1: 5);. [துள் → தள் → தழு.-] தழு2 taḻu, பெ. (n.) தழுவுகை; embracing. தழுக்கொள் பாவம்" (தேவா. 156:4);. [தள் – தழு.]
தழுக்கு-தல்	தழுக்கு-தல் daḻukkudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) செழிப்புறுதல்; to flourish, prosper. "தழுக்கிய நாளிற் றருமமுஞ் செய்யீர்" (திருமந். 254);. மறுவ, தழைத்தல் ம. தழுக்குக [தள் → தழு → தழுக்கு-.]
தழுக்கூமத்தை	தழுக்கூமத்தை taḻukāmattai, பெ. (n.) கொடியூமத்தை; creeper dahtura. [தழுக்கு + ஊமத்தை.]
தழுதணை	தழுதணை1 daḻudaṇai, பெ. (n.) கற்பாசி (புதுவை);; lichen. தழுதணை2 daḻudaṇai, பெ. (n.) 1. படர்தாமரை (யாழ். அக.);: ring-worm. 2. தோலுரியும் படர்தேமல்; a skin disease, in which the epidermis peels off. 3. எச்சிற்றழும்பு; a contagious skin disease caused by the excreta of reptiles or lizard. ம. தழுதணம்
தழுதவப் பூடு	தழுதவப் பூடு daḻudavappūṭu, பெ. (n.) ஒருதலைப் பூடு; garlic with only one clover or bulb. மறுவ, ஒருதலைப்பூண்டு [தழுதவம் + பூடு தழுதவப்பூடு = ஒற்றைத் தலைவலிக்கு கைகண்ட மருத்து வயிற்றில் மிகு வளியினால்ல் ஏற்படுந்தொல்லையையும், நெஞ்சாங்குலையையும், பேணிக் காக்கும் இயல் புடைத்து பேறுகாலமான பெண்களுக்கு, இப்பூண்டுக்குழம்பு நலம் பயக்கும்.]
தழுதவான்	தழுதவான் daḻudavāṉ, பெ. (n.) வெள்ளாடு; goat.

தழுதழுத்தல்	தழுதழுத்தல் daḻudaḻuddal, 4 செ.கு.வி (v.i.) நாக்குழறுதல்; to falter or stammer from ecstatic joy, love or other emotion. "தழுதழுத்த வசனத்தன்" (ஞானவா. கசன். 19);. குழந்தை இறந்ததைக் கூறவந்த தாயின் குரல் தழுதழுத்தது (உ.வ.);. [தழு + தழு-.]
தழுநெட்டி	தழுநெட்டி taḻuneṭṭi, பெ. (n.) உப்பு; salt.
தழும்	தழும் taḻum, பெ. (n.) பூசுநெய்மம் (தைலம்);; an ointment. [தழம் → தழும்.]
தழும்பன்	தழும்பன் taḻumbaṉ, பெ. (n.) முற்காலத்துத் தமிழகத்தில் விளங்கிய வள்ளல்களில் கொடைமையிற் சிறந்த ஒரு சிற்றரசன்; an ancient chief of the Tamil land, noted for his liberality. "வாய்மொழித் தழும்ப னூனூரன்ன" (புறாநா. 348);. [தழும்பு → தழும்பல்.]
தழும்பாதல்	தழும்பாதல் taḻumbātal, பெ. (n.) காயம் அல்லது புண், புரைகளினால் உடம்பில் தழும்பு உண்டாதல்; the formation of a scar or cicatrix on the skin left by a healed wound-Cicatrization. [தழும்பு + இடு-.]
தழும்பிடு-தல்	தழும்பிடு-தல் daḻumbiḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) புண்ணாறி வடுவாதல்; to leave a scar, as a sore when healed. மறுவ. தழும்பு படு-தல் [தழும்பு + இடு-.]

தழும்பு	தழும்பு1 daḻumbudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தழும்புண்டாதல்; to be scarred, bruised, marked. "தழும்பு மென்னா" (உபதேசகா. சிறப்புப். 6);. 2. பழகியிருத்தல்; to become practised, addicted. "களவிற்றழும்பிய கள்வனுடைய கையகத்தாயின்" (சிலப். 16:152: உரை);. ம. தழம்பிக்குக [துள் → தழு → தழுவு → தமழும்பு-.] தழும்பு2 taḻumbu, பெ. (n.) 1. வடு; scar, cicatrice, bruise, weal. "தோளினு முளவினுந் தழும்பு" (கம்பரா. இலங்கை கே. 50);. 2. குறி; mark, impression, dent made in the skin. 3. சிதைவு (வின்.);; injury, blemish. 4. குற்றம் (வின்.);; stigma, defect in character. ம. தழம்பு; க., தெ. சட்டு;கோத. தள்ம் [துள் → தழு → தழும்பு.] தழும்பு
தழும்புவலி	தழும்புவலி taḻumbuvali, பெ. (n.) ஒருவகைக் கட்டிநோய்; painful keloid, a variety of hard tumour. [தழும்பு + வலி.]
தழுவணி	தழுவணி taḻuvaṇi, பெ. (n.) குரவைக்கூத்து; dancing with clasped hands. "ஆயமொடு தழுவணி பயர்ந்து" (குறுத்தொ. 294);. [தழு → தழுவணி.]
தழுவணை	தழுவணை taḻuvaṇai, பெ. (n.) 1. பக்கத்தில் அனைத்துக் கொள்ளும் பஞ்சனை (வின்.);; side bolster, cushion. 2. திண்டு (யாழ்.அக.);; cushion for reclining. 3. கடலட்டை (யாழ். அக.);; sea-lecch. (செ.அக.); [தழுவு + அணை.]

தழுவல்	தழுவல்1 taḻuval, பெ. (n.) கையில் எடுக்கக் கூடிய நெல்லரித் தொகுதி (இ.வ.);; a handful of cars of grain. மறுவ, கைப்பிடி அரிதாள் படட. தப்பு [தழு → தழுவல்.] தழுவல்2 taḻuval, பெ. (n.) தழுவி உருவாக்கப் படுவது; adaptation. தழுவல் இலக்கியம் (இக்.வ.);. [தழு – தழுவல். கதை அல்லது பாட்டு முதனூலை அடிப்படையாகக் கொண்டு, உருவாக்குகை.]
தழுவாவட்டை	தழுவாவட்டை taḻuvāvaṭṭai, பெ. (n.) கடலட்டை; sea-leech. [தழுவா + அட்டை.]
தழுவிய	தழுவிய taḻuviya, பெ.எ. (adj.) முழுவதும்; breadth and length. நாடு தழுவிய போராட்டம் நடைபெறுமா? (இக்.வ.);. [தழு → தழுவிய.]
தழுவு	தழுவு1 daḻuvudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அணைத்தல்; to clasp, cimbrace, hug, entwine. "மகன்மெய் யாக்கையை மார்புறத் தழீஇ' (மணிமே. 6:139);. 2. மேற்கொள்ளுதல்; to adopt, as an opinion, course of life, to keep, observe, as a command. "பணிமுறை தழுவுந்தன்மையார்" (கம்பரா. ஊர்தே. 50);. 3. அணைத்தா தரித்தல்; to treat kindly. "குடிதழீஇ" (குறள். 544);. 4. நட்பாக்குதல்; to make friendship. "உலகந் தழீஇய தொட்பம்" (குறள். 425);. 5. சூழ்தல்; to surround. "தண்பணை தழீஇய" (பெரும்பாண். 242);. 6. உள்ளடக்குதல்; to compress, to contain, to keep within oneself. "அணங்குசா லுயர்நிலை தழீஇ" (திருமுரு. 289);. 7. பூசுதல்; to besmear rubon. "சாந்தங் கொண்டு நலமலிய வாகந் தழீஇ" (பதினொ. திருக்கைலா. 15);. 8. பொருந்துதல்; to mix with, join. "தமிழ்தழிய [illegible]" (சீவக [illegible]

தழுவுதொடர்	தழுவுதொடர் daḻuvudoḍar, பெ. (n.) ஒரு சொல் மற்றொரு சொல்லை நேரே தழுவி நிற்குந் தொடர் (நன். 152. உரை);; phrase in which a word qualifies the word immediately following it, opp. to talā-t-todar. [தழுவு + தொடர்.]
தழுஉ	தழுஉ taḻuu, பெ. (n.) 1. அணைக்கை; embracing, uniting. "தண்டா ரகலந் தழுஉப்புணையா நீ நல்கி" (பு.வெ. 12 இருபாறு. 4);. 2. மகளிராடுங் குரவைக்கூத்து; women's dance with clasped hands. "துணங்கையந் தழுஉவின்" (மதுரைக். 329);. [தழு → தழு → தமூஉ.]
தழை	தழை1 daḻaidal, 4செ.கு.வி. (v.i.) 1. தளிர்த்தல்; to sprout, shoot forth. 2. செழித்தல்; to thrive, grow luxuriant, as plants. "தழைந்த சந்தனச் சோலை" (கம்பரா. சித்திர. 9);. 3. தாழ்தல்; to hang down, to bow down. "தழைந்தகாதும்" (சேதுபு. கடவுள்வாழ். 8);. ம. தலெக்க;தெ. தளிர்சு [தள் → தழு → தழை (தமி. இல. வ. முன். பக். 52);.] தழை2 taḻaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. செழித்தல்; to flourish, thrive, grow luxuriantly, as plants. 2. மிகுதல்; to over-flow with joy. "நோக்கித் தழைத்து" (திருவாச. 27:7);. 3. மிகுதல்; to be abundant, as a flood, to multiply. "மைத்தழையா நின்ற மாமிடற் றம்பலவன் சுழற்கே" (திருக்கோ. 102);. 3. வளர்தல்; to grow, prosper, as a family, people, state. "மெய்தழை கற்பை" (திருவிளை. வளைய. 15);.
தழைக்கண்ணி	தழைக்கண்ணி taḻaikkaṇṇi, பெ. (n.) இலையாலாகிய மாலை; garland of gamboge flowers. "இலையால் தொடுக்கப்பட்ட தழைக் கண்ணியையும்" (புறநா. 54, உரை);. மறுவ, குழைக்கண்ணி [தழை + கண்ணி.]
தழைக்கள்ளி	தழைக்கள்ளி taḻaikkaḷḷi, பெ. (n.) இலைக் கள்ளி; leaf spurge - Eupnorbia nierifolia. [தழை + கள்ளி.]

தழைக்கை	தழைக்கை taḻaikkai, பெ. (n.) 1. தளிர்க்கை; flourishing. 2. தழைப்பு பார்க்க;see talappu. [தழை → தழைக்கை.]
தழைக்கோரை	தழைக்கோரை taḻaikārai, பெ. (n.) ஒருவகைக் போரை; a kind of sedge grass. [தழை + கோரை.]
தழைச்சத்து	தழைச்சத்து taḻaiccattu, பெ. (n.) 1. இலை தழைச்சாறு; juice from leaves. 2. உப்புக் காற்று; nitrogen. [தழை + சத்து.]
தழைத்தமொழி	தழைத்தமொழி taḻaittamoḻi, பெ. (n.) கனிவான பண்பட்ட இன்சொல்; polite word. [தழைத்த + மொழி - தழைத்தமொழி அகனமர்ந்து முகனமர்ந்து, எஞ்ஞான்றும் கனிவாகக் கூறும், இன்சொல்.]
தழைத்த வயிறு	தழைத்த வயிறு taḻaittavayiṟu, பெ. (n.) அழகான வயிறு; a round abdomen. [தழைத்த + வயிறு.]
தழைத்தானை	தழைத்தானை taḻaittāṉai, பெ. (n.) இலையாற் செய்யப்பட்ட மேலாடை (பெரியபு. ஆனாய. 17);; upper cloth made of leaves. [தழை + தானை.]
தழைத்துகில்	தழைத்துகில் taḻaittugil, பெ. (n.) தழையுடை பார்க்க;see talaiyugai. [தழை + துகில்.]
தழைதாம்பு	தழைதாம்பு taḻaitāmbu, பெ. (n.) தழையும் சிறு கொம்பும் (இ.வ.);; leaves and twigs. [தழை + தாம்பு.]
தழைந்த	தழைந்த taḻainda, பெ. எ. (adj.) பணிவோடு, மெதுவான; politicly softy (கிரி. அக.);. [தழை → தழைத்த = கனிவாக பணிவாக, மெதுவாக ஒருகா. தழைத்த → தழைந்த.]

தழைநாகம்	தழைநாகம் taḻainākam, பெ. (n.) ஒருவகை இலைப்பாம்பு; foliage snake (செ.அக.);. [தழை + நாகம், தழை = இலை.]
தழைநோய்	தழைநோய் taḻainōy, பெ. (n.) தாளடிப் பயிர்கட்கு ஏற்படும் நோய்; grossy sboot. [தழை + நோய் = நெல், கரும்பு, வாழை முதலான பயிர்கட்கு தழை (இலைகுருத்து);. யில் தோன்றும் நோம்.]
தழைப்பு	தழைப்பு taḻaippu, பெ. (n.) செழிக்கை, வளர்க்கை; flourishing, thriving. [தள் → தழு → தழை → தழைப்பு. தவ.63.]
தழைய	தழைய taḻaiya, வி.எ. (adv.) 1. தரையைத் தொடும் அளவில்; low so as to be touching the ground. சேலையைத் தழையக் கட்டிக் கொண்டிருந்தாள். 2. இறுக்கமில்லாமல், தொய்வாக; loosc. குளித்தபின் கூந்தலைத் தழையக் கட்டிக் கொண்டாள். [தாழ் → தழை – தழைய. ஒருகா. தாழ → தழைய.]
தழையணி	தழையணி taḻaiyaṇi, பெ. (n.) தழையுடை பார்க்க;see talai-y-ugdai . "தழையணி மருங்குன் மகளிர்" (குறுந். 125);. [தழை + அணி.]
தலையிடுவார்	தலையிடுவார் talaiyiḍuvār, பெ. (n.) திருத்துழாய் முதலிய பச்சிலைத் திருப்பணி செய்வார்; those who provide flowers and leaves for the temple. "கோவணவர்… பாடுவார் தழையிடுவார் என்று அஞ்சு கொத்திலே" (கொயிலொ. 44);. [தழு → தழை + இடுவார். திருக்கோயில் வளாகத்திலுள்ள, திருநந்தவனத்தில் பணிபுரிவார்.]
தழையுடை	தழையுடை taḻaiyuḍai, பெ. (n.) தழையாலான மகளிருடை; garment of strung leaves. மறுவ, இலையாடை, தழையணி தழை துகில், தழையாடை [தழை + உடை = தழையுடை. தழை = இலை.]
தழையுரம்	தழையுரம் taḻaiyuram, பெ. (n.) அடியுரமாக இடப்பெறும் மரங்களின் தழை; green manure. [தழை + உரம் = தழையுரம். பயிர்கள் செழித்து விளைவதற்குத் தேவையான இயற்கையுரம்.]

தழைவாரி	தழைவாரி taḻaivāri, பெ. (n.) ஒருவன் கையிற் சீட்டுக் குவிதலால் அவன் தோல்வியைக் குறிக்குஞ் சீட்டாட்ட வகை (இ.வ.);; a cardgame where an accumulation of cards in one's hands signifies one's defeat. [தழை + வாரி.]
தழைவு	தழைவு taḻaivu, பெ. (n.) 1. தளிர்க்கை; sprouting, shooting, germinating. 2. செழிப்பு; luxuriance of growth. 3. குழை (வின்.);; leaves, foliagc. 4. வளமை; plumpness, sleckness. 5. மிகுதி; increase, abundance. "தழைவு படக் கொலைவினையினை யுட்கொடு" இரகு. நகரப். 16). [தழை → தழைவு. 'வு' = தொ.பெ.ஈறு.]
தழைவுகொடு-த்தல்	தழைவுகொடு-த்தல் taḻaivugoḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) உடம்பு பருமானதல்; to bccomc plump, as the body. [தழைவு + கொடு-.]
தள்	தள்1 taḷtaltaṭṭal, 4 செகுன்றாவி. (v.i.) 1. தடுத்தல்; to kinder, obstruct, stop. "புள்ளிடை தட்ப" (புறநா. 124);. 2. நீர் முதலியவற்றைத் தளைத்தல்; to confine, as water in a tank, to dam up. "தட்டோரம்ம விவட் டட்டோரே தள்ளாதோரி வட்டள்ளா தோரே" (புறநா. 18);. தள்2 taḷ, பெ. (n.) 1. தள்ளு1 பார்க்க;see tallu1. 'ஒரு தள் தள்ளினான்' (நெல்லை.);. ம. தள்ளுக, க. தள்ளு [உல் → துள் → தள்.]
தள்வம்	தள்வம் taḷvam, பெ. (n.) தளுவம் (இ.வ.); பார்க்க;see taluvam.

தள்ளம்பாறுதல்	தள்ளம்பாறுதல் daḻḻambāṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தள்ளாடுதல் (யாழ்ப்.);; to reel, stagger. "நடக்கப்புகுவது தள்ளம்பாறுவதான நடையாலே" (திவ். பெருமாள். 7:6);. 2. அசைதல் (யாழ்ப்.);; to totter, as a house about to fall, to sway, as a tree. 3. அலைதல் (யாழ்ப்.);; to rock or roll, as a boat. 4. பெருங்கலக்கத்தில் இருத்தல் (யாழ்ப்.);; to be in perturbation, as a family on the death of its head or on the verge of ruin. 5. தருக்கத்தில் தோல்வியடைதல் (யாழ்ப்.);; to be baffled in argument. 6. தத்தளித்தல்; to struggle, as in water. [துள் → தள் → தள்ளம் + பாறு-,]
தள்ளமாறு-தல்	தள்ளமாறு-தல் daḻḻamāṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) தள்ளம்பாறு-தல் (யாழ்ப்.); பார்க்க;see tallam-baru-. [துள் → தள் → தள்ளம் + ஆறு-,]
தள்ளல்	தள்ளல் taḻḻal, பெ. (n.) பொய் (சூடா.);; lie. [பொள் → துள் → தள் → தள்ளல். பொள் → பொல் = உள்ளீடு அற்றது, உண்மையற்றது, பொய்மையானது. ஒருகா. துள் → தள் → தள்ளல்.]
தள்ளவாரம்	தள்ளவாரம் taḻḻavāram, பெ. (n.) தள்ளாவாரம் பார்க்க;see tallavaram.
தள்ளாட்டம்	தள்ளாட்டம் taḻḻāṭṭam, பெ. (n.) 1. அசைவு; staggering, reeling, rocking. 2. தடுமாற்றம்; wavering, fluctuation. 3. சோர்வு; faltering as from old age. ம. தள்ளாட்டம் [துள் → தள் + ஆட்டம்.]
தள்ளாடி	தள்ளாடி taḻḻāṭi, பெ. (n.) தளர்ந்தநடை; faltering walk. [தள்ளாடு → தள்ளாடி.]

தள்ளாடு-தல்	தள்ளாடு-தல் daḷḷāṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தளர்ச்சியாய் நடத்தல்; to move with faltering steps, as an aged person. "தாளிணை தளர்ந்து தள்ளாட" (பாரத. கிருட்டிண. 238);. 2. தடுமாறுதல்; to stagger, reel, as a drunkard. 3. ஆடுதல்; to rock, as a ship, vacillate, sway, as a tree in a storm. "உலகுலையத் தள்ளாடிய வடமேருவின்" (கம்பரா. முதற்போ. 177);. 4. மனமலைதல்; to waver, fluctuate, as the mind. "சிந்தையுந் தள்ளாடி" (சிவரக. அபுத்திபூர்.12);. ம. தள்ளாட்டம்;பட. தள்ளாடு [துள் → தள் + ஆடு-,]
தள்ளாதவன்	தள்ளாதவன் taḷḷātavaṉ, பெ. (n.) வலு வில்லாதவன் (இ.வ.);; infirm person. [தள்ளாத = இயலாத. தள்ளாத + அன்; "அன்" ஆண்பாலீறு.]
தள்ளாமை	தள்ளாமை taḷḷāmai, பெ. (n.) 1. தளர்ச்சி (அ.வ.);; inability, impotence, infirmity through old age. 2. இல்லாமை (யாழ்.அக.);; poverty. [தள் + ஆ + மை. 'ஆ' எ.ம. இடைநிலை.]
தள்ளாவாரம்	தள்ளாவாரம் taḷḷāvāram, பெ. (n.) சோம்பல் (பிங்.);; laziness.
தள்ளிச்சி	தள்ளிச்சி taḷḷicci, பெ. (n.) பூநீறு (யாழ்.அக.);; a white-coloured earthy matter containing a large proportion of carbonate of soda from which soda is prepared.
தள்ளிப்போடு-தல்	தள்ளிப்போடு-தல் daḷḷippōṭudal, 19 செ.கு.வி. (v.t.) குறிப்பிட்ட காலத்தில் செய்ய வேண்டியதைச் செய்யாமல் காலந் தாழ்த்துதல்; to postpone things to be done immediately. விரைந்து முடிவு எடு, தள்ளிப் போட்டுக் கொண்டே போகாதே (இக்.வ.);. ம. தள்ளியிடுக [(தள்ளு); → தள்ளி + போடு-,]

தள்ளிவிடு	தள்ளிவிடு1 daḻḻividudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பொறுப்பு முதலியவற்றை விலக்குதல் (புதுவை);; to evade, as responsibility. தான் பார்க்கவேண்டிய கோப்புகளை, அடுத்தவருக்குத் தள்ளிவிடுதல் நன்றன்று (உ.வ.);. 2 உரியவிலை வாராவிடினும், குறைந்தவிலை கேட்பாருக்குப் பொருள்களை விற்றுவிடுதல்; to sell to lower price and push the products out. ஆண்டு முடிவையொட்டிப் பொருள்களை வந்த விலைக்குத் தள்ளிவிட்டார்கள் (உ.வ.);. ம. தள்ளிவிடுக [(தள்ளு); → தள்ளி + விடு-,] தள்ளிவிடு2 daḻḻividudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) விலக்கிவிடுதல்; to reject, dismiss. [(தள்ளு); → தள்ளி + விடு-,]
தள்ளிவெட்டி	தள்ளிவெட்டி taḻḻiveṭṭi, பெ. (n.) மதிற்பொறி வகை (சிலப். 15:216, உரை);; a military engine for defence. [(தள்ளு); → தள்ளி + வெட்டி.]
தள்ளிவை-த்தல்	தள்ளிவை-த்தல் taḻḻivaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தள்ளிப்போடுதல்; to postpone. கடும் தண்ணீர் பஞ்சம் காரணமாக பள்ளித் தேர்வுகளை தள்ளி வைத்து விட்டனர். (இக்.வ.);. 2. இடம்விட்டு வைத்தல்; to remove a little further off, shift. பொத்தகத்தைத் தள்ளிவை (உ.வ.);. 3. நாளொற்றி வைத்தல்; to adjourn, as a case. விசாரணை நாளைத் தள்ளிவைத் திருக்கிறார்கள் (உ.வ.);. 4. ஒழுக்கக்கேடு முதலியவற்றால் சாதிக் கூட்டங்களுக்குப் புறம்பாக்குதல்; to caste off, exclude from society, excommunicate. ஒழுக்கக் கேட்டால் அவளைத் தள்ளிவைத்தார்கள் (உ.வ.);. 5. வேலையிலிருந்து விலக்கிவைத்தல்; to suspend from office. வேலையிலிருந்து விலக்கி வைத்தார்கள் (உ.வ..);. 6. விலக்கிவிடுதல் (இ.வ.);; to abandon, as a wife. [(தள்ளு); → தள்ளி + வை-,]

தள்ளு	தள்ளு1 daḷḷudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. விலகுதல்; to be removed. "உறுநோய்கள் தள்ளிப்போக" (தேவா.);. 2. தவறுதல்; to be lost, to fail. "கள்வார்க்குத் தள்ளு முயிர்நிலை" (குறள். 290);. 3. குன்றுதல்; to shrink, diminish. "தள்ளா விளையுளும்" (குறள். 731);. 4. மறப்பாற் சோர்தல்; to be unconscious, to be forgetful. "தள்ளியும் வாயிற் பொய்கூறார்" (நாலடி. 157);. 5. தடுமாறுதல்; to stagger, reel, stumble. 'தள்ளித் தளர்நடையிட்டு' (திவ். பெரியாழ். 2:10:6);. 6. வலியுடைத்தாதல்; to be able, to be capable of. அவன் அது செய்யத் தள்ளவில்லை (உ.வ.);. 7. வெளியேறுதல்; to emerge, come out, protrude. வாயில் நுரைதள்ளுகிறது (உ.வ.);. தள்ளு2 daḷḷudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.)
தள்ளுண்டவன்	தள்ளுண்டவன் taḷḷuṇṭavaṉ, பெ. (n.) விலக்கப்பட்டவன்; rejected person, out- caste, reprobate. [தள் → தள்ளு + உண்டவன்.]
தள்ளுதற்சீட்டு	தள்ளுதற்சீட்டு daḷḷudaṟcīṭṭu, பெ. (n.) மணவிலக்குத் தாள் (வின்.);; bill of divorcement. [தள்ளுதல் + சீட்டு.]
தள்ளுநூக்குப்படு-தல்	தள்ளுநூக்குப்படு-தல் daḷḷunūkkuppaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) இழுபறிப்படுதல் (யாழ்.அக.);; to be pushed this way and that. [தள்ளு + நூக்கு + படு-,]
தள்ளுப்புள்ளு	தள்ளுப்புள்ளு taḷḷuppuḷḷu, பெ. (n.) இழுபறி; scuffle, pushing and pulling. மறுவ. தள்ளுமுள்ளு, தள்ளுமெள்ளு [தள்ளு + புள்ளு.]

தள்ளுபடி	தள்ளுபடி taḷḷubaḍi, பெ. (n.) 1. தள்ளப் பட்டது; that which is rejected, dismissed, discarded, abandoned, cancelled, refused. 2. கணக்கிற் கழிக்கப்பட்டது; deduction, discount, allowance. 3. விலக்கு; exception, exemption. 'கூட்டுறவுக் கடைகளில் விழாக் காலங்களில் 20 விழுக்காடு தள்ளுபடியில் விற்கிறார்கள். (இக்.வ.);. இட்டலி, தோசை, வடை எதுவும் அவருக்குத் தள்ளுபடி இல்லை (இ.வ.);. [தள்ளு + படி.]
தள்ளுபடிசெய்-தல்	தள்ளுபடிசெய்-தல் taḷḷubaḍiseytal, 1 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. புறந்தள்ளல் (நிராகரித்தல்);; to reject. தன்னைப் பணி நீக்கம் செய்ததை எதிர்த்து அந்த அதிகாரி கொடுத்த வழக்கு உயர்நீதி மன்றத்தில் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது (இக்.கா.);. 2. நீக்கஞ்செய்தல் (விலக்குதல்);; 3. to write off. [தள்ளுபடி + செய்-,]
தள்ளுபடியாகமம்	தள்ளுபடியாகமம் taḷḷubaḍiyākamam, பெ. (n.) விவிலிய நூற்பகுதி (கிறித்.);; apocryphal books. [தள்ளுபடி + ஆகமம்.]
தள்ளுமட்டம்	தள்ளுமட்டம் taḷḷumaṭṭam, பெ. (n.) யானையின் இளங்குட்டி (வின்.); (பெரிய யானைகளால் தள்ளி நடைபயிற்றப் பெறுவது);; young elephant, as having to be pushed forword and guided by the old ones. [தள்ளு + மட்டம்.]
தள்ளுமுள்ளு	தள்ளுமுள்ளு taḷḷumuḷḷu, பெ. (n.) தள்ளுப் புள்ளு (இ.வ.); பார்க்க;see tallu-p-pullu. [தள்ளு + முள்ளு.]
தள்ளுமெள்ளு	தள்ளுமெள்ளு taḷḷumeḷḷu, பெ. (n.) தள்ளுப்புள்ளு (வின்.); பார்க்க;see tallu-p-pullu. [தள்ளு + மெள்ளு.]
தள்ளுவண்டி	தள்ளுவண்டி taḷḷuvaṇṭi, பெ. (n.) 1. கையால் தள்ளிச் செலுத்தும் சிறுவண்டி; wheel barrow perambulator. தள்ளுவண்டியில் காய்கறி விற்றுக் கொண்டு வந்தான் (இக்.வ.);. நகரங்களில் குழந்தைகளுக்கான தள்ளுவண்டி வாங்கலாம் (உ.வ.);. 2. சிறுகுழந்தை நடந்து பழக ஆதரவாக உள்ள, சிறுவண்டி; small cart. மறுவ. நடைவண்டி [தள்ளு + வண்டி.]

தள்ளுறு-தல்	தள்ளுறு-தல் daḷḷuṟudal, 20 செ.கு.வி. (v.i..) 1. தள்ளப்படுதல்; to be rejected, removed. 2. வருந்துதல்; to be in distress. "உள்ளந் தள்ளுற லொழிந்து" (கம்பரா. மாயாசீ. 34);. ம. தள்ளூரம் [தள்ளு + உறு-,]
தள்ளை	தள்ளை taḷḷai, பெ. (n.) தாய் (தொல்.சொல். 400, உரை.);; mother. ம. தள்ள;தெ. தல்லி [தள் → தள்ளை (வ.மொ.வ. 175);.]
தளகருத்தம்	தளகருத்தம் taḷagaruttam, பெ. (n.) படைத் தலைமை; office of commander. "மைசூரான் வாசல் தளகர்த்தம் கம்பணவுடை யார்" (மதுரைத். தடுப். மதுரைத்தல. பக்.2);. [தள் → தளம் + கருத்தம் → தளகருத்தம். தளம் படைக்குழுமம் உள்ள இடம்.]
தளகருத்தன்	தளகருத்தன் taḷagaruttaṉ, பெ. (n.) படைத் தலைவன்; captain, general, marshal, comma inder-in-chief. "காலமுந் தன்பலமு மெண்ணியிகல் வென்றிடக் கருதுவோன் றளகர்த்த னாம்" (திருவேங். சத. 8);. [தளம் + கருத்தன்.]
தளகருத்தா	தளகருத்தா taḷagaruttā, பெ. (n.) தளகருத்தன் பார்க்க;see talakaruttan (செ.அக.);. [தளம் + கருத்தா.]
தளசிங்கம்	தளசிங்கம் taḷasiṅgam, பெ. (n.) பெருவீரன் (போர்க்களத்திற் சிங்கம் போன்றவன்);; a valiant soldier, as a lion in battle. "தளசிங்க மன்னனும் வீரம்" (பிரயோத. 24, 28);. [தளம் + சிங்கம். போர்க்களத்தில் அரிமா நோக்குடன் சுற்றியுள்ள, பகைவர்களை அழிப்பவன்.]
தளத்தி	தளத்தி taḷatti, பெ. (n.) தளர்ச்சி; depressed exhausted. [தள் → தள → தளத்தி (மு.தா. 309);.]
தளதள-த்தல்	தளதள-த்தல் daḷadaḷaddal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. விரிவடைதல், பருத்தல்; to plump, full, sleek, as the body. 2. ஒளிவிழுதல்; to be brilliant, transparent. "பசுநரம்பு தளதளப்ப" (குற்றா. தல. தருமசாமி. 34);. 3. நெகிழ்தல்; to become loose, as a cloth worn upon the person. அரை வேட்டி தளதளத்து விட்டது (உ.வ.);. ம. தளதள [துள் → தள் → தள → தளதள- (திரு.தமி.மா. 155);.] விரிந்த பொருள் தளருந்தன்மைத்து பரந்த ஒளி குறைதலும் இயல்பேயாம் 'தளதள' - ஆடையின் நெகிழுந்தன்மை தளதளத்தல் - ஆடை நெகிழ்தல்

www.valluvarvallalarvattam.com

தளதளப்பு	தளதளப்பு daḷadaḷappu, பெ. (n.) 1. விரிவாகுகை (புஷ்டி.); கொழுக்கை; being plump or full, as the face. 2. காந்தி, ஒளிர்வு; brilliance. உடல் தளதளவென்று வளர்ந்துவிட்டாள் (உ.வ.);. 3. வீக்கம் (யாழ்.அக.);; swelling. [துள் → தள் → தள → தளதளப்பு. (தமி.இலவ.முன்.32);.] ஒருகா. பளபளப்பு தளதளப்பு பளீரென்று மின்னல் வெட்டியது என்னும் வழக்காலறிக. மிகுதிக் கொழுப்பாலும், அறிவின் முதிர்ச்சியாலும் முகமும் உடலும் பளபளப்பது இயல்பென்றறிக.
தளதளெனல்	தளதளெனல் daḷadaḷeṉal, பெ. (n.) 1. ஒளி வீசுதற் குறிப்பு; being brilliant. 2. விரிவாதல்குறிப்பு; being plump. 3. இளகுதற்குறிப்பு; melting, as gold. "தளதளவென் றிளகி" (அருட்பா. vi, அமையங்கூற. 5);. 4. ஒலிக்குறிப்பு; bubbling, as boiling water. சோறு தளதளவென்று கொதிக்கிறது (உ.வ.);. [துள → தள → தளதள + எனல் (திரு.தமி.மா.155);.]
தளப்படி	தளப்படி taḷappaḍi, பெ. (n.) மனவுலைவு (யாழ்ப்.);; agitation of mind, wavering, anxiety. [தளம் + படி.]
தளப்பம்	தளப்பம்1 taḷappam, பெ. (n.) தளப்படி பார்க்க;see talappadi. "தளப்பந்தீருமிறே இவர்க்கு" (ஈடு. 6:10:1);. 2. காதணிவகை; an ear - ornament. "தக்கையிட்ட காதிற் றளப்பமிட்டு" (விறலிவிடு. 184);. [தளம்பம் → தளப்பம்.] தளப்பம்2 taḷappam, பெ. (n.) தாளிப்பனை (வின்.);; outh Indian tallipot-palm. [தாள → தள → தளப்பம்.]
தளப்பற்று	தளப்பற்று taḷappaṟṟu, பெ. (n.) 1. திப்பலிப் பனை (மலை);; jaggery-palm. 2. விருது குடையாக எடுக்கும் தாளிப்பனையோலை (வின்.);; leaf of the tallipot-6alai, used as an umbrella or a badge of honour. [தள → தள + பற்று.]
தளப்பற்றுக்காரன்	தளப்பற்றுக்காரன் taḷappaṟṟukkāraṉ, பெ. (n.) ஒலை பிடித்தெழுதுவோன் (யாழ்.அக.);; writer on palm leaf. [தளப்பற்று + காரன் = "காரன்" உடைமைப் பெயரீறு.]

தளப்பற்றுமீன்	தளப்பற்றுமீன் taḷappaṟṟumīṉ, பெ. (n.) கடல் மீன்வகை (யாழ்.அக.);; a kind of sea - fish. [தளப்பற்று + மீன்.]
தளப்பு	தளப்பு taḷappu, பெ. (n.) கேடு; injury, evil influence. "தளப்பிலா முகூர்த்தம் வல்லோன்" (பாரத. முகூர்த். 2);. [தளம்பு → தளப்பு.]
தளபஞ்சி	தளபஞ்சி taḷabañji, பெ. (n.) நெற்றியில் வெள்ளைப் புள்ளியையும், வெண்மை யல்லாத வேறு ஒரே நிறத்தினையுமுடைய குதிரை (சுக்கிர நீதி. 317);; horse that, except for a white spot in the forehead, is of a single colour other than white.
தளபதி	தளபதி daḷabadi, பெ. (n.) தளகருத்தன் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see talakaruttan. [தளம்1 + பதி.]
தளபாடம்	தளபாடம்1 taḷapāṭam, பெ. (n.) தளவாடம் பார்க்க;see talavadam (செ.அக.);. [தளம் + பாடம்.] தளபாடம்2 taḷapāṭam, பெ. (n.) பாடம் முழுமையும் நன்கு அறிந்திருத்தல்; that which is at one's finger's ends, as a lesson. [தளம் + பாடம்.] தளபாடம்3 taḷapāṭam, பெ. (n.) போர்ப்படை; army. "திருவடிராச்சியத்துக்கு மன்னரையும் தளபாடமும் அனுப்பியருளி" (S.I.I.vii, 21);. [தள் → தளம் – படைக்குழும வீடு. தளம் + பாடம்.]

தளம்	தளம்1 taḷam, பெ. (n.) 1. பருமன்; thickness, as of a board, heaviness. "தளமாய்ச் சமநிலத்துத் தண்காற்று நான்கும்" (சீவக. 719, உரை);. 2. வெண்சாந்து (பிங்.);; white sandal paste. 3. செஞ்சாந்து (பிங்.);; red sandal paste. தெ. தளமு [தள் → தளம்.] -- தளம்2 —, பெ. (n.); 1. செங்கல், கருங்கல், கதைமா பாவிய தரை; floor or pavement, as of brick, stone or cement. 2. மொட்டைமாடி (அக.நி.);; terrace roof, upper open space room or balcony. 3. தட்டு; loft, storey, deck of a ship. 4. மேடை (சூடா.);; platform, mound. 5. அடுக்குமாடிகளில் முதல் தளம் இரண்டாம் தளம் என்றமைந்த குடியிருப்புகள்; various floors in residential flats or any building or tower.
தளம்பாறை	தளம்பாறை taḷambāṟai, பெ. (n.) ஒரு விரல நீளமும், நீலநிறமுமுள்ள கடல்மீன் வகை; sea-fish, bluish, attaining 1 in. in length, Caranx malabaricus. [தளம் + பாறை.]
தளம்பு	தளம்பு1 daḷambudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ததும்புதல்; to wabble, flap, fluctuate, as water in a moving vessel. 2. இருபுறமும் மாறிச் சாய்ந்தாடுதல் (யாழ்ப்.);; to be unsteady, as a floating pot; to sway, as a spinning top, to totter, stagger with the weight of a load; to shake, as the top of a car when drawn: to move, as drops of water on a leaf; to be shaky, as a load. 3. மனமலைதல்; to fluctuate, waver, hesitate, vacillate. "தளம்பு நெஞ்சுடைய" (திருவாலவா. 38:49);. 4. பழக்கமுறுதல் (நான்மணி. 12, உரை);; to get accustomed. 5. முட்டுப்படுதல் (வின்.);; to be in straits for a livelihood. [தளும்பு → தளம்பு (மு.தா. 68);.] தளம்பு2 taḷambu, பெ. (n.) 1. மதகு (வின்.);; flood-gate, sluice. 2. சேறுகுத்தி; an instrument for working in mud. "செறுவிற் றளம்பு தடிந்திட்ட" (புறநா. 61:3);.

தளமெடு-த்தல்	தளமெடு-த்தல் taḷameḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. படையெடுத்தல் (யாழ்.அக.);; to invade. 2. சண்டை தொடங்குதல்; to begin to quarrel. "கள்ளி தளமெடுத்தாள்" (விறலிவிடு.);. [தளம் + எடு-,]
தளர்	தளர்1 taḷartal, 17 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சோர்தல்; to droop, faint, grow weary, enfeebled, infirm or decrepit. "தளர்ந்தே னெம்பிரா னென்னைத் தாங்கிக் கொள்ளே" (திருவாச. 6, 1);. 2. நெகிழ்தல்; to grow slack, become relaxed, as a tic or grasp. 3. உடற்கட்டுக் குலைதல்; to become flappy from age. இரண்டு மாதமாகப் படுத்தப் படுக்கையாய்க் கிடந்ததில் மிகவும் தளர்ந்து போனார் (இக்.வ.);. "தாழாத் தளராத் தலைநடுங்கா" (நாலடி. 14);. 4. மனங்கலங்குதல்; to suffer in mind, to be troubled at heart. to lose one's presence of mind. இந்த முறையும் தேர்வில் தேறவில்லை என்றதும் தளர்ந்து போனான் (இக்.வ.);. 5. உயிரொடுங்குதல்; to lose one's vitality. "தகைபாடவலாய் தளர்கோ தளர்கோ" (சீவக. 1379);. 6. இறத்தல்; to die. 7. நுடங்குதல்; to be flexible, tender. "தண்டாக் காதற் றளரிய றலைவன்" (பு.வெ.9, 45, கொளு.);. 8. சோம்புதல் (வின்.);; to be remiss, to be indifferent in duty, to grow careless, to degenerate. 9. தவறுதல்; to go astray. "நெறியிற் ... சுருகி" சீவக
தளர்ச்சி	தளர்ச்சி taḷarcci, பெ. (n.) 1. நெகிழ்ச்சி (தைலவ. தைல. 128);; slackness, looseness, flexibility. 2. களைப்பு, சோர்வு; weakness, in firmity, decrepitude, faintness, langour, depression of spirits. 3. சோம்பல் (சங்.அக.);; remiss. 4. ஏழ்மை (சங்.அக.);; poverty. ம. தளர்ச்ச [துள் → (தள்); → தளர் → தளர்ச்சி.]
தளர்த்தி	தளர்த்தி taḷartti, பெ. (n.) தளர்ச்சி பார்க்க;see talarcci. [தள் → தள → தளத்தி.]
தளர்ந்துகொடு-த்தல்	தளர்ந்துகொடு-த்தல் taḷarndugoḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) இணங்குதல் (யாழ்ப்.);; to yield. [தள் → தளர் → தளர்ந்து + கொடு-,]

தளர்நடை	தளர்நடை taḷarnaḍai, பெ. (n.) முதலில் குழந்தைகள் தடுமாறி நடக்கும் நடை; tottering walk, wobbling, as of a child. "தளர்நடை தாங்காக் கிளர்பூட் புதல்வரை" (மணிமே. 3:141);. [தளர் + நடை, தட்டுத்தடுமாறி நடக்குஞ் சிறாஅர் நடை.]
தளர்பாடம்	தளர்பாடம் taḷarpāḍam, பெ. (n.) தளபாடம்2 (யாழ்.அக.); பார்க்க;see tala-padam2. [தளர் + பாடம்.]
தளர்வு	தளர்வு taḷarvu, பெ. (n.) 1. நெகிழ்கை, இளைப்பாறுகை; growing slack, relaxing. 2. தடுமாறுகை; staggering. 3. சோர்வு; faintness, weakness, depression of spirits. "தளர்வெய்திக் கிடப்பேனை" (திருவாச. 31:2);. 4. வருத்தம்; sorrow. "தளர்வுறுமித் தாய்" (பெரியபு. மனுநீதி. 31);. ம. தளர்வ்வு [தள் → தளர் → தளர்வு.]
தளவட்டம்	தளவட்டம் taḷavaṭṭam, பெ. (n.) பூவிதழ்ச் சுற்று; corolla. [தளம் + வட்டம்.]
தளவடாம்	தளவடாம் taḷavaṭām, பெ. (n.) அரிசி கஞ்சியாலாகிய மெல்லிய வடாகம்; thin rice – cake மறுவ. இலைவடகம் [தளம் + வாடு. வாடு → வாடகம் → வடகம் → வடாம்.]
தளவம்	தளவம் taḷavam, பெ. (n.) 1. செம்முல்லை; golden jasmine. "முல்லையொடு தளவமல ருதிர" (ஐங்குறு. 422);. 2. முல்லை (மலை);; Arabian jasmine. ம. தளபம் [தள் → தளவு → தளவம் (மு.தா. 154);.]
தளவரிசை	தளவரிசை taḷavarisai, பெ. (n.) 1. கற்பரப்பு; flooring pavement. 2. எழுதகம் (யாழ்ப்.);; lower moulding. மறுவ. தளவியை, தளவிசை [தளம் + வரிசை.]

தளவாடம்	தளவாடம் taḷavāṭam, பெ. (n.) வேலை செய்தற்கு வேண்டிய கருவி முதலியன; tools, materials, requities tackle, furniture. ம. தளவாடம் [தள(ம்); + வாடம்.]
தளவாய்	தளவாய் taḷavāy, பெ. (n.) படைத்தலைவன்; military commander, minister of war. "ஒன்னலரை வென்று வருகின்ற தளவாய்" (திருவேங். சத.89);. க. தளவாய்;தெ. தளவாயி [தளம்1 + வாய்.]
தளவான்	தளவான் taḷavāṉ, பெ. (n.) தளவாய்; military commander. "வெற்பது தளவான்" (இரகு. நகர. 13);. [தளவாய் → தளவான்.]
தளவிசை	தளவிசை taḷavisai, பெ. (n.) தளவரிசை; flooring pavement. "அடையவளைஞ்சான் தளவிசை படுப்பித்தார்" (S.I.I.i. 84);. [தளம் + விசை. வரிசை → விசை.]
தளவியை	தளவியை taḷaviyai, பெ. (n.) தள விசை (யாழ்.அக.); பார்க்க;see tala-visai. [தளம் + வியை. விசை → வியை.]
தளவு	தளவு1 taḷavu, பெ. (n.) யானையின் வாய் (பிங்.);; elephant's mouth. [துள் → தள → தளவு.] தளவு2 taḷavu, பெ. (n.) 1. செம்முல்லை; golden jasmine. "பனப்பூந் தளவொடு முல்லை பறித்து" (கலித். 108, 42);. 2. முல்லை; arabian jasmine. 3. ஊசிமல்லிகை (பிங்.);; eared jasmine. [தள → தளவு.]
தளா	தளா taḷā, பெ. (n.) தளவு2 பார்க்க;see talavu2. "யாமரக் கிளவியும் பிடாவுந் தளாவம்" (தொல். எழுத். 229);. [தள் → தள → தளா.]
தளாபம்	தளாபம் taḷāpam, பெ. (n.) மணிக்கற்களுள் ஒன்று (சுக்கிர. நீதி. 186);; a kind of gem. [தளா → தளாபம்.]

தளிகைச்சிறப்பு	தளிகைச்சிறப்பு taḷigaicciṟappu, பெ. (n.) கடவுளுக்குப் படைக்கும் சோறு முதலியன (S.I.I. IV. 103);; food offering. [தளிகை + சிறப்பு.]
தளிகைசமர்ப்பி-த்தல்	தளிகைசமர்ப்பி-த்தல் taḷigaisamarppittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) தளிகைபோடு-தல் பார்க்க;see taligai-podu-. [தளிகை + சமர்ப்பி-,]
தளிகைபோடு-தல்	தளிகைபோடு-தல் daḷigaipōṭudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கடவுளுக்குப் படைத்தல் பொருட்டு, சோறு முதலியவற்றைக் கொணர்ந்து வைத்தல்; to take boiled rice, etc., for offering to idols. 2. கடவுட்குச் சோறு முதலியவற்றைப் படைத்தல்; to offer boiled rice to idols. 3. தளிகைவிடு பார்க்க;see taligai-vidu. [தளி → தளிகை + போடு-,]
தளிகைவடாம்	தளிகைவடாம் taḷigaivaṭām, பெ. (n.) அரிசிக்கஞ்சியாலாகிய மெல்லிய வடாகம்; thin rice-cake (செ.அக.);. [தளிகை + வடாம்.]
தளிகைவிடு-தல்	தளிகைவிடு-தல் daḷigaiviḍudal, 18 செ.கு.வி. (v.i.) கோயிலில் தேங்காய்ச்சோறு, புளிச்சோறு, தயிர்ச்சோறு முதலிய தாளித்த சோற்று வகையைக் கலந்துஇடுதல்; to offer flavoured rice to idols in temples. [தளிகை + விடு-,]
தளிச்சேரி	தளிச்சேரி taḷiccēri, பெ. (n.) கோயில் திருத்தொண்டு புரியும் மகளிர் இருக்கும் தெரு; street of the dancing - girl's attached to a temple. "தெற்குத் தளிச்சேரித் தென்சிறகு" (S.I.I.ii. 261);. [தளி + சேரி. தளி எனில் கோயில், கோயிலில் திருத்தொண்டு செய்த ஆடல் மகளிர் வாழ்வதற்காக, அமைத்தவிடம்.]
தளிச்சேரிப்பெண்டுகள்	தளிச்சேரிப்பெண்டுகள் taḷiccērippeṇṭugaḷ, பெ. (n.) கோயில் திருத்தொண்டு செய்யும் மகளிர்; dancing-girls attached to a temple. "தளிச்சேரிப் பெண்டுகளுக்கும்" (S.I.I.ii.261);. [தளிச்சேரி + பெண்டுகள்.]
தளிசை	தளிசை taḷisai, பெ. (n.) கூழ்க்கட்டி; solidified rice porridge. [தளிகை → தளிசை.]
தளிப்பெண்டுகள்	தளிப்பெண்டுகள் taḷippeṇṭugaḷ, பெ. (n.) தளிச்சேரிப் பெண்டுகள்; dancing-girls. "தளிப் பெண்டுகள் தெருவினடுவேபோய்" (சிலப். 16:103:உரை.);. [தளி + பெண்டுகள்.]

தளிமம்	தளிமம்1 taḷimam, பெ. (n.) 1. படுக்கை (பிங்.);; bed, sleeping place. 2. மெத்தை (பிங்.);; mattress, cushion. 3. வீடுகட்டும் இடம் (வின்.);; house - site. 4. திண்ணை (யாழ்.அக.);; pial. 5. வாள் (யாழ்.அக.);; sword. [தளி → தளிமம்.] தளிமம்2 taḷimam, பெ. (n.) அழகு (பிங்.);; beauty, loveliness.
தளியாலாடு	தளியாலாடு taḷiyālāṭu, பெ. (n.) ஒருவகைப் பண்ணிகாரம்; a kind of flour-cake ball. [தளியல் + ஆடு.]
தளியிலார்	தளியிலார் taḷiyilār, பெ. (n.) தளிச்சேரிப் பெண்டுகள் (சிலப். 22:142: அரும்); பார்க்க;see tali-c-ceri-p-pendugal. [தளி + இலார்.]
தளியிலாள்	தளியிலாள் taḷiyilāḷ, பெ. (n.) கோயில் தொண்டு செய்யும் ஆடல்மகள்; dancing-girl, attached to a temple. "ஆலவாய்ச் சொக்கருக்குத் தட்டதெடுக்குந் தளியிலாள்" (விறுலிவிடு. 151);. [தளி + இலாள்.]
தளிர்	தளிர்1 taḷirttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. துளிர்த்தல் (சூடா.);; to shoot forth, to sprout. 2. தழைத்தல்; to put forth leaves. "மாரியால் வற்றிநின்ற சந்தனந் தளிர்த்ததே போல்" (சீவக. 545);. 3. செழித்தல்; to flourish, prosper. 4 மகிழ்தல்; to rejoice. "தையலாள்வரக் கண்டனனா மெனத் தளிர்ப்பான்" (கம்பரா. தானைகாண்.28);. [துளிர் → தளிர் → தளிர்-, துளிர்த்தற் கருத்தினின்று முகிழ்த்தற் கருத்து தோன்றும், துளிர்த்த கொழுந்து, தடிந்தெழினி தான் நல்கியக்கால் தளிர்க்கும், தளிர்த்தமரம் மேன்மேலுந் தளிர்த்தலையே, இவ்வேரடி விளக்குகின்ற தென்றறிக.] தளிர்2 taḷir, பெ. (n.) முளைக்கும் காலத்துள்ள இலை; sprout, tender shoot, bud. "தளிரே தோடே" (தொல். பொருள். 642);. [துளிர் → தளிர்.]

தளிர்ப்பு	தளிர்ப்பு taḷirppu, பெ. (n.) 1. துளிர்க்கை; sprouting. 2. மனவெழுச்சி; enthusiasm, rejoicing. "உண்டு போரென் றுளந்தளிர்ப் பெய்துவார்" (கந்தபு. வீரபத். 39);. [துளிர்ப்பு → தளிர்ப்பு.]
தளிரியல்	தளிரியல் taḷiriyal, பெ. (n.) damsel, tender as a sprout. "தளிரிய லோதலோடும்" (சீவக. 1147);. [தளிர் + இயல்.]
தளிவடகம்	தளிவடகம் taḷivaḍagam, பெ. (n.) இலை போலும் மெல்லிய சோற்று வடகம்; thin rice cake. [தளிர் → தளி = இலை. தளி + வடகம். ஒருகா. தளிகை + வடகம்.]
தளிவம்	தளிவம் taḷivam, பெ. (n.) தகடு; flat piece, as of gold. "காஞ்சனத் தளிவம் வாய்க்கிட்டு" (சீவக. 2303);. [தளி → தளிவம்.]
தளுக்கு	தளுக்கு1 daḷukkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.i.) 1. பூசுதல்; to smear, rub in. "சாந்து கொண்டு தளுக்கு நிலத்திடை" (விநாயகபு. 39, 14);. 2. துலக்குதல் (வின்.);; to scour, polish, as furniture, to smooth, as an earthen floor. தெ. தளுகு. [துள் → தள் → தளு → தளுக்கு -, ஒருகா. தெளி → தளி → தளு → தளுக்கு-,] தளுக்கு2 daḷukkudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சொலித்தல், மிளிர்தல்; to be bright, to glitter. 2. ஒளிர்தல்; to shine. தெ. தளுகு [துள் → தள் → தளு → தளுக்கு-,] தளுக்கு3 taḷukku, பெ. (n.) 1. மினுக்கு; shining, glittering, splendour, brightness. அவளுடைய தளுக்குப் பேச்சும் குலுக்கு நடையும் யாருக்கும் பிடிக்காது (இக்.வ.);. 2. ஆரவாரப் பகட்டு; showiness, ostentation. 3. [illegible]
தளுக்குணி	தளுக்குணி taḷukkuṇi, பெ. (n.) 1. வெட்க மில்லாதவன் (யாழ்.அக.);; person wanting in sensibility. 2. ஏமாற்றுபவன் (இ.வ.);; a deceitful person. [தளுக்கு + உணி → தளுக்குணி = சூடு, சொரணயற்று ஏமாற்றுவதையே பிழைப்பாகவுடையவன்.]

தளுகன்	தளுகன் taḷugaṉ, பெ. (n.) பொய்யன் (வின்.);; deceitful fellow, liar. [உல் → உள் → துள் → தள் → தளுகு + அன். 'அன்' ஆண்பாலீறு. ஒருகா. புளுகன் → தளுகன்.]
தளுகு	தளுகு taḷugu, பெ. (n.) புளுகு (வின்.);; fraud, lie. க. தளுகு [துள் → தள் → தளுகு ஒ.நோ. அழுகு → புழுகு. 'கு' சொல்லாக்க ஈறு.]
தளுகை	தளுகை taḷugai, பெ. (n.) தளிகை1 1 பார்க்க (இ.வ.);;see taligai1. [தளுகு → தளுகை.]
தளுதாழை	தளுதாழை taḷutāḻai, பெ. (n.) 1. வளியடக்கி (மலை.);; medicine for gastric troubles. 2. தழுதாழை பார்க்க;see talu-talai. [தழுதாழை → தளுதாழை-,]
தளும்பு	தளும்பு1 daḷumbudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கலம் அசைவதால் நீர் சிறிதுதுள்ளுதல்; to wabble, flap, fluctuate, as water in a moving vessel. நிறைகுட நீர்தளும்ப லில் (பழ.);. 2. பழக்க முறுதல் (நான்மணி. 12, உரை);; to get accustomed. 3. முட்டுப்படுதல் (வின்.);; to be strive for a livelihood. 4. இருபுறமும் மாறிச் சாய்ந்தாடுதல் (யாழ்ப்.);; to be unsteady, as a floating pot, to sway as a spinning top. [துளும்பு → துளும்பு → தளும்பு-, (தமி. இல. வ. முன். 52);.] தளும்பு2 daḷumbudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) உள்ளம் கலங்குதல்; to be perturbed, to be distressed. "அநுகூல ஜனமானது தளும்பிற்று என்கிறான்" (திவ். பெரியாழ். 3:7:5. வ்யா. பக். 713);. [துள் → தள் → தளு → தளும்பு → தளும்பு-. (மு.தா. 329);. ஒருகா. துளும்பு → தளும்பு → தளும்பு-, (மு.தா.68);.]
தளுவம்	தளுவம் taḷuvam, பெ. (n.) கைத்துண்டு; small piece of cloth, towel. "ஶ்ரீபாதத்தைத் தளுவத்தாலொற்றி" (குரு பரம். 572);. [துள் → துளு → துளுவம் → தளுவம் = துணிக்கப்பட்ட கைத்துணி.]

தளை	தளை1 daḷaidal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) பிணித்தல்; to fasten, bind, chain. "மோகமெனும் பாசத்தான் மிகத்தளைந்து" (குற்றா. தல. தருமசாமி. 74);. 2. தடுத்தல்; to prevent. [தன் → தளை → தளை- (மு.தா.101);.] தளை2 taḷaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கட்டுதல்; to tie, bind, fasten, entangle. 'தளைக்கின்ற மாயக்குடும்பப் பெருந்துயர்' (அருட்பா. i, திருவருள். 315);. 2. அடக்குதல் (யாழ்ப்.);; to confine, restrain, limit. [தள் → தளை → தளை- (மு.தா.68);.] தளை3 taḷaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கொதித்தல்; to boil, bubble. சாதந் தளைக்கிறது (இ.வ.);. [தள் → தளை → தளை -, (மு.தா.68);.] தளை4 taḷai, பெ. (n.)
தளைக்காணம்	தளைக்காணம் taḷaikkāṇam, பெ. (n.) வரி வகை (கல்வெட்டு);; a kind of tax. ம. தளக்காணம் [தளை + காணம்.]
தளைதள்-தல் (தளைதட்டல்)	தளைதள்-தல் (தளைதட்டல்) daḷaidaḷdaldaḷaidaṭṭal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வேறு தளை விரவியதனால், எடுத்துக்கொண்ட செய்யுளின் தளை மாறுபடுதல்; to fail or be defective in the talai connection of a verse. "வேற்றுத்தளை தட்டுக் குறள்வெண்பாவிற் சிதைந்து" (யாப். செய். 6, உரை);. [தள் → தளை → தளை-,]
தளைந்துவிடு-தல்	தளைந்துவிடு-தல் daḷainduviḍudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) விலங்குகளின் முன்காலைக் கட்டி, மேய்ச்சலுக்கு விடுதல்; to tle together the forefeet of an animal and let it out to graze. [தள் → தளை → தளைந்து + விடு-, முன்காலைக் கட்டி விடுவதால், குறிப்பிட்ட சுற்றளவில் மட்டுமே, மேயும் கட்டாமல் விட்டால், கண்ணில்பட்ட தெல்லாம் மேயும். இன்றளவும், சிற்றூப் புறத்தே அவரவர்க்குரிய புல் சம வெளியில், இக் காட்சியைக் காணலாம்.]
தளைநார்	தளைநார் taḷainār, பெ. (n.) பனையேறுவோர் காலில் மாட்டிக்கொள்ளுங் கயிறு (யாழ்ப்.);; foot-brace for a palm tree - climber. [தளை + நார்.] [P]

தளைப்படு-தல்	தளைப்படு-தல் daḷaippaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) தளைபடு-, பார்க்க;see talai-padu-, [தளை + படு-,]
தளைபடு-தல்	தளைபடு-தல் daḷaibaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சிறையாதல் (பிங்.);; to be imprisoned, taken captive. 2. கட்டுப்படுதல்; to be bound, confined, restrained. [தளை + படு-,]
தளைபோடு-தல்	தளைபோடு-தல் daḷaipōṭudal, 19 செ.குன்றாவி. (v.t..) குறுக்காக வரப்பிடுதல் (இ.வ.);; to put up ridge, as in a field. மறுவ. தடைபோடுதல் - கைவிலங்கு மாட்டுதல் [தளை + போடு-,]
தளையம்	தளையம் taḷaiyam, பெ. (n.) விலங்கு; bonds, fetters. "இளையவர் நெஞ்சத் தளையம்" (திருப்பு. 303);. [தள் → தளை → தளையம்.]
தளையல்	தளையல் taḷaiyal, பெ. (n.) 1. கட்டுகை; binding, tying. 2. மறியற்படுத்துகை (யாழ்.அக.);; confining, restraining. [தள் → தளை → தளையல்.]
தளையவிழ்-தல்	தளையவிழ்-தல் taḷaiyaviḻtal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பிணிப்பு அல்லது கட்டுநீங்குதல்; to be unbound, released from restraint. 2. மலர் கட்டவிழ்தல்; to blossom, as a flower. "தளையவிழ் கோதை" (சீவக. 651);. [தளை + அவிழ்-,]
தளையன்	தளையன் taḷaiyaṉ, பெ. (n.) மறவர், குயவர் சான்றார் இனத்தவர்தம் தலைவன் (யாழ்ப்.);; headman of certain castes, viz., Maravar, Kuyavar, sanrar. [தல் → தலை → தளை + அன். 'அன்' ஆண்பாலீறு.]
தளையாள்	தளையாள் taḷaiyāḷ, பெ. (n.) அடிமை; bondman, save. "தனக்கொன்றும் பயனின்றித் தளையா ளென்றான்" (நீலகேசி. 185);. [தளை + ஆள்.]
தளையாளர்	தளையாளர் taḷaiyāḷar, பெ. (n.) கால்கள், (சங்கிலி); தொடரியாற் பிணைக்கப்பட்டவர்; those who are fettered in chains, prisoners. "தளையாளர் தாழ்ப்பாளர்" (ஏலாதி. 56);. [தளை + ஆளர். தளை = கட்டு.]

தளையிடு-தல்	தளையிடு-தல் daḷaiyiḍudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) பிணித்தல்; to enchain, fetter. "வினைத் தடையாற் றளையிட்டு" (தாயு. பாயப்புலி.55);. [தளை + இடு-,
தளைவார்	தளைவார் taḷaivār, பெ. (n.) 1. விலங்கின் கால்களைக்கட்டும்வார்; leather thong binding the feet of an animal. 2. தளைநார்; மரமேறுவோர் காலில் பிணித்துக் கொள்ளும் கயிறு; foot-brace for the tree climbers (செ.அக.);. மறுவ. கால்நார்
தளைவை-த்தல்	தளைவை-த்தல் taḷaivaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) உடையார் வேலை கொடுத்தல் (யாழ்ப்.);; to invest with the office of Udaiyār. [தளை + வை-,]
தற்கரன்	தற்கரன் taṟkaraṉ, பெ. (n.) திருடன்; thief, robber. "கோசந்தன்னைத் தற்கரன் சாத்தியந்தன்" (சிவதரு. சுவர்க்க.நரகசே. 30);. [தன் + கரன்.]
தற்கரிசனம்	தற்கரிசனம் taṟkarisaṉam, பெ. (n.) தன்னலம் (வின்.);; self-interest. [தன் + கரிசனம்.]
தற்கா	தற்கா1 taṟkāttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) தன்னைத் தான்காத்தல்; to take care of oneself, protect oneself. "தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணி" (குறள். 56);. [தன் + கா-,] தற்கா2 taṟkāttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) பாதுகாத்தல்; to preserve, protect. "நீயென்னைத் தற்காத்தருள்" (இராமநா. உயுத். 14);. [தன் + கா-,]
தற்காத்தற்கடுதாசி	தற்காத்தற்கடுதாசி taṟkāttaṟkaḍutāci, பெ. (n.) அறிவிப்பு மடல் (யாழ்.அக.);; letter of information. [தற்காத்தல் + கடுதாசி = கடந்த காலத்தின் பழுதற்ற திறத்தையும், எதிர்காலத்தின் சிறப்பையும், நிலைப்படுத்துவது நிகழ்காலமேயாகும். நிகழ்காலத்தின் செயற்பாடுகளே, வரையும் மடல்களே, எதிர் காலத்தை வளப்படுத்துவதாக, அமைய வேண்டும் நிகழ்காலத்தே ஒருவர் ஆற்றும் பணி பேசும்பேச்சு, எழுதும் எழுத்து சென்றகாலத்தின் திறத்திற்கும், எதிர்காலச் சிறப்பிற்கும் ஊறு விளைவிக்காவண்ணம் உரையும் மடலே தற்காத்தற் கடுதாசி யெனலாம்.]

தற்காப்பு	தற்காப்பு taṟkāppu, பெ. (n.) தன்னைக் காத்துக் கொள்ளுகை; self - protection. [தன் + காப்பு : எக்காலத்தும், எந்நிலையிலும், ஒருவர் தம்மைப் பேணிக்காத்தற்கு மேற்கொள்ளும் செயற்பாடே, தற்காப்பு எனப்படும்.]
தற்காலக்கோள்நிலை	தற்காலக்கோள்நிலை taṟkālakāḷnilai, பெ. (n.) குறித்த காலத்துள்ள கோள்களின் நிலை; planetary positions at a given time. [தற்காலம் + கோள்நிலை.]
தற்காலசுத்தபுடம்	தற்காலசுத்தபுடம் taṟkālasuttabuḍam, பெ. (n.) குறித்த காலத்தில் உள்ள நிலநடு கோட்டுக் கோள்நிலை (வின்.);; true or geocentric longitude of a planet at a given time. [தற்காலம் + சுத்தம் + புடம்.]
தற்காலமத்திமம்	தற்காலமத்திமம் taṟkālamattimam, பெ. (n.) அழிக்கவியலாத நடுநிலைக்கோள் நிலை; mean longitude at a given time. [தற்காலம் + மத்திமம்.]
தற்காலலவணம்	தற்காலலவணம் taṟkālalavaṇam, பெ. (n.) கல்லுப்பு; sea-salt.
தற்காலி	தற்காலி1 taṟkālittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) குறித்த காலத்திற்கான கணக்கீட்டுப் புள்ளிகளைத் திருத்துதல் (வின்.);; to correct the data of calculation for a given time. [தற்காலம் → தற்காலி-,] தற்காலி2 taṟkālittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) அவ்வப் பொழுது புடம் வைத்தல்; to calcine as much quantity of medicine as urgently required for the time being. [தற்காலம் → தற்காலி.]
தற்காலிகம்	தற்காலிகம் taṟgāligam, பெ. (n.) காலவரை யறைக்குட்பட்டது; temporary. மறுவ. குறுங்காலிகம் [தன் + கால் + இகம். 'இகம்' - சொல்லாக்க ஈறு.]

தற்காலிகமாக	தற்காலிகமாக taṟgāligamāga, வி.எ. (adv.) இப்போதைக்கு; for the time being. [தன் + கால் + இகம் + ஆக.]
தற்காவல்	தற்காவல் taṟkāval, பெ. (n.) 1. தன்னைக் காத்துக் கொள்ளல்; self protection. 2. கற்பு நிலை; chastity. [தன் + காவல்.]
தற்கி-த்தல்	தற்கி-த்தல் taṟkittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) தருக்கம் செய்தல் (வின்.);; to logic, to dispute (செ.அக.);. [தருக்கி → தற்கி.]
தற்கித்துக்கேள்-தல் (தற்கித்துக்கேட்டல்)	தற்கித்துக்கேள்-தல் (தற்கித்துக்கேட்டல்) taṟkittukāḷtaltaṟkittukāṭṭal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) குறுக்குக் கேள்வி கேட்டல் (யாழ்ப்.);; to cross - examine. [த. தருக்கம் → வ. தருக்க → தற்க + இத்து + கேள்- த. தருக்கித்தல் → தற்கித்தல் த. தருக்கித்து + கேட்டல் → வ. தற்கித்துக் கேட்டல். சொற் போரினிடையே, சிந்தனையைத் தூண்டும் வண்ணம், வினவுதல்.]
தற்கிழமை	தற்கிழமை taṟkiḻmai, பெ. (n.) ஒரு பொருளுக்கும் அதன் உறுப்புக்கள், திறன்கள், செயல்கள், முதலியவற்றிற்கும் உள்ளது போலப் பிரியாதிருக்கும் தொடர்பு (நன்.300);; inseparable relation, as of an object with its parts, qualities, actions, etc. opp. to piridin,- kilamai. [தன் + கிழமை.]
தற்கு	தற்கு taṟku, பெ. (n.) செருக்கு; pride, haughtiness. "தற்கினான் மடிந்தார்" (பாரத. கீசக. 103);. [தருக்கு → தற்கு.]
தற்குணம்	தற்குணம் taṟkuṇam, பெ. (n.) 1. சிறப்புப் பண்பு (வின்.);; peculiarity, special attribute or quality. 2. ஒரு பொருளின் பண்பினை, மற்றொரு பொருள் பற்றுதலைக் கூறும் அணி (மாறனலங் 134);; figure of speech in which an object is described as taking over the quality of another object.
தற்குறி	தற்குறி taṟkuṟi, பெ. (n.) 1. எழுதத்தெரியாதவன், தன் கையெழுத்தாக இடும், இடதுகைப் பெருவிரல் அடையாளம்; signature - mark of an illiterate person. 2. எழுதப்படிக்கத் தெரியாதவன்; literate person. அவன் ஓர் தற்குறி (உ.வ.);. மறுவ. கைநாட்டுப் பேர்வழி [தன் + குறி.]
தற்குறிப்பு	தற்குறிப்பு taṟkuṟippu, பெ. (n.) 1. தற்குறிப் பேற்றம் பார்க்க;see tarkuri-p-perram. 2. தற்குறி (வின்.); இடதுகைப்பெருவிரல் அடையாளம்; impression of left thumb of uneducated people in place of signature. [தன் + குறிப்பு.]

தற்குறிப்பேற்றம்	தற்குறிப்பேற்றம் taṟkuṟippēṟṟam, பெ. (n.) பொருளிடத்து இயல்பாக நிகழுந்தன்மையை யொழித்துக் கவிஞன் தன் கருத்தை ஏற்றிச் சொல்லும் அணி (தண்டி.55);; a figure of speech in which the qualities and functions of an object are ascribed to another object entirely different in nature. [தன் குறிப்பு + ஏற்றம்.]
தற்குறிமாட்டெறி	தற்குறிமாட்டெறி1 daṟkuṟimāṭṭeṟidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) கல்வியில்லாதவன் கையெழுத்துக்கு மாறாகத் தன் அடையாளக்குறி இடுதல்; to affix signature-mark, as an illiterate person. "கண்டராதித்தப் பல்லவதரையன் தற்குறிமாட்டெறிந்தேன்" (S.I.I.V. 105);. [தன்குறி + மாட்டு + எறி-,] தற்குறிமாட்டெறி2 daṟkuṟimāṭṭeṟidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) பெயரெழுதத் தெரியாதவன் கைக்கீறல், இது என்று எழுதிச் சாட்சி போடுதல்; to witness the execution of a document by an illiterate person stating that the mark is that of the executants. "கூத்தன் தற்குறிக்கு தற்குறிமாட் டெறிந்தேன் திருவேங்கட முடையான்" (S.I.I.V, 152);. [தன்குறி + மாட்டு + எறி-, கைநாட்டுப் பேர்வழியின் கைக்குறியை, உறுதிப்படுத்தும், கையொப்பம்.]
தற்குறைச்சல்	தற்குறைச்சல் taṟkuṟaiccal, பெ. (n.) 1. குறைவு; self-abasement. 2. தேய்வு; diminution in size, reduction. [தன் + குறைச்சல்.]
தற்கூற்று	தற்கூற்று taṟāṟṟu, பெ. (n.) ஆசிரியரோ, கதை மாந்தரோ தானே கூறுவது போன்றது; first person narrative, by the author or by the character. [தன் + கூற்று.]
தற்கெலம்	தற்கெலம் taṟkelam, பெ. (n.) வறுமை (அக.நி.); poverty.
தற்கேடர்	தற்கேடர் taṟāṭar, பெ. (n.) அறியாது தமக்கே கேடுவிளைப்பவர்; persons who ruin themselves unknowingly. "தலைகெடுத்தோர் தற்கேடர்தாம்" (திருவருட். அருளது நிலை. 7);. [தன் + கேடர்.]
தற்கொண்டான்	தற்கொண்டான் taṟkoṇṭāṉ, பெ. (n.) கணவன்; husband. "தற்கொண்டாற் பேணி" (குறள், 56);. [தன் + கொண்டான்.]
தற்கொலை	தற்கொலை taṟkolai, பெ. (n.) தன்னுயிரைத் தானே மாய்த்துக் கொள்ளுகை; suicide. [தன் + கொலை.]

தற்கோலம்	தற்கோலம் taṟālam, பெ. (n.) தம்பூலத்துடன் உட்கொள்ளும் வால்மிளகு; cubebs chewed with betel. "தற்கோல மென்ற களிவாயை' (மறைசை. 56);. [தன் + கோலம்.]
தற்சங்கை	தற்சங்கை taṟcaṅgai, பெ. (n.) தன்னிடத்துள்ள பற்று; self-love. "கருமங் குலத்திறம் தற்சங்கை விட்டு" (மருதூரந். 48);. [தன் + சங்கை.]
தற்சணம்	தற்சணம் taṟcaṇam, குவி.எ. (adv.) உடனே (யாழ்.அக.);; at once. [தன் + கணம் → க்ஷணம், சணம்.]
தற்சமம்	தற்சமம் taṟcamam, பெ. (n.) ஒலி மாறு பாடின்றித் தமிழில் வழங்கும், ஆரியச்சொல்; loan - words from Sanskrit occurring in Tamil without any change in sound. 'தற்பவந் தற்சமமே பெரும்பான்மையுஞ் சாற்றினமே' (பி.வி.2.);. [தன் + சமம்.]
தற்சாட்சி	தற்சாட்சி taṟcāṭci, பெ. (n.) 1. தற்சான்று; self evidence. 2. பரமாதன் (ஆன்மா);; universal soul. மறுவ. மனச்சான்று [தன் + சாட்சி.]
தற்சாய்வு	தற்சாய்வு taṟcāyvu, பெ. (n.) அகவயம்; subjectivity. மறுவ. தன்னிலை [தன் + சாய்வு.]
தற்சார்பு	தற்சார்பு taṟcārpu, பெ. (n.) தன் வலிமையில் நிற்கும் நிலை; self-reliance. [தன் + சார்பு.]
தற்சிவம்	தற்சிவம் taṟcivam, பெ. (n.) முழுமுதற்கடவுள் (வின்.);; Absolute Being, as self-existent. [தன் + சிவம்.]

தற்சிறப்புப்பாயிரம்	தற்சிறப்புப்பாயிரம் taṟciṟappuppāyiram, பெ. (n.) தெய்வ வணக்கமும் செயப்படு பொருளுமுரைத்து ஆசிரியர் நூன்முகப்பிற் கூறும் பாயிரம் (காரிகை. 1, உரை);; author's own introduction consisting of verses of invocation and verses containing a statement of the subject - matter of his work. [தன் + சிறப்பு + பாயிரம்.]
தற்சுட்டு	தற்சுட்டு taṟcuṭṭu, பெ. (n.) தன்னைச் சுட்டுகை; reference to one's self. "தற்சுட்டளபொழி" (நன். 95);. [தன் + சுட்டு.]
தற்சுட்டுப்பெயர்	தற்சுட்டுப்பெயர் taṟcuṭṭuppeyar, பெ. (n.) தன்னைச் சுட்டும் பெயர்; reflexive pronouns. [தன்சுட்டு + தற்சுட்டுப்பெயர். முதற்கண் சுட்டுப் பெயராயிருந்து, காலப் போக்கில் தற்சுட்டுப் பெயராய் மாறிய, தான், தாம் என்னும் படர்க்கை வடிவங்கள் இத்தன்மைத்து எனலாம். அவன் அவன் முதலிய ஐம்பாற் சுட்டுப் பெயர்கள் தோன்றிய பின்பு, சேய்மைச் சுட்டடியினின்று கிளைத்த தான், தாம் என்னும் வடிவங்கள், தற்சுட்டுப் பெயர்களாய் மாறின.]
தற்செய்-தல்	தற்செய்-தல் taṟceytal, 1 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தானே நடைபெறுதல்; to occur in natural course, to prosper by providence. 2. நிறைவாக நல்குதல்; to be advantageous, profitable. "வாணிபம் அவனுக்குத் தற்செய்யவில்லை" (யாழ்ப்.);. 3. தன்னை வலிமையாக்குதல்; to make one's position strong. "வகையறிந்து தற்செய்து தற்காப்ப" (குறள், 878);, [தன் + செய்-,]
தற்செய்கை	தற்செய்கை taṟceykai, பெ. (n.) 1. தன்னைச் செப்பமுடையவனாக்குகை; being self-made, self-culture. "தற்செய்கை சிறந்தன்று" (முது. காஞ். 9);. 2. தனதுசெயல்; one's own action. "தற்செய்கையின்றிப் பிறராற் செய்யப்படும் பொருளை" (நன். 399, மயிலை);. [தன் + செய்கை.]
தற்செயல்விடுப்பு	தற்செயல்விடுப்பு taṟceyalviḍuppu, பெ. (n.) எதிர்பாராத சூழலில் எடுக்கப்படும் விடுப்பு; casual leave. மறுவ. நேர்ச்சிவிடுப்பு [தற்செயல் + விடுப்பு.]
தற்செயலாய்	தற்செயலாய் taṟceyalāy, கு.வி.எ. (adv.) எதிர்பாராமல் (இ.வ.);; by chance or accident, providentially. [தன் + செயல் + ஆய்.]

தற்செருக்கு	தற்செருக்கு taṟcerukku, பெ. (n.) தன் முனைப்பு; Self-conceit. "துடக்க மிலாதவன் தற்செருக்கு" (இன். நாற். 41);. [தன் + செருக்கு.]
தற்செல்வம்	தற்செல்வம் taṟcelvam, பெ. (n.) 1. சொந்தப் பொருள் (வின்.);; one's own property. 2. வலிமை; strength, power, force. [தன் + செல்வம்.]
தற்சோதனை	தற்சோதனை taṟcōtaṉai, பெ. (n.) தன்னைத் தான் ஆராய்ந்து கொள்ளல் (வின்.);; self examination. [தன் + சோதனை.]
தற்பகக்கபம்	தற்பகக்கபம் taṟbagaggabam, பெ. (n.) ஐவகைக் கோழைகளிலொன்று (கபங்களி லொன்று);; one of the five varieties of phlegm.
தற்பகம்	தற்பகம் taṟpagam, பெ. (n.) 1. தற்பகக்கபம் பார்க்க;see tarpaga-k-kabam. 2. தலையிலுள்ள கொப்புளங்கள்; vesicles in the head.
தற்பகன்	தற்பகன் taṟpagaṉ, பெ. (n.) காமவேள், மன்மதன் (யாழ்.அக.);; indian cupid (செ.அக.);.
தற்பகீடம்	தற்பகீடம் taṟpaāṭam, பெ. (n.) மூட்டைப் பூச்சி, முகட்டுப்பூச்சி (படுக்கையிற் பற்றுவது); (யாழ்.அக.);; bug, as infesting beds.
தற்பணம்	தற்பணம்1 taṟpaṇam, பெ. (n.) கண்ணாடி; mirror. "தற்பணந்தா னெப்படியோ தானே விளங்கு மப்படியே" (ஞானவா. ஞானவிண்.28);. தற்பணம்2 taṟpaṇam, பெ. (n.) 1. யானை முதுகு; elephant's back. 2. முதுகெலும்பு; back-bone.
தற்பதம்	தற்பதம் daṟpadam, பெ. (n.) முதல் உருவத்தின் இயல்பு (பிரமசொரூபம்);; nature of the Supreme Being. "தற்பதத்தைத் தெளியுமட்டும்" (ஞானவா. முமுட். 4);. 2. 'தத்' என்னும் சொல் (சி.போ.பா. 9, 3, பக். 393);; the secret word 'tat'. [தன் + பதம்.]

தற்பதி	தற்பதி daṟpadi, பெ. (n.) பாக்குமரம் (மலை);; areca – palm. m. tr., Areca catechu.
தற்பதிதாளம்	தற்பதிதாளம் daṟpadidāḷam, பெ. (n.) தற்பதி பார்க்க;see tarpadi.
தற்பம்	தற்பம்1 taṟpam, பெ. (n.) முனைப்பு; pride, arrogance. "தீராத் தற்பத்தைத் துடைத்த" (கம்பரா. கும்ப. 27);. 2. துரிசு (யாழ்.அக.);; sin. 3. ஏய்ப்பு (சங்.அக.);; deceit. 4. மான்மணத்தி (கத்தூரி); (தைலவ. தைல.);; musk. தற்பம்2 taṟpam, பெ. (n.) 1. துயிலிடம் (பிங்.);; bed, sleeping place. 2. மெத்தை (வின்.);; mattress, cushion. 3. மனைவி (வின்.);; wife. 4. மேனிலை (சது.);; upper - room.
தற்பயம்	தற்பயம் taṟpayam, பெ. (n.) கறுப்புச்சீந்தில்; a black variety of moon creeper.
தற்பயற்பதெத்தம்	தற்பயற்பதெத்தம் daṟpayaṟpadeddam, பெ. (n.) வாழைமரம்; plantain tree.
தற்பரஞ்சுலவணம்	தற்பரஞ்சுலவணம் taṟparañjulavaṇam, பெ. (n.) வண்ணார்காரத்திலிருந்து பிரித் தெடுக்கப்பட்ட சவுட்டுப்பு; salt extracted from fullers earth. [தற்பரம் + சுலவணம்.]
தற்பரம்	தற்பரம் taṟparam, பெ. (n.) 1. தற்பரன் பார்க்க;see tar-paran. "தற்பரமு மல்லை தனி" (சி.போ. 3:1:1);. 2. மேம்பட்டது; that which is highest. "தற்பரம் பொருளே" (திருவிசை. திருருமானி. 1, 3);. [தன் + பரம் → தற்பரம் = அனைத்து நிலையிலும் மேம்பட்ட இறை.]

தற்பரவுப்பு	தற்பரவுப்பு taṟparavuppu, பெ. (n.) பாறை யுப்பு பனியுறைவதால் ஏற்படும் உப்பு; natural salt found on mountain and rocks. [தன் + பரவுப்பு = பாறையில் பரந்து உறைந்து காணப்படும உப்பு.]
தற்பரன்	தற்பரன்1 taṟparaṉ, பெ. (n.) 1. பரம்பொருள்; Supreme Being. "தணித்தலு மளித்தலுந் தடிந்தோன் றற்பரன்" (ஞானா 48, 20);. [தன் + பரன் → தற்பரன் = எல்லாவற்றிலும் மேலான பரம்பொருள்.] தற்பரன்2 taṟparaṉ, பெ. (n.) வெள்ளைநஞ்சு; white arsenic.
தற்பரை	தற்பரை taṟparai, பெ. (n.) 1. உமையவள் (சூடா.);; Umai. 2. ஒரு நொடியில் அறுபதி லொரு பகுதி; the sixteenth part of a second. 3. ஒரு மாத்திரையளவின் முப்பதிலொரு பகுதி (வின்.);; the 30th part of a mattirai. 4. ஆதன் தன்னைப் பதியாகக் கருதும் அறிவம் (உண்மைநெறி. 4, உரை);; the knowledge of the soul identifying itself with God.
தற்பலம்	தற்பலம் taṟpalam, பெ. (n.) வெள்ளாம்பல் (மலை);; white Indian water-lily.
தற்பவம்	தற்பவம் taṟpavam, பெ. (n.) 1. தமிழில் திரிந்து வழங்கும் வடசொல்; loan-words from Sanskrit occurring in Tamil with altered forms. "தற்பவந் தற்சமமே பெரும்பான்மையுஞ் சாற்றினமே" (பி.வி.2);. 2. யாதொரு காரணத்தால் யாதொன்று இறக்கப்பட்டது, அது மீட்டும் அப்பொருள் கரணியமாகப் பிறந்ததெனக் கூறும் அணி (மாறனலங். 202);; a figure of speech in which an object which has been lost by a certain cause is described as having been restored by the same cause.
தற்பாடி	தற்பாடி taṟpāṭi, பெ. (n.) வானம்பாடி (சூடா.);; Indian skylark (செ.அக.);. [தன் + பாடி. தானே பாடிக் கொண்டிருக்கும் புள்.] [P]
தற்பி-த்தல்	தற்பி-த்தல் taṟpittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) நீத்தார் நிகழ்வு; to offer water to the manes. [திருப்பித்தல் → தற்பித்தல்.]
தற்பிரியன்	தற்பிரியன் taṟpiriyaṉ, பெ. (n.) தன்னைப் பெருமையாகப் பேசிக்கொள்பவன் (இ.வ.);; one who is given to self - adulation. [தன் + பிரியன்.]

தற்பின்	தற்பின் taṟpiṉ, பெ. (n.) தம்பி (நிகண்டு.);; younger brother. [தன் + பின்.]
தற்பு	தற்பு1 taṟpu, பெ. (n.) உள்ளநிலைமை; real nature. "தற்பென்னைத் தானறியா னேலும்" (திவ். இயற். நான்முக.77);. தற்பு2 taṟpu, பெ. (n.) முனைப்பு; arrogance. "ஆற்றாமையாலே தற்பற்றிருக்கிற வராகையாலே" (ஈடு. 9:9, ப்ர);.
தற்புகழ்ச்சி	தற்புகழ்ச்சி taṟpugaḻcci, பெ. (n.) தன்னைத் தான் புகழ்ந்துகொள்கை; self-praise, self complacency (செ.அக.);. [தன் + புகழ்ச்சி.]
தற்புணர்ச்சி	தற்புணர்ச்சி taṟpuṇarcci, பெ. (n.) கைமுட்டி (வின்.);; onanism. [தன் + புணர்ச்சி.]
தற்புருடசமாசம்	தற்புருடசமாசம் taṟpuruḍasamāsam, பெ. (n.) வேற்றுமைத்தொகை (வீரசோ. தொகை. 2, உரை);; a compound in which the first member stands in case-relation to the second.
தற்புருடன்	தற்புருடன் taṟpuruḍaṉ, பெ. (n.) தற்புருட சமாசம் பார்க்க;see tar-puruda-samasam. "தற்புருடன் பலநெற் கன்மதாரயம்" (வீரசோ. தொகை.2);.
தற்பெருமை	தற்பெருமை taṟperumai, பெ. (n.) 1. தன்னை, தற்காத்தோரைக் குறித்துப் பெருமை கொள்வது; boasting (of oneself or one own people);. 2. தற்புகழ்ச்சி; self-praise. [தன் + பெருமை.]
தற்பொருட்டுப் பொருள்	தற்பொருட்டுப்பொருள் taṟporuṭṭupporuḷ, பெ. (n.) வினைப் பயன் கருத்தாவைச் சார்தலாகிய பொருள்; reflexive meaning. "கொள் என்பது தற்பொருட்டுப் பொருட்கண் வந்த விகுதி" (சி.போ. பா. 1, 1, பக். 56);.
தற்பொழிவு	தற்பொழிவு taṟpoḻivu, பெ. (n.) தன்னலம் (வின்.);; self-interest. [தன் + பொழிவு.]

தற்பொழுது	தற்பொழுது daṟpoḻudu, வி.எ. (adv.) இந்த நேரத்தில்; at present now. [தள் + பொழுது.]
தற்போதம்	தற்போதம் taṟpōtam, பெ. (n.) 1. தன்னையுங் கடவுளையு மறியும் அறிவு (வின்.);; self knowledge, knowledge of the soul and deity. 2. இயற்கையிலேயுள்ள முற்றுணர்வு (வின்.);; intuitive knowledge, inherent and eternal knowledge, as possessed by the deity. 3. தன் முனைப்பு; self-conceit, arrogance. "தற்போதம் முனையாதவாறு பரிகரித்து" (சி.போ.பா. 12, 1, பக். 432);. 4. தன்னினைவு (இ.வ.);; consciousness. [தன் + போதம்.]
தற்போதைக்கு	தற்போதைக்கு taṟpōtaikku, வி.எ. (adv.) இந்தச் சமயத்திற்கு, குறுங்காலிகமாக; for the time being. தற்போதைக்கு இந்தப்பணம் போதும் (உ.வ.);.
தற்றெரிசனிகள்	தற்றெரிசனிகள் taṟṟerisaṉigaḷ, பெ. (n.) தன்னை முற்றும் அறிந்த பெரியார் (நெஞ்சுவிடு. உரை, பக். 14);; self-realised sages. [தன் + தெரிசனிகள்.]
தறக்கதி	தறக்கதி daṟakkadi, பெ. (n.) அத்தி (சங்.அக.);; fig.
தறடி	தறடி taṟaḍi, பெ. (n.) சத்திசாரணை; spreading log weed.
தறடிகம்	தறடிகம் taṟaḍigam, பெ. (n.) மாதுளை (சங்.அக.);; pomegranate.
தறதற-த்தல்	தறதற-த்தல் daṟadaṟaddal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) தறதற என்று ஒலித்தல் (யாழ்.அக.);; to make the sound tara-tara.
தறதறெனல்	தறதறெனல் daṟadaṟeṉal, பெ. (n.) வயிற்றுப் போக்கு காற்றுப்பிரிகையால் ஏற்படும் ஒலிக் குறிப்பு (யாழ்.அக.);; onom. expr. signifying the sound caused by the discharge of watery stools, breaking gas, boiling, etc. [தறதற + எனல்.]

தறளி	தறளி taṟaḷi, பெ. (n.) 1. வெண்ணிறமும், ஒன்பது விரலம் (அங்குலம்); நீளமுள்ள, கடல்மீன் வகை; sea - fish, silvery, attaining 9 inches in length, Opisthopterus tartoor. 2. செம்பு நிறமுங் கருநீலநிறமான வரியுங்கொண்ட கடல்மீன் வகை; Sse-fish, light bronze with dark bluish band, Raconda russelliana.
தறாசன்	தறாசன் taṟācaṉ, பெ. (n.) கொட்டைப் பாக்கு; areca nut.
தறி	தறி1 taṟittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. துணித்தல் வெட்டுதல்; to lop, chop off, cut off, cut down. "கையைத் தறித்தான்" (திருவாச. 14:7);. 2. கட்டவிழ்த்தல்; to untie unfasten. "பூட்டினைத் தறித்துவிட்டு" (விநாயகபு. 51, 17);. 3. கெடுத்தல்; to frustrate, ruin. காரியத்தை முளையிலே தறிக்க வேண்டும். 4. பிரித்தல்; to separate. "இருவரையும் தறித்துவிட வேண்டும்". 5. கூலம் புடைத்தல் (யாழ்ப்.);; to sift by a winnowing fan. ம. தறிக்க;க. தறி தறி2 daṟidal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) அறுபடுதல்; to be cut off, broken. "வாலுங் காலுந் தறிந்து" (இராமநா. உயுத். 27);. தறி3 taṟi, பெ. (n.) 1. வெட்டுகை
தறிக்கடமை	தறிக்கடமை taṟikkaḍamai, பெ. (n.) நெசவுத் தறிகட்கு இட்ட வரி (R.T);; tax on looms. ம. தறிக்கடம [தறி + கடமை.]
தறிக்கால்	தறிக்கால் taṟikkāl, பெ. (n.) 1. கொடிக்காற் கால்வாய் (வின்.);; artificial channel in a betel garden. 2. கோள்நிலைக் கணிப்பில், ஒவ்வோர் ஒரை (இராசி);யையும், நான்கு காலாகப் பகுத்து, இந்த இந்தக் காலுக்கு இந்த இந்தக்கோள் (கிரகம்); உரியது என்று, பயன் சொல்லுதற்கு உதவும் உறுப்பு (சூடா. உள்.101);; an element in astrological calculation to devide every star into four parts and to ascribe the correct for cast. [தறி + கால்.]

தறிக்கிடங்கு	தறிக்கிடங்கு taṟikkiḍaṅgu, பெ. (n.) நெசவுத் தறியின் கீழுள்ள பள்ளம் (யாழ்.அக.);; weaver's loom-pit. [தறி + கிடங்கு.]
தறிக்கிடை	தறிக்கிடை taṟikkiḍai, பெ. (n.) நெசவுத் தறியில் புதிய பாவைப் பிணைப்பதற்காக அச்சில் சுற்றியிருக்கும் மிகுதிநூல் (இ.வ.);; thrum in a weaver's loom, fringe of threads in a loom. [தறி + கிடை.]
தறிகிடங்கு	தறிகிடங்கு taṟigiḍaṅgu, பெ. (n.) கரும்பின் ஆலைக்கிடங்கு (யாழ்.அக.);; place where juice is expressed from sugarcane. [தறி + கிடங்கு.]
தறிகுற்றி	தறிகுற்றி taṟiguṟṟi, பெ. (n.) வயலுக்கு எருவாக விடும் தழைகளைத் தறிக்க, நாட்டும் கருவி (நாஞ்.);; a log of wood planted to identify the area over which green manure is chopped.
தறிகெட்டு	தறிகெட்டு taṟigeṭṭu, வி.எ. (adv.) கட்டுப்பாடும் ஒழுங்குமில்லாத; uncontrollable, indiscipline. கோயில்யானை தறிகெட்டு ஓடியது (இக்.வ.);. [தறி + கெட்டு.]
தறிகை	தறிகை1 taṟigai, பெ. (n.) 1. வெட்டப்படுகை (வின்.);; being cut down. 2. கட்டுத்தறி (வின்.);; stake, post [தறி1 → தறிகை.] தறிகை2 taṟigai, பெ. (n.) 1. கோடரி; a kind of axe. "மழு வென்றது வாய்ச்சியை தறிகையுமாம்" (புறநா. 206, உரை);. 2. உளி (சூடா.);; chisel. ம. தறிக [தறி2 → தறிகை.]
தறிச்சன்	தறிச்சன் taṟiccaṉ, பெ. (n.) எருக்கு (சங்.அக.);; madar.

தறிதலை	தறிதலை daṟidalai, பெ. (n.) அடங்காதவன் (இ.வ.);; impudent, unruly person. மறுவ. தறுதலை, முரடன் [தறுதலை → தறிதலை.]
தறிதளை	தறிதளை daṟidaḷai, பெ. (n.) தறிக்கடமை (T.A.S. IV, 91); பார்க்க;see tari-k-kadamai. மறுவ. தறிக்காசு, தறிப்பாட்டம் [தறி + தளை.]
தறிப்புடவை	தறிப்புடவை taṟippuḍavai, பெ. (n.) 1. பழைய நெசவுவரி; tax on looms. "தறிப் புடவையும் வேலிக்காசும்" (S.I.I. iii. 115);. 2. தறியில் நெய்த புடவை; saree woven in a loom. ம. தறிப்புடவ [தறி + புடவை.]
தறிபடுகு	தறிபடுகு taṟibaḍugu, பெ. (n.) தறியின் நெட்டிழை (C.G.);; warp of a loom. தெ. படுகு [தறி + படுகு.]
தறிபோடு-தல்	தறிபோடு-தல் daṟipōṭudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) நெசவுத்தறியில் நெய்ய ஏற்பாடு செய்தல் (வின்.);; to arrange to weave cloth in a loom. [தறி + போடு-,]
தறிமரம்	தறிமரம் taṟimaram, பெ. (n.) நெசவுத்தறியில் ஆடை சுருட்டும் மரம் (இ.வ.);; web beam, wooden revolving bar round which the woven cloth is wound. ம. தறிமரம் [தறி + மரம்.] [P]
தறியடி-த்தல்	தறியடி-த்தல் taṟiyaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கைத்தறியை இயக்கித் துணியை நெயவு செய்தல்; to weave the handloom. [தறி + அடி-,]
தறியறை-தல்	தறியறை-தல் daṟiyaṟaidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) முளையறைந்து நாட்டுதல் (இ.வ.);; to drive down stakes. [தறி + அறை-.]

தறியாணி	தறியாணி taṟiyāṇi, பெ. (n.) வெட்டிரும்பு (வின்.);; small chisel for cutting iron. [தறி + ஆணி.]
தறியிறை	தறியிறை taṟiyiṟai, பெ. (n.) தறிக்கடமை பார்க்க;see tari-k-kadamai. "தறியிறை தட்டார் பாட்டம்" (கல்.); மறுவ. தறிக்காசு;தறிப்பாட்டம் [தறி + இறை. ஆடை நெற்வோர் அல்லது துன்னற்காரர் இறுக்கும் இறை.]
தறிவலை	தறிவலை taṟivalai, பெ. (n.) நடுதறியுடையதாய், மான்பிடிக்க உதவும் வலை; a kind of net for trapping deer. "தறிவலை மானிற்பட்டார்" (சீவக. 2768);. [தறி + வலை.]
தறிவாய்	தறிவாய் taṟivāy, பெ. (n.) வெட்டுவாய் (யாழ்.அக.);; lopped side, cut edge. [தறி + வாய்.]
தறிவிலைவில்-தல் (தறிவிலைவிற்றல்)	தறிவிலைவில்-தல் (தறிவிலைவிற்றல்) taṟivilaiviltaltaṟivilaiviṟṟal, 14 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பனைச்சட்டம் விற்றல் (யாழ்.அக.);; to sell palmyra timber. 2. நெய்த துணிகளை, கூடுதல் விலை சேர்க்காமல், அடக்கவிலையிலேயே விற்றல்; to sell the clothes at the cost price from the loom. [தறிவிலை + வில்-,]
தறுக்கணி-த்தல்	தறுக்கணி-த்தல் taṟukkaṇittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பழங் கன்றிப்போதல்; to be hard, as fruits not naturally matured or knots in fruits caused by injury. 2. புண்காய்த்துப் போதல்; to become hard, as some boils or the flesh after a blow. 3. உணவுப் பொருளிறுகுதல்; to grow hard, as vegetables in curry by defective cooking. 4. நிலைத்தல்; to continue, to stay, as in a place. [தன் → தறு + கண் → தறுக்கணி-,]
தறுகட்பம்	தறுகட்பம் taṟugaṭpam, பெ. (n.) தறுகண், அஞ்சாமை, வீரம்; fearlessness, bravery. "தறுகட்ப மில்லார்பின் சென்று நிலை" (அறதெறி. 102);. [தன் → தறு + கண் → தறுகட்பம்.]

தறுகண்	தறுகண் taṟugaṇ, பெ. (n.) 1. கொடுமை; cruelty, hard-heartedness. "தறுகட் டகையரிமா" (பு.வெ. 7, 20);. 2. அஞ்சாமையாகிய வீரம்; Valour, bravery, fearlessness. "கல்வி தறுகண் ணிசைமை கொடையென" (தொல். பொருள். 257);. 3. கொல்லுகை; slaughtering. "தறுகட் பூட்கை" (சிறுபாண். 141);. மறுவ. தறுகண்மை, தறுகட்பம் [தறு → தறுகண்.]
தறுகண்ணன்	தறுகண்ணன் taṟugaṇṇaṉ, பெ. (n.) 1. வன்கண்மையுள்ளவன்; cruel, hard-hearted person. "எரியுமிழ் தறுகணர்" (கம்பரா. அதிகாயன். 138); (வின்.);. 2. வீரன்; soldier, hero. 'தான்படை தீண்டாத் தறுகண்ணன்' (பு. வெ. 320);.
தறுகண்மை	தறுகண்மை taṟugaṇmai, பெ. (n.) தறுகண் (பு.வெ.3, 20, கொளு.); பார்க்க;see taru-gan. [தறுகண் → தறுகண்மை "மை" பண்புப் பெயர் விகுதி.]
தறுகணாட்டி	தறுகணாட்டி taṟugaṇāṭṭi, பெ. (n.) தறுகணி பார்க்க;see taru-gani. [தறுகண் + ஆட்டி. "ஆட்டி" பெண்பாலீறு. ஒ.நோ. திருவாட்டி, பெருமாட்டி, மணவாட்டி, சீமாட்டி.]
தறுகணாளன்	தறுகணாளன் taṟugaṇāḷaṉ, பெ. (n.) தறுகண்ணன் பார்க்க;see taru-gannan. "தறுகணாளர் கண்டனர்" (கம்பரா. நாகபாச. 174); "தானைத் தறுகணாளர்" (திவா.); [தறுகண் + ஆளன் 'ஆள்ன்' ஆண்பாலீறு ஒ.நோ. மணவாளன், பேராளன், திருவாளன்.]
தறுகணி	தறுகணி taṟugaṇi, பெ. (n.) வன்கண்மை யுள்ளவள்; cruel, hard-hearted woman. "தமரினுள்ளவள்போற் சார்ந்த தறுகணி" (விநாயகபு. 80, 92);. மறுவ. தறுகணாட்டி. [தறுகண் → தறுகணி "இ" பெண்பாலீறு.]

தறுகு-தல்	தறுகு-தல் daṟugudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தடைப்படுதல்; to be hindered, checked. "அப்பாற்றறுகி" (பணவிடு. 242);. 2. தவறுதல் (வின்.);; to be frustrated, to fail. 3. திக்கிப் பேசுதல்; to stammer in speaking. "அவன் தறுகித் தறுகிப் பேசுகிறான்." 4. காலந் தாழ்த்துதல்; to linger, loiter. "தறுகி நின்றா னென்மேற் றயவால்" (விறலிவிடு.);. [தறு → தறுகு-.]
தறுகுறும்பன்	தறுகுறும்பன் taṟuguṟumbaṉ, பெ. (n.) 1. முரடன்; rough, rude, uncivil person, rustic. 2. கெட்டவன்; wicked fellow, miscreant. [தறுகுறும்பு → தறுகுறும்பன். "அன்" ஆண்பாலீறு.]
தறுகுறும்பு	தறுகுறும்பு taṟuguṟumbu, பெ. (n.) 1. முருட்டுத் தன்மை; roughness of disposition, rusticity. 2. தீம்பு; mischief. ம. தறுகுறும்பு [தறு + குறும்பு.]
தறுசு	தறுசு taṟusu, பெ. (n.) இழைக்குளிர்த்தி (யாழ்.அக.);; fine texture of cloth. [தறு → தறுசு.]
தறுதம்பு	தறுதம்பு daṟudambu, பெ. (n.) பழைய வரிவகை (S.I.I. V. 374);; an ancient tax. [தறு + தம்பு → தறுதம்பு.]
தறுதலை	தறுதலை daṟudalai, பெ. (n.) தறிதலை பார்க்க;see tari-dalai. "தாயில்லாத பிள்ளை தறுதலை" (சங்.அக.);. ம. தறுதல [தறி1 → தறு + தலை = தறுதலை.]
தறுதலையன்	தறுதலையன் daṟudalaiyaṉ, பெ. (n.) தறிதலை (வின்.); பார்க்க;see tari-dalai. மறுவ. வெட்கமில்லாதவன், அடங்காதவன், நாணமற்றவன், முரடன் ம. தறுதலக்காரன் [தறு + தலை → தறுதலையன். "அன்" ஆண்பாலீறு. எவர்க்குமடங்காது, இடம், பொருள். ஏவலெனும், இம் மூன்றனுள், ஒன்றிலும் நிலைகொள்ளாது தன், மனம்போன போக்கில், நாணேதுமின்றிப் பணியாற்றும் முரடன்.]

தறுதும்பன்	தறுதும்பன் daṟudumbaṉ, பெ. (n.) தறிதலை (வின்.); பார்க்க;see tari-dalai. [தறு + தும்பன். முரட்டுத்தனம் நிறைந்து திகழும் நாட்டுப்புறத்தான்.]
தறுதும்பு	தறுதும்பு daṟudumbu, பெ. (n.) தறுகுறும்பு (யாழ்.அக.); பார்க்க;see taru-gurumbu.
தறும்படி-த்தல்	தறும்படி-த்தல் taṟumbaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கால்வாயில் நீரைப் பிரித்தற்கு அணையிடுதல் (வின்.);; to build a dam for diverting water in a canal. [தறும்பு + அடி-,]
தறும்பன்	தறும்பன் taṟumbaṉ, பெ. (n.) தன்முனைப்பாளன் (நீலகேசி, 282, உரை);; proud person. மறுவ. இறுமாப்புக்காரன், செருக்குமிக்கவன், தன்மதியாளன், வீம்புப்பேர்வழி, தறுக்காளி [தறு → தறும்பு → தறும்பன். நான், எனதென்னும் இறுமாப்புடன் செயலாற்றுபவன்; எப் பணியினையும் அகந்தையுடன் ஆற்றுபவன்.]
தறும்பு	தறும்பு taṟumbu, பெ. (n.) 1. ஒருவழியாய்ச் செல்லும்நீரை வேறுவழியிற் செலுத்தக் கட்டும் அணை (வின்.);; dam to stop a stream and turn it in a different direction. 2. முளை (இ.வ.);; peg. க. தறும்பு. [தறு → தறும்பு.]
தறுவாய்	தறுவாய் taṟuvāy, பெ. (n.) உற்றநேரம், வாய்ப்பு. தக்கவேளை; occasion, particular juncture, rare opportunity. 2. அரசியல் திருப்பு மையம்; crisis. 3. பருவம்; stage, as in life. "தன்னை யறியுந் தறுவாயான்" (காளத். உலா, 290);. தெ. தருவாய: க. தறுவாய் மறுவ. உற்றகாலம், உரியநேரம், ஏற்ற பொழுது; தக்கபருவம், தக்ககாலம்;தக்கநேரம் [தறு + வாய் → தறுவாய் = தக்கநேரம்.]
தறுவி	தறுவி1 taṟuvi, பெ. (n.) தரு; ladle (செ.அக.);. தறுவி2 taṟuvi, பெ. (n.) மருந்து பூசுகருவி; an instrument for applying medicine.
தறுவுதல்	தறுவுதல் daṟuvudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) குறைதல் (யாழ்.அக.);; to diminish. [தறு → தறுவு-,]

தருளுருதி	தருளுருதி daṟuḷuṟudi, பெ. (n.) நிலவேம்பு; ground-neem.
தருனல்	தருனல் taṟuṉal, பெ. (n.) கப்பற்பாயின் மேற் கட்டையைக் கட்டுங்கயிறு; vang, rope to steady the peak of a gaff. [தறை → தறு → தறுனல்-,]
தறை	தறை1 daṟaidal, 4 செ.குன்றாவி. (v.i.) 1. ஆணியை அடித்து இறுக்குதல் (யாழ்ப்.);; to beat down flat, to hammer, as the head of a nail or the end of a bolt after fixing on the nut, to rivet. 2. ஆணியால் தைத்தல் (இ.வ.);; to fasten two beams or rafters together by hammering in spikes. 3. குற்றப்படுத்துதல்; to make an accusation, commonly false. [தட்டு → தடை → தறை-,] தறை2 daṟaidal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) தட்டையாதல்; to become flat, to be flattened. "தீரத் தறைந்த தலையும்" (கலித். 65);. [தட்டு → (தடை); → தறை (மு.தா.121);.] தறை3 taṟai, பெ. (n.) தரை1 பார்க்க;see tarai3 land, ground. "பிள்ளைகள் தறையிற் கீறிடில்" (கம்பரா. சிறப். 10);. [தரை3 → தறை.]
தறைமலர்	தறைமலர் taṟaimalar, பெ. (n.) ஆணியின் மரை (வின்.);; nut of a bolt. [தரை → தறை + மலர். ஆணியின் தலைப் பகுதி.]
தறையடி-த்தல்	தறையடி-த்தல் taṟaiyaḍittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) நிலத்தில் அசையாமல் இருத்துதல்; to be nailed down, fixed to a place. "தறையடித்தது போற் நீராத் தகையவித்திசைகடாங்குங் கறையடிக்கு" (கம்பரா. வாலிவ. 143);. [தறை + அடி-,]
தறையாணி	தறையாணி taṟaiyāṇi, பெ. (n.) ஆணிவகை (வின்.);; a kind of spike. [தறை + ஆணி.]

தன்	தன் taṉ, பெ. (n.) தான் என்னும் படர்க்கைப் பகரப் பெயர், வேற்றுமையுருபை ஏற்கு மிடத்துப்பெறுந் திரிபு; oblique case-form of the pronoun tāṉ. [தான் → தன்.]
தக்கடையே	தக்கடையே takkaḍaiyē, கு.வி.எ. (adv.) தன்னடைவே; of itself, of its own accord, voluntarily. "அதைத் தன்கடையே அறுந்துவிழச் செய்வாரோ" (குருபரம். 62);. [தன் + கடையே.]
தன்காரியக்குட்டி	தன்காரியக்குட்டி taṉkāriyakkuṭṭi, பெ. (n.) தன் செயலிலேயே கண்ணாயிருப்பவன் (நாஞ்.);; extremely selfish person. மறுவ. தன்காரியப் புலி, தன்பாடாளன் [தன் + காரியம் + குட்டி.]
தன்காரியப்புலி	தன்காரியப்புலி taṉkāriyappuli, பெ. (n.) தன் செயலிலேயே ஈடுபட்டவன் (வின்.);; extremely selfish person. [தன்காரியம் + புலி.]
தன்காரியம்	தன்காரியம் taṉkāriyam, பெ. (n.) தன் சொந்தச் செயல் (வின்.);; one's own pursuit, self-interest. மறுவ. தன்ஈடுபாடு, தன்தொழில் [தன் + காரியம்.]
தன்காலம்	தன்காலம் taṉkālam, பெ. (n.) 1. உரியகாலம் (யாழ்.அக.);; proper season or time. 2. கள் மிகுதியாகக் கிடைக்குங் காலம் (நெல்லை);; period when toddy is available in plenty. மறுவ. தக்கநேரம், தக்கபருவம் [தன் + காலம்.]
தன்கு	தன்கு taṉku, பெ. (n.) மகிழ்ச்சி (இலக்.அக.);; hilarity, mirth. [தனகு → தன்கு.]
தன்குலம்வெட்டி	தன்குலம்வெட்டி taṉkulamveṭṭi, பெ. (n.) handle of an axe, as destroying its own family. [தன்குலம் + வெட்டி, தன் இனம் அழியத் தானே கரணியமாக விருப்பவன்.]

தன்குறியிடுதல்	தன்குறியிடுதல் daṉkuṟiyiḍudal, பெ. (n.) தானே குறியிட்டாளுதலாகிய உத்திவகை (மாறனலங். பாயி. 25);; coining technical names, a utti. [தன்குறி + இடுதல்.]
தன்குறிவழக்கமிக வெடுத்துரைத்தல்	தன்குறிவழக்கமிகவெடுத்துரைத்தல் taṉguṟivaḻggamigaveḍutturaittal, பெ. (n.) முப்பத்திரண்டுத்திகளில், தான் உண்டாக்கிய குறியீட்டைத் தன்நூலில் மிகுதியும், எடுத்தாளும் தந்திர உத்தி (நன். 14);; author's constant use of technical terms and phrases coined by himself, one of 32 utti. [தன்குறி + வழக்கம் + மிக + எடுத்துரைத்தல்.]
தன்கொண்டி	தன்கொண்டி taṉkoṇṭi, பெ. (n.) தன்கருத்து, தன்விருப்பம் (வின்.);; self will. மறுவ. தன்னீட்டம், தன் ஈடுபாடு, விடாப்பிடி [தன் + கொண்டி. ஒருவன்தான் கொண்ட கொள்கையினையோ அல்லது உளங் கொண்ட கருத்தினையோ, விடாப் பிடியாக மேற்கொள்ளல்.]
தன்கைக்கொலை	தன்கைக்கொலை taṉkaikkolai, பெ. (n.) தற்கொலை பார்க்க;see tar-kolai. [தன் + கை + கொலை.]
தன்கோட்கூறல்	தன்கோட்கூறல் taṉāṭāṟal, பெ. (n.) முன்னூலாசிரியர் கூறியவாறு கூறாது தன்கோட்பாட்டாற் கூறுகை (மாறனலங். (பாயி. 25);; enunciating new doctrines professed by oneself. [தன்கோள் + கூறல்.]
தன்சோதனை	தன்சோதனை taṉcōtaṉai, பெ. (n.) தன்தேர்வு; self examination. [தன் + சோதனை.]
தன்தரை(தன்றரை)	தன்தரை(தன்றரை) daṉdaraidaṉṟarai, பெ. (n.) 1. வெறுந்தரை; bare-ground. கோட்டையைத் தன் தரையாக இடித்து விட்டார்கள் (உ.வ.); 2. போடு மண்ணின்றி இயற்கையான தரை (நெல்லை);; natural earth-surface. [தன் + தரை. இயல்பான வெறுத்தரை.]
தன்தரையாக்கு-தல் (தன்றரையாக்கு-தல்)	தன்தரையாக்கு-தல் (தன்றரையாக்கு-தல்) daṉdaraiyākkudaldaṉṟaraiyākkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) தரை மட்டமாக இடித்தல்; to raze to the ground, demolish completely, as a building. கட்டடத்தைத் தன் தரையாக்கி விட்டார்கள் (உ.வ.);. [தன்தரை + ஆக்கு.]
தன்தரையில்நில்-தல் (தன்றரையினிற்றல்)	தன்தரையில்நில்-தல் (தன்றரையினிற்றல்) taṉtaraiyilniltaltaṉṟaraiyiṉiṟṟal, 14 செ.கு.வி. (v.i.) வறுமைப் படுதல் (வெறுந்தரையில் நிற்றல்);; lit., to stand on bare ground, to suffer from dire want to be destitute. [தன்தரையில் + நில்-.]

தன்படியே	தன்படியே taṉpaḍiyē, கு.வி.எ. (adv.) 1. தானாகவே; of its own accord. 2. தன் விருப்பப்படி; according to one's own in clination. அவன் தன் படியே திரிகிறான் (உ.வ.);. [தன் + படியே.]
தன்படுவன்	தன்படுவன் taṉpaḍuvaṉ, பெ. (n.) தானாக உண்டாம் விளையுப்பு (யாழ்ப்..);; naturally formed salt. மறுவ. இயற்கையுப்பு [தன் + படுவன்.]
தன்பாசனம்	தன்பாசனம் taṉpācaṉam, பெ. (n.) தானாகப் பாயும் நீர்ப்பாய்ச்சல்; direct flow of water without baling மறுவ. முதல் மடைப் பாசனம்;தலைவாய்க்கால் பாசனம். [தன் + பாசனம்.] தன் பாசனம் : ஆற்றுப்படுகையிலோ அல்லது தலைவாய்க்காலில் உள்ள, தலை மதகுப்படுகையிலோ, இயற்கையாக அமைந்துள்ள, பாசனநிலம்.
தன்பாட்டில்	தன்பாட்டில் taṉpāṭṭil, கு.வி.எ. (adv.) 1. தானாகவே; of its own accord. காரியம் தன்பாட்டிலே நடக்கிறது. 2. பிறர்செயலில் தலையிடாமல்; without interfering with others. தன்பாட்டிலே போகிறான் (உ.வ.);. [தன் + பாட்டில்.]
தன்பாடு	தன்பாடு taṉpāṭu, பெ. (n.) தன்செயல்; one's own business. அவன் தன்பாட்டைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறான் (உ.வ.);. தன்பாடே பெரும்பாடாக இருக்கும்போது அவன் யாருக்கு உதவ முடியும்? (உ.வ.);. க. தன்பாடு மறுவ. தன்காரியப்புலி, தன்காரியக்குட்டி [தன் + பாதி = தனது சொந்தப்பணி.]
தன்பாலிருத்தல்	தன்பாலிருத்தல் taṉpāliruttal, பெ. (n.) சிவபதம் நான்கனுள் ஒன்றாகிய அண்மையியம் (பிங்.);; being near to Sivam, one of four Sivapadam. [தம்பால் + இருத்தல்.]

தன்பிடி	தன்பிடி taṉpiḍi, பெ. (n.) தன்கொள்கை (வின்.);; one's own doctrine or opinion. மறுவ. கொள்கைப்பிடிப்பு [தன் + பிடி.]
தன்பேறு	தன்பேறு taṉpēṟu, பெ. (n.) தன்னிட்டம்; one's own benefit, self-interest. "தன்பேறாக உபகரிக்கை" (ஈடு. 2. 3:4);. மறுவ. தன்வரும்படி [தன் + பேறு, தன் சொந்த வரும்படி ஒன்றிலேயே தன்னார்வத்துடன் கண்ணுங் கருத்துமாயிருக்கை.]
தன்பொருட்டனுமானம்	தன்பொருட்டனுமானம் taṉporuṭṭaṉumāṉam, பெ. (n.) தன்பொருட்டனு மிதிக்குக் காரணமாயுள்ளது (தருக்கசங். நீலகண். 97);; the minor term in tanporuttanumidi. [தன்பொருட்டு + அனுமானம்.]
தன்பொருட்டனுமிதி	தன்பொருட்டனுமிதி daṉporuṭṭaṉumidi, பெ. (n.) கருத்தளவையால் தானே நேரில் பார்த்துக் கொள்ளும் பொறிக்காட்சி (தருக்கசங். நீலகண். 97);; inference from one's own perception, opp. to pirarporuttanumidi. [தன்பொருட்டு + அனுமிதி.]
தன்பொறுப்பு	தன்பொறுப்பு taṉpoṟuppu, பெ. (n.) தன்னதாக ஏற்றுக் கொள்ளும் கடமை (வின்.);; personal responsibility.
தன்மணம்	தன்மணம் taṉmaṇam, பெ. (n.) திப்பிலி வேர்; root of long-pepper. [தன் + மணம்.]
தன்மணி	தன்மணி taṉmaṇi, பெ. (n.) அற எண்ணம் உள்ளவன் (வின்.);; charitable person, benevolent person. [தன் + மணி.]
தன்மயமாக்கு-தல்	தன்மயமாக்கு-தல் daṉmayamākkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) பிறரை தன் வயப்படுத்துதல்; to transform others to one's states in structure, quality etc., as a changes of the worn into a wasp. "தன்மயமாக்கிய சத்தியச்சோதி" (அருட்பா. vi, ஆனந்தக் களிப்பு, 2, 27);. [தன்வயம் → தன்மயம் + ஆக்கு-,]

தன்மலைக்கரசி	தன்மலைக்கரசி taṉmalaikkarasi, பெ. (n.) a kind of holy stone of gold colour. தன் மலைக்கரசி திருமாலிய அன்பர்களால், போற்றிப் பூசனை செய்யப்படும், தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த பொன்னிறக் கல். [தன் + மலைக்கரசி.]
தன்மவனிதம்	தன்மவனிதம் daṉmavaṉidam, பெ. (n.) இணைவிழைச்சு (மேக); நோய் நீக்கும் மூலிகை; a plant capable of curing radially all kinds of venereal disease.
தன்மவைபாதம்	தன்மவைபாதம் taṉmavaipātam, பெ. (n.) அவுரி; indigo-plant.
தன்மன்	தன்மன் taṉmaṉ, பெ. (n.) தன்மணம் பார்க்க;see tan-manam.
தன்மனை	தன்மனை taṉmaṉai, பெ. (n.) ஓர் எண் (கணக்கதி);: a number.
தன்மாத்திரம்	தன்மாத்திரம் taṉmāttiram, பெ. (n.) தனக்குள்ள குணம் வேறுபடாமை; that in which its own peculiar property resides without change.
தன்மாத்திரை	தன்மாத்திரை taṉmāttirai, பெ. (n.) 1. பூதங்கள், தொடக்க நிலையில் உலகம் உருவாகக் கரணியமான நுண்மங்கள்; the subtle form of primordial elements. 2. ஐம்பூதம் ஐம்பொறியாக மாறுகை; the five elements being resolved into rudimentary elements of the five senses viz., šuvai, oli, uru, öšai, närram. 3. ஐம்பொறிகளின் மூலம்; the five principles or perceptions or grounds of knowledge by means of senses. 4. புலனுணர்ச்சி; sensible. [தன் + மாத்திரை.]
தன்மானம்	தன்மானம் taṉmāṉam, பெ. (n.) தன்மதிப்பு; self-respect; self-dignity. தன் மானத்தை இழந்து ஊழியம், பார்ப்பதா? (உ.வ.);. [தன் + மானம்.]

தன்மானி	தன்மானி taṉmāṉi, பெ. (n.) வறுமை; poverty, misery.
தன்மூப்பானவன்	தன்மூப்பானவன் taṉmūppāṉavaṉ, பெ. (n.) 1. இறுமாப்புள்ள இளைஞன்; a presumptuous, arrogant youth, and upstart. 2. தன் விருப்பப்படி நடப்பவன்; one who acts on his own wish. [தன்மூப்பு + ஆனவன்.] தானே பெரியன் என்னும் செருக்கில், தகாத் துணிவுடன், தன் மனம்போன போக்கில், நடப்பவன்.
தன்மூப்பு	தன்மூப்பு taṉmūppu, பெ. (n.) இறுமாப்பு; youthful arrogance, presumption, self-will, self assertion. 2. தன் விருப்பம்; state of having one's own way. தன் மூப்பாய் நடக்கிறவன் (இ.வ.);. மறுவ. தன் விருப்பு [தன் + மூப்பு.]
தன்மூப்புச்செலுத்து-தல்	தன்மூப்புச்செலுத்து-தல் daṉmūppucceluddudal, செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பொறுப்பேற்றுக் கொண்டு நடத்தல்; to act on one's own responsibility. 2. மேலான்மை செலுத்துதல் (நெல்லை);; to lord it over. [தன்மூப்பு + செலுத்து-,]
தன்மூலம்	தன்மூலம் taṉmūlam, பெ. (n.) 1. திப்பிலிக் கட்டை (தைலவ. தைல.);; stem of long-pepper. 2. திப்பிலி வேர்; root of long-pepper.
தன்மேம்பாட்டுரை	தன்மேம்பாட்டுரை taṉmēmbāṭṭurai, பெ. (n.) தற்புகழ்ச்சியணி; figure of speech in which a person praises himself. "தான்றற் புகழ்வது தன்மேம் பாட்டுரை" (தண்டி. 70);. [தன் + மேம்பாடு + உரை.]

தன்மை	தன்மை1 taṉmai, பெ. (n.) 1. இயல்பு; nature, essence, property, inherent or abstract quality. இலக்கியத் தன்மை நிறைந்த நூல் (உ.வ.); மனிதத் தன்மையே இல்லாதவன் (உ.வ.); "தவ்வென்னுந் தன்மை யிழந்து" (குறள். 1144);. 2. சிறப்பியல்பு, பண்பு (பிங்.);; character. 3. நிலைமை; state, condition, position, circumstances. "வருதற் கொத்த தன்மை" (கம்பரா. சூர்ப்ப. 42);. 4. முறை (வின்.);; manner, method, kind, description, order. 5. பெருமை (பிங்.);; greatness. 6. ஆற்றல் (நன்.பாயி.மயிலை.);; power. 7. நன்மை (பிங்.);: goodness. 8. அழகு (சூடா);; beauty. 9. மெய்ம்மை; fact, truth, realisation. தன்மை2 taṉmai, பெ. (n.) மூவிடங்களுள் தன்னைக் குறிக்கும் இடம்; denoting the first person one of among the muvidam.
தன்மைநவிற்சி	தன்மைநவிற்சி taṉmainaviṟci, பெ. (n.) பொருள் முதலியவற்றை இயற்கையில் உள்ளவாறே கூறும் அணி (அணியி. 93);; figure of speech which consists in describing an object as it is. [தன்மை + நவிற்சி.]
தன்மைமிகுத்துரை	தன்மைமிகுத்துரை taṉmaimigutturai, பெ. (n.) ஒரு பொருளின் இயல்பை மிகுத்துக் கூறுகை; exaggeration of the nature of an object. "தொகையே தொடர்ச்சி தன்மைமிகுத்துரை" (மணிமே. 30, 192);. [தன்மை + மிகுத்துரை.]
தன்மையெழுத்து	தன்மையெழுத்து taṉmaiyeḻuttu, பெ. (n.) எழுத்துவகை (யாப்வி.536);; a kind of letter. [தன்மை + எழுத்து.]
தன்வசப்படுத்து-தல்	தன்வசப்படுத்து-தல் daṉvasappaḍuddudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) தன்கைப்படுத்துதல்; to bring under one's control, to appropriate. மறுவ. தனதாக்குதல் [தன் + வசப்படுத்து-, வயப்படுத்து → வசப்படுத்து.]
தன்வயத்தனாதல்	தன்வயத்தனாதல் taṉvayattaṉātal, பெ. (n.) சிவனெண்குணத்துள், ஈடுபாடு கொள்ளும் தன்மை (குறள். 9, உரை);; being self-dependent, one of eight qualities of Sivan.
தன்வயம்	தன்வயம் taṉvayam, பெ. (n.) தன்வயத்தனாதல் (சூடா.); பார்க்க;see tan-vayattan-adal.

தன்வயாதம்	தன்வயாதம் taṉvayātam, பெ. (n.) சிறுகாஞ்சொறி; small climbing nettle.
தன்வழி	தன்வழி taṉvaḻi, பெ. (n.) 1. தன்மரபு (வின்.);; one's parentage, ancestry, family. 2. தன் விருப்பம்; one's own will and pleasure. [தன் + வழி.]
தன்வினை	தன்வினை taṉviṉai, பெ. (n.) 1. தனதுசெயல்; one's action. 2. ஊழ்; fate. தன்வினை தன்னைச் சுடும் (வின்.);. 3. இயற்றுதற் கருத்தாவின் வினையை உணர்த்துஞ் சொல் (புறநா. 59, உரை);; verb denoting the direct action of an agent, opp. to pira-vinai. [தன் + வினை.]
தன்வேதனைக்காட்சி	தன்வேதனைக்காட்சி taṉvētaṉaikkāṭci, பெ. (n.) தன்னையறியாமல் வரும் இன்பத் துன்பங்களை ஆதனறிவால் அறிகை; self perception of pleasure and pain brought about by self-reliance etc., "அருந்தின்பத் துன்ப முள்ளத் தறிவினுக் கராகமாதி தருந்தன் வேதனையாங் காட்சி" (சி.சி.அளவை. 7);. [தன்வேதனை + காட்சி.]
தன்னக்கட்டு-தல்	தன்னக்கட்டு-தல் daṉṉakkaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) தன்னைக்கட்டு பார்க்க;see tannai-K-Kattu. [தன்னை + கட்டு-,]
தன்னகத்தே	தன்னகத்தே taṉṉagattē, வி.எ. (adv.) தன்னுள்ளே; within (itself); கணிப் பொறியானது பல மின்னணு நுட்பங்களைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது (இக்.வ.);. [தன் + அகத்தே.]
தன்னடக்கம்	தன்னடக்கம் taṉṉaḍakkam, பெ. (n.) 1. தன்னை ஒறுக்கை; self-restraint, self-denial, self-possession. 2. அமைதி; modesty, in regard to learning, wealth, etc., இவ்வளவு பெரிய அறிவியல் வல்லுநராக இருந்தும் எவ்வளவு தன்னடக்கத்துடன் பேசுகிறார் (உ.வ.);. [தன் + அடக்கம்.]
தன்னடிச்சோதி	தன்னடிச்சோதி taṉṉaḍiccōti, பெ. (n.) பரமபதம் (பரமனது திருவடியின் ஒளி);; final bliss, as the radiance of the feet of God. "ஆழ்வார்கள் தன்னடிச்சோதிக்கு எழுந்தருளின பின்பு" (குரு. பரம். 165);. [தன் + அடி + சோதி.]

தன்னடையே	தன்னடையே taṉṉaḍaiyē, கு.வி.எ. (adv.) தானாகவே; of its own accord. "தன்னடையே விட்டுப்போம்" (ஈடு. 1: 2: 9);. [தன் + அடைவே → அடையே.]
தன்னணி	தன்னணி taṉṉaṇi, பெ. (n.) வேங்கைமரம்; kino-tree.
தன்னந்தனி	தன்னந்தனி1 taṉṉandaṉi, கு.வி.எ. (adv.) முற்றுந் தனிமையாய்; quite alone, in absolute solitude. "தன்னந்தனிநின் றழுகின்றவத் தையல்" (பாரத. திரௌ. 82);. இவ்வளவு பெரிய வீட்டில் எப்படித் தன்னந்தனியாக இருக்கிறீர்கள் (இக்.வ.);. [தன் + அம் + தனி.] தன்னந்தனி2 taṉṉandaṉittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) . முழுதுந்தனிமையாதல்; to be absolutely alone. "தன்னந்தனித்த மருந்து" (அருட்பா. vi. ஆனந்தக்களிப்பு 1, 28);. [தன்னம் + தனி-,]
தன்னந்தனியாக	தன்னந்தனியாக taṉṉandaṉiyāka, கு.வி.எ. (adv.) தனித்து; all alone. இரவு நேரத்தில் தன்னந்தனியாக நடந்தே வந்திருக்கிறான் (உ.வ.);. மறுவ. ஒண்டியாக [தன்னம் + தனி + ஆக.]
தன்னம்	தன்னம்1 taṉṉam, பெ. (n.) சிறுமை (திவா.); minuteness. "தன்னஞ்சிறிதே துயின்று" (சீவக. 2028);. தன்னம்2 taṉṉam, பெ. (n.) 1. ஆவின்கன்று (பிங்.);; calf. 2. மான்கன்று; fawn. 3. மரக்கன்று; sapling. "இளமாழைத் தன்னந் திகழ் சாரல்" (திருப்போ. சன்னிதி பிள்ளைத். தாறப. 7);. [தம் → தன் + அம் → தன்னம். தம்மைப் பற்றியே எண்ணுகை.]

தன்னம்பிக்கை	தன்னம்பிக்கை taṉṉambikkai, பெ. (n.) தன் மீதுள்ள நம்பிக்கை; self-confidence (in oneself);, assurance. எங்கு சென்றாலும் பிழைத்துக் கொள்ள முடியும் என்ற தன்னம்பிக்கை, ஒவ்வொரு தமிழனுக்கும் உண்டு (உ.வ.);. வெற்றி தன்னம்பிக்கை அளிக்கிறது (உ.வ.);. [தன் + நம்பிக்கை.]
தன்னமுரி	தன்னமுரி taṉṉamuri, பெ. (n.) தன்சிறுநீர்; one's urine. [தன் + அமுரி.]
தன்னமை	தன்னமை1 taṉṉamai, பெ. (n.) 1. நட்பு; friendship, amity. 2. இணக்கம்; connection. [தன் + அமை.] தன்னமை2 taṉṉamai, பெ. (n.) சுற்றத்தார்; neighbour's relations. "தன்னமை பகையுஞ் சரி அயலத்தார் உறவுஞ்சரி" (நெல்லை);. [தன் + அமை. தனக்கு அமைத்த உறவினர்.]
தன்னயம்	தன்னயம் taṉṉayam, பெ. (n.) தன்நலம்; self interest. [தன் + நயம். நயம் = நலம்.]
தன்னரசு	தன்னரசு taṉṉarasu, பெ. (n.) 1. தன்னாட்சி அரசு; self-government, independent kingdom. 2. குற்றம்; state of anarchy, one of eight nattu-k-kurram. "இது தன்னரசு நாடாய்" (ஈடு. 1:2:9);. [தன் + அரசு.]
தன்னரசுநாடு	தன்னரசுநாடு1 taṉṉarasunāṭu, பெ. (n.) தன்னாட்சி நடத்தும் நாடு (ஈடு. 4,9, ப்ர.);; state or country where anarchy prevails. [தன்னரசு + நாடு.] தன்னரசுநாடு2 taṉṉarasunāṭu, பெ. (n.) ஒருவன் தன் விருப்பப்படி ஆளும் நாடு; despotic state. "இராவணாகாரமாகி .... தன்னரசு நாடு செய்திருக்கும்" (தாயு. மௌன. 9);. [தன்னரசு + நாடு = தனது விருப்பப்படி ஆட்சி நடாத்தும் நாடு; கொடுங்கோலரசாகவும் சில நேரத்தில் அமையும்.]

தன்னரசுபற்று	தன்னரசுபற்று taṉṉarasubaṟṟu, பெ. (n.) தன்னரசுநாடு (யாழ்.அக.); பார்க்க;see tannarasu-nadu. [தன்னரசு + பற்று.]
தன்னலம்	தன்னலம் taṉṉalam, பெ. (n.) தனக்கேற்ற நன்மைகளை மட்டும் பேணுகை; selfishness. தன்னலமற்ற தொண்டு மனப்பான்மை உடையவர்களே, பொதுவாழ்வில் ஈடுபட வேண்டும் (உ.வ.);. [தன் + நலம்.]
தன்னறிவிழ-த்தல்	தன்னறிவிழ-த்தல் taṉṉaṟiviḻttal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) அறிவழிதல்; to loose consciousness. [தன்னறிவு + இழ-,]
தன்னனுபவம்	தன்னனுபவம் taṉṉaṉubavam, பெ. (n.) தன் பட்டறிவு; self-experience. [தன் + அனுபவம்.]
தன்னனுமானம்	தன்னனுமானம் taṉṉaṉumāṉam, பெ. (n.) 1. தன் பொருட்டாளும் கருதுகோள் (சி.சி. அளவை. 4); தன்பொருட்டனுமானம் பார்க்க;see tan-poruttanumanam. 2. தனது கருதுகை; one's presumption. [தன் + அனுமானம்.]
தன்னாசிக்கருப்பன்	தன்னாசிக்கருப்பன் taṉṉācikkaruppaṉ, பெ. (n.) ஒரு ஊரகத் தெய்வம் (கொங்கு);; one village deity (செ.அக.);. மறுவ. சன்னாசிக்கருப்பு [தன்னாசி + கருப்பன். ஊரகக் கருப்பனார் கோயில்களில் பெயரெழுதி வைத்த துறவியின் படிவம்.]
தன்னாட்சி	தன்னாட்சி taṉṉāṭci, பெ. (n.) தன்னாளுகைக் குரிய உரிமை; autonomy; self-governance. தன்னாட்சிக் கல்லூரி (இக்.வ.);. தன்னாட்சி கோரும் மாநிலங்கள் (இக்.வ.);. [தன் + ஆட்சி.]
தன்னாண்டு	தன்னாண்டு taṉṉāṇṭu, பெ. (n.) நடப்பாண்டு (நாஞ்.);, ; current year, as dist. fr. talai-y-andu. [தன் + ஆண்டு.]

தன்னாரவண்ணம்	தன்னாரவண்ணம் taṉṉāravaṇṇam, கு.வி.எ. (adv.) ஒருவரது உள்ளப்போக்கின்படி; at one's will and pleasure, as one wills. "புஷ்பமும் விந்தமுங் குந்தமுந் தன்னாரவண்ணமாக் கட்டினார்" (இராமநா. பாலகா. 22);. (செ.அக.);. [தன் + ஆர் + வண்ணம்.]
தன்னாரவாரம்	தன்னாரவாரம் taṉṉāravāram, கு.வி.எ. (adv.) தன்னாரவண்ணம் (வின்.); பார்க்க;see tan-nara-vannam. [தன் + ஆரவாரம்.]
தன்னிகரற்ற	தன்னிகரற்ற taṉṉigararṟa, பெ.எ. (adj.) ஈடிணையற்ற; matchless, peerless. தன்னிகரற்ற தலைவர் தன்னிகரற்ற இலக்கியப் படைப்பு. (உ.வ.);. [தன்னிகர் + அற்ற. ஒப்பாரும், மிக்காரும் இல்லாத.]
தன்னிச்சை	தன்னிச்சை taṉṉiccai, பெ. (n.) 1. தன்விருப்பம்; one's own wish, self-will. மகனுடைய தன்னிச்சையான போக்கை தந்தையால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. (இக்.வ.);. 2. விடுதலை; freedom, liberation from slavery. [தன் + இச்சை.]
தன்னிச்சையாய்	தன்னிச்சையாய் taṉṉiccaiyāy, கு.வி.எ. (adv.) 1. தன்மூப்பாய் (இ.வ.);; autocratic. 2. தற்செயலாய்; by chance (உ.வ.);. அதிகாரிகளைக் கலந்து ஆராய்ந்து தன்னிச்சையாக எடுத்த முடிவு (இக்.வ.);. [தன் + இச்சை + ஆய்.]
தன்னிழல்காய்ஞ்சி	தன்னிழல்காய்ஞ்சி taṉṉiḻlkāyñji, பெ. (n.) சாயாமலை; a tree which does not cast its shadow. [தன்னிழல் + காய்ஞ்சி.]
தன்னிழல்காத்தான்	தன்னிழல்காத்தான் taṉṉiḻlkāttāṉ, பெ. (n.) தன்னிழல் பார்க்க;see tannilal. [தன்னிழல் + காத்தான்.]
தன்னியம்	தன்னியம் taṉṉiyam, பெ. (n.) தாய்ப்பால் (தைலவ. தைல.);; mother's milk. [தன் + இயம். தன்னியம் = ஈடு இணையற்ற நலம்தரும் இனிமையான பால். தாய்மைப் பரிவுடன் அன்னைதரும் அன்புப்பால்.]

தன்னியல்பு	தன்னியல்பு taṉṉiyalpu, பெ. (n.) சிறப்புக் குணம்; peculiar quality, distinguishing feature or characteristic. "அவ்வப்பொருள்கட்டுக் கூறும் தன்னியல்பு பொதுவியல்பு மாத்திரையின் முரணுதலால்" (சி.இ. அளவை. 4);. [தன் + இயல்பு.]
தன்னியன்	தன்னியன் taṉṉiyaṉ, பெ. (n.) 1. செல்வமுடை யோன்; wealthy person. 2. நற்பேறு கொண்டவன்; fortunate man (செ.அக.);.
தன்னிலை	தன்னிலை taṉṉilai, பெ. (n.) 1. இயல்பு நிலை; one's proper position, nature or state. 2. நடு நிலை நிற்கை; equilibrium or natural state. [தன் + நிலை.]
தன்னிறம்	தன்னிறம்1 taṉṉiṟam, பெ. (n.) காவிக்கல்நிறம் (வின்.);; colour or red ochre (செ.அக.);. [தன் + நிறம்.] தன்னிறம்2 taṉṉiṟam, பெ. (n.) இயல்புநிலை; natural state. [தன் + நிறம்.]
தன்னிறமாக்கி	தன்னிறமாக்கி1 taṉṉiṟamākki, பெ. (n.) பொன் (யாழ்.அக.);; gold. [தன்னிறம் + ஆக்கி.] தன்னிறமாக்கி2 taṉṉiṟamākki, பெ. (n.) குளவி (வின்.); பார்க்க;see kulavi; a kind of hornet. [தன்னிறம் + ஆக்கி.]
தன்னிறைவு	தன்னிறைவு taṉṉiṟaivu, பெ. (n.) 1. தன்னிலேயே நிறைவு பெறும் நிலை; self-sufficiency. எல்லாத்துறைகளிலும் நாட்டைத் தன்னிறைவு பெறச் செய்வதே அரசின் நோக்கம் (இக்.வ.);. 2. கிடைத்தது போதும் என்ற வகையில் அடையும் பொந்திகை; contentment. எவ்வளவு பணம் கிடைத்தாலும், அவர் தன்னிறைவு அடைவதே இல்லை. மறுவ. பொந்திகை [தன் + நிறைவு.]
தன்னினமுடித்தல்	தன்னினமுடித்தல் taṉṉiṉamuḍittal, பெ. (n.) ஒன்றைச் சொல்லுமிடத்து விரிவுறாமை வேண்டி, அதற்கினமாகிய மற்றொன்றையும் அதனோடு கூட்டி முடித்தலாகிய உத்தி (தொல். சொல். 27, சேனா);; a mode of concise statement which, by implication, covers related points, one of 32 utti. [தன்னினம் + முடித்தல்.]
தன்னினி	தன்னினி taṉṉiṉi, பெ. (n.) வேங்கை (மலை); பார்க்க;see véngai: East Indian kino.

தன்னீங்கல்	தன்னீங்கல் taṉṉīṅgal, பெ. (n.) 1. தடையற்ற நிலை; liberty. 2. உரிமை கொண்டாடுகை; independence. 3. தொடர்பில்லாமை; unconnected. [தன் + நீங்கல்.]
தன்னுண்மை	தன்னுண்மை taṉṉuṇmai, பெ. (n.) இயற்கைத் தன்மை; the real distinctive characteristic. [தன் + உண்மை.]
தன்னுணர்ச்சி	தன்னுணர்ச்சி taṉṉuṇarcci, பெ. (n.) 1. தன்னறிவு; self-consciousness. 2. நினைவு; memory, recollection. குடிகாரன் தன்னுணர்ச்சி யின்றி, உளறுவதைப் பெரிதாக எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது (உ.வ.);. [தன் + உணர்ச்சி.]
தன்னுணர்வு	தன்னுணர்வு taṉṉuṇarvu, பெ. (n.) தன்னுணர்ச்சி பார்க்க;see tan-n-unarcci. [தன்னு + உணர்வு.]
தன்னுதோணி	தன்னுதோணி taṉṉutōṇi, பெ. (n.) சிறிய படகு (யாழ்.அக.);; small boat. [தன்னு + தோணி.]
தன்னுவத்தை	தன்னுவத்தை taṉṉuvattai, பெ. (n.) தன்னுதோணி (யாழ்.அக.); பார்க்க;see tannu-toni.
தன்னுறுதொழில்	தன்னுறுதொழில் daṉṉuṟudoḻil, பெ. (n.) மன்னன் கட்டளையை எதிர்பாராதே, அவன் வீரர் பகைவரின் ஆனிரைகவர்தலைக் கூறும் வெட்சித்திணைப்பகுதி (பு.வெ. 1, 2);; theme describing the capture of enemy's cows by king's soldiers without his express command, dist. fr. mannuru-tolil. [தன்னுறு + தொழில்.]
தன்னூட்டி	தன்னூட்டி taṉṉūṭṭi, பெ. (n.) தாய்ப்பாலைத் தடையின்றி உண்டுவளர்ந்த சேங்கன்று; calf reared on its mother's milk. "சேங்கன் றுள்ளன வெல்லாந் தன்னூட்டியாக விட்டு" (திருக்கோ. 136, உரை);. [தன் + ஊட்டி.]
தன்னெடுப்பு	தன்னெடுப்பு taṉṉeḍuppu, பெ. (n.) 1. இறுமாப்பு; arrogance, self-will. 2. புகழ்ச்சி விருப்பால், தான்கொள்ளும் விடாமுயற்சி; determined perseverance made for the sake of reputation. [தன் + எடுப்பு.]

தன்னேத்திரம்	தன்னேத்திரம் taṉṉēttiram, பெ. (n.) தகமணி (கோமேதகம்);; sardonyx.
தன்னேற்றம்	தன்னேற்றம் taṉṉēṟṟam, பெ. (n.) 1. தன்னைச் சேர்ந்த இனத்தார்; one's party. "தாமோதரன் செட்டிக்குத் தன்னேற்றம் ஆள் பதினொருவர்க்கு (S.I.I.ii. 277);. 2. சிறப்பாய் அமைந்த பெருமை; peculiar merit or greatness. "பிரபன்னனுக்கு விஹித விஷயநிவ்ருத்தி தன்னேற்றம்" (அஷ்டாதச. ஸ்ரீவசன. 101);. [தன் + ஏற்றம்.]
தன்னை	தன்னை taṉṉai, பெ. (n.) 1. தலைவன்; lord, chief. "தன்னை தலைமலைந்த … கண்ணி" (பு. வெ. 1.13);. 2. தமையன்; elder brother. "தன்னைமார் தந்த கொழுமீன்" (ஐந். ஐம். 47);. 3. தமக்கை (திவா.);; elder sister. 4. தாய்; mother. [தன் + ஐ.]
தன்னைக்கட்டு	தன்னைக்கட்டு1 daṉṉaikkaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. போதியதாதல்; to be just enough to make both ends meet, as one's income. வரும்படி தன்னைக் கட்டிக் கொள்ளுகிறது (இ.வ.);. 2. மந்திரத்தால் தன்னைக் காத்தல் (வின்.);; to protect oneself with magical incantations. தன்னக்கட்டுதல் ஐகாரக்குறுக்கமாயும் வழங்கும் [தன்னை + கட்டு-,] தன்னைக்கட்டு2 daṉṉaikkaṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. குறை நிரப்பிச் சரிப்படுத்துதல் (இ.வ.);; to manage economically. "தன்னைக் கட்டிக் காரியங்களைப் பார்க்கிறான்". 3. நிலைமையை எதிர்நின்று சீர்ப்படுத்தல்; to manage, as a situation. 4. வயப்படுத்தல்; to bring round a person. 5. ஒருவன் செயற்குச் சம்மதித்தல்; to justify one's actions. "எப்போதும் அவனைத் தன்னைக்கட்டிப் பேசுகிறான்" (இ.வ.);. 6. மனதைக் கட்டுப்படுத்துதல்; to concentrate of mind. [தன்னை + கட்டு-.]
தன்னைத்தானறிதல்	தன்னைத்தானறிதல் daṉṉaiddāṉaṟidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) தன்னைச்சிந்தித்துணர்தல்; to think and self realize (சா.அக.);. [தன்னை + தான் + அறி-.]

தன்னைப்பற்றுதல்	தன்னைப்பற்றுதல் daṉṉaippaṟṟudal, பெ. (n.) தன்னைப்பற்றுதலென்னுங் குற்றம்; fallacy of self-dependence. [தன்னை + பற்றுதல்.]
தன்னையறி-தல்	தன்னையறி-தல் daṉṉaiyaṟidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தனது உண்மைத்தன்மையை உணர்தல்; to know oneself "தன்னை யறிந்தின்பமுற வெண்ணிலாவே" (அருட்பா.);. 2. இளம்பெண் பூப்பெய்தல் (யாழ்.அக.);; to attain puberty. [தன்னை + அறி-.]
தன்னைமற-த்தல்	தன்னைமற-த்தல் taṉṉaimaṟattal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மூர்ச்சையினால் மெய்ம்மறத்தல்; to forget oneself from fatigue. 2. ஓகம் (யோகம்); அல்லது ஊழ்கம் (தியானம்); முதலியவற்றால் தன்னிலை மறத்தல்; to state of insensibility to ones surroundings to be rupt into visions (சா.அக.);. [தன்னை + மற-.]
தன்னைமறு-த்தல்	தன்னைமறு-த்தல் taṉṉaimaṟuttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) இன்பத்துன்பங்களை மறுத்தல்; to indulge in one's own appetites. [தன்னை + மறு-,]
தன்னை வேட்டல்	தன்னை வேட்டல் taṉṉaivēṭṭal, பெ. (n.) 1. தலைவனுடன் வீரன் தன்னுயிர் மாய்தலைக் கூறும் புறத்துறை (பு. வெ. 7, 26);; 2 இறந்த கணவனுடலைப் போர்க் களத்தில், அவன் மனைவி தேடுதலைக் கூறும் புறத்துறை (பு. வெ. 7, 2);; [தன்னை + வேட்டல்.]
தன்னொடியையபி ன்மைநீக்கியவிசே டணம்	தன்னொடியையபின்மைநீக்கியவிசேடணம் taṉṉoḍiyaibiṉmainīkkiyavicēḍaṇam, பெ. (n.) இனப் பொருத்தம் காணப்பட்ட பண்பு குறித்த பெயரடைச்சொல். விசேடியம், வேறு பல பொருளிலும் செல்லுதலைத் தடுக்காது, செஞ்ஞாயிறு என்பதில், செம்மை என்பது போல, அஃது இருப்பதென்பதைத் தெரிவிக்க வரும் சிறப்படை (நன். 284, விருத்.);
தன்னொழுக்கம்	தன்னொழுக்கம் taṉṉoḻukkam, பெ. (n.) தன்னிலைக்குத் தக்க நடை (வின்.);; conduct suitable to one's age, rank, caste or religion. [தன் + ஒழுக்கம்.]
தன்னோர்	தன்னோர் taṉṉōr, பெ. (n.) தன்னைச் சார்ந்தவர்; one's kith and kin, relatives or dependents. "மன்னகுமரன் றன்னோர் சூழ" (பெருங். இலா. வாண. 4, 106);. [தன்னார் → தன்னோர் (ஒ.நோ.); இன்னார் → இன்னோர். ஆர் → ஓர் – பலர்பாலீறு.]
தனக்கட்டி	தனக்கட்டி taṉakkaṭṭi, பெ. (n.) முலைக்கட்டி; abscess in the breast of a female. [தனம் + கட்டி.]
தனக்கட்டு	தனக்கட்டு taṉakkaṭṭu, பெ. (n.) பெருஞ் செல்வம்; immense riches. "புறப்பட்டா னொருப்பட்டான் றனக்கட்டோடும்" (திருவாலவா. 62, 5);. [தனம் + கட்டு "கட்டு" சொல்லாக்க விகுதி ஒ.நோ. கீழ்க்கட்டு சமையற்கட்டு.]

தனக்காரர்	தனக்காரர் taṉakkārar, பெ. (n.) யானைப் பாகர் குடியினரான ஒரு இனத்தார் (யாழ்ப்.);; a caste whose ancestors are said to have been elephant-drivers (செ.அக.);. [தனம் + காரர். "காரர்" உடைமைப் பெயரீறு. ஒ.நோ. வீட்டுக்காரர், தோட்டக்காரர்.]
தனகரன்	தனகரன்1 taṉagaraṉ, பெ. (n.) கள்வன் (யாழ்.அக.);; robber. [தனம் + கரன்.] தனகரன்2 taṉagaraṉ, பெ. (n.) 1. பெருஞ் செல்வன்; Kuberan. 2. உரிமையுள்ளவன் (யாழ்.அக.);; one who enjoys utmost freedom, one who is his own master (செ.அக.);. [தனம் + கரன். தனம் = தனத்தை யுடையவன்; பெருஞ்செல்வத்திற்குரியவன். காரன் → கரன் = இடைக்குறை.]
தனகன்னியன்	தனகன்னியன் taṉagaṉṉiyaṉ, பெ. (n.) காய்ப்பாகல்; a medicinal plant.
தனகாதபூடு	தனகாதபூடு taṉakātapūṭu, பெ. (n.) மருளுமத்தை; bur-weed.
தனகு	தனகு1 taṉagu, பெ. (n.) உள்ளக்களிப்பு (சூடா.);; mirth, jollity. [தான் + நகு = தனகு.] தனகு2 taṉagu, பெ. (n.) வாதுமைப்பிசின்; gum of almond tree. தனகு2 daṉagudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சரசஞ் செய்தல் (வின்.);; to dally, take improper liberties. 2. உள்ளங்களித்தல்; to be jolly, mirthful, merry. "தனகிய மனைவியும்" (திருப்பு. 166);. 3. சண்டை செய்தல் (வின்.);; ஊடல்; to pick a quarrel, to be out of humour (செ.அக.);.
தனசயிதம்	தனசயிதம் daṉasayidam, பெ. (n.) மஞ்சள் சதைப்பற்று; a yellow albuminoid substance Elastin.
தனசாரம்	தனசாரம் taṉacāram, பெ. (n.) முலைப்பால்; mother's milk. "தனசாரம் பருகும்" (திருப்பு. 493);. (செ.அக.);.

தனசூலை	தனசூலை tan̠acūlai, பெ. (n.) முலையிலேற் படும் குத்தல் நோய்; acute pain in the ma.
தனஞ்சயகாரம்	தனஞ்சயகாரம் tan̠añjayakāram, பெ. (n.) தனஞ்செயகாரம் பார்க்க;see tananseyagaram.
தனஞ்சயன்	தனஞ்சயன் tan̠añjayan̠, பெ. (n.) 1. அருச்சுனன்; Arjunan. "தட்டுடைப் பொலிந்த திண்டேர் தனசயன்போல வேறி" (சீவக. 767);. 2. நெருப்பு fire. 3. பத்துவகைக் காற்றுகளுள், உயிர் நீங்கிய உடலையும் விடாது சிறிதுநேரம் பற்றிநின்று பின் வெளியேறும் காற்று; the vital air of the body which leaves it some time after it becomes lifeless, one of tasavayu. "தனஞ்சயன் பிராணன் போனபின்னும் உடம்பை விடாதேநின்று.... உச்சந்தலையில்.... வெடித்துப் போமென் றறிக" (சிலப். 3, 26, உரை); (செ.அக.);.
தனஞ்செயகாரம்	தனஞ்செயகாரம் tan̠añjeyakāram, பெ. (n.) படிக்காரம்; Alum (செ.அக.);.
தனத்தளர்ச்சி	தனத்தளர்ச்சி tan̠attaḷarcci, பெ. (n.) 1. முலையின் தளர்ச்சி; relaxation of mamva. 2. தனத்தனியம் பார்க்க;see tanattaniyam.
தனத்தனியம்	தனத்தனியம் tan̠attan̠iyam, பெ. (n.) கொத்தமல்லி; coriander.
தனத்தாபம்	தனத்தாபம் tan̠attāpam, பெ. (n.) முலையழற்சி; inflammation of the breast.
தனத்தி	தனத்தி tan̠atti, பெ. (n.) வைப்பரிதாரம் (முகப்பூச்சு);; prepared orpiment.
தனத்தோர்	தனத்தோர் tan̠attōr, பெ. (n.) வாணிகர் (வைசியர்); (உரி.நி.); (பொருள் ஈட்டுதற்குரியவர்);; merchant caste, as enjoined to amass wealth. [தனத்தார் → தனத்தோர்.]

தனதாக்கு-தல்	தனதாக்கு-தல் daṉadākkudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) தனக்குரிமையாக்குதல், தம்முடைய தாக்குதல்; to obtain for oneself. அறிவியல் கருத்துக்களைத் தமிழ் தனதாகக் கொள்ள வேண்டும். ஆளுங்கட்சியில் செல்வாக்குப் படைத்தோர், புறம்போக்கு நிலங்களைத் தனதாக்கி கொள்வர் (இக்.வ.);. [தனது + ஆக்கு-]
தனதாள்	தனதாள் taṉatāḷ, பெ. (n.) 1. சொந்த வேலைக்காரன் (நெல்லை);; one's own permanent servant. 2. உடந்தையாயிருக்கும் ஆள் (இக்.வ.);; associate, mate. [தனது + ஆள்.]
தனதானியம்	தனதானியம் taṉatāṉiyam, பெ. (n.) பொன்னும் விளைபொருள்களும்; gold and grains (செ.அக.);. [தனம் + தானியம்.]
தனது	தனது daṉadu, பெ. (n.) 1. உரிமை; that which is one's own. "தனதாகத் தான்கொடான்" (நாலடி. 278);. 2. நட்புரிமை; friendship, amity, intimacy. "தனது பாராட்டுகினுந் தடிவார் தெவ்வர்" (குற்றா. தல. நாட்டுச். 15);. தெ. தனது, ம. தனது [தன் + அது.]
தனதுபண்ணு-தல்	தனதுபண்ணு-தல் daṉadubaṇṇudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.i.) தன்வயப்படுத்திக் கொள்ளுதல்; to win over, to obtain favour of. "பாடகனையுந் தனது பண்ணிக்கொள்" (விறலி. விடு. 288);. [தனது + பண்ணு-,]
தனதுபற்று	தனதுபற்று daṉadubaṟṟu, பெ. (n.) சொந்தப் பணப்பற்று; debit in personal account (செ.அக.); [தனது + பற்று.]
தனதுருவம்	தனதுருவம் daṉaduruvam, பெ. (n.) பின்னர்ச் சென்ற நாட்களைக் கூட்டிக் கணக்கிடப் பெறும், மூலக்கோள் நிலை (வின்.);; [தன் + துருவம்.]
தனந்தயன்	தனந்தயன் taṉandayaṉ, பெ. (n.) பாலுண்குழவி; sucking child. "மாதா மகவுக்குவந்த வியாதி நிமித்தம் மருந்து தின்னக் கண்டது தனந்தயனுக் கொழிய வேறில்லை" (சித். மரபுகண். 19);. (செ.அக.);.
தனப்பணம்	தனப்பணம் taṉappaṇam, பெ. (n.) வரிவகை (S. I. I. vii, 384);; a tax. [தனம் + பணம் = செல்வர் செலுத்தும் வரி.]

தனப்பால்	தனப்பால் taṉappāl, பெ. (n.) 1. முலைப்பால்; breast milk. 2. கலப்பில்லாப் பால்; unadulterated cow's milk. [தனம் + பால்.]
தனப்பால்வாங்கி	தனப்பால்வாங்கி taṉappālvāṅgi, பெ. (n.) முலைப்பால் பீச்சும்கருவி; an apparatus for drawing milk from the mammary gland.
தனப்பிளவை	தனப்பிளவை taṉappiḷavai, பெ. (n.) முலைப் புற்று, முலைப்பிளவைப்புண்; cancer of the breast. [தனம் + பிளவை.]
தனபதி	தனபதி daṉabadi, பெ. (n.) குபேரன்; God of wealth. "தோழன் தனபதி" (திருவிசை. கரு. பதி. 8, 6); (செ.அக.);. [தனம் + பதி.]
தனபதித்துவம்	தனபதித்துவம் daṉabadidduvam, பெ. (n.) 1. செல்வநிலை; opulent condition. 2. ஈகைத் தன்மை, வள்ளன்மை; beneficence, liberality (செ.அக.);. [தனபதி + தத்துவம்.]
தனபோகம்	தனபோகம் taṉapōkam, பெ. (n.) மெய்யுறு புணர்ச்சி, கலவி (வின்.);; coition. [தனம் + போகம்.]
தனமதம்	தனமதம் daṉamadam, பெ. (n.) பணச்செருக்கு (இ.வ.);; pride of wealth (செ.அக.);. [தனம் + மதம்.]
தனமில்லாக்கன்னி	தனமில்லாக்கன்னி taṉamillākkaṉṉi, பெ. (n.) சிறியாணங்கை; small polygala (சா.அக.);.
தனமின்சாரம்	தனமின்சாரம் taṉamiṉcāram, பெ. (n.) ஏகுமின்; negative electricity.
தனமின்மை	தனமின்மை taṉamiṉmai, பெ. (n.) முலை யெழாமை; undeveloped breasts.

தனமுத்துமாதர்	தனமுத்துமாதர் taṉamuttumātar, பெ. (n.) தனமுதிர்க்கோரை பார்க்க;see tana-mudir-k-korai.
தனமுதிர்க்கோரை	தனமுதிர்க்கோரை daṉamudirkārai, பெ. (n.) கஞ்சாங்கோரை; white basil.
தனமூலம்	தனமூலம் taṉamūlam, பெ. (n.) முதல்; கையிருப்புப்பணம் (புதுவை);; capital. [தனம் + மூலம்.]
தனயன்	தனயன் taṉayaṉ, பெ. (n.) மகன்; son. "தானுந் தேருமே யாயின னிராவணன் றனயன்" (கம்பரா. பிரமாத். 59); (செ.அக.);. தனயன் - ஐகாரக் குறுக்கம் தம் + ஐயன் = தமையன் - ஐகாரக் குறுக்கம் ஆகாமல் ஒலிக்கிறது [தன் + ஐயன்.]
தனரேகை	தனரேகை taṉarēkai, பெ. (n.) செல்வத்தைக் குறிப்பிடும் கைவரி (வின்.); [தனம் + ரேகை.] [P]
தனவந்தன்	தனவந்தன் taṉavandaṉ, பெ. (n.) செல்வர்; rich person (செ.அக.);. மறுவ. பெருஞ்செல்வன். [தனம் + வந்தன்.]
தனவனா	தனவனா taṉavaṉā, பெ. (n.) ஆச்சா (மலை); (சால்); மரம்; sal-tree shorea robusta. நாதசுரத் திலுள்ள சிவாணி(ளி); செய்ய உதவும் மரம்.
தனவை	தனவை taṉavai, பெ. (n.) தனவையாதம் (மலை); சிறுகாஞ்சொறி (மலை);; small climbing nettle.

தனவைசியர்	தனவைசியர் taṉavaisiyar, பெ. (n.) மூவகை வணிகருள் பொன்வணிகர் (பிங்.);; traders, merchants, one of three vaisiyar (செ.அக.);. மறுவ. தனவந்தர். [தனம் + வைசியர்.]
தனவையாதம்	தனவையாதம் taṉavaiyātam, பெ. (n.) சிறுகாஞ்சொறி (மலை); பார்க்க; small climbing rettle;see cirukanjori.
தனன்	தனன் taṉaṉ, பெ. (n.) வைசியர் பட்டப்பெயர்; title of the vaisya caste. "சருமன் வருமன் றனன்றாசன் சார்த்திவழங்கு மியற்பெயர்கள்" (திருவானைக். கோச்செங். 69); (செ.அக.);. [தனம் + அன்.]
தனாசி	தனாசி taṉāci, பெ. (n.) ஒரு பண் (பிங்.);; anclody. "புணரிசைத் தனாசிபாடும் பூவையர்" (சேதுபு. திருநாட். 90);,
தனாதிபன்	தனாதிபன் taṉātibaṉ, பெ. (n.) செல்வன் (வின்.);; rich man (செ.அக.);. மறுவ. பெருஞ்செல்வன், தனவந்தன் [தனம் + அதிபன் = தனாதிபன் = பெருஞ் செல்வத்திற்குரியவன் = தலைவன்.]
தனார்ச்சனம்	தனார்ச்சனம் taṉārccaṉam, பெ. (n.) பொருள் சம்பாதிக்கை (வின்.);; acquisition of wealth. [தனம் + Skt. அர்ச்சனம்.]
தனிஊசல்	தனிஊசல் taṉiūcal, பெ. (n.) ஊசல் (கிரி.அக.); பார்க்க;see usal.

தனி	தனி1 taṉi, பெ. (n.) 1. ஒற்றை; singleness. "தனிக்கலக் கம்பளச்செட்டி" (மணிமே. 29, 6);. 2. தனிமை; seclusion. "தனியுந் தானுமத் தையலு மாயினான்" (கம்பரா. மிதிலைக். 139);. 3. ஒப்பின்மை; uniqueness, matchlessness. "செவ்வேலெந் தனிவள்ளலே" (திருக்கோ. 376);. 4. உரிமை; independence. தனி வாழ்க்கை (உ.வ.);. 5 கலப்பின்மை; purity, genuineness. தனிப்பால் (உ.வ.);. 6. உதவியின்மை; helplessness, loneliness, condition of being forsaken or forlorn. "தமியேன் றனிநீக்குந் தனித்துணையே" (திருவாச. 6, 38);. 7. சீட்டாட்டத்தில் ஒருவனே எல்லாச் சீட்டையும் பிடிக்கை; singlehanded winning of all the cards in card-game (செ.அக.);. ம. தனி [தான் → தன் → தனி.]
தனிக்கட்டை	தனிக்கட்டை taṉikkaṭṭai, பெ. (n.) தனியாக வாழ்பவர்; one who is single, loner (கிரி.அக.);. [தனி + கட்டை → தனிக்கட்டை. பெற்றோருடன் இணைந்து ஒன்றி வாழாமல், திருமணமும் செய்து கொள்ளாமல், இருப்பவர்.]
தனிக்கடவுள்	தனிக்கடவுள் taṉikkaḍavuḷ, பெ. (n.) ஒப்புயர் வற்ற இறைவன் (வின்.);; the Absolute Being, the One without a second. [தனி1 + கடவுள் = ஒப்ப7ரும் மிக்காரு மில்லா, தனிப்பெருந்தலைவனான இறைவன். உள்ளெமெனுங் கோயிலில், ஆதனிடம் எஞ்ஞான்றும் ஒன்றித் திகழ்பவன்; ஒன்றி இருந்து நினைப்பவர் தம் மனத்தைக் கோயிலாகக்கொண்டு உறையுந் தனிக்கடவுள்.]
தனிக்காசச்சுக்கான்	தனிக்காசச்சுக்கான் taṉikkācaccukkāṉ, பெ. (n.) 1. கருஞ்சுக்கான்; black lime-stone.
தனிக்காட்டுராசா	தனிக்காட்டுராசா taṉikkāṭṭurācā, பெ. (n.) 1. காட்டுத்தலைவைன் (வின்.);; sole ruler in a jungle. 2. கட்டுக்கு அடங்காதவன்; one who submits to no rule or order. அவன் தனிக்காட்டு ராசா, எங்கே வேண்டுமானாலும், எப்போது வேண்டுமானாலும் போவான். (உவ.);. [தனி + காடு + ராசா = அரைசர் → ராசர் → ராசா.]
தனிக்காப்பு	தனிக்காப்பு taṉikkāppu, பெ. (n.) ஒற்றைப் பாவாலாகிய காப்பு (வின்.);; vocation in a single verse.

தனிக்காவல்	தனிக்காவல் taṉikkāval, பெ. (n.) தனியனாக இருக்கும்படி அடைக்குஞ் சிறை; solitary confinement. [தனி + காவல்.]
தனிக்குடி	தனிக்குடி taṉikkuḍi, பெ. (n.) 1. வேறாகப் பிரிந்து வாழுங்குடும்பம்; divided family. இப்போது மகன் தனிக்குடியாயிருக்கிறான் (உ.வ.);. 2. பல சாதியார் வாழும் ஊரில், தனித்துள்ள ஒரு சாதிக்குடும்பம் (வின்.);; single family of a caste living among others. 3. முழுவீட்டையும் வாடகைக்கு அமர்த்திக்கொண்ட குடி; sole tenant, sole tenancy. [தனி + குடி.]
தனிக்குடித்தனம்	தனிக்குடித்தனம் taṉikkuḍittaṉam, பெ. (n.) தனிவீட்டில் வாழும் குடித்தனம்; living a part after marriage. மகனுக்குத் திருமணமானதும் தனிக்குடித்தனம் வைத்துவிட்டோம் (இக்.வ.);. பிள்ளைகள் இப்போதெல்லாம் தனிக்குடித்தனம் சென்று, பணஞ்சேர்ப்பதில் குறியாகவுள்ளனர் (உ.வ.);.
தனிக்குடை	தனிக்குடை taṉikkuḍai, பெ. (n.) தனியரசாட்சி (தனியாகக் கொண்ட குடை);; lit., sole umbrella, Absolute Sovereignty. மறுவ. தனிமுடி;தனியரசு [தனி + குடை.]
தனிக்கை	தனிக்கை taṉikkai, பெ. (n.) கணக்குத் தணிக்கை; audit, investigation. [கணிக்கை → தணிக்கை → தனிக்கை.]
தனிக்கோல்	தனிக்கோல் taṉikāl, பெ. (n.) தனிஆட்சி; sole, absolute sovereignty. "ஏழுலகுந் தனிக்கோல் செல்ல" (திவ். திருவாய். 4, 5, 1);. மறுவ. தனிமுடி, தனிக்குடை, தனியரசு [தனி + கோல்.]
தனிகை	தனிகை taṉigai, பெ. (n.) இளம்பெண்; girl, young woman. 2. கற்புடையவள்; chaste woman. [கன்னிகை → கனிகை → தனிகை.]

தனிச்சி	தனிச்சி taṉicci, பெ. (n.) கணவனைப் பிரிந்து தனித்திருப்பவன்; a woman separated from her husband. "காரென்செய்யாது தனிச்சியையே" (இலக். வி. 558, உதா.); மறுவ. தனியள் [தன் + இச்சி – தனிச்சி. "இ" பெண்பால் ஒருமையீறு கொண்ட கொழுநனைப் பிரித்து தன்னந்தனிமையில் வாழ்பவள்.]
தனிச்சித்தம்	தனிச்சித்தம் taṉiccittam, பெ. (n.) ஒன்றுபட்ட மனம்; concentrated mind. "தனிச்சித்தம் வைத்த றேற்றாம்" (சீவக. 2939);. [தனி + சித்தம்.]
தனிச்சீர்	தனிச்சீர் taṉiccīr, பெ. (n.) நேரிசைவெண்பா, கலிவெண்பாக்களின் இரண்டாமடியிறுதியில், எதுகை பெற்று வரும் சீர்; detached foot at the end of the second line of ner-isai-venpa and kali-venpa, rhyming with the initial foot of the first two lines. [தனி + சீர்.]
தனிச்செய்கை	தனிச்செய்கை taṉicceykai, பெ. (n.) பிறருடன் சேராது தானே செய்யும் வேளாண்மை அல்லது தொழில்; single-handed cultivation of land, not jointly with others. "தென்னாட்டுக் கோனாயின சடையன தனிச்செய்கை" (T.A.S.i, 7);. [தனி + செய்கை = தனிச்செய்கை. கூட்டு வேளாண்மை யாற்றாது தாமே தனித்திருந்து, செய்யினைப் பண்படுத்தி உழவுசெய்கை.]
தனிச்சொல்	தனிச்சொல்1 taṉiccol, பெ. (n.) கலிப்பா முதலியவற்றில், 'ஆங்கு' என்பது போலத் தனித்துவருஞ்சொல் (தொல். பொருள். 447, உரை.);; detached word like ahgu in kali-verse. [தனி + சொல்.] தனிச்சொல்2 taṉiccol, பெ. (n.) தனிச்சீர் (யாப். வி. 60, உரை);; Pros.); detached foot at the beginning or end of a line of verse. [தனி + சொல்.]
தனிசர்	தனிசர் taṉisar, பெ. (n.) 1. கடன் வாங்கினோர்; debtors. 2. குறும்பரசர் (ஈடு, 5; 9: 7: ஜி); (கடன்காரர்);, petty chiefs, as always in debt to the overload. [தனிசு → தனிசர்.]
தனிசு	தனிசு taṉisu, பெ. (n.) கடன்; debt. "பெரும் பொருட் டனிசுமின்றே. .... போக்குவல்" (திருவாலவா. 27, 83);. [தனி → தனிசு.]

தனிசுதீட்டு	தனிசுதீட்டு taṉisutīṭṭu, பெ. (n.) கடன் ஆவணம்; bond; document evidencing debt. முதல்மாளாதே பொலிசையிட்டுப் போருகிற தனிசு தீட்டும்" (ரஹஸ்ய. 462);. மறுவ. கடனுறுதிச் சீட்டு. [தனிசு + தீட்டு. தனி → தனிசு + சீட்டு → தீட்டு → தனிசுதீட்டு.]
தனிட்டை	தனிட்டை taṉiṭṭai, பெ. (n.) 23-ஆவது விண்மீன்; அவிட்டம் (வின்.);; the 23-rd star.
தனித்தகுடி	தனித்தகுடி taṉittaguḍi, பெ. (n.) துணையற்ற குடும்பம் (வின்.);; destitute, forlorn or helpless family. [தனித்த + குடி. தனித்து → தனித்த = ஆறுதலும் தேறுதலுமில்லாத் தனித்த நிலை. திக்குத் தெரியாதும், ஆறுதல் சொல்லுதற்கு ஆள் இன்றியும், ஆதரவு தருவார் ஒருவரின்றித் துன்பத்தில் உழலும் தனிக்குடி. குடி = குடும்பம்.]
தனித்தடை	தனித்தடை taṉittaḍai, பெ. (n.) ஆண்மக்கள் பாராதபடி பெண்கள் செல்வதற்குச் செய்யும் திட்டம்; special arrangement for ladies to go from one place to another without being seen by men. "தம்பரிசனங்கள் சூழத் தனித்தடை யோடுஞ் சென்று" (பெரியபு. திருஞான. 647);. [தனி + தடை.]
தனித்தநிலை	தனித்தநிலை taṉittanilai, பெ. (n.) 1. ஒகநிலை; yogic posture. 2. தனிமையிலிருக்கை; solitariness. மறுவ. தனிநிலை. [தனி → தனித்த + நிலை.]
தனித்தமிழ்	தனித்தமிழ் taṉittamiḻ, பெ. (n.) பிறமொழிக் கலப்பில்லாத் தூயதமிழ்; the language of Tamil free of its borrowings. மறுவ. செந்தமிழ் [தனி + தமிழ்.]
தனித்தன்மை	தனித்தன்மை taṉittaṉmai, பெ. (n.) சிறப்பான தன்மை; remarkable quality, special feature. பிறநாட்டுச் செல்வாக்கால், சில நாடுகள் தங்கள் பண்பாட்டுத் தனித்தன்மைகளை இழந்து விடுகின்றன. (இக்.வ.);. சரிசமமாகப் பழகுவதே அவருடையத் தனித்தன்மை (உ.வ.);. மறுவ. தனித்துவம் [தனி + தன்மை.]
தனித்தன்மைப்பன ்மை	தனித்தன்மைப்பன்மை taṉittaṉmaippaṉmai, பெ. (n.) தன்னொருவனையே குறிக்கும் தன்மைப்பன்மை (நன். 332, விருத்);; honorific first person plural. [தனி + தன்மை + பன்மை.]

www.valluvarvallalarvattam.com

தனித்தனி	தனித்தனி taṉittaṉi, பெ. (n.) ஒவ்வொன்றாய் அல்லது ஒவ்வொருவராய்; individually, separately, each one, singly. [தனி + தனி.]
தனித்தனியாக	தனித்தனியாக taṉittaṉiyāka, பெ. (n.) ஒவ்வொன்றாய்; part by part. தொலைக்காட்சிப் பெட்டியைப் பழுதுபார்க்கிறேன் என்று, இப்படித் தனித்தனியாகக் கழற்றிப் போட்டு விட்டாயே? (இக்.வ.);. [தனி + தனி + ஆக.]
தனித்தாட்டன்	தனித்தாட்டன் taṉittāṭṭaṉ, பெ. (n.) தலைமைக் குரங்கு (யாழ்ப்.);; big monkey that leads a solitary life or leads the drove. [தனி + தாட்டன்.]
தனித்தாள்	தனித்தாள் taṉittāḷ, பெ. (n.) 1. ஒன்றியாள்; single man or woman, as a bachelor, a widow. 2. உதவியற்ற ஆள்; helpless, forlorn person. [தனித்த + ஆள்.]
தனித்தி	தனித்தி taṉitti, பெ. (n.) தனியாக விடப் பட்டவள்; a lonely woman forsaken or left helpless. "மிக்க துன்பமுறாநின்ற தனித்தியேன் கண்முன்பே" (சிலப். 18, 44, உரை);. [தனி + த் + தி = உற்றுழி உதவி ஓம்புதற்கு ஆள் இன்றித் தனியே யுள்ள பெண். 'த்' சாரியை.]
தனித்திருத்தல்	தனித்திருத்தல் taṉittiruttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) துணையின்றி தனிமையிலிருத்தல்; to get into isolation. "தனித்திரு" (அருட்பா.);. [தனித்து +இரு-.]
தனித்து	தனித்து taṉittu, பெ. (n.) 1. தனியாக; alone. 2. வேறுபட்ட முறையில்; in a conspicuous way, distinctly. மறுவ. தனியாக. [தனி + தனித்து.]
தனித்துருமம்	தனித்துருமம் taṉitturumam, பெ. (n.) மூங்கில் (சங்.அக.);; bamboo. [தனி + துருமம்.]

தனித்துவம்	தனித்துவம் taṉittuvam, பெ. (n.) தனித்தன்மை; வேறுபடுத்திக் காட்டும் தன்மை; individuality. சுருக்கமாகவும் இயல்பாகவும் எழுதுவது, அந்த எழுத்தாளரின் தனித்துவம் (இக்.வ.);. [தனித்து + அம் → தனித்துவம். பிறரிடம் அல்லது பிறவற்றிடமிருந்து வேறுபடுத்திக் காட்டும் தனித்தன்மை. "அம்" பெருமைப் பொருள் பின்னொட்டு.]
தனித்தேட்டம்	தனித்தேட்டம் taṉittēṭṭam, பெ. (n.) சொந்த வருவாய் (வின்.);; self-income. [தனி + தேட்டம் = தனியொருவராயிருந்து, துணையின்றித் தேடுந் தேட்டம்.]
தனித்தேர்வர்	தனித்தேர்வர் taṉittērvar, பெ. (n.) தனிப்பட்ட முறையில் தேர்வு எழுதுபவர்; private candidate. [தனி + தேர்வர். தனித்தேர்வர் கல்வி நிறுவனங்களில் சேர்ந்து படிக்காமல், எழுதும் தேர்வு.]
தனிதம்	தனிதம் daṉidam, பெ. (n.) முழக்கம்; roaring sound, especially thunder. "தனிதமுற் றெழுமுருமின்" (பாரத. சஞ். 13);. [தனித்து → தனிது + அம். 'அம்' பெருமைப்பெயரொட்டு.]
தனிதர்	தனிதர் daṉidar, பெ. (n.) தனிமையானவர்; persons in solitude. "தனிதராய்த் தவங்கள் செய்தார்" (குற்றா. தல. 16, 16);. [தனித்தர் → தனிதர். ஒ.நோ. மனித்தம் → மனிதம்.]
தனிநகர்	தனிநகர் taṉinagar, பெ. (n.) பெருநகரம்; large town. "புவி கொண்டாடுந் தனிநகர் வளமையீதால்" (பெரியபு. எறிபத்.4);. [தனி + நகர்.]
தனிநபர்	தனிநபர் taṉinabar, பெ. (n.) தனிமனிதன் பார்க்க;see tani-manidan. ஒரு தனிநபருக்காகச் சட்டத்தை மாற்றி எழுத முடியாது (உ.வ.);. [தனி + நபர்.]
தனிநிரூபவர்த்தனை	தனிநிரூபவர்த்தனை taṉinirūpavarttaṉai, பெ. (n.) எழுத்துக்கூலி; clerical charges or fees. "தனிநிரூபவர்த்தனையைத் தாரு மென்றும்" (சரவண. பணவிடு. 101);. [தனி + நிரூபம் + Skt. வர்த்தனை.]

தனிநிலை	தனிநிலை taṉinilai, பெ. (n.) 1. தனித்த நிலை; solitariness. "பனிமதி நுதலியை தனிநிலை கண்டு" (திருக்கோ. 40. கொளு.);. 2. ஆய்தம் (நன். 60);; 3. ஒருசெய்யுளால் வரும் சிற்றிலக்கியம் (இலக். வி. 768, உரை);; a poem of one stanza. [தனி + நிலை.]
தனிநிலைப்பெயர்	தனிநிலைப்பெயர் taṉinilaippeyar, பெ. (n.) கூட்டத்தில் சுட்டப்படும் தனிப்பட்ட பொருளின் பெயர்; proper noun. [தனிநிலை + பெயர். (எ.கா.); காய், ஆடு, தமிழன்.]
தனிநிலையொரியல்	தனிநிலையொரியல் taṉinilaiyoriyal, பெ. (n.) தாளவேறுபாடுகளுள் ஒன்று (சிலப். 3:16;உரை. பக். 91); (இசை);; a title-measure. [தனிநிலை + ஒரியல்.]
தனிநெல்	தனிநெல் taṉinel, பெ. (n.) செவிட்டில் 360-ல் ஒரு பகுதியாகிய அளவு (கணக்கதி. 35, உரை);; single grain of paddy, 360 of which make up a sevidu. [தனி + நெல்.]
தனிப்பட்ட	தனிப்பட்ட taṉippaṭṭa, பெ.எ. (adj.) 1. சொந்த; personal. ஆராய்ச்சி என்பது தனிப்பட்ட விருப்பு வெறுப்புகளுக்கு அப்பாற்பட்டது (உ.வ.);. 2. பிரிக்கப்பட்டுக் குறிப்பிடப்படுகிற; individual. தனிப்பட்ட ஒருவரின் கருத்தைச் சமுதாயத்தின் கருத்தாகக் கொள்ள முடியாது. [தனி + தனிப்பட்ட. மொத்தமாகவன்றித் தனியாக, இனம்பிரித்துச் சுட்டுதலைக் குறிக்குஞ் சொல்லென்றறிக.]
தனிப்பட்டு	தனிப்பட்டு1 taṉippaṭṭu, பெ. (n.) தூயபட்டு (வின்.);; pure silk. மறுவ. அசல்பட்டு. [தனி + பட்டு.] தனிப்பட்டு2 taṉippaṭṭu, பெ. (n.) கழுத்தணியின் ஒற்றைச்சரம் (வின்.);; one of the strands of a necklace. [தனி + பட்டு.]
தனிப்படர்மிகுதி	தனிப்படர்மிகுதி daṉippaḍarmigudi, பெ. (n.) தனிமையில் நினைத்துப் புலம்புத் தலைவியின் நிலை (குறள். 120, அதி.);; the state of anguish of the beloved, when parted from her lover. [தனி + படர் + மிகுதி.]
தனிப்பட	தனிப்பட taṉippaḍa, வி.எ. (adv.) 1. தானே; in a personal way as a special gesture. 2. சொந்தமாக; of one's own, by oneself. அழைப்பிதழோடு தனிப்பட ஒரு கடிதமும் எழுதியிருந்தார் (உ.வ.);. [தனி → தனிப்பட.]

தனிப்படு-தல்	தனிப்படு-தல் daṉippaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) பிரிந்து ஒன்றியாதல்; to be solitary, lonely, to be a lone without company. "இவனந்தோ தனிப்பட்டான்" (கம்பரா. கும்பகருண. 324);. [தனி + படு-.]
தனிப்படை	தனிப்படை taṉippaḍai, பெ. (n.) தலைவனைத் தானே தெரிந்துகொண்டு, மன்னன் கீழ்ப் போர்செய்யும் படை (சுக்கிரநீதி. 303);; army - division with its own elected general, fighting under the royal banner. [தனி + படை.]
தனிப்பன்றி	தனிப்பன்றி taṉippaṉṟi, பெ. (n.) தனியே திரியும் கொடிய காட்டுப்பன்றி (வின்.);; solitary boar which is more ferocious and dangerous than others. [தனி + பன்றி.]
தனிப்பாட்டு	தனிப்பாட்டு taṉippāṭṭu, பெ. (n.) தனிப்பாடல் பார்க்க;see tani-p-padal. [தனி + பாட்டு.]
தனிப்பாடல்	தனிப்பாடல் taṉippāṭal, பெ. (n.) விடுகவி; stray, occasional stanza. தன்னளவில் நிறைவுள்ள செய்யுள். [தனி + பாடல்.]
தனிப்பாடு	தனிப்பாடு taṉippāṭu, பெ. (n.) 1. தனிமை; loneliness, solitude. 2. முழுப்பொறுப்பு; sole, undivided responsibility. [தனி + பாடு.]
தனிப்பால்	தனிப்பால் taṉippāl, பெ. (n.) கலப்பற்ற பால்; pure, unadulterated milk. [தனி + பால்.]
தனிப்பு	தனிப்பு taṉippu, பெ. (n.) தனிமை பார்க்க;see tanimai. [தனி + ப் + பு. 'ப்' = சாரியை. 'பு' = சொல்லாக்க ஈறு. ஒ.நோ. கணிப்பு.]
தனிப்புடம்	தனிப்புடம் taṉippuḍam, பெ. (n.) திரிதரவில்லாவிருக்கை ஒன்பதனுள் ஒன்று (சிலப். 8: 25 : உரை);; a posture in sitting, one of nine tiritara – villa-v-irukkai. [தனி + புடம்.]

தனிப்புரம்	தனிப்புரம் taṉippuram, பெ. (n.) அரண்மனை (யாழ்.அக.);: palace. [தனி + புரம்.]
தனிப்புறம்	தனிப்புறம் taṉippuṟam, பெ. (n.) ஒதுங்கின இடம் (வின்.);; solitary place or state. [தனி + புறம்.]
தனிப்பூடு	தனிப்பூடு taṉippūṭu, பெ. (n.) உள்ளி முதலியவை (வின்.);; onion or other bulbous root. [தனி + பூடு.]
தனிப்பெரும்பான்மை	தனிப்பெரும்பான்மை taṉipperumbāṉmai, பெ. (n.) முழுப்பெரும்பான்மை; absolute majority. தனிப்பெருமான்மையுடன் ஆட்சியைப் பிடிக்கும் கட்சியே மக்களவைக்கு நல்லாட்சி வழங்கும் (இக்.வ.);. மறுவ. அறுதிப்பெரும்பான்மை. [தனி + பெரும்பான்மை.]
தனிப்பெற	தனிப்பெற taṉippeṟa, கு.வி.எ. (adv.) தனிமையாக; separately, distinctly. 'தனக்கென்று தனிப்பெற எடுத்துக் கொண்டான்' (வின்.);. [தனி + பெற.]
தனிப்போர்	தனிப்போர் taṉippōr, பெ. (n.) ஒன்றியாக எதிர்க்கை; single combat. 2. கூடுதல் வரவு முழுதும், ஒருவன் வசப்படுத்துகை; monopoly of all the profits by one individual. 3. சீட்டாட்டத்தில் ஒருவனே எல்லாச் சீட்டையும் பிடிக்கை; the winning of all the cards by a player in a card-game. [தனி + போர்.]
தனிமகவு	தனிமகவு taṉimagavu, பெ. (n.) பட்டத்துப் பிள்ளை (யாழ்.அக.);; crown prince. [தனி + மகவு.]

தனிமம்	தனிமம் taṉimam, பெ. (n.) ஒருதன்மை கொண்ட அணுக்களாலான பொருள்; element. [தமி → தணி + அம் → தனிமம்.]
தனிமனிதன்	தனிமனிதன் daṉimaṉidaṉ, பெ. (n.) மக்களில் ஒருவர்; one among the person. ஒவ்வொரு தனி மனிதனும் பயன்பெறும் வகையில், சட்டத்தை மாற்றி எழுத வேண்டும் (இக்.வ.);. மறுவ. தனியொருவன், தனியன், துணையிலி, ஆதரவற்றவன். [தனி + மனிதன்.]
தனிமுடி	தனிமுடி taṉimuḍi, பெ. (n.) தன்னாட்சி; sole, undisputed sovereignty. "தனிமுடி கவித்தாளு மாசினும்" (தேவா. 455 : 10);. [தனி + முடி.]
தனிமுதல்	தனிமுதல் daṉimudal, பெ. (n.) 1. கடவுள்; God, as the one without a second, the Absolute Being. 2. தனி வாணிகம் (வின்.);; trading alone with one's own capital. 3. கூட்டுவாணிபத்தில், ஒவ்வொரு கூட்டாளியும் இட்ட, விடுமுதல் (வின்.);; individual capital of the partners in a company. [தனி + முதல்.]
தனிமூலி	தனிமூலி taṉimūli, பெ. (n.) நூறாண்டு முதிர்ந்த வேப்பமரத்தின் அடிப்பகுதி; bark of margosa tree of 100 years old. [தனி + மூலி.]
தனிமை	தனிமை taṉimai, பெ. (n.) ஒன்றியாயிருக்குந் தன்மை; singleness, solitude. இயற்கையெழிலில் மூழ்கும் பாவலர்க்குத் தனிமை இன்றியமையாதது (உ.வ.);. 2. ஒதுக்கம் (வின்.);; seclusion, retirement. தனிமையான சூழ்நிலை (இக்.வ.);. 3. ஒப்பின்மை; incomparableness, matchlessness. "தனிமைத் தலைமை" (சீவக. 1609);. 4. உதவியற்றநிலை; forlorn condition, helplessness. "தமியனேன் றணிமை தீர்த்தே" (திருவாச. 12:3);. ம. தனிம [தமி → தனி + மை = "மை" பண்புப்பெயர் விகுதி. ஒ.நோ. பொறுமை, அருமை, தலைமை, அடிமை.]

தனிமைப்படு	தனிமைப்படு1 daṉimaippaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) ஒதுக்கப்படுதல்; to be isolated. வன்முறையை மேற்கொண்டதால், அந்தக்கட்சி தனிமைப்பட்டு விட்டது (இக்.வ.);. [தனிமை + படு-.]
தனிமைப்படுத்து-தல்	தனிமைப்படுத்து-தல் daṉimaippaḍuddudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) பிரித்து ஒதுக்குதல்; to isolate. பிரிவினைச் சக்திகளைத் தனிமைப்படுத்த, அரசியல் நடவடிக்கையே சிறந்தது (இக்.வ.);. மக்களிடமிருந்தோ அல்லது ஒரு குழுவிலிருந்தோ, ஒருவரை எவ்விதச் செயலும் செய்யவொட்டாது தனிமைப்படுத்தி வைத்தல். [தனிமை + படுத்து-,]
தனிமைப்பாடு	தனிமைப்பாடு taṉimaippāṭu, பெ. (n.) 1. ஒன்றியானநிலை; state of seclusion. 2. உதவியற்றநிலை; helplessness. "அமரிடைத் தனிமைப்பாடு புகுந்துளது" (கம்பரா. மாயாசனக.74);. [தனிமை + பாடு.]
தனிமையாற்றல்	தனிமையாற்றல் taṉimaiyāṟṟal, பெ. (n.) எட்டு வகை வணிகர் குணங்களுள், வாணிபத்தின் பொருட்டுக் குடும்பத்தினின்று பிரிந்துநிற்றலைப் பொறுத்திருக்கை (திவா.);; suffering separation from family, one of the eight virtues of merdrant-caste. [தனிமை + ஆற்றல்.]
தனமெனம்	தனமெனம் taṉameṉam, பெ. (n.) திப்பிலி மூலம்; root of long-pepper.

தனிமொழி	தனிமொழி taṉimoḻi, பெ. (n.) 1. தொகைப் படாது தனித்துநிற்கும் சொல்; simple, uncompounded word, dist. fr. todar-molli. "சொற்றான் இரண்டுவகைப்படும், தனிமொழியுந் தொடர்மொழியுமென" (தொல். சொல். 1. சேனா.);. 2. பிறமொழியினின்று உண்டாகாத மொழி; language not derived from any other language. [தமி → தனி + மொழி → தனிமொழி. தமிழர்தம் வீட்டில் பிறந்த மொழி. தொன்றுதொட்டு ஒவ்வொரு தமிழனாலும், பேசி வளர்க்கப்பட்ட மொழி. தன்னேரில்லாத் தமிழ்மொழி. அனைத்து நிலைகளிலும், தனிச்சிறப்பு மிகிக உயர்தனிச் செம்மொழியாகும். எம்மொழியினின்றும் தோன்றாத இயன்மொழி. உலகில் தலைசிறந்து திகழும் எட்டுமொழிக்குடும்பங்களுள் திரவிட மொழிக்குடும்பம் மிகவுந் தொன்மையனாது. பேரறிஞர் எக்கேல் கூற்றுப்படி கி.மு. 30,000இல் குமரிக் கண்டத்தில் முகிழ்த்த, தொன்முது மொழியே தமிழாகும். தமிழின் தனித் தன்மை பற்றியும், தன்னேரில்லாத் தனிச் சிறப்புப் பற்றியும், பின்வரும் தண்டியலங்கார உரைமேற்கோள் பாடலால் அறியலாம். "ஓங்க லிடைவந் துயர்ந்தோர் தொழ விளங்கி ஏங்கொலிநீர் ஞாலத் திருளகற்றும் ஆங்கவற்றுள் மின்னேர் தனியழி வெங்கதிரொன் றேனையது தன்னேரில்லாத் தமிழ்" இத் தகு பேராளமான தனிச்சிறப்புகள் பல பெற்ற, ஒண்தீந்தமிழே, திரவிடத்திற்குத் தாய்;ஞாலத்தின் முதன்மொழி. ஆரியம் செய்யுள்வழக்கில் செழிக்கக் கரணியமாக விருந்த மூலமுதன்மொழி. அதுவே என்றுமுள நந்தமிழ்மொழி. தனி மொழியாய்த் திகழும், தமிழ்மொழியின் பத்துவகைச் சிறப்புக் கூறுகளை செந்தமிழ்வேழம், மொழிமீட்பர், பின்வருமாறு, வகைப்படுத்துகிறார். 1. தமிழ் குமரி நாட்டில் தோன்றியமை. 2. பழத்தமிழ் திராவிட மொழிகட்குத் தாயாயிருத்தல்.
தனியடியார்	தனியடியார் taṉiyaḍiyār, பெ. (n.) தனித்தனி திருவுருவமாக எண்ணப்படும் அறுபத்துமூவரான நாயன்மார்; the sixty-three canonized Saiva Saints regarded individually, dist.fr. togai-y-adiyar. [தனி + அடியார்.]
தனியரசாட்சி	தனியரசாட்சி taṉiyaracāṭci, பெ. (n.) தனியாட்சி (வின்.);; sole sovereignty. [தனி + அரசு + ஆட்சி.]
தனியன்	தனியன் taṉiyaṉ, பெ. (n.) ஒன்றியாள்; single man as bachelor. 2. ஒன்றியான-வன்-து; single person, animal or thing. "தாயுமிலி தந்தையிலி தான்றனியன்" (திருவாச. 12:3);. 3. இனத்தினின்றும் பிரிந்தமையால், கடுஞ்சினங்கொண்ட விலங்கு; wild beast detached from the herd and thus rendered ferocious. 4. ஒரு நூலை அல்லது ஆக்கியோனைப் புகழ்ந்து கூறும் தனிச் செய்யுள் (திவ்.);; stray verse in praise of an author or a work. [தனி + அன்.]

தனியா	தனியா taṉiyā, பெ. (n.) கொத்தமல்லி (மலை,);; coriander. தெ. தனியாலு.
தனியார்	தனியார் taṉiyār, பெ. (n.) தனிப்பட்டவர், தனிப்பட்டவருக்குச் சொந்தமானது; private ownership. தனியார் ஊர்திகள் மட்டும் உள்ளே அனுமதிக்கப்படும் (இக்.வ.);. மருத்துவம் செய்வதற்கு அரசு மருத்துவமனையில் சேராமல், தனியார் மருத்துவமனையில் சேர்ந்துள்ளார் (இக்.வ.);. [தனி + ஆர் = தனியார். "ஆர்" படர்க்கை ஈறு.]
தனியான்	தனியான் taṉiyāṉ, பெ. (n.) தனியன்; single person as bachelor. [தனியன் → தனியான்.]
தனியுடைமை	தனியுடைமை taṉiyuḍaimai, பெ. (n.) தனியாரின் சொத்துரிமை; right of holding private property. தனியுடைமைச் சமுதாயத்தில் ஏழ்மையைத் தவிர்க்க இயலாது (இக்.வ.);. [தனி + உடைமை.]
தனியுப்பு	தனியுப்பு taṉiyuppu, பெ. (n.) 1. சிறுநீருப்பு (மூ.அ.);; salt of urine. 2. அமுரிச்செடி; a plant. [தனி + உப்பு.]
தனியூர்	தனியூர் taṉiyūr, பெ. (n.) பெருநகர் (S.I.I.ii, 125);; large town. "தனியூராங் கருவூரில்" (பெரியபு. புகழ்ச்சோழ.11);. [தனி + ஊர்.]
தனியெழுத்து	தனியெழுத்து taṉiyeḻuttu, பெ. (n.) கூட்டெழுத்துகள் போலன்றித் தனித்தனி பிரிந்து தோன்றும்படி, எழுதும் எழுத்து (வின்.);; letters written separately without being mixed with others. dist.fr. kutteluttu. [தனி + எழுத்து.] தமிழில் வருடம், மாதம், நாள், போன்ற கூட்டெழுத்துகள் வழக்கில் இருந்தன. இருபதாம் நூற்றாண்டில் அவை வழக்கொழிந்தன.

தனியே	தனியே taṉiyē, கு.வி.எ. (adv.) யாருமில்லாச் சூழலில்; all alone, privately. குழந்தையைத் தனியே விட்டு விட்டு எங்கே சென்றாய் (உ.வ.);.
தனில்	தனில் taṉil, பெ. (n.) கள்; toddy.
தனிவட்டி	தனிவட்டி taṉivaṭṭi, பெ. (n.) 1. நெடுவட்டி (கணி); கூட்டுவட்டிக்கு மாறானது; as against compound interest. 2. கொடுத்த பணத்திற்கு ஆண்டுதோறும் கணக்கிடப்படும் வட்டி; simple interest. [தனி + வட்டி.]
தனிவல்லி	தனிவல்லி taṉivalli, பெ. (n.) குப்பைமேனி; rubbish plant, a herb. மறுவ. தனிவலிப்பெருமாள் [தனி + வல்லி → தனிவல்வி. வல்லி = கொடி.]
தனிவலி	தனிவலி taṉivali, பெ. (n.) மகப்பேற்று வலி; labour pain. [தனி + வலி.]
தனிவலிப்பெருமாள்	தனிவலிப்பெருமாள் taṉivalipperumāḷ, பெ. (n.) தனிவல்லி பார்க்க;see tani-valli. [தனிவலி + பெருமாள்.]
தனிவழி	தனிவழி taṉivaḻi, பெ. (n.) துணையற்ற வழி; lonely way. "தனிவழி போயினா ளென்னுஞ் சொல்" (திவ். நாய்ச். 12:3);. [தனி + வழி.]
தனிவீடு	தனிவீடு taṉivīṭu, பெ. (n.) 1. பக்கத்தில் வேறு வீடு இல்லாத, ஒற்றைவிடு; solitary house. 2. ஒற்றைக்குடித்தனமுள்ள வீடு (இ.வ.);; house occupied by only one tenant. 3. ஒரே சதுரமாயுள்ள வீடு; house with only one square. 4. துறக்கம் (வின்.);; final bliss. [தனி + வீடு.] [P]

தனிவெள்ளி	தனிவெள்ளி taṉiveḷḷi, பெ. (n.) 1. கலப்பற்ற தூயவெள்ளி; pure or unalloyed silver. 2. தனிப்பட நிற்கும் விண்மீன் (வின்.);; lonely star. [தனி + வெள்ளி.]
தனு	தனு1 taṉu, பெ. (n.) 1. உடல்; body. "தனுவொடுத் துறக்க மெய்த்" (கம்பரா. மிதி. 108);. 2. சிறுமை (பிங்.);; smallness, minuteness, delicateness, subtleness. [தன் + உ → தனு = தன்னுடைய உடல்.] தனு2 taṉu, பெ. (n.) அசுரர்க்குத் தாயான காசிபர் மனைவி; wife of kasyapar and mother of the Asurar. "தானவரே முதலோரைத் தனுப் பயந்தாள்" (கம்பரா. சடாயுகாண். 26);. தனு3 taṉu, பெ. (n.) 1. வில்; bow. "தண்டு தனுவாள் பணிலநேமி" (கலிங். 226);. 2. தனுராசி (சிலப். 17, பக். 453);; sagittarius in the zodiac. 3. மார்கழித்திங்கள்; the month of margali. 4. நான்குசாண் கொண்ட நீட்டலளவை; a linear measure = 4 சாண், as the length of a bow. "கரமோர் நான்கு தங்குது றனு" (கந்தபு. அண்டகோ. 6);. (249 அங்குல நீளம்);. [... தனு தனு ... போன்று வில் வளைந்து நிமிருத்தன்மை ... வில்
தனுக்காஞ்சி	தனுக்காஞ்சி taṉukkāñji, பெ. (n.) செவ்வழி யாழ்த்திறங்களுள் ஒன்று (பிங்.);; a secondary melody-type of the mullai class. [தனி + காஞ்சி.]
தனுக்கோடி	தனுக்கோடி taṉukāṭi, பெ. (n.) இராமேசுவரம் தீவின் இறுதிமுனை; the tip of Rameswaram Island. "தனுக்கோடி காத்தவனே ரகுநாத தளசிங்கமே" (செந்தமிழ். vi, தனசிங்கமாலை);. [தனு + கோடி.]
தனுசாத்திரம்	தனுசாத்திரம் taṉucāttiram, பெ. (n.) வில் வித்தை; the art of archery (செ.அக.);. [தனு + சாத்திரம்.]

தனுசாரி	தனுசாரி tan̲ucāri, பெ. (n.) 1. இந்திரன்; Indra. 2. திருமால்; Visnu (செ.அக.);. [தனு + சாரி.]
தனுசை	தனுசை tan̲usai, பெ. (n.) மகள் (யாழ்.அக.);; daughter. [தனுசு → தனுசை.]
தனுத்தம்பம்	தனுத்தம்பம் tan̲uttambam, பெ. (n.) ஊதை நோய் வகை; tetanus (செ.அக.);. [தனு + தம்பம்.]
தனுத்திரம்	தனுத்திரம் tan̲uttiram, பெ. (n.) கவசம் (வின்.);; coat of milk. [தனு + திறம் → திரம். உடலுக்குத் திறமை மிகுதற்கு அணித்து கொள்வது.]
தனுத்துருமம்	தனுத்துருமம் tan̲utturumam, பெ. (n.) bamboo, as material for a bow. [தனு + தருமம்.]
தனுத்துவசம்	தனுத்துவசம் tan̲uttuvasam, பெ. (n.) தனுத்துவசை பார்க்க;see tanu-t-tuvasai. [தனு + துவசம்.]
தனுத்துவசை	தனுத்துவசை tan̲uttuvasai, பெ. (n.) அருநெல்லி (மூ.அ.);; otaheite gooseberry. [தனு + துவசை.]
தனுநபம்	தனுநபம் tan̲unabam, பெ. (n.) வெண்ணெய் (யாழ்.அக.);; butter.
தனுப்பச்சை	தனுப்பச்சை tan̲uppaccai, பெ. (n.) பச்சைக்கல் வகை (யாழ்.அக.);; a kind of green stone. [தனு + பச்சை.]

தனுமணி	தனுமணி taṉumaṇi, பெ. (n.) ஒரு போரில் ஆயிரவரைக்கொன்ற வீரர் வில்லிற் கட்டும் மணி; a small bell tied to the bow of a warrior to indicate that he has slain 1000 men in a battle. "சயமுறு வீரரங்கைத் தனுமணி யொலியினானும்" (திருவாலவா. 44, 43);.
தனுமேகசாய்கை	தனுமேகசாய்கை taṉumēkacāykai, பெ. (n.) நீலக்கல் (யாழ்.அக.);; blue-stone. [தனு + மேகம் + சாய்கை.]
தனுர்வாதம்	தனுர்வாதம் taṉurvātam, பெ. (n.) தசைவற்பு (இசிவு, வளிநோய் வகை); (சீவரட். 365);; tetanus. [தனு + வாதம்.]
தனுர்வாயு	தனுர்வாயு taṉurvāyu, பெ. (n.) காற்றுப் பிடிப்பு நோய் (தனுர்வளி, கசிவு நோய் வகை);; tetanus. [தனுர் + வாயு.]
தனுர்வித்தை	தனுர்வித்தை taṉurvittai, பெ. (n.) விற்பயிற்சி முளை; science of archery. [தனுர் + வித்தை.]
தனுர்வேதம்	தனுர்வேதம் taṉurvētam, பெ. (n.) நால்வகை துணை வேதங்களுள் ஒன்றாகிய வில்வித்தை; science of archery, one of four upa-Vedam (செ.அக.);. [தனுர் + வேதம்.]
தனுவைப்புநஞ்சு	தனுவைப்புநஞ்சு taṉuvaippunañju, பெ. (n.) சரகண்ட வைப்பு நஞ்சு; a mineral poison. [தனு + வைப்புநஞ்சு.]
தனுரசம்	தனுரசம் taṉurasam, பெ. (n.) perspiration, as the sap of the body.
தனுரத்தினம்	தனுரத்தினம் taṉurattiṉam, பெ. (n.) சூடாலைக்கல் (யாழ்.அக.);; a kind of stone. [தனு + இரத்தினம்.]

தனுராகம்	தனுராகம் taṉurākam, பெ. (n.) மாணிக்க வகை (யாழ்.அக.);; a kind of ruby. [தனு + ராகம்.]
தனுருகம்	தனுருகம் taṉurugam, பெ. (n.) தலைமுடி (யாழ்.அக.);; hair.
தனுரேகை	தனுரேகை taṉurēkai, பெ. (n.) வில்வடிவான கைவரி; curved lines in the palm like a bow. [தனு + இரேகை.]
தனுவாரம்	தனுவாரம் taṉuvāram, பெ. (n.) போர்க்கவசம் (யாழ்.அக.);; coat of mail. [தன் + உ = தனு; வார் + அம் = வாரம். தனு + வாரம்.]
தனுவிரணம்	தனுவிரணம் taṉuviraṇam, பெ. (n.) சினைப்பு (வின்.); முகப்பரு; pimple. [தனு + இரணம்.]
தனுவிருக்கம்	தனுவிருக்கம் taṉuvirukkam, பெ. (n.) ஆச்சா (மலை.);; sal tree.
தனுவேதம்	தனுவேதம் taṉuvētam, பெ. (n.) தனுர்வேதம், வில்வித்தை; art of archery. "தனுவேதம் பணி செய்ய" (கம்பரா. குலமுறை. 23);. [தனு + வேதம்.]
தனுவேதி	தனுவேதி taṉuvēti, பெ. (n.) வில்லாளி; skilled archer. "களத்தூடு விழவென்ற தனுவேதியும்" (பாரத. பன்.92);. [தனு + வேதி.]
தனுவேர்	தனுவேர் taṉuvēr, பெ. (n.) குதிரைச்சுழிவகை (தஞ். சர. iii, 117);; a curl mark on the body hair in horses. [தனு + வேர்.]

தனேசன்	தனேசன் taṉēcaṉ, பெ. (n.) குபேரன் (வின்.);; Kubera. [தனு + ஈசன்.]
தனை	தனை taṉai, பெ. (n.) அளவு குறிக்கப் பிறசொல்லின் பின்வரும் ஒரு சொல்; a particle denoting quantity and time-limit, as ittanai, irukkundanai. "இத்தனையும் வேண்டு மெமக்கேலோ ரெம்பாவாய்" (திருவாச. 7:3);. ம. தன. [தனு → தனை. இத்தனை, எத்தனை, இருக்குத்தனை, செல்லுத்தனை போன்றவாறு.]
தனையள்	தனையள் taṉaiyaḷ, பெ. (n.) தனையை, மகள்; daughter. "மிகுவலியொடுந் தனைய டோன்றும்" (கம்பரா. தாடகை. 29);. [தன் + ஐயள்.]
தனையன்	தனையன் taṉaiyaṉ, பெ. (n.) son. "நேமியான் றனையனும்" (கம்பரா. பள்ளி. 39);. [தன் + ஐயன்.]
தனையை	தனையை taṉaiyai, பெ. (n.) மகள்; daughter. 'தவ்வையாமெனக் கிடந்தனள் கைகயன் றனையை' (கம்பரா. மந்தரை. 88);. [தன் + ஐயை.] தா1 'த்' என்ற மெய்யும் ஆ என்ற உயிரும் சேர்ந்த, உயிர்மெய்யெழுத்து; the consonant of த் and ஆ (செ.அக.);. [த் + ஆ = தா.] தா2 ஒலிப்பிலா வல்லினப் பல் வெடிப் பொலியான ஏழாவது நெடில்; the seventh consonant being the voiceless dental stop. [மேல் அண்ணத்தின் நுனியை நாக்கு அழுத்திவரும் ஒலியும், பிறகு உடனேயே, வாய் அங்காந்து தொடர்ந்து ஒலித்தலால் வரும் ஒலியும் சேர்ந்து பிறப்பதால், தகரவாகார உயிர்மெய் உண்டாகிறது. இதனைத் தொல்காப்பியர் பிறப்பியலில், "அண்ணம் நண்ணிய பன்முதல் மருங்கின் நாநுனி பரந்து மெய்யுற வொற்றத் தாமினிது பிறக்குந் தகாரம் நகாரம்" என்று கூறுகிறார். (தொல். எழுத். 93);. தகரஆகாரம் வரி வடிவ வளர்ச்சி: கி.மு. 3ஆம் நூற்றாண்டு முதல் விசயநகர காலம் வரை: இதன் வடிவம் 'த'கர உயிர்மெய் எழுத்திற்கு நேர்ந்த முறையிலேயே அமையும் 1. அசோகன் குகையெழுத்தில் காணப்படும் தமிழிக்கல்வெட்டில் (கி.மு. 3); 2. கி.மு. 3 முதல் கி.பி. முதல் நூற்றாண்டு வரை குகைக் கல்வெட்டுகளில் 3. கி.பி. 5ஆம் நூற்றாண்டில், செங்கம் வட்டத்துச் சோமாசிமாறன் தமிழ் வெட்டெழுத்து (வட்டெழுத்து);க் கல்வெட்டில்

தா	தா3 tātal, 13 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. ஒப்போனுக்குக் கொடுத்தல் (தொல். சொல். 446);; to give, as to equals. 2. ஈந்தருளுதல்; to grant, bestow. 3. அறிவுறுத்துதல்; to instruct. "நாதனாரருள் பெறு நந்தி தந்திட" (கந்தபு. அவையடக். 8);. 4. பரிமாறுதல்; to serve. "இன்சோறு தருநர்" (மதுரைக் 535);. 5. அடைவித்தல்; to cause to get. "பொருபடை தரூஉங் கொற்றமும்" (புறநா. 35: 25);. 6. படைத்தல்; to create, form, construct. "தருமதேவதை … தருதலாற் றருமதீர்த்தம்" (சேதுபு. சக்கர. 14);. 7. மகப் பெறுதல்; to beget, generate, procreate. "புயங்கமெலாஞ் சுதையென்னு மாது தந்தாள்" (கம்பரா. சடாயுகாண். 28);. 8. நூல் முதலியன இயற்றுதல்; to produce, compose. "சடையன் வெண்ணெய் நல்லூர் வயிற் றந்ததே" (கம்பரா. சிறப்புப் 11);. 9. உணர்த்துதல்; to denote;
தாஅவண்ணம்	தாஅவண்ணம் tāavaṇṇam, பெ. (n.) இடையிட்டு வரும் எதுகையுடைய சந்தம் (தொல். பொருள். 527);; rhythm effected by making the third or the fourth foot rhyme with the first. [தா(வு); + வண்ணம். தாஅ – அளபெடை.]
தாஅனாட்டித்தனா அதுநிறுப்பு	தாஅனாட்டித்தனாஅதுநிறுப்பு dāaṉāṭṭiddaṉāaduniṟuppu, பெ. (n.) எழுவகை மதங்களுள் தானாக ஒன்றனைக் கூறி, அதனை நிலைநிறுத்துகை (நன். 11);; laying down a proposition and establishing it by evidence, one of seven madam. q.v. [தான் + நாட்டி + தனது + நிறுப்பு, தான் → தன் என்றும், தனது → தனாஅது என்றும் யாப்பிசை நோக்கி அளபெடுத்தது. தான் நாட்டி = தன் கொள்கையைத் தானே உறுதிப்படுத்தி கொள்ளுதல், தனாது நிறுத்தல் = தான் நன்கு தெளிவுபடுத்திக் கொண்ட கொள்கைகளை அல்லது கருத்தைக் கற்றோர் முன், நிலைநாட்டுதல்.]
தாக்கடைப்பன்	தாக்கடைப்பன் tākkaḍaippaṉ, பெ. (n.) மாட்டுநோய் வகை (மாட்டுவா.75);; a cattle disease. [தாக்கு + அடைப்பன்.]

தாக்கணங்கு	தாக்கணங்கு1 tākkaṇaṅgu, பெ. (n.) 1. காம நோயை உண்டாக்கி வருத்துந் தெய்வம்; a goddess who smites men with love. "தாக்கணக்கு தானைக்கொண் டன்ன துடைத்து" (குறள். 1082);. 2. திருமகள்; Thirumagal. "தாக்கணங் குறையுந் தடந்தாமரை" (சீவக. 871);. [தாக்கு + அணங்கு.] தாக்கணங்கு2 tākkaṇaṅgu, பெ. (n.) மலைமகளின் படை வீராங்கனைகளான பெண் பூதங்களுள் ஒரு வகை; a class of female goblins attendant on Malaimagal, dist. fr. nokkanangu. "நோக்கணங்கிற்கு எதிராயது" (அருணா.பு.இடப்பாகம். 10);. [தாக்கு + அணங்கு.]
தாக்கணி	தாக்கணி1 tākkaṇittal, செ.குன்றாவி. (v.t.) செய்முறைகளுடன் மெய்பித்தல், எண்பித்தல்; to demonstrate, prove by evidence. "அதைத் தாக்கணிப்பேன்" (வின்.);. [தாக்கு + அணி-.]
தாக்கந்தம்	தாக்கந்தம் tākkandam, பெ. (n.) துவரை வகையுளொன்று (அணு மூலுதுவரை);; a kind of dholl (சா.அக.);.
தாக்கம்	தாக்கம்1 tākkam, பெ. (n.) 1. அடிக்கை, தாக்கு, மோதுகை, முட்டுகை (இ.வ.);; attack, assault, hit. 2. எதிர்தாக்குகை (வின்.);; reaction, counteraction. 3. வேகம், ஆற்றல், வலிமை, உடலுறுதி (வின்.);; force; strength; power, as of blow, medicine or fire; momentum. 4. கனத்திருக்கை (யாழ்.அக.);; onerousness, heaviness. 5. வீக்கம் (யாழ்.அக.);; swelling, 6. மிக்கிருக்கை (வின்.);; preponderance. 7. ஒன்றன் விளைவு; influence of things in other places. சாதிச் சண்டையின் தாக்கம் தேர்தலில் எதிரொலிக்கும். மேல்நாட்டுப் பண்பாட்டின் தாக்கத்தைத் தலைவர் பேச்சில் காணமுடிகிறது (இக்.வ.);. [தாக்கு → தாக்கம்.] தாக்கம்2 tākkam, கு.வி.எ. (adv.) முதற் கொண்டு; from, onward.
தாக்கமாயிரு-த்தல்	தாக்கமாயிரு-த்தல் tākkamāyiruttal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) புண், கட்டி முதலியன குத்துதல் (வின்.);; to throb with pain, as a boil. [தாக்கம் + ஆய் + இரு-.]

தாக்கர்	தாக்கர் tākkar, பெ. (n.) ஒரு முனிவர்; a saint. அயன் என்பவனின் புதல்வனாகிய துந்து என்பவனுக்குப் பிரமகத்தி நீங்குவதற்கு அருள் புரிந்தவர்.
தாக்கல்செய்	தாக்கல்செய்1 tākkalceytal, 1 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வரவுசெலவுத் திட்டம் முதலியவற்றை ஒப்படைத்தல்; to table, to submit. வரவு செலவு கணக்கு இன்று தாக்கல் செய்யப்படும் (இக்.வ.);. 2. எடுத்தெழுதுதல்; to transfer the entries to the ledger. நேற்றைய கணக்குகளைத் தாக்கல் செய்து விட்டீர்களா? (இக்.வ.);. [தாக்கு + செய்-,] தாக்கல்செய்2 tākkalceytal, 1 செ.குன்றாவி. (v.t.) நீதிமன்றத்தில் பதிவாகும்படி ஆவணங்களைக் கொடுத்தல்; to file as documents, etc. in court. [தாக்கல் + செய்-,]
தாக்கல்போக்கல்	தாக்கல்போக்கல் tākkalpōkkal, பெ. (n.) தகவலற்றதன்மை; no information. தாக்கல் போக்கலில்லை (இ.வ.);. [தாக்கல் + போக்கல்.]
தாக்கலில்லாதபேச ்சு	தாக்கலில்லாதபேச்சு tākkalillātapēccu, பெ. (n.) பொருத்தமற்ற பேச்சு (வின்.);; unsubstantiated or inconsistent statement. [தாக்கல் + இல்லாத + பேச்சு → தாக்கலில்லாத பேச்சு = அடிப்படையற்ற, பொருளற்ற பேச்சு.]
தாக்கற்று	தாக்கற்று tākkaṟṟu, கு.வி.எ. (adv.) தன் விருப்பமாக (வின்.);; independently. [தாக்கு + அறு.]
தாக்காட்டு	தாக்காட்டு1 dākkāṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தந்திரமாய் ஈர்த்தல் (இ.வ.);; to allure, as an animal by offering food. 2. வேடிக்கைக் காட்டுதல் (பராக்குக் காட்டுதல்); (இ.வ.);; to divert or engage the attention of, as a child. 3. நாட்கடத்தி ஏமாற்றுதல் (இ.வ.);; to deceive by putting off from day today, tantalize. [தா + காட்டு-,] தாக்காட்டு2 dākkāṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) உதவி செய்தல் (யாழ்ப்.);; to render help, afford relief. [தரு → தா + காட்டு-, தரு → தா = தக்க காலத்தே உரிய முறையில் உதவுதல்.]

தாக்கி	தாக்கி tākki, பெ. (n.) சான்று (சாட்சி); (T.A.S.);; witness. [தரு → தா → தாக்கி.]
தாக்கு	தாக்கு1 dākkudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மோதுதல்; to come in contact, collide, strike against, as a vessel on a rock.. கப்பல் பாறையில் தாக்கியது. 2. உறைத்தல்; to affect, as one's interest or health. நோய் உடலிலே தாக்கியது. 3. கடுமையாதல்; to be severe, harsh, as in reproof. 4. பழிவாங்குதல்; to take revenge. 'பழைய சினமெல்லாம வைத்துத் தாக்கினான்' (வின்.);. 5. தலையிட்டுக்கொள்ளுதல் (வின்.);; to interfere. 6. பலித்தல் (வின்.);; to involve, as consequences. 7. பெருகுதல்; to increase. "அருளானந்தந் தாக்கவும்" (தாயு. ஆக்குவை.1);. 8. சுமையாதல்; to fall heavily, as charges, expenses, to press heavily, as a burden, as responsibility. 9. அதைத்தல் (வின்.);; to react, robound. 10. நெளித்துப்போதல் (வின்.);; to hobble, limp. தாக்கு2 dākkudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.)
தாக்குண்ணு-தல்	தாக்குண்ணு-தல் dākkuṇṇudal, 13 செ.குன்றாவி. (v.t.) . 1. தாக்கு-தல் பார்க்க;see takku-. 2. இசிவு முதலியவை தாக்குதல்; to attack of apoplexy small pox, etc., 3. தீமூட்டுதல்; to heat. [தாக்கு + உண்ணு-,]
தாக்குநாடி	தாக்குநாடி tākkunāṭi, பெ. (n.) விட்டுவிட்டு எழும்பும் நாடி; jerking pulse (சா.அக.);. [தாக்கு + நாடி.]

தாக்குப்பிடித்தல்	தாக்குப்பிடித்தல் tākkuppiḍittal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தாங்கி நிலைத்தல்; to withstand. பனிச்சரிவில் மாட்டிக் கொண்டவர்கள் கையில் உணவுப்பொருள் இருந்ததால், பத்துமணி நேரம் தாக்குப்பிடித்தனர். 2 நிலைமைக்குத் தக்கவாறு ஈடுகொடுத்தல்; to brave. எதிர் அணியின் மின்னல் வேகத் தாக்குதலை, நம் அணியினர் தாக்குப்பிடித்து விளையாடினர்; 3. பெருந்துன்பத் திற்கிடையில் விடாப்பிடியாக எடுத்துக் கொண்ட வேலையை முடித்தல்; to succeed. in one's aim with inadequate means. தந்தையார் மறைந்தபோதும் விடாப்பிடியாகக் குறைபட்ட வீட்டைக் கட்டி முடித்தார் (உ.வ.);. [தாக்கு + பிடி -, மரபுவினையான இக் கூட்டுச்சொல் செ.ப. கழக அகரமுதலியில் குறிக்கப்படவில்லை (செ.ப.சீ.4);.]
தாக்குபொறுத்தவன்	தாக்குபொறுத்தவன் tākkuboṟuttavaṉ, பெ. (n.) 1. உடல் வலிமையுள்ளவன்; robust person, as able to carry a load. 2. குடித்தனக்காரன்; man of a large family. 3. செலவு தாங்கக் கூடியவன்; person able to afford expenses (சா.அக.);. [தாக்கு + பொறுத்தவன்.]
தாக்குவேலை	தாக்குவேலை tākkuvēlai, பெ. (n.) கட்டடத் திலுள்ள வளைவு வேலை (நாஞ்.);; arch-work. [தாக்கு + வேலை.]
தாக்குறு-தல்	தாக்குறு-தல் dākkuṟudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) காணுதல்; to meet. "எற் றாக்குறு தலின்" (மலைபடு. 66);. [தாக்கு + உறு-,]
தாக்கோல்	தாக்கோல் tākāl, பெ. (n.) தாழ்க்கோல் பார்க்க;see tal-k-kol (செ.அக.);. ம. தாக்கோல், தாக்கோலு; கோத. தாகோல் (பூட்டு);;து. தார்கொலு, தர்கோலு, தர்கொலு [தாழ → தாழ் + கோல்.]
தாகக்கினி	தாகக்கினி tākakkiṉi, பெ. (n.) முட்பலாசு; Indian coral tree (சா.அக.);. [தரு → தா → தாகம் + Skt. அக்கினி.]
தாகசமனம்	தாகசமனம் tākasamaṉam, பெ. (n.) தாகத்தைத் தணித்தல்; to quench thirst (சா.அக.);. [தாகம் + சமனம்.]

தாகசமனி	தாகசமனி tākasamaṉi, பெ. (n.) கிராம்பு; clove (சா.அக.);. [தாகம் + சமனி.]
தாகசனி	தாகசனி tākasaṉi, பெ. (n.) சருக்கரை; sugar (சா.அக.);. [தரு → தா → தாகம் + அசனி → தாகசனி.]
தாகசாந்தி	தாகசாந்தி tākacāndi, பெ. (n.) 1. நீர் வேட்கையைத் தணிக்கை; quenching or allaying thirst. 2. மது அருந்துகை (இக்.வ.);; to drink. 3. கிராம்பு; clove. [தா → தாவம் → தாகம் + சாந்தி – தாகசாந்தி = தாகம். நீர் வேட்கை. சாந்தி = அமைதிப்படுத்துகை.]
தாகசுரம்	தாகசுரம் tākasuram, பெ. (n.) நீர் வேட்கையை உண்டுபண்ணும் காய்ச்சல் வகை (யாழ்.அக.);; a kind of fever attended with thirst. 2. காமவேட்கைச் சுரம்; fever due to love passion. [தாவம் → தாகம் + சுரம் → தாகசுரம். அளவுக்கு அதிகமான நீர் வேட்கையினால் ஏற்படுஞ் சுரம். ஒரே நேரத்தில், உடல் வேட்கையையும், நீர்வேட்கையையும் உருவாக்கும் சுரம்.]
தாகசுரவினாசி	தாகசுரவினாசி tākasuraviṉāsi, பெ. (n.) கிராம்பு; clove (சா.அக.);.
தாகத்தைப்போக்கி	தாகத்தைப்போக்கி tākattaippōkki, பெ. (n.) புனம்புளி; wild tamarind (சா.அக.);. மறுவ. கொறுக்கைப் புளி [தாகம் + அத்து + ஐ + போக்கி → தாகத்தைப்போக்கி.]
தாகத்தையடக்கி	தாகத்தையடக்கி tākattaiyaḍakki, பெ. (n.) தாகத்தைப்போக்கி பார்க்க;see tagattai-p-pokki. [தாகத்தை + அடக்கி.]
தாகந்தணி-த்தல்	தாகந்தணி-த்தல் tākandaṇittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நீர்வேட்கை நீக்குதல்; to quench thirst (சா.அக.);. [தாகம் + தணி-,]

தாகநாசனி	தாகநாசனி tākanācaṉi, பெ. (n.) பெருங் காஞ்சொறி; large nettle. 2. நாறு கரந்தை; fetid basil. 3. விளா; wood-apple (செ.அக.);. [தாகம் + நாசனி.]
தாகப்படு-தல்	தாகப்படு-தல் dākappaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) ஆசைப்படுதல்; to be desired. "தாகப்படும் பொருளினும்" (சைவல். சந். 118);. [தாகம் + படு-,]
தாகபித்தசமனி	தாகபித்தசமனி tākabittasamaṉi, பெ. (n.) பேய்ப்புடோல்; wild snake gourds (சா.அக.);. [தாகம் + பித்தம் + சமனி.]
தாகபித்தசுரசம்	தாகபித்தசுரசம் tākabittasurasam, பெ. (n.) மருளுமத்தை; a kind of detura. [தாகம் + பித்தம் + அரசம் → தாகபித்தசுரசம்.]
தாகபித்தசுரம்	தாகபித்தசுரம் tākabittasuram, பெ. (n.) நீர் வேட்கையை உண்டாக்கும் பித்தசுரம்; a king of bilious fever causing thirst (சா.அக.);. [தாகம் + பித்தம் + சுரம்.]
தாகபித்தம்	தாகபித்தம் tākabittam, பெ. (n.) நீர் வேட்கையையுண்டாக்கும் பித்தம்; biliousness causing thirst. [தாகம் + பித்தம்.]
தாகபித்தநோய்	தாகபித்தநோய் tākabittanōy, பெ. (n.) ஒரு வகை பித்தநோய்; a kind of bilious disease (சா.அக.);. [தாகம் + பித்தம் + நோய்.] இந் நோய் அடிவயிறுதுடித்தல், உடல் முழுதும் வெப்பம் வீசல், குளிர்வு, புளிப்புப் பொருள்கள் மேல் ஆசை, கண்டத்தில் வியர்வை, பிடரி, அடிநா இவைகளை இழுத்துக் கொள்வது போன்ற தன்மைகளைக் காட்டும் என்று, சா.அக. கூறும்.
தாகப்புளி	தாகப்புளி tākappuḷi, பெ. (n.) 1. விடாய் தணிக்கும் புளித்த நீர்; acid drink to quench thirst. 2. தவனப்புளி (வின்.);; acid preparation for quenching thirst. [தாகம் + புளி.]

தாகபூர்வகசுரம்	தாகபூர்வகசுரம் tāgapūrvagasuram, பெ. (n.) 1. தாகசுரம் பார்க்க;see taga-suram. 2. மிகுவெப்பம், எரிச்சலினால் ஏற்பட்ட சுரம்; fever caused by the combined effects of all humour and heat. [தாகம் + பூர்வகம் + சுரம்.]
தாகபூர்வசன்னிபாதசுரம்	தாகபூர்வசன்னிபாதசுரம் tākapūrvasaṉṉipātasuram, பெ. (n.) இசிவு சுரம்; typhus fever. [தாகபூர்வம் + சன்னிபாதம் + சுரம்.]
தாகம்	தாகம் tākam, பெ. (n.) 1. உயிர்த்துன்பம் பன்னிரண்டனுள் ஒன்றாகிய நீர்வேட்கை; thirst, one of I2 uyir-vèdanai. "தண்டேனூட்டித் தாகத் தணிப்பவும்" (பெருங். உஞ்சைக். 52:59);. 2. ஆசை; eagerness, desire. "தாகம்புகுந் தண்மித் தாள்கடொழும்" (தேவா. 410:5);. 3. காமம்; lust. 4. உணவு; food. 5. எருது; bullock. 6. எரிவு; burning. 7. தூண்; pillar. 8. ஆதன் அடையும் துன்பம்; one among soulagony. 9. உட்காங்கை; internal heat. 10. பதினெண் உடற்குற்றத்து ளொன்று; one of the I8 imperfections in the body. 11. சித்திரமூலம்; leadwort. [தவு → தவி → தவம் = வெப்பம், வெப்ப மிகுதி, பசிதாகம் முதலியவற்றால், உடலை வாட்டும் துறவினை அல்லது இறைவேண்டல் வினை. தவு → தவி → தாவம். தவித்தல் = வெப்பமாக்குதல். நீர் வேட்கையுண்டாக்குதல், தவிக்கிறது என்பது வழக்கு. ஒன்றைப் பெறப் பெருவேட்கை கொள்ளுதல். தவி → தாவம் → தாகம் (வே.வ.7);.]
தாகமடக்கி	தாகமடக்கி tākamaḍakki, பெ. (n.) 1. புளியாரை; sour-sorrel. 2. நீர் வேட்கையைப் போக்கும் மருந்து; that which allays thirst-Refrigerant (சா.அக.);. மறுவ. புளிச்சக்கீரை [தாவம் → தாகம் + அடக்கி.]
தாகமாயிரு-த்தல்	தாகமாயிரு-த்தல் tākamāyiruttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நீர் வேட்கையில் இருத்தல்; to be thirst. தாகமிருக்கிறது இரக்கமில்லை (பழ.);. [தாகம் + ஆய் + இரு-,]
தாகமாருதம்	தாகமாருதம் dākamārudam, பெ. (n.) தாகத்தைப்போக்கி பார்க்க;see tagattai-p-pokki (சா.அக.);. [தாகம் + மாருதம்.]

தாகமிழுத்தல்	தாகமிழுத்தல் tākamiḻuttal, பெ. (n.) தாகமெடுத்தல் பார்க்க;see tagam-eduttal (செ.அக.);. [தாகம் + இழுத்தல்.]
தாகமின்மை	தாகமின்மை tākamiṉmai, பெ. (n.) நீர் வேட்கையில்லாமை; absence of thirst - Adipsia (சா.அக.);. [தாகம் + இன்மை.]
தாகமெடுத்தல்	தாகமெடுத்தல் tākameḍuttal, பெ. (n.) நீரில் விருப்பங்கொள்ளுகை; becoming thirsty (செ.அக.);. [தாகம் + எடுத்தல்.]
தாகரூட்சை	தாகரூட்சை tākarūṭcai, பெ. (n.) தாகத்தால் ஏற்படும் நாவறட்சி; dryness due to thirst.
தாகரோகம்	தாகரோகம் tākarōkam, பெ. (n.) தாகபித்த நோய் பார்க்க;see taga-pitta-noy. [தாகம் + Skt. ரோகம்.]
தாகனம்	தாகனம் tākaṉam, பெ. (n.) புண்ணுக்கு மருந்து; a caustic application (சா.அக.);.
தாகனாசனி	தாகனாசனி tākaṉācaṉi, பெ. (n.) சருக்கரைக் கொம்மட்டி; sweet water melon (சா.அக.);. [தாகம் + நாசனி.]
தாகாரவியாள்	தாகாரவியாள் tākāraviyāḷ, பெ. (n.) நிழல் விழா மரம்; a tree that does not cast its shadow (சா.அக.);.
தாகி-த்தல்	தாகி-த்தல் tākittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நீர்வேட்கை யுண்டாதல்; to be thirsty (செ.அக.);. [தாவி → தாகி-,]
தாகிந்தம்	தாகிந்தம் tākindam, பெ. (n.) சுரபுன்னை; fragrant poon (சா.அக.);. [தா → தாகி → தாகிந்தம்.]

தாகியத்துவம்	தாகியத்துவம் tākiyattuvam, பெ. (n.) எரியுந் தன்மை; capability of burning, combustibility (சா.அக.);. [தா → தாகி + Skt. அத்துவம்.]
தாகோன்மத்தம்	தாகோன்மத்தம் tāāṉmattam, பெ. (n.) குடி இல்லாமையால் ஏற்படும் வெறி; uncontrollable desire for spirituous liquor, a morbid craving for alcoholic stimulants (சா.அக.);. [தாகவுன்மத்தம் → தாகோன்மத்தம்.]
தாங்கமுடியாமை	தாங்கமுடியாமை tāṅgamuḍiyāmai, பெ. (n.) பொறுக்க முடியாமை; unbearableness as pain in diseases (சா.அக.);. [தாங்கு → தாங்க + முடியாமை.]
தாங்கள்	தாங்கள் tāṅgaḷ, ப.பெ. (pron.) மரியாதை குறிக்கும் முன்னிலைப் பன்மைச்சொல்; you, honorific plural. தாங்கள் எப்போது வந்தீர்கள் (உ.வ.);. ம. தாங்கள், தாங்ஙள்; க. தாபு;படு. தங்க [ஆம் → தாம் + கள் → தாங்கள். படர்க்கைப் பெயரின் வேற்றுமையடி யினின்று கிளைத்த வேரடியாகும். அஃதாவது, 'ஆ' என்னும் சேய்மைச் சுட்டடியாகிய 'ஆம்' என்ற படர்க்கைச் சுட்டுப்பெயரின் பன்மை வடிவமாகும். ஐம்பாற்சுட்டுப் பெயர்கள் தோன்றிய பின்பு, 'தாம்' என்பது தற்சுட்டுப் பெயராய் மாறியது (த.வ. 135);.]
தாங்கற்சக்தி	தாங்கற்சக்தி tāṅgaṟcakti, பெ. (n.) 1. பொறுக்கும் வல்லமை; power of endurance or tolerance to a drug. 2. ஏற்பட்ட வல்லமை; acquiring tolerance (சா.அக.);. [தாங்கு → Skt. சக்தி.]
தாங்கான்மட்டை	தாங்கான்மட்டை tāṅgāṉmaṭṭai, பெ. (n.) நெசவுத்தறியின் உறுப்புவகை (யாழ்.அக.);; part of a weaver's loom. [தாங்கு + ஆன் + மட்டை.]
தாங்கித்தடுக்கிடு-தல்	தாங்கித்தடுக்கிடு-தல் dāṅgiddaḍukkiḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) மிகுந்த உதவிசெய்தல் (இ.வ.);; to treat with undue politeness, as effusively welcoming a person and spreading a mat for him to sit on. தாங்கிப் பார்த்தால் தளைமேல் ஏறுகிறான் (பழ.); [தாங்கி + தடுக்கிடு-,]

தாங்கிநட	தாங்கிநட1 tāṅginaḍattal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) நொண்டிநடத்தல்; to walk limpingly, hobble. [தாங்கி + நட-,] தாங்கிநட2 tāṅginaḍattal, 3 செ.கு.வி. (v.t.) 1. உதவி செய்து கொண்டிருத்தல் (இ.வ.);; to be lending support. 2. பொறுத்துக் கொண்டு நடத்தல்; to walk by bearing the pain. [தாங்கி + நட-,]
தாங்கித்தாங்கிநட-த்தல்	தாங்கித்தாங்கிநட-த்தல் tāṅgittāṅginaḍattal, 3 செ.கு.வி. (v.i.) நொண்டிநொண்டி நடத்தல்; to hobble upon one leg (சா.அக.);. [தாங்கு + தாங்கி + நட-,]
தாங்கிப்பேசு-தல்	தாங்கிப்பேசு-தல் dāṅgippēcudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பரிந்துபேசுதல் (இ.வ.);; to plead. 2. ஒத்துக்கொள்ளுதல் (இக்.வ.);; to second. [தாங்கி + பேசு-,]
தாங்கு	தாங்கு1 dāṅgudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. உதவுதல், சார்தல், பற்றுதல்; to uphold bear up, support. "எம்பிரா னென்னத் தாங்கிக் கொள்ளே" (திருவாச. 6:1);. 2. புரத்தல்; to protect, guard. "தண்கடல் வரைப்பிற் றாங்குநர்ப் பெறாது" (பெரும்பாண். 18);. 3. இளைப்பாற்றுதல்; to give shelter, rest, "நீவரிற் றாங்கு மாணிழல்" (கலித்.20);. 4. பொறுத்துக்கொள்ளுதல்; to endure. தந்தை மறைவைத் தாங்கமுடியவில்லை (உ.வ.);. 5. சுமத்தல்; to bear. "அகழ்வாரைத் தாங்கு நிலம் போல" (குறள்.151);. 6. ஏற்றுக்கொள்ளுதல்; to receive. "அடி … கைசென்று தாங்குங் கடிது" (நன்னெறி. 31);. 7. அணிதல்; to assume, wear, as crown …. "தமால மலையு மாய்ந்து, தாங்கினார்" (சீவக. 2681);. 8. மனத்திற் கொள்ளுதல்; to learn, understand, to bear in mind.

தாங்கினார்

தாங்கு-	தாங்கு-2 dāṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சுமையாதல்; to be heavy. வண்டி ஒரு பக்கத் தாங்குகிறது (உ.வ.);. 2. நொண்டுதல்; to limp, hobble. தாங்கித் தாங்கி நடக்கிறான் (உ.வ);. 3. பேச்சுத் தடைப்படுதல்; to halt in speaking. அவன் தாங்கித் தாங்கிப் பேசுகிறான். 4. போதியதாதல்; to suffice. எவ்ளளவு பேர் வந்தாலும் இடந் தாங்கும். 5. மாறுபடுதல்; to be opposed, controverted. "தாங்கருங் கேள்வியவர்" (ஆசாரக்.51);. 6. கூடியதாதல்; to be possible, to afford, as an expense. அவனுக்குச் சாப்பாடு கொடுத்துத் தாங்காது. 7. வருந்துதல்; to be distressed. "தனிக்குழவி யெனக்கலங்கித் தாங்கித் தேடி" (திருவிளை. விருத்தகுமார. 29);. 8. அணைத்தல்; to hug.
தாங்குகட்டை	தாங்குகட்டை tāṅgugaṭṭai, பெ. (n.) தாங்கி நடக்கப்பயன்படுத்தும் கோல்; crutches. ம. தாங்ஙுதடி. [தாங்கு + கட்டை.] [P]
தாங்குகோல்	தாங்குகோல் tāṅguāl, பெ. (n.) 1. தோணியை ஊன்றித் தள்ளுங்கோல் (இ.வ.);; punt pole. 2. உதவி; support. அவனுக்கிவன் தாங்குகோல் (உ.வ.);. [தாங்கு + கோல்.]
தாங்குசுவர்	தாங்குசுவர் tāṅgusuvar, பெ. (n.) 1. முட்டுச் சுவர் (இ.வ.);; buttress wall. [தாங்கு + சுவர்.] [P]
தாங்குநன்	தாங்குநன் tāṅgunaṉ, பெ. (n.) காப்பாற்று வோன்; saviour, protector. "தண்கடல் வரைப்பிற் றாங்குநரப் பெறாது" (பெரும்பாண். 18);. [தா → தாங்குநன்.]

தாச்சா	தாச்சா tāccā, பெ. (n.) கொடிமுந்திரிகை; grapes. [தரு → தா → தாச்சா. நிலந்தரும் கொடி முந்திரி. தருதற் கருத்தே இச்சொல்லிற்கு அடிப்படையாகும்.]
தாச்சி	தாச்சி1 tācci, பெ. (n.) 1. தாய்ச்சி பார்க்க;see taycci. 2. விளையாட்டில் ஒவ்வொரு பிரிவிலுமுள்ள தலைவன் (வின்.);; leader of a side, in games, captain. [தாய்ச்சி → தாச்சி. ஒ.நோ. ஆய்ச்சி → ஆச்சி.] தாச்சி2 tācci, பெ. (n.) சோனைப்புல் (மலை.);; guinea grass. [தரு → தா → தாச்சி.]
தாச்சிக்கொள்(ளு)-தல்	தாச்சிக்கொள்(ளு)-தல் dāccikkoḷḷudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) படுத்துக்கொள்ளுதல்; to lie down (செ.அக.);. மறுவ. தாச்சுக்கொள்;குழந்தைகளைக் கொஞ்சும் போது பயன்படுத்தும் சொல். சாய்ந்து கொள் → தாச்சிக்கொள். தகரமும், சகரமும் இடம்மாறிக் கொண்டன. [தாச்சி + கொள்-,]
தாச்சீலை	தாச்சீலை tāccīlai, பெ. (n.) தாய்ச்சீலை (இ.வ.);; foreflap. [தாய்ச்சீலை → தாச்சீலை.]
தாச்சுக்கொள்(ளு)-தல்	தாச்சுக்கொள்(ளு)-தல் dāccukkoḷḷudal, 13 செ.கு.வி. (v.i.) தாச்சிக்கொள்(ளு);-தல் பார்க்க;see tacci-k-kol (செ.அக.);. [தாச்சி → தாச்சு. + கொள்(ளு);-,]
தாச்சுகா	தாச்சுகா tāccukā, பெ. (n.) கொன்னை; common cassia (சா.அக.);. [தா → தாச்சுகா.]
தாச்சுரம்	தாச்சுரம் tāccuram, பெ. (n.) தாபச்சுரம் பார்க்க;see taba-c-suram (சா.அக.);. [தாகம் – எரிவு, சூடு. தாகம் → தாபம். தாபசுரம் → தாச்சுரம்.]
தாசகமாசகம்	தாசகமாசகம் tācagamācagam, பெ. (n.) பசப்புகை (இ.வ.);; coaxing.

தாசகாமியம்	தாசகாமியம் tācakāmiyam, பெ. (n.) ஆண் குறி முன்தோல் நோய்; a disease of skin of the prepuce (சா.அக.);. மறுவ. மாணிநுதி
தாசசின்னி	தாசசின்னி tāsasiṉṉi, பெ. (n.) ஒரு சாவாமூவா மூலிகை; an unknown rejuvenating drug (சா.அக.);. [தரு → தா → தாசம் + சின்னி. இது வேதைக்குதவும் என்று சா.அக. கூறும்.]
தாசடி-த்தல்	தாசடி-த்தல் tācaḍittal, .4 செ.கு.வி. (v.i.) நாழிகைச் சேகண்டியடித்தல் (இ.வ.);; to beat the gong indicating time. [தாயம் → தாசம் → தாசன் + அடி-. தாசம் = பரம்பரையுரிமை குறித்து மேற்கொள்ளும் பணி.]
தாசத்துவம்	தாசத்துவம் tācattuvam, பெ. (n.) அடிமைத் தன்மை; to servitude, bondage, slavery (சா.அக.);. [தாயத்துவம் → தாசத்துவம் (ஒ.நோ.); நேயம் → நேசம்.]
தாசநந்தினி	தாசநந்தினி tācanandiṉi, பெ. (n.) வியாசனின் தாய் சத்தியவதி; sattiyavadi, mother of Viyasan (இரு.நூற்.அக.);.
தாசநெறி	தாசநெறி tācaneṟi, பெ. (n.) தொண்டுநெறி; slavery path, service mind. [தாயம் → தாசம் + நெறி.]
தாசபாசம்	தாசபாசம் tācapācam, பெ. (n.) அரிவாள்மனைப் பூண்டு பார்க்க;see arival-manai-p-pundu (சா.அக.);. [இது கண் நோய்களுக்கு மருந்தாகும் என்று, சா.அக. கூறும்.]
தாசபுத்தம்	தாசபுத்தம் tācabuttam, பெ. (n.) ஏழிலைப் புன்னை; seven leaved milky plants (சா.அக.);. [தரு → தா → தாசபுத்தம்.]
தாசபுரம்	தாசபுரம் tācaburam, பெ. (n.) தாசபூரம் பார்க்க;see tasa-puram (சா.அக.);.

தாசபூரம்	தாசபூரம் tācapūram, பெ. (n.) ஒரு வகைப் புல்; a kind of grass (சா.அக.);. [தரு → தா → தாசபூரம்.]
தாசம்	தாசம் tācam, பெ. (n.) முல்லை; fragrant jasmine (சா.அக.);. [தரு → தா → தாசம்.]
தாசர்	தாசர் tācar, பெ. (n.) தாசன்1 பார்க்க;see tasan. [தாயர் → தாசர்.]
தாசரி	தாசரி tācari, பெ. (n.) அந்தணனல்லாத மாலியத்தொண்டர் தாதன்; E.T.ii, 112; vaisnava non-brahmin mendicant. க., தெ. தாசரி [தாயர் → தாசர் → தாசரி.]
தாசரிப்பறவை	தாசரிப்பறவை tācarippaṟavai, பெ. (n.) நாமப் பறவை; seimitar bird, stripped bird- Pomatorhrinus horsifician (சா.அக.);. [தாசரி + பறவை.] [P]
தாசரிப்பாம்பு	தாசரிப்பாம்பு1 tācarippāmbu, பெ. (n.) 1. தலையிலும், கழுத்திலும் வெண்மையான வரிகளையுடைய சிவப்புப்பாம்பு; a hermit snake. It is a red snake marked with white streaks in head and neck like the forehead marks of dasari a vaisnava hermit. 2. மலைப்பாம்பு; rock snake. 3. நெடிய வெண்கோடுள்ள பெரும் பாம்பு வகை; hermit snake, large rock snake, as having an upright white streak like the forehead mark of a tasari (செ.அக.);. [தாசரி + பாம்பு.] [P]
தாசரிபந்தம்	தாசரிபந்தம் tācaribandam, பெ. (n.) திருவரங்கத்தில் கடவுள் பறப்பாட்டின்போது எடுத்துச் செல்லும், பெரிய தீவட்டி; big torch used in Thiruvarangam temple (செ.அக.);. [தாசரி + பந்தம்.]
தாசவிருட்சம்	தாசவிருட்சம் tācaviruṭcam, பெ. (n.) வெண் கடம்பு; seaside Indian-oak. [தாசம் + Skt. விருட்சம்.]

தாசனாச்சங்கிலி	தாசனாச்சங்கிலி tācaṉāccaṅgili, பெ. (n.) சுக்கான் திருப்புஞ்சங்கிலி; tiller chain (செ.அக.);. [தாசனம் + சங்கிலி.]
தாசனாப்பொடி	தாசனாப்பொடி tācaṉāppoḍi, பெ. (n.) பெரும்பாலும் வயதுமுதிர்ந்த மகளிர் பயன் படுத்துவதும், பல்லில் கறுப்புக் கரையை உண்டாக்குவதுமான, ஒருவகைப் பற்பொடி; a kind of dentifrice for blackening teeth, generally used by elderly women. [தாசனம் + பொடி.]
தாசான்பூ	தாசான்பூ tācāṉpū, பெ. (n.) தாசரிப்பூ; shoe-flower (சா.அக.);.
தாசானபூ	தாசானபூ tācāṉapū, பெ. (n.) தாசான்பூ பார்க்க;see tasan-pu (சா.அக.);.
தாசி	தாசி1 tāci, பெ. (n.) 1. தோழி; maid servant. "மங்கலத் தாசியர் தங்கல னொலிப்ப" (சிலப். 6: 125);. 2. கோயில் சார்ந்த ஆடல்மகள்; dancing girl devoted to temple service. 3. விலைமகள்; a prostitute, harlot, whore. 4. அடிமைப்பெண் (சது.);; female slave. 5. பரணி பார்க்க (பிங்.);;see parani; the second star. 6. மருதோன்றி (மலை.);; western ghats blue nail-dye. [தாசன் (ஆண்பால்); → தாசி (பெண்பால்);.] தாசி2 tāci, பெ. (n.) 1. துரிசி; blue vitriol-copper sulphate. 2. நீலசெம்முள்ளி அல்லது ஊதா முள்ளி; large with sky blue flowers. western ghats blue nail dye - Barleria montana. 3. தொழுபஃறி; a star planet. 4. கழுதை; ass (சா.அக..);.
தாசிக்கல்	தாசிக்கல் tācikkal, பெ. (n.) காகச்சிலை; black loadstone (சா.அக.);; [தாசி + கல்.]

தாசிகம்	தாசிகம் tācigam, பெ. (n.) அடிமைத்தனம்; slavery (pond.);. [தாசி → தாசிகம்.] தாசிகம் tācigam, பெ. (n.) அடிமைத்தனம்; slavery (Pond.); [Skt. {} → த. தாசிகம்.]
தாசிகா	தாசிகா tācikā, பெ. (n.) கொடிமாதுளை; pomegranate creeper. [தாசி → தாசிகா.]
தாசிகி	தாசிகி tācigi, பெ. (n.) தாசிகை பார்க்க;see tasigai (சா.அக.);.
தாசிகை	தாசிகை tācigai, பெ. (n.) 1. தாழிநாள்; the day of parani star. 2. முகில்நிறப்பூவுள்ள மருதோன்றி மரம்; a kind of tree that has the cloud colour flower (இரு.நூற்.பே.);.
தாசிதம்	தாசிதம் dācidam, பெ. (n.) அழிகை; ruined (இரு.நூற்.பே.);.
தாசிபுத்திரன்	தாசிபுத்திரன் tācibuttiraṉ, பெ. (n.) நாகமணல்; zinc-ore (சா.அக.);.
தாசிமலைக்கல்	தாசிமலைக்கல் tācimalaikkal, பெ. (n.) சாலக்கிராமம்; a fossil with impression of ammonities having mystic virtues. It is supposed to convert into copper colour (சா.அக.);.
தாசிமாந்தப்பூடு	தாசிமாந்தப்பூடு tācimāndappūṭu, பெ. (n.) பெருமருந்து வகை; a kind of herbal medicine.
தாசியப்பிருந்தம்	தாசியப்பிருந்தம் tāciyappirundam, பெ. (n.) ஆவினம்; herd of cow (இரு.நூற்.பே.);.

தாசிரிகுப்பம்	தாசிரிகுப்பம் tāciriguppam, பெ. (n.) செங்கல்பட்டு மாவட்டத்திலுள்ள ஊர்; a village in Chengalpat Dt. (ஊர் பெ.அக.);. [தாசிரி + குப்பம்.]
தாசிரிகுன்னத்தூர்	தாசிரிகுன்னத்தூர் tāciriguṉṉattūr, பெ. (n.) காஞ்சிபுரம் மாவட்டத்திலுள்ள ஒர் ஊர்; a village in Kanjipuram Dt. ஊர் என்பது மக்கள் வாழும் இடத்திற்குப் பொதுப்படையாக வழங்கப்படுவது. இயற்கை அமைப்பையொட்டியதாகவும், அமையும் தன்மைத்து, மலையை, இயற்கைப்பெயராகக் கொண்டு வழங்குகிறது. ஆரியர் வருகைக்குப் பின், இந் நிலை மாறி, இனத்தின் பெயராலும் வழங்குவதைக் காணலாம் (ஊர் பெ.அக.);.
தாசிரெட்டிகண்டிகை	தாசிரெட்டிகண்டிகை tācireṭṭigaṇṭigai, பெ. (n.) காஞ்சிபுரம் மாவட்டத்திலுள்ள ஊர்; a village in Kanjipuram Dt. ஒரு பகுதியிலிருந்து பிரிந்து காணப்படும் ஊர், கண்டிகை எனப்படும் தனி மனிதனின் பெயரில் அமைந்தவையே கண்டிகை (ஊர் பெ.அக.);. [கண்டம் → கண்டிகை.]
தாசில்பண்ணு-தல்	தாசில்பண்ணு-தல் dācilpaṇṇudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஆட்சி செலுத்துதல்; to hold the reins of. ஆசை இருக்கிறது தாசில் பண்ண, நல்வினை (அதிர்ஷ்டம்); வேண்டாமா? [தாசில் + பண்ணு-,]
தாசினாப்பொடி	தாசினாப்பொடி tāciṉāppoḍi, பெ. (n.) தாசனாப் பொடி (இ.வ.); பார்க்க;see tasana-p-podi. [தாசனாப்பொடி → தாசினாப்பொடி.]
தாசினை	தாசினை tāciṉai, பெ. (n.) கொம்பு; horn.
தாசு	தாசு tācu, பெ. (n.) 1. நாழிகைச் சேகண்டி (வின்.);; gong to strike the hour. 2. இரண்டரை நாழிகை கொண்ட ஒரு மணி நேரம் (வின்.);; an hour. 3. சூதாடு கருவி (சது.);; die. u. tas.
தாசுவம்	தாசுவம் tācuvam, பெ. (n.) கொடை (யாழ்.அக.);; gift.

தாசுவன்	தாசுவன் tācuvaṉ, பெ. (n.) கொடையாளன்; donator (இரு.நூற்.பே.);.
தாசூரன்	தாசூரன் tācūraṉ, பெ. (n.) ஒரு முனிவன்; a saint.
தாசேகரம்	தாசேகரம் tācēkaram, பெ. (n.) ஒட்டகம்; camel.
தாசேயன்	தாசேயன் tācēyaṉ, பெ. (n.) பணியாள்; servant (இரு.நூற்.பே.);.
தாசேரகம்	தாசேரகம் tācēragam, பெ. (n.) தாசேகரம் பார்க்க;see tase-garam.
தாசேரம்	தாசேரம் tācēram, பெ. (n.) தாசேரகம் (சூடா.); பார்க்க;see taseyan (இரு.நூற்.பே.);.
தாசேரன்	தாசேரன் tācēraṉ, பெ. (n.) தாசேயன் பார்க்க;see taseyan (இரு.நூற்.பே);.
தாசோகம்	தாசோகம்1 tācōkam, பெ. (n.) 1. 'நான் உனக்கு அடிமை' என்று பொருள்படும் வணக்க முணர்த்துந் தொடர்; a term of homage meaning, 'I am your slave'. "இங்குத் தாசோகமென்றே யினிதுபா வித்தவாற் றால்" (பிரபோத. 45, 13);. 2. வீரசைவர்களின் மாகேசுர பூசை (இ.வ.);; feeding of virasaivar devotees. [தாயன் → தாசன் = அடிமை, தாசசோகம் → தாசோகம். 'ச' இடைக்குறை.] தாசோகம்2 tācōkam, பெ. (n.) 1. தாசேரம் பார்க்க;see taseram. 2. வலியையும், துன்பத்தையும் உண்டாக்கும் களைப்பு; faintness causing pain and grief (சா.அக.);. [தா + சோகம்.]
தாட்கட்டி	தாட்கட்டி tāṭkaṭṭi, பெ. (n.) பொன்னுக்கு வீங்கி (இ.வ.);; mumps. [தாள் + கட்டி.]

தாட்கம்	தாட்கம் tāṭkam, பெ. (n.) கொடிமுந்திரிகை (மூ.அ.);; grapes.
தாட்கவசம்	தாட்கவசம் tāṭkavasam, பெ. (n.) செருப்பு; sandals, slipper. "தாட்கவசத் தாற்கின்று" (பதார்த்த. 1457);. [தாள் + கவசம்.]
தாட்கிட்டிசன்னி	தாட்கிட்டிசன்னி tāṭkiṭṭisaṉṉi, பெ. (n.) பற்கிட்டும் நோய் (இ.வ.);; tetanus. [தாள் + கிட்டி + சன்னி.]
தாட்குற்றி	தாட்குற்றி tāṭkuṟṟi, பெ. (n.) செந்தாளி; red convolvulus (இரு.நூற்.பே.);. [தாள் + குற்று → குற்றி.]
தாட்கூட்டு	தாட்கூட்டு tāṭāṭṭu, பெ. (n.) மகளிர் கையணி வகை; a kind of wristlet worn by women. "மகளிர் கையிலிட்ட தாட்கூட்டாகிய நீலக் கடைச்செறி" (கலித். 43: உரை 1);. [தாள் + கூட்டு.]
தாட்கோரை	தாட்கோரை tāṭārai, பெ. (n.) கோரைப்புல் வகை (வின்.);; a kind of sedge. [தாள் + கோரை.]
தாட்கோல்	தாட்கோல் tāṭāl, பெ. (n.) 1. தாழ்ப்பாள்; bolt, bar, latch. "இரட்டைத் தாட்கோலைப் போடு" (அருட்பா. 4, கீர்த்தனை. பக். 811);. 2. திறவுகோல் (இ.வ.);; key. ம. தாக்கோல் [தாழ் + கோல்.]

தாட்சி	தாட்சி1 tāṭci, பெ. (n.) 1. இழிவு; degradation, disgrace. "தாட்சியிங் கிதனின் மேற் றருவ தென்னினி" (கம்பரா. யுத். மந்தி. 11);. 2. காலத் தாழ்வு; dilatoriness, tardiness. "தாட்சி யெய்தா துஞற்றுதல் கருமம்" (பிரபோத. 5:39);. [தாழ் → தாழ்ச்சி → தாட்சி.] தாட்சி2 tāṭci, பெ. (n.) தாழ்ந்துபணிகை; humility. "அஞ்சொலார் மேற் றாட்சியும்" (மேருமந். 419);. [தாழ்ச்சி → தாட்சி.] தாட்சி3 tāṭci, பெ. (n.) 1. சிற்றீஞ்சு; small date, dwarf date palm. 2. திராட்சை; dried sweet grapes.
தாட்சியிலகு	தாட்சியிலகு tāṭciyilagu, பெ. (n.) கள்ளிக் கொழுந்து; tender leaf of milk hedge plant (சா.அக.);.
தாட்டயன்	தாட்டயன் tāṭṭayaṉ, பெ. (n.) தாட்டன் பார்க்க;see tattan. [தாட்டன் → தாட்டயன்.]
தாட்டன்	தாட்டன் tāṭṭaṉ, பெ. (n.) 1. ஒருவனை இகழ்ச்சி தோன்றக் குறிக்கும் சொல் (வின்.);; a dis-respectful term meaning a certain person, a fellow. 2. பெருமைக்காரன் (யாழ்ப்.);; self-important person. 3. கயவன்; rogue. 'தாட்டன் வந்துவிட்டான்' (தஞ்சை.);. 4. தலைமை ஆண்குரங்கு (இ.வ.);; leading male monkey. [தாழ் → தாட்டன்.]
தாட்டாந்தம்	தாட்டாந்தம் tāṭṭāndam, பெ. (n.) தாட்டாந்திகம் பார்க்க;see tattandigam. [தாட்டாந்திகம் → தாட்டாந்தம்.]
தாட்டாந்திகம்	தாட்டாந்திகம் tāṭṭāndigam, பெ. (n.) உவமேயம்; that which is illustrated by an example or simile. "தரு திருட்டாந்தமுந் தாட்டாந்திகமும்" (சங்கற்ப. 11: அடி: 35);.

தாட்டான்	தாட்டான் tāṭṭāṉ, பெ. (n.) 1. தலைவன்; chief, master. 2. கணவன்; husband. [தாடு → தாட்டான்.]
தாட்டானை	தாட்டானை tāṭṭāṉai, பெ. (n.) கிழக்குரங்கு; monkey worn out with age. "இந்த நரைத் தாட்டானை வந்து" (விறலிவிடு. 890);.
தாட்டி	தாட்டி tāṭṭi, கு.வி.எ. (adv.) தடவை; times. 'நாலுதாட்டி வந்தான்' (வின்.);. தாட்டி2 tāṭṭi, பெ. (n.) 1. திறமை; cleverness, skill. 2. உறுதி (வின்.);; bravery, courage. 3. தடையின்மை; fluency, as in speaking or reading. வாசிப்பதில் தாட்டியுள்ளவ (உ.வ.);. 4. பெருமிதம்; ostentation, majesty. அவன் தாட்டியுள்ளவன் (இ.வ.);. 5. முகவரி; spaciousness. அங்கே இடந் தாட்டியாயிருக்கிறது (இ.வ.);. 6. கெட்டிக்காரி (வின்.);; clever woman. 7. ஆண்மைத்தன்மை வாய்ந்தவள் (யாழ்ப்.);; masculine woman. 8. வைப்பாட்டி; concubine. "குடவற்குந் தாட்டிக்குங் கொத்திட்டு மாய்வதல்லால்" (தனிப்பா. 1. 87:471);.
தாட்டிதோப்பு	தாட்டிதோப்பு tāṭṭitōppu, பெ. (n.) செங்கல்பட்டு மாவட்டத்திலுள்ள ஓர் ஊர்; a village in Chengalpet district.
தாட்டிமை	தாட்டிமை tāṭṭimai, பெ. (n.) மேன்மை; eminence. "தாட்டிமைக்கு நாட்டிலென்னைக் காட்டியுமுண்டோ" (குருகூர்ப். 96);.
தாட்டிலை	தாட்டிலை tāṭṭilai, பெ. (n.) அகலமான முழு வாழையிலை (இ.வ.);; full and large-sized leaf of a plantain. [தாட்டு → தாட்டிலை.]
தாட்டுப்பண்ணு-தல்	தாட்டுப்பண்ணு-தல் dāṭṭuppaṇṇudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) காலநீட்டிப்பு செய்தல்; to delay. பணங்கொடுக்காமல் தாட்டுப்பண்ணுகிறான் (இ.வ.);. [தாட்டு + பண்ணு-,]

தாட்டுப்பத்திரி	தாட்டுப்பத்திரி tāṭṭuppattiri, பெ. (n.) சேலைவகை (இ.வ.);; a kind of saree. [தாட்டு → தாட்டுபத்திரி.]
தாட்டுப்பூட்டெனல்	தாட்டுப்பூட்டெனல் tāṭṭuppūṭṭeṉal, பெ. (n.) 1. வெகுளிக்குறிப்பு; expr. of being angry. தாட்டுப்பூட்டென்று குதிக்கிறான் (உ.வ.);. 2. ஆரவாரக் குறிப்பு; expr: of being pompous. 'தாட்டுப்பூட்டென்று நடக்கிறான்'. [தாட்டு + பூட்டு + எனல்.]
தாட்டுப்போட்டு	தாட்டுப்போட்டு tāṭṭuppōṭṭu, பெ. (n.) குழப்பம் (யாழ்.அக.);; confusion, perplexity. [தாட்டு + போட்டு.]
தாட்டுமேட்டு	தாட்டுமேட்டு tāṭṭumēṭṭu, பெ. (n.) தாட்டுப்போட்டு (யாழ்.அக.); பார்க்க;see tattu-p-pottu. [தாட்டு + மேட்டு.]
தாட்டையன்	தாட்டையன் tāṭṭaiyaṉ, பெ. (n.) தாட்டயன் (நெல்லை); பார்க்க;see tattayan. [தாட்டயன் → தாட்டையன்.]
தாட்டோட்டக்காரன்	தாட்டோட்டக்காரன் tāṭṭōṭṭakkāraṉ, பெ. (n.) புரட்டன், ஏமாற்றுக்காரன்; cheat, deceiver, fraudulent person. தாட்டோட்டக்காரனுக்குத் தயிருஞ் சோறும் (பழ.);. தெ. தாடோடுகாடு [தாட்டு + ஒட்டு + காரன். காரன் = உரிமைப் பெயரீறு.]
தாட்டோட்டம்	தாட்டோட்டம் tāṭṭōṭṭam, பெ. (n.) 1. புரட்டு; fraud, deception, knavish, trick. 2. குழப்பம் (யாழ்.அக.);; confusion, perplexity. 3. காலத் தாழ்வு (தஞ்.);; delay. மறுவ. தாட்டோட்டு, தாட்டோட்டுப்பேரம். க. தடவட;தெ. தாடோடு

தாட்டோட்டு	தாட்டோட்டு tāṭṭōṭṭu, பெ. (n.) தாட்டோட்டம் பார்க்க;see tattottam. [தாட்டோட்டம் → தாட்டோட்டு.]
தாட்டோட்டுபேரம்	தாட்டோட்டுபேரம் tāṭṭōṭṭupēram, பெ. (n.) தாட்டோட்டம் பார்க்க;see tattottam.
தாட்படை	தாட்படை tāḍpaḍai, பெ. (n.) கோழி; gallinaceous fowl (சா.அக.);. [தாள் + படை.]
தாட்பாட்கட்டை	தாட்பாட்கட்டை tāṭpāṭkaṭṭai, பெ. (n.) தாழ்பாளிட உதவுங்கட்டை; bar of wood, used as bolt. [தாழ்ப்பாள் + கட்டை = நிலைக் கதவினின்று சற்று, தாழ்ந்தநிலையில் கதவினைத் திறக்கவியலாதவாறு, குறுக்கு வால் அமைக்கப்பட்ட கட்டை.] [P]
தாட்பாட்கட்டைமரம்	தாட்பாட்கட்டைமரம் tāṭpāṭkaṭṭaimaram, பெ. (n.) தாழ்ப்பாள் செல்லுதற்குரிய மரக்கொண்டி (வின்.);; catch of wood to receive a bolt. [தாழ்ப்பாள் + கட்டை + மரம்.]
தாட்பாள்	தாட்பாள் tāṭpāḷ, பெ. (n.) 1. தாழ்ப்பாள்; bolt, bar, latch. 2. எலிப்பொறியின் தாள் (வின்.);; door of a rat trap. [தாழ்ப்பாள் → தாட்பாள்.]
தாட்புழு	தாட்புழு tāṭpuḻu, பெ. (n.) நெற்பயிரிற் காணும் நோய்வகை (நீலகேசி. 366, உரை);; a disease affecting paddy. [தாள் + புழு.]
தாட்பூட்டு	தாட்பூட்டு tāṭpūṭṭu, பெ. (n.) 1. மோவாய்ச் சந்து; joint of the lower jaw. 2. நேர்த்திக் கடனாக இரு கன்னங்களையும், கம்பியால் இணைத்துக் கொள்ளும் வாய்ப்பூட்டு; metal pin run through the cheeks in fulfilment of a vow. 3. கன்றுகளுக்கு இடும் வாய்ப்பூட்டு (இ.வ.);; muzzle put over a calf's head. [தாள் + பூட்டு.]

தாட்பூட்டுவிலகல்	தாட்பூட்டுவிலகல் tāṭpūṭṭuvilagal, பெ. (n.) மோவாயெலும்புப் பிசகு (இ.வ.);; dislocation of the lower jaw. [தாள் + பூட்டு + விலகல்.]
தாட்போர்	தாட்போர் tāṭpōr, பெ. (n.) தலையடியான நெற்றாள் (C.G.);; cornstalk that has been threshed by hand but not yet trodden by cattle. [தாள் + போர்.]
தாடஅரசூர்	தாடஅரசூர் tāṭaaracūr, பெ. (n.) செங்கல்பட்டு மாவட்டத்திலுள்ள ஒர் ஊர்; a village in Chengalpet district.
தாடகத்தி	தாடகத்தி tāṭagatti, பெ. (n.) குங்கும செய் நஞ்சு; a prepared arsenic (சா.அக.);.
தாடகம்	தாடகம் tāṭagam, பெ. (n.) 1. நீர்முள்ளி (மலை.);; white long-flowered nail-dye. 2. வீழி; a straggling shrub with simple oblong leaves and greenish flowers (செ.அக.);.
தாடகை	தாடகை tāṭagai, பெ. (n.) இராமனாற் கொல்லப் பெற்ற ஓர் அரக்கர் குலமகள்; a female arakkar slain by Råma. "தாடகைவதைப் படலம்" (கம்பரா.);. விசுவாமித்திரர் வேள்விக்காக அழைத்துச் சென்ற இராமனால் கொல்லப்பட்டவள், சமணரின் வேள்வி எதிர்ப்புக் கொள்கைப் பெண்மணி.
தாடகைத்தனம்	தாடகைத்தனம் tāṭagaittaṉam, பெ. (n.) 1. கொடுமை; cruelty, heartlessness. 2. பெண்களின் நிறையின்மை (வின்.);; immodesty in a woman. [தாடகை + தனம்.]
தாடங்கம்	தாடங்கம் tāṭaṅgam, பெ. (n.) பெண்கள் காதிலணியும் தோடு (சூடா.);; woman's ear-ornament. [தாளங்கம் → தாடங்கம்.]
தாடபத்திரம்	தாடபத்திரம் tāṭabattiram, பெ. (n.) ஓலையாலான காதணி (சங்.அக.);; olai ear-ornament. [தாளபத்திரம் → தாடபத்திரம்.]

தாடம்	தாடம் tāṭam, பெ. (n.) அடிக்கை; beating. "தாடவுடுக்கையன்" (தேவா. 699:10.);. [தாள் + அம் → தாடம்.]
தாடலி	தாடலி tāṭali, பெ. (n.) பாதிரி; trumpet flower tree (சா.அக.);.
தாடவியம்	தாடவியம் tāṭaviyam, பெ. (n.) கும்பச்சுரை; bottle gourd (சா.அக.);.
தாடளங்கோவில்	தாடளங்கோவில் tāṭaḷaṅāvil, பெ. (n.) தஞ்சை மாவட்டத்தில், பொறையாறு வட்டத்திலுள்ள ஓர் ஊர்; a village in Poraiyäru taluk in Tañjore district. கோவிலை நடுவணாகவும் சிறப்பாகவும் கொண்டிருந்தமையால், இப் பெயர் பெற்றது.
தாடனக்கை	தாடனக்கை tāṭaṉakkai, பெ. (n.) வலக்கை யிளம்பிறையாகவும், இடக்கை பதாகை யாகவும், மார்பிற்கு நேரே எட்டு விரலுயர்த்திப் பிடிக்கும் நடனமுத்திரை (பரத. பாவ. 49);; [தாடனம் + கை.]
தாடனம்	தாடனம் tāṭaṉam, பெ. (n.) 1. தட்டுகை; patting, tapping. "தாடன மெண்வகையாகும்" (கொக்கோ.);. 2. அடிக்கை; beating 3. தாடனக்கை பார்க்க;see tadana-k-kai.
தாடனம்பண்ணல்	தாடனம்பண்ணல் tāṭaṉambaṇṇal, பெ. (n.) 1. மெல்லெனக்குத்தல், துருவுதல்; massaging. 2. மார்பினிடமாகக் கைகுவித்துத் தட்டுகை; a process of massaging (சா.அக.);. [தாடனம் + பண்ணல்.]
தாடாண்மை	தாடாண்மை tāṭāṇmai, பெ. (n.) சலிப்பற்ற ஊக்கம் (யாழ்ப்.);; energy, indefatigable application and perseverance. [தாளாண்மை → தாடாண்மை.]
தாடாளன்	தாடாளன் tāṭāḷaṉ, பெ. (n.) மேன்மை யுள்ளவன்; great person. "தாடாளன் றாளடைவீர்" (திவ். பெரியதி. 3, 4:1);, 2. பெரு முயற்சியுள்ளவன் (வின்.);; person of great energy and application. [தாடு + ஆளன். ஆளன் = உடைமைப் பெயரீறு.]

தாடாற்றி	தாடாற்றி tāṭāṟṟi, பெ. (n.) மட்டுப்படுத்துகை, அமைதிப்படுத்துகை (யாழ்ப்.);; mitigation, relaxation of intensity or severity, quieting, appeasing. [தாடு + ஆற்றி → தாடாற்றி.]
தாடிக்காரன்	தாடிக்காரன் tāṭikkāraṉ, பெ. (n.) தாடியும் மீசையும் வளர்த்துள்ளவன்; one who wears a beard. ம. தாடிக்காரன் [தாடி + காரன்.]
தாடிச்சி	தாடிச்சி tāṭicci, பெ. (n.) கூத்தாடும் இனப் பெண் (இ.வ.);; woman of the actor caste. [கூத்தாடிச்சி → தாடிச்சி.]
தாடிதபதம்	தாடிதபதம் dāṭidabadam, பெ. (n.) வலதுகாற் படத்தின் நுனியை இடதுகாற் பக்கத்தில் ஊன்றி நிற்கும் நிலை (பரத. பாவ. 85);; a posture of standing on the left leg with the tip of the right foot touching it.
தாடிமக்கனி	தாடிமக்கனி tāṭimakkaṉi, பெ. (n.) மாதுளை; pomegranate fruit.
தாடிமஞ்சம்	தாடிமஞ்சம் tāṭimañjam, பெ. (n.) 1. சத்திக் கொடி; a kind of creeper. 2. கொம்மட்டிக் கொடி; bitter melon creeper.
தாடிமஞ்சள்	தாடிமஞ்சள் tāṭimañjaḷ, பெ. (n.) சருகு மஞ்சள்; a kind of turmeric (சா.அக.);.
தாடிமப்பிரியம்	தாடிமப்பிரியம் tāṭimappiriyam, பெ. (n.) parrot, as fond of pomegranates. [தாடிமம் + பிரியம்.]
தாடிமபத்திரகம்	தாடிமபத்திரகம் tāṭimabattiragam, பெ. (n.) செம்மரம்; coromandel red wood (சா.அக);.
தாடிமபுட்பம்	தாடிமபுட்பம் tāṭimabuṭbam, பெ. (n.) மாதுளம்பூ; pomegranate flower (சா.அக.);. [தாடிமம் + புட்பம்.]

தாடிமம்	தாடிமம் tāṭimam, பெ. (n.) 1. தாதுமாதுளை (பிங்.);; pomegranate. 2. சிற்றேலம் (மலை.);; cardomam-plant.
தாடிமயிர்	தாடிமயிர் tāṭimayir, பெ. (n.) மோவாய் மயிர்; beard. [தாடி + மயிர்.]
தாடிமாதுளை	தாடிமாதுளை tāṭimātuḷai, பெ. (n.) மாதுளை; pomegranate (சா.அக.);. [தாடி + மாதுளை.]
தாடிமாதா	தாடிமாதா tāṭimātā, பெ. (n.) மாவிலங்கம்; lingam tree (சா.அக.);. [தாடி + மாதா.]
தாடியிடு-தல்	தாடியிடு-தல் dāḍiyiḍudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) தாக்குதல்; to attack.. "அருட்சேனை தாடியிடுஞ் சொக்கநாதா" (சொக்க. வெண். 45);. [தாடி + இடு-,]
தாடிரி	தாடிரி tāṭiri, பெ. (n.) கண்டங்கத்தரி (சங்.அக.);; a medicinal herb.
தாடு	தாடு tāṭu, பெ. (n.) 1. வலிமை; strength. "தாடுடைய தருமனார்" (தேவா. 179);. 2. தலைமை (அக.நி.);; leadership. [தடு → தாடு.]

தாடை	தாடை1 tāṭai, பெ. (n.) 1. முகத்தாழ்வுப் பகுதி, கன்னம்; checks, chaps. "தாடையிலோ ரடிபோட" (இராமநா. உயு. 58);. 2. தாடை யெலும்பு; jaw-bone. 3. மோவாய் (யாழ்.அக.);; chin. க., படை. தாடெ;ம. தாட [தாழ் + த் + ஐ → தாடை = முகத்தில் தாழ்ந்தமைந்த சினை.] தாடை2 tāṭai, பெ. (n.) வெண்ணாங்கு; creamy leaved lance wood. தாடை3 tāṭai, பெ. (n.) ஆசை (விருப்பம்);; desire. 2. பெரும்பல்; molar teeth (செ.அக.);.
தாடைக்கால்	தாடைக்கால் tāṭaikkāl, பெ. (n.) கன்னக்கீல் (இ.வ.);; articulation of the lower jaw. [தாடை + கால்.]
தாடைகிட்டு-தல்	தாடைகிட்டு-தல் dāṭaigiṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) தாளிறுத்தல்; to lock jaw (சா.அக.);. [தாடை + கிட்டு-,]
தாடைச்சிரங்கு	தாடைச்சிரங்கு tāṭaicciraṅgu, பெ. (n.) தாடையில் தோன்றும் சிரங்கு; impetigo pustular eczema cheek (சா.அக.);. [தாடை + சிரங்கு.]
தாடையில்போடு-தல்	தாடையில்போடு-தல் dāṭaiyilpōṭudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) தாடையில் அடித்தல்; to slap on the check (சா.அக.);. [தாடை + இல் + போடு-,]
தாடையெலும்பு	தாடையெலும்பு tāṭaiyelumbu, பெ. (n.) கன்னத்தின் கீழெலும்பு (வின்.);; jaw-bone, Maxilla. ம. தாடியெலும்பு [தாடை + எலும்பு.]
தாடைவீக்கம்	தாடைவீக்கம் tāṭaivīkkam, பெ. (n.) 1. காதின் கீழ்ப்புறம் தாடையிற் காணும் வீக்கம்; ordinary swelling on the sides of the jaw. 2. பொன்னுக்கு வீங்கி; swelling of the paroled gland and sometimes of the other salivary glands - Mumps (சா.அக.);. [தாடை + வீக்கம்.]

தாண்	தாண் tāṇ, பெ. (n.) குழம்பிலுள்ள காய் (இ.வ.);; vegetable in curry (செ.அக.);.
தாண்டகச்சதுரர்	தாண்டகச்சதுரர் dāṇṭagaccadurar, பெ. (n.) திருநாவுக்கரசு நாயனார் (பெரியபு. குங். 32);; Tirunavukkarasu-nayanar. மறுவ. தாண்டகவேந்தர் [தாண்டு → தாண்டகம் + சதுர் → சதுரர் தாண்டகச்சதுரர்.]
தாண்டகச்சந்தம்	தாண்டகச்சந்தம் tāṇṭagaccandam, பெ. (n.) 1. தாண்டகவடி மிக்குச் சந்தவடி குறைந்து வருஞ் செய்யுள், கட்டளைக்கலித்துறை நேர்முதலாக 16 எழுத்துக்களும், நிரை முதலாக 17 எழுத்துக்களும் கொண்டு வரும் என்பது போல, நேர்முதலாக 24 எழுத்துக்களும், நிரைமுதலாக 25 எழுத்துக்களும் கொண்டு வரும் செய்யுளைத் தாண்டகம் என்று கூறுவர் (யாப்.வி. 95:456);; a stanza in which lines of tandagam measure preponderate over lines of sandam measure. 2. சந்தவடியுந் தாண்டக வடியும் விரவி யோசை கொண்டு வருஞ் செய்யுள் (யாப்.வி. 95: 455);; a stanza containing both sanda-v-adi and tandaga-v-adi (செ.அக.);. [தாண்டகம் + சந்தம். 25 எழுத்துக்கள் கொண்டு வரும் செய்யுள்.] "ஊனாகி உயிராகி யதனுள் நின்ற உணர்வாகிப் பிறவனைத்தும் நீயாய் நின்றாய் நானேதும் அறியாமே யென்னுள் வந்து நல்லனவுந் தீயனவுங் காட்டா நின்றாய் தேனாரும் கொன்றையனே நின்றியூராய் திருவானைக் காவிலுறைசிவனே ஞானம் ஆனாய் உன்பொற்பாதம் அடையப் பெற்றால் அல்ல கண்டம் கொண்டு அடியேன் என் செய்கேனே" (திருநாவுககரசர். தேவா. 123:2);.
தாண்டகம்	தாண்டகம் tāṇṭagam, பெ. (n.) 1. இருபத்தாறு எழுத்தின் மிக்க அடியான்வரும் அளவழித் தாண்டகம், அளவியற்றாண்டகம் என்ற இருபகுப்பினையுடைய பாக்கள் (யாப்.வி. 95:447);; a stanza each line of which consists of more than 26 syllables, of two kinds, viz., alavali-t-tandagam and a alaviyarrandagam. 2. அறுசீராலேனும் எண்சீராலேனும் இயன்ற ஒத்த நான்கடி கொண்ட செய்யுள் களுடையதும், கடவுளரைப் புகழ்வதுமான இலக்கியவகை (பன்னிருபா. 305);; a poem in praise of deities made up of quatrains of equal length, each line containing either six or eight šir. [தாண்டு → தாண்டகம் = 24 எழுத்து ஆகிய அளவைத் தாண்டிச் செல்லும் அடிகளைக் கொண்ட செய்யுள் (மு.தா. 52);.]

தாண்டகவடி	தாண்டகவடி tāṇḍagavaḍi, பெ. (n.) இருபத்தாறுக்கு மேற்பட்ட எழுத்துகளால் இயன்ற அடி (யாப்.வி. 95:256);; a metrical line of more than 26 letters. [தாண்டகம் + அடி. 26 எழுத்துகளுக்கு மேல் வரும் அளவழித்தாண்டகப் பாடல்.] மிறைபடுமிவ் வுடல்வாழ்வை மெய்யென் றெண்ணி வினையிலே கிடந்தழுந்தி வியல்வேல்நெஞ்சே குறைவுடையார் மனத்து ளான் குமரன்தாதை கூத்தாடுங் குணமுடையான் கெலைவேற் கையான் அறைகழலுந் திருவடியுமேற் சிலம்பு மார்ப்ப அவனிதலம் பெயரவரு நட்டம் நின்ற நிறைவுடையா னிடமாம் நெய்த்தானமென்று நினையுமா நினைந்தக்கா லுய்யலாமே
தாண்டகவேந்தர்	தாண்டகவேந்தர் tāṇṭagavēndar, பெ. (n.) அப்பர், சிவனியக்குரவர் நால்வரில் ஒருவர்; Appar, one among four Saiva saints. மறுவ. திருநாவுக்கரசர், வாகீசர், தாண்டகச்சதுரர். [தாண்டகம் + வேந்தர். தாண்டகம் என்ற பாவினத்தில், அளவழித்தாண்டகம், அளவியற்றாண்டகம் முதலான் பலவகைத் தாண்டகப் பாக்களைப் பாடியவர்.] கி.பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டில், தொண்டு நெறியில் வாழ்ந்த அப்பர் பெருமானார், இறைவனையும், ஈடில்லா அவனது புகழையும் இறைவனுக்கும் ஆதனுக்கும், எஞ்ஞான்றும் தொடர்ந்து வரும் உறவினையும் பலவகைத் தாண்டகப் பாக்களின் வாயிலாக, எடுத்துக்காட்டுகிறார். அவர் அருளிய தாண்டகப் பாக்களின் தனிச்சிறப்பால், தாண்டகச்சதுர், தாண்டக வேந்தர் முதலான சிறப்புப் பெயர்களால் குறிக்கப் பெறுகிறார். தாண்டகப் பாக்களின் வகைகள் வருமாறு: 1. அடைவுத் திருத்தாண்டகம் பெருக்காறு சடைக்கணிந்த பெருமான் சேரும் பெருங்கோயில் எழுபதினோ டெட்டும் மற்றுங், கரக்கோயில் கடிபொழில்சூழ் ஞாழற்கோயில் கருப்பறியல் பொருப்பனைய கொகுடிக் கோயில் இருக்கோதி மறையவர்கள் வழிபட்டேத்தும் இளங்கோயில் மணிக்கோயில் ஆலக்கோயில்
தாண்டமண்டலம்	தாண்டமண்டலம் tāṇṭamaṇṭalam, பெ. (n.) கடல்; sea. "தாண்ட மண்டலம் ஏலேலோ தவிட்டு மண்டலம் ஏலேலோ" [தாண்டம் + மண்டலம்.]

தாண்டல்	தாண்டல் tāṇṭal, பெ. (n.) உயிர்போகும் தறுவாயிலிருந்து விடுபடுகை; passion over a critical period. [தாண்டு → தாண்டல்.]
தாண்டவத்தாள்	தாண்டவத்தாள் tāṇṭavattāḷ, பெ. (n.) ஏமமணல்; gold mixed with sand-Gold ore.
தாண்டவதாலிகன்	தாண்டவதாலிகன் tāṇṭavatāligaṉ, பெ. (n.) நந்திதேவன்; the God Nandi.
தாண்டவபிரியன்	தாண்டவபிரியன் tāṇṭavabiriyaṉ, பெ. (n.) சிவன்; the God Šivan. [தாண்டவம் + பிரியன். அனைத்து (ஆன்மா); ஆதனிடத்தும், பேரன்பு பூண்டு திருநட்டம் பயில்பவன்.]
தாண்டவம்	தாண்டவம்1 tāṇṭavam, பெ. (n.) 1. தாவுகை (பிங்.);; leaping. jumping. 2. செலுத்துகை (பிங்.);; driving. [தாண்டு → தாண்டவம்.] தாண்டவம்2 tāṇṭavam, பெ. (n.) கூத்துவகை (திவா.);; a kind of dance. ம. தாண்டவம் த. தாண்டவம் → Skt. tandava [தாண்டு → தாண்டவம்.]
தாண்டவமாடு-தல்	தாண்டவமாடு-தல் dāṇṭavamāṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தலைவிரித்தாடுதல்; to show up, be rampant. 'நாட்டில் பஞ்சம் தாண்டவமாடும்போது, இப்படிப்பட்ட ஆடம்பர விழாக்கள் அவசியம் தானா?' (இக்.வ.);. 2. பெருமளவில் வெளிப்படுதல்; be seen in excess. 'செய்தியைக் கேட்டவுடன் அவன் முகத்தில் உற்சாகம் தாண்டவமாடியது' (இக்.வ.);. [தாண்டவம் + ஆடு-,]
தாண்டவமாலை	தாண்டவமாலை tāṇṭavamālai, பெ. (n.) 19ஆம் நூற்றாண்டில் அப்பாவையன் எழுதிய சிற்றிலக்கியம்; a literature written by Appavaiyan in 19th century. [தாண்டவம் + மாலை.]

தாண்டவமூர்த்தி	தாண்டவமூர்த்தி tāṇṭavamūrtti, பெ. (n.) Natarajar, as Sivam in his dancing attitude. [தாண்டவம் + மூர்த்தி. திருநட்டம் பயிலும் ஆடவல்லான். ஆடவல்லாலின் திருநட்டம், இவ்வுலகம் தோன்றிய காலந்தொட்டு, ஒவ்வொரு ஆதனின்,
தாண்டவராய சுவாமிகள்	தாண்டவராய சுவாமிகள் tāṇṭavarāyasuvāmigaḷ, பெ. (n.) வேதாந்த நூலான கைவல்லிய நவநீத மியற்றிய ஆசிரியர்; author of Kaivalliya-navanidam, a treatise on Vedantam.
தாண்டவராயர்	தாண்டவராயர் tāṇṭavarāyar, பெ. (n.) புலவர்; poet. திருமயிலைக் கோவைப் பாடியவர்.
தாண்டவராயன்	தாண்டவராயன் tāṇṭavarāyaṉ, பெ. (n.) தாண்டவப்பிரியன் பார்க்க;see tandava-p-piriyan. [தாண்டவம் + அரையன் → ராயன்.]
தாண்டவன்	தாண்டவன் tāṇṭavaṉ, பெ. (n.) தாண்டவ மூர்த்தி (சங்.அக.); பார்க்க;see tandava-murtti. மறுவ. ஆடவல்லான் [தாண்டு → தாண்டவன்.]
தாண்டவன்குளம்	தாண்டவன்குளம் tāṇṭavaṉkuḷam, பெ. (n.) தஞ்சை மாவட்டத்தில் பொறையாறு வட்டத்திலுள்ள ஊர்; a village in Poraiyāru taluk in Tanjavur district.
தாண்டவவளிநோய்	தாண்டவவளிநோய் tāṇṭavavaḷinōy, பெ. (n.) ஓர் வகை நடுக்குக் காற்றுப்பிடிப்பு; chores-stivitus dance (சா.அக.);. [தாண்டவம் + வளிநோய்.]
தாண்டா	தாண்டா1 tāṇṭā, பெ. (n.) மகளிர் தலைப் பின்னலில் அணியும் மாலை (இ.வ.);; a flower garland worn on braided hair by woman. மரா. தாண்டா. தாண்டா2 tāṇṭā, பெ. (n.) சிற்றேலம்; small cardamom (சா.அக.);.

தாண்டி	தாண்டி tāṇṭi, பெ. (n.) 1. ஆடற்கலை நூல் (யாழ்.அக.);; treatise on dancing 2. குடும்பக் கட்டிலிருந்து விலகியவன்; one who has overcome the wordly temptations. [தாண்டு → தாண்டி-,]
தாண்டிக்கரையேறு-தல்	தாண்டிக்கரையேறு-தல் dāṇṭikkaraiyēṟudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) துன்பத்திலிருந்து வெளி வருதல்; to overcome difficulties. பற்று விட்டவரே உலகவாழ்க்கைக் கடலைத் தாண்டிக் கரையேறுவர் (உ.வ.);. [தாண்டி + கரை + ஏறு-,]
தாண்டிமண்டலம்போடு-தல்	தாண்டிமண்டலம்போடு-தல் dāṇṭimaṇṭalambōṭudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) சினத்தோடு மேற்பாய்தல் (யாழ்ப்.);; to spring or run at a person in rage, as a ferocious animal [தாண்டு + மண்டலம் + போடு-,]
தாண்டு	தாண்டு1 dāṇṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. குதித்தாடுதல் (பிங்.);; to dance, skip, jump. 2. செருக்கடைதல் (இ.வ.);; to be arrogant. 3. மிதமிஞ்சிப் பேசுதல் (இ.வ.);; to transgress limits in talking. க. தாண்டு;ம. தாண்டுக. [தாவு → தாண்டு. தாண்டுதல் = ஓரிடத்தினின்று மற்றோரிடத்திற்கு, கடந்து செல்லுதல்.] தாண்டு2 dāṇṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கடத்தல் (பிங்.);; to leap across, jump over, cross, step over. தாய் எட்டடி தாண்டினால் குட்டி பதினாறடி தாண்டும் (பழ.);. 2. செலுத்துதல் (பிங்.);; to drive. 3 மேற்படுதல்; to surpass, outdo, excel. "தேர்வில் எல்லாரையும் தாண்டிவிட்டான்" (உ.வ.);. ம. தாண்டுக; க. தாடு, தாண்டு, தாண்டு; தெ. தாடு; து. தாண்டுனி; கொலா. தாட்; கோத. தாட். துட. தோட்;பட. தாண்டு. [தூண்டு → தாண்டு-.] தாண்டு3 dāṇṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.)
தாண்டுகாலி	தாண்டுகாலி tāṇṭukāli, பெ. (n.) கண்டபடி திரிபவ-ன்-ள்; immoral person, as straying from virtue. "தவவினை தனைவிடு தாண்டு காலியை" (திருப்பு. 772);. [தாண்டு + காலி.]
தாண்டுகாற்போடு-தல்	தாண்டுகாற்போடு-தல் dāṇṭukāṟpōṭudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒரு வேலையுஞ் செய்யாமல் திரிதல்; to loaf about without doing any work. 2. ஆற்றலுக்கு மிஞ்சிய வேலையை மேற் கொள்ளுதல்; to undertake a work beyond one's capacity. 3. நூலில் இங்கொரு பக்கம் அங்கொரு பக்கமாகப் படித்தல்; to skip through a book. [தாண்டு + கால் + போடு-,]

தாண்டுகோல்	தாண்டுகோல் tāṇṭuāl, பெ. (n.) கிட்டிப் புள்ளில் அடிக்குங்கோல் (சென்னை);; the stick used for striking in the game of tip eat. [தாண்டு + கோல்.]
தாண்டுவெட்டி	தாண்டுவெட்டி tāṇṭuveṭṭi, பெ. (n.) ஆடு மாடுகள் புகாதபடி வழியில் நடப்பட்ட சுவைக்கால் (இ.வ.);; forked post, used as a stile. [தாண்டு + வெட்டி.] [P]
தாண்முதல்	தாண்முதல் dāṇmudal, பெ. (n.) தாளடி; base of the foot. "தாண்முதலே நங்கட்குச் சார்வு" (திவ். இயற். 3:99);. [தாள் + முதல்.]
தாண்முளை	தாண்முளை tāṇmuḷai, பெ. (n.) மகன்; son. "கோமான் றாண்முளை" (சூளா. மந்திர. 91);. மறுவ. கான்முளை [தான் + முளை.]
தாணக்காய்	தாணக்காய் tāṇakkāy, பெ. (n.) நெல்லிப் பருப்பு; seed of indian gooseberry (சா.அக.);.
தாணச்சி	தாணச்சி tāṇacci, பெ. (n.) எவட்சாரம்; nitrate of potash (சா.அக.);.
தாணா	தாணா tāṇā, பெ. (n.) 1. குதிரைக்குக் கொடுக்கும் அவித்த கொள்ளு; boiled gram for feeding a horse. 2. சிற்றுணவு (.C.G.);; light refreshment. [தரு → தா → தாண் → தாணா.]

தாணி	தாணி1 tāṇittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பதித்தல்; to fasten, affix, enchase, as gem. "அரக்கும் உட்படத் தாணித்த சிவப்புச் சிலையும்" (S.1.1.ii, 206);. 2. மண் முதலியவற்றைக் கெட்டிப்படுத்துதல் (வின்.);; to ram down, make firm, as earth round a tree, to hammer down. 3. துப்பாக்கி கெட்டித்தல் (வின்.);; to load, as a gun. 4. உறுதிப்படுத்துதல் (யாழ்.அக.);; to confirm, strengthen. 5. விரைவிற் கடைதல் (வின்.);; to ply hard, as in churning. [தான் → தாண் → தாணி-,] தாணி1 tāṇittal, 4 செ.கு.வி. (v.t.) 1. திறமையாய் பொய்குற்றமேற்றுதல் (வின்.);; to impute crime falsely and skillfully. 2. இழையோட்டுதல் (நெல்லை.);; to baste, tack. [தான் → தாண் → தாணி-,] தாணி2 tāṇi, பெ. (n.) 1. தான்றி (பதார்த்த. 978);; belleric myrobalan. 2. பூண்டுவகை (பதார்த்த 279);; klotzsch's croton klotzschianus.
தாணிக்காய்	தாணிக்காய் tāṇikkāy, பெ. (n.) தாணி1 பார்க்க;see tani-1 (சா.அக.);. [தான்றி → தாணி + காய்.]
தாணிகசன்னி	தாணிகசன்னி tāṇigasaṉṉi, பெ. (n.) புணர்ச்சி யினால் உண்டாகும் ஒரு வகை இசிவு; apoplexy arising from sexual intercourse (சா.அக.);. [தாணிகம் + சன்னி.]
தாணிகம்	தாணிகம் tāṇigam, பெ. (n.) பெண்குறி; female genital (சா.அக.);.
தாணிப்பூண்டு	தாணிப்பூண்டு tāṇippūṇṭu, பெ. (n.) ஒரு வகை மருந்துச் செடி; a kind of medicinal plant. [தாணி + பூண்டு.] இதனை அரைத்து வதக்கி புற்றுநோயின் புண்ணில் கட்டினால், நோய் வேகமாக நோய் குணமாகும் என்று சா.அக. கூறும்.

தாணு	தாணு tāṇu, பெ. (n.) 1. நிலைபேறு (சூடா.);; firmness, stability. 2. செடிகொடிகள்; category of the immoveable. "தாணுவோ டூர்வவெல்லாம்" (கம்பரா. மிதி. 117);. 3. மலை (பிங்.);; mountain. 4. தூண் (பிங்.);; pillar. "உயர்ந்தோர்க்குத் தாணுமன்" (பு.வெ. 4:20);. 5. குற்றி; post. "தருமநீ டுருவத் தாணு தாணுவே யெனவிருந்தான்" (திருவாலவா. 28:43);. 6. சிவன் (பிங்.);;Šivan. 7. பற்றுக்கோடு; prop, support. 8. செவ்வழி யாழ்த்திற வகை (பிங்.);; a secondary melody type of the cevvali class (musi.);. [தூண் → தாண் + உ → தாணு - 'உ' கரம் சாரியை. எஞ்ஞான்றும் நிலைத்திருப்பது. ஒருகா. தன் → தார் → தாண் + உ. நிலைபேற்றினைத் தருவது உறுதியானது. மாறாத் தன்மையது. ஆதன் உய்யும் பொருட்டு, பேராவியற்கைப் பெருவாழ்வைத் தரும் இறைவன், தாணு எனப்பட்டான்.]
தாணுபரி	தாணுபரி tāṇubari, பெ. (n.) அமுக்கிரா; winter cherry (சா.அக.);.
தாணையக்காரன்	தாணையக்காரன் tāṇaiyakkāraṉ, பெ. (n.) மன்னரின் மாவட்டப் பகராள்; bailiff's man. மறுவ. தாணயச்சேவகன் [தாணையம் + காரன்.]
தாணையம்	தாணையம் tāṇaiyam, பெ. (n.) 1. கோட்டைக் குள்ளிருக்கும் சேனை; garrison. 2. பாளையம்; military camp. 3. மந்தை (இ.வ.);; flock, herd. [தாணை + அம் → தாணையம். தாணை = குழுமுகை. திரளுகை. குழுமியுள்ள படை. 'அம்' – சொல்லாக்க ஈறு.]
தாணையம்போடு-தல்	தாணையம்போடு-தல் dāṇaiyambōṭudal, 20 செ.கு.வி. (v.t.) 1. பாளையமிறங்குதல்; to camp. 2. உறவினர் பலர், ஒரு வீட்டில் பல நாட் கூடியிருத்தல்; to tarry, overstay, as guests in one's house. 3. தாளமிட்டு பாடுதல்; to sing with the music. [தாணை + அம் + போடு-, தாணை = குழுமுகை, கூட்டமாய்ச் சேருகை, தாணையம் போடுதல் = ஒன்றுசேர்தல். ஓரிடத்தில் திரளுதல்.]

தாத்தா	தாத்தா tāttā, பெ. (n.) 1. தந்தையின் தந்தையாகிய பாட்டன்; grand-father. 2. வயது முதிர்ந்தவன்; aged man. தெ. க. தாத்த;வ. தாத்த. [தா + தா = தாத்தா → தந்தையைத் தந்தவன்.]
தாத்தாரி	தாத்தாரி tāttāri, பெ. (n.) நெல்லி (மலை.);; embolic myrobalan. [தாத்திரி → தாத்தாரி.]
தாத்தி	தாத்தி tātti, பெ. (n.) ஆத்தி மரவகை (மூ.அ.);; common mountain ebony. [தாதகி → தாத்தி.]
தாத்திரகம்	தாத்திரகம் tāttiragam, பெ. (n.) சுக்கு; dry ginger (சா.அக.);.
தாத்திரம்	தாத்திரம் tāttiram, பெ. (n.) 1. கோடரி (சது.);; axe. 2. கூன்வாள் (யாழ்.அக.);; bill-hook.
தாத்திரி	தாத்திரி1 tāttiri, பெ. (n.) 1. தாய் (யாழ்.அக.);; mother. 2. நிலம் (பிங்.);; earth. 3. நெல்லி (தைலவ. தைல);; emblic myrobalan. தாத்திரி2 tāttiri, பெ. (n.) 1. ஆடுதின்னாப் பாலை (மலை.);; worm-killer. 2. நெல்லி வற்றல்; dried goose-berry. 3. ஆயாள்; nurse. 4. மருத்துவச்சி; midwife (சா.அக.);. [தாதரி → தாத்திரி.]
தாத்திரிபத்திரம்	தாத்திரிபத்திரம் tāttiribattiram, பெ. (n.) தாளிசஇலை; leaf of cast indian plum.
தாத்திரிபலம்	தாத்திரிபலம் tāttiribalam, பெ. (n.) நெல்லிக்கனி; gooseberry (சா.அக.);. [தாத்திரி + பலம்.]

தாத்திரிபலை	தாத்திரிபலை tāttiribalai, பெ. (n.) தாத்திரி பலம் பார்க்க;see tattiri-palam (சா.அக.);. [தாத்திரி + பலம் → பலை.]
தாத்திரிபுட்பிகம்	தாத்திரிபுட்பிகம் tāttiribuṭbigam, பெ. (n.) தாதுபுட்பிகம் பார்க்க;see tadu-putipigam (சா.அக.);. [தாத்திரி + Skt. புட்பி + இகம்.]
தாத்திரியம்	தாத்திரியம் tāttiriyam, பெ. (n.) வறுமை (யாழ்ப்.);; poverty. [தாத்திரி → தாத்திரியம்.]
தாத்திருவாதம்	தாத்திருவாதம் tāttiruvātam, பெ. (n.) 1. ஏய்ப்பு; cheating, fraud, trick. 2. பொய்; lie (செ.அக.);.
தாத்துவன்	தாத்துவன் tāttuvaṉ, பெ. (n.) தாதா2 (யாழ்.அக.); பார்க்க;see tata.
தாத்துவாசம்	தாத்துவாசம் tāttuvācam, பெ. (n.) மிளகு (மலை.);; pepper. [தாத்து + வாசம்.]
தாத்துவிகம்	தாத்துவிகம் tāttuvigam, பெ. (n.) தத்துவம் தொடர்புடையது; that which is connected with tatuvam. "தாத்துவிக சகல" (சி.சி. 1.30, ஞானப்.);. [தத்துவிகம் → தாத்துவிகம்.]
தாதக்கூத்து	தாதக்கூத்து tātakāttu, பெ. (n.) தாதர்கள் ஆடும் ஆடல்; dancing by tasari men (செ.அக.);. [தாதர் = கூத்து.]
தாதகமஞ்சள்	தாதகமஞ்சள் tātagamañjaḷ, பெ. (n.) மஞ்சட்கல்; a yellow stone.

தாதகி	தாதகி tātagi, பெ. (n.) 1. ஆத்தி; common mountain ebony. "தாதகிப்பூவுங் கட்டியு மிட்டு" (மணிமே. 27: 264);. 2. தாது புட்பிகம்; downy grislea-wood fordia flori bunda. 3. பேய்க் கொம்மட்டி; bitter apple (சா.அக.);. [தா + து → தாது.]
தாதட்பனை	தாதட்பனை tātaṭpaṉai, பெ. (n.) தாதப்பனை பார்க்க;see tada-p-panai (சா.அக.);. மறுவ. சவ்வரிசிமரம், காமமரம்
தாதணிவளையம்	தாதணிவளையம் tātaṇivaḷaiyam, பெ. (n.) விரலணிவகை; a kind of finger-ring. "தலை விரற் சுற்றுந் தாதணிவளையம்" (பெருங். இலாவாண. 19:180);. [தாது + அணி + வளையம்.]
தாதப்பனை	தாதப்பனை tātappaṉai, பெ. (n.) காம மரம்; common Indian fern palm. ம. துடப்பந [தாது + பனை.]
தாதநம்	தாதநம் tātanam, பெ. (n.) கரிக்குருவி; king crow (சா.அக.);.
தாதம்	தாதம்1 tātam, பெ. (n.) சாதிலிங்கம்; vermilion (சா.அக.);. தாதம்2 tātam, பெ. (n.) 1. கொடை (யாழ்.அக.);; gift. 2. அசைபவை; movable things.
தாதரி	தாதரி tātari, பெ. (n.) ஆடுதின்னாப் பாலை (சங்.அக.);; worm-killer plant. [தாத்திரி → தாதரி.]
தாதலம்	தாதலம் tātalam, பெ. (n.) நோய்; disease (சா.அக.);.

தாதவைபத்திரம்	தாதவைபத்திரம் tātavaibattiram, பெ. (n.) உலர்ந்த பேரீச்சம்பழம்; dried date fruit (சா.அக.);. [தாதவை + பத்திரம்.]
தாதற்ற	தாதற்ற tātaṟṟa, பெ.அ. (adj.) ஆண்மை யில்லாத; without potent power (சா.அக.);. [தாது + அற்ற.]
தாதன்	தாதன்1 tātaṉ, பெ. (n.) 1. அடியவன் (பிங்.);; slave, devotee. 2. தாசரி; Vaisnava religious mendicant of other than Brahmins (செ.அக.);. [தாயம் → தாசன் → தாதன். தாதன் = வழிவழியாகத் தொண்டு செய்பவன். உரிமையுடையவன், மண்ணின் மைந்தன், ஊழியம் புரிவதற்கென்று முதலாளிகளால் தொன்றுதொட்டு தாழ்த்தி வைக்கப்பட்டவன்.] தாதன்2 tātaṉ, பெ. (n.) தாதா2 (யாழ்.அக.); பார்க்க;see täda. [தா + தன் → தாதன்.]
தாதனம்	தாதனம் tātaṉam, பெ. (n.) தாதானம்2 பார்க்க;see tatanam2 (சா.அக.);.
தாதா	தாதா1 tātā, பெ. (n.) 1. தந்தை; father. "தாதாவெனிற் கல்விதானகலும்" (தனிப்பா. 2, 283, 677);. 2. தாத்தா; grandfather. 3. பெரியோன் (மாறனலங். 140:541);; great man. [தா + தா → தாதா.] தாதா2 tātā, பெ. (n.) கொடையாளன்; liberal donor. "ஞானதாதாவு நீ" (தாயு. சச்சிதா. 10);. [தா + தா – கொடையாளன். தம்மிடமுள்ள பொருளைத் தருபவன். "தாதா" என்பது தருதற் கருத்தினின்று முகிழ்த்த சொல்லாகும். தற்பொழுது, வன்முறையிற் பொருளீட்டி சிறிதே தானம் தரும் கொடையாளரையுங் குறித்து வழங்குவதறிக.] தாதா3 tātā, பெ. (n.) நான்முகன் (பிங்.);; Brahman.

தாதி	தாதி1 tāti, பெ. (n.) 1. வேலைக்காரி (பிங்.);; maidservant. 2. விலைமகள்; harlot. "சௌரேச்சுரத் தாதியை நயப்பான்" (உபதேசகா. சிவத்துரோ. 200);. "தாதி தூதோ தீது" (காளமேகம் பாட்டு);. 3. தாழி நாண்மீன் (பரணி);; Barani star. [தா + த் + இ → தாதி. இகரம் பெண்பால் விகுதி. முதலாளிக்குக் கேட்கும் பொருளைத் தருபவள் தாதி, விலைமகள் துய்ப்பவருக்கு இன்பந் தருபவள்.] தாதி2 tāti, பெ. (n.) 1. வெங்காயம்; onion. 2. செவிலித்தாய் (பிங்.);; foster-mother, nurse Pkt., dhadi.
தாதிகடை	தாதிகடை tātigaḍai, பெ. (n.) அவல்; flaked rice (சா.அக.);. [தாதி + கடை.]
தாதிகனம்	தாதிகனம் tātigaṉam, பெ. (n.) 1. கட்டித்தயிர்; thickened curd. 2. உறைந்த பால்; coagulated milk. 3. கருப்பூரத்தைலம்; turpentine. 4. குங்குலிய மரத்தின் பால்; resin of Indian dammer tree (சா.அக.);. [தாதி + கனம்.]
தாதிசாரக்கனி	தாதிசாரக்கனி tāticārakkaṉi, பெ. (n.) சிறுகீரை; gig's greens (சா.அக.);. [தாதிசாரம் + கனி.]
தாதிமுகம்	தாதிமுகம் tātimugam, பெ. (n.) ஓர் பாம்பு; a kind of snake (சா.அக.);. [தாதி + முகம்.]

தாதிரி	தாதிரி1 tātiri, பெ. (n.) கொடையாளி (யாழ்.அக.);; donor. [தள் → தார் → தா → தாதி → தாதிரி. தாதிரி = தருதற்கருத்துச் சொல். 'தா' என்னும் வேரடியினின்று கிளைத்தது. தம்மிடம் உள்ள பொருளை வறியவர்களுக்கு வாரி வழங்கும் கொடைஞன்.] தாதிரி2 tātiri, பெ. (n.) விற்பாட்டிற் போட்டியிட்டுப்பாடுகை (நாஞ்.);; singing contest in virpattu. [தரு → தா → தாதிரி. இசையினைத் தருபவன்.] தாதிரி1 tātiri, பெ. (n.) கொடையாளி;(யாழ். அக.); donor. [Skt. {} → த. தாதிரி.]
தாதிற்றூள்	தாதிற்றூள் tātiṟṟūḷ, பெ. (n.) மகரந்தப் பொடி (சூடா.);; pollen. [தாதின்தூள் → தாதிற்றூள்.]
தாதின்றூள்	தாதின்றூள் tātiṉṟūḷ, பெ. (n.) தாதிற்றூள் பார்க்க;see tadirrul.
தாது	தாது1 tātu, பெ. (n.) 1. கனிமங்களாகிய இயற்கைப் பொருள்; mineral, fossil, any natural product from a mine. 2. பொன் முதலிய மாழைகள் (உலோகங்கள்); (பிங்.);; metals. 3. காவிக்கல் (சூடா.);; red ochre. 4. பூதம் (சூடா.); பார்க்க;see pudam; the five elements of nature. 5. ஊதபித்த சிலேட்டுமங்கள்; the three humours of the body, viz., vadam, pittam, silettumam. 6. நாடி; pulse. "பிணிகளைத் தாதுக்களா லறியலாம்" (குமரே. சத. 38);. 7. வெண்ணீர் (பிங்.);; seman, sperm. "சுரத தாது வீழ்ந்த துரோண கும்பந் தன்னில்" (பாரத. வாரணா. 32.);. 8. நீறு (மதுரைக். 399: உரை);; powder, dust. 9. பூந்தாது; pollen. "தாதுண் வண்டினம்" (மணிமே.4:20);. 10. பூவினிதழ் (பிங்.);; petal of flowers. 11. மலர்; blossom. "கள்வாய தாதொடு வண்டிமிரும்" (பு.வெ.12, இருபாற்.3);.

தாதுக்கினம்	தாதுக்கினம் tātukkiṉam, பெ. (n.) புளித்தக் கஞ்சி; sour gruel (சா.அக.);. [தாது + இனம் → தாதுக்கினம்.]
தாதுக்குறைவு	தாதுக்குறைவு tātukkuṟaivu, பெ. (n.) 1. தாதுச் சத்துக்குறைவு; scantiness of seminal secretion - coligospermia. 2. ஆண்மையின்மை; loss of vital power. 3. விந்தூற லின்மை; absence of semen (சா.அக.);. [தாது + குறைவு.]
தாதுகட்டு	தாதுகட்டு tātugaṭṭu, பெ. (n.) பேய்ப் பீர்க்கு; wild bitter gourd (சா.அக.);.
தாதுகட்டு-தல்	தாதுகட்டு-தல் dādugaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வெண்ணீரடக்குதல்; to control and prevent seminal discharge. 2. வெண்ணீர் (விந்து); கட்டியாதல்; to thick of semen. [தாது + கட்டு-,]
தாதுகதம்	தாதுகதம் dādugadam, பெ. (n.) தாதுகதகரம்; constitutional fever or fever which is influenced or connected with the dhatus of the body or fever due to the vitiation on any one of the dhatus of the body (சா.அக.);.
தாதுகந்தம்	தாதுகந்தம் tātugandam, பெ. (n.) கந்தகம் (சங்.அக.);; sulphur.
தாதுகம்	தாதுகம் tātugam, பெ. (n.) மஞ்சட்கடம்பு; yellow cadambam.
தாதுகலித்தல்	தாதுகலித்தல் tātugalittal, பெ. (n.) தாதுகலிதம் பார்க்க;see tadu-kalidam.
தாதுகலிதம்	தாதுகலிதம் dādugalidam, பெ. (n.) வெண்ணீரிழப்பு (யாழ்.அக.);; involuntary seminal discharge. [தாது + கலிதம்.]
தாதுகளையோன்	தாதுகளையோன் tātugaḷaiyōṉ, பெ. (n.) வெள்ளைக் கல்; one of the gems-Topaz (சா.அக.);.

தாதுகன்	தாதுகன் tātugaṉ, பெ. (n.) மாழைகளை அழிப்பவன்; that which destroys metals as sulphur (சா.அக.);.
தாதுகாசீசம்	தாதுகாசீசம் tātukācīcam, பெ. (n.) 1. இரும்புத் துரு; red sulphate of iron. 2. அன்ன பேதி; green vitriol (சா.அக.);. [தாது + காசீசம்.]
தாதுகி	தாதுகி tātugi, பெ. (n.) செங்கல்; brick (சா.அக.);.
தாதுகெடு-தல்	தாதுகெடு-தல் dādugeḍudal, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) வெண்ணீர் (விந்து வீணாதல்);; to loss of semen. [தாது + கெடு-,] காணடா விந்துகெட்டால் மனுச னல்ல காரிகையார் தங்களுக்குப் புருசனல்ல வீணடா தேகமோ கெட்டுப் போச்சு வெறும் வாயை மெல்லாதே மின்னா ராசை பூணடா வென்றாலும் பூணப் போமோ புத்தியினால் மூன்று வகைத் தீயைப் போக்கு (அ.க.சூ.);.
தாதுகெந்தம்	தாதுகெந்தம் tātugendam, பெ. (n.) கெந்தகமண்; sulphur ore (சா.அக.);.
தாதுகோதனம்	தாதுகோதனம் tātuātaṉam, பெ. (n.) ஈயம்; lead (சா.அக.);. [தாது + கோதனம்.]
தாதுச்சயம்	தாதுச்சயம் tātuccayam, பெ. (n.) 1. எலும்புருக்கி; consumption. 2. முக்குற்றச் சிதைவு (திரிதோஷவீனம்);; waste of the humours (சா.அக.);. [தாது + சயம்.]
தாதுச்சயகாசம்	தாதுச்சயகாசம் tātuccayakācam, பெ. (n.) எலும்பரிப்புடன் கூடிய இருமல்; consumptive cough (சா.அக.);. [தாது + சாயம்.]
தாதுசம்பவம்	தாதுசம்பவம் tātusambavam, பெ. (n.) தாதுசோதனம் பார்க்க;see tadu-sodanam (சா.அக.);. [தாது + சம்பவம்.]
தாதுசாமியம்	தாதுசாமியம் tātucāmiyam, பெ. (n.) முக்குற்றச் சமநிலை; equilibrium of the three humours wind, bile and phlegm - if the body as they should be in the proportion of 4:2:1 (சா.அக.);. [தாது + சாமியம்.]

தாதுசாரம்	தாதுசாரம் tātucāram, பெ. (n.) மாழைச் சத்து; quintessence of a mineral (சா.அக.);. [தாது + சாரம்.]
தாதுசீவநீர்	தாதுசீவநீர் tātucīvanīr, பெ. (n.) தேன், நெய், வெண்காரம் மூன்றையும் சம அளவு அரைத்த கலவை; a paste made of honey, ghee and borax in equal parts (சா.அக.);. [தாது + சீவநீர்.] இது பற்பங்களை ஆய்வு செய்யப் பயன்படும்.
தாதுசூசலன்	தாதுசூசலன் tātucūcalaṉ, பெ. (n.) மாழையின் குணநலன்கள் அறிந்தவன், தேர்ந்தவன்; one skilled in metals - Metallurgists (சா.அக.);. [தாது + சூசலன்.]
தாதுசூரணம்	தாதுசூரணம் tātucūraṇam, பெ. (n.) மாழைப் பொடி; mineral powder (சா.அக.);. [தாது + சூரணம்.]
தாதுசேகரம்	தாதுசேகரம்1 tātucēkaram, பெ. (n.) துரிசு (யாழ்.அக.);; blue vitriol. [தாது + சேகரம்.] தாதுசேகரம்2 tātucēkaram, பெ. (n.) அன்னக் கழிசல்; green vitriol, chief a minerals (சா.அக.);. [தாது + சேகரம்.]
தாதுடைவு	தாதுடைவு tātuḍaivu, பெ. (n.) 1. வெண்ணீர் (விந்து); இழப்பு (இ.வ.);; involuntary seminal discharge. 2. வெண்ணீர் நீர்த்துப்போகை (இ.வ.);; wateriness of semen.
தாதுத்தழைப்பு	தாதுத்தழைப்பு tātuttaḻaippu, பெ. (n.) வெண்ணீராக்கம் (விந்தாக்கம்);; increased secretion of semen (சா.அக.);. [தாது + தழைப்பு-,]
தாதுத்திராவகம்	தாதுத்திராவகம் tātuttirāvagam, பெ. (n.) மாழைகளைக் கரைக்கும் மருந்து நீர்; acid dissolving metals (சா.அக.);. [தாது + Skt. திராவகம்.]

தாதுநட்டம்	தாதுநட்டம் tātunaṭṭam, பெ. (n.) வெண்ணீர்ச் (விந்து); சிதைவு (வின்.);; involuntary seminal discharge. [தாது + நட்டம்.]
தாதுநடை	தாதுநடை tātunaḍai, பெ. (n.) நாடி நடை; beating of the pulse – Pulsation (சா.அக.);. [தாது + நடை.]
தாதுநிட்பன்னம்	தாதுநிட்பன்னம் tātuniṭpaṉṉam, பெ. (n.) வினையடியாகத் தோன்றியது (பி.வி. 7, உரை);; that which is derived from a verbal root.
தாதுப்பொருள்	தாதுப்பொருள்1 tātupporuḷ, பெ. (n.) பவழம், முத்து, வயிரம் முதலிய இயற்கைப் பொருள்கள்; the natural products such as coral, pearl, diamond, etc., (சா.அக.);. [தாது + பொருள்.] தாதுப்பொருள்2 tātupporuḷ, பெ. (n.) சித்த மருத்துவத்தில் பயன்படுத்தும் படிக்காரம், உப்பு போன்ற பொருள்கள்; minerals used in siddha medicine. [தாது + பொருள்.]
தாதுப்பொருள் நூல்	தாதுப்பொருள் நூல் tātupporuḷnūl, பெ. (n.) 1. வேதியியல் நூல்; alchemical science book. 2. இயற்பியல் நூல்; physics book (சா.அக.);. [தாது + பொருள் + நூல்.]
தாதுபந்தினி	தாதுபந்தினி tātubandiṉi, பெ. (n.) நாகிசிங்கி; an unknown aphrodisiac plants (சா.அக.);. [தாது + பந்தினி.] இதனை பொழுதிற்கு முந்திப் பிடுங்கத் தும்மல் உண்டாகும் என்று, சாஅக கூறும்.
தாதுபம்	தாதுபம் tātubam, பெ. (n.) 1. உடம்பின் 7 வகை தாதுக்களில் ஒன்றாகிய அன்னச்சாறு; one of the seven dhatus of the body-chyle. 2. முதன்மைச்சாறு; elementary juice (சா.அக.);. [தாது → தாதுபம்.]
தாதுபரீட்சை	தாதுபரீட்சை tātubarīṭcai, பெ. (n.) நோயறியுமாறு நாடி பார்க்கை; examining the pulse for diagnosing a disease. "தாது பரீட்சைவரு காலதேசத்தொடு சரீரலட்சண மறந்து" (அறப். சத. 51);. [தாது + Skt. பரீட்சை.]

தாதுபரீட்சைநூல்	தாதுபரீட்சைநூல் tātubarīṭcainūl, பெ. (n.) பூமியிலிலுள்ள தாதுப் பொருட்களைப் பற்றிச் சொல்லும் நூல்; the science which treats of minerals – Mineralogy (சா.அக.);. [தாது + பரீட்சை + நூல்.]
தாதுபலக்குறைவு	தாதுபலக்குறைவு tātubalakkuṟaivu, பெ. (n.) இணைவிழைச்சிற்குரிய திறன் குறைகை; want of virile power sufficient for sexual inter course. [தாதுபலம் + குறைவு.]
தாதுபலம்	தாதுபலம் tātubalam, பெ. (n.) விளை சுண்ணாம்பு; chalk, a mineral lime stone (சா.அக.);. [தாது + பலம்.]
தாதுபலவீனம்	தாதுபலவீனம் tātubalavīṉam, பெ. (n.) வெண்ணீர் உயிரணு குறைகை (இ.வ.);; loss of virility. [தாது + பலவீனம்.]
தாதுபற்பம்	தாதுபற்பம் tātubaṟbam, பெ. (n.) பொன், வெள்ளி, செம்பு முதலிய மாழைகளைப் புடமிட்டெடுத்த வெள்ளைத்தூள்; white powder derived by calcination of metals as gold, silver, copper, etc., (சா.அக.);. [தாது + பற்பம்.]
தாதுபாகம்	தாதுபாகம் tātupākam, பெ. (n.) தூக்கம் பிடியாமை, மாரடைப்பு, உடம்புவலி, மலக்கட்டு முதலிய தீய குணங்கள்; morbid symptoms as sleeplessness, constipation, breast pang, bodily pain etc., liquefaction of tissue, retrogressive tissue (சா.அக.);. [தாது + பாகம்.]
தாதுபார்-த்தல்	தாதுபார்-த்தல் tātupārttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நாடி பார்த்தல்; to feel the pulse (செ.அக.); [தாது + பார்-,]
தாதுபிராது	தாதுபிராது tātubirātu, பெ. (n.) அறிகுறி; sign, indication (செ.அக.);. [தாது + பிராது.]

தாதுபுட்டிசரக்கு	தாதுபுட்டிசரக்கு tātubuṭṭisarakku, பெ. (n.) வெள்ளைக் கற்கண்டு, சாதிக்காய், கிராம்பு, சாதிபத்திரி, வால்மிளகு, அபினி, நீர்முள்ளி விரை, பேரீச்சம் பழம், சாலாம் பிசின், கருவாப்பட்டை, வெங்காயவிதை, செம் முள்ளங்கி விதை, பேரரத்தை முதலியன; white sugar candy, nut meg, cloves, mace, cubels, opium seeds of llygrophila spinosa, dry dates, resin of Indian dammer cinnamon bark, onion seeds, etc. are all aphrodisiac. (சா.அக.); [தாது + புட்டி + சரக்கு.]
தாதுபுட்டிசூரணம்	தாதுபுட்டிசூரணம் tātubuṭṭicūraṇam, பெ. (n.) நிலப் பனங் கிழங்கு வேண்டிய அளவு கொண்டு, மேல்தோல் சீவி இடித்து, வத்திர காயம் செய்து, சமஎடை சருக்கரை சேர்த்து, நாளும் திரிகடிப் பிரமாணம் கொள்ள, சொறி சிரங்கு போகும். தாது மிகுந்து வெண்ணீர் ஊறும்; this powder is aphrodisiac contains root of ground palm-Cureuligo orchioides and sugar, it cures itch (சா.அக.);. [தாது + புட்டி + சூரணம்.] Skt. pusti. த. புட்டி
தாதுபுட்டிமருந்து	தாதுபுட்டிமருந்து tātubuṭṭimarundu, பெ. (n.) 1. வெண்ணீர் (விந்து); ஊறுவதற்காகக் கொடுக்கும் மருந்து; medicine for increasing the secretion of semen in the system. 2. புணர்ச்சியில் ஆசையை உண்டாக்கும் மருந்து; a proprietary aphrodisiac remedy for promoting the sexual instinct - Virisanol (சா.அக.);. [தாது + புட்டி + மருந்து.] Skt. pusti → த. புட்டி
தாதுபுட்டிமூலி	தாதுபுட்டிமூலி tātubuṭṭimūli, பெ. (n.) அமுக்கிராக் கிழங்கு, நிலப்பனங்கிழங்கு பூமி சர்க்கரைக் கிழங்கு, வெள்ளை வெங்காயம் முதலியன; root of withiaina somnifere, root of curculig orchioides, tuber of merma arc nario and white onion are all aphrodisiac (சா.அக.);. [தாது + புட்டி + மூலி. ஆண்மைக் குறைபாடுடையவர்க்கு இயற்கை தரும் மருந்து.] [P]
தாதுபுட்டிஇளகியம்	தாதுபுட்டிஇளகியம் tātubuṭṭiiḷagiyam, பெ. (n.) வெண்ணீரை (விந்தை); மிகச் செய்யும் கலவை; aphrodisiac in action (சா.அக.);. [தாது + புட்டி + இளகியம்.]
தாதுபுட்பிகம்	தாதுபுட்பிகம் tātubuṭbigam, பெ. (n.) தாதகிப்பூ; flower of downy grislea. so called from its red flowers. Grislea tomentosa alias wood fordin floribunda (flower of); (சா.அக.);. [தாது + புட்பிகம்.]

தாதுபுண்	தாதுபுண் tātubuṇ, பெ. (n.) வெண்ணீர் குழாயில் ஏற்படும் புண்; ulceration of spermatic vessels (சா.அக.);. [தாது + புண்.]
தாதுபேசல்	தாதுபேசல் tātupēcal, பெ. (n.) நாடி துடித்தல்; beating of the pulse - pulsation (சா.அக.);. [தாது + பேசல்.]
தாதுமரணம்	தாதுமரணம் tātumaraṇam, பெ. (n.) 1. மாழைக்கட்டு; consolidation of metals. 2. ஓர் மருந்து; name of a medicine (சா.அக.);. [தாது + மரணம்.]
தாதுமலம்	தாதுமலம் tātumalam, பெ. (n.) உடம்பினின்று கழியும் மலம், வியர்வை, கோழை முதலியன; impure excretion from the body such as fecies, sweat, phlegm, etc. 2. Fulio, lead as the most impure of metals (சா.அக.);. [தாது + மலம்.]
தாதுமற்று	தாதுமற்று tātumaṟṟu, பெ. (n.) சர்க்கரை வேம்பு; sweet margosa (சா.அக.);. [தாது + மற்று.]
தாதுமாசிகம்	தாதுமாசிகம் tātumācigam, பெ. (n.) கந்தகம் சேர்ந்த ஒரு வகை இரும்பு மண்; sulphur of iron (சா.அக.);. [தாது + மாசிகம்.]
தாதுமாதளை	தாதுமாதளை tātumātaḷai, பெ. (n.) தாது மாதுளை (மூ.அ.); பார்க்க;see tadu-madulai. [தாது + மாதுளை → மாதளை → தாதுமாதளை.]
தாதுமாதுளை	தாதுமாதுளை1 tātumātuḷai, பெ. (n.) 1. பூ மாதுளை; pomegranate bearing only flowers but no fruit. 2. இனிப்புக் கொடிமாதுளை; sweet pomegranate (சா.அக.);. [தாது + மாதுளை.]
தாதுமாரிணி	தாதுமாரிணி tātumāriṇi, பெ. (n.) வெங்காரம் (சங்.அக.);; borax.

தாதுமாரின்	தாதுமாரின் tātumāriṉ, பெ. (n.) 1. மாழைகளைக் கரைத்தல்; dissolving metals. 2. கந்தகம்; sulphur (சா.அக.);. [தாது + மார் + இன்.]
தாதுமான்	தாதுமான் tātumāṉ, பெ. (n.) உச்சிகளையும் 44 மேனிலைக் கட்டுகளையு முடைய கோயில் (சுக்கிரநீதி. 230);; temple with 344 towers and 44 storey's (செ.அக.);. தாதுமான் tātumāṉ, பெ. (n.) 344 (சிகரங்களை); முகடுகளையும் 44 மேனிலைக் கட்டுகளையுமுடைய கோயில் (சுக்கிரநீதி 230);; temple with 344 towers and 44 storeys. [Skt. {} → த. தாதுமான்.]
தாதுமுரிதம்	தாதுமுரிதம் dādumuridam, பெ. (n.) கொடி எலுமிச்சை; lemon creeper - Citrus medica limonum (சா.அக.);. [தாது + முரிதம்.]
தாதுமுறை	தாதுமுறை tātumuṟai, பெ. (n.) உடம்பினில் நாடிக்குரிய இடங்களான கை, மார்பு, முதலிய பத்து இடங்களில் ஆய்வு செய்யும் முறைமை; the method of examining the centres of pulsation as detailed in the following stanza. 'தாதுமுறை கேள்' - திருமூலர் (சா.அக.);. [தாது + முறை.]
தாதுமூலசீவன்	தாதுமூலசீவன் tātumūlacīvaṉ, பெ. (n.) 1. குறிகூறுவோர் நினைத்தது கூறுதற்கு எடுத்த மூவகை இயற்கைப் பொருள்கள் (வின்.);; three divisions of nature, comprising minerals, vegetables and animals on which a soothsayer bases his divination. 2. குறிச் சொல்லுவதற்காக மேழம் முதலாக உள்ள ஒரைகளை முறையே பிரிக்கை (சூடா. உள். 311);; a division of the zodiacal signs.
தாதுமெலி-தல்	தாதுமெலி-தல் dādumelidal, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) தாதுமெலிவு; emaciation (சா.அக.);. [தாது + மெலி-,]
தாதுராகம்	தாதுராகம் tāturākam, பெ. (n.) காவிக்கல் (கம்பரா. வரைக்காட். 44);; red ochre. தாதுராகம் tāturākam, பெ. (n.) காவிக்கல் (கம்பரா. வரைக்காட்.44);; red ochre.
தாதுராசகம்	தாதுராசகம் tāturācagam, பெ. (n.) வெண்ணீர் (விந்து); (யாழ்.அக.);; semen.
தாதுநோய்	தாதுநோய் tātunōy, பெ. (n.) வெண்ணீர்ச் (விந்து); சிதைவு (வின்.);; scantly flow or morbid state of the semen.

தாதுரோகம்	தாதுரோகம் tāturōkam, பெ. (n.) வெண்ணீர் (விந்து);ப் பற்றிய நோய், வெள்ளை, வெட்டை முதலியன; diseases relating to semen such as spermatorrhoca - Gonorhoca etc., (சா.அக.);. [தாது + Skt. ரோகம்.]
தாதுவத்தினை	தாதுவத்தினை tātuvattiṉai, பெ. (n.) தாமரைக்கிழங்கு; lotus root (சா.அக.);. [தாது + வத்தினை.]
தாதுவர்க்கம்	தாதுவர்க்கம் tātuvarkkam, பெ. (n.) தாது வகை; mineral kingdom (சா.அக.);. [தாது + Skt. வர்க்கம்.]
தாதுவர்த்தகம்	தாதுவர்த்தகம் tātuvarttagam, பெ. (n.) மலம் முதலிய கழிவுப் பொருள்களை மிகுதிப் படுத்துதல்; promoting the animal secretions (சா.அக.);. [தாது + Skt. வர்த்தகம்.]
தாதுவர்த்தனி	தாதுவர்த்தனி tātuvarttaṉi, பெ. (n.) மேள கருத்தாக்களுளொன்று (சங்.சந்.);; a primary rāga. [தாது + Skt. வர்த்தினி.]
தாதுவருக்க நூல்	தாதுவருக்க நூல் tātuvarukkanūl, பெ. (n.) மாழைகளைப் பற்றிக் கூறும் நூல்; a treatise on mineralogy (செ.அக.);. [தாது + வருக்கம் + நூல்.]
தாதுவல்லபம்	தாதுவல்லபம் tātuvallabam, பெ. (n.) தாத மாரிணி (யாழ்.அக.); பார்க்க;see tadu-marini. [தாது + வல்லபம்.]
தாதுவலு-த்தல்	தாதுவலு-த்தல் tātuvaluttal, செ.குன்றாவி. (v.t.) வெண்ணீரில் (விந்து); உயிரணு கூடுதல்; to thicken or strengthen semen (சா.அக.);. [தாது + வலு-,]

தாதுவழுதலை	தாதுவழுதலை dāduvaḻudalai, பெ. (n.) வழுதலை; brinjal plant (சா.அக.);. [தாது + வழுதலை.]
தாதுவழுத்து-தல்	தாதுவழுத்து-தல் dāduvaḻuddudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) நாடி ஒடுங்குதல்; to sink of the pulse (சா.அக.);. [தாது + வழுத்து-,]
தாதுவாதம்	தாதுவாதம்1 tātuvātam, பெ. (n.) 1. அறுபத்து நாலு கலையுள் நாடியியல் பறிகை; knowledge of the pulse, one of arupattu-nalu-kalai. 2. மாழைச்சோதனை (வின்.);; mineralogy. [தாது + வாதம்.] தாதுவாதம்2 tātuvātam, பெ. (n.) தாத்திருவாதம் (வின்.); பார்க்க;see tattiru-vadam. தாதுவாதம்3 tātuvātam, பெ. (n.) நாடிஅறிவு; knowledge of the pulse (சா.அக.);. [தாது + வாதம்.]
தாதுவாதி	தாதுவாதி tātuvāti, பெ. (n.) மாழைகளைச் ஆய்ந்து அறிபவன் (வின்.);; assayer of metals. [தாது + வாதி.]
தாதுவாரினி	தாதுவாரினி tātuvāriṉi, பெ. (n.) சேவகனார் கிழங்கு அல்லது கார்த்திகைக் கிழங்கு; plough root (சா.அக.);. [தாது + வாரினி.]
தாதுவிகற்பம்	தாதுவிகற்பம் tātuvigaṟpam, பெ. (n.) ஒரே தாதுப் பொருள் 2, 3 போன்ற பல தன்மைகளோடு அமைந்ததாய்க் காணப்படல்; the fact of certain elements existing in two or more conditions with different physical properties as carbon existing in the form of coal, charcoal, plumbago, diamond, etc., (சா.அக.);. [தாது + விகற்பம்.]
தாதுவிடம்	தாதுவிடம் tātuviḍam, பெ. (n.) செய்நஞ்சு அதாவது தாம்பிரம், பித்தளை, வீரம் முதலியவைகளின் நஞ்சு; mineral poison as of copper, lead, corrosive sublimate etc., (சா.அக.);. [தாது + விடம்.] Skt. visam → த. விடம்

தாதுவிடமம்	தாதுவிடமம் tātuviḍamam, பெ. (n.) தாதுவின் கோளாறு; disarrangement or disturbance of the equilibrium of humours in the body (சா.அக.);. [தாது + விடமம்.] Skt. visamam → த. விடமம்
தாதுவிரசம்	தாதுவிரசம் tātuvirasam, பெ. (n.) 1. குருதி; blood. 2. வெண்ணீர் (விந்து);; semen. 3. மாழைகளின் சத்து; metallic essence (சா.அக.);. மறுவ. மாழைச்சாறு [தாது + Skt. ரசம்.]
தாதுவிருத்தி	தாதுவிருத்தி tātuvirutti, பெ. (n.) தாதுவிளைவு; increase of secretion of semen (சா.அக.);. [தாது + Skt. விருத்தி.]
தாதுவிருத்திமூலி	தாதுவிருத்திமூலி tātuviruttimūli, பெ. (n.) உடம்பில் வெண்ணீரை (விந்துவை); அதிகப்படுத்தும் மருந்து மூலிகைகள்; herbs and other substances capable of increasing semen in the body (சா.அக.);. [தாது + விருத்தி + மூலி.] சிவப்பு முள்ளங்கி, முள்ளங்கிக் கிழங்கு, வெங்காயம், பேரீச்சங்காய், வாதுமைப் பருப்பு, சாலாமிசிரி, தண்ணீர்விட்டான் கிழங்கு, கசகசா, வெள்ளாட்டுப்பால், பசும்பால், நெய் இவைகளால் அணியமாவது என்று, சாஅக கூறும்.
தாதுவிருத்தினி	தாதுவிருத்தினி tātuviruttiṉi, பெ. (n.) aphrodisiac (சா.அக.);. [தாது + விருத்தினி.]
தாதுவிழுதல்	தாதுவிழுதல் dāduviḻudal, பெ. (n.) 1. நாடி யொடுங்குகை; sinking of the pulse. 2. மன வலிமை குன்றுகை; being discouraged (செ.அக.);. [தாது + விழுதல்.]
தாதுவிளக்கம்	தாதுவிளக்கம் tātuviḷakkam, பெ. (n.) நாடி நடையைப் பற்றி விளக்கமாகச் சொல்லும் நூல்; the book that treats about pulse (சா.அக.);. [தாது + விளக்கம்.]

தாதுவிளைவு	தாதுவிளைவு tātuviḷaivu, பெ. (n.) வெண்ணீர் (விந்து); அதிகரிக்கை; increasing of semen (சா.அக.);. [தாது + விளைவு.]
தாதுவின்உபதாது	தாதுவின்உபதாது tātuviṉubatātu, பெ. (n.) ஏழு வகைத் தாதுக்களுக்குப் பதிலாக பயன்படுத்தும் பொருள்கள்; things used instead of seven variety of tadukkal. அவை பொன்னுக்கு - சுவர்ணமாட்சிகம், வெள்ளிக்குத் தாரமாட்சிகம், தாம்பிரத்திற்குத் துத்தம், வங்கத்திற்கு கங்கோஷ்டம், ஜாதசம் கற்கபரிநாகம் - சிந்தூரம், மாழை - கிட்டக்கல்) என்று, சாஅக கூறும்.
தாதுவைரி	தாதுவைரி tātuvairi, பெ. (n.) 1. கந்தகம்; sulphur. 2. கடுக்காய்; gal-nut. 3. ஏலம்; cardamom (செ.அக.);.
தாதெரு	தாதெரு tāteru, பெ. (n.) தாதெருமன்றம் பார்க்க;see taderu-manram. "தாதெரு மறுகின் மூதூராங்கண்" (அகநா. 105);.
தாதெருமன்றம்	தாதெருமன்றம் tāterumaṉṟam, பெ. (n.) இடையர் குரவை முதலியன நிகழ்த்துதற் கிடமானதும், ஆவினம் சூழ்ந்ததுமான மரத்து அடியிலுள்ள பொதுவிடம்; shady space at the foot of a tree used for dance, etc., by cowherds, as a place scattered with cow-dung. "தாதெருமன்றத் தயர்வர் தழுஉ" (கலித். 103, 61);. [தாதெரு + மன்றம்.]
தாதெழுத்து	தாதெழுத்து tāteḻuttu, பெ. (n.) எழுத்துவகை (யாப்.வி.536);; [தாது + எழுத்து.]
தாதை	தாதை1 tātai, பெ. (n.) நான்முகன்; Brahman. "வல்லே யேகிய தாதை" (கந்தபு. பிரமயாக. 6);. தாதை2 tātai, பெ. (n.) 1. தந்தை (பிங்.);; father. "நல்வேலன் றாதை" (திருவாச. 9:3);. 2. பாட்டன் (சது.);; grand-father. [தாதா → தாதை.] தாதை3 tātai, பெ. (n.) பேய்க்கொம்மட்டி; colocynths.

தாதைதன்றாதை	தாதைதன்றாதை dādaidaṉṟādai, பெ. (n.) பாட்டன் (பிங்.);; grand-father. [தாது + தன்தாதை.]
தாதைதாதை	தாதைதாதை tātaitātai, பெ. (n.) தாதை தன்றாதை (பிங்.);; பாட்டன் (சது.);; grandfather. [தாதைதன்றாதை → தாதைதாதை.]
தாதோட்டம்	தாதோட்டம் tātōṭṭam, பெ. (n.) நாடியோட்டம்; pulsation (சா.அக.); [தாது + ஓட்டம்.]
தாதோடு-தல்	தாதோடு-தல் dādōṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) நாடிநடத்தல்; to beat of the pulse-pulsating (சா.அக.); [தாது + ஓடு-,]
தாந்தகாரி	தாந்தகாரி tāndakāri, பெ. (n.) காற்றடக்கி; wind killer (சா.அக.);.
தாந்தன்	தாந்தன் tāndaṉ, பெ. (n.) ஐம்பொறிகளையும் வென்றவன்; one who has subdued his senses. "தாந்தனுறையுளெனுந் தண்பொருநையின் வடபால்" (மாறனலங். 125, உரை, 213);. [தாம் + தன் = தாந்தன். முதற்கண் தன்னைக் கட்டுப்படுத்துகை.]
தாந்தனம்	தாந்தனம் tāndaṉam, பெ. (n.) காற்று (யாழ்.அக.);; wind.
தாந்தாமெனல்	தாந்தாமெனல் tāndāmeṉal, பெ. (n.) மத்தளமடிக்கும் ஒலிக்குறிப்பு; onom. expr. of drumming sound. "தாந்தாமென்றிரங்குந் தண்ணுமைகளும்" (சீவக. 292);. [தாம் + தாம் + எனல்.]
தாந்தி	தாந்தி tāndi, பெ. (n.) மனவடக்கம்; self restraint. "தழைத்த நற்சாந்தி தாந்தியே பெருக்கும்" (வேதாரணி. மேன்மைச். 2);. [தம் → தாம் + தி → தாந்தி.]
தாந்திமம்	தாந்திமம் tāndimam, பெ. (n.) ஐம்புலன் அழிப்பு; destroyed his senses (சா.அக.);. [தம் → தாம் + தி → தாந்தி → தாந்திமம். ஆதன் இறையுடன் ஒன்றுதற்குத் தடையாகவுள்ள தமது, ஐம்புலன் உணர்வுகளை அறிக்கை.]

தாந்திரம்	தாந்திரம் tāndiram, பெ. (n.) 1. ஆகமம் தொடர்பானது; that which pertains to the tantras. "தாந்திர விதியென் றாட்டுந் தண்புனல்" (சீகாளத். பு. கண்ணப்ப. 110);. 2. தந்திரம்; cunning, artfulness. [தன் + திறம் → தந்திரம் → தாந்திரம்.]
தாந்திரி	தாந்திரி tāndiri, பெ. (n.) தாத்திரி பார்க்க;see tattiri (சா.அக.);. [தந்திரி → தாந்திரி.]
தாந்திரிகசன்னி	தாந்திரிகசன்னி tāndirigasaṉṉi, பெ. (n.) குழந்தைக்கு ஏற்படும் ஒரு வகை நோய்; a disease occur to a child. [தாந்திரிகம் + சன்னி.] இந் நோயால் குழந்தை பால் குடிக்காது. காய்ச்சல் கண்டு, தலைசுற்றி மயக்க முறும் என்று சாஅக கூறும்.
தாந்திரிகசுரம்	தாந்திரிகசுரம் tāndirigasuram, பெ. (n.) ஒரு வகை சுரம்; a kind of fever. [தாந்திரிகம் + சுரம்.] இச் சுரத்தால் உடல்வலி, வலிமைகுறைவு, நாடிகுறைவு அல்லது நாடி விரைவு, உளறல் போன்றவைக் காணப்படும் என்று, சாஅக. கூறும்.
தாந்திரிகம்	தாந்திரிகம்1 tāndirigam, பெ. (n.) 1. தாந்திரிக சன்னி பார்க்க;see tandiriga-sanni. 2. உடல் காய்ந்து, வாய் உளறி, வாந்தி, நீர்வேட்கை கண்டு, உண்ணாக்கு வறண்டு, வயிறு கழிந்து, 25 நாளில் தோன்றும், ஒரு வகைக் குளிர் நோய்; a kind of typhus fever characterised by rise of temperature, raving or talking irrationally, vomiting thirst, parchedness, at the root of the tongue, purging and other prominent symptoms the incubation period is twenty five days. 3. தாந்திரிக நூல்; the doctrines of tantric science written by grantham. i.e., Sanskrit of Dravidian characters. 4. மருத்துவ நூல்; a medical science. [தந்திரி → தாந்திரி → தாந்திரிகம்.]
தாந்திரிகன்	தாந்திரிகன் tāndirigaṉ, பெ. (n.) ஆகம நூல் வல்லோன்; one versed in the Tantra works. [தந்திரம் → தாந்திரம் → தாந்திரி → தாந்திரிகன்.]
தாந்தீமெனல்	தாந்தீமெனல் tāndīmeṉal, பெ. (n.) 1. இசை யொலிக் குறிப்பு; onom. expr. of music sound. "தாஅந்தீமெனத் தண்ணிசை முரல" (பெருங். வத்தவ. 3, 75);. 2. கண்டபடி செலவிடற் குறிப்பு; expr. of extravagance. [தாம் + தீம் + எனல்.]

தாந்துநாகம்	தாந்துநாகம் tāndunākam, பெ. (n.) சுறா; shark (சா.அக.);. [தாந்து + நாகம்.]
தாந்துவீகன்	தாந்துவீகன் tānduvīkaṉ, பெ. (n.) தையற்காரன் (நிகண்டு);; tailor. [தாந்துவகன் → தாந்துவீகன்.]
தாந்தோமெனல்	தாந்தோமெனல் tāndōmeṉal, பெ. (n.) 1. இசையொலிக் குறிப்பு; onom. expr. of music sound (செ.அக.);. [தாம் + தோம் + எனல்.]
தாநம்	தாநம் tānam, பெ. (n.) யானைச்செருக்கு; periodic heat of animals or rut especially of an elephant (சா.அக.);.
தாநகம்	தாநகம் tānagam, பெ. (n.) கொத்தமல்லி; coriander (சா.அக.);
தாநாகம்	தாநாகம் tānākam, பெ. (n.) தாநகம் பார்க்க;see tanagam (சா.அக.);.
தாறை	தாறை tāṉai, பெ. (n.) 1. ஆடை; dress. "குஞ்சியழகுங் கொடுந்தாறைக் கோட்டழகும்" (நாலடி. கல்வி. க.); 2. படைக்கலன்; weapons. 3. காலாட்படை; infantry. "அலவுதாறை தொடர்தரவேட்டஞ் செய்" (அரிச்ச. வேட்டக); 4. படை; army. [தானை → தாறை.]
தாறைமாலை	தாறைமாலை tānaimālai, பெ. (n.) அகவல் ஒசையிற் பிறழாது, உயர்ந்த அரசர்க்குரிய ஆசிரியப்பாவால், முன்னரெடுத்துச் செல்லுங் தொழுப்படையைச் சொல்லும், ஒர் இலக்கியம்; a kind of literature. "ஆசறவுணர்ந்த வாசர் பாவாற்றூசிப் படையைச் சொல்வதுதாறை மாலையாகும்" (இலக்கண விளக்கம்); (தமி.சொ.அக.); [தாறை + மாலை.]
தாப்படியரிசி	தாப்படியரிசி tāppaḍiyarisi, பெ. (n.) வரி வகை (S.I.I. i, 91);; an ancient tax. [தாள் + படி + அரிசி.]

தாப்பணிவார்	தாப்பணிவார் tāppaṇivār, பெ. (n.) 1. கலணைக் கச்சை; saddle girth. 2. கசை; scourge, whip (செ.அக.);. [தாம்பணிவார் → தாப்பணிவார்.]
தாப்பானை	தாப்பானை1 tāppāṉai, பெ. (n.) புதிதாகப் பிடிபட்ட யானையைப் பழக்கப் பயன்படுத்தப் படும், பழகிய யானை (இ.வ.);; a tame elephant engaged in breaking a newly caught elephant. தாப்பானை2 tāppāṉai, பெ. (n.) நல்ல நாளில் முதற் கதிர்களை எடுத்து வைத்தற்குரிய பெரியபானை (இ.வ.);; a big pot used for preserving the first sheaves on an auspicious day. [தாய்ப்பாணை → தாப்பாணை.]
தாப்பிசை	தாப்பிசை tāppisai, பெ. (n.) செய்யுளின் இடையிலுள்ள மொழி, முன்னும் பின்னுஞ் சென்று கூடும் பொருள்கோள் (நன். 416);; a mode of constructing a word in the middle of a verse both with what precedes and what follows it, one of eight porul-kol. [தாம்பு + இசை – தாம்பிசை → தாப்பிசை (வ.வ. 8);.]
தாப்பு	தாப்பு tāppu, பெ. (n.) 1. குறித்தநேரம் (யாழ்ப்.);; expected moment, appointed time, wished-for occasion. 2. ஏந்து (இ.வ.);; convenience. ம. தாப்பு, க. தாபு, துட. தொப் U. tās
தாப்புக்கொள்ளு-தல்	தாப்புக்கொள்ளு-தல் dāppukkoḷḷudal, 7 செ.குன்றாவி. (v.t.) நல்லசமயம் நோக்குதல் (யாழ்ப்.);; to lurk and wait for to watch, as for an opportunity. [தாப்பு + கொள்-,]
தாப்புலி	தாப்புலி tāppuli, பெ. (n.) 1. வலிமிக்க புலி; tiger of great strength. "தாப்புலியொப்பத் தலைக் கொண்டான்" (பு.வெ. 2:10);. 2. ஒரு வகைப் பழைய பா (செங்கோன்றரைச் செலவு);; an ancient metre. [தாப்பு + புலி.]
தாபக்காய்ச்சல்	தாபக்காய்ச்சல் tāpakkāyccal, பெ. (n.) உடல் முழுதும் எரிச்சல் காணும் ஒரு வகைக் காய்ச்சல்; a kind of fever in which burning sensation is the prominent symptom (சா.அக.);. [தவி → தவிப்பு = தாகம். தபு + அம் – தபம் → தாபம் + காய்ச்சல். ஒருகா. தகம் = எரிவு, சூடு, வெப்பம். தகம் → தபம் → தாபம்.]
தாபக்கினி	தாபக்கினி tāpakkiṉi, பெ. (n.) 1. காட்டுத் தீ; a great burning fire. 2. நீர் வேட்கையை உண்டாக்கும் வெப்பம்; excess of heat in the system causing thirst. 3. காமத் துன்பத்தினா லுண்டாகும் உடற்கொதிப்பு; bodily heat experienced from love passion (சா.அக.);. [தாகம் → தாபம் + Skt. அக்கினி.]

தாபகன்	தாபகன் tāpagaṉ, பெ. (n.) நிலைநிறுத்தியவன்; establisher, founder (செ.அக.);.
தாபகரி	தாபகரி tāpagari, பெ. (n.) ஒரு வகை இனிப்பு பருப்புக் குழம்பு; a kind of soup of pulse and grain fried with ghee and turmeric and afterwards boiled with salt and sugar (சா.அக.);.
தாபச்சுரம்	தாபச்சுரம் tāpaccuram, பெ. (n.) மிகக் காய்கின்ற காய்ச்சல் (சீவரட்);; burning fever (செ.அக.);. [தாபம் + சுரம்.]
தாபசத்தருவு	தாபசத்தருவு tāpasattaruvu, பெ. (n.) தவக மரம் பார்க்க;see tavasu-maram (சா.அக.);.
தாபசப்பிரியை	தாபசப்பிரியை tāpasappiriyai, பெ. (n.) 1. கொடி முந்திரிகை; vine grape. 2. காட்டுமா; hermit's tree (சா.அக.);.
தாபசம்	தாபசம் tāpasam, பெ. (n.) 1. மரவகை; a kind of tree. 2. கொக்கு;, stork (சா.அக.);.
தாபசன்	தாபசன் tāpasaṉ, பெ. (n.) துறவி; hermit, ascetic (செ.அக.);. [தவசி → தவசன் → தாபசன்.]
தாபசாதரு	தாபசாதரு tāpacātaru, பெ. (n.) நாட்டு வாதுமை; country almond (சா.அக.);.
தாபசி	தாபசி1 tāpasi, பெ. (n.) தாபசன் பார்க்க;see tabasan. [தபசி → தாபசி.] தாபசி2 tāpasi, பெ. (n.) ஆயா; entire leaved elm.
தாபசுரம்	தாபசுரம் tāpasuram, பெ. (n.) தாபச்சுரம் (இ.வ.);. பார்க்க;see tapa-c-curam.

தாபசுரமாத்திரை	தாபசுரமாத்திரை tāpasuramāttirai, பெ. (n.) தூய்மையாக்கப்பட்ட வாளம் விடை 8, சாதிலிங்கம் விடை 5, அரிதாரம் விடை 3, வெண்காரம் விடை 5, கடுகுரோகிணி விடை 7, மனோசிலை, நாபி, வகைக்கு விடை 1 இவைகளை எலுமிச்சம் பழச்சாறு விட்டரைத்து, குன்றியளவு செய்து உலர்த்திய மாத்திரை இஞ்சிச் சாற்றில் தரப்படுவது; a fever pill containing vermilion, yellow arsenic sulphide, borax, red arsenic sulphide, aconite, black hellebore all round with the juice of lime fruit and made into pills of the size of jeweller's bead, one pill is given with ginger juice for remittent fever (சா.அக.);. [தாபசுரம் + மாத்திரை = பலவகை அரிய மூலிகையினாற் செய்யப்பட்ட இம் மாத்திரை, உடம்பிலுண்டாகும் 64 வகைச் சுரங்களையும் குறிப்பாக, நச்சம் சுரமனைத்தையும் அகற்றும் என்று, சா.அக. கூறும்.]
தாபசோபம்	தாபசோபம் tāpacōpam, பெ. (n.) மிகுதுன்பம்; extreme anguish, distress. "ஆறுமோ தாபசோபம்" (தாயு. வம்பகேனன். 7);. [தாகம் → தாபம் + Skt. சோபம்.]
தாபத்திரயம்	தாபத்திரயம் tāpattirayam, பெ. (n.) 1. காம வேட்கை, கோபவெம்மை, மன வேகம் முதலியன மூன்று வகை வெம்மைகள்; the three kinds of strong emotions or excitements divided according to their sources viz. sexual passion, anger and agitation of mind. 2. மூவகைத் துன்பம்; the three kinds of afflictions from (சா.அக.);. [தாகம் → தாபம் + Skt. திரயம்.]
தாபதக்கோலம்	தாபதக்கோலம் dāpadakālam, பெ. (n.) தவவேடம்; ascetic's guise. "தாபதக்கோலந் தாங்கின மென்பது" (மணிமே. 18:23);. [தவக்கோலம் → தபக்கோலம் → தாபதக்கோலம்.]
தாபதநிலை	தாபதநிலை dāpadanilai, பெ. (n.) புறத்துறை (தொல். பொருள். 79);; a theme describing the vows of austerity observed by a widowed woman. [தாபதம் + நிலை.]
தாபதப்பக்கம்	தாபதப்பக்கம் dāpadappakkam, பெ. (n.) theme describing the eight occupations of an ascetic, viz., nir-ādal, nila-k-kidai-kōdal, tōl-uduttal, eri-y-oömbal, lir-agai-yamai, cadai-punaital, kāttil-unavu, kadavu-pūcai. "நாலிரு வழக்கிற்றாபதப் பக்கமும்" (தொல். பொருள். 74);. [தாபதம் + பக்கம்.]
தாபதப்பள்ளி	தாபதப்பள்ளி dāpadappaḷḷi, பெ. (n.) துறவிகள் தங்குமிடம்; residence of ascetic, hermit. "தண்டாரணியத்துத் தாபதப்பள்ளி" (சீவக. 337);. [தவம் → தபம் → தாபம். தாபதம் + பள்ளி.]
தாபதம்	தாபதம் dāpadam, பெ. (n.) முனிவர் வாழிடம் (திவா.);; abode of an ascetic hermitage. "தாபதமதன்கண் பண்டைவான் பகை தீர்ந்து" (சேதுபு. நைமிச. 13);. [தாவதம் → தாபதம்.]
தாபதவாகை	தாபதவாகை dāpadavākai, பெ. (n.) theme describing the holy life of an ascetic. [தாவதம் → தாபதம் + வாகை.]

தாபதவேடம்	தாபதவேடம் dāpadavēṭam, பெ. (n.) தவக் கோலம்; appearance of an ascetic hermit. "தையலோர் பங்கினர் தாபதவேடத்தர்" (திருவாச. 17,9);. [தாபதம் + வேடம்.]
தாபதன்	தாபதன் dāpadaṉ, பெ. (n.) 1. முனிவன் (பிங்.);; ascetic, peson practising penance. "தாபதர்கள் சிலையெடுத்துத் திரியுமிது சிறிதன்றோ" (கம்பரா. சூர்ப்பணகை. 101);. 2. சமணமுனிவன் (பிங்.);; jain ascetic. [தாபதம் → தாபதன்.]
தாபதி	தாபதி dāpadi, பெ. (n.) செம்பு; copper (சா.அக.);.
தாபதிவிருட்சம்	தாபதிவிருட்சம் dāpadiviruṭcam, பெ. (n.) இங்குணம்; an unknown tree (சா.அக.);.
தாபந்தம்	தாபந்தம் tāpandam, பெ. (n.) துன்பம் (இ.வ.);; distress, calamity.
தாபந்திரியம்	தாபந்திரியம் tāpandiriyam, பெ. (n.) தாவந்தம் (இ.வ.);; gait up, distress, calamity.
தாபநமனி	தாபநமனி tāpanamaṉi, பெ. (n.) 1. இணைத்தல்; pining. 2. வருந்துதல்; grieving (சா.அக.);.
தாபபதம்	தாபபதம் dābabadam, பெ. (n.) வெப்ப அளவு; the thermal condition of the degree of heat of the body temperature (சா.அக.);.

தாபம்	தாபம்1 tāpam, பெ. (n.) 1. வெப்பம் (சூடா.);; heat, burning. 2. ஐந்து வகை போர்களில் ஒன்றான முத்திராதாரணம்; branding the shoulders with the marks of conch and discus of Visnu, one of panca-camskaram. 3. தாகம்; thirst. "மாண்கணம் … தாபநீங்கா தசைந்தன" (திருவாச. 3, 82);. 4. துன்பம் (உரிரு.);; sorrow, distress, anguish. "தாபஞ்செய் குற்றம்" (அருட்பா. 1, நெஞ்சறி. 201);. [தவி → தவிப்பு = தாகம். தவி → தப் (இ.வ.); தவி + தபு + அம் → தபம் → தாபம். 'அம்' சாரியை. மிகுவெப்பத்தால் தவிக்கை. ஒருகா. தகம் = சூடு, வெப்பம். தகம் → தபம் → தாபம்.] தாபம்2 tāpam, பெ. (n.) காடு (வின்.);; jungle, forest. தாபம்3 tāpam, பெ. (n.) 1. உடம்பின் சூடு; bodily heat. 2. மிக்கவெரிச்சல்; intense burning sensation as in an intoxicated person. 3. காட்டுத் தீ; a great burning. 4. துயர்
தாபமாயிரு-த்தல்	தாபமாயிரு-த்தல் tāpamāyiruttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) வெப்பத்தினால் துன்பப்படுதல்; to suffer pain from heat (சா.அக);. [தாகம் → தாபம் + ஆய் + இரு-,]
தாபமாரி	தாபமாரி tāpamāri, பெ. (n.) தாபமாறி (சங்.அக.); பார்க்க;see täba-märi. [தாகமாறி → தாபமாரி.]
தாபமாற்றி	தாபமாற்றி tāpamāṟṟi, பெ. (n.) 1. நீர் வேட்கையை நீக்கும் பொருள்; any substance allaying thirst. 2. உடம்பின் எரிச்சலை யடக்கும் மருந்து; any medicine or application tending to soothe the burning sensation of the body-emollient. 3. உடம்பினழற்சியைப் போக்கும் மருந்து; any soothing or oily medicine or application allaying irritation of inflammed surface (சா.அக.);. [தாகம் + ஆற்றி → தாபமாற்றி.]
தாபமாறி	தாபமாறி tāpamāṟi, பெ. (n.) தான்றி (மலை); பார்க்க;see tanri.
தாபமானி	தாபமானி tāpamāṉi, பெ. (n.) தட்பவெப்பங் களின் அளவு காட்டுங்கருவி; thermometer.

தாபரமுப்பு	தாபரமுப்பு tāparamuppu, பெ. (n.) 1. சிந்துப்பு; sindu salt. 2. உப்பு பார்க்க;see uppu (சா.அக.);. [தாபரம் + உப்பு.]
தாபரவம்	தாபரவம் tāparavam, பெ. (n.) கருடன் கொடி, பெருமருந்துக் கொடி; Indian birth wort.
தாபரவியாபகம்	தாபரவியாபகம் tāparaviyāpagam, பெ. (n.) உடல்வெப்பம் பரவி நிற்கும் தன்மை; diffusion of temperature (சா.அக.);. [தாபரம் + Skt. வியாபகம்.]
தாபரன்	தாபரன் tāparaṉ, பெ. (n.) எல்லாவற்றிற்கும் அடிப்படையாய் உள்ளவன் (அக.நி.);; the deity, as the substainer of all things. [தார் → தா + பரன் → தாபரன். அனைத்திற்கும் ஆதாரமாகவிருந்து இவ்வுலகை இயக்குபவன்.]
தாபரி	தாபரி1 tāparittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நிலைபெற்றிருத்தல்; to lodge, abide obtain shelter. "உன்றன்வீடு தாபரித்த வன்பர்" (திருப்பு. 731);. [தா + பரி-,] தாபரி2 tāparittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) பாதுகாத்தல் (யாழ்.அக.);; to protect, shelter, maintain. [தா + பரி-,]
தாபவாகினி	தாபவாகினி tāpavākiṉi, பெ. (n.) conductor of heat. [தாபம் + வாகினி.]
தாபனச்சடம்	தாபனச்சடம் tāpaṉaccaḍam, பெ. (n.) 1. புனுகுப்பூனை; civat cat. 2. சேரான் கொட்டை; marking nut - Semicarpus anacardium. 3. முன்னை; indian head-ache tree - Premna spinosa (சா.அக.);. [தாபனம் + சடம்.]
தாபனம்	தாபனம் tāpaṉam, பெ. (n.) 1. அழற்சி; inflammation. 2. எரிச்சல்; burning. 3. வெப்பம்; heat. 4. நோயுண்டாக்கல்; causing pain or distress (சா.அக.);. [தார் → தா → தாபன் + அம் → தாபனம்.]

தாபனமுத்திரை	தாபனமுத்திரை tāpaṉamuttirai, பெ. (n.) எழுந்தருள வேண்டுமென்பதைப் பூசையிற் குறிப்பிக்குமாறு, கையைக் குப்புற விரித்துக் காட்டுங் குறி; a hand pose with all the fingers stretched and the palm facing down, used in worship. "தாபனஞ் செய்வது தாபன முத்திரை" (செந். 10, 425);. [தாபனம் + முத்திரை.]
தாபனன்	தாபனன் tāpaṉaṉ, பெ. (n.) கதிரவன் (பிங்.);; sun. [தபன் → தாபன் + அன் → தாபனன். தகதகவென்று தகிப்பவன் தபனன். தகம் = எரிவு, சூடு, வெப்பம், ஒருகா. தகனன் → தபனன் → தாபனன்.]
தாபாக்கினி	தாபாக்கினி tāpākkiṉi, பெ. (n.) 1. தாபக்கினி பார்க்க;see tapakkini. 2. வெப்பம்; heat. 3. நீர்வேட்கையையுண்டாக்கும் வெப்பம்; heat creating thirst. [தவம் → தபம் → தாபம். தவாக்கினி → தபாக்கினி → தாபாக்கினி.]
தாபிசு	தாபிசு tāpisu, பெ. (n.) நோயில்லாமல் தசைக் கரைதல்; wasting of flesh without apparent disease (சா.அக.);. [தவி → தபி → தாபி → தாபிசு. உட்சூட்டில் தசை கரைகை.]
தாபிஞ்சம்	தாபிஞ்சம் tāpiñjam, பெ. (n.) 1. ஆமணக்கு விதை; castor seed. 2. பச்சிலை மரம்; Mysore gamboge. 3. எரிச்சல் உண்டாக்குங் குணம்; burning nature (சா.அக.);. [தாபிசம் → தாபிஞ்சம். ஒ.நோ. ஊசல் → ஊஞ்சல்.]
தாபிதக்குறி	தாபிதக்குறி dāpidakkuṟi, பெ. (n.) தாபித சுரத்தின் அடையாளம்; symptoms of typhoid fever (சா.அக.);. [தாபிதம் + குறி.]
தாபிதகுணம்	தாபிதகுணம் dāpidaguṇam, பெ. (n.) 1. வெப்பம் அல்லது அழற்சியை உண்டாக்கும் குணம்; quality of causing heat or inflammation. 2. எரிச்சல் உண்டாக்குங் குணம்; burning nature (சா.அக.);. [தபம் → தாபம். தாபம் = எரிவு, வெப்பம், சூடு, தாபதம் → தாபிதம் + குணம் → தாபிதகுணம் = மிகுவெப்பத்தினால் உண்டாகும் எரிச்சல். அதிகச் சூட்டினால் உடம்பிலேற்படும் அழற்சி.]

தாபிதநோய்	தாபிதநோய் dāpidanōy, பெ. (n.) அழற்சியை உண்டாக்கும் நோய்கள்; inflammation diseases. [தாபிதம் + நோய்.] இது 56 வகைப்படும். 1. நாடித்தாபிதம் : inflammation of an artery. 2. மூட்டுத்தாபிதம் : inflammation of a joint. 3. இலங்கமலர்தாபிதம் : inflammation of the glans penis. 4. கண்ணிரப்பைத் தாபிதம் : inflammation of the eye lids. 5. மூச்சுக்குழல் தாபிதம் : inflammation of the bronchial tubs. 6. கடைக்கண்தாபிதம் : inflammation of the canthius. 7. நெஞ்சாங்குலைத் தாபிதம் : inflammation of the hear. 8. அடிவயிற்றுத்தாபிதம் : inflammation of the abdomen. 9. கண்ணறைத்தாபிதம் : inflammation of the cellular tissues. 10. சிறுமூளைத் தாபிதம் : inflammation of the cerebellum. 11. முருந்துத்தாபிதம் : inflammation of the cartilage. 12. உண்ணாக்குத் தாபிதம் : inflammation of the uvula.
தாபிதம்	தாபிதம்1 dāpidam, பெ. (n.) 1. நிலைநிறுத்தப் பட்டது; that which is established, instituted. "இமயத் தணங்கையுந் தாபிதஞ் செய்தே" (பிரமோத். 18, 12);. 2. தாபனம்2 பார்க்க;see tabanam (செ.அக.);. [தாபம் → தாபிதம்.] தாபிதம்2 dāpidam, பெ. (n.) சூடு (வின்.);; heat, fervor. [தவி → தபு + அம் → தபம் → தாபம் → தாபிதம். ஒருகா. தாவிதம் → தாபிதம். வெப்பத்தினால் ஏற்படும் அழற்சி, மிகுவெப்பத்தினாலேற்படும் காய்ச்சல். மிகுவெப்பத்தினால் உடம்பின் பலபகுதிகளிலேற்படும் அழற்சி வீக்கம். உடம்பின் அனைத்துப்பகுதி நோய்கட்கும் மிகுவெப்பமே மூலமென்றறிக.] தாபிதம்3 dāpidam, பெ. (n.) உடம்பின் எப்பகுதியிலாவது சூடுண்டாகி, சிவந்து வலியுடன் உண்டாகும் வீக்கம்; any part of the body or its internal organs marked by heat, redness and pain with swelling. [தாபம் → தாபிதம். இத் தாபித நோயின் விளைவால், உடம்பில் உள்ள நுண்ணிய அரத்தக் குழல்கள் பழுதடையும். இதனால், உடம்பில் ஏதாவதொரு பகுதியில் மிகுசூட்டுடன் கூடிய வீக்கமேற்படும். இதனாலேற்படும் அழற்சியே தாபிதம் என்று, சா.அக. கூறும்.] பதினைந்து வகை தாபிதம் வருமாறு; 1. மீயதியழற்சி; one in which the process is active. 2. இணைக்குந்தாபிதம்; one promoting the union of cut surfaces.
தாபியாக்கணம்	தாபியாக்கணம் tāpiyākkaṇam, பெ. (n.) காட்டுத்துளசி; wild basil (சா.அக.);.

தாபிலிகை	தாபிலிகை tāpiligai, பெ. (n.) இலைக்கள்ளி; leaf spurge (சா.அக.);.
தாபினிமுத்திரை	தாபினிமுத்திரை tāpiṉimuttirai, பெ. (n.) தாபனமுத்திரை (சங்.அக.); பார்க்க;see tabanamuttirai. [தாபினி + முத்திரை.]
தாம்பணி	தாம்பணி tāmbaṇi, பெ. (n.) மாடுகளை வரிசையாகப் பிணைக்கும் நீண்டகயிறு (இ.வ.);; tether, halter. [தாம்பு + அணி = தாம்பணி. தாம்பு = கயிறு. சூடடிக்கும்போது, மாடுகளை வரிசையாகப் பிணைக்கும் கயிறு; ஏர் உழவின்போது நுகத்தடி நுனிப்பகுதியினை எருதுடன் இணைக்கும் கயிறு.]
தாம்பம்	தாம்பம் tāmbam, பெ. (n.) ஓர் கடல் மீன்; a sea fish (சா.அக.);.
தாம்பரம்	தாம்பரம் tāmbaram, பெ. (n.) தாமிரம் (பதார்த்த. 1170); பார்க்க;see tamiram. [தும்பரம் → தம்பரம் → தாம்பரம்.]
தாம்பன்கோலா	தாம்பன்கோலா tāmbaṉālā, பெ. (n.) ஓர் கோலா மீன் வகை; a kind of fish. [தாம்பன் + கோலா.]
தாம்பாலம்	தாம்பாலம் tāmbālam, பெ. (n.) ஒரு வகைச் சணல்; a kind of hemp (சா.அக.);.
தாம்பாளம்	தாம்பாளம் tāmbāḷam, பெ. (n.) ஒருவகைத் தட்டு; salver of a large size. "தளிகை காளாஞ்சி தாம்பாளம்" (பிரபோத. 11:31);. தெ. தாம்பாலாமு;க. தாம்பால [தாம்பாலம் → தாம்பாளம்.]
தாம்பிகம்	தாம்பிகம் tāmbigam, பெ. (n.) இடம்பம் (இ.வ.);; ostentation.
தாம்பிகன்	தாம்பிகன் tāmbigaṉ, பெ. (n.) மூட மருத்துவன்; quack, empiric (சா.அக.);.

தாம்பிகவைத்தியம்	தாம்பிகவைத்தியம் tāmbigavaittiyam, பெ. (n.) மூடமருத்துவம்; quackery (சா.அக.);.
தாம்பிஞ்சம்	தாம்பிஞ்சம் tāmbiñjam, பெ. (n.) 1. ஆமணக்கு; castor plant. 2. பச்சிலை மரம்; acheen leaf. pogoste monpatchouli alias Origanum indicum (சா.அக.);.
தாம்பியம்	தாம்பியம் tāmbiyam, பெ. (n.) பீச்சுங்குழல்; syringe, piston (சா.அக.);.
தாம்பிரக்களங்கு	தாம்பிரக்களங்கு tāmbirakkaḷaṅgu, பெ. (n.) செம்பு துட்டுக்கு வேளைச்சாறு விட்டு அரைத்து, அரிதாரத்தைப் பூசி, அதையே கவசம் செய்து, வெள்ளீயத் தகட்டைச்சுற்றி சீலைமண் செய்து, புடமிட்டெடுத்த வெண் பொடி; yellow orpiment is ground with the juice of cleome pentaphylla and smeared thickly all over a purified copper coin or plate and then it is covered by tin foils. Then it is scaled with earth smeared cloths, dried and submitted to puttam (heat); a white powder will obtained (சா.அக.);. [தாமிரம் + களங்கு.]
தாம்பிரக்குருசெயநீர்	தாம்பிரக்குருசெயநீர் tāmbirakkuruseyanīr, பெ. (n.) புளியம் புறிணியைச் சாம்பலாக்கி, பிறகு நீரிலிட்டு தெளிவிறுத்து, அதைக் காய்ச்சி உப்பெடுத்து நவச்சாரக் கட்டிக்குக் கவசம் செய்து, புடமிட்ட பற்பத்தை பனியில்வைத்து உண்டான செயநீர்: salt extracted from the ash of tamarind bark is smeared over a limp of salammoniac and calcined. This calcined powder is exposed to dew and a pungent liquid is obtained and this is called tambira-kuru-seyanir (சா.அக.);. [தாம்பிரக்குரு + செயநீர்.]
தாம்பிரகம்	தாம்பிரகம் tāmbiragam, பெ. (n.) செம்பு; copper (சா.அக.);. [தாம்பிரம் → தாம்பிரகம்.]
தாம்பிரகருப்பம்	தாம்பிரகருப்பம் tāmbiragaruppam, பெ. (n.) துரிசு; blue vitriol-copper sulphate (சா.அக.);. [தாம்பிரம் + கருப்பம்.]
தாம்பிரகாரன்	தாம்பிரகாரன் tāmbirakāraṉ, பெ. (n.) செம்பு கொட்டி (யாழ்.அக.);; coppersmith. [தாம்பிரம் + காரன். 'காரன்' உடைமைப் பெயரீறு.]

தாம்பிரகூடம்	தாம்பிரகூடம் tāmbiraāṭam, பெ. (n.) 1. செம்பு மலை; copper mountain, 2. புகையிலை; tobacco – nicotiana tobaccum (சா.அக.);. [தாம்பிரம் + கூடம்.]
தாம்பிரக்கோல்	தாம்பிரக்கோல் tāmbirakāl, பெ. (n.) கண் நோய்களுக்கு மருந்திடச் செம்பால் செய்த, நீள் கம்பி; a long copper rod made by copper to apply medicine for eyes (சா.அக.);. [தாம்பிரம் + கோல்.]
தாம்பிரசங்கம்	தாம்பிரசங்கம் tāmbirasaṅgam, பெ. (n.) இரும்பு; iron (சா.அக.);. [தாம்பிரம் + சங்கம்.]
தாம்பிரசத்துமூலி	தாம்பிரசத்துமூலி tāmbirasattumūli, பெ. (n.) செம்புசத்துமூலி பார்க்க;see sembusattu-muli (சா.அக.);. [தாம்பரம் + சத்து + மூலி.]
தாம்பிரசத்துரு	தாம்பிரசத்துரு tāmbirasatturu, பெ. (n.) சாலாங்க செய்நஞ்சு; a kind of arsenic (சா.அக.);. [தாம்பிரம் + சத்துரு.]
தாம்பிரசபை	தாம்பிரசபை tāmbirasabai, பெ. (n.) [தாம்பிரம் + சபை.]
தாம்பிரசவ்வு	தாம்பிரசவ்வு tāmbirasavvu, பெ. (n.) கருவுருவைக் கவர்ந்துள்ள 7 சவ்வில், 4வது சவ்வு; the fourth of the seven membranes with which an embryo is covered (சா.அக.);. [தாம்பிரம் + சவ்வு.]
தாம்பிரசிந்தூரம்	தாம்பிரசிந்தூரம் tāmbirasindūram, பெ. (n.) செம்பைக் கொண்டு அணியமாக்கப்படும் ஒரு சிவப்புப்பொடி; calcined red oxide of copper (சா.அக.);. இது, செம்பின் களிம்பு நீக்கி, தூய்மை செய்து, பிறகு மருந்து மூலிகைகளைச் சேர்த்துப் புடமிட்டெடுப்பது. இதனால் குட்டம் முதலிய தோல்நோய்கள் அகன்று உடல் பொன்னிறமாகும் என்று சாஅக கூறும். [தாம்பிரம் + சிந்தூரம்.]

தாம்பிரசிலாசத்து	தாம்பிரசிலாசத்து tāmbirasilāsattu, பெ. (n.) நீலநிற செம்புக்கலவை மருந்து; a blue colour copper medicine (சா.அக.);. [தாம்பிரம் + சிலாசத்து.]
தாம்பிரசுத்தி	தாம்பிரசுத்தி tāmbirasutti, பெ. (n.) 1. செம்பின் களிம்பை நீக்குவது; removing the verdigris from copper. 2. புடமிடுவதற்கு முன் மருத்துவ முறைப்படி மருந்து மூலிகைகளைக் கொண்டு செய்யும் தூய்மை; cleaning or purifying copper before calcining it. 3. வேதியியல் முறையில் செம்பினின்று களிம்பை நீக்குவது; removing the Verdigris from copper by alchemical process (சா.அக.);. [தாம்பிரம் + சுத்தி.]
தாம்பிரசூடம்	தாம்பிரசூடம் tāmbiracūṭam, பெ. (n.) 1. சேவல் (யாழ்.அக.);; cock. 2 நடுவிரலுஞ் சுட்டு விரலும் பெருவிரலும், தம்மில் நுனியொத்துக் கூடி வளைந்து, சிறுவிரலும் அணிவிரலும் முடங்கி நிமிரும், இணையா வினைக்கை வகை (சிலப். 3:18, உரை);; [தாம்பிரம் + சூடம்.] [P]
தாம்பிரப்பச்சை	தாம்பிரப்பச்சை tāmbirappaccai, பெ. (n.) செம்பின் பச்சை நிறமான களிம்புள்ள, ஓர் வகைத்தாது; a mineral resembling the verdigris of copper (சா.அக.);. [தாம்பிரம் + பச்சை.]
தாம்பிரபத்திரம்	தாம்பிரபத்திரம் tāmbirabattiram, பெ. (n.) செப்புப்பட்டயம் (யாழ்.அக.);; copper-plate grant. [தாம்பிரம் + பத்திரம்.]
தாம்பிரபற்பம்	தாம்பிரபற்பம் tāmbirabaṟbam, பெ. (n.) தாமிரப்பொடி பார்க்க;see tamira-p-podi (சா.அக.);. [தாம்பிரம் + பற்பம்.]
தாம்பிரபன்னி	தாம்பிரபன்னி tāmbirabaṉṉi, பெ. (n.) தாமிரபருணி (பதார்த்த. 25); பார்க்க;see tamira-paruni. [தாம்பிரம் + பன்னி.]
தாம்பிரபிரியம்	தாம்பிரபிரியம் tāmbirabiriyam, பெ. (n.) செருப்படை; a medicinal prostate plant (சா.அக.);. [தாம்பிரம் + பிரியம்.]

தாம்பிரபுட்பி	தாம்பிரபுட்பி tāmbirabuṭbi, பெ. (n.) 1. மந்தாரை; variegated mountain ebony. 2. கழற்கொடி; bondue creeper Guillandina bonducella alias Caesalpinia bonducella (சா.அக.);. [தாம்பிரம் + புட்பி.]
தாம்பிரம்	தாம்பிரம் tāmbiram, பெ. (n.) செம்பு; copper. தாமிரம் பார்க்க;see tamiram (சா.அக.);. ம. தாம்ர [தும்பரம் + சிவப்பு. துமர் → தமர் = சிவப்பு. தமா → தமரம் → தாமரம் → தாம்பிரம். செங்காவி வண்ணத்தில் உள்ள கலப்பு மாழை.]
தாம்பிரமண்	தாம்பிரமண் tāmbiramaṇ, பெ. (n.) 1. தாமிர மண் பார்க்க;see tamira-man. 2. செம்மண்; red earth. 3. செங்காவி; red ochre (சா.அக..);. [தாம்பிரம் + மண். தாமிரத்தைப் போன்ற செந்நிறமுடையது.]
தாம்பிரமலை	தாம்பிரமலை tāmbiramalai, பெ. (n.) செம்பு மலை; copper – mountain (சா.அக.);. [தாம்பிரம் + மலை.]
தாம்பிரமூலி	தாம்பிரமூலி tāmbiramūli, பெ. (n.) 1. பெருங் காஞ்சொறி; scorpion leaf. 2 செம்பு அடங்கிய மூலிகைகள்; plants containing copper (சா.அக.);. [தாம்பிரம் + மூலி.]
தாம்பிரவண்ணமன்	தாம்பிரவண்ணமன் tāmbiravaṇṇamaṉ, பெ. (n.) செம்புமணல்; sand mixed copper (சா.அக.);. [தாம்பிரவண்ணம் + மன்.]
தாம்பிரவயச்சத்துமூலி	தாம்பிரவயச்சத்துமூலி tāmbiravayaccattumūli, பெ. (n.) 1. சிறுகீரை, அழவணை; Amaranthus campestris. 2. நிலச்சருக்கரை; ipomea digitata Henna. 3. கருந்துளசி; ocimum sanctum (rigrum); (சா.அக.);.
தாம்பிரவருணி	தாம்பிரவருணி tāmbiravaruṇi, பெ. (n.) தாமிரபருணி (இ.வ.); பார்க்க;see tamirra-paruni.

தாம்பிரவல்லி	தாம்பிரவல்லி tāmbiravalli, பெ. (n.) 1. இனிப்புக்கோவை; a kind of sweet caper unidentified. 2. மஞ்சிட்டி; copper creeper. 3. தண்ணீர்விட்டான் கிழங்கு; tuberous root of Asparagus (சா.அக.);. [தாம்பிரம் + வல்லி.]
தாம்பிரவன்னி	தாம்பிரவன்னி tāmbiravaṉṉi, பெ. (n.) தாமிரபருணி1 பார்க்க;see tamira-paruni (செ.அக.);.
தாம்பிரவேதை	தாம்பிரவேதை tāmbiravētai, பெ. (n.) நாகம்; zinc (சா.அக.);. [தாம்பிரம் + வேதை.]
தாம்பிராட்சம்	தாம்பிராட்சம் tāmbirāṭcam, பெ. (n.) குயில்; Indian cuckoo (சா.அக.);.
தாம்பிராட்சன்	தாம்பிராட்சன் tāmbirāṭcaṉ, பெ. (n.) தாம்பிராட்சம் பார்க்க;see tambiratcam. [தாம்பிராட்சம் → தாம்பிராட்சன்.]
தாம்பிரை	தாம்பிரை tāmbirai, பெ. (n.) தாமரை; lotus. "சிவந்தன தாம்பிரைச் செங்கண்" (கம்பரா. வருண. 7);. [தாமரை → தாம்பிரை.]
தாம்பு	தாம்பு1 tāmbu, பெ. (n.) 1. கயிறு (பிங்.);; rope. 2. தாமணிக்கயிறு; rope to tie cattle, tether. "கன்றெல்லாந் தாம்பிற் பிணித்து" (கலித். 111);. 3. ஊஞ்சல் (நன். 411, சங்கரநமச்);; swing. க. தாவு [தடம் → தடம்பு → தாம்பு.] தாம்பு2 tāmbu, பெ. (n.) அணைக்கட்டில் நீர் செல்லுதற்கென விட்ட வழி (நாஞ்.);; vent-way in a dam. [தூம்பு → தாம்பு.]
தாம்புக்கயிறு	தாம்புக்கயிறு tāmbukkayiṟu, பெ. (n.) வடம்; big-rope. [தாம்பு1 + கயிறு.]

தாம்புந்தோண்டியுமா-தல்	தாம்புந்தோண்டியுமா-தல் tāmbundōṇṭiyumātal, 6 செ.கு.வி. (v.i.) இறைக்குங் கயிறும் குடமும் போன்று, மிக ஒற்றுமையாதல் (இ.வ.);; lit., to be like drawing rope and pitcher to be familiar, intimate, hand and glove with. [தாம்பு + உம் + தோண்டியுமா-,]
தாம்புந்தோண்டியுமாயிழு-த்தல்	தாம்புந்தோண்டியுமாயிழு-த்தல் tāmbundōṇṭiyumāyiḻuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) மூச்சுத் திணறுதல் (தஞ்சை);; to struggle to come out, as breath. [தாம்புந்தோண்டியுமாய் + இழு-,]
தாம்புலோவல்லி	தாம்புலோவல்லி tāmbulōvalli, பெ. (n.) மஞ்சாடிமரம் (மலை);; red-wood.
தாம்பூரக்கட்டி	தாம்பூரக்கட்டி tāmbūrakkaṭṭi, பெ. (n.) 1. செம்புக்கட்டி; lump of copper. 2. தாம்பூரச் சிகை பார்க்க;see tempura-c-cigai. [தாம்பூரம் + கட்டி.]
தாம்பூரக்களங்கு	தாம்பூரக்களங்கு tāmbūrakkaḷaṅgu, பெ. (n.) தாம்பிரக்களங்கு பார்க்க;see tambira-k-kalangu (சா.அக.);. செம்புதுட்டுக்கு அரிதாரத்தை வேளைச்சாறு விட்டு, இரண்டுதடவை துட்டுக்குத் தடவி உலர்த்திப் பிறகு, வெள்ளீயத் தகட்டைச் சுற்றிக் கவசம்செய்து, சீலைமண் செய்து, புடமிட்டு எடுத்த களங்கு என்று, சா.அக. கூறும்.
தாம்பூரகி	தாம்பூரகி tāmbūragi, பெ. (n.) வாழை; plantain tree (சா.அக.);.
தாம்பூரச்சிகை	தாம்பூரச்சிகை tāmbūraccigai, பெ. (n.) ஒன்பான் மாழையை வேறுபடச் செய்யும், ஓர் அரிய மூலிகை; an unknown or a rare drug capable of acting chemically on nine metals in gernal (சா.அக.);. [தாம்பூரம் + சிகை.]
தாம்பூரபற்பம்	தாம்பூரபற்பம் tāmbūrabaṟbam, பெ. (n.) தாமிரபற்பம் பார்க்க;see tamira-parbam (சா.அக.);. [தாம்பூரம் + பற்பம்.]
தாம்பூரமல்லி	தாம்பூரமல்லி tāmbūramalli, பெ. (n.) மஞ்சிட்டி; copper creeper – Rubia (சா.அக.);. [தாம்பூரம் + மல்லி.]
தாம்பூரம்	தாம்பூரம் tāmbūram, பெ. (n.) தாமிரம் பார்க்க;see tamiram (சா.அக.);.

தாம்பூரவல்லம்	தாம்பூரவல்லம் tāmbūravallam, பெ. (n.) வாழை (மலை);; plantain tree, musa. [தாம்பூலம் + வல்லம்.]
தாம்பூரி	தாம்பூரி tāmbūri, பெ. (n.) கொடிநாவல்; jammoon-creeper (சா.அக.);.
தாம்பூலக்கமலம்	தாம்பூலக்கமலம் tāmbūlakkamalam, பெ. (n.) தாம்பூலக்கன்னி பார்க்க;see tampula-k-kanni (சா.அக.);. [தாம்பூலம் + கமலம்.]
தாம்பூலக்கன்னி	தாம்பூலக்கன்னி tāmbūlakkaṉṉi, பெ. (n.) வெற்றிலை; betel leaf. [தாம்பூலம் + கன்னி.]
தாம்பூலங்கொடு-த்தல்	தாம்பூலங்கொடு-த்தல் tāmbūlaṅgoḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வெற்றிலை பாக்களித்து வரவேற்பு செய்தல்; to offer betel, as a courtesy. 2. வெற்றிலை பாக்களித்துக் கூட்டங் கலைத்தல்; to give betel, as a signal for the dispersion or dismissal of a company. 3. வேலையினின்றும் நீங்க இசைவு தருதல்; to dispense with one's services. [தாம்பூலம் + கொடு-.]
தாம்பூலசருவணம்	தாம்பூலசருவணம் tāmbūlasaruvaṇam, பெ. (n.) மணவிழா முடிவில் மணமக்கள் முதன் முதலில் தாம்பூலம் போட்டுக் கொள்ளும் நிகழ்வு; finishing ceremony of a marriage, when betel leaf is first chewing the bridegroom and bride. [தாம்பூலம் + சருவணம்.]
தாம்பூலதாரணம்	தாம்பூலதாரணம் tāmbūlatāraṇam, பெ. (n.) வெற்றிலை பாக்குப் போடுகை; chewing betel and areca. "தாம்பூல தாரண மிலாததே வருபூர்ண சந்த்ரனிகர் முககூனியம்" (அறப். சதா. 34);. [தாம்பூலம் + தாரணம்.]
தாம்பூலபலம்	தாம்பூலபலம் tāmbūlabalam, பெ. (n.) 1. பாக்கு; areca nut. 2. வெற்றிலை; betel leaf (சா.அக.);. [தாம்பூலம் + பலம்.]
தாம்பூலம்	தாம்பூலம் tāmbūlam, பெ. (n.) வெற்றிலைப் பாக்கு; betel leaves and a areca nuts. "தக்கிணை தாம்பூலத் தோடளித்து" (சேதுபல. 91);. [தம்பலம் → தாம்பூலம்.]

தாம்பூலம்பிடி-த்தல்	தாம்பூலம்பிடி-த்தல் tāmbūlambiḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தீயஎண்ணத்துடன் கெடுதி செய்யப் பார்த்தல்; to resolve upon covertly doing one an injury or ruining one. 2. தாம்பூலங்கொடு பார்க்க;see tambula-n-kodu. [தாம்பூலம் + பிடி-,]
தாம்பூலம்வைத்தல்	தாம்பூலம்வைத்தல் tāmbūlamvaittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) திருமணத்திற்கும், பிற சிறப்பு நிகழ்ச்சிகளுக்கும், ஒவ்வொருவர் வீட்டிற்கும் சென்று வெற்றிலைபாக்கு வைத்து அழைத்தல்; to invite to a wedding by the distribution of betel. 2. கமுக்கச் செய்திகளை வெளியாக்குதல்; to give publicity to a confidential matter. [தாம்பூலம் + வை-,]
தாம்பூலமாதா	தாம்பூலமாதா tāmbūlamātā, பெ. (n.) தாம்பூலக்கன்னி பார்க்க;see tambula-k-kanni (சா.அக.);.
தாம்பூலமாற்று-தல்	தாம்பூலமாற்று-தல் dāmbūlamāṟṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) திருமணம் உறுதி செய்தல்; to settle a marriage proposal by exchanging betel-nuts. [தாம்பூலம் + மாற்று-,]
தாம்பூலவதனி	தாம்பூலவதனி dāmbūlavadaṉi, பெ. (n.) 1. பாக்கு; areca nut. 2. சுண்ணாம்பு; slaked lime (சா.அக.);.
தாம்பூலவல்லி	தாம்பூலவல்லி tāmbūlavalli, பெ. (n.) வெற்றிலைக்கொடி (சூடா.);; betel pepper. [தாம்பூலம் + வல்லி.]
தாம்பூலவல்லிகா	தாம்பூலவல்லிகா tāmbūlavallikā, பெ. (n.) கருங்கொடி; black creeper (சா.அக.);.
தாம்பூலவாககன்	தாம்பூலவாககன் tāmbūlavāgagaṉ, பெ. (n.) அடைப்பைக்காரன்; வெற்றிலை பாக்கு மடித்துக் கொடுக்கும் பணியாள் (யாழ்.அக.);; valet employed to give betel and areca for chewing. [தாம்பூலம் + வாககன்.]
தாம்பூலி	தாம்பூலி tāmbūli, பெ. (n.) 1. தாம்பூல வல்லி பார்க்க;see tambula-valli. 2. கொடித்துத்தி; mallow creeper.
தாம்பூலிக்கொடி	தாம்பூலிக்கொடி tāmbūlikkoḍi, பெ. (n.) வெற்றிலைக்கொடி; betel vine (சா.அக.);. [தாம்பூலி + கொடி.]

தாம்பூலிகன்	தாம்பூலிகன் tāmbūligaṉ, பெ. (n.) வெற்றிலை வணிகன் (யாழ்.அக.);; betel dealer. [தாம்பூலி + அன் → தாம்பூலிகன்.]
தாம்பூலோவல்லி	தாம்பூலோவல்லி tāmbūlōvalli, பெ. (n.) மஞ்சாடி, ஆனைக் குன்றிமணி; adananthera pavonina (சா.அக.);.
தாம்போகி	தாம்போகி tāmbōki, பெ. (n.) 1. ஆற்றின் குறுக்கணையில் தடையின்றி நீர் ஒடுவதற்கு உள்ள பகுதி; open vent in a masonry dam across a stream or river. 2. ஏரியில் மிகைநீர் செல்லும் கலிங்கல்; surplus water of a lake. 3. மழைநீர் வழிந்து செல்லும் வகையில் ஒடையின் குறுக்காகச் செல்லும் சாலையின் கட்டுமானப் பகுதி; cause way in a road at the stream portion. [தாம்பு + போகு → தாம்போகி.]
தாமக்கிரந்தி	தாமக்கிரந்தி tāmakkirandi, பெ. (n.) கரந்துரைதற் காலத்தில் நகுலன் வைத்துக் கொண்ட பெயர்; name assumed by Nagulan when he lived in cognito. "கிளைபடுபுரவி புரந்திடுந் தாமக்கிரந்தியாம் பெயர்புனை நகுலற்கு" (பாரத. நாடுக. 26);.
தாமசி	தாமசி tāmasi, பெ. (n.) நோயுண்டாக்கும் பேய்; a damon causing diseases (சா.அக.);.
தாமணி	தாமணி1 tāmaṇi, பெ. (n.) 1. மாடுகளைக் கட்ட உதவும் கவையுள்ள தாம்புக்கயிறு; long line of rope with halters attached for fastening cattle. 2. மாடு, கன்றுகளின் கழுத்திற் கட்டியிருக்கும் தும்பு; headstall of a halter. "கன்றுகளைக் கட்டின தாமணியை யுடைய நெடிய தாம்புகள்" (பெரும்பாண். 244 உரை);. 3. கயிறு (சூடா);; rope, string. 4. கப்பற்பாயின் பின்பக்கத்துக் கயிறு; sheet in boat tackle. [தாம்பு + அணி → தாம்பணி → தாமணி.] தாமணி2 tāmaṇi, பெ. (n.) வலம்புரிக்காய்; trusted horn (சா.அக.);.
தாமணிப்பிணையல்	தாமணிப்பிணையல் tāmaṇippiṇaiyal, பெ. (n.) சூட்டடிக் கதிர்களைக் கடாவிட்டுழக்குவதற்கு 5 அல்லது 7 மாடுகளை, ஒரு கயிற்றில் இணைக்கும் பிணைப்பு (இ.வ.);; yoking of five or seven bulls in a long rope for threshing corn. [தாமணி + பிணையல்.]
தாமத்தர்	தாமத்தர் tāmattar, பெ. (n.) திருக்குறளின் உரையாசிரியர்களுள் ஒருவர்; a commentator of Thirukkural. "தருமர் மணக்குடவர் தாமத்தர்" (தொண்டை. சத. 40, மேற்கோள்);.

தாமதப்பல்லி	தாமதப்பல்லி dāmadappalli, பெ. (n.) தொட்டகாரியம் விரையில் முடியாது என்பதைக் குறிக்கும் பல்லிச்சொல் (வின்.);; chirping of lizard believed to indicate delay, obstruction or misfortune. [தாமதம் + பல்லி.]
தாமநிதி	தாமநிதி dāmanidi, பெ. (n.) கதிரவன் (யாழ்.அக.);; sun as the treasure of light.
தாமநூல்	தாமநூல் tāmanūl, பெ. (n.) ஆயுள்வேதம்; medical sciences. "தாம நூலொரு மருத்துவன் றருதிர்" (உபதேசகா. சிவத்துரோ. 330);,.
தாமப்பல்கண்ணனார்	தாமப்பல்கண்ணனார் tāmappalkaṇṇaṉār, பெ. (n.) கழகக் காலப் புலவர்; Sangam poet. (இவர் புறநா. 43வது பாடல் பாடியுள்ளார்);.
தாமம்	தாமம்1 tāmam, பெ. (n.) 1. கயிறு (பிங்.);; rope, cord, string. 2. தாமணி; line to tie cattle. 3. பூமாலை (பிங்.);; wreath, flower garland, chaplet, especially worn on shoulders; "வண்டிமிருந் தாம வரைமார்ப" (பு.வெ. 12, இருபாற். 3);. 4. வடம் (பிங்.);; necklace of beads, string, as of pearls. "முத்துத் தாம முறையொடு நாற்றுமின்" (மணிமே. 1:49);. 5. பெண்களின் இடுப்பில் பூணும் அணி; 16 அல்லது 18 கோர்வையுள்ளது (வின்.);; woman's waist ornament of 16 or 18 strings of beads. 6. ஒழுங்கு; row, line; "தடமலர்த் தாம மாலை" (சீவக. 1358);. 7. பூ (பிங்.);; flower. 8. முடியின் ஐந்து உறுப்புகளுள் ஒன்று (திவா.);; an ornamental part of a crown, one of the five mudi-y-uruppu. 9. கொன்றை (பிங்.);; senna. [தமம் → தாமம்.] தாமம்2 tāmam, பெ. (n.) (சூடா)
தாமரக்குப்பம்	தாமரக்குப்பம் tāmarakkuppam, பெ. (n.) தாமரைக்குப்பம் பார்க்க;see tamarai-k-kuppam. [தாமரை → தாமரம் + குப்பம்.]
தாமரங்காய்	தாமரங்காய் tāmaraṅgāy, பெ. (n.) ஈரல் குலை; the liver, as resembling the pericarp of lotus. [தாமரை + காய். தாமரையின் காயைப் போன்றது.]

தாமரங்கோட்டை	தாமரங்கோட்டை tāmaraṅāṭṭai, பெ. (n.) தஞ்சை மாவட்டத்தில் பட்டுக்கோட்டை வட்டத்திலுள்ள ஓர் ஊர்; a village in Pattukottai taluk in Tanjore Dt. கோட்டை என்ற சொல், ஈறாக வரும் ஊர்கள் தஞ்சை மாவட்டத்தில் 40 இருக்கின்றன. உண்மையிலேயே கோட்டை இருந்த ஊரும் இருந்துள்ளது. கோட்டை இல்லாமலேயே இப்படியும் வழங்கப்பெறுகிறது. [தாமரை + கோட்டை.]
தாமரசம்	தாமரசம் tāmarasam, பெ. (n.) 1. செந்தாமரை (மலை.);; red lotus. 2. பொன் (யாழ்.அக.);; gold. 3. செம்பு (யாழ்.அக.);; copper.
தாமரப்பாக்கம்	தாமரப்பாக்கம் tāmarappākkam, பெ. (n.) செங்கை மாவட்டத்திலுள்ள ஓர் ஊர்; a village in Chengalput district. பாக்கம் என்ற பொதுக்கூறு அடிப்படையில், பல ஊர்கள் இருக்கின்றன. இவை செடி, கொடியின் அடிப்படையிலேயே வழங்கப்படுகிறது. [தாமரை + பக்கம் → தாமரைப்பாக்கம்.]
தாமரம்	தாமரம் tāmaram, பெ. (n.) 1. நீர்; water. 2. நெய்; ghee. [தரு → தா → தாமரம்.]
தாமருபுட்பி	தாமருபுட்பி tāmarubuṭbi, பெ. (n.) பாதிரி; trumpet flower tree (சா.அக.);.

தாமரை	தாமரை tāmarai, பெ. (n.) 1. கொடிவகை; lotus. "தாமரைக் கண்ணான் உலகு" (குறள். 1103);. 2. தாமரை மலரின் இதழ்களை ஒப்ப நிறுத்தப்பட்ட காலாட்படை அமைப்பு; array of an army arranged in the form of a lotus flower. 4. ஒரு பேரெண் (தொல். எழுத்து. 393, உரை);. கோடி கோடி; a large number. (1,00,00,00,00,00,00,00,000);. 5. புலி (அக.நி.);; tiger. 6. எச்சிற்றழும்பு (இ.வ.);; ring-worm. ம. தாமா; க. தாமரை, தாவரை; தெ. தாமர, தம்மி; து. தாமரெ, தாவரெ; குட. தாவுரை, தாவரெ; குவி. தம்பரி;பர். தாமர் மறுவ. திருமாலுந்தி, எல்லி, மரை, முளரி, முண்டகம், தண்டுத்துளைத்தாசி [தும் = செம், தும் → தும்பு → துப்பு = சிவப்பு, பவழம், அரக்கு. தும்பு → தும்பரம் = சிவப்பு, சிவப்பான அத்திப்பழம். தும் → (துமர்); → துவர் = சிவப்பு, பவழம், காவி, துவரை, துவர்ப்பு (காசுக்கட்டி);. துவர்த்தல் = சிவத்தல், துவர்ப்புச் சுவையாதல். துவர் → துவரை = செம்பயறு, செப்புக்கோட்டை நகர். துவர் → துகிர் = பவழம். துமர் → தமர் → தாமரம் = செம்பு. தாமரம் தாமரை (வ.வ.8); ஒருகா. துமர் → தமர் → தமரை → தாமரை.] தாமரை நீரில் விளையும். இதன் இலைக் காம்பை விட பூவின் காம்பு நீளமும் சதைப் பற்றுமிக்கது. தாமரையின் அடிப்பாகம் மிகுதியான இழைகளுடன் கூடியது. கொட்டைக்குள் ஒன்று அல்லது இரண்டு விதைகள் அமைந்திருக்கும். தாமரைப்பூ பெரிதாகவும், சிவப்பு, நீலம், வெள்ளை வண்ணத்தில் காணப்படும் ஆண்டுதோறும் தாமரைப்பூ பூக்கும். அகலமான தாமரை யிலை, உணவு உண்பதற்குப் பயன்படும். தாமரை மலரில் வெண்மையை விடச் சிவப்புப்பூ மணத்துடன் திகழும் தாமரை விதைகள் பட்டாணியைவிட இருமடங்கு பருமனாயும், கடினமாயு மிருக்கும் தாமரைத் தண்டு, பூக்காம்பு முதலானவை [illegible] மேற்பகுதியில் காணப்படும்
தாமரைக்கண்ணன்	தாமரைக்கண்ணன் tāmaraikkaṇṇaṉ, பெ. (n.) தாமரைக்கண்ணான் பார்க்க;see tamarai-k-kannan. "தாமரைக்கண்ண னென் னெஞ்சி னூடே" (திவ். திருவாய். 7, 3:1);. ம. தாமரக்கண்ணன் [தாமரை = கண்ணன்.]
தாமரைக்கண்ணான்	தாமரைக்கண்ணான் tāmaraikkaṇṇāṉ, பெ. (n.) தாமரை போன்ற கண்களை உடையவன், திருமால்; Thirumal as lotus eyed. "தாமரைக் கண்ணா னுலகு" (குறள். 1103);. க. தாவரெ கண்ண [தாமரை + கண்ணான்.]
தாமரைக்கண்ணி	தாமரைக்கண்ணி tāmaraikkaṇṇi, பெ. (n.) அவுரி; indigo plant (சா.அக.);.
தாமரைக்கல்	தாமரைக்கல் tāmaraikkal, பெ. (n.) கடலடியிற் கிடைக்கும் தாமரைப் பூ வடிவுடைய கல். இது எளிதில் உடையுந் தன்மையுள்ளது (நெல்லை);; a kind of stone in sea. [தாமரை + கல்.]

தாமரைக்காடை	தாமரைக்காடை tāmaraikkāṭai, பெ. (n.) ஒரு மருந்துப் பொருள்; a medicinal drug (சா.அக.);. [தாமரை = காடை.]
தாமரைக்காய்	தாமரைக்காய் tāmaraikkāy, பெ. (n.) 1. தாமரையின் கொட்டை; pericarp of the lotus. மறுவ. தாமரங்காய் [தாமரை + காய்.]
தாமரைக்கிழங்கு	தாமரைக்கிழங்கு tāmaraikkiḻṅgu, பெ. (n.) தாமரையின் கிழங்கு; balbous root of lotus (சா.அக.);. ம. தாமரக்கிழங்ஙு [தாமரை + கிழங்கு.] இதனை உண்பதால், கண்ணுக்கு ஒளியும், குளிர்ச்சியும் கிடைக்கும் அன்றியும், தவளைச் சொறி, வயிற்றுக்கடுப்பு அகலும்,
தாமரைக்குப்பம்	தாமரைக்குப்பம் tāmaraikkuppam, பெ. (n.) செங்கல்பட்டு மாவட்டத்திலுள்ள ஓர் ஊர்; a village in Chengalput District. [தாமரை + கும்பல் → குப்பல் → குப்பம்.]
தாமரைக்கொட்டை	தாமரைக்கொட்டை1 tāmaraikkoṭṭai, பெ. (n.) மகளிர் தலையணி வகை (இ.வ.);; a head ornament worn by women. [தாமரை + கொட்டை.] தலையணி தாமரைக் கொட்டை வடிவானது. தாமரைக்கொட்டை2 tāmaraikkoṭṭai, பெ. (n.) தாமரை விதைகளடங்கிய கொட்டை; nut of the lotus containing seeds (சா.அக.);. [தாமரை = கொட்டை.]
தாமரைச்சத்துரு	தாமரைச்சத்துரு tāmaraiccatturu, பெ. (n.) பிறவி வைப்புநஞ்சு (மூ.அக.);; a mineral poison. [தாமரை + சத்துரு.]
தாமரைச்சிறகி	தாமரைச்சிறகி tāmaraicciṟagi, பெ. (n.) நீர்வாழ் பறவை (வின்.);; a kind of teal in fresh water lotus-tanks. [தாமரை + சிறகி.]

தாமரைச்சுருள்	தாமரைச்சுருள் tāmaraiccuruḷ, பெ. (n.) தாமரை வளையம் பார்க்க;see tamarai valaiyam (சா.அக.);. [தாமரை + சுருள்.]
தாமரைச்செயல் பொற்பூ	தாமரைச்செயல்பொற்பூ tāmaraicceyalpoṟpū, பெ. (n.) தாமரை மலரின் வடிவமாகப் பொன்னல் செய்யப்பட்ட பூ; a kind of gold ornament like lotus flower. "ஸ்ரீ ராஜராஜ தேவர் ஸ்ரீ ராஜராஜீஸ்வரம் உடையார்க்குக் குடுத்த தாமரைச் செயல் பொற்பூ ஒன்று". [தாமரை + செயல் + பொற்பூ = இது பொன்னணிகளுள் ஒன்று.]
தாமரைச்செல்வி	தாமரைச்செல்வி tāmaraiccelvi, பெ. (n.) திருமகள்; Thirumagal (Lakşhmi);. [தாமரை + செல்வி = தாமரையில் உறைபவள்.]
தாமரைச்சேயவள்	தாமரைச்சேயவள் tāmaraiccēyavaḷ, பெ. (n.) தாமரைச்செல்வி பார்க்க;see tamarai-c-celvi. [தாமரை + சேயவள்.]
தாமரைத்தண்டு	தாமரைத்தண்டு tāmaraittaṇṭu, பெ. (n.) தாமரைப்பூவின் அடிப்பாகம்; the stem or stalk of lotus (சா.அக.);. [தாமரை + தண்டு.] இதன் சாறு இதய நோய்களைப் போக்கும் என்று, சாஅக கூறும்.
தாமரைத்தாது	தாமரைத்தாது tāmaraittātu, பெ. (n.) தாமரையின் பூந்தாது; pollen of the lotus flower (சா.அக.);. [தாமரை + தாது.]
தாமரைநண்பன்	தாமரைநண்பன் tāmarainaṇpaṉ, பெ. (n.) கதிரவன் (வின்.);; sun, as the friend of lotus. [தாமரை + நண்பன்.] கதிரவன் வரும் காலைவேளையில் தாமரைப் பூ மலர்வதால், இப் பெயர் பெற்றது.
தாமரைநாதன்	தாமரைநாதன் tāmarainātaṉ, பெ. (n.) கதிரவன் (சிவப்பிர.வெங்கையுலா. 40);; Sun, as the lord of lotus. [தாமரை + நாதன்.] கதிரவன் தோன்றியதும் மலர்வதால், தாமரையின் தலைவன் எனப்படுகிறது.

தாமரைநாயகன்	தாமரைநாயகன் tāmarainăyagaṉ, பெ. (n.) தாமரைநாதன் பார்க்க;see tamarai-nadan. "சகட சக்கரத் தாமரை நாயகன்" (கந்தபு. காப்பு. 1);. [தாமரை + நாயகன்.]
தாமரைநாளம்	தாமரைநாளம் tāmarainăḷam, பெ. (n.) தாமரைத்தண்டு; stem of the lotus (சா.அக.);. [தாமரை = நாளம்.]
தாமரைநூல்	தாமரைநூல் tāmarainūl, பெ. (n.) தாமரைத் தண்டின் நூல்; lotus fibre. ம. தாமரநூல்;க. தாவரெநூல் [தாமரை + நூல்.]
தாமரைநோய்	தாமரைநோய் tāmarainōy, பெ. (n.) உடம்பின் மேல்படரும் செம்படைகள்; a kind of ringworm marked by red patches (சா.அக.);. [தாமரை + நோய் = இதனால் உடம்பு தளரும்.]
தாமரைப்பருப்பு	தாமரைப்பருப்பு tāmaraipparuppu, பெ. (n.) தாமரைவித்தின் பருப்பு; the inner kernel of shelled seeds of lotus (சா.அக.);. மறுவ. தாமரைக் கொட்டை [தாமரை + பருப்பு.]
தாமரைப்பாசினி	தாமரைப்பாசினி tāmaraippāciṉi, பெ. (n.) அரிதாரம் (சங்.அக.);; yellow orpiment. [தாமரை + பாசினி.]
தாமரைப்பீடிகை	தாமரைப்பீடிகை tāmaraippīṭigai, பெ. (n.) புத்தரது திருவடிப்பீடம்; a raised stone-slab with lotus-petals carved on the sides and Buddha's feet on the top. "சுடரொளி விரிந்த தாமரைப் பீடிகை" (மணிமே. 3:60);. [தாமரை + பீடிகை.]
தாமரைப்புலம்	தாமரைப்புலம் tāmaraippulam, பெ. (n.) தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள ஓர் ஊர்; a village in Tanjore Dt. [தாமரை + புலம்.] பயிரிகளின் பெயரில் ஊர் அமைதல், காணப்படுகிறது. தாமரை அதிகம் உடையதானால், இப் பெயர் பெற்றது.

தாமரைப்பூ	தாமரைப்பூ tāmaraippū, பெ. (n.) 1. தாமரைத் தண்டில் பூத்த இளஞ்சிவப்பு வண்ண இதழ்கள் கொண்ட மலர்; lotus flower. 2. தண்ணீரைக் குறிப்பதற்காகப் பயன்படும் மலர்; flower to represent water. (சி.சி. 2, 68, மறைஞா.);. 3. வெண்டாமரை; white lotus. 4. அல்லித்தாமரை; red indian water lily. ம. தாமரப்பூ;க. தாவரெபூ [தாமரை + பூ.] [P]
தாமரைப்பூந்தேன்	தாமரைப்பூந்தேன் tāmaraippūndēṉ, பெ. (n.) தாமரைப் பூவிலுள்ள தேன்; honey from the lotus flower (சா.அக.);. [தாமரைப்பூ + தேன் → தாமரைப் பூந்தேன், கண்ணிலேற்படும் நோய்கட்கு, கைகண்ட மருந்து என்று சா.அக. கூறும்.]
தாமரைப்பொகுட்டு	தாமரைப்பொகுட்டு tāmaraippoguṭṭu, பெ. (n.) தாமரைப் பூவினுள்ளிருக்குங் கொட்டை; the pericarpium or seed vessel. [தாமரை + பொகுட்டு.]
தாமரைமணி	தாமரைமணி tāmaraimaṇi, பெ. (n.) 1. தாமரை விதை (மலை);; lotus-seed. 2. தாமரை மணியாலாகிய மாலை; a rosary of lotus seeds. "துளசி தாமரைமணி தோண்மேல்" (பிபோத. 11:11);. [தாமரை + மணி.]
தாமரைமுகை	தாமரைமுகை tāmaraimugai, பெ. (n.) 1. மலராத தாமரைமொட்டு; lotus-bud. 2. கொடிஞ்சி; an ornamental stall in the form of a lotus-bud. "தேரில் வளைந்த தாமரை முகையினைக் கையாலே பிடித்து" (கலித். 85, உரை);. மறுவ. தாமரைமொட்டு [தாமரை + முகை.]
தாமரைமுள்	தாமரைமுள் tāmaraimuḷ, பெ. (n.) 1. தாமரைக் கொடியில் உள்ள கருக்கு; thorns in the lotus stalk. 2. நாய் முள்ளைப் போன்ற ஒரு வகைத் தோல்நோய்; a kind of skin disease attended with eruptions (சா.அக.);. [தாமரை + முள்.]
தாமரைமொட்டு	தாமரைமொட்டு tāmaraimoṭṭu, பெ. (n.) 1. தாமரை மலருவதற்கு முன்னுள்ள நிலை; lotus-bud. 2. நெஞ்சாங்குலை (இதயம்);; heart. "தாமரை மொட்டென்னு முள்ளிகறுத்துக் கொண் டுண்ணிரே" (கலிங். 566, புதுப்.);. 3. மாலியர்களின் நெற்றிக்குறியுள் ஒரு வகை; one caste mark on the forehead of Vaisnavites. [தாமரை + மொட்டு.]

www.valluvarvallalarvattam.com 18776 of 19068.

தாமரையாசனன்	தாமரையாசனன் tāmaraiyācaṉaṉ, பெ. (n.) தாமரை மலரில் அமர்ந்துள்ளதாகக் கருதப்படும் படைப்புக் கடவுள் (யாழ்.அக.);; Brahman, as seated on lotus (செ.அக.);. [தாமரை + ஆசனன்.]
தாமரையாசனி	தாமரையாசனி tāmaraiyācaṉi, பெ. (n.) அரிதாரம் (யாழ்.அக.);; yellow orpiment. [தாமரை + ஆசினி.]
தாமரையால்	தாமரையால் tāmaraiyāl, பெ. (n.) அரிதாரம் (வின்.);; yellow sulphide of arsenic.
தாமரையாள்	தாமரையாள் tāmaraiyāḷ, பெ. (n.) 1. அலைமகள் (இலக்குமி);; Laksmi, as seated on lotus. "தாமரையாள் கேள்வன் ஒருவனையே நோக்கு முணர்வு" (திவ். இயற்.முதற். 67);. 2. கொங்கு நாட்டுப்புறக் காவியமான பொன்னர் சங்கர் கதையில் பொன்னர் சங்கரின் தாயார்; mother of Ponnar Sankar, the heroes of the ballad of Kongu country. 2. .ஒர் மஞ்சள் செய்நஞ்சு; yellow sulphide of arsentic (சா.அக.);. [தாமரை + ஆள்.]
தாமரையான்	தாமரையான் tāmaraiyāṉ, பெ. (n.) நான்முகன்; a God nanmugan. [தாமரை + ஆன்.]
தாமரையிலை	தாமரையிலை tāmaraiyilai, பெ. (n.) ஒருசார் மாலியர் அணியும் தாமரையிலை போன்ற நெற்றிக்குறி; a Vaisnava cast-mark, as resembling a lotus leaf. [தாமரை + இலை.]
தாமரையிலைக் கோழி	தாமரையிலைக்கோழி tāmaraiyilaikāḻi, பெ. (n.) இலைக்கோழி வகைகளுள் ஒன்று; bronze – winged jacana. [தாமரை + இலை + கோழி. பெரும்பாலும் தாமரையிலை மேல் இருப்பது.] [P]
தாமரைவளையம்	தாமரைவளையம் tāmaraivaḷaiyam, பெ. (n.) தாமரைத்தண்டு; lotus stalk. "வார்செய் தண்டாமரை வளையம்" (சீவக. 1671);. ம. தாமரவாசிணி. க. தாவரெமனையள் [தாமரை + வளையம்.]

தாமரைவற்றல்	தாமரைவற்றல் tāmaraivaṟṟal, பெ. (n.) வற்றலாகச் செய்த தாமரைக்கிழங்கு; dried root of the lotus used for food. [தாமரை + வற்றல்.]
தாமரைவாசி	தாமரைவாசி1 tāmaraivāci, பெ. (n.) தாமரையாள்-1 (யாழ்.அக.); பார்க்க;see tamariyal-1. [தாமரை + வாசி.] தாமரைவாசி2 tāmaraivāci, பெ. (n.) மனோசிலை; red arsenic sulphuretted arsenic (சா.அக.);. [தாமரை + வாசி.]
தாமரைவாசினி	தாமரைவாசினி tāmaraivāciṉi, பெ. (n.) தாமரைவாசி பார்க்க;see tamarai-vasi (சா.அக.);. [தாமரை + வாசினி.]
தாமரைவிதை	தாமரைவிதை dāmaraividai, பெ. (n.) தாமரையின் விதை; seed of lotus (சா.அக.);. [தாமரை + விதை.] [இதனால் வெண்ணீர் (விந்து); அதிகரிக்கும்.]
தாமலகம்	தாமலகம் tāmalagam, பெ. (n.) 1. கீழ்க்காய் நெல்லி; Indian annual phyllanthus. 2. பனங்குருத்து; the head of palmyra palm. 3. கொடி நெல்லி; creeper embelica. [தாமர் → தாமல் + அகம்.]
தாமலகி	தாமலகி tāmalagi, பெ. (n.) தாமலகம் பார்க்க;see tamalagam (சா.அக.);. [தாமலகம் → தாமலகி.]
தாமலகிதளம்	தாமலகிதளம் dāmalagidaḷam, பெ. (n.) தாளிபத்திரி பார்க்க (மூ.அ.);;see talipattiri. [தாமல் + அகி + தளம்.]
தாமலபத்திரி	தாமலபத்திரி tāmalabattiri, பெ. (n.) தமாலபத்திரி பார்க்க;see tamala-pattiri (சா.அக.);. [தாமலம் = பத்திரி.]

தாமலம்	தாமலம் tāmalam, பெ. (n.) இலை; leaf (சா.அக.);. [தாமல் + அம்.]
தாமலைக்காய்	தாமலைக்காய் tāmalaikkāy, பெ. (n.) நெல்லிக்காய்; Indian gooseberry – Emblica officinalis (சா.அக.);. [தாமலை + காய்.]
தாமளை	தாமளை1 tāmaḷai, பெ. (n.) புன்னைவகை; mast-wood. [தாமலை → தாமளை.]
தாமன்	தாமன்1 tāmaṉ, பெ. (n.) கதிரவன்; sun. "தாமன் மேல்வரவர" (பாரத. முதற்போர். 42);. [தாம் + அன் → தாமன்.] தாமன்2 tāmaṉ, பெ. (n.) சாரைப்பாம்பு; snake (சா.அக.);.
தாமனி	தாமனி1 tāmaṉi, பெ. (n.) மாடுகளைக் கட்டப் பயன்படும் கலையுள்ள தாம்புக்கயிறு; long line of rope with halters attached for fastening cattle. [தாமணி → தாமணி.] தாமனி2 tāmaṉi, பெ. (n.) நரம்பு; nerve, vein (சா.அக.);. [தமனி → தாமணி.]
தாமாங்கயிறு	தாமாங்கயிறு tāmāṅgayiṟu, பெ. (n.) தோணிப்பாயின் பின் பக்கத்துக் கீழ்ப்பகுதிக் கயிறு; lower back rope of a thoney. [தாமான் + கயிறு.] மரக்கலத்தின் வேகத்தைக் கூட்டவும், குறைத்து மெதுவாய்ச் செலுத்தவும், பயன்படும் கயிறு.
தாமாசாகி	தாமாசாகி tāmācāki, பெ. (n.) 1. கடனிறுக்க வழியற்றவனுடைய சொத்துகளைக் கடன் காரருக்குச் சமமாகப் பகிர்கை; the equitable division of the effects of an insolvent amongst his creditors. 2. ஊர் வேலைக்காக விடப்பட்ட குமுகாய நிலங்களை யெடுத்துக் கொண்டு அரசு கொடுக்கும் திங்கட்கூலி; a money allowance paid to monigars and karmams in lieu of service inams resumed. [தாம் + சாகி – தாமசாகி. தாமாகத் தரவியலாதவனிடம் உள்ள சொத்துக்களைச் சமமாகப் பகிர்கை.]

தாமாசெங்கமலம்	தாமாசெங்கமலம் tāmāceṅgamalam, பெ. (n.) செங்கழுநீர்; red Indian water lily. [தாமா + செங்கமலம்.]
தாமாம்	தாமாம் tāmām, பெ. (n.) 1. தாமிரம்; copper. 2. நெய்; ghee. 3. தாமரை; lotus flower. 4. கார்முகில் செய்நஞ்சு; a kind of prepared arsenic (சா.அக.);. [தாமம் + தாமாம்.]
தாமாவிருவர்	தாமாவிருவர் tāmāviruvar, பெ. (n.) பரித்தேவர்கள்; asvins, the twin gods, as born of a mare. "தாமா விருவருந் தருமனு மடங்கலும்" (பரிபா. 3,8); (செ.அக.);. [தாவு + மா + இருவர்.]
தாமான்பாள்	தாமான்பாள் tāmāṉpāḷ, பெ. (n.) கப்பற் கயிறு; ship rope, sheet (naut);.
தாமான்புறம்	தாமான்புறம் tāmāṉpuṟam, பெ. (n.) மரக்கலத்தின் வலது பக்கம்; the right side of a thoney (முகவை. மீனவ.);. [தாமான் + புறம்.]
தாமானிலேவா-தல்	தாமானிலேவா-தல் tāmāṉilēvātal, 6 செ.கு.வி. (v.i.) காற்றுப்போக்கிற் கப்பலோட்டுதல்; to let a vessel drive before the wind. [தாமானில் = ஏவு + ஆ-,]
தாமி	தாமி tāmi, பெ. (n.) மஞ்சள்; turmeric (செ.அக.);. [தாம் + இ → தாமி.]
தாமிகி	தாமிகி tāmigi, பெ. (n.) கொடிநாரத்தை; a kind of orange (சா.அக,);. [தாமி → தாமிகி.]
தாமிச்சிரம்	தாமிச்சிரம் tāmicciram, பெ. (n.) 1. பேரிருள்; profound, darkness (இலக். அக.);; 2. நிரைய வகை; a hell. 3. பொய்த்தோற்றம் (இலிங்க.4. படை.1);; illusion. [தாம் + இச்சு + இரம் → தாமிச்சிரம்.]

தாமிஞ்சம்	தாமிஞ்சம் tāmiñjam, பெ. (n.) ஆமணக்கு; castor plant (சா.அக.);.
தாமிரக்களிம்பு	தாமிரக்களிம்பு tāmirakkaḷimbu, பெ. (n.) செங்கல்பச்சை; verdigris of copper (சா.அக);. [தாமிரம் + களிம்பு.]
தாமிரகண்டகம்	தாமிரகண்டகம் tāmiragaṇṭagam, பெ. (n.) சிவப்புமுள்; red thorn (சா.அக.);.
தாமிரகம்	தாமிரகம்1 tāmiragam, பெ. (n.) 1. செஞ்சந்தனம்; red sandal. 2. ஆனைக்குன்றி; a big variety of Crab's eye (சா.அக.);. [தாமிரம் + அகம்.] தாமிரகம்2 tāmiragam, பெ. (n.) குன்றி; red jeweller's bead - Abrus precatorus (சா.அக.);. [தாமிரம் + அகம்.]
தாமிரகருணி	தாமிரகருணி tāmiragaruṇi, பெ. (n.) மேற்றிசைப் பெண் யானை; female elephant of the west (செ.அக.);.
தாமிரகிருமி	தாமிரகிருமி tāmiragirumi, பெ. (n.) இந்திர கோபப்பூச்சி; lady's fly-searlet moth (சா.அக.);. ம. தாம்ரக்ருமி [தாமிரம் + கிருமி.]
தாமிரகூடம்	தாமிரகூடம் tāmiraāṭam, பெ. (n.) ஒரு வகைப் புகையிலை; a kind of tobacco (சா.அக.);. ம. தாம்ரகூடம் [தாமிரம் + கூடம்.]
தாமிரச்சிகை	தாமிரச்சிகை tāmiraccigai, பெ. (n.) தாம்பூரப்பூச்சிகை பார்க்க;see tambura-c-cigai (சா.அக.);. [தாமிரம் + சிகை.]

தாமிரச்சுண்ணம்	தாமிரச்சுண்ணம் tāmiraccuṇṇam, பெ. (n.) தாமிரசிந்தூரம் பார்க்க;see tamira-sinduram (செ.அக.);. [தாமிரம் + சுண்ணம்.]
தாமிரசபை	தாமிரசபை tāmirasabai, பெ. (n.) சிவபெருமானின் ஐவகை அம்பலங்களுள் ஒன்றானதும் செப்பேடு வேயப்பட்டதுமான தாமிர சபை; copper roofed hall, one of the five Ambal's of Lord Sivan. [தாமிரம் + சபை த. அவை → Skt. சபை.]
தாமிரசாசனம்	தாமிரசாசனம் tāmiracācaṉam, பெ. (n.) தாமிரப்பட்டயம் பார்க்க;see tamira-p-pattayam (செ.அக.);. [தாமிரம் + சாசனம்.]
தாமிரசிகி	தாமிரசிகி1 tāmirasigi, பெ. (n.) கோழி; fowl (சா.அக.);. தாமிரசிகி2 tāmirasigi, பெ. (n.) செந்நிறக் கொண்டையுள்ள சேவல்; cock, as having red crest (செ.அக.);.
தாமிரசிந்தூரம்	தாமிரசிந்தூரம் tāmirasindūram, பெ. (n.) செம்பைக் கொண்டு செய்த சிந்தூரம் (யாழ்.அக.);; calcinated red powder of copper. [தாமிரம் + சிந்தூரம்.]
தாமிரசூடன்	தாமிரசூடன் tāmiracūṭaṉ, பெ. (n.) ஒரு வகை முதற்பொருள் (தாது);; a crystallised mineral known as garnet (சா.அக.);.
தாமிரசூடி	தாமிரசூடி tāmiracūṭi, பெ. (n.) 1. சிவப்பு கொண்டையையுடைய பறவை; red crested bird. 2. சேவல்; cock (சா.அக.);. ம. தாம்ரசூடம் [P]
தாமிரநோவு	தாமிரநோவு tāmiranōvu, பெ. (n.) நிலக் கடலைச் செடியின் இலைகளை மஞ்சணிற மாக்கும் நோய் வகை; a disease of groundnut plants which makes the leaves turn yellow (செ.அக.);. [தாமிரம் + நோவு.]

தாமிரப்பட்டம்	தாமிரப்பட்டம் tāmirappaṭṭam, பெ. (n.) செப்பேடு; copper-plate grant. ம. தாம்ரபட்டம் [தாமிரம் + பட்டம்.]
தாமிரப்பட்டயம்	தாமிரப்பட்டயம் tāmirappaṭṭayam, பெ. (n.) கொடை பற்றிய செய்திகளைக் குறிக்கும் செப்புப்பட்டயம்; copper plate which has the inscription about the grants etc. [தாமிரம் + பட்டயம்.]
தாமிரப்பொடி	தாமிரப்பொடி tāmirappoḍi, பெ. (n.) செம்பைத் தூய்மை செய்து, புடமிட்டெடுத்த பொடித்துகள்; copper oxide obtained by the process of purification and calcinations. [தாமிரம் + பொடி.]
தாமிரபரணி	தாமிரபரணி tāmirabaraṇi, பெ. (n.) செம்புத் தகடு; copper-leaf (சா.அக.);. [தாமிரம் + பரணி.]
தாமிரபருணி	தாமிரபருணி1 tāmirabaruṇi, பெ. (n.) திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் ஒடும் முதன்மையான ஆறு; chief river of Tirunelveli Dt. (செ.அக.);. ம. தாம்ரபர்ண்ணி தாமிரபருணி2 tāmirabaruṇi, பெ. (n.) தாமிரகருணி பார்க்க (சது.);;see tamira-k-karuni.
தாமிரபல்லவம்	தாமிரபல்லவம் tāmiraballavam, பெ. (n.) 1. அசோக மரம்; a sacred asoka tree. 2. வாழை; plantain (W);. ம. தாம்ரபல்லவம் [தாமிரம் + பல்லவம்.]
தாமிரபல்லியம்	தாமிரபல்லியம் tāmiraballiyam, பெ. (n.) தாமிரபல்லவம் பார்க்க;see tamira-pallavam (சா.அக.);. [தாமிரபல்லவம் → தாமிரபல்லியம்.]
தாமிரபலகம்	தாமிரபலகம் tāmirabalagam, பெ. (n.) கொள்ளு; horse-gram (சா.அக.);. [தாமிரம் → தாமிரபலகம்.]

தாமிரபலம்	தாமிரபலம் tāmirabalam, பெ. (n.) அழிஞ்சல்; red fruited alangium (சா.அக.);. [தாமிரம் + பலம்.]
தாமிரபற்பம்	தாமிரபற்பம் tāmirabaṟbam, பெ. (n.) செம்பினாலான பொடி; calcinated white powder of copper (செ.அக.);.
தாமிரபீசம்	தாமிரபீசம் tāmirapīcam, பெ. (n.) தாமிரபலகம் பார்க்க;see tamira-palagam. [தாமிரம் + பீசம்.]
தாமிரபுட்பகம்	தாமிரபுட்பகம் tāmirabuṭbagam, பெ. (n.) செந்தாமரை; variegated mountain ebony (சா.அக.);. [தாமிரம் + புட்பகம்.]
தாமிரபுட்பம்	தாமிரபுட்பம் tāmirabuṭbam, பெ. (n.) 1. தாதகிப்பூ; dowmy grislea. 2. நேர்ப்பிசின்; ground champak (சா.அக.);. [தாமிரம் + புட்பம்.]
தாமிரபுள்ளி	தாமிரபுள்ளி tāmirabuḷḷi, பெ. (n.) சிவந்த புள்ளிகள் வாய்ந்த ஒரு வகைக்குட்டம்; a kind of leprosy with large red spots (சா.அக.);. [தாமிரம் + புள்ளி.]

தாமிரம்	தாமிரம்1 tāmiram, பெ. (n.) செம்பு (பிங்.);; copper. ம. தாம்ரம் [துமர் → தமர் = சிவப்பு. சிவப்புக் கலந்த காவி. துவர் → துவரை = செம்புக் கோட்டை நகர். துமர் → தமர் → தாமரம் → தாமிரம் = செங்காவி வண்ணத்தில் உள்ள கலப்பு மாழை (உலோகம்);. இம் மாழையினைச் செம்பு என்றும் அழைப்பர். இச் செம்பினைக் காற்றுப்படும்படி வைத்தால் களிம்பேறும். இச் சிவப்பு மாழையினைத் தகடாகத் தட்டலாம். கம்பியாக இழுக்கலாம். நமது நாட்டில் பரவலாக நெல்லூர், செய்ப்பூர், திருவாங்கூர் போன்ற இடங்களில் இம் மாழை மிகுதியாகக் கிடைக்கிறது. இக் கலப்புமாழை, நிலத்தில் தனியாகவும், எரியுப்பு, வைப்புநஞ்சு, இரும்பு முதலியவற்றோடு கலந்தும், காணப்படும். இச் செம்புடன் வெள்ளீயத்தைச் சேர்த்தால், வெண்கலம் கிடைக்கும். இம் மாழையை உரியமுறையிற் கலந்து பித்தளை, தம்பாக்கு ஆகியவற்றை உருவாக்குவர். இச் செம்போடு பொன்னைக் கலந்து, பழுப்புப்பொன் செய்வர். செம்பு ஏனங்கள் சமையலுக்கு உதவாது. ஏனெனில் உப்பு, புளி முதலியவை சேருங்காலத்தில், செம்பிற் களிம்பேறி நச்சுத்தன்மை பெறும். இச் செம்பினின்று களிம்பெடுத்துப் பொன்னாக்க முறையில் தங்கத்தைச் செய்யலாம். நிலத்தினின்று அகழ்ந்தெடுக்கும் இக் கலப்புச் செம்பில் பொன்னின் விழுக்காடு மிகுதியாய் இருந்தால், பொன்னாக்க முறைப்படி வெள்ளிசேர்த்து உருக்கி, சொக்கத்தங்கம் செய்யலாம். சித்த மருத்துவத்திற்கும், இம்மாழை தாமிரச்சுண்ண வடிவிற் பயன்படும் என்று, சா.அக. கூறும்.] தாமிரம்2 tāmiram, பெ. (n.) மந்தாரை; variegated mountain ebony. (சா.அக.);. தாமிரம்
தாமிரமண்	தாமிரமண் tāmiramaṇ, பெ. (n.) செம்பை துப்புரவு செய்து புடமிட்டெடுத்த, பொடித் துகள்; copper oxide obtained by processes purification and calcination (சா.அக.);. [தாமிரம் + மண்.]
தாமிரமாரணம்	தாமிரமாரணம் tāmiramāraṇam, பெ. (n.) இயற்பியல்படி செம்பை அதன் தன்மையிலிருந்து மாற்றி, மருந்திற்கு பயன்படுத்துதல்; decomposition of copper and its application as a remedy. [தாமிரம் + மாரணம்.]
தாமிரமிருகம்	தாமிரமிருகம் tāmiramirugam, பெ. (n.) சிவப்பு மான்; red deer (சா.அக.);. [தாமிரம் + மிருகம்.]
தாமிரமுகம்	தாமிரமுகம் tāmiramugam, பெ. (n.) 1. சிவந்த முகம்; in copper faced. 2. சிவந்தநிறம்; red complexion (சா.அக.);. க. தாம்ரமுகி [தாமிரம் + முகம்.]

தாமிரமூலம்	தாமிரமூலம் tāmiramūlam, பெ. (n.) 1. சிவந்த வேர்; red-root. 2. சிவப்புக்கிழங்கு; red bulbous root. 3. மஞ்சிட்டி; copper creeper. 4. சுண்டி; a sensitive plant (சா.அக.);. [தாமிரம் + மூலம்.]
தாமிரமெழுகு	தாமிரமெழுகு tāmirameḻugu, பெ. (n.) செம்பு மெழுகு; copper wax (சா.அக.);; [தாமிரம் + மெழுகு.]
தாமிரவர்ணம்	தாமிரவர்ணம் tāmiravarṇam, பெ. (n.) 1. சிவப்புச்செடி வகை (போஸ்தகாய்ச்செடி);; copper rose - Papaver rhocas. 2. எள்ளுப்பூ; flower of sesamum (சா.அக.);. [தாமிரம் + வண்ணம் → Skt. varna.]
தாமிரவருணம்	தாமிரவருணம் tāmiravaruṇam, பெ. (n.) செந்நிறம்; copper color (செ.அக.);. [தாமிரம் + வருணம்.]
தாமிரவல்லி	தாமிரவல்லி tāmiravalli, பெ. (n.) மஞ்சிட்டி; copper creeper (சா.அக.);. [தாமிரம் + வல்லி.]
தாமிரா	தாமிரா tāmirā, பெ. (n.) வேங்கைமரம்; Indian kino tree (சா.அக.);.
தாமிராட்சம்	தாமிராட்சம் tāmirāṭcam, பெ. (n.) 1. குயில்; Indian cuckoo. 2. ஒரு வகைப் பாம்பு; a kind of snake (சா.அக.);.
தாமிரிகை	தாமிரிகை tāmirigai, பெ. (n.) 1. குன்றிக்கொடி; crabs eye, m.cl. Abrus precatorius. 2. குன்றிச் செடியின் சிவப்புவிதை; the red seed of Crabs eye (செ.அக.);.
தாமிரை	தாமிரை tāmirai, பெ. (n.) தாமிரம் (சங்.அக.); பார்க்க;see tamiram. [தாமிரம் → தாமிரை.]

தாமிரேசுவரம்	தாமிரேசுவரம் tāmirēcuvaram, பெ. (n.) ஆயுள்வேத செம்புமருந்துடன் இதளியம் (இரசம்);, வெண்காரம், இரும்பு, கந்தகம், திப்பிலி, வேப்பம்பூ இவைகளைச் சேர்த்து, திரிகடுகையும் கூட்டி அணியம் செய்யும் மருந்து; an ayurvedic medicine prepared by mixing purified copper, mercury, borax, iron, sulphur, long-pepper flowers of margosa and the three myrobalams and prescribed for skin diseases and a cooling regimen is necessary (சா.அக.);.
தாமிலம்	தாமிலம் tāmilam, பெ. (n.) கோதுமை; wheat (சா.அக.);. [தாமிரம் → தாமிலம்.]
தாமுகவாக்கி	தாமுகவாக்கி tāmugavāggi, பெ. (n.) மனோசிலை; red arsenic (சா.அக.);. [தாம் + முகம் + ஆக்கி → தாமுகவாக்கி மிகு நச்சுத்தன்மையினால், முதற்கண் ஏற்படும் முகவாட்டம்.]
தாமை	தாமை tāmai, பெ. (n.) தாம்புக்கயிறு (யாழ்.அக.);; tethering rope for fastening cattle. [தாமம் → தாமை.]
தாமோதரம்	தாமோதரம் tāmōtaram, பெ. (n.) பிடரி; rope of the neck. "தாமோதரத்திற் கைகொடுத்துத் தள்ளினான்" திருமாவின் பேர்களிலொன்றான தாமோதரன் என்ற பெயரைச் சொல்லிப் பெயரிடும் இடம்.
தாமோதரப்பிள்ளை சிவை	தாமோதரப்பிள்ளை சிவை tāmōtarappiḷḷaisivai, பெ. (n.) நூலாசிரியர்; writer (தமி.புல.அக.);. வீரசோழியம் போன்ற பல நூல்களை புதுப்பித்துள்ளார். சைவ மகத்துவம் என்னும் நூலை எழுதியுள்ளார்.
தாமோதரன்	தாமோதரன் tāmōtaraṉ, பெ. (n.) 1. ஆமை; tortoise, turtle. 2. திருமால்; Thirumal. [தாமம் + உதரம் → உதரன் → தாமோதரன்.]
தாமோதரனார்	தாமோதரனார் tāmōtaraṉār, பெ. (n.) சங்கப் புலவர்; Sangam poet (தமி.புல.அக.);. [குறுத்தொகையில் 92, 195வது பாடல்கள் பாடியுள்ளார்.]

தாய்	தாய்1 tāy, பெ. (n.) 1. அன்னை; mother. "தாய்த் தாய்க்கொண் டேகுமளித்திவ் வுலகு" (நாலடி. 15);. "பெற்ற தாய்தனை மகமறந் தாலும் பிள்ளையைப் பெறுந் தாய் மறந்தாலும்" (அருட்பா.);. தாயைப் பார்த்து மகளைக் கொள் (பழ.);. தாயிற் சிறந்ததொரு கோயிலுமில்லை (பழ);. தாயில்லாத பிள்ளை தறிதலை (பழ.);. 2. ஐவகைத் தாயருள் ஒருத்தி; any one of ai-vagai-t-tayar. 3. தாய்போல் கருதப்படும் அரசன்மனைவி, ஆசிரியர் மனைவி, அண்ணன் மனைவி, மகட்கொடுத்தவள் இவர்களுள் ஒருத்தி; one of arasan-tevi, kuruvin-tevi, annan-tevi, makat-koduttaval, who hold the rank of mother. ம., பட. தாய்: க. தாய், தாயி, தாயெ; தெ. தாயி; து. தாயி; துட. தோய்; குட. தாயி (பாட்டி);; கோண். பாயொ, யாயான்; கூ. அய், அயாலி, அச; குவி. ஈய்; நா. அய்ம; கொலா. அய்; பர். அயன் (பெண்);, இய; தட. ஆய், ஆயன்; மா. அய்ய (என்தாய்);; பிரா. தாய்; Ass., Ori., Sind., Mar., Guj. Ayl; Beng. ayi. 1. பாராட்டுத்தாய்; women amusing children. 2. தாலாட்டுத்தாய்; women making the child sleep. 3. ஊட்டுத்தாய்; foster-mother. 4. முலைத்தாய்; wet-nurse.
தாய்க்கஞ்சி	தாய்க்கஞ்சி tāykkañji, பெ. (n.) சிவனார் வேம்பு;Šivan's neem - Indigofera Asphalathoides (சா.அக.);. [தாய் + கஞ்சி.]
தாய்க்கட்டு	தாய்க்கட்டு1 tāykkaṭṭu, பெ. (n.) தாய்க்கட்டு மனை பார்க்க;see tay-k-kattu-manai. "மண்டபம், கூடம், தாய்க்கட்டு, அடுக்களை என்றாற் போலும்" (மதுரைக். 357, உரை); (செ.அக.);. ம. தாய்க்கொட்டு [தாய் + கட்டு.] தாய்க்கட்டு2 tāykkaṭṭu, பெ. (n.) 1. வீட்டின் நடுப்பகுதி; centre part of house. 2. ஒரே சதுரமாயுள்ள வீடு; square house (பொ.வழ.);. [தாய் + கட்டு.] [P]
தாய்க்கட்டுமனை	தாய்க்கட்டுமனை tāykkaṭṭumaṉai, பெ. (n.) வீட்டின் நடுப்பகுதி; central portion of an indian house (செ.அக.);. [தாய் + கட்டு + மனை.]

தாய்க்கடுக்கன்	தாய்க்கடுக்கன் tāykkaḍukkaṉ, பெ. (n.) காதணிவகை; a kind of ear-ornament (W);. [தாய் + கடுக்கன்.] [P]
தாய்க்கண்	தாய்க்கண்1 tāykkaṇ, பெ. (n.) 1. தேங்காயின் முக்கண்களில் மேலேயுள்ள கண்; topmost of the three eyes of the coconut. 2. பருங்கண்; large eye (சா.அக.);. [தாய் + கண்.]
தாய்க்கம்பு	தாய்க்கம்பு tāykkambu, பெ. (n.) 1. கிட்டி யடிக்கும் கோல்; larger stick in the game of tipcat (W.);. [தாய் + கம்பு.]
தாய்க்கரும்பு	தாய்க்கரும்பு tāykkarumbu, பெ. (n.) விதையாக நட்ட முதற்கரும்பு (வின்.);; parent sugar-cane stem. [தாய் + கரும்பு.]
தாய்க்கறையான்	தாய்க்கறையான் tāykkaṟaiyāṉ, பெ. (n.) ஒவ்வொரு கூடுகளிலுங் காணப்படுவதும், மற்றக் கறையான்களை உண்டுபண்ணுவது மாகிய பெண் கறையான்; queen ant, found in every nest of termites regarded as procreative of the whole (செ.அக.);. [தாய் + கறையான்.]
தாய்க்காணி	தாய்க்காணி tāykkāṇi, பெ. (n.) முதல் நிலை நிலம்; land of the best quality (செ.அக.);. மறுவ. முதல்தர செய் [தாய் + காணி.]
தாய்க்கால்	தாய்க்கால்1 tāykkāl, பெ. (n.) கட்டடத்தின் பக்கம் சார்ந்த முதன்மையான சுவர்; man wale of a building. [தாய் + கால்.] தாய்க்கால்2 tāykkāl, பெ. (n.) தாய்வழி பார்க்க;see tay-vali (செ.அக.);. [தாய் + கால்.]
தாய்க்கால்வழி	தாய்க்கால்வழி tāykkālvaḻi, பெ. (n.) தாய் வழி உறவுமுறைத் தொடர்பு; maternal side or line (W.);. அந்தப் பெண் தாய்க்கால் வழியில் வந்தவளயாயிற்றே (உ.வ.);. [தாய் + கால்வழி.]

தாய்க்கிராமம்	தாய்க்கிராமம் tāykkirāmam, பெ. (n.) பல சிற்ரர்களுள், முதன்மையான ஊர்; principal village in a group of hamlets (W.);. மறுவ. தலைக்கிராமம் [தாய் + கிராமம். குழுமமாகவுள்ள சிற்றூர்களுள், கல்வி, மருத்துவம், தூய்மை, தொழில் முதலான அனைத்து நிலைகளிலும் ஏனைய ஊர்கட்கு எடுத்துக்காட்டாகத் திகழும் முதனிலை ஊர்.]
தாய்க்கிழங்கு	தாய்க்கிழங்கு tāykkiḻṅgu, பெ. (n.) முதற்கிழங்கு; the principal tuber (செ.அக.);. மறுவ. மூலக்கிழங்கு, அடிக்கிழங்கு, விதைக்கிழங்கு [தாய் + கிழங்கு.]
தாய்க்கிழவி	தாய்க்கிழவி tāykkiḻvi, பெ. (n.) விலைமகளின் தாய்; mother or foster-mother of a dancing-girl ம. தாய்க்கிழவி [தாய் + கிழவி.]
தாய்க்கீழ்ப்பிள்ளை	தாய்க்கீழ்ப்பிள்ளை tāykāḻppiḷḷai, பெ. (n.) எட்டிக்கன்று (சங்.அக.);; young plant of nux vomica tree. [தாய் + கீழ் + பிள்ளை.]
தாய்க்குலம்	தாய்க்குலம் tāykkulam, பெ. (n.) பெண் இனத்தவர்; women as a community.
தாய்க்குலமருந்து	தாய்க்குலமருந்து tāykkulamarundu, பெ. (n.) எல்லா நோயையும் போக்கும் அரிய மூலிகை; a rare herbal medicine to cure all diseases (சா.அக.);.
தாய்க்கொல்சலம்	தாய்க்கொல்சலம் tāykkolcalam, பெ. (n.) வாழையடி நீர்; the juice of plantain corm (சா.அக.);. [தாய் + கொல் + சலம்.]
தாய்க்கொல்லி	தாய்க்கொல்லி tāykkolli, பெ. (n.) தாயைக்கொல்லி பார்க்க;see tayai-k-kolli (சா.அக.);. [தாய் + கொல்லி.]

தாய்க்கொல்லிக்கிழங்கு	தாய்க்கொல்லிக்கிழங்கு tāykkollikkiḻṅgu, பெ. (n.) வாழைக்கிழங்கு; plantain corm (சா.அக.);. [தாய் + கொல்லி + கிழங்கு.]
தாய்ச்சங்கம்	தாய்ச்சங்கம் tāyccaṅgam, பெ. (n.) முதலவை, மூலஅவை; parent society dist. fr. kilai-c-cangam (செ.அக.);. [தாய் + சங்கம்.]
தாய்ச்சரக்கு	தாய்ச்சரக்கு tāyccarakku, பெ. (n.) 1. நீற்று செய்யவேண்டி, பயன்படுத்தும் பொருள்; drug used for preparing calcined medicine. 2. மாற்று மருந்து; alternative medicine (சா.அக.);. [தாய் + சரக்கு.]
தாய்ச்சித்தம்பலம்	தாய்ச்சித்தம்பலம் tāyccittambalam, பெ. (n.) குழந்தைகளாடும் ஒரு வகை விளையாட்டு; child's game of finding out a small stick hidden in a ridge of sand, child's play in which the calyx leaves of the banana are split and the string, like pieces are pulled against one another, when a sound is produced delightful to children (செ.அக.);. [தாய் + சித்தம்பலம்.]
தாய்ச்சின்னம்	தாய்ச்சின்னம் tāyccinṉam, பெ. (n.) தாயின் அடையாளம்; mother's mark (சா.அக.);. [தாய் + சின்னம்.]
தாய்ச்சீட்டு	தாய்ச்சீட்டு tāyccīṭṭu, பெ. (n.) மூல ஆவணம் (யாழ்.அக.);; original document. [தாய் + சீட்டு.]
தாய்ச்சீலை	தாய்ச்சீலை tāyccīlai, பெ. (n.) கோவணம் (இ.வ.);; forelap, covering for the privities. தாய்ச்சீலைக்குச் சாண்துணியில்லை, தலைக்கு மேலே சரிகைமேற்கட்டு (பழ);. [தாய் + சீலை.]
தாய்ச்சுவர்	தாய்ச்சுவர் tāyccuvar, பெ. (n.) தொடர்ந்து கட்டப்பட்ட வீடுகளில் ஒரு வீட்டின் எல்லையாயமைந்து அதற்கேயுரிய முதன்மைச்சுவர்; main wall of a house (செ.அக.);. [தாய் + சுவர்.]

தாய்ச்சோட்டை	தாய்ச்சோட்டை tāyccōṭṭai, பெ. (n.) தாய் மீது குழந்தைக் கொள்ளும் அவா; longing of a child for its mother (செ.அக.);. [தாய் + சோட்டை.]
தாய்சேய்நலவிடுதி	தாய்சேய்நலவிடுதி dāycēynalaviḍudi, பெ. (n.) கருஉயிர்ப்பு பார்க்க, ஏற்படுத்திய தாய்சேய் நல மருத்துவமனை; maternity and child care hospital. [தாய் + சேய் + நலவிடுதி.]
தாய்சேர்த்தல்	தாய்சேர்த்தல் tāycērttal, பெ. (n.) தங்கம் கட்டுதல்; adding gold (சா.அக.);. [தாய் + சேர்த்தல். அணிகலனைப் பாதுகாக்கத் தங்கம் சேர்த்தல் போன்று, அனைத்து நிலைகளிலும் அனைவரையும் காப்பவள் தாய்.]
தாய்தந்தை	தாய்தந்தை tāytandai, பெ. (n.) பெற்றோர்; parents (செ.அக.);. க. தாய்தந்தெகள், தாயிதந்தை [தாய் + தந்தை.]
தாய்தலைத்தென்றல்	தாய்தலைத்தென்றல் tāytalaitteṉṟal, பெ. (n.) நேராக அடிக்கும் முதற் தென்றல்; first southerly wind blowing straight from its source. "பலவிடங்களிலே காலிட்டு வாராதே தாய்தலைத் தென்றாலா யிருக்கை" (ஈடு. 5:9:5); (செ.அக.);. [தாய் + தலை + தென்றல்.]
தாய்நாடு	தாய்நாடு tāynāṭu, பெ. (n.) பிறந்தநாடு; mother country, native land. [தாய் + நாடு.]
தாய்ப்பத்திரம்	தாய்ப்பத்திரம் tāyppattiram, பெ. (n.) நிலம், சொத்து, கட்டடம் முதலியவற்றின் உரிமை குறித்து முதன் முதலாக எழுதப்படும் ஆவணம்; first title deed. [தாய் + பத்திரம்.]
தாய்ப்பாட்டன்	தாய்ப்பாட்டன் tāyppāṭṭaṉ, பெ. (n.) தாயைப்பெற்ற தகப்பன்; maternal grand father (செ.அக.);. [தாய் + பாட்டன்.]

தாய்ப்பாத்தி	தாய்ப்பாத்தி tāyppātti, பெ. (n.) முதன்மையான (முக்கியமான); உப்புப் பாத்தி; chief or principal bed in a salt-pan C.G. மறுவ. தலைப்பாத்தி, முதற்பாத்தி [தாய் + பாத்தி. உப்பு நீரினைப் பாய்ச்சி வடிகட்டுங்கால் கசடகற்றி, முதன்மையான உப்பினைத் தேக்கும் முதற்பாத்தி.]
தாய்ப்பால்	தாய்ப்பால் tāyppāl, பெ. (n.) குழந்தைக்குத் தாயினிடமிருந்து கிடைக்கும் முலைப்பால்; milk getting from mothers breast to a child (செ.அக.);. குழந்தைகட்குத் தாய்ப்பால் தருவது, அதன் வளர்ச்சிக்கும், நோய்எதிர்ப்புத்தன்மை பெறுவதற்கும் மிகவும் இன்றியமையாதது (உ.வ.);. [தாய் + பால்.]
தாய்ப்பாலூட்டல்	தாய்ப்பாலூட்டல் tāyppālūṭṭal, பெ. (n.) தாய்முலையின் பாலைக் குழந்தைக்கு ஊட்டல்; maternal nursing (சா.அக.);. [தாய் + பால் + ஊட்டல்.] [P]
தாய்ப்பானை	தாய்ப்பானை tāyppāṉai, பெ. (n.) நல்ல நாளில் முதற்கதிர்களை எடுத்துவைத்தற்குரிய பெரியபானை; a big pot used for preserving the first sheaves on an auspicious day. [தாய் + பானை.]
தாய்ப்பிள்ளை	தாய்ப்பிள்ளை tāyppiḷḷai, பெ. (n.) உறவின-ன்-ள் (நெல்லை.);; relative.
தாய்பெற்றமேனி	தாய்பெற்றமேனி tāyperṟaméṉi, பெ. (n.) அம்மணம் (நிருவாணம்);; nakedness (சா.அக.);. [தாய் + பெற்ற + மேனி.]
தாய்மனை	தாய்மனை tāymaṉai, பெ. (n.) தாய்க்கட்டு மனை பார்க்க;see tay-k-kaattu-manai தாய் மனைக்கு வந்தது பிள்ளைக்கும் (பழ.);. [தாய் + மனை.]

தாய்மாமன்	தாய்மாமன் tāymāmaṉ, பெ. (n.) தாயுடன் பிறந்தவன்; maternal uncle (செ.அக.);. [தாய் + மாமன்.]
தாய்மாமன்மகன்	தாய்மாமன்மகன் tāymāmaṉmagaṉ, பெ. (n.) தாயுடன் பிறந்தவனின் ஆண்குழந்தை; male child born to a mother's brother (செ.அக.);. [தாய் + மாமன் + மகன்.]
தாய்மாமன்மகள்	தாய்மாமன்மகள் tāymāmaṉmagaḷ, பெ. (n.) தாயுடன் பிறந்தவனின் மகள்; female child of a mother's brother (சா.அக.);. [தாய் + மாமன் + மகள்.]
தாய்முதல்	தாய்முதல் dāymudal, பெ. (n.) மூலநிதி; original capital (செ.அக.);. மறுவ. தலைமுதல், தலைநிதி ம. தாய்முதல் [தாய் + முதல், அருகுபோல் தழைத்து ஆல்போல் வேரூன்றி, பல்கிப்பெருகி வளவாழ்வு வாழ்வதற்கு மூலமாயுள்ள, முதல்நிதி.]
தாய்மை	தாய்மை tāymai, பெ. (n.) தாயாந்தன்மை; motherhood, motherliness. "தாய்மையுந் தவமும் வாய்மையு நோக்கி" (பெருங். உஞ்சைக். 46. 120);. [தாய் + மை.]
தாய்மொழி	தாய்மொழி tāymoḻi, பெ. (n.) பிறந்ததிலிருந்து பேசும்மொழி; mother tongue. "அவர் தமிழ்நாட்டில் வாழினும் தாய்மொழியாக மலையாளத்தைக் கொண்டவர்". [தாய் + மொழி.]
தாய்வழி	தாய்வழி tāyvaḻi, பெ. (n.) உறவுமுறையில் தாயின் தொடர்பு; maternal side or line (செ.அக.);. ம. தாய்வழி;க. தாவழி [தாய் + வழி.]

தாய்வாய்க்கால்	தாய்வாய்க்கால் tāyvāykkāl, பெ. (n.) கிளைக்கால்கள் பிரியும் தலைவாய்க்கால்; chief channel from which branch channels emerge W.G. (செ.அக.);. மறுவ. முதல்வாய்க்கால், தலைவாய்க்கால் [தாய் + வாய்க்கால்.]
தாய்வாழை	தாய்வாழை tāyvāḻai, பெ. (n.) தார் விட்ட வாழை; original plantain tree which has born fruit (சா.அக.);. [தாய் + வாழை. முதற்கண் குலையீனும் வாழையில், பல கன்றுகள் கிளைப்பது போல், அனைத்து மாந்தஉறவுகள் கிளைப்பதற்கும், செழித்து நிலைப்பதற்கும், மூலமரமாயிருப்பவள் தாய்.] [P]
தாய்வேர்	தாய்வேர் tāyvēr, பெ. (n.) ஆணிவர்; main root, taproot (E.G.);. ம. தாய்வேரு;க. தாய்பேரு [தாய் + வேர்.]
தாயக்கட்டம்	தாயக்கட்டம் tāyakkaṭṭam, பெ. (n.) தாய விளையாட்டு ஆடுதற்குப் பயன்படும் சதுரக் கட்டம்; squares for playing dice (செ.அக.);. [தாயம் + கட்டம்.]
தாயக்கட்டை	தாயக்கட்டை tāyakkaṭṭai, பெ. (n.) சூதாட்டத்தில் உருட்டுங் கவறு (யாழ்ப்.);; dice. [தாயம் + கட்டை.]
தாயகம்	தாயகம் tāyagam, பெ. (n.) 1. அடைக்கலம்; support, shelter, place of refuge. "இதுவன்றித் தாயகம் வேறில்லை யில்லை" (தாயு. ஆகார. 11);. [தாய் + அகம்.]
தாயங்கூறு-தல்	தாயங்கூறு-தல் dāyaṅāṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) சூதாட்ட வட்டங் கூறுதல்; to call out the required number in throwing dice. (சீவக. 927: உரை);. [தாயம் + கூறு-,]
தாயசத்து	தாயசத்து tāyasattu, பெ. (n.) காச்சுமீரிலுள்ள ஒரு வகை மரம் (பித்த ரோகிணி);; small Kashmiri tree.

தாயத்தவர்	தாயத்தவர் tāyattavar, பெ. (n.) பங்காளிகள்; agnates. "தாயத்தவருந் தமதாயி போழ்தே கொடாஅர்" (நாலடி. 278);. [தாயம் + அத்து + அவர்.]
தாயத்து	தாயத்து tāyattu, பெ. (n.) மறைமொழித் தகடு; amulet, talisman (செ.அக.);.
தாயத்துகட்டல்	தாயத்துகட்டல் tāyattugaṭṭal, பெ. (n.) மறை மொழித் தகடு கட்டுதல்; tying an amulet with a thread on the neck or the arm (சா.அக.);. [தாயத்து + கட்டல்.] [P]
தாயதருமம்	தாயதருமம் dāyadarumam, பெ. (n.) தாய பாகம் கூறும் நூல்; law of inheritance, rule of partition (R.F.);. [தாயம் + தருமம்.]
தாயப்பதி	தாயப்பதி dāyappadi, பெ. (n.) தனக்கு உரிமையாகக் கிடைத்துள்ள வாழிடம் அல்லது ஊர்; city or town got by inheritance. "தாயப்பதிகள் தலைச்சிறந் தெங்கெங்கும்" (திவ். திருவாய். 8:6:9);. [தாயம் + பதி.]
தாயபனுவல்	தாயபனுவல் tāyabaṉuval, பெ. (n.) இடையிடையே, இலக்கணங்கள் கலந்து வரும் இலக்கிய வகை; a poem intermixed with definitions. "சின் மென்மொழியாற் றாய பனுவலோடு" (தொல். பொருள். 547);. [தாவு + பனுவல் → தாவு பனுவல் → தாய பனுவல்.]
தாயபாகம்	தாயபாகம் tāyapākam, பெ. (n.) 1. அரத்த உறவினர் தம்முள் பிரித்துக்கொள்ளும் உரிமைப் பங்கு; division of an estate among heirs. 2. சீமுதவாகனர் இயற்றிய பாகப் பிரிவினைப் பற்றிய நூல்; a treatise on the Hindu law of inheritance by jimukdavaganar. 3. பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டில் விஞ்ஞானேசுவரர் இயற்றிய மிதாஷரத்தில் தாயவுரிமையைப் பற்றிக் கூறும் பகுதி; chapter on the law of inheritance in the Mitaksara off Vijnanesvarar (12" C.R.F.); [தாயம் + பாகம்.]

தாயம்	தாயம் tāyam, பெ. (n.) 1. பிரிவினைக்குரிய தந்தைவழிப் பொருள்; patrimony, inheritance, wealth of an ancestor capable of inheritance and partition (R.F.);. 2. தந்தைவழிச் சுற்ம்; paternal relationship (யாழ்.அக.);. 3. கவறு; cubical pieces in dice-play (யாழ்.அக.);. 4. கவறுருட்ட விழும் வட்டம்; a fall of the dice. "முற்பட இடுகின்ற தாயம்" (கலித். 136, உரை);. 5. பங்கு; share (யாழ்.அக.);. 6. கவறுருட்ட விழும் ஒன்று என்னும் எண்; number one in the game of dice. 7. கொடை; gift, donation (யாழ்.அக.);. 8. நல்வாய்ப்பு; good opportunity. 9. துன்பம்; affliction, distress (யாழ்.அக.);. 10. தாக்காட்டு (வின்.);; delay, stop. 11. குழந்தை விளையாட்டு வகை; a child's game played with seeds or Shells on the ground. 12. மேன்மை; excellence, superiority. "தாயமாம்பதுமினிக்கு" (கொக்கோ. 1, 28);. [தரு → தார் → தா → தாய் + அம். தாயம் = உரிமை. தாயின் புகுந்த குடி, அறுகு போல் பல்லாற்றானும் கிளைத்து [illegible] தழைத்து வேரூன்றுதற்பொருட்டுப் பெற்றுத்தரும் பிள்ளை
தாயமாட்டு	தாயமாட்டு tāyamāṭṭu, பெ. (n.) காலத்தாழ்வு; tardiness (நெல்லை.);. [தாயமாடு → தாயமாட்டு.]
தாயமாடு-தல்	தாயமாடு-தல் dāyamāṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கவறாடுதல்; to play dice. 2. கட்ட மாடுதல்; to play the child's game of tayam. 3. காலந் தாழ்த்துதல்; to be tardy (நெல்லை.);. ம. தாயாடுக [தாயம் + ஆடு-,]
தாயவலந்தீர்த்தான்	தாயவலந்தீர்த்தான் tāyavalandīrttāṉ, பெ. (n.) பருந்து; kite. [தாய் + Skt. அவலம் + தீர்த்தான்.]
தாயவிதைப்பு	தாயவிதைப்பு dāyavidaippu, பெ. (n.) உரிய காலத்தில் விதைக்கை; seasonable sowing (J.);. [தாயம் + விதைப்பு.]
தாயனார்	தாயனார் tāyaṉār, பெ. (n.) அரிவாட்டாய நாயனார் (பெரியபு. அரிவாட். 5);; a canonized Šaiva saint.

தாயாதி	தாயாதி tāyāti, பெ. (n.) ஒரேகொடிவழியில் பிறந்த உரிமைப்பங்காளி; agnate (செ.அக.);. [தாய(ம்); + ஆதி.]
தாயாதித்தனம்	தாயாதித்தனம் tāyātittaṉam, பெ. (n.) 1. பங்காளிகள் தம்முள் காட்டுவது போன்ற ஏமாற்றுச்செயல்; deception, fraud, as practised among relations in regard to hereditary property. 2. பொறாமை; jealousy, (loc.);. [தாயாதி + தனம்.]
தாயாதிப்பட்டம்	தாயாதிப்பட்டம் tāyātippaṭṭam, பெ. (n.) மகன் முறையில் வாராமல், பரம்பரையில் மூத்தோர் முறையே அடையும் உரிமைப் (ஜமீன்); பட்டம்; rule of succession in a zamin by which the senior member succeeds in preference to the sons of the last male holder (R.F.);. [தாயாதி + பட்டம்.]
தாயார்	தாயார் tāyār, பெ. (n.) 1. அன்னை; mother. "பயந்த தாயாரு மிறந்ததற்பின்" (பெரியபு. திருநாவுக். 29);. 2. திருமகள்; Lakşmi, as mother. "தாயார் சந்நதி" (மாலியம்);. ம. தாயார் [தாய் + ஆர்.]
தாயான்	தாயான் tāyāṉ, பெ. (n.) ஒன்பது என்னும் குழுஉக்குறி; nine, a slang term (யாழ்.அக.);. [தாய் + ஆன்.]
தாயான்புலு	தாயான்புலு tāyāṉpulu, பெ. (n.) தொண்ணூறு என்னும் குழூஉக் குறி; ninety, a slang term (செ.அக.);. [தாயான் + புலு.]
தாயி	தாயி1 tāyi, பெ. (n.) தாய்ச்சி; wet-nurse (Loc);. [தாய் + இ-,] தாயி2 tāyi, பெ. (n.) வழக்காளி; claimant, plaintiff (Loc); (செ.அக.);.
தாயித்திரம்	தாயித்திரம் tāyittiram, பெ. (n.) எள்; gingelly seed - Sesamum indicum (சா.அக.);.

தாயுமானவர்	தாயுமானவர் tāyumāṉavar, பெ. (n.) 1. திருச்சிராப்பள்ளிச் சிவபெருமான்; Sivan, as worshipped in the temple at Tiruccirappalli. 2. தாயுமானவர் பாடல் என வழங்கும் நூற்றொகுதியை இயற்றியவரும், 18-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்தவருமான, ஒரு சைவப் பெரியார்; Saiva devotee and poet author of Tayumanavar-padal 18th c. [தாய் + உம் + ஆனவர்.]
தாயுமானார்	தாயுமானார் tāyumāṉār, பெ. (n.) தாயுமானவர் பார்க்க;see tayumanavar (செ.அக.);. [தாயும் + ஆனார்.]
தாயேடு	தாயேடு tāyēṭu, பெ. (n.) மூலஏடு; original ola book (செ.அக.);. மறுவ. தலையேடு, முதலேடு [தாய் + ஏடு.]
தாயைக்கொல்லி	தாயைக்கொல்லி1 tāyaikkolli, பெ. (n.) 1. பெருந்தீயன்; villain wretch, as his mother's murderer. "தன் தாயைக் கொலை செய்தவன்". 2. ஈன்றதும் நசித்துப்போகிற வாழை முதலியன; plantain or other tree that perishes after yielding (W.);. 3. மரம்செடிகளில் ஒட்டி வளரும் பூடுவகை; mistletoe. [தாய் + ஐ + கொல்லி.] தாயைக்கொல்லி2 tāyaikkolli, பெ. (n.) 1. புல்லுருவி; a parasitic plant. 2. தேள் கொடுக்கியிலை; scorpion sting leaf heliotropium indicum. 3. வாழை; plantain tree. 4. கோடைக் கிழங்கு; a kind of root dugout in summer. 5. சிற்றரத்தை; lesser galangal. [தாயை + கொல்லி.]
தாயைக்கொன்றான்	தாயைக்கொன்றான் tāyaikkoṉṟāṉ, பெ. (n.) தாயைக்கொல்லி2 பார்க்க;see tayai-k-kolli2 (மலை);. [தாய் + ஐ + கொன்றான்.]
தாயைக்கொன்றான்சாறு	தாயைக்கொன்றான்சாறு tāyaikkoṉṟāṉcāṟu, பெ. (n.) வாழைச்சாறு; the juice of plantain corn or stein (சா.அக.);. [தாயைக்கொன்றான் + சாறு.]

தாயோலை	தாயோலை tāyōlai, பெ. (n.) 1. மூல.ஆவணம்; original õlai document (Loc.);. 2. தாயேடு பார்க்க;see tayedu (J.);. மறுவ. முதலோலை, தலையோலை [தாய் + ஓலை.]
தார்எண்ணெய்	தார்எண்ணெய் tāreṇīey, பெ. (n.) இது நிலக்கரியைத் தூய்மை (சுத்திகரிப்பு); செய்யும் முறையில் உண்டாகும் எண்ணெய் (கட்டட);; oil extracted from coal. [தார் + எண்ணெய்.]
தார்க்கணி-த்தல்	தார்க்கணி-த்தல் tārkkaṇittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சான்றுடன் காட்டல்; to demonstrate prove by evidence (W);. 2. தடுத்துச் சொல்லுதல்; to interrupt, object. 3. தார்க்காட்டு-தல் பார்க்க;see tar-k-kattu-, (இ.வ.);. [தார் + கணி-,]
தார்க்கப்பரை	தார்க்கப்பரை tārkkapparai, பெ. (n.) நெசவுக்கருவியில் தார்க்குச்சுகள் அணியமாக்கி வைத்திருக்கும் செப்புச்சட்டி; copper pot in which bobbins are kept ready for use. (இ.வ.);. [தார் + கப்பரை.]
தார்க்கம்பு	தார்க்கம்பு tārkkambu, பெ. (n.) தார்க்குச்சு2 பார்க்க;see tar-k-kuccu2 (Tinn); (செ.அக.);. [தார் + கம்பு.]
தார்க்களிம்பு	தார்க்களிம்பு tārkkaḷimbu, பெ. (n.) உடம்பின் மேல்பூசும் கீலினாலான மருந்து; ointment of tar (C.E.M.);. [தார் + களிம்பு.]
தார்க்காட்டு-தல்	தார்க்காட்டு-தல் dārkkāṭṭudal, வி. (v.) 1. போக்குக் காட்டுதல் (சென்னை);; to give excuses, evade by diverting attention or by misleading. 2. தவிர்க்கப்படுதல்; to postpone, delay (இ.வ.);. [தார் + காட்டு-,]
தார்க்காணி-த்தல்	தார்க்காணி-த்தல் tārkkāṇittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) தார்க்கணி-த்தல் பார்க்க;see tar-k-kani-, (இ.வ.);. [தார் + காணி-,]
தார்க்கிகன்	தார்க்கிகன் tārggigaṉ, பெ. (n.) அளவை நூல்வல்லோன்; logician, sophist (செ.அக.);. [தார் + இகன்.]

தார்க்கியன்	தார்க்கியன் tārkkiyaṉ, பெ. (n.) கருடன்; the sacred kite. "கத்துருவினைத் தெரிபு தார்க்கியன் கனன்றே" (சேதுபு. கத்துரு. 86);. [தார் + இயன்.]
தார்க்குச்சு	தார்க்குச்சு1 tārkkuccu, பெ. (n.) நெய்வதற்கு உண்டைநூல் சுற்றிய சிறு நாணல் கொறுக்கை முதலியவற்றின் குற்றி; bobbin (செ.அக.);. [தார் + குச்சு.] [P] தார்க்குச்சு2 tārkkuccu, பெ. (n.) நுனியில் இருப்புமுள் பதிக்கப்பட்ட மாடோட்டுங் கழி; goad (செ.அக.);. [தார் + குச்சு.]
தார்க்குழல்	தார்க்குழல் tārkkuḻl, பெ. (n.) தார்க்குச்சு பார்க்க;see tär-k-kuccu (இ.வ.);. [தார் + குழல்.]
தார்க்கெண்டை	தார்க்கெண்டை tārkkeṇṭai, பெ. (n.) தார்க்குச்சு பார்க்க;see tar-k-kuccu (செ.அக.);. [தார் + கெண்டை.]
தார்குடிகள்	தார்குடிகள் tārguḍigaḷ, பெ. (n.) அடிப்படைக் குடிகள்; substantial tenants. [தார் + குடிகள்.]
தார்சடாந்திகம்	தார்சடாந்திகம் tārcaṭāndigam, பெ. (n.) தாட்டாந்திகம் பார்க்க;see tattandigam. "திருஷ்டாந்தித்திற் சொன்னதைத் தாஷ்டாந்திகத் திலேயும் காட்டுகிறாள் (ஈடு. 6, 1: 1: அரும்); (செ.அக.);.
தார்சிங்கு	தார்சிங்கு tārciṅgu, பெ. (n.) மிருதாரசிங்கு; impure oxide of lead-litherage (சா.அக.);.
தார்சீனி	தார்சீனி tārcīṉi, பெ. (n.) கிராம்புப்பட்டை; ceylon cinnamum (சா.அக.);. [தார் + சீனி.]

தார்ட்டியம்	தார்ட்டியம் tārṭṭiyam, பெ. (n.) வலிமை; strength. உறுதிப்பாடு; firmness. "காய தார்ட்டியமும்" (கோயிலொ. 29);. [தரு → தார் → தார்ட்டியம்.]
தார்த்தயிலம்	தார்த்தயிலம் tārttayilam, பெ. (n.) 1. தாரினின்று வடிக்கும் தைலம்; ointment of tartar. 2. தார் எண்ணெய்; oil of tar-Creosote. [தார் + தயிலம். இயற்கையாக விளையும் மரக்கரியினின்று, வடிக்குந் தயிலம்.]
தார்தாராய்	தார்தாராய் tārtārāy, பெ. (n.) துண்டு, துண்டாக; in pieces, in shreds (இ.வ.); (செ.அக.);. [தார் + தார் + ஆய்.]
தார்நிலை	தார்நிலை tārnilai, பெ. (n.) 1. பகைவரால் சூழப்பட்ட தம்வேந்தை, பகைவரிடமிருந்துக் காப்பாற்ற, படைத்தலைவர் முதலியோர் வேற்றிடத்தில் போரிடுதலைக் குறிக்கும் புறத்துறை; theme describing the attach of captains and commanders in rescuing their king when hic is surrounded by enemies. "வேன்மிகு வேந்தனை மொய்த்தவழி யொருவன் தான் மீண்டெறிந்த தார்நிலை" (தொல். பொருள். 72);. 2. அரசனிடம் வீரன் ஒருவன், பகைவரது தூசிப்படையைத் தான் ஒருவனே அழிப்பேன் எனத் தன் தறுகண்மை கூறும், புறுத்துறை; theme describing the boast of a warrior to his king about his ability to destroy the enemy's front. (பு. வெ. 7:8);. [தார் + நிலை.]
தார்நூல்	தார்நூல் tārnūl, பெ. (n.) உண்டை நெய்வதற்குச் செம்மை செய்யப்பட்ட நூல்; cotton thread prepared for bobbins (Loc.);. [தார் + நூல்.]
தார்ப்பாய்ச்சல்	தார்ப்பாய்ச்சல் tārppāyccal, பெ. (n.) மூலைக் கச்சம்; a mode of wearing cloth round the loins in the fashion of the divided skirt. (Loc.);. [தாறு → தார் + பாய்ச்சல்.]
தார்பாய்ச்சு-தல்	தார்பாய்ச்சு-தல் dārpāyccudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) மூலைக்கச்சங்கட்டுதல்; to wear a cloth in the mode of the divided skirt. [தார் + பாய்ச்சு-,]
தார்ப்பாய்	தார்ப்பாய் tārppāy, பெ. (n.) தார்பூசப்பட்ட கோணி; tarpalin. [தார் + பாய்.]

தார்ப்பிட்டம்	தார்ப்பிட்டம் tārppiṭṭam, பெ. (n.) மரமஞ்சள்; tree turmeric (சா.அக.);. [தார் + பிட்டம்.]
தார்பிடம்	தார்பிடம் tārpiḍam, பெ. (n.) மரமஞ்சள் என்னும் கொடி வகை; tree turmeric (சங்.அக.);. [தார் + பிடம்.]
தார்பீடம்	தார்பீடம் tārpīṭam, பெ. (n.) தார்வடிக்கும் இடம்; the furnace from which tar is distilled and extracted (சா.அக.);. [தார் + பீடம்.]
தார்ப்பூ	தார்ப்பூ tārppū, பெ. (n.) அரசர்க்குரிய அடையாளப்பூ (தொல்.பொருள். 626, உரை);; the flower adopted by a king as his symbol. [தார் + பூ.]
தார்மணி	தார்மணி tārmaṇi, பெ. (n.) குதிரையின் கழுத்திலிடுங் கிண்கிணி மாலை; collar of tinkler's for horse's neck. [தார் + மணி.]
தார்மபத்தனம்	தார்மபத்தனம் tārmabattaṉam, பெ. (n.) மிளகு; black-pepper (மூ.அ.);.
தார்மதாடம்	தார்மதாடம் tārmatāṭam, பெ. (n.) தச்சன் குருவி; wood pecker (சா.அக.);. [தார் + மதாடம்.]
தார்முகவுப்பு	தார்முகவுப்பு tārmugavuppu, பெ. (n.) சவுட்டுப்பு; a mixture of saline materials such as carbonates sulphates chlorides (சா.அக.);. [தார் + முகம் + உப்பு. இதளியத்தை நீர்க்கச் செய்யும் உப்பு.]
தார்வகம்	தார்வகம் tārvagam, பெ. (n.) தார்வம் பார்க்க;see tarvam (சா.அக.);. [தார் + அகம்.]

தார்வம்	தார்வம் tārvam, பெ. (n.) காட்டு மஞ்சளினின்று அணியமாக்கப்பெறும் ஒரு வகை அஞ்சனம்; a collyrium prepared from wild turmeric. [தார் + அம்.]
தார்விகம்	தார்விகம் tārvigam, பெ. (n.) குட்டிப்பிலா; demon tree (சா.அக.);.
தார்விதவிருத்தி	தார்விதவிருத்தி dārvidaviruddi, பெ. (n.) மர மஞ்சளைச் சதுரக்கள்ளி, எருக்கம்பாலில் அரைத்துத் துணியில் தடவி மிகச்செய்து, மூலத்திற்கு இடும் மருந்து; medicine for piles (சா.அக.);.
தாரக்கம்	தாரக்கம் tārakkam, பெ. (n.) தாரகம்2 பார்க்க;see taragam2 (செ.அக.);.
தாரகசித்து	தாரகசித்து tāragasittu, பெ. (n.) குமாரக் கடவுள்; Lord Murugan. [தாரகம் + சித்து. அருள் தரும் முருகன்.]
தாரகத்தண்ணீர்	தாரகத்தண்ணீர் tāragattaṇṇīr, பெ. (n.) இறப்பு நிகழும் நிலையில் கொடுக்கும் சிறப்பு நீர்; water given at the movement of death (சா.அக.);. [தாரகம் + தண்ணீர்.]
தாரகதம்	தாரகதம் dāragadam, பெ. (n.) நீர்க்கடம்பு; water codambam - Stephegync parviflora alias Nanchlea purpurea (சா.அக.);.
தாரகத்தான்	தாரகத்தான் tāragattāṉ, பெ. (n.) பன்றிக் கொம்பு; hog's horn (சா.அக.);.
தாரகத்திகரம்	தாரகத்திகரம் tāragattigaram, பெ. (n.) ஈயம்; tin or white lead (சா.அக.);.
தாரகதம்பம்	தாரகதம்பம் dāragadambam, பெ. (n.) கடம்பம்; codambam tree (சா.அக.);.

தாரகநீர்	தாரகநீர் tāraganīr, பெ. (n.) 1. மாழைநீர்; basic water. 2. கண்ணீர்; tears (சா.அக.);. [தாரகம் + நீர்.]
தாரகபத்தியம்	தாரகபத்தியம் tāragabattiyam, பெ. (n.) சோற்றினை மறுவுலைப் பாய்ச்சிக் கஞ்சியாக நோயாளிகட்குக் கொடுத்தல்; liquid form of rice divided by boiling rice twice. மறுவ. புனற்பாகம் [தாரகம் + பத்தியம்.]
தாரகப்பிரமம்	தாரகப்பிரமம் tāragappiramam, பெ. (n.) அனைத்திற்கும் மேலான ஓங்கார வடிவம்; the mystic syllable Om, as symbolic of the Supreme Being". ஆசில் தாரகப்பிரமமா மதன்பயன் ஆய்ந்தான்" (கந்தபு. அயனைச்சிறைபுரி. 11);. [தரு → தார் + அகம் → தாரகம் + பிரமம். அனைத்தும் 'ஓம்' (ங்); காரத்திற்குள் அடக்கம். அ + உ + ம → ஓம். ஓம் என்னும் ஓங்கார ஒலியினில், இறைவன் தரும் திருவருள் இலங்குகின்றது. இதுவே அனைத்திற்கும் ஆதாரம். அ = இறைவன், உ = திருவருள். இவ்வுலகம் உய்யும் பொருட்டு இறைவன் தந்த திருவருள் மந்திரமே ஓங்காரம். சிவனியத்தாரும், மாலியத்தாரும், தத்தம் இறைவனது திருப்பெயரை யொலிக்குங்கால், ஓங்கார ஒலியினை, மூலமந்திரத்துடன் முன்னடையாகச் சேர்த்து ஒலிப்பது மரபாகும். ஓம் நமோ நாராயணாய]
தாரகம்	தாரகம்1 tāragam, பெ. (n.) 1. கடப்பதற்கு உதவுவது; that which serves to cross or overcome. "தாரகமா மத்தன் றாள்" (சி.போ.பா. 22);. 2. ஓம்; Om, the mystic incantation, the monosyllable. "மெய்த்தொளிர் தாரகம் விள்ளுவதாகும்" (தணிகைப்பு. அகத்தி. 10);. 3. விண்மீன் (வின்.);; star. 4. உச்சவிசை (வின்.);; highest voice, high key or note. [தரு → தரம் → தாரம் + அகம் → தாரகம். ஒருகா. தார் + அகம் → தாரகம். ஓங்கார மூலமந்திரம் பொருத்திய குரம்பைதனில் பொய்நடை செலுத்தி வாழும் மாந்தரின், உலகத்துயரை யொழிக்கும் அடிப்படை ஆதாரமாகும். 'ஓம்' எனும்ஒலி தரும் மனநிறைவை அல்லது உள்ளவொடுக்கத்தை, 'தரு' என்னும் வேரடி குறித்து வழங்கிய தென்றறிக. 'ஓம்' எனும் ஒலியே ஏழிசைக்கும் ஆதாரம் மானிடர்க்கு, மனப்பொந்திகையைத் தருவதே, ஏழிசையின் அடிப்படைப் பண்பாகும்.] தாரகம்2 tāragam, பெ. (n.) 1. ஆதாரம்; that which protects or supports receptacle vehicle, means refuge. "எனக்கு நினனரு டாரகம்" (தாயு. மௌன. 6);. 2. பத்தியவுணவு (இ.வ.);; sustenance. light food, diet for convalescents. [தரு → தார் + அகம் → தாரகம்.]

தாரகற்காய்ந்தாள்	தாரகற்காய்ந்தாள் tāragaṟgāyndāḷ, பெ. (n.) தாரகன் என்னும் வலிமையுள்ள அரக்கனைக் கொன்ற காளி (சூடா.);; Kali, as the slayer of the arakkan Tāragan. [தாரகன் + காய்ந்தாள்.]
தாரகற்செற்றதையல்	தாரகற்செற்றதையல் dāragaṟceṟṟadaiyal, பெ. (n.) தாரகற்காய்ந்தாள் பார்க்க;see taragar-kayntal. [தாரகன் + செற்றதையல்.]
தாரகற்செற்றோன்	தாரகற்செற்றோன் tāragaṟceṟṟōṉ, பெ. (n.) தாரகனைக் கொன்ற முருகக் கடவுள்; Murugan, the God, as the slayer of Taragan. [தாரகன் + செற்றோன்.]
தாரகன்	தாரகன்1 tāragaṉ, பெ. (n.) உலக வாழ்விற்கு ஆதாரமான இறைவன்; God the protector and the origin of all life. [தரு → தரம் → தாரம் + அகம். தாரகம் → தாரகன். தரம் → தாரம் = மூலம் வரும்வழி. உலகவாழ்வை நடாத்துதற்கு ஆதாரமான உடம்பைத் தந்தவன் இறைவன். இஃதும், தருதல் என்னும் வேரடி யினின்று கிளைத்த சொல்லென்றறிக. மாந்தனை, நல்வழிப்படுத்தும் அனைத்துச் சமயங்களின் கொண்முடிபும் இதுவேயாகும். தாரகன்2 tāragaṉ, பெ. (n.) கடப்பிப்போன்; one who helps in crossing or overcoming. "தாரகன் தன்னைச் சாதத் தடங்கடற் றளர்வார் தம்மை" (சீவதரு. பாவ. 8);. [தாரகம் → தாரகன். வாழ்க்கைக் கடலைக் கடக்க, அனைத்து மாந்தருக்கும், தோணியாகத் திகழ்பவன்.]
தாரகாகணம்	தாரகாகணம் tārakākaṇam, பெ. (n.) விண்மீன் கூட்டம்; star cluster, "அநேக தாரகாகணமா நவமணி" (பாரத. சிறப்புப். 4);. [தாரகம் + கணம்.]
தாரகாதேசம்	தாரகாதேசம் tārakātēcam, பெ. (n.) விண்மீன் மண்டலம்; starry heavens. "தாரகா தேசந்தன்னில்" (சீவதரு. சிவதருமம. 19);. [தாரகம் + தேயம் → தேசம்.]
தாரகாபதி	தாரகாபதி dārakāpadi, பெ. (n.) விண்மீன் மண்டலத் தலைவனான நிலவன்; Moon, as lord of the stars. "தாரகாபதி புதல்வன்" (பாரத. குருகுல.);. [தாரகபதி → தாரகாபதி.]

தாரகாரி	தாரகாரி1 tārakāri, பெ. (n.) தாரகற் செற்றோன் பார்க்க;see taragar-serron. 'தாரகாரியுஞ் சளுக்கியர் வேந்தனும்' (பிங்.);. தாரகாரி2 tārakāri, பெ. (n.) காளி (சூடா);; Kali.
தாரகி	தாரகி tāragi, பெ. (n.) கள்; toddy (சா.அக.);. [தார் + அகு + இ → அகி → தாரகி.]
தாரகை	தாரகை1 tāragai, பெ. (n.) கண்மணி; apple of the eye (யாழ்.அக.);. [தார் + அகை → தாரகை. பிறர் வடிவம் தருந்தன்மைத்து.] தாரகை2 tāragai, பெ. (n.) நிலம்; earth. "வானவர்தாந் தானவர் தாந் தாரகைதான்". [தார் → அகை → தாரகை = நிலம் = ஒருவிதையிடின் பல்கிப் பெருகி, பலன் தருவது.]
தாரகைக்கோவை	தாரகைக்கோவை tāragaigāvai, பெ. (n.) ஏகாவலி என்னும் அணிகலம்; a kind of necklace. "தாரகைக் கோவையுஞ் சந்தின் குழம்பும்" (சிலப். 13:19);. [தாரகை + கோவை.]
தாரகைமாலை	தாரகைமாலை tāragaimālai, பெ. (n.) கற்பு நெறி கூறும் நூல்வகை; a kind of sirrilakkiyam, that says virtue (இலக். வி. 867);. [தாரகை + மாலை = கற்புடை மகளிர்க்கு உள்ள இயற்கைக் குணங்களைக் கூறுவது.]
தாரசாரம்	தாரசாரம் tāracāram, பெ. (n.) நூற்றெட்டு சிற்றிலக்கியங்களுள் ஒன்று (சங்.அக.);; an upanisad, one of 108.
தாரணநட்சத்திரம்	தாரணநட்சத்திரம் tāraṇanaṭcattiram, பெ. (n.) குருகு (மூலம்);, கவ்வை (ஆயில்யம்);, தழல் (கேட்டை);, யாழ் (திருவாதிரை); என்னும் விண்மீன்கள் (விதான. பஞ்சாங்.20. உரை);; the asterisms mūlam, āyilyam, kētai, tiruvādirai (செ.அக.);. த. விண்மீன்; Skt. natcatra (நட்சத்திரம்); [தாரணம் + நட்சத்திரம்.]
தாரணம்	தாரணம் tāraṇam, பெ. (n.) 1. ஒரு வகை மூலிகைச் செடி; a kind of medicinal plant. 2. உறுதி; stability. [தரு → தார் + அணம்.] [P]

தாரணவோகம்	தாரணவோகம் tāraṇavōkam, பெ. (n.) ஒருமுக நோக்குடைய ஆழ்நிலை ஊழ்கம்; deep devotion. [தாரணம் + ஒகம்.]
தாரணாவாற்றல்	தாரணாவாற்றல் tāraṇāvāṟṟal, பெ. (n.) ஆழ்நிலை ஒகத்தினால் உள்ளந்தரும் ஆற்றல்; power of concentration. [தாரணம் + ஆற்றல் = உள்ளத்திற்கு உறுதியையும் உடலுக்கு ஆற்றலும் நல்கும் ஒகம்.]
தாரணி	தாரணி1 tāraṇi, பெ. (n.) 1. உடம்பில் காரியரத்தம் செல்ல வேண்டிச், சவ்விலும் எலும்பின் கண்ணறைப் பகுதியிலும், கருப்பைச்சுவரிலும் ஓடும் குழலான வெளிகள்; veins with very small bore or hair like tubes passing in bodies of porous structure as membranes bony cells, and walls of the uterus. 2. விலங்குகளின் உடம்பிலுண்டாகும் உட்டுளைகள்; a cavity in animal bodies. 3. மருந்துப் பூச்சியினால் கட்டி பழுத்து உடைதல்; bursting or opening of an abscess by medicinal application (சா.அக.);. [தார் + அணி → தாரணி. குருதியைக் குழலில் கொடுக்கும் வரிசையாய் அமைந்த கருப்பைச் சுவர்க் குழாய்கள் → தாரகி. அணி = வரிசை.] தாரணி2 tāraṇi, பெ. (n.) மலை; mountain. "எழுதாரணிதிகழ் தோளண் ணலே" (மருதூ. 45);. [தரு → தார் + அணி → தாரணி – அனைத்து வளங்களையும் மாந்தருக்குத் தருவது மலை.] தாரணி3 tāraṇi, பெ. (n.) கூற்றுவன்; Yaman. "தாரணியெனத் தனது தண்டுகொடு" (பாரத. மணிமான். 42);. [தார் + அணி → தாரணி = கூற்றுவன் உடலில் உயிரைப் பிரித்து, இயற்கைக்குத் தருபவன்.]
தாரணீ	தாரணீ tāraṇī, பெ. (n.) வலியைப் போக்கக் கூறும் மறைமொழி; a mystical verse or charm used as a kind of prayer to reduce pain (சா.அக.);. [தரு → தார் → தாரணி → தாரணீ.]

தாரணை	தாரணை1 tāraṇai, பெ. (n.) 1. அணிகை; wearing, investing, bearing, upholding, sustaining. 2. நினைவில்வைக்கை; recollection, retaining in the memory. 3. உறுதி; firmness, steadiness, stability, 4. மனதை ஒருவழி நிறுத்துதலான எட்டுவகை தவ நிலையில் ஒன்று; concentrated attention, one of en-vagai-yogam - q.v. 5. ஒழுங்கு; construction, arrangement, order, system, principles, established order of things, natural or artificial. 6. ஓகத்தில் ஒன்பது வகைப்பட்ட மனநிலைகள்; nine forms of meditation practised by Saiva yogis. [தார் + அணி → அணை = முறையாகத் தருவதை அணிகை.] தாரணை2 tāraṇai, பெ. (n.) 1. விழுக்காடு; rate. 2. நெல் முதலிய பண்டங்களின் விலை; price as of paddy. க. தாரணெ;தெ. தாரண் [தார் + அணை. இயற்கை தரும், பொருள்களை அனைத்து எண்களால் எண்ணிக் கணக்கிடுகை.] தாரணை3 tāraṇai, பெ. (n.) 1. மருந்து தடவுவதினால் கட்டியுடைகை; bursting of abscess by medicinal application.
தாரணைசெய்-தல்	தாரணைசெய்-தல் tāraṇaiseytal, செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வத்தி செய்து பிறப்புறுப்பு அல்லது எருவாயிலில் விடுதல்; to insert or introduce a lint or medicinal wick into the vagina, or the anus. 2. ஐம்புலன் அடக்குதல்; to control the five senses. 3. வளியை அடக்குதல்; to suppress the respiration (சா.அக.);. [தாரணை + செய்-,]
தாரத்தில்காரம்	தாரத்தில்காரம் tārattilkāram, பெ. (n.) நாயுருவி; Indian burr (சா.அக.);.
தாரத்தில்தயங்கும் சோதி	தாரத்தில்தயங்கும்சோதி tārattiltayaṅgumcōti, பெ. (n.) கௌரி செய்நஞ்சு; prepared arsenic (சா.அக.);.
தாரத்தைக்கருகப் பண்ணி	தாரத்தைக்கருகப்பண்ணி tārattaiggarugappaṇṇi, பெ. (n.) காகச் செய்நஞ்சு; a kind of arsenic (சா.அக.);.
தாரதசெய்நீர்	தாரதசெய்நீர் dāradaseynīr, பெ. (n.) வழலையுப்பு, செயநீர்; a strong alkaline or pungent fluid obtained by exposing the salt prepared from the fuller's earth or human skull to the night dew (சா.அக.);.

தாரதண்டுலம்	தாரதண்டுலம் dāradaṇṭulam, பெ. (n.) வெண்சோளம் (சங்.அக.);; white maize. [தாரம் + தண்டுலம்.]
தாரதம்	தாரதம் dāradam, பெ. (n.) 1. இதளியம்; mercury. 2. சிந்தூரம்; red powder. 3. கடல்; sea (சா.அக.);.
தாரதம்மியம்	தாரதம்மியம் dāradammiyam, பெ. (n.) ஏற்றத் தாழ்வு; difference, contrast, disparity, comparative, value. "மற்றை மூவர் தார தம்மியமுஞ் சொல்வோன்" (கைவல். தத். 94);. [தரம் → தாரம். தாரம் = ஏற்றம். தம் + இயம் → தம்மியம் = தாழ்வு.]
தாரதன்மியம்	தாரதன்மியம் dāradaṉmiyam, பெ. (n.) ஒப்பு வேறுபாடு; similarity and difference (சா.அக.);. [தாரதம்மியம் → தாரதன்மியம். ம் → ன் – திரிபு.]
தாரநாதம்	தாரநாதம் tāranātam, பெ. (n.) பேரோலி (யாழ்.அக.);; loud uproar. [தாரம் – ஏற்றம், உயர்வு, தாரம் + நாதம்.]
தாரபணியம்	தாரபணியம் tārabaṇiyam, பெ. (n.) கெட்ட ஆவிகளைக் கட்டும் மந்திரம்; the name of a magic spell against evil spirits (சா.அக.);. [தாரம் + பணியம் → தாரபணியம் = தீய ஆவியைப் பணிய வைக்கை.]
தாரபரிக்கிரகம்	தாரபரிக்கிரகம் tārabariggiragam, பெ. (n.) திருமணம் (யாழ்.அக.);; wedding.
தாரபீடம்	தாரபீடம் tārapīṭam, பெ. (n.) மரமஞ்சள் (சங்.அக.);; tree turmeric. [தாரம் + பீடு + அம்.]

தாரம்	தாரம்1 tāram, பெ. (n.) 1. அரும்பண்டம்; rare valuable articles or things. "கடற்பஃறாரத்த நாடு கிழவோயே" (புறநா. 30);. 2. பச்சைப்பாம்பின் நஞ்சு (வின்.);; venom of the whip-snake. 3. எல்லை; confines, limit. "பழித்தாரமாம்" (ஆசாரக். 92);. 4. சாதிலிங்கம்; vermilion. [தள் → தரு → தார் → தாரம் – தள் என்னும் வினை தருதற்பொருளில் 'தரு' எனத்திரிந்தது. அதன்பின், எதிர்மறை வினையைல் 'தார்' அல்லது 'தா' என்றும், (தாரான் → தரான்); ஏவல் வினையில் 'தா' என்றும், இறந்தகால வினையில் (தந்தான்); என்றும் திரிந்துள்ளது. தாரம் என்னும் சொல், தார் என்னும் திரிபடியாகப் பிறந்தது. கடல்தரும் பலபொருள் 'கடற்பஃறாரம்' (புறம்.30);.] தாரம்2 tāram, பெ. (n.) 1. பண்வகை (திவா.);; the seventh note of the gamut, one of seven isai. 2. எடுத்தலோசை; highest musical pitch. "மந்திர மத்திமை தாரமிவை மூன்றில்" (கல்லா. 21:50);. 3. யாழினோர் நரம்பு (பிங்.);; one of the seven strings of the lute. 4. ஒரு பண்; a musical mode. "பாடுகின்ற
தாரமங்கலம்	தாரமங்கலம் tāramaṅgalam, பெ. (n.) சேலம் மாவட்டத்தில் ஒர் ஊர்; a village in Salem district. இவ் ஊரிலுள்ள கைலாயநாதர் கோவிலின் சிற்பச்சிறப்பு, உலகப்புகழ் பெற்றது. இவ் ஊரிலுள்ள, இளமீகரர் கோயில் சிறு பசுமை நிறமுள்ள சுக்கான் பாறையால் முழுவதும் கட்டப்பட்டுள்ளது.
தாரமாக்கு-தல்	தாரமாக்கு-தல் dāramākkudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வெள்ளியாக்குதல்; to convert into silver (சா.அக.);. [தாரம் + ஆக்கு-,]
தாரமாட்சிகம்	தாரமாட்சிகம் tāramāṭcigam, பெ. (n.) துணைத்தாது ஏழனுள் ஒன்று (சங்.அக.);; a inferior mineral.
தாரர்	தாரர் tārar, இடை (part) 1. ஒன்றை யுடையவர், வைத்திருப்பவர், செய்பவர் முதலிய பொருள்களைத் தரும் வகையில் பெயர்ச் சொற்களோடு இணைக்கப்படும் ஈறு; a suffix added to nouns to indicate the possessor, holder, doer, etc. (குத்தகைதாரர்);, பங்குதாரர் (உ.வ.);. [தரு → தார்.]
தாரவம்	தாரவம் tāravam, பெ. (n.) கொடிமுந்திரி; grapes (சா.அக.);.

தாரவித்தை	தாரவித்தை tāravittai, பெ. (n.) ஒரு ஆயுள்வேதநூல்; an ayurvedic work (சா.அக.);. [தரு → தார் → தாரம் + வித்தை – முன்னோர் மருத்துவம் பற்றி ஆய்ந்து தந்த நூல்.]
தாரவெழுத்து	தாரவெழுத்து tāraveḻuttu, பெ. (n.) ஏழாவது இசையாகிய தாரத்தைக் குறிக்கும் 'ஔ' என்ற எழுத்து (திவா.);; the letter au" representing the seventh note of the gamut. [தாரம் + எழுத்து.]
தாரன்	தாரன் tāraṉ, இடை (part.) உடையவனைக் குறிக்குஞ்சொல்; a termination indicating male owner. வாரிசுதாரன். [தரு → தார் + அன் → 'தன்' ஆண்பால் விகுதி.]
தாராக்கிரணம்	தாராக்கிரணம் tārākkiraṇam, பெ. (n.) கோள், விண்மீன் முதலியன, நிலவு முதலியவற்றால் மறைக்கப்படுகை; occultation, eclipse of a planet or star by the moon, or of a satellite by its primary.
தாராக்குஞ்சு	தாராக்குஞ்சு tārākkuñju, பெ. (n.) வாத்துக் குஞ்சு; duckling (சா.அக.);. [தாரா + குஞ்சு.]
தாராகடம்பம்	தாராகடம்பம் tārākaḍambam, பெ. (n.) மஞ்சட்கடம்பு; cadambam tree (சா.அக.);.
தாராகாணம்	தாராகாணம் tārākāṇam, பெ. (n.) விண்மீன் கூட்டம்; constellation. "தரித்திருந்தேனாகவே தாராகணப்போர்" (திவ். இயற். நான்மு.63);.
தாராகிருகம்	தாராகிருகம் tārāgirugam, பெ. (n.) நீர்த் தாரையாற் குளிர்ச்சி தரும்படி அமைத்த மாளிகை; summer house kept cool by sprays of water. "சார முனிவன் வனமெனவே தாராகிருகஞ் சமைத்தார்கள்" (செவ்வந்திப்பு. சூரவா. 139);. [தரு → தார் + ஆ + Skt. கிருகம்.]
தாராங்கம்	தாராங்கம் tārāṅgam, பெ. (n.) வாள் (யாழ்.அக.);; sword. [தார் + அங்கம். அரசனால் வீரனுக்கு நெடுமொழி கூறித் தரப்பட்ட வாள்.]

தாராங்கு	தாராங்கு tārāṅgu, பெ. (n.) மழைத்துளி (யாழ்.அக.);; rain-drop. [தாரம் + அங்கு.]
தாராங்குரம்	தாராங்குரம் tārāṅguram, பெ. (n.) ஆலங்கட்டி (சங்.அக.);; hailstone. [தாரம் + அங்கு + உரம். மழை நீர்த் துளிகள் உரம் வாய்ந்த பனிக்கட்டியாக மாறி விழுகை.]
தாராசந்தானம்	தாராசந்தானம் tārācandāṉam, பெ. (n.) நீரொழுக்குப் போல் நீங்காது வரும் தொடர்ச்சி (மணிமே. 30: 38: உரை);; uninterrupted succession or continuity, as of water in a stream. [தாரம் + சந்து + ஆனம். ஒ.நோ. ஃ + ஆனம் = அஃகானம்.]
தாராசரகம்	தாராசரகம் tārācaragam, பெ. (n.) பெருமழை; heavy rain (சா.அக.);. [தரு → தார் → தாரா + சரகு + அம்.]
தாராசரம்	தாராசரம் tārācaram, பெ. (n.) பெருமழை; heavy-rain.
தாராசுரம்	தாராசுரம் tārācuram, பெ. (n.) தஞ்சை மாவட்டத்தில், கும்பகோணம் வட்டத்திலுள்ள ஒரு ஊர் (ஊர். பெ. அக.);; a village in Kumbakonam taluk in Tanjore district. [இராசராசேச்சுரம் → தாராசுரம்.]
தாராட்டு	தாராட்டு1 dārāṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி.. (v.t.) தாலாட்டு; to lull or sooth a child. "பச்சைத் தேரை தாராட்டும் பண்ணை" (கம்பரா. நாட்டு. 13);. ம. தாராட்டுக [தாலாட்டு → தாராட்டு-,] தாராட்டு2 tārāṭṭu, பெ. (n.) தாலாட்டுப் பாடல்கள்; cradle songs, lullabies. [தாலாட்டு → தாராட்டு.]
தாராடம்	தாராடம் tārāṭam, பெ. (n.) தாராபுள் பார்க்க;see tarapul.

தாராதத்தம்	தாராதத்தம் tārātattam, பெ. (n.) திருமணத்தில் பெண்ணை நீர் ஊற்றி உரிமையை விட்டுக் கொடுக்கை (வின்.);; giving a girl in marriage, the act being solemniscd by the pouring of water. [தாரா + தத்தம்.]
தாராதரம்	தாராதரம் tārātaram, பெ. (n.) முகில்; cloud. 'தாராதா மந்தச் சாதகம்' (குலோத். கோ. 109);. [தாரா + தரம்.]
தாராதாரம்	தாராதாரம் tārātāram, பெ. (n.) தாராதரம் பார்க்க;see tara-taram (செ.அக.);.
தாராதிபதி	தாராதிபதி dārādibadi, பெ. (n.) நிலவு; moon. [தாராதி + பதி.]
தாராதீனன்	தாராதீனன் tārātīṉaṉ, பெ. (n.) மனைவிக்கு அடங்கி நடப்போன்; one who obeys his wife. [தாரம் + தீனன் → தாராதீனன்.]
தாராநோய்	தாராநோய் tārānōy, பெ. (n.) ஆவின் நோய்களிலொன்று; one of the diseases of the cow (சா.அக.);. [தாரா + நோய். இதன் பால் பல நோய்களுக்குக் காரணமாக அமையும்.]
தாராப்பாசி	தாராப்பாசி tārāppāci, பெ. (n.) ஒரு வகைப் பாசி; duck weed (சா.அக.);. [தாரா + பாசி.]
தாராபதம்	தாராபதம் dārāpadam, பெ. (n.) வானம் (வின்.);; sky. [தாரா + பதம்.]
தாராபதி	தாராபதி dārāpadi, பெ. (n.) 1. நிலா (விண்மீன்களின் தலைவன்); (சூடா.);; moon, as the lord of the stars. 2. தாரையின் கணவன் வியாழன் (சங்.அக.);; Jupiter, as husband of taria. [தரு → தார் → தாரா + பதி.]

தாராபந்தி	தாராபந்தி tārāpandi, பெ. (n.) விண்மீன்களின் வரிசை; row of stars. "தாராபந்திபோ னாளுமொளி வீசும் பலமணிகள்" (பாரத. இராச. 4);. [தாரா + பந்தி. பந்தி = வரிசை.]
தாராபலம்	தாராபலம் tārāpalam, பெ. (n.) விண்மீனின் வலிமை (பஞ்சாங்க.);; influence of the stars. [தாரா + பலம்.]
தாராபாகம்	தாராபாகம் tārāpākam, பெ. (n.) ஒரு வகை பதப்பாடு; peculiar process (சா.அக.);. மறுவ. சிறப்புப் பக்குவம் [தாரம் + பாகம்.]
தாராபுட்பம்	தாராபுட்பம் tārāpuṭpam, பெ. (n.) மல்லிகை; jasmine (சா.அக.);. [தாரம் + Skt. புட்பம்.]
தாராபுள்	தாராபுள் tārāpuḷ, பெ. (n.) 1. சாதகப்புள்; sky lark. 2. விசும்பு; cloud (சா.அக.);. [தரு → தாரம் + புள்.]
தாராபூடணம்	தாராபூடணம் tārāpūṭaṇam, பெ. (n.) விண்மீன்களால் அழகூட்டப்பட்ட இரவு (யாழ்.அக.);; night as decorated by the stars. [தாரம் + பூடு + அணம்.]
தாராமண்டலம்	தாராமண்டலம் tārāmaṇṭalam, பெ. (n.) விண்மீன் மண்டலம்; the starry heavens. [தாரம் + மண்டலம்.]
தாராமுட்டி	தாராமுட்டி tārāmuṭṭi, பெ. (n.) பேராமுட்டி; fragrant pavonia (சா.அக.);.

தாராமூக்கன்	தாராமூக்கன் tārāmūkkaṉ, பெ. (n.) நச்சுப்பாம்பு வகை (யாழ்.அக.);; poisonous tree snake. மறுவ. கொம்பேரி மூக்கன் [தாரம் + மூக்கன்.]
தாராய்	தாராய் tārāy, பெ. (n.) திராய், தாராயிலை (பதார்த்த. 580);; carpet weed. [தரை → தார் + ஆய் – தாராய்.]
தாராயணம்	தாராயணம் tārāyaṇam, பெ. (n.) அரசமரம்;peepul tree (சா.அக.);.
தாராவணி	தாராவணி tārāvaṇi, பெ. (n.) காற்று (யாழ்.அக.);; wind, air.
தாராளக்காரன்	தாராளக்காரன் tārāḷakkāraṉ, பெ. (n.) கொடை யாளி; liberal, free-handed person (செ.அக.);. [தார் + ஆளம் + காரன் = நிறைவாகத்தருபவன்.]
தாராளம்	தாராளம் tārāḷam, பெ. (n.) 1. மிகை ஈகைத் தன்மை; generosity, liberality, magnanimity. 'தாராளமாய்க் கொடுக்கிறான்' (உ.வ.);. 2. விரிவு; roominess, spaciousness, amplitude. 'தாராளமான வழி' (இக்.வ.);. 3. நிறைவு; plenty, copiousness, sufficiency, completeness. தாராளமாய் விளைந்தது. 4. வெளிப்படை; frankness, candour, openness, freedom. அவரிடம் தாராளமாய்ச் சொல்லலாம். 5. திறமை; fluency, readiness in speech or utterance, proficiency, skilful execution in Singing or playing on an instrument. 'தாராளமாய் வாசிக்கிறான்'. 6. உறுதி, திட்பம்; confidence, boldness. "தாராளமாய் நிற்க நிர்ச்சிந்தை காட்டி" (தாயு. சுகவாரி.8);. [தள் → தரு → தார் + ஆளம் → தாராளம். "ஆளம்" சொல்லாக்க ஈறு. ஒ.நோ. பேராளம். தள் என்னும் வினை தருதற் பொருளில், தரு எனத்திரிந்து, மிகுதியாகத் தருதல் என்ற நிலையில், "தார்" என்றாகிறது.

தாரி	தாரி1 tārittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பொறுத்தல்; to bear, endure. "மற்றது தாரித்திருத்த றகுதி" (நாலடி. 72);. 2. உடைத்தாதல்; to possess. "தாரித் திட்டதன் றறுகண்மைக் குணங்களின்" (சூளா. சீயவதை. 150);. [தார் + இ → தாரி-,] தாரி2 tāri, பெ. (n.) 1. வழி; way, path, road. "இதுதான் உந் தாரிய தன்று" (கம்பரா. இரணிய. 148);. 2. முறைமை; right mode. "தாரியிற் காட்டித் தருஞ்சாதாரி" (கல்லா. 42, 31);. 3. விலைவாசி; exchange, bartel. 4. அரிதாரம்; yellow orpiment. க., ம. தாரி [அதர் → தார் → தாரி.]
தாரிகம்	தாரிகம் tārigam, பெ. (n.) தீர்வை (யாழ்.அக.);; duty, tax. [தரு → தார் + இகம்.]
தாரிகாதானம்	தாரிகாதானம் tārikātāṉam, பெ. (n.) கன்னிகாதானம் (யாழ்.அக.);; giving away a daugher in marriage. [தரு → தார் → தாரி → தாரிகா + தானம்.]
தாரிகை	தாரிகை tārigai, பெ. (n.) பனஞ்சாறு; sweet toddy. [தரு → தார் + கை → தாரிகை. ஒ.நோ. மல்லிகை – தூரிகை.]
தாரிணி	தாரிணி tāriṇi, பெ. (n.) 1. நிலம்; earth. "தாரிணி பொதிந்த கீர்த்தி" (இரகு. யாகப். 34);. 2. இலவமரம் (இலக். அக.);; silk cotton tree. 3. பட்டுப்பருத்தி; silk cotton. [தரு → தார் → தாரிணி.]

தாரிதம்	தாரிதம் dāridam, பெ. (n.) 1. குதிரைநடை; horse gait. 2. பிழைத்தல்; living. [தார் + இதம்.]
தாரிபாரி	தாரிபாரி1 tāripāri, பெ. (n.) 1. நல்வழி அறிந்தவன் (வின்.);; one who knows a good way. 2. முழுதும் அறிந்தவர் (வின்.);; a well-informed person. 3. இயல்பு (யாழ்.அக.);; nature. [தாரி + பாரி.] தாரிபாரி2 tāripāri, பெ. (n.) தரம்; relative merit. "தாரிபாரிகள் தெரிந்து சகல சம்மானஞ் செய்யும்" (கனம். கிருஷ்ணையர், 117);. [தாரி + பாரி.]
தாரிமூலி	தாரிமூலி tārimūli, பெ. (n.) பெண்பூப்பு; the menstrual blood of a young girl.
தாரியோடகம்	தாரியோடகம் tāriyōṭagam, பெ. (n.) செங்கத்தாரி பார்க்க;see sengattari.
தாரிராட்டினம்	தாரிராட்டினம் tārirāṭṭiṉam, பெ. (n.) தார்நூல் சுற்றும் பொறி (நெசவு);; reeling machine. [தார் + இராட்டினம்.]
தாரின்வாழ்நன்	தாரின்வாழ்நன் tāriṉvāḻnaṉ, பெ. (n.) தார்நூலால் வாழ்க்கை நடத்தும் நெசவுத் தொழிலாளி; weaver, as living by bobbin. "தாரின் வாழ்நரும்" (பெருங். வத்தவ. 2:48);. [தார் + இன் + வாழ்நன்.]
தாரு	தாரு tāru, பெ. (n.) 1. மரம் (சூடா.);; tree. "மாதாருவன்ன சிலை" (கந்தபு. தாரக. 71);. 2. மரக்கிளை (பிங்.);; branch of a tree. 3. தேவதாரு (தைலவ. தைல);; red-cedar. 4. மரத்துண்டு; piece of timber, wood. "கொல்லிப் பாவையினிற் றாருவமைத்த வல்லிப்பாவை" (இரகு. சூசன். 26);. 5. கோயிலைப் பிரித்துப் புதுப்பிக்கும்போது கற்சிலைக்குப் பதிலாக வைத்த கட்டை உருவம் (இ.வ.);; temporary wooden image set up in place of the stone image when the temple is renovated. [தரு → தாரு.]

தாருகசித்து	தாருகசித்து tārugasittu, பெ. (n.) குமரன்; lord of Murugan. [தாருகம் + சித்து.]
தாருகண்ணி	தாருகண்ணி tāruganni, பெ. (n.) வெள்ளைக் காக்கணம்; white mussell creeper (சா.அக.);. [தாருகம் + கண்ணி.]
தாருகதலி	தாருகதலி dārugadali, பெ. (n.) காட்டுவாழை (மலை.);; wild plantain. [தார் → தாரு + கதலி.]
தாருகம்	தாருகம் tārugam, பெ. (n.) தாருகாவனம் (வின்);; forest where ascetic lived (செ.அக.);. [தரு → தாரு → தாருகம்.]
தாருகவனம்	தாருகவனம் tārugavaṉam, பெ. (n.) தாருகாவனம் பார்க்க;see taruga-vanam. "தாருகவன முனித்தலைவோர்" (சிவரக, தேவியுடன். 1);. [தாருகம் + வனம்.]
தாருகற்செற்றாள்	தாருகற்செற்றாள் tārugaṟceṟṟāḷ, பெ. (n.) தாரகனைக் கொன்ற காளி (திவா.);; Kali, as destroyer of Darukan. [தாருகன் + செற்றாள்.]
தாருகன்	தாருகன் tārugaṉ, பெ. (n.) 1. கண்ணனின் தேரோட்டி; charioteer of Lord Krishnan. 2. காளியாற் கொல்லப்பட்ட ஓர் அசுரன்; an asura slain by Kali (செ.அக.);. [தார் + உகன் → தாருகன்.]
தாருகாக்கியம்	தாருகாக்கியம் tārukākkiyam, பெ. (n.) மஞ்சள் அவரை; yellow bean (சா.அக.);.
தாருகாவனம்	தாருகாவனம் tārukāvaṉam, பெ. (n.) முனிவர்கள் வாழ்ந்த காடு; a forest famous as the abode of ascetics (செ.அக.);. [தாருகா + வனம்.]

தாருசம்	தாருசம் tārusam, பெ. (n.) தேவதாரு (மலை.);; red cedar. [தரு → தாரு → தாருசம்.]
தாருசினி	தாருசினி tārusiṉi, பெ. (n.) இலவங்கப் பட்டை; cinnamon bark (சா.அக.);.
தாருட்டியம்	தாருட்டியம் tāruṭṭiyam, பெ. (n.) வலிமை கொடுக்கும் பொருள்; drug that gives strength (சா.அக.);. [தரு → தாரு → தாருட்டியம்.]
தாருண்ணியம்	தாருண்ணியம் tāruṇṇiyam, பெ. (n.) இளம் பருவம்; youth, juvenility (சா.அக.);. [தரு → தாரு → தாருண்ணியம்.]
தாருணம்	தாருணம் tāruṇam, பெ. (n.) 1. அசச்ம்; timidity. 2. பயம்; fear, dread. 3. கொடுமை; honor (சா.அக.);. [தரு → தருணம் → தாருணம்.]
தாருணரோகம்	தாருணரோகம் tāruṇarōkam, பெ. (n.) ஒருவகைத் தலைநோய்; a kind of head disease (சா.அக.);. [தாருணம் + Skt. ரோகம்.] தலையில் மயிர்க்கொட்டி, சொர சொரத்து, சுண்டுதிர்ந்து மிகுதியான தூக்கத்தை உண்டாக்கும். இதற்குப் பாலும் கசகசாவும் அரைத்துத் தடவக் குணமாகும் என்பது பழைய மருத்துவக் குறிப்பு.
தாருணாகி	தாருணாகி tāruṇāki, பெ. (n.) மயிலிக்கீரை; a kind of greens (சா.அக.);.
தாருணி	தாருணி tāruṇi, பெ. (n.) நத்தைச்சூரி (மலை.);; bristly button weed.
தாருணியபிடிகம்	தாருணியபிடிகம் tāruṇiyabiḍigam, பெ. (n.) முகப்பரு; pimple (சா.அக.);.

தாருணீகம்	தாருணீகம் tāruṇīkam, பெ. (n.) மரவீழி, விழுதிமரம்; Cleome fruticosa (சா.அக.);.
தாருபாத்திரம்	தாருபாத்திரம் tārupāttiram, பெ. (n.) மர பாத்திரம்; wooden vessel.
தாருமபித்தம்	தாருமபித்தம் tārumabittam, பெ. (n.) மிளகு; pepper (சா.அக.);.
தாருலவணம்	தாருலவணம் tārulavaṇam, பெ. (n.) 1. மரவுப்பு; salt of tartar. 2. சாம்பலுப்பு; potash, salt of warm-wood. 3. வாழையுப்பு; salt of plantain leaf (சா.அக.);.
தாருவனம்	தாருவனம் tāruvaṉam, பெ. (n.) தாருகாவனம் பார்க்க;see taruga-vanam. "சிறைவண்டறையுந் தாருவனத் தெய்வ முனிவர்" (திருவிளை. வளையயல். 2);. [தரு → தாரு + வனம்.]
தாருனகம்	தாருனகம் tāruṉagam, பெ. (n.) தலையில் வரும் ஒரு வகைக் குருநோய்; tiny vesicolour of scalp (சா.அக.);.
தாரைக்கால்	தாரைக்கால் tāraikkāl, பெ. (n.) செங்குத்தானதும், தாரை போன்றதும், பிரம்பு போன்றதுமான தூண்; a kind of column. [தாரை + கால்.] [P]
தாரைக்கியன்	தாரைக்கியன் tāraikkiyaṉ, பெ. (n.) கருடன்; brahminy kite (சா.அக.);. [தாரை + இயன்.]
தாரைகவணி	தாரைகவணி tāraigavaṇi, பெ. (n.) கோடுள்ள துகில்வகை (வின்.);; a fine variety of striped muslin. [தாரை + கவணி.]

தாரைசின்னி	தாரைசின்னி tāraisiṉṉi, பெ. (n.) கவுரி செய்நஞ்சு; a kind of prepared arsenic (சா.அக.);. [தாரை + சின்னி.]
தாரைத்தாள்வட்டில்	தாரைத்தாள்வட்டில் tāraittāḷvaṭṭil, பெ. (n.) ஏனவகை (S.I.I.ii, 5);; a kind of vessel. [தாரை + தாள் + வட்டில்.]
தாரைப்பட்டு	தாரைப்பட்டு tāraippaṭṭu, பெ. (n.) கோடுகள் அமைந்த பட்டுவகை (வின்.);; striped silk. [தாரை + பட்டு.]
தாரைமழுங்கல்	தாரைமழுங்கல் tāraimaḻuṅgal, பெ. (n.) வயிரக் குற்றங்களுள் ஒன்று (சிலப்.14:180: உரை.);; a flaw in the diamond. [தாரை + மழுங்கல்.]
தாரைவார்-த்தல்	தாரைவார்-த்தல் tāraivārttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நீர்வார்த்துத் தத்தம் பண்ணுதல்; to make gifts by pouring water on the right hand of the donee. "தாரைவா ரெனக் கௌசிகன் சாற்றிட" (அரிச். பு. சூழ்வி. 79);. 2. தொலைத்து விடுதல்; to lose, as property. அவன் தன் சொத்துக்களைத் தாரை வார்த்து விட்டான். [தாரை + வார்-,]
தாரைவிடல்	தாரைவிடல் tāraiviḍal, பெ. (n.) 1. சிறுநீர் கழித்தல்; urinating. 2. கண்ணில் மருந்து நீரை விட்டுக் கொண்டேயிருத்தல்; putting eye drips continuously (சா.அக.);. [தாரை + விடல்.]
தாரோட்டம்	தாரோட்டம் tārōṭṭam, பெ. (n.) காய்ச்சாத ஆவின் பால்; raw milk. [தார் + ஓட்டம்.]
தால்	தால் tāl, பெ. (n.) 1. நா; tongue. "பச்சைத் தாலாவாட்டீ" (திருவாச. 38:4);. 2. தாலாட்டு (யாழ்.அக.);; குழந்தைகளுக்கான உறக்கப்பாட்டு; songs to lull a child. 3. தாலப்பருவம் பார்க்க;see tala-p-paruvam. "செங்கீரைதால் சப்பாணி" (இலக். வி. 806);. [ஞால் → தால் = தொங்கும் நா.]

தால்நாட்டம்	தால்நாட்டம் tālnāṭṭam, பெ. (n.) வெண் கடுகு; white-mustard (சா.அக.);. [தால் + நாட்டம்.]
தாலகம்	தாலகம் tālagam, பெ. (n.) நிலப்பனை; ground-palm.
தாலகி	தாலகி tālagi, பெ. (n.) கள்; toddy.
தாலங்கன்	தாலங்கன் tālaṅgaṉ, பெ. (n.) 1. பனை எழுதிய கொடியுடையோன்; one who has palmyra-banner. 2. பலராமன்; Balaraman, brother of lord Krisnan. [தால் + அங்கன்.]
தாலநற்கட்டி	தாலநற்கட்டி tālanaṟkaṭṭi, பெ. (n.) பனங்கட்டி; palmyra jaggery (சா.அக.);. [தாலம் + நன்மை + கட்டி.]
தாலப்பட்டோலை	தாலப்பட்டோலை tālappaṭṭōlai, பெ. (n.) அரசோ, ஊர் அவையோ முடிபு செய்த ஆனை ஓலை; government order. "மகேந்திர மங்கலத்து சபையோம் விற்றுக்கொடுத்த நிலவிலையா வணம் தாலப்பட்டோலை எழுதின சேந்த மங்கலமுடையான்" (கல்வெட்டு அறிக்கை எண். 159-1895);. [தாலம் + பட்டு + ஓலை.]
தாலப்பருவம்	தாலப்பருவம் tālapparuvam, பெ. (n.) பிள்ளைத் தமிழ் இலக்கியத்தில் தலைவனைத் தாலாட்டுதலைக் கூறும் பகுதி; portion dealing with the cradle-songs of the hero, one of ten sections of pillai-t-tamil (செ.அக.);. [தால் + பருவம் = தாலப்பருவம்.]
தாலப்பாக்கு	தாலப்பாக்கு tālappākku, பெ. (n.) திருமண நாள்களில் காலையும் மாலையும் பூசை செய்தபின் மணமகனுக்கு (ஓதியிடும்); தாம்பூலம்; betel and areca nut given by the father of the bride to the bridgroom every morning and evening after he performs in marriage. [தாலம் + பாக்கு.]
தாலபத்திரம்	தாலபத்திரம் tālabattiram, பெ. (n.) 1. பனை ஓலை; palm-leaf. 2. காதிலணியும் சுருளோலை (வின்.);; palm-leaf used as an ear-ornament. [தாலம் + பத்திரம்.]

தாலபத்திரி	தாலபத்திரி tālabattiri, பெ. (n.) மரமஞ்சள் (மலை.);; tree turmeric.
தாலபாடாணம்	தாலபாடாணம் tālapāṭāṇam, பெ. (n.) தாலம்பபாடாணம் பார்க்க;see talamba-padanam (சா.அக.);. [தாலம்பம் + பாடாணம் → தாலபாடாணம்.]
தாலபுராணம்	தாலபுராணம் tālaburāṇam, பெ. (n.) 18ஆம் நூற்றாண்டில் காசிநாதப்புலவரால் இயற்றப் பட்ட நூல்; book written by Kāśināda-p-pulavar in 18th century. [தளம் → தலம் → தாலம் + புராணம்.]
தாலபோதம்	தாலபோதம் tālapōtam, பெ. (n.) ஆவாரைச் செடி; tanner's cassia (செ.அக.);. [தாலம் + போதம்.]
தாலபோதிதம்	தாலபோதிதம் dālapōdidam, பெ. (n.) கோழியவரை; fowl bean (சா.அக.);. [தாலம் + போதிகம்.]
தாலம்பபாடாணம்	தாலம்பபாடாணம் tālambapāṭāṇam, பெ. (n.) ஒருவகைப் பிறவி செய்நஞ்சு; a kind of native arsenic (சா.அக.);.
தாலமாதிதம்	தாலமாதிதம் dālamādidam, பெ. (n.) கோதுமை; wheat (சா.அக.);. [தாலம் → தாலமாதிதம்.]
தாலமூலி	தாலமூலி tālamūli, பெ. (n.) நிலப்பனை (மலை.);; ground-palm a plant common in sandy places. [தாலம் + மூலி.] [P]
தாலமேழுடையோன்	தாலமேழுடையோன் tālamēḻuḍaiyōṉ, பெ. (n.) தீயரசன்; king of fire.

தாலயம்	தாலயம் tālayam, பெ. (n.) ஆமை; tortoise. [தால் + அயம். ஒரு தலையும் நான்கு கால்களும், தொங்குந் தன்மையுடன் அமைந்த உயிரி.]
தாலவச்சிரம்	தாலவச்சிரம் tālavacciram, பெ. (n.) மலை நாரத்தை; mountain orange (சா.அக.);.
தாலல்வியம்	தாலல்வியம் tālalviyam, பெ. (n.) இடை அண்ணத்தில் இடைநாவின் முயற்சியாற் பிறக்கும் எழுத்து; palatal. [தாலம் + அவ்வியம் → தாலவ்வியம். மேலெழுந்து ஒலிக்கும் எழுத்து.]
தாலவட்டம்	தாலவட்டம்1 tālavaṭṭam, பெ. (n.) 1. விசிறி (யாழ்.அக.);; fan. 2. யானைச்செவி (வின்.);; elephant's ear. 3. யானை வால் (திவா); (சீவக. 2154, உரை);; elephant's tail. [தாலம் + வட்டம்.] தாலவட்டம்2 tālavaṭṭam, பெ. (n.) நிலம் (வின்);; earth. [தாலம் + வட்டம்.]
தாலவம்	தாலவம் tālavam, பெ. (n.) ஒருவகை நஞ்சு; a kind of poison.
தாலவா	தாலவா tālavā, பெ. (n.) சிறுவழுதலை; species of small brinjal with indian brinjal (சா.அக.);.
தாலவிருந்தம்	தாலவிருந்தம்1 tālavirundam, பெ. (n.) விசிறி (பிங்.);; large-fan. [தாலம் + விருந்தம்.] தாலவிருந்தம்2 tālavirundam, பெ. (n.) பழமுண்ணிப் பாலை; edible paulay (சா.அக.);. [தாலம் + விருந்தம்.]

தாலாட்டு	தாலாட்டு1 dālāṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) குழந்தைகளைத் தொட்டிலிலிட்டு உறங்கச் செய்யப் பாட்டுப்பாடுதல்; to rock a child in a cradle with lullabies. "அஞ்சனவண்ணணை யாய்ச்சி தாலாட்டிய செஞ்சொல்" (திவ். பெரியாழ். 1:3:10);. ம. தாலாட்டுக [தால் + அம் → தாலாட்டு-,] தாலாட்டு1 tālāṭṭu, பெ. (n.) 1. குழந்தைகளைத் தொட்டிலிலிட்டு உறங்கச்செய்யப் பாட்டுப் பாடுகை; lulling a child to sleep with songs. "தாலாட்டு நலம்பல பாராட்டினார்" (பெரியபு. திருஞா. 44);. 2. தாலேலோ என்று முடியும் ஒருவகை இசைப்பாட்டு; lullaby, usually ending with talelö. 3. தாலாட்டுதற்கு ஏற்றதாய்ச் சிற்றிலக்கியத் தலைவனுடைய சிறந்த செய்கைகளைத் தெரிவிக்கும், பல கண்ணிகளை உடையதொரு நூல்; a lullaby poem dealing with the exploits of a hero. E. lull, seand; Sw. lulla; Ger. lallen; Gr. lalco; L. lullaby.
தாலாப்பு	தாலாப்பு tālāppu, பெ. (n.) குளம் (வின்.);; tank. [தாழாப்பு → தாலாப்பு = தாழ்வாக அமைந்த குளம்.]
தாலாலம்	தாலாலம் tālālam, பெ. (n.) பழிமொழி (யாழ்.அக.);; scandal, aspersion, calumny. [தால் + ஆலம்.]

தாலி	தாலி1 tāli, பெ. (n.) திருமணத்தின்போது மணமகள் கழுத்தில், மணமகன் மூன்று முடிச்சுப் போட்டு இணைக்கும் மஞ்சள் சரட்டில் தொங்கும், பொன்னணி; golden ornament tied in yellow thread tied in the neck of bride by bridegroom during solemnization of marriage. "தாலி.... நல்லார் கழுத்தணிந்து" (சீவக. 2697);. க., தெ., ம. தாலி "திருமாலையில் தாலி நாற்பத்தொன்றும்" (S.I.I. 23-46);. நால் → நாலி → தாலி = இவ்வேரடி, தொங்குதற் கருத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இப் பொருண்மை பொதிந்த வழக்கே, இலக்கியத்திலும் மாந்தர்தம் வாழ்வியலிலும், வழக்கூன்றியுள்ள பான்மையினை மொழி ஞாயிறு, வடமொழி வரலாறு எனும் நூலில், பின்வருமாறு கூறுகின்றார். சிறுவர் கழுத்தில் தொங்கிய ஐம்படைத் தாலியும், வெள்ளாட்டுக் கழுத்தில் தொங்கும் ஊன்மணியும்போல, மணமகள் கழுத்தில் தொங்கும் மங்கலவணி, pendant என்னும் ஆங்கிலச் சொல்லையும் நோக்குக. வடமொழியாளர் பனை ஓலையென்றும், காதணியென்றும் பொருள் கூறுவர். மேலும் தாலி கட்டும் வழக்கம் தமிழரதே (வ.மொ.வ. 336);. [P] தாலி2 tāli, பெ. (n.) கீழ்க்காய் நெல்லி; niruri plant - Phyllanthus niruri. 2. பாலக்கறை; gowry (சா.அக.);. [தாழ் → தால் → தாலி.]
தாலிக்கட்டு	தாலிக்கட்டு tālikkaṭṭu, பெ. (n.) திருமணம் (இ.வ.);; marriage, as tying the tali. [தாலி + கட்டு.]
தாலிக்கயிறு	தாலிக்கயிறு tālikkayiṟu, பெ. (n.) தாலி கோத்துள்ள கயிறு (உ.வ.);; twisted thread on which is hung the tali. [தாலி + கயிறு.]
தாலிக்காரி	தாலிக்காரி tālikkāri, பெ. (n.) திருமணமான பெண்; married woman, as wearing a tâli. [தாலி + காரி. 'காரி' – உடைமைப் பெயரீறு. ஒ.நோ. வீட்டுக்காரி, பூக்காரி.]
தாலிக்கொடி	தாலிக்கொடி tālikkoḍi, பெ. (n.) தாலி கோர்ப்பதற்கான பொற்சரடு (உ.வ.);; braided gold string on which is hung the tali. [தாலி + கொடி.]

தாலிக்கொழுந்து	தாலிக்கொழுந்து tālikkoḻundu, பெ. (n.) ஆமைத்தாலி (திவ். பெரியாழ். 2:6:1: வ்யா.);; turtle-shaped tali. [தாலி + கொழுந்து.] தாலிக்கொழுந்து2 tālikkoḻundu, பெ. (n.) பனை வெண்குருத்தால் இயன்ற அணிகலன்; an ornament made of tender leaves of palm-tree. "தாலிக் கொழுந்தைத் தடங்கழுத்திற் பூண்டு" (திவ். பெரியாழ். 2:6:1);. [தால் → தாலி + கொழுந்து.]
தாலிக்கோவை	தாலிக்கோவை tālikāvai, பெ. (n.) தாலி யுருவோடு கோப்பதற்கான, பல்வகை உருக்கள் (வின்.);; string of beads to which the wedding badge is attached. [தாலி + கோர்வை → கோவை.]
தாலிகட்டு-தல்	தாலிகட்டு-தல் dāligaṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) மணம்புரிதல்; to marry, as tying täli. "தாலிகட்டையிலே தொடுத்து நடுக்கட்டையிலே கிடத்துமட்டும்" (தனிப்பா. 195:10);. [தாலி + கட்டு-,]
தாலிகட்டுக்கலியாணம்	தாலிகட்டுக்கலியாணம் tāligaṭṭuggaliyāṇam, பெ. (n.) உண்மையிற் கணவனாகாது, ஒப்புக்காக ஒருத்திக்கு ஒருவன் தாலி கட்டும் ஒரு வகை விழா (இ.வ.);; a nominal marriage in which a taili is tied round the neck of a girl, but the person tying is not entitled to the rights of a husband. [தாலி + கட்டு + கலியாணம்.]
தாலிச்சரடு	தாலிச்சரடு tāliccaraḍu, பெ. (n.) தாலிக்கொடி பார்க்க;see tali-k-kodi (செ.அக.);. [தாலி + சரடு.]
தாலித்துக்கம்	தாலித்துக்கம் tālittukkam, பெ. (n.) கணவன் இறந்ததாலுண்டாந் துயரம் (இ.வ.);; mourning observed by a woman on her widowhood. [தாலி + துக்கம்.]
தாலிப்பிச்சை	தாலிப்பிச்சை tālippiccai, பெ. (n.) வாழ்வரசியாய் ஒருத்தி வாழும்படி, அவளது கணவனுயிரைப் பாதுகாக்கை; saving the life of a woman's husband, as enabling her to wear tāli. [தாலி + பிச்சை.]

தாலிப்பெட்டி	தாலிப்பெட்டி tālippeṭṭi, பெ. (n.) தாலி வைக்கும் பொன்னத்துப் பெட்டி (யாழ்.அக.);; the basket in which the wedding badge is kept. [தாலி + பெட்டி.]
தாலிப்பொட்டு	தாலிப்பொட்டு tālippoṭṭu, பெ. (n.) வட்டமாகச் செய்த தாலியுரு; disc-shaped tali (செ.அக.);. [தாலி + பொட்டு.]
தாலிப்பொருத்தம்	தாலிப்பொருத்தம் tālipporuttam, பெ. (n.) திருமணப் பொருத்தங்களுள் ஒன்று; a kaliyana-p-poruttam (செ.அக.);. [தாலி + பொருத்தம்.]
தாலிபெருக்கிக்கட்டுகை	தாலிபெருக்கிக்கட்டுகை tāliberuggiggaṭṭugai, பெ. (n.) 1. திருமணக்காலத்தில் கட்டப்பட்ட தாலியுடன், மணிகளைக் கோக்கும் விழா; stringing additional jewels on the taili after marriage. 2. தாலியைப் பழைய நூலிலிருந்து வேறொரு சரட்டிற் கோக்கை (இ.வ.);; renewing the tali thread. [தாலி + பெருக்கி + கட்டுகை.]
தாலிபெருகுதல்	தாலிபெருகுதல் dāliberugudal, பெ. (n.) தாலிச்சரடு அற்றிறுகை; breaking of the talic-caradu, a euphemistic expression. [தாலி + பெருகுதல். சுடுகாட்டை, நன்காடு என்று வழங்கும் மங்கலவழக்குப் போன்று, தாலி அறுதலைக் குறிக்கத் 'தாலி பெருகுதல்' என்ற வழக்கை மங்கல வழக்காகக் கொண்டனர், என்றறிக.]
தாலிமங்கலம்	தாலிமங்கலம் tālimaṅgalam, பெ. (n.) காஞ்சிபுர மாவட்டத்திலுள்ள ஓர் ஊர்; a village in Kanjipuram district. மங்கலம் என்னும்சொல் தொல்காப்பியர் காலம் முதலே, தூய்மை என்னும் பொருளில் வழங்கி வருகிறது. பின், பார்ப்பனர் வசிக்கும் இடத்திற்கு வழங்கப்பட்டதையும் காண முடிகிறது. ஊர்களிலுள்ள, சிறுதெய்வங்களின் பெயருடன் "மங்கலம்" சேர்த்து வழங்கப்படுகிறது (ஊர். பெ. அக.);. [தாலி + மங்கலம்.]

தாலிமணிவடம்	தாலிமணிவடம்1 tālimaṇivaḍam, பெ. (n.) தாலியோடு மணிகள் சேர்ந்த தாலிக்கொடி; string of beads to which the tali is attached. "தாலிமணிவடம் ஒன்று". (S.I.I.ii, 171);. [தாலி + மணி + வடம்.] தாலிமணிவடம்2 tālimaṇivaḍam, பெ. (n.) மணிகள் வைத்திழைக்கப்பட்ட மங்கல மாலை; garland made of gems. "உமா பரமேசுவரியார்க்குக் குடுத்தன தாலி மணிவடம் ஒன்று, பொன் கழஞ்சேய் முக்காலே நாலுமஞ் சாடியும் குன்றி" (S.I.I. II. ii, 46);. [தாலி + மணி + வடம்.]
தாலியம்	தாலியம் tāliyam, பெ. (n.) பாதிரி (மலை.);; trumpet flower tree - Stareospermum chelonoides. 2. கீழ்க்காய் நெல்லி; Niruri plant. [தால் + இயம்.]
தாலியமாறு	தாலியமாறு tāliyamāṟu, பெ. (n.) கப்பலின் முக ஒப்பனை; figure-head. [தாலி + அம் + மாறு.]
தாலியறு	தாலியறு1 tāliyaṟuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கைம்பெண்ணாதல் (விதவையாதல்);; to become a widow, as having the tali taken off. [தாலி + அறு-,] தாலியறு2 tāliyaṟuttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) துன்பத்துக்குள்ளாதல்; to harass, cause trouble. அவனைத் தாலியறுத்துவிட்டான் (உ.வ.);. [தாலி + அறு-,]
தாலியறுத்தவள்	தாலியறுத்தவள் tāliyaṟuttavaḷ, பெ. (n.) கைம்பெண் (உ.வ.);; widow, as one those tali has been taken off. [தாலி + அறுத்தவள்.]
தாலியாற்புதம்	தாலியாற்புதம் dāliyāṟpudam, பெ. (n.) அரத்தக் கெடுதியால் அண்ணத்தில் ஏற்படும் தசை வளர்ச்சி; a fleshy growth in the palate due to vitiate blood painful tumour of the palate (சா.அக.);. [தாலி + ஆல் + புதம். புது + அம் – புதம் = புதியதாய் வளர்ந்த தசை.]

தாலியுரு	தாலியுரு tāliyuru, பெ. (n.) 1. தாலியோடு கோக்கப்படும் பலவகை உருக்கள்; beads of different forms attached to the tali. 2. தாலியுள்ள வடம்; necklace containing the tali (செ.அக.);. [தாலி + உரு.] [P]
தாலியைம்படை	தாலியைம்படை tāliyaimbaḍai, பெ. (n.) ஐம்படைத்தாலி பார்க்க;see aimpadaitali; a child's necket. "தாலியைம்படை தழுவுமார்பிடை" (கம்பரா. நாடு. 58);. [தாலி + ஐந்து + படை.] [P]
தாலிவற்று-தல்	தாலிவற்று-தல் dālivaṟṟudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கைம்பெண்ணாகுகை (இ.வ.);; to become widow, as making the tali disappear, a euphemism (செ.அக.);. [தாலி + வற்று-,]
தாலிவாங்கு-தல்	தாலிவாங்கு-தல் dālivāṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கணவனிறந்தபின் மனைவியின் தாலியை நீக்குதல்; to remove the tali of a woman on the death of her husband. [தாலி + வாங்கு-,]
தாலிவாங்குநேரம்	தாலிவாங்குநேரம் tālivāṅgunēram, பெ. (n.) கணவனிறந்த பின் தாலியை வாங்கும் நேரமாகிய நள்ளிரவு (இ.வ.);; midnight as the time for removing the tali of a woman on the death of her husband. [தாலி + வாங்கும் + நேரம்.]
தாலு	தாலு tālu, பெ. (n.) 1. நாக்கு; tongue. 2. அண்ணம்; palate. 3. மூக்கறையின் பிற்பகுதி; the posterior portion of the nose (சா.அக.);. [நால் → தால் → தாலு.]
தாலுகண்டகம்	தாலுகண்டகம் tālugaṇṭagam, பெ. (n.) குழந்தைகட்கு தாடையில் உண்டாகும் ஒரு வகை நோய்; a disease which form in the posterior portion of the nose to the children (சா.அக.);. [தாலு + கண்டகம்.]
தாலுகண்டரோகம்	தாலுகண்டரோகம் tālugaṇṭarōgam, பெ. (n.) தாலுகண்டநோய் பார்க்க;see talu-kanda-noy (சா.அக.);. [தாலுகண்டம் + ரோகம் → Skt. roga.]

தாலுகண்டநோய்	தாலுகண்டநோய் tāluganṭanōy, பெ. (n.) தாலுகண்டகம் பார்க்க;see talu-kandagam (சா.அக.);. [தாலு + கண்டம் + நோய்.]
தாலுகண்ணி	தாலுகண்ணி tālugaṇṇi, பெ. (n.) வெள்ளைக்காக்கணம் (மலை); பார்க்க;see vellaikakkanam; white flowered mussel-shell creeper (செ.அக.);. [தாலு + கண்ணி.]
தாலுகத்தம்மை	தாலுகத்தம்மை tālugattammai, பெ. (n.) காட்டுமுள்ளி; wild nail-dye.
தாலுகன்னி	தாலுகன்னி tālugaṉṉi, பெ. (n.) தாலுகண்ணி பார்க்க;see tālukaṇi.
தாலுகி	தாலுகி tālugi, பெ. (n.) அண்ணத்தின் இரு அரத்தக்குழாய்; the two arteries of the palate. [நால் → தால் → தாலு → தாலுகி.]
தாலுகை	தாலுகை tālugai, பெ. (n.) மேனாபல்லக்கு (யாழ்.அக.);; a kind of palanquin.
தாலுசலபிரசோழம்	தாலுசலபிரசோழம் tālusalabirasōḻm, பெ. (n.) தாலுநீர்வறட்சி பார்க்க;see talu-nir-varatci (சா.அக.);.
தாலுசிகுவம்	தாலுசிகுவம் tālusiguvam, பெ. (n.) முதலை (யாழ்.அக.);; crocodile.
தாலுசீவம்	தாலுசீவம் tālucīvam, பெ. (n.) 1. உண்ணாக்கு; uvula. 2. முதலை; crocodile (சா.அக.);. [தாலு + சீவம்.]
தாலுசீவிகம்	தாலுசீவிகம் tālucīvigam, பெ. (n.) உண்ணாக்கு; uvula (சா.அக.);. [தாலு + சீவிகம்.]

தாலுசோசம்	தாலுசோசம் tālucōcam, பெ. (n.) தாலுவேக்காடு பார்க்க;see talu-vekkadu (சா.அக.);. [தாலு + சோசம்.]
தாலுசோபம்	தாலுசோபம் tālucōpam, பெ. (n.) அண்ணாக்கு வீக்கம்; in swelling of the palate (சா.அக.);. [தாலு + சோபம்.]
தாலுநீர்வறட்சி	தாலுநீர்வறட்சி tālunīrvaṟaṭci, பெ. (n.) தொண்டையிலும் அண்ணாக்கிலும் காணும் வறட்சி; morbid dryness of palate and throat (சா.அக.);. [தாலுநீர் + வறட்சி.]
தாலுபாகம்	தாலுபாகம் tālupākam, பெ. (n.) உண்ணாக்குக் கட்டி; abscess in the palate marked by inflammation and suppuration (சா.அக.);. [தாலு + பாகம்.]
தாலுபாகரோகம்	தாலுபாகரோகம் tālupākarōkam, பெ. (n.) தாலுபாகநோய் பார்க்க; see talu-paga-noy (சா.அக.);. [தாலு + பாகம் + ரோகம்.]
தாலுபாகநோய்	தாலுபாகநோய் tālupākanōy, பெ. (n.) அண்ணாக்கில் சீழ்கொண்டு குத்தல் உண்டாக்கும் ஓர் நோய்; suppuration of the palate attended with pinprick sensation (சா.அக.);. [தாலு + பாகம் + நோய்.]
தாலுபாதம்	தாலுபாதம் tālupātam, பெ. (n.) உண்ணாக்கு விழுதல் பார்க்க;see unnakku-viludal (சா.அக.);. [நாலு → தாலு + பாதம்.]
தாலுபிடகம்	தாலுபிடகம் tālubiḍagam, பெ. (n.) குழந்தைக்குக் காணும் ஓர் உண்ணாக்கு நோய்; a disease of the palate of children (சா.அக.);. [தாலு + பிடகம்.]

தாலுபீடகம்	தாலுபீடகம் tālupīṭagam, பெ. (n.) குழந்தைகட்குக் காணும் உண்ணாக்கு நோய்; a disease of the palate of children (சா.அக.);. [தாலு + பீடகம்.]
தாலுபுப்புடம்	தாலுபுப்புடம் tālububbuḍam, பெ. (n.) உண்ணாக்கு வீக்கம்; an indolent swelling or painless tumour of the palate of the shape and size of a jujubee (சா.அக.);. [தாலு + புடம்.]
தாலுப்பொதுச்செலவு	தாலுப்பொதுச்செலவு dāluppoduccelavu, பெ. (n.) பொது இடத்தில் அறம் செய்தல் முதலிய செயல்களுக்காகும் செலவு (சரவண. பணவிடு. 149);; general expenditure of a public institution (செ.அக.);. [தாலு + பொது + செலவு.]
தாலுமூலம்	தாலுமூலம் tālumūlam, பெ. (n.) 1. உமிழ்நீர்க் கோளம்; salivary gland. 2. உண்ணாக்கின் அடி; root of the palate (சா.அக.);. [தாலு + மூலம்.]
தாலுவறட்சி	தாலுவறட்சி tāluvaṟaṭci, பெ. (n.) உண்ணாக்குக் காய்ந்து போதல்; drying of the palate (சா.அக.);. [தாலு + வறட்சி.] தாலுவறட்சி மிகுதியாகப் பேசுவதால் உண்டாகும்.
தாலுவிசோடணம்	தாலுவிசோடணம் tāluvicōṭaṇam, பெ. (n.) தாலுவறட்சி பார்க்க;see talu-varatci (சா.அக.);.
தாலுவித்திரதி	தாலுவித்திரதி dāluviddiradi, பெ. (n.) உண்ணாக்கு வீக்கம்; swelling of the palate (சா.அக.);.
தாலுவேக்காடு	தாலுவேக்காடு tāluvēkkāṭu, பெ. (n.) உண்ணாக்கு வேக்காடு; inflammation of the palate marked by repeated damage and severe bursting pain (சா.அக.);. [தாலு + வேக்காடு.]
தாலுறுத்து-தல்	தாலுறுத்து-தல் dāluṟuddudal, 15 செ.கு.வி. (v.i.) தாலாட்டுதல்; to sing lullaby. "ஆந்தையுங் கூகையு மணிதா லுறுத்த" (கல்லா. 87:21);. [தால் + உறுத்து-,]

தாலூரம்	தாலூரம்1 tālūram, பெ. (n.) 1. நீர்ச்சுழல்; whirlpool, eddy. 2. சுழல்காற்று; whirlwind (செ.அக.);. தாலூரம்2 tālūram, பெ. (n.) குங்கிலியவகை; bastard sal (செ.அக.);.
தாவகம்	தாவகம் tāvagam, பெ. (n.) காட்டுத்தீ; forest fire. "தீவகம் புக்குத் தாவகங் கடுப்ப" (பெருங். இலாவாண. 20, 6);.
தாவங்கட்டை	தாவங்கட்டை tāvaṅgaṭṭai, பெ. (n.) முகவாய்; chin. [தாவம் + கட்டை.]
தாவசி	தாவசி tāvasi, பெ. (n.) தவசி பார்க்க;see tavasi.
தாவட்டம்	தாவட்டம் tāvaṭṭam, பெ. (n.) 1. சிற்பநூல் முப்பத்திரண்டனுள் ஒன்று (இருசமய, உலக வழக்கப். 2);; a treatise on architecture, one of 32 cirpanul. 2. ஒரு வகைக் கருங்கல் (வின்.);; a kind of black stone. [தா + வட்டம்.]
தாவடம்	தாவடம்1 tāvaḍam, பெ. (n.) 1. அக்கமணி (உருத்திராக்கம்); மாலை; sacred elaeocarpus beads. 'கழுத்திலே தாவடம் மனத்திலே அவசடம்'. 2. கழுத்திலணியும் மாலை (இ.வ.);; necklace. 3. பூணூலை மாலையாக அணியும் முறை; a mode of wearing the sacred thread round the neck like a garland (செ.அக.);. தெ. தாவடமு [தாழ் + வடம் → தாவடம்.] தாவடம்2 tāvaḍam, பெ. (n.) தாவளம்1 பார்க்க; See tavalam1. [தாழ்வு + இடம்.]

தாவடி	தாவடி1 tāvaḍi, பெ. (n.) 1. பயணம் (யாழ்.அக.);; journey. 2. போர் (யாழ்.அக.);; battle, fight, skirimish. 3. தண்டுகால் (தஞ்.);; stride. ம. தாவர (பயணம்);;தெ. தாடி (படை எடுத்தல்); [தாவு + அடி.] தாவடி2 tāvaḍi, பெ. (n.) வேகமான நடை; speed walk. "சக்கரக் கோட்டத்தில் புறத் தளவு மேவருந் தானைத் தாவடி செலுத்தி" (வீரராசேந்திரன் – மெய்க்கீர்த்தி.); [தாவு + அடி.]
தாவடித்தோணி	தாவடித்தோணி tāvaḍittōṇi, பெ. (n.) கரை வரையிற் சென்று பகைக்கப்பலை அழிக்கும் தோணி (வின்.);; boat going near the shore to cut out the vessels of an enemy. [தாவடி + தோணி.]
தாவடிபோ-தல்	தாவடிபோ-தல் tāvaḍipōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) படையெடுத்தல்; to make an expedition. "அரசர் ஆயிரவர் மக்களொடு தாவடி போயினார்" (நன். 51, மயிலை.);. [தாவடி + போ-,]
தாவடியிடு-தல்	தாவடியிடு-தல் dāvaḍiyiḍudal, 8 செ.குன்றாவி. (v.t.) தாவியடியிட்டளத்தல்; to measure by striding. "இரண்டாமடி தன்னிலே தாவடியிட்டானால்" (திவ். பெரியாழ். 2:10:7);. [தாவடி + இடு-,]
தாவணியடி-த்தல்	தாவணியடி-த்தல் tāvaṇiyaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) தாவளம்போடு-தல் (இ.வ.); பார்க்க: see tavalam-podu. [தாவணி + அடி.]
தாவதன்	தாவதன் dāvadaṉ, பெ. (n.) தாபதன் பார்க்க;see tabadan. "தாவதர்க்கினிய காய் கிழங்குகனி தந்து" (சேதுபு. பாவநாச.19);. [தாபதன் → தாவதன்.]
தாவந்தம்	தாவந்தம் tāvandam, பெ. (n.) 1. வறுமை (இ.வ.);; poverty. 2. துன்பம்; distresss (செ.அக.);. தெ. தாவந்தமு

தாவம்	தாவம்1 tāvam, பெ. (n.) 1. காட்டுத்தீ (பிங்.);; forest-fire. 2. காடு (பிங்.);; forest. 3. தீ (தைலவ. தைல.);; fire. 4. மரப்புழு (திவா.);; wood-worm. தாவம்2 tāvam, பெ. (n.) 1. வெப்பம்; heat. 2. துன்பம்; distress. "தன்மனங் கொண்டவ டாவ முற்றி" (பெருங். உஞ்ஞைப். 36, 311);. [தாபம் → தாவம்.]
தாவயம்	தாவயம் tāvayam, பெ. (n.) மலை முருங்கை; mountain drumstick (சா.அக.);.
தாவரி	தாவரி1 tāvarittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) தங்குதல்; to lodge, abide, obtain, shelter. தாவரி2 tāvarittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) பாதுகாத்தல்; to protect, shelter, maintain, preserve (செ.அக.);. [தாவு + அரி = தீமை கண்ட ஞான்று விரைந்து தாவிச்சென்று அழித்தல்.[
தாவல்	தாவல்1 tāval, பெ. (n.) 1. தாண்டுகை (சூடா.);; leaping, crossing. 2. பரப்பு (பிங்.);; wideness, expanse. [தாவு → தாவல்.] தாவல்2 tāval, பெ. (n.) வருத்தம்; distress. "தாவலுய்யுமோ" (பதிற்றுப். 41, 17);. [தாவு2 → தாவல்.] தாவல்3 tāval, பெ. (n.) தாவுதல்; spreading as creepers climbing over adjacent plant (சா.அக.);.
தாவழக்கட்டு	தாவழக்கட்டு tāvaḻkkaṭṭu, பெ. (n.) கால்நடைகளின் கழுத்தையும் முன் காலையும் பிணிக்குங் கயிறு (யாழ்ப்.);; rope for tying the neck of cattle to the foreleg. [தாழ் + வடம் → தாவடம் → தாவழம் + கட்டு.] [P]

தாவள-த்தல்	தாவள-த்தல் tāvaḷattal, 3 செ.குன்றாவி. (v.t.) அடியால் தாவியளத்தல்; to measure by striding. "தாவளந் துலகமுற்றும்" (திவ். பெரியதி. 4:6:1);.
தாவளக்காரர்	தாவளக்காரர் tāvaḷakkārar, பெ. (n.) பல்வேறு நாட்டு வணிகர்; traders from distant parts. 2. பொதிமாட்டுக்காரர்; those who keep oxen for carrying burdens (செ.அக.);. [தாவளம் + காரர்.]
தாவளம்	தாவளம் tāvaḷam, பெ. (n.) 1. தங்குமிடம்; lodging, place of residence. "மன்னர்க் கெல்லாந் தாவளஞ் சமைந்ததென்ன" (உத்தரரா. அசுவமேத. 23);. 2. மருதநிலத்தூர் (பிங்.);; town or city of marutam tract. 3. பற்றுக்கோடு; support, prop. "தளர்ந்தார் தாவளம் என்கிறது" (ஈடு. 6:1:2); (சா.அக.);. ம. தாவளம்;தெ. தாவலமு, தாவு [தாழ்வளம் → தாவளம்.]
தாவளம்போடு-தல்	தாவளம்போடு-தல் dāvaḷambōṭudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) ஒருவன் வீட்டில் தங்கி விடுதல் (இ.வ.);; to quarter oneself unnecessarily in another's house (செ.அக.);. [தாவளம் + போடு-,]
தாவளி	தாவளி1 tāvaḷi, பெ. (n.) கம்பளம்; woolen cloth, blanket. "மடிதாவளி" (உ.வ.);. 2. கண்டங்கத்திரி; prickly night shade - Solanum jacquini (செ.அக.);. தாவளி2 tāvaḷi, பெ. (n.) தாவளியம் (இ.வ.); பார்க்க;see tavaliyam. தாவளி3 tāvaḷi, பெ. (n.) தாவணி1 (சங்.அக.); பார்க்க;see tavani1.
தாவளியம்	தாவளியம் tāvaḷiyam, பெ. (n.) வெண்மை (உ.வ.);; whiteness.
தாவளை	தாவளை tāvaḷai, பெ. (n.) 1. நோய் தணிந்திருக்குகை; improvement in health. 2. ஒன்றைவிட மேலாயிருக்கை; being preferable or more tolerable, as in comparison (செ.அக.);. [தா → தாழ்வு + இல்லை → தாவழை → தாவளை.]
தாவளையம்	தாவளையம் tāvaḷaiyam, பெ. (n.) குதி; jump. "காளியன் சீறும்படி தாவளையத்திலே வாலைப் பற்றி இழுத்து" (திவ். பெரியாழ். 2:10:3: வ்யா. பக். 490L1);. [தாவம் + வளையம்.]

தாவனம்	தாவனம்1 tāvaṉam, பெ. (n.) தூய்மை செய்கை; purifying, cleansing as the teeth. 'தந்த தாவனம்' (வின்.);. தாவனம்2 tāvaṉam, பெ. (n.) ஏற்படுத்துதல்; establishing. "கந்தமாதனத்திலே தாவனஞ் செய் முக்கண்மூர்த்தி தன்னை" (சேதுபு. இராமநா. 2);.
தாவனி	தாவனி tāvaṉi, பெ. (n.) மருந்துநீர்; lotion (சா.அக.);.
தாவாக்கினி	தாவாக்கினி tāvākkiṉi, பெ. (n.) சிறு கல்லூரி; an unknown plant said to consolidate sea salt (சா.அக.);.
தாவாரங்காதிபாதம்	தாவாரங்காதிபாதம் tāvāraṅgātipātam, பெ. (n.) பூண்டுகளின் அமைப்பு திரிபு முதலியவற்றைப் பற்றிய நூல்; the science which deals with structure and the phenomena of plants (சா.அக.);.
தாவாசற்பீடம்	தாவாசற்பீடம் tāvācaṟpīṭam, பெ. (n.) பெண்ணின் பிறப்புறுப்பு; woman's genital organ (சா.அக.);.
தாவானலம்	தாவானலம் tāvāṉalam, பெ. (n.) காட்டுத்தீ; wild fire (சா.அக.);. மறுவ. கொடுந்தீ
தாவி-த்தல்	தாவி-த்தல் tāvittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) நிலை நிறுத்தல்; to establish. "சிவத்திடைத் தாவிக்கு மந்திரந் தாமறியாரே" (திருமந். 1842);. [தரு → தா → தாவி-,]
தாவிப்பேசு-தல்	தாவிப்பேசு-தல் dāvippēcudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) சினம் முதலியவற்றால் தடுமாற்றத்துடன் பேசுதல் (வின்.);; to speak in an incoherent manner, as in wrath. [தாவி + பேசு-,]
தாவிலை	தாவிலை tāvilai, பெ. (n.) தாவளை பார்க்க;see tavalai. உடம்பு இப்போது தாவிலை (இ.வ.);. [தாழ்வில்லை → தாழ்விலை → தாவிலை.]

தாவிளை	தாவிளை tāviḷai, பெ. (n.) தாவளை (இ.வ.); பார்க்க;see tavalai.
தாவுரி	தாவுரி tāvuri, பெ. (n.) விடையோரை; one among the twelve in the Zodiac (இருநூற்பே.);.
தாவுவண்ணம்	தாவுவண்ணம் tāvuvaṇṇam, பெ. (n.) தாஅவண்ணம் பார்க்க; a kind of rhythm. "தாவுவண்ணமாவது இடையிட்டுவந்த எதுகைத்தாவது" (வீரசோ. யாப். 36);. [தாவு + வண்ணம்.]
தாழ்	தாழ்1 tāḻtal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கீழே தாழ்தல்; to fall low, to be lowered, as a balance. "வலிதன்றே தாமுந் துலைக்கு" (நீதிநெறி. 17);. 2. கூரை தணிந்திருத்தல்; to be low, as a roof. 3. மேலிருந்து விழுதல்; to flow down, descend. "பொங்கருவி தாழும் புனல்வரை" (நாலடி. 231);. 4. சாய்தல்; to decline, as the sun. வெயில் தாழ வா. 5. அமிழ்தல்; to sink in water. "இன்னலங் கடலுட் டாழ்ந்து" (உபதேசகா. சிவத்துரோ. 106);. 6. நிலைகெடுதல்; to sink in circumstances, in repute, to diminish in splendour or power, to decrease, decay, degenerate, deteriorate. "அந்தரத் தகிலகோடி தாழாம னிலைநிற்க வில்லையோ" (தாயு. பரிபூரண.9);. 7. மனங் குலைதல்; to despond; to be dejected. "தாழ்ந்த மனந்தனைத் தெளிவித்து" (பிரமோத். 13, 61);. 8. காலம்தாழ்த்தல்; to delay, to be behindhand, indolent.
தாழ்க்கி	தாழ்க்கி tāḻkki, பெ. (n.) சான்று (TA.S. iii. 31);; witness.
தாழ்க்கோல்	தாழ்க்கோல் tāḻkāl, பெ. (n.) தாழக்கோல் பார்க்க;see tala-k-kol (செ.அக.);. க. தாளுகோல் [தாழ் + கோல்.]
தாழ்குழல்	தாழ்குழல் tāḻkuḻl, பெ. (n.) தாழ்ந்த கூந்தலையுடைய பெண்; woman, as having flowing locks. "பல்லவத்தின் சந்தமடிய வடியான் மருட்டிய தாழ்குழலே" (காரிகை. பாயி. 1);. [தாழ் + குழல்.]

தாழ்கோ-த்தல்	தாழ்கோ-த்தல் tāḻāttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) தாழிடுதல்; to bolt a door. "ஒளித்தறை தாழ்கோத் துள்ளகத் திரீஇ" (மணிமே. 4:88);. [தாழ் + கோ-,]
தாழ்ச்சி	தாழ்ச்சி tāḻcci, பெ. (n.) 1. தாழ்கை; bending. 2. ஆழம்; depth. 3. வணக்கம்; humility, submissiveness. 4. கீழ்மை; inferiority, meanness, baseness, vileness. "மடவார் தாழ்ச்சியை மதியாது" (திவ். திருவாய். 2:10:2);. 5. குறைவு; deficiency, want, scarcity, arrears. 6. சீர்கேடு; deterioration, degradation, loss, decay of wealth, power, etc. 7. ஈடுபடுகை; being engrossed. "தாழ்ச்சிமற் றெங்குந் தவிர்ந்து" (திவ். திருவாய். 3:2:4);. 8. காலநீட்டிப்பு; delay, procrastination. "தாழ்ச்சியுட் டங்குத ரீது" (குறள். 671);. 9. மானக்கேடு; dishonour, discredit, disgrace. 10. ஏலாமை (வின்.);; incompetency, inadequacy. ம. தாழ்ச [துள் → தள் → தழு → தாழ் → தாழ்ச்சி. தாழ்ச்சி = பழித்தற் கருத்தினின்று கிளைத்த சொல்லாகும். பழித்தலாவது, மதிப்பால் இறக்குதல், ஒருவரைப் பழித்தலென்பது மேலிருந்து கீழும், மேட்டிலிருந்து பள்ளத்திற்கு இறக்குதல்
தாழ்சடை	தாழ்சடை tāḻcaḍai, பெ. (n.) நீண்ட சடை; long pigtail. [தாழ் + சடை.]
தாழ்சடைக்கடவுள்	தாழ்சடைக்கடவுள் tāḻcaḍaikkaḍavuḷ, பெ. (n.) தாலாங்கன் பார்க்க;see talangan. [தாழ் + சடை + கடவுள்.]
தாழ்சீலை	தாழ்சீலை tāḻcīlai, பெ. (n.) கோவணம்; covering for the privities (செ.அக.);. [தாழ் + சீலை.] [P]

தாழ்த்தப்பட்டஇனம்	தாழ்த்தப்பட்டஇனம் tāḻttappaṭṭaiṉam, பெ.அ. (adj.) கல்விக்கும், பொருளியல் முன்னேற்றத்துக்கும் சலுகை தருவதற்காக அரசால் அறிவிக்கப்பட்ட இனம்; communities identified by the government as needing special attention because of their economic and social backwardness. [தாழ் → தாழ்த்தப்பட்ட + இனம்.]
தாழ்த்தி	தாழ்த்தி1 tāḻtti, பெ. (n.) கீழாயிருக்கை (உ.வ.);; lowness in rank, inferiority. 2. மானக்குறைவு (வின்.);; dishonour (செ.அக.);. [தாழ் → தாழ்த்தி.] தாழ்த்தி2 tāḻtti, பெ. (n.) குறிப்பிட்டதோர் கடற்பரப்பில் ஆழத்தைக் கணக்கிட அல்லது அறிந்து கொள்ள ஏதுவாகும் இரும்புக் குண்டு (முகவை. மீனவ.);; iron ball used to measure the depth of sea at a particular area. [ஆழ் → தாழ் → தாழ்த்தி.]
தாழ்த்திப்புடை-த்தல்	தாழ்த்திப்புடை-த்தல் tāḻttippuḍaittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) முறத்தில் தவசத்தைக் கொழிக்கையில், தவசத்தை வெலெறிந்து முறத்தைத் தாழ்த்தி வாங்குதல்; to receive the winnowing grains by keeping the fan in a lower condition while winnowing. [தாழ → தாழ்த்தி + புடை.]
தாழ்த்து-தல்	தாழ்த்து-தல் dāḻddudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தாழச்செய்தல்; to bring low, lower, let down, deepen. 2. குறைத்தல்; to reduce, deminish. "விலையைத் தாழ்த்தி விற்கிறான்" (யாழ்.அக.);. 3. கீழ்ப்படுத்துதல்; to keep under control, compel obedience. 'அவனை ஏறவிடாது தாழ்த்தி வைத்துக் கொள்'. 4. மானக்கேடு செய்தல்; to degrade, disgrace. 5. காலத்தாழ்வு செய்தல்; to delay, waste time. 6. தங்கச்செய்தல்; to make a person or object stay. "வானவர்க டாம்வாழ்வான் மனநின்பால் தாழ்த்துவதும்" (திருவாச. 5:16);. 7. விதைத்தல் (யாழ்ப்.);; to implant, plant, as seeds. 8. புதைத்தல் (வின்.);; to set, to burry, inter, sink. 9. நீரில் அமிழ்த்துதல் (வின்.);; to immerse, submerge (செ.அக.);. ம. தாழ்த்துக [ஒருகா. ஆழ் → தாழ் → தாழ்த்து-,]
தாழ்த்து	தாழ்த்து tāḻttu, பெ. (n.) தாயித்து (இ.வ.);; amulet, charm (செ.அக.);. [தாயித்து → தாழ்த்து.]

தாழ்ந்தஅகவை	தாழ்ந்தஅகவை tāḻndaagavai, பெ. (n.) 1. குறைந்த அகவை (இ.வ.);; tender age. 2. முதிர்ந்த பருவம் (வின்.);; declining age. [தாழ்ந்த + அகவை.]
தாழ்ந்தகுணம்	தாழ்ந்தகுணம் tāḻndaguṇam, பெ. (n.) 1. இழிதகைமை; base character. 2. அமைதி; calm temper, modesty (செ.அக.);. [தாழ்ந்த + குணம்.]
தாழ்ந்தசாதி	தாழ்ந்தசாதி tāḻndacāti, பெ. (n.) கீழ்த்தர சாதி (இ.வ.);; low-caste. [தாழ்த்த + சாதி.]
தாழ்ந்தபலன்	தாழ்ந்தபலன் tāḻndabalaṉ, பெ. (n.) குறைந்த வருவாய் (வின்.);; slight or low profit. [தாழ்த்த + பலன்.]
தாழ்ந்தபூமி	தாழ்ந்தபூமி tāḻndapūmi, பெ. (n.) 1. பள்ளமான நிலம் (வின்.);; low land. 2. உரமில்லா நிலம், வளமில்லா நிலம் (உ.வ.);; soil of poor quality. [தாழ்ந்த + பூமி.]
தாழ்ந்தவயசு	தாழ்ந்தவயசு tāḻndavayasu, பெ. (n.) தாழ்ந்தஅகவை பார்க்க;see talnda-agavai. [தாழ்ந்த + வயசு.] Skt. vyas
தாழ்ந்தார்	தாழ்ந்தார் tāḻndār, பெ. (n.) 1. பணிவுள்ளவர்; humble persons. "தாழ்ந்தா ருயர்வ ரென்றும்" (பிரபுலிங். மாயை. 14);. 2. இழிந்தோர்; low, mean persons (செ.அக.);. [தாழ் → தாழ்ந்தார்.]
தாழ்ந்துகொடு-த்தல்	தாழ்ந்துகொடு-த்தல் tāḻndugoḍuttal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) இணங்கிப்போதல்; to yield, to be accommodating, to be affable (செ.அக.);. [தாழ்ந்து + கொடு-,]
தாழ்ந்துபடு-தல்	தாழ்ந்துபடு-தல் dāḻndubaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) ஒரிடத்தே சேர்ந்து தங்குதல்; to stay together. "அண்ணலிரலை.. பிணைதழீஇத் தண்ணறல் பருகித் தாழ்ந்து பட்டனவே" (அகநா. 23);. [தாழ்ந்து + படு-,]

தாழ்ந்துபோ-தல்	தாழ்ந்துபோ-தல் tāḻndupōtal, 8 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒப்புமையிற் குறைதல்; to fail in comparison, to be inferior. 2. இழிந்த நிலையடைதல்; to degenerate, as in morals, character or social position. "உயர்குலத்தவனும் அவன் செய்கையால் தாழ்ந்துபோவான்". 3. தாழ்ந்துகொடு-த்தல் பார்க்க;see talndu-kodu-. வேலைமுடியும் வரை தாழ்ந்துபோ (உ.வ.);. [தாழ்ந்து + போ-,]
தாழ்ந்தொழி-தல்	தாழ்ந்தொழி-தல் dāḻndoḻidal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நோய்குறைந்து குணப்படல்; to disappear of the disease (சா.அக.);. [தாழ்ந்து + ஒழி-,]
தாழ்ப்பம்	தாழ்ப்பம் tāḻppam, பெ. (n.) ஆழம் (யாழ்ப்.);; depth, as of water. [தாழ் → தாழ்ப்பம்.]
தாழ்ப்பாட்கட்டை	தாழ்ப்பாட்கட்டை1 tāḻppāṭkaṭṭai, பெ. (n.) 1. கதவைச் செறிக்கும் சிறு மரக்கட்டை; small wooden bolt. 2. கதவை மூடப் பயன்படுத்தும் குறுக்குமரம்; bar of wood placed across a door, cross bar. [தாழ்ப்பாள் + கட்டை.] தாழ்ப்பாட்கட்டை2 tāḻppāṭkaṭṭai, பெ. (n.) 3. அறிவற்றவ-ன்-ள் (இ.வ.);; blockhead. [தாழ்ப்பாள் + கட்டை.]
தாழ்ப்பாள்	தாழ்ப்பாள் tāḻppāḷ, பெ. (n.) கதவு செறிக்குந் தாழ்; bolt, bar, latch (செ.அக.);. க. தாபாலு [தாழ் + பாள்.]
தாழ்ப்பாளர்	தாழ்ப்பாளர் tāḻppāḷar, பெ. (n.) உரிய காலத்தை எதிர்பார்த்திருப்பவர்; one who bides one's time. "தலையாளர் தாழ்ப்பாளர்" (ஏலாதி. 56);. [தாழ்ப்பு + ஆளர்.]
தாழ்ப்பு	தாழ்ப்பு tāḻppu, பெ. (n.) 1. இறக்குகை; lowering. 2. புதைக்கை (வின்.);; burying, inserting, planting. 3. நீரில்அமிழ்த்துகை (வின்.);; immersion. 4. காலத்தாழ்வு; delay. [தள் → தழு → தாழ் → தாழ்ப்பு = காலந்தாழ்த்தல், தாழ்வாயிருக்கை, தாழ்வாயுள்ள நீரில் அமிழ்த்துகை, தாழ்வாயுள்ள கிணற்றுப் பள்ளத்தில் உறையினை இறக்குகை.]

தாழ்பீலி	தாழ்பீலி tāḻpīli, பெ. (n.) சிறுசின்னம்; small reed instrument. "இணையில வெழுந்த தாழ்பீலி யெங்கணும்" (சீவக. 2222);. [தாழ் + பீலி.]
தாழ்புயல்	தாழ்புயல் tāḻpuyal, பெ. (n.) காலிறங்கின முகில்; raining cloud. "தாழ்புயல் வெள்ளந் தருமரோ" (பு.வெ. 9:10);. [தாழ் + புயல்.]
தாழ்மை	தாழ்மை tāḻmai, பெ. (n.) 1. பணிவு (பிங்.);; humility. 2. கீழ்மை (பிங்.);; inferiority, as in rank lowliness of mind. 'நாம் வீழ்ந்துகிடக்கும் தாழ்மையிலிருந்து விடுபடும் வழி என்ன'? (இக்.வ.);. 3. இழிவு (பிங்.);; degradation, baseness. 4. வறுமை; poverty. 5. காலத்தாழ்ப்பு (சங்.அக.);; delay. ம. தாழ்ம, தாண்ம; க. தாளிமெ; தெ. தாளமி;து. தாள்மே [தாழ் → தாழ்மை. தாழ்மை = வறுமை. வறுமையினால் வந்த கீழ்மை. பணிவு.]
தாழ்வடம்	தாழ்வடம் tāḻvaḍam, பெ. (n.) 1. கழுத்தணி; necklace of pearls or beads. 'தாவி றாழ்வடம் தயங்கு' (சீவக. 2426);. 2. அக்கமணிமாலை (உருத்திராக்கமாலை);; string of rudraksa beads. "மார்பின் மீதிலே தாழ்வடங்கள் மனதிலே கரவடமாம்" (தண்டலை. சத. 29);. ம. தாழ்வடம்; க. தாவட;தெ. தாவடமு [தாழ் + வடம்.]
தாழ்வயிறு	தாழ்வயிறு tāḻvayiṟu, பெ. (n.) 1. சரிந்த வயிறு; protruding abdomen. 2 தாழ்ந்த வயிறு; relaxed abdomen. 3. கருவுயிர்ப்பின் ஒர் அறிகுறி; symptom of approaching delivery in which the abdomen is relaxed (செ.அக.);. [தாழ் + வயிறு.]
தாழ்வர்	தாழ்வர் tāḻvar, பெ. (n.) தாழ்வரை பார்க்க; see tal-varai. "வரைத்தாழ்வர் கண்டு" (சூளா. சீய. 155);. [தாழ் + வர். வரை → வர்.]
தாழ்வரி	தாழ்வரி tāḻvari, பெ. (n.) கோழிக்கீரை; a kind of greens (சா.அக.);. [தாழ் + வரி.]

தாழ்வரை	தாழ்வரை tāḻvarai, பெ. (n.) மலையடிவாரம்; foot of a mountain. "ஏனலெங் காவ லித்தாழ்வரையே" (திருக்கோ. 130);. ம. தாழ்வர;க. தாழ்வர் [தாழ் + வரை.]
தாழ்வறை	தாழ்வறை tāḻvaṟai, பெ. (n.) நிலவறை (இ.வ.);; vault, underground cellar. ம. தாழ்வற; க. தாழ்வரி;து. தக்கு [தாழ் + அறை.]
தாழ்வாய்	தாழ்வாய் tāḻvāy, பெ. (n.) 1. மோவாய் (பிங்.);; chin. 2. மோவாய் எலும்பு; bone for the chin. [தாழ் + வாய்.]
தாழ்வாய்க்கட்டை	தாழ்வாய்க்கட்டை tāḻvāykkaṭṭai, பெ. (n.) தாழ்வாய் பார்க்க;see tal-vay. [தாழ்வாய் + கட்டை.]
தாழ்வாரம்	தாழ்வாரம் tāḻvāram, பெ. (n.) 1. தாழ்ந்த இறப்பு (வின்.);; slopingroot. 2. வீட்டைச்சாரப் புறத்தே சாய்வாக இறக்கப்பட்ட இடம்; leanto, pent-house. வந்தவர் தாழ்வாரத்தில் அமர்ந்தார் (உ.வ.);. ம. தாழ்வார, தாழ்வர; க. தாழ்வார;தெ. தாள்வாரமு [தாழ் + வாரம்.]
தாழ்விசைஇணைப்புத்திறம்	தாழ்விசைஇணைப்புத்திறம் tāḻvisaiiṇaipputtiṟam, பெ. (n.) மிகக்குறைந்தளவு முன்னோக்கு இயக்க வேகம் உடையதாக இயங்கு உறுப்புகளை அமைத்தல்; fixing low gear. [தாழ் + விசை + இணைப்பு + திறம்.]

தாழ்வு	தாழ்வு tāḻvu, பெ. (n.) 1. பள்ளம் (உரி.நி.);; depth, as a pit. 2. குறுமை; shortness. "தாழ்வினொச்சி" (அகநா. 23);. 3. மானக்கேடு, இழிவு; degradation. 4. குற்றம்; fault, defect. "தாழ்விலூக்கமொடு" (பு.வெ. 10:5: கொளு);. 5. தொங்கல் (வின்.);; hanging, pendant. 6. வறுமை; poverty. "நன்றிக்கட் டங்கியான் றாழ்வு" (குறள். 117);. 7. அடிவாரம்; foot, as of a mountain. "வெள்ளி மால்வரைத் தாழ்வதில்" (சீவக. 1771);. 8. தங்குமிடம்; resting place, abode. "தன்குடங்கை நீரேற்றான் றாழ்வு" (திவ். இயற். 362);. 9. அடக்கம்; self-control, modesty. "தாழ்வின்றிக் கொன்னே வெகுளி பெருக்கலும்" (திரிகடு. 38);. 10. துன்பம்
தாழ்வுகூரை	தாழ்வுகூரை tāḻvuārai, பெ. (n.) சாய்வான கூரை (c.c.m.);; sloping roof. [தாழ்வு + கூரை.] [P]
தாழ்வுணர்ச்சி	தாழ்வுணர்ச்சி tāḻvuṇarcci, பெ. (n.) மற்றவர்களை விடத் தான் தாழ்ந்தவன் என்ற எண்ணம் தன்னைப் பற்றிய குறைந்த மதிப்பு; inferiority complex. கூச்சமும் தாழ்வுணர்ச்சியும் அவரைத் துன்புறுத்தின. (இக்.வ.);. [தாழ் → தாழ்வு + உணர்ச்சி.]
தாழ்வுமனப்பான்மை	தாழ்வுமனப்பான்மை tāḻvumaṉappāṉmai, பெ. (n.) தாழ்வுணர்ச்சி பார்க்க;see tal-v-unarcci. [தாழ்வு + மனப்பான்மை.]
தாழ்வுறுவரி	தாழ்வுறுவரி tāḻvuṟuvari, பெ. (n.) அடுத்துள்ள அச்செழுத்தினைவிடத் தாழ்வாக உள்ள அச்செழுத்து; low in line. [தாழ்வுறு + வரி.]

தாழ	தாழ tāḻ, கு.வி.எ. (adv.) கீழே; downward, below. வேட்டியைத் தாழக்கட்டியிருந்தார்.(இ.வ.);. [தாழ் → தாழ.]
தாழக்கூட்டுக்கம்பி	தாழக்கூட்டுக்கம்பி tāḻkāṭṭukkambi, பெ. (n.) அணிகலன் வகை; an ornament (செ.அக.);. [தாழ் + கூட்டு + கம்பி.]
தாழக்கோயில்	தாழக்கோயில் tāḻkāyil, பெ. (n.) குன்றின் மேலமைந்த கோயிலின் படியாக அக்குன்றின் அடிவாரத்தில், கட்டப்பட்ட கோயில்; the temple built at the foot of a hill and which is a part of the temple, built at the top of that hill. [தாழ் + கோயில்.]
தாழக்கோல்	தாழக்கோல் tāḻkāl, பெ. (n.) 1. தாழ்ப்பாள்; bar, bolt. "வன்னிலைக் கதவநூக்கித் தாழக்கோல் வலித்து" (திருவிளை. அங்கம். 8.);. 2. திறவுகோல் (தொல். எழுத். 384, உரை);; key. [P] ம. தாழக்கோல், தாக்கோல், தாக்கோலு; து. தார்கொலு, தர்கோலு, தர்கொலு;கோது. தாகோய் (பூட்டு);. [தாழ் + கோல்.]
தாழங்கடமான்	தாழங்கடமான் tāḻṅgaḍamāṉ, பெ. (n.) கடலடிப்பரப்பில் மேயும் முட்களில்லாத மீன்; a kind of fish. [தாழ் → தாழம் + கடமான்.]
தாழங்காய்	தாழங்காய் tāḻṅgāy, பெ. (n.) 1. தாழைக் காய்; screw-pine fruit. 2. பயனற்றவ-ன்-ள்; worthless person, as the useless fruit of the screw-pine (செ.அக.);. [தாழை + காய்.]
தாழங்காயெண்ணெய்	தாழங்காயெண்ணெய் tāḻṅgāyeṇīey, பெ. (n.) தாழையின் காயிலிருந்து அணியமாக்கப் படும் ஒரு வகை மருந்தெண்ணெய்; a medicinal bathing oil prepared from the fruits of screw pine tree, pandanas (சா.அக.);. [தாழங்காய் + எண்ணெய்.] இவ் வெண்ணெய் உட்காய்ச்சல், கைகால் முடக்கு, கண்ணெரிவு, மூலம், இருமல், கைகால் எரிச்சல் ஆகியவற்றைப் போக்கும்.

தாழங்காலா	தாழங்காலா tāḻṅgālā, பெ. (n.) நான்கடி நீளம் வளரும் நீல நிறமுள்ள கடல் மீன் வகை; screw-pine roeball, purplish - black, attaining 4ft. in length (செ.அக.);. [தாழை + காலா.] [P]
தாழங்கீளி	தாழங்கீளி tāḻṅāḷi, பெ. (n.) ஆறங்குல நீளம் வளரக் கூடியதும் வெண்மை நிறமுடையதுமான கடல் மீன் வகை; a marine fish, silvery, attaining, 6 in. in length (செ.அக.);. [தாழை + கீளி.]
தாழங்குடை	தாழங்குடை tāḻṅguḍai, பெ. (n.) தாழை யோலையாற் செய்த குடை; umbrella made of screw-pine leaves. [தாழை + அம் + குடை.] [P]
தாழங்குப்பம்	தாழங்குப்பம் tāḻṅguppam, பெ. (n.) கடற்றுரை; sea-shore village (செங்கை. மீனவ.);. [தாழை + அம் + குப்பம் = கடற்கரையில் அமைந்துள்ள மீனவர் வாழிடம்.]
தாழங்கோலா	தாழங்கோலா tāḻṅālā, பெ. (n.) மஞ்சட் காலா மீன்; a kind of fish. [தாழை + அம் + கோலா.]
தாழஞ்சங்கு	தாழஞ்சங்கு tāḻñjaṅgu, பெ. (n.) 1. வாயகன்ற சங்கு (வின்.);; conch having a wide mouth. 2. இளங்குழந்தைகளுக்குப் பால் புகட்டும் ஒருவகைச் சங்கு; a conch used as spoon in feeding children (செ.அக.);. [தாழை + அம் + சங்கு.]
தாழஞ்சேரி	தாழஞ்சேரி tāḻñjēri, பெ. (n.) தஞ்சை மாவட்டத்தில் மயிலாடுதுறை வட்டத்தில் உள்ள ஓர் ஊர்; a village in Mayiladuturai taluk in Tanjore district. [தாழ் + சேரி. சேர் → சேரி → தாழஞ்சேரி சேர்ந்திருக்கும் வாழ்மனைகளைக் கொண்ட விடம். பார்ப்பனச்சேரி என்றாற்போன்று, முன்னர்ப் பொதுவாக வழங்கப்பட்ட தாயினும், இன்று தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வாழிடத்தை குறித்ததென்க.]
தாழநில்-தல் (தாழநிற்றல்)	தாழநில்-தல் (தாழநிற்றல்) tāḻniltaltāḻniṟṟal, 14 செ.கு.வி. (v.i.) தணிந்து கொள்ளுதல்; to condescend. "ஸர்வாதிகன்தானே தாழநிற்குமன்று நிவாரக ரில்லை" (ஈடு. 1:3:ப்ர.);. [தாழ் + நில்-,]

தாழம்	தாழம் tāḻm, பெ. (n.) 1. ஒசை முதலியவற்றின் தாழ்வு; lowness, as of the pitch of a tune. "தாழம்பட்ட ஓசை யாற்றி" (கலித். 128, உரை);. 2. அமைதி; calmness. "தாழங் குறித்துக் கரைசெய்யுந் தரங்கவேலை" (பாரத. பதினேழாம். 80);. 3. காலத்தாழ்வு; delay. "தாழமீங் கொழிக வென்றான்" (சூளா. கல்யா. 146);. [தாழ் → தாழம்.]
தாழம்படு-தல்	தாழம்படு-தல் dāḻmbaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) ஓசை தாழ்ந்து வருதல்; to be subdued in tone, to be lowered, as the pitch. "தாழம்பட்ட ஓசை யல்லாதனவும்" (தொல். பொருள். 444, உரை);. [தாழ் → தாழம் + படு-,]
தாழம்பாய்	தாழம்பாய் tāḻmbāy, பெ. (n.) தாழை ஒலையால் முடைந்த பாய் (பதார்த்த. 1465);; mat made of the screw-pine leaves. [தாழை + அம் + பாய்.]
தாழம்பூ	தாழம்பூ, tāḻmbū, பெ. (n.) 1. தாழையின் மலர்; screw-pine flower. 2. தாழம்பூ மடல் வடிவமாகச் செய்யப்பட்ட மகளிர் தலையணி; woman's hair ornament in the shape of the bract of the screw-pine. தாழம்பூ மணத்திற்குப் வருமாம் (உ.வ.);. ம. தாழம்பூ. தாழம்பூவு;க. தாழெகூவு. தாழம்பூவு [தாழை + அம் + பூ.]
தாழம்பூச்சேலை	தாழம்பூச்சேலை tāḻmbūccēlai, பெ. (n.) புடைவை வகை; a kind of saree. [தாழை + பூ + சேலை.]
தாழம்வாளை	தாழம்வாளை tāḻmvāḷai, பெ. (n.) தாழம் பூவண்ணமுடைய வாளைமீன் (தஞ்சை. மீனவ.);; screw-pine flower coloured fish. [தாழை + அம் + வாளை.]
தாழமட்டை	தாழமட்டை tāḻmaṭṭai, பெ. (n.) தாழைச் செடியின் தண்டுப் பகுதி; the stalk of a screw-pine flower. [தாழை + அம் + மட்டை.]
தாழவலை	தாழவலை tāḻvalai, பெ. (n.) ஒரு வகை வலை; bottom net. [தாழ்வலை → தாழவலை (இ.வ.);.]

தாழவேடு	தாழவேடு tāḻvēṭu, பெ. (n.) காஞ்சிபுரம் மாவட்டத்திலுள்ள ஒர் ஊர்; a village in Kanjipuram district (ஊர்.பெ.அக.);. [தாழமேடு → தாழவேடு.]
தாழறை	தாழறை tāḻṟai, பெ. (n.) சிறிய அறை; small room, nook (செ.அக.);. [தாழ் + அறை.]
தாழாமை	தாழாமை tāḻāmai, பெ. (n.) இறுமாப்பு; arrogance, pride (ஊர்.பெ.அக.);. [தாழ் + ஆ + ஆமை.]
தாழி	தாழி1 tāḻi, பெ. (n.) 1. இரண்டாவது விண்மீன் (பரணி);; the second naksatra. 2. கடல் (அக.நி.);; sea. [நால் → நாலி → தாழி.] தாழி2 tāḻi, பெ. (n.) 1. வாயகன்ற சட்டி; large pan, pot or vessel with a wide mouth. "வன்மத்திட வுடைந்து தாழியைப் பாவு தயிர்போற் றளர்ந்தேன்" (திருவாச. 24:6);. 2. சாடி (சூடா.);; jar. 3. இறந்தோரை அடக்கஞ் செய்துவைக்கும் பாண்டம்; burial urn. "தாழியிற் கவிப்போர்" (மணிமே. 6. 67);. முதுமக்கள் தாழி ம. தாழி [தகழி = அகல் (வாயகன்ற); உண்கலம். தகழி → தாழி.] [P] தாழி3 tāḻi, பெ. (n.)
தாழிக்குவளை	தாழிக்குவளை tāḻikkuvaḷai, பெ. (n.) தாழியிற் பெய்துவைத்த குவளை; blue nelumbo reared in a pot. "தாழிக்குவளை சூழ்செங் கழுநீர்" (சிலப். 5:192 (செ.அக.);. [தாழி + குவளை.]
தாழிகை	தாழிகை tāḻigai, பெ. (n.) ஒரு வகைப்பா; a kind of song (இரு.நூற்.பே.);.

தாழிசை	தாழிசை tāḻisai, பெ. (n.) பாவினங்களுள் ஒன்று (தொல். பொருள். 447);; a sub-division in each of the four kinds of verse. [தாழ் → தாழிசை.]
தாழிடு-தல்	தாழிடு-தல் dāḻiḍudal, 18 செ.கு.வி. (v.i.) தாழ்ப்பாள் மூலமாக அடைத்தல்; to latch. அறைக்குள் வேகமாகப் போய்த்தாழிட்டுக் கொண்டாள். (உ.வ.);. [தாழ் + இடு-,]
தாழிதளம்	தாழிதளம் dāḻidaḷam, பெ. (n.) வாரினபனை யோலையேடு (தஞ்.சா. 3, 86);; leaf of palmyra palm, trimmed for writing (செ.அக.);. [தாழி + தளம்.]
தாழிப்பானை	தாழிப்பானை tāḻippāṉai, பெ. (n.) வாயகன்ற பெரியபானை; large-mouthed earthen pot (செ.அக.);. [தாழி + பானை.]
தாழிவயிறு	தாழிவயிறு tāḻivayiṟu, பெ. (n.) பருத்த வயிறு; pot belly. ஊசித் தொண்டை யுந் தாழி வயிறும் (இ.வ.);. [தாழி + வயிறு.]
தாழிவில்லை	தாழிவில்லை tāḻivillai, பெ. (n.) மகளிர் தலையணிவகை; a kind of hair-ornament. "வரதப்ப னொரு தாழிவில்லை போட்டான்" (விறலிவிடு.);. [தாழி + வில்லை.]
தாழிவிளக்கு	தாழிவிளக்கு tāḻiviḷakku, பெ. (n.) குடவிளக்கு; a kind of lamp, light. "தாழி விளக்கு மாகாணிக்கு ஆடு ஐஞ்சறை" (S.I.I.V.645);. [தாழி + விளக்கு = வட்டத்தட்டின் நடுவே அமைந்த மண்ணாலான விளக்கு.] [P]
தாழினி	தாழினி tāḻiṉi, பெ. (n.) நத்தைச்சூரி; oyster knife, bristly button weed - Spermacoci pispido (சா.அக.);.
தாழுகை	தாழுகை tāḻugai, பெ. (n.) தாழ்-தல் பார்க்க;see tal-. (இரு.நூற்.பே.);. [தாழ் → தாழ்கை → தாழுகை-,]

தாழு-தல்	தாழு-தல் dāḻudal, பெ. (n.) தாழ்-தல்; low (இரு.நூற்.பே.);. [தாழ் → தாழு-,]
தாழை	தாழை tāḻai, பெ. (n.) 1. செடிவகை; fragrant screw-pine. "கமழுந் தாழைக் கானலம் பெருந்துறை" (பதிற்றுப். 55);. 2. தென்னை; coconut tree. "குலையிறங்கிய கோட்டாழை" (புறநா.17);. 3. தெங்கம்பாளை; spathe of the coconut tree. "தாழை தளவ முட்டாட் டாமரை" (குறிஞ்சிப். 80);. மறுவ. முண்டக முசலி ம. தாழம், தாத்;க. தாழெ [தழை → தாழை = தழைத்துப் படர்வது.] தாழை வகைகள் 1. பெருந்தாழை 2 அன்னாசி 3. தழுதாழை 4. தென்னை 5. தேங்காய்
தாழைக்கோரை	தாழைக்கோரை tāḻaikārai, பெ. (n.) கோரை வகை (சங்.அக.);; a kind of sedge. [தாழை + கோரை.]
தாழைக்கோழி	தாழைக்கோழி tāḻaikāḻi, பெ. (n.) நீரில் நீந்தும் போது வாத்துப் போலவும் நிலத்தில் இருக்கும்போது காளான் கோழி போலவும் [P] காணப்படும் ஒரு வகைப் பறவை; common moorhen. [தாழை + கோழி. கரையோரத்துத் தாழைப் புதர்களில் இருப்பது.]
தாழைச்சோறு	தாழைச்சோறு tāḻaiccōṟu, பெ. (n.) தாழை மரத்திலுள்ள சதைப்பற்று; pith of the tilai plant. [தாழை + சோறு. தாழைச்சோறு பெண்கள் மாதவிடாய்த் தடையை நீக்கும் மருத்துவக் குணமுடையது.]

தாழைநாகம்	தாழைநாகம் tāḻainākam, பெ. (n.) தாழைச் செடியில் மறைந்து கிடக்கும் நாகப்பாம்பு; an extremely venomous kind of cobra found in screw-pine (சா.அக.);. [தாழை + நாகம்.]
தாழைநார்	தாழைநார் tāḻainār, பெ. (n.) தாழையினின்று கிழிக்கப்படும் நார்; fibre taken from the screw-pine (செ.அக.);. [தாழை + நார்.]
தாழைப்பாம்பு	தாழைப்பாம்பு tāḻaippāmbu, பெ. (n.) தாழம்பூ வண்ணத்திற் காணப்படும் நச்சுத் தன்மையுடைய பாம்பு; a kind of snake (தஞ்சை. மீனவ.);. [தாழை + பாம்பு.]
தாழைமடல்	தாழைமடல் tāḻaimaḍal, பெ. (n.) தாழைப் பூவிலுள்ள இதழ்; petal in the talai flower (சா.அக.);. [தாழை + மடல்.]
தாழைமுலை	தாழைமுலை tāḻaimulai, பெ. (n.) தாழங்காய்; screw-pine fruit (செ.அக.);. [தாழை + முலை.]
தாழையடிப்பாடு	தாழையடிப்பாடு tāḻaiyaḍippāḍu, பெ. (n.) மீன்பிடிபாட்டிடம் (முகவை. மீனவ);; fishing spot. [தாழை + அடிப்பாடு-,]
தாழையுப்பு	தாழையுப்பு tāḻaiyuppu, பெ. (n.) தாழைச் செடியை எரிப்பதினாலுண்டாகும் சாம்பலினின்று எடுக்கும் உப்பு; alkaline Sal extracted from the ash derived by burning the plant screw-pine (சா.அக.);. [தாழை + உப்பு.]
தாழைவிழுது	தாழைவிழுது dāḻaiviḻudu, தாழை வேர்; aerial roots of the screw-pine (செ.அக.). [தாழை + விழுது.]
தாழொலி	தாழொலி tāḻoli, தாழ்ந்த ஒலி; feeble voice (சா.அக.). [தாழ் + ஒலி.]

தாள்	தாள்1 tāḷ, 1. கால்; foot. "எண் குணத்தான் றாளை" (குறள். 9);. 2. மர முதலியவற்றின் அடிப்பகுதி; foot of a tree or mountain. "விரிதாள கயிலாய மலையே" (தேவா. 1156:1);. தாள் உண்ட நீரைத் தலையாலே தரும் தென்னை (பழ.);. 3. பூ முதலியவற்றின் அடித்தண்டு; stem, pedicle, stalk. "தாணெடுங் குவளை" (சீவக. 2802);. 4. வைக்கோல் (பிங்.);; straw. 5. விளக்குத்தண்டு (வின்.);; lamp stand, candle-stick. 6. முயற்சி; energy, effort, perseverance, application. "தாளிற்றந்து" (புறநா. 18);. 7. படி; stairs. "குண்டுகண் கழிய குறுந்தாண் ஞாயில்" (பதிற்றுப். 71 12);. 8. தொடக்கம் (ஆதி); (சூடா);; origin, commencement, beginning. 9. சட்டைக்கயிறு; tying string of a jacket. "தாளுண்ட கச்சிற் றகையுண்ட" (கம்பரா. பூக்கொய். 14);. விற்குதை (வின்
தாள்கழுவல்	தாள்கழுவல் tāḷkaḻuval, பெ. (n.) காலடியைத் தூய்மைப்படுத்துதல்; cleaning the feets (சா.அக.);. [தாள் + கழுவல்.]
தாள்கிட்டும்சன்னி	தாள்கிட்டும்சன்னி tāḷkiṭṭumcaṉṉi, பெ. (n.) தாளிறுத்தும் ஒருவகை இழுப்புநோய்; lockjaw, tetanus (சா.அக.);. [தாள் + கிட்டும் + சன்னி.]
தாள்கிட்டுமிசிவு	தாள்கிட்டுமிசிவு tāḷkiṭṭumisivu, பெ. (n.) தாள்கிட்டும்சன்னி பார்க்க;see tal-kittum-sanni. [தாள் + கிட்டும் + இசிவு.]
தாள்கிட்டல்	தாள்கிட்டல் tāḷkiṭṭal, பெ. (n.) தாளிறுத்தல் பார்க்க;see taliruttal. [தாள் + கிட்டல்.]

தாள்கிட்டி	தாள்கிட்டி tāḷkiṭṭi, பெ. (n.) தாளிறுப்பு பார்க்க;see taliruppu (சா.அக.);. [தாள் + கிட்டி.]
தாள்சின்னி	தாள்சின்னி tāḷciṉṉi, பெ. (n.) தாள்கிட்டும் சன்னி பார்க்க;see tal-kittum-sanni (சா.அக.);. [தாள் + சின்னி.]
தாள்செறி	தாள்செறி tāḷceṟi, பெ. (n.) கைவிரலணி; finger ring. "வாங்குவில் வயிரத்து மரகதத் தாள் செறி" (சிலப். 6, 97);. [தாள் + செறி.]
தாள்துமி-த்தல்	தாள்துமி-த்தல் tāḷtumittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) நெல்லின் தாளை அறுத்தல்; to cut Stalk of paddy (ஊர்.பெ.அக.);. [தாள் + துமி-,]
தாள்பிடிப்பு	தாள்பிடிப்பு tāḷpiḍippu, பெ. (n.) 1. முழங்கால் பிடிப்பு; contraction of the leg. 2. தாடைப் பிடிப்பு; lock jaw. [தாள் + பிடிப்பு.]
தாள்போர்	தாள்போர் tāḷpōr, பெ. (n.) தாட்போர் (இ.வ.); பார்க்க;see tatpor. [தாள் + போர்.]
தாள்மடங்கல்	தாள்மடங்கல் tāḷmaḍaṅgal, பெ. (n.) சம்பா அறுவடை முடிவு (W.G.506);; close of the wet-crop harvest. [தாள் + மடங்கல்.]
தாள்வரை	தாள்வரை tāḷvarai, பெ. (n.) மலையடி வாரம்; fort of a mountain. "உயர்ந்த தாள்வரைப் புறத்து" (திருவாலவா. 44, 36);. [தள் → தாள் + வரை.]
தாள்வினை	தாள்வினை tāḷviṉai, பெ. (n.) ஆர்வம், சுறுசுறுப்பு (உற்சாகம்); (பிங்.);; zeal, fervour. [தள் → தாள் + வினை.]
தாள	தாள tāḷa, வி.எ. (adv.) தாங்க, பொறுக்க; bearable. துக்கம் தாள முடியாமல் அழுது விட்டான் (இக்.வ.);.

தாளகக்கட்டு	தாளகக்கட்டு tāḷagaggaṭṭu, பெ. (n.) தாளகத்தை நெருப்பிற்கு ஓடாதபடி சித்த நூல்களிற் சொல்லிய முறைப்படி கட்டுதல்; consolidating orpiment as per process contemplated in siddhar's science (சா.அக.);. [தாள் + அகம் + கட்டு.]
தாளகக்கருப்பு	தாளகக்கருப்பு tāḷagaggaruppu, பெ. (n.) தூய்மைப்படுத்தப்பட்ட தாளகத்தோடு வெடியுப்புச் சுண்ணத்தைச் சேர்த்து, வெண் தாமரைப் பூவிதழ்ச் சாற்றில் அரைத்துச் சீலைசெய்து புடமிட்டெடுத்த கருப்புத்தூள்; purified orpiment and calcified potassium nitrate are ground with the juice of white lotus and subjected to fire as per rules. it's colour is black (சா.அக.);. [தாள் + அகம் + கருப்பு.]
தாளக்கட்டு	தாளக்கட்டு tāḷakkaṭṭu, பெ. (n.) இசை ஒத்து அமைகை; harmonious effect of drum-beat, as in a musical concert (செ.அக.);. [தாளம் + கட்டு.]
தாளக்கம்	தாளக்கம் tāḷakkam, பெ. (n.) தாளகம் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see talagam. [தாளகம் → தாளக்கம்.]
தாளகச்சுண்ணம்	தாளகச்சுண்ணம் tāḷagaccuṇṇam, பெ. (n.) சுண்ணாம்புத்துகள் கொண்ட தூய்மைப் படுத்தப்பட்ட பூச்சுப்பசை; calcified orpiment which has the properties of calcium (சா.அக.);. [தாள் + அகம் + சுண்ணம்.]
தாளகச்செந்தூரி	தாளகச்செந்தூரி tāḷagaccendūri, பெ. (n.) தாளகத்தைச் செந்தூரமாக்கும் பூண்டு; an unknown drug said to be a red variety of lizard plant capable of reducing orpiment into a red oxide (சா.அக.);. மறுவ. செம்பல் [தாள் + அகம் + செந்தூரி.]

தாளகசுத்தி	தாளகசுத்தி1 tāḷagasutti, பெ. (n.) மஞ்சட் பூச்சுப் பசை; orpiment (சா.அக.);. [தாள் + அகம் + சுத்தி.] இது சுண்ணாம்புக்குள் வைத்துக் கழுதைச் சிறுநீர் விட்டு, 7 தடவை தாளித் தெடுத்து, அன்னநீர், கொள்ளுக்கியாழம், தயிர், காடிநீர், அகத்திக்கீரை, விதைத் தைலம் இவைகள் கூட்டி, 2 சாமம் சுண்டக்கருக்கி யெடுத்துப் பிறகு, சத்திசாட்டரணை வேர், குக்கில் போன்றவற்றை முருங்கையிலை, சாற்றில் அரைத்துக் கவசம்செய்து லகுபுடம் போட்டு எடுத்தால், மஞ்சட்பூச்சுப் பசை கிடைக்கும். தாளகசுத்தி2 tāḷagasutti, பெ. (n.) தாளகத்தைச் சிறு துண்டுகளாகச் செய்து குடுவையில் போட்டு, மேல் மூடும் ஓட்டிற்கு 2 துளை போட்டுக் கரிநெருப்பின் மீது வைத்து விசிறுகையில், முதலில் கருப்புப்புகை வரும். பிறகு சிவப்புப்புகை வரும்போது எடுத்துக் கொள்ளல் தாளக சுத்தி ஆகும்; purification of orpiment as per process of mentioned here (சா.அக.);. [தாள் + அகம் + சுத்தி.]
தாளகத்தின்மஞ்சள்போக்கி	தாளகத்தின்மஞ்சள்போக்கி tāḷagattiṉmañjaḷpōggi, பெ. (n.) திலகமரம்; an unknown tree probably peacock gingelly – Vitex alata (சா.அக.);. [தாளகம் + அத்து + இன் + மஞ்சள் + போக்கி.]
தாளகத்தைப்பற்பமாக்கி	தாளகத்தைப்பற்பமாக்கி tāḷagattaippaṟpamāggi, பெ. (n.) வனமிரட்டி; a kind of soma plant (சா.அக.);.
தாளகநீறு	தாளகநீறு tāḷaganīṟu, பெ. (n.) தாளகபற்பம்; calcinated white powder of yellow sulphide or arsenic (சா.அக.);. [தாளகம் + நீறு.]
தாளகபசுபம்	தாளகபசுபம் tāḷagabasubam, பெ. (n.) தாளக பற்பம் பார்க்க;see talagaparpam (சா.அக.);.
தாளகபற்பம்	தாளகபற்பம் tāḷagabaṟbam, பெ. (n.) தாளகத்தை நீற்றிச் செய்த மருந்துப்பொடி; calcined white powder of yellow sulphide of arsenic (சா.அக.);. [தாளகம் + பற்பம்.] தாளகம் 1 பலம் கல் சுண்ணாம்பு தண்ணீரில் போட்டுத் தெளிந்தபிறகு நீரையிறுத்து, அந்த நீரிலேயே தாளகத்தை 7 நாள் அரைத்து, பில்லை செய்து, ஒரு கலசத்தில் சுண்ணாம்பு நீரை நிறைய வைத்து வேறொரு கலசத்தில் சுண்ணாம்பு நீரை அழுத்தமாய் வைத்து முடி, 7 சீலை கவசம் செய்து, 10 விரட்டியில் புடம் போட்டு எடுக்க பற்பமாகும். தேனில் தர வேண்டும். புளி, நல்லெண்ணெய், கடுகு ஆகாது.
தாளகப்புகை	தாளகப்புகை tāḷagappugai, பெ. (n.) ஒரு வகை அரிதாரம்; a kind of orpiment (சா.அக.);. [தாளகம் + புகை.] இது இருமலைப் போக்க உதவும்.

தாளகம்	தாளகம்1 tāḷagam, பெ. (n.) 1. அரிதாரம்; orpiment. 2. பொன்னரிதாரம்; yellow orpiment. 3. மேல்தாள் (ஈர வெங்காயத் தாள்);; pedicle as of onion. 4. அடிப்பாகம்; stem. 5. தகட்டரி தாரம்; arsenic in their flat pieces (சா.அக.);. தாளகம்2 tāḷagam, பெ. (n.) அரிதாரம் (பதார்த்த. 1153);; orpiment, or yellow tersulphide sulphide. [தாள் → தாளகம்.]
தாளகமெழுகு	தாளகமெழுகு tāḷagameḻugu, பெ. (n.) ஒரு வகை மெழுகு; a kind of wax substance by the process mentioned here (சா.அக.);. [தாளகம் + மெழுகு.] தாளகக் கட்டியை வேங்கைச் செயநீரில் 3 சாமம் அரைத்து வழித்து எடுக்க மெழுகாகும் இதனை தாம்பூரத்தில் 300 – 1 கொடுத்து 9 – மாற்று வெள்ளியாகும். இம் மருந்தை வெற்றிலைச் சாற்றில் மூன்று நாள் பச்சைப் பயறளவு) இரு வேளையாக குடிக்க காசம், மனநோய், வலிப்பு வகை, ஊதை, வளிநோய் போகும் என சா.அக விளக்கமாகக் கூறும்.
தாளககேசுவரம்	தாளககேசுவரம் tāḷagaācuvaram, பெ. (n.) ஒர் மருந்து தைலம்; the name of a medicinal unguent.
தாளங்கட்டு-தல்	தாளங்கட்டு-தல் dāḷaṅgaṭṭudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) தாளவோசை நிரம்பும்படி கட்டடம் அமைதல்; to be effective acoustically, as a building. இந்த இடம் தாளங் கட்டுகிறது (உ.வ.);. [தாளம் + கட்டு-,]
தாளசமுத்திரம்	தாளசமுத்திரம் tāḷasamuttiram, பெ. (n.) பரத சூடாமணி என்ற அரசன் இயற்றிய தாள வகையைக் கூறும் பழைய நூல் (சிலப். முகவுரை);; a treatise on tāla by king Parata-sudamani. [தாளம் + சமுத்திரம்.]
தாளசாதி	தாளசாதி tāḷacāti, பெ. (n.) துதிப்பாடல்களில் அமைந்த குறில்களின் அளவு; the number of short vowels occurring in a musical composition (செ.அக.);. [தாளம் + சாதி.]
தாளஞ்சொல்(லு)-தல்	தாளஞ்சொல்(லு)-தல் dāḷañjolludal, 13 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பாட்டுக்கேற்பச் சுரம் பாடுதல்; to sing the musical notes appropriate to a tune or composition. 2. கூத்தியற் சுரக்கட்டுப் பாடுதல்; to sing the musical notes to accompany dancing. [தாளம் + சொல்-,]

தாளடி	தாளடி tāḷaḍi, பெ. (n.) 1. கதிர்த்தாள்; stubble. 2. முதலடி மகசூல் அறுத்தபின் நடக்கும் வேளாண்மை; second cultivation. 3. சாகுபடிக் காலம்; cultivation season, stubble ploughing season. 4. இருபூ நிலம் (நாஞ்.);; double - crop land. 5. களத்திற் கதிரை இரண்டா முறை அடிக்கை (இ.வ.);; second beat of sheaves in threshing. தாளடியைக் கூலியாகக் கொடுங்கள் (இக்.வ.);. ம. தாளடி [தாள் + அடி.]
தாளடிகருநிலத்தில்	தாளடிகருநிலத்தில் tāḷaḍigarunilattil, கு.வி.எ. (adv.). வேளாண்காலத்தில் (C.G.);; at the cultivation season (செ.அக.);. [தாளடி + கரு + நிலத்தில்.]
தாளடிநடவு	தாளடிநடவு tāḷaḍinaḍavu, பெ. (n.) முதற் போகம் அறுவடையானதும் வயலை உழுது நடுகை (நாஞ்.);; cultivation after ploughing the stubble of the first crop. [தாளடி + நடவு.]
தாளடிப்போர்	தாளடிப்போர் tāḷaḍippōr, பெ. (n.) தாட்போர் (தஞ்.); பார்க்க;see tal-pör. [தாளடி + போர்.]
தாளபத்திரம்	தாளபத்திரம் tāḷabattiram, பெ. (n.) தாளிப் பனை; tali-pot (சா.அக.);.

தாளம்	தாளம்1 tāḷam, பெ. (n.) 1. பாடுகையிற் காலத்தை அறுதியிடும் அளவு; time measure. "இத்தாளங்களின் வழிவரும் ... எழு தூக்குக்களும்" (சிலப். 3:16: உரை);. 2. கைத்தாளக் கருவி; a small cymbal for keeping time in music. "அடிகளார் தங்கையிற் றாள மிருந்த வாறு" (திருவாச. 17, 8);. 3. தாளத்திற் கிசையக் கூறும் அசைகள் (வின்.);; syllables sung in tune with drum-beats. தாளமும் பாட்டும் ஒத்து வரவில்லை (இக்.வ.);. 4. பனை; palmyra-palm. 5. கூந்தற்பனை வகை; jaggery-palm. 6. அரிதாரம்; yellow orpiment. 7. தாளிசபத்திரி (சங்.அக.); பார்க்க;see talisa-pattiri. [தாள் → தாளம்.] தாளம்2 tāḷam, பெ. (n.) 1. தாழை பார்க்க;see talai. 2. பனங்கொட்டை; palmyra nut (சா.அக.);.
தாளம்பிடித்-தல்	தாளம்பிடித்-தல் tāḷambiḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) தாளம்போடு-தல் பார்க்க;see talam-podu1 (செ.அக.);. [தாளம் + பிடி-,]
தாளம்போடு-தல்	தாளம்போடு-தல் dāḷambōṭudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தாளமடித்தல்; to keep time, as with the hands or cymbals. "கைத்தாளம் போடு" (பணவிடு.183);. 2. வறுமையால் துன்புறுதல்; to suffer from want. அவன் சாப்பாட்டுக்கின்றித் தாளம் போடுகிறான் (உ.வ.);. 3. விடாது கெஞ்சுதல் (இ.வ.);; to persist in an improper request, to importune. [தாளம் + போடு-,]
தாளம்மை	தாளம்மை tāḷammai, பெ. (n.) பொன்னுக்கு வீங்கி (இ.வ.);; mumps. [தாள் + அம்மை.]
தாளமானம்	தாளமானம் tāḷamāṉam, பெ. (n.) தாளவளவு; time measured by talam. "இனித் தாளமானத் திடையே நின்றொலிக்கும்" (மலைபடு. 9, உரை.);. [தாளம் + மானம்.]
தாளமுத்திரை	தாளமுத்திரை tāḷamuttirai, பெ. (n.) இடது உள்ளங்கையில் வலதுகை விரலால் தட்டும் முத்திரை வகை (செந். x, 424);; a gesticulation in worship in which the left palm is tapped with the right finger. [தாளம் + முத்திரை.]

தாளமுறி	தாளமுறி tāḷamuṟi, பெ. (n.) பனைஒலை ஆவணம்; document written on palm'ólai'. "கோயில் பண்டாரத்துக்கு உடலாக பதினேழாவது தாளமுறி முதல் கைக் கொண்டு முதலிட்டுக் கொள்ளவும்" (S.I.I.xii. 206);. மறுவ. தாலமுறி [தாளம் + முறி.]
தாளமூலிகம்	தாளமூலிகம் tāḷamūligam, பெ. (n.) நிலப் பனை; ground palm (சா.அக.);. [தாளம் + மூலிகம்.]
தாளயந்திரம்	தாளயந்திரம் tāḷayandiram, பெ. (n.) ஒரு அறுவைக் கருவி; a surgical instrument, a pair of small pincers (சா.அக.);. [தாள(ம்); + (இ);யந்திரம்.]
தாளவாத்தியம்	தாளவாத்தியம் tāḷavāttiyam, பெ. (n.) தட்டி வாசிக்கும் தோல்கருவி; percussion instrument (கிரி.அக.);. [தாள(ம்); + வாத்தியம்.] [P]
தாளவிலாசம்	தாளவிலாசம் tāḷavilācam, பெ. (n.) பனை; palmyra (சா.அக.);. [தாளம் + விலாசம்.]
தாளவொரியல்	தாளவொரியல் tāḷavoriyal, பெ. (n.) தாள வகைகளுள் (விகற்பங்களுள்); ஒன்று (சிலப். 3: 16, உரை.);; a variety of talam. [தாளம் + ஓரியல்.]
தாளவொற்று	தாளவொற்று tāḷavoṟṟu, பெ. (n.) சதி (பிங்.);; agreement of time. [தாளம் + ஒற்று.]
தாளவோத்து	தாளவோத்து tāḷavōttu, பெ. (n.) நூற்றெட்டு வகைத் தாளங்களை விளக்கும் ஒரு பழைய நூல்; an ancient treatise on tālam describing 108 kinds of talas. [தாளம் + ஒத்து.]
தாளன்	தாளன் tāḷaṉ, பெ. (n.) பயனற்றவன் (வின்.);; good-for-nothing fellow. [தாள் → தாளன்.]

தாளாத	தாளாத tāḷāta, பெ.எ. (adj.) தாங்க முடியாத; unbearable. தாளாத துன்பம் (உ.வ.);. [தாள் → தாளா.]
தாளாண்மை	தாளாண்மை tāḷāṇmai, பெ. (n.) 1. ஊக்கம் (சூடா.);; energy, spirit. 2. விடாமுயற்சி; perseverance, application, diligence. "தாளாண்மை யென்னுந் தகைமைக்கட் டங்கிற்றே" (குறள். 613);. [தாள் + ஆண்மை.]
தாளாரி	தாளாரி tāḷāri, பெ. (n.) குங்கிலிய வகை (L.); bastard sal.
தாளாளன்	தாளாளன் tāḷāḷaṉ, பெ. (n.) 1. ஊக்க முள்ளவன்; person of enterprise, application. "தாளாள னென்பான் கடன்படா வாழ்பவன்" (திரிகடு. 12);. 2. வாணிகன் (வைசியர்); (பிங்.);; vaisya. 3. தாளாளர்; correspondent. [தாள் + ஆளன்.]
தாளாற்றி	தாளாற்றி tāḷāṟṟi, பெ. (n.) முயற்சி; confidence. "தாளாற்றித் தந்த பொருளெல்லாம்" (குறள். 212);. [தாள் + ஆற்றி → தாளாற்றி.]
தாளாறி	தாளாறி tāḷāṟi, பெ. (n.) காலாறி; bastard saul-Shorea tatura (சா.அக.);.

தாளி	தாளி1 tāḷittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கடுகு உளுத்தம்பருப்பு முதலியவற்றை நெய்யில் வறுத்துக் குழம்பு முதலியவற்றிற்கு நறுமண முண்டாக இடுதல்; to season and flavour curry, etc., with spices fried in ghee or oil. "பட்ட நறையாற் றாளித்து" (பெரியபு. சிறுத். 66);. 2. மருந்தைச் சுவைப்படுத்துதல் (வின்.);; to flavour medicine, as with ghee, oil. 3. கண்டித்தல்; to scold soundly. அவனை நன்றாய்த் தாளித்து விட்டான். 4. சுண்ணாம்பு குழைத்தல் (இ.வ.);; to macerate lime. 5. புனைந்துரைத்தல் (உ.வ.);; to exaggerate. க. தாலிசு;தெ. தாலிஞ்சு. [தள் → தாள் → தாளி-,] தாளி2 tāḷittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தற்புகழ்ச்சி (கருவங்); கொள்ளுதல்; to boast ஏன் அதிகமாய்த் தாளிக்கிறாய் (இ.வ.);. 2. தன் தகுதிக்கு மீறி ஆரவாரமாய் வாழ்தல்; to live beyond one's means with pretentious extravagance. க. தாளிசு தெ. தாலின்சு [தாள் → தாளி-,] தாளி3 tāḷi, பெ. (n.)
தாளிக்கம்	தாளிக்கம் tāḷikkam, பெ. (n.) 1. தழைப்பு; prosperity. 2. திடன்; stability, firmness (செ.அக.);. [தாளி → தாளிக்கம்.]
தாளிக்காதசுண்ணம்	தாளிக்காதசுண்ணம் tāḷikkātasuṇṇam, பெ. (n.) 1. சுண்ணாம்புக்கல்; lime stone. 2. சுட்ட சுண்ணாம்பு; quick lime (சா.அக.);. [தாளிக்காத + சுண்ணம்.]
தாளிக்கீரை	தாளிக்கீரை tāḷikārai, பெ. (n.) தாளிச் செடியின் கீரை; green leaves of hedge bind-weed (சா.அக.);. [தாளி + கீரை.]
தாளிக்கை	தாளிக்கை1 tāḷikkai, பெ. (n.) கறிக்குக் கடுகு முதலியவற்றை மணம் உண்டாகும்படி யிடுகை; seasoning and flavouring curry. [தாளி → தாளிக்கை.] தாளிக்கை2 tāḷikkai, பெ. (n.) உயர்ந்த விலை; high price or value. தாளிக்கையுள்ள நகை (உ.வ.);. [தாளி → தாளிக்கை.]

தாளிக்கொடி	தாளிக்கொடி tāḷikkoḍi, பெ. (n.) திருகுதாளி; laul danah (சா.அக.);. [தாளி + கொடி.]
தாளிகம்	தாளிகம்1 tāḷigam, பெ. (n.) உள்ளங்கை; palm of the hand (சா.அக.);. [தாள் → தாளிகம்.] தாளிகம்2 tāḷigam, பெ. (n.) திருமகள் கொடி; white lotus (சா.அக.);. [தாள் → தாளிகம்.]
தாளிசபத்திரி	தாளிசபத்திரி1 tāḷisabattiri, பெ. (n.) 1. ஓர் மருந்திலை; a medicine leaf (இரு.நூற்.அக.);. 2. சிவபத்திரி; a tree which has equal hight (சா.அக.);. [இதன் பூக்கள் சிறியன. பச்சை நிறம் கொண்டன. காய்கள் தட்டையாகவும் 5 அல்லது 6 மூலைகளாகவும் இருக்கும். காய்கள் நீலநிறம் கொண்டவை. மிக்க நறுமணம் கொண்ட இலைகள், வயிற்றுக் கோளாறு, காசம், வலிக்குறைவு போன்றவற்றைப் போக்கும் இதன் பட்டைக்கருக்கு தொண்டைக்கம்மலை நீக்கும் என்று சா.அக. விளக்கம் தருகிறது.] தாளிசபத்திரி2 tāḷisabattiri, பெ. (n.) 1. பெரிய கிராம்புப் பட்டை; cassia cinnamon Cinnamomum macrocarpum. 2. காட்டுக் கருவா; wild cinnamon. 3. தாளிசம் பார்க்க;see talisam (சா.அக.);.
தாளிசபத்திரிசூரணம்	தாளிசபத்திரிசூரணம் tāḷisabattirisūraṇam, பெ. (n.) தாளிசபத்திரி இலையை இடித்து எடுத்த தூள்; a kind of medicinal powder (சா.அக.);. மறுவ. தாளிசாதி சூரணம் [தாளிசபத்திரி + சூரணம்.]
தாளிசை	தாளிசை tāḷisai, பெ. (n.) தாளிசம் பார்க்க; see talisam (சா.அக.);. [தாளிசம் → தாளிசை.]
தாளித்தகறி	தாளித்தகறி tāḷittagaṟi, பெ. (n.) கடுகு, நல்லெண்ணெய் முதலியவைகளைக் கூட்டித் தாளித்துச் சமைத்த கறி; mustard etc. fried gingelly oil is added to curries to give greater flavour (சா.அக.);. [தாளித்த + கறி.]

தாளித்தநெய்	தாளித்தநெய் tāḷittaney, பெ. (n.) நெடுங்காலம் இருத்தற்கு வேண்டிக் காய்ச்சி வைத்திருக்கும் நெய் (யாழ்ப்.);; ghee mixed with spices and boiled with a view to preserve it. [தாளித்த + நெய்.]
தாளித்துக்கொட்டு-தல்	தாளித்துக்கொட்டு-தல் dāḷiddukkoṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தாளி பார்க்க; see tali1 (செ.அக.);. [தாளித்து + கொட்டு-.]
தாளிதம்செய்-தல்	தாளிதம்செய்-தல் dāḷidamceydal, செ.குன்றாவி. (v.t.) தாளி-த்தல் பார்க்க; see tali1. (சா.அக.);. [தாளிதம் + செய்-,]
தாளிநோய்	தாளிநோய் tāḷinōy, பெ. (n.) ஒரு வகை மாட்டு நோய்; a kind of cattle disease (செ.அக.);.
தாளிப்பருத்தி	தாளிப்பருத்தி tāḷipparutti, பெ. (n.) 1. காட்டுப்பருத்தி; herbaceous cotton. 2. ஒரு வகைக் கடற்கரைப் பருத்தி; sea-coast rose mallow (சா.அக.);. ம. தாளிப்பருத்தி [தாளி + பருத்தி.]
தாளிப்பனை	தாளிப்பனை1 tāḷippaṉai, பெ. (n.) கூந்தற் பனை வகை; south Indian talipot-palm. மறுவ. கோடைப்பனை, கூந்தற்பனை, குடைப்பனை. ம. தாளிப்பனை [தாளி + பனை.] [P] தாளிப்பனை2 tāḷippaṉai, பெ. (n.) பூங்கொத்து; flower bunch. [தாளி + பனை.]
தாளிப்பு	தாளிப்பு tāḷippu, பெ. (n.) தாளிக்கை1 பார்க்க;see talikkai. [தாள் → தாளி → தாளிப்பு.]
தாளிம்பம்	தாளிம்பம் tāḷimbam, பெ. (n.) நுதலணி வகை; ornament worn on forehead. "தாளிம்பத் தாமநுதல் சேர்த்தி" (பதினொ. திருக்கை. உலா, 121);. "ஏழொன்றாக அடுத்து விளக்கின தாளிம்பம்" (S.I.I.ii. 145);.

தாளிமாதுளை	தாளிமாதுளை tāḷimātuḷai, பெ. (n.) பூ மாதுளை; a variety of pomegranate (சா.அக.);. [தாளி + மாதுளை.]
தாளியடி-த்தல்	தாளியடி-த்தல் tāḷiyaḍittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) நெருங்கி முளைத்த பயிர்களை விலக்குதற்கும், வருத்தமின்றிக் களை பிடுங்குதற்குமாகக் கீழ் நோக்கியுள்ள கூரிய பல முனைகளையுடைய பலகையால், உழுது பண்படுத்துதல் (புறநா. 120, குறிப்பு);; to draw a harrow over a field to allow of easy weeding. [தாள்1 + அடி-,]
தாளியம்	தாளியம் tāḷiyam, பெ. (n.) வில்வயிலை; leaf of bael tree (சா.அக.);.
தாளிரசம்	தாளிரசம் tāḷirasam, பெ. (n.) தாளிவெல்லம் பார்க்க;see tali-vellam.
தாளிலாம்	தாளிலாம் tāḷilām, பெ. (n.) 1. பச்சை; greens. 2. பச்சிலை; mysore gamboge (சா.அக.);.
தாளிவெல்லம்	தாளிவெல்லம் tāḷivellam, பெ. (n.) பனை வெல்லம்; jaggery made of palmyra juice (சா.அக.);. [தாளி + வெல்லம்.]
தாளிறுப்பு	தாளிறுப்பு tāḷiṟuppu, பெ. (n.) தாள்பிடிப்பு; lock jaw, as a sign of tetanus (சா.அக.);. [தாள் + இறுப்பு. பாதங்களைப் பிடித்து இழுத்துக் கொள்ளும் நோய்.]
தாளினி	தாளினி tāḷiṉi, பெ. (n.) 1. நிலவாகை பார்க்க;see nila-vägai. 2. சிவதை பார்க்க;see sivadai (செ.அக.);.
தாளீச்சு	தாளீச்சு tāḷīccu, பெ. (n.) தாளிசம் பார்க்க;see tališam (சா.அக.);. [தாளிசம் → தாளீசம் → தாளீச்சு.]
தாளீசம்	தாளீசம் tāḷīcam, பெ. (n.) தாளிசம் (தைலவ. தைல. 135); பார்க்க; see talisam (செ.அக.);. [தாளிசம் → தாளீசம்.]

தாளு	தாளு1 dāḷudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) பொறுத்தல்; to bear, suffer, tolerate. இந்தத் தொல்லையால் அவர் மனந் தாளவில்லை (உ.வ.);. தெ., க. தாளு;து. தாளுனி [தாள் → தாளு-,] தாளு2 dāḷudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. விலை பெறுதல்; to be worth. இது அந்த விலை தாளுமா? (இ.வ.);. 2. இயலுதல்; to be possible, practicable. தாளும் தாளாது என்று சொல். [தாள் → தாளு-,] தாளு tāḷu, பெ. (n.) தாள் பார்க்க;see tal (சா.அக.);. [தாள் → தாளு.]
தாளுருவி	தாளுருவி tāḷuruvi, பெ. (n.) ஒரு வகைக் காதணி (பெரும். பாண். 161, உரை);; small ear ornament. [தாள் + உருவி.]
தாளெழுத்து	தாளெழுத்து tāḷeḻuttu, பெ. (n.) முதலெழுத்து (பேரகத். 8);; primary letter. [தாள் + எழுத்து.]
தாளேசம்	தாளேசம் tāḷēcam, பெ. (n.) கொன்னை; cassia tree (சா.அக.);.
தாற்கரியம்	தாற்கரியம் tāṟkariyam, பெ. (n.) களவு (யாழ்.அக.);; sealing.
தாற்பருவம்	தாற்பருவம் tāṟparuvam, பெ. (n.) பிள்ளைத் தமிழ்ச் சிற்றிலக்கியத்தில் பாட்டுடைத் தலைவனை எட்டாம் மாதத்தில் தாலாட்டுவதாகக் கூறும் பகுதி; a section of pillai-t-tamil, which describes the hero being lulled to sleep with cradle songs when eight months old. [தால் + பருவம்.]
தாற்று	தாற்று1 dāṟṟudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கொழித்தல் (இ.வ.);; to sift, winnow in a particular manner and separate large particles from small. 2. தரித்தல் (யாழ்.அக.);; to bear. தாற்று2 tāṟṟu, பெ. (n.) கொழிப்பு; winnowing sifting (செ.அக.);.

www.valluvarvalluvarvattam.com 18868 of 19068.

தாற்றுக்கதிர்	தாற்றுக்கதிர் dār̲r̲ukkadir, பெ. (n.) கொத்துக்கதிர் (யாழ்.அக.);; clustered cars of grain. [தாறு1 + கதிர்.]
தாற்றுக்கூடை	தாற்றுக்கூடை tār̲r̲ukāṭai, பெ. (n.) ஒரு வகைக் கூடை (வின்.);; a kind of basket. [தாறு + கூடை.]
தாற்றுப்பூ	தாற்றுப்பூ tār̲r̲uppū, பெ. (n.) கொத்துப் பூ (யாழ்.அக.);; bunch of flowers. [தாறு2 + பூ.]
தாறுக்கண்டு	தாறுக்கண்டு tār̲ukkaṇṭu, பெ. (n.) 1. தறி நாடா (வின்.);; weaver's shuttle. 2. உருண்டை நூற்கண்டு (இ.வ.);; weaver's bobbin, reel. [தாறு + கண்டு.] [P]
தாறுகன்னி	தாறுகன்னி tār̲ugan̲n̲i, பெ. (n.) வெள்ளைக் காக்கணம் (வின்.); பார்க்க; white flowered mussel - shell creeper. [தாலுகண்ணி → தாறுகன்னி.]
தாறுகாட்டு-தல்	தாறுகாட்டு-தல் dār̲ukāṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) தார்க்காட்டு-தல் பார்க்க;see tar-k-kattu (செ.அக.);. [தாறு + காட்டு-,]
தாறுசுற்று-தல்	தாறுசுற்று-தல் dār̲usur̲r̲udal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) உண்டை நூல் சுற்றுதல்; to wind yarn on a bobbin or reel (செ.அக.);. [தாறு + சுற்று-,]
தாறுதாறாய்க்கிழித்தல்	தாறுதாறாய்க்கிழித்தல் tār̲utār̲āykkil̲ittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) சிறு துண்டுகளாகக் கிழித்தல் (வின்.);; to tear to shreds. [தாறு + தாறாய்க் + கிழி-,]
தாறுபாய்ச்சிக்கட்டு-தல்	தாறுபாய்ச்சிக்கட்டு-தல் dār̲upāyccikkaṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) மூலைக்கச்சங் கட்டுதல்; to put on one's cloth in the fashion of the divided shirt (செ.அக.);. [தாறு + பாய்த்து + கட்டு.]
தாறுமாறாக	தாறுமாறாக tār̲umār̲āka, வி.எ. (adj.) 1. முறையற்ற; disorder. 2. தரக்குறைவாக; improper. [தாறுமாறு + ஆக-,]
தாறுமாறாய்ப்பேசு-தல்	தாறுமாறாய்ப்பேசு-தல் dār̲umār̲āyppēcudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. முன்பின் மாறுபடப் பேசுதல்; to speak incoherently or inconsistently. 2. பிதற்றுதல்; to talk nonsense, speak absurdities. 3. திட்டுதல்; to abuse, use insulting language (செ.அக.);. [தாறுமாறு + ஆய் + பேசு-]

தாறுமாறு	தாறுமாறு tāṟumāṟu, பெ. (n.) 1. குழப்பம்; confusion, disorder. 2. எதிரிடை; perverseness, contrariety. 3. நன்னடத்தையற்றவன்; impropriety, transgression, as in speech or conduct. தாறுமாறும் தக்கடவித்தையும் (டிழ.);. தாறுமாறான நடத்தையுள்ளவன் (இ.வ.);. 4. மதிப்புரவுக் குறைவு; insolence, discourtesy. அவரைத் தாறுமாறாக நடத்தினான் (உ.வ.);. ம. மாறுமாறு; தெ. தாருமாறு;க. தாறுமாறு. [தாறு + மாறு. எதுகை நோக்கி வந்த மரபிணைமொழி.]
தாறுவி	தாறுவி tāṟuvi, பெ. (n.) மரமஞ்சள்; tree turmeric.
தான்	தான்1 tāṉ, ப. பெ. (pron.) 1. படர்க்கை யொருமைப் பெயர்; he, she or it, a reflexive pronoun. "தன்னைத் தலையாகச் செய்வானுந் தான்" (நாலடி. 248);. 2. ஒருவன்; oneself. தானாகப் படித்தவன். தான் ஆடாவிட்டாலும் தன் சதை ஆடும் (பழி.);. ம., க., கோது. தான்; தெ., து. தானு; துட. தோன்; குட. தானி; கோண். தானா; கூ. தானு; குவி. தானூ, தானுநு: குரு. தான்; மா. தான், தனி; பிரா. தேன்;பட. தா. [தன் → தான் = படர்க்கை யொருமையைக் குறிக்கும் தான் என்னும் சுட்டுப்பெயரின் முத்தைய வடிவம் "ஆன்" என்பதாகும். இது "ஆ" என்னுஞ் சேம்மைச் சுட்டடியினின்று முகிழ்த்தது. 'தான்' என்பது கிரேக்க மொழியில் வழங்கும் "ஆட்டோ என்னும் தற்சுட்டுப்பெயரினை ஒத்தது" (த.வ. 135);.]. தான்2 tāṉ, இடை (part) 1. தேற்றச்சொல்; a word used as intensive. "உனைத் தான் நோக்கி நிற்கும்" (வெங்கைக்கோ. 41);. நீங்கள்தானே வீட்டுக்காரர்? (இக்.வ.);. 2. அசைச்சொல்; expletive affixed to any noun or pronoun and declined instead of it. [illegible]
தான்குறியிடுதல்	தான்குறியிடுதல் tāṉkuṟiyiḍudal, பெ. (n.) உத்தி முப்பத்திரண்டனுள், உலகத்து வழங்குதலின்றித் தன்னூலுள்ளே வேறு குறியிட்டு, ஆளுதலாகிய உத்திவகை (தொல். பொருள். 666);; following one's own terminology in one's work, one of 32 utti (செ.அக.);. [தான் + குறியிடுதல்.]
தான்தோன்றித்தனம்	தான்தோன்றித்தனம் tāṉtōṉṟittaṉam, பெ. (n.) தன் விருப்பம்போல் செயல்படுகை; free-wheeling. [தான்தோன்றி + தனம். தனம் = சொல்லாக்க ஈறு.]

தான்றி	தான்றி1 tāṉṟi, பெ. (n.) எல்லை; substance limit, period, duration. "ஒருமதித் தான்றியி னிருமையிற் பிழைத்தும்" (திருவாச. 4:15);. தெ. தநருபு - தான்றி2 tāṉṟi, பெ. (n.) 1. மரவகை; belleric myrobalan. "பொரியரைத் தான்றி" (நைடத. கலிநீ. 13);. 2. திரிபலையுள் ஒன்று (திவா.);; fruit of belleric myrobalan, one of tiripalai. [P] தான்றி3 tāṉṟi, பெ. (n.) மறுதோன்றி (தைலவ. தைல. 135, 61);; a plant. [மறுதோன்றி → தான்றி.]
தான்றிக்காய்	தான்றிக்காய் tāṉṟikkāy, பெ. (n.) ஓர் மருந்துக்காய்; a medicine thing (இரு.நூற்.பே.);. ம. தான்னிக்காய் [தான்றி + காய்.]
தான்றோன்றி	தான்றோன்றி tāṉṟōṉṟi, பெ. (n.) 1. தானாகத் தோன்றியது; that which is self-existent. "அவனுக்கு அது தான்றோன்றி" (ஈடு. 4: 5: 3.);. 2. கடவுள்; God. 3. அகம்பாவமுடையவன்; self-conceited person. 4. நிறைவாளன் (சுதந்திரன்);; self-sufficient person. "ஸ்ரீய பதி யாய்த் தான்றோன்றி யாயிருப்பார்" (ஈடு. 1:4:7);. [தான் + தோன்றி.]
தானகணக்கு	தானகணக்கு tāṉagaṇaggu, பெ. (n.) கோயிற்பணிகளில் ஒன்று (நாஞ்.);; a petty office in temples. [தானம் + கணக்கு.]
தானக்காரர்	தானக்காரர் tāṉakkārar, பெ. (n.) கோயிற் சொத்துக்களை மேற்பார்வையிடுபவர் (நாஞ்.);; manager of temple properties.

தானகம்	தானகம்1 tāṉagam, பெ. (n.) ஒரு வகை கூத்து; a kind of dance. "கரகரணந் தானகமே சுத்தசாரி" (திருவிளை. கான்மா. 8);. தானகம்2 tāṉagam, பெ. (n.) கொத்துமல்லி; coriander (சா.அக.);.
தானங்கண்	தானங்கண் tāṉaṅgaṇ, பெ. (n.) இதளியம்; mercury (சா.அக.);.
தானநிலை	தானநிலை tāṉanilai, பெ. (n.) இசைக் கூறுபாடு; modulation of the voice in singing. "வலிவும் மெலிவும் சமனும் என்ற இசைக் கூறுபாடுகள்" (சிலப். 3:93. உரை.);.
தானப்புழு	தானப்புழு1 tāṉappuḻu, பெ. (n.) திமிர்ப்பூச்சி (M.L.);; pin worms. [தானம் + புழு.] தானப்புழு2 tāṉappuḻu, பெ. (n.) மலக் குடலில் உண்டாகும் புழு; intestinal worm, tape-Worm (சா.அக.);. [தானம் + புழு.]
தானப்பூச்சி	தானப்பூச்சி tāṉappūcci, பெ. (n.) குடலில் உண்டாகும் கீரைப் பூச்சி; thread worm in the intestines - Oxyuris vermiculeris (சா.அக.);.
தானயாழ்	தானயாழ் tāṉayāḻ, பெ. (n.) யாழ் வகையு ளொன்று (பெருங். உஞ்சைக். 35, 5);; a kind of yāl. [தான + யாழ். தானயாழ். இன்னிசை தரும் தந்திகளை உடைய யாழ், ஐம்புலனுள் செவிக்கு இன்பந்தருவது யாழ். வள்ளுவர், "குழல் இனிது யாழ் இனிது என்ப" (குறள். 66); என்று யாழ்பற்றிக் குறித்துள்ளமை காண்க.]
தானரூபி	தானரூபி tāṉarūpi, பெ. (n.) பண்வகை களுளொன்று (சங்சந். 57);; a primary raga. [தா → தானம் → Skt. rubi (ரூபி); – இசையைத் தருபவன்.]
தானவர்	தானவர்1 tāṉavar, பெ. (n.) 1. தனு என்பவனின் வழிமுறையினர், அசுரர்; Asuras, a class of demons, as descendants of Danu. "வானவருந் தானவரும் பொன்னார் திருவடி தாமறியார்" (திருவாச. 13, 17);. 2. கொடையாளர்; donors.
தானவள்	தானவள் tāṉavaḷ, பெ. (n.) அரக்கர் மகளிர்; an Asura woman. "தானவள் குமதிப் பெயராள்" (கம்பரா. தாடகை. 61);.
தானறிசுட்டு	தானறிசுட்டு tāṉaṟisuṭṭu, பெ. (n.) தன்னையே அறிவிக்குஞ் சுட்டு; demonstrative noun. "ஆலான அத்தினுடைய என்று விபக்தியான போது, தானறி சுட்டாய் அதுக்கு, ஹேது வானதொன்றைக் காட்டுமிறே" (திவ். பெரியாழ். 2, 6, 6, வியா. பக். 37, 3);. [தான் + அறி + சுட்டு]

தானாக	தானாக tāṉāka, கு.வி.எ. (adv.) 1. தனியாக; of or by oneself. மருந்து சாப்பிடாமல் நோய்த் தானாகத் தீருமா? (இக்.வ.);. 2. தன் விருப்பமாக; of one's own accord, spontaneously, voluntarily. "தானாக நினையானேல்" (திவ். பெரியதி. 3:6:4);. தெ. தான;ம. தானெ. [தான் + ஆக.]
தானாகம்	தானாகம் tāṉākam, பெ. (n.) தானிகம்2 பார்க்க (சங்.அக.);;see tanigam2.
தானாகுதல்	தானாகுதல் dāṉākudal, வி. (v.) தானாயாதல்; self search. [தான் + ஆகுதல்.]
தானா-தல்	தானா-தல் tāṉātal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. உரிமை யுள்ளவனாதல் (சுதந்திரனாதல்);; to become self-dependent, independent, as the deity. 2. ஒற்றுமையாதல் (பிங்.);; to become assimilated, united. [தன் → தான் + ஆ-,]
தானாயாறுகை	தானாயாறுகை tāṉāyāṟugai, பெ. (n.) தானாகவே மருந்தில்லாமல் ஆறுதல்; the healing power of nature without the aid of drugs - vis medicatrix nature (சா.அக.);. [தானாய் + ஆறுகை.]
தானானதன்மை	தானானதன்மை dāṉāṉadaṉmai, பெ. (n.) பொதுமையற்றுத் தனக்கெனவுரிய குணம்; one's peculiar or distinguishing characteristic. "பாணயி வத்திலே சிறிது கொத்தை யுண்டானாலும் தானான தன்மை போகாதே" (ஈடு. 6:1:1);. [தான் + ஆன + தன்மை.]
தானிகம்	தானிகம் tāṉigam, பெ. (n.) கொத்தமல்லி (மலை.);; coriander.
தானிகர்	தானிகர் tāṉigar, பெ. (n.) தானிகன் பார்க்க;see tanigan.
தானிகன்	தானிகன் tāṉigaṉ, பெ. (n.) பூசாரி; priest of village deity (இரு.நூற்.பே.);.
தானிகை	தானிகை tāṉigai, பெ. (n.) தானிகம் பார்க்க;see tanigam. (செ.அக.);. [தானிகம் → தானிகை.]

தானிப்பு	தானிப்பு tāṉippu, பெ. (n.) பதிக்கை; enchasing (இரு.நூற்.பே.);.
தானியக்கோட்டகம்	தானியக்கோட்டகம் tāṉiyagāṭṭagam, பெ. (n.) தஞ்சை மாவட்டம், வேதாரண்யம் வட்டத்திலுள்ள ஒர் ஊர்; a village in Vedaranaym taluk in Tanjore Dt. [தானியம் + கோட்டகம்.] கோட்டகம் எனில் ஆழ்நீர்நிலைப்பகுதி இவ்வூர் நீர்நிலையால் சூழப்பட்டிருந்ததால், இப் பெயர் வந்திருக்கலாம்.
தானியங்கி	தானியங்கி tāṉiyaṅgi, பெ.அ. (adj.) மனிதனால் தொடர்ந்து இயக்கப்படாமல் தானாக இயங்கக் கூடிய; automatic. "தானியங்கிப் பால் நிலையம்" தானியங்கிக் கதவு (இக்.வ.);. [தான் + இயங்கி.]
தானியாகுபெயர்	தானியாகுபெயர் tāṉiyākubeyar, பெ. (n.) தானத்துக்கு ஆவது (நன். 290, உரை); எ-டு. கழல் நொந்தது; figure of speech, in which an object is put for the place it occupies as சுழல் நொந்தது (செ.அக.);. [தானி + ஆகுபெயர்.]
தானெடுத்துமொழிதல்	தானெடுத்துமொழிதல் dāṉeḍuddumoḻidal, பெ. (n.) உத்தி முப்பத்திரண்டனுள் முன்னோர் கூற்றை எடுத்தாளு தலாகிய உத்தி (நன். 14);; citation from ancient authors, one of 32 utti. [தானெடுத்து + மொழிதல்.]
தானை	தானை tāṉai, பெ. (n.) 1. படை; army. "கடந்தடு தானை" (புறநா. 110);. 2. படைக்கலப் பொது (பிங்.);; weapon in general. 3. ஆடை; cloth. "கொடுந்தானைக் கோட்டழகும்" (நாலடி.131);. 4. கரந்துவரலெழினி; stage curtain. "தானையை விட்டிட் டொல்கி" (சீவக. 675);. 5. முகண்டி என்னும் படைக்கலம் (பிங்.);; a kind of sledge - hammer, a weapon. [தார் → தான் → தானை.]
தானைத்தலைவன்	தானைத்தலைவன் tāṉaittalaivaṉ, பெ. (n.) படைத்தலைவன்; captain. "தானைத் தலைவன் இல்லாமல் படை இயங்குமா?" (உ.வ.);. [தானை + தலைவன்.]

தானைத்திருப்பட்டிகை	தானைத்திருப்பட்டிகை tāṉaittiruppaṭṭigai, பெ. (n.) அரையாடையின் மேல் அணியும் அணிகலன் வகை (S.I.I. ii, 237);; gridle worn by a God or an idol (செ.அக.);. [தானை + திரு + பட்டிகை.]
தானைத்தூக்கம்	தானைத்தூக்கம் tāṉaittūkkam, பெ. (n.) திருப்பட்டிகையணியின் உறுப்பினுள் ஒன்று (S.I.I. ii, 210);; a pendent in tiruppattigai. [தானை + தூக்கம்.]
தானைநிலை	தானைநிலை tāṉainilai, பெ. (n.) 1. பகைவர் அஞ்சுதற்குரிய (பதாதியின்); நிலைமை கூறும் புறத்துறை (தொல். பொருள். 72);; theme describing the heroic stand of infantry holding the enemies in awe. 2. இருதிற படையும் புகழும்படி பொருதவீரனது திறலைக் கூறும் புறத்துறை (பு.வெ.7:22);; theme of the warrior, whose valour compels the admiration of the contending armies in battle (செ.அக.); [தானை + நிலை.]
தானைமறம்	தானைமறம் tāṉaimaṟam, பெ. (n.) 1. வீரனொருவன், பொரவெதிர்ந்த இருவகைச் படையும் பொருது மடியாமை, பரிகரித்த ஆற்றலின் உயர்ச்சி கூறும், புறத்துறை (பு.வெ. 7:3);; theme of the warrior who appears between the armies in battle and saves them from further destruction by bringing them to terms. 2. உயிர்க்கேடுகட்கு அஞ்சாது, பூசலுக்கு முற்படும் வேந்தனது சிறப்புகளைக் கூறும், புறத்துறை (பு.வெ. 7: 4);; theme describing the heroism of a king who regardless of consequences rushes forward at the call of battle. 3. படையின் தறுகண்மையைப் புகழ்ந்து, பகைவரின் கேட்டிற்கு இரங்குதலைக் கூறும் புறத்துறை (பு.வெ. 7:5);; theme of compassion for foes because they have to meet a valiant army. [தானை + மறம்.]
தானைமாலை	தானைமாலை tāṉaimālai, பெ. (n.) ஆசிரியப் பாவால் அரசரது கொடிப்படையைப் பாடும் சிற்றிலக்கிய வகை (இலக்.வி.869);; martial poem describing the van of an army in asiriya-p-pa. [தானை + மாலை.]
தானையம்	தானையம் tāṉaiyam, பெ. (n.) கால்நடைகளின் மந்தை; herd of cattle. ஆட்டுத்தானையம். [தானை + அம் → தானையம்.]
தானைவைப்பு	தானைவைப்பு tāṉaivaippu, பெ. (n.) பாசறை; encampment. "வலஞ் செய்தார் தானை வைப்பை" (கம்பரா. விபீடண. 152);. [தானை + வைப்பு.]
மிலேச்சாசம்	மிலேச்சாசம் milēccācam, பெ. (n.) கோதுமை. (மலை);; wheat. [Skt. {} → த. மிலேச்சாசம்]

மீமாஞ்சை	மீமாஞ்சை mīmāñjai, பெ. (n.) 1. பூர்வ மீமாஞ்சை உத்தரமீமாஞ்சை என்ற இரு பிரிவினையுடையதாய் வேதவேதாந்தப் பொருள்களை விவரித்தற்குக் கருவியாயுள்ள சாத்திரம்; the twin systems of {} and Uttara {}, being the means of understanding the {} and {}. 2. பூர்வ மீமாஞ்சை இந்துமதக் கொண்முடிபு; a system of Hindu Philosphy . 'புவனியுற்ற தருக்கமும் பொருந்திய மீமாஞ்சையும்'(மச்சபு. பிரமமு. 4);. [Skt. {} → த. மீமாஞ்சை]
முக்கியத்தர்	முக்கியத்தர் mukkiyattar, பெ. (n.) 1. செல் வாக்கும் சிறப்பும் உடையவர் முதன்மை யானவர்; person of importance. "உயர் முக்கியஸ்தர்கள் கூடிப் பேசி என்ன முடிவு செய்தார்கள்" மறுவ. முதன்மையாளர், முந்தாளி, முகத்தாளி, பெருமகன். [Skt. mukyasta → த. முக்கியத்தர்]
முக்கியத்துவம்	முக்கியத்துவம் mukkiyattuvam, பெ. (n.) சிறப்பு பொருந்திய தன்மை; importance. "இராணுவ முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நகரமிது". மறுவ. முதன்மை, முகாமை [Skt. mukhya+tva → த. முக்கியத்துவம்]
முக்கியம்	முக்கியம் mukkiyam, பெ. (n.) 1. சிறப்புடையது; that which is primary, principal or important. "முடித்துக் கொண்ட முக்கியமும்" (திவ். திருவாய். 5, 10, 9); 2. தலைமை; greatness, eminence, superiority. "பிண்டியா ரடியாரென்னு முக்கியமே" (திருநூற்.73.); மறுவ. முகாமை, முதன்மை [Skt. mukhya → த. முக்கியம்]
முக்தசர்	முக்தசர்1 muktasar, பெ. (n.) உட்கருத்து (சராம்சம்);; gist, abstract. "அவன் பிராதின் முக்தசர் என்ன?" மறுவ. உட்கருத்து [U. mukhtasar → த. முக்தசர்] முக்தசர்2 muktasar, பெ.அ. (adj.) சுருக்கமான; abbreviated, brief, short. [U. mukhtasar → த. முக்தசர்]
முக்தா	முக்தா muktā, பெ. (n.) ஒரு சிற்றூரின் வரை யறுத்த மொத்தத் தீர்வை; [U. maqta → த. முக்தா]

முக்தியார்	முக்தியார் muktiyār, பெ. (n.) பிறருக்காக வழக்கை வாதிப்போன்; aattorney, pleader. [U. mukhtar → த. முக்தியார்]
முக்தியார்நாமா	முக்தியார்நாமா muktiyārnāmā, பெ. (n.) அதிகார ஆவணம் (பத்திரம்);(C.G.);; power of attorney. [U. {} → த. முக்தியார்நாமா]
முகத்தமா	முகத்தமா mugattamā, பெ. (n.) செய்தி (இ.வ.);; case; affair. [U. muqadama → த. முகத்தமா]
முகமல்	முகமல் mugamal, பெ. (n.) மிகுதியான எடை கொண்டிருக்கும் பட்டு வகை (வின்.);; velvet. [Ar. Makhmal → த. முகமல்]
முகரீர்	முகரீர் mugarīr, பெ. (n.) எழுத்தன் (குமாஸ்தா);; clerk, writer, scribe. [Ar. Muharrir → த. முகரீர்]
முகாசா	முகாசா mukācā, பெ. (n.) வேலையின் பொருட்டு வரியில்லாமலும் வரி குறைத்தேனும் கொடுக்கப்படும் இறையிலிச் சிற்றூர் (M.M 506);; village or land assigned to an individual, either rent free or at a low quit- rent, on condition of service. [H. {} → த. முகாசா]
முகாந்தரம்	முகாந்தரம் mukāndaram, பெ. (n.) 1. கரணியம்; cause, reason. 2. மூலம்; means. "யார் முகாந்தரம் போனால் இது கைகூடும்?" (இ.வ.);. 3. வேறு செய்தி (விஷயம்);; another mater. "இதுவும் முகாந்தராமாய்ச் செல்லு கிறதோ"(ஈடு 9,8,3.); [Skt. mukha + antara → த. முகாந்தரம்]
முகாபிலா	முகாபிலா mukāpilā, பெ. (n.) படி முதலிய வற்றை மூலத்துடன் ஒத்துப் பார்க்கை (வின்);; examination, comparison, as of a copy with the original. [Ar. muqabila → த. முகாபிலா]

முகாம்	முகாம் mukām, பெ. (n.) சுற்றுப்பயணத்தில் கூடாரமடித்துக் குறுகிய காலம் தங்கும் இடம்; a camp. த.வ. தாவளம் [Ar. {} → த. முகாம்]
முகூர்த்தக்கால்	முகூர்த்தக்கால் muārttakkāl, பெ. (n.) திருமணப் பந்தர்க்கு நல்வேளையில் முதலாக நாட்டும் கம்பம் (தம்பம்); (வின்);; first post fixed at an ausicious moment for a marriage. த.வ. முழுத்தக்கால் [Skt. {} → த. முகூர்த்தம்+கால்]
முகூர்த்தம்	முகூர்த்தம் muārttam, பெ. (n.) 1. நேரம்; moment, time. 2. ஒன்றரை மணி நேரங் கொண்ட ஒரு காலவளவை; a division of time = 3 3/4 nalikai = 1 1/2 hours. "படுங் கலை முகூர்த்தங் காட்டைகளென்றா". (காஞ்சிப்பு. காயாரோகண. 2); 3. இரண்டு நாழிகை கொண்ட காலப்பகுதி (மேருமந் 94, உரை);; 4. நல்லோரை; auspicious time. "ஒப்பகன்றிடு முகூர்த்தமிவ் வெல்லை" (கந்தபு. தெய்வயா. 187); 5. திருமணம்; marriage, wedding. த.வ. முழுத்தம் [த. முழுத்தம் → Skt. {} → த. முகூர்த்தம்]
முச்சலிக்கா	முச்சலிக்கா muccalikkā, பெ. (n.) 1. உடன் படிக்கை; note of hand, written obligation, agreement, bond; deed; counter part of lease, as by a tenant to his landlord. 2. பிணை ஆவணம்; recognisance, bail, penalty bond. த.வ. ஒப்பந்தம் [Skt. mucalka → த. முச்சலிக்க]
முசரப்பு	முசரப்பு musarappu, பெ. (n.) கணக்கு ஆய்வாளன் (P.T.L.);; accountant, examiner of accounts. [Ar. mishrif → த. முசரப்]
முசரா	முசரா musarā, பெ. (n.) திசை (திக்கு); (M. Navi.);; direction. [Ar. {} → த. முசரா]

முசாபர்கானா	முசாபர்கானா mucāparkāṉā, பெ. (n.) பயணிகள் விடுதி (இ.வ.);; traveller's bungalow. த.வ. பயணியர் மாளிகை [Ar. {} → த. முசாபர்கானா]
முசீபத்து	முசீபத்து mucīpattu, பெ. (n.) துன்பம்; distress, misfortune. "முசீபத்தைப் போக்கிப் பரக்கத்து உண்டாக்கும்" (மகி.க.ii,94.); [Ar. {} → த. முசீபத்து]
முசுலீம்	முசுலீம் musulīm, பெ. (n.) முகமதியன்; muhammadan. [Ar. muslim → த. முசுலீம்]
முட்டிவாங்கி	முட்டிவாங்கி muṭṭivāṅgi, பெ. (n.) பிடியரிசி வாங்கும் பிச்சைக்காரன்; recipient of doles, mean beggar. "முஷ்டிவாங்கிப் பயலோ மோப்பாச்சு" (விறலிவிடு. 772);. [Skt. musti → த. முட்டி + வாங்கி]
முண்டா	முண்டா muṇṭā, பெ. (n.) தோள்; shoulder, upperarm. "முண்டாத்தட்டிச் சண்டைக்கு அழைக்கிறான்". [U. {} → த. முண்டா]
முண்டாசு	முண்டாசு muṇṭācu, பெ. (n.) தலைப் பாகைவகை; a kind of head dress, small looseturban. "கொடுத்தானோர் முண்டாசு" (விறலிவிடு. 1116);. த.வ. தலைக்கட்டு [H. {} → த. முண்டாசு]
முண்டாபனியன்	முண்டாபனியன் muṇṭāpaṉiyaṉ, பெ. (n.) தோள் (முண்டா); தெரியும்படியான உள் ளொட்டி; sleeveless vest. த.வ. உள்ளொட்டி [Skt. {} → த. முண்டாபனியன்]
முத்தாய்	முத்தாய் muttāy, பெ. (n.) வழக்காளி (C.G.);; the complainant, the plaintiff. [Ar. {} → த. முத்தாய்]

முத்தாயலே	முத்தாயலே muttāyalē, பெ. (n.) எதிர் வழக் காளி (C.G.);; the accuseed the defendant. [Ar. {} → த. முத்தாயலே]
முத்தீது	முத்தீது muttītu, பெ. (n.) முன்னேற்பாடு (பாண்டி);; preparedness. த.வ. முன்அணியம் [Ar. mustaid → த. முத்தீது]
முபலகு	முபலகு mubalagu, பெ. (n.) எண்ணினாலன்றி எழுத்தினாற் காட்டும் மொத்தத் தொகை (C.G.);; total, especially written in words instead of figures. [U. mublas → த. முபலகு]
முரப்பா	முரப்பா murappā, பெ. (n.) பாகில் ஊறவைத்த தின்பண்டம்; preserved jam. [H. {} → த. முரப்பா]
முலகாத்து	முலகாத்து mulakāttu, பெ. (n.) சந்திப்பு (இ.வ.);; interview, meeting. த.வ. நேர்காணல், செவ்வி. [Ar. {} → த. முலகாத்]
முலாம்	முலாம் mulām, பெ. (n.) பொன் வெள்ளிப்பூச்சு; gilding, electro-plating. த.வ.மேற்பூச்சு [Ar. {} → த. முலாம்]
முன்சி	முன்சி muṉci, பெ. (n.) மொழி கற்பிக்கும் ஆசிரியன்; language teacher. [Ar. munshi → த. முன்சி]
முனிசீப்பு	முனிசீப்பு muṉicīppu, பெ. (n.) 1. சிற்றூர்த் தலைவன் (வின்.);; village headman. 2. நயன் (நீதி); வழங்கும் ஒரு வகை அலுவலன்; district munsif, presiding officer in certain subordinate court of justice [Ar. munsif → த. முனிசீப்பு]

மூசிகவாகனன்	மூசிகவாகனன் mūcigavāgaṉaṉ, பெ. (n.) பெருச்சாளியை ஊர்தியாக உடையவனாகக் கருதப்படும்) பிள்ளையார்;{} sriding thebondicoot. "முப்பழநுகரும் மூசிக வாகன" (விநாயகர் அகவல்);. [Skt. {} → த. மூசிகவாகனன்.]
மூர்க்கத்தனம்	மூர்க்கத்தனம் mūrkkattaṉam, பெ. (n.) விலங் கியல்பு; கடுங்கொடுமை; wild behaviour. த.வ.விலங்கியல்பு, வன்கொடுமை [Skt. {} → த. மூர்க்கம்.]
மூர்க்கநாயனார்	மூர்க்கநாயனார் mūrkkanāyaṉār, பெ. (n.) நாயன்மார் அறுபத்து மூவருள் ஒருவர். (பெரியபு.);; a canonized {} saint, one of 63.
மூர்க்கம்	மூர்க்கம் mūrkkam, பெ. (n.) 1. மூடத்தன்மை (வின்.);; foolishness, stupidity. 2. கடுஞ்சினம்; rage, fury, wrath. "மூர்க்கத்தவனை நரங்கலந்த சிங்கமாய்க் கீண்ட" (திவ். இயற். 2, 84.); 3. ஒட்டாரம், பிடிவாதம் (வின்.);; obstinacy. 4. பகை. (வின்.);; opposition, hatred. 5. முரட்டுத்தனம் (இ.வ.);; violence, force. 6. நாகப்பாம்பு (யாழ்.அக.);; cobra. 7. மலப்பைச் சிறுபுழு (சங். அக.);; thread worm. [Skt. {} → த. மூர்க்கம்.]
மூர்த்தன்னியம்	மூர்த்தன்னியம் mūrttaṉṉiyam, பெ. (n.) 1. முதன்மைச்சிறப்பு; prominence. 2. மீறுகை; high handedness. [Skt. {} → த. மூர்த்தன்னியம்]
மூர்த்தன்னியன்	மூர்த்தன்னியன் mūrttaṉṉiyaṉ, பெ. (n.) 1. முகாமையயானவன்; chieftaincy, pre- eminence. மும்மதமால்யானை மூர்த்தன் னியனை (விறலிவிடு.24);. 2. ஊக்கமிகுதி யுடையவன்; person of great energy.

மூர்த்தி	மூர்த்தி mūrtti, பெ. (n.) 1. உடல்; body. "ஒத்தொளிரு மூர்த்தியார்" (சூளா.குமார.1); 2. வடிவம்; form, figure. "அன்பெனு மூர்த்தியார்" (பெரியபு. மூர்த்தி.9);. 3. கடவுள்; God. "திரிமூர்த்தி". 4. அருகன் (திவா.);; arhat. 5. புத்தன் (திவா.);; the Buddha. 6. சிவன். (யாழ். அக.);;{}. 7. சத்தியோசாதத்தின் ஆற்றல் (சத்தி); (சதாசிவ);; the {} of {}. 8. துறவுக்கோலம்பூண்டவன் (சீவக. 3071);; ascetic, one who performs penance. 9. பெரியார்; saint, sage, great personage, a term of reverence. "ஓதுவார்மூர்த்தி". 10. தலைவன் (யாழ். அக.);; lord. 11. பொருள் (யாழ்.அக.);; matter, substance.
மூர்த்திகரம்	மூர்த்திகரம் mūrttigaram, பெ. (n.) 1. தெய்வச் செயல்; divine act. 2. தெய்வத் தன்மை (வின்.);; divinity, divine nature. [Skt. {} kara → த. மூர்த்திகரம்.]
மெக்கா	மெக்கா mekkā, பெ. (n.) முகம்மதியர்க்கு முதன்மையான வழிபாட்டிடமான அரேபியா விலுள்ள ஒரு நகரம்; a city in Arabia, being the chief place of pilgrimage for the muhammadans. [Ar. makka → த. மெக்கா.]
மேகக்கரப்பன்	மேகக்கரப்பன் mēkakkarappaṉ, பெ. (n.) மேக நோயினால் குழந்தைகளின் உடம்பின் காணும் சொறி சிரங்கு; skin affections of the children caused by congenital heat.
மைக்கா	மைக்கா maikkā, பெ. (n.) காக்கைப் பொன்; mica. [E. Mica → த. மைக்கா.]
மைசூர்	மைசூர் maicūr, பெ. (n.) கருநாடக மாநிலத்தின் ஒரு நகரம், எருமையூர்; Mysore, a city of Karnataka State. [Skt. mahisa-pura → த. மைசூர்.]

மைசூர்க்கட்டு	மைசூர்க்கட்டு maicūrkkaṭṭu, பெ. (n.) தலைப்பாகை வகை; a mode of tying turban, as peculiar to the Mysoreans.
மைசூர்ப்பாகு	மைசூர்ப்பாகு maicūrppāku, பெ. (n.) ஒரு வகை இனிப்புப் பணிகாரம்; a kind of sweet confection. த.வ. பாகடை [Skt. masura → த. மைசூர்ப்பாகு.]
மைத்திரம்	மைத்திரம் maittiram, பெ. (n.) 1. நட்பு; love, friendship. 2. பகல் முழுத்தங்களுள் மூன்றாவது;(விதான. குணா. 73, உரை); the third of the 15 divisions of the day. [Skt. maitra → த. மைத்திரம்.]
மைத்திரி	மைத்திரி maittiri, பெ. (n.) 1. நட்பு; friendship. 2. மைத்திரீபாவனை பார்க்க;see {}. "மைத்திரி கருணா முதிதை" (மணிமே. 30:256.); [Skt. {} → த. மைத்திரி.]
மைத்திரியாழ்வார்	மைத்திரியாழ்வார் maittiriyāḻvār, பெ. (n.) the Buddha of the future. மயித்திரியாழ்வார் (மணிமே. புத்தசரித். பக். 30 கீழ்க் குறிப்பு.); பார்க்க;see {}.
மைத்திரீபாவனை	மைத்திரீபாவனை maittirīpāvaṉai, பெ. (n.) எல்லாவுயிர்களிடத்தும் அன்பு பாராட்டி அவற்றின் நல்வாழ்வைக் கருதி பௌத்த துறவி புரியும் ஊழ்க (தியான); வகை;(மணிமே. பக். 387); a form of meditation which developes a feeling of followship with all beings, practised by monks.
மைதானம்	மைதானம் maitāṉam, பெ. (n.) திறந்த வெளியிடம் (இ.வ.);; a plain, open field, maidan. த.வ.வெள்ளிடை [U. {} → த. மைதானம்.]
மைதிலி	மைதிலி maidili, பெ. (n.) சீதை (மிதிலை யரசன் மகள்);; as daughter of the king of {}. "இலக்குமனோடு மைதிலியும்...... துதி செய்ய நின்ற (திவ். பெரியதி. 2,3,7); [U. {} → த. மைதிலி.]
மைதுனம்	மைதுனம் maiduṉam, பெ. (n.) 1. புணர்ச்சி (பிங்.);; copulation, sexual union. "வதுவைச் சடங்கதனை மைதுனமாக் கொண்ட" (ஒழிவி. கிரியை. 16); 2. திருமணம்; marriage. [Skt. maithuna → த. மைதுனம்.]

மையத்து	மையத்து maiyattu, பெ. (n.) பிணம்; corpse. [Ar. mayyit → த. மையத்து.]
மைல்	மைல் mail, பெ. (n.) 5280 அடி அல்லது 1760 கசங்கொண்ட நீட்டலளவு (இக்.வ.);; 1760 yards. [E. mile → த. மைல்.]
மைனர்	மைனர் maiṉar, பெ. (n.) சட்டப்படி சொத் தாளுதல் முதலியவற்றிற்குரிய பருவம் எய்தாதவன்; minor, person under age. த.வ. இளந்தை, இளந்தாரி [E. minor → த. மைனர்.]
மைனர் விளையாட்டு	மைனர் விளையாட்டு maiṉarviḷaiyāṭṭu, பெ. (n.) சிறு வயதில் கண்டபடி செலவு செய்கை; lavish expenditure by a person in his nonage. த.வ. வீணடிப்பு [Skt. minor → த. மைனர் விளையாட்டு.]
மொகரம்	மொகரம் mogaram, பெ. (n.) முகமதியப் பண்டிகை; a Muhammadam festival in the Arabic month. [Ar. muharram → த. மொகரம்.]
மோகி-த்தல்	மோகி-த்தல் mōkittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மணந் திகைத்தல்; to be confused, bewildered. (வினாயகபு.74.218); 2. காமத்தால் மயங்குதல்; to be infatuated with love. [Skt. {} → த. மோகித்தல்.]
மோகூப்	மோகூப் mōāp, பெ. (n.) வேலையினின்றும் நீக்கி விடுகை (C.G);; suspension, dismissal. [Arab. {} → த. மோகூப்.]
மோசு	மோசு mōcu, பெ. (n.) மிக்க விருப்பம்; ardent desire, longing. "அதன் மேல் எனக்கு மோசு". [Ar. Mauj → த. மோசு.]

மோசூல்	மோசூல் mōcūl, பெ. (n.) 1. காவற்காரன்; guard. (w); 2. வரி செலுத்தாதவன் அல்லது கடன்காரன் மீது வைக்கும் அரசாங்கக்காவல்; 3. ஒருவன் வீட்டுவாயிலிலிருந்து கடன் தொகை தண்டுகை; compelling payment of a debt by sitting at the debtor's door. [Ar. mohassil → த. மோசூல்.]
மோட்சகாலம்	மோட்சகாலம் mōṭcakālam, பெ. (n.) கோள் மறைப்பின் (கிரகண); முடிவு வேளை; [Skt. {} → த. மோட்சகாலம்.]
மோட்சதீபம்	மோட்சதீபம் mōṭcatīpam, பெ. (n.) 1. இறந்தவர் பொருட்டுக் கோயிற் கோபுரத்தில் ஏற்றம் விளக்கு; lamp lighted in temple- towers in commemoration of dead persons. 2. மோட்ச விளக்கு பார்க்க 1, (w.); [Skt. {} → த. மோட்சதீபம்.]
மோட்சம்	மோட்சம் mōṭcam, பெ. (n.) 1. விடுபடுகை; liberation, release, escape. 2. முத்தநிலை; final emancipation, release from transmigration, solvation. 3. பதமுத்தி; heaven. 4. நவபதார்த்தங்களுள் வினைத் தொடர்பினின்றும் முற்றும் நீங்கு நிலை (சீவக. 2814.உரை); (Jaina.); complete deliverance, state of the soul in which it is freed-from all bondage of karma, and has passed for ever beyond the possibility of rebirth, one of nava-{}. த.வ. வீடுபேறு [Skt. {} → த. மோட்சம்.]
மோட்சவிளக்கு	மோட்சவிளக்கு mōṭcaviḷakku, பெ. (n.) வீரசைவரது பிணத்தின் முன்பு கொண்டு போகப்படுவதும் மயானத்தில் புதை குழியில் வைக்கப்படுவதுமான விளக்கு; lamp lighted and carried before the corpose or placed at the burial place, among lingayats. 2. உரோமன் கத்தோலிக்க கிறித்தவருள் இறந்தவர் பொருட்டு ஏற்றப்படும் விளக்கு; lamp lighted for the dead, among Roman Catholics. [Skt. moksa → த. மோட்சவிளக்கு.]
மோதரிபா	மோதரிபா mōtaripā, பெ. (n.) தொழில்வரி; [U.mutarifa → த. மோதிரிபா]

மோரா	மோரா1 mōrā, பெ. (n.) மோகரா நாணயம் (சங். அக.);; a gold coin, mohur. [Persn. mohar → த. மோரா] மோரா2 mōrā, பெ. (n.) மயிற்பீலி; peacock's feather. [Palc. {} → த. மோரா] மோரா3 mōrā, பெ. (n.) எலும்பின் உள்ளீடு; marrow. [E. marrow → த. மோரா]
மோலி	மோலி mōli, பெ. (n.) 1. மௌலி பார்க்க; crown. "இளையவற் கவிந்த மோலி யென்னையுங் கவித்தி யென்றான்" (கம்பரா. விபீடண. 145); [Skt. mauli → த. மோலி]
மோனம்	மோனம் mōṉam, பெ. (n.) 1. மௌனம் பார்க்க; crown. "வேள்வியின் மோனமும் பாழ்பட" (கம்பரா. நிகும் பலை. 59); [Skt. mauna → த. மோனம்]
மோனமுத்திரை	மோனமுத்திரை mōṉamuttirai, பெ. (n.) அமைதி(மோன); நிலையைக் காட்டும் முத்திரை வகை; hand pose assumed in an attitude of silence in regligious contemplation. இறைவன் மோன முத்திரையத்தனாய் (திருமுருகு-112, உரை);. [Skt.mauna → த. முத்திரை]
மோனி	மோனி mōṉi, பெ. (n.) 1. மௌனி பார்க்க; person who has taken a vow of silence. [Skt. maunin → த. மோனி]
மௌசு	மௌசு meḷasu, பெ. (n.) 1. மிகுந்த ஆசை; ardent, desire, longing. "அதின் பேரில் எனக்கு மௌசு" 2. சரக்கின் பிரியம்; being in great demand, as an artical. 3. கவர்ச்சி; 4. ஆடம்பரம்; pomp "கலியாணம் மௌசாக நடந்தது." Loc. [U. Mouz → த. மௌசு]
மௌட்டியம்	மௌட்டியம் meḷaṭṭiyam, பெ. (n.) அறியாமை; [Skt. maudhya → த. மௌட்டியம்]

மௌராசு	மௌராசு meḷarācu, பெ. (n.) பரம்பரை யுரிமையாற் பெற்றது; [Ar. {} → த. மௌராஸ்]
மௌரியர்	மௌரியர் meḷariyar, பெ. (n.) மோரியர் பார்க்க; [Skt. maurya → த. மௌரியர்]
மௌல்வி	மௌல்வி meḷalvi, பெ. (n.) முகம்மதிய மத அறிஞன்; muhammadan lawyer, expounder of mohammadan law, learned, religious muslim. (R.F.); [Ar. {} → த. மௌல்வி]
மௌலன்	மௌலன் meḷalaṉ, பெ. (n.) நற்குலத்தான் (யாழ். அக.);; born of a good family. [Skt. maula → த. மௌலன்]
மௌலானா	மௌலானா meḷalāṉā, பெ. (n.) மௌல்வி பார்க்க; [Arab. {} → த. மௌலானா]
மௌலி	மௌலி meḷali, பெ. (n.) 1. மயிர் முடி; (திவா.); tuft or lock of hair left unshaven on the crown of the head. 2. கடை முடி (அக.நி.); matted locks, as of an ascetic. 3. சடை முடி; crown diadeon. "தாரணி மௌலி பத்தும்" (கம்பரா. கும்பகர்ண 1.);(பிங்.);. 4. தலை; head.(அக.நி.);. 5. தார்;(அக.நி.);. wreath of flowers. 6. கோபுர முதலியவற்றின் சிகரம்; Loc. ornamental head or top, as of a tower. 7. கள்; [Skt. mauli → த. மௌலி]
மௌனம்	மௌனம் meḷaṉam, பெ. (n.) அமைதி, பேசாமை; silence, muteness, taciturnity. (திருக்களிற்றுப்.28. உரை.); த.வ. முன்னம், ஒடுக்கம் [Skt. mauna → த. மௌனம்]
யக்கராசன்	யக்கராசன் yakkarācaṉ, பெ.(n.) குபேரன் (இயக்கர்களுக்கு அரசன்);;{} as the lord of the Yaksas. [Skt. {} → த. யக்கராசன்]

யக்கராத்திரி	யக்கராத்திரி yakkarāttiri, பெ.(n.) நளி (கார்த்தி கை); மாதத்து முழு நிலவு (யாழ். அக.);; the full moon in the month of {}. [Skt. {} + த. யக்கராத்திரி]
யக்கன்	யக்கன் yakkaṉ, பெ.(n.) 1. இயக்கன் பார்க்க;see {}. 2. குபேரன்; Kuberan as the lord of the Yaksas. [Skt. {} → த. யக்கன்]
யக்கிஞம்	யக்கிஞம் yakkiñam, பெ.(n.) யக்கியம் (தக்கயாகப். 344. உரை); பார்க்க;see yakkiyam.
யக்கிஞமூர்த்தி	யக்கிஞமூர்த்தி yakkiñamūrtti, பெ.(n.) 1. தீக் கடவுள் (தக்கயாகப்.344.உரை);; the God of fire. 2. யாக்கியபுருடன் பார்க்க;see yakkiya {}. [Skt. {}+மூர்த்தி]
யக்கியசூத்திரம்	யக்கியசூத்திரம் yakkiyacūttiram, பெ. (n.) யக்கியோபவீதம் பார்க்க;see {}. [Skt. {} + த. யக்கியசூத்திரம்]
யக்கியபசு	யக்கியபசு yakkiyabasu, பெ.(n.) வேள்வியில் காவு கொடுப்பதற்குரிய விலங்கு (யாழ்.அக);; the animal offered in sacrifice. [Skt. {}+ த. யக்கியபசு]
யக்கியபுருடன்	யக்கியபுருடன் yakkiyaburuḍaṉ, பெ. (n.) திருமால் (யாகத்தின் உருவினன்); (சங்.அக.);;{} as assuming the form of sacrifice.
யக்கியம்	யக்கியம் yakkiyam, பெ. (n.) 1. யஞ்ஞம் பார்க்க;see {}. 2. துவாபர யுகம் (யாழ்.அக.);;{}, the third yuga. [Skt. {} → த. யக்கியம்]
யக்கியயோக்கியம்	யக்கியயோக்கியம் yakkiyayōkkiyam, பெ.(n.) அத்தி (சங்.அக); country fig. [Skt. {} → த. யக்கிய யோக்கியம்]

யக்கியாரி	யக்கியாரி yakkiyāri, பெ.(n.) தக்கன் யாகத்தையழித்தவனாகிய சிவன்;{}, as the destroyer of Daksa's sacrifice. [Skt. {} → யக்கியாரி]
யக்கியோபவீதம்	யக்கியோபவீதம் yakkiyōpavītam, பெ.(n.) இருபிறப்பாளர் இடத்தோளின் மீதிருந்து மார்பின் குறுக்கே அணியும் பூணூல்; the sacred thread, worn by the members of the first three castes, across the chest and over the left shoulder. [Skt. {} → யக்கியோபவீதம்]
யக்கேசன்	யக்கேசன் yakācaṉ, பெ. (n.) குபேரன்;{}. [Skt. {} → யக்கேசன்]
யக்ஞும்	யக்ஞும் yakñam, பெ.(n.) யஞும் பார்க்க;see {}. த.வ. வேள்வி [Skt. {} → யக்ஞும்]
யக்ஞோபவீதம்	யக்ஞோபவீதம் yakñōpavītam, பெ. (n.) யக்கியோபவீதம் பார்க்க;see {}. [Skt. {} → த. யக்ஞோவீதம்]
யகிர்த்துச்சூலை	யகிர்த்துச்சூலை yagirttuccūlai, பெ.(n.) கல்லீரல் வீங்கும் நோய்; hepatitis. [Skt. {}+சூலை → யகிர்த்துச்சூலை]
யசசு	யசசு yasasu, பெ.(n.) புகழ்; honour, glory, {}, renown. [Skt. {} → யசசு]
யசசுவி	யசசுவி yasasuvi, பெ.(n.) புகழாளன்(சங்.அக.);; illustrious person, renowned man. [Skt. {} → யசசுவி]

யசமான்	யசமான் yasamāṉ, பெ. (n.) யசமானன், 2. பார்க்க;see {}. (கொ.வ.); [Skt. {} → த. யசமானன் – யசமான்]
யசமானன்	யசமானன் yasamāṉaṉ, பெ.(n.) 1. ஒகத் தலைவன்; sacrifice. 2. தலைவன்(கொ.வ.);; master, lord, patron. 3. வீட்டுத்தலைவன்; head of a family. [Skt. {} → த. யசமானன்]
யசனம்	யசனம் yasaṉam, பெ.(n.) வேள்வி செய்கை (சூடா);; the act of sacrificing. [Skt. Yajana → யசனம்]
யசு	யசு yasu, பெ.(n.) வேதம்நான்கனுள் இரண்டாவது (சிலப்.பக்.339);; Yajur-{}, the second of the four {}. [Skt. Yajus → த. யசு]
யசுசு	யசுசு yasusu, பெ. (n.) யசு பார்க்க;see {}. [Skt. Yajus → த. யசுசு]
யசுர்	யசுர் yasur, பெ. (n.) யசு பார்க்க;see {}. [Skt. Yajus → த. யசு]
யசுர்வேதம்	யசுர்வேதம் yasurvētam, பெ. (n.) யசு பார்க்க;see {}. [Skt. Yajus → veda]
யசுரு	யசுரு yasuru, பெ. (n.) யசு பார்க்க;see {}.
யசோதரகாவியம்	யசோதரகாவியம் yacōtarakāviyam, பெ.(n.) உச்சயினி நகரத்து அரசனாகிய யசோதரனைப் பற்றிக் கூறும் ஒரு சைனகாப்பியம்; a Jaina poem on {}, a king of Ujjain. [Skt. {}+ → யசோதர காவியம்.]

யசோதை	யசோதை yacōtai, பெ.(n.) கண்ணபிரானை வளர்த்த தாய்; foster - mother of Krishna. [Skt. {} → யசோதை]
யசோவதி	யசோவதி yacōvadi, பெ. (n.) மேருவுக்கு வடகீழ்பால் ஈசானனுக்குரிய நகரம் (சங்.அக.);; the city of {}, situate to the north-east of mount. {}. [Skt. {} → யசோவதி] யஞ்ஞும் __, பெ.(n.); ஒகம்; sacrifice, sacrificial worship, offering of an oblation. [Skt. Yajna → யஞ்ஞும்]
யஞ்ஞமூர்த்தி	யஞ்ஞமூர்த்தி yaññamūrtti, பெ.(n.) 1. யக்கிய புருடன் பார்க்க;see {}. 2. யக்கிஞ்மூர்த்தி,1. பார்க்க;see {}.
யஞ்ஞவராகம்	யஞ்ஞவராகம் yaññavarākam, பெ. (n.) திருமால் பன்றியாக உருவெடுத்தத் தோற்றரவு; the boar-incarnation of {}.
யஞ்ஞன்	யஞ்ஞன் yaññaṉ, பெ. (n.) நெருப்புக் கடவுள்; the god of fire "இரை யாசையால் வந்த யஞ்ஞா" (தக்கயாகப்.302); [Skt. Yajna → யஞ்ஞன்]
யஞ்ஞோபவீதம்	யஞ்ஞோபவீதம் yaññōpavītam, பெ.(n.) யக்கி யோபவீதம் பார்க்க;see {}.
யட்சம்	யட்சம் yaṭcam, பெ.(n.) 1. நாய் - dog 2. மந்திரம் -mantra [Skt. {} → யட்சம்]
யட்சவாசம்	யட்சவாசம் yaṭcavācam, பெ.(n.) ஆலமரம்; [Skt. {} → த. யட்சவாசம்]

யட்சன்	யட்சன் yaṭcaṉ, பெ. (n.) 1. இயக்கன்;{} 2. குபேரன்; Kuberan, the lord and wealth 3. இயக்கன்,2. பார்க்க;see {}. [Skt. {} → த.யட்சன்]
யட்சிணி	யட்சிணி yaṭciṇi, பெ.(n.) 1. இயக்கி; female yaksa 2. குபேரனுடைய மனைவி; wife of {}. 3. கொற்றவைக்குப் பணி செய்யும் பெண் கடவுள் a goddess in the service of {}. [Skt. {} → யட்சிணி]
யட்டி	யட்டி1 yaṭṭi, பெ. (n.) அதிமதுரச்செடி; liquorice plant. யட்டி2 yaṭṭi, பெ.(n.) தண்டாயுதம்.(அக.நி);; club. யட்டி3 yaṭṭi, பெ. (n.) ஊன்று கோல் (யாழ்.அக.); staff, walking stick. யட்டி yaṭṭi, பெ.(n.) முத்தாரம் (யாழ்.அக.);; pearl necklace. [Skt. {} → த. யட்டி]
யத்தனம்	யத்தனம் yattaṉam, பெ.(n.) முயற்சி; effort, exertion. எத்தனம் பார்க்க;see ettanam. [Skt. Yatna → த. யத்தனம்]
யத்தினம்	யத்தினம் yattiṉam, பெ.(n.) 1. முயற்சி; effort, exertion. 2. எத்தனம் பார்க்க;see {}.
யதா	யதா yatā, கு.வி.எ.(adv) எவ்வாறு (வின்); according as, in the same manner as. [Skt. {} → யதா]
யதாசக்தி	யதாசக்தி yatācakti, கு.வி.எ. (adv.) இயன்றளவு (கொ.வ); to the best of one's ability as far as possible. [Skt. Yatha-{} → த. யதாசக்தி]

யதாநகல்	யதாநகல் yatānagal, பெ. (n.) சரியானபடி (நகல்);; நேர்ப்படி; true copy. [Skt. Yata+ப.நகல்]
யதாப்பிரகாரம்	யதாப்பிரகாரம் yatāppirakāram, கு.வி.எ. (adv.) 1. அதுவேபோல;(வின்); in like manner. 2. வழக்கப்படி;(உ.வ.); as usual.
யதாப்பிரதி	யதாப்பிரதி yadāppiradi, பெ.(n.) யதாநகல் பார்க்க;see {}.
யதார்த்தம்	யதார்த்தம் yatārttam, பெ.(n.) உண்மை; (உ.வ); truth; reality. [Skt. {} + த. யதார்த்தம்]
யதார்த்தவாதி	யதார்த்தவாதி yatārttavāti, பெ.(n.) உண்மை பேசுவோன்; truth-speaker. [Skt. {} → யதார்த்தவாதி]
யதா-தானம்	யதா-தானம் yatātāṉam, பெ.(n.) முன்னிருந்த இடம்; [Skt. {} → யதாதானம்]
யதாத்திதம்	யதாத்திதம் yadāddidam, கு.வி.எ. (adv.) உள்ளபடி, just as it is; in fact, actually. [Skt. {}-sthita→ யதாத்திதம்]

யதி	யதி yadi, பெ.(n.) 1. துறவி; ascetic. "யதியாகி யவணிருந்த தோழன்றன்னை" (பாரத. அருச்சுனன்றீர்.53);. 2. சீரோசை முடியுமிடம் (தண்டி.110.உரை.);; 3. சொற்றொடரில் நிறுத்திப் படிக்கும் இடம் (யாழ்.அக.);; pause in read. 4. தாளப் பிராணம் பத்தனுள் அங்கம் பலவற்றையும் ஒழுங்கு செய்வது (பரத.தாள.25);; 5. அடக்கம் (யாழ்.அக.);; restraint. 6. இளைப்பாற்றி (யாழ்.அக.);; that which relieves fatigue. 7. ஒன்றிப்பு (யாழ்.அக.);; concentration. 8. மோனை (வின்);; alliteration. 9. கைம்பெண் (யாழ்.அக.);; widow. [Skt. Yati → த. யதி]
யதிதிமதி	யதிதிமதி yadidimadi, பெ. (n.) அசையும் மற்றும் அசையா சொத்துகள்; movable and immovable property.
யதிப்பிரட்டம்	யதிப்பிரட்டம் yadippiraṭṭam, பெ.(n.) யதிவழு (தண்டி.111, குமாரசு. உரை); பார்க்க;see {}. [Skt. Yati + {} → த. யதிப்பிரட்டம்.]
யதிபங்கம்	யதிபங்கம் yadibaṅgam, பெ. (n.) யதிவழு பார்க்க;see {}. [Skt. Yati+{} → த. யதிபங்கம்.]
யதிபதி	யதிபதி yadibadi, பெ.(n.) யதிராசன்;பார்க்க;see {}. [Skt. Yati+pati → யதிபதி.]
யதிபாத்திரம்	யதிபாத்திரம் yadipāddiram, பெ.(n.) இரவலர் கை ஏனம்; begging bowl. (யாழ்.அக.);; [Skt. Yati+pattiram → யதிபாத்திரம்.]
யதிபாரா	யதிபாரா yadipārā, பெ.(n.) இதிபாரா பார்க்க;see {}. (C.G.); [Skt. Yatit +para → யதிபாரா]
யதியாசாரம்	யதியாசாரம் yadiyācāram, பெ.(n.) சமண (சைன); முனிவர்கள் ஒழுகுதற்குரிய நெறி(விதி);களைக் கூறும் நூல்;(மேருமந்.424, உரை.);; a treatise on the conduct of jaina ascetices.
யதிவழு	யதிவழு yadivaḻu, பெ.(n.) ஒசையறும்வழி நெறிப்படாமல் நிற்பது (தண்டி.110);;

www.valluvarvallalarvattam.com 18894 of 19068.

யதீந்திரசரணர்	யதீந்திரசரணர் yatīndirasaraṇar, பெ.(n.) கூரத்தாழ்வார். (சங்.அக.);;{}, a disciple of {}. [Skt. {} → த. யதீந்திரசரணர்.]
யதீந்திரப்பிரவண ப்பிரபாவம்	யதீந்திரப்பிரவணப்பிரபாவம் yatīndirappiravaṇappirapāvam, பெ.(n.) பிள்ளைலோ காரிய சீயர் இயற்றியதும் மணவாளமாமுனி களின் வரலாற்றைக் கூறுவதுமாகிய நூல்; a biography of {} by {}.
யதீந்திரப்பிரவண ர்	யதீந்திரப்பிரவணர் yatīndirappiravaṇar, பெ. (n.) மணவாளமாமுனி ; a vai snava {}. [Skt. {}-pravana → த. யதீந்திரப்பிரவணர்.]
யதீந்திரன்	யதீந்திரன் yatīndiraṉ, பெ.(n.) யதிராசன் பார்க்க;see {}. [Skt. {} → த. யதீந்திரன்.]
யது	யது yadu, பெ.(n.) நிலவு குலத்து(சந்திர வம்சத்து); யாதவ இனத்து மூல புருடனாகிய அரசன்;(பாரத);; an ancient king of the lunar race, the founder of the {} dynasty. [Skt. Yadu → த. யது]
யதுநாதன்	யதுநாதன் yadunādaṉ, பெ. (n.) கண்ணன்; lord {}. [Skt. Yadu-{} → த. யதுநாதன்.]
யதேச்சம்	யதேச்சம் yatēccam, [Skt. {} → த. யதேச்சம்.]
யதேச்சாதிகாரம்	யதேச்சாதிகாரம் yatēccātikāram, பெ. (n.) விருப்பப்படி ஆணை செலுத்துகை; un controlled exercise of power; autocracy. த.வ. தன்னெடுப்பு, அதிகாரம் [Skt. {} → த. யதேச்சாதிகாரம்.]

யதேச்சை	யதேச்சை yatēccai, கு.வி.எ. (adv.) யதேச்சையாய் பார்க்க;see {}. த.வ. தன்போக்கு [Skt. {} → த. யதேச்சை.]
யதேச்சையாய்	யதேச்சையாய் yatēccaiyāy, கு.வி.எ. (adv.) விருப்பின்படி (கோயிலொ.25);; to one's satisfaction; according to one's wish or inclination or pleasure. த.வ. தன்போக்காக
யதேந்திரியம்	யதேந்திரியம் yatēndiriyam, பெ. (n.) கற்புடைமை;(சங்.அக); chastity. [Skt. {} → த. யதேந்திரியம்.]
யதோத்தேசபக்கம்	யதோத்தேசபக்கம் yatōttēcabakkam, பெ.(n.) ஒரு சொல் நின்றுழி நின்று பலசூத்திரங்களும் பலவோத்துக்களும் தன் பொருளே நுதலிவரச் செய்வது (நன். எழுத்து.விருத்.பக்.29.);; (gram); method of interpretation in a treatise, by which the sense of the {} and the subsections of a chapter is controlled by its heading. [Skt. {} → த. யதோத்தேசபக்கம்.]
யந்திரக்கல்	யந்திரக்கல் yandirakkal, பெ. (n.) இயந்திரத்தால் இறுக்கியாக்கப்பட்ட செங்கல். (C.E.M.);; pressed brick, as machine- made. [Skt. Yantra → த. யந்திரக்கல்]
யந்திரகிரகம்	யந்திரகிரகம் yandiragiragam, பெ.(n.) 1. பொறி (சூத்திரம்);; machine 2. செக்கு; oil-mill.
யந்திரசாபம்	யந்திரசாபம் yandiracāpam, பெ. (n.) கொற்றவில் (தக்கயாகப்.643);; victorious bow. [Skt. Yantra+{} → த. யந்திரசாபம்]
யந்திரசாத்திரம்	யந்திரசாத்திரம் yandiracāttiram, பெ. (n.) 1. எந்திரப் பொறிகளைப் பற்றிய நூல்; treatise on mechanics. 2. மந்திரச்சக்கரம் அமைப்பதைத் தெரிவிக்கும் நூல் (யாழ்.அக.); treatise on the art of constructing diagrams for magical incantations. [Skt. Yantra- → த. யந்திரம்]

யந்திரம்	யந்திரம் yandiram, பெ.(n.) 1. சூத்திரப்பொறி; machine, mechanical contrivance. "இக்கரை யந்திரத்துட் பட்டதென்ன" (அஷ்டப், திருவேங்கடத்தத். தனியன்); 2. மந்திரச்சக்கரம்; diagrams for magical incantations. "யந்திரங்கள் வரைந்து கட்டி" (தக்கயாகப்.175);. 3. தேர் (பிங்);; chariot, car. 4. திரிகை. (யாழ்.அக.);; grinding-mil. 5. செக்கு. (யாழ்.அக.);; oil-mill. 6. தீக்கடைகோல் (யாழ்.அக.);; fire-drill. [Skt. Yantra → த. யந்திரம்]
யந்திரலோகம்	யந்திரலோகம் yandiralōkam, பெ. (n.) பயறு; pulse. [Skt. Yantra → த. யந்திரம் + லோகம்]
யந்திரவாவி	யந்திரவாவி yandiravāvi, பெ.(n.) எந்திரயுதவியால் நீரை நிறைத்தற்கும் போக்குதற்குரிய நீர்நிலை (சிலப்.3.45 அரும்);; tank or reservoir filled or emptied by mechanical means. [Skt. Yantra → த. யந்திரம்]
யந்திரவூர்தி	யந்திரவூர்தி yandiravūrti, பெ. (n.) யந்திரவுதவியாற் செல்லுதற்குரிய ஊர்தி (வாகனம்); (வின்);; conveyance moved by mechanism. [Skt. Yantra → த. யந்திரம் + ஊர்தி]
யந்திரதாபனம்	யந்திரதாபனம் yandiratāpaṉam, பெ.(n.) தகடு முதலியவற்றில் விரும்பிய பயனை விளைக்கும் மந்திரசக்கரம் (ஸ்தாபிக்குஞ் சடங்கு); உருவாக்கும் செயல்; ceremonial fixing of a plate or palm leaf engraved with magical diagrams. [Skt. Yantra + stapa → த. யந்திரதாபனம்]
யந்திரு	யந்திரு yandiru, பெ. (n.) 1. ஆளுவோன்; ruler. 2. குதிரைப்பாகன்; horse-groom. 3. தேர்ப்பாகன்; charioteer. [Skt. {} → யந்திரு]
யமகண்டம்	யமகண்டம் yamagaṇṭam, பெ. (n.) 1. ஒவ்வொரு நாளிலும் காலனுக்கு (எமனுக்கு); உரியதாகக் கருதப்பட்ட மூன்றே முக்கால் நாழிகைப் பொழுது; 2. ஒருவன் வாணாளில் (ஆயுளில்); உயிருக்கு பேரிடைஞ்சலான (அபாயமான); காலம்; the period of danger to one's life. [Skt. Yama → த. யம + கண்டம்]

யமகண்டம்பாடு-தல்	யமகண்டம்பாடு-தல் yamagaṇṭambāṭudal, . உயிருக்கு பேரிடைஞ்சலான கட்டுப்பாட்டுக் (அபாயமான நிபந்தனைக்) குட்பட்டு பாடுதல்; to compose verses under stringent conditions, the penalty for the breach of which is death. [Skt. Yama → த.யம+ கண்டம் +பாடு]
யமகண்டவேளை	யமகண்டவேளை yamagaṇṭavēḷai, பெ.(n.) யமகண்டம் பார்க்க;see {}. [Skt. Yama → த. யம + கண்டவேளை]
யமகண்டன்	யமகண்டன் yamagaṇṭaṉ, பெ.(n.) 1. வலியோன்; strong, powerful person. "அந்த யமகண்டனை யார் வெல்லுகிறது" (குருபரம்.190); 2. ஒரு காணாக் கோள்; an invisible planet. 3. யமகண்டம் பார்க்க;see {}. [Skt. Yama → த. யம கண்டன்]
யமகம்	யமகம் yamagam, பெ.(n.) வந்த எழுத்துகளே பொருள் வேறுபடச் செய்யுளின் சீர் அல்லது அடிகளிற் பின்னும் வருவதாகிய மடக்கு என்னும் அணி.(தண்டி.90 வரை); repetition, in a stanza, with changes of meaning sometimes effected by changes in the division of words, dist.fr, tiripu. [Skt. Yamaka → த. யமகம்]
யமகவந்தாதி	யமகவந்தாதி yamagavandāti, பெ.(n.) யமகத்தோடு வரும் அந்தாதி; a kind of {} poem with yamakam in each verse. "யமக வந்தாதியை வாசிமினே" (அஷ்டப். திருவரங்கத் தந். தனியன்);. [Skt. Yamaka → த. யமகவந்தாதி]
யமகாதன்	யமகாதன் yamakātaṉ, பெ. (n.) 1. பேராற்ற லுள்ளவன். (உ.வ);; man of great ability. 2. மிகச் சமர்த்தன்; man of great intelligence. 3. மிகவும் பொல்லாதவன்; wicked man. [Skt. Yama + த. யகமகாதன்]
யமகாளிந்தி	யமகாளிந்தி yamakāḷindi, பெ. (n.) சரயுநதி; the river {}. (யாழ்.அக.); [Skt. {} + யமகாளிந்தி]
யமகிங்கரன்	யமகிங்கரன் yamagiṅgaraṉ, பெ. (n.) 1. யமதூதன்1 பார்க்க;see yama-{}. 2. யமபடன் பார்க்க;see {}.

யமகீடம்	யமகீடம் yamaāṭam, பெ. (n.) புழுவகை; wood-louse. (சங்.அக.);. [Skt. Yama-{} → த. யமகீடம்]
யமசபம்	யமசபம் yamasabam, பெ. (n.) காலனது அவை (இயமனது சபை); (யாழ்.அக.);; yama's court. [Skt. Yama-sabha + த. யமசபம்]
யமதக்கினி	யமதக்கினி yamadakkiṉi, பெ.(n.) a sage. சமதக்கினி எனும் முனிவன்; பார்க்க;see {}. [Skt. Jamadagni → த. யமதக்கினி]
யமதங்கி	யமதங்கி yamadaṅgi, பெ.(n.) a sage சமதக்கினி;பார்க்க; (தொல்.பாயி.உரை);;see {}. [Skt. Yamadagni → த. யமதங்கி]
யமதங்கிமைந்தன்	யமதங்கிமைந்தன் yamadaṅgimaindaṉ, பெ.(n.) பரசுராமன்;{} யமதங்கி- மைந்தனைச் சாரவே (பாரத.குருகுல.134);; [யமதங்கி+மைந்தன்] [Skt. Jamadagni → த. யமதங்கி]
யமதர்மராசன்	யமதர்மராசன் yamadarmarācaṉ, பெ.(n.) 1. காலன்; yaman 2. நடுவு நிலை குன்றாதவன்; just, upright man. [Skt. Yama + tarama+{} → த. யமதர்மராஜன்]
யமதூதன்	யமதூதன் yamatūtaṉ, பெ.(n.) 1. காலனது தூதன்; messenger of yama. 2. யமதூதி;பார்க்க;see yama-dudi. (யாழ்.அக.); [யமன் + தூதன்] [Skt. Yama → த.யம]
யமதூதி	யமதூதி yamatūti, பெ.(n.) நாகத்தின் நச்சுப்பல் நான்கனுளொன்று (சீவக.1288,உரை);; a fang of the serpent, one of four naccu-p-pal, q. [Skt. Yama+{} → த. யமதூதி]

யமப்பிரியம்	யமப்பிரியம் yamappiriyam, பெ.(n.) 1. அத்தி country fig 2. ஆலமரம் banyan. [Skt. Yama+priya → த. யமப்பிரியம்]
யமபகினி	யமபகினி yamabagiṉi, பெ. (n.) யமுனை நதி; the river yamunai. (யாழ்.அக.); [Skt. Yama+bhagini → த. யமபகினி]
யமபடம்	யமபடம் yamabaḍam, பெ.(n.) யமஉலகத்தின் விவரங்களையும் அங்கே பாவிகள் நுகரும் துன்பங்களையுங் காட்டும் சித்திரப்படம்; map or picture of yama's world, showing in detail the tortures inticted on sinners. [Skt. Yama → த. யமபடம்]
யமபடன்	யமபடன் yamabaḍaṉ, பெ. (n.) இயமனது ஏவலாள்; servant of yama "யமபட ரெனுந்திமிர மணுகாக் கதி" (தாயு.மலைவளர்.1); [Skt. Yama → த. யம]
யமபுரம்	யமபுரம் yamaburam, பெ.(n.) எமனுடைய பட்டணம்(சங்.அக.);; yaman's city. [Skt. Yama → த. யமபுரம்]
யமபுரி	யமபுரி yamaburi, பெ.(n.) யமபுரம் பார்க்க;see yama- puram "யமபுரியேறுவர்" (பெருந்தொ.1176);.
யமயாதனை	யமயாதனை yamayātaṉai, பெ.(n.) இயம வேதனை பார்க்க;see yama-{}. [Skt. Yama+ {} → த. யமயாதனை]
யமரதம்	யமரதம் yamaradam, பெ.(n.) யமவாகனம் பார்க்க;see {}. [Skt. Yama+ratha → த. யமரதம்]
யமராசன்	யமராசன் yamarācaṉ, பெ.(n.) இயமன் பார்க்க;see yaman. "அடைமொரு தண்டி லெற்றும் யமராசன்" (தக்கயாகப். 444); [Skt. Yama-{} → த. யமராசன்]

யமலோகம்	யமலோகம் yamalōkam, பெ. (n.) 1. எமனுடைய உலகம்; yaman's world. 2. நரகம்; hell; place of torture. [Skt. Yama → த. யமலோகம்]
யமவாதை	யமவாதை yamavātai, பெ.(n.) யமவேதனை பார்க்க;see yama-{}. [Skt. Yama+{} → த. யமவாதை]
யமவிரதம்	யமவிரதம் yamaviradam, பெ. (n.) 1. இயமத்தைக் கடைபிடிக்கை; practice of iyamam;(யாழ். அக.); 2. ஒருபாற்கோடாது (பாரபட்சமின்றி); அரசுமுறை நடத்துகை; impartial adminis- tration of government. [Skt. Yama → த. யம + விரதம்]
யமவேதனை	யமவேதனை yamavētaṉai, பெ.(n.) பெருந்துன்பம் (கொ.வ); excruciating pain. [Skt. Yama+{} → த. யமவேதனை]
யமளம்	யமளம் yamaḷam, பெ. (n.) இணை;இரட்டை (யாழ்.அக.); couple; pair; twins. [Skt. {} → த. யமளம்]
யமற்கேளம்	யமற்கேளம் yamaṟāḷam, பெ. (n.) கடுக்காய் chebulic myrobalan.
யமன்	யமன் yamaṉ, பெ. (n.) 1. எண்திசைக் காவலருலொருவனும் தென்திசைக்கு உரியவனுமான கடவுள் (திவா.);; yaman, the God of death, regent of the South, one of {}. q.v. "எருமைப் பகட்டின் மிசை யமனேறவே" (தக்கயாகப். 463.);; 2. நாகத்தின் நச்சுப்பல் நான்கனுளொன்று (சீவக. 1288, உரை);; a fang of the serpent, one at four naccu-p-pal. q.v. [Skt. Yama → யமன்]

யமனி	யமனி yamaṉi, பெ.(n.) யமபுரம் பார்க்க;see yamapuram. "யமனி சாரும்" (சிவதரு. சுவர்க்க நரக.41); [Skt. Sam-yamani → த. யமனி]
யமனிகை	யமனிகை yamaṉigai, பெ.(n.) யவனிகை பார்க்க;see {}. [Skt. {} → யமனிகை]
யமுனை	யமுனை yamuṉai, பெ.(n.) பிரயாகையிற் கங்கை யாற்றுடன் கலக்கும் ஓர் ஆறு; Jamuna which joins the Ganges at {}. யமுனைக் கரைக்கென்னை யுய்த்திடுமின் (திவ். நாய்ச்.12,4); [Skt. Yamuna → த. யமுனை]
யமுனைத்துறைவன்	யமுனைத்துறைவன் yamuṉaittuṟaivaṉ, பெ.(n.) 1. கண்ணன்; Kannan, as lord of the region of the Jamuna. "தூய பெருநீர் யமுனைத் துறைவனை" (திவ்.திருப்பா.5);. 2. மாலியச்சான்றோரான ஆளவந்தார்; a Vaishnava accaryar. எதிகட்கிறைவன் யமுனைத்துறைவன் (திவ்.இராமாநூசநாற்.21);.
யாகத்தம்பம்	யாகத்தம்பம் yākattambam, பெ. (n.) வேள்வித் தூண், யூபம். (தக்கயாகப்.505.உரை);; sacrificial post. [யாகம்+தம்பம்] [Skt. {} → த. யாக +தம்பம்]
யாகத் திரவியம்	யாகத் திரவியம் yākattiraviyam, பெ.(n.) வேள்விப் பொருள்; articles of sacrifice. [Skt. {}+tiraviyam → யாகதிரவியம்]
யாக நிலை	யாக நிலை yākanilai, பெ.(n.) யாகசாலை பார்க்க;see {}. "வான்றருஞ் சுரபி யாக நிலைபுக" (இரகு. தேனுவ.52.); [Skt. Yama+→ த. யாகம் + நிலை]
யாகப்பிறையான்	யாகப்பிறையான் yākappiṟaiyāṉ, பெ.(n.) தக்கனது ஒகத்தினால் தோன்றிய நிலவு; the moon arising our of Daksa's sacrificial fire. "யாகப்பிறையா னினியென்னகம் புகுந்து (தக்கயாகப்.63, விசேடக் குறிப்பு); [Skt. {} → யாகம் + பிறையான்]
யாகபத்தினி	யாகபத்தினி yākabattiṉi, பெ.(n.) 1. யாகபதியின் மனைவி; wife of {} pati or sacrificer, as taking part in the sacrifical ceremonies. "இவர் தமக்குரியாளகிய யாகபத்தினியுமான(பாரத. சூது.199);" 2. திரௌபதி;(யாழ்.அக.); Draupadi. [Skt. {} → த. யாகபத்தினி]

யாகபதி	யாகபதி yākabadi, பெ.(n.) 1. வேள்வியியற்றுபவன்; one who performs a sacrifice; 2. இந்திரன்;(இலக்.அக.); {}. [Skt. {}+→ யாகபதி]
யாகபன்னி	யாகபன்னி yākabaṉṉi, பெ.(n.) 1. யாகபத்தினி பார்க்க;see {} மாமியென் றியாக பன்னியை (தக்கயாகப்.504); [Skt. {} → த. யாகபன்னி]
யாகபாகம்	யாகபாகம் yākapākam, பெ.(n.) 1. அவிர்ப்பாகம்; [Skt. {} → த. யாகம் + பாகம்]
யாகபாரி	யாகபாரி yākapāri, பெ.(n.) யாகதட்சிணை(யாக புருடன் மனைவி); "தக்கணை யாக பாரியென" (இரகு. அரசி.20);; fees given at a sacrifice, considered as the wife of sacrifice personified. [Skt. {} → த. யாகபாரி]
யாகபேரம்	யாகபேரம் yākapēram, பெ.(n.) கோயிலுள் ஒகச் சாலைக்குரிய மூர்த்தி (Loc);; the idol that presides over the sacrificial hall of a temple. [Skt. {} → யாகபேரம்]
யாகபோசனர்	யாகபோசனர் yākapōcaṉar, பெ.(n.) வானோர்;(யாழ்.அக.); Gods. [Skt. {} → த. யாகபோசனர்]
யாகம்	யாகம் yākam, பெ.(n.) 1. பதினெட்டு வகைப்பட்ட வேள்வி; 2. ஐவகை(ஒகம்);; sacrifice of five kinds. 3. ஐவகையாகம்; venetics of siritual discipline. 4. திருவாராதனம்; worship. [Skt. {} → த. யாகம்]
யாகமண்டபம்	யாகமண்டபம் yākamaṇṭabam, பெ.(n.) யாகசாலை பார்க்க;see {}. [Skt. {} → த. யாகம் + மண்டபம்]
யாகவிபாகம்	யாகவிபாகம் yākavipākam, பெ.(n.) ஒகத்திற் கிடைக்கும் அவிர்ப்பாகம்; oblations at a sacrifice. "இழைத்த யாகவிபாக முற்பட வுண்ணலாம்" (தக்கயாகப்.248); [Skt. {}+vib → த. யாகவி]

யாகவுப்பு	யாகவுப்பு yākavuppu, பெ.(n.) பூரணாதியுப்பு (மூ.அ.); பார்க்க;see {}. [Skt. {} → யாக + உப்பு]
யாகுவம்	யாகுவம் yākuvam, பெ.(n.) சாவகத்தீவு;(யாழ்.அக.); the island of Java. [Perh. {} → த. யாகுவம்]
யாசகத்திருநாள்	யாசகத்திருநாள் yācagattirunāḷ, பெ.(n.) பலரிடத்தும் இரந்து பெற்று நடத்துந்திருவிழா(இ.வ.);; festival performed by raising donations to meet the expenses. [Skt. {} → த. யாசகம்]
யாசகம்	யாசகம்1 yācagam, பெ.(n.) இரப்பு; begging "யாசகத்தினிழி வரவு" (சேது.சேதுசருக்.மே); [Skt. {} → த. யாசகம்] யாசகம்2 yācagam, பெ.(n.) 1. அரசயானை; Royal elpehant. 2. மதயானை; rutting elephant. [Skt. {} → த. யாசகம்]
யாசகன்	யாசகன்1 yācagaṉ, பெ.(n.) இரப்போன்;(திவா); beggar menddicant. [Skt. {} → த. யாசகன்] யாசகன்2 yācagaṉ, பெ.(n.) வேள்வி செய்விப்பவன்; priest offciating at a sacrifice. [Skt. {} → த. யாசகன்]
யாசனம்	யாசனம் yācaṉam, பெ.(n.) வேதியனாக இருந்து யாகஞ்செய்விக்கை; enabling one to perform a sacrifice by officiating as priest. [Skt. {} → த. யாசனம்]

யாசனை	யாசனை yācaṉai, பெ.(n.) 1. வேண்டுதல்; request. 2. பிச்சை (சங்.அக); alms. [Skt. {} → த. யாசனை]
யாசி-த்தல்	யாசி-த்தல் yācittal, இரத்தல் beg; to ask alms. "எத்தகையோர்களும் யாசிக்கப்படும் அத்தகை வித்தக" (விநாயகபு. 4.73.36); [Skt. {} → த. யாசி]
யாசிதகம்	யாசிதகம் yācidagam, பெ.(n.) 1. வட்டி முதலியன இன்றித் திருப்பிக் கொடுப்பதாகப் பெற்ற பொருள்;(சுக்கிரநீதி,96); that which is lent without interest. 2. வாடகையின்றி பயன்படுத்தித் திருப்பிக் கொடுப்பதாகப் பெற்ற பொருள்; thing borrowed for use without rent. [Skt. {} → த. யாசிதகம்]
யாசிதம்	யாசிதம் yācidam, பெ.(n.) யாசிதகம் பார்க்க: see {}-tagam (சுக்கிரநீதி,141); [Skt. {} → த. யாசிதம்]
யாஞ்ஞுவல்கியம்	யாஞ்ஞுவல்கியம் yāññavalkiyam, பெ (n.) 1. நூற்றெட்டு மறைமங்களுள்(உபநிடதம்); ஒன்று; an upanisad, one of 108. 2. அற (தரும); நூல் பதினெட்டினொன்று; a sanskrit text book of Hindu law, ascribed to {}, one of 18 {}, q.v. n opanisad, one of 108. [Skt. {} → த. யாஞ்ஞுவல்கியம்]
யாத்திராகமம்	யாத்திராகமம் yāttirākamam, பெ (n.) விவிலியநூலுட் பழைய ஏற்பாட்டின் உட்பிரிவு (கிறித்து);; the book of exodus, in the Old Testament. [Skt. {} → யாத்திராகமம்]
யாத்திராகரணம்	யாத்திராகரணம் yāttirākaraṇam, பெ (n.) 1. வழிச்செலவு செய்கை (பயணம் பண்ணுகை);; travelling, make expedition. 2. பொழுது போக்கு; hobby. [Skt. {}+karana → த. யாத்திராகரணம்]
யாத்திராதானம்	யாத்திராதானம் yāttirātāṉam, பெ (n.) 1. விழா (யாத்திரை);, திருவிழா (உற்சவம்); இவற்றின் தொடக்கத்தில் அவை இடையூறின்றி முற்றுப் பெறுமாறு கொடுக்கும் கொடை (தானம்);; propitiatory gift made at the beginning of a journey or of a festival to insure its sucessful termination. 2. சாகுந்தறுவாயிற் கொடுக்கும் கொடை (தானம்);; propitiatory gift made in-death-bed. [Skt. {} → த. யாத்திராதானம்]

யாத்திராப்பிரசங்கம்	யாத்திராப்பிரசங்கம் yāttirāppirasaṅgam, பெ (n.) செலவில் (யாத்திரை); இருக்கை (யாழ்.அக.);; being on tour. [Skt. {} → த. யாத்திராபிரசங்கம்]
யாத்திரிகர்விடுதி	யாத்திரிகர்விடுதி yāddirigarviḍudi, பெ.(n.) செலவு(பிரயாணஞ்); செய்வோர் தங்குதற்குரிய கட்டடம்; travellers bungalow. [Skt. {} → த. யாத்திரிகர்+ விடுதி]
யாத்திரிகன்	யாத்திரிகன் yāttirigaṉ, பெ.(n.) கோயில்களுக்குச் செலவு (தலயாத்திரை); செய்வோன்; traveller, pilgrim. [Skt. {} → த. யாத்திரிகன்]
யாதசாம்பதி	யாதசாம்பதி yādacāmbadi, பெ. (n.) மழைக் கடவுள் (வருணன்); (யாழ்.அக.); Varunan. [Skt. {} → த. யாதசாம்பதி]
யாதபதி	யாதபதி yādabadi, பெ. (n.) 1. கடல்; sea. 2. மழைக்கடவுள் (வருணன்);; varunan. [Skt. {}-pati → த. யாதபதி]
யாதம்	யாதம்1 yātam, பெ.(n.) யானைத் தோட்டி (வின்);; elephant goad. [Skt. {} → த. யாதம்] யாதம்2 yātam, பெ.(n.) யாதவம்(யாழ்.அக.); பார்க்க;see yadavam.
யாதவம்	யாதவம் yātavam, பெ.(n.) மாட்டுமந்தை (யாழ்.அக.);; stock of cattle. [Skt. Yadava → த. யாதவம்]

யாதவர்	யாதவர் yātavar, பெ.(n.) 1. யதுவமிசத்தவர்; yadavas as descendants of yadu. " சேதிபர் யாதவரே" (கலிங்.316,புதுப்.); 2. இடையர்(பொ.வ);; persons of the cowherd caste. [Skt. {} → த. யாதவர்] யாதவர் yātavar, பெ.(n.) 1. யதுவமிசத்தவர்;{} as descendants of yadu. "சேதிபர் யாதவரே" (கலிங்.316,புதுப்.); 2. இடையர் (பொ.வ);; persons of the cowherd caste. "யாதனையுண்டு கொல்" (சிவதரு. சுவர்க்க நரக.188); 3. வருத்தம் (பிங்.);; anguish, distress. [Skt. {} → த. யாதனை]
யாதவன்	யாதவன் yātavaṉ, பெ.(n.) கண்ணபிரான்;{}. "யாதவன் துவரைக்கிறையாகிய மாதவன்" (பெரியபு.திருமலை.14); [Skt. {} → த. யாதவன்]
யாதவி	யாதவி yātavi, பெ.(n.) 1. குந்தி; Kunti, as a female descendant of yadu. "இறைவனு மகிழ்ந்து பின்னும் யாதவிக்குரைப்ப" (பாரத சம்பவ.85); 2. சிவை(உமை); (யாழ்.அக.);; the Goddess {}, as the sister of {}. [Skt. {} → த. யாதவி]
யாதனம்	யாதனம்1 yātaṉam, பெ.(n.) 1. யாதனை, 1,3 பார்க்க;see {}, 1,3. யாதனம்2 yātaṉam, பெ.(n.) 1. மரக்கலம் (சது.); boat. 2. தெப்பம் (யாழ்.அக.);; raft.
யாதனாசரீரம்	யாதனாசரீரம் yātaṉācarīram, பெ.(n.) அளறு (நரகம்); நுகர்தற்குரிய உடல் (தேகம்);; the body created to undergo the experiences of hell. "பாவம் யாதனாசரீர நல்குமாறு" (ஞானவா.சித்.18); [Skt. {} + {} – த். யாதனாசரீரம்]

யாதனை	யாதனை yātaṉai, பெ.(n.) 1. நோவு (வேதனை);; pain, agony, torment, suffering. "அடைந்தடைந் திங்கி யாதனையா வழிந்ததல்லால்" (தாயு.ஆகார.30); 2. அளறு(நரக);த் துன்பம் வேதனை (சூடா););; the tortures of hell. "யாதனையுண்டு கொல்" (சிவதரு. சுவர்க்க நரக.188);. 3. துக்கம் (பிங்); anguish [Skt. {} → த. யாதவர்]
யாதாத்மியம்	யாதாத்மியம் yātātmiyam, பெ.(n.) உண்மை- யான நிலை; exact condition, true state. [Skt. {} → த. யாதாத்மியம்]
யாதாயாதமாயலை-தல்	யாதாயாதமாயலை-தல் yādāyādamāyalaidal, செ.கு.வி. (v.i.) போவதும் வருவதுமாய் அலைதல் (பார்ப்);; to be wandering to and fro.
யாதார்த்தியம்	யாதார்த்தியம் yātārttiyam, பெ.(n.) உண்மை (சத்தியம்); (இலக்.அக.);; truth. [Skt. {} → த. யாதார்த்தியம்]
யாதாத்து	யாதாத்து yātāttu, பெ.(n.) 1. நினைவுக்குறிப்பு; written memorandum. 2. ஒத்த வேலை செய்வோர் அவ்வேலை பற்றித் தம்முள் எழுதும் நினைவுக்குறிப்பு; official memorandum addressed by one official to another of equal status. 3. ஆவணங்களில் (பத்திரம்); வரிப் பிளப்பு முதலியவற்றைக் குறிக்குங் குறிப்பு. (இ.வ.);; memorandum of interlineation, etc., in a document. த.வ. இடைக்குறிப்பு [Skt. {} → த. யாதாத்து]
யாதி	யாதி yāti, பெ.(n.) 1. நினைவு; memory. "எனக்கு யாதி இல்லை". 2. ஆழ்ந்த கருத்து; deep thought. [U. Yad → த. யாதி]
யாதிகன்	யாதிகன் yātigaṉ, பெ.(n.) வழிச்செல்வோன் (சங்.அக.); traveller. [Skt. {} → த. யாதிகன்]

யாபனம்	யாபனம் yāpaṉam, பெ.(n.) 1. பொழுது போக்குகை; whiling away one's time. 2. தாமதிக்கை; delaying. 3. இகழுகை; despising. [Skt. {} → த. யாபனம்]
யாம்மியோத்தராந்தம்	யாம்மியோத்தராந்தம் yāmmiyōttarāndam, பெ.(n.) [Skt. {}+uttara+ antara → த. யாம்மி– யோத்தராந்தம்]
யாமளருபதேசம்	யாமளருபதேசம் yāmaḷarubatēcam, பெ.(n.) ஒரு நுண்ணுத்தி (தாந்திரிகம்); நூல் (தக்கயாகப் 168, உரை);; a tantric treatise. [Skt. {} → த. யாமளருபதேசம்]
யாமளாசாரியர்	யாமளாசாரியர் yāmaḷācāriyar, பெ.(n.) யாமளாகமத்தின் வழியொழுகும் பெரியோர். (தக்கயாகப். 51,உரை.);; the principal followers of {}. [Skt. {} → த. யாமளாசாரியர்]
யாவத்தீவு	யாவத்தீவு yāvattīvu, பெ.(n.) யவத்தீவு (வின்);; the Island of Java. த.வ. யாவம், யாவா [Skt. Yava-{} → த. யாவத்தீவு]
யுக்தம்	யுக்தம் yuktam, பெ. (n.) 1. தகுதி (கொ.வ.);; fitness, suitablenes, propriety. 2. தொடர் மொழியினிறுதியில் கூடினது என்ற பொருளில் வருஞ்சொல்; the second member of a compound word meaning that which is combined 'with'. [Skt. Yukta → த. யுக்தம்]
யுக்தி	யுக்தி yukti, பெ.(n.) 1. பொருத்தம்; fitness. 2. கருதுகோள் (அனுமானம்);; inference. 3. காரணம் (நியாயம்); (வின்);; reason, argument. 4. கூரியவறிவு; keen understanding, acute intellect. 5. சூழ்ச்சி (கொ.வ.);; plan, scheme, device. 6. அறிவுரை புத்திமதி (வின்);; counsel, advice. 7. பகுத்தறிவு (விவேகம்); (வின்);; discrimination. 8. ஆராய்வு (வின்);; deleberation. 9. சூழ்ச்சி(உபாயம்);(வின்);; expedient, artifice. [Skt. Yukti → த. யுக்தி]

யுக்மம்	யுக்மம் yukmam, பெ.(n.) இணை, இரட்டை; pair, couple, brace. [Skt. Yugma → த. யுக்மம்]
யுகசந்தி	யுகசந்தி yugasandi, பெ.(n.) ஊழியின் (யுகம்); முடிவினின்றும் அடுத்த ஊழியின் (யுகம்); தொடக்கத்தினின்றும் சேர்த்ததும் முன் ஊழியின் ஆறிலொருபங்குமான காலப்பகுதி: (Astron.); period comprising the end of the next equivalent to one-sixth of the duration of the earlier yuga. [Skt. Yuga+sandhi → த. யுகசந்தி]
யுகதருமம்	யுகதருமம் yugadarumam, பெ.(n.) நூலின்படி (சாத்திரம்); அந்த அந்த ஊழியில் (யுகம்); நடக்கவேண்டிய நடைமுறை (வின்);; the characteristics of a particular yuga as detailed in the {}. த.வ. ஊழிநடப்பு [Skt. Yuga → த. யுகம் + தருமம்]
யுகந்தரம்	யுகந்தரம் yugandaram, பெ.(n.) 1. ஏர்க்கால்; pole of a carriage to which the yoke is fixed. 2. ஒரு நாடு; a countsry. [Skt. Yugan-dhara → த. யுகந்தரம்]
யுகப்பிரளயம்	யுகப்பிரளயம் yugappiraḷayam, பெ.(n.) நான்கு ஊழியின்(யுகம்);முடிவில் நிகழும் அழிவு (பிரளயம்); (வின்);; cosmic deluge at the end of a cycle of yugas. [Skt. Yuga+pra-laya → த. யுகப்பிரளயம்]
யுகபத்திரிகை	யுகபத்திரிகை yugabattirigai, பெ.(n.) மரவகை;{} tree. [Skt. {} → த. யுகபத்திரிகை]
யுகபேதம்	யுகபேதம் yugapētam, பெ.(n.) ஊழிகளுக்குள் (யுகம்); உண்டாகும் நடைமுறையின் வேறுபாடு (வின்);; the difference in characteristics between one yuga and another. [Skt. Yuga+{} → த. யுகபேதம்]

யுகம்	யுகம்1 yugam, பெ.(n.) 1. கிருதயுகம், திரேதாயுகம், துவாபரயுகம், கலியுகம் என்ற நால்வகைப்பட்ட நீடிய காலம்.(பிங்);; age, aeon, a long period of time, of which there are fair, viz., kiruta-yukam, {}, kali-yukam. 2. இரட்டை; pair, coule, brace "பதயுகத் தொழில் கொடு" (கம்பரா.நகரப்.49); 3. நுகம் (யாழ்.அக.); yoke. 4. நான்கு முழங்கொண்ட அளவு(யாழ்.அக.);; a measure of four cubits. [Skt. Yuga → த. யுகம்1] யுகம்2 yugam, பெ. (n.) உலகம் (பூமி); (பிங்);; earth.
யுகமுடிவு	யுகமுடிவு yugamuḍivu, பெ.(n.) ஊழியின்(யுகம்); முடிவு (யாழ்.அக.);; the end of a yuga. [Skt. Yuga → த. யுகம்]
யுகவத்திரகம்	யுகவத்திரகம் yugavattiragam, பெ.(n.) திருவாத்தி (தைலவ.தைல.51.);; holy mountain ebony. [Skt. Yugapatraka → த. யுகவத்திரகம்]
யுகளம்	யுகளம் yugaḷam, பெ. (n.) இரட்டை; pair, brace. "சேவடி யுகள மல்லது (பதினொ. மூத்தபிள்ளையாக);" த.வ. இணை [Skt. Yuga la → த. யுகளம்]
யுகளி	யுகளி yugaḷi, பெ.(n.) யுகளம் (வின்); பார்க்க;see yugalam. [Skt. Yugali → த. யுகளி]
யுகாதி	யுகாதி yukāti, பெ.(n.) 1. ஊழியின் (யுகம்); தொடக்கம் (சங்.அக.);; beginning of the year. 2. தெலுங்கர், கன்னடர் முதலியோரின் ஆண்டுப் பிறப்பு; the new year day of the Telugus and the Kanarese. 3. அருகன்; Arhat. 4. கடவுள் (யாழ்.அக.);; god. [Skt. {} → த. யுகாதி]

யுகாந்தப்பிரளயம்	யுகாந்தப்பிரளயம் yukāndappiraḷayam, பெ. (n.) யுகப்பிரளயம் (வின்); பார்க்க;see yuga-p- {}. [Skt. {}+Pra-laya → த. யுகாந்தப் பிரளயம்]
யுகாந்தம்	யுகாந்தம் yukāndam, பெ.(n.) 1. ஊழியின் (யுகம்); முடிவு (வின்);; the end of yuga. 2. யுகப்பிரளயம் (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}. [Skt. {} → த. யுகாந்தம்]
யுகாந்தாக்கினி	யுகாந்தாக்கினி yukāndākkiṉi, பெ.(n.) ஊழித்தீ (தக்கயாகப்.67,உரை); ; the all consuming fire at the end of a cycle of yugas. [Skt. {} → த. யுகாந்தாக்கினி]
யுஞ்சானன்	யுஞ்சானன் yuñjāṉaṉ, பெ.(n.) ஒகப் பயிற்சி (யோகாப்பியாசம்); செய்வோன் (கங்.அக.); ; one who practises {}, yogi. [Skt. {} → த. யுஞ்சானன்]
யுத்தகளம்	யுத்தகளம் yuttagaḷam, பெ.(n.) போர்க்களம்(பிங்);; battle-field. [Skt. Yuddha → த. யுத்தம்+களம்]
யுத்தசன்னத்தன்	யுத்தசன்னத்தன் yuttasaṉṉattaṉ, பெ. (n.) போர்க்கோலங் கொண்டவன் (வின்);; one armed or equipped for battle. [Skt. Yuddha + san-naddha → த. யுத்த சன்னத்தன்]
யுத்தசன்னாகம்	யுத்தசன்னாகம் yuttasaṉṉākam, பெ.(n.) போருக்கு முன்னேற்பாடு (ஆயத்தம்); (வின்);; preparation for battle, preparedness for war. [Skt. Yuddha+san-{} → த. யுத்த சன்னாகம்]
யுத்தசன்னியாசம்	யுத்தசன்னியாசம் yuttasaṉṉiyāsam, பெ.(n.) சூளுறவு(சபதம்); செய்து போர்த் தொழிலினின்று நீங்குகை(வின்);; renunciation of military life, under a vow. [Skt. Yuddha+san-{} → த. யுத்த சன்னியாசம்]
யுத்தநாதி	யுத்தநாதி yuttanāti, பெ.(n.) [Skt. Yukta+{} → த. யுத்தநாதி]

யுத்தநாதிவாக்கியம்	யுத்தநாதிவாக்கியம் yuttanātivākkiyam, பெ.(n.) கோள் இயக்க (அயனசலன); வாய்பாடு (வின்);; (Astron.); table of the precession of the equinoxes for a given time.
யுத்தம்	யுத்தம்1 yuttam, பெ.(n.) போர்(பிங்);; battle, fight, war. [Skt. Yuddha → த. யுத்தம்1] யுத்தம்2 yuttam, பெ.(n.) 1. பொருத்தம்(வின்);; fitness, proriety. 2. யுத்தம்,2 (வின்); பார்க்க;see yuktam, 3. நான்கு முழங்கொண்ட அளவு. (யாழ்.அக.);; a measurement. [Skt. Yukta → த. யுக்தம்,2]
யுத்தமுகம்	யுத்தமுகம் yuttamugam, பெ. (n.) போர்முனை(வின்);; battle front. [Skt. Yuddha+ → த.யுத்தம் + முகம்]
யுத்தரங்கம்	யுத்தரங்கம் yuttaraṅgam, பெ.(n.) போர்க்களம்; theatre of war, field of battle. [Skt. Yuddha → த. யுத்தம்+ அரங்கம்]
யுத்தவீரன்	யுத்தவீரன் yuttavīraṉ, பெ.(n.) போர் வீரன்; warrior. [Skt. Yuddha → த. யுத்தம்+வீரன்]
யுத்தவேது	யுத்தவேது yuttavētu, பெ.(n.) பொருத்தமான ஏதுவைக் கொண்ட அணிபுனைவு (அலங்காரம்); (யாழ்.அக.);; [Skt. Yuddha+ த. யுத்தம் + வேது]
யுத்தாயுத்தம்	யுத்தாயுத்தம் yuttāyuttam, பெ.(n.) தக்கதுந் தகாததும்; what is proper and what is improper, propriety and impropriety. [Skt. {} → த. யுத்தாயுத்தம்]
யுத்தி	யுத்தி yutti, பெ.(n.) யுக்தி பார்க்க;see yukti. [Skt. Yukti → த. யுத்தி]

யுத்திக்காரன்	யுத்திக்காரன் yuttikkāraṉ, பெ.(n.) கூரிய அறிவுள்ளவன் (வின்);; man of keen, resourceful intellect. [Skt. Yukti → த. யுத்தி + காரன்]
யுத்திசித்தி	யுத்திசித்தி yuttisitti, பெ.(n.) ஏரணதருக்கத் தால்(தருக்கரீதியால்); ஏற்படும் முடிவு (வின்);; logical or rational conclusion.
யுத்திநியாயம்	யுத்திநியாயம் yuttiniyāyam, பெ.(n.) யுத்திவாதம் பார்க்க;{}. [Skt. Yukti+{} → த. யுத்திநியாயம்]
யுத்தியுத்தர்	யுத்தியுத்தர் yuttiyuttar, பெ. (n.) ஏரணவல்லான் (தார்க்கிகர்); (வின்);; logicians. [Skt. Yukti+yukta → த. யுத்தியுத்தர்]
யுத்திவாதம்	யுத்திவாதம் yuttivātam, பெ.(n.) நூல் (சாத்திரம்); ஆதாரங்களைக் கொள்ளாமல் அறிவு (புத்தி); வன்மையைக் கொண்டு தருக்கம் செய்கை (வாதிடுகை); (கொ.வ);; argument founded on pure reason and not on scriptural authority. [Skt. Yukti+{} → த. யுத்திவாதம்]
யுத்தோன்முகன்	யுத்தோன்முகன் yuttōṉmugaṉ, பெ.(n.) போருக்கு அணியமாய்(ஆயத்தம்); இருப்பவன். (தக்கயாகப். 228, உரை);; one who is prepared and ready for war. [Skt. {} → த. யுத்தோன்+முகன்]
யுதிட்டிரன்	யுதிட்டிரன் yudiṭṭiraṉ, பெ.(n.) பாண்டவருள் மூத்தவனான தருமபுத்திரன்(பாரத.);; Dharma- putra, the eldest of the {}. [Skt. {} → த. யுதிட்டிரன்]
யுவ	யுவ yuva, பெ.(n.) வியாழன் வட்ட ஆண்டு அறுபதனுள் ஒன்பதாவது (பெரியவரு);; the 9th year of the Jupiter cycle. [Skt. Yuvan → த. யுவ]
யுவதி	யுவதி yuvadi, பெ.(n.) 1. இளம் பெண்; young woman. 2. பதினாறு அகவையுடைய பெண், (சூடா);; girl of 16 years. [Skt. Yuvati → த. யுவதி]

யுவராசன்	யுவராசன் yuvarācaṉ, பெ.(n.) இளவரசன் (வின்);; heir-apparent to the throne, crown-prince. [Skt. Yuva-{} → த. யுவராசன்]
யுவன்	யுவன் yuvaṉ, பெ.(n.) இளைஞன்(வின்);; young man. [Skt. Yuvan → த. யுவன்]
யுவா	யுவா yuvā, பெ.(n.) யுவன் பார்க்க;see {}.
யுனானி	யுனானி yuṉāṉi, பெ.(n.) முகம்மதிய மருத்துவர் கையாளும் கிரேக்க மருத்துவ முறை; Greek school of medicine, practised by Indian muhammadans. [Skt. {} → த. யுனானி]
யூகசாலி	யூகசாலி yūkacāli, பெ.(n.) அறிவுக்கூர்மை யுள்ளவன்; quick witted person. [Skt. {} → த. யூகம்+சாலி]
யூகம்	யூகம்1 yūkam, பெ.(n.) 1. கருங்குரங்கு; black monkey. "யூகமொடு மாமுக முசுக்கலை" (திருமுரு.302.); (பிங்.); 2. பெண்குரங்கு (திவா.);; female monkey. யூகம்2 yūkam, பெ.(n.) ஒருவகைப்புல் (அக.நி.);; broomstick grass. [Skt.{} → த. யூகம்2] யூகம்3 yūkam, பெ.(n.) பேன்(யாழ்.அக.);; louse. [Skt. yuka → த. யூகம்3] யூகம்4 yūkam, பெ.(n.) 1. உன்னிப்பு, கருதுகை (உத்தேசம்);; guess, conjecture. 2. பகுத்தறிவு (விவேகம்); (யாழ்.அக.);; discrimination, keen preception, understanding. 3. கருத்து; intent, import. 4. காந்தி (யாழ்.அக.);; brilliance.

யூகவான்	யூகவான் yūkavāṉ, பெ.(n.) யூகி1 (யாழ்.அக.); பார்க்க;see {}. [Skt. {} → த. யூகவான்.]
யூகி	யூகி1 yūki, பெ.(n.) அறிவாளி(புத்திசாலி);(வின்); ; wise man, ingenious person, man of keen understanding. [Skt. {} → த. யூகி.] யூகி2 yūkittal, 4 செ.குன்றா.வி. (v.i.) 1. கருதுதல் (உத்தேசம்);; guess conjecture. 2. கருதுதல் (அனுமானித்தல்);(கொ.வ.);; to infer conclude. 3. ஆராய்தல் (யாழ்.அக.);; to examine scrutinize. [Skt. {} → த. யூகி2.] யூகி3 yūki, பெ.(n.) வத்சனான உதயணனிடம் அரசு நுண்ணுத்தியில் (இராச்சியதந்திரம்); வல்லவனாக இருந்த(நிபுணன்); மந்திரி; a minister of {}, king of vasta, famous for his political wisdom. "யூகிபோதரவு" (பெருங்.இலாவாண. 8, தலைப்பு.] [Skt. {} → த. யூகி3.]
யூகிப்பயில்	யூகிப்பயில் yūkippayil, பெ. (n.) குழூ உக்குறிகளாலான மொழி (வின்.);; a kind of secret language. [Skt. yuki + த.யூகி.]
யூகிபாசை	யூகிபாசை yūkipācai, பெ.(n.) யூகிப்பயில்(வின்); பார்க்க;see {}. [Skt. {} + {} → த. யூகிபாசை.]

யூகை	யூகை1 yūkai, பெ.(n.) யூகம்3 பார்க்க;see {}. [Skt. {} → த. யூகை1.] யூகை2 yūkai, பெ.(n.) துவரையின்(யவை); எட்டிலொரு பங்கான அளவு (கந்தபு. அண்ட கோ.5.);; a linear measure = 1/8 of yavai. யூகை3 yūkai, பெ.(n.) 1. யூகம்4 ,2(யாழ்.அக.);பார்க்க ;see {}, 2. மூலத்திலிருந்து உரைகாரர் கருதும் (அனுமான); கருத்து; inference from a text, drawn by its commentator. 3. கல்வி (வின்);; learning, erudition. 4. அறிவாளி(வின்);; erudite person. [Skt. {} → த. யூகை3.]
யூதநாதன்	யூதநாதன் yūtanātaṉ, பெ.(n.) யூதபம் (சூடா); பார்க்க;see yudabam. [Skt. {} → த. யூதநாதன்.]
யூதநாயகன்	யூதநாயகன் yūtanāyagaṉ, பெ. (n.) படைத்தலைவன்; commander. "யூதநாயகரோடு ரகேசரை" (தக்கயாகப்.609); [Skt. {}+nayaga → த. யூதநாயகன்]
யூதப்பிரட்டன்	யூதப்பிரட்டன் yūtappiraṭṭaṉ, பெ.(n.) தன்னினத்தைவிட்டுப் பிரிந்த யானை.(யாழ்.அக.);; elephant which has strayed away from its herd. [Skt. {} → த. யூதப்பிரட்டன்]
யூதபதி	யூதபதி yūdabadi, பெ.(n.) 1. யூதபம் பார்க்க ;see {}. 2. யூத்நாயகன் (தக்கயாகப்.609, உரை, பார்க்க;see {}. [Skt. {}+pati → த. யூதபதி.]
யூதபம்	யூதபம் yūtabam, பெ.(n.) தன் கூட்டத்தைக் காக்கும் தலைவன் யானை(பிங்);; chief elephant, leader of a herd of elephants. [Skt. {}-pa → த. யூதபம்.]

யூதம்	யூதம் yūtam, பெ.(n.) 1. விலங்கின் கூட்டம்(சூடா);; herd, as of elephants, flock. 2. பெரும்படை; battalion troop. "புக்க பூதவேதாள யூதமே" (தக்கயாகப்.509.);. [Skt. {} → த. யூதம்.]
யூதமதம்	யூதமதம் yūdamadam, பெ.(n.) எபிரேயரின் மதம்; judaism.
யூதர்	யூதர் yūtar, பெ.(n.) யூதப்பிரிவினர்; the jews. [Heb. yaudi → த. யூதர்.]
யூபத்தம்பம்	யூபத்தம்பம் yūpattambam, பெ.(n.) வேள்வித்தூண் (தக்கயாகப்.505, உரை);; post or stake to which the sacrificial animal is fastened, sacrificial post. [Skt. {}+stambha → த. யூபத்தம்பம்.]
யூபதண்டு	யூபதண்டு yūpadaṇṭu, பெ.(n.) 1. யூபத்தம்பம் பார்க்க ;see {} "யூபதண்டு கொண்டோட வெற்றியே" (தக்கயாகப்.505); [Skt. {}+danda → த. யூபதண்டு.]
யூபம்	யூபம்1 yūpam, பெ.(n.) 1. யூபத்தம்பம் பார்க்க;see {}-t-tambam " யூபநட்ட வியன்களம் பலகொல்" (புறநா.15); 2. வேள்வி(சூடா);; sacrifice. [Skt. {} → த. யூபம்1.] யூபம்2 yūpam, பெ.(n.) 1. படையின் அணிவகுப்பு (பிங்);; battle array. 2. உடற்குறை(பிங்); ; headless trunk of a body. "பிணையூபமெழுந்தாட" (மதுரைக்.27);
யூமியா	யூமியா yūmiyā, பெ.(n.) படிச் செலவுக்காகக் கொடுக்குந் தொகை (வின்);; allowance or pension, calculated originally by the day. த.வ. பிழைப்பூதிய முன்பணம் [Ar. yaumia → த. யூமியா.]

யோக்கியத்துக்குக் கொடுத்தல்	யோக்கியத்துக்குக் கொடுத்தல் yōkkiyattukkukkoḍuttal, செ.கு.வி (v.i.) ஒருவனது நேர்மையின்மேல் பற்றுக் கோடாக கடன் கொடுத்தல்; to lend money to a person without security depending on his honesty. 2. பணத்தைக் கப்பல் வணிகம் முதலியவற்றில் போடுதல்; to risk one's money in trade, etc. த.வ. நம்பிக்கைக் கடன். [Skt. {} → த. யோக்கியம் அத்து + கொடுத்தல்.]
யோக்கியதாபட்சம்	யோக்கியதாபட்சம் yōkkiyatāpaṭcam, பெ.(n.) தகுதி பற்றிய மதிப்பு; consideration of appropriateness or fitness regard of qualification or merits. [Skt. {} → த. யோக்கியதா பட்சம்]
யோக்கியதாபத்திரம்	யோக்கியதாபத்திரம் yōkkiyatāpattiram, பெ.(n.) கல்வித் தேர்ச்சியைக் குறிக்கும் நற்சான்று ஆவணம்; Diploma of educational attainments 2. நல்லொழுக்கத்தைக் குறிக்கும் ஆவணம்; certificate of good character, conduct certificate. த.வ. 1. கல்விச் சான்றிதழ். 2. நல்லொழுக்கச் சான்றிதழ், நன்னடத்தைச் சான்றிதழ். [Skt. {}-ta+patra → த. யோக்கியதா பத்திரம்.]
யோக்கியதா பத்திரிகை	யோக்கியதா பத்திரிகை yōggiyatāpattirigai, பெ.(n.) யோக்கியதா பத்திரம் பார்க்க: see yokkiyata - pattiram [Skt. {} → த. யோக்கியதா பத்திரிகை.]
யோக்கியதைச் சீட்டு	யோக்கியதைச் சீட்டு yōkkiyadaiccīṭṭu, பெ.(n.) யோக்கியதா பத்திரிகை பார்க்க;see yokkiyata pattirikkai. [Skt. {} → த. யோக்கியதைச் சீட்டு]
யோக்கியபாத்திரம்	யோக்கியபாத்திரம் yōkkiyapāttiram, பெ.(n.) நன்னடத்தை உடையவன் (யாழ்.அக.);; person of respectability. த.வ ஒழுக்கமுள்ளவன். [Skt. {} → த. யோக்கியபாத்திரம்]

யோக்கியம்	யோக்கியம் yōkkiyam, பெ.(n.) 1. யோக்கியதை 1,4,6 பார்க்க;see {}. 2. ஒழுக்கம்; worthy conduct, decorum, conformity to rules. 3. தூய்மை; goodness, purity, holiness. த.வ. 1. தகுதி 2. நற்பண்பு 3. நல்லெண்ணம். [Skt. {} → த. யோக்கியம்]
யோக்கியவான்	யோக்கியவான் yōkkiyavāṉ, பெ.(n.) நன்னடத்தை உள்ளவன் (யாழ்.அக.);; person of respect- ability. த.வ. பண்பாளன். [Skt. {} → த. யோக்கிய + ஆன்]
யோக்கியன்	யோக்கியன் yōkkiyaṉ, பெ.(n.) 1. தகுதியானவன்; worthy, honourable man. 2. தக்கவன்; suitable. 3. உதவி செய்யக்கூடியவன், பயனுள்ளவன்; useful, serviceable, capable man. த.வ. 1. மதிப்புள்ளவன். 2. பொருத்தமானவன். [Skt. {} → த. யோக்கியன்]
யோக்கியாசனம்	யோக்கியாசனம் yōkkiyācaṉam, பெ.(n.) தகுதிக்குத்தக்கவாறு அமைந்த இடம்; seat of place suited to one's dignity. த.வ. மதிப்புரவு இடம், தகவிருக்கை [Skt. {} → த. யோக்கியாசனம்]
யோக்கியாதி	யோக்கியாதி yōkkiyāti, ஓர் ஆண்டில் கதிரவனது அன்றாட இயக்கத்தைக் கணிக்கும் கணித வாய்ப்பாடு; equation table of the sun's true motion for every day in the year. [Skt. {} → த. யோக்கியா+ ஆதி]
யோக்கியாயோக்கியம்	யோக்கியாயோக்கியம் yōkkiyāyōkkiyam, பெ (n.) தகுதிப்பாடும், தகுதிப்பாடின்மையும்; worthiness and unworthiness. த.வ. தகவு இகவு [Skt. {} → த. யோக்கியா யோக்கியம்]

யோகக்கட்டு	யோகக்கட்டு yōkakkaṭṭu, பெ (n.) இருகால் களையும் மாறி மடக்கி அக்கால்களை முதுகோடு சேர்த்து வாரினாற் கட்டுகை (சங்.அக.);; setting cross-legged on the hams and binding the folded legs with the body by means of a strap. [Skt. {} → த. யோகம் + கட்டு]
யோகக்காட்சி	யோகக்காட்சி yōkakkāṭci, பெ.(n.) கால நேரங்களுக்கு ஆட்படாத ஆதனின் புலனறிவு (சி.சி.அளவை,4);; yogic perception of the soul, transcending the limitation of time and place. [Skt. {} → த. யோகம் + காட்சி]
யோகக்காரன்	யோகக்காரன் yōkakkāraṉ, பெ.(n.) ஆகூழ் பெற்றவன்; fortunate man. த.வ. மச்சக்காரன், நற்பேறுள்ளவன். [Skt. {} → த. யோகக்காரன்]
யோகக்குண்டலினி	யோகக்குண்டலினி yōkakkuṇṭaliṉi, பெ.(n.) நூற்றெட்டுஉபநிடதங்களுள் ஒன்று; an Upnisad one of 108. [Skt. {} → த. யோகக்குண்டலினி]
யோகசம்	யோகசம் yōkasam, பெ.(n.) பழைய வடமொழி சிவனியமறை இருபத்தெட்டனுள் ஒன்று (சைவச.பொது.331, உரை); ; an ancient Saiva scripture in Sanskrit, one of 28 Civakamam. [Skt. {}-ja → த. யோகசம்]
யோகசமாதி	யோகசமாதி yōkasamāti, பெ.(n.) ஆதன் உடலையும், மனத்தையும் விட்டுப் பிரிந்து இருக்கும் ஒகநிலை(திருப்பு.341);; a yogic cotemplation in which the soul becomes detached from the body and mind. த.வ. ஒக ஒன்றுதல். [Skt. {}+samadhi → த. யோகசமாதி]
யோகசரன்	யோகசரன் yōkasaraṉ, பெ.(n.) அனுமான் (யாழ்.அக.);; Hanuman. [Skt. {}-cara → த. யோகசரன்]
யோகசாத்திரம்	யோகசாத்திரம் yōkacāttiram, பெ.(n.) அறுபத்து நான்கு கலைகளுள் ஒகத்தைப் பற்றிக் கூறும் கலை; yoga philosophy, one of {}-kalai. [Skt. {} → த. யோகசாத்திரம்]
யோகசாதனம்	யோகசாதனம் yōkacātaṉam, பெ.(n.) ஒகப்பயிற்சி; the practice of yoga. [Skt. {} → த. யோகசாதனம்]

யோகசாதனை	யோகசாதனை yōkacātaṉai, பெ.(n.) ஓகப்பயிற்சி; the practice of yoga. [Skt. {} → த. யோகசாதனை]
யோகசாரணம்	யோகசாரணம் yōkacāraṇam, பெ.(n.) அறிவியல் ஒன்றே என்றைக்கும் உள்ளது எனக் கூறும் புத்தமதப் பிரிவு; Buddhist school which maintain that the intelligence or {} alone eternally exists. [Skt. {} → த. யோகசாரணம்]
யோகசாரன்	யோகசாரன் yōkacāraṉ, பெ.(n.) யோகாசார மதத்தைப் பின்பற்றுபவன்(சி.சி.பர.யோகா.1);; follower of the {} school of Buddhism. [Skt. {} → த. யோகசாரன்]
யோகசிகை	யோகசிகை yōgasigai, பெ.(n.) நூற்றெட்டு உபநிடதங்களுள் ஒன்று; an upanisad, one of 108. [Skt. {} → த. யோகசிகை]
யோகசித்தன்	யோகசித்தன் yōkasittaṉ, பெ.(n.) ஓகத்தில் தேறியவன்; one of the best siddharas [யோகம்+சித்தன்] [Skt. {} → த. யோகம்]
யோகசித்தி	யோகசித்தி yōkasitti, பெ.(n.) ஓகம் செய்து பெற்ற ஆற்றல்; ower attained by the practice of yoga. [Skt. {}+ siddhi → த. யோகசித்தி]
யோகசூடாமணி	யோகசூடாமணி yōkacūṭāmaṇi, பெ.(n.) நூற்றெட்டு துணை விளக்க நூல்களுள்(உபநிடதங்களுள்); ஒன்று; an upanisad one of 108. [Skt. {} → த. யோகசூடாமணி]
யோகசேமம்	யோகசேமம் yōkacēmam, பெ (n.) 1. ஆக்கம் (வின்);; welfare, prosperity. 2. வாழ்க்கைத் தொழில், பிழைப்பு வழி; livelihood. 3. நலமானநிலை; state of health. 4. பெற்ற பொருளின் நிலைபேறும் மேன்மெல் வருவாயும்; secure possession of what has been acquired, and increasing prosperity. த.வ. செழிப்பு,வாழ்க்கை, பிழைப்பு, நன்னிலை, மேல்வருமானம் [Skt. {} → த. யோகசேமம்]

யோகதண்டம்	யோகதண்டம் yōkadaṇṭam, பெ.(n.) ஒகிகள் கைக்கொள்ளுங் கோல்(வின்);; staff of a yogi. த.வ. ஒகிதடி [Skt. {} → த. யோகதண்டம்]
யோகதத்துவம்	யோகதத்துவம் yōkadadduvam, பெ.(n.) நூற்றெட்டு துனை விளக்க நூல்களுள் (உபநிடதங்களுள்); ஒன்று; an upanisad, one of 108. [Skt. {}-tattva → த. யோகதத்துவம்]
யோகதட்சிணாமூர ்த்தம்	யோகதட்சிணாமூர்த்தம் yōkadaṭciṇāmūrddam, பெ (n.) தென்முக நம்பியின் வடிவங்களுள் ஒன்று; a form of {}. [Skt. {} → த. யோக தட்சிணாமூர்த்தம்]
யோகதீக்கை	யோகதீக்கை yōkatīkkai, பெ.(n.) ஒகவழியால் குரு மாணாக்கனது உடலுள் புகுந்து அவனது ஆதனை உட்கொண்டு சிவனது திருவடியிற் சேர்க்கும் தீக்கை வகை; a mode of initiation in which the teacher, by yogic power enters the body of his disciple, takes hold of his soul and joins it to the feet of Siva. [Skt. {} → த. யோகதீக்கை]
யோகதீட்சை	யோகதீட்சை yōkatīṭcai, பெ.(n.) யோக தீக்கை பார்க்க;see {}. [Skt. {} → த. போகதீட்சை]
யோகநானம்	யோகநானம் yōkanāṉam, பெ.(n.) ஏழு குளியல்களுள் ஊழ்கத்தினால் உண்டாகும் தூய்மை (வின்);; purification by {} contemplation, one of seven {}. [Skt. {} → த. யோகநிட்டை]
யோகநிட்டை	யோகநிட்டை yōkaniṭṭai, பெ.(n.) ஒக முறையில் உள்ளொடுங்குதல்; absorbed yogic contemplation. [Skt. {} → த. யோகநிட்டை]
யோகநித்திரை	யோகநித்திரை yōkanittirai, பெ.(n.) உறங்குவது போன்றிருந்தும் அறிவுற்றிருக்கும் ஒகநிலை (தக்கயாகப்.148, உரை);; a state of meditation which admits of the full exercise of one's mental powers, the body remaining inactive as in sleep. த.வ. ஒகத்துயில் [Skt. {}+nidra → த. யோகநித்திரை]

யோகநிலை	யோகநிலை yōkanilai, பெ.(n.) ஒகநிலையில் உள்ளொடுங்கி அமர்ந்திருத்தல்; absorbed yogic contemplation. த.வ ஒக ஒடுக்கம்(யோகம்+நிலை); [Skt. {} → த. யோகம்]
யோகநூல்	யோகநூல் yōkanūl, பெ.(n.) அறுபத்து நான்கு கலைகளுள் ஒகத்தைப் பற்றிக் கூறும் கலை (வின்);; yoga philosophy, one of {} kali. [Skt. {} → த. யோகம்+நூல்]
யோகப்பட்டம்	யோகப்பட்டம் yōkappaṭṭam, பெ.(n.) ஒகத்தில் அமர்ந்திருக்கும் பொழுது முதுகையும் முழங்கால்களையும் சேர்த்துக் கட்டவுதவும் கச்சை; strap used by a jogi sitting on his hams, to bind his folded legs with the body. "யோகப் பட்டம் விளங்க" (திருவாலவா. 13,5); த.வ. ஒக நாண். [Skt. {} → த. யோக+பட்டம்]
யோகப்பிரத்தியட்சம்	யோகப்பிரத்தியட்சம் yōkappirattiyaṭcam, பெ.(n.) ஆதன் உடலையும், மனத்தையும் விட்டுப் பிரிந்து நிற்கும் நிலையில், காலநேரங்கட்கு உட்படாத ஆதனின் புலனறிவு (சி.சி. அளவை.4);; yogic perception of the soul, transcending the limitation of time and peace. [Skt. {} → த. யோகப்பிரத் தியட்சம்]
யோகப்பிரமாணம்	யோகப்பிரமாணம் yōkappiramāṇam, பெ.(n.) யோகநிலை பார்க்க;see {}. [Skt. {}+pra-{} → த. யோகப்பிரமாணம்]
யோகபதம்	யோகபதம் yōkabadam, பெ.(n.) கரணியச் சொல்(வின்);; derivative word. [Skt. {}+pada → த. யோகபதம்]
யோகபரன்	யோகபரன் yōkabaraṉ, பெ.(n.) ஒகநினை வுடையவன் (இலக்.அக);; one who has completely given himself up to yogic practices. [Skt. {}-para → த. யோகபரன்]
யோகபரீட்சை	யோகபரீட்சை yōkabarīṭcai, பெ.(n.) ஒகப்பயிற்சி; practice of yoga. [Skt. {} → த. யோகப் பரீட்சை]

யோகபாதம்	யோகபாதம் yōkapātam, பெ.(n.) 1. யோகம் பார்க்க;see {}. வடிவினையுடைய கடவுளை அகத்தான் வழிபடுகை யாகிய வழி (சி.போ.பா.8,1,பக்,359.புதுப்); 2. ஒவ்வொரு சிவத்தோன்றியத்திலும் ஒகத்தைப் பற்றிக் கூறுவதாயுள்ள இரண்டாம் பகுதி (பெரியபு.தில்லைவா. சூச);; second of the four parts of each sivagamam, a dealing with yoga practices. 3. ஒகத்தைப் பற்றிக் கூறும் மாலியத்தோன்றியப் பகுதி; the section of {} dealing with yoga. [Skt+ {}+ pata → த. யோகபாதம்]
யோகபீடம்	யோகபீடம் yōkapīṭam, பெ.(n.) ஒகிகளுக்குரிய இருக்கை; seat on posture peculiarly suitable to a yogi. [Skt. {} → த. யோகபீடம்]
யோகம்	யோகம் yōkam, பெ.(n.) 1. சேர்க்கை junction, union, combination . "பொரிபுனையோக வியோக முடைத்தோன்(ஞானா.61,9); 2. கோள்கள் முதலியவற்றின் நற்சேர்க்கை; lucky conjunction, as of planets. 3. கூடல்; sexual union, "பன்னாளும் பயில்யோகம் பரம்பரையின் விரும்பினார் (பெரியபு.தடுத்.181); 4. கூட்டல் (யாழ்.அக.);; addition 5. ஆகூழ்; luck, fortune. "யோகநாள் வந்த தென்று (இராமநா. பாலகா.10);. 6. உயர்ச்சி (செந்.iv 257);; excellence. 7. ஊக்கம். (யாழ்.அக.); enthusiasm, zeal 8. தகுதி (யாழ்.அக.); 9. சொற்பிறப்பியலுக்குத் தொடர்பான சொல் தோற்றம்; etymological connection of a word. 10. கரணியப் பெயர்;(நன். 62, விருத்); derivative name. 11. நூற்பா (யாழ்.அக.);
யோகயாமளம்	யோகயாமளம் yōkayāmaḷam, பெ.(n.) கொற்றவை வழிபாட்டின் தந்திரங்களைப் பற்றிய நூல்;(சாக்தேய தந்திரம்); a tantric work dealing with the worship of {}. "யோகயாமளத்தினாள்" (தக்கயாகப்.136); [Skt. {} → த. யோகயாமளம்]
யோகமார்க்கம்	யோகமார்க்கம் yōkamārkkam, பெ.(n.) ஒகமுறை; yogic system. த.வ. ஒகவழி. [Skt. {} → த. யோகமார்க்கம்]

யோகர்	யோகர் yōkar, பெ.(n.) ஓகியர்; yogis, followers of the yoga system. " எண்ணிலா முனிவர்.....யோகர்" (திருகாளத். சூடா.); 2. முனிவர், (சூடா); sages ascetics. 3. சமண முனிவர்(சூடா);; Jaina saints. [Skt. {} → த. யோகர்]
யோகரூடி	யோகரூடி yōkarūṭi, பெ.(n.) காரண விடுகுறி (நன்.62 விருத்);; word having at etymoloyogical as well as a special or conventional meaning as pankaja. [Skt. {} → த. யோகரூடி]
யோகவான்	யோகவான் yōkavāṉ, பெ.(n.) ஆகூழ் உள்ளவன் (வி);; fortunate man. த.வ. நற்பேறுள்ளவன். [Skt. {} → த. யோகவான்]
யோகவிபாகம்	யோகவிபாகம் yōkavipākam, பெ.(n.) ஒரு நூற்பாவில் ஒரு பகுதியைத் தனியே பகுத்து வேறு நூற்பாவாக்கி பொருள் கோடலாகிய நூற் புணர்ப்பு (தொல். சொல். 11, சேனா.);; separation of that which is usually combined together, especially the seperation of the words of a sutra splitting one rule into two or more. [Skt. {} → த. யோகவிபாகம்]
யோகவுறக்கம்	யோகவுறக்கம் yōkavuṟakkam, பெ.(n.) யோகநித்திரை பார்க்க;see {}. த.வ. ஒகத்துயில். [Skt. {} → த. யோகம்+உறக்கம்]
யோகவேட்டி	யோகவேட்டி yōkavēṭṭi, பெ.(n.) இடது தோள் மேலிருந்து குறுக்காக அணியும் மேலாடை (வி);; upper cloth worn across the chest, passing over the left shoulder, and under the right. [Skt. {} → த. யோகவேட்டி]
யோகாக்கினி	யோகாக்கினி yōkākkiṉi, பெ (n.) 1. ஒகத்தாலடையும் ஒளி; lustre attained through yogic practice. 2. நெருப்புத் திரள் (வி);; blaze of fire. 3. விடாத ஒகமுறைக் கடைப்பிடிப்பால் ஒகியின் கண்ணில் ஒளிருந் தீ (வின்);; excessive heat of fire glowing in the eyes of a yogi because of continued meditation. த.வ. ஒகப் பொலிவு, தீப் பிழம்பு, ஒக ஒளி [Skt. {}+agni → த. யோகாக்கினி]

யோகாசனம்	யோகாசனம் yōkācaṉam, பெ (n.) 1. ஒகத்துக்குரிய இருக்கை (வின்);; mode of sitting, suited to profound and abstract meditation. 2. ஐவகை முழங்காலிட்டுக் குந்தியிருக்கும் இருப்பு(சங்.அக.);; sitting on the hams, one of {}. த.வ. ஒகஇருக்கை [Skt. {} → த. யோகாசனம்]
யோகாசாரம்	யோகாசாரம் yōkācāram, பெ (n.) 1. ஒகமுறைகளை அறிந்து ஒழுகும் முறை; practice and observance of yoga. 2. அறிவியல் ஒன்றே என்றைக்கும் உள்ளது என்று கூறும் பெளத்த மதப் பிரிவு; a buddhist school which maintains that the intelligence or {} alone externally exists. [Skt. {} → த. யோகாசாரம்
யோகாசாரியன்	யோகாசாரியன் yōkācāriyaṉ, பெ (n.) ஒகத்தின் உட்பொருளைக் கற்பிக்கும் ஆசிரியன் (வின்);; teacher of the yoga system of philosophy.
யோகாதிகாரம்	யோகாதிகாரம் yōkātikāram, பெ.(n.) ஒகநிலை யில் நிற்குந் திறமை(வின்);; ability or fitness to undertake the practice of yoga. [Skt. {}+ adhikara → த. யோகாதிகாரம்]
யோகாதிசயம்	யோகாதிசயம் yōkātisayam, பெ.(n.) நன்னிலை; condition, state of health. "என் யோகாதிசயங்களுரைக்க (அருட்பா, VI, வேண்டுகோ);. த.வ. உடல்நலம் [Skt. {} → த. யோகாதிசயம்]
யோகாப்பியாசம்	யோகாப்பியாசம் yōkāppiyācam, பெ.(n.) ஒகப் பயிற்சி; practice of yoga. [Skt. {} → த. யோகப்பியாசம்]
யோகார்த்தம்	யோகார்த்தம் yōkārttam, பெ.(n.) சொற்பிறப்பியல் கூறும் கரணியப் பொருள் (வி); ; etymological meaning. [Skt. {}+artha → த. யோகார்த்தம்]

யோகி	யோகி yōki, பெ.(n.) 1. ஒக முறையின் மெய்மைகளைப் பின்பற்றி அப்பயிற்சியில் தேர்ச்சி பெற்றவன்; follower of the yoga system of philosophy, adopt in yogic practices. " ஒண்டிறல் யோகிகளே (திருவாச.46,2);. 2. துறவி (வின்); ascetic. 3. சிவபெருமான் (பிங்);; Lord Siva. 4. ஐயனார்(பிங்);;{}. 5. அருகன் (பிங்);; Arhat 6. உடலை வளைக்க உதவும் தசை (வி);; abductor muscle. த.வ. ஒகி [Skt. {} → த. யோகி]
யோகி-த்தல்	யோகி-த்தல் yōkittal, 4.செ.குன்றாவி (v.t.) ஊழ்கம் செய்தல்(வி); ; to contemplate, to meditate upon. த.வ. உள்ளொடுங்குதல் [Skt. {} → த. யோகி-,]
யோகிப்பரதேசி	யோகிப்பரதேசி yōkipparatēci, பெ.(n.) வடநாட்டுத் துறவி; ascetic pilgrim from North India mendicants, as practicing yoga. [Skt. {} → த. யோகிப்பரதேசி]
யோகிப்பு	யோகிப்பு yōkippu, பெ.(n.) ஊழ்கம்(வின்); ; meditation, contemplation. த.வ. உடல்நலம் [Skt. {} → த. யோகிப்பு]
யோகினி	யோகினி yōkiṉi, பெ.(n.) 1. மந்திரக்காரி (வின்);; female magician, witch sorcesess. 2. கொற்றவைக்கு ஏவல்செய்யும் மகளிர்வகை; a class of female attendants on Durga. "வீரயோகினி வெள்ளமோடு (பிரபுலிங்.கைலாச.42); 3. தெய்வப்பெண்; fairy. " நிலையெனும் யோகினி மடவாலும் (திருக்காளத்.பு.விசிட்டத்.28); 4. கொற்றவை;{}. "இத்திறம் யோகினி யிசைத்து (கந்தபு.அக்கினி முகா.132); 5. ஒவ்வொரு நாளிலும் ஒவ்வொரு திசையில் நின்று கொண்டு அத்திசை நோக்கிப் பயணமாவோர்க்குத் தீங்கு விளைவிப்பவளாகக் கருதப்படும் பெண் தெய்வம் (சோதிடகிரக.89.);; Durga who, on earth titi of the waring and waxing moon appears in a particular direction and causes harm to those who start their journey in that direction. [Skt. {} → த. யோகினி]

யோகினிச்சி	யோகினிச்சி yōkiṉicci, பெ.(n.) வரிக் கூத்துவகை (சிலப்.3.13, உரை, பக்.89);; a kind of dance.
யோகினிதிசை	யோகினிதிசை yōkiṉidisai, பெ.(n.) யோகினி என்ற பெண் தெய்வம் இருக்கின்ற திசை (பஞ்);; direction of the {}. [Skt. {} → த. யோகினிதிசை]
யோகீசுவரன்	யோகீசுவரன் yōācuvaraṉ, பெ.(n.) ஒகத்தில் வல்லவன்; adept in yoga. த.வ. ஒகஅறிஞன் [Skt. {} → த. யோகீசுவரன்]
யோகு	யோகு yōku, பெ.(n.) ஊழ்கத்தில் ஆழ்ந்து ஒடுங்குகை; deep and abstract meditation;concentration of the mind in the contemplation of the supreme spirit. "யோக நல்லுறக்க நல்கினான் (இரகு. திருவவ.5); த.வ. ஒக ஒடுக்கம். [Skt. {} → த. யோகு]
யோசனம்	யோசனம் yōcaṉam, பெ.(n.) 1. எண்ணம்; thought reflection, consideration. 2. கருத்து; opinion, sentiment. 3. அறிவுரை; counsel, advice. 4. கருவி; device, scheme, contrevance. 5. பகுத்தறிவு; discretion, prudence, wisdom. 6. 2 1/4 மைல் கொண்ட தொலைவு (கந்தபு.அண்ட கோ.6);. நாக நன்னாட்டு நானூறி யோசனை (மணிமே.9,21); 7. ஓசை (சது);; sound. [Skt. {} → த. யோசனம்]
யோசனவல்லி	யோசனவல்லி yōcaṉavalli, பெ (n.) 1. நீர்ப்பூடுவகை; Indian madder 2. வல்லாரை; Indian penny wort. [Skt. {}+valli → த. யோசனவல்லி]
யோசனன்	யோசனன் yōcaṉaṉ, பெ.(n.) கடவுள்(யாழ்.அக.);; God. [Skt. {} → த. யோசனன்]

யோசனை	யோசனை yōcaṉai, பெ.(n.) 1. எண்ணம்; thought, reflection, consideration. 2. கருத்து; opinion, sentiment. 3. அறிவுரை; counsel, advice. 4. வழி; device, scheme, contrivance. 5. அறிவு; disoretion, prudence wisdom. 6. நான்கு குரோசங் கொண்ட நீட்டலளவை; a linear measure four {} " நாக நன்னாட்டு நானூறு யோசனை. (மணிமே 9:21.); 7. ஓசை; sound. [Skt. {} → த. யோசனை]
யோசனைக்காரன்	யோசனைக்காரன் yōcaṉaikkāraṉ, பெ.(n.) முன்னறிவுடையவன் (வி);; prudent, thoughtful man. த.வ. விழிப்புள்ளவன் [Skt. {} → த. யோசனை+காரன்]
யோசனைசாலி	யோசனைசாலி yōcaṉaicāli, பெ.(n.) அறிவு உள்ளவன்(வி);; wise, polite man. [Skt. {} → த. யோசனை+சாலி]
யோசனைவான்	யோசனைவான் yōcaṉaivāṉ, பெ.(n.) யோசனைக்காரன் பார்க்க;see {}. த.வ. விழிப்புள்ளவன் [Skt. {} → த. யோசனை+காரன்]
யோசி-த்தல்	யோசி-த்தல் yōcittal, 4. செ. குன்றாவி (v.t.) 1. சேர்த்தல்; to bring together. "வாயுப் பிராணனொன்று மடைமாறி யோசித்து" (திருப்பு341); 2. எண்ணுதல் (சிந்தித்தல்);; to consider, ponder. "எல்லாம் யேரசிக்கும் வேளையில்" (தாயு.பரிபூரண.10); 3. அறிவுரை கேட்டல்; to consult. த.வ.இணைத்தல், எண்ணுதல், நல்லுரை கேட்டல் [Skt. yoj → த. யோசி-,]

யோசியம்	யோசியம் yōciyam, பெ.(n.) கணியம்; astrology prognostication, divination. த.வ. கணியம் [Skt. {} → த. யோசியம்]
யோத்திரம்	யோத்திரம் yōttiram, பெ.(n.) நுகக்கயிறு (யாழ்.அக.);; cord used to yoke cattle. த.வ. கட்டுகயிறு, பூட்டாங்கயிறு [Skt. yoktra → த. யோத்திரம்]
யோதனம்	யோதனம் yōtaṉam, பெ.(n.) போர்; act of fighting battle, war. "யோதனத்தி லிவன்" (பாரத.பதினான்.78); [Skt. {} → த. யோதனம்]
யோமிய	யோமிய yōmiya, பெ.(n.) முகம்மதியர் செய்த உதவிகளுக்காக பிரிட்டன் அரசு அவர்க்கு அரசு வாயிலாகக் கொடுத்துவந்த அன்றாடப்படி; daily allowance or pension granted to Muhammadans, in the earlier years of British rule for having rendered special services. (M.N.A.D.I,287); த.வ. பிழைப்புப்படி [Arab. yaumia → த. யோமிய]
யோமியதார்	யோமியதார் yōmiyatār, அன்றாட படி பெறுவோர் (M.N.A.D.I,287); grantee of daily allowance. த.வ. நாட்படி [Skt. {} → த. யோமிய+தார்]
யோனி	யோனி yōṉi, 1. நோனி, பெண்குறி; pudendum muliebre. "விரிந்தது யோனியும்(திருமந்.455);. 2. இனப்பெருக்க உறுப்பு; place of birth, source, origin. "உலக வை புரக்கும் யோனி (ஞானா-14,4);." 3. கருப்பைப் பை ; womb, matrix. 4. காரணம்(சது);; cause. 5. பிறவி; form of life. எந்நின்ற யோனியுமாய்ப் பிறந்தாய்(திவ்.இயற்.திருவிருத்.1); 6. ஆவுடையாள்; pedestal of a lingam. 7. ஒரு நாடக உறுப்பு (சிலப்.3,13 உரை);; a necessary adjunct or part of a drama. 8. பதினொன்றாவது விண்மீனாகிய கணை; the 11th asterisma 9. நீர் (இலக்.அக.);; water. [Skt. {} → த. யோனி]

யோனிக்கலப்பு	யோனிக்கலப்பு yōṉikkalappu, கலப்பு இனம் (யாழ்.அக.); mixed origin or caste. I [Skt. {} → த. யோனி+கலப்பு]
யோனிசங்கரம்	யோனிசங்கரம் yōṉisaṅgaram, பெ.(n.) யோனிக்கலப்பு பார்க்க;see {}. [Skt. {}-kara → த. யோனிசங்கரம்]
யோனிசங்கரன்	யோனிசங்கரன் yōṉisaṅgaraṉ, பெ.(n.) கலப்பு இனப்பிறப்பால் இழிந்தவனாகக் கருதப்படுபவன் (யாழ்.அக.);; person of mixed caste, offspring of mixed parentage considered low born. [Skt. {}-kara → த. யோனிசங்கரன்]
யோனிசிராவம்	யோனிசிராவம் yōṉisirāvam, பெ.(n.) வெள்ளை நோய் (பைஷஜ);; whiles, leucorrhoea. [Skt. {} → த. யோனிசிராவம்]
யோனிப்பொருத்தம்	யோனிப்பொருத்தம் yōṉipporuttam, பெ.(n.) திருமணப் பொருத்தம் பத்தனுள் ஒன்று(வி);; a coressondence between the horoscopes of the prospective bride and bride grooms, one of ten {}-p-poruttam. [Skt. {} → த. யோனி+பொருத்தம்]
யோனிபேதம்	யோனிபேதம் yōṉipētam, பெ.(n.) 84 இலட்சமாகக் கூறப்படும் பிறப்பு வகை; species of living beings, said to number 84 lakhs " உரை செரு மெண்பத்து நான்கு நூறாயிரமாம் யோனிபேத நிரை சேர" (தேவப.575,3);. (பிங்); [Skt. {} → த. யோனிபேதம்]
யோனிமுத்திரை	யோனிமுத்திரை yōṉimuttirai, பெ.(n.) முக்கோணமாகக் காட்டும் 84 கைமுத்திரை வகை (சங்.அக.);; a hand pose with a triangular opening between the fingers. [யோனி+முத்திரை] [Skt. {} → த. யோனி + முத்திரை]
யோனிமேகம்	யோனிமேகம் yōṉimēkam, பெ (n.) யோனிசிராவம் பார்க்க;see {}. [Skt. {} → த. யோனிமேகம்]

யோனிவாய்ப்படு-தல்	யோனிவாய்ப்படு-தல் yōṉivāyppaḍudal, செ.கு.வி. (v.i.) பிறத்தல் (யாழ்.அக);; to be born. [யோனி+வாய்ப்படுதல்] [Skt. {} → த. யோனி]
யௌகிகம்	யௌகிகம் yeḷagigam, பெ.(n.) பகுபதம்(வின்);; divisible word, derivative. [Skt. yaugika → த. யௌகிகம்]
யௌதகம்	யௌதகம் yeḷadagam, பெ (n.) திருமணத்தின்போது மணமகனோடு மணையிலிருக்கும் பொழுது மணப்பெண்ணுக்குக் கொடுக்கப்படும் சீர்; gift paid to a bride while sitting beside the bridegroom, a variety of stridhana. [Skt.yautaka → த. யௌதகம்]
யௌதம்	யௌதம்1 yeḷadam, பெ.(n.) ஒரு நீட்டலளவை (யாழ்.அக.);; a linear measure. [Skt. yautava → த. யௌதம்]
யௌதம்	யௌதம்2 yaudam, பெ.(n.) மகளிர் கூட்டம் (யாழ்.அக.);; assembly of women.
ரக்கை	ரக்கை rakkai, பெ.(n.) இறக்கை; wing.
ரக்தா	ரக்தா raktā, பெ.(n.) ஐஞ் (பஞ்சம); சுரத்தின் வகையுளொன்று; a division of the five notes of the gamut. [Skt. {} → த. ரக்தா]
ரகசியம்	ரகசியம் ragasiyam, பெ.(n.) இரகசியம் பார்க்க;see eragasiyam. 2. பெண்குறி; pudendum muliebre. [Skt. rahasya → த. ரகசியம்]
ரகம்	ரகம் ragam, பெ (n.) வகை; class, sort. [U. ragam → த. ரகம்]

ரகளை	ரகளை ragaḷai, பெ.(n.) 1. குழப்பம்; confusion. 2. கன்னடப்பாட்டு வகை; a kind of metre in Kanarese. 3. கலவரம்; row. [Skt. yaudhika → த. யௌதம்]
யௌவனகண்டகம்	யௌவனகண்டகம் yeḷavaṉagaṇṭagam, பெ.(n.) முகப்பரு(யாழ்.அக.);; pimple on the face. [Skt. yauvana+{} → த. யௌவன கண்டகம்]
யௌவனதசை	யௌவனதசை yeḷavaṉadasai, பெ.(n.) விடலைப்பருவம் (சங்.அக.);; youth. [Skt. yauvana+{} → த. யௌவனதசை]
யௌவனம்	யௌவனம் yeḷavaṉam, பெ.(n.) 1. இளமை(சூடா);; adolescence. 2. அழகு(அக.நி);; beauty. 3. களிப்பு (சது);; joy. 4. மகளிர்கூட்டம்(யாழ்.அக.);; assembly of women. [Skt. yauvana → த. யௌவனம்]
யௌவனலக்கணம்	யௌவனலக்கணம் yeḷavaṉalakkaṇam, பெ (n.) 1. அழகு; beauty. 2. கொங்கை; breast. [Skt. yauvana –{} → த. யௌவன லக்கணம்]
பௌவனிகை	பௌவனிகை peḷavaṉigai, பெ.(n.) பதினாறுக்குமேல் ஐம்பதுக்கு உட்பட்ட பெண்;(சங்.அக.); women between the age of 16 and 50. [Skt. yauvanika → த. யௌவனிகை] [K. ragale → த. ரகளை]
ரகளைப்படு-தல்	ரகளைப்படு-தல் ragaḷaippaḍudal, செ.கு.வி. (v.i.) ரணகளப்படு பார்க்க;see ranagappadu-,
ராகப்	ராகப் rākap, பெ.(n.) அங்கவடி; stirrup. [Arab. {} → த. ராகப்]

ரகிதம்	ரகிதம் ragidam, பெ.(n.) நீக்கம்; desertion, destitution, separation. [Skt. rahita → த. ரகிதம்]
ரகீம்	ரகீம் raām, பெ.(n.) கடவுள்; God the all- merciful. [Ar. rahim → த. ரகீம்]
ரகுமான்	ரகுமான் ragumāṉ, பெ. (n.) கடவுள்; God, the all-beneficient. [Ar.{} → த. ரகுமான்]
ரங்கம்	ரங்கம் raṅgam, பெ (n.) பார்க்க அரங்கம்;see {}.
ரங்கமண்டபம்	ரங்கமண்டபம் raṅgamaṇṭabam, பெ (n.) கோயிலின் உள் மண்டபம்; inner hall of a temple. [Skt. {} + {} → த. ரங்கமண்டபம்]
ரங்கவல்லி	ரங்கவல்லி raṅgavalli, பெ.(n.) கோலப்பொடி; flour used in drawing decorative figures on the floor. [Skt. {}-ralli → த. ரங்கவல்லி]
ரங்கு	ரங்கு raṅgu, பெ.(n.) 1. நிறம்; colour. 2. சாயம்; dye. 3. வண்ணந்தரும் பொருள்; pigment. 4. சீட்டைக் கொண்டு ஆடும் சூதாட்டவகை; a game of chance played with cards. 5. காதலிக்கப்படுபவள்; woman that is loved. 6. வேசை; prostitute. [Skt. {} → த. ரங்கு]
ரங்கூன் மல்லிகை	ரங்கூன் மல்லிகை raṅāṉmalligai, பெ.(n.) மல்லிகை வகை; a kind of jasmine.

ரச்சீத்கவுல்	ரச்சீத்கவுல் raccītkavul, பெ (n.) குத்தகைத் தொகையைப் படிப்படியாக அதிகப்படுத்தும் கட்டுப்பாட்டு நிலக்குத்தகை; grant of land on cowle, providing progressive rates of assessment. [Persn.rasid+kavul → த. ரச்சீத்கவுல்]
ரச்சு	ரச்சு raccu, பெ.(n.) 1. கயிறு; cord, rope, string. 2. மயிற்பின்னல்; lock of braided hair. 3. தாலிச்சரடு; cord of the marriage badge. [Skt. rajju → த. ரச்சு]
ரச்சுப்	ரச்சுப் raccup, raccu-p-poruttam, பெ. (n.); திருமணப் பொருத்தம்; a felicitous corresondence between the horoscopes of the bride and bridegroom. [Skt. rajju → த. பொருத்தம்]
ரசக்கர்ப்பூரம்	ரசக்கர்ப்பூரம் rasakkarppūram, பெ (n.) இரசக்கர்ப்பூரம் பார்க்க;see era-k-{}. [Skt. rasa+{} → த. ரசகர்ப்பூரம்]
ரசகுல்லா	ரசகுல்லா rasagullā, பெ (n.) தித்திப்பான சிற்றுண்டி வகை; a kind of sweet confection. [Skt. rasa+{} → த. ரசகுல்லா]
ரசத்தைலம்	ரசத்தைலம் rasattailam, பெ.(n.) இதளியத்தை (பாதரசத்தை); முதன்மைச்சரக்காகக் கொண்டு செய்த மருந்தெண்ணெய் வகை; a medicinal oil prepared with mercury as the chief ingredient. [Skt. rasa+taila → த. ரசத்தைலம்]
ரசதகுன்றம்	ரசதகுன்றம் rasadaguṉṟam, பெ. (n.) வெள்ளிமலை;(கயிலை); Mt. Kailas as of silver. [Skt. rajata+ → த. ரசதகுன்றம்]
ரசதம்	ரசதம் rasadam, பெ.(n.) வெள்ளி; silver. [Skt. rajata → த. ரசதம்]

ரசதாளி	ரசதாளி rasatāḷi, பெ.(n.) வாழைவகை; a species of plantain. த.வ. மென்வாழை [Skt. rasa-{} → த. ரசதாளி]
ரசதாளிக்கரும்பு	ரசதாளிக்கரும்பு rasatāḷikkarumbu, பெ. (n.) கரும்புவகை; a species of sugar-cane. [ரசதாளி + கரும்பு] [Skt. rasa-{} → ரசதாளி]
ரசப்	ரசப் rasap, பெ.(n.) அராபியர்களுடைய ஆண்டின் ஏழாவது மாதம்; the seventh Arabic month. [Ar. rajab → ரசப்]
ரசப்பிடிப்பு	ரசப்பிடிப்பு rasappiḍippu, பெ.(n.) இதளியத்தை (பாதரச); உட்கொண்டதாலுண்டாகும் முடக்குவாதம்; rheumatism due to mercurial poisioning. [Skt. rasa+ {} → ரசப்பிடிப்பு]
ரசப்புகை	ரசப்புகை rasappugai, பெ.(n.) இதளியத்தின் (பாதரசத்தின்); ஆவி; mercurial vapour. [Skt. rasa + puka → ரசப்புகை]
ரசமெழுகு	ரசமெழுகு rasameḻugu, பெ (n.) இதளிய (பாதரச);ஞ் சேர்த்துச் செய்த மெழுகு மருந்து வகை; blue pill, pilula hydrargyri.
ரசனை	ரசனை1 rasaṉai, பெ.(n.) சுவையுணரும் பொறி யாகிய நாக்கு; tongue, the organ of taste. [Skt. {} → ரசனை] ரசனை2 rasaṉai, பெ (n.) அமைப்பு; arrange- ment, style. [Skt. {} → ரசனை]
ரசாஞ்சனம்	ரசாஞ்சனம் racāñjaṉam, பெ.(n.) துத்தம் சேர்த்த மைவகை; an unguent prepared with vitriol of copper. [Skt. {} → ரசாஞ்சனம்]

ரசா	ரசா racā, பெ.(n.) 1. அனுமதி; permission, leave. 2. விடுமுறை; cessation from work, recess, holiday, vacation. த. வ. விடுப்பு இசைவு [Arab. {} → த. ரசா]
ரசிதம்	ரசிதம் rasidam, பெ.(n.) வெள்ளி; silver. [Skt. rajata → ரசிதம்]
ரஞ்சனி	ரஞ்சனி rañjaṉi, பெ.(n.) இராக வகை; a specific melody type. ரஞ்சான்1 __, பெ.(n.); அராபியர்களுடைய ஆண்டின் ஒன்பதாவது மாதம்; the ninth Arabic month. [Skt. {} → ரம்சான் → ரஞ்சான்]
ரஞ்சான்	ரஞ்சான்2 rañjāṉ, பெ.(n.) ஊதுகொம்பு வகை; bugle.
ரட்சி-த்தல்	ரட்சி-த்தல் raṭcittal, பெ.(v.) பார்க்க இரட்சி-த்தல். [Skt. {} → த. ரட்சி-]
ரட்சை	ரட்சை raṭcai, பெ.(n.) பார்க்க இரட்சை;see eraksai. [Skt. {} → த. ரட்சை]
ரணவீரி	ரணவீரி raṇavīri, பெ.(n.) ஒரு சிற்றூர்க் கடவுள்; a village goddess.
ரத்தபலவீனம்	ரத்தபலவீனம் rattabalavīṉam, பெ.(n.) anemia, சோகை1 பார்க்க;see {}. [Skt. rakta + → த. ரத்தபலவீனம்]
ரத்தபித்த ரோகம்	ரத்தபித்த ரோகம் rattabittarōkam, பெ.(n.) அரத்தம் வெளிப்படும் நோய்; haemorrhage. [Skt.rakta+pitta+{} → த. ரத்தபித்தரோகம்]

ரத்தபேதி	ரத்தபேதி rattapēti, பெ.(n.) வயிற்றளைச்சல்; dysentry. [Skt. rakta + {} → த. ரத்தபேதி]
ரத்தம்	ரத்தம் rattam, பெ (n.) குருதி; blood. "சிந்து ரத்தந் துதைந்தெழுஞ்செச்சையான்" (கம்பரா. அங்கத. 42); [த. அரத்தம் → Skt. rakta → த. ரத்தம்]
ரத்தவண்டம்	ரத்தவண்டம் rattavaṇṭam, பெ.(n.) வயிற்றிலுண்டாகும் குருதிக் கட்டி; haemato- cele, accumulation of blood in the testicle.
ரத்திகை	ரத்திகை rattigai, பெ (n.) பண்வகை மூன்றனுள் ஒன்று; a division of the second note of the gamut, one of three kinds of {}. [Skt. {} → த. ரத்திகை]
ரத்தினகண்டி	ரத்தினகண்டி rattiṉagaṇṭi, பெ.(n.) மணி (இரத்தின);க் கற்கள் இழைத்த கழுத்தணி வகை; ruby necklace. "ர்ங்கையனீந் தானங்கோர் ரத்னகண்டி" (விறலிவிடு.1130);. [Skt. ratna → த. ரத்தினகண்டி]
ரத்து	ரத்து rattu, பெ.(n.) தள்ளுபடி, நீக்கம் செய்கை, நீக்குகை; rejection, repulsion, retutation, repeal, abrogation, making null and void. [Arab. radd → த. ரத்து]
ரத்னம்	ரத்னம் ratṉam, பெ.(n.) 1. இரத்தினம் பார்க்க; gem, precious stone. see {}. 2. வைரம்; diamond. [Skt. ratna → த.ரத்னம்]
ரத்னாங்கி	ரத்னாங்கி ratṉāṅgi, பெ.(n.) மேளகர்த்தாக் களுளொன்று; a primary {}.
ரதகாரன்	ரதகாரன் radakāraṉ, பெ.(n.) தச்சன்; carpenter, coach-builder. [ரதம் + காரன்] [Skt. ratha → த. ரத+ காரன்]

ரதிதேவி	ரதிதேவி radidēvi, பெ.(n.) மன்மதன் மனைவி; manmathan's wife.
ரதோற்சவம்	ரதோற்சவம் ratōṟcavam, பெ.(n.) தேர்த் திருவிழா; car-festival. [Skt. {}+sava → த. ரதோற்சவம்]
ராதை	ராதை rātai, பெ.(n.) திருமால் மனைவியருள் ஒருத்தியான ராதா; one of the wife of {}. [Skt. {} → த. ராதை]
ராமர்	ராமர் rāmar, பெ.(n.) திருமால் தோற்றரவுகளுள் ஒன்று; an appearance of {}. [Skt. {} → த. ராமர்]
ரப்	ரப் rap, பெ.(n.) கடவுள்; god, the all nourishing. [Ar. rab → த. ரப்]
ரப்பிசானி	ரப்பிசானி rappicāṉi, பெ.(n.) அராபியர்களின் ஆண்டில் நான்காவது மாதம்; the fourth Arabic month. [Ar.rabiath{} → ரப்பிசானி]
ரப்பிலவ்வல்	ரப்பிலவ்வல் rappilavval, பெ.(n.) அராபியர்களுடைய ஆண்டின் மூன்றாவது மாதம்; the third Arabic month. [Arab. rabiulawwal → ரப்பிலல்வல்]
ரப்பு	ரப்பு1 rappu, பெ.அ.(adj.) கரடுமுரடான; rough. [E. rough → த. ரப்பு] ரப்பு2 rappu, பெ.(n.) இழையோட்டுகை; darning. [E. {} → த. ரப்பு]

ரப்பை	ரப்பை rappai, பெ.(n.) கண்ணிமை; eyelid.
ரம்சான்	ரம்சான் ramcāṉ, பெ.(n.) பகல் முழுவதும் பட்டினி இருந்து கொண்டாடப்படுவதும் முகமதியர் வழங்கும் மாதங்களுள் ஒன்பதாவதுமான மாதம்; the nineth month of the Muhamadan year, each day of which is observed as a fast from dawn till sunset. [Ar. {} → த. ரம்சான்]
ரம்டோல்	ரம்டோல் ramṭōl, பெ.(n.) பெரிய பறை (நகரா);; big drum. த. வ. பெரும்பறை [HInd. {} → த. ரம்டோல்]
ரம்பை	ரம்பை rambai, பெ.(n.) வானுலகத்து (தேவலோகம்); நாடகமகளிரிலொருத்தி (திவ்.பெரியாழ். 3,6,4.);; a courtesan of the Gods. [Skt. {} → த. ரம்பை]
ரமணன்	ரமணன் ramaṇaṉ, பெ.(n.) 1. கணவன்; husband "ராதாரமணன்" 2. தலைவன்; lord. "வேங்கடரமணன்". [Skt. {} → த. ரமணன்]
ரமாரமி	ரமாரமி ramārami, வி.அ. (adv.) 1. ஏறக்குறைய; more or less. 2. சராசரி; on an average. [T. {}-rami → த. ரமாரமி]
ரமா	ரமா ramā, பெ.(n.) இலக்குமி; Lakshmi. [Skt. {} → ரமா]
ரமை	ரமை ramai, பெ.(n.) இலக்குமி; Laksmi. [Skt. {} → ramai]

ரயத்	ரயத் rayat, பெ.(n.) குடியானவன்; [U.raiyat → த. ரயத்]
ரயத்வாரி	ரயத்வாரி rayatvāri, பெ.(n.) தனித்தனியாகக் குடிகளுக்கு விதிக்குந் தீர்வையொழுங்கு (C.G.);; settlement of land revenue directly with individuals. [U. {} → த. ரயத்வாரி]
ரயாதி	ரயாதி rayāti, பெ.(n.) 1. நிலவரித்தள்ளுபடி (வரிவஜா);; remission of government claim. 2. ஆதாயம்(இலாபம்);; benefit, profit. [U. riayat → த. ரயாதி]
ரயில்	ரயில் rayil, பெ.(n.) நீராவியால் அல்லது மின்சாரத்தாற் செல்லும் வண்டித் தொடர்; train propelled by steam or electricity. [E. rail → த. ரயில்]
ரயிலடுக்கு	ரயிலடுக்கு rayilaḍukku, பெ.(n.) பயணஞ்செய்வோர் சென்றவிடங்களிற் சமைக்க உதவும் அடுக்குப்பாத்திரம்; a compact set of cooking utensils used by travellers. [E. rail → த. ரயில்]
ரவாணா	ரவாணா ravāṇā, பெ.(n.) 1. அனுப்புகை(C.G.);; sending, despatch. 2. அனுமதிச்சீட்டு(வின்.);; pass, permit. 3. தம்பட்டவகை (madr); tabour. த. வ. செலுத்து [Persn. {} → த. ரவாணா]
ரவாலாடு	ரவாலாடு ravālāṭu, பெ.(n.) கோதுமையின் குறுநொய்யி(ரவாவி);னால் செய்த இன்னுருண்டை; a kind of confection made of wheat-flour. [Hind. {} → த. ரவாலாடு]
ரவி	ரவி ravi, பெ.(n.) 1. கதிரவன்; sun. 2. ஞாயிறு இருக்கும் ஒரை(இராசி);யைக் குறிக்குஞ் சொல்லோடு சேர்ந்து மாதத்தைக் குறிக்குஞ் சொல்; a term meaning 'month' occuring as the second member of comound words the first being the name of the section of the zodiac in which the sun remains during that month. [Skt. ravi → த. ரவி]

ரவிக்கை	ரவிக்கை ravikkai, பெ.(n.) பெண்கள் மார்பிலணியும் சட்டை; tight fitting bodice, jacket, corset. த. வ. இறுவி, இறுக்கை [T. ravika, K. ravake → த. ரவிக்கை]
ரவிசு	ரவிசு ravisu, பெ.(n.) இரைச்சல்; noise.
ரவை	ரவை1 ravai, பெ. (n.) 1. நுண்ணிய பொருள்; small particle. 2. கோதுமையின் குறு நொய்; wheat flour. 3. வைரம்; diamond. 4. சுடுவதற்கு உதவும் சிறிய ஈயக்குண்டு; small lead shot. 5. கோலி; marble. 6. சிறிது; a little. த. வ. குறுணை [Hind. {} → த. ரவை]
ரா	ரா rā, பெ.(n.) இரவு (இராத்திரி); (நாம தீப. 553);; night.
ராக்கடி	ராக்கடி rākkaḍi, பெ.(n.) உச்சந்தலையணிவகை; an ornament worn by women on the crown of the head. த. வ. சூளாமணி [U. {} → த. ராக்கடி]
ராக்கடை	ராக்கடை rākkaḍai, பெ.(n.) ராக்கடி பார்க்க;see {}. [ராக்கடி → த. ராக்கடை]

ராகம்	ராகம் rākam, பெ.(n.) 1. ஆசை; desire. 2. நிறம்; colour. "மாக ராக நிறைவா ளொளியோனை" 3. சிவப்பு (பிங்);; redness. 4. பாட்டு (பிங்.);; music, musical measure. "உதயராகத்தோடு" (பாரத.இந்.5);. 5. பண் ;(mus.); specific melody types. 6. சுந்தா சுத்த தத்துவங்களுள் ஒன்று; [Skt. {} → த. ராகம்]
ராகமாலிகை	ராகமாலிகை rāgamāligai, பெ.(n.) ஒரு பாடலிற்பல பண் (ராகங்);களும் தொடர்ந்துவரப் பாடும் பண் (ராகத்);தொடர்; head ornament worn by women.series of {} in which the successive parts of a song or sung. த.வ. கூட்டுப்பண் [Skt. {} → த. ராகமாலிகை]
ராகவர்த்தனி	ராகவர்த்தனி rākavarttaṉi, பெ.(n.) மேளகர்த்தாக்களுளொன்று; a primary {}. [Skt. {}→]
ராகவன்	ராகவன் rākavaṉ, இராகவன் பார்க்க;see {}. [Skt. {} → த. ராகவன்]
ராகி	ராகி rāki, பெ.(n.) இராகி2 (வின்); பார்க்க;see {}. த.வ. இறகி [Skt. {} → த. ராகி]
ராகுத்தராயன்	ராகுத்தராயன் rākuttarāyaṉ, பெ.(n.) பார்க்க இராவுத்தன்1; trooper, cavalier. "இராகுத்தராயன் என்று" (திருவாலவா. 28, 83, பிம்);. [K. {} → த. ராகுத்தராயன்]
ராங்கி	ராங்கி rāṅgi, பெ.(n.) செருக்கு (கொ.வ.);; affectation, vanity, haughtiness. [E. rank → த. ராங்கி]

ராசஅம்சம்	ராசஅம்சம் rācaamcam, பெ.(n.) அன்னப்பறவை வகை; flamingo, phoenicopterus, roseus.
ராசக்காணம்	ராசக்காணம் rācakkāṇam, பெ. (n.) அரசனுக்குரிய வரி முதலியன; revenue, king's share of the produce. [Skt. {}+M. {} → த. ராசக்காணம்]
ராசக்கிரீடை	ராசக்கிரீடை rācakkirīṭai, பெ. (n.) 1. அரசர்களின் புனல் விளையாட்டு; sportive play of the royal family in a water pool. 2. கண்ணபிரான் ஆயமகளிரொடு ஆடிய கூத்துவகை; a sportive dance of {} with the {}. [Skt. {}+ த. ராசக்கிரீடை]
ராசசம்மானம்	ராசசம்மானம் rāsasammāṉam, பெ.(n.) அரசன் அளிக்கும் பரிசு; present made by a king. [Skt. {} → த. ராசசம்மானம்]
ராசசூயம்	ராசசூயம் rācacūyam, பெ. (n.) ஒரு வகை வேள்வி; a kind of sacrifice. [Skt. {} → த. ராஜசூயம்]
ராசசேகரி	ராசசேகரி rācacēkari, பெ.(n.) இடைக்காலச் சோழரின் பட்டப் பெயர்; a title of later cholas. [Skt. {} → {}]
ராசசேவை	ராசசேவை rācacēvai, பெ.(n.) அரச வேலை; service under a king, state service. [Skt. {} → த. ராசசேவை]
ராசன்	ராசன் rācaṉ, பெ.(n.) அரசன்; king. [த. அரசன் → Skt. rajan → த. ராசன்]
ராசராசநரேந்திரன்	ராசராசநரேந்திரன் rācarācanarēndiraṉ, பெ. (n.) வேங்கி நாட்டரசன்; a king name of {} [Skt. rajan + raja+{} → த. ராசராச நரேந்திரன்]

ராசதானி	ராசதானி rācatāṉi, பெ. (n.) 1. தலைநகர்; capital city. 2. மாநிலம்; province, presidency. [Skt. {} → த. ராசதானி]
ராசமண்டலம்	ராசமண்டலம் rācamaṇṭalam, பெ.(n.) அரசர் கூட்டம்; assembly of kings. "அன்றிருந்த ராசமண்டலம்" (பாரத.வாரணா.63); [Skt. {} → த. ராசமண்டலம்]
ராசமுதலிகள்	ராசமுதலிகள் rācamudaligaḷ, பெ.(n.) தலைமையதிகாரிகள்; ministers and chieftains.
ராசராசன்காசு	ராசராசன்காசு rācarācaṉkācu, நாணய வகை; a coin.
ராசாங்கம்	ராசாங்கம் rācāṅgam, பெ.(n.) அரசு; kingship. [Ar. {} → ராசாங்கம்]
ராசிபாளையன் பணம்	ராசிபாளையன் பணம் rācipāḷaiyaṉpaṇam, பெ.(n.) நாணய வகை; a coin.
ராசிபொன்	ராசிபொன் rācibon̠, பெ.(n.) நாணய வகை; a coin.

ராசி	ராசி1 rāci, பெ.(n.) வரிசை; row. ராசி2 rāci, பெ.(n.) 1. கூட்டம் (வின்.);; collection. 2. குவியல் (பிங்.);; heap "சுட்டன துரக ராசி" (கம்பரா. நாகபாசப்.94);. 3. இனம்; kind, sort. 4. மொத்தம்; aggregate. 5. மேடம், இடபம், மிதுனம், கர்க்கடகம், சிங்கம், கன்னி, துலாம், விருச்சிகம், தனசு, மகரம், கும்பம், மீனம்.(சூடா.);; sign of the zodiac. "ஏக ராசியினினெய்த" (கம்பரா. இராவணன் தானை19);. 6. நல்லூழ் (கொ.வ);; lack. 7. சுபாவம்(கொ.வ.);; agreement, harmony. 9. வட்டி முதலியன கணக்கிடும் பொழுது கொள்ளும் கணித எண் (Arith.); product of terms, used in the calculation of interest, etc. 10. பணம்(இ.வ.);; coin. [Skt. {} → த. ராசி]
ராசிபோகம்	ராசிபோகம் rācipōkam, பெ.(n.) கோள் ஒன்று ஓர் இராசியைக் கடந்து செல்லுகை; the passage of a planet through a sign of the zodiac. [Skt. {} → த. ராசிபோகம்]
ராசிமானம்	ராசிமானம் rācimāṉam, பெ.(n.) கோள்களின் நிலையைக் கணிக்கும் முறை; calculation of the position of a planet in the zodiac. 2. குறித்த இராசி முற்றும் தோன்று(உதயமா); வதற்காகும் காலம்; time taken for a particular sign of the zodiac to pass the horizon. [Skt. {} → த. ராசிமானம்]
ராட்சதன்	ராட்சதன் rāṭcadaṉ, பெ.(n.) அரக்கன் (இராக்கதன்); (வின்);; giant, demon, goblin. [Skt. {} → த. ராட்சதன்]
ராட்டிரகூடம்	ராட்டிரகூடம் rāṭṭiraāṭam, பெ.(n.) இரட்டர் களுடைய நாடு; country of the {}. [Skt. {} → த. ராட்டிரகூடம்]

ராட்டிரம்	ராட்டிரம் rāṭṭiram, பெ.(n.) அரசாங்கம்; kingdom. [Skt. {} → த. ராட்டிரம்]
ராட்டினம்	ராட்டினம் rāṭṭiṉam, பெ.(n.) 1. சுழலும் சக்கரம்; spinning wheel. 2. நீரிறைக்க உதவும் சக்கரம்; pulley for drawing water, reel ginning machine whirligig. த. வ. உருளி [U. {} → த. ராட்டினம்]
ராட்டு	ராட்டு rāṭṭu, பெ.(n.) இராட்டினம்(கொ.வ); பார்க்க;see {}.
ராட்டை	ராட்டை1 rāṭṭai, பெ.(n.) இராட்டினம் (கொ.வ); பார்க்க;see {}. [Hind. {} → த. ராட்டை] ராட்டை2 rāṭṭai, பெ.(n.) நூல் நூற்க உதவும் சக்கரம்; ambar {}. [Hind. {} → த. ராட்டை]
ராணி	ராணி rāṇi, பெ.(n.) அரசி; queen. 2. இளவரசி; princess. [Pkt. {} < {} → த. ராணி]
ராணு	ராணு rāṇu, பெ.(n.) காலாட்படை; infantry. "வாரிட்டா ராணு வரிசையாய் நிற்க"(விறலிவிடு. 1049);
ராணுவப்பேர்	ராணுவப்பேர் rāṇuvappēr, பெ.(n.) சேனைத் தலைவர்; persons in command of armies. "அச்சமில்லை ராணுவப்போர்" (கூளப்ப.53);. [T. {} → த. ராணுவம்]
ராணுவம்	ராணுவம் rāṇuvam, பெ.(n.) பட்டாளம்; army. [T. {} → த. ராணுவம்]
ராத்தல்	ராத்தல் rāttal, பெ.(n.) எடையளவு; a measure of weight.

ராத்தல் தராசு	ராத்தல் தராசு rāttaltarācu, பெ.(n.) தோல் முதலியன நிறுக்கும் நிறைகோல் வகை; the spring balance, used chiefly in weighing hides, wool, palmyra-fibre, yarn, etc.
ராத்திரி	ராத்திரி rāttiri, பெ.(n.) இரவு (இராத்திரி);; night. "ராத்திரி மேனியம்மான்" (அஷ்டப். திருவேங்கடத்.24); [Skt. {} → த. ராத்திரி]
ராதா மனோகரம்	ராதா மனோகரம் rātāmaṉōkaram, பெ.(n.) பூங்கொடி வகை (இ.வ.);; a flowering creeper.
ராப்தா	ராப்தா rāptā, பெ. (n.) 1. இணைப்பு; bond, that which binds one thing with another. 2. நட்பு; friendliness. 3. வழக்கம்; habit, custom. 4. மாமூல்; mamool, precedent. 5. அரசவீதி (ராஜபாட்டை);; thorough fare. [Arab. {} → த. ராப்தா]
ராப்பாடி	ராப்பாடி rāppāṭi, பெ.(n.) இரவில்பாடி இரந்துண்போர்; washerman of the low castes, who begs his food at night, singing along the streets.
ராப்புச் சர்க்கரை	ராப்புச் சர்க்கரை rāppuccarkkarai, பெ.(n.) தூய்மை செய்யாத சருக்கரை (இ.வ.);; unrefined sugar. [U. {} → த. ராப்பு]
ராப்பொடி	ராப்பொடி rāppoḍi, பெ.(n.) அராப்பொடி(வின்.);; filings.
ராம்பாடி	ராம்பாடி rāmbāṭi, பெ.(n.) a wandering caste. [Mhr. {} → த. ராம்பாடி]
ராமக்கோழி	ராமக்கோழி rāmakāḻi, பெ.(n.) நீர்க்கோழி வகை (இ.வ.);; water hen, as having a mark resembling vaisnava mark.

ராசத்துரோகம்	ராசத்துரோகம் rācatturōkam, பெ. (n.) அரசனுக்குக் கேடு சூழ்கை; treason. மறுவ. அரசஇரண்டகம் [Skt. {} → த. ராசத்துரோகம்]
ராசத்துரோகி-	ராசத்துரோகி- rācatturōki, பெ.(n.) அரசனுக்குக் கேடு சூழ்பவன்; traitor. மறுவ. அரசஇரண்டகன் [Skt. {} → த. ராசத்துரோகி]
ராசதண்டனை	ராசதண்டனை rācadaṇṭaṉai, பெ.(n.) முறை (நீதி);மன்றத்தால் குற்றத்திற்கேற்றவாறு வழங்கப்படும் தண்டனை; punishment awarded by a court of law. மறுவ. அரச தண்டனை. [Skt. {}+த. தண்டனை → த. ராசதண்டனை]
ராசதோரணை	ராசதோரணை rācatōraṇai, பெ.(n.) பெருஞ்சிறப்பு; splendour, pomp, as befitting a king. மறுவ. அரச தோரணை. [Skt. {} → த. ராசதோரணை]
ராசநடை	ராசநடை rācanaḍai, பெ.(n.) மிடுக்கான (கம்பீரமான); நடை; stately gait, as of a king. [Skt. {}+த. நடை → த. ராசநடை]
ராசநிந்தனை	ராசநிந்தனை rācanindaṉai, பெ.(n.) அரசினைப் பழிக்கை; sedition. [Skt. rajya → த. ராச+நிந்தனை]
ராசநோய்	ராசநோய் rācanōy, பெ.(n.) எலும்புருக்கி நோய்; tuberculosis. [Skt. {} → த.ராச+நோய்]

ராசபக்தி	ராசபக்தி rācabakti, பெ.(n.) அரசனிடம் குடிகளுக்குள்ள பற்று; loyalty to the king. [Skt. {}+pakti → த. ராசபக்தி]
ராசபத்திரம்	ராசபத்திரம் rācabattiram, பெ.(n.) அரசனளிக்கும் ஆவணம் முதலியன; royal edict or grant. [Skt. {}+ patra → த. ராசபத்திரம்]
ராசபாகம்	ராசபாகம் rācapākam, பெ.(n.) 1. அரசனுக்குரிய பங்கு; royal share. 2. அரசாங்கத்துக்குரியதான விளைச்சல் முதலியவற்றின் பகுதி; share of produce due as revenue to the government. [Skt. {} → த. ராசபாகம்]
ராசபாட்டை	ராசபாட்டை rācapāṭṭai, பெ. (n.) 1. பெருவழி; royal road, king's highway. 2. நேர்முறையான வழி; straight path. [Skt. {}+ த. பாட்டை → த.ராசபாட்டை]
ராசபிளவை	ராசபிளவை rācabiḷavai, பெ.(n.) பிளவை நோய் வகை; a disease. [Skt. {} + த. பிளவை → த. ராசபிளவை]
ராசபுத்திரன்	ராசபுத்திரன் rācabuttiraṉ, பெ.(n.) அரசன் மகன்; prince. [Skt. {}+putra → த. ராசபுத்திரன்]
ராசபோகம்	ராசபோகம் rācapōkam, பெ.(n.) 1. இன்ப வாழ்க்கை; life of great ease and enjoyment, as of a king. இராசபாகம் பார்க்க;see {}. [Skt. {} → த. ராச+போகம்]
ராசமான்ய	ராசமான்ய rācamāṉya, பெ. (adj.) 1. அரசனால் மதிக்கத்தக்க; most excellent as worthy of the king's regard. [Skt. {} → த. ராசமான்ய]
ராசயோகம்	ராசயோகம் rācayōkam, பெ.(n.) இராசயோகம் 1,2,3, பார்க்க;see {}. மறுவ. அரசவோகம்.

ராசராசேசுவரி	ராசராசேசுவரி rācarācēcuvari, பெ.(n.) கொற்றவை;{}. [Skt. {} → த. ராசராசேசுவரி]
ராசரிகம்	ராசரிகம் rācarigam, பெ.(n.) ஆட்சி; rule, government. [T. {} → {} → த. ராசரிகம்]
ராசரிசி	ராசரிசி rāsarisi, பெ.(n.) துறவுநிலையிலுள்ள அரசன்; royal sage. [Skt. {} → த. ராசரிசி]
ராசவிசுவாசம்	ராசவிசுவாசம் rāsavisuvāsam, பெ.(n.) இராசபக்தி பார்க்க;see {}. [Skt. {} → த. ராசவிசுவாசம்]
ராசவிழி	ராசவிழி rācaviḻi, பெ.(n.) மிடுக்கான நோக்கு; royal or majestic look. [Skt. {} → த. ராசவிழி]
ராசா	ராசா rācā, பெ.(n.) 1. அரசன்; king, ruler. 2. மிகச்சிறந்தவன்; that which is most excellent of its kind. 3. அரசு அளிக்கும் பட்டப் பெயர்; a title of honour conferred by the government. [Skt. {} → த. ராசா]
ராசாகுடுமிபண்ணு-தல்	ராசாகுடுமிபண்ணு-தல் rācākuḍumibaṇṇudal, செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. மறைவாகப் போய் ஒருத்தன் குடுமியை அவிழ்த்து விளையாட்டுச் செய்தல்; to make sport of one by stealthily untying his hairtuft. 2. இறுதிரத்தாரில் ஒருவர்க்கும் நன்மையாகாதபடி செய்தல் (இ.வ);; to be beneficial to neither party.

ராசாத்தி	ராசாத்தி rācātti, பெ.(n.) இராசாத்தி பார்க்க;see {}. ராசாத்தி rācātti, பெ.(n.) ராணி பார்க்க;see {}. ரிக் rik, பெ.(n.); இருக்கு பார்க்க;see irukku. [Skt. {} → த. ரிக்]
ராசாமந்திரி	ராசாமந்திரி rācāmandiri, பெ.(n.) ஒருவனை அரசனாகவும் மற்றவர்களை மந்திரி முதலானவர்களாகவும் கொண்டு சிறுவர் விளையாடும் விளையாட்டு வகை; a sport among children in which the players act the parts of a king, his ministers, etc.
ராசாளி	ராசாளி rācāḷi, பெ.(n.) இராசாளி பார்க்க;see {}.
ராசிநாமா	ராசிநாமா rācināmā, பெ.(n.) 1. வழக்காளிகள் இருவரும் தம்முள் ஒத்துப் போவதாக எழுதித்தரும் ஆவணம்; Document in writing where by the parties to a suit agree to adjust their differences. 2. இராசிநாமா பார்க்க;see {}. 3. பட்டாவிலக்குப் பத்திரம் deed of relinquishment executed by the cultivator when he gives up his {} lands.
ராசு	ராசு rācu, பெ.(n.) ஒரு தெலுங்கப் பிரிவினர்; a telugu caste. [T. {} → {} த. ராசு]
ராசோபசாரம்	ராசோபசாரம் rācōpacāram, பெ.(n.) 1. அரசர்க்குரிய விருந்தோம்பல்; honours pertaining to a king. 2. பெரும மதிப்புரவு; great civility, as be fitting a king. [Skt. {} → த. ராசோபசாரம்]
ராமகேளி	ராமகேளி rāmaāḷi, பெ.(n.) பண் வகை; a musical mode. [Skt. {} → த. ராமகேளி]

ராமசேகரலு	ராமசேகரலு rāmacēkaralu, பெ.(n.) நெல் வகை; a kind of paddy.
ராமப்பிரியை	ராமப்பிரியை rāmappiriyai, பெ.(n.) பண் வகை; a musical mode. [Skt. {} → த. ராமப்பிரியை]
ராமபாணம்	ராமபாணம் rāmapāṇam, பெ.(n.) இராமபாணம் பார்க்க;see {}. [Skt. {} → த. ராமபாணம்]
ராமராச்சியம்	ராமராச்சியம் rāmarācciyam, பெ.(n.) மிகு பயனுள்ள அரசு; most beneficient government, as the rule of {}. [Skt. {} → த. ராமராஜ்யம்]
ராமாயணம்	ராமாயணம் rāmāyaṇam, பெ. (n.) 1. இராமாயணம் பார்க்க; the epic {}. 2. இராமராவணயுத்தம்; the war between {} and {}. [Skt. {} → த. ராமாயணம்]
ராமானுசம்	ராமானுசம் rāmāṉusam, பெ.(n.) 1. தீபக் கால் வகை; a kind of standard for a light. 2. செம்பினாலியன்ற ஒரு வகைக் குடிநீர்; a copper cup. 3. தென்கலைத் திருமண்காப்பிடு கின்ற பாதம்; the pedestal of the y mark of the Ten-Kalai {}. [Skt. {} → த. ராமானுசம்]
ராய்சாகிப்	ராய்சாகிப் rāycākip, பெ. (n.) முகமதியரல்லாத இந்தியருக்கு அரசு அளிக்கும் பட்டவகை; a title of honour conferred by the Government on Indians other than Muhammadans. [U. rai+{} → த. ராய்சாகிப்]
ராய்த்தா	ராய்த்தா rāyttā, பெ.(n.) பழம் முதலியவற்றை மோரில் ஊறவைத்துச் செய்த உணவு வகை. [U. {} → த. ராய்த்தா]
ராயசக்காரன்	ராயசக்காரன் rāyasakkāraṉ, பெ. (n.) எழுத்தர்; clerk, secretary. [T. {}. k. {} → த. ராயசக்காரன்]

ராயசம்	ராயசம் rāyasam, பெ.(n.) 1. கட்டளை; order. 2. இராயசம் (பார்க்க);; business of a writer. 3. கருவம்; if {} hangting. [T. rayacame, K. {} → த. ராயசம்]
ராயசீமரக்கால்	ராயசீமரக்கால் rāyacīmarakkāl, பெ.(n.) பட்டணம்படி 21/4 முதல் 23/4 வரை கொள்ளும் ஒரு முகத்தலளவை; measure of capacity = 2 1/4 to 2 3/4 Madras measure. [Mhr. {} → த. ராயசீ]
ராயப்பர்	ராயப்பர் rāyappar, பெ.(n.) பேதுரு என்ற கிறித்துவப் பெரியார்; St. Peter. [Skt. {} → த. ராயப்பர்]
ராயர்	ராயர் rāyar, பெ.(n.) சில சாதியாரின் பட்டப்பெயர்; title of certain kallar and other castes. [K. {}. T. {} → த. ராயர்]
ராயன்	ராயன் rāyaṉ, பெ.(n.) 1. அரசன்; king. 2. இராயன்; caesan. 3. மாத்துவப்பிராமணர் முதலானோர் பட்டப்பெயர்; title of certain castes like {} Brahmins. [Skt. {} → த. ராயன்]
ராவ்	ராவ் rāv, பெ.(n.) மகாராட்டிரர். மாத்துவப் பிராமணர் முதலிய சில சாதியாரின் பட்டப்பெயர்; title of Maharattas. Madhva Brahmins. [U. {} → ராவ்]
ராவ்சாகிப்	ராவ்சாகிப் rāvcākip, பெ.(n.) முகமதியரல்லாத இந்தியருக்கு அரசாங்கத்தார் அளிக்கும் பட்டவகை; a title of honour conferred by the government on Indians other than muhammadans. [U. {} +U. {} → ராவ்சாகிப்]
ராவ்பகதூர்	ராவ்பகதூர் rāvpagatūr, பெ.(n.) முகமதியரல்லாத இந்தியருக்கு அரசாங்கத்தார் அளிக்கும் பட்டவகை; a title of honour conferred by the government on Indians other than Muhammadans. [U. {} → ராவ்பகதூர்]

ராவடம்	ராவடம் rāvaḍam, பெ.(n.) அராவு தொழில்; filing. [T. {} → ராவடம்]
ராவணன்	ராவணன் rāvaṇaṉ, பெ.(n.) பார்க்க இராவணன்;{}. [Skt. Ravana → ராவணன்]
ராவணன் விழி	ராவணன் விழி rāvaṇaṉviḻi, பெ.(n.) 1. நீரில் வாழும் உயிரி; a mollusc. 2. நீரில் வாழும்ஒரு வகை உயிரியின் ஓடு; shell of a mollusc.
ராவு-தல்	ராவு-தல் rāvudal, வி.(v.) அராவுதல்; to file. [Skt. அராவு-ராவு]
ராவுத்தன்	ராவுத்தன் rāvuttaṉ, பெ.(n.) குதிரைவீரன்; horseman. சூர்க்கொன்ற ராவுத்தனே (கந்தரலங். 37); 2. ஒரு பட்டப் பெயர்; a title. [U. raut → ராவுத்தன்]
ராவுராப்பலகை	ராவுராப்பலகை rāvurāppalagai, பெ.(n.) 1. வாத்தாட்டுப்பலகை; eaves. 2. மச்சுத்தளத்தின் கீழ்க் கைமரங்களின் மீது பரப்பப்படும் பலகை; ceiling.
ரிக்சா	ரிக்சா rikcā, பெ.(n.) ஆள் இழுத்துச் செல்லும் பயண வண்டி வகை; rickshaw. த.வ. ஆள்வண்டி [Japanese jinrikisa → rickshaw → ரிக்சா]
ரிகாமி	ரிகாமி rikāmi, பெ.(n.) வேலையற்றவன்; unemployed person. "கச்சேரியில் வேலை காலியாயிருக்கிறது; ஆனால் ரிகாமி ஒருவனுமில்லை." (இ.வ.); [U. riktakarman → {} → ரிகாமி]
ரிங்கின்கயிறு	ரிங்கின்கயிறு riṅgiṉkayiṟu, பெ.(n.) கப்பல்களின் பாய்களை விரிக்கவுஞ் சுருக்கவும் உதவுங்கயிறு; rigging. [E. rigging → த. ரிங்கின் + கயிறு]

ரிசபதேவர்	ரிசபதேவர் risabatēvar, பெ.(n.) நந்திதேவர்; the holy bul nanti. [Skt. {} + த. தேவர்]
ரிசி	ரிசி risi, பெ.(n.) முனிவன்; sage, saint. [Skt. {} → ரிசி]
ரித்ததிதி	ரித்ததிதி riddadidi, பெ.(n.) நான்காவது, ஒன்பதாவது, பதினான்காவது ஆகிய பிறைநாட்களைக் குறிக்கும் பொதுச்சொல்; a common term for the fourth, nineth and fourteenth titi of the lunar fortnight. த.வ. ஐந்திடையிட்டபிறைநாள் [Skt. rikta-tithi → ரித்ததிதி]
ரிபு	ரிபு ribu, பெ.(n.) பகைவன்; enemy. [Skt. ripu → ரிபு]
ரியாயத்	ரியாயத் riyāyat, பெ.(n.) வரியின் தள்ளுபடி; abatement of assessment.
ரிவாசா	ரிவாசா rivācā, பெ.(n.) வழக்கம்; custom, practice, usuage. [Arab. {} → ரிவாசா]
ரிவாசு	ரிவாசு rivācu, பெ.(n.) ரிவாசா பார்க்க;see {}.
ரீகர்	ரீகர் rīkar, பெ.(n.) கரிசல்தரை; black cotton soil. [U. {} → ரீகர்]
ரீங்காரம்	ரீங்காரம் rīṅgāram, பெ.(n.) வண்டு முதலியவற்றின் நீள்மென் ஒலி; humming as of bees.

ரீதி	ரீதி rīti, பெ.(n.) 1. நிலைமை; "காலரீதி" state, condition. 2. முறை; mode, method, model, system. [Skt. {} → ரீதி]
ரீதிகெளளை	ரீதிகெளளை rītigeḷaḷai, பெ.(n.) ஒரு பண்வகை; a melody type. [Skt. {}-gauda → ரீதிகெளளை]
ரீப்தாங்கல்	ரீப்தாங்கல் rīptāṅgal, பெ.(n.) கப்பற்பாயின் உறுப்புகளுள் ஒன்று; reef-band. [E. reef → ரீப்தாங்கல்]
ரீப்பர்	ரீப்பர் rīppar, பெ.(n.) வரிச்சல் பட்டை; reeper, long strip or lath of palmyra or other timber. [Mhr. rip → E. reeper → ரீப்பர்]
ரீப்பா	ரீப்பா rīppā, பெ.(n.) ரீப்பர் பார்க்க;see {}.
ருக்	ருக் ruk, பெ.(n.) இருக்கு மறை(வேதம்);; Rg-{}. 2. வேதமந்திரம்;{} hymn. [Skt. {} → ருக்]
ருக்கா	ருக்கா rukkā, பெ.(n.) சீட்டு; note, chit, memorandum. [U. {} → ருக்கா]
ருக்மினி	ருக்மினி rukmiṉi, பெ.(n.) திருமாலின் மூத்த மனைவி;{} Krishna's first wife. [Skt. {} → ருக்மினி]
ருசி	ருசி rusi, பெ.(n.) உருசி பார்க்க;see {}. [Skt. ruci → ருசி]

ருசு	ருசு rusu, பெ.(n.) 1. சான்று; proof. 2. கையெழுத்து; signature. [U. {} → ருசு]
ருசுச்செய்-தல்	ருசுச்செய்-தல் rususseytal, செ.கு.வி. (v.i.) மெய்ப்பித்தல்; to prove or establish by evidence; to bring home, as a charge or accusation. [U. {} → த. ருசுச்செய்தல்]
ருசுப்படுத்து-தல்	ருசுப்படுத்து-தல் rusuppaḍuddudal, செ.கு.வி. (v.i.) ருசுச்செய்-, பார்க்க;see rucuccey-,.
ருசுப்பண்ணு-தல்	ருசுப்பண்ணு-தல் rusuppaṇṇudal, செ.கு.வி. (v.i.) ருசுச்செய்-, பார்க்க;see rucuccey-,.
ருசுப்பொறுப்பு	ருசுப்பொறுப்பு rusupporuppu, பெ. (n.) உண்மையெனக் காட்ட வேண்டிய பொறுப்பு; burden of proof.
ருசுப்போடு-தல்	ருசுப்போடு-தல் rusuppōṭudal, செ.கு.வி (v.i.) கையெழுத்துப்போடுதல்; to affix one's signature.
ருசும்	ருசும் rusum, பெ.(n.) சில பணியாளர் வழக்கமாகப் பெறும் உரிமைப்பணம்; fees, money, payments received by public officers, as perquisites attached to their office. [U. {} → ருசும்]
ருசுவு	ருசுவு rusuvu, பெ.(n.) ருசு பார்க்க;see {}.
ருத்திரகணப்பெருமக்கள்	ருத்திரகணப்பெருமக்கள் ruttiragaṇapperumaggaḷ, பெ.(n.) ஒரு சார் சிவனடியார்; the a class of {} devotees. [Skt. rudra+த. ருத்திர+கணம்+பெருமக்கள்]

ருத்திரவீணை	ருத்திரவீணை ruttiravīṇai, பெ.(n.) உருத்திர வீணை பார்க்க;see {}. [Skt. rudra+{} → ருத்திரவீணை]
ருத்திரன்	ருத்திரன் ruttiraṉ, பெ.(n.) உருத்திரன் பார்க்க;see {}. [Skt. rudra → ருத்திரன்]
ருத்ராட்சம்	ருத்ராட்சம் rutrāṭcam, பெ.(n.) உருத்திராட்ச மணி; rudrak bead. த.வ. அக்கமணி [Skt. {} → ருத்ராஷம்]
ருத்திராபிடேகம்	ருத்திராபிடேகம் ruttirāpiṭēkam, பெ.(n.) உருத்திரசூத்தத்தைச் சொல்லி துய்மையான நீரால் நீராட்டுதல்; a ceremonial bath in water sanctioned with the recital of {}. [Skt. rudre+{} → ருத்திராபிடேகம்]
ருப்பு-தல்	ருப்பு-தல் ruppudal, செ.கு.வி.(v.i.) தோசை மாவு முதலியன அரைத்தல்; to grind. [T.K. rubbu → ருப்பு]
ருப்புக்கல்	ருப்புக்கல் ruppukkal, பெ.(n.) ஆட்டுக்கல் ; stone mortar.
ருப்புக்குழவி	ருப்புக்குழவி ruppukkuḻvi, பெ.(n.) மாவரைக்குங் குழவி; stone roller for grinding.
ருப்புரல்	ருப்புரல் ruppural, பெ.(n.) ருப்புக்கல் பார்க்க;see ruppukkal.
ருப்புலக்கை	ருப்புலக்கை ruppulakkai, பெ.(n.) மாவிடிக்கும் உலக்கை; pestle for grinding flour.

ருமாலை	ருமாலை rumālai, பெ.(n.) தலைப்பாகை; a head dress. [Persn. {} → ருமாலை]
ருமானி	ருமானி rumāṉi, பெ.(n.) மாதுளம் வித்தைப் போன்ற சிவந்த நிறமுள்ள மாம்பழவகை; a round reddish mango fruit as resembling in colour the pips of pomegranate. த.வ. செம்மாங்கனி [U. {} → ருமானி]
ரூட்டி	ரூட்டி rūṭṭi, பெ.(n.) தொந்தரை; annoyance; trouble. "ரூட்டி செய்தல் தேதென்று" (விறலிவிடு.855); [Skt. {} → ரூட்டி]
ரூட்டியடி-த்தல்	ரூட்டியடி-த்தல் rūḍḍiyaḍittal, செ.குன்றாவி.(v.t.) தொந்தரை செய்தல்; to cause annoyance. [Skt. {} → ரூட்டியடி]
ரூடி	ரூடி rūṭi, பெ.(n.) இடுகுறிப் பெயர்; term used in its conventional sense. [Skt. {} → ரூடி]
ரூப்காரி	ரூப்காரி rūpkāri, பெ.(n.) வழக்கு நடவடிக்கை; judicial proceeding. [Persn. {} → ரூப்காரி]
ரூப்ரூப்	ரூப்ரூப் rūprūp, து.வி.(adv.) முன்னிலையில்; in person, in one's presence, personally, face to face. [Persn. {} → ரூப்ரூப்]
ரூபகதாளம்	ரூபகதாளம் rūpagatāḷam, பெ.(n.) ஏழு தாளத்தொன்று; a variety of time measure, one of catta-{}. த.வ. உருவகத்தாளம் [Skt. {} → ரூபகதாளம்]

ரூபகம்	ரூபகம் rūpagam, பெ.(n.) 1. உருவகம்; metapher. 2. ரூபகதாளம் பார்க்க;see {}. 3. பத்துவகைப்பட்ட நாடகம்; drama of which there are ten species. [Skt. {} → ரூபகம்]
ரூபம்	ரூபம் rūpam, பெ.(n.) 1. உருவம்; form, appearance, figure likeness. 2. ஒளியாகிய புலன்; sense of sight. 3. அழகு; beauty. [Skt. {} → ரூபம்]
ரூபலாவண்ணியம்	ரூபலாவண்ணியம் rūpalāvaṇṇiyam, பெ. (n.) வடிவழகு; beauty of form, loveliness. [Skt. {} → ரூபலாவண்ணியம்]
ரூபவதி	ரூபவதி rūpavadi, பெ.(n.) வடிவழகுள்ளவள்; beautiful, handsome woman. த.வ. வடிவழகி [Skt. {} → ரூபவதி]
ரூபா	ரூபா rūpā, பெ.(n.) ரூபாய் பார்க்க;see {}. [Skt. {} → ரூபா]
ரூபாய்	ரூபாய் rūpāy, பெ.(n.) ஒரு தோலா எடையுள்ள வெள்ளி நாணயவகை; a current silver coin of 180 gr, composed of 165 parts pure silver and 15 parts alloy=1 tola in weight. த.வ. வெண்பொன் [Skt. {} → ரூபாய்]
ரூபாவதி	ரூபாவதி rūpāvadi, பெ.(n.) மேளகர்த்தாக்களு ளொன்று; a primary {}.
ரூபாவரி	ரூபாவரி rūpāvari, பெ.(n.) தோட்டக்கால்களுக்கு விதிக்கும் வரிவகை; a special tax on garden lands.

ரூபி	ரூபி1 rūpittal, செ.கு.வி. (v.i.) மெய்ப்பித்தல்; to prove, demonstrate. [Skt. {} → ரூபி] ரூபி2 rūpi, பெ.(n.) 1. உருவமுடையது; that which has shape, visible object, as having form. 2. அழகுடையவன்/ள்; handsome, well-shaped person. [Skt. {} → ரூபி]
ரூல்கட்டை	ரூல்கட்டை rūlkaṭṭai, பெ.(n.) ரூலர்(இக்.வ); பார்க்க;see {}. [E. rulle → ரூல்+கட்டை]
ரூல்கம்பு	ரூல்கம்பு rūlkambu, பெ.(n.) ரூலர் பார்க்க;see {}. [E. rule+ கம்பு1 → ரூல்+கம்பு]
ரூல்கழி	ரூல்கழி rūlkaḻi, பெ.(n.) ரூலர்(சிக்.வ.); பார்க்க;see {}. [E. rule+ கழி4 → ரூல்+கழி]
ரூல்தடி	ரூல்தடி rūltaḍi, பெ.(n.) ரூலர் பார்க்க;see {}. [E. rule+ தடி2 → ரூல்+தடி]
ரூலர்	ரூலர் rūlar, பெ.(n.) கோடு இடுதற்குதவுங் கோல்; ruler. த.வ. கோட்டுக்கோல் [E. ruler → ரூலர்]
ரெட்டநாடி	ரெட்டநாடி reṭṭanāṭi, பெ.(n.) இரட்டை நாடி பார்க்க;see {}. "அவன் ரெட்ட நாடி"
ரெட்டி	ரெட்டி reṭṭi, பெ.(n.) தெலுங்கு நாட்டினின்று குடியேறிய உழுதுண்ணுந் தொழிலினர்; an immigrant caste of telugu cultivators. [T.K. {} → த. ரெட்டி]
ரெட்டு	ரெட்டு reṭṭu, பெ.(n.) இரட்டு 2 (வின்.); பார்க்க;see {}. [T.K. {} → த. ரெட்டு]

ரெப்பை	ரெப்பை reppai, பெ.(n.) கண்இமை; eyelid. [T. reppa, k.reppe → த. ரெப்பை]
ரெம்மி-த்தல்	ரெம்மி-த்தல் remmittal, செ.கு.வி. (v.i.) பொருத்துதல்; to join as boards or planks. [E. ram → த. ரெம்மி]
ரேக்கு	ரேக்கு rēkku, பெ.(n.) 1. பூவிதழ்; petal of flowers. 2. தங்கம் முதலியவற்றின் மெல்லிய தகடு; toil of metal. "தங்கரேக்காற் சமைத்திட்டபாரக் கொங்கைக் குறியும்" (தனிப்பா.1-378,21); [U. {} → த. ரேக்கு]
ரேக்ளா	ரேக்ளா rēkḷā, பெ.(n.) ரேக்ளாவண்டி பார்க்க;see {} [U. {} → த. ரேக்ளா]
ரேக்ளாவண்டி	ரேக்ளாவண்டி rēkḷāvaṇṭi, பெ.(n.) ஒருவன் மாத்திரம் உட்கார இடமுள்ள ஒற்றை மாட்டுவண்டி வகை; a kind of single bullock-cart with only one seat. த.வ. ஒற்றை வண்டி [U. {}+ → த. ரேக்ளா+வண்டி]
ரேகடி	ரேகடி rēkaḍi, பெ.(n.) கரிசல் நிலம்; black cotton soil. [U. {} → T. {} → த. ரேகடி]
ரேகாம்சம்	ரேகாம்சம் rēkāmcam, பெ.(n.) குறிப்பிட்ட வரிகை (ரேகை);க்குந் துவக்கமாகக் கொண்ட வரிகை (ரேகை);க்கும் இடைப்பட்ட கோணத்தின் நடுஅளவு; longitude. த.வ. வரிகைக் கோணம் [Skt. {} → த. ரேகாம்சம்]
ரேகாமூலம்	ரேகாமூலம் rēkāmūlam, பெ. (n.) அடிப்படை ஆவணத்தின் மூலச்சான்று; documentary evidence. [Skt. {}+ → ரேகா+மூலம்]

ரேகை	ரேகை1 rēkai, பெ.(n.) நாணயவகை; a coin. ரேகை2 rēkai, பெ.(n.) 1. (வரிகை); இரேகை பார்க்க;see {}. 2. கோளங்களில் துருவத்தின் வழியே செல்வதாகக் கருதப்படுங்கோடு; meridian. த.வ. வரிகை [Skt. {} → த. ரேகை]
ரேங்கு-தல்	ரேங்கு-தல் rēṅgudal, செ.குன்றாவி(v.t.) சினமூளுதல்; to rage, to be angry. [T.K. {} → த. ரேங்கு]
ரேணு	ரேணு rēṇu, பெ.(n.) பொடி; dust. [Skt. {} → ரேணு]
ரேந்தா	ரேந்தா rēndā, பெ.(n.) சித்திரப்பின்னற்குரிய ஊசி வகை; a needle used in embroidery work.
ரேந்தாத்தையல்	ரேந்தாத்தையல் rēndāttaiyal, பெ.(n.) பூவேலைத் தையல்; lace-work.
ரேந்தை	ரேந்தை rēndai, பெ.(n.) ரேந்தாத்தையல் பார்க்க;see {}-ttaiyal.
ரேவதி	ரேவதி rēvadi, பெ. (n.) இருபத்தேழாம் நாள்மீன்; the 27th naksatra. [Skt. {} → த. ரேவதி]
ரேவு	ரேவு rēvu, பெ.(n.) 1. இறங்கு துறை; landing place, ford, port, harbour. 2. ஆயத்துறை; custom-house. [T.K. {} → ரேவு]
ரேழி	ரேழி rēḻi, பெ.(n.) இரேழி பார்க்க;see {}. [இடைகழி-டேகழி-ரேழி]

ரொக்கக்காரன்	ரொக்கக்காரன் rokkakkāraṉ, பெ. (n.) 1. முதலாளி; capitalist. 2. பணக்காரன்; rich man as having cash.
ரொக்கசாமீன்	ரொக்கசாமீன் rokkacāmīṉ, பெ.(n.) பணமாகக் கொடுக்கும் பிணை; security in money, cash security.
ரொக்கப்பட்டா	ரொக்கப்பட்டா rokkappaṭṭā, பெ.(n.) பணத்துக்குக் குத்தகையாக விடப்படும் நிலத்திற்குக் கொடுக்கப்படும் பட்டா; a patta for land leased for cash rent.
ரொக்கம்	ரொக்கம் rokkam, பெ.(n.) அணியமாக இருக்கும் பணம்; cash, ready money. த.வ. கைப்பணம். [K. rokka → Skt. {} → த. ரொக்கம்]
ரொக்க வியாபாரம்	ரொக்க வியாபாரம் rokkaviyāpāram, பெ.(n.) பணத்திற்குப் பண்டங்களை விற்கும் வியாபாரம்; cash transactions. த.வ. கைப்பணவணிகம். [Skt. {} → த. ரொக்கவியாபாரம்]
ரொக்காதாயம்	ரொக்காதாயம் rokkātāyam, பெ.(n.) 1. பணமாக வரும் வரும்படி; cash receipts or income. 2. செலவு நீங்கிய மிச்சவரும்படி; net profit. த.வ. கைப்பணவருவாய். [Skt. {}+ → த. ரொக்காதாயம்]
ரொச்டு	ரொச்டு rocṭu, பெ.(n.) 1. தொந்தரவு; trouble, annoyance. 2. சீர்குலைகை; confusion, disorder. [T.K. {} → ரொச்டு]
ரொட்டி	ரொட்டி roṭṭi, பெ.(n.) கோதுமை மாவாற் செய்த உணவு வகை; bread, wheaten cake. த.வ. உருட்டி, அடை [U. {}(k.{}); → த. ரொட்டி]

ரோக்கா	ரோக்கா rōkkā, பெ.(n.) 1. ரோகா பார்க்க;see {}. 2. கடன் தொகையைக் குறிக்கும் உறுதிச்சீட்டு; a written acknowledgment of a debt. 3. பணம் அல்லது பண்டங்களை யனுப்புமாறு கூறும் அரசு ஆணை (அப.பா);; an order issued by the government authorising specific payments or supplies. [U. {} → ரோக்கா]
ரோகசாந்தி	ரோகசாந்தி rōkacāndi, பெ.(n.) நோய் குணமாகை; alleviation or cure of disease. 2. நோய் நீங்கும் பொருட்டுச் செய்யுஞ் சடங்கு வகை; a purificatory ceremony for the cure of diseases. த.வ. நோய்தணுப்பு [Skt. {} → த. ரோக+சாந்தி]
ரோகநிதானம்	ரோகநிதானம் rōkanitāṉam, பெ.(n.) நோயை இன்னதென்று கண்டறிகை; diagnosis of disease. த.வ. நோய்நோட்டம் [Skt. {}+ → த. ரோக+நிதானம்]
ரோகநிவாரணம்	ரோகநிவாரணம் rōkanivāraṇam, பெ.(n.) நோய் நீங்குகை; cure of disease. [Skt. {}+ → த. ரோக+நிவாரணம்]
ரோகா	ரோகா rōkā, பெ. (n.) 1. துண்டு; bit, piece. 2. சீட்டு; note, chit. [U. {} → ரோகா]
ரோகி	ரோகி rōki, பெ. (n.) நோயாளி; diseased person. [Skt. {} → ரோகி]
ரோச்	ரோச் rōc, பெ.(n.) 1. நாள் வழிக்கணக்கு; journal, day-book. 2. நாள்; day. [Skt. {} → த. ரோச்]
ரோச்கார்	ரோச்கார் rōckār, பெ.(n.) தொழில்; service, employment. [Persn. {} → த. ரோச்கார்]

ரோசனபிளாசுதிரி	ரோசனபிளாசுதிரி rōcaṉabiḷācudiri, பெ.(n.) ஒட்டுத்துணி; sticking plaster, resinplaster, emplastrum resinae. த.வ. ஒட்டொட்டி
ரோசனம்	ரோசனம் rōcaṉam, பெ.(n.) காய்ச்சியபிசின்; resin. [E. Rosin → த. ரோசனம்]
ரோசம்	ரோசம் rōcam, பெ.(n.) 1. மானம் ; keen sensibility, high sense of honour. 2. கோபம்; anger. [Skt. {} → த. ரோசம்]
ரோசனா	ரோசனா rōcaṉā, பெ.(n.) பார்ப்பார், பக்கிரி, ஏழை போன்றவர்க்குக் கொடுக்கும் நாட்படி; a daily allowance granted to Brahmins, fakirs and poor persons. [Hind. {} → த. ரோசீனா]
ரோசா	ரோசா rōcā, பெ.(n.) பூச்செடி வகை; rose. [Lat. rosa → த. ரோசா] ரோசா rōcā, பெ. (n.) முளரி; rose. [Lentin. rosa → த. ரோசா.]
ரோசாம்பரம்	ரோசாம்பரம் rōcāmbaram, பெ (n.) பூச்செடிவகை; a flowering plant.
ரோதம்	ரோதம்1 rōtam, பெ.(n.) 1. நீர்க்கரை; bank, shore. "சீத ரோதக் குருதித் திரையொரீஇ" (கம்பரா.இராவணன்கோ.2);. 2. அணை; dam. [Skt. {} → ரோதம்] ரோதம்2 rōtam, பெ.(n.) ரோதனம்2 பார்க்க;see {}. [Skt. {} → ரோதம்]

ரோதனம்	ரோதனம்3 rōtaṉam, பெ.(n.) தடை; obstruction. [Skt. {} → ரோதனம்]
ரோந்தடி-த்தல்	ரோந்தடி-த்தல் rōndaḍittal, செ.கு.வி.(v.i.) 1. இரவில் ஊரைச் சுற்றிச் சென்று காத்தல்; to keep watch at night. 2. அலைந்து திரிதல்; to roam, wander about. "உத்தியோகத்துக்கு ரோந்தடிக்கிறான்"
ரோந்து	ரோந்து rōndu, பெ.(n.) இராக்காவல்; night patrol. [Fr ronde → ரோந்து]
ரோந்தை	ரோந்தை rōndai, பெ.(n.) 1. சீத்தை (அசங்கியம்);; filthiness.
ரோம்புவாசல்	ரோம்புவாசல் rōmbuvācal, பெ. (n.) கப்பலில் பெரிய பாய்மரத்தின் கீழுள்ள அடித்தளத்துக்குச் செல்லும் வழி; main hatch way.
ரோமம்	ரோமம் rōmam, பெ.(n.) மயிர்; hair. [Skt. {} → த. ரோமம்]
ரோமாபுரி	ரோமாபுரி rōmāpuri, பெ.(n.) இத்தாலிய தேசத்துத் தலைநகர்; rome. [Lat. {}+ → த. ரோமா+புரி]
ரோமான்கத்தோலிக்கன்	ரோமான்கத்தோலிக்கன் rōmāṉkattōlikkaṉ, பெ.(n.) கிறித்தவரில் ஒரு பிரிவினன்; Roman Catholic. [E. Romancatholic → த. ரோமான் கத்தோலிக்கன்]
ரௌத்திராகாரம்	ரௌத்திராகாரம் reḷattirākāram, பெ.(n.) வன் கொடுமையின் (பயங்கரத்தின்); வடிவு; embodiment of ferocity. [Skt. raudra + {} → த. ரௌத்தராகாரம்]
லக்கடியடி-த்தல்	லக்கடியடி-த்தல் lakkaḍiyaḍittal, செ.கு.வி. (v.i.) மிகவும் துன்பப்படுதல்; to be in great difficulties. "அவன் சோற்றுக்கு லக்கடி யடிக்கிறான்" (இ.வ.);. [Skt. {} → த. லக்கடி]

லக்கம்	லக்கம் lakkam, பெ. (n.) 1. குறியிலக்கு; target, butt, aim. 2. நூறாயிரம்; one lakh, 100,000. "இலக்கத் தொன்பதின்மர்" (கந்தபு.திருவவதார.127);. 3. எண்; number, digit. "அந்தமென்று சொல்வதே.... கணைக்கிலக்கம்" (கந்தபு.சிங்கமு.386);. 4. எண் குறி; numerical figure. "குறியிலக்கமெழுதே" (தைலவ. பாயி.15);. [Skt. {} → த. லக்கம்]
லக்காடி	லக்காடி lakkāṭi, பெ.(n.) தீயவன், கொடும்பன்; rowdy, rascal. [Ar. {} → த. ; லக்காடி]
லக்காளி	லக்காளி lakkāḷi, பெ.(n.) ஒருவசைச் சொல் (இ.வ.);; a term of abuse.
லக்கி	லக்கி lakki, பெ.(n.) நற்பேறு, ஆகூழ், நல்வாய்ப்பு; good luck. [E. lucky → த. லக்கி]
லக்கிடி	லக்கிடி lakkiḍi, பெ.(n.) விறகு; fire wood. [Hind. {} → த. லக்கிடி]
லக்கினம்	லக்கினம் lakkiṉam, பெ.(n.) 1. பிறக்கும்போது தோற்றமாயுள்ள (உதயம்); ஒரை (ராசி.);; "ஒடை மாகளிநனானுதயராசி" (கம்பரா. திருவவ.110);. 2. தற்காலத்துத் தோன்றும் ஒரை (உதிக்குமிராசி.); (வின்.);; sign rising at the time. 3. நன்முழுத்தம் (சுபமுகூர்த்தம்); (இரகு.முடிசூ.63);; hour fixed for auspicious ceremonies. த. வ. பிறப்போரை [Skt. lagna → த. லக்கினம்]
லக்குவா	லக்குவா lakkuvā, பெ.(n.) பக்கவலிப்பு நோய் (பட்சவாதம்.);; paralysis. [U. laqwa → த. லக்குவா]

லக்குறடு	லக்குறடு lakkuṟaḍu, பெ.(n.) பழுக்கக் காய்ந்தவற்றைப் பற்றவுதவுங் குறடு; fire- tongs, pincers for handling heated articles. த.வ. பற்றுக்குறடு [U. lag → த. லக்+குறடு]
லக்கோடா	லக்கோடா lakāṭā, பெ.(n.) லகோடா பார்க்க;see {}.
லக்திக்காரன்	லக்திக்காரன் laktikkāraṉ, பெ.(n.) லக்திகாரன் பார்க்க;see {} [U. {} → த. லக்தி]
லக்திதாரன்	லக்திதாரன் laktitāraṉ, பெ.(n.) அண்டை நிலக்காரன் (C.G.);, owner of an adjoining land. [U. {} → த. லக்திதாரன்]
லகம்	லகம் lagam, பெ.(n.) லகான் பார்க்க;see {}. "முதுகிற் கலணையிட்டு லகமிட்டு" (கொண்டல் விடு.);. [U. lagan → த. லகான்]
லகரம்	லகரம் lagaram, பெ.(n.) லகாரம் (இ.வ.); பார்க்க;see {}.
லகரி	லகரி1 lagari, பெ.(n.) பேரலை; great wave. "பொங்கு லகரிச் சாமர மிரட்ட" (பிரபோத.30,42);. [Skt. lahari → த. லகரி1] லகரி2 lagari, பெ.(n.) 1. கசமத்தப் பிசின் (அபின்.);; opium. 2. மயக்கம் உண்டுபண்ணும் பொருள்; intoxicant. 3. மது முதலியவற்றால் உண்டாகும் மயக்கம்; intoxication.

லகாம்	லகாம் lakām, பெ.(n.) லகான் பார்க்க;see {}. [Skt. {} → த. லகாம்]
லகாய்	லகாய்1 lakāyttal, செ.கு.வி. (v.i.) செயல் வெற்றி பெறுதல் (காரியசித்தி);; to prosper in an eminent degree, to be successful. [Hind. {} (K.{}); → த. லகாய்-த்தல்] லகாய்2 lakāyttal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. தண்டித்தல்; to deal severely, to chastise. 2. நிரம்ப உண்ணுதல்; to eat to satiety. [Hind. {} (K. {}); → த. லகாய்-த்தல்]
லகாரம்	லகாரம் lakāram, பெ. (n.) இலட்சத்தைக் குறிக்கும் ஒரு சொல்; a term denoting a lakh. "அவருக்கு ஒரு லகாரம் இருக்கும்". (இ.வ.);.
லகாவ்	லகாவ் lakāv, வி.எ. (v.imp.) அடி என்னேவல்; to beat. "லகாவ், லகாவ் இந்த லண்டனைப் பாவிச் சண்டாளனை" (பிரதாப.விலா.102);. [Hind. lagav → த. லகாவ்]
லகான்	லகான் lakāṉ, பெ.(n.) கடிவாள வார்; rein. [Hind. {} → த. லகான்]
லகிமா	லகிமா lagimā, பெ.(n.) ஒரு பொருளை கனமற்றதாக்கும் ஆற்றல்; the supernatural power of levitation, one of {}, q.v. [Skt. laghiman]
லகு	லகு lagu, பெ.(n.) த. relief. [Skt. laghu → த. லகு]
லகுத்வம்	லகுத்வம் lagutvam, பெ.(n.) எளிது (இலேசு);; lightness, ease. [Skt. laghu-tva → த. லகுத்வம்]

லகுபசணம்	லகுபசணம் lagubasaṇam, பெ.(n.) சிற்றுண்டி light refreshments.
லகுலாட்சி	லகுலாட்சி lagulāṭci, பெ.(n.) வீணை வகை (பரத. ஒழிபி. 16);; a kind of lute.
லகுவுபிகுவாய்	லகுவுபிகுவாய் laguvubiguvāy, வி.அ. (adv.) ஏற்றதோர் முறையில்; by some means or other; in anyway possible.
லகோடா	லகோடா laāṭā, பெ.(n.) 1. மெழுகாற் பூசப்பட்டது (இ.வ.);; that which is besmeared with lac. 2. தாளுறை, காகிதவுறை (வின்.);; envelope of paper, as sealed or wafered. [Hind. {} → த. லகோடா]
லகோடாப்பற்று	லகோடாப்பற்று laāṭāppaṟṟu, பெ.(n.) மிகச்சிறியவளவு (இ.வ.);; lit. small particles of cooked rice for gumming envelopes. [Hind. {} → த. லகோடா]
லங்கடா	லங்கடா laṅgaṭā, பெ.(n.) நொண்டி (இ.வ.);; lame person. [Persn. {} → த. லங்கடா]
லங்கணம்	லங்கணம் laṅgaṇam, பெ.(n.) பட்டினி (இ.வ.);; fasting. [Skt. {} → த. லங்கணம்]
லங்கர்	லங்கர் laṅgar, பெ.(n.) நங்கூரம்; anchor. [Persn. {} → த. லங்கர்]
லங்கர்கானா	லங்கர்கானா laṅgarkāṉā, பெ. (n.) அன்னசாலை (வின்.);; alms-house. [Persn. {} → த. லங்கர்கானா]

லங்கர்பாய்-தல்	லங்கர்பாய்-தல் laṅgarpāytal, செ.கு.வி (v.i.) நங்கூரம் பற்றுதல்; to be moored, to be at anchor. [Persn. {} → த. லங்கர்]
லங்கரடி-த்தல்	லங்கரடி-த்தல் laṅgaraḍittal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. நங்கூரம் போடுதல்; to cast anchor. 2. அந்தரடித்தல்; to turn a somersault.
லங்கனம்	லங்கனம் laṅgaṉam, பெ.(n.) 1. கடல் முதலியன வற்றைக் கடக்கை; crossing, as of the sea. 2. நெறி (நியமம்); தவறுகை; violation of prescribed rules. "சமயலங்கனமுந் தெய்வ நிந்தையுஞ் செய்தனர்" (பெரியபு. திருநாவுக்.83);. 3. லங்கணம் பார்க்க;see {}. [Skt. {} → த. லங்கனம்]
லங்குனி	லங்குனி laṅguṉi, பெ.(n.) குதிரையின் பற்களுக்கு உண்டாகும் அசைவு (அசுவசா.7.);; looseness of tooth of a horse.
லங்கேச்சுரம்	லங்கேச்சுரம் laṅāccuram, பெ.(n.) ஒரு வகை மாத்திரை (பதார்த்த.1224);; a kind of medicinal pill. [Skt. {} → த. லங்கேச்சுரம்]
லங்கேச்சுரரசம்	லங்கேச்சுரரசம் laṅāssurarasam, பெ.(n.) மருந்து வகை (பைஷஜ.154);; a kind of medicinal preparation. [Skt. {}+ rasa → த. லங்கேச்சுரரசம்]
லங்கோடா	லங்கோடா laṅāṭā, பெ.(n.) லங்கோடு பார்க்க;see {}.
லங்கோடி	லங்கோடி laṅāṭi, பெ.(n.) லங்கோடு (இ.வ.); பார்க்க;see {}. [Hind. {} → த. லங்கோடி]
லங்கோடு	லங்கோடு laṅāṭu, பெ.(n.) சல்லடம் (இ.வ.);; strip of cloth fitted to the loin, as of a wrestler. [Hind. {} → த. லங்கோடு]
லச்சாதத்தம்	லச்சாதத்தம் laccātattam, பெ.(n.) நன்னாளில் தரப்படும் நன்கொடை; customary presents made to relations or friends on auspicious occasions. [Skt. lajja+ → த. லச்சாதத்தம்]

லச்சி	லச்சி1 lacci, பெ.(n.) குப்பைக்காரி (இ.வ.);; scavenger woman. [T. lacci → த. லச்சி1] லச்சி2 laccittal, செ.கு.வி. (v.i.) கூச்சமடைதல் (தக்கயாகப்.326,உரை.);; to be shy. [Skt. laj → த. லச்சி2-த்தல்]
லச்சை	லச்சை1 laccai, பெ.(n.) 1. கூச்சம் (பிங்.);; bashfulness, coyness, shyness. 2. வெட்கம்; shame. [Skt. {} → த. லச்சை1] லச்சை2 laccai, பெ.(n.) லச்சி1 பார்க்க;see lacci1. லச்சை3 laccai, பெ.(n.) தொந்தரவு; trouble, annoyance. "என்னை லச்சை பண்ணாதே".
லசுகர்	லசுகர்1 lasugar, பெ.(n.) 1. மாலுமி; lascar, sailor. 2. உதவியாள் முதலியோர்; labourer, tent-pitcher. [E. lascar → த. லசுகர்] லசுகர்2 lasugar, பெ.(n.) படை; army. [Persn. {} → த. லசுகர்]
லசுதர்	லசுதர் lasudar, பெ.(n.) ஒப்பனைத் தொங்கல்; prismatic glass pendants of a chandelier. [E.lustre → த. லசுதர்]
லசுனி	லசுனி lasuṉi, பெ.(n.) மாணிக்க குணத்தொன்று; a property of rubies. "குழியும் லசுனியு முடையது" (S.I.I.ii,81);.
லஞ்ச்	லஞ்ச் lañj, பெ.(n.) நண்பகலுணவு; meal taken in the middle of the day. த. வ. நள்ளுணா. [E. lunch → த. லஞ்ச்]

லஞ்சம்	லஞ்சம் lañjam, பெ.(n.) கையூட்டு (பரிதானம்);; bribe. [Skt. {} → த. லஞ்சம்]
லஞ்சாக்கொடுக்கு	லஞ்சாக்கொடுக்கு lañjākkoḍukku, பெ.(n.) பரத்தையின் (அவிசாரி); மகன்; whoreson.
லஞ்சாகோர்	லஞ்சாகோர்1 lañjāār, பெ.(n.) கையூட்டு (பரிதானம்); வாங்குவோன்; one who habitually receives bribes. [Skt. {} + U. {} → த. லஞ்சாகோர்1] லஞ்சாகோர்2 lañjāār, பெ.(n.) தீயொழுக்கமுள்ள பெண்; loose woman.
லட்சகம்	லட்சகம் laṭcagam, பெ.(n.) இலக்கணப் பொருளில் வருஞ்சொல்; word in its secondary signification. [Skt. {} → த. லட்சகம்]
லட்சணம்	லட்சணம் laṭcaṇam, பெ.(n.) இலக்கணம் பார்க்க;see {}. "சைதன்யம் சலட்சணமாயினும் விலட்சணம்" (கைவல். தத்துவ.1.உரை);. [Skt. {} → த. லட்சணம்]
லட்சணை	லட்சணை laṭcaṇai, பெ.(n.) இலக்கணை பார்க்க;see {}. secondary significative capacity of a word. [Skt. {} → த. லட்சணை]
லட்சதீபம்	லட்சதீபம் laṭcatīpam, பெ.(n.) கோயிலில் நூறாயிரம் (இலட்சம்); விளக்குகள் ஏற்றும் திருவிழா; festival of illuminating a temple, by burning 1,00,000 lights. [Skt. {} → த. லட்ச + தீபம்]
லட்சம்	லட்சம் laṭcam, பெ.(n.) நூறாயிரம் (வின்.);; lakh. [Skt. {} → த. லட்சம்]
லட்சாதிபதி	லட்சாதிபதி laṭcādibadi, பெ.(n.) நூறாயிரம் உருவாய்க்கு (ரூபாய்); மேற் பெறுமானமுள்ள சொத்து(ஆஸ்தி);யுடையவன். [Skt. {}+adhipati → த. லட்சாதிபதி]

லட்சியம்	லட்சியம் laṭciyam, பெ.(n.) குறிக்கோள்; aim. [Skt. {} → த. லட்சியம்]
லட்சுமி	லட்சுமி laṭcumi, பெ.(n.) இலக்குமி பார்க்க;see ilakkumi. [Skt. laksmi → த. லட்சுமி]
லட்சுமிகடாட்சம்	லட்சுமிகடாட்சம் laṭcumigaṭāṭcam, பெ.(n.) திருமகளின் கடைக்கண்; prosperity, as due to the grace of Laksmi.
லட்சுமி நரசிம்மன்	லட்சுமி நரசிம்மன் laṭsuminarasimmaṉ, பெ.(n.) திருமகளைத் தழுவிய கோலத்துடன் உள்ள நரசிம்ம வடிவம்; Narasimha in his pose of embracing Laksmi.
லட்சுமி நாராயணன்	லட்சுமி நாராயணன் laṭcumināràyaṇaṉ, பெ.(n.) திருமகளைத் தழுவிய நிலையில் காணப்படுந் திருமாலின் வடிவம்;{} in his pose of embracing {}.
லட்சுமிபஞ்சமி	லட்சுமிபஞ்சமி laṭcumibañjami, பெ.(n.) திருமகளுக்குரிய (சித்திர);மாதத்து முழுநிலா நாளுக்கு அடுத்த ஐந்தாம் நாள்; the fifth titi of the bright fortnight in the lunar month of caittiram, as sacred to {}.
லட்டு	லட்டு laṭṭu, பெ.(n.) இன்னுருண்டை; ball- shaped sweet meat. [Skt. laddu → த. லட்டு]
லடாய்	லடாய் laṭāy, பெ. (n.) 1. சண்டை; fight, fighting. 2. வாய்க்கலகம்; bickering, abusive quarrel. [Hind. {} → த. லடாய்]
லடி	லடி laḍi, பெ.(n.) சுமார் 440 கசவளவுள்ள சரிகைக் கண்டு; skein of lace, nearly 440 yards. [Hind. {} → த. லடி]
லடு	லடு laḍu, பெ.(n.) 1. கப்பலில் கயிறு ஒழுங்காகச் செல்லுதற் பொருட்டு அமைத்த கருவி வகை; fairlead; thimble or cringle to guide a rope. 2. கடலின் ஆழமளப்பதற்கு விடப்படுங் கயிற்றில் கட்டியிருக்கும் ஈயக்குண்டு; plummet. [Hind. {} → த. லடு]

லண்டன்	லண்டன்1 laṇṭaṉ, பெ.(n.) 1. கல்லுளிமங்கன் பார்க்க;see {}. 2. சண்டி; stubborn man. 3. நெறி கெட்டவன்; man of loose conduct. "இந்த லண்டனை... நன்றாய் லகாவ்" (பிரதாப.விலா.102);. [K. lambani → த. லண்டன்] லண்டன்2 laṇṭaṉ, பெ.(n.) ஆண்குறி; membrum virile. [Hind. {} → த. லண்டன்]
லண்டன்சீனி	லண்டன்சீனி laṇṭaṉcīṉi, பெ.(n.) வெள்ளைச் சர்க்கரை; white sugar. [E. London → த. லண்டன்+சீனி]
லண்டி	லண்டி laṇṭi, பெ.(n.) 1. சண்டி; stubborn. intractable woman. 2. தீயநடத்தையுடைய பெண்; woman of loose conduct.
லண்டு	லண்டு laṇṭu, பெ.(n.) சண்டித்தனம் (இ.வ.);; stubbornness. [Hind. launda → த. லண்டு]
லத்தா	லத்தா lattā, பெ. (n.) உதை; blow, kick. "நான் உனக்கு ஒரு லத்தா கொடுப்பேன்" (இ.வ.);. [Hind. lat → த. லத்தா]
லத்தாடு	லத்தாடு lattāṭu, பெ.(n.) நோய்; vexation, agitation. [K. {} → த. லத்தாடு]
லத்தி	லத்தி1 latti, பெ.(n.) குதிரை, யானை, கழுதை, ஒட்டகம் இவற்றின் சாணி; dung of horses, asses, elephants, camels. த.வ. புட்டை, விட்டை [T. K. laddi → த. லத்தி] லத்தி2 latti, பெ.(n.) லதி பார்க்க;see lati.

லத்தி போடு-தல்	லத்தி போடு-தல் laddipōṭudal, செ.கு.வி. (v.i.) மிகவும் அஞ்சுதல்; பயப்படுதல்; to be afraid.
லத்தை	லத்தை1 lattai, பெ.(n.) குறித்த விண்மீன்களில் நிலவோடு தீயகோள் கூடுவதாலுண்டாம் தீப்பயன் (பஞ்.);; evil effect due to the conjunction of a malefic planet and the moon in particular {}. லத்தை2 lattai, பெ.(n.) அருள்; mercy, compassion "லத்தையுற் றருள்வாய்" (கந்தரந்.6);. [Perh. {} → த. லத்தை]
லத்தீன்	லத்தீன் lattīṉ, பெ.(n.) இத்தாலிய தேசத்தில் முற்காலத்தில் வழங்கின மொழி; [E. latin → த. லத்தீன்]
லதாக்கிருகம்	லதாக்கிருகம் latāggirugam, பெ.(n.) கொடியால் அமைந்த வீடு; creeper – bower. [Skt. {} → த. லதாக்கிருகம்]
லதாங்கி	லதாங்கி latāṅgi, பெ.(n.) 1. கொடி போன்ற உடலுள்ள பெண்; woman of siender,creeper like form. 2. ஒருவகைப்பண்; a specific melody type. [Skt. {} → த. தொங்கி]
லதாவேட்டிதம்	லதாவேட்டிதம் ladāvēṭṭidam, பெ.(n.) கொடி போலச் சுற்றித் தழுவும் (ஆலிங்கன); வகை; a mode of sexual embrace, lickened to a creeper clinging round a tree. [Skt. {} → த. லதாவேட்டிதம்]
லதி	லதி ladi, பெ. (n.) கழி; staff cane, cudgel. [U. {} → த. லதி]
லதை	லதை ladai, பெ.(n.) இலதை1,1, பார்க்க;see ilatai, [Skt. {} → த. லதை]
லப்தம்	லப்தம் laptam, பெ.(n.) அடையப் பெற்றது; gain, acquisition, that which is obtained. [Skt. labdha → த. லப்தம்]

லப்தகானி	லப்தகானி laptakāṉi, பெ.(n.) பஞ்சதந்திரத்துள் பேரிழத்தலைப்பற்றிக் கூறுவதான நான்காம் பகுதி; artta-{}, the fourth section of {}, treating of the loss of what was gained. [Skt. labdha+{} → த. லப்தகானி]
லப்பக்கத்தி	லப்பக்கத்தி lappakkatti, பெ.(n.) மக்கு வைக்குங் கருவி; putty-knife.
லப்பம்	லப்பம் lappam, பெ.(n.) பலகை முதலியவற்றில் இடைவெளியின்றி இசைத்தற்குரிய மக்கு; putty, a kind of cement used to fill up cracks in wood, etc. த. வ. மக்கு [Prob. {} → த. =லப்பம்]
லப்பை	லப்பை lappai, பெ.(n.) தென்னிந்தியக் கடற்கரைப் பகுதிகளில் வாழும் தமிழ்ப்பேசும் முகம்மதியர்; a class of Tamil speaking Muhammadans found chiefly on the coasts of south India.
லபக்கெனல்	லபக்கெனல் labakkeṉal, பெ.(n.) 1. விரைவுக் குறிப்பு; suddenness. 2. விழுங்குதற்குறிப்பு; gulping. [U. lapak → த. லபக்கெனல்]
லபி-த்தல்	லபி-த்தல் labittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பெறுதல், வெற்றியடைதல்; to be gained, obtained, to accure, to succeed, come to a successful issue. "காணரிய பெரியோர்க டெரிசனம் லபிப்பதே கண்ணிணைகள் செய்புண்ணியம்" (அறப்.சத.76);. பெறுதல்; to obtain. "ஆதிப்பிரம்மா ஸ்ரீரங்க விமானத்தை லபித்து" (கோயிலொ.2);. [Skt. labh → த. லபி]
லபோலபோவெனல்	லபோலபோவெனல் lapōlapōveṉal, பெ. (n.) திறந்துள்ளவாயால் துக்கங் காரணமாகக் கையால் அடித்துக் கொள்ளுதற்குறிப்பு; expression of beating the open mouth with the palm of the handon account of sorrow.
லபோலபோபண்டிகை	லபோலபோபண்டிகை lapōlapōpaṇṭigai, பெ.(n.) காமன் பண்டிகை (அகங்கையால் வாயிலடித்துக் கொள்ளும் திருவிழா);; the spring festival in honour of {}, as the occasion in which the beating of the open mouth with the palm is a marked feature.

லம்பாடி	லம்பாடி lambāṭi, பெ.(n.) 1. அலைந்து திரியும் ஒரு சாதி; a wandering caste. 2. ஊர் ஊராய்த் திரிவோன்; vagrant. 3. மாட்டுச்சாதி வகை; a breed of cattle. [T. {} → த. லம்பாடி] [K. {} → த. லம்பாடி]
லம்பு	லம்பு1 lambu, பெ.(n.) தொந்தரவு; trouble. லம்பு2 lambudal, பெ.(n.) அசைதல்; to be unsteady to shake.
லயம்	லயம் layam, பெ.(n.) இலயம் பார்க்க;see ilayam. "ஒன்றோடொன்றாகவே பற்றிலயமாம் போதினில்" (தாயு.சித்தர்.3);. [Skt. laya → த. லயம்]
லயாவத்தை	லயாவத்தை layāvattai, பெ.(n.) உலகத்தை ஒடுக்கு நிலை; stage of involuion of the universe; stage of absorption of the universe by the supreme being. [Skt. laya+{} → த. லயாவத்தை]
லயி-த்தல்	லயி-த்தல் layittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) ஒன்றுதல்; chose intimacy. [Skt. lay → த. இலயி]
லலனாமணி	லலனாமணி lalaṉāmaṇi, பெ.(n.) லலனை பார்க்க;see {}. [Skt. {} → த. லலனாமணி]
லலனை	லலனை lalaṉai, பெ.(n.) பெண்; woman. [Skt. {} → த. லலனை]
லலாடம்	லலாடம் lalāṭam, பெ.(n.) 1. நெற்றி; forehead. 2. மணி முடி (கிரீட);வுறுப்பு வகை; a part of the crown. [Skt. {} → த. லலாடம்]
லலாடலிபி	லலாடலிபி lalāṭalibi, பெ.(n.) தலையெழுத்து; hand writing of fate. [Skt. {} + lipi → த. லலாடலிபி]

லலிதாசகசுரநாமம்	லலிதாசகசுரநாமம் lalitāsagasuranāmam, பெ.(n.) உமா தேவியின் ஆயிரந்திருநாமக் கோவை. (தக்கயாகப்.76,விசேடக்.);; the thousand holy names of the Goddess {}. [Skt.{} → த. லலிதாசகசுரநாமம்]
லலிதை	லலிதை lalidai, பெ.(n.) 1. உமை;{}. 2. பண் வகை; a specific melody-type. [Skt. {} → த. லலிதை]
லவ்வாலவ்வா	லவ்வாலவ்வா lavvālavvā, பெ. (n.) லவாலவா (இ.வ.); பார்க்க;see {}.
லவக்குலவக்கெனல்	லவக்குலவக்கெனல் lavakkulavakkeṉal, பெ. (n.) 1. ஒட்டக்குறிப்பு; a galloping sound. 2. விரைந்து விழுங்குதற்குறிப்பு; gobbing in eating.
லவங்கம்	லவங்கம் lavaṅgam, பெ.(n.) இலவங்கம் பார்க்க;see {}. [Skt. {} →. த. லவங்கம்]
லவடா	லவடா lavaṭā, பெ.(n.) ஆண்குறி; membrum virile. [Hind. {} → த. லவடா]
லவண்டி	லவண்டி lavaṇṭi, பெ.(n.) லண்டி பார்க்க;see {}. [Hind. {} → த. லவண்டி]
லவணசமுத்திரம்	லவணசமுத்திரம் lavaṇasamuttiram, பெ.(n.) உப்புக்கடல் பார்க்க;see uppukkadal. "அமிர்து கடைந்து லவண சமுத்திரத்தென உணர்க" (தக்கயாகப்.248.உரை);. [Skt. lavana+ → த. லவண + சமுத்திரம்]
லவம்	லவம் lavam, பெ.(n.) 1. பசுவின் வால் மயிர்; hair of cow's tail. "குசலவங்களாற் றுடைத்துக் குறிக்கொண்டார்கள்" (உத்தரரா.இலவ.75);. 2. காலவகை; a variety of {}. "கணமோரெட்டும் லவ மெனப்படுமே" (பரத.தாள.27);. 3. மிகச் சிறுபகுதி; little, small particle. [Skt. lava → த. லவம்]

லவணம்	லவணம் lavaṇam, பெ.(n.) உப்பு; salt. [Skt. lavana → த. லவணம்]
லவலேசம்	லவலேசம் lavalēcam, பெ.(n.) சிற்றளவு; smallest degree. "நிலைகாணோம் லவலேசம்" (இராமநா.ஆரணிய.3);. [Skt. lava+ {} → த. லவலேசம்]
லவாடி	லவாடி lavāṭi, பெ.(n.) வேசி; prostitute.
லவாலவா	லவாலவா lavālavā, பெ.(n.) லவாலவா என்று பாடிக் கொண்டு பந்தடிக்கும் சிறுவர் விளையாட்டு; children's game of ball, accompanied by singing {}.
லவுக்கார்	லவுக்கார் lavukkār, பெ.(n.) சன்னமாய்ப் பூசாத சுண்ணாம்புப் பூச்சு; rough plastering with chunam. [U. {} → {} → த. லவுக்கார்]
லவுண்டி	லவுண்டி lavuṇṭi, பெ.(n.) லண்டி பார்க்க;see landi.
லளிதம்	லளிதம் laḷidam, பெ.(n.) 1. திருவிளையாட்டு; wantonness, dalliance, sport. "சிட்டர் பரிபால லளிதக்கார" (திருப்பு.55);. 2. கருணை; grace, charm. 3. இனிமையான; sweetness. 4. எளிமை; case, facility. 5. சிவாகமத்துள் ஒன்று (சைவச.பொது.335,உரை.);; one of 28 {}. [Skt. lalita → த. லளிதம்]
லளிதை	லளிதை laḷidai, பெ.(n.) லலிதை,1. (நாமதீப.24); பார்க்க;see lalitai. [Skt. {} → த. லளிதை]
லாக்அப்	லாக்அப் lākap, பெ.(n.) சிறைவைப்பு; put into a prison. [E. lock-up → த. லாக்அப்]

லாக்குப் போடுதல்	லாக்குப் போடுதல் lākkuppōṭudal, செ.கு.வி. (v.i.) மிகவும் துன்பப்படுதல் (செ.அ.);; to be in great straits, to be hard put to it.
லாகவம்	லாகவம் lākavam, பெ.(n.) லகுத்துவம் பார்க்க;see laguttuvam. [Skt. {} → த. லாகவம்]
லாகிரி	லாகிரி lākiri, பெ.(n.) லகரி2 பார்க்க;see lakari.
லாகினி	லாகினி lākiṉi, பெ.(n.) தந்திர சாத்திரங்களிற் கூறப்பட்ட ஒரு சார் பெண் கடவுள் (செ.அ.);; a class of goddesses mentioned in {} lore. [Skt. {} → த. லாகினி]
லாகு	லாகு lāku, பெ.(n.) லகுத்வம் (வின்.); பார்க்க;see lakutvam.
லாகுலுக்சான்	லாகுலுக்சான் lākulukcāṉ, பெ.(n.) லாபநட்டம்(செ.அ.);; profit and loss. [Hindi. {} → த. லாகுலுக்சான்]
லாகை	லாகை1 lākai, பெ.(n.) பாங்கு; ஒயில்; manner, style. [l. {} → த. லாகை] லாகை2 lākai, பெ.(n.) அந்தரடிக்கை (உ.வ.); (செ.அ.);; somersault. [Skt. {} → த. லாகை]
லாசார்படு-தல்	லாசார்படு-தல் lācārpaḍudal, செ.கு.வி. (v.i.) உதவியற்று வருந்துதல்; to be helpless, forlorn. [Hind. {} → த. லாசார்பாடு-தல்]
லாசுபறுவான்	லாசுபறுவான் lācubaṟuvāṉ, பெ. (n.) கப்பற்பாய்தாங்குங்கட்டை (செ.அ.);; yard arm.

லாட்டரி	லாட்டரி lāṭṭari, பெ.(n.) ஏலச்சீட்டு; lottery. [E. lottery → த. லாட்டரி]
லாடக்காரன்	லாடக்காரன் lāṭakkāraṉ, பெ.(n.) லாடங்கட்டுபவன் (செ.அ.);; farrier.
லாடங்கட்டு-தல்	லாடங்கட்டு-தல் lāṭaṅgaṭṭudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) குதிரை முதலியவற்றின் கால்கட்கு இரும்புத் தகடு தைத்தல் (செ.அ.);; to shoe as a horse.
லாடசங்கிலி	லாடசங்கிலி lāṭasaṅgili, பெ.(n.) லாடர் சங்கிலி (இ.வ.); பார்க்க (செ.அ.);;see {}.
லாடம்	லாடம்1 lāṭam, பெ.(n.) ஒரு தேசம்; a country. [Skt. {} → த. லாடம்] லாடம்2 lāṭam, பெ.(n.) a country. இலாடம்2 பார்க்க (செ.அ.);;see {}. [Skt. {} → த. லாடம்] லாடம்3 lāṭam, பெ.(n.) forehead. இலாடம்3 பார்க்க (செ.அ.);;see {}. [Skt. {} → த. லாடம்] லாடம்4 lāṭam, பெ.(n.) குதிரை முதலியவற்றின் குளம்புகளுக்கு அடிக்கும் இரும்புத்தகடு; horse shoe. [U. {} → த. லாடம்]
லாடர்சங்கிலி	லாடர்சங்கிலி lāṭarcaṅgili, பெ.(n.) இலாடசங்கிலி பார்க்க (செ.அ.);;see {]. [Skt. {} → த. லாடர்சங்கிலி]
லாடன்	லாடன் lāṭaṉ, பெ.(n.) இலாடன் பார்க்க (செ.அ.);;see {}. [Skt. {} → த. லாடன்]

லாடு	லாடு lāṭu, பெ. (n.) a ball shaped sweet meat. இலட்டு பார்க்க;see {}. [Skt. {} → த. லாடு]
லாடுலகாடு	லாடுலகாடு lāṭulakāṭu, பெ.(n.) தொந்தரவு; trouble scrape, difficulty. "லாடுலகாடு யார் படுகிறது?" (செ.அ.);.
லாண்டரி	லாண்டரி lāṇṭari, பெ.(n.) வெளுப்பகம்; laundry. [E. {} → த. லாண்டரி]
லாத்தித்தள்ளு-தல்	லாத்தித்தள்ளு-தல் lāddiddaḷḷudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கிறுகிறுத்து விழச்செய்தல் (செ.அ.);; to make dizzy or giddy.
லாத்து	லாத்து1 lāttu, பெ.(n.) லத்தா பார்க்க (செ.அ.);;see {}. லாத்து2 lāddudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. புடைத்தல்; to belabour, beat heavily. 2. பிடித்தலைத்தல்; to seize and jerk to and fro. 3. நடை தடுமாறுதல் (செ.அ.);; to tumble, to be shaky in gait. லாத்து3 lāddudal, செ.கு.வி. (v.i.) to walk about, to ride about. உலாத்து1 பார்க்க;see {}.
லாந்தர்	லாந்தர் lāndar, பெ.(n.) ஒரு வகைக் கண்ணாடி விளக்கு (செ.அ.);; lantern. த. வ. கைவிளக்கு [Fr. Lanterne → த. லாந்தர்]
லாந்தல்	லாந்தல் lāndal, பெ.(n.) லாந்தர் பார்க்க (செ.அ.);;see {}.

லாந்து	லாந்து1 lāndu, பெ.(n.) 1. பரவுகை; spreading out. 2. பாய்ச்சல்; peunce. "ஒரே லாந்தாக லாந்திப்பிடி" (செ.அ.);. லாந்து2 lāndu, பெ.(n.) கல்லைக் குத்து நிலையில் அடுக்குதல் (செ.அ.);; terracing, setting bricks on edge. [Hind. {} → த. லாந்து] லாந்து3 lāndudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மேற்றளம் போடுதல் (செ.அ.);; to put up a terrace.
லாபநட்டம்	லாபநட்டம் lāpanaṭṭam, பெ.(n.) வரவும் இழப்பும் (செ.அ.);; profit and loss. த. வ. ஆகுபோகு [Skt. {} → த. லாபநட்டம்]
லாபம்	லாபம் lāpam, பெ.(n.) இலாபம் பார்க்க;see {}. [Skt. {} → த. லாபம்]
லாபலோபம்	லாபலோபம் lāpalōpam, பெ.(n.) லாபநட்டம் பார்க்க;see {}. [Skt. {} → த. லாபலோபம்]
லாயக்கு	லாயக்கு lāyakku, பெ.(n.) 1. தகுதி; fitness, suitbleness. 2. செருக்கு; haughtiness. [Arab. {} → த. லாயக்கு]
லாயம்	லாயம் lāyam, பெ.(n.) குதிரைகட்டுமிடம் (செ.அ.);; stable for horse. [l. {} → K. {} → த. லாயம்]

லாயர்	லாயர் lāyar, பெ.(n.) வழக்குரைஞர்; lawyer. [E. lawyer → த. லாயர்] = லாரி lorry, பெ.(n.); சரக்குந்து; lorry. [E. lorry → த. லாரி]
லாலனம்	லாலனம் lālaṉam, பெ.(n.) லாலனை பார்க்க;see {}. [Skt. {} → த. லாலனம்]
லாலனை	லாலனை lālaṉai, பெ. (n.) 1. கொஞ்சுகை; fondling. curessing, coaxing. 2. தாங்குகை (செ.அ.);; support. [Skt. {} → த. லாலனை]
லாலா	லாலா lālā, பெ.(n.) 1. வட நாட்டிலிருந்து தமிழ்நாட்டிற் குடியேறிய இந்து வணிகன்; a caste of Hindu merchants who migrated into the Tamil country from Northern India. 2. ஒரு சிறப்புப் பெயர்; a term of respect. 3. ஒரு செல்லப்பெயர்; a term of endearment. "நந்தலாலா" (செ.அ.);. [Hind. {} → த. லாலா]
லாலாடிகம்	லாலாடிகம் lālāṭigam, பெ.(n.) தழுவுகை, ஆலிங்கன வகை (செ.அ.);; a mode of sexual embrace. [Skt. {} → த. லாலாடிகம்]

லாலி	லாலி1 lāli, பெ.(n.) கந்தை (செ.அ.);; rag. [Prob. {} → த. லாலி] லாலி2 lāli, பெ.(n.) திருமணம் முதலியவற்றிற் பாடப்படுவதும் அடிதோறும் லாலி என்று முடிவதுமான மங்களப் பாட்டு வகை; song consisting of eulogies, compliments, congratulations, etc. sung at weddings and other auspicious occasions, every line; endding in {}. 2. இச்சகவார்த்தை; flattery, adulation. 3. தாலாட்டு (செ.அ.);; lullaby. [T.K. {} → த. லாலி]
லாவண்யம்	லாவண்யம் lāvaṇyam, பெ.(n.) எழில், ஒளிரும் அழகு (செ.அ.);; beauty, grace; loveliness; charm. [Skt. {} → த. லாவண்யம்]
லாவண்யார்ச்சிதம்	லாவண்யார்ச்சிதம் lāvaṇyārccidam, பெ.(n.) இலாவண்ணியார்ச்சிதம் பார்க்க;see {}. [Skt. {} → த. லாவண் யார்ச்சிதம்]
லாவணம்	லாவணம் lāvaṇam, பெ. (n.) இலாவணம் பார்க்க;see {}. [l. {}, K. Lavana → த. லாவணம்]
லாவணி	லாவணி lāvaṇi, பெ.(n.) மராட்டிய மொழியிலுள்ள இசைப்பாட்டு வகை (செ.அ.);; a Maharatta melody. [Mhr. {} → த. லாவணி]
லாவாதேவி	லாவாதேவி lāvātēvi, பெ.(n.) லேவாதேவி பார்க்க;see {}. த. வ. கொள்கொடை, கொடுக்கல் வாங்கல் [U. {} → த. லாவாதேவி]
லாவு-தல்	லாவு-தல் lāvudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பரவுதல்; to spread around. 2. இறாஞ்சுதல் (செ.அ.);; to pounce or dart upon.

லாவுபண்ணு-தல்	லாவுபண்ணு-தல் lāvubaṇṇudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வழக்காடுதல்; to be constantly questioning and disputing. 2. செருக்குறுதல் (செ.அ.);; to be have in a haughty manner. [E. law → த. லாவு+பண்ணுதல்]
லாளிதம்	லாளிதம் lāḷidam, பெ.(n.) அழகு; beauty, grace, charm. "மதகும்பலாளிதக் கரியென" (திருப்பு.194);. [Skt. {} → த. லாளிதம்]
லிகிதம்	லிகிதம் ligidam, பெ.(n.) இலிகிதம் பார்க்க;see iligitam. [Skt. likhita → த. லிகிதம்]
லிங்கம்	லிங்கம் liṅgam, பெ.(n.) இலிங்கம் பார்க்க;see {}. "விழுந்தது லிங்கம்" (திருமந். 455);. [Skt. linga → த. லிங்கம்]
லிங்காபட்டியம்	லிங்காபட்டியம் liṅgāpaṭṭiyam, பெ.(n.) அமரகோசம் என்ற வடமொழி நிகண்டுக்கு லிங்காபட்டர் எழுதிய உரை (செ.அ.);; a commentary on {} by {}. [Skt. {} → த. லிங்காபட்டியம்]
லிங்கபுராணம்	லிங்கபுராணம் liṅgaburāṇam, பெ.(n.) A {}. இலிங்கபுராணம் (தக்கயாகப். 340. உரை); பார்க்க;see ilinga-{}.
லிங்காயத்து	லிங்காயத்து liṅgāyattu, பெ.(n.) வீரசைவர்; one who wears a miniature lingam suspended from the neck. இலிங்கங்கட்டி பார்க்க;see {}. [Skt. {} → த. லிங்காயத்து]
லிடாலிடநியாயம்	லிடாலிடநியாயம் liḍāliḍaniyāyam, பெ.(n.) நக்கினதையே திரும்ப நக்குவதுபோல் ஒரு முறையிலேயே பலகாலும் பார்க்கும் நியாய வகை; a {} in illustration of re- peatedly addressing oneself to one aspect of a matter, as licking what is already licked. "லிடாலிட நியாயமாக அவ்விட மாத்திரையே நோக்குவார்க்கு" (சிவசமவா.பக்.42);. [Skt. {} → த. லிடாலிட நியாயம்]
லிபாபா	லிபாபா lipāpā, பெ.(n.) கடிதவுறை (செ.அ.);; envelope, cover, wrapper. [Arab. {} → த. லிபாபா]

லிபி	லிபி libi, பெ.(n.) 1. எழுத்து; letter of alphabet. 2. விதி (செ.அ.);; destiny, fate. [Skt. lipi → த. லிபி]
லீலாவதி	லீலாவதி līlāvadi, பெ.(n.) 1. அழகிய பெண்; charming or beautiful woman. 2. பாசுகராசாரியரால் இயற்றப்பெற்ற ஒரு கணித நூல் (செ.அ.);; a mathematical treatise by {}. [Skt. {} → த. லீலாவதி]
லீலாவிபூதி	லீலாவிபூதி līlāvipūti, பெ. (n.) பிராகிருதவுலகங்கள்; the material worlds, as exhibiting the divine sportiveness in their creation, preservation and destruction. [Skt. {} → த. லீலாவிபூதி]
லீலாவினோதம்	லீலாவினோதம் līlāviṉōtam, பெ.(n.) உல்லாச விளையாட்டு (செ.அ.);; diversion, pastime, sport. [Skt. {} → த. லீலாவினோதம்]
லீலை	லீலை līlai, பெ.(n.) 1. விளையாட்டு; play. 2. கடவுள் முதலியவற்றின் விளையாடல்; sport, as of a deity. 3. சுரதல் விளையாட்டு (செ.அ.);; a morous sport, sexual intercourse. [Skt. {} → த. லீலை]
லீவு	லீவு līvu, பெ. (n.) விடுப்பு; leave. [Eng. leave → த. லீவு]
லுக்சான்	லுக்சான் lukcāṉ, பெ.(n.) லுச்சாண் பார்க்க;see {}.
லுங்கி	லுங்கி luṅgi, பெ.(n.) முகம்மதியரணியும் ஆடை வகை; a coloured cloth worn by Muhammadans. [Persn. {} → த. லுங்கி]
லுச்சா	லுச்சா luccā, பெ.(n.) தூர்த்தன்; vagabond, rake, profigate. [U. {} → த. லுச்சா]

லுச்சான்	லுச்சான் luccāṉ, பெ.(n.) இழப்பு (செ.அ.);; loss. [Arab. {} → த. லுச்சான்]
லுத்தன்	லுத்தன் luttaṉ, பெ.(n.) ஈயாமாரி;(உலோபி);; miser. "லுத்தனுக்கு இரட்டிச் செலவு". [Skt. lubdha → த. லுத்தன்]
லுப்தம்	லுப்தம்1 luptam, பெ.(n.) 1. எழுத்துக் கேடு; elision. 2. அழிவு; injury, destruction. 3. இழப்பு (செ.அ.);; loss, deprivation. [Skt. lupta → த. லுப்தம்] லுப்தம்2 luptam, பெ.(n.) இவறன்மை, ஈயாமை, (உலோகம்);; covetousness, miserliness. [Skt. lubdha → த. லுப்தம்]
லுப்தன்	லுப்தன் luptaṉ, பெ.(n.) இவறன் (உலோபி); (செ.அ.);; miser. [Skt. lubdha → த. லுப்தன்]
லுப்தோபமை	லுப்தோபமை luptōpamai, பெ. (n.) தொகையுபம் பார்க்க;see tokaiyuvamam. [Skt. {} → த. லுப்தோபமை]
லூட்டி	லூட்டி lūṭṭi, பெ.(n.) 1. கொள்ளை; plunder, pillage, loot. 2. தொந்தரவு(செ.அ.);; trouble annoyance. [Hind. {} → த. லூட்டி] [K. {}]
லூடி	லூடி lūṭi, பெ.(n.) 1. லூட்டி, 1 பார்க்க;see {}. 2. லூட்டி, 2 பார்க்க;see {}.

லூதாதந்து நியாயம்	லூதாதந்து நியாயம் lūtātanduniyāyam, பெ. (n.) சிலந்தி தன் வாயாலிழைத்த நூலைத் தானே யுட்கொள்வது போல் தான் செய்ததைத்தானேயழிப்பதாகக் கூறும் நெறி (செ.அ.);; a {}, in illustration of the principle of an author destroying his own creation even as a spider eats up the thread which it throws out. [Skt. {} → த. லூதாந்து நியாயம்]
லெக்கு	லெக்கு lekku, பெ.(n.) இலக்கு; aim.
லெகு	லெகு legu, பெ. (n.) இலகு பார்க்க;see ilaku.
லெச்சி	லெச்சி lecci, பெ.(n.) லச்சி பார்க்க;see lacci.
லெச்சை	லெச்சை leccai, பெ.(n.) இலச்சை பார்க்க;see ilaccai.
லெட்டர்	லெட்டர் leṭṭar, பெ. (n.) மடல்; letter. [E. letter → த. லெட்டர்]
லெப்பை	லெப்பை leppai, பெ.(n.) லப்பை (வின்); பார்க்க;see lappai.
லெவலேசம்	லெவலேசம் levalēcam, பெ.(n.) லவலேசம் பார்க்க;see {}.
லெவை	லெவை levai, பெ.(n.) பள்ளிவாசல் வழிபாடு செய்வோன் (செ.அ.);; priest in a mosque. [Heb. Levi → த. லெவை]
லேககன்	லேககன் lēgagaṉ, பெ.(n.) எழுத்து வேலை செய்பவன் (செ.அ.);; writer. [Skt. {} → த. லேககன்]

லேகணி	லேகணி lēkaṇi, பெ.(n.) லேகனி பார்க்க;see {}.
லேகம்	லேகம்1 lēkam, பெ.(n.) லேகியம் பார்க்க;see {}. [Skt. {} → த. லேகம்] லேகம்2 lēkam, பெ.(n.) எழுத்து (செ.அ.);; writing, letter. [Skt. {} → த. லேகம்]
லேகனி	லேகனி lēkaṉi, பெ.(n.) எழுதுகோல் (செ.அ.);; pen style. [Skt. {} → த. லேகனி]
லேகா	லேகா lēkā, பெ.(n.) லேகாவுண்டை பார்க்க;see {}. [Prob. {} → த. லேகா]
லேகாவுண்டை	லேகாவுண்டை lēkāvuṇṭai, பெ.(n.) கஞ்சாவுண்டை (செ.அ.);; ball of ganja.
லேகியம்	லேகியம் lēkiyam, பெ. (n.) 1. இளகியம் (நக்கியுண்ணு வதற்கு உரியது);; food that is eaten by licking. 2. நக்கியுண்ணும் மருந்து வகை (செ.அ.);; electuary, in medicine. 3. லேகாவுண்டை பார்க்க;see {}. [Skt. {} → த. லேகியம்]
லேகை	லேகை lēkai, பெ.(n.) இரேகை பார்க்க;see {}. "சங்கலேகையும் சக்கிரலேகையும்" (சூளா. குமார.45);.
லேசம்	லேசம் lēcam, பெ. (n.) 1. அற்பம்; small bit particle. 2. இரண்டு கலை கொண்ட காலவளவு; a measure of time equal to two kalai. 3. இலேசவணி (செ.அ.);; a figure of speech. [Skt. {} → த. லேசம்]

லேசு	லேசு1 lēcu, பெ.(n.) இலேசு பார்க்க;see {}. லேசு2 lēcu, பெ.(n.) 1. ஒரு வகை ஒப்பனைப் பின்னற்றுணி; lace. 2. சரிகை (செ.அ.);; silver or gold lace. [E. lace → த. லேசு]
லேஞ்சி	லேஞ்சி lēñji, பெ.(n.) கைக்குட்டை kerchief, scarf. [Port. Lengo → த. லேஞ்சி]
லேஞ்சு	லேஞ்சு lēñju, பெ.(n.) லேஞ்சி பார்க்க;see {}.
லேட்	லேட் lēṭ, பெ. (n.) காலத்தாழ்வு; late. [E. late → த. லேட்]
லேணி	லேணி lēṇi, பெ.(n.) கடன் வாங்குகை (செ.அ.);; borrowing. [Hind. {} → த. லேணி]
லேணிதாரன்	லேணிதாரன் lēṇitāraṉ, பெ.(n.) கடன் கொடுத்தவன் (செ.அ.);; creditor. [Hind. {} → த. லேணிதாரன்]
லேபனம்	லேபனம் lēpaṉam, பெ.(n.) 1. பூச்சு; anointing, smearing. "ம்ருகமத படீர லேபன" (திருப்பு.43);. 2. பூசும் பொருள்; plaster, ointment, unguent, salve. 3. தாதுவன்மை (செ.அ.);; virility, erection of penis. [Skt. {} → த. லேபனம்]
லேலம்	லேலம் lēlam, பெ.(n.) ஏலம் (செ.அ.);; auction. [Port. leilao → த. லேலம்]

லேவாதேவி	லேவாதேவி lēvātēvi, பெ.(n.) கொடுக்கல் வாங்கல் (செ.அ.);; money - dealings. [Hind. {} → த. லேவாதேவி]
லேவாலேவி	லேவாலேவி lēvālēvi, பெ.(n.) லேவாதேவி பார்க்க;see {}.
லேனாதேனா	லேனாதேனா lēṉātēṉā, பெ.(n.) லேவாதேவி பார்க்க;see {}. [Hind. {} → த. லேனாதேனா]
லொங்காரி	லொங்காரி loṅgāri, பெ.(n.) அடங்காப்பிடாரி (செ.அ.);; termagant. [Arab. {} → த. லொங்காரி]
லொங்கு-தல்	லொங்கு-தல் loṅgudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ம்ப பணிந்து நடத்தல் (செ.அ.);; to be humble, submissive, to be servile. [l. {} → த. லொங்கு]
லொங்குலொங்கெனல்	லொங்குலொங்கெனல் loṅguloṅgeṉal, பெ.(n.) உடலின் தளர்ச்சிக்குறிப்பு (செ.அ.);; signifying physical exhaustion.
லொசுக்கு	லொசுக்கு losukku, பெ.(n.) ஒன்றுமின்மை (செ.அ.);; almost nothing, nothingness.
லொட்டி	லொட்டி1 loṭṭi, பெ.(n.) 1. கள்; toddy. "அவன் பணமெல்லாம் லொட்டியிற் போடுகிறான்", 2. கள் இறக்கும் குடுவை (செ.அ.);; small earthen pot for drawing toddy. [l. {} → த. லொட்டி] லொட்டி2 loṭṭi, பெ.(n.) ரொட்டி பார்க்க;see {}.
லொட்டி மூஞ்சி	லொட்டி மூஞ்சி loṭṭimūñji, பெ.(n.) கட்குடியன் (செ.அ.);; drunkard. [l. {} → த. லொட்டிமூஞ்சி]

லொட்டுலொடுக்கு	லொட்டுலொடுக்கு loḍḍuloḍukku, பெ.(n.) லொட்டு லொசுகு பார்க்க;see {} losuku.
லொட்டுலொசுகு	லொட்டுலொசுகு loṭṭulosugu, பெ.(n.) சில்லறைப் பொருள்கள் (செ.அ.);; odds and ends, stray articles.
லொட்டை	லொட்டை loṭṭai, பெ. (n.) தாழ்ந்தது; anything inferior. 2. லொட்டையாட்டம் பார்க்க;see {}. 3. ஒரு வகைப் பணிகாரம் (செ.அ.);; a kind of cake. [Skt. {} → த. லொட்டை]
லொட்டைதாளி-த்தல்	லொட்டைதாளி-த்தல் loṭṭaitāḷittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) ஏழையாதல் (செ.அ.);; to become a pauper, to be impoverished. [Skt. {} → த. லொட்டைதாளி]
லொட்டையாட்டம்	லொட்டையாட்டம் loṭṭaiyāṭṭam, பெ.(n.) கோலி விளையாட்டு வகை (செ.அ.);; a game of marbles. [Skt. {} → த. லொட்டையாட்டம்]
லொடலொட்டை	லொடலொட்டை loḍaloḍḍai, பெ.(n.) 1. கட்டுக்குலைந்தது; anything rickety. 2. உள்ளீடின்றிக் கூடானது; anything hollow or empty. 3. பயனற்றது (செ.அ.);; anything useless.
லொடலொட-த்தல்	லொடலொட-த்தல் loḍaloḍattal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கட்டுக்குலைதல்; to become rickety; to be dismembered, to become loose. 2. உள்ளீடின்றிக் கூடாயிருத்தல்; to be hollow or empty. 3. பயனற்றுப் போதல் (செ.அ.);; to become useless.
லொடலொடவெனல்	லொடலொடவெனல் loḍaloḍavenal, பெ.(n.) 1. ஓர் ஒலிக்குறிப்பு; ratting or rumbling. 2. கட்டுக்குலைவின் குறிப்பு (செ.அ.);; ricketiness.
லொடுக்கு	லொடுக்கு loḍukku, பெ.(n.) உள்ளே வெற்றிடமாகை; emptiness, hollowness, want of solidity. "லொடுக்கு விழுந்து போயிற்று" (செ.அ.);.
லொடுக்கு லொடுக்கெனல்	லொடுக்கு லொடுக்கெனல் loḍukkuloḍukkeṉal, பெ.(n.) 1. குதிரை வண்டி முதலியன ஓடும்போது ஆட்டங்கொடுத்தற் குறிப்பு (செ.அ.);; signifying shakiness, as of a running carriage. 2. லொடலொடவெனல் பார்க்க;see {}. 3. லொங்கு லொங்கெனல் பார்க்க;see {}.

லொத்து-தல்	லொத்து-தல் loddudal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நையப்புடைத்தல் (செ.அ.);; to beat or strike hard, to belabour. [U. {} → த. லொத்து]
லொத்துகத்தோல்	லொத்துகத்தோல் lottugattōl, பெ.(n.) வெள்ளிலத்தியின் பட்டை (செ.அ.);; bark of lodhra tree.
லொத்து லொத்தெனல்	லொத்து லொத்தெனல் lottulotteṉal, பெ.(n.) 1. நையப்புடைத்தற்குறிப்பு; beating hard. giving repeated blows. 2. உள்ளீடற்ற பொருளைத் தட்டுங்கால் எழும் ஒலிக்குறிப்பு (செ.அ.);; hollow sound.
லொள்ளெனல்	லொள்ளெனல் loḷḷeṉal, பெ.(n.) "நாய் குரைத்தற்குறிப்பு (செ.அ.);; expr. of dog's bark.
லோக்கியம்	லோக்கியம் lōkkiyam, பெ.(n.) லௌகீகம் 1, பார்க்க;see {}. "சகல லோக்கியமே தானாளுறு மசுர பார்த்திபனோடே" (திருப்பு.1080);. [Skt. {} → த. லோக்கியம்]
லோககண்டகன்	லோககண்டகன் lōgagaṇṭagaṉ, பெ.(n.) மிகக்கொடியோன் (உலகத்துக்கு முட் போன்றவன்); (செ.அ.);; very troublesome or wicked man, as a thorn afflicting the world. [Skt. {} → த. லோககண்டகன்]
லோககதி	லோககதி lōgagadi, பெ.(n.) உலக நடைமுறை (செ.அ.);; way of the world. [Skt. {}+kati → த. லோககதி]
லோககர்த்தா	லோககர்த்தா lōgagarttā, பெ. (n.) உலகத்துக்கு முதல்வன் (செ.அ.);; Lord of the world. [Skt. {} → த. லோககர்த்தா]
லோகசஞ்சாரம்	லோகசஞ்சாரம் lōkasañsāram, பெ.(n.) பல நாடுகளில் பயணம் செய்கை; traveling in different countries of the world. 2. வெளி முயற்சி (செ.அ.);; business outside one's house, outwork.
லோகசஞ்சாரி	லோகசஞ்சாரி lōkasañsāri, பெ.(n.) பல நாடுகளில் பயணம் செய்வோன் (செ.அ.);; traveller in many lands. [Skt. {} → த. லோகசஞ்சாரி]

லோகசாட்சி	லோகசாட்சி lōkacāṭci, பெ.(n.) கடவுள் (செ.அ.);; god, as the universal witness. [Skt. {} → த. லோகசாட்சி]
லோகசிந்தூரம்	லோகசிந்தூரம் lōkasindūram, பெ.(n.) அயச்சிந்தூரம் (செ.அ.);; hydrated peroxide of iron-Ferrugo. [Skt. {} → த. லோகசிந்தூரம்]
லோகத்திரயம்	லோகத்திரயம் lōkattirayam, பெ.(n.) மூவுலகு (செ.அ.);; the three worlds. [Skt. {} → த. லோகத்திரயம்]
லோகதருமணி	லோகதருமணி lōkadarumaṇi, பெ.(n.) a mode of initiation. உலோகதருமிணி பார்க்க; {}. [Skt. {} → த. லோகதன்மணி]
லோகப்பிரசித்தம்	லோகப்பிரசித்தம் lōkappirasittam, பெ.(n.) உலகத்தாரால் நன்கறியப்பட்டது (செ.அ.);; that which is universally known.
லோகபத்ததி	லோகபத்ததி lōkabaddadi, பெ.(n.) லோககதி பார்க்க;see {}.
லோகபாலகர்	லோகபாலகர் lōgapālagar, பெ.(n.) 1. லோகபாலர், 1 பார்க்க;see {}. " அட்ட லோக பாலகரே" (தக்கயாகப்.468);. 2. லோகபாலர்,2 பார்க்க;see {}. [Skt. {} → த. லோகபாலகர்]
லோகபாலர்	லோகபாலர் lōkapālar, பெ.(n.) 1. எண்டிசைக் காவலர்; regents of the eight directions. 2. அரசர்; kings. "லோகபால ரெயில் காவல் கூர்" (தக்கயாகப்.17);. [Skt. {} → த. லோகபாலர்]

லோகம்	லோகம்1 lōkam, பெ.(n.) உலகம்; world. "எல்லா லோகங்களும் இவருடைய" (தக்கயாகப். 38. உரை);. [Skt. {} → த. லோகம்] லோகம்2 lōkam, பெ.(n.) மாழை; metal. [Skt. {} → த. லோகம்]
லோகமரியாதை	லோகமரியாதை lōkamariyātai, பெ.(n.) உலகவழக்கம் (செ.அ.);; customs and manners of a country. த.வ. உலகநடை [Skt. {} → த. லோகமரியாதை]
லோகமாதா	லோகமாதா lōkamātā, பெ.(n.) 1. உலக மாதா பார்க்க;see {}. 2. இலட்சுமி(செ.அ.);;{}. [Skt. {} → த. லோகமாதா]
லோகயாத்திரை	லோகயாத்திரை lōkayāttirai, பெ. (n.) லோககதி பார்க்க;see {}. "இது ஒரு லோகயாத்திரை" (ஈடு,4,9,6);.
லோகரஞ்சனம்	லோகரஞ்சனம் lōkarañjaṉam, பெ.(n.) உலகிற்கு மகிழ்ச்சி தருவது (செ.அ.);; that which is popular or pleasing to the world.
லோகரட்சை	லோகரட்சை lōkaraṭcai, பெ.(n.) உலகத்தைக் காக்கை (செ.அ.);; protection of the world. "லோகரட்சையுந் தனுர்வேத வில்வலியும்" (தக்கயாகப்.468, உரை);.
லோகரட்சகன்	லோகரட்சகன் lōgaraṭcagaṉ, பெ.(n.) உலகத்தைக் காப்போன் (செ.அ.);; saviour of the world.
லோகரூடம்	லோகரூடம் lōkarūṭam, பெ.(n.) 1. தேச மெங்கும் பெரும்புகழ் பெற்றது (செ.அ.);; that which is famous throughout the land. 2. லோக மரியாதை பார்க்க;see {}. [Skt. {} → த. லோகரூடம்]
லோகவிருத்தாந்தம்	லோகவிருத்தாந்தம் lōkaviruttāndam, பெ.(n.) 1. லோகாசாரம் பார்க்க;see {}. 2. ஊர்ப்பேச்சு (செ.அ.);; rumour.
லோகவேடணை	லோகவேடணை lōkavēṭaṇai, பெ.(n.) உலகவேடணை (நாமதீப.576); பார்க்க;see {}.

லோகாக்கிரசித்தர்	லோகாக்கிரசித்தர் lōkākkirasittar, பெ.(n.) தேவருட் சிறந்த ஒரு சாரார் (தக்கயாகப். 352. உரை);; a superior class of celestials. [Skt. loha +agra +siddha → த. வோகாக்கிரசித்தர்]
லோகாசாரம்	லோகாசாரம் lōkācāram, பெ.(n.) உலகத்தாரொழுக்கம் (செ.அ.);; customs of the people, ways of the world, common practice. [Skt. {} → த. லோகாசாரம்]
லோகாசாரியர்	லோகாசாரியர் lōkācāriyar, பெ.(n.) பிள்ளைலோகாசாரியர் பார்க்க;see {}. [Skt. {} → த. லோகாசாரியர்]
லோகாதிபதி	லோகாதிபதி lōkādibadi, பெ. (n.) உலகமுதல்வன்; lord of the Universe. 2. மாமன்னன் (செ.அ.);; Emperor. [Skt. {} → த. லோகாதிபதி]
லோகாதீதம்	லோகாதீதம் lōkātītam, பெ.(n.) உலகத்துக்கு அப்பாற்பட்டது (செ.அ.);; the supernatural; the ultra-mundane. [Skt. {} → த. லோகாதீதம்]
லோகாந்தரம்	லோகாந்தரம் lōkāndaram, பெ.(n.) வேறுலகம் (செ.அ.);; the world beyond. [Skt. {} → த. லோகாந்தரம்]
லோகாந்தரமடை-தல்	லோகாந்தரமடை-தல் lōkāndaramaḍaidal, 2 செ.கு.வி. (v.i.) இறத்தல், மரணமடைதல் (செ.அ.);; to die.
லோகாபவாதம்	லோகாபவாதம் lōkāpavātam, பெ.(n.) பெரும்பழி (செ.அ.);; censure of the world, public scandal. [Skt. {} → த. லோகாபவாதம்]
லோகாபிராமம்	லோகாபிராமம் lōkāpirāmam, பெ.(n.) 1. உலகத்திற்கு மகிழ்ச்சி தருவது; that which is pleasing to the world. 2. ஊர்ப்பேச்சு (செ.அ.);; general talk, rumour. "லோகா பிராமமாகப் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள்". [Skt. {} → த. லோகாபிராமம்]

லோகாயதம்	லோகாயதம் lōkāyadam, பெ. (n.) உலோகாயதம் பார்க்க;see {}. [Skt. {} → த. லோகாயதம்]
லோகாயதன்	லோகாயதன் lōkāyadaṉ, பெ. (n.) உலோகாயதன் பார்க்க;see {}. "லோகாயதன் சமயநடை சாராமல்" (தாயு.மௌன.4.);. [Skt. {} → த. லோகாயதன்]
லோகாலோகம்	லோகாலோகம் lōkālōkam, பெ.(n.) சக்கரவாளம்; a mythical range of mountains. [Skt. {} → த. லோகாலோகம்]
லோகிதம்	லோகிதம் lōkidam, பெ.(n.) செந்நிறமானது (செ.அ.);; redness, that which is red "லோகிதமலரோடும்" (இரகு.திக்குவி.264);. [Skt. {} → த. லோகிதம்]
லோகோத்தமரசம்	லோகோத்தமரசம் lōāttamarasam, பெ.(n.) ஒரு வகைப் பேதி மருந்து (செ.அ.);; a purgative. [Skt. {}-rasa → த. லோகோத்தமரசம்]
லோகோத்தரம்	லோகோத்தரம் lōāttaram, பெ.(n.) மிகச் சிறந்தது (செ.அ.);; that which is excellent in every way. [Skt. {} → த. லோகோத்தரம்]
லோகோபகாரம்	லோகோபகாரம் lōāpakāram, பெ.(n.) உலக நன்மை(செ.அ.);; public good, general good. [Skt. {} → த. லோகோபகாரம்]
லோட்டா	லோட்டா lōṭṭā, பெ. (n.) 1. நீர் குடிக்கப் பயன்படும் ஏனம்; pipkin, a small metal pot, generally of brass. 2. கழுத்தணி வகை (செ.அ.);; a necklace of gold beads. [U. {} → த. லோட்டா]
லோடா	லோடா lōṭā, பெ.(n.) லோட்டா, 1 (வின்.); பார்க்க;see {}.

லோடு	லோடு lōṭu, பெ.(n.) குறைவு (செ.அ.);; loss, deficiency. [Hind. {} → த. லோடு]
லோத்திரம்	லோத்திரம் lōttiram, பெ.(n.) வெள்ளி லோத்திரம் (செ.அ.);; lodhra tree. [Skt. {} → த. லோத்திரம்]
லோத்துகம்	லோத்துகம் lōttugam, பெ.(n.) லோத்திரம் பார்க்க;see {}.
லோந்து	லோந்து lōndu, பெ.(n.) இராவுக்காவல் (செ.அ.);; night patrol. [Fr ronde → த. லோத்து]
லோபம்	லோபம்1 lōpam, பெ.(n.) 1. கெடுதல் (விகாரம்);; elision. "ஆதேசலோபம்" (பி.வி.26);. 2. குறைவு (செ.அ.);; defect, deficiency. "மந்திர கிரியாலோப மின்றியே" (அறப்.சத.81);. [Skt. {} → த. லோபம்] லோபம்2 lōpam, பெ.(n.) 1. உலோபம்1 பார்க்க;{}. "லோப மருளின்மை கூடக் கலந்துள்ளிருக்க" (தாயு.சின்மயா.3);. 2. கடுஞ்செட்டு (உ.வ.);; stinginess. [Skt. {} → த. லோபம்]
லோபன்	லோபன் lōpaṉ, பெ.(n.) miser. உலோபன் பார்க்க;see {}. "லோபன் மகன் டம்பன்" (செ.அ.);. [Skt. {} → த. லோபன்]

லோபி	லோபி1 lōpi, பெ.(n.) உலோபி பார்க்க;see {}. [Skt. {} → த. லோபி] லோபி2 lōpittal, செ.கு.வி.(v.i.) உலோபி2 பார்க்க;see {}. [Skt. {} → த. லோபி] லோபி3 lōpittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) உலோபி3 பார்க்க;see {}. [Skt. {} → த. லோபித்தல்]
லோபு-தல்	லோபு-தல் lōpudal, 5 செ.குன்றாவி. (v.i.) உலோபு பார்க்க;see {}. "லோபியுண்ணார்" (தேவா.55.7);. [Skt. {} → த. லோபு]
லோபை	லோபை lōpai, பெ.(n.) பார்வதி (கூர்மபு. திருக்கலி.22);;{}. [Prob. {} → த. லோபை]
லோம்பர்	லோம்பர் lōmbar, பெ.(n.) இரும்பு வகை (இ.வ.);; a kind of iron.
லோல்படு-தல்	லோல்படு-தல் lōlpaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.t.) 1. திண்டாடுதல்; to wander about restlessly, to be tossed about. "அவன் அங்குமிங்கும் லோல்படுகிறான்". 2. மலிந்து கிடத்தல் (உ.வ.); (செ.அ.);; to be over plentiful, as a commodity. [Skt. {} → த. லோல்படு-தல்]
லோலக்கம்	லோலக்கம் lōlakkam, பெ.(n.) திண்டாட்டம்; restless wandering. "அவன் அங்குமிங்கும் லோலக்கமாடுகிறான்" (செ.அ.);. [Skt. {} → த. லோலக்கம்]
லோலக்கு	லோலக்கு lōlakku, பெ.(n.) லோலாக்கு பார்க்க;see {}.
லோலம்	லோலம் lōlam, பெ. (n.) 1. அலைவு; unsteadiness, restlessness. 2. ஆசைப் பெருக்கம் (செ.அ.);; greediness, lustfulness. [Skt. {} → த. லோலம்]

லோலயப்படு-தல்	லோலயப்படு-தல் lōlayappaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) லோல்படு (உ.வ.); பார்க்க;see {}.
லோலன்	லோலன் lōlaṉ, பெ.(n.) 1. விளையாடித் திரிபவன்; one who is sportive or playful. "முத்தலைச் சூலனே லோலனே" (அறப்.சத.17);. 2. பெண்டிரை நாடித் திரிபவன் (செ.அ.);; one who dallies with woman. [Skt. {} → த. லோலன்]
லோலாக்கு	லோலாக்கு lōlākku, பெ. (n.) காதில் தொங்கவிடும் அணி வகை (செ.அ.);; a pendant suspended from the lobe of the ear. [Skt. {} → த. லோலாக்கு]
லோலாயப்படு-தல்	லோலாயப்படு-தல் lōlāyappaḍudal, 20 செ.கு.வி. (v.i.) லோல்படு (உ.வ.); பார்க்க;see {}. (செ.அ.);.
லோலாயம்	லோலாயம் lōlāyam, பெ. (n.) லோலக்கம் பார்க்க;see {}. [Skt. {} → த. லோலாயம்]
லோலோவென்றலை-தல்	லோலோவென்றலை-தல் lōlōveṉṟalaidal, 2 செ.கு.வி. (v.t.) திண்டாடித் திரிதல்; to wander restlessly (செ.அ.);.
லோன்	லோன் lōṉ, பெ.(n.) கடன்; loan. [E. loan → த. லோன்]
லௌகிகதந்திரம்	லௌகிகதந்திரம் leḷagigadandiram, பெ.(n.) உலக செய்திகளில் திறமை (செ.அ.);; skil or tact in worldly affairs. [Skt. laukika → த. லோ]
லௌகிகதருமம்	லௌகிகதருமம் laugigadarumam, பெ.(n.) உலகியல் (செ.அ.);; ways of the world.
லௌகிகப்பிரக்கிரியை	லௌகிகப்பிரக்கிரியை leḷagigappiraggiriyai, பெ.(n.) உலகவழக்கு (பி.வி. 18,உரை.); (செ.அ.);; usage in common speech.
லௌகிகம்	லௌகிகம் laugigam, பெ.(n.) லௌகீகம் பார்க்க;see {}.
லௌகிகன்	லௌகிகன் laugigaṉ, பெ.(n.) லௌகீகன் பார்க்க;see {}.

லௌகீகம்	லௌகீகம் leḷaākam, பெ.(n.) 1. உலகிற்குரியது; wordly affairs, that which is of the world. 2. உலகப்பற்றுடைமை (வின்.);; worldliness. 3. அலுவல் (செ.அ.);; office. [Skt. laukika → த. லௌகீகம்]
லௌகீகவிருத்தி	லௌகீகவிருத்தி leḷaākavirutti, பெ.(n.) வைதீகவிருத்தியை விடுத்து உலக நடைக்குரிய தொழில்களில் முயலுகை (செ.அ.);; secular pursuits, opp. to {} virutti.
லௌகீகன்	லௌகீகன் leḷaākaṉ, பெ. (n.) 1. உலகப்பற்றுடையவன்; one who is worldly- minded. 2. சமயவொழுக்க விதிகளைச் சரிவரப் பின்பற்றாதவன்; one who does not strictly adhere to the prescribed rites and observances, dist. fr. {}. 3. உலகியலில் (லௌகீகவிருத்தியில்); ஒழுகுபவன்; one who follows secular pursuits. 4. உலகியலறிந்தவன் (செ.அ.);; one who is worldly - wise. [Skt. laukika → த. லௌகீகன்]
வக்காலத்து	வக்காலத்து vakkālattu, பெ. (n.) முறை மன்ற வழக்கு நடத்துவதற்கு வழக்கறிஞ ருக்குக் கொடுக்கும் அதிகார ஆவணம் (பத்திரம்); (வின்.);; [U. {} → த. வக்காலத்து]
வக்கீல்	வக்கீல் vakāl, பெ. (n.) முறை மன்றத்தில் பிறருக்காக வழக்கை எடுத்து வாதிப்போர்; authorized attorney, counsel at law, pleader. 2. மணவுடன் படிக்கையில் மணப்பெண் சார்பான செயல் புரிபவன்; one who represents the bride in a contract of marriage. [U. {} → த. வக்கீல்]
வக்தா	வக்தா vaktā, பெ. (n.) எடுத்துச் சொல்லுவோன்; one who speaks or expounds. 2. பேச்சாளி; orator. [Skt. {} → த. வக்தா]
வக்து	வக்து vaktu, பெ. (n.) காலம், வாய்ப்பு (இ.வ.);; time, season opportunity. [Arab. vaqt → த. வக்து]
வகி-த்தல்	வகி-த்தல் vagittal, 4 செ.கு.வி (v.i.) தாங்குதல்; to bear, carry, as a load, to undertake, as a responsible work, to maintain, support, as a family, to endure, as fatigue, etc. 'குடும்ப பாரத்தை வகிக்கிறான்.' [Skt. vah → த. வகி]

வச்சணத்தி	வச்சணத்தி vaccaṇatti, பெ. (n.) அன்பு, வாற் சல்லியம் (அருங்கலச். 23);; tenderness, affection, fondness, love. [Skt. vatsala → த. வச்சணத்தி]
வச்சணந்திமாலை	வச்சணந்திமாலை vaccaṇandimālai, பெ. (n.) தம் ஆசிரியரான வச்சணந்தி முனிவர் பெயரால் குணவீரபண்டிதரென்பவர் வெண்பா யாப்பில் இயற்றிய பர்ட்டியல் நூல்; a treatise on poetics, in {} verse, by {}, named after his preceptor {}.
வச்சத்தொள்ளாயிரம்	வச்சத்தொள்ளாயிரம் vaccattoḷḷāyiram, பெ. (n.) வச்சதேயத்தரசனைப் பற்றித் தொள்ளாயிரம் வெண்பாக்களால் அமைந்த ஒரு நூல்;
வச்சம்	வச்சம் vaccam, பெ.(n.) 1. இந்தியாவின் வடபாகத்துள்ள நாடு; an ancient province in North India. 'வச்சத்திளங்கோவை' (வீரசோ. அலங். 11, உரை.); [Skt. vatsa → த. வச்சம்]
வச்சயம்	வச்சயம் vaccayam, பெ. (n.) 1. கலைமான் (பிங்.);; stag. 2. கருநிறமுள்ள மான் வகை; black stag. [Skt. vatsaka → த. வச்சயம்]
வச்சிரக்கட்டு	வச்சிரக்கட்டு vaccirakkaṭṭu, பெ. (n.) வலுவான அமைப்பு; strong – build. [வச்சிரம் + கட்டு] [Skt. vajra → த. வச்சிரம்]
வச்சிரக்கோட்டம்	வச்சிரக்கோட்டம் vaccirakāṭṭam, பெ. (n.) காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் இந்திரனது வச்சிராயுதம் நிற்க அமைந்த கோயில்; an ancient temples at {}, where Indra's thunderbolt was installed. 'வச்சிரக் கோட்டது மணங்கெழுமுரசம்' (சிலப். 5, 141.);
வச்சிரகங்கடம்	வச்சிரகங்கடம் vacciragaṅgaḍam, பெ. (n.) மிக்க உறுதியுள்ள சட்டை வகை (யாழ். அக.);; a cloth of great durability. [Skt. vajra + {} → த. வச்சிரகங்கடம்]
வச்சிரகங்கடன்	வச்சிரகங்கடன் vacciragaṅgaḍaṉ, பெ. (n.) அனுமான் (யாழ்.அக.);; Hanuman. [Skt. vajra + {} → த. வச்சிரகங்கடன்]
வச்சிரசரீரம்	வச்சிரசரீரம் vassirasarīram, பெ. (n.) உறுதியான உடம்பு (பிங்.);; robust, strong body. 'அத்தயிரைக் குடித்துத் தடித்து வச்சிர சரீரம் பெற்றார்' (தக்கயாகப் 54, உரை.); [Skt. vajra + {} → த. வச்சிரசரீரம்]

வச்சிரப்படையோன்	வச்சிரப்படையோன் vaccirappaḍaiyōṉ, பெ.(n.) இந்திரன்; Indra, as armed with the thunderbolt.
வச்சிரம்	வச்சிரம் vacciram, பெ. (n.) 1. இருதலைச் சூலமாய் நடுவுபிடியாயுள்ள ஒராயுதம். (சிலப் 2, 46 - 8 உரை);; thunderbolt, a weapon sharp-edged at both ends and held in the middle. 'கூர்கெழு வச்சிரங்கொண்டு' 2. மிகவும் உறுதியானது; that which is excedingly strong, hard or adamant. 'வள்ளிதழ் மாலை மார்பன் வச்சிர மனத்தனானான் (சீவக. 2732);. 3. வைரமலை (சூடா.);; diamond, as very hard. 4. மரத்தின் காழ். core of a tree. "வெளிறுமுன் வித்திப் பின்னை வச்சிரம் விளைத்தலாமோ" (சீவக. 2613.);; 5. சதுரக்கள்ளி (சூடா.);; squre sparge. 6. மல்லர் கருவி வகை (வின்.);; a weapon used by boxers. 7. ஒரு வகைப் பசை; a kind of glue. 8. சிற்பநூல் முப்பத்திரண்டனுள் ஒன்று; a treatise on architecture, one of 32 cirpanul, q.v. 9. ஒக மிருபத்தேனுள் ஒன்று (சோதிட சிந்);; [Skt. vajra → த. வச்சிரம்]
வச்சிரயாப்பு	வச்சிரயாப்பு vaccirayāppu, பெ. (n.) 1. மரங்களை வச்சிரப் பசையினாற் சேர்க்கை; gluing, in woodwork. 'அச்சு மாணியும் வச்சிரயாப்பும்' (பெருங். உஞ்சைக் 58, 47); 2. வச்சிராயுதத்தால் எழுதியது போன்று என்றும் அழியா எழுத்து; indelible writing, as the marks made by the {}. 'நின்றது கிழமை நீங்கா வச்சிர யாப்பின்' (சீவக. 544.); [வச்சிரம் + யாப்பு] [Skt. vajra → த. வச்சிரம்]
வச்சிரரேகை	வச்சிரரேகை vaccirarēkai, பெ. (n.) பெண் மகப்பேறடைவதைக் குறிப்பதாகக் கருதப்படும் உள்ளங்கை வரி வகை (சிவக். பிரபந். சரபேந்திர குற. 51,1.);; [Skt. vajra+rekha → த. வச்சிரரேகை.]
வச்சிரவண்ணன்	வச்சிரவண்ணன் vacciravaṇṇaṉ, பெ. (n.) செல்வக் கடவுள்r; Kuberan, the god of wealth. "வச்சிர வண்ணன் காப்ப வாழிய ரூழி" (சீவக. 2494.); [Skt. {} → த. வச்சிரவண்ணன்.]
வச்சிராப்பியாசம்	வச்சிராப்பியாசம் vaccirāppiyācam, பெ. (n.) (கணிதம்); பெருக்கல் வகை. (வின்.);; [Skt. {} → த. வச்சிராப்பியாசம்.]
வசந்தபஞ்சமி	வசந்தபஞ்சமி vasandabañsami, பெ. (n.) காமனுக்குரியதாய் மாகமாதத்து வெண்பக்க (சுக்கிலபட்ச);த்து வரும் ஐந்தாம் நாள் (பஞ்.);; the 5th titi of the bright fortnight in the lunar month of makam, as sacred to{}. [Skt. vasanta+pnjami → த. வசந்தபஞ்சமி.]

வசந்தபயிரவி	வசந்தபயிரவி vasandabayiravi, பெ. (n.) ஒரு பண் வகை. (வின்.);; a specific melody type. த.வ. வேனிற் பண். [Skt. vasanta + bhairavi → த. வசந்தபயிரவி]
வசந்தம்	வசந்தம் vasandam, பெ. (n.) 1. இளவேனில் (பிங்.);; the spring season. 2. மேழம் (சித்திரை); மாதம் (பிங்.);; the month of cittirai. 3. நறுமணம் (சூடா.);; scent fragrance. 4. கந்தப்பொடி (சது.);; scented powder. 5. ஓர் இசைப் பண். (பரத. இராக. 56); a specific melody type. 6. மகிழ்வான உரையாடல் (சல்லாபம்); (பிங்.);. pleasant conversation. 7. சிறிய முத்து (யாழ்.அக.);; small pearl. த.வ. இளவேனில் [Skt. vasanta → த. வசந்தம்]
வசந்தமாலை	வசந்தமாலை vasandamālai, பெ. (n.) தென்றலைச் சிறப்பித்துக் கூறும் சிற்றிலக்கிய (பிரபந்த); வகை. (இலக். வி. 836.);; an {} verse describing the south-wind one of 96 pirapantam. (q.v.); [Skt. vasanta → த. வசந்தமாலை.]
வசந்தருது	வசந்தருது vasandarudu, பெ. (n.) இளவேனில் (பிங்.);; spring season. [Skt. vasanta+rutu → த. வசந்தருது]
வசந்தன்	வசந்தன் vasandaṉ, பெ.(n.) 1. காமன்(பிங்.);;{} the god of love. 2. காமனுக்குத் தோழனும் இளவேனில் காலத்துக்குரியவனுமான ஒரு தேவன்; Vasanta the god of spring and friend of {} 'சித்திரை வசந்தன் வருசெவ்வியுடன் மகிழா' (பாரத சம்பவ. 101.);. 3. தென்றல்; the south-wind. 'வஞ்ச வசந்தனைநீ வாவென்று' (காளத். உலா, 479); 4. கூத்து வகை; a kind of dance. [Skt. vasanta → த. வசந்தன்.]

வசந்தனடி-த்தல்	வசந்தனடி-த்தல் vasandaṉaḍittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கும்மியடித்தல் (வின்.);; to perform the kummi dance. 2. வசந்தன் கூத்து ஆடுதல் (யாழ்.அக.);; to dance the {} dance. [Skt. vasanta → த. வசந்தனடி-த்தல்.]
வசநாபி	வசநாபி vasanāpi, பெ. (n.) வசம்பு(அ); தான்றி வேரிலிருந்து எடுக்கப்படுங் கொடிய நஞ்சுவகை; a strong poison said to be prepared from vasampu or according to some, from {} root.
வசீகரசக்தி	வசீகரசக்தி vasīkarasakti, பெ. (n.) 1. மனத்தைக் கவரும் ஆற்றல்; power of attraction. 2. வசியஞ் செய்யும் ஆற்றல்; magic spell, hypnotic power. த.வ. வயக்காற்றல் [Skt. {}-kara → த. வசீகரம்]
வசீகரணம்	வசீகரணம் vacīkaraṇam, பெ. (n.) 1. வயப்படுத்துகை; subjugation, attraction. 2. காமன் கணைகளுள் வசீகரத்தைச் செய்யும் அம்பு; the arrow of {} that subjugation a person. 3. அறுபத்து நாலு கலையுள் பிறரை வயஞ் செய்வதாகிய வித்தை (வின்.);; art of subjugation by magic one of {}-kalai. த.வ. வயப்பாடு [Skt. {} → த. வசீகரணம்]
வசீகரம்	வசீகரம் vacīkaram, பெ. (n.) ஈர்ப்பு; attract.
வசீகரன்	வசீகரன் vacīkaraṉ, பெ. (n.) வசியப்படுத்துவோன் (யாழ். அக.);; one who fascinates and charms. [Skt. {}-kara → த. வாசீகரன்.]
வசூல்	வசூல் vacūl, பெ. (n.) 1. சேகரிப்பு; collection. 2. சேகரிக்கும் வரி முதலியன; [U. {} → த. வசூல்.]
வசூல்பாக்கி	வசூல்பாக்கி vacūlpākki, பெ. (n.) நிலுவைத் தொகை (வின்.);; uncollected balance. [U. {} → த. வசூல்.]
வசூலி-த்தல்	வசூலி-த்தல் vacūlittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வரி முதலியவற்றைத் தண்டுதல்; to collect, as revenue. இந்த ஆண்டு இன்னும் வரி வசூலிக்கவில்லை. (உ.வ.); [U. {} → த. வசூல்.]

வமிசம்	வமிசம் vamisam, பெ. (n.) 1. குலம்; race, imeage, descent, family. 2. மூங்கில்; bamboo. 3. வேய்ங்குழல்; flute pipe. [Skt. {} → த. வமிசம்]
வமிசாவளி	வமிசாவளி vamicāvaḷi, பெ. (n.) கொடி வழி உறவின் முறையைத் தெரிவிக்கும் அட்டவணை; genealogical tree. [Skt. {} → த. வமிசாவளி]
வயசு	வயசு vayasu, பெ. (n.) 1. பருவம் (பிராயம்);; period of lifetime from birth. 2. இளமை (யௌவனம்);; yourth, juvenility.
வருடப்பிறப்பு	வருடப்பிறப்பு varuḍappiṟappu, பெ. (n.) 1. புது ஆண்டுத் தொடக்கம்; beginning or commencement of a new year. 2. ஆண்டின் முதல் நாள்; new year day.
வருடபலன்	வருடபலன் varuḍabalaṉ, பெ. (n.) ஐந்திரத்தின் (பஞ்சாங்கம்); படி அவ்வவ்வாண்டுக்குக் கோள் (கிரக); நிலையில் உண்டாகும் பலன்; the predictions for the year calculated from the position of the planets at the commencement of the new year.
வருடம்	வருடம் varuḍam, பெ. (n.) 1. ஆண்டு (பிங்.);; year. 2. மழை (பிங்.); rain. "தேனென்னுங் கால வருடம் வருடிக்க வல்ல" (தக்கயாகப். 68. உரை.); [Skt. {} → த. வருடம்]

வனம்	வனம் vaṉam, பெ. (n.) 1. காடு (சூடா.);; forest. "வனமே மேவி .... எவ்வாறு நடந்தனை" (திவ். பெருமாள் தி. 9,2); 2. ஊர்சூழ்சோலை (சூடா.);; pleasure grove, grotto about a town. 3. சுடுகாடு; cremation ground. 4. நீர் (திவா.);; water. 5. மலையருவி (யாழ். அக.);; water fall. 6. உறைவிடம்; abode residence. "வாவியுமலருமாகத் துஞ்சுவ வனங்களெல்லாம்" (இரகு. நகர. 38);. 7. வழி;(பிங்.); way. 8. துளசி (சூடா.);; holybasil. 9. புற்று (சங். அக.);; ant hill. [Skt. vana → த. வனம்]
வனவாசம்	வனவாசம் vaṉavācam, பெ. (n.) காட்டில் வாழ்க்கை; dwelling or residing in a forest. "பஞ்சபாண்டவர் வனவாசம்" த.வ. காடுறைவு [Skt. vana-{} → த. வனவாசம்]
வாக்கியக்கட்டளை	வாக்கியக்கட்டளை vākkiyakkaṭṭaḷai, பெ. (n.) நன்கு யாத்த சொற்றொடர்; clause or sentence of literary finish. "எழுத்தானே கட்டப்பட்ட வாக்கியக் கட்டக் கூறுபாடுகளும்" (சிலப். 3, 45 உரை. பக். 108.); த. வ. தொடராக்கச் செப்பம் [Skt. vakya → த. வாக்கியக்கட்டளை]
வாக்கியம்	வாக்கியம் vākkiyam, பெ. (n.) 1. சொல்; speech, saying, assertion, statement, command, words. பிதுர்வாக்கியம்; 2. எழுவாய் பயனிலை முதலியவற்றால் பொருள் நிரம்பிய சொற்றொடர்; sentence;proposition containing the subject, object and predicate. "வல்லோர் வகுத்த வாசனை வாக்கியம்" (பெருங். உஞ்சைக் 34, 27.); 3. பழமொழி; aphorism, proverb. 4. கதிரவக் கொண்முடிபினின்று வேறுபட்டதும் தென் இந்தியாவில் நடை பெறுவதுமான பிறப்பியக்கணக்கு முறை; 5. பிறப்பியக் கணித வாய்பாடுவகை; (வின்.); astronomical table. 6. மேற்கோள்; authoritative quotation. "வாக்கியஞ் சொல்லி யாரொடும் வகையலாவகை செய்யன்மின்" (தேவா. 999.10.);. த.வ. முற்றுத்தொடர், கிளவியம் [Skt. {} → த. வாக்கியம்]

வாக்கியார்த்தம்	வாக்கியார்த்தம் vākkiyārttam, பெ. (n.) 1. சொற்றொடர்ப் பொருள்; meaning of a passage. 2. ஒரு பொருண்மேல் நேர்க்கூற்று அயற்கூற்றாக நிகழ்த்தும் உரை;த.வ. தொடர்ப்பொருண்மை [Skt. {} → த. வாக்கியார்த்தம்]
வாக்குரிமை	வாக்குரிமை vākkurimai, பெ.(n.) பொதுச்சபையின் உறுப்பினராகப் பிறனைத் தேர்ந்தெடுத்தல் முதலியவற்றின் அனுமதியுரிமை (இக்.வ.);; franchise, right of voting. த.வ. ஒட்டுரிமை [Skt. {} → த. வாக்கு]
வாகனம்	வாகனம் vākaṉam, பெ. (n.) 1. ஊர்தி: vehicle, conveyance, animal to ride on, a horse, elephant, etc. carriage, wagon, van. "உயர்ந்த வாகனயானங்கள்"(பெரியபு. தடுத்தாட். 20.); 2. சீலை (யாழ். அக.);; cloth. 3. புடைவை முதலியவற்றை வைத்துக் கட்டும் முரட்டுத் துணி (யாழ். அக.);; rough cloth, used in packing. 4. விடாமுயற்சி (யாழ்.அக.);; perseverance. த.வ. ஊர்தி [Skt. {} → த. வாகனம்]
வாச்தவம்	வாச்தவம் vāctavam, பெ. (n.) மெய்ம்மை; reality, truth. "தர்ப்பணத்திற் களிம்பு வாஸ்தவம்" (கைவல். சந். 69.);. [Skt. {} → த. வாசத்தவம்]
வாசிகை	வாசிகை vācigai, பெ. (n.) 1. தலைமாலை (பிங்.);; wreath, as of flowers, pearls, etc. worn on the head. 2. மாலை; garland. "வெண்முத்த வாசிகைத்தாய்" (திவ். இயற். திருவிருத். 50.);. (திவா.);; 3. செறியக்கோத்த மாலை (பிங்.);; garland of flower strung thickly together. [Skt. {} → த. வாசிகை1]
வாசிட்டம்	வாசிட்டம் vāciṭṭam, பெ. (n.) 1. அறநூல் பதினெட்டனுள் ஒன்று (பிங்.);; a Sanskrit text - book on Hindu law ascribed to {}, one of 18 tarama – {}, q.v. [Skt. {} → த. வாசிட்டம்]
வாசிட்டலைங்கம்	வாசிட்டலைங்கம் vāciṭṭalaiṅgam, பெ. (n.) 1. துணைத்தொன்மங்கள் பதினெட்டனுள் ஒன்று (பிங்.);; a secondary {}, oneof 18 upa-{}. q.v. "வாசிட்டலைங்கத்தேதமின்றிய சிலதெரிந்து" (திருக்காளத். 4. நூல்வர.2); [Skt. {} → த. வாசிட்டலைங்கம்]

வாதப்பிடிப்பு	வாதப்பிடிப்பு vātappiḍippu, பெ. (n.) ஊதையினால் ஏற்படும் எலும்புப் பொருத்துப் பிடிப்பு; contraction due to rheumatism. (சா.அக.); [வாதம் +பிடிப்பு]
வாதாவி	வாதாவி1 vātāvi, பெ. (n.) 1. வாதாபி1 பார்க்க;see {}. "இளவல் வாதாவி யென்போன்" (கந்தபு. வில். வாதா. வதைப். 2);. 2. மேலைச்சாளுக்கியரின் தலைநகர்;{}, the capital of the Western Calukyas. "வடபுலத்து வாதாவித் தொன்னகரந் துகளாக" (பெரியபு. சிறுத்தொண்.6.);. [Skt. {} → த. வாதாவி]
வாதி	வாதி1 vātittal, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. வருத்துதல்; to torment, afflict, trouble. "மாவலி வாதிக்க வாதிப்புண்டு" (திவ். திருவாய். 7,5,6);. 2. தடுத்தல்; to hinder, obstruct. "தத்தங் குடிமையான் வாதிப்பட்டு" (நாலடி.66.);. த.வ. நலிதல் [Skt. {} → த. வாதி1-த்தல்] வாதி2 vātittal, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) வாதாடுதல்; to argue, dispute, to asseverate. த.வ. எதிராடல் [Skt. {}, → த. வாதித்தல்] வாதி3 vāti, பெ. (n.) 1. எடுத்துப்பேசுபவன்; one who advocates. "சோற்றுத் துறையர்க்கே வாதியாய்ப் பணி செய்" (தேவா. 391,4);. 2. சொற்போரிடுபவன்; disputant, debater. "வாதிகையன்ன கவைக்கதி ரிறைஞ்சி" (மலைபடு.
வாதுமை	வாதுமை vātumai, பெ. (n.) 1. மரவகை; common almond, m, tr., prunus amygdalus. 2. நீண்ட மரவகை; Indian almond, 1, tr., termin-alia ctappa. [Skt. {} → த. வாதுமை]
வாதுவன்	வாதுவன் vātuvaṉ, பெ. (n.) 1. குதிரைப்பாகன்; groom. "காழோர் வாதுவர்" (சிலப். 22, 12);. 2. யானைப்பாகன் (பிங்.);; mahout. [Skt. {} → த. வாதுவன்]

வாதுளம்	வாதுளம் vātuḷam, பெ. (n.) சிவத்தோன்றியங்கள் (சிவாகமம்); இருபத்தெட்டனுளொன்று; an ancient {} scripture in Sanskrit, one of 28 {}, q.v. "வாதுள முதலிய தந்திரத் தொகுதி" (கந்தபு. சூனமைச். 129);. [Skt. {} → த. வாதுளம்]
வாதை	வாதை vātai, பெ. (n.) 1. துன்பம்; affliction, torment, distress. "வாதைப் படுகின்ற வானோர்" (தேவா. 570,2,);. 2. துன்பம் (வேதனை); செய்யும் நோய். (பிங்.);; painful disease. [Skt. {} → த. வாதை]
வாந்தி	வாந்தி vāndi, பெ. (n.) கக்கல்;(நாமதீப. 600.);; vomiting, ejecting from the mouth. த.வ. வாயாலெடுத்தல், உமித்தல் [Skt. {} → த. வாந்தி1]
வாந்திபேதி	வாந்திபேதி vāndipēti, பெ. (n.) நச்சுக் கழிச்சல் நோய் (இக்.வ.);; cholera, as attended with vomiting and purging. த.வ. கக்கல் கழிச்சல் [Skt. {}+peti → த. வாந்திபேதி]
வாந்தியுப்பு	வாந்தியுப்பு vāndiyuppu, பெ. (n.) கக்கலுண்டாக்கும் உப்பு. (இங். வை.);; tartar emetic, potassio tartras. த.வ. கக்கல் உப்பு [Skt. vandi → த. வாந்தி]
வாந்தியெடு-த்தல்	வாந்தியெடு-த்தல் vāndiyeḍuttal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) கக்கல் செய்தல்; to vomit. த.வ. கக்கு [Skt. {} → த. வாந்தியெடு-த்தல்]
வாபசுபெறு-தல்	வாபசுபெறு-தல் vābasubeṟudal, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. போட்டி முதலியவற்றிலிருந்து விலகுதல்;முறைப்படி அறிவித்த ஒன்றை திரும்பப்பெறுதல்; withdraw from a competition, etc. withdraw an application, a notice, etc. கடைசி நேரத்தில் அந்த வீரர் இருநூறு மீட்டர் பந்தயத்திலிருந்து வாபசு பெற்றுக் கொண்டார்./ வேட்பு மனுக்களை வாபசு பெற நாளை தான் கடைசி நாள்/ தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தத்தை வாபசு பெற்றாலொழிய பேச்சுவார்த்தை இல்லை என்கிறார்கள். 2. பொருளையோ பணத்தையோ திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளுதல்; take back. அந்தக் கடையில் எந்த ஒரு பொருளையும் வாபசு பெற மாட்டார்கள்/ தைலம் வலியைப் போக்காவிட்டால் உங்கள் பணத்தை வாபசு பெற்றுக் கொள்ளலாம். 3. அனுப்பிய படைகளை திரும்ப வருமாறு செய்தல்; with draw, recall the army. ஆக்கிரமித்த இடங்களிலிருந்து படைகளை அந்த நாடு வாபசு பெற வேண்டும்/ போர் முனையில் தன் நிலைகளை இழந்த படைகளை அதிக சேதம் இல்லாமல் வாபசு பெற்றுக் கொண்டது. (கிரியா.);.

வாமம்	வாமம் vāmam, பெ. (n.) 1. அழகு. (பிங்.);; beauty. "வாமச் சொரூப முடையோய்" (இரகு. திக்குவி. 140.); 2. ஒளி. (சூடா.);; light, brightness, splendour. "வாம மேகலை மங்கையோடு" (கம்பரா. கைகேசி. 49.); 3. இடப்பக்கம்; left side. "வாமத்தாண் மேல் வர வலத்தாண் மேனின்று" (திருவாலவா. 32, 8);. 4. நேர்மையின்மை; unrighteousness, injustice. "வாமப்போர் வயப்பிசாசனும்" (கம்பரா. படைத்தலை.49.); 5. எதிரிடை (வின்.);; opposition. 6. தீமை; evil, baseness. "வாமக்கள்ளைக் குடித்தவா போல" (குற்றா. குற. 105);. 7. அகப் புறச்சமயம் ஆறனுள் அனைத்துலகும் சத்தியின் பரிணாமமே என்றும் சத்தியுடன் இலயித்தலே முத்தியென்றும் கூறும் மதம் (சி.போ.பா அவையடக். பக். 50.);; 8. பாம்பு வகை (வின்.);; a kind of snake. 9. முலை (வின்.);; woman's breast. 10. செல்வம்(வின்.);; riches.
வாமன்	வாமன் vāmaṉ, பெ. (n.) 1. அருகன்; Arhat. "வார்தளிர்ப்பிண்டி வாம" (சீவக. 3018);. 2. புத்தன்; Buddha. "காமற் கடந்த வாமன் பாதம்" (மணிமே.5,77);. 3. சிவபிரான்;{}. "கங்கை சூடும் வாமனை" (தேவா. 1050,4);. [Skt. {} → த. வாமன்1]
வாமனக்கல்	வாமனக்கல் vāmaṉakkal, பெ.(n.) இறையிலி நிலங்களின் எல்லை குறிக்க நாட்டப்படும் வாமனாவதாவுருவமைந்த கல் (insc);; boundary stone of lands granted for religious purpose, as carved with the figure of {}. [வாமனன் + கல்] [Skt. {} → த. வாமனன்]
வாமனன்	வாமனன் vāmaṉaṉ, பெ. (n.) பத்து தோற்றரவத்து (தசாவதாரத்து);ள் குறள் வடிவாய் அவதரித்த திருமால். (பிங்.);; Tirumal his dwarf incarnation, one of {}, q.v. "வாமனன் மண்ணிது வென்னும்" (திவ். திருவாய். 4,41.); [Skt. {} → த. வாமனன்]

வாயு	வாயு vāyu, பெ. (n.) 1. காற்று (பிங்.);; wind air. 2. ஐம்பூதத்துள் ஒன்று; an element, one of {}. "அதன் கண் வாயு வெளிப்பட்டு" (மணிமே. 27, 209);. 3. எண்டிசைத் தேவருள் வடமேற்கு மூலைக்குத் தலைவனான தேவன்;{}, the wind-god, regent of the north- west, one of the {}-tikku-p-{}. 4. வயிற்றுப் பொருமல்; flatulence. த.வ. வளி [Skt. {} → த. வாயு]
வார்த்திகம்	வார்த்திகம்1 vārttigam, பெ. (n.) நூற்பாவின் (சூத்திரம்); கருத்தை விளக்கும் ஒரு வகை யுரை (சி. போ. 1, பக் 41.);; supplementary rule added to a {} critical gloss or annotation. [Skt. {} → த. வார்த்திகம்1]
வார்த்தை	வார்த்தை1 vārttai, பெ. (n.) 1. சொல்; word, phrase. 2. மறுமொழி (பிங்.);; reply. 3. உறுதிமொழி; promise 4. செய்தி; news, intelligence, tiding. ஒரு வாணிகனை யாட்கொண்ட வார்த்தை (தேவா. 414, 7.);.
வார்னீசு	வார்னீசு vārṉīcu, பெ. (n.) மரப்பொருள் முதலியவற்றிற் பூசப்படும்மினுக்கெண்ணெய்; varnish. த.வ. மினுக்கெண்ணெய் [E. varnish → த. வார்னீசு]
வாரண்டு	வாரண்டு vāraṇṭu, பெ. (n.) 1. ஆளைக் கட்டுப்படுத்திப் பிடிக்க அரசால் விடுக்கப்படும் கட்டளை; warant for arrest. 2. பிணை (இ.வ.);; security. த.வ. பிடி [E. warrant → த. வாரண்டு]
வால்மீகி	வால்மீகி vālmīki, பெ. (n.) வடமொழியில் இராமாயணமியற்றிய முனிவர் (வின்.);; a sage, the author of the {}. [Skt. {} → த. வால்மீகி]

வாலிபம்	வாலிபம் vālibam, பெ. (n.) இளமை; youth, juvenility. "வாலிப மங்கை" (திருப்பு. 1141.);. த.வ. இளந்தை, வாலை [Skt. {} → த. வாலிபம்]
வான்மீகி	வான்மீகி vāṉmīki, பெ. (n.) வால்மீகி பார்க்க;see {}. "வாங்கரும் பாத நான்கும் வகுத்த வான்மீகி யென்பான்" (கம்பரா. நாட்டுப். 1.); [Skt. {} → த. வான்மீகி]
வானப்பிரச்தம்	வானப்பிரச்தம் vāṉappiractam, பெ. (n.) 1. ஒழுகலாறு (ஆச்சிரமம்); நான்கனுள் மனைவியுடன் காட்டிற்குச் சென்று தவஞ் செய்யும் நிலை. (சி.சி. 8, 11, மறைஞா.); life of a {} one of four{}. 2. காட்டிருப்பை. (மலை);; wild mahwa. [Skt. {} → த. வானப்பிரசதம்]
விசக்கடி	விசக்கடி visakkaḍi, பெ. (n.) 1. நஞ்சு விலங்குகளால் தீண்டப்படுகை; poisonous bite, bite of venomous reptiles or animals 2. பெருந்துன்பம்; serious trouble. "எனக்கு ஒருபெரிய விஷக்கடியாயிற்றே" த.வ. நச்சுக்கடி
விசக்கண்	விசக்கண் visakkaṇ, பெ. (n.) தீமை பயக்கும் பார்வையுள்ள கண்; evil eye. த.வ. நச்சுக்கண் [Skt. {} → த. விசம்]
விசக்கல்	விசக்கல் visakkal, பெ. (n.) 1. விசத்தையெடுப்பதாகக் கருதப்படுங்கல் (வின்.);; a stone supposd to absorb poison. 2. காலில் பட்டால் பட்ட இடத்தில் விசமுண்டாக்கும் கல்; poisonous stone that causes pain when it priks the foot. த.வ. நச்சுக்கல் [Skt. {} → த. விசம்]
விசக்காய்ச்சல்	விசக்காய்ச்சல் visakkāyssal, பெ. (n.) 1. இசிவு சுரம்; enteric fever, typhoid. 2. சுரநோய்வகை (வின்.);; pestilential fever. த.வ. நச்சுக்காய்ச்சல் [Skt. Visa → த. விசம்]
விசக்காற்று	விசக்காற்று visakkāṟṟu, பெ. (n.) 1. நச்சுத்தன்மையுள்ள காற்று; poisonous wind. 2. வாடைக் காற்று; northerly wind. த.வ. நச்சுக்காற்று

விசகடிகை	விசகடிகை visagaḍigai, பெ. (n.) விண்மீன்களால் ஏற்படும் தீய காலம் (சோதிடம்); (விதான. குணகல. 25, உரை.);; inauspicious period in the duration of a naksatra.
விசகிருமிநியாயம்	விசகிருமிநியாயம் visagiruminiyāyam, பெ. (n.) நஞ்சி(விசத்தி);லுண்டாகும் புழுப்போல் தீயதிற் பழகுவோர்க்கு அது தீங்காகத் தோன்றாமை குறிக்கும் நெறி;{} of the worm bred in poison, illustrating the principle that an evil to which a person in accustomed will not appear to him as an evil.
வியாக்கியானம்	வியாக்கியானம் viyākkiyāṉam, பெ. (n.) உரை; exposition, explanation, comment, commentary. "தத்தமக்குத் தோன்றியவாறெல்லாம்..... வியாக்கியானஞ் செய்து" (சிவ.சம.33);. த.வ. விளக்கவுரை [SKt. {} → த. வியாக்கியானம்]
வியாகரணம்	வியாகரணம் viyākaraṇam, பெ. (n.) 1. அறுபத்து நான்கு கலைகளுள் ஒன்றான இலக்கணம்; grammar, one of {}, q.v.; 2. வேதாங்கம் ஆறனுள் ஒன்றான வடமொழியிலக்கணம்; Sanskrit grammar, one of six {}. "ஐந்திரத் தொடக்கத்து வியாகரணமும்" (கலித். கடவுள்வா. உரை.); த.வ. இலக்கணம் [Skt. {} → த. வியாகரணம்]
வியாகரி-த்தல்	வியாகரி-த்தல் viyākarittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) விரித்துரைத்தல்; to propound, explain. "வாக்கிய முப்பதினால் வகை செய்து வியாகரித்தோம்" [Skt. {} → த. வியாகரி-த்தல்]
வியாகுலம்	வியாகுலம் viyākulam, பெ. (n.) 1. துக்கம்; sorrow, trouble. 2. கவலை; anxiety. "ஏழைகள் வியாகுலமி தேதென வினாவி" (திருப்பு. 176.);, 3. மயக்கம் (இ.வ.);; perplexity, bewilderment. த.வ. துயரம் [Skt. {} → த. வியாகுலம்]
வியாச்சியம்	வியாச்சியம் viyācciyam, பெ. (n.) 1. வழக்கு; dispute. 2. முறைமன்ற (நியாய); வழக்கு (இக்.வ.);; law-suit. [Skt. {} → த. வியாச்சியம்]
வியாசபாரதம்	வியாசபாரதம் viyācapāradam, பெ. (n.) வியாசர் இயற்றிய வடமொழி மகாபாரதம்; the Maga Bharada composed by {} Sanskrit. [Skt. {} → த. வியாசபாரதம்]

வியாசம்	வியாசம் viyācam, பெ. (n.) 1. பிரிவு, பகுக்கை; separation, division, classification. 2. ஒரு செயலைச் பற்றி எழுதும் கட்டுரை (இக்.வ.);; written paper, essay. 3. அற (தரும); நூல் பதினெட்டனுள் வியாசர் இயற்றியதாகக் கூறப்படும் சுமிருதி; a Sanskrit text-book on Hindu law, aescribed to {}, one of 18 taruma- {}, q.v. [Skt. {} → த. வியாசம்]
வியாசன்	வியாசன் viyācaṉ, பெ. (n.) வேதங்களை வகுத்தவனும் பிரம்மசூத்திரம் பாரதம் பதினெண்புராணம் முதலிய நூல்களை இயற்றியவனுமான முனிவன்; an ancient sage, the original compiler of the four {} and author of the brahma sutras, the {}, the 18 chief {}, etc., [Skt. {} → த. வியாசன்]
வியாதன்	வியாதன்1 viyātaṉ, பெ. (n.) 1. வியாசன்; the sage {}. "வியாதனாய்...மாமறை நான்கென வகுத்து........ உரைத்தான்" (பாகவத.1, மாயவனமி. 33);. 2. வேடன்; hunter. [Skt. {} → த. வியாதன்]
வியாதி	வியாதி viyāti, பெ. (n.) 1. நோய்; disease, ailment, sickness, malady. "ஆதியும் வியாதியுமின்றி" (ஞானவா. மாவலி. 28.);. 2. தொழுநோய்; leprosy. [Skt. {} → த. வியாதி]
வியாதிக்காரன்	வியாதிக்காரன் viyātikkāraṉ, பெ. (n.) நோயாளி;(வின்.); sickman. த.வ. நோயாளி [Skt. {} → த. வியாதி]
வியாதிசாந்தி	வியாதிசாந்தி viyāticāndi, பெ. (n.) நோய்நீங்கச் செய்யும் சடங்குவகை; a propitiatory ceremony for the cure of disease. [Skt. {} → த. வியாதிசாந்தி]
வியாதிபரீட்சை	வியாதிபரீட்சை viyātibarīṭcai, பெ.(n.) நாடி முகம் மலம் மூத்திரம் கண் நா உடல் தொனி என்ற எட்டினால் நோயைச் சோதிக்கை; diagnosis of a diseae by an examination of {}, mukam, malam, {}.

வியாதுதம்	வியாதுதம் viyādudam, பெ. (n.) இயங்கியற்பொருள்; movable thing. [Skt. {} → த. வியாதுதம்]
வியாப்தம்	வியாப்தம் viyāptam, பெ. (n.) பரப்பப்பட்டது; that which is pervaded. [Skt. {} → த. வியாப்தம்]
வியாப்தி	வியாப்தி viyāpti, பெ. (n.) 1. எங்குமிருக்கை; omni presence. 2. பரந்திருக்கை; pervasion.
வியாப்பியம்	வியாப்பியம் viyāppiyam, பெ. (n.) 1. பரப்பப்படுவது; that which is pervaded. "அரனவற்கு வியாப்பியமே விமலை (சிவதரு. சிவஞான. 22);.
வியாபகம்	வியாபகம் viyāpagam, பெ. (n.) 1. பரவியிருக்குந் தன்மை; pervasion, diffusion. 2. எங்குமிருக்குந்தன்மை; omnipresence. 3. எங்கும் அறியப்படுந்தன்மை; being widely known. "அவன் வியாபகமுள்ளவன்". [Skt. {} → த. வியாபகம்]
வியாபகன்	வியாபகன் viyāpagaṉ, பெ. (n.) 1. கடவுள் (எங்குமிருப்பவன்);; god as omnipresent. 2. எங்கும் அறியப்படுத்தன்மை படைத்தவன்; widely known person.
வியாபகி	வியாபகி viyāpagi, பெ. (n.) எங்கும் வியாபிக்குஞ் சிவசத்தி. energy of Siva, a all – pervasive. "விமலை வியாபகி" (சிவதரு சிவஞானயோ. 22.);;
வியாபரி	வியாபரி1 viyāparittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தொழிற்படுதல்; to operate, act. to be worked. 2. நன்கொடை சேகரித்தல்; to collect funds, as for a festival. "இந்த உற்சவத்தை அவர் வியாபரித்துப் பண்ணுகிறார்." வியாபரி2 viyāparittal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) சொல்லுதல்; to tell.
வியாபாதம்	வியாபாதம் viyāpātam, பெ. (n.) வஞ்சகம்; evil design.

வியாபாதனம்	வியாபாதனம் viyāpātaṉam, பெ. (n.) கொலை; murder, killing. [Skt. {} → த. வியாபாதனம்]
வியாபாரச்சரக்கு	வியாபாரச்சரக்கு viyāpāraccarakku, பெ. (n.) விலைபடுதற்கான பண்டம்; articles of merchandise.
வியாபாரம்	வியாபாரம் viyāpāram, பெ. (n.) 1. தொழில் ; action, operation, funtion. மண் முதலைந்திற்கும் வியாபாரம் 2. வாணிகம்; trade, commerce transaction.
வியாபாரி	வியாபாரி viyāpāri, பெ. (n.) வாணிகன்; merchant, dealer, trader. [Skt. {} → த. வியாபாரி] வியாபி1 __, பெ. (n.); எங்கும் நிறைந்திருப்பது. that which is all - pervasive, as air. "சித்தன் மெய்த்தகு குணமிலி வியாபி"(ஞானா. 1,7);;
வியாபி-த்தல்	வியாபி-த்தல் viyāpittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) எங்கும் பரந்து நிறைந்திருத்தல்; to pervade. "எங்கும் வியாபித்துணர்வா முனக்கு" (தாயு. பாயப்புலி. 52.);. [Skt. {} → த. வியாபி].
வியாபிருதி	வியாபிருதி viyāpirudi, பெ. (n.) மறைக்கப்படாதிருக்கை being uncovered or open. "லகுதை வியாபிருதி" (சிவப்பிர. 30.);.
வியாபினி	வியாபினி viyāpiṉi, பெ. (n.) 1. சோடசகலைகளுள் ஒன்று. a mystic centre in the body, one of {}, q.v. இதன் மேனாலின் வியாபினி (தத்துவப் 141.);; 2. எங்கும் நிறைந்திருப்பது (யாழ். அக.);; that which is all-pervasive.
வியாமம்	வியாமம் viyāmam, பெ. (n.) நான்குமுழம்; fathom, the length of the extended arms. [Skt. {} → த. வியாமம்]
வியாமோகம்	வியாமோகம் viyāmōkam, பெ. (n.) பெருமோகம் (திவ். திருவாய். 6,1 பன்னீ.பர.);; excessive attachment. [Skt. {} → த. வியாமோகம்]

www.valluvarvallalarvattam.com 19022 of 19068.

வியாயாமம்	வியாயாமம் viyāyāmam, பெ. (n.) உடற் பயிற்சி (சுகசந்.71.);; bodily exercise. [Skt. {} → த. வியாயாமம்]
வியாயோகம்	வியாயோகம் viyāyōkam, பெ. (n.) ரூபகம் பத்தனுள் காமமும் ஆசியமும் நீங்கி தலைவனது வீரச்செயலைக் கூறும் ஓரங்கமுடைய நாடக வகை. (சிலப். பக். 84, கீழ்க்குறிப்பு.);; a species of drama in one act, describing a military or heroic exploit and excluding the sentiments of love and mirth, one of ten {}. q.v.
வியார்த்தி	வியார்த்தி viyārtti, பெ. (n.) பொருள்; meaning, exposition.
வியாவகாரிகம்	வியாவகாரிகம் viyāvagārigam, பெ. (n.) வழக்கத்தில் இருப்பது (வேதா. சூ. 32.);; that which relates to everyday life or practice.
வியாவர்த்திதம்	வியாவர்த்திதம் viyāvarddidam, பெ. (n.) இணையாவினை (அபிநய);க்கைவகை. (சீவக. 1257, உரை.);; a hand-pose.
வியாளக்கிராகி	வியாளக்கிராகி viyāḷakkirāki, பெ. (n.) பிடாரன் பார்க்க;see {}.
வியாளவியூகம்	வியாளவியூகம் viyāḷaviyūkam, பெ. (n.) பாம்பு வடிவான படையமைப்பு (சுக்கிரநீதி, 338.);; serpent-like array of an army.
வியானபூமி	வியானபூமி viyāṉapūmi, பெ. (n.) சுடுகாடு (யாழ்.அக.);; burial and burning ground.
வியானன்	வியானன் viyāṉaṉ, பெ. (n.) பத்துவளி (தசவாயு);யுள் ஒன்றானதும் அரத்த வோட்டத்தை யுண்டாக்குவதுமான வளி; the vital air of the body, which causes circulation of blood, one of taca-{}, q.v. [Skt. {} → த. வியானன்]
வியுற்பத்தி	வியுற்பத்தி viyuṟpatti, பெ. (n.) 1. மொழிப் பொருட்காரணம் (யாழ்.அக.);; 2. கல்வியறிவு; proficiency in language, literature, etc.
வியுற்பத்திபண்ணு-தல்	வியுற்பத்திபண்ணு-தல் viyuṟbaddibaṇṇudal, 11 செ.குன்றாவி (v.t.) புதிதாயுண்டாக்குதல்; to create a new.
வியுற்பன்னன்	வியுற்பன்னன் viyuṟpaṉṉaṉ, பெ. (n.) கல்வியறிவுள்ளவன்; erudite scholar, one who is proficient in language, literature, etc.
வியூககாரன்	வியூககாரன் viyūkakāraṉ, பெ. (n.) தையற்காரன் (யாழ். அக.);. tailor.

வியூகபேதம்	வியூகபேதம் viyūkapētam, பெ. (n.) படையணி முறிகை (யாழ். அக.);; breaking of the serried ranks of an army.
வியூகம்	வியூகம் viyūkam, பெ. (n.) 1. படை வகுப்பு (குறள். 767, உரை.);; military array. 2. திருமால் நிலை ஐந்தனுள் சங்கருஷணன் பிரத்தியும்நன் அநிருத்தன் என்று மூவகையாகவும் வாசுதேவனைச் சேர்த்து நால்வகையாகவுமுள்ள நிலை. (அஷ்டாதச. தத்வத். 3,43.); (பரிபா. 3, 81, உரை.);; manifestation of Visnu as three divinities, viz., {} or as four divinities, including {}, one of five {}-nilai, q.v. 3. திரள்; multitude, collection. 4. விலங்கின் கூட்டம். (சூடா.);; herd, flock.
வியூகாவதாரம்	வியூகாவதாரம் viyūkāvatāram, பெ. (n.) 1. வியூகம் பார்க்க;see viyugam. "சங்கருடணர் அநிருத்தரென்னு நால்வியூகாவதாரம்" (பிரபோத. 45, 4);.
வியோகம்	வியோகம் viyōkam, பெ. (n.) 1. சாவு; death. 2. பிரிவு; separation. "யோக வியோக முடைத்தோன்" (ஞானா 61, 9.);; 3. பிறவி நீக்கம்;
வியோமம்	வியோமம் viyōmam, பெ. (n.) வானம் (ஆகாசம்); (பிங்.);; sky atmosphere. "நாமமும் வடிவுங் கிளைத்திடு வியோம வடிவமாய்த் தோன்றும்" (திருக்காளத். பு. சிவமான்.22.);.
வியோமமஞ்சரம்	வியோமமஞ்சரம் viyōmamañjaram, பெ. (n.) கொடி (சங்.அக.);; flag. [Skt. vyoma + manjara]
வியோமமண்டலம்	வியோமமண்டலம் viyōmamaṇṭalam, பெ. (n.) வியோமமஞ்சரம் பார்க்க (சங்.அக.);;see viyoma-{}. [Skt. vyoma+mandala]
வியோமரூபிணி	வியோமரூபிணி viyōmarūpiṇi, பெ. (n.) சோடசகலையுளொன்று; a mystic centre in the body, one of {}-kalai. "நிற்கின்ற வியோம ரூபிணி நீலாகாயம்" (தத்துவப். 142.);.
வியோமாட்சரேகை	வியோமாட்சரேகை viyōmāṭcarēkai, பெ. (n.) கோள் (கிரகங்);களின் அட்சாம்ச நிலை;(வின்.); ({}); celestial latitude, as of planets.
விர்த்தாந்தம்	விர்த்தாந்தம் virttāndam, பெ. (n.) விருத்தாந்தம் பார்க்க;see {}.

விர்த்தி	விர்த்தி1 virtti, பெ. (n.) விருத்தி1 பார்க்க;see virutti. விர்த்தி2 virtti, பெ. (n.) விருத்தி2 பார்க்க;see virutti.
விரக்தம்	விரக்தம் viraktam, பெ. (n.) விரத்தம் பார்க்க;see viratam.
விரக்தி	விரக்தி virakti, பெ. (n.) விரத்தி பார்க்க;see viratti. = விரகசன்னதம் —, பெ. (n.); விரகநோய் பார்க்க;see {}. "விரக சன்னதமேற்ற" (தாயு. எங்கு நிறை.10.);
விரகதாபம்	விரகதாபம் viragatāpam, பெ. (n.) விரகநோய் பார்க்க;see virakanoy.
விரகநோய்	விரகநோய் viraganōy, பெ. (n.) காதலர்க்குப் பிரிவாலுண்டாகும் துன்பம்; distress or sorrow of lovers due to separatrion from each other. [Skt. viraha + த. நோய்]
விரகம்	விரகம் viragam, பெ. (n.) 1. பிரிவு; separation, especially of lovers. 2. விரக நோய் பார்க்க;see viraga {}. 3. உலர்த்துகை; drying up. மண் முதலைந்திற்கும் வியாபாரம் பொறை பிண்டீகரணம் பாகமொடு விரக மிடங்கொடையாகும் (வேதா. சூ. 77);; 4. காமம்; lasciviousness, lust. (w);.
விரகவேதனை	விரகவேதனை viragavētaṉai, பெ. (n.) விரக நோய் பார்க்க;see viraga {}.
விரகாவத்தை	விரகாவத்தை virakāvattai, பெ. (n.) பிரிந்த காதலர் துன்புறும் நிலை; love-lorn condition of sparated lovers.

விரகி	விரகி viragi, பெ. (n.) பிரிவாற் காமநோயுற்றவ-ள்-ன்; one pining from the seperation one's beloved. 2. காமி;(வின்.); lascivious person.
விரகிணி	விரகிணி viragiṇi, பெ. (n.) 1. காதலனை பிரிந்தவள்; woman separated from her lover. 2. சம்பளம்; salary, wages.
விரகிதன்	விரகிதன் viragidaṉ, பெ. (n.) தனியே விடப்பட்டவன்; lonely man. (இலக்.அக.);.
விரசம்	விரசம் virasam, பெ. (n.) 1. வெறுப்பு; dislike a version. 2. நிந்தை;(யாழ்.அக.); censure. [Skt. vi-rasa → த. விரசம்]
விரசமாக்கு-தல்	விரசமாக்கு-தல் virasamākkudal, செ. குன்றாவி(v.t.); கெடுத்து விடுதல் to spoil mismanage. காரியத்தை விரசமாக்கி விடாதே.
விரசாநதி	விரசாநதி viracānadi, பெ. (n.) பரமபதத்தின் புறத்ததோர் யாறு; a river the borders on {} heaven.
விரணகாசம்	விரணகாசம் viraṇakācam, பெ. (n.) கருவிழியிற் படரும் கண்ணோய் வகை (சீவரட். 261.);; a disease of the eye causing film over the pupil of the eye. [Skt. {} → த. விரணகாசம்]
விரணகாரி	விரணகாரி viraṇakāri, பெ. (n.) 1. புண்ணைச் சுடும் மருந்து (பைஷஜ.);; caustic. 2. தோலினை (சருமத்தை);ப் புண்ணாக்கும் மருந்து (இங். வை. 31.);; escharotic.
விரணகிரந்தி	விரணகிரந்தி viraṇagirandi, பெ. (n.) புற்று நோய் (இங். வை. 307.);; cancer.
விரணசன்னி	விரணசன்னி viraṇasaṉṉi, பெ. (n.) இசிவு நோய்வகை;
விரணப்பரு	விரணப்பரு viraṇapparu, பெ. (n.) கடைக்கண் விளிம்பில் உண்டாகுஞ் சிறுபரு;(சீவரட்.269.); pimple in the eye.

விரணம்	விரணம்1 viraṇam, பெ. (n.) 1. காயம்; wound, sore, bruise. 2. சிலந்திப்புண்; boil. 3. புண்கட்டி (வின்.);; ulcer. 4. முறிவு; fracture 5. பகைமை; enmity, hatred. "தங்கண் மேல் விரணமதாகி" (கந்தபு. இரணியன்யுத்.3); [Skt. vrana → த. விரணம்]
விரணம்போக்கி	விரணம்போக்கி viraṇambōkki, பெ. (n.) ஆடு தின்னாப்பாளை;(வின்.); worm-killer.
விரணவாதம்	விரணவாதம் viraṇavātam, பெ. (n.) நோய் வகை (கடம்ப. பு. இலீலா. 123.);; a disease.
விரணவைத்தியன்	விரணவைத்தியன் viraṇavaittiyaṉ, பெ. (n.) புண்ணுக்கு பண்டுவம் செய்வோன்; surgeon.
விரத்தம்	விரத்தம் virattam, பெ. (n.) 1. உலகப் பற்றுவிடுகை;(வின்.); renunciation. 2. வெறுப்பு;(சங். அக.); dislike.
விரத்தன்	விரத்தன் virattaṉ, பெ. (n.) 1. உலகப் பற்றில்லாதவன்; man free from worldly attachments. "விரத்தரிற் றலைவனாகி" (கந்தபு. கயமுகனுற் 31.);; 2. தவசி; male ascetic. 3. மணமின்றி இருப்பதாக உறுதி செய்து கொண்டவன். (வின்.);; man who has taken a vow of celibacy. [Skt. vi-rakta → த. விரத்தன்]
விரத்தி	விரத்தி1 viratti, பெ. (n.) 1. உலகப் பற்றில்லாதவள்; woman free from worldly attachments. 2. தவத்தி; female ascetic. 3. மணமின்றி இருப்பதாக உறுதி செய்து கொண்டவள்;(வின்.);; woman who has taken a vow of celibacy. விரத்தி2 viratti, பெ. (n.) 1. பற்றின்மை (சூடா.);; freedom from worldly attachments; renunciation of worldly pleasures. 2. வெறுப்பு; dislike. [Skt. vi-rakti →.த. விரத்தி]

விரதங்கா-த்தல்	விரதங்கா-த்தல் viradaṅgāddal, செ.கு.வி. (v.i.) நோன்பு மேற்கொண்டொழுகுதல்;(வின்.); to observe a vow.
விரதத்துவம்	விரதத்துவம் viradadduvam, பெ. (n.) பட்டினி நோன்பு முதலியவற்றால் உடலை ஒறுக்கும் நிலை;
விரதநியமம்	விரதநியமம் viradaniyamam, பெ. (n.) 1. நோன்போடு ஒழுகுகை; observing austerities. 2. தீட்சை செய்விக்கை;(வின்.); act of religious initiation.
விரதம்	விரதம்1 viradam, பெ. (n.) 1. நோன்பு; religious vow act of austerity, holy practice as fasting, continence etc. "ஊக்கித்தாங் கொண்ட விரதங்கள் (நாலடி. 51.); 2. கொள்கையில் கொண்ட மனவுறுதி (சங்கற்பம்); (பிங்.);; solemn vow, oath. "தன்னுடன் பிறந்த முன்னவர் விரத முடித்து" (S.I.I.iv. 94); 3. நல்வினைப் பயன் (புண்ணியம்); ஏழனுள் ஒன்றான தவம் (சூடா.);; penance, one of seven {}. 4. நடப்பு நிகழ்வினை (சுமாவர்த்தனம்);; aceremony. த.வ. நோன்பு [Skt. vrata → த. விரதம்]
விரதம்பிடி-த்தல்	விரதம்பிடி-த்தல் viradambiḍiddal, செ.கு.வி. (v.i.) பட்டினி கிடத்தல்;(வின்.); to fast.
விரதமிறக்கு-தல்	விரதமிறக்கு-தல் viradamiṟakkudal, செ.கு.வி. (v.i.) மனவுறுதி (சங்கற்பித்து); கொண்டு நடத்தும் நோன்பை (விரதத்தை); அமைதி (சாந்தி); செய்து முடித்தல்; to celebrate the conclusion of a religious vow or fast with appropriate ceremonies.
விரதவுத்தியாபனம்	விரதவுத்தியாபனம் viradavuddiyāpaṉam, பெ. (n.) நோன்பு (விரத); முடிக்கும் அமைதி (சாந்திச்); நிகழ்வு (சடங்கு); (யாழ். அக.);; ceremonies at the conclusion of a viratam.

விரதி	விரதி viradi, பெ. (n.) 1. நோன்பு மேற்கொண்டோன்; one who has taken a religious vow "விரிகடை விரதிகள்"(தேவா. 700, 3);. 2. துறவி (சது.);; one who has renounces the world. 3. ஓதல் திருவாழ்வன் (பிரமசாரி);; celibate student. "அருத்திடுகக வன்னாதி 4. சுமா வர்த்தனம்; a ceremony. த.வ. நோன்பி [Skt. vrata → த. விரதம்]
விரயம்	விரயம் virayam, பெ. (n.) 1. பயனில்லாச் செலவு; expenditure without utility. 2. மிகுசெலவு (வின்.);; extravagance, waste, prodigality. 3. பேதியாகை (வின்.); கழிச்சல்; purging. [Skt. vyaya → த. விரயம்]
விராகம்	விராகம் virākam, பெ. (n.) பற்றின்மை, in difference to worldly pleasures, absence of passion or attachment. "விராகத்தை சனி முயன்று" (ஞானவா. வீதக. 31);
விராணி	விராணி virāṇi, பெ. (n.) யானை;(சங். அக.); elephant.
விராத்தக்காரன்	விராத்தக்காரன் virāttakkāraṉ, பெ. (n.) வரி தாண்டுவோன்;
விராத்தம்	விராத்தம் virāttam, பெ. (n.) வரி வாங்குதல்;(வின்.);. collection of revenue. [U. {} → த. விராத்தம்]
விராத்தியன்	விராத்தியன் virāttiyaṉ, பெ. (n.) குல நெறியை விட்டதால் குலத்திற்குப் புறம்பானவன்; 2. வேளாப்பார்ப்பான் சாதிக் கலப்பு காரணமாக ஒதுதல் மறுக்கப்பட்ட பார்ப்பனப் பிரிவினன்; mixed caste Brahmins banned from reciting vedas.
விராதம்	விராதம் virātam, பெ. (n.) 1. கைவேலை; manual labour. 2. நாட்கூலி வேலை; day- labour.
விராதன்	விராதன் virātaṉ, பெ. (n.) இராமபிரானாற் கொல்லப்பட்ட ஒர் அரக்கன். (கம்பரா. விராத.);; a raksasa slain by {}.

விராதனன்	விராதனன் virātaṉaṉ, பெ. (n.) கொலைஞன் (நிகண்டு. 196.);; murderer.
விராதீனன்	விராதீனன் virātīṉaṉ, பெ. (n.) 1. நாட்கூலிக்காரன்; day-labourer. 2. வேலையில்லாதவன்; unemloyed person.
விராமம்	விராமம் virāmam, பெ. (n.) 1. முடிவு; 2. ஒற்றெழுத்து (பிங்.);; consonant. 3. இளைப்பாறுகை; rest.
விராலம்	விராலம் virālam, பெ. (n.) பூனை;(சங். அக.); cat.
விரீடம்	விரீடம் virīṭam, பெ. (n.) வெட்கம்;(இலக். அக.);. shame. [Skt. {} → த. விரீடம்]
விருக்கம்	விருக்கம் virukkam, பெ. (n.) மரம்;(சூடா.);. tree.
விருக்கவீடு	விருக்கவீடு virukkavīṭu, பெ. (n.) மரப்பொந்து;(சங்.அக.);. h ollow in a tree.
விருக்கத்திரணம்	விருக்கத்திரணம் virukkattiraṇam, பெ. (n.) மூங்கில் (மலை);; bamboo.
விருகதூமம்	விருகதூமம் virugatūmam, பெ. (n.) நீர்மேற்படக் கொடி வகை;(மூ.அ.);. a water- plant. [Skt. {} → த. விருகதூமம்]

விருகற்பதி	விருகற்பதி virugaṟpadi, பெ. (n.) வியாழன்;(யாழ்.அக.); jupiter. [Skt. brhaspati → த. விருகற்பதி]
விருகு	விருகு virugu, பெ. (n.) வெருகு;(மலை.); long-rooted arum.
விருகோதரன்	விருகோதரன் viruātaraṉ, பெ. (n.) பீமன்; the second son of {}, as having a belly like that of a wild dog. [Skt. {} → த. விருகோதரன்]
விருச்சிகம்	விருச்சிகம்1 viruccigam, பெ. (n.) 1. தேள் (திவா.);; scopion. 2. ஒரை (ராசி); மண்டலத்தின் எட்டாம் பகுதி (திவா.);; scorpio of the zodiac. 3. நளி (கார்த்திகை);த் திங்கள்; the eighth solar month. "விருச்சிகத்துறு மாறனாள்" (தணிகைப்பு. இந்திர.18); 4. நண்டு (இலக். அக.);; crab. த.வ. நளி [Skt. {} → த. விருச்சிகம்]
விருட்சம்	விருட்சம் viruṭcam, பெ. (n.) மரம்; tree. "விருட்சத்துக்கும் வல்லிசாதி சசிபங்களுக்கும் பிராணனு முள" (தக்கயாகப் 38,உரை.); [Skt. {} → த. விருட்சம்].
விருட்சராசன்	விருட்சராசன் viruṭcarācaṉ, பெ. (n.) அரசமரம் (மூ.அ.);; papal. [Skt. {} → த. விருட்சராசன்].
விருட்டி	விருட்டி viruṭṭi, பெ. (n.) மழை; rain. அதிவிருட்டி (குற்றா. தல. சிவபூசை.46.);. [Skt. {} → த. விருட்டி].
விருட்டிணி	விருட்டிணி viruṭṭiṇi, பெ. (n.) கண்ணபிரான் (இலக். அக.);; Lord Krishnan.

விருடகம்	விருடகம்1 viruḍagam, பெ. (n.) எலி (அரு.நி.);; rat. விருடகம்2 viruḍagam, பெ. (n.) பூனை (அரு.நி.);; cat.
விருடபம்	விருடபம் viruḍabam, பெ. (n.) எருது (யாழ். அக.);; bull.
விருடம்	விருடம் viruḍam, பெ. (n.) 1. விருடபம் பார்க்க;see virudapam 2. எலி; rat. 3. தருமம்; virtue, justice. 4. மேன்மை; excellence.
விருடலம்	விருடலம் viruḍalam, பெ. (n.) 1. குதிரை (யாழ். அக.);; horse. 2. உள்ளி; garlic.
விருடலோசனன்	விருடலோசனன் viruḍalōcaṉaṉ, பெ. (n.) எலி (யாழ். அக.);; rat.
விருடாங்கம்	விருடாங்கம் viruṭāṅgam, பெ. (n.) தாமிரபரணிப் பகுதி (பிரதேசம்); (நாமதீப. 503.);; the region of the river {}.
விருடியம்	விருடியம் viruḍiyam, பெ. (n.) பருத்திருக்கை; [Skt. {} → த. விருடியம்]
விருத்தக்கலித்துறை	விருத்தக்கலித்துறை viruttakkalitturai, பெ. (n.) கலித்துறைப்பா வகை;
விருத்தகங்கை	விருத்தகங்கை viruttagaṅgai, பெ. (n.) கோதாவரி (சூடா.);; the river {}. [Skt. {} → த. விருத்தகங்கை]
விருத்தகந்தி	விருத்தகந்தி viruttagandi, பெ. (n.) செய்யுட்கதியிற் பெரும்பாலும் பயின்று வரும் சொல் (வசனம்); (இலக். அக.);; prose with rhymes and rhythms peculiarly appropriate to verse, poetic prose.
விருத்தகிரி	விருத்தகிரி viruttagiri, பெ. (n.) விருத்தாசலம் பார்க்க;see

விருத்தசங்கம்	விருத்தசங்கம் viruttasaṅgam, பெ. (n.) கிளிஞ்சல் (சங்.அக.);; mussel shell.
விருத்தசம்பந்தம்	விருத்தசம்பந்தம் viruttasambandam, பெ. (n.) தகாததென்று விலக்கப்பட்ட முறை யினரை மணம்புரிகை; marriage with in the prohibited degrees of consanguinity, as invalid and condemned by law (R.F.);.
விருத்தசேதனம்	விருத்தசேதனம் viruttacētaṉam, பெ. (n.) ஆண்குறியின் முன்தோலை எடுத்துவிடுஞ் சடங்கு; circumcision.
விருத்தபோசனம்	விருத்தபோசனம் viruttapōcaṉam, பெ. (n.) பழைய சோறு (யாழ். அக.);; cooked rice preserved in cold water.
விருத்தம்	விருத்தம்1 viruttam, பெ. (n.) வட்டம் (சூடா.);; circle, anything circular. கருவிருத்தக் குழி நீத்த பின் (திவ். இயற். திருவிருத். தனியன்);; 2. சொக்கட்டானாட்டத்தில் விழும் தாயவகை; a fall of dice which entitles the player to another throw. 3. பாவினம் மூன்றனுள் ஒன்று (யாப்.வி.56.);; a kind of verse, one of three {] q. v. 4. ஒழுக்கம்; conduct "விருத்தமாதவரை நோக்கி முறுவலன் விளம்ப லுற்றான்" (கம்பரா. கங்கை.41);; 5. செய்தி (யாழ். அக.);; news. 6. தொழில்; (யாழ். அக.);; work employment. 7. ஒரு சிற்பநூல் (பொ.நி.);; a treatise on architecture. 8. ஆமை (யாழ். அக.);; tortoise. 9. வெள்ளெருக்கு (மலை.);; white madar. விருத்தம்2 viruttam, பெ. (n.) 1. மக்கட்பருவம் ஆறனுள் ஒன்றான மூப்பு. (சூடா.); old age, one of the six {}-paruvam. ஒரு விருத்தம்புக் குழலுறவீர் (திவ் திருவிருத்
விருத்தமல்லிகை	விருத்தமல்லிகை viruttamalligai, பெ. (n.) குட மல்லிகை;(மூ.அ.); Arabian jasmine.

விருத்தவிலக்கணம்	விருத்தவிலக்கணம் viruttavilakkaṇam, பெ. (n.) பனுவல் (பிரபந்தம்); தொண்ணுற்றாறனுள் அரசனது வில், வாள், வேல், செங்கோல், யானை, குதிரை, நாடு, ஊர்,கொடை இவ்வொன்பதனையும் பப்பத்து விருத்தத்தால் ஒன்பது வகையுறப் புகழ்ந்து பாடும் பனுவல் (பிரபந்தம்); (சது.);; a poem dealing with the bow, sword, spear, sceptre, elephant, horse, country, capital city and liberality of a king, each being praised in a decade of stanzas of a particular rhythm, one of 96 pirapantam.q.v.
விருத்தன்	விருத்தன் viruttaṉ, பெ. (n.) 1. முதுமையோன்; aged person. 2. மேலோன்; great man. "வானவிருத்தனே போற்றி" (திருவாச. 5, 61);.
விருத்தாசலம்	விருத்தாசலம் viruttācalam, பெ. (n.) கடலூர் மாவட்டத்திலுள்ள ஒரு சிவதலம்; a {} shrine in the Cuddalore District. த.வ. முதுகுன்றம், பழமலை
விருத்தாசாரம்	விருத்தாசாரம் viruttācāram, பெ. (n.) பழந்தொடர்பு (பூர்வாசாரம்);;
விருத்தாந்தம்	விருத்தாந்தம் viruttāndam, பெ. (n.) 1. நிகழ்ச்சி (சம்பவம்);; occurrence, incident, event. 2. வரலாறு; account, history. 3. செய்தி; tidings, news, rumour, report. 4. பொருள்; subject, topic. 5. கதை; 6. இயல்பு (சுபாவம்);; 7. வகை; kind, sort. 8. விதம் (யாழ். அக.);; manner. 9. முழுமை; 10. இளைப்பாறுகை;
விருத்தாப்பியம்	விருத்தாப்பியம் viruttāppiyam, பெ. (n.) முதுமை;
விருத்தான்னம்	விருத்தான்னம் viruttāṉṉam, பெ. (n.) விருத்தபோசனம் பார்க்க;

விருத்தி	விருத்தி1 virutti, பெ. (n.) 1. ஒழுக்கம்; conduct, behaviour. "விருத்தி, வேதியரோ, டெதிர்மேயினான்" (கம்பரா. குகப். 73);. 2. இயல்பு (சுபாவம்); (யாழ். அக.);; nature. 3. தொழில்; emloyment, business. விருத்தி மாதர் விலக்க (சீவக. 1374.);; 4. தொண்டு; devoted service. "கடிமலர்வாளெடுத்தோச்சி..... ருத்திகுழக்க வல்லோர்கட்கு" (தேவா. 292, 8);; devoted service. 5. வாழ்வு வழி (சீவனம்); means of livelihood. என் விருத்தி உஞ்சவிருத்தி; 6. வாழ்நிலைக்காக (சீவிதமாக); விடப்பட்ட நிலம்; grand of land for one's livelihood or maintenance, inam land. "சைவனாகி நம் விருத்தியும் தவிர்க்கும்" (பெரியபு. திருநாவுக். 82.);; 7. அடிமை; 8. விரிவுரை (நன். 22);; gloss, elaborate commentary. 9. உரியபொருள்; proper meaning. 10. உரியசொல்;(அக.நி.); proper word. 11. சாத்துவரி, ஆரபடி, கைசிகி, பாரதி என நான்கு வகைப்பட்ட நாடகநூலின் நடை; சாத்துவதி, ஆரபடி, கைசிகி, பாரதி ... விருத்தி நான்கு வகைப்படும் (சிலப்
விருத்திக்கடன்	விருத்திக்கடன் viruttikkaḍaṉ, பெ. (n.) வட்டிக்கு வாங்குங் கடன்; Interest-bearing debt. "குன்றாவிருத்திக் கடன்கொண்டு" (திருவிளை.உலவாக்கோட்டை.7);.
விருத்திசந்திரன்	விருத்திசந்திரன் viruttisandiraṉ, பெ. (n.) வளர்பிறை; waxing moon. (C.G.);.
விருத்திசூதகம்	விருத்திசூதகம் virutticūtagam, பெ. (n.) குடும்பத்தில் குழந்தை பிறந்ததாலுண்டாந் தீட்டு; pollution on account of birth of a child in a family.
விருத்தியன்	விருத்தியன் viruttiyaṉ, பெ. (n.) வேலையாள்; servant, slave. (w.);.
விருத்தியுபாயம்	விருத்தியுபாயம் viruttiyupāyam, பெ. (n.) உயிர் வாழ்க்கைக்குச் (சீவனஞ்); செய்யும் வழி; means of livelihood.
விருத்தியுரை	விருத்தியுரை viruttiyurai, பெ. (n.) விருத்தி1, 8 பார்க்க;see virutti.
விருத்திரன்	விருத்திரன் viruttiraṉ, பெ. (n.) விருத்திராசுரன் பார்க்க;see {}. "ஈங்குவன் விருத்திரனென்ப" (திருவிளை. இந்திரன்.17);

விருத்திராசுரன்	விருத்திராசுரன் viruttirācuraṉ, பெ. (n.) இந்திரனால் (வதை); கொலையுண்ட ஓர் அசுரன்; an asura slain by Indra. "வீரமிக்க விருத்திராசுரனைக் கொன்ற வோதரும் பழியாலஞ்சி" (திருவாலவா.1,2);.
விருத்திராரி	விருத்திராரி viruttirāri, பெ. (n.) விருத்திராசுரனைக் கொன்றவனான இந்திரன் (திவா.);; Indira, as the slayer of {}.
விருத்துப்பட்டிகை	விருத்துப்பட்டிகை viruttuppaṭṭigai, பெ. (n.) பழைய வரி வகை; an ancient tax.
விருத்தை	விருத்தை viruttai, பெ. (n.) 1. அதிக வயதானவள் (பிங்.);; aged woman. 2. ஐம்பத்தைந்து அகவையைக் கடந்தவள்; a woman past her 55th year. "முதியளாம் விருத்தை தன்னை" (கொக்கோ. 4,4); (Erot.);
விருந்தாவனம்	விருந்தாவனம் virundāvaṉam, பெ. (n.) கண்ணபிரான் விளையாடியதும் யமுனைக்கரையி லுள்ளதுமான ஒரு தலம்;{}, the scene of {} sports, near Gokula on the banks of the Jumna. "விருந்தாவனத்தே கண்டோமே" (திவ். நாய்ச். 14);.
விரேசனம்	விரேசனம் virēcaṉam, பெ. (n.) 1. மலங்கழிகை purging, evacuation of bowels. "கடுக்காய்கள் விரேசனத்தைப் பண்ணும்" (ஞானவா. சிகித். 49); 2. பேதிமருந்து; purgative.
விரேசி-த்தல்	விரேசி-த்தல் virēcittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கழிச்சல்; to purge, have evacuations.
விரோசனம்	விரோசனம் virōcaṉam, பெ. (n.) 1. கழிச்சல் (பேதி); மருந்து: purgative. "மறுவறுவிரோசனந்தான் வருஷத்திரண்டு முறை" (குரே. சத. 19);; 2. பேதியாகை; purging. "வசம்பைச் சுட்டருந்த ஒதிய விரோசன மொழியுமே" (பாலவா.1078.);.
விரோசனன்	விரோசனன் virōcaṉaṉ, பெ. (n.) 1. சூரியன்; (பிங்.); sun. "விரோசனன் கதனை" (பாரத. வாசுதே.2);; 2. சந்திரன் (யாழ். அக.);; moon. 3. தீ அக்கினி (யாழ். அக.);; agni. 4. மகாபலியின் தந்தையும் பிரகலாதனுடைய மகனுமான ஒரசுரன் (அபி. சிந்.);; an asura son of {} and father of Bali.
விரோதக்காரன்	விரோதக்காரன் virōtakkāraṉ, பெ. (n.) பகைவன்; enemy.

விரோதகிருது	விரோதகிருது virōdagirudu, பெ. (n.) விரோதிகிருது பார்க்க;see virodhikirtu.
விரோதசிலேடை	விரோதசிலேடை virōtasilēṭai, பெ. (n.) முன்னர் சிலேடிக்கப்பட்ட பொருள்களுள் ஒன்று பின்னர் வரும் பொருள்களோடு விரோதிப்பத் தொடுக்கப்படுஞ் சிலேடை (தண்டி. 75, 6);; verbal antithesis following a verbal similitude.
விரோதம்	விரோதம்1 virōtam, பெ. (n.) 1. பகை; hatred, animosity, enmity. 2. மாறுபாடு; contrariety, diversity. 3. விரோதவணி பார்க்க; 4. இருள்;(அக.நி.); darkness. விரோதம்2 virōtam, பெ. (n.) மயிர்;(அக.நி.); hair.
விரோதம்பேசு-தல்	விரோதம்பேசு-தல் virōdambēcudal, செ.கு.வி. (v.i.) 1. பொறாமை கொண்டு சொல்லுதல்; to speak enviously or spitefully. 2. எதிரிடையாகப் பேசுதல்; to speak against or in opposition.
விரோதவணி	விரோதவணி virōtavaṇi, பெ. (n.) சொல்லாலாவது பொருளாலாவது மாறுபாட்டுத் தன்மை தோன்ற உரைக்கும் அணி (தண்டி. 80);; a figure of speech in which antithesis or opposition in words or in sense occurs.
விரோதவுவமை	விரோதவுவமை virōtavuvamai, பெ. (n.) உவமான வுவமேயங்கள் தம்முள் எதிர்மாறான (விரோத); குணமுடையனவாகச் சொல்லும் உவமை வகை;(தண்டி. 31,4);; a kind of simile in which the objects compared with each other are described as having opposite characteristics.
விரோதார்த்தம்	விரோதார்த்தம் virōtārttam, பெ. (n.) 1. எதிர்மாறான பொருள்; contrary meaning. 2. விடாப்பிடியாய் எதிர்க்கை; intentional opposition.
விரோதி	விரோதி1 virōti, பெ. (n.) 1. பகைவன் (சத்துரு);; enemy. 2. ஆண்டறுபதனுள் இருபத்து மூன்றாவது (பெரியவரு.);; the 23rd year of the Juiter cycle. விரோதி2 virōtittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பகைத்தல்; to hate. "விரோதித்துவிரலிற் சுட்டி"(சீவக. 3080);; 2. முரண்படுதல்; to be contrary, inconsistent. "நீ முன் சொல்லியதோடு பின் சொல்வது விரோதிக்கும்". 3. எதிர்த்து நிற்றல்; to oppose to with stand resist. (w);
விரோதிகிருது	விரோதிகிருது virōdigirudu, பெ. (n.) ஆண்டறுபதனுள் நாற்பத்தைந்தாவது;(பெரியவரு.);; the 45th year of the Jupiter cycle.
விரோதிசுவரூபம்	விரோதிசுவரூபம் virōtisuvarūpam, பெ. (n.) மாலியத்தின் ஐந்து உண்மை (அர்த்தபஞ்சங்);களுள் வீடடைதற்கு இடையூறுயுள்ளதன் தன்மை;

விவசாயம்	விவசாயம் vivacāyam, பெ. (n.) 1. தொழில்; active occupation. 2. முயற்சி; effort. 3. வேளாண்மை; agriculture, cultivation. 4. வணிகம்; buying and selling, trade. [Skt. {} → த. விவசாயம்]
விவத்தை	விவத்தை1 vivattai, பெ. (n.) 1. முடிவு; settlement. 2. ஒழுங்குமுறை; settled principle. [Skt. vyava-{} → த. விவத்தை].
விவாகத்திரீ	விவாகத்திரீ vivākattirī, பெ.(n.) முறைப்படி திருமணம் செய்து கொண்ட மனைவி; lawfully wedded.
விவாகம்	விவாகம் vivākam, பெ. (n.) திருமணம்; marriage. "விவாகமும் காருகத்தமும் கூறினமையும்" (சிலப். 9,28. உரை);. [Skt. {} → த. விவாகம்].
விவாதம்	விவாதம் vivātam, பெ.(n.) 1. தருக்கம்; dispute, wordy warfare. "இருவரும் விவாதம் பண்ணி" (உத்தரா. இலவண. 6); 2. அறமன்றத்தில் நடைபெறும் வழக்கு; legal dispute lawsuit. [Skt. {} → த. விவாதம்].
விவிலியமதம்	விவிலியமதம் viviliyamadam, பெ. (n.) கிறித்தவ மதம்; christianity. [Gr. biblia + mata → த. விவிலியமதம்].
விவேகசிந்தாமணி	விவேகசிந்தாமணி vivēkasindāmaṇi, பெ. (n.) ஒரு வேதாந்த நூல்;(w); {} philosophy.
விவேகபருவம்	விவேகபருவம் vivēkabaruvam, பெ. (n.) பகுத்தறியும் பருவம் (பிராயம்);;
விவேகம்	விவேகம் vivēkam, பெ. (n.) 1. பகுத்தறிவு; discrimination, the capacity to reason and distinguish. "நித்திய வநித்தியங்க ணிண்ணயந் தெரிவிவேகம்" (கைவல். தத். 8);; 2. அறிவு (புத்தி);க் கூர்மை; ingenuity, penetration, right judgment. (w.); 3. பாயிரம்; preface of book.

விவேகி	விவேகி2 vivēkittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பகுத்தறிதல்; to discriminate, to understand with discrimination.
விவேசனம்	விவேசனம் vivēcaṉam, பெ. (n.) பகுத்தறிவு; discrimination, distinguishing truth from falsehood, reality from semblance.
வினோத்தி	வினோத்தி viṉōtti, பெ. (n.) ஒரு முக்கியப் பொருள் பிறிதொரு முக்கியப் பொருளோடு பொருந்தாதாயின் முக்கியத் தன்மையைப் பெறாதெனக் கூறும் அணிவகை;(மாறனலங். 236, பக். 355.);. a figure of speech in which a thing or fact is said to lose its importance if it is not accompanied by another thing or fact.
வினோதக்கூத்து	வினோதக்கூத்து viṉōtakāttu, பெ. (n.) அரசர் முன்பு நடிக்கும் வெற்றிக் கொண்டாட்டக் கூத்து;(சிலப். 3, 13, உரை, பக். 81);. dance performed in the presence of kings in celebration of their victories.
வினோதபைரவம்	வினோதபைரவம் viṉōtabairavam, பெ. (n.) மருந்துக்குளிகை வகை;(பதார்த்த. 1209.); a medicinal pill.
வினோதம்	வினோதம் viṉōtam, பெ. (n.) 1. அவா (யாழ். அக.);; desire. 2. இயற்கைக்கு மாறானது;(யாழ்.அக.); quaintness, quixotism.
வினோதன்	வினோதன் viṉōtaṉ, பெ. (n.) 1. ஒன்றில் ஈடுபட்டு அதிலேயே பொழுது போக்குபவன் (யாழ். அக.);; votary, devotee. 2. அகமகிழ்வோன் (உற்சாகி);; jolly person.
வினோதி	வினோதி1 viṉōtittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) விளையாடுதல்; to be playful. "மெல்ல நடந்து வினோதித்து" (திருக்காளத். பு. தாருகா.17.);. வினோதி2 viṉōti, பெ. (n.) வினோதன் பார்க்க (யாழ்.அக.);;see {}
வேசியாசாரியன்	வேசியாசாரியன் vēciyācāriyaṉ, பெ. (n.) நட்டுவன் (யாழ்.அக.);; dancing master. [Skt. {} → த. வேசியாசாரியன்]
வேணுகானம்	வேணுகானம் vēṇukāṉam, பெ. (n.) புல்லாங்குழலிசை; music of the reed-pipe.
வேணுகோபாலன்	வேணுகோபாலன் vēṇuāpālaṉ, பெ. (n.) புல்லாங்குழல் வாசிக்குங் கண்ணபிரான்;{}, as a cowherd playing the reed- pipe.

வேணுசம்	வேணுசம் vēṇusam, பெ. (n.) மூங்கிலரிசி;(இலக்.அக.); bamboo seed.
வேணுநாதன்	வேணுநாதன் vēṇunātaṉ, பெ. (n.) குழல் வாசிப்போன்;(யாழ்.அக.); flute-player.
வேணுபலம்	வேணுபலம் vēṇubalam, பெ. (n.) வேணுசம் பார்க்க;(மூ.அ.); see {}
வேத்திராசனம்	வேத்திராசனம் vēttirācaṉam, பெ. (n.) பிரப்பம்பாய் (இலக். அக.);; rattan mat. [Skt. {} → த. வேத்திராசனம்]
வேதக்கட்டி	வேதக்கட்டி vētakkaṭṭi, பெ. (n.) வேதத்தை நன்கு ஒதியவன்; one who has learned the {} by heart.
வேதக்காரன்	வேதக்காரன் vētakkāraṉ, பெ. (n.) கிறித்தவன்; christian.
வேதக்கொடியோன்	வேதக்கொடியோன் vētakkoḍiyōṉ, பெ. (n.) துரோணாசாரியன்;
வேதகருப்பன்	வேதகருப்பன் vētagaruppaṉ, பெ. (n.) 1. பிரமன் (யாழ்.க.);; Brahma. 2. பார்ப்பான்; Brahmin. [வேதம் + கருப்பன்] [Skt. {} → த. வேதம்]
வேதகலாபம்	வேதகலாபம் vētagalāpam, பெ. (n.) மதப்பற்றுக் காரணமாக விளைக்கும் துன்பம் (இம்சை);;(வின்.); religious persecution.

வேதகன்	வேதகன்1 vētagaṉ, பெ. (n.) ஒன்றின் தன்மையை வேறுபடுத்துவோன் one who transmutes or changes the nature of things. "போதகன் வேதகன் பொருவிலன்" (சிவதரு. கோபுர.104.);. வேதகன்2 vētagaṉ, பெ. (n.) அறிவிப்பவன்; one who reveals. "வித்தகன் வேதக னாதி விளம்பிய வாய்மொழி" (சிவதரு. சிவஞானதான. 21);. [Skt. {}-ka → த. வேதகன்]
வேதகிரி	வேதகிரி vētagiri, பெ. (n.) திருக்கழுக்குன்றம்; the hill of Tiru-k- {}.
வேதகீதன்	வேதகீதன் vētaātaṉ, பெ. (n.) god as praised in the {}. "வேதியா வேதகீதா (தேவா. 870, 1); நச்சுநா கனைக்கிடந்த நாதன் வேத கீதனே" (திவ். திருச்சந்.117);;
வேதகோட்டி	வேதகோட்டி vētaāṭṭi, பெ. (n.) கோயில் முதலியவற்றில் வேதம் ஓதும் பார்ப்பனர் தொகுதி; band of brahmins chanting {}, in temple, etc.
வேதசங்கிதை	வேதசங்கிதை vēdasaṅgidai, பெ. (n.) சிறுசிறுவாக்கியமாகவன்றித் தொடர்ச்சியாக ஓதப்படும் வேதப்பகுதி; portions of the vedas recited in long sections. [Skt. {}-samhita → த. வேதசங்கிதை]
வேதசாட்சி	வேதசாட்சி vētacāṭci, பெ. (n.) மதத்தை நிலைநாட்டுவதற்காக உயிர்கொடுத்தவன்; martyr for religion. R.C.
வேதசாத்திரம்	வேதசாத்திரம் vētacāttiram, பெ. (n.) 1. வேதமாகிய நூல்; the {}. 2. வேதங்களும் அதன் அங்கங்களாகிய சாத்திரங்களையும் நன்கு ஒதியவன்; the vedas and the sastras. 3. சமயஞானம்; theology. (chr);.
வேதசாத்திரி	வேதசாத்திரி vētacāttiri, பெ. (n.) 1. வேதங்களையும் சாத்திரங்களையும் நன்கு ஒதியவன்;
வேதசிரசு	வேதசிரசு vētasirasu, பெ. (n.) உபநிடதம் (சி.போ.வ.தீ. 32.);; the upanisads. [Skt. {} → த. வேதசிரசு]

வேதஞ்ஞன்	வேதஞ்ஞன் vētaññaṉ, பெ. (n.) வேதமறிந்தவன் (இலக். அக.);; vedic scholar. [Skt. {} → த. வேதஞ்ஞன்]
வேதத்தன்	வேதத்தன் vētattaṉ, பெ. (n.) பிரமன்;{}. "வெங்கா தராவுக்குச் செய்தானிலைமலர் வேதத்தனே" (தனிப்பா. 1, 225, 16.);.
வேதத்திரயம்	வேதத்திரயம் vētattirayam, பெ. (n.) இருக்கு யசு சாமம் என்ற மூன்று வேதங்கள்; the three {} rukku, yacu, {}.
வேததத்துவம்	வேததத்துவம் vēdadadduvam, பெ. (n.) வேதத்தின் மெய்ப்பொருள்; (யாழ். அக.); the {} truth.
வேதநாதன்	வேதநாதன் vētanātaṉ, பெ. (n.) வேதநாயகன் பார்க்க;see {}. "வேதாநாரதனைப் பாடலே கடன்" (திருவிளை. விறகு. 69);;
வேதநாயகன்	வேதநாயகன் vētanāyagaṉ, பெ. (n.) god, as the lord of the {}. "வேதநாயகன் மார்பகத் தினிது வீற்றிருக்கும் ஆதிநாயகி" (கம்பரா. அகலிகைப் 16.);.
வேதநாயகி	வேதநாயகி vētanāyagi, பெ. (n.) 1. பார்வதி;{}. "வேதநாயகி தோகை விழுங்கவே" (தக்கயாகப் 609);. 2. இலக்குமி; Laksmi.
வேதநாவர்	வேதநாவர் vētanāvar, பெ. (n.) பிராமணர்; Brahmins "வேதநாவர் விரும்புந் திருக் கண்ணபுரத் தாதியானை" (திவ். திருவாய். 9, 10, 9);.
வேதநீயம்	வேதநீயம் vētanīyam, பெ. (n.) எண்குற்றங்களுள் ஒன்றாய் இன்ப துன்பங்களை நுகர்விக்கும் கருமம் (பிங்.); (சிலப். 29, 277 உரை.);; the karma which causes one of experience pleasure and pain, one of {}.
வேதநூல்	வேதநூல் vētanūl, பெ. (n.) வேதசாத்திரம் பார்க்க;see {}. "வேதநூற் பிராய நூறு" (திவ். திருமாலை.3);
வேதப்பிரமாணம்	வேதப்பிரமாணம் vētappiramāṇam, பெ. (n.) வேதமாகிய அளவை; the {}, considered as a source of right knowledge.

வேதப்பிரமாணியம்	வேதப்பிரமாணியம் vētappiramāṇiyam, பெ. (n.) வேதம் பிரமாணமாயிருக்குந் தன்மை; the authority or evidence of the {}. "பௌத்தர் வேதப்பிராமாணியம் கொள்வதில்லை"
வேதப்பிரான்	வேதப்பிரான் vētappirāṉ, பெ. (n.) வேதநாயகன் பார்க்க;see {}. மெய்க்கொண்டு வந்து புகுந்து வேதப்பிரானார் கிடந்தார் (திவ். பெரியதி. 5,2,1);.
வேதப்புரட்டு	வேதப்புரட்டு vētappuraṭṭu, பெ. (n.) 1. வேதவாக்கியங்களைப் புரட்டிக் கூறுகை; tampering with the {}. 2. புறமதம்; Heresy.
வேதபாகியம்	வேதபாகியம் vētapākiyam, பெ. (n.) வேதத்துக்குப் புறம்பானது; that which is outside the authority of the {}. [Skt. {} → த. வேதபாகியம்]
வேதபாகியன்	வேதபாகியன் vētapākiyaṉ, பெ. (n.) வேதத்துக்குப் புறம்பானவன்; one who does not believe in the authority of the {}.
வேதபாடசாலை	வேதபாடசாலை vētapāṭacālai, பெ. (n.) வேதங்கள் கற்பிக்கப்படும் பள்ளிக்கூடம்; school where the {} are taught.
வேதபாடம்	வேதபாடம் vētapāṭam, பெ. (n.) 1. வேதமோதுகை; study of the {}. 2. வேத மோதும் முறை; the mode of reciting the {}.
வேதபாரகன்	வேதபாரகன் vētapāragaṉ, பெ. (n.) 1. (வேதங் கரைகண்டவன்); பிராமணன்; brahmin, as well versed in the {}. மணிமுத்தின் சிவிகை நின்றும் வேதபாரக ரிழிந்து; 2. யூதவேதத்தை விளக்குபவன்; study of the {}. 3. வேத மோதும் முறை; scribe, expounder of the jewish law.
வேதபாராயணம்	வேதபாராயணம் vētapārāyaṇam, பெ. (n.) கோயில் முதலிய இடங்களிற் பிராமணர் வேதத்தை ஓதுகை; chanting of the {}, in temple, etc., by Brahmins.
வேதபாராயணன்	வேதபாராயணன் vētapārāyaṇaṉ, பெ. (n.) வேதத்தை ஒதுபவன்(அஷ்டப். திருவேங்கடமா. காப்பு);; reciter of the {}.
வேதபீசம்	வேதபீசம் vētapīcam, பெ. (n.) வேதமூலமான பிரணவ மந்திரம்; the mystic letter om or pranava, as the source or origin of the {}.

வேதம்	வேதம்1 vētam, பெ. (n.) 1. இந்து சமயங்களுக்குரிய சுருதி (பிங்.);; the {}, the sacred books of the Hindus. 2. விவிலியநூல்; the bible. 3. சாத்திரம்; art of science. "ஆயுர்வேதம், தனுர்வேதம்" 4. சமயமுதனூல்; religious code of any sect. 5. அறிவு (யாழ்.அக.);; knowledge. 6. விவரிக்கை (யாழ். அக.);; exposition. வேதம்2 vētam, பெ. (n.) 1. துளையிடுகை; boring, drilling. "வேத நன்மணி" (கம்பரா. மீட்சிப். 29);. 2. ஆழம் (யாழ். அக.);; depth.
வேதமத்தியம்	வேதமத்தியம் vētamattiyam, பெ. (n.) தாளத்துக்குரிய யதியுள் ஒன்று (பரத. தாள. 52.);; a yati in time-measure.
வேதமந்திரம்	வேதமந்திரம் vētamandiram, பெ. (n.) வேதத்திலுள்ள மந்திரம்;{} mantra.
வேதமாதா	வேதமாதா vētamātā, பெ. (n.) mantra, as the mother of the {}. "வேதமாதவென விமலமுற்றிடும் ......காயத்திரி" (சேதுபு. சேதுபல. 131.);;
வேதமாந்தர்	வேதமாந்தர் vētamāndar, பெ. (n.) பார்ப்பனர்; Brahmins. "வேதமாந்தர் வேந்தரென்று" (நம்பியகப். 75.);.
வேதமார்க்கம்	வேதமார்க்கம் vētamārkkam, பெ. (n.) வேதத்திற் சொல்லப்பட்ட மதம் (பிங்.); (தக்கயாகப் 7, உரை);;{} religion or faith.
வேதமுதல்வன்	வேதமுதல்வன் vēdamudalvaṉ, பெ. (n.) 1. கடவுள்; God. "வேதமுதல்வனென்ப தீதற விளங்கிய திகிரியோனே" (நற். 1); 2. பிரமன்; Brahma. "வேதமுதல்வற் பயந்தோன்" (சிலப்.14, 48.);;
வேதமுதல்வி	வேதமுதல்வி vēdamudalvi, பெ. (n.) 1. நாமகள் (சரசுவதி);;{} 2. திருமகள் இலக்குமி;{}. 3. மலைமகள், பார்வதி;{}.
வேதமுனி	வேதமுனி vētamuṉi, பெ. (n.) வேதவியாசன் பார்க்க;see {}. "வேதமுனி சூதமுனி" (திருக்காளத். பு. அவையடக். 1);.;

வேதர்	வேதர் vētar, பெ. (n.) பிராமணர்; Brahmins. "வேதரார்த்தனர்" (கந்தபு. தெய்வயா. 195);; [Skt. {} → த. வேதம் – வேதர்]
வேதரஞ்சகன்	வேதரஞ்சகன் vētarañjagaṉ, பெ. (n.) பிராமன்; Brahma. "வேதரஞ்சகன் மால்புரந்தான்" (சௌந்த. 26.);;
வேதவாக்கியசொரூபம்	வேதவாக்கியசொரூபம் vētavākkiyasorūpam, பெ. (n.) விதிவாதம் அர்த்தவாதம், மந்திரவாதம், நாமதேயம் என்று நான்கு வகைப்படும் வேதவாக்கிங்களின் இயல்பு;(விவேகசிந். வேதாந்தபரிச்.5.);; nature of {} text, of four kinds, viz., viti-{}, {}, mantira-{}, {}.
வேதவாக்கியம்	வேதவாக்கியம் vētavākkiyam, பெ. (n.) 1. வேதத்திலுள்ள சொற்றொடர்;{} text. 2. உண்மை; gospel. "அவன் சொல்வது வேத வாக்கியமாக வழங்குகின்றது"
வேதவாக்கு	வேதவாக்கு vētavākku, பெ. (n.) வேதவாக்கியம் பார்க்க;see {}.
வேதவாணர்	வேதவாணர் vētavāṇar, பெ. (n.) பார்ப்பனர்; Brahmins. வேதவாணர் .... நீதியால் வணங்குகின்ற நீர்மை (திவ். திருச்சந். 9);.
வேதவாதம்	வேதவாதம் vētavātam, பெ. (n.) வைதிக மதத்தைப்பற்றிய வாதம்; exposition of the {} religion. வேதவாதச் சருக்கம் (நீல.);
வேதவிண்ணப்பம்	வேதவிண்ணப்பம் vētaviṇṇappam, பெ. (n.) சிறப்பான காலங்களிற் கோயில் முதலிய இடங்களில் வேத மோதுகை; the chanting of the {}, in temples, etc. on ceremonial occasions.
வேதவித்து	வேதவித்து vētavittu, பெ. (n.) 1. வேதங்களை நன்கறிந்தவன்; one who is learned in the {}. "வேதவித்தாய மேலோன் மைந்த" (கம்பரா. பாசு. 36);; 2. கடவுள்; God. "வேதியனை வேதவித்தை" (தேவா. 162,7);;
வேதவியாக்கியானம்	வேதவியாக்கியானம் vētaviyākkiyāṉam, பெ. (n.) 1. வேதத்தின் விளக்கவுரை; one commentaries on the {}. 2. விவிலியநூற்பொருளை விவரிக்கை; expounding the Bible. (வின்.);
வேதவியாசன்	வேதவியாசன் vētaviyācaṉ, பெ. (n.) 1. (வேதத்தைத் தொகுத்தோன்); வியாச முனிவன் (தக்கயாகப் 334, உரை.);;{}, as the compiler of the {}.

வேதவியாதன்	வேதவியாதன் vētaviyātaṉ, பெ. (n.) வேதவியாசன் பார்க்க;
வேதவிருத்தம்	வேதவிருத்தம்1 vētaviruttam, பெ. (n.) 1. வேதத்துக்கு மாறானது; that which is contrary to or against the {}. வேதவிருத்தம்2 vētaviruttam, பெ. (n.) வேதபோதனை (யாழ்.அக.);; teaching of the {}. [Skt. {}+vrtta → த. வேதவிருத்தம்]
வேதவிருத்தி	வேதவிருத்தி vētavirutti, பெ. (n.) வேதமோதற்காக அளிக்கப்படும் இறையிலி நிலம்;(Insc.); Inam land for reciting the {}.
வேதவீணை	வேதவீணை vētavīṇai, பெ. (n.) வீணைவகை; a kind of {}. "நாரதாதிகள் வேதவீணை தொடங்கவே " (தக்கயாகப். 623, விசேடக்.);;
வேதவேத்தன்	வேதவேத்தன் vētavēttaṉ, பெ. (n.) வேதவேத்தியன் பார்க்க;வேதவேத்தனு மவன் மலர்த் தாண்மிகை வீழ்ந்தான் (கம்பரா. மீட்சிப். 116.); see {}.
வேதவேத்தியன்	வேதவேத்தியன் vētavēttiyaṉ, பெ. (n.) வேதத்தினாலே அறியக்கூடியவனான கடவுள்; God, as knowable through the {}.
வேதவேதாந்தன்	வேதவேதாந்தன் vētavētāndaṉ, பெ. (n.) கடவுள்; God, as revealed in the {} and the {}. "விண்ணிலா ரறிகிலா வேதவேதாந்தனூர்" (தேவா. 399,4);;
வேதவொலி	வேதவொலி vētavoli, பெ. (n.) வேதத்தை யோதும் ஒலி; the sound of chanting the {}. "வேதவொலியும் விழாவொலியும்" (திவ். திருவாய். 7,3,1);;
வேதாக்கினி	வேதாக்கினி vētākkiṉi, பெ.(n.) வேதமந்திரத்தினால் வளர்க்கப்படும் காருகபத்தியம், ஆகவனீயம், தட்சிணாக்கினி என்னும் மூவகைத் தீ (அக்கினி);; sacred fire, of three kinds, viz., {}-pattiyam, {}. [Skt. {} → த. வேதாக்கினி]
வேதாகமம்	வேதாகமம் vētākamam, பெ. (n.) 1. வேதமும் ஆகமமும்; the {} and the {}. "வேதாகமங்கள் விரிப்போரும்" (அருட்பா, நெஞ்சறி. 668);; 2. விவிலிய நூல்; the Bible. (Chr);.
வேதாங்கம்	வேதாங்கம் vētāṅgam, பெ. (n.) சிட்சை வியாகரணம், சந்தசு, நிருத்தம், சோதிடம், கற்பம் என ஆறுவகைப்பட்ட வேதப் பொருளை யுணர்தற்குரிய கருவி;(மணி. 27, 100 - 102, உரை);. works, regarded as helps to the study of the {} six in number, viz. {}, cantacu, niruttam, {}.

www.valluvarvallalarvattam.com 19046 of 19069.

வேதாசாரியர்	வேதாசாரியர் vētācāriyar, பெ. (n.) வேதப்பொருளைக் கற்பிக்கும் (உபதேசிக்கும்); ஆசிரியர்; preceptor who teaches the {}.
வேதாத்தியயனம்	வேதாத்தியயனம் vētāttiyayaṉam, பெ. (n.) வேதமோதுகை; chanting of the {}.
வேதாத்தியாபகன்	வேதாத்தியாபகன் vētāttiyāpagaṉ, பெ. (n.) வேதத்தை யோதுவிப்பவன்; on who teaches the {}.
வேதாத்தியாபனம்	வேதாத்தியாபனம் vētāttiyāpaṉam, பெ. (n.) வேதமோதுவிக்கை; teaching the {}.
வேதாத்தியாயி	வேதாத்தியாயி vētāttiyāyi, பெ. (n.) வேதமோதுவோன்; one who chants the {}.
வேதாந்தசூத்திரம்	வேதாந்தசூத்திரம் vētāndacūttiram, பெ. (n.) வியாசமுனிவர் இயற்றிய உத்தரமீமாஞ்சை சூத்திரம்; a treatise on{} by {}, in the form of {}.
வேதாந்தசூளாமணி	வேதாந்தசூளாமணி vētāndacūḷāmaṇi, பெ. (n.) சிவப்பிரகாசர் இயற்றிய வேதாந்தசமய நூல்; a metaphysical treatise on the Advaita philosophy, by {}.
வேதாந்ததேசிகர்	வேதாந்ததேசிகர் vētāndatēcigar, பெ. (n.) 14ஆம் நூற்றாண்டில் விளங்கியவரும் மாலிய (வைஷ்ணவ);ருள் வடகலையாரால் தலைமையகப் போற்றப்படுபவருமான மாலிய (வைஷ்ண);வாசாரியர் (தேசிகப். வாழித். 3);; a famous {} acarya who lived in 14th C., specially revered by the vatakalai sect of {}.
வேதாந்தம்	வேதாந்தம் vētāndam, பெ. (n.) 1. உபநிடதம்; the upaniasads, as the concluding portions of {}. "வேதாந்த விழுப்பொருளின் மேலிருந்த விளக்கை" (திவ். பெரியாழ். 4,3,11);; 2. வியாசராற் செய்யப்பட்டதும் உபநிடதங்களின் பொருளைக் கொண்டதுமான வேதாந்தசூத்திரத்திற் கூறும் உத்தரமீ மாஞ்சை மதம் (தக்கயாகப். 246, உரை.);; the Uttara- {} system of philosophy founded by {} and expounded in his {}, as containing the essence of the upanisads.
வேதாந்தமோது-தல்	வேதாந்தமோது-தல் vēdāndamōdudal, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உத்தரமீமாஞ்சை கற்றல்; to study the {}. 2. ஞானிபோலத் தத்துவம் பேசுதல்; to speak with affected wisdom or spirituality. நீ என்னிடத்து வேதாந்தமோத வேண்டாம்.
வேதாந்தாசாரியர்	வேதாந்தாசாரியர் vētāndācāriyar, பெ. (n.) வேதாந்ததேசிகர் பார்க்க;see {}. (தேசிகப். வாழித். 5.);

வேதாந்தி	வேதாந்தி vētāndi, பெ. (n.) 1. உத்தரமீமாஞ்சையாகி வேதாந்தக் கொள்கையினன்; follower of the {} or Uttara-{} system, of philosophy. 2. அத்துவைதி (சி.சி. அளவை, 1, மறைஞா.);; follower of the Advaita system. 3. உலகப் பற்றற்றவ-ன்-ள்; unworldly person.
வேதாப்பியாசம்	வேதாப்பியாசம் vētāppiyācam, பெ. (n.) வேதங்களைப் பயிலுகை; learning the {}.
வேதாரம்பம்	வேதாரம்பம் vētārambam, பெ. (n.) சிராவணதினத்தினன்று வேதாத்தியயனந் தொடங்குஞ் சடங்கு; the ceremony of beginning the study of the {}, on the Upakarma day.
வேதாளி	வேதாளி vētāḷi, பெ. (n.) காளி (பிங்.);; Kali. [Skt. {} → த. வேதாளி]
வேதாளிகர்	வேதாளிகர் vētāḷigar, பெ. (n.) வைதாளிகர் பார்க்க;(சிலப்.5, 48.); (பிங்.); see {}.
வேதாளியர்	வேதாளியர் vētāḷiyar, பெ. (n.) வைதாளிகர் பார்க்க;
வேதித்தார்	வேதித்தார் vētittār, பெ. (n.) பகைவர்; enemies. "வேதித்தார் புரமூன்றும்" (தேவா. 159, 9);;
வேதிதம்	வேதிதம் vēdidam, பெ. (n.) 1. துளைக்கை; perforating, drilling. 2. துளையுடைப்பொருள்; tube. [Skt. {} → த. வேதிதம்]
வேதிப்பான்	வேதிப்பான் vētippāṉ, பெ. (n.) வேதகஞ்செய்வோன்; one who transmutes. "தானெல்லாம் வேதிப்பா னாகி" (சி.சி.11, 12);;
வைகட்சம்	வைகட்சம் vaigaṭcam, பெ. (n.) மேலாடை (உத்தரியம்); (யாழ்.அக.);; upper garment.
வைகடிகன்	வைகடிகன் vaigaḍigaṉ, பெ. (n.) இரத்தினங்களைச் சாணைதீட்டுவோன்; jeweller, one who cuts and polishes gems. (W);.
வைகத்தன்	வைகத்தன் vaigattaṉ, பெ. (n.) துவா தசாதித்தருள் ஒருவர்(பிங்.);; a sun-god, one of {}, q.v.

வைகரி	வைகரி1 vaigari, பெ. (n.) வாக்கு நான்கனுள் தெளிவாக காது ({} கேட்கும் திருந்திய (அட்சர); ன ஒலி (சி.சி. 1, 20.);; articulate utterance, audible utterance of sounds or worlds, one of four {}, q.v. [Skt. vaikhari → த. வைகரி] வைகரி2 vaigari, பெ. (n.) 1. வைகரியங்காரம் பார்க்க;see vaikari-y-{}. 2. திட்டம்; regulation.
வைகரியகங்காரம்	வைகரியகங்காரம் vaigariyagaṅgāram, பெ. (n.) அகங்காரத்திரயத்துள் சத்துவ குணமேனும் இராசதகுணமேனும் மேலிட்டிருப்பது (சி.போ.பா.2,2. (வேதா. சூ. 69.);;{} oregoism in which cattiuva-kunam or {} predominates, one of {}- tirayam. q.v.
வைகற்பிகம்	வைகற்பிகம் vaigaṟpigam, பெ. (n.) திண்ணமாய்க் கொள்ளப்படாதது;
வைகாசி	வைகாசி vaikāci, பெ. (n.) 1. சுமை விண்மீன் விசாகம் (பிங்.); பார்க்க; the 16th naksatra. தமிழ் மாதம் விடை; the month of the Tamil year, corresponding to May-June. த.வ. விடை
வைகாசிவசந்தன்	வைகாசிவசந்தன் vaikāsivasandaṉ, பெ. (n.) 1. விடை (வைகாசி); மாதத்திற் பெருகியோடுங் காவிரியாறு (யாழ். அக.);; the river Cauvery in floods during the month of {}.
வைகாரி	வைகாரி vaikāri, பெ. (n.) 1. வைகரியகங்காரம் பார்க்க;see {}. இராசதஞ்சேர் வாக்காதி வைகாரி மருவிவரும் (சிவப்பிர. 27);.; 2. சத்துவகுணம்;
வைகாரிகம்	வைகாரிகம் vaigārigam, பெ. (n.) வைகரியகங்காரம் பார்க்க;see vaikar-y- {}. "வளர் தைசதம் வைகாரிகமென்று" (திருக்காளத்.பு. சிவலிங்க. 11);.
வைகானசம்	வைகானசம் vaikāṉasam, பெ. (n.) 1. மாலிய (வைணவ); ஆகமங்களுள் ஒன்று; a {} agama. 2. கிருகிய சூத்திரவகை; an aphoristic work on household rites. ஆத்திரேய கோத்திரத்து வைகானச சூத்திரத்து;(s.i.i.vi,5);.
வைகானசன்	வைகானசன் vaikāṉasaṉ, பெ. (n.) 1. வைகானச ஆகமத்தின் படி ஒழுகுபவன் (நாமதீப. 128);; follower of the {} agama. 2. கான (வன);வாசி (யாழ்.அக.);; hermit, dweller in the forest.
வைகிராந்தம்	வைகிராந்தம் vaigirāndam, பெ. (n.) ஒரு வகை மணி (யாழ். அக.);; a kind of gem.
வைகிருத்தியம்	வைகிருத்தியம் vaigiruttiyam, பெ. (n.) வைகிருதம் பார்க்க (யாழ். அக.);;see vaikirudam

வைகிருதம்	வைகிருதம் vaigirudam, பெ. (n.) வெறுப்பு; aversion.
வைகுண்டம்	வைகுண்டம் vaiguṇṭam, பெ. (n.) திருமாலுலகம்;{} heaven.
வைகுண்டவேகாதசி	வைகுண்டவேகாதசி vaiguṇṭavēgātasi, பெ. (n.) சிலை (மார்கழி); மாதத்துச் வெண்பக்கத்து (சுக்கிலபட்சத்து); ஏகாதசியன்று திருமாலின் பொருட்டுக் கொண்டாடப்படுந் திருநாள்; the 11th titi of the waxing moon in the month of {}, as a special day of festivity in honour of {}. த.வ. மாலுலகு பதினோரி
வைகுண்டன்	வைகுண்டன் vaiguṇṭaṉ, பெ. (n.) திருமால் (நாம.தீப.47.);;{}.
வைகுந்தம்	வைகுந்தம் vaigundam, பெ. (n.) வைகுண்டம் பார்க்க;see {}. "வைகுந்தங் காண்பார் விரைந்து" (திவ். இயற். நான்மு.70);
வைச்சிரவணன்	வைச்சிரவணன் vaicciravaṇaṉ, பெ. (n.) 1. குபேரன் (பிங்.);;{}. 2. இராவணன் (திவ். பெரியாழ். 1,3,5.); {}. [Skt.{} → த. வைச்சிரவணன்]
வைச்சிரவன்	வைச்சிரவன் vaicciravaṉ, பெ. (n.) வைச்சிரவணன் பார்க்க;(நாமதீப.88); see {}
வைச்சிரவனாலயம்	வைச்சிரவனாலயம் vaicciravaṉālayam, பெ. (n.) ஆலமரம்; banyan tree.
வைசகி	வைசகி vaisagi, பெ. (n.) வைகாசி பார்க்க;see vaikaci. "பூசனையை...... வைசகியிற் புரிந்தவரும்" (சிவதரு. சிவஞானதா.46);.
வைசத்தியம்	வைசத்தியம் vaisattiyam, பெ. (n.) 1. தூய்மை; purity. (யாழ்.அக.); 2. உண்மை; truth.
வைசத்திரம்	வைசத்திரம் vaisattiram, பெ.(n.) அரசாட்சி (யாழ்.அக.);; government rule. [Skt. {} → த. வைசத்திரம்]
வைசம்பாயனன்	வைசம்பாயனன் vaisambāyaṉaṉ, பெ. (n.) ஒரு முனிவன் (பாக. வத.i மாயவ. 34);; a sage.
வைசயந்தம்	வைசயந்தம் vaisayandam, பெ. (n.) 1. இந்திரன் வளமனை (மாளிகை);; the palace of Indra. 2. இந்திரன் கொடி; Indra's flag.

வைசனனம்	வைசனனம் vaisaṉaṉam, பெ. (n.) பிள்ளைப் பேற்றுக்குரிய மாதம் (யாழ். அக.);; closing month of gestation, the period when confinement is expected.
வைசாகநிலை	வைசாகநிலை vaicākanilai, பெ. (n.) கூத்து நிலையுள் ஒன்று (சிலப். 3,12, உரை.);; a pose in dancing.
வைசித்திரி	வைசித்திரி vaisittiri, பெ. (n.) புதுமை; strangeness novelty. "மாயாமற் றன்னை வைத்த வைசித்திரியாலே" (திருவாய். நூற். 68);.
வைசியநாபி	வைசியநாபி vaisiyanāpi, பெ. (n.) நீலநிறமுள்ள நாபிவகை; (மூ.அ.); blue variety of aconite.
வைசியன்	வைசியன் vaisiyaṉ, பெ. (n.) நால்வகை வருணத்துள் தனவைசியர், பூவைசியர், கோவைசியர் என்ற முப்பிரிவுள்ள வணிக சாதியான்; trader, merchant, one of {}-vakai-varunam, q.v., of three classes, viz., {}-vaiciyar, {}-vaiciyar, {}-vaiciyar.
வைசேடி	வைசேடி vaicēṭi, பெ. (n.) வைசேடிகம் பார்க்க;see vaicetikan. இது தான் வைசேடி யியல்பாகும் (தத்துவப்.177);
வைசேடிகம்	வைசேடிகம் vaicēṭigam, பெ. (n.) கணாதரால் தோற்றுவிக் (தாபிக்);கப்பட்ட மதம்;(மணி. 27, 79.);; a system of philosophy, founded by {}.
வைட்டணவன்	வைட்டணவன் vaiṭṭaṇavaṉ, பெ. (n.) வைணவன் பார்க்க;see {}. "உன் கோயிலில் வாழும் வைட்டணவனெனும் வன்மை கண்டாயே" (திவ். பெரியாழ். 5,1,3); [Skt. {} → த. வைட்டணவன்]
வைடம்மியம்	வைடம்மியம் vaiḍammiyam, பெ. (n.) 1. மாறுபாடு; contrariety. 2. பகைமை (யாழ். அக.);; enmity. [Skt. vaisamya → த. வைடம்மியம்]
வைடாலம்	வைடாலம் vaiṭālam, பெ. (n.) 1. பூனை;(யாழ். அக.); cat. 2. மாய்மாலம்; pretence.
வைடாலவிரதிகன்	வைடாலவிரதிகன் vaiṭālaviradigaṉ, பெ. (n.) அறச் (தரும); சிந்தையுள்ளவன் போல நடிப்பவன்;(யாழ்.அக.); hypocrite, one who simulates virtue or goodness.
வைடூரியப்பப்பளி	வைடூரியப்பப்பளி vaiṭūriyappappaḷi, பெ. (n.) சேலை வகை; a kind of saree.

வைடூரியம்	வைடூரியம் vaiṭūriyam, பெ. (n.) நவமணியி லொன்று; cat's eye, an opalescent gem, one of navamani q.v. [Skt. {} → த. வைடூரியம்]
வைணவநிலை	வைணவநிலை vaiṇavanilai, பெ. (n.) ஒரு வகைக் கூத்துநிலை (சிலப். 3, 12, கீழ்க் குறிப்பு.);; a pose in dancing.
வைணவன்	வைணவன் vaiṇavaṉ, பெ. (n.) மாலிய (வைணவ); சமயத்தான்; follower of {}.
வைணவாகமம்	வைணவாகமம் vaiṇavākamam, பெ. (n.) பாஞ்சராத்திரம், வைகானசம் என இருவகைப்பட்ட வைணவரின் ஆகமங்கள்; the {} Agamas or scriptures, of which there ae two, viz., {}.
வைணவி	வைணவி vaiṇavi, பெ. (n.) வேய்ங்குழல்;(யாழ்.அக.);; flute, bamboo reed.
வைணவிகன்	வைணவிகன் vaiṇavigaṉ, பெ. (n.) வேய்ங்குழ லூதுவோன்;(யாழ். அக.);; flute player. [Skt. {} → த. வைணவிகன்] வைணவிகன்2 vaiṇavigaṉ, பெ. (n.) வைணிகன் பார்க்க;(யாழ். அக.);;see vainikan.
வைணிகன்	வைணிகன் vaiṇigaṉ, பெ. (n.) வீணைவாசிப்பவன்;(யாழ். அக.);; one who plays on the {}.
வைணுகம்	வைணுகம் vaiṇugam, பெ. (n.) யானைத்தோட்டி;(யாழ். அக.); elephant goad.
வைத்தியசாத்திரம்	வைத்தியசாத்திரம் vaittiyacāttiram, பெ. (n.) அறுபத்துநான்குகலையுள் ஒன்றான மருந்துவநூல்; medical science, one of {}, q.v.
வைத்தியசாலை	வைத்தியசாலை vaittiyacālai, பெ. (n.) மருத்துவச்சாலை; hospital, dispensary.

வைத்தியபாகம்	வைத்தியபாகம் vaittiyapākam, பெ. (n.) நோயாளிக்காகச் செய்யப்பட்ட மருந்தில் மருத்துவனுக்குரிய பகுதி; physician's share of a medicine prepared by him or under his direction for his patient.
வைத்தியம்	வைத்தியம் vaittiyam, பெ. (n.) நோய்க்குச் செய்யும் பண்டுவம்; medical treatment.
வைத்தியன்	வைத்தியன் vaittiyaṉ, பெ. (n.) 1. மருத்துவன்; physician, medical practitioner. 2. வேதாப்பியாசஞ் செய்பவன் (யாழ். அக.);; one who studies the {}. [Skt. Vaidya → த. வைத்தியன்]
வைதருப்பநெறி	வைதருப்பநெறி vaidaruppaneṟi, பெ. (n.) செறிவு தெளிவு முதலிய பத்துக் குணங்களும் அமையப் பாடுமுறை. (தண்டி. 14.);; a style of poetry having ten characteristics, such as terseness, perspicuity, dist, fr. {}.
வைதருப்பபாகம்	வைதருப்பபாகம் vaidaruppapākam, பெ. (n.) வைதருப்பநெறி பார்க்க;see {}.
வைதலம்	வைதலம் vaidalam, பெ. (n.) ஒருவகை ஏனம் (யாழ்.அக.);; a kind of vessel.
வைதவியம்	வைதவியம் vaidaviyam, பெ. (n.) கைம்மை, (பு. வெ. 10, சிறப்பிற் பொது. 4, கொளு, உரை);; widowhood.
வைதன்மியதிட்டாந்தம்	வைதன்மியதிட்டாந்தம் vaidaṉmiyadiṭṭāndam, பெ. (n.) சாத்தியமெய்தாவிடத்தில் ஏதுவுமின்மையைக் குறிக்குந் திட்டாந்தம் (மணி. 29, 140.);; dissimilar example in which both {} and {} are absent.
வைதன்மியதிட்டாந்தவாபாசம்	வைதன்மியதிட்டாந்தவாபாசம் vaidaṉmiyadiṭṭāndavāpācam, பெ. (n.) சாத்தியாவியாவிருத்தி, சாதனாவியாவிருத்தி, உபயாவியாவிருத்தி, அவ்வெதிரேகம், விபரீதவெதிரேகம் என ஐவகைப்பட்ட போலியான வைதன்மியதிட்டாந்தம் (மணி. 29, 334-5.);; semblance of {}, of five kinds, viz., {}.
வைதன்மியம்	வைதன்மியம் vaidaṉmiyam, பெ. (n.) ஒப்பின்மை; dissimilarity.

வைதனிகம்	வைதனிகம் vaidaṉigam, பெ. (n.) அற்றைக்கூலி;(யாழ். அக.); daily hire or wage. = வைதாளி __, பெ. (n.); புகழ்ந்து பாடும் பாட்டு; panegyric song.
வைதாளிகர்	வைதாளிகர் vaitāḷigar, பெ. (n.) அரசரைப் புகழந்து பாடுவோருள் ஒரு வகையினர்; a class of panegyrists attached to kings. "மாகதப் புலவரும் வைதாளிகரும்" (சிலப். 26,74);.
வைதாளியாடுவார்	வைதாளியாடுவார் vaitāḷiyāṭuvār, பெ. (n.) வைதாளிகர் பார்க்க (சிலப். 5, 48, அரும்.);;see {}.
வைதிககாரியம்	வைதிககாரியம் vaidigagāriyam, பெ. (n.) வைதிகச் சடங்கு; religious rite.
வைதிகச்செலவு	வைதிகச்செலவு vaidigaccelavu, பெ. (n.) மறைநெறி (வைதிக);காரியங்கட்குரிய பணச் செலவு; expenses incurred in performing religious rites.
வைதிகச்சொல்	வைதிகச்சொல் vaidigaccol, பெ. (n.) மறை (வேத); வழக்கான சொல்; word occurring in the {}. "உலகியற்சொல்லை யொழித்து வைதிகச் சொல்லை ஆராயும் நிருத்தமும்"(தொல். பொருள். 75,உரை);
வைதிகசைவம்	வைதிகசைவம் vaidigasaivam, பெ. (n.) மறை (வேத);நெறிப்பட்ட சிவனிய (சைவ); மதம்; the {} religion which is in conformity with the {}. "ராசாங்கத்தி லமர்ந்தது வைதிகசைவமாதோ" (தாயு. ஆகாரபு.10);
வைதிகம்	வைதிகம் vaidigam, பெ. (n.) 1. வேதநெறிப்பட்டது; that which is sanctioned or enjoined by the {}; that which is {}. "வைதிகத்தின் வழியொழுகாத ..... காரமண்தேரரை" (தேவா. 865, 2); 2. ஒழுக்க நெறிகளை விழிப்பாய் (ஆசாரங்களைச் சிரத்தையோடு); கடைப்பிடி {} (அனுஷ்டி);க்கை; faithful observance of religious rules, dist. fr. laukikam. 3. காலத்தோடொத்த நாகரிகமற்றது; that which not refined or modern. த.வ. மறைநெறி [Skt. {} → த. வைதிகம்]
வைதிகமார்க்கம்	வைதிகமார்க்கம் vaidigamārggam, பெ. (n.) வேதநெறிப்பட்ட மதம்; the {} religion. "வைதிகமார்க்கத்தளவைவாதியை" (மணிமே. 27,3);

வைதிகன்	வைதிகன் vaidigaṉ, பெ. (n.) 1. வேதம் வல்ல பிராமணன்; Brahmin who is versed in the {}. 2. வேதநெறிப்பட்ட ஒழுக்கக் கடைபிடிப்புள்ளவன்; one living in conformity with {} precepts. "வைதிகரே மெய்ப்படியா லுன்றிருவடிச்சூடுந் தகைமையினார்" (திவ். இயற். திருவிருத். 94); 3. காலத்தோடொத்த நாகரிகமற்றவன்; one who is not refined or modern.
வைதிருதி	வைதிருதி vaidirudi, பெ. (n.) ஒக (யோக);மிருபத்தேழனு ளொன்று; a division of time, one of 27 {} q.v. தருகின்ற காரியங் கைகூடியே பின்பு தவறில் வைதிருதியாகும் (திருவேங். சத. 39.);
வைதீகம்	வைதீகம் vaitīkam, பெ. (n.) வைதிகம் பார்க்க;(தக்கயா. 139, உரை); see vaitikam.
வைதூரியம்	வைதூரியம் vaitūriyam, பெ. (n.) வைடூரியம் பார்க்க;see {} "வைரம் வைதூரிய நீலம்" (பாரத. இந்திரப்.12);
வைதேகன்	வைதேகன் vaitēkaṉ, பெ. (n.) 1. பிராமணப் பெண்ணிடம் வைசியனுக்குப் பிறந்தவன்; 2. வியாபாரி (யாழ். அக.);; trader. [Skt. {} → த. வைதேகன்]
வைதேகி	வைதேகி vaitēki, பெ. (n.) 1. சீதாதேவி (நாமதீப. 184.);;{}, wife of {}. 2. திப்பிலி (தைலவ);; long pepper.
வைதேயன்	வைதேயன் vaitēyaṉ, பெ. (n.) அறிவீனன் (யாழ்.அக.);; foolish person.
வைதேவி	வைதேவி vaitēvi, பெ. (n.) வைதேகி1 பார்க்க;see {}. "வைதேவி விண்ணப்பம்" (திவ். பெரி யாழ். 3,10,4);;
வைந்தவம்	வைந்தவம்1 vaindavam, பெ. (n.) குதிரை;(யாழ்.அக.);, horse. வைந்தவம்2 vaindavam, பெ. (n.) சுத்தமாயை;
வைபவம்	வைபவம் vaibavam, பெ. (n.) 1. பெருமை, மகிமை; greatness. "ஓங்கு வைபவமு மொழிவில் சம்பத்து முடையயனாகுவன்" (திருக்காளத். பு. சிவமா. 31.); 2. வைபோகம் 1. பார்க்க;see {}. 3. பெரியோர் வரலாறு; history, biography, as a great person. பட்டர் வைபவம்
வைபாடிகம்	வைபாடிகம் vaipāṭigam, பெ. (n.) புத்த (பௌத்த); மதப்பிரிவு நான்கனு ளொன்று;(வேதா. சூ. 24.); one of the four sects of Buddhism.

www.valluvarvallalarvattam.com 19055 of 19068.

வைபாடிகன்	வைபாடிகன் vaipāṭigaṉ, பெ. (n.) வைபாடிகமத்தைச் சார்ந்த புத்தன்; follower of the {} sect of Buddhism.
வைபோகம்	வைபோகம் vaipōkam, பெ. (n.) 1. பெருஞ்சிறப்பு (விமரிசை);; grandeur, magnificence. இந்தவைபோகத்தை ஆயிரங்கண்ணிற்கண்டிந்திரன் மகிழ்ந்தோனே (இராமநா. உயுத். 123); 2. சீர்; presents made publicly, as at a wedding. "எல்லாரும் முறை முறையா எடுத்தனர் வைபோகம்" (இராமநா. உயுத். 123); 3. மகிழ்ச்சி (யாழ்.அக.);; joy, happiness. 4. பகுத்தறிவு (விவேகம்);;(யாழ். அக.); discrimination. 5. வயணம்;
வைபோகி	வைபோகி vaipōki, பெ. (n.) பகுத்தறிவாளி (விவேகி);;(யாழ்.அக.); sensible person.
வைமாத்திரேயன்	வைமாத்திரேயன் vaimāttirēyaṉ, பெ. (n.) மாற்றாந்தாயின் மகன்;(யாழ். அக.); step mother's son, step-brother.
வையாகரணன்	வையாகரணன் vaiyākaraṇaṉ, பெ. (n.) இலக்கணம் வல்லவன்; grammarian. "வையாகரணர்கள் நையாயிகர்" (திருவிளை. உலவாக்.19.);;
வைரக்கடுக்கன்	வைரக்கடுக்கன் vairakkaḍukkaṉ, பெ. (n.) வயிரமணி யிட்டமைத்த காதணி; diamond ear-ring.
வைரக்கல்	வைரக்கல் vairakkal, பெ. (n.) வயிரமணி; diamond.
வைரகரம்	வைரகரம் vairagaram, பெ. (n.) பகைமை;(யாழ்.அக.); hostility, enmity.
வைரகரன்	வைரகரன் vairagaraṉ, பெ. (n.) பகைவன் (சத்துரு);;

வைரசுத்தி	வைரசுத்தி vairasutti, பெ. (n.) பழிவாங்கிப் பகைதீர்க்கை;(யாழ். அக.); retaliation, taking vengeance.
வைரம்	வைரம்1 vairam, பெ. (n.) 1. கடினமானது; hardness. 2. மரக்காழ் (திவா.);; core of tree. 3. வயிரம்; diamond. "அட்டுநீ ரருவிக் குன்றத் தல்லது வைரந் தோன்றா" (சீவக. 2925.); வைரம்2 vairam, பெ. (n.) 1. பகைமை; enmity. 2. வீரம்; bravery, heroism. வைரம் vairam, பெ. (n.) இசைக்கருவிகளின் (வாச்சியப்);பொது. (பிங்.);; musical instrument.
வைரம்பாய்-தல்	வைரம்பாய்-தல் vairambāytal, செ.கு.வி. (v.i.) திண்மையதாதல்; to harden, as the core of a tree.
வைரவனூர்தி	வைரவனூர்தி vairavaṉūrti, பெ. (n.) நாய் (பிங்.);; dog, as Bhairava's vehicle.
வைரன்	வைரன் vairaṉ, பெ. (n.) பகைவன் (சத்துரு);(யாழ்.அக.);; enemy.
வைராக்கியசதகம்	வைராக்கியசதகம் vairāggiyasadagam, பெ. (n.) சாந்தலிங்கசுவாமிகள் இயற்றிய நூல்; a poem by {}.
வைராக்கியஞ்சொல்(லு) – தல்	வைராக்கியஞ்சொல்(லு) – தல் vairākkiyañjolludal, செ.கு.வி. (v.i.) தான் துறவு பூணத் துணிந்துள்ளதை ஆசிரியன் முன் தெரிவித்துக் கொள்ளுதல் (சிலப் 30,33 அரும்);; to declare before one's guru one's decision to enter upon the way of renunciation. த.வ. துணிவு கூறல், பூட்கை செப்பல்

வைராக்கியம்	வைராக்கியம் vairākkiyam, பெ. (n.) 1. உலகப்பற்றின்மை; freedom from worldly desires, asceticism. 2. விடாப்பிடி; perseverance, stubbornness. அதைச் செய்யவேண்டுமென்று வைராக்கியமா யிருக்கிறான்; 3. மதாவேசம்; zeal fanaticism. மத வைராக்கியம். 4. பிரசவவைராக்கியம் புராண வைராக்கியம் மயான வைராக்கியம் என மூவகையாய் உள்ளத்தே உறுதிப்பட்டது போலத் தோன்றி மறையும் பற்றின்மை; short lived determination to abstain from wordly pleasures, of three kinds, viz., piracava- {}, {}. 5. வெறுப்பு (யாழ். அக.);; disgust, 6. பகை (யாழ். அக.);; enmity. த.வ. பூட்கை
வைராகி	வைராகி vairāki, பெ. (n.) வடநாட்டிலிருந்து பிச்சையெடுத்துத் தேசசஞ்சாரஞ் செய்யுங் கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவன்; a class of pilgrims and mendicants from Northern India. 2. துறவி (யாழ்.அக.);; ascetic. 3. மனவுறுதியுள்ளவன்; person of strong or adamantine will.
வைராகிகன்	வைராகிகன் vairāgigaṉ, பெ. (n.) வைராகி 2 பார்க்க;(யாழ்.அக.);;see {}.
வைராங்கியம்	வைராங்கியம் vairāṅgiyam, பெ. (n.) வைராக்கியம்1 பார்க்க;(யாழ். அக.);;see {}.
வைராவி	வைராவி vairāvi, பெ. (n.) வைராகி பார்க்க;(யாழ்.அக.);;see {}.
வைரிதை	வைரிதை vairidai, பெ. (n.) வீரம்; heroism, valour. 2. பகைமை; enmity.
வைரியம்	வைரியம் vairiyam, பெ. (n.) 1. வீரியம்; strength, prowess. 2. வைராக்கியம் 5,6 பார்க்க;see {}.
வைரூப்பியம்	வைரூப்பியம் vairūppiyam, பெ. (n.) அழகின்மை (அவலட்சணம்);; (யாழ். அக.);; deformity, ugliness.
வைலட்சணம்	வைலட்சணம் vailaṭcaṇam, பெ. (n.) அழகின்மை (அவலட்சணம்); (யாழ்.அக.);; ugliness.
வைலட்சணியம்	வைலட்சணியம் vailaṭcaṇiyam, பெ. (n.) வேறுபாடு (சிவசம.);; difference, disparity.

வைலட்சயம்	வைலட்சயம் vailaṭcayam, பெ. (n.) 1. எதிரிடை; contrariety. 2. வைலட்சணியம் பார்க்க;see {}.
வைவச்சுதன்	வைவச்சுதன் vaivaccudaṉ, பெ. (n.) 1. மனு பதினால்வருள் ஒருவன் (காஞ்சிப்பு. திருமேற். 6.);; a mythical progenitor of the human race, one of 14 {}, q.v. 2. எமன்;(பிங்.); yama. 3. சனி;(யாழ்.அக.); saturn.
வைவசுதபட்டணம்	வைவசுதபட்டணம் vaivasudabaṭṭaṇam, பெ. (n.) வைவைச்சுதபுரம் பார்க்க;see vaivaiccuta-puram.
வைவைச்சுதபுரம்	வைவைச்சுதபுரம் vaivaiccudaburam, பெ. (n.) எமனுடைய நகரம்; the city of yama. "விளங்கு வைவைச்சதபுர மேவினார்' (குற்றா. தல. மந்தமா.101.);
வைவைச்சுதன்	வைவைச்சுதன் vaivaiccudaṉ, பெ. (n.) வைவச்சுதன் பார்க்க (யாழ். அக.);;see vaivaccutan.
வைனதேயன்	வைனதேயன் vaiṉatēyaṉ, பெ. (n.) கலுழன், கருடன் (பிங்.););; garuda, as the son of {}. "வைனதேயனு மன்னமுங் குடிபோகவே" (தக்கயாகப். 61);.
வைனாசிகம்	வைனாசிகம் vaiṉācigam, பெ. (n.) எண்பத்தெட்டாவது பாதத்தைக் கொண்டதும், பிறப்பு நாண்மீனுக்கு (சன்மநட்சத்திரத்திற்கு); இருபத்துமூன்றாவதுமான நாண்மீன் (நட்சத்திரம்);; (இலக். வி. 797.); the 23rd naksatra from one's natal naksatra when the 88th {} falls within it.
வோரகம்	வோரகம் vōragam, பெ. (n.) எழுத்து (யாழ். அக.);; letter. [Skt. {} → த. வோரகம்]
வோலகம்	வோலகம் vōlagam, பெ. (n.) வோரகம் பார்க்க;
கடதாசி	கடதாசி kaḍatāci, பெ. (n.) விளையாடுஞ் சீட்டு; playing-cards. "அவன் கடதாசி யாடுகிறான்." [Port. cartaz → த. கடதாசி.]

கிருகசுவரம்	கிருகசுவரம் girugasuvaram, பெ. (n.) எடுப்புப்பண்ணோசை; initial note of a melody type. [Skt. grha + svara → த. கிரகசுவரம்.]
கிருகசுதி	கிருகசுதி girugasudi, பெ. (n.) இல்லத்தரசி; married woman. [Skt. grha+stha → த. கிரகசுதி.)
கிரகணி-த்தல்	கிரகணி-த்தல் giragaṇittal, செ.கு.வி. (v.t.) 1. கோள் பிடித்தல்; to eclipse. 2. உறிஞ்சுதல்; to seize grasp. [Skt. grhana → த. கிரகணி-,]
கிரமி	கிரமி kirami, பெ. (n.) 1. ஒழுங்காய் நடப்பவ-ன்-ள்; well behaved person. 2. சமய ஒழுக்க விதிப்படி நடப்பவன்-ள்; one who conforms to orthodox rules of conduct. [Skt. krama → த. கிரமம் → கிரமி.]
கிரகபலம்	கிரகபலம் giragabalam, பெ. (n.) கோளின் ஆட்சிச் செல்வாக்கு; planetary influence. [Skt. graha+bala → த. கிரகபலம்.]
கிரகபுடம்	கிரகபுடம் giragabuḍam, பெ. (n.) பிறப்பியத்தில் கோள்களின் நிலையை வரையறுக்கை; determining the correct position of planet at the time of one's birth.
கிரகவக்கிரம்	கிரகவக்கிரம் giragavaggiram, பெ. (n.) கோள் பின்னோக்கிச் செல்லும் நிலை; retrogression of planet. [Skt. grha+ vakra → த. கிரகவக்கிரம்]
தபோதனி	தபோதனி tapōtaṉi, பெ. (n.) முனிவன் (யாழ். அக.);; sage, anchorite. [Skt. {} → த. போதனி.]
தமகன்	தமகன் tamagaṉ, பெ. (n.) கொல்லன் (யாழ். அக.);; smith. [Skt. dhamaka → த. தமகன்.]

தயிலி	தயிலி tayili, பெ. (n.) பணப்பை; purse, pouch. ரூபாயை.......தயிலியில் போட்டுக் கட்டி (P.T.L. 176); [U. {} → த. தயிலி]
தர்பாறு	தர்பாறு tarpāṟu, பெ. (n.) தர்பார் எனும் இராகவகை (பரத. ராக. 104);; a specific melody-type.
தர்மபத்தர்	தர்மபத்தர் tarmabattar, பெ. (n.) அறமுறை உசாவல் செய்வோர்; officer in charge of the administration of charities.
தாமதி-த்தல்	தாமதி-த்தல் dāmadiddal, 11 செ.கு.வி. (v.i.) தங்குதல்; to stay. "அந்த ஊரில் இரண்டு நாள் தாமதிப்பேன்" (இ.வ.);
தார்ச்சூடன்	தார்ச்சூடன் tārccūṭaṉ, பெ. (n.) கீலெண்ணெயி லிருந்து செய்யப்படுஞ் சூடன் போன்ற பண்டம்; naphthalene ball. த.வ. சூடன் குண்டு
தீட்சம்	தீட்சம் tīṭcam, பெ. (n.) நிகழ்வனவற்றை வெறுப்பின்றி நுகர்தல் (யாழ்.அக.);; experiencing without aversion whatever happens.
தீபாதனம்	தீபாதனம் tīpātaṉam, பெ. (n.) ஒக வகை; a yogic posture. [Skt. {} → த. தீபாதனம்.]
தீர்க்கன்	தீர்க்கன் tīrkkaṉ, பெ. (n.) முற்காண்பறிவன்; முற்காணி (தீர்க்கதரிசி);; prophet. "தீர்க்கருரை நாடி யறியார் பலர்" (இரட்சணிய பக்.51); [Skt. dirgha → த. தீர்க்கன்.]
துர்வியாதி	துர்வியாதி turviyāti, பெ. (n.) கெட்ட நடத்தையால் உண்டாகும் நோய்; venereal disease.
துர்மார்க்கம்	துர்மார்க்கம் turmārkkam, பெ. (n.) தீயவழி; ill way. [Skt. dur-{} → த. துர்மார்க்கம்]
தூமகேது	தூமகேது tūmaātu, பெ. (n.) விண்வீழ் கொள்ளி; comet, falling-star.

தூமியம்	தூமியம் tūmiyam, பெ. (n.) புகை; smoke. [Skt. {} → த. தூமியம்.]
தேகாந்தம்	தேகாந்தம் tēkāndam, பெ. (n.) உடலின் இறுதி சாவு; death.
தைலி	தைலி1 taili, பெ. (n.) பணப்பை; money bag. [Skt. thaili → த. தைலி]
நமசிவாய	நமசிவாய namasivāya, பெ. (n.) ஐந்தெழுத்து மந்திரம்; the five sacred syllables of saivites. [Skt. {} → த. நமசிவாய.]
நயனதீட்சை	நயனதீட்சை nayaṉatīṭcai, பெ. (n.) அருணோக்க நோன்புறுதி; generosity ceremonial fast. [Skt. nayana-{} → த. நயனதீட்சை.]
நாசூக்கு	நாசூக்கு nācūkku, பெ. (n.) நயத்திறம்; nice and talented approach. [U. {} → த. நாசூக்கு.]
நாத்திகன்	நாத்திகன் nāttigaṉ, பெ. (n.) இறை மறுப்பாளன் நம்பா மதத்தன்; atheist. [Skt. {} → த. நாத்திகன்.]
நாதன்	நாதன் nātaṉ, பெ. (n.) 1. தலைவன்; headman. 2. முனிவன்; sage. 3. கடவுள்; god. 4. கணவன்; husband. [Skt. {} → த. நாதன்.]
நாமா	நாமா nāmā, பெ. (n.) ஆவணம்; document. [U. {} → த. நாமா.]

நீதிபதி	நீதிபதி nīdibadi, பெ. (n.) நயனகர், அறமன்ற நடுவர்; judge. [Skt. niti-bati → த. நீதிபதி.]
பசுபதி	பசுபதி basubadi, பெ. (n.) சிவன்; God. [Skt. {}-pati → த. பசுபதி.]
பத்தினி	பத்தினி pattiṉi, பெ. (n.) கற்புக்கரசி கற்புடையாட்டி; a chaste woman.
பத்மநாபன்	பத்மநாபன் patmanāpaṉ, பெ. (n.) உந்தித் தாமரையான்; Vishnu.
பத்மபூசன்	பத்மபூசன் patmapūcaṉ, பெ. (n.) அரசு தரும் விருதின் பெயர் - தாமரை நல்லணி; padmabushan-an award given by Govt of India. [Skt. padma-{} → த. பத்மபூசன்.]
பத்மவிபூசண்	பத்மவிபூசண் patmavipūcaṇ, பெ. (n.) அரசு தரும் விருதின் பெயர் - தாமரை எழிலணி; a higher award given by Govt. of India. [Skt. padma-vi- {} → த. பத்மவிபூசன்.]
பத்மசிரி	பத்மசிரி patmasiri, பெ. (n.) அரசு தரும் விருதின் பெயர் – தாமரைத் திரு; award given by Government. [Skt. padma-sri → த. பத்மசிரி.]
பரிசோதனை	பரிசோதனை paricōtaṉai, பெ. (n.) நன்கு ஆராய்கை, நெடுநோட்டம்; check up.
பரீட்சை	பரீட்சை parīṭcai, பெ. (n.) 1. தேர்வு; examination. 2. ஆய்வு; test. 3. ஆராய்ச்சி; investigation. [Skt. {} → த. பரீட்சை.]

பலூன்	பலூன் palūṉ, பெ. (n.) ஊதுபை, காற்று மூட்டை; balloon. [E. balloon → த. பலூன்.]
பாண்டித்தியம்	பாண்டித்தியம் pāṇṭittiyam, பெ. (n.) கல்வித்திறம்; erudite scholarship.
பிசாசு	பிசாசு picācu, பெ. (n.) பேய்; devil, gost. [Skt. {} → த. பிசாசு.]
பிதா	பிதா pitā, பெ. (n.) 1. தந்தை; father. 2. கடவுள்; god.
பிதிர்	பிதிர் pidir, பெ. (n.) இறந்த ஈன்றோர் ஆதன்; souls of the deceased ancestors.
பிரபாகரன்	பிரபாகரன் pirapākaraṉ, பெ. (n.) 1. கதிரவன்; sun. 2. நெருப்பிறை; God of fire. [Skt. {} → த. பிரபாகரன்.]
பிரமரிசி	பிரமரிசி piramarisi, பெ. (n.) பார்ப்பனமுனிவன்; a brahmin priest. [Skt. brahna-{} → த. பிரமரிசி.]
பீதி	பீதி pīti, பெ. (n.) அச்சம், விதிர் விதிப்பு; sudden fear. [Skt. bhiti → த. பீதி.]
புகார்	புகார் pukār, பெ. (n.) 1. பெருங்கூச்சல்; loud noise. 2. குறையீடு; report.
புரட்டாசி	புரட்டாசி puraṭṭāci, பெ. (n.) கன்னிமாதம்; name of a month. [Skt. {} → த. புரட்டாசி.]

பூமத்தியரேகை	பூமத்தியரேகை pūmattiyarēkai, பெ. (n.) நண்ணிலக்கோடு; equator. [Skt. {}-maagya-{} → த. பூமத்தியரேகை.]
பெட்ரோல்	பெட்ரோல் peṭrōl, பெ. (n.) கன்னெய்; petrol. [E. petrol → த. பெட்ரோல்.]
பெல்ட்	பெல்ட் pelṭ, பெ. (n.) 1. வார்; waist-band. 2. அரைக்கச்சை; strap of leather. [E. belt → த. பெல்ட்.]
பெனாயில்	பெனாயில் peṉāyil, பெ. (n.) அழுக்கு நீக்கியாகப் பயன்படும் ஒருவகை நெய்மி; an oil substance. [E. phenol → த. பெனாயில்.]
மக்கர்	மக்கர் makkar, பெ. (n.) இடக்கு, இடைஞ்சல்; rudeness. [Ar. makr → த. மக்கர்.]
மகம்மது	மகம்மது magammadu, பெ. (n.) புகழாளி; a respectable epithet in Islam. [Ar. muhammad → த. மகம்மது.]
மஞ்சுளா	மஞ்சுளா mañjuḷā, பெ. (n.) அழகி, எழிலி; beautiful woman. [Skt. {} → த. மஞ்சுளா.]
மர்க்கடம்	மர்க்கடம் markkaḍam, பெ. (n.) குரங்கு; monkey. [Skt. {} → த. குரங்கு.]
மரியாதை	மரியாதை mariyātai, பெ. (n.) நன்மதிப்பு, மதிப்புரவு; respect. [Skt. {} → த. மரியாதை.]

மனோரமா	மனோரமா maṉōramā, பெ. (n.) மனவெழிலி; a proper name. [Skt. {} → த. மனோரமா]
முசாபர்	முசாபர் mucāpar, பெ. (n.) 1. பயணி; traveller. 2. சுற்றுச் செலவு; tour.
யாகசாலை	யாகசாலை yākacālai, பெ. (n.) வேள்வி மண்டபம்; sacrificial hall. [Skt. {} → த. யாகசாலை.]
ரங்கநாதன்	ரங்கநாதன் raṅganātaṉ, பெ. (n.) அரங்கநம்பி (பிங்.);; a proper name. [Skt. {} → த. ரங்கநாதன்.]
ரசம்	ரசம் rasam, பெ. (n.) தெளிசாறு, சாறு; juice. [Skt. rasa → த. சாறு.]
ரசீது	ரசீது racītu, பெ. (n.) பற்றுச்சீட்டு; receipt. [Skt. rasid → த. ரசீது.]
ரட்சகன்	ரட்சகன் raṭcagaṉ, பெ. (n.) பாதுகாப்பாளன், புரவலன்; patron. [Skt. raksaka → த. ரட்சகன்.]
ரணம்	ரணம் raṇam, பெ. (n.) புரைக்காயம்; deep sore. [Skt. {} → த. ரணம்.]
ரணவைத்தியம்	ரணவைத்தியம் raṇavaittiyam, பெ. (n.) அறுவைப்பண்டுவம்; surgery. [Skt. {}-vaidya → த. ரணவைத்தியம்.]

ரவாலட்டு	ரவாலட்டு ravālaṭṭu, பெ. (n.) நொய்யுலட்டு; a sweet. [H. {} + Skt. laddu → த. ரவாலட்டு]
ராக்கெட்	ராக்கெட் rākkeṭ, பெ. (n.) ஏவுகணை; rocket. [E. rocket → த. ராக்கெட்.]
ராகு	ராகு rāku, பெ. (n.) கருங்கோள்;{}. [Skt. {} → த. ராகு.]
ரிசபம்	ரிசபம் risabam, பெ. (n.) எருது, காளை; ox. [Skt. {} → த. ரிசபம்]
ரேடியோ	ரேடியோ rēṭiyō, பெ. (n.) வானொலி; radio. [E. radio → த. ரேடியோ.]
வசனம்	வசனம் vasaṉam, பெ. (n.) 1. உரை; prose. 2. உரையாடல்; dialogue. [Skt. vacana → த. வசனம்.]
வதந்தி	வதந்தி vadandi, பெ. (n.) அலர், பொய்ப்பரப்பு; rumour. [Skt. vadanti → த. வதந்தி.]
வரதட்சணை	வரதட்சணை varadaṭcaṇai, பெ. (n.) மாப்பிள்ளைக் கட்டணம்; dowery. [Skt. vara-{} → த. வரதட்சனை.]
வாசனை	வாசனை vācaṉai, பெ. (n.) நறுமணம்; frogrance. [Skt. {} → த. வாசனை]

வாசத்தலம்	வாசத்தலம் vācattalam, பெ. (n.) வாழ்விடம், இருப்பிடம்; residence.
வாத்தியார்	வாத்தியார் vāttiyār, பெ. (n.) ஆசிரியர்; teacher. [Skt. {} → த. வாத்தியார்.]
பைசாசமுள்ளி	பைசாசமுள்ளி paicācamuḷḷi, பெ.(n.) காட்டுமுள்ளி; solanum lacquini (சா.அக.);. [பைசாசம் + முள்ளி.]